Digitized by Google

14852

Digitized by Google

Digitized by Google

A-1 bis 1

J. Fink
Buchbinder
BERLIN

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

LIBRORUM SACRORUM.

VETERIS TESTAMENTI

CONCORDANTIAE

HEBRAICAE ATQUE CHALDAICAE

QUIBUS

AD OMNIA CANONIS SACRI VOCABULA

TUM HEBRAICA TUM CHALDAICA

LOCI IN QUIBUS REPERIUNTUR

AD UNUM OMNES CERTO ORDINE RECENSENTUR

ADDITO

LEXICO LINGUAE SACRAE HEBRAICAE ET CHALDAICAE

DUPLICI

UNO NEOHEBRAICE ALTERO LATINE SCRIPTO

QUO

COLLATIS INTERPRETAMENTIS TRANSLATIONIBUSQUE ANTIQUISSIMIS

VOCABULORUM ORIGINES AC FORMAE

HISTORICA ATQUE ANALYTICA RATIONE EXPLICANTUR.

ADIECTA SUNT

NOMENCLATURA OMNIUM VOCABULORUM HEBRAICORUM, AD QUAE LOCI SCRIPTURAE SACRAE ADDUCTI SUNT. ONOMASTICON SACRUM. SYLLABUS NOMINUM PROPRIORUM PHOENICIO-PUNICORUM. INDEX VOCABULORUM ARAMAICORUM ET NEOHEBRAICORUM AD EXPLICANDA SACRAE SCRIPTURAE VOCABULA ADHIBITORUM. CONSPECTUS FORMARUM NOMINALIUM. PROPYLAEA MASORAE. BREVIARIUM HISTORIAE GRAMMATICAE SACRAE. DENIQUE TABULA RADICUM COMPARATIVA.

AUCTORE

JULIO FUERSTIO

PHILOSOPHIAE DOCTORE, LINGUAE ARAMAICAE, TALMUDICAE, RABBINICAE PUBLICO IN ACADEMIA LIPSIENSI MAGISTRO.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

ANNO ARTIS TYPOGRAPHICAE SECULARI QUARTO

1840.

Digitized by Google

אוצר לשון הקדש

הוא הנקרא

ספר קונקורדאנציא על תורה נביאים וכתובים

בו ערוכים ומסודרים

שרשי לשון הקדש ותמעטים מלשון ארמית שבתנ"ך על פי סדר אלף בית

כאשר נמצאים במדרשי מלין אשר לנו:

גם אוספו ולוקטו בו

לכל גזרה ומשקל ולכל בנין ולתמונות הפעל כל המקומות למושבותם

בתנ"ך באר היטב על פי סדר ספרי קדש:

ומחובר אליו

ספר מדרש מלין על תורה נביאים וכתובים

בלשון רומי ועברי:

בו תמצא מבואר ומפורש

הוצאות שרשי הלשון לפי גדרם ושמושם ומספר ההוראות חשונות לכל שרש ולהנגזרות ממנו ומספר בנירי הפעלים ומשקלי השמות ותמונת הבנירים והמשקלים לכל מובן מהמובנים : והחוראות חעקריות חקור חקרתי ודרשתי מבאר התרגומים על תנך · ד"מ מחצתקת אונקלוס וירושלמי ומהעתקת סעדיה אלפיומי הגאון · ותרתי אחרי העתקת שבעים זקנים ואחרי העתקת שומרונית לתורת וכאלח חרבח : ונוספות עוד חקירות חלשון ע"י חפוש צד חשווי עם שפתי מזרח ומערב כיד ה' חטובה עלי:

ובסוף הספר נלוים אליו עוד

קבוצים אחדים מענינים השייכים לידיעת לשון הקדש

דרך משל קצור אחצר חלשון על פי חסדר בקונקורדאנציא · קבוץ שמות עצמים פרטים ע"פ סדר א"ב · אם שנמצאו בתנ"ך · או אצל חכנענים ויושבי האיים · חקדקים על מטבעות ומצבות וגו' · וכן קבוץ חמלות עם באור תרכבותיהן · ולקוטים מעניני מסורת ולמוד דקדוק חשמות וזכרונית שפת קדש וקורותיה מיום נסתם תחזון עד חיום הזה:

ממני הצעיר בעמי

יוסף בלא"מ מוה' יעקב אלכארי ז"ל

חמכונה יהליוס פירסט · מורה בבית מדרש החכמות בעיר לפסיא:

לפסיא חתר לפ"ג

נדפס בהוצאת האדון המדפיס קרלו טויכניטץ

Digitized by Google

Digitized by Google

P O T E N T I S S I M O

SAXONIAE REGI

FRIDERICO AUGUSTO

PATRI PATRIAE

D O M I N O C L E M E N T I S S I M O

HUNC ERUDITIONIS ORIENTALIS SACRAE THESAURUM

A N I M O D E V O T I S S I M O

DICAVIT

A U C T O R.

Digitized by Google

Digitized by Google

Praefatio.

Tandem aliquando, exantlato incredibili labore, hebraicarum literarum studiosis opus multi sudoris multorumque sumptuum tradimus, Dei ope atque auxilio ad finem perductum: Concordantias Hebraicas et Chaldaicas Librorum Sacrorum Veteris Testamenti, ardentissime exoptantes, ut, id quod in eo opere inchoando intendimus, pia salubrisque librorum Dei instinctu consignatorum Ejusque providentia conservatorum investigatio uberrimos laetissimosque fructus inde percipiat.

Ortum est autem hoc opus, id quod pia grataque mente fatemur, voluntate ac susceptione *Caroli Tauchnitii*, qui, ut erat vir animo celsus ac sedulitate plane singularis, cum extremam vitae partem in operibus grandibus ac minime vulgaribus peragendis consumere vellet, nescio a quonam instigatus, Concordantiarum Buxtorfianarum denuo edendarum consilium cepit mihique anno 1834 hunc laborem delegavit. Quam vero raram ac mirabilem in hoc magno sumptuosissimoque opere fundando ac transigendo liberalitatis magnificentiam, industriae acritatem ingeniique solertiam ostenderit, vix est quod dicam, siquidem eas praeclari viri virtutes ipsi artis typographicae annales posteris referent. At hujus operis, quod, ut ante obitum ad finem perduceret, summe concupiscebat, vix quinta parte in tabulas stereotypicas relata (usque ad rad. דבר) et ne minima quidem adhuc prelo subjecta, subita ejus morte (die XIV. Januar. 1836) dolorem acerbissimum perpessus sum. Sed quod opus pater fidenter liberaliterque inchoavit, hoc ipsum a filio, *Carolo Christiano Tauchnitio*, constanter, strenue artificioseque absolutum accipis, opus profecto eximium, quod non solum officinae clarissimae, ex qua prodiit, sed in universum artis typographicae, cujus quatuor abhinc seculis inventae hoc anno solemnia celebrantur, decori erit atque ornamento. Ego vero et ipse, ut *Tauchnitiorum* voluntati, laboribus ac sumptibus responderem, totum me huic libro adornando ac perficiendo tradidi.

Et fateor quidem, me Concordantiis *Buxtorfianis* quasi fundamento usum esse, in quo has de novo extruerem; at simul jure gloriari possum, me opus a Jo. Buxtorfio fundatum non tantum elimavisse atque auxisse, sed novum de integro instauravisse, ut meum ei nomen inscribere neutiquam dubitarem. Etenim Concordantias Buxtorfianas multis additamentis, quae ex quorundam exemplaribus notis autographis instructis, inprimis *Benj. Heidenheimii*, acceperam, locupletavi; receptis יהוה et יהוה (quae Buxtorfius consilio omiserat) multisque aliis articulis auxi; omnia convenienter philologiae, etymologicae potissimum, progressibus ordine passim novo disposui et ad certam rationis normam, originibus formisque vocabulorum diligentissime perpensis, direxi.

Propositum nostrum hic non est, historiam Concordantiarum describere; neque in animo est, accuratam et prolixam expositionem de usu ac dispositione Concordantiarum praemittere, siquidem exstat ea de re satis longa dissertatio *Andr. Glauchii*, olim Superint. Bitterfeldensis, inscripta: *De usu Concordantiarum Biblicarum* (Lips. 1668. 4.), in qua sagaciter et ordinate docetur, quantas quamque varias utilitates Concordantiae praebeant*). Necessarium est vero, accurate diligenterque enarrare,

*) Operae pretium esse censeo, hujus schediasmatis dispositionem ac materiam in conspectu ponere legentium. Dispertitum est in quinque capita, quorum I. est *praeliminare ac theoreticum*, caetera *practica* sunt, et II. quidem agit *de usu Concordantiarum generalissimo;* III. *de usu Concordantiarum in S. Philologia;* IV. *de usu Concordantiarum in S. Philosophia;* V. *de usu Concordantiarum in SS. Theologia.* Singula capita in paragraphos, quas auctor aphorismos inscripsit, divisa sunt, quorum totus libellus triginta sex comprehendit. Horum argumenta sigillatim recensebimus, et notas aliquot ad ea illustranda de nostro adjiciemus. Cap. I. §. 1. Concordantiae a *Concordando* dictae sunt; §. 2. Non tam veteribus, quam *neotericis.* Nomen Concor-

Digitized by Google

quae in his Concordantiis quaeri invenirique possint. Primum igitur habes radices *verbales* ad unam omnes ordine alfabeti etymologico sigillatim percensendo adductas. Unicuique radici subjectum est agmen derivatorum, quae inde initium ducunt, et tum radicibus singulis tum derivatis, distinctis praeterea variis eorum multiplicibusque formis ac flexionibus, additi sunt omnes loci Veteris Testamenti, in quibus reperitur, religiose congesti atque secundum librorum sacrorum ordinem dispositi, quorum quidem tantummodo ea vocabula transcripta sunt, quae id, de quo agitur, proxime comitantur.

Nomina librorum sacrorum, quae Buxtorfius hebraica exhibuit, latine reddidi; numeros capitum et versuum, ad quos indicandos Buxtorfius literis hebraicis usus est, cifris arabicis notavi, quo conspectus esset facilior, literatis praesertim Christianis, ususque omnino expeditior. Singulis formis verborum nominumve, quas ad inscribendam totam, quae sequitur, locorum productorum seriem praefixi, nonnulla adjeci, quibus sphaera grammatica, quo quaeque referenda est, accuratius definiretur. Perfacile igitur et primo statim obtutu cognosci potest, quaenam cujusque nominis formae in Sacra Scriptura usurpentur, absolutivusne an simul et constructivus, singularis an pluralis quoque, suffixis singularibus an etiam pluralibus additis, ac vicissim; adnotata sunt in singulis verbis tempora, quibus Scriptores Sacri utuntur, perfectivum et imperfectivum, atque modi eorum, participialis, imperativus et infinitivus; discretae ac seorsim positae sunt formae secundum personarum, numeri, suffixorum, prae-

---

dantiarum primus ea significatione usurpavit *Hugo de S. Caro* (m. Lugduni 1261), nominatus a „*St. Cher*“, Viennae suburbio, ubi natus erat, Dominicanus, qui confecit „*Concordantias Bibliorum*“ (ed. jussu Sixti V. Lugdun. 1665. 4. — ed. studio Huberti Phalesii, Venet. 1786. Viennae 1825. fol.), alfabeticam recensionem omnium *Vulgatae* vocabulorum, additis contextibus locisque biblicis, in qua componenda, si fabula vera est, quingenti monachi eum adjuvisse dicuntur. V. *Sixti Senensis* Biblioth. Sacr. lib. IV. p. 311. §. 3. Non generaliter hoc loco, sed *biblicae* peculiariter, et quidem pluraliter. Excluduntur aliae Concordantiae, velut Librorum Symbolicorum, aut Canticorum Ecclesiasticorum tum reales tum verbales. §. 4. Alias *Thesauri*, *Claves*, *Promptuaria* (*Ταμεῖα*) biblica, *Συμφωνίαι ἢ Συλλέξεις*, מְרְאֵה מָקוֹם etc. §. 5. Materia Concordantiarum Ex qua sunt loca Scripturae parallela. §. 6. Objectum: variae dictiones et res. §. 7. Subjectum: Libri, quibus conscriptae et exscriptae. §. 8. Forma est coordinata enumeratio. §. 9. Causa Efficiens sunt varii inventores et collectores. *Hugo* Cardinalis, „Concordantiarum Pater“, qui propterea Bibliorum in capp. et versiculos partitionem instituisse fertur; variae Latinarum Concordantiarum edd. — *Euthalius Rhodius*, Concordd. Graecarum auctor. *Nathan*, auctor l. מאיר נתיב, Concordd. Hebraicarum parens. *Conr. Agricola*, Typogr. Norimbergensis, auctor Concordd. Germanicarum (ad versionem Lutheri vernaculam). §. 10. Finis est vocum rerumque biblicarum apparatus. §. 11. Adjunctorum praecipuum: Utilitas. Testimonia hominum doctorum de Concordantiarum utilitate, Calovii, Jo. Olearii, Frantzii, Jo. Tarnovii, Hacspanii, qui quidem his verbis Concordantias laudat: „O Divinae Concordantiae, quibus ego vos encomiis efferam? Vos, praeterquam quod verborum et phrasium germanos sensus exhibetis, usum, qui longe lateque diffusus, monstrantes, obscurissimis quibusque locis lucem subministratis, quam impeditissima explicatis, longe intricatissima evolvitis et a commentatorum placitis, hodie aut nudius tertius exortis, in veritatem nos vindicatis. O Assertores! o Vindices!“ §. 12. Describi possunt, quod sint indices locorum Scripturae parallelorum certo ordine ad vocum rerumque biblicarum apparatum instructi. §. 13. Distingui in Verbales et Reales, in Hebraicas, Graecas etc. §. 14. Praecipuae h. l. sunto *Buxtorfii*, *Kircheri* (Hebraeo-Graecae), *Schmidii* (Graecae), *Agricolae* (Germanicae). Cap. II. §. 15. Generalissimus usus merito praesupponitur, qui est, investigare ac reperire locum aut vocem *an*, *quomodo*, *ubi* et *quoties* in S. S. habeatur. §. 16. Subsidium ejus est: vocem in sui ipsius, locum in vocis rarioris classe evolvere. §. 17. Aestimium ejus primum, non primarium. Cap. III. Philologia S. est h. l. studium sermonis S. S. grammaticum atque rhetoricum. §. 19. Subsidium ejus sunt praeprimis et S. S. linguarum et judicii logici cultura. §. 20. Occupatur a) in vocum scriptione, originatione variisque accidentibus grammaticis. §. 21. b) in vocum significatione et emphasi. §. 22. c) in conjugatorum, synonymorum aut etiam oppositorum collatione. §. 23. d) in phrasium constructione, usurpatione et collatione. §. 24. e) in S. Lexicorum vicibus, imo suppletione, correctione aut etiam constitutione. §. 25. f) in ipsarum Concordd. mutua emendatione, perfectione novarumque compositione. Cap. IV. §. 26. Philosophia S. est h. l. studium sapientiae, quo res in natura cognoscibiles e Scriptura pertractantur. §. 27. Subsidium ejus cum primis est Philosophia absolute. §. 28. Occupatur in rerum istarum natura, partibus, causis, adjunctis ceterisque circumstantiis topicis observandis. Cap. V. §. 29. Theologia est h. l. studium rerum maxime divinarum et supernaturalium in Scriptura S. traditarum. §. 30. Subsidium ejus est tum Philologiae et Philosophiae Sacrae, tum singularum ipsius Theologiae partium praegustus. §. 32. Occupatur a) in sacrarum literarum interpretatione; §. 32. b) in credendorum et faciendorum dilucidatione. §. 33. c) in controversiarum multarum theologicarum decisione; §. 34. d) in historiae sacrae recensione; §. 35. e) in scriptorum ecclesiasticorum evolutione. §. 36. f) in concionum multiplici elaboratione. Haec est sciagraphia schediasmatis illius, quod, licet aristotelicarum subtilitatum jejunitatem mirere, multa tamen continet, quae ad usum Concordantiarum aestimandum atque illustrandum etiamnunc proficua esse queant.

Digitized by Google

positionum inseparabilium diversitates; id quod evolventibus magno subsidio atque adjumento fore dubitari non potest. Asterisco notavi eos locos, qui ad genus vel speciem, quo relati sunt, ex causis partim masorethicis, partim grammaticis et lexicalibus referri non posse mihi viderentur; nonnunquam ejusmodi phrases simul alio titulo subjeci, ita ut, sive eas hic sive illic quaesieris, opinio tua non fallatur. Haec de ipsis Concordantiis sive locorum biblicorum synopsi praemittenda putavi; quas quidem compluribus millibus locorum hactenus praetermissorum locupletatas, sexcentis erroribus ac sphalmatibus purgatas, prorsus de novo retractatas et ad altiorem absolutionis perfectionisque gradum evectas accipis. Conjunxi autem cum ipsis Concordantiis *Lexicon* Etymologicum linguae V. T. hebraicae atque aramaicae, quale cum Concordantiis ad nostram usque memoriam nondum connexum erat (siquidem explicatio vocabulorum in Concordantiis Buxtorfianis, ad similitudinem veteris מאיר נתיב facta, vix vocabularii nomen meret), quodque philologicae Scripturae Sacrae investigationi sive historico-grammaticae exegesi, quae praeconceptis opinionibus utrinque caret, aptissimum opportunissimumque se praebere confido. Hoc Lexicon Etymologicum, quod singulis vocabulis V. T. proxime adjunctum est eaque primum *neohebraica* lingua, deinde *latina* explicat, quam brevissime de etymis, conformatione potestatumque nexu via historico-analytica disserit et non solum ad imas vocabulorum radices penetrare, sed etiam omnia, quae majoris momenti ac ponderis sunt, comprehendere satagit.

Quamquam in hoc lexico biglotto linguas exteras ad hebraicam illustrandam passim contulimus, tamen characterum exoticorum usum religiose ac constanter devitavimus, qui quidem a plurimis, scientiae duntaxat ostentandae ergo, inutiliter cumulantur. Ubicunque vero analoga arabica, syriaca, aethiopica, samaritana ad vocabulorum hebraicorum interpretationem nil plane lucis afferunt, sed tantummodo eadem vocabula sine omni significatuum varietate exhibent, compositionem vocabulorum eorundem parallelam pro inutili ac supervacanea habuimus et in literarum peregrinarum abusu ad finem prope nullum plus probri ac dedecoris, quam honoris ac doctrinae inesse rati sumus; ceterum lexicographum in dialectorum semiticarum collatione non satis parce sobrieque versari posse censemus, cum earum lexica, ex quibus magnifica ac gloriosa ista lexicographorum nostratium sapientia hausta est, adhuc tetris tenebris et caligine circumfusa sint, id quod unusquisque orientalium linguarum gnarus facile concedet.

Quaenam vero fuerit hujus vocabulorum interpretationis ratio, quod propositum habuerim et quem ad finem omnia retulerim, brevi exponam. In *neohebraica* interpretatione notiones singulorum vocabulorum per synonyma hebraismi sacri, et, ubi hujus suppellex nimis curta erat, per synonyma talmudica et neohebraica expressi; tantummodo ubi haec consuetudo servari non poterat, paraphrasi usus sum. Ad notionem verbalem definiendam constanter adhibui *nomen verbale*, hac in re morem veterum rabbinorum secutus. Ad terminos grammaticos et lexicales quod attinet, partim novas ad novas linguae observationes insigniendas effinxi, partim ex iis, qui jam a grammaticis et lexicographis priscis excusi erant, aptissimos et significantissimos delegi. Ipsis legentibus dijudicandum relinquimus, an *Fr. Delitzschius* in libro postmodum laudando jure ac merito dixerit: „In neohebraico illo lexico uberrimam synonymorum compositionem, perpetuam neohebraici aramaicique sermonis collationem et *congruentem novis progressibus dictionem* deprehendes, *cujus brevitas Ibn-Ezram, copia Salomonem Papenheimium, libertas Elazarum Qalir Sardoum, quoad rebus congruit, imitatur.*“ At, quae his adjungit, certo non assentatorie, sed vere dicta sunt: „Haec quidem dictio, ut durior et difficilis, displicebit multis neotericorum, qui, hujus seculi doctrina ac moribus a genere dicendi hebraico abalienati, nonnisi priscum hebraismum exemplar scribendi sibi proponunt ceterasque linguae gazas aspernantur et perhorrescunt; at si modo ei dictioni assueveris, eam ingeniose novatam, subtiliter limatam gemmisque clarissimis distinctam agnosces.“

Etenim neque intra arctos idiomatis sacri limites me continui, neque libertatem, quam veteres in vocabulis novandis et hebraismo ad usus disciplinarum necessarios accommodando usurpavere, mihi denegatam arbitratus sum, sed linguam hebraicam ut vivam, flexibilem, perfectionis propagationisque compotem tractavi, id unice spectans, ut simul cum novo linguae investigandae systemate novam quoque eamque habilem, aptam, subtilem, circumscriptam et, quantum cum his virtutibus conjungi poterat,

Digitized by Google

elegantem dicendi rationem informarem. Unaquaeque ars atque disciplina suis propriis ac singularibus terminis eget, qui, ut proposito respondeatur, notiones stabili ac fixo modo designandas quam aptissime referant et, ut facile intelligantur, ad linguae leges atque analogias confecti sint; nec fieri potest, quin idiomata singularium doctrinarum a vulgari dictione declinent et vocabula exhibeant, quae alibi vel aliis significationibus usuveniant vel plane non inveniantur. Constat, idioma neohebraicum philosophicum, nomodidacticum, exegeticum habere peculiarem suum quodque indolem, cui nonnisi ipsa disciplina perdiscenda sensim pedetentimque assueveris; ***grammaticam*** vero et ***lexicographiam*** artes esse a ceteris procul disjunctas, quis est, qui negaverit? Quae cum ita sint, jus propriae terminologiae non poterit arti grammaticae aut lexicographicae abjudicari, neque vetusta illa terminologia ad arabicae similitudinem expressa tam perfecta atque immutabilis est, ut non, quoad philologiae indies progredientis status requirit, emendari, augeri limarique possit. Inter terminos, quos per totum opus constanter usurpavi, hi sunt, quos prae ceteris novisse oporteat: פָּעַל לֹא־עֹבֵר, ***verbum inusitatum*** (abbrev. לֹ׳ sive פלֹ׳); פָּעַל בּוֹחֵד, ***verbum intransitivum*** (abbrev. בֹ׳), pro פָּעַל עוֹמֵד vulgarium grammaticorum, quod propterea non congruere censeo, quia verbi intransitivi proprietas non quies est vel statio, sed solitudo et defectus relationis ad quodpiam objectum; פָּעַל נוֹתֵד, ***verbum transitivum***, quem terminum juxta communiorem illum פָּעַל יוֹצֵא jam superiorum temporum grammatici frequentant. Nomina קָטָב, יָסוֹד, הַמַּשְׁרֵשׁ, סוֹד הַמַּשְׁרֵשׁ originalem et individuam radicem designant; מִמַּצַּב מַמָּג, שִׁבֵּחַ sonum praepositionalem ad variandam distinguendamque significationem praefixum, de quo jam in Systemate Linguae Aramaicae divinatorie magis, quam aperte nonnulla locuti sumus. Quod ad ipsum vocabulum ***significationis*** exprimendum nmm. מִכְנָן, פִּתְרוֹן, בִּיזָּן, עִנְיָן promiscue usi sumus, nemo mirabitur, qui unum tantummodo librum neohebraicum exegetici argumenti vel obiter perlegerit. Neque termini שֵׁם (***nomen***), שֵׁם זָכָר (***nomen masculinum***), שֵׁם נְקֵבָה (***nomen femininum***), שֵׁם פְּרָטִי (***nomen singulare***), שֵׁם כְּתָמֵי (***nomen epicoenum***), נִסְפִּי (***suffixum***), רִבּוּי (***pluralis***), יָחִיד (***singularis***), וָאו הַעְטוּפִי (***Wav copulativum;*** ex arab. واو العطف) et adjectiva inde formata quemquam latere possunt, qui neohebraicae linguae medii aevi vel sit mediocriter peritus.

De via ac ratione, qua nos linguam hebraicam et grammatice et lexicographice investigari oportere arbitramur, et de principiis, quibus nos lexicon nostrum recens conditum superstruximus, exposuit jam tribus libris partite, definite distincteque ***Fr. Delitzschius***, quo nemo adhuc melius mentem meam perspexit et ad sensum sententiamque meam penitius penetravit. Schola ***historice analytica***, cujus in ***Systemate Linguae Aramaicae*** (1835) fundamenta jacere studui, interpretem ac defensorem profecto non poterat nancisci meliorem. Opusculum illud, quod ***Fr. Delitzschius*** de methodo linguae indagandae historice analytica composuit, inscriptum est: שִׂפַת יְשׁוּרוּן ***Isagoge in Grammaticam et Lexicographiam Linguae Hebraicae, contra G. Gesenium et H. Ewaldum*** (Grimmae, Jul. Maurit. Gebhardt. 1838), cui inscriptioni e regione posita est alia, qua arctissima hujus opusculi cum Concordantiis nostris copulatio ac consensio significatur: ***Jesurun sive Prolegomenôn in Concordantias Veteris Testamenti a Julio Fuerstio editas libri tres***, quorum primus agit de studiorum hebraicorum ortu ac per septem aetates progressibus, alter de traditione linguaeque hebraicae comparatione interiori ac dialectica, tertius, qui maximi momenti est, de linguarum indogermanicarum, inprimis sanscritae, comparatione. Hunc librum omnibus iis, qui Concordantias sibi comparaverint et praecipue lexicon non solum fructuose ac critice adhibere, sed etiam ratione atque intelligentia complecti satagant, commendatissimum esse volo. In primo libro auctor genesin, ut ita dicam, pragmaticam scholae historice analyticae ostendit et, quomodo aetatum superiorum virtutes in semet ipsam recipere, earum defectus supplere et omni hebraicae linguae investigandae media aequabili temperamento copulare studeat, exponit. Fontes, inquit, ex quibus omnibus quique aetatibus sibi praesidia ad hebraicae linguae cognitionem petierunt, tres sunt, ***traditio***, ***comparatio*** et ***philosophia***, naturae, ut pollicetur, interpres: quae subsidia adhuc neque ullo tempore prorsus disjuncta neque unquam unam in speciem aequabiliter temperata sunt. Unum semper, neglectis reliquis, praevaluit, velut in synagoga talmudico tempore traditio, medio aevo dialectica comparatio, recentiori memoria philosophia, quae in multis

Digitized by Google

falsam linguae contemplationem et pictam, ut dicitur, grammaticam genuit; in ecclesia primum traditio a synagogâ accepta, in quâ solâ hebraicae linguae notitia, quam doctores ecclesiae habebant, usque ad seculum XVII. posita erat; deinde comparatio, primum harmonica, deinde etymologica et dialectorum et exterarum, quae paulatim innotescebant, linguarum; deinde philosophia (cui schola rationalis impense favet), quae, spreta traditione, minoris etiam facto altero principio cognoscendi, adhibito rationis lumine, arcanam linguae hebraicae fabricam explicare conata est. Haec subsidia schola *historice analytica* pro portione ita conjungit, ut eorum necessitudine consensus concentusque efficiatur ad hebraicam linguam investigandam fructuosissimus. *Historicam* se nominat, quia a traditione, quae, multas res sola recludens, monumentis judaicarum literarum amplissimis consignata est, investigationem tanquam a primis initiis proficisci vult, et quia unitatem tum formalem tum idealem hebraicae linguae cum ceteris sex veterum linguarum familiis historice evincendam legemque linguae unamquamque historice inveniendam arbitratur, h. e., linguae primum cum semet ipsa, deinde cum dialectis, denique cum ceteris linguis, in quibus sanscritae palmam dat, comparatione. *Analyticae* autem nomen sibi sumsit, quia, cum linguam non fortuita caecaque velut atomorum concursione, sed divina quadam providentia, idearum in vocabulis fictrice et moderatrice, coaluisse ponat, accidentalia a necessariis, dividua ab individuis, nativa ab insitivis, radices a stirpibus, ramos a tegmine foliorum, stamen a subtemine, ut secernat, enititur, idque ope analysis ad certam rationis normam institutae, quam, si scite exercueris, intelliges, primam omnium antiquarum linguarum materiam esse quandam radicum triadem, numero, forma, significatione consentientem, aeque flexibilem et commutabilem, per eas linguas communiter intentam et commeantem, ex qua omnes earum opes ac copiae fluxere, ex qua, quantiscunque vocabulorum divitiis diffluunt, omnia expresserunt atque effecerunt, vel in formatione ac propagatione *varia* leges *communes* secutae. Hac analysi tum semitismum unam linguam esse intelligitur, cujus trigeminae propagines stirpi eidem innituntur, tum vero sanscritismum ei quasi tribus paribus lateribus triquetrum respondere. In libro altero auctor demonstrat, *hebraicam* linguam non esse primaevam illam et primogeniam, matrem ceterarum linguarum, quae dispersione ortae sunt, superstitem, quin potius linguam primaevam, quae sane exstitit neque solum exstitisse mente informatur, in ceteras recens ortas ita dispersam disseminatamque esse, ut, licet specie externa longe diversae multumque pronunciatione, conformatione, ingenio disjunctae ac dispares sint, omnes tamen iisdem radicibus stirpibusque innitantur, omnium subtemina stamini eidem sint inserta. Est fons idem, ex quo multa in brachia diffusae omnes fluxerunt; semen idem, quod longe lateque sparsum omnes, utcunque forma, colore habituque externo variantes, vi ideaque sua insita progenuit. At prout quaeque fonti capitique isti communi propior est aut ab eo remotior, prout *immediate* aut *mediate* a lingua primaeva initium duxit, h. e. quo quaeque lingua antiquior est incorruptiusque conservata, eo purius integriusque basin primaevae linguae, cujus quasi tecta, tabulata ac parietes ruinas magnificentissimas ediderunt, nobis ostendit, eo fidelius formam ac speciem linguae primaevae, perfectam illam et mirabiliter compositam, quasi caput praxitelium aut truncus myroneus statuae deperditae venustatem repraesentat, eo evidentius nos docet, protoplastos Dei, quam simiae fuisse similiores eorumque linguam non tam ululatibus ferarum respondisse, quam composito illi sibique consentienti modulamini, quod de sphaeris sonare veteres mytho dulcissimo et sapientissimo finxere. — Haec, licet orationem nimiis luminibus ornatam vituperes, verissima tamen sunt, et arguunt, quo jure linguam sanscritam cum hebraica conferre liceat, et quam absurda sit eorum opinio, qui linguam non tam pro notionum spiritualium, rationalium, sensualium interprete, rebus vocabulorum signa arcano et mirabili modo accomodante, habent, sed pro mera sonorum naturalium imitatrice. Paulo post auctor Prolegomenôn ad accuratiorem methodi nostri expositionem progreditur, quam quidem multum ab opinionis praeconceptae arbitrio sejunctam, ipsa experientia comparatam ac comprobatam esse confirmamus. Sunt igitur orbes tres, ambitu inaequales, centro eodem, in quibus omnis linguae hebraicae investigatio versatur; primus, quem *lingua ipsa*, quasi circum axem suam conversa, conficit; alter, quo hic minor circumductus est, *dialecticus;* tertius, in quem ex medii orbis circumscriptione excedendum est, regio

Digitized by Google

ceterarum linguarum, *indicarum*, *medopersicarum*, *classicarum*, *germanicarum*, *slavicarum* latissime patens, in quibus *sanscrita* proxime adjacet*). Verum, ne investigatio in aëre volitet, sed habeat quasi solum quoddam atque fundamentum, a quo, sive fidem tribuens sive addubitans, proficiscatur, et quo, sive comprobans sive rejiciens, redeat, data est ei *traditio*, quo nomine, opposita *speculatione*, hoc loco complectimur, quidquid in rebus grammaticis, lexicalibus et criticis institutione ac disciplina antiquitatis hebraici sermonis gnarae vel scriptis consignatum vel voce propagatum accepimus. Neque enim parvi facienda est traditio, qua magistra atque nutrice plane nulla in doctrina carere possumus, qua sola factum est, ut in monumentis hebraicis intelligendis non jam, tanquam amisso gubernaculo, in alto fluitemus. Hac via ac ratione si linguam hebraicam, qua nulla vel aetate superiora vel diligentius excussa monumenta possidet, luminibus ceterarum linguarum admotis, assumta traditione, pervestigaveris, te etiam ad linguas ceteras perspiciendas multum profecisse scias; nam, quae de interioribus reconditioribusque linguae hebraicae venis hoc modo tibi revelabuntur, ad ceteras quoque illustrandas utilissima se praebebunt.

Nolo hoc loco repetere, quae in Prolegomenis seorsim editis tam late ac profunde, quantum in hodierno ejus investigationis statu fieri poterat, exposita sunt de phonologiae sanscrito-semiticae lineamentis, de literarum vocalium virtute atque usu, de radicum sanscrito-semiticarum triade, de radicum verbalium natura ac propagatione, de nominum hebraicorum derivatione et coagmentatione, denique de mirabilibus radicum pronominalium compagibus — nolumus enim acta agere ant nimis amplis excerptis emtioni istius libri quidquam detrahere. Duo vero sunt, quae in qualibet lexici nostri pagina legentibus occurrunt, et quibus quasi duobus verticibus systema nostrum subnixum est, doctrina de compositione verborum cum praefixis praepositionalibus et nominum per quasdam hucusque incognitas terminationes conformatione. De hac in singulari appendice Concordantiarum, congestis omnibus exemplis eo pertinentibus, disseremus; de illa, quam Radicum Tabula luculente repraesentabit, juvat nonnulla ex Prolegomenis proferre. Postquam auctor ostendit, quomodo e verbis simplicibus incremento quadruplici, *epenthesi*, *prosthesi*, *reduplicatione et paragoga*, vv. plurilitera accrescant, juxta hanc viam *derivationis* alteram *compositionis* esse dicit, qua ex radicibus verbalibus stirpes oriantur atque augescant. Coagmentantur cum verbis simplicibus praefixa, quibus potestas verbi nativa lenius graviusve variatur, quae quidem praefixa in Concordantiis nominare consuevimus מעמיי (opp. התוכן), מקצב מושג (opp. תמצות השרש), מבח (opp. קרן השרש). Haec concretio tam arcta est, ut non nisi ope analysis comparativae membratim divelli possit, estque illa significationis innatae distinctio adeo subtilis, ut modo nimium digressa, modo plane nulla videatur. Notum est, linguam sanscritam undeviginti praepositiones habere, quae in literis finalibus vulgares euphonicae leges secutae, verbis praefigi solent et in hac compositione partim significationem plane novam gignunt, partim ad vim verbi germanam augendam tantummodo perpauculum afferunt momenti. His praepositionibus, quae maximam partem separatim non usurpantur, quarumque vel duae atque adeo tres radici praefigi possunt, nonnisi quodammodo respondent praefixa praepositionalia verborum semiticorum. Haec enim differunt primum eo, quod multo breviora sunt, et, ut videtur, prima praepositionum illarum pleniorum (quae ad radices pronominales mirae copulativae virtutis compotum referendae sunt) semina ostendunt. Deinde praefixa illa semitica multo arctius cum verbis coaluerunt, quamquam etiam lingua sanscrita horum obsoletorum

*) Impense laetor, haec principia a me in Concordantiis primum adhibita atque a Fr. Delitzschio descripta, quae hebraistarum neotericorum superbia hucusque sprevit aliorumque arrogantia, qui hujus illiusve de linguis a nobis comparatis peritiores sunt, derisit, aliquot virorum linguarum interioris Asiae peritissimorum judicio esse comprobata. Inter hos *Eugenius Burnouf*, linguae Sanscritae Parisiis Professor, ad auctorem Prolegomenôn haec scripsit: „*Je trouve votre méthode aussi sure, que vos rapprochements neufs et curieux. Je ne vois, réellement, pas ce que les partisans de l'ancien système peuvent opposer au plan si logique, que vous proposez, quand vous comparez l'étude de l'hébreu à trois cercles concentriques, dont le dernier s'étend jusq'aux langues sanscritiques. Votre dernière partie contient un nombre très considerable de rapprochements, qui me paraissent très fondés, et je crois en résumé, que vous avez placé hors de toute contestation la thèse, que vous soutenez, et qu'il faut maintenant admettre, que des rapports secrets, mais réels unissent le groupe des langues sémitiques à celui des langues sanscritiques*“ etc.

Digitized by Google

praefixorum, quae sola una litera constant et cum verbo ad unum quasi corpus compacta sunt, reliquias multis in verbis exhibet, quae, cum composita sint, a grammaticis inter radices referuntur, usuque etiam cum vv. simplicibus aequantur. Conficitur autem comparatione linguae hebraicae cum semet ipsa et cum sanscrita, omnes omnino alfabeti literas (in quibus homogeneae sine emphasi, ut videtur, commutantur) praepositionaliter usurpari; deinde etiam in vv. compositis consonarum numerum *indefinitum* minimeque legi fictitiae trigrammatismi adstrictum esse. Et, quod etiam mirabilius est, analysi invenitur, inter vv. semitica non esse *composita* solum, sed etiam *decomposita*, binis praepositionibus ordientia. Verum de praefixorum semiticorum cum sanscriticis cognatione nondum explorata et explicata esse potest nostra cognitio. Ultro se offert praepositionum בְּ et *ab'i*, דְּ et *ad'i*, נְ et *ni*, סְ (שֶׁ, שֻׁ) et *sam* necessitudo; aeque certum est, praepositionem ब्‍ multis in vv. sanscrito वि congruum esse. At quia probe discernenda sunt praefixorum ea, quae tantummodo *phonetice* et quae *emphatice* discrepant, ea, quae praepositiones primitivae sunt et quae aliunde oriunda praepositionum munus acceperunt, deinde, quia comparatio illa sanscrito-semitica institui nequit, quin prius eorum praefixorum usum omni acie ingenii observitaris eorumque vim arcanam internâ comparatione aliquatenus certe perceperis: satius est exspectare, dum compositionis verborum sanscrito-semiticae investigatio majorem maturitatem persequatur. Adeo vero maturuit, ut mirandam verbi semitici structuram contra cavillatorum impetus vindicare possis. Hoc enim vero nunc sponte intelliges, verbum semiticum non esse monogrammon aenigmaticum tribus e lineis inseparabiliter complicatum, non machinam tripedem, quae, si unam alteramve partem sustuleris, concidit. Neque est imago ahena, exanguis, vita carens linguaeque expers, quin aurorae lumina memnoniae instar consalutet, aut murmur inconditum, quod, qui sonet, memoria reponere debeas, quomodo et quem ad finem conformatum sit, animo complecti non possis; sed „triplici diversa colore licia“, cujus nodum trilicem a natura consertum arte dissolvere potes, vel potius corpus plurium pauciorumve membrorum compage coortum, in quo elementa nativa ab incrementis extrinsecus adscitis discernere animamque vitalem singulas partes permeantem sentire potes. Hujus compositionis agnitione non solum multum discriminis inter semitismum et sanscritismum evanescit, sed perducimur etiam ad abditam atque penetralem linguae fabricam, contemplamur solertem illam subtilemque linguae priscae conformationem, spectamus stamina atque subtemina telae illius mente plane divina contextae multiplicique colore variatae, cujus fila tam tenuia, tam tractabilia, tam artificiose torta sunt, ut lingua ipsa eorum dignoscendorum facultatem paullatim amitteret. Sed quamvis clara certaque istius compositionis verbalis scientia tanto plus obscuraretur, quanto longius lingua ab sua origine vetustaque specie aberraret: tamen quasi in imis linguae praecordiis inhaesit sensus quidam nativus atque argutus, qui indigenas accuratissime commonefaceret, ne verbo quopiam antiquitus composito significatione ulla uterentur, quae priscae illae concretioni repugnaret.

Haec satis sunto de principiis universalibus, quae mihi in Lexico isto conscribendo semper ante oculos obversata sunt; simul haec sufficient ad Prolegomena ista egregia commendanda, quae, si nonnulla piam nervosamque auctoris orthodoxiam redolentia exceperis, assensione mea prorsus comprobari profiteor. Ceterum, qui lexicographiae hebraicae praesentem statum norunt, facile videbunt, Lexicon meum non ex ceteris imitatione ortum aut compilatione congestum, sed novum esse, hoc est, non solum novis atque, ut persuasi sumus, unice veris principiis fultum, verum etiam nova inventa paene in cujusvis vocabuli etymologica enodatione exhibens, uti collatio Lexicorum ceterorum cum hoc meo evincet. In vocabulis, quorum etymon obscurum et inexploratum est, rem in relicto esse aperte fassus sum; in iis, quorum etymologia vacillat, saepiuscule interpretamenta plura protuli, optione existimatorum sagaciorum arbitrio commissa, neque, quid veteres, quid aequales censeant, reticui. Non raro in ipso operis decursu sententiam superius propositam retractavi, id quod ii non mirabuntur, qui in originibus vocabulorum indagandis certitudinem apodicticam saepe vix attingi posse sciunt, et qui ipsi experti sunt, opus majus a nemine edi posse, quin in eo, dum prelo subjicitur, haec illave mutes vel, si sero animadverteris, excusa lugeas. Spero autem fore, ut admodum pauca sphalmata reperias, quorum me pudere oporteat; siquidem *stereotyposi* hujus operis potestas mihi concessa est mutandi, quaecunque

Digitized by Google

mutata vellem. Erunt vero (et esse tales jamjam cognovi), qui aegre ferant ac plane improbent, quod cum his Concordantiis Lexicon *etymologicon* et *comparativum* conjunxi; siquidem philologiae pars etymologica nondum adolevit et, gradum non sistens, indies procedit, atque cum insuper comparatio linguarum, praesertim sanscritae, cujus pernoscendae vix initium factum esse ajunt, a Concordantiis, opere mere empirico, plane aliena sit. At videant isti, quo jure haec mihi objiciant. Lexicon addere volebam, idque et Mordechai Natani Buxtorfiorumque exemplo adductus, et ipsius rei necessitate atque utilitate permotus. Qui vero lexicon scribit, ostendere debet significationum a prima atque originali ortum atque propagationem; atqui hoc, praesertim in lingua tam prisca et a nostra aetate remota, quam hebraica Veteris Testamenti, fieri nequit, nisi etymorum scrutatione, qua, in tanta multitudine vocabulorum ἅπαξ γεγραμμένων, ambiguorum atque incertorum, neutiquam carere potes. Necesse igitur erat, ut etyma scrutaremur idque ea via ac ratione, quam solam nostrae aetatis progressibus ac veritati ipsi respondere arbitrabamur, accuratiori traditionis investigatione, quam nemo mentis sanae inutilem dicet, subtiliori linguae cum semet ipsa comparatione, quod adjumentum nemo facile adspernabitur, denique perpetua sanscritismi collatione, quae sane permultis suspecta ac plane supervacanea videbitur; nos vero ea mirifice adjutos esse scimus et tempus istuc fortasse post aliquot demum secula venturum, quo lingua sanscrita e tenebris prorsus eruta erit, exspectare non poteramus. Si linguae sanscritae minori cognitione aliquoties peccavi, peritiorum censorum judicium ac notationem exspecto et grato, ut par est, animo accipiam; nonne vero melius erat, opus novum, errorum sane non expers ac nequaquam absolutum, moliri, quam veteres traditionalium atque arabistarum errores recoquere? Sexcentis locis poteram castigare superiorum lexicographorum, neotericorum potissimum, insulsitatem atque ineptias; abstinui vero paene ab omni concertatione atque stomachi effervescentia, ne opus, quod totum in verbo divino tractando versatur, vani honoris affectatione commacularetur.

De appendicibus non opus est quidquam praefari, cum suam quaeque praemissam habeat praefatiunculam. Agmen harum appendicum claudent Breviarium Historiae Grammaticae Sacrae, in quo etiam Concordantiarum historia intexetur, et Tabula Radicum Comparativa, qua tabellario et synoptico modo omnia partis lexicographicae inventa se in conspectum dabunt. Apparet, me nullos labores devitasse, id unice agentem, ut hae Concordantiae exegesis, grammaticae, lexicographiae biblicae quam amplissimum locupletissimumque fierent sacrarium, in usum aequalium pariter ac posterorum, hunc solum ad finem, ut divina veritas propalam proponatur, armis sapientiae propugnetur, incorrupte propagetur atque uberrimos saluberrimosque fructus ferat; quod ut Deus faxit, omnium maxime concupiscimus.

Hoc voto dum concludo et ita peroro, non possum, quin publice gratum meum animum testificer *Fr. Delitzschio*, Phil. Dr., adolescenti doctrina disciplinaque praestantissimo, cujus vivo literarum amore et adjutrice consuetudine non paucae de disquisitionibus meis interioribus ac reconditis maturuerunt. Praeclara ejus in literis biblicis ac judaicis eruditio, quam jam compluribus operibus satis luculente comprobavit, eum, quamquam in rebus theologicis prorsus a me dissentientem, socium atque adjutorem mihi adjunxit, quem in literis rabbinicis ac talmudicis antea auditorem et discipulum habuisse merito glorior. Quantum se in mentem meam insinuaverit, quanta sagacitate in intimos disciplinae meae recessus penetraverit, quam prospere progressus meos non solum persecutus fuerit, sed etiam promovere studuerit, testantur ejus in has Concordantias *Prolegomena*. Huic igitur me plus, quam correctori acceptum referre fateor; huic in hoc ipso maximo industriae doctrinaeque meae opere, quod ad posteros perventurum spero, meritas debitasque gratias, tanquam praemium voluntate mea multo minus, publice persolvo.

LIPSIAE, Idibus Juniis 1840.

Julius Fuerstius.

Digitized by Google

אָב

ז׳, וסמך אָבִי [סמך כוזן ועתיקי], וע״פ אַב [ע״פ יַד], ולכוד נסריעיס, וסס נ״כ אֵב־, וככוי אָבְ־, והכוי אָבוֹת, וסמך הכוי אֲבוֹת. סמוכן כולע ומפורסס, מולי״ד ולפ עגעי [סַשַׁטעג], ומוס סמגאל על קדמון וכלגון, על קני קפ, קני קני קפ, ולפ הכלגון והו קדס, על קני הלומס, על המגי״ל דגכ קדס והכלגון כלומכות גו [על־סַיגדעג], על עוסס ומסגכ דגכ [לוי־סעגעג], על מעיב ומכלכל ומקיס [סַעגוסַגנעג], על מוכס ומלפד דפ וזכ מלך וכסן, על יופן וזקן ועל קזכ ליפין מלך, וכדומס מן סמלכות. כגאלפ סמגאל על כל דגכ לקני ועקבי וימולי, ד״פ קפ כוילין, קפ מלפכס, קפ הלומס, כני קפ, וגלגון יסמעאל קפו [נסמיכות לגס] כמו כ ע ל כעגבי, וכמלפס כעגבי שלכית מוס המכוון אל סככנת ספריעיס. יסול סגס מקיקי, ונלקי כנוד מפעל, ודומס לו כגוי אל קפ כגסקי קדס ומעגב, וזכ ל״ס קפר הגיגו לו המדקדקיס גלי זכ, כי כעית הסמך המעקס, וסמך סוס כוזן נדקדוק, כמזכ תקפ נפל הגיע נספבי תלמוד יסקי תכס קף כי״ב.

n. m. (*c.* אֲבִי, vetustus ille et forma obsoletus, semel אָב ad similitudinem formae יַד, sequente *Maqef* אָב־, c. suff. אָבִי, pl. אָבוֹת, pl. c. אֲבוֹת), *pater*, genitor, trop.: antiquus, primus, de quibuscunque majoribus in linea adscendente, etiam remotioribus, avo, proavo, abavo, Adamo utpote patre generis humani (אָב הֲרִאשׁוֹן, syn. אָדָם הָרִאשׁוֹן), de primo cujuspiam rei *auctore* et *inventore*, de nutritore ac sustentatore (Versorger), de doctore vel educatore, de principe tanquam populi patre, de sacerdote, consiliario eoque, qui in gubernanda provincia dignitate secundus est (*pater regis*, אַבְרֵךְ, Lutherus: des Landes Vater, *δεύτερος πατήρ*, de Hamane, Wezirorum Artaxerxis secundo Gr. Est. 13, 6. 16, 11. 1 Mak. 11, 32.), et similiter, usu a capite ingenitae significationis diffuso latissime. Gemarice de unaquaque re principali, radicali, fundamentali, veluti אָב חַטָּאת (opp. יֶלֶד חַטָּאת), בֵּנִין אָב, de specie syllogismi. Arab. *abu*, sequente nomine, sicut בַּעַל, cujus significationis vestigia etiam in nmm. propriis hebraicae linguae exstant. Est vero hoc nomen patris primitivum linguarumque tum occidentalium tum orientalium commune. Quare magnopere falsi sunt, qui, forma constructivi inanique opinione seducti, in verbo לה nominis hujus originem quaesiere. LXX. *πατήρ, πατρία, πατριάς, πατρῶος, ὁ πλησίον;* בֵּית־אָב, *πατριά;* מוֹלֶדֶת, בֵּית־אָב, *ὁμοπατρία;* אֲבִי־עַד, *ἐξουσιαστής;* רֹאשׁ אָבוֹת, *πατριάρχης, ἀρχιπατριώτης;* אֲבִי, *οὐ μὴν δὴ ἀλλά.*

הישׁ־לכם אב או־אח Gn. 44, 19.
יש־לנו אב זקן Gn. 44, 20.
ונשיא בית־אב Num. 3, 24. 30. 35.
מטה מטה לבית אב Num. 17, 17.
בית־אב לשמעני Num. 25, 14.
בית־אב במדין הוא Num. 25, 15.
בין־אב לבתו Num. 30, 17.
נשיא אחד לבית אב Jos. 22, 14.
כרחם אב על־בנים Ps. 103, 13.
שמע בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
בן חכם ישמח־אב Prv. 10, 1.
בן חכם מוסר אב Prv. 13, 1.
משדד־אב יבריח אם Prv. 19, 26.
אב אנכי לאביונים Job. 29, 16.
חיש למטר אב Job. 38, 28.
יתומים היינו אין אב Thr. 5, 3.
כי אין לה אב ואם Esth. 2, 7.
וירהיו לבית אב 1 Chr. 23, 11.
בית־אב אחד 1 Chr. 24, 6.
וחלקת בית־אב ללוים 2 Chr. 35, 5.
כמני היום אב לבנים Jes. 38, 19.
אב ואם הקלו בך Ez. 22, 7.
ערות־אב גלה־בך Ez. 22, 10.
כי־בן מנבל אב Mich. 7, 6.
בן יכבד אב Mal. 1, 6.
ואם־אב אני Mal. 1, 6.
חלוא אב אחד לכלנו Mal. 2, 10.

דָּאָב

כנפש האב וכנפש הבן Ez. 18, 4.
בן לא־ישא בעון האב Ez. 18, 20.

וְאָב

ואב לא ישא בעון הבן Ez. 18, 20.

לְאָב

וישימני לאב לפרעה Gn. 45, 8.
והיה־לי לאב ולכהן Jud. 17, 10.
והיה־לנו לאב ולכהן Jud. 18, 19.
אני אהיה־לו לאב 2 Sam. 7, 14.
עין תלעג לאב Prv. 30, 17.
אני אהיה־לו לאב 1 Chr. 17, 13.
ואני־לו לאב 1 Chr. 22, 10.
ואני אהיה־לו לאב 1 Chr. 28, 6.
לאב לישב ירושלם Jes. 22, 21.
אמר לאב מה־תוליד Jes. 45, 10.
כי־הייתי לישראל לאב Jer. 31, 9.
כי אם־לאב ולאם Ez. 44, 25.

כְּאָב

כי מנעורי גדלני כאב Job. 31, 18.

וּכְאָב

וכאב את־בן ירצה Prv. 3, 12.

constr.: אֲבִי

אב־המון גוים נתתיך Gn. 17, 5.

constr.: לְאַב

והיית לאב המון גוים Gn. 17, 4.

constr.: לַאֲבִי

אבי ישב אהל ומקנה Gn. 4, 20.
אבי כל־תפש כנור Gn. 4, 21.
וחם הוא אבי כנען Gn. 9, 18.
וירא חם אבי כנען Gn. 9, 22.
אבי כל־בני־עבר Gn. 10, 21.
אבי־מלכה ואבי יסכה Gn. 11, 29.
אבי־מואב עד־היום Gn. 19, 37.
הוא אבי בני־עמון Gn. 19, 38.
קמואל אבי ארם Gn. 22, 21.
ביתה בתואל אבי אמך Gn. 28, 2.
בני־חמור אבי שכם Gn. 33, 19.
ויצא חמור אבי־שכם Gn. 34, 6.
תלדות עשו אבי אדום Gn. 36, 9.
הוא עשו אבי אדום Gn. 36, 43.
ולקח אבי הנעלי Dt. 22, 15.
ואמר אבי הנעלי Dt. 22, 16.
קרית ארבע אבי חענק Jos. 15, 13.
בכור מנשה אבי הגלעד Jos. 17, 1.
אבי הענק היא חברון Jos. 21, 11.
תרח אבי אברהם Jos. 24, 2.
מאת בני־חמור אבי־שכם Jos. 24, 32.
לירואש אבי העזרי Jud. 6, 11.
בעפרת אבי העזרי Jud. 6, 24.
בעפרה אבי העזרי Jud. 8, 32.
בית־אבי אמו לאמר Jud. 9, 1.
חמור אבי שכם Jud. 9, 28.
ויראהו אבי הנערה Jud. 19, 3.
חתנו אבי הנערה Jud. 19, 4. 9.
ויאמר אבי הנערה Jud. 19, 5. 6. 8.
אבי־ישי אבי דוד Ruth 4, 17.
לקיש אבי שאול 1 Sam. 9, 3.
וקיש אבי־שאול 1 Sam. 14, 51.
ונר אבי־אבנר 1 Sam. 14, 51.
אבי־עד שר־שלום Jes. 9, 5.
אבי יתומים Ps. 68, 6.
ולא ישמח אבי נבל Prv. 17, 21.
גיל יגיל אבי צדיק Prv. 23, 24.
אל־בת־מכיר אבי גלעד 1 Chr. 2, 21.
בני מכיר אבי־גלעד 1 Chr. 2, 23.
את־אשחור אבי תקוע 1 Chr. 2, 24.
הוא אבי־זיף 1 Chr. 2, 42.
ובני מרשה אבי חברון 1 Chr. 2, 42.
את־רחם אבי ירקעם 1 Chr. 2, 44.
ומעון אבי בית־צור 1 Chr. 2, 45.
אבי מדמנה 1 Chr. 2, 49.
את־שוא אבי־מכבנה 1 Chr. 2, 49.
שובל אבי קרית יערים 1 Chr. 2, 50.
שלמה אבי בית־לחם 1 Chr. 2, 51.
אבי בית־גדר 1 Chr. 2, 51.
לשובל אבי קרית יערים 1 Chr. 2, 52.
מחמת אבי בית־רכב 1 Chr. 2, 55.
ואלה אבי עיטם 1 Chr. 4, 3.
ופנואל אבי גדר 1 Chr. 4, 4.
ועזר אבי חושה 1 Chr. 4, 4.
אבי בית לחם 1 Chr. 4, 4.
ולאשחור אבי תקוע 1 Chr. 4, 5.
הוא אבי אשתון 1 Chr. 4, 11.
תחנה אבי עיר־נחש 1 Chr. 4, 12.
אבי גיא חרשים 1 Chr. 4, 14.
ישבח אבי אשתמע 1 Chr. 4, 17.
את־ירד אבי גדר 1 Chr. 4, 18.
אבי שוכו 1 Chr. 4, 18.
אבי זנוח 1 Chr. 4, 18.
אבי קעילה הגרמי 1 Chr. 4, 19.
ער אבי לכה 1 Chr. 4, 21.
ולעדה אבי מרשה 1 Chr. 4, 21.
את־מכיר אבי גלעד 1 Chr. 7, 14.
הוא אבי ברזות 1 Chr. 7, 31.
וישבו אבי גבעון 1 Chr. 8, 29.
אבי־גבעון יעואל 1 Chr. 9, 35.

constr.: וַאֲבִי

ואבי יסכה Gn. 11, 29.
ואבי נחור Jos. 24, 2.
ואבי עמשא יתר 1 Chr. 2, 17.
ואבי גבעא 1 Chr. 2, 49.

constr.: לַאֲבִי

ונתנו לאבי הנערה Dt. 22, 19.
לאבי הנעלי חמשים Dt. 22, 29.

cum suff.: אָבִי

שכבתי אמש את־אבי Gn. 19, 34.
אחתי בת־אבי הוא Gn. 20, 12.
אלהים מבית אבי Gn. 20, 13.
ויאמר אבי Gn. 22, 7.
אשר לקחני מבית אבי Gn. 24, 7.
אל־בית־אבי תלך Gn. 24, 38.
ממשפחתי ומבית אבי Gn. 24, 40.
אולי ימשני אבי Gn. 27, 12.
ויאמר אבי Gn. 27, 18.
יקם אבי Gn. 27, 31.
ברכני גם־אני אבי Gn. 27, 34.
הברכה אחת הוא־לך אבי Gn. 27, 38
ברכני גם־אני אבי Gn. 27, 38.
יקרבו ימי אבל אבי Gn. 27, 41.
בשלום אל־בית אבי Gn. 28, 21.
ואלהי אבי היה עמדי Gn. 31, 5.
לולי אלהי אבי Gn. 31, 42.
אלהי אבי אברהם Gn. 32, 10.
ואלהי אבי יצחק Gn. 32, 10.
ואת כל־בית אבי Gn. 41, 51.
עלינו אל־עבדך אבי Gn. 44, 24.
ויאמר עבדך אבי Gn. 44, 27.
כבאי אל־עבדך אבי Gn. 44, 30.
מעם אבי לאמר Gn. 44, 32.
איך אעלה אל־אבי Gn. 44, 34.
אשר ימצא את־אבי Gn. 44, 34.
הערד אבי חי Gn. 45, 3.
מהרו ועלו אל־אבי Gn. 45, 9.
והורדתם את־אבי Gn. 45, 13.
אחי ובית־אבי Gn. 46, 31.
ויאמר אבי ואחי Gn. 47, 1.
לא־כן אבי Gn. 48, 18.
אבי השביעני Gn. 50, 5.
ואקברה את־אבי Gn. 50, 5.
אלהי אבי וארממנהו Ex. 15, 2.
כי־אלהי אבי בעזרי Ex. 18, 4.
ארמי אבד אבי Dt. 26, 5.
עם־בית אבי חסד Jos. 2, 12.
והחיתם את־אבי Jos. 2, 13.
ואנכי הצעיר בבית אבי Jud. 6, 15.
אשר־נלחם אבי Jud. 9, 17.
על־בית אבי היום Jud. 9, 18.
ותגרשוני מבית אבי Jud. 11, 7.
אבי פציתה את־פיך Jud. 11, 36.
סן־יחדל אבי 1 Sam. 9, 5.
עכר אבי את־הארץ 1 Sam. 14, 29.
משפחת אבי בישראל 1 S. 18, 18.
מבקש שאול אבי 1 Sam. 19, 2.
ועמדתי ליד־אבי בשדה 1 S. 19, 3.
ואני אדבר בך אל־אבי 1 Sam. 19, 3.
הטה לו־ עשה אבי 1 Sam. 20, 2.
ומדוע יסתיר אבי ממני 1 S. 20, 2.
מעם אבי לבוא עליך 1 Sam. 20, 9.
כי־אחקר את־אבי 1 Sam. 20, 12.
כי־יוטב אל־אבי 1 Sam. 20, 13.
כאשר היה עם־אבי 1 Sam. 20, 13.
יצא־נא אבי ואמי אחכם 1 S. 22, 3.
דבר בכל־בית אבי 1 Sam. 22, 15.
לא תמצאך יד־שאול אבי 1 S. 23, 17.
שאול אבי ידע כן 1 Sam. 23, 17.
את־שמי מבית אבי 1 Sam. 24, 22.
באתה אל־פילגש אבי 2 Sam. 3, 7.
ועל־בית אבי 2 Sam. 14, 9.
את ממלכות אבי 2 Sam. 16, 3.
כי לא היה כל־בית אבי 2 S. 19, 29.

Digitized by Google

עם קבר אבי ואמי 2 Sam. 19, 38.
ידד בי וכבית אבי 2 Sam. 24, 17.
על־כסא דוד אבי 1 Reg. 2, 24.
לפני דוד אבי 1 Reg. 2, 26.
בכל אשר־התעטר אבי 1 Rg. 2, 26.
מעלי ומעל בית אבי 1 Rg. 2, 31.
אשר עשית לדוד אבי 1 Rg. 2, 44.
עם־עבדך דוד אבי 1 Reg. 3, 6.
עבדך תחת דוד אבי 1 Reg. 3, 7.
ידעת את־דוד אבי 1 Reg. 5, 17.
דבר יי אל־דוד אבי 1 Reg. 5, 19.
דבר בפיו את דוד אבי 1 Rg. 8, 15.
ויהי עם־לבב דוד אבי 1 Rg. 8, 17.
ויאמר יי אל־דוד אבי 1 Rg. 8, 18.
ואקם תחת דוד אבי 1 Rg. 8, 20.
שמרת לעבדך דוד אבי 1 Rg. 8, 24.
שמר לעבדך דוד אבי 1 Rg. 8, 25.
לעבדך דוד אבי 1 Reg. 8, 26.
עבה ממתני אבי 1 Reg. 12, 10.
ועתה אבי העמיס עליכם 1 Rg. 12, 11
אבי יסר אתכם בשוטים 1 Rg. 12, 11.
אבי הכביד את־עלכם 1 Rg. 12, 14.
אבי יסר אתכם בשוטים 1 Rg. 12, 14.
בין אבי ובין אביך 1 Rg. 15, 19.
אשר־לקח־אבי 1 Reg. 20, 34.
כאשר־שם אבי בשמרון 1 Rg. 20, 34.
אבי־אבי רכב ישראל 2 Rg. 2, 12. 13, 14
ויאמרו אבי 2 Reg. 5, 13.
האכה אכה אבי 2 Reg. 6, 21.
ידד בי וכבית אבי 1 Chr. 21, 17.
מכל בית־אבי 1 Chr. 28, 4.
ובכבית יהודה בית אבי 1 Chr. 28, 4.
ובבני אבי בי רצה 1 Chr. 28, 4.
עם־דויד אבי חסד גדול 2 Chr. 1, 8.
יאמן דברך עם דויד אבי 2 Chr. 1, 9.
עשית עם־דויד אבי 2 Chr. 2, 2.
אשר חכן דויד אבי 2 Chr. 2, 6.
יודע בינה לחורם אבי 2 Chr. 2, 12.
דבר בפיו את דויד אבי 2 Chr. 6, 4.
ויהי עם־לבב דויד אבי 2 Chr. 6, 7.
ויאמר יי אל־דויד אבי 2 Chr. 6, 8.
ואקום תחת דויד אבי 2 Chr. 6, 10.
לעבדך דויד אבי 2 Chr. 6, 15.
עבה ממתני אבי 2 Chr. 10, 10.
אבי העמיס עליכם 2 Chr. 10, 11.
אבי יסר אתכם 2 Chr. 10, 11. 14.
אבי הכביד את־עלכם 2 Chr. 10, 14.
ובינך ובין אבי 2 Chr. 16, 3.
ואני ובית־אבי חמאט Neh. 1, 6.
לשחת קראתי אבי אתה Job. 17, 14.
*אבי יבחן איוב Job. 34, 36.
אבי ואמי עזבוני Ps. 27, 10.
הוא יקראני אבי Ps. 89, 27.
קרא אבי ואמי Jes. 8, 4.
אמרים לעץ אבי אתה Jer. 2, 27.
קראתי לי אבי Jer. 3, 4.
אבי תקראו־לי Jer. 3, 19.
אשר בשר את־אבי Jer. 20, 15.

cum suff.: וַאֲבִי

ואבי ראה גם ראה 1 Sam. 24, 12.
ואבי דוד לא ידע 1 Reg. 2, 32.

cum suff.: לְאָבִי

רחמאתי לאבי Gn. 44, 32.
והגדתם לאבי Gn. 45, 13.
הטה לאבי ולאמי Jud. 14, 16.
אשקה־נא לאבי 1 Reg. 19, 20.
כי־בן הייתי לאבי Prv. 4, 3.

cum suff.: אָבִינוּ

אביט זקן Gn. 19, 31.
נשקה את־אבינו יין Gn. 19, 32.
ונחלה בבית אבינו Gn. 31, 14.
הקטן את־אבינו היום Gn. 42, 13.
אחינו אחים בני אביט Gn. 42, 32.
את־אבינו בארץ כנען Gn. 42, 32.
ויאמר אביט שבו Gn. 44, 25.
שיבת עבדך אבינו Gn. 44, 31.
אבינו מת במדבר Num. 27, 3.
למה יגרע שם־אבינו Num. 27, 4.
בתוך אחי אבינו Num. 27, 4.
לא־תנחל בבית־אבינו Jud. 11, 2.
אלהי ישראל אבינו 1 Chr. 29, 10.
כי־אתה אבינו Jes. 63, 16.
אתה יי אבינו Jes. 63, 16.
ועתה יי אבינו אתה Jes. 64, 7.
אבינו צוה עליט Jer. 35, 6.
יהונדב בן־רכב אביט Jer. 35, 8.
צוט יונדב אבינו Jer. 35, 10.

cum suff.: לְאָבִינוּ

את כל־אשר לאביט Gn. 31, 1.
ומאשר לאביט עשה Gn. 31, 1.
שלום לעבדך לאביט Gn. 43, 28.

cum suff.: מֵאָבִינוּ

ונחיח מאביט זרע Gn. 19, 32.
ונחיח מאביט זרע Gn. 19, 34.
חציל אלהים מאבינו Gn. 31, 16.

cum suff.: אָבִיךָ

וממולדתך ומבית אביך Gn. 12, 1.
נשבעתי לאברהם אביך Gn. 26, 3.
אלהי אברהם אביך Gn. 26, 24.
הטה שמעתי את־אביך Gn. 27, 6.
אלהי אברהם אביך Gn. 28, 13.
נכסף נכספתה לבית אביך Gn. 31, 30.
אנכי האל אלהי אביך Gn. 46, 3.
אביך ואחיך באו אליך Gn. 47, 5.
הושב את־אביך Gn. 47, 6.
הנה אביך חלה Gn. 48, 1.
עליח משכבי אביך Gn. 49, 4.
ישתחוו לך בני אביך Gn. 49, 8.
מאל אביך ויעזרך Gn. 49, 25.
ברכת אביך גברו Gn. 49, 26.
עלח וקבר את־אביך Gn. 50, 6.
אביך צוה לפני מותו Gn. 50, 16.
לפשע עבדי אלהי אביך Gn. 50, 17.
אנכי אלהי אביך Ex. 3, 6.
כבד את־אביך Ex. 20, 12.
ערות אביך וערות אמך Lev. 18, 7.
ערות אשת־אביך Lev. 18, 8.
ערות אביך הוא Lev. 18, 8.
בת־אביך או בת־אמך Lev. 18, 9.
ערות בת־אשת אביך Lev. 18, 11.
מולדת אביך Lev. 18, 11.
אחות־אביך Lev. 18, 12.
שאר אביך הוא Lev. 18, 12.
ערות אחי־אביך Lev. 18, 14.
ואחות אביך לא תגלה Lev. 20, 19.
ובית־אביך אתך Num. 18, 1.
מטה לוי שבט אביך Num. 18, 2.
כבד את־אביך Dt. 5, 16.
הלוא־הוא אביך קנך Dt. 32, 6.
שאל אביך ויגדך Dt. 32, 7.
נגליתי אל־בית אביך 1 Sam. 2, 27.
ואתנה לבית אביך 1 Sam. 2, 28.
ביתך ובית אביך 1 Sam. 2, 30.
ואת־זרע בית אביך 1 Sam. 2, 31.
לך ולכל בית אביך 1 Sam. 9, 20.
והנח נסש אביך 1 Sam. 10, 2.
השבע השביע אביך 1 Sam. 14, 28.
ומדד־חטאתי לפני אביך 1 S. 20, 1.
ויאמר ידע ידע אביך 1 Sam. 20, 3.
אם־פקד יפקדני אביך 1 Sam. 20, 6.
ועד־אביך למוד־זה 1 Sam. 20, 8.
מח יענך אביך קשה 1 Sam. 20, 10.
אתח וכל־בית אביך 1 Sam. 22, 16.
בכל־נפש בית אביך 1 Sam. 22, 22.
עם־בית שאול אביך 2 Sam. 3, 8.
בעבור יהונתן אביך 2 Sam. 9, 7.
שדח שאול אביך 2 Sam. 9, 7.
המכבד דוד את־אביך 2 S. 10, 3.
ובא אביך לראותך 2 Sam. 13, 5.
עבד אביך ואני מאז 2 S. 15, 34.
עבדתי לפני אביך 2 Sam. 16, 19.
בוא אל־פלגשי אביך 2 S. 16, 21.
כי־נבאשת את־אביך 2 S. 16, 21.
אתה ידעת את־אביך 2 Sam. 17, 8.
כי־גבור אביך 2 Sam. 17, 10.
כאשר חלך דויד אביך 1 Rg. 3, 14.
דברתי אל־דוד אביך 1 Rg. 6, 12.
כאשר חלך דוד אביך 1 Rg. 9, 4.
דברתי על־דוד אביך 1 Reg. 9, 5.
למען דוד אביך 1 Reg. 11, 12.
אביך הקשה את־עלט 1 Rg. 12, 4.
חקל מעבדת אביך 1 Reg. 12, 4.
אשר־נתן אביך עליט 1 Rg. 12, 9.
אביך חכביד את־עלט 1 Rg. 12, 10.
בין אבי ובין אביך 1 Reg. 15, 19.
אחת ובית אביך 1 Reg. 18, 18.
מאת אביך אשיב 1 Reg. 20, 34.
לך אל־נביאי אביך 2 Reg. 3, 13.
יי אלהי דוד אביך 2 Reg. 20, 5.
חמכבד דויד את־אביך 1 Chr. 19, 3.
דע את־אלהי אביך 1 Chr. 28, 9.
וחכמי אדני דויד אביך 2 Chr. 2, 13.
כאשר חלך דויד אביך 2 Chr. 7, 17.
כאשר כרתי לדויד אביך 2 Chr. 7, 18.
אביך הקשה את־עלט 2 Chr. 10, 4.
חקל מעבדת אביך 2 Chr. 10, 4.
אשר־נתן אביך עליט 2 Chr. 10, 9.
אביך הכביד את־עלט 2 Chr. 10, 10.
ובין אבי ובין אביך 2 Chr. 16, 3.
אלהי דויד אביך 2 Chr. 21, 12.
יהושפט אביך 2 Chr. 21, 12.
את־אחיך בית־אביך 2 Chr. 21, 13.
עמך ובית אביך Ps. 45, 11.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
נצר בני מצות אביך Prv. 6, 20.
ישמח־אביך ואמך Prv. 23, 25.
רעך ורעה אביך Prv. 27, 10.
ועל־בית אביך Jes. 7, 17.
אלהי דוד אביך Jes. 38, 5.
אביך הראשון חטא Jes. 43, 27.
נחלת יעקב אביך Jer. 58, 14.
אחיך ובית־אביך Jer. 12, 6.
אביך הלוא אכל ושתה Jer. 22, 15.

cum suff.: וְאָבִיךָ

ואביך איש מלחמה 2 Sam. 17, 8.

cum suff.: לְאָבִיךָ

מטעמים לאביך Gn. 27, 9.
והבאת לאביך Gn. 27, 10.
השור אשר לאביך Jud. 6, 25.
מזבח הבעל אשר־לאביך Jud. 6, 25.
שמע לאביך זה ילדך Prv. 23, 22.

cum suff.: מֵאָבִיךָ

כביר מאביך ימים Job. 15, 10.

cum suff.: אֲבִיךָ

היש בית־אביך מקום Gn. 24, 23.
שבי אלמנה בית־אביך Gn. 38, 11.
ואת־אביך ואת־אמך Jos. 2, 18.
ואת כל־בית אביך Jos. 2, 18.
ואת־בית אביך באש Jud. 14, 15.
ותעזבי אביך ואמך Ruth 2, 11.
ובית־אביך תאבדו Esth. 4, 14.
אביך האמרי Ez. 16, 3.

cum suff.: מֵאָבִיךָ

אשר בחר־בי מאביך 2 Sam. 6, 21.

cum suff.: אֲבִיכֶם

את־מקנה אביכם Gn. 31, 8.
ואלהי אביכם אמש אמר Gn. 31, 29.
העוד אביכם חי Gn. 43, 7.
ואלהי אביכם נתן Gn. 43, 23.
השלום אביכם הזקן Gn. 43, 27.
עלו לשלום אל־אביכם Gn. 44, 17.
וקחו את־אביכם Gn. 45, 18.
ונשאתם את־אביכם Gn. 45, 19.
אל ישראל־אביכם Gn. 49, 2.
ואקח את־אביכם Jos. 24, 3.
אל־אברהם אביכם Jes. 51, 2.
מצות יהונדב אביכם Jer. 35, 18.

cum suff.: אֲבִיכֶן

ראה אנכי את־פני אביכן Gn. 31, 5.
עבדתי את־אביכן Gn. 31, 6.
ואביכן החל בי Gn. 31, 7.
ואביכן אמרי Ez. 16, 45.

cum suff.: אָבִיו

יעזב־איש את־אביו Gn. 2, 24.
את ערות אביו Gn. 9, 22.
על־פני תרח אביו Gn. 11, 28.
אל־אברהם אביו ויאמר Gn. 22, 7.
אשר חפרו עבדי אביו Gn. 26, 15.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 15.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 18.
אשר־קרא לחן אביו Gn. 26, 18.
כאשר אחב אביו Gn. 27, 14.
ויבא אל־אביו Gn. 27, 18.
ויאמר יעקב אל־אביו Gn. 27, 19.
אל־יצחק אביו Gn. 27, 22.
ויאמר אליו יצחק אביו Gn. 27, 26.
מאת פני יצחק אביו Gn. 27, 30.
ויאמר לו יצחק אביו Gn. 27, 32.
את־דברי אביו Gn. 27, 34.
ויאמר עשו אל־אביו Gn. 27, 38.
ויען יצחק אביו Gn. 27, 39.
אשר ברכו אביו Gn. 27, 41.
וישמע יעקב אל־אביו Gn. 28, 7.
בעיני יצחק אביו Gn. 28, 8.
לבוא אל־יצחק אביו Gn. 31, 18.
בפחד אביו Gn. 31, 53.
אל־חמור אביו Gn. 34, 4.
ואת־חמור אביו Gn. 34, 13.
נכבד מכל בית אביו Gn. 34, 19.
בלהה פלגש אביו Gn. 35, 22.
ויבא יעקב אל־יצחק אביו Gn. 35, 27.
לצבעון אביו Gn. 36, 24.
בארץ מגורי אביו Gn. 37, 1.
ואת־בני זלפה נשי אביו Gn. 37, 2.
ויספר אל־אביו Gn. 37, 10.
ויגער־בו אביו Gn. 37, 10.
להשיבו אל־אביו Gn. 37, 22.
ויבך אתו אביו Gn. 37, 35.
ויאמר ראובן אל־אביו Gn. 42, 37.
אל־ישראל אביו Gn. 43, 8.
לעזב את־אביו Gn. 44, 22.
ועזב את־אביו Gn. 44, 22.
ויזבח זבחים לאלהי אביו Gn. 46, 1.
לקראת־ישראל אביו Gn. 46, 29.
אל־אחיו ואל־בית אביו Gn. 46, 31.
ויבא יוסף את־יעקב אביו Gn. 47, 7.
ויושב יוסף את־אביו Gn. 47, 11.
ויכלכל יוסף את־אביו Gn. 47, 12.
ואת כל־בית אביו Gn. 47, 12.
ויאמר יוסף אל־אביו Gn. 48, 9.
כי־ישית אביו Gn. 48, 17.
ויתמך יד־אביו Gn. 48, 17.
ויאמר יוסף אל־אביו Gn. 48, 18.
וימאן אביו ויאמר Gn. 48, 19.
ויפל יוסף על־פני אביו Gn. 50, 1.
לחנט את־אביו Gn. 50, 2.
לקבר את־אביו Gn. 50, 7.
ואחיו ובית אביו Gn. 50, 8.
לקבר את־אביו Gn. 50, 14.
אחרי קברו את־אביו Gn. 50, 14.
חוא ובית אביו Gn. 50, 22.
ומכה אביו ואמו Ex. 21, 15.
ומקלל אביו ואמו Ex. 21, 17.
לכחן תחת אביו Lev. 16, 32.
אשר יקלל את־אביו Lev. 20, 9.
אביו ואמו קלל Lev. 20, 9.
ישכב את־אשת אביו Lev. 20, 11.
ערות אביו גלה Lev. 20, 11.
את־אחתו בת־אביו Lev. 20, 17.
לאחי אביו Num. 27, 10.
אינני שמע בקול אביו Dt. 21, 18.
וחפשו בו אביו Dt. 21, 19.
אשת אביו Dt. 23, 1.
ולא יגלה כנף אביו Dt. 23, 1.
ארור מקלה אביו ואמו Dt. 27, 16.
עם־אשת אביו Dt. 27, 20.

Digitized by Google

גלת כנף אביו Dt. 27, 20.
שכב עם־אחתו בת־אביו Dt. 27, 22.
כאשר יראו את־בית אביו Jud. 6, 27.
בקבר יואש אביו Jud. 8, 32.
בית־אביו עפרתה Jud. 9, 5.
וידאמר לו אביו ואמו Jud. 14, 3.
ידאמר שמשון אל־אביו Jud. 14, 3.
וילך אל־אביו Jud. 14, 9.
בקבר מנח אביו Jud. 16, 31.
בהשביע אביו 1 Sam. 16, 27.
לרעות את־צאן אביו 1 Sam. 17, 15.
ראת בית אביו יעשה 1 S. 17, 25.
לשוב בית אביו 1 Sam. 18, 2.
טוב אל־שאול אביו 1 Sam. 19, 4.
את־שאול אביו 1 Sam. 20, 32.
כי־כלה היא מעם אביו 1 S. 20, 33.
כי הכלמו אביו 1 Sam. 20, 34.
וכל־בית אביו 1 Sam. 22, 1.
ראת כל־בית אביו 1 Sam. 22, 11.
בקבר אביו 2 Sam. 2, 32.
ואל כל־בית אביו 2 Sam. 3, 29.
עשה אביו עמדי חסד 2 Sam. 10, 2.
ביד עבדיו אל־אביו 2 Sam. 10, 2.
אל־פילגשי אביו 2 Sam. 16, 22.
ויקבר בקבר אביו 2 Sam. 17, 23.
בצלע בקבר קיש אביו 2 S. 21, 14.
ולא־עצבו אביו מימיו 1 Rg. 1, 6.
על־כסא דוד אביו 1 Reg. 2, 12.
בחקות דוד אביו 1 Reg. 3, 3.
את־קדשי דוד אביו 1 Reg. 7, 51.
כלבב דויד אביו 1 Reg. 11, 4.
אחרי יי כדוד אביו 1 Reg. 11, 6.
מעבדי אביו אתו 1 Reg. 11, 17.
פרק עיר דוד אביו 1 Reg. 11, 27.
ומשפטי כדוד אביו 1 Rg. 11, 33.
בעיר דוד אביו 1 Reg. 11, 43.
את־פני שלמה אביו 1 Reg. 12, 6.
וילך בכל־חטאות אביו 1 Rg. 15, 3.
כלבב דוד אביו 1 Reg. 15, 3.
בעיני יי כדוד אביו 1 Reg. 15, 11.
ויבא את־קדשי אביו 1 Rg. 15, 15.
בעיר דוד אביו 1 Reg. 15, 24.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 15, 26.
בכל־דרך אסא אביו 1 Rg. 22, 43.
בימי אסא אביו 1 Reg. 22, 47.
בעיר דוד אביו 1 Reg. 22, 51.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 22, 53.
ככל אשר־עשה אביו 1 Rg. 22, 54.
אשר עשה אביו 2 Reg. 3, 2.
ויצא אל־אביו 2 Reg. 4, 18.
ויאמר אל־אביו ראשי 2 Rg. 4, 19.
אחרי אחאב אביו 2 Reg. 9, 25.
ושמחם על־כסא אביו 2 Rg. 10, 3.
מיד יהואחז אביו 2 Reg. 13, 25.
רק לא כדוד אביו 2 Reg. 14, 3.
עשה יואש אביו 2 Reg. 14, 3.
המכים את־המלך אביו 2 Rg. 14, 5.
תחת אביו אמציהו 2 Reg. 14, 21.
עשה אמציהו אביו 2 Reg. 15, 3.
עשה עזיהו אביו 2 Reg. 15, 34.
בעיר דוד אביו 2 Reg. 15, 38.
כדוד אביו 2 Reg. 16, 2.
אשר־עשה דוד אביו 2 Rg. 18, 3.
אבד חזקיהו אביו 2 Reg. 21, 3.
כאשר עשה מנשה אביו 2 Rg. 21, 20.
אשר־הלך אביו 2 Reg. 21, 21.
אשר־עבד אביו 2 Reg. 21, 21.
בכל־דרך־דוד אביו 2 Reg. 22, 2.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Rg. 23, 30.
תחת יאשיהו אביו 2 Reg. 23, 34.
ככל אשר־עשה אביו 2 Reg. 24, 9.
רבחללי יצועי אביו 1 Chr. 5, 1.
ואחיו לבית־אביו 1 Chr. 9, 19.
ובית־אביו שרים 1 Chr. 12, 28.
כי־עשה אביו עמי חסד 1 Chr. 19, 2.
לנחמו על־אביו 1 Chr. 19, 2.
למלך תחת־דויד אביו 1 Chr. 29, 23.
אשר ספרם דויד אביו 2 Chr. 2, 16.

עשה חורם אביו 2 Chr. 4, 16.
את־קדשי דויד אביו 2 Chr. 5, 1.
כמשפט דויד־אביו 2 Chr. 8, 14.
בעיר דויד אביו 2 Chr. 9, 31.
לפני שלמה אביו 2 Chr. 10, 6.
ויבא את־קדשי אביו 2 Chr. 15, 18.
אשר לכד אסא אביו 2 Chr. 17, 2.
בדרכי דויד אביו 2 Chr. 17, 3.
כי לאלהי אביו 2 Chr. 17, 4.
וילך בדרך אביו אסא 2 Chr. 20, 32.
על־ממלכת אביו 2 Chr. 21, 4.
אחרי מות אביו 2 Chr. 22, 4.
אשר עשה יהוידע אביו 2 Chr. 24, 22.
המכים את־המלך אביו 2 Chr. 25, 3.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Chr. 26, 1.
אמציהו אביו 2 Chr. 26, 4.
אשר־עשה עזיהו אביו 2 Chr. 27, 2.
כדויד אביו 2 Chr. 28, 1.
אשר־עשה דויד אביו 2 Chr. 29, 2.
נתץ יחזקיהו אביו 2 Chr. 33, 3.
כאשר עשה מנשה אביו 2 Chr. 33, 22.
אשר עשה מנשה אביו 2 Chr. 33, 22.
כהכנע מנשה אביו 2 Chr. 33, 23.
וילך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 34, 2.
לאלהי דויד אביו 2 Chr. 34, 3.
וימליכהו תחת־אביו 2 Chr. 36, 1.
אויל ינאץ מוסר אביו Prv. 15, 5.
מקלל אביו ואמו Prv. 20, 20.
ורעת זוללים יכלים אביו Prv. 28, 7.
גוזל אביו ואמו Prv. 28, 24.
אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 3.
דור אביו יקלל Prv. 30, 11.
בית אביו שמלה לכה Jes. 3, 6.
לכסא כבוד לבית אביו Jes. 22, 23.
כל כבוד בית־אביו Jes. 22, 24.
על־אביו ועל־אמו Jer. 16, 7.
אשר בשר את־אבי Jer. 20, 15.
תחת יאשיהו אביו Jer. 22, 11.
ויירא את־כל־חטאת אביו Ez. 18, 14.
לא ימות בעון אביו Ez. 18, 17.
אביו כי־עשק עשק Ez. 18, 18.
לא־נשא הבן בעון האב Ez. 18, 19.
את־אחתו בת־אביו Ez. 22, 11.
אביו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.

cum suff.: וְאָבִיו

ואביו קרא־לו בנימין Gn. 35, 18.
ואביו שמר את־הדבר Gn. 37, 11.
ואביו אחבו Gn. 44, 20.
איש אמו ואביו תיראו Lev. 19, 3.
ואביו ואמו לא ידעו Jud. 14, 4.
וירד שמשון ואביו Jud. 14, 5.
ואביו איש־צרי 1 Reg. 7, 14.
ואביו איש־צרי 2 Chr. 2, 13.
ואיש ואביו ילכו Am. 2, 7.

cum suff.: כְּאָבִיו

רק לא כאביו 2 Reg. 3, 2.

cum suff.: לְאָבִיו

ויבא לאביו ויאמר לאביו Gn. 27, 31.
ויאמר לאביו ברכני Gn. 27, 34.
ומזון לאביו לדרך Gn. 45, 23.
ויעש לאביו אבל Gn. 50, 10.
לאביו ולאמו לא יטמא Lev. 21, 11.
לאביו ולאמו Num. 6, 7.
ואם־אין אחים לאביו Num. 27, 11.
האמר לאביו ולאמו Dt. 33, 9.
אשר עשה לאביו Jud. 9, 56.
ויגד לאביו ולאמו Jud. 14, 2.
ולא הגיד לאביו Jud. 14, 6.
עבדך לאביו בצאן 1 Sam. 17, 34.
כעס לאביו בן כסיל Prv. 17, 25.
הות לאביו בן כסיל Prv. 19, 13.

cum suff.: וּלְאָבִיו

ולאביו שלח כזאת Gn. 45, 23.
לאמו ולאביו Lev. 21, 2.
ולאביו לא הגיד 1 Sam. 14, 1.

cum suff.: אָבִידָ

וירד אביהו אל־האשה Jud. 14, 10.
ויעל בית אביהו Jud. 14, 19.
וכל־בית אביחו Jud. 16, 31.
למלך תחת אביחו 1 Reg. 5, 15.
וישימהו אביחו לראש 1 Chr. 26, 10.
נראה לדויד אביחו 2 Chr. 3, 1.
אביהו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.

cum suff.: אָבִיהָ

ותשכב את־אביה Gn. 19, 33.
כי אחי אביה הוא Gn. 29, 12.
ותאמר אל־אביה Gn. 31, 35.
ויאמר שכם אל־אביה Gn. 34, 11.
ותשב בית אביה Gn. 38, 11.
אם־מאן ימאן אביה Ex. 22, 16.
את־אביה היא מחללת Lev. 21, 9.
אל־בית אביה כנעוריה Lev. 22, 13.
מלחם אביה תאכל Lev. 22, 13.
בבית אביה בנעריה Num. 30, 4.
ושמע אביה את־נדרה Num. 30, 5.
והחריש לה אביה Num. 30, 5.
כי־הניא אביה Num. 30, 6.
בנעריה בית אביה Num. 30, 17.
ממשפחת מטה אביה Num. 36, 8.
ובכתה את־אביה Dt. 21, 13.
אל־פתח בית־אביה Dt. 22, 21.
לזנות בית אביה Dt. 22, 21.
ואת־אביה ואת־אמה Jos. 6, 23.
חזונה ואת־בית אביה Jos. 6, 25.
לשאול מאת־אביה שדה Jos. 15, 18.
לשאל מאת־אביה Jud. 1, 14.
ותאמר אל־אביה Jud. 11, 37.
ותשב אל־אביה Jud. 11, 39.
ולא־נתנו אביה לבוא Jud. 15, 1.
ויאמר אביה אמר Jud. 15, 2.
אותה ואת־אביה Jud. 15, 6.
בית אביה Jud. 19, 2. 3.
ובמות אביה ואמה Esth. 2, 7.

cum suff.: וְאָבִיהָ

ואביה ירק ירק בפניה Num. 12, 14.

cum suff.: לְאָבִיהָ

עם־הצאן אשר לאביה Gn. 29, 9.
ותגד לאביה Gn. 29, 12.
התרפים אשר לאביה Gn. 31, 19.

cum suff.: אֲבִיהֶם

ויכסו את ערות אביהם Gn. 9, 23.
וערות אביהם לא ראו Gn. 9, 23.
אלהי אביהם Gn. 31, 53.
את־דבתם רעה אל־אביהם Gn. 37, 2.
כי־אתו אהב אביהם Gn. 37, 4.
לרעות את־צאן אביהם Gn. 37, 12.
ויביאו אל־אביהם Gn. 37, 32.
ויבאו אל־יעקב אביהם Gn. 42, 29.
אלהם יעקב אביהם Gn. 42, 36.
ויאמר אליהם אביהם Gn. 43, 2.
ישראל אביהם Gn. 43, 11.
אל־יעקב אביהם Gn. 45, 25.
ותחי רוח יעקב אביהם Gn. 45, 27.
את־יעקב אביהם Gn. 46, 5.
אשר־דבר להם אביהם Gn. 49, 28.
כי־מת אביהם Gn. 50, 15.
משחת את־אביהם Ex. 40, 15.
על־פני אהרן אביהם Num. 3, 4.
*בתוך אחי אביהם Num. 27, 7.
*למשפחת מטה אביהם Num. 36, 6.
כשם דן אביהם Jos. 19, 47.
בשם דן אביהם Jud. 18, 29.
ישמעו לקול אביהם 1 Sam. 2, 25.
ויאמר ומי אביהם 1 Sam. 10, 12.
וידבר אלהם אביהם 1 Reg. 13, 12.
ויתאבל אפרים אביהם 1 Chr. 7, 22.
ואביהוא לפני אביהם 1 Chr. 24, 2.
ביד אחרן אביהם 1 Chr. 24, 19.
על־ידי אביהם 1 Chr. 25, 3. 6.
המממשלים לבית אביהם 1 Chr. 26, 6.
ויתן להם אביהם 2 Chr. 21, 3.
*ויתן להם אביהם Job. 42, 15.
שמעו את מצות אביהם Jer. 35, 14.
את־מצות אביהם Jer. 35, 16.

cum suff.: וַאֲבִיהֶם

המה ואביהם ויריאו Gn. 42, 35.

cum suff.: לַאֲבִיהֶם

ויספרום לאביהם 1 Reg. 13, 11.

cum suff.: אֲבִיהֶן

ותשקין את־אביהן Gn. 19, 33.
בלילה החוא את־אביהן Gn. 19, 35.
לחשקות צאן אביהן Ex. 2, 16.
אל־רעואל אביהן Ex. 2, 18.
נחלת אביהן להן Num. 27, 7.
מטה משפחת אביהן Num. 36, 12.
נחלה בתוך אחי אביהן Jos. 17, 4.

cum suff.: מֵאֲבִיהֶן

שתי בנות־לוט מאביהן Gn. 19, 36.

pl.: אָבֹת

שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
פקד עון אבת על־בנים Ex. 20, 5.
פקד עון אבות Ex. 34, 7.
פקד עון אבות Num. 14, 18.
ראשי אבות לבני ישראל Nu. 36, 1.
פקד עון אבות על־בנים Dt. 5, 9.
לא־יומתו אבות על־בנים Dt. 24, 16.
לא־יומתו על־אבות Dt. 24, 16.
אבות על־בנים 2 Reg. 14, 6.
לא־יומתו על־אבות 2 Reg. 14, 6.
חמשה ראשי בית אבות 1 Chr. 7, 7.
ראשי אבות ליושבי גבע 1 Chr. 8, 6.
אלה בניו ראשי אבות 1 Chr. 8, 10.
ראשי אבות לתלדותם 1 Chr. 8, 28.
אבות לבית אבתיהם 1 Chr. 9, 9.
ראשי אבות ללוים 1 Chr. 9, 33.
ראשים לבית־אבות 1 Chr. 24, 4.
לא־יומתו אבות על־בנים 2 Chr. 25, 4.
ובנים לא־ימותו על־אבות 2 Chr. 25, 4.
ויעמידם לבית־אבות 2 Chr. 25, 5.
למפלגות לבית־אבות 2 Chr. 35, 12.
כתובים ראשי אבות Neh. 12, 22.
בית והון נחלת אבות Prv. 19, 14.
וכשלו בם אבות ובנים Jer. 6, 21.
אבות אכלו בסר Jer. 31, 29.
ומשלם עון אבות Jer. 32, 18.
לא־הפנו אבות אל־בנים Jer. 47, 3.
אבות יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.
והשיב לב־אבות Mal. 3, 24.

pl.: הָאָבוֹת

ויקרבו ראשי האבות Num. 36, 1.
לבד ממכריו על־האבות Dt. 18, 8.
וראשי האבות למטות Jos. 19, 51.
נשיאי האבות 1 Reg. 8, 1.
האבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 11.
ראשי בית־האבות 1 Chr. 7, 40.
ראשי האבות 1 Chr. 8, 13. 9, 34.
אתם ראשי האבות 1 Chr. 15, 12.
אלה ראשי האבות 1 Chr. 23, 9.
האבות לפקודיהם 1 Chr. 23, 24.
וראשי האבות לכהנים 1 Chr. 24, 6. 31.
ראשי האבות ללעדן 1 Chr. 26, 21.
וראשי האבות לשרי 1 Chr. 26, 26.
מאות ראשי האבות 1 Chr. 26, 32.
למספרם ראשי האבות 1 Chr. 27, 1.
ויתנדבו שרי האבות 1 Chr. 29, 6.
לכלי־ישראל ראשי האבות 2 Chr. 1, 2.
נשיאי האבות לבני ישראל 2 Chr. 5, 2.
ומראשי האבות 2 Chr. 19, 8.
וראשי האבות לישראל 2 Chr. 23, 2.
מספר ראשי האבות 2 Chr. 26, 12.
לפלגות בית האבות 2 Chr. 35, 5.
ויקומו ראשי האבות Esr. 1, 5.
ומראשי האבות Esr. 2, 68.
וראשי האבות חזקנים Esr. 3, 12.
ואל־ראשי האבות Esr. 4, 2.
ראשי האבות Esr. 4, 3. 10, 16.
ושרי־האבות לישראל Esr. 8, 29.
ומקצת ראשי האבות Neh. 7, 70.
ומראשי־האבות נתנו Neh. 7, 71.

Digitized by Google

נאספו ראשי האבות Neh. 8, 13.
כהנים ראשי האבות Neh. 12, 12.
ראשי האבות כתובים Neh. 12, 23.

pl.: וְהָאָבוֹת

והאבות מבעירים Jer. 7, 18.
והאבות והבנים יחדו Jer. 13, 14.

pl.: לְאָבוֹת

לתלדתיו לאבות 1 Chr. 26, 31.
ואחיו ראשים לאבות Neh. 11, 13.

pl. constr.: אֲבוֹת

ראשי אבות הלוים Ex. 6, 25.
וראשי אבות העדה Num. 31, 26.
ראשי אבות המטות Num. 32, 28.
וראשי אבות המטות Jos. 14, 1.
ראשי אבות הלוים Jos. 21, 1.
ואל־ראשי אבות המטות Jos. 21, 1.

pl. constr.: וַאֲבוֹת

ואבות אבתיך Ex. 10, 6.
ואבות אבתיו Dan. 11, 24.

pl. c. suff.: אֲבוֹתַי *p.*

ימי שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ושכבתי עם־אבתי Gn. 47, 30.
התהלכו אבתי Gn. 48, 15.
שמי ושם אבתי Gn. 48, 16.
קברו אתי אל־אבתי Gn. 49, 29.
את־נחלת אבתי 1 Reg. 21, 3.
את נחלת אבותי 1 Reg. 21, 4.
אשר שחתו אבותי 2 Reg. 19, 12.
אשר החרימו אבותי 2 Chr. 32, 14.
מידי ומיד אבותי 2 Chr. 32, 15.
בית־קברות אבתי Neh. 2, 3.
אל־עיר קברות אבתי Neh. 2, 5.
תרשב ככל־אבותי Ps. 39, 13.
אשר־החשחיתו אבותי Jes. 37, 12.

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתַי

מה עשיתי אני ואבותי 2 Chr. 32, 13.

pl. c. suff.: מֵאֲבֹתַי

לא־טוב אנכי מאבתי 1 Reg. 19, 4.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֵינוּ, אֲבֹתֵינוּ

אנחנו גם־אבתינו Gn. 46, 34. 47, 3.
וירדו אבתינו מצרימה Num. 20, 15.
נחלתן מנחלת אבתינו Num. 36, 3.
ומנחלת מטה אבתינו Num. 36, 4.
לא את־אבתינו כרת יי Dt. 5, 3.
אל־יי אלהי אבתינו Dt. 26, 7.
אשר־עשו אבותינו Jos. 22, 28.
אבתינו מארץ מצרים Jos. 24, 17.
אשר ספרו־לנו אבותינו Jud. 6, 13.
אשר כרת עם־אבתינו 1 Reg. 8, 21.
בהוציאך את־אבתינו 1 Reg. 8, 53.
כאשר היה עם־אבתינו 1 Rg. 8, 57.
אשר צוה את־אבתינו 1 Reg. 8, 58.
לא־שמעו אבתינו 2 Reg. 22, 13.
ירא אלהי אבותינו 1 Chr. 12, 17.
ותושבים ככל־אבותינו 1 Chr. 29, 15.
יצחק וישראל אבותינו 1 Chr. 29, 18.
ויאמר יי אלהי אבתינו 2 Chr. 20, 6.
כי־מעלו אבתינו 2 Chr. 29, 6.
נפלו אבותינו בחרב 2 Chr. 29, 9.
לא־שמרו אבותינו 2 Chr. 34, 21.
ברוך יי אלהי אבתינו Esr. 7, 27.
מימי אבתינו אנחנו Esr. 9, 7.
את־עני אבתינו Neh. 9, 9.
לבית־אבתינו Neh. 10, 35.
בך בטחו אבתינו Ps. 22, 5.
אבותינו ספרו־לנו Ps. 44, 2.
צוה את־אבותינו Ps. 78, 5.
חטאנו עם־אבותינו Ps. 106, 6.
אבותינו במצרים Ps. 106, 7.
אשר הללוך אבתינו Jes. 64, 10.
יגיע אבותינו מנעוריו Jer. 3, 24.
עון אבותינו Jer. 14, 20.
שקר נחלו אבותינו Jer. 16, 19.
אבותינו חטאו אינם Thr. 5, 7.
בעונות אבתינו Dan. 9, 16.
לחלל ברית אבתינו Mal. 2, 10.

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתֵינוּ

וחם ואבתינו חזידו Neh. 9, 16.
כהנינו ואבתינו Neh. 9, 34.
ואבתינו ספרו־לנו Ps. 78, 3.
אנחנו ואבותינו Jer. 3, 25. 44, 17.
שרינו ואבתינו Dan. 9, 6.

pl. c. suff.: לַאֲבֹתֵינוּ

אשר נשבע לאבתינו Dt. 6, 23.
אשר נשבע יי לאבתינו Dt. 26, 3.
כאשר נשבעת לאבתינו Dt. 26, 15.
אשר נתתה לאבתינו 1 Reg. 8, 40.
אשר נתתה לאבתינו 2 Chr. 6, 31.
אשר־נתת לאבתינו Neh. 9, 36.
אשר־נשבעת לאבתינו Mich. 7, 20.

pl. c. suff.: וְלַאֲבֹתֵינוּ

לנו מצרים ולאבתינו Num. 20, 15.
ולאבתינו ולכל־עמך Neh. 9, 32.
לשרינו ולאבתינו Dan. 9, 8.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֶיךָ

ואתה תבוא אל־אבתיך Gn. 15, 15.
שוב אל־ארץ אבותיך Gn. 31, 3.
ואבות אבתיך Ex. 10, 6.
דבר יי אלהי אבתיך Dt. 1, 21.
את־בריית אבתיך Dt. 4, 31.
פי אהב את־אבתיך Dt. 4, 37.
יי אלהי אבתיך לך Dt. 6, 3.
ולא ידעון אבתיך Dt. 8, 3.
אשר לא־ידעון אבתיך Dt. 8, 16.
ירדו אבתיך מצרימה Dt. 10, 22.
נתן יי אלהי אבתיך Dt. 12, 1.
דבר יי אלהי־אבתיך Dt. 27, 3.
אשר־ירשו אבתיך Dt. 30, 5.
כאשר־שש על־אבתיך Dt. 30, 9.
הנך שכב עם־אבתיך Dt. 31, 16.
ושכבת את־אבתיך 2 Sam. 7, 12.
אל־קבר אבתיך 1 Reg. 13, 22.
ואשר אצרו אבתיך 2 Reg. 20, 17.
הנני אספך על־אבתיך 2 Rg. 22, 20.
ללכת עם־אבתיך 1 Chr. 17, 11.
אספך אל־אבתיך 2 Chr. 34, 28.
תחת אבתיך יהיו בניך Ps. 45, 17.
אשר עשו אבותיך Prv. 22, 28.
ואשר אצרו אבתיך Jes. 39, 6.
ובמשרפות אבותיך Jer. 34, 5.

pl. c. suff.: וַאֲבֹתֶיךָ

אתה ואבתיך Dt. 13, 7. 28, 36. 64.

pl. c. suff.: בַּאֲבֹתֶיךָ

רק באבתיך חשק יי Dt. 10, 15.

pl. c. suff.: לַאֲבֹתֶיךָ

אשר נשבע לאבתיך Ex. 13, 5.
אשר נשבע לאבתיך Dt. 6, 10.
נשבע יי לאבתיך Dt. 6, 18. 9, 5. 30, 20.
אשר־נשבע לאבתיך Dt. 7, 12. 13. 8, 18
כאשר נשבע לאבתיך Dt. 13, 18.
כאשר נשבע לאבתיך Dt. 19, 8.
דבר לתת לאבתיך Dt. 19, 8.
אשר נשבע יי לאבתיך Dt. 28, 11.
לאבתיך לאברהם Dt. 29, 12.

pl. c. suff.: וְלַאֲבֹתֶיךָ

נשבע לך ולאבתיך Ex. 13, 11.

pl. c. suff.: מֵאֲבֹתֶיךָ

והיטבך והרבך מאבתיך Dt. 30, 5.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֵיכֶם

אל־ארץ אבתיכם Gn. 48, 21.
אלהי אבותיכם Ex. 3, 13.
יי אלהי אבתיכם Ex. 3, 15. 16.
כה עשו אבתיכם Num. 32, 8.
קמתם תחת אבתיכם Num. 32, 14.
למטות אבתיכם Num. 33, 54.
יי אלהי אבותכם Dt. 1, 11.
אלהי אבתיכם נתן לכם Dt. 4, 1.
לא שערום אבתיכם Dt. 32, 17.
נתן לכם יי אלהי אבותיכם Jos. 18, 3.
ישבו אבותיכם מעולם Jos. 24, 2.
ואוציא את־אבותיכם Jos. 24, 6.
מצרים אחרי אבותיכם Jos. 24, 6.
אשר עבדו אבותיכם Jos. 24, 14. 15.
העלה את־אבותיכם 1 Sam. 12, 6.
אתכם ואת־אבתיכם 1 Sam. 12, 7.
ויזעקו אבתיכם 1 Sam. 12, 8.
ויוציאו את־אבותיכם 1 Sam. 12, 8.
אשר צויתי את־אבתיכם 2 Rg. 17, 13.
עם־יי אלהי־אבתיכם 2 Chr. 13, 12.
בחמת יי אלהי־אבותיכם 2 Chr. 28, 9
בית יי אלהי אבותיכם 2 Chr. 29, 5.
והכינו לבית־אבתיכם 2 Chr. 35, 4.
נדבה ליי אלהי אבתיכם Esr. 8, 28.
ליי אלהי־אבתיכם Esr. 10, 11.
כה עשו אבתיכם Neh. 13, 18.
אשר נסוני אבותיכם Ps. 95, 9.
ועונת אבותיכם Jes. 65, 7.
מה־מצאו אבותיכם בי Jer. 2, 5.
הנחלתי את־אבותיכם Jer. 3, 18.
לא־דברתי את־אבותיכם Jer. 7, 22.
אשר יצאו אבותיכם Jer. 7, 25.
צויתי את־אבותיכם Jer. 11, 4.
עזבו אבותיכם אותי Jer. 16, 11.
צויתי את־אבותיכם Jer. 17, 22.
כרתי בריתי את־אבותיכם Jer. 34, 13.
ולא־שמעו אבותיכם Jer. 34, 14.
את־דעות אבותיכם Jer. 44, 9.
לפניכם ולפני אבותיכם Jer. 44, 10.
בחוקי אבותיכם אל־תלכו Ez. 20, 18
גדפו אותי אבותיכם Ez. 20, 27.
הבדרך אבותיכם אתם Ez. 20, 30.
נשפטתי את־אבותיכם Ez. 20, 36.
אשר ישבו־בה אבותיכם Ez. 37, 25.
ראיתי אבותיכם Hos. 9, 10.
ואם בימי אבתיכם Joel 1, 2.
קצף יי על־אבותיכם Zach. 1, 2.
אבותיכם איה־הם Zach. 1, 5.
הלוא השיגו אבותיכם Zach. 1, 6.
בהקציף אבתיכם אתי Zach. 8, 14.
למימי אבתיכם Mal. 3, 7.

pl. c. suff.: וַאֲבֹתֵיכֶם

אתם ואבתיכם Jer. 16, 13.
אתם ואבתיכם Jer. 44, 3.
אתם ואבותיכם Jer. 44, 21.

pl. c. suff.: בַּאֲבֹתֵיכֶם

העדתי באבותיכם Jer. 11, 7.

pl. c. suff.: וּבַאֲבֹתֵיכֶם

יד־יי בכם ובאבתיכם 1 S. 12, 15.

pl. c. suff.: כַּאֲבוֹתֵיכֶם

ואל־תהיו כאבתיכם 2 Chr. 30, 7.
ערפכם כאבותיכם 2 Chr. 30, 8.
אל־תהיו כאבותיכם Zach. 1, 4.

pl. c. suff.: לַאֲבוֹתֵיכֶם

נשבע יי לאבתיכם Dt. 1, 8.
לתת לאבתיכם Dt. 1, 35.
אשר נשבע לאבתיכם Dt. 7, 8.
נשבע יי לאבתיכם Dt. 8, 1. 11, 9. 21.
נשבעתי לאבתיכם Jud. 2, 1.
העמדתי לאבתיכם 2 Chr. 33, 8.
אשר נתתי לאבותיכם Jer. 7, 7.
אשר־נשבעתי לאבותיכם Jer. 11, 5.
לתת אותה לאבותיכם Ez. 20, 42.
אשר נתתי לאבתיכם Ez. 36, 28.
לתתה לאבתיכם Ez. 47, 14.

pl. c. suff.: וְלַאֲבֹתֵיכֶם

נתתי לכם ולאבתיכם Jer. 7, 14.
נתתי לכם ולאבתיכם Jer. 23, 39.
נתן יי לכם ולאבתיכם Jer. 25, 5.
לכם ולאבתיכם Jer. 35, 15.

pl. c. suff.: מֵאֲבֹתֵיכֶם

לעשות מאבתיכם Jer. 16, 12.

pl. c. suff.: אֲבִיהוּ

ואל־אחזת אבתיו Lev. 25, 41.
לבית־אבתיו הוא Num. 1, 4.
לבית־אבתיו היו Num. 1, 44.
על־בית אבתיו Num. 2, 34.
למטה אבתיו תשלחו Num. 13, 2.
בנחלת מטה אבתיו Num. 36, 7.
נחלת אבתיו Num. 36, 8.
נאספו אל־אבותיו Jud. 2, 10.
אדני־המלך עם־אבתיו 1 Reg. 1, 21.
וישכב דוד עם־אבתיו 1 Reg. 2, 10.
שכב דוד עם־אבתיו 1 Reg. 11, 21.
שלמה עם־אבתיו 1 Reg. 11, 43.
וישכב עם־אבתיו 1 Reg. 14, 20.
רחבעם עם־אבתיו 1 Reg. 14, 31.
עם־אבתיו בעיר דוד 1 Reg. 14, 31.
וישכב אבים עם־אבתיו 1 Reg. 15, 8.
אשר עשו אבתיו 1 Reg. 15, 12.
וישכב אסא עם־אבתיו 1 Reg. 15, 24.
ויקבר עם־אבתיו 1 Reg. 15, 24.
בעשא עם־אבתיו 1 Reg. 16, 6.
עמרי עם־אבתיו 1 Reg. 16, 28.
וישכב אחאב עם־אבתיו 1 Rg. 22, 40.
יהושפט עם־אבתיו 1 Reg. 22, 51.
ויקבר־עם אבתיו 1 Reg. 22, 51.
וישכב יורם עם־אבתיו 2 Reg. 8, 24.
ויקבר עם־אבתיו 2 Reg. 8, 24.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Rg. 9, 28.
יהוא עם־אבתיו 2 Reg. 10, 35.
ואחזיהו אבתיו 2 Reg. 12, 19.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Reg. 12, 22.
יהואחז עם־אבתיו 2 Reg. 13, 9.
יואש עם־אבתיו 2 Reg. 13, 13.
יהואש עם־אבתיו 2 Reg. 14, 16.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Reg. 14, 20.
שכב־המלך עם־אבתיו 2 Reg. 14, 22.
ירבעם עם־אבתיו 2 Reg. 14, 29.
וישכב עזריה עם־אבתיו 2 Rg. 15, 7.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Rg. 15, 7.
כאשר עשו אבתיו 2 Reg. 15, 9.
וישכב מנחם עם־אבתיו 2 Rg. 15, 22.
וישכב יותם עם־אבתיו 2 Rg. 15, 38.
ויקבר עם־אבתיו 2 Reg. 15, 38.
וישכב אחז עם־אבתיו 2 Reg. 16, 20.
ויקבר עם־אבתיו 2 Reg. 16, 20.
חזקיהו עם־אבתיו 2 Reg. 20, 21.
וישכב מנשה עם־אבתיו 2 Rg. 21, 18.
את־יי אלהי אבתיו 2 Reg. 21, 22.
ככל אשר־עשו אבתיו 2 Rg. 23, 32. 37.
יהויקים עם־אבתיו 2 Reg. 24, 6.
שלמה עם־אבתיו 2 Chr. 9, 31.
רחבעם עם־אבתיו 2 Chr. 12, 16.
וישכב אביה עם־אבתיו 2 Chr. 13, 23.
וישכב אסא עם־אבתיו 2 Chr. 16, 13.
עם־אבתיו 2 Chr. 21, 1 (bis).
את־יי אלהי אבתיו 2 Chr. 21, 10.
שרפה בשרפת אבתיו 2 Chr. 21, 19.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Chr. 25, 28.
שכב־המלך עם־אבתיו 2 Chr. 26, 2.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Chr. 26, 23.
וישכב עזיהו עם־אבתיו 2 Chr. 26, 23
וישכב יותם עם־אבתיו 2 Chr. 27, 9.
את־יי אלהי אבתיו 2 Chr. 28, 25.
וישכב אחז עם־אבתיו 2 Chr. 28, 27.
יי אלהי אבותיו 2 Chr. 30, 19.
יחזקיהו עם־אבתיו 2 Chr. 32, 33.
מלפני אלהי אבתיו 2 Chr. 33, 12.
מנשה עם־אבתיו 2 Chr. 33, 20.
ויקבר בקברות אבתיו 2 Chr. 35, 24.
תבוא עד דור אבותיו Ps. 49, 20.
יזכר עון אבתיו Ps. 109, 14.
אבתיו ואבות אבתיו Dan. 11, 24.
ועל־אלהי אבתיו Dan. 11, 37.
אשר לא־ידעהו אבתיו Dan. 11, 38.

pl. c. suff.: לַאֲבִיהוּ

אשר־נשבעת לאבתיו Num. 11, 12.
אשר נשבעתי לאבתיו Dt. 31, 20.

pl. c. suff.: אֲבוֹתָם

יי אלהי אבתם Ex. 4, 5.
ואנ בעונות אבתם Lev. 26, 39.
ואת־עון אבתם Lev. 26, 40.
לבית אבתם Num. 1, 2. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38.

Digitized by Google

40. 42. 45. 2, 2. 32. 3, 15. 20. 4, 2. 22. 29. 40. 42.
Num. 1, 16. נשיאי מטות אבותם
Num. 1, 47. וחלוים למטה אבתם
Num. 4, 34. 38. 46. ולבית אבתם
Num. 7, 2. ראשי בית אבתם
Num. 17, 17. נשיאהם לבית אבתם
Num. 17, 18. לראש בית אבותם
Num. 17, 21. אחד לבית אבתם
Num. 26, 2. ומעלה לבית אבתם
Num. 26, 55. מטות־אבתם ינחלו
Num. 34, 14. הראובני לבית אבתם
Num. 34, 14. בני־הגדי לבית אבתם
Dt. 29, 24. ברית יי אלהי אבתם
Jos. 4, 21. את־אבותם לאמר
Jos. 22, 14. ואיש ראש בית־אבותם
Jud. 2, 12. את־יי אלהי אבותם
Jud. 2, 17. אשר הלכו אבותם
Jud. 2, 20. אשר צויתי את־אבותם
Jud. 2, 22. כאשר שמרו אבותם
Jud. 3, 4. אשר־צוה את־אבותם
Jud. 21, 22. והיה כי־יבאו אבותם
1 Reg. 9, 9. הוציא את־אבתם
1 Reg. 14, 22. מכל אשר עשו אבתם
2 Reg. 17, 14. את־ערפם כערף אבותם
2 Reg. 17, 15. אשר כרת את־אבותם
2 Reg. 17, 41. כאשר עשו אבתם
2 Reg. 21, 15. אשר יצאו אבתם
1 Chr. 5, 15 ראש לבית־אבותם
1 Chr. 5, 24. ואלה ראשי בית־אבותם
1 Chr. 5, 24. ראשים לבית אבותם
1 Chr. 7, 2. ראשים לבית־אבותם
1 Chr. 7, 4. לתלדותם לבית אבותם
1 Chr. 7, 9. ראשי בית אבותם
1 Chr. 9, 13. ראשים לבית אבותם
1 Chr. 12, 30. שמות לבית אבותם
1 Chr. 24, 4. לבית אבותם שמונה
1 Chr. 26, 13. לבית אבותם לשער
2 Chr. 28, 6. את יי אלהי אבותם
Esr. 2, 59. בית־אבתם וזרעם
Esr 10, 16 ראשי האבות לבית אבתם
Neh. 7, 61. בית־אבתם וזרעם
Job. 8, 8. וכונן לחקר אבותם
Job. 30, 1. אשר־מאסתי אבותם
Ps. 78, 12. נגד אבותם עשה פלא
Prv. 17, 6. ותפארת בנים אבותם
Jes. 14, 21. מטבח בעון אבתם
Jer. 9, 13. אשר למדום אבותם
Jer. 11, 10. על־עונת אבותם
Jer. 11, 10. כרתי את־אבותם
Jer. 16, 3. ועל־אבותם
Jer. 23, 27. כאשר שכחו אבותם
Jer. 31, 32. אשר כרתי את־אבותם
Ez. 5, 10. ובנים יאכלו אבותם
Ez. 20, 4. תועבות אבותם חודיעם
Ez. 20, 24. ואחרי גלולי אבותם
Am. 2, 4. חלכו אבותם אחריהם
Mal. 3, 24. ולב בנים על־אבותם

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתָם
Jer. 9, 15. לא ידעו המה ואבותם
Ez. 2, 3. ואבותם פשעו בי

pl. c. suff.: פַּאֲבוֹתָם
Ps. 78, 8. ולא יהיו כאבותם
Ps. 78, 57. ויבגדו כאבותם

pl. c. suff.: לָאֲבוֹתָם
Num. 14, 23. נשבעתי לאבתם
Dt. 10, 11. בשבעתי לאבתם לתת
Dt. 31, 7. אשר נשבע יי לאבתם
Jos. 1, 6. אשר־נשבעתי לאבתם
Jos. 5, 6. אשר נשבע יי לאבותם
Jos. 21, 41. נשבע לתת לאבותם
Jos. 21, 42. אשר־נשבע לאבותם
1 Reg. 8, 34. אשר נתת לאבותם
1 Reg. 8, 48. אשר־נתתה לאבותם
2 Reg. 21, 8. אשר נתתי לאבותם
2 Chr. 6, 38. אשר־נתתי לאבתם
Jer. 16, 15. אשר נתתי לאבותם
Jer. 30, 3. אשר־נתתי לאבתם
Jer. 32, 22. אשר־נשבעתי לאבותם

pl. c. suff.: מֵאֲבוֹתָם
Jud. 2, 19. והשחיתו מאבותם
Job. 15, 18. ולא כחדו מאבותם
Jer. 7, 26. הרעו מאבותם

pl. c. suff.: אֲבוֹתֵיהֶם
1 Chr. 4, 38. ובית אבותיהם פרצו
1 Chr. 5, 13. ואחיהם לבית אבותיהם
1 Chr. 5, 25. וימעלו באלהי אבתיהם
1 Chr. 9, 9. אבות לבית אבתיהם
1 Chr. 23, 24. בני־לוי לבית אבותיהם
1 Chr. 24, 29. הלוים לבית אבתיהם
1 Chr. 29, 20. ליי אלהי אבתיהם
2 Chr. 7, 22. 11, 16. אלהי אבתיהם
2 Chr. 13, 18. 14, 3. 15, 12. אלהי אבותיהם
2 Chr. 17, 14. פקדתם לבית אבותיהם
2 Chr. 19, 4. אל־יי אלהי אבותיהם
2 Chr. 20, 33. לבבם לאלהי אבותיהם
2 Chr. 24, 18. בית יי אלהי אבותיהם
2 Chr. 24, 24. את־יי אלהי אבותיהם
2 Chr. 30, 7. ביי אלהי אבותיהם
2 Chr. 30, 22. ליי אלהי אבותיהם
2 Chr. 31, 17. הכהנים לבית אבותיהם
2 Chr. 34, 32. אלהים אלהי אבותיהם
2 Chr. 34, 33. יי אלהי אבותיהם
2 Chr. 36, 15 וישלח יי אלהי אבתיהם
Esr. 8, 1. ואלה ראשי אבתיהם
Neh. 9, 2. ועונת אבתיהם
Jer. 50, 7. ומקוה אבותיהם יי

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתֵיהֶם
1 Chr. 9, 19. ואבתיהם על־מחנה יי
Jer. 19, 4, המה ואבתיהם

pl. c. suff.: לָאֲבוֹתֵיהֶם
1 Reg. 14, 15. אשר נתן לאבותיהם
1 Chr. 6, 4. משפחות הלוי לאבתיהם
Neh. 9, 23. אשר־אמרת לאבתיהם

pl. c. suff.: וְלַאֲבוֹתֵיהֶם
2 Chr. 6, 25. לחם ולאבתיהם
Jer. 24, 10. לחם ולאבותיהם

אָב

ז׳, נכנוי אָבִי, אֲבִיהוּ, וכינוי נכ׳ [כְּאָבִי מִיכִיד אֲבָהָא], וסמוכן אָבִי [כְּאָבִי כִּידוֹעַ אַבָּא נכ׳ עי׳ אַבָּא], נכ׳ אַבָּא, אַבְהָא, אַבָּא, נכ׳ אַבָּא, ר׳ אַבָּא, נכ׳ אַבָּא, אַבָּא, נכ׳ אַבָּא, אַבָּא, נכ׳ אַבָּא,

Jer. 9, 11. על־מה אבדה הארץ
Jer. 49, 7. אבדה עצה מבנים
Ez. 19, 5. נוחלת אבדה תקותה
3 *prf. fem.*: אָבְדָה *p.*
Prv. 11, 7. ותוחלת אונים אבדה
Eccl. 9, 6. גם־קנאתם כבר אבדה
3 *perf. fem.*: וָאֲבֻדָה
Jes. 29, 14. ואבדה חכמת חכמיו
Jer. 40, 15. ואבדה שאירית יהודה
Ez. 37, 11. ואבדה תקותנו
2 *perf. m.*: אָבַדְתָּ
Num. 21, 29. אבדת עם־כמוש
2 *prf. fem.*: אָבַדְתְּ
Ez. 26, 17. איך אבדת נושבת מימים
1 *perf.*: אָבַדְתִּי
Ps. 119, 92. אז אבדתי בעניי
Esth. 4, 16. וכאשר אבדתי אבדתי
1 *perf.*: אָבַדְתִּי *p.*
Esth. 4, 16. וכאשר אבדתי אבדתי
3 *perf. pl.*: אָבְדוּ
Ps. 10, 16. אבדו גוים מארצו
Ps. 146, 4. אבדו עשתנותו
3 *perf. pl.*: אָבָדוּ *p.*
Jer. 48, 36. יתרת עשה אבדו
3 *perf. pl.*: וָאֲבָדוּ
Am. 1, 8. ואבדו שאירית פלשתים
Am. 3, 15. ואבדו בתי השן
3 *perf. pl.*: וְאָבָדוּ *p.*
Jer. 6, 21. Q'ri שכן ורע יאבדו
2 *prf. f. pl.*: וַאֲבַדְתֶּם
Lev. 26, 38. ואבדתם בגוים
Dt. 11, 17. ואבדתם מהרה מעל
Jos. 23, 16. ואבדתם מהרה מעל
Jer. 27, 10. והדחתי אתכם ואבדתם
Jer. 27, 15. ואבדתם אתם והנביאים
1 *perf. pl.*: אָבַדְנוּ
Num. 17, 27. אבדנו כלנו אבדנו
1 *perf. pl.*: אָבָדְנוּ *p.*
Num. 17, 27. אבדנו כלנו אבדנו
prt. masc.: אֹבֵד, אוֹבֵד
Dt. 26, 5. ארמי אבד אבי
Job. 4, 11. ליש אבד מבלי־טרף
Job. 29, 13. ברכת אובד עלי תבא
Job. 31, 19. אם־אראה אובד
Ps. 31, 13. הייתי ככלי אבד
Ps. 119, 176. תעיתי כשה אבד
Eccl. 7, 15. יש צדיק אבד בצדקו
prt. constr.: אֹבֵד
Dt. 32, 28. גוי אבד עצות
part. masc.: לְאוֹבֵד *sg.*
Prv. 31, 6. תנו־שכר לאובד
part. fem.: הָאֹבֶדֶת *sg.*
Ez. 34, 4. חאבדת לא בקשתם
Ez. 34, 16. את־חאבדת אבקש
p. pl. m.: הָאֹבְדִים
Jes. 27, 13. ובאו האבדים
p. pl. fem.: אֹבְדוֹת
Jer. 50, 6. צאן אבדות היה עמי
p. pl. fem.: הָאֹבְדוֹת
1 Sam. 9, 20. האבדות לך חיום
inf. abs.: אָבֹד
Dt. 4, 26. אבד תאבדון
Dt. 8, 19. כי אבד תאבדון
Dt. 30, 18. כי אבד תאבדון
inf. constr.: אֲבֹד
Dt. 7, 20. עד־אבד הנשארים
inf. constr.: וּבְאָבְדָ
Prv. 11, 10. ובאבד רשעים רנה
inf. c. suff.: אֲבָדְךָ
Dt. 28, 20. ועד־אבדך מהר
inf. c. suff.: אֲבָדְךָ *p.*
Dt. 28, 22. ורדפוך עד אבדך

inf. c. suff.: אֲבָדְכֶם
Jos. 23, 13. עד אבדכם מעל האדמה
inf. c. suff.: אֲבָדָם
Ob. 1, 12. לבני־יהודה ביום אבדם
inf. c. suff.: וּבְאָבְדָם
Prv. 28, 28. ובאבדם ירבו צדיקים
3 *imperf.*: יֹאבַד
Job. 3, 3. יאבד יום אולד בו
Jer. 4, 9. יאבד לב־המלך
3 *impf. masc.*: יֹאבֵד *p.*
Job. 20, 7. כגללו לנצח יאבד
Prv. 19, 9. ויפיח כזבים יאבד
Prv. 21, 28. עד־כזבים יאבד
3 *impf. fem.*: תֹּאבַד
Dt. 22, 3. אשר־תאבד ממנו
Ps. 9, 19. תקות ענוים תאבד לעד
Prv. 11, 7. תאבד תקוה
Jer. 18, 18. כי לא־תאבד תורה מכהן
Ez. 7, 26. ותורה תאבד מכהן
3 *impf. f.*: תֹּאבַד *p.*
Job. 8, 13. ותקות חנף תאבד
Ps. 1, 6. ודרך רשעים תאבד
Ps. 112, 10. תאות רשעים תאבד
Prv. 10, 28. ותקות רשעים תאבד
1 *impf. pl.*: נֹאבַד *p.*
Jon. 1, 6. 3, 9. ולא נאבד
1 *impf. pl.*: נְאַבְּדָה
Jon. 1, 14. אל־נא נאבדה
2 *impf. pl.*: תֹּאבֵדוּ *p.*
Esth. 4, 14. ואת־בית־אביך תאבדו
2 *impf. pl.*: וְתֹאבֵדוּ
Ps. 2, 12. ותאבדו דרך
2 *impf. pl.*: תֹּאבְדוּן
Dt. 4, 26. כי־אבד תאבדון מהר
Dt. 8, 19. כי אבד תאבדון
Dt. 8, 20. כן תאבדון
Dt. 30, 18. כי אבד תאבדון
3 *impf. pl.*: יֹאבְדוּ
Jud. 5, 31. כן יאבדו כל־אויביך יי
Ps. 68, 3. יאבדו רשעים מפני
3 *impf. pl.*: יֹאבֵדוּ *p.*
Ps. 37, 20. כי רשעים יאבדו
Ps. 49, 11. יחד כסיל ובער יאבדו
Ps. 73, 27. כי־חנה רחקיך יאבדו
Ps. 80, 17. מגערת פניך יאבדו
Ps. 92, 10. הנה איביך יאבדו
Ps. 102, 27 חמה־יאבדו ואתה תעמד
Job. 4, 9. מנשמת אלוה יאבדו
Job. 4, 20. מבלי משים לנצח יאבדו
Jes. 60, 12. אשר לא־יעבדוך יאבדו
Jer. 6, 21. K'tib שכן ורעו יאבדו
Jer. 10, 15. בעת פקדתם יאבדו
3 *impf. pl.*: וְיֹאבְדוּ
Ps. 9, 4. יכשלו ויאבדו מפניך
Jes. 41, 11. ויאבדו אנשי ריבך
3 *impf. pl.*: וְיֹאבֵדוּ *p.*
Job. 6, 18. יעלו בתהו ויאבדו
Ps. 83, 18. ויחפרו ויאבדו
3 *impf. pl.*: וְיֹאבְדוּ
Num. 16, 33. ויאבדו מתוך הקהל
2 Sam. 1, 27. ויאבדו כלי מלחמה
3 *impf. pl.*: וְתֹאבַדְנָה
1 Sam. 9, 3. ותאבדנה האתנות
Pi-el: אִבֵּד 3 *perf.*
2 Rg. 21, 3. את־הבמות אשר אבד
Thr. 2, 9. אבד ושבר בריחיה
3 *perf.*: וְאִבֵּד
Jer. 51, 55. ואבד ממנה קול גדול
3 *perf. c. suff.*: אִבְּדָם
2 Reg. 13, 7. כי אבדם מלך ארם
2 *perf. m.*: אִבַּדְתָּ
Ps. 9, 6. אבדת רשע
1 *perf.*: אִבַּדְתִּי

Jer. 15, 7. אבדתי את־עמי
1 *perf.*: וְאִבַּדְתִּי
Ez. 6, 3. ואבדתי במותיכם
2 *perf. pl.*: וַאֲבַדְתֶּם
Nu. 33, 52. ואבדתם את כל־משכיתם
Dt. 12, 3. ואבדתם את־שמם
part. pl.: מְאַבְּדִים *masc.*
Jer. 23, 1. חוי רעים מאבדים
inf. constr.: אַבֵּד
Dt. 12, 2. אבד תאבדון
inf. constr.: וַאֲבֵד
Esth. 9, 6. 12. הרגו חיהודים ואבד
Jer. 12, 17. נתוש ואבד נאם־יי
inf. constr.: לְאַבֵּד
Esth. 8, 5. לאבד את־היהודים
Eccl. 3, 6. ועת לאבד
Ez. 22, 27. לאבד נפשות
inf. constr.: וְלַאֲבֵד
Esth. 3, 13. 7, 4. 8, 11. לחרג ולאבד
inf. c. suff.: לְאַבְּדֵנִי
Ps. 119, 95. לי קוו רשעים לאבדני
inf. c. suff.: לְאַבְּדָם
Esth. 3, 9. יכתב לאבדם
Esth. 4, 7. ביהודיים לאבדם
Esth. 9, 24. על־היהודים לאבדם
inf. c. suff.: וּלְאַבְּדָם
Esth. 9, 24. להמם ולאבדם
1 *impf. c. s.*: וַאֲבַדְתִּי
Ez. 28, 16. ואבדך כרוב הסוכך
2 *imperf.*: תְּאַבֵּד
Ps. 5, 7. תאבד דברי כזב
Ps. 21, 11. פרימו מארץ תאבד
2 *imperf.*: וַתְּאַבֵּד
2 Reg. 11, 1. ותאבד את כל־זרע
Jes. 26, 14. ותאבד כל־זכר למו
3 *impf. s. M.*: יְאַבֵּד
Prv. 29, 3. ורעה זונות יאבד־הון
3 *imperf.*: יְאַבֵּד
Eccl. 9, 18. יאבד טובה הרבה
3 *imperf.*: וַיְאַבֵּד
Eccl. 7, 9. ויאבד את־לב מתנה
Zeph. 2, 13. ויאבד את־אשור
3 *impf. c. s.*: וַיְאַבְּדֵם
Dt. 11, 4. ויאבדם יי עד היום הזה
Job. 12, 23. משגיא לגוים ויאבדם
3 *impf. f. c. s.*: וְתַאֲבְדֵם
Prv. 1, 32. ושלות כסילים תאבדם
2 *impf. pl.*: תְּאַבְּדוּ *p.*
Nu. 33, 52. צלמי מסכתם תאבדו
2 *impf. pl.*: תְּאַבְּדוּן
Dt. 12, 2. תאבדון את־כל־המקומות
3 *impf. pl. c. s.*: וַיְאַבְּדֵם
2 Reg. 19, 18. עץ ואבן ויאבדום
Jes. 37, 19. עץ ואבן ויאבדום
Hif-il: הַאֲבִיד
3 *imperf.*: וַיַּאֲבֵד
Num. 24, 19. והאביד שריד מעיר
2 *perf. masc.*: הַאֲבַדְתָּ *p.*
Job. 14, 19. ותקות אנוש האבדת
2 *perf.*: וְהַאֲבַדְתָּ
Dt. 7, 24. והאבדת את־שמם
Ps. 143, 12. ואבדת כל־צררי נפשי
2 *perf. c. suff.*: וְהַאֲבַדְתָּם
Dt. 9, 3. והורשתם והאבדתם מהר
1 *perf.*: וְהַאֲבַדְתִּי
Lev. 23, 30. והאבדתי את־הנפש
Jer. 25, 10. והאבדתי מהם קול ששון
Jer. 49, 38. והאבדתי משם מלך
Ez. 25, 16. והאבדתי את־שארית
Ez. 30, 13. והאבדתי גלולים
Ez. 32, 13 והאבדתי את־כל־בהמתה
Ob. 1, 8. והאבדתי חכמים מאדום

Mich. 5, 10. והאבדתי מרכבתיך
1 *perf. c. suff.*: וְהַאֲבַדְתִּיךָ
Ez. 25, 7. והאבדתיך מן־הארצות
1 *perf. c. suff.*: וְהַאֲבַדְתִּיךָ
Zeph. 2, 5. והאבדתיך מאין יושב
prt. masc.: מַאֲבִיד *sg.*
Dt. 8, 20. אשר יי מאביד מפניכם
inf. constr.: הַאֲבִיד
2 Rg. 10, 19. האביד את־עבדי הבעל
inf. constr.: לְהַאֲבִיד
Dt. 28, 63. להאביד אתכם
inf. constr.: וּלְהַאֲבִיד
Jer. 1, 10. ולהאביד ולהרוס
Jer. 18, 7. לנתוש ולנתוץ ולהאביד
Jer. 31, 28. ולהאביד ולהרע
inf. c. suff.: לְהַאֲבִידֵנוּ
Jos. 7, 7. ביד האמרי להאבידנו
inf. c. suff.: הַאֲבִידוֹ
Dt. 28, 51. עד האבידו אתך
inf. c. suff.: לְהַאֲבִידוֹ
Dt. 7, 10. אל־פניו להאבידו
2 Reg. 24, 2. להאבידו כדבר יי
1 *imperf.*: אַאֲבִידָה
Jer. 46, 8. אבידה עיר וישבי בה

אֹבֶד

ז' נפעל יִתֵּר, וסיומן קטן ופתח שופט ופקדון [קוטעניגנט], ויכנו נויר ניכוי, כ"פ פעל נפ"ע וגניי לפעל פּוֹקֵד, ודומה לו אוֹבֵד, חוֹבֵד נתינוס, ועטו זו סקוריכים.

n. m. (ad sim. formae יִתֵּר, pualicae illius, et formae פּוֹקֵד, quae primaria est, cognatae, non participialis et activae), pernicies, interitus, targ. הוֹבֵד, אוֹבֵד. LXX. עֲדֵי אֹבֵד, *ἀπολεῖσθαι*.

Num. 24, 20. ואחריתו עדי אבד
Num. 24, 24. וגם־הוא עדי אבד

אֲבֵדָה

ב"כ ע"פ וְזֹלֶת, יְרֻשָּׁה, חֲרֵנָה, ולע"ז סופעט, וספקיון נתקנות קפיסות ונעונות, ומוס כנתעלס, דכר סתנוד וסעוות מנעליו [פֿערלאָרענגט], וכן אֲבֵדָא סילועס אֲבֵדְתָּא נתקנוס. ופקר לפלח פקדס נכתיב [מצלי כ"ו כ'] ל"ל אֲבֵדָה, נקטון סופי, קמוך אֲבֵדוֹן, ולפ כפלה שלמו.

n. f. (ad s. f. וְזֹלֶת, חֲרֵנָה, יְרֻשָּׁה), primum de perditione et exitio, deinde metonym. de ipsa re perdita seu amissa, targ. אֲבֵדָא (def. אֲבֵדְתָּא). Ad *Ketib Misle* 27, 20. אבדה quod attinet, non אֲבֵדָה legendum est, sed אֲבֵדָה, quae est nominis אֲבִידוֹן forma mutila et decurtata. LXX. *ἀπώλεια*.

Ex. 22, 8. על־כל־אבדה
Lev. 5, 22. אר־מצא אבדה

הָאֲבֵדָה

Lev. 5, 23. את־האבדה אשר מצא
constr.: אֲבֵדַת
Dt. 22, 3. לכל־אבדת אחיך

אֲבַדּוֹן

ז' ע"פ זְבַדּוֹן לל"ק נסתק סדנוג, ול"כ מן אַבְדּוֹן, ולי נכתס סתקטוס אָבֵד כסוגיי דן. סיוכן נכתביקו סופעט, לוגר עכיוכת וסיוסס כסתק וכלכון, ומוס לכיון מקוס סמתק, לוגר שקול ונלעות ודומה, ונתקנוס אַבְדָן, אוֹבְדָן. יוּבְדָן מצלמו.

n. m. (= אַבְדָן dimoto Dages, ad s. f. זְבַדּוֹן, nisi potius ex nomine primario אָבֵד, nunatione addita, ortum est), perditio, interitus,

Digitized by Google

deinde infernum seu locus aeterni interitus. In N. T. Apoc. 9, 11. Angelus Abyssi Ἀβαδδών vocatur, hellenice Ἀπολλύων. LXX. ἀπώλεια; עַד־אֲבַדּוֹן, ἐπὶ πάντων ἡμερῶν.

Job. 28, 22. אבדון ומות אמרו
Job. 31, 12. עד־אבדון תאכל

וַאֲבַדּוֹן

Prv. 15, 11. שאול ואבדון נגד יי

בַּאֲבַדּוֹן

Ps. 88, 12. אמונתך באבדון

לַאֲבַדּוֹן

Job. 26, 6. ארן כסות לאבדון

אֲבַדְדָּה

ג״ו וְאֶת נכתיב, ומסורן כמו אַבְדֹן, כי נמצאים תנגע נון סופית נעקר הימלס, ואין כאלס לפ״ז סכסון סנקוד.

n. m. **Ketib**, sicut אֲבַדּוֹן, ex quo, demta nunatione, ortum est, interitus, exitium. LXX. ἀπώλεια.

Ktib. וַאֲבַדָּה

Prv. 27, 20. שאול ואבדה

אַבְדָן

ג״ו ע״פ קֶרֶן, ונפתק כנעול הנסוני, ונקסר סדגוש נדלת. ומסורן כמו אַבְדוֹן נתמות.

n. m. (ad s. f. קֶרֶן, patahato Alef utpote gutturali, et linguali non *dagesato*), vi eadem, qua אֲבַדּוֹן. LXX. ἀπώλεια.

וַאֲבַדָן

Esth. 9, 5. ורחרג ואבדן

אֲבַדָן

ג״ו ע״פ קֶרֶן [יקוק׳ מ׳ מ״ג], הֲרֶבָן, וסמיך אֲבַדָן, ומסורן כמו אַבְדָן, לומר קנוד וסלוק לפנדס.

n. m. (ad s. f. הֲרֶבָן Ez. 40, 43. 1 Sam. 13, 21., constr. אֲבַדָן), sicut אַבְדָן, interitus, exitium, internecio. LXX. ἀπώλεια.

constr.: בַּאֲבַדָן

Esth. 8, 6. באבדן מולדתי

אָבַד

פעל קרוי, נדומס לענכי אָבַד, וסעתיד יֵאבַד, ונתרגוס נ״כ יֵיבַד, וסמקור סס בַּיבָד, וסכוסף הוֹבַד ונתרגוס גס אוֹבַד, וסמקור הוֹבָדָא, נתרגוס אוֹבָדָא, ונ״כ אוֹבָדָה, יְהוֹבַד, וסעתיד יְהוֹבַד, ונתרגוס גס יוֹבַיד, וסמעולי הוֹבַד על דרך לשון סקדש.

v. aram. (impf. יֵאבַד, targ. יֵיבַד et inf. מֵיבַד; ***Haf.*** הוֹבַד, targ. אוֹבַד; inf. הוֹבָדָה, targ. אוֹבָדָה, אוֹבָדָא, impf. יְהוֹבַד, targ. יוֹבַיד; ***Ho.*** הוּבַד, ad normam linguae sanctae), significatione eadem, qua hebraicum אָבַד. LXX. ἀπολλύναι.

3 impf. pl.: יֵאבְדוּ

Jer. 10, 11. יאבדו מארצא

Af-el: הוֹבַד

inf. constr.: לְהוֹבָדָה

Dan. 2, 12. לחובדה לכל חכימי בבל
Dan. 2, 24. לחובדא לחכימי בבל

inf. constr.: וּלְהוֹבָדָה

Dan. 7, 26. ולהובדה

2 imperf.: תְּהוֹבַד *masc.*

Dan. 2, 24. לחכימי בבל אל־תהובד

3 impf. pl.: יְהוֹבְדוּן *masc.*

Dan. 2, 18. די לא יהובדון דניאל

Of-al: הוּבַד

3 perf.: וְהוּבַד

Dan. 7, 11. והובד גשמה

אָבָה

פעל כודד, וסעתיד יֹאבֶה, וסמוכן סעית לנ וקפילס כדיבס ותקיבס וסתכלות [ויילעיגען, וויבשען], וכאמר כסצלל על תקוס ויקיבס שקיפס ועציגס וכסיפס [בענעסטיגען, פעלשאגען], וסוס סכנוסות אֲבִיוֹנָה, אֲבִיוֹנִי. וקצר לקוסר סצדק סקרן סילוע אֲבִיהָ, וכן כדומס לו סקומר תְּאַב, יָאַב, אָוֵת, וכן נצפס סנדית וכומיס [s. *aw* l. *av-ere*, *hav.* תקפס נלוס סצכיס נקוף סספר.

נתלגוס סספעל אֲבָא, אֲבִי מצלמו.

v. intr. (impf. יֹאבֶה), *av*-ere, *hav*-ere, velle, cupere, propensum esse, sanscr. *aw*, targum. אֲבָא. Confer vv. אָוֵת, יָאַב, אֲבִי, תְּאַב, inter quae est radicis communio. LXX. θέλειν, ἐθέλειν, συνθέλειν; βούλεσθαι; προσέχειν, διαλύειν.

Ex. 10, 27. ולא אבה לשלחם
Dt. 2, 30. ולא אבה סיחן
Dt. 10, 10. לא־אבה יי׳ השחיתך
Dt. 23, 6. ולא־אבה יי׳ אלהיך
Dt. 25, 7. לא אבה יבמי
Jud. 11, 17. שלח ולא אבה
Jud. 19, 10. ולא־אבה האיש ללון
1 Sam. 31, 4. ולא אבה נשא כליו
2 Sam. 2, 21. ולא־אבה עשהאל
2 S.6,10. ולא־אבה דוד להסיר אליו
2 Sam. 12, 17. ולא אבה ולא־ברה
2 S.13, 14. ולא אבה לשמע בקולה
2 Sam. 13, 16. ולא אבה לשמע לה
2 S.13, 25. ולא־אבה ללכת ויברכהו
2 Sam.14, 29. ולא אבה לבוא אליו
2 Sam. 14, 29. ולא אבה לבוא
2 S. 23, 16. 17. ולא אבה לשתותם
1 Reg. 22, 50. ולא אבה יהושפט
2 Reg.8,19. ולא־אבה יי׳ להשחית
2 Reg. 13, 23. ולא אבה השחיתם
2 Reg. 24, 4. ולא־אבה יי׳ לסלח
1 Chr. 10, 4. ולא אבה נשא כליו
1 Chr. 11, 19. ולא אבה לשתותם
1 Chr.19,19. ולא־אבה ארם להושיע
2 Chr. 21, 7. ולא אבה יי׳ להשחית
Ps. 81, 12. וישראל לא־אבה לי

1 perf.: אָבִיתִי

Jos.24,10. ולא אביתי לשמע לבלעם
1 S. 26, 23. ולא אביתי לשלח ידי

3 perf. pl.: אָבוּ

Jud. 19, 25. ולא־אבו האנשים
Jud. 20, 13. ולא אבו ׳ בניימן
1 Sam. 15, 9. ולא אבו החרימם
1 S. 22, 17. ולא־אבו עבדי המלך
Prv. 1, 30. לא־אבו לעצתי
Jes.30, 9. לא־אבו שמוע תורת יי׳
Jes.42, 24. ולא־אבו בדרכיו הלוך
Ez. 20, 8. ולא אבו לשמע אלי

3 perf. pl.: אָבוּא

Jes. 28, 12. ולא אבוא שמוע

2 perf. pl.: אֲבִיתֶם

Dt. 1, 26. ולא אביתם לעלת
Prv. 1, 25. ותוכחתי לא אביתם
Jes. 30, 15. ולא אביתם

part. pl.: אֹבִים *masc.*

Ez. 3, 7. אינם אבים לשמע

2 imperf.: תֹּאבֶה

Dt. 13, 9. לא־תאבה לו
1Rg.20,8. אל־תשמע ולוא תאבה

2 imperf.: תֹּאבֵא

Prv. 1, 10. אל־תבא

3 imperf.: יֹאבֶה

Dt. 29, 19. לא־יאבה יי׳ סלח לו
Prv.6,35 ולא־יאבה כי תרבה־שחד

3impf.c. h int.: וַיַּאֲבֶה

Job. 39, 9. היאבה רים עבדך

3 impf. f.: תֹּאבֶה

Gn. 24, 5. אולי לא־תאבה האשה
Gn. 24, 8. ואם־לא תאבה האשה

2 impf. pl.: תֹּאבוּ

Lev. 26, 21. ולא תאבו לשמע לי
Jes. 1, 19. אם־תאבו ושמעתם

3 impf. pl.: יֹאבוּ

Ez. 3, 7. לא יאבו לשמע אליך

אֲבִיוֹן

ג״ו נתפעלס, סשוף ועוכ וכוסף, ווס סשלל על עני לשל יפלס ויפלל, לית מפסוד וכ״ת מסכן ולל [שרפער, נעעטלער], ולפעמים סשלל על נלכס וכלכס-כוס כמו עכ׳.

adj. m. nominasc., cupiens, desiderans, spec. is, qui rerum ad vitae sustentationem necessariarum desiderio cruciatur h. e. inops, egenus, miser. Sic jam Ibn-Ezra Deut. 15, 7. אֶבְיוֹן שֶׁתְּאֵא מֵחֲאַוַּתּוֹ לַכֹּל מִפְּנֵי חֶסְרוֹנוֹ. LXX. πένης, πτωχός, ἀδύνατος, ἀνὴρ ἐν ἀνάγκαις, ἀπηλπισμένος, ἀσθενής, ταπεινός; χῆρα, ἀτιμᾶν.

Dt. 15, 4. לא יהיה בך אביון
Dt. 15, 7. כי־יהיה בך אביון
Dt. 15, 11. כי לא־יחדל אביון
1 Sam. 2, 8. מאשפת ירים אביון
Job. 5, 15. ומיד חזק אביון
Ps. 9, 19. לא לנצח ישכח אביון
Ps. 72, 4. יושיע לבני אביון
Ps. 72, 12. כי־יציל אביון
Ps. 107, 41. וישגב אביון מעוני
Ps.109, 31. כי־יעמד לימין אביון
Ps. 113, 7. מאשפת ירים אביון
Prv. 14, 31. ומכבדו חנן אביון
Jes. 32, 7. ובדבר אביון משפט
Jer. 20,13. כי הציל את־נפש אביון
Am. 8, 4. השאפים אביון

וָאֶבְיוֹן

Dt. 24, 14. שכיר עני ואביון
Job. 24, 14. יקטל־עני ואביון
Ps. 35, 10. ועני ואביון מגזלו
Ps. 37, 14. להפיל עני ואביון
Ps. 40, 18. ואני ׳ עני ואביון
Ps. 49, 3. יחד עשיר ואביון
Ps. 72, 13. יחס על־דל ואביון
Ps. 74, 21. עני ואביון יהללו שמך
Ps. 82, 4. פלטו־דל ואביון
Ps. 86, 1. כי־עני ואביון אני
Ps.109,16. וירדף איש־עני ואביון
Ps. 109, 22. כי־עני ואביון אנכי
Prv. 31, 9. ודין עני־ואביון
Jer. 22, 16. דן דין־עני ואביון
Ez.16,49. עני ואביון לא החזיקה
Ez. 18, 12. עני ואביון הונה
Ez. 22, 29. ועני ואביון הונו
Am. 2, 6. ואביון בעבור נעלים

הָאֶבְיוֹן

Dt. 15, 7. מאחיך האביון
Dt.15,9. ורעה עינך באחיך האביון

לָאֶבְיוֹן

Job. 30, 25. עגמה נפשי לאביון
Job. 31, 19. ואין כסות לאביון
Prv. 31, 20. וידיה שלחה לאביון
Jes. 25, 4. מעוז לאביון בצר־לו

cum suff.: אֶבְיוֹנְךָ

Ex. 23, 6. משפט אביונך בריבו

cum suff.: וְלֶאֱבְיוֹנֶךָ

Dt. 15, 11. ולאביונך בארצך

pl.: אֶבְיוֹנִים

Job. 24, 4. יטו אבינים מדרך
Ps. 12, 6. מאנקת אביונים
Ps. 69, 34. שמע אל־אביונים יי׳
Ps. 72, 13. אביונים ישיע
Ps. 140, 13. משפט אבינים
Jer. 2, 34. אביונים נקיים
Jer.5,28. ומשפט אביונים לא שפטו
Am. 4, 1. הרצצות אביונים

pl.: וְאֶבְיוֹנִים

Prv. 30, 14. ואביונים מאדם
Jes.14, 30. ואביונים לבטח ירבצו
Am. 5, 12. ואביונים בשער הטו

pl: וָהָאֶבְיוֹנִים

Jes. 41, 17. חעניים והאביונים

pl.: לָאֶבְיוֹנִים

Esth. 9, 22. ומתנות לאבינים
Job. 29, 16. אב אנכי לאביונים
Ps. 112, 9. פזר ׳ נתן לאביונים

pl. constr.: אֶבְיוֹנֵי

Ex. 23, 11. ואכלו אביני עמך

pl. constr.: וְאֶבְיוֹנֵי

Jes 29, 19. ואביוני אדם

pl. c. suff.: אֶבְיוֹנֶיהָ

Ps. 132, 15. אביונה אשביע לחם

אֲבִיוֹנָה

ג״כ, וסמוכן לדעת סלוכים נן־תמיס סיוכיקי סקטן מן אֶבְיוֹנָה, סכתכ של אֶבְיוֹן, ותמר כי נתוספת כוס נתמצע ותוכת סמקטן, כמו לגל לתנון ותמיכון, ותניוכס לדעתו ככוי לכוס סלגס. וכנכ דקסו סכל״ע, נתמכו שהוס דקוק עכיוכ, וסוס מכיל דעת סלומיס שהוס תקוס סתצנל, קולס גס זס לל יקבן, וכן דעת סדכס, שכגור מן לכ, וסמוכן וכוס לתנוס, לל יקבן. ולי נכלס סעקר ע׳ וקכיס, שפרשוס מענין אֶבְיוֹנָה כנמרל, שסיל גרגר קפלים, שהוס מעוכר סקשלס, ול״כ סדכוך סשלל. ודעת כ׳ יסודס קיוכ ע״ל לקמית, כמו בִּרְיָה = בִּיוֹנָה ע״ל לקמית, כמו בִּרְיָה, סכל וליק.

n. f., bacca capparis (hispan. *alcapparas*), cujus semen, piperis simile, incitamentum est voluptatis venereae, gem. אֶבְיוֹנָה, trop. de ipsa concubitus voluptate. Sic LXX. κάππαρις, eosque secutus, *David de Pomis:* שֵׁם עֵשֶׂב חַחֲשָׁרִישׁ. *Adonim ben-Tamim ha-Mizrahi* hoc nomen formam diminutivam esse dicit feminini אֶבְיוֹנָה (a m. אֶבְיוֹן); nam ὑποκορεστικὰ literae *Iud* epenthesi formari solere, velut אַמְתֹּן, אַמִּיתֹן. At jure eum exagitat *Ibn-Ezra*, qui nomen istuc de *concubitus desiderio* explicat. Allegorica interpretatio (= זְכוּת אָבוֹת, a n. אָב) grammatice nil valet. Atque etiam periculum hujus nominis explicandi, quod fecit *Iuda Chajug'* (= בִּיוֹנָה = בִּרְיָה), perquam insulsum est.

הָאֲבִיוֹנָה

Eccl. 12, 5. ותפר האבינה

אֵבָה

ג״ו, וסמוכן לדעת רש״י סס כסר זוטס, ול״כ לקכיות לנכס, סכלקפות מנלים ומכוכת סיס, כלי כס ומזוע, ולקמת כצפת כוס לקי נל סנכר, והוס תוקר לספיכס קלס. ולדעת י״ק כפרוס סרל״נ מלזון אֵב, וסלזון ספיכס כוזקת פרוס, וכן סמתרגס אלפייא דטשיתין מגדיא, ולדעת סלל״נ מלזון חסן ולזון, לומר

Digitized by Google

סולכות נמסיכות למקוו קפנן, וכן המתיקו סוסכום נכתב ולשון יוכי, וכלם כקל נלקי מקוווכים. וכל שמשם עשכ אינ, וק"כ יסודו אינה, כקשר עוד נכוסקוסת סרכם, וסלכון קכיות יונקות לנוו נו, וק"כ כשלוב לל כנשב יעוב. ולשר למיו קלם שנגוד המלה עשמ נמעית לו עכנית, נמכוון קנם וסוף, לל מקווד לי.

n. m., ut vult Isaaki, amnis rapidus et extra ripas diffluens, unde אֳנִיּוֹת אֵבָה, navigia, quae neque malum cum velis neque remigia habent, maximis turbinibus ac fluctibus maris jactata, aeth. אבר, fluctus amnis, hinc nomen levis velocisque naviculae. Alii אֵבָה a n. אָב, fructus, deducunt, et vertunt, sicut Targ. אִלְפַיָּא דְמַנְהֵיָא et Hieron. *naves poma portantes*. *Gersoni*, in verbo *avendi* originem quaerens, de navibus intelligit, in quibus homines sui *desiderii* cito compotes fiunt, perveniendo velociter, quo *volunt* ac *desiderant*. Symmachus: *ὁμοίως ναυσὶ σπευδούσαις*. Alii, arabicum *abâ-on, abâat-on*, nomen junci seu arundineti, comparantes, naves *papyraceas* seu *arundineas* intelligunt (syn. בָּלָא), quas Aegyptiis in usu fuisse tradit Plin. 7, 56. 13, 26. At omnium verisimillima interpretatio est ea, qua אֵבָה (sicut אֵיבָה, quod in amplius XL. codd. exstat) a v. אִיב deducitur et א׳ א׳ de navibus infensationis h. e. piraticis explicatur (parall. נָשַׂר יָטוּשׁ). LXX. *ἴχνος ὁδοῦ*.

Job. 9, 26. חלפו עם־אניות אבה

אֲבֵוִי

ע״ו, ומסונן לפעל הכל״נע עם דנר מן אָבִיון, וק״כ מסכוון אָכִיוכות ועכיות [עלעכד, דיכפֿעינקייט], נפלם בְּוֹר, בְּלוֹר, וכן דעת אָבִון-גכחָק, וקולי וחָת כוונת המתנם דִּיוָא. לפעל כ״ו וכ״ק לך תמוכם שכיס מן אוֹר, ווס הככון, וק״כ מיכו ז״ך לפעל אָבַק.

n. m. (ad s. f. בְּלוֹר, גְּוֹר), quod *Ibn-Ezra*, tanquam ex n. אֲבִיּוֹן ortum, *miseriam*, *inopiam* vertit. Sic et *Ibn-Ganah* et fortasse *Targ.*, qui דִּיוָא vertit atque hoc n. et ipse a v. *avendi* seu desiderandi deducere videtur. *Isaaki* et *Qimchi* אֲבוֹי interjectionem, ex אוֹי augmentatione conformatam, esse ajunt; idque recte. Quare cum v. אָבָה nihil habet affinitatis.

LXX. *θόρυβος*.

Prv. 23, 29. למי אוי למי אבוי

אָבַח

פעל כוזד, ול״ע כ״ף נגוב, ומסונן לפעל מכסס אָכוק־סכוק נמסכוכתו לשון קיסס וכקיסס ונעיכס [דכפֿסעו, אָכַ־סעינגן], וכפֿסס מעכש וכח כלשון יפעפֿל לפעל הכל״נע עכין הסכוסמות, כלפֿשר נשפֿס סוכית, וסמדקק לפֿ דק יפֿס, ודע עוד שמעכש אָכך עוד כדוסס על סמן, נעכני אָמן, וק״כ סתָכך כדוסס על סיסוד של רָבַח [ע״ג], וו״ל אָכתָ קכנ סמעכת קול סורגי קכנ, לשון נכניקס, כי כון נכניקס יסוד כוסל כוסָ, כמו כון נכמיכס. אולם סכסון לי לפעל סל״ק, שמסון אָרַבח כמו טָרַבח, דָּבַח, כי נכל אָלַם נס מעכש, וכן נאמת

כעכש כמסכוון נשפתי ערב, כלשר קלשס נלוש מעכשים נסוף הספר.

vrb. trans. inus., quod quidam, concinente arabico וּבַח, vim *increpandi* seu *angendi* habere dicunt. Sic jam *Menahem ibn-Saruq* in opera grammatico, *Machberet* inscripto. *Isaaki*, qui ex schola grammatica *Italorum* evasit (*Delitsch* Zur Geschichte d. jüd. P. §. 30.), *Alef* verbi אָבַח accidentale (יְסוֹד נִפְעָל) et בָּח, cognatum illud cum v. רָבַח, fundamentale dicit, unde אִבְחַת חֶרֶב, sicut נְבִיחַת חֶרֶב, de vociferatione eorum, qui gladio caedunt, quae est instar latratus. At unice probabilis est eorum sententia, qui אָבַח, sicut טָרַח, רָבַח, vim mactandi necandive habere dicunt, arab. בּוּחַ Conj. X. (Cf. vv. אָרַג et שָׂרַג), אָבַךְ et סָרַךְ, in quibus eaedem prostheses variant.

אִבְחָה

ע״נ, ומסונן כמו טִבְחָה, זִבְחָה, ול״כ קלשק קכנ כמו שנקק קכנ, וכן נלשק תכנם המתנם קעלי קכנ [דפֿם שלפֿעינן], וכן פתכוסו ע׳ וקכיס נכתב ולשון יון. נשפֿס עכניכיק עוד סוכרי אָבח, נדמיון המכוון. ודע קוכ ז״ם מן המדקדקים שקוכין אִבְחַת־חֶרֶב משלך, עכין המתפכוס, ול״כ נדוסס על חֶרֶב מְהֻחֶפֶּכֶת, ולל מתקוב ספרוס.

n. f., sicut זִבְחָה, טִבְחָה, mactatio, internecio, unde אִבְחַת חֶרֶב, LXX. *σφάγια ῥομφαίας*. Targ. תִּכְלֵי חַרְבָּא. Sunt, qui אִבְחַת חֶרֶב (syn. חֶרֶב מְהֻחֶפֶּכֶת), h. e. vibratio ensis, legi malunt; inconsulte profecto. Lingua neohebraica (לְשׁוֹן עִבְרִיּוֹת), nomine אִבְחָה significatione *caedis* utens, sententiae Qimchii, quam et ipsi comprobavimus, adstipulatur.

constr.: אִבְחַת
Ez. 21, 20. נתתי אִבחת־חרב

אַבַטִּיחַ

subst., v. s. r. בָּטַח *p.* 165.

אָבַךְ

פעל נוזד, ולל נמלל כ״ף נככין המתפעל הִתְאַבֵּךְ, והמוכן לפעל נלוכ הלשון שלמס יקקי נהנכה אָבַךְ, ודומס לו לפי דעתו רָבַךְ, וג״כ סָבַךְ, בָּבַךְ, והסלנס סניכס וסריגס וקניכס [ווק-קעלן, קניפֿעלן], ועכין המתפעל המלקוות וסמקנסות. וו״ל רס״י כל לשון כנך יין יסוד תיכס קלל נך, וסכוון נמס נס לפרקיס, וכלן נמס קלף נמקוס כוכ עכ״ל, וכן נמלת נלך נלשון יתפעל, וכן נשפתי ערב [עי׳ נוך]. שולס לפעל הכל״נע עכין המכוומות, כלשר נשפֿס סוכית, וסמדקק לפֿ דק יפֿס, ודע עוד שמעכש אָכך עוד כדוסס על סמן, נעכני אָמן, וק״כ המתפֿכך [נוספות ו׳, ג׳] נדוסס על המתפֿכך [נוספות ו׳, ג׳].

v. trans. hitpa. (הִתְאַבֵּךְ), cujus radix, ut jam Isaaki suspicatus est, בָּךְ, בָּךְ monosyllabum est, arab. *bâka*, ex quo aliarum praepositionum additamento aucta sunt vv. דָּבַךְ, סָבַךְ, complicare, connectere, convolvere. *Hitpa.* se complicare, conglobare, de specie adscendentis fumi. Cognata est etiam radix durior בָּאַךְ, unde תְּבַאֲכֵם, אַבְּאֵם (תְּבַאֲכֵם Jud. 7, 13. = תְּחַבְּאֵם). *Ibn-Ezra* et *Qimchi* glossema habent: יִתְחַמֵּם, יִתְגָּאֶה, quod est ex sermone aramaico (syr. אֲבַךְ, superbire) petitum.

LXX. *συγκαταφάγεσθαι*.

Hitpa-el: הִתְאַבֵּךְ

3 *impf. pl.*: וַיִּתְאַבְּכוּ *masc.*
Jes. 9, 17. ויתאבכו גאות עשן

אֲבַל

פעל כוזד, וסמוכן אָבֵל, וסמוכן נמיקס וכפילס יקד נעלות קמעיס [נוסמעכפֿלנן], ומוס סהנאל על לקלות ויגן [עכויענן], כן מקלול שלס, כן מכפילת פכיס של לקס, וקדכות רוקו נסתקנלו, וכלרך נמלנקו ושרשו שס כ-של ז-על וכדומס, וסס קמנץ הקקל והשוו נשפתי ערב על נכון.

סכוסף יונץ, וסמתפעל לרוב נמלילים.

v. intr. (impf. יָאֲבַל), concidere, trop. lugere, demissum esse, languescere, flaccescere, tum de herbis marcescentibus, tum de humana demissione ac tristitia, qua quis animo concidit. *Hi.* trans. affligere. *Hitpa.*, crebris poëticorum librorum locis, interno luctu ac moerore cruciari. LXX. *πενθεῖν, θρηνεῖν, στενάζειν; Hitp. καταπενθεῖν.*

Hos. 10, 5. כי־אבל עליו עמו
Jes. 24, 7. אבל תירוש
Jes. 33, 9. אבל אמללה ארץ

3 *perf.*: וְאָבַל
Am. 8, 8. ואבל כל־יושב בה

3 *perf. fem.*: אָבְלָה
Jes. 24, 4. אבלה נבלה הארץ
Jer. 12, 11. אבלה עלי שממה
Jer. 14, 2. אבלה יהודה
Jer. 23,10. מפני אלה אבלה הארץ
Joel 1, 10. אבלה אדמה

3 *perf. pl.*: אָבְלוּ
Joel 1, 9. אבלו הכהנים משרתי ר׳

3 *perf. pl.*: וְאָבְלוּ
Jes. 3, 26. ואנו ואבלו פתחיה
Jes. 19, 8. ואנו הדיגים ואבלו
Am. 1, 2. ואבלו נאות הרעים
Am. 9, 5. ואבלו כל־יושבי בה

3 *impf. f.*: תֶּאֱבַל
Job. 14, 22. ונפשו עליו תאבל
Jer. 4, 28. על־זאת תאבל הארץ
Jer. 12, 4. עד־מתי תאבל הארץ
Hos. 4, 3. על־כן ׀ תאבל הארץ

Hif-il: הֵאֱבִיל

1 *perf.*: הֶאֱבַלְתִּי
Ez. 31, 15. האבלתי כסיתי עליו

3 *imperf.*: וַיַּאֲבֵל־
Thr. 2, 8. ויאבל־חל וחומה

Hitpa-el: הִתְאַבֵּל 3 *perf.*
1 Sam. 15, 35. כי־התאבל שמואל

prt. masc.: מִתְאַבֵּל *sg.*
1 Sam. 16,1. עד־מתי אתה מתאבל
Dan. 10, 2. חייתי מתאבל
Esr. 10, 6. כי מתאבל על־מעל

part. pl.: מִתְאַבְּלִים
2 Chr. 35,24. מתאבלים על־יאשיהו

p. pl.: הַמִּתְאַבְּלִים
Jes. 66, 10. כל־המתאבלים עליה

part. fem.: מִתְאַבֶּלֶת *sg.*
2 Sam. 14, 2. מתאבלת על־מת

impt. fem.: הִתְאַבְּלִי־
2 Sam. 14, 2. התאבלי־נא

1 *imperf.*: וְאֶתְאַבְּלָה
Neh. 1, 4. וישבתי ואבכה ואתאבלה

3 *imperf.*: יִתְאַבֵּל *p.*
Ez. 7, 12. והמוכר אל־יתאבל
Ez. 7, 27. המלך יתאבל

3 *imperf.*: וַיִּתְאַבֵּל
Gn. 37, 34. ויתאבל על־בנו
2 Sam. 13, 37. ויתאבל על־בנו
2 Sam. 19, 2. ויתאבל על־אבשלום
1 Chr. 7, 22. ויתאבל אפרים אביהם

2 *impf. pl.*: תִּתְאַבְּלוּ
Neh. 8, 9. אל־תתאבלו ואל־תבכו

3 *impf. pl.*: וַיִּתְאַבְּלוּ
Num. 14, 39. ויתאבלו העם מאד
1 S. 6, 19. ויתאבלו העם כי־הכה ר׳

3 *impf. pl.*: וַיִּתְאַבְּלוּ *p.*
Ex. 33, 4. ויתאבלו ולא־שתו

אָבֵל

ע״ו וסמוכן אָבֵל, וסמוכן כנוי וכר אֲבֵלָה, וכנוי נקכס אֲבֵלוּת. סהלכס מקלכל וככס־רוק כלכס ועכב־נפֿס [עכויכעכד, נעעכיכע], וסקמנות לומלל וכפילת פכיס, כלרקס מפֿשרס, ומוס סהנאל על שומות, וכן קכיל נעכני, וכן בקכנוס עשלסו.

n. m. (c. s. אֲבֵל, constr. pl. m. אֲבֵלֵי, pl. f. אֲבֵלוֹת), afflictus, lugens, trop. dirutus, ruinosus, arab. *abil*. LXX. *ταπεινός, πενθεῖν; λυπῶν*.

Gn. 37, 35. כי־ארד אל־בני אבל
Esth. 6, 12. אבל וחפוי ראש

constr.: כַּאֲבֵל־ *s. M.*
Ps. 35, 14. כאבל־אם קדר שחותי

adj. pl.: אֲבֵלִים
Job. 29, 25. כאשר אבלים ינחם
Jes. 61, 2. לנחם כל־אבלים

pl. constr.: לַאֲבֵלֵי
Jes. 61, 3. לשום ׀ לאבלי ציון

pl. c. suff.: וְלַאֲבֵלָיו
Jes. 57, 18. נחמים לו ולאבליו

adj. f. pl.: אֲבֵלוֹת
Thr. 1, 4. דרכי ציון אבלות

אֵבֶל

ע״ו, וכככוי אֲבֵלָה, וסמוכן עכמות ולכיכות סנס וציך לכיס ומספֿד קלכות ומכוך [עכויעכ, קלשנע], ל״ע מלכיכות על סמת, ולכל יציל מספֿד על כן יציל, ול״ק לכל מיוקד וגדול מלד, ומעס לכל לשלוכי, עכיכו מסלוכות לכלות ומעמדות כמכתג, וכזוס לכל להנס של נכות יעכס נמדנך. נקכנוס אֵבֶל [אֲבֵל], אוּבַל, אֲבָלוּ, אֲבֵלוּ עשלסו.

n. m. (c. s. אֲבֵלֵי), luctus, lamentatio, veluti lamenta de mortuo, c. יָחִיד: de filio unigenito, מַעֲשֵׂה אֵבֶל, luctus solennis exequiarumque supremi honores, targ. אֲבֵל, אֲבֵלוּ, אֲבָלוּ. LXX. *πένθος, πενθικός, πενθεῖν*.

Gn. 27, 41. יקרבו ימי אבל אבי
Gn. 50, 10. ויעש לאביו אבל
Gn. 50, 11. אבל־כבד זה למצרים
Dt. 34, 8. ימי בכי אבל משה
2 Sam. 14, 2. ולבשי־נא בגדי־אבל
Esth. 4, 3. אבל גדול ליהודים
Eccl. 7, 2. טוב ללכת אל־בית־אבל
Eccl. 7, 4. לב חכמים בבית אבל
Jes. 61, 3. ששון תחת אבל
Jer. 6, 26. אבל יחיד עשי־לך
Jer. 16, 7. על־אבל לנחמו
Ez. 24, 17. אבל לא־תעשה
Am. 5, 16. וקראו אכר אל־אבל

Digitized by Google

וְאָבֵל
Mich. 1, 8. ואבל כבנות יענה

דָּאֵבֵל
Gn. 50, 11. את־האבל בגרן האטד
2 Sam. 11, 27. ויעבר האבל וישלח

כְּאֵבֶל
Am. 8, 10. כאבל יחיד

לְאֵבֶל
2 Sam. 19, 3. לאבל לכל־העם
Job. 30, 31. ויהי לאבל כנרי
Thr. 5, 15. סחרך לאבל מחולתי
Am. 8, 10. והפכתי חגיכם לאבל

וּמֵאבֵל
Esth. 9, 22. ומאבל ליום טוב

cum suff.: אֲבֵלֵךְ
Jes. 60, 20. ושלמו ימי אבלך

cum suff.: אֲבֵלֶם
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון

אָבֵל

פעל נוד ול"ע כ"פ נגור, וסמונן שקוי וכסום נוילה ויבילה [בעטען, וואלען], וכן נפעל הסרם בָּל לקמן קכ"ה, בָּל קע"ח, וכפעל הסרם ג"כ שפל רָבַל קל"ג, ופעל שָׁבַל וכדומה, וכסרם כאכוון ג"כ בפעל ערב־כפעל תקפ נלוף הסרים נסוף הספר, וכן אֲבַל בלשון יפעפל.

v. intr. inus., cui cognata sunt vv. בָּל, בָּבַל, רָבַל, שָׁבַל, rigare, fluitare, alluere, arab. *abila* (wall-en, netzen).

אָבֵל

ג"ו ולכוב בפרישים, וסמונן שקוס מזוקס ומכוסס, לו שקוס יכול וכנוסף [נרשו-פלעמן, פרוכב-], ויבל כתוקפי להסכנת הפרישים. וכספסוק שפל הגדולה [ג"פ ו' י"ק] לפעת רפ"י כאו שמן הגדולה, והפלא בשקוס כון, וכן להסתכנם ולפ"ק ולפי יפעיס דו מרפכי, קולס נפל נירך. ופע קוכף שהפס אבֵל בנארץ, להסמין קולר הסמוף, ג"כ מוס הפרש.

n. m. (crebro in *nn. pr.*), locus irrigatus, arvum frugiferum et fertum, pratum uberrimis graminibus (arab. *abal-on*) ferax. Sunt, qui 1 Sam. 6, 18., assentientibus Septuaginta et Syro, אֶבֶן legendum censeant, in his *Isaaki* et *Jesaja Tranensis*; idque sine caussa. Eandem originem habet talm. אִבּוּל, quod de horreo seu apotheca frumenti dicitur. LXX. *λίθος, Ἄβιλ.*

Gn. 50, 11. קרא שמה אבל מצרים
Num. 33, 49. עד אבל השטים
Jud. 7, 22. שפת־אבל מחולה
Jud. 11, 33. דפד אבל כרמים
1 Sam. 6, 18. ועד אֶבֶל הגדולה
1 Reg. 4, 12. מבית שאן עד אבל
1 Reg. 15, 20. אבל בית־מעכה
2 Reg. 15, 29. ואת־אבל בית־מעכה
2 Chr. 16, 4. אבל מים

בְּאָבֵל
2 Sam. 20, 18. שאול ישאלו באבל

c. h finis: אָבְלָה
2 Sam. 20, 14. אבלה וכית מעכה

c. h finis: בְּאָבְלָה
2 Sam. 20, 15. באבלה בית המעכה

אֶבֶל

ג"ו וסמין אֵבֶל, וסמונן לפעת קנת כמו מָאֹבֶל מן אכל, וע"כ מקוס לו חוף־כהר [פלוסס-נעניעע], ולפעת כ"פ נ"ע ור"י קלוף מן יהבל לשון כהר,

אלהים אחרים עץ ואבן Dt. 28, 36.
אתה ואבתיך עץ ואבן Dt. 28, 64.
אבן ואבן Prv. 20, 23.
לשרת עץ ואבן Ez. 20, 32.

דָּאֶבֶן *p.*
ויקח את־האבן Gn. 28, 18.
וגללו את־האבן Gn. 29, 3.
והשיבו את־האבן Gn. 29, 3.
וגללו את־האבן Gn. 29, 8.
ויגל את האבן Gn. 29, 10.
את־לחת האבן Ex. 24, 13.
על האבן האחת Ex. 28, 10.
על־האבן השנית Ex. 28, 10.
האבן הזאת תהיה־בנו Jos. 24, 27.
וישמו אל־האבן 1 Sam. 6, 15.
ותסבע האבן במצחו 1 Sam. 17, 49.
אצל האבן האזל 1 Sam. 20, 19. n. p.
עם־האבן הגדולה 2 Sam. 20, 8.
ולחצבי האבן 2 Reg. 12, 13.
ותנאף את־האבן Jer. 3, 9.
והסירותי לב האבן Ez. 11, 19.
והסירותי את־לב האבן Ez. 36, 26.
האבן אשר נתתי Zach. 3, 9.
האבן הראשה Zach. 4, 7.
האבן הבדיל Zach. 4, 10.

וְהָאֶבֶן
והאבן הזאת אשר־שמתי Gn. 28, 22
והאבן גדלה על־פי הבאר Gn. 29, 2.

בְּאֶבֶן *p.*
באבן אר באורף Ex. 21, 18.
ואם באבן יד Num. 35, 17.
באבן המלך 2 Sam. 14, 26.
באבן ירגמו אתם Lev. 20, 27.
כל־זח קלע באבן Jud. 20, 16.
פן־תגוף באבן רגלך Ps. 91, 12.

בָּאֶבֶן *p.*
וירגמהו באבן Lev. 20, 2.
ורגמו אותך באבן Ez. 16, 40.

וּבְאֶבֶן
ובאבן יקרה Dan. 11, 38.

וּבָאֶבֶן
בקלע ובאבן 1 Sam. 17, 50.

כָּאֶבֶן *p.*
ידמו כאבן Ex. 15, 16.

כָּאֶבֶן
כאבן מים יחחבאו Job. 38, 30.

כְּאֶבֶן
כאבן ספיר Ez. 10, 1.

לָאֶבֶן *p.*
ותהי להם הלבנה לאבן Gn. 11, 3.
והוא היח לאבן 1 Sam. 25, 37.

לָאֶבֶן
עורי לאבן דומם Hab. 2, 19.

וְלָאֶבֶן
ולזהב ולאבן יקרה 2 Chr. 32, 27.
למקדש ולאבן נגף Jes. 8, 14.
ולאבן את ילדתני Jer. 2, 27.

מֵאֶבֶן
סקלו מאבן Jes. 62, 10.

cum suff.: אַבְנוֹ
ישליכו איש־אבנו 2 Reg. 3, 25.

pl.: אֲבָנִים
לקטו אבנים ויקחו אבנים Gn. 31, 46
מזבח אבנים תעשה Ex. 20, 25.
שני־לחת אבנים Ex. 34, 1.
שני־לחת אבנים Ex. 34, 4.
שני לחת אבנים Ex. 34, 4.
ולקחו אבנים אחרות Lev. 14, 42.
על־שני לחות אבנים Dt. 4, 13. 5, 22.
שני־לוחת אבנים Dt. 10, 1. 3.
והקמת לך אבנים Dt. 27, 2.
מזבח אבנים לא־תניף Dt. 27, 5.
אבנים שלמות תבנה Dt. 27, 6.
שתים־עשרה אבנים Jos. 4, 3. 8.

במצולת כמו־אבן Ex. 15, 5.
ויקחו־אבן וישימו Ex. 17, 12.
מעשה חרש אבן Ex. 28, 11.
מלאת אבן Ex. 28, 17.
ארבעה טורים אבן Ex. 28, 17.
ובחרשת אבן Ex. 31, 5. 35, 33.
לחת אבן כתבים Ex. 31, 18.
ארבעה טורי אבן Ex. 39, 10.
וירגמו אתו אבן Lev. 24, 23.
או בכל־אבן Num. 35, 23.
אבן שלמה וצדק Dt. 25, 15.
איש אבן אחת Jos. 4, 5.
כל־ישראל אבן Jos. 7, 25.
אבן בהן בן־ראובן Jos. 15, 6. n. p.
אבן בהן בן־ראובן Jos. 18, 17. n. p.
ויקח אבן גדולה Jos. 24, 26.
איש על־אבן אחת Jud. 9, 5. 18.
ושם אבן גדולה 1 Sam. 6, 14.
ויקח שמואל אבן 1 Sam. 7, 12.
גלו אלי היום אבן 1 Sam. 14, 33.
ויקח משם אבן 1 Sam. 17, 49.
וחרשי אבן קיר 2 Sam. 5, 11. n. p.
עם אבן החחלת 1 Reg. 1, 9. n. p.
אבן שלמה מסע נבטה 1 Reg. 6, 7.
הכל אז־אין אבן נראה 1 Reg. 6, 18.
וירגמו כל־ישראל בו אבן 1 Rg. 12, 18
ובה אבן יקרה 1 Chr. 20, 2.
וחרשי אבן ועץ 1 Chr. 22, 15.
וכל אבן יקרה 1 Chr. 29, 2.
ויצקו את־חבית אבן יקרה 2 Chr. 3, 6.
בני־ישראל אבן 2 Chr. 10, 18.
וירגמהו אבן 2 Chr. 24, 21.
במצולת כמו־אבן Neh. 9, 11.
אבן אפל וצלמות Job. 28, 3.
או מי־ירה אבן פתח Job. 38, 6.
לבו יצוק כמו־אבן Job. 41, 16.
אבן מאסו הבונים Ps. 118, 22.
אבן־חן השחד Prv. 17, 8.
אבן ואבן איפה ואיפה Prv. 20, 10.
תועבת ה' אבן ואבן Prv. 20, 23.
כצרור אבן במרגמה Prv. 26, 8.
וגלל אבן אליו תשוב Prv. 26, 27.
כבד אבן ונטל החול Prv. 27, 3.
יסד בציון אבן Jes. 28, 16.
אבן בחן Jes. 28, 16.
אבן לפנה ואבן למוסדות Jer. 51, 26.
תקשר עליו אבן Jer. 51, 63.
וידו־אבן בי Thr. 3, 53.
כמראה אבן־ספיר Ez. 1, 26.
כעין אבן תרשיש Ez. 10, 9.
ורגמו עליהן אבן Ez. 23, 47.
ובכל־אבן יקרה Ez. 27, 22.
כל־אבן יקרה מסכתך Ex. 28, 13.
כי־אבן מקיר תזעק Hab. 2, 11.
מטרם שום־אבן אל־אבן Hag. 2, 15.
על־אבן אחת שבעה Zach. 3, 9.
אבן הצופרת אל־פיה Zach. 5, 8.
אבן מעמסה לכל־העמים Zach. 12. 3

וְאֶבֶן *p.* וָאֶבֶן
ואבן השהם Gn. 2, 12.
ואבן משכית לא תתנו Lev. 26, 1.
מעשה ידי אדם עץ ואבן Dt. 4, 28.
ושת גלליהם עץ ואבן Dt. 29, 16.
ככר זהב ואבן יקרה 2 Sam. 12, 30.
וזהב רב־מאד ואבן יקרה 1 Rg. 10, 2.
הרבה מאד ואבן יקרה 1 Rg 10, 10. 11
עץ ואבן ויאבדום 2 Reg. 19, 18.
וזהב לרב ואבן יקרה 2 Chr. 9, 1.
לרב מאד ואבן יקרה 2 Chr. 9, 9.
עצי אלגומים ואבן יקרה 2 Chr. 9, 10
ואבן יצוק נחושה Job. 28, 2.
ואבן שלמה רצונו Prv. 11, 1.
אבן ואבן Prv. 20, 10.
נפץ וזרם ואבן ברד Jes. 30, 30.
עץ ואבן ויאבדום Jes. 37, 19.

וָאֶבֶן *p.*
אבן ואבן גדולה וקטנה Dt. 25, 13.

קולס הכפסון נכון. ופעל סעליס הכרכן שפפר נוסל על פתק שער הכנין שפפו קולי, פלשון קכיפס לכולס שער, נפין הכנע.

n. m. (c. אֶבֶן), locus allutus (מְאֻבָּל) seu littus fluvii (Fluss-gebiet). *Ibn-Ezra* de amne (= יוּבָל) explicat, *Saadja* et *Hieronymus* de *porta* (= rab. אַבּוּלָא). Symm. *super paludem Ulai.* Scholion: *ὄνομα ὄρους περσικοῦ, ἀφ' οὗ τὰ τῆς ὁράσεως κατασκοπεῖν ὁ προφήτης ἐδόκει, οὕτως αὐτῷ τοῦ πνεύματος ὑποδείξαντος.* Eudoxius: *Οὐλβίδ τουτέστι πύλην ἐπὶ γεφύραν τοῦ ποταμοῦ κειμένην.* LXX. *ἐπὶ τῆς πύλης Οὐλάϊ.*

Dan. 8, 3. *עמד לפני האבל
Dan. 8, 6. *ראיתי עמד לפני האבל

constr.: אוּבַל
Dan. 8. 2. *הייתי על־ארבל אולי

אָבֵל

v. concord. partt.

אָבָן

פעל ל"ע כ"פ נגור, ולוופס לו חָבַן לקמן, וסמונן כפי סכרפס לשון קצוי וקוון [פפלפע, פפעפע ויין], ופעלוחו נפעל אֶמָּן, נקלוף פס נכיף, וגס פעל אָמַן [קפ"ע] קרפס פקפ והשוו, וע"כ פלוסיים שהפרש נכס עיו פקפל.

vrb. inus., sicut אָמַן, חָבַן (labiali cum liquida permutata), durum, solidum esse. Qui nomen insequens a v. בָּנָה deducunt, graviter errant.

אָבָן

ג"כ [ופך ג"פ י' ע' וכריי], וסמונן ילוע, עכס ולוופס קפס [פפלפע פפס-סע, עיין], ונפעלה על יסולת דנר ומולפו, לומר פכן יפול, על פתי נרך ונגיס, וכפמר גס על לוופיס קלונים, על פכני יק ולפכי ניר, על פכני פפקל ולפס וכלוופס. נפרץ על־יקר פכן עוין, פכן פפכונעת, פכן פפפע, פכן כית קולים, פכן שולפת [פפלנפעת], פכן שעוע [לוופרע] וכלוופס.

n. f. (*m.* semel 1 Sam. 17, 40.), massa dura, saxum, lapis, praec. ex lapidicina, propter duritiem; trop. de fundamento et principio rei (אֶבֶן יְסוֹד), de magnitudine ac summo honore (אֶבֶן יִשְׂרָאֵל), de grandine majori, de aere ex metallis effosso (arab. *chag'aratani*, lapides ambo, h. e. aurum et argentum), de gemmis seu lapidibus pretiosis, de ponderibus librae ac perpendiculi lapideis. Gem. אֶבֶן שָׁעוֹת, magnes, אֶבֶן שָׁעוֹת, horologium. LXX. *λίθος, λίθινος, χάλιξ; σίκλος, στάθμιον, μισθός;* אֶבֶן בְּרֹד, אַבְנֵי בְּרֹד, *λίθος πολυτελής; ὀνυκίνταυρος;* אַבְנֵי בּוֹר, *ἄθης;* אֶבֶן, *χάλαζα,* אַבְנֵי גֵר, *κονία λεπτή;* חָרַשׂ, לָאֶבֶן הַיָּמִם, *ἀπολιθοῦσθαι;* אַבְנֵי מַחֲצֵב, *λιθουργική τέχνη;* אֶבֶן, *λίθοι τετράποδοι;* אֶבֶן פִּוּךְ, *λίθος πολυτελής;* רִצָּה אֶבֶן, *κατισχύειν;* אַבְנֵי שַׁיִשׁ, *πάριος.*

אֶבֶן *p.*
ויקח יעקב אבן Gn. 31, 45.
מצבת אבן Gn. 35, 14.
רעה אבן ישראל Gn. 49, 24.

Digitized by Google

Jos. 4, 9. רשתים עשרה אבנים
Jos. 7, 26. 8, 29. גל־אבנים
Jos. 8, 31. מזבח אבנים שלמות
Jos. 10, 11. עליהם אבנים גדלות
Jos. 10, 18. גלו אבנים גדלות
Jos. 10, 27. וישמו אבנים גדלות
1 Sam. 17, 40. חמשה חלקי אבנים
2 Sam. 18, 17. גל־אבנים גדול
1 Reg. 5, 31. ויסעו אבנים גדלות
1 Reg. 5, 31. אבנים יקרות
1 Reg. 7, 9. כל־אלה אבנים יקרת
1 Reg. 7, 10. ומיסד אבנים יקרות
1 Reg. 7, 10. אבנים גדלות
1 Reg. 7, 11. ומלמעלה אבנים יקרות
1 Reg. 18, 31. שתים עשרה אבנים
2 Reg. 16, 17. על מרצפת אבנים
1 Chr. 29, 8. והנמצא אתו אבנים
Job. 6, 12. אם־כח אבנים כחי
Job. 8, 17. בית אבנים יחזה
Job. 14, 19. אבנים שחקו מים
Eccl. 3, 5. עת להשליך אבנים
Eccl. 3, 5. ועת כנוס אבנים
Eccl. 10, 9. מסיע אבנים יעצב בהם
Jer. 43, 9. קח בידך אבנים

pl.: אֲבָנִים

1 Chr. 22, 14. ועצים ואבנים

pl.: הָאֲבָנִים

Ex. 28, 11. את־שתי האבנים
Ex. 28, 12. ושמת את־שתי האבנים
Lev. 14, 40. וחלצו את־האבנים
Lev. 14, 42. תחת האבנים
Lev. 14, 43. חלץ את־האבנים
Dt. 9, 9. לקחת לוחת האבנים
Dt. 9, 10. 11. שני לוחת האבנים
Dt. 27, 4. תקימו את־האבנים
Dt. 27, 8. וכתבת על־האבנים
Jos. 4, 6. מה האבנים האלה
Jos. 4, 7. והיו האבנים האלה
Jos 4, 20. שתים עשרה האבנים
Jos. 4, 21. מה האבנים האלה
Jos. 8, 32. ויכתב־שם על־האבנים
1 Reg. 8, 9. שני לחות האבנים
1 Reg. 18, 32. ויבנה את־האבנים
1 Reg. 18, 38. האבנים ואת־העפר
Neh. 3, 34. היחיו את־האבנים
Jes. 60, 17. ותחת האבנים ברזל

pl.: וְהָאֲבָנִים

Ex. 28, 21. והאבנים תהיין
Ex. 39, 14. והאבנים על־שמת
1 Reg. 5, 32. ויכינו העצים והאבנים

pl.: בָּאֲבָנִים

Num. 14, 10. לרגום אתם באבנים
Num. 15, 35. רגם אתו באבנים
Num. 15, 36. וירגמו אתו באבנים
Dt. 13, 11. וסקלתו באבנים ומת
Dt. 17, 5. וסקלתם באבנים ומתו
Dt. 21, 21. כל־אנשי עירו באבנים
Dt. 22, 21. אנשי עירה באבנים
Dt. 22, 24. וסקלתם אתם באבנים
Jos. 7, 25. ויסקלו אתם באבנים
2 Sam. 16, 6. ויסקל באבנים את־דוד
2 Sam. 16, 13. ויסקל באבנים לעמתו
1 Reg. 21, 13. ויסקלהו באבנים וימת
2 Reg. 3, 19. תכאיבו באבנים
1 Chr. 12, 2. באבנים ובחצים
2 Chr. 2, 13. כאבנים ובעצים

pl.: וּבָאֲבָנִים

Ex. 7, 19. ובעצים ובאבנים
2 Chr. 26, 15. בחצים ובאבנים גדלות

pl.: בָּאֲבָנִים

1 Reg. 10, 27. בירושלם כאבנים
2 Chr. 1, 15. הזהב בירושלם כאבנים
2 Chr. 9, 27. הכסף בירושלם כאבנים

pl.: לָאֲבָנִים

Jer. 43, 10. ממעל לאבנים האלה

pl. constr.: אַבְנֵי

Ex. 25, 7. אבני־שהם
Ex. 28, 9. את־שתי אבני־שהם
Ex. 28, 12. אבני זכרן
Ex. 35, 27. את אבני השהם
Ex. 35, 27. ואת אבני המלאים
Ex. 39, 6. ויעשו את־אבני השהם
Ex. 39, 7. אבני זכרון לבני ישראל
Lev. 19, 36. מאזני צדק אבני־צדק
1 Reg. 5, 31. ליסד הבית אבני גזית
1 Reg. 7, 10. אבני עשר אמות
1 Reg. 15, 22. וישאו את־אבני הרמה
1 Chr. 22, 2. לחצוב אבני גזית
1 Chr. 29, 2. אבני־שהם ומלואים
1 Chr. 29, 2. אבני־פוך
2 Chr. 16, 6. וישאו את־אבני הרמה
2 Chr. 34, 11. לקנות אבני מחצב
Job. 5, 23. עם־אבני השדה בריתך
Job. 41, 20 כהפכי־לו אבני־קלע
Prv. 16, 11. מעשהו כל־אבני־כיס
Jes. 14, 19. יורדי אל־אבני־בור
Jes. 27, 9. כל־אבני מזבח כ
Thr. 4, 1. תשתפכנה אבני־קדש
Ez. 13, 11. אבני אלגביש תפלנה
Ez. 28, 14. בתוך אבני־אש
Ez. 28, 16. מתוך אבני־אש
Ez. 40, 42. אבני גזית
Mich. 6, 11. ובכיס אבני מרמה
Zach. 9, 15. וכבשו אבני־קלע
Zach. 9, 16. אבני־נזר מתנוססות

pl. constr.: וַאַבְנֵי

Ex. 25, 7. ואבני מלאים
Ex. 35, 9. ואבני־שהם ואבני מלאים
1 Reg. 7, 10. ואבני שמנה אמות
2 Reg. 12, 13. ואבני מחצב
2 Reg. 22, 6. עצים ואבני מחצב
1 Chr. 29, 2. ואבני־שיש לרב
Jes. 34, 11. ואבני־בהו
Ez. 13, 33. 38, 22. ואבני אלגביש

pl. constr.: בַּאַבְנֵי

Jos. 10, 11. אשר־מתו באבני הברד

pl. constr.: כַּאַבְנֵי

Jes. 27, 9. כאבני־גיר

pl. constr.: לַאַבְנֵי

Jes. 54, 12. ושעריך לאבני אקדח
Jes. 54, 12. וכל־גבולך לאבני־חפץ

pl. constr.: וְלַאַבְנֵי

2 Chr. 26, 14. ולאבני קלעים

pl. constr.: מֵאַבְנֵי

Gn. 28, 11. ויקח מאבני המקום

pl. c. suff.: אַבְנֶיךָ

Jes. 54, 11. מרביץ בפוך אבניך

pl. c. suff.: וְאַבְנֶיךָ

Ez. 26, 12. ואבניך ועציך ועפרך

pl. c. suff.: אַבְנֶיהָ

Lev. 14, 45. את־אביו ואת־עציו
Prv. 24, 31. וגדר אבניו נהרסה
Zach. 5, 4. ואת־עציו ואת־אביו

pl. c. suff.: אַבְנֶיהָ

Dt. 8, 9. ארץ אשר אביה ברזל
2 Reg. 3, 25. עד־השאיר אביה
Job. 28, 6. מקום־ספיר אביה
Ps. 102, 15 כי־רצו עבדיך את־אביה
Mich. 1, 6. ונרתי לגי אביה

pl. c. suff.: אַבְנֵיהֶם

Neh. 3, 35. ושרץ חומת אבניהם

אֶבֶן

נתרמי כמו נעכי, ותידועין אַבְנָא, וכ״ק הנפרד כמו נעכי אֶבֶן.

n. aram. (def. אַבְנָא), significatione eadem, qua hebr. אֶבֶן. LXX. *λίθος, λίθινος.*

Dan. 2, 34. עד די התגזרת אבן
Dan. 2, 45 אתגזרת אבן די־לא בידין
Dan. 6, 18. והיתית אבן חדה
Esr. 5, 8. והוא מתבנא אבן גלל
Esr. 6, 4. נדבכין די־אבן גלל תלתא

def.: וַאַבְנָא

Dan. 2, 35. ואבנא די־מחת לצלמא
Dan. 5, 4. פרזלא אבא ואבנא
Dan. 5, 23. פרזלא אבא ואבנא

אָבֶן

ע״כ, ולך סווגיי נכ״ק אֲבָנִים, וסמוכן לדעת רע״י וסוכניס הלקחוניס מוסב לסס סיולדת, כדומס לל מסבר, וכן מוסב כלי לומנות יולר קנס, לומר סדנק, וכן למסקנס מַחֲבַר לו סָדָנָא, וכל ללס סניקו נספק קקול סולו. לדעת המדקדק יהודס קמן־קרים ללך נלקנים שמוע, והסול מן נכס, שרש לנכים, ול״כ סמלות מוסב סולדת נכים [נעכאסר־שעול], ולפ״ז כלי מוסב יולך נקי מפרוש. והנכון נראני דעת לקן־נלקק, שסיק נכלקנ ללקנול עלו, שהול סס כלי עשוי מן שהס כמו אֲבָנִים, מן אֶבֶן כמו אָסָן, ול״כ המכוון קל לסנין.

n. f. dualet. (אָבְנַיִם), sella mulierum parturientium (מַחְבַּר), vel cui figuli facturi opus insident (סָדָנָא), ambigua origine. *Iuda ibn-Qarish* Alef vocabuli *servile* et radicem בָּנָה esse dicit, unde בֵּן, filius, et אָבְנַיִם, sella, in qua filii seu infantes pariuntur. Inepte scilicet. Verisimillima est R. Jonae sententia, qui lapides duos conjunctos, instar binorum molae lapidum, intelligit. Sic et Qimchi. Nisi אָבְנַיִם pro אֲבָנִים (a sing. אָבֶן = אָסָן) de rotis duabus conjunctis est intelligendum. LXX. *λίθος, (ὅταν ὦσι) πρὸς τῷ τίκτειν.*

du.: הָאָבְנַיִם

Ex. 1, 16. וראיתן על־האבנים
Jer. 18, 3. עשה מלאכה על־האבנים

אַבְנֵט

sbst., v. s. r. בֶּגֶד *p.* 200.

אָבַס

פעל כודד, וסמוכן פעיסס וסלפעס סינקס וסקלס [מַסְמִנִין], וכן מוכס אֲבַס נגרלס, שכרלס סס עס פעוס, ובוכס כמכוון ע״כ נספק ענ״ע, כלפ׳ קלוס מוכיס נסוף מספר, וסמלות סס שכוסקין סוסס.

v. trans., saginare, gem. אֲבַס, gr. *πατ-εῖσθαι, πασάσθαι*, (syn. פָּטַם, חִרְבִּיץ, חִלָּעִיט), part. אָבוּס, saginatus, *σιτευτός*, Prv. 15, 17. Targ. תּוֹרֵי מַסְמְסֵי; 1 Reg. 5, 3. Targ. סַמְסְרַיָּא. Radix sanscritosemitica est בָּס. LXX. אָבוּס, *νομάς, παράθεσις.*

prt. pass.: אָבוּס

Prv. 15, 17. משור אבוס ושנאת־בו

p. p. pl.: אֲבוּסִים

1 Reg. 5, 3. וברברים אבוסים

אֲבוּס

ע״ו מן אָבוּס, וסלכני אֲבוּסִים, וסמוכן נקמלות פעיסס וסרנקס [מַסְמְטוּכן], כן דנך סמשקל, ושוס מקום מקכל סנסמס, כקנגוזו אִוִּירָא, וכן פרשוסו סמוכיס. נגרלס כמשל על סיר ודוד וקעלס.

n. m. (pro אָבוּס, pl. אֲבוּסִים), saginatio, cibatio, deinde locus, uhi pecora saginantur vel cibus iis praebetur, h. e. praesepe, tanquam saginarium, gr., orto ex eadem radice vocabulo, *πάτ-νη, φάτ-νη*, vel de stabulo seu caula, in qua praesepe positum est, targ. אִוִּירָא, pl. אִוִּירָתָא. Gem. אֲבוּס de olla, lance seu patera. LXX. *φάτνη.*

Prv. 14, 4. באין אלפים אבוס בר
Jes. 1, 3. וחמור אבוס בעליו

cum suff.: אֲבוּסֵהּ *p.*

Job. 39, 9. אם־ילין על־אבוסך

מַאֲבוּס

ע״ו, וסמוכן לדעת מכוס קנן־סרוק נמקנכתו כמו קנוס, לומר מקוס קכיסת והנלקת הנסמוק, נהגלל על מקוס קולר סתנוקס [שעי־לעל], ולדעת סרל״ק מקוס קולר סתנוקס מסכוון קקר של הזרע נראס לקצון, וכן קדגס יוכען אֲבוּל, וכרלף לפ״ז עס סַסס ומפנרס.

n. m., primum, uti arbitratur *Menahem ibn-Saruq*, locus ubi pecora cibantur, translate de horreis, in quibus fruges reconduntur (syn. מַמְגֵרָה, אָסָם), targ. אִבּוּל (pl. אִבּוּלָתָא). LXX. *ἀποθήκαι.*

pl. c. suff.: מַאֲבֻסֶיהָ

Jer. 50, 26. פתחו מאבסיה

אַבַּעְבַּעַת

v. s. r. בָּהוֹת *p.* 158.

אָבַק

פעל כודד, ולפ״ע כ״ק נגור, וסמוכן קפוקס וכלכול כעכוע ופקפוק [ווּשְׁכְּקִין, שוּשְׁפְקִין], ל״ע עפ״י סמכוכע ומכוון כ״כ נזפני ענ״ע, כלפ׳ קלפ נלוק סזרזיס נסוף סספר, וסמלות אֲ־בָק.

v. intr. inus., vac-illare, volitare, vag-ari, de pulvere flatu venti ultro citroque lato, a radice בָּק (cog. פָּק, פָּחַח in *n.* פִּרְחַח).

אָבָק

ע״ו, וסמיך אֲבָק וכלכוי אֲבָקָם, וסמוכן עפר דק סמנוסף ומקנוכע לכס ולכס [שעוי־], וכרלף לפ״ו עס קפק. נגרלס לפק סשל לדבר עפל, ל״ע לפק רבים, לפק שביעית, לפק לשון סרע וכלוסס.

n. m. (c. אֲבַק, c. s. אֲבָקָם), pulvis, levissimus ille ac tenuissimus, qui flatu venti sursum deorsum, ultro citroque fertur (syn. שְׁחַק), *κονιορτός, κονίσατος*, targ. אֲבָקָא, דַּקְתָּא, gem. de re *accidentali.* LXX. *κονιορτός;* אָבָק דַּק, *κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ.*

Dt. 28, 24. מטר ארצך אבק ועפר

לְאָבָק

Ex. 9, 9. והיה לאבק

כָּאָבָק

Jes. 5, 24. ופרחם כאבק יעלה

כְּאָבָק

Jes. 29, 5. כאבק דק המון זריך

constr.: אֲבַק

Nah. 1, 3. וענן אבק רגליו

cum suff.: אֲבָקָם

Ez. 26, 10. יכסך אבקם

אַבָּקָה

ע״כ, ודומס נסמנוסו לל לפק, וכפשל על סמסים מפוקקים [נעוויק־שעויק], כלפ׳ מרס רס״ו, על סס שכוסקין סוסס וזוסקין סדק כלפק.

n. f., sicut אָבָק, pulvis, spec. pulvis, levissimus ille ac tenuissimus, qui flatu venti sursum deorsum, ultro citroque fertur (syn. שְׁחַק), *κονιορτός, κονίσατος*, targ. אַבָּקָא, דַּקְתָּא, gem. de re *accidentali.* LXX. *κονιορτός;* אָבָק דַּק, *κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ.*

Dt. 28, 24. מטר ארצך אבק ועפר

לְאָבָק

Ex. 9, 9. והיה לאבק

כָּאָבָק

Jes. 5, 24. ופרחם כאבק יעלה

כְּאָבָק

Jes. 29, 5. כאבק דק המון זריך

constr.: אֲבַק

Nah. 1, 3. וענן אבק רגליו

cum suff.: אֲבָקָם

Ez. 26, 10. יכסך אבקם

אַבָּקָה

ע״כ, ודומס נסמנוסו לל לפק, וכפשל על סמסים מפוקקים [נעוויק־שעויק], כלפ׳ מרס רס״ו, על סס שכוסקין סוסס וזוסקין סדק כלפק.

n. f., sicut אָבָק, pulvis, spec. pul-

Digitized by Google

vis aromatum contusorum tenuissimus, gr. *χνοῦς, ἄχνη*. LXX. *κονιορτός*.

constr.: אַבְקַת
Cant. 3, 6. מכל אבקת רוכל

אָבַק

פעל גויר סשם אָבֵק, וקף נכפעל נֶאֱבָק, וסמונן סקלכלך נעפר דק וכלקס [כיגענן], כי כן דרך סלוקפים, וכן פעל מכקס קְנַן-סְרוּץ נְחַצְּפֵר, כי פעלים עפר כרגליסס ע׳ נעכוע, וכן פרש סרל״נע. פולם לדעת רש״י סקפנות אָבַק סס נדומס על סשרש נפעל נָדַבָק, לו דָּבַק, לשון סקלוות וסדנקס וקנור [קומפלעמען], וכן נפעל סשרש קנק נלשון קרפי, וקפר שכן דרך שכיס שפקפנפין לסטיל קק רפסו שקונקו ולוקנקו כורפוקיו, ועול פקוס לסקנדל.

v. denom. nifal. (נֶאֱבַק, a *n.* אָבָק), se invicem pulvere inquinare (*Menahem ibn-Saruq:* נְחַצְּפֵר), deinde luctari, quia qui luctantur, pulvere in arena concitato resperguntur, gr. *κονίζεσθαι, πάλιον*, unde *πάλη*, pulvis pugilum (Ringerstaub). Similiter latine *arena* ac *pulvis* de certamine dicuntur. Aliter *Isaaki*, qui radicem verbi אָבַק cum radice verborum חָבַק, דָּבַק, comparat, eo quod pugil vel athleta, qui alterum dejicere vult, cervicibus ejus innectitur eumque complexu tenens toto pectore eum adstringit (syn. נָתַחַל, גִּלְתֵּם). Ingeniose profecto. A. et Symm. *ἐκυλίετο ἀπὴ μετ᾽ αὐτοῦ*. LXX. *παλαίειν*.

inf. c. suff.: בְּהֵאָבְקוֹ
Gn. 32. 26. בהאבקו עמו
3 imperf.: וַיֵּאָבֵק
Gn. 32, 25. ויאבק איש עמו

אָבַר

פעל כותד ול״ע, וסמונן נקפלותו עפיס וסלנפס ועפיפס [קומפילנען], וקנין נוס סוד סשם אֶבֶר, אֶבְרָה, לומר כנף, ע״ס כסוי וקפיפס, וכי גס נכנף וס סמכוון. מענין עלוף ועטיפס קק״כ סמשל לקפיפס על דנר וגניכס [זיעגען], לכן נ״כ גניכס וקקיפס לסמך נעד דנר [וועסרען], לו מכף נכלל. וקשר לקקור סשרש דע קולף שסיסולס אֶבֶר, שכמלף נ״כ לְגֵל דָּבַר, נמכוון קסיכס וגניכס ועליפס [ע״ס דף רכ״ס], ולְגֵל דָּבַר לקמן ר״ל, וכן כשרש כמכוון נשפתי ערב, ל״ע נשפס סכלקיס [s. *wri* = *war*], נכפל סמכוון, וכן נשפס רויפן ולְגֵלנית וגרעניפ-עקיקים, כקשר־קלפס נלוף פשרשים נסוף סספר.

v. trans. inus., contegere, operire, unde אֶבֶר, אֶבְרָה, ala, quia est alitis tegumentum, sicut et גְּנָפָה dicitur a circumtegendo, hinc protegere, tueri, id quod fit defendendo ac propugnando (wehren), denique univ. fortem, robustum, potentem esse, unde אַבִּיר et אֲבִיר. Radix est בָּר (wehren, wehrhaft sein), quam exhibent etiam vv. praepositionalia בָּרַב et בָּרַב, sanscr. *wri* = *war*, unde *wira* (der Wehrhafte, der Held). De ceterarum linguarum similibus v. tabulas concordantiis in fine additas.

אָבִיר

ס״ז נכקפלס, וסמונן עסך ועלין [זיעגער], ועוס פ״ס כך וולוע [סעלד], כרלף עס גבור וכן-קיל, ועוס סהשלל על מכונד וקלין שוע ולקיד [סאלכנעפער], וסשלל עשקל פָּבִיד, וסשקנגס סעתיקו תַּקִּיפָה. מקקור סשרש מכיר שלונו לל בָּבִיר, גִּבּוֹר, ולס מלמס שפתי ערב מכיר כשרש כגור ג״כ שמס, ל״ע נכוסי [*vir*].

adj. m. nominasc. (ad s. f. פָּבִיד), propugnator, defensor, qui protegit, hinc heros virtute insignis, et quia virtute homo nobilitatur, translatione ad nobilitatem generis facta, de generosis et nobilibus. Origine ac significatione cognata sunt גִּבּוֹר (גָּבַר), בָּבִיר (גָּבַר), *vir* (sanscr. *wira*). Targum אֲבִיר יַעֲקֹב (h. e. Deus), transfert תַּקִּיפָא דְיַעֲקֹב. LXX. *ἰσχύς, ἰσχύων, δυνάστης*, et explicative: *θεός*.

constr.: אֲבִיר
Gn. 49, 24. מידי אביר יעקב
Jes. 1, 24. אביר ישראל
Jes. 49, 26. וגאלך אביר יעקב
Jes. 60, 16. וגאלך אביר יעקב
constr.: לַאֲבִיר
Ps. 132, 2. נדר לאביר יעקב
Ps. 132, 5. משכנות לאביר יעקב
אַבִּיר

ת״ז נכקפלס, קמונן סכיס מן אָבִיר, וכן אֲסִיר־אַסִּיר, וסמונן קווק קְכִיר, לומר תקיף וקמין [שפלק, מומסינ], לו נסשלל כדיב וקנין קדיב וקסון. נגרעק אַבִּיר נויר סקולקי״, וכן סס עעפיי אֲבִרָא, ויוכנו מעכני.

adj. m. substantive usit. (forma secundaria nominis אֲבִיר, sicut אַבִּיר nominis אֲסִיר), sicut primum de eo, qui robore ac virtute, deinde, qui potentia, auctoritate ac nobilitate praeditus est. LXX. *ἰσχυρός*; לֶחֶם אַבִּירִים, *ἄρτος ἀγγέλων* (Isaaki: לֶחֶם הַמַּלְאָכִים Qimchi: לֶחֶם שְׁחָקִים); אַבִּירֵי לֵב Jer. 14, 15. *ὁ Ἄπις, ὁ μόσχος, ὁ ἐκλεκτός σου*, mire circumscripto versiculo; אַבִּירֵי לֵב, *οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν* (אַבִּירֵי לֵב); *ταῦρος, ἵππος*, explicato epitheto.

1 Sam. 21, 8. אביר הרעים
Job. 34, 20. ויסירו אביר לא ביד
pl.: אַבִּירִים
Job. 24, 22. ומשך אבירים בכחו
Ps. 50, 13. האוכל בשר אבירים
Ps. 68, 31. עדת אבירים
Ps. 78, 25. לחם אבירים אכל
Jes. 34, 7. ופרים עם־אבירים
pl.: כָּאַבִּרִים
Jer. 50, 11. ותצהלי כאבירים
pl. constr.: אַבִּירֵי
Ps. 22, 13. אבירי בשן כתרוני
Ps. 76, 6. אשתוללו ׀ אבירי לב
Jes. 46, 12. שמעו אלי אבירי לב
pl. c. suff.: אַבִּירַי
Thr. 1, 15. סלת כל־אבירי
pl. c. suff.: אַבִּירֶיהָ
Jer. 46, 15. מדוע נסחף אבירייך
pl. c. suff.: אַבִּירָיו
Jud. 5, 22. דהרות אבירין
Jer. 8, 16. מצהלות אבייו
Jer. 47, 3. שעטת פרסות אבייו

אֵבֶר

ע״ן ומסונן סעטס ככף ונוסס [פלינעל-דעקקונג, פלינעל], וכן נשפתי ערב סגור, ונגרעק סוס אֵבְרָיו, סס של נפור, ע״ס שפעלס קבר לעוף. ולע קוסף שנגרעק סשם אֵבֶר ניין לנקף ופקיכס [גליפל] של סגוף, ושלשו לפו אֵבֶר נמכוון בָּרָה עניו קקיכס, ומפנו סלנוי אֵבְרִים ולק אֵבָרִים, כלפר סוכיף שלמס סענק, נספנו שעני סעלס [יפנסין, סתפ״ס, פקומן] ל״נ״ע, ונספנו נכון שלמס [פ״ס דפ״ין ס תס״ק, מרוכע], כיף שקל סקדש קדר ק׳ קלון כ״ר.

n. m., tegumentum alarum (Flügeldecke), ala, veluti aquilae columbaeve, unde gemar. אֲבָרָיו, ales h. e. *ala contectus*, non *pennipotens* (Lucret. 2, 877.). Neutiquam huc pertinet n. gemaricum אֵבֶר, membrum, artus, quod a v. אָבַר, vi secandi seu dividendi, sicut בָּרָה, est deducendum, pl. אֲבָרִים, non אֵבָרִים, uti asserit *Salomo Hanovi* in libris *Shaare Tefila* 32, b. et *Binjan Salomo* I, 24. LXX. *πτέρυξ*; אֶבְרָה, *πτεροφυεῖν*; אֵבֶר, *μακρὸς τῇ ἐκτάσει*.

Ps. 55, 7. מי־יתן־לי אבר כיונה
Jes. 40, 31. יעלו אבר כנשרים
הָאֵבֶר
Ez. 17, 3. ארך האבר
אֶבְרָה

ע״נ נויר אֵבֶר, ומניכו כנף ונוסס [שוינגע], ויקוקר נו קניפות סק״נס על נכי קדס, מפעסת של נניכס, ולדעת רש״י כנוי לכל עוף, ולק דק.

n. f. (a m. אֵבֶר), ala h. e. pennarum plumarumque contextus, quibus alitis corpus obtegitur, metaphorice de Dei favore, cura ac protectione. LXX. non sine caussa: *τὰ μετάφρενα; συλλαμβάνειν*.

Job. 39, 13. אם־אברה חסידה
cum suff.: אֶבְרָתוֹ
Dt. 32, 11. ישאהו על־אברתו
cum suff.: בְּאֶבְרָתוֹ
Ps. 91, 4. באברתו ׀ יסך לך
pl. c. suff.: וְאֶבְרוֹתֶיהָ
Ps. 68, 14. ואברותיה בירקרק
אֶבֶר

פעל שפי״, מן אֵבֶר, וסמונן עיפס וכניפק לְגֵל וכוס [פלינעגן], וכן פרש סרל״נע, וכן נשפס סכלקיס, לפי שסקעופפוס נכנף.

v. denom. (n. אֵבֶר) *hif.* (הֶאֱבִיר), alas tollere, expandere alas ad volandum, volare, targ. אַיְתַאֲבַר (parall. אַפְרֵשׁ גַּדָּפָא). LXX. *ἱστάναι* (parall. *ἀναπετάσαι τὰς πτέρυγας*).

3 imperf.: יֶאֱבֶר־ *s. M.*
Job. 39, 26. התביונתך יאבר־נץ
אָגַד

פעל כותד נקפלות ול״ע נכ״ף, וסמונן קניכס וקתיקס וסקיכס [ניכלען, קניפפען], וגנוך ספעל נגרעק לניוה, וכמלף ג״כ כשרש כמכוון נשפתי ערב, כלפר קלקס נלוף סשרשים נסוף סספר. עי׳ גְּדִי [לומר גֵּד], לקמן לף רט״כ, וכן קפף עקד.

v. trans., ligare, vincire, nectere, *cat-enare*, cogn. גֵּד (גְּדִי), גָּדַד q. v.

ע״כ נויר סוכרי אֲגוּדִים, וסמונן דנר סקשור ופכוסק ופקובר [נעניכד], לכן מפוסף וקשור נכעולי קווב לסוסף, לו קשר וקנור לכניס נעלס ונסלכיסס, ולגדות פועס סלנון קלטוות וכנליס של פועס, וולף נעית דין, כלוועס לל מַשֶּׂה [יקוקלל ע׳ ע׳], וסשס מוֹסֶה קפונס פוקלס פעכו, וזיין לל שרש כעס ע״ס. ופוס סשלל על מקלת סשמים, לומר קשור סקוכות וסקלכין לכעס [נעוולנע], נשלוב לל מעלות ועליות סשמים.

n. f. (a *m.* אָגֹד), colligatio, nodatio, *ἀγαθ-ίς, ἀγαθ-ίδιον, δέσμη* (Gebind), de fasciculi hyssopi (syn. צְרוֹר, אֲלֻמָּה), de multitudine hominum in unum collecta (syn. חֶבֶל, גְּדוּד), de coelo instar camerae tanquam contignato sive fornicato (syn. חוּג). Ad Jes. 58, 6. quod attinet, errant, qui אֲגֻדּוֹת מוֹסֵרָה, *nexus jugi* vertunt; siquidem מוֹסֵרָה, sicut מַשֶּׂה Ez. 9, 9., est *declinatio*, spec. a jure atque justitia (a v. נָסַר, = נָטָה דִּין, parall. חֲרוּצַבְּנוֹת רָשַׁע). LXX. *δεσμοί, στραγγαλία; συνάντησις, ἐπαγγελία*.

לַאֲגֻדָּה
2 Sam. 2, 25. ויהיו לאגדה אחת
constr.: אֲגֻדַּת
Ex. 12, 22. ולקחתם אגדת אזוב
cum suff.: אֲגֻדָּתוֹ
Am. 9, 6. ואגדתו על־ארץ יסדה
pl.: אֲגֻדּוֹת
Jes. 58, 6. התר אגדות מוטה
אָגַז

פעל ל״ע כ״ף נשס סנפ, ע״ס סמונן, ומוס ממקקים סמדקקים.

vrb., fictum atque commentitium, quod perversitati grammaticorum acceptum refertur.

אֶגְוָז

ע״ן ונגרעק סכנוי אֱגוֹזִים, וסמונן שס פרי ילון ידוע [נוסס], ולס שנעכני גוז, ונשפס סוכיף גוֹזָא, לפ״פכ סקפנות כ״ל אֲגוּזִי, וכן כלפס נגרעק, ול״כ נעכני אֱגוֹז נפר אֱגוֹז, וכן כלפס-פכיף לקנוו, וכלוופ לו נשפתי ערב, וכנלס כ׳ סקפנות. עי׳ לוז לקמן.

n. m. (gem. pl. אֱגוֹזִים, eliso Nun radicali = אֲנָוָזוֹ), nux, tum de arbore tum de fructu, arab. *ǵauzon*, syr. *gauz-o*, arm. *engus*, talm. אַגְוִיזָא, cf. לוּז. LXX. *καρύα*.

Cant. 6, 11. אל־גנת אגוז ירדתי
אָגַל

פעל כותד, וסמונן כמו גַּל לקמן רע״ו, לומר עפעוף וכוילס סקלס ופכוי [קוועלגן, פלייפסעגן], סכל פקפנות של עגילס וסקגלגות נסשלל על סשפכות וקלידס, וסדמיון עס לְגַר לפ״ו שוף ושקר נקין סכנע.

v. intr., sicut גָּל, volvi, delabi, hinc scatere (quellen), guttatim manare, stillare, nulla plane cum verbo אָגַר necessitudine.

אֶגֶל

ע״ן וסמך סכנוי אֶגְלֵי, וסמונן עפעוף ועפס [עלפפעגן], ונכלף עס לסיס של ונעף, וכן מכוונו נגרעק.

Digitized by Google

n. m. (c. pl. אֲגָלֵי), gutta sive roris sive pluviae (syn. נֶטֶף, טַר, רְסִיס). Targ. רְסִיסֵי טַלָּא. LXX. *βόλοι δρόσου.*

pl. constr.: אֲגָלֵי

Job. 38, 28. או מי־הוליד אגלי־טל

אָגַם

פ״כ ול״פ כ״ף נגול, ותעודתו קנילה ותסיסה [ושמעלן], והיסודיות גם כדפוס עם כם ועם. כ׳ ענינו עניכם [עיוריכ ויין], תמור מגם, נקלוף סמ׳ כף׳, ויוסף הכנוסות הנלוח.

vrb. trans. et *non usit.*, 1) colligere (cogn. עָם, עַם); 2) tristem esse, litera permutata pro עָגַם.

אֵגַם

ג״ו, וכולמו קנילת מים ומקום [שמתנגדער ייך], כידוע מהשוכ, וכדף עם נרכה. ומום נשלל על קנה וכוב ולגמון הנדלים נלגמים, ולשר יכניעו הלויכים שלענוב על לשר ישרמו, וסולכן לום השם לגמון נסרת.

sbst. m., collectio aquarum, hinc 1) lacus, stagnum, nusquam de foetida palude, sed potius de lacu, cujus aquae vivae, pellucidae ac recreantes beneficiorum divinorum sunt imago; de aquis stagnantibus post Nili redundationem residuis, qua terra irrigua fit ac fecunda (hodie *birku*, cf. בְּרֵכָה); 2) juncus, arundo (Teichgras, Schilfrohr, syn. אַגְמוֹן); rab. calamus scriptorius (Schreibrohr). LXX. *ἕλος, λίμνη, σύστημα.*

constr.: אֲגַם

Ps. 114, 8. ההפכי הצור אגם־מים

constr.: לַאֲגַם

Ps. 107, 35. ישם מדבר לאגם־מים

Jes. 35, 7. והיה השרב לאגם

Jes. 41, 18. אשים מדבר לאגם־מים

pl.: הָאֲגַמִּים

Ex. 8, 1. על־היארים ועל־האגמים

pl.: וְאֲגַמִּים

Jes. 42, 15. ואגמים אוביש

Jer. 51, 32. האגמים שרפו באש

pl. constr.: וַאֲגַמֵּי

Jes. 14, 23. ואגמי־מים

pl. c. suff.: אֲגַמֶּיהָם

Ex. 7, 19. על־יאריהם ועל־אגמיהם

אָגַם

תוקי וכר, וענינו כמו עָגַם, לומר עצב נקלוף ע׳ נפ׳. ולגמי־כסף שוה נסוקלם עם ענמם כספי [קיוב ל׳ כ״ה].

adj. m. (= עָגֻם), moestus. LXX. *πονεῖν.*

constr. pl.: אַגְמֵי

Jes. 19, 10. עשי שכר אגמי־נפש

אַגְמֹן

ג״ו, וענינו ל׳ קנה־לגמים [ג׳לף־כ׳אהר], או קנם־נכסם, והוסלל על הכפיפה והכנעה [דעמוטינונג]. נ׳ קנל וקנה לגמים. ג׳ כמו לגם, לומר קנילת מים ומקום וכנעלת לגמון קלמום, וכל קלה נרלף עם סוף ומקו.

sbst. m., 1) arundo palustris, translate de hominibus humilibus atque demissis (opp. frons palmae utpote procerae); 2) funis juncinus, *σχοῖνος*; 3) = אֲגַם, lacus, juncetum. LXX. *κρίκος, ἄνθραξ, μικρός, τέλος.*

Job. 40, 26. התשים אגמן באפו

אַגְמֹן

כדוד נפוח ואגמן

Job. 41, 13.

כפה ואגמון

Jes. 9, 13. 19, 15.

כְּאַגְמֹן

Jes. 58, 5. הלכף כאגמן ראשו

אָגַן

פ״כ, ומוכנו כמו לגם לקיסו נשרשו, וכעו נקלוף הקוטעיות נסוף. וכן נגלעלת לוגלף סוה משרש, סוכה כלי מקבן מים [ווַשכנא, קופּע], וכלכמי לגניף [לַשכּע].

verb. (cognatum verbo אָגַם), a quo permulta vocabula dialectorum aramaicarum derivantur (veluti אַוּגְנָא, vannus, labrum; אַגְנֵיָא, foveae, lacus), colligere, comprehendere.

אַגָּן

ג״ו, וענינו סף [נעפקען], כלשר ציקוכן נו מים לסקיקן, וכרף עם ספל וסף כיוב וכיכ. ולגן הספר הוא סף ענול, כי ספר הוא לשון ענול [רוכדוכנ].

sbst. m., crater, hinc אַגַּן חַמְסִי, *κρατὴρ τορευτός*, cratera tornata, h. e. rotunda, pl. אַגָּנוֹת, LXX. *ἀγανώθ.*

constr.: אַגַּן

Cant. 7, 3. שרדך אגן הסהר

pl.: הָאַגָּנוֹת

Jes. 22, 24. מכלי האגנות

pl.: בָּאַגָּנוֹת

Ex. 24, 6. וישם באגנת

אַגַּת

פעל נוזד, ולנוכו כמו גָּנַב, לשר סוכלמו סיקלית לשון כסוי [דעקקען], ולקר כן היות נעל נוסה [נעפּידעלט], ומום סשם.

verb., contegere, deinde alis tectum esse, alatum esse (= גָּנַב).

אֲגַת

ג״ו ועניכו כמו כנף [פֿליגעל], והוסלל על ככפי וקלוי הקיל [הערעפּס-פֿליגעל], וכן כנף.

sbst. m., ala, per translationem de alis exercituum. LXX. *παράταξις, οἱ μετά, οἱ περί; ἀντιλαμβανόμενοι.*

pl. c. suff.: אֲגַפֶּיךָ

Ez. 38, 9. וכל־אגפיך ועמים רבים

Ez. 39, 4. תפול אתה וכל־אגפיך

pl. c. suff.: אֲגַפֶּיהָ

Ez. 12, 14. לכל־אגפיו אזרה

Ez. 17, 21. בכל־אגפיו בחרב יפלו

Ez. 38, 6. ואת כל־אגפיו

Ez. 38, 22. אמטיר עליו ועל־אגפיו

pl. c. suff.: אֲגַפֶּיהָ

Ez. 38, 6. גמר וכל־אגפיה

אָגַר

פ״כ, ותעודתו קסיפה וקניכה [נשפּעלן], וגניכה [נוסַמְמענשַרְרען], וכרף עם גרר ויגר. סום כ׳ כנוסה סורקת קסיפה קליו, וסוף שכיכה לו קפף נשכר, לגיר כמו שכיל, ולגר כמו שכר. ג׳ הסך והגן, וכן ים לקסף סורקת הוקף, ומוס נקניכת אַגָּר, גנ ומעקה, ע״כ ציסוכו ולסופו שגנין.

verb., 1) congerere, colligere (cf. יָגַר, גָּר); 2) colligere in suum usum, servum assumere, operas mercede conducere; 3) tegere, hinc aram. אֲגַר, tectum. LXX. *διασώζειν, εὐφραίνειν, πολὺ ποιεῖν.*

3perf. fem.: אָגְרָה

Prv. 6, 8. אגרה בקציר מאכלה

part. masc.: אֹגֵר *sg.*

Prv. 10, 5. אגר בקיץ בן משכיל

2 *imperf.:* תֶּאֱגֹר

Dt. 28, 39. לא־תשתה ולא תאגר

אָגוּר

סם עגם מעני, ולפי לעת סקבלה הוק שלמם, ונקבל כן ע״כ שמשוסף ונל נקבלת קכעים.

n. pr., sicut traditur, Salomonis, utpote in societatem sapientum recepti s. cooptati.

אִגֶּרֶת

ג״כ, ומניכו כמו מגלם לו ספר [רשלע, כניעף], ושרשו לגר, מניכו כמו מגל [רשלעז], וכרף עם גלל נשלם מגלה.

sbst. f., volumen, epistola (cf. *σκυτάλη*, apud Lacones), a verb. אָגַר = עָגַל = עָגַל, convolvere, complicare. LXX. *ἐπιστολή.*

Esth. 9, 29. אגרת הפרים הזאת

וְאִגֶּרֶת

Neh. 2, 8. ואגרת אל־אסף

Neh. 6, 5. ואגרת פתוחה בידו

הָאִגֶּרֶת

Esth. 9, 26. על־כל־דברי האגרת

pl.: אִגְּרוֹת

2 Chr. 30, 1. וגם־אגרות כתב

Neh. 2, 7. אגרות יתנו־לי

Neh. 2, 9. את אגרות המלך

Neh. 6, 19. אגרות שלח טוביה

pl.: בְּאִגְּרוֹת

2 Chr. 30, 6. וילכו הרצים באגרות

pl. c. suff.: אִגְּרוֹתֵיהֶם

Neh. 6, 17. חרי יהודה אגרותיהם

אַגַּרְטָל

סוק כמו גַּרְגַּל, ומכוכו לוכנו נקנר ועל, כי לם נשרש גָּרַט, ונקבל נלשון קכעים קכעיל.

sbst. m. (= גַּרְגַּל), gr. *κάρταλος*, h. e. crater, cophinus. LXX. *ψυκτήρ.*

v. s. r. גָּרַם *p.* 252.

אֲגַר

נקלית כמו נענלית, ולל מלינו מעכו נכקני קלש לגנל, שנעתק מעכו.

vrb. aram. = אָגַר, cujus solummodo derivatum אִגְּרָא reperitur in scripturis sacr.

אִגְּרָא

ג״כ כמו לגנת נענלית, וסספיכות מעכו לגנל, וסילועה לגנלל, וסכנין לגנין. וגונת סשם מפעל מפנסי לגנלילמן לשון כתיבם לימם נכוכם, ולשר נשבל נקלוד לכנגיל, נגוד מלשון יון.

sbst. f. (*constr.* אִגֶּרֶת, *defin.* אִגַּרְתָּא), volumen, epistola. Cf. graec. *ἄγγαρος*, quod est persicae originis, tabellarius. LXX. *ἐπιστολή.*

Esr. 4, 8. כתבו אגרא חדא

def.: אִגַּרְתָּא

Esr. 4, 11. דנה פרשגן אגרתא

Esr. 5, 6. פרשגן אגרתא די־שלח

אַד

v. s. r. אוּד *p.* 21.

אֲדוֹת

v. אוּד *p.* 21.

אָדַב

ענינו כמו לפל ולנל, שהוק לשון מסיפת סלג וענוות, וכרף עם לכל ועכר הקלם והכלם, והשרש דב, מ׳ ל׳ לפ׳.

verb., *tab*-escere, moerere, lugere; *Hi.* moerore afficere. LXX. *καταῤῥέων* (זוּב = הָבַ).

Hif-il: הֶאֱדִיב

inf. constr.: וְלַאֲדִיב

1 Sam. 2, 33. ולאדיב את־נפשך

אַדּוֹן

v. s. r. אָדַן *p.* 15.

אֲדַן

עלת הטעם ומכוונו כמו לפי ולל [לפ], והוק מעולב לשין [וולפ?], הכתלת כתלת מלין [וולהמער?]. שרשו פי כמו וה, וכ׳ כוספת כמו בלין, והמלך לו נפלת פי, לפ, לין וכיונל כוה.

adv., ibi (correlat. אַיָּן, ubi), de tempore: tunc, hebr. אָז. Radix est ד, quae est litera demonstrativa, paene omnium linguarum communis.

Dan. 2, 15. אדין מלתא הודע

Dan. 2, 17. אדין דניאל לביתה אזל

Dan. 2, 19. אדין לדניאל בחזוא

Dan. 2, 19. אדין דניאל ברך

Dan. 2, 25. אדין אריוך בהתבהלח

Dan. 2, 48. אדין מלכא לדניאל רבי

Dan. 3, 24. אדין נבוכדנצר מלכא תוה

Dan. 4, 16. אדין דניאל די־שמה

Dan. 5, 6. אדין מלכא זיוהי שנוהי

Dan. 5, 8. אדין עלילן כל חכימי

Dan. 5, 9. אדין מלכא בלשאצר

Dan. 6, 4. אדין דניאל דנה

Dan. 6, 5. 7. אדין סרכיא

Dan. 6, 6. אדין גבריא אלך אמרין

Dan. 6, 12. אדין גבריא אלך הרגשו

Dan. 6, 15. אדין מלכא כדי מלתא

Dan. 6, 19. אדין אזל מלכא להיכלה

Dan. 6, 22. אדין דניאל עם־מלכא

Dan. 7, 19. אדין צבית ליצבא

Esr. 4, 9. אדין רחום בעל־טעם

Esr. 4, 23. אדין מן־די פרשגן

Esr. 5, 4. אדין כנמא אמרנא להם

Esr. 5, 9. אדין שאלנא לשביא

Esr. 5, 16. אדין ששבצר דך

Esr. 5, 16. ומן־אדין ועד־כען

Esr. 6, 13. אדין תתני פחת

adv.: וְאַדַּיִן

Esr. 5, 5. ואדין יתיבון נשתונא

adv.: בְּאַדַּיִן

Dan. 2, 14. באדין דניאל התיב

Dan. 2, 35. באדין דקו כחדה

Dan. 3, 3. באדין מתכנשין

Dan. 3, 13. באדין נבוכדנצר ברגז

Dan. 3, 13. באדין גבריא אלך

Dan. 3, 19. באדין נבוכדנצר התמלי

Dan. 3, 21. באדין גבריא אלך כפתו

Dan. 3, 26. באדין קריב נבוכדנצר

Dan. 3, 26. באדין נפקין

Dan. 3, 30. באדין מלכא הצלח

Dan. 4, 4. באדין עלין חרטמיא

Dan. 5, 3. באדין היתיו מאני דהבא

Digitized by Google

באדין דניאל העל Dan. 5, 13.
באדין עגה דניאל ואמר Dan. 5, 17.
באדין מן־קדמוהי שלית Dan. 5, 24.
באדין ׀ אמר בלשאצר Dan. 5, 29.
באדין קרבו ואמרין Dan. 6, 13.
באדין עגו ואמרין Dan. 6, 14.
באדין גבריא אלך הרגשו Dan. 6, 16.
באדין מלכא אמר Dan. 6, 17.
באדין מלכא בשפרא Dan. 6, 20.
באדין מלכא שגיא טאב Dan. 6, 24.
באדין דריוש מלכא כתב Dan. 6, 26.
באדין חלמא כתב Dan. 7, 1.
חזה הוית באדין Dan. 7, 11.
באדין בטלת עבידת Esr. 4, 24.
באדין קמו זרבבל Esr. 5, 2.
באדין דריוש מלכא Esr. 6, 1.

אָדָם

כפי הנראה הוא ע"ב נגזר משרש ס, שהוא גם רקמי [ע"ב], ועניינו היות כהנע לדום [רקמה ויין], ונקשר משניניס [קשרלנען]. נזכ"פ הוא פעול, ונקשר ג"כ משקר לנריס. סנוסף עניינו הרקות נגע הוא, ונקשר משולע [קשקקום־שקרנע]. מס"פעל: הרקות עניינו נהנע לדום, ונקשר מיין. עי' קשר, קשן.

v., ut videtur, denom., rubrum esse. *Pu.* idem. *Hif.* ruborem prae se ferre. *Hitp.* rubescere. LXX. *ὁμιλεῖν ἀνθρώποις*; p. *Pu. ἠρυθροδανωμένος.*

3 *perf. pl.*: אָדְמוּ
Thr. 4, 7. אדמו עצם מפנינים

Pu-al: אָדֻם

part. sg.: מָאְדָּם
Nah. 2, 4. מגן גבוריהו מאדם

part. pl.: מְאָדָּמִים
Ex. 25, 5. 35, 7. ועלת אילם מאדמים
Ex. 26, 14. ערת אילם מאדמים
Ex. 35, 23. ועלת אילם מאדמים

part. pl.: הַמְאָדָּמִים
Ex. 39, 34. עורת האילם המאדמים

Hif-il: הֶאְדִּים

3 *impf. pl.*: יַאְדִּימוּ
Jes. 1, 18. אם־יאדימו כתולע

Hitp. הִתְאַדֵּם

3 *imperf.*: יִתְאַדֵּם
Prv. 23, 31. אל־תרא יין כי יתאדם

אָדָם

תוקרי לנגע לדום, ולנקנס אַדְמָה [רקמה], ונקשר שנגע סמום נזעקו ושוין. סנים

adj., ruber, rufus (de equorum colore), rutilus, de genarum colore roseo. LXX. *ἐρυθρός, πυῤῥός.*

Jes. 63, 2. מדוע אדם ללבושך
Zach. 1, 8. רכב על־סוס אדם

וְאָדֹם

Cant. 5, 10. דודי צח ואדום

הָאָדָם

Gn. 25, 30. מן־האדם האדם

adj. m. pl.: אֲדָמִּים
2 Reg. 3, 22. את־המים אדמים כדם
Zach. 1, 8. 6, 2. סוסים אדמים

sg. fem. אֲדָמָּה
Num. 19, 2. פרה אדמה תמימה

אֲדָמוֹנִי

תוקרי ודומה לאדם, ותעודתו לנגע לדום, ונקשר משער ויין סניס. עי' נגעים אדמדם

adj, ruber, rubicundus, rufus, de comis rufis et de faciei humanae flore seu pulchritudine.

Gn. 25, 25. ויצא הראשון אדמוני
1 Sam. 16, 12. ויביאהו והוא אדמוני

וְאַדְמֹנִי

1 Sam. 17, 42. כי היה נער ואדמני

אֲדַמְדָּם

תוקרי נכפילת השרש, וסולקתו לדום סכם וכסה [רקמה־לוכעלויפען], וכן תכונת כל כפולי־שרש

adj., subruber, subrufus, de rubore alii colori mixto. LXX. *πυῤῥίζων.*

Lev. 13, 42. נגע לבן אדמדם
Lev. 13. 49. ירקרק ׀ או אדמדם

adj. fem.: אֲדַמְדֶּמֶת
Lev. 13, 19. בחרת לבנה אדמדמת
Lev. 13, 24. לבנה אדמדמת או לבנה
Lev. 13, 43. לבנה אדמדמת

adj. f. pl.: אֲדַמְדַּמֹּת
Lev. 14, 37. ירקרקת או אדמדמת

אֹדֶם

שם עצם לקטן, קלקול וסולק כתקנוחו סקטן ע"ב נכנו סלדום, ונלנו קלכנעלל לו סלקדיון, המוניס נזכרם על קוקר הזה.

sbst., nomen gemmae rubrae (cf. rubinus), carneolus, Alex. *σάρδιον,*

aram. סַמְקָא, סַמְקָן.

Ex. 28, 17. 39, 10. אדם פטדה
Ez. 28, 13. אדם פטדה ויהלם

אָדְמָה

שם עצם רקמי כלי גוזק הפעל, ועניינו ילוע [ערדע], וסולק עניני הקוקי המקדנק והמקשם, לפני עוב לענודת הלקמה [רקמה־ערדע], ונכרנו לניינו נפעל כ"ק נסנדם דם, נכדף עם חָדָם, שהוא לשון רקוע והקניס [רקמענן].

nom. primit. (הֵם), terra, praecipue solidior illa ac proinde ad culturam usumque aptior, deinde arvum, tellus ejusque partes, regiones seu ditiones. LXX. *γῆ, χθών, χῶρα, σποδός.*

Gn. 4, 2. וקין היה עבד אדמה
Ex. 20, 24. מזבח אדמה תעשה־לי
2 Sam. 15, 32. ואדמה על־ראשו
2 Reg. 5, 17. צמד־פרדים אדמה
2 Chr. 26, 10. כי־אהב אדמה היא
Ps. 104, 30. ותחדש פני אדמה
Jes. 15, 9. ולשאריית אדמה
Jes. 45, 9. חרש את־חרשי אדמה
Joel 1, 10. אבלה אדמה
Joel 2, 21. אל־תיראי אדמה
Am. 7, 17. על־אדמה טמאה תמות
Zach. 13, 5. איש עבד אדמה אנכי

וְאַדְמָה

1 Sam. 4, 12. ואדמה על־ראשו
2 Sam. 1, 2. 15, 32. ואדמה על־ראשו
Neh. 9, 1. ואדמה עליהם
Neh. 9, 25. ואדמה שמנה
Dan. 11, 39. ואדמה יחלק במחיר

הָאֲדָמָה

Gn. 1, 25. כל־רמש האדמה
Gn. 2, 5. לעבד את־האדמה
Gn. 2, 6. את־כל־פני האדמה
Gn. 2, 7. עפר מן־האדמה
Gn. 2, 9. יי אלהים מן־האדמה
Gn. 2, 19. ויויצר יי אלהים מן־האדמה
Gn. 3, 17. ארורה האדמה בעבורך
Gn. 3, 19. עד שובך אל־האדמה
Gn. 3, 23. לעבד את־האדמה
Gn. 4, 3. ויבא קין מפרי האדמה
Gn. 4, 10. צעקים אלי מן־האדמה
Gn. 4, 11. ארור אתה מן־האדמה
Gn. 4, 12. כי תעבד את־האדמה
Gn. 4, 14. מעל פני האדמה
Gn. 5, 29. מן־האדמה אשר אררה
Gn. 6, 1. לרב על־פני האדמה
Gn. 6, 7. מעל פני האדמה
Gn. 6, 20. מכל רמש האדמה
Gn. 7, 4. עשיתי מעל פני האדמה
Gn. 7, 8. אשר־רמש על־האדמה
Gn. 7, 23. אשר ׀ על־פני האדמה
Gn. 8, 8. המים מעל פני האדמה
Gn. 8, 13. והנה חרבו פני האדמה
Gn. 8, 21. לקלל עוד את־האדמה
Gn. 9, 2. אשר תרמש האדמה
Gn. 9, 20. ויחל נח איש האדמה
Gn. 12, 3. כל משפחת האדמה
Gn. 19, 25. וצמח האדמה
Gn. 28, 14. בך כל־משפחת האדמה
Gn. 28, 15. והשיבתיך אל־האדמה
Gn. 47, 23. וזרעתם את־האדמה
Ex. 8, 17. האדמה אשר־הם עליה
Ex. 10, 6. מיום היותם על־האדמה
Ex. 20, 12. האדמה אשר־יי אלהיך
Ex. 32, 12. ולכלתם מעל פני האדמה
Ex. 33, 16. אשר על־פני האדמה
Lev. 20, 25. אשר תרמש האדמה
Num. 11, 12. האדמה אשר נשבעת
Num. 12, 3. אשר על־פני האדמה
Num. 16, 30. ופצתה האדמה
Num. 16, 31. ותבקע האדמה
Num. 32, 11. האדמה אשר נשבעתי
Dt. 4, 10. חיים על־האדמה
Dt. 4, 40. תאריך ימים על־האדמה
Dt. 5, 16. ויטב לך על האדמה
Dt. 6, 15. מעל פני האדמה
Dt. 7, 6 חעמים אשר על־פני האדמה
Dt. 7, 13. על האדמה אשר־נשבע
Dt. 11, 9. תאריכו ימים על־האדמה
Dt. 11, 21. האדמה אשר נשבע יי
Dt. 12, 1. אתם חיים על־האדמה
Dt. 14, 2. אשר על־פני האדמה
Dt. 25, 15. ימיך על האדמה
Dt. 26, 2. כל־פרי האדמה
Dt. 26, 10. ראשית פרי האדמה
Dt. 26, 15. ואת האדמה אשר נתתה
Dt. 28, 21. אתך מעל האדמה
Dt. 28, 63. ונסחתם מעל האדמה
Dt. 28, 11. על האדמה אשר נשבע
Dt. 30, 18. ימים על־האדמה
Dt. 30, 20. לשבת על־האדמה
Dt. 31, 13. אתם חיים על־האדמה
Dt. 31, 20. אל־האדמה אשר־נשבעתי
Dt. 32, 47. תאריכו ימים על־האדמה
Jos. 23, 13. 15. מעל האדמה הטובה
1 Sam. 20, 15. איש מעל פני האדמה
1 S. 20, 31. בן־ישי חי על־האדמה
2 Sam. 9, 10. ועבדת לו את־האדמה
2 S. 14, 7. ושארית על־פני האדמה
2 Sam. 17, 12. הטל על־האדמה
1 Reg. 7, 46. במעבה האדמה
1 Reg. 8, 34. אל־האדמה אשר נתת
1 Reg. 8, 40. חיים על־פני האדמה
1 Reg. 9, 7. 13, 34. מעל פני האדמה
1 Reg. 14, 15. האדמה בטובה הזאת
1 Reg. 17, 14. גשם על־פני האדמה
1 Reg. 18, 1. מטר על־פני האדמה
2 Reg. 21, 8. מן־האדמה אשר נתתי
1 Chr. 27, 26. לעבדת האדמה
2 Chr. 4, 17. בעבי האדמה בין סכות
2 Chr. 6, 25. והשיבותם אל־האדמה
2 Chr. 6, 31. חיים על־פני האדמה
2 Chr. 33, 8. ישראל מעל האדמה
Jes. 7, 16. האדמה אשר־אתה קץ
Jes. 23, 17. הארץ על־פני האדמה
Jes. 24, 21. מלכי האדמה על־האדמה
Jes. 30, 23. אשר־תזרע את־האדמה
Jes. 30, 23. ולחם תבואת האדמה
Jes. 30, 24. עבדי האדמה
Jer. 7, 20. ועל־פרי האדמה לדמן על־פני האדמה
Jer. 8, 2. 16, 4. 25, 33.
Jer. 14, 4. בעבור האדמה חתה
Jer. 24, 10. עד־תמם מעל האדמה
Jer. 25, 5. ושבו על־האדמה
Jer. 25, 26. 35, 7. אשר על־פני האדמה
Jer. 28, 16. מעל פני האדמה
Jer. 35, 15. ושבו אל־האדמה
Ez. 38, 20. הרמש על־האדמה
Ez. 38, 20. אשר על־פני האדמה
Hos. 2, 20. ורמש האדמה
Am. 3, 2. מכל משפחות האדמה
Am. 3, 5. היעלה־פח מן־האדמה
Am. 9, 8. מעל פני האדמה
Zeph. 1, 2. 3. מעל פני האדמה
Hag. 1, 11. אשר תוציא האדמה
Mal. 3, 11. ישחית לכם את־פרי האדמה

וְהָאֲדָמָה

Gn. 47, 19. והאדמה לא תשם
Dt. 11, 17. והאדמה לא תתן
Jes. 6, 11. והאדמה תשאה שממה

בָּאֲדָמָה

תבנית כלירמש
Dt. 4, 18. באדמה
Dt. 21, 1. כי־ימצא חלל באדמה

לָאֲדָמָה

Ps. 83, 11. היו דמן לאדמה

וּבָאֲדָמָה

Job. 5, 6. ומאדמה לא־יצמח עמל

constr. אַדְמַת
Gn. 47, 22. רק אדמת הכהנים
Gn. 47, 20. את־כל־אדמת מצרים
Gn. 47, 26. על־אדמת מצרים
Gn. 47, 26. אדמת הכהנים לבדם
Ex. 3, 5. אדמת־קדש הוא
Ps. 137, 4. על אדמת נכר
Jes. 14, 2. על אדמת יי
Jes. 19, 17. אדמת יהודה למצרים
Jes. 32, 13. על אדמת עמי
Ez. 11, 17. את־אדמת ישראל
Ez. 12, 19. אל־אדמת ישראל
Ez. 12, 22. על־אדמת ישראל
Ez. 13, 9 ואל־אדמת ישראל לא יבאו
Ez. 18, 2. על־אדמת ישראל לאמר
Ez. 20, 38. ואל־אדמת ישראל
Ez. 20, 42. בהביאי אתכם אל־אדמת
Ez. 21, 7. 25, 6. אל־אדמת ישראל
Ez. 25, 3 ואל־אדמת ישראל כי נשמה
Ez. 33, 24. על־אדמת ישראל אמרים
Ez. 36, 6. הנבא על־אדמת ישראל
Ez. 37, 12. והבאתי אתכם אל־אדמת
Ez. 38, 18. ביום בא גוג על־אדמת
Ez. 38, 19. רעש גדול על אדמת
Dan. 12, 2. מישני אדמת־עפר יקיצו
Zach. 2, 16. על אדמת חקדש

לְאַדְמַת

Ez. 7, 2. אמר אדני יי לאדמת ישראל
Ez. 21, 8. לאדמת ישראל

cum suff.: אַדְמָתִי
2 Chr. 7, 20. ונתשתים מעל אדמתי
Job. 31, 38. אם־עלי אדמתי תזעק
Jon. 4, 2. עד־היותי על־אדמתי

אַדְמָתֵנוּ

Gn. 47, 19. גם־אנחנו גם־אדמתנו
Gn. 47, 19. ואת־אדמתנו בלחם
Neh. 10, 36. את בכורי אדמתנו
Neh. 10, 38. ומעשר אדמתנו ללוים

וְאַדְמָתֵנוּ

Gn. 47, 18. אם־גויתינו ואדמתנו
Gn. 47, 19. אנחנו ואדמתנו

cum suff.: ־תְךָ *p.* אַדְמָתְךָ
Ex. 23, 19. 34, 26. בכורי אדמתך
Dt. 7, 13. ופרי־אדמתך
Dt. 12, 19. כל־ימיך על־אדמתך
Dt. 21, 23. לא תטמא את־אדמתך
Dt. 28, 4. פרי־בטנך ופרי אדמתך
Dt. 28, 11. ובפרי אדמתך
Dt. 28, 18. פרי־בטנך ופרי אדמתך
Dt. 28, 33. פרי אדמתך וכל־יגיעך

Digitized by Google

כל־עצך ופרי אדמתך Dt. 28, 42.
ובפרי אדמתך לטבה Dt. 30, 9.
וַאֲדָמָתְךָ
ואדמתך בחבל תחלק Am. 7, 17.
אַדְמַתְכֶם
היום ואת־אדמתכם Gn. 47, 23.
אדמתכם לנגדכם Jes. 1, 7.
חרחיק אתכם מעל
אדמתכם Jer. 27, 10.
והשיב אתכם על־
אדמתכם Jer. 42, 12.
אל־אדמתכם Ez. 36, 24.
על־אדמתכם Ez. 37, 14.
אַדְמָתוֹ
וכפר אדמתו עמו Dt. 32, 43.
ישראל מעל אדמתו 2 Reg. 17, 23.
יהודה מעל אדמתו 2 Reg. 25, 21.
עבד אדמתו ישבע Prv.12,11.28,19.
יפתח וישדד אדמתו Jes. 28, 24.
והנחתיו על־אדמתו Jer. 27, 10.
ויגל יהודה מעל אדמתו Jer.52,27.
ושב אל־אדמתו Dan. 11, 9.
יגלה מעל אדמתו Am. 7, 11.
מעל אדמתו Am. 7, 17.
מתנוססות על־אדמתו Zach. 9,16.
לְאַדְמָתוֹ
תצא רוחו ישב לאדמתו Ps.146,4.
אַדְמָתָהּ
נטשה על־אדמתה Am. 5, 2.
אַדְמָתָם
לא מכרו את־אדמתם Gn. 47, 22.
תירשו את־אדמתם Lev. 20, 24.
ויחשם י׳ מעל אדמתם Dt. 29, 27.
ויאכל פרי אדמתם Ps. 105, 35.
והניחם על־אדמתם Jes. 14, 1.
נתשם מעל אדמתם Jer. 12, 14.
והשיבותים על־אדמתם Jer.16,15.
וישבו על־אדמתם Jer. 23, 8.
וישבו על־אדמתם Ez. 28, 25.
והביאותים אל־אדמתם Ez.34,13.
והיו על־אדמתם לבטח Ez.34,27.
ישבים על־אדמתם Ez. 36, 17.
והבאתי אותם אל־אדמתם Ez.37,21
בשבתם על־אדמתם Ez. 39, 26.
וכנסתים על־אדמתם Ez. 39, 28.
ונטעתים על־אדמתם Am. 9, 15.
עוד מעל אדמתם Am. 9, 15.
אֲדָמוֹת *pl.*
בשמותם עלי אדמות Ps. 49, 12.

אֲדֹם

זם עֹנֵס יסודי, נרקיסיזם פרטי לקדם קדמקם קסר לרוב לקחי כן מקדם; ומוק זם לסוג קדם [מענטען-נעזעלעפט], ויקמר ג״כ כן-קדם. לפי דעת המוסיף נגור הזם מקדמם, קמר מקדם.

sbst. m. 1) *n. pr.* primi hominis 2) de quovis homine sexus utriusque, collective de genere humano. Derivatur a vocabulo terrae, de qua hominis corpus sumtum narratur. Hinc LXX. *γηγενής*, *θνητός*.

Gn. 1, 26. נעשה אדם בצלמנו
Gn.4,25. ויידע אדם עוד את־אשתו
Gn. 5, 1. זה ספר תולדת אדם
Gn. 5, 1. ביום ברא אלהים אדם
Gn. 5, 2. ויקרא את־שמם אדם
Gn. 16, 12. והוא יהיה פרא אדם
Ex. 13, 13. וכל בכור אדם
Ex. 13, 15. מבכור אדם
Ex. 30, 32. על־בשר אדם לא ייסך
Lev. 1, 2. אדם כי־יקריב
Lev. 5, 3. כי יגע בטמאת אדם
Lev. 7, 21. בטמאת אדם
Lev.13,2 אדם כי־יהיה בעור־בשרו
Lev. 16, 17. וכל־אדם לא־יהיה
כי יכה כל־נפש אדם Lev. 24, 17.
ומכה אדם יומת Lev. 24, 21.
טמאים לנפש אדם Num. 9, 6. 7.
לכל־נפש אדם Num. 19, 11.
אדם כי־ימות באהל Num. 19, 14.
אר־בעצם אדם או בקבר Nu.19,16.
ובן־אדם ויתנחם Num. 23, 19.
ונפש אדם מן־החנשים Num. 31, 35.
ונפש אדם Num. 31, 40. 46.
מעשה ידי אדם Dt. 4, 28.
אשר ברא אלהים אדם Dt. 4, 32.
בהפרידו בני אדם Dt. 32, 8.
ודבר אין־לחם עם־אדם Jud.18,7.28
לא אדם הוא להנחם 1 Sam. 15, 29.
אל־יפל לב־אדם עליו 1 Sam. 17, 32.
את־דברי אדם לאמר 1 Sam. 24, 9.
ויקם אדם לרדפך 1 Sam. 25, 29.
ובנגעי בני אדם 2 Sam. 7, 14.
וביד אדם אל־אפלת 2 Sam. 24, 14.
אין אדם אשר לא־יחטא 1Reg.8,46.
ועצמות אדם ישרפו עליך 1Rg.13,2.
אין־שם איש וקול אדם 2 Reg.7,10.
כי אם־מעשה ידי־אדם 2Reg.19,18.
את־מקומם עצמות אדם 2Rg.23,14.
וישרף את־עצמות אדם 2Reg.23,20.
ונפש אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
וביד־אדם אל־אפל 1 Chr. 21, 13.
אין אדם אשר לא־יחטא 2Chr.6,36.
בא אדם לבקש טובה Neh. 2, 10.
אשר־יעשה אדם Neh. 9, 29.
כי אדם לעמל יולד Job. 5, 6.
ועיר פרא אדם יולד Job. 11, 12.
אדם ילוד אשה Job. 14, 1.
ויגע אדם ואין Job. 14, 10.
תראשון אדם תולד Job. 15, 7.
ובן־אדם לרעהו Job. 16, 21.
מני שים אדם על־ארץ Job. 20, 4.
זה חלק־אדם רשע Job. 20, 29.
ואחריו כל־אדם ימשוך Job.21,33.
ובן־אדם תולעה Job. 25, 6.
זה חלק־אדם רשע עם־אל Job.27,13
ואל־אדם לא אכנה Job. 32, 22.
להסיר אדם מעשהו Job. 33, 17.
כי פעל אדם ישלם־לו Job. 34, 11.
ועל־גוי ועל־אדם יחד Job.34, 29.
ממלך אדם חנף Job. 34, 30.
ולבן־אדם צדקתך Job. 35, 8.
כל־אדם חזו־בו Job. 36, 25.
ירעפו עלי אדם רב Job. 36, 28.
ביד־כל־אדם יחתום Job. 37, 7.
מדבר לאדם בו Job. 38, 27.
ובן־אדם כי תפקדנו Ps. 8, 5.
עפעפיו יבחנו בני אדם Ps. 11, 4.
פסו אמונים מבני אדם Ps. 12, 2.
זלות לבני אדם Ps. 12, 9.
השקיף על־בני־אדם Ps.14, 2.53,3.
לפעלות אדם Ps. 17, 4.
ויזרעם מבגי אדם Ps. 21, 11.
חרפת אדם Ps. 22, 7.
נגד בני אדם Ps. 31, 20.
אשרי־אדם Ps. 32, 2.
אדם ובהמה
תושיע י׳ Ps. 36, 7.
ובני אדם בצל כנפיך Ps. 36, 8.
אך כל־הבל כל־אדם Ps. 39, 6.
אך הבל כל־אדם Ps. 39, 12.
יפיפית מבני אדם Ps. 45, 3.
גם־בני אדם גם־בני־איש Ps.49,3.
אדם ביקר ולא יבין Ps. 49, 21.
מה־יעשה אדם לי Ps. 56, 12.
בני־אדם שניהם חנית Ps. 57, 5.
מישרים תשפטו בני אדם Ps.58,2.
ויאמר אדם אך־פרי לצדיק Ps.58,12
ושוא תשועת אדם Ps.60,13. 108,13.
אך־הבל בני־אדם Ps. 62, 10.
ויראו כל־אדם Ps. 64, 10.
נורא עלילה על־בני אדם Ps.66,5.
ועם־אדם לא ינגעו Ps. 73, 5.
כי־חמת אדם תודך Ps. 76, 11.
על־בן־אדם אמצת לך Ps. 80, 18.
אשרי אדם עוד־לו בך Ps. 84, 6.
אשרי אדם בטח בך Ps. 84, 13.
שוא בראת כל־בני־אדם Ps.89,47.
שובו בני־אדם Ps. 90, 3.
תלמדנו אדם דעת Ps. 94, 10.
י׳ ידע מחשבות אדם Ps. 94, 11.
יצא אדם לפעלו Ps. 104, 23.
לא־הניח אדם לעשקם Ps. 105,14.
ונפלאותיו לבני
אדם Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
מעשה ידי אדם Ps. 115, 4. 135, 15.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
מה־יעשה לי אדם Ps. 118, 6.
פדני מעשק אדם Ps. 119, 134.
בקום עלינו אדם Ps. 124, 2.
מה־אדם ותדעהו Ps. 144, 3.
אדם להבל דמה Ps. 144, 4.
בבן־אדם שאין לו תשועה Ps.146,3.
אשרי אדם מצא חכמה Prv.3, 13.
אל־תרחב עם־אדם חנם Prv.3, 30.
אדם בליעל איש און Prv. 6, 12.
וקולי אל־בני אדם Prv. 8, 4.
ושעשעי את־בני אדם Prv. 8, 31.
אשרי אדם שמע לי Prv. 8, 34.
במות אדם רשע Prv. 11, 7.
לא־יכון אדם ברשע Prv. 12, 3.
וגמול ידי־אדם ישוב לו Prv.12,14.
אדם ערום כסה דעת Prv. 12, 23.
והון־אדם יקר חרוץ Prv. 12, 27.
אם כי־לבות בני־אדם Prv. 15, 11.
וכסיל אדם ברזה אמו Prv. 15, 20.
לב אדם יחשב דרכו Prv. 16, 9.
אדם חסר־לב תקע כף Prv.17,18.
מתן אדם ירחיב לו Prv. 18, 16.
אולת אדם תסלף דרכו Prv. 19, 3.
שכל אדם האריך אפו Prv. 19, 11.
תאות אדם חסדו Prv. 19, 22.
רב־אדם יקרא איש חסדו Prv.20,6.
מוקש אדם ילע קדש Prv. 20, 25.
נר י׳ נשמת אדם Prv. 20, 27.
אדם תועה מדרך השכל Prv.21,16.
וכסיל אדם יבלענו Prv. 21, 20.
ועל־כרם אדם חסר־לב Prv.24,30.
ובקום רשעים יחפש אדם Prv.28,12
אשרי אדם מפחד תמיד Prv.28,14.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.
מוכיח אדם אחרי Prv. 28, 23.
בקום רשעים יסתר אדם Prv.28,28.
גאות אדם תשפילנו Prv. 29, 23.
חרדת אדם יתן מוקש Prv. 29, 25.
ולא־בינת אדם לי Prv. 30, 2.
יש אדם שעמלו בחכמה Eccl.2,21.
ונודע אשר־הוא אדם Eccl. 6, 10.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl.7,20.
אדם אחד מאלף מצאתי Eccl.7,28.
חכמת אדם תאיר פניו Eccl. 8, 1.
אין אדם שלים ברוח Eccl. 8, 8.
ויישח אדם Jes. 2, 9.
גבהות אדם שפל Jes. 2, 11.
ויישח אדם וישתחו Jes. 5, 15.
ובחים מאין אדם Jes. 6, 11.
ברכב אדם פרשים Jes. 22, 6.
ואבינוי אדם בקדוש Jes. 29, 19.
מחסיאי אדם בדבר Jes. 29, 21.
ומצרים אדם ולא־אל Jes. 31, 3.
וחרב לא־אדם תאכלנו Jes. 31, 8.
מעשת ידי־אדם Jes. 37, 19.
לא־אביט אדם עוד Jes. 38, 11.
ואתן אדם תחתיך Jes. 43, 4.
כתפארת אדם לשבת בית Jes.44,13.
ולא אפגע אדם Jes. 47, 3.
ומבן־אדם חציר ינתן Jes. 51, 12.
ותאגרו מבני אדם Jes. 52, 14.
ובן־אדם יחזיק בה Jes. 56, 2.
יום ענות אדם נפשו Jes. 58, 5.
ולא־ישב אדם שם Jer. 2, 6.
נבער כל־אדם מדעת Jer.10,14.51,17
היעשה־לו אדם אלהים Jer.16,20.
זרע אדם וזרע בהמה Jer. 31, 27.
על־כל־דרכי בני אדם Jer. 32, 19.
מאין אדם ובהמה Jer. 32, 43.
חרב הוא מאין אדם Jer. 33, 10.
ונשמות מאין אדם Jer. 33, 10.
מאין־אדם ועד־בהמה Jer. 33, 12.
וחשבית ממנה אדם Jer. 36, 29.
ולא־יגורו בה בן־
אדם Jer. 49, 18. 33. 50, 40.
מלאתיך אדם כילק Jer. 51, 19.
ולא־יעבר בהן בן־אדם Jer.51, 43.
לעות אדם בריבו Thr. 3, 36.
מה יתאונן אדם חי Thr. 3, 39.
דמות אדם להנה Ez. 1, 5.
וידו אדם מתחת כנפיהם Ez. 1, 8.
פני אדם ופני אריה Ez. 1, 10.
כמראה אדם עליו Ez. 1, 26.
ויאמר אלי בן־אדם Ez. 2, 1. 3.
3, 1. 3. 4. 10. 4, 16. 8, 5. 6. 8.
11, 2.
ואתה בן־אדם Ez. 2, 6. 8.
3, 25. 4, 1. 5, 1. 7, 2. 12, 3. 13, 17.
21, 11. 19. 24. 33. 22, 2. 27, 2.
בן־אדם צפה נתתיך Ez. 3, 17.
בן־אדם שים פניך Ez. 6, 2.
תראית בן־אדם Ez. 8, 12. 15. 17.
תבנית יד־אדם Ez. 10, 8.
ופני חשני פני אדם Ez. 10, 14.
חנבא בן־אדם Ez. 11, 4.
בן־אדם אחיך Ez. 11, 15.
בן־אדם בתוך בית־המרי Ez.12,2.
בן־אדם הלא אמרו Ez. 12, 9.
בן־אדם לחמך ברעש Ez. 12, 18.
בן־אדם מה־היתה Ez.12,22.
בן־אדם הנה Ez. 12, 27.
בן־אדם הנבא Ez. 13, 2. 30, 2.
בן־אדם האגשים Ez. 14, 3.
בן־אדם ארץ כי Ez. 14, 13.
והכרתי ממנה אדם Ez. 14,13. 17.
לחכריח ממנה אדם Ez. 14,19. 21.
בן־אדם מה־יהיה Ez. 15, 2.
בן־אדם חודע את־ Ez. 16, 2.
בן־אדם חוד חידה Ez. 17, 2.
למרחשי־טרף אדם אכל Ez. 19, 3. 6.
בן־אדם דבר Ez. 20, 3.
בן־אדם את־תועבת Ez. 20, 4.
בן־אדם ואמרת Ez. 20, 27.
בן־אדם שים פניך Ez. 21, 2. 7.
ואתה בן־אדם האנח Ez. 21, 11.
זעק והילל בן־אדם Ez. 21, 17.
ואתה בן־אדם התבא Ez. 21, 19.
ואתה בן־אדם שים Ez. 21, 24.
בן־אדם היו־לי Ez. 22, 18.
בן־אדם אמר־לה Ez. 22, 24.
בן־אדם שתים נשים Ez. 23, 2.
בן־אדם התשפוט Ez. 23, 36.
בן־אדם Ez. 24, 2. 16. 30, 21.
ואל־אנשים מרב אדם Ez. 23, 41.
ואתה בן־אדם חלוא Ez. 24, 25.
בן־אדם שים פניך Ez. 25, 2.
והכרתי ממנה אדם Ez. 25, 13.
בן־אדם יען אשר Ez. 26, 2.
רכליך בנפש אדם Ez. 27, 13.
בן־אדם אמר לנגיד Ez. 28, 2.
ואתה אדם ולא־אל Ez. 28, 2. 9.
בן־אדם שא קינה Ez. 28, 12.
בן־אדם שים פניך Ez. 28, 21. 29, 2.
ממך אדם ובהמה Ez. 29, 8.
תעבר־בה רגל אדם Ez. 29, 11.
בן־אדם אמר אל Ez. 31, 2.
בתוך בני אדם Ez. 31, 14.
בן־אדם שא קינה על Ez. 32, 2.
ולא תדלחם רגל־אדם Ez. 32, 13.
בן־אדם נהה על Ez. 32, 18.
בן־אדם דבר אל Ez. 33, 2.
ואתה בן־אדם צפית Ez. 33, 7.

Digitized by Google

ואתה בן־אדם אמר Ez. 33, 10.
בן־אדם ישבי Ez. 33, 24.
ואתה בן־אדם בני עמך Ez. 33, 30.
בן־אדם הנבא על Ez. 34, 2.
צאן מרעיתי אדם אתם Ez. 34, 31.
בן־אדם שים פניך Ez. 35, 2.
ואתה בן־אדם הנבא Ez. 36, 1.
והרביתי עליכם אדם Ez. 36, 10. 11.
ותשלכתי עליכם אדם Ez. 36, 12.
אכלת אדם אתי Ez. 36, 13.
לכן אדם לא־תאכלי עוד Ez. 36, 14.
בן־אדם בית ישראל Ez. 36, 17.
ארבה אתם כצאן אדם Ez. 36, 37.
מלאות צאן אדם Ez. 36, 38.
בן־אדם התחיינה Ez. 37, 3.
תנבא בן־אדם Ez. 37, 9.
בן־אדם העצמות Ez. 37, 11.
בן־אדם שים פניך Ez. 38, 2.
לכן הנבא בן־אדם Ez. 38, 14.
וראת עצם אדם Ez. 39, 15.
בן־אדם ראה בעיניך Ez. 40, 4.
ופני אדם אל־התמרה Ez. 41, 19.
בן־אדם את־מקום כסאי Ez. 43, 7.
אתה בן־אדם הגד Ez. 43, 10.
בן־אדם כה אמר Ez. 43, 18.
בן־אדם שים לבך Ez. 44, 5.
ראל־מת אדם לא יבוא Ez. 44, 25.
הראית בן־אדם Ez. 47, 6.
ישמע קול־אדם Dan. 8, 16.
הבן בן־אדם Dan. 8, 17.
והנה כדמות בני אדם Dan. 10, 16.
ויגע־בי כמראה אדם Dan. 10, 18.
בחבלי אדם אמשכם Hos. 11, 4.
זבחי אדם עגלים ישקון Hos. 13, 2.
ששון מן בני־אדם Joel 1, 12.
רבר אדם אשר לא־ידיד Jon. 4, 11.
ושמטה נסיכי אדם Mich. 5, 4.
ולא ייחל לבני אדם Mich. 5, 6.
הגיד לך אדם מה־טוב Mich. 6, 8.
ותעשה אדם כדגי הים Hab. 1, 14.
מדמי אדם וחמס־ארץ Hab. 2, 8. 17.
אסף אדם ובהמה Zeph. 1, 3.
אדם ובהמה בתוכה Zach. 2, 8.
כי לי עין אדם Zach. 9, 1.
ויצר רוח־אדם Zach. 12, 1.
אדם הקנני מנעוריו Zach. 13, 5.
חיקבע אדם אלהים Mal. 3, 8.

וְאָדָם

ואדם אין לעבד Gn. 2, 5.
ואדם על־עפר ישוב Job. 34, 15.
ואדם ביקר בל־ילין Ps. 49, 13.
בעיני אלהים ואדם Prv. 3, 4.
ואדם יפיק תבונה Prv. 3, 13.
ואדם מה־יבין דרכו Prv. 20, 24.
ואדם לא זכר את־האיש Eccl. 9, 15.
ואדם מכתם אופיר Jes. 13, 12.
ואדם עליה בראתי Jes. 45, 12.

וְהָאָדָם

ויברא אלהים ׀ את־האדם Gn. 1, 27.
וייצר יי אלהים את־האדם Gn. 2, 7.
ויהי האדם לנפש חיה Gn. 2, 7.
וישם שם את־האדם Gn. 2, 8.
ויקח יי אלהים את־האדם Gn. 2, 15.
ויצו יי אלהים על־האדם Gn. 2, 16.
היות האדם לבדו Gn. 2, 18.
ויבא אל־האדם Gn. 2, 19.
יקראלו האדם Gn. 2, 19.
ויקרא האדם שמות Gn. 2, 20.
ותרדמה על־האדם Gn. 2, 21.
מן־האדם לאשה Gn. 2, 22.
ויביאת אל־האדם Gn. 2, 22.
ויאמר האדם זאת הפעם Gn. 2, 23.
האדם ואשתו Gn. 2, 25.
ויתחבא האדם ואשתו Gn. 3, 8.
ויקרא יי אלהים אל־האדם Gn. 3, 9.
ויאמר האדם האשה Gn. 3, 12.
ויקרא האדם שם אשתו Gn. 3, 20.

חן האדם היה כאחד Gn. 3, 22.
ויגרש את־האדם Gn. 3, 24.
ויהי כי־החל האדם Gn. 6, 1.
את־בנות האדם Gn. 6, 2.
אל־בנות האדם Gn. 6, 4.
כי רבת רעת האדם Gn. 6, 5.
כי־עשה את־האדם Gn. 6, 6.
אמחות את־האדם Gn. 6, 7.
על־האדמה וכל האדם Gn. 7, 21.
בעבור האדם כי יצר לב Gn. 8, 21.
ומיד האדם Gn. 9, 5.
אדרש את־נפש האדם Gn. 9, 5.
שופך דם האדם Gn. 9, 6.
אלהים עשה את־האדם Gn. 9, 6.
אשר בנו בני האדם Gn. 11, 5.
וחיוק על־האדם Ex. 9, 9.
כל־האדם והבהמה Ex. 9, 19.
על־האדם ועל־הבהמה Ex. 9, 22.
כי לא־יראני האדם וחי Ex. 33, 20.
לכל אשר יבטא האדם Lev. 5, 4.
מכל אשר־יעשה האדם Lev. 5, 22.
אשר יעשה אתם האדם Lev. 18, 5.
אשר יחרם מן־האדם Lev. 27, 29.
מכל־חטאת האדם Num. 5, 6.
ענו מאד מכל האדם Num. 12, 3.
אם־כמות כל־האדם Num. 16, 29.
ופקדת כל־האדם Num. 16, 29.
ואת כל־האדם אשר לקרח Nu. 16, 32.
את בטרי האדם Num. 18, 15.
בנפש האדם אשר־ימות Nu. 19, 13.
מן־האדם ומן־הבקר Nu. 31, 28. 30.
מן־האדם ומן־הבהמה Nu. 31, 47.
ידבר אלהים־את־האדם Dt. 5, 21.
לבדו יחיה האדם Dt. 8, 3.
מוצא פי־יי יחיה האדם Dt. 8, 3.
כי האדם עץ השדה Dt. 20, 19.
רק את־כל־האדם הכו Jos. 11, 14.
האדם הגדול בענקים Jos. 14, 15.
והייתי כאחד האדם Jud. 16, 7. 11.
והייתי ככל־האדם Jud. 16, 17.
אשר יראה האדם 1 Sam. 16, 7.
כי האדם יראה לעינים 1 Sam. 16, 7.
ואם ׀ בני האדם ארורים 1 S. 26, 19.
וזאת תורת האדם 2 Sam. 7, 19.
אשר תחיה לכל־האדם 1 Reg. 8, 38.
את־לבב כל־בני האדם 1 Reg. 8, 39.
וראיתני כתור האדם 1 Chr. 17, 17.
ישב אלהים את־האדם 2 Chr. 6, 18.
אשר יהיה לכל־האדם 2 Chr. 6, 29.
ידעת את־לבב בני האדם 2 Chr. 6, 30.
מעשה ידי האדם 2 Chr. 32, 19.
נצר האדם למה שמתני Job. 7, 20.
כל־בני האדם Ps. 33, 13.
ועשב לעבדת האדם Ps. 104, 14.
כל־האדם כזב Ps. 116, 11.
לחודיך ׀ לבני האדם Ps. 145, 12.
כן לב האדם לאדם Prv. 27, 19.
ועיני האדם לא תשבענה Prv. 27, 20.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
אי־זה טוב לבני האדם Eccl. 2, 3.
ותענגות בני האדם Eccl. 2, 8.
מה האדם שיבוא Eccl. 2, 12.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 3, 10.
אשר לא־ימצא האדם Eccl. 3, 11.
האדם שיאכל ושתה Eccl. 3, 13.
על־דברת בני האדם Eccl. 3, 18.
כי מקרה בני־האדם Eccl. 3, 19.
ומותר האדם מן־החבהמה Eccl. 3, 19.
מי יודע רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
מאשר ישמח האדם Eccl. 3, 22.
גם כל־האדם אשר נתן־לו Eccl. 5, 18.
ורבה היא על־האדם Eccl. 6, 1.
כל־עמל האדם לפיהו Eccl. 6, 7.
באשר הוא סוף כל־האדם Eccl. 7, 2.
שלא ימצא האדם אחריו Eccl. 7, 14.
את־האדם ישר Eccl. 7, 29.
רעת האדם רבת עליו Eccl. 8, 6.
אשר שלט האדם באדם Eccl. 8, 9.

לב בני־האדם בהם Eccl. 8, 11.
כי לא יוכל האדם למצוא Eccl. 8, 17.
אשר יעמל האדם Eccl. 8, 17.
אין ידע האדם Eccl. 9, 1.
וגם לב בני־האדם Eccl. 9, 3.
לא־ידע האדם את־עתו Eccl. 9, 12.
יוקשים בני האדם Eccl. 9, 12.
לא־ידע האדם מה־ Eccl. 10, 14.
שנים תרבה יהיה האדם Eccl. 11, 8.
כי־הלך האדם אל־בית Eccl. 12, 5.
כי־זה כל־האדם Eccl. 12, 13.
ושח גבהות האדם Jes. 2, 17.
ישליך האדם Jes. 2, 20.
חדלו לכם מן־האדם Jes. 2, 22.
ורחק יי את־האדם Jes. 6, 12.
ראיתי והנה אין האדם Jer. 4, 25.
על־האדם ועל־הבהמה Jer. 7, 20.
ונפלה נבלת האדם Jer. 9, 22.
ואת־האדם ואת־הבהמה Jer. 21, 6.
את־האדם ואת־הבהמה Jer. 27, 5.
האדם האוכל הבסר Jer. 31, 30.
את־פגרי האדם Jer. 33, 5.
וזעקו האדם והילל Jer. 47, 2.
בגללי צאת האדם Ez. 4, 12.
תחת גללי האדם Ez. 4, 15.
אשר יעשה אותם האדם Ez. 20, 11. 13. 21.
האדמה Ez. 38, 20.
חאדם והבהמה Jon. 3, 7. 8.
והכרתי את־האדם Zeph. 1, 3.
ועל־האדם ועל־חבהמה Hag. 1, 11.
שכר האדם לא נהיה Zach. 5, 10.
ואשלח את־כל־האדם Zach. 5, 10.
ממציא את־האדם Zach. 11, 6.

וְהָאָדָם

והאדם ידע את־חוה Gn. 4, 1.

בְּאָדָם

כי תהיה באדם Lev. 13, 9.
או באדם אשר יטמא Lev. 22, 8.
ובנגדים באדם הוסיף Prv. 23, 28.
שלט האדם באדם Eccl. 8, 9.

בָּאָדָם

לא־ידון רוחי באדם Gn. 6, 3.
באדם דמו ישפך Gn. 9, 6.
ותהי הכפם באדם Ex. 8, 13. 14.
אבעבעת פורח באדם Ex. 9, 10.
באדם ובבהמה לי הוא Ex. 13, 1.
כאשר יתן מום באדם Lev. 24, 20.
באדם ובבהמה Num. 8, 17.
באדם ובבהמת Num. 18, 15.
באדם ובהמה Num. 31, 11. 26.
מושל באדם צדיק 2 Sam. 23, 3.
לקחת מתנות באדם Ps. 68, 19.
אהל שכן באדם Ps. 78, 60.
מבטח באדם Ps. 118, 8.
אין־טוב באדם Eccl. 2, 24.
אשר יבטח באדם Jer. 17, 5.
בזוי באדם Jer. 49, 15.
וישר באדם אין Mich. 7, 2.

וּבְאָדָם

ובאדם מבין יודע Prv. 28, 2.

וּבְאָדָם

ובישראל ובאדם Jer. 32, 20.

כְּאָדָם

אם־כסיתי כאדם פשעי Job. 31, 33.
אכן כאדם תמותון Ps. 82, 7.
כאדם עברו בריית Hos. 6, 7.

לְאָדָם

ויעש יי אלהים לאדם Gn. 3, 21.
כי לא לאדם חבירה 1 Chr. 29, 1.
כי לא לאדם תשפטו 2 Chr. 19, 6.
ולא־חגרתי לאדם Neh. 2, 12.
האנכי לאדם שיחי Job. 21, 4.
לחגיד לאדם ישרו Job. 33, 23.
לאדם מערכי־לב Prv. 16, 1.

ותועבת לאדם לץ Prv. 24, 9.
והשיב לאדם כפעלו Prv. 24, 12.
מוד־יתרון לאדם Eccl. 1, 3.
לאדם שיהיה אחרי Eccl. 2, 18.
כי מוד־הוה לאדם Eccl. 2, 22.
כי לאדם שטוב לפניו Eccl. 2, 25.
מוד־יותר לאדם Eccl. 6, 12.
מה טוב לאדם Eccl. 6, 12.
מי־יגיד לאדם Eccl. 6, 12.
אשר אין־טוב לאדם Eccl. 8, 15.
והיה לאדם לבער Jes. 44, 15.
ומגיד לאדם מוד־שיחו Am. 4, 13.

לָאָדָם

מי שם פה לאדם Ex. 4, 11.
ויאמר לאדם Job. 28, 28.
לב האדם לאדם Prv. 27, 19.
לא לאדם דרכו Jer. 10, 23.
והצרתי לאדם Zeph. 1, 17.

וְלָאָדָם

ולאדם לא־מצא Gn. 2, 20.
ולאדם אמר כי שמעת Gn. 3, 17.
ולאדם שלא עמל־בו Eccl. 2, 21.

מֵאָדָם

מאדם עד־בהמה Gn. 6, 7.
מאדם עד־בהמה Gn. 7, 23.
מאדם ועד־בהמה Ex. 9, 25.
בארץ מצרים מאדם Ex. 12, 12.
מאדם ובהמה Lev. 27, 28.
מאדם עד־בהמה Num. 3, 13.
*התרחק מאד מאדם Jos. 3, 16. s. p.
מאדם עד בחמה Ps. 135, 8.
חלצני יי מאדם רע Ps. 140, 2.
ואביונים מאדם Prv. 30, 14.
וחרשים המה מאדם Jes. 44, 11.
מאדם ועד־בהמה Jer. 50, 3.
ושכלתים מאדם Hos. 9, 12.
תהימנה מאדם Mich. 2, 12.

לְמֵאָדָם

למאדם ועד־בהמה Jer. 51, 62.

דָּם

שם לפני נגוד מן הפעל אדם, ומוסיפו עפ"י לידוי אדום [נלוט], ונקלמוד כמלקים המשקלים פיעל אדם, על כי שפיכת אדם, ונשפת קין-קדמת נקרא דם אדום ׀ לפי עדות קכמים.
סכנים כלמר מן דמיס משפוכים או מעוון דמיס.

1) sanguis, pr. in quo vita inest, deinde de sanguine per caedem effuso; 2) de colore sanguineo, propterea de vino. LXX. αἷμα, κρίσις αἱματος, φόνος.

אל־תשפכו דם Gn. 37, 22.
ויהיו־דם Ex. 7, 19.
והיה דם בכל־ארץ Ex. 7, 19.
כל־חלב וכל־דם Lev. 3, 13.
וכל־דם לא תאכלו Lev. 7, 26.
אשר־תאכל כל־דם Lev. 7, 27.
דם יהיה זבה בבשרה Lev. 15, 19.
דם יחשב לאיש ההוא Lev. 17, 4.
דם שפך Lev. 17, 4.
אשר יאכל כל־דם Lev. 17, 10.
נפש מכם לא־תאכל דם Lev. 17, 12.
לא יאכל דם Lev. 17, 12.
חרצח אין לו דם Num. 35, 27.
בין דם ׀ לדם Dt. 17, 8.
ואל־תתן דם נקי Dt. 24, 8.
ולשפך־דם חנם 1 Sam. 25, 31.
עד־שפך־דם עלידם 1 Reg. 18, 28.
דם זה המרב נחרבו 2 Reg. 3, 23.
וגם דם נקי שפך מנשה 2 Reg. 21, 16.
דם נקי שפכת 2 Reg. 24, 4.
את־ירושלם דם לרב 1 Chr. 22, 8.
בין־דם ׀ לדם בין־תורה 2 Chr. 19, 10
ואפרחו יעלעו־דם Job. 39, 30.
וישפכו דם נקי Ps. 106, 38.
וימהרו לשפך־דם Prv. 1, 16.

Digitized by Google

וידים שפכות דם־נקי Prv. 6, 17.
דברי רשעים ארב־דם Prv. 12, 6.
ומיץ אף יוציא דם Prv. 30, 33.
מי דימון מלאו דם Jes. 15, 9.
חרב לי׳ מלאה דם Jes. 34, 6.
וימהרו לשפך דם נקי Jes. 59, 7.
דם נקי אתם נתנים Jer. 26, 14.
נאפות ושפכת דם Ez. 16, 38.
בן־פריץ שפך דם Ez. 18, 10.
עיר שפכת דם Ez. 22, 3.
למען שפך־דם Ez. 22, 6. 9. 12.
לשפך־דם לאבד נפשות Ez. 22, 27.
ומשפט שפכות דם Ez. 23, 45.
אם־לא דם שנאת Ez. 35, 6.
ושחיתם דם Ez. 39, 17.
ושחיתם דם לשכרון Ez. 39, 19.
ולזרק עליו דם Ez. 43, 18.
דם ואש ותמרות עשן Joel 3, 3.
אשר־שפכו דם־נקיא Joel 4, 19.
ואל־תתן עלינו דם נקיא Jon.1,14.

דָּם

ודם נקי ירשיעו Ps. 94, 21.
ודם נקי אל־תשפכו Jer. 7, 6. 22, 3.
ודם בידיהן Ez. 23, 37.
ודם בידיהן Ez. 23, 45.
ודם תשפכו Ez. 33, 25.
ודם ירדפך Ez. 35, 6.

דָּמִים

ודבר ודם יעבר־בך Ez. 5, 17.
דבר ודם בחוצותיה Ez. 28, 23.
לחמי חלב ודם Ez. 44, 7.
להקריב לי חלב ודם Ez. 44, 15.

דַּמִּים

ויהי חדם בכל־ארץ Ex. 7, 21.
ולקחו מן־הדם Ex. 12, 7.
והיה הדם לכם לאת Ex. 12, 13.
וראיתי את־הדם Ex. 12, 13.
מן־הדם אשר בסף Ex. 12, 22.
את־הדם על־המשקוף Ex. 12, 23.
ויקח משה חצי הדם Ex. 24, 6.
וחצי הדם זרק Ex. 24, 6.
ויקח משה את־הדם Ex. 24, 8.
ואת־כל־הדם Ex. 29, 12.
וזרקת את־הדם Ex. 29, 20.
מן־הדם אשר על־המזבח Ex.29,21.
הכהנים את־הדם Lev. 1, 5.
וזרקו את־הדם Lev. 1, 5.
את־הדם על־המזבח סביב Lev.3,2.
והזה מן־הדם Lev. 4, 6.
ונתן הכהן מן־הדם Lev. 4, 7.
אצבעו מן־הדם Lev. 4, 17.
ומן־הדם יתן Lev. 4, 18.
הדם ישפך Lev. 4, 18.
ויקח משה את־הדם Lev. 8, 15.
ואת־הדם יצק Lev. 8, 15.
ויזרק משה את־הדם Lev.8,19.24.
ויתן משה מן־הדם Lev. 8, 24.
ומן־הדם אשר על־המזבח Lev.8,30
את־הדם אליו Lev. 9, 9.
ואת־הדם יצק Lev. 9, 9.
בני אהרן אליו את־הדם Lev.9,12.
בני אהרן את־הדם אליו Lev.9,18.
מן־הדם באצבעו Lev. 16, 14.
והזה עליו מן־הדם Lev. 16, 19.
וזרק הכהן את־הדם Lev. 17, 6.
האכלת את־הדם Lev. 17, 10.
כי־הדם הוא בנפש Lev. 17, 11.
לא תאכלו על־הדם Lev. 19, 26.
גאל הדם הוא ימית Num.35,19.21.
בין המכה ובין גאל הדם Nu. 35, 24.
מיד גאל הדם Num. 35, 25.
ומצא אתו גאל הדם Num. 35, 27.
ורצח גאל הדם Num. 35, 27.
כי הדם הוא יחניף Num. 35, 33.
רק הדם לא תאכלו Dt. 12, 16.
לבלתי אכל הדם כי הדם Dt.12,23.
פן־ירדף גאל הדם Dt. 19, 6.
ביד גאל הדם ומת Dt. 19, 12.
ידינו לא שפכה את־הדם Dt.21,7.
ונכפר להם הדם Dt. 21, 8.
ואתה תבער הדם הנקי Dt. 21, 9.
למקלם מגאל הדם Jos. 20, 3.
וכי ירדף גאל הדם אחריו Jos.20,5.
ולא ימות ביד גאל הדם Jos.20,9.
ויאכל העם על־הדם 1 Sam.14,32.
לאכל על־הדם 1 Sam. 14, 33.
לאכל אל־הדם 1 Sam. 14, 34.
מהרבית גאל הדם לשחת 2 S.14,11.
ויקבלו הכהנים את־ הדם 2 Chr. 29, 22.
ויזרקו הדם המזבחה 2 Chr.29,22.
זרקים את־הדם 2 Chr. 30, 16.
על־הדם אשר־שפכו Ez. 36, 18.

וְדַמִּים

הבשר והדם Dt. 12, 27.

בְּדַם

תחטא בדם נקי 1 Sam. 19, 5.
תמחץ רגלך בדם Ps. 68, 24.
חמתי עליה בדם Ez. 14, 19.

בַּדָּם

ויטבלו את־הכתנת בדם Gn.37,31.
וטבלתם בדם אשר־בסף Ex.12,22.
את־אצבעו בדם Lev. 4, 6.
והנשאר בדם Lev. 5, 9.
ויטבל אצבעו בדם Lev. 9, 9.
כי נפש הבשר בדם הוא Lev.17,11.
ועמשא מתגלל בדם 2 Sam. 20,12.
כפיכם נגאלו בדם Jes. 59, 3.
נגאלו בדם Thr. 4, 14.

וּבְדַם

ובדם ונשם שוטף Ez. 38, 22.

כַּדָּם

את־החמים אדמים כדם 2 Reg.3,22.

לְדַם

והיו לדם ביבשת Ex. 4, 9.
ונהפכו לדם Ex. 7, 17.
כל־המים אשר־ביאר לדם Ex.7,20.
בין־דם לדם בין־דין לדין Dt.17,8.
בין־דם לדם בין־תורה 2Chr.19,10.
ויהפך לדם יאריהם Ps. 78, 44.
הפך את־מימיהם לדם Ps.105,29.
נארבה לדם Prv. 1, 11.
כי־לדם אעשך Ez. 35, 6.
והיתה לדם Joel 3, 4.

לַדָּם

לא־יכפר לדם Num. 35, 33.

מִדָּם

אשכיר חצי מדם Dt. 32, 42.
בל־אסיך נסכיהם מדם Ps. 16, 4.
ורותה ארצם מדם Jes. 34, 7.
וארור מנע חרבו מדם Jer. 48, 10.
עקבה מדם Hos. 6, 8.

דַּם *constr.*

שפך דם האדם Gn. 9, 6.
על־חמץ דם־זבחי Ex. 23, 18.
הנה דם־הברית Ex. 24, 8.
על־חמץ דם־זבחי Ex. 34, 25.
כל־דם הפר Lev. 4, 7.
חזרק את־דם השלמים Lev. 7, 14.
חמקריב את־דם השלמים Lv.7,33.
על דם האשם Lev. 14, 17.
אל־מקום דם האשם Lev. 14, 28.
דם כל־בשר לא תאכלו Lev.17,14.
ולא ישפך דם נקי Dt. 19, 10.
ובערת דם־הנקי Dt. 19, 13.
לא תעמד על־דם רעך Lev. 19, 16.
להכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
כי־דם עבדיו יקום Dt. 32, 43.
את־דם נבות 1 Reg. 21, 19.
ויצק דם־המכה 1 Reg. 22, 35.
ויזרק את־דם־השלמים 2Reg.16,13
וכל־דם עלה וכל־דם 2 Reg. 16, 15.
וגם דם־הנקי אשר שפך 2 Reg.24,4.

נקמת דם־עבדיך Ps. 79, 10.
דם־בניהם Ps. 106, 38.
מעלת מנחה דם־חזיר Jes. 66, 3.
דם נפשות אביונים Jer. 2, 34.
דם נקים Jer. 19, 4.
ועל דם־הנקי לשפוך Jer. 22, 17.
השפכים בקרבה דם צדיקים Thr. 4, 13.
ונתתיך דם חמה Ez. 16, 38.

דְּמֵי *cstr. c. h int.:*

הדם האנשים 2 Sam. 23, 17.
הדם האנשים 1 Chr. 11, 19.

דְּמֵי *constr.:*

ודם־חללים ישתה Num. 23, 24.
ודם־זבחיך Dt. 12, 27.
ודם־ענב תשתה־חמר Dt. 32, 14.
ודם עתודים אשתה Ps. 50, 13.
ודם פרים וכבשים Jes. 1, 11.
ודם־נשיאי הארץ Ez. 39, 18.

בְּדַם

בדם הצפר השחטה Lev. 14, 6.
בדם הצפר השחוטה Lev. 14, 51.
בדם הצפור Lev. 14, 52.
כי־אם בדם שפכו Num. 35, 33.
וימת בדם עשהאל אחיו 2 S. 3, 27.
את־שיבתו בדם שאול 1 Reg. 2, 9.
פעמיו ירחץ בדם הרשע Ps.58,11.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.
גם־את בדם־בריתך Zach. 9, 11.

וּבְדַם

ובדם־ענבים סותה Gn. 49, 11.

לְדַם

כאשר עשה לדם הפר Lev. 16, 15.

בְּדַם

ולקחת מדם הפר Ex. 29, 12.
מדם חטאת הכפרים Ex. 30, 10.
הכהן המשיח מדם הפר Lev.4,16.
מדם הפר והביא אתו Lev. 4, 5.
ולקח הכהן מדם החטאת Lev. 4, 25, 34.
וחזה מדם החטאת Lev. 5, 9.
ולקח הכהן מדם האשם Lev. 14, 14. 25.
ולקח מדם הפר Lev. 16, 14. 18.
מדם חלל ושביה Dt. 32, 42.
מדם חללים מחלב גבורים 2 S.1,22.
מדם כרים ועתודים Jes. 34, 6.
ולקח הכהן מדם החטאת Ez.45,19.

וּמִדַּם

ומדם השעיר Lev. 16, 18.

דָּמַי *cum suff.:*

אל־יפל דמי ארצה 1 Sam. 26, 20.
ארץ אל־תכסי דמי Job. 16, 18.

וְדָמַי

ודמי אל־ישבי כשדים Jer. 51, 35.

בְּדָמַי

מה־בצע בדמי Ps. 30, 10.

דָּמֶיךָ

דמיך על־ראשך 2 Sam. 1, 16.
דמך יהיה בראשך 1 Reg. 2, 37.
את־דמך גם־אתה 1 Reg. 21, 19.

*בְּדָמֶיךָ

*כגפן בדמך Ez. 19, 10.

כְּדָמֶיךָ

מדמך אל־ההרים Ez. 32, 6.

דָּמֶךָ

דמך יהיה בתוך הארץ Ez. 21, 37.
ועל־דמך אשר היו בתוכך Ez.22,13.

בְּדָמֵךְ

מתבוססת בדמך היית Ez.16,22.
בדמך אשר־שפכת Ez. 22, 4.

דָּמְכֶם *cum suff.:*

ואך את־דמכם לנפשתיכם Gn.9,5.

אך בשר בנפשו דמו Gn. 9, 4.
דמו ישפך Gn. 9, 6.
וכסינו את־דמו Gn. 37, 26.
וגם־דמו הנה מדרש Gn. 42, 22.
ולקחת את־דמו Ex. 29, 16.
את־דמו על־המזבח Lv.1,11.3,8.13.
ונמצה דמו על קיר Lev. 1, 15.
ואת־דמו ישפך Lev. 4, 25.
ואת־דמו יזרק Lev. 7, 2.
והביא את־דמו Lev. 16, 15.
ועשה את־דמו Lev. 16, 15.
ושפך את־דמו וכסהו Lev. 17. 13.
דמו בנפשו הוא Lev. 17, 14.
כל־בשר דמו הוא Lev. 17, 14.
רק את־דמו לא תאכל Dt. 15, 23.
דמו בראשו ואנחנו נקים Jos.2,19.
דמו בראשנו Jos. 2, 19.
הלוא אבקש את־דמו 2 Sam.4,12.
והשיב לי את־דמו 1 Reg. 2, 32.
וילקו חכלבים את־דמו 1Reg.22,38.
דמו בראשו יהיה Ez. 33, 4.
ולא נזהר דמו בו Ez. 33, 5.

וְדָמָיו

ודמו מידך אבקש Ez. 3, 18. 20.
ודמו מיד־הצפה אדרש Ez. 33, 6.
ודמו מידך אבקש Ez. 33, 8.

מְדָמָיו

ולקחת מדמו Ex. 29, 20.
ויקח משה מדמו Lev. 8, 23.
ולקחת מדמו Ez. 43, 20.

דָּמָהּ

ואת־כל־דמה Lev. 4, 30.
דמה ישפך Lev. 4, 34.
חן לא־הובא את־דמה Lev.10,18.
זוב דמה ימים רבים Lev. 15, 25.
ואת־דמה על־פרשה ישרק Nu.19,5.
כי דמה בתוכה היה Ez. 24, 7.
נתתי את־דמה Ez. 24, 8.

מִדָּמָהּ

ולקח הכהן מדמה Lev. 4, 30.
ואשר יזה מדמה על־הבגד Lv.6,20.
אשר יובא מדמה Lev. 6, 23.
מדמה באצבעו Num. 19, 4.
מדמה שבע פעמים Num. 19, 4.
ויז מדמה אל־הקיר 2 Reg. 9, 33.

דָּמָם

אשר הובא את־דמם Lev. 16, 27.
את־דמם תזרק Num. 18, 17.
ויחטאו את־דמם 2 Chr. 29, 24.
וייקר דמם בעיניו Ps. 72, 14.
שפכו דמם כמים Ps. 79, 3.
וכעסיס דמם ישכרון Jes. 49, 26.
דמם לא־נקיתי Joel 4, 21.
ושפך דמם כעפר Zeph. 1, 17.

וְדָמָם

ודמם לשום על־אבימלך Jud. 9,24.

לְדָמָם

והם לדמם יארבו Prv. 1, 18.

מִדָּמָם

ונמסו הרים מדמם Jes. 34, 3.
ורותה מדמם Jer. 46, 10.

דְּמִים *pl.:*

כי חתן־דמים אתה לי Ex. 4, 25.
חתן דמים למולת Ex. 4, 26.
אין לו דמים Ex. 22, 1.
זרחה השמש עליו דמים לו Ex.22,2.
ולא־תשים דמים בביתך Dt. 22, 8.
והיה עליך דמים Dt. 19, 10.
איש דמים אתה 2 Sam. 16, 8.
כי דמים רבים שפכת 1 Chr. 22, 8.
איש־דמים ומרמה Ps. 5, 7.
כי־דרש דמים אותם זכר Ps. 9, 13.
ועם־אנשי דמים חיי Ps. 26, 9.
אנשי דמים ומרמה Ps. 55, 24.
ומאנשי דמים הושיעני Ps. 59, 3.

Digitized by Google

ואנשי דמים סורו מני Ps. 139, 19.
אנשי דמים ישטאו־חם Prv. 29, 10.
ידיכם דמים מלאו Jes. 1, 15.
אסם אזב משמע דמים Jes. 33, 15.
מלאה משפט דמים Ez. 7, 23.
ותמלא הארץ דמים Ez. 9, 9.
חרי עיר דמים Nah. 3, 1.

דָּמִים *pl.:*
ודמים שפכת 1 Chr. 28, 3.
ודמים בדמים נגעו Hos. 4, 2.

הַדָּמִים
צא איש הדמים 2 Sam. 16, 7.
אל־שאול ואל־בית הדמים 2 S. 21, 1.
את־עיר הדמים Ez. 22, 2.
אוי עיר הדמים Ez. 24, 6. 9.

בְּדָמִים
מבוא בדמים 1 Sam. 25, 26.
מבוא בדמים והושע 1 Sam. 25, 33.
מגוללה בדמים Jes. 9, 4.
ודמים בדמים נגעו Hos. 4, 2.
בנה ציון בדמים Mich. 3, 10.
בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.

בַּדָּמִים
ויתחנף הארץ בדמים Ps. 106, 38.

לְדָמִים
כלם לדמים יארבו Mich. 7, 2.

מִדָּמִים
הצילני מדמים ׳ אלהים Ps. 51, 16.

דְּמֵי *constr.:*
קול דמי אחיך צעקים Gn. 4, 10.
לקחת את־דמי אחיך Gn. 4, 11.
חשב על־דמי טהרה Lev. 12, 5.
כל ׳ דמי בית־שאול 2 Sam. 16, 8.
וישם דמי־מלחמה בשלם 1 Reg. 2, 5.
ויתן דמי מלחמה 1 Reg. 2, 5.
והסירת ׳ דמי חנם 1 Reg. 2, 31.
דמי ׳ עבדי הבריאים 2 Reg. 9, 7.
את־דמי נבות ואת־דמי 2 Reg. 9, 26.
דמי ירדשלם ידיח Jes. 4, 4.
ופקדתי את־דמי יזרעאל Hos. 1, 4.
ודמי כל־עבדי ׳ 2 Reg. 9, 7.

בְּדִמֵי
חשב בדמי טהרה Lev. 12, 4.
בדמי בני יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 25.

וְכִדְמֵי
וכדמי בניך אשר נתתי Ez. 16, 36.

מִדְּמֵי
מדמי אבנר בן־נר 2 Sam. 3, 28.
מדמי אדם וחמס־ארץ Hab. 2, 8. 17.

דָּמֶיךָ *pl. c. suff.:*
ואשמך דמיך מעליך Ez. 16, 9.

בְּדָמַיִךְ
מתבוססת בדמיך Ez. 16, 6.
ואמר לך בדמיך חיי Ez. 16, 6.
ואמר לך בדמיך חיי Ez. 16, 6.

הָדָמָיו
דמיו בו Lev. 20, 9.
דמיו בו יהיה Ez. 18, 13.
ותסרתי דמיו מפיו Zach. 9, 7.

וְדָמָיו
ודמיו עליו ישוש Hos. 12, 15.

הָדָמָה
וטהרה ממקר דמיה Lev. 12, 7.
גלית את־מקור דמיה Lev. 20, 18.
וגלית הארץ את־דמיה Jes. 26, 21.

דְּמֵיהֶם
דמיהם בם Lev. 20, 11. 12. 13. 16. 27.
ישבו דמיהם בראש 1 Reg. 2, 33.

אֲדֹן

ס״נ לקים שוכל וזכ, כילוע מסמרש [הערכ, הערכעל], וקשר על מלך וגעל-קשה [עסע-הערכ], ולגדול ילשר דרך כבוד לקון. מן הס״ל כשר הלקון נס׳ הדעת, לו לקני הסלכיס

sbst. m. dominus, princeps, etiam de marito, cui uxor subiecta est, omninoque de omnibus honoris causa, quos alloquimur. LXX. *δεσπότης, ἄρχων, κύριος, Θεός; ὁ ἌΔΩΝ, θεράπων.*

מי אדון לנו Ps. 12, 5.
שמו אדון לביתו Ps. 105, 21.
מלפני אדון חולי ארץ Ps. 114, 7.
חרי אדון וחרי הדה Jer. 22, 18.

הָאָדוֹן, הָאָדֹן
אל־פני האדן ׳ הי Ex. 23, 17. 34, 23.
לכן נאם האדון Jes. 1, 24.
כי הנה האדון ׳ הי Jes. 3, 1.
האדון אדני צבאות Jes. 10, 16.
האדון ׳ הי צבאות מסעף Jes. 10, 33.
נאם האדון ׳ הי צבאות Jes. 19, 4.
האדון אשר־אתם מבקשים Mal. 3, 1

לָאָדוֹן
לאדון לכלמצרים Gn. 45, 9.

וְלָאָדוֹן
ולאדון לכל־ביתו Gn. 45, 8.

אֲדוֹן *constr.:*
הברית אדון כל־הארץ Jos. 3, 11.
ארון ׳ הי אדון כל־הארץ Jos. 3, 13.
מלפני אדון כל־הארץ Ps. 97, 5.
על־אדון כל־הארץ Zach. 4, 14. 6, 5.

לַאֲדוֹן
וחילם לאדון כל־הארץ Mich. 4, 13.

אֲדֹנָי *cum suff.:*
שמעני ׳ אדני Gn. 23, 6.
לא־אדני שמעני Gn. 23, 11.
אדני שמעני ארץ Gn. 23, 15.
׳ הי אלהי אדני אברהם Gn. 24, 12.
עם אדני אברהם Gn. 24, 12.
כי־עשית חסד עם־אדני Gn. 24, 14.
ותאמר שתה אדני Gn. 24, 18.
ברוך ׳ הי אלהי אדני Gn. 24, 27.
חסדו ואמתו מעם אדני Gn. 24, 27.
בית אחי אדני Gn. 24, 27.
וי׳ ברך את־אדני מאד Gn. 24, 35.
ותלד שרה אשת אדני Gn. 24, 36.
וישביעני אדני לאמר Gn. 24, 37.
אל־אדני אלי לא־תלך Gn. 24, 39.
׳ הי אלהי אדני אברהם Gn. 24, 42.
אשר־הכיח ׳ הי לבן־אדני Gn. 24, 44.
ואברך את־׳ הי אלהי אדני Gn. 24, 48.
לקחת את־בת־אחי אדני Gn. 24, 48.
ואמת את־אדני הגידו לי Gn. 24, 49.
ויאמר הזעבד הוא אדני Gn. 24, 65.
אל־יחר בעיני אדני Gn. 31, 35.
למצא־חן בעיני אדני Gn. 33, 8.
אדני ידע כי־הילדים Gn. 33, 13.
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
עד אשר־אבא אל־אדני Gn. 33, 14.
אמצא־חן בעיני אדני Gn. 33, 15.
חן אדני לא־ידע Gn. 39, 8.
ויאמרו אליו לא אדני Gn. 42, 10.
ויאמרו בי אדני Gn. 43, 20.
אשר ישתה אדני בו Gn. 44, 5.
למה ידבר אדני כדברים Gn. 44, 7.
ויאמר בי אדני ידבר־נא Gn. 44, 18.
דבר באזני אדני Gn. 44, 18.
אדני שאל את־עבדיו Gn. 44, 19.
ונאמר אל־אדני Gn. 44, 20.
ונאמר אל־אדני לא־יוכל Gn. 44, 22.
ונגד־לו את דברי אדני Gn. 44, 24.
ומקנה הבהמה אל־אדני Gn. 47, 18.
לא נשאר לפני אדני Gn. 47, 18.
נמצא־חן בעיני אדני Gn. 47, 25.
אהבתי את־אדני Ex. 21, 5.
אל־יחר אף אדני Ex. 32, 22.
אדני משה כלאם Num. 11, 28.
בי אדני אל־נא תשת Num. 12, 11.
כאשר אדני מצוה Num. 32, 25.
כאשר אדני דבר Num. 32, 27.
את־אדני צוה ׳ הי Num. 36, 2.
מה אדני מדבר Jos. 5, 14.
וימצאו את־אדני בזק Jud. 1, 5. n. p.
ויונס אדני בזק Jud. 1, 6. n. p.
ויאמר אדני־בזק Jud. 1, 7. n. p.
סורה אדני סורה אלי Jud. 4, 18.
בי אדני ויש ׳ הי עמנו Jud. 6, 13.
אמצא־חן בעיניך אדני Ruth 2, 13.
ותאמר לא אדני 1 Sam. 1, 15.
בי אדני חי נפשך אדני 1 Sam. 1, 26.
ויאמר הנגי אדני 1 Sam. 22, 12.
לאמר אדני המלך 1 Sam. 24, 9.
ותאמר בי־אבי אדני הערן 1 S. 25, 24.
אל־נא ישים אדני את־לבו 1 S. 25, 25.
את־נערי אדני אשר 1 Sam. 25, 25.
ועתה אדני חי־׳ הי 1 Sam. 25, 26.
והמבקשים אל־אדני רעה 1 S. 25, 26.
ברגלי אדני 1 Sam. 25, 27.
כי־מלחמות ׳ הי אדני נלחם 1 S. 25, 28.
נפש אדני צרורה 1 Sam. 25, 29.
ולהושיע אדני לו 1 Sam. 25, 31.
לרחץ רגלי עבדי אדני 1 Sam. 25, 41.
ויאמר דוד קולי אדני 1 Sam. 26, 17.
למה זה אדני רדף אחרי 1 S. 26, 18.
ישמע־נא אדני המלך 1 Sam. 26, 19.
באיבי־אדני המלך 1 Sam. 29, 8.
ויעזבני אדני כי חליתי 1 S. 30, 13.
ואביאם אל־אדני הנה 2 S. 1, 10.
ואקבצה אל־אדני המלך 2 S. 3, 21.
ככל אשר יצוה אדני המלך 2 S. 9, 11.
ואדני יואב ועבדי אדני 2 S. 11, 11.
אל־יאמר אדני את כל 2 S. 13, 32.
אל־ישם אדני המלך 2 Sam. 13, 33.
עלי אדני המלך הערן 2 Sam. 14, 9.
אל־אדני המלך דבר 2 Sam. 14, 12.
לדבר אל־המלך אדני 2 Sam. 14, 15.
דבר־אדני המלך למנחה 2 S. 14, 17.
כן אדני המלך 2 Sam. 14, 17.
חי נפשך אדני המלך 2 Sam. 14, 19.
מכל אשר־דבר אדני המלך 2 S. 14, 19
בעיניך אדני המלך 2 Sam. 14, 22.
ככלאשר־דבר אדני המלך 2 S. 15, 15
וחי אדני המלך 2 Sam. 15, 21.
אשר יהיה־שם אדני המלך 2 S. 15, 21
חן בעיניך אדני המלך 2 Sam. 16, 4.
הכלב המת הזה את־
אדני המלך 2 Sam. 16, 9.
יתבשר אדני המלך 2 Sam. 18, 31.
יהיו כנער איבי אדני 2 Sam. 18, 32.
אל־יחשב־לי אדני ערן 2 Sam. 19, 20.
אשר־יצא אדני־
לרדת לקראת אדני המלך 2 S. 19, 21.
ויאמר אדני המלך עבדי 2 S. 19, 28.
בעבדך אל־אדני המלך 2 S. 19, 28.
בא אדני המלך 2 Sam. 19, 31.
למשא אל־אדני המלך 2 S. 19, 36.
יעבר עם־אדני המלך 2 S. 19, 38.
ועיני אדני־המלך ראות 2 Sam. 24, 3.
מדוע בא אדני־המלך 2 Sam. 24, 21.
ויעל אדני המלך הטוב 2 Sam. 24, 22.
הלא־אתה אדני המלך 1 Reg. 1, 13.
אדני את־נשבעת 1 Reg. 1, 17,
ועתה אדני המלך 1 Reg. 1, 18.
ואתה אדני המלך 1 Reg. 1, 20.
על־כסא אדני־המלך 1 Reg. 1, 20.
והיה כשכב אדני־המלך 1 Reg. 1, 21.
ויאמר נתן אדני המלך 1 Reg. 1, 24.
אם מאת אדני המלך 1 Reg. 1, 27.
על־כסא אדני־המלך 1 Reg. 1, 27.
יחי אדני המלך דוד לעלם 1 Reg. 1, 31
׳ אלהי אדני המלך 1 Reg. 1, 36.
והיה ׳ עם־אדני המלך 1 Reg. 1, 37.
מכסא אדני המלך דוד 1 Reg. 1, 37.
כאשר דבר אדני חמלך 1 Reg. 2, 38.
בי אדני אני והאשה 1 Reg. 3, 17.
בי אדני חנ־לה 1 Reg. 3, 26.
האחזה זה אדני אליהו 1 Reg. 18, 7.
אשר לא־שלח אדני שם 1 Reg. 18, 10.
כרברך אדני המלך 1 Reg. 20, 4.
טוב כאשר אדני ראה 2 Reg. 2, 19.
ותאמר אל־אדני איש 2 Reg. 4, 16.
השאלתי בן מאת אדני 2 Reg. 4, 28.
אחלי אדני לפני הנביא 2 Reg. 5, 3.
בבוא אדני ביתרמון 2 Reg. 5, 18.
הנה־חשך אדני את נעמן 2 Reg. 5, 20.
אדני שלחני לאמר 2 Reg. 5, 22.
אהה אדני והוא שאול 2 Reg. 6, 5.
לוא אדני המלך כי 2 Reg. 6, 12.
אהה אדני איכה נעשה 2 Reg. 6, 15.
הרשיעה אדני המלך 2 Reg. 6, 26.
ויאמר נחזי אדני המלך 2 Reg. 8, 5.
ויאמר חזאל מדוע אדני 2 Reg. 8, 12.
הנה אני קשרתי על־אדני 2 Rg. 10, 9.
התערב נא את־אדני 2 Reg. 18, 23.
אחד עבדי אדני הקטנים 2 Rg. 18, 24.
ואליך שלחני אדני 2 Reg. 18, 27.
הלא אדני המלך 1 Chr. 21, 3.
למה יבקש זאת אדני 1 Chr. 21, 3.
ויעש אדני המלך הטוב 1 Chr. 21, 23.
וחכמי אדני דויד אביך 2 Chr. 2, 13.
אמר אדני ישלח לעבדיו 2 Chr. 2, 14.
את־אדני המלך אשור Jes. 36, 8.
עבדי אדני הקטנים Jes. 36, 9.
ואליך שלחני אדני Jes. 36, 12.
שמע־נא אדני המלך Jer. 37, 20.
אדני המלך הרעו האנשים Jer. 38, 9.
את־אדני המלך Dan. 1, 10.
אדני במראה נהפכו צירי Dan. 10, 16
וחיך יוכל עבד אדני זה Dan. 10, 17.
לדבר עם־אדני זה Dan. 10, 17.
ידבר אדני כי חזקתני Dan. 10, 19.
אדני מה אחרית אלת Dan. 12, 8.
מה אלה אדני Zach. 4, 4.
ואמר לא אדני Zach. 4, 5. 13.
מה־אלה אדני Zach. 6, 4.

וַאדֹנָי *cum suff.:*
לי עדנה ואדני זקן Gn. 18, 12.
ואדני צוה ביי Num. 36, 2.
ואדני יואב 2 Sam. 11, 11.
ואדני חכם כחכמת מלאך 2 S. 14, 20.
ואדני המלך כמלאך 2 Sam. 19, 28.
ואדני המלך למה חפץ 2 Sam. 24, 3.

בַּאדֹנָי *cum suff.:*
לא־אשלח ידי באדני 1 Sam. 24, 11.
את־ידים באדני המלך 2 Sam. 18, 25.

לַאדֹנָי *cum suff.:*
אשת אדני בן לאדני Gn. 24, 36.
ויאמר שלחני לאדני Gn. 24, 54.
שלחוני ואלכה לאדני Gn. 24, 56.
כה תאמרון לאדני לעשו Gn. 32, 5.
ואשלחה להגיד לאדני Gn. 32, 6.
הוא שלוחה לאדני Gn. 32, 19.
נהיה לאדני לעבדים Gn. 44, 9.
מה נאמר לאדני Gn. 44, 16.
הננו עבדים לאדני Gn. 44, 16.
תחת הנער עבד לאדני Gn. 44, 33.
את־הדבר הזה לאדני 1 Sam. 24, 6.
אשר הביא שפחתך לאדני 1 S. 25, 30.
כי־עשה יעשה ׳ לאדני 1 S. 25, 30.
והיה כי־יעשה ׳ לאדני 1 S. 25, 30.
ולמכשול לב לאדני 1 Sam. 25, 31.
והיטב ׳ לאדני 1 Sam. 25, 31.
ויתן ׳ לאדני המלך נקמות 2 S. 4, 8.

Digitized by Google

2 S. 19, 29. אנשי־מות לאדני המלך
1 Reg. 1, 2. יבקשו לאדני המלך
1 Reg. 1, 2. וחם לאדני המלך
1 Rg. 18, 13 הלא־הגד לאדני את אשר
1 Reg. 20, 9. אמרו לאדני המלך
1 Chr. 21, 3. כלם לאדני לעבדים
Ps. 110, 1. נאם יי לאדני

cum suff.: מֵאֲדֹנָי

Gn. 47, 18. לא־נכחד מאדני

cum suff.: אֲדֹנֵנוּ

1 Sam. 16, 16. יאמר־נא אדננו

pl.: אֲדֹנִים

1 Reg. 22, 17. לא־אדנים לאלה
2 Chr. 18, 16. לא־אדנים לאלה
Jes. 19, 4. ביד אדנים קשה
Jes. 26, 13. בעלונו אדנים זולתך
Mal. 1, 6. ואם־אדונים אני

הָאֲדֹנִים

Dt. 10, 17. ואדני האדנים
Ps. 136, 3. הודו לאדני האדנים

pl. constr.: אַדֹנֵי

Gn. 39, 20. ויקח אדני יוסף אתו
Gn. 42, 30. דבר האיש אדני הארץ
ויאמר אלינו האיש
Gn. 42, 33. אדני הארץ
1 Reg. 16, 24. אדני ההר שמרון

וַאדֹנֵי

Dt. 10, 17. ואדני האדנים

לַאדֹנֵי

Ps. 136, 3. הודו לאדני האדנים

pl. c. suff.: אֲדֹנֵי *p.*

Gn. 18, 3. אדני אם־נא מצאתי חן
Gn. 19, 2. הנה נא־אדני סורו נא
Gn. 19, 18. אל־נא אדני
Ex. 4, 13. בי אדני שלח־נא
Ex. 4, 10. בי אדני לא איש
Jos. 7, 8. בי אדני מה אמר
Jud. 6, 15. ויאמר אליו בי אדני
Jud. 13, 8. בי אדוני איש האלהים

pl. c. suff.: אֲדֹנֵינוּ

1 Sam. 25, 14. לברך את־אדנינו ויעט
1 S. 25, 17. כי־כלתה הרעה אל אדנינו
1 Reg. 1, 43. אבל אדנינו המלך־דוד
1 Reg. 1, 47. לברך את־אדנינו המלך
Neh. 10, 30. את־כל־מצות יי אדנינו
Ps. 8, 2. 10. יי אדנינו מה־אדיר שמך
Ps. 147, 5. גדול אדנינו ורב־כח

וַאדֹנֵינוּ

1 Reg. 1, 11. ואדנינו דוד
Ps. 135, 5. ואדנינו מכל־אלהים

לַאדֹנֵינוּ

Neh. 8, 10. קדוש היום לאדנינו

אֲדֹנֶיךָ

Gn. 24, 51. ותהי אשה לבן־אדניך
Gn. 44, 8. ואך נגנב מבית אדניך
1 Sam. 26, 15. אל־אדניך המלך
1 Sam. 26, 15. את־החלך אדניך
1 Sam. 29, 10. ועבדי אדניך אשר־
2 Sam. 9, 9. נתתי לבן־אדניך
2 Sam. 9, 10. והיה לבן־אדניך לחם
2 Sam. 9, 10. ומפיבשת בן־אדניך
2 S. 12, 8. ואתנה לך את־בית אדניך
2 S. 12, 8. ואת־נשי אדניך בחיקך
2 Sam. 16, 3. ויאמר בן־אדניך
2 Sam. 20, 6. קח את־עבדי אדניך
2 Reg. 2, 3. 5. לקח את־אדניך
2 Reg. 2, 16. ויבקשו את־אדניך
2 Reg. 9, 7. את־בית אחאב אדניך
2 Reg. 18, 27. העל אדניך ואליך
Jes. 22, 18. קלון בית אדניך
Jes. 36, 12. האל אדניך ואליך

אֲדֹנֶיךָ

Ps. 45, 12. כי־הוא אדניך
Jes. 51, 22. כה־אמר אדניך יי

pl. c. suff.: לַאדֹנֶיךָ

1 Reg. 18, 8. 11. 14. לך אמר לאדניך

אֲדֹנֵיכֶם

1 S. 26, 16. לא־שמרתם על־אדניכם
2 S. 2, 5. החסד הזה עם־אדניכם
2 Sam. 2, 7. כי־מת אדניכם שאול
1 Reg. 1, 33. את־עבדי אדניכם
2 Reg. 10, 2. ואתכם בני אדניכם
2 Rg. 10, 3 הטוב והישר מבני אדניכם
2 Reg. 10, 3 והלחמו על־בית אדניכם
2 Reg. 10, 6. ראשי אנשי בני־אדניכם
2 Reg. 19, 6. כה תאמרון אל־אדניכם
Jes. 37, 6. כה תאמרון אל־אדניכם
Jer. 27, 4. כה תאמרו אל־אדניכם

אֲדֹנָיו

Gn. 24, 9. תחת ירך אברהם אדניו
Gn. 39, 2. ויהי בבית אדניו המצרי
Gn. 39, 3. וירא אדניו כי יי אתו
Gn. 39, 7. ותשא אשת־אדניו
Gn. 39, 8. ויאמר אל־אשת אדניו
Gn. 39, 16. עד־בוא אדניו אל־ביתו
Gn. 39, 19. ויהי כשמע אדניו
Gn. 40, 7. במשמר בית־אדניו
Ex. 21, 4. אם אדניו יתן־לו אשה
Ex. 21, 6. והגישו אדניו אל־האלהים
Ex. 21, 6. ורצע אדניו את־אזנו
Dt. 23, 16. לא תסגיר עבד אל־אדניו
Dt. 23, 16. ינצל אליך מעם אדניו
Jud. 19, 11. ויאמר הנער אל־אדניו
Jud. 19, 12. ויאמר אליו אדניו
1 Sam. 20, 38. ויבא אל־אדניו
המתפרצים איש מפני
אדניו
1 Sam. 25, 10.
1 S. 29, 4. ובמה יתרצה זה אל־אדניו
2 Sam. 11, 9. את כל־עבדי אדניו
2 S. 11, 13. במשכבו עם־עבדי אדניו
1 Reg. 11, 23. מלך־צובה אדניו
2 Reg. 5, 1. היה איש גדול לפני אדניו
2 Rg. 5, 25 והוא־בא ויעמד אל־אדניו
2 Reg. 6, 32. הלוא קול רגלי אדניו
2 Rg. 8, 14. ויבא אל־אדניו ויאמר לו
2 Rg. 9, 11 ויהוא יצא אל־עבדי אדניו
2 Reg. 9, 31. השלום זמרי הרג אדניו
2 Reg. 19, 4. שלחו מלך־אשור אדניו
1 Chr. 12, 19. אל־אדניו שאול
2 Chr. 13, 6. וימרד על־אדניו
Prv. 25, 13. ונפש אדניו ישיב
Prv. 27, 18. ושמר אדניו יכבד
Prv. 30, 10. אל־תלשן עבד אל־אדניו
Jes. 37, 4. מלך־אשור אדניו
Hos. 12, 15. ישיב לו אדניו
Mal. 1, 6. בן יכבד אב ועבד אדניו

בְּאֲדֹנָיו

Jes. 24, 2. כעבד כאדניו

לַאדֹנָיו

Ex. 21, 32 שלשים שקלים יתן לאדניו
2 Reg. 5, 4. ויבא ויגד לאדניו לאמר

מֵאֲדֹנָיו

Job. 3, 18. ועבד חפשי מאדניו

אֲדֹנָיָה

Ex. 21, 8. אם־רעה בעיני אדניה
Jud. 19, 26. אשר־אדוניה שם
Jud. 19, 27. ויקם אדניה בבקר

לַאדֹנָיָה

Ex. 21, 4. וילדיה תהיה לאדניה

אֲדֹנֵיהֶם

Jud. 3, 25. והנה אדניהם נפל ארצה
2 Sam. 10, 3. אל־חנון אדניהם
1 Reg. 12, 27. חעם הזה אל־אדניהם
2 Reg. 6, 22. וישתו וילכו אל־אדניהם
2 Reg. 6, 23. וילכו אל־אדניהם
Neh. 3, 5. צוארם בעבדת אדניהם
Ps. 123, 2. אל־יד אדוניהם
Jer. 27, 3. וצויתם אתם אל־אדניהם
Zeph. 1, 9. הממלאים בית אדניהם

pl. c. suff.: לַאֲדֹנֵיהֶם

Gn. 40, 1. והאפה לאדניהם
Am. 4, 1. האמרות לאדניהם

אֲדֹנַי

ע"ו וכנו׳ הקדש, כנוד מן לדון [דענירעכדע, וועלטפכדע], ומקור׳ יי לויכו ליסק, כ"ש תואר עתיקי, לשר בענריש לקחי כן היס יי; וכן שַׁדַּי כנוד מן שד, שהוא לשון כח ויכולת, נסמן קומי וס.

adj., regens, gubernans, *i. e.* Deus. LXX. *Θεός, δεσπότης, κύριος, ὁ ὤν.*

Gn. 18, 3. אדני אם־נא מצאתי חן
Gn. 19, 18. אל נא אדני
Gn. 18, 27. 31 הואלתי לדבר אל־אדני
Gn. 20, 4. אדני הגוי גם־צדיק תהרג
Ex. 4, 13. ויאמר בי אדני שלח
Ex. 4, 10. בי אדני לא איש דברים
Ex. 5, 22. אדני למה הרעתה
Ex. 15, 17. מקדש אדני כוננו ידיך
Ex. 34, 9. מצאתי חן בעיניך אדני
Ex. 34, 9. ילך־נא אדני בקרבנו
Num. 14, 17. יגדל־נא כח אדני
Jos. 7, 8. בי אדני מה אמר
Jud. 6, 15. ויאמר אליו בי אדני
Jud. 13, 8. בי אדוני איש האלהים
1 Reg. 3, 10. וייטב הדבר בעיני אדני
1 Reg. 22, 6. ויתן אדני ביד המלך
2 Reg. 19, 23. מלאכיך חרפת אדני
Jes. 3, 17. ושפח אדני קדקד
Jes. 3, 18. ביום ההוא יסיר אדני
Jes. 4, 4. אם־רחץ אדני
Jes. 6, 1. וארא את־אדני
Jes. 6, 8. ואשמע את־קול אדני
Jes. 6, 11. ואמר עד־מתי אדני
Jes. 7, 14. יתן אדני הוא לכם
Jes. 7, 20. ביום ההוא יגלח אדני
Jes. 8, 7. והנה אדני מעלה עליהם
Jes. 9, 7. דבר שלח אדני ביעקב
Jes. 9, 16 על־בחוריו לא־ישמח אדני
Jes. 10, 12. והיה כי־יבצע אדני
Jes. 11, 11. ביום ההוא יוסיף אדני
Jes. 21, 6. כה אמר אלי אדני לך
Jes. 21, 8. אריה על־מצפה אדני
Jes. 21, 16. כי־כה אמר אדני אלי
Jes. 29, 13. ויאמר אדני יען כי נגש
Jes. 30, 20. ונתן לכם אדני לחם צר
Jes. 37, 24. ביד עבדיך חרפת אדני
Jes. 38, 16. אדני עליהם יחיו
Ez. 18, 25. לא יתכן דרך אדני
29. 33, 17. 20.
Am. 5, 16. יי אלהי צבאות אדני
Am. 7, 7. הראני והנה אדני נצב
Am. 7, 8. ויאמר אדני הנני שם
Am. 9, 1. ראיתי את־אדני נצב
Mich. 1, 2. אדני מהיכל קדשו
Zach. 9, 4. הנה אדני יורשנה
Ps. 2, 4. אדני ילעג־למו
Ps. 35, 17. אדני כמה תראה
Ps. 35, 22. אדני אל־תרחק ממני
Ps. 37, 13. אדני ישחק־לו כי־ראה
Ps. 38, 10. אדני נגדך כל־תאותי
Ps. 38, 16. תענה אדני אלהי
Ps. 38, 23. אדני תשועתי
Ps. 39, 8. ועתה מה־קויתי אדני
Ps. 40, 18. אדני יחשב־לי
Ps. 44, 24. עורה למה תישן אדני
Ps. 51, 17. אדני שפתי תפתח
Ps. 54, 6. אדני בסמכי נפשי
Ps. 55, 10. אדני פלג לשונם
Ps. 57, 10. אודך בעמים אדני
Ps. 59, 12. מגננו אדני
Ps. 62, 12. ולך־אדני חסד
Ps. 66, 18. לא ישמע אדני
Ps. 68, 12. אדני יתן־אמר
Ps. 68, 18. אדני בם סיני בקדש
Ps. 68, 20. ברוך אדני יום יום
Ps. 68, 23. אמר אדני מבשן
Ps. 68, 27. ברכו אלהים אדני
Ps. 68, 33. זמרו אדני סלח
Ps. 73, 20. כחלום מהקיץ אדני
Ps. 77, 3. ביום צרתי אדני
Ps. 77, 8. הלעולמים יזנח אדני
Ps. 78, 65. ויקץ כישן אדני
Ps. 79, 12. אשר חרפוך אדני
Ps. 86, 3. חנני אדני כי־אליך אקרא
Ps. 86, 4. כי אליך אדני נפשי
Ps. 86, 5. אתה אדני טוב וסלח
Ps. 86, 8. אין־כמוך באלהים אדני
Ps. 86, 9. וישתחוו לפניך אדני
Ps. 86, 12. אודך אדני אלהי
Ps. 86, 15. ואתה אדני אל־רחום
Ps. 89, 50. חסדיך הראשנים אדני
Ps. 89, 51. זכר אדני חרפת עבדיך
Ps. 90, 1. אדני מעון אתה
Ps. 110, 5. אדני על־ימינך
Ps. 130, 2. אדני שמעה בקולי
Ps. 130, 3. אדני מי יעמד
Dan. 1, 2. ויתן אדני בידו
Dan. 9, 3. אל־אדני האלהים
Dan. 9, 4. אנא אדני האל הגדול
Dan. 9, 7. לך אדני הצדקה
Dan. 9, 15. ועתה אדני אלהינו
Dan. 9, 16. אדני ככל־צדקתיך
Dan. 9, 17. השמם למען אדני
Dan. 9, 19. אדני שמעה
Dan. 9, 19. אדני סלחה
Dan. 9, 19. אדני הקשיבה
Thr. 1, 14. נתנני אדני בידי
Thr. 1, 15. כל־אבירי אדני בקרבי
Thr. 1, 15. גת דרך אדני
Thr. 2, 1. איכה יעיב באפו אדני
Thr. 2, 2. בלע אדני לא חמל
Thr. 2, 5. היה אדני כאויב
Thr. 2, 7. זנח אדני מזבחו
Thr. 2, 18. צעק לבם אל־אדני
Thr. 2, 19. נכח פני אדני
Thr. 2, 20. במקדש אדני כהן ונביא
Thr. 3, 31. לא יזנח לעולם אדני
Thr. 3, 36. בריבי אדני לא ראה
Thr. 3, 37. אדני לא צוה
Thr. 3, 58. רבת אדני ריבי נפשי
Esr. 10, 3. והנולד מהם בעצת אדני
Neh. 1, 11. אדני תהי נא אזנך
Neh. 4, 8. את־אדני הגדול
Job. 28, 28. הן יראת אדני היא

וַאדֹנַי

Jes. 49, 14. ואדני שכחני
Ps. 35, 23. אלהי ואדני לריבי

לַאדֹנַי

Gn. 18, 30. 32. אל־נא יחר לאדני
Jes. 28, 2. חזק ואמץ לאדני
Mal. 1, 14. וזבח משחת לאדני
Dan. 9, 9. לאדני אלהינו הרחמים
Ps. 22, 31. יספר לאדני לדור
Ps. 130, 6. נפשי לאדני משמרים

אָדֶן

ע"ו על משקל מלך, וסוף ככוי למכוכ [גרוכ - פעסטע, פוס - געשטעלטע] ומוסד, וכדף עם קמיץ ומלוק וכיוצ׳ נוס. משמש לשון כדף לשון, ותעודתם ומכוונם נעילם ומכנם בחזוק ועוכם; ומשרש זון הוזקל חוס, על ענין עכירם נעם, לשר נשמ תמלוק הנשימה.

subst. m., fundamentum. LXX. *βάσις, κεφαλίς, κρίκος.*

לָאָדָן *p.*

Ex. 38, 27. ככר לאדן

pl.: אֲדָנִים

Ex. 26, 19. שני אדנים תחת־
Ex. 26, 19. 21. 36, 26. ושני אדנים
Ex. 36, 30. ששה עשר אדנים
Ex. 36, 30. שני אדנים שני אדנים
Ex. 38, 27. מאת אדנים למאת הככר

Digitized by Google

וְהָאֲדָנִים *pl.:*
Ex.38,17. והאדנים לעמדים נחשת
אַדְנֵי *constr. pl.:*
ואדני־ Ex. 26, 19. 36, 24. ארבעים כסף
Ex. 26, 32. על־ארבעה אדני־כסף
Ex. 26, 37. חמשה אדני נחשת
Ex. 36, 36. ארבעה אדני־כסף
Ex. 38, 27. לצקת את אדני הקדש
Ex. 38, 27. ואת אדני הפרכת
Ex.38,30. את־אדני פתח אהל מועד
Ex. 38, 31. ואת־אדני החצר סביב
Ex. 38, 31. ואת־אדני שער
Cant. 5, 15. מיסדים על־אדני־פז
אֲדָנֶיהָ *pl. c. suff.:*
Ex.35,11. את־עמדיו ואת־אדניו
Ex. 40, 18. ויתן את־אדניו
וַאֲדָנָיו
Ex. 39, 33. ועמדיו ואדניו
Num. 3, 36. 4, 31. ועמדיו ואדניו
אֲדָנֶיהָ
Ex. 35,17. את־עמדיו ואת־אדניה
Ex.39,40. את־עמדיה ואת־אדניה
Job. 38, 6. על־מה אדניה הטבעו
אַדְנֵיהֶם
Ex.26,21.36,26. וארבעים אדניהם
וַאֲדָנֵיהֶם
Ex. 27, 10. 11. ואדניהם עשרים
Ex. 27, 12. 38, 12. ואדניהם עשרה
Ex. 27, 14. 15. ואדניהם שלשה
Ex.27,16.38,19. ואדניהם ארבעה
Ex. 27, 17. 18. ואדניהם נחשת
Ex. 36, 30. ואדניהם כסף
Ex.36,38. ואדניהם חמשה נחשת
Ex.38,10.11 ואדניהם עשרים נחשת
Ex. 38, 14. ואדניהם שלשה
Nu.3,37.4,32. החצר סביב ואדניהם

אָדֹן

לץ נאמץ כ"פ נשמות פרעיים מוכנים בְּלִי־אָדֹן, בְּחֵיוֹר־אָדֹן, ועניכו כמו לדון.
sbst. m., dominus, nonnisi in nm. pr. *V. concord. partt.*

אֲדֹנִי

שם הכנוד לו ככוי נשמות כנעניים זרעיים מוכנים, כמו לאדני כוש לאדני צדק וכדומה. נענרית לאדניקס ולאדניס ולאדניס.
sbst., quod honoris ergo nominibus canaaniticis et hebraicis praemittitur.

אָדַר

פ"כ והמכוון והילה, ונכלף עם הדר [ג'יפפערן, גלאַנצען], ומוה: ל' לשון הידור יוקר וכבוד [פרעכטיג ווין], או הוספות והילל [גלאַנצען], וכן שמות הנזוכים אֶדֶר, אֶדֶר. כ' לשון גדולה וכבוד [נעליכעט ווין]. ג' לשון עוגש וגנוכה וגבילות ומנוכות וכדיכות [צוֹפֶרנעסס ווין], ומוס אַדֶּרֶת. כפ"על עניכו כלילה או סלילה לק עניכו הדור או גניד וכדיה, ונכלף עם נכבד [וין פּלאַנעסס ליינען]. הפע"ל הוליקו הוקיל והכניל, ונכלף עם הלל ופלל. הפרע דל ונאמץ גם בדול והדל, ודל לקן טוגם גם מוס הפרע.
vrb. nitere, radiare, splendere 1) *splendidum* et magnificum esse; 2) *clarum*, inclitum esse; 3) *illustrem*, nobilem esse. *Nif.* se splendidum praebere, splendorem prae se ferre. *Hif.* illustrare, amplificare. LXX. *δοξάζειν.*
Nif-al: נֶאְדָּר *part.:*
Ex. 15, 11. מיכמכה נאדר בקדש
part. constr.: נֶאְדָּרִי
Ex. 15, 6. ימינך ה' נאדרי בכח
Hif-il: הֶאְדִּיר
3 *imperf.:* וַיַּאְדִּיר
Jes. 42, 21. יגדיל תורה ויאדיר

אֶדֶר

לץ נאמץ כ"פ נשם ענם פרעי חֲצַר־אֶדֶר.
sbst., splendor, magnificentia, nusquam nisi in *n. pr.* חֲצַר־אֶדֶר.

אַדִּיר

ג'ו וקוקר על משקל נדיק, ולטוכו ועטודקו הרקציק נהיר וכלוב הדר ויקר, כאשר שגוכו מכנין הכנד [גלאַנצין־פֿאַלל, פרעכטיג]. ומוס: ל' מכונד ומונסק גניס ויקום ומהוגן [נעליכעט]. כ' כנד וקסון, ונכלף עם כדיר ושוע לניר וקסון וגניד וכלומה [פֿאַרנעסם]. ג' גדלות ולניכות הטעניק כנודע מסערי קודש. מוה נאמץ לדבק שם לרי תקיף, כדאיתא בגאם הזכה [כ"ו ע"ג], וכיוכ [ע"ו ע"כ]: הכוונה ציקריו בכתיו יש כהן לדבק.
adj. verbal. conj. intensivae, splendidissimus, summo splendore praeditus. 1) *perillustris*, potentiae gloriaeque lumine; 2) genere ac dignitate *insignis*; 3) *praestans naturali* magnitudine ac robore.
Ps. 8, 2. 10. אדיר שמך בכל־הארץ
Ps. 76, 5. נאור אתה אדיר
Ps. 93, 4. אדיר במרום ה'
Jes. 33. 21. אדיר ה' לנו
Jes. 33, 21. רצי אדיר לא יעברנו
Ez. 17, 23. והיה לארז אדיר
בְּאַדִּיר
Jes. 10, 34. והלבנון באדיר יפול
cum suff.: אַדִּירוֹ
Jer. 30, 21. והיה אדירו ממנו
pl.: אַדִּירִים,
Ex. 15, 10. כעופרת במים אדירים
Jud. 5, 25. בספל אדירים
Ps. 93, 4. אדירים משברי־ים
Ps. 136, 18. ויהרג מלכים אדירים
Ez. 32, 18. ובנות גוים אדרם
Zach. 11, 2. אשר אדירים שדדו
הָאַדִּירִים
1 Sam.4,8. מיד האלהים האדירים
2 Chr. 23, 20. ואת־האדירים ואת־
לְאַדִּירִים
Jud. 5, 13. שריד לאדירים עם
pl. constr.: אַדִּירֵי
Jer. 25, 34. אדירי הצאן
Jer. 25, 36. ויללת אדירי הצאן
וַאֲדִירֵי
Ps. 16, 3. ואדירי כל־חפצי־בם
בַּאֲדִירֵי
Jer. 25,35. ופלישה מאדירי הצאן
pl. c. suff.: אַדִּירֶיהָ
Nah. 3, 18. ישכנו אדיריך
אַדִּירֶיהָ
Nah. 2, 6. יזכר אדיריו
אַדִּירֵיהֶם
Neh. 10, 30. על־אחיהם אדיריהם
וַאֲדִירֵיהֶם
Neh.3,5 ואדיריהם לא־הביאו צורם
Jer.14,3. ואדיריהם שלחו צעיריהם

אֶדֶר

ג'ו וסוכלקו הדר ועלי [זשוקק] ונקפלק, ומוס לנוס קפלק וגלוס היקל [פרעכטיג־געוואַכסן]. ע' נאמץ לדבק, והכנס כמו כן.
sbst. m. ornamentum, decus. LXX. *δοξά, σκέπτεσθαι.*

אדר תפשטון
Mich. 2, 8.
אדר הזיקר אשר יקרתי
Zach.11,13.

אַדֶּרֶת

ק"כ, נגוד מן סוכני אֶדֶר, דומס לל אַדִּיר, מקעודקו נסיכה ומכוגדק ומדכה, כמו נגען לדבק [מעכלין]. ומוס שם ללנוס הדר וכלס [פרעכט־מאנטעל], וכלדק עם גלוס ולדר מעיל ומכריך. נגאמץ אַדֶּרֶא לשון כס ווילון ומשבש [וועגע־טוך] משבש וה, כהולקו גדלות וקקוט.
sbst. f. (*m.* אֶדֶר), magnificentia, amplitudo, hinc: speciatim de pallio sive toga insigni. LXX. *δέρρις, δορά, μηλωτή, στολή, ψιλή, μεγαλωσύνη.*
Jos. 7, 21. וארא־בשלל אדרת שנער
2 Reg. 2, 13. וירם את־אדרת אליהו
2 Reg. 2, 14. ויקח את־אדרת אליהו
Zach. 13, 4. ולא ילבשו אדרת שער
Ez. 17, 8. *להיות לגפן אדרת
הָאַדֶּרֶת
Jos. 7, 24. ואת הכסף ואת־האדרת
כְּאַדֶּרֶת
Gn. 25, 25. כלו כאדרת שער
cum suff.: אַדַּרְתּוֹ
1 Reg. 19, 19. וישלך אדרתו אליו
2 Reg. 2, 8. ויקח אליהו את־אדרתו
Jon. 3, 6. ויעבר אדרתו מעליו
cum suff.: בְּאַדַּרְתּוֹ
1 Reg. 19, 13. וילם פניו באדרתו
cum suff.: אַדַּרְתָּם
Zach. 11, 3. כי שדדה אדרתם

אֵדֶר

ג'ו לקדם הקקרון נזכה [כייעב: מערן], ומס תכים הזכה מעוכדת בקרל קודש הכוסף לדבר בתקופה, וכן בתכונות שכי נאמר, לדבר ליהו לסוף תכיסר ילדי שנה. ומשר לשרש כדאם שהוא מן הדבר והכן עם הקנים, כלומר יבא הקדר [בליאטע־מאנטאל], וכן כיסן־כיקן וויו ומשיב וסיון מעכין הוא, ומשמש עשר בשבע רקע הזכה לקלכות כידוע, וכן לשל התכונות שכי שבע כים ילדי שנה לשלכיף.
sbst. m., nomen mensis extremi ex ecclesiae numeratione, qui in mensem Martium incidit, etiam mensis intercalaris apud posteriores, quia solebat post Adarum intercalari. Nomen sumtum est a nitore florum primo vere enitentium.
Esr. 6, 15. יום חלתה לירח אדר
Esth. 3, 7. הוא־חדש אדר
3, 13. 8, 12. 9, 1.
Esth. 9,15. 9,17. 19. 21. לחדש אדר

אַדַּר

ג'ו לרמי וכאנף נדכיקל, והיקם כידועם בתכונם אַדְּרָא, והככים אַדְּרִין והסמן אַדְּרֵי והידועם אַדְּרַיָּא. מכוונו מקום מכווף וגדול וכלי־גדול, לשר סלול ומכוקע לסיוף לנוכן בתרן המוכך [מעכנע], וכקרל גם בקומסי לדבק ונעכני לכדר, בתשלום הדגש ע' הכ', ובתכונם יעוקק תמור גוכן. שרשו לדר בתעודתו גדלות וכקנות [גרֹאַסער, סרייעל פלאַטן], ושרש כדר, כלשר יאמו מתקוכים, אין לו הכרע.
sbst. f. aram., *area*, h. e. locus amplus, patens, humo solida, ubi frumenta excutiuntur, dictus ab amplitudine minime a granis excidentibus. LXX. *ἅλων.*
pl. constr.: אַדְּרֵי
Dan.2,35. והוו כעור מן־אדרי־קיט

אַדַּרְגָּזַר

ג'ו לרמי נדכיקל, והרכים אַדַּרְגָּזְרִין, ומכוונו בכלל שם פקדם ומשמרת, או פקיד וגלים בתלכת בגל, לשר פרטו לל כודע לכו. לפי דעת רש"י יסיס שם לוסם ורס, לדעת הגאון יסיו רבדבכין וגומרים, ולכן עוכל מודס ועווד שלל ידע לוסו, לפי מפרשים קדמים יסיס מוככב מן לדר [כנוד] וגור שהוא עכין שפיטה. והככון שהוא מלה ורס כלדודל ולפפרכת, כלשר הוא לרוב נדכיקל.
sbst. m. aram. nomen magistratus apud Babylonios, vox barbara, sed, ut apparet, ad similitudinem sermonis hebraici immutatum. LXX. *ἡγούμενος.*
def. pl.: אַדַּרְגְּזָרַיָּא
Dan. 3, 2. 3. אדרגזריא גדבריא

אַדַּרְזְדָא

מלה לרמית נעוכל ומוכלו זר ומווכ כמו לפפרכת. מכוונו יסר ווכיו [כיסענ, פֿלייסיג] כלשר הפתקוהו המפתיקים, ומכלל גם בתכונם לפתר [ו' ג']: יתעבד לדבדזד, לוסר בתיכות ווכיוות. לפי דעת קוקי לשון זוהכינו יהיס מלה פרסית מן דל ליפטע, והוא כמו כיוסר ושוב, וכלין עיון.
adv. aram., quod verti solet, recte, accurate.
Err. 7, 23. יתעבד אדרזדא

אַדַּרְכֹן

ג'ו למעכע והכ פרסי, נערך ושיוו ד' כ"פ ו"ע גדולים עוכים [וַאכוים], ומכלל גם נגמרל דרכון. המעכע הוא היס המעכע קסרי"ו לו מלכי", והיס המפך למעכע לל סוקרים שהיס תקיכות תקיכות כסף לו וכס. ושרשו בלשון פרסי הוא: דשרכ מלך, ומלל קשמלן שהוא קשת, על כי לים קשת היס מועכע עליו, והמלה נתשלוסם הוא לדבר־כמון, כלשר כמלל עוד נגרסלוק.
sbst. m. nomen numismatis aurei apud Persas, ex persicis vocc. Dara i. e. rex, et Kaman i. e. arcus, propter impressam sagittarii imaginem. LXX. *δραχμή, χρυσοῦς.*
pl.: וַאֲדַרְכֹנִים
1 Chr. 29, 7. ואדרכנים רבו וכסף
לָאֲדַרְכֹנִים
Esr.8,27. לאדרכנים אלף וככלי נחשת
אֲדַרְכְּמֹנִים
נמלל נכוסקלות לקדים עוכל ק' כ"ו, והוא כלשי לשדרכון.
sbst., ex variante lectione, in qua servata nobis est vocabuli species primaria.

אֶדְרַע

v. s. r. זְרַע *p.* 288.

אַדַּשׁ

ס"כ שלל נמלל מעכו כ"ל המקור מוכרת, וענינו כמו הָשׁ, שנמלל ג"כ נשרש מעוכר דרש, ע"ו פשוט רי"ש כין לוסיות הקרלוית, וכן נלעו [דרֹשען, דרעשען].
vrb. cujus solummodo infinitiv. absol. reperitur, ortum ex radic. הָשׁ literae *a* augmento: *triturare* Indidem natum est, injecta litera, דָּשׁ, quo in verbo imago triturae transfertur ad excutiendum ac scrutendum. LXX. *ὀργίζεσθαι.*

Digitized by Google

inf.: אָהֹשׁ *abs.:*
*לא לנצח אדוש ידושנו Jes. 28,28.

אָהַב

פ"כ ידוע, ועניכו הקשק והרקימה [ליענעז], וכרדף עם קנס ותקע יקנ ותוה, כהמשך לקהנס קוזיקו עם דנק ויקשק וקס, כהמשך לקהנס יותר טונה. כפ"על היות נעל-קן וכקהנ [ליענעזס= ווירלינ]. ככנד עניכו קהנ נמקול, מקהנס קוזיק, ותוה מקהנ כתו מכלף. להפעל קהנ הנרנ קנ (av-eo), וסס' כתקשק מהתנועה כקשר נדהר ודהס ותקל, וכמלע ג"כ ק' נשרש קקנ, קשר נשס עם קרטי קקנן, קו ג' נפעל ענג, ולכולס יסוד קקל.

vrb. amare, quod usurpatur et de amore atque appetitu sensuali ac pravo (Alex: ἐρᾶν *φιλεῖν*) et de caritate, dilectione, delectatione in re bona (*ἀγαπᾶν*). *Nif.* diligi, amabilem et gratiosum esse. *Pi-el*, vi verbi aucta: vehementer amare, fornicationis caussa, adulterari. Originem eandem habent, radice varie immutata: אָבָה, יָאַב, אָהֵב, עָגַב, אָוָה, LXX. *φιλεῖν*, *φιλιάζειν*, *ἀγαπᾶν*, *ἐρᾶν*.

3 perf.: אָהַב
וישראל אהב את־יוסף Gn. 37, 3.
כי־אתו אהב אביהם Gn. 37, 4.
כי אהב את־אבותיך Dt. 4, 37.
אהב נשים נכריות 1 Reg. 11, 1.
3 perf. pl.: אָהֲבוּ *p.*
לאביך כאשר אהב Gn. 27, 9.
*כאשר אהב אביו Gn. 27, 14.
כי את־חנה אהב 1 Sam. 1, 5.
צדיק יי צדקות אהב Ps. 11, 7.
נאון יעקב אשר־אהב Ps. 47, 5.
הר ציון אשר אהב Ps. 78, 68.
ועז מלך משפט אהב Ps. 99, 4.
לעשק אהב Hos. 12, 8.
קדש יי אשר אהב Mal. 2, 11.
3 prf. c. s.: אֲהֵבָךְ
כי אהבך ואת־ביתך Dt. 15, 16.
כי אהבך יי אלהיך Dt. 23, 6.
ואהבך וברכך והרבך וַאֲהֵבֵךְ Dt. 7, 13.
ויאביו אהבו Gn. 44, 20.
אהבת נפשו אהבו 1 Sam. 20, 17.
שמו שלמה ויי אהבו 2 S. 12, 24.
יי אהבו Jes. 48, 14.
מאהבה אשר אהבה אֲהֵבָהּ 2 Sam. 13, 15.
ועבדך אהבה Ps. 119, 140.
3 prf. fem.: אֲהֵבָה
הגידה לי שאהבה נפשי Cant. 1, 7.
בקשתי את שאהבה נפשי Cant. 3, 1.
אבקשה את שאהבה נפשי Cant. 3, 2.
את שאהבה נפשי ראיתם Cant. 3, 3.
את שאהבה נפשי Cant. 3, 4.
3 prf. f. c. s.: אֲהֵבַתְךָ
כלתך אשר־אהבתך Ruth 4, 15.
בת־שאול אהבתהו אֲהֵבַתְהוּ 1 Sam. 18, 28.
2 prf. m.: אָהַבְתָּ
אשר־אהבת את־יצחק Gn. 22, 2.
אהבת צדק Ps. 45, 8.
אהבת רע מטוב Ps. 52, 5.
אהבת כל־דברי־בלע Ps. 52, 6.
עם־אשה אשר־אהבת Eccl. 9, 9.
אהבת אתנן Hos. 9, 1.
ואהבת לרעך כמוך אֲהֵבְתָּ Lev. 19, 18.
ואהבת לו כמוך Lev. 19, 34.
ואהבת את יי אלהיך Dt. 6, 5.
ואהבת את יי אלהיך Dt. 11, 1.
2 prf. c. s.: אֲהַבְתָּנִי
שנאתני ולא אהבתני אֲהַבְתָּנוּ Jud. 14, 16.
במה אהבתנו Mal. 1, 2.
2 prf. f.: אָהַבְתְּ
אהבת משכבם Jes. 57, 8.
ואת כל־אשר אהבת Ez. 16, 37.
1 perf.: אָהַבְתִּי *p.*
מטעמים כאשר אהבתי Gn. 27, 4.
אהבתי את־אדני Ex. 21, 5.
וזה־אהבתי נחפכר־בי Job. 19, 19.
אהבתי מעון ביתך Ps. 26, 8.
אהבתי כי־ישמע יי Ps. 116, 1.
במצותיך אשר אהבתי Ps. 119, 47.
אל־מצותיך אשר אהבתי Ps. 119, 48.
מה־אהבתי תורתך Ps. 119, 97.
ותורתך אהבתי Ps. 119, 113.
לכן אהבתי עדתיך Ps. 119, 119.
על־כן אהבתי מצותיך Ps. 119, 127.
ראה כי־פקודיך אהבתי Ps. 119, 159.
תורתך אהבתי Ps. 119, 163.
כי־אהבתי זרים Jer. 2, 25.
אהבתי אתכם אמר יי Mal. 1, 2.
1 perf. c. s.: אֲהַבְתִּיךְ
נכבדת ואני אהבתיך אֲהַבְתִּיךְ Jes. 43, 4.
איך תאמר אהבתיך Jud. 16, 15.
ואהבת עולם אהבתיך Jer. 31, 3.
3 perf. pl.: אָהֲבוּ
כל־משנאי אהבו מות Prv. 8, 36.
ועמי אהבו כן Jer. 5, 31.
כן אהבו לנוע Jer. 14, 10.
3 prf. pl. c. s.: אֲהֵבוּךְ
וכל־עבדיו אהבוך 1 Sam. 18, 22.
על־כן עלמות אהבוך Cant. 1, 3.
מישרים אהבוך Cant. 1, 4.
אשר אהבום אֲהֵבוּם Jer. 8, 2.
2 perf. pl.: אֲהַבְתֶּם
כי כן אהבתם בני ישראל Am. 4,5.
ואהבתם את־הגר וַאֲהַבְתֶּם Dt. 10, 19.
part.: אֹהֵב, אֹהֶבֶת
ויהודה אהב את־דוד 1 Sam. 18, 16.
אחי אני אהב 2 Sam. 13, 4.
כי אהב היה חירם 1 Reg. 5, 15.
כי־אהב אדמה היה 2 Chr. 26, 10.
אהב צדקה ומשפט Ps. 33, 5.
אהב ימים לראות טוב Ps. 34, 13.
כי יי אהב משפט Ps. 37, 28.
אהב יי שערי ציון Ps. 87, 2.
הרחקת ממני אהב ורע Ps. 88, 19.
יי אהב צדיקים Ps. 146, 8.
אהב מוסר אהב דעת Prv. 12, 1.
בכל־עת אהב הרע Prv. 17, 17.
אהב פשע אהב מצה Prv. 17, 19.
ויש אהב דבק מאח Prv. 18, 23.
קנה־לב אהב נפשו Prv. 19, 8.
איש מחסור אהב שמחה Prv. 21, 17.
אהב יין ושמן לא יעשיר Prv. 21, 17.
אהב טהור־לב Prv. 22, 11.
נאמנים פצעי אוהב Prv. 27, 6.
איש־אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 3.
אהב כסף לא־ישבע כסף Eccl. 5, 9.
אהב בהמון לא תבואה Eccl. 5, 9.
כלו אהב שחד Jes. 1, 23.
כי אני יי אהב משפט Jes. 61, 8.
ואהב גר לתת לו וְאֹהֵב Dt. 10, 18.
ואהב חמס שנאה נפשו Ps. 11, 5.

p. c. s.: אֹהֲבִי
זרע אברהם אהבי Jes. 41, 8.
אֹהֲבֵךְ
אברהם אהבך לעולם 2 Chr. 20, 7.
וְאֹהֲבֶיהָ
ואהבו שחרי מוסר Prv. 13, 24.
part. pl.: אֹהֲבִים
הישכם אהבים את־יי Dt. 13, 4.
pl. constr.: אֹהֲבֵי
ויעלצו בך אהבי שמך Ps. 5, 12.
אהבי תשועתך Ps. 40, 17.
אהבי יי שנאו רע Ps. 97, 10.
אהבי ישועתך Ps. 70, 5.
אהבי לנום Jes. 56, 10.
וְאֹהֲבֵי
ואהבי שמו ישכנ־בה Ps. 69, 37.
ואהבי עשיר רבים Prv. 14, 20.
ואהבי אשישי ענבים Hos. 3, 1.
ואהבי רעהו Mich. 3, 2.
לְאֹהֲבֵי
כמשפט לאהבי שמך Ps. 119, 132.
שלום רב לאהבי תורתך Ps. 119, 165.
pl. c. suff.: אֹהֲבָי
אהבי ורעי Ps. 38, 12.
אני אהביה אהב *Q're.* Prv. 8, 17.
להנחיל אהבי יש Prv. 8, 21.
לְאֹהֲבָי
לאהבי ולשמרי מצותי Ex. 20, 6.
לאהבי ולשמרי מצותי Dt. 5, 10.
אֹהֲבֶיךָ
ולשנא את־אהבך 2 Sam. 19, 7.
למגור לך ולכל־אהביך Jer. 20, 4.
אתה וכל־אהביך Jer. 20, 6.
אֹהֲבֶיהָ
ישליו אהביך Ps. 122, 6.
אֹהֲבָיו
ויבא את־אהביו Esth. 5, 10.
זרש אשתו וכל־אהביו Esth. 5, 14.
ולכל־אהביו Esth. 6, 13.
שומר יי את־כל־אהביו Ps. 145, 20.
וְאֹהֲבָיו
ואהביו כצאת השמש לְאֹהֲבָיו Jud. 5, 31.
לאהביו ולשמרי מצותו Dt. 7, 9.
הברית והחסד לאהביו Neh. 1, 5.
לאהביו ולשמרי מצותיו Dan. 9, 4.
אֹהֲבֶיהָ
וגילו בה כל־אהביה Jes. 66, 10.
אין־לה מנחם מכל־אהביה Thr. 1, 2.
וְאֹהֲבֶיהָ
ואהביה יאכל פריה Prv. 18, 21.
part. fem.: אֹהֶבֶת *sg.*
ורבקה אהבת Gn. 25, 28.
constr.: אֹהֲבַתִּי
אהבתי לדוש Hos. 10, 11.
p. pass. m.: אָהוּב
ואחוב לאלהיו היה Neh. 13, 26.
p. p. fem.: אֲהוּבָה
האחת אהובה הָאֲהוּבָה Dt. 21, 15.
האהובה והשטואה Dt. 21, 15.
לבכר את־בן־האהובה Dt. 21, 16.
inf. constr.: לֶאֱהֹב
עת לאהב Eccl. 3, 8.
לְאַהֲבָה
חשק יי לאהבה אותם Dt. 10, 15.
לאהבה את־יי אלהיכם Dt. 11, 13. 22. Jos. 22, 5. 23, 11.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 19, 9. 30, 6. 16. 20.
לאהבה את שנאיך 2 Sam. 19, 7.
דבק שלמה לאהבה 1 Reg. 11, 2.

וְלַאֲהַבָה
ולאהבה אתו Dt. 10, 12.
ולאהבה את־שם יי Jes. 56, 6.
inf. c. suff.: בְּאַהֲבָם
ויהיו שקוצים כאהבם Hos. 9, 10.
imperat.: אֱהַב־
לך אהב־אשה Hos. 3, 1.
impt. c. s.: אֱהַבְתָּ
אהבה ותצרך Prv. 4, 6.
impt. pl: אֱהַבוּ
אהבו את־יי כל־חסידיו Ps. 31, 24.
p. אֱהֻבוּ
והאמת והשלום אהבו Zach. 8, 19.
וְאֶהֱבוּ
ואהבו טוב Am. 5, 15.
1 imperf.: אֶאֱהַב
אני אהביה אהב Prv. 8, 17.
1 imperf.: וָאֶאֱהַב
ואהב את־יעקב Mal. 1, 2.
וָאֲהֻבֵהוּ
נער ישראל ואהבהו Hos. 11, 1.
אֲהֻבִים
אהבם נדבה Hos. 14, 5.
וְאֲהֻבִם
ואהבם מאד Ps. 119, 167.
2 impf.: תֶּאֱהַב *p.* תֵּאָהֲבִי
ולשנאי יי תאהב 2 Chr. 19, 2.
אל־תאהב שנה Prv. 20, 13.
3 imperf.: יֶאֱהַב
את אשר־יאהב יי Prv. 3, 12.
לא־יאהב לץ חוכח לו Prv. 15, 12.
3 imperf.: יֵאָהֵב, יֶאֱהַב
ומרדף צדקה יאהב Prv. 15, 9.
ודבר ישרים יאהב Prv. 16, 13.
3 imperf.: וַיֶּאֱהַב
ויאהב יצחק את־עשו Gn. 25, 28.
ויאהב יעקב את־רחל Gn. 29, 18.
ויאהב גם־את־רחל Gn. 29, 30.
ויאהב את־הנער Gn. 34, 3.
ויאהב אשה בנחל שורק Jud. 16, 4.
ויאהב שלמה את־יי 1 Reg. 3, 3.
ויאהב רחבעם 2 Chr. 11, 21.
ויאהב המלך את־אסתר Esth. 2, 17.
ויאהב קללה ותבואהו Ps. 109, 17.
3 impf. f.: יֶאֱהַבְנִי
כי עתה יאהבני אישי Gn. 29, 32.
וַיֶּאֱהַבֶהָ
הוכח לחכם ויאהבך וַיֶּאֱהַבֶהוּ Prv. 9, 8.
ויאהבהו מאד 1 Sam. 16, 21.
ויאהבו יהונתן וַיֶּאֱהַבֻהָ 1 Sam. 18, 1.
ותהי־לו לאשה ויאהבה Gn. 24, 67.
ויאהבה אמנון 2 Sam. 13, 1.
3 impf. fem.: וַתֶּאֱהַב
ותאהב מיכל 1 Sam. 18, 20.
2 imperf. pl.: תֶּאֱהֲבוּ
פתים תאהבו פתי Prv. 1, 22.
תֶּאֱהֲבוּ *p.*
ושבעת שקר אל־תאהבו Zach. 8, 17.
2 imperf. pl.: תֶּאֱהָבוּן
לכלמה תאהבון ריק Ps. 4, 3.
part. pl.: הַנֶּאֱהָבִים *Nif-al:*
הנאהבים והנעימם 2 Sam. 1, 23.
part. pl. c. s.: מְאֻהָבַי *Pi-el:*
אלכה אחרי מאהבי מְאֻהָבָי *p.* Hos. 2, 7.
אשר נתנו־לי מאהבי Hos. 2, 14.
אשר הכיתי בית מאהבי Zach. 13, 6.
pl. c. suff.: לְמְאַהֲבָי
קראתי למאהבי Thr. 1, 19.

Digitized by Google

מְאַהֲבֶיךָ *p. pl. c. s.:*
כי נשברו כל־מאהביך Jer. 22, 20.
את־מדיניך לכל־מאהביך Ez. 16, 33.
בחזותיך על־מאהביך Ez. 16, 36.
מאהביך אשר ערבת עליהם Ez. 16, 37.
הנני מעיר את־מאהביך עליך Ez. 23, 22.
וּמְאַהֲבַיִךְ
ומאהביך בשבי ילכו Jer. 22, 22.
מְאַהֲבֶיהָ
ותעגב על־מאהביה Ez. 23, 5.
נתתיה ביד־מאהביה Ez. 23, 9.
ורדפה את־מאהביה Hos. 2, 9.
לעיני מאהביה Hos. 2, 12.
ותלך אחרי מאהביה Hos. 2, 15.

אֲהַבְהַב

פעל כפיל-הזרע כמו סקיקר מן סקר, ועניכו שֹׁכֵב מלך. ויסיס לכוב שׁחוּת כסנוי׳ נרקב יגרע נסקכפל הזרע. *vrb.* duplicata, ut vis intendatur, radice (sicuti סַחְרְחַר): *summopere delectari.* Veteres: amant dare, vel: amant dederunt, in loco Hoseano insequenti:

אֲהַבְוּ הָבוּ

כמו אֲהַבְתִּנִי, נכפילת סכיניו, וכן נמקקוני מזרע נמק, נכפילת סכיניו.
Potius = אֲהַבְתַּנִי iterato suffixo (cf. צִמְּתַתְּנִי).

אהבו הבו קלון מגניה Hos. 4, 18.

אֲהָבִים

ג׳ו רבוי מהזכר אָהֵב, נשלם נמשל נמקרק, ועניכו: שׁ׳ כמו ענגים ווכוכים [טוסלגשפעמן]; נ׳ מכלל קן ויופי [שׁכיוסה].
nom. plur. mascul. אָהֵב: 1) amores, turpes illi quidem atque illiciti, Aquila: *ἀγάπαι.* 2) venustas, gratia, *χάρις.*
אילת אהבים Prv. 5, 19.
אפרים התנו אהבים Hos. 8, 9.

אֲהָבִים

ג׳ו רבוי מהזכר אָהֵב, נשלם נמשל נמקרק, ועניכו: שׁ׳ כמו ענגים ווכוכים [טוסלגשפעמן]; נ׳ מכלל קן ויופי [שׁכיוסה].
sbst. plur. m., amores, graec. *ἔρωτες.*
pl.: בְּאֲהָבִים
נתעלסה באהבים Prv. 7, 18.

אַהֲבָה

ג״כ נויר-המקור, וכולקתו ידוע, לו שׁם הפעולה [דשׁם ליענען], לו שׁם המופעל [ליענען], לו שׁם ענמי׳ כקני׳ [נעלייענען], לין ג׳יסיס המשך והסוניק, וכלפך הדשׁם עם דודים.
sbst. f. ex *infinitivo* ortum, *pr.* abstracte de dilectione seu caritate et divina et naturali (*ἀγάπησις, ἀγάπη, φιλία* apud Hellenistas), deinde, sicut apud Graecos *φιλότης*, de amoris objecto, h. e. sponsa. LXX. *ἀγάπη, ἀγάπησις, φιλία.*
תכסה אהבה Prv. 10, 12.
מכסה־פשע מבקש אהבה Prv. 17, 9.
גם־אהבה גם־שנאה Eccl. 9, 1.
דגלו עלי אהבה Cant. 2, 4.
כי־חולת אהבה אני Cant. 2, 5.
תורכ רצוף אהבה Cant. 3, 10.
שחולת אהבה אני Cant. 5, 8.
אהבה בתענוגים Cant. 7, 7.
כי־עזה כמות אהבה Cant. 8, 6.
לבקש אהבה Jer. 2, 33.
בלבותיו אהבה Hos. 11 4.

וְאַהֲבָה
ואהבה־שם Prv. 15, 17.

דַּאֲהָבָה
תעורדו את־ האהבה Cant. 2, 7. 3, 5. 8, 4.
לכבות את־האהבה Cant. 8, 7.

בְּאַהֲבָה
כל־הון ביתו באהבה Cant. 8, 7.

מֵאַהֲבָה
מאהבה אשר אהבה 2 Sam. 13, 15.
מאהבה מסתרת Prv. 27, 5.

אַהֲבַת *constr.:*
אהבת נפשו אהבו 1 Sam, 20, 17.
אהבת כלולתיך Jer. 2, 2.

וְאַהֲבַת
ואהבת עולם אהבתיך Jer. 31, 3.
ואהבת חסד Mich. 6, 8.

בְּאַהֲבַת
באהבת י׳ את־ישראל 1 Reg. 10, 9.
באהבת י׳ את־עמו 2 Chr. 2, 10.
באהבת אלהיך 2 Chr. 9, 8.

כְּאַהֲבַת
כאהבת י׳ את־בני ישראל Hos. 3, 1.

מֵאַהֲבַת
כי מאהבת י׳ אתכם Dt. 7, 8.
מאהבת נשים 2 Sam. 1, 26.

cum suff.: אַהֲבָתִי
תחת־אהבתי ישטנוני Ps. 109, 4.
ושנאה תחת אהבתי Ps. 109, 5.

אַהֲבָתְךָ
נפלאתה אהבתך לי 2 Sam. 1, 26.

בְּאַהֲבָתוֹ
באהבתו אתה Gn. 29, 20.
באהבתו את כנפשו 1 Sam. 18, 3.
באהבתו אתו 1 Sam. 20, 17.
באהבתו ובחמלתו Jes. 63, 9.
יחריש באהבתו Zeph. 3, 17.

בְּאַהֲבָתָהּ
באהבתה תשגה תמיד Prv. 5, 19.

אַהֲבָתָם
גם אהבתם גם־שנאתם Eccl. 9, 6.
לא אוסף אהבתם Hos. 9, 15.

אָהַד

פל״ע וסוף כמו אָד, שׁסוף לשון כף וגבורה, ולף כמנף כף בשמות פרטיים אָהַד, אֲהִיד.
vrb. inusit. (= אָד). validum s. robustum esse, qua stirpe nituntur n. pr. אָהַד et אֲהִיד.

אַהֲרָא

ג׳ו פרטי לנסר לו לגבולות נסר על-סדרן מנגל ליזולים, לשר יתך בו נהר לקר, ולינכו ליקוק סהקבל בָּסְפָּרָא, לשר על-יד סרי כסיפ נפון-מזרים סדי, ומקום סנסר הוס נפרט לף נודע. ונקלקו מפורטי המקרק, לס ג׳יסיס הנרסף אַדְנָא נכוכס, ויסיס סנסר שׁד׳יחוף נלקרן לקזור, לו ג׳יסיכנוי פרטי לפרת, על-כי מונן הדשׁ הוס נסר נלזוכות לוענוף, כלשר נודע מערך סלזוטת.
n. pr. m. amnis inter Babylonem et Hierosolyma, cuius in finibus cum ludaeis reducibus requievit Esra. Aut est fluvius quidam Ahava, Caspianae finitimus, aut, si אַדְוָה legeris, Adiava, amnis Adiabenes in Syria. אַהְוָה, comparatis linguis jafeticis, invenitur aquae nomen esse.
על־הנהר אהוא להתענות Esr. 8, 21.
ונסעה מנהר אהוא Esr. 8, 31.
אל־הנהר הבא אל־אהוא Esr. 8, 15.

אָהֳדִי

פלע הזשלה כמו לִיט [וון?], והכנית שׁכוו יָהִי, נכלף עם אַי, ונקלמוד הי, וסף׳ נוספת נרקב כשׁער נקבל ולשׁר וכדומה, וסנרסף נכוכס כן לפי דעת קצן נרקב. *adv. ubi* (יָהִי = אַי, *talm.* חַי, cum a prosthet.)
אהי מלכך אפוא Hos. 13, 10.

אַהֲרֹן

פלע הקריקה כמו הֵהּ, וסוף קוון על לוי
interj. eheu (= הֵהּ) Gr. *αἴ*, heu.
אהה אדני י׳ למה Jos. 7, 7.
אהה אדני י׳ כי־על־כן Jud. 6, 22.
אהה בתי הכרע Jud. 11, 35.
אהה כי־קרא י׳ 2 Reg. 3, 10.
אהה אדני והוא שאול 2 Reg. 6, 5.
אהה אדני איכה נעשה 2 Reg. 6, 15.
ואמר אהה אדני י׳ Jer. 1, 6.
אהה אדני י׳ אכן Jer. 4, 10.
אהה אדני י׳ הנה Jer. 32, 17.
ואמר אהה אדני י׳ Ez. 4, 14.
אהה אדני י׳ המשחית Ez. 9, 8.
אהה אדני י׳ כלה Ez. 11, 13.
אהה אדני י׳ המה Ez. 21, 5.
אהה ליום כי קרוב Joel 1, 15.

אָהַל

פ״ב לף-עונר נמקרק נכניכו הקל, ומכוונו כמו הָל לו הלל, שׁסוף לשון נלילה וסיסיס [ג׳יממערן, ג׳ייכען]. נכוסף כוילת ופניעת הקור וסכינונים [הפלגע פערנכי״ענען], ומוסׁ הזשלה לוכות המעשׂה.
vrb. (= הָל) splendere; Qal non invenitur. *Hif.* splendorem diffundere, de lumine lunae. LXX. *ἐπιφαύσκει.*
Hif-il: הֵאִיר
3 *imperf.:* יָאֵר
הן עד־יורח ולא יאהיל Job. 25, 5.

אָהֳל

כמו אֶל [קול] ע״ב, ותעודתו לשון ענילה וגלילה [וועלגען, רוכדען], וגם שׁקר שׁרשים שׁמכווכס גלילה סוזשלו על הסכיכה. וכנוי מוסׁ אָהֳל.
vrb., volvere, globare (= אֶל), ex perpetua verborum torquendi et rotundandi affinitate.

אֹהֶל

ג׳ו לכית לכני מקנה [נעלע] נכני-קדם, וככוויו מקומיו הענולי של גג סקסל, לקן מצכן גם למקום הפכיני לשׁר לנור שׁמה. נס׳ סדעת סוף לקל מועד [עי׳ סנעלע, הקלס, הקשׁה, הזען].
sbst. m., *tentorium*, dictum a *globosa* et concava forma tecti desuper extensi. LXX. *σκηνή, σκήνωμα, σκέπη, παφάρυμα, οἰκία.*
אבי ישב אהל ומקנה Gn. 4, 19.
בבאם אל־אהל Ex. 28, 44. 30, 20.
אל־פתח אהל Ex. 29, 4. 40, 12.
לפני אהל מועד Ex. 29, 10.
פתח אהל מועד Ex. 29, 11. 32.
אשר־יבא אל־אהל מועד Ex. 29, 30.
פתח אהל־מועד Ex. 29, 42. 38, 8.
וקדשתי את־אהל מועד Ex. 29, 44.
על־עבדת אהל מועד Ex. 30, 16.
בין־אהל מועד Ex. 30, 18. 40, 7.
ומשחת בו את־אהל Ex. 30, 26.
את ׀ אהל מועד Ex. 31, 7.
וקרא לו אהל מועד Ex. 33, 7.
יצא אל־אהל מועד Ex. 33, 7.
למלאכת אהל מועד Ex. 35, 21.
פתח אהל מועד Ex. 38, 30.
משכן אהל מועד Ex. 39, 32. 40, 2.
משכן אהל־מועד Ex. 40, 6. 29.
בין־אהל מועד Ex. 40, 30.
בבאם אל־אהל מועד Ex. 40, 32.
הענן את־אהל מועד Ex. 40, 34.
לבוא אל־אהל מועד Ex. 40, 35.
אל־פתח אהל מועד Lev. 1, 3. 4, 4. 8, 3. 4.
פתח אהל מועד Lev. 1, 5. 3, 2. 8, 31. 12, 6.
לפני אהל מועד Lev. 3, 8. 13. 4, 14.
אתו אל־אהל מועד Lev. 4, 5.
אשר־פתח אהל מועד Lev. 4, 7. 18.
מדם הפר אל־אהל מועד Lev. 4, 16.
בחצר אהל מועד Lev. 6, 19.
אל־אהל מועד לכפר Lev. 6, 23.
ומפתח אהל מועד Lev. 8, 33. 10, 6.
ופתח אהל מועד Lev. 8, 35.
אל־פני אהל מועד Lev. 9, 5.
ואהרן אל־אהל מועד Lev. 9, 23.
בבאכם אל־אהל מועד Lev. 10, 9.
פתח אהל מועד Lev. 14, 11. 23. 15. 14. 29. 16, 7. 17, 4. 5. 6. 9. 19, 21.
אהל מועד ואת־ Lev. 16, 20. 33.
ובא אהרן אל־אהל מועד Lev. 16, 23
ונסע אהל־מועד Num. 2, 17.
לפני אהל מועד Num. 3, 7. 8, 9.
את־כל־כלי אהל מועד Num. 3, 8.
פתח אהל מועד Num. 3, 25.
לפני אהל־מועד Num. 3, 38.
ואת־אהל מועד Num. 4, 25.
פתח אהל מועד Num. 4, 25.
את־עבדת אהל מועד Num. 4, 30.
אל־פתח אהל מועד Num. 6, 10. 13. 10, 3. 16, 19. 17, 15. 20, 6.
פתח אהל מועד Num. 6, 18. 16, 18. 25, 6. 27, 2.
את־עבדת אהל מועד Num. 7, 5. 18, 6. 21. 23.
ובבא משה אל־אהל מועד Nu. 7, 89.
לעבד את־אהל מועד Num. 8, 15.
בעבדת אהל מועד Num. 8, 24.
ולקחת אתם אל־ אהל מועד Num. 11, 16.
שלשתכם אל־אהל מועד Num. 12, 4.
ויפנו אל־אהל מועד Num. 17, 7.
אל־פני אהל מועד Num. 17, 8.
אל־אהל העדות Num. 17, 23.
לפני אהל העדת Num. 18, 2.
משמרת אהל מועד בני ישראל אל־אהל מועד Num. 18, 4.
פני אהל־מועד Num. 18, 22.
אתו אל־אהל מועד Num. 19, 4.
ויושכינו שם את־אהל Num. 31, 54.
פתח אהל מועד Jos. 18, 1.
אל־אהל יעל Jos. 19, 51.
הצבאות פתח אהל Jud. 4, 17.
ויבס יואב אל־אהל י׳ 1 Sam. 2, 22.
כס יואב אל־אהל י׳ 1 Reg. 2, 28.
ויבא בניהו אל־אהל י׳ 1 Reg. 2, 29.
ואת־אהל מועד ואת־כל 1 Reg. 2, 30.
ויבאו אל־אהל אחד 1 Reg. 8, 4.
ויבאו אל־אהל אחר 2 Reg. 7, 8.
לפני משכן אהל־מועד 2 Reg. 7, 8.
ויט־לו אהל 1 Chr. 6, 17.
ואהיה מאהל אל־אהל 1 Chr. 15, 1.
משמרת אהל־מועד 1 Chr. 17, 5.
שם היה אהל מועד 1 Chr. 23, 32.
כי נטה־לו אהל 2 Chr. 1, 3.
מלפני אהל מועד 2 Chr. 1, 4.
ואת־אהל מועד 2 Chr. 1, 13.
אהל ׀ משכנות רשעים 2 Chr. 5, 4.
Job. 21, 28.

Digitized by Google

לשמש שם־אהל בהם Ps. 19, 5.
אהל שכן באדם Ps. 78, 60.
אהל בל־יצען Jes. 33, 20.

אֹהֶל

ואהל רשעים אינכו Job. 8, 22.
ואהל ישרים יפריח Prv. 14, 11.

הָאֹהֶל

והוא ישב פתח־האהל Gn. 18, 1.
ויהי לקראתם מפתח האהל Gn.18,2
שמעת פתח האהל Gn. 18, 10.
כל־האהל ולא מצא Gn. 31, 34.
אל־מול פני האהל Ex. 26, 9.
וחברת את־האהל Ex. 26, 11.
ביריעת האהל Ex. 26, 12.
בארך יריעת האהל Ex. 26, 13.
מסך לפתח האהל Ex. 26, 36.
ואת כל־כלי האהל Ex. 31, 7.
ומשה יקח את־האהל Ex. 33, 7.
כצאת משה אל־האהל Ex. 33, 8.
ועמד פתח האהל Ex. 33, 9.
עמד פתח האהל Ex. 33, 10.
לא ימיש מתוך האהל Ex. 33, 11.
לחבר את־האהל Ex. 36, 18.
מסך לפתח האהל Ex. 36, 37.
את־האהל ואת־כל־כליו Ex.39,33.
ואת מסך פתח האהל Ex. 39, 38.
ויפרש את־האהל Ex. 40, 19.
את־מכסה האהל Ex. 40, 19.
הענן מעל האהל Num. 9, 17.
סביבת האהל Num. 11, 24.
ויעמד פתח האהל Num. 12, 5.
והענן סר מעל האהל Num. 12, 10.
ומשמרת כל־האהל Num. 18, 3.
לכל עבדת האהל Num. 18, 4.
כל־הבא אל־האהל Num. 19, 14.
וחזה על־האהל Num. 19, 18.
על־פתח האהל Dt. 31, 15.
ויקחום מתוך האהל Jos. 7, 23.
עמד פתח האהל Jud. 4, 20.
את־יתד האהל Jud. 4, 21.
ויבא עד־האהל Jud. 7, 13.
ונפל האהל Jud. 7, 13.
בתוך האהל אשר נטה 2 Sam.6,17.
ויטו לאבשלום האהל 2 Sam.16,22.
את־קרן השמן מן־האהל 1 Rg.1,39.
לבית האהל למשמרות 1 Chr.9,23.
ויציגו אתו בתוך האהל 1Chr.16,1.
רחב האהל Ez. 41, 1.

וָהָאֹהֶל

חמשכן והאהל Num. 3, 25.

c. h finis: הָאֹהֱלָה

וימחר אברהם האהלה Gn. 18, 6.
ויבאה יצחק האהלה Gn. 24, 67.
ויבאו האהלה Ex. 18, 7.
עד־באו האהלה Ex. 33, 8.
כבא משה האהלה Ex. 33, 9.
ולא יצאו האהלה Num. 11, 26.
וירצו האהלה Jos. 7, 22.
ויסר אליה האהלה Jud. 4, 18.

בְּאֹהֶל

ויבא לבן באהל־יעקב Gn. 31, 33.
ויבא באהל רחל Gn. 31, 33.
באהל מועד מחוץ Ex. 27, 21.
לפני העדת באהל מועד Ex.30,36.
את־השלחן באהל מועד Ex.40,22.
את־המנרה באהל מועד Ex.40,24.
מזבח החהב באהל מועד Ex.40,26.
אשר באהל מועד Lev. 4, 7. 8.
לא־יהיה באהל מועד Lev. 16, 17.
במדבר סיני באהל מועד Num.1,1.
בני־גרשון באהל מועד Num.3,25.
מלאכה באהל מועד Num. 4, 3.
בני־קהת באהל מועד Num.4,4.15.
עבדה באהל מועד Num. 4, 23.
בני הגרשני באהל מועד Num.4,28.
עבדתם באהל מועד Num.4,31.33.
לעבדה באהל מועד Nu.4,35.39.43.
כל־העבד באהל מועד Num.4,37.41.
משא באהל מועד Num. 4, 47.
בני־ישראל באהל מועד Num.8,19.
עבדתם באהל מועד Num. 8, 22.
את־אחיו באהל מועד Num.8,26.
נראה באהל מועד Num. 14, 10.
ותנחתם באהל מועד Num.17,19.
לפני יי באהל העדת Num. 17, 22.
עבדתכם באהל מועד Num.18, 31.
אדם כי־ימות באהל Num. 19, 14.
ותתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
ויתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
מתהלך באהל 2 Sam. 7, 6.
וימאס באהל יוסף Ps. 78, 67.
אם־אבא באהל ביתי Ps. 132, 3.
באהל דוד Jes. 16, 5.
באהל בת־ציון Thr. 2, 4.

בָּאֹהֶל

ויאמר הנה באהל Gn. 18, 9.
וכל־אשר באהל Num. 19, 14.
ויירא יי באהל Dt. 31, 15.
מנשים באהל תברך Jud. 5, 24.
הקדש אשר באהל 1 Reg. 8, 4.
כלי הקדש אשר באהל 2 Chr. 5, 5.

וּבְאֹהֶל

באהל־יעקב ובאהל לאח Gn.31,33.
ובאחל שחי האמהת Gn. 31, 33.

כְּאֹהֶל

ונגלה מני כאהל רעי Jes. 38, 12.

וימתחם כאהל לשבת Jes. 40, 22.

לְאֹהֶל

יריעת עזים לאהל Ex. 26, 7.
לאהל על־המשכן Ex. 36, 14.
המשכן לאהל מועד Ex. 39, 40.
וכן יעשה לאהל מועד Lev. 16,16.
סביב לאהל־מועד Num. 2, 2.
לאהל העדת Num. 9, 15.
שוער פתח לאהל מועד 1Chr.9,21.
אשר לאהל מועד 2 Chr. 1, 6.
לאהל העדות 2 Chr. 24, 6.

לָאֹהֶל

ועשית מכסה לאהל Ex. 26, 14.
ויעש מכסה לאהל Ex. 36, 19.
שמרי הקפים לאהל 1 Chr. 9, 19.

מֵאֹהֶל

ויצא מאהל לאמו Gn. 31, 33.
מאהל מועד לאמר Lev. 1, 1.
ואהיה מאהל אל־אהל 1 Chr.17,5.
ויסחד מאהל Ps. 52, 7.

cum suff.: מֵאָהֳלֵי

בסוד אלוה עלי אהלי Job. 29, 4.
אם־לא אמרו מתי אהלי Job.31,31.
אהלי שדד Jer. 10, 20.
אין־נטה עוד אהלי Jer. 10, 20.

מֵהָאֳהָלַי

בתוך האהלי Jos. 7, 21.

לְאָהֳלַי

ויחנו סביב לאהלי Job. 19, 12.

p. אָהֳלָךְ

וידעת כי־שלום אהלך Job. 5, 24.

אָהֳלָךְ

הרחיבי מקום אהלך Jes. 54, 2.

p. בְּאָהֳלָךְ

לי מי־יגור באהלך Ps. 15, 1.
אגורה באהלך Ps. 61, 5.
ונגע לא־יקרב באהלך Ps. 91, 10.

לְאָהֳלָךְ

והלכת לאהלך Jud. 19, 9.

אָהֳלָה

ויתגל בתוך אהלה Gn. 9, 21.
ויט אהלה בית־אל מים Gn. 12,8.
אשר־היה שם אהלה Gn. 13, 3.
ויט אהלה מהלאה Gn. 35, 21.

cum suff.: אָהֳלוֹ

וים־שם אהלו Gn. 26, 25.
ויעקב תקע את־אהלו Gn. 31, 25.
אשר נטה־שם אהלו Gn. 33, 19.
איש פתח אהלו Ex. 33, 8. 10.
את־המשכן את־אהלו Ex. 35, 11.
איש לפתח אהלו Num. 11, 10.
ואת־צאנו ואת־אהלו Jos. 7, 24.
וים אהלו עד־אלון Jud. 4, 11.
יסחירני בסתר אהלו Ps. 27, 5.

בְּאָהֳלוֹ

איש לאשר באהלו Ex. 16, 16.
והנה טמונה באהלו Jos. 7, 22.
ואת־כליו שם באהלו 1 Sam.17,54.
אור חשך באהלו Job. 18, 6.
תשכן באהלו Job. 18, 15.
ירע שריד באהלו Job. 20, 26.
ואזבחה באהלו Ps. 27, 6.
איש באהלו יקומו Jer. 37, 10.

לְאָהֳלוֹ

וישב מחוץ לאהלו Lev. 14, 8.
לא נלך איש לאהלו Jud. 20, 8.

מֵאָהֳלוֹ

ינתק מאהלו מבטחו Job. 18, 14.

pl.: אָהֳלִים

איש תם ישב אהלים Gn. 25, 27.
ישליו אהלים Job. 12, 6.
תקעו עליה אהלים Jer. 6, 3.

וְאָהֳלִים

היה צאן־דבקר ואהלים Gn. 13, 5.
ואהלים כאשר המה 2 Reg. 7, 10.

pl.: בְּאָהֳלִים

דרך השכוני באהלים Jud. 8, 11.
כי באהלים תשבו Jer. 35, 7.
ונשב באהלים Jer. 35, 10.
עוד אושיבך באהלים Hos. 12, 10.

pl. constr.: אָהֳלֵי

מעל אהלי האנשים Num. 16, 26.
וגם־אהלי מקנה 2 Chr. 14, 14.
ואש אכלה אהלי־שחד Job.15, 34.
אהלי אדום Ps. 83, 7.
עם־אהלי קדר Ps. 120, 25.
שב שבות אהלי יעקוב Jer.30, 18.
ויטע אהלי אפדנו Dan. 11, 45.
ראיתי אהלי כושן Hab. 3, 7.
את־אהלי יהודה Zach. 12, 7.

בְּאָהֳלֵי

וישכן באהלי־שם Gn. 9, 27.
מדור באהלי־רשע Ps. 84, 11.
באהלי צדיקים Ps. 118, 15.

כְּאָהֳלֵי

כאהלי קדר Cant. 1, 5.

מֵאָהֳלֵי

ער וענה מאהלי יעקב Mal. 2, 12.

pl. c. suff.: אָהֳלֶיךָ

פתאום שדדו אהלי Jer. 4, 20.

אָהֳלֶיךָ

מה־טבו אהלך יעקב Num. 24, 5.

בְּאָהֳלֶיךָ

וישששכר באהלך Dt. 33, 18.
באהלך עולה Job. 11, 14.

לְאָהֳלֶיךָ

והלכת לאהלך Dt. 16, 7.
לאהלך ישראל 1 Reg. 12, 16.
איש לאהליך ישראל 2 Chr.10, 16.

מֵאָהֳלֶיךָ

תרחיק עולה מאהלך Job. 22, 23.

אָהֳלֵיכֶם

שובו אל־אהליכם Jos. 22, 8.

בְּאָהֳלֵיכֶם

ותרגנו באהליכם Dt. 1, 27.

לְאָהֳלֵיכֶם

שובו לכם לאהליכם Dt 5, 30.
ולכו לכם לאהליכם Jos. 22, 4.

pl. c. suff.: לְאָהֳלֵיהֶן

שלח איש לאהליו Jud. 7, 8.
וינסו איש לאהליו 1 Sam. 4, 10.
שלח איש לאהליו 1 Sam. 13, 2.
נסו איש לאהלו 2 Sam. 18, 17.
נס איש לאהליו 2 Sam. 19, 9.
איש לאהליו ישראל 2 Sam. 20, 1.
מעל־העיר איש לאהליו 2 S.20,22.
וילך ישראל לאהליו 1 Reg. 12,16.
וינס העם לאהליו 2 Reg. 8, 21.
וינסו איש לאהלי 2 Reg. 14, 12.
כל־ישראל לאהליו 2 Chr. 10, 16.
וינסו איש לאהליו 2 Chr. 25, 22.

אָהֳלֵיהֶם

נצבים פתח אהליהם Num. 16, 27.
ואת־בתיהם ואת־אהליהם Dt.11,6
וילכו אל־אהליהם Jos. 22, 6.
אל־אהליהם ויברכם Jos. 22, 7.
ויעזבו את־אהליהם 2 Reg. 7, 7.
ויכו את־אהליהם 1 Chr. 4, 41.
אהליהם וצאנם יקחו Jer. 49, 29.

וְאָהֳלֵיהֶם

ואהליהם יבאו כדי־ארבה Jud.6,5.

בְּאָהֳלֵיהֶם

וישבו באהליהם 1 Chr. 5, 10.
בני־ישראל באהליהם 2 Reg.13,5.

אַהֲלִים

פעל גויר־פסס, ועניכו הכנת הפעל לו הקפתו [נעלעמן], לו כסיעה נאלן עם לפלים. הכנה כמו כל כלי הכלל מכוונו. ונגזרת [לוהלות פ' ע"ו] כמנף האהל, כלומר עזים לפל.

verb. denom., tentorium figere aut movere, *σκηνοῦν* et *ἀποσκηνοῦν*. Latine: *tendere* (zelten). *Pi-el* idem. LXX. *σκηνοῦν*, *ἀποσκηνοῦν*.

3 imperf.: וַיֶּאֱהַל

ויאהל עד־סדם Gn. 13, 12.
ויאהל אברם ויבא Gn. 13, 18.

Pi-el: אֵהַל

3 imperf.: יֶהֱל

ולא־יהל שם ערבי Jes. 13, 20.

אַהֲלִים

ז"ח לעץ וכי המכוכה שלוע [*ἀλόη*], ועץ סוס לוכחי נאלן הדו מוכחית, ופכיו לדוס ודומס לפרודות פלפלין; וסיכסס ליכי יקרלהו נשפת רומי עקבת־קשרית שגשלשבת, ועמו יקר ומכוחמי. הקדמונים קשנו שגדל נגן עדן, כענוד יקרותו וקציכותו, וכלמר כ"ל [ב' ע"ו] שלמונים שלוום גן עדן, וכתרגום תהלים [מ"ה ע'] מירלי דכית ומקסיל שלוחין, וכתרגום שה"ש [ו' י"ל] מירלי דכית ומקסיל שלוחון. ומעמו נרייי כרלה שנעשה דכר סמוכן ומעשר כנוריית. וכמלת נגזרת ולת נכתר ולת בָּאָהֶל, וכן: מלי כוריית אַהֲלָא, וכן [שנת] תרי נוני לסהלת והשס אַהֲלֵי לים מוכר אַהֲל. פשרש עשנת הודו שנקלת עץ סוס לסיל [aghil].

sbst. m., arbor Indica, fructu rubro ac rotundo, ut piper, rubente ligno atque odorato. Alex: *στακή*, *ξυλαλόη*. Qimchi cum arab. זנדל idem esse contendit (lignum santalinum), quae arbor et ipsa in India est indigena. Est potius agallochum (indice: aghil, Linn: Excoecaria Agallocha), et re et nomine indicae originis.

אֲהָלִים

רבוי וכר לכתוי עץ שלוחן [שלשת־הסלן], ושקסיל שלוחין נתרגוס הוא וס; (*ξυλαλόη*).

n. pl. m., lignum aloes s. agallochi. Al: *ἀλώθ*, *θυιάμα*.

Digitized by Google

pl.: אֳהָלִים
Prv. 7, 17. אהלים וקנמון

כְּאֳהָלִים
Num. 24, 6. כאהלים נטע יי

אֲהָלוֹת
סגנוי נקנס לכנוי עני קלוסן [שלשע-כייסע], וכוכר כין סוכ וכלכ.
n. pl. f., arbores agallochi suave olentes. LXX. *ἀλοή*.

וַאֲהָלוֹת
Ps. 45, 9. מר־ואהלות קציעות
Cant. 4, 14. מר ואהלות

אוּ

שלש הסאלה כמו סיס [וויס?], ולהקיון קמוכו אי שמוש סיס.
adv. interr. *u-bi*, K'tib: = אַי.
Prv. 31, 4. *K'tib.* ולרוזנים אוּ שכר

אוּב

ע"נ וקעניע עכיכו נכיכס וקעילה [הסאכל ויין], וקכס שקל לו עס אָבֵב, שקר כוכלקתו נקריעית קכיכס, והע"ו וע"ע עקקלפיס נלשון לכוב. וקכס שקנ נקניק הסס אַבּוּב [קלשטע], ע"ע קכיכותו וכיכיותו, כמו קלינ מן קלל, סדומס נסוכלקס לוס. וקשר נשרכי כמו שוב סיכו ז"יך לוס, כי עס שות הקנוע" כמוכ נשות הסריקס.
v. intr., cavum esse, aramaice אַב h.e. אָבֵב, hinc אֲבוּבִ tibia, fistula, propter cavitatem, sicut חָלַל a חָלָל.

אוֹב
ע"נ וכוכלקתו: ק' נשן נכוב של המלקת וכעל הלשון [הסאכל-כוין], שקר יגוב כו רוק הסוכלקה וככיכוף [נעשוואר-גייסע], ויכקע סקול הלקת כלשו מקרן יקניף. וכוכלל מוס שו על קרוס וכוכל הסשר, שו על הסכלף שו לקוסס וכוכל הסשים, שקר יציר הסשים מקרן ע"י עלמות מתים, לשנן עכה הלוחיות ויסי לקריק. ויקלקו לשו נעל שוב ולקשם נעלת שוב. כ' דכר הכנוב וקנוב וכוכ כלר [שלוין], ונכרף עס כלר וקעק. וסוס נ"כ הקשם עכס פרטי לוכוק, ככוי לסקוס נכוב [הסאכל-וועג].
sbst. m., 1) *uter*, lagena cava ac capax; 2) *venter pythonis*, qui obsessus instar utris inflati turgescit, ex quo spiritus immundus de futuris interrogatus respondet. Deinde partim de ipso *daemone* ventriloquo, partim de ipso *pythone*, necromanti aut hariolo. LXX. *ἐγγαστρίμυθος, θελητής, φυσητήρ, ἐκ τῆς γῆς φωνεῖν.*
Lev. 20, 27. אוב או ידעני
Dt. 18, 11. ושאל אוב וידעני
1 Sam. 28, 7. אשת בעלת־אוב
1 Sam. 28, 7. הנה אשת בעלת־אוב
2 Reg. 21, 6. ועשה אוב וידעונים
2 Chr. 33, 6. ועשה אוב וידעוני

בָּאוֹב
1 Sam. 28, 8. קסומי נא לי באוב
1 Chr. 10, 13. וגם־לשאול באוב

כְּאוֹב
Jes. 29, 4. כאוב מארץ קולך

pl.: הָאֹבוֹת, הָאֹבֹת
Lev. 19, 31. אל־תפנו אל־האבת
Lev. 20, 6. אשר תפנה אל־האבת
1 S. 28, 3. ושאול הסיר את־האבות
1 Sam. 28, 9. הכרית את־האבות
2 Reg. 23, 24. וגם את־האבות
Jes. 8, 19. דרשו אל־האבות
Jes. 19, 3. ואל־האבות

pl.: כְּאֻבוֹת
Job. 32, 19. כאבות חדשים יבקע

אוּד

תעודתו שרשית: ק' כמו עִיד, ומוק לשון סנוב וכתיכס [דרעסען, וועכדען], וכן נשמת כוזי קויל, לשון מסנ והפיכס, וכגול מוס אִיד שס. כ' עניכו סנוב ועטיפס, וכלקף עס עֵדָה, עֶטֶה [קומפילען, קומלעקקען, נעלעקקען], ומוס כגול הסס אָד מְאֹד, אְוֹד אֵיד, אֹד
verb. inus., 1) torquere, *rotare* (עֵד = אוּד), 2) *tegere*, velare (cf. עֵדָה, עֶטֶה).

pl. fem.: אוֹדֹת, אֲדֹוֹת
ע"נ כיכוי וקכוליי, ועכיכו סכוס [קוריוזקכען]: קולם לכוב נסקשל עס על, לסולינ הסנס [קוס-וועגען]. סיקיל אד שעניכו סנוב, ומוס הסס, כמו סנס מן סנג.
n. pl. f., caussae, vicissitudines, a vertendo, sic סִבָּה a verbo סָבַב. Plerumque cum בַּל, propter (caussas), eo quod. Graece: *περί, διά.*
Gn. 21, 11. על אודת בנו
Gn. 21, 25. על אדות באר המים
Gn. 26, 32. על־אדות הבאר
Ex. 18, 8. על־אודת ישראל
Num. 12, 1. על־אדות האשה
Num. 13, 24. על אדות האשכול
Jud. 6, 7. על אדות מדין
2 Sam. 13, 16. אל־אדות הרעה
Jer. 3, 8. על־כל־אדות אשר נאפה

pl. c. suff.: אֲדוֹתַי
Jos. 14, 6. על אדתי ועל־

אֲדוֹתֶיךָ
Jos. 14, 6. ועל־אדותיך בקדש

אְוֹד
ע"נ ועכיכו לכר הסקסן ומקנב כקב [פייער-וועכדער], וכן נגמרת [כיינס ל"ג ע"ק] לוד לכר סשלסט קס [שיי-ציי], ושרשו לוד.
sbst. m., res *gyro circumacta*, *rutabulum*, quo ignis versatur. Alex. *δαλός*, titio.
Zach. 3, 2. אוד מצל מאש

כְּאֵוּד
Am. 4, 11. כאוד מצל משרפת

pl.: הָאוּדִים
Jes. 7, 4. האודים חעשנים האלת

אֵד
ע"נ כיכוכי [כמו מק], ועכיכו ומכוונו כסוי ועטוי ענן [דונסט-טילעג], והשרש לד, שסוק כמו עדה ועטה לשון כסוי, וכן ענן נשרשו פעלי ונגוקתו כמו לד, על-כי הענן כסוי השמים.
n. part. m., *tegumentum* nubium, quo coelum operitur seu obvelatur. Rad. אָדַד tegere, involvere, sicuti etiam עָנַן, propr. est involucrum idque crassius. LXX. *νεφέλη.*

וְאֵד
Gn. 2, 6. ואד יעלה מן־האדץ

cum suff.: לְאֵדוֹ
Job. 36, 27. יזקו מטר לאדו

אֵיד
ע"נ על עשקל חֵיק, לֵיל, אֵיל, רֵישׁ, וסס כמו לֵיל, חֵיק, אֵיד וכלומס. סולקתו נרס ונקס, או סקפס וסכיכס על דכר, ומוס סוקל הסס לנרס [קומפענגונג], וכי נס נרס ונוקס לומוק לו נשכון. ומוס כשכש הסס אֵיד נעמרק, שעניכו קג ויוס טוב של הכולכיס, ע"ש סקפות [קומפאקט] ותסלוכות [פרעפעסיאנען] לשר יקונו נהן.
sbst. m. (ex forma haud rara, pro אִיד), *infortunium*, calamitas, *angustiae*, metaphora non a caligine sive nebula, sed a cingendo et coarctando (אָד) desumta. Graece: *ἀπορία, ἀπώλεια.* Talmudice: אֵיד de festis Christianorum dicitur, non odiose, sed eo quod *pompis* solemnibus celebrari solent.
Job. 21, 30. כי ליום איד יחשך רע
Job. 31, 3. הלא־איד לעול
Job. 31, 23. כי־פחד אלי איד אל
Jer. 48, 16. קרוב איד־מואב לבוא
Jer. 49, 8. איד עשו הבאתי עליו

וְאֵיד
Job. 18, 12. ואיד נכון לצלעו

לְאֵיד
Prv. 17, 5. שמח לאיד לא ינקה

cum suff.: אֵידִי
2 Sam. 22, 19. יקדמני ביום אידי
Ps. 18, 19. יקדמוני ביום־אידי

וְאֵידְכֶם
Prv. 1, 27. ואידכם כסופה יאתה

בְּאֵידְכֶם
Prv. 1, 25. גם־אני באידכם אשחק

אֵידוֹ
Prv. 6, 15. פתאם יבוא אידו
Ob. 1, 13. ברעתו ביום אידו
Ob. 1, 13. בחילו ביום אידו

אֵידָם
Dt. 32, 35. כי קרוב יום אידם
Job. 21, 17. ויבא עליהמו אידם
Job. 30, 12. ויסלו עלי ארחות אידם
Prv. 24, 22. כי־פתאם יקום אידם
Jer. 18, 17. אראם ביום אידם
Jer. 46, 21. כי יום אידם בא עליהם
Jer. 49, 32. אביא את־אידם
Ez. 35, 5. על־ידי חרב בעת אידם
Ob. 1, 13. בשער־עמי ביום אידם

cum suff.: אֵידֵךְ
Prv. 27, 10. אל־תבוא ביום אידך

מְאֹד
ע"נ על עשקל מְצַד, נסיוס הסיומי" נלי קנועס, והולקת עכיכו קיוק ועמן [קרעפט, שעפרקע], ועעולקו לקשיק כקשר נסשרש קשר קיל, לשון קשוי ומוכו [קומנירעפע]. ומוס קסיס עלת הטעס לקוק הענין וקוקר מס [ועפכ], לומר כקמן וקוק על-יקר.
sbst. m. (sicuti: מְצַד), *vis, robur*, ab accingendo (אָד cf. *εὐζωνος*). LXX: *δύναμις, ἰσχύς.* Deinde *adverb. valde*, admodum, *σφόδρα.*

nom. c. s.: מְאֹדֶךָ
Dt. 6, 5. ובכל־נפשך ובכל־מאדך

מְאֹדוֹ
2 Reg. 23, 25. ובכל־נפשו ובכל־מאדו

adv.: מְאֹד
Gn. 1, 31. והנה־טוב מאד
Gn. 4, 5. ויחר לקין מאד
Gn. 7, 18. ויגברו המים וירבו מאד
Gn. 7, 19. גברו מאד מאד
Gn. 12, 14. כי־יפה הוא מאד
Gn. 13, 13. וחטאים ליי מאד
Gn. 15, 1. שכרך הרבה מאד
Gn. 19, 3. ויפצר־בם מאד
Gn. 24, 11. וירץ הדבר מאד
Gn. 17, 2. וארבה אותך במאד מאד
Gn. 17, 6. והפרתי אתך במאד מאד
Gn. 17, 20. והרביתי אתו במאד מאד
Gn. 26, 13. עד כי־גדל מאד
Gn. 26, 16. עצמת ממנו מאד
Gn. 41, 31. כי־כבד הוא מאד
Gn. 50, 9. המחנה כבד מאד
Ex. 1, 20. ויעצמו מאד
Ex. 9, 3. דבר כבד מאד
Ex. 10, 19. רוח־ים חזק מאד
Ex. 11, 3. משה גדול מאד
Ex. 12, 38. מקנה כבד מאד
Ex. 14, 10. ויראו מאד ויצעקו
Ex. 19, 18. ויחרד כל־ההר מאד
Ex. 1, 7. ויעצמו במאד מאד
Num. 11, 10. ויחר־אף יי מאד
Num. 12, 3. משה ענו מאד
Num. 11, 33. מכה רבה מאד
Num. 14, 7. טובה הארץ מאד מאד
Num. 14, 39. ויתאבלו העם מאד
Num. 22, 3. מפני העם מאד
Dt. 6, 3. ואשר תרבון מאד
Dt. 20, 15. חרחקת ממך מאד
Dt. 24, 8. לשמר מאד ולעשות
Esth. 4, 4. ותתחלחל המלכה מאד
Jos. 8, 4. מן־העיר מאד
Jos. 10, 2. ויראו מאד
Jud. 3, 17. איש בריא מאד
Jud. 12, 2. ועמי ובני־עמון מאד
1 Sam. 18, 30. ויקר שמו מאד
1 Sam. 18, 15. אשר־הוא משכיל מאד
1 Sam. 19, 1. חפץ בדוד מאד
1 Sam. 21, 13. וירא מאד מפני
1 Sam. 28, 21. כי־נבהל מאד
1 Sam. 20, 19. ושלשת תרד מאד
1 Sam. 25, 15. טבים לנו מאד
2 Sam. 3, 8. ויחר לאבנר מאד
1 Reg. 1, 6. טוב־תאר מאד
1 Reg. 7, 47. מרב מאד מאד
2 Reg. 10, 4. ויראו מאד מאד
Jes. 47, 9. בעצמת חבריך מאד
Jes. 56, 13. יתר מאד
Jer. 18, 13. שעררת עשתה מאד
Jer. 48, 16. ורעתו מהרה מאד
Ez. 47, 7. עץ רב מאד
Joel. 2, 11. כי רב מאד מחנהו
Joel 2, 11. ונורא מאד ומי
Zach. 14, 4. גיא גדולה מאד
Ps. 21, 2. מה־יגילו מאד
Ps. 31, 12. ולשכני מאד
Ps. 46, 2. בצרות נמצא מאד
Ps. 79, 8. כי דלונו מאד
Ps. 97, 9. מאד נעלית
Ps. 96, 4. גדול יי ומהלל מאד
Ps. 112, 2. במצותיו חפץ מאד
Ps. 142, 7. כי־דלותי מאד
Job. 2, 13. גדל הכאב מאד
1 Chr. 21, 13. רבים רחמיו מאד
1 Chr. 21, 13. צר־לי מאד
2 Chr. 9, 1. בחיל כבד מאד
2 Chr. 33, 12. ויכנע מאד
2 Chr. 33, 14. ויגביהה מאד
2 Chr. 24, 24. חיל לרב מאד
2 Chr. 30, 13. קהל לרב מאד
1 Chr. 20, 2. חרציא הרבה מאד
2 Chr. 35, 23. כי החליתי מאד

adv.: בִּמְאֹד
Gn. 17, 2. וארבה אותך במאד מאד
Gn. 17, 6. והפרתי אתך במאד מאד
Gn. 17, 20. והרביתי אתו במאד מאד
Ex. 1, 7. ויעצמו במאד מאד
Ez. 9, 9. גדול במאד מאד
Ez. 16, 13. ותיפי במאד מאד

לִמְאֹד
2 Chr. 16, 14. שרפה גדולה עד־למאד

עַד־מְאֹד
Gn. 27, 33. חרדה גדלה עד־מאד
1 S. 11, 15. אנשי ישראל עד־מאד
1 Sam. 25, 36. והוא שכר עד־מאד
2 Sam. 2, 17. קשה עד־מאד
1 Reg. 1, 4. יפה עד־מאד
Jes. 64, 8. אל־תקצף יי עד־מאד
Jes. 64, 11. ותענו עד־מאד
Ps. 38, 7. שחותי עד־מאד
Ps. 38, 9. ונדכיתי עד־מאד
Ps. 119, 43. דבר־אמת עד־מאד

Digitized by Google

Ps. 119, 51. הליצני עד־מאד
Ps. 119, 8. אל־תעזבני עד־מאד
Ps. 119, 107. נעניתי עד־מאד
Dan. 8, 8. הגדיל עד־מאד
Dan. 11, 25. ועצום עד־מאד

אָוָה

ד"ד

פ"נ קפיצה וקפילה [נענעטרען, פֿערלאנגען], ודומה לו לקה, וכנדף עם כסף ויין וקפה. סכנד קונ הפעולה, ונקשר לכוב עם נפש. הקפ"על: זאיפה וקפילה על־דבר [ויך ועפטנען], וכנדף עם זאף וענג, ונקשר עם הפש מזשב וס ניקס הפעולה. ולקשר מהזשב הוק ג"כ כלאון רומי וסודו, כלקשר קילקה כל־לאלם נלוק קס"ג נסוף הספר.

vrb., cupere, concupiscere. *Pi-el:* valde cupere, affectare, subiecto plerumque per voc. נֶפֶשׁ expresso. Alex: ἐπιθυμεῖν, ἐπιποθεῖν, αἱρετίζεσθαι, ἐθέλειν. *Hitp.:* desiderare, vehementer appetere, adamare. (= תָּאַב, יָאַב, אָבָה a radice: *ab*, *av*, etiam ling. indogermanicarum propria).

Pi-el: אִוָּה 3 *perf.:*
Ps. 132, 13. אוה למושב לו
3 *perf. f.:* אִוְּתָה
Job. 23, 13. ונפשו אותה ויעש
Prv. 21, 10. נפש רשע אותה־רע
Mich. 7, 1. בכורה אותה נפשי
1 *perf. c. suff.:* אִוִּיתִיךָ
Jes. 26, 9. נפשי אויתיך בלילה
אִוִּיתִיהָ
Ps. 132, 14. פה אשב כי אותיה
3 *imperf.:* תְּאַוֶּה *fem.:*
Dt. 12, 20. כי־תאוה נפשך
Dt. 14, 26. בכל אשר־תאוה נפשך
1 Sam. 2, 16. כאשר תאוה נפשך
2 Sam. 3, 21. בכל אשר־תאוה נפשך
1 Rg. 11, 37. בכל אשר־תאוה נפשך
Hitpa-el.: הִתְאַוָּה 3 *perf.:*
Prv. 21, 26. כל־היום התאוה תאוה
1 *perf.:* הִתְאַוֵּיתִי
Jer. 17, 16. ויום אנוש לא התאויתי
3 *perf. pl.:* הִתְאַוּוּ
Num. 11, 4. התאוו תאוה
part.: מִתְאַוֶּה
Prv. 13, 4. מתאוה ואין נפשו עצל
pl.: הַמִּתְאַוִּים
Num. 11, 34. את־העם המתאוים
Am. 5, 18. הוי המתאוים את־יום יי
2 *imperf.:* תִּתְאַוֶּה
Dt. 8, 21. ולא תתאוה בית רעך
2 *impf. ap.:* תִּתְאָו
Prv. 23, 3. אל תתאו למטעמותיו
Prv. 23, 6. אל־תתאו למטעמותיו
Prv. 24, 1. ואל־תתאו להיות אתם
3 *imperf.:* יִתְאַוֶּה
Eccl. 6, 2. מכל אשר־יתאוה
וַיִּתְאַוֶּה
2 Sam. 23, 15. ויתאוה דוד ויאמר
וַיִּתְאָו, וַיִּתְאָו
2 *impf. ap.:*
1 Chr. 11, 17. ויתאו דויד ויאמר
Ps. 45, 12. ויתאו המלך יפיך
וַיִּתְאַוּוּ
3 *impf. pl.:*
Ps. 106, 14. ויתאוו תאוה במדבר
אַוָּה
ג"כ נויר נכון סכנד, ונעוזתו קפנד וניצוח קפק וקפלס [נענעפהל], ונקשר לכוב עם נפש, לקלר סהכנש סצניעי נקסוס.
n. f. a *Pi-el* verbi deriv.: concupiscentia, desiderium et sanctum et pravum, de libidinis aestu. Cum נֶפֶשׁ, ut ejus in animo sedes indicetur. LXX. ἐπιθυμία.
constr.: אַוַּת
Dt. 12, 15. רק בכל־אות נפשך
Dt. 12, 20. בכל־אות נפשך
Dt. 12, 21. בשעריך בכל אות נפשך
Dt. 18, 6. ובא בכל־אות נפשו
1 Sam. 23, 20. ועתה לכל־אות נפשך
constr.: בְּאַוַּת
Jer. 2, 24. באות נפשו
cum suff.: בְּאַוָּתִי
Hos. 10, 10. באותי ואסרם
מַאֲוַי
ג"ו ניכוי ע"י שָׁמַי, שָׁדַי, והוק קמוץ מַאֲוָתָי, ניקוף נקק סמלה, ולק נאנק כ"ק נרכיס, ומכוונו מזאלות וקלוות [וויכטע, נענירלען].
n. m. particip., pro מַאֲוָתָי, pluraliter tantum invenitur: *cupiditates*, aut *res cupitae*. LXX. ἐπιθυμία.
constr. pl.: מַאֲוַיֵּי
Ps. 140, 9. אל־תתן יי מאויי רשע
תַּאֲוָה
ג"כ, ועכיו קנק [לוסט, נענירלדע], הק' נרקק קסיס לקוקר מופטני קמיד כידוע.
sbst. f., cum *t* abstractorum signo: *concupiscentia*, appetitus.
Gn. 3, 6. וכי תאוה־הוא לעינים
Ps. 106, 14. ויתאוו תאוה במדבר
Num. 11, 4. התאוו תאוה
Prv. 13, 12. ועץ חיים תאוה באה
Prv. 13, 19. תאוה נהיה תערב לנפש
Prv. 21, 26. התאוה תאוה
Job. 33, 20. ונפשו מאכל תאוה
הַתַּאֲוָה
Num. 11, 34. קברות התאוה
Num. 11, 35. מקברות התאוה נסעו
Num. 33, 16. ויחנו בקברת התאוה
Num. 33, 17. ויסעו מקברת התאוה
Dt. 9, 22. ובקברת התאוה
לְתַאֲוָה
Prv. 18, 1. לתאוה יבקש נפרד
constr.: תַּאֲוַת
Ps. 10, 3. רשע על־תאות נפשו
Ps. 10, 17. תאות ענוים שמעת
Ps. 21, 3. תאות לבו נתתה לו
Ps. 112, 10. תאות רשעים תאבד
Prv. 11, 23. תאות צדיקים אך־טוב
Prv. 19, 22. תאות אדם חסדו
Prv. 21, 25. תאות עצל תמיתנו
Jes. 26, 8. ולזכרך תאות־נפש
וְתַאֲוַת
Prv. 10, 24. ותאות צדיקים יתן
cum suff.: תַּאֲוָתִי
Ps. 38, 10. אדני נגדך כל־תאותי
וְתַאֲוָתָם
Ps. 78, 29. ותאותם יבא להם
מִתַּאֲוָתָם
Ps. 78, 30. לא־זרו מתאותם

הִתְאַוִּיתָם

נלעון קקוס וגנול, קיכו ציין לצרם וס, כי הוק כפי סכלקה קלף הִתְאַוִּיתָם, מצרם הָיָה ע"ג. וגם הסס קוק קיכו מסכרם וס כ"ק עצרם אָוָה ע"ג.
vrb. Hitp. pro הִתְאַוִּיתָם, formâ anomalâ, orta ab verbo הָיָה, metiri, circumscribere. Vocab. אוה v. s. r. אוה.
v. s. r. תָּוָה

אָוִי

עלת סלריקס וסקריקס כידוע, ונכרף עם סוי, זסוק קול לכל והגה, לו זעיצת קול נעגה, ונקשר ניקס לְ לו ספעול. מפעיס נסיקס לצס עלס, נכרף עם יולל וקכה.
interj. (= הוֹי) vel lamentantis, vel comminantis, ut Gr. *οὐαί*, vae! *Substantive:* lamentatio, deploratio. LXX. *οἴμοι*, *οὐαί*, ὤ ὤ.
Num. 21, 29. אוי־לך מואב
Nu. 24, 23. אוי מי יחיה משמו אל
1 Sam. 4, 7. ויאמרו אוי לנו
1 Sam. 4, 8. אוי לנו מי יצילנו
Prv. 23, 29. למי אוי למי אבוי
Jes. 3, 9. אוי לנפשם
Jes. 3, 11. אוי לרשע רע
Jes. 6, 5. אוי־לי כי־נדמיתי
Jes. 24, 15. רזו־לי רזי־לי אוי לי
Jer. 4, 13. אוי לנו כי שדדנו
Jer. 4, 31. אוי־נא לי כי־עיפה נפשי
Jer. 6, 4. אוי לנו כי־פנה היום
Jer. 10, 19. אוי־לי על־שברי
Jer. 13, 26. אוי לך ירושלם
Jer. 15, 10. אוי־לי אמי כי ילדתני
Jer. 45, 3. אמרת אוי־נא לי
Jer. 48, 46. אוי־לך מואב אבד
Thr. 5, 15. אוי־נא לנו כי חטאנו
Ez. 16, 23. אוי אוי לך נאם יי
Ez. 24, 6. 9. אוי עיר הדמים
Hos. 7, 13. אוי להם כי־נדדו ממני
Hos. 9, 12. אוי להם בשורי מהם
אֲוָיְדָה
כיון קו', נכ' נוספת על־קלו וסופו קי־ טעם, כיון נקלני־זכר חַוָּה והלאם זסם וכדומס.
interj. = אוֹי cum h parag., *heu*, vehementer dolentis.
Ps. 120, 5. אויה־לי כי־גרתי משך

אָוֶל

ד"ד

ע"כ ומוכן זרעו הוק לַ, נכרף עם בָּלַל, בָּלָה, ודמיון זרעו כמלק ג"כ נהפעל כנל קצר דומס לו נסולקתו. מעודקו ולנוכו רפיון ועפלות [זלאפֿן, וועלק ויין], קצר הוצל על כסילות; וכן כנל וכלאם סוכנ ועוכר מקמלות ומכהו זרעו של רפיון על הזאלס של כסילות וכעוות, ולספן סכח הוצל על נדק וקכמס כמו קיל וכדומס, וכן ניוכי ורומי. עי' זרע בָּלָה. וכנדף הזרע הוק עם כול כנכדף לכל ונכל, כי מקמות כול סיק קליכת ונפיכת רוק.
vrb. ortum ex radice בָּל = וָל, unde factum est *voc. syn.* נָבַל, *languere*, *marcere*, quod transfertur ad languorem tarditatemque animi, h. e. stuporem, stultitiam, imbecillitatem, atque etiam impietatem. Stirpes cognatae sunt: בָּלָה, נָבַל et אָבַל, בָּלַל et אָוַל.

אֱוִיל

ג"ו נכפל הלנון, ק' כסיל [עסאָק], ונכרף עם נבל, ועעודקו לקצר לפס־לנב [זלאפֿן], והיפוכו קיל. ויסיס נכ' קוקליי כמו סכל נבל. כ' מעול ומצ [נאָטעלאָוע], נקצר זהכסילות נכדף נעניני עס עולס ומצעס, וכן מקמל תלמודיי: קין לקס קועק קלק קק ככנס כו רוק זעוק.
sbst. m. languidus animi viribus 1) *stultus*, μωρός, 2) *impius*. Alex: ἀσεβής.
Job. 5, 3. אני ראיתי אויל משריש
Prv. 7, 22. וכעכס אל־מוסר אויל
Prv. 10, 14. ופי אויל מחתה קרבה
Prv. 11, 29. ועבד אויל לחכם־לב
Prv. 12, 15. דרך אויל ישר בעיניו
Prv. 12, 16. אויל ביום יודע כעסו
Prv. 14, 3. בפי־אויל חטר גאוה
Prv. 15, 5. אויל ינאץ מוסר אביו
Prv. 17, 28. גם אויל מחריש
Prv. 20, 3. וכל־אויל יתגלע
Prv. 27, 3. וכעס אויל כבד משניהם
Prv. 29, 9. נשפט את־איש אויל
Jer. 4, 22. כי־אויל עמי
Hos. 9, 7. אויל הנביא
דָּאֱוִיל
Prv. 27, 22. אם־תכתוש את־האויל
וְאֱוִיל
Prv. 10, 7. 10, 10. ואויל שפתים ילבט
לֶאֱוִיל
Job. 5, 2. כי לאויל יהרג־כעש
Prv. 24, 7. רמות לאויל חכמות
pl.: אֱוִלִּים, אֱוִילִים
Ps. 107, 17. אולים מדרך פשעם
Prv. 1, 7. ומוסר אוילים בזו
Prv. 14, 9. אולים ילוץ אשם
Prv. 16, 22. ומוסר אולים אולת
Jes. 19, 11. אך־אולים שרי צען
2 *pl.:* וֶאֱוִילִים
Prv. 10, 21. ואוילים בחסר־לב
Jes. 35, 8. ואוילים לא יתעו
אֱוִלִי
ק"ו מן קויל [עסאָמיכֿע], ונכרף עם סולל וסכל. סמוסי יי קנכנ סקולל.
adj. usitata adject. terminatione auctum, *stultus*, insipiens.
Zach. 11, 15. כלי רעה אולי
אִוֶּלֶת
ג"כ ומצע ידוע, ונגוד מכנין הכנד, נקצר זיקלר יסמין לו מוס, וקעודקו כסילות [עסאָליסיי"ע] לו כנלה [נאָטעלאָוינקיי"ע], ונכרף עם סכל כסילות סולנה, לו נכלה עול וכצע.
sbst. f. verbale ex Pi-el formatum: *languor*, hinc: *stultitia*, quae est animi quasi sopor; 2) *impietas*, utpote actus stultitiae, vel potius inertia ac desidia, quae *virtuti* opponitur. LXX. ἀφροσύνη, ἄνοια; κακία.
Prv. 12, 23. ולב כסילים יקרא אולת
Prv. 13, 16. וכסיל יפרש אולת
Prv. 14, 17. קצר־אפים יעשה אולת
Prv. 14, 18. נחלו פתאים אולת
Prv. 14, 24. אולת כסילים אולת
Prv. 14, 29. קצר־רוח מרים אולת
Prv. 15, 2. ופי כסילים יביע אולת
Prv. 15, 14. ופני כסילים ירעה אולת
Prv. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב
Prv. 16, 22. ומוסר אולים אולת
Prv. 18, 13. אולת היא־לו וכלמה
Prv. 19, 3. אולת אדם תסלף דרכו
Prv. 22, 15. אולת קשורה בלב־נער
Prv. 24, 9. זמת אולת חטאת
וְאִוֶּלֶת
Prv. 14, 1. ואולת בידיה תהרסנו
Prv. 14, 8. ואולת כסילים מרמה
cum suff.: אִוַּלְתִּי
Ps. 38, 6. מפני אולתי
לְאִוַּלְתִּי
Ps. 69, 6. אתה ידעת לאולתי
אִוַּלְתּוֹ
Prv. 5, 23. וברב אולתו ישגה
Prv. 27, 22. מעליו אולתו
בְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 17, 12. ואל־כסיל באולתו
Prv. 26, 11. כסיל שונה באולתו
כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 4. אל־תען כסיל כאולתו
Prv. 26, 5. ענה כסיל כאולתו

Digitized by Google

אוּל

פ"נ וצניו ענילם וגלגול [ווּאָלְגְנַעַן, דרעסטן], ובלדף עם אָיִל, גַּיִל, חֵיל, חִיל, לשון סוללות הלקוח מיצוק הגלגל. והוצאל יום על ענין עגילה [כוכב ויין] וכיוצא, וכן נשתר הזרעים הנכדפים המשלכה הוצק. נלעזן יון לול כמו לול בעגלי. נ' לשון חוק [זשטרק, פַֿאשטעפּם ויין], עכ"פ היות רקם, וכן בלקוחי לולא כמו רקמים.

verb. inus. 1) *torquere, volvere*, gyrare (cf. אֵיל, גַּיִל, חֵיל, חִיל); 2) globosum, rotundum, *cylindraceum* esse (walzenförmig); 3) robustum esse, aut a tumore *tororum* s. lacertorum, aut ab alia ejus radicis notione, quae servata est in aram. אוּלָא principium.

אוּל

ג"ו וצניו: ל' נתן וכרס [טויך, לייב], ובקלף כן מקולר קונ"י וקיניי וענול"י, ע' הכרס. כ' רקם כגיד ולדיר [פַֿאלכעמער, זשטרִיקער], ולא כמלא כלי נכת"ג.

sbst. m. 1) *venter, alvus*, a rotunditate. Veteres cum אֵיל, *robur*, conferunt. 2) = Q'ri אַיִל potens, primarius vi et auctoritate.

cum suff.: אוּלָם

Ps. 73, 4. למדתם ובריא אולם

K'tib, *constr. pl.:* אוּלֵי

2 Reg. 24, 15. ואת אולי הארץ

אוּלַי

שם עגם פרטי לנהר, נמקום שוען נפרס המדינה, ובלדף נ"כ נכל Εὔλαι-ος, ולעת בוצק בלדף כערב, שרשו לא נודע.

n. pr. Εὔλαι-ος (Χοάσπης) fluvius apud Susa Persicus, hodie: Kehra. Hieron.: porta Ulai.

Dan. 8, 2. על־ארבל אולי

Dan. 8, 16. קול־אדם בין אולי

אוֹלַי

שלת סעמס, ועניני כמו לס לת, לשלת, זשט [ווען כיכט, פֿיללייכט], וסוכרך בכל הספק והתקוה ומילוי, כאשר יוכיחו הלקי הרכנה של הסם הזה. כי הוא מוכרח בין לו ולי, שהוא הם ולא, ולו כשלת בלו-לם ולי בלת-לי.

advrb., proprie: *vel si, sive*, deinde: *fortasse, forte*, quod potest esse et bene ominantis et metuentis et dubitantis; rabb: אוּלָא; אִי inveneris etiam in אִי־לַי, לַי־אִי־לָם in אֲחֵי־לַי.

adv.: אוֹלַי, אֻלַי

Gn. 16, 2. אולי אבנה ממנה

Num. 23, 27. אולי יישר בעיני

Jos. 14, 12. אולי ה' אותי

1 Sam. 6, 5. אולי יקל את־ידו

2 Reg. 19, 4. אולי ישמע ה'

Jer. 21, 2. אולי יעשה ה'

Am. 5, 15. אולי יחנן ה'

Zeph. 2, 3. אולי תסתרו

Gn. 24, 5. אולי לא־תאבה האשה

Jos. 9, 7. אולי בקרבי אתה יושב

1 Reg. 18, 5. אולי נמצא חציר

Job. 1, 5. אולי חטאו בני

Gn. 27, 12. אולי ימשני

1 Reg. 18, 27. אולי ישן הוא

Jes. 47, 12. אולי תוכלי

Jes. 47, 12. אולי תערוצי

Num. 22, 33. אולי נטתה מפני

Gn. 18, 24. אולי יש חמשים

Gn. 18, 28. אולי יחסרון חמשים

Hos. 8, 7. אולי יעשה זרים

Gn. 18, 29. 32. אולי ימצאון

Gn. 24, 39. אולי לא־תלך האשה

Gn. 32, 21. אולי ישא פני

Ex. 32, 30. אולי אכפרה בעד

Num. 22, 6. אולי אוכל נכה־בו

Num. 22, 11. אולי אובל להלחם

Thr. 3, 29. אולי יש תקוה

1 Sam. 9, 6. אולי יגיד לנו

1 Sam. 14, 6. אולי יעשה ה' לנו

2 Sam. 14, 15. אולי יעשה המלך

2 Sam. 16, 12. אולי יראה ה' בעוני

1 Reg. 20, 31. אולי יחיה את־נפשך

2 Reg. 19, 4. אולי ישמע ה'

Jes. 37, 4. אולי ישמע ה'

Jer. 26, 3. אולי ישמעו וישבו

Jer. 36, 3. אולי ישמעו בית

Jer. 36, 7. אולי תפל תחנתם

Jer. 51, 8. אולי תרפא

Ez. 12, 3. אולי יראו כי בית

Jon. 1, 6. אולי יתעשת האלהים

אָוֶן

פ"נ רקם אשר ענינו כפול ומוכפל: ל' תעודתו רקמת נפיחה וכניפה וכיוצא, ובלדף עם חָבֶל, שענינו כדמה כמוהו [הויכען], ובנוגע מוה אָוֶן נסמך אוֹן, אשר מכוונם הלקטן נפש וכעב כמו הבל, ומוה השלכה לענין קלון ושוא [זייטעלעם, כיכזיניעם]. נ' נלעזה לדבר ועמל בו [ערבֵּרניסען, מיסע שׂכוועכ-דען] ובלדף עם עָמָל, חָזוֹן, שׂדומים לו נסולקים. ומוה השם אָוֶן, שׂבלדף עם עמל ועצב קו חון.

verb. prim. אָן, vi duplex: 1) halare, spirare, sanscr. *an*, respirare (cf. Graec. *ἀν*, Lat. *an*). Hinc: אָוֶן (c אוֹן), *halitus*, vapor et quidquid vaporis simile est. 2) labore acquirere (cogn. sunt חָן et עָמָל), multa opera comparare. Hinc: אוֹן, אָוֶן *labor.*

אָוֶן

ג"ו לקח עם כנוי אוֹנִי, אוֹנָם, והיניס אוֹנָם, וענינו הכל עם [חויך], ובלדף עם הכל, והוצאל על ריק וקלון, כלקח גם נסכל השלכה הוצק. ובלמר לפעמים מעקרות [פַֿאלַשהייט] וכוצק וקלקול, או מעצלות וכח וקלילות כמו נסכל [כמו נקעת לון, ניח לון, ותמורת אֹן עיר-שם נאניכים]. נ' ענינו עמל וענין, נלקה [מיסע] או נכס, והוצאל על יניעת כפים [ערבַּרניעטע], לכן עמל ויניעה לו ענין הכח נעמל או פרי היניעה [ערבַּרניעטע], ובלדף עם הון וקיל.

sbst. 1) *halitus*, vapor, tropice: *vanitas* (sicuti: הֶבֶל), vel etiam species simulationis quaevis, speciatim: fictitiorum Deorum cultus. Apud Hellenistas eadem ambiguitate nominis, verum imagine sublata: *ἀδικία, ἀνομία.* 2) labor, opera, virium contentio, et quidquid hac via comparatur (= הוֹן).

LXX. *τὰ ὑπάρχοντα, δύναμις* (= חַיִל).

Num. 23, 21. לא־הביט און ביעקב

Job. 4, 8. כאשר ראיתי חרשי און

Job. 5, 6. כי לא־יצא מעפר און

Job. 11, 11. ויראה־און ולא יתבונן

Job. 11, 14. אם־און בידך הרחיקהו

Job. 15, 38. הרה עמל ויולד און

Job. 22, 15. אשר דרכו מתי־און

Job. 31, 3. ונכר לפעלי און

Job. 34, 8. עם־פעלי און

Job. 34, 22. להסתר שם פעלי און

Job. 34, 36. על־תשבת באנשי־און

Job. 36, 21. חשמר אל־תפן אל־און

Ps. 5, 6. שנאת כל־פעלי און

Ps. 6, 9. סורו ממני כל־פעלי און

Ps. 7, 15. הנה יחבל־און

Ps. 14, 4. 13, 5. פעלי און אכלי

Ps. 28, 3. ועם־פעלי און

Ps. 36, 4. דברי־פיו און ומרמה

Ps. 36, 5. און יחשב על־משכבו

Ps. 36, 13. שם נפלו פעלי און

Ps. 41, 7. לבו יקבץ־און לו

Ps. 55, 4. כי־ימיטו עלי און

Ps. 56, 8. על־און פלט־למו

Ps. 59, 3. הצילני מפעלי און

Ps. 59, 6. אל־תחן כל־בגדי און

Ps. 64, 3. מרגשת פעלי און

Ps. 66, 18. און אם־ראיתי בלבי

Ps. 92, 8. ויציצו כל־פעלי און

Ps. 92, 10. יתפרדו כל־פעלי און

Ps. 94, 4. יתאמרו כל־פעלי און

Ps. 94, 16. עם־פעלי און

Ps. 101, 8. מעיר־ה' כל־פעלי און

Ps. 119, 133. ואל־תשלט־בי כל־און

Ps. 141, 4. את־אישים פעלי און

Ps. 141, 9. ומקשות פעלי און

Prv. 6, 12. איש און

Prv. 6, 18. מחשבות און

Prv. 10, 29. 21, 15. ומחתה לפעלי און

Prv. 12, 21. לא־יאנה לצדיק כל־און

Prv. 17, 4. מקשיב על־שפת־און

Prv. 19, 28. ופי רשעים יבלע־און

Prv. 22, 8. זורע עולה יקצר־און

Prv. 30, 20. ואמרה לא־פעלתי און

Jes. 1, 13. לא־אוכל און

Jes. 10, 1. הוי החקקים חקקי־און

Jes. 29, 20. ונכרתו כל־שקדי און

Jes. 31, 2. ועל־עזרת פעלי און

Jes. 32, 6. ולבו יעשה־און

Jes. 41, 29. הן כלם און

Jes. 55, 7. ואיש און מחשבתיו

Jes. 58, 9. שלח אצבע ודבר־און

Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און

Jes. 59, 6. מעשיהם מעשי־און

Jes. 59, 7. מחשבות און

Jes. 66, 3. מזכיר לבנה מברך און

Jer. 4, 15. ומשמיע און

Ez. 11, 2. החשבים און

Ez. 30, 17. בחורי און

Hos. 4, 15. ואל־תעלו בית און

Hos. 5, 8. הריעו בית און

Hos. 6, 8. קריית פועלי און

Hos. 10, 5. לעגלות בית און

Hos. 10, 8. ונשמדו במות און

Hos. 12, 11. אם־גלעד און

Am. 1, 5. ישוב מבקעת־און

Mich. 2, 1. הוי חשבי־און

Hab. 1, 3. למה תראני און

Hab. 3, 7. תחת און ראיתי

Zach. 10, 2. התרפים דברו־און

וָאָוֶן

1 Sam. 15, 23. ואון ותרפים הפצר

Ps. 55, 11. ואון ועמל בקרבה

וָאָוֶן

Ps. 10, 7. תחת לשונו עמל ואון

Ps. 90, 10. ורהבם עמל ואון

הָאָוֶן

Ps. 125, 5. את־פעלי האון

לָאָוֶן

Am. 5, 5. ובית אל יהיה לאון

מֵאָוֶן

Job. 36, 10. ויאמר כי־ישובן מאון

constr.: אוֹן

cum suff.: אוֹנוֹ

Job. 20, 10. *ירידו תשבנה אונו

Job. 21, 19. *אלוה יצפן־לבניו אונו

cum suff.: אוֹנָם

Ps. 94, 23. וישב עליהם את־אונם

אוֹנָךְ

Jer. 4, 14. מחשבות אונך

תָּאֳנִים

ג"ו רכוי מזרע לון, וענינו עמל ויניעה, וסיקיל יסיס תָּאוֹן על מקל תְּהוֹם מן סוס, והכינים יכולה כלשר לכוד נמופנעים [לכמיהוכנען], ויוחנן ניקוקלל [כ"ל י"כ] על הקדרה, שילקה נעמלים, וקלקה לק קנק.

n. pl. (sg. תָּאוֹן), *defatigationes*, apud Ezechiel. de olla aeruginosa, quae excoctorem aeruginis *frustra fatigat.* Alii: frustra, cf. אָוֶן. LXX. verbal. *ταπεινοῦν.*

Ez. 24, 12. תאנים הלאות

אָוֹר

ג"ו נכפיל, והוא כמו לון, לכן לכוד לן עמל ויניע, לו מפרי הפעמל והכח.

sbst. m. statu absol. = אָוֶן, labor, *κόπος*, hinc: opes et quodcunque multo negotio acquiritur.

Hos. 12, 8. מצאתי און לי

אוֹנִי

Gn. 49, 3. כחי וראשית אוני

Gn. 35, 18. בן־אוני

cum suff.: בְּאוֹנִי

Dt. 26, 14. לא־אכלתי באוני

cum suff.: אוֹנוֹ, אֹנוֹ

Dt. 21, 17. כי־הוא ראשית אונו

Job. 18, 7. ויצרו צעדי אונו

Job. 18, 12. ויהי־רעב אנו

Job. 20, 10. *וידידו תשבנה אונו

וְאוֹנוֹ

Job. 40, 16. ואונו בשרירי בטנו

cum suff.: וּבְאוֹנוֹ

Hos. 12, 4. ובאונו שרה את־אלהים

cum suff.: אוֹנָם

Ps. 105, 36. ראשית לכל־אונם

pl.: אוֹנִים

Ps. 78, 51. ראשית אונים באהלי־חם

Jes. 40, 26. רוב אונים

Jes. 40, 28. ולאין אונים

Prv. 11, 7. ותוחלת אונים אבדה

Hos. 9, 4. כלחם אונים להם

אָוְנוֹת

K'tib. *v. s. r.* אָנָה *p.* 103.

אוֹפַד

v. s. r. פָּזַז *et* אָפַד

אָפֶן, אוֹפָן

v. s. r. אָפַן *p.* 113.

אוּץ

פ"כ נכפל סבכוון, וענינו סוכך וכלקן יקד סביב [נוועמען-נעלרֵגענע ויין], ובלדף עם נוק ונור ונכר. כ' כצעל יולף: סניק וסלחין, ומוה סניק לק עצמו, לומר מהר ווקן [לייכען], ובלדף עם לכם מהר סניק לקן, ובלדף עם כקן וכדומה.

verb.: 1) *intrans.*: *compressum*, coarctatum esse; 2) *trans.*: comprimere, hinc: urgere semet ipsum, festinare, *ἐπείγεσθαι.* Hif.: urgere aliquem, instigare, *σπουδάζειν.*

3 *perf.:* אָץ

Jos. 10, 13. ולא־אץ לבוא כיום תמים

Jos. 17, 15. כי־אץ לך הר־אפרים

1 *perf.:* אָצוֹתִי

Jer. 17, 16. לא־אצתי מרעה

Digitized by Google

part. masc.: אָץ
וכל־אץ אך־למחסור Prv. 21, 8.
חזית איש אץ בדבריו Prv. 29, 19.
וָאָץ
ואץ ברגלים חוטא Prv. 19, 2.
ואץ להעשיר לא ינקה Prv. 28, 20.
part. pl.: אָצִים
וחנגשים אצים לאמר Ex. 5, 13.
Hif-il: הֵאִיץ
2 imperf. pl.: תָּאִיצוּ
אל־תאיצו לנחמני Jes. 22, 4.
3 impf. pl.: וַיָּאִיצוּ
ויאיצו המלאכים בלוט Gn. 19, 15.

אוֹר

פעל ראקי ועכינו לסיפס וצרפס [נרעכנען] לו לסיכס [פֿלעמֿמען], ומוס נגיפס ולסיכס [ערהעללען] מעסל ולבנת שמש סיום, מכגס עלס נסיל וכוגס. והוסקל על וכוס ועסר עיכים כי נסרו, לו על נסר וכסרס לנקיכס. ופלג לוי מסך הגופים [עם ווירד פעלנ]. כע"ל: סוס פעול כידוע, והוסקל על כנוד והדר על גאות וקיל. הכוסף יונק לנקיכי, לומר עשות דבר לנצרפס ולנהיג, ולבן נרדף עס הנעיר והדליק והניע [אָנצינדען], והוסקל על הנסרת עיכים כלומר הקי"ען, על הכלגס פכיס נקדוס ומכליגיס, על הכעס י' ושימו עין על בן־לדס נקסל, ועל הסירס הצכל ע' קכמס וכיכס ויקוץ. הצרס אוֹר נרדף עס שִׂיר, אָחַז, ובמקס ג"כ נרומי לוקל, שרס וכדומס.

verb. primit., flagrare, instar flammae lucere, trans.: illustrare, illuminare. V. c. de die illucescente s. *aurora*, de lumine oculorum, *φαίνεσθαι, φαίνειν. Nif.* illustrari, splendidum, gloriosum fieri s. esse. *Hif.* illuminare, incendere, *φωτίζειν*, è. c. oculos, h. e. recreare, vultum, i. e. exhilarare, consolari, glorificare, beatificare: etiam de mentis illuminatione. LXX. *φαύσκειν, διαφαύσκειν, φωτίζειν; Hi. ἀνάπτειν, ἐπλάμπειν; φαίνειν, ἐπιφαίνειν.*

Gn. 44, 3. הבקר אור והאנשים
3 perf.: וְאוֹר, וָאוֹר
1 Sam. 29, 10. ואור לכם ולכו
Prv. 4, 18. *כאור נגה הולך ואור
3 perf. pl.: אָרוּ
1 Sam. 14, 29. ראו־נא כי־אורו עיני
imperat.: אוֹרִי *fem.:*
Jes. 60, 1. קומי אורי כי־בא אורך
3 imperf.: וַתָּאֹרְנָה *pl.:*
1 Sam. 14, 27. ותראנה עיניו
Nif-al: נָאוֹר *part.:*
Ps. 76, 5. נאור אתה אדיר
inf.: לֵאוֹר *constr.:*
Job. 33, 30. לאור באור החיים
3 imperf.: וַיֵּאֹר
2 Sam. 2, 32. ויאר להם בחברון
Hif-il: הֵאִיר
3 perf.: וַיָּאֶר
Ex. 25, 37. והאיר על־עבר פניה
3 prf. fem.: הֵאִירָה
Ez. 43, 2. והארץ האירה מכבודו
3 perf. pl.: הֵאִירוּ
Ps. 77, 19. האירו ברקים תבל
Ps. 97, 4. האירו ברקיו תבל
part.: מֵאִיר
Prv. 29, 13. מאיר עיני שניהם יי

p. f. constr.: מְאִירַת
Ps. 19, 9. מאירת עינים
p. f. pl.: מְאִירוֹת
Jes. 27, 11. באות מאירות אותה
inf.: לְהָאִיר
Gn. 1, 15. 17. לחאיר על־הארץ
Ex. 13, 21. בעמוד אש להאיר להם
Esr. 9, 8. להאיר עינינו אלהינו
Neh. 9, 12. להאיר להם את־הדרך
Neh. 9, 19. בלילה להאיר להם
Ps. 105, 39. ואש להאיר לילה
imperat.: הָאֵר
Ps. 80, 20. האר פניך ונושעה
Ps. 119, 135. פניך האר בעבדך
וְהָאֵר
Ps. 80, 4. 8. והאר פניך ונושעה
Dan. 9, 17. והאר פניך אל־מקדשך
הָאִירָה
Ps. 13, 4. האירה עיני פן־אישן
Ps. 31, 17. האירה פניך על־עבדך
2 imperf.: תָּאִיר
Ps. 18, 29. כי אתה תאיר נרי
3 imperf.: יָאֵר, יָאִר
Num. 6, 28. יאר יי פניו אליך
Job. 41, 24. אחריו יאיר נתיב
Ps. 67, 2. יאר פניו אתנו
Ps. 119, 130. פתח־דברך יאיר
Ps. 139, 12. ולילה כיום יאיר
Jes. 60, 19. הירח לא־יאיר לך
3 impf. ap.: וַיֵּאָר
Ex. 14, 20. ויאר את־הלילה
Ps. 118, 27. אל יי ויאר לנו
3 impf. fem.: תָּאִיר
Eccl. 8, 1. חכמת אדם תאיר פניו
2 imperf. pl.: תָּאִירוּ
Mal. 1, 10. ולא־תאירו מזבחי חנם
3 impf. pl.: יָאִירוּ
Num. 8, 2. יאירו שבעת הנרות

אוֹר

ע"ז וכינוי אוֹרִים, קעוקעו לוי לי־עכס כ"ף סזכיקס [לי־כט], כי הפכס נקרל מקור [לי־כט-קֶלרפפר]. וכקפר מן לוי סיוס והכנך והצפ והצקר, ויוסקל לפי וס על נוקר וכנך וכדומס; לו על לוי רוקני, כמו על סקי"ס ועל עלילות וצפקת לכנ, לו על סורקס וכדומס.

sbst. m. (pl. אוֹרִים), lux, non de corpore lucente, sed de lucis materia; tropice: de mentis cognitione ac serenitate proindeque benevolentia. LXX. *φῶς, πῦρ.*

Gn. 1, 3. יהי אור ויהי־אור
Ex. 10, 23. ולכל־בני ישראל היה אור
Jud. 16, 2. עד־אור הבקר
1 Sam. 14, 36. עד־אור הבקר
1 Sam. 25, 34. עד־אור הבקר
1 Sam. 25, 36. עד־אור הבקר
2 Sam. 17, 22. עד־אור הבקר
2 Reg. 7, 9. והכינו עד־אור הבקר
Job. 3, 16. כעללים לא־ראו אור
Job. 3, 20. למה יתן לעמל אור
Job. 12, 25. ימששו־חשך ולא־אור
Job. 17, 12. אור קרוב מפני־חשך
Job. 18, 5. גם אור רשעים ידעך
Job. 18, 6. אור חשך באהלו
Job. 22, 28. ועל־דרכיך נגה אור
Job. 24, 13. המה היו במורדי־אור
Job. 24, 16. לא־ידעו אור
Job. 26, 10. עד־תכלית אור עם־חשך
Job. 28, 11. ותעלמה יצא אור
Job. 31, 26. אם־אראה אור כי יהל
Job. 36, 32. על־כפים כסה־אור
Job. 37, 14. והופיע אור ענני
Job. 37, 21. ועתה לא־ראו אור
Job. 38, 19. איזה הדרך ישכן־אור
Job. 38, 24. איזה הדרך יחלק אור
Job. 41, 10. עטישתיו תהל אור
Ps. 4, 7. אור פניך יי
Ps. 36, 10. באורך נראה־אור
Ps. 49, 20. עד־נצח לא יראו־אור
Ps. 97, 11. אור זרע לצדיק
Ps. 104, 2. עטה אור כשלמה
Ps. 112, 4. זרח בחשך אור לישרים
Ps. 139, 11. ולילה אור בעדני
Ps. 145, 3. הללוהו כל־כוכבי אור
Prv. 6, 23. נר מצוה ותורה אור
Prv. 13, 9. אור־צדיקים ישמח
Jes. 9, 1. ראו אור גדול
Jes. 9, 2. אור נגה עליהם
Jes. 10, 16. והיה אור־ישראל לאש
Jes. 30, 26. והיה אור־הלבנה
Jes. 44, 16. חמותי ראיתי אור לי"ק
Jes. 45, 7. יוצר אור ובורא חשך
Thr. 3, 2. חשך ולא אור
Ez. 32, 8. כל־מאורי אור בשמים
Hos. 6, 6. ומשפטיך אור יצא
Am. 5, 18. הוא־חשך ולא־אור
Am. 5, 20. החשך יום יי ולא־אור
Am. 8, 9. לארץ ביום אור
Mich. 7, 8. יי אור לי
Zach. 14, 6. אור יקרות יקפאון
Zach. 14, 7. לעת־ערב יהיה־אור
וְאוֹר
Job. 29, 24. ואור פני לא יפילון
Ps. 38, 11 ואור־עיני גם־הם אין אתי
Ps. 44, 4. ואור פניך כי רציתם
Ps. 119, 105. ואור לנתיבתי
Jes. 5, 20. ואור לחשך
Jes. 30, 26. ואור החמה יהיה
Jer. 25, 10. קול רחים ואור נר
וָאוֹר
Jes. 5, 30. צר ואור חשך
הָאוֹר
Gn. 1, 4. ויראי אלהים את־האור
Gn. 1, 4. ויבדל אלהים בין האור
Gn. 1, 18. ולהבדיל בין האור
Jud. 19, 26. אדוניה שם עד־האור
Neh. 8, 3 מן־האור עד־מחצית היום
Eccl. 2, 13. כיתרון האור מן־החשך
Eccl. 11, 7 ומתוק האור וטוב לעינים
וְהָאוֹר
Eccl. 12, 2. והאור וחירח והכוכבים
בָּאוֹר
Job. 33, 28 וחיתי באור תראה
בְּאוֹר
Job. 33, 30. לאור באור החיים
Ps. 56, 14. באור החיים
Ps. 78, 14. וכל־הלילה באור אש
Ps. 89, 16. באור־פניך יהלכון
Prv. 16, 15. באור־פני־מלך חיים
Jes. 2, 5. ונלכה באור יי
Mich. 2, 1. באור הבקר יעשוה
כְּאוֹר
Prv. 4, 18. כאור נגה הולך ואור
Jes. 30, 26. כאור שבעת הימים
Jes. 30, 26. אור־הלבנה כאור החמה
כָּאוֹר, כָּאֹר
Ps. 37, 6. והוציא כאור צדקך
Am. 8, 8. *ועלתה כאר כלה
Hab. 3, 4. ונגה כאור תהיה
וּכְאוֹר
2 Sam. 23, 4. וכאור בקר
לָאוֹר
Job. 3, 9. יקוו־לאור ואין
Job. 30, 26. ויאיחלה לאור ויבא אפל
Jes. 5, 20. שמים חשך לאור
Jes. 42, 6. לברית עם לאור גוים
Jes. 49, 6. ונתתיך לאור גוים
Jes. 51, 4. ומשפטי לאור עמים
Jes. 60, 19. עוד השמש לאור
Jes. 60, 19. וחיה־לך יי לאור עולם
Jes. 60, 20. יי יהיה־לך לאור עולם
Jer. 13, 16. וקויתם לאור
Jer. 31, 35. נתן שמש לאור יומם
Jer. 31, 35. ירח וכוכבים לאור לילה
Hab. 3, 11. לאור חציך יהלכו
לָאוֹר
Gn. 1, 5. ויקרא אלהים לאור
Job. 12, 22. ויצא לאור צלמות
Job. 24, 14. לאור יקום רוצח
Jes. 42, 16. מחשך לפניהם לאור
Jes. 59, 9. נקוה לאור והנה־חשך
Mich. 7, 9. יוציאני לאור
Zeph. 3, 5. משפטו יתן לאור
cum suff.: אוֹרִי
Ps. 27, 1. יי אורי וישעי
אוֹרֶךָ
Ps. 43, 3. שלח־אורך ואמתך
Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר אורך
Jes. 58, 10. וזרח בחשך אורך
בְּאוֹרֶךָ
Ps. 36, 10. באורך נראה־אור
אוֹרֵךְ
Jes. 60, 1. כי־בא אורך
לְאוֹרֵךְ
Jes. 60, 3. והלכו גוים לאורך
אוֹרוֹ
Job. 36, 30. הן־פרש עליו אורו
Job. 37, 11. יפיץ ענן אורו
Jes. 13, 10. וירח לא־יגיה אורו
Ez. 32, 7. וירח לא־יאיר אורו
וְאוֹרוֹ
Job. 37, 3. ואורו על־כנפות הארץ
לְאוֹרוֹ
Job. 29, 3. לאורו אלך חשך
אוֹרָהּ
Job. 25, 3. ועל־מי לא־יקום אורהו
אוֹרָם
Job. 38, 15. וימנע מרשעים אורם
Jes. 13, 10. לא יהלו אורם
Jer. 4, 23. ואל־השמים ואין אורם
pl.: אוֹרִים
Ps. 136, 7. לעשה אורים גדלים
אוֹרָהּ
ע"ג כיו לוי, והוסקל על הפעל והנלקס ונעיעית לוקס הפלס [נלי"ק].
sbst. f., lux; tropice: salus, laetitia. LXX. *φῶς.*
Esth. 8, 16. ליהודים היתה אורה
כְּאוֹרָהּ
Ps. 139, 12. כחשיכה כאורה

אֹר

פעל ולוד נרנו, ועכיו כעיעות ועצנות שלס עלילות ופוליקות [נלי"עכלע, נרי"עכנע קרי"עכ], והצרס לוד [נלָאכנעכן, נלי"סען], לפל הוסקל נעכני תמידי על הפרקס והנלס, וכי כיו כן הצרי"ס נָן, זֶהּ, אֵב, אָזַב, עֶשֶׂב וכדומס. ונלמד מעכס הוס עס הקדס אֵיזֶךְ [לעכנן־מָאכנעכ], ע"ג ספריקס והכלכון, ודומס לל ויו נעכני.

sbst. plur. f. herbae lucentes i. e. florentes, ex translatione consueta (talmud. de herbis vultum illuminantibus, invèrsa imagine), olera, LXX. semel: *ἀρώσι*; speciatim fort. de *eruca*, semel: *ἴαμα*, de medicamentis ex herbis petitis. Recte Trg: אִוִּר יְרוֹקִין, herbae virides.

Jes. 18, 4. כחם צח עלי־אור
pl.: אוֹרוֹת
2 Reg. 4, 39. ללקט אורת
Jes. 26, 19. כי טל אורת טלך

Digitized by Google

אוֹר

ז"ו וצכיכו כיו לכה [צַלְמָוֶת] ופץ, וכביכ הוכלה הוקת מהצרכ. וכאלף נ"כ הצם סוה נצם עלם פרטי כיו צרגע ומקיר נקלמוד, וכן לוכי וקריכל.

sbst. m., flamma, ignis, focus (*ἰσ-τία*), id quod etiam in nonnulla n. pr. transiit.

Jes. 31, 9. אשר־אור לו בציון
Jes. 47, 14. אור לשבת נגדו

בְּאוֹר

Jes. 50, 11. לכו ׀ באור אשכם

בָּאוּר

Ez. 5, 2. באור תבעיר

אוֹרִים

הרכיס מן אוֹר, והולקתו כצולה: ל' גדולת קול [לֵיכֵל-נעניעע] ופלן עהר וגבה, וקול קלס ומוכך צמ [צְרִיעָנע], כ' קול הקמוכה והקוון [צְצַעַבְצְלְרוכְנ], כלאר הצתיקו ע' וקכיס, וקול נקכרת קוצים, ככוי למאכיס מקקה על־הקצן [גלְקָבֶן־צילֵל], לאר כיו כהן הרקע יצלל וינלה עקידות לכל זוקל.

n. plur., 1) regio lucis h. e. terra orientalis, versus solem orientem sita ejusque ardori exposita. 2) illuminatio, revelatio (LXX. *δήλω-σις*), insigne pectoralis pontificii (c. הַתֻּמִּים), unde divinum responsum peti solebat. Aquila: *Φανισ-μοὶ καὶ τελειώσεις*. Cf. Josef. Ant. III, 9.

pl.: הָאוּרִים

Ex. 28, 30 את־האורים ואת־התמים
Lev. 8, 8. את־האורים ואת־התמים
Num. 27, 21. במשפט האורים

בְּאֹרִים, בָּאוּרִים

1 S. 28, 6. גם באורים גם בנביאים
Jes. 24, 14. על־כן באורים כבדו יי

לָאוּרִים

Esr. 2, 63. כהן לאורים ולתמים
Neh. 7, 65. הכהן לאורים ותמים

pl. c. suff.: וְאוּרֶיךָ

Dt. 33, 8. תמיך ואוריך לאיש

אוּר

שם עלם עיר לכשדים נקרן קלם־כשדים, ולעת סופר רומי צְמִיכָן עוד היקם שם נ"כם נכנוי הוה.

n. pr. urbis Mesopotamicae inter Nisibin et Tigrim.

n. p. מֵאוּר

Neh. 9, 7. והוצאתו מאור כשדים

מָאוֹר

ז"ו על מצקל מקוס, ומכווכו לוכ עצמי [לֵיכֵם-קַלְרֶפְעָר], וכקאר מהקמה והלנכה נרמים הקמיימים . וים נהאלקמו נקמיכות כמו לוכ . ונאלף נ"כ קעולקו כמו מכוכה [לֵייכֵעָער] לאר הן כול . הכלים הן מקוכ הוק כהלנל מקוכות, לפעמים מקוכים.

sbst. m. lumen, corpus lucens; Vulg. *luminare;* Aquila: *φωστήρ;* de sole et luna, deinde etiam de lucerna s. lychnucho (syn. בִּנּוֹרָה a נֵר).

Ps. 74, 16. הכינות מאור ושמש

constr.: מְאוֹר

Prv. 15, 30. מאור־עינים ישמח־לב

abs.: הַמָּאוֹר

Gn. 1, 16. את־המאור הגדול
Gn. 1, 16. ואת־המאור הקטן
Ex. 35, 14. ואת מנרת המאור
Ex. 35, 14. ואת שמן המאור
Ex. 39, 37. ואת־שמן המאור
Num. 4, 9. את־מנרת המאור
Num. 4, 16. שמן המאור

לַמָּאוֹר, לַמָּאֹר

Ex. 25, 6. שמן למאר בשמים
Ex. 27, 20. כתית למאור
Ex. 35, 8. ושמן למאור ובשמים
Lev. 24, 2. כתית למאור

לְמָאוֹר

Ex. 35, 28. למאור ולשמן המשחה

constr.: לְמְאוֹר

Ps. 90, 8. עלמנו למאור פניך

pl.: מְאֹרִים

pl. constr.: מְאוֹרֵי

Ez. 32, 8. כל־מאורי אור בשמים

2 *pl.:* מְאֹרֹת

Gn. 1, 14. יהי מארת ברקיע השמים

pl.: הַמְּאֹרֹת

Gn. 1, 16. שני המארת

לִמְאוֹרֹת

Gn. 1, 15. והיו למאורת ברקיע

בְּאוּרָה

ז"כ מסוכר מקור לפי לפעת כניס, ויהיה מקוס מקור [לֵיכֵם-לְאָך], לאר יכון מלפעוכי צמה, או מוקר לעיכים לעוזות ולהונות של הכוקם. קולם לפי המקום נכון הוק לפעתו כמו מְשׂוּרָה, שהוק כרלף עם מעלה [סַאלָע], ויהיה מצולב היעיב לקור נקלק רקמון של הסמוק,

sbst. f. (m. מָאוֹר, multorum sententia), *locus lucis*, caverna, per cujus rimas lux intrat, basilisci cubile; aut *oculus* basilisci lucens (sic: Trg., Ibn- Esra, Qimchi). Rectius = מְשׂוּרָה, מְשֹׂרָה, propter parallelismum. LXX: *κοίτη, caverna.*

constr.: מְאוּרַת

Jes. 11, 8. ועל מאורת צפעוני

אֲוִרוֹת

v. s. v. אֲרֻדָּה *p.* 118.

אָוֵשׁ

v. אִישׁ *p.* 50.

אֲוֹשֵׁשׁ

v. s. אִישׁ *p.* 50. אֲשֵׁשׁ *p.* 135.

I. אוּת

פעל רקצי וקל כמוכנו כערך כלשון עכמו, לוכם מקולו ככלו, ופקרוכו סרעו כמקרוכים . מעולקו לקצית קריקה וקעקוע ורקיקה וגליפה [לֵייכגרַצְנען, לֵייכקערַנען], וכרלף נאוקיות שרשיו ונמוכנו עם קוּט, שעניכו שריפה וגדילה ורקיפה [לֵייכצעכען, לֵייכגרַלְצְנען], וכקאר מהצרע עוע הסם עֵט, לומר קלע המצרע ומגליף, כמו כן מצרעכו אֶת [על מעקל מת], לככוני כלי רקיקה ורקיקה לו מעלה.

vrb. primit. ex collatione ipsius linguae hebr. facile intellectu; *propr.*: incidere, insculpere (= עֵט, unde עֵט, instrumentum sculpendi, stylus, *γραφίς*). Graece: *χαράττειν.* Hinc nomina insequentia apte derivantur.

אוֹת

ז"ו על פלם קול, וכקאר שם הצרע קול כמו כן פה אוֹת, והשם אוֹת ונקראי אֶת [על־מעקל חֵל] והכניס לתין. תעולקו סיין הקרות ורקוק וגלוף, לכן לו ונין, והוגלל על וכרון ומופע [ויאכלו, אַכְנֵי־פען], כקאר היה שנת ומילם והקרכנות ולוק כניף, וכן הוגלל על לוק הקיל ודגל [סַעלַד־נֵי־כַעַן, סַאהכע] וכמוהם רכיס. הצרע לוק כוקכו.

sbst. c. (ex forma קוֹל), *incisum, insculptum, χάραγμα* (Apoc 13, 16.), hinc: signum et *distinctivum* et *miraculosum* (syn: מוֹפֵת), maximeque de signo lege ac foedere sancito, atque militari (syn. נֵס, דֶּגֶל).

Gn. 4, 15. וישם יי לקין אות
Gn. 9, 12. 17. זאת אות־הברית
Ex. 31, 13. כי אות הוא ביני וביניכם
Ex. 31, 17. אות הוא לעלם
Dt. 13, 2. ונתן אליך אות או מופת
Jos. 2, 12. ונתתם לי אות אמת
Jos. 4, 6. למען תהיה זאת אות
Jud. 6, 17. ועשית לי אות
2 Reg. 20, 8. מה אות כי־ירפא יי לי
Ps. 86, 17. עשה־עמי אות לטובה
Jes. 7, 11. שאל־לך אות
Jes. 7, 14. יתן אדני הוא לכם אות
Jes. 20, 3. אות ומופת אל־מצרים
Jes. 38, 22. מה אות כי אעלה בית יי
Jes. 66, 19. ושמתי בהם אות
Ez. 4, 3. אות היא לבית ישראל

הָאוֹת, הָאֹת

Ex. 3, 12. וזה־לך האות כי אנכי
Ex. 4, 8. לקל האת הראשון
Ex. 4, 8. לקל האת האחרון
Ex. 8, 19. למחר יהיה האת הזה
Dt. 13, 3. ובא האות והמופת
1 Sam. 2, 34. וזה־לך האות
1 Sam. 14, 10. וזה־לנו האות
2 Reg. 19, 29. וזה־לך האות אכול
2 Reg. 20, 9. זה־לך האות מאת יי
Jes. 37, 30. וזה־לך האות
Jes. 38, 7. האות מאת יי
Jer. 44, 29. וזאת לכם האות נאם יי

לְאוֹת, לְאֹת

Gn. 9, 13. והיתה לאות
Gn. 17, 11. והיה לאות ברית
Ex. 12, 13. והיה הדם לכם לאת
Ex. 13, 9. והיה לך לאות על־ידך
Ex. 13, 16. והיה לאות על־ידכת
Num. 17, 3. לאות לבני ישראל
Num. 17, 25. לאות לבני־מרי
Dt. 6, 8. וקשרתם לאות על־ידך
Dt. 11, 18. לאות על־ידכם
Dt. 28, 46. והיו בך לאות ולמופת
Jes. 19, 20. והיה לאות ולעד
Jes. 55, 13. לאות עולם לא יכרת
Ez. 14, 8. והשמותיהו לאות
Ez. 20, 12. לאות ביני וביניהם
Ez. 20, 20. והיו לאות ביני וביניכם

pl.: אוֹתוֹת, אוֹתֹת

Dt. 6, 22. ויתן יי אותת ומפתים
Neh. 9, 10. ותתן אתת ומפתים
Ps. 74, 4. שמו אותתם אתות
Ps. 135, 9. שלח אתות ומפתים
Jes. 44, 25. מפר אתות בדים
Jer. 32, 20. אתות ומפתים

pl.: וְהָאוֹתֹת, הָאֹתוֹת

Ex. 4, 9. לשני האתות האלה
Ex. 4, 17. אשר תעשה־בו את־האתת
Ex. 4, 28. ואת כל־האתת אשר צוהו
Ex. 4, 30. ויעש האתת לעיני העם
Num. 14, 11. האתות אשר עשיתי
Dt. 7, 19. והאתת והמפתים
Dt. 29, 2. האתת והמפתים הגדלים
Dt. 34, 11. לכל־האתת והמופתים
Jos. 24, 17. האתת הגדלות
1 Sam. 10, 7. כי תבאינה האתות
1 S. 10, 9. ויבאו כל־האתות האלה

בְּאוֹתוֹת, בְּאֹתוֹת

pl.:

Num. 2, 2. איש על־דגלו באתת
Jer. 32, 22. באתות ובמופתים
Dt. 4, 34. באתת ובמופתים

pl.: וּבְאוֹתוֹת

Dt. 26, 8. ובאתות ובמפתים

לְאוֹתוֹת, לְאֹתוֹת

Gn. 1, 14. והיו לאתת ולמועדים
Jes. 8, 18. לאתות ולמופתים

וּמֵאוֹתוֹת

Jer. 10, 2 ומאתות השמים אל־תחתו

pl. c. suff.: אֹתֹתַי

Ex. 7, 4. והרבתי את־אתתי
Ex. 10, 1. למען שתי אתתי אלה
Ex. 10, 2 ואת־אתתי אשר־שמתי בם
Num. 14, 22. אתתי אשר־עשיתי

אוֹתוֹתֵינוּ

Ps. 74, 9. אתותינו לא־ראינו

בְּאוֹתֹתֶיךָ

Ps. 65, 9. ישבי קצות מאותתיך

אוֹתוֹתַי, אֹתֹתַי

Dt. 11, 3. ואת־אתתיו ואת־מעשיו
Ps. 78, 43. שם במצרים אתותיו
Ps. 105, 27. שמו־בם דברי אתותיו

אוֹתָם

Ps. 74, 4. שמו אותתם אתות

וְאֹתָם

Job. 21, 29. ואתתם לא תנכרו

אֵת

ז"ו על מעקל נֵר, עֵט [מן כוכ], ועכיכו כלי סקיכים וגליפה או מקכיפה [סַאקָע, פַּאלְוָנ-פַּסַאקָרעָע], וכמלף נ"כ נכוסקפות אֵית וצרצו ע"ו. ויש שוה נכפל הס' ע', אֶתָּה

sbst. m. (ex forma: נֵר, עֵט), instrumentum incidendi, speciatim: instr. ad proscindendam sulcandamque terram. LXX: *σκεῦος, ἄροτρον.*

cum suff.: אִתּוֹ

1 S. 13, 20. ואת־אתו ואת־קרדמו

pl.: אִתִּים

pl.: וְלָאֵתִים

1 S. 13, 21. ולאתים ולשלש קלשון

v. אֶתָּה *p.* 137.

II. אוּת

פעל רקצי, וכרלף עם אֶתָּה, לוכם פעל שלכו עקיק מעכו, כי מן אֵת [נפעל עבר של הצרע] קלמוני ווקן נקאר אֶתָּה, ולף נמצא מוס כ"ף הפעיל נק"ל נָאַת, יָאַתּוּ וכדומס, עלמעקלת יָבוֹשׁ מן בּוּשׁ. תעולקו כמו נף, והוגלל על נוף כקאר [נוּפְצַמען-קַאמען] ויקידה נקלס ופקיכה נלבכ [לֵייכווילְלִיגען] וססכמה, ונקאר עם לְ.

vrb. primit. (forma antiquior prolongatâ illâ אֶתָּה, cujus nonnisi duae tresve personae inveniuntur), *venire*, spec.: *convenire, consentire* (c. לְ pers.). LXX. *ὁμολογεῖσθαι, συμφωνεῖν.*

1 *pl.: imperf.:* נָאוֹת

Gn. 34, 15. אך־בזאת נאות לכם

cum h-optat.: נֶאְוֶתָה 1 *imperf.:*

Gn. 34, 23. אך נאותה להם וישבו

3 *impf. pl.:* יֵאָתוּ

Gn. 34, 22. אך־בזאת יאתו לנו

וַיֵּאָתוּ

2 Reg. 12, 9. ויאתו הכהנים לבלתי

Q're: אֵיתוֹן

ז"ו לצער לקצר כו יכלו הנפיס [לֵייכ-גְּצַנגַנ-פַּסַאקָרעָע], וסוף על מעקל מיכון מן קוץ ומיכון מן קוץ, ונכרו לפי יוס פס לוק וסכופי יוֹן סיין קוקרי, ולפכת"כ יש יָאֵתוֹן על מעקל הַשִּׁירְמוֹן, הֵם נאר עֵם.

Digitized by Google

subst. m. porta, per quam introitus fit (ex similitudine form. חִיצוֹן, תֵּיכוֹן), a vrb. אוּת. K'tib: יְאִתּוֹן (ex form. יְשִׁמּוֹן) a יָאִית. Qimchi recte = בִּיאָה.

Q're: הָאִיתוֹן

Ez. 40, 15. יעל־פני חשער היאתון

אָז

חלת סעפס והענין [פרשׁמיכאל־שמשׁם], ועכיכו כמו לוי, לשׁר כנגע מעמו, כלומר נוח המקום והעת, נסמכן על אי, לומר נלוי המקום והעת, עי' יותר מוס נק"נ אל הספר הוס.

adv. ex stirpe pronominali ortum: *ibi, tunc*, et de loco et de *tempore*, tum praeterito tum futuro. Gr. *τότε.*

Gn. 12, 6. והכנעני אז בארץ
Dt. 4, 41. אז יבדיל משה
Jos. 10, 12. אז ידבר יהושע ליי
2 Reg. 12, 18. אז יעלה חזאל
Ps. 96, 12. אז ירננו כל־עצי
Ex. 15, 15. אז נבהלו אלופי אדום
Jos. 22, 31. אז הצלתם את־בני
Jes. 41, 1. יגשו אז ידברו יחדו
Ps. 2, 5. אז ידבר אליהם
Job. 3, 13. ישנתי אז ינוח לי
Jer. 22, 15. אז טוב לו
Mich. 3, 4. אז יזעקו אל־יי
2 Sam. 2, 27. כי אז מהבקר נעלה
Prv. 20, 14. ואזל לו אז יתהלל
Jud. 5, 13. אז ירד שריד לאדירים
Ps. 89, 20. אז דברת־בחזון
Ex. 4, 26. אז אמרה חתן דמים
Jud. 5, 11. אז ירדו לשערים
Mal. 3, 16. אז נדברו יראי יי
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק
Cant. 8, 10. אז הייתי בעיניו
Jes. 58, 8. אז תקרא ויי יענה
Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר
Ps. 51, 21. אז תחפץ זבחי־צדק
Prv. 2, 5. אז תבין יראת יי
Job. 9, 31. אז בשחת תטבלני
Ps. 19, 14. אז איתם ונקיתי
Job. 13, 20. אז מפניך לא אסתר
Eccl. 2, 15. ולמה חכמתי אני אז יתר
Ps. 69, 5. לא־גזלתי אז אשיב
Lev. 26, 41. אז־אז יכנע לבבם
Ps. 119, 6. אז לא־אבוש בהביטי
1 Sam. 20, 12. ולא־אז אשלח אליך
Jer. 22, 22. כי אז תבשי
Zeph. 3, 9. כי־אז אהפך אל־עמים
Jos. 1, 8. כי־אז תצליח את
2 Sam. 5, 24. כי אז יצא יי לפניך
Zeph. 3, 11. כי־אז אסיר מקרבך
Job. 11, 15. כי־אז תשא פניך
2 Sam. 19, 7. כי־אז ישר בעיניך
Job. 38, 21. ידעת כי־אז תולד
Dt. 29, 19. כי אז יעשן אף־יי
Jer. 44, 18. ומן־אז חדלנו
Gn. 4, 26. אז הוחל לקרא
Gn. 24, 41. אז תנקה מאלתי
Gn. 49, 4. אז חללת יצועי
Ex. 12, 44. אז יאכל בו
Ex. 15, 1. אז ישיר־משה
Lev. 26, 34. אז תרצה הארץ
Num. 21, 17. אז ישיר ישראל
Jos. 8, 30. אז יבנה יהושע
Jos. 14, 11. ככחי אז וככחי עתה
Jos. 20, 6. אז ישוב הרוצח
Jud. 13, 21. אז ידע מנוח
1 Sam. 6, 3. אז תרפאו ונודע
2 Sam. 5, 24. אז תזרך
2 Sam. 21, 17. אז נשבעו אנשי־דוד
1 Reg. 16, 21. אז יחלק העם
Jes. 35, 5. אז תפקחנה עיני
Jes. 35, 6. אז ידלג כאיל
Jes. 60, 5. אז תראי ונהרת
Jer. 31, 13. אז תשמח בתולה
Ez. 32, 14. אז אשקיע מימיהם
Hos. 2, 9. טוב לי אז מעתה
Hab. 1, 11. אז חלף רוח
Prv. 2, 9. אז תבין צדק
Job. 28, 27. אז ראה ויספרה
Job. 33, 16. אז יגלה אזן
1 Chr. 16, 7. אז נתן דויד בראש
Jud. 5, 19. אז נלחמו מלכי
1 Reg. 11, 7. אז יבנה שלמה
2 Chr. 21, 10. אז תפשע לבנה
1 Reg. 9, 11. אז יתן המלך
Jer. 22, 16. אז טוב הלא־הריא
Ps. 40, 8. אז אמרתי הנה
Ps. 56, 10. אז ישובו אויבי
Jud. 5, 8. אז לחם שערים
Jes. 33, 23. אז חלק עד־שלל
Jes. 58, 14. אז תתענג על־יי
2 Sam. 21, 18. אז הכה סבכי
1 Chr. 20, 4. אז הכה סבכי
Ps. 119, 92. אז אבדתי בעניי

adv.: וָאָז

Ex. 12, 48. ואז יקרב לעשתו
Lev. 26, 41. ואז ירצו את־עונם
Jos. 1, 8. ואז תשכיל

מֵאָז

Ruth 2, 7. מאז הבקר ועד־עתה
Jes. 45, 21. מאז הגידה
Jes. 48, 8. גם מאז לא־פתחה
Jos. 14, 10. מאז דבר יי
Gn. 39, 5. ויהי מאז הפקיד
Ex. 4, 10. גם מאז דברך
Ex. 9, 24. מאז היתה לגוי
Jes. 14, 8. מאז שכבת לא־יעלה
Ps. 76, 8. מאז אפך
2 Sam. 15, 34. ואני מאז ועתה
Jes. 48, 5. ואגיד לך מאז
Jes. 44, 8. הלוא מאז השמעתיך
Jes. 48, 3. הראשנות מאז
Jes. 48, 7. עתה נבראו ולא מאז
Jes. 16, 13. דבר יי אל־מואב מאז

הֵמָּאָז

Ex. 5, 23. ומאז באתי אל־פרעה

אֲזַי

חלת סעפס ושרשס זַי נהמעתן חל אַי, ועכין כמו אָז וקדין, לומר קקרי וקת [דקן].

adv. (a stirpe pron. זַי, correl. אַי), tum, = אָז, quae est forma compendiaria.

Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו
Ps. 124, 4. אזי המים שטפונו
Ps. 124, 5. אזי עבר על־נפשנו

אָזָא

פעל קרמית, ועכיכו כמו אָשׁ נענני [קשר ממנו אֵשׁ], לו כמו אֵת נקרמי [קשל ממנו אַתּוּן]. כלומר הנערה והדלקה [שׁכניכדנן, סייעלנן] וקימוס.

vrb. aram. (= אָשׁ, unde אֵשׁ, אֵת, unde אַתּוּן), succendere, accendere.

LXX: ἐκκαίειν.

p. pass.: אֱזִדָה (= אֱזֵדָה)

Dan. 3, 22. ואתונא אזה יתירה

inf.: לְמֶזְאָא

Dan. 3, 19. ואמר למזא לאתונא

inf. cum suff.: לְמֶזְדְּהּ

Dan. 3, 19. על די חזה למזיה

אָזַב

פעל קקי, ועכיכו כמו עָשַׂב, נשרשס עָב, זַב, לומר נסיכה ווסיכה, שהושל תמיד על פריקה ובליכה [נלשׁכנען, שׁכניכדנן, סייעלנן] וקימוס.

vrb. prim. (= עָשַׂב a rad. זַב s. שָׂב), micare, lucere; tropice: florere (*syn.* זָהַב, צָהַב). Deriv. אֵזוֹב hyssopus, אֵזְבִּי *n. pr.* forma lucenti h. e venusta praeditus.

אֵזוֹב

ע"ז ועכיכו ילוע נכל הלשוכות, והוא נעיעה נשמית, קשר תקוגד נקנדס להוקת מי קעקת. שרשו אָזַב כקשר קמרכו, נכרך עס עשׂ.

subst. m., hyssopus, *ὕσσωπος*, herba odore suavis, a foliis ramisque luxuriantibus dicta (אָזַב efflorescere), et ad mundationes adhiberi solita.

Ex. 12, 22. ולקחתם אגדת אזוב
Num. 19, 18. ולקח אזוב וטבל במים

וְאֵזוֹב

Lev. 14, 4. 49. ושני תולעת ואזב
Num. 19, 6. עץ ארז ואזוב

הָאֵזוֹב

Lev. 14, 6. התולעת ואת־האזוב
Lev. 14, 51. הארז ואת־האזב
1 Reg. 5, 13. האזוב אשר יצא בקיר

בְּאֵזוֹב

Ps. 51, 9. תחטאני באזוב ואטהר

וּבָאֵזוֹב

Lev. 14, 52. ובעץ הארז ובאזב

אָזַד

פעל קרמית שלש נאלף עמכו כ"ף סניכוכי, וסעכין לל"ף שריכה וקיוס [שׁעסטינען], ולוקל חוק כמו שריך וקיס, וכן נגעלף לוקף לעעמיס, לומר כדוק ומכוסף שריכה וקייסף לעעמיס.

verb. aram. = אָסַד, (cujus non exstat nisi part.), firmare, confirmare, de re rata atque firma. Hanc explicationem refert jam Saadja; plerique tamen = אָזַל.

LXX: ἀπέστη.

part. f.: אַזְדָא

Dan. 2, 5. מלתא מני אזדא
Dan 2, 8. אזדא מני מלתא

אָזַל

ע"ג, ועקוקתו כוע והכפה [שׁוקנקען, ווינגען], וכרכף עס קלג דלג וסלג וולג, ושרשס ול סל וגו'. ומזה סוקל: ק' על עויה כלומר כמו נרס [נווילכען], שהוק מוקל מן סכעת הפלך והקוקין, וכן עול נגמרת. כ' הכיע לק עלמו לו הלך, והוקל על הליכה נכל לוקן. וכן כיוכי הלך ועוה מצרש לקל (νέω, νέομαι).

vrb. proprie: *vacillare, titubare* (cf. Graec. ἔρπειν), cognat. cum rad.: זַל, סַל, הָל, הַל, הָלַל, זָלַל, hinc: 1) nere, fila deducere (cf. בָּרַם fremere, deinde: fila contorquere). 2) elabi, abire, deficere. LXX. ἐκλείπειν, ἀπέρχεσθαι (cf. עָזַל).

1 Sam. 9, 7. כי הלחם אזל מכלינו

3 perf. fem.: אָזְלַת

Dt. 32, 36. כי יראה כי־אזלת יד

3 perf. pl.: אָזְלוּ

Job. 14, 11. אזלו־מים מני־ים

part.: וְאָזֵל

Prv. 20, 14. ואזל לו אז יתהלל

2 imperf.: תָּזֵלִי *fem.:*

Jer. 2, 36. מה־תזלי מאד

Pu-al: אֻזַּל

part.: מְאוּזָּל

Ez. 27, 19. מאוזל בעזבוניך

אֶזֶל

ע"ן כמו שילון ופרילס, והוק נשס עלס פרעי לקן סקול.

subst. m., abitio, discessus, hinc: אֶבֶן הָאֶזֶל, lapis, unde discessus fit. Alii lapidem viatorium intelligunt.

n. p. הָאֶזֶל

1 Sam. 20, 19. אצל האבן האזל

אָזַל

נקרעי כמו קול נעכרי, ולק נקנק נכקבי קודש וולק נקולקת הלך.

vrb. aram., *abire*, idem quod hebr. אָזַל.

Dan. 2, 17. לבירתה אזל
Dan. 2, 24. אזל וכן אמר־לה
Dan. 6, 19. אזל מלכא להיכלה
Dan. 6, 20. לגבא די־אריותא אזל

3 perf. pl.: אֲזַלוּ

Esr. 4, 23. אזלו בבהילו לירושלם

1 perf. pl.: אֲזַלְנָא

Esr. 5, 8. די־אזלנא ליהוד

imperat.: אֱזַל

Esr. 5, 15. שא אזל־אחת חמו בהיכלא

אָזַן

ע"נ שלש נאלף כ"ף נככין הכנד, ועקודקו קיוב וניקל ותיכן לו כקיכה וכסיון [עכוושׁנגען, שׁכוושׁנגען]. שרשו לשון שקל ועכי, וכן נעכני יון, וכן נפרסי קן, נלי נ' קוסית נסולקה הוקת, וכגור הוס מאזן כלומר משקולת.

verb. Pi-el, *pendere*, perpendere, deinde tropice: tanquam ad trutinam examinare (syn. שָׁקַל). Aut est denominativum a מֹאזְנַיִם (sic Jona et Qimchi), aut stirps verbalis, ab *auscultandi* verbo vi longe diversa. Alex: ἐνωτίσατο.

Pi-el: אִזֵּן

3 perf.: וְאִזַּן

Eccl. 12, 9. ואזן וחקר תקן משלים

מֹאזְנַיִם

שם וכר שלש נמנ כ"ף נווני, ושמי כפות המקוכים [ווושׁנשׁלענען], וכנדל ממכו השם פלס, שהוק מקון נכיך לו מקון מהיר [שׁכשׁלע־ווושׁנע] ומשרש פלס. שרשו קון שרוכו כשׁ נמקוכים ושקילס וסילוק, וככוי להכפתו ומפלגו.

nom. dual. bilances, divers. a פֶּלֶס, quae est statera accuratior, uti aurificis, ad agnoscenda pondera punctis notata (v. Qimchii lib. radicum). Graece ζυγός. Vrb. אָזַן pendere.

dual.: מֹאזְנַיִם

Jer. 40, 15. וכשחק מאזנים נחשבו

du.: בְּמֹאזְנַיִם

Job. 6, 2. במאזנים ישאו־יחד
Ps. 62, 10. במאזנים לעלות

בְּמֹאזְנַיִם *p.*

Jes. 40, 12. וגבעות במאזנים
Jer. 32, 10. הכסף במאזנים

constr.: מֹאזְנֵי

Lev. 19, 36. מאזני צדק אבני־צדק
Prv. 11, 1. מאזני מרמה תועבת יי
Ez. 5, 1. מאזני משקל והלקתם
Ez. 45, 10. מאזני־צדק ואיפת־צדק
Hos. 12, 8. מאזני מרמה
Am. 8, 5. ולעות מאזני מרמה

du. constr.: וּמֹאזְנֵי

Prv. 16, 11. פלס ומאזני משפט
Prv. 20, 23. ומאזני מרמה לא־טוב

Digitized by Google

בְּמֹאזְנֵי
Mich. 6, 11. האזכה במאזני רשע
Job. 31, 6. ישקלני במאזני־צדק

מֹאזְנַיִם
נתיבי כמו נעכרי, כלי סכלל תעולתו. וכתיבנוס נתנל עוד מוֹזְנֵהוּ, מוֹזְנֶיהָ, וכן מוֹדְנֵיהֶן כל׳.
n. dual. aramaicum, eadem vi, qua hebraicum: bilanx, ζυγός.

du. def.: בְּמֹאזְנַיָּא
Dan. 5, 26. תקילתא במאזניא

אֹזֶן

ס״ג: נקוד כלי-פעל, ועכיכו ידוע פקד לו קנוך וכדל [פֹּקֵד]. שכיכו פעיק וכוכן נרפה אֹזֶן, וכן פוח ככל לשוכות עכיכו וקדם, וסכ׳ כסוף תוספתא, כמו נסכם בָּשָׁן שכיכו גּוֹשׁ, ולכוכ כוספות שכיכות קדמות כמו כן.
n. prim. (fort. a radice prisca אוּ linguarum paene omnium propria), *auris*, οὖς. דָ illud additum, sicut in בָּשָׁן, iam antiquitus cum radice coaluit.

Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20. ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. על־תנוך אזן־אהרן
Lev. 14, 14. על־תנוך אזן המטהר
17. 25. 28.
1 Sam. 9, 15. גלה את־אזן שמואל
2 Sam. 7, 27. גליתה את־אזן עבדך
2 Sam. 22, 45. לשמוע אזן ישמעו לי
1 Chr. 17, 25. גלית את־אזן עבדך
Job. 12, 11. הלא־אזן מלין תבחן
Job. 29, 11. כי אזן שמעה ותאשרני
Job. 33, 16. אז יגלה אזן אנשים
Job. 34, 3. כי־אזן מלין תבחן
Job. 42, 5. לשמע אזן שמעתיך
Ps. 18, 45. לשמע אזן ישמעו לי
Ps. 94, 9. הנטע אזן הלא ישמע
Prv. 15, 31. אזן שמעת תוכחת
Prv. 20, 12. אזן שמעת ועין ראה
Prv. 25, 12. על־אזן שמעת
Eccl. 1, 8. ולא־תמלא אזן משמע
Jes. 50, 4. יעיר לי אזן לשמע
Jes. 50, 5. יי פתח־לי אזן
Am. 3, 12. או בדל־אזן

וְאָזֶן
Prv. 18, 15. ואזן חכמים תבקש־דעת

cum suff.: אָזְנִי
1 Sam. 20, 2. ולא יגלה את־אזני
1 Sam. 22, 8. ואין־גלה את־אזני
1 Sam. 22, 8. וגלה את־אזני
1 Sam. 22, 17. ולא גלו את־אזני
Job. 4, 12. ותקח אזני שמץ ממנו
Job. 13, 1. שמעה אזני ותבן לה
Ps. 49, 5. אטה למשל אזני
Prv. 5, 13. ולמלמדי לו׳ הטיתי אזני

־ֶךָ *p.* אָזְנְךָ *cum suff.:*
Ruth 4, 4. ואני אמרתי אגלה אזנך
2 Reg. 19, 16. הטה יי אזנך ושמע
Neh. 1, 6. 11. תהי־נא אזנך קשבת
Ps. 10, 17. תכין אזנך
Ps. 17, 6. הט־אזנך לי
Ps. 31, 3. 71, 2. הטה אלי אזנך
Ps. 45, 11. וראי והטי אזנך
Ps. 86, 1. הטה־יי אזנך
Ps. 88, 3. הטה אזנך לרנתי
Ps. 102, 3. אל־תסתר פניך ממני ביום אקרא אליך מהר ענני
Prv. 4, 20. לאמרי הט אזנך
Prv. 5, 1. לתבונתי הט אזנך
Prv. 22, 17. הט אזנך ושמע
Jes. 37, 17. הטה יי אזנך ושמע
Jes. 48, 8. לא־פתחה אזנך
Thr. 3, 56. אל־תעלם אזנך
Dan. 9, 18. הטה אלהי אזנך

וְאָזְנֶיךָ *al. pl. c. s.*
Prv. 23, 12. ואזנך לאמרי־דעת

cum suff.: אָזְנֵיכֶם
Ps. 78, 1. הטו אזנכם
Jes. 55, 3. הטו אזנכם ולכו אלי
Jer. 9, 19. ותקח אזנכם דבר־פיו
Jer. 25, 4. ולא־הטיתם את־אזנכם
35, 15. 44, 5.

אָזְנוֹ
Ex. 21, 6. ורצע אדניו את־אזנו
Ps. 58, 5. יאטם אזנו
Ps. 116, 2. כי־הטה אזנו לי
Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל
Prv. 28, 9. מסיר אזנו משמע תורה
Jes. 33, 15. אטם אזנו משמע דמים
Jes. 59, 1. ולא־כבדה אזנו משמוע

בְּאָזְנוֹ
Dt. 15, 17. ונתת באזנו ובדלת

אָזְנָם
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Job. 36, 10. ויגל אזנם למוסר
Job. 36, 15. ויגל בלחץ אזנם
Jer. 6, 10. הנה ערלה אזנם
Jer. 7, 24. 26. 11, 8. ולא הטו את־אזנם
Jer. 17, 23. 34, 14. ולא הטו את־אזנם

dual.: אָזְנַיִם
Ps. 40, 7. אזנים כרית לי
Ps. 115, 6. אזנים להם ולא ישמעו
Ps. 135, 17. אזנים להם ולא יאזינו
Jes. 42, 20. פקח אזנים ולא ישמע
Jer. 5, 21. אזנים להם ולא ישמעו
Ez. 12, 2. אזנים להם לשמע
Ez. 24, 26. להשמעות אזנים

dual.: וְאָזְנַיִם
Dt. 29, 3. ואזנים לשמע
Jes. 43, 8. וחרשים ואזנים למו

du. constr.: וְאָזְנֵי
Neh. 8, 3. ואזני כל־העם
Jes. 32, 3. ואזני שמעים תקשבנה
Jes. 35, 5. ואזני חרשים תפתחנה

du. constr.: בְּאָזְנֵי
Gn. 23, 13. באזני עם־הארץ לאמר
Gn. 23, 10. 16. באזני בני־חת
Gn. 44, 18. עבדך דבר באזני אדני
Gn. 50, 4. דברו־נא באזני פרעה
Ex. 10, 2. ולמען תספר באזני בנך
Ex. 11, 2. דבר־נא באזני העם
Ex. 17, 14. ושים באזני יהושע
Ex. 24, 7. ויקרא באזני העם
Ex. 32, 2. אשר באזני נשיכם
Num. 11, 1. כמתאננים רע באזני יי
Num. 11, 18. כי בכיתם באזני יי
Dt. 31, 30. באזני כל־קהל ישראל
Dt. 32, 44. השירה־הזאת באזני העם
Jos. 20, 4. ודבר באזני זקני העיר
Jud. 7, 3. קרא נא באזני העם
Jud. 9, 2. 3. באזני כל־בעלי שכם
1 Sam. 8, 21. וידברם באזני יי
1 S. 11, 4. וידברו הדברים באזני העם
וידברו עבדי שאול באזני דוד
1 Sam. 18, 23.
2 Sam. 3, 19. גם־אבנר באזני בנימן
2 S. 3, 19. לדבר באזני דוד בחברון
2 Reg. 18, 26. באזני העם אשר על
Neh. 13, 1. בספר משה באזני העם
Prv. 23, 9. באזני כסיל אל־תדבר
Prv. 26, 17. מחזיק באזני־כלב
Jes. 36, 12. באזני העם אשר על
Jer. 2, 2. וקראת באזני ירושלם
Jer. 29, 29. באזני ירמיהו הנביא
Jer. 36, 6. באזני העם בית יי
Jer. 36, 6. וגם באזני כל־יהודה
Jer. 36, 10. באזני כל־העם
Jer. 36, 13. 14. באזני העם
Jer. 36, 20. ויגידו באזני המלך
Jer. 36, 21. יהודי באזני המלך

du. constr.: וּבְאָזְנֵי
1 Chr. 28, 8. ובאזני אלהינו
Jer. 28, 7. ובאזני כל־העם
Jer. 36, 21. ובאזני כל־חשרים

du. c. suff.: אָזְנַי *p.*
Ps. 92, 12. מרעים תשמענה אזני

וְאָזְנַי
2 Chr. 7, 15. ואזני קשבות

בְּאָזְנַי
Jud. 17, 2. וגם אמרת באזני
Ez. 8, 18. וקראו באזני
Ez. 9, 1. ויקרא באזני

בְּאָזְנָי *p.*
Num. 14, 28. כאשר דברתם באזני
1 S. 15, 14. ומה קול־הצאן הזה באזני
2 Reg. 19, 28. ושאונך עלה באזני
Job. 33, 8. אך אמרת באזני
Jes. 5, 9. באזני יי צבאות
Jes. 22, 14. ונגלה באזני יי צבאות
Jes. 37, 28. ושאונך עלה באזני
Ez. 9, 5. ולאלה אמר באזני
Ez. 10, 13. קורא הגלגל באזני

du. c. s.: בְּאָזְנֵינוּ
2 Sam. 7, 22. אשר־שמענו באזנינו
2 Sam. 18, 12. כי באזנינו צוה המלך
1 Chr. 17, 20. אשר־שמענו באזנינו
Job. 28, 22. באזנינו שמענו שמעה
Ps. 44, 2. אלהים באזנינו שמענו
Jer. 36, 15. וקראנה באזנינו ויקרא

אָזְנֶךָ, אָזְנֶיךָ
1 Sam. 20, 12. 13. וגליתי את־אזניך
Prv. 2, 2. להקשיב לחכמה אזנך
Ez. 16, 11. ועגילים על־אזניך

וְאָזְנֶיךָ
2 Chr. 6, 40. ואזניך קשבות
Jes. 30, 21. ואזניך תשמענה דבר
Ez. 23, 25. אפך ואזניך יסירו

בְּאָזְנֶיךָ
1 S. 25, 24. ותדבר־נא אמתך באזניך
Jer. 28, 7. באזניך ובאזני כל־העם

בְּאָזְנֶיךָ
Jes. 49, 20. עוד יאמרו באזניך

וּבְאָזְנֶיךָ
Ez. 3, 10. ובאזניך שמע
Ez. 40, 4. ובאזניך שמע
Ez. 44, 5. ובאזניך שמע

בְּאָזְנֵיכֶם
Dt. 5, 1. אנכי דבר באזניכם
Job. 13, 17. ואחותי באזניכם
Jer. 26, 11. כאשר שמעתם באזניכם
Jer. 26, 15. לדבר באזניכם

אָזְנָיו
1 Sam. 3, 11. תצלינה שתי אזניו
2 Reg. 26, 12. תצלנה שתי אזניו
Jes. 11, 3. ולא־למשמע אזניו יוכיח
Jer. 19, 3. תצלנה אזניו

וְאָזְנָיו
Ps. 34, 16. ואזניו אל־שועתם
Jes. 6, 10. ואזניו הכבד

בְּאָזְנָיו
2 Sam. 22, 7. ושועתי באזניו
Job. 15, 21. קול־פחדים באזניו
Ps. 18, 7. ושועתי לפניו תבא באזניו

וּבְאָזְנָיו
Jes. 6, 10. ובאזניו ישמע

אָזְנֵיהֶם
Mich. 7, 16. אזניהם תחרשנה

וְאָזְנֵיהֶם
Zach. 7, 11. ואזניהם הכבידו

בְּאָזְנֵיהֶם
Gn. 21, 8. הדברים האלה באזניהם
Gn. 35, 4. את־הנזמים אשר באזניהם
Ex. 32, 2. נזמי הזהב אשר באזניהם
Dt. 31, 11. נגד כל־ישראל באזניהם
Dt. 31, 28. ואדברה באזניהם
2 Reg. 23, 2. ויקרא באזניהם
2 Chr. 34, 30. ויקרא באזניהם
Jer. 36, 14. ברוך באזניהם

אֲזָנוֹת
סם עיר נקלק כפקלי נסמיכות להר תכור, עכיכו כמו בן־תכור [נפתלי], וכגור מהשקל אֵזֶן, עי׳ כסלות תכור.
n. pr. urbis in tribu Naftali sitae ad montem Tabor, ab אֵזֶן auris: vertices, culmina montis Tabor, quae alias dentium cornuumve imaginibus oratione depingi solent.
Jos. 19, 34. הגבול ימה אזנות תבור

Hif-il: הֶאֱזִין
פעל נויל-פסס, ועכיכו הטות לון לדכי [לוים-תעתקן, הטֶרְתן], וכדלף עס סקכיכ.
vrb. denom., erectis auribus attendere, auribus percipere, deinde: dicto audientem esse, obsequi.
LXX: ἐνωτίζεσθαι, ὑπακούειν.
Dt. 1, 45. ולא האזין אליכם

3 *imperf.:* וַיַּאֲזֵן
Ps. 77, 2. ותאזין אלי

2 *perf.:* וַהַאֲזַנְתָּ
Ex. 15, 26. והאזנת למצותיו

3 *perf. pl.:* הֶאֱזִינוּ
2 Chr. 24, 19. ויעידו בם ולא האזינו
Neh. 9, 30. ולא האזינו ותתנם
Jes. 64, 3. לא־שמעו לא האזינו

imperat.: הַאֲזִינָה
Num. 23, 18. האזינה עדי בנו צפר
Job. 33, 1. וכל־דברי האזינה
Job. 34, 16. האזינה לקול מלי
Job. 37, 14. האזינה זאת
Ps. 5, 2. אמרי האזינה
Ps. 17, 1. האזינה תפלתי
Ps. 39, 13. ושועתי האזינה
Ps. 54, 4. האזינה לאמרי־פי
Ps. 55, 2. האזינה אלהים תפלתי
Ps. 78, 1. האזינה עמי תורתי
Ps. 80, 2. רעה ישראל האזינה
Ps. 84, 9. האזינה אלהי יעקב
Ps. 86, 6. האזינה יי תפלתי
Ps. 140, 7. האזינה יי קול תחנוני
Ps. 141, 1. האזינה קולי בקראי־לך
Ps. 143, 1. האזינה אל־תחנוני

impt. pl.: הַאֲזִינוּ
Dt. 32, 1. האזינו השמים ואדברה
Jud. 5, 3. האזינו רזנים
Job. 34, 2. וידעים האזינו לי
Ps. 49, 2. האזינו כל־ישבי חלד
Jes. 1, 10. האזינו תורת אלהינו
Jes. 28, 23. האזינו ושמעו קולי
Jes. 51, 4. ולאומי אלי האזינו
Hos. 5, 1. וביה המלך האזינו

וְהַאֲזִינוּ
Jes. 8, 9. והאזינו כל מרחקי־ארץ
Jer. 13, 15. שמעו והאזינו
Joel. 1, 2. והאזינו כל יושבי הארץ

impf. fem.: וְהַאֲזִינִי *sg.*
Jes. 1, 2. והאזיני ארץ

impt. pl. f.: הַאֲזֵנָּה
Gn. 4, 23. נשי למך האזנה אמרתי
Jes. 32, 9. האזנה אמרתי

3 *imperf.:* יַאֲזִין
Job. 9, 16. לא אאמין כי־יאזין קולי
Jes. 42, 23. מי בכם יאזין זאת

אָזַן

פעל נקוי, לפכי שכיכו עתיקי וָ, כגדף עס שֵׁן, ועכיכו שכיכס ויחידס [שפיטפן], וכגור מוס אָזֵן.

Digitized by Google

verb. prim. radice obsoleta ortum (שָׁן = זָן) acuere, cuspidare, inde: אָזֶן.

אָזֶן

ז׳ לכלי חקרון וזכון כמו כלי זין [וווצפצע], והוסיפל על כלי ככלל.

subst. m., instrumentum acutum, telum, generatim de suppellectili.

LXX: ζώνη.

cum suff.: אָזְנֵךְ *p.*

Dt. 23, 14. ויתד תהיה לך על־אזנך

אַזְנָח

v. s. r. זָנַח *p.* 330.

אָזֵק

pl. אֲזֻקִּים *v.* אזק *p.* 334.

אָזַר

עכוונו כמו אָסַר, פי׳ קטשס קצישס וצקישס [פומכינדען], וכן כמו קגר וצכיסס, וכגול פוס אֵזוֹר. כס״על סוף סהתפעל, לו קגירת עלמו וציכוסו. סכבד עכיכו קינור קכע עקבי קיש, לו כציקת קצת והעכיכת עלקשס. ערשו זָר כרלף עס סָר, צָר.

verb. (= אָסַר), *vincire*, *cingere*, hinc speciatim: lumbos accingere. *Nif.* et *Hitp.*, se accingere. Pi. armare, roborare. Rad. זָר (*syn.* סָר, צָר).

3 perf. pl.: אָזְרוּ

1 Sam. 2, 4. ונכשלים אזרו חיל

part.: אָזוּר *pass.*

2Reg. 1, 8. ואזור עור אזור במתניו

imperat.: אֱזָר

Job. 38, 3. 40, 7. אזר־נא כגבר חלציך

2 imperf.: תֶּאְזֹר

Jer. 1, 17. ואתה תאזור מתניך

Nif-al.: נֶאְזָר

part.: נֶאְזָר

Ps. 65, 7. נאזר בגבורה

Pi-el. אִזַּר

part. c. s.: מְאַזְּרִי

Ps. 18, 33. המאזרני חיל

p. constr. pl.: מְאַזְּרֵי

Jes. 50, 11. מאזרי זיקות

1 imperf.: אֲאַזְּרֵךָ

Jes. 45, 5. אאזרך ולא ידעתני

2 impf. c. s.: וַתְּאַזְּרֵנִי

Ps. 18, 40. ותאזרני חיל

Ps. 30, 12. ותאזרני שמחה

וַתְּזָרֵנִי

2 Sam. 22, 40. ותזרני חיל למלחמה

3 impf. c. s.: יְאַזְּרֵנִי

Job. 30, 18. כפי כתנתי יאזרני

Hitpa-el.: הִתְאַזַּר

3 perf.: הִתְאַזָּר *p.*

Ps. 93, 1. לבש יי עז התאזר

imperat.: הִתְאַזְּרִי *pl.:*

Jes. 8, 9. התאזרו וחתו התאזרו

אֵזוֹר

ז׳ נמר אֵזוֹר, וכרקף עס אֵסוֹר, וסוף מקעור ומוץ [ניכדע, גיכעבע], וכפמר נו דנק וקסר ופתץ וכדומס.

subst. m., *cingulum*, zona et virorum et mulierum. LXX ζώνη, περίζωμα. Semel Symm. σχοινίον, funis, de *vinculis*.

Job 12, 18. ויאסר אזור במתניהם

Jes. 5, 27. נפתח אזור חלציו

Jes. 11, 5. אזור מתניו והאמונה אזור

Jer. 13, 1. אזור פשתים

Ex. 23, 15. חגורי אזור במתניהם

וְאֵזוֹר

2Reg. 1, 8. ואזור עור אזור במתניו

הָאֵזוֹר

Jer. 13, 2. ואקנה את־האזור

Jer. 13, 4. קח את־האזור

Jer. 13, 6. וקח משם את־האזור

Jer. 13, 7. ואקח את־האזור

Jer. 13, 7. והנה נשחת האזור

Jes. 13, 11. כאשר ידבק האזור

בָּאֵזוֹר

Jer. 13, 10. כאזור הזה אשר לא־יצלח

אֲזַרְדַּי

ז׳ כמו אֲסַר, פי׳ קטשס קצישס וצקישס [פומכינדען], וכן כמו קגר וצכיסס, וכגול פוס אֵזוֹר. כס״על סוף סהתפעל, לו קגירת עלמו וציכוסו. סכבד עכיכו קינור קכע עקבי קיש, לו כציקת קצת והעכיכת עלקשס. ערשו זָר כרלף עס סָר, צָר.

verb. (= אָסַר), *vincire*, *cingere*, hinc speciatim: lumbos accingere. *Nif.* et *Hitp.*, se accingere. Pi. armare, roborare. Rad. זָר (*syn.* סָר, צָר).

אָח

מלת סקציקס וסלציקס, וסיש קציקס של כעב [אָח! וועסע!], ולין לס יסוד כפעל, כסיוסס סנכית סקבצמוס וסקלכוסס. וכגול מעכו חֲאָה, אָחַי, אַחַי־לִי, אַחַי־לַי.

interj. lamentantis, qui est sonus ab ipsa natura expressus, nullo modo ad verbum aliquod referendus. Inde compositione nata sunt חֲאָה etc., quae paullo infra leguntur.

Ez. 6, 11. ואמר־אח

Ez. 21, 20. אח עשויה לברק

הָאָח

מלת סקציקס של סתולים וצכיכס, לו קלסס וצקוק [יוכ־סע!], וכלסר מסצס כרעע קכלו.

interj. exsultantis prae gaudio et cum laude exhortantis: eja, εὖγε; evax (de sono classici).

Job. 39, 25. בדי שופר יאמר האח

Ps. 35, 21. אמרו האח האח

Ps. 35, 25. האח נפשנו

Ps. 40, 16. האמרים לי האח האח

Ps. 70, 4. האמרים האח האח

Jes. 44, 16. אף־יחם ויאמר האח

Ez. 25, 3. יען אמרך האח

Ez. 26, 2. אמרה צר על־ירושלם האח

Ez. 36, 2. אמר האויב עליכם האח

אֲחִי

זס עוף, ולא כעלא כ״א כצכוי אֲחִים, וסוא עוף סיולל וקוכך כעקכצוק, ויולא כין עצוקות ועי״ס קא [קוסוק], וכגול מוס כעכצי שרש קפק.

nom. avis (nonnisi pluraliter אֲחִים), voce ululanti, cujus nidus solet esse intra parietinas urbium aediumve dirutarum. Erant, qui ex sono vocabuli conjectura, quid sit, augurarentur (LXX. Theod: ἴυγξ, Ibn-Esra: monstra, quae *gemitum* excitant; etc.); alii, qui ex sensu scripturae daemonas intelligendos esse suspicarentur. Aquila: τυφῶνες.

pl.: אֲחִים

Jes. 13, 21. ומלאו בתיהם אחים

אֲחַלַי

מלת סעצם כמו אֲחַלַי, וסוא מורכב מן קא שלקכו לעיל, וכנכסס לַי שלמלא ג״כ כלולי. מעודקו ועכיכו דכור סקפן ומעלא־כוס [וווקוכצ־פצלרעיקצעל], כלומר סלוי וקלוי. וממקגכ סוכסי סעתיקו סוביי כמו לקצוי, וכץ׳, וכל״ק וכן־מלך סוליקהו מן חָלָה, ויולמכו שלמעשה מצס אֶחֱל, לשון מקנס וכקצס קפן וכלון, ולין סכרעות לפירושס.

adv. (compposit. ex אָח, et לַי cf. לוּלַי) deprecantis, aut obsecrantis; ὄφελον, *o si*, *utinam* (syn. חַלַּי

אָחַב

כמו אָהַב, עָגַב, נסתקצות קות סכנל״, ולא נמלא כ״א כמס פרטי אַחֲבָהּ.

verb. inusit. (= אָהַב, עָגַב, induruerente media litera factum), tantummodo in nom. proprio אֲחַבָּהּ.

אָחַד

מס סמספר וכל, וסוא כלוי למספר סיסוד ולפעלי [קיימס], ומצמיס יסיס מספר מדלי לו כיולא נוס, כפי ג׳יסיס סימן וסמונ״ק. וכמלא מסס כוס גס נמצמי מעלב נקסר קות לקלי לו כוצי כמו גלמון סולו קס [עי׳ יקוק׳ ק׳ ׳], ומצמ כלקס ס׳ וכלי], נלקיים קל נקסר ס׳ אַחַת, יָחַד, אַחְדּוּ.

num. m., *unus*, nonnunquam in enumeratione: *primus*. Abjicitur modo initialis (חָד), modo finalis litera (אַת Ez. 18, 10.) ad linguarum jafeticarum (ind: *êka*) et semiticarum ceterarum (v. יָחִד) similitudinem.

Gn. 1, 5. יום אחד

Gn. 1, 9. אל־מקום אחד

Gn. 2, 24. והיו לבשר אחד

Gn. 11, 6. הן עם אחד

Gn. 27, 45. גם־שניכם יום אחד

Gn. 33, 13. ודפקום יום אחד

Gn. 34, 16. והיינו לעם אחד

Gn. 34, 22. לחיות לעם אחד

Gn. 40, 5. איש חלמו בלילה אחד

Gn. 41, 5. עלות בקנה אחד

Gn. 41, 11. חלום בלילה אחד

Gn. 41, 22. עלת בקנה אחד

Gn. 41, 25. חלום פרעה אחד הוא

Gn. 41, 26. חלום אחד הוא

Gn. 42, 11. בני איש־אחד נחנו

Gn. 42, 13. בני איש־אחד

Gn. 42, 16. שלחו מכם אחד

Gn. 42, 19. אחיכם אחד יאסר

Ex. 8, 27. לא נשאר אחד

Ex. 9, 6. לא־מת אחד

Ex. 9, 7. ממקנת ישראל עד־אחד

Ex. 10, 19. לא נשאר ארבה אחד

Ex. 11, 1. נגע אחד אביא על־פרעה

Ex. 12, 46. בבית אחד יאכל

Ex. 14, 28. לא־נשאר בהם עד־אחד

Ex. 17, 12. מזה אחד ומזה אחד

Ex. 24, 3. ויען כל־העם קול אחד

Ex. 25, 18. כרוב אחד מקצה מזה

Ex. 25, 18. וכרוב־אחד מקצה מזה

Ex. 26, 6. והיה המשכן אחד

Ex. 26, 11. את־האהל והיה אחד

Ex. 29, 1. לקח פר אחד בן־בקר

Ex. 29, 3. ונתת אותם על־סל אחד

Ex. 29, 23. שמן אחת ורקיק אחד

Ex. 33, 5. רגע אחד אעלה בקרבך

Ex. 36, 13. ויהי המשכן אחד

Ex. 36, 18. את־האהל להיות אחד

Ex. 37, 8. כרוב אחד מקצה מזה

Ex. 37, 8. וכרוב־אחד מקצה

Ex. 37, 19. בקנה אחד כפתר ופרח

Lev. 5, 7. אחד לחטאת ואחד לעלה

Lev. 7, 14. אחד מכל קרבן

Lev. 8, 26. שמן אחת ורקיק אחד

Lev. 12, 8. אחד לעלה ואחד לחטאת

Lev. 14, 10. ולג אחד שמן

Lev. 14, 21. ולקח כבש אחד

Lev. 14, 21. ועשרון סלת אחד

Lev. 14, 22. אחד חטאת והאחד עלה

Lev. 15, 15. אחד חטאת והאחד עלה

Lev. 16, 5. ואיל אחד לעלה

Lev. 16, 8. גורל אחד ליי

Lev. 16, 8. וגורל אחד לעזאזל

Lev. 22, 28. לא תשחטו ביום אחד

Lev. 23, 18. ופר בן־בקר אחד

Lv. 23, 19. שעיר־עזים אחד לחטאת

Lev. 24, 22. משפט אחד יהיה לכם

Lev. 25, 48. אחד מאחיו יגאלנו

Lev. 26, 26. לחמכם בתנור אחד

Num. 1, 41. 2, 28. אחד וארבעים אלף

Num. 1, 44. איש־אחד לבית־אבתיו

Num. 6, 11 אחד לחטאת ואחד לעלה

Num. 6, 14. תמים אחד לעלה

Num. 6, 14. ואיל־אחד תמים

Num. 6, 19. ורקיק מצה אחד

Num. 7, 11. נשיא אחד ליום

Num. 7, 11. נשיא אחד ליום

Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. מזרק אחד כסף

Num. 7, 15. 21. פר אחד בן־בקר

Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 57. 63. 69. 75. 81. איל אחד כבש־אחד

Nu. 7, 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82. שעיר־עזים אחד לחטאת

Num. 11, 19. לא יום אחד תאכלון

Nu. 13, 2. איש אחד איש אחד למטה

Num. 13, 23. ואשכול ענבים אחד

Nu. 14, 15. את־העם הזה כאיש אחד

Num. 15, 16. ומשפט אחד יהיה

Num. 15, 24. אחד לעלה

Num. 15, 24. אחד לחטאת

Num. 16, 15. לא חמור אחד מהם

Num. 16, 22. האיש אחד יחטא

Num. 17, 18. כי מטה אחד לראש

Num. 17, 21. מטה לנשיא אחד

Num. 17, 21. מטה לנשיא אחד

Num. 28, 4. את־הכבש אחד

Num. 28, 11. 19. שנים ואיל אחד

Nu. 28, 15. ושעיר עזים אחד לחטאת

Num. 28, 22 ושעיר חטאת אחד

Num. 28, 27. איל אחד שבעה כבשים

Num. 28, 30. שעיר עזים אחד

Nu. 29, 2. 8 פר בן־בקר אחד איל אחד

Nu. 29, 4. ועשרון אחד לכבש האחד

Num. 29, 5 ושעיר־עזים אחד חטאת

Nu. 29, 11. שעיר־עזים אחד חטאת

Num. 29, 16. 19. 25. ושעיר־עזים אחד

Num. 29, 22. ושעיר חטאת אחד 29. 31. 34. 38.

Num. 29, 36. פר אחד איל אחד

Nu. 31, 28. אחד נפש מחמש המאות

Num. 31, 30. אחד אחז מן־החמשים

Nu. 31, 34. וחמרים אחד וששים אלף

Num. 31, 39. ומכסם ליי אחד וששים

Num. 31, 47. אחד מן־החמשים

Num. 34, 18. ונשיא אחד נשיא אחד

Nu. 35, 30. ועד אחד לא־יענה בנפש

Dt. 1, 2. ** אחד עשר יום מחרב

Dt. 1, 24. איש אחד לשבט

Dt. 6, 4. יי אלהינו יי׳ אחד

Dt. 17, 6. לא יומת על־פי עד אחד

Dt. 19, 15. לא־יקום עד אחד

Dt. 28, 7. בדרך אחד יצאו אליך

Dt. 28, 25. בדרך אחד תצא אליו

Digitized by Google

אֶחָד

אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף Dt. 32, 30.
אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד Jos. 3, 12.
וַיַּעַמְדוּ כֻּלּוֹ אֶחָד Jos. 3, 13.
קְמוּ כֻלּוֹ־אֶחָד Jos. 3, 16.
אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד
מִשִּׁבְטוֹ Jos. 4, 2. 4.
וְלִשּׁוֹן זֶהֹב אֶחָד Jos. 7, 21.
וְעַם־יִשְׂרָאֵל מַה אֶחָד Jos. 9, 2.
מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶחָד Jos. 12, 9.
אֲשֶׁר־מִצַּד בֵּית־אֵל אֶחָד Jos. 12, 9.
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד Jos. 12, 10.
מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד Jos. 12, 10.
מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶחָד Jos. 12, 11.
מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד Jos. 12, 11.
מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד Jos. 12, 12.
מֶלֶךְ גֶּזֶר אֶחָד Jos. 12, 12.
מֶלֶךְ דְּבִיר אֶחָד Jos. 12, 13.
מֶלֶךְ גֶּדֶר אֶחָד Jos. 12, 13.
מֶלֶךְ חָרְמָה אֶחָד Jos. 12, 14.
מֶלֶךְ עָרָד אֶחָד Jos. 12, 14.
מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד Jos. 12, 15.
מֶלֶךְ עֲדֻלָּם אֶחָד Jos. 12, 15.
מֶלֶךְ מַקֵּדָה אֶחָד Jos. 12, 16.
מֶלֶךְ בֵּית־אֵל אֶחָד Jos. 12, 16.
מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד Jos. 12, 17.
מֶלֶךְ חֵפֶר אֶחָד Jos. 12, 17.
מֶלֶךְ אֲפֵק אֶחָד Jos. 12, 18.
מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן אֶחָד Jos. 12, 18.
מֶלֶךְ מְדוֹן אֶחָד Jos. 12, 19.
מֶלֶךְ חָצוֹר אֶחָד Jos. 12, 19.
מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְרוֹן אֶחָד Jos. 12, 20.
מֶלֶךְ אַכְשָׁף אֶחָד Jos. 12, 20.
מֶלֶךְ תַּעְנָךְ אֶחָד Jos. 12, 21.
מֶלֶךְ מְגִדּוֹ אֶחָד Jos. 12, 21.
מֶלֶךְ קֶדֶשׁ אֶחָד Jos. 12, 22.
מֶלֶךְ־יָקְנְעָם לְכַרְמֶל אֶחָד Jos. 12, 22.
מֶלֶךְ דּוֹר לְנָפַת דּוֹר אֶחָד Jos. 12, 23.
מֶלֶךְ־גּוֹיִם לַגִּלְגָּל אֶחָד Jos. 12, 23.
מֶלֶךְ תִּרְצָה אֶחָד Jos. 12, 24.
גּוֹרָל אֶחָד וְחֶבֶל אֶחָד Jos. 17, 14.
לְאַ־יִהְיֶה לְךָ גּוֹרָל אֶחָד Jos. 17, 17.
נְשִׂיא אֶחָד נְשִׂיא אֶחָד Jos. 22, 14.
וְהוּא אִישׁ אֶחָד Jos. 22, 20.
אִישׁ־אֶחָד מִכֶּם יָרֹדְפוּ Jos. 23, 10.
כִּי לְאַ־נָפַל דָּבָר אֶחָד Jos. 23, 14.
לְאַ־נָפַל מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד Jos. 23, 14.
לְאַ נִשְׁאַר עַד־אֶחָד Jud. 4, 16.
אֶת־מַדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד Jud. 6, 16.
אֶחָד כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ Jud. 8, 18.
אִם־מָשָׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד Jud. 9, 2.
וְרָאשׁ־אֶחָד בָּא Jud. 9, 37.
וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה Jud. 13, 2.
וַיִּשֶׁם לְפִיד אֶחָד Jud. 15, 4.
אֶחָד בִּימִינוֹ Jud. 16, 29.
לְבֵית אִישׁ אֶחָד Jud. 18, 19.
כְּאִישׁ אֶחָד לַמְדָן Jud. 20, 1.
כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד Jud. 20, 8.
כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים Jud. 20, 11.
מִיִּשְׂרָאֵל שֵׁבֶט אֶחָד Jud. 21, 3
שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל Jud. 21, 6.
מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי־יִשְׂרָאֵל Jud. 21, 8.
אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם 1 Sam. 1, 1.
בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ 1 Sam. 2, 34.
לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעַזָּה אֶחָד 1 S. 6, 17.
לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד 1 S. 6, 17.
לְעֵקְרוֹן אֶחָד 1 Sam. 6, 17.
סְלָה חֶלֶב אֶחָד 1 Sam. 7, 9.
יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בְּאֵר־שָׁאוּל 1 S. 9, 15.
אֶחָד נָשָׂא ׀ שְׁלֹשָׁה 1 Sam. 10, 3.
וַיִּצְאוּ כְּאִישׁ אֶחָד 1 Sam. 11, 7.
הָרֹאשׁ אֶחָד יָפִיחַ 1 Sam. 13, 17.
וְהָרֹאשׁ אֶחָד יָפִיחַ 1 Sam. 13, 18.
וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ 1 Sam. 13, 18.
אֹתָם תִּהְיוּ לְעֹבֵר אֶחָד 1 Sam. 14, 40.
תִּהְיֶה לְעֹבֵר אֶחָד 1 Sam. 14, 40.
וַיִּתֵּן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 Sam. 16, 18.
וְנֹאד יַיִן וְגְדִי עִזִּים אֶחָד 1 S. 16, 20.
וַיִּמְלֹךְ בֶּן־אֶחָד לַאֲחִימֶלֶךְ 1 S. 22, 20.

אֶחָד

אַחֲרֵי פַרְעֹשׁ אֶחָד 1 Sam. 24, 15.
נַעַר־אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 Sam. 25, 14.
לְבַקֵּשׁ אֶת־פַּרְעֹשׁ אֶחָד 1 S. 26, 20.
וַיַּעֲבֹר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 Sam. 26, 22.
אַסְפָה יוֹם־אֶחָד 1 Sam. 27, 1.
וְאוֹחֵז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 2 S. 2, 21.
דָּבָר אֶחָד אֲנֹכִי שֹׁאֵל 2 Sam. 3, 13.
וְאִשָּׁפֵר אֶחָד 2 Sam. 6, 19.
כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ 2 S. 7, 23.
אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ 2 Sam. 12, 1.
וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד 2 Sam. 13, 30.
אֲשֶׁר־אֹתוֹ גַּם־אֶחָד 2 Sam. 17, 12.
וַיַּרְא אִישׁ אֶחָד 2 Sam. 18, 10.
אִישׁ־יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד 2 S. 19, 15.
שְׁמֹנָה מְאוֹת חָלָל בְּפִעַם
אֶחָד קֹקִי 2 Sam. 23, 8.
יֹשֶׁבֶת בְּבֵית אֶחָד 1 Reg. 3, 17.
חֹדֶשׁ בְּשָׁנָה יִהְיֶה עַל־אֶחָד 1 Rg. 4, 7.
וְנִצִּיב אֶחָד אֲשֶׁר בָּאָרֶץ 1 Reg. 4, 19.
לְחֶם־שְׁלֹמָה לְיוֹם אֶחָד 1 Reg. 5, 2.
מִדָּה אַחַת וְקֶצֶב אֶחָד 1 Reg. 6, 25.
מוּצָק אֶחָד מִדָּה אַחַת 1 Reg. 7, 36.
קֶצֶב אֶחָד לְכֻלָּהֵנָּה 1 Reg. 7, 36.
כִּיּוֹר אֶחָד עַל־הַמְּכוֹנָה 1 Reg. 7, 38.
לְאַ־נָפַל דָּבָר אֶחָד 1 Reg. 8, 56.
שֵׁבֶט אֶחָד אֶתֵּן לִבְנֵךְ 1 Reg. 11, 13.
וְלִבְנוֹ אֶתֵּן שֵׁבֶט־אֶחָד 1 Reg. 11, 36.
וְנָבִיא אֶחָד זְקֵן 1 Reg. 13, 11.
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ 1 Reg. 18, 6.
וְעָבְרוּ־בוֹ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־אֶחָד 1 Rg. 18, 6.
תַּחַת רֶחֶם אֶחָד 1 Reg. 19, 4. 5.
וְהִנֵּה נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ 1 Reg. 20, 13.
מֵאֹד־אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם
אֶחָד 1 Reg. 20, 29.
וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי 1 Reg. 20, 35.
עֹד אִישׁ־אֶחָד לִדְרֹשׁ 1 Reg. 22, 8.
אֶל־סָרִיס אֶחָד 1 Reg. 22, 9.
פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ 1 Rg. 22, 13.
וַיִּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ 2 Reg. 3, 11.
אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים 2 Reg. 4, 22.
וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל־הַשָּׂדֶה 2 Reg. 4, 39.
וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶהֶל אֶחָד 2 Reg. 7, 8.
וַיִּתֵּן אֶחָד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר 2 Rg. 7, 13.
וַיִּתֵּן־לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד 2 Rg. 8, 6.
יְחוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶרֶן אֶחָד 2 Rg. 12, 10.
שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ אֶחָד 2 Reg. 15, 20.
אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים 2 Reg. 17, 27.
וַיָּבֹא אֶחָד מֵהַכֹּהֲנִים 2 Reg. 17, 28.
לְקַח סָרִיס אֶחָד 2 Reg. 25, 19.
אֶחָד לְמֵאָה תִקְטֹן 1 Chr. 12, 15.
לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ 1 Chr. 12, 38.
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ 1 Chr. 17, 21.
בֵּית־אָב אֶחָד אֶחָז 1 Chr. 24, 6.
לִיכִין אֶחָד וְעֶשְׂרִים 1 Chr. 24, 17.
שְׁלֹמֹה בְנִי אֶחָד 1 Chr. 29, 1.
אֶחָד מִימִין 2 Chr. 3, 17.
אֶת־הִים אֶחָד 2 Chr. 4, 15.
לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד 2 Chr. 5, 13.
עֹד אִישׁ־אֶחָד 2 Chr. 18, 7.
אֶל־סָרִיס אֶחָד 2 Chr. 18, 8.
פֶּה־אֶחָד טוֹב 2 Chr. 18, 12.
וַיַּעַשׂ אֲרוֹן אֶחָד 2 Chr. 24, 8.
בְּיוֹם אֶחָד הַכֹּל בְּנֵי־חַיִל 2 Chr. 28, 6.
לָתֵת לָהֶם לֵב אֶחָד 2 Chr. 30, 12.
לִפְנֵי מִזְבַּח אֶחָד 2 Chr. 32, 12.
וַיֹּאסְפוּ הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד Esr. 3, 1.
מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי Esr. 3, 6.
לְאַ־לְיוֹם אֶחָד וְלֹא לִשְׁנַיִם Esr. 10, 13.
וַיֵּשְׁבוּ בְיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ Esr. 10, 16.
יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן Esr. 10, 17.
וַיָּבֹא חֲנִי אֶחָד מֵאֶחָי Neh. 1, 2.
לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד Neh. 5, 18.
כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד Neh. 8, 1.
בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי Neh. 8, 2.
לְהַבִיא ׀ אֶחָד מִן־הָעֲשָׂרָה Neh. 11, 1.
יֹשֵׁב עִם־אֶחָד Esth. 3, 8.
סְתָם וְנִשִּׁים בְּיוֹם אֶחָד Esth. 3, 13.
אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים Esth. 7, 9.

אֶחָד

בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינַת Esth. 8, 12.
טָהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד Job. 14, 4.
וַיִּכֹּנְנוּ בְרֵיחַם אֶחָד Job. 31, 15.
מְלִיץ אֶחָד מִנִּי־אֶלֶף Job. 33, 23.
אֶחָד בְּאֶחָד יִגָּשׁוּ Job. 41, 8.
וְאִישׁ מָנִם זְהַב אֶחָד Job. 42, 11.
אֵין גַּם־אֶחָד Ps. 14, 3. 53, 4.
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר Ps. 106, 11.
וְלֹא אֶחָד בָּהֶם Ps. 139, 16.
כִּיס אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּנוּ Prv. 1, 14.
שִׁמְקֹרָה אֶחָד יִקְרֶת Eccl. 2, 14.
מִקְרֶה אֶחָד לְהֶם Eccl. 3, 19.
וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל Eccl. 3, 19.
הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד Eccl. 3, 20.
יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי Eccl. 4, 8.
אֶל־מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ Eccl. 6, 6.
אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מְצָאתִי Eccl. 7, 28.
מִקְרֶה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע Eccl. 9, 2.
כִּי־מִקְרֶה אֶחָד לַכֹּל Eccl. 9, 3.
וְחוֹטֵא אֶחָד יֹאבֵד Eccl. 9, 18.
נִתַּן מֵרֹעֶה אֶחָד Eccl. 12, 11.
שִׁבְעָ נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד Jes. 4, 1.
אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים Jes. 6, 6.
כַּפָּה וְאָגְמוֹן יוֹם אֶחָד Jes. 9, 14.
שִׁיתֹו וְשָׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד Jes. 10, 16.
אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jes. 27, 12.
אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גְּעָרַת אֶחָד Jes. 30, 17.
רִגַּע בְּיוֹם אֶחָד Jes. 47, 9.
כִּי־אֶחָד קְרָאתִיו Jes. 51, 2.
הִיוֹחִל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד Jes. 66, 8.
אֶחָד מֵעִיר Jer. 3, 14.
הָדוּד אֶחָד תְּאֵנִים טֹבוֹת Jer. 24, 3.
וְהָדוּד אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת Jer. 24, 2.
לֵב אֶחָד וְדֶרֶךְ אֶחָד Jer. 32, 39.
אֶל־סֵפֶר אֶחָד Jer. 51, 60.
הָעֲמוּדִים שְׁנֵים הִים אֶחָד Jer. 52, 20.
לְקַח סָרִיס אֶחָד Jer. 52, 25.
אֹפֶן אֶחָד בָּאָרֶץ Ez. 1, 15.
וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן Ez. 1, 16.
וְנָתְתָה אוֹתָם כִּכְלִי אֶחָד Ez. 4, 19.
וְהִנֵּה חֹר־אֶחָד בְּקִיר Ez. 8, 7.
וְהִנֵּה פֶּתַח אֶחָד Ez. 8, 8.
וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם Ez. 9, 2.
אֲצֶל הַכְּרוּב אֶחָד Ez. 10, 9.
אֹפֶן אֶחָד אֵצֶל Ez. 10, 9.
וְאוֹפַן אֶחָד אֵצֶל Ez. 10, 9.
אֲצֶל הַכְּרוּב אֶחָד Ez. 10, 9.
דְּמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּם Ez. 10, 10.
וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד Ez. 11, 19.
וַיְהִי נְשִׂר־אֶחָד גָּדוֹל Ez. 17, 7.
וְתָעַל אֶחָד מִגְרִיָּה Ez. 19, 3.
וְתִקַּח אֶחָד מִגְרִיָּה Ez. 19, 5.
מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם Ez. 21, 24.
דֶּרֶךְ אֶחָד לְשָׁתֵיהֶן Ez. 23, 13.
אִישׁ אֶחָד מִקְצִיחֶם Ez. 33, 2.
אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם Ez. 33, 24.
רָעָה אֶחָד וְרֹעֶה אַחְתָּן Ez. 34, 23.
קְחִי־לָךְ עֵץ אֶחָד Ez. 37, 16.
וּלְקַח עֵץ אֶחָד Ez. 37, 16.
וְקָרֵב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד Ez. 37, 17.
לָךְ לְעֵץ אֶחָד Ez. 37, 17.
וְעָשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד Ez. 37, 19.
וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי Ez. 37, 19.
לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ Ez. 37, 22.
וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם Ez. 37, 22.
וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם Ez. 37, 24.
רֹחַב הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד Ez. 40, 5.
וְקוֹמָה קָנֶה אֶחָד Ez. 40, 5.
קָנֶה אֶחָד רֹחַב וְאַת סֹם אֶחָד Ez. 40, 6
קָנֶה אֶחָד רֹחַב Ez. 40, 6.
וְהִתְאַ קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ Ez. 40, 7.
וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב Ez. 40, 7.
מֵהֲבִית קָנֶה אֶחָד Ez. 40, 7.
וְהַשְּׁפָתַיִם טֶפַח אֶחָד Ez. 40, 43.
אֶחָד אֶל־כֹּתֶף שַׁעַר Ez. 40, 44.
אֶחָד מִסָּה וְאֶחָד מִסָּה Ez. 40, 49.
פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן Ez. 41, 11.
וּפֶתַח אֶחָד לַדָּרוֹם Ez. 41, 11.

אֶחָד

תֹּכֶן אֶחָד יִהְיֶה Ez. 45, 11.
דָּן אֶחָד Ez. 48, 1.
אֲשֶׁר אֶחָד Ez. 48, 2.
נַפְתָּלִי אֶחָד Ez. 48, 3.
מְנַשֶּׁה אֶחָד Ez. 48, 4.
אֶפְרַיִם אֶחָד Ez. 48, 5.
רְאוּבֵן אֶחָד Ez. 48, 6.
יְהוּדָה אֶחָד Ez. 48, 7.
בִּנְיָמִן אֶחָד Ez. 48, 23.
שִׁמְעוֹן אֶחָד Ez. 48, 24.
יִשָּׂשכָר אֶחָד Ez. 48; 25.
זְבוּלֻן אֶחָד Ez. 48, 26.
גָּד אֶחָד Ez. 48, 27.
שַׁעַר רְאוּבֵן אֶחָד Ez. 48, 31.
שַׁעַר יְהוּדָה אֶחָד Ez. 48, 31.
שַׁעַר לֵוִי אֶחָד Ez. 48, 31.
שַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד Ez. 48, 32.
שַׁעַר בִּנְיָמִן אֶחָד Ez. 48, 32.
שַׁעַר דָּן אֶחָד Ez. 48, 32.
שַׁעַר שִׁמְעוֹן אֶחָד Ez. 48, 33.
שַׁעַר יִשָּׂשכָר אֶחָד Ez. 48, 33.
שַׁעַר זְבוּלֻן אֶחָד Ez. 48, 33.
שַׁעַר גָּד אֶחָד Ez. 48, 34.
שַׁעַר אָשֵׁר אֶחָד Ez. 48, 34.
שַׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד Ez. 48, 34.
וְהִנֵּה ׀ אַיִל אֶחָד Dan. 8, 3.
וְאֶשְׁמְעָה אֶחָד־קָדוֹשׁ Dan. 8, 13.
וַיֹּאמֶר אֶחָד קָדוֹשׁ Dan. 8, 13.
בְּרִית לָרַבִּים שְׁבוּעַ אֶחָד Dan. 9, 27.
וְהִנֵּה אִישׁ־אֶחָד לָבוּשׁ Dan. 10, 5.
וְאֵין אֶחָד מִתְחַזֵּק עִמָּי Dan. 10, 21.
וְעַל־שַׁלְחַן אֶחָד כְּזָב Dan. 11, 27.
אֶחָד חָנָה לְשִׁפְתַ הַיְאֹר Dan. 12, 5.
וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד Hos. 2, 2.
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד Am. 6, 9.
מְהַלֵּךְ יוֹם אֶחָד Jon. 3, 4.
לְעִבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד Zeph. 3, 9.
בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ Hag. 1, 1.
הָאָרֶץ־הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד Zach. 3, 9.
אֶחָד מִיְּתִין הַגִּלָּה Zach. 4, 3.
שִׁלְשֶׁת הָרֹעִים בְּיֶרַח אֶחָד Zach. 11, 8.
וְהָיָה יוֹם־אֶחָד Zach. 14, 7.
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד Zach. 14, 9.
הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ Mal. 2, 10.
אֶל אֶחָד בְּרָאנוּ Mal. 2, 10.
וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה Mal. 2, 15.

וְאֶחָד

וְאֶחָד לְעֹלָה Lev. 5, 7.
וְאֶחָד לְחַטָּאת Lev. 12, 8.
וְאֶחָד וְחַמִּשִּׁים אֶלֶף Num. 2, 16.
וְאֶחָד לְעֹלָה Num. 6, 11.
מְלָכִים שִׁלְשִׁים וְאֶחָד Jos. 12, 24.
וְאֶחָד בְּשִׁמְאלוֹ Jud. 16, 29.
וְאֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשֶׁת 1 Sam. 10, 3.
וְאֶחָד נֹשֵׂא נְבֵל־יָיִן 1 Sam. 10, 3.
וְאֶחָד רֹאשׁ 2 Sam. 12, 1.
וְאֶחָד ׀ אָחַז לְאִיתְמָר 1 Chr. 24, 6.
וְאֶחָד מֵהַשְׁמַאוּל 2 Chr. 3, 17.
שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד Esr. 2, 26.
שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד Neh. 7, 30.
שִׁבְעַ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְאֶחָד Neh. 7, 37.
אֶחָד מִסָּה וְאֶחָד מִסָּה Ez. 40, 26.
עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם Dan. 10, 13.
וְאֶחָד הִנָּה לְשִׁפְתַ הַיְאֹר Dan. 12, 5.
בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ Hag. 2, 1.
וְאֶחָד עַל־שַׁמְאלָה Zach. 4, 3.

הָאֶחָד

שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן Gn. 2, 11.
שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג Gn. 10, 25.
הָאֶחָד בָּא־לָגוּר Gn. 19, 9.
וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שַׂקּוֹ Gn. 42, 27.
הָאֶחָד אֵינֶנּוּ Gn. 42, 32.
אֲחִיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אִתִּי Gn. 42, 33.
וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי Gn. 44, 28.
עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים Ex. 12, 18.
אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם Ex. 18, 3.
וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר Ex. 18, 4.

Digitized by Google

שלשה ׀ קני מטרה מצדה
האחד Ex. 25, 32. 37, 18.
בקנה האחד כפתר ופרח Ex.25,33.
בקנה האחד כפתור ופרח Ex.25,33.
רחב הקרש האחד Ex.26,16.36,21.
שתי ידות לקרש האחד Ex.26,17.
שני אדנים תחת־הקרש
האחד Ex. 26, 19. 36, 26.
תחת הקרש האחד Ex.26,19.36,26.
תחת הקרש האחד Ex. 26, 21.
25. 36, 26.
תחת הקרש האחד Ex. 36, 24.
26, 21. 25.
לקרשי צלע־המשכן
האחד Ex. 26, 26.
תחת־הקרש האחד Ex. 36, 24.
פתדה וברקת הטור
האחד Ex. 28, 17.
ואת־האיל האחד תקח Ex.29,15.
את־הכבש האחד Ex. 29, 39.
רביעית ההין יין לכבש
האחד Ex. 29, 40.
שתי ידת לקרש האחד Ex. 36, 22.
תחת הקרש האחד Ex. 36, 30.
בקנה האחד כפתר ופרח Ex.37,19.
הטור האחד Ex. 39, 10.
את־הכבש האחד Lev. 14, 12.
ועשה את־האחד Lev. 14, 30.
את־האחד חטאת Lev. 14, 31.
האחד עלה Lev. 14, 30. 15, 30.
המזרק האחד Num. 7, 85.
את־האחד חטאת Num. 8, 12.
ואת־האחד עלה Num. 8, 12.
שם האחד ׀ אלדד Num. 11, 26.
לכבש האחד Num. 15, 5.
לשור האחד או לאיל
האחד Num. 15, 11.
לכבש האחד בקדש Num. 28, 7.
לפר האחד Num. 28, 12.
לאיל האחד Num. 28, 28.
בשמן לכבש האחד Num. 28, 13.
תעשה לכבש האחד Num. 28, 21.
עשרון לכבש האחד Num. 28, 29.
ועשרון אחד לכבש האחד Nu.29,4.
שני עשרנים לאיל האחד Num.29,9.
עשרון לכבש האחד Num. 29, 10.
לפר האחד Num. 29, 14.
לאיל האחד Num. 29, 14.
עשרון לכבש האחד Num. 29, 15.
וקרבה אשת האחד Dt. 25, 11.
ושם האחד סנה 1 Sam. 14, 4.
ושם האחד בוצץ 1 Sam. 14, 4.
השן האחד מצוץ 1 Sam. 14, 5.
שם האחד בענה 2 Sam. 4, 2.
ויכו האחד את־האחד 2 Sam.14,6.
קומת הכרוב האחד 1 Reg. 6, 26.
ותגע כנף־האחד בקיר 1 Reg. 6,27.
קומת העמוד האחד 1 Reg. 7, 15.
וקומת האופן האחד 1 Reg. 7, 32.
יכיל הכיור האחד 1 Reg. 7. 38.
ארבע באמה הכיור האחד 1Rg.7,38
ואת־הים האחד 1 Reg. 7, 44.
יעלה על־המגן האחד 1 Reg.10,17.
והשבט האחד יהיה־לו 1Reg.11,32.
וישם את־האחד 1 Reg. 12, 29.
ואת־האחד נתן בדן 1 Reg. 12, 29.
לפני האחד עד־דן 1 Reg. 12, 30.
ויבחרו להם הפר האחד 1Reg.18,23
אעשה ׀ את־הפר האחד 1Reg.18,23.
בחרו לכם הפר האחד 1Reg.18,25.
ויאמר האחד הואל נא ולך 2Reg.6,3
ויהי האחד מפיל הקורה 2Reg.6,5.
העמודים ׀ שנים הים
האחד 2 Reg. 25, 16.
קומת ׀ העמוד האחד 2 Reg.25,17.
שם האחד פלג 1 Chr. 1, 19.
כנף האחד לאמות חמש 2 Chr.3,11.
וכנף הכרוב האחד 2 Chr. 3, 12.

טובים השנים מן־האחד Eccl. 4,9.
האחד יקים את־חברו Eccl. 4, 10.
ואילו האחד Eccl. 4, 10.
ואם־יתקפו האחד Eccl. 4, 12.
קומת העמד האחד Jer. 52, 21.
פני האחד שני הכרוב Ez. 10, 14.
סביב זרת האחד Ez. 43, 13.
ומה האחד מבקש Mal. 2, 15.

וְהָאֶחָד

והאחד אינכי Gn. 42, 13.
והאחד עלה Lev. 14, 22. 15, 15.
והאחד מנגב מול גבע 1 Sam.14,5.

בְּאֶחָד

בעשירי באחד לחדש Gn. 8, 5.
בראשון באחד לחדש Gn. 8, 13.
הראשון באחד לחדש Ex. 40, 2.
השנית באחד לחדש Ex. 40, 17.
השביעי באחד לחדש Lev. 23, 24.
באחד לחדש השני Num. 1, 1. 1, 18.
ובחדש השביעי באחד Num. 29, 1.
בחדש החמישי באחד Num. 33, 38.
בעשתי־עשר חדש באחד Dt. 1, 3.
ויחלו באחד לחדש 2 Chr. 29, 17.
כי באחד לחדש הראשון Esr. 7, 9.
והוא באחד ומי ישיבנו Job. 23, 13.
אחד באחד יגשו Job. 41, 8.
באחד לחדש Ez. 26, 1.
בראשון באחד לחדש Ez. 29, 17.
באחד לחדש Ez. 26, 1.
באחד לחדש Ez. 31, 1.
באחד לחדש Ez. 32, 1.
בראשון באחד לחדש Ez. 45, 18.

וּבְאֶחָד

ובאחד לחדש החמשי Esr. 7, 9.

כְּאֶחָד

ויהי כאחד למחצצרים 2 Chr. 5, 13.
כל־הקהל כאחד Esr. 2, 64.
ובניו בני־יהודה כאחד Esr. 3, 9.
הכהנים והלוים כאחד Esr. 6, 20.
כל הקהל כאחד Neh. 7, 66.
ואם־שניהם כאחד טובים Eccl. 11, 6
זאב וטלה ירעו כאחד Jes. 65, 25.

לְאֶחָד

ושור לאחד Num. 7, 3.
והיו לאחד מבני שבטי Num. 36, 3.
לאחד ממשפחת מטה Num. 36, 8.
לאחד ועשרים להותיר 1Chr. 25, 28.
שש כנפים לאחד Jes. 6, 2.
וארבעה פנים לאחד Ez. 10, 14.
ארבעה פנים לאחד Ez. 10, 21.
וארבע כנפים לאחד Ez. 10, 21.

לְאֶחָד

שני העמר לאחד Ex. 16, 22.
לאחד כמספרם Num. 15, 12.

וְלְאֶחָד

ולאחד איך יחם Eccl. 4, 11.

constr.: אַחַד

תחת אחד השיחם Gn. 21, 15.
על אחד ההרים Gn. 22, 2.
כמעט שכב אחד העם Gn. 26, 10.
ואת־אחד עשר ילדיו Gn. 32, 23.
שכם אחד על־אחיך Gn. 48, 22.
אל־אחד מבניו Lev. 13, 2.
הרעתי את־אחד מהם Num. 16, 15.
אחד עשר יום מחרב Dt. 1, 2.
ומת אחד מהם Dt. 25, 5.
את יד־אחד מבניי Jud. 17, 5.
את־אחד מהנערים 1 Sam. 9, 3.
כי־בא אחד העם 1 Sam. 26, 15.
נגלות אחד הרקים 2 Sam. 6, 20.
את־אחד שבטי ישראל 2 Sam. 7, 7.
עד־אחד לא־נעדר 2 Sam. 17, 22.
כנפש אחד מהם 1 Reg. 19, 2.
כדבר אחד מהם 1 Reg. 22, 13.
ויאמר אחד מעבדיו 2 Reg. 6, 12.
פתח אחד עבדי אדני 2 Reg. 18, 24.
את־אחד שבטי ישראל 1 Chr. 17, 6.
אחד עבדי אדני Jes. 36, 9.
אחר אחד בתוך Jes. 66, 17.
ודבר־אחד את־אחד Ez. 33, 30.
לעמות אחד החלקים Ez. 45, 7.
מיכאל אחד השרים Dan. 10, 13.

constr.: וַאֲחַד

ואחד עשר כוכבים Gn. 37, 9.

בְּאַחַד

באחד הברות Gn. 37, 20.
יבחר לי באחד שבטיך Dt. 12, 14.
אחיך באחד שעריך Dt. 15, 7.
הפסח באחד שעריך Dt. 16, 5.
בקרבך באחד שעריך Dt. 17, 2.
אשר־יבחר באחד שעריך Dt.23,17.
באחד המקמות Jud. 19, 13.
באחד המקומות 2 Sam. 17, 9. 12.
באחד ההרים 2 Reg. 2, 16.
באחד ענק מצורניך Cant. 4, 9.
באחד מעיניך Cant. 4, 9.

כְּאַחַד

האדם היה כאחד ממנו Gn. 3, 22.
כאחד שבטי ישראל Gn. 49, 16.
והייתי כאחד האדם Jud. 16, 7. 11.
הנער לו כאחד מבניו Jud. 17, 11.
הערל הזה כאחד מהם 1 Sam. 17, 36.
כאחד העזבים 2 Sam. 2, 18.
כאחד מבני המלך 2 Sam. 9, 11.
תהיה כאחד הנבלים 2 Sam. 13, 13.
דברך כאחד מהם 2 Chr. 18, 12.
כאחד החלקים Ez. 48, 8.
אחת כאחד מהם Ob. 1, 11.

וּכְאַחַד

וכאחד השרים תפלו Ps. 82, 7.

לְאַחַד

מתת לאחד מהם Dt. 28, 55.
לאחד מהנערים 2 Sam. 1, 15.
לאחד מבני הנביאים 2 Reg. 9, 1.
ואתם תלקטו לאחד Jes. 27, 12.
לאחד מעבדיו Ez. 46, 17.
לאחד קראתי נעם Zach. 11, 7.

וּלְאַחַד

ולאחד קראתי חבלים Zach. 11, 7.

מֵאַחַד

מאחד אחיך Dt. 15, 7.
יבא הלוי מאחד שעריך Dt. 18, 6.
מאחד שבטי־ישראל 2 Sam. 15, 2.
ועשה אֹתּ מאחד מאלה Ez. 18, 10.

pl.: אֲחָדִים

ודברים אחדים Gn. 11, 1.
וישבת עמו ימים אחדים Gn.27,44.
כימים אחדים Gn. 29, 20.
וכימים אחדים ישבר Dan. 11, 20.

לָאֲחָדִים

והיו לאחדים בידיך Ez. 37, 17.

אַחַת

כמר אֶחָדִתּ, ווסף נקנס מן קמץ, ונלקח הגוד וסופו אָחַת, ומסגכו כמו קמץ, לכן יסיס לכוב סדכי לו מסגר קוקדי, כלמר זיסיס המצך והסוגיף. פעמים תעודקו כמו פעם קמץ, ופעמים כמו כלקמיק חָדָא, לומר על־יחד וביקוד [קייכגיג, נעוויסכלין] וכיוצא בזה. ולולי כעגם מלק, תמוכה עתיקית של סלה.

adj. (= אֲחַדְתּ) *paus.* אָחַת, una. Interdum adverb.: semel, ἅπαξ; nonnunquam etiam, sicuti aramaicum חָדָא: unice, praecipue, singulariter. Rad. vetusta est אח.

אַחַת *p.* אַחַת

ויקח אחת מצלעתיו Gn. 2, 21.
שפה אחת Gn. 11, 1.
ושפה אחת לכלם Gn. 11, 6.
הברכה אחת הוא־לך Gn. 27, 38.
תורה אחת יהיה לאזרח Ex.12,49.
קח צנצנת אחת Ex. 16, 33.
לא אגרשנו מפניך
בשנה אחת Ex. 23, 29.
כלה מקשה אחת Ex.25,36. 37,22.
מדה אחת Ex. 26, 2. 36, 9. 15.
וככר לחם אחת Ex. 29, 23.
וחלת לחם שמן אחת Ex. 29, 23.
אחת בשנה Ex. 30, 10.
אחת בשנה יכפר Ex. 30, 10.
אחת אל־אחת Ex. 36, 10.
חבר אחת אל־אחת Ex. 36, 10.
הללאת אחת אל־אחת Ex. 36, 12.
אחת אל־אחת בקרסים Ex.36,13.
משלבת אחת אל־אחת Ex. 36, 22.
אחת מכל־מצות Lev. 4,13.22.5,17.
ואם נפש אחת תחטא Lev. 4, 27.
בעשתה אחת ממצות ה׳ Lev.4,27.
אחת מכל אשר־יעשה Lev. 5, 22.
על־אחת מכל אשר־יעשה Lv.5,26.
תורה אחת להם Lev. 7, 7.
חלת מצה אחת Lev. 8, 26.
וחלת לחם שמן אחת Lev. 8, 26.
וכבשה אחת Lev. 14, 10.
אחת בשנה Lev. 16, 34.
וכבשה אחת בת־שנתה Num.6,14.
וחלת מצה אחת מן־הסל Nu.6,19.
קערת־כסף אחת Num. 7, 13. 19.
25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
כף אחת עשרה זהב Num. 7, 14.
20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62.
68. 74. 80.
חקה אחת יהיה לכם Num. 9, 14.
תקהל חקה אחת לכם Num.15,15.
תורה אחת ומשפט אחד Nu.15,16.
ואם־נפש אחת תחטא Num.15,27.
תורה אחת יהיה לכם Num.15,29.
ונס אל־אחת מן־הערים Dt. 4, 42.
אל־אחת הערים Dt. 19, 5.
ונס אל־אחת הערים Dt. 19, 11.
יהיה לבית שנה אחת Dt. 24, 5.
איש אבן אחת על־שכמו Jos. 4, 5.
הקים את־העיר פעם אחת Jos.6,3.
חקף פעם אחת Jos. 6, 11.
ביום השני פעם אחת Jos. 6, 14.
אדרת שנער אחת טובה Jos.7,21.
לכד יהושע פעם אחת Jos. 10, 42.
ערים אחת־עשרה Jos. 15, 51.
ונס אל־אחת מהערים Jos. 20, 4.
איש על־אבן אחת Jud. 9, 5. 18.
ותשלך אשה אחת Jud. 9, 53.
ואנקמה נקם־אחת Jud. 16, 28.
אחת עלה בית־אל Jud. 20, 31.
שם אחת חנה 1 Sam. 1, 2.
מנת אחת אפים 1 Sam. 1, 5.
ואיפה אחת קמח 1 Sam. 1, 24.
אל־אחת הכהנות 1 Sam. 2, 36.

נויר־פסס ועכיכו התפקפות והתקנכות לסיוע קמץ [ויך קייכען], כלומר קמיפת כל הכוקות למכוו ולקוטנ קמץ.

verb. denom., se jungere ad eundem finem, vel ad locum eundem se convertere. Jonat: אִשְׁתַּלִּיפִי; Al: διαπορεύου.

imperat.: הִתְאַחֲדִי *fem.:* התאחדי הימיני Ez. 21, 21.

Digitized by Google

כי־מגפה אחת לכלם 1 Sam. 6, 4.
עגלה חדשה אחת 1 Sam. 6, 7.
במסלה אחת הלכו 1 Sam. 6, 12.
ויקח שמואל אבן אחת 1 Sam. 7, 12.
פעם אחת ולא
אשנה לו 1 Sam. 26, 8.
ויהיו לאגדה אחת 2 Sam. 2, 25.
על־ראש גבעה אחת 2 Sam. 2, 25.
חלת לחם אחת 2 Sam. 6, 19.
ואשישה אחת 2 Sam. 6, 19.
בעיר אחת אחד 2 Sam. 12, 1.
כי אם־כבשה אחת 2 Sam. 12, 3.
ובת אחת ושמה תמר 2 Sam. 14, 27.
עשרת כסף וחגרה אחת 2 S. 18, 11.
בחר־לך אחת־מהם 2 Sam. 24, 12.
ועתה שאלה אחת 1 Reg. 2, 16.
שאלה אחת קטנה 1 Reg. 2, 20.
מדה אחת וקצב אחד 1 Reg. 6, 25.
מוצק אחד מדה אחת 1 Reg. 7, 37.
באלשלמה בשנה אחת 1 Reg. 10, 14.
אחה לשלש שנים תבוא 1 Reg. 10, 22.
ואשה אחת 2 Reg. 4, 1.
אחת הנה ואחת הנה 2 Reg. 4, 35.
איש קורה אחת 2 Reg. 6, 2.
לא־אחת ולא שתים 2 Reg. 6, 10.
ושנה אחת מלך בירושלם 2 Rg. 8, 26.
ובשנת אחת־עשרה שנה 2 Reg. 9, 29.
חלל בפעם אחת 1 Chr. 11, 11.
בחר־לך אחת מהנה 1 Chr. 21, 10.
לבית אב לפקדה אחת 1 Chr. 23, 11.
לשלמה בשנה אחת 2 Chr. 9, 13.
אחת לשלש שנים 2 Chr. 9, 21.
ושנה אחת מלך 2 Chr. 22, 2.
ובשנת אחת לכורש 2 Chr. 36, 22.
ובשנת אחת לכורש Esr. 1, 1.
אחת דתו להמית Esth. 4, 11.
כדבר אחת הנבלות Job. 2, 10.
לא יענני אחת מני־אלף Job. 9, 3.
אחת־היא על־כן אמרתי Job. 9, 22.
אחת דברתי ולא אענה Job. 40, 5.
איש קשיטה אחת Job. 42, 11.
אחת שאלתי מאת־יי Ps. 27, 4.
אחת מהנה לא נשברה Ps. 34, 21.
אחת דבר אלהים Ps. 62, 12.
אחת נשבעתי בקדשי Ps. 89, 35.
אחת לאחת למצא Eccl. 7, 27.
אחת היא יונתי תמתי Cant. 6, 9.
אחת היא לאמה Cant. 6, 9.
יעשו בת אחת Jes. 5, 10.
אחת מהנה לא נעדרה Jes. 34, 16.
אם־יולד גוי פעם אחת Jes. 66, 8.
אחר אחת בתוך Jes. 66, 17.
אל־אחת הלשכות Jer. 35, 2.
רעה אחת רעה Ez. 7, 5.
לעשות לך אחת מאלה Ez. 16, 5.
בנות אם־אחת הינ Ez. 23, 2.
מדה אחת לשלשתם Ez. 40, 10.
ומדה אחת לאילם Ez. 40, 10.
אמה אחת ואמה־אחת Ez. 40, 12.
ארך אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
ורחב אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
וגבה אמה אחת Ez. 40, 42.
שתים לדלת אחת Ez. 41, 24.
דרך אמה אחת Ez. 42, 4.
ורחב אמה אחת Ez. 43, 14.
ושה־אחת מן־הצאן Ez. 45, 15.
מדה אחת לארבעתם Ez. 46, 22.
עד־שנת אחת לכורש Dan. 1, 21.
יצא קרן־אחת Dan. 8, 9.
בשנת אחת לדריוש Dan. 9, 1.
בשנת אחת למלכו Dan. 9, 2.
ואני בשנת אחת Dan. 11, 1.
והמטרתי על־עיר אחת Am. 4, 7.
ועל־עיר אחת לא אמטיר Am. 4, 7.
חלקה אחת תמטר Am. 4, 7.
אל־עיר אחת לשתות מים Am. 4, 8.
עד אחת מעם היא Hag. 2, 6.
על־אבן אחת Zach. 3, 9.
אשה אחת יושבת Zach. 5, 7.
ישבו אחת אל־אחת Zach. 8, 21.

הָאֶחָת, הָאַחַת

אל־המחנה האחת Gn. 32, 9.
אשר שם האחת שפרה Ex. 1, 15.
על־צלעו האחת Ex. 25, 12. 37, 3.
ארך ׀ היריעה האחת Ex. 26, 2.
היריעה האחת Ex. 26, 2. 36, 9.
שפת היריעה האחת Ex. 26, 4.
ביריעה האחת Ex. 26, 5.
ארך ׀ היריעה האחת Ex. 26, 8.
היריעה האחת Ex. 26, 8. 36, 15.
שפת היריעה האחת Ex. 26, 10.
אל־הטבעת האחת Ex. 26, 24. 36, 29.
ארך לפאה האחת Ex. 27, 9.
על האבן האחת Ex. 28, 10.
על שפת היריעה האחת Ex. 36, 11.
עשה ביריעה האחת Ex. 36, 12.
צלע־המשכן האחת Ex. 36, 31.
את־הצפור האחת Lev. 14, 5. 14, 50.
יהיה החלה האחת Lev. 24, 5.
הקערה האחת כסף Num. 7, 85.
האחת אהרבת Dt. 21, 15.
שם האחת ערפה Ruth 1, 4.
ותאמר האשה האחת 1 Reg. 3, 17.
כנף הכרוב האחת 1 Reg. 6, 24.
הדלת האחת גלילים 1 Reg. 6, 34.
ובשנה האחת עשרה 1 Reg. 6, 38.
קומת הכתרת האחת 1 Reg. 7, 16.
שבעה לכתרת האחת 1 Reg. 7, 17.
על־השבכה האחת 1 Reg. 7, 18.
ארך המכונה האחת 1 Reg. 7, 27.
למכונה האחת 1 Reg. 7, 30.
המכנה האחת 1 Reg. 7, 34.
לשבכה האחת 1 Reg. 7, 42.
על־המכונה האחת 1 Reg. 7, 38.
יעלה על־הצנה האחת 1 Reg. 10, 16.
המחלקת האחת 1 Chr. 27, 1.
רמונים לשבכה האחת 2 Chr. 4, 13.
יעלה על־הצנה האחת 2 Chr. 9, 15.
יעלה על־המגן האחת 2 Chr. 9, 16.
שם־האחת ימימה Job. 42, 14.
וקומת הכתרת האחת Jer. 52, 22.
ומן־האחת מהם Dan. 8, 9.

וְהָאַחַת

והאחת שנואה Dt. 21, 15.
והאחת גבהה Dan. 8, 3.

וְאַחַת

ואחת גבעתה Jud. 20, 31.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Reg. 14, 21.
וארבעים ואחת שנה 1 Reg. 15, 10.
בשנת שלשים ואחת 1 Reg. 16, 23.
ואחת האתנות 2 Reg. 4, 22.
אחת הנה ואחת הנה 2 Reg. 4, 35.
ארבעים ואחת שנה 2 Reg. 14, 23.
ושלשים ואחת שנה 2 Reg. 22, 1.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 23, 36.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Reg. 24, 18.
ואחת עשרת שנה 2 Reg. 24, 18.
כי־בן־ארבעים ואחת 2 Chr. 12, 13.
בשנת ארבעים ואחת 2 Chr. 16, 13.
ושלשים ואחת שנה 2 Chr. 34, 1.
ואחת עשרה שנה מלך 2 Chr. 36, 5.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Chr. 36, 11.
ואחת עשרה שנה מלך 2 Chr. 36, 11.
ואחת מחזקת השלח Neh. 4, 11.
בן־עשרים ואחת שנה Jer. 52, 1.
במלכו ואחת עשרה Jer. 52, 1.

בְּאַחַת

ויהי באחת ששׁ־מאות Gn. 8, 13.
ואם־באחת יתקעו Num. 10, 4.
כי תשמע באחת עריך Dt. 13, 13.
באחת ערי השדה 1 Sam. 27, 5.
באחת ערי יהודה 2 Sam. 2, 1.
באחת הפחתים 2 Sam. 17, 9.
או באחת הגיאות 2 Reg. 2, 17.
באחת ידי עשה Neh. 4, 11.

כי־באחת ידבר־אל Job. 33, 14.
באחת מעיניך Cant. 4, 9.
באחת עשרה שנה Ez. 30, 20.
באחת עשרה שנה בשלישי Ez. 31, 1.

בְּאֶחָת

יפל באחת Prv. 28, 18.

וּבְאַחַת

ובאחת יבערו ויכסלו Jer. 10, 8.

כְּאַחַת

לא־אחיה כאחת שפחתך Ruth 2, 13.
כאחת ערי הממלכה Jos. 10, 2.

לְאַחַת

ואשם לאחת מאלה Lev. 5, 4.
כי־יאשם לאחת מאלה Lev. 5, 5.
את־החצי לאחת 1 Reg. 3, 25.
לאחת למצא חשבון Eccl. 7, 27.
וארבע כנפים לאחת להם Ez. 1, 6.

וְאֶת־לְאַחַת

ואת־החצי לאחת 1 Reg. 3, 25.
יאמר לאחת Jes. 19, 18.
וארבעה פנים לאחת Ez. 1, 6.

מֵאַחַת

ועשה מאחת מהנה Lev. 4, 2.
אשר־חטא מאחת מאלה Lev. 5, 13.

אֶחָד

לְךָ נִמְנָה כִּי גַם עִנָּם פְּרִעִי, לְקַר נְקִיּוֹנוֹ כִּקְמֹר אֶחָד.

subst., consociatio, consociatus, nonnisi in nom. propr., quod compendio dicitur: אַחִי

אָחַד

פעל לְךָ-עונר נכתבי קודש, לְכֵן נגזרה עניכו תפילה [פְּעַנְיֵכִידְעָן, כְּתִיבָן], כמו קרעין תְּפִלִּין, מִכְּאן אַחְזוּ לְשׁוֹן תְּפִילָה. וכלפי שמוס כגון אֶת וסיעתו, לו זיע לְזַכְיָה זכיה לְקַר.

vrb. nonnisi gemaricum: conjungere, consuere, unde nomen *fratris*, fortasse propter ejusdem radicis antiquae communiouem, fuerunt, qui deducerent.

אָח

ז"ו נכסיך אֲחִי וכו"פ אֶת, אֲחִי, והוליקו ועשודתו ידוע כן-לא לו כן-לם [כדודעך], וכן נעבני ולקבי. והוזלל העלם על ידיל ולוהב לְלוֹף ושולם קיוב וגולל כן-עם ולים לְכֵן מולדת כעל נכית ולקבל עפיץ וכע וכדומם. וילויר כו כמו נלים מעמים דנכים דומפים לְפַם-לייס כמו לים מעל לְקִיו לים לל לְקִיו שפכיכו וס לוס. יקסו עתיקי לְכַדְרוֹנְכוֹס לומר מקמי, כמו נעך נקוע, לְכֵן לְקִבי.

כן נכדל והוכר לְקוּת לְנקנס.

subst. m., c. אֲחִי, *frater* (et αὐταδελφός, et ὁμοπάτωρ aut ὁμομήτωρ), quod transfertur deinceps ad omnes, qui nostri sunt familia, gente, moribus, professione aut gente consimiles. אִישׁ־אָחִיו *alter-alter*, etiam de rebus inanimatis. In quibusdam n. pr. videtur etiam muliebriter dici, sicuti נַעֲרִי in libr. Legis, in sermone non item.

Gn. 24, 28. ולרבקה אח ושמו לבן
Gn. 43, 6. הועד לכם אח
Gn. 43, 7. היש לכם אח
Gn. 44, 19. היש־לכם אב או־אח
Job. 30, 29. אח הייתי לתנים
Ps. 49, 8. אח לא־פדה יפדה איש
Prv. 18, 9. אח הוא לבעל משחית
Prv. 18, 19. אח נפשע מקריית־עז
Jer. 9, 3. ועל־כל־אח אל־תבטחו
Jer. 9, 3. כי כל־אח עקוב יעקב
Ez. 18, 10. ועשה אחד מאלה

גזל גזל אח Ez. 18, 18.
חלוא־את עשו ליעקב Mal. 1, 2.

וָאָח

ואח לצרה יולד Prv. 17, 17.

וָאָח

גם בן ואח אין־לו Eccl. 4, 8.

כְּאָח

כאח לי התהלכתי Ps. 35, 14.
מי יתנך כאח לי Cant. 8, 1.

לְאָח

לאח ולאחות Ez. 44, 25.

מֵאָח

ויש אהב דבק מאח Prv. 18, 24.
קרוב מאח רחוק Prv. 27, 10.

constr.: אֲחִי

אחי יפת הגדול Gn. 10, 21.
בן־אחי אברם Gn. 14, 12.
אחי אשכל ואחי ענר Gn. 14, 13.
לנחור אחי אברהם Gn. 22, 23.
אשת נחור אחי אברהם Gn. 24, 15.
את־בת־אחי אדני לבנו Gn. 24, 48.
מבנות לבן אחי אמך Gn. 28, 2.
אחי רבקה אם יעקב ועשו Gn. 28, 5.
את־רחל בת־לבן אחי אמו Gn. 29, 10
את־צאן לבן אחי אמו Gn. 29, 10.
כי אחי אביה הוא Gn. 29, 12.
ואת־בנימן אחי יוסף Gn. 42, 4.
ערות אחי־אביך Lev. 18, 14.
בן־קמ אחי כלב Jos. 15, 17.
אחי כלב הקטן Jud. 1, 13. 3, 9.
בן־אחטוב אחי אי־כבוד 1 S. 14, 3.
בן־צרויה אחי יואב 1 Sam. 26, 6.
יונדב בן־שמעה אחי דוד 2 S. 13, 3.
יונדב ׀ בן שמעה
אחי־דוד 2 Sam. 13, 32.
בן־צרויה אחי יואב 2 Sam. 18, 2.
בן־שמעי אחי דוד 2 Sam. 21, 21.
ואבישי אחי ׀ יואב 2 S. 23, 18.
עשהאל אחי־יואב 2 Sam. 23, 24.
אחי שמי יחר ויונתן 1 Chr. 2, 32.
ובני כלב אחי ירחמאל 1 Chr. 2, 42.
וכלוב אחי־שוחה 1 Chr. 4, 11.
ואבשי אחי־יואב 1 Chr. 11, 20.
עשהאל אחי יואב 1 Chr. 11, 26.
יואל אחי נתן 1 Chr. 11, 38.
את־לחמי אחי גלית 1 Chr. 20, 5.
בן־שמעה אחי דויד 1 Chr. 20, 7.
אחי מיכה ישיה 1 Chr. 24, 25.
עשהאל אחי יואב 1 Chr. 27, 7.

constr.: וַאֲחִי

אחי אשכל ואחי ענר Gn. 14, 13.

cum suff.: אָחִי

השמר אחי אנכי Gn. 4, 9.
גם־הוא אמרה אחי הוא Gn. 20, 5.
אמרי־לי אחי הוא Gn. 20, 13.
הן עשו אחי איש שער Gn. 27, 11.
ואהרגה את־יעקב אחי Gn. 27, 41.
אל לבן אחי חרנה Gn. 27, 43.
הכי־אחי אתה ועבדתני Gn. 29, 15.
הצילני נא מיד אחי Gn. 32, 12.
כי יפגשך עשו אחי Gn. 32, 18.
אחי יהי לך אשר־לך Gn. 33, 9.
ועיני אחי בנימן Gn. 45, 12.
בני בנימן אחי Jud. 20, 23. 28.
והוא צרה לי־אחי 1 Sam. 20, 29.
צר־לי עליך אחי 2 Sam. 1, 26.
ותאמר לו אל־אחי 2 Sam. 13, 12.
ולא ילך־נא את־טו אמנון אחי 2 Sam. 13, 26.
השלום אתה אחי 2 Sam. 20, 9.
הוא אחי הגדול ממני 1 Reg. 2, 22.
אשר נתתה לי אחי 1 Reg. 9, 13.
ויספד עליו הוי אחי 1 Reg. 13, 30.
השדנו חי אחי הוא 1 Reg. 20, 32.
ואצורה את־חנני אחי Neh. 7, 2.
הוי אחי והוי אחות Jer. 22, 18.

Digitized by Google

cum suff.: לְאַחַי
וותחי לאחי 1 Reg. 2, 15.
אֲחֵינוּ
כי נהרג את־אחינו Gn. 37, 26.
כי־אחינו בשרנו הוא Gn. 37, 27.
אשמים אנחנו על־אחינו Gn. 42,21.
את־אחינו אתנו Gn. 43, 4.
אם־יש אחינו הקטן Gn. 44, 26.
נחלת צלפחד אחינו Num. 36, 2.
אמרו אחינו הוא Jud. 9, 3
וְאֲחֵינוּ
ואחינו הקטן אינו Gn. 44, 26.
לְאָחֵינוּ
חלקת השדה אשר לאחינו Ru.4,3.
אָחִיךָ
אי הבל אחיך Gn. 4, 9.
קול דמי אחיך Gn. 4, 10.
לקחת את־דמי אחיך Gn. 4,11.
בנים לנחור אחיך Gn. 22, 20.
מדבר אל־עשו אחיך Gn. 27, 6.
וישמר בא אחיך במרמה Gn.27,35.
ואת אחיך תעבד Gn. 27, 40.
עשו אחיך מתנחם Gn. 27, 42.
עד אשר־תשוב חמת
אחיך Gn. 27, 44.
עד־שוב אף־אחיך ממך Gn.27,45.
באנו אל־אחיך אל־עשו Gn.32,7.
בברחך מפני עשו אחיך Gn.35,1.
בא אל־אשת אחיך Gn. 38, 8.
הלא אהרן אחיך Ex. 4, 14.
ואהרן אחיך יהיה נביאך Ex.7,1.
ואהרן אחיך ידבר אל־ Ex. 7, 2.
את אהרן אחיך Ex. 28, 1.
בגדי־קדש לאהרן
אחיך Ex. 28, 2. 4.
אתם את־אהרן אחיך Ex.28,41.
דבר אל־אהרן אחיך Lev. 16, 2.
ערות אשת־אחיך Lev. 18, 16.
ערות אחיך הוא Lev. 18, 16.
לא־תשנא את־אחיך Lev. 19, 17.
וכי ימוך אחיך Lev. 25, 25. 35. 39.
וחי אחיך עמך Lev. 25, 36.
ומך אחיך עמו Lev. 25, 47.
אתה ואהרן אחיך Num. 20, 8.
כה אמר אחיך ישראל Num.20,14.
כאשר נאסף אהרן אחיך Nu.27,13.
כי יסיתך אחיך בן־אמך Dt.13,7.
ואשר יהיה לך את־אחיך Dt.15,3.
כי־ימכר לך אחיך Dt. 15, 12.
אשר לא־אחיך הוא Dt. 17, 15.
את־שור אחיך Dt. 22, 1.
ואם־לא קרוב אחיך Dt. 22, 2.
עד דרש אחיך אתו Dt. 22, 2.
וכן תעשה לכל־אבדת
אחיך Dt. 22, 3.
את־חמור אחיך Dt. 22, 4.
לא־תתעלם אדמי כי אחיך
הוא Dt. 23, 8.
ונקלה אחיך לעיניך Dt. 25, 3.
אל־יואב אחיך 2 Sam. 2, 22.
מפני אבשלום אחיך 1 Reg. 2, 7.
לאדניהו אחיך לאשה 1 Reg. 2, 21.
ויאמרו אחיך בן־הדד 1 Reg. 20, 33.
וביח אחיך אל־תבוא Prv. 27, 10.
מחמס אחיך יעקב Ob. 1, 10.
ואל־תרא ביום אחיך Ob. 1, 12.
אָחִיךָ
בית אמנון אחיך 2 Sam. 13, 7.
האמינון אחיך היה 2 Sam. 13, 20.
החרישי אחיך הוא 2 Sam. 13, 20.
בְּאָחִיךָ
וריעה עינך באחיך Dt. 15, 9.
תשב באחיך תדבר Ps. 50, 20.
לְאָחִיךָ
וחקם זרע לאחיך Gn. 38, 8.
לאחיך לעניך Dt. 15, 11.
השב תשיבם לאחיך Dt. 22, 1.
לא־תשיך לאחיך Dt. 23, 20.
cum suff.: לְאָחִיךָ
אלף כסף לאחיך Gn. 20, 16.
וּלְאָחִיךָ
ולאחיך לא תשיך Dt. 23, 21.
מֵאָחִיךָ
מאחיך האבירן Dt. 15, 7.
אֲחֵיכֶם
בבוא אחיכם הקטן Gn. 42, 15.
ויקח את־אחיכם Gn. 42, 16.
אחיכם אחד יאסר Gn. 42, 19.
ואת־אחיכם הקטן Gn. 42, 20.
אחיכם האחד הניחו Gn. 42, 33.
והביאו את־אחיכם הקטן Gn.42,34
את־אחיכם אתן לכם Gn. 42, 34.
בלתו אחיכם אתכם Gn. 43, 3. 5.
הורידו את־אחיכם Gn. 43, 7.
ואת־אחיכם קחו Gn. 43, 13.
ושלח לכם את־אחיכם Gn.43,14.
חנה אחיכם הקטן Gn. 43, 29.
אם־לא ירד אחיכם Gn. 44, 23.
יוסף אחיכם Gn. 45, 4.
כי אחיכם הוא Jud. 9, 18.
על־אבימלך אחיכם Jud. 9, 24.
אָחִיו
את־אחיו את־הבל Gn. 4, 2.
ויאמר קין אל־הבל אחיו Gn.4,8.
ויקם קין אל־הבל אחיו Gn. 4, 8.
ושם אחיו יובל Gn. 4, 21.
ומיד האדם מיד איש אחיו Gn.9,5.
ושם אחיו יקטן Gn. 10, 25.
ואת־לוט בן־אחיו Gn. 12, 5.
ויפרדו איש מעל אחיו Gn.13,11.
כי נשבה אחיו Gn. 14, 14.
את־לוט אחיו Gn. 14, 16.
ואת־ברז אחיו Gn. 22, 21.
ואחרי־כן יצא אחיו Gn. 25, 26.
ידיו כידי עשו אחיו Gn. 27, 23.
ויעשו אחיו בא מצידו Gn. 27, 30.
מלאכים לפניו אל־עשו
אחיו Gn. 32, 4.
מנחה לעשו אחיו Gn. 32, 14.
עד־גשתו עד־אחיו Gn. 33, 3.
בברחו מפני אחיו Gn. 35, 7.
מפני יעקב אחיו Gn. 36, 6.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn.37, 19.
אם־בא אל־אשת אחיו Gn. 38, 9.
והנה יצא אחיו Gn. 38, 29.
ואחר יצא אחיו Gn. 38, 30.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn. 42, 21.
ויחרדו איש אל־אחיו Gn. 42, 28.
כי־אחיו מת והוא לבדו Gn.42,38.
ויירא את־בנימן אחיו Gn. 43, 29.
נכמרו רחמיו אל־אחיו Gn.43,30.
על־צואריו בנימן־אחיו Gn. 45, 14.
ואולם אחיו הקטן Gn. 48, 19.
לא־ראו איש את־אחיו Ex.10,23.
ויאמרו איש אל־אחיו Ex. 16, 15.
ופניהם איש אל־
אחיו Ex. 25, 20. 37, 9.
והרגו איש־את־אחיו Ex. 32, 27.
אשת אחיו נדה הוא Lev. 20, 21.
ערות אחיו גלה Lev. 20, 21.
אל־תתן איש את־
אחיו Lev. 25, 14.
ויאמרו איש אל־אחיו Num.14, 4.
ובין־אחיו ובין גרו Dt. 1, 16.
את־ריעהו ואת־אחיו Dt. 15, 2.
יקום על־שם אחיו חמת Dt. 25, 6.
לא־יבנה את־בית אחיו Dt. 25, 9.
ויאמר יהודה לשמעון
אחיו Jud. 1, 3.
וילך יהודה את־שמעון
אחיו Jud. 1, 17.
ויהרג את־אחיו Jud. 9, 5.
מפני אבימלך אחיו Jud. 9, 21.
אל־בנימן אחיו Jud. 21, 6.
וישמע אליאב אחיו 1 Sam. 17, 28.
איש מאחרי אחיו 2 Sam. 2, 27.
ויומת בדם עשהאל אחיו 2 S. 3, 27.
ויואב ואבישי אחיו 2 Sam. 3, 30.
ורכב ובעה אחיו במלטו 2 S. 4, 6.
נתן ביד אבשי אחיו 2 Sam. 10, 10.
תני את־מכה אחיו 2 Sam. 14, 7.
ונמיתהו בנפש אחיו 2 Sam. 14, 7.
ויואב ואבישי אחיו רדף 2 S. 20, 10.
שלמה אחיו לא קרא 1 Reg. 1, 10.
ויאמרו איש אל־אחיו 2 Reg. 7, 6.
ושם אחיו יקטן 1 Chr. 1, 19.
ושם אחיו שרש 1 Chr. 7, 16.
ובן־הלם אחיו צופח 1 Chr. 7, 35.
ובני עשק אחיו אילם 1 Chr. 8, 39.
ויוחא אחיו התיצי 1 Chr. 11, 45.
נתן ביד אבשי אחיו 1 Chr. 19, 11.
ויטרסו גם־הם מפני אבישי
אחיו 1 Chr. 19, 15.
לעמת אחיו הקטן 1 Chr. 24, 31.
ויואל אחיו על־אצרות 1 Chr.26,22.
כונניהו ושמעי אחיו 2 Chr. 31, 13.
את־אליקים אחיו 2 Chr. 36, 4.
ואת יואחז אחיו 2 Chr. 36, 4.
וימלך את־צדקיהו
אחיו 2 Chr. 36, 10.
לדבר אל־אדו אחיו Esr. 8, 17.
איש אל־אחיו לא יחמלו Jes. 9, 18.
ונפצתים איש אל־אחיו Jer. 13, 13.
ואיש אל־אחיו Jer. 23, 34.
והרחקים איש אל־אחיו Jer. 25, 26.
ואיש את־אחיו Jer. 31, 34.
את־אחיו העברי Jer. 34, 14.
ונחמתם איש אל־אחיו Ez. 24, 23.
איש את־אחיו לאמר Ez. 33, 30.
עקב את־אחיו Hos. 12, 4.
ואיש אחיו לא ידחקון Joel 2, 8.
על־רדפו בחרב אחיו Am. 1, 11.
איש בחרב אחיו Hag. 2, 22.
עשו איש את־אחיו Zach. 7, 9.
ורעת איש אחיו Zach. 7, 10.
וְאָחִיו
וילד זקנים קטן ואחיו Gn.44,20.
יחדו איש ואחיו Dt. 25, 11.
ואחיו אסף העומד 1 Chr. 6, 24.
ונשמו איש ואחיו Ez. 4, 17.
בְּאָחִיו
בני־ישראל איש באחיו Lev.25,46.
וכשלו איש־באחיו Lev. 26, 37.
שקר ענה באחיו Dt. 19, 18.
תרע עין באחיו Dt. 28, 54.
משא איש־באחיו Neh. 5, 6.
איש באחיו בית אביו Jes. 3, 6.
איש־באחיו ואיש ברעהו Jes.19,2.
חרב איש באחיו Ez. 38, 21.
מדוע נבגד איש באחיו Mal.2,10.
וּבְאָחִיו
כי איש בבנו ובאחיו Ex. 32, 29.
בְּאָחִיו
תהיה איש כאחיו Lev. 7, 10.
איש כאחיו Ez. 47, 14.
לְאָחִיו
וישבעו איש לאחיו Gn. 26, 31.
לבלתי נתן־זרע לאחיו Gn. 38, 9.
לאחיו ולאחתו Num. 6, 7.
כאשר זמם לעשות לאחיו Dt.19,19.
לחקים לאחיו שם Dt. 25, 7.
איש לאחיו ואיש לרעהו Jer.34,17.
וּלְאָחִיו
ולבנו ולבתו ולאחיו Lev. 21, 2.
ולאחיו יאמר חזק Jes. 41, 6.
מֵאָחִיו
רחוקים איש מאחיו Neh. 4, 13.
אָחִידוֹ
ושמעי אחיהו משנה 2 Chr. 34, 12.
ביהודי אחיהו Jer. 34, 9.
איש את־אחיהו יצודו Mich. 7, 2.
cum suff.: בְּאָחִידוֹ
איש־באחידו ידבקו Job. 41, 8.
אֲחִידָה
ויאמר אחיה ואמה Gn. 24, 55.
בית אמנון אחיה 2 Sam. 13, 8.
ותבא לאמנון אחיה 2 Sam. 13, 10.
אבשלום אחיה 2 S. 13, 20 (bis).
cum suff.: לַאֲחִידָה
ומגדנת נתן לאחיה Gn. 24, 53.
cum suff.: אֲחִידֵהֶם
אחיהם אשר תרג Jud. 9, 24.
את־עשהאל אחיהם 2 Sam. 3, 30.
אחיהם לגדם למשמרת Neh. 12,8.
בבית אחיהם הבכור Job. 1, 13. 19.
pl.: אַחִים
כי־אנשים אחים אנחנו Gn. 13, 8.
שנים עשר עבדיך אחים Gn.42,13.
שנים־עשר אנחנו אחים Gn.42,32.
שמעון ולוי אחים Gn. 49, 5.
ואם־אין לו אחים Num. 27, 10.
ואם־אין אחים לאביו Num. 27, 11.
כי ישבו אחים יחדו Dt. 25, 5.
ולו־אחים בני יחושפט 2 Chr.21, 2.
שבת אחים גם־יחד Ps. 133, 1.
ומשלח מדנים בין אחים Prv.6,19.
ובתוך אחים יחלק נחלה Prv.17,2.
כי הוא בין אחים יפריא Hos.13,15.
ולא זכרו ברית אחים Am. 1, 9.
pl.: וַאֲחִים
בנים ואחים בני־חיל 1 Chr. 26, 9.
כל־בנים ואחים 1 Chr. 26, 11.
pl. constr.: אַחֵי
בית אחי אדני Gn. 24, 27.
שמעון ולוי אחי דינה Gn. 34, 25.
וירדו אחי־יוסף עשרה Gn. 42, 3.
ויבאו אחי יוסף Gn. 42, 6.
באו אחי יוסף Gn. 45, 16.
וירא אחי־יוסף Gn. 50, 15.
בתוך אחי אביט Num. 27, 4.
בתוך אחי אביהם Num. 27, 7.
בתוך אחי אביחן Jos. 17, 4.
שכמה אל־אחי אמו Jud. 9, 1.
וידברו אחי־אמו Jud. 9, 3.
את־אחי אחזיהו 2 Reg. 10, 13.
ויאמרו אחי אחזיהו 2 Reg.10,13.
בנימן אחי שאול 1 Chr.12,29.10,13.
ובני אחי אחזיהו 2 Chr. 22, 8.
כל־אחי־רש שנאהו Prv. 19, 7.
לַאֲחֵי
לאחי אביו Num. 27, 11.
בְּאַחֵי
מאחי שאול מבנימן 1 Chr. 12, 2.
אליהוד מאחי דויד 1 Chr. 27, 18.
pl. c. suff.: אַחַי
אל־נא אחי תרעו Gn. 19, 7.
אחי מאין אתם Gn. 29, 4.
נגד אחי ואחיך Gn. 31, 37.
את־אחי אנכי מבקש Gn. 37, 16.
אחי וביתי־אבי Gn. 46, 31.
אל־אחי אשר־במצרים Ex. 4, 18.
ואת־אחי ואת אחותי Jos. 2, 13.
ויאמר אחי בני־אמי הם Jud.8,19.
אל־אחי אל־תרעו Jud. 19, 23.
אחי אתם עצמי ובשרי 2 S. 19, 13.
שמעוני אחי ועמי 1 Chr. 28, 2.
וגם־אני אחי ונערי Neh. 5, 2.
אחי בגדו כמו־נחל Job. 6, 15.
אחי מעלי הרחיק Job. 19, 13.
למען אחי ורעי Ps. 122, 8.
p. אָחַי
ואראה את־אחי 1 Sam. 20, 29.
לא־תעשו כן אחי 1 Sam. 30, 23.

Digitized by Google

וַאֲחֵי *pl. c. suff.:*
אבי ואחי ובאנשם Gn. 47, 1.
ואחי אשר עלו עמי Jos. 14, 8.
ואין אני ואחי וכערי Neh. 4, 17.
אני ואחי לחם חפרתו Neh. 5, 14.

לְאֶחָי
אספרה שמך לאחי Ps. 22, 23.
מרוד חיריתי לאחי Ps. 69, 9,

מֵאֲחַי
ויבא חנני אחד מאחי Neh. 1, 2.

אֲחֵינוּ
נגד אחינו חכר Gn. 31, 32.
בנרע אחינו לפני יי Num. 20, 3.
אחינו חמסו את־לבבנו Dt. 1, 28.
ונעבר מאת אחינו Dt. 2, 8.
נחלת בתוך אחינו Jos. 17, 4.
מדוע נגבוך אחינו 2 Sam. 19, 42.
נשלחה על־אחינו 1 Chr. 13, 2.
אחינו בשרנו Neh. 5, 5.
אנחנו קנינו את־אחינו Neh. 5, 8.

אֲחִיךָ *pl. c. s.:*
הלוא אחיך רעים בשכם Gn. 37, 13.
ראה את־שלום אחיך Gn. 37, 14.
אמר אל־אחיך Gn. 45, 17.
אביך ואת־אחיכם Gn. 47, 6.
שכם אחד על־אחיך Gn. 48, 22.
יהודה אתה יודוך אחיך Gn. 49, 8.
פשע אחיך וחטאתם Gn. 50, 17.
ואת־כל־אחיך בני־לוי Num. 16, 10.
וגם את־אחיך Num. 18, 2.
מאחד אחיך Dt. 15, 7.
מקרב אחיך תשים Dt. 17, 15.
בבטת אחיך ובכל־עמי Jud. 14, 3.
ואת־אחיך תפקד לשלום 1 S. 17, 18.
שוב והשב את־אחיך 2 Sam. 15, 20.
וגם את־אחיך בית 2 Chr. 21, 13.
כי־תחבל אחיך חנם Job. 22, 6.
כי גם־אחיך ובית־אביך Jer. 12, 6.
אחיך אחיך אנשי גאלתך Ez. 11, 15.

וַאֲחִיךָ
שים כה נגד אחי ואחיך Gn. 31, 37.
נבוא אני ואמך ואחיך Gn. 37, 10.
אביך ואחיך באו אליך Gn. 47, 5.

לַאֲחִיךָ
חזה נביר לאחיך Gn. 27, 29.
קח־נא לאחיך 1 Sam. 17, 17.
והרץ המחנה לאחיך 1 Sam. 17, 17.

מֵאֲחִיךָ
נביא מקרבך מאחיך Dt. 18, 15.
מאחיך או מגרך Dt. 24, 14.

אֲחִיךָ
ואת־אחיך Jos. 2, 18.

אֲחֵיכֶם
שאו את־אחיכם Lev. 10, 4.
את־אחיכם הלוים Num. 18, 6.
שמע בין־אחיכם Dt. 1, 16.
בגבול אחיכם Dt. 2, 4.
לפני אחיכם Dt. 3, 18.
חמשים לפני אחיכם Jos. 1, 14.
לא־עזבתם את־אחיכם Jos. 22, 3.
נתן ינחשע עם־אחיכם Jos. 22, 7.
חלקו שלליאיביכם עם־אחיכם Jos. 22, 8.
עם־אחיכם בני־ישראל 1 Reg. 12, 23.
ולא־תלחמו עם־אחיכם 2 Chr. 11, 4.
קצף עליכם ועל־אחיכם 2 Chr. 19, 10.
אחיכם ובניכם לרחמים 2 Chr. 30, 9.
והלחמו על־אחיכם Neh. 4, 8.
תמכרו את־אחיכם Neh. 5, 8.
אחיכם שנאיכם מנדיכם Jes. 66, 5.
ותביאו את־כל־אחיכם Jes. 66, 20.
השלכתי את־כל־אחיכם Jer. 7, 15.
אחיכם אשר לא יצאו Jer. 29, 16.

וַאֲחֵיכֶם
ואחיכם כל־בית ישראל Lev. 10, 6.
והתקדשו אתם ואחיכם 1 Chr. 15, 12.

הָאֲחֵיכֶם
חאחיכם יבאו למלחמה Num. 32, 6.

וּבַאֲחֵיכֶם
ובאחיכם בני־ישראל Lev. 25, 46.

וְלַאֲחֵיכֶם
כאבותיכם וכאחיכם 2 Chr. 30, 7.

לַאֲחֵיכֶם
יניח יי׳ לאחיכם Dt. 3, 20.
יניח יי׳ לאחיכם ככם Jos. 1, 15.
לאחיכם כאשר דבר להם Jos. 22, 4.
לאחיכם בני העם 2 Chr. 35, 5.
והכינו לאחיכם 2 Chr. 35, 6.
אמרו לאחיכם עמי Hos. 2, 3.

מֵאֲחֵיכֶם
מאחיכם׃ הישבים 2 Chr. 19, 10.
אשר שביתם מאחיכם 2 Chr. 28, 11.

אָחִין
ויגד לשני־אחיו בחוץ Gn. 9, 22.
ועל־פני כל־אחיו Gn. 16, 12.
על־פני כל־אחיו נפל Gn. 25, 18.
כל־אחיו נתתי לו Gn. 27, 37.
ויקח את־אחיו עמו Gn. 31, 23.
ולבן תקע את־אחיו Gn. 31, 25.
היה רעה את־אחיו בצאן Gn. 37, 2.
ויראו אחיו Gn. 37, 4.
אהב אביהם מכל־אחיו Gn. 37, 4.
ויאמרו לו אחיו המלך Gn. 37, 8.
ויספר אל־אביו ואל־אחיו Gn. 37, 10.
ויקנאו־בו אחיו Gn. 37, 11.
וילכו אחיו לרעות Gn. 37, 12.
וילך יוסף אחר אחיו Gn. 37, 17.
כאשר־בא יוסף אל־אחיו Gn. 37, 23.
ויאמר יהודה אל־אחיו Gn. 37, 26.
וישמעו אחיו Gn. 37, 27.
וישב אל־אחיו ויאמר Gn. 37, 30.
וירד יהודה מאת אחיו Gn. 38, 1.
לאשלח יעקב את־אחיו Gn. 42, 4.
ויירא יוסף את־אחיו Gn. 42, 7.
ויכר יוסף את־אחיו Gn. 42, 8.
ויאמר אל־אחיו הושב Gn. 42, 28.
והנער יעל עם־אחיו Gn. 44, 33.
בהתודע יוסף אל־אחיו Gn. 45, 1.
ויאמר יוסף אל־אחיו Gn. 45, 3.
ולא־יכלו אחיו לענות Gn. 45, 3.
ויאמר יוסף אל־אחיו Gn. 45, 4.
וינשק לכל־אחיו Gn. 45, 15.
דברו אחיו אתו Gn. 45, 15.
וישלח את־אחיו Gn. 45, 24.
ויאמר יוסף אל־אחיו Gn. 46, 31.
ומקצה אחיו לקח Gn. 47, 2.
ויאמר פרעה אל־אחיו Gn. 47, 3.
את־אביו ואת־אחיו Gn. 47, 11.
את־אביו ואת־אחיו Gn. 47, 12.
ולקדקד מיר אחיו Gn. 49, 26.
ויולכו גם־אחיו Gn. 50, 18.
ויאמר יוסף אל־אחיו Gn. 50, 24.
וימת יוסף וכל־אחיו Ex. 1, 6.
ויצא אל־אחיו Ex. 2, 11.
ושרת את־אחיו Num. 8, 26.
ויקרב אל־אחיו Num. 25, 6.
חלק ונחלה עם־אחיו Dt. 10, 9.
לא־יהיה־לו בקרב אחיו Dt. 18, 2.
ככל־אחיו הלוים Dt. 18, 7.
ולא ימס את־לבב אחיו Dt. 20, 8.
ואת־אחיו לא הכיר Dt. 33, 9.
ולקדקד מיר אחיו Dt. 33, 16.
ירחי רצוי אחיו Dt. 33, 24.
להרג את־אחיו Jud. 9, 24.
זבל את־נעל ואת־אחיו Jud. 9, 41.
להרג את־שבעים אחיו Jud. 9, 56.
ויברח יפתח מפני אחיו Jud. 11, 3.
אחיו וכל־בית אביהו Jud. 16, 31.
מעם אחיו ומשער מקומו Ru. 4, 10.
וימשח אתו בקרב אחיו 1 S. 16, 13.
וישמעו אחיו וכל־בית 1 Sam. 22, 1.
אל־אחיו ואל־מרעהו 2 Sam. 3, 8.
ויקרא אל־כל־אחיו 1 Reg. 1, 9.
וחקמתו מתוך אחיו 2 Reg. 9, 2.
ויבאו אחיו לנחמו 1 Chr. 7, 22.
ומן־אחיו אסף בן 1 Chr. 15, 17.
ועובד אלזבד אחיו 1 Chr. 26, 7.
ויהרג את כל־אחיו בחרב 2 Chr. 21, 4.
ושמעיהו ונתנאל אחיו 2 Chr. 35, 9.
אחיו ובניהם עשרים Esr. 8, 19.
לפני אחיו וחיל שמרון Neh. 3, 34.
ורצוי לרוב אחיו Esth. 10, 3.
כל־אחיו וכל אחיתיו Job. 42, 11.
ואת־אחיו ואת־כל־בניו Jer. 35, 3.
ויתר אָחיו ישובון Mich. 5, 2.

וְאָחִין
ויבא יהודה ואחיו Gn. 44, 14.
וכל בית יוסף ואחיו Gn. 50, 8.
וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו Gn. 50, 14.
ויבא געל בן־עבד ואחיו Jud. 9, 26.
געל בן־עבד ואחיו Jud. 9, 31.
ואחיו למשפחתו 1 Chr. 5, 7.
ואחיו לבית־אביו 1 Chr. 9, 19.
ואחיו מאת ועשרים 1 Chr. 15, 5.
ואחיו מאתים ועשרים 1 Chr. 15, 6.
ואחיו מאתים 1 Chr. 15, 8.
ואחיו שמנים 1 Chr. 15, 9.
ואחיו מאה ושנים עשר 1 Chr. 15, 10.
להדות ליי׳ ביד־אסף 1 Chr. 16, 7.
ואת׳ צדוק הכהן ואחיו 1 Chr. 16, 39.
הוא־ואחיו ובניו 1 Chr. 25, 9.
בניו ואחיו שנים עשר 1 Chr. 25, 10.
25, 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
ואחיו לאליעזר רחביהו 1 Chr. 26, 25.
הוא׳ שלמית ואחיו 1 Chr. 26, 26.
על יד־שלמית ואחיו 1 Chr. 26, 28.
ואחיו בני־חיל אלפים 1 Chr. 26, 32.
ואחיו הכהנים חרבבל Esr. 3, 2.
שאלתיאל ואחיו Esr. 3, 2.
ויעמד ישוע בניו ואחיו Esr. 3, 9.
ואחיו שמנה עשר Esr. 8, 18.
ואחיו מעשיה ואליעזר Esr. 10, 18.
ואחיו הכהנים Neh. 3, 1.
ואחיו ראשים לאבות Neh. 11, 13.
על תידות הוא ואחיו Neh. 12, 8.
ואחיו שמעיה Neh. 12, 36.
שדד זרעו ואחיו Jer. 49, 10.

בְּאָחִיו
כי יהודה גבר באחיו 1 Chr. 5, 2.
לנגיד באחיו כי 2 Chr. 11, 22.

כְּאָחִין
פן־ימות גם־הוא כאחיו Gn. 38, 11.

לְאָחִיו
עבד עבדים יהיה לאחיו Gn. 9, 25.
ויאמר יעקב לאחיו Gn. 31, 46.
ויקרא לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.
חלום ויגד לאחיו Gn. 37, 5.
ויספר אתו לאחיו Gn. 37, 9.
ונתתם את־נחלתו לאחיו Nm. 27, 9.
וישאל לאחיו לשלום 1 Sam. 17, 22.

וּלְאָחִיו
ולאחיו אין בנים רבים 1 Chr. 4, 27.
לאסף ולאחיו 1 Chr. 16, 37.

מֵאָחִיו
מכה איש־עברי מאחיו Ex. 2, 11.
והכהן הגדול מאחיו Lev. 21, 10.
אחד מאחיו ינאלנו Lev. 25, 48.
לבלתי רום־לבבו מאחיו Dt. 17, 20.
מאחיו מבני ישראל Dt. 24, 7.
ויהי יעבץ נכבד מאחיו 1 Chr. 4, 9.
ובקבקיה משנה מאחיו Neh. 11, 17.

אֲחִידָה
אל־אביה ואל־אחיה Gn. 24, 11.
ואת־אמה ואת־אחיה Jos. 6, 23.

אֲחֵיהֶם
על שם אחיהם יקראו Gn. 48, 6.
מקרב אחיהם כמוך Dt. 18, 18.
ויבאו אל־אחיהם Jud. 18, 8.
ויאמרו להם אחיהם Jud. 18, 8.
ויאמרו אל־אחיהם Jud. 18, 14.
בקול אחיהם Jud. 20, 13.
אר אחיהם לרוב׳ אלינו Jud. 21, 22.
לשוב מאחרי אחיהם 2 Sam. 2, 26.
אכלו מצות בתוך אחיהם 2 Rg. 23, 9.
ובני מררי אחיהם 1 Chr. 6, 29.
נגד אחיהם 1 Chr. 8, 32. 9, 38.
ישבו בירושלם עם־אחיהם 1 Chr. 8, 32.
בני הקהתי מן־אחיהם 1 Chr. 9, 32.
וכל־אחיהם על־פיהם 1 Chr. 12, 32.
כי־הכינו להם אחיהם 1 Chr. 12, 39.
לחעמיד את־אחיהם 1 Chr. 15, 16.
ומן־בני מררי אחיהם 1 Chr. 15, 17.
ועמהם אחיהם המשנים 1 Chr. 15, 18.
וישאום בני־קיש אחיהם 1 Chr. 23, 22.
ומשמרת בני אהרן אחיהם 1 Chr. 23, 32.
לעמת אחיהם בני־ 1 Chr. 24, 31.
ויהי מספרם עם־אחיהם 1 Chr. 25, 7.
משמרות לעמת אחיהם 1 Chr. 26, 12.
אצב אחיהם 2 Chr. 28, 15.
ויאספו את־אחיהם 2 Chr. 29, 15.
ויחזקום אחיהם הלוים 2 Chr. 29, 34.
אחיהם הלוים הכינו 2 Chr. 35, 15.
ושאר אחיהם׃ הכהנים Esr. 3, 8.
אחריו חזקיקו אחיהם Neh. 3, 18.
אחיהם חיתודים Neh. 5, 1.
מחזיקים על־אחיהם Neh. 10, 30.
נחלה בתוך אחיהם Job. 42, 15.
ולא המיתם בתוך אחיהם Jer. 41, 8.

וַאֲחֵיהֶם
ואחיהם לבית אבותיהם 1 Chr. 5, 13.
ואחיהם הלוים נתונים 1 Chr. 6, 32.
ואחיהם לכל משפחות 1 Chr. 7, 5.
ואחיהם שש־מאות 1 Chr. 9, 6.
ואחיהם לתלדותם תשע 1 Chr. 9, 9.
ואחיהם ראשים לבית 1 Chr. 9, 13.
ואחיהם שלום הראש 1 Chr. 9, 17.
ואחיהם בחצריהם לבוא 1 Chr. 9, 25.
ועבד אדם ואחיהם 1 Chr. 16, 38.
המה ובניהם ואחיהם 1 Chr. 26, 8.
בניהם ואחיהם Esr. 3, 9.
ואחיהם שבניה הודיה Neh. 10, 11.
ואחיהם עשי המלאכה Neh. 11, 12.
ואחיהם גברי חיל Neh. 11, 14.
ואחיהם השמרים Neh. 11, 19.
ראשי הכהנים ואחיהם Neh. 12, 7.
ואחיהם לנגדם להלל Neh. 12, 24.

לַאֲחֵיהֶם
לתת לאחיהם במחלקות 2 Chr. 31, 15
ועליהם לחלק לאחיהם Neh. 13, 13.

וְלַאֲחֵיהֶם
ולאחיהם מלבשים בוץ 2 Chr. 5, 12.
ולאחיהם הכהנים ולהם Esr. 6, 19.

מֵאֲחֵיהֶם
בני ישראל מאחיהם 2 Chr. 28, 8.
ועמהם מאחיהם עשרת Esr. 8, 24.

אֲחוֹת
ג״כ וקנניקו ליקוק אָחוֹ מן אָח, וכת׳ סופעל לו, כקשר לשון נכופיות קנוייות ה, ר, ו, י, יקוסי הכקנה, וכילוש מעכך בפת לקיוית. מכוונו כקק ידוע, לוקל בת-קב לו בת-קם [שוועסעל], והשקלוניו כקשר בקק. הכניס אֲחֻזַּת מיקיל אֲחֻזַּת מקנכו.

Digitized by Google

sbst. f. (= אָחוֹ, adjecta consona, ne vocaliter exiret): *soror*, vi vocabuli patente latissime. Perfrequenti translatione de civitatibus cognatis solet dici. אִשָּׁה־אָחוֹת, *ἑτέρα-ἑτέρα.*

2 Sam. 13, 1. אחות יפה ושמה תמר
Cant. 8, 8. אחות לנו קטנה
Jer. 22, 18. הוי אחי והוי אחות
וְלָאָחוֹת
Ez. 44, 25. לאח ולאחות
constr.: אֲחוֹת
Gn. 25, 20. אחות לבן הארמי
Gn. 28, 9. אחות נביות על־נשיו
Gn. 36, 3. בת־ישמעאל אחות נביות
Ex. 6, 23. אחות נחשון לו לאשה
Ex. 15, 20. הנביאה אחות אהרן
Lev. 18, 12. ערות אחות־אביך
Lev. 18, 13. ערות אחות־אמך
Lev. 20, 19. ועורות אחות אמך
2 Sam. 13, 4. את־תמר אחות אבשלם
2 Sam. 17, 25. אחות צרויה אם יואב
אחות אשתו אחות
1 Reg. 11, 19. תחפנים
1 Reg. 11, 20. ותלד לו אחות תחפנים
2 Reg. 11, 2 אחות אחזיהו את־יואש
1 Chr. 4, 19. אשת הודיה אחות נחם
2 Chr. 22, 11. היתה אחות אחזיהו
constr.: וַאֲחוֹת
Gn. 4, 22. ואחות תובל־קין נעמה
Gn. 36, 22. ואחות לוטן תמנע
Lev. 20, 19. ואחות אביך
1 Chr. 1, 39. ואחות לוטן תמנע
Ez. 16, 45. ואחות אחותך את
cum suff.: אֲחוֹתִי
Gn. 12, 13. אמרי־נא אחתי את
Gn. 12, 19. למה אמרת אחתי הוא
Gn. 20, 2. שרה אשתו אחתי הוא
Gn. 20, 5. אמר־לי אחתי הוא
Gn. 20, 12. וגם־אמנה אחתי
Gn. 26, 7. ויאמר אחתי הוא
Gn. 26, 9. ואיך אמרת אחתי הוא
Gn. 30, 8. עם־אחתי גם־יכלתי
2 Sam. 13, 5. 6. תבא־נא תמר אחותי
2 Sam. 13, 11. שכבי עמי אחותי
2 Sam. 13, 20. אחותי החרישי אחיך
Prv. 7, 4. אמר לחכמה אחתי
Cant. 4, 9. לבבתני אחתי כלה
Cant. 4, 10. מה־יפו דדיך אחתי כלה
Cant. 4, 12. גן נעול אחתי כלה
Cant. 5, 1. באתי לגני אחתי כלה
Cant. 5, 2. אחתי רעיתי יונתי
וַאֲחוֹתִי
Job. 17, 14. אמי ואחתי לרמה
אֲחוֹתֵנוּ
Gn. 24, 60. אחתנו את
Gn. 34, 14. לתת את־אחתנו לאיש
Gn. 34, 31 הכזונה יעשה את־אחותנו
לַאֲחוֹתֵנוּ
Cant. 8, 8. מה־נעשה לאחותנו
אֲחוֹתֵךְ
Lev. 18, 11. אחותך הוא לא תגלה
אֲחוֹתֵךְ
Ez. 16, 45. ואחות אחותך את
Ez. 16, 48. אם־עשתה סדם אחותך
Ez. 16, 49. חיה ערן סדם אחותך
Ez. 16, 56. סדם אחותך לשמועה
Ez. 23, 31. בדרך אחותך הלכת
Ez. 23, 32. כוס אחותך תשתי
Ez. 23, 33. כוס אחותך שמרון
וַאֲחוֹתֵךְ
Ez. 16, 46. ואחותך הגדולה שמרון
Ez. 16, 46. ואחותך הקטנה
לַאֲחוֹתֵךְ
Ez. 16, 52. אשר פללת לאחותך
cum suff.: אֲחוֹתוֹ
Gn. 24, 30. על־ידי אחתו
וכשמועת־דברי רבקה
Gn. 24, 30. אחתו
Gn. 29, 13 את־שמע יעקב בן־אחתו
Ex. 2, 4. ותתצב אחתו מרחק
Ex. 2, 7 ותאמר אחתו אל־בת־פרעה
Lev. 20, 17. אשר־יקח את־אחתו
Lev. 20, 17. ערות אחתו גלה
Dt. 27, 22. ארור שכב עם־אחתו
2 Sam. 13, 2. בעבור תמר אחתו
2 Sam. 13, 22. ענה את תמר אחתו
2 Sam. 13, 32. ענתו את תמר אחתו
1 Chr. 7, 15. ושם אחתו מעכה
Ez. 22, 11. אחתו בת־אביו ענה
וַאֲחוֹתוֹ
1 Chr. 7, 18. ואחתו המלכת
וְלַאֲחוֹתוֹ
Lev. 21, 3. ולאחתו הבתולה
Num. 6, 7. לאחיו ולאחתו
אֲחוֹתָהּ
Ex. 26, 3. חברת אשה אל־אחתה
Ex. 26, 3. חברת אשה אל־אחתה
Ex. 26, 5. הלאת אשה אל־אחתה
Ex. 26, 6. אשה אל־אחתה בקרסים
Ex. 26, 17. משלבת אשה אל־אחתה
Lev. 18, 18. ואשה אל־אחתה
Jud. 15, 2. הלא אחותה הקטנה
Jer. 3, 7. בגודה אחותה יהודה
Jer. 3, 8. בגדה יהודה אחותה
Ez. 1, 9. חברת אשה אל־אחותה
Ez. 1, 23. 3, 13. אשה אל־אחתה
Ez. 23, 4. ואהליבה אחתה
Ez. 23, 11. ותרא אחותה אהליבה
Ez. 23, 11. מזנוני אחותה
Ez. 23, 18. נקעה נפשי מעל אחותה
בַּאֲחוֹתָהּ
Gn. 30, 1. ותקנא רחל באחתה
אֲחוֹתָם
Gn. 24, 59. את־רבקה אחתם
אשר ממא את דינה
Gn. 34, 13. אחתם
Gn. 34, 27. אשר ממאו אחותם
Gn. 46, 17. ושרח אחתם
Num. 25, 18. בת־נשיא מדין אחתם
Num. 26, 59. ואת מרים אחתם
בני־פלגשים ותמר
1 Chr. 3, 9. אחותם
משלם וחנניה ושלמית
1 Chr. 3, 19. אחותם
1 Chr. 4, 3. ושם אחתם הצללפוני
וישוי וברריה ושרח
1 Chr. 7, 30. אחותם
1 Chr. 7, 32. ואת שועא אחותם
Q'ri: אֲחִיוֹתֵי *pl. c. suff.:*
Jos. 2, 13. ואת־אחי ואת אחותי
pl. c. suff.: אֲחִיוֹתֵנוּ
Ez. 16, 52. בצדקתך אחיותך
אֲחוֹתֵיהֶן
Ez. 16, 51. ותצדקי את־אחותיך
Ez. 16, 61. את־אחותיך הגדלות
וַאֲחוֹתֵיהֶן
Ez. 16, 55. ואחותיך סדם
וְלַאֲחוֹתֵיכֶם
Hos. 2, 2. ולאחותיכם רחמה
אֲחִיתֵיו
Job. 42, 11. כל־אחיו וכל־אחיתיו
אֲחִיתֵיהֶם
Job. 1, 4. לשלשת אחיתיהם
וַאֲחִיתֵיהֶם
1 Chr. 2, 16. ואחיתיהם צרויה
ואביגיל
אֲחוֹתָהּ
ג"כ ז'יריי, ומקורו מכתי', ולפ"ע נכ"ק.

sbst. f. poët., ex radice aram., quae in script. non exstat, ortum: *fraternitas*, societas s. necessitudo fraterna. LXX male: *κατάσχεσιν* (leg. אֲחֻזָּה).
חֲאַחֲוָה
Zach. 11, 14. להפר את־האחוה

אָחָה

ג"ו לדבר רעוע ומוזקק נשלה כמו קציר ושלח [נרפו, כיעל], וכלשון מקציר נלקוט ושלח קנים. וכן נגעתיך השם פי־קחי לו לקי, וסע' וקנים הכיקוהו (*ἄχι*), וכלשון שכלף עם לקוח ע"ב, נלקר שחוק לשון לקמון ומיס. וכן נגעלץ [יכוזלמי נככות פ' כיכל מכלכין] הכ לקוונלץ לקוכיץ יש בו עשוק השפק נרכה.

sbst. m. Bene Hieronym.: Audivi, ab Aegyptiis hoc nomine lingua eorum (pi-achi) *omne, quod in palude virens nascatur*, appellari (cf. Sirac. 40, 16.); Hesychius: *Ἄχι· πόα ἢ χόρτος χλωρός.* Sal. Ibn Melek: = אַסְפַּסְתָּא sermonis gemarici. LXX: *ἄχι, βούτομον.* Trg: צְרָקָא. Forsitan cum אֲחִיָּא (aqua) radice est eadem.
Job. 8, 11. ישגא־אחו בלי־מים
בְּאָחֹהּ
Gn. 41, 2. ותרענה באחו

אָחַז

עניכו הלקי לכילה וקכיכה קפיסה וסנגה [הפעלן, עלי־לען], ושכשו חֵז כמו חֵשׁ (*hasch*-en), וגם חֵז נמלא לשוכ נפסה פָּחוּז, שהוא מכנו הקפיסה והסנגה. ולעניכו קפיסה ולקיקה הפוכו הכיק, ולקים לו קפה והקויק לכל ולד ולג ולקך וכלומה. ונלמד מלקיות וקפיסת קלב ומקנול ולגוד הכנין ולקיות קוכוקיו, מקנילק וגפיפת הלעקות וכלומה. כפ"על הוא הפעול וכן הנשב"ם, והכנה לא נלמד כף הסלקעה ולקונה [וולנען].

verb., *properando assequi*, arripere, apprehendere (rad. חָשׁ=חָזַשׁ, id quod exstat etiam in מָחוּז h. e. locus, quo navis tendit atque appellitur) e. c. prehendere hominem, gladium, etiam: *contignare* (*συνέχειν*), portas clausas tenere. *Nif. apprehendi*, *comprehendi* (*κατέχεσθαι*), *Pi.* semel: coelum *complecti*, contignare, concamerare. *Hof.* vi eadem, sed passive (*ἐνδέεσθαι*).

Ex. 15, 14. חיל אחז ישבי פלשת
1 Reg. 1, 51. אחז בקרנות המזבח
3 perf.: וַאֲחָז
Job. 16, 12. ואחז בערפי ויפצפצני
Job. 21, 6. ואחז בשרי פלצות
3 perf. c. s.: אֲחָזָנִי
2 Sam. 1, 9. כי אחזני השבץ
3 perf. f.: אֲחָזָה
Job. 23, 11. באשרו אחזה רגלי
Jes. 33, 14. אחזה רעדה חנפים
3 f. c. s.: אֲחָזַתְנִי
Ps. 119, 53. זלעפה אחזתני
אֲחָזָתָה
Jer. 49, 24. צרה וחבלים אחזתה
אֲחָזָתַם
Ps. 48, 7. רעדה אחזתם שם
2 perf.: אָחַזְתָּ
Ps. 73, 23. אחזת ביד ימיני
Ps. 77, 5. אחזת שמרות עיני
1 prf. c. s.: אֲחַזְתִּיו
Cant. 3, 4. אחזתיו ולא ארפנו
3 perf. pl.: אָחֲזוּ
Job. 18, 20. וקדמנים אחזו שער
3 prf. pl. c. s.: אֲחָזוּנִי
Jes. 21, 3. צירים אחזוני
part.: אֹחֵז
2 Chr. 25, 5. אחז רמח וצנה
p. fem. sg.: אֹחֶזֶת
Gn. 25, 26. וידו אחזת בעקב עשו
p. pass.: אָחוּז, אֲחֻזָּה
אחד ו אחז מך־
Num. 31, 30. החמשים
Esth. 1, 6. אחוז בחבלי־בוץ
1 Chr. 24, 6. אחז לאלעזר
1 Chr. 24, 6. ואחד ו אחז לאיתמר
p. p. K'tib: וְאָחֻד
1 Chr. 24, 6. ואחז אחז לאיתמר
הָאָחוּז
Num. 31, 47. את־האחז אחד
pl.: אֲחֻזִּים
Ez. 41, 7. סביב להיות אחוזים
Ez. 41, 7. ולא־יהיו אחוזים
pl. constr.: אֲחֻזֵּי
Cant. 3, 8. כלם אחזי חרב
pl. fem.: הָאֲחֻזוֹת
Eccl. 9, 12. וכצפרים האחזות
inf.: אָחֹז
1 Reg. 6, 6. אחז בקירות הבית
inf. constr.: בְּאָחְזוֹ
Ps. 56, 1. באחז אותו פלשתים
inf. constr.: חָזוֹק, לֶאֱחֹז
1 Chr. 13, 9. לאחז את־הארון
Job. 38, 13. לאחוז בכנפות הארץ
וְלֶאֱחֹז
Eccl. 2, 3. ולאחז בסכלות
imperat.: וְאֱחֹז
Ex. 4, 4. שלח ידך ואחז בזנבו
2 S. 2, 21. ואחז לך אחד מהנערים
impt. pl.: אֱחֹזוּ
Cant. 2, 15. אחזו־לנו שעלים
impt. f. sg.: וְאֲחָזִי
Ruth 3, 16. ואחזי־בה ותאחז בה
impt. pl.: וֶאֱחֹזוּ *p.*
Neh. 7, 3. וגיפו הדלתות ואחזו
1 imperf.: וָאֹחֵז
Jud. 20, 6. ואחז בפילגשי ואנתחה
1 imperf.: אֶחֱזֶה
Cant. 7, 9. אחזה בסנסניו
וְאֶחֱזֶה
2 Sam. 4, 10. ואחזה בו ואהרגהו
2 imperf.: תֶּאֱחֹז
Eccl. 7, 18. טוב אשר תאחז בזה
3 imperf.: יֹאחֵז
Job. 18, 9. יאחז בעקב פח
וַיֹּאחֶז
Job. 17, 9. ויאחז צדיק דרכו
Jes. 5, 29. ויאחז טרף
וַיֹּאחֶז, וַיֹּאחֲזוּ
Jud. 16, 3. ויאחז בדלתות
2 S. 6, 6. ויאחז בו כי שמטו הבקר
1 Reg. 6, 10. ויאחז את־הבית
שֶׁיֹּאחֲזוּ
Ps. 137, 9. שיאחז ונפץ את־עולליך
3 impf. c. s.: יֶאֱחֲזֵמוֹ
Ex. 15, 15. אילי מואב יאחזמו רעד
3 impf. f.: וְתֹאחֵז
Dt. 32, 41. ותאחז במשפט ידי

Digitized by Google

וַתֹּאחֶז, חֲזִי 3 *impf. f.:*
Ruth 3, 15. ואחזי בה ותאחז בה
2 Sam. 20, 9. וחזי ידימין יואב
וַתְּאַחֲזֵנִי 3 *impf. f. c. s.:*
Ps. 139, 10. ותאחזני ימינך
יֹאחֲזֻן 3 *impf. pl.:*
Jes. 13, 8. וחבלים יאחזון
וַיֹּאחֲזוּ
Jud. 12, 6. ויאחזו אותו
יֹאחֲזוּנִי 3 *pl. c. s.:*
Job. 30, 16. יאחזוני ימי־עני
יֹאחֲזוּךָ
Jer. 13, 21. חבלים יאחזוך
וַיֹּאחֲזוּהוּ
Jud. 16, 21. ויאחזוהו פלשתים
נֶאֱחָז *Nif-al:*
נֶאֱחָז *part.:*
Gn. 22, 13. אחר נאחז בסבך
שְׁנֶאֱחָזִים *p. pl.:*
Eccl. 9, 12. שנאחזים במצודה
אָחַז *Pi-el:*
מְאַחֵז *part.:*
Job. 26, 9. מאחז פני־כסה
הָאֳחַז *Hof-al:*
מָאֳחָזִים *pl. part.:*
2 Chr. 9, 18. לכסא מאחזים
אֲחֻזָּה
ג"כ, לשון קנין ורכוש ומושק [נעווילעטמוס], או שם הפעולה לגיול הקוזקס וספציפס [ענגלי־פוגג]. ונסולקתו רקשונה קין הפרש בין פעלטלין וקרקעות, ונכלף עם מוכר ונקנל, ופס יהיס קרקעות מכוון קקווה לפעמים כשקין מקווה, כמו שקין מולכין, לשכה שכקוי מכוריס.
sbst. f. pr. apprehensio, deinde: res apprehensa (Al: *κατάσχεσις*, de utroque), plerumque de eo, quod jure dominii possidetur, tum de suppellectili mobili tum de fundis.
Gn. 47, 11. ויתן להם אחזה
Lev. 25, 46. לרשת אחזה
Num. 27, 4. תנה־לנו אחזה
וַאֲחֻזָּה
Ez. 44, 28. ואחזה לא־תתנו לחם
לַאֲחֻזָּה
Lev. 14, 34. נתן לכם לאחזה
Lev. 25, 45. והיו לכם לאחזה
Num. 32, 5. לעבדיך לאחזה
Nu. 32, 22. הארץ הזאת לכם לאחזה
Nu. 32, 29. את־ארץ הגלעד לאחזה
Dt. 32, 49. לבני ישראל לאחזה
Ez. 45, 5. לאחזה עשרים
Ez. 45, 8. לארץ יהיה־לו לאחזה
אֲחֻזַּת *constr.:*
Gn. 23, 4. תנ־לי אחזת־קבר
Gn. 48, 4. אתריך אחזת עולם
Lev. 25, 34. כי־אחזת עולם הוא
Lv. 25, 41. ואל־אחזת אבתיו ישוב
Lev. 27, 24. לאשר־לו אחזת הארץ
Num. 27, 7. תתן להם אחזת נחלה
Num. 32, 32. ואתנו אחזת נחלתנו
Jos. 21, 41. בתוך אחזת בני־ישראל
Jos. 22, 19. אל־ארץ אחזת ילי
Ez. 45, 7. ואל־פני אחזת העיר
Ez. 48, 20. אל־אחזת העיר
וַאֲחֻזַּת
Gn. 26, 26. ואחזת מריעהו
Ez. 45, 6. ואחזת העיר תתנו
לַאֲחֻזַּת
Gn. 17, 8. ארץ כנען לאחזת עולם
Gn. 23, 9. בתוככם לאחזת־קבר
Gn. 23, 20. לאברהם לאחזת־קבר
Gn. 49, 30. החתי לאחזת־קבר
Gn. 50, 13. את־חשדה לאחזת־קבר
וְלַאֲחֻזַּת
Ez. 45, 7. ולאחזת העיר
Ez. 48, 21. ולאחזת העיר
מֵאֲחֻזַּת
Num. 35, 8. מאחזת בני־ישראל
וּמֵאֲחֻזַּת
Ez. 48, 22. ומאחזת הלוים
Ez. 48, 22. ומאחזת העיר
וַאֲחֻזָּתְךָ *cum suff.:*
Ps. 2, 8. ואחזתך אפסי־ארץ
אֲחֻזַּתְכֶם
Lev. 14, 34. בבית ארץ אחזתכם
Lev. 25, 24. ובכל ארץ אחזתכם
Jos. 22, 4. אל־ארץ אחזתכם
Jos. 22, 19. ארץ אחזתכם עברי
אֲחֻזָּתוֹ
Lev. 25, 10. 13. איש אל־אחזתו
Lev. 25, 33. ועיר אחזתו ביבל
Lev. 27, 16. ואם משדה אחזתו
Lev. 27, 21. לכהן תהיה אחזתו
Lev. 27, 22. אשר לא משדה אחזתו
Lev. 27, 28. ומשדה אחזתו
Num. 35, 28. הרצח אל־ארץ אחזתו
בַּאֲחֻזָּתוֹ
Jos. 21, 12. לכלב בן־יפנה באחזתו
Neh. 11, 3. איש באחזתו בעריהם
לַאֲחֻזָּתוֹ
Lev. 25, 27. 28. ושב לאחזתו
2 Chr. 31, 1. איש לאחזתו לעריהם
מֵאֲחֻזָּתוֹ
Lev. 25, 25. ומכר מאחזתו
Ez. 46, 18. מאחזתו ינחיל
Ez. 46, 18. עמי איש מאחזתו
אֲחֻזָּתָם
Gn. 36, 43. בארץ אחזתם
Lev. 25, 32. בתי ערי אחזתם
Lev. 25, 33. הוא אחזתם
Num. 35, 2. מנחלת אחזתם
Jos. 22, 9. אל־ארץ אחזתם
Ez. 44, 28. אני אחזתם
Ez. 46, 16. אחזתם היא בנחלה
וַאֲחֻזָּתָם *cum suff.:*
1 Chr. 7, 28. ואחזתם ומשבותם
2 Chr. 11, 14. מגרשיהם ואחזתם
בְּאֲחֻזָּתָם
1 Chr. 9, 2. באחזתם בעריהם
מֵאֲחֻזָּתָם
Ez. 46, 18. להורנתם מאחזתם
נֶאֱחָז *Nif-al:*
גויר־הסם מן אֲחִיָּה, ועכיכו לקיקס לקקווס לו הקוקס [ויך לין דען בעוימן ועגען], וכנדל בקמוכתו מן נֶאֱחָז.
שכוף כף על מן אֲחִיָּה.
vrb. denom. (אֲחִיָּה): possidēre, possessionem accipere, in possessionem venire, vi formaque diversum a נֶאֱחָז. LXX. *κατακληρονομεῖν.*
Jos. 22, 9. אשר נאחזו־בה
וְנֶאֱחֲזוּ 3 *perf. pl.:*
Num. 32, 30. ונאחזו בתוככם
וְהֵאָחֲזוּ *imperat.:*
Gn. 34, 10. וסחרוה והאחזו בה
Jos. 22, 19. והאחזו בתוכנו
וַיֵּאָחֲזוּ 3 *imperf.:* *pl.*
Gn. 47, 26. ויאחזו בה ויפרו

אָחוֹר

פ"ג רקשי, ועכיכו לליקס וקמיוס קריוס וכיפס ולעפות ולכיפס [גליסען, נרעכטען], ולא כמעט בכ"ק כף נגווכו אח, שכוף נעגמו יקר ונודל כערעד כמדנכר. תמליק וס הסרש נג עוכר לנשוכות ערב, ומקור קרש לכלס, ולא נכון שיהיה בן־ככר נכקוביס.
vrb. primit., ardere, candere, flammeum esse, unde descendit אָח, vocabulum perrarum. Quae radix et ipsa in linguas iapeticas transiit.
LXX: *ἐσχάρα*, focus.

אָח

ג"כ ומכוונו קף [פֿייער], שהוא נג ניקס נקניי, ונמצא נג נרומית (*ig*-nis) ונשפת הודו (*ag*-ni), ונערני הסרש אג נג'. והוא־לל שוס על כיול-קף, קשר נלקן המוכן נמכקשת הקדל יוגג, לעשס לוקו נעש כגשמים. ונגמלא [שנת כ'] נאמר: מלי קף? לאמר כי לקוכוש [מין עץ], ושמוא־ל לאמר עניס שכלקין נקקוה ע"ש.
sbst. f., ig-nis, deinde olla humo aut pavimento paullulum immersa, lignisque et sarmentis referta, quae in terris orientalibus conclavi calefaciendo inservire solet (turc. tendur, romaice: *τσντζερες*).
Vis vocabuli explicatur Sabat fol. 20. (cf. Aruk s. v. אח).
Jer. 36, 22. ואת־האח לפניו מבערת
Jer. 36, 23. האש אשר אל־האח
Jer. 36, 23. האש אשר על־האח

אַחֲלַי

v. s. אָח *p.* 28.

אַחֲלֵי

v. s. אָח *p.* 28.

אַחְלָמָה

v. s. r. חָלַם *p.* 373.

אַחְמְתָא

ג"ש לעיר שס ולקץ נמדיכת מדי, כקצר נכקוב: נירקץ די נמדי מדיכקץ, ולקצר מיוות כוכש לשנתו קין היקס. ונכנס הסיר הוקץ מהמלך דעיקנעם, ולס שנע קוות ומגדלים ובירכיות ולקיוון מלך ובית מסגד לקדת לי־ליקוק מסר אקרקנעסם, ומקכוותיס עד היום הוס. ושרש שמה לינכו בן־עבר כף כלשוכוסם, וכלקס הוס שלקקת קמור אַחְמְתָא, וביוכית *Ἀγβά-τανα*, נקילוף הכ' והמ', והיום הוס יקרל שמה Hama-dan, ומכל נעכיכו לקר, כלומר קרן־הסוסים, כידוע מסגוקת הלשון. ולין ג"יכוק לוס הסש עס אַחְמְתָא נקרנוס לקצר נכניס אַחְמִיתֵדִין [עי' ת"ש: ולשכת תמן ג"ת מקס לקמיתין דכתיב] כי זס הוס כמו חַמַּת נעברי, כלומר קמור חַמַּת.
n. pr. urbis, quae est Mediae metropolis, sedes Cyri aestiva, a rege Dejoce exstructa septemque muris, turribus, palatio et templo splendidissimo *Αἴνης* ornata. Diodorus eam duodecim stadiis ab Oronte abfuisse tradidit; quibus in locis etiam nunc supersunt ejus reliquiae. Nomen est medicae originis, ex אַחְמְתָא, ut videtur, ad similitudinem linguae aramaicae immutatum. Graece *Ἐκβάτανα*, *Ἀγβάτανα* (*β* pro מ), hodie: *Hamadan*, quod est ex antiquo nomine corruptum. Originem si spectas, est terra equorum (*ἱππόβοτος*). Quo cum vocab. minime cohaeret targumicum אַחְמְתָא = חַמַּת uter, quod Rashi et Ibn-Ezra ad scrinium, quo scripta et acta regia recondita fuerint, translatum censent.

בְּאַחְמְתָא

Esr. 6, 2. באחמתא בבירתא די

אָחַר

פעל רקשי, ומכוונו בגיוס ולקיוק [נעגעכן, וייעגן] והקמקסוס, והסוכו סכיכס וויכוו, וכלקף עס כוגג והמכס. מוס הטעיד נקל אַחַר כמו אֶאֱחַר וכן אַחַב תמוך אֶאֱחַב, והכסקר יִיחַר תמוך יַחַר נכקיג. הכנך אַחַר עניכו לקוך דבר ומכיעתו, לו עקיכס ועניכס והלקכס [לוין־הסלעגן, סעכטיעגן] לו קווק של קל. הכוסף הוֹחִיר כמו הֶאֱחִיר, וכן הוֹבִיד תמוך הֶאֱבִיד, ועכיכו פועל יוצא של קל.
vrb. primit., cessare, cunctari, morari (syn. בָּשַׁשׁ, מָהַהּ) LXX: *χρονίζειν*. *Piel*: *morari facere* vel *morari*, vi verbi intenta; retardare, prorogare. (LXX: *κατέχειν*). *Hif.* (הוֹחִיר), tardare.
Qal. *imperf.:* אֶאֱחַר = אֵאֵחַר
1 *imperf.:* וָאֵאָחַר
Gn. 32, 5. ואחר עד־עתה
K'tib: וַיְּחַר = וַיִּיחַר 3 *imperf.:*
2 Sam. 20, 5. ויחר מן־המועד
Pi-el: אִחַר 3 *perf.:*
Gn. 34, 19. ולא־אחר הנער
3 *perf. pl.:* אִחֲרוּ
Jud. 5, 28. אחרו פעמי מרכבותיו
pl. part.: לַמְאַחֲרִים
Prv. 23, 30. למאחרים על־היין
constr.: מְאַחֲרֵי
Jes. 5, 11. מאחרי בנשף
Ps. 127, 2. מאחרי־שבת
2 *imperf.:* תְּאַחֵר
Ex. 22, 28. ודמעך לא תאחר
Dt. 23, 22. לא תאחר לשלמו
Eccl. 5, 3. אל־תאחר לשלמו
2 *imperf.:* תְּאַחֵר
Ps. 40, 18. אתה אלהי אל־תאחר
Ps. 70, 6. לי אל־תאחר
Dan. 9, 19. ועשה אל־תאחר
3 *imperf.:* יְאַחֵר
Dt. 7, 10. לא יאחר לשנאו
Hab. 2, 3. כי־בא יבא לא יאחר
3 *fem.:* תְּאַחֵר
Jes. 46, 13. ותשועתי לא תאחר
2 *perf. pl.:* תְּאֻחַרְתֶּם
Gn. 24, 56. אל־תאחרו אתי
Hif-il: הוֹחִיר
3 *imperf.:* וַיּוֹחַר Q'ri.
2 Sam. 20, 5. ויחר מן־המועד

אַחַר

שס קוקלי כמו אֲחֵר, ונקמיכוק אַחַר, ולנקנס אַחֶרֶת, והכיכס לוכר אֲחֵרִים לו אֲחֵרִין ולנקנס אַחֲרוֹת. עכוונו ועכיכו מעכב ומתמיס והמזכות וקיקוד הדבר [נקסהעיג, סעכטפֿטעכד], ומוס ניקס נקקוכוס [סעלגעכד], לו הכוסף נקקוכוס על דבר [עֲבַדְעִיעָר]. ויכיס המוככת ניקיל כמלת העמס לעמעיס, וגס הנסמך נקוסן לקר, ונקצר עס פעלים לכיס, וכן לקדי סמיכות סדכיס, לו שנקצר עס מלות העמיס להוגלקת קופכיס והמזכות, לו זיכיס מלת הקצר, וכודע מספר המלים.
adj. (cujus formas modo supra recensuimus), proprie: *morans*, deinde: *posterus*, propter moram, inde: *sequens*, secundus, *alter*, *alius*. אַחַר *constr.* interdum ad-

Digitized by Google

verbialiter: *pone*, *post*, de loco et tempore; אָחֳרֵי item, de loco et tempore, quod vel cum adverbiis una notione conjungitur, vel toti sententiae, quam regit, statu constructo praecedit.

זרע אחר תחת הבל Gn. 4, 25.
מתתי אתה לאיש אחר Gn. 29, 19.
יסף לי בן אחר Gn. 30, 23.
ויחלם עוד חלום אחר Gn. 37, 9.
את־אחיכם אחר Gn. 43, 14.
וכסף אחר הורדתי בידכם Gn. 43, 22.
ובער בשדה אחר Ex. 22, 4.
לא תשתחוה לאל אחר Ex. 34, 14.
ועפר אחר יקח Lev. 14, 42.
את־השדה לאיש אחר Lev. 27, 20.
לך־נא אתי אל־מקום אחר Nu. 23, 13
אקחך אל־מקום אחר Num. 23, 27.
ממטה למטה אחר Num. 36, 9.
ואיש אחר יחנכנו Dt. 20, 5.
ואיש אחר יחללנו Dt. 20, 6.
ואיש אחר יקחנה Dt. 20, 7.
והלכה והיתה לאיש־אחר Dt. 24, 2.
ואיש אחר ישגלנה Dt. 28, 30.
נתנים לעם אחר Dt. 28, 32.
ויקם דור אחר Jud. 2, 10.
ללקט בשדה אחר Ruth 2, 8.
ולא יפגעו־בך בשדה אחר Ruth 2, 22.
ויהפכת לאיש אחר 1 Sam. 10, 6.
ויהפך־לו אלהים לב אחר 1 S. 10, 9.
אל־מול אחר 1 Sam. 17, 30.
ובשרת ביום אחר 2 Sam. 18, 20.
ויריא הצפה איש־אחר רץ 2 S. 18, 26.
וילך בדרך אחר 1 Reg. 13, 10.
שר־חמשים אחר 2 Reg. 1, 11.
ויבאו אל־אהל אחר 2 Reg. 7, 8.
אל־עם אחר 1 Chr. 16, 20.
בני עילם אחר Esr. 2, 31.
אנשי נבו אחר Neh. 7, 33.
בני עילם אחר Neh. 7, 34.
ממקום אחר Esth. 4, 14.
ומעפר אחר יצמחו Job. 8, 19.
אחר מחרו Ps. 16, 4.
מממלכה אל־עם אחר Ps. 105, 13.
פקדתו יקח אחר Ps. 109, 8.
בדור אחר ימח שמם Ps. 109, 13.
וסוד אחר אל־תגל Prv. 25, 9.
ולעבדיו יקרא שם אחר Jes. 65, 15.
והיתה לאיש־אחר Jer. 3, 1.
ויעשהו כלי אחר Jer. 18, 4.
אל־מקום אחר Ez. 12, 3.
ובניהם לדור אחר Joel 1, 3.
ומלאך אחר יצא Zach. 2, 7.

וַאֲחֵר

אזרעה ואחר יאכל Job. 31, 8.
לא יבנו ואחר ישב Jes. 65, 22.
לא ימעו ואחר יאכל Jes. 65, 22.

הָאַחַר

ואומר אליה ביום האחר 2 Reg. 6, 29
הכרוב האחר 2 Chr. 3, 11. 12.

לְאַחַר

תמחן לאחר אשתי Job. 31, 10.
וכבודי לאחר לא־אתן Jes. 42, 8. 48, 11.

sg. constr.: אַחַר

ויחי־נח אחר המבול Gn. 9, 28.
בנים אחר המבול Gn. 10, 1.
שנתים אחר המבול Gn. 11, 10.
אחר הדברים האלה היה Gn. 15, 1.
וסעדו לבבכם אחר תעברו Gn. 18, 5.
ויהי אחר הדברים האלה Gn. 22, 1.
איל אחר נאחז Gn. 22, 13.
ימים או עשור אחר תלך Gn. 24, 55.
וילך יוסף אחר אחיו Gn. 37, 17.
אחר הדברים האלה Gn. 39, 7. 40, 1.
את־הצאן אחר המדבר Ex. 3, 1.
אשר אחר הרחים Ex. 11, 5.
אשת משה אחר שלוחיה Ex. 18, 2.
במספר שנים אחר היובל Lev. 25, 15.
ואם־אחר חיבל Lev. 27, 18.
אחר חלץ את־האבנים Lev. 14, 43.
אחר התגלחו את־מזרו Num. 6, 19.
ויבא אחר איש־ישראל Num. 25, 8.
אחר תאספ אל־עמיך Num. 31, 2.
גם־הנצב אחר הלהב Jud. 3, 22.
אחר אשר אמצא־חן Ruth 2, 2.
אחר כן תבוא אל־גבעת 1 Sam. 10, 5.
אחר לי אלהיכם 1 Sam. 12, 14.
אחר הדבר הזה 1 Reg. 13, 33.
אחר הדברים האלה 1 Reg. 17, 17.
אחר הדברים האלה 1 Reg. 21, 1.
בשער אחר הרצים 2 Reg. 11, 6.
אחר תמאת 2 Reg. 13, 2.
ללכת אחר לי 2 Reg. 23, 3.
חיל־כשדים אחר תמלך 2 Rg. 25, 5.
אחר זה שלח סנחריב 2 Chr. 32, 9.
אחר כסף־שקלים Neh. 5, 15.
עד אחר השבת Neh. 13, 19.
אחר הדברים האלה Esth. 2, 1. 3, 1.
ויהי אחר דבר לי Job. 42, 7.
שרים אחר נגנים Ps. 68, 26.
אחר ובניח ביתך Prv. 24, 26.
ושבו חבים אחר הגשם Eccl. 12, 2.
עומד אחר כתלנו Cant. 2, 9.
אחר מחשבתיהם Jes. 65, 2.
אחר אחד בתוך Jes. 66, 17.
אחר שלח אתו Jer. 40, 1.
אחר הכת את־גדליה Jer. 41, 16.
הלכים אחר רוחם Ez. 13, 3.
אחר אשר הכתה העיר Ez. 40, 1.
אחר ישבו בני ישראל Hos. 3, 5.
אחר כבוד שלחני Zach. 2, 12.
אחר גזי המלך Am. 7, 1.

adv.: וְאַחַר

ואחר נפצו משפחות Gn. 10, 18.
ואחר ילדה בת Gn. 30, 21.
ואחר נגש יוסף ורחל Gn. 33, 7.
ואחר יצא אחיו אשר Gn. 38, 30.
ואחר באו משה ואהרן Ex. 5, 1.
ואחר יבוא אל־המחנה Lev. 14, 8.
ואחר ישחט את־החעלה Lev. 14, 19.
ואחר כן יבא הכהן Lev. 14, 36.
ואחר תמהר Lev. 15, 28.
ואחר יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 7.
ואחר ישקה את־האשה Num. 5, 26.
ואחר ישתה הנזיר יין Num. 6, 20.
ואחר תאספ Num. 12, 14.
ואחר נסעו העם מחצרות Nu. 12, 16
ואחר יבא אל־המחנה Num. 19, 7.
ואחר תבאו אל־המחנה Num. 31, 24
לפני לי ואחר תשבו Num. 32, 22.
ואחר כן תבוא אליה Dt. 21, 13.
ואחר תלכו לדרככם Jos. 2, 16.
ואחר הוצאתי אתכם Jos. 24, 5.
ואחר ירדו בני יהודה Jud. 1, 9.
ואחר תחזקנה ידיך Jud. 7, 11.
ואחר אחדל Jud. 15, 7.
פת־לחם ואחר תלכו Jud. 19, 5.
ואחר שמואל 1 Sam. 11, 7.
ואחר הרוח רעש 1 Reg. 19, 11.
ואחר הרעש אש 1 Reg. 19, 13.
ואחר האש קול דממה 1 Reg. 19, 13.
ואחר הדברים האלה Esr. 7, 1.
ואחר בא חצרון 1 Chr. 2, 21.
ואחר מות־חצרון 1 Chr. 2, 24.
ואחר הכיתי לחם 2 Chr. 35, 14.
תביטי ואחר נדבר Job. 18, 2.
ואחר עורי נקפו־זאת Job. 19, 26.
ואתר עיני הלך לבי Job. 31, 7.
ואחר כל־ירוק ידרוש Job. 39, 8.
ואחר כבוד תקחני Ps. 73, 24.
ואתר ימלא־פיהו חצץ Prv. 20, 17.
ואחר מדרים לבקר Prv. 20, 25.
ואחר הדלת ותמזוזה Jes. 57, 8.
ואחר אם־אינכם שמעים Ez. 20, 39.

מֵאַחַר

ונסוג מאחר אלחיטו Jes. 59, 13.
מאחר עלות הביאו Ps. 78, 71.
מן־הנוה מאחר הצאן 2 Sam. 7, 8.

adj. femin.: אַחֲרִת

ויחפרו באר אחרת Gn. 26, 21.
ויחפר באר אחרת Gn. 26, 22.
אם־אחרת יקח־לו Ex. 21, 10.
רוח אחרת עמו Num. 14, 24.
וישלכם אל־ארץ אחרת Dt. 29, 27.
כי בן־אשה אחרת אתה Jud. 11, 2.
כי אין אחרת 1 Sam. 21, 10.
ותהי אשה אחרת 1 Chr. 2, 26.
אל הארץ אחרת Jer. 22, 26.
קח־לך מגלה אחרת Jer. 36, 28.
לקח מגלה אחרת Jer. 36, 32.

adj. fem.: הָאַחֶרֶת

בשנה האחרת Gn. 17, 21.
ותאמר האשה האחרת 1 Reg. 3, 23.
חצר האחרת 1 Reg. 7, 8.
וחכנף האחרת אמות 2 Chr. 3, 11.
וחכנף האחרת 2 Chr. 3, 12.
ולחוצה החומה האחרת 2 Chr. 32, 5.
ואל־הכתף האחרת Ez. 40, 40.

לָאַחֶרֶת

ושתים דלתות לאחרת Ez. 41, 24.

מֵאַחֶרֶת

מאחרת אשר עשית 2 Sam. 13, 16.

plur. masc.: אֲחֵרִים

שבעת ימים אחרים Gn. 8, 10. 12.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Ex. 20, 3.
ושם אלהים אחרים Ex. 23, 13.
ולבש בגדים אחרים Lev. 6, 4.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Dt. 5. 7.
אחרי אלהים אחרים Dt. 6, 14.
ועבדו אלהים אחרים וחלכת אחרי אלהים אחרים Dt. 7, 4.
Dt. 8, 19.
ועבדתם אלהים אחרים ללכת אחרי אלהים אחרים Dt. 11, 16.
Dt. 11, 28. 28, 14.
נלכה אחרי אלהים אחרים ונעבדה אלהים אחרים Dt. 13, 3.
Dt. 13, 7. 14.
וילך ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
בשם אלהים אחרים Dt. 18, 20.
אלהים אחרים עץ ואבן ולעבדת שם אלהים אחרים Dt. 28, 36.
Dt. 28, 64.
וילכו ויעבדו אלהים אחרים Dt. 29, 25.
לאלהים אחרים Dt. 30, 17.
כי פנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 18.
ופנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 20.
ועבדתם אלהים אחרים Jos. 23, 16.
ויעבדו אלהים אחרים Jos. 24, 2.
לעבד אלהים אחרים Jos. 24, 16.
וילכו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 12.
זנו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 17.
ללכת אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 19
ותעבדו אלהים אחרים Jud. 10, 13.
ויעבדו אלהים אחרים 1 Sam. 8, 8.
וישלח מלאכים אחרים 1 S. 19, 21.
לך עבד אלהים אחרים 1 S. 26, 19.
וילבש בגדים אחרים 1 Sam. 28, 8.
ועבדתם אלהים אחרים 1 Reg. 9, 6.
ויחזיקו באלהים אחרים 1 Rg. 9, 9.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 4. 10.
ותעשה־לך אלהים אחרים 1 Rg. 14, 9
וזבח לאלהים אחרים 2 Reg. 5, 17.
ויראו אלהים אחרים 2 Reg. 17, 7.
לא תיראו אלהים אחרים 2 Rg. 17, 35.
ולא תיראו אלהים אחרים 2 Reg. 17, 37. 38.
ויקטרו לאלהים אחרים 2 Reg. 22, 17
בנים אחרים 1 Chr. 23, 17.
ועבדתם אלהים אחרים 2 Chr. 7, 19.
ויחזיקו באלהים אחרים 2 Chr. 7, 22.
לקטר לאלהים אחרים 2 Chr. 28, 25.
שבעת ימים אחרים 2 Chr. 30, 23.
ויקטרו לאלהים אחרים 2 Chr. 34, 25.
כלים אחרים אלף Esr. 1, 10.
ויעמד אחרים תחתם Job. 34, 24.
גם־את קללת אחרים Eccl. 7, 24.
ויקטרו לאלהים אחרים Jer. 1, 16.
ואחרי אלהים אחרים Jer. 7, 6. 9. 11, 10. 13, 10. 16, 11. 35, 15.
נסכים לאלהים אחרים Jer. 7, 18.
את־אלהים אחרים Jer. 16, 13.
לאלהים אחרים Jer. 19, 4. 13.
וישתחוו לאלהים אחרים Jer. 22, 9.
אחרי אלהים אחרים Jer. 25, 6.
לאלהים אחרים Jer. 32, 29.
לעבד לאלהים אחרים Jer. 44, 3.
קטר לאלהים אחרים Jer. 44, 5.
לקטר לאלהים אחרים Jer. 44, 8.
נשיהם לאלהים אחרים Jer. 44, 15.
ילבשו בגדים אחרים Ez. 42, 14. 44, 19.
שנים אחרים עמדים Dan. 12, 5.
אל־אלהים אחרים Hos. 3, 1.

pl.: אַחֲרִין *f. aram.*

ועליה יכרעון אחרין Job. 31, 10.

לָאֲחֵרִים

וכרמיהי לאחרים Neh. 5, 4.
ועזבו לאחרים חילם Ps. 49, 11.
פן־תתן לאחרים הודך Prv. 5, 9.
ונסבו בתיהם לאחרים Jer. 6, 12.
את־נשיהם לאחרים Jer. 8, 10.

וְלַאֲחֵרִים

ולאחרים מלבד־אלה Dan. 11, 4.

constr.: אַחֲרֵי

אחרי הולידו את־שת Gn. 5, 4.
אחרי הולידו את־אנוש Gn. 5, 7.
אחרי הולידו את־קינן Gn. 5, 10.
אחרי הולידו את־מהללאל Gn. 5, 13.
אחרי הולידו את־ירד Gn. 5, 16.
אחרי הולידו את־חנוך Gn. 5, 19.
אחרי הולידו את־ Gn. 5, 22.
אחרי הולידו את־למך Gn. 5, 26.
אחרי הולידו את־נח Gn. 5, 30.
וגם אחרי־כן אשר יבאו Gn. 6, 4.
אחרי הולידו את־ Gn. 11, 11.
אחרי הולידו את־שלח Gn. 11, 13.
אחרי הולידו את־עבר Gn. 11, 15.
אחרי הולידו את־פלג Gn. 11, 17.
אחרי הולידו את־רעו Gn. 11, 19.
אחרי הולידו את־שרוג Gn. 11, 21.
אחרי הולידו את־נחור Gn. 11, 23.
אחרי הולידו את־תרח Gn. 11, 25.
אחרי הפרד־לוט מעמו Gn. 13, 14.
אחרי שובו מהכות הגם הלם ראיתי אחרי ראי Gn. 14, 17. Gn. 16, 13.
אחרי בלחי היתה־לי Gn. 18, 12.
ויהי אחרי הדברים Gn. 22, 20.
בן לאדני אחרי זקנתה Gn. 24, 36.
ותלכנה אחרי האיש Gn. 24, 61.
ויונחם יצחק אחרי אמו Gn. 24, 67.
ויהי אחרי מות אברהם Gn. 25, 11.
אחרי מות אברהם Gn. 26, 18.
אחרי העדרים Gn. 32, 20.
ולא רדפו אחרי בני יעקב Gn. 35, 5.
אחרי הודיע אלהים Gn. 41, 39.
קום רדף אחרי האנשים Gn. 44, 4.
אחרי ראותי את־פניך Gn. 46, 30.
ויהי אחרי הדברים האלה Gn. 48, 1.
אחרי קבריו את־אביו Gn. 50, 14.
אחרי הכות־יי את־היאור Ex. 7, 25.
אחרי־כן ישלח אתכם Ex. 11, 1.

Digitized by Google

וירדף אחרי בני ישראל Ex. 14, 8.
אחרי־רבים לרעת Ex. 23, 2.
אחרי רבים להטת Ex. 23, 2.
והביטו אחרי משה Ex. 33, 8.
רחט ׀ אחרי אלהיהם Ex. 34, 15.
בנתיו אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
וזנו את־בניך אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
אחרי הראצע אל־החזהן Lv. 13, 7.
אחרי טהרתו Lev. 13, 35.
אחרי ׀ הכבס את־הנגע Lev. 13, 55.
אחרי הכבס אתו Lev. 13, 56.
אחרי הטח את־החבית Lev. 14, 48.
אחרי מות שני בני אהרן Lev. 16, 1.
לזנות אחרי המלך Lev. 20, 5.
אחרי נמכר Lev. 25, 48.
אחרי המשכן יחנו Num. 3, 23.
אחרי המשח אתו Num. 7, 88.
אחרי לבבכם Num. 15, 39.
ויהי אחרי המגפה Num. 25, 19.
יפר אתם אחרי שמעו Num. 30, 16.
כי מלאו אחרי יי Num. 32, 12.
אחרי הכתו את סיחן Dt. 1, 4.
יען אשר מלא אחרי יי Dt. 1, 36.
אשר הלך אחרי בעל־פעור Dt. 4, 3.
לא תלכון אחרי אלהים Dt. 6, 14.
ללכת אחרי אלהים Dt. 11, 28. 28, 14.
אחרי דרך מבוא השמש Dt. 11, 30.
אחרי השמדם Dt. 12, 30.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt. 13, 3.
אחרי יי אלהיכם תלכו Dt. 13, 5.
אחרי הרצות כי יחם לבבו Dt. 19, 6.
אחרי אשר הטמאה Dt. 24, 4.
רחם ׀ אחרי אלחי נכר Dt. 31, 16.
ואנכי כי־אחרי מותי Dt. 31, 27.
כי ידעתי אחרי מותי Dt. 31, 29.
ויהי אחרי מות משה Jos. 1, 1.
אחרי כאשר יצאו Jos. 2, 7.
הלך אחרי הארון Jos. 6, 9.
הלך אחרי ארון יי Jos. 6, 13
אחרי אשר הסך ישראל Jos. 7, 8.
וירדפו אחרי יהושע Jos. 8, 16.
לא־יצאו אחרי ישראל Jos. 8, 17.
וירדפו אחרי ישראל Jos. 8, 17.
אחרי אשר־כרתו להם Jos. 9, 16.
רדפו אחרי איביכם Jos. 10, 19.
ויכם יהושע אחרי־כן Jos. 10, 26.
ואנכי מלאתי אחרי יי Jos. 14, 8.
כי מלאת אחרי יי Jos. 14, 9.
אחרי יי אלהי ישראל Jos. 14, 14.
אחרי אשר־הניח יי Jos. 23, 1.
אחרי אבותיכם Jos. 24, 6.
אחרי אשר־חמיב לכם Jos. 24, 20.
ויהי אחרי הדברים האריכי ימים אחרי יהושע Jos. 24, 29.
ויהי אחרי מות יהושע Jos. 24, 31.
האריכו ימים אחרי יהושע Jud. 1, 1.
וילכו אחרי ׀ אלהים Jud. 2, 7.
כי זנו אחרי אלהים Jud. 2, 12.
ללכת אחרי אלהים Jud. 2, 17.
וירדף אחרי מדין Jud. 2, 19.
אחרי זבח וצלמנע Jud. 7, 23.
ויזנו אחרי הבעלים Jud. 8, 5.
וים לבם אחרי אבימלך Jud. 8, 33.
וילכו אחרי אבימלך Jud. 9, 3.
ויקם אחרי אבימלך Jud. 9, 49.
אחרי אשר עשה לך יי Jud. 10, 1.
וילך מטה אחרי אשתו Jud. 11, 36.
ויהי אחרי־כן ויאחב Jud. 13, 11.
הנה אחרי קדית יערים Jud. 16, 4.
אחרי אשר־בא האיש Jud. 18, 12.
שבי אחרי יבמתך Ruth 1, 15.
אחרי הקצרים Ruth 2, 3.
בעמרים אחרי הקצרים Ru. 2, 7.
אחרי מות אישך Ruth 2, 11.
לכת אחרי הבחורים Ruth 3, 11.
אחרי אכלת בשלה 1 Sam. 1, 9.

ויהי אחרי ׀ המבר 1 Sam. 5, 9.
כל־בית ישראל אחרי יי 1 S. 7, 2.
ויטו אחרי הבצע 1 Sam. 8, 3.
אחרי־כן יאכלו הקראים 1 S. 9, 13.
שאול בא אחרי הבקר 1 Sam. 11, 5.
אחרי שאול ואחר שמואל 1 S. 11, 7.
כי ׀ אחרי התהר 1 Sam. 12, 21.
אחרי שאול הגלגל 1 Sam. 13, 4.
נדדה אחרי פלשתים 1 Sam. 14, 36.
הארד אחרי פלשתים 1 Sam. 14, 37.
וישב שמואל אחרי שאול 1 S. 15, 30.
הלכו אחרי־שאול 1 Sam. 17, 13.
הלכו אחרי שאול 1 Sam. 17, 14.
מדלק אחרי פלשתים 1 S. 17, 53.
אחרי הנער 1 Sam. 20, 37. 38.
אחרי האפוד 1 Sam. 21, 10.
ויברח אחרי דוד 1 Sam. 22, 20.
וירדף אחרי־דוד 1 Sam. 23, 25.
מרדף אחרי דוד 1 Sam. 23, 28.
ויהי אחרי־כן 1 Sam. 24, 6.
ויקם דוד אחרי־כן 1 Sam. 24, 9.
ויקרא אחרי־שאול 1 Sam. 24, 9.
אחרי מי יצא מלך ישראל 1 S. 24, 15.
אחרי מי אתה רדף 1 Sam. 24, 15.
אחרי כלב מת 1 Sam. 24, 15.
אחרי פרעש אחד 1 Sam. 24, 15.
ויעלו ׀ אחרי דוד 1 Sam. 25, 13.
ותלך אחרי מלאכי דוד 1 S. 25, 42.
אדני רדף אחרי עבדך 1 S. 26, 18.
אדרף אחרי הגדוד־הזה 1 S. 30, 8.
אשר־פגרו ׀ מלכת ׀ אחרי דוד 1 Sam. 30, 21.
ויהי אחרי מות שאול 2 Sam. 1, 1.
כי לא יהיה אחרי נפלו 2 Sam. 1, 10.
ויהי אחרי־כן 2 Sam. 2, 1.
היז אחרי דוד 2 Sam. 2, 10.
וירדף עשהאל אחרי אבנר 2 S. 2, 19.
אחרי אבנר 2 Sam. 2, 24. 25.
וירדפו עוד אחרי ישראל 2 S. 2, 28.
וישלח מלכים אחרי אבנר 2 S. 3, 26.
חלך אחרי המטח 2 Sam. 3, 31.
אחרי באו מחברון 2 Sam. 5, 13.
ויהי אחרי־כן ויך דוד 2 Sam. 8, 1.
ויהי אחרי כן וימת 2 Sam. 10, 1.
ויהי אחרי־כן ולאבשלום 2 S. 13, 1.
חית לב־איש ישראל אחרי אבשלום 2 Sam. 15, 13.
ואדפה אחרי־דוד הלילה 2 Sam. 17, 1.
אחרי אבשלם 2 Sam. 17, 9.
ויהי ׀ אחרי לכתם 2 Sam. 17, 21.
מרדף אחרי ישראל 2 Sam. 18, 16.
אחרי הכושי 2 Sam. 18, 22.
אחרי אשר־בא אדני 2 Sam. 19, 31.
אחרי שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 2.
אחרי שבע בן־בכרי 2 S. 20, 7. 10.
אשר־לדוד אחרי יואב 2 S. 20, 11.
כל־איש אחרי יואב 2 Sam. 20, 13.
לרדף אחרי שבע בן־בכרי 2 S. 20, 13.
אחרי שנה 2 Sam. 21, 1.
אחרי־כן 2 Sam. 21, 14.
ויהי אחרי־כן 2 Sam. 21, 18.
אחרי־כן ספר את־העם 2 S. 24, 10.
אחרי אבשלום 1 Reg. 1, 6.
ויעזרו אחרי אדניה 1 Reg. 1, 7.
נסה אחרי אדניה 1 Reg. 2, 28.
יטו את־לבבכם אחרי אלהיהם 1 Reg. 11, 2.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 4. 10.
אחרי עשתרת אלהי צידנים 1 Reg. 11, 5.
ולא מלא אחרי יי כדוד אביו 1 Reg. 11, 6.
אחרי בית־דוד 1 Reg. 12, 20.
וילך אחרי איש האלהים 1 Rg. 13, 14.
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Reg. 13, 23.
ויהי אחרי קברו אתו 1 Reg. 13, 31.
אחרי גדע 1 Reg. 14, 9.

אחרי בית־ירבעם 1 Reg. 14, 10.
אחרי בעשא ואחרי ביתו 1 Rg. 16, 3.
אחרי תבני בן־גינת להמליכו 1 Reg. 16, 21.
וחחצי אחרי עמרי 1 Reg. 16, 21.
ותלך אחרי הבעלים 1 Reg. 18, 18.
וירץ אחרי אליהו 1 Reg. 19, 20.
וילך אחרי אליהו 1 Reg. 19, 21.
ללכת אחרי הגלולים 1 Reg. 21, 26.
אחרי מות אחאב 2 Reg. 1, 1.
גיחזי אחרי נעמן 2 Reg. 5, 21.
ויהי אחרי־כן ויקבץ 2 Reg. 6, 24.
אחרי מחנה־ארם 2 Reg. 7, 14.
רכבים צמדים אחרי אחאב 2 Reg. 9, 25.
אחרי מות יהואש 2 Reg. 14, 17.
אחרי שכב־המלך ויולכו אחרי ההבל 2 Reg. 14, 22.
וייהבלו 2 Reg. 17, 15.
ויזנו אחרי אלהי עמי־הארץ 1 Chr. 5, 25.
אחרי שאול ואחרי בניו 1 Chr. 10, 2.
מן־החנה מן־אחרי הצאן 1 Chr. 17, 7.
ויהי אחרי־כן ויך דוד 1 Chr. 18, 1.
ויהי אחרי־כן וימת נחש 1 Chr. 19, 1.
ויהי אחרי־כן ותעמד 1 Chr. 20, 4.
אחרי הספר אשר ספרם 2 Chr. 2, 17.
וירדף אביה אחרי ירבעם 2 Chr. 13, 19.
אחרי מות אביו למשחית לו 2 Chr. 22, 4.
ויהי אחרי־כן היה עם־לב יואש 2 Chr. 24, 4.
ויהי אחרי־כן באו 2 Chr. 20, 1.
ויהי אחרי בוא אמציהו 2 Chr. 25, 14
אחרי מות יואש 2 Chr. 25, 25.
אחרי שכב־המלך עם־אבתיו 2 Chr. 26, 2.
אחרי הדברים והאמת 2 Chr. 32, 1.
ללכת אחרי יי 2 Chr. 34, 31.
אחרי כל־זאת אשר הכין 2 Chr. 35, 20.
מה־נאמר אלהים אחרי־זאת Esr. 9, 10.
אחרי כל־בית יהודה Neh. 4, 10.
אחרי גם Neh. 9, 26.
אחרי־כן פתח איוב Job. 3, 1.
אחרי דברי לא ישנו Job. 29, 22.
ויהי איוב אחרי־זאת Job. 42, 16.
שיבוא אחרי המלך Eccl. 2, 12.
אחרי גדך כל־חטאי Jes. 38, 17.
וילכו אחרי ההבל Jer. 2, 5.
אחרי הבעלים לא הלכתי Jer. 2, 23.
אחרי עשתה את־כל־אלה Jer. 3, 7.
אחרי שרירות לבם Jer. 3, 17.
אחרי אלהים אחרים Jer. 7, 9. 11, 10. 13, 10. 16, 11. 35, 15.
אחרי שרירות לבם Jer. 9, 13.
והיה אחרי נחשי אותם Jer. 12, 15.
אחרי מתי עד Jer. 13, 27.
אחרי שרירות לבר Jer. 16, 12.
אחרי מחשבותיהם נלך Jer. 18, 12.
אחרי הגלות Jer. 24, 1.
אחרי אלהים אחרים Jer. 25, 6.
אחרי שבור חניית Jer. 28, 12.
אחרי צאת יכניה Jer. 29, 2.
אחרי שובי נחמתני Jer. 31, 19.
אחרי הימים האם Jer. 31, 33.
אחרי תתי את־ספר המקנה Jer. 32, 16.
אחרי כרת המלך צדקיהו Jer. 34, 8.
וישובו אחרי־כן Jer. 34, 11.
אחרי ׀ שרף המלך Jer. 36, 27.
חיל־כשדים אחרי המלך Jer. 52, 8.
חמות אחרי גלוליהם Ez. 6, 9.
אחרי כל־דעתך Ez. 16, 23.

אחרי גלוליהם לבם הלך Ez. 20, 16.
בזנותך אחרי גוים Ez. 23, 30.
אחרי גדך Ez. 23, 35.
אחרי בצעם לבם הלך Ez. 33, 31.
אחרי גלוליהם Ez. 44, 10.
וסגר את־השער אחרי צאתו Ez. 46, 12.
אחרי הנראה אלי Dan. 8, 1.
אלכה אחרי מאהבי Hos. 2, 7.
ותלך אחרי מאהביה Hos. 2, 15.
הלך אחרי־צו Hos. 5, 11.
אחרי יי ילכו Hos. 11, 10.
והיה אחרי־כן Joel 3, 1.

וְאַחֲרֵי

ואחרי־כן יצאו ברכש Gn. 15, 14.
ואחרי־כן קבר אברהם Gn. 23, 19.
ואחרי־כן יצא אחיו Gn. 25, 26.
ואחרי־כן אראת פניו Gn. 32, 21.
ואחרי כן דברו אחיו אתו Gn. 45, 16.
ואחרי־כן ישלח אתכם Ex. 3, 20.
ואחרי־כן אצא Ex. 11, 8.
ואחרי כן נגשו כל־בני ישראל Ex. 34, 32.
ואחרי חטוח Lev. 14, 43.
ואחרי הקצות Lev. 14, 43.
ואחרי־כן יבוא אל־המחנה Lev. 16, 26. 28.
ואחרי־כן יבאו Num. 4, 15.
ואחרי־כן יבאו הלוים Num. 8, 15.
ואחרי־כן באו הלוים Num. 8, 22.
ואחרי כן יסעו בני ישראל Num. 9, 17.
ואחרי עיניכם Num. 15, 39.
ואחרי מות הכהן הגדול Num. 35, 28.
ואחרי־כן קרא Jos. 8, 34.
ואחרי המחנה Jud. 4, 16.
ואחרי שחה 1 Sam. 1, 9.
ואחרי אבשלום 1 Reg. 2, 28.
ואחרי מלכם 1 Reg. 11, 5.
ואחרי שתותו 1 Reg. 13, 23.
אחרי בעשא ואחרי ביתו 1 Rg. 16, 3.
ואחרי הגוים 2 Reg. 17, 15.
אחרי שאול ואחרי בנו 1 Chr. 10, 2.
ואחרי אחיתפל יהודע 1 Chr. 27, 34.
ואחרי־כן אחחבר יהושפט 2 Chr. 20, 35.
ואחרי כל־זאת נגפו יי 2 Chr. 21, 18.
ואחרי מות יהודע 2 Chr. 24, 17.
ואחרי־כן בנה חומה 2 Chr. 33, 14.
ואחרי־כן עלת תמיד Esr. 3, 5.
ואחרי כל־הבא עליט Esr. 9, 13.
ואחרי לא־יועלו חלכו Jer. 2, 8.
ואחרי אלהים אחרים Jer. 7, 6.
ואחרי הבעלים Jer. 9, 13.
ואחרי־כן אשלח Jer. 16, 16.
ואחרי־כן נאם יי Jer. 21, 7.
ואחרי הדעי Jer. 31, 19.
ואחרי־כן תשכן Jer. 46, 26
ואחרי־כן אשיב Jer. 49, 6.
ואחרי גלולי אבותם Ez. 20, 24.
ואחרי שקוציהם אתם זנים Ez. 20, 30.
ואחרי מהרתו Ez. 44, 26.
ואחרי השבעים ששים Dan. 9, 26.

בְּאַחֲרֵי

באחרי החנית 2 Sam. 2, 23.

בְּיַאֲחֲרֵי

שבתם מאחרי יי Num. 14, 43.
לעיר מאחרי העיר Jos. 8, 4.
כי־אורב לו מאחרי העיר Jos. 8, 14.
לשוב היום מאחרי יי Jos. 22, 16.
היום מאחרי יי Jos. 22, 18.
לשוב מאחרי יי Jos. 22, 23.
ולשוב היום מאחרי יי Jos. 22, 29.
אך אל־תסורו מאחרי יי 1 S. 12, 20.

Digitized by Google

מאחרי פלשתים 1 S. 14, 46. 24, 2.
מאחרי אבנר 2 Sam. 2, 19.
לשוב מאחרי אחיהם 2 Sam. 2, 26.
איש מאחרי אחיו 2 Sam. 2, 27.
וירדף שב מאחרי אבנר 2 S. 2, 30.
וישמע דוד מאחרי כן 2 S. 3, 28.
ויהי מאחרי כן 2 Sam. 15, 1.
וידע ירבעם את־ישראל
מאחרי יי 2 Reg. 17, 21.
אמציהו מאחרי יי 2 Chr. 25, 27.
לעיני כל־הגוים
מאחרי־כן 2 Chr. 32, 23.
לא סרו מאחרי יי 2 Chr. 34, 33.
מאחרי לחומה Neh. 4, 7.
וכעמיר מאחרי הקוצר Jer. 9, 21.
תזנה הארץ מאחרי יי Hos. 1, 2.
ויקחני יי מאחרי הצאן Am. 7, 15.
הנסוגים מאחרי יי Zeph. 1, 6.

pl. c. suff.: *p.* אַחֲרֵי

האשה ללכת אחרי Gn. 24, 5.
לא־תלך האשה אחרי Gn. 24, 39.
כי דלקת אחרי Gn. 31, 36.
וימלא אחרי Num. 14, 24.
כי לא־מלאו אחרי Num. 32, 11.
רדפו אחרי Jud. 3, 28.
אל־נשא כליו עלה אחרי 1 S. 14, 12.
את־זרעי אחרי 1 Sam. 24, 22.
כי־שלמה בנך ימלך
אחרי 1 Reg. 1, 13. 17. 30.
ימלך אחרי 1 Reg. 1, 24.
ואשר חלך אחרי בכל־
לבבי 1 Reg. 14, 8.
לכו אחרי ואוליכה
אתכם 2 Reg. 6, 19.
סב אל־אחרי 2 Reg. 9, 18. 19.
ואנשי המשמר אשר
אחרי Neh. 4, 17.
מוכיח אדם אחרי Prv. 28, 23.
לאדם שיהיה אחרי Eccl. 2, 18.
לכתך אחרי במדבר Jer. 2, 2.
ואשמע אחרי קול רעש Ez. 3, 12.

pl. c. s.: *p.* מֵאַחֲרֵי

כי־יסיר את־בנך מאחרי Dt. 7, 4.
כי־שב מאחרי 1 Sam. 15, 11.
סור לך מאחרי 2 Sam. 2, 22.
אתם ובניכם מאחרי 1 Reg. 9, 6.
וינזר מאחרי Ez. 14, 7.
עוד בית־ישראל מאחרי Ez. 14, 11.

וּמֵאַחֲרֵי

ומאחרי לא תשובו Jer. 3, 19.

אַחֲרֵינוּ

וחנה גם־הוא אחרינו Gn. 32, 19.
הנה עבדך יעקב אחרינו Gn. 32, 21.
ויצאו אחרינו עד התיקנו Jos. 8, 6.
ובין דורותינו אחרינו Jos. 22, 27.

אַחֲרֶיךָ

ובין זרעך אחריך לדרתם Gn. 17, 7.
ולזרעך אחריך Gn. 17, 7.
ונתתי לך ולזרעך אחריך Gn. 17, 8.
אתה וזרעך אחריך לדרתם Gn. 17, 9.
ביני וביניכם ובין זרעך
אחריך Gn. 17, 10.
אל־תביט אחריך Gn. 19, 17.
האשה ללכת אחריך Gn. 24, 8.
ולזרעך אחריך Gn. 35, 12.
לזרעך אחריך אחזת עולם Gn. 48, 4.
ויטב לך ולבניך אחריך Dt. 4, 40.
לך ולבניך אחריך Dt. 12, 25. 28.
לא תפאר אחריך Dt. 24, 20.
לא תעולל אחריך Dt. 24, 21.
כל־הנחשלים אחריך Dt. 25, 18.
אחריך בנימן בעמיך Jud. 5, 14.
ואנכי אחריך Ruth 4, 4.
והקימתי את־זרעך
אחריך 2 Sam. 7, 12.
ואלכה אחריך 1 Reg. 19, 20.
ובערתי אחריך 1 Reg. 21, 21.
אחריך ראש הניעה 2 Reg. 19, 21.
את־זרעך אחריך 1 Chr. 17, 11.
אם־ישדר עמקים
אחריך Job. 39, 10.
ותשלך דברי אחריך Ps. 50, 17.
דבקה נפשי אחריך Ps. 63, 9.
משכני אחריך נרוצה Cant. 1, 4.
אחריך ראש הניעה Jes. 37, 22.
קראו אחריך מלא Jer. 12, 6.
מרעה אחריך Jer. 17, 16.
אחריך בנימן Hos. 5, 8.

אַחֲרֶיךָ

ואני אבוא אחריך 1 Reg. 1, 14.
אחריך ילכו Jes. 45, 14.
אחריך חלך חרב Jer. 48, 2.

וְאַחֲרֶיךָ

ואחריך לא־יקום כמוך 1 Reg. 3, 12.
ואחריך לא יהיה־כן 2 Chr. 1, 12.

וְאַחֲרֶיךָ

ואחריך לא זונה Ez. 16, 34.

מֵאַחֲרֶיךָ

ושב מאחריך Dt. 23, 15.
תשמענה דבר מאחריך Jes. 30, 21.

מֵאַחֲרֶיךָ

לעזבך לשוב מאחריך Ruth 1, 16.

אַחֲרֵיכֶם

ואת־זרעכם אחריכם Gn. 9, 9.
לבניכם אחריכם Lev. 25, 46.
והריקתי אחריכם חרב Lev. 26, 33.
על־פניהם בדפם אחריכם Dt. 11, 4.
הנני אחריכם באה 1 Sam. 25, 19.
לבניכם אחריכם עד־
עולם 1 Chr. 28, 8.
ושלחתי אחריכם את־
החרב Jer. 9, 15.
שם ידבק אחריכם Jer. 42, 16.
ושלחתי אחריכם את־ Jer. 49, 37.

מֵאַחֲרֵיכֶם

אשר יקומו מאחריכם Dt. 29, 21.

אַחֲרֵיו

לבריתי עולם לזרעו אחריו Gn. 17, 19
פתה האהלו הוא אחריו Gn. 18, 10.
את־בניו ואת־ביתו
אחריו Gn. 18, 19.
והדלת סגר אחריו Gn. 19, 6.
וירדף אחריו דרך Gn. 31, 23.
לו ולזרעו אחריו Ex. 28, 43.
יהיו לבניו אחריו Ex. 29, 29.
ואת־כל־החנים אחריו Lev. 20, 5.
וילכו אחריו זקני ישראל Nu. 16, 25.
והיתה לו ולזרעו אחריו Nu. 25, 13.
ויבחר בזרעו אחריו Dt. 4, 37.
והלכתם אחריו Jos. 3, 3.
גאל הדם אחריו Jos. 20, 5.
וירדפו אחריו Jud. 1, 6.
וירד אחריו Jud. 3, 28.
ועשרת אלפים איש
אחריו Jud. 4, 16.
ויזעק אבריעזר אחריו Jud. 6, 34.
ויזעק גם־הוא אחריו Jud. 6, 35.
ויזנו כל־ישראל אחריו Jud. 8, 27.
ריקים ופחזים וילכו אחריו Jud. 9, 4
ויקם אחריו יאיר הגלעדי Jud. 10, 3.
וישפט אחריו את־
ישראל Jud. 12, 8. 11. 13.
ויפן בנימן אחריו Jud. 20, 40.
וידביקו אחריו עד־ Jud. 20, 45.
וכל־העם חרדו אחריו 1 Sam. 13, 7.
ונשא כליו אחריו 1 Sam. 14, 13.
ממותת אחריו 1 Sam. 14, 13.
ויצאתי אחריו והכתיו 1 Sa. 17, 35.
וייבש שאול אחריו 1 Sam. 24, 9.
כי בא שאול אחריו 1 Sam. 26, 3.
ויפן אחריו וירא 2 Sam. 1, 7.
ויפן אבנר אחריו 2 Sam. 2, 20.
ותצא אחריו 2 Sam. 11, 8.
מדרך אחריו 2 Sam. 13, 34.
את־עבדי אדניך ודקם
אחריו 2 Sam. 20, 6.
ויצאו אחריו 2 Sam. 20, 7.
ויקהלו ויבאו אחריו
אחריו 2 Sam. 20, 14.
וחזם ישבו אחריו 2 Sam. 23, 10.
תמלך אחריו 1 Reg. 1, 20. 27.
ועליתם אחריו ובא 1 Reg. 1, 35.
ויעלו כל־העם אחריו 1 Reg. 1, 40.
להקים את־דבר אחריו 1 Reg. 15, 4.
יי האלהים לכו אחריו 1 Reg. 18, 21.
ואם־הבעל לכו אחריו 1 Reg. 18, 21.
ויפן אחריו ויראם 2 Reg. 2, 24.
כי־אם־רצתי אחריו 2 Reg. 5, 20.
נעבן רץ אחריו 2 Reg. 5, 21.
הלוא קול רגלי אדניו
אחריו 2 Reg. 6, 32.
וירדם אחריו יתיצו
ויאמר 2 Reg. 9, 27.
וישלחו אחריו 2 Reg. 14, 19.
וזבדיה בנו אחריו 1 Chr. 27, 7.
וישלחו אחריו לכישה 2 Chr. 25, 27.
ויבא אחריו עזריהו
הכהן 2 Chr. 26, 17.
אחריו החזיק Neh. 3, 16.
אחריו החזיקו Neh. 3, 17. 18. 27.
אחריו התרה החזיק Neh. 3, 20.
אחריו החזיק Neh. 3, 21. 23. 24. 29.
אחריו פדיה בן־פרעש Neh. 3, 25.
אחריו החזיק צדוק Neh. 3, 29.
אחריו החזיק חנניה Neh. 3, 30.
אחריו החזיק משלם Neh. 3, 30.
אחריו החזיק מלכיה Neh. 3, 31.
כי מדד־חמצו בבירה
אחריו Job. 21, 21.
אחריו ישאג־קול Job. 37, 4.
אחריו יאיר נתיב Job. 41, 24.
לא־ירד אחריו כבודו Ps. 49, 18.
אשרי בניו אחריו Prv. 20, 7.
במה שיהיה אחריו Eccl. 3, 22.
מה יהיה אחריו Eccl. 6, 12.
שלא־ימצא האדם אחריו Eccl. 7, 14.
עברו בעיר אחריו Ez. 9, 5.
אשר־יפתח תראש אחריו Ez. 10, 11.
וחשאיר אחריו ברכה Joel 2, 14.

pl. c. suff.: וְאַחֲרֵיו

ואחריו לא יהיה־כן Ex. 10, 14.
לפניו ואחריו Jos. 10, 14.
ואחרי היה שמגר Jud. 3, 31.
ואחרי אלעזר בן־דודי 2 Sam. 23, 9.
ואחרי שמה בן־אגא 2 Sam. 23, 11.
ואחריו לא־היה כמהו 2 Reg. 18, 5.
ואחריו לא־קם כמהו 2 Reg. 23, 25.
ואחריו אלעזר בן־דודו 1 Chr. 11, 12.
ואחריו החזיקו Neh. 3, 22.
ואחריו חזיק שמעיה Neh. 3, 29.
ואחריו גבי סלי Neh. 11, 8.
ואחריו כל־אדם ימשוך Job. 21, 33.
ואחריו כל־ישרי־לב Ps. 94, 15.
ואחריו אל־המתים Eccl. 9, 3.
ואחריו בשנה השמועה Jer. 51, 46.
ואחריו לא יוסף Joel 2, 2.
ואחריו תלהט להבה Joel 2, 3.
ואחריו מדבר Joel 2, 3.
ואחריו סוסים אדמים Zach. 1, 8.

מֵאַחֲרָיו

ותבם אשתו מאחריו Gn. 19, 26.
כי תשובן מאחריו Num. 32, 15.
לסור מאחריו 2 Sam. 2, 21.
ותצא החנית מאחריו 2 Sam. 2, 23.
ושבתם מאחריו 2 Sam. 11, 15.
לכסא מאחריו 1 Reg. 10, 19.
וישב מאחריו 1 Reg. 19, 21.
וישבו מאחריו 1 Reg. 22, 33.
וידבק ביי לא־סר
מאחריו 2 Reg. 18, 6.
וישובו מאחריו 2 Chr. 18, 32.
אשר על־כן סרו מאחריו Job. 34, 27.
ואשר יהיה מאחריו Eccl. 10, 14.

pl. c. suff.: אַחֲרֵיהֶ

ותצאן כל־תנשים אחריה Ex. 15, 20.
ויקם אישה וילך אחריה Jud. 19, 3.
חלוך ובכה אחריה 2 Sam. 3, 16.
ונעל הדלת אחריה 2 Sam. 13, 17.
ונעל הדלת אחריה 2 Sam. 13, 18.
ויקם וילך אחריה 2 Reg. 4, 30.
ותבא אחריה חמת
בחרב 2 Reg. 11, 15.
ותבא אחריה ידמת 2 Chr. 23, 14.
ואני אחריה Neh. 12, 38.
בתצלות אחריה רעיתיה Ps. 45, 15.
תלך אחריה פתאם Prv. 7, 22.
תנזרה אשר על־אחריה Ex. 41, 15.

וְאַחֲרֵיהָ

ואחריה לקח את־
מעכה 2 Chr. 11, 20.

בְּאַחֲרֶיהָ

ארב לעיר מאחריה Jos. 8, 2.

pl. c. s.: אַחֲרֵיהֶם

צמחת אחריהם Gn. 41, 23.
אשר־תגלדת אחריהם Gn. 48, 6.
ורדף אחריהם Ex. 14, 4.
ויירדפו מצרים אחריהם Ex. 14, 9.
מצרים נסע אחריהם Ex. 14, 10.
ויבאו אחריהם Ex. 14, 17.
ויבאו אחריהם כל סוס Ex. 14, 23.
תבאים אחריהם בים Ex. 14, 28.
אשר הם זנים אחריהם Lev. 17, 7.
לזנות אחריהם Lev. 20, 6.
אשר־אתם זנים אחריהם Nu. 15, 39.
ויבחר בזרעם אחריהם Dt. 10, 15.
פן־תבקש אחריהם Dt. 12, 30.
רדפו מהר אחריהם Jos. 2, 5.
והאנשים רדפו אחריהם Jos. 2, 7.
יצאו הרדפים אחריהם Jos. 2, 7.
וארון בריתי יי הלך
אחריהם Jos. 6, 8.
לרדף אחריהם Jos. 8, 16.
ויפצו אנשי העי אחריהם Jos. 8, 20.
ויקם דור אחר אחריהם Jud. 2, 10.
וירדף אתריהם Jud. 8, 12.
הלכים אחריהם 1 Sam. 6, 12.
וידבקו גם־חמה אחריהם 1 S. 14, 22.
הסב אל־אחריהם 2 Sam. 5, 23.
אשר נותרו אחריהם 1 Reg. 9, 21.
והחיל אשר אחריהם 1 Reg. 20, 19.
וילכו אחריהם עד־הירדן 2 Rg. 7, 15.
לא תעלה אחריהם 1 Chr. 14, 14.
אשר נותרו אחריהם 2 Chr. 8, 8.
וילך אחריהם תשעים Neh. 12, 32.
ואשר הלכו אחריהם Jer. 8, 2.
ישתה אחריהם Jer. 25. 26.
ורדפתי אחריהם Jer. 29, 18.
אל־חק בניהם אחריהם Jer. 32, 18.
ולבניהם אחריהם Jer. 32, 39.
וירדפו חילי־כשדים
אחריהם Jer. 39, 5.
חרב והחרם אחריהם Jer. 50, 21.
וחרב אריק אחריהם Ez. 5, 2. 12.
12, 14.
בפגותם אחריהם Ez. 29, 16.
הלכו אבותם אחריהם Am. 2, 4.
יצאו אל־אחריהם Zach. 6, 6.
והארץ נשמה אחריהם Zach. 7, 14.

וְאַחֲרֵיהֶם

ואחריהם פקד את־
כל־העם 1 Reg. 20, 15.
ואחריהם מכל שבטי
ישראל 2 Chr. 11, 16.
ואחריהם בפיהם ירצו Ps. 49, 14.
ואחריהם אלך Jer. 2, 25.

מֵאַחֲרֵיהֶם

וילך מאחריהם Ex. 14, 19.

Digitized by Google

ויעמד מאחריהם Ex. 14, 19.
בניהם מאחריהם 1 Sam. 6, 7.
לאֹ־סרי יהודא מאחריהם 2 Rg. 10, 29.
לבוא מאחריהם 2 Chr. 13, 13.
והמערב מאחריהם 2 Chr. 13, 13.
לאֹ־אשדו מאחריהם Jer. 32, 40.

אַחֲרֵיהֶן

עלות אחריהן Gn. 41, 3. 19.
צמחות אחריהן Gn. 41, 6.
העלת אחריהן Gn. 41, 27.
שבע שני רעב אחריהן Gn. 41, 30.
והלכת אחריהן Ruth 2, 9.

plur. fem.: אַחֲרוֹת

שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27. 30.
והנה שבע פרות אחרות Gn. 41, 3.
והנה שבע־שבלים אחרות Gn. 41, 19.
ולקחו אבנים אחרות Lev. 14, 42.

אָחוֹר

ס׳ו וסניס אָחוֹרִים, ועכיו לֹ־סנגופקף סמכמי [קעסל־ויי׳ע] ופעל־נגף. וכעמס סמס כוס קוקר הפעל, פקנגד לפכיס וקלס, וכעמף כקנגף כפעלים סב זב כמוג וד וכדומס. ומזמל גב על רוק מענג [וועמע־ויי׳ע], או על עקידוק [נוקוכמם], והפוכו קלס. סהכיס מוס כמקף לרוב כגמקף, כמו לקוני כלים כלוסר לֹד הקון, וכן לקוניס ונון נקכוסס וכלוסס.

n. m. (*pl.* אֲחֹרִים), *pars aversa, tergum*; deinde adverbialiter dicitur: *retro, retrorsum.* Dicitur etiam de occidente, quia *occasus* a tergo, a fronte, *ortus*, a dextra, *auster*, a sinistra *septentrio* esse a Hebraeis cogitatur; de rebus futuris (opp. קֶדֶם).

ויפל רכבי אחור Gn. 49, 17.
לא נשוג אחור 2 Sam. 1, 22.
בשוב־אויבי אחור Ps. 9, 4.
יסגו אחור ויחפרו Ps. 35, 4.
יסגו אחור ויכלמו Ps. 40, 15. 70, 3.
תשיבנו אחור מני־צר Ps. 44, 11.
לאֹ־נסוג אחור לבנו Ps. 44, 19.
אז ישובו אויבי אחור Ps. 56, 10.
ויך צריו אחור Ps. 78, 66.
יבשו ויסגו אחור Ps. 129, 5.
אחור וקדם צרתני Ps. 139, 5.
מרו אחור Jes. 1, 4.
וכשלו אחור ונשברו Jes. 28, 13.
נסגו אחור יבשו בשת Jes. 42, 16.
משיב חכמים אחור Jes. 44, 25.
אחור לא נסוגתי Jes. 50, 5.
והסג אחור משפט Jes. 59, 14.
אחור תלכי Jer. 15, 6.
נסגו אחור Jer. 38, 22.
חתים נסוגים אחור Jer. 46, 5.
נאנחה ותשב אחור Thr. 1, 8.
השבני אחור Thr. 1, 13.
השיב אחור ימיני Thr. 2, 3.

וָאָחוֹר

אליו פנים ואחור 1 Chr. 19, 10.
פנים ואחור 2 Chr. 13, 14.
ואחור ולאֹ־אבין לו Job. 23, 8.
והיא כתובה פנים ואחור Ez. 2, 10.

בְּאָחוֹר

וחכם באחור ישבחנה Prv. 29, 11.

לְאָחוֹר

הירדן יסב לאחור Ps. 114, 3.
הירדן תסב לאחור Ps. 114, 5.
הגידו האתיות לאחור Jes. 41, 23.
יקשיב וישמע לאחור Jes. 42, 23.
ויהיו לאחור ולא לפנים Jer. 7, 24.

מֵאָחוֹר

ופלשתים מאחור Jes. 9, 11.
ומאחור מפנים ומאחור 2 Sam. 10, 9.

pl.: אֲחֹרִים

pl. constr.: אֲחֹרֵי

על אחרי המשכן Ex. 26, 12.

pl. c. suff.: אֲחֹרֵי

וראית את־אחורי Ex. 33, 23.

אֲחֹרֵיהֶם

וכל־אחריהם ביתה 1 Reg. 7, 25.
וכל־אחריהם ביתה 2 Chr. 4, 4.
אחריהם אל־היכל ה׳ Ez. 8, 16.

אַחֲרוֹן

קוקר נויכ־סמס מן אַחֵר, ולנקנס אַחֲרֹנָה וכניכיס אַחֲרוֹנִים, ומכוונו יחוע, כלוסל סמן על קדמון [נאַסמעיג, סאַלנעכע] סנמ וונוסף. ומוס קוכניס סמאלמ על דוכוע סנמיס, או על פמת מענג כמו סיס סמקוכון. לקוכונס, לאקוכונס נסיו לקלקי סמעל

adj. denom. (ab אַחַר), *posterus*, postremus. Hinc: אַחֲרוֹנִים posteri (opp. majores). Etiam de rebus occidentalibus, s. versus occasum sitis. Adverbialiter לָאַחֲרוֹנָה, בָּאַחֲרוֹנָה (trg. בְּסוֹפָא, בְּבַתְרֵיתָא), postremo, tandem, postea.

תספרו לדור אחרון Ps. 48, 14.
לדור אחרון Ps. 78, 4.
למען ידעו דור אחרון Ps. 78, 6.
תכתב זאת לדור אחרון Ps. 102, 19.
ותשחק ליום אחרון Prv. 31, 25.
ואחזי ליום אחרון Jes. 30, 8.
אני ראשון ואני אחרון Jes. 44, 6.
אף אני אחרון Jes. 48, 12.

adj. m.: וָאַחֲרוֹן

ואחרון על־עפר יקום Job. 19, 25.

וָהָאַחֲרוֹן

לקל האת האחרון Ex. 4, 8.
ועד היום האחרון Dt. 11, 24.
ושנאה האיש האחרון Dt. 24, 3.
או כי ימות האיש האחרון Dt. 24, 3.
ואמר הדור האחרון Dt. 29, 21.
עד היום האחרון Dt. 34, 2.
היטבת חסדך האחרון Ruth 3, 10.
עד היום האחרון Neh. 8, 18.
ודה האחרון עצמו Jer. 50, 17.
וסרפו אל־היום האחרון Joel 2, 20.
האחרון מן־הראשון Hag. 2, 9.
וחצים אל־היום האחרון Zach. 14, 8.

וְהָאַחֲרוֹן

והאחרון הכבד Jes. 8, 23.

masc. pl.: אֲחֵרִים

וילידה אחרנים Gn. 33, 2.
ורחל ואת־יוסף אחרנים Gn. 33, 2.
למה תהיו אחרנים 2 Sam. 19, 12.
ולמה תהיו אחרנים 2 Sam. 19, 13.
אחרנים ואלה שמותם Esr. 8, 13.
על־יומו נשמו אחרנים Job. 18, 20.
ואת־אחרנים אני הוא Jes. 41, 4.

הָאַחֲרוֹנִים

ואלה דברי דוד האחרנים 2 Sam. 23, 1.
כי בדברי דוד האחרונים 1 Chr. 23, 27.
גם האחרונים לא ישמחו Eccl. 4, 16.

וְהָאַחֲרוֹנִים

הראשנים והאחרנים 1 Chr. 29, 29.
ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים 2 Chr. 9, 29. 12, 15.
הראשונים והאחרונים 2 Chr. 16, 11. 20, 34. 25, 26. 26, 22. 28, 26. 35, 27.

לָאַחֲרֹנִים

וגם לאחרנים Eccl. 1, 11.

adv.: בָּאַחֲרֹנָה *adj. f. sg.*

ויד כל־העם באחרנה Dt. 13, 10.
ויד כל־העם באחרנה Dt. 17, 7.
עברים באחרנה 1 Sam. 29, 2.
מרה תהיה באחרונה 2 Sam. 2, 26.
ולבנך תעשי באחרנה 1 Reg. 17, 13.
והגבהה עלה באחרנה Dan. 8, 3.

וָאַחֲרֹנָה

כראשנה וכאחרנה Dan. 11, 29.

לָאַחֲרֹנָה

לאחרנה יסעו לדגליהם Num. 2, 31.
עם שיהיו לאחרנה Eccl. 1, 11.

אַחֲרַנִּית

מלת הטעם מן הזכר אַחֲרַנִּי, כמו קְדַרְנִּית מן קְדַרְנִּי, ונעוד תו לנגנ ולפנקל, כלוסל לנל לקוב [ניקוולסעם, ניקלינגם], ונקוסנת מלת הטעם כוס לל עוכל׳נעכנ׳ק.

adverb. (*fem.* adjectivi אַחֲרַנִּי, ad similit. formae קְדַרְנִּית), *retrorsum.* LXX: ὀπισθίως. Trg: לְאַחֲרֵיהּ.

וילכו אחרנית Gn. 9, 23.
ופניהם אחרנית Gn. 9, 23.
מעל־הכסא אחרנית 1 Sam. 4, 18.
את־לבם אחרנית 1 Reg. 18, 37.
אחרנית עשר מעלות 2 Rg. 20, 10. 11.
בשמש אחרנית Jes. 38, 8.

אַחֲרִית

ל׳כ נקמוכקו, ועכיכו לקוון לנכ וקלס, לכן כמו עקידוק וסקוסק, והפוכו לקצית, וסאלטיקו כסאלמ לקוון. ונגמקף סכניס אַחֲרִיתוֹ, סאלמ לנכניס ל׳נגס סנונס נקקמון נכניס סלקטוניס, וקוניק סגמקף ידוע מענין נכניס ל׳ס לסס לקקיוק וזלין לסס לקקיוק.

sbst. f, finis s. extremitas rei cujuspiam, uti temporis: ultimum dierum, τὸ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, סוף יומיא, vitae: mors (τέλος), etiam: posteritas.

ועד אחרית שנה Dt. 11, 12.
ויל׳ ברך את־אחרית איוב Job. 42, 12.
כי־אחרית לאיש שלום Ps. 37, 37.
אחרית רשעים נכרתה Ps. 37, 38.
כי אם־יש אחרית Prv. 23, 18.
אם־מצאת ויש אחרית Prv. 24, 14.
כי לא־תהיה אחרית לרע Prv. 24, 20
טוב אחרית דבר מראשיתו Eccl. 7, 8
מגיד מראשית אחרית Jes. 46, 10.
אחרית ותקוה Jer. 29, 11.
הנה אחרית גוים Jer. 50, 12.
אדני מה אחרית אלה Dan. 12, 8.

וְאַחֲרִית

ואחרית פיהו הוללות Eccl. 10, 13.

בְּאַחֲרִית

אתכם באחרית הימים Gn. 49, 1.
לעמך באחרית הימים Num. 24, 14.
באחרית הימים ושבת Dt. 4, 30.
הדעה באחרית הימים Dt. 31, 29.
אשכנה באחרית ים Ps. 139, 9.
והיה ׀ באחרית הימים Jes. 2, 2.
באחרית הימים תתבוננו Jer. 23, 20. 30, 23.
בח באחרית הימים Jer. 48, 46.
והיה ׀ באחרית הימים Jer. 49, 39.
באחרית השנים Ez. 38, 8.
באחרית הימים תהיה Ez. 38, 16.
באחרית הזעם Dan. 8, 19.
באחרית הימים Dan. 10, 14.
באחרית הימים Hos. 3, 5.
והיה ׀ באחרית הימים Mich. 4, 1.

וּבְאַחֲרִית

ובאחרית מלכותם Dan. 8, 23.

cum suff.: אַחֲרִיתִי

והיתי אחריתי כמהו Num. 23, 10.

אַחֲרִיתָנוּ

לא יראה את־אחריתנו Jer. 12, 4.

cum suff.: אַחֲרִיתֶךָ

ואחריתך ישגה מאד Job. 8, 7.

וְאַחֲרִיתְךָ

ואחריתך בחרב תפול Ez. 23, 25.
ואחריתך תאכל באש Ez. 23, 25.

p. בְּאַחֲרִיתֶךָ

לחמיבך באחריתך Dt. 8, 16.
ונהמת באחריתך Prv. 5, 11.
למען תחכם באחריתך Prv. 19, 20.

לְאַחֲרִיתֶךָ

ויש־תקוה לאחריתך Jer. 31, 17.

וְאַחֲרִיתֵךְ

ואחריתכן בסירות דוגה Am. 4, 2.

אַחֲרִיתוֹ

יהי־אחריתו להכליה Ps. 109, 13.
אחריתו כנחש ישך Prv. 23, 32.

וְאַחֲרִיתוֹ

ואחריתו עדי אבד Num. 24, 20.
ואחריתו יהידו מנון Prv. 29, 20.

וּבְאַחֲרִיתוֹ

ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.

לְאַחֲרִיתוֹ

ולא לאחריתו Dan. 11, 4.

אַחֲרִיתָהּ

לא זכרת אחריתה Jes. 47, 7.
לא זכרה אחריתה Thr. 1, 9.

וְאַחֲרִיתָהּ

ואחריתה מרה כלענה Prv. 5, 4.
ואחריתה דרכי־מות Prv. 14, 12. 16, 25.
ואחריתה שמחה תוגה Prv. 15, 13.
ואחריתה לא תברך Prv. 20, 21.
ואחריתה כיום מר Am. 8, 10.

בְּאַחֲרִיתָהּ

מה־תעשה באחריתה Prv. 25, 8.

לְאַחֲרִיתָהּ

ומה־תעשו לאחריתה Jer. 5, 31.

אַחֲרִיתָם

אראה מה אחריתם Dt. 32, 20.

וְאַחֲרִיתָם

ואחריתם בחרב אהרג Am. 9, 1.

לְאַחֲרִיתָם

רביני לאחריתם Dt. 32, 29.
אבינה לאחריתם Ps. 73, 17.

אַחֲרִיתָן

ומדעת אחריתן Jes. 41, 22.

מָחָר

ס׳ו, כמו מְאָחֵר, לוקר הפעוקד והמוכן לנוע, וכי גם לקקר וקקיון סוקקף סוקף. קולם ימנף קפידי כמלת הטעם מוכנת מסנס, להוכות על עת הפאוקר והפעוקד [נאַסמעיג, סאַלנעכע ל׳יע], כמו כעת מקר יוס מקר מקר הפלי׳ת וכדומס, ומוגלל כמו קקיון על הפתידות. עי׳ כמכילתף: ים מקר עכשיו ויש מקר לקקר ומן. וכן נגמקף אָחֵר [יומף י׳] עת הנקה ועקולה, ולי׳תף: אָחֵר אָחֵר שכי פקות הכלות. וכן נת׳ ונגמקף יוֹמָחָרָן, יוֹמָחֳרָא קמול יום מְאָחֵרָא, יוֹם מְאָחֳרָן נקפי׳נ הפ׳.

adv. (= מְאָחֵר τὸ *μέλλον*), die crastino, *cras*, αὔριον, *ἐπαύριον*, addito הַשְׁלִשִׁית, *perendie*. Etiam gemarice אָחֵר dicitur de tempore insequenti s. futuro, et dialecto Hierosolymitana, quae formis contractis abundat: יוֹמָחָרָן, יוֹמָחָרָא: dicitur pro יוֹם מְאָחֳרָן, יוֹם מְאָחֳרָא, h. e. *cras*.

ועתתה־בי צדקתי ביום מחר Gn. 30, 33.
מעבדיו ומעמו מחר Ex. 8, 25.
מחר יעשה ה׳ הדבר הזה Ex. 9, 5.

Digitized by Google

הנני ממטיר כעת מחר Ex. 9, 18.
הנני מביא מחר ארבה Ex. 10, 4.
והיה כי־ישאלך בנך מחר Ex. 13, 14.
שבתון שבת־קדש ליי׳ מחר Ex. 16, 23.
מחר אנכי נצב על־ראש הגבעה Ex. 17, 9.
חג ליי׳ מחר Ex. 32, 5.
מחר פנו וסעו לכם Num. 14, 25.
לפני יי׳ מחר, Num. 16, 7.
ואהרן מחר Num. 16, 16.
כי־ישאלך בנך מחר לאמר Dt. 6, 20.
מחר יעשה יי׳ בקרבכם נפלאות Jos. 3, 5.
כי־ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 6.
אשר ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 21.
כי מחר כעת הזאת Jos. 11, 6.
מחר יאמרו בניכם לבנינו Jos. 22, 24.
ולא־יאמרו בניכם מחר Jos. 22, 27.
אליט ואל־דרתינו מחר Jos. 22, 28.
וחשכמתם מחר לדרככם Jud. 19, 9.
כי מחר אתנני בידך Jud. 20, 28.
כעת׳ מחר אשלח 1 Sam. 9, 16.
מחר תהיה־לכם תשועה 1 S. 11, 9.
מחר נצא אליכם 1 Sam. 11, 10.
מחר אתה מומת 1 Sam. 19, 11.
חנה־חדש מחר 1 Sam. 20, 5.
כעת׳ מחר השלשית 1 Sam. 20, 12.
מחר חדש ונפקדת 1 Sam. 20, 18.
כי־כעת מחר אשים 1 Reg. 19, 2.
כי׳ אם־כעת מחר 1 Reg. 20, 6.
ואת־בני נאכל מחר 2 Reg. 6, 28.
כעת׳ מחר סאת־סלת בשקל 2 Reg. 7, 1.
יהיה כעת מחר בשער שמרון 2 Reg. 7, 18.
ובאו אלי כעת מחר 2 Reg. 10, 6.
מחר רדו עליהם 2 Chr. 20, 16.
מחר צאו לפניהם 2 Chr. 20, 17.
ינתן גם־מחר Esth. 9, 13.
אל־תתהלל ביום מחר Prv. 27, 1.
כי מחר נמות Jes. 22, 13.
והיה כזה יום מחר Jes. 56, 13.

וקדשתם היום ומחר Ex. 19, 10.
ומחר אל־כל־ערת ישראל Jos. 22, 18
ומחר אתה ובניך עמי 1 Sam. 28, 19.
ומחר אשלחך 2 Sam. 11, 12.
ומחר אעשה כדבר Esth. 5, 8.
ומחר אתן ויש אתך Prv. 3, 28.

וַיֹּאמֶר לְמָחָר Ex. 8, 6.
למחר יהיה האת הזה Ex. 8, 19.
התקדשו למחר Num. 11, 18.
ואמרת התקדשו למחר Jos. 7, 13.
וגם־למחר אני־קרוא לה Esth. 5, 12.

מָחָרַת

כמו מֵאָחֳרַת או מֵאַחֲרֵת, ומוסיף שם נקני נסמוך על כעת, לכן ים לו סמיכות וכנוי, ולפיכך כלפי הוה נאמר, לשכח שמוסיף נקמילי כמלת הטעם. ומפלקלסים ז׳יקינו לאמר ומקרת שכת מָחָר קין לשם הכלע ולא כלום, וגם סלקרית מקנגדת לשם.

adj. (= מֵאָחֳרַת sive מֵאָחֲרַת f. constr. מָחֳרַת, etiam cum suff.), *postriduanum*, adverbialiter.: postero die, postridie. Graece: τὸ ἐπαύριον. Radix מָחָר est commentum grammaticorum.

absol.: הַמָּחֳרַת
Num. 11, 32. וכל־יום המחרת
abs.: לַמָּחֳרַת
Jon. 4, 7. בעלות השחר למחרת
abs.: מִמָּחֳרַת
Gn. 19, 34. ויהי ממחרת ותאמר
את־הדבר הזה ממחרת Ex. 9, 6.
ויהי ממחרת וישב משה Ex. 18, 13.
וישכימו ממחרת Ex. 32, 6.
ויהי ממחרת ויאמר משה Ex. 32, 30
ממחרת על־משה ועל־אהרן Num. 17, 6.
ויהי ממחרת ויבא משה Nu. 17, 23.
וישבת המן ממחרת Jos. 5, 12.
ויהי־כן וישכם ממחרת Jud. 6, 38.
ויהי ממחרת ויצא העם וישכימו Jud. 9, 42.
העם Jud. 21, 4.
וישכימו אשדודים ממחרת 1 S. 5, 3
וישכימו בבקר ממחרת 1 Sa. 5, 4.
ויהי ממחרת וישם שאול 1 S. 11, 11.
ויהי ממחרת ותצלח רוח 1 S. 18, 10.
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים 1 Sam. 31. 8.
ויהי ממחרת ויקח המכבר 2 Reg. 8, 15.
ויהי ממחרת ויבאו 1 Chr. 10, 8.
ויהי ממחרת Jer. 20, 3.

וּמִמָּחֳרַת

abs.: וממחרת והטותר ממנו יאכל Lev. 7, 16.
ביום זבחכם יאכל וממחרת Lev. 19, 6.
ביום ההוא וממחרת 2 Sam. 11, 12.

constr.: לְמָחֳרַת

למחרת היום ההוא 1 Chr. 29, 21.

constr.: מִמָּחֳרַת

ממחרת השבת Lev. 23, 11. 15.
עד ממחרת השבת Lev. 23, 16.
ממחרת הפסח Num. 33, 3.
ממחרת הפסח מצות Jos. 5, 11.
ממחרת באכלם Jos. 5, 12.
ויהי ממחרת החדש השני 1 Sam. 20, 27.

מֵחָרְתָּם

מלת הטעם, גויר־סשם מן מקרת ע׳י סמופיי ם, כמו יוֹמָם, רֵיקָם, אֱמֶתָם שַׁגָּם מן יוֹם, רִיק, אֱמֶת, שָׁגַג. ומכוונו כמו מקרת, נלי סמיכת לשם, לומר עת מקר.

adv. denom. (מָחָרְתָּם, affixa clausula adverbiali *am*), *postridie*, postero die, τῇ ἐπαύριον; separatim dicitur, nullum ut nomen ex eo pendeat.

adv.: לְמָחֳרָתָם

מחנשם ועד־חערב למחרתם 1 Sam. 30, 17.

אָדַר

נקמי כמו נעברי אָתַר, ולא נמלת נכך כלא נקרגום, לכן קונלוקיו וגיוויו כשם:

vrb. aram. in libris sacris non usitatum, verum in targumibus frequens, unde vocabula, quae deinceps sequuntur, initium ducunt.

אָדַר

כמו נעברי אַתַר, ועכינו ידוע.

adj. aram., quod in vi sua nil habet hebraici dispar.

constr. pl.: אַדְרֵי

מהדי לחוא אחרי דנח Dan. 2, 29. 45.

pl. c. suff.: אַדְרֵיהֶן

ואחרן יקום אחריהן Dan. 7, 24.
K'tib: אַדְרֵיהֶן
שם רבוי, וסוף נסמוכ מונדמת ומקולרת קמוך אַחֲרֵין, כלומר סקלוות וסמופיות [ענדמן], לכן נמלת הטעם עד־לסקרין כמו עד־סקלוות לו לנסקרוכם.

ולסקרין אַחֲרָן, וכי כן דרך לקנכ סרכוי נסקרי.

sbst. plur. aram. (natum ex forma productiori ac vetustiori אַחֲרִין), *finis, extremitas*, unde עַד־אַחֲרִין *adverb.*, *ad extrema*, ad extremum, postremum.

ועד אחרין על קדמי Dan. 4, 5.

אַדְרֵי

ל״נ גויר־סשם מן אַחַר [עי׳ לוקרן] וכלומסס, ועכיכו קן וסוף ולסקרי״ת, ולא נמלת לשם נמוכרת, כי סשמיכות תסיס אַחֲרִית כמו אַחֲרִית מן אַחַר. וי״ת לו נסמכן הוקמ תוקר הפעל [מין דעל שַׁלְנַע, טולעמע] כמו נסקכוכס.

nom. f. (a masc. אַחַר), cujus tantum absolutivus in libris duntaxat sacris reperitur (cstr. אַחֲרִית ex similit. formae אַחֲרִית), *finis, exitus, adv. deinceps, denique.*

ובתרך תקום מלכו אחרי Dan. 2, 39.
ומלכו תליתאה אחרי די נחשא Dan. 2, 39.
וארו חיוא אחרי תניתה Dan. 7, 5.
וארו אחרי כנמר Dan. 7, 6.
ואלו קרן אחרי זעירה Dan. 7, 8.

וְאַחֲרֵי

ואחרי די סלקת Dan. 7, 20.

אַחֲרָן

שם נקמי כמו אַחֲרִיוֹן נעברי, וסוקלר מן אַחֲרָן, סשנול ומוסמל נסרגוס, ומכוונו ידוע מ״ש נעברי.

adj. (cujus forma tempore prior est targumicum אוֹחֳרָן, hebraice אַחֵרוֹן), ultimus, postremus, plerumque: *alius*, non ut temporis, sed personae reive sit discrimen.

לעם אחרן לא תשתבק Dan. 2, 44.
לא איתי אלה אחרן Dan. 3, 29.

adj.: וְאָחֳרָן

ואחרן לא איתי Dan. 2, 11.
ואחרן יקום אחריהן Dan. 7, 24.

pl.: לְאָחֳרָן

ונבזביתך לאחרן הב Dan. 5, 17.

אַחֲרֵי

ל״נ כמו אַחֲרֵי, לכן לא נמלת לשם נסמיכות אַחֲרִית, ולפיכי לשם נמוכרת, וי״ת לשם לפקות נמכוונס וסערש נגוכס.

sbst. f. (= אַחֲרֵי), cujus praeter constructivum nullam formam repereris: *finis, exitus.*

אַחֲרִית

כמו לפקית נעברי, ונקישור וקנוך עס ימים כמו עתילוק.

sbst. f. aram., hebraico aequale, addito יָמִין, *de seculis reliquis* vel tempore novissimo.

constr.: בְּאַחֲרִית

די להוא באחרית יומיא Dan. 2, 28.

אַדַּרְגָּזְרִין

שם פרטי נלא, שלא נמלת לשם נרגוי אַחַשְׁדַּרְפְּנַי, וסומיכות אַחַשְׁדַּרְפַּי, וסולפתו בעלמותו פעת מדיכה לשלך [קַמְכִינֹס-שעשעשלעמר], או מקוקק ופקיד ושגן של מדיכה, כלשר היה מן הנלך נימים הרשעוכים לנל הסערסיים. ונקקיים שרשו מן סלוכך לכו לקלוק הנרוקים, ובמלית לפ״ו פקת הכרה נעכי עלמו, לסנהדרין נ״כ נקקת-תרן, והנרס חש היה ספרסית קדיל (*Ksahja*) או קעת, חַשָּׁא, חַשׁ היוס (*Shah*) שהס שַׁה מלך ושר, וכנור מן קצי שרטוכו שליסס. וסכרס הַדַּרְפַּן כמלת נסרסי הַדַּרְפַּן שרטוכו פקס [מן דַּר כמו קרע נקרמי וכן הוס שומר, כלומר שומר הסשער], וסמשכתו שומר שער סמלך, לומר מדיכ סמלך.

sbst. pers. plur. (אַחַשְׁדַּרְפָּנִים) *praetor provinciae a rege constitutus, satrapa* (LXX: *σατράπαι, στρατηγοί, διοικηταί*). Simillimum veri videtur, principia ejus vocabuli capienda esse ex אַחַשׁ quod respondeat persico: Ksahya, Khs'a, hodie: Shah, h. e: *rex*, et ex הַדַּרְפַּן, quo transscriptum videtur persicum *derbân* h. e. regiae aulae custos, ita ut nomen sit procuratoris provinciae ab ipso rege praefecti. Mire Saadja, qui inter ipsos Persas aetatem degit, hoc vocabulum explicat: אֲתָם שַׁדָּרִים פַּדָּיָתָה. Non minus inepte Qimchi: ii, qui commorantur in conspectu regis (Shah).

pl.: הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים
Esth. 8, 9. ואל האחשדרפנים
וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים
Esth. 9, 3. והאחשדרפנים והפחות

constr.: אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי

Esth. 3, 12. אל אחשדרפני־המלך

אֲחַשְׁדַּרְפַּן

נקמי כמו נעברי, וכי מקרמיס הוכח לנית ענכ, ולא נמלת לשם כיקס סידועס נכרי.

sbst. pers. plur. in sermone aramaico, ex quo in hebraicum pervenit, notione eadem, quam modo explicuimus.

pl.: אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיִן
def.: אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא
Dan. 3, 3. מהכנשין אחשדרפניא
Dan. 3, 27. ומתכנשין אחשדרפניא
Dan. 6, 3. די להון אחשדרפניא אלין

def. וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא
Dan. 6, 4. על־סרכיא ואחשדרפניא
Dan. 6, 7. אדין סרכיא ואחשדרפניא
Dan. 6, 8. סגניא ואחשדרפניא

לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא

שלח למכנש׳ לאחשדרפניא
Dan. 3, 2. מאה לאחשדרפניא
Dan. 6, 2. ועשרין

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ

שם פרטי ידוע, וסוף כנוי כפי הנקרס כללי לשלך פרס, כי מכוכים נו קסערקסס וקשמניעס ומסטיענעס [עוקת ו׳ ו׳ דכי ע׳ ק׳], וכי כמו כן פרעס לכימלך ומנג וכדומס. ומשר מפקירת שרש שמס נרקו לנו שתי תמוכות שק־שורש ופק נכת״ש אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ. ומשקר שילעכו גוכת שקש ומקשודתו נשקש-שדרפן ומקש-שתרן עוד כשקר לנו שמקירת נסנכות שֵׁתַרְשׁ או שְׁתַרְשׁ, ונשמת שתי סשמוכות סמלס מנקו העוברים נין מקרכות עיר סקין של פרס, מקוקס מלי-גויס נכקצ עתיקי כקוכת-יקלי [קייל-שכיפס], ומסס כסיקס ליוכיס Ξέρξης, ונענכי לשק כוסף נרקש.

n. pr. pers., regum persicorum, ut videtur, commune (cf. Faraones apud Aegyptios, Lucumones inter Tuscos). Compositum est ex אֲחַשׁ (vid. supra אֲחַשׁ־דַּרְפַּן) et שְׁוֵרוֹשׁ, K'tib שְׁרֵשׁ, pers. K's hers e s.

Digitized by Google

K's wers e, quo cum nomine Graecum Σέρξης convenit. Illud vero nomen, scriptura cuneata nobis conservatum, quid sit, nondum quispiam enodavit. Forsitan = Khs azvares h. e. rex heroicus, *βασιλεὺς ἀρήϊος*. Quod nonnulli ajunt, originem quaerendam esse in pers. Shîr-Shâh h. e. rex leoninus, conjectura est multis de causis non probabilis.

K'tîb: אֲחַשְׁרֹשׁ

אֲחַשְׁתָּרָן

שם נשמה קשור אֲחַשְׁתָּרָן, ושוֹשׁ שם לנשמה, שֶׁאֵר יכּכוּ עליו ככּכי-שׂשׂלך, וכקשר עם שׂוּם וככּכ, וכאשר שׂקשׂקן שׂשׂוֹשׁ כּן-הׂרשׁך. ושׂקר ׳ידעכו שׂקשׂוֹת שׂקשׂ וגם שׂמיכוּו וקנכוּו, שׂקיית כּן שׂהככנשׂ עוֹד כּשׂקר נשׂקשׂ. לפי דעת שׂקמיכו ו׳ל שׂקיים נככרס לוֹ כּרכּים [דשׂקשׂעדשׂר] לשׂוּג הגשׂל, וכּשׂקשׂ כּשׂשׂשׂ שׂשׂר שׂם לנשׂקשׂ שׂוֹשׁקשׂ, לוֹולם לפי דעת שׂקקוֹנים יקשׂר לשׂוּג שׂשׂרל וגם לוֹוֹשׁ שׂקשׂך כּשׂשׂשׂ שׂרם והוֹלו. וכּשׂקשׂ שׂשׂוֹם שׂשׂם

פרשׁי שׂקשׂקי.

nom. m. pl. pers., *muli regii* (ab אֲחַשׁ, rex, et שְׁתַרְן = astĕra, mulus). Sunt, qui *Astandas* apud Suidam comparent cursoresque regios seu hemerodromos intelligant. LXX: *βιβλιοφόροι*, *ἱππεῖς* i. e. statores, literarum latores. Recte jam Qimchi, Castellus, Bochartus, et qui eis, quae antiquitas recte tradidit, ingenioso cum delectu uti solet, Lutherus.

pl.: הָאֲחַשְׁתְּרָנִים
רכבי הרכש
Esth. 8, 10. 14. האחשתרנים

אָטַד

פ״כ ולשׁ-עוֹבר נתן׳, ושׂקשׂר שׂרשׂו יקדשׂם עם יָחַד, כשׂכוּוטוֹת נשׂילם ושׂעיכם וסשׂנשׂם נדבר, כקון לגדיים [שׂ״יכשׂעכשׂן], וכי גם יקל כשׂיוּע נוֹעו ושׂרשׂו לשׂכוון וסם. וכנוֹר סוֹס שׂעד.

verb. inus. (radice sua cognatum cum יָחַד), *pungere* (acu, aculeis), sicuti יָחַד, unde: יְתֵד *paxillus*, qui infigitur.

אָטַד

ג׳ו לשׂין קוֹן וקוֹק כּכוֹקע ושׂוֹשׂן נדבר [שׂשׂכדשׂן], ושׂ״ך לשׂוּג קקוֹנים נשׂקוֹים נשׂקני קוֹדש, לוֹשׂר לדדל וקדק קוֹק וקכוֹל קוֹן וזן שׂק שׂשׂיר סיר וסלון וקרשׂד, וגשׂרלשׂ עשׂכיוֹת. וכשׂלשׂ אָטַד כשׂשׂכם, כּשׂו סכוֹשׂכשׂ וכּשׂלשׂין ישׂלשׂן שׂשׂוֹשׂ שׂשׂיעים.

sbst. m., *rhamnus*, quod est genus spinae aculeatum, dictum a *pungendo*. LXX. *ἡ ῥάμνος*. Auctor additamentorum ad Dioscoridem (l. i. c. 104) rhamnum refert a Phoenicibus nominari *ἀταδὶμ* (targumice אֲטָדִין). Qimchi: שֵׂרָדוֹן h. e. carduus. Verisimile est, Linnei intelligi *rhamnum paliurum*.

Ps. 58, 10. יבינו סירותיכם אטד
הָאָטַד
Gn. 50, 10. ויבאו עד־גרן האטד
Gn. 50, 11. את־האבל בגרן האטד
Jud. 9, 14. כל־העצים אל־האטד
Jud. 9, 15. ויאמר האטד אל־העצים
ואם־אין תצא אש מן
האטד

אָטָט

סשׂעל סוּס לוֹ כשׂשׂ כ״ך כנוויו אָטָט, וסשׂם אֲטִים, וסשׂעיולוסו סשׂקכוּוים כשׂכוון עכני, כלוֹשׂר סשׂיש קול נשׂן כנוג, לוֹ נעירת גשׂל לוֹ עוף, לוֹ נריעת ולעיעת נכי מעים וכוולשׂקס מולעפות רעב וכל׳ עכו׳ליין · וסכּכון שׂשׂכי סשׂשׂקלים גווי־רשׂקים לָאָט, כּשׂשׂר נכשׂר לקמן.

vrb. inus., cujus infra sequuntur derivata. Arabice: *voce suppressa* uti, de intestinis prae fame murmurantibus, de cameli itinere defessi gemitibus, ac similiter. Praestat, אָט componere cum לָאַט *laθῶν*, id quod vid.

אָט

ג׳ו נשׂר לָאַט קנין-סל״ע, כשׂו אָם [נשׂון קוֹשׂם], לד״ק קלף לְאָם, וכשׂוסס לגוג · שׂכוווכו סשׂקרס וסעלשׂס כקילס וכסוי שׂלוסס ונשׂיכס סשׂעלפות וסקשׂקס כשׂיסס וקקיסס [סשׂסלוכג, נשׂרגוגג]. סוס נסיס לשׂוקר סשׂעל כשׂו לָאַט [ע״ג], סרכון עשׂון וגשׂלי נשׂקר וקשׂקל [קוכנשׂעשׂרקס, לייוע]. שׂרשׂו לָאַט, כשׂשׂר נרשׂס קן לָאַט, בָּאַט, שׂשׂר כשׂו כן נרוגי (lud) ויוכי (*lat*-eo) וסוולו (*λάθω*). *sbst. m.* (= לָאַט, sicuti אִם = לָאַט), *occultatio*, *λαθραιότης*. לְאַט *adv.* *λάθρα*, latenter, leniter, lente. LXX. *ἡσυχῇ*. Principium horum omnium est vrb. לָאַט, in quo consentiunt oriundae a Semo Iapetoque linguae.

1 Reg. 21, 27. *adv.:* וירחלך אט

אַטַי

ג׳ו נקלב קוקרי, שׂלשׂ נשׂשׂק כ״ך נרכוי אֲטִים, נשׂכוון לָטִים, לְחָטִים, כלוֹשׂר סוקרים וסעשׂיכים וסעלי׳ים, וולשׂ סעשׂס סשׂכשׂפים סשׂנשׂפים וסשׂסנים סנשׂיכים סכוקוס לסלקוס סכרלשׂס · וכוכשׂ ק״ול לוס סוכב נשׂקרס סכקי׳ים סשׂלי׳ שׂל סעלשׂ · ונשׂכנשׂ סדקדוק אַטַי כשׂו לְאַטַי נגריעת הל׳, ע״י לָאַט, לוֹס.

sbst. m. (formatum per casum in exitu adject.), tantum pluraliter: אֲטַיִם, pr. *celantes*, occultantes, hinc: magi atque incantatores, qui arcano praestigias suas peragunt secretisque utuntur susurris. Jonatan: חַרְטֻמִּין. LXX. oscitanter: *ἀγάλματα*.

pl.: אֲטַיִם
Jes. 19, 3 ואל־האטים ואל־האבות

אָטָם

פעל לשׂ-עוֹבר כ״ך נכיטוי שׂל קל וכסשׂעיל, ועכיטו סנריכ וקקיסס סנשׂס ועלילס [סשׂרשׂלעסשׂסן], וכשׂקר ין סנריכ שׂסס וקקיסס סקוֹן לשׂעוֹר סדכוֹר וסשׂקיעס · וסוקשׂל סוס על קקיסס סקלוטוֹת, ע״י לוֹוכוס וכשׂכס סשׂעשׂ רשׂס, ולשׂ יקלו קלוכי קשׂוסי שׂקוֹפים קשׂוֹפים. וכנשׂרלשׂ: קוֹוסס כריסס [נקוֹלין]; כשׂס כנגד לוֹוֹס וכו׳ ·

vrb. haud frequens, cujus praeter part. et Hifil forma nulla exstat: *obturare* (os, aures, LXX. *βύειν*, *βαρύνειν*, *φράσσειν*), *claudere* (fenestras, חַלּוֹנִים אֲטֻמִים et אֲטֻמוֹת de fenestris clathratis, quarum transennae ipsi muro insertae sunt). LXX. *θυρίδες κρυπταὶ δικτυωταί*. Symm. *θυρίδες τοξικαί* i. e. angustae extrinsecus, fort. ad tela in hostes emittenda. Jonat: פְּרִיצָן (מִלְּבַר וּסְתִימָן מִלְּגַוֹ אָטֵם).

Gemarice:

part.: אָטֵם
Prv. 17, 28. אטם שפתיו נבון
Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל
Jes. 33, 15. אטם אזנו משמע דמים

p. p. pl.: אֲטֻמִים
1 Reg. 6, 4. חלוני שקפים אטמים

pl. fem.: אֲטֻמוֹת
Ez. 40, 16. וחלונות אטמות
Ez. 41, 26. וחלונים אטמות

pl. fem.: הָאֲטֻמוֹת
Ez. 41, 16. והחלונים האטמות

Hif-il: הָאֲטִים

3 *imperf.:* יַאֲטֵם
Ps. 58, 5. יאטם אזנו

אָטָן

פ״כ ועכיטו סכיכס ולקינס עשׂוכס ונכיעס קשׂילס ולליעס קריעס ושׂכיכס [סַלעכשׂעו] ושׂוילס [נוולכעו], וכלקס עס עכּן כשׂס עכּן, ולכן כשׂס לכיכיס וכלוומס · סשׂכס עו כעכּן נשׂעס הולו כלשׂון עוילס ועוים · וכנוג עוס:

vrb. insolens, *pertexere*, fila contorquere (cf. radices stirpesque verb. אָטָה, אָטַן, אָנָה, quibus ad unum omnibus vis nectendi plectendique subest). Sanscr. *tan*, cf. Graec. *ταινία*. V. רָטָן.

אֵטוֹן

ג׳ו נשׂר אֵטוֹן, ועכיטו לכר סשׂכוּוס ולעוול ושׂוול [נשׂעשׂסכּנשׂעכשׂן], וכלקס ע״כ עס עשׂקס יקיכס ולעוול וקוכיס, וכן כיוכי *ὀθόνη* עשׂכס וס · וכקכוּוס ולעוכין נכיכיסון עעור קנלים ולקר, וכן ולעוכין עכיכין.

sbst. m. (= אֲטִוֹן), linum *contextum* (hinc targumice pro חֲבָלִים, מַיְתָרִים), filisque linteis, Aegyptiacis potissimum, complicatum. Graec. *ὀθόνιον*. LXX. *ἀμφίταπος* h. e. stragulum textile utrimque villosum.

Prv. 7, 16. חטבות אטון מצרים

אָטַר

פ״כ כלי-לגיל כ״כ ועקיד יָאַטַר, עכיכו ככיולוסו עס עעל וכעל לעון סָנריכ ולקיוס סנדלס וסיוג, וכן כיוכי וסולו · וכגוג עעכו כשׂס פרקי אָבָר וכשׂס אֲטָרִים.

vrb. (nonnisi semel legitur יָאַטַר), concludere, sepire, Al: *συνέχειν*. Bene Hieronym: *coronare*, vi fere eadem. Cf. indicum: trâ, trî, *τηρεῖν*, turare (obturare). Hinc:

n. pr. אָטַר et

3 *imperf.:* יָאַטַר *fem.:*
Ps. 69, 16 ואל־תאטר־עלי באר פיה

אָטַר

קוֹקרי עכּכן הכּכּר, ועכיכו נכס־ילים ועגוּעל וקגילס [הָאָכּלע־לָאָטַס], ונקשׂר לעוֹר מילים, סנריקס ולליעס מרגלים, ככילס עשׂס, ועלשׂ שׂלב, ונקרגוס קגילס וגשׂילס עכלס. ועוכן לעוֹר סוֹס כשׂשׂקלס, כשׂקעל יל ימיכו [לוכקס], ולשׂ יוכל עזוֹת עשׂס כימיכו, על-כי עוקשׂל סוֹס.

adj. ex conj. Pi-el ortum: *manibus captus* i. e. claudus, Al. male: *ἀμφοτεροδέξιος*. אִטֵּר יָדוֹ יָמִינוֹ *clausus* i. e. *claudus* manu dextra. Trg. גְּמִיר. Recte Qimchi: שְׂמָאלִי

intell. eum, qui sola *laeva* manu uti potest.

Jud. 3, 15. 20, 16. אטר יד־ימינו

אִי

שׂלב עשׂעס וקלר-כשׂכס קי-עשׂל, ועכיכו עעס כשׂלס וקשׂיכס, כעו קי־עס [וולשׂ-לשׂ?], נקשׂלוכס וסשׂלכס שׂל חַי, ׳יוקוסו כלן וסס [לשׂ, הי׳-לשׂ], וול עקכוכו יסולי ועקיקי · ויסקעף הול ק׳ סשׂכוון שׂל שׂליל והכיעס, לכייכו ככדעס לכל שׂליוֹת לקר יכּכס הלכּכוּת כּני הנרקס · ע׳ נגשׂרף: קי-לקכר, קי-הכּכס, קו לעני עשׂעל נעשׂס כשׂליל. וכן נשׂוכן קכיקס קקשׂעלוֹת כּשׂלס ׳שׂעו׳ רכּס [פ׳ ס״ו]: קי לקס לעני לדם ׳שׂעיכן עס ׳שׂקיכן רוקן · נקרעי כּשׂלס קי נשׂוככּנים: קי-הו, קי-לך קי־קס וכלוסס · נ׳ קשׂקשׂלוקו להכל קקכיקס וקקשׂעלוֹת, לכּכס שׂכקהוס לכוג קקשׂליוֹת.

part. forma sua nativa ac veterrima, vi relativa: *ubi?*, cui respondet הֵי demonstrat. Ex minuta interrogatiuncula *interjectio*, ex interjectione *negandi* vocabulum factum est eaque vi primum cum nominibus connectitur, uti אִי־נָקִי non innocens, Targ. הְלֵיתַאי זַכָּאָא; cf. talm. אִי־אֶפְשָׁר id, quod fieri nequit, אִי־הָכְרַח id quod non est necessum. Invenitur etiam vi exclamationis, quae conficit significationem doloris, aut indignationis alicujus, per hominis reive compellationem, e. c. אִי־לָךְ vaeh tibi! idemque etiam absolute: אִי חֲסִיד הָלַךְ מִן הָאָרֶץ, ita ut sit de mortuis conquestio. Eadem stirpe pronominalis multis in vocabulis sermonis aramaici compositis exstat, uti: אִי־דָא, אִי־דֵךְ, אִי־דֵךְ eorumque in similibus.

Job. 22, 30. ימלט אי־נקי
1 Sam. 4, 21. ותקרא לנער אי כבוד
Eccl. 10, 16. אי־לך ארץ שמלכך
1 Reg. 16, 31. n. p. את־איזבל בת
Ex. 6, 23. n. p. אלעזר ואת־איתמר

וְאַי

Eccl. 4, 10. ואי לו לאחד שיפל

אַי

שׂלב הנשׂס, כיקסוס הסשׂלס כשׂו קי לעיל, ושׂוולב וכשׂכן קל זי כשׂלס אַיֵּה, סכרלף עס קדין סשׂלשׂי, ולשׂ כשׂכס כ״ך נכיטוס, קו נס׳ טוספס וסרשׂיוס, כקשׂר כרקס לעניכו.

adv. interr. (sicut אִי), cuius correlatum in אַיֵּה nobis est conservatum (aram. הֵי in אֵיכַדֵּין). Non reperitur nisi aut affixis personarum signis, uti אַיָּתָה, ubi tu (es)? aut ה paragogico in fine addito אַיְתָה.

cum suff.: אַיֵּכָּה
Gn. 3, 9. ויאמר לו איכה

אַיּוֹ

2 Reg. 19, 13. איו מלך־חמת
Job. 20, 7. ראיו יאמרו איו
Mich. 7, 10. איו לי אלהיך

וְאַיּוֹ

Ex. 2, 20. ויאמר אל־בנותיו ואיו
Job. 14, 10. ויגוע אדם ואיו

אַיִם

Jes. 19, 12. אים אפוא חכמיך
Nah. 3, 17. ולא־נודע מקומו אים

Digitized by Google

feles. Alex: ὀνοκένταυροι, quod est simiarum caudatarum genus. Theodoret.: ἔμπουσαι ὀνοσκελίδες larvae cruribus asininis incedentes. Recte Bochart l. 3. c. 12.

Jes. 13, 22. וענה איים באלמנותיו
Jes. 34, 14. Jer. 50, 39. ציים את־איים

אַיָּה

ע"כ לעוף נלעי; טהור ועופש, ונראה שהוא לשון לקח ודיס [נייעי-נעזעלעצ] ושרצו לע יבוקע נפעל, כל מהכרה אי, שהיא קול העוף מוה כפי הנראה.

sbst. f., avis immunda, quo nomine fortasse universum genus vulturum comprehenditur (ut videtur, propter clamorem אִי) Ionatan: דְּיֵתָא אִיכְמְתָא. LXX: ἰκτῖνος, γύψ.

Job. 28, 7. ולא שפתו עין איה

הָאַיָּה

Lev. 11, 14. ואת־האיה למינה
Dt. 14, 13. ואת־האיה והדיה למינה

אַיִן

מלת השלמה, שנתוסף מן אַי, נתוספת כ' כשאר מלות השלמה לקיון. מכוונו ועניני השלמה ברמיוס ידועה כמו לעיל [וווא?], וכי גם לפי תכונה וזקן, אבל בעוינתו והכעסתו עניין השלמה, והשלמתו בשורש ברמיוס, לע במלת כף בגמרא, ל"ש לפי הענין לעלמת לפי שאר לים לין, והסוכו השלילה, וכן אֵינָן, לדעת בעל הליכות עולם.

interr. (addito ortum ex אַי), *ubi?* = אַיָּתִי ex eadem stirpe profectum. In sermone gemarico, deposita vi sciscitandi simpliciter asseverat (אִינָךְ, אִינָךְ) Comp. Graec. ποῦ et πού (δήπου).

interr.: וְאַיִן

1 Sam. 21, 9. ואין יש־פה תחת־ידך

אַיִן

מלת השלמה, בנוסף מן אַי, נתוספת כ' כשאר אֵין מן אַי, ומשולב השלמה בשתי [נייעי-נעזעלעצ] שניין לסוג דלפ ודיס ושרשו לע יבוקע נפעל, כל מהכרה אי, שהיא קול העוף מוה כפי הנראה.

sbst. f., avis immunda, quo nomine fortasse universum genus vulturum comprehenditur (ut videtur, propter clamorem אִי) Ionatan: דְּיֵתָא אִיכְמְתָא. LXX: ἰκτῖνος, γύψ.

Job. 28, 7. ולא שפתו עין איה

הָאַיָּה

Lev. 11, 14. ואת־האיה למינה
Dt. 14, 13. ואת־האיה והדיה למינה

אַיִן

מלת השלמה, שנתוסף מן אַי, נתוספת כ' כשאר כלפי לקיון. מכוונו ועניני השלמה ברמיוס ידועה כמו לפי [וווא?], וכי גם לפי תכונה וזקן, אבל בעוינתו והכעסתו עניין השלמה, והשלמתו בשורש ברמיוס, לע במלת כף בגמרא, ל"ש לפי הענין לעלמת לפי שאר לים לין, והסוכו השלילה, וכן אֵינָן, לדעת בעל הליכות עולם.

interr. (addito, ortum ex אַי), *ubi?* = אַיָּתִי ex eadem stirpe profectum. In sermone gemarico, deposita vi sciscitandi simpliciter asseverat (אִינָךְ, אִינָךְ) Comp. Graec. ποῦ et πού (δήπου).

interr.: וְאַיִן

1 Sam. 21, 9. ואין יש־פה תחת־ידך

אַיִן

מלת השלמה, שנתוסף מן אַי, נתוספת כ' כשאר אֵין מן אַי, ומשולב השלמה בשתי שניין לסוג דלפ ודיס [נייעי-נעזעלעצ]

ועתה כי־אין פקד Job. 35, 15.
היש לי בקרבנו אם־אין Ex. 17, 7.
כמפני־חרב ורדף אין Lev. 26, 37.
היש בה עץ אם אין Num. 13, 21.
ואמרת אין Jud. 4, 20.
תעשה את־דברו אם־אין 2 S. 17, 6.
לבקשך ואמרו אין 1 Reg. 18, 10.
לקנת חכמה ולב־אין Prv. 17, 16.
ורוח ונשם אין Prv. 25, 14.
אם־אין אתה Job. 33, 33
מן־החבהמה אין Eccl. 3, 19.
ומושיע אין Hos. 13, 4. Jes. 45, 21.
וישר באדם אין Mich. 7, 2.

אַיִן p. וָאַיִן *adv. neg.*:

ויעברו בארץ־שעלים ואין 1 S. 9, 4.
יקר־לאור ואין Job. 3, 9.
ואקוה לטד ואין Ps. 69, 21.
מתאוה ואין נפשו עצל Prv. 13, 4.
מבקשים מים ואין Jes. 41, 17.
נקוה למשפט ואין Jes. 59, 11.
ובקשו שלום ואין Ez. 7, 25.
בקש־לץ חכמה ואין Prv. 14, 6.
ישאל בקציר ואין Prv. 20, 4.

כְּאַיִן

וחלדי כאין נגדך Ps. 39, 6.
כאין שפכה אשרי Ps. 73, 2.
כל־הגוים כאין נגדו Jes. 40, 17.
יהיו כאין ויאבדו Jes. 41, 11.
יהיו כאין וכאפס Jes. 41, 12.
כמהו כאין בעיניכם Hag. 2, 3.

p. לָאַיִן

הנותן רוזנים לאין Jes. 40, 23.

מֵאַיִן, וּמֵאַיִן

אחי מאין אתם Gn. 29, 4.
ויאמר אלהם מאין באתם Gn. 42, 7.
מאין לי בשר Num. 11, 13.
ולא ידעתי מאין המה Jos. 2, 4.
מאין תבוא Jud. 17, 9.
מאן גחזי 2 Reg. 5, 25.
מאין אשיעך חמן־הגרן 2 Reg. 6, 27
מאין תבא Job. 1, 7.
והחכמה מאין תמצא Job. 28, 12.
והחכמה מאין תבוא Job. 28, 20.
מאין יבוא עזרי Ps. 121, 1.
הן־אתם מאין Jes. 41, 24.
מאין כמהו Jer. 30, 7.
מאין אבקש Nah. 3, 7.
מי אתם ומאין תבוא Jos. 9, 8.
אנה תלך ומאין תבוא Jud. 19, 17.
ומאין יבוא אליך 2 Reg. 20, 14.
ומאין יבוא אליך Jes. 39, 3.
ומאין תבוא Jon. 1, 8.

אַיִן

מלל סעמם, נכוונת סגלילה כמו אֵיהּ, ומיכנו סמיכות לומ כמ־ען אַיִן נמוסמת כ', כי נמנמ נב נסרך נמין־סמן [רמזים פ"ו י"נ], ולמס אַיִן נכל סלמן. ומוכנ נגלילתו עם שמוע בתו מין מכ. עם ניטוכ"ם כמו מין מקכ"ל, מוסר, נסתר, נתן. עם מקוכ"ם ל"פ מין ענין, סנין. עם כנויים ל"פ מיכני וכו'; עם מלות סעמם כמו מין מסומס, עסדי וולתי, כלתי וכדומס.

adv. ex vocula prisca אַי natum, adjecto n; neque enim est forma constructa vocabuli אַיִן, uti prope omnes ajunt, siquidem etiam statui absoluto forma adhibetur eadem. Iungitur vi sua neganti substantivis (אַיִן אָב sine patre), participiis (אַיִן פֹּתֵר, nemo est, qui interpretetur), infinitivis (אַיִן עָרְךְ, non ut sit aequandum, אַיִן לָבוֹא οὐκ ἔστιν εἰσελθεῖν), suffixis (אֵינְכֶם, non estis), adverbiis (אַיִן מְאוּמָה, nihil quidquam).

שרי עקרה אין לה ולד Gn. 11, 30.
ואיש אין בארץ Gn. 19, 31.
רק אין־יראת אלהים Gn. 20, 11.
אין זה כי אם־בית Gn. 28, 17.
אין איש עמנו Gn. 31, 50.
והנה אין־יוסף בבור Gn. 37, 29.
אין שר בית־הסהר Gn. 39, 23.
ופתר אין אתו Gn. 40, 8. 41, 15.
אין־נבון וחכם כמוך Gn. 41, 39.
כי־אין מספר Gn. 41, 49.
והיה כראותו כי־אין Gn. 44, 31.
אשר אין־חריש וקציר Gn. 45, 6.
כי־אין מרעה לצאן Gn. 47, 4.
ולחם אין בכל־הארץ Gn. 47, 13.
ויירא כי־אין איש Ex 2, 12.
כי אין נגרע מעבדתכם Ex. 5, 11.
תבן אין נתן לעבדיך Ex. 5, 16.
כי־אין כמני אלהיט Ex. 8, 6.
כי אין כמני בכל־הארץ Ex. 9, 14.
כי־אין בית אשר אין־שם Ex. 12, 30.
המבלי אין־קברים Ex. 14, 11.
ויצאה חנם אין כסף Ex. 21, 11.
והכה ומת אין לו דמים Ex. 22, 1.
אם־אין לו ונמכר בגנבתו Ex. 22, 2.
אר־נשבה אין ראה Ex. 22, 9.
בעליו אין־עמו שלם Ex. 22, 13.
אין קול ענות גבורה Ex. 32, 18.
אם־אין פניך הלכים Ex. 33, 15.
וכל אשר אין־לו סנפיר Lev. 11, 10.
כל אשר אין־לו סנפיר Lev. 11, 12.
ועמק אין־מראה Lev. 13, 4.
והנה אין־בה שער לבן Lev. 13, 21.
והנה אין־בבהרת Lev. 13, 26.
והנה אין־מראהו Lev. 13, 31.
ושער שחר אין בו Lev. 13, 31.
אין עמק מן־העור Lev. 13, 32.
וזרע אין לה Lev. 22, 13.
אשר אין־להם חמה Lev. 25, 31.
ואם־אין לאיש גאל Num. 5, 8.
ועד אין בה Num. 5, 13.
נפשנו יבשה אין כל Num. 11, 6.
כי אין לי בקרבכם Num. 14, 42.
אשר אין בה מום Num. 19, 2.
אשר אין־צמיד פתיל עליו Num. 19, 15.
ומים אין לשתות Num. 20, 5.
רק אין־דבר ברגלי Num. 20, 19.
כי אין לחם ואין מים Num. 21, 5.
אשר אין־דרך לנטות Num. 22, 26.
כי אין לו בן Num. 27, 4.
איש כי־ימות ובן אין לו Num. 27, 8.
ואם־אין לו בת Num. 27, 9.
ואם־אין לו אחים Num. 27, 10.
ואם־אין אחים לאביו Num. 27, 11.
אשר אין־להם רעה Num. 27, 17.
את־הרצח אין לו דם Num. 35, 27.
אין עד מלבדך Dt. 4, 35.
ועל־הארץ מתחת אין עוד Dt. 4, 39.
וצמאון אשר אין־מים Dt. 8, 15.
כי אין לו חלק ונחלה אתכם Dt. 12, 12.
וכל אשר אין־לו סנפיר Dt. 14, 10.
כי אין לו חלק ונחלה Dt. 14, 27. 29.
ולו אין משפט־מות Dt. 19, 6.
אין לנער חטא מות Dt. 22, 26.
ומת אחד מהם ובן אין־לו Dt. 25, 5.
הלא על כי־אין אלהי בקרבי Dt. 31, 17.
אין כאל ישרון Dt. 33, 26.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
כי אין־חלק ללוים בקרבכם Jos. 18, 7
אין־לכם חלק ביי Jos. 22, 25. 27.
ולגמליהם אין מספר Jud. 6, 5. 7, 12.
אין זאת בלתי אם־חרב גדעון Jud. 7, 14.
אין־לו ממט בן אר־בת Jud. 11, 34.
ומנוח אישה אין עמה Jud. 13, 9.
ומאומה אין בידו Jud. 14, 6.
ולבך אין אתי Jud. 16, 15.
אין מלך בישראל Jud. 17, 6. 18, 1.
ודבר אין־להם Jud. 18, 7. 28.
אין־שם מחסור כל־דבר Jud. 18, 10.
ומלך אין בישראל Jud. 19, 1.
אין מחסור כל־דבר Jud. 19, 19.
והנה אין־שם איש Jud. 21, 9.
בימים ההם אין מלך בישראל Jud. 21, 25.
אין זלתך לגאול Ruth 4, 4.
ולחנה אין ילדים 1 Sam. 1, 2.
אין־קדוש כיי כי־אין 1 Sam. 2, 2.
אין חזון נפרץ 1 Sam. 3, 1.
אין־להביא לאיש האלהים 1 S. 9, 7.
כי אין כמהו בכל־העם 1 Sam. 10, 24.
ואם־אין מושיע אתנו 1 Sam. 11, 3.
כי אין לי מעצור להושיע 1 S. 14, 6.
ויפקדו והנה אין יונתן 1 Sam. 14, 17
וחרב אין ביד־דוד 1 Sam. 17, 50.
אין־חפץ למלך במהר 1 Sam. 18, 25.
את־הדבר הזה אין זאת 1 S. 20, 2.
ואיש אין אתך 1 Sam. 21, 2.
אין־לחם חל אל־תחת ידי 1 S. 21, 4.
כי אין אחרת זולתה 1 Sam. 21, 10.
אין כמוה תנה לי 1 Sam. 21, 10.
כי אין בידי רעה ופשע 1 Sam. 24, 12.
אין־לי טוב כי־המלט 1 Sam. 27, 1.
עד אשר אין־בהם כח 1 Sam. 30, 4.
כי־אין כמוך 2 Sam. 7, 22.
ולרש אין־כל 2 Sam. 12, 3.
ושמע אין־לך מאת המלך 2 S. 15, 3.
כי אמר אין־לי בן 2 Sam. 18, 18.
ולכח אין־בשרה מצאת 2 S. 18, 23.
כי אין לך שרים ועבדים 2 S. 19, 7.
ויאמר אין־לנו חלק בדוד 2 S. 20, 1.
אין־לי כסף וזהב 2 Sam. 21, 4.
אין־זר אתנו בבית 1 Reg. 3, 18.
אין שטן ואין פגע רע 1 Reg. 5, 18.
כי אין בנו איש ידע 1 Reg. 5, 20.
הכל ארז אין אבן נראה 1 Reg. 6, 18.
אין בארון רק שני לחות 1 Rg. 8, 9.
אין־כמוך אלהים 1 Reg. 8, 23.
כי אין אדם אשר לא־יחטא 1 Reg. 8, 46.
הוא האלהים אין עוד 1 Reg. 8, 60.
זהב סגור אין כסף 1 Reg. 10, 21.
השמיע את־כל יהודה אין נקי 1 Reg. 15, 22.
ויאמר אין מאומה 1 Reg. 18, 43.
כי אין נבות חי כי־מת 1 Reg. 21, 15.
אין מלחמה בין ארם כאזן אשר אין־להם רעה 1 Reg. 22, 17.
ומלך אין באדום 1 Reg. 22, 48.
המבלי אין־אלהים בישראל 2 Reg. 1, 3. 6. 16.
אין לשפחתך כל בבית 2 Reg. 4, 2.
ויאמר אליה אין עוד כלי 2 Reg. 4, 6.
ויאמר גיחזי אבל בן אין־לה 2 Reg. 4, 14.
כי אין אלהים בכל־הארץ 2 Reg. 5, 15.
והנה אין־שם איש 2 Reg. 7, 5. 10.
ולאחיו אין בנים רבים 1 Chr. 4, 27.
יי אין כמוך 1 Chr. 17, 20.
ולנחשת ולברזל אין משקל 1 Chr. 22, 14.
ולברזל אין מספר 1 Chr. 22, 16.
וגם ללוים אין־לשאת 1 Chr. 23, 26.
אין בארון רק שני הלחת 2 Chr. 5, 10.
אין לשמור למחלקות 2 Chr. 5, 11.
אין־כמוך אלהים כי אין אדם אשר לא־יחטא 2 Chr. 6, 14. 36.
אין כסף נחשב בימי שלמה 2 Chr. 9, 20.
אין עמך לעזר 2 Chr. 14, 10.
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 15, 5.
כאזן אשר אין־לחזן רעה 2 Chr. 18, 16
כי־אין עם־יי אלהיט עזלה 2 Chr. 19, 7.
כי אין בנו כח 2 Chr. 20, 12.
כי אין יי עם־ישראל 2 Chr. 25, 7.
אין־לכם משא בכתף 2 Chr. 35, 3.
אין להם לסור מעל עבדתם 2 Chr. 35, 15.
כי אין לעמוד לפניך Esr. 9, 15.
אין זה כי־אם רע לב Neh. 2, 2.
ובהמה אין עמי Neh. 2, 12.
ולכם אין־חלק וצדקה Neh. 2, 20.
אין־אנחנו פשטים Neh. 4, 17.
אין אנס Esth. 1, 8.
כי אין לה אב ואם Esth. 2, 7.
אין אסתר מגדת Esth. 2, 20.
כי־אין מרדכי כרע Esth. 3, 5.
ולמלך אין־שוה Esth. 3, 8.
כי אין לבוא אל־שער המלך Esth. 4, 2.
כי אין הצר שוה Esth. 7, 4.
אין להשיב Esth. 8, 8.
כי אין כמהו בארץ Job. 1, 8. 2, 3.
נפלאות עד־אין מספר Job. 5, 9.
האם אין עזרתי בי Job. 6, 13.
גדלות עד־אין חקר Job. 9, 10.
ונפלאות עד־אין מספר Job. 9, 10.
ואת־מי־אין כמו־אלה Job. 12, 3.
אין־שריד לאכלו Job. 20, 21.
ולפניו אין מספר Job. 21, 33.
יום אמר אין עמדי ויראי אליהוא כי אין מעטה Job. 28, 14. 32, 5.
והנה אין לאיוב מוכיח Job. 32, 12.
אין־חשך ואין צלמות Job. 34, 22.
אין־על־עפר משלו Job. 41, 25.
אין ישועתה לו Ps. 3, 3.
כי אין בפיהו נכונה Ps. 5, 10.
כי אין במות זכרך Ps. 6, 6.
אין אלהים כל־מזמותיו Ps. 10, 4.
אמר נבל בלבו אין אלהים Ps. 14, 1. 53, 2.
אין עשה־טוב Ps. 14, 1. 53, 2.
אין עשה־טוב אין גם־אחד Ps. 14, 3. 53, 4.
אין־אמר ואין דברים Ps. 19, 4.
כי־אין עזר Ps. 22, 12.
כפרד אין הבין Ps. 32, 9.
אין המלך נושע ברב־חיל Ps. 33, 16.
כי־אין מחסור ליראיו Ps. 34, 10.
אין־פחד אלהים Ps. 36, 2.
אין מתם בשדי Ps. 38, 4.
אין־שלום בעצמי Ps. 38, 4.
ואזר־עיני גם־הם אין אתי Ps. 38, 11
אין ערך אליך Ps. 40, 6.
רעות עד־אין מספר Ps. 40, 13.
אשר אין חליפות למו Ps. 55, 20.
ותפשוהו כי־אין מציל Ps. 71, 11.
אין חרצבות למותם Ps. 73, 4.
אין־עוד נביא Ps. 74, 9.
אין־כמוך באלהים Ps. 86, 8.
כגבר אין־איל Ps. 88, 5.
אם אין־יש־רוח בפיהם Ps. 135, 17.
כי אין מלה בלשוני Ps. 139, 4.
אין דורש לנפשי Ps. 142, 5.
אין פרץ ואין יוצאת Ps. 144, 14.
ולגדלתו אין חקר Ps. 145, 3.
לתבונתו אין מספר Ps. 147, 5.
אשר אין־לה קצין Prv. 6, 7.
כי אין האיש בביתו Prv. 7, 19.
אין בהם נפתל ועקש Prv. 8, 8.
אין חכמה ואין תבונה Prv. 21, 30.
אם־אין־לך לשלם Prv. 22, 27.
ולב מלכים אין חקר Prv. 25, 3.
עיר פרוצה אין חומה Prv. 25, 28.
אין מעצר לרוחו Prv. 25, 28.
ואמר אין־פשע Prv. 28, 24.
נותן לרש אין מחסור Prv. 28, 27.

Digitized by Google

מלך אין לארבה Prv. 30, 27.
אין זכרון לראשנים Eccl. 1, 11.
כי אין זכרון לחכם Eccl. 2, 16.
אין־טוב באדם Eccl. 2, 24.
ידעתי כי אין טוב בם Eccl. 3, 12.
עליו אין להוסיף Eccl. 3, 14.
וממנו אין לגרוע Eccl. 3, 14.
וראיתי כי אין טוב Eccl. 3, 22.
גם בן ואח אין־לו Eccl. 4, 8.
אין־קץ לכל־העם Eccl. 4, 16.
כי אין חפץ בכסילים Eccl. 5, 3.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl. 7, 20.
אין אדם שלוט ברוח Eccl. 8, 8.
אשר אין־נעשה פתגם Eccl. 8, 11.
אשר אין־טוב לאדם Eccl. 8, 15.
אין יודע האדם Eccl. 9, 1.
וחלק אין־להם עוד Eccl. 9, 6.
כי אין מעשה וחשבון Eccl. 9, 10.
אין־לי בהם חפץ Eccl. 12, 1.
הרבה אין קץ Eccl. 12, 12.
ושכלה אין בהם Cant. 4, 2. 6, 6.
ומום אין בך Cant. 4, 7.
ועלמות אין מספר Cant. 6, 8.
ושדים אין לה Cant. 8, 8.
אין לחם ואין שמלה Jes. 3, 7.
אין־עיף ואין־כושל בו Jes. 5, 27.
ולשלום אין־קץ Jes. 9, 6.
חמה אין לי Jes. 27, 4.
אין עבר בה Jes. 34, 10.
אין די בער Jes. 40, 16.
וחיתו אין די עולה Jes. 40, 16.
אין חקר לתבונתו Jes. 40, 28.
אף אין־מגיד אף אין Jes. 41, 26.
אין־שמע אמריכם Jes. 41, 26.
ומבלעדי אין אלהים Jes. 44, 6.
עוד זולתי אין אלהים Jes. 45, 5.
ופעלך אין־ידים לו Jes. 45, 9.
שבי־לארץ אין־כסא Jes. 47, 1.
אמרת אין ראני Jes. 47, 10.
אין־נחלת לחמם Jes. 47, 14.
אין מושיעך Jes. 47, 15.
אין שלום אמר יי לרשעים Jes. 48, 22
ואם־אין־בי כח Jes. 50, 2.
אין־מנהל לה Jes. 51, 18.
ואשר אין־לו כסף Jes. 55, 1.
אין שלום אמר אלהי Jes. 57, 21.
אין־קרא בצדק Jes. 59, 4.
כי־אין משפט Jes. 59, 15.
ויראי כי־אין איש Jes. 59, 16.
וישתומם כי אין־מפגיע Jes. 59, 16.
ומעמים אין־איש אתי Jes. 63, 3.
ימים אין מספר Jer. 2, 32.
ראיתי והנה אין האדם Jer. 4, 25.
והדבר אין בהם Jer. 5, 13.
אין איש נחם על־רעתו Jer. 8, 6.
אין ענבים בגפן Jer. 8, 13.
אשר אין־להם לחש Jer. 8, 17.
היי אין בציון Jer. 8, 19.
אם־מלכה אין בה Jer. 8, 19.
הצרי אין בגלעד Jer. 8, 22.
אם־רפא אין שם Jer. 8, 22.
וגם־היטב אין אותם Jer. 10, 5.
אין־נטה עוד Jer. 10, 20.
כי אין איש שם על־לב Jer. 12, 11.
אין שלום לכל־בשר Jer. 12, 12.
כי אין־עשב Jer. 14, 6.
אין נפשי אל־העם הזה Jer. 15, 1.
כי אין עיניך ולבך Jer. 22, 17.
אם־כלי אין חפץ בו Jer. 22, 28.
אין־לאיש הזה משפט־
מות Jer. 26, 15.
אין־דין דינך Jer. 30, 13.
תעלה אין לך Jer. 30, 13.
דרש אין לה Jer. 30, 17.
כי־אין המלך יוכל אתכם Jer. 38, 5.
ובבור אין־מים Jer. 38, 6.
כי אין הלחם עוד בעיר Jer. 38, 9.
אשר אין־להם מאומה Jer. 39, 10.
תעלה אין לך Jer. 46, 11.
אין עוד תהלת מואב Jer. 48, 2.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
חבנים אין לישראל Jer. 49, 1.
אם־ירש אין לו Jer. 49, 1.
אשר־אין משפטם לשתות Jer. 49, 12
אין־לה מנחם Thr. 1, 2.
אין מנחם לה Thr. 1, 9. 17.
אין מנחם לי Thr. 1, 21.
בגדים אין תורה Thr. 2, 9.
פרש אין להם Thr. 4, 4.
פרק אין מידם Thr. 5, 8.
אין יי ראה אתנו Ez. 8, 12.
אין הקיר ואין חמדתים Ez. 13, 15.
ורוח אין בהם Ez. 37, 8.
ודלתים אין להם Ez. 38, 11.
אשר אין־בהם כל־מאום Dan. 1, 4.
אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
אין־קורא בהם אלי Hos. 7, 7.
כיונה פותה אין לב Hos. 7, 11.
קמה אין־לו Hos. 8, 7.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.
אין מלך לנו Hos. 10, 3.
כי אין מרעה להם Joel 1, 18.
האם אין־זאת בני ישראל Am. 2, 11.
וטרף אין לו Am. 3, 4.
ומוקש אין לה Am. 3, 5.
אין מקימה Am. 5, 2.
אין תבונה בו Ob. 1, 7.
אין מענה אלהים Mich. 3, 7.
המלך אין־בך Mich. 4, 9.
אין־אשכול לאכל Mich. 7, 1.
אין־כוחה לשברך Nah. 3, 19.
וכל־רוח אין בקרבו Hab. 2, 19.
ולבא אין־שלום Zach. 8, 10.
מבור־אין מים בו Zach. 9, 11.
יענו כי־אין רעה Zach. 10, 2.
עור לזבח אין רע Mal. 1, 8.
פסח וחלה אין רע Mal. 1, 8.
אין־לי חפץ בכם Mal. 1, 10.

וְאֵין

ואין איש מאנשי תבית Gn. 39, 11.
ואין־פותר אותם לפרעה Gn. 41, 8.
אל־החרטמים ואין מגיד
לי Gn. 41, 24.
ואין מים לשתת העם Ex. 17, 1.
ואין קול ענות חלושה Ex. 32, 18.
ואין ידו משגת Lev. 14, 21.
ושכבתם ואין מחריד Lev. 26, 6.
ונסתם ואין־רדף אתכם Lev. 26, 17.
ונפלו ואין רדף Lev. 26, 36.
אין כחם ואין מים Num. 21, 5.
ואין מושיע לה Dt. 22, 27.
ואין מחריד Dt. 28, 26.
כל־הימים ואין מושיע Dt. 28, 29.
לאיביך ואין לך מושיע Dt. 28, 31.
ואין לאל ידיך Dt. 28, 32.
ולשפחות ואין קנה Dt. 28, 68.
אל אמונה ואין עול Dt. 32, 4.
ואין עמו אל נכר Dt. 32, 12.
ואין בחם תבונה Dt. 32, 29.
ואין אלהים עמדי Dt. 32, 39.
ואין מידי מציל Dt. 32, 39.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
ואין־מכלים דבר Jud. 18, 7.
ואין מציל כי רחוקה Jud. 18, 28.
ואין איש מאסף־אותם Jud. 19, 15.
ואין איש מאסף אותי Jud. 19, 18.
קומי ונלכה ואין עונה Jud. 19, 28.
בלחד ואין צור 1 Sam. 2, 2.
ואין איש מבני ישראל 1 Sam. 9, 2.
ואין־משיג ידו אל־פיו 1 S. 14, 26.
ואין עונה מכל־העם 1 Sam. 14, 39.
כי שלום לך ואין דבר חיי
לי 1 Sam. 20, 21.
ואין יש־פה תחת־ידך 1 Sam. 21, 9.
ואין־גלה את־אזני 1 Sam. 22, 8.
ואין־חלה מכם עלי 1 Sam. 22, 8.
ואין ראה ואין יודע ואין
מקיץ 1 Sam. 26, 12.
ואין פגע רע 1 Sam. 5, 18.
ואין מציל ביניהם 1 Sam. 14, 4.
ואין לנו איש 1 Sam. 21, 4.
ואין אלהים זולתך 2 Sam. 7, 22.
ישעו ואין מושיע 2 Sam. 22, 42.
ואין קול ואין עונה 1 Reg. 18, 26.
ואין־קול ואין עונה ואין
קשב 1 Reg. 18, 29.
ואין קול ואין קשב 2 Reg. 4, 31.
בחלק יזרעאל ואין קבר 2Reg. 9, 10.
ואין עזר לישראל 2 Reg. 14, 26.
ואין אלהים זולתך 1 Chr. 17, 20.
ואין מקוה 1 Chr. 29, 15.
ואין מספר לעם 2 Chr. 12, 3.
ואין־עמו מלחמה 2 Chr. 14, 5.
ואין עמך להתיצב 2 Chr. 20, 6.
ואין פלימה 2 Chr. 20, 24.
ואין לבית אחזיהו 2 Chr. 22, 9.
ואין העם מכירים Esr. 3, 13.
ואין כח לעמוד בחדר Esr. 10, 13.
ואין־מקום להמה Neh. 2, 14.
ואין אני ואחי Neh. 4, 16.
ואין לאל ידנו Neh. 5, 5.
ואין בתים בגוים Neh. 7, 4.
ואין־דבר אליו דבר Job. 2, 13.
וידכאו בשער ואין מציל Job. 5, 4.
ואין חקר Job. 5, 9.
ואין מידך מציל Job. 10, 7.
ותלעג ואין מכלם Job. 11, 3.
ורבצת ואין מחריד Job. 11, 19.
ואין שריד במגוריו Job. 18, 19.
אשוע ואין משפט Job. 19, 7.
ואין־קץ לעינותיך Job. 22, 5.
ואין כסות לאבדון Job. 26, 6.
ואין כסות לאביון Job. 31, 19.
אין־חשך ואין צלמות Job. 34, 22.
פרק ואין מציל Ps. 7, 3.
ישועו ואין מושיע Ps. 18, 42.
אין־אמר ואין דברים Ps. 19, 4.
ואין נסתר מחמתו Ps. 19, 7.
ואין ברוחו רמיה Ps. 32, 2.
ועוד מעט ואין רשע Ps. 37, 10.
ואין מתם בבשרי Ps. 38, 8.
ואין בפיו תוכחות Ps. 38, 15.
פן־אמרם ואין מציל Ps. 50, 22.
ואין מעמד Ps. 69, 3.
ועני ואין־עזר Ps. 72, 12.
ואין קובר Ps. 79, 3.
ואין כמעשיך Ps. 86, 8.
שם־רמש ואין מספר Ps. 104, 25.
וילק ואין מספר Ps. 105, 34.
ואין בשבטיו כושל Ps. 105, 37.
כשלו ואין עזר Ps. 107, 12.
ואין למו מכשול Ps. 119, 169.
ואין־לי מכיר Ps. 142, 4.
ואין יוצאת ואין צרחה Ps. 144, 14.
ואין מקשיב Prv. 1, 24.
ואין לזרים אתך Prv. 5, 17.
ואין מרפא Prv. 6, 15. 29, 1.
כעבור סופה ואין רשע Prv. 10, 25.
יש מתעשר ואין כל Prv. 13, 7.
ואין תבונה ואין עצה Prv. 21, 30.
נסר ואין־רדף Prv. 28, 1.
מטר סחף ואין לחם Prv. 28, 3.
ורגז ושחק ואין נחת Prv. 29, 9.
כי־ירבין ואין מענה Prv. 29, 18.
ואין כל־חדש Eccl. 1, 9.
ואין יתרון תחת השמש Eccl. 2, 11.
ואין להם מנחם (bis) Eccl. 4, 1.
יש אחד ואין שני Eccl. 4, 8.
ואין־קץ לכל־עמלו Eccl. 4, 8.
ואין שני להקימו Eccl. 4, 10.
ואין בידו מאומה Eccl. 5, 13.
ואין שלטון ביום המות Eccl. 8, 8.
ואין משלחת במלחמה Eccl. 8, 8.
ואין־עוד להם שכר Eccl. 9, 5.
ואין יתרון לבעל הלשון Eccl. 10, 11.
ואין מכבה Jes. 1, 31.
ואין קצה Jes. 2, 7 (bis).
ואין שמלה Jes. 3, 7.
אין־עיף ואין־כושל Jes. 5, 27.
ויפלים ואין מציל Jes. 5, 29.
ואין בודד במועדיו Jes. 14, 31.
ורבצו ואין מחריד Jes. 17, 2.
ואין סגר וסגר ואין פתח Jes. 22, 22.
ואין־שם מלוכה Jes. 34, 12.
וארא ואין איש Jes. 41, 28.
ומאלה ואין יועץ Jes. 41, 28.
ואין מבלעדי מושיע Jes. 43, 11.
ואין בכם זר Jes. 43, 12.
ואין מידי מציל Jes. 43, 13.
ואין צור בל־ידעתי Jes. 44, 8.
גם־רעב ואין כח Jes. 44, 12.
ואין עוד Jes. 45, 5. 6.
אך בך אל ואין עוד Jes. 45, 14.
אני יי ואין עוד Jes. 45, 18. 21.
אני־אל ואין עוד Jes. 45, 22.
ואין עוד אלהים Jes. 45, 21.
ואין־עוד אלהים Jes. 46, 9.
באתי ואין איש Jes. 50, 2.
קראתי ואין עונה Jes. 50, 2.
ואין נגה לו Jes. 50, 10.
ואין מחזיק בידה Jes. 51, 18.
ואין איש שם על־לב Jes. 57, 1.
ואין נשפט באמונה Jes. 59, 4.
ואין משפט במעגלתם Jes. 59, 8.
ושנואה ואין עובר Jes. 60, 15.
ואביט ואין עזר Jes. 63, 5.
ואשתומם ואין סומך Jes. 63, 5.
ואין־קורא בשמך Jes. 64, 6.
יען קראתי ואין עונה Jes. 66, 4.
ובערה ואין מכבה Jer. 4, 4. 21, 12.
ואל־השמים ואין אורם Jer. 4, 23.
ואין־יושב בהן איש Jer. 4, 29.
עם־סכל ואין לב Jer. 5, 21.
שלום ואין שלום Jer. 6, 14. 8, 11.
ואין מחריד Jer. 7, 33.
ואין תאנים בתאנה Jer. 8, 13.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 8, 15.
ואין מאסף Jer. 9, 21.
סגרד ואין פתח Jer. 13, 19.
ואין מקבר להמה Jer. 14, 16.
ואין לנו מרפא Jer. 14, 19.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 14, 19.
ואין־בם מועיל Jer. 16, 19.
פחד ואין שלום Jer. 30, 5.
ואין מחריד Jer. 30, 10. 46, 27.
ואין מהם יושב Jer. 44, 2.
ואין להם מספר Jer. 46, 23.
ואין מקבץ למדד Jer. 49, 5.
ונפל ואין לו מקים Jer. 50, 32.
ואין עוזר לה Thr. 1, 7.
יתומים היינו ואין אב Thr. 5, 3.
ואין הלך למלחמה Ez. 7, 14.
ואין יי ראה Ez. 9, 9.
לאמר שלום ואין שלום Ez. 13, 10.
אין הקיר ואין המחים Ez. 13, 15.
חזון שלם ואין שלם Ez. 13, 16.
ואין דורש ואין מבקש Ez. 34, 6.
לבטח ואין מחריד Ez. 34, 27. 39, 26.
ואין להן עמודים Ez. 42, 6.
ואין מציל מידו Dan. 8, 4.
ואין נוגע בארץ Dan. 8, 5.
על־המראה ואין מבין Dan. 8, 27.
יכרת משיח ואין לו Dan. 9, 26.
ואין אחד מתחזק עמי Dan. 10, 21.
ואין כח לעמד Dan. 11, 15.
ואין עומד לפניו Dan. 11, 16.
ואין עוזר לו Dan. 11, 45.
ואין שר ואין זבח Hos. 3, 4.
ואין מצבה ואין אפוד Hos. 3, 4.
כי אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
אשא ואין מציל Hos. 5, 14.

Digitized by Google

עצום ואין מספר Joel 1, 6.
ואני לי אלחיכם ואין עוד Joel 2,27.
ואין־מכבה לבית־אל Am. 5, 6.
ואין מחריד Mich. 4, 4.
וטרף ואין מציל Mich. 5, 7.
ואין מפנה Nah. 2, 9.
ואין קצה לתכונה Nah. 2, 10.
נור אריה ואין מחריד Nah. 2, 12.
ואין קצה לגויה Nah. 3, 3.
ומצרים ואין קצה Nah. 3, 9.
ואין מקבץ Nah. 3, 18.
ואין יבול בגפנים Hab. 3, 17.
ואין בקר ברפתים Hab. 3, 17.
ורבצו ואין מחריד Zeph. 3, 13.
אכול ואין־לשבעה Hag. 1, 6.
שתו ואין־לשכרה Hag. 1, 6.
לבוש ואין־לחם לו Hag. 1, 6.
ואין־אתכם אלי Hag. 2, 17.

c. h int.: הַאֵין

האין בבנות אחיך Jud. 14, 3.
האין פה נביא ליי עוד 1Reg.22,7.
האין פה נביא ליי עוד 2 Reg. 3, 11.
האין פה נביא ליי עוד 2Chr.18,6.
האין עוד חכמה בתימן Jer. 49,7.

בְּאֵין

הוא ימות באין מוסר Prv. 5, 23.
באין־תחנות חוללתי Prv. 8, 24.
באין מעיינות Prv. 8, 24.
באין תחבולות יפל־עם Prv.11,14.
באין אלפים אבוס בר Prv. 14, 4.
הפר מחשבות באין סוד Pr.15,22.
באין חזון יפרע עם Prv. 29, 17.
נאספים באין מבין Jes. 57, 1.
ישבים באין חומה Ez. 38, 11.

וּבְאֵין

ובאין נרגן ישתק מדון Prv.26,19.

וּכְאֵין

וכאין עינים נגששה Jes. 59, 4.

לְאֵין

ועצי ארזים לאין מספר 1Chr.22,4.
בין רב לאין כח 2 Chr. 14, 10.
לאין־להם מחיה 2 Chr. 14, 12.
ויצלו להם לאין משא 2Chr.20,25.
במעיו לחלי לאין מרפא 2Chr.21,18.
בעמו עד־לאין מרפא 2 Chr.36,16.
לאין שאירית ופלטה Esr. 9, 14.
ושלחו מנות לאין נכון לו Neh.8,10.

וְלָאֵין

ולאין אונים עצמה ירבה Jes.40,29.

מֵאֵין

ומובים מאין ישב Jes. 5, 9.
עירם מאין יושב Jes. 6, 11.
ובתים מאין אדם Jes. 6, 11.
דגתם מאין מים Jes. 50, 2.
תצרפה מאין יושב Jer. 4, 7.
וקברו בתפת מאין מקום Jer.7,32.
מאין כמוך יי Jer. 10, 6.
ובכל־מלכותם מאין כמוך Jer.10,7.
מאין מקום לקבור Jer. 19, 11.
תחרב מאין יושב Jer. 26, 9.
מאין אדם ובהמה Jer. 32, 43.
חרב הוא מאין אדם Jer. 33, 10.
מאין אדם ומאין יושב Jer.33,10.
מאין־אדם ועד־בהמה Jer. 33, 12.
שממה מאין ישב Jer. 34, 22.
מאין יושב כהיום הזה Jer.44,22.
יכאתה מאין יושב Jer. 46, 19.
מאין יושב בהן Jer. 48, 9.
לשמה מאין יושב Jer. 51, 29.
ושרקה מאין יושב Jer. 51, 37.
מאין הפגות Thr. 3, 50.
מאין עובר Ez. 33, 28.
מאין רעה Ez. 34, 8.
והאבדתיך מאין יושב Zeph. 2, 5.
מבלי־איש מאין יושב Zeph. 3, 6.

מאין עוד פנות אל־ Mal. 2, 13.
המנחה

וּמֵאֵין

מאין אדם ומאין בהמה Jer.33,10.
ומאין יושב ומאין בהמה Jer.33,10.

שֶׁאֵין

שאין לו תשועה Ps. 146, 3.

cum suff.: אֵינֶנִּי

אינני נתן לכם תבן Ex. 5, 10.
כי אינני בקרבכם Dt. 1, 42.
אינני עבר את־הירדן Dt. 4, 22.
אינני שמע Jes. 1, 15.
כי יצמו אינני שמע Jer. 14, 12.
אינני רצם Jer. 14, 12.
אינני נפל אל־הכשדים Jer. 37, 14.

וְאֵינֶנִּי

עיניך בי ואינני Job. 7, 8.
ושחרתני ואינני Job. 7, 21.
בטרם אלך ואינני Ps. 39, 14.

אֵינְךָ

ואם־אינך משיב דע Gn. 20, 7.
ואם־אינך משלח לא נרד Gn.43,5.
כי אם־אינך משלח Ex. 8, 17.
ואראה כי־אינך מושיע Jud.12,3.
אם־אינך ממלט 1 Sam. 19, 11.
כי ביי נשבעתי כי־אינך יוצא 2 Sam. 19, 8.
ואתה אינך חולה Neh. 2, 2.
אינך יודע מה־דרך הרוח Eccl.11,5.
אינך יודע אי זה יכשר Eccl. 11, 6.

וְאֵינְךָ

ואינך אכל לחם 1 Reg. 21, 5.
ואינך עד־עולם Ez. 28, 19.

וְאֵינְךָ

בלהות אתנך ואינך Ez. 26, 21.
היית ואינך עד־עולם Ez. 27, 36.

c. s. et h int.: הַאֵינְךָ

האינך ראה Jer. 7, 17.

אֵינְכֶם

אינכם מאמינם ביי Dt. 1, 32.
ותמונה אינכם ראים Dt. 4, 12.
מדוע אינכם מחזקים 2Reg.12,8.
ואחר אם־אינכם שמעים Ez.20,39.
כי אינכם שמים על־לב Mal. 2, 2.
אינכם שמרים את־דרכי Mal. 2, 9.

אֵינָם

כל אשר־אינו נקד Gn. 30, 33.
אינו עמו כתמול שלשום Gn.31,2.
אינו אלי כתמל שלשם Gn. 31,5.
הילד אינו ואני אנה Gn. 37, 30.
אינו גדול בבית הזה Gn. 39, 9.
והאחד אינו Gn. 42, 13.
האחד אינו והקטן היום Gn. 42, 32
יוסף אינו ושמעון אינו Gn.42,36.
ואחינו הקטן אינו אתנו Gn.44,26.
והנער אינו אתנו Gn. 44, 30.
והנער אינו אתי Gn. 44, 34.
והסנה אינו אכל Ex. 3, 2.
ופרסה אינו מפריס Lev. 11, 4.
אינו עמק מן־הטור Lev. 13, 34.
אינו שמע בקול אביו Dt. 21, 18.
אינו שמע בקלנו Dt. 21, 20.
ואת אשר אינו פה Dt. 29, 14.
אינו פתח דלתות Jud. 3, 25.
אשר אינו יצא 1 Sam. 11, 7.
ואבנר אינו עם־דוד בחברון 2 Sam. 3, 22.
עשה הנה והנה והוא אינו 1 Reg 20, 40.
אינו מתנבא עלי לטובה 2Chr.18,7.
אינו שוה לי Esth. 5, 13.
ואהל רשעים אינו Job. 8, 22.
ויעבר והנה אינו Ps. 37, 36.
והים אינו מלא Eccl. 1, 7.
אינו מניח לו לישון Eccl. 5, 11.
כי־אינו ידע מה־שיהיה Eccl.8,7.
אשר אינו ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
שנה בעיניו אינו ראה Eccl.8,16.
ולאשר אינו זבח Eccl. 9, 2.
בטרם בקר אינני Jes. 17, 14.
על־בניה כי אינני Jer. 31, 15.
אינו דרש לשלום Jer. 38, 4.
אינו שמעים אליך Jer. 44, 16.

וְאֵינֶנּוּ

ואינו כי־לקח אתו אלהים Gn. 5, 24.
המחכים למות ואינו Job. 3, 21.
הן קדם אהלך ואינו Job. 23, 8.
רמו מעט ואינו Job. 24, 24.
עיניו פקח ואינו Job. 27, 19.
על־מקומו ואינו Ps. 37, 10.
כי רוח עברה־בו ואינו Ps.103,16.
התעוף עיניך בו ואינו Prv.23,5.
ואינו חסר לנפשו Eccl. 6, 2.
נדף ואינו Jes. 19, 7.
ואחיו ושכניו ואינו Jer. 49, 10.
את־ערן ישראל ואינו Jer. 50, 20.

אֵינֶנָּה

ושסע ואינה שסעת Lev. 11, 26.
וגרה אינה Lev. 11, 26.
ושפלה אינה Lev. 13, 21. 26.
ושכר הבהמה אינה Zach. 8, 10.

אֵינָם

כאשר אינם ידעים 2 Reg. 17, 26.
אינם יראים את־יי 2 Reg. 17, 34.
ורשעים עוד אינם Ps. 104, 36.
כי־אינם יודעים לעשות רע Eccl. 4, 17.
אינם יודעים מאומה Eccl. 9, 5.
ודבריו אינם נשמעים Eccl. 9, 16.
ואת־דתי המלך אינם עשים Esth. 3, 8.
אינם אבים לשמע Ez. 3, 7.

וְאֵינָם

ואינם עשים כחקתם Ez. 2 Reg. 17, 34.
ואינם מכירים לדבר יהודית Neh. 13, 24.
בני יצאני ואינם Jer. 10, 20.
ואינם שמעים Jer. 32, 33.
הפוך רשעים ואינם Prv. 12, 7.
אבחיט חטאו ואינם Thr. 5, 7.

אֵינֵימוֹ

בעמל אנוש אינימו Ps. 73, 5.

וְאֵינֵימוֹ

כלה ואינימו Ps. 59, 14.

אִיב

פ"ע עפ"י וטען, לפ"ע נכ"ל אלף כנויכוקיו, ועניכו ושכוותו כמו אֵיב, כלומר קינוף וקריפה הכלמה ועלבון [פֿערלעטענונג, נעזיפּפּטען], וכן נסוסי אֵיב, ונעדני השנא איב נשכוון סוה, וכוכון פעל המקנא לויכה יעיב יְקוּץ, וכן ר' קמץ [מלרע לויכה] חַיֵּב לו אֵיב, נטעיקו אל מכוו השנא.

verb. obsoletum, cujus nonnisi derivata nobis in scripturis supersunt: *laedere, violare, offendere* = אֵיב, syriace בֵּיֵב, arabice idem.

Targ: יְקוּץ (Thren. 2, 1.): יְמַאֵם.

אֵיב

פ"ז על־תמונת ניכוכי, וסוף נויר־השם אֵיבָה, ושוכנו לר ולוכר שוכף וקם יריב וכלוחמה, נעזילוב יקם הפעל. וכמלעים לרוב תמונות ניכוניות כלאם נויכי־שמות, כמו סופר מן ספר, שוער וכוכס מן שער וכרס, וסקוני־יוד נרקו ונגלו כמו נשבעי לים ועיס עיף ולילי זכלומכן נקי־יוד נעילוני.

nm. m. (forma participii ex n. אֵיבָה effictum), *adversarius, hostis.* Eadem ratione formata sunt סֹפֵר librarius, a סֵפֶר liber, שֹׁעֵר janitor, a שַׁעַר janua, פּוֹרֵם vinitor, a כֶּרֶם vinea. *Jod* verbi, si delitescit, in substantivis fit consona (cf. אַיִל et id genus multa). LXX. ἐχθρός, ἀντικείμενος, ὑπεναντίος.

אוֹיֵב, אֹיֵב

ימינך יי תרעץ אויב Ex. 15, 6.
אמר אויב ארדף אשיג Ex. 15, 9.
ונתתם בידי־אויב Lev. 26, 25.
והוא לא־אויב לו Num. 35, 23.
לולי כעס אויב אגור Dt. 32, 27.
מראש פרעות אויב Dt. 32, 42.
ויגרש מפניך אויב Dt. 33, 27.
ויהי שאול איב את־דוד 1S.18,29.
עמך ישראל לפני אויב 1Rg.8,33.
ונתתם לפני אויב 1 Reg. 8, 46.
לפני אויב כי יחטאו 2 Chr. 6, 24.
ונתתם לפני אויב 2 Chr. 6, 36.
האלהים לפני אויב 2 Chr. 25, 8.
מכף אויב ואורב Esr. 8, 31.
ירדף אויב ונפשי Ps. 7, 6.
להשבית אויב ומתנקם Ps. 8, 3.
ולא הסגרתני ביד אויב Ps. 31, 9.
בלחץ אויב Ps. 42, 10. 43, 2.
מפני אויב ומתנקם Ps. 44, 17.
מקול אויב Ps. 55, 4.
כי לא אויב יחרפני Ps. 55, 13.
מגדל־עז מפני אויב Ps. 61, 4.
מפחד אויב תצר חיי Ps. 64, 2.
כל־הרע אויב בקדש Ps. 74, 3.
ינאץ אויב שמך לנצח Ps. 74, 10.
אויב חרף יי Ps. 74, 18.
לא־ישיא אויב בו Ps. 89, 23.
ויגאלם מיד אויב Ps. 106, 10.
כי־רדף אויב נפשי Ps. 143, 3.
אפיצם לפני אויב Jer. 18, 17.
מכת אויב הכיתיך Jer. 30, 14.
ושבו מארץ אויב Jer. 31, 16.
כי הגדיל אויב Thr. 1, 9.
כי גבר אויב Thr. 1, 16.
השיב אחור ימינו מפני אויב Thr. 2, 3.
הסגיר ביד־אויב Thr. 2, 7.
וישמח עליך אויב Thr. 2, 17.
אויב ירדפו Hos. 8, 3.

וְאוֹיֵב

איש צר ואויב Esth. 7, 6.
כי יבא צר ואויב Thr. 4, 12.

הָאוֹיֵב, הָאֹיֵב

אל־ארץ האויב 1 Reg. 8, 46.
לעזר למלך על־האויב 2Chr.26,13.
האויב תמו חרבות לנצח Ps. 9, 7.
ובעת צרה את־האויב Jer. 15, 11.
אמר האויב עליכם האח Ez.36,2.

כְּאוֹיֵב

דרך קשתו כאויב Thr. 2, 4.
היה אדני כאויב Thr. 2, 5.

לְאוֹיֵב

ותחשבני לאויב לך Job. 13, 24.
יחשבני לאויב לו Job. 33, 10.
ויהפך להם לאויב Jes. 63, 10.
כי חרב לאיב Jer. 6, 25.
לאויב יקומם Mich. 2, 8.

מֵאוֹיֵב

לעזרנו מאויב בדרך Esr. 8, 22.
תבקשי מעוז מאויב Nah. 3, 11.

cum suff.: אוֹיְבִי, אֹיְבִי

ותשלחי את־איבי 1 Sam. 19, 17.
המצאתני אויבי 1 Reg. 21, 20.
יהי כרשע איבי Job. 27, 7.
ירום איבי עלי Ps. 13, 3.

פן־יאמר איבי יכלתיו Ps. 13, 5.
כי לא־ירוּע איבי עלי Ps. 41, 12.
איבי כלם Thr. 2, 22.

מַאֹיְבַי *cum suff.:*
יצילני מאיבי עז 2 Sam. 22, 18.
יצילני מאיבי עז Ps. 18, 18.

אוֹיְבֵנוּ
את שמשון אויבנו Jud. 16, 23.
בידנו את־אויבנו Jud. 16, 24.

אֹיִבְךָ
כי תפגע שור איבך Ex. 23, 4.
איש בשת בן־שאול איבך 2 S. 4, 8.
בנפל אויבך אל־תשמח Prv. 24, 17.

אֹיְבוֹ
וכי־ימצא איש את־איבו 1 S. 24, 20.
כי יצר־לו איבו 1 Reg. 8, 37.
למלחמת על־איבו 1 Reg. 8, 44.
מלך־בבל איבו Jer. 44, 30.

אוֹיְבִים *pl.:*
את־אויבים בשער Ps. 127, 5.

לְאוֹיְבִים
לאויבים הירו לי Ps. 139, 22.
היו לה לאיבים Thr. 1, 2.

מֵאֹיְבִים
מאיבים מנחו Ps. 68, 24.

אֹיְבַי *pl. constr.:*
את־איבי דוד 1 Sam. 20, 15.
ובקש יי מיד איבי דוד 1 S. 20, 16.
משלל איבי יי 1 Sam. 30, 26.
נאץ נאצת את־איבי יי 2 S. 12, 14.
יחזו כנער איבי אדני 2 Sam. 18, 32.
כי נלחם יי עם אויבי ישראל 2 Chr. 20, 29.
שברו איבי היהודים Esth. 9, 1.
בלב אויבי חמלך Ps. 45, 6.
איבי־איש אנשי ביתו Mich. 7, 6.

וְאוֹיְבַי
ואויבי יי כיקר כרים Ps. 37, 20.

בְּאֹיְבַי
לחנקם באיבי המלך 1 Sam. 18, 25.
באיבי אדני המלך 1 Sam. 29, 8.

לְאֹיְבַי
לאיבי דוד 1 Sam. 25, 22.

אֹיְבֶיךָ *p. pl. c. s.:*
לקב איבי לקחתיך Num. 23, 11.
לקב איבי קראתיך Num. 24, 10.
רחב פי על־אויבי 1 Sam. 2, 1.
פרץ יי את־איבי לפני 2 Sam. 5, 20.
ארדפה איבי ואשמידם 2 S. 22, 38.
את אויבי בידי 1 Chr. 14, 11.
כי־הכית את־כל־איבי לחי Ps. 3, 8.
ויבהלו מאד כל־איבי Ps. 6, 11.
בשוב־אויבי אחור Ps. 9, 4.
איבי בנפש יקיפו עלי Ps. 17, 9.
ומן־איבי אושע Ps. 18, 4.
ארדף אויבי ואשיגם Ps. 18, 38.
אל־יעלצו אויבי לי Ps. 25, 2.
ראה־איבי כי־רבו Ps. 25, 19.
ירום ראשי על איבי Ps. 27, 6.
ולא־שמחת איבי לי Ps. 30, 2.
הצילני מיד־אויבי Ps. 31, 16.
אל־ישמחו־לי איבי שקר Ps. 35, 19.
אויבי יאמרו רע לי Ps. 41, 6.
אז ישובו אויבי אחור Ps. 56, 10.
איבי שקר Ps. 69, 5.
למען איבי פדני Ps. 69, 19.
כי־אמרו אויבי לי Ps. 71, 10.
כל־היום חרפוני אויבי Ps. 102, 9.
על אם איבי תשלח Ps. 138, 7.
ובחסדך תצמית איבי Ps. 143, 12.
כל־איבי שמעו רעתי Thr. 1, 21.
איבי חנם Thr. 3, 52.

וְאֹיְבַי
ואיבי תחת לי ערף 2 Sam. 22, 41.
ואיבי נתתה לי ערף Ps. 18, 41.
צרי ואיבי לי Ps. 27, 2.
ואיבי חיים עצמו Ps. 38, 20.

וּבְאֹיְבַי
ובאיבי ראתה עיני Ps. 54, 9.

בֵּי *p.* מַאֹיְבַי *pl. c. suff.:*
ונקמתי מאיבי 1 Sam. 14, 24.
ומוציאי מאיבי 2 Sam. 22, 49.
מפלטי מאיבי Ps. 18, 49.
הצילני מאיבי ׀ אלהי Ps. 59, 2.
מאיבי תחכמני מצותיך Ps. 119, 98.
הצילני מאיבי Ps. 143, 9.
ואנקמה מאויבי Jes. 1, 24.

וּמֵאֹיְבַי
ומאיבי אושע 2 Sam. 22, 4.

אֹיְבֵינוּ
וישענו מכף איבינו 1 Sam. 4, 3.
מיד איבינו ונעבדך 1 Sam. 12, 10.
הצילנו מכף איבינו 2 Sam. 19, 10.
כאשר שמעו אויבינו Neh. 4, 9.
מחרפת הגוים אויבינו Neh. 5, 9.
ולויתר איבינו Neh. 6, 1.
כאשר שמעו כל־אויבנו Neh. 6, 16.
פצו עלינו פיהם כל־אויבינו Thr. 3, 46.

וְאֹיְבֵינוּ
ואויבינו פלילים Dt. 32, 31.
ואויבינו ילעגו־למו Ps. 80, 7.

אֹיְבֶיךָ *pl. c. s.:*
ידך בערף איביך Gn. 49, 8.
ואיבתי את־איביך Ex. 23, 22.
ונתתי את־כל־איביך Ex. 23, 27.
קומה יי ויפצו איביך Num. 10, 35.
להדף את־כל־איביך Dt. 6, 19.
למלחמה על־איביך Dt. 20, 1. 21, 10.
ואכלת את־שלל איביך Dt. 20, 14.
כי־תצא מחנה על־איביך Dt. 23, 10.
להצילך ולתת איביך לפניך Dt. 23, 15.
מכל־איביך מסביב Dt. 25, 19.
יתן יי את־איביך Dt. 28, 7.
יתנך יי נגף לפני איביך Dt. 28, 25.
ועבדת את־איביך Dt. 28, 48.
אשר־יציק לך איבך Dt. 28, 53. 55. 57.
את כל האלות האלה על־איביך Dt. 30, 7.
ויכחשו איביך לך Dt. 33, 29.
לקום לפני איביך Jos. 7, 13.
כן יאבדו כל־אויביך יי Jud. 5, 31.
אנכי נתן את־איביך 1 Sam. 24, 5.
ועתה יהיו כנבל איביך 1 S. 25, 26.
ואת נפש איביך יקלענה 1 S. 25, 29.
היום את־איביך בידיך 1 Sam. 26, 8
ואכרתה את־כל־איביך 2 Sam. 7, 9.
והניחתי לך מכל־איביך 2 S. 7, 11.
ולא שאלת נפש איביך 1 Reg. 3, 11.
ואכרית את־כל־אויביך 1 Chr. 17, 8.
והכנעתי את־כל־איביך 1 Chr. 17, 10.
וחרב אויביך למשגת 1 Chr. 21 12.
תמצא ידך לכל־איביך Ps. 21, 9.
יכחשו לך איביך Ps. 66, 3.
חטה אויביך יהמיון Ps. 83, 3.
בזרוע עזך פזרת איביך Ps. 89, 11.
אשר חרפו אויביך יי Ps. 89, 52.
כי הנה איביך יי Ps. 92, 10.
כי־הנה איביך יאבדו Ps. 92, 10.
איביך הדם לרגליך Ps. 110, 1.
רדה בקרב איביך Ps. 110, 2.
והעברתי את־איביך Jer. 15, 14.
והעבדתיך את־איביך Jer. 17, 4.
וכל־איביך יכרתו Mich. 5, 9.

סיקיל לל״ק *אֹיְבֵךְ *c. s. fem.:*
*פנה איבך מלך Zeph. 3, 15.

לְאֹיְבֵיךְ *pl. c. suff.:*
צאנך נתנות לאויביך Dt. 28, 31.
וחתמכרתם שם לאויביך Dt. 28, 68.
לעמד לפני אויביהם Jud. 2, 14.
והושיעם מיד איביהם Jud. 2, 18.
מיד כל־איביהם מסביב Jud. 8, 34.
ומיד כל־איביהם 2 Sam. 3, 18.
בארץ איביהם אשר־ 1 Reg. 8, 48.
ביד איביהם 2 Reg. 21, 14.
ולמשסה לכל־איביהם 2 Reg. 21, 14.
ותעזבם ביד איביהם Neh. 9, 28.
ויכו היהודים בכל־איביהם Esth. 9, 5.
אויביהם כסה חים Ps. 78, 53.
כמעט אויביהם אכניע Ps. 81, 15.
וילחצום אויביהם Ps. 106, 42.
אתן לפני איביהם Jer. 15, 9.
לפני איביהם Jer. 19, 7.
אשר יציקו להם איביהם Jer. 19, 9.
ונפלו בחרב אויביהם Jer. 20, 4.
אתן ביד אויביהם Jer. 20, 5.
וביד אויביהם Jer. 21, 7.
כיד אויביהם Jer. 34, 20. 21.
לפני אויביהם Jer. 49, 37.
מארצות איביהם Ez. 39, 27.
בשבי לפני איביהם Am. 9, 4.

מֵאֹיְבֵיהֶם
כי־שמחם יי מאויביהם 2 Chr. 20, 27
להנקם מאויביהם Esth. 8, 13.
ונוח מאויביהם Esth. 9, 16.
נחו בהם היהודים מאויביהם Esth. 9, 22.

אֵיבָה

ע״כ מן אֵיב, וכסמיכות אֵיבַת ופעמים אֵיבָתִי, ומכוון כמו נקויב [פייכדין], כלומר נורית ולית שונקף ונעלק קטטה. *sbst. f.* (constructivus nonnunquam אֵיבָתִי), *inimica.* LXX. ἐχθρά.

constr.:
אל תשמחי איבתי לי Mich. 7, 8.
ותרא איבתי Mich. 7, 10.

אֵיבָה

ע״כ מצורת אֵיב, כמו צֵידָה מן צַיִד, צֵרָה מן צַר וכדומה. ומכיון קנוקף וזכלף שעיפ וכריכ [פייכדעגן], נעלמוקו מופעני. עי׳ אֵבָה. *sbst. f.* (a v. אִיב laedere, violare), *inimicitia, odium*, cum nocendi cupiditate conjunctum. LXX: ἔχθρα.

בלא־איבה הדפו Num. 35, 22.

וְאֵיבָה

ואיבה ׀ אשית ביניך Gn. 3, 15.

בְּאֵיבָה

או באיבה הכהו Num. 35, 21.

אֵיבַת

constr.:
איבת עולם Ez. 25, 15.
היות לך איבת עולם Ez. 35, 5.

אָיַב

פעל גזיר כמו אֹכַל, לומר עשות מעשה קויב, שכיפ וכריכ [שכפייכדען], וכריפ סיו״ל נגיוזו כמו נקויב, קפ״פ שמקומו כיו״ל כף.
v. dnm. (a sbst. אֹיֵב), *tanquam inimicum agere*, inimicitias gerere, hostiliter insectari. *Jod* auditur; in אֹיֵב, quae est horum omnium origo, latet. LXX. ἐχθραίνειν, ἐχθρεύειν.

וְאֵיַבְתִּי

ואיבתי את־איביך Ex. 23, 22.

אֵבָה *v. s.* אֵיבָה

ע״כ מצורת אֵיב, כמו צֵידָה מן צַיִד, צֵרָה מן צַר וכדומה. ועכיו כמו צֵיבָה, כקבל נשמע עוד נכוסקפוף קרנעים, לפי המסורת נקודתו כקבל לפנכו, ותקנכל תמוכה ופף לשרש אִיב. *sbst.* (=אֵיבָה, quam ipsam formam quadraginta exemplaria suppeditant), quod exstat in dictione hac: אֳנִיּוֹת אֵבָה, navigia incursionis ho-

איך תאמרו אל־פרעה Jes. 19, 11.
כי־איך יחל Jes. 48, 11.
איך תאמרי לא נטמאתי Jer. 2, 23.
איך אשיתך בבנים Jer. 3, 19.
איך שדדנו בשנו מאד Jer. 9, 18.
איך תאמרו גבורים Jer. 48, 14.
איך נלכדה ששך Jer. 51, 41.
איך היתה לשמה Jer. 51, 41.
איך אבדת נושבת מימים Ez. 26, 17.
איך אתנך כאדמה Hos. 11, 8.
איך אתנך אפרים Hos. 11, 8.
איך ימיש לי לשובב Mich. 2, 4.
איך נדמיתה הלוא Ob. 1, 5.
איך נחפשו עשו Ob. 1, 6.
איך ׳ היתה לשמה Zeph. 2, 15.
איך תאמרו לנפשי Ps. 11, 1.
איך היו לשמה Ps. 73, 19.
איך נשיר את־שיר יי Ps. 137, 4.
איך שנאתי מוסר Prv. 5, 12.
ולאחד איך יחם Eccl. 4, 11.
איך יפל דבר Ruth 3, 18.

וְאֵיךְ

ואיך אמרת אחתי הוא Gn. 26, 9.
ואיך אעשה הרעה Gn. 39, 9.
ואיך נגנב מבית Gn. 44, 8.
ואיך ישמעני פרעה Ex. 6, 12.
ואיך ישמע אלי פרעה Ex. 6, 30.
ואיך אכרות־לך Jos. 9, 7.
ואיך אשא פני אל־ 2 Sam. 2, 22.
ואיך נאמר אליו 2 Sam. 12, 18.
ואיך נעמד אנחנו 2 Reg. 10, 4.
ואיך נהפכת לי Jer. 2, 21.
ואיך תתחרה את־ Jer. 12, 5.
ואיך נמלט אנחנו Jes. 20, 6.
ואיך ימות החכם Eccl. 2, 16.

אֵיכָה

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיכָהּ

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיכָהּ

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיכָהּ

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיל

ס״כ רקמ׳, ועכיכו גלילה וענילה ושלשול [דרעתען, וועלנען], וסוף כמו אוּל ע״ש. וכלף עם חֵיל, גֵּיל, שמכווכס הרקמון גלילה וענילה כידוע, וכן ניוני קיל בימכון הוס. והושלל בכווכה הוקת על הגנוכה והבע כמו קול, כלומר מוורו ושכום־מתכים קמון וקשור, וכן שרך בקרמי נהשלה ופת. הכגוכות קפרע נפרוסרוע.

vrb. primit. (= אוּל, cognat. vi formaque cum גֵּיל, חִיל), *volvere, torquere* (Gr. ἴλλω, εἴλω, εἰλέω, εἰλύω, ἑλίσσω), quae significatio transfertur ad *robur*, *primum: corporis*, *deinde animi*, ex perpetua earum duarum notionum apud Hebraeos necessitudine, id quod perspicitur ex duplici potestate vrbrr. חָשַׁר, חָזַק.

אֵיל

ס״כ ועכיכו כף וקומן תוקף וגבורה וכיוון וקיל [קרשפע], ולומס נקמוכתו לפלע עֵיָם מעכע עיים, וג״כ כיו״ל כרקס.

sbst. m., *robur, vis, potentia* (et forma et significatione vocabulo עֵיָם ab עיים consimile).

היריתי כגבר איך־אויל Ps. 88, 5.

אַיָל

סס וכך, ונסמיכות אֵיל, וכרכיס אֵילִים,

stilis, h. e. eorum, qui piraticam faciunt, quae cupiditate praedae ac rapinarum rapidissime ferun-tur. Plerique veterum naves de-siderii (ab אָבָה avere) intelligunt, quibus suffragari videtur Ara-maeus: אֵלְפָיָא דְּמִשְׁיַן מְנַהֲיָא h. e. naves rebus pretiosis, sicuti pomis *cupediis*que id genus, onustae. Judaeorum aliquot Ebe nomen loci esse conjiciunt.

חלפו עם־אניות אבה Job. 9, 26.

אִיּוֹב

ס״ע על עקל זכור, ושוף עזכוכו, ועכיכו סעשויב וסכוסס עקוד, הכפגע עלקגס ינון וקלי ענעות ועכגות מכזול ומסס קיכס וכוכקס.

n. pr. (ex similit. formae שִׁמְעוֹר), pr. plagis divinis casibusque ad-versis tanquam infeste petitus.

אַיִן

ע׳ אַיֵּה, כי סס נכון זכוכו, וכסס נזכרתיו אוֹד נכיכים אֲרוֹחַ, אַיֵּה, אַי, אַיֵּה כמו אַיֵּד, מֵאַיִן, ע״ש.

vid. vrb. אוּד, quae est communis vocabulorum supra positorum radix.

אַיִן

v. s. אַי *p.* 42.

אַיִן

v. s. אַי *p.* 42.

אַיִן

v. s. אַי *p.* 42.

אַיִן

עלת הטעם והיל קליכ אַיֵּה, ועכיכו סקדוסו והסעכלוף, עקר כך׳ יוכקו, ולעלת אַי כף־הזעלה. לפעמים יקובד ויעוב כף הזעלה ועף הדיוין יוזעקר, לו זעסיס עלע הקליעס והכליקס, כלי דיוין וזעלה, לו על־דרך הקול וקלסס נכף פכימי על זעלה, נעקר עיסיס הסוגיע. ובגזרע לידין ולילוע יזוע.

adv. (ex אַיֵּה litera una diminu-tum), *quo modo*. Coaluit ea vox ex duabus stirpibus, quas dicere consuevimus, pronominalibus: é, id quod est signum interrogatio-nis, et kĕ, kà rationis, collationis proportionisve nota. Interdum vis percontandi debilitatur ac plane infringitur, ita ut vel soli comparationi inserviat, vel lamen-tantis conquerentisque sit exclama-tio. Dicitur etiam nonnunquam cum quadam ironia, e. c. quomo-do ascenderem? idque genus enunciata interrogativa in simpli-citer negantia possunt dis-solvi.

כי־איך אעלה Gn. 44, 34.
איך תאמר אהבתיך Jud. 16, 15.
איך אלך ושמע שאול 1 Sam. 16, 2.
איך ידעת כי־מת 2 Sam. 1, 5.
איך לא יראת 2 Sam. 1, 14.
איך נפלו גברים 2 Sam. 1, 25. 27.
איך אתם נעצים 1 Reg. 12, 6.
איך שבת נגש Jes. 14, 4.
איך נפלת משמים Jes. 14, 12.

ראיתי את־האיל מנגח Dan. 8, 4.
ויבא עד־האיל Dan. 8, 6.
מגיע ׳ אצל האיל Dan. 8, 7.
ויך את־האיל Dan. 8, 7.
האיל אשר־ראית Dan. 8, 20.

בָּאַיִל

ולא־היה כח באיל Dan. 8, 7.

לָאַיִל

או לאיל תעשה Num. 15, 6.
או לאיל האחד Num. 15, 11.
בלולה בשמן לאיל האחד Nu. 28, 12.
ושלישית ההין לאיל Num. 28, 14.
ושני עשרנים לאיל תעשו Nu. 28, 20.
שני עשרנים לאיל האחד Num. 28, 28. 29, 9.
שני עשרנים לאיל Num. 29, 3.
לאיל האחד לשני האילם Nu. 29, 14.
לפר לאיל ולכבשים Num. 29, 37.
ואיפה לאיל Ez. 45, 24. 46, 7. 11.
ומנחה איפה לאיל Ez. 46, 5.
ולא־היה מציל לאיל Dan. 8, 7.

מֵאַיִל

לבד מאיל וצבי ויחמור 1 Reg. 5, 3.

constr.: אֵיל

כי איל מלאים הוא Ex. 29, 22.
ואת איל המלאים תקח Ex. 29, 31.
ויקרב את איל העלה Lev. 8, 18.
איל המלאים Lev. 8, 22.
איל אשם Lev. 19, 21.
מלבד איל הכפרים Num. 5, 8.
איל־צאן על־אשמתם Esr. 10, 19.

constr.: בְּאֵיל

באיל האשם ונסלח לו Lev. 5, 16.
באיל האשם Lev. 19, 22.

מֵאַיל

מאיל המלאים Ex. 29, 26. 27.
מאיל המלאים Lev. 8, 29.

pl.: אֵילִם, אֵילִם

ועדת אילם מאדמים Ex. 25, 5.
מכסה לאהל ערת אילם Ex. 26, 14.
ועדת אילם מאדמים Ex. 35, 7. 23.
ערת אילם מאדמים Ex. 36, 19.
אילם חמשה Num. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 83.
אילם שנים־עשר Num. 7, 87.
אילם ששים עתדים ששים Nu. 7, 88.
שבעה פרים ושבעה אילים Num. 23, 1. 29.
אילם שנים Num. 29, 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32.
להקשיב מחלב אילים 1 Sam. 15, 22.
ומאה אלף אילים 2 Reg. 3, 4.
שבעת־פרים ושבעה אילים 1 Chr. 15, 26.
פרים אלף אילים אלף 1 Chr. 29, 21.
אילים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
אילים מאה כבשים מאתים 2 Chr. 29, 32.
אילים ׳ תשעים וששה Esr. 8, 35.
שבעה־פרים ושבעה אלים Job. 42, 8
הבו לי׳ בני אלים Ps. 29, 1.
עם־קטרת אילים Ps. 66, 15.
שבעתי עלות אילים Jes. 1, 11.
מחלב כליות אילים Jes. 34, 6.
אילים כרים ועתודים Ez. 39, 18.
ושבעת אילים Ez. 45, 23.
הירצה י׳ באלפי אילים Mich. 6, 7.

pl. וְאֵילִים

ואילים עשרים Gn. 32, 15.
ואילם שנים תמימם Ex. 29, 1.
ואילם שנים יהיו עלה Lev. 23, 18.
ואילים בני־בשן ועתודים Dt. 32, 14
בפר בן־בקר ואילם שבעה 2 Chr. 13, 9.

לו אֵלִים, ומכוכיו ומעודוקיו יסמעפו לַסוקוק כנוק. ל׳ עכיכו עוסס ומוקף כף וקיל [קרשפע], ומוס סמיכות הכיכים אֵילֵי נקר׳, והכיכים אֵילִים לו אֵלִים, כלומר הגבוריס והכדיכים הזועים והקיכיכים. כ׳ הזעלה על עץ מקיפוקוק כלגר ניוכי וכוחי, ומוס אֵלִים, אֵלַי. ג׳ הזעלה לקיל נעל־הקכיכים לגר לו עוסס ועוו ונקכיו יכנף [ווידדעך]. ד׳ סזעלה על־דבר נחלות הככין, לגר כדמות קכן קיל לו, לו לגר על־מנק הכיע יסיס [וועכב־זעיכן], וכפרע לכקכו אֵיל נככין וקיל זס קילן נפרוערוע.

n. m. (constr. אֵיל, pl. אֵילִים, אַלִּים), significatione multis modis translata: 1) robur, potentia, pr. firmitas, a *torquendo*, propter pectus *toris* luxurians vel corpus *lacertis* expressum, hinc concre-tive de validis et potentibus, vel-uti אֵילֵי Qeri 2 Reg. 24, 15.; 2) transl. arbos, robore insignis ra-misque implexa, gr. δρῦς, propter lignum quercus durissimum, unde pluralis defect. אֵלִים, אֵלֵי, v. in-fra; 3) transl. aries, propter ro-bur masculum potentiamque in cornubus nodosis, distortis atque asperis positam; 4) in sermone architectonico, de parietis in imo prominentia, specie cornuum arie-tinorum, de quo termino v. infra. LXX. ἰσχυρός, ἡγούμενος, θεός (θεοί), θηρία τετράποδα; κριός.

וירא והנה־איל אחר Gn. 22, 13.
איל תמים מן־הצאן Lev. 5, 15. 18.
איל־אחד כבשי־אחד Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
שנים איל אחד Num. 28, 27.
בן־בקר אחד איל אחד Num. 29, 2. 8.
פר אחד איל אחד Num. 29, 36.
והנה ׳ איל אחד Dan. 8, 3.

וְאַיִל

ואיל משלש Gn. 15, 9.
ואיל לעלה תמימם Lev. 9, 2.
ואיל לעלה Lev. 16, 3.
ואיל אחד לעלה Lev. 16, 5.
ואיל־אחד תמים Num. 6, 14.
שנים ואיל אחד Num. 28, 11. 19.
ואיל מן־הצאן Ez. 43, 23. 25.
ואיל תמים Ez. 46, 4.

וְאַיִל

ושור ואיל לשלמים Lev. 9, 4.
פר־ואיל במזבח Num. 23, 2. 4. 14. 30.
וששת כבשים ואיל Ez. 46, 6.

הָאַיִל

ויקח את־האיל Gn. 22, 16.
ואת־האיל האחד Ex. 29, 15.
על־ראש האיל Ex. 29, 15.
ושחטת את־האיל Ex. 29, 16.
ואת־האיל תנתח Ex. 29, 17.
והקטרת את־כל־האיל Ex. 29, 18.
ולקחת את האיל השני Ex. 29, 19.
על־ראש האיל Ex. 29, 19.
ושחטת את־האיל Ex. 29, 20.
ולקחת מן־האיל Ex. 29, 22.
את־בשר האיל Ex. 29, 32.
על־ראש האיל Lev. 8, 18.
ואת־האיל נתח לנתחיו Lev. 8, 20.
ויקטר משה את־כל־האיל Lev. 8, 21
ויקרב את־האיל השני Lev. 8, 22.
על־ראש האיל Lev. 8, 22.
את־השור ואת־האיל Lev. 9, 18.
ומן־האיל האליה Lev. 9, 19.
ואת־האיל יעשה Num. 6, 17.
הזרע בשלה מן־האיל Num. 6, 19.
את־הצבי ואת־האיל Dt. 12, 22.

Digitized by Google

פרים־שבעה ואילים
2 Chr. 29, 21. שבעה
Ez. 27, 21. ואילים ועתודים
pl. הָאֵילִם
Ex. 29, 3. ואת שני האילם
Ex. 39, 34. ערת האילם המאדמים
Lev. 8, 2. ואת שני האילים
Nu. 29, 14. לאיל האחד לשני האילם
2 Chr. 29, 22. וישחטו האלים
בְּאֵילִים
Ps. 114, 4. ההרים רקדו כאילים
Ps. 114, 6. ההרים תרקדו כאילים
Jer. 51, 40. כאילים עם־עתודים
לָאֵילִים
Num. 29, 18. לאילם ולכבשים 21. 24. 27. 30. 33.
Ez. 34, 17. לאילים ולעתודים
constr.: אֵילֵי, וְאֵילֵי
Gn. 31, 38. ואילי צאנך לא אכלתי
Jes. 60, 7. אילי נביות ישרתונך

II. אֵיל

ג'ו וכנוי נקבית־סמכנה, ונמצא נכנין הניח, ופתוכו דמות־גיל או כקוות של גיל נקכניו, וסוף לפי דעת קנת עמוד וכניב, לדעת לקניס עווס וסומכס [פַּסְקָמַע], ולפקיס עשנוס וסלוסס כדמות עפקס עפוקר ויוסף ופסודר פעל הפתק, ופין הכרע לכולם. וכנין לפתכו כותל־הקיטון ופין וקיר המבוך נכוקב הקיר ונפניו, או פנק־סכותל ופני־סיקין, עשרשו אֵיל.

vocab. architecturae proprium. Alii projecturam parietis in imo prominentis, pavimento paulo elatiorem intelligunt; alii columellas muro vel postibus adpactas, extra perpendiculum parietis prominentes cornuum arietinorum instar. Hieronymus: „παραστάσεις (sic vertit Symm.), *quas nos circumstantias possumus dicere*, אילים, *quae Aquila interpretatus est κρίωμα et nos in frontes vertimus.*“ Collatis locis Hebraicis, colligitur, parietem sic dici, qui est propter introitum, sive atrii frontem h. e. *κρίωμα*, vel propter formam vel propter robur.

Ez. 40, 14. ואל־איל החצר
Ez. 40, 16. ואל־איל תמרים
הָאֵיל
1 Reg. 6, 31. האיל מזוזות חמשית
constr.: אֵיל
Ez. 41, 3. וימד איל־הפתח
pl.: אֵילִים
Ez. 40, 14. אילים ששים אמה
הָאֵילִים
Ez. 40, 49. ועמדים אל־האילים
Ez. 41, 1. וימד את־האילים
בְּאֵילִים
Ez. 40, 38. באילים השערים
לָאֵילִם
Ez. 40, 10. ומדה אחת לאילם
pl. c. suff.: אֵילָיו
Ez. 40, 24. ומדד אילו ואילמו
Ez. 40, 26. ואחד מפו אל־אילו
Ez. 40, 31. 34. ותמרים אל־אילו
וְאֵילָיו
Ez. 40, 9. ואילו שתים אמות
Ez. 40, 21. ואילו ואלמו היה
Ez. 40, 29. 33. ותאו ואלו ואלמו
Ez. 40, 37. ואילו לחצר החיצונה
אֵילַיהֶם
Ez. 40, 16. ואל אלהמה

III. אֵיל

ג'ו נקנון ופלס [קייכע] ופקר [פַּסְלַמְע], או לקילון ופילוכים [פּעראַנינמע] ניקוסס הקנון ניעד ופצל ופצק, כמו קיל־פקון, כפצר הפתיקו הפ' וקניס.

והמוכנת אלו כפי הכרפס אֵיל.

nomen commune, ut videtur, plurium arborum, quae sunt firmitate ac perennitate eximiae. In n. p. אֵיל fort. coll. de nemore vel arbusto. Aram. מֵיכַּר אֵילָנָא, quo vocabulo targumista magna nimis licentia in n. pr. utitur. Al: ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς φαράν.

Gn. 14, 6. *constr.:* עד איל פארן
אֵל

ג'ו נסמיכות אֵל, אֵלֵי נשמות עצמיים פעלייס, וזוס כמו אֵיל נסמיכות אֵיל, כלומר עס כינוני, על פלס פת וגר מצפת אֵיל כמו אוב. ודניכו: ל' נבור קיל וקניר לקפל וקיס נבורס נעל־כס וכן־עצמס [פעלל], כמו לל־נויס, סרנון מכלל הגויס, שנקמר מכנובדנצר, וכן אֵלִים וכן אֵלֵי כלי יוד לו ניוד ◦ ג' כנוי לפצ"ת נעל־סכס וספוסן, לקניר ומוצל נכוקו המבל, וכלקף עס לללסיס ולללסי נתכוכת שרשו, ויקשר לל לללסי יפראל לל־לללסיס לל לללים לו הקל נסילועס לסוכות על לללסי כפצת והפס כויס. וכקשר לנוב עס עולם וזדי עליון וקי־סלל, וכני־לללים כמו נני־לללסיס. ג'על דרך מופצתי סכתס על כך וועו כמו ניס לקל ידי וכן נשמות פרעייס לנוב ◦ ונקקיבת שרשו נרקס שקין ספרס נין אֵל, אֵיל, אֵיל נמכוון רקפ', כמו אלף כאלף מסך מנדיל נין שֵׁשׁ, שֵׁישׁ, שֵׁשׁ, וסכסמך אֵל־ נפ"ס כמו נאלף יֵשׁ־ מן יַשׁ, עי' אֵלֶּה, אֵלֶּה.

sbst. m. (constr.: אֵלֵי, אֵל in n. pr.) 1) *robustus*, potens, fortis (a verb. אוּל = אָיַל, sicut מָיַת a מוּת): a) heros, princeps, non a praecidendo, sed a valendo, e. c. אֵל גּוֹיִם (de Nebukadnessare) h. e. gentium vi manuque victor. b) Deus, propter naturam praepotentem atque excellentem, praefixo artic. הָאֵל, omnium rerum Praepotens, Omnipotens, אֵל similibusque in dictionibus: commentitiis et fictis Diis omnibus vi potentiaque superior, qua vocabuli origine factum est, ut synagoga inter Elohim et Jehova sic discerneret, ut illud potentiam vindicemque scelerum justitiam, hoc misericordiam gratiamque significare diceret. 2) abstr. potestas, facultas, in dictione hac: יֶשׁ (אֵין) לְאֵל יָדִי, est in facultate manus meae, est penes me potestas. אֵל, אֵיל, אֵיל non magis differunt, quam שֵׁישׁ, שֵׁשׁ

Gn. 14, 20. וברוך אל עליון
Gn. 14, 22. אל עליון קנה שמים
Gn. 16, 13. אתה אל ראי
Gn. 17, 1. אני־אל שדי התהלך לפני
Gn. 21, 33. בשם יי אל עולם
ויקרא־לו אל אלהי ישראל
Gn. 33, 20. ויקרא למקום אל בית־אל
Gn. 35, 7. אני אל שדי פרה ורבה
Gn. 35, 11. אל שדי נראה־אלי בלוז
Gn. 48, 3. אנכי יי אלהיך אל קנא
Ex. 20, 5. יי ◦ יי אל רחום וחנון
Ex. 34, 6. אל קנא הוא
Ex. 34, 14. אל נא רפא נא לה
Num. 12, 13. אל אלהי הרוחת
Num. 16, 22. מה אקב לא קבה אל
Num. 23, 8. לא איש אל ויכזב
Num. 23, 19. אל מוציאם ממצרים
Num. 23, 22. מה־פעל אל
Num. 23, 23. נאם שמע אמרי־אל
Num. 24, 4. אל מוציאו ממצרים
Num. 24, 8. מי־אל בשמים ובארץ
Dt. 3, 24. אש אכלה הוא אל קנא
Dt. 4, 24. כי אל רחום יי אלהיך
Dt. 4, 31. כי אנכי יי אלהיך אל קנא
Dt. 5, 9. כי אל קנא יי אלהיך
Dt. 6, 15. אל גדול ונורא
Dt. 7, 21. אל אמונה ואין עול
Dt. 32, 4. ואין עמו אל נכר
Dt. 32, 12. ותשכח אל מחללך
Dt. 32, 18. הם קנאוני בלא־אל
Dt. 32, 21. כי אל חי בקרבכם
Jos. 3, 10. אל ◦ אלהים יי אל ◦ אלהים ◦ יי
Jos. 22, 22. אל־קנוא הוא לא־ישא
Jos. 24, 19. כי אל דעות יי
1 Sam. 2, 3. כי מי־אל מבלעדי יי
2 Sam. 22, 32. כי־לא־כן ביתי עם־אל
2 Sam. 23, 5. אנשי בית־אל
Esr. 2, 28. כי אל־חנון ורחום אתה
Neh. 9, 31. ובית־אל ובנתיה
Neh. 11, 31. אולם אני אדרש אל־אל
Job. 5, 8. אם־אתה תשחר אל־אל
Job. 8, 5. כן ארחות כל־שכחי אל
Job. 8, 13. הן־אל לא ימאס־תם
Job. 8, 20. ומוד־יצדק אנוש עם־אל
Job. 9, 2. ובמחות למרגיזי אל
Job. 12, 6. והוכח אל־אל אחפץ
Job. 13, 3. ותגרע שיחה לפני־אל
Job. 15, 4. כי־תשיב אל־אל רוחך
Job. 15, 13. כי־נטה אל־אל ידו
Job. 15, 25. יסגירני אל אל עויל
Job. 16, 11. וזה מקום לא־ידע אל
Job. 18, 21. למה תרדפני כמו־אל
Job. 19, 22. מבטנו ירשנו אל
Job. 20, 15. ואמרת מה־ידע אל
Job. 22, 13. ומוד־יצדק אנוש עם־אל
Job. 25, 4. חי־אל הסיר משפטי
Job. 27, 2. הצעקתו ישמע ◦ אל
Job. 27, 9. אורה אתכם ביד־אל
Job. 27, 11. זה ◦ חלק־אדם רשע ◦ עם־אל
Job. 27, 13. ומה אפשה כי־יקום אל
Job. 31, 14. כי־פחד אלי אידו אל
Job. 31, 23. אל ידפנו לא־איש
Job. 32, 14. רוח־אל עשתני
Job. 33, 4. כי־באחת ידבר־אל
Job. 33, 14. הן־כל־אלה יפעל־אל
Job. 33, 29. אף־אמנם אל לא־ירשיע
Job. 34, 12. להלך אל־אל במשפט
Job. 34, 23 כי אל־אל האמר נשאתי
Job. 34, 31. אף־שוא לא־ישמע אל
Job. 35, 13. הן־אל כביר ולא ימאס
Job. 36, 5. הן־אל ישגיב בכחו
Job. 36, 22. הן־אל שגיא ולא נדע
Job. 36, 26. ירעם אל בקולו נפלאות
Job. 37, 5. מנשמת־אל יתן־קרח
Job. 37, 10. והתבונן ◦ נפלאות אל
Job. 37, 13. כי ילדו אל־אל ישוער
Job. 38, 41. הוא ראשית דרכי־אל
Job. 40, 19. כי ◦ לא אל־חפץ רשע
Ps. 5, 5. אמר בלבו שכח אל
Ps. 10, 11. אל נשא ידך
Ps. 10, 12. שמרני אל כי־חסיתי בך
Ps. 16, 1. כי־תענני אל
Ps. 17, 6. מספרים כבוד־אל
Ps. 19, 2. אל־הכבוד הרעים
Ps. 29, 3. יי אל אמתי
Ps. 31, 6. צדקתך ◦ כהררי־אל
Ps. 36, 7. אל־אל שמחת גילי
Ps. 43, 4. אל ◦ אלהים יי
Ps. 50, 1. חסד אל כל־היום
Ps. 52, 3. גם־אל יתצך לנצח
Ps. 52, 7. ישמע ◦ אל ◦ ויענם
Ps. 55, 20. ואמרו איכה ידע־אל
Ps. 73, 11. עד־אבוא אל־מקדשי־אל
Ps. 73, 17. שרפו כל־מועדי־אל
Ps. 74, 8. השכח חנות אל
Ps. 77, 10. ולא ישכחו מעללי־אל
Ps. 78, 7. ולא־נאמנה את־אל רוחו
Ps. 78, 8. ויכסר־אל בלבבם
Ps. 78, 18. אמרו היוכל אל
Ps. 78, 19. ושבו ושחרו־אל
Ps. 78, 34. וישובו ויכסו אל
Ps. 78, 41. וענפיה ארזי־אל
Ps. 80, 11. לא־יהיה בך אל זר
Ps. 81, 10. אלהים נצב בעדת־אל
Ps. 82, 1. ואל־תשקוט אל
Ps. 83, 2. ירננו אל־אל חי
Ps. 84, 3. אל־רחום וחנון
Ps. 86, 15. אל נערץ בסוד־קדשים
Ps. 89, 8. ומעולם עד־עולם אתה אל
Ps. 90, 2. אל־נקמות יי אל נקמות
Ps. 94, 1. כי אל גדול יי
Ps. 95, 3. אל נשא היית להם
Ps. 99, 8. ויכסר־אל בישימון
Ps. 106, 14. שכחו אל מושיעם
Ps. 106, 21. כי־המרו אמרי־אל
Ps. 107, 11. אל ◦ יי ויאר לנו
Ps. 118, 27. מה־יקרו רעיך אל
Ps. 139, 17. חקרני אל ודע לבבי
Ps. 139, 23. רוממות אל בגרוגם
Ps. 149, 6. הללו־אל בקדשו
Ps. 150, 1. וקראת שמו עמנו אל
Jes. 7, 14. מלא־רחב ארצך עמנו אל
Jes. 8, 8. כי עמנו אל
Jes. 8, 10. אל גבור אבי־עד
Jes. 9, 5. אל־אל גבור
Jes. 10, 21. הנה אל ישועתי אבטח
Jes. 12, 2. ממעל לכוכבי־אל
Jes. 14, 13. ואל־מי תדמיון אל
Jes. 40, 18. לפני לא־נוצר אל
Jes. 43, 10. ואני־אל
Jes. 43, 12. מי־יצר אל
Jes. 44, 10. אף־יפעל־אל וישתחו
Jes. 44, 15. אך בך אל ואין עוד
Jes. 45, 14. אכן אתה אל מסתתר
Jes. 45, 15. אל־אל לא יושיע
Jes. 45, 20. מבלעדי אל־צדיק
Jes. 45, 21. כי אני־אל ואין עוד
Jes. 45, 22. ישכרו צורם ויעשהו אל
Jes. 46, 6. כי אנכי אל
Jes. 46, 9. מבית אל מבטחם
Jer. 48, 13. כי אל גמלות יי
Jer. 51, 56. אל־אל בשמים
Thr. 3, 41. כקול אל־שדי בדברך
Ez. 10, 5. ותאמר אל אני
Ez. 28, 2. ואתה אדם ולא־אל
Ez. 28, 2. 9. ביד אל גרים
Ez. 31, 11. ויתגדל על־כל־אל
Dan. 11, 36. ועל אל אלים
Dan. 11, 36. בני אל־חי
Hos. 2, 1. כי אל אנכי ולא־איש
Hos. 11, 9. עד רד עם־אל
Hos. 12, 1. כי אתה אל־חנון
Jon. 4, 2. מי־אל כמוך נשא עון
Mich. 7, 18. אל קנא ונקם יי
Nah. 1, 2. וישלח בית־אל
Zach. 7, 2. חלו־נא פני־אל
Mal. 1, 9. הלוא אל אחד בראנו
Mal. 2, 10. ובעל בת־אל נכר

וְאֵל

Gn. 28, 3. ואל שדי יברך אתך
Gn. 43, 14. ואל שדי יתן לכם רחמים
Job. 23, 16. ואל הרך לבי
Job. 34, 5. ואל הסיר משפטי
Ps. 7, 12. ואל זעם בכל־יום
Ps. 78, 35. ואל עליון גאלם

Digitized by Google

הָאֵל
Gn. 31, 13. אנכי האל בית־אל
Gn. 46, 3. אנכי האל אלהי אביך
Dt. 7, 9. האל הנאמן שומר הברית
Dt. 10, 17. האל הגדל הגבר והנורא
2 Sam. 22, 31. האל תמים דרכו
2 Sam. 22, 33. האל מעזי חיל
2 Sam. 22, 48. האל הנתן נקמות לי
Neh. 1, 5. 9, 32. האל הגדול
Ps. 18, 31. האל תמים דרכו
Ps. 18, 33. האל המאזרני חיל
Ps. 18, 48. האל הנותן נקמות לי
Ps. 68, 20. האל ישועתנו סלה
Ps. 68, 21. האל לנו אל למושעות
Ps. 77, 15. אתה האל עשה פלא
Ps. 85, 9. אשמעה מה־ידבר האל
Jes. 42, 5. כה־אמר האל
Jer. 32, 18. האל הגדול
Dan. 9, 4. האל הגבור והנורא
cum h int.: הָאֵל
Job. 8, 3. האל יעות משפט
וְהָאֵל
Jes. 5, 16. והאל הקדוש נקדש
בְּאֵל
Ex. 6, 3. ואל־יעקב באל שדי
בָּאֵל
Dt. 33, 26. אין כאל ישורון
Job. 40, 9. ואם־זרוע כאל לך
לָאֵל
Gn. 35, 1. לאל הנראה אלך
Gn. 35, 3. לאל העונה אתי
Job. 13, 8. אם־לאל תריבון
Job. 21, 14. וידאמרד לאל סור
Job. 22, 17. האמרים לאל סור ממנו
Job. 31, 28. כי־כחשתי לאל ממעל
Job. 33, 6. הן־אני כפיך לאל
Job. 34, 10. חלילה לאל מרשע
Job. 34, 37. וירב אמריו לאל
Ps. 57, 3. לאל גמר עלי
לְאֵל
Gn. 14, 18. והוא כהן לאל עליון
Gn. 14, 19. ברוך אברם לאל עליון
Gn. 31, 29. יש־לאל ידי לעשות
Ex. 34, 14. לא תשתחוה לאל אחר
Dt. 28, 32. ואין לאל ידך
Neh. 5, 5. ואין לאל ידינו
Prv. 3, 27. בהיות לאל ידיך לעשות
Mich. 2, 1. כי יש לאל־ידם
Ps. 42, 3. לאלהים לאל חי
Ps. 42, 9. תפלה לאל חיי
Ps. 42, 10. אומרה ׀ לאל סלעי
Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר
Ps. 81, 10. לאל נכר
Ps. 136, 26. הודו לאל השמים
Jes. 44, 17. ושאריתו לאל עשה
הָאֵל
Job. 13, 7. הלאל תדברו עולה
Job. 21, 22. הלאל ילמד־דעת
Job. 22, 2. הלאל יסכן־גבר
מֵאֵל
Gn. 49, 25. מאל אביך ויעזרך
Job. 20, 29. נחלת אמרו מאל
Job. 35, 2. אמרת צדקי מאל
Ps. 104, 21. ולבקש מאל אכלם
שְׁאֵל
Ps. 146, 5. שאל יעקב בעזרו
cum suff.: אֵלָי
Ex. 15, 2. זה אלי ואנוהו
Ps. 18, 3. אלי צורי אחסה־בו
Ps. 22, 2. אלי אלי למה עזבתני
Ps. 22, 11. מבטן אמי אלי אתה
Ps. 63, 2. אלהים ׀ אלי אתה
Ps. 68, 25. אלי מלכי בקדש
Ps. 89, 27. אלי וצור ישועתי
אמר אלי אל־תעלני Ps. 102, 25
אמרתי לי׳ אלי אתה Ps. 140, 7.
כי אלי אתה Jes. 44, 17.

pl.: בְּאֵלִם, אֵלִים
רעל אל אלים ידבר Dan. 11, 36.
משתו יגורו־אילים Job. 41, 17.
ידמה לי׳ בבני אלים Ps. 89, 7.
מי־כמכה ׀ באלם י׳ Ex. 15, 11.
pl. constr.: אֵילֵי
אילי מואב יאחזמו רעד Ex. 15, 15.
אילי הצדק Jes. 61, 3.
ואת־אילי הארץ לקח Ez. 17, 13.
ידברו־לו אילי גבורים Ez. 32, 21.

אַיִל
שם עומעמי, לשאקל נכויי־כנלים, וכנוי מן אַיָל הקיצי, כמו צְבִי מן צָבִי. ועכיכו לשל הנר [ווילדער ווידדעל], כלומר לשון כח וקוק, לכן לרוב הוא כמו נבי, בשפת כוש הילא נמ׳ [הירט], ויבדיל ס״כ נין וכל וקנקם נכנוי. והיקש לילם ולילת לנקנה [היכלין].
sbst. epic. (ad exemplum et regulam form. קַטָל) pr. aries ferus s. sylvestris, ita ut sit vi intensiori ad אַיָל referendum, sicuti צְבִי ad צָבִי. Plerumque de *cervo* dicitur, propter robur ex agilitate et velocitate conspicuum. Posterius de sexu femello usus formarum אַיֶלֶת, אַיָלָה percrebruit.
איל וצבי ויחמור Dt. 14, 5.

בְּאַיָל
כאיל תערג על Ps. 42, 2.

בְּאֵיל
אז ידלג כאיל פסח Jes. 35, 6.

וְכָאֵיל
יאכלנו כצבי וכאיל Dt. 12, 15.
יחדו כצבי וכאיל Dt. 15, 22.

pl.: הָאֵילִים
Cant. 2, 9. 17. 8, 14. או לעפר האילים
בְּאֵילִים
Thr. 1, 6. היו שריה כאילים

אַיָלָה
ס״כ נויל־ אַיָל, ונקמיכות אַיֶלֶת, ונכיכי אַיָלוֹת, ונקמיכות אַיָלוֹת. וסולקו נניס [סיכלין, הירט־קוה], כמו קילת נשלה; וסיל תוקר בקשת מן ויעלת נועם מן ידילוקם וקמידוקם נעימותם וקניכוקם של קים פלוו. וסוקשל סוס על נועם הנוקר והשקר, כפי הכרקם נשם מזיכיי וסומידם קילת משקר, וכי כן נגמרת קיילקת דשקרת.
sbst. f. (a masc. אַיָל), constr. אַיֶלֶת, cerva, v. c. אַיֶלֶת הַשַּׁחַר cervae agri, quae propter teneritatem, mansuetudinem formaeque elegantiam imago sunt mulieris venustae atque amabilis. Hinc etiam אַיֶלֶת הַשַּׁחַר de primo mane, a primis illucescentis aurorae radiis, clari praenuncia solis, gemarice אַיְלְתָּא הְשַׁחְרָא, qua in dictione plerique veterum אַיֶלֶת pro אֲיָלוּת dictum censuerunt. In his Menahem ben-Saruq, Alexandrini, Symmachus, Targumista, Ibn-Ezra (עֲלוּת הַשַּׁחַר) aliique. Qimchi stellam matutinam intelligit.
Gn. 49, 21. נפתלי אילה שלחה
constr.: אַיֶלֶת
Prv. 5, 19. אילת אהבים
Jer. 14, 5. כי גם־אילת בשדה
Ps. 22, 1. על־אילת השחר
pl.: אֲיָלוֹת
Job. 39, 1. חלל אילות תשמר

קול ׀ יי׳ יחולל אילות Ps. 29, 9.
pl.: בְּאֲיָלוֹת
משוה רגליו כאילות 2 Sam. 22, 34.
משוה רגלי כאילות Ps. 18, 34.
pl.: בַּאֲיָלוֹת
וישם רגלי כאילות Hab. 3, 19.
constr. pl.: בְּאַיְלוֹת
Cant. 2, 7. 3, 5. או באילות השדה

אֵילוּת
ס״כ משמעי מן אַיָל, ועכיכו קנון ולימוף סכיוקות, לומר כח וגבורם ניסם סקנון. וכיקם שמורקמו כנדל מן אַיָל.
sbst. f. (forma abstract. vocabuli אַיָל), virium quasi comprehensio, facultatum omnium complexus. Trg. תוּקְפָא.
cum Suff.: אֵילוּתִי
אילותי לעזרתי חושה Ps. 22, 20.

אַיָלוֹן
שם לעיר, לומר מעון לילים, ושכיו לול.
n. pr. urbis, cervorum habitatio (ortum ex אַיָל).

אֵילוֹן
שם לעיר, לומר מקום סלילים, ושכיו אַיָל
n. pr. urbis, quercetum, locus quercubus consitus (rad. אָיַל).

אֵלָם, אַיְלָם
שם נגור מן אַיָל, והכיכים אֵילַמִּים, אֵילְמוֹת, ופעמים נלף יו״ד אֵלָם, ונקשר לרוב עם אֵילִים, ומכוונו מסדרונם של לול [ווייטען־הַלְלֶע], ונכדל מן לולם שהוא מסדרונם לפנים [פַּאַרהַלְלֶע], וימים הם׳ ניון המוקריי, כלשר נשמוע סרנה. ולפי דעת לקדים ימים נדלף עם אוּלָם, שרשו לול.
sbst. m. (etiam defect. אֲלָם, pl. אֵילַמִּוֹת, אֲיַלַמִּים), *porticus lateralis*, div. ab אוּלָם vestibulum i. e. porticus aedificii *anterior*, gloss. hebr. בֵּית־הַשַּׁעַר. Alii et אוּלָם et אֵילָם non discernunt. Subest radix אַיָל, *κρίωμα*, projectura, maxime lateralis (Seitenvorsprung).
cum suff.: וְאֵלַמּוֹ
ואילו ואלמו Ez. 40, 21.
וְאֵילַמּוֹ
וחלונו ואילמו Ez. 40, 22.
ואילמו לפניהם Ez. 40, 22.
ומדד אילו ואילמו Ez. 40, 24.
שבעה עלותו ואילמיו Ez. 40, 26.
ואילו ואלמו כמדות האלה Ez. 40, 29.
ואילמו אל־חצר החיצונה Ez. 40, 31.
ותאו ואלו ואלמו Ez. 40, 33.
ואלמו לחצר החיצונה Ez. 40, 34.
תאו אלו ואלמו Ez. 40, 36.
וּלְאֵילַמּוֹ
לו ולאילמו סביב Ez. 40, 25.
וחלונות לו ולאלמו Ez. 40, 29.
וחלונות לו ולאלמו Ez. 40, 33.
pl.: וְאֲלַמּוֹת
ואלמות סביב ׀ סביב לְאֲלַמּוֹת Ez. 40, 30.
וכן לאלמות Ez. 40, 16.

אֵילָן
ס״ן קיקי, נגור מן אַיָל נסופיי כ׳, ומכוונו עץ, וכי אַיֶלֶת נעניי משכש סוס. ושקר ילמיו שמשורש לנן, לין הכרע לסס.
sbst. m. aram., *arbor*, a radice אַיָל, unde et אֵילָה Hebraeorum, adjecto *an* formativo. Stirps verbalis est grammaticorum trivialium commentum.
Dan. 4, 7. ואלו אילן בגוא ארעא
def.: אֵילָנָא
גדר אילנא וקצצו ענפוהי Dan. 4, 11.
אילנא די חזית Dan. 4, 17.
עקר שרשוהי די אילנא Dan. 4, 23.
רבה אילנה ותקף Dan. 4, 8.

אֵילַת
שם ע״מ וכמקם נ״כ אֵילוּת, ועכיכו כמו אֵילוּת, וסוף שם לעיר קופיי לו מפרניי נלמון סיס מוכיי של יס סוף.
n. pr. urbis Idumaicae ad sinum Aelaniticum sitae (quae alias vocatur אֵילוּת), fortasse pro אֵילוּת.

אִים

פעל עתיקי וכוזן, לד״ק כמו עָיַם שמכו עָיֵם, וכלקף לפוס ריסעף עם חָיַם. וסולקף ענין כולם סיוף כרנו, לגיוס וכסילם כלנול וועווע, נסיסם וכעיסם לגיוס וסעיכם [בעווענע ויין, עקכען], ווסוס פשקלם על כמלוף וקצוי לכוריוף וכורלוף, וכגמרף כגול סוס אֵים בפיעל.
rad. pervetus atque inus. (= עָיַם unde עֵיֶם, et חִיל), vehementer commoveri, tumultuose agitari, id quod translate dicitur de animi agitationibus vehementioribus, quibus homo terribilis fit ac formidolosus.

אֵים
ס״ק זיכיי, ולנקנם אֵימָה, ועכיכו מר כעכן וכולף, כלשר נרלף מפשרש. וסמעתיקים לְיוּמף מלשון לוּמף לין לסס סכרע.
adj. (f. אֵימָה), terribilis, formidolosus. Non cohaeret cum nomine אוּמָּה.
masc.: אֵים
Hab. 1, 7. אים ונורא הוא
fem.: אֵימָה
Cant. 6, 4. 10. אימה כנדגלות
אֵמִים, אֵימִים
שם רכוי מהיקיד אֵים לו אֵים כפי סנרלף, לפן לפי לקרים מן אֵימָה, ועכיכו ק׳ כולקוף ועכן. כ׳ ככוי לע״ז כמו מפלנת מן פלן ודקלף נתקנוס. כ׳ שם ליושבי על־קוף לרכון ניימים הרלקוכים לפל רנפ, והם כנעניים מעמים כושכים לפר טולים היו, וקכונקם כמו רפלים עכקים ומווסים.
sbst. plur. (s. אֵים, sec. alios אֵימָה), 1) terror, formido; 2) idola, quae sunt religiose colentium formidines. 3) *n. pr.* populi antiquissimi ad litus Arnonis prope Rabbam urbem in Moabitide habitantis, qui inter terrae Canaaniticae aborigines refertur.
Dt. 2, 11. יקראו להם אמים
Job. 20, 25. יהלך עליו אמים

הָאֵימִים
Gn. 14, 5. האימים בשוה קריתים
Dt. 2, 10. האמים לפנים ישבו בה

וְהָאֵימִים
Jer. 50, 38. ובאימים יתהללו
pl. c. suff.: אֵימֶיךָ
Ps. 88, 16. נשאתי אמיך אפונה

אֵימָה
ס״כ נסמן לימף ונכניס לימוף, ועכיכו ילוע.

Digitized by Google

subst. f. (ad exemplum אֵימָה, אֵיבָה), *terror*, *formido*.

אימה חשכה גדלה Gn. 15, 12.
ומחדרים אימה Dt. 32, 25.
הוד נחרו אימה Job. 39, 20.
סביבות שניו אימה Job. 41, 6.
לבך יהגה אימה Jes. 33, 18.

בְּאֵימָה

כי באימה עליהם Esr. 3, 3.

cum h finis: אֵימָתָה

אימתה ופחד Ex. 15, 16.

constr.: אֵימַת

נהם ככפיר אימת מלך Prv. 20, 2.

cum suff.: אֵימָתִי

את־אימתי אשלח לפניך Ex. 23, 27.
הנה אימתי לא תבעתך Job. 33, 7.

וַאֵימָתְךָ

ואימתך אל־תבעתני Job. 13, 21.

אֵימָתְכֶם

וכי־נפלה אימתכם עלינו Jos. 2, 9.

וַאֵימָתוֹ

ואימתו אל־תבעתני Job. 9, 34.

pl.: וַאֵימוֹת

ואימות מות נפלו עלי Ps. 55, 5.

אַיִן

v. s. אַי *p.* 42.

אָיִן

v. s. אַי *p.* 43.

אַיִן

v. s. אַי *p.* 43.

אִית

פעל ליקוי ועתיקי, לפי-עניי נשפע קודש כפי נגוזיו אֶהְיֶה או אֶהְיֶנּוּ, ועניניו מדידה ומכיס ספיקים וכפיקה [נִפְעָלְנוּ, מעמסנו], וכן נשפע מניכים או נפעית הנעל לפי לשון מדידה. וכשלש נלשון נמדת הנשא אִתִּי, אותי כנדף עם מְתֻדָּה, כתכונתו המוסרית, כמו אין אתו יכולים לעמוד עַל־אוֹתוֹ שָׁלְדוֹ, כלומר על־מדה ומכונה שלו, וכן אִתִּי כמו מכונה ומדה, ל"מ אוֹתִי שֶׁל־אֱלֹהִים כמו מדת שלהים וכדומה.

verb. prim. atque obsoletum, cujus solummodo perpauca quaedam derivata exstant: *metiri*, *computare*, *ratiocinari* (coptice: ⲟⲡ) Hinc hebraice אַיֶּמֶת (אֵמָה), mensurae nomen notissimae; אִתִּי et אוֹתִי gemarice, *mensura*, *ratio*, indoles.

אֵימָה, אֵמָה

ל"נ משרש אֵיךְ, על משקל קימה, קיכה, ועניניו שם למדה מה כיוצ, דומה לנת כלח, ולפ כידוע מענך מפסוקים עשרה עומר והיל עשיריה קמר, ולעי סע'וקנים לו נ' מקום. נשפע מניכית אַיְפִי כמו קיפה:

sbst. f. (a verb. אִיךְ ad normam vocab. אֵימָה, אֵיבָה), mensurae genus inter Hebraeos communissimum (hinc aramaeus interpres: מְכֵלָא elative), trium Satorum, fere par medimno Attico, 48 choenicas sive senos modios capienti, eodem in metiendis aridis rebus valore, quo in liquidis Bat seu amphora. Coptice *oiqi*, *oiqsi*.

בביתך איפה ואיפה Dt. 25, 14.
איפה שלמה וצדק Dt. 25, 15.
אבן ואבן איפה ואיפה Prv. 20, 10.
רזרע חמר יעשה איפה Jes. 5, 10.
ומנחה איפה לפר Ez. 45, 24.
ומנחה איפה לאיל Ez. 46, 5.
להקטין איפה Am. 8, 5.

וְאֵיפָה

בביתך איפה ואיפה Dt. 25, 14.
ואיפה אחת קמח 1 Sam. 1, 24.
אבן ואבן איפה ואיפה Prv. 20, 10.
ואיפה לאיל יעשה Ez. 45, 24.
ואיפה לפר ואיפה לאיל Ez. 46, 7. 11.

הָאֵיפָה

עשירית האיפה סלת Lev. 5, 11. 6, 13.

עשרית האיפה הוא Ex. 16, 36.
עשירת האיפה קמח Num. 5, 15.
ועשיריה האיפה סלת Num. 28, 5.
האיפה והבת Ez. 45, 11.
ועשיריה החמר האיפה Ez. 45, 11.
ששית האיפה מחמר החטים Ez. 45, 13.
וששיתם האיפה Ez. 45, 13.
בבקר ששית האיפה Ez. 46, 14.
זאת האיפה היוצאת Zach. 5, 6.
ישבת בתוך האיפה Zach. 5, 7.
וישלך אתה אל־תוך האיפה Zach. 5, 8.
ותשלה את־האיפה Zach. 5, 10.
מולכות את־האיפה Zach. 5, 10.

כְּאֵיפָה

ויהי כאיפה שעריים Ruth 2, 17.

לְאֵיפָה

ושמן הין לאיפה Ez. 45, 24. 46, 5. 7. 11.
ושמן הין לאיפה Ez. 47, 5. 7.

constr.: אֵיפַת

איפת צדק והין צדק Lev. 19, 36.
איפת הקליא־חטה 1 Sam. 17, 17.

constr.: וְאֵיפַת

ואיפת־קמח מצרה Jud. 6, 19.
ואיפת־צדק Ez. 45, 10.
ואיפת רזון זעומה Mich. 6, 10.

אִישׁ

ל"נ תשור אִנְשׁ כי משכו נתקוה, כלשון נלקח לקמן, ועניניו ידוע, כמו נגר ווכר נעל־לשה ולחם וכדומה. פעמים נקשר עם שמות מופשטים לציור תוקפים, ולפעמים נלי יקח הנופיי וכך ומקרי. ונקקירת שרשו ותמונתו נלקח שהיקה תקלתו אֵשׁ, משרש אָשׁ לשון כח וקווק, ונתקוה משכו לכנ, ולכן מליכו נשמות פרטים אֵשׁ, כלשון נלקח להלן.

sbst. m. (pro אִנְשׁ unde ortum est, sicut infra apparebit), *vir*, ratione sive *roboris*, sive *aetatis*, sive *sexus*. Deinde *homo*, quia, ut gentium orientalium prope omnes opinantur, ex viri forma animoque potissimum elucet dignitatis humanae species. Solet etiam conjungi cum substantivis (v. c. אִישׁ אֱמֶת), ita ut nonnisi adjectivum circumscribat; quid quod etiam deposita prorsus vi nominali pronomen fit: aliquis, quispiam, dupliciterque positum: *unusquisque* (männiglich) aut: *singuli*. Forma antiquissima אֵשׁ fuisse videtur (אֵשׁ c. in nn. ppr.) a radice אָשׁ, h. e. robustum esse, oriunda.

על־כן יעזב־איש Gn. 2, 24.
קניתי איש את־י' Gn. 4, 1.
כי איש הרגתי לפצעי Gn. 4, 23.
נח איש צדיק תמים היה Gn. 6, 9.
שבעה איש ואשתו Gn. 7, 2.
שנים איש ואשתו Gn. 7, 2.
מיד איש אחיו Gn. 9, 5.
ויחל נח איש האדמה Gn. 9, 20.
איש ללשנו למשפחתם Gn. 10, 5.
ויאמרו איש אל־רעהו Gn. 11, 3.
איש שפת רעהו Gn. 11, 7.
ויפרדו איש מעל אחיו Gn. 13, 11.
אשר אם־יוכל איש למנות Gn. 13, 16
ויתן איש־בתרו לקראת Gn. 15, 10.
אשר לא־ידע איש Gn. 19, 8.
איש ממנו את־קברו Gn. 23, 6.
ויהי עשר איש ידע ציד Gn. 25, 27.
איש שדה ויעקב איש תם Gn. 25, 27.
וישבעו איש לאחיו Gn. 26, 31.
איש שער ואנכי איש חלק Gn. 27, 11.
כי נסתר איש מרעהו Gn. 31, 49.
וארבע־מאות איש עמו Gn. 32, 7.
ויאבק איש עמו Gn. 32, 25.
ועמו ארבע מאות איש Gn. 33, 1.
אחי דינה איש תרבו Gn. 34, 25.
וימצאהו איש Gn. 37, 15.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn. 37, 19.
וים עד־איש עדלמי Gn. 38, 1.
בת־איש כנעני ושמו שוע Gn. 38, 2.
שר הטבחים איש מצרי Gn. 39, 1.
ויהי איש מצליח Gn. 39, 2.
ואין איש מאנשי חבית Gn. 39, 11.
הביא לנו איש עברי Gn. 39, 14.
איש חלמו בלילה אחד Gn. 40, 5.
איש כפתרון חלמו Gn. 40, 5. 41, 11.
איש כחלמו פתר Gn. 41, 12.
ירא ונבון וחכם Gn. 41, 33.
איש אשר רוח אלהים בו Gn. 41, 38.
לא־יראים איש את־ידו Gn. 41, 44.
כלנו בני איש־אחד נחנו Gn. 42, 11.
בני איש־אחד בארץ כנען Gn. 42, 13.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn. 42, 21.
כספיהם איש אל־שקו Gn. 42, 25.
ויחרדו איש אל־אחיו Gn. 42, 28.
איש צרור־כספו בשקו Gn. 42, 35.
כסף־איש בפי אמתחתו Gn. 43, 21.
איש בפי אמתחתו Gn. 44, 1.
ויורידו איש את אמתחתו Gn 44, 11
ויפתחו איש אמתחתו Gn. 44, 11.
ויעמס איש על־חמרו Gn. 44, 13.
נחש ינחש איש Gn. 44, 15.
הוציאו כל־איש מעלי Gn. 45, 1.
ולא־עמד איש אתו Gn. 45, 1.
כי־מכרו מצרים איש שדהו Gn. 47, 20.
כי באפם הרגו איש Gn. 49, 6.
איש אשר כברכתו Gn. 49, 28.
איש וביתו באו Ex. 1, 1.
וילך איש מבית לוי Ex. 2, 1.
וירא איש מצרי Ex. 2, 11.
מכה איש־עברי Ex. 2, 11.
וירא כי־אין איש Ex. 2, 12.
איש מצרי הצילנו Ex. 2, 19.
לא איש דברים אנכי Ex. 4, 10.
וישליכו איש מטהו Ex. 7, 11.
לא־ראו איש את־אחיו Ex. 10, 23.
ולא־קמו איש מתחתיו Ex. 10, 23.
וישאלו איש מאת רעהו Ex. 11, 2.
איש שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
איש לפי אכלו Ex. 12, 4.
איש מפתח־ביתו Ex. 12, 22.
וכל־עבד איש מקנת־כסף Ex. 12, 44.
יי איש מלחמה יי שמו Ex. 15, 3.
ויאמרו איש אל־אחיו Ex. 16, 15.
לקטו ממנו איש לפי אכלו Ex. 16, 16.
איש לאשר באהלו תקחו Ex. 16, 16.
איש לפי־אכלו לקטו Ex. 16, 18.
איש אל־יותר ממנו
עד־בקר Ex. 16, 19.
איש כפי אכלו וחם השמש Ex. 16, 21
שבו איש תחתיו Ex. 16, 29.
אל־יצא איש ממקמו Ex. 16, 29.
וישאלו איש־לרעהו לשלום Ex. 18, 7
ושפטתי בין איש ובין רעהו Ex. 18, 16.
אם־בחמת אם־איש לא יחיה Ex. 19, 13.
וכי־ימכור איש את־בתו Ex. 21, 7.
מכה איש ומת מות יומת Ex. 21, 12.
וכי־יזד איש על־רעהו Ex. 21, 14.
וגנב איש ומכרו ונמצא Ex. 21, 16.
והכה־איש את־רעהו Ex. 21, 18.
וכי־יכה איש את־עבדו Ex. 21, 20.
וכי־יכה איש את־עין עבדו Ex. 21, 26.
וכי־יגח שור את־איש Ex. 21, 28.
והמית איש או אשה Ex. 21, 29.
יפתח איש בור Ex. 21, 33.
או כי־יכרה איש בר Ex. 21, 33.
וכי־ינקב שור־איש Ex. 21, 35.
כי יגנב־איש שור או־שה Ex. 21, 37.
כי יבער־איש שדה או־כרם Ex. 22, 4.
כי־יתן איש אל־רעהו Ex. 22, 9.
וכי־ישאל איש מעם רעהו Ex. 22, 13.
וכי־יפתה איש בתולה Ex. 22, 15.
מאת כל־איש אשר ידבנו Ex. 25, 2.
ופניהם איש אל־אחיו Ex. 25, 20. 37, 9.
איש על־משמרתו Ex. 28, 21. 39, 14.
ונתנו איש כפר נפשו ליי Ex. 30, 12.
איש אשר ירקח כמהו Ex. 30, 33.
איש אשר־יעשה כמוה Ex. 30, 38.
שימו איש־חרבו Ex. 32, 27.
והרגו איש־את־אחיו Ex. 32, 27.
כשלשת אלפי איש Ex. 32, 28.
כי איש בבנו ובאחיו Ex. 32, 29.
ולא־שתו איש עדיו עליו Ex. 33, 4.
וכצבו איש פתח אהלו Ex. 33, 8.
והשתחוו איש פתח אהלו Ex. 33, 10.
כאשר ידבר איש אל־רעהו Ex. 33, 11
וגם־איש אל־יראא Ex. 34, 3.
ולא־יחמד איש את־ארצך Ex. 34, 24.
כל־איש אשר־נשאו לבו Ex. 35, 21.
וכל־איש אשר הניף Ex. 35, 22.
וכל־איש אשר־נמצא אתו Ex. 35, 23.
כל־איש ואשה אשר נדב Ex. 35, 29.
וכל ׳ איש חכם־לב Ex. 36, 1.
ואל כל־איש חכם־לב Ex. 36, 2.
איש־איש ממלאכתו Ex. 36, 4.
איש ואשה אל־יעשו עוד Ex. 36, 6.
המקריב את־עלת איש Lev. 7, 8.
תהיה איש כאחיו Lev. 7, 10.
מבתתו מדב ואביהוא איש Lev. 10, 1.
איש־צרוע הוא Lev. 13, 44.
איש איש כי יהיה זב Lev. 15, 2.
אשר ישכב איש אתה Lev. 15, 18.
ואם שכב ישכב איש אתה Lv. 15, 24.
ביד־איש עתי המדברה Lev. 16, 21.
איש איש מבית ישראל Lev. 17, 3. 8. 22, 18.
ואיש איש מבית ישראל Lev. 17, 10.
ואיש איש מבני ישראל Lev. 17, 13.
איש איש אל־כל־שאר Lev. 18, 6.
איש אמו ואביו תיראו Lev. 19, 3.
ולא־תשקרו איש בעמיתו Lv. 19, 11.
איש איש מבני ישראל Lev. 20, 2.
כי־איש איש אשר יקלל Lev. 20, 9.
אשר ינאף את־אשת איש Lev. 20, 10
ובת איש כהן Lev. 21, 9.
איש מזרעך לדרתם Lev. 21, 17.
כי כל־איש אשר־בו מום Lev. 21, 18.
איש טרד או פסח או איש אשר־יהיה בו שבר Lev. 21, 19.
כל־איש אשר־בו מום Lev. 21, 21.
כל־איש איש מזרע אהרן Lev. 22, 3.
איש איש מזרע אהרן Lev. 22, 4.
או איש אשר־תצא ממנו שכבת־זרע Lev. 22, 4.
אר־איש אשר יגע בכל־שרץ

Digitized by Google

והזא בן־איש מצרי Lev. 24, 10.
איש איש כי־יקלל אלהיו Lv.24,15.
איש אל־אחותו Lev. 25, 10.
חשבו איש אל־אחותו Lev. 25, 13.
אל־תונו איש את־אחיו Lev.25,14.
ולא־תונו איש את־עמיתו Lv.25,17.
בני־ישראל איש באחיו Lev.25,46.
וכשלו איש־באחיו Lev. 26, 37.
איש כי יפלא נדר Lev. 27, 2.
יקדיש איש לה׳ Lev. 27, 16.
לא־יקדיש איש אתו Lev. 27, 26.
אשר יחרם איש לה׳ Lev. 27, 28.
יגאל איש ממעשרו Lev. 27, 31.
יהיו איש איש למטה Num. 1, 4.
איש־ראש לבית־אבתיו Num. 1, 4.
שנים עשר איש איש־אחד Nu.1,45.
איש על־מחנהו Num. 1, 52.
איש על־דגלו Num. 2, 2.
איש על־ידו לדגליהם Num. 2, 17.
איש למשפחתיו Num. 2, 34.
איש איש על־עבדתו Nu.4,19.49.
איש אר־אשה כי יעשו Num. 5, 6.
איש אשר־יתן לכהן Num. 5, 10.
איש איש כי־תשטה אשתו Nu.5,12.
ושכב איש אתה Num. 5, 13.
אם־לא שכב איש אתך Num.5,19.
ויתן איש בך את־שכבתך Num.5,20.
או איש אשר תעבר עליו Num.5,30.
איש אר־אשה כי יפלא Num. 6, 2.
איש כפי עבדתו Num. 7, 5.
איש איש כי־יהיה טמא Num.9,10.
איש לפתח אהלו Num. 11, 10.
שבעים איש מזקני ישראל Num. 11, 16.
ויאסף שבעים איש Num. 11, 24.
על־שבעים איש הזקנים Nu.11,25.
איש אחד איש אחד Num. 13, 2.
ויאמרו איש אל־אחיו Num.14,4.
וימצאו איש מקשש Num. 15, 32.
וקחו ׳ איש מחתתו Num. 16, 17.
לפני ה׳ איש מחתתו Num. 16, 17.
ואהרן איש מחתתו Num. 16, 17.
ויקחו איש מחתתו Num. 16, 18.
את החמשים ומאתים איש Num. 16, 35.
אשר לא־יקרב איש זר Num.17,5.
איש את־שמו תכתב Num. 17, 17.
ויראו ויקחו איש מטהו Nu.17,24.
ואסף ׳ איש מהר Num. 19, 9.
וטבל במים איש טהור Num.19,18.
אם־נשך הנחש את־איש Nu.21,10.
לא איש אל ויכזב Num. 23, 19.
הרגו איש אנשיו Num. 25, 5,
והנה איש מבני ישראל בא Num. 25, 6.
ויבא אחר איש־ישראל Num.25,8.
את איש ישראל ואת Num. 25, 8.
ושם איש ישראל המכה Nu.25,14.
את תמשים ומאתים איש Nu.26,10.
איש לפי פקדיו יתן נחלתו Num. 26, 54.
לא־היה איש מפקודי Num.26,64.
ולא־יתר מהם איש Num. 26, 65.
איש כי־ימות ובן אין לו Nu.27,8.
איש על־העדה Num. 27, 16.
איש אשר־רוח בו Num. 27, 18.
איש כי־ידר נדר לה׳ Num. 30, 3.
בין איש לאשתו Num. 30, 17.
וכל־אשה ידעת איש Num. 31, 17.
ולא־נפקד ממנו איש Num. 31, 49.
איש אשר מצא כלי־זהב Nu.31,50.
בחר איש לו Num. 31, 53.
בני ישראל איש נחלתו Nu. 32, 18.
איש כפי נחלתו Num. 35, 8.
איש בנחלת מטה אבתיו Nu.36,7.
איש נחלת אבתיו Num. 36, 8.
איש בנחלת ידבקו Num. 36, 9.
בין־איש ובין־אחיו Dt. 1, 16.

לא תגורו מפני־איש Dt. 1, 17.
איש אחד לשבט Dt. 1, 23.
כאשר ישא־איש את־בנו Dt. 1, 31.
יראה איש באנשים Dt. 1, 35.
איש את־כלי מלחמתו Dt. 1, 41.
ויחבה באמת־איש Dt. 3, 11.
ושבתם איש לירשתו Dt. 3, 20.
לא־יתיצב איש בפניך Dt. 7, 24.
כאשר ייסר איש את־בנו Dt. 8, 5.
לא־יתיצב איש בפניכם Dt. 11, 25.
איש כל־הישר בעיניו Dt. 12, 8.
איש כמתנת ידו Dt. 16, 17.
איש אר־אשה אשר יעשה Dt. 17, 2.
לתת עליך איש נכרי Dt. 17, 15.
וכי־יהיה איש שנא Dt. 19, 11.
כי־יקח איש אשה Dt. 22, 13. 24, 1. 5.
איש שוכב עם־אשה Dt. 22, 22.
ומצאה איש בעיר Dt. 22, 23.
כאשר יקום איש על־רעהו Dt. 22, 26.
כי־ימצא איש נער בתולה Dt. 22, 28.
לא־יקח איש את־אשת אביו Dt. 23, 1.
כי־יהיה בך איש אשר Dt. 23, 11.
כי־יקח איש אשה חדשה Dt. 24, 5.
כי־ימצא איש גנב נפש Dt. 24, 7.
ואם־איש עני הוא Dt. 24, 12.
איש בחמאו יומתו Dt. 24, 16.
איש ואחיו וקרבה Dt. 25, 11.
אל־כל־איש ישראל Dt. 27, 14.
ושמריכם כל איש ישראל Dt. 29, 9.
פן־יש בכם איש Dt. 29, 17.
יונק עם־איש שיבה Dt. 32, 26.
משה איש האלהים Dt. 33, 1.
ולא־ידע איש את־קבריתו Dt. 34, 6.
לא־יתיצב איש־לפניך Jos. 1, 5.
כל־איש אשר־ימרה Jos. 1, 18.
שני עשר איש Jos. 3, 12.
איש־אחד איש־אחד לשבט Jos. 3, 12.
איש־אחד איש־אחד משבט Jos. 4, 2.
אל־שנים העשר איש איש־אחד משבט Jos. 4, 4.
איש־אחד איש־אחד משבט Jos. 4, 4.
איש אבן אחת על־שכמו Jos. 4, 5.
והנה־איש עמד לנגדו Jos. 5, 13.
ועלו העם איש נגדו Jos. 6, 5.
ויעל העם העירה איש נגדו Jos. 6, 20.
כאלפים איש Jos. 7, 3.
אר כשלשת אלפים איש Jos. 7, 3.
כשלשת אלפים איש Jos. 7, 4.
כשלשים וששה איש Jos. 7, 5.
שלשים אלף איש Jos. 8, 3.
ויקח כחמשת אלפים איש Jos.8,12.
ולא־נשאר איש בעי Jos. 8, 17.
ואל־איש ישראל Jos. 9, 6.
ויאמרו איש־ישראל אל־החוי Jos. 9, 7.
לא־יעמד איש מהם בפניך Jos. 10, 8.
לשמע לי בקול איש Jos. 10, 14.
אל־כל־איש ישראל Jos. 10, 24.
אל־משה איש האלהים Jos. 14, 6.
כי הוא היה איש מלחמה Jos.17,1.
ולא־עמד איש בפניהם Jos. 21, 42.
והוא איש אחד Jos. 22, 20.
ואתם לא־עמד איש בפניכם Jos. 23, 9.
איש־אחד מכם ירדף־אלף Jos23,10
את־העם איש לנחלתו Jos. 24, 28.
עשרת אלפים איש Jud. 1, 4.
איש יוצא מן־העיר Jud. 1, 24.
בני־ישראל איש לנחלתו Jud. 2, 6.
להוריש איש מפניהם Jud. 2, 21.
איש אטר יד־ימיט Jud. 3, 15.
ועגלון איש בריא מאד Jud. 3, 17.

ולא־נתנו איש לעבר Jud. 3, 28.
כעשרת אלפים איש Jud. 3, 29.
כל־שמן וכל־איש חיל Jud. 3, 29.
ולא נמלט איש Jud. 3, 29.
שש־מאות איש Jud. 3, 31.
עשרת אלפים איש Jud. 4, 7. 18, 11. 20, 47.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
ועשרת אלפים איש אחריו Jud.4,14.
והיה אם־איש יבא Jud. 4, 20.
היש־פה איש Jud. 4, 20.
וישלח לי איש נביא Jud. 6, 8.
ויאמרו איש אל־רעהו Jud. 6, 29.
שלש מאות איש Jud. 7, 6.
איש למקמו Jud. 7, 7.
ואת כל־איש ישראל Jud. 7, 8.
שלח איש לאהליו Jud. 7, 8.
והנה־איש מספר לרעהו Jud.7,13.
גדעון בן־יואש איש ישראל Jud. 7, 14.
ויבא גדעון ומאה־איש Jud.7,19.
ויעמדו איש תחתיו Jud. 7, 21.
את־חרב איש ברעהו Jud. 7, 22.
ויצעק־איש ישראל מנפתלי Jud. 7, 23.
ויצעק כל־איש אפרים Jud. 7, 24.
ויאמרו אליו איש אפרים Jud. 8, 1.
איש שלם חרב Jud. 8, 10.
שבעים ושבעה איש Jud. 8, 14.
איש־ישראל אל־גדעון Jud. 8, 22.
איש נזם שללו Jud. 8, 24. 25.
שבעים איש כל בני ירבעל Jud.9,2.
אם־משל בכם איש אחד Jud. 9, 2.
שבעים איש על־אבן אחת Jud. 9, 5. 18.
גם־כל־העם איש שכם Jud. 9, 49.
כאלף איש ואשה Jud. 9, 49.
ויראו איש־ישראל Jud. 9, 55.
וילכו איש למקמו Jud. 9, 55.
בן־דדו איש ישכר Jud. 10, 1.
שרי גלעד איש אל־רעהו Jud.10,18.
והיא לא־ידעה איש Jud. 11, 39.
ויצעק איש Jud. 12, 1.
איש ריב הייתי אני ועמי Jud.12,2.
ויהי איש אחד מצרעה Jud. 13, 2.
איש האלהים בא Jud. 13, 6.
בי אדוני איש האלהים Jud. 13, 8.
ויך מהם שלשים איש Jud. 14, 19.
ויך־בה אלף איש Jud. 15, 15.
חכיתי אלף איש Jud. 15, 16.
איש אלף ומאה כסף Jud. 16, 5.
כשלשת אלפים איש Jud. 16, 27.
ויהי־איש מהר־אפרים Jud. 17, 1.
איש הישר בעיניו יעשה Jud. 17, 6. 21, 25.
ושש־מאות איש Jud. 18, 16.
לבית איש אחד Jud. 18, 19.
ויהי ׳ איש לוי Jud. 19, 1.
ואין איש מאסף־אותם Jud.19,15.
והנה ׳ איש זקן בא Jud. 19, 16.
ואין איש מאסף אותי Jud. 19, 18.
ארבע מאות אלף איש Jud. 20, 2.
ויען האיש הלוי איש Jud. 20, 4.
לא נלך איש לאהלו Jud. 20, 8.
ולא נסור איש לביתו Jud. 20, 8.
כל־איש ישראל אל־העיר Jud.20,11.
עשרים וששה אלף איש Jud.20,15.
שבע מאות איש בחור Jud. 20, 15.
שבע מאות איש בחור Jud. 20, 16.
איש שלף חרב Jud. 20, 17.
כל־זה איש מלחמה Jud. 20, 17.
ויצא איש ישראל Jud. 20, 20.
ויערכו אתם איש Jud. 20, 20.
שנים ועשרים אלף איש Jud.20,21.
ויתחזק העם איש ישראל Jud.20,22.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.
כשלשים איש בישראל Jud. 20, 31.

וכל ׳ איש ישראל קמו ממקומו Jud. 20, 33.
עשרת אלפים איש בחור Jud.20,34.
וחמשת אלף ומאה איש Jud.20,35.
ויתנו איש־ישראל מקום Jud.20,36.
ויהפך איש־ישראל Jud. 20, 39.
ישראל כשלשים איש Jud. 20, 39.
ויבהל איש בנימן Jud. 20, 41.
ויפנו לפני איש ישראל Jud.20,42.
שמנה־עשר אלף איש Jud. 20, 44.
חמשת אלפים איש Jud. 20, 45.
ויכו ממנו אלפים איש Jud. 20, 45.
עשרים וחמשה אלף איש Jud.20,47.
שש מאות איש Jud. 20, 47.
איש ממנו לא־יתן בתו Jud. 21, 1.
לא בא־איש אל־המחנה Jud. 21, 8.
והנה אין־שם איש Jud. 21, 9.
שנים־עשר אלף איש Jud. 21, 10.
אשר לא־ידעה איש Jud. 21, 12.
וחטפתם לכם איש אשתו Jud. 21, 21.
כי לא לקחנו איש אשתו Jud.21,22.
איש לשבטו Jud. 21, 24.
איש לנחלתו Jud. 21, 24.
וילך איש מבית לחם Ruth 1, 1.
וימת אלימלך איש נעמי Ruth 1, 3.
איש גבור חיל Ruth 2, 1.
בטרום יכיר איש את־רעהו Ruth 3, 14.
שלם איש נעלו Ruth 4, 7.
ויהי איש אחד 1 Sam. 1, 1.
כי־לא בכח יגבר־איש 1 Sam. 2, 9.
כל איש זבח זבח 1 Sam. 2, 13.
אם־יחטא איש לאיש 1 Sam. 2, 25.
ואם לה׳ יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
ויבא־איש אלהים אל־עלי 1 Sam. 2, 27.
כארבעת אלפים איש 1 Sam. 4, 2.
וינסו איש לאהליו 1 Sam. 4, 10.
וירץ איש־בנימן 1 Sam. 4, 12.
שבעים איש 1 Sam. 6, 19.
חמשים אלף איש 1 Sam. 6, 19.
לכו איש לעירו 1 Sam. 8, 22.
ויהי־איש מבן־ימין 1 Sam. 9, 1.
איש ימיני גבור 1 Sam. 9, 2.
ואין איש מבני ישראל 1 Sam. 9, 2.
איש־אלהים בעיר הזאת 1 S. 9, 6.
אשר־שם איש האלהים 1 S. 9, 10.
אשלח אליך איש 1 Sam. 9, 16.
והמה כשלשם איש 1 Sam. 9, 22.
ויאמר העם איש אל־רעהו 1 Sam. 10, 11.
ויען איש משם ויאמר 1 Sam.10,12.
הבא עוד הלם איש 1 Sam. 10, 22.
את־כל־העם איש לביתו 1 S.10,25.
לא־יומת איש ביום הזה 1 S.11,13.
ולא־לקחת מיד־איש מאומה 1 Sam. 12, 4.
שלח איש לאהליו 1 Sam. 13, 2.
בקש לי לו איש כלבבו 1 Sam.13,14.
כשש מאות איש 1 Sam.13,15. 14,2.
ללטוש איש את־מחרשתו 1 S.13,20
ונשא כליו כעשרים איש 1 S.14,14.
היתה חרב איש ברעהו 1 S.14,20.
וכל איש ישראל חמתחבאים 1 Sam. 14, 22.
ויען איש מהעם 1 Sam. 14, 28.
איש שורו ואיש שיהו 1 Sam.14,34.
איש שורו בידו 1 Sam. 14, 34.
ולא־נשאר בהם איש 1 Sam.14,36.
כל־איש גבור וכל־בן־חיל 1 S.14,52
ועשרת אלפים את־איש יהודה 1 Sam. 15, 4.
איש ידע מנגן בכנור 1 Sam.16,16.
ראו נא לי איש מיטיב לנגן 1 Sam. 16, 17.
איש־הבנים ממחנות 1 Sam. 17, 4.
ברו־לכם איש וירד אלי 1 Sam.17,8.

Digitized by Google

תנו־לי איש ונלחמה יחד 1 S. 17,10.
ודוד בן־איש אפרתי 1 Sam. 17,12.
והמה וכל־איש ישראל 1 S. 17,19.
והנה איש הבנים עולה 1 S. 17,23.
וכל איש ישראל
בראותם 1 Sam. 17, 24.
איש ישראל הראיתם 1 Sam. 17,25.
והוא איש מלחמה
מנעריו 1 Sam. 17, 33.
ואכני איש־רש ונקלה 1 Sam. 18,23.
בפלשתים מאתים איש 1 S. 18, 27.
איש מעל פני האדמה 1 Sam. 20,15.
וישקו איש את־רעהו 1 Sam. 20,41.
ויבכו איש את־רעהו 1 Sam. 20,41.
איש אל־ידע מאומה 1 Sam. 21, 3.
ושם איש מעבדי שאול 1 Sam. 21,8.
הנה תראו איש משתגע 1 S. 21,15.
כל־איש מצוק 1 Sam. 22, 2.
וכל־איש אשר־לו נשא 1 Sam. 22, 2.
וכל־איש מר־נפש 1 Sam. 22, 2.
כארבע מאות איש 1 Sam. 22, 2.
שמנים וחמשה איש 1 Sam. 22, 18.
כשש־מאות איש 1 Sam. 23, 13.
שלשת אלפים איש בחור 1 S. 24, 3.
וכי־ימצא איש את־איבו 1 S. 24, 20.
המתפרצים איש מפני
אדניו 1 Sam. 25, 10.
חגרו איש את־חרבו 1 Sam. 25, 13.
ויחגרו איש את־חרבו 1 Sam. 25, 13.
כארבע מאות איש 1 Sam. 25, 13.
אל־איש הבליעל הזה 1 Sam. 25, 25.
שלשת־אלפים איש בחורי 1 S. 26, 2.
הלוא־איש אתה ומי כמוך 1 S. 26, 15.
וישש־מאות איש אשר עמו 1 S. 27, 2.
הוא ואנשיו איש וביתו 1 Sam. 27, 3.
ולא יחיה איש ואשה 1 Sam. 27, 9.
ותאמר איש זקן עלה 1 Sam. 28, 15.
לא המיתו איש 1 Sam. 30, 2.
איש על־בנו ועל־בנתיו 1 Sam. 30, 6.
וישש־מאות איש אשר אתו 1 S. 30, 9.
וארבע־מאות איש 1 Sam. 30, 10.
ויעמדו מאתים איש 1 Sam. 30, 10.
וימצאו איש־מצרי 1 Sam. 30, 11.
ולא־נמלט מהם איש 1 Sam. 30, 17.
כי אם־ארבע מאות איש 1 S. 30, 17.
ויען כל־איש רע ובליעל 1 S. 30, 22.
כי אם־איש את־אשתו 1 Sam. 30, 22.
ויקומו כל־איש חיל 1 Sam. 31, 12.
והנה איש בא מן־המחנה 2 S. 1, 2.
בן־איש גר עמלקי 2 Sam. 1, 13.
העלה דוד איש וביתו 2 Sam. 2, 3.
ויחזיקו איש בראש
רעהו 2 Sam. 2, 16.
איש מאחרי אחיו 2 Sam. 2, 27.
תשעה־עשר איש
ועשהאל 2 Sam. 2, 30.
שלש־מאות וששים איש 2 S. 2, 31.
מעם איש מעם פלטיאל 2 S. 3, 15.
הרגו את איש צדיק 2 Sam. 4, 11.
ויולך כל־העם איש לביתו 2 S. 6, 19.
ועשרים אלף איש רגלי 2 Sam. 8, 4.
עשרים־ושנים אלף איש 2 Sam. 8, 5.
כי־איש מלחמות 2 Sam. 8, 10.
האפס עוד איש 2 Sam. 9, 3.
מלך מעכה אלף איש 2 Sam. 10, 6.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 10, 6.
ויודע איש חכם מאד 2 Sam. 13, 3.
הוציאו כל־איש 2 Sam. 13, 9.
ויצאו כל־איש 2 Sam. 13, 9.
ויירכבו איש על־פרדו 2 Sam. 13, 29.
אם־אש ׀ להמין
ולהשמיל 2 Sam. 14, 19.
לא־היה איש־יפה 2 Sam. 14, 25.
וחמשים איש רצים לפניו 2 S. 15, 1.
כל־איש אשר־יהיה לו ריב 2 S. 15, 4.
והיה בקרב־איש 2 Sam. 15, 5.
הלכו מאתים איש 2 Sam. 15, 11.
היה לב־איש ישראל 2 Sam. 15, 13.

וכל־הגחתים שש־מאות
איש 2 Sam. 15, 18.
חפו איש ראשו 2 Sam. 15, 30.
והנה משם איש יוצא 2 Sam. 16, 5.
איש הדמים ואיש הבליעל 1 S. 16, 7.
כי איש דמים אתה 2 Sam. 16, 8.
וכל־העם איש ישראל 2 Sam. 16, 15.
והעם הזה וכל־איש
ישראל 2 Sam. 16, 18.
כאשר ישאל־איש 2 Sam. 16, 23.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 17, 1.
ואביך איש מלחמה 2 Sam. 17, 8.
אבשלום וכל־איש ישראל 2 S. 17, 14.
ויבאו ׀ אל־בית־איש
בבחרים 2 Sam. 17, 18.
וכל־איש ישראל עמו 2 Sam. 17, 24.
ועמשא בן־איש ושמו
יתרא 2 Sam. 17, 25.
ויירא איש אחד ויגד ליואב 2 S. 18, 11.
נסו איש לאהלי׳ 2 Sam. 18, 17.
לא איש בשרה אתה
היום 2 Sam. 18, 20.
והנה־איש רץ לבדו 2 Sam. 18, 24.
ויירא הצפה איש־אחר 2 Sam. 18, 26.
ויאמר הנה־איש רץ 2 Sam. 18, 26.
ויאמר המלך איש־טוב זה 2 S. 18, 27.
אם־ילין איש אתך הלילה 2 S. 19, 8.
וישראל נס איש לאהליו 2 S. 19, 9.
ויט את־לבב כל־איש 2 Sam. 19, 15.
וירד עם־איש יהודה 2 Sam. 19, 17.
ואלף איש עמו מבנימין 2 S. 19, 18.
היום יומת איש בישראל 2 S. 19, 23.
כי־איש גדול הוא 2 Sam. 19, 33.
והנה כל־איש ישראל
באים 2 Sam. 19, 42.
ויען כל־איש יהודה
על־איש 2 Sam. 19, 43.
איש יהודה 2 Sam. 19, 42. 44.
ויען איש־ישראל 2 Sam. 19, 44.
דבר־איש יהודה מדבר
איש 2 Sam. 19, 44.
ושם נקרא איש בליעל 2 Sam. 20, 1.
איש ימיני 2 Sam. 20, 1.
איש לאהליו ישראל 2 Sam. 20, 1.
ויעל כל־איש ישראל 2 Sam. 20, 2.
את־איש יהודה שלשת
ימים 2 Sam. 20, 4.
עבר כל־איש אחרי יואב 2 S. 20, 13.
כי איש מהר אפרים 2 Sam. 20, 21.
מעל־העיר איש לאהליו 2 S. 20, 22.
ואין־לנו איש להמית 2 Sam. 21, 4.
ויהי ׀ איש מדון 2 Sam. 21, 20.
ויעלו איש ישראל 2 Sam. 23, 9.
בן איש חי׳ 2 Sam. 23, 20.
איש מצרי אשר מראה 2 Sam. 23, 21.
שמנה מאות אלף איש 2 Sam. 24, 9.
חמש מאות אלף איש 2 Sam. 24, 15.
שבעים אלף איש 2 Sam. 24, 15.
וחמשים איש רצים לפניו 1 Reg. 1, 5.
כי איש חיל אתה 1 Reg. 1, 42.
וילכו איש לדרכו 1 Reg. 1, 49.
לא־יכרת לך איש 1 Reg. 2, 4.
כי איש חכם אתה 1 Reg. 2, 9.
כי איש מות אתה 1 Reg. 2, 26.
אשר לא־היה כמוך איש 1 Reg. 3, 13.
איש תחת גפנו 1 Reg. 5, 5.
המלך שלמה איש חדשו 1 Reg. 5, 7.
יהיה־שם איש במשפטו 1 Reg. 5, 8.
איש ידע לכרת־עצים 1 Reg. 5, 20.
ויהי המס שלשים
אלף איש 1 Reg. 5, 27.
ואביו איש־צרי 1 Reg. 7, 14.
מעבר איש ליות 1 Reg. 7, 30.
כמער־איש וליות סביב 1 Reg. 7, 36.
איש ישראל ביריח
האתנים 1 Reg. 8, 2.
לא־יכרת לך איש מלפני 1 Reg. 8, 25.
את אשר יחטא איש 1 Reg. 8, 31.

אשר ידעתן איש נגע לבבו 1 Reg. 8, 38
איש מעל כסא ישראל 1 Reg. 9, 5.
והמה מביאים איש
מנחתו 1 Reg. 10, 25.
אל־שמעיה איש־
האלהים 1 Reg. 12, 22.
שובו איש לביתו 1 Reg. 12, 24.
והנה ׀ איש אלהים 1 Reg. 13, 1.
את־דבר איש־האלהים 1 Reg. 13, 4.
אשר נתן איש האלהים 1 Reg. 13, 5.
ויאמר ׀ אל־איש האלהים 1 Rg. 13, 6.
וידחל איש־האלהים 1 Reg. 13, 6.
וידבר המלך אל־איש
האלהים 1 Reg. 13, 7.
ויאמר איש־האלהים 1 Reg. 13, 8.
אשר־עשה איש־
האלהים 1 Reg. 13, 11.
אשר הלך איש האלהים 1 Reg. 13, 12.
אחרי איש האלהים 1 Reg. 13, 14.
האתה איש־האלהים 1 Reg. 13, 14.
ויקרא אל־איש האלהים 1 Rg. 13, 21.
ויאמר איש האלהים
הוא 1 Reg. 13, 26.
את־נבלת איש־האלהים 1 Rg. 13, 29.
אשר איש האלהים
קבור בו 1 Reg. 13, 31.
מה־לי ולך איש האלהים 1 Rg. 17, 18.
כי איש אלהים אתה 1 Reg. 17, 24.
ויחביאם חמשים איש 1 Reg. 18, 4.
מאה איש חמשים איש 1 Reg. 18, 13.
ארבע־מאות וחמשים
איש 1 Reg. 18, 22.
איש אל־ימלט מתם 1 Reg. 18, 40.
עב קטנה ככף־איש 1 Reg. 18, 44.
ויכר איש אישו ויכסו
ארם 1 Reg. 20, 20.
חסר המלכים איש
ממקמו 1 Reg. 20, 24.
ויגש איש האלהים
ויאמר 1 Reg. 20, 28.
וימצא איש אחר 1 Reg. 20, 37.
והנה־איש סר 1 Reg. 20, 39.
ויבא אלי איש
יען שלחת את־איש 1 Reg. 20, 39.
חרמי 1 Reg. 20, 42.
כארבע מאות איש 1 Reg. 22, 6.
עוד איש־אחד לדרוש
את־יי׳ 1 Reg. 22, 8.
יושבים איש על־כסאו 1 Reg. 22, 10.
ישובו איש־לביתו
בשלום 1 Reg. 22, 17.
איש אל־עירו ואיש
אל־ארצו 1 Reg. 22, 36.
ויאמרו אליו איש ׀ עלה 2 Reg. 1, 6.
ויאמרי אליו איש בעל
שער 2 Reg. 1, 8.
איש האלהים המלך דבר 2 Reg. 1, 9.
ואם־איש אלהים אני 2 Reg. 1, 10.
איש האלהים כה־אמר
המלך 2 Reg. 1, 11.
אם־איש האלהים אני 2 Reg. 1, 12.
איש האלהים תיקר־נא
נפשי 2 Reg. 1, 13.
וחמשים איש מבני
הנביאים 2 Reg. 2, 7.
וישלחו חמשים איש 2 Reg. 2. 17.
ויכו איש את־רעהו 2 Reg. 3, 23.
ישליכו איש־אבנו
ומלאוה 2 Reg. 3, 25.
שבע־מאות איש שלף
חרב 2 Reg. 3, 26.
איש אלהים קדוש 2 Reg. 4, 9.
אל־אדני איש האלהים 2 Reg. 4, 16.
על־מטת איש האלהים 2 Reg. 4, 21.
עד־איש האלהים 2 Reg. 4, 22.
ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 25.
כראות איש־האלהים
אותה 2 Reg. 4, 25.

ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
ויאמר איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
כי־תמצא איש לא תברכנו 2 Rg. 4, 29.
וכי־יברכך איש לא תענגנו 2 Rg. 4, 29.
מות בסיר איש האלהים 2 Rg. 4, 40.
מה אתן זה לפני מאה איש 2 Rg. 4, 43.
היה איש גדול לפני אדניו 2 Reg. 5, 1.
לאסף איש מצרעתו 2 Reg. 5, 7.
אלישע איש־האלהים 2 Reg. 5, 8.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 5, 14.
וישב אל־איש האלהים 2 Reg. 5, 15.
נער אלישע איש־
האלהים 2 Reg. 5, 20.
הפך־איש מעל מרכבתו 2 Reg. 5, 26.
ונקחה משם איש קורה
אחת 2 Reg. 6, 2.
איש־האלהים 2 Reg. 6, 6. 9. 10. 15.
7, 2. 17. 18. 19. 8, 7. 8. 11.
13, 19. 23, 17.
וישלח איש מלפניו 2 Reg. 6, 32.
ויאמרו איש אל־רעהו 2 Reg. 7, 3. 9.
והנה אין־שם איש 2 Reg. 7, 5. 10.
ויאמרו איש אל־אחיו 2 Reg. 7, 6.
אל־נחזי נער איש־
האלהים 2 Reg. 8, 4.
וימהרו ויקחו איש בגדו 2 Reg. 9, 13.
מלך־יהודה איש ברכבו 2 Reg. 9, 21.
לא־נמליך איש 2 Reg. 10, 5.
ובני המלך שבעים איש 2 Reg. 10, 6.
וישחטו שבעים איש 2 Reg. 10, 7.
ארבעים ושנים איש 2 Reg. 10, 14.
ולא־השאיר איש 2 Reg. 10, 14.
קראו אלי איש אל־יפקד 2 Rg. 10, 19.
ולא־נשאר איש 2 Reg. 10, 21.
שמנים איש 2 Reg. 10, 24.
באו הכום איש אל־יצא 2 Reg. 10, 25.
איש וכליו בידו 2 Reg. 11, 8. 11.
ויקחו איש את־אנשיו 2 Reg. 11, 9.
איש כסף נפשות ערכו
כל־כסף 2 Reg. 12, 5.
אשר יעלה על־לב איש 2 Reg. 12, 5.
איש מאת מכרו 2 Reg. 12, 6.
בימין בבוא־איש בית יי׳ 2 Rg. 12, 10.
ויהי הם ׀ קברים איש 2 Reg. 13, 21.
כי־אם־איש בחטאו ימות 2 Rg. 14, 6
וינסו איש לאהליו 2 Reg. 14, 12.
חמשים איש מבני
גלעדים 2 Reg. 15, 25.
אשר יסמך איש עליו 2 Reg. 18, 21.
ואכלו איש־גפנו 2 Reg. 18, 31.
ושתו איש מי־ברו 2 Reg. 18, 31.
איש את־ארצו 2 Reg. 18, 33.
וכל־איש יהודה וכל־ 2 Reg. 23, 2.
איש בשער העיר 2 Reg. 23, 8.
להעביר איש את־בנו 2 Reg. 23, 10.
הקבר איש־האלהים 2 Reg. 23, 17.
איש אל־ינע עצמתיו 2 Reg. 23, 18.
איש כערכו נגש את־
הכסף 2 Reg. 23, 35.
וששים איש מעם הארץ 2 Rg. 25, 19.
וינס איש־ישראל 1 Chr. 10, 1.
ויראו כל־איש ישראל 1 Chr. 10, 7.
ויקומו כל־איש חיל 1 Chr. 10, 12.
בן־איש־חיל 1 Chr. 11, 22.
המצרי איש מדה 1 Chr. 11, 23.
ויחלק לכל־איש ישראל 1 Chr. 16, 3.
לא־הניח לאיש לעשקם 1 Chr. 16, 21.
ויולכו כל־העם איש
לביתו 1 Chr. 16, 43.
ועשרים אלף איש רגלי 1 Chr. 18, 4.
עשרים־ושנים אלף איש 1 Chr. 18, 5.
כי־איש מלחמות 1 Chr. 18, 10.
וארבעים אלף איש רגלי 1 Chr. 19, 18.
ויהי ׀ איש מדה
ואצבעותיו 1 Chr. 20, 6.
ומאה אלף איש שלף 1 Chr. 21, 5.
ושבעים אלף איש 1 Chr. 21, 5.
שבעים אלף איש 1 Chr. 21, 14.

Digitized by Google

הוא יהיה איש מנוחה 1 Chr. 22, 9.
ומשה איש האלהים 1 Chr. 23, 14.
איש־חיל בכח לעבדה 1 Chr. 26, 8.
איש־מבין וסופר הוא 1 Chr. 27, 32.
כי איש מלחמות אתה 1 Chr. 28, 3.
שבעים אלף איש סבל 2 Chr. 2, 1.
ושמנים אלף איש 2 Chr. 2, 1.
ועתה שלח־לי איש־חכם 2 Chr. 2, 6.
ועתה שלחתי איש־חכם 2 Chr. 2, 12.
ואביו איש־צרי 2 Chr. 2, 13.
כל־איש ישראל בחג 2 Chr. 5, 3.
לא־יכרת לך איש מלפני 2 Chr. 6, 16.
אם־יחטא איש לרעהו 2 Chr. 6, 22.
אשר ידע איש נגע 2 Chr. 6, 29.
איש מושל בישראל 2 Chr. 7, 18.
כן מצות דויד איש־ האלהים 2 Chr. 8, 14.
והם מביאים איש מנחתו 2 Chr. 9, 24.
איש לאהליך ישראל 2 Chr. 10, 16.
איש־האלהים לאמר 2 Chr. 11, 2.
שובו איש לביתו 2 Chr. 11, 4.
ארבע־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשמונה מאות אלף איש בחור 2 Chr. 13, 3.
ויריעו איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
ויהי כהריע איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
חמש־מאות אלף איש בחור 2 Chr. 13, 17.
הכביאים ארבע מאות איש 2 Chr. 18, 5.
עוד איש־אחד לדרוש את־יי 2 Chr. 18, 7.
וישבים איש על־כסאו 2 Chr. 18, 9.
וישובו איש־לביתו בשלום 2 Chr. 18, 16.
עזרו איש ברעהו למשחית 2 Chr. 20, 23.
וישבו כל־איש יהודה 2 Chr. 20, 27.
איש וכליו בידו 2 Chr. 23, 7.
ויקחו איש את־אנשיו 2 Chr. 23, 8.
איש בחטאו ימותו 2 Chr. 25, 4.
איש האלהים יש ליי 2 Chr. 25, 9.
ויסגר איש לאהליו 2 Chr. 25, 22.
כתורת משה איש־ האלהים 2 Chr. 30, 16.
איש לאחזתו לעריהם 2 Chr. 31, 1.
איש ׀ כפי עבדתו 2 Chr. 31, 2.
וכל־איש יהודה וישבי 2 Chr. 34, 30.
ויהודה איש לעירו Esr. 2, 1.
משה איש־האלהים Esr. 3, 2.
איש שכל מבני מחלי Esr. 8, 18.
איש לנגד ביתו Neh. 3, 28.
איש־אל־מלאכתו Neh. 4, 9.
איש חרבו אסורים Neh. 4, 12.
רחוקים איש מאחיו Neh. 4, 13.
איש ונערו ילינו Neh. 4, 16.
איש שלחו המים Neh. 4, 17.
משא איש־באחיו Neh. 5, 7.
מאה וחמשים איש Neh. 5, 17.
איש במשמרו Neh. 7, 3.
ולויהודה איש לעירו Neh. 7, 6.
סכות איש על־גגו Neh. 8, 16.
איש באחזתו בעריהם Neh. 11, 3.
איש בנחלתו Neh. 11, 20.
במצות דוד איש־ האלהים Neh. 12, 24.
שיר דוד איש האלהים Neh. 12, 36.
ויברחו איש־לשדהו Neh. 13, 10.
איש במלאכתו Neh. 13, 30.
כרצון איש־ואיש Esth. 1, 8.
איש יהודי היה בשושן Esth. 2, 5.
בן־קיש איש ימיני Esth. 2, 5.
אשר כל־איש ואשה Esth. 4, 11.
איש אשר המלך חפץ ביקרו Esth. 6, 7.
על־יד־איש משרי המלך Esth. 6, 9.
איש צר ואויב Esth. 7, 6.

חמש מאות איש Esth. 9, 6. 12.
שלש מאות איש Esth. 9, 15.
מנת איש לרעהו Esth. 9, 19. 22.
איש היה בארץ־עוץ Job. 1, 1.
בית איש יומו Job. 1, 4.
איש תם וישר Job. 1, 8. 2, 3.
ויבאו איש ממקמו Job. 2, 11.
ויקרעו איש מעלו Job. 2, 12.
כי־לא־איש כמוני אענו Job. 9, 32.
ואם־איש שפתים יצדק Job. 11, 2.
ורוח כל־בשר־איש Job. 12, 10.
יסגר על־איש ולא יפתח Job. 12, 14.
אישׁ־שתה כמים עולה Job. 15, 16.
וספר כתב איש ריבי Job. 31, 35.
אל ידפנו לא־איש Job. 32, 13.
אל־נא אשא פני־איש Job. 32, 21.
וכארח איש ימצאנו Job. 34, 11.
כי־עיניו אל־דרכי־איש Job. 34, 21.
כי לא על־איש ישים עוד Job. 34, 23.
אם־אמר איש כי יבלע Job. 37, 20.
להמטיר על־ארץ לא־איש Job. 38, 26.
איש־באחיהו ידבקו Job. 41, 9.
איש קשיטה אחת Job. 42, 11.
בני־איש עד־מה כבודי Ps. 4, 3.
איש־דמים ומרמה Ps. 5, 7.
שוא ׀ ידברו איש את־רעהו Ps. 12, 3.
תלעת ולא־איש Ps. 22, 7.
מרכסי איש Ps. 31, 21.
אך־בצלם ׀ יתהלך־איש Ps. 39, 7.
על־עון ׀ יסרת איש Ps. 39, 12.
גם־איש שלומי Ps. 41, 10.
גם־בני אדם גם־בני־איש Ps. 49, 3.
אח לא־פדה יפדה איש Ps. 49, 8.
אל־תירא כי־יעשיר איש Ps. 49, 17.
תהותתו על־איש Ps. 62, 4.
כזב בני־איש Ps. 62, 10.
וקרב איש ולב עמק Ps. 64, 7.
לחם אבירים אכל איש Ps. 78, 25.
על־איש ימינך Ps. 80, 18.
איש ואיש ילד־בה Ps. 87, 5.
תפלה למשה איש־ האלהים Ps. 90, 1.
איש־בער לא ידע Ps. 92, 7.
שלח לפניהם איש Ps. 105, 17.
וירדף איש־עני Ps. 109, 16.
אשרי־איש יירא את־יי Ps. 112, 1.
טוב־איש חונן ומלוה Ps. 112, 5.
איש־לשון בל־יכון בארץ Ps. 140, 12.
איש־חמס רע Ps. 140, 12.
כי נכח ׀ עיני יי דרכי־איש Prv. 5, 21.
אדם בליעל איש און Prv. 6, 12.
היחתה איש ׀ אש בחיקו Prv. 6, 27.
אם־יהלך איש על הגחלים Prv. 6, 28.
גומל נפשו איש חסד Prv. 11, 17.
לפי שכלו יהלל־איש Prv. 12, 8.
מפרי פי־איש ישבע־טוב Prv. 12, 14.
דאגה בלב־איש Prv. 12, 25.
מפרי פי־איש יאכל טוב Prv. 13, 2.
כפר נפש־איש עשרו Prv. 13, 8.
יש דרך ישר לפני־ איש Prv. 14, 12. 16, 25.
ומעליו איש טוב Prv. 14, 14.
איש חמה יגרה מדון Prv. 15, 18.
כל־דרכי־איש זך בעיניו Prv. 16, 2.
ברצות יי דרכי־איש Prv. 16, 8.
איש בליעל כרה רעה Prv. 16, 27.
איש תהפכות ישלח מדון Prv. 16, 28.
איש חמס יפתה רעהו Prv. 16, 29.
וקר־רוח איש תבונה Prv. 17, 27.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4.
לפני־שבר יגבה לב־איש Prv. 18, 12.
רוח איש יכלכל מחלתו Prv. 18, 14.
מפרי פי־איש תשבע בטנו Prv. 18, 20.
איש רעים להתרועע Prv. 18, 23.
רבות מחשבות בלב־איש Prv. 19, 21.

עצת בלב־איש Prv. 20, 5.
רב־אדם יקרא איש חסדו Prv. 20, 6.
כל־דרך איש ישר בעיניו Prv. 21, 2.
הפכפך דרך איש וזר Prv. 21, 8.
איש מחסור אהב שמחה Prv. 21, 17.
הזז איש רשע בפניו Prv. 21, 29.
ואת־איש חמות לא תבוא Prv. 22, 24.
חזית איש ׀ מהיר במלאכתו Prv. 22, 29.
על־שדה איש־עצל Prv. 24, 30.
איש מתהלל במתת־ שקר איש־ענה ברעהו עד שקר Prv. 25, 14.
איש אשר ׀ אין מעצר לרוחו Prv. 25, 18.
ראית איש חכם בעיניו Prv. 25, 28.
כן־איש רמה את־רעהו Prv. 26, 12.
כן איש נודד ממקומו Prv. 26, 18.
חכם בעיניו איש עשיר Prv. 27, 7.
איש אמונות רב־ברכות Prv. 28, 11.
נבהל להון איש רע עין Prv. 28, 20.
איש תוכחות מקשה־ערף Prv. 28, 22.
איש־אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 1.
בפשע איש רע מוקש Prv. 29, 3.
איש־חכם נשפט את־איש אויל Prv. 29, 6.
חזית איש אץ בדבריו Prv. 29, 9.
איש־אף יגרה מדון Prv. 29, 19.
ומיי משפט־איש Prv. 29, 21.
תועבת צדיקים איש עול Prv. 29, 25.
לא־יוכל איש לדבר Eccl. 1, 8.
כי היא קנאת־איש מרעהו Eccl. 4, 4.
איש אשר יתן־לו האלהים Eccl. 6, 2.
כי איש נכרי יאכלנו Eccl. 6, 2.
אם־יולד איש מאה Eccl. 6, 3.
איש מסכן חכם Eccl. 9, 15.
אם־יתן איש את־כל־הון Cant. 8, 7.
איש יבא בפריו אלף כסף Cant. 8, 11.
וישח אדם וישפל־איש Jes. 2, 9.
איש באיש ואיש ברעהו Jes. 3, 5.
איש באחיו בית אביו Jes. 3, 6.
וישח אדם וישפל־איש Jes. 5, 15.
איש טמא־שפתים Jes. 6, 5.
יחית־איש עגלת בקר Jes. 7, 22.
איש אל־אחיו לא יחמלו Jes. 9, 19.
איש בשר־זרעו יאכלו Jes. 9, 20.
איש אל־רעהו ירחמהו Jes. 13, 8.
איש אל־עמו יפנו Jes. 13, 14.
שכבר בכבוד איש בביתו Jes. 14, 18.
ונלחמו איש־באחיו Jes. 19, 2.
רכב איש צמד פרשים Jes. 21, 9.
איש אלילי כספו Jes. 31, 7.
בחרב לא־איש Jes. 31, 8.
וחית־איש כמחבא־רוח Jes. 32, 2.
אשר יסמך איש עליו Jes. 36, 6.
איש־גפנו ואיש תאנתו Jes. 36, 16.
ושתו איש מי־בורו Jes. 36, 16.
איש את־ארצו Jes. 36, 18.
איש לא נעדר Jes. 40, 26.
איש את־רעהו יעזרו Jes. 41, 6.
וארא ואין איש Jes. 41, 28.
כתבנית איש Jes. 44, 13.
מארך מרחק איש עצתו Jes. 46, 11.
איש לעברו תעו Jes. 47, 15.
מדוע באתי ואין איש Jes. 50, 2.
איש מכאובות Jes. 53, 3.
איש לדרכו פנינו Jes. 53, 6.
איש לבציעו מקצחו Jes. 56, 11.
איש שם על־לב Jes. 57, 1.
ויראו כי־אין איש Jes. 59, 16.
ומעמים אין־איש אתי Jes. 63, 3.
שוחט השור מכה־איש Jes. 66, 3.
ונתנו איש כסאו Jer. 1, 15.

בארץ לא־עבר בה איש Jer. 2, 6.
הן ישלח איש את־אשתו Jer. 3, 1.
איש יהודה וישבי ירושלם Jer. 4, 4.
ואין־יושב בהן איש Jer. 4, 29.
אם־תמצאו איש Jer. 5, 1.
איש אל־אשת רעהו Jer. 5, 8.
רעו איש את־ידו Jer. 6, 3.
איש עם־אשה ילכדו Jer. 6, 11.
בין איש ובין רעהו Jer. 7, 5.
אין איש נחם על־רעתו Jer. 8, 6.
איש מרעהו השמרו Jer. 9, 3.
מבלי־איש עובר Jer. 9, 9.
אל־איש יהודה Jer. 11, 2.
איש בשרירות לבם Jer. 11, 8.
כי אין איש שם על־לב Jer. 12, 11.
איש לנחלתו Jer. 12, 15.
אל־מתני איש Jer. 13, 11.
ונפצתים איש אל־אחיו Jer. 13, 14.
איש ריב ואיש מדון Jer. 15, 10.
איש אחרי שרירות לבו Jer. 16, 12.
איש יהודה וישבי ירושלם Jer. 17, 25.
שובו נא איש מדרכו Jer. 18, 11.
אמרו־נא אל־איש יהודה Jer. 18, 11.
משחתים איש וכליו Jer. 22, 7.
ואמרו איש אל־רעהו Jer. 22, 8.
איש ישב על־כסא דוד Jer. 22, 30.
לבלתי־שבו איש מרעתו Jer. 23, 14.
אם־יסתר איש במסתרים Jer. 23, 24.
אשר יספרו איש לרעהו Jer. 23, 27.
איש מאת רעהו Jer. 23, 29.
כה תאמרו איש אל־רעהו Jer. 23, 34.
שובו־נא איש מדרכו Jer. 25, 5.
והרחקים איש אל־אחיו Jer. 25, 26.
איש מדרכו הרעה Jer. 26, 3.
וגם־איש היה מתנבא Jer. 26, 20.
לכל־איש משגע Jer. 29, 26.
איש ׀ ישב בתוך־העם Jer. 29, 32.
איש בעונו ימות Jer. 31, 30.
עוד איש את־רעהו Jer. 31, 34.
לא־יכרת לדוד איש Jer. 33, 17.
לא־יכרת איש מלפני Jer. 33, 18.
לשלח איש את־עבדו Jer. 34, 9.
ביהודי אחיהו איש Jer. 34, 9.
לשלח איש את־עבדו Jer. 34, 10.
איש את־אחיו העברי Jer. 34, 14.
דרור איש לרעהו Jer. 34, 15.
ותשבו איש את־עבדו Jer. 34, 16.
לקרא דרור איש לאחיו Jer. 34, 17.
גדליהו איש האלהים Jer. 35, 4.
איש מדרכו הרעה Jer. 35, 15. 36, 3. 7.
לא־יכרת איש ליונדב Jer. 35, 19.
פחדו איש אל־רעהו Jer. 36, 15.
ואל־איש יהודה Jer. 36, 31.
איש באהלו יקומו Jer. 37, 10.
הכושי איש סריס איש אל־ידע בדברים־ האלה Jer. 38, 7.
שמנים איש מגלחי זקן Jer. 38, 24.
איש־ואשה עולל ויונק Jer. 41, 5.
בפי ׀ כל־איש יהודה Jer. 44, 7.
ותמו כל־איש יהודה Jer. 44, 26.
גם־נפל איש אל־רעהו Jer. 44, 27.
ונדחתם איש לפניו Jer. 45, 16.
לא־ישב שם איש Jer. 49, 18. 33. 50, 40.
איש אל־עמו יפנו Jer. 50, 16.
ומלטו איש נפשו Jer. 51, 6. 45.
ונלך איש לארצו Jer. 51, 9.
ונפצתי בך איש ואשה Jer. 51, 22.
ארץ לא־ישב בהן כל־איש Jer. 51, 43.
ושששים איש Jer. 52, 25.
ויגה בני־איש Thr. 3, 33.
איש על־עבר פניו שתים חוברות איש Ez. 1, 9. 12.
ונשמו איש ואחיו Ez. 1, 11.
המות איש בעונו Ez. 4, 17.
ושבעים איש מזקני בית־ישראל Ez. 7, 16.
Ez. 8, 11.

Digitized by Google

איש בחדרי משכיתו Ez. 8, 12.
כעשרים וחמשה איש Ez. 8, 16.
ועל־כל־איש אשר־ עליו התו Ez. 9, 6.
עשרים וחמשה איש Ez. 11, 1.
איש איש מביתו ישראל Ez. 14, 4.
אמת יעשה בין איש לאיש Ez.18,8.
איש כדרכיו אשפט אתכם Ez. 18, 30.
איש שקוצי עיניו השליכו Ez.20,7.
איש את־שקוצי עיניהם Ez. 20, 8.
איש גלוליו לכו עבדו Ez. 20, 39.
איש לזרעו היו בך Ez. 22, 6.
איש גדר־גדר Ez. 22, 30.
ונהמתם איש אל־אחיו Ez. 24,23.
לרגלים איש לנפשו Ez. 32, 10.
איש אחד מקציהם Ez. 33, 2.
איש כדרכיו אשפוט אתכם Ez. 33, 20.
איש את־אחיו לאמר Ez. 33, 30.
חרב איש באחיו Ez. 38, 21.
וכל־איש מלחמה איש מראהו כמראה נחשת Ez. 40, 3.
לא־יפצו עמי איש מאחזתו Ez. 46, 19.
ונחלתם אותה איש מאחיו Ez.47,14.
אל אנכי ולא־איש Hos. 11, 9.
והנה איש־אחד לבוש Dan. 10, 5.
דניאל איש־חמדות Dan. 10, 11.
אל־תירא איש־חמדות Dan.10,19.
ינוס איש מפני האריו Am. 5, 19.
למען יכרת־איש Obad 1, 9.
ויזעקו איש אל־אלהיו Jon. 1, 5.
ויאמרו איש־אל רעהו Jon. 1, 7.
וישבו איש מדרכו Jon. 3, 8.
לו־איש הלך רוח Mich. 2, 11.
איש תחת גפנו Mich. 4, 4.
איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.
איש את־אחיהו יצודו Mich. 7, 2.
איבי איש אנשי ביתו Mich. 7, 6.
וישתחוו־לו איש ממקומו Zeph. 2, 11.
מבלי־איש מאין יושב Zeph. 3, 6.
ואתם רצים איש לביתו Hag. 1, 9.
הן־ישא־איש בשר־קדש Hag.2,12.
איש בחרב אחיו Hag. 2, 22.
איש רכב על־סום Zach. 1, 8.
איש לא־נשא ראשו Zach. 2, 4.
איש ובידו חבל Zach. 2, 5.
תקראו איש אל־רעהו Zach. 3, 10.
הנה־איש צמח שמו Zach. 6, 12.
ורחמים עשו איש את־אחיו Zach. 7, 9.
ורעת איש אחיו Zach. 7, 10.
האדם איש ברעהו Zach. 8, 10.
דברו אמת איש את־ רעהו Zach. 8, 16.
בכנף איש יהודי Zach. 8, 23.
איש ביד־רעהו Zach. 11, 6.
כי־ינבא איש Zach. 13, 3.
הנביאים איש מחזיונו Zach. 13, 4.
איש עבד אדמה אנכי Zach. 13, 5.
והחזיקו איש יד רעהו Zach.14,13.
מדוע נבגד איש באחיו Mal. 2, 10.
יראי יי איש אל־רעהו Mal. 3, 16.
כאשר יחמל איש על־בנו Mal.3,17.

וְאִישׁ

ואיש אין בארץ Gn. 19, 31.
בתולה ואיש לא ידעה Gn. 24, 16.
ואיש את־רעהו Ex. 32, 27.
ואיש את־קרבו Ex. 32, 27.
ואיש לא־יעלה עמך Ex. 34, 3.
ואיש או אשה כי־ יהיה בו Lev. 13, 29.
ואיש אר־אשה Lev. 13, 38.
ואיש כי ימרט ראשו Lev. 13, 40.

ואיש אשר יגע במשכבו Lev.15,5.
ואיש כי־תצא ממנו שכבת זרע Lev. 15, 16.
ואיש איש מבית ישראל Lev. 17, 10.
ואיש איש מבני Lev. 17, 13.
ואיש כי־ישכב את־אשה Lv.19,20.
ואיש אשר ינאף Lev. 20, 10.
ואישאשר ישכב את־אשת Lv.20,11.
ואיש אשר ישכב את־כלתו Lv.20,12.
ואיש אשר ישכב את־זכר Lv.20,13.
ואיש אשר יקח את־אשה Lv.20,14.
ואיש אשר יתן שכבתו Lev.20,15.
ואיש אשר־יקח את־ אחותו Lev. 20, 17.
ואיש אשר־ישכב את־ אשה Lev. 20, 18.
ואיש אשר ישכב את־ דדתו Lev. 20, 20.
ואיש אשר יקח את־אשת Lv.20,21.
ואיש אר־אשה כי־יהיה Lev.20,27.
ואיש כי־יאכל קדש Lev. 22, 14.
ואיש כי־יקריב Lev. 22, 21.
ואיש הישראלי Lev. 24, 10.
ואיש כי יכה Lev. 24, 17.
ואיש כי־יתן מום Lev. 24, 19.
ואיש אל־משפחתו Lev. 25, 10.
ואיש כי לא יהיה־לו גאל Lv.25,26.
ואיש כי־ימכר בית־ מושב Lev. 25, 29.
ואיש כי־יקדש את־ ביתו Lev. 27, 14.
ואיש על־דגלו Num. 1, 52.
ואיש את־קדשיו לו יהיו Nu.5,10.
ואיש אשר־יטמא Num.19,20.
ואיש אחר יחנכנו Dt. 20, 5.
ואיש אחר יחללנו Dt. 20, 6.
ואיש אחר יקחנה Dt. 20, 7.
ואיש אחר ישגלנה Dt. 28, 30.
ואיש ראש בית־אבותם Jos.22,14.
ואיש ישראל התפקדו Jud. 20, 17.
ואיש ישראל הפך Jud. 20, 41.
ואיש ישראל שבו Jud. 20, 48.
ואיש ישראל נשבע Jud. 21, 1.
ואיש לא־אכרית 1 Sam. 2, 33.
ואיש ישראל ראו 1 Sam. 13, 6.
ואיש־ישראל נגש 1 Sam. 14, 24.
שורו ואיש שיהר 1 Sam. 14, 34.
ואיש מלחמה ונבון דבר 1 S.16,18.
ואיש תאר 1 Sam. 16, 18.
ושאול ואיש־ישראל נאספו 1 Sam. 17, 2.
ואיש אין אתך 1 Sam. 21, 2.
ואיש במעון ומעשהו בכרמל 1 Sam. 25, 2.
ואיש ואשה לא־יהיה דוד 1 S.27,11.
אלהֵ איש ואיש טוב 2 Sam. 10, 6.
צרבאו ורחוב ואיש טוב 2 Sam.10,8.
ואיש יהודה שלשים אלף 1 S.11,8.
איש הדמים ואיש הבליעל 2 S.16,7.
ואיש יהודה דבקו 2 Sam. 20, 2.
ואיש עמד עליו 2 Sam. 20, 11.
ואיש יגע בהם 2 Sam. 23, 7.
ואיש יהודה חמש־מאות 2 S.24,9.
ואיש אחד מבני הנביאים 1 Reg. 20, 35.
ואיש משך בקשת לתמו 1Reg.22,34.
איש אל־עירו ואיש אל־ארצו 1 Reg. 22, 36.
ואיש בא מבעל שלשה 2 Reg.4,42.
ואיש תאנתו 2 Reg. 18, 31.
ואיש משך בקשת 2 Chr. 18, 33.
ואיש שלחו בידו 2 Chr. 23, 10.
ואיש האלהים בא אליו 2Chr.25,7.
ואיש נגד ביתו Neh. 7, 3.
ואיש לא־עמד בפניהם Esth. 9, 2.
ואיש נבוב ילבב Job. 11, 12.
ואיש שכב ולא־יקום Job. 14, 12.
ואיש זרוע לו הארץ Job. 22, 8.

ואיש מם זהב אחד Job. 42, 12.
איש ואיש ילד־בה Ps. 87, 5.
ואיש תבונות יחריש Prv. 11, 12.
ואיש מזמות ירשיע Prv. 12, 2.
ואיש מזמות ישנא Prv. 14, 17.
ואיש תבונה יישר־לכת Prv.15,21.
ואיש חכם יכפרנה Prv. 16, 14.
ואיש תבונה ידלנה Prv. 20, 5.
ואיש אמונים מי־ימצא Prv.20,6.
ואיש שמע לנצח ידבר Prv.212,8.
ואיש דעת מאמץ־כח Prv. 24, 5.
ואיש מדונים לחרחר־ריב Prv26,21.
ואיש יחד פני־רעהו Prv. 27, 17.
ואיש לפי מהללו Prv. 27, 21.
ואיש תרומות יהרסנה Prv. 29, 4.
רש ואיש תככים נפגשו Prv.29,12.
ואיש מלחמה Jes. 3, 2.
ואיש ברעהו Jes. 3, 5. 19, 2.
ואיש יהודה שפסר־נא Jes. 5, 3.
ואיש יהודה נטע Jes. 5, 7.
ואיש אל־ארצו Jes. 13, 14.
איש־גפנו ואיש תאנתו Jes.36, 16.
ואיש עצתו יודיענו Jes. 40, 13.
ואיש און מחשבתיו Jes. 55, 7.
ואיש ברעהו יהתלו Jer. 9, 4.
ואיש לארצו Jer. 12, 15.
איש ריב ואיש מדון Jer. 15, 10.
ואיש שרורות לבו־הרע Jer.18,12.
ואיש בשר־רעהו יאכלו Jer. 19, 9.
ואיש אל־אחיו Jer. 23, 35. 31, 34.
ואיש יהודה וישבי ירושלם Jer. 32, 32.
ואיש את־שפחתו Jer. 34, 9.10.16.
ואיש לרעהו Jer. 34, 17.
ואיש אל־ידע Jer. 36, 19.
ואיש לא ידע למה Jer. 40, 15.
ואיש לא ידע Jer. 41, 4.
ואיש לארצו ינוסו Jer. 50, 16.
ואיש בעוני חיתו Ez. 7, 13.
ואיש מקטרתו בידו Ez. 8, 11.
ואיש כלי משחתו בידו Ez. 9, 1.
ואיש כלי מפצו בידו Ez. 9, 2.
ואיש־אחד בתוכם Ez. 9, 2.
ואיש כי־יהיה צדיק Ez. 18, 5.
ואיש לא יונה Ez. 18, 7.
ואיש לא הונה Ez. 18, 16.
ואיש את־אשת רעהו Ez. 22, 11.
ואיש את־אחתו Ez. 22, 11.
ואיש את־אשת רעהו Ez. 22, 11.
ואיש את־כלתו Ez. 22, 11.
ואיש את־אשת רעהו Ez. 33, 26.
ואיש היה עומד אצלי Ez. 43, 6.
ואיש לא־יבא בו Ez. 44, 2.
ואיש בדרכיו ילכון Joel 2, 7.
ואיש אחיו לא ידחקון Joel 2, 8.
ואיש ואביו ילכו Am. 2, 7.
ואיש ונחלתו Mich. 2, 2.
ואיש משענתו בידו Zach. 8, 4.
ואיש את רעת רעהו Zach. 8, 17.

וָאִישׁ

כרצון איש־ואיש Esth. 1, 8.

הָאִישׁ

עוד האש בית רשע Mich. 6, 10.

הָאִישׁ

ועתה השב אשת־האיש Gn.20,7.
ויקח האיש זהם זהב Gn. 24, 22.
ויקד האיש וישתחו לי׳ Gn.24,26.
וירץ לבן אל־האיש החוצה Gn. 24, 29.
כה־דבר אלי האיש Gn. 24, 30.
ויבא אל־האיש Gn. 24, 30.
ויבא האיש הביתה Gn. 24, 32.
התלכי עם־האיש הזה Gn. 24, 58.
מי־האיש הלזה ההלך Gn. 24, 65.
ויגדל האיש וילך Gn. 26, 13.
ויפרץ האיש מאד מאד Gn.30,43.
וישאלהו האיש Gn. 37, 15.

ויאמר האיש נסעו מזה Gn.37,17.
דבר האיש אדני הארץ Gn.42,30.
ויאמר אלינו האיש אדני Gn.42,33.
הער הער בנו האיש Gn. 43, 3.
כי־האיש אמר אלינו Gn. 43, 5.
שאול שאל־האיש Gn. 43, 7.
יתן לכם רחמים לפני האיש Gn. 43, 14.
שובו אל־האיש Gn. 43, 13.
ויעש האיש כאשר אמר Gn.43,17.
ויבא האיש את־האנשים Gn.43,17.
האיש אשר על בית־יוסף Gn.43,19.
ויבא האיש את־האנשים Gn.43,24.
האיש אשר נמצא הגביע Gn.44,17.
לא נוכל לראות פני האיש Gn.44,26.
למה זה עזבתן את־האיש Ex.2,20.
ויואל משה לשבת את־ האיש Ex. 2, 21.
גם האיש משה גדול מאד Ex.11,3.
כי זה משה האיש Ex. 32, 1. 23.
את האיש המטהר Lev. 14, 11.
ונכרת האיש ההוא Lev. 17, 4.
ונכרת האיש ההוא Lev. 17, 9.
את־עיניהם מן־האיש ההוא Lev. 20, 4.
והביא־האיש את־אשתו Num.5,15.
ונקה האיש מעון Num. 5, 31.
ישא האיש ההוא Num. 9, 13.
מות יומת האיש Num. 15, 35.
והיה האיש אשר־יבחר י׳ Nu.16,7.
האיש אחד יחטא Num. 16, 22.
והיה האיש אשר־ אבחר־בו Num. 17, 20.
כי כל־האיש אשר הלך Dt. 4, 3.
והוצאת את־האיש ההוא Dt.17,5.
אל־שעריך את־האיש Dt. 17, 5.
ומת האיש ההוא Dt. 17, 12.
והיה האיש אשר לא־ ישמע Dt. 18, 19.
מי־האיש אשר בנה Dt. 20, 5.
ומי־האיש אשר נטע Dt. 20, 6.
ומי־האיש אשר ארש Dt. 20, 7.
מי־האיש הירא ורך הלבב Dt.20,8.
את־האיש ויסרו אתו Dt. 22, 18.
האיש השוכב עם־האשה Dt.22,22.
ואת־האיש על־דבר Dt. 22, 24.
ואם־בשדה ימצא האיש Dt.22,25.
והחזיק־בה האיש Dt. 22, 25.
ומת האיש אשר־שכב Dt. 22, 25.
ונתן האיש השוכב עמה Dt.22,29.
ושכבה האיש Dt. 24, 3.
או כי ימות האיש Dt. 24, 3.
ואם־לא יחפץ האיש Dt. 25, 7.
ארור האיש אשר יעשה פסל Dt. 27, 15.
האיש הרך בך והענג Dt. 28, 54.
ארור האיש לפני י׳ Jos. 6, 26.
ואת־האיש ואת־כל Jud. 1, 25.
וילך האיש ארץ החתים Jud.1,26.
את־האיש אשר־אתה מבקש Jud. 4, 22.
בשלש מאות האיש Jud. 7, 7.
ובשלש־מאות האיש החזיק Jud. 7, 8.
את שלש־מאות האיש Jud. 7, 16.
ושלש־מאות האיש Jud. 8, 4.
מי האיש אשר יחל Jud. 10, 18.
נראה אלי האיש Jud. 13, 10.
ויבא אל־האיש ויאמר לו׳ Jud.13,11.
האתה האיש אשר־ דברת Jud. 13, 11.
וילך האיש מהעיר Jud. 17, 8.
חלוי לשבת את־האיש Jud. 17, 11.
ושש־מאות האיש Jud. 18, 17.
ויאמר אבי הנערה אל־ האיש Jud. 19, 6.
ויקם האיש ללכת Jud. 19, 7. 9.
ולא־אבה האיש ללון Jud. 19, 10.

Digitized by Google

וירא את־האיש הארח Jud. 19, 17.
ויאמר האיש הזקן אנה Jud. 19, 17.
ויאמר האיש הזקן שלום לך Jud. 19, 20.
ויאמרו אל־האיש Jud. 19, 22.
הוצא את־האיש Jud. 19, 22.
ויצא אליהם האיש Jud. 19, 23.
אשר־בא האיש הזה Jud. 19, 23.
ויחזק האיש בפילגשו Jud. 19, 25.
ותפל פתח בית־האיש Jud. 19, 26.
ויקם האיש וילך למקמו Jud. 19, 28.
ויען האיש הלוי Jud. 20, 4.
ושם האיש אלימלך Ruth 1, 2.
שם האיש אשר עשיתי Ruth 2, 19.
קרוב לנו האיש Ruth 2, 20.
ויחרד האיש וילפת Ruth 3, 8.
את כל־אשר עשה־לה האיש Ruth 3, 17.
כי לא ישקט האיש Ruth 3, 18.
ועלת האיש ההוא 1 Sam. 1, 3.
ויעל האיש אלקנה 1 Sam. 1, 21.
ויאמר אליו האיש 1 Sam. 2, 16.
ויאמר האיש אל־עלי 1 Sam. 4, 16.
כי־זקן האיש וכבד 1 Sam. 4, 18.
כה־אמר האיש בלכתו 1 Sam. 9, 9.
הזה האיש אשר אמרתי 1 S. 9, 17.
ארור האיש אשר יאכל 1 S. 14, 24, 28.
בראותם את־האיש 1 Sam. 17, 24.
תראיתם האיש העלה 1 S. 17, 25.
יהיה האיש אשר־יכנו 1 S. 17, 25.
ושם האיש נבל 1 Sam. 25, 3.
השב את האיש 1 Sam. 29, 4.
את־כבשת האיש 2 Sam. 12, 4.
בן־מות האיש העשה זאת 2 Sam. 12, 5.
אל־דוד אתה האיש 2 Sam. 12, 7.
לחציל את־אמתו מכף האיש 2 Sam. 14, 16.
כל־האיש אשר־יהיה־לו ריב 2 Sam. 15, 2.
האיש אשר־אתה מבקש 2 S. 17, 3.
ויאמר האיש אל־יואב 2 S. 18, 12.
וירא האיש כי־עמד כל־חעם 2 Sam. 20, 12.
האיש אשר כלטי 2 Sam. 21, 5.
וימאן האיש להכתו 1 Reg. 20, 35.
ויסבו האיש 1 Reg. 20, 37.
שמר את־האיש הזה 1 Reg. 20, 39.
האיש אשר עלה 2 Reg. 1, 7.
אל־האיש אשר תבקשון 2 Reg. 6, 19.
אתם ידעתם את־האיש 2 Reg. 9, 11.
ויאמר האיש אשר־ימלט 2 Reg. 10, 24.
וישליכו את־האיש 2 Reg. 13, 21.
וילך ויגע האיש 2 Reg. 13, 21.
את־האיש המצרי 1 Chr. 11, 23.
לעיני האיש הזה Neh. 1, 11.
את־כל־האיש אשר לא־יקים Neh. 5, 13.
האיש כמוני יברח Neh. 6, 11.
וחלכישו את־האיש Esth. 6, 9.
כי־האיש מרדכי הולך וגדול Esth. 9, 4.
והיה האיש ההוא תם Job. 1, 1.
ויהי האיש ההוא גדול Job. 1, 3.
אשרי האיש אשר לא הלך Ps. 1, 1.
האיש ירא ה׳ Ps. 25, 12.
מי־האיש החפץ חיים Ps. 34, 13.
לא בשדקי האיש ירצה Ps. 147, 10.
כי אין האיש בביתו Prv. 7, 19.
את־האיש המסכן ההוא Eccl. 9, 15.
הזה האיש מרגיז Jes. 14, 16.
מי־האיש החכם Jer. 9, 11.
ארור האיש אשר לא Jer. 11, 3.
ארור האיש אשר בשר Jer. 20, 15.
והיה האיש ההוא Jer. 20, 16.
האיש הזה כיהוי Jer. 22, 28.
האיש הזה עריריי Jer. 22, 30.

ופקדתי על־האיש ההוא Jer. 23, 34.
יומת נא את־האיש הזה Jer. 38, 4.
כי האיש הזה אינני Jer. 38, 4.
האיש הלבש הבדים Ez. 9, 3.
והנה האיש לבוש הבדים Ez. 9, 11.
אל־האיש לבש הבדים Ez. 10, 2.
מימין לבית בבאו האיש Ez. 10, 3.
האיש לבש־הבדים Ez. 10, 6.
וידבר אלי האיש Ez. 40, 4.
וביד האיש קנה המדה Ez. 40, 5.
בצאת־האיש קדים Ez. 47, 3.
האיש לבוש הבדים Dan. 12, 7.
בנפש האיש הזה Jon. 1, 14.
ויען האיש העמד Zach. 1, 10.

וְהָאִישׁ

והאיש משתאה לה Gn. 24, 21.
והאיש אשר־הוא טחור Num. 9, 13.
והאיש משה ענו מאד Num. 12, 3.
והאיש אשר־יעשה בזדון Dt. 17, 12.
והאיש אשר אתה נשה בו Dt. 24, 11.
והאיש מיכה לו בית Jud. 17, 5.
והאיש מהר אפרים Jud. 19, 16.
והאיש בא להגיד בעיר 1 Sam. 4, 13.
והאיש מהר ויבא ויגד לעלי 1 Sam. 4, 14.
והאיש נכבד 1 Sam. 9, 6.
והאיש בימי שאול 1 Sam. 17, 12.
והאיש נשא הצנה לפניו 1 S. 17, 41.
והאיש גדול מאד 1 Sam. 25, 2.
והאיש קשה ורע 1 Sam. 25, 3.
והאיש ירבעם גבור חיל 1 Reg. 11, 28.
והאיש היה גבור 2 Reg. 5, 1.
והאיש גבריאל אשר ראיתי Dan. 9, 21.

בְּאִישׁ

ויפצרו באיש בלוט מאד Gn. 19, 9.
הנוגע באיש הזה ובאשתו Gn. 26, 11.
את־פני באיש ההוא Lev. 20, 3.
באיש ההוא ובמשפחתו Lev. 20, 5.
וקנאתו באיש ההוא Dt. 29, 19.
ויחר־אף דוד באיש 2 Sam. 12, 5.
מה־לעשות באיש Esth. 6, 6.
ונתתי פני באיש ההוא Ez. 14, 8.

בְּאִישׁ

לא־יקום עד אחד באיש Dt. 19, 15.
כי־יקום עד־חמס באיש Dt. 19, 16.
וכי־יהיה באיש חטא Dt. 21, 22.
תרע עינה באיש חיקה Dt. 28, 56.
רוח באיש מפניכם Jos. 2, 11.
חללים באיש־ישראל Jud. 20, 39.
ולא־בחרתי באיש 2 Chr. 6, 5.
באיש עשה מזמות Ps. 37, 7.
אל־תקנא באיש חמס Prv. 3, 31.
פגוש דב שכול באיש Prv. 17, 12.
איש באיש Jes. 3, 5.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
קשר באיש יהודה Jer. 11, 9.

כְּאִישׁ

את־העם הזה כאיש אחד Nu. 14, 15.
והכית את־מדין כאיש אחד Jud. 6, 16.
ותקהל העדה כאיש אחד Jud. 20, 1.
כאיש אחד לאמר Jud. 20, 8.
כאיש אחד חבריס Jud. 20, 11.
ויצאו כאיש אחד 1 Sam. 11, 7.
יהודה כאיש אחד 2 Sam. 19, 15.
ויאספו העם כאיש אחד Esr. 3, 1.
כי־הוא כאיש אמת Neh. 7, 2.
ויאספו כל־העם כאיש אחד Neh. 8, 1.
כאיש אשר לא־שמע Ps. 38, 15.
ומחסרך כאיש מגן Prv. 6, 11. 24, 34.
כאיש מלחמת יעיר קנאה Jes. 42, 13.
כאיש אשר אמו תנחמנו Jes. 66, 13.
עדוך כאיש למלחמה Jer. 6, 23. 50, 42.
כאיש נדהם Jer. 14, 9.
הייתי כאיש שכור Jer. 23, 9.

כאיש אשר־יעור משנתו Zach. 4, 1.

כָּאִישׁ

כי כאיש גבורתו Jud. 8, 21.

לְאִישׁ

מתתי אתה לאיש אחר Gn. 29, 19.
לאיש אשר־לו ערלה Gn. 34, 14.
לאיש אשר־אלה לו Gn. 38, 25.
ויאמר מי שמך לאיש Ex. 2, 14.
נחרפת לאיש Lev. 19, 20.
כי תהיה לאיש זר Lev. 22, 12.
את־השדה לאיש אחר Lev. 27, 20.
ואם־היו תהיה לאיש Num. 30, 7.
כי־תהיין לאיש שתי נשים Dt. 21, 15.
כי־יהיה לאיש בן סורר Dt. 21, 18.
מראשה לאיש Dt. 22, 23.
והלכה והיתה לאיש־אחר Dt. 24, 2.
החוצה לאיש זר Dt. 25, 5.
תמיך ואוריך לאיש Dt. 33, 8.
לבני־ישראל לאיש את־לשנו Jos. 10, 21.
והמועד היה לאיש ישראל Jud. 20, 38.
זקנתי מהיות לאיש Ruth 1, 12.
הייתי הלילה לאיש Ruth 1, 12.
לבלתי היות לאיש Ruth 1, 13.
אם־יחטא איש לאיש 1 Sam. 2, 25.
אין־להביא לאיש האלהים 1 S. 9, 7.
ונתתי לאיש האלהים 1 Sam. 9, 8.
ונהפכת לאיש אחר 1 Sam. 10, 6.
כה תאמרון לאיש יבש 1 Sam. 11, 9.
עבד לאיש עמלקי 1 Sam. 30, 13.
לאיש חלת לחם אחת 2 Sam. 6, 19.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 S. 12, 4.
וחזקת והיית לאיש 1 Reg. 2, 2.
ותגד לאיש האלהים 2 Reg. 4, 7.
ויבא לאיש האלהים 2 Reg. 4, 42.
חמשים שקלים כסף לאיש 2 Reg. 15, 20.
לאיש ככר־לחם 1 Chr. 16, 3.
אמציהו לאיש האלהים 2 Chr. 25, 9.
לאיש־כמוך רשעך Job. 35, 8.
כי־אחריית לאיש שלום Ps. 37, 37.
תשלם לאיש כמעשהו Ps. 62, 13.
וחכמה לאיש תבונה Prv. 10, 23.
לך מנגד לאיש כסיל Prv. 14, 7.
וכל־הרע לאיש מתן Prv. 19, 6.
ועבד לוה לאיש מלוה Prv. 22, 7.
חבר הוא לאיש משחית Prv. 28, 24.
והיתה לאיש אחר Jer. 3, 1.
לאיש יהודה ולירושלם Jer. 4, 3.
לאיש הלך והכין את־צידו Jer. 10, 23.
ולתת לאיש כדרכו Jer. 17, 10.
המשא יהיה לאיש דברו Jer. 23, 36.
לתת לאיש כדרכיו Jer. 32, 19.
ואמרת לאיש יהודה Jer. 35, 13.
מלמעלה לאיש שתים Ez. 1, 11.
לאיש שתים מכסות Ez. 1, 23.
ולא־תהיה לאיש מוכיח Ez. 3, 26.
אמת יעשה בין איש לאיש Ez. 18, 8.
אשר־לא־היתה לאיש Ez. 44, 25.
מתנה לאיש מבניו Ez. 46, 16.
לאיש יהודה ולישבי ירושלם Dan. 9, 7.
לא־יקוה לאיש Mich. 5, 6.
לאיש עשב בשדה Zach. 10, 1.

לָאִישׁ

להגיד לאיש Gn. 43, 6.
והורידו לאיש מנחה Gn. 43, 11.
נתן לאיש חלפות Gn. 45, 22.
דם יחשב לאיש ההוא Lev. 17, 4.
לאיש אשר מכר־לו Lev. 25, 27.
ואם־אין לאיש גאל Num. 5, 8.
ביתי נתתי לאיש הזה Dt. 22, 16.
ככה יעשה לאיש Dt. 25, 9.
ותקרא לאיש ותגלח Jud. 16, 19.
אל־תודעי לאיש Ruth 3, 3.

ואמר לאיש החזה 1 Sam. 2, 15.
ומה־נביא לאיש 1 Sam. 9, 7.
מה־יעשה לאיש 1 Sam. 17, 26.
כה יעשה לאיש 1 Sam. 17, 27.
ישיב לאיש את־צדקתו 18. 26, 23.
ויעשה לאיש הבא 2 Sam. 12, 4.
ויאמר יואב לאיש 2 Sam. 18, 11.
ונתת לאיש ככל־דרכיו 1 Reg. 8, 39.
אמרו לאיש אשר־שלח 2 Reg. 22, 15.
ונתת לאיש ככל־דרכיו 2 Chr. 6, 30.
אמרו לאיש 2 Chr. 34, 23.
ככה יעשה לאיש Esth. 6, 9. 11.
וכל אשר לאיש יתן Job. 2, 4.
שמחה לאיש במענה־פיו Prv. 15, 23.
כבוד לאיש שבת מריב Prv. 20, 3.
ערב לאיש לחם שקר Prv. 20, 17.
אשיב לאיש כפעלו Prv. 24, 29.
משפט־מות לאיש הזה Jer. 26, 11.
אין־לאיש הזה Jer. 26, 16.
לאיש לבוש הבדים Dan. 12, 6.
לאיש אשר יעשה Mal. 2, 12.

וְלָאִישׁ

ולאיש אשר ישכב Lev. 15, 33.
ולאיש שתים מכסות להנה Ez. 1, 23.

וְלָאִישׁ

ולאיש הזה לא תעשו דבר Jud. 19, 24.

מֵאִישׁ

כי מאיש לקחת־זאת Gn. 2, 23.
מאיש ועד־אשה Jos. 6, 21. 8, 25.
והמתה מאיש עד־אשה 1 S. 15, 3.
מאיש ועד־אשה 1 Sam. 22, 19.
מאיש חמסים תצילני 2 S. 22, 49.
מאיש ועד־אשה 1 Chr. 16, 3.
מאיש ועד־אשה וכל מבין Neh. 8, 3.
מאיש חמס תצילני Ps. 18, 49.
מאיש מרמה ועולה Ps. 43, 1.
מאיש חמסים Ps. 140, 2. 5.
מאיש מדבר תהפכות Prv. 2, 12.
וטוב רש מאיש כזב Prv. 19, 22.
כי בער אנכי מאיש Prv. 30, 2.
מאיש שמע שיר כסילים Eccl. 7, 5.
משחת מאיש מראהו Jes. 52, 14.
מאיש שגה ומפתי Ez. 45, 20.

לְמֵאִישׁ

למאיש ועד־בהמה Ex. 11, 7.
למאיש ועד־אשה 2 Sam. 6, 19.
למאיש ועד־אשה 2 Chr. 15, 13.

cum suff.: אִישִׁי

כי עתה יאהבני אישי Gn. 29, 32.
הפעם ילוה אישי אלי Gn. 29, 34.
תמעט קחתך את־אישי Gn. 30, 15.
הפעם יזבלני אישי Gn. 30, 20.
וימת אישי 2 Sam. 14, 5.
עבדך אישי מת 2 Reg. 4, 1.
ואשובה אל־אישי Hos. 2, 9.
תקראי אישי Hos. 2, 18.

לְאִישִׁי

אשר־נתתי שפחתי לאישי Gn. 30, 18
לבלתי שום־לאישי שם 2 S. 14, 7.

אִישֵׁךְ

ואל־אישך תשוקתך Gn. 3, 16.
תחת אישך Num. 5, 19. 20.
מבלעדי אישך Num. 5, 20.
פתי את־אישך Jud. 14, 15.
אחרי מות אישך Ruth 2, 11.

cum suff.: לְאִישֵׁךְ

השלום לאישך 2 Reg. 4, 26.

cum suff.: אִישׁוֹ

ויכו איש אישו וינסו 1 Reg. 20, 20.

cum suff.: אִשָּׁהּ

לאברם אישה Gn. 16, 3.
ונעלם מעיני אישה Num. 5, 13.
אשה תחת אישה Num. 5, 29.
ושמע אישה ביום שמעו Nu. 30, 8.
ואם ביום שמע אישה Num. 30, 9.
ואם־בית אישה נדרה Num. 30, 11.

Digitized by Google

ושמע אישה והחרש לה Nu.30,12.
ואם־הפר יפר אתם אישה Nu.30,13.
אישה הפרם Num. 30, 13.
אישה יקימנו Num. 30, 14.
החרש יחריש לה אישה Nu.30,15.
להציל את־אישה Dt. 25, 11.
ומנוח אישה אין עמה Jud. 13, 9.
ויקם אישה וילך אחריה Jud.19,3.
אשה בית אישה Ruth 1, 9.
ויאמר לה אלקנה אישה 1 S. 1, 8.
ויאמר לה אלקנה אישה 1 S.1,23.
בעלותה את־אישה 1 Sam. 2, 19.
וילך אתה אישה 2 Sam. 3, 16.
כי־מת אוריה אישה 2 Sam.11,26.
ותאמר אל־אישה 2 Reg. 4, 9.
ותקרא אל־אישה 2 Reg. 4, 22.
המנאפת תחת אישה Ez. 16, 32.
גלעת אישה Ez. 16, 45.

cnm suff.: וְאִישָׁהּ

ואישה יפרנו Num. 30, 14.
ומת חמיה ואישה 1 Sam. 4, 19.
ואל־חמיה ואישה 1 Sam. 4, 21.
בן אין־לה ואישה זקן 2 Reg. 4,14.

לְאִישָׁהּ

ותתן גם־לאישה עמה Gn. 3, 6.
ותאמר לאישה Jud. 13, 6.
ותגד לאישה Jud. 13, 10.
ולנעמי מידע לאישה Ruth 2, 1.
כי־אמרה לאישה 1 Sam. 1, 22.

וּלְאִישָׁהּ

ולאישה נבל לא הגידה 1 S.25,19.

מֵאִישָׁהּ

ואשה גרושה מאישה Lev. 21, 7.

וּמֵאִישָׁהּ

משני ילדיה ומאישה Ruth 1, 5.

pl.: אֲנָשִׁים

את־אישים פעלי־און Ps. 141, 4.
אליכם אישים אקרא Prv. 8, 4.
וחדל אישים Jes. 53, 3.

אִשָּׁה

ג"כ מזוכרי אֵשׁ [משרש אשש], אשר כמצן ויתעודד פעמו אִישׁ, וסרניס נָשִׁים והסמן אֵשֶׁת נקסר ק' המקטיל, למניעת היקוד עם אכנים הזוכרים, ולך וכ וכנגד אִשָּׁה, לת יקוסף לך מיקוקל סניקם. עכיכו ושמועתו ידוע: נעלה וקנכיך [עהעזכויך, נשמעין], וכלקיית לקח לקח ולקו, וכנגרת כית כמו הֲבִיתָהוּ לקחו, לומר לזכר מכיקו, הקישו קנכלו והמזכתו כנו המלים.

sbst. f. (msc. אֵשׁ, factum, ut videtur, ex rad. אָשַׁשׁ, unde, forma productiori, אִישׁ et אִשָּׁה, sicut a viro vira apud Romanos antiquos, teste Festo. Symm., conficto vocabulo: ἀνδρίς. Theodotion: λῆμμα, secundum accentus, ut ait Hieronymus, varietatem), plur. אֲנָשִׁים, abjecto א, ut a masc. discerneretur; semel apud Ezechielem אִשּׁוֹת: *mulier*, *femina*, *femella*, quod dicitur et de nupta et de non nupta, et de hominibus et de brutis, in dictione אֵשֶׁת־אִישׁ etiam de rebus.

לזאת יקרא אשה Gn. 2, 23.
כי אשה יפת־מראה את Gn.12,11.
ותקח־לו אמו אשה Gn. 21, 20.
אשר לא־תקח אשה לבני Gn.24,3.
ולקחת אשה לבני ליצחק Gn.24,4.
ולקחת אשה לבני משם Gn. 24, 7.
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 37.
ולקחת אשה לבני Gn. 24, 38. 40.
ותהי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
ויקח אשה ושמה קטורה Gn.25,1.
ויקח אשה את־יהודית Gn. 26, 34.
אשה מבנות־חת כאלה Gn. 27, 46.
לא־תקח אשה מבנות כנען Gn.28,1.
וקח־לך משם אשה Gn. 28, 2.
לקחת־לו משם אשה Gn. 28, 6.
לא־תקח אשה Gn. 28, 6.
ויקח יהודה אשה לער בכורו Gn. 38, 6.
אשה מינקת מן העברית Ex. 2, 7.
ושאלה אשה משכנתה Ex. 3, 22.
אל־תגשו אל־אשה Ex. 19, 15.
אם־בעל אשה הוא Ex. 21, 3.
אם־אדניו יתן־לו אשה Ex. 21, 4.
ונגפו אשה הרה Ex. 21, 22.
או את־אשה ומת Ex. 21, 28.
והמית איש או אשה Ex. 21, 29.
חברת אשה אל־אחתה Ex. 26, 3.
אשה אל־אחתה Ex. 26, 3. 5.
אשה אל אחותה בקרסים Ex.26,6.
משלבת אשה אל־אחתה Ex.26,17.
וכל־אשה חכמת־לב Ex. 35, 25.
אשה כי תזריע Lev. 12, 2.
ואיש או אשה כי־יהיה בו נגע Lev. 13, 29.
ואיש או־אשה כי־יהיה Lev.13,38.
ערות אשה ובתה Lev. 18, 17.
ואל־אשה בנדת טמאתה Lv.18,19.
משכבי אשה תועבה הוא Lv.18,22.
ואיש כי־ישכב את־אשה Lv.19,20.
את־זכר משכבי אשה Lev. 20, 13.
אשר יקח את־אשה Lev. 20, 14.
אשר־ישכב את־אשה דוה Lv.20,18.
ואיש או־אשה כי־יהיה בהם Lev. 20, 27.
אשה זנה וחללה לא יקחו Lv.21,7.
והוא אשה בבתוליה יקח Lv.21,13.
בתולה מעמיו יקח אשה Lv.21,14.
בן אשה ישראלית Lev. 24, 10.
איש או־אשה כי יעשו Num. 5, 6.
אשר תשטה אשה Num. 5, 29.
איש או־אשה כי יפלא Num. 6, 2.
כי־אשה כשית לקח Num. 12, 1.
וכל־אשה ידעת איש Num.31,17.
איש או־אשה אשר יעשה Dt.17,2.
ומי־האיש אשר ארש אשה Dt.20,7.
כלי־גבר על־אשה Dt. 22, 5.
ולא־ילבש גבר שמלת אשה Dt.22,5.
כי־יקח איש אשה Dt. 22, 13. 24, 1. 5.
איש שכב עם־אשה Dt. 22, 22.
כי יקח איש אשה חדשה Dt.24,5.
אשה תארש Dt. 28, 30.
פן־יש בכם איש או־אשה Dt.29,17.
בית־אשה זונה Jos. 2, 1.
מאיש ועד־אשה Jos. 6, 21.
מאיש ועד־אשה Jos. 8, 25.
ודבורה אשה נביאה Jud. 4, 4.
כי ביד אשה ימכר ה' Jud. 4, 9.
ותשלך אשה אחת פלגש Jud. 9, 53.
הרגוהו פן־יאמרו לו אשה Jud. 9, 54.
והוא בן־אשה זונה Jud. 11, 1.
כי בן־אשה אחרת אתה Jud.11,2.
ויראו אשה בתמנתה Jud. 14, 1.
אשה ראיתי בתמנתה Jud. 14, 2.
ובכל־עמי אשה Jud. 14, 3.
לקחת אשה מפלשתים Jud. 14, 3.
ויראו־שם אשה זונה Jud. 16, 1.
ויאהב אשה בנחל שורק Jud.16,4.
ויקח־לו אשה פילגש Jud. 19, 1.
וכל־אשה ידעת משכב־זכר Jud. 21, 11.
כי־נשמדה מבנימן אשה Jud.21,16.
ארור נתן אשה Jud. 21, 18.
שבנה אשה לבית אמה Ruth 1, 8.
ומצאן מנוחה אשה בית Ruth 1, 9.
והנה אשה שכבת Ruth 3, 8.
אשה קשת־רוח אנכי 1 Sam. 1, 15.
והמתה מאיש עד־אשה 1 Sam.15,3.
כי אם־אשה עצרת־לנו 1 S. 21, 6.
לפי־חרב מאיש ועד־אשה 1 S.22,19
למאיש ועד אשה 2 Sam. 6, 19.
ויירא אשה רחצת 2 Sam. 11, 2.
חלוא אשה השליכה עליו 2 S.11,21.
ויקח משם אשה חכמה 2 S. 14, 2.
אבל אשה־אלמנה אני 2 Sam.14,5.
אשה יפת מראה 2 Sam. 14, 27.
בן־אשה אלמנה הוא 1 Reg. 7, 14.
ויתן־לו אשה 1 Reg. 11, 19.
צרועה אשה אלמנה 1 Reg. 11, 26.
ויקח אשה את־איזבל 1 Reg.16,31.
שם אשה אלמנה 1 Reg. 17, 9. 10.
ושם אשה גדולה 2 Reg. 4, 8.
הוליד את־עזובה אשה 1 Chr.2,18.
ותהי אשה אחרת 1 Chr. 2, 26.
ומכיר לקח אשה 1 Chr. 7, 15.
ישראל מאיש ועד־אשה 1 Chr.16,3.
בן־אשה מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
לא־תשב אשה בבית 2 Chr. 8, 11.
ויקחו־לו רחבעם אשה 2 Chr.11,18.
למאיש ועד־אשה 2 Chr. 15, 13.
לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה Esr. 2, 61.
מבנות ברזלי הגלעדי אשה Neh. 7, 63.
מאיש ועד־אשה וכל מבין Neh.8,2.
אדם ילוד אשה Job. 14, 1.
וכי יצדק ילוד אשה Job. 15, 14.
ומה־יזכה ילוד אשה Job. 25, 4.
אם־נפתה לבי על־אשה Job. 31, 9.
כי בעד־אשה זונה Prv. 6, 26.
נאף אשה חסר־לב Prv. 6, 32.
והנה אשה לקראתו Prv. 7, 10.
אשה יפה וסרת טעם Prv. 11, 22.
מצא אשה מצא טוב Prv. 18, 22.
ודלף טרד מדיני אשה Prv. 19, 13.
ומדי אשה משכלת Prv. 19, 14.
כן דרך אשה מנאפת Prv. 30, 20.
אשה יראת־ה' היא תתהלל Prv. 31, 31.
ואשה בכל־אלה לא מצאתי Eccl. 7, 28.
ראה חיים עם־אשה Eccl. 9, 9.
דיות אשה רעותה Jes. 34, 15.
אשה רעותה לא יקדד Jes. 34, 16.
חתשכח אשה עולה Jes. 49, 15.
ומצח אשה זונה Jer. 3, 3.
בגדה אשה מרעה Jer. 3, 20.
איש עם־אשה ילכדו Jer. 6, 11.
לא־תקח לך אשה Jer. 16, 2.
כלב אשה מצרה Jer.48,41. 49,22.
חברת אשה אל אחותה Ez. 1, 9.
אשה אל־אחותה Ez. 1, 23. 3, 13.
אשה־זונה שלטת Ez. 16, 30.
ואל־אשה נדה Ez. 18, 7.
כבוא אל־אשה זונה Ez. 23, 44.
לך אהב־אשה Hos. 3, 1.
תצאנה אשה נגדה Am. 4, 3.
אשה אחת יושבת Zach. 5, 7.
אשה את־בשר רעותה Zach. 11, 9.

וְאִשָּׁה

ואשה מאת רעותה Ex. 11, 2.
כל־איש ואשה אשר נדב Ex.35,29.
איש ואשה אל־יעשו Ex. 36, 6.
ואשה אשר ישכב Lev. 15, 18.
ואשה כי־תהיה זבה Lev. 15, 19.
ואשה כי־יזוב זוב דמה Lev.15,25.
ואשה אל־אחותה לא תקח Lv.18,18.
ואשה לא־תעמד Lev. 18, 23.
ואשה אשר תקרב Lev. 20, 16.
ואשה גרושה מאישה Lev. 21, 7.
ואשה כי־תדר נדר לה' Num.30,4.
כאלף איש ואשה Jud. 9, 49.
כשלשת אלפים איש ואשה Jud. 16, 27.
ולא יהיה איש ואשה 1 Sam. 27, 9.
ואיש ואשה לא־יחיה דוד 1 Sam. 27, 11.
ואשה אחת מנשי 2 Reg. 4, 1.
ואשה צעקה אליו לאמר 2 Rg.6,26.
אשר כל־איש ואשה Esth. 4, 11.
ואשה רעותה קינה Jer. 9, 19.
איש־ואשה עולל ויונק Jer. 44, 7.
ונפצתי בך איש ואשה Jer. 51, 22.

הָאִשָּׁה

ויאמר אל־האשה אף כי Gn. 3, 1.
ותאמר האשה אל־הנחש Gn. 3, 2.
ויאמר הנחש אל־האשה Gn. 3, 4.
ותרא האשה כי טוב Gn. 3, 6.
האשה אשר נתתה Gn. 3, 12.
האשה הנחש השיאני ואיבה אשית בינך ובין האשה Gn. 3, 13.
אל־האשה אמר Gn. 3, 15.
ויראו המצרים את־האשה Gn. 3, 16.
ותקח האשה בית פרעה Gn. 12, 14.
הנך מת על־האשה Gn.12,15.
אולי לא־תאבה האשה Gn. 20, 3.
ואם־לא תאבה האשה Gn. 24, 5.
לא־תלך האשה אחרי הוא האשה אשר־ הכית בי Gn. 24, 8.
לקחת הערבון מיד האשה Gn. 24, 39.
ותהר האשה ותלד בן Gn. 38, 20.
ותקח האשה חילד ותניקהו Ex. 2, 2.
האשה וילדיה Ex.2,9.
ישית עליו בעל האשה Ex. 21, 4.
והרגת את־האשה Ex. 21, 22.
בן־האשה הישראלית Lev. 20, 16.
והעמיד הכהן את־האשה Lev. 24,11.
את־ראש האשה ואמר אל־האשה אם־ לא שכב Nu.5,18.
והשביע הכהן את־האשה Num. 5, 19.
ואמרה האשה אמן אמן Nu.5,21.
והשקה את־האשה Nu.5,22.
ולקח הכהן מיד האשה Num. 5, 24.
ואחר ישקה את־האשה Num.5,25.
האשה לאלה בקרב עמה Num.5,26.
ואם־לא נטמאה האשה Nu.5,27.
והעמיד את־האשה Num. 5, 30.
האשה הכשית Num. 12, 1.
ואת־האשה אל־קברתה Num. 25, 8.
ושם האשה המכה Num. 25, 15.
או את־האשה ההוא Dt. 17, 5.
את־האיש או את־האשה Dt.17,5.
את־האשה הזאת לקחתי Dt.22,14.
השוכב עם־האשה Dt. 22, 22.
ותקח האשה את־שני Jos. 2, 4.
בית־האשה הזונה Jos. 6, 22.
והוציאו משם את־האשה Jos.6,22.
ויגדלו בני־האשה Jud. 11, 2.
וירא מלאך־ה' אל־האשה Jud.13,3.
ותבא האשה ותאמר Jud. 13, 6.
האלהים עוד אל־האשה Jud.13,9.
ותמהר האשה ותרץ Jud. 13, 10.
דברת אל־האשה מכל אשר־אמרתי אל־ האשה Jud. 13, 11.
ותלד האשה בן Jud. 13, 24.
וירד אביהו אל־האשה Jud.14,10.
ותבא האשה לפנות Jud. 19, 26.
והנה האשה פילגשו Jud. 19, 27.
האשה הנרצחה Jud. 20, 4.
ותשאר האשה Ruth 1, 5.
כי־באה האשה הגרן Ruth 3, 14.
האשה הבאה אל־ביתך Ru. 4, 11.
ותלך האשה לדרכה ותשב האשה ותינק את־בנה 1 Sam. 1, 18. 23.

Digitized by Google

אני האשה הנצבת עמכה 1 S.1,26.
זרע מן־האשה הזאת 1 Sam. 2,20.
ויבאו אל־האשה לילה 1 Sam.28,8.
ותאמר האשה אליו 1 Sam. 28, 9.
ותאמר האשה את־מי 1 Sam.28,11.
ותרא האשה את־שמואל 1 S.28,12.
ותאמר האשה אל־
שאול 1 Sam. 28, 12. 13.
ותבא האשה אל־שאול 1 S,28, 21.
יפרצר־בו עבדיו וגם־
האשה 1 Sam. 28, 23.
עין האשה היום 2 Sam. 3, 8.
ותהר האשה ותשלח 2 S. 11, 5.
ותאמר האשה
התקעית 2 Sam. 14, 4. 9.
ויאמר המלך אל־האשה 2 S.14, 8.
ויען המלך ויאמר אל־
האשה 2 Sam. 14, 18.
ותאמר האשה ידבר־נא 2 S.14,18.
ותען האשה ותאמר 2 Sam.14,19.
ותקח האשה ותאפש 2 Sam.17,19.
אל־האשה הביתה 2 Sam. 17, 20.
ותאמר להם האשה 2 Sam. 17, 20.
ותקרא האשה חכמה 2 Sam.20,16.
ותאמר האשה האתה
יואב 2 Sam. 20, 17.
ותאמר האשה אל־יואב 2 S.20,21.
ותבא האשה אל־כל־
העם 2 Sam. 20, 22.
ותאמר האשה האחת 1 Reg. 3,17.
ותלד גם־האשה הזאת 1 Reg.3,18.
וימת בן־האשה 1 Reg. 3, 19.
ותאמר האשה האחרת 1 Reg.3,22.
ותאמר האשה אשר־
בה החי 1 Reg. 3, 26.
חלה בן־האשה 1 Reg. 17, 17.
ותאמר האשה אל־
אליהו 1 Reg. 17, 24.
ותהר האשה ותלד בן 2 Reg.4,17.
ותאמר האשה הזאת 2 Reg. 6, 28.
את־דברי האשה 2 Reg. 6, 30.
ואלישע דבר אל־האשה 2Reg.8,1.
ו..קם האשה ותעש 2 Reg. 8, 2.
ותשב האשה מארץ 2 Reg. 8, 3.
ותהי האשה אשר־החיה 2Reg.8,5.
זאת האשה וזה־בנה 2 Reg. 8, 5.
מר מטות את־האשה Eccl. 7, 26.
האשה המנאפת Ez. 16, 32.

וְהָאִשָּׁה

והאשה החרוא תשא Num. 5, 31.
והאשה ובערת הרע Dt. 22, 22.
והאשה טובת־שכל 1 Sam. 25, 3.
והאשה טובת מראה 2 Sam. 11, 2.
והאשה הזאת 1 Reg. 3, 17.

בְּאִשָּׁה

ויעבד ישראל באשה Hos. 12, 12.

וּבְאִשָּׁה

ובאשה שמר Hos. 12, 12.

כְּאִשָּׁה

כאשה זה ימים 2 Sam. 14, 2.
כי־כאשה עזבה Jes. 54, 6.

לְאִשָּׁה

לקח מן־האדם לאשה Gn. 2, 22.
ואקח אתה לי לאשה Gn. 12, 19.
לאברם אישה לו לאשה Gn. 16, 3.
ותהי־לו לאשה Gn. 20, 12.
ותהי־לו לאשה ויאהבה Gn.24,67.
לבן הארמי לו לאשה Gn. 25, 20.
על־נשיו לו לאשה Gn. 28, 9.
את־רחל ביתו לו לאשה Gn.29,28.
את־בלהה שפחתה לאשה Gn.30,4.
ויתן אתה ליעקב לאשה Gn.30,9.
את־הילדה הזאת לאשה Gn.34, 4.
חמו נא אתה לו לאשה Gn. 34, 8.
ותנו־לי את הנערי לאשה Gn.34,12.
והיא לא־נתנה לו לאשה Gn.38,14.
בת־שם־שוע כהן אן
לאשה Gn. 41, 45.
יוכבד דדתו לו לאשה Ex. 6, 20.
אחות נחשון לו לאשה Ex. 6, 23.
מבנות פוטיאל לו לאשה Ex.6,25.
מהר ימהרנה לו לאשה Ex.22,15.
מטה אביה תהיה לאשה Nu.36,8.
ולקחת לך לאשה Dt. 21, 11.
ובעלתה והיתה לך לאשה Dt.21,13.
נתתי לאיש הזה לאשה Dt. 22, 16.
ולו־תהיה לאשה Dt. 22, 19. 29.
אשר־לקחה לו לאשה Dt. 24, 3.
להיות לו לאשה Dt. 24, 4.
את־עכסה בתי לאשה Jos. 15, 16.
את־עכסה בתו לאשה Jos. 15, 17.
את־עכסה בתי לאשה Jud. 1, 12.
את־עכסה בתו לאשה Jud. 1, 13.
קחו־אותה לי לאשה Jud. 14, 2.
בתו לבנימן לאשה Jud. 21, 1.
קניתי לי לאשה Ruth 4, 10.
ותהי־לו לאשה Ruth 4, 13.
אתה אתן־לך לאשה 1 Sam.18,17.
לעדריאל המחלתי לאשה 1 S.18,19.
את־מיכל בתו לאשה 1 Sam.18,27.
לקחתה לו לאשה 1 Sam. 25, 39.
לקחתך לו לאשה 1 Sam. 25, 40.
ותהי־לו לאשה ותלד 2 Sam.11,27.
לקחת לך לאשה 2 Sam. 12, 9.
להיות לך לאשה 2 Sam. 12, 10.
אבישג השונמית לאשה 1 Reg.2,17.
לאדניהו אחיך לאשה 1 Reg. 2, 21.
בת־שלמה היתה לו
לאשה 1 Reg. 4, 11.
את־בשמת בת־שלמה
לאשה 1 Reg. 4, 15.
כי בת־אחאב היתה־
לו לאשה 2 Reg. 8, 18.
תנה את־בתך לבני לאשה 2Rg.14,9.
ליריחע עבדו לאשה 1 Chr. 2, 39.
היתה לו לאשה 2 Chr. 21, 6.
את־בתך לבני לאשה 2 Chr.25,18.

לָאִשָּׁה

ויאמר י׳ אלהים לאשה Gn. 3, 13.
ואמר הכהן לאשה Num. 5, 21.
וירד וידבר לאשה Jud. 14, 8.
וידרש לאשה 2 Sam. 11, 3.
וישאל המלך לאשה 2 Reg. 8, 6.

וְלָאִשָּׁה

ולאשה עגל־מרבק בבית 1 S.28,24.

וּלְאִשָּׁה

ולאשה מת־תחילין Jes. 45, 10.

בָּאִשָּׁה

חנערים אך מאשה 1 Sam. 21, 4.
להצילך מאשה זרה Prv. 2, 16.
לשמרך מאשה זרה Prv. 7, 6.

pl.: אִשֹּׁת

אשת הזמה Ez. 23, 44.

אֲנָשׁ

פניס קדשוש ין אֲנָשׁ, ולינכו נקשונקו סמין וקנך שלו, כי קשץ נס כקדלס מונקס, וכנויס ול׳ הנוסס ין אֲנָשׁ מקוס ריקי, ניקס סופי ם כקשר לכוס. וכרקס זסכנויס נקנרקו, ולס יקיקדו קס קשס. ע׳ הסרש אֲנָשׁ ונס אֲנָשׁ.

sbst. f. (quae est forma separata ab אֲנָשׁ, non constructiva) factum ex אִשׁ, adjecta crebra illa feminorum terminatione. Usurpari solet, si de *muliere* sermo sit, appensis in exitu vocabuli suffixis.

שם אשת־אברם שרי Gn. 11, 29.
ושם אשת־נחור מלכה Gn. 11, 29.
שרי כלתו אשת אברם בנו Gn.11,31.
על־דבר שרי אשת אברם Gn.12,17.
ושרי אשת אברם Gn. 16, 1.
ותקח שרי אשת אברם Gn. 16, 3.
חשב אשת־האיש Gn. 20, 7,
על־דבר שרה אשת
אברהם Gn. 20, 18.
בן־מלכה אשת נחור Gn. 24, 15.
ותלך שרה אשת אדני Gn. 24, 36.
אליפז בן־עדה אשת עשו Gn.36,10.
רעואל בן־בשמת
אשת עשו Gn. 36, 10.
אלה בני עדה אשת עשו Gn.36,12.
בני בשמת אשת עשו Gn. 36, 13.
בת־ענה בת־צבעון
אשת אשו Gn. 36, 14.
אלה בני בשמת אשת עשו Gn.36,17.
בת־ענה אשת עשו Gn. 36, 18.
והיה אם־בא אל־אשת
אחיו Gn. 38, 9.
בת־שוע אשת־יהודה Gn. 38, 12.
ותשא אשת־אדניו Gn. 39, 7.
ויאמר אל־אשת אדניו Gn. 39, 8.
בני רחל אשת יעקב Gn. 46, 20.
את־צפרה אשת משה Ex. 18, 2.
לא־תחמד אשת רעך Ex. 20, 17.
ערות אשת־אביך Lev. 18, 8.
ערות בת־אשת אביך Lev. 18, 11.
אשת בנך הוא Lev. 18, 15.
ערות אשת־אחיך Lev. 18, 16.
ואל־אשת עמיתך Lev. 18, 20.
את־אשת איש Lev. 20, 10.
את־אשת רעהו Lev. 20, 10.
אשר ישכב את־אשת אביו Lv.20,11
אשר יקח את־אשת אחיך Lv.20,21.
ושם אשת עמרם יוכבד Num.26,59.
ולא תחמד אשת רעך Dt. 5, 18.
או אשת חיקך Dt. 13, 7.
אשת יפת־תאר Dt. 21, 11.
אשר־ענה את־אשת רעהו Dt.22,24.
לא־יקח איש את־
אשת אביו Dt. 23, 1.
לא־תהיה אשת־חמת Dt. 25, 5.
אשת האחד להציל Dt. 25, 11.
ארור שוכב עם־אשת אביו Dt.27,20
אשת לפידות Jud. 4, 4.
יעל אשת חבר הקיני Jud. 4, 17.
ותקח יעל אשת־חבר Jud. 4, 21.
יעל אשת חבר Jud. 5, 24.
ותלד אשת־גלעד Jud. 11, 2.
ותבד אשת שמשון עליו Jud.14,16.
ותתי אשת שמשון
למריעהו Jud. 14, 20.
כי אשת חיל את Ruth 3, 11.
רות המואביה אשת־חמת Ruth4,5.
רות המואביה אשת
מחלון Ruth 4, 10.
וכלתו אשת־פינחס הרה 1 S. 4, 18.
ושם אשת שאול אחינעם 1 S.14,50.
ולאביגיל אשת נבל הגיד 1 S.25,14.
את־מיכל בתו אשת דוד 1 S.25,44.
ואביגיל אשת־נבל
הכרמלית 1 Sam. 27, 3.
בקשו־לי אשת בעלת־אוב 1 S.28,7.
חנה אשת בעלת־אוב 1 Sam.28, 7.
אשת נבל הכרמלי 1 Sam. 30, 5.
אשת נבל הכרמלי 2 Sam. 2, 2.
לאביגיל אשת נבל
הכרמלי 2 Sam. 3, 3.
לעגלה אשת דוד 2 Sam. 3, 5.
אשת אוריה 2 Sam. 11, 3.
אשת אוריה כי־מת אוריה 2 S.11,26
ותקח את־אשת אוריה 2 S. 12, 10.
אשר ילדת אשת־אוריה
לדוד 2 Sam. 12, 15.
היא חלתה אשת יפת
מראה 2 Sam. 14, 27.
לבתו אשת שלמה 1 Reg. 9, 16.
כי־אתי אשת ירבעם 1 Reg. 14, 2.
ותעש כן אשת ירבעם 1 Reg.14, 4.
חנה אשת ירבעם באה 1 Reg.14, 5.
ויאמר באי אשת ירבעם 1 Reg.14, 6.
ותקם אשת ירבעם 1 Reg. 14, 17.
ותהי לפני אשת נעמן 2 Reg. 5. 2.
אשת ו שלם בן־חקוה 2 Reg. 22, 14.
ושם אשת אבישור 1 Chr. 2, 29.
ובני אשת הודיה 1 Chr. 4, 19.
ותלד מעכה אשת־מכיר 1Chr.7,16.
אשת יהוידע הכהן 2 Chr. 22, 11.
אשת ו שלם בן־תוקהת 2 Chr.34,22.
נפל אשת בל־חזו שמש Ps. 58, 9.
כן הבא אל־אשת רעהו Prv. 6, 29.
אשת כסילות הומיה Prv. 9, 13.
אשת חן תתמך כבוד Prv. 11, 16.
אשת חיל עטרת בעלה Prv. 12, 4.
אשת־חיל מי ימצא Prv. 31, 10.
אל־אשת רעהו יצהלו Jer. 5, 9.
כמו אשת לדה Jer. 13, 21.
ואת־אשת רעהו לא טמא Ez.18,6.
ואת־אשת רעהו טמא Ez. 18, 11.
את־אשת רעהו לא טמא Ez.18,15.
את־אשת רעהו עשה
תועבה Ez. 22, 11.
אשת רעהו טמאתם Ez. 33, 26.
קח־לך אשת זנונים Hos. 1, 2.
ובין ו אשת נעורך Mal. 2, 14.

וְאֵשֶׁת

ואשת נח Gn. 7, 13.
ואשת חצרון אביה 1 Chr. 2, 24.
ואשת איש נפש יקרה
תצוד Prv. 6, 26.
ואשת מדונים נשתוה Prv. 27, 15.
ואשת נעורים כי תמאס Jes. 54, 6.
ואשת בריתך Mal. 2, 14.

וּבְאֵשֶׁת

באחיו ובאשת חיקו Dt. 28, 54.
ובאשת נעוריך אל־יבגד Mal.2,15.

לְאֵשֶׁת

ויאמרו לאשת־שמשון Jud.14,15.

בְּאֵשֶׁת

ושמח מאשת נעוריך Prv. 5, 18.
לשמרך מאשת רע Prv. 6, 24.
מאשת מדונים ובית תבר Prv.21,9. 25, 24.
מאשת מדונים וכעס Prv. 21, 19.

cum suff.: אִשְׁתִּי

והרגוני על־דבר אשתי Gn. 20,11.
כי ירא לאמר אשתי Gn. 26, 6.
הבה את־אשתי Gn. 29, 21.
כי שנים ילדה־לי אשתי Gn.44,27.
אהבתי את־אדני את־אשתי Ex.21,5
אבאה אל־אשתי Jud. 15, 1.
תנה את־אשתי את־מיכל 2 S.3,14.
ולשכב עם־אשתי 2 Sam. 11, 11.
תמתן לאחר אשתי Job. 31, 10.
ותמת אשתי בערב Ez. 24, 18.

לְאִשְׁתִּי

רוחי זרה לאשתי Job. 19, 17.

אִשְׁתְּךָ

כי אשתך הוא Gn. 12, 18.
חנה אשתך קח ולך Gn. 12, 19.
שרי אשתך לא־תקרא Gn. 17, 15.
אבל שרה אשתך Gn. 17, 19.
קום קח את־אשתך Gn. 19, 15.
אך הנה אשתך הוא Gn. 26, 9.
אשתך בעיר חזקה Am. 7, 17.

אִשְׁתֶּךָ

אשתך כגפן פריה Ps. 128, 3.

p. אִשְׁתֵּךְ

כי שמעת לקול אשתך Gn. 3, 17.
איה שרה אשתך Gn. 18, 9.
והנה־בן לשרה אשתך Gn. 18, 10.
שכב אחד העם את־
אשתך Gn. 26, 10.

וְאִשְׁתֵּךְ

ואשתך ונשי־בניך אתך Gn. 6, 18.
אתה ואשתך ובניך Gn. 8, 16.

Digitized by Google

ואשתך ושני בניה עמה Lev. 18,6.
cum suff.: אִשְׁתּוֹ
ויקרא האדם שם אשתו Gn. 3, 20.
והאדם ידע את־חוה אשתו Gn. 4,1.
וידע קין את־אשתו Gn. 4, 17.
וידע אדם עוד את־אשתו Gn. 4,25.
ויקח אברם את־שרי אשתו Gn. 12,5.
ויאמר אל־שרי אשתו Gn. 12, 11.
ואמרו אשתו זאת Gn. 12, 12.
ואת־אשתו ואת־כל־
אשר־לו Gn. 12, 20.
בידו וביד־אשתו Gn. 19, 16.
ותבט אשתו מאחריו Gn. 19, 26.
ויאמר אברהם אל־שרה
אשתו Gn. 20, 2.
וישב לו את שרה אשתו Gn. 20,14.
ואת־אשתו ואמהתיו Gn. 20, 17.
קבר אברהם את־שרה
אשתו Gn. 23, 19.
אברהם ושרה אשתו Gn. 25, 10.
ויעתר יצחק לה׳ לנכח
אשתו Gn. 25, 21.
ותהר רבקה אשתו Gn. 25, 21.
מצחק את רבקה אשתו Gn. 26, 8.
ושם אשתו מהיטבאל Gn. 36, 39.
כי־אם אותך באשר
את־אשתו Gn. 39, 9.
כשמע אדניו את־דברי
אשתו Gn. 39, 19.
את־אברהם ואת שרה
אשתו Gn. 49, 31.
ואת רבקה אשתו Gn. 49, 31.
ויקח משה את־אשתו Ex. 4, 20.
ויצאה אשתו עמו Ex. 21, 3.
אל־אשתו לא תקרב Lev. 18, 14.
כי־תשטה אשתו Num. 5, 12.
וקנה את־אשתו (bis) Num. 5, 14.
והביא האיש את־אשתו Num. 5,15.
וקנא את־אשתו והעמיד Num. 5,30.
ושמח את־אשתו Dt. 24, 5.
וילך מנוח אחרי אשתו Jud. 13,11.
להראה אל־מנוח ואל־
אשתו Jud. 13, 21.
ויאמר מנוח אל־אשתו Jud. 13,22.
ותאמר לו אשתו Jud. 13, 23.
ויפקד שמשון את־אשתו Jud. 15,1.
כי לקח את־אשתו Jud. 15, 6.
ותסיתם לכם איש אשתו Jud. 21,21.
לקחנו איש אשתו Jud. 21, 22.
ושם אשתו נעמי Ruth 1, 2.
ונתן לפנינה אשתו 1 Sam. 1, 4.
וידע אלקנה את־חנה
אשתו 1 Sam. 1, 19.
את־אלקנה ואת־אשתו 1 Sam. 2,20.
ותגד לדוד מיכל אשתו 1 S. 19, 11.
ושם אשתו אבגיל 1 Sam. 25, 3.
ותגד־לו אשתו את־
חדברים 1 Sam. 25, 37.
כי אם־איש את־אשתו 1 Sam. 30,22.
ואת־אשתו לקחת־לך 2 Sam. 12, 9.
וינחם דוד את בת־שבע
אשתו 2 Sam. 12, 24.
את־אחות אשתו 1 Reg. 11, 19.
ותבא אליו איזבל
אשתו 1 Reg. 21, 5.
ותאמר אליו איזבל אשתו 1 Rg. 21,7.
חסרה אתו איזבל
אשתו 1 Reg. 21, 25.
ושם אשתו מהיטבאל 1 Chr. 1, 50.
הששי יתרעם לעגלה
אשתו 1 Chr. 3, 3.
ויבא אל־אשתו ותהר 1 Chr. 7, 23.
וילד מן־חדש אשתו 1 Chr. 8, 9.
ושם אשתו מעכה 1 Chr. 8, 29. 9, 35.
ואת־זרש אשתו Esth. 5, 10.
ותאמר לו זרש אשתו Esth. 5, 14.
ויספר המן לזרש אשתו Esth. 6,13.
חכמיו וזרש אשתו Esth. 6, 13.
ותאמר לו אשתו Job. 2, 9
הן ישלח איש את־אשתו Jer. 3,1.
cum suff.: וְאִשְׁתּוֹ
ערמים האדם ואשתו Gn. 2, 25.
ויתחבא האדם ואשתו Gn. 3, 8.
שבעה שבעה איש ואשתו Gn. 7,2.
שנים איש ואשתו Gn. 7, 2.
ואשתו ונשי־בניו אתו Gn. 7, 7.
ויצא נח ובניו ואשתו Gn. 8, 18.
הוא ואשתו וכל־אשר־לו Gn. 13,1.
ובניו ואשתו אל־משה Ex. 18, 5.
ואשתו עקרה Jud. 13, 2.
ומנוח ואשתו ראים Jud. 13,19.20.
הוא ואשתו ושני בניו Ruth 1, 1.
ואשתו היחדיה 1 Chr. 4, 18.
ואשתו אלמנה Ps. 109, 9.
בְּאִשְׁתּוֹ
ודבק באשתו Gn. 2, 24.
וּבְאִשְׁתּוֹ
ובאשתו מות יומת Gn. 26, 11.
לְאִשְׁתּוֹ
אנשי המקום לאשתו Gn. 26, 7.
בין איש לאשתו Num. 30, 17.
ויאמר ירבעם לאשתו 1 Reg. 14, 2.
וּלְאִשְׁתּוֹ
לאדם ולאשתו Gn. 3, 21.
אִישׁוֹן

ע״ז הקטנה מן אִישׁ, כיוצא סופי תוקרי, וכי כמו כן זִרְעוֹן, צַוָּארוֹן נלמוד הוא, ועכיו״ט קטן או עליון ותיבוק, ונגזרת כיוצא [מאכלאן, כיבלאן], והוא תוקר לתמוכי הכלקת נעצם העין, וכן כיוצי וכוחי ובלשון ערבי. ומזה שום על קומה ומכוו ותילוע דבר כמו כתיזון לילה, סהלון מרכו וקומה הלילה, כת־עין סקטן ותעצם מקצרים, וכן נערכי נוהו, שהוא תיכוך תמור תעצם. ע׳ אִשָּׁה.

nom. diminut. m., factum ex אִישׁ, sicuti זִרְעוֹן, צַוָּארוֹן: *homulus*, *homunculus*, de imagine, quae in oculi pupilla conspicitur, graec. *ἀνδρίον*, *ἀνδρίσκος*, alias *κόρη*, pupa, hebr. בָּבָה. Trg. גְּלוּפֵי דְּבְמָצִיעוּת עֵינָא. Alii vertunt *nigredinem* oculi. Rashi: חֲשֹׁכוֹר שֶׁבָּעַיִן. 2) punctum cuiuspiam rei medium ac summum, uti noctis, tenebrarum, h. e. nox intempesta, tenebrae teterrimae.

בְּאִישׁוֹן
יצרנהו כאישון לינו Dt. 32, 10.
כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
ותורתי כאישון עיניך Prv. 7, 2.
בְּאִישׁוֹן
באישון לילה ואפלה Prv. 7, 9.
Q'ri: אֶשְׁתּוֹן

ע״ז כמו אִישׁוֹן, גלי הגדל סמכוון, לכן נתמוכתו מקבלו כגדל ומיוקד והוא אֵשׁ, לצד יקס סמיכות מן אִישׁ, כלצד שמות פרטיים לבו יקבלו, וסמופי תוקר סמקטן כל־עמת לצד נקיטון.

n. dimin. m. (Q'ri = אִישׁוֹן vi atque origine), factum ex אֵשׁ, forma constructiva antiqui nominis אִשׁ, *mediae tenebrae*. Cf. *Genesis* Rabba S. 23. לֶאֱשׁוּתָהּ in tenebras.
K'tib.: בֶּאֱשׁוֹן
ידעך נרו באישון חשך Prv. 20,20.
אֵשׁ, אֶשׁ

שם שהוא סמסיכות מן אִישׁ, לצד תמוכתו נלוים ועקיקה היקה אֵשׁ, כאצד יוכיחו הצבא והכנוסות לצד ולצד, וכי מן אֵל נמסיכות פרטיים אֵל. ולא כאנת כך בהכרכנת שמות פרטיים כמו אֶשְׁבַּעַל, לומר לים הנעל, ויקרא נא אִישׁ־בֹּשֶׁת, כי נוצק כמו הנעל ככתיי ע״ז, ודומה לו אַשְׁבַּל לומר לים נל, וכל ונעל לחד השם, וכן אֶשְׁבָּנֵן [לים־כיכם], אַשְׁבַּעַ [לים־קלף, לים־עים, כי נא כיכוני מן נוע, שהוא לשון קציס וקציפה], אַשְׁחוּר [לים־קוי, לים־קלין] וכן מלאנו כתונת מקוקם על לי־כתים השם אֶשְׁמִתִּי, לומר לים־כתי לו כתעוני, על כי שנמלאת שמה עיר נשם כתים (Kition), וכי שרש שוא למלא אֶשְׁתּוֹן.

form. constr. nominis obsoleti אֵשׁ (unde forma producta factum est אִישׁ), servata illa nobis in nmm. propriis (sicut אֵל nominis אֶל) e. c. אֶשְׁבַּעַל, אִשְׁבַּעַל h. e. vir Beli, quod nomen et vi et usu convenit cum אִישׁ־בֹּשֶׁת i. e. vir idoli, אֶשְׁבַּעַ, vir aestuosus s. fervidus (a verbo בָּעַה = בָּעַר fervere, ebullire), אַשְׁחוּר vir liber s. ingenuus; אֶשְׁמִתִּי (nomen monumento punico inscriptum), vir Cyprius, Citii natus.

n. p. אֲיֵשִׁי
שעם מן לים כלכוש תוקרי, וכלוכו לכיר־לב [מאכלין].
n. p. m. fortis ac virilis, alias יִשַׁי
LXX: *Ἰεσσαί.*

אִית

ע״ז כתיתים, וסמיכותו [כשמות פרטיים] אֵת [כמו אֵשׁ מן לים], והידועה אִיתָא כגזרת, והכיכים עתיקי אִיתֵי תמור אִיתֵי, וכאן שכאך ויתולד מן אֵת. שמועתו ולקחו עכם הסויה והישות, ותוק כמו תומים כגזרת, תולם הסולקה תוקם הוכיצה התעופפה מסכתובים, ותולה לם מסתופרים, והמלה כהיתה לדבור סתניתות, לקייב כשוא הסשפע מכושפת . שרשו אֵת, וכנכה המלה ע״מ דִּין מן הֵן, וכן כשפת סודו ויוכי וכרכי לשוכות עכב שרש אֵת.

sbst. m. aramaicum, constr. in nn. pr. אֵת (sic אֵשׁ ab אִישׁ, יֵשׁ a יֶשׁ), gemar. def. אִיתָא, pl. אִיתֵי, forma vetusta. Quemadmodum אִישׁ ex אֵשׁ ortum est, sic etiam אִית ex אֵת productione s. incremento factum videtur. Vi sua nomen est essentiae s. substantiae, Graec. *οὐσία* (אוּסְיָא); sed deposita ea notione, subjectum cum praedicato vi copulae solet jungere v. c. אִיתַי sum. Radix est אֵת hebr. יָשׁ *es-se*, unde factum est sicut a הֵן a יֵשׁ.

pl.: אִיתַי
לא־איתי אנש על־ירבשתא Dan. 2,10.
ואחרן לא איתי די יחוניה Dan. 2,11.
איתי אלה בשמיא
גלה רזין Dan. 2, 28.
לא בחכמה די־איתי בי Dan. 2,30.
איתי גברין יהודאין Dan. 3, 12.
הן איתי אלהנא Dan. 3, 17.
וחבל לא־איתי בהון Dan. 3, 25.
לא איתי אלה אחרן Dan. 3, 29.
ולא איתי די־ימחא בידה Dan. 4,32.
איתי גבר במלכותך Dan. 5, 11.
בעבר נהרא לא איתי לך Esr. 4,16.
הן איתי Esr. 5, 17.
cum suff.: אִיתָנָא
לאלהיך לא־איתנא
פלחין Dan. 3, 18.

האיתיך כהל להודעתני Dan. 2,26.
אִיתֵיכוֹן
לא איתיכון פלחין Dan. 3, 14.
כען הן איתיכון עתידין Dan. 3,15.
אִיתוֹהִי
עם־בשרא לא איתוהי Dan. 2, 11.
אִיתַי
שע״פ מן אִית כמי אִישַׁי, יֵשׁ מן אִישׁ, יַשׁ.
n. pr. m. is, qui est, i. e. valet et viget.

אִיתָן

v. s. r. יָתַן *p.* 507.

אֲבַד

פעל שלם כמנק כ״ף כשע״פ אֲבַד, לצד לכל ע׳ וקכיס אַרְבַּד, שם עיר על-כפר כמדיכ ויעמקשכא, ולפי לצד לפכיס הגיון כולכי יהיס כניכין.
vrb. (uno in nomine אֲבַד nobis servatum) = אָגַד, עָקַד, vincire, nectere, hinc אַבַּד (*castellum*, ab operibus munitionibusque nominatum), nomen urbis in finibus Sittacenes. Al: Ἀρχάδ (אַרְכַּד), quod est idem.

אַבְזַב

v. s. r. כָּזַב *p.* 523.

אַבְזַר

v. s. r. כָּזַר *p.* 523.

אֲבַל

ע״כ בן-זמן ומפלית, ועכיו לצד כליה והדקה דקיקה ולקיפה [קופכייכן, עסמכן], ע׳ הלעפה וגויכה, ונקמל מנפמה ויהיה מצא וקכיב מכעב ודכר וכדומה. כגזעל כמו קל לכן הפעול, וכגל״ם כיוצא כוכ. הפעיל פועל יוצא.
הפעיל אֲבַל כנדף עם בָּלָה.
vrb. cujus vis prima ac propria est. delere, absumere (= כָּלָה), hinc: *consumere*, comedere, gr. *βρώσκειν*, quod et ipsum de quavis consumtione usuvenit. Ex hac duplici verbi potestate, consumendi comedendique, ceterae omnes et translatae deducuntur; enarratione supersederi potest.

לחם לא אכל Ex. 34, 28.
לוא אכל אכל 1 Sam. 14, 30.
ולא־אכל ביום־החדש 1 Sam. 20,34.
כי לא אכל לחם כל־
היום 1 Sam. 28, 20.
כי לא־אכל לחם 1 Sam. 30, 12.
לא־אכל האריה 1 Reg. 13, 28.
ויסב את־פניו ולא־אכל
לחם 1 Reg. 21, 4.
לחם לא־אכל Esr. 10, 6.
ולא אכל במרמה Job. 21, 25.
אכל יתום ממנה Job. 31, 17.
לחם אבירים אכל איש Ps. 78, 25.
כי אכל את־יעקב Ps. 79, 7.
אביך הלוא אכל ושתה Jer. 22, 15.
אכל הארבה Joel 1, 4.
אכל הילק Joel 1, 4.
אכל החסיל Joel 1, 4.
אשר אכל הארבה Joel 2, 25.
אל־ההרים אכל Ez. 18, 11.
paus.: אָכֵל
אל־ההרים לא אכל Ez. 18, 6.

Digitized by Google

על־הזרים לא אכל Ez. 18, 15.
אדם אכל Ez. 19, 3. 6.
3 perf.: וְאָכַל
ואכל ודחי לעלם Gn. 3, 22.
ואכל העון את־בשרך Gn. 40, 19.
ואכל את־יתר הפלטה Ex. 10, 5.
ואכל את־כל־העץ Ex. 10, 5.
ואכל אהרן ובניו Ex. 29, 32.
ואכל מבשר־זבח Lev. 7, 21.
ואכל פרי בהמתך Dt. 28, 51.
ואכל ושבע ודשן Dt. 31, 20.
ואכל קצירך ולחמך Jer. 5, 17.
ואכל לחם לפניו Jer. 52, 33
p. וְאָכָל
והבאת לאביך ואכל Gn. 27, 10.
cum suff.: וַאֲכָלֻנִי
הייתי ביום אכלני חרב Gn. 31, 40.
אכלנו המתו Jer. 51, 34. *Q're.*
3 perf. c. s.: וַאֲכָלָהּ
כבגד אכלו עש Job. 13, 28
הראשון אכלו Jer. 50, 17.
וַאֲכָלוֹ
לחם ואכלו 2 Sam. 9, 10.
וַאֲכָלֶהָ
תחנה ואכלה Dt. 14, 21.
3 perf. f.: אֲכָלָה
אכלה ער מואב Num 21, 28.
מאשר אכלה החרב 2 Sam. 18, 8.
ואש אכלה אהלי־שחד Job. 15, 34.
ויתרם אכלה אש Job. 22, 20.
בחוריו אכלה־אש Ps. 78, 63.
אכלה ומחתה פיה Prv. 30, 20.
אלה אכלה ארץ Jes. 24, 6.
אכלה חרבכם נביאיכם Jer. 2, 30.
אכלה את־יגיע אבותינו Jer. 3, 24.
כי אכלה חרב סביביך Jer. 46, 14.
אכלה סביב Thr. 2, 3.
קצותיו אכלה האש Ez. 15, 4.
אכלה נאות מדבר Joel 1, 19.
אכלה נאות המדבר Joel 1, 20.
לפניו אכלה אש Joel 2, 3.
אכלה אש בריחיך Nah. 3, 13.
p. אֲכָלָה
פריה אכלה Ez. 19, 14.
וַאֲכָלָה
ואכלה אתכם ארץ Lev. 26, 38.
ואכלה שיתו ושמיריו Jes. 10, 17.
ואכלה ארמנות ירושלם Jer. 17, 26.
ואכלה כל־סביביה Jer. 21, 14.
ואכלה חרב ושבעת Jer. 46, 10.
ואכלה ארמנות
בן־הדד Jer. 49, 27.
ואכלה כל־סביבתיו Jer. 50, 32.
ואכלה בך כל־עץ Ez. 21, 3.
ואכלה ארמנתיה Hos. 8, 14.
ואכלה ארמנות בן־הדד Am. 1, 4.
ואכלה ארמנתיה Am. 1, 7. 10. 14.
ואכלה ארמנות בצרה Am. 1, 12.
ואכלה ארמנות הקריות Am. 2, 2.
ואכלה ארמנות ירושלם Am. 2, 5.
ואכלה ואין־מכבה Am. 5, 6.
ואכלה את־החלק Am. 7, 4.
p. וַאֲכָלָה
וכלתה בדיו ואכלה Hos. 11, 6.
cum suff. *p.* אֲכָלָתְנִי
קנאת ביתך אכלתני Ps. 69, 10.
אֲכָלַתְךָ
אש מתוכך היא אכלתך Ez. 28, 18.
אֲכָלַתְהוּ
אם כי־אש אכלתהו ויחר Ez. 15, 5.
3 f. c. s.: *p.* אֲכָלַתְהוּ
חיה רעה אכלתהו Gn. 37, 20.
חיה רעה אכלתהו Gn. 37, 33.
אש אכלתהו Ez. 19, 12.

3 f. c. s.: וַאֲכָלָתַם
וחם הזה עצים ואכלתם Jer. 5, 14.
ואכלתם חית השדה Hos. 2, 14.
2 perf.: אֲכָלְתָּ
פתך־אכלת תקיאנה Prv. 23, 8.
p. אֲכָלְתָּ
ממנו אכלת Gn. 3, 11.
וַאֲכָלְתָּ
ואכלת את־עשב השדה Gn. 3, 18.
וקרא לך ואכלת מזבחו Ex. 34, 15.
אשר לא־נטעת ואכלת Dt. 6, 11.
ואכלת את־כל־העמים Dt. 7, 16.
ואכלת ושבעת וברכת Dt. 8, 10.
ואכלת ושבעת Dt. 11, 15.
תזבח ואכלת בשר Dt. 12, 15.
ואכלת בשעריך Dt. 12, 21.
ואכלת לפני יי אלהיך Dt. 14, 23.
ואכלת שם לפני יי אלהיך Dt. 14, 26.
ובשלת ואכלת Dt. 16, 7.
ואכלת את־שלל איביך Dt. 20, 14.
ואכלת ענבים כנפשך Dt. 23, 25.
וזבחת שלמים ואכלת שם Dt. 27, 7.
ואכלת פרי־בטנך Dt. 28, 53.
2 prf. f.: אֲכָלְתִּי
ודבש ושמן אכלתי Ez. 16, 13.
וַאֲכָלְתְּ
ואכלת מן־החלחם Ruth 2, 14.
1 perf.: אֲכָלְתִּי
לחם לא אכלתי Dt. 9, 18.
לא־אכלתי באני ממנו Dt. 26, 14.
לחם הפחה לא אכלתי Neh. 5, 14.
אם־כחה אכלתי בלי־
כסף Job. 31, 39.
אכלתי יערי Cant. 5, 1.
ומרפה לא־אכלתי מנעורי Ez. 4, 14.
לחם חמדות לא אכלתי Dan. 10, 3.
p. אֲכָלְתִּי
ואילי צאנך לא אכלתי Gn. 31, 38.
אפר כלחם אכלתי Ps. 102, 10.
וַאֲכָלְתִּי
ואכלתי חטאת היום Lev. 10, 20.
תשברני ואכלתי Dt. 2, 28.
ואכלתי מידה 2 Sam. 13, 5.
3 perf. pl.: אֲכָלוּ
רק אשר אכלו הנערים Gn. 14, 24.
אכלו את־המן Ex. 16, 35.
את־המן אכלו עד־באם Ex. 16, 35.
כי־אכלו את־הפסח 2 Chr. 30, 18.
אכלי עמי אכלו לחם Ps. 14, 4. 53, 5.
אכלו וישתחוו Ps. 22, 30.
כי־אכלו את־יעקב Jer. 10, 25.
אבות אכלו בסר Jer. 31, 29.
ואל־ההרים אכלו בך Ez. 22, 9.
אכלו זרים כחו Hos. 7, 9.
ואשר אכלו שאר עמי Mich. 3, 3.
p. אֲכָלוּ
נפש אכלו Ez. 22, 25.
וַאֲכָלוּ
ואכלו את־חקם Gn. 47, 22.
ואכלו את־הבשר Ex. 12, 8.
ואכלו אביני עמד Ex. 23, 11.
ואכלו אתם Ex. 29, 33.
ואכלו חדש ימים Num. 11, 21.
ואכלו ושבעו Dt. 14, 29.
ואכלו בשעריך ושבעו Dt. 26, 12.
ונטעו כרמים ואכלו פריים Jes. 65, 21.
ואכלו ולא ישבעו Hos. 4, 10.
ואכלו את־שפטיהם Hos. 7, 7.
ואכלו את־פריהם Am. 9, 14.
ואכלו וכבשו אבני־קלע Zach. 9, 15.
ואכלו על־ימין Zach. 12, 6.
cum suff.: וַאֲכָלֻהוּ
ואכלהו במקום קדש Lev. 24, 9.
ואכלהו איביכם Lev. 26, 16.
ואכלהו ויכלהו Jer. 10, 25.

3 perf. c. s.: אֲכָלוּם
כל־מצאיהם אכלום Jer. 50, 7.
וַאֲכָלוּם
ודלקו בהם ואכלום Obad. 1, 18.
2 perf. pl.: אֲכַלְתֶּם
מדוע לא־אכלתם Lev. 10, 17.
לחם לא אכלתם Dt. 29, 5.
אכלתם פרי־כחש Hos. 10, 13.
וַאֲכַלְתֶּם
ואכלתם אתו Ex. 12, 11.
ואכלתם אתה Lev. 10, 13.
ואכלתם לשבע Lev. 25, 19.
ואכלתם מן־התבואה Lev. 25, 22.
ואכלתם להמכם לשבע Lev. 26, 5.
ואכלתם ישן נושן Lev. 26, 10.
ואכלתם ולא תשבעו Lev. 26, 26.
ואכלתם בשר בניכם Lev. 26, 29.
למחר ואכלתם בשר Num. 11, 18.
לכם בשר ואכלתם Num. 11, 18.
ואכלתם אתו בכל־מקום Num. 18, 31
מאתם בכסף ואכלתם Dt. 2, 6.
ואכלתם־שם לפני יי
אלהיכם Dt. 12, 7.
ואכלתם עמי חיום 1 Sam. 9, 19.
ואכלתם ולא־תחמאו 1 Sam. 14, 34.
ואכלתם את־טוב הארץ Esr. 9, 12.
ואכלתם בשר ושתיתם Ez. 39, 17.
ואכלתם־חלב לשבעה Ez. 39, 19.
ואכלתם אכול ושבוע Joel 2, 26.
1 perf. pl.: אֲכַלְנוּ
האכול אכלנו מן־החמלך 2 Sam. 19, 43
1 prf. pl. c. s.: וַאֲכַלְנָהוּ
ואכלנהו ומתנו 1 Reg. 17, 12.
part.: אוֹכֵל , אֹכֵל
הלחם אשר־הוא אוכל Gn. 39, 6.
והעוף אכל אתם Gn. 40, 17.
כל־אכל חמץ Ex. 12, 15.
כי כל־אכל מחמצת Ex. 12, 19.
כי כל־אכל חלב Lev. 7, 25.
אכל על־שלחני 2 Sam. 9, 11.
תמיד הוא אכל 2 Sam. 9, 13.
ואינך אכל לחם 1 Reg. 21, 5.
אוכל לחמי Ps. 41, 10.
בתבנית שור אכל עשב Ps. 106, 20.
צדיק אכל לשבע נפשו Prv. 13, 25.
יחלם הרעב והנה אוכל Jes. 29, 8.
ונפלו על־פי אוכל Nah. 3, 12.
וְאֹכֵל
ואכל את־בשרו Eccl. 4, 5.
הָאֹכֵל
האוכל בשר אבירים Ps. 50, 13.
האכל מביציהם ימות Jes. 59, 5.
האדם האכל הבסר Jer. 31, 30.
וְהָאֹכֵל
והאכל מנבלתה Lev. 11, 40.
והאכל בבית Lev. 14, 47.
מֵהָאֹכֵל
מהאכל יצא מאכל Jud. 14, 14.
בְּאֹכֵל
וגערתי לכם באכל Mal. 3, 11.
לְאֹכֵל
ולחם לאכל Jes. 55, 10.
part. pl.: אֹכְלִים
לא־נטעתם אתם אכלים Jos. 24, 13.
אכלים ושתים וחגגים 1 Sam. 30, 16.
והנם אכלים ושתים 1 Reg. 1, 25.
אכלים ושתים ושמחים 1 Reg. 4, 20.
ימים שלושה אכלים 1 Chr. 12, 39.
אכלים ושתים יין Job. 1, 13. 18.
זרים אכלים אתה Jes. 1, 7.
וְאֹכְלִים
ואכלים כרים מצאן Am. 6, 4.
הָאֹכְלִים
האכלים אתו לבדם Gn. 43, 32.

האכלים בשר החזיר Jes. 65, 4.
האכלים למעדנים Thr. 4, 5.
האכלים את פתבג Dan. 1, 13. 15.
אתם האכלים Zach. 7, 6.
pl. constr.: אָכְלֵי
אכלי שלחן איזבל 1 Reg. 18, 19.
אכלי עמי Ps. 14, 4. 53, 5.
אכלי לחם העצבים Ps. 127, 2.
אכלי בשר החזיר Jes. 66, 17.
וְאָכְלֵי
ואכלי פתבגו ישבריהו Dan. 11, 26.
בְּאָכְלֵי
באכלי שלחנך 2 Sam. 19, 29.
והיו באכלי שלחנך 1 Reg. 2, 7.
pl. c. suff.: אָכְלֶיךָ
כל־אכליך יאכלו Jer. 30, 16.
אָכְלַיִן
כל־אכליו יכרת Lev. 17, 14.
כל־אכליו יאשמו Jer. 2, 3.
כל־אכליו ימצאו Hos. 9, 4.
וְאָכְלַיִן
ואכליו עונו ישא Lev. 19, 8.
אוֹכְלֶיהָ
ברבות הטובה רבו אוכליה Eccl. 5, 10.
part. fem.: אֹכְלָה *sg.*
אש אכלה הוא Dt. 4, 24. 9, 3.
אש אכלה קש Joel 2, 5.
אכלה מקצה ארץ Jer. 12, 12.
p. אוֹכָלָה
ולהב אש אוכלה Jes. 29, 6.
ולהב אש אכלה Jes. 30, 30.
מי יגור לנו אש אוכלה Jes. 33, 14.
אֹכֶלֶת
כאש אכלת בראש חהר Ex. 24, 17.
ארץ אכלת יושביה Num. 13, 32.
אכלת אדם אתי Ez. 36, 13.
אֹכֶלֶת
ולשונו כאש אכלת Jes. 30, 27.
הָאֹכֶלֶת
והנפש האכלת Lev. 7, 18.
הנפש האכלת Lev. 7, 25.
האכלת את־דחם Lev. 17, 10.
inf. abs.: אָכוֹל , אָכֹל
מכל עץ־הגן אכל תאכל Gn. 2, 16.
ויאכל גם־אכול Gn. 31, 15.
אכול תאכלו אתה Lev. 10, 18.
לוא אכל אכל היום 1 Sam. 14, 30.
אמר יי אכל והותר 2 Reg. 4, 43.
אכול השנה ספיח 2 Reg. 19, 29.
אכול ושבוע והותר 2 Chr. 31, 10.
אכל דבש הרבות Prv. 25, 27.
אכול שתה Jes. 21, 5.
אכל בשר ושתות יין Jes. 22, 13.
אכול ושתה Jes. 22, 13.
אכול השנה ספיח Jes. 37, 30.
ואכלתם אכול ושבוע Joel 2, 26.
אכול ואין־לשבעה Hag. 1, 6.
inf. constr.: אֲכֹל
לבלתי אכל הדם Dt. 12, 23.
inf. constr.: אֲכָל־ *s. M.*
לבלתי אכל־ממנו Gn. 3, 11.
inf. abs. c. hint.: הָאָכוֹל
האכול אכלנו מן־המלך 2 Sam. 19, 43.
inf. abs.: וָאָכֹל
ואכל לא תאכלהו Lev. 7, 24.
וילך הלוך ואכל Jud. 14, 9.
inf. constr.: בְּאָכְלָ
במות חעדה באכלה האש Num. 26, 10
inf. constr.: כְּאָכְלָ
כאכל קש לשון אש Jes. 5, 24.
לֶאֱכֹל , לֶאֱכָל־
ויישם לפניו לאכל Gn. 24, 33.
ויקרא לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.

Digitized by Google

וישבו לאכל־לחם Gn. 37, 25.
ויהי כאשר כלו לאכל Gn. 43, 2.
לאכל את־העברים Gn. 43, 32.
בערב בשר לאכל Ex. 16, 8.
לאכל־לחם עם־חתן משה Ex.18,12.
ישב העם לאכל ושתו Ex. 32, 6.
תהיה כל־תבואתה לאכל Lev. 25, 7.
לא־תוכל לאכל בשעריך Dt. 12, 17.
תאוה נפשך לאכל בשר Dt. 12, 20.
והיה לאכל Dt. 31, 17.
עד כלתו לאכל ולשתות Ruth 3, 3.
אל־אחת הכהנות לאכל 1 S. 2, 36.
יעלה הבמתה לאכל 1 Sam. 9, 13.
חמאים ליי לאכל על־הדם 1 S. 14, 33
לאכל על־הדם 1 Sam. 14, 34.
ישב־אשב עם־חמלך לאכול 1 Sam. 20, 5.
וישב חמלך על־הלחם לאכול 1 Sam. 20, 24.
לאכל ולשתות ולשכב 2 Sam. 11, 11.
ותצק לפניו וימאן לאכל 2 S. 13, 9.
ותגש אליו לאכל 2 Sam. 13, 11.
ולהלחם והקיץ לאכול הנערים 2 Sam. 16, 2.
ולעם אשר־אתו לאכול 2 S. 17, 29.
לאכל בעם 2 Sam. 18, 8.
והם כלו לאכל 1 Reg. 1, 41.
ויעלה אחאב לאכל ולשתות 1 Reg. 18, 42.
לאכל־לחם ויהי מדי עברו 2 Reg. 4, 8.
לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
ויצקו לאנשים לאכול 2 Reg. 4, 40.
ולא יכלו לאכל 2 Reg. 4, 40.
לאכל את חריהם 2 Reg. 18, 27.
על־חגב לאכול הארץ 2 Chr. 7, 13.
וילכו כל־העם לאכל לאכל את־פריה ואת־ טובה Neh. 9, 36.
לאכל ולשתות עמהם Job. 1, 4.
וחך יטעם לאכל Job. 34, 3.
לאכל את־בשרי Ps. 27, 2.
המה ינוֹעון לאכל Ps. 59, 16.
וימטר עליהם מן לאכל Ps. 78, 24.
לאכל עניים מארץ אשר־יפה לאכול ולשתות Prv. 30, 14.
והשליטו לאכל ממנו Eccl. 5, 17.
לאכל ממנו כי איש Eccl. 5, 18.
לאכל ולשתות ולשמוח Eccl. 6, 2.
לאכל לשבעה Eccl. 8, 15.
לאכל את־חראיהם Jes. 23, 18.
אחיו לאכל כל־חיתו ביער Jes. 36, 12.
לאכל פריה וטובה Jes. 56, 9.
לאכל ולהשחית Jer. 2, 7.
לשבת אותם לאכל Jer. 15, 3.
ותזבחים להם לאכול Jer. 16, 8.
ישב־בו לאכל־לחם Ez. 16, 20.
והיה אם־כלה לאכול Ez. 44, 3.
אין־אשכול לאכל Am. 7, 2.
כנשר חש לאכול Mich. 7, 1.
לאכל עני במסתר Hab. 1, 8.
inf. constr.: וֶאֱכֹל
ולאכל לטפסם Gn. 47, 24.
לַיֹּאכַל
כי שכחתי מאכל לחמי Ps. 102, 5.
cum suff.: בְּאָכְלָנוּ
באכלנו לחם לשבע Ex. 16, 3.
אֲכָלָהּ
כי ביום אכלך Gn. 2, 17.
אֲכָלְכֶם
כי ביום אכלכם ממנו Gn. 3, 5.
בַּאֲכָלְכֶם
והיה באכלכם מלחם Num. 15, 19.
אָכְלוֹ
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Reg. 13, 23.

inf. c. suff.: אֲכָלָהּ
אחרי אכלה בשלה 1 Sam. 1, 9.
לְאָכְלוֹ
נתתיו לאכלי Ez. 33, 27.
בְּאָכְלָם
באכלם את־קדשיהם Lev. 22, 16.
באכלם מעבור הארץ Jos. 5, 12.
כְּאָכְלָם
ויהי כאכלם מהנזיד 2 Reg. 4, 40.
imperat.: אֲכֹל, אֱכָל
שים־לפניך אכל 1 Sam. 9, 24.
עלה אכל ושתה 1 Reg. 18, 41.
ויאמר לו קום אכול 1 Reg. 19, 5.
ויאמר קום אכל 1 Reg. 19, 7.
קום אכל־לחם וימב לבך 1 Reg. 21, 7.
אכול ושתה יאמר לך Prv. 23, 7.
אכל־בני דבש כי טוב Prv. 24, 13.
דבש מצאת אכל דיך Prv. 25, 16.
לך אכל בשמחה לחמך Eccl. 9, 7.
את אשר־חמצא אכול Ez. 3, 1.
אכול את־המגלה Ez. 3, 1.
imperat.: וְאֲכֹל־ *s. M.*
לפניך פת־לחם ואכול 1 Sam. 28, 22
לך אתי הביתה ואכל לחם 1 Rg. 13, 15
ואכל את אשר־אני נתן Ez. 2, 8.
ואכל־שם לחם Am. 7, 12.
וְאָכְלָה
שבה ואכלת מצידי Gn. 27, 19.
impt. pl.: אִכְלוּ
לכו אכלו משמנים Neh. 8, 10.
אכלו רעים שתו Cant. 5, 1.
וְאִכְלוּ
ואכלו את־חלב הארץ Gn. 45, 18.
ואכלו איש־גפנו 2 Reg. 18, 31.
ואכלו פרים 2 Reg. 19, 29.
ואכלו איש־גפנו Jes. 36, 16.
ואכל פרים Jes. 37, 30.
שמעו שמוע אלי ואכלו־ טוב Jes. 55, 2.
ואכלו בשר Jer. 7, 21.
ואכלו את־פריו Jer. 29, 5.
ואכלו את־פריהן Jer. 29, 27.
וְאֻכְלוּ
לכו שברו ואכלו Jes. 55, 1.
impt. pl. c. s.: אִכְלוּהוּ
ויאמר משה אכלהו היום Ex. 16, 25.
וְאִכְלוּהָ
ואכלוה מצות Lev. 10, 12.
1 imperf.: אֹכַל
ויאמר לא אכל Gn. 24, 33.
לא־אכל בלחמך Jud. 13, 16.
וימאן ויאמר לא אכל 1 Sam. 28, 23.
את אשר אכל 2 Sam. 19, 36.
ולא־אכל לחם ולא ולא־אכל לחם ולא־ אשתה 1 Reg. 13, 8.
1 Reg. 13, 16.
inf. constr.: אֲכָלָה
ואמרת אכלח בשר Dt. 12, 20.
וְאָכְלָה
ואכלה ותחי Ez. 3, 3.
וְאָכְלָה
ואכלה מציד בני Gn. 27, 25.
וְאָכְלָה
והביאה לי ואכלה Gn. 27, 4
1 imperf.: וְאֹכַל
ואכל פתי לבדי Job. 31, 17.
וְאֹכַל
אצלה בשר ואכל Jes. 44, 19.
וְאֹכַל
נתנה־לי מן־העץ ואכל Gn. 3, 12.
הנחש השיאני ואכל Gn. 3, 13.
וְאֹכַל
ויבא לי ואכל מכל Gn. 27, 33.

1 impf. c. s.: וְאֹכְלֵם
נמצאו דבריך ואכלם Jer. 15, 16.
וְאֹכְלֵם
ואכלם שם כלביא Hos. 13, 8.
2 imperf.: תֹּאכַל
לא תאכל ממנו Gn. 2, 17. 3, 17.
ועפר תאכל כל־ימי חייך Gn. 3, 14.
בזעת אפך תאכל לחם Gn. 3, 19.
שבעת ימים תאכל מצת Ex. 13, 6. 23, 15. 34, 18.
תאכל־בה לחם Dt. 8, 9.
פן־תאכל ושבעת Dt. 8, 12.
בכל־אות נפשך תאכל בשר ולא־תאכל הנפש עם־ הבשר Dt. 12, 20.
לא תאכל כל־תועבה Dt. 12, 23.
לא־תאכל עליו חמץ Dt. 14, 3.
תאכל־עליו מצות Dt. 16, 3.
ששת ימים תאכל מצות Dt. 16, 3.
ולא תאכל ממנו Dt. 16, 8.
ואתה תאכל לחם Dt. 28, 31.
לא־תאכל לחם ולא תשתה 2 Sam. 9, 7.
אל־תאכל לחם ולא־ תאכל לחם ולא־ 1 Reg. 13, 9.
1 Reg. 13, 17.
1 Reg. 13, 22.
p. תֹּאכַל
מכל עץ־הגן אכל תאכל Gn. 2, 16.
והבשר תאכל Dt. 12, 27.
רק את־דמו לא תאכל Dt. 15, 23.
כי ממנו תאכל Dt. 20, 19.
ומשם לא תאכל 2 Reg. 7, 2. 19.
יגיע כפיך כי תאכל Ps. 128, 2.
לחמך ברעש תאכל Ez. 12, 18.
ולחם אנשים לא תאכל Ez. 24, 17.
2 imperf.: וַתֹּאכַל
ותאכל מן־העץ Gn. 3, 17.
קמת ותאכל לחם 2 Sam. 12, 21.
ותאכל לחם ותשת מים 1 Rg. 13, 22.
2 impf. c. s.: תְּאָכְלֶנּוּ
בקדש הקדשים תאכלנו Num. 18, 10.
לפני יי אלהיך תאכלנו Dt. 12, 18.
כן תאכלנו Dt. 12, 22.
לא תאכלנו על־הארץ Dt. 12, 24.
לא תאכלנו למען ייטב לך Dt. 12, 25.
לפני יי אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
בשעריך תאכלנו Dt. 15, 22.
ותשעים יום תאכלנו Ez. 4, 9.
ומאכלך אשר תאכלנו Ez. 4, 10.
מעת עד־עת תאכלנו Ez. 4, 10.
תְּאָכְלֶנָּה
בעצבון תאכלנה Gn. 3, 17.
ועצת שערים תאכלנה Ez. 4, 12.
2 impf. f.: תְּאָכְלִי
ולמה לא תאכלי 1 Sam. 1, 8.
ואל־תאכלי Jud. 13, 4. 7.
לא־תאכלי עוד Ez. 36, 14.
3 imperf.: יֹאכַל
בבקר יאכל עד Gn. 49, 27.
כל־בן־נכר לא־יאכל בו Ex. 12, 43.
ומלתה אתו אז יאכל בו Ex. 12, 44.
תושב ושכיר לא־יאכל בו Ex. 12, 45.
וכל־ערל לא־יאכל בו Ex. 12. 48.
וזר לא־יאכל Ex. 29, 33.
כל־זכר בכהנים יאכל אתה Lv. 6, 22.
כל־טהור יאכל בשר Lev. 7, 19.
אשר יאכל כל־דם Lev. 17, 10.
לא־יאכל דם Lev. 17, 12.
לא יאכל עד אשר יטהר Lev. 22, 4.
ולא יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 6.
ואחר יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 7.
לא יאכל לטמאה־בה Lev. 22, 8.
וכל־זר לא־יאכל קדש Lev. 22, 10.
ושכיר לא־יאכל קדש Lev. 22, 10.
הוא יאכל בו Lev. 22, 11.
וכל־זר לא־יאכל בו Lev. 22, 13.
ואיש כי־יאכל קדש Lev. 22, 14.

כל־זכר יאכל אתו Num. 18, 10.
כל־טהור בביתך יאכל אתו Num. 18, 11.
לא ישכב עד־יאכל טרף Num. 23, 24.
יאכל גוים צריו Num. 24, 8.
יאכל עם אשר לא־ידעת Dt. 28, 33.
כי לא־יאכל חעם 1 Sam. 9, 13.
אשר־יאכל לחם 1 Sam. 14, 24. 28.
בן־אדניך יאכל תמיד 2 Sam. 9, 10.
יאכל בדי עורו יאכל בדיו Job. 18, 13.
מפרי פי־איש יאכל טוב Prv. 13, 2.
ואהביה יאכל פריה Prv. 18, 21.
נצר תאנה יאכל פריה Prv. 27, 18.
כי מי יאכל ומי יחוש Eccl. 2, 25.
יאכל חמאה Jes. 7, 22.
כבקר יאכל־תבן Jes. 11, 7.
ואריה כבקר יאכל־תבן Jes. 65, 25.
יאכל צאנך Jer. 5, 17.
ובקרך יאכל גפנך Jer. 5, 17.
וזיתיכם יאכל הגזם Am. 4, 9.
ובשר הבריאה יאכל Zach. 11, 16.
p. יֹאכַל
ומן־הקדשים יאכל Lev. 21, 22.
ויבשים לא יאכל Num. 6, 3.
ועד־זג לא יאכל Num. 6, 4.
מבשר בניו אשר יאכל Dt. 28, 55.
אשר קצירו ׳ רעב יאכל Job. 5, 5.
אזרעה ואחר יאכל Job. 31, 8.
חציר כבקר יאכל Job. 40, 15.
ואם־חרבה יאכל Eccl. 5, 11.
בחשך יאכל Eccl. 5, 16.
חמאה ודבש יאכל Jes. 7, 15.
כי־חמאה ודבש יאכל Jes. 7, 22.
על־חציו בשר יאכל Jes. 44, 16.
לא ימתו ואחר יאכל Jes. 65, 22.
3 imperf.: וַיֹּאכַל
ויאכל מציד בנו Gn. 27, 31.
קראן לו ויאכל ויאכל את־כל־עשב הארץ Ex. 2, 20.
ויאכל לחם וישת מים Ex. 10, 15.
ויאכל פרי מגדיו 1 Rg. 13, 18.
p. וַיֹּאכַל Cant. 4, 16.
לאישה עמה ויאכל Gn. 3, 6.
ויאכל וישת ויקם Gn. 25, 34.
ויגש־לו ויאכל ויאכל גם־אכול את־ כספנו Gn. 27, 25.
ויאכל את־כל־עשב הארץ Gn. 31, 15.
ויאכל העם וישתחוו Ex. 10, 15.
ויאכל תנובת שדי Num. 25, 2.
ויאכל בעז וישת ויאכל שאול עם־ שמואל Dt. 32, 13.
ויאכל העם על־הדם Ruth. 3, 7.
ויאכל וישקהו מים 1 Sam. 9, 24.
ושני צמקים ויאכל ויקראו־לו דוד ויאכל לפניו 1 Sam. 14, 32.
וישימו לו לחם ויאכל 1 Sam. 30, 11.
ויאכל לחם בביתו ויאכל ויאכל וישת וישב וישכב 1 Sam. 30, 12.
ויקם ויאכל וישתה וילך 2 Sam. 11, 13.
ויבא ויאכל וישת 2 S. 12, 20.
ויאכל כל־עשב בארצם 1 Reg. 19, 6.
ויבא ויאכל וישת 1 Rg. 19, 8.
ויאכל פרי אדמתם 2 Reg. 9, 34.
ויאכל על־שמאל שׁיֹאכל Ps. 105, 35.
שיאכל ושתה Ps. 105, 35.
האדם שיאכל ושתה Jes. 9, 19.
3 impf. c. s.: יְאָכְלֶנּוּ Eccl. 2, 24.
בכהנים יאכלנו Eccl. 3, 13.
כל־טהור בביתך יאכלנו Lev. 7, 6.
והטהור יאכלנו Nu. 18, 13.
יחדד יאכלנו Dt. 12, 15.
נכרי יאכלנו Dt. 12, 22.
Eccl. 6, 2.

Digitized by Google

רע ודבר יאכלנו Ez. 7, 15.
יֹאכְלֵם 3 *impf. c. s.*:
עש יאכלם Jes. 50, 9.
כי כבגד יאכלם עש Jes. 51, 8.
וכצמר יאכלם סס Jes. 51, 8.
יאכלם חדש את־חלקיהם Hos. 5, 7.
יֹאכְלֻמוֹ
תשלח חרנך יאכלמו כקש Ex. 15, 7.
וַיֹּאכְלֵם
ישלח בהם ערב ויאכלם Ps. 78, 45.
יֹאכְלֶנָּה
כל־זכר בבני אהרן
יאכלנה Lev. 6, 11.
אתה יאכלנה Lev. 6, 19.
תֹּאכַל 3 *impf. f.*:
ויתרם תאכל חית Ex. 23, 11.
אשר תאכל האש Lev. 6, 3.
והנפש אשר־תאכל בשר Lev. 7, 20.
כל־נפש אשר־תאכל
כל־דם Lev. 7, 27.
לא־תאכל דם Lev. 17, 12.
וכל־נפש אשר תאכל
נבלה Lev. 17, 15.
וחרבי תאכל בשר Dt. 32, 42.
מגפן היין לא תאכל Jud. 13, 14.
וכל־טמאה אל־תאכל Jud. 13, 14.
ותבכה ולא תאכל 1 Sam. 1, 7.
הלמנה תאכל חרב 2 Sam. 2, 26.
כי־כזה וכזה תאכל החרב 2 S. 11, 25.
משרי תאכל 2 Sam. 12, 3.
וכפירך תאכל חרב Nah. 2, 14.
תֹּאכֶל *p.*
הקדשים לא תאכל Lev. 22, 12.
מלחם אביה תאכל Lev. 22, 13.
ואש מפיו תאכל 2 Sam. 22, 9.
עד־אבדון תאכל Job. 31, 12.
ואש־מפיו תאכל Ps. 18, 9.
אש־לפניו תאכל Ps. 50, 3.
ולחם עצלות לא תאכל Prv. 31, 27.
שמיר ושית תאכל Jes. 9, 17.
וְתֹאכַל
ותאכל את־ארזי הלבנון Jud. 9, 15.
ותאכל את־בעלי שכם Jud. 9, 20.
ותאכל את־אבימלך Jud. 9, 20.
ותאכל אחך 2 Reg. 1, 10. 12.
ותאכל אש באורזיך Zach. 11, 1.
וַתֹּאכַל
ותקח מפריו ותאכל Gn. 3, 6.
ותאכל על־חמבח Lev. 9, 24.
מלפני יי ותאכל אותם Lev. 10, 2.
ותאכל בקצה המחנה Num. 11, 1.
ותאכל את החמשים Num. 16, 35.
ותאכל ארץ ויבלה Dt. 32, 22.
ותאכל ותשבע ותתר Ruth 2, 14.
ותלך האשה לדרכה
ותאכל 1 Sam. 1, 18.
ותאכל הוא והיא וביתה 1 Rg. 17, 15.
ותאכל את־העלה 1 Reg. 18, 38.
יתאכל אתו ואת־
חמשיו 2 Reg. 1, 10. 12.
ותאכל את־שני שרי 2 Reg. 1, 14.
ותאכל העלה וחזבחים 2 Chr. 7, 1.
ותאכל פאת מואב Jer. 48, 45.
ותאכל יסדתיה Thr. 4, 11.
ותאכל את־תהום רבה Am. 7, 4.
תֹּאכְ֫ = תֹּאכַל *s. c.*
תאכלהו אש לא־נפח Jub. 20, 26.
תֹּאכְלֶנּוּ
שם תאכלך אש Nah. 3, 15.
תאכלך כילק Nah. 3, 15.
תֹּאכְלֻנּוּ
כי תאכלנו האש הגדלה Dt. 5, 25.
תֹּאכְלֶנָּה
כי תאכלנו החלעת Dt. 28, 39.
ותרב לא־אדם תאכלנו Jes. 31, 8.

תֹּאכְלֵם 3 *f. c. s.*:
רוחכם אש תאכלכם Jes. 33, 11.
תֹּאכְלֶם
כי־תאכלם בחסר כל Dt. 28, 57.
אש צריך תאכלם Jes. 26, 11.
והאש תאכלם Ez. 15, 7.
וחית הארץ לא תאכלם Ez. 34, 28.
וְתֹאכְלֵם 3 *f. c. s.*:
יבלעם ותאכלם אש Ps. 21, 10.
ובנערים ותאכלם Job. 1, 16.
נֹאכַל 1 *impf. pl.*:
מה־נאכל בשנה Lev. 25, 20.
אשר־נאכל במצרים חנם Nu. 11, 5.
בני נאכל מחר 2 Reg. 6, 28.
p.
מפרי עץ־הגן נאכל Gn. 3, 2.
לחמנו נאכל Jes. 4, 1.
p.
וְנֹאכְלָה
תנה־לנו בשר ונאכלה Num. 11, 13.
וְנֹאכְלָה
ונקחה דגן ונאכלה Neh. 5, 2.
מן־חזרעים ונאכלה Dan. 1, 12.
וְנֹאכְלֶ֫ 1 *pl. c. s.*:
ונבשל את־בני ונאכלהו 2 Rg. 6, 29.
וְנֹאכְלֶנּוּ
תני את־בנך ונאכלנו 2 Reg. 6, 8. 29.
תֹּאכְלוּ *p.* 2 *pl.*:
לא תאכלו מכל עץ הגן Gn. 3, 1.
לא תאכלו ממנו Gn. 3, 3.
דמו לא תאכלו Gn. 9, 4.
אל־תאכלו ממנו נא Ex. 12, 9.
וכסח תאכלו אתו Ex. 12, 11.
שבעת ימים מצות תאכלו Ex. 12, 15.
בערב תאכלו מצת Ex. 12, 18.
כל־מחמצת לא תאכלו Ex. 12, 20.
תאכלו מצות Ex. 12, 20.
בין הערבים תאכלו בשר Ex. 16, 12.
בשדה טרפה לא תאכלו Ex. 22, 30.
וכל־דם לא תאכלו Lev. 3, 17.
ועז לא תאכלו Lev. 7, 23.
וכל־דם לא תאכלו Lev. 7, 26.
ושם תאכלו אתו Lev. 8, 31.
תאכלו במקום טהור Lev. 10, 14.
אכול תאכלו אתה בקדש Lv. 10, 18.
זאת החיה אשר תאכלו Lev. 11, 2.
בבהמה אתה תאכלו Lev. 11, 3.
אך את־זה לא תאכלו Lev. 11, 4.
מבשרם לא תאכלו Lev. 11, 8. 11.
את־זה תאכלו Lev. 11, 9.
אתם תאכלו Lev. 11, 9.
אך את־זה תאכלו Lev. 11, 21.
את־אלה מהם תאכלו Lev. 11, 22.
דם כל־בשר לא תאכלו Lev. 17, 14.
תאכלו את־פריו Lev. 19, 25.
לא תאכלו על־הדם Lev. 19, 26.
שבעת ימים מצות תאכלו Lev. 23, 6.
לא תאכלו עד־עצם היום Lev. 23, 14.
תאכלו את־תבואתה Lev. 25, 12.
תאכלו ישן Lev. 25, 22.
ובשר בתיכם תאכלו Lev. 26, 29.
רק הדם לא תאכלו Dt. 12, 16.
זאת הבהמה אשר תאכלו Dt. 14, 4.
בבהמה אתה תאכלו Dt. 14, 6.
אך את־זה לא תאכלו Dt. 14, 7.
מבשרם לא תאכלו Dt. 14, 8.
את־זה תאכלו Dt. 14, 9.
וקשקשת תאכלו Dt. 14, 9.
לא תאכלו כמא הוא לכם Dt. 14, 10.
כל־צפור טהורה תאכלו Dt. 14, 11.
וזה אשר לא־תאכלו מהם Dt. 14, 12.
כל־עוף טהור תאכלו Dt. 14, 20.
לא־תאכלו כל־נבלה Dt. 14, 21.
ואל־תאכלו ואל־תשתו Esth. 4, 16.
טוב הארץ תאכלו Jes. 1, 19.
חיל גוים תאכלו Jes. 61, 6.
ולחם אנשים לא תאכלו Ez. 24, 22.

על־הדם תאכלו Ez. 33, 25.
את־החלב תאכלו Ez. 34, 3.
בשר גבורים תאכלו Ez. 39, 18.
וכי תאכלו וכי תשתו Zach. 7, 6.
תֹּאכְלוּן 2 *impf. pl.*:
לא יום אחד תאכלון Num. 11, 19.
תֹּאכְלֻם 2 *impf. pl. c. s.*:
לא תאכלום כי־שקץ הם Lev. 11, 42.
תֹּאכְלֻהוּ
ואכל לא תאכלהו Lev. 7, 24.
יֹאכְלוּ 3 *impf. pl.*:
לא־יאכלו בני ישראל Gn. 32, 32.
כי אתי יאכלו האנשים Gn. 43, 16.
כי־שם יאכלו לחם Gn. 43, 25.
על הבחים אשר־יאכלו
אתו Ex. 12, 7.
יאכלו אהרן ובניו Lev. 6, 9.
לא יאכלו שקץ הם Lev. 11, 13.
הם יאכלו בלחמו Lev. 22, 11.
אחרי־כן יאכלו הקראים 1 S. 9, 13.
יאכלו הכלבים 1 Reg. 14, 11.
יאכלו עוף 1 Reg. 14, 11. 21, 24.
יאכלו הכלבים 1 Reg. 16, 4.
בשדה יאכלו עוף 1 Reg. 16, 4.
הכלבים יאכלו את־
איזבל 1 Reg. 21, 23.
ואת־איזבל יאכלו
הכלבים 2 Reg. 9, 10.
יאכלו הכלבים את־בשר 2 Reg. 9, 36.
אשר לא־יאכלו מקדש Esr. 2, 63.
אשר לא־יאכלו מקדש Neh. 7, 64.
יאכלו ענוים וישבעו Ps. 22, 27.
יאכלו בניך ובנותיך Jer. 5, 17.
ככה יאכלו בני־ישראל Ez. 4, 13.
אבות יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
ובנים יאכלו אבותם Ez. 5, 10.
אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.
המה יאכלו פריך Ez. 25, 4.
יאכלו־שם הכהנים Ez. 42, 13.
לא יאכלו הכהנים Ez. 44, 31.
יֹאכְלוּ = יֹוכְלוּ 3 *pl.*:
כי־יוכלו אתיקים Ez. 42, 5.
יֹאכְלוּ *p.*
חלק כחלק יאכלו Dt. 18, 8.
אשר חלב זבחימו יאכלו Dt. 32, 38.
ושריך בבקר יאכלו Eccl. 10, 16.
ושריך בעת יאכלו Eccl. 10, 17.
פרי מעלליהם יאכלו Jes. 3, 10.
גרים יאכלו Jes. 5, 17.
בשר־זרע יאכלו Jes. 9, 20.
בליל חמיץ יאכלו Jes. 30, 24.
חטה עבדי יאכלו Jes. 65, 13.
בשר־דעהו יאכלו Jer. 19, 9.
לחמם בדאגה יאכלו Ez. 12, 19.
חמאת עמי יאכלו Hos. 4, 8.
ובאשור טמא יאכלו Hos. 9, 3.
יֹאכְלוּן
ולא יאכלון ולא יריחן Dt. 4, 28.
יֹאכְלֻן *p.*
אשי יי ונחלתו יאכלון Dt. 18, 1.
וְיֹאכְלוּ
ויאכלו וישתו וילכו 2 Reg. 6, 22.
ויאכלו מפרי דרכם Prv. 1, 31.
וְיֹאכְלֻ֫ *p.*
ויאמר צק לעם ויאכלו 2 Reg. 4, 41.
תן לעם ויאכלו 2 Reg. 4, 42. 43.
וַיֹּאכְלוּ
ויאכלו וישתו Gn. 24, 54.
ויעש להם משתה ויאכלו Gn. 26, 30.
ויאכלו שם על־הגל Gn. 31, 46.
ויאכלו לחם Gn. 31, 54.
וירחצו את־האלהים ויאכלו Ex. 24, 11
ויאכלו מעבור הארץ Jos. 5, 11.
ויאכלו וישתו Jud. 9, 27.

ויאכלו וישתו וילינו שם Jud. 19, 4.
וישבו ויאכלו שניהם Jud. 19, 6.
עד־נטות היום ויאכלו
שניהם Jud. 19, 8.
וירחצו רגליהם ויאכלו Jud. 19, 21.
ויאכלו ויותירו כדבר יי 2 Reg. 4, 44.
ויאכלו וישתו וישלחם 2 Reg. 6, 23.
אל־אהל אחד ויאכלו וישתו 2 Rg. 7, 8
ויאכלו וישתו לפני יי 1 Chr. 29, 22.
ויאכלו את־המועד 2 Chr. 30, 22.
ויאכלו בני ישראל השבים Esr. 6, 21.
ויאכלו וישבעו Neh. 9, 25.
ויאכלו עמו Job. 42, 11.
ויאכלו וישבעו מאד Ps. 78, 29.
ויאכלו זבחי מתים Ps. 106, 28.
ויאכלו את־ישראל בכל־פה Jes. 9, 11.
ויאכלו ארץ ומלואה Jer. 8, 16.
ויאכלו שם לחם Jer. 41, 1.
וַיֹּאכְלוּ 3 *impf. pl.*: *p.*
תחת חעץ ויאכלו Gn. 18, 8.
ומצות אפה ויאכלו Gn. 19, 3.
ויתן לחם ויאכלו Jud. 14, 9.
ולפני עבדיו ויאכלו 1 Sam. 28, 25.
ויתן לעם ויאכלו 1 Reg. 19, 21.
יזבחו בשר ויאכלו Hos. 8, 13.
יֹאכְלֻהוּ 3 *pl. c. s.*:
על־מרורים יאכלהו Ex. 12, 8.
אהרן ובניו יאכלהו Lev. 8, 31.
על־מצות ומרורים יאכלהו Nu. 9, 11.
כי מאספיו יאכלהו Jes. 62, 9.
יֹאכְלוּהָ
אחל־מועד יאכלות Lev. 6, 9.
וְיֹאכְלוּהָ
ויאכלות בני־נשר Prv. 30, 17.
יֹאכְלֻם
והאשם חמח יאכלום Ez. 44, 29.
תֹּאכַלְנָה 3 *f. pl.*:
אם־תאכלנה נשים פרים Thr. 2, 20.
תאכלנה אשה את־בשר Zach. 11, 9.
וַתֹּאכַלְנָה
ותאכלנה הפרות רעות Gn. 41, 4.
ותאכלנה הפרות הרקות Gn. 41, 20.
Nif-al: נֵאָכֵל
וַנֵּאָכֶל 3 *perf.*:
קצים ונאכל גדיש Ex. 22, 5.
part. fem.: הַנֶּאֱכֶלֶת
ובין החיה הנאכלת Lev. 11, 47.
inf. abs.: הָאָכֹל
ואם האכל יאכל Lev. 7, 18.
האכל יאכל ביום השלישי Lev. 19, 7.
יֵאָכֵל 3 *imperf.*:
מכל־מאכל אשר יאכל Gn. 6, 21.
אך אשר יאכל לכל־נפש Ex. 12, 16.
בבית אחד יאכל Ex. 12, 46.
ולא יאכל חמץ Ex. 13, 3.
מצות יאכל את שבעת
הימים Ex. 13, 7.
ולא יאכל את־בשרו Ex. 21, 28.
לא יאכל כי־קדש הוא Ex. 29, 34.
במקום קדוש יאכל Lev. 7, 6.
ביום קרבנו יאכל Lev. 7, 15.
את־זבחו יאכל Lev. 7, 16.
והנותר ממנו יאכל Lev. 7, 16.
ואם האכל יאכל Lev. 7, 18.
בכל־טמא לא יאכל Lev. 7, 19.
מכל־האכל אשר יאכל Lev. 11, 34.
שקץ הוא לא יאכל Lev. 11, 41.
אר־שרץ אשר יאכל Lev. 17, 13.
ביום זבחכם יאכל Lev. 19, 6.
ואם האכל יאכל ביום Lev. 19, 7.
ערלים לא יאכל Lev. 19, 23.
ביום הדא יאכל Lev. 22, 30.
שבעת ימים מצות יאכל Num. 28, 17.
כאשר יאכל את־הצבי Dt. 12, 22.
מצות יאכל Ez 45, 21.

Digitized by Google

3 *imperf.:* וַיֹּאכַל
Num. 12, 12. יאכל חצי בשרו
3*impf.c.hint.:* הֵיֹאכַל
Job. 6, 6. היאכל תפל מבלי־מלח
3 *fem.:* תֹּאכַל
Lev. 6, 9. מצות תאכל
Lev. 6, 16. כליל תהיה לא תאכל
Lev. 6, 19. במקום קדש תאכל
Lev. 6, 23. לא תאכל באש תשרף
Lev.11,47 וביז החיה אשר לא תאכל
Ez. 23, 25. ואחריתך תאכל באש
Zeph. 1, 18. 3, 8. תאכל כל־הארץ
Zach. 9, 4. והיא באש תאכל
3 *pl.:* יֹאכְלוּ
Dt.14,19. ממא הוא לכם לא יאכלו
Jer. 30, 16. כל אכליך יאכלו
3 *f. pl.:* תֹּאכַלְנָה
Jer. 24, 2. אשר לא־תאכלנה מרע
3. 8. 29, 17.
Pi-el. אִכֵּל
3*impf.f.c.s.:* תְּאַכְּלֶהּוּ
Job. 20, 26. תאכלהו אש לא־נפח
Pu-al: *אֻכַּל *part.*
Ex. 3, 2. והסנה אינו אכל
3 *perf. pl.:* אֻכְּלוּ
Neh. 2, 3. 13. ושעריה אכלו באש
Nah. 1, 10. אכלו כקש יבש
2 *imperf. pl.:* תְּאֻכְלוּ
Jes. 1, 20. חרב תאכלו
Hif-il: הֶאֱכִיל
2 *prf. c. s.:* הֶאֱכַלְתָּם
Ps. 80, 6. האכלתם לחם דמעה
1*prf.:* הֶאֱכַלְתִּי, וָהַאֲכַלְתִּי
Ex. 16, 32. אשר האכלתי אתכם
Jes. 49, 26. והאכלתי את־מוניך
1 *prf. c. s.:* וַהַאֲכַלְתִּיהָ, הַאֲכַלְתִּי־
Jes. 58, 14. והאכלתיך נחלת יעקב
Ez. 16, 19. ושמן ודבש האכלתיך
וְהַאֲכַלְתִּים
Jer19,9 והאכלתים את־בשר בניהם
part.: מַאֲכִיל
Jer.23,15. הנני מאכיל אותם לענה
part. c. s.: הַמַּאֲכִלְךָ
Dt. 8, 16. המאכלך מן במדבר
מַאֲכִילָם
Jer. 9, 14. הנני מאכילם את־העם
inf.: *לְהַאֲכִיל
Ez. 21, 33. מרוטה להכיל
pt. c. s.: הַאֲכִילָהּ
Prv. 25, 21. האכילהו לחם
impt.pl.c.s.: וְהַאֲכִילָהּ
2 Chr. 18, 26. והאכילהו לחם לחץ
1 Reg. 22, 27. והאכילהו לחם לחץ
1 *imperf.:* *אוֹכִיל
Hos. 11, 4. *ואם אליו אוכיל
2 *impf. ap.:* תַּאֲכֵל
Ez. 3, 3. במנך תאכל
3*impf.c.s.:* וַיַּאֲכִלֵנִי
Ez. 3, 2. ויאכילני את המגלה
יַאֲכִלֵנוּ
Num. 11, 4. 18. מי יאכלנו בשר
וַיַּאֲכִלֶהָ
Dt. 8, 3. ויאכלך את־המן
וַיַּאֲכִילָהוּ
Ps. 81, 17. ויאכילהו מחלב חטה
וַיַּאֲכִלוּם
2 Chr. 28, 15. ויאכלום וישקום

אֹכֶל

ע"נ נכתל סכוונס, כמי סכתוב לסמען סכתוביס: ק' נג ויוון לקוס ועקף נריס ולילס [צפייוע], כלומר קוכל נעצמוקו שפני וקנוקס מלג ונר מצנר ועכור, ויוצאל על לקוס סקס וסכתף וכדומס.
ג' סצס נסמצעקו על-לרן סקלס, כלומר סקכילס [דצס עסמען]. ונסצלס נגרירס קמור וס עקוב, כמו עיכולי סעקס, עיכולי נצר וכלומס, ונלצון קרנוס אוכל.
sbst. m., quod pro ratione sermonis, ad quem adhibetur, dupliciter dicitur: 1) *de eo, quo vescimur*, cibo, esca seu victu, communiter de omni re, quae *consumitur*, uti de flammarum bestiarumque pastu; 2) abstracte de *actione* seu de comedendo vescendoque, sicuti hacce in dictione: לְפִי אָכְלוֹ h. e. pro portione, quam comesse solet. Similiter in Gemara עִכּוּל, in Targumibus אוּכְלָא, *βρῶσις* inter Graecos.
Gn. 41, 35. ויקבצו את־כל־אכל
Gn. 41, 35. אכל בערים ושמרו
Gn. 41, 48. ויקבץ את־כל־אכל
Gn. 41, 48. ויתן־אכל בערים
Gn. 41, 48. אכל שדה־העיר
Gn. 42, 7. מארץ כנען לשבר־אכל
Gn. 42,10. ועבדיך באו לשבר־אכל
Gn.43,2.44,25. שברו־לנו מעט־אכל
Gn.43,20. ירדנו בתחלה לשבר־אכל
Gn. 43, 4. נרדה ונשברה לך אכל
Gn.43,22 הורדנו בידינו לשבר־אכל
Gn. 44, 1. אמתחת האנשים אכל
Dt. 2, 6. אכל תשברו מאתם בכסף
Dt. 2, 28. אכל בכסף תשברני
Dt. 23, 20. נשך כסף נשך אכל
Job. 9, 26. כנשר יטוש עלי־אכל
Job. 12, 11. וחך אכל יטעם־לו
Job. 36, 31. יתן־אכל למכביר
Job. 38, 41. יתעו לבלי־אכל
Job. 39, 29. משם חפר אכל
Ps. 78, 18. לשאל אכל־לנפשם
Ps. 107, 18. כל־אכל תתעב נפשם
Prv. 13, 23. רב־אכל ניר ראשים
Thr. 1, 19. כי בקשו אכל למו
Joel 1, 16. אכל נכרת
Hab. 3, 17. ושדמות לא־עשה אכל
בְּאֹכֶל, בַּאֹכֶל
Gn. 41, 36. והיה האכל לפקדון
Lev. 11,34. מכל־האכל אשר יאכל
Ruth 2, 14. לעת האכל גשו הלם
Thr. 1, 11. נתנו מחמודיהם באכל
cum suff.: אָכְלֶךָ
Lev.25,37. ובמרבית לא־תתן אכלך
וְלַאֲכָלְכֶם
Gn. 47, 24. לזרע השדה ולאכלכם
אָכְלוֹ
Ex. 12, 4. איש לפי אכלו
Ex.16,16 לקטו ממנו איש לפי־אכלו
Ex. 16, 18. איש לפי־אכלו לקטו
Ex16,21 כפי אכלו והם השמש ונמס
Mal. 1, 12. וניבו נבזה אכלו
לְאָכְלוֹ
Job. 20, 21. אין־שריד לאכלו
אָכְלָם
Gn. 14, 11. ואת־כל־אכלם וילכו
Ps. 78, 30. עוד אכלם בפיהם
Ps. 104, 22. ולבקש מאל אכלם
Ps. 104, 28. לתת אכלם בעתו
Ps. 145, 15. את־אכלם בעתו
אָכְלָה
ע"נ נפלס עָצְמָה, ועכיכו כמו אֹכֶל, לפן לגוב סוס עס עקוריי נפוסף ס', וקעודקו לפ"ו מופצעיק.
sbst. f. (forma vocabulo עָצְמָה consimile) abstracte de edendo dicitur, estque ex numero nominum ex infinitivo verbi unius literae appendicula ortorum.

לְאָכְלָה
Gn. 1, 29. לכם יהיה לאכלה
Gn. 1, 30. כל־ירק עשב לאכלה
Gn. 6, 21. והיה לך ולהם לאכלה
Gn. 9, 3. לכם יהיה לאכלה
Ex.16,15. אשר נתן ה' לכם לאכלה
Lev. 11,39. אשר־היא לכם לאכלה
Lev.25,6. שבת הארץ לכם לאכלה
Jer. 12, 9. התיו לאכלה
Ez. 15, 4. לאש נתן לאכלה
Ez. 15, 6. נתתיו לאש לאכלה
Ez. 21, 37. לאש תהיה לאכלה
Ez. 23, 37. העבירו להם לאכלה
Ez. 29, 5. נתתיך לאכלה
Ez. 34, 5. לאכלה לכל־חית השדה
Ez. 34, 8. ותהיינה צאני לאכלה
Ez.34,10. ולא־תהיין להם לאכלה
Ez. 35, 12. לנו נתנו לאכלה
Ez. 39, 4. נתתיך לאכלה
אֲכִילָה
סס קנוני, ועכיכו מוונוף וכנים [צפייוע], וופף סצצוע של פסוק נכוף סאכילס, לפני ילק נפצו כמנכס לקלוק.
sbst. f. (forma sua grammatica *collectivum*), *cibus*, *cibatus*, בְּכִחַ הָאֲכִילָה, Al: *ἐν ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης.*
הַאֲכִילָה
1 Reg. 19, 8. בכח האכילה
מַאֲכָל
ע"נ עכיכו כמו אֹכֶל, לוסר מוון [צפייוע], ולי סספכס ניכוף.
sbst. m. (= אָכֶל), *id, quod comeditur*, cibus, *βρῶμα.*
Gn. 6, 21. מכל־מאכל אשר יאכל
Lev. 19, 23. כל־עץ מאכל
Dt. 20, 20. כי לא־עץ מאכל הוא
Jud. 14, 14. מהאכל יצא מאכל
1 Chr. 12, 40. מאכל־קמח דבלים
2Chr.11,11 ואצרות מאכל ושמן ויין
Neh. 9, 25. ועץ מאכל לרב
Ps. 44, 12. תתנהו כצאן מאכל
Ps.74,14. תתנהו מאכל לעם לציים
Ps. 79, 2. מאכל לעוף השמים
Jes. 62, 8. מאכל לאיביך
Ez. 47, 12. כל־עץ־מאכל
Hag. 2, 12. ואל־כל־מאכל
וּמַאֲכָל
Esr. 3, 7. ומאכל ומשתה ושמן
לְמַאֲכָל
Gn. 2, 9. וטוב למאכל
Gn. 3, 6. כי טוב העץ למאכל
Dt. 28, 26. והיתה נבלתך למאכל
Jer. 7, 33. למאכל לעוף השמים
16, 4. 19, 7. 34, 20.
Ez. 47, 12. והיו פריו למאכל
constr.: מַאֲכַל
Gn. 40, 17. מכל מאכל פרעה
Job. 33, 20. ונפשו מאכל תאוה
וּמַאֲכָל
1 Reg. 10, 5. ומאכל שלחנו
2 Chr. 9, 4. ומאכל שלחנו
cum suff.: וּמַאֲכָלְךָ
Ez. 4, 10. ומאכלך אשר תאכלנו
וּמַאֲכָלוֹ
Hab. 1, 16. ומאכלו בריאה
מַאֲכָלָהּ
Prv. 6, 8. אגרה בקציר מאכלה
מַאֲכַלְכֶם
Dan.1,10. אשר מנה את־מאכלכם
מַאֲכָלָת
ע"נ נויר-מאכל, ולוסס לו נעכין ומוכן, וכאמר מן אכל.
sbst. f. (ex מַאֲכַל), cibus. Symm: *κατάβρωμα.*

מאכלת אש
Jes. 9, 4.
כְּמַאֲכֹלֶת
ויהי העם כמאכלת אש
Jes. 9,18.
מַאֲכֹלֶת
ע"נ מונלס ומכוון מן סס סקודס, וקיימת סס' נסכל לקרייו סולידס ססקציס נכ', וסקוקיים לצרס לקר נוקלו ויכסלו, וכי כן מַסֹּרֶת לשר מַאֲסֹרֶת.
sbst. f. (acuta duplicataque altera litera propter א, quod vocabulo correpto excidit), id quo ut cibo utimur, sicut מַסֹּרֶת (= מַאֲסֹרֶת), id quo quis devincitur et constringitur.
מכלת לבית
1 Reg. 5, 25.
מַאֲכֶלֶת
ע"נ וסכיכס מַאֲכָלוֹת, סקרוכו כלי סקלך סמלכל, וקלר ישקע בו, ובכלף עס נול וסכין קרב וקלף [מעסמער]; ובלצון קכמים נקמר נגב סמלכלת, לסב סמלכלת, ערף סמלכלת, מי סמלכלת, כלן סמלכלת, קדודי סמלכלת וכדומס.
sbst. f. (ex similit. form. מַחֲמֶצֶת, מַדְחֵשֶׁת): culter, a consumendo s. comedendo dictus, ad mactandum ac secandum, sicut de sica, qua filium immolaturus erat Abrahamus. Trg: סַכִּינָא (hebr. שַׂכִּין).
הַמַּאֲכֶלֶת
Gn. 22, 6. האש ואת־המאכלת
Gn.22,10 ויקח את־המאכלת לשחט
Jud. 19, 29. ויקח את־המאכלת
pl.: וּמַאֲכָלוֹת
Prv. 30, 14. ומאכלות מתלעתיו
אָכָל
פעל נקרני כמו נעכרי, ומקנכת סלנס סכל קלנין עי' קָבַר.
vrb. aram. hebraici אָכַל par ac simile. De dictione אָכַל קָרָצִין (translate pro *διαβάλλειν*) v. s. קָבַר.
3 *prf. f.:* אָכְלָה
Dan. 7, 7. אכלה ומדקה
Dan. 7, 19. אכלה מדקה
3 *perf. pl.:* אָכְלוּ
Dan.6,25 די־אכלו קרציהון די יהודיא
וְאָכְלוּ
Dan.3,8. ואכלו קרציהון די יהודיא
impt. f.: אָכְלִי
Dan. 7, 5. קומי אכלי בשר שגיא
3 *imperf.:* יֵאכֹל
Dan. 4, 30. ועשבא כתורין יאכל
3 *imperf. f.:* וְתֵאכֹל
Dan. 7, 23. ותאכל כל־ארעא

אָכֵן

סלק סטעס, כגוכל מן בָּן נקוסקס ק', נרקציקס, ועכיכס כמו נקרני הָכֵי. ק' כמו נקוצעק, כלומר קמנס ופען [נעוויסס], סוכס על דנר מכוון ופמק. כ' נמכוון סקנגדות וסקככקוק, אז סמקס וכליפס [קייכ-זרעגקעכ], סרכוון קכל, וכרכס יקר, עי' בֵּן.
adv. (ortum ex בֵּן, apposito â, vi sua idem quod הָכֵי in sermone aramaico) primum est asseverantis: certe, profecto, utique, deinde moderantis atque excipientis: tamen, nihilominus. Trg: בְּרַם.
Gn 28,17. אכן יש ה' במקום הזה
Ex. 2, 14. ויאמר אכן נודע הדבר
1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־חמות
1 Reg. 11, 2. אכן ימו את־לבבכם
Job. 32, 8. אכן רוח־היא באנוש

Digitized by Google

Ps. 31, 23. אכן שמעת קול
Ps. 66, 19. אכן שמע אלהים
Ps. 82, 7. אכן כאדם תמותון
Jes. 40, 7. אכן חציר העם
Jes. 45, 15. אכן אתה אל מסתתר
Jes. 49, 4. אכן משפטי את־ידי
Jes. 53, 4. אכן חלינו
Jer. 3, 20. אכן בגדה אשה
Jer. 3, 23. אכן לשקר מגבעות
Jer. 3, 23. אכן ביי אלהינו
Jer. 4, 10. אכן הנא השאת
Jer. 8, 8. אכן הנה לשקר
Zeph. 3, 7. אכן השכימו

אָבַת

פעל עתיק ויונן, ועניכו לכהון ועכיפה סקכקזות ודקיפה [שעשפעו, שלשגעו], כמו כי־לכף עליו פיחו, לומל פיהו ידקיפו ויכריקו לוס. השרש נשעל סוף אָבָּה, וכלפף לו בָּבָּה בָּבָּה הִבָּה וכדומם, וכן כיוני פרסי וכוסי וס השרש. עי' גו פעלים.

vrb. antiquum, quod propter vetustatem obsolevit: *illidere, percutere*, hinc: impellere, instigare. Al. egregie: *ἐκβιάζεσθαι*. Radix est *kaf*, ex qua composita sunt usitata verborum fingendorum ratione: כָּפַף, שָׁחַח, נָגַף, הָחַח. Veteres: incurvare (=כָּפַף, *κύπ-τειν*). Potius conferendum est cum gr. *κόπ-τειν*, pers. *kâf*-ten, cui radix subest etiam iapeticarum linguarum communis.

Prv. 16, 26. כי־אכף עליו פיהו

ע"ו ועניכו סיוף ולכהון [שלשג], לשרש לפרעונות עניכים, ולפי סע' וקניס סיסס סגיכסס בַּפּוּי נפיונו.

sbst. m., plaga, quae infligitur, sicut supplicium seu poena peccati. Al: (בַּפּוּי), *χείρ* h. e. vola, sicut אֲזוֹרִי pro זְרוֹעִי; Aram: כּוֹפָא h. e. onus (a כָּפַף incurvare).

cum suff.: וַאֲכַפֵּנִי
Job. 33, 7. ואכפי עליך לא־יכבד

אָבַר

פעל נף-עונר, ונשרשו נרשם קרוב לשרש בָּרַר, ופעניו נגור נסדיק סעלם אָבַר, שעניכו שרם, וסוף ג"כ נכל לשונות מפרנג, ומוף אֹבֶר, כמו מַטָּח מן מָטַח. וסהצמון סורסי לפעים קרל אָבַר נכוסיפל שלו תמור אַבַּד.

vrb. non usit. (cujus radix videtur delitescere in בָּרַר, בֵּר), *arare*, unde אֶבֶר (=אַרְבַּד, אַבַּד, ex Efraimi Syri lectione) et אִבָּר agricola, sicut מַטָּח nauta a מָטַח i. e. salo.

אִבָּר

ע"ו לפיס יגע ופעל נשרש ועונד לדמה [שקקערס-פלן], ושרשו עי' אָבַר.

sbst. m., is, qui agro colendo dat operam, *ἀροτήρ, γεωργός*. Qimchi inepte: = אִישׁ בָּר. R. Iona recte: אכר הוא אלהי קלב אלארץ באלתראצ sed ita, ut a verbo בָּרַר derivare videatur.

Jer. 51, 23. ונפצתי בך אכר ובצמדו
Am. 5, 16. וקראו אכר אל־אבל

pl.: אִכָּרִים
2 Chr. 26, 10. אכרים וכרמים בהרים
Jer. 14, 4. בשד אכרים
Jer. 31, 24. אכרים ונסעו בעדר
Joel 1, 11. הבישו אכרים

pl. c. suff.: אִכָּרֶיכֶם
Jes. 61, 5. אכריכם וכרמיכם

אֲלַגְבִּישׁ

v. s. r. גְּבִישׁ *p.* 233.

אַלְגַּבְמַיִם

v. s. מָגֵן *p.* 592.

I. אָלָה

פעל גויר הסס אָל, וסוף קעניו ושקילו, ועניכו פ' סעיל נדגנר ע"י קיפף, סס קלל, וירידופו כשנע [נשעפיקן, שוואקן]. כ' קרל נסס קל, קו לשקול מעכו קושע ומכשלת לים, קו קיפף נשמו לרקמים וכן כ"ך נכפל. פשעיל ענינו הסנעם, קו הקרנף פלמוני לשנועם. ומן הרקוי לשים הפעל הוס על כנו של סס אָל, כי סס מקום ויריס לו.

vrb. denom. factum ex אָל: 1) per Deum (אָל) jurare, non propter execrationem, quae cum jurejurando conjuncta esse non solet, sed propter Dei obtestationem. 2) Deum invocare, vel ut quempiam suis suppliciis perimat, h. e. *aliquem exsecrari, male precari*, vel ut commiserentur, h. e. *conqueri* et *lamentari*. *Nif.* facere, ut aliquis juret, obsecrare obtestarique aliquem.

2 perf. f.: אָלִית
Jud. 17, 2. ואתי אלית וגם אמרת

impt. f.: אֱלִי
Joel 1, 8. אלי כבתולה

inf.: אָלָה
Hos. 4, 2. אלה וכחש

inf. constr.: אָלוֹת
Hos. 10, 4. דברו דברים אלות שוא

Hif-il: הֶאֱלָה
inf. c. suff.: לְהַאֲלָתוֹ
1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה להאלתו
2 Chr. 6, 22. ונשא־בו אלה להאלתו

3 imperf. ap.: וַיֵּאָל
1 Sam. 14, 24. ויאל שאול את־העם

אָלָה

ע"כ על פעקל שפס שנס, ועניכו ק' שנועה קללה וקרס [פעריוכשונג, שוועור]; כ' סמוענע וסמוכרת, כמו נדיף.

sbst. f. (ex simil. form. שְׁמָה, מָטָה) 1) *jusjurandum*, exsecratio; 2) *id quod adjuratur*, pactum, quod invocato per jusjurandum divino nomine sancitur, foedus.

Gn. 26, 28. תהי נא אלה בינותינו
Lev. 5, 1. ושמעה קול אלה
1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה להאלתו
1 Reg. 8, 31. 2 Chr. 6, 22. ובא אלה
2 Chr. 6, 22. ונשא־בו אלה להאלתו
Ps. 10, 7. אלה פיהו מלא
Prv. 29, 23. אלה ישפיל ולא יגיד
Jes. 24, 6. על־כן אלה אכלה ארץ
Jer. 23, 10. מפני אלה אבלה הארץ
Ez. 16, 59. בזית אלה להפר ברית
Ez. 17, 18. ובזה אלה להפר ברית

הָאָלָה

Num. 5, 21. בשבעת האלה
Dt. 29, 13. הברית הזאת ואת־האלה
Dt. 29, 18. בשמעו את־דברי האלה
Dt. 29, 19. כל־האלה הכתובה
Dan. 9, 11. האלה והשבעה
Zach. 5, 3. זאת האלה היוצאת

בְּאָלָה

Neh. 10, 30. ובאים באלה ובשבועה
Job. 31, 30. לשאל באלה נפשו
Ez. 17, 13. ויבא אתו באלה

לְאָלָה

Num. 5, 27. והיתה האשה לאלה
Jer. 29, 18. 42, 18. לאלה ולשמה
Jer. 44, 12. והיו לאלה לשמה
Num. 5, 21. לאלה ולשבעה

וּמֵאָלָה

Ps. 59, 13. ומאלה ומכחש ספרו

cum suff.: אָלָתִי
Ez. 17, 19. אם־לא אלתי אשר בזה

מֵאָלָתִי

Gn. 24, 41. אז תנקה מאלתי
Gn. 24, 41. והיית נקי מאלתי

אָלָתוֹ

Ez. 17, 16. אשר בזה את־אלתו

וּבְאָלָתוֹ

Dt. 29, 11. בברית יי אלהיך ובאלתו

pl.: אָלוֹת
Dt. 29, 21. ככל אלות הבריה

לוֹת, הָאָלֹת *pl.*:
Num. 5, 23. וכתב את־האלות האלה
Dt. 30, 7. ונתן יי אלהיך את כל־האלות
Dt. 30, 7. את כל־האלות
2 Chr. 34, 24. הכתובות

תַּאֲלָה

ע"כ מן אלה, ומלכו פקרונו כמו אלה נמונן מופעני יוקר.

sbst. f., dejeratio, imprecatio. LXX. *μόχθον* (leg: תַּלְאָתָה).

cum suff.: תַּאֲלָתָהּ
Thr. 3, 65. תאלתך להם

II. אָלָה

פעל זכרי, גויר פעל שקר אָיִל או אָל, שעניכו קווק וקומן [פעמע ויין], ומוסס סוגשל על נכילות ושמינות וכיוצ"ב סוס.

vrb. verbale, natum ex radice אָל, robustum esse, speciatim crassum, pinguem, opimum esse.

אַלֶּה

ע"כ לוכב הנפן, שקר על סמוכ נשרשם, וכי סוס נפן שקר קדם נריף ושמן שקוד. שרשו שלם כמו קול.

sbst. f., *cauda*, de pingui ac ponderosa cujusdam generis ovium cauda, quae solebat plaustris parvulis sustentari propter gravitatem (cf. Sabbat V. ubi nefas habetur, arietem cum plostello sabbato exire) et propter pinguedinem Deo in sacrificiis offerri. Stirps voc. est אָלָה, opimum esse, arabice: carnosis clunibus esse.

הָאַלְיָה

Lev. 3, 9. חלבו האליה תמימה
Lev. 7, 3. את האליה ואת־החלב
Lev. 8, 25. ויקח את־החלב ואת־האליה
Lev. 9, 19. ומן־האיל האליה

וְהָאַלְיָה

Ex. 29, 22. החלב והאליה

אַלָּה, אֲלָה

ע"כ לשון קשם ויקוק שלון ויפיל [קי"כ], ושרשו מיכנו אָלָה כ"ם אָיִל, כשפר ליכנו לעיל נסיון אַיִל, וסס' סיין נקנס כשפר לרוב, ומן סרלוי לשמן הסס סוס לשעלה. והדגש נל' תמור סכן.

sbst. f. quod cum non ab אָלָה, sed ab אָיִל descendat, hac sub radice supra ponendum censuimus.

אֵלָה

Ez. 6, 13. כל־אלה עבתה

הָאֵלָה

Jos. 24, 26. ויקימה שם תחת האלה
Gn. 35, 4. תחת האלה אשר עם־שכם
Jud. 6, 11. וישב תחת האלה
Jud. 6, 19. ויוצא אליו אל־תחת האלה
1 Sam. 17, 2. ויחט בעמק האלה וכל־איש ישראל בעמק האלה
1 Sam. 17, 19. אשר־הכית בעמק האלה
1 S. 21, 10. תחת שובך האלה הגדולה
2 S. 18, 9. עודנו חי בלב האלה
2 Sam. 18, 14. את־עצמותיהם תחת האלה
1 Chr. 10, 12.

וְאֵלָה

Hos. 4, 13. תחת אלון ולבנה ואלה

בְּאֵלָה

2 Sam. 18, 9. ויחזק ראשו באלה
2 S. 18, 10. את־אבשלם תלוי באלה

בְּאֵלָה, כְּאֵלָה

Jes. 1, 30. כאלה נבלת עלה
Jes. 6, 13. כאלה וכאלון

אֵל

ע"ו, כמו אַיֵּה סס נקנה, לסמיכת הענן שקר זכרנו, ומשורש אָלָה לסס סוס לפ סיס ולפ נכרף, ודקדוק סימלס יתנכר לו, ופן לשורש אַיִל סכרעס.

sbst. m. (= אַלָּה f.), nomen arboris, cujus vocabuli radix est אַיִל, non אָלָה, id quod adhuc conjectores grammatici dictitare soliti sunt.

אֵלִים *pl.*:
בְּאֵלִים *pl.*:
Jes. 57, 5. הנחמים באלים

מֵאֵלִים
Jes. 1, 29. כי יבשו מאילים

constr.: אֵלֵי
Jes. 61, 3. וקרא להם אלי הצדק

pl. c. suff.: אֵלֵיהֶם
Ez. 31, 14. ולא־יעמדו אליהם

אֵלוֹן, אַלּוֹן

ע"ו משרש אָיִל, והדגש סמור סכת, וכ' סופיי כשפר לרוב, וסורלפו כמו לל ולס, ולשרש ללס ולפל נעכין סוס לין הכרע ורקים. ונעכין אֵלוֹן קנת משרשים משרש אָלָן יקלוסו, והכל סוף ועוף רוס.

n. m. nunatum ad radicem אָיִל oportet referri, neque a verbis אָלָה vel אָלַל ducit initia. Verbum אָלַן nil est nisi somniculosorum grammaticorum portentum.

Hos. 4, 13. תחת אלון ולבנה
אַלּוֹן
Jud. 9, 6. עם־אלון מצב אשר בשכם
Jud. 9, 37. מדרך אלון מעוננים
1 Sam. 10, 3. ובאת עד־אלון תבור

וְאַלּוֹן
Jes. 44, 14. ויקח תרזה ואלון

הָאַלּוֹן
Gn. 35, 8. תחת האלון

וְכָאַלּוֹן
Jes. 6, 13. כאלה וכאלון

pl.: אַלּוֹנִים
Ez. 27, 6. אלונים מבשן עשו

מֵאַלּוֹנִים
Am. 2, 9. וחסן הוא כאלונים

Digitized by Google

pl. constr.: אַלּוֹנֵי
כל־אלוני חבשן Jes. 2, 13.
הילילו אלוני בשן Zach. 11, 2.
constr.: אֲלוֹנֵי
אצל אלוני מרה Dt. 11, 30.
pl. constr.: בְּאֵלֹנֵי
וישב באלני ממרא Gn. 13, 18.
באלני ממרא Gn. 14, 13.
ויראו אלוה י׳ באלני ממרא Gn.18,1.

אֱלֹהַּ

פעל-נגוד מן אֱלֹהַּ, ועניכו כינוי לאלהים, וזרע שניסם אֵל, וכן נערכי הפעל אלה נויר-סמס. והנס לפ׳ נעל-כיקן ינעקן סמס להוכג נרקם, ופקק זכם אֵיל, אֵל, קשר מעכו אֱלֹה, אֱלָהּ.

verb. denom. factum ex nomine אֱלֹהַּ, cujus radix est אֵל, participium verbi אֵיל, potentem esse. Sicut hebr., sic etiam arabicum אלה non est nominis divini origo, sed potius contra.

אֱלֹהַּ, אֱלָהּ

ג׳ן לעוקר קלסוס ולקנוס של קנ׳ס, והקרני לו אֱלֹהַּ וכן לעדני. סיקיד כעכק נדנור ציני לו נכתונים הקקונים הקקלרמיס. לכן נדנור הסנוע והלנס קספל הרנים יכנה להגלוס, ועניכו קנוגק כל הכוקוס קלהיים. הסנכקו ויקוסו ע׳ נגו הסלים.

sbst. m. (aram. אֱלָהּ), Dei nomen, quod invenitur in poëmatibus antiquis et in sermone scriptorum recentiorum, qui ad aramaici similitudinem accedit. Pluralis אֱלֹהִים de Deo dicitur, tamquam plurium sive virium sive hypostasium complexu.

ויסש אלוה עשהו Dt. 32, 15.
יזבחו לשדים לא אלהּ Dt. 32, 17.
אל־ידרשהו אלוה ממעל Job. 3, 4.
ויסך אלוה בעדך Job. 3, 23.
מנשמת אלוה יאבדו Job. 4, 9.
אשרי אנוש יוכיחנו אלוה Job. 5, 17.
בעותי אלוה יערכוני Job. 6, 4.
ותקותי יתן אלוה Job. 6, 8.
ויואל אלוה וידכאני Job. 6, 9.
אלוה לא־ישיב אפו Job. 9, 13.
אמר אל־אלוה אל־ Job. 10, 2.
תרשיעני
ואולם מי־יתן אלוה דבר Job.11,5.
כי־ישה לך אלוה מעונך Job.11,6.
החקר אלוה תמצא Job. 11, 7.
לאשר הביא אלוה בידו Job.12,6.
הבסוד אלוה תשמע Job. 15, 8.
אל־אלוה דלפה עיני Job. 16, 20.
ויוכח לגבר עם־אלוה Job. 16, 21.
דעך־איפה כי־אלוה
עותני Job. 19, 6.
כי יד־אלוה נגעה בי Job. 19, 21.
ומבשרי אחזה אלוה Job. 19, 26.
ולא שבט אלוה עליהם Job. 21, 9.
אלוה יצפון־לבניו אונו Job.21,19.
הלא־אלוה גבה שמים Job.22, 12.
ותשא אל־אלוה פניך Job. 22, 26.
ורוח אלוה באפי Job. 27, 3.
כי ישל אלוה נפשו Job. 27, 8.
יקרא אלוה בכל־עת Job. 27, 10.
כימי אלוה ישמרני Job. 29, 2.
בסוד אלוה עלי אהלי Job. 29, 4.
ומה־חלק אלוה ממעל Job. 31, 2.
וידע אלוה תמתי Job. 31, 6.
כי־ירבה אלוה מאנוש Job. 33, 12.
יעתר אל־אלוה וירצהו Job.33,26.
ולא־אמר איה אלוה עשי Job.35,10.
התדע בשום־אלוה
עליהם Job. 37, 15.
על־אלוה מרא הדד Job. 37, 22.
כי־השה אלוה חכמה Job. 39, 17.
מוכיח אלוה יענה Job. 40, 2.
כי מי אלוה מבלעדי י׳ Ps. 18, 32.
ביי־נא זאת שכחי אלוה Ps.50,22.
מלפני אלוה יעקב Ps. 114, 7.
אם־תקקפל אלוה רשע Ps. 139, 19.
כל־אמרת אלוה צרופה Prv.30, 5.
היש אלוה מבלעדי Jes. 44, 8.
ועל־כל־אלוה לא יבין Dan.11,37.
למבצרי מעזים עם־
אלוה נכר Dan. 11, 39.
אלוה מתימן יבוא Hab. 3, 3.
כי־לא יוכל כל־אלוה 2 Chr. 32,15.
ואתה אלוה סליחות Neh. 9, 17.
וְאֱלוֹהַּ
ואלוה לא־ישים תפלה Job. 24, 12.
לֵאלוֹהַּ
קרא לאלוה ויעתר Job. 12, 4.
כי־עוד לאלוה מלים Job. 36, 2.
לוֹהַּ, וְלֵאלֹהַּ
ולאלה מעזים Dan. 11, 38.
ולאלוה אשר לא־ידעוהו Dan.11,38.
מֵאֱלוֹהַּ
האנוש מאלוה יצדק Job. 4, 17.
cum suff.: לֵאלֹהּ
ואשם זו כחו לאלהו Hab. 1, 11.
pl.: אֱלֹהִים
בראשית ברא אלהים Gn. 1, 1.
ורוח אלהים מרחפת Gn. 1, 2.
ויאמר אלהים יהי אור Gn. 1, 3.
וירא אלהים את־האור Gn. 1, 4.
ויבדל אלהים Gn. 1, 4.
ויקרא אלהים ׀ לאור יום Gn. 1, 5.
ויאמר אלהים יהי רקיע Gn. 1, 6.
ויעש אלהים את־הרקיע Gn. 1, 7.
ויקרא אלהים לרקיע שמים Gn.1,8.
ויאמר אלהים יקוו המים Gn.1,9.
ויקרא אלהים ׀ ליבשה Gn. 1, 10.
וירא אלהים כי־טוב Gn. 1, 10.
ויאמר אלהים תדשא הארץ Gn.1,11.
וירא אלהים כי־טוב Gn. 1, 12.
ויאמר אלהים יהי מארת Gn.1,14.
ויעש אלהים את־שני
המארת Gn. 1, 16.
ויתן אתם אלהים Gn. 1, 17.
וירא אלהים כי־טוב Gn. 1, 18.
ויאמר אלהים ישרצו
המים Gn. 1, 20.
ויברא אלהים את־
התניניים Gn. 1, 21.
וירא אלהים כי־טוב Gn. 1, 21.
ויברך אתם אלהים לאמר Gn.1,22.
ויאמר אלהים תוצא הארץ Gn.1,24.
ויעש אלהים את־חית
הארץ Gn. 1, 25.
וירא אלהים כי־טוב Gn. 1, 25.
ויאמר אלהים נעשה אדם Gn.1,26.
ויברא אלהים ׀ את־האדם Gn.1,27.
בצלם אלהים Gn. 1, 27.
ויברך אתם אלהים Gn. 1, 28.
ויאמר להם אלהים Gn. 1, 28.
ויאמר אלהים הנה נתתי Gn.1,29.
וירא אלהים את־כל Gn. 1, 31.
ויכל אלהים ביום השביעי Gn.2,2.
ויברך אלהים את־יום Gn. 2, 3.
אשר־ברא אלהים לעשות Gn. 2, 3.
עשת י׳ אלהים Gn. 2, 4.
תמטיר י׳ אלהים על־הארץ Gn.2,5.
ויצר י׳ אלהים את־האדם Gn.2,7.
ויטע י׳ אלהים Gn. 2, 8.
ויצמח י׳ אלהים מן־
האדמה Gn. 2, 9.
ויקח י׳ אלהים את־האדם Gn.2,15.
ויצו י׳ אלהים על־האדם Gn.2,16.
ויאמר י׳ אלהים לא־טוב Gn.2,18.
ויצר י׳ אלהים מן־האדמה Gn.2,19
ויפל י׳ אלהים ׀ תרדמה Gn.2,21.
ויבן י׳ אלהים את־הצלע Gn.2,22.
אשר עשה י׳ אלהים Gn. 3, 1.
אף כי־אמר אלהים Gn. 3, 1.
אמר אלהים לא תאכלו Gn. 3, 3.
כי ידע אלהים Gn. 3, 5.
וישמעו את־קול י׳ אלהים Gn.3,8.
מפני י׳ אלהים Gn. 3, 8.
ויקרא י׳ אלהים אל־האדם Gn.3,9.
ויאמר י׳ אלהים לאשה Gn. 3, 13.
ויאמר י׳ אלהים אל־הנחש Gn.3,14.
ויעש י׳ אלהים לאדם Gn. 3, 21.
ויאמר י׳ אלהים הן האדם Gn.3,22.
וישלחהו י׳ אלהים מגן־ Gn.3,23.
כי שת־לי אלהים זרע אחר Gn.4,25.
ואינכי כי־לקח אתו אלהים Gn.5,24.
וירא אלהים את־הארץ Gn. 6, 12.
ויאמר אלהים לנח קץ Gn. 6, 13.
ככל אשר צוה אתו אלהים Gn.6,22.
כאשר צוה אלהים את־נח Gn.7,9.
כאשר צוה אתו אלהים Gn. 7, 16.
ויזכר אלהים את־נח Gn. 8, 1.
ויעבר אלהים רוח על־הארץ Gn.8,1
וידבר אלהים אל־נח לאמר Gn.8,15.
ויברך אלהים את־נח Gn. 9, 1.
כי בצלם אלהים עשה Gn. 9, 6.
ויאמר אלהים־אל־נח Gn. 9, 8.
ויאמר אלהים זאת אות Gn.9,12.
בין אלהים ובין כל־
נפש חיה Gn. 9, 16.
ויאמר אלהים אל־נח Gn. 9, 17.
יפת אלהים ליפת Gn. 9, 27.
וידבר אתו אלהים לאמר Gn.17,3.
ויאמר אלהים אל־
אברהם Gn. 17, 9. 15. 21, 12.
ויאמר אלהים אבל שרה Gn.17,19.
ויעל אלהים מעל אברהם Gn.17,22.
כאשר דבר אתו אלהים Gn. 17, 23.
ויהי בשחת אלהים Gn. 19, 29.
ויזכר אלהים Gn. 19, 29.
ויבא אלהים אל־אבימלך Gn.20,3.
רק אין־יראת אלהים Gn. 20, 11.
כאשר התעו אתי אלהים Gn.20,13.
וירפא אלהים את־
אבימלך Gn. 20, 17.
אשר־דבר אתו אלהים Gn. 21, 2.
כאשר צוה אתו אלהים Gn. 21, 4.
צחק עשה לי אלהים Gn. 21, 6.
וישמע אלהים את־קול
הנער Gn. 21, 17.
ויקרא מלאך אלהים Gn. 21, 17.
כי־שמע אלהים Gn. 21, 17.
ויפקח אלהים את־עיניה Gn.21,19.
ויהי אלהים את־הנער Gn. 21, 20.
אלהים עמך בכל Gn. 21, 22.
אלהים יראה־לו השה Gn. 22, 8.
ידעתי כי־ירא אלהים
אתה Gn. 22, 12.
נשיא אלהים אתה בתוכנו Gn.23,6.
ויברך אלהים את־יצחק Gn.25,11.
אשר־נתן אלהים לאברהם Gn.28,4.
והנה מלאכי אלהים עלים Gn.28,12.
אין זה כי אם־בית אלהים Gn.28,17.
אם־יהיה אלהים עמדי Gn.28,20.
מצבה יהיה בית אלהים Gn.28,22.
ויאמר התחת אלהים אנכי Gn.30,2.
ותאמר רחל דנני אלהים Gn.30,6.
ותאמר רחל נפתולי אלהים Gn.30,8
וישמע אלהים אל־לאה Gn.30,17.
נתן אלהים שכרי Gn. 30, 18.
ויזכר אלהים את־רחל Gn. 30, 22.
וישמע אליה אלהים Gn. 30, 22.
אסף אלהים את־חרפתי Gn.30,23.
ולא־נתנו אלהים לחרע Gn. 31, 7.
ויצל אלהים את־מקנה
אביכם Gn. 31, 9.
התעשר אשר הציל אלהים Gn.31,16.
אשר אמר אלהים אליך Gn.31,16.
ויבא אלהים אל־לבן Gn. 31, 24.
ראות אלהים Gn. 31, 42.
ראות אלהים עד ביני
וביניך Gn. 31, 50.
ויפגעו־בו מלאכי אלהים Gn.32,2.
כאשר ראם מחנה אלהים Gn.32,3.
כי־שרית עם־אלהים Gn. 32, 29.
ראיתי אלהים פנים
אל־פנים Gn. 32, 31.
חילדים אשר־חנן אלהים Gn.33,5.
כראת פני אלהים ותרצני Gn.33,10.
כי־חנני אלהים Gn. 33, 11.
ויאמר אלהים אל־יעקב Gn.35,1.
ויסעו ויהי ׀ חתת אלהים Gn.35,5.
ויראו אלהים אל־יעקב עוד Gn.35,9.
ויאמר־לו אלהים שמך
יעקב Gn. 35, 10.
ויאמר לו אלהים אני
אל שדי Gn. 35, 11.
ויעל מעליו אלהים Gn. 35, 13.
אשר דבר־אתו שם אלהים Gn.35,15.
בלעדי אלהים יעשה Gn. 41, 16.
איש אשר רוח אלהים בו Gn.41,38.
אתרי הודיע אלהים
אותך Gn. 41, 39.
כי־נשני אלהים את־כל־
עמלי Gn. 41, 51.
כי־הפרני אלהים בארץ
עניי Gn. 41, 52.
מה־זאת עשה אלהים לנו Gn.42,28.
ויאמר אלהים יתך בני Gn. 43,28.
כי למחיה שלחני אלהים Gn.45,5.
וישלחני אלהים לפניכם Gn. 45, 7.
שמני אלהים לאדון Gn. 45, 9.
ויאמר אלהים ׀ לישראל Gn. 46, 2.
אשר־חנן־לי אלהים בזה Gn.48,9.
והנה הראה אתי אלהים Gn.48,11.
ישימך אלהים כאפרים Gn.48,20.
והיה אלהים עמכם Gn. 48, 21.
כי תזחת אלהים אני Gn. 50, 19.
אלהים חשבה לטבה Gn. 50, 20.
פקד יפקד אלהים אתכם Gn.50,25.
ויייטב אלהים למילדת Ex. 1, 20.
וישמע אלהים Ex. 2, 24.
ויזכר אלהים Ex. 2, 24.
וירא אלהים את־בני ישראל Ex.2,25.
וידע אלהים Ex. 2, 25.
ויקרא אליו אלהים מתוך Ex.3,4.
ויאמר אלהים אל־משה
אהיה Ex. 3, 14.
ויאמר עוד אלהים אל משה Ex.3,15
וידבר אלהים אל משה Ex. 6, 2.
ראה נתתיך אלהים לפרעה Ex.7,1.
אצבע אלהים הוא Ex. 8, 15.
ורב מחית קלת אלהים Ex. 9,28.
טרם תיראון מפני י׳
אלהים Ex. 9, 30.
ולא־נחם אלהים Ex. 13, 17.
כי ׀ אמר אלהים פן־ינחם Ex.13,17.
ויסב אלהים את־העם Ex. 13, 18.
פקד יפקד אלהים אתכם Ex.13,19.
את כל־אשר עשה אלהים Ex.18,1.
יבא אלי העם לדרש
אלהים Ex. 18, 15.
ויהי אלהים עמך Ex. 18, 19.
אנשי־חיל יראי אלהים Ex.18,21.
וצוך אלהים ויכלת עמד Ex.18,23.
וידבר אלהים את כל־
הדברים Ex. 20, 1.
לא־יהיה לך אלהים
אחרים Ex. 20, 3.
ואל־ידבר עמנו אלהים Ex.20,19.
אשר ירשיען אלהים Ex. 22, 8.
אלהים לא תקלל Ex. 22, 27.
ושם אלהים אחרים Ex. 23, 13.
ואמלא אתו רוח אלהים Ex.31,3.

Digitized by Google

כתבים באצבע אלהים Ex. 31, 18.
קום עשה־לנו אלהים Ex. 32, 1.
מעשה אלהים המה Ex. 32, 16.
מכתב אלהים הוא Ex. 32, 16.
עשה־לנו אלהים Ex. 32, 23.
וימלא אתו רוח אלהים Ex. 35, 31.
ויבא אלהים אל־בלעם Num. 22, 9.
ויאמר אלהים אל־בלעם Nu. 22, 12.
ויבא אלהים אל בלעם
לילה Num. 22, 20.
ויתר־אף אלהים Num. 22, 22.
אשר ישים אלהים בפי Num. 22, 38.
ויקר אלהים אל־בלעם Num. 23, 4.
ותהי עליו רוח אלהים Num. 24, 2.
ארני יהוה אתה *legitur* Dt. 3, 24.
אשר־לו אלהים קרבים Dt. 4, 7.
ועבדתם־שם אלהים Dt. 4, 28.
אשר ברא אלהים אדם Dt. 4, 32.
קול אלהים מדבר מתוך־
האש Dt. 4, 33.
או הנסה אלהים Dt. 4, 34.
לא־יהיה־לך אלהים אחרים Dt. 5, 7.
דבר אלהים את־האדם Dt. 5, 21
קול אלהים חיים מדבר Dt. 5, 26.
אחרי אלהים אחרים Dt. 6, 14. 8, 19.
ועבדו אלהים אחרים Dt. 7, 4.
כתבים באצבע אלהים Dt. 9, 10.
אדני יהוה אל־תשחת עמך Dt. 9, 26.
ועבדתם אלהים אחרים Dt. 11, 16.
אחרי אלהים אחרים Dt. 11, 28.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt. 13, 3.
ונעבדה אלהים אחרים Dt. 13, 7. 14.
וילך ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
דבר בשם אלהים אחרים Dt. 18, 20.
כי־קללת אלהים תלוי Dt. 21, 23.
ולא ירא אלהים Dt. 25, 18.
ללכת אחרי אלהים אחרים Dt. 28, 14
אלהים אחרים עץ ואבן Dt. 28, 36.
ועבדת שם אלהים אחרים Dt. 28, 64.
וילכו ויעבדו אלהים
אחרים Dt. 29, 25.
אלהים אשר לא־ידעום Dt. 29, 25.
כי פשה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 18.
ופנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 20.
אלהים לא ידעום Dt. 32, 17.
ואין אלהים עמדי Dt. 32, 39.
כי לי אלהיכם הוא אלהים Jos. 2, 11.
ויאמר יהושע אנה
ארני יהוה *legitur* Jos. 7, 7.
אל אלהים לי אל
אלהים לי Jos. 22, 22.
ויברכו אלהים בני ישראל Jos. 22, 33
ועבדתם אלהים Jos. 23, 16.
ויעבדו אלהים אחרים Jos. 24, 2.
והסירו את־אלהים Jos. 24, 14.
אם את־אלהים Jos. 24, 15.
לעבד אלהים אחרים Jos. 24, 16.
כי־אלהים קדשים הוא Jos. 24, 19.
בספר תורת אלהים Jos. 24, 26.
כן שלם־לי אלהים Jud. 1, 7.
וילכו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 12
כי זנו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 17
ללכת אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 19
דבר־אלהים לי אליך Jud. 3, 20.
ויכע אלהים ביום ההוא Jud. 4, 23.
יבחר אלהים חדשים Jud. 5, 8.
אלה אדני יהוה Jud. 6, 22.
אם־אלהים הוא ירב לו Jud. 6, 31.
ויעש אלהים כן בלילה Jud. 6, 40.
בידכם נתן אלהים Jud. 8, 3.
וישמע אליכם אלהים Jud. 9, 7.
בי יכבד אלהים ואנשים Jud. 9, 9.
תשמח אלהים ואנשים Jud. 9, 13.
וישלח אלהים רוח רעה Jud. 9, 23.
וישב אלהים את רעת Jud. 9, 56.
השיב אלהים בראשם Jud. 9, 57.
יעבד אלהים אחרים Jud. 10, 13.
כי־זיר אלהים יהיה Jud. 13, 5. 7.

מות נמות כי אלהים ראינו Jud 13, 22
ויבקע אלהים את־
המכתש Jud. 15, 19.
כי־מיר אלהים אני מבטן
אמי Jud. 16, 17.
והאיש מיכה לו ביתו
אלהים Jud. 17, 5.
בי־נתנה אלהים בידכם Jud. 18, 10.
ופללו אלהים 1 Sam. 2, 25.
ויבא איש־אלהים 1 Sam. 2, 27.
ונר אלהים טרם יכבה 1 Sam. 3, 3.
אשר־שם ארון אלהים 1 Sam. 3, 3.
כה יעשה־לך אלהים וכה
יוסיף 1 Sam. 3, 17.
בא אלהים אל־המחנה 1 Sam. 4, 7.
וארון אלהים נלקח 1 Sam. 4, 11.
ויעבדו אלהים אחרים 1 Sam. 8, 8.
איש־אלהים בעיר הזאת 1 Sam. 9, 6.
בלכתו לדרוש אלהים 1 Sam. 9, 9.
ואשמיעך את־דבר אלהים 1 S. 9, 27.
ויהפך־לו אלהים לב אחר 1 S. 10, 9.
ותצלח עליו רוח אלהים 1 S. 10, 10.
החיל אשר־נגע אלהים
בלבם 1 Sam. 10, 26.
ותצלח רוח־אלהים על־
שאול 1 Sam. 11, 6.
ותחר לחרדת אלהים 1 Sam. 14, 15.
כה־יעשה אלהים וכה
יוסיף 1 Sam. 14, 44.
כי עם־אלהים עשה היום
חזה 1 Sam. 14, 45.
רוח־אלהים רעה מבעתך 1 S. 16, 15.
בהיות עליך רוח־אלהים
רעה 1 Sam. 16, 16.
בהיות רוח־אלהים אל־
שאול 1 Sam. 16, 23.
מערכות אלהים חיים 1 S. 17, 26. 36.
כי יש אלהים לישראל 1 Sam. 17, 46.
רוח אלהים רעה אל־
שאול 1 Sam. 18, 10.
על־מלאכי שאול רוח
אלהים 1 Sam. 19, 20.
גם־הוא רוח אלהים 1 Sam. 19, 23.
מה־יעשה־לי אלהים 1 Sam. 22, 3.
נכר ארון אלהים בידי 1 Sam. 23, 7.
ולא־נתנו אלהים בידו 1 Sam. 23, 14.
כה־יעשה אלהים לאיבי
דוד 1 Sam. 25, 22.
סגר אלהים היום את־
איביך 1 Sam. 26, 8.
לך עבוד אלהים אחרים 1 S. 26, 19.
אלהים ראיתי עלים 1 Sam. 28, 13.
כמלאך אלהים 1 Sam. 29, 9.
כה־יעשה אלהים לאבנר 2 Sam. 3, 9.
כה יעשה־לי אלהים 2 Sam. 3, 35.
אדני יהוה 2 S. 7, 18 (bis). 19. 20.
גדלת י־י אלהים 2 Sam. 7, 22.
ואין אלהים זולתך 2 Sam. 7, 22.
אשר הלכו־אלהים 2 Sam. 7, 23.
ויתה י־י אלהים 2 Sam. 7, 25.
י־י צבאות אלהים 2 Sam. 7, 26.
ואעשה עמו חסד אלהים 2 Sam. 9, 3.
כזאת על־עם אלהים 2 Sam. 14, 13.
ולא־ישא אלהים נפש 2 Sam. 14, 14.
ואת־בני יחד מנחלת
אלהים 2 Sam. 14, 16.
כה יעשה־לי אלהים 2 Sam. 19, 14.
ויפתר אלהים לארץ 2 Sam. 21, 14.
מושל יראת אלהים 2 Sam. 23, 3.
ייטיב אלהיך את־שם
שלמה 1 Reg. 1, 47.
כה יעשה־לי אלהים וכה
יוסיף 1 Reg. 2, 23.
ויאמר אלהים שאל מה 1 Reg. 3, 5.
ויאמר אלהים אליו 1 Reg. 3, 11.
כי־חכמת אלהים בקרבו 1 Reg. 3, 28.
ויתן אלהים חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 9.
אין־כמוך אלהים 1 Reg. 8, 23.

ישב אלהים על־הארץ 1 Reg. 8, 27.
ועבדתם אלהים אחרים 1 Reg. 9, 6.
אשר־נתן אלהים בלבו 1 Reg. 10, 24.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 4.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 10.
ויקם אלהים לו שטן 1 Reg. 11, 23.
והנה איש אלהים בא
מיהודה 1 Reg. 13, 1.
ותעשה־לך אלהים
אחרים 1 Reg. 14, 9.
כי איש אלהים אתה 1 Reg. 17, 24.
קראו בקול־גדול כי־
אלהים 1 Reg. 18, 27.
יודע כי־אתה אלהים
בישראל 1 Reg. 18, 36.
כה־יעשון אלהים וכה
יוספון 1 Reg. 19, 2.
כה־יעשון לי אלהים 1 Reg. 20, 10.
ברכת אלהים ומלך 1 Reg. 21, 10.
ברך נבות אלהים ומלך 1 Reg. 21, 13.
המבלי אין־אלהים
בישראל 2 Reg. 1, 3.
ואם־איש אלהים אני 2 Reg. 1, 10.
ותרד אש־אלהים 2 Reg. 1, 12.
המבלי אין־אלהים 2 Reg. 1, 16.
כי איש אלהים קדוש
הוא 2 Reg. 4, 9.
כי אין אלהים בכל־
הארץ 2 Reg. 5, 15.
כה־יעשה־לי אלהים 2 Reg. 6, 31.
ויראו אלהים 2 Reg. 17, 7.
לא תיראו אלהים
אחרים 2 Reg. 17, 35.
ולא תיראו אלהים
אחרים 2 Reg. 17, 37. 38.
לחרף אלהים חי 2 Reg. 19, 4. 16.
כי לא אלהים המה 2 Reg. 19, 18.
כי אתה י־י אלהים לבדך 2 Reg. 19, 19.
ויבא אלהים 1 Chr. 4, 10.
הארץ אשר־השמיד
אלהים 1 Chr. 5, 25.
למחנה גדול כמחנה
אלהים 1 Chr. 12, 22.
וימת שם לפני אלהים 1 Chr. 13, 10.
ונורא הוא על־כל־
אלהים 1 Chr. 16, 25.
ויהי דבר אלהים אל־נתן 1 Chr. 17, 3.
מי־אני י־י אלהים 1 Chr. 17, 16.
ותקטן זאת בעיניך
אלהים 1 Chr. 17, 17.
המעלה י־י אלהים 1 Chr. 17, 17.
ואין אלהים זולתך 1 Chr. 17, 20.
אלהים לישראל
ללכת לפניו לדרש
אלהים 1 Chr. 21, 30.
כי ברכו אלהים 1 Chr. 26, 5.
כי י־י אלהים אלהי עמך 1 Chr. 28, 20.
בחר־בו אלהים נער ורך 1 Chr. 29, 1.
כי לי־י אלהים 1 Chr. 29, 1.
נראה אלהים לשלמה 2 Chr. 1, 7.
עתה י־י אלהים יאמן דברך 2 Chr. 1, 9
ויאמר אלהים לשלמה 2 Chr. 1, 11.
אין־כמוך אלהים 2 Chr. 6, 14.
ישב אלהים את־האדם 2 Chr. 6, 18.
קומה י־י אלהים למנוחך 2 Chr. 6, 41.
כהניך י־י אלהים ילבשו 2 Chr. 6, 41.
י־י אלהים אל־תשב פני
משיחך 2 Chr. 6, 42.
ועבדתם אלהים אחרים 2 Chr. 7, 19.
והיה כהן ללא אלהים 2 Chr. 13, 9.
ויתנם אלהים בידם 2 Chr. 13, 16.
היתה עליו רוח אלהים 2 Chr. 15, 1.
כי־אלהים הממם 2 Chr. 15, 6.
ויסיתם אלהים ממנו 2 Chr. 18, 31.
אתה־הוא אלהים 2 Chr. 20, 6.
ויהי פחד אלהים
ורוח אלהים לבשה את־
זכריה 2 Chr. 24, 20.

כי־יעץ אלהים
להשחיתך 2 Chr. 25, 16.
ויהי לדרש אלהים 2 Chr. 26, 5.
ולא־לך לכבוד מיי
אלהים 2 Chr. 26, 18.
כי נתן־לו אלהים 2 Chr. 32, 29.
אשר אמר אלהים 2 Chr. 33, 7.
חמובא בית־אלהים 2 Chr. 34, 9.
ותכנע מלפני אלהים 2 Chr. 34, 27.
כבריית אלהים 2 Chr. 34, 32.
אל־דברי נכו מפי אלהים 2 Chr. 35, 22
מפני יראת אלהים Neh. 5, 15.
והנה לא־אלהים שלחו Neh. 6, 12.
ויירא אלהים וסר מרע Job. 1, 1.
ירא אלהים וסר מרע Job. 1, 8. 2, 3.
וברכו אלהים בלבבם Job. 1, 5.
החנם ירא איוב אלהים Job. 1, 9.
אש אלהים נפלה מן־ Job. 1, 16.
ברך אלהים ומת Job. 2, 9.
ואל־אלהים אשים דברתי Job. 5, 8.
אלהים הבין דרכה Job. 28, 23.
ברצתו עם־אלהים Job. 34, 9.
ויריעו כל־בני אלהים Job. 38, 7.
האשימים אלהים Ps. 5, 11.
אלהים צדיק Ps. 7, 10.
מגני על־אלהים Ps. 7, 11.
אלהים שופט צדיק Ps. 7, 12.
כל־גוים שכחי אלהים Ps. 9, 18.
אין אלהים כל־מזמותיו Ps. 10, 4.
על־מות נאץ רשע אלהים Ps. 10, 13.
אמר נבל בלבו אין
אלהים Ps. 14, 1. 53, 2.
דרש את־אלהים Ps. 14, 2.
כי־אלהים בדור צדיק Ps. 14, 5.
פדה אלהים את־ישראל Ps. 25, 22.
אין־פחד אלהים Ps. 36, 2.
מה־יקר חסדך אלהים Ps. 36, 8.
תערג אליך אלהים Ps. 42, 2.
ואראה פני אלהים Ps. 42, 3.
אודם עוד־בית אלהים Ps. 42, 5.
שפטני אלהים וריבה ריבי Ps. 43, 1.
אל־מזבח אלהים Ps. 43, 4.
בכנור אלהים אלהי Ps. 43, 4.
אלהים באזנינו שמענו Ps. 44, 2.
אתה־הוא מלכי אלהים Ps. 44, 5.
הלא אלהים יחקר־זאת Ps. 44, 22.
ברכך אלהים לעולם Ps. 45, 3.
כסאך אלהים עולם ועד Ps. 45, 7.
על־כן משחך אלהים אלהיך Ps. 45, 8
אלהים לנו מחסה ועז Ps. 46, 2.
ישמחו עיר־אלהים Ps. 46, 5.
אלהים בקרבה בל־תמוט Ps. 46, 6.
יעזרה אלהים Ps. 46, 6.
ודעו כי־אנכי אלהים Ps. 46, 11.
עלה אלהים בתרועה Ps. 47, 6.
זמרו אלהים זמרו Ps. 47, 7.
מלך כל־הארץ אלהים Ps. 47, 8.
מלך אלהים על־גוים Ps. 47, 9.
אלהים ישב על־כסא Ps. 47, 9.
אלהים בארמנותיה Ps. 48, 4.
בעיר אלהינו אלהים יכוננה Ps. 48, 9
דמינו אלהים חסדך Ps. 48, 10.
כשמך אלהים כן תהלתך Ps. 48, 11.
כי זה אלהים אלהינו Ps. 48, 15.
אך־אלהים יפדה־נפשי Ps. 49, 16.
אל אלהים י־י Ps. 50, 1.
אלהים הופיע Ps. 50, 2.
כי־אלהים שפט Ps. 50, 6.
אלהים אלהיך אנכי Ps. 50, 7.
ולרשע אמר אלהים Ps. 50, 16.
בישע אלהים Ps. 50, 23.
חנני אלהים כחסדך Ps. 51, 3.
לב טהור ברא־לי אלהים Ps. 51, 12.
אלהים אלהי תשועתי Ps. 51, 16.
זבחי אלהים רוח נשברה Ps. 51, 19.
ומנחה אלהים לא תבזה Ps. 51, 19.
לא ישים אלהים מעוזו Ps. 52, 9.
כזית רענן בבית אלהים Ps. 52, 10.

Digitized by Google

בטחתי בחסד־אלהים Ps. 52, 10.
אלהים משמים השקיף Ps. 53, 3.
דרש את־אלהים Ps. 53, 3.
אלהים לא קראו Ps. 53, 5.
כי־אלהים פזר עצמות חנך Ps. 53, 6.
כי־אלהים מאסם Ps. 53, 6.
בשוב אלהים שבות עמו Ps. 53, 7.
אלהים בשמך הושיענו Ps. 54, 3.
אלהים שמע תפלתי Ps. 54, 4.
לא שמו אלהים לנגדם Ps. 54, 5.
הנה אלהים עזר לי Ps. 54, 6.
האזינה אלהים תפלתי Ps. 55, 2.
בבית אלהים נהלך ברגש Ps. 55, 15.
אני אל־אלהים אקרא Ps. 55, 17.
ילא יראו אלהים Ps. 55, 20.
ואתה אלהים תורדם Ps. 55, 24.
חנני אלהים כי־שאפני אנוש Ps. 56, 2
זה־ידעתי כי־אלהים לי Ps. 56, 10.
עלי אלהים נדריך Ps. 56, 13.
להתהלך לפני אלהים Ps. 56, 14.
חנני אלהים חנני Ps. 57, 2.
ישלח אלהים חסדו Ps. 57, 4.
רומה על־השמים אלהים Ps. 57, 6.
נכון לבי אלהים Ps. 57, 8.
רומה על־שמים אלהים Ps. 57, 12.
אלהים הרס־שניכמו Ps. 58, 7.
אך יש־אלהים שפטים Ps. 58, 12.
ואתה יי־אלהים צבאות Ps. 59, 6.
באל עמים הורד אלהים Ps. 59, 8.
כי־אלהים משגבי Ps. 59, 10.
אלהים יראני בשורי Ps. 59, 11.
כי־אלהים משל ביעקב Ps. 59, 14.
כי־אלהים משגבי Ps. 59, 18.
אלהים זנחתנו Ps. 60, 3.
אלהים דבר בקדשו Ps. 60, 8. 108, 8.
הלא־אתה אלהים זנחתנו Ps. 60, 12.
תצא אלהים בצבאותינו Ps. 60, 12.
שמעה אלהים רנתי Ps. 61, 2.
אלהים שמעת לנדרי Ps. 61, 6.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
אל־אלהים דומיה נפשי Ps. 62, 2.
על־אלהים ישעי Ps. 62, 8.
אלהים מחסה־לנו Ps. 62, 9.
אחת דבר אלהים Ps. 62, 12.
אלהים אלי אתה Ps. 63, 2.
שמע־אלהים קולי בשיחי Ps. 64, 2.
ויירם אלהים חץ פתאם Ps. 64, 8.
ויגידו פעל אלהים Ps. 64, 10.
לך דמיה תהלה אלהים Ps. 65, 2.
פלג אלהים מלא מים Ps. 65, 10.
וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.
כי־בחנתנו אלהים Ps. 66, 10.
כל־יראי אלהים Ps. 66, 16.
אכן שמע אלהים Ps. 66, 19.
ברוך אלהים אשר לא־
הסיר Ps. 66, 20.
אלהים יחננו ויברכנו Ps. 67, 2.
יודוך עמים אלהים Ps. 67, 4. 6.
יברכנו אלהים אלהינו Ps. 67, 7.
יברכנו אלהים Ps. 67, 8.
יקום אלהים Ps. 68, 2.
יאבדו רשעים מפני אלהים Ps. 68, 3.
יעלצו לפני אלהים Ps. 68, 4.
אלהים במעון קדשו Ps. 68, 6.
אלהים מושיב יחידים Ps. 68, 7.
אלהים בצאתך לפני עמך Ps. 68, 8.
מפני אלהים זה סיני Ps. 68, 9.
מפני אלהים אלהי ישראל Ps. 68, 9.
גשם נדבות תניף אלהים Ps. 68, 10.
תכין בטובתך לעני אלהים Ps. 68, 11.
הר־אלהים הר־בשן Ps. 68, 16.
ההר חמד אלהים לשבתו Ps. 68, 17.
רכב אלהים רבותים Ps. 68, 18.
לשכן יה אלהים Ps. 68, 19.
אך־אלהים ימחץ Ps. 68, 22.
ראו הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.
במקהלות ברכו אלהים Ps. 68, 27.
עז עזה אלהים Ps. 68, 29.

נורא אלהים ממקדשך Ps. 68, 36.
ברוך אלהים Ps. 68, 36.
הושיעני אלהים Ps. 69, 2.
אלהים אתה ידעת Ps. 69, 6.
אלהים ברב־חסדך Ps. 69, 14.
ישועתך אלהים תשגבני Ps. 69, 30.
אהללה שם־אלהים בשיר Ps. 69, 31.
דרשי אלהים Ps. 69, 33.
כי אלהים יושיע ציון Ps. 69, 36.
אלהים להצילני Ps. 70, 2.
תמיד יגדל אלהים Ps. 70, 5.
אלהים חושה־לי Ps. 70, 6.
לאמר אלהים עזבו Ps. 71, 11.
אלהים אל־תרחק ממני Ps. 71, 12.
אלהים למדתני מנעורי Ps. 71, 17.
אלהים אל־תעזבני Ps. 71, 18.
וצדקתך אלהים עד־מרום Ps. 71, 19.
אלהים מי כמוך Ps. 71, 19.
אלהים משפטיך למלך תן Ps. 72, 1.
אלהים אלהי ישראל Ps. 72, 18.
אלהים לברי לבב Ps. 73, 1.
וחלקי אלהים לעולם Ps. 73, 26.
קרבת אלהים לי טוב Ps. 73, 28.
למה אלהים זנחת לנצח Ps. 74, 1.
עד־מתי אלהים Ps. 74, 10.
קומה אלהים ריבה ריבך Ps. 74, 22.
הודינו לך אלהים Ps. 75, 2.
כי־אלהים שפט Ps. 75, 8.
נודע ביהודה אלהים Ps. 76, 2.
בקום־למשפט אלהים Ps. 76, 10.
קולי אל־אלהים ואצעקה Ps. 77, 2.
קולי אל־אלהים והאזין אלי Ps. 77, 2
אזכרה אלהים ואהמיה Ps. 77, 4.
אלהים בקדש דרכך Ps. 77, 14.
ראוך מים אלהים Ps. 77, 17.
לא שמרו ברית אלהים Ps. 78, 10.
ואק אלהים עלה בהם Ps. 78, 31.
ויזכרו כי־אלהים צורם Ps. 78, 35.
את־אלהים עליון Ps. 78, 56.
שמע אלהים ויתעבר Ps. 78, 59.
אלהים באו גוים בנחלתך Ps. 79, 1.
אלהים השיבנו Ps. 80, 4.
יי אלהים צבאות Ps. 80, 5. 20.
אלהים צבאות השיבנו Ps. 80, 8.
אלהים צבאות שוב Ps. 80, 15.
אלהים נצב בעדת־אל Ps. 82, 1.
בקרב אלהים ישפט Ps. 82, 1.
אמרתי אלהים אתם Ps. 82, 6.
קומה אלהים שפטה הארץ Ps. 82, 8.
אלהים אל־דמי־לך Ps. 83, 2.
את נאות אלהים Ps. 83, 13.
יראה אל־אלהים בציון Ps. 84, 8.
יי אלהים צבאות שמעה Ps. 84, 9.
מגננו ראה אלהים Ps. 84, 10.
שמש ומגן יי אלהים Ps. 84, 12.
אתה אלהים לבדך Ps. 86, 10.
אלהים זדים קמו עלי Ps. 86, 14.
ומלך גדול על־כל־אלהים Ps. 95, 3.
נורא הוא על־כל־אלהים Ps. 96, 4.
השתחוו־לו כל־אלהים Ps. 97, 7.
נעלית על־כל־אלהים Ps. 97, 9.
דעו כי יי הוא אלהים Ps. 100, 3.
נכון לבי אלהים Ps. 108, 2.
רומה על־שמים אלהים Ps. 108, 6.
אלהים דבר בקדשו Ps. 108, 8.
הלא־אלהים זנחתנו Ps. 108, 12
תצא אלהים בצבאותינו Ps. 108, 12.
ואלהינו מכל־אלהים Ps. 135, 5.
נגד אלהים אזמרך Ps. 138, 1.
אלהים שיר חדש אשירה Ps. 144, 9.
ודעת אלהים תמצא Prv. 2, 5.
בעיני אלהים ואדם Prv. 3, 4.
כבוד אלהים הסתר דבר Prv. 25, 2.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
אשר נתן אלהים Eccl. 3, 10.
מתת אלהים היא Eccl. 3, 13.
זה מתת אלהים Eccl. 5, 18.
ירא אלהים יצא את־כלם Eccl. 7, 18.

ועל דברת שבועת אלהים Eccl. 8, 2.
איננו ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
אדני יהוה צבאות Jes. 3, 15.
כמהפכת אלהים את־
סדם Jes. 13, 19.
יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
לחרף אלהים חי Jes. 37, 4. 17.
כי לא אלהים Jes. 37, 19.
ונדעה כי אלהים אתם Jes. 41, 23.
ומבלעדי אין אלהים Jes. 44, 6.
זולתי אין אלהים Jes. 45, 5.
ואין עוד אפס אלהים Jes. 45, 14.
ואין־עוד אלהים Jes. 45, 21. 46, 9.
מכה אלהים ומעניה Jes. 53, 4.
קרבת אלהים יחפצון Jes. 58, 2.
עין לא־ראתה אלהים Jes. 64, 3.
ההמיר גוי אלהים Jer. 2, 11.
והמה לא אלהים Jer. 2, 11.
וישבעו בלא אלהים Jer. 5, 7.
ואחרי אלהים אחרים Jer. 7, 6.
אחרי אלהים אחרים Jer. 7, 9.
11, 10. 13, 10. 16, 11. 35, 15.
ויי אלהים אמת Jer. 10, 10.
הוא־אלהים חיים Jer. 10, 10.
את־אלהים אחרים Jer. 16, 13.
היעשה־לו אדם אלהים Jer. 16, 20.
והמה לא אלהים Jer. 16, 20.
דברי אלהים חיים Jer. 23, 36.
אחרי אלהים אחרים Jer. 25, 6.
כמהפכת אלהים Jer. 50, 40.
ואראה מראות אלהים Ez. 1, 1.
במראות אלהים Ez. 8, 3.
במראה ברוח אלהים Ez. 11, 24.
וידעתם כי־אני אדני יהוה Ez. 13, 9.
מושב אלהים ישבתי Ez. 28, 2.
ותתן לבך כלב אלהים Ez. 28, 2.
כלב אלהים Ez. 28, 6.
תאמר אלהים אני Ez. 28, 9.
בעדן גן־אלהים היית Ez. 28, 13.
בהר קדש אלהים היית Ez. 28, 14.
ואחלכך מהר אלהים Ez. 28, 16.
לא עממהו בגן־אלהים Ez. 31, 8.
כל־עץ בגן־אלהים Ez. 31, 8.
במראות אלהים הביאני Ez. 40, 2.
והם פנים אל־אלהים Hos. 3, 1.
ואין־דעת אלהים בארץ Hos. 4, 1.
ודעת אלהים מעלות Hos. 6, 6.
ולא אלהים הוא Hos. 8, 6.
שרה את־אלהים Hos. 12, 3.
כמהפכת אלהים Am. 4, 11.
ויקראו אל־אלהים Jon. 3, 8.
וימן יי־אלהים Jon. 4, 6.
וימן אלהים רוח Jon. 4, 8.
ויאמר אלהים אל־יונה Jon. 4, 9.
כי אין מענה אלהים Mich. 3, 7.
שמענו אלהים עמכם Zach. 8, 23.
מבקש זרע אלהים Mal. 2, 15.
היקבע אדם אלהים Mal. 3, 8.
שוא עבד אלהים Mal. 3, 14.
גם בחנו אלהים וימלטו Mal. 3, 15.
בין עבד אלהים לאשר לא Mal. 3, 18.

וֵאלֹהִים *pl.:*

ואלהים פקד יפקד אתכם Gn. 50, 24.
ואלהים סר מעלי 1 Sam. 28, 15.
ואלהים אמר לבהלני 2 Chr. 35, 21.
ואלהים מלכי מקדם Ps. 74, 12.
מצרים ואלהים זולתי Hos. 13, 4.

הָאֱלֹהִים *pl.*

ויתהלך חנוך את־האלהים Gn. 5, 22.
ויתהלך חנוך את־האלהים Gn. 5, 24
ויראו־בני האלהים Gn. 6, 2.
אשר יבאו בני האלהים Gn. 6, 4.
את־האלהים התהלך־נח Gn. 6, 9.
הארץ לפני האלהים Gn. 6, 11.
ויאמר אברהם אל־
האלהים Gn. 17, 18.
ויאמר אליו האלהים

בחלם Gn. 20, 6.
ויתפלל אברהם אל־
האלהים Gn. 20, 17.
אשר־אמר־לו האלהים Gn. 22, 3. 9.
ויתן־לך האלהים מטל Gn. 27, 28.
ויאמר אלי מלאך
האלהים Gn. 31, 11.
כי שם נגלו אליו האלהים Gn. 35, 7.
את אשר האלהים עשה Gn. 41, 25.
אשר האלהים עשה Gn. 41, 28.
כי־נכון הדבר מעם
האלהים Gn. 41, 32.
וממהר האלהים לעשתו Gn. 41, 32.
את־האלהים אני ירא Gn. 42, 18.
האלהים מצא את־עון
עבדיך Gn. 44, 16.
שלחתם אתי הטה כי
האלהים Gn. 45, 8.
האלהים אשר התהלכו Gn. 48, 15.
האלהים הרעה אתי Gn. 48, 15.
ותיראן המילדת את־
האלהים Ex. 1, 17.
כי־יראו המילדת את־
האלהים Ex. 1, 21.
ותעל שועתם אל־האלהים Ex. 2, 23.
ויבא אל־הר האלהים חרבה Ex. 3, 1
מהביט אל־האלהים Ex. 3, 6.
ויאמר משה אל־
האלהים Ex. 3, 11. 13.
תעבדון את־האלהים Ex. 3, 12.
ויקח משה את־מטה
האלהים Ex. 4, 20.
וילך ויפגשהו בהר
האלהים Ex. 4, 27.
ויסע מלאך האלהים Ex. 14, 19.
ומטה האלהים בידי Ex. 17, 9.
חנה שם הר האלהים Ex. 18, 5.
כי־גדול יי מכל־האלהים Ex. 18, 11.
חתן משה לפני האלהים Ex. 18, 12.
והודעתי את־חקי
האלהים Ex. 18, 16.
מול האלהים Ex. 18, 19.
את־הדברים אל־האלהים Ex. 18, 19.
ומשה עלה אל־האלהים Ex. 19, 3.
לקראת האלהים מן־
המחנה Ex. 19, 17.
נסות אתכם בא האלהים Ex. 20, 20.
אשר־שם האלהים Ex. 20, 21.
והגישו אדניו אל־האלהים Ex. 21, 6.
ונקרב בעל־הבית אל־
האלהים Ex. 22, 7.
עד האלהים יבא דבר Ex. 22, 8.
ויחזו את־האלהים Ex. 24, 11.
ויעל משה אל־הר
האלהים Ex. 24, 13.
ויאמר בלעם אל־האלהים Nu. 22, 10
אולי יישר בעיני האלהים Nu. 23, 27.
כי יי הוא האלהים Dt. 4, 35. 39.
כי־יי אלהיך הוא האלהים Dt. 7, 9.
הוא אלהי האלהים Dt. 10, 17.
משה איש האלהים Dt. 33, 1.
אל־משה איש האלהים Jos. 14, 6.
כי יי האלהים Jos. 22, 34.
ויתיצבו לפני האלהים Jos. 24, 1.
ויאמר אליו מלאך
האלהים Jud. 6, 20.
ויאמר גדעון־אל־
האלהים Jud. 6, 36. 39.
נתן האלהים בידי את־
מדין Jud. 7, 14.
אל־האלהים אשר
בחרתם Jud. 10, 14.
איש האלהים בא אלי Jud. 13, 6.
כמראה מלאך האלהים Jud. 13, 6.
בי אדני איש האלהים Jud. 13, 8.
וישמע האלהים בקול Jud. 13, 9.
ויבא מלאך האלהים Jud. 13, 9.
אך הפעם חזה האלהים Jud. 16, 28.

Digitized by Google

בית־האלהים בשלה Jud. 18, 31.
בקהל עם האלהים Jud. 20, 2.
ושם ארון ברית האלהים Jud. 20, 27.
עד־הערב לפני האלהים Jud. 21, 2.
עם־ארון ברית האלהים 1 S. 4, 4.
מיד האלהים האדירים 1 Sam. 4, 8.
אלה הם האלהים 1 Sam. 4, 8.
לבו חרד על ארון האלהים 1 S. 4, 13.
וארון האלהים נלקחה 1 Sam. 4, 17.
כהזכירו את־ארון האלהים 1 Sam. 4, 18.
אל־הלקח ארון האלהים 1 Sam. 4, 19. 21.
כי נלקח ארון האלהים 1 S. 4, 22.
לקחו את ארון האלהים 1 Sam. 5, 1.
פלשתים את־ארון האלהים 1 Sam. 5, 2.
וישלחו את־ארון האלהים 1 S. 5, 10.
כבוא ארון האלהים עקרון 1 S. 5, 10.
כבדה מאד יד האלהים שם 1 S. 5, 11.
לפני יי האלהים הקדוש הזה 1 Sam. 6, 20.
ותתי לאיש האלהים 1 Sam. 9, 8.
אשר־שם איש האלהים 1 Sam. 9, 10.
עלים אל־האלהים בית־אל 1 S. 10, 3.
אחר כן תבוא אל־גבעת האלהים 1 Sam. 10, 5.
תמצא ידך כי האלהים עמך 1 Sam. 10, 7.
הגישה ארון האלהים 1 S. 14, 18.
כי־היה ארון האלהים 1 Sam. 14, 18.
נקרבה הלם אל־האלהים 1 S. 14, 36.
חי־האלהים כי לולי דברת 2 S. 2, 27.
משם את ארון האלהים 2 Sam. 6, 2.
ויורכיבו את־ארון האלהים 2 S. 6, 3.
בגבעה עם ארון האלהים 2 S. 6, 4.
וישלח עזה אל־ארון האלהים 2 Sam. 6, 6.
ויכהו שם האלהים על־השל 2 Sam. 6, 7.
עם ארון האלהים 2 Sam. 6, 7.
בעבור ארון האלהים 2 Sam. 6, 12.
ויעל את־ארון האלהים 2 S. 6, 12.
יארון האלהים ישב 2 Sam. 7, 2.
אתה־הוא האלהים 2 Sam. 7, 28.
ויבקש דוד את־האלהים 2 S. 12, 16.
כי כמלאך האלהים כן 2 S. 14, 17.
כחכמת מלאך האלהים 2 S. 14, 20.
את־ארון ברית האלהים 2 S. 15, 24.
ויצקו את־ארון האלהים 2 S. 15, 24.
השב את־ארון האלהים 2 S. 15, 25.
את־ארון האלהים ירחשלם 2 Sam. 15, 29.
ישאל־איש בדבר האלהים 2 S. 16, 23.
ואדני המלך כמלאך האלהים 2 Sam. 19, 28.
כי יי הוא האלהים 1 Reg. 8, 60.
ויהי דבר האלהים 1 Reg. 12, 22.
אל־שמעיה איש־האלהים 1 Reg. 12, 22.
את־דבר איש־האלהים 1 Reg. 13, 4.
איש־האלהים בדבר יי 1 Reg. 13, 5.
ויאמר אל־איש האלהים חל נא 1 Reg. 13, 6.
ויחל איש־האלהים 1 Reg. 13, 6.
וידבר המלך אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 7.
ויאמר איש־האלהים 1 Reg. 13, 8.
אשר־עשה איש־האלהים 1 Reg. 13, 11.
אשר חלך איש האלהים 1 Rg. 13, 12.
וילך אחרי איש האלהים 1 Rg. 13, 14.
האתה איש־האלהים 1 Reg. 13, 14.
ויקרא אל־איש האלהים 1 Rg. 13, 21.
ויאמר איש האלהים הוא 1 Reg. 13, 26.
את־נבלת איש־האלהים 1 Rg. 13, 29.
אשר איש האלהים

קבור בו 1 Reg. 13, 31.
מה־לי ולך איש האלהים 1 Rg. 17, 18.
אם־יי האלהים לכו אחריו 1 Reg. 18, 21.
והיה האלהים 1 Reg. 18, 24.
אשר־יענה באש הוא האלהים 1 Reg. 18, 24.
כי־אתה יי האלהים 1 Reg. 18, 37.
ויאמרו יי הוא האלהים 1 Rg. 18, 39.
יי הוא האלהים 1 Reg. 18, 39.
עד הר האלהים חרב 1 Reg. 19, 8.
ויגש איש האלהים 1 Reg. 20, 28.
איש האלהים המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
איש האלהים כה־אמר המלך 2 Reg. 1, 11.
אם־איש האלהים אני 2 Reg. 1, 12.
איש האלהים תיקר־נא נפשי 2 Reg. 1, 13.
ותבא ותגד לאיש האלהים 2 Reg. 4, 7.
אל־אדני איש האלהים 2 Reg. 4, 16.
על־מטת איש האלהים 2 Reg. 4, 21.
וארוצה עד־איש האלהים 2 Reg. 4, 22.
אל־איש האלהים אל־הר הכרמל 2 Reg. 4, 25.
כראות איש־האלהים אותה 2 Reg. 4, 25.
ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
ויאמר איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
מות בסיר איש האלהים 2 Rg. 4, 40.
ויבא לאיש האלהים לחם 2 Reg. 4, 42.
כשמע אלישע איש־האלהים 2 Reg. 5, 8.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 5, 14.
וישב אל־איש האלהים 2 Reg. 5, 15.
נער אלישע איש־האלהים 2 Reg. 5, 20.
ויאמר איש־האלהים 2 Reg. 6, 6.
וישלח איש האלהים 2 Reg. 6, 9.
אשר אמר לו איש־האלהים 2 Reg. 6, 10.
משרת איש האלהים 2 Reg. 6, 15.
על־ידו את־איש האלהים 2 Rg. 7, 2.
כאשר דבר איש האלהים 2 Rg. 7, 17.
כדבר איש האלהים השליש את־איש האלהים 2 Reg. 7, 18.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 7, 19.
נער איש־האלהים 2 Reg. 8, 2.
בא איש האלהים 2 Reg. 8, 4.
לקראת איש האלהים 2 Reg. 8, 7.
ויבך איש האלהים 2 Reg. 8, 8.
ויקצף עליו איש האלהים 2 Reg. 8, 11.
אתה הוא האלהים לבדך 2 Reg. 13, 19.
אשר קרא איש האלהים 2 Reg. 19, 15.
הקבר איש־האלהים 2 Rg. 23, 16.
עבודת משכן בית האלהים 2 Reg. 23, 17.
משה עבד האלהים 1 Chr. 6, 33.
נגד בית האלהים 1 Chr. 6, 34.
מלאכת עבודת בית־האלהים 1 Chr. 9, 11.
אשר נתן האלהים בלבו 1 Chr. 9, 13.
ועל־האוצרות בית האלהים 1 Chr. 9, 23.
וסביבות בית־האלהים 1 Chr. 9, 26.
ילינו 1 Chr. 9, 27.
את ארון האלהים 1 Chr. 13, 6. 15, 2. 15.
וירכיבו את־ארון האלהים 1 Chr. 13, 7.
משחקים לפני האלהים 1 Chr. 13, 8.
ויירא דויד את־האלהים 1 Chr 13, 12

את ארון האלהים 1 Chr. 13, 12.
וישב ארון האלהים 1 Chr. 13, 14.
פרץ האלהים את־אויבי 1 Chr. 14, 11.
ויאמר לו האלהים 1 Chr. 14, 14.
כי־יצא האלהים לפניך 1 Chr. 14, 15.
כאשר צוהו האלהים 1 Chr. 14, 16.
ויכן מקום לארון האלהים 1 Chr. 15, 1.
לפני ארון האלהים 1 Chr. 15, 24.
בעזר האלהים את־הלוים 1 Chr. 15, 26.
את־ארון האלהים 1 Chr. 16, 1.
ושלמים לפני האלהים 1 Chr. 16, 1.
לפני ארון ברית־האלהים 1 Chr. 16, 6.
וכלי שיר האלהים 1 Chr. 16, 42.
עשה כי האלהים עמך 1 Chr. 17, 2.
אשר הלך האלהים לפדות 1 Chr. 17, 21.
ועתה יי אתה־הוא האלהים 1 Chr. 17, 26.
וירע בעיני האלהים 1 Chr. 21, 7.
ויאמר דויד אל־האלהים 1 Chr. 21, 8.
וישלח האלהים מלאך 1 Chr. 21, 15.
ויאמר דויד אל־האלהים 1 Chr. 21, 17.
זה הוא בית יי האלהים 1 Chr. 22, 1.
לבנות בית האלהים 1 Chr. 22, 2.
מקדש יי האלהים 1 Chr. 22, 19.
וכלי קדש האלהים 1 Chr. 22, 19.
ומשה איש האלהים 1 Chr. 23, 14.
ומעשה עבדת בית האלהים 1 Chr. 23, 28.
שרי־קדש ושרי האלהים 1 Chr. 24, 5.
בדברי האלהים 1 Chr. 25, 5.
ויתן האלהים להימן 1 Chr. 25, 5.
לעבדת בית האלהים 1 Chr. 25, 6.
על־אוצרות בית האלהים 1 Chr. 26, 20.
לכל־דבר האלהים 1 Chr. 26, 32.
לאצרות בית האלהים 1 Chr. 28, 12.
לכל־עבודת בית האלהים 1 Chr. 28, 21.
ויתנו לעבודת בית־האלהים 1 Chr. 29, 7.
אהל מועד האלהים 2 Chr. 1, 3.
אבל ארון האלהים העלה דויד 2 Chr. 1, 4.
גדול אלהינו מכל־האלהים 2 Chr. 2, 4.
לבנות את־בית האלהים 2 Chr. 3, 3.
למלך שלמה בבית האלהים 2 Chr. 4, 11.
הכלים אשר בית האלהים 2 Chr. 4, 19.
נתן באצרות בית האלהים 2 Chr. 5, 1.
כבוד־יי את־בית האלהים 2 Chr. 5, 14.
ויתנכו את־בית האלהים 2 Chr. 7, 5.
מצות דויד איש־האלהים 2 Ch. 8, 14.
כי־היתה נסבה מעם האלהים 2 Chr. 10, 15.
איש־האלהים לאמר והטה עמנו בראש האלהים 2 Chr. 11, 2.
וקדשיו בית האלהים 2 Chr. 13, 12.
ויתן האלהים ביד המלך 2 Chr. 15, 18.
לבבך לדרש האלהים 2 Chr. 18, 5.
ויהי אתם בבית האלהים 2 Chr. 19, 3.
בבית האלהים עם־המלך 2 Chr. 22, 12.
אשר בית האלהים בניה פרצו את־בית האלהים 2 Chr. 23, 3.
משאת משה עבד־

האלהים 2 Chr. 23, 9.
ויעמידו את בית־האלהים 2 Chr. 24, 7.
ועם־האלהים וביתו 2 Chr. 24, 13.
ויאמר להם כה אמר האלהים 2 Chr. 24, 16.
ויסוד בית האלהים 2 Chr. 24, 20.
ואיש האלהים בא אליו 2 Chr. 24, 27.
יכשילך האלהים לפני אויב 2 Chr. 25, 7.
ויאמר אמציהו לאיש האלהים 2 Chr. 25, 8.
ויאמר איש האלהים 2 Chr. 25, 9.
הנמצאים בבית־האלהים 2 Chr. 25, 9.
המבין בראות האלהים 2 Chr. 25, 24.
התליחו האלהים 2 Chr. 26, 5.
ויעזרהו האלהים 2 Chr. 26, 5.
ויאסף אחז את־כלי בית־האלהים 2 Chr. 26, 7.
ויקצץ את־כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
על ההכין האלהים 2 Chr. 28, 24.
לעם 2 Chr. 29, 36.
היתה יד האלהים לתת 2 Chr. 30, 12.
כתורת משה איש־האלהים 2 Chr. 30, 16.
לדרש האלהים יי אלהי אבותיו 2 Chr. 30, 19.
ויעזריהו נגיד בית־האלהים 2 Chr. 31, 13.
למזרחה על נדבות האלהים 2 Chr. 31, 14.
בעבודת בית־האלהים 2 Chr. 31, 21.
ובתורה דברו עבדיו על־יי האלהים 2 Chr. 32, 16.
עזבו האלהים לנסותו 2 Chr. 32, 31.
בבית האלהים 2 Chr. 33, 7.
כי יי הוא האלהים 2 Chr. 33, 13.
נגידי בית האלהים 2 Chr. 35, 8.
מלאבים במלאכי האלהים 2 Chr. 36, 16.
וכל כלי בית האלהים 2 Chr. 36, 18.
וישרפו את־בית האלהים 2 Chr. 36, 19.
ישראל הוא האלהים עם־הנדבה לבית האלהים Esr. 1, 3.
העיר האלהים את־רוחו Esr. 1, 4.
חתנדבו לבית האלהים Esr. 1, 5.
משה איש־האלהים Esr. 2, 68.
לבואם אל־בית האלהים עשה המלאכה בבית האלהים Esr. 3, 2.
בית־האלהים אלהי Esr. 3, 8.
ואת־בית האלהים Esr. 3, 9.
לפני בית האלהים Esr. 6, 22.
מלפני בית האלהים Esr. 8, 36.
ברחוב בית האלהים Esr. 10, 1.
ויפר האלהים את־עצתם Esr. 10, 6.
ככה ינער האלהים Esr. 10, 9.
נועד אל־בית האלהים Neh. 4, 9.
וירא את האלהים Neh. 5, 13.
את־יי האלהים הגדול Neh. 6, 10.
בספר בתורת האלהים Neh. 7, 3.
ובחצרות בית האלהים Neh. 8, 6.
ויקרא בספר תורת האלהים Neh. 8, 8.
אתה הוא יי האלהים Neh. 8, 16.
אל־תורת האלהים Neh. 8, 18.
ללכת בתורת האלהים Neh. 9, 7.
ביד משה עבד־האלהים Neh. 10, 29.
נגיד בית האלהים Neh. 10, 30.
החיצנה לבית האלהים Neh. 10, 30.
לנגד מלאכת בית־האלהים Neh. 11, 11.
Neh. 11, 16.
Neh. 11, 22.

Digitized by Google

במצות דויד איש־
האלהים Neh. 12, 24.
שיר דויד איש האלהים Neh.12,36.
שתי התודת בבית
האלהים Neh. 12, 40.
כי האלהים שמחם Neh. 12, 43.
בקהל האלהים עד־עולם Neh.13,1.
בחצרי בית האלהים Neh. 13, 7.
כלי בית האלהים Neh. 13, 9.
מדוע נעזב בית־האלהים Neh.13,11
ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
הטוב נקבל מאת האלהים Job.2,10.
עיר האלהים סלה Ps. 87, 3.
למשה איש־האלהים Ps. 90, 1.
הודו לאלהי האלהים Ps. 136, 2.
מיד האלהים היא Eccl. 2, 24.
לטוב לפני האלהים Eccl. 2, 26.
אשר־עשה האלהים Eccl. 3, 11.
כל־אשר יעשה האלהים Eccl.3,14.
הרשע ישפט האלהים Eccl. 3, 17.
לברם האלהים Eccl. 3, 18.
אל־בית האלהים Eccl. 4, 17.
להוציא דבר לפני
האלהים Eccl. 5, 1.
כי האלהים בשמים Eccl. 5, 1.
למה יקצף האלהים Eccl. 5, 5.
כי את־האלהים ירא Eccl. 5, 6.
אשר־נתן־לו האלהים Eccl.5,17.18.
כי האלהים מענה Eccl. 5, 19.
אשר יתן־לו האלהים עשר Eccl.6,2.
ולא־ישליטנו האלהים Eccl. 6, 2.
ראה את־מעשה האלהים Eccl.7,13.
לעמת־זה עשה האלהים Eccl.7,14.
טוב לפני האלהים ימלט Eccl.7,26.
עשה האלהים את־האדם Eccl.7,29.
טוב ליראי האלהים Eccl. 8, 12.
אשר־נתן־לו האלהים Eccl. 8, 15.
את־כל־מעשה האלהים Eccl.8,17.
ועבדיהם ביד האלהים Eccl. 9, 1.
רצה האלהים את־מעשיך Eccl.9,7.
לא תדע את־מעשה
האלהים Eccl. 11, 5.
יביאך האלהים במשפט Eccl.11,9.
והרוח תשוב אל־
האלהים Eccl. 12, 7.
את־האלהים ירא Eccl. 12, 13.
כל־מעשה האלהים Eccl. 12, 14.
אתה־הוא האלהים לבדך Jes.37,16.
בורא השמים הוא
האלהים Jes. 45, 18.
וזעקו אל האלהים Jer. 11, 12.
יגדלוהו איש האלהים Jer. 35, 4.
אשר בגן האלהים Ez. 31, 9.
ומקצת כלי בית־האלהים Dan.1,2.
וייתן האלהים את־דניאל Dan.1,9.
נתן להם האלהים מדע Dan. 1, 17.
את־פני אל־אדני האלהים Dan.9,3.
משה עבד־האלהים Dan. 9, 11.
אולי יתעשת האלהים Jon. 1, 6.
ינחם האלהים Jon. 3, 9.
ויירא האלהים Jon. 3, 10.
ויינחם האלהים Jon. 3, 10.
ויימן האלהים Jon. 4, 7.

pl. c. h int.: הָאֱלֹהִים

ויאמר האלהים אני 2 Reg. 5, 7.

וְהָאֱלֹהִים

והאלהים נסה את־אברהם Gn.22,1.
והאלהים יענני Ex. 19, 19.
והאלהים אנה לידו Ex. 21, 13.
והאלהים אמר לי 1 Chr. 28, 3.
והאלהים נגף 2 Chr. 13, 15.
והאלהים עשה Eccl. 3, 14.
והאלהים יבקש את־נרדף Eccl.3,15

מֵהָאֱלֹהִים

כי מהאלהים חמלחמה 1 Chr.5,22.
כי מהאלהים היא 2 Chr. 25, 20.

בֵּאלֹהִים

השבעה לי באלהים Gn. 21, 23.
באלהים ובמשה Num. 21, 5.
שאל־נא באלהים Jud. 18, 5.
וישאלו באלהים Jud. 20, 18.
וישאל שאול באלהים 1 Sam.14,37.
ושאול לו באלהים 1 Sam. 22, 13.
החלתי לשאול־לו
באלהים 1 Sam. 22, 15.
ויחזק את־ידו באלהים 1 S.23,16.
ויחזיקו באלהים אחרים 1Reg. 9, 9.
וישאל דויד באלהים
לאמר 1 Chr. 14, 10.
וישאל עוד דויד
באלהים 1 Chr. 14, 14.
ויחזיקו באלהים אחרים 2Chr.7,22.
כי יש־כח באלהים לעזר 2Chr.25,8.
אשר חשביעו באלהים 2 Chr.36,13.
ואשביעם באלהים Neh. 13, 25.
ישועתה לו באלהים Ps. 3, 3.
באלהים הללנו כל־היום Ps. 44, 9.
באלהים אהלל דברו Ps. 56, 5.
באלהים בטחתי לא אירא Ps.56,5.
באלהים אהלל דבר Ps. 56, 11.
באלהים בטחתי Ps. 56, 12.
באלהים נעשה־חיל Ps. 60, 14.
מחסי באלהים Ps. 62, 8.
והמלך ישמח באלהים Ps. 63, 12.
וישימו באלהים כסלם Ps. 78, 7.
וידברו באלהים Ps. 78, 19.
כי לא האמינו באלהים Ps. 78, 22.

בֵּאלֵהִים

אין־כמוך באלהים Ps. 86, 8.
באלהים נעשה־חיל Ps. 108, 14.
אנשי נינוה באלהים Jon. 3, 5.

כֵּאלֹהִים

והייתם כאלהים Gn. 3, 5.
מי־אל גדול כאלהים Ps. 77, 14.
ובית דויד כאלהים Zach. 12, 8.

לֵאלֹהִים

לחיות לך לאלהים Gn. 17, 7.
והייתי להם לאלהים Gn. 17, 8.
והיה יי לי לאלהים Gn. 28, 21.
וחמאתי לאלהים Gn. 39, 9.
הלא לאלהים פתרנים Gn. 40, 8.
ואתה תהיה־לו לאלהים Ex. 4,16.
והייתי לכם לאלהים Ex. 6, 7.
עלה וזבחים לאלהים Ex. 18, 12.
והייתי להם לאלהים Ex. 29, 45.
לחיות לכם לאלהים Lev. 11, 45.
לחיות לכם לאלהים אני יי Lev22,33
להיות לכם לאלהים Lev. 25, 38.
והייתי לכם לאלהים Lev. 26, 12.
להיות להם לאלהים
אני יי Lev. 26, 45.
לחיות לכם לאלהים Num. 15, 41.
כי המשפט לאלהים הוא Dt. 1, 17.
לחיות לך לאלהים Dt. 26, 17.
והוא יהיה־לך לאלהים Dt.29,12.
והשתחויתם לאלהים
אחרים Dt. 30, 17.
בעל ברית לאלהים Jud. 8, 33.
יי הייתה להם לאלהים 2 Sam.7,24.
ישתחוה שם לאלהים 2 Sam.15,32.
וזבח לאלהים אחרים 2 Reg.5,17.
ויקטרו לאלהים אחרים 2Reg.22,17.
כי לאלהים זעקו
במלחמה 1 Chr. 5, 20.
ואתה יי היית להם
לאלהים 1 Chr. 17, 22.
ויאמר שלמה לאלהים 2 Chr. 1, 8.
עשה לכם ירבעם לאלהים 2Chr.13,8
לא לכם חמלחמה כי
לאלהים 2 Chr. 20, 15.
ויעמידם לו לאלהים 2 Chr. 25, 14.
לקטר לאלהים אחרים 2 Chr.28, 25.
ויקטירו לאלהים
אחרים 2 Chr. 34, 25.
תהלה ותודות לאלהים Neh.12, 46.
ולא־נתן תפלה לאלהים Job. 1, 22.
צמאה נפשי לאלהים Ps. 42, 3.
הוחלי לאלהים Ps. 42, 6.
הוחילי לאלהים כי־עוד
אודנו Ps. 42, 12.
הריעו לאלהים Ps. 47, 2.
כי לאלהים מגני־ארץ Ps. 47, 10.
לא־ייתן לאלהים כפרו Ps. 49, 8.
זבח לאלהים תודה Ps. 50, 14.
אקרא לאלהים עליון Ps. 57, 3.
אך לאלהים דומי נפשי Ps. 62, 6.
כי עז לאלהים Ps. 62, 12.
הריעו לאלהים כל־הארץ Ps.66, 1.
אמרו לאלהים מה־נורא Ps. 66, 3.
שירו לאלהים Ps. 68, 5.
תריץ ידיו לאלהים Ps. 68, 32.
שירו לאלהים זמרו אדני Ps.68, 33.
תנו עז לאלהים Ps. 68, 35.
הרנינו לאלהים עזנו Ps. 81, 2.
כאשר תדר נדר לאלהים Eccl. 5, 3.
ויקטרו לאלהים אחרים Jer. 1, 16.
נסכים לאלהים אחרים Jer. 7, 18.
והייתי לכם לאלהים Jer. 7, 23.
אהיה לכם לאלהים Jer. 11, 4.
לאלהים אחרים Jer. 19, 4. 13.
וישתחוו לאלהים Jer. 22, 9.
ואנכי אהיה להם לאלהים Jer. 24, 7.
אהיה לכם לאלהים Jer. 30, 22.
אהיה לאלהים לכל Jer. 31, 1.
אהיה להם לאלהים Jer. 32, 37.
לעבד לאלהים אחרים Jer. 44, 3.
לבלתי קטר לאלהים
אחרים Jer. 44, 5.
לקטר לאלהים אחרים Jer. 44, 8.
מקטרות נשיהם לאלהים
אחרים Jer. 44, 15.
ואני אהיה להם
לאלהים Ez. 11, 20. 14, 11.
אהיה להם לאלהים Ez. 34, 24.
ואנכי אהיה לכם לאלהים Ez.36,28.
אהיה להם לאלהים Ez. 37, 23.
והייתי להם לאלהים Ez. 37, 27.
עיר־גדולה לאלהים Jon. 3, 3.
אהיה להם לאלהים
באמת Zach. 8, 8.

לֵאלֹהִים

זבח לאלהים Ex. 22, 19.

מֵאֱלֹהִים

חדל־לך מאלהים 2 Chr. 35, 21.
זה חלק־אדם רשע
מאלהים Job. 20, 29.
על־צדקו נפשר מאלהים Job. 32, 2.
ותחסרהו מעט מאלהים Ps. 8, 6.

וּמֵאֱלֹהִים

ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו 2 Chr. 22, 7.

אֱלֹהֵי

pl. constr.:

ויאמר ברוך יי אלהי שם Gn. 9, 26.
ואשביעך ביי אלהי השמים Gn24,3
יי אלהי השמים אשר
לקחני Gn. 24, 26.
ויאמר יי אלהי אדני
אברהם Gn. 24, 12.
ויאמר ברוך יי אלהי אדני Gn.24,27.
ואמר יי אלהי אדני
אברהם Gn. 24, 42.
את־יי אלהי אדני אברהם Gn.24,48.
אנכי אלהי אברהם אביך Gn. 26, 24.
אני יי אלהי אברהם אביך Gn.28,13.
לולי אלהי אבי אלהי
אברהם Gn. 31, 42.
אלהי אברהם ואלהי נחור Gn.31,53.
אלהי אביהם Gn. 31, 53.
אלהי אבי אברהם Gn. 32, 10.
ויקרא־לו אל אלהי ישראל Gn.33,20
תסירו את־אלהי הנכר Gn. 35, 2.
את כל־אלהי הנכר Gn. 35, 4.
ויאמר אנכי האל אלהי
אביך Gn. 46, 3.
למשע עבדי אלהי אביך Gn.50,17.
אנכי אלהי אביך Ex. 3, 6.
אלהי אברהם אלהי
יצחק Ex. 3, 6. 15. 4, 5.
אלהי אבותיכם שלחני
אליכם Ex. 3, 13.
יי אלהי אבתיכם Ex. 3, 15.
אלהי אבתיכם נראה אלי Ex.3,16.
אלהי אברהם יצחק ויעקב Ex.3,16.
אלהי העברים נקרה
עלינו Ex. 3, 18. 5, 3.
יי אלהי אבתם Ex. 4, 5.
כה־אמר יי אלהי ישראל Ex. 5, 1.
יי אלהי העברים שלחני
אליך Ex. 7, 16.
כה־אמר יי אלהי העברים Ex.9,1.13
ובכל־אלהי מצרים Ex. 12, 12.
אלהי אבי וארממנהו Ex. 15, 2.
כי־אלהי אבי בעזרי Ex. 18, 4.
לא תעשון אתי אלהי כסף Ex.20,23.
ויראו את אלהי ישראל Ex.24,10.
כה־אמר יי אלהי ישראל Ex.32,27.
ויעשו להם אלהי זהב Ex. 32, 31.
אלהי מסכה לא־תעשה־לך Ex34,17
את־פני האדון יי אלהי
ישראל Ex. 34, 23.
תבדיל אלהי ישראל Num. 16, 9.
אל אלהי חרוחת לכל־בשר Nu.16,22
יפקד יי אלהי תרוחת Num. 27, 16.
יי אלהי אבותכם Dt. 1, 11.
דבר יי אלהי אבתיך לך Dt. 1, 21.
אשר יי אלהי אבתיכם Dt. 4, 1.
כאשר דבר יי אלהי
אבתיך Dt. 6, 3. 27, 3.
כי יי אלהיכם הוא אלהי
האלהים Dt. 10, 17.
אלהי אבתיך לך לרשתה Dt.12,1.
אל־יי אלהי אבתיו Dt. 26, 7.
לעבד את־אלהי הגוים Dt. 29, 17.
את־בריח יי אלהי אבתם Dt. 29, 25.
אתרי אלהי נכר־הארץ Dt. 31, 16.
מעטה אלהי קדם Dt. 33, 27.
כי כה אמר יי אלהי
ישראל Jos. 7, 13.
שים־נא כבוד ליי אלהי
ישראל Jos. 7, 19.
התאתי ליי אלהי ישראל Jos.7,20.
מזבח ליי אלהי ישראל Jos. 8, 30.
ביי אלהי ישראל Jos. 9, 18. 19.
כאשר צוה יי אלהי ישראל Jos10,40
כי יי אלהי ישראל נלחם Jos. 10, 42.
אשי יי אלהי ישראל Jos. 13, 14.
יי אלהי ישראל הוא
נחלתם Jos. 13, 33.
אחרי יי אלהי ישראל Jos. 14, 14.
אשר נתן לכם יי אלהי
אבותיכם Jos. 18, 3.
מתי־לכם ולי אלהי ישראל Jos22,24
כה־אמר יי אלהי ישראל Jos. 24, 2.
ואם את־אלהי האמורי Jos. 24, 15.
ועבדתם אלהי נכר Jos. 24, 20.
הסירו את־אלהי הנכר Jos. 24, 23.
אל־יי אלהי ישראל Jos. 24, 23.
את־יי אלהי אבותם Jud. 2, 12.
חלא צוה יי אלהי־ישראל Jud. 4, 6.
אזמר ליי אלהי ישראל Jud. 5, 3.
מפני יי אלהי ישראל Jud. 5, 5.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jud. 6, 8.
את־אלהי האמרי Jud. 6, 10.
ואת־אלהי ארם ואת־אלהי
צידון Jud. 10, 6.
ואת אלהי מואב Jud. 10, 6.
ואת אלהי בני־עמון Jud. 10, 6.
ואת אלהי פלשתים Jud. 10, 6.

Digitized by Google

ויסיר את־אלהי הנכר Jud. 10, 6.
ויתן יי אלהי־ישראל Jud. 11, 21.
ויעתד יי אלהי ישראל Jud. 11, 23.
למה יי אלהי ישראל Jud. 21, 3.
מעם יי אלהי ישראל Ruth 2, 12.
לכן נאם יי אלהי ישראל 1Sam. 2, 30.
ארון אלהי ישראל עמנו 1 Sam. 5, 7.
מה־נעשה לארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 8.
לארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 8.
ארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 8.
את־ארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 10. 11. 6, 3.
הסירו את־אלהי הנכר 1 Sam. 7, 3.
כה־אמר יי אלהי ישראל 1 S. 10, 18.
אלהי אלהי ישראל 1 Sam. 14, 41.
אלהי מערכות ישראל 1 Sam. 17, 45.
יי אלהי ישראל כי־אחקר 1 S. 20, 12.
ויאמר דוד יי אלהי ישראל 1S. 23, 10
יי אלהי ישראל הגד־נא 1 S. 23, 11.
ברוך יי אלהי ישראל 1 Sam. 25, 32.
ואולם חי־יי אלהי ישראל 1S. 25, 34.
ויי אלהי צבאות עמו 2 Sam. 5, 10.
יי צבאות אלהי ישראל 2 Sam. 7, 27.
כה־אמר יי אלהי ישראל 2Sam. 12, 7.
אלהי צורי אחסה־בו 2 Sam. 22, 3.
ויהם אלהי צור ישעי 2 Sam. 22, 47.
משיח אלהי יעקב 2 Sam. 23, 1.
אמר אלהי ישראל לי 2 Sam. 23, 3.
ביי אלהי ישראל לאמר 1 Reg. 1, 30.
יי אלהי אדני המלך 1 Reg. 1, 36.
ברוך יי אלהי ישראל 1Rg. 1, 48. 8, 15.
לשם יי אלהי ישראל 1 Reg. 8, 17. 20.
אלהי ישראל 1 Reg. 8, 23.
ועתה יי אלהי ישראל 1Reg. 8, 25. 26
עשתרת אלהי צדנים 1 Reg. 11, 5.
מעם יי אלהי ישראל 1 Reg. 11, 9.
כי כה אמר יי אלהי ישראל 1 Reg. 11, 31.
לעשתרת אלהי צדנין 1 Reg. 11, 33.
לכמוש אלהי מואב 1 Reg. 11, 33.
ולמלכם אלהי בני־עמון 1Reg. 11, 33.
כה־אמר יי אלהי ישראל 1Reg. 14, 7.
אל־יי אלהי ישראל בבית ירבעם 1 Reg. 14, 13.
הכעיס את־יי אלהי ישראל 1 Reg. 15, 30.
להכעיס את־יי אלהי ישראל 1 Reg. 16, 13. 26. 33.
חי־יי אלהי ישראל 1 Reg. 17, 1.
כי כה אמר יי אלהי ישראל 1Rg. 17, 14
יי אלהי אברהם יצחק וישראל 1 Reg. 18, 36.
ליי אלהי צבאות 1 Reg. 19, 10. 14.
אלהי הרים יי 1 Reg. 20, 28.
ולא־אלהי עמקים 1 Reg. 20, 28.
ויכעס את־יי אלהי ישראל 1Rg. 22, 54
בבעל זבוב אלהי עקרון 2 Reg. 1, 2. 3. 6. 16.
איה יי אלהי אליהו אף־הוא 2 Reg. 2, 14.
כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Reg. 9, 6.
בצורת־יי אלהי־ישראל 2Reg. 10, 31
כדבר יי אלהי ישראל 2 Reg. 14, 25.
אד־משפט אלהי הארץ 2 Reg. 17, 26. (bis)
את־משפט אלהי הארץ 2Reg. 17, 27.
אלה ספרוים 2 Reg. 17, 31.
ביי אלהי־ישראל בטח 2 Reg. 18, 5.
החצל הצילו אלהי הגוים 2Rg. 18, 33
איה אלהי חמת וארפד 2Reg. 18, 34.
איה אלהי ספרוים 2 Reg. 18, 34.
מי בכל־אלהי הארצות 2Reg. 18, 35.
החצילו אתם אלהי הגוים 2Rg. 19, 12
יי אלהי ישראל ישב הכרובים 2 Reg. 19, 15.
כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Reg. 19, 20. 22, 15. 18.

כה־אמר יי אלהי דוד אביך 2Rg. 20, 5
לכן כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Reg. 21, 12.
ויעזב את־יי אלהי אבתיו 2Rg. 21, 22
ויתן אחרי אלהי עמי 1 Chr. 5, 25.
ויער אלהי ישראל רוח אלהי אבתיו 1 Chr. 5, 26.
ויוכח את ארון יי אלהי ישראל 1 Chr. 12, 17.
ולהלל ליי אלהי ישראל 1 Chr. 16, 4.
כי כל־אלהי העמים אלילים 1 Chr. 16, 26.
ואמרו הושיענו אלהי ישענו 1 Chr. 16, 35.
ברוד יי אלהי ישראל 1 Chr. 16, 36.
יי צבאות אלהי ישראל לבנות־בית ליי אלהי ישראל 1 Chr. 17, 24.
חנית יי אלהי־ישראל לעמו 1 Chr. 22, 6.
כאשר צוהו יי אלהי ישראל 1 Chr. 23, 25.
ויבחר יי אלהי ישראל בי 1 Chr. 24, 19.
דע את־אלהי אביך ועבדהו 1 Chr. 28, 4.
כי יי אלהים אלהי עמך 1 Chr. 28, 9.
אלהי ישראל אבינו יי אלהי אברהם יצחק 1 Chr. 28, 20.
וישראל הזקהל ליי אלהי אבתיהם 1 Chr. 29, 10.
ברוד יי אלהי ישראל ויאמר ברוך יי אלהי ישראל 1 Chr. 29, 18.
לשם יי אלהי ישראל ויאמר יי אלהי ישראל ועתה יי אלהי ישראל 1 Chr. 29, 20.
את־יי אלהי אבתיהם לבקש את־יי אלהי ישראל 2 Chr. 2, 11.
לזבוח ליי אלהי אבותיהם לדעת כי יי אלהי ישראל 2 Chr. 6, 4.
עם־יי אלהי אבתיכם נשענו על־יי אלהי־ אבותיהם לדרוש את־יי אלהי אבותיהם ללא אלהי אמת בצר־לו על־יי אלהי ישראל לדרוש את־יי אלהי אבותיהם ידרוש ליי אלהי־ישראל וישיבם אל־יי אלהי אבותיהם יי אלהי אבתינו הלא להלל ליי אלהי ישראל כי עזב את־יי אלהי אבותיו כה אמר יי אלהי דויד אביך את־בית יי אלהי אבותיהם כי עזבו את־יי אלהי אבותיהם ויבא את־אלהי בני שעיר למה דרשת את־אלהי העם כי דרשו את אלהי אדום בעזבם את־יי אלהי אבותם בחמת יי אלהי־ אבותיכם ויאמר כי אלהי מלכי־ 2 Chr. 6, 7. 10. 6, 14. 6, 16. 17. 7, 22. 11, 16. 11, 16. 13, 5. 13, 12. 13, 18. 14, 3. 15, 2. 15, 4. 15, 12. 15, 13. 19, 4. 20, 6. 20, 19. 21, 10. 21, 12. 24, 18. 24, 24. 25, 14. 25, 15. 25, 20. 28, 6. 28, 9.

ארם את־יי אלהי אבתיו בית יי אלהי אבותיכם ברית ליי אלהי ישראל פסח ליי אלהי ישראל אלהי אברהם יצחק וישראל מעלו ביי אלהי אבותיכם להאלהים יי אלהי אבותיהם יכלו אלהי גויי הארצות מי בכל־אלהי הגוים לחרם ליי אלהי ישראל לא־יצליל אלהי יחזקיהו וידברו אל־אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מאד מלפני אלהי אבתיו ויסר את־אלהי הנכר לעבוד את־יי אלהי ישראל יי אלהי ישראל כה־אמר יי אלהי ישראל אלהים אלהי אבותיהם אלהי אבותיהם משוב אל־יי אלהי ישראל וישלח יי אלהי אבותיהם נתן לי יי אלהי השמים נתן לי יי אלהי השמים את־בית יי אלהי ישראל ויבנו את־מזבח אלהי ישראל היכל ליי אלהי ישראל ליי אלהי ישראל לדרש ליי אלהי ישראל בית־האלהים אלהי ישראל אשר־נתן יי אלהי ישראל ברוך יי אלהי אבתינו נדבה ליי אלהי אבתיכם כל חרד בדברי אלהי־ ישראל יי אלהי ישראל צדיק אתה ליי אלהי־אבתיכם לפני אלהי השמים אנא יי אלהי השמים ואתפלל אל־אלהי השמים אלהי השמים הוא יצלית אלהי צדקי ויורם אלוהי ישעי שם אלהי יעקב כי־אתה אלהי ישעי ואל־תעזבני אלהי ישעי ברוך יי אלהי ישראל כי־אתה אלהי מעזי משגב לנו אלהי יעקב משגב לנו אלהי יעקב אלהי תשועתי עם אלהי אברהם אלהי ישראל אלהי חסדו יקדמני* משגבי אלהי חסדי תענני אלהי ישענו אלהים אלהי ישראל מבקשיך אלהי ישראל מגערתך אלהי יעקב עזרנו אלהי ישענו האזינה אלהי יעקב סלה שובנו אלהי ישענו יי אלהי ישועתי 2 Chr. 28, 23. 28, 25. 29, 5. 29, 10. 30, 1. 5. 30, 6. 30, 7. 30, 19. 30, 22. 32, 13. 32, 14. 32, 17. 32, 17. 32, 19. 32, 19. 33, 12. 33, 15. 33, 16. 33, 18. 34, 23. 26. 34, 32. 34, 33. 36, 13. 36, 15. 36, 23. Esr. 1, 2. 1, 3. 3, 2. 4, 1. 4, 3. 6, 21. 6, 22. 7, 6. 7, 26. 8, 28. 9, 4. 9, 15. 10, 11. Neh. 1, 4. 1, 5. 2, 4. 2, 20. Ps. 4, 2. 18, 47. 20, 2. 25, 5. 27, 9. 41, 14. 43, 2. 46, 8. 46, 12. 51, 16. 47, 10. 59, 6. 59, 11. 59, 18. 65, 6. 68, 9. 69, 7. 76, 7. 79, 9. 84, 9. 85, 5. 88, 2.

יי אלהי צבאות Ps. 89, 9.
ולא־יבין אלהי יעקב Ps. 94, 7.
כל־אלהי העמים אלילים Ps. 96, 5.
ברוך יי אלהי ישראל Ps. 106, 48.
אלהי תהלתי אל־תחרש Ps. 109, 1.
אל־בית אלהי יעקב Jes. 2, 3.
נאם־יי אלהי ישראל Jes. 17, 6.
אלהי ישעך Jes. 17, 10.
יי צבאות אלהי ישראל Jes. 21, 10.
כי יי אלהי־ישראל דבר Jes. 21, 17.
שם יי אלהי ישראל ואת־אלהי ישראל Jes. 24, 15.
יעריצו כי־אלהי משפט יי Jes. 29, 23.
ההצילו אלהי הגוים Jes. 30, 18.
איה אלהי חמת וארפד Jes. 36, 18.
איה אלהי ספרוים Jes. 36, 19.
מי בכל־אלהי הארצות ההצילו אותם אלהי הגוים Jes. 36, 19. 36, 20.
יי צבאות אלהי ישראל אלהי ישראל אשר התפללת אלהי דוד אביך אלהי עולם יי אלהי ישראל לא אעזבם הקורא בשמך אלהי ישראל אלהי ישראל מושיע ועל־אלהי ישראל נסמכו ומאספכם אלהי ישראל אלהי כל־הארץ יקרא יי אלהי צבאות אלהי נכר בארצכם יי צבאות אלהי ישראל כה־אמר יי אלהי ישראל אלהי מרחק אלהי כל־בשר אלהי צבאות אלהי ישראל בבתי אלהי מצרים ואת־בתי אלהי־ מצרים כבוד אלהי־ישראל וכבוד אלהי ישראל תחת אלהי ישראל כבוד אלהי ישראל בא כי יי אלהי־ישראל בא ועל־אלהי אבתיו ויי אלהי הצבאות אלהי הצבאות אלהי־צבאות שמו יי אלהי־צבאות אתכם אלהי צבאות אדני אלהי־צבאות שמו נאם־יי אלהי צבאות אלהי הצבאות אלהי השמים אני ירא ואל־בית אלהי יעקב יי אלהי קדשי יי צבאות אלהי ישראל כי רזה את כל־אלהי הארץ אמר יי אלהי ישראל איה אלהי המשפט Jes. 37, 12. 37, 16. 37, 21. 38, 5. 40, 28. 41, 17. 45, 3. 45, 15. 48, 2. 52, 12. 54, 5. Jer. 5, 14. Jes. 5, 19. Jer. 7, 21. 9, 14. 11, 3. 13, 12. 21, 4. 23, 2. 24, 5. 25, 15. 32, 36. 33, 4. 34, 2. 35, 13. 37, 7. 42, 9. 45, 2. 15, 16. 16, 9. 19, 3. 15. 25, 27. 27, 4. 21. 28, 2. 14. 29, 4. 25. 31, 23. 32, 14. 15. 35, 13. 18. 19. 39, 16. 42, 15. 18. 43, 10. 44, 27. 11. 25. 46, 25. 48, 1. 50, 18. 51, 33. 23, 23. 32, 27. 35, 17. 38, 17. 43, 12. 43, 13. Ez. 8, 4. 9, 3. 10, 19. 10, 20. 43, 2. 44, 2. Dan. 11, 37. Hos. 12, 5. Am. 3, 13. 4, 13. 5, 14. 5, 16. 5, 27. 6, 8. 6, 14. Jon. 1, 9. Mich. 4, 2. Hab. 1, 12. Zeph. 2, 9. 2, 11. Mal. 2, 16. 2, 17.

Digitized by Google

וֵאלֹהֵי
ואלהי הארץ Gn. 24, 3.
אברהם אביך ואלהי
יצחק Gn. 28, 13.
ואלהי אבי היה עמדי Gn. 31, 5.
ואלהי אביכם אמש ׃
אמר אלי Gn. 31, 29.
אלהי אברהם ואלהי
נחור Gn. 31, 53.
ואלהי אבי יצחק Gn. 32, 9.
אלהיכם ואלהי אביכם Gn. 43, 22.
אלהי יצחק ואלהי
יעקב Ex. 3, 6. 15. 4, 5.
אלהי כסף ואלהי זהב Ex. 20, 23.
ואלהי מסכה לא תעשו Lev. 19, 4.
ואלהי ישראל יתן את־
שלחד 1 Sam. 1, 17.
הָאֱלֹהֵי
האלהי מקרב אני נאם־יי׃ Jer. 23, 23.
בֶּאֱלֹהֵי
מעלתם באלהי ישראל Jos. 22, 16.
וימעלו באלהי
אבתיהם 1 Chr. 5, 25.
יתברך באלהי אמן Jes. 65, 16.
ישבע באלהי אמן Jes. 65, 16.
אגילה באלהי ישעי Hab. 3, 18.
וּבֶאלֹהֵי
ובאלהי ישראל יזכירו׃ Jes. 48, 1.
כֵּאלֹהֵי
כאלהי גויי הארצות 2 Chr. 32, 17.
לֵאלֹהֵי
לאלהי אביו יצחק Gn. 46, 1.
ונתתם לאלהי ישראל
כבוד 1 Sam. 6, 5.
ויקרא יעבץ לאלהי
ישראל 1 Chr. 4, 10.
כי לאלהי אביו דרש 1 Chr. 17, 4.
לבבם לאלהי אבתיהם 2 Chr. 20, 33.
ויזבח לאלהי דרמשק 2 Chr. 28, 23.
בקדש לאלהי ישראל 2 Chr. 29, 7.
לדרוש לאלהי דויד אביו 2 Chr. 34, 3.
הקריבו עלות ׃ לאלהי
ישראל Esr. 8, 35.
אזמרה לאלהי יעקב Ps. 75, 10.
הריעו לאלהי יעקב Ps. 81, 2.
משפט לאלהי יעקב Ps. 81, 5.
הודו לאלהי האלהים Ps. 136, 2.
אכף לאלהי מרום Mich. 6, 6.
אוחילה לאלהי ישעי Mich. 7, 7.
בֵּיאלֹהֵי
מאלהי העמים אשר
סביבותיכם Dt. 6, 14. 13, 8.
מאלהי העמים Jud. 2, 12.
וצדקה מאלהי ישעו Ps. 24, 5.
cum suff.: אֱלֹהַי *p.*
למה נגבת את־אלהי Gn. 31, 30.
את־פי יי אלהי Num. 22, 18.
כאשר צוני יי אלהי Dt. 4, 5.
את־קול יי אלהי Dt. 18, 16.
שמעתי בקול יי אלהי Dt. 26, 14.
כי־אין אלהי בקרבי Dt. 31, 17.
ושאבי־מים לבית אלהי Jos. 9, 23.
מלאתי אחרי יי אלהי Jos. 14, 8.
כי מלאת אחרי יי אלהי Jos. 14, 9.
את־אלהי אשר־עשיתי Jud. 18, 24.
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.
ואל־אלהי אקרא 2 Sam. 22, 7.
ולא אעלה ליי אלהי
עולת 2 Sam. 24, 24.
ועתה יי אלהי 1 Reg. 3, 7.
ועתה הניח יי אלהי לי 1 Reg. 5, 18.
ואל־תחנתו יי אלהי 1 Reg. 8, 28.
יי אלהי הגם על־
האלמנה 1 Reg. 17, 20.
ויקרא אל־יי ויאמר יי
אלהי 1 Reg. 17, 21.
כי ׃ אתה אלהי גלית 1 Chr. 17, 25.
אלהי תהי נא ידך בי 1 Chr. 21, 27.
לבנות בית לשם יי
אלהי 1 Chr. 22, 7.
הכינותי לבית־אלהי 1 Chr. 29, 2.
ועד ברצותי בבית אלהי׃ 1 Chr. 29, 3.
נתתי לבית־אלהי
למעלה 1 Chr. 29, 3.
וידעתי אלהי כי אתה
בחן 1 Chr. 29, 17.
בונה־בית לשם ׃ יי אלהי 2 Chr. 2, 3.
ואל־תחנתו יי אלהי 2 Chr. 6, 19.
עתה אלהי יהיו־נא 2 Chr. 6, 40.
כי את־אשר־יאמר
אלהי 2 Chr. 18, 13.
כיד־יי אלהי עלי Esr. 7, 28.
ואפרשה כפי אל־יי אלהי Esr. 9, 5.
אלהי בשתי ונכלמתי Esr. 9, 6.
להרים אלהי Esr. 9, 6.
כיד־אלהי הטובה עלי Neh. 2, 8.
מה אלהי נתן אל־לבי Neh. 2, 12.
ואגיד להם את־יד אלהי Neh. 2, 18.
זכרה־לי אלהי
לטובה Neh. 5, 19. 13, 31.
זכרה אלהי לטוביה
ולסנבלט Neh. 6, 14.
ויתן אלהי אל־לבי Neh. 7, 5.
זכרה־לי אלהי על־זאת Neh. 13, 14.
בבית אלהי ובמשמריו Neh. 13, 14.
גם־זאת זכרה־לי אלהי Neh. 13, 22.
זכרה להם אלהי Neh. 13, 29.
הושיעני אלהי Ps. 3, 8.
יי אלהי בך חסיתי Ps. 7, 2.
יי אלהי אם־עשיתי זאת Ps. 7, 4.
עבני יי אלהי Ps. 13, 4.
ואל־אלהי אשוע Ps. 18, 7.
יי אלהי יגיה חשכי Ps. 18, 29.
אלהי אקרא ידמם Ps. 22, 3.
אלהי בך בטחתי Ps. 25, 2.
יי אלהי שועתי אליך Ps. 30, 3.
יי אלהי לעולם אודך Ps. 30, 13.
אמרתי אלהי אתה Ps. 31, 15.
אלהי ואדמי לריבי Ps. 35, 23.
שפטני כצדקך יי אלהי Ps. 35, 24.
אתה תענה אדני אלהי Ps. 38, 16.
אלהי אל־תרחק ממני Ps. 38, 22.
אתה יי ׃ אלהי Ps. 40, 6.
לעשות רצונך אלהי חפצתי Ps. 40, 9
אלהי אל־תאחר Ps. 40, 18.
אלהי עלי נפשי תשתוחח Ps. 42, 7.
בכנור אלהים אלהי Ps. 43, 4.
חצילני מאויבי ׃ אלהי Ps. 59, 2.
אלהי פלטני מיד רשע Ps. 71, 4.
אלהי לעזרתי חישה Ps. 71, 12.
אמתך אלהי Ps. 71, 22.
אלהי שיתמו כגלגל Ps. 83, 14.
הסתופף בבית אלהי Ps. 84, 11.
חושע עבדך אתה אלהי Ps. 86, 2.
אודך ׃ אדני אלהי Ps. 86, 12.
אלהי אבטח־בו Ps. 91, 2.
יי אלהי גדלת מאד Ps. 104, 1.
עזרני יי אלהי Ps. 109, 26.
אלהי ארוממך Ps. 118, 28.
ואצרה מצות אלהי Ps. 119, 115.
כי־אתה אלוהי Ps. 143, 10.
ארוממך אלוהי Ps. 145, 1.
ותפשתי שם אלהי Prv. 30, 9.
כי תלאו גם אתי־אלהי Jes. 7, 13.
יי אלהי אתה ארוממך Jes. 25, 1.
ופעלתי את־אלהי Jes. 49, 4.
אמר אלהי לרשעים Jes. 57, 21.
כי אתה יי אלהי Jer. 31, 18.
ואתפללה ליי אלהי Dan. 9, 4.
הטה אלהי ׃ אזנך Dan. 9, 18.
למענך אלהי Dan. 9, 19.
לפני יי אלהי Dan. 9, 20.
על הר־קדש אלהי Dan. 9, 20.
והוא יאמר אלהי Hos. 2, 25.
אלהי ידעתך Hos. 8, 2.
צופה אפרים עם־אלהי Hos. 9, 8.
ימאסם אלהי Hos. 9, 17.
משרתי אלהי כי נמנע Joel 1, 13.
ישמעני אלהי Mich. 7, 7.
משתת חיר יי אלהי Jon. 2, 7.
כה אמר יי אלהי Zach. 11, 4.
והוא יאמר יי אלהי Zach. 13, 9.
ובא יי אלהי Zach. 14, 5.
pl. c. suff.: וֵאלֹהָי *p.*
מלכי ואלהי Ps. 5, 3.
ישועת פני ואלהי Ps. 42, 12. 43, 5.
מלכי ואלהי Ps. 84, 4.
ואלהי לצור מחסי Ps. 94, 22.
ואלהי היה עזי Jes. 49, 5.
pl. c. suff.: בֶּאלֹהָי *p.*
באלהי אדלג־שור 2 Sam. 22, 30.
תגל נפשי באלהי Jes. 61, 10.
וּבֶאלֹהָי
ובאלהי אדלג־שור Ps. 18, 30.
pl. c. suff.: לֵאלֹהָי *p.*
כלו עיני מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
אזמרה לאלהי
בעודי Ps. 104, 33. 146, 2.
p. מֵאֱלֹהָי
ולא רשעתי מאלהי 2 Sam. 22, 22.
ויאמר חלילה לי מאלהי 1 Chr. 11, 19.
ולא־רשעתי מאלהי Ps. 18, 22.
וּמֵאֱלֹהָי
ומאלהי משפטי יעבור Jes. 40, 27.
אֱלֹהֵינוּ
ונזבחה ליי אלהינו Ex. 3, 18. 5, 3.
כי־אין כיי אלהינו Ex. 8, 6.
תועבת מצרים נזבח ליי
אלהינו Ex. 8, 22.
חזבחנו ליי אלהינו Ex. 8, 23.
ועשינו ליי אלהינו Ex. 10, 25.
לעבד את־יי אלהינו Ex. 10, 26.
יי אלהינו דבר אלינו Dt. 1, 6.
כאשר צוה יי אלהינו אתנו Dt. 1, 19.
אשר־יי אלהינו נתן
לנו Dt. 1, 20. 25.
ככל אשר־צוה יי אלהינו Dt. 1, 41.
אל־הארץ אשר־יי אלהינו Dt. 2, 29.
ויחמדו יי אלהינו לפנינו Dt. 2, 33.
נתן יי אלהינו לפנינו Dt. 2, 36.
וכל אשר־צוה יי אלהינו Dt. 2, 37.
ויתן יי אלהינו בידינו Dt. 3, 3.
כיי אלהינו Dt. 4, 7.
יי אלהינו כרת עמנו ברית Dt. 5, 2.
הן הראנו יי אלהינו Dt. 5, 21.
לשמע את־קול יי אלהינו
ערד Dt. 5, 22.
כל־אשר יאמר יי אלהינו Dt. 5, 24.
אשר דבר יי אלהינו Dt. 5, 24.
יי אלהינו יי אחד Dt. 6, 4.
אשר צוה יי אלהינו אתכם Dt. 6, 20.
ליראה את־יי אלהינו Dt. 6, 24.
לפני יי אלהינו כאשר צונו Dt. 6, 25.
לפני יי אלהינו Dt. 29, 14.
מעם יי אלהינו כלכת Dt. 29, 17.
הנסתרות ליי אלהינו Dt. 29, 28.
לפני יי אלהינו Jos. 18, 6.
מבלעדי מזבח יי אלהינו Jos. 22, 19.
מלבד מזבח יי אלהינו Jos. 22, 29.
כי יי אלהינו הוא המעלה Jos. 24, 17.
נעבד את־יי כי־הוא
אלהינו Jos. 24, 18.
את־יי אלהינו נעבד Jos. 24, 24.
וכי עזבנו את־אלהינו Jud. 10, 10.
כל־אשר הורישו יי אלהינו Jud. 11, 24
נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 23. 24.
ועל דגון אלהינו 1 Sam. 5, 7.
מזעק אל־יי אלהינו 1 Sam. 7, 8.
ובעד ערי אלהינו 2 Sam. 10, 12.
ומי צור מבלעדי אלהינו 2 S. 22, 32.
יהי יי אלהינו עמנו 1 Keg. 8, 57.
קרבים אל־יי אלהינו 1 Reg. 8, 59.
עם יי אלהינו ללכת בחקיו 1 Rg. 8, 61.
לפני יי אלהינו שבעת
ימים 1 Reg. 8, 65.
אל־יי אלהינו בטחנו 2 Reg. 18, 22.
ועתה יי אלהינו
הושיענו 2 Reg. 19, 19.
ומך־יי אלהינו נפרצה 1 Chr. 13, 2.
ונסבה את־ארון אלהינו 1 Chr. 13, 3.
ארץ יי אלהים בנו 1 Chr. 15, 13.
הוא יי אלהינו 1 Chr. 16, 14.
בעד־עמו ובעד ערי
אלהינו 1 Chr. 19, 13.
ולהדם רגלי אלהינו 1 Chr. 28, 2.
ובאוזני אלהינו שמרו 1 Chr. 28, 8.
ועתה אלהים מודים
אנחנו 1 Chr. 29, 13.
יי אלהים כל התמון
הזה 1 Chr. 29, 16.
ולמועדי יי אלהינו 2 Chr. 2, 3.
כי־גדול אלהינו 2 Chr. 2, 4.
ואנחנו יי אלהינו 2 Chr. 13, 10.
את משמרת יי אלהינו 2 Chr. 13, 11.
כי דרשנו את־יי אלהינו 2 Chr. 14, 6.
עזרנו יי אלהינו 2 Chr. 14, 10.
יי אלהינו אתה 2 Chr. 14, 10.
כי־אין עמו־יי אלהינו
עולה 2 Chr. 19, 7.
הלא אתה אלהינו
הורשת 2 Chr. 20, 7.
אלהינו הלא תשפט־בם 2 Chr. 20, 12.
ועשר הרע בעיני יי־
אלהינו 2 Chr. 29, 6.
ועמנו יי אלהינו לעזרנו 2 Chr. 32, 8.
יי אלהינו יצילנו מכף
מלך 2 Chr. 32, 11.
משרתים לבית אלהינו Esr. 8, 17.
כיד־אלהינו הטובה עלינו Esr. 8, 18.
להתענות לפני אלהינו Esr. 8, 21.
יד־אלהינו על־כל־
מבקשיו Esr. 8, 22.
תרומת בית־אלהינו Esr. 8, 25.
לירושלם לבית אלהינו Esr. 8, 30.
ויד אלהינו היתה עלינו Esr. 8, 31.
והכלים בבית אלהינו Esr. 8, 33.
היתה תחסר מאת׃ יי
אלהינו Esr. 9, 8.
להאיר עינינו אלהינו Esr. 9, 8.
ובעבדתנו לא עזבנו
אלהינו Esr. 9, 9.
ברומם את־בית אלהינו Esr. 9, 9.
מה־נאמר אלהינו אחרי־
זאת Esr. 9, 10.
כי׃ אתה אלהינו חשכת
למטה Esr. 9, 13.
והתחרדים במצות אלהינו Esr. 10, 3.
עד להשיב חרון אף־
אלהינו Esr. 10, 14.
שמע אלהינו כי־הייני
בזה Neh. 3, 36.
ונתפלל אל־אלהינו Neh. 4, 3.
אלהינו ילחם לנו Neh. 4, 14.
הלוא ביראת אלהינו תלכו Neh. 5, 9.
מאת אלהינו נעשתה Neh. 6, 16.
ועתה אלהינו האל הגדול Neh. 9, 32.
לעבדת בית אלהינו Neh. 10, 33.
וכל מלאכת בית־אלהינו Neh. 10, 34.
להביא לבית אלהינו Neh. 10, 35.
על־מזבח יי אלהינו Neh. 10, 35.
להביא לבית אלהינו
לכהנים Neh. 10, 37.
המשרתים בבית אלהינו Neh. 10, 37.
אל־לשכות בית־אלהינו Neh. 10, 38.
לבית אלהינו אל־
הלשכות Neh. 10, 39.
ולא נעזב את־בית
אלהינו Neh. 10, 40.

Digitized by Google

ויהפך אלהינו את־הקללה Neh.13,2
בלשכת בית־אלהינו Neh. 13, 4.
ויבא אלהינו עלינו Neh. 13, 18.
ומי צור זולתי אלהינו Ps. 18, 32.
ובשם אלהינו נדגל Ps. 20, 6.
בשם־יי אלהינו נזכיר Ps. 20, 8.
אם־שכחנו שם אלהינו Ps. 44, 21.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
כי זה אלהים אלהינו Ps. 48, 15.
יבא אלהינו ואל־יחרש Ps. 50, 3.
ברכו עמים אלהינו Ps. 66, 8.
יברכנו אלהים אלהינו Ps. 67, 7.
ויהי נעם יי אלהינו Ps. 90, 16.
בחצרות אלהינו Ps. 92, 14.
יצמיתם יי אלהינו Ps. 94, 23.
כי הוא אלהינו Ps. 95, 7.
את ישועת אלהינו Ps. 98, 3.
רוממו יי אלהינו Ps. 99, 5. 9.
יי אלהינו אתם עניתם Ps. 99, 8.
כי־קדוש יי אלהינו Ps. 99, 9.
הוא יי אלהינו Ps. 105, 7.
הושיענו יי אלהינו Ps. 106, 47.
מי כיי אלהינו Ps. 113, 5.
למען בית־יי אלהינו Ps. 122, 9.
עינינו אל־יי אלהינו Ps. 123, 2.
כי־טוב זמרה אלהינו Ps. 147, 1.
האזינו תורת אלהינו Jes. 1, 10.
הכה אלהינו זה קוינו לו Jes.25,9.
יי אלהינו בעלונו אדנים Jes.26,13.
הדר אלהינו Jes. 35, 2.
אל־יי אלהינו בטחנו Jes. 36, 7.
ועתה יי אלהינו Jes. 37, 20.
ודבר אלהינו יקום לעולם Jes.40, 8.
האמורים למסכה אתם אלהינו Jes. 42, 17.
את ישועת אלהינו Jes. 52, 10.
ואל־אלהינו כי־ירבה לסלוח Jes. 55, 7.
ונסוג מאחר אלהינו Jes. 59, 13.
משרתי אלהינו יאמר לכם Jes. 61, 6.
כי אתה יי אלהינו Jer. 3, 22.
ביי אלהינו תשועת ישראל Jer.3,23.
כי ליי אלהינו חטאנו Jer. 3, 25.
ולא שמענו בקול יי אלהינו Jer.3,25.
תחת מה עשה יי אלהינו Jer.5,19.
מירא נא את־יי אלהינו Jer. 5, 24.
כי יי אלהינו הדמנו Jer. 8, 14.
יי אלהינו ונקוה־לך Jer. 14, 22.
אשר חטאנו ליי אלהינו Jer.16,10.
יהוה צבאות אלהינו Jer. 23, 36.
בשם יי אלהינו דבר Jer. 26, 16.
אל־יי אלהינו Jer. 31, 6.
בקול יי אלהינו Jer. 42, 6.
כי נשמע בקול יי אלהינו Jer.42, 6.
אל־יהוה אלהינו Jer. 42, 2.
וככל אשר יאמר יי אלהינו Jer.42,20
לא שלחך יי אלהינו Jer. 43, 20.
נקמת יי אלהינו Jer. 50, 28.
מעשה יי אלהינו Jer. 51, 10.
לאדני אלהינו הרחמים Dan.9,9.
בקול יי אלהינו Dan. 9, 10.
את פני יי אלהינו Dan. 9, 13.
כי־צדיק יי אלהינו Dan. 9, 14.
ועתה אדני אלהינו Dan. 9, 15.
ועתה שמע אלהינו Dan. 9, 17.
אלהינו למעשה ידינו Hos. 14, 4.
נכרת מבית אלהינו Joel 1, 16.
בשם־יי אלהינו Mich. 4, 5.
אל־יי אלהינו יפחדו Mich. 7, 17.

וֵאלֹהֵ֑ינוּ

ואלהינו בשמים Ps. 115, 3.
ואלהינו מרחם Ps. 116, 5.

בֵּאלֹהֵ֑ינוּ

אנחנו מעלנו באלהינו Esr. 10, 2.
למעל באלהינו Neh. 13, 27.

כֵּאלֹהֵ֑ינוּ

ואין צור כאלהינו 1 Sam. 2, 2.

לֵאלֹהֵ֑ינוּ

נלכה מבחה לאלהינו Ex. 5, 8.
הבו גדל לאלהינו Dt. 32, 3.
לבנות בית לאלהינו Esr. 4, 3.
נכרות־ברית לאלהינו Esr. 10, 3.
תהלה לאלהינו Ps. 40, 4.
זמרו לאלהינו בכנור Ps. 147, 7.
מסלה לאלהינו Jes. 40, 3.
ויום נקם לאלהינו Jes. 61, 2.
ונשאר גם־הוא לאלהינו Zach. 9, 7.

מֵאֱלֹהֵ֑ינוּ

ונצמה ונבקשה מאלהינו Esr. 8, 23.

אֱלֹהֶ֑יךָ

כי הקרה יי אלהיך Gn. 27, 20.
את־אלהיך לא יחיה Gn. 31, 32.
תשמע לקול יי אלהיך Ex. 15, 26.
אנכי יי אלהיך Ex. 20, 2.
כי אנכי יי אלהיך אל קנא Ex. 20, 5.
את־שם־יי אלהיך לשוא Ex. 20, 7.
שבת ליי אלהיך Ex. 20, 9.
אשר־יי אלהיך נתן לך Ex. 20, 12.
תבריא בית יי אלהיך Ex. 23, 19. 34, 26.
אלה אלהיך ישראל Ex. 32, 4. 8.
את־פני יי אלהיך Ex. 34, 24.
מלח ברית אלהיך Lev. 2, 13.
את־שם אלהיך
אני יי Lev. 18, 21. 19, 12.
כי את־לחם אלהיך הוא מקריב Lev. 21, 8.
ראה נתן יי אלהיך לפניך Dt. 1, 21.
אשר נשאך יי אלהיך Dt. 1, 31.
כי יי אלהיך ברכך Dt. 2, 7.
יי אלהיך עמך Dt. 2, 7.
כי־הקשה יי אלהיך את־רוחו Dt. 2, 30.
השמידך יי אלהיך מקרבך Dt. 4, 3.
לפני יי אלהיך בחרב Dt. 4, 10.
אשר חלק יי אלהיך Dt. 4, 19.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 4, 21.
אשר צוך יי אלהיך Dt. 4, 23.
כי יי אלהיך אש אכלה Dt. 4, 24.
בעיני יי־אלהיך Dt. 4, 25.
את־יי אלהיך ומצאת Dt. 4, 29.
ושבת עד־יי אלהיך Dt. 4, 30. 2.
כי אל רחום יי אלהיך Dt. 4, 31.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 4, 40.
אנכי יי אלהיך Dt. 5, 6.
כי אנכי יי אלהיך אל קנא Dt. 5, 9.
את־שם־יי אלהיך לשוא Dt. 5, 11.
כאשר צוך יי אלהיך Dt. 5, 12. 20, 17.
שבת ליי אלהיך Dt. 5, 14.
ויצאך יי אלהיך Dt. 5, 15.
על־כן צוך יי אלהיך Dt. 5, 15.
כאשר צוך יי אלהיך Dt. 5, 16.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 5, 16.
למען תירא את־יי אלהיך Dt. 6, 2.
ואהבת את־יי אלהיך Dt. 6, 5.
והיה כי־יביאך יי אלהיך Dt. 6, 10. 11, 29.
את־יי אלהיך תירא Dt. 6, 13.
יי אלהיך בקרבך Dt. 6, 15.
אף־יי אלהיך Dt. 6, 15.
כי יביאך יי אלהיך Dt. 7, 1.
ונתנם יי אלהיך לפניך Dt. 7, 2.
ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך Dt. 7, 6.
כי־יי אלהיך הוא האלהים Dt. 7, 9.
ושמר יי אלהיך לך Dt. 7, 12.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 7, 16.
עשה יי אלהיך לפרעה Dt. 7, 18.
אשר הוצאך יי אלהיך Dt. 7, 19.
כן־יעשה יי אלהיך Dt. 7, 19.
ישלח יי אלהיך בם Dt. 7, 20.
כי־יי אלהיך בקרבך Dt. 7, 21.
ונשל יי אלהיך את־הגוים Dt. 7, 22.
ונתנם יי אלהיך לפניך Dt. 7, 23.
כי תועבת יי אלהיך הוא Dt. 7, 25.
אשר הוליכך יי אלהיך Dt. 8, 2.
יי אלהיך מיסרך Dt. 8, 5.
ושמרת את־מצות יי אלהיך Dt. 8, 6.
כי יי אלהיך מביאך Dt. 8, 7.
וברכת את־יי אלהיך Dt. 8, 10.
פן־תשכח את־יי אלהיך Dt. 8, 11.
ושכחת את־יי אלהיך Dt. 8, 14.
וזכרת את־יי אלהיך Dt. 8, 18.
את־יי אלהיך והלכת Dt. 8, 19.
וידעת היום כי יי אלהיך הוא־ Dt. 9, 3.
בהדף יי אלהיך אתם Dt. 9, 4.
יי אלהיך מוריש מפניך Dt. 9, 5.
יי אלהיך נתן לך את־הארץ Dt. 9, 6.
את־יי אלהיך במדבר Dt. 9, 7.
כאשר דבר יי אלהיך לו Dt. 10, 9.
מה יי אלהיך שאל מעמך Dt. 10, 12.
כי אם־ליראה את־יי אלהיך Dt. 10, 12.
ולעבד את־יי אלהיך Dt. 10, 12.
הן ליי אלהיך השמים Dt. 10, 14.
את־יי אלהיך תירא Dt. 10, 20.
הוא תהלתך והוא אלהיך Dt. 10, 21.
ועתה שמך יי אלהיך Dt. 10, 22.
ואהבת את יי אלהיך Dt. 11, 1.
אשר־יי אלהיך דרש אתה Dt. 11, 12.
תמיד עיני יי אלהיך בה Dt. 11, 12.
אשר ברכך יי אלהיך Dt. 12, 7.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 12, 9.
כברכת יי אלהיך Dt. 12, 15.
כי אם־לפני יי אלהיך Dt. 12, 18.
יבחר יי אלהיך בו Dt. 12, 18.
ושמחת לפני יי אלהיך Dt. 12, 18.
כי־ירחיב יי אלהיך את־גבלך Dt. 12, 20.
אשר יבחר־יי אלהיך Dt. 12, 21. 14, 25.
והדם על־מזבח יי אלהיך Dt. 12, 27.
ישפך על־מזבח יי אלהיך Dt. 12, 27.
והישר בעיני יי אלהיך Dt. 12, 28.
כי־יכרית יי אלהיך Dt. 12, 29.
לא־תעשה כן ליי אלהיך Dt. 12, 31.
אשר צוך יי אלהיך Dt. 13, 6.
להדיחך מעל יי אלהיך Dt. 13, 11.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 13, 13.
כליל ליי אלהיך Dt. 13, 17.
תשמע בקול יי אלהיך Dt. 13, 19.
הישר בעיני יי אלהיך Dt. 13, 19.
קדש אתה ליי אלהיך Dt. 14, 2. 21.
ואכלת לפני יי אלהיך Dt. 14, 23.
ליראה את־יי אלהיך Dt. 14, 23.
אשר יבחר יי אלהיך Dt. 14, 24. 25.
כי יברכך יי אלהיך Dt. 14, 24.
למען יברכך יי אלהיך Dt. 14, 29.
23, 21. 24, 19.
אשר יי אלהיך נתן־לך Dt. 15, 4.
תשמע בקול יי אלהיך Dt. 15, 5.
כי־יי אלהיך ברכך Dt. 15, 6.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 15, 7.
יברכך יי אלהיך בכל־מעשיך Dt. 15, 10
אשר ברכך יי אלהיך Dt. 15, 14.
ויפדך יי אלהיך Dt. 15, 15.
וברכך יי אלהיך בכל Dt. 15, 18.
החכר תקדיש ליי אלהיך Dt. 15, 19.
לפני יי אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
לא תזבחנו ליי אלהיך Dt. 15, 21.
ועשית פסח ליי אלהיך Dt. 16, 1.
הוציאך יי אלהיך ממצרים Dt. 16, 1.
וזבחת פסח ליי אלהיך Dt. 16, 2.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 16, 5. 20.
18, 9. 25, 15. 28, 8.
אשר־יבחר יי אלהיך Dt. 16, 7. 17, 8.
עצרת ליי אלהיך Dt. 16, 8.
חג שבעת ליי אלהיך Dt. 16, 10.
כאשר יברכך יי אלהיך Dt. 16, 10.
ושמחת לפני־יי אלהיך Dt. 16, 11.
במקום אשר יבחר יי אלהיך Dt. 16, 11.
תחג ליי אלהיך Dt. 16, 15.
כי יברכך יי אלהיך Dt. 16, 15.
כל־זכורך את־פני יי אלהיך Dt. 16, 16.
כברכת יי אלהיך Dt. 16, 17.
אשר יי אלהיך נתן Dt. 16, 18. 17, 14.
אצל מזבח יי אלהיך Dt. 16, 21.
אשר שנא יי אלהיך Dt. 16, 22.
לא־תזבח ליי אלהיך Dt. 17, 1.
כי תועבת יי אלהיך הוא Dt. 17, 1.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 17, 2.
בעיני יי־אלהיך Dt. 17, 2.
לשרת שם את־יי אלהיך Dt. 17, 12.
אשר יבחר יי אלהיך בו Dt. 17, 15.
כי בן בחר יי אלהיך Dt. 18, 5.
יי אלהיך מוריש אותם Dt. 18, 12.
תמים תהיה עם יי אלהיך Dt. 18, 13.
לא כן נתן לך יי אלהיך Dt. 18, 14.
יקים לך יי אלהיך Dt. 18, 15.
מעם יי אלהיך בחרב Dt. 18, 16.
כי־יכרית יי אלהיך Dt. 19, 1.
את־הגוים אשר יי אלהיך Dt. 19, 1.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 19, 2. 14.
אשר ינחילך יי אלהיך Dt. 19, 3.
ואם־ירחיב יי אלהיך את־ Dt. 19, 8.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 19, 9.
30, 20.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 19, 10.
20, 16. 24, 4. 26, 1.
כי־יי אלהיך עמך Dt. 20, 1.
ונתנה יי אלהיך בידך Dt. 20, 13.
אשר נתן יי אלהיך לך Dt. 20, 14.
28, 52.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 21, 1.
כי בם בחר יי אלהיך Dt. 21, 5.
ונתנו יי אלהיך בידך Dt. 21, 10.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 21, 23.
כי תועבת יי אלהיך Dt. 22, 5. 25, 16.
ולא־אבה יי אלהיך Dt. 23, 6.
ויהפך יי אלהיך Dt. 23, 6.
כי־אהבך יי אלהיך Dt. 23, 6.
כי יי אלהיך מתהלך Dt. 23, 15.
ומחיר כלב בית יי אלהיך Dt. 23, 19.
כי תועבת יי אלהיך גם־ Dt. 23, 19.
כי־תדר נדר ליי אלהיך Dt. 23, 22.
ידרשנו יי אלהיך מעמך Dt. 23, 22.
כאשר נדרת ליי אלהיך Dt. 23, 24.
אשר־עשה יי אלהיך למרים Dt. 24, 9.
צדקה לפני יי אלהיך Dt. 24, 13.
ויפדך יי אלהיך משם Dt. 24, 18.
והיה בהניח יי אלהיך Dt. 25, 19.
בארץ אשר יי־אלהיך Dt. 25, 19.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 26, 2.
אשר יבחר יי אלהיך Dt. 26, 2.
והנדתו היום ליי אלהיך Dt. 26, 3
לפני מזבח יי אלהיך Dt. 26, 4.
לפני יי אלהיך Dt. 26, 5. 13. 27, 7.
והנחתו לפני יי אלהיך Dt. 26, 10.
והשתחויתה לפני יי אלהיך Dt. 26, 10
אשר נתן־לך יי אלהיך Dt. 26, 11.
היום הזה יי אלהיך מצוך Dt. 26, 16.
ליי אלהיך כאשר דבר Dt. 26, 19.
הארץ אשר־יי אלהיך Dt. 27, 3.
ובנית שם מזבח ליי אלהיך Dt. 27, 5.
את־מזבח יי אלהיך Dt. 27, 6.
עולת ליי אלהיך Dt. 27, 6.
מחיית לעם ליי אלהיך Dt. 27, 9.
ושמעת בקול יי אלהיך Dt. 27, 10.
תשמע בקול יי אלהיך Dt. 28, 1.
ונתנך יי אלהיך Dt. 28, 1.
כי תשמע בקול יי אלהיך Dt. 28, 2.
את־מצות יי אלהיך Dt. 28, 9.
כי תשמע אל־מצות יי אלהיך Dt. 28, 13.
אם־לא תשמע בקול יי אלהיך Dt. 28, 15.
כי־לא שמעת בקול יי אלהיך Dt. 28, 45.

Digitized by Google

לא־עבדת את יי אלהיך Dt.28,47.
אשר־נתן־לך יי אלהך Dt. 28, 53.
והנורא הזה את יי אלהיך Dt.28,58.
בברית יי אלהיך Dt. 29, 11.
ובאלתו אשר יי אלהיך Dt. 29, 11.
אשר הדיחך יי אלהיך שמה Dt.30,1
ושב יי אלהיך את־שבותך Dt.30,3.
יי אלהיך שמה Dt. 30, 3.
משם יקבצך יי אלהיך Dt. 30, 4.
והביאך יי אלהיך אל־
הארץ Dt. 30, 5.
ומל יי אלהיך Dt. 30, 6.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 30, 6.
ונתן יי אלהיך Dt. 30, 7.
והותירך יי אלהיך Dt. 30, 9.
כי תשמע בקול יי אלהיך Dt.30,10.
כי תשוב אל־יי אלהיך Dt. 30, 10.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 30, 16.
וברכך יי אלהיך Dt. 30, 16.
יי אלהיך הוא עבר לפניך Dt.31,3.
לראות את־פני יי אלהיך Dt.31,11.
כי עמך יי אלהיך בכל Jos. 1, 9.
רק יהיה יי אלהיך עמך Jos. 1,17.
לשם יי אלהיך Jos. 9, 9.
את אשר צוה יי אלהיך Jos. 9,24.
ובנית מזבח ליי אלהיך Jud.6,26.
יורישך כמוש אלהיך Jud. 11, 24.
אל־יי אלהיך ואל־כמות 1 S.12,19.
את־מצות יי אלהיך 1 Sam. 13, 13.
למען זבח ליי אלהיך 1 S. 15, 15.
לזבח ליי אלהיך בגלגל 1 S. 15, 21.
והשתחויתי ליי אלהיך 1 S.15,30.
בצרור החיים את יי
אלהיך 1 Sam. 25, 29.
יזכר־נא המלך את־
יי אלהיך 2 Sam. 14, 11.
ויי אלהיך יהי עמך 2 Sam. 14, 17.
ויאמר ברוך יי אלהיך 2 S. 18, 28.
ויוסף יי אלהיך אל־העם 2 S.24,3.
יי אלהיך וירצך 2 Sam. 24, 23.
נשבעת ביי אלהיך
לאמתך 1 Reg. 1, 17.
את־משמרת יי אלהיך 1 Reg. 2, 3.
יהי יי אלהיך ברוך 1 Reg. 10, 9.
הטה אלהיך ישראל 1 Reg. 12, 28.
את־פני יי אלהיך 1 Reg. 13, 6.
אשר צוך יי אלהיך 1 Reg. 13, 21.
ותאמר חי־יי אלהיך 1 Reg.17,12.
חי־יי אלהיך אם־יש 1 Reg.18,10.
אולי ישמע יי אלהיך 2 Reg. 19, 4.
אשר שמע יי אלהיך 2 Reg. 19, 4.
אל־ישיאך אלהיך 2 Reg. 19, 10.
ויאמר יי אלהיך לך 1 Chr. 11, 2.
כי עזרך אלהיך ויקבלם
דויד 1 Chr. 12, 18.
ובנית בית יי אלהיך 1 Chr.22,11.
ולשמור את־תורת יי
אלהיך 1 Chr. 22, 12.
יהי יי אלהיך ברוך 2 Chr. 9, 8.
למלך ליי אלהיך 2 Chr. 9, 8.
באהבת אלהיך 2 Chr. 9, 8.
ולא נשענת על־יי־
אלהיך 2 Chr. 16, 7.
ויאמרו זה אלהיך Neh. 9, 18.
כל־היום איה אלהיך Ps. 42, 4.11.
משחך אלהים אלהיך Ps. 45, 8.
אלהים אלהיך אנכי Ps. 50, 7.
צוה אלהיך עזך Ps. 68, 29.
אנכי יי אלהיך Ps. 81, 11.
מעם יי אלהיך Jes. 7, 11.
אולי ישמע יי אלהיך Jes. 37, 4.
שמע יי אלהיך Jes. 37, 4.
אל־ישיאך אלהיך Jes. 39, 10.
אל־תשתע כי־אני אלהיך Jes.41,10.
כי אני יי אלהיך מחזיק Jes.41,13.
יי אלהיך קדוש ישראל Jes. 43, 3.
אלהיך מלמדך להועיל Jes. 48, 17.
ואנכי יי אלהיך Jes. 51, 15.

למען יי אלהיך Jes. 55, 5.
ואיה אלהיך אשר עשית Jer. 2, 27.
מספר עריך היו
אלהיך Jer. 2, 27. 11, 13.
יי אלהיך דבר Jer. 40, 2.
אל־יי אלהיך Jer. 42, 2.
ויגד־לנו יי אלהיך Jer. 42, 3.
אשר ישלחך יי אלהיך Jer. 42, 5.
ולהתעצת לפני אלהיך Dan.10,12.
ותשכח תורת אלהיך Hos. 4, 6.
זנית מעל אלהיך Hos. 9, 1.
ונקוה אל־אלהיך Hos. 12, 7.
יי אלהיך מארץ מצרים Hos.12,10.
ואנכי יי אלהיך מארץ Hos. 13, 4.
ישראל עד יי אלהיך Hos. 14, 2.
הכון לקראת־אלהיך Am. 4, 12.
חי אלהיך דן Am. 8, 14.
אמר יי אלהיך Am. 9, 15.
קרא אל־אלהיך Jon. 1, 6.
והצנע לכת עם־אלהיך Mich. 6, 8.
מבית אלהיך אכריח Nah. 1, 14.
pl. c. s. f.: *p.* אֱלֹהֶיךָ
גערת אלהיך Jes. 51, 20.
מלך אלהיך Jes. 52, 7.
כי תמאס אמר אלהיך Jes. 54, 6.
לשם יי אלהיך Jes. 60, 9.
וצמח מלוכה בכף־אלהיך Jes.62,3.
ישיש עליך אלהיך Jes. 62, 5.
ועצרתי אמר אלהיך Jes. 66, 9.
עזבך את־יי אלהיך Jer. 2, 17. 19.
ביי אלהיך פשעת Jer. 3, 13.
איו יי אלהיך Mich. 7, 10.
יי אלהיך בקרבך Zeph. 3, 17.
אלהיך ציון לדר ודר Ps. 146, 10.
הללי אלהיך ציון Ps. 147, 12.
pl. c. s. f.: *p.* וֵאלֹהַיִךְ
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.
ואלהיך יריב עמו Jes. 51, 22.
ואלהיך לתפארתך Jes. 60, 19.
בְּאֱלֹהַיִךְ
ואתה באלהיך תשוב Hos. 12, 7.
מֵאֱלֹהַיִךְ
ויראת מאלהיך Lev. 19, 14. 32. 25, 36. 43.
ויראת מאלהיך כי אני יי Lev.25,17.
אֱלֹהֵיכֶם
אלהיכם ואלהי אביכם Gn. 43, 23.
כי־אני יי אלהיכם Ex. 6, 7.
וזבחתם ליי אלהיכם Ex. 8, 24.
לכו עבדו את־יי אלהיכם Ex.10,8.
חמאתי ליי אלהיכם Ex. 10, 16.
והעתירו ליי אלהיכם Ex. 10, 17.
וידעתם כי אני יי אלהיכם Ex.16,12.
ועבדתם את יי אלהיכם Ex. 23, 25.
כי אני יי אלהיכם Lev. 11, 44.
24, 22. 25, 17. 26, 1.
אני יי אלהיכם Lev. 18, 2.
4. 30. 19, 2. 3. 10. 25. 31. 34. 36.
19, 4. 20, 7. 24. 23, 22. 23, 43.
את־לחם אלהיכם מכל־
אלה Lev. 22, 25.
את־קרבן אלהיכם Lev. 23, 14.
לפני יי אלהיכם Lev. 23, 28. 40.
אני יי אלהיכם Lev. 25, 38. 55. 26, 13.
לפני יי אלהיכם Num. 10, 9. 10.
אני יי אלהיכם Num. 15, 41. (bis)
יי אלהיכם הרבה אתכם Dt. 1, 10.
את־פני יי אלהיכם Dt. 1, 26. 9, 23.
יי אלהיכם ההלך לפניכם Dt. 1, 30.
מאמינים ביי אלהיכם Dt. 1, 32.
יי אלהיכם נתן לכם Dt. 3, 18.
יי אלהיכם נתן להם Dt. 3, 20.
את כל־אשר עשה יי
אלהיכם Dt. 3, 21.
כי יי אלהיכם הוא הנלחם Dt.3,22.
לשמר את־מצות יי אלהיכם Dt. 4, 2.
ואתם הדבקים ביי אלהיכם Dt. 4, 4.

את־ברית יי אלהיכם Dt. 4, 23.
אשר־עשה לכם יי אלהיכם Dt. 4, 34.
כאשר צוה יי אלהיכם Dt. 5, 32.
צוה יי אלהיכם אתכם תלכו Dt.5,33.
אשר צוה יי אלהיכם Dt. 6, 1.
לא תנסו את־יי אלהיכם Dt. 6, 16.
את־מצות יי אלהיכם Dt. 6, 17.
בקול יי אלהיכם Dt. 8, 20.
וחנה חם אתם ליי אלהיכם Dt. 9, 16.
כי יי אלהיכם הוא Dt. 10, 17.
את־מוסר יי אלהיכם Dt. 11, 2.
לאהבה את־יי אלהיכם Dt.11,13.22.
יי אלהיכם על־פני כל־
הארץ Dt. 11, 25.
אל־מצות יי אלהיכם Dt. 11, 27. 28.
אשר־יי אלהיכם נתן לכם Dt. 11, 31.
לא־תעשון כן ליי אלהיכם Dt. 12, 4.
אשר־יבחר יי אלהיכם Dt. 12, 5.
לפני יי אלהיכם Dt. 12, 7.
יי אלהיכם מנחיל אתכם Dt. 12, 10.
אשר־יבחר יי אלהיכם בו Dt. 12, 11.
ושמחתם לפני יי אלהיכם Dt. 12, 12.
כי מנסה יי אלהיכם Dt. 13, 4.
אהבים את־יי אלהיכם Dt. 13, 4.
אחרי יי אלהיכם תלכו Dt. 13, 5.
על־יי אלהיכם Dt. 13, 6.
בנים אתם ליי אלהיכם Dt. 14, 1.
כי יי אלהיכם הלך עמכם Dt. 20, 4.
והמאתם ליי אלהיכם Dt. 20, 18.
למען תדעו כי אני יי
אלהיכם Dt. 29, 5.
כלכם לפני יי אלהיכם Dt. 29, 9.
ויראו את־יי אלהיכם Dt. 31, 12.
ליראה את־יי אלהיכם Dt. 31, 13.
בריתי־יי אלהיכם Dt. 31, 26.
אשר יי אלהיכם נתן לכם Jos. 1, 11.
יי אלהיכם מניח לכם Jos. 1, 13.
אשר־יי אלהיכם נתן להם Jos. 1, 15.
כי יי אלהיכם הוא
אלהים Jos. 2, 11.
את ארון בריתיי אלהיכם Jos. 3, 3.
ושמעו את־דברי יי אלהיכם Jos.3,9
לפני ארון יי אלהיכם Jos. 4, 5.
אשר־הוביש יי אלהיכם Jos. 4, 23.
כאשר עשה יי אלהיכם Jos. 4, 23.
למען יראתם את־יי
אלהיכם Jos. 4, 24.
ונתנה יי אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
כי־נתנם יי אלהיכם בידכם Jos10,19
משמרת מצות יי אלהיכם Jos. 22, 3.
ועתה הניח יי אלהיכם Jos. 22, 4.
לאהבה את־יי
אלהיכם Jos. 22, 5. 23, 11.
אשר עשה יי אלהיכם Jos. 23, 3.
כי יי אלהיכם הוא הנלחם Jos. 23, 3.
ויי אלהיכם הוא יהדפם Jos. 23, 5.
כאשר דבר יי אלהיכם לכם Jos. 23, 5.
כי אם־ביי אלהיכם תדבקו Jos.23,8.
כי יי אלהיכם הוא
הנלחם Jos. 23, 10.
כי לא יוסיף יי אלהיכם Jos. 23, 13.
אשר נתן לכם יי אלהיכם Jos. 23, 13.
אשר דבר יי אלהיכם
עליכם Jos. 23, 14. 15.
אשר נתן לכם יי אלהיכם Jos. 23, 15.
את־בריית יי אלהיכם Jos. 23, 16.
אני יי אלהיכם Jud. 6, 10.
ומעל אלהיכם 1 Sam. 6, 5.
מאסתם את־אלהיכם 1 S. 10, 19.
ויי אלהיכם מלככם 1 Sam. 12, 12.
אחר יי אלהיכם 1 Sam. 12, 14.
וקראתם בשם אלהיכם 1 Reg. 18, 24.
וקראו בשם אלהיכם 1 Reg. 18, 25.
כי אם־את יי אלהיכם 2 Reg. 17, 39.
עשו פסח ליי אלהיכם 2 Reg. 23, 21.
הלא יי אלהיכם עמכם 1 Chr. 22, 18.
לדרוש ליי אלהיכם 1 Chr. 22, 19.
מצות יי אלהיכם 1 Chr. 28, 8.

ברכו־נא את־יי
אלהיכם 1 Chr. 29, 20.
האמינו ביי אלהיכם 2 Chr. 20, 20.
לחזק את־בית אלהיכם 2 Chr. 24, 5.
אשמות ליי אלהיכם 2 Chr. 28, 10.
ועבדו את־יי אלהיכם 2 Chr. 30, 8.
כי־חנון ורחום יי
אלהיכם 2 Chr. 30, 9.
יוכל אלהיכם להציל 2 Chr. 32, 14.
אם כי אלהיכם 2 Chr. 32, 15.
עבדו את־יי אלהיכם 2 Chr. 35, 3.
קדש־הוא ליי אלהיכם Neh. 8, 9.
ברכו את־יי אלהיכם Neh. 9, 5.
ושלמו ליי אלהיכם Ps. 76, 12.
אלהיכם נקם Jes. 35, 4.
יאמר אלהיכם Jes. 40, 1.
חנה אלהיכם Jes. 40, 9.
ביניכם לבין אלהיכם Jes. 59, 2.
תנו ליי אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
בקול יי אלהיכם Jer. 26, 13. 42, 13.
מדשגל אל־יי אלהיכם Jer. 42, 4.
אל־יי אלהיכם Jer. 42, 20.
בקול יי אלהיכם Jer. 42, 21.
אני יי אלהיכם Ez. 20, 5.
7. 19. 20.
אני אלהיכם נאם יי Ez. 34, 31.
מבית אלהיכם Joel 1, 13.
בית יי אלהיכם Joel 1, 14.
אל־יי אלהיכם Joel 2, 13.
מנחה ונסך ליי אלהיכם Joel 2, 14.
גילו ושמחו ביי אלהיכם Joel 2, 23.
את־שם יי אלהיכם Joel 2, 26.
ואני יי אלהיכם Joel 2, 27.
כי אני יי אלהיכם Joel 4, 17.
כוכב אלהיכם Am. 5, 26.
בקול יי אלהיכם Zach. 6, 15.
בֵּאלֹהֵיכֶם
מן־תכחשון באלהיכם Jos. 24, 27.
לַאלֹהֵיכֶם
לכו זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
והייתם קדשים לאלהיכם Nu.15,40.
כי ככם מדוש לאלהיכם Esr. 4, 2.
אֱלֹהִין
את־פני יי אלהין Ex. 32, 11.
מכל־מצות יי אלהין Lev. 4, 22.
את מקדש אלהין Lev. 21, 12.
משחת אלהין Lev. 21, 12.
להקריב לחם אלהין Lev. 21, 17.
לחם אלהין לא יגש Lev. 21, 21.
לחם אלהין מקדשי Lev. 21, 22.
איש איש כי־יקלל אלהין Lev.24,15
כי מר אלהין על־ראשו Num. 6, 7.
יי אלהין עמו ותרועת Num. 23, 21.
ליראה את־יי אלהין Dt. 17, 19.
ושרת בשם יי אלהין Dt. 18, 7.
ויתחזק דוד ביי אלהין 1 Sam. 30, 6.
לבנות בית לשם יי אלהין 1 Reg. 5, 17.
לבבו שלם עם־יי אלהין 1 Reg. 11, 4.
נתן יי אלהין לו ניר 1 Reg. 15, 4.
וקרא בשם־יי אלהין 2 Reg. 5, 11.
בעיני יי אלהין כדוד אביו 2 Rg. 16, 2
ויהיו עשים גוי גוי אלהין 2 Rg. 17, 29
בית נסרך אלהין 2 Reg. 19, 37.
לו המלך כיד־יי אלהין Esr. 7, 6.
ויי אלהין עמו ויגדלהו 2 Chr. 1, 1.
והישר בעיני יי אלהין 2 Chr. 14, 1.
ויקרא אסה אל־יי אלהין 2 Chr. 14, 9.
בראתם כי־יי אלהין עמו 2 Chr. 15, 9.
ויניח לו יי אלהין מסביב 2 Chr. 20, 30.
ויטעל ביי אלהין 2 Chr. 26, 16.
דרכיו לפני יי אלהין 2 Chr. 27, 6.
ויתנהר יי אלהין 2 Chr. 28, 5.
והאמת לפני יי אלהין 2 Chr. 31, 20.
ויבא בית אלהין 2 Chr. 32, 21.
חלה את־פני יי אלהין 2 Chr. 33, 12.
ותפלתו אל־אלהין 2 Chr. 33, 18.
לחזק את־בית יי אלהין 2 Chr. 34, 8.

Digitized by Google

וּיעש הרע בעיני יי׳
אלהיו 2 Chr. 36, 5. 12.
מכל־עמו יי׳ אלהיו 2 Chr. 36, 23.
יהי אלהיו עמו Esr. 1, 3.
ויתגם בבית אלהיו Esr. 1, 7.
לו המלך כיד־יי׳ אלהיו Esr. 7, 6.
כיד־אלהיו הטובה עליו Esr. 7, 9.
אשר־יי׳ אלהיו Ps. 33, 12.
תורת אלהיו בלבו Ps. 37, 31.
אשרי העם שיי׳ אלהיו Ps. 144, 15.
שברו על־יי׳ אלהיו Ps. 146, 5.
הלא־עם אל־אלהיו ידרש Jes. 8, 19.
אלהיו יורטי Jes. 28, 26.
בית נסרך אלהיו Jes. 37, 38.
ומשפט אלהיו לא עזב Jes. 58, 2.
בקול יי׳ אלהיו Jer. 7, 28.
בית אלהיו Dan. 1, 2.
בית אוצר אלהיו Dan. 1, 2.
ועם ידעי אלהיו יחזקו Dan. 11, 32.
משממה בבית אלהיו Hos. 9, 8.
ויזעקו איש אל־אלהיו Jon. 1, 5.
אל־יי׳ אלהיו Jon. 2, 2.
איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.
בגאון שם יי׳ אלהיו Mich. 5, 3.

וֵאלֹהִין
גוים ואלהיו 2 Sam. 7, 23.

בֶּאלֹהִין
את־דוד באלהיו 1 Sam. 17, 43.
וישען באלהיו Jes. 50, 10.

וּבֶאלֹהִין
וקלל במלכו ובאלהיו Jes. 8, 21.

לֵאלֹהִין
כי־קדש הוא לאלהיו Lev. 21, 7.
תחת אשר קנא לאלהיו Num. 25, 13.
ובמצוה לדרש לאלהיו 2 Chr. 31, 21.
ואהוב לאלהיו היה Neh. 13, 26.
ומקטיר לאלהיו Jer. 48, 35.

מֵאֱלֹהִין
מאלהיו מיי צבאות Jer. 51, 5.

אֱלָהָה
אל־עמה ואל־אלהיה Ruth 1, 15.
ואת־בריית אלהיה שכחת Prv. 2, 17.
וכל־פסילי אלהיה Jes. 21, 9.
ועל־אלהיה ועל־מלכיה Jer. 46, 25.
אל־אלוהיה לא קרבת Zeph. 3, 2.

בֶּאלָהָה
כי מרחת באלהיה Hos. 14, 1.

אֱלֹהֵיהֶם
ויעבדו את־יי׳ אלהיהם Ex. 10, 7.
כי תעבד את־אלהיהם Ex. 23, 33.
וידעת כי אני יי׳ אלהיהם Ex. 29, 46.
אני יי׳ אלהיהם Ex. 29, 46.
וזני אחרי אלהיהם Ex. 34, 15.
ולא יחללו את שם אלהיהם Lev. 21, 6.
לחם אלהיהם Lev. 21, 6.
כי אני יי׳ אלהיהם Lev. 26, 44.
ולא תעבד את־אלהיהם Dt. 7, 16.
פסילי אלהיהם תשרפון Dt. 7, 25.
ירשים אתם את־אלהיהם Dt. 12, 2.
ופסילי אלהיהם תגדעון Dt. 12, 3.
הגוים האלה את־אלהיהם Dt. 12, 30.
ובשם אלהיהם Jos. 23, 7.
ויעבדו את־אלהיהם Jud. 3, 6.
וישכחו את־יי׳ אלהיהם Jud. 3, 7.
ולא זכרו בני ישראל את־יי׳ אלהיהם Jud. 8, 34.
ויבאו בית אלהיהם Jud. 9, 27.
לדגון אלהיהם ולשמחת Jud. 16, 23.
ויהללו את־אלהיהם Jud. 16, 24.
וישכחו את־יי׳ אלהיהם 1 S. 12, 9.
ויזבו את־יי׳ אלהיהם 1 Reg. 9, 9.
לבבכם אחרי אלהיהם 1 Reg. 11, 2.
אלהי הנים אלהיהם 1 Reg. 20, 23.
בני־ישראל ליי׳ אלהיהם 2 Reg. 17, 7.
אשר לא־כן על־יי׳ אלהיהם 2 Rg. 17, 9.
לא האמינו ביי׳ אלהיהם 2 Rg. 17, 14.
את־כל־מצות יי׳ אלהיהם 2 Rg. 17, 16.
את־מצות יי׳ אלהיהם 2 Reg. 17, 19.
ואת־אלהיהם היו עבדים 2 Reg. 17, 33.
לא־שמעו בקול יי׳ אלהיהם 2 Reg. 18, 12.
ותתן את־אלהיהם באש 2 Rg. 19, 18.
את־כלי בית אלהיהם 1 Chr. 10, 10.
ויעזבו־שם את־אלהיהם 1 Chr. 14, 12.
המקדשים ליי׳ אלהיהם 2 Chr. 31, 6.
רק ליי׳ אלהיהם 2 Chr. 33, 17.
לעבד את־יי׳ אלהיהם 2 Chr. 34, 33.
בספר תורת יי׳ אלהיהם Neh. 9, 3.
ומשתחוים ליי׳ אלהיהם Neh. 9, 3.
בקול גדול אל־יי׳ אלהיהם Neh. 9, 4.
משמרת אלהיהם Neh. 12, 45.
חגיים איה אלהיהם Ps. 79, 10.
איה־נא אלהיהם Ps. 115, 2.
ותתן את־אלהיהם באש Jes. 37, 19.
שכחו את־יי׳ אלהיהם Jer. 3, 21.
דרך יי׳ משפט אלהיהם Jer. 5, 4. 5.
בריית יי׳ אלהיהם Jer. 22, 9.
ועבדו את יי׳ אלהיהם Jer. 30, 9.
כל־דברי יי׳ אלהיהם Jer. 43, 1.
שלחו יי׳ אלהיהם Jer. 43, 1.
ואת־יי׳ אלהיהם יבקשו Jer. 50, 4.
כי־אני יי׳ אלהיהם Ez. 28, 26. 34, 30.
כי אני יי׳ אלהיהם Ez. 39, 22. 28.
וגם אלהיהם עם־נסכיהם Dan. 11, 8.
וחושעתים ביי׳ אלהיהם Hos. 1, 7.
ובקשו את־יי׳ אלהיהם Hos. 3, 5.
ויזנו מתחת אלהיהם Hos. 4, 12.
לשוב אל־אלהיהם Hos. 5, 4.
ולא־שבו אל־יי׳ אלהיהם Hos. 7, 10.
בעמים איה אלהיהם Joel 2, 17.
ויין עגושים ישתו בית אלהיהם Am. 2, 8.
בקול יי׳ אלהיהם Hag. 1, 12.
שלחו יי׳ אלהיהם Hag. 1, 12.
בבית־יי׳ צבאות אלהיהם Hag. 1, 14.
יפקדם יי׳ אלהיהם Zeph. 2, 7.
וחושיעם יי׳ אלהיהם Zach. 9, 16.
אני יי׳ אלהיהם ואענם Zach. 10, 6.
ביי׳ צבאות אלהיהם Zach. 12, 5.

אֱלֹהֵימוֹ
ואמר אי אלהימו Dt. 32, 37.

וֵאלֹהֵיהֶם
ואלהיהם יהיו לכם Jud. 2, 3.

וּבֵאלֹהֵיהֶם
למוקש ובאלהיהם עשת יי׳ שפטים Num. 33, 4.

לֵאלֹהֵיהֶם
לא־תשתחוה לאלהיהם Ex. 23, 24.
וזבחו לאלהיהם Ex. 34, 15.
קדשים יהיו לאלהיהם Lev. 21, 6.
לאלהיהם לאמר Dt. 12, 30.
עשו לאלהיהם Dt. 12, 31.
ישרפו באש לאלהיהם Dt. 12, 31.
אשר עשו לאלהיהם Dt. 20, 18.

וְלֵאלֹהֵיהֶם
לא־תזכרת להם ולאלהיהם Ex. 23, 32.

אֱלֹהֵיהֶן *pl. t. s. f.:*
בנתיו אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
את־בניך אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
לזבחי אלהיהן Num. 25, 2.

לֵאלֹהֵיהֶן
וישתחוו לאלהיהן Num. 25, 2.
ומזבחות לאלהיהן 1 Reg. 11, 8.

אֱלוֹהַּ

נתרמי כמו אלהי נעניי, נלי הנחל פיכוזו.

sbst. m. aram. hebraico vi usuque consentaneum.

מן־קדם אלה שמיא Dan. 2, 18.
לך אלה אבהתי מהודא Dan. 2, 23.
אלה אלהי אלהיא Dan. 2, 47.
איתי אלה בשמיא Dan. 2, 28.
די אלה שמיא Dan. 2, 37.
יקים אלה שמיא מלכו Dan. 2, 44.
אלה רב הודע למלכא Dan. 2, 45.
חוא אלה אלהין Dan. 2, 47.
ומן־הוא אלה Dan. 3, 15.
ולא־יסגדון לכל־אלה Dan. 3, 28.
לא איתי אלה אחרן Dan. 3, 29.
יבעא בעו מן־כל־אלה Dan. 6, 8.
די־יבעא מן־כל־אלה Dan. 6, 13.
בשם אלה ישראל Esr. 5, 1.
עבדוהי די־ אלה שמיא Esr. 5, 11.
מן־טעם אלה ישראל Esr. 6, 14.
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 12. 21.
השלם קדם אלה ירושלם Esr. 7, 19.
מן־טעם אלה שמיא Esr. 7, 23.
לבית אלה שמיא Esr. 7, 23.

לְאֱלָהּ
ברך לאלה שמיא Dan. 2, 19.
לעלון לאלה שמיא Esr. 6, 9.
ניחוחין לאלה שמיא Esr. 6, 10.
תחנדבו לאלה ישראל Esr. 7, 15.

אֱלָהָא *definit.:*
שמה די־אלהא מברך Dan. 2, 20.
עבדוהי די־אלהא עליא Dan. 3, 26.
אלהא עליא שפר קדמי Dan. 3, 32.
מן־חיכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
אנתה מלכא אלהא עליא Dan. 5, 18.
די־שלים אלהא עליא Dan. 5, 21.
מנה־אלהא מלכותך Dan. 5, 26.
עבד אלהא חיא Dan. 6, 21.
די־חוא אלהא חיא Dan. 6, 27.
בטלת עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.
בית אלהא די בירושלם Esr. 5, 2.
לבית אלהא רבא Esr. 5, 8.
בית־אלהא דסח לבנא Esr. 5, 13.
ואף מאניא די־בית־אלהא Esr. 5, 14.
ובית אלהא יתבנא Esr. 5, 15.
יחב אשיא די־בית אלהא Esr. 5, 16.
למבנא בית־אלהא דך Esr. 5, 17.
שם טעם בית־אלהא Esr. 6, 3.
ואף מאני בית־אלהא די דחבא Esr. 6, 5.
לעבידת בית־אלהא דך Esr. 6, 7.
למבנא בית־אלהא דך Esr. 6, 8.
לחבלת בית־אלהא דך Esr. 6, 12.
חנכת כית־אלהא דנה Esr. 6, 16.
לחנכת בית־אלהא דנה Esr. 6, 17.
על־עבידת אלהא Esr. 6, 18.
ושלחי בית אלהא דסח Esr. 7, 24.

וַאלָהָא *definit.:*
ואלהא די־שכן שמה תמה Esr. 6, 12.

וַלאלָהָא *definit.:*
ולאלהא די־נשמתך Dan. 5, 23.

אֱלָהִי *cum suff.:*
אלהי שלח מלאכה Dan. 6, 23.

לֵאלָהִי *cum suff.:*
לאלהי לא איתיכון Dan. 3, 14.

אֱלָהָא
אלהנא די־אנחנא פלחין Dan. 3, 17.

אֱלָהָךְ
אלהך די אנתה פלח Dan. 6, 17. 21.
בדת אלהך די בידך Esr. 7, 14.
לפלחן בית אלהך Esr. 7, 19.
כחכמת אלהך די־בידך Esr. 7, 25.
להוא עבד דתא די־אלהך Esr. 7, 26.

אֱלָהֲכֹם
על־מדבחא די בית אלהכם Esr. 7, 17.
כרעות אלהכם תעבדון Esr. 7, 18.
מן־קשם די אלהכון Dan. 2, 47.

אֱלָהָה
השכחנא עלוהי בדת אלהה Dan. 6, 6.
ומצלא ומודא קדם אלהה Dan. 6, 11.
ומתחנן קדם אלהה Dan. 6, 12.
ודחלין מן־קדם אלהה Dan. 6, 27.

בֶּאלָהָה
די הימן באלהה Dan. 6, 24.

אֱלָהֲהֹם
ועין אלההם הות על־ שבי יהודיא Esr. 5, 5.
מתגדבין לבית אלההם Esr. 7, 16.

אֱלָהֲהוֹן
בריך אלההון Dan. 3, 28.
די־יאמר שלח על־ אלההון Dan. 3, 29.

לֵאלָהֲהוֹן
לחן לאלההון Dan 3, 28.

אֱלָהִין *pl.:*
אלהין די מדהון Dan. 2, 11.
הוא אלה אלהין Dan. 2, 47.
דמה לבר־אלהין Dan. 3, 25.
כחכמת אלהין Dan. 5, 11.
די רזה אלהין בך Dan. 5, 14.

אֱלָהַיָּא *def.:*
אלהיא די־שמיא Jer. 10, 11.

לֵאלָהֵי *constr.:*
ושבחו לאלהי דחבא Dan. 5, 4.

לַאלָהַיָּךְ *pl. c. suff.:* *K'tib.*
לאלהיך לא פלחין Dan. 3, 12.
לאלהיך לא־איתנא Dan. 3, 18.

וְלֵאלָהֵי *constr.:*
ולאלהי כספא Dan. 5, 23.

אַלּוּ

מלת טעמא מוכנת ומכוונת מן אִם לוּ, ויקיקלו עם סנקסה וסנקטי [וולמונע לוכל נעדיננוכנ], פי׳ לוּ.

conj. compositum ex לוּ, אִם, *si*, ita ut conditionem cum optatione conjunctum exprimat. Vid. לוּ.

וְאַלּוּ
ואלו־היה אלם Eccl. 6, 6.
ואלו לעבדים Esth. 7, 4.

אֲלוּל

c. s. r. אֲלַל *p.* 74.

אַלַּח

פעל נקפ׳, ועכינו כפיפס ועכיכס וקדיכס ועכיפס [נעטרינס, שמוסינ ויין], ולא נאמר כ״ף נכפעל, מוחל על משתה ונלים, לו נאמר הטענו לו נפתרון המוסכי. שרשו אַלַּח, לשר יעלהו

Digitized by Google

וגורקו דַּלַּח, וכשפּה פרסית אלח נמוכן וכ׳.
vrb. prim., turbidum, putidum esse, cujus solummodo Nif. reperitur: de depravatione morum (= נִבְאַשׁ). Aram. אִתַּחַלּוּ, segnes facti sunt. Syrus: אִסְתַּחְלוּ, reprobi exstiterunt. Recte Rashi: נֶחֱמְצוּ לְקַלְקֵל. Ibn-Ezra: נִשְׁחֲתוּ. LXX. ἠχρειώθησαν. Radix est לָהּ, ex qua factum est alia praepositione addita
דַּלַּח.
Nif-al: נֶאֱלַח
3 *perf. pl.*: נֶאֱלָחוּ *p.*
Ps. 14, 3. הכל סר יחדו נאלחו
Ps. 53, 4. כלו סג יחדו נאלחו
part.: וְנֶאֱלָח
Job. 15, 16. אף כי־נתעב ונאלח

אֲלָהּ, יֵאַל

כנוי רמוזי נקרבי, וכוף נעמיתו כמו אֵל, אַל, אֲלָהּ נעברי, לומר היקיל סתמי ועומעמי. וכלפ נקרבי עם הַל, לפי כמנף עול המוכלכ יַיְהַל [כי תוספת נכפף, כמו נכנויים יַי־הוּ, יַי־הִי, יַי־הָא, יי־הוֹ, יַי־הֵי], נכ׳ יזועם הַלָּה, ונהכניס חַפְיִן, יַיְהַיִן, ונרש לפך למו, ומנוות נכ׳ נשפתי מערכ.
part. dem. aram. comm., *hi*, *hae* (= אֲלָהּ, אַל, אֵלָהּ hebr.), cui respondet הַל, quod servatum est nobis in יַיְהַל, auctum crebro additamento יַי, et in חַפְיִן, plur. יַיְהַיִן, seu יַיְהַיְן, quibus omnibus una radix est, etiam linguarum occidentalium communis.
demonstr.: אֲלָהּ
Jer. 10, 11. ומן־תחות שמיא אלה
K'tib: אֲלָהּ
Esr. 5, 15. אלה מאניא שא

אֵלֵךְ

כנוי רמוזי, סכנים מן אֵל, ומכוונו כמו אֵל לעיל. וסמוכי׳ שגור נכנים, כמו נלכין וסכין וכלכן. עי׳ כמנכנ שפתי פרס שלי דף כל׳ס.
plur pron. dem. אֵל, addita terminatione plurali, sicut in pr׳. חַיִן, אֵיִן, הֵיִן, significatione ab אֵלָּה superiori non discrepans.
Dan. 2, 40. די־מרעע ככ־אלין
Dan. 2, 44. ותסם כל־אלין מלכותא
Dan. 6, 3. אחשדרפניא אלין
Dan. 6, 7. ואחשדרפניא אלין
Dan. 7, 17. אלין חיותא רברבתא

אֵלֵךְ

כנוי רמוזי נכנים, כמו אֵלֵּין, ומכ׳ פס סימן רנים כנ׳ לשעלם, וכן חַיִּיךְ הכנים מסיקיד חַן, שמוש נ כ סימוס, כמו וס ולה, ולשויים לנקר קניני־שרש לה נדקדוק.
pr. dem. (= אֵלֵּין, ab אַל desc.), cujus clausula *ēk* est ipsa correpta prisci pronominis forma *ēkū*. Cf. חֵן factum a sing. חַיִךְ.
Dan. 3, 12. גבריא אלך לא־שמו עליך
Dan. 3, 13. גבריא אלך חיתיו
Dan. 3, 21. באדין גבריא אלך
Dan. 3, 22. אזה יתירה גבריא אלך
Dan. 3, 23. וגבריא אלך תלתהון
Dan. 3, 27. חזין לגבריא אלך
Dan. 6, 6. אדין גבריא אלך אמרין
Dan. 6, 12. גבריא אלך הרגשו
Dan. 6, 16. באדין גבריא אלך הרגשו
Dan. 6, 25. והיתיו גבריא אלך
Esr. 4, 21. לבטלא גבריא אלך
Esr. 5, 9. שאלנא לשביא אלך
Esr. 6, 8. עם־שבי יהודיא אלך
Esr. 6, 8. לגבריא אלך

I. אֲלַל

פעל עתיקי ויזון, וכן־גילו עָלַל נמכוון לקרמי וסוכסי. ענינו ופתרונו קניפס ופסיפס, סנפס נגונן וכפינס [קייכופס־מעלן, קייענכדעתן], וכי מכן־וונו עָלַל כמו קנופס נקרמי. וכגול ממנו הפס הנק׳.
vrb. priscum atque obsoletum (quocum consentit עָלַל apud scriptores et Judaeorum et Christianorum aramaicos): in horreum colligere, unde עָלַל, frumentum, fruges, a colligendo, et nomen mensis, quod sequitur.
אֱלוּל
ג״ז וכנוי לפסיף וקניר, פפר יונק נו קנופס גוכנס [ערכדעת], וסוזפל מוס על שם סקדש נקניר [ערכעת־מקנפת] וסכן.
sbst. m., frugum collectio, quae fit messis tempore, unde appellatus est mensis sextus, qui partim in Augustum, partim Septembrem nostrum incidit.
לֶאֱלוּל
Neh. 6, 15. בעשרים וחמשה לאלול

II. אֲלַל

פעל גויר־סמלס אַל, וסוזלקו סיות לקל [כיכעינ־ויין], ופיכנו פעל רפוי, כפפר קפנו הפקנוים.
vrb. derivat. a part. אַל, nihil: *nihili esse, pro nihilo esse.* Grammatici veteres, ut solent, particulam a verbo deducunt, propter errorem legumque linguae inscitiam.
אֲלַל, אֱלִיל
שם קופרי׳ וסכנים אֱלִילִים, ופ״ק נכפיב אֱלוּל כמר אֱלִיל. פתרונו ליק וסשל פון וזוף [כיכעינ, ווועמעכעזן, עדיכעתע], ופזפלים לנמרים ופמילים לק יפנכרו.
adj. (pl. אֱלִילִים) semel in K'tib אֱלוּל, quae est forma vetustior: *nihili, nequam* h. e. vanus, inanis, futilis, quo nomine Dii gentium ceterarum, quia nulli sunt, contumeliose appellantur, *οἱ μὴ ὄντες θεοί.* Egregie Symm. *ἀνύπαρκτοι.*
Job. 13, 4. רפאי אלל כלכם
K'tib: וֵאלוּל
Jer. 14, 14. חזון שקר וקסם ואלול
הַאֱלִיל
Zach. 11, 17. הוי רעי האליל
pl.: אֱלִילִים, אֱלִילֵם
Lev. 26, 1. לא־תעשון לכם אלילם
כי כל־אלהי העמים
1 Chr. 16, 26. אלילים
Ps. 96, 5. כל־אלהי העמים אלילים
Jes. 2, 8. ותמלא ארצו אלילים
Ez. 30, 13. והשבתי אלילים מנף
Hab. 2, 18. לעשות אלילים אלמים
pl.: הָאֱלִילִים
Lev. 19, 4. אל תפנו אל־האלילם
Jes. האלילים ופסיליהם
Jes. 19, 3. ודרשו אל־האלילים
וְהָאֱלִילִים
Jes. 2, 18. והאלילים כליל יחלף

part. pl.: מְאַלְּמִים
Gn. 37, 7. אנחנו מאלמים אלמים

אָלַם

ג״ז ופתרונו קריפס ודומים וסתיקה [פערזעומעגן], כמו סתיקת הנדקה ועניכתה, והוזפל נדנור יונק לנם על־קנונק ג׳יר מס, לומר יונק זוקק ממרקקים, ומכוונק קוד.
sbst. m. obmutescentia, רוֹמַת אָלֵם רְחֹקִים (quod est cantilenae nomen), verbatim: columba, quae reticet longinqua. Al: *λαός*; Qimchi in libr. Rad: רִבּוּי (a colligendo seu congregando).
Ps. 56, 1. על־יונת אלם
Ps. 58, 2. אלם צדק תדברון

אָלֵם

סס תוקרי׳ מכנד־סנכין, והרכים אֲבֵרִים, ותמונס וסק מיוקדת לסיפן סקסרון והמום. ענינו היות דומס נקסרון טבעי, לו קרא שסיכו מדכר ופיכו שומע [שעומס].
adj. a Piel factum (ad statum diuturniorem seu habitum signific.), *mutus, elinguis.* Al: *κωφός, ἐνεός, μογιλάλος.*
Ex. 4, 11. או מי־ישום אלם
Jes. 35, 6. ותרן לשון אלם
וּכְאֵלֵם
Ps. 38, 14. וכאלם לא יפתח־פיו
לְאִלְּמִים
Prv. 31, 8. פתח־פיך לאלם
pl.: אִלְּמִים
Jes. 56, 10. כלם כלבים אלמים
Hab. 2, 18. לעשות אלילים אלמים

אֲלַמָּה

ג״כ נשרש סמוכר תוקרי אָלַם, סכנים אֲלַמִּים מן אָלֵם, אַלְמוּת. פתרונו כמו עמיר ונפת [נוכר, נפכנכ].
sbst. f. (ab adj. m. אָלֵם), manipulus, *δράγμα* h. e. fasciculus ex spicis demessis collectus.
cum suff.: אֲלַמָּתִי
Gn. 37, 7. והנה קמה אלמתי
cum suff.: לַאֲלֻמָּתִי
Gn. 37, 7. ותשתחוין לאלמתי
pl.: אֲלֻמּוֹת
pl. c. suff.: אֲלֻמֹּתַי
Ps. 126, 7. נושא אלמתיו
pl. c. suff.: אֲלֻמֹּתֵיכֶם
Gn. 37, 7. ותסבינה אלמתיכם
2 *pl.*: אֲלֻמִּים
Gn. 37, 7. אנחנו מאלמים אלמים

אַלְמָן

קופל וכל, פכוונו לים נודד לין־לפס [וויעוועל], והוזפל על עס שכול־מלכו ועוזב־עורין
adj. m., viduus, translate de republica perturbata rectoribusque orba.
Jer. 51, 5. כי לא־אלמן ישראל
אַלְמָנָה
ק״כ מן אַלְמָן, פתרונו לפס נודדת לין־כעל [וויעוועל], והוזפל על מדיכה נלין קוק ומוסך, על מפלכת יוסס ומעוכלת.
adj. f. (ab אַלְמָן), vidua, id quod transfertur ad civitatem, quae tanquam uxor marito, caret gubernatore.
Gn. 38, 11. שבי אלמנה בית־אביך
Ex. 22, 21. כל־אלמנה ויתום
Lev. 21, 14. אלמנה וגרושה וחללה
Lev. 22, 13. כי תהיה אלמנה וגרושה

pl.: בְּאֵלִילִים
Ps. 97, 7. המתהללים באלילים
pl. constr.: אֱלִילֵי
Jes. 2, 20. את אלילי כספו
Jes. 2, 20. ואת אלילי זהבו
Jes. 19, 1. ונעו אלילי מצרים
Jes. 31, 7. איש אלילי כספו
constr.: וֵאלִילֵי
Jes. 31, 7. ואלילי זהבו
cum suff.: וְלֵאלִילֶיהָ
Jes. 10, 11. לשמרון ולאלילה

III. אָלַל

פעל כמו יָלַל, וענינו יזוע. ולפי סכללפ נעשה מן אָלָה, וכן כיוני וערכי (*ἀλαλά-ζω*) ונשקר לעוות.
vrb. quod videtur a duplicata lamentandi part. אֲלַלַּי descendere: *ejulare*, Gr. *ἀλαλά-ζειν.* (= יָלַל).
אֲלַלַי
עלת סתפעל והקריפה נענין יללה, סקופיי ־י סוף נתלות לרוב.
interj. (affixa term. adverbiali), *vae*, quod est ejulantis (יָלַל, אֲלַל, quae ex ea ipsa interjectione exstiterunt).
Job. 10, 15. אם־רשעתי אללי לי
Mich. 7, 1. אללי לי כי היתי

אָלַם

פעל רפוי ועתיקי ושרשו לָם, וכרפף עס פָּלַם, פָּלֵם נמכוון קפל. פתרונו יסתעף ויזפלפל: ל׳ קנידס וקניכס נענין סתנכס [ווזפלנפן], מסזפלנות סקורות וקניונן יקר לו כדומס. ג׳ הזפלס על קניית וקניכת כלזון נסיות כשכר כוזו וינעל מכלי דומר דכר [שעומס-ויין]. ג׳ הזפלס על הסקנודות ועניכה כניה [קיוזפליכע ויין], לכן היות מקולס כלין נעל, ולנעל נלין קפס. וכפעל והפיעל יוכנו מקליסס.
vrb. primit., cujus radix exstat etiam in stirpibus verbalibus פָּלַם, immutata paullulum significatione: ligare, colligere: 1) *trabes vincire*, contignare, quod est tignariorum, 2) linguam ligare, de linguae vitio, 3) torpere, obtorpescere, de vita coelibum et non nuptarum, quae est tanquam muta membrisque capta, de viduitate ac solitudine. Nif. *obmutescere.* Al: *ἄλαλον γίνεσθαι, κωφοῦσθαι* (cf. Mrc. 7, 35). Pi. colligare, ut manipulos.
Nif-al: נֶאֱלַם
2 *prf. f.*: נֶאֱלָמָה
Jes. 53, 7. לפני גזזיה נאלמה
2 *perf.*: וְנֶאֱלַמְתָּ
Ez. 3, 26. ונאלמת ולא־תהיה
1 *perf.*: נֶאֱלַמְתִּי
Ps. 39, 3. נאלמתי דומיה
Ps. 39, 10. נאלמתי לא אפתח־פי
Ez. 33, 22. ולא נאלמתי עוד
וְנֶאֱלַמְתִּי
Dan. 10, 15. פני ארצה ונאלמתי
2 *imperf.*: תֵּאָלֵם
Ez. 24, 27. ותדבר ולא תאלם
2 *impf. pl. f.*: תֵּאָלַמְנָה
Ps. 31, 19. תאלמנה שפתי־שקר
Pi. el. אִלֵּם

Digitized by Google

ומדר אלמנה וגרושה Num. 30, 10.
ולא תחבל בגד אלמנה Dt. 24, 17.
אבל אשה־אלמנה אני 2 Sam. 14, 5.
בן־אשה אלמנה הוא 1 Reg. 7, 14.
ארדעה אשה אלמנה 1 Reg. 11, 26.
ארויתי שם אשה אלמנה 1 Reg. 17, 9.
והנה־שם אשה אלמנה 1 Reg. 17, 10.
יחבלו שור אלמנה Job. 24, 3.
ולב אלמנה ארנן Job. 29, 13.
ועיני אלמנה אכלה Job. 31, 16.
אלמנה וגר יהרגו Ps. 94, 6.
ואשתו אלמנה Ps. 109, 9.
ויצב גבול אלמנה Prv. 15, 25.
ריבו אלמנה Jes. 1, 17.
וריב אלמנה לא־יבוא אליהם Jes. 1, 23.
לא אשב אלמנה Jes. 47, 8.
אשר־תהיה אלמנה Ez. 44, 22.
אלמנה ויתום ומסי־גר Mal. 3, 5.

וְאַלְמָנָה

משפט יתום ואלמנה Dt. 10, 18.
משפט גר־יתום ואלמנה Dt. 27, 19.
ואלמנה לא יריב Job. 24, 21.
יתום ואלמנה יעודד Ps. 146, 9.
יתום ואלמנה לא תעשקו Jer. 7, 6.
וגר יתום ואלמנה Jer. 22, 3.
יתום ואלמנה חוטי בך Ez. 22, 7.
ואלמנה וגרושה לא יקחו Ez. 44, 22.
ואלמנה ויתום גר ועני Zach. 7, 10.

הָאַלְמָנָה

הגם על־האלמנה 1 Reg. 17, 20.

וְהָאַלְמָנָה

והיתום והאלמנה Dt. 14, 29. 16, 11. 14.
והאלמנה אשר־תהיה Ez. 44, 22.

כְּאַלְמָנָה

היתה כאלמנה Thr. 1, 1.

וְלָאַלְמָנָה

גר ליתום ולאלמנה יהיה Dt. 24, 19. 21.
לגר ליתום ולאלמנה Dt. 26, 12. 13.

אַלְמָנוֹת *pl.:*

והיו נשיכם אלמנות Ex. 22, 23.
אלמנות שלחת ריקם Job. 22, 9.
דין אלמנות Ps. 68, 6.
להיות אלמנות שללם Jes. 10, 2.

וְאַלְמָנוֹת *pl.:*

נשיהם שכלות ואלמנות Jer. 18, 21.

כְּאַלְמָנוֹת

אמיתינו כאלמנות Thr. 5, 3.

וְאַלְמְנוֹתֶיךָ *cum suff.:*

ואלמנותיך עלי תבטחו Jer. 49, 11.

אַלְמְנוֹתֶיהָ

ואת־אלמנתיו לא ירחם Jes. 9, 16.
עצמו־לי אלמנותו Jer. 15, 8.
וידע אלמנותיו לדעת רגיש Ez. 19, 7.

וְאַלְמְנֹתֶיהָ

ואלמנתיו לא תבכינה Job. 27, 15.
ואלמנתיו לא תבכינה Ps. 78, 64.

אַלְמְנוּתֶיהָ

אלמנתיה הרבו בתוכה Ez. 22, 25.

אַלְמָן

ג׳ מוצעי מן אלמן, לומר שמתאלמן ומיתות [וויוועון־צשפע]. וכאשר מתאלכה מצולמת המלך ועונר.

sbst. m. viduitas (abstract. ab אַלְמָן viduus), translate de statu reipublicae, cujus curam Deus abjecit. Gr. *χηρεία.*

abstr.: וַאַלְמָן

שכול ואלמן Jes. 47, 9.

אַלְמָנוֹת

שם רגש, ומכוונו ביכיות ומנדות ויזיות [כורגען], ומין מכרע

לפעייכים המדקדקים, שיינו משם הזה נקלוף עם קרמנות, כי פה משורש אָלַם כמו קנר, נאכזון ופתרון קנוד ומזנה [קיכלייכפאכלכעפשוכן], וכי משורש הזה ג״כ אוּלָם [השאלע], כנדף עם אֲגַדָּה.

nom. pl., arces, castella, quae nomen a contignando seu concamerando acceperunt (cf. אָגַר, unde אֲגַדָּה camera, et: אֻכְּדָ); qua de causa nullo modo hoc vocabulum literae unius permutatione ex אַרְמְנוֹת ortum est; hujus enim origo verbum אָרַם est = רוּם, illius אוּלָם, unde et אוּלָם porticus, vestibulum, propter tectum fornicatum.

pl. c. suff.: בְּאַלְמְנוֹתֶיהָ

Jes. 13, 22. ועגה איים באלמנותיו

אַלְמָנוּת

שם נקנס, ומכניס אַלְמָנִים, עכיכו ופתקוכו כמו אַלְמָן לעיל, כלומר מקנוודות ועכיכות ויקמה, נאין שמוד וקכיפים ונאין נקם ומוכם [ווישוועכ־צשפע], ומוא גויל אַלְמָן.

sbst. f. (pl. אַלְמְנוֹתִים), viduitas, χήρευσις, quo nomine intelligitur etiam is ecclesiae status, quo propter perfidiam a Deo tanquam marito suo deserta est (apud recentiores אַלְמְנוּת חַיּוּת)

constr.: אַלְמְנוּת

2 S. 20, 3. עד־יום מתן אלמנת חיות

cum suff.: אַלְמְנוּתָהּ

Gn. 38, 14. ותסר בגדי אלמנותה
Gn. 38, 19. ותלבש בגדי אלמנותה

pl. c. suff.: אַלְמְנוּתַיִךְ

Jes. 54, 4. ורחפת אלמנותיך

אַלְמֹנִי

קוקלי־ין אַלְמֹן, ומכיכו קוכד וכוזד עכיכי וזוסם [קי־כוזסם], והוזאל על סמרקק, לומר הרקוק ומכסמר, כמו פלוכי ין פֶּלֶג, וכן פלמוכי ין פֶּלֶם, שזוסים כשכם מכוונם, וכהים לתוקר ככוי [נעווי־סמעכ].

adj. ab אַלְמָן factum, is, qui solitarius est atque ab oculis remotus, secundum alios: mutus, passive, h. e. is, cujus nomen reticetur. Hinc Alexandr. (Rut 4, 1): κρύφιε ἑλμωνί, semel per errorem commemorabilem: (θεοῦ πίστις glossa) φελλανὶ μασμωνί. Targumista autem id vocabulum non vertit tanquam loco nominis proprii positum, quod vel ignotum esse volumus vel notum esse sumimus, sed mystice ut solet, semel גְּבַר הִצְנִיעָיִן, semel פְּסִי וּטְמִיר אוּרְחָתֵיהּ. Factum est ex אָלַם, sicut פְּלוֹנִי a פֶּלֶג, פַּלְמוֹנִי a פֶּלֶם, quae quidem velim conferas.

Ruth 4, 1. שבה־פה פלני אלמני
1 Sam. 21, 3. אל־מקום פלני אלמני
2 Reg. 6, 8. אל־מקום פלני אלמני

אוּלָם, אֻלָּם

ג״כ והכניס אֻלַּמֵּי והסמיך אֻלַּמֵּי, ופתקוכו כמו מְאֻלָּם משרש אָלַם. מכוונו מקנוד ופקוו נקיקוי ועמודיו, כמו עכין המגדל [מאלנע], וכי גם אַלְמָנוּת משרש וכ, ויקות תקנעו מע׳ וקניס כמקם, שהוז היכל.

sbst. m., vi sua = מְאֻלָּם, h. e. ligatum, contignatum, porticus, vestibulum templi. Glossa hebr: בֵּית חַשַּׁאי. Bene Al: πρόναος, h. e. locus ante januas templi (הֵיכָל).

אוּלָם

ואת אולם העמודים 1 Reg. 7, 6.
אשר לפני אולם ימ 2 Chr. 15, 8.
מאצל אולם השער Ez. 40, 7.
מדרך אולם השער יבוא Ez. 44, 3.
דרך אולם השער Ez. 46, 2. 8.

אֻלָּם

אלם המשפט עשה 1 Reg. 7, 7.
וימד את־אלם השער Ez. 40, 8. 9.
לפני אלם השער Ez. 40, 15.
אל־אלם הבית Ez. 40, 48.
וימד אל אלם Ez. 40, 48.

וְאוּלָם, וְאֻלָּם

ואולם על־פניהם 1 Reg. 7, 6.
ואולם הכסא 1 Reg. 7, 7.
ואלם השער מהבית Ez. 40, 9.

הָאֻלָּם, הָאוּלָם

את־תבנית האולם 1 Chr. 28, 11.
אשר בנה לפני האולם 2 Chr. 8, 12.
גם סגרו דלתות האולם 2 Chr. 29, 7.
בין האולם ובין המזבח Ez. 8, 16.
ארך האלם עשרים אמה Ez. 40, 49.
אל־פני האולם מהחוץ Ez. 41, 25.
אל־כתפות האולם Ez. 41, 26.
בין האולם ולמזבח Joel 2, 17.

וְהָאוּלָם

והאולם על־פני היכל 1 Reg. 6, 3.
והאולם אשר על־פני הארך 2 Chr. 3, 4.

בְּאוּלָם

מעשה שרשן באולם 1 Reg. 7, 19.

וּבְאֻלָּם

ובאלם השער Ez. 40, 39.

כְּאוּלָם

כאולם הזה 1 Reg. 7, 8.

לְאֻלָּם

לאלם ההיכל 1 Reg. 7, 21.
אשר לאלם השער Ez. 40, 40.

לְאוּלָם

באו לאולם רי 2 Chr. 29, 17.

לָאוּלָם

מבית לאולם 1 Reg. 7, 8.

וְלָאוּלָם

ולאלם הבית 1 Reg. 7, 12.

וְאַלְמֵי *pl. constr.:* *v. p.* 49.

ואלמי החצר Ez. 41, 15.

אוּלָם

מלת מעמיי כמו אוּלַי, וקלקי סכמכמו הס אוּ, שכמנת ג״כ נקוני, והכנה לָם גויב לָפָה כמו שָׁם מן שָׁפָה.

adv. compositum ex אוּ, quod exstat etiam in אוּלַי, et לָם, quod diminutum et, ut ita dicam, decurtatum est ex לָפָה, sicut שָׁם ex שָׁפָה, pr. *ad hoc verg*, quod plerumque adversative dicitur: verumtamen, nihilominus.

adv.: אוּלָם

Job. 2, 5. אולם שלח־נא ידך
Job. 5, 8. אולם אני אדרש
Job. 13, 3. אולם אני אל־שדי

adv.: וְאוּלָם

Gn. 28, 19. ואולם לוז שם־העיר
Gn. 48, 19. ואולם אחיו הקטן
Ex. 9, 16. ואולם בעבור זאת
1 Sam. 20, 3. ואולם חי־יי וחי נפשך
1 Sam. 25, 34. ואולם חי־יי
1 Reg. 20, 23. ואולם נלחם אתם
Job. 1, 11. ואולם שלח־נא
Job. 11, 5. ואולם מי־יתן
Job. 12, 7. ואולם שאל־נא
Job. 13, 4. ואולם אתם טפלי־שקר
Job. 14, 18. ואולם הר־נופל
Job. 33, 1. ואולם שמע־נא
Mich. 3, 8. ואולם אנכי מלאתי
Jud. 18, 29. ואולם ליש שם־העיר
Num. 14, 21. ואולם חי־אני

וְאֻלָּם *adv.:*

Job. 17, 10. ואלם כלם תשובו

אֲלַת

פעל כוזן ומתיקי מלוין כנוזוקיו, ועכיכו לקני מזיקה ומיקת דכל ככניעה ומקיכה מכל דכר, וכן כיוכי [*âλείφ-ω*], ומוה סהמתך למוזני פעלים רכיס, משר לכלס שרש שלפיכו, כהכדל לות קדמוכי ככוי נרקם. ויקוכו לש״ כַּלַּה, חָדַלַּה, סָלַּה, רָלַּה, שָׁלַּה, משר שרש כלמו לָה עכין מיקה [שכגלייעזן, שכגלייעזן, הסכנעזן], ועע ועמית שרשו חָדַב מיקה וקליקה, וכן כיוכי והודו [s. *lip*, gr. λιφ, λιπ], ונם לָרַח. ויוזאל מוה על הדנקה ומתקוה לויה וכהיכה כהסככה ולמידה כרקיפת ולוי, מן מתק ורע, לו מכהמה כלוה עם כני משר קדם תכוכת ולקוף. הככד שלמידה, לומר הכהגה של מה והסככתו לדבר [נעלעהיען], עי׳ הכגוזות.

vrb., 1) *labi*, *linere*, *glutinare*, pro perpetua harum notionum apud Hebraeos affinitate. Radix est לָה, qua subnixa sunt verba חָדַלַּה praeterlabi, סָלַּה prolabi in lubrico, in proclive labi, שָׁלַּה delabi, facere, ut aliquid delabatur, רָלַּה agglutinare, unde mollitum est לָרַח adhaerescere ad aliquem, h. e. sectari, comitari. 2) adhaerere, *agglutinari* h. e. percipere, *familiarem seu gnarum fieri*, quod et consuetudo et disciplina est vel personae ac rei vel personarum quasi quaedam *conglutinatio*, ita ut altera ad alteram *affluere atque illabi* videatur. Hinc Pi. facere, ut aliquid in alterum illabatur, h. e. in mente ejus inhaerescat, h. e. *docere*.

2 *imperf.*: תְּאַלֵּף

Prv. 22, 25. פן־תאלף ארחתו

Pi-el: אִלֵּף

part. c. s.: מַלְפֵּנוּ

Job. 35, 11. מלפנו מבהמות ארץ

1 *imperf.*: וַאֲאַלְּפְךָ

Job. 33, 33. החרש ואאלפך חכמה

3 *imperf.*: יְאַלֵּף

Job. 15, 5. כי־יאלף עונך פיך

אֻלָּף

שם וכרי ולו פתרונים כניר. ק׳ הרניס אֻלָּפִים שם לכהמה קלוף וקרנית [נאסס־סיס], והוזאל על כל וזור לו סרס. ג׳ על ערך מכסה וזווי של קלפים, וכי הטדר לעניס הקיל הטוב והטוזר והמקנה ככס ויניע [סטרדע־רייכעהוס], לכן מספר כללי ורקם הכולל כל המספרים [עוייטנכ]. ומוה כנוד חֲאַלֵּיהָ לומר עזות קלף לו פרים ורניס. ג׳ קצור ורקרה כמספר גדול ורקם, כמו מעשקה, והוא פלוגה וקלק של מעשקה לו מזנע ועם [סַאַלַק־לנעטה״לוכנ]. וכלקה מוה קיך כל קילו יסתעבו ויזאלאלו מצרש לקד, ונמכוון שרש לקד לנמו.

sbst. m., 1) assuefactum, pr. agglutinatum, quod dicitur de pecore cicure ac mansueto, speciatim de *bobus*. 2) bos ut imago decadis maximae et, ut ita dicam, rotundae (compar. βοῦς in βούλιμος

rabb. בּוּלְמוּס, *βούπαις, βουγάϊος, βουχανδής* h. e. id quod vel bovem, i. e. amplissimum quodque capit). Hinc fit vrb. denom. חִאֵלִיף tanquam milleficare, h. e. ingentem numero prolem gignere ac propagare. 3) consociatio mille hominum atque communitas, gens, familia, *χιλιάς*; apud Flavium *φυλή*.

אֶלֶף *p.* אֱלֶף

נתתי אלף כסף לאחיך Gn. 20, 16.
כשש־מאות אלף רגלי Ex. 12, 37.
לשש־מאות אלף ושלשת Ex. 38, 26.
ששה וארבעים אלף Num. 1, 21. 2, 11.
תשעה וחמשים אלף Num. 1, 23. 2, 13.
חמשה וארבעים אלף Nu. 1, 25. 2, 15.
ארבעה ושבעים אלף Num. 1, 27. 2, 4.
ארבעה וחמשים אלף Num. 1, 29. 2, 6.
שבעה וחמשים אלף Num. 1, 31. 2, 8.
ארבעים אלף Num. 1, 33. 2, 19.
שנים ושלשים אלף Num. 1, 35. 2, 21.
חמשה ושלשים אלף Num. 1, 37. 2, 23.
שנים ששים אלף Num. 1, 39. 2, 26.
אחד וארבעים אלף Nu. 1, 41. 2, 28.
שלשה וחמשים אלף Num. 1, 43. 2, 30.
ששׁ־מאות אלף
ושלשת Num. 1, 46. 2, 32.
מאת אלף ושמנים אלף Num. 2, 9.
מאת אלף ואחד וחמשים
אלף Num. 2, 16.
מאת אלף ושמנת־אלפים Num. 2, 24.
אלף ושבעת וחמשים אלף Num. 2, 31.
ששׁ־מאות אלף רגלי Num. 11, 21.
ארבעה עשר אלף Num. 17, 14.
ארבעה ועשרים אלף Num. 25, 9.
שלשה וארבעים אלף Num. 26, 7.
שנים ועשרים אלף Num. 26, 14.
ארבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 18
ששה ושבעים אלף Num. 26, 22.
ארבעה ששים אלף Num. 26, 25.
ששים אלף וחמש מאות Num. 26, 27.
שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
שנים ושלשים אלף Num. 26, 37.
חמשה וארבעים אלף Nu. 26, 41. 50.
ארבעה וששים אלף Num. 26, 43.
שלשה וחמשים אלף Num. 26, 47.
ששׁ־מאות אלף ואלף Num. 26, 51.
שלשה ועשרים אלף Num. 26, 62.
אלף למטה אלף למטה Num. 31, 4.
מאלפי ישראל אלף
למטה Num. 31, 5.
שנים־עשר אלף Num. 31, 5.
אלף למטה לצבא Num. 31, 6.
ששׁ־מאות אלף ושבעים
אלף Num. 31, 32.
ובקר שנים ושבעים אלף Nu. 31, 33.
ורחמרים אחד וששים אלף Nu. 31, 34.
שנים ושלשים אלף Num. 31, 35.
שלש־מאות אלף ושלשים
אלף Num. 31, 36. 43.
ששת ושלשים אלף Num. 31, 38. 44.
ורחמרים שלשים־אלף Num. 31, 39. 45.
ונפש אדם ששה עשר־
אלף Num. 31, 40. 46.
ששה עשר אלף Num. 31, 52.
אלף אמה סביב Num. 35, 4.
ככם אלף פעמים Dt. 1, 11.
איכה ירדף אחד אלף Dt. 32, 30.
כארבעים אלף Jos. 4, 13.
שלשים אלף איש גבורי
החיל Jos. 8, 3.
שנים עשר אלף כל אנשי
חעי Jos. 8, 25.
איש־אחד מכם ירדפו־
אלף Jos. 23, 10.
באַרבעים אלף בישׂראל Jud. 5, 8.

עשרים ושנים אלף Jud. 7, 3.
כחמשת עשר אלף Jud. 8, 10.
מאה ועשרים אלף Jud. 8, 10.
אלף ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
ארבעים ושנים אלף Jud. 12, 6.
ויך־בה אלף איש Jud. 15, 15.
הכיתי אלף איש Jud. 15, 16.
איש אלף ומאה כסף Jud. 16, 5.
אלף ומאה הכסף אשר לקח Jud. 17, 2
וישב את־אלף־ומאה
הכסף Jud. 17, 3.
ארבע מאות אלף איש Jud. 20, 2. 17.
עשרים ושׁשה אלף איש Jud. 20, 15.
שנים ועשרים אלף איש
ארצה Jud. 20, 21.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.
עשרים וחמשת אלף Jud. 20, 35. 46.
שמנה־עשר אלף איש Jud. 20, 44.
שנים־עשר אלף איש Jud. 21, 10.
שלשים אלף רגלי 1 Sam. 4, 10.
חמשים אלף איש 1 Sam. 6, 19.
שלש מאות אלף ואיש
יהודה 1 Sam. 11, 8.
שלשים אלף 1 Sam. 11, 8.
שלשים אלף רכב 1 Sam. 13, 5.
מאתים אלף רגלי 1 Sam. 15, 4.
וישׁימהו לו שר־אלף 1 Sam. 18, 13.
בישׂראל שלשים אלף 2 Sam. 6, 1.
אלף ושבע־מאות פרשׁים 2 S. 8, 4.
ועשׂרים אלף איש 2 Sam. 8, 4.
עשׂרים־ושנים אלף איש 2 Sam. 8, 5.
שמנה עשר אלף 2 Sam. 8, 13.
עשׂרים אלף רגלי 2 Sam. 10, 6.
ואת־מלך מעכה אלף
איש 2 Sam. 10, 6.
ואיש טוב שנים־עשר
אלף 2 Sam. 10, 6.
וארבעים אלף פרשׁים 2 Sam. 10, 18.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 17, 1.
ביום ההוא עשׂרים אלף 2 Sam. 18, 7.
שקל על־כמי אלף כסף 2 Sam. 18, 12.
שמנה מאות אלף איש 2 Sam. 24, 9.
חמשׁ־מאות אלף איש 2 Sam. 24, 9.
שבעים אלף איש 2 Sam. 24, 15.
אלף עלות יעלה שלמה 1 Reg. 3, 4.
ארבעים אלף ארות סוסים 1 Reg. 5, 6.
ושנים־עשר אלף פרשׁים 1 Reg. 5, 6.
עשׂרים אלף כר חטים 1 Reg. 5, 25.
וידהי המס שלשים אלף
איש 1 Reg. 5, 27.
שבעים אלף נשׂא סבל 1 Reg. 5, 29.
ושמנים אלף חצב 1 Reg. 5, 29.
בקר עשׂרים ושנים אלף 1 Reg. 6, 63.
וצאן מאה ועשׂרים אלף 1 Reg. 8, 63.
ויהי־לו אלף ואריע־מאות
רכב 1 Reg. 10, 26.
ושנים־עשר אלף פרשׁים 1 Rg. 10, 26.
מאה ושׁמנים אלף בחור 1 Rg. 12, 21.
מאות אלף רגלי בידם
אחד 1 Reg. 20, 29.
עשׂרים ושבעת אלף
איש 1 Reg. 20, 30.
מאות־אלף כרים 2 Reg. 3, 4.
ומאה אלף אילים 2 Reg. 3, 4.
אלף ככר־כסף 2 Reg. 15, 19.
מאה שׁמנים וחמשׁה
אלף 2 Reg. 19, 35.
והמסגר אלף 2 Reg. 24, 16.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 5, 18.
גמליהם חמשׁים אלף 1 Chr. 5, 21.
וצאן מאתים וחמשׁים
אלף 1 Chr. 5, 21.
ונפשׁ אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
עשׂרים ושנים־אלף 1 Chr. 7, 2.
שלשׁים וששׁה אלף 1 Chr. 7, 4.
שׁמנים ושבעה אלף 1 Chr. 7, 5.
עשׂרים אלף 1 Chr. 7, 9.
שבעה־עשׂר אלף ומאתים 1 Chr. 7, 11.

עשׂרים וששׁה אלף 1 Chr. 7, 40.
אלף ושבע מאות וששׁים 1 Chr. 9, 13.
עשׂרים אלף ושׁמונה
מאות 1 Chr. 12, 30.
שׁמנה עשׂר אלף 1 Chr. 12, 31. 18, 12.
כלי המלחמה חמשׁים
אלף 1 Chr. 12, 33.
ומנשׁתלי שׁרים אלף 1 Chr. 12, 34.
שלשׁים ושבעת אלף 1 Chr. 12, 34.
עשׂרים־ושׁמנה אלף 1 Chr. 12, 35.
לערך מלחמה ארבעים
אלף 1 Chr. 12, 36.
מאה ועשׂרים אלף 1 Chr. 12, 38.
אלף רכב ושבעת אלפים 1 Chr. 18, 4.
ועשׂרים אלף איש רגלי 1 Chr. 18, 4.
עשׂרים־ושׁנים אלף איש 1 Chr. 18, 5.
אלף ככר־כסף לשׁכר 1 Chr. 19, 6.
שׁנים ושׁלשׁים אלף רכב 1 Chr. 19, 7.
וארבעים אלף איש רגלי 1 Chr. 19, 18.
כל־ישׂראל אלף אלפים 1 Chr. 21, 5.
ומאה אלף איש 1 Chr. 21, 5.
ארבע מאות ושבעים אלף 1 Chr. 21, 5
שבעים אלף איש 1 Chr. 21, 14.
חחב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
אלף אלפים ככרים 1 Chr. 22, 14.
שלשׁים ושׁמנה אלף 1 Chr. 23, 3.
עשׂרים וארבעה אלף 1 Chr. 23, 4.
אלף ושבע־מאות 1 Chr. 26, 30.
עשׂרים וארבעה אלף 1 Chr. 27, 1. 2. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
ובר־אל מאה־אלף ככרים 1 Chr. 29, 7.
פרים אלף אילים אלף 1 Chr. 29, 21.
כבשׂים אלף 1 Chr. 29, 21.
ויעל עליו עלות אלף 2 Chr. 1, 6.
אלף וארבע־מאות רכב 2 Chr. 1, 14.
ושׁנים־עשׂר אלף פרשׁים 2 Chr. 1, 14.
שבעים אלף איש סבל 2 Chr. 2, 1.
ושׁמנים אלף איש חצב
בהר 2 Chr. 2, 1.
כרים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושׁערים כרים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ויין בתים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושׁמן בתים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
מאה וחמשׁים אלף 2 Chr. 2, 16.
שבעים אלף סבל 2 Chr. 2, 17.
ושׁמנים אלף חצב בהר 2 Chr. 2, 17.
התכר עשׂרים ושׁנים אלף 2 Chr. 7, 5.
וצאן מאה ועשׂרים אלף 2 Chr. 7, 5.
ושׁנים־עשׂר אלף פרשׁים 2 Chr. 9, 25.
מאה ושׁמונים אלף בחור 2 Chr. 11, 1.
ובששׁים אלף פרשׁים 2 Chr. 12, 3.
ארבע־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשׁמונה מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
חמשׁ־מאות אלף איש
בחור 2 Chr. 13, 17.
מיהודה שׁלשׁ מאות אלף 2 Chr. 14, 7.
קשׁה מאתים ושׁמנים
אלף 2 Chr. 14, 7.
בחיל אלף אלפים 2 Chr. 14, 8.
וגבורי חיל שׁלשׁ מאות
אלף 2 Chr. 17, 14.
ועמו מאתים ושׁמונים
אלף 2 Chr. 17, 15.
ועמו מאתים אלף 2 Chr. 17, 16.
ומגן מאתים אלף 2 Chr. 17, 17.
ועמו מאת־ושׁמנים אלף 2 Chr. 17, 18.
וימצאם שׁלשׁ־מאות אלף 2 Chr. 25, 5.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
שׁלשׁ מאות אלף ושׁבעת 2 Chr. 26, 13.
מאה ועשׂרים אלף 2 Chr. 28, 6.
מאתים אלף נשׁים 2 Chr. 28, 8.
אלף פרים ושׁבעת 2 Chr. 30, 24.
הרימו לקהל פרים אלף 2 Chr. 30, 24.
למספר שׁלשׁים אלף 2 Chr. 35, 7.
אלף אלפים וישׁשׁרה Dan. 7, 10.
אגרשׁלי־כסף אלף Esr. 1, 9.
כלים אחרים אלף Esr. 1, 10.
בני עילם אלף מאתים Esr. 2, 7.

אלף מאתים עשׂרים
ושׁנים Esr. 2, 12.
אלף מאתים חמשׁים Esr. 2, 31.
אלף חמשׁים ושׁנים Esr. 2, 37.
אלף מאתים ארבעים Esr. 2, 38.
אלף ושׁבעת עשׂר Esr. 2, 39.
לאדרכנים אלף Esr. 8, 27.
אלף מאתים חמשׁים Neh. 7, 12.
אלף מאתים חמשׁים
וארבעה Neh. 7, 34.
אלף חמשׁים ושׁנים Neh. 7, 40.
אלף מאתים ארבעים Neh. 7, 41.
אלף שׁבעה עשׂר Neh. 7, 42.
זהב דרכמונים אלף Neh. 7, 71.
חמשׁה ושׁבעים אלף Esth. 9, 16.
לא יעבר אחת מני־אלף Job. 9, 3.
אחד מני־אלף Job. 33, 23.
ארבעה עשׂר אלף צאן Job. 42, 12.
בחמות בתרי־אלף Ps. 50, 10.
שׁנים עשׂר אלף Ps. 60, 2.
כי אלף שׁנים בעיניך Ps. 90, 4.
יפל מצדך אלף Ps. 91, 7.
אלף שׁנים פעמים Eccl. 6, 6.
אלף תמגן תלוי עליו Cant. 4, 4.
איש יביא בפריו אלף
כסף Cant. 8, 11.
אלף גפן באלף כסף Jes. 7, 23.
אלף אחד מפני גערת
אחד Jes. 30, 17.
מאה ושׁמנים וחמשׁה
אלף Jes. 37, 36.
חמשׁה ועשׂרים אלף ארך Ez. 45, 1.
ורחב עשׂרה אלף Ez. 45, 1.
חמשׁ ועשׂרים אלף Ez. 45, 3.
ורחמשׁה ועשׂרים אלף ארך Ez. 45, 5.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 45, 6.
וימד אלף באמה Ez. 47, 3.
וימד אלף ויעבירני במים Ez. 47, 4.
מים ברכים וימד אלף Ez. 47, 4.
וימד אלף נחל Ez. 47, 6.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 8.
ארך חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 9.
חמשׁה ועשׂרים אלף וימה Ez. 48, 10
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 10.
חמשׁה ועשׂרים אלף ארך Ez. 48, 13.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 13.
על־פני חמשׁה ועשׂרים
אלף Ez. 48, 15.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 20.
בחמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 20.
אל־פני חמשׁה ועשׂרים
אלף (bis) Ez. 48, 21.
סביב שׁמנת עשׂר אלף Ez. 48, 35.
אלף מאתים וחשׁעים Dan. 12, 11.
אלף שׁלשׁ מאות שׁלשׁים Dan. 12, 12.
חיצאת אלף תשׁאיר מאה Am. 5, 3.

וְאֶלֶף

ואלף ושׁבע מאות Ex. 38, 25.
ואלף לרבבה Jud. 20, 10.
ואלף חיד עם־יונתן 1 Sam. 13, 2.
ואלף עזים Jud. 25, 2.
ואלף איש עמר מבנימן 2 S. 19, 18.
ואלף אמת בחומת Neh. 3, 13.
ואלף צמד בקר ואלף Job. 42, 12.
ושׁלשׁ מאות ואלף Num. 3, 50.

וַאֲלָפִים

שׁש־רבאות ואלף Esr. 2, 69.

וַאֲלָפֵי *p.*

שׁש־מאות אלף ואלף Num. 26, 51.
שׁירד חמשׁה ואלף 1 Reg. 5, 12.

הָאֶלֶף

ואת האלף ושׁבע חמאות Ex. 38, 28.
וצלע האלף והיבוסי Jos. 18, 28.
האלף לך שׁלמה Cant. 8, 12.

הָאֲלָפִים *p.*

תביא לשׁר האלף 1 Sam. 17, 18.

Digitized by Google

בְּאֶלֶף
באלף ומאתים רכב 2 Chr. 12, 3.
אלף גפן באלף כסף Jes. 7, 23.
כְּאֶלֶף
כאלף איש ואשה Jud. 9, 49.
לְאֶלֶף
ולשמרי מצותו לאלף דור Dt. 7, 9.
דבר צוה לאלף דור 1 Chr. 16, 15.
דבר צוה לאלף דור Ps. 105, 8.
p.
ותגדל לאלף 1 Chr. 12, 14.
לָאֶלֶף
הקטן יהיה לאלף Jes. 60, 22.
ומאה לאלף Jud. 20, 10.
מֵאֶלֶף
אדם אחד מאלף מצאתי Eccl. 7, 28.
p.
טוב־יום בחצריך מאלף Ps. 84, 11.
cum suff.: אֲלָפַי
חטה אלפי הדל Jud. 6, 15.
pl.: אֲלָפִים
שרי אלפים שרי Ex. 18, 21. 25.
אלף ושלשת אלפים Ex. 38, 26.
אלף ושלשת אלפים Nu. 1, 46. 2, 32.
אלף וששת־אלפים Num. 2, 9.
מאת אלף ושמנת־אלפים Nu. 2, 24.
שבעת אלפים וחמש מאות Nu. 3, 22.
שמנת אלפים Num. 3, 28. 4, 48.
ששת אלפים ומאתים Num. 3, 34.
וחמשת אלפים Num. 31, 32.
אלף ושבעת אלפים Num. 31, 36. 43.
שרי אלפים ושרי מאות Dt. 1, 15.
כשלשת אלפים איש Jos. 7, 3. 4.
ויקח כחמשת אלפים Jos. 8, 12.
עשרת אלפים איש Jud. 1, 4. 4, 6.
כעשרת אלפים איש Jud. 3, 29.
ועשרת אלפים איש אתריו Jud. 4, 14.
אלף ועשרת אלפים Jud. 7, 3.
שלשת אלפים איש Jud. 15, 11.
כשלשת אלפים איש Jud. 16, 27.
עשרת אלפים איש בחור Jud. 20, 34.
חמשת אלפים איש Jud. 20, 45.
כארבעת אלפים איש 1 Sam. 4, 2.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 S. 8, 12.
שלשת אלפים מישראל 1 Sam. 13, 2
ושתת אלפים פרשים 1 Sam. 13, 5.
רגלי ועשרת אלפים 1 Sam. 15, 4.
חמשת־אלפים שקלים 1 Sam. 17, 5.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
שלשת אלפים איש בחור 1 S. 24, 3.
ולו צאן שלשת־אלפים 1 Sam. 25, 2.
ואתו שלשת־אלפים איש 1 S. 26, 2.
וישם עליהם שרי אלפים 2 S. 18, 1.
כי־עתה כמנו עשרת אלפים 2 S. 18, 3.
שלשת אלפים משל 1 Reg. 5, 12.
עשרת אלפים בחדש 1 Reg. 5, 28.
שלשת אלפים ושלש 1 Reg. 5, 30.
בישראל שבעת אלפים 1 Rg. 19, 18.
כל־בני ישראל שבעת
אלפים 1 Reg. 20, 15.
ששת אלפים זהב 2 Reg. 5, 5.
ועשרת אלפים רגלי 2 Reg. 13, 7.
בני־המלח עשרת אלפים 2 Reg. 14, 7.
עשרה אלפים גרלה 2 Reg. 24, 14.
שבעת אלפים והחרש 2 Reg. 24, 16.
ששת אלפים ושמנה 1 Chr. 12, 24.
שבעת אלפים ומאה 1 Chr. 12, 25.
ארבעת אלפים ושש 1 Chr. 12, 26.
שלשת אלפים ושבע
מאות 1 Chr. 12, 27.
אחי שאול שלשת אלפים 1 Chr. 12, 29.
ושבעת אלפים פרשים 1 Chr. 18, 4.
שבעת אלפים רכב 1 Chr. 19, 18.
כל־ישראל אלף אלפים 1 Chr. 21, 5.
וכסף אלף אלפים ככרים 1 Chr. 22, 14.
ששים ששת אלפים 1 Chr. 23, 4.
וארבעת אלפים שערים 1 Chr. 23, 5.
וארבעת אלפים מהללים 1 Chr. 23, 5.
שלשת אלפים ככרי זהב 1 Chr. 29, 4.
ושבעת אלפים ככרי־כסף 1 Chr. 29, 4.
ככרים חמשת־אלפים 1 Chr. 29, 7.
ככרים עשרת אלפים 1 Chr. 29, 7.
רבו ושמונת אלפים 1 Chr. 29, 7.
שלשת אלפים ושש מאות 2 Chr. 2, 1.
אלף ושלשת אלפים 2 Chr. 2, 16.
ושלשת אלפים ושש 2 Chr. 2, 17.
בתים שלשת אלפים יכיל 2 Chr. 4, 5.
ארבעת אלפים אריות 2 Chr. 9, 25.
בחיל אלף אלפים 2 Chr. 14, 8.
וצאן שבעת אלפים 2 Chr. 15, 11.
אלפים ושבע מאות 2 Chr. 17, 11.
ותישים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
שרי אלפים עדנה 2 Chr. 17, 14.
בני־שעיר עשרת אלפים 2 Chr. 25, 11.
ועשרת אלפים חיים שבו 2 Chr. 25, 12
ויכו מהם שלשת אלפים 2 Chr. 25, 13.
אלף ושבעת אלפים 2 Chr. 26, 13.
ועשרת אלפים כרים 2 Chr. 27, 5.
ושעורים עשרת אלפים 2 Chr. 27, 5.
וצאן שלשת אלפים 2 Chr. 29, 33.
ושבעת אלפים צאן 2 Chr. 30, 24.
וצאן עשרת אלפים 2 Chr. 30, 24.
ובקר שלשת אלפים 2 Chr. 35, 7.
לפסחים חמשת אלפים 2 Chr. 35, 9.
חמשת אלפים וארבע Esr. 1, 11.
שלשת אלפים ושש מאות Esr. 2, 35.
שבעת אלפים שש מאות Esr. 2, 65.
חמרים ששת אלפים Esr. 2, 67.
מנים חמשת אלפים Esr. 2, 69.
שלשת אלפים תשע Neh. 7, 38.
אלה שבעת אלפים Neh. 7, 67.
חמרים ששת אלפים Neh. 7, 69.
ועשרת אלפים ככרי־כסף Esth. 3, 9.
באין אלפים אבוס בר Prv. 14, 4.
ששת אלפים גמלים Job. 42, 12.
יהודים שלשת אלפים Jer. 52, 28.
ארבעת אלפים ושש מאות Jer 52, 30
ורחב עשרת אלפים Ez. 45, 3.
ועשרת אלפים רחב Ez. 45, 5.
חמשת אלפים רחב וארך Ez. 45, 6.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 9.
וימה רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 13 (bis).
וחמשת אלפים הנתר Ez. 48, 15.
וארבעת אלפים Ez. 48, 16.
וארבעת אלפים Ez. 48, 16. (ter)
עשרת אלפים קדימה Ez. 48, 18.
ועשרת אלפים ימה Ez. 48, 18.
וארבעת אלפים Ez. 48, 30. 32. 33. 34.
pl.: הָאֲלָפִים
שרי האלפים ושרי המאות Nu 31, 14
שרי האלפים Num. 31, 48. 52.
שרי האלפים והמאות Num. 31, 54.
ולי נתנו האלפים 1 Sam. 18, 8.
ראשי האלפים אשר 1 Chr. 12, 20.
עם־שרי האלפים 1 Chr. 13. 1.
ושרי האלפים 1 Chr. 15, 25.
לשרי־האלפים והמאות 1 Chr. 26, 26.
ושרי האלפים 1 Chr. 27, 1. 28, 1.
ושרי האלפים והמאות 1 Chr. 29, 6.
לשרי האלפים 2 Chr. 1, 2. 25, 5.
pl.: וַאֲלָפִים
צמה ואלפים כלם Ps. 8, 8.
pl.: וְהָאֲלָפִים
והאלפים והעירים Jes. 30, 24.
pl.: לָאֲלָפִים
ועשה חסד לאלפים Ex. 20, 6.
ועשה חסד לאלפים Dt. 5, 10.
עשה חסד לאלפים Jer. 32, 18.
pl.: לָאֲלָפִים
נצר חסד לאלפים Ex. 34, 7.
pl.: וְלָאֲלָפִים
עברים למאות ולאלפים 1 S. 29, 2.
יצאו למאות ולאלפים 2 Sam. 18, 4.
pl. constr.: אַלְפֵי
כשלשת אלפי איש Ex. 32, 28.
ראשי אלפי ישראל Num. 1, 16. 10, 4.
רבבות אלפי ישראל Num. 10, 36.
והם אלפי מנשה Dt. 33, 17.
את־ראשי אלפי ישראל Jos. 22, 21.
וראשי אלפי ישראל Jos. 22, 30.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
בכל אלפי יהודה 1 Sam. 23, 23.
שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
ושלשת אלפי גמלים Job. 1, 3.
אלפי שנאן Ps. 68, 18.
pl. constr.: בַּאלְפֵי
לחיות באלפי יהודה Mich. 5, 1.
הירצת לי באלפי אילים Mich. 6, 7.
pl. constr.: לָאַלְפֵי
את היי לאלפי רבבת Gn. 24, 60.
אשר לאלפי חצבא Num. 31, 48.
המה לאלפי ישראל Jos. 22, 14.
pl. constr.: מַאַלְפֵי
מאלפי ישראל אלף למטה Nu. 31, 5.
מאלפי זהב וכסף Ps. 119, 72.
pl. c. suff.: וְלָאַלְפֵיכֶם
לשבטיכם ולאלפיכם 1 S. 10, 19.
pl. c. suff.: בְּאַלְפָּי
שאול באלפי 1 S. 18, 7. 21, 12. 29, 5.
pl. c. suff.: אַלְפֶּיךָ
שנר אלפיך Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 51.
dual.: אַלְפַּיִם
אלפים וארבע־מאות Num. 7, 85.
מאת־קדמה אלפים באמה Nu. 35, 5.
מאת־נגב אלפים באמה Num. 35, 5.
מאת־ים אלפים באמה Num. 35, 5.
מאת צפון אלפים באמה Nu. 35, 5.
ויכו ממנו אלפים איש Jud. 20, 45.
אלפים במכמש 1 Sam. 13, 2.
אלפים בת יכיל 1 Reg. 7, 26.
ואתנה לך אלפים סוסים 2 Rg. 18, 23.
וחמורים אלפים 1 Chr. 5, 21.
אלפים ושבע מאות 1 Chr. 26, 32.
אלפים ושש מאות 2 Chr. 26, 12. 35, 8.
בני פרעש אלפים מאה Esr. 2, 3.
אלפים שמנה מאות Esr. 2, 6.
אלפים חמשים ששה Esr. 2, 14.
אלפים שלש־מאות Esr. 2, 64.
בני פרעש אלפים מאה Neh. 7, 8.
אלפים ושמנה מאות Neh. 7, 11.
אלפים שלש מאות Neh. 7, 17.
אלפים ששים ושבעה Neh. 7, 19.
אלפים שלש־מאות וששים Neh 7, 66
וכסף מנים אלפים Neh. 7, 71.
אלפים סוסים Jes. 36, 8.
אלפים ושלש מאות Dan. 8, 14.
du.: וַאַלְפַּיִם
ואלפים וארבע־מאות Ex. 38, 29.
du.: כְּאַלְפַּיִם
כאלפים אמה במדה Jos. 8, 4.
כאלפים איש או כשלשת Jos. 7, 3.
denom. Hif-il: הֶאֱלִיף
part. pl. f.: מַאֲלִיפוֹת
צאונינו מאליפות מרבבות Ps 144, 13
אַלּוּף
קוקרי שכעתם לנוב, ומוכנו דנק ונלוש [שלחתיעכד, -שלימעמעכד] שעבדו ענין הדנקה, לכן נהשלות שלוש, כפי המתן הפסוקים. פ׳ מסמכת תכנות הנמשה ונייקוקה [נשמם], מסמקמקת לנגרה, ד״פ כנב קלוף, כנב בן־תכיך ונייות, ושמו נפקוזו דוכב קנן־לנרע ויכודה קנן־קיים, שפרזמו ככנב וכקלוף [קלוף נשכוון נקב], וכן שמה מנקה קנן־סכוק, שפכזו כקוקרי מוכקרי, נשכוון קקר של קלוף, וכן סיג וקפל מקרון עויקלי, שפכזו כקיר, וכן ענו יכקקי וקפקי, הכמשכים קקריסם. ושוב כתענם לניון נסמה כת־תכנות נכנל [נשמשפיעם], ותכנוזו חור. כ׳ הסקלה על קנר ושועע [פרייכ], המקנר עמנו, ד״מ קלופי ושיועי, מפריל קלוף, של־קנעקו כקלוף, ויפס פכזו עויקלי רחם, רחים, ולך פעם עמה שפכזו רב. ג׳ גויל הסה אלף, שליטו קנרת מעמקה לו שנע, וסלנון רקם של קלף, שר וקלין המעמקה [פשמילינכסויפע], וכן פכזו קנן־עוכך כנוף וגדול, ולוכקלום קרנזו רבבה.

adj. deinde ***substantive*** usitatum, agglutinatus, adnexus, adhaerescens (anhängend, anschliessend), quae vocabuli significatio tripliciter transfertur et ad tres rerum species denotandas adhibetur: 1) pecus a teneris educatum hominibusque assuefactum, veluti ovis mansuefacta (Zahmvieh, targ. תּוֹר). Errant ***Dunash ibn-Librat*** et ***Iuda ibn-Qarish***, qui בְּכֶבֶשׁ אַלּוּפוֹ Jer. 11, 19. pro בְּכֶבֶשׂ בְּאַלּוּפוֹ h. e. *sicuti ovis*, *sicuti bos* dictum putant. Etiam ***Menahem ben-Saruq***, qui אַלּוּפוֹ adj. magnus, delectus vertit, vehementer fallitur. Eodem modo ***Uziēli***: בְּחִיר. 2) familiaris, amicus, socius, alterius consuetudini assuetus ejusque lateri adhaerescens. Belle Targ. רָחֵם, רָחִים, semel perperam: רַב; 3) denom. nominis אֶלֶף, quod de societate seu tribu magna et conjunctim vivente dicitur, dux, princeps gentis (Familienhaupt), *φύαρχος* (syn. רֹאשׁ מִשְׁפָּחָה). LXX. *βοῦς*, *ἄκακος*, *διδασκαλία*, *μάθημα* (targ. אִלְּפָנָא); *φίλος*; *ἡγεμών*, *ἡγούμενος*, *ἡγεμονία*, *χιλίαρχος*.

אלוף רומן אלוף אומר Gn. 36, 15.
אלוף צפו אלוף קנז Gn. 36, 15.
אלוף קרח אלוף געתם Gn. 36, 16.
אלוף עמלק Gn. 36, 16.
אלוף נחת אלוף זרח Gn. 36, 17.
אלוף שמה אלוף מזה Gn. 36, 17.
אלוף יעוש אלוף יעלם Gn. 36, 18.
אלוף קרח Gn. 36, 18.
אלוף לוטן אלוף שובל Gn. 36, 28.
אלוף צבעון אלוף ענה Gn. 36, 28.
אלוף דישן אלוף אצר Gn. 36, 29.
אלוף דישן Gn. 36, 29.
אלוף תמנע אלוף עלוה Gn. 36, 40.
אלוף יתת Gn. 36, 40.
אלוף אהליבמה אלוף Gn. 36, 41.
אלוף פינן Gn. 36, 41.
אלוף קנז אלוף תימן Gn. 36, 42.
אלוף מבצר Gn. 36, 42.
אלוף מגדיאל אלוף עירם Gn. 36, 43.
אלוף תמנע 1 Chr. 1, 51.
אלוף עלוה אלוף יתת 1 Chr. 1, 51.
אלוף אהליבמה אלוף 1 Chr. 1, 52.
אלוף פינן 1 Chr. 1, 52.
אלוף קנז אלוף תימן 1 Chr. 1, 53.
אלוף מבצר 1 Chr. 1, 53.
אלוף מגדיאל אלוף עירם 1 Chr. 1, 54.
העזבת אלוף נעוריה Prv. 2, 17.
ונרגז מפריד אלוף Prv. 16, 28.
ושנה בדבר מפריד אלוף Prv. 17, 9.
אלוף נשיאי ארמה Jer. 3, 4.
ואני ככבש אלוף Jer. 11, 19.

Digitized by Google

בְּאַלְתֵּךְ
Mich. 7, 5. אל־תבטחו באלוף
כְּאַלְתֵּךְ
Zach. 9, 7. והיה כאלף ביהודה
cum suff.: אַלּוּפַי
Ps. 55, 14. אלופי ומידעי
pl.: אַלָּפִים
Jer. 13, 21. אלפים לראש
constr.: אַלְפֵי , אַלּוּפֵי
Gn. 36, 15. אלה אלופי בני־עשו
Gn. 36, 16. אלה אלופי אליפז
Gn. 36, 17. אלה אלופי רעואל
Gn. 36, 18. אלה אלופי אהליבמה
Gn. 36, 21. 30. אלה אלופי החרי
Gn. 36, 40. ואלה שמות אלופי עשו
Gn. 36, 43. אלופי אדום למשבתם
Ex. 15, 15. אז נבהלו אלופי אדום
1 Chr. 1, 51. ויהיו אלופי אדום
1 Chr. 1, 54. אלה אלופי אדום
Zach. 12, 5. ואמרו אלפי יהודה
Zach. 12, 6. אלפי יהודה ככיור אש
pl. c. suff.: אַלּוּפֵינוּ
Ps. 144, 14. אלופינו מסבלים
cum suff.: אַלּוּפֵיהֶם
Gn. 36, 19. ואלה אלופיהם
pl. c. suff.: לְאַלְפֵיהֶם
Gn. 36, 30. אלופי החרי לאלפיהם

אָלַךְ

פעל מעונר מן אָךְ נהתמלעות הל׳, וכי לוז נמנע נכתבי קדש. פתכונו כמו לוז,הלקח וכעילם והכריקה [דהֶנֶגעֶן], ולמ׳ נמנע כמ׳ נפיעל, ותעודתו דקיקה והכריקה בלי׳, לכיסה וכגיסה נגבר. והשם אוּלָצָן נלמדי מוה השרש, לשר תעלותו גם נלשונות ערב תמנע. והתתרגם תרגם כתן הֲחַק, וכתן סוף.

vrb. rarum, cujus nil nisi Piel idque semel invenitur: comprimere, compellere; ortum, injecta liquida, a radice אָץ, ex quo adjectis in principio praepositionibus הָאַץ *impellere*, לָחַץ in angustias *adducere*. Al: *παρενοχλεῖσθαι*, et secundum edit. Romanam *στενοχωρεῖν*. Trg: הֲחַק.

Pi-el. אִלֵּץ
3 impf. fem.: וַתְּאַלְּצֵהוּ *cum suff.:*
Jud. 16, 16. כל־הימים ותאלצהו

אֵם

שם עתיקי ויוזכי, וככנוי אִמִּי וכרגיש אִמּוֹת, וסוף כתיעת נכל הלשונות, נלשר שכיוכו ליוד שנעי נלוקיוקיו. סולקוקיו תסתעפנה כמו נלמ׳ ולק, ולוזלל על שם קורנס [שעיף-מוטעד], שם-לכלו שם-שם, נעלה וגברת וכלומה, ולאמר גם מסלרן ומקרת מעלכת מלרן, ויקטול שם וכנקנות סוזלל׳ מוה על שלול עם ולכל עיר לרן וכלר תסוס וגי׳, לו שפרק סלרן, לשר שם קנון דלכיס רגיס. נשמות פרעייס גם אֵם, כמו אֲחִיאֵם. תשעל אֵמַם לו אֵם נויר תשם, ולרלף עם עֵמַם, ומשולב לו עֵם, גַּם

כפי סנלקה, והשרש אֵמָה מתכו. פתכונו יקדות וקנכות [פֿייכען, פֿעי-כיכלען], וכן כיוכי (*ὁμ-os, ἄμα*) פרסי (hem) וסולו (sam) וככל שפתי מערב, ומוסג נב אִמָּה, עי׳ עַם, לָאֻם. עי׳ נגעלק תמסות של נגלים, ותכל המדקדקים לשות הקריקה.

nom. prim. non fictum, sed primus infantium balbutientium sonus, omnium paene linguarum communis: *mater* (noverca, avia), translate: ea, quae cui benefecit vel quae quid possidet, etiam de urbe magna ac principe, ad cujus ditionem tanquam filiae multae pertinent, quas genuit atque nutrit (quo fit, ut judaici interpretes saepenumero אֵם et אִמָּה inter se componant atque alterum ope alterius interpretentur). אֵם הַדֶּרֶךְ, bivium, a quo tanquam matre viae exeunt. Si quod verbum subest, non potest aliud esse nisi אֵם (עַם, unde vrb. secundarium לָאֻם), *jungere*, atque inde forsitan אֵם ea, quae gentes posterorum in se jungit ac continet; אָמָה, ancilla, h. e. ea, quae cum familia suorum dominorum conjuncta sive ei addita est (cf. שִׁפְחָה); אֻמָּה, gens h. e. societas conjunctioque hominum, et sic porro.

Gn. 3, 20. כי הוא היתה אם כל־חי
Gn. 28, 5. אחי רבקה אם יעקב ועשו
Gn. 32, 12. והכני אם על־בנים
Ex. 2, 8. ותקרא את־אם הילד
Jud. 5, 7. שקמתי אם בישראל
Jud. 5, 28. ותיבב אם סיסרא
2 Sam. 17, 25. אחות צרויה אם יואב
1 Reg. 1, 11. אל־בת־שבע אם־שלמה
1 Reg. 2, 13. אל־בת־שבע אם־שלמה
2 Reg. 4, 30. ותאמר אם הנער חי־יי
2 Reg. 11, 1. ועתליה אם אחזיהו
2 Reg. 24, 15. ואת־אם המלך
1 Chr. 2, 26. עטרה היא אם אונם
2 Chr. 15, 16. וגם־מעכה אם־אסא
2 Chr. 22, 10. ועתליהו אם אחזיהו
Ps. 35, 14. כאבל־אם קדר שחותי
Ps. 113, 9. אם־הבנים שמחה
Prv. 19, 26. משדד־אב יבריח אם
Prv. 30, 17. ותבז ליקהת־אם
Jer. 15, 8. על־אם בחור
Ez. 21, 26. על־אם הדרך
Ez. 23, 2. בנות אם־אחת
Hos. 10, 14. אם על־בנים רמשה
וָאֵם
2 S. 20, 19. להמית עיר ואם בישראל
וָאֵם
Esth. 2, 7. כי אין לה אב ואם
Ez. 22, 7. אב ואם הקלו בך
הָאֵם
Dt. 22, 6. לא־תקח האם על־הבנים
Dt. 22, 7. שלח תשלח את־האם
וְהָאֵם
Dt. 22, 6. והאם רבצת
לָאֵם
1 Reg. 2, 19. וישם כסא לאם המלך
וְלָאֵם
Ez. 44, 25. כי אם־לאב ולאם
cum suff.: אִמִּי
Gn. 20, 12. אך לא בת־אמי
Jos. 2, 13. את־אבי ואת־אמי
Jud. 8, 19. ויאמר אחי בני־אמי הם
מזיר אלהים אני מבטן אמי
Jud. 16, 17. שאלי אמי
1 Reg. 2, 20.

עִרם יצאתי מבטן אמי
Job. 1, 21.
אמי ואחותי לרמה
Job. 17, 15.
ומבטן אמי אנחטה
Job. 31, 18.
על־שדי אמי
Ps. 22, 10.
מבטן אמי אלי אתה
Ps. 22, 11.
ובחמא יחמתני אמי
Ps. 51, 7.
ונכרי לבני אמי
Ps. 69, 9.
ממעי אמי אתה גוזי
Ps. 71, 6.
תסכני בבטן אמי
Ps. 139, 13.
רך ויחיד לפני אמי
Prv. 4, 3.
בני אמי נחרו־בי
Cant. 1, 6.
שהביאתיו אל־בית אמי
Cant. 3, 4.
ינק שדי אמי
Cant. 8, 1.
אל־בית אמי תלמדני
Cant. 8, 2.
ממעי אמי הזכיר שמי
Jes. 49, 1.
אוי־לי אמי כי ילדתני
Jer. 15, 10.
יום אשר־ילדתני אמי
Jer. 20, 14.
ותהי־לי אמי קברי
Jer. 20, 17.
וְאִמִּי
cum suff.:
יצא־נא אבי ואמי אתכם
1 S. 22, 3.
עם קבר אבי ואמי
2 Sam. 19, 38.
אבי ואמי עזבוני
Ps. 27, 10.
קרא אבי ואמי
Jes. 8, 4.
וּלְאִמִּי
לאבי ולאמי לא הגדתי
Jud. 14, 16.
אשקדנא לאבי ולאמי
1 Reg. 19, 20.
אִמְּךָ *p.*
cum suff.:
וישתחוו לך בני אמך
Gn. 27, 29.
ביתה בתואל אבי אמך
Gn. 28, 2.
מבנות לבן אחי אמך
Gn. 28, 2.
כבד את־אביך ואת־אמך
Ex. 20, 12.
וערות אמך לא תגלה
Lev. 18, 7.
אמך הוא
Lev. 18, 7.
בת־אביך או בת־אמך
Lev. 18, 9.
אחות־אמך לא תגלה
Lev. 18, 13.
כי־שאר אמך הוא
Lev. 18, 13.
אחות אמך ואחות אביך לא
תגלה
Lev. 20, 19.
כבד את־אביך ואת־אמך
Dt. 5, 16.
כי יסיתך אחיך בן־אמך
Dt. 13, 7.
כך־תשכל מנשים אמך
1 S. 15, 33.
לבשתך ולבשת ערות אמך
1 S. 20, 30
ואל־נביאי אמך
2 Reg. 3, 13.
עד־זטוני איזבל אמך
2 Reg. 9, 22.
בבן־אמך תתן־דפי
Ps. 50, 20.
ואל־תטש תורת אמך
Prv. 1, 8. 6, 20.
ואל־תבוז כי־זקנה אמך
Prv. 23, 22.
שמה חבלתך אמך
Cant. 8, 5.
ואת־אמך אשר ילדתך
Jer. 22, 26.
מה אמך לביא
Ez. 19, 2.
אמך כגפן
Ez. 19, 10.
ודמיתי אמך
Hos. 4, 5.
וְאִמְּךָ , וְאִמֶּךָּ
הבוא נבוא אני ואמך
Gn. 37, 10.
ואחיך
ישמח־אביך ואמך
Prv. 23, 25.
וְאִמֶּךָּ
ואת־אביך ואת־אמך
Jos. 2, 18.
בת־אמך את גלית
Ez. 16, 45.
וְאִמֶּךָּ
אביך האמרי ואמך חתית
Ez. 16, 3.
ותעזבי אביך ואמך
Ruth 2, 11.
אִמְּכֶם
ספר כריתות אמכם
Jes. 50, 1.
ובפשעיכם שלחה אמכם
Jes. 50, 1.
בושה אמכם מאד
Jer. 50, 12.
בְּאִמְּכֶם
ריבו באמכם ריבו
Hos. 2, 4.
אִמְּכֶן
אמכן חתית
Ez. 16, 45.
אִמּוֹ
את־אביו ואת־אמו
Gn. 2, 24.
ותקח־לו אמו אשה
Gn. 21, 21.
האוהלה שרה אמו
Gn. 24, 67.
אחרי אמו
Gn. 24, 67.

ויאמר יעקב אל־רבקה
אמו
Gn. 27, 11.
ותאמר לו אמו עלי
קללתך
Gn. 27, 13.
ותעש אמו מטעמים
Gn. 27, 14.
וישמע יעקב אל־אביו
ואל־אמו
Gn. 28, 7.
את־רחל בת־לבן אחי
אמו
Gn. 29, 10.
ואת־צאן לבן אחי אמו
Gn. 29, 10.
את־צאן לבן אחי אמו
Gn. 29, 10.
ויבא אתם אל־לאה אמו
Gn. 30, 14.
וירא את־בנימן אחיו
בן־אמו
Gn. 43, 29.
שבעת ימים יהיה
עם־אמו
Ex. 22, 29.
לא־תבשל גדי בחלב
אמו
Ex. 23, 19. 34, 26.
איש אמו ואביו תיראו
Lev. 19, 3.
את־אביו ואת־אמו
Lev. 20, 9.
בת־אביו אך־בת־אמו
Lev. 20, 17.
והיה שבעת ימים
תחת אמו
Lev. 22, 27.
ושם אמו שלמית
בת־דברי
Lev. 24, 11.
אשר בצאתו מרחם אמו
Nu. 12, 12.
לא־תבשל גדי בחלב אמו
Dt. 14, 21.
בקול אביו ובקול אמו
Dt. 21, 18.
בת־אביו או בת־אמו
Dt. 27, 21.
אל־אחי אמו
Jud. 9, 1.
בית־אבי אמו לאמר
Jud. 9, 1.
וידברו אחי־אמו עליו
Jud. 9, 3.
וילך אל־אביו ואל־אמו
Jud. 14, 9.
ותאמר אמו ברוך בני ליי׳
Jud. 17, 2.
ותאמר אמו הקדש
Jud. 17, 3.
ותקח אמו מאתים
Jud. 17, 4.
תעשה־לו אמו
1 Sam. 2, 19.
לא תמיתהו היא אמו
1 Reg. 3, 27.
ושם אמו צרועה
1 Reg. 11, 26.
ושם אמו נעמה
העמנית
1 Reg. 14, 21. 31.
ושם אמו מעכה
1 Reg. 15, 2. 10.
וגם את־מעכה אמו
1 Reg. 15, 13.
ושם אמו עזובה בת־
שלחי
1 Reg. 22, 42.
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו
1 Reg. 22, 53.
שאהו אל־אמו
2 Reg. 4, 19.
וישאהו ויבאהו אל־
אמו
2 Reg. 4, 20.
ושם אמו עתליהו בת־
עמרי
2 Reg. 8, 26.
ושם אמו צביה מבאר
שבע
2 Reg. 12, 2.
ושם אמו יהועדין מן־
ירושלם
2 Reg. 14, 2.
ושם אמו יכליהו
מירושלם
2 Reg. 15, 2.
ושם אמו ירושא בת־
צדוק
2 Reg. 15, 33.
ושם אמו אבי בת
זכריה
2 Reg. 18, 2.
ושם אמו חפצי־בה
2 Reg. 21, 2.
ושם אמו משלמת בת־
חרוץ
2 Reg. 21, 19.
ושם אמו ידידה בת־
עדיה
2 Reg. 22, 1.
ושם אמו חמיטל
2 Reg. 23, 31. 24, 18.
ושם אמו זבידה בת־
פדיה
2 Reg. 23, 36.
ושם אמו נחשתא
2 Reg. 24, 8.
ושם אמו נעמה
2 Chr. 12, 13.
ושם אמו מיכיהו
2 Chr. 13, 2
ושם אמו עזובה בת־
שלחי
2 Chr. 20, 31.
ושם אמו עתליהו בת־
עמרי
2 Chr. 22, 2.
כי אמו חיתה יועצתו
2 Chr. 22, 3.

Digitized by Google

שם אמו צביה מבאר
שבע 2 Chr. 24, 1.
ושם אמו יהועדן
מירושלים 2 Chr. 25, 1.
ושם אמו יכוליה מן־
ירושלם 2 Reg. 26, 3.
ושם אמו ירושא בת־
צדוק 2 Reg. 27, 1.
ושם אמו אביה בת־
זכריהו 2 Reg. 29, 1.
ותמאנ אמו אל־תמת Ps. 109, 14.
כגמל עלי אמו Ps. 131, 2.
ובן כסיל תוגת אמו Prv. 10, 1.
וכסיל אדם ברזה אמו Prv. 15, 20.
והר משלח מביש אמו Prv. 29, 15.
ואת־אמו לא יברך Prv. 30, 11.
אשר־יסרתו אמו Prv. 31, 1.
בעטרה שעטרה־לו אמו Cant. 3, 11.
כאשר יצא מבטן אמו Eccl. 5, 14.
כאיש אשר אמו תנחמנו Jes. 66, 13.
על־אביו ועל־אמו Jer. 16, 7.
ושם אמו חמיטל Jer. 52, 1.

cum suff.: וְאִמּוֹ

ומכה אביו ואמו Ex. 21, 15.
ומקלל אביו ואמו Ex. 21, 17.
אביו ואמו קלל Lev. 20, 9.
ותפשו בו אביו ואמו Dt. 21, 19.
ארור מקלה אביו ואמו Dt. 27, 16.
ויאמר לו אביו ואמו Jud. 14, 3.
ואביו ואמו לא ידעו Jud. 14, 4.
וירד שמשון ואביו ואמו Jud. 14, 5.
הוא ואמו ועבדיו
ושריו 2 Reg. 24, 12.
ואמו קראה שמו יעבץ 1 Chr. 4, 9.
מקלל אביו ואמו Prv. 20, 20.
גזל אביו ואמו Prv. 28, 24.
אביו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.
אביהו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.
וְכִאִמּוֹ
לא כאביו וכאמו 2 Reg. 3, 2.
לְאִמּוֹ
ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
לבדד לאמו ואביו אחבו Gn. 44, 20.
לאמו ולאביו Lev. 21, 2.
ואמר לאמו אלף ומאת Jud. 17, 2.
ומאת הכסף לאמו Jud. 17, 3.
וישב את־הכסף לאמו Jud. 17, 4.
ויאמר לאמו ולמה 1 Reg. 2, 22.
תביתה ויתהו לאמו 1 Reg. 17, 23.
וּלְאִמּוֹ
לאביו ולאמו לא ימא Lev. 21, 11.
לאביו ולאמו Num. 6, 7.
האמר לאביו ולאמו Dt. 33, 9.
ויעל ויגד לאביו ולאמו Jud. 14, 2.
ולא הגיד לאביו ולאמו Jud. 14, 6.
אִמֵּם
כי זנתה אמם Hos. 2, 7.
אִמָּהּ
ותגד לבית אמה Gn. 24, 28.
את־אשה ואת־אמה Lev. 20, 14.
את־אביה ואת־אמה Dt. 21, 13.
ואת־אביה ואת־אמה Jos. 6, 23.
שבה אשה לבית אמה Ruth 1, 8.
וְאִמָּהּ
ויאמר אחיה ואמה Gn. 24, 55.
ולקח אבי הנער ואמה Dt. 22, 15.
ובמות אביה ואמה Esth. 2, 7.
בְּאִמָּהּ
בת קמה באמה Mich. 7, 6.
כְּאִמָּהּ
לאמר כאמה בתה Ez. 16, 44.
לְאִמָּהּ
אחת היא לאמה Cant. 6, 9.
וּלְאִמָּהּ
נתן לאחיה ולאמה Gn. 24, 53.

pl. c. suff.: אִמֹּתֵינוּ
אמתינו כאלמנות Thr. 5, 3.
אִמֹּתָם
ועל־אמתם הילדות Jer. 16, 3.
אל־חיק אמתם Thr. 2, 12.
לְאִמֹּתָם
לאמתם יאמרו Thr. 2, 12.
אַמָּה

ז"כ מן אָם דומה לכל אֵם, ובניכו ל' עיר נכה קטן גדולה ומשלכת [מוטעטר־ שטאדט, סויפט־שטאדט], וכן מקנה הפתח, לומר משלת ושפיעת הקיים וכניעתה, כ' אם הסף, אצר עליה יונג זו על ידה יניב [גובלפעסטע], ובקנוס לפות הפתחים לפות פתיל, והוא כמו מקל ושכיע זו כניב, וכן בגזרת אַמָּה לכך סוכה. ג' שם לבניב הזוע, והוא הזוע התקתון [עלנע], ותוזקל למלה, והוגי אַמָּתִים והכניס אמות, ובגזרת אַמָּה כמו אם הבנות והכתרות, מקום לצר יקו יק, כמו לפת בית השלחן, לפת בית הסיס, לפתל דרקיע, וכן הרבה.

subst. f. (m. אָם) 1) metropolis, caput (מֶחֱגֵ חֲאַמָּה, frenum metropolis h. e. dominium capitis Palaestinorum); 2) postis (liminum). Al: τὸ ὑπόθυρον. Aram. אַסְּתָא; 3) mater brachii h. e. pars *brachii* et *mensu*rae a flexu s. curvatura brachii usque ad imam manum. De mensura cubitali apud Hebraeos cf. Kelim C. XVII. Misna 9. et 10. Shilthe ha-Giborim c. 72. Middot C, III. M. 2. Translate de poena peccati, cujus pro Dei justitia certa mensura est.

שלש מאות אמה ארך התבה Gn. 6, 15.
חמשים אמה רחבה Gn. 6, 15.
ושלשים אמה קומתה Gn. 6, 15.
ואל־אמה תכלנה מלמעלה Gn. 6, 16.
חמש עשרה אמה Gn. 7, 20.
קלעים חמשים אמה Ex. 27, 12.
מזרחה חמשים אמה Ex. 27, 13.
וחמש עשרה אמה Ex. 27, 14.
מסך עשרים אמה Ex. 27, 16.
אמה ארכו ואמה רחבו Ex. 37, 25.
מזרחה חמשים אמה Ex. 38, 13.
חמש־עשרה אמה אל־
הכתף Ex. 38, 14.
קלעים חמש עשרה אמה Ex. 38, 15.
ועשרים אמה ארך וקומה Ex. 38, 18.
אלף אמה סביב Num. 35, 4.
כאלפים אמה במדה Jos. 3, 4.
ששים־אמה ארכו 1 Reg. 6, 2.
ושלשים אמה קומתו 1 Reg. 6, 2.
עשרים אמה ארכו 1 Reg. 6, 3.
ויבן את־עשרים אמה 1 Reg. 6, 16.
עשרים אמה ארך 1 Reg. 6, 20.
ועשרים אמה רחב 1 Reg. 6, 20.
ועשרים אמה קומתו 1 Reg. 6, 20.
מאה אמה ארכו 1 Reg. 7, 2.
וחמשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 2.
ושלשים אמה קומתו 1 Reg. 7, 2.
חמשים אמה ארכו 1 Reg. 7, 6.
ושלשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 6.
שמנה עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
וחוט שתים־עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
אמה וחצי האמה 1 Reg. 7, 31. 32.
ארבע מאות אמה 2 Reg. 14, 13.
שמנה עשרה אמה 2 Reg. 25, 17.
עשרים אמה ארכו 2 Chr. 4, 1.
ועשרים אמה רחבו 2 Chr. 4, 1.
ארבע מאות אמה 2 Chr. 25, 23.
ואלף אמה בחומה Neh. 3, 13.
גבה חמשים אמה Esth. 5, 14. 7, 9.

שמנה עשרה אמה Jer. 52, 21.
וחוט שתים־עשרה אמה Jer. 52, 21.
Ez. 40, 12. אמה אחת ואמה־אחת
Ez. 40, 14. את־אילים ששים אמה
Ez. 40, 15. הפנימי חמשים אמה
Ez. 40, 19. מחוץ מאה אמה
Ez. 40, 21. חמשים אמה ארכו
Ez. 40, 23. משער אל־שער מאה אמה
Ez. 40, 25. חמשים אמה ארך
Ez. 40, 25. ורחב חמשו עשרים אמה
Ez. 40, 29. חמשים אמה ארך ורחב
Ez. 40, 30. ארך חמש ועשרים אמה
Ez. 40, 33. ארך חמשים אמה
ורחב חמש ועשרים
אמה Ez. 40, 33. 36.
Ez. 40, 42. ארך אמה אחת ואחצי
Ez. 40, 42. ורחב אמה אחת ואחצי
Ez. 40, 42. וגבה אמה אחת
Ez. 40, 47. ארך מאה אמה
Ez. 40, 47. ורחב מאה אמה
Ez. 40, 49. ארך האלם עשרים אמה
Ez. 40, 49. ורחב עשתי עשרה אמה
Ez. 41, 2. אמה ורחב עשרים אמה
Ez. 41, 4. ארכו עשרים אמה
Ez. 41, 4. ורחב עשרים אמה
Ez. 41, 10. רחב עשרים אמה
Ez. 41, 12. רחב שבעים אמה
Ez. 41, 12. וארכו תשעים אמה
Ez. 41, 13. ארך מאה אמה
Ez. 41, 13. וקירותיה ארך מאה אמה
Ez. 41, 14. וחגזרה לקדים מאה אמה
Ez. 41, 15. מפו ומפו מאה אמה
Ez. 42, 4. דרך אמה אחת
Ez. 42, 7. ארכו חמשים אמה
לחצר החיצונה חמשים
אמה Ez. 42, 8.
Ez. 42, 8. על־פני ההיכל מאה אמה
Ez. 43, 13. אמה אמה ומפח
Ez. 43, 14. ורחב אמה אחת
Ez. 43, 17. והחיק־לה אמה סביב
Ez. 45, 2. וחמשים אמה מגרש

וְאַמָּה

Ex. 25, 10. 37, 1. ואמה וחצי קמתו
Ex. 25, 10. 17. 37, 1. 6 ואמה וחצי רחבו
Ex. 25, 23. 37, 10. ואמה רחבו
Ex. 25, 23. 37, 10. ואמה וחצי קמתו
Ex. 26, 16. ואמה וחצי האמה
אמה ארכו ואמה
רחבו Ex. 30, 2. 37, 25.
Ez. 40, 12. אמה אחת ואמה־אחת
Ez. 43, 13. וחיק האמה ואמה

וְאַמָּה

Ex. 26, 16. 36, 21. ואמה וחצי האמה
2 Sam. 8, 1. את־מתג האמה
1 Reg. 7, 31. 32. אמה וחצי האמה
וראש המכונה חצי
האמה 1 Reg. 7, 35.
Ez. 43, 13. וחיק האמה ואמה
Ez. 43, 14. ארבע אמות ורחב האמה
Ez. 43, 17. חצי האמה והחיק־לה

וְהָאַמָּה

Ex. 26, 13. והאמה מזה והאמה מזה

בְּאַמָּה

Ex. 26, 2. 36, 9. שמנה ועשרים באמה
Ex. 26, 2. 8. 36, 9. ורחב ארבע באמה
Ex. 27, 9. מאה באמה ארך לפאה
Ex. 27, 18. מאה באמה
Ex. 36, 15. 26, 8. שלשים באמה
Ex. 38, 9. שש משזר מאה באמה
Ex. 38, 11. ולפאת צפון מאה באמה
Ex. 38, 12. קלעים חמשים באמה
Nu. 35, 5. פאת־קדמה אלפים באמה
Num. 35, 5. פאת־נגב אלפים באמה
Num. 35, 5. פאת־ים אלפים באמה
Num. 35, 5. פאת צפון אלפים באמה
1 Reg. 6, 3. עשר באמה רחבה
1 Reg. 6, 6. חמש באמה רחבה

1 Reg. 6, 6. והתיכנה שש באמה
1 Reg. 6, 6. והשלישית שבע באמה
ארבעים באמה היה
הבית 1 Reg. 6, 17.
ועשר באמה הכרוב
השני 1 Reg. 6, 25.
הכרוב האחד עשר
באמה 1 Reg. 6, 26.
1 Reg. 7, 23. עשר באמה משפתו
1 Reg. 7, 23. וחמש באמה קומתו
1 Reg. 7, 23. וקוה שלשים באמה
עשר באמה מקפים את־
הים 1 Reg. 7, 24.
1 Reg. 7, 27. ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה
רחבה 1 Reg. 7, 27.
1 Reg. 7, 27. ושלש באמה קומתה
1 Reg. 7, 31. ומעלה באמה
ארבע באמה הכיור
האחד 1 Reg. 7, 38.
1 Chr. 11, 23. איש מדה חמש באמה
2 Chr. 4, 2. עשר באמה משפתו
2 Chr. 4, 2. וחמש באמה קומתו
2 Chr. 4, 2. וקו שלשים באמה
עשר באמה מקיפים את־
הים 2 Chr. 4, 3.
Ez. 40, 5. שש־אמות באמה
Ez. 40, 21. ורחב חמשו ועשרים באמה
Ez. 47, 3. וימד אלף באמה
Zach. 5, 2. ארכה עשרים באמה
Zach. 5, 2. ורחבה עשר באמה

constr.: אַמַּת

Jer. 51, 13. אמת בצעך

constr.: בַּאַמַּת

Dt. 3, 11. רחבה באמת־איש

dual.: אַמָּתַיִם

Ex. 25, 10. 37, 1. אמתים וחצי ארכו
Ex. 25, 17. 37, 6. אמתים וחצי ארכה
Ex. 25, 23. 37, 10. אמתים ארכו

dual.: וְאַמָּתַיִם

Ex. 25, 23. 37, 10. אמתים ארכו
Ex. 30, 2. 37, 25. ואמתים קמתו

dual.: וּכְאַמָּתַיִם

Num. 11, 31. וכאמתים על־פני הארץ

pl.: אַמּוֹת

עשר אמות ארך
הקרש Ex. 26, 16. 37, 21.
Ex. 27, 1. חמש אמות ארך
Ex. 27, 1. וחמש אמות רחב
Ex. 27, 1. ושלש אמות קמתו
Ex. 27, 18. וקמה חמש אמות
Ex. 36, 15. וארבע אמות רחב
Ex. 38, 1. חמש אמות ארכו
Ex. 38, 1. וחמש־אמות רחבו
Ex. 38, 1. רבוע ושלש אמות קמתו
Ex. 38, 18. ברחב חמש אמות
Dt. 3, 11. תשע אמות ארכה
Dt. 3, 11. וארבע אמות רחבה
1 Sam. 17, 4. גבהו שש אמות וזרת
1 Reg. 6, 10. חמש אמות קומתו
1 Reg. 6, 23. עשר אמות קומתו
1 Reg. 6, 24. וחמש אמות כנף הכרוב
וחמש אמות כנף הכרוב
השנית 1 Reg. 6, 24.
1 Reg. 6, 24. עשר אמות מקצות
1 Reg. 7, 10. אבני עשר אמות
1 Reg. 7, 10. ואבני שמנה אמות
1 Reg. 7, 16. חמש אמות קימת הכתרת וחמש אמות קומת
הכתרת 1 Reg. 7, 16.
1 Reg. 7, 19. באולם ארבע אמות
2 Reg. 25, 17. הכתרת שלש אמה
2 Chr. 3, 3. הארך אמות במדה
2 Chr. 3, 3. הראשונה אמות ששים
2 Chr. 3, 3. ורחב אמות עשרים
2 Chr. 3, 4. רחב־הבית אמות עשרים
2 Chr. 3, 8. רחב־הבית אמות עשרים

Digitized by Google

2 Chr. 3, 8. ורחבו אמות עשרים
2 Chr. 3, 11. ארכם אמות עשרים
2 Chr. 3, 11. האחרת אמות חמש וכנף הכרוב האחד
2 Chr. 3, 12. אמות חמש והכנף האחרת אמות
2 Chr. 3, 12. חמש
2 Chr. 3, 13. פרשים אמות עשרים
2 Chr. 3, 15. אמות שלשים וחמש
2 Chr. 3, 15. על־ראשו אמות חמש
2 Chr. 4, 1. ועשר אמות קומתו
2 Chr. 6, 13. חמש אמות ארכו
2 Chr. 6, 13. וחמש אמות רחבו
Jes. 6, 4. אמות הספים
Jer. 52, 22. האחת חמש אמות
Ez. 40, 5. שש־אמות באמה
Ez. 40, 7. ובין התאים חמש אמות
Ez. 40, 9. אלם השער שמנה אמות
Ez. 40, 9. ואילו שתים אמות
Ez. 40, 11. פתח־השער עשר אמות
Ez. 40, 11. שלש עשרה אמות
Ez. 40, 12. והתא שש־אמות מפה
Ez. 40, 12. ושש אמות מפו
Ez. 40, 13. 29. עשרים וחמש אמות
Ez. 40, 27. דרך הדרום מאה אמות
Ez. 40. 30. ורחב חמש אמות
Ez. 40, 48. חמש אמות מפה
Ez. 40, 48. וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות
Ez. 40. 48. מפו
Ez. 40, 48. ושלש אמות מפו
Ez. 41, 1. שש־אמות רחב מפו
Ez. 41, 1. ושש־אמות רחב־מפה
Ez. 41, 2. ורחב הפתח עשר אמות
Ez. 41, 2. הפתח חמש אמות מפו
Ez. 41, 2. וחמש אמות מפו
Ez. 41, 3. וימד אל־הפתח שתים אמות
Ez. 41, 3. וחפתח שש אמות
Ez. 41, 3. ורחב הפתח שבע אמות
Ez. 41, 5. קיר־הבית שש אמות
Ez. 41, 5. ורחב הצלע ארבע אמות
Ez. 41, 8. שש אמות אצילה
Ez. 41, 9. אל־החוץ חמש אמות
Ez. 41, 11. חמש אמות סביב
Ez. 41, 11. חמש־אמות רחב סביב סביב
Ez. 41, 12. שלש אמות גבה
Ez. 41, 22. ואורכו שתים אמות ארך אמות המאה פתח הצפון
Ez. 42, 2. חמשים אמות
Ez. 42, 2. ורוחב חמשים אמות
Ez. 42, 4. מחלך עשר אמות רחב
Ez. 42, 16. חמש־אמות קנים
Ez. 42, 16. שתים אמות
Ez. 43, 14. ארבע אמות ורחב האמה
Ez. 43, 15. והאר אל ארבע אמות

וַאֲמֹות *pl.:*

2 Chr. 6, 13. ואמות שלש קומתו

בָּאַמּוֹת

Ez. 43, 13. באמות אמה אמה וטפח

לָאַמּוֹת

2 Chr. 3, 11. ככנף האחד לאמות חמש

אָמָה

פעל זכ״י כמו אֵם לשון קנור, ע׳ אֵם.
verb. denom. ab אֵם, אֵם: *jungere*, v. אֵם.

אָמָה

ג״כ סיומן ילדה ונערה, ס״ייכת לשפחה ולנית לא [שפחה], וכי שפחה גם סרוך עם משפחה, לומר השמופחה ולוף עם סיושפחה. ען־לשה סוף כמו ענד. שרשה אֵמַד. נתיבות אָמָא, אַמְדוּ כמו לשה.

sbst. f. (pr. familiae *addita*): ancilla, serva, famula, tum hebraea tum extranea, etiam nomen, quo unaquaeque mulier ad obedientiam significandam coram superiori se nominare solet (cf. *δούλη* Luc. 1, 38.) Alex: *δούλη, θεράπαινα, οἰκέτις, παιδίσκη, ἄβρα.*

Ex. 21, 32. יגח השור או אמה

וְאָמָה

Lev. 25, 44. מהם תקנו עבד ואמה

הָאָמָה

Gn. 21, 10. גרש האמה הזאת
Gn. 21, 10. בן־האמה הזאת
Gn. 21, 13. את־בן־האמה לגוי אשימנו

לָאָמָה

Ex. 21, 7. איש את־בתו לאמה

cum. suff.: אֲמָתִי

Gn. 30, 3. הנה אמתי בלהה

וְאָמָתִי

Job. 31, 13. משפט עבדי ואמתי

cum suff.: *p.* חָךְ אֲמָתְךָ

Gn. 21, 12. ועל־אמתך
Ex. 23, 12. וינפש בן־אמתך
Ruth 3, 9. אנכי רות אמתך
Ruth 3, 9. ופרשת כנפיך על־אמתך
1 Sam. 1, 11. אם־ראה תראה בעני אמתך
1 S. 1, 11. ולא־תשכח את־אמתך
1 Sam. 1, 16. אל־תתן את־אמתך
1 S. 25, 24. ותדבר־נא אמתך באזנך
1 S. 25, 24. ושמע את דברי אמתך
1 S. 25, 25. ואני אמתך לא־ראיתי
1 Sam. 25, 28. שא נא לפשע אמתך
1 Sam. 25, 31. וזכרת את־אמתך
1 Sam. 25, 41. חנה אמתך לשפחה
2 Sam. 20, 17. שמע דברי אמתך
Ps. 86, 16. והושיעה לבן־אמתך
Ps. 116, 16. אני עבדך בן־אמתך

cum suff.: *p.* חָךְ וַאֲמָתְךָ

Ex. 20, 10. עבדך ואמתך ובהמתך ועבדך ואמתך אשר
Lev. 25, 44. יחיו־לך
Dt. 5, 14. ועבדך ואמתך
Dt. 5, 14. עבדך ואמתך כמוך
Dt. 12, 18. 16, 11 ועבדך ואמתך והלוי
Dt. 16, 14. ובנך ובתך ועבדך ואמתך
1 Reg. 3, 20. ואמתך ישנה

לַאֲמָתְךָ, לַאֲמָתֶךָ

Dt. 15, 17. ואף לאמתך תעשה־כן
1 Sam. 1, 11. ונתתה לאמתך
1 Reg. 1, 13. נשבעת לאמתך
1 Rg. 1, 17 נשבעת ביי אלהיך לאמתך

p.

Lev. 25, 6. לך ולעבדך ולאמתך וגם לחם ויין ישׂ־לי
Jud. 19, 19. ולאמתך

אֲמָתוֹ

Ex. 21, 20. או את־אמתו בשבט
Ex. 21, 26. את־עין אמתו ושחתה
Ex. 21, 27. ואם־שן עבד או־שן אמתו
Jud. 9, 18. את־אבימלך בן־אמתו
2 Sam. 14, 15. יעשה חמלך את־דבר אמתו
2 Sam. 14, 16. להציל את־אמתו מכף
2 Sam. 14, 16. האיש

וַאֲמָתוֹ

Ex. 20, 17. ועבדו ואמתו ושורו
Dt. 5, 18. עבדו ואמתו שורו וחמרו

אֲמָתָהּ

Ex. 2, 5. ותשלח את־אמתה

pl.: הָאֲמָתוֹת

Gn. 31, 33. ובאהל שתי האמהות
2 S. 6, 22. ועם־האמהות אשר אמרת

constr. pl.: אַמְהוֹת

2 Sam. 6, 20. לעיני אמהות עבדיך

pl. c. s.: וַאַמְהָתַי

Job. 19, 15. גרי ביתי ואמהתי

וַאַמְהֹתֵיכֶם

Dt. 12, 12. ועבדיכם ואמהתיכם

וַאַמְהֹתֶיהָ

Gn. 20, 17. ואת־אשתו ואמהתיו

וַאַמְהֹתֶיהָ

Nah. 2, 8. ואמהתיה מנהגות

וַאַמְהֹתֵיהֶם

Esr. 2, 65. עבדיהם ואמהתיהם
Neh. 7, 67. עבדיהם ואמהתיהם

אָמַל

פעל עתיקי ויחוסי, וזכרון על כרחך עם כל פעלי כגל לכל שכל לפל וכדומה. פתרונו נקל נמיקה וקמיעה נפילת יקר וקלקול כוח, והוצאל על ויבש ודיבש מבש ומיקק הכוח ועצמיות הלב [וועלקען, פֿערצאַכטען], ולפ נאלץ ממנו כף כימוי פעול אֲמֻלָּה אלב, וכפיל הזכר [נענין פעולי] אֲמֻלָל. הלקיון הוזקל גם על יבישת וקרירת הלמיות וקרירת הפעם נפשי. ולפר ען הזכר נרקה גב נפעלים דָּמַל, דָּמֵל, שָׁמֵל, עָמֵל, לפר נכונן קונכה ויוסף נימיון רקבי, לם לותיות הפעמיס לפ קפצה: אָ, יָ, יָ.

verb. obsoletum, cujus nonnisi part. pass. (אֲמֻלָּה Qal) nobis in scripturis superest: *flaccescere, demissum esse, languescere,* (vic. אָדַל, אָבַל) desiderio libidineque. Redupl. אֻמְלַל pass., in poëtico sermone usit., tum de *herbis* marcescentibus, tum de *humano* moerore ac tristitia. Ejusdem radicis c. דָּמַל, שָׁמַל, קָמַל, cf. *ἀμαλ-ός.*

part. pass.: אֲמֻלָּה

Ez. 16, 30. מה אמלה לבחך

Pu - al: אֻמְלַל *3 perf.:*

Ps. 6, 3. חמני יי כי אמלל אני
Joel 1, 10. אמלל יצחר
Nah 1, 4. אמלל בשן וכרמל

3 imperf.: *p.* אֻמְלַל

Jes. 16, 8. שדמות חשבון אמלל
Nah. 1, 4. ופרח לבנון אמלל

וְאֻמְלַל

Hos. 4, 3. ואמלל כל־יושב בה

3 prf. f.: אֻמְלְלָה

Jes, 24, 4. אמללה נבלה תבל
Jes. 24, 7. אמללה־גפן
Jes. 33, 9. אבל אמללה ארץ
Jer. 15, 9. אמללה ילדת השבעה

p. אֻמְלָלָה

1 Sam. 2, 5. ורבת בנים אמללה
Joel 1, 12. ותאנה אמללה

3 perf. pl. אֻמְלְלוּ

Jes. 24, 4. אמללו מרום עם־הארץ
Jer. 14, 2. ושעריה אמללו

p. אֻמְלָלוּ

Jes. 19, 8. על־פני־מים אמללו
Thr. 2, 8. חיל וחומה יחדו אמללו

אֻמְלָל

ג״ז, וכניס אֻמְלָלִים, וכוף כפיל פשרש ען אֻמְלָל, וכי נשקל סניי פשפעל שוקל. פתרונו כמו אֻמְדַל [שוקל, נחשפענוועלקענכ], לומר נפוך וקפוץ עפוף וכפך עלוף ולקוב.

adj. (ab אֻמַל intr.): *languidus, debilis,* miser, pr. *demissus.*

pl.: הָאֻמְלָלִים

Neh. 4, 2. היהודים האמללים

אָמָה

v. s. r. אָמַם

אָמַם

פעל לקני עתיקי ויחוסי, וסוף יסודם לגמות ופעלים כניס נגוויסס. מכוונו יסודי קנוב ולקיוד [פֿערקיינען], וכן כנוני נפתי מערב, וכלף עם עָמַם וכמלף לל״ק כהזכר לְעֻמִּים. וזייך לוס אָם, אָמָה, אֻמָּה [ע׳ לעיל], אֹם, אֻמָּה, אֻמִּים [עם עלם פרטי], ונגזרת אֻמּוּם לומר מקנרת ומזלנ.

vel אֻם, *verb. inus.: conjungere, addere,* c. אָמָה, עַם, unde vrb. secundarium לָאַם (cf. sanskr. *sam,* pers. *hem,* gr. *ἅμα, ὁμός;* etc.). Unde אֻם (in n. p. עַם) ea, quae gentes posterorum in se *jungit* ac continet; אֹם *gens* h. e. societas conjunctioque hominum; אָמָה *ancilla* (cf. שִׁפְחָה a שָׁפָה *addere*) h. e. familiae addita; אֻמָּה (talmudice), conjunctio, conclusio, *observatio, oppessulatio.*

אֹם

ג״כ כמו אָמָה, ופעמים מכניס אֻמִּים.
sbst. m. idem quod אָמָה.

pl.: הָאֻמִּים

Ps. 117, 1. שבחוהו כל־האמים

אֻמָּה

ג״כ מסיקיל וכלי אֹם, ומכוונו כמו עַם. מכניס אֻמּוֹת.
sbst. f. gens, natio, pr. societas hominum (ab אֹם masc. nom. deriv.). Cf. אֻמָּם; arab. *Imâm,* sacrorum aut gentis caput.

pl.: אֻמּוֹת

Num. 25, 25. ראש אמות בית־אב

pl. c. suff.: לְאֻמֹּתָם

Gn. 25, 16. עשר נשיאים לאמתם

אֻמָּה

נקרני כמו קופס נעלני.
aram. idem ac hebr. pl. def. אֻמַּיָּא.

Dan. 3, 29. די כל־עם אמה ולשן

definit. pl.: אֻמַּיָּא

אמרין עממיא אמיא
Dan. 3, 4. ולשניא
Dan. 3, 7. כל־עממיא אמיא ולשניא
5. 19.
לכל־עממיא אמיא
Dan. 3, 31. ולשניא
Dan. 7, 14. וכל עמיא אמיא ולשניא
Esr. 4, 10. ושאר אמיא

אָמַן

פעל עתיקי ומכוונו לקני ע׳, כניכה וגניכס קוקס ופמיכס [פֿעסט ווין], וסוכן על סיכדס וכניכס של יסוד וכנין, לו על סמיכס ונמיכס והסענכ, והוצאל לק״כ על הכלכול ועמיקס ופמיכס [פֿוכטערס־לעמען], כמו נקומן ולומכן. כ׳ הזאלס על הלמת והנדקה, על קיקן ועוו הנעקון וכדומס [נופֿעל־לאַסטיג ווין], ונכר שכיפו אָדַם, וכן נעכני מון ולמן, ונפרקי (*man*-den) (*man*-ere) ומזדו (*man*) ויוכי וכומי (*mén-ere,* מֵן). סנפעל יוכן כפי הסעיך וסמוניך, לו מצניכת סעקום ונכוון, לו מקיוס דנר ולמקו, לו מענר תמידי לק כווני, לו מענין הכלכול

אָמַן

pl.: הָאֲמֻלִּים

Neh. 4, 2. היהודים האמללים

אָמָה

v. s. r. אָמַם

אָמַם

פעל לקני עתיקי ויחוסי, וסוף יסודם לגמות ופעלים כניס נגוויסס. מכוונו יסודי קנוב ולקיוד [פֿערקיינען], וכן כנוני נפתי מערב, וכלף עם עָמַם וכמלף לל״ק כהזכר לְעֻמִּים. וזייך לוס אָם, אָמָה, אֻמָּה [ע׳ לעיל], אֹם, אֻמָּה, אֻמִּים [עם עלם פרטי], ונגזרת אֻמּוּם לומר מקנרת ומזלנ.

vel אֻם, *verb. inus.: conjungere, addere,* c. אָמָה, עַם, unde vrb. secundarium לָאַם (cf. sanskr. *sam,* pers. *hem,* gr. *ἅμα, ὁμός;* etc.). Unde אֻם (in n. p. עַם) ea, quae gentes posterorum in se *jungit* ac continet; אֹם *gens* h. e. societas conjunctioque hominum; אָמָה *ancilla* (cf. שִׁפְחָה a שָׁפָה *addere*) h. e. familiae addita; אֻמָּה (talmudice), conjunctio, conclusio, *observatio, oppessulatio.*

אֹם

ג״כ כמו אָמָה, ופעמים מכניס אֻמִּים.
sbst. m. idem quod אָמָה.

pl.: הָאֻמִּים

Ps. 117, 1. שבחוהו כל־האמים

אֻמָּה

ג״כ מסיקיל וכלי אֹם, ומכוונו כמו עַם. מכניס אֻמּוֹת.
sbst. f. gens, natio, pr. societas hominum (ab אֹם masc. nom. deriv.). Cf. אֻמָּם; arab. *Imâm,* sacrorum aut gentis caput.

pl.: אֻמּוֹת

Num. 25, 25. ראש אמות בית־אב

pl. c. suff.: לְאֻמֹּתָם

Gn. 25, 16. עשר נשיאים לאמתם

אֻמָּה

נקרני כמו קופס נעלני.
aram. idem ac hebr. pl. def. אֻמַּיָּא.

Dan. 3, 29. די כל־עם אמה ולשן

definit. pl.: אֻמַּיָּא

אמרין עממיא אמיא
Dan. 3, 4. ולשניא
Dan. 3, 7. כל־עממיא אמיא ולשניא
5. 19.
לכל־עממיא אמיא
Dan. 3, 31. ולשניא
Dan. 7, 14. וכל עמיא אמיא ולשניא
Esr. 4, 10. ושאר אמיא

אָמַן

פעל עתיקי ומכוונו לקני ע׳, כניכה וגניכס קוקס ופמיכס [פֿעסט ווין], וסוכן על סיכדס וכניכס של יסוד וכנין, לו על סמיכס ונמיכס והסענכ, והוצאל לק״כ על הכלכול ועמיקס ופמיכס [פֿוכטערס־לעמען], כמו נקומן ולומכן. כ׳ הזאלס על הלמת והנדקה, על קיקן ועוו הנעקון וכדומס [נופֿעל־לאַסטיג ווין], ונכר שכיפו אָדַם, וכן נעכני מון ולמן, ונפרקי (*man*-den) (*man*-ere) ומזדו (*man*) ויוכי וכומי (*mén-ere,* מֵן). סנפעל יוכן כפי הסעיך וסמוניך, לו מצניכת סעקום ונכוון, לו מקיוס דנר ולמקו, לו מענר תמידי לק כווני, לו מענין הכלכול

Digitized by Google

v. intr., firmum, fixum, fundatum esse, sanscr. *man*, pers. *mân*-den, gr. *μέν-ειν*, lat. *man*-ere, trans. firmare, h. e. vel: jacere rei alicujus fundamenta, vel: sustentare, nutrire, educare, vel: promissis stare, unde אֱמוּן, fidelis, *πιστός*. *Ni.* firmum, stabilem, perpetuum esse, de loco tuto ac munito, de sobole seu progenie perpetua, de morbo diuturno, de aquis perennibus et similiter; ali, educari, de infante; fidum, veracem esse, de Deo vel hominibus, qui spectatae sunt fidei. *Hi.* firmiter tenere rem aliquam (בְּ) vel, inhibito gressu, subsistere (Job. 39, 24.), deinde: niti aliqua re, *fidem habere, credere*, de fide utpote *ἐλπιζομένων ὑποστάσει*. LXX. *αἴρειν, τιθηνεῖν, ἀγωγή*; *Ni. πίστιν ἔχειν, πιστοῦν, συνιέναι*; part. *πιστός, ἀξιόπιστος, θαυμαστός*; *Hi. πιστεύειν, καταπιστεύειν, πείθεσθαι, θέλειν*

part.: אָמֵן

Esth. 2, 7. ויהי אמן את־הדסה

part.: הָאֹמֵן

Num. 11, 12. כאשר ישא האמן

part. pl.: הָאֹמְנִים

2 Reg. 10, 1. ואל־האמנים אחאב

part. pl.: וְהָאֹמְנִים

2Rg.10,5 והאמנים אל־יהוא לאמר

p. pl. c. s.: אֹמְנֶיךָ

Jes. 49, 23. והיו מלכים אמניך

part. fem.: לְאֹמֶנֶת

Ruth 4, 16. ותהי־לו לאמנת

p. f. c. s.: אֹמַנְתּוֹ

2 Sam. 4, 4. ותשאהו אמנתו ותנס

p. p. pl.: הָאֲמֻנִים

Thr. 4, 5. האמנים עלי תולע

Nif·al: נֶאֱמַן

3 *perf.:* וְנֶאֱמַן

2 S. 7, 16. ונאמן ביתך וממלכתך

3*perf.fem.:* נֶאֱמָנָה

Ps. 78, 8. ולא־נאמנה את־אל

3 *prf. pl.:* נֶאֶמְנוּ *p.* נֶאֱמָנִים

Ps. 78, 37. ולא נאמנו בבריתו

Ps. 93, 5. עדתיך נאמנו מאד

Jer.15,18. כמו אכזב מים לא נאמנו

prt.mase.: נֶאֱמָן *sg.*

Num. 12, 7. בכל־ביתי נאמן הוא

1 Sam. 2, 35. והקמתי לי כהן נאמן

1 Sam. 2, 35. ובניתי לו בית נאמן

1 S. 3, 20. כי־נאמן שמואל לנביא

1 Sam. 22, 14. כדוד נאמן

1 Sam. 25, 28. לאדני בית נאמן

1 Reg. 11, 38. ובניתי לך בית־נאמן

Neh. 9, 8. ומצאת את־לבבו נאמן

Ps. 89, 37. ועד בשחק נאמן

Prv. 25, 13. ציר נאמן לשלחיו

Jes. 22, 23. 22, 25. במקום נאמן

Jes. 49, 7. למען ה׳ אשר נאמן

Hos. 12, 1. ועם־קדשים נאמן

part.: וְנֶאֱמָן

Jer. 42, 5. לעד אמת ונאמן

p. constr.: נֶאֱמָן

Prv. 11, 13. ונאמן־רוח מכסה דבר

part. abs.: הַנֶּאֱמָן

Dt. 7, 9. האל הנאמן שמר הברית

part. fem.: נֶאֱמָנָה *sg.*

Ps. 19, 8. עדות ה׳ נאמנה

Jes. 1, 21. 26. קריה נאמנה

Hos. 5, 9. הודעתי נאמנה

p. fem.: נֶאֱמֶנֶת

Ps. 89, 29. וברריתי נאמנת לו

part. pl.: נֶאֱמָנִים

Neh. 13, 13. כי נאמנים נחשבו

Ps. 111, 7. נאמנים כל־פקודיו

Prv. 27, 6. נאמנים פצעי אוהב

Jes. 8, 2. עדים נאמנים

Jes. 33, 16. מימיו נאמנים

part. pl.: וְנֶאֱמָנִים

Dt. 28, 59. וחלים רעים ונאמנים

part. pl.: הַנֶּאֱמָנִים

Jes. 55, 3. חסדי דוד הנאמנים

part. pl.: לְנֶאֱמָנִים

Job. 12, 20. *מסיר שפה לנאמנים

p. pl. cstr.: בְּנֶאֱמָנֵי

Ps. 101, 6. עיני בנאמני־ארץ

pl. fem.: וְנֶאֱמָנוֹת

Dt. 28, 59. מכות גדלת ונאמנות

3 *imperf.:* יֵאָמֵן כ״ק יֵאָמֵן

1 Reg. 8, 26. יאמן נא דבריך

1 Chr. 17, 23. יאמן עד־עולם

2 Chr. 1, 9. 6, 17. יאמן דברך

3 *imperf.:* וַיֵּאָמֶן

1 Chr. 17, 24. ויאמן ויגדל שמך

2 *impf. pl.:* תֵּאָמְנוּ

Jes. 7, 9. כי לא תאמנו

2 *pl. fem.:* תֵּאָמַנָּה *p.*

Jes. 60, 4. על־צד תאמנה

2 *impf. pl.:* וְתֵאָמְנוּ

2 Chr. 20, 20. ביי אלהיכם ותאמנו

3 *impf. pl.:* וַיַּאֲמִנוּ

Gn. 42, 20. ויאמנו דבריכם

Hif·il: הֶאֱמִין 3 *perf.*

Gn. 45, 26. כי לא־האמין להם

Jud. 11, 20. ולא־האמין סיחון

Jes. 53, 1. מי האמין לשמעתנו

Jer.40,14. ולא־האמין להם גדליהו

3 *perf.:* וְהֶאֱמִין

Gn. 15, 6. והאמן ביי

1 *perf.:* *p.* הֶאֱמַנְתִּי

1 Reg. 10, 7. ולא־האמנתי לדבריהם

2 Chr. 9, 6. ולא־האמנתי לדבריהם

Ps. 27, 13. לולא האמנתי לראות

Ps. 116, 10. האמנתי כי אדבר

Ps. 119, 66. כי במצותיך האמנתי

3 *perf. pl.:* הֶאֱמִינוּ

2 Reg. 17,14. אשר לא האמינו ביי

Ps. 78, 22. כי לא האמינו באלהים

Ps. 78, 32. ולא האמינו בנפלאותיו

Ps. 106, 24. לא־האמינו לדברו

Thr. 4, 12. לא האמינו מלכי־ארץ

3 *perf. pl.:* וְהֶאֱמִינוּ

Ex. 4, 8. והאמינו לקל האת

2 *perf.pl.:* הֶאֱמַנְתֶּם

Num. 20, 12. יען לא־האמנתם בי

Dt. 9, 23. ולא האמנתם לו

part.: הַמַּאֲמִין

Jes. 28, 16. המאמין לא יחיש

part. pl.: מַאֲמִנִים

Dt. 1, 32. איננכם מאמינם

impt. pl.: הַאֲמִינוּ

2 Chr. 20, 20. האמינו ביי אלהיכם

2 Chr. 20, 20. האמינו בנביאיו

1 *imperf.:* אַאֲמִין

Job. 9, 16. לא אאמין כי־יאזין קולי

2 *imperf.:* תַּאֲמִין

Dt. 28, 66. ולא תאמין בחייך

2 *impf.ap.:* *s. M.* תְּאֻמַן

Prv. 26, 24. אל־תאמן־בו

Jer. 12, 6. אל־תאמן בם

2 *impf.c.hint.:* הַתֵּאָמֵן

Job. 39, 12. התאמין בו כי־ישוב

3 *imperf.:* יֵאָמֵן

Job. 4, 18. 15, 15. לא יאמין

Job.15,22 לא־יאמין שוב מני־חשך

Job. 24, 22. 39, 24. ולא־יאמין

Prv. 14, 15. פתי יאמין לכל־דבר

3 *imperf. ap.:* יֵאָמֵן

Job. 15, 31. אל יאמן בשוא נתעה

3 *imperf. ap.:* וַיֵּאָמֵן

Ex. 4, 31. ויאמן העם

1 Sam. 27, 12. ויאמן אכיש בדוד

2 *impf. pl.:* תַּאֲמִינוּ

2 Chr. 32, 15. ואל־תאמינו לו

Jes. 7, 9. אם לא תאמינו

Jes.30,21. כי תאמינו וכי תשמאילו

Mich. 7, 5. אל־תאמינו ברע

Hab. 1, 5. לא תאמינו כי־יספר

2 *impf. pl.:* וְתַאֲמִינוּ

Jes.43,10. למען תדעו ותאמינו לי

3 *impf. pl.:* יַאֲמִינוּ

Ex. 4, 1. ויאמר והן לא־יאמינו לי

Ex.4,5. למען יאמינו כי־נראה אליך

Ex. 4, 8. 9. והיה אם־לא יאמינו

Ex. 19, 9. וגם־בך יאמינו לעולם

Nu. 14, 11. ועד־אנה לא־יאמינו בי

Job.29,24. אשחק אליהם לא יאמינו

3 *impf. pl.:* וַיַּאֲמִינוּ

Ex.14,31. ויאמינו ביי ובמשה עבדו

Ps. 106, 12. ויאמינו בדבריו

Jon. 3, 5. ויאמינו אנשי נינוה

אֶמֶן

ג״ז מופזטי, תמור אֱמֶת [וכן קוב, לעון וכדומה], והכיס אֲמָתִים והסמך אֲמוּנִי, והוסף כפתרונו לקצי ניכוני, לומר מקוה ומקוים מסומך וכתן [נעצמים-טינע, נעצטיגן], וכסיס למופזטי כדף עם לדק ומתק, או לקבוני וכדומה.

n. m. abstr. (pro. אֶמֶן, ad s. f. אֲמוּנִי, אֱמוּנֵי, c. אֱמוּנֵי), primum vi *participiali*, firmatus, firmus, deinde abstr. fides, veracitas, fidelitas; pl. *collect.*, vi eadem. LXX. *πιστός, πίστις*; pl. *στήριγμα, ἀλήθεια, σοφός*.

Dt. 32, 20. בנים לא־אמן בם

pl.: אֱמֻנִים, אֱמוּנִים

Ps. 12, 2. כי־פסו אמונים

Ps. 31, 24. אמונים נצר ה׳

Prv. 13, 17. וציר אמונים מרפא

Prv. 14, 5. עד אמונים לא יכזב

Prv.20,6. ואיש אמונים מי ימצא

Jes. 26, 2. גוי־צדיק שמר אמנים

pl. constr.: אֱמוּנֵי

2 Sam. 20,19. שלמי אמוני ישראל

אֹמֶן

סם זכר, ופקדונו קמץ והכנון ויניב [טרייע], וכנגדו כן אֱמֶת, כמו מקוסר קמכה, קטן קמכה, וכדומה.

n. m., firmitas, veracitas, certitudo, gem. אֱמֶת, veluti קָטֹן אֱמֶת, *ὀλιγόπιστος*; מָחְשַׁר אֱמֶת, *ἄπιστος*. LXX. *γένοιτο* (אֱמֵן).

Jes. 25, 1. אמונה אמן

אֲמָנָה

ג״כ, ולא נמצא כ״ק נכנוי, ופקדונו מנמת ויקיק עמוד ונכניב [ויילע, פפיילעד, פפאסטע]. ולפי הכלקס הוא ניכוני נקנס של קל מצרע קמן, מעניכו יסילס ותמיכה, ונגדו הוספל כמו עמוד על דף וסדר ומסדרון וזוזה, כמו כוקנין מקס מכל קומן וקומן [מכל זוזה וזוזה], וכדומה סינה.

n. f. pluralet. (*fem. prt. Qal* de re *sustentante* et *suffulciente*), postis, columna. LXX. *στηρίζειν*.

pl.: הָאֲמֻנוֹת

2Rg.18,16. ואת־האמנות אשר צפה

אֲמוּנָה

ג״כ מהוכרי אֱמֶן, וסדכיס אֲמוּנִית, והוסף כמו אֱמֶת. פתרונו לקיקת דבר וקיומו, או ענין קוק וזנוב וכדומה, כלקר נכלס מהצרע.

n. f. (a *m.* אֱמֶן, pl. אֲמוּנוֹת), sicut אֱמֶת, firmitas, certitudo, fidelitas, fides. LXX. *ἀλήθεια, ἀληθινός; πίστις, πιστός, ἀξιόπιστος; στηρίζειν; πλοῦτος.*

Ex. 17, 12. ויהי ידיו אמונה

Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול

Ps. 37, 3. ורעה אמונה

Ps. 119, 30. דרך אמונה בחרתי

Ps. 119, 86. כל־מצותיך אמונה

Prv. 12, 17. יפיח אמונה יגיד צדק

Prv. 12, 22. ועשי אמונה רצונו

Jes. 25, 1. עצות מרחק אמונה

Jer. 5, 1. מבקש אמונה

וַאֲמוּנָה

Ps. 119, 75. ואמונה עניתני

Ps. 119, 138. ואמונה מאד

הָאֱמוּנָה

Jer. 7, 28. אבדה האמונה

וְהָאֱמוּנָה

Jes. 11, 5. והאמונה אזור חלציו

בֶּאֱמוּנָה, בֶּאֱמֶנָה

2Rg.12,16.22,7. כי באמנה הם עשים

1 Chr. 9, 26. כי באמונה המה

1 Chr. 9, 31. באמונה על מעשה

2 Chr. 19, 9. באמונה ובלבב שלם

2 Chr. 31, 12. ותקדשים באמונה

2 Chr. 31, 15. בערי הכהנים באמונה

2Chr.34,12 והאנשים עשים באמונה

Ps. 33, 4. וכל־מעשהו באמונה

Jes. 59, 4. ואין נשפט באמונה

Hos. 2, 22. וארשתיך לי באמונה

לֶאֱמוּנָה

Jer. 5, 3. הי עיניך הלוא לאמונה

Jer. 9, 2. שקר ולא לאמונה

constr.: אֱמוּנַת

Jes. 33, 6. והיה אמונה עתיך

cum suff.: וֶאֱמוּנָתִי

Ps. 89, 25. ואמונתי וחסדי עמו

cum suff.: בֶּאֱמוּנָתִי

Ps. 89, 34. ולא אשקר באמונתי

cum suff.: אֱמוּנָתְךָ *p.* בֶּאֱמוּנָתֶךָ

Ps. 36, 6. אמונתך עד־שחקים

Ps. 40, 11. בתוך לבי אמונתך

Ps. 88, 12. אמונתך באבדון

Ps. 89, 2. אודיע אמונתך בפי

Ps. 89, 3. שמים תכן אמונתך בהם

Ps. 89, 6. אמונתך בקהל קדשים

Ps. 119, 90. לדר ודר אמונתך

Thr. 3, 23. רבה אמונתך

cum suff.: וֶאֱמוּנָתְךָ

Ps. 89, 9. ואמונתך סביבותיך

Ps. 92, 3. ואמונתך בלילות

cum suff.: בֶּאֱמוּנָתֶךָ *p.*

Ps. 89, 50. נשבעת לדוד באמונתך

cum suff.: בֶּאֱמֶנָתֶךָ

Ps. 143, 1. באמנתך ענני בצדקתך

cum suff.: אֱמוּנָתוֹ, אֱמֶנָתוֹ

1 S. 26, 23. את־צדקתו ואת־אמנתו

Ps. 100, 5. ועד־דר ודר אמונתו

cum suff.: וֶאֱמוּנָתוֹ

Ps. 98, 3. זכר חסדו ואמונתו

cum suff.: בֶּאֱמוּנָתוֹ

Ps. 96, 13. ועמים באמונתו

Hab. 2, 4. וצדיק באמונתו יחיה

cum suff.: בֶּאֱמוּנָתָם

1 Chr. 9, 22. הראה באמונתם

Digitized by Google

כי באמונתם יתקדשו 2 Chr. 31, 18.
pl.: אֱמוּנוֹת
איש אמונות רב־ברכות Prv. 28, 20.
אֲמָנָה
ע"כ כמו אמונה ואימון, שלא נמצא כך בכל המקראות, כי תדיר הוא בקריאי ובנחמיה. פתכונו המוקבן והמיועד כמו שכר וכדית [נעשה־מיועדים, פּעפּעדעם], ושכנו אמן, לשון קיום ואמון. ונגזרת אמנה כמו אמונה, הן נמצא ומתן נמצא ומשכר, כמו קיום וזכירה, ד"מ מוכר קנין לקנהו בשמכה, לקנהו כורתים שמנה וכותבים, בהרשפה עם אמונה, כמו שקוסר לשכה, שקעני לשכה.
sbst. f. ad aramaicam similitudinem, pr. *firmitas*, *securitas*, unde: ea, quae confirmata, constituta decretaque sunt, e. c. *foedus firmum*, *constitutio firma*, *merces constituta*.
הלא טוב אבטה 2 Reg. 5, 12.
אנחנו כרתים אמנה Neh. 10, 1.
מראש אמנה Cant. 4, 8. n. p.
וַאֲמָנָה
ואמנה על־המשוררים Neh. 11, 23.
אֲמָנָה
ע"כ שהוכרי אָמַן, ועכינו כלכול וספוק ותכנית [פּאַלעגע, ארלייגונג], ומכוון הוה כנר פתכונו בקביק השרש. כ' שלש השעם כמו אֲמָנָם, לומר בשם בקושטא, ושולי הוא שקופא שמנו.
1) *sbst. f.* ab אָמַן desc.: *educatio*, *tutela*, cf. arabice *mân: curavit*, *sustentavit*; אֹמֵן *nutritor*; אֹמֶנֶת *nutrix* etc. 2) *adv.* = אָמְנָם.
וגם־אמנה אחתי Gn. 20, 12. *adv.*
אמנה אנכי חטאתי Jos. 7, 20. *adv.*
בֶּאֱמָנָה
הירתה באמנה ארור Esth. 2, 20.
אֱמָנָם, אָמְנָם
שלש השעם ויעודי, כמו נשבע [וועהר־לין, נעווינסן], והיה נויר' אָמֵן, נקביע פעולי של ע', כמו שֵׁגָם מן שָׁגַג, רֵיקָם מן רֵיק, יוֹמָם מן יוֹם וכדומה. והסופי כוח הוא נשמע יקם הפעול נכל לשונות מעבר, ויקם הפעול נהיה לשלש השעם.
adv.: vere, *certo*, *profecto* (ab אָמֵן desc.), cum terminatione âm, forma *accusativa antiqua*.
Cf. רֵיקָם.
אָמְנָם
האף אמנם אלד Gn. 18, 13.
אָכֵן
כי אמנם כי אם גאל אנכי Ruth 3, 12.
אמנם לי החריבו 2 Reg. 19, 17.
אמנם ידעתי כי־כן Job. 9, 2.
אמנם כי אתם־עם Job. 12, 2.
ואף־אמנם שגיתי Job. 19, 4.
אם־אמנם עלי תגדילו Job. 19, 5.
אף־אמנם אל־לא־ירשיע Job. 34, 12.
כי־אמנם לא־שקר מלי Job. 36, 4.
אמנם לי החריבו Jes. 37, 18.
adv. c. hint.: הַאֲמָנָם
האמנם לא אוכל כבדך Num. 22, 37.
כי האמנם ישב אלהים 1 Reg. 8, 27.
כי האמנם ישב אלהים 2 Chr. 6, 18.
האמנם אלם צדק Ps. 58, 2.
אֱמֶת
ע"כ נמר אֲמִינָה מן אֲמִינָה, ונכנויים אֲמִתּוֹ ושכנו אָמֵן. פתכונו שיקנות ועווו נכוות ושמן קיום והכלכה קוק וכלכול שפעות ומיכול, והיה לבטי השפת [וואהרהייט] נכל שמן, נרלף עם קסל ושלום יחד ושמונה. נגזרת משלים

כי יכיח מגולהשפת כמו: שפת קושטיה של־קדישנריך הוא; שפת יש לים רגלין; שפת שלכן לנייכיה; קנל השפת שמי שפתיה וכדומה, וספוכו שקר שין ליה רגלין; שקר כל־שפת שקדק כנעשה פעל אַמַּת, נְתַאַמַּת.
sbst. f. pro אֲמִינָה (ex אֲמִינָה desc.): *diuturnitas*, *certitudo*, *fides*, *veracitas*, veritas, tum rerum divinarum, tum humanarum.
אשר הנחני בדרך אמת Gn. 24, 48.
אנשי אמת שנאי בצע Ex. 18, 21.
והנה אמת נכון הדבר Dt. 13, 15. 17, 4.
ואם־אמת היה הדבר Dt. 22, 20.
ונתתם לי אות אמת Jos. 2, 12.
ודבריך יהיו אמת 2 Sam. 7, 28.
אמת היה הדבר 1 Reg. 10, 6.
ודבר־יי בפיך אמת 1 Reg. 17, 24.
רק־אמת בשם יי 1 Reg. 22, 16.
אמת הדבר אשר שמעתי 2 Chr. 9, 5.
ללא אלהי אמת 2 Chr. 15, 3.
רק אמת בשם יי 2 Chr. 18, 15.
כי־הוא כאיש אמת Neh. 7, 2.
ותורות אמת Neh. 9, 13.
כי־אמת עשית Neh. 9, 33.
ודבר אמת בלבבו Ps. 15, 2.
משפטי יי־אמת Ps. 19, 10.
פדיתה אותי יי אל אמת Ps. 31, 6.
על־דבר־אמת Ps. 45, 5.
הן־אמת חפצת בטחות Ps. 51, 8.
אמת מארץ תצמח Ps. 85, 12.
מעשה ידיו אמת ומשפט Ps. 111, 7.
ואל־תצל מפי דבר־אמת Ps. 119, 43.
ותורתך אמת Ps. 119, 142.
וכל־מצותיך אמת Ps. 119, 151.
ראש־דברך אמת Ps. 119, 160.
נשבע־יי לדוד אמת Ps. 132, 11.
השמר אמת לעולם Ps. 146, 6.
כי־אמת יהגה חכי Prv. 8, 7.
חרע צדקה שכר אמת Prv. 11, 18.
שפת־אמת תכון לעד Prv. 12, 19.
מציל נפשות עד אמת Prv. 14, 25.
קשט אמרי אמת Prv. 22, 21.
להשיב אמרים אמת Prv. 22, 21.
אמת קנה ואל־תמכר Prv. 23, 23.
וכתוב ישר דברי אמת Eccl. 12, 10.
וישמעו ויאמרו אמת Jes. 43, 9.
כי־כשלה ברחוב אמת Jes. 59, 14.
כלה זרע אמת Jer. 2, 21.
ויי אלהים אמת Jer. 10, 10.
כי־שלום אמת אתן לכם Jer. 14, 13.
לעד אמת ונאמן Jer. 42, 5.
משפט אמת יעשה Ez. 18, 8.
ובמשפטי שמר לעשות אמת Ez. 18, 9.
ותשלח אמת ארצה Dan. 8, 12.
אשר נאמר אמת הוא Dan. 8, 26.
את־הרשום בכתב אמת Dan. 10, 21.
ועתה אמת אגיד לך Dan. 11, 2.
כי אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
תתן אמת ליעקב Mich. 7, 20.
משפט אמת שפטו Zach. 7, 9.
דברו אמת איש את־ רעהו Zach. 8, 16.
אמת ומשפט שלום Zach. 8, 16.
תורת אמת היתה בפיהו Mal. 2, 6.
וְאֱמֶת
חסד ואמת את־אדני Gn. 24, 49.
ועשית עמדי חסד ואמת Gn. 47, 29.
ורב־חסד ואמת Ex. 34, 6.
ועשינו עמך חסד ואמת Jos. 2, 14.
עמכם חסד ואמת 2 Sam. 2, 6.
עמך חסד ואמת 2 Sam. 15, 20.
שלום ואמת יהיה בימי 2 Reg. 20, 19.
דברי שלום ואמת Esth. 9, 30.
כל־ארחות יי חסד ואמת Ps. 25, 10.
חסד ואמת מן ינצרהו Ps. 61, 8.
חסד־ואמת נפגשו Ps. 85, 11.
ורב־חסד ואמת Ps. 86, 15.
חסד ואמת יקדמו פניך Ps. 89, 15.
ואמת־יי לעולם Ps. 117, 2.
חסד ואמת אל־יעזבך Prv. 3, 3.
וחסד ואמת חרשי טוב Prv. 14, 22.
בחסד ואמת יכפר עון Prv. 16, 6.
חסד ואמת יצרו־מלך Prv. 20, 28.
כי יהיה שלום ואמת בימי Jes. 39, 8.
ואמת לא ידברו Jer. 9, 4.
עתרת שלום ואמת Jer. 33, 6.
ואמת הדבר וצבא גדול Dan. 10, 1.
cum h int.: הָאֱמֶת
האמת אתכם Gn. 42, 16.
הָאֱמֶת
ומכל־האמת Gn. 32, 11.
ותהי האמת נעדרת Jes. 59, 15.
ירושלם עיר האמת Zach. 8, 3.
וְהָאֱמֶת
הטוב והישר והאמת 2 Chr. 31, 20.
אחרי הדברים והאמת 2 Chr. 32, 1.
והאמת והשלום אהבו Zach 8, 19.
בֶּאֱמֶת
אם באמת אתם משחים Jud. 9, 15.
ועתה אם־באמת ובתמים ואם־באמת ובתמים עשיתם Jud. 9, 16. Jud. 9, 19.
באמת בכל־לבבכם 1 Sam. 12, 24.
ללכת לפני באמת 1 Reg. 2, 4.
באמת ובצדקה וביושרת 1 Reg. 3, 6.
באמת ובלבב שלם 2 Reg. 20, 3.
ענני באמת ישעך Ps. 69, 14.
עשוים באמת וישר Ps. 111, 8.
אשר יקראהו באמת Ps. 145, 18.
מלך שרשם באמת דלים Prv. 29, 14.
קדוש ישראל באמת Jes. 10 20.
וישב עליו באמת Jes. 16, 5.
באמת ובלב שלם Jes. 38, 3.
לא באמת ולא בצדקה Jes. 48, 1.
ונתתי פעלתם באמת Jes. 61, 8.
באמת במשפט ובצדקה Jer. 4, 2.
באמת שלחני יי Jer. 26, 15.
אשר־שלחו יי באמת Jer. 28, 9.
באמת בכל־לבי Jer. 32, 41.
לאלהים באמת ובצדקה Zach. 8, 8.
וּבֶאֱמֶת
בתמים ובאמת Jos. 24, 14.
לֶאֱמֶת
לאמת יוציא משפט Jes. 42, 3.
cum suff.: אֲמִתֶּךָ *p.*
היגיד אמתך Ps. 30, 10.
ועד־שחקים אמתך Ps. 57, 11. 108, 5.
אודך בכלי־נבל אמתך Ps. 71, 22.
על־חסדך על־אמתך Ps. 115, 1.
על־חסדך ועל־אמתך Ps. 138, 2.
יורדי־בור אל־אמתך Jes. 38, 18.
אב לבנים יודיע אל־ אמתך Jes. 38, 19.
וַאֲמִתֶּךָ
לא־כחדתי חסדך ואמתך Ps. 40, 11.
חסדך ואמתך תמיד יצרוני Ps. 40, 12.
שלח־אורך ואמתך Ps. 43, 3.
בַּאֲמִתֶּךָ
באמתך הצמיתם Ps. 54, 7.
בָּאֲמִתֶּךָ *p.*
הדריכני באמתך Ps. 25, 5.
והתהלכתי באמתך Ps. 26, 3.
אהלך באמתך Ps. 86, 11.
ולהשכיל באמתך Dan. 9, 13.
אֲמִתּוֹ
צנה וסחרה אמתו Ps. 91, 4.
וַאֲמִתּוֹ
לא־עזב חסדו ואמתו Gn. 24, 27.
ישלח אלהים חסדו ואמתו Ps. 57, 4.

אָמֵן
שם תוקדי ל': פתכונו יציב וככון כדוק ומכוסס לין־ספק יצב וכשמן [גוֹפּעל־לאַסטיג, עדייע, פּעסט], ודמותו דמות ניכוני, וסיס לשם מופעמי נרדף עם לשוכה. כ' מלא פעם כמו קושכם ושמכה, ולכוב יכוף לסוף דכור מה לשלש קוקו. ונגזרת שמן יקוסה, שמן קשוכה, וכן הכנה.
pr. adj. masc.: verus, *firmus*, *ratus*, unde et sbst.: *fides*, veracitas. Alibi in particulam approbandi abit: vero, ita fiat, ita sit!
ואמרה האשה אמן Nu. 5, 22.
ועכר כל־העם ואמרו אמן Dt. 27, 15.
ואמר כל־העם אמן Dt. 27, 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
ויאמר־אמן כן יאמר יי 1 Reg. 1, 36.
ויאמרו כל־העם אמן 1 Chr. 16, 36.
ויאמרו כל־הקהל אמן Neh. 5, 13.
ויענו כל־העם אמן אמן Neh. 8, 6.
ועד העולם אמן ואמן Ps. 41, 14.
אמן ואמן Ps. 72, 19.
ברוך יי לעולם אמן ואמן Ps. 89, 52.
ואמר כל־העם אמן Ps. 106, 48.
יתברך באלהי אמן Jes. 65, 16.
ישבע באלהי אמן Jes. 65, 16.
ואמר אמן ליי Jer. 11, 5.
אמן כן יעשה יי Jer. 28, 6.
וַאֲמֵן
אמן ואמן Ps. 41, 14. 72, 19. 89, 52.
אָמוּן
שם וכר כמו אָמֵן, ופתכונו המכוסס ומופקס ושנור ושוק כנכר [נעפּיקט, נעפּיקט], לכן כמו קוכע ולפלן נדכר [קינסטלער, ווערקמייסטער]. כלומר כמו וס אוֹמֵן קמול קוכע, כמו עכידת כגר ושומן, ושומן עבד יין, שומן לשידע, מוס אוֹמָנוּת.
sbst. m. = אָמֵן, *artifex*, pr. firmus in arte sua; cf. aram. אוּמָן id., אוּמָנוּתָא, artificium.
ואחרית אצלו אמון Prv. 8, 30.
הכני פוקד אל־אמון Jer. 46, 24. n. p.
הָאָמוֹן = הָאָמוֹן
ואת יתר האמון Jer. 52, 15.
אָמֵן
ע"כ נמר הָאָמֵן, לומר מנוסס ומופקס, והוא"ל נכתוב כמו אָמוֹן.
sbst. m. pro הָאָמֵן: idem quod אָמוֹן.
מעשה ידי אמן Cant. 7, 2

אָמַן

פעל קלי, ומכוונו כמו אָמַד נעכרי, ונגור הוא נכון שפעיל הֵימִין כמר הָאֲמֵן. ומס' נפעל הוא נקפעל, שכמקפ נכ' כלמון יִשָּׁמֵן, לו יסוד נקדוק.
verb. aram., idem quod hebr. אָמַן.
Af-el: הֵימִין
די הימין באלהה Dan. 6, 24.
part. pass.: מְהֵימָן
כל־קבל די־מהימן הוא Dan. 6, 5.
part.: וּמְהֵימָנָן
ומהימן פשרה Dan. 2, 45.

אָמַץ

פעל שמר ומכוונו ק' קמון וקדוק, מקמון מכנע ווכוח ונכירוקו ונקוקו [נאַקרף, העלפּן], והוא"ל על הכנע כיח וקדוס כמו חָמַץ, ומוס אָמֵץ כמו חָמֵץ. כ' הוא"ל על קדוד וקכיעות הלב ומכך [נאַקרף, העפּטיג, קיכן ויין], ומכרף עם קמן וקמם, הדומים יקד כשכשם.

וכתים הזרע הזה לכל גניו וגוזעיו.

verb. prim., radice sua cognatum cum חָמַס, דָּמַם etc.: 1) *acidum esse*, cujus nonnisi semel derivatum אָמֵץ (=חָמֵץ) nobis in scripturis superest: *de coloribus acutis* (cf. gr. ὀξύς) i. e. rubicnndis puniceisque; 2) *fortem esse*, praevalere, pr. durum esse (cf. et חָמַשׁ).

3 *perf. pl.:* אָמְצוּ
2 S. 22, 18. משנאי כי אמצו ממני
Ps. 18, 18. ומשנאי כי־אמצו ממני
Ps. 142, 7. כי אמצו ממני

impert. sg.: וְאֱמָץ *p.* וְאַמָּץ
Dt. 31, 7. ישראל חזק ואמץ
Dt. 31, 23. ויאמר חזק ואמץ
Jos. 1, 6. חזק ואמץ כי אתה
Jos. 1, 7. רק חזק ואמץ מאד
Jos. 1, 9. הלא צויתיך חזק ואמץ
Jos. 1, 18. רק חזק ואמץ
1 Chr. 22, 13. חזק ואמץ אל־תירא
1 Chr. 28, 20. חזק ואמץ ועשה

impt. pl.: וְאִמְצוּ
Dt. 31, 6. חזקו ואמצו אל־תיראו
Jos. 10, 25. ואל־תחתו חזקו ואמצו
2 Chr. 32, 7. חזקו ואמצו אל־תיראו

3 *imperf.:* יֶאֱמָץ *p.*
Gn. 25, 23. ולאם מלאם יאמץ

3 *impf. pl.:* וַיֶּאֶמְצוּ
2 Chr. 13, 18. ויאמצו בני יהודה

Pi-el: אִמֵּץ
3 *perf.:* וְאִמֵּץ
Dt. 2, 30. ואמץ את־לבבו

2 *perf.:* אִמַּצְתָּ, אִמַּצְתָּה
Ps. 80, 16. ועל־בן אמצתה לך
Ps. 80, 18. על־בן־אדם אמצת לך

1 *perf. c. suff.:* אִמַּצְתִּיךָ
Jes. 41, 10. אמצתיך אף־עזרתיך

prt. masc.: מְאַמֵּץ־ *s. M.*
Prv. 24, 5. ואיש דעת מאמץ־כח

inf. c. suff.: בְּאַמְצוֹ
Prv. 8, 28. באמצו שחקים ממעל

pl. c. suff.: וְאַמְּצָתְהוּ *impt.*
Dt. 3, 28. וחזקהו ואמצהו

imprt. pl.: אַמֵּצוּ *p.*
Jer. 35, 3. וברכים כשלות אמצו

1 *impf. c. suff.:* אֲאַמְּצֵם
Job. 16, 5. אאמצכם במו־פי

2 *imperf.:* תְּאַמֵּץ
Dt. 15, 7. לא תאמץ את־לבבך
Job. 4, 4. וברכים כרעות תאמץ

3 *impf. f.:* וַתְּאַמֵּץ
Prv. 31, 17. ותאמץ זרעותיה

2 *f. c. suff.:* תְּאַמְּצֶנִּי
Ps. 89, 22. אף־זרועי תאמצנו

3 *imperf.:* יְאַמֵּץ
Am. 2, 14. וחזק לא־יאמץ כחו

3 *imperf.:* וַיְאַמֵּץ
2 Chr. 36, 13. ויאמץ את־לבבו

3 *imperf.:* וַיְאַמֵּץ *seq. Maqef*
Jes. 44, 14. ויאמץ לו בעצי־יער

3 *impf. pl.:* וַיְאַמְּצוּ
2 Chr. 11, 17. ויאמצו את־רחבעם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְאַמְּצֵהוּ
2 Chr. 24, 13. על מתכנתו ויאמצהו

Hif-il: הֶאֱמִיץ
3 *imperf.:* וַיַּאֲמֵץ
Ps. 27, 14. חזק ויאמץ לבך
Ps. 31, 25. חזקו ויאמץ לבבכם

Hitpa-el: הִתְאַמֵּץ 3 *perf.*
1 Reg. 12, 18. התאמץ לעלות
2 Chr. 10, 18. התאמץ לעלות

part. fem.: מִתְאַמֶּצֶת
Ruth 1, 18. כי־מתאמצת היא

imperf.: וַיִּתְאַמְּצוּ
2 Chr. 13, 7. ויתאמצו על־רחבעם

אֹמֶץ

ז״ת וכר, נרנים אֳמָצִים, מנגע קמוץ [סְגֻכְרָטָה] על הסוסים, ונערני סוקרי, כלזל יוכיח תעלות השוט. והמשקל סוף משקל המנעולים, כמו שָׁחוֹר, שָׂרֹק, אֹדֶם, חָמֵץ, ונלחמי המתוכם כמו אוֹיֵב, סוֹגֵק.

adj. m. cujus nonnisi plur. אֳמָצִים semel reperitur: *rufus*, rubicundus, pr. *acutus*, *acer*, de coloribus acutis et splendentibus.

pl.: אֳמָצִים
Zach. 6, 3. ברדים אמצים

וְהָאֳמָצִים
Zach. 6, 7. והאמצים יצאו

אַמִּיץ

ז״ת מסוכלם השניה, ועכינו קוק וקניק [קְנְטָפִיעִינ, שְׁטָפְקִינ].

adj. m., *firmus*, *robustus*, *pervalidus.*

2 Sam. 15, 12. ויהי הקשר אמיץ
Job. 9, 19. אם־לכח אמיץ הנה
Nah. 2, 2. אמיץ כח מאד

וַאֲמִיץ, וְאַמִּיץ
Job. 9, 4. חכם לבב ואמיץ כח
Jes. 28, 2. חזק ואמיץ לאדני
Jes. 40, 26. ואמיץ כח
Am. 2, 16. ואמיץ לבו בגבורים

אֹמֶץ

ז״ז זיירי מסוכלם השניה, לומר כח ונכוחם ועוז [שְׁטָפְעֶרקִיינ, שְׁטָרְקִינ].

sbst. m., *robur*, *corroboratio*, *opes.*

Job. 17, 9. וטהור־ידים יסיף אמץ

אַמְצָה

ז״נ נויר אֶמֶץ, ועכינו כמו אֹמֶץ.

sbst. f. idem quod אֹמֶץ.

Zach. 12, 5. אמצה לי ישבי ירושלם

מַאֲמָצִים

ז״ו קנוניי, והוא קנון סכקות, ונכלל נוסף הוולקנו מן הקודמים.

sbst. m., robur, corroboratio.

constr. pl.: מַאֲמַצֵּי
Job. 36, 19. וכל מאמצי־כח

אָמַר

פעל לקל ונכנה, ונלכנו כניר נכ״ק. פתרונו ומכוונו כפול ומוכפל: ק׳ סמיכה רוחש והסגנה קניסה ורקיעה ריכה וסריכה למכוס [עְפְּעֶרְטְעֶרְטְעֶרְטְ

כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Rg. 9, 6.
כזאת וכזאת אמר אלי 2 Reg. 9, 12.
כה אמר יי משחתיך 2 Reg. 9, 12.
כה־אמר המלך השלום 2 Reg. 9, 19.
כי אמר הכהן 2 Reg. 11, 15.
אשר אמר יי להם 2 Reg. 17, 12.
כה־אמר המלך הגדול 2 Reg. 18, 19.
יי אמר אלי עלה על־
הארץ 2 Reg. 18, 25.
כה אמר המלך אל־
ישיא 2. Reg. 18, 29.
כי כה אמר מלך אשור 2 Rg. 18, 31.
כה אמר חזקיהו 2 Reg. 19, 3.
אל־אדוניכם כה | אמר יי 2 Reg. 19, 6.
כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Rg. 19, 20
לכן כה־אמר יי אל־מלך
אשור 2 Reg. 19, 32.
ויאמר אליו כה־אמר יי 2 Rg. 20, 1.
נגיד עמי כה־אמר יי 2 Reg. 20, 5.
לא־יותר דבר אמר יי 2 Reg. 20, 17.
אשר אמר יי בירושלם 2 Reg. 21, 4.
בבית אשר אמר יי 2 Reg. 21, 7.
כה־אמר יי אלהי
ישראל 2 Reg. 21, 12. 22, 15. 18.
כה אמר יי חנני מביא 2 Reg. 22, 16.
אז אמר דויד לא לשאת 1 Chr. 15, 2.
כה אמר יי לא אתה 1 Chr. 17, 4.
כה אמר יי צבאות 1 Chr. 17, 7.
כה אמר יי שלוש 1 Chr. 21, 10.
כה־אמר יי קבל־לך 1 Chr. 21, 11.
ומלאך יי אמר אל־גד 1 Chr. 21, 18.
כי אמר דויד הניח יי 1 Chr. 23, 25.
כי אמר יי להרבות את־
ישראל 1 Chr. 27, 23.
והאלהים אמר לי לא־
תבנה 1 Chr. 28, 3.
והיין אשר־אמר אדני 2 Chr. 2, 14.
אז אמר שלמה יי אמר 2 Chr. 6, 1.
כי אמר לא־תשב אשה לי 2 Chr. 8, 11.
כה אמר יי לא־תעלו 2 Chr. 11, 4.
כה־אמר יי באלה 2 Chr. 18, 10.
ואמרתם כה אמר המלך 2 Chr. 18, 26
כה־אמר יי לכם 2 Chr. 20, 15.
וכאשר אמר לתת לו ניר 2 Chr. 21, 7.
כה | אמר יי אלהי דויד 2 Chr. 21, 12.
כי אמר הכהן 2 Chr. 23, 14.
כה | אמר האלהים 2 Chr. 24, 20.
ויכמורתו אמר ירא יי 2 Chr. 24, 22.
כי לכל־ישראל אמר
המלך 2 Chr. 29, 24.
כה אמר סנחריב מלך
אשור 2 Chr. 32, 10.
אשר אמר יי בירושלם 2 Chr. 33, 4.
אשר אמר אלהים אל־
דויד 2 Chr. 33, 7.
ותאמר להם כה־אמר 2 Chr. 34, 23.
כה אמר יי חנני מביא 2 Chr. 34, 24.
כה־אמר יי אלהי
ישראל 2 Chr. 34, 23. 26.
ואלהים אמר לבחלני 2 Chr. 35, 21.
כה־אמר כורש מלך
פרס 2 Chr. 36, 23.
כה אמר כרש מלך פרס Esr. 1, 2.
אשר אמר־לי Neh. 2, 18.
אמר למהומן Esth. 1, 10.
אמר להביא את־ושתי Esth. 1, 17.
הכסף אשר אמר המן Esth. 4, 7.
אמר עם־הספר Esth. 9, 25.
כי אמר איוב אולי חמאו Job. 1, 5.
והלילה אמר הרה גבר Job. 3, 2.
תהום אמר לא בי־היא Job. 28, 14.
יום אמר אין עמדי Job. 28, 14.
כי־אמר איוב צדקתי Job. 34, 5.
כי־אמר לא יסכן־גבר Job. 34, 9.
ולא־אמר איה אלוה עשי Job. 35, 10.
ומי־אמר פעלת עולה Job. 36, 23.
אם־אמר איש כי יבלע Job. 37, 20.
יי אמר אלי בני אתה Ps. 2, 7.

אמר בלבו בל־אמוט Ps. 10, 6.
אמר בלבו שכח אל Ps. 10, 11.
אמר בלבו לא תדרש Ps. 10, 13.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
לך | אמר לבי בקשו פני Ps. 27, 8.
כי הוא אמר ויהי Ps. 33, 9.
ולרשע | אמר אלהים Ps. 50, 16.
אמר אדני מבשן אשיב Ps. 68, 23.
אמר ויבא ערב Ps. 105, 31.
אמר ויבא ארבה Ps. 105, 34.
אשר אמר יי להם Ps. 106, 34.
אמר עצל ארי בחוץ Prv. 22, 13.
אמר עצל שחל בדרך Prv. 26, 13.
הבל הבלים אמר קהלת Eccl. 1, 2.
הבל הבלים אמר
הקוהלת Eccl. 12, 8.
כה אמר אדני יי לא תקום Jes. 7, 7.
כי כה אמר יי אלי Jes. 8, 11.
כי אמר בכח ידי עשיתי Jes. 10, 13.
כה־אמר אדני יי
צבאות Jes. 10, 24. 22, 15.
כי כה אמר יי אלי Jes. 18, 4. 21, 16.
כי כה אמר אלי אדני Jes. 21, 6.
אמר שמר אתא בקר Jes. 21, 12.
אמר אדני יי צבאות Jes. 22, 14.
כי אמרים מערזהים לאמר Jes. 23, 4.
אשר | אמר אליהם Jes. 28, 12.
כה אמר אדני יי הנני Jes. 28, 16.
ויצר אמר ליצרו Jes. 29, 16.
כה־אמר יי אל־בית יעקב Jes. 29, 22.
כה אמר קדוש ישראל Jes. 30, 12.
כה־אמר אדני יי קדוש
ישראל Jes. 30, 15.
כי־כה אמר־יי | אלי Jes. 31, 4.
כה־אמר המלך Jes. 36, 4.
יי אמר אלי עלה Jes. 36, 10.
כה אמר המלך Jes. 36, 14.
כי כה אמר המלך אשור Jes. 36, 16.
כה אמר חזקיהו Jes. 37, 3.
כה | אמר יי אל־תיראי Jes. 37, 6.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jes. 37, 21.
אמר יי אל־מלך אשור Jes. 37, 33.
כה־אמר יי אלהי דוד Jes. 38, 5.
לא־יותר דבר אמר יי Jes. 39, 6.
כה־אמר האל | יי בורא
השמים Jes. 42, 5.
ועתה כה־אמר יי Jes. 43, 1.
כה־אמר יי גאלכם Jes. 43, 14.
כה אמר יי הנתן Jes. 43, 16.
כה־אמר יי עשך Jes. 44, 2.
כה־אמר יי מלך־ישראל Jes. 44, 6.
כה־אמר יי גאלך Jes. 44, 24.
כה־אמר יי למשיחו Jes. 45, 1.
כה־אמר יי קדוש ישראל Jes. 45, 11.
ולא בשחד אמר יי
צבאות Jes. 45, 13.
כה | אמר יי יגיע מצרים Jes. 45, 14.
כי־כה אמר־יי בורא
השמים Jes. 45, 18.
לי אמר צדקות ועז Jes. 45, 24.
כה־אמר יי גאלך Jes. 48, 17.
אמר יי לרשעים Jes. 48, 22.
ועתה | אמר יי Jes. 49, 5.
כה אמר־יי גאל ישראל Jes. 49, 7.
כה | אמר יי בעת רצון Jes. 49, 8.
כה־אמר אדני יי הנה
אשא Jes. 49, 22.
אמר יי גם־שבי גבור Jes. 49, 25.
אמר יי אי זה ספר
כריתות Jes. 50, 1.
כה־אמר אדניך יי Jes. 51, 22.
אמר יי חנם נמכרתם Jes. 52, 3.
כי כה אמר אדני יי מצרים Jes. 52, 4.
מבני בעולה אמר יי Jes. 54, 1.
כי תמאס אמר אלהיך Jes. 54, 6.
אמר גאלך יי Jes. 54, 8.
אמר מרחמך יי Jes. 54, 10.
כה אמר יי שמרו משפט Jes. 56, 1.

כי כה | אמר יי לסריסים Jes. 56, 4.
כי כה אמר רם ונשא Jes. 57, 15.
אמר יי ורפאתיו Jes. 57, 19.
אמר אלהי לרשעים Jes. 57, 20.
אמר יי רוחי Jes. 57, 21.
ומפי זרע זרעך אמר יי Jes. 59, 21.
יחדו אמר יי Jes. 65, 7.
לכן כה־אמר | אדני יי Jes. 65, 13.
בכל־הר קדשי אמר יי Jes. 65, 25.
אמר יי השמים כסאי Jes. 66, 1.
ועצרתי אמר אלהיך Jes. 66, 9.
כי־כה | אמר יי הנני נוטה־
אליה Jes. 66, 12.
אמר יי כאשר יביאו Jes. 66, 20.
ללוים אמר יי Jes. 66, 21.
להשתחות לפני אמר יי Jes. 66, 23.
כה | אמר יי Jer. 2, 5. 4, 3. 27.
5, 14. 6, 6. 9. 21. 22. 7, 3. 20.
21. 9, 6. 14. 16. 22. 10, 2. 11,
11. 22.
יכשלו אמר יי Jer. 6, 15. 8, 12.
כה אמר יי עמדו Jer. 6, 16.
כה אמר יי היפלו Jer. 8, 4.
בעת פקדתם יכשלו אמר יי Jer. 8, 12.
כה אמר יי Jer. 11, 3. 21. 12, 14. 13, 1. 9.
13. 14, 10. 15, 19. 16, 3. 5. 9.
17, 5. 19. 21. 18, 13. 19, 1. 20,
4. 21, 13. 22, 1. 3. 6. 11. 18.
30. 23, 2. 15. 16. 24, 5. 8. 25,
8. 15. 32. 26, 2. 27, 2. 28, 16.
29, 10. 16. 31. 30, 2. 12. 18.
31, 2. 15. 16. 35. 37. 32, 28. 42.
33, 2. 4. 10. 12. 20. 25. 34, 17.
35, 17. 18. 36, 29. 38, 2. 3. 49,
1. 28. 51, 1. 36.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 13, 12.
לכן כה־אמר יי Jer. 14, 15.
כה־אמר יי אשר Jer. 15, 2.
אמר יי אם־לא שרותך Jer. 15, 11.
לאמר כה אמר יי Jer. 18, 11.
כה־אמר יי צבאות Jer. 19, 3.
כה־אמר יי צבאות Jer. 19, 11. 15.
25, 27. 28. 26, 18. 27, 4. 27, 19.
21. 28, 14. 29, 8. 17. 25. 32.
כה אמר יי הנני Jer. 21, 8.
כה אמר יי יען אמרכם Jer. 23, 38.
ואמרת אליהם כה אמר יי Jer. 26, 4.
כה אמר יי אל־תשמעו Jer. 27, 16.
אמר אלי חנניה Jer. 28, 1.
לאמר כה אמר יי Jer. 28, 11.
כה אמר יי מוטת עץ Jer. 28, 13.
כה־אמר יי צבאות Jer. 29, 25. 31, 23.
כה אמר יי אל־שמעיה Jer. 29, 31.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 30, 2.
ויחודה אמר יי Jer. 30, 3.
כי־כה | אמר יי רפי Jer. 31, 7.
כה־אמר יי צבאות Jer. 31, 23.
כה אמר יי הנני Jer. 32, 3.
כה־אמר יי צבאות Jer. 32, 14. 15.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 32, 36.
כה | אמר יי עוד ישמע Jer. 33, 10.
כבראשנה אמר יי Jer. 33, 11.
חצאן על־ידי מוסה
אמר יי Jer. 33, 13.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 34, 2.
כה אמר יי Jer. 34, 2.
כה־אמר יי עליך Jer. 34, 4.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 34, 13.
כה־אמר יי צבאות Jer. 35, 13. 39, 16.
אמר ירמיהו כה־אמר יי Jer. 35, 18.
כה אמר יי אתה שרפת Jer. 36, 29.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 37, 7.
כה־אמר יי אל־תשאו Jer. 37, 9.
אמר אל־גדליהו בסתר Jer. 40, 15.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 42, 9.
כה־אמר יי צבאות Jer. 42, 15. 18.
43, 10. 44, 2. 7. 11. 25. 48, 1.
49, 7. 35. 50, 18. 38. 51, 33. 58.

בשמי חגדול אמר יי Jer. 44, 26.
כה | אמר יי הנני Jer. 44, 30. 47, 2.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 45, 2.
כה אמר יי הנה Jer. 45, 4.
אמר יי צבאות Jer. 46, 25.
המישר אשר אמר יי Jer. 48, 8.
כי־כה אמר יי
הנה Jer. 48, 40. 49, 12.
את־ירושו אמר יי Jer. 49, 2.
ושכניה אמר יי Jer. 49, 18.
מי זה אמר ותהי Thr. 3, 37.
כה אמר אדני יי Ez. 2, 4. 3, 11. 27.
5, 5. 7. 8. 6, 3. 11. 7, 2. 5. 11,
7. 16. 17. 12, 10. 19. 23. 28.
13, 3. 8. 18. 20. 14, 4. 21. 15,
6. 16, 3. 36. 59. 17, 3. 9. 19.
22. 20, 3. 5. 27. 30. 39. 21, 3.
8. 14. 29. 31. 33. 22, 3. 19. 28.
23, 46. 24, 3. 6. 9. 21. 25, 3. 6.
8. 12. 13. 15. 26, 3. 7. 15. 19.
27, 3. 28, 2. 6. 12. 22. 25. 29,
3. 8. 13. 19. 30, 2. 10. 13. 22.
31, 10. 15. 32, 3. 11. 33, 25. 27.
34, 2. 10. 11. 17. 20. 35, 1. 14.
36, 2. 4. 5. 7. 13. 22. 33, 37.
37, 5. 9. 19. 21. 38, 10. 14. 17.
39, 17. 25. 43, 18. 44, 6. 9. 45,
9. 18. 46, 1. 16. 47, 13.
ולאלה אמר באזני Ez. 9, 5.
אמר כה־אמר יי Ez. 11, 5.
ואמרת כה אמר יי Ez. 21, 14.
אשר אמר לי יארי Ez. 29, 3.
יען אמר יאר לי Ez. 29, 9.
כה אמר יי Ez. 30, 6.
יען אמר האויב עליכם Ez. 36, 2.
הימים אשר־אמר המלך Dan. 1, 18.
כאשר אמר יי Joel 3, 5.
כה אמר יי על־שלשה Am. 1, 3.
עם־ארם קירה אמר יי Am. 1, 5.
כה אמר יי על־שלשה Am. 1, 6.
אמר אדני יי Am. 1, 8.
כה אמר יי Am. 1, 9. 11. 13.
ושריו יחדו אמר יי Am. 1, 15.
כה אמר יי על־שלשה Am. 2, 1. 4. 6.
אנהרוג עמו אמר יי Am. 2, 3.
לכן כה אמר אדני יי Am. 3, 11.
כה אמר יי כאשר Am. 3, 12.
כי כה אמר אדני יי Am. 5, 3.
כי כה אמר יי לבית Am. 5, 4.
אמר יי אלהי צבאות Am. 5, 16.
אעבר בקרבך אמר יי Am. 5, 17.
אמר יי אלהי־צבאות Am. 5, 27.
לא תהיה אמר יי Am. 7, 3. 6.
כי־כה אמר עמוס Am. 7, 11.
לכן כה־אמר יי Am. 7, 17.
אמר יי אלהיך Am. 9, 15.
כה־אמר אדני יי לאדום Obad 1, 1.
כה אמר יי הנני חשב Mich. 2, 3.
אמר שדוד נשדדנו Mich. 2, 4.
כה אמר יי על־הנביאים Mich. 3, 5.
כה | אמר יי אם־שלמים Nah. 1, 12.
לעיניכם אמר יי Zeph. 3, 20.
כה אמר יי צבאות לאמר Hag. 1, 2.
כה אמר יי צבאות Hag. 1, 5. 7.
ואכבדה אמר יי Hag. 1, 8.
אמר יי צבאות Hag. 2, 6. 7. 9.
כה אמר יי צבאות Hag. 2, 11.
כה אמר יי צבאות Zach. 1, 3. 4.
14. 17. 2, 12. 3, 7. 4, 6. 6, 12.
7, 9. 8, 2. 6. 7. 9. 14. 19. 20. 23.
אליכם אמר יי צבאות Zach. 1, 3.
לכן כה־אמר יי Zach. 1, 16.
אמר יי צבאות Zach. 7, 13.
כה אמר יי שבתי Zach. 8, 3.
כה אמר יי אלהי Zach. 11, 4.
אהבתי אתכם אמר יי Mal. 1, 2.
כה אמר יי צבאות Mal. 1, 4.
אמר יי צבאות Mal. 1, 6. 8. 9.

Digitized by Google

10. 11. 13. 14. 2, 2. 4. 8. 16. 3, 1. 5. 7. 10. 11. 12. 17. 19. 21.
אמר יי אלהי ישראל Mal. 2, 16.
דבריכם אמר יי Mal. 3, 13.

3 *perf.:* אָמַר *p.*
ויי אמר המכסה Gn. 18, 17.
את־שרה כאשר אמר Gn. 21, 1.
ויעש כל אשר אמר Ex. 18, 24.

וְאָמַר
ואמר מה־מעשיכם Gn. 46, 33.
ואמר פרעה לבני ישראל Ex. 14, 3.
ואמר אל־האשה Num. 5, 19.
ואמר הכהן לאשה Num. 5, 21.
ואמר אליהם שמע ישראל Dt. 20, 3.
ואמר את־האשה הזאת Dt. 22, 14.
ואמר אבי הנער Dt. 22, 16.
ועמד ואמר לא חמצתי Dt. 25, 8.
ואמר כל־העם Dt. 27, 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
ואמר הדור האחרון Dt. 29, 21.
ואמר ביום ההוא Dt. 31, 17.
ואמר אי אלהימו Dt. 32, 37.
ואמר הישפה איש Jud. 4, 20.
והיה כל־הראה ואמר Jud. 19, 30.
ואמר לאיש הזבח 1 Sam. 2, 15.
ואמור לו כי עתה תזבח 1 Sam. 2, 16.
ואמר ישם יי לך זרע 1 Sam. 2, 20.
ואמר ספחני נא 1 Sam. 2, 36.
ואמר להרגך 1 Sam. 24, 11.
ואמר לך מדוע נגשתם 2 S. 11, 20.
ושמע השמע ואמר 2 Sam. 17, 9.
ואמר במה עשה יי ככה 2 Chr. 7, 21.
ואמר כל־העם אמן Ps. 106, 48.
ואמר הלא־משחק אני Prv. 26, 19.
ואמר לכל סכל הוא Eccl. 10, 3.
עה דודי ואמר לי Cant. 2, 10.
ואמר קדוש קדוש קדוש Jes. 6, 3.
ואמר ישב האי Jes. 20, 6.
ואמר ביום ההוא Jes. 25, 9.
ואמר לא אוכל Jes. 29, 11.
ואמר לא ידעתי ספר Jes. 29, 12.
ואמר־לי והוא עשה Jes. 38, 15.
קול אמר קרא ואמר Jes. 40, 6.
ואמר סלו־סלו Jes. 57, 14.
ואמר אל־תשחיתהו Jes. 65, 8.
ואמר לאשר בירכתי הבית Am. 6, 10.
ואמר אפס ואמר הס Am. 6, 10.
ואמר שדדה ניניה Nah. 3, 7.
ואמר לא נביא אנכי Zach. 13, 5.
ואמר אליו מה המכות Zach. 13, 6.
ואמר אשר הכיתי Zach. 13, 6.

3 *pf. c. h relat.:* דֶּאֱמַר
כי אל־אל האמר נשאתי Job. 34, 31.

3 *prf. f.:* אָמְרָה
כי אמרה הגם הלם Gn. 16, 13.
גם־הוא אמרה אחי הוא Gn. 20, 5.
כי אמרה אל־אראה במות Gn. 21, 16
ורבקה אמרה אל־יעקב בנה Gn. 27, 6.
כי אמרה כי־ראה יי בעניי Gn. 29, 32.
אז אמרה חתן דמים Ex. 4, 26.
כי־אמרה לאישה 1 Sam. 1, 22.
האשה הזאת אמרה אלי 2 Reg. 6, 28.
חסר־לב אמרה לו Prv. 9, 4.
ואש לא־אמרה הון Prv. 30, 16.
אמרה קהלת Eccl. 7, 27.
חלקי יי אמרה נפשי Thr. 3, 24.
אמרה צר על־ירושלם Ez. 26, 2.
כי אמרה אלכה אחרי Hos. 2, 7.
אשר אמרה אתנה המה Hos. 2, 14.

וְאָמְרָה
ואמרה שתה Gn. 24, 14.
ואמרה אלי גם־אתה שתה Gn. 24, 44
ואמרה האשה אמן אמן Nu. 5, 22.
ואמרה מאן יבמי Dt. 25, 7.
ועניתה ואמרה ככה Dt. 25, 9.

וחסר־לב ואמרה לו Prv. 9, 16.
ואמרה לא־פעלתי און Prv. 30, 20.
ואמרה אלכה ואשובה Hos. 2, 9.

2 *perf.:* אָמַרְתָּ
למה אמרת אחתי הוא Gn. 12, 19.
ואיך אמרת אחתי הוא Gn. 26, 9.
ואתה אמרת היטב איטיב Gn. 32, 13
ואתה אמרת ידעתיך Ex. 33, 12.
ואתה אמרת בשר אתן Num. 11, 21.
אמרת אדניהו ימלך 1 Reg. 1, 24.
אל־המקום אשר אמרת 1 Reg. 8, 29.
אמרת אך־דבר שפתים 2 Reg. 18, 20.
אל־המקום אשר אמרת 2 Chr. 6, 20.
אמרת הנה הכית 2 Chr. 25, 19.
אשר־אמרת לאבתיהם Neh. 9, 23.
אך אמרת באזני Job. 33, 8.
אמרת צדקי מאל Job. 35, 2.
ואתה אמרת בלבבך Jes. 14, 13.
ואתה אמרת אלי Jer. 32, 25.
אמרת אוי־נא לי Jer. 45, 3.
אמרת אל־תיראי Thr. 3, 57.
אמרת על־הרי ישראל Ez. 35, 12.
ושפטיך אשר אמרת Hos. 13, 10.

2 *perf.:* וְאָמַרְתָּ
ואמרת לעבדך ליעקב Gn. 32, 19.
ואמרת אלהם למה Gn. 44, 4.
ואמרת אלהם יי Ex. 3, 16.
ואמרת אל־פרעה כה אמר Ex. 4, 22.
ואמרת אל־אהרן Ex. 7, 9.
ואמרת אליו יי אלהי העברים Ex. 7, 16.
ואמרת אליו כה אמר יי Ex. 7, 26. 8, 16. 9, 13.
ואמרת אליו בחוק יד Ex. 13, 14.
דבר אל־בני ישראל ואמרת Lev. 1, 2. 18, 2. 23, 2. 10. 25, 2. 27, 2.
ואמרת אליהם זה הדבר Lev. 17, 2.
ואמרת אלהם קדשים Lev. 19, 2.
ואמרת אלהם לנפש Lev. 21, 1.
ואמרת אלהם איש Lev. 22, 18.
דבר אל־בני ישראל ואמרת Nu. 5, 12. 6, 2. 15, 18. 38. 33, 51. 35, 10.
דבר אל־אהרן ואמרת אליו Nu. 8, 2.
תדבר ואמרת אלהם Num. 18, 26.
ואמרת אלהם בהרימכם Nu. 18, 30.
ואמרת אלהם את־קרבני Nu. 28, 2.
ואמרת להם זה האשה Num. 28, 3.
צו את־בני ישראל ואמרת אלהם Num. 34, 2.
ואמרת לבנך עבדים היינו Dt. 6, 21.
ואמרת בלבבך Dt. 8, 17.
ואמרת אכלה בשר Dt. 12, 20.
ואמרת אשימה עלי Dt. 17, 14.
ואמרת אליו הגדתי היום Dt. 26, 3.
ועניתי ואמרת Dt. 26, 5.
ואמרת לפני יי אלהיך Dt. 26, 13.
ואמרת התקדשו למחר Jos. 7, 13.
ואמרת דבר יי 1 Sam. 3, 9.
ואמרת לזבח ליי 1 Sam. 16, 2.
ואמרת נשאל נשאל 1 Sam. 20, 6.
לך ואמרת אל־עבדי 2 Sam. 7, 5.
ואמרת גם עבדך אוריה 2 S. 11, 21.
ואמרת אליו 2 Sam. 13, 5.
ואמרת לאבשלום עבדך 2 S. 15, 34.
ואמרת כה אמר המלך 1 Reg. 22, 27.
ואמרת כה־אמר יי 2 Reg. 9, 3.
שוב ואמרת אל־חזקיהו 2 Rg. 20, 5.
לך ואמרת 1 Chr. 17, 4.
ואמרת מה־תדע אל Job. 22, 13.
ואמרת איך שנאתי מוסר Prv. 5, 11.
ויאמר לך ואמרת Jes. 6, 9.
ואמרת אליו השמר והשקט Jes. 7, 4.
ואמרת ביום ההוא Jes. 12, 1.
ואמרת איך שבת נגש Jes. 14, 5.
ואמרת אל־חזקיהו Jes. 38, 5.
ואמרת שובה משבה Jer. 3, 12.
ואמרת אליהם כאשר Jer. 5, 19.
ואמרת שמעו דבר Jer. 7, 2.
ואמרת אליהם זה הגוי Jer. 7, 28.
ואמרת אליהם Jer. 8, 4. 11, 3.
ואמרת אליהם את־הדבר הזה Jer. 13, 12.
ואמרת אליהם כה־אמר Jer. 13, 13.
ואמרת אליהם את־הדבר הזה Jer. 14, 17.
ואמרת אליהם כה־אמר Jer. 15, 2. 19, 11.
ואמרת אליהם על אשר Jer. 16, 11.
ואמרת אליהם שמעו Jer. 17, 20.
ואמרת שמעו דבר־יי Jer. 19, 3.
ואמרת שמע דבר־יי Jer. 22, 2.
ואמרת אליהם את־מה Jer. 23, 33.
ואמרת אליהם Jer. 25, 27. 28. 30. 26, 4.
הלוך ואמרת אל־חנניה Jer. 28, 13.
ואמרת אל־צדקיהו Jer. 34, 2.
מלך יהודה ואמרת אליו Jer. 34, 2.
ואמרת לאיש יהודה Jer. 35, 13.
ואמרת אליהם מפיל Jer. 38, 26.
ואמרת לעבד־מלך Jer. 39, 16.
ואמרת אליהם כה Jer. 43, 10.
ואמרת יי אתה דברת Jer. 51, 62.
ואמרת ככה תשקע בבל Jer. 51, 64.
ואמרת אליהם כה־אמר אדני יי Ez. 2, 4. 3, 11. 26. 14, 4. 3, 5. 27. 24, 3. 37, 12.
ואמרת הרי ישראל Ez. 6, 3.
ואמרת אל־עם־הארץ Ez. 12, 19.
ואמרת לנביאי מלבם Ez. 13, 2.
ואמרת כה־אמר אדני יי Ez. 13, 18. 16, 3. 17, 3. 22, 3. 28, 22. 30, 2.
ואמרת מח אמך לביא Ez. 19, 2.
ואמרת ליער הנגב Ez. 21, 3.
ואמרת לאדמת ישראל Ez. 21, 8.
ואמרת אל־שמועה Ez. 21, 12.
בן־אדם הנבא ואמרת Ez. 21, 14.
ואמרת חרב חרב Ez. 21, 33.
ואמרת לבני עמון Ez. 25, 3.
ואמרת לצור הישבתי Ez. 27, 3.
ואמרת לו כה אמר אדני יי Ez. 28, 12.
דבר ואמרת Ez. 29, 3.
מלך־מצרים ואמרת אליו Ez. 32, 2.
דבר אל־בני־עמון ואמרת Ez. 33, 2.
ואמרת אליהם לרעים Ez. 34, 2.
ואמרת לו כה אמר Ez. 35, 3.
ואמרת הרי ישראל Ez. 36, 1.
ואמרת להרים ולגבעות Ez. 36, 6.
ואמרת אליהם העצמות Ez. 37, 4.
ואמרת אל־הרוח ואמרת אעלה אל־ארץ פרזות Ez. 37, 9.
ואמרת לגוג כה אמר Ez. 38, 11.
ואמרת אל־מרי אל־בית ישראל Ez. 38, 14.
ואמרת אליהם כה אמר Ez. 44, 6.
ואמרת אליו לאמר Zach. 1, 3.
Zach. 6, 12.

2 *prf. fem.:* אָמַרְתִּי *f. a.*
וגם אמרת באזני Jud. 17, 2.
ועם־האמהות אשר אמרת 2 S. 6, 22.
אמרתי ליי אדני אתה Ps. 16, 2.
אמרת אין ראני Jes. 47, 10.
לא אמרת נואש Jes. 57, 10.
אמרת לא אשמע Jer. 22, 21.
צור את אמרת Ez. 27, 3.

וָאֹמַרְתִּי
ואמרת ארן Jud. 4, 20.
ואמרת אליו הלא־אתה 1 Reg. 1, 13.
ואמרת בלבבך Jes. 49, 21.

1 *perf.:* אָמַרְתִּי
כי אמרתי פן־תגזל Gn. 31, 31.
אמרתי אליכם לאמר Gn. 42, 22.
ובכל אשר־אמרתי אליכם Ex. 23, 13.
אשר אמרתי אתן לזרעכם Ex. 32, 13.
על־כן אמרתי לבני ישראל Lev. 17, 12.
על־כן אמרתי להם Num. 18, 24.
אמרתי כבד אכבדך Num. 24, 11.
בדרך אשר אמרתי לך Dt. 28, 68.
אמרתי אפאיהם Dt. 32, 26.
וגם אמרתי לא־אגרש Jud. 2, 3.
אמרתי אל־האשה Jud. 13, 13.
אמר אמרתי כי־שנא Jud. 15, 2.
כי אמרתי ישר־לי תקוה Ruth 1, 12.
ואני אמרתי אגלה אזנך Ruth 4, 4.
אמור אמרתי ביתך ובית 1 S. 2, 30.
הנה האיש אשר אמרתי אליך 1 Sam. 9, 17.
אשר אמרתי אליך 1 Sam. 9, 23.
כי אמרתי מי יודע 2 Sam. 12, 22.
אמרתי אתה וציבא 2 Sam. 19, 30.
הלוא אמרתי 1 Reg. 22, 18.
הלוא־אמרתי אליכם 2 Reg. 2, 18.
כי אם־אמרתי לך 2 Reg. 4, 24.
הלוא אמרתי לא תשלה 2 Rg. 4, 28.
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא 2 Reg. 5, 11.
ואת־הבית אשר אמרתי 2 Rg. 23, 27.
אני אמרתי למטת בעם 1 Chr. 21, 17.
הלא אמרתי אליך 2 Chr. 18, 17.
גם בעת ההיא אמרתי לעם Neh. 4, 16.
הכי אמרתי הבו לי Job. 6, 22.
כי־אמרתי תנחמני ערשי Job 7, 13.
אחת־היא על־כן אמרתי Job. 9, 22.
ולכתם אמרתי מבטחי Job. 31, 24.
אמרתי ימים ידברו Job. 32, 7.
לכן אמרתי שמעה־לי Job. 32, 10.
ואני אמרתי בשלוי Ps. 30, 7.
אמרתי אלהי אתה Ps. 31, 15.
ואני אמרתי בחפזי Ps. 31, 23.
אמרתי אודה עלי פשעי Ps. 32, 5.
כי־אמרתי פן־ישמחו־לי Ps. 38, 17.
אמרתי אשמרה דרכי Ps. 39, 2.
אז אמרתי הנה־באתי Ps. 40, 8.
ותשועתך אמרתי Ps. 40, 11.
אני אמרתי יי חנני Ps. 41, 5.
אם־אמרתי אספרה כמו Ps. 73, 15.
אמרתי להוללים אל־תהלו Ps. 75, 5.
אמרתי אלהים אתם Ps. 82, 6.
אמרתי עולם חסד יבנה Ps. 89, 3.
אם־אמרתי מטה רגלי Ps. 94, 18.
אני אמרתי בחפזי Ps. 116, 11.
חלקי יי אמרתי Ps. 119, 57.
אמרתי ליי אלי אתה Ps. 140, 7.
אמרתי אתה מחסי Ps. 142, 6.
אמרתי אני בלבי Eccl. 2, 1. 3, 17. 18.
לשחוק אמרתי מהולל Eccl. 2, 2.
אמרתי טוב ממני הנפל Eccl. 6, 3.
אמרתי אחכמה Eccl. 7, 23.
אמרתי שגם־זה הבל Eccl. 8, 14.
אמרתי אעלה בתמר Cant. 7, 9.
אמרתי שעו מני Jes. 22, 4.
אמרתי אך־דבר־שפתים Jes. 36, 5.
אני אמרתי בדמי ימי Jes. 38, 10.
אמרתי לא־אראה יה Jes. 38, 11.
לא אמרתי לזרע יעקב Jes. 45, 19.
אמרתי לריק יגעתי Jes. 49, 4.
אמרתי הנני הנני Jes. 65, 1.
אמרתי איך אשיתך Jer. 3, 19.
אמרתי אך דלים הם Jer. 5, 4.
ואני אמרתי אך זה חלי Jer. 10, 19.
אשר אמרתי להיטיב Jer. 18, 10.
אמרתי נגזרתי Thr. 3, 54.
ואני אמרתי נגרשתי Jon. 2, 5.
אמרתי אך־תיראי Zeph. 3, 7.
אמרתי עמי הוא Zach. 13, 9.

וְאָמַרְתִּי
ואמרתי אליה השקיני־נא Gn. 24, 43
ואמרתי להם אלהי אבותיכם Ex. 3, 13.

Digitized by Google

ואמרתי חי אנכי לעלם Dt. 32, 40.
ואמרתי אליכם חכו 2 Sam. 13, 28.
ואמרתי מתי אקום Job. 7, 4.
ואמרתי מי יי Prv. 30, 9.
ואמרתי אני בלבי Eccl. 2, 15.
ואמרתי אני טובה חכמה Eccl. 9, 16.
ואמרתי לא־אזכרנו Jer. 20, 9.
ואמרתי חרב תעבר Ez. 14, 17.
ואמרתי ללא־עמי עמי Hos. 2, 25.

אֲמָרוּ 3 *perf. pl.*
אנשי המקום אמרו Gn. 38, 22.
כי אמרו כלנו מתים Ex. 12, 33.
אמרו לא נוכל לעלות Num. 13, 31.
כי אמרו פן־תבלענו Num. 16, 34.
כה אמרו כל ׳ עדת יי Jos. 22, 16.
ולא אמרו לעלות עליהם Jos. 22, 33.
כי אמרו אחינו הוא Jud. 9, 3.
כי אמרו פליטי אפרים Jud. 12, 4.
כי אמרו נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 24.
ובני ישראל אמרו Jud. 20, 32.
כי אמרו אך נגוף נגפם הוא Jud. 20, 39.
כי אמרו בא אלהים 1 Sam. 4, 7.
אמרו חנה־לנו מלך 1 Sam. 8, 16.
ובני בליעל אמרו 1 Sam. 10, 27.
כי אמרו פלשתים 1 Sam. 13, 19.
אך שרי פלשתים אמרו 1 S. 29, 9.
כי־אמרו העם לסקלו 1 Sam. 30, 6.
כי אמרו הנה בהיות 2 Sam. 12, 18.
כי אמרו העם רעב ועיף 2 S. 17, 29.
ועבדי מלך־ארם אמרו אליו 1 Reg. 20, 23.
יען אשר אמרו ארם 1 Reg. 20, 28.
והמה אמרו אך מלך־ישראל 1 Reg. 22, 32.
מה אמרו האנשים 2 Reg. 20, 14.
והמה אמרו מלך־ישראל הוא 2 Chr. 18, 31.
כי אמרו בן־יהושפט הוא 2 Chr. 22, 9.
כי אמרו מצורע הוא 2 Chr. 26, 23.
אבדון ומות אמרו באזניו Job. 28, 22.
אם־לא אמרו מתי אהלי Job. 31, 31.
אמרו ׳ ללשוננו נגביר Ps. 12, 5.
אמרו חאח ׳ האח Ps. 35, 21.
אמרו מי יראה־למו Ps. 64, 6.
כי־אמרו אויבי Ps. 71, 10.
אמרו בלבם נינם יחד Ps. 74, 8.
אמרו היוכל אל Ps. 78, 19.
אמרו לכו ונכחידם Ps. 83, 5.
אשר אמרו נירשה־לנו Ps. 83, 13.
ולא אמרו ׳ העבריים Ps. 129, 8.
ארבע לא־אמרו חון Prv. 30, 15.
אשר אמרו לראים Jes. 30, 10.
אשר־אמרו לנפשך Jes. 51, 23.
אמרו אחיכם שנאיכם Jes. 66, 5.
ולא אמרו איה יי Jer. 2, 6.
לא אמרו איה יי Jer. 2, 8.
אמרו עמי רדנו Jer. 2, 31.
ולא־אמרו בלבבם כי אמרו לא יראה את־ אחריתנו Jer. 12, 4.
אמרו לא־תבוא עליכם Jer. 23, 17.
אשר־אמרו הנביאים Jer. 23, 25.
והמה אמרו אל־ירמיהו Jer. 42, 5.
ויצריהם אמרו לא נאשם Jer. 50, 7.
אמרו בלענו Thr. 2, 16.
אמרו בגוים Thr. 4, 15.
כי אמרו עזב יי Ez. 9, 9.
אמרו לחם ישבי ירושלם Ez. 11, 15.
הלא אמרו אליך בית ישראל Ez. 12, 9.
העם הזה אמרו Hag. 1, 2.

וְאָמְרוּ
ואמרו אשתו זאת Gn. 12, 12.
ואמרו־לי מה־שמו Ex. 3, 13.
ואמרו אל־יושב הארץ הזאת Num. 14, 14.
ואמרו הגוים Num. 14, 15.
ואמרו רק עם־חכם Dt. 4, 6.
ואמרו מי־האיש הירא ענו ואמרו ידינו לא שפכה Dt. 20, 8.
ואמרו אל־זקני עירו Dt. 21, 7.
וענו הלוים ואמרו Dt. 21, 20.
וענו כל־העם ואמרו אמן Dt. 27, 14.
ואמרו כל־הגוים Dt. 27, 15.
ואמרו על אשר עזבו Dt. 29, 23.
ואמרו לא־ישב ארון 1 Sam. 5, 7.
ואמרו אליך נמצאו 1 Sam. 10, 2.
ואמרו על־מה עשה יי 1 Reg. 9, 8.
ואמרו על אשר עזבו 1 Reg. 9, 9.
לבקשך ואמרו אין 1 Reg. 18, 10.
ואמרו על אשר עזבו את־יי 2 Chr. 7, 22.
ואמרו איכה ידע־אל Ps. 73, 11.
ואמרו לכו ׳ ונעלה Jes. 2, 3.
ואמרו אליך Jer. 13, 12.
ואמרו אליך על־מה דבר יי Jer. 16, 10.
ואמרו נואש Jer. 18, 12.
ואמרו איש אל־רעהו Jer. 22, 8.
ואמרו על אשר עזבו Jer. 22, 9.
ואמרו אליך הגידה־נא Jer. 38, 25.
ואמרו בית ישראל נשאו עליך קינה Ez. 18, 29.
ואמרו לך Ez. 26, 17.
ואמרו בני עמך Ez. 33, 17.
ואמרו הארץ הלזו Ez. 36, 35.
ואמרו להרים כסוני Hos. 10, 8.
ואמרו חי אלהיך דן Am. 8, 14.
ואמרו לכו ׳ ונעלה Mich. 4, 2.
ואמרו אלפי יהודה Zach. 12, 5.
ואמרו אליו אביו Zach. 13, 3.

אֲמַרְתֶּם 2 *perf. pl.*
אביכם הזקן אשר אמרתם Gn. 43, 27.
אשר אמרתם אלי Gn. 43, 29.
וטפכם אשר אמרתם Num. 14, 31.
אשר אמרתם לבז יהיה Dt. 1, 39.
לכל אשר־אמרתם לי 1 Sam. 12, 1.
כי אמרתם כרתנו ברית Jes. 28, 15.
כי אמרתם הקים לנו יי Jer. 29, 15.
כן אמרתם בית ישראל Ez. 11, 5.
ומקסם כזב אמרתם Ez. 13, 7.
אמרתם לאמר Ez. 33, 10.
כאשר אמרתם Am. 5, 14.
אמרתם שוא עבד אלהים Mal. 3, 14.

וַאֲמַרְתֶּם
ואמרתם גם הנה Gn. 32, 21.
ואמרתם אליו כה אמר בנך Gn. 45, 9.
ואמרתם אנשי מקנה Gn. 46, 34.
ואמרתם אליו יי אלהי העבריים Ex. 3, 18.
ואמרתם זבח־פסח הוא ליי Ex. 12, 27.
דברו אל־בני ישראל ואמרתם Lev. 15, 2.
ואמרתם להם אשר נכרתו Jos. 4, 7.
ואמרתם אליהם Jos. 9, 11.
ואמרתם ליי ולגדעון Jud. 7, 18.
ואמרתם להם 1 Sam. 14, 34.
ואמרתם כה לחי 1 Sam. 25, 6.
ואמרתם מלך אבשלום 2 S. 15, 10.
ואמרתם יחי המלך שלמה 1 Reg. 1, 34.
ואמרתם כה אמר המלך 2 Chr. 18, 26.
ואמרתם ביום ההוא Jes. 12, 4.
ואמרתם נצלנו Jer. 7, 10.
ואמרתם אליהם Jer. 11, 3.
ואמרתם מדע לא־נשא הבן Ez. 18, 19.
ואמרתם לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25. 33, 20.
ואמרתם במה אהבתנו Mal. 1, 2.
ואמרתם במה בזינו Mal. 1, 6.
ואמרתם במה גאלנוך Mal. 1, 7.
ואמרתם הנה מתלאה Mal. 1, 13.
ואמרתם על־מה Mal. 2, 14.
ואמרתם במה הוגענו Mal. 2, 17.
ואמרתם במה נשוב Mal. 3, 7.
ואמרתם במה קבענוך Mal. 3, 8.
ואמרתם מה־נדברנו Mal. 3, 13.

אָמַרְנוּ 1 *perf. pl.*:
אם־אמרנו נבוא העיר 2 Reg. 7, 4.
כי־אמרנו למלך לאמר Esr. 8, 22.
אשר אמרנו בצלו נחיה Thr. 4, 20.

וְאָמַרְנוּ
ואמרנו חיה רעה Gn. 37, 20.
ואמרנו ראו Jos. 22, 28.
ואמרנו אליהם חננו Jud. 21, 22.

אֹמֵר, אֲמֹר *part.*:
הלחרגני אתה אמר Ex. 2, 14.
אתה אמר אלי העל Ex. 33, 12.
והנני אמר לבנות בית 1 Reg. 5, 19.
ועתה אתה אמר לך 1 Rg. 18, 11. 14.
וזה אמר בכה 1 Reg. 22, 20.
אמר ככה 2 Chr. 18, 19. (bis)
נעשה כאשר אתה אומר Neh. 5, 12.
בגוים נשמע ונשמו אמר Neh. 6, 6.
האלה אשר אתה אומר Neh. 6, 8.
כלו אמר כבוד Ps. 29, 9.
אמר אני מעשי למלך Ps. 45, 2.
אמר ׳ לרשע צדיק אתה Prv. 24, 24.
את־קול אדני אמר Jes. 6, 8.
קול אמר קרא ואמר Jes. 40, 6.
אמר לדבק טוב הוא Jes. 41, 7.
ואין־אמר השב Jes. 42, 22.
הוי אמר לאב מה־תוליד Jes. 45, 10.
אמר עצתי תקום Jes. 46, 10.
אמר לציון מלך אלהיך Jes. 52, 7.
אמר חי־אדני יי Jer. 44, 26.
אתה אמר לא תנבא Am. 7, 16.
אמר בלבו Obad. 1, 3.
את אשר־יי אמר Mich. 6, 1.
אמר לעץ הקיצה עורי Hab. 2, 19.

וְאֹמֵר *part.*:
ואמר אין־פשע Prv. 28, 24.

הָאֹמֵר *part.*:
יי האמר אלי Gn. 32, 10.
האמר לאביו ולאמו Dt. 33, 9.
מי האמר שאול ימלך 1 Sam. 11, 12.
האמר לחרס ולא יזרח Job. 9, 7.
האמר לך אל־תירא Jes. 41, 13.
האמר לירושלם תושב Jes. 44, 26.
האמר לציולה חרבי Jes. 44, 27.
האמר לכורש רעי Jes. 44, 28.
האמר אבנח־לי Jer. 22, 14.

אֹמְרִים *part. pl.*:
כי שמעתי אמרים Gn. 37, 17.
ולבנים אמרים לנו עשו Ex. 5, 16.
על־כן אתם אמרים Ex. 5, 17.
מה־אתם אמרים אלשה לכם 2 Sam. 21, 4.
ועתה ׳ אתם אמרים להתחזק 2 Chr. 13, 8.
אתם אמרים לכבש לעבדים 2 Chr. 28, 10.
אתם אמרים 2 Chr. 28, 13.
ויש אשר אמרים Neh. 5, 2. 3. 4.
גם טובתיו היו אמרים לפני Neh. 6, 19.
רבים אמרים לנפשי Ps. 3, 3.
רבים אמרים Ps. 4, 7.
אמרים לעץ אבי אתה Jer. 2, 27.
הנביאים אמרים Jer. 14, 13.
והמה אמרים Jer. 14, 15.
אמרים אלי איה דבר־יי Jer. 17, 15.
אמרים אמור למנאצי Jer. 23, 17.
אמרים עליכם לאמר Jer. 27, 9.
אתם אמרים Jer. 32, 36.
אשר ׳ אתם אמרים Jer. 32, 43. 33, 10.
קול אמרים הודו Jer. 33, 11.
ואם־אמרים אתם Jer. 42, 13.
אמרים אל־ירמיהו Jer. 43, 2.
כי אמרים אין יי Ez. 8, 12.
אמרים החזון אשר־הוא Ez. 12, 27.
אשר ׳ אתם אמרים Ez. 20, 32.
המה אמרים לי Ez. 21, 5.
אמרים כה אמר אדני Ez. 22, 28.
אמרים לאמר Ez. 33, 24.
יען אמרים לכם Ez. 36, 13.
הנה אמרים Ez. 37, 11.
להם הם אמרים Hos. 13, 2.

וְאֹמְרִים *part. pl.*:
ואמרים הודו ליי 2 Chr. 20, 21.
ואמרים נאם־יי Ez. 13, 7.

הָאֹמְרִים *part. pl.*:
האמרים לאל סור ממנו Job. 22, 17.
האמרים לי האח ׳ האח Ps. 40, 16.
האמרים האח ׳ האח Ps. 70, 4.
האמרים ערו ׳ ערו Ps. 137, 7.
האמרים ימהר ׳ יחישה Jes. 5, 19.
האמרים לרע טוב Jes. 5, 20.
האמרים למסכה אתם אלהינו Jes. 42, 17.
האמרים קרב אליך Jes. 65, 5.
האמרים מי־יחת עלינו Jer. 21, 13.
האמרים אליכם לאמר Jer. 27, 14.
האמרים לא בקרוב Ez. 11, 3.
האמרים נאם־יי Ez. 13, 6.
האמרים הלא בחזקנו Am. 6, 13.
האמרים לא־תגיש Am. 9, 10.
האמרים תחקם Mich. 4, 11.
האמרים בלבבם Zeph. 1, 12.

בְּאֹמְרִים *part. pl.*:
שמחתי באמרים לי Ps. 122, 1.

דָּאֹמֶרֶת *part. fem.* *sg.*
האמרת בלבבה אני Jes. 47, 8.
תאמרה אלי איו יי Mich. 7, 10.
האמרה בלבבה Zeph. 2, 15.

אֹמֶרֶת *part. fem.*:
ותאת אמרת 1 Reg. 3, 22.
זאת אמרת זה־בני 1 Reg. 3, 23.
ותאת אמרת לא כי בנך 1 Reg. 3, 23.
ותאת אמרת גם־לי 1 Reg. 3, 26.

אָמְרוֹת *p. pl. fem.*:
ותהי אמרת הסיתוך Jer. 38, 22.

הָאֲמָרוֹת *pl.*:
האמרות לאדניהם Am. 4, 1.

הָאָמוּר *part. pass.*:
האמור בית־יעקב Mich. 2, 7.

אָמוֹר, אֲמֹר *inf. abs.*:
ואם־אמר לאמר העבד Ex. 21, 5.
אמור להם Num. 6, 23.
אמר אמרתי כי־שנא Jud. 15, 2.
אמור אמרתי ביתך 1 Sam. 2, 30.
אם־אמר אמר לנער 1 Sam. 20, 21.
אמרים אמור למנאצי Jer. 23, 17.

הָאָמֹר *inf. c. h int.*:
האמר תאמר Ez. 28, 9.

אֱמֹר־ *inf. constr.* s. M.:
כי טוב אמר־לך עלה Prv. 25, 7.

אֱמֹר *inf. constr.*:
יען אמר מואב Ez. 25, 8.

הֵאָמֵר *inf. cstr. c. h int.*:
האמר למלך בליעל Job. 34, 18.

בֶּאֱמֹר *inf. constr.*:
באמר יי אלי הקהל־לי Dt. 4, 10.
באמר להם עם־יי אלה Ez. 36, 20.

Digitized by Google

באזני אלי כל־היום Ps. 42, 4.
inf.: לֵאמֹר
ויהי כאמר יהושע Jos. 6, 8.
inf.: לֵאמֹר
ויברכם ביום ההוא לאמר Gn. 48, 20.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Jer. 18, 5.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו לאמר Jer. 33, 19.
inf.: לֵאמֹר
ויברך אתם אלהים לאמר Gn. 1, 22.
על־האדם לאמר Gn. 2, 16.
אשר צויתיך לאמר Gn. 3, 17.
ויקרא את־שמו נח לאמר Gn. 5, 29.
וידבר אלהים אל־נח לאמר Gn. 8, 15
ואל־בניו אתו לאמר Gn. 9, 8.
במחנה לאמר Gn. 15, 1.
והנה דבר־יי אליו לאמר Gn. 15, 4.
את־אברם ברית לאמר Gn. 15, 18.
וידבר אתו אלהים לאמר Gn. 17, 3.
ותצחק שרה בקרבה לאמר Gn. 18, 12
צחקה שרה לאמר Gn. 18, 13.
ותכחש שרה לאמר Gn. 18, 15.
המלאכים בלום לאמר Gn. 19, 15.
אל־אברהם לאמר Gn. 21, 22.
ויגד לאברהם לאמר Gn. 22, 20.
וידבר אל־בני חת לאמר Gn. 23, 3.
בני־חת את־אברהם לאמר Gn. 23, 5.
וידבר אתם לאמר Gn. 23, 8.
לכל־באי שער־עירו לאמר Gn. 23, 10.
באזני עם־הארץ לאמר Gn. 23, 13.
את־אברהם לאמר לו Gn. 23, 14.
ואשר נשבע־לי לאמר Gn. 24, 7.
לאמר כה־דבר אלי האיש Gn. 24, 30.
וישבעני אדני לאמר Gn. 24, 37.
כי ירא לאמר אשתי Gn. 26, 7.
את־כל־העם לאמר Gn. 26, 11.
לאמר לנו המים Gn. 26, 20.
אל־יעקב בנה לאמר Gn. 27, 6.
מדבר אל־עשו אחיך לאמר Gn. 27, 6.
ויצו עליו לאמר Gn. 28, 6.
וידד יעקב מדר לאמר Gn. 28, 20.
לאמר יסף יי לי בן אחר Gn. 30, 24.
את־דברי בני־לבן לאמר Gn. 31, 1.
אמש ׳ אמר אלי לאמר Gn. 31, 29.
ויצו אתם לאמר Gn. 32, 4.
אל־יעקב לאמר Gn. 32, 7.
ויצו את־הראשון לאמר Gn. 32, 18.
ושאלך לאמר Gn. 32, 18.
אל־חמור אביו לאמר Gn. 34, 4.
וידבר חמור אתם לאמר Gn. 34, 8.
וידברו אל־אנשי עירם לאמר Gn. 34, 20.
וישאלהו האיש לאמר Gn. 37, 15.
ויגד לחמר לאמר Gn. 38, 13.
את־אנשי מקמה לאמר Gn. 38, 21.
ויגד ליהודה לאמר Gn. 38, 24.
והיא שלחה אל־חמיה לאמר Gn. 38, 25.
לאמר זה יצא ראשנה Gn. 38, 28.
ותצעקנה בגדד לאמר Gn. 39, 12.
ותאמר להם לאמר Gn. 39, 14.
כדברים האלה לאמר Gn. 39, 17.
אשר דברה אליו לאמר Gn. 39, 19.
במשמר בית־אדניו לאמר Gn. 40, 7.
את־פרעה לאמר Gn. 41, 9.
ואני שמעתי עליך לאמר Gn. 41, 15.
ויען יוסף את־פרעה לאמר Gn. 41, 16
דברתי אלכם לאמר Gn. 42, 14.
ויען ראובן אתם לאמר Gn. 42, 22.
הלוא אמרתי אליכם לאמר Gn. 42, 22.
איש אל־אחיו לאמר Gn. 42, 28.
את כל־הקרת אתם לאמר Gn. 42, 29.

ראובן אל־אביו לאמר Gn. 42, 37.
ויאמר אליו יהודה לאמר Gn. 43, 3.
העד בנו האיש לאמר Gn. 43, 3.
לנו ולמולדתנו לאמר Gn. 43, 7.
ויצו את־אשר על־ביתו לאמר Gn. 44, 1.
אדני שאל את־עבדיו לאמר Gn. 44, 19.
מעם אבי לאמר Gn. 44, 32.
נשמע בית פרעה לאמר Gn. 45, 16.
ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי Gn. 45, 26.
ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר Gn. 47, 5.
ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר Gn. 47, 15.
יברך ישראל לאמר Gn. 48, 20.
אל־בית פרעה לאמר Gn. 50, 4.
דברו־נא באזני פרעה לאמר Gn. 50, 4.
אבי השביעני לאמר Gn. 50, 5.
ויצעו אל־יוסף לאמר Gn. 50, 16.
לפני מותו לאמר Gn. 50, 17.
את־בני ישראל לאמר Gn. 50, 25.
ויצו פרעה לכל־עמו לאמר Ex. 1, 22.
יצחק ויעקב לאמר Ex. 3, 16.
ואת־שטריו לאמר Ex. 5, 6.
על־כן הם צעקים לאמר Ex. 5, 8.
לאמר כה אמר פרעה Ex. 5, 10.
והנגשים אצים לאמר Ex. 5, 13.
נגשי פרעה לאמר Ex. 5, 14.
ויצעקו אל־פרעה לאמר Ex. 5, 15.
אתם ברע לאמר Ex. 5, 19.
וידבר יי אל־משה לאמר Ex. 6, 10.
29. 13, 1. 14, 1. 16, 11. 25, 1. 30, 11. 17. 22. 31, 1. 40, 1.
וידבר משה לפני יי לאמר Ex. 6, 12.
ואל־אהרן לאמר Ex. 7, 8.
כי ידבר אלכם פרעה לאמר Ex. 7, 9.
שלחני אליך לאמר Ex. 7, 16.
וישם יי מועד לאמר Ex. 9, 5.
והשתחוו־לי לאמר Ex. 11, 8.
בארץ מצרים לאמר Ex. 12, 1.
דברו אל־כל־עדת ישראל לאמר Ex. 12, 3.
לבנך ביום ההוא לאמר Ex. 13, 8.
מחר לאמר מה־זאת Ex. 13, 14.
השביע את־בני ישראל לאמר Ex. 13, 19.
במצרים לאמר Ex. 14, 12.
ויאמרו לאמר Ex. 15, 1.
וילנו העם על־משה לאמר Ex. 15, 24.
דבר אלהם לאמר Ex. 16, 12.
ויצעק משה אל־יי לאמר Ex. 17, 4.
ועל נסתם את־יי לאמר Ex. 17, 7.
מן־ההר לאמר Ex. 19, 3.
והגבלת את־העם סביב לאמר Ex. 19, 12.
העדתה בנו לאמר Ex. 19, 23.
את כל־הדברים האלה לאמר Ex. 20, 1.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Ex. 30, 31.
ויאמר יי אל־משה לאמר Ex. 31, 12.
לאמר לזרעך אתננה Ex. 33, 1.
עדת בני־ישראל לאמר Ex. 35, 4.
הדבר אשר־צוה יי לאמר Ex. 35, 4.
ויעבירו קול במחנה לאמר Ex. 36, 6.
מאהל מועד לאמר Lev. 1, 1.
וידבר יי אל־משה לאמר Lev. 5, 14.
20. 6, 1. 17, 1. 18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1, 22, 1. 17. 26. 23, 1. 9.
דבר אל־בני ישראל לאמר Lev. 4, 2.
7, 23. 29. 12, 2. 23, 24. 34.
צו את־אהרן ואת־בניו לאמר Lev. 6, 2.

דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר Lev. 6, 18.
כאשר צויתי לאמר Lev. 8, 31.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Lev. 9, 3.
אשר־דבר יי לאמר Lev. 10, 3.
וידבר יי אל־אהרן לאמר Lev. 10, 8.
בני אהרן הנותרים לאמר Lev. 10, 16.
ואל־אהרן לאמר אלהם Lev. 11, 1.
דברו אל־בני ישראל לאמר Lev. 11, 2
ואל־אהרן לאמר Lev. 13, 1. 14, 33. 15, 1.
והגיד לכהן לאמר Lev. 14, 35.
אשר־צוה יי לאמר Lev. 17, 2.
דבר אל־אהרן לאמר Lev. 21, 17.
וידבר יי אל־משה לאמר Lev. 23, 23. 26. 33. 24, 1. 13. 27, 1.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Lev. 24, 15.
בהר סיני לאמר Lev. 25, 1.
מארץ מצרים לאמר Num. 1, 1.
וידבר יי אל־משה לאמר Num. 1, 48. 3, 5. 11.
ואל־אהרן לאמר Num. 2, 1. 4, 1. 17. 14, 26. 16, 20. 19, 1.
במדבר סיני לאמר Num. 3, 14.
וידבר יי אל־משה לאמר Num. 3, 44. 4, 21. 5, 1. 5. 11. 6, 1. 22. 8, 1. 5. 23. 9, 9. 10, 1. 13, 1. 15, 1. 17. 16, 23. 17, 9. 16. 18, 25. 20, 7.
ואל־בניו לאמר Num. 6, 23.
ויאמר יי אל־משה לאמר Num. 7, 4. 15, 37. 27, 7. 31, 25.
בחדש הראשון לאמר Num. 9, 1.
דבר אל־בני ישראל לאמר Nu. 9, 10.
כי־יבכו עלי לאמר Num. 11, 13.
באזני יי לאמר Num. 11, 18.
ותבכו לפניו לאמר Num. 11, 20.
ויצעק משה אל־יי לאמר Nu. 12, 13.
אל־בני ישראל לאמר Num. 13, 32.
עדת בני־ישראל לאמר Num. 14, 7.
את־שמעך לאמר Num. 14, 15.
כאשר דברת לאמר Num. 14, 17.
אל־ראש־ההר לאמר Num. 14, 40.
ואל כל־עדתו לאמר Num. 16, 5.
דבר אל־העדה לאמר Num. 16, 24.
וידבר אל־העדה לאמר Nu. 16, 26.
על־משה ועל־אהרן לאמר Num. 17, 6.
בני ישראל אל־משה לאמר Num. 17, 27.
אשר־צוה יי לאמר Num. 19, 2.
עם־משה ויאמרו לאמר Num. 20, 3.
ארץ־אדום לאמר Num. 20, 23.
סיחון מלך־האמרי לאמר Nu. 21, 21.
לקרא־לו לאמר Num. 22, 5.
דברתי אליך לאמר Num. 23, 26.
דברתי לאמר Num. 24, 12.
וידבר יי אל־משה לאמר Num. 25, 10. 16.
בן־אהרן הכהן לאמר Num. 26, 1.
על־ירדן יריחו לאמר Num. 26, 3.
וידבר יי אל־משה לאמר Nu. 26, 52. 28, 1. 31, 1. 34, 1. 16. 35, 9.
פתח אהל־מועד לאמר Num. 27, 2.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Num. 27, 8.
וידבר משה אל־יי לאמר Nu. 27, 15.
לבני ישראל לאמר Num. 30, 2.
וידבר משה אל־העם לאמר Num. 31, 3.
העדה לאמר Num. 32, 2.
וישבע לאמר Num. 32, 10.
ובני ראובן אל־משה לאמר Num. 32, 25.
בני־גד ובני ראובן לאמר Nu. 32, 31.
על־ירדן יריחו לאמר Nu. 33, 50. 35, 1.

את־בני ישראל לאמר Num. 34, 13.
על־פי יי לאמר Num. 36, 5.
לבנות צלפחד לאמר Num. 36, 6.
את־התורה הזאת לאמר Dt. 1, 5.
דבר אלינו בחרב לאמר Dt. 1, 6.
בעת ההוא לאמר Dt. 1, 9.
שפטיכם בעת ההוא לאמר Dt. 1, 16.
המסו את־לבבנו לאמר Dt. 1, 28.
ויקצף וישבע לאמר Dt. 1, 34.
בגללכם לאמר Dt. 1, 37.
ויאמר יי אלי לאמר Dt. 2, 2. 9, 13.
ואת־חעם צו לאמר Dt. 2, 4.
וידבר יי אלי לאמר Dt. 2, 17.
דברי שלום לאמר Dt. 2, 26.
ואצו אתכם בעת ההוא לאמר Dt. 3, 18.
בעת ההוא לאמר Dt. 3, 21. 23.
ולא־עליתם בהר לאמר Dt. 5, 5.
כי־ישאלך בנך מחר לאמר Dt. 6, 20.
מלפניך לאמר Dt. 9, 4.
ויאמר יי אלי לאמר Dt. 9, 13.
לאמר עלו ורשו את־הארץ Dt. 9, 23.
ופן־תדרש לאלהיהם לאמר Dt. 12, 30.
אשר־דבר אליך לאמר Dt. 13, 3.
אשר כנפשך בסתר לאמר Dt. 13, 7.
לשבת שם לאמר Dt. 13, 13.
עם־לבבך בליעל לאמר Dt. 15, 9.
על־כן אנכי מצוך לאמר Dt. 15, 11.
ביום הקהל לאמר Dt. 18, 16.
על־כן אנכי מצוך לאמר Dt. 19, 6.
השטרים אל־העם לאמר Dt. 20, 5.
לאמר לא־מצאתי לבתך Dt. 22, 17.
וזקני ישראל את־העם לאמר Dt. 27, 1.
אל־כל־ישראל לאמר Dt. 27, 9.
את־העם ביום ההוא לאמר Dt. 27, 11.
והתברך בלבבו לאמר Dt. 29, 18.
לאמר מי יעלה־לנו Dt. 30, 12.
לאמר מי יעבר־לנו Dt. 30, 13.
ויצו משה אותם לאמר Dt. 31, 10.
נשאי ארון ברית־יי לאמר Dt. 31, 25.
בעצם היום הזה לאמר Dt. 32, 48.
ולויעקב לאמר Dt. 34, 4.
משרת משה לאמר Jos. 1, 1.
את־שטרי העם לאמר Jos. 1, 10.
וצוו את־העם לאמר Jos. 1, 11
אמר יהושע לאמר Jos. 1, 12.
משה עבד־יי לאמר Jos. 1, 13.
ויענו את־יהושע לאמר Jos. 1, 16.
מרגלים חרש לאמר Jos. 2, 1.
ויאמר למלך יריחו לאמר Jos. 2, 2.
מלך יריחו אל־רחב לאמר Jos. 2, 3.
ויצוו את־העם לאמר Jos. 3, 3.
אל־הכהנים לאמר Jos. 3, 6.
נשאי ארון־הברית לאמר Jos. 3, 8.
ויאמר יי אל־יהושע לאמר Jos. 4, 1.
וצוו אותם לאמר Jos. 4, 3.
כי־ישאלון בניכם מחר לאמר Jos. 4, 6.
ויאמר יי אל־יהושע לאמר Jos. 4, 15.
את־הכהנים לאמר Jos. 4, 17.
אל־בני ישראל לאמר Jos. 4, 21.
את־אבותם לאמר Jos. 4, 21.
והודעתם את־בניכם לאמר Jos. 4, 22.
צוה יהושע לאמר Jos. 6, 10.
וישבע יהושע בעת ההיא לאמר Jos. 6, 26.
ויאמר אליהם לאמר Jos. 7, 2.
ויצו אתם לאמר Jos. 8, 4.
וכל־יושבי ארצנו לאמר Jos. 9, 11.
וידבר אליהם לאמר Jos. 9, 22.
למה רמיתם אתנו לאמר Jos. 9, 22.

Digitized by Google

ואל־דביר מלך־עגלון
Jos. 10, 3. לאמר
אל־המחנה הגלגלה
Jos. 10, 6. לאמר
Jos. 10, 17. ויגד ליהושע לאמר
וישבע משה ביום ההוא
Jos. 14, 9. לאמר
Jos. 17, 4. ולפני הנשיאים לאמר
וידברו בני יוסף את־יהושע
Jos. 17, 14. לאמר
Jos.17,17. לאפרים ולמנשה לאמר
Jos. 18, 8. לכתב את־הארץ לאמר
Jos.20,1. וידבר יי אל־יהושע לאמר
Jos.20,2. דבר אל־בני ישראל לאמר
Jos. 21, 2. בשלה בארץ כנען לאמר
Jos. 22, 8. ויאמר אליהם לאמר
Jos.22,11 וישמעו בני־ישראל לאמר
Jos. 22, 15. וידברו אתם לאמר
Jos. 22, 24. בניכם לבנינו לאמר
וישאלו בני ישראל ביי
Jud. 1, 1. לאמר
Jud. 5, 1. ביום ההוא לאמר
Jud. 6, 13. לנו אבותינו לאמר
Jud. 6,32. ביום־ההוא ירבעל לאמר
Jud. 7, 2. עלי ישראל לאמר
Jud.7,3. קרא נא באזני העם לאמר
Jud. 8, 9. לאנשי פנואל לאמר
Jud.8,15. אשר חרפתם אתי לאמר
Jud. 9, 1. בית־אבי אמו לאמר
אל־אבימלך בתרמה
Jud. 9, 31. לאמר
Jud. 10, 10. ויזעקו בני ישראל אלי־יי
לאמר
Jud.11,12. אל־מלך בני־עמון לאמר
Jud. 11, 17. אל־מלך אדום לאמר
Jud. 13, 6. ותאמר לאישה לאמר
Jud. 15, 13. ויאמרו לו לאמר
Jud. 16, 2. לעזתים לאמר
Jud. 16, 2. כל־הלילה לאמר
Jud. 16, 18 לסרני פלשתים לאמר
Jud. 19, 22. החזק לאמר הוצא
Jud. 20, 8. כאיש אחד לאמר
Jud.20,12. בכל־שבטי בנימן לאמר
Jud. 20, 23. וישאלו ביי לאמר
Jud.20,28. לפניו בימים ההם לאמר
Jud. 21, 1. נשבע במצפה לאמר
Jud. 21, 5. לאמר מות יומת
Jud. 21, 10. ויצוו אותם לאמר
כי־נשבעו בני־ישראל
Jud. 21, 18. לאמר
ויצו את־בני בנימן
Jud. 21, 20. לאמר
Ru.2,15. ויצו בעז את־נעריו לאמר
Ruth 4, 4. אגלה אזנך לאמר
Ruth 4, 17. השכנות שם לאמר
ותקרא לנער אי כבוד
1 Sam. 4, 21. לאמר
1 S. 5, 10. ויזעקו העקרונים לאמר
1 S. 6, 2. לכהנים ולקסמים לאמר
אל־יושבי קרית־יערים
1 Sam. 6, 21. לאמר
1 Sam. 7, 3. בית ישראל לאמר
1Sam. 9,15. לפני בוא־שאול לאמר
1 S. 9, 24. למועד שמור־לך לאמר
1 Sam. 9, 26. אל־שאול הגג לאמר
1 Sam. 10, 2. ודאג לכם לאמר
1 Sam. 11, 7. ביד המלאכים לאמר
1 Sam. 13, 3. בכל־הארץ לאמר
1 S. 13, 4. וכל־ישראל שמעו לאמר
ויאל שאול את־העם
1 Sam. 14, 24. לאמר
1 Sam.14,28. אביך את־העם לאמר
1 Sam. 14, 33. ויגידו לשאול לאמר
ויהי דבר יי אל־שמואל
1 Sam. 15, 10. לאמר
1 Sam. 15, 12. ויגד לשמואל לאמר
וישלח שאול אל־ישי
1 Sam. 16, 22. לאמר

העמדים עמו לאמר
1 Sam. 17, 26. כדבר הזה לאמר
1 Sam. 17, 27. דברו אל־דוד בלט
1 Sam. 18, 22. לאמר
ויגדו עבדי שאול לו
1 Sam. 18, 24. לאמר
1 S. 19, 2. ויגד יהונתן לדוד לאמר
1 Sam. 19, 11. מיכל אשתו לאמר
1 Sam.19,15. לראות את־דוד לאמר
1 Sam. 19, 19. ויגד לשאול לאמר
1 Sam. 20, 42. אנחנו בשם יי לאמר
1 Sam. 21, 11. במחלות לאמר
1 Sam. 23, 1. ויגדו לדוד לאמר
1 Sam. 23, 2. וישאל דוד ביי לאמר
1 Sam. 23, 19. 26, 1. הגבעתה לאמר
ומלאך בא אל־שאול
1 Sam. 23, 27. לאמר
ויקרא אחרי־שאול
1 Sam. 24, 9. לאמר
1 Sam.24,10. את־דברי אדם לאמר
נער־אחד מהנערים
1 Sam. 25, 14. לאמר
1 S. 25,40. לאמר דוד שלחנו אליך
1 Sam. 26, 6. אחי יואב לאמר
1 S. 26, 14. ואל־אבנר בן־נר לאמר
1 Sam. 26, 19. לאמר לך עבד אלהים
1 Sam. 27, 11. להביא גת לאמר
1 Sam. 27, 11. פן־יגידו עלינו לאמר
1 S. 27, 12. ויאמן אכיש בדוד לאמר
וישבע לה שאול ביי
1 Sam. 28, 10. לאמר
1 Sam. 28, 12. לאמר למה רמיתני
1 Sam. 29, 5. יענו־לו במחלות לאמר
1 Sam. 30, 8. וישאל דוד ביי לאמר
לזקני יהודה לרעהו
1 Sam. 30, 26. לאמר
2 Sam. 1, 16. כי פיך ענה בך לאמר
2 Sam. 2, 1. וישאל דוד ביי לאמר
2 Sam. 2, 4. ויגדו לדוד לאמר
2 Sam. 2, 22. ויסף עוד אבנר לאמר
תחתי לאמר למי־ארך
2 Sam. 3, 12. לאמר
2 S. 3, 13. אנכי שאל מאתך לאמר
2 S. 3, 14. אישבשת בן־שאול לאמר
2 Sam. 3, 17. עם־זקני ישראל לאמר
2 S. 3, 18. כי יי אמר אל־דוד לאמר
2 Sam. 3, 23. ויגדו ליואב לאמר
2 Sam. 3, 35. וישבע דוד לאמר
2 Sam. 4, 10. כי המגיד לי לאמר
2 Sam. 5, 1. ויאמרו לאמר
2 Sam. 5, 6. ויאמר לדוד לאמר
2 Sam. 5, 6. לאמר לא־תבוא הנה
2 Sam. 5, 19. וישאל דוד ביי לאמר
2 Sam. 6, 12. ויגד למלך דוד לאמר
2 S. 7, 4. ויהי דבר־יי אל־נתן לאמר
2 S. 7, 7. את־עמי את־ישראל לאמר
ויגדל שמך עד־עולם
2 Sam. 7, 26. לאמר
2 Sam. 7, 27. את־אזן עבדך לאמר
2 Sam. 11, 10. ויגדו לדוד לאמר
2 Sam. 11, 15. ויכתב בספר לאמר
2 S. 11, 19. ויצו את־המלאך לאמר
2 S. 13, 7. אל־תמר הביתה לאמר
2 Sam. 13, 28. את־נעריו לאמר
2 Sam. 13, 30. באה אל־דוד לאמר
2 S. 13, 33. לאמר כל־בני המלך מתו
2 Sam. 14, 32. שלחתי אליך לאמר
2 Sam. 14, 32. אותך אל־המלך לאמר
2 S. 15, 8. בשבתי בגשור בארם לאמר
בכל־שבטי ישראל
2 Sam. 15, 10. 19, 10. לאמר
ויבא המגיד אל־דוד
2 Sam. 15, 13. לאמר
2 Sam. 15, 31. דוד הגיד לאמר
2 Sam. 17, 6. אבשלום אליו לאמר
2 Sam. 17, 16. והגידו לדוד לאמר
2 Sam. 18, 12. לאמר

חעם ביום ההוא לאמר
2 Sam. 19, 3.
2 Sam. 19, 9. ולכל־העם הגידו לאמר
דברו אל־זקני יהודה
2 Sam. 19, 12. לאמר
2 S. 20, 18. ותאמר לאמר דבר ידברו
2 Sam. 20, 18. בראשנה לאמר
2 Sam. 21, 17. אנשי־דוד לו לאמר
2 S. 24, 1. ויסת את־דוד בהם לאמר
2 Sam. 24, 11. חזה דוד לאמר
1 Reg. 1, 5. מתנשא לאמר אני אמלך
1 Reg. 1, 6. לאמר מדוע ככה עשית
בת־שבע אם־שלמה
1 Reg. 1, 11. לאמר
1 Reg. 1, 13. משבעת לאמתך לאמר
1 Reg. 1, 23. ויגידו למלך לאמר
1 Reg. 1, 30. ביי אלהי ישראל לאמר
את־אדני המלך דוד
1 Reg. 1, 47. לאמר
1 Reg. 1, 51. ויגד לשלמה לאמר
1 Reg. 1, 51. בקרנות המזבח לאמר
1 Rg. 2, 1. ויצו את־שלמה בנו לאמר
1 Reg. 2, 4. אשר דבר עלי לאמר
1 Reg. 2, 4. לאמר לא־יכרת לך
1 Reg. 2, 8. ואשבע לו ביי לאמר
וישבע המלך שלמה ביי
1 Reg. 2, 23. לאמר
1 Reg. 2, 29. לאמר לך פגע־בו
1 Reg. 2, 30. את־המלך דבר לאמר
1 Reg. 2, 39. ויגידו לשמעי לאמר
1 Reg. 2, 42. ואעד בך לאמר
וישלח שלמה אל־חירם
1 Reg. 5, 16. לאמר
1 Reg. 5, 19. אל־דוד אבי לאמר
וישלח חירם אל־שלמה
1 Reg. 5, 22. לאמר
1 Reg. 6, 11. ויהי דבר־יי אל־שלמה
1 Reg. 8, 15. לאמר
1 Rg. 8, 25. ובידו מלא לאמר
את אשר דברת לו לאמר
1 Reg. 8, 55. קול גדול לאמר
1 Reg. 9, 5. על־דוד אביך לאמר
1 Rg. 12, 3. וידברו אל־רחבעם לאמר
1 Reg. 12, 6. בהיותו חי לאמר
1 Reg. 12, 7. וידברו אליו לאמר
1 Reg. 12, 9. אשר דברו אלי לאמר
1 Rg 12, 10. לאמר כה־תאמר לעם הזה
1 Rg. 12, 10. אשר דברו אליך לאמר
1 Rg. 12, 12. כאשר דבר המלך לאמר
וידבר אליהם כעצת הילדים
1 Reg. 12, 14. לאמר
1 Rg. 12, 16. את־המלך דבר לאמר
שמעיה איש־האלהים
1 Reg. 12, 22. לאמר
1 Reg. 12, 23. ויתר העם לאמר
ונתן ביום ההוא מופת
1 Reg. 13, 3. לאמר
1 Reg. 13, 4. מעל המזבח לאמר
1 Reg. 13, 9. צוה אתי בדבר יי לאמר
1 Rg. 13, 18. דבר אלי בדבר יי לאמר
1 Reg. 13, 21. בא מיהודה לאמר
1 Reg. 13, 27. וידבר אל־בניו לאמר
1 Reg. 13, 31. ויאמר אל־בניו לאמר
1 Reg. 15, 18. הישב בדמשק לאמר
1 Reg. 16, 1. על־בעשא לאמר
וישמע העם החנים
1 Reg. 16, 16. לאמר
1 Reg. 18, 1. בשנה השלישית לאמר
1 Reg. 18, 26. לאמר הבעל ענני
אשר היח דבר־יי אליו
1 Reg. 18, 31. לאמר
1 Reg. 19, 2. מלאך אל־אליהו לאמר
1 Rg. 20, 5. כה־אמר בן־הדד לאמר
1 Reg. 20, 5. כי־שלחתי אליך לאמר
1 Reg. 20, 17. ויגידו לו לאמר
וידבר אחאב אל־נבות
1 Reg. 21, 2. לאמר
1 Reg. 21, 9. ותכתב בספרים לאמר
1 Reg. 21, 10. ויעדהו לאמר ברכת

את־נבות נגד העם
1 Reg. 21, 13. לאמר
וישלחו אל־איזבל
1 Reg. 21, 14. לאמר
אל־אליהו התשבי
1 Reg. 21, 17. 28. לאמר
1 Reg. 21, 19. (bis) ודברת אליו לאמר
וגם־לאיזבל דבר יי
1 Reg. 21, 23. לאמר
וכל־הנביאים נבאים כן
1 Reg. 22, 13. לאמר
לקרא מיכיהו דבר אליו
1 Reg. 22, 13. לאמר
1 Reg. 22, 31. שלשים ושנים לאמר
1 Reg. 22, 36. כבא השמש לאמר
2 Reg. 3, 7. לאמר מלך מואב
2 Reg. 4, 1. לאמר עבדך אישי מת
2 Reg. 4, 31. לאמר לא הקיץ הנער
2 Reg. 5, 4. ויבא ויגד לאדניו לאמר
הנער אל־מלך ישראל
2 Reg. 5, 6. לאמר
2 Reg. 5, 8. וישלח אל־תמלך לאמר
2 Rg. 5, 10. אליו אלישע מלאך לאמר
2 Reg. 5, 22. אדני שלחני לאמר
2 Reg. 6, 8. ויועץ אל־עבדיו לאמר
2 Reg. 6, 9. אל־מלך ישראל לאמר
2 Reg. 6, 13. ויגד־לו לאמר
2 Reg. 6, 26. ואשה צעקה אליו לאמר
2 Reg. 7, 10. ויגידו להם לאמר באנו
2 Reg. 7, 12. להחבה בהשדה לאמר
2 Reg. 7, 14. לאמר לכו וראו
איש האלהים אל־המלך
2 Reg. 7, 18. לאמר
2 Rg. 8, 1 אשר־החיה את־בנו לאמר
2 Reg. 8, 4. לאמר ספרי־נא לי
2 Reg. 8, 6. סריס אחד לאמר
ויגד־לו לאמר בא איש
2 Reg. 8, 7. האלהים
2 Reg. 8, 8. את־יי מאיתו לאמר
2 Reg. 8, 9. שלחני אליך לאמר
כזאת וכזאת אמר אלי
2 Reg. 9, 12. לאמר
2 Reg. 9, 18. 20. ויגד הצפה לאמר
עבדו אליהו התשבי
2 Reg. 9, 36. לאמר
ואל־האמנים אחאב
2 Reg. 10, 1. לאמר
2 Reg. 10, 5. לאמר עבדיך אנחנו
2 Reg. 10, 6. ספרי שנית לאמר
ויבא המלאך ויגד־לו
2 Reg. 10, 8. לאמר
2 Reg. 11, 5. ויצום לאמר זה הדבר
2 Reg. 14, 6. אשר־צוה יי לאמר
בן־יהוא מלך ישראל
2 Reg. 14, 8. לאמר
2 Reg. 14, 9. אמציהו מלך־יהודה
2 Reg. 14, 9. לאמר
2 Reg. 14, 9. אשר בלבנון לאמר
אשר דבר אל־יהוא
2 Reg. 15, 12. לאמר
תגלת פלסר מלך־אשור
2 Reg. 16, 7. לאמר
2 Reg. 16, 15. את־אוריה הכהן לאמר
ביד כל־נביאו כל־חזה
2 Reg. 17, 13. לאמר
ויאמרו למלך אשור
2 Reg. 17, 26. לאמר
2 Reg. 17, 27. ויצו מלך־אשור לאמר
2 Reg. 17, 35. ויצום לאמר לא־תיראו
אל־מלך־אשור ולכישה
2 Reg. 18, 14. לאמר
2 Reg. 18, 30. לאמר הצל יצילנו יי
2 Reg. 18, 32. לאמר יי יצילנו
2 Reg. 18, 36. לאמר לא תעננו
אל־תקח מלך־כוש
2 Reg. 19, 9. לאמר
2 Reg. 19, 9. אל־חזקיהו לאמר
2 Reg. 19, 10. מלך־יהודה לאמר

Digitized by Google

אתה בטח בו לאמר 2 Reg. 19, 10.
אל־חזקיהו לאמר 2 Reg. 19, 20.
ויתפלל אל־יי לאמר 2 Reg. 20, 2.
ודבר־יי היה אליו לאמר 2Rg.20,4.
בית־עבדיו הנביאים
לאמר 2 Reg. 21, 10.
בן משלם הספר בית יי
לאמר 2 Reg. 22, 3.
ויגד שפן הספר למלך
לאמר 2 Reg. 22, 10.
ואת עשיה עבד־המלך
לאמר 2 Reg. 22, 12.
ויצו המלך את־כל־העם
לאמר 2 Reg. 23, 21.
קראה שמו יעבץ לאמר 1 Chr.4,9.
לאלהי ישראל לאמר 1 Chr. 4, 10.
אל־דוד חברוסה לאמר 1 Chr.11,1.
שלחתי סרני פלשתים
לאמר 1 Chr. 12, 19.
ביום החוא לאמר 1 Chr. 13, 12.
וישאל דוד באלהים
לאמר 1 Chr. 14, 10.
לאמר לך אתן את ארץ־
כנען 1 Chr. 16, 18.
דבר אלהים אל־נתן לאמר 1Chr.17,3.
לרעת את־עמי לאמר 1 Chr.17, 6.
ויגדל שמך עד־עולם
לאמר 1 Chr. 17, 24.
אל־נד חזה דויד לאמר 1Chr.21,9.
לך ודברת אל־דויד
לאמר 1 Chr. 21, 10.
אמר אל־נד לאמר 1 Chr. 21, 18.
ויתי עלי דבר־יי לאמר 1Chr.22,8.
אל־חורם מלך־צר לאמר 2Chr.2,2.
וביהיו מלא לאמר 2 Chr. 6, 4.
בארץ שבים לאמר 2 Chr. 6, 37.
כאשר כרתי לדויד אביך
לאמר 2 Chr. 7, 18.
וידברו אל־רחבעם
לאמר 2 Chr. 10, 3.
סהיתר חי לאמר 2 Chr. 10, 6.
וידברו אליו לאמר 2 Chr. 10, 7.
אשר דברו אלי לאמר 2 Chr. 10, 9.
לאמר כה תאמר לעם 2 Chr.10,10.
אשר־דברו אליך לאמר 2 Chr.10,10.
כאשר דבר המלך לאמר 2Chr.10,12.
כעצת הילדים לאמר 2 Chr. 10,14.
וישיבו העם את המלך
לאמר 2 Chr. 10, 16.
איש־האלהים לאמר 2 Chr. 11, 2.
ביהודה ובנימן לאמר 2 Chr.11, 3.
היה דבר יי אל שמעיה
לאמר 2 Chr. 12, 7.
היושב בדמשק לאמר 2 Chr.16,2.
וכל־הנביאים נבאים כן
לאמר 2 Chr. 18, 11.
למיכיהו דבר אליו
לאמר 2 Chr. 18, 12.
את־שרי הרכב אשר־לו
לאמר 2 Chr. 18, 30.
ויצו עליהם לאמר 2 Chr. 19, 9.
ויבאו ויגידו ליהושפט
לאמר 2 Chr. 20, 2.
מקדש לשמך לאמר 2 Chr. 20, 8.
על־יהושפט לאמר 2 Chr. 20, 37.
מאליהו הנביא לאמר 2 Chr.21,12.
אשר־צוה יי לאמר 2 Chr. 25, 4.
ואיש האלהים בא אליו
לאמר 2 Chr. 25, 7.
לאמר לך נתראה פנים 2Chr.25,17.
לאמר החזה אשר
בלבנון 2 Chr. 25, 18.
אשר בלבנון לאמר 2 Chr. 25, 18.
ובמצות המלך לאמר 2 Chr. 30, 6.
לאמר יי הטוב יכפר בעד 2Chr 30,18
בארץ־הארץ לאמר 2 Chr. 32, 4.
וידבר על־לבבם לאמר 2Chr.32, 6.
אשר בירושלם לאמר 2 Chr. 32, 9.

למות ברעב ובצמא
לאמר 2 Chr. 32, 11.
ליחודה ולירושלם
לאמר 2 Chr. 32, 12.
ולאמר עליו לאמר 2 Chr. 32, 17.
את־המלך דבר לאמר 2 Chr.34,16.
ויגד שפן הסופר למלך
לאמר 2 Chr. 34, 17.
עבד־המלך לאמר 2 Chr. 34, 20.
וישלח אליו מלאכים
לאמר 2 Chr. 35, 21.
וגם־במכתב לאמר 2 Chr. 36, 22.
וגם־במכתב לאמר Esr. 1, 1.
כי־אמרתי למלך לאמר Esr. 8, 22.
נגשו אלי השרים לאמר Esr. 9, 1.
ביד עבדיך הנביאים לאמר Esr.9,11
את־משה עבדך לאמר Neh. 1, 8.
וישלח סנבלט וגשם אלי
לאמר Neh. 6, 2.
ואשלחה עליהם מלאכים
לאמר Neh. 6, 3.
לאמר מלך ביהודה Neh. 6, 7.
ואשלחה אליו לאמר Neh. 6, 8.
מיראים אותנו לאמר Neh. 6, 9.
לאמר הסו Neh. 8, 11.
לאמר צאו ההר Neh. 8, 15.
לאמר למלך Esth. 6, 4.
לאמר לא־תשורני עין Job. 24, 15.
לאמר אלהים עזבו Ps. 71, 11.
לאמר לך אתן את־ארץ
כנען Ps. 105, 11.
לאמר מתי תנחמני Ps. 119, 82.
דברתי אני עם־לבי לאמר Eccl.1,16.
ישא ביום ההוא לאמר Jes. 3, 7.
לאמר לחמנו נאכל Jes. 4, 1.
לאמר נוחה ארם Jes. 7, 2.
דבר אל־אחז לאמר Jes. 7, 10.
דבר אלי עוד לאמר Jes. 8, 6.
בדרך העם־הזה לאמר Jes. 8, 12.
ובגדל לבב לאמר Jes. 9, 8.
נשבע יי צבאות לאמר Jes. 14, 24.
לאמר בשלש שנים Jes. 16, 14.
לאמר ברוך עמי Jes. 19, 25.
בן־אמוץ לאמר Jes. 20, 2.
מעת הים לאמר Jes. 23, 4.
לאמר קרא נא־זה Jes. 29, 11.
לאמר קרא נא־זה ואמר Jes.29,12.
לאמר זה הדרך לכו בו Jes. 30, 21.
לאמר הצל יצילנו יי Jes. 36, 15.
לאמר יי יצילנו Jes. 36, 18.
לאמר לא תענהו Jes. 36, 21.
תרחקה מלך־כוש לאמר Jes. 37, 9.
וישלח מלאכים אל־
חזקיהו לאמר Jes. 37, 9.
אל־חזקיהו מלך־יהודה
לאמר Jes. 37, 10.
לאמר לא תנתן Jes. 37, 10.
חזקיהו אל־יי לאמר Jes. 37, 15.
אל־חזקיהו לאמר Jes. 37, 21.
אל־ישעיהו לאמר Jes. 38, 4.
לאמר חציו שרפתי Jes. 44, 19.
לאמר לאסורים צאו Jes. 49, 9.
לאמר חבדל יבדילני Jes. 56, 3.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Jer. 1, 4.
11. 2, 1. 13, 8. 16, 1. 18, 5.
לאמר מה אתה ראה Jer. 1, 13.
לאמר כה אמר יי Jer. 2, 2.
לאמר הן ישלח Jer. 3, 1.
לאמר שלום יהיה לכם Jer. 4, 10.
והשמיעוה ביהודה לאמר Jer.5,20.
על־נקלה לאמר Jer. 6, 14. 8, 11.
אל־ירמיהו מאת יי לאמר Jer.7,1.
11, 1. 18, 1. 27, 1. 30, 1. 34, 12.
36, 1.
אל־דברי השקר לאמר Jer. 7, 4.
צויתי אותם לאמר Jer. 7, 23.
לאמר מה עשיתי Jer. 8, 6.
לאמר שמעו בקולי Jer. 11, 4.

ובחצות ירושלם לאמר Jer. 11, 6.
השכם והעד לאמר Jer. 11, 7.
המבקשים את־נפשך
לאמר Jer. 11, 21.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Jer. 13, 8.
מאת יי לאמר Jer. 18, 1.
לאמר כה אמר יי Jer. 18, 11.
לאמר ילך־לך בן Jer. 20, 15.
בן מעשיה חכחן לאמר Jer. 21, 1.
בשמי שקר לאמר Jer. 23, 25.
לאמר מה־משא יי Jer. 23, 33.
ואל כל־ישבי ירושלם
לאמר Jer. 25, 2.
לאמר שבו־נא Jer. 25, 5.
הדבר הזה מאת יי לאמר Jer.26,1.
לאמר מות תמות Jer. 26, 8.
לאמר כשלו יהיה Jer. 26, 9.
ואל־כל־העם לאמר Jer. 26, 11.
אל־כל־קהל העם לאמר Jer.26,17.
אל־כל־עם יחודה לאמר Jer.26,18.
אמרים אליכם לאמר Jer. 27, 9.
חדברים האלה לאמר Jer. 27, 12.
חאמרים אליכם לאמר Jer. 27, 14.
דברתי לאמר Jer. 27, 16.
הנבאים לכם לאמר Jer. 27, 16.
וכל־העם לאמר Jer. 28, 1.
אלהי ישראל לאמר Jer. 28, 2.
לאמר כה אמר יי Jer. 28, 11.
צואר ירמיה הנביא לאמר Jer.28,12
אל־חנניח לאמר Jer. 28, 13.
מלך בבל בבלה לאמר Jer. 29, 3.
לאמר ישימך יי Jer. 29, 22.
חאמר לאמר Jer. 29, 24.
אלהי ישראל לאמר Jer. 29, 25.
ואל־כל־חכהנים לאמר Jer. 29, 25.
לאמר ארכה היא Jer. 29, 28.
אל־ירמיהו לאמר Jer. 29, 30.
לאמר כה אמר יי Jer. 29, 31.
מאת יי לאמר Jer. 30, 1.
כה־אמר יי אלהי ישראל
לאמר Jer. 30, 2.
לאמר דעו את־יי Jer. 31, 34.
אתה נבא לאמר Jer. 32, 3.
היה דבר־יי אלי לאמר Jer. 32, 6.
לאמר קנה לך את־שדי Jer. 32, 7.
לעיניהם לאמר Jer. 32, 13.
אל־ברוך בן־נריה לאמר Jer.32,16.
אל־ירמיהו לאמר Jer. 32, 26.
בחצר המטרה לאמר Jer. 33, 1.
דבר־יי אל־ירמיהו
לאמר Jer. 33, 23. 35, 12.
מה־החעם הזה דברו לאמר Jer.33,24
ועל־כל־עריה לאמר Jer. 34, 1.
מבית עבדים לאמר Jer. 34, 13.
מלך יחודה לאמר Jer. 35, 1.
צוה עלינו לאמר Jer. 35, 6.
חשכם ושלח לאמר Jer. 35, 15.
ויצוה ירמיהו את־ברוך
לאמר Jer. 36, 5.
בן־כושי לאמר Jer. 36, 14.
ואת־ברוך שאלו לאמר Jer. 36, 17.
מפי ירמיהו לאמר Jer. 36, 27.
המגלה החאת לאמר Jer. 36, 29.
מדוע כתבת עליה לאמר Jer.36,29.
אל־ירמיהו הנביא לאמר Jer.37,3.6.
נפשתיכם לאמר Jer. 37, 9.
את ירמיהו הנביא לאמר Jer.37,13.
לאמר לא־יבא מלך־בבל Jer.37,19.
אל־כל־העם לאמר Jer. 38, 1.
וידבר אל־המלך לאמר Jer. 38, 8.
לאמר קח בידך מזה Jer. 38, 10.
אל־ירמיהו בסתר לאמר Jer.38,16.
רב־טבחים לאמר Jer. 39, 11.
בחצר המטרה לאמר Jer. 39, 15.
לעבד־מלך הכושי לאמר Jer.39,16.
ולאנשיהם לאמר Jer. 40, 9.
במצפה לאמר Jer. 40, 15.
לאמר לא כי ארץ מצרים Jer.42,14.

לאמר התפלל בעדנו
אל־יי Jer. 42, 20.
לאמר לא־תבאו מצרים Jer. 43, 2.
בתחפנחס לאמר Jer. 43, 8.
ובארץ פתרוס לאמר Jer. 44, 1.
השכים ושלח לאמר Jer. 44, 4.
בפתרוס לאמר Jer. 44, 15.
הענים אתו דבר לאמר Jer. 44, 20.
אלהי ישראל לאמר Jer. 44, 25.
לאמר עשה נעשה Jer. 44, 25.
מלך יהודה לאמר Jer. 45, 1. 49, 34.
ויהי דבר יי אלי לאמר Ez. 3, 16.
6, 1. 7, 1. 11, 14. 12, 1. 17. 21.
13, 1. 14, 2. 12. 15, 1. 17, 1.
18, 1. 20, 2. 21, 1. 6. 13. 23.
22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 15. 25,
1. 27, 1. 28, 1. 11. 20. 30, 1.
33, 1. 23. 34, 1. 16. 37, 15. 38, 1.
קול גדול לאמר Ez. 9, 1.
משיב דבר לאמר Ez. 9, 11.
לאמר קח אש מבינות
לגלגל Ez. 10, 6.
אלי בבקר לאמר Ez. 12, 8.
לאמר יארכו הימים Ez. 12, 22.
לאמר שלום ואין שלום Ez. 13, 10.
המשל עליך ימשל לאמר Ez.16,44.
לאמר אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.
לאמר אני יי אלהיכם Ez. 20, 5.
בעשור לחדש לאמר Ez. 24, 1.
היה אלי לאמר Ez. 24, 20.
חיה דבר־יי אלי לאמר Ez. 26, 1.
היה דבר־יי אלי לאמר Ez.29,1.17.
אמרתם לאמר Ez. 33, 10.
לאמר הכתה העיר Ez. 33, 21.
איש את־אחיו לאמר Ez. 33, 30.
אל־הרי ישראל לאמר Ez. 35, 12.
בני עמך לאמר Ez. 37, 18.
צויתם לאמר לא תנבאו Am. 2, 12.
מארץ מצרים לאמר Am. 3, 1.
לאמר קשר עליך עמוס Am. 7, 10.
לאמר מתי יעבר החדש Am. 8, 5.
בן־אמתי לאמר Jon. 1, 1.
אל יונה שנית לאמר Jon. 3, 1.
וגדליו לאמר Jon. 3, 7.
ועל־יי ישענו לאמר Mich. 3, 11.
הכהן הגדל לאמר Hag. 1, 1.
כה אמר יי צבאות לאמר Hag.1,2.
ביד־חגי הנביא לאמר Hag.1,3.2,10.
לעם לאמר Hag. 1, 13.
ביד־חגי הנביא לאמר Hag. 2, 1.
שאירית העם לאמר Hag. 2, 2.
את־הכהנים תורה לאמר Hag.2,11.
בעשרים וארבעה לחדש
לאמר Hag. 2, 20.
פחת־יהודה לאמר Hag. 2, 21.
בן־עדו הנביא לאמר Zach. 1, 1.
לאמר כה אמר יי Zach. 1, 4.
בן־עדוא הנביא לאמר Zach. 1, 7.
הדבר בי קרא לאמר Zach. 1, 14.
עוד קרא לאמר Zach. 1, 17.
ויאמר לאמר Zach. 2, 4.
אל־הנער הלז לאמר Zach. 2, 8.
העמדים לפניו לאמר Zach. 3, 4.
מלאך יי ביהושע לאמר Zach. 3, 6.
הדבר בי לאמר Zach. 4, 4.
אל־זרובבל לאמר Zach. 4, 6.
ויאמר אלי לאמר Zach. 4, 6.
דבר־יי אלי לאמר Zach. 4, 8.
ויאמר אלי לאמר הלוא Zach.4,13.
וידבר אלי לאמר Zach. 6, 8.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Zach. 6, 9.
ואמרת אליו לאמר Zach. 6, 12.
יי צבאות לאמר Zach. 6, 12.
לאמר אל־הכהנים Zach. 7, 3.
ואל־הנביאים לאמר Zach. 7, 3.
יי צבאות אלי לאמר Zach. 7, 4.
ואל־הכהנים לאמר Zach. 7, 5.
אל־זכריה לאמר Zach 7, 8.

Digitized by Google

כה אמר יי צבאות לאמר Zach.7,9.
יי צבאות לאמר Zach. 8, 1, 18.
אחת אל־אחת לאמר Zach. 8, 21.
לאמר נלכה עמכם Zach. 8, 23.
inf. constr.: לֵאמֹר
ולאמר עליו לאמר 2 Chr. 32, 17.
ולאמר לירושלם תבטח Jes. 44,28.
ולאמר לציון עמי אתה Jes.51,16.
inf. c. suff.: אָמְרִי
עד יום אמרי אליכם Jos. 6, 10.
אם־אמרי אשכחה Job. 9, 27.
cum suff.: בְּאָמְרִי
באמרי לרשע מות תמות Ez.3,18.
באמרי לרשע Ez. 33, 8.
באמרי לצדיק Ez. 33, 13.
cum suff.: וּבְאָמְרִי
ובאמרי לרשע Ez. 33, 14.
cum. suff.: אָמְרָךְ
יען אמרך את־שני Ez. 35, 10.
cum suff.: אָמְרֵךְ
על־אמרך לא חטאתי Jer. 2, 35.
יען אמרך האח Ez. 25, 3.
cum suff.: אָמְרָכֶם
יען אמרכם Jer. 23, 38.
cum suff.: בְּאָמְרֵכֶם
באמרכם שלחן יי Mal. 1, 7. 12.
באמרכם כל־עשה רע Mal. 2, 17.
cum suff.: בְּאָמְרָם
באמרם אלי כל־היום Ps. 42, 11.
באמרם המלך אחשורוש Esth.1,17.
באמרם אליו יום ויום Esth. 3, 4.
imperat.: אֱמֹר *sg.*
אמר אל־אחיך Gn. 45, 17.
לכן אמר לבני־ישראל Ex. 6, 6.
אמר אל־אהרן נטה Ex. 8, 1. 12.
אמר אל־כל־עדת בני ישראל Ex. 16, 9.
אמר אל־בני־ישראל Ex. 33, 5.
אמר אל־הכהנים Lev. 21, 1.
אמר אלהם לדרתיהם Lev. 22, 3.
אמר אלהם חי־אני Num. 14, 28.
אמר אל־אלעזר בן־אהרן Nu.17,2.
לכן אמר הנני נתן לו Num. 25, 12.
ויאמר יי אלי אמר להם Dt. 1, 42.
לך אמר להם שובו לכם Dt. 5, 27.
אמר־נא שבלת Jud. 12, 6.
אמר לנער ויעבר לפנינו 1S. 9, 27.
אמר אל־רחבעם 1 Reg. 12, 23.
אמר לאדניך 1 Reg. 18, 8.
אמר לאדניך 1 Reg. 18, 11. 14.
עלה אמר אל־אחאב 1 Reg. 18, 44.
לך אמר־לא 2 Reg. 8, 10.
אמר אל־רחבעם 2 Chr. 11, 3.
אמר לנפשי Ps. 35, 3.
אמר לחכמה אחתי את Prv. 7, 4.
אמר למלך ולגבירה Jer. 13, 18.
אמר־נא אל־איש יהודה Jer.18,11.
אמר כה־אמר יי Ez. 11, 5.
לכן אמר כה־אמר אדני Ez.11,16.17.
לכן אמר אליהם Ez. 12, 23. 28.
אמר אליהם כה אמר Ez. 12, 10.
אמר אני מופתכם Ez. 12, 11.
אמר אל־טחי חפל Ez. 13, 11.
אמר ׀ אל בית־ישראל Ez. 14, 5.
אמר כה אמר אדני יהוה Ez.17,9.
אמר־נא לבית המרי Ez. 17, 12.
אמר חנה־בא Ez. 17, 12.
אמר ׀ אל בית ישראל כה אמר יי Ez. 20, 30.
אמר חרב חרב הורחדה Ez. 21, 14.
אמר־לה את ארץ Ez. 22, 24.
אמר ׀ לבית ישראל Ez. 24, 21.
אמר לנגיד צר Ez. 28, 2.
אמר אל־פרעה Ez. 31, 2.
אמר אל־בית ישראל כן Ez.33,10.
אמר אליהם חי־אני Ez. 33, 11.

אמר אל־בני־עמך Ez. 33, 12.
אמר אלהם כה־אמר Ez. 33, 25.
אמר לבית־ישראל כה Ez. 36, 22.
אמר לצפור כל־כנף Ez. 39, 17.
אמר־נא אל־זרבבל Hag. 2, 2.
אמר אל־זרבבל פחת יהודה Hag. 2, 21.
אמר אל־כל־עם הארץ Zach. 7, 5.
impt. s. M.: וֱאֱמֹר
ואמר־לה השלום לך 2 Reg. 4, 26.
ואמר־אח אל כל־תועבות Ez.6,11.
impt. pl. m.: אִמְרוּ
אמרו־נא אל־יואב קרב 2 S. 20,16.
אמרו לאדני המלך 1 Reg. 20, 9.
אמרו־נא אל־חזקיהו 2 Reg. 18,19.
אמרו לאיש אשר־שלח 2 Reg. 22,15.
אמרו לאיש אשר־שלח 2 Chr. 34,23.
אמרו בלבבכם Ps. 4, 5.
אמרו לאלהים מה־נורא Ps. 66, 3.
אמרו בגוים ׀ יי מלך Ps. 96, 10.
אמרו צדיק כי־טוב Jes. 3, 10.
אמרו לנמהרי־לב Jes. 35, 4.
אמרו־נא אל־חזקיהו Jes. 36, 4.
אמרו גאל יי עבדו Jes. 48, 20.
אמרו לבת־ציון Jes. 62, 11.
אמרו התיצב והכן לך Jer. 46, 14.
אמרו איכה נשבר מטה־עז Jer. 48, 17.
אמרו נלכדה בבל Jer. 50, 2.
אמרו לאחיכם עמי Hos. 2, 3.
אמרו אליו כל־תשא עון Hos.14,3.
impt. pl.: וְאִמְרוּ
ואמרו הושיענו 1 Chr. 16, 35.
ואמרו חזקו שפר Jer. 4, 5.
קראו מלאו ואמרו Jer. 4, 5.
ואמרו הושע יי Jer. 31, 7.
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו Jer. 31, 10.
ואמרו האספו Am. 3, 9.
impt. fem.: אִמְרִי *sg.*
אמרי־נא אחתי את Gn. 12, 13.
אמרי־לי אחי הוא Gn. 20, 13.
אמרי־נא לשלמה 1 Reg. 2, 17.
לכי אמרי לירבעם 1 Reg. 14, 7.
אמרי לערי יהודה Jes. 40, 9.
אמרי מה־נהיתה Jer. 48, 19.
1 imperf.: אֹמַר
אשר אמר אליך Gn. 22, 2. 26, 2.
אשר אמר אליה Gn. 24, 14.
מה אמר אלהם Ex. 3, 13.
בי אדני מה אמר Jos. 7, 8.
והיה אשר אמר אליך Jud. 7, 4.
וכל אשר־אמר אליך Jud. 7, 4.
את אשר־אמר אליך 1 Sam. 16, 3.
אם־אמר אמר לנער 1 Sam. 20, 21.
ואם־כה אמר לעלם 1 Sam. 20, 22.
את אשר־אמר אליך 1 Sam. 28, 8.
אמר אל־אלוה Job. 10, 2.
אם־ארעב לא־אמר לך Ps. 50, 12.
אמר ליי מחסי Ps. 91, 2.
אמר אלי אל־תעלני Ps. 102, 25.
אמר לצפון תני Jes. 43, 6.
וֵאֹמַר
ואמר לכם אין הקיר Ez. 13, 15.
וָאֹמַר
ואמר לה זה חסדך Gn. 20, 13.
ואמר אל־אדני אלי לא־תלך Gn. 24, 39.
ואמר יי אלהי אדני אברהם Gn. 24, 42.
ואמר אליה השקיני נא Gn.24,45.
ואמר בת־מי את Gn. 24, 47.
ואמר הנני Gn. 31, 11.
ואמר אל־החרטמים Gn. 41, 24.
ואמר אך טרף טרף Gn. 44, 28.
ואמר אעלה אתכם Ex. 3, 17.

ואמר אליך שלח את־בני Ex.4,23.
ואמר להם למי זהב Ex. 32, 24.
ואמר לבני ישראל Lev. 17, 14.
ואמר לכם אתם תירשו Lv. 20, 24.
ואמר אלכם בעת ההוא Dt. 1, 9.
ואמר אלכם באזנם Dt. 1, 20.
ואמר אלכם לא־תערצון Dt. 1, 29.
ואתפלל אליי ואמר Dt. 9, 26.
ואמר לא־אפר בריתי Jud. 2, 1.
ואמר עתה ירדו פלשתים 1 Sam. 13, 12.
ואמר לא־אשלח ידי 1 Sam. 24,11.
ואמר הכני 2 Sam. 1, 7.
ויאמר אליו עמלקי 2 Sam. 1, 8.
ואמר לו תמך־לי 1 Reg. 21, 6.
ואמר אליה ביום ההוא 2 Reg.6,29.
ואמר אנא יי Neh. 1, 5.
ואמר למלך Neh. 2, 3. 5.
ואקא ואקום ואמר Neh. 4, 8.
ואמר אל־החרים Neh. 4, 13.
ויאמר לא טוב הדבר Neh. 5, 9.
ויאמר להם לא ישתתו Neh.7,3.
ואמר עם־קני אגרע Job. 29, 18.
ואמר עד־פה תבא Job. 38, 11.
ואמר מי־יתן לי Ps. 59, 7.
ואמר חלותי היא Ps. 77, 11.
ואמר עם תעי לבב הם Ps. 95, 10.
ואמר אך־חשך ישופני Ps.139,11.
ואמר אורי־לי כי־דמותי Jes. 6, 5.
ואמר עד־מתי אדני Jes. 6, 11.
ואמר רזי־לי Jes. 24, 16.
ואמר לך עבדי־אתה Jes. 41, 9.
ואמר אהה אדני יהוה Jer. 1, 6.
ואמר מקל שקד Jer. 1, 11.
ואמר סיר נפוח Jer. 1, 13.
ואמר אחרי עשתה Jer. 3, 7.
ואמר אבי תקראי־לי Jer. 3, 19.
ואמר אהה אדני יי Jer. 4, 10.
ואמר אמן ׀ יי Jer. 11, 5.
ואמר אהה אדני יהוה Jer. 14,13.
ואמר תאנים Jer. 24, 2.
ואמר אליהם שתו־לך Jer. 35, 5.
ואמר אבד נצחי Thr. 3, 18.
ואמר אהה אדני יהוה Ez.4,14.11,13.
ואמר אהה אדני יהוה Ez. 9, 5.
ואמר לך בדמיך חיי Ez. 16, 6.
ואמר לך בדמיך חיי Ez. 16, 6.
ואמר אלהם Ez. 20, 7.
ואמר לשפך חמתי Ez. 20, 8.13.21.
ואמר אל־בניהם במדבר Ez.20,18.
ואמר אלהם מה הבמה Ez. 20, 29.
ואמר אהה אדני יהוה Ez. 21, 5.
ואמר לבלה נאפים Ez. 23, 43.
ואמר אליהם דבר־יי Ez. 24, 20.
ואמראדני יהוה אתת ידעת Ez.37,3.
ואמר אליה Hos. 3, 3.
ואמר אדני יהוה סלח Am. 7, 2.
ואמר אדני יהוה חדל Am. 7, 5.
ואמר כלוב קיץ Am. 8, 2.
ואמר שמעו־נא Mich. 3, 1.
ואמר מה־אלה אדני Zach. 1, 9.
ואמר אל־המלאך הדבר בי Zach. 2, 2.
ואמר מה אלה באים לעשות Zach. 2, 4.
ואמר אנה אתה הלך Zach. 2, 6.
ואמר ישימו צניף Zach. 3, 5.
ויאמר ראיתי והנה Zach. 4, 2.
ואען ואמר אל־המלאך Zach. 4, 4.
ואמר לא אדני Zach. 4, 5.
ואען ואמר אליו Zach. 4, 11.
ואען שנית ואמר Zach. 4, 12.
ואמר לא אדני Zach. 4, 13.
מה אתה ראה ואמר Zach. 5, 2.
ואמר מה־היא Zach. 5, 6.
ואמר אל־המלאך Zach.5,10.6, 4.
ואמר לא ארעה אתכם Zach. 11, 9.
ואמר אליהם אם־טוב Zach.11,12.

1 imperf.: וָאֹמַר
ואומר למלך Neh. 2, 7.
ואומר אלהם Neh. 2, 17.
ואומר להם אלהי Neh. 2, 20.
1 impf. coh.: אוֹמְרָה
אומרה ׀ לאל סלעי Ps. 42, 10.
וְאֹמְרָה
ואמרה אליו אחי Gn. 46, 31.
1 cohort. p. וָאֹמְרָה
ואמרה לכם אני יי אלהיכם Jud. 6, 10.
ואמרה אלהם אתם קדש Esr. 8, 28.
ואמרה אלהי בשתי Esr. 9, 6.
ואמרה להם Neh. 5, 7. 8.
ואמרה ככה יעשר האלהים Neh. 5, 13.
ואמרה האיש כמוני יברח Neh. 6, 11.
ואמרה ויטהרו הלשכות Neh. 13,9.
ואמרה מדוע נעזב Neh. 13, 11.
ואמרה להם מה־הדבר הרע Neh. 13, 17.
ואמרה ויסגרו הדלתות Neh.13,19.
ואמרה אשר לא Neh. 13, 19.
ואעידה בהם ואמרה Neh. 13, 21.
ואמרה ללוים Neh. 13, 22.
ואתודה ואמרה Dan. 9, 4.
ואמרה אל־תעמד לנגדי Dan.10,16.
ואמרה ידבר אדני Dan. 10, 19.
ואמרה אדני מה אותרית Dan.12,8.
2 imperf.: תֹּאמֵר
ולא תאמר אני העשריתי Gn. 14, 23.
כה תאמר לבני ישראל Ex. 3, 14.
כה תאמר לבית יעקב Ex. 19, 3.
כה תאמר אל־בני ישראל Ex.20, 22.
ואליהם תאמר Lev. 17, 8.
ואל־בני ישראל תאמר Lev. 20, 2.
כי־תאמר אלי שאהה בחיקך Num. 11, 12.
ואל־העם תאמר Num. 11, 18.
וכל אשר־תאמר אלי אעשה Num. 22, 17.
כי תאמר בלבבך Dt. 7, 17.
אל־תאמר בלבבך בהדפם Dt. 9, 4.
וכי תאמר בלבבך Dt. 18, 21.
בבקר תאמר Dt. 28, 67.
ובערב תאמר Dt. 28, 67.
אפרא פיך אשר תאמר Jud. 9, 38.
איך תאמר אהבתיך Jud. 16, 15.
מתי לא־תאמר לעם 2 Sam. 2, 26.
ועתה כה־תאמר לעבדי 2 S. 7, 8.
כה־תאמר אל־יואב 2 Sam. 11, 25.
כה־תאמר לעם 1 Reg. 12, 10.
וכל אשר־תאמר 2 Reg. 10, 5.
כה תאמר לעבדי לדויד 1 Chr.17,7.
כה תאמר לעם 2 Chr. 10, 10.
כה תאמר אלהם 2 Chr. 10, 10.
כי־תאמר מה־יסכן־לך Job. 35, 3.
אף כי־תאמר לא תשורנו Job. 35,14.
אל־תאמר לרעיך לך ושוב Prv.3,28.
אל־תאמר אשלמה־רע Prv. 20,22.
כי־תאמר הן לא־ידענו זה Prv. 24, 12.
אל־תאמר כאשר עשה־ Prv.24,29.
ואל־תאמר לפני המלאך Eccl. 5,5.
אל־תאמר מה היה Eccl. 7, 10.
אשר תאמר אין־לי בהם חפץ Eccl. 12, 1.
צא תאמר לו Jes. 30, 22.
וכי־תאמר אלי Jes. 36, 7.
למה תאמר יעקב Jes. 40, 27.
פן־תאמר עצבי עשם Jes. 48, 5.
פן־תאמר הנה ידעתין Jes. 48, 7.
אל־תאמר נער אנכי Jer. 1, 7.
ואל־העם הזה תאמר Jer. 21, 8.
כה תאמר אל־הנביא Jer. 23, 37.

Digitized by Google

תאמר לאמר Jer. 29, 24.
תאמר כה אמר יי Jer. 36, 29.
כה תאמר אליו Jer. 45, 4.
האמר תאמר אלהים אני Ez. 28, 9.
כה־תאמר אלהים כה־
אמר Ez. 33, 27.

תֹּאמַר 2 *imperf.*: *p.*
ככל אשר תאמר 1 Reg. 5, 20.

וַתֹּאמֶר 2 *imperf.*:
ותאמר אל־עבדיך Gn. 44, 21. 23.
ותאמר אלי טוב הדבר 1 Reg. 2, 42.
ותאמר בר׳ב רכבי 2 Reg. 19, 23.
ותאמר להם לבוא Neh. 9, 15.
ותאמר זך לקחי Job. 11, 4.
כי־השפילו ותאמר גוה Job. 22, 29.
ותאמר שויתי עזר על־
גבור Ps. 89, 20.
ותאמר שובו בני־אדם Ps. 90, 3.
ותאמר ברב רכבי Jes. 37, 24.
ותאמר אל אני Ez. 28, 2.

תֹּאמְרִי 2 *impf. fem.*:
כל אשר תאמרי Ruth 3, 5.
כל אשר־תאמרי אעשה־
לך Ruth 3, 11.
איך תאמרי לא נטמאתי Jer. 2, 23.
מה־תאמרי כי־יפקד Jer. 13, 20.
וכי תאמרי בלבבך Jer. 13, 22.

וַתֹּאמְרִי *fem.*:
ותאמרי לעולם אהיה גברת Jes. 47, 7.
ותאמרי בלבך Jes. 47, 10.
ותאמרי לא אעבוד Jer. 2, 20.
ותאמרי נואש Jer. 2, 25.
ותאמרי כי נקיתי Jer. 2, 35.

יֹאמַר 3 *imperf.*:
אם־כח יאמר Gn. 31, 8.
ואם־כה יאמר Gn. 31, 8.
אשר־יאמר לכם תעשו Gn. 41, 55.
הידוע נדע כי יאמר Gn. 43, 7.
כאשר יאמר אלינו Ex. 8, 23.
ואם־אמר יאמר העבד Ex. 21, 5.
אשר יאמר כי־הרא זה Ex. 22, 8.
ובנחה יאמר Num. 10, 36.
אשר יאמר יי אלהינו Dt. 5, 24
והיה כי־יאמר אליך Dt. 15, 16.
יאמר־נא אדנכן עבדיך
לפניך 1 Sam. 16, 16.
אם־כה יאמר שוב שלום 1 S. 20, 7.
כאשר יאמר משל הקדמני 1 S. 24, 14.
ויאמר אל־יאמר אדני 2 S. 13, 32.
ואם כה יאמר לא
חפצתי בך 2 S. 15, 26.
ומי יאמר מדוע 2 Sam. 16, 10.
ויאמר אמן כן יאמר יי 1 Reg. 1, 36.
אל־יאמר המלך כן 1 Reg. 22, 8.
אשר יאמר יי 1 Reg. 22, 14.
אל־יאמר המלך כן 2 Chr. 18, 7.
את־אשר־יאמר אלהי 2 Chr. 18, 13.
אשר יאמר הגי Esth. 2, 15.
מי־יאמר אליו מה־תעשה Job. 9, 12
ואביהם מה־יאמר לי Job. 23, 5.
כי לשלג יאמר הוא־ארץ Job. 36, 6.
בדי שפר יאמר האח Job. 39, 25.
אקום יאמר יי Ps. 12, 6.
אך־יאמר איבי יכלתיו Ps. 13, 5.
יאמר־נא ישראל Ps. 118, 2. 124, 1.
מי־יאמר זכיתי לבי Prv. 20, 9.
רע רע יאמר הקונה Prv. 20, 14.
אכול ושתה יאמר לך Prv. 23, 7.
ומי יאמר־לו מה־תעשה Eccl. 8, 4.
אם־יאמר החכם לדעת Eccl. 8, 17.
רב־זבחיכם יאמר יי Jes. 1, 11.
ונכחה יאמר יי Jes. 1, 18.
אשר־יאמר העם הזה קשר Jes. 8, 12.
כי יאמר הלא שרי Jes. 10, 8.
כי־יאמר מעשה
לעשהו Jes. 29, 16.
עתה אקום יאמר יי Jes. 33, 10.
ובל־יאמר שכן חליתי Jes. 33, 24.
יאמר אלהיכם Jes. 40, 1.
ואשוה יאמר קדוש Jes. 40, 25.
ולאחיו יאמר חזק Jes. 41, 6.
יאמר יי הגישו עצמותיכם Jes. 41, 21.
יאמר מלך יעקב Jes. 41, 21.
זה יאמר ליי אני Jes. 44, 5.
ולא יאמר הלוא־שקר
בימיני Jes. 44, 20.
ואל־יאמר בן־הנכר Jes. 56, 3.
ואל־יאמר הסריס Jes. 56, 3.
ולא אוליד יאמר יי Jes. 66, 9.
אשר יאמר משא יי Jer. 23, 34.
ובכל אשר יאמר יי Jer. 42, 20.
והוא יאמר אלהי Hos. 2, 25.
יאמר גבור אני Joel 4, 10.
יאמר ברוך יי Zach. 11, 5.
יאמר יי אלהי Zach. 13, 9.

וַיֹּאמֶר
ויאמר השלום 2 Reg. 9, 17.
ויאמר אדם אד־פרי Ps. 58, 12.
ויאמר האח Jes. 44, 16.
ויאמר הצילני כי אלי אתה Jes 44, 17
תשוע ויאמר הנני Jes. 58, 9.
ויאמר הוי המרבה Hab. 2, 6.

וַיֹּאמֶר 3 *imperf.*: *p.*
ויאמר ברוך אברם Gn. 14, 19.
ויאמר אדני יהוה במה Gn. 15, 8.
ויאמר הגר שפחת שרי Gn. 16, 8.
ויאמר אדני אם־נא מצאתי Gn. 18, 3
ויגש אברהם ויאמר Gn. 18, 23.
ויען אברהם ויאמר Gn. 18, 27.
עוד לדבר אליו ויאמר Gn. 18. 29.
ויאמר אל־נא אחי תרעו Gn. 19, 7.
ויאמר אדני הגו גם־צדיק Gn. 20, 4.
ויאמר יי אלהי אדני
אברהם Gn. 24, 12.
ויאמר עבד אברהם אנכי Gn. 24, 34.
ויאמר הלא־אצלת לי Gn. 27, 36.
והנה יי נצב עליו ויאמר Gn. 28, 13.
ויאמר מה־נורא המקום Gn. 28, 17.
ויאמר נקבה שכרך עלי Gn. 30, 28.
ויאמר הילדים אשר־חנן Gn. 33, 5.
וישב אל־אחיו ויאמר Gn. 37, 30.
ויאמר אלהים יחנך בני Gn. 43, 29.
ויאמר אנכי אעשה Gn. 47, 30.
ויאמר קחם־נא אלי Gn. 48, 9.
ויברך את־יוסף ויאמר Gn. 48, 15.
ויירא משה ויאמר Ex. 2, 14.
וישב משה אל־יי ויאמר Ex. 5, 22.
ויאמר חג ליי מחר Ex. 32, 5.
וישב משה אל־יי ויאמר Ex. 32, 31.
ויאמר פני ילכו Ex. 33, 14.
ויאמר הראני נא את־כבדך Ex. 33, 18
ויגד למשה ויאמר Num. 11, 27.
ויאמר אדני משה כלאם Nu. 11, 28.
וידר ישראל נדר ליי ויאמר Nu. 21, 2.
וישא משלו ויאמר Num. 23, 7.
18. 24, 3. 15. 20. 21. 23.
ויען ויאמר הלא Num. 23, 12.
ויאמר יי מסיני בא Dt. 33, 2.
ולזאת ליהודה ויאמר Dt. 33, 7.
את־יהושע ויאמר Jos. 7, 20.
ויאמר אנכי אשב Jud. 6, 18.
ויאמר אחי בני־אמי הם Jud. 8, 19.
יפתח נדר ליי ויאמר Jud. 11, 30.
ויעתר מנוח אל־יי ויאמר Jud. 13, 8.
ויקרא אל־יי ויאמר Jud. 15, 18.
ויקרא שמשון אל־יי
ויאמר Jud. 16, 28.
האשה הנרצחה ויאמר Jud. 20, 4.
על־הקוצרים ויאמר Ruth 2, 6.
ויאמר יי הוא הטוב 1 Sam. 3, 18.
ויאמר עד־הנה עזרנו יי 1 Sam. 7, 12.
על־עבדי־שאול ויאמר 1 Sam. 22, 9.
אחימלך את־המלך
ויאמר 1 Sam. 22, 14.
המלך אל־אבנר ויאמר 2 S. 3, 33.
ויען את־המלך
ויאמר 2 S. 15, 21.
ויאמר אדני המלך עבדי 2 S. 19, 27.
ויען יואב ויאמר 2 Sam. 20, 20.
ויאמר יי סלעי 2 Sam. 22, 3.
ויתאוה דוד ויאמר 2 Sam. 23, 15.
וישבע המלך ויאמר 1 Reg. 1, 29.
ויאמר יי אלהי ישראל 1 Reg. 8, 23.
ויקרא אליה ויאמר 1 Reg. 17, 10. 11.
ויקרא אל־יי ויאמר 1 Reg. 17, 20. 21.
ויגש אליהו הנביא
ויאמר 1 Reg. 18, 36.
ויאמר אליה חחשבי
הוא 2 Reg. 1, 8.
ויכה את־המים ויאמר 2 Reg. 2, 14.
ויתפלל אלישע ויאמר 2 Reg. 6, 17.
ויתפלל אלישע אל יי
ויאמר 2 Reg. 6, 18.
את איש האלהים
ויאמר 2 Reg. 7, 2. 19.
ויבך על־פניו ויאמר 2 Reg. 13, 14.
חזקיהו לפני יי ויאמר 2 Reg. 19, 15.
ויתאו דוד ויאמר 1 Chr. 11, 17.
ויאמר יי אלהי
ישראל 2 Chr. 6, 14.
אל־יי אלהיו ויאמר 2 Chr. 14, 10.
ויאמר יי אלהי אבתינו 2 Chr. 20, 6.
ויען השטן את־יי ויאמר Job. 1, 7.
9. 2, 2. 4.
ומלאך בא אל־איוב ויאמר Job. 1, 14
וזה בא ויאמר Job. 1, 16. 17. 18.
ויען איוב ויאמר Job. 3, 2. 6, 1.
9, 1. 12, 1. 16, 1. 19, 1. 21, 1.
23, 1. 26, 1.
ויען אליפז התימני ויאמר Job. 4, 1.
15, 1.
ויען בלדד השוחי ויאמר Job. 8, 1.
18, 1. 25, 1.
ויען צפר הנעמתי ויאמר Job. 11, 1.
20, 1.
ויסף איוב שאת משלו
ויאמר Job. 27, 1. 29, 1.
ויען אליהוא בן־ברכאל
הבוזי ויאמר Job. 32, 7.
ויען אליהוא ויאמר Job. 34, 1. 35, 1.
ויסף אליהוא ויאמר Job. 36, 1.
מן הסערה ויאמר Job. 38, 1.
ויען יי את־איוב ויאמר Job. 40, 1.
ויען איוב את־יי
ויאמר Job. 40, 2. 42, 1.
ויאמר ארחמך יי חזקי Ps. 18, 2.
ויאמר אנה יי זכר־נא Jes. 38, 3.
ויקרא ויאמר Dan. 8, 16.
וידבר עמי ויאמר Dan. 9, 22.
ויאמר יי מציון ישאג Am. 1, 2.
ויקרא ויאמר עוד Jon. 3, 4.
ויתפלל אל־יי ויאמר Jon. 4, 2.
בין ההדסים ויאמר Zach. 1, 10.
ויען מלאך־יי ויאמר Zach. 1, 12.

וַיֹּאמֶר 3 *imperf.*:
ויאמר אלהים יהי אור Gn. 1, 3.
ויאמר אלהים יהי רקיע Gn. 1, 6.
ויאמר אלהים יקוו המים Gn. 1, 9.
ויאמר אלהים תדשא
הארץ Gn. 1, 11.
ויאמר אלהים יהי מארת Gn. 1, 14.
ויאמר אלהים ישרצו המים Gn. 1, 20
ויאמר אלהים תוצא הארץ Gn. 1, 24
ויאמר אלהים נעשה אדם Gn. 1, 26.
ויאמר להם אלהים פרו Gn. 1, 28.
ויאמר אלהים הנה נתתי Gn. 1, 29.
ויאמר יי אלהים לא־
טוב היות Gn. 2, 18.
ויאמר האדם זאת הפעם Gn. 2, 23.
ויאמר אל־האשה אף
כי־אמר Gn. 3, 1.
ויאמר הנחש אל־האשה Gn. 3, 4.
ויאמר לו איכה Gn. 3, 9.
ויאמר את־קלך שמעתי Gn. 3, 10.
ויאמר מי הגיד לך Gn. 3, 11.
ויאמר האדם האשה Gn. 3, 12.
ויאמר יי אלהים Gn. 3, 13.
ויאמר יי אלהים אל־הנחש Gn. 3, 14
ויאמר יי אלהים הן האדם Gn. 3, 22
ויאמר יי אל־קין למה
חרה לך Gn. 4, 6.
ויאמר קין אל־הבל אחיו Gn. 4, 8.
ויאמר יי אל־קין Gn. 4, 9.
ויאמר לא ידעתי Gn. 4, 9.
ויאמר מה עשית Gn. 4, 10.
ויאמר קין אל־יי Gn. 4, 13.
ויאמר לו יי לכן כל־הרג Gn. 4, 15.
ויאמר למך לנשיו Gn. 4, 23.
ויאמר יי לא־ידון רוחי
באדם Gn. 6, 3.
ויאמר יי אמחה את־האדם Gn. 6, 7.
ויאמר אלהים לנח Gn. 6, 13.
ויאמר יי לנח בא־אתה Gn. 7, 1.
ויאמר יי אל־לבו Gn. 8, 21.
ויאמר להם פרו ורבו Gn. 9, 1.
ויאמר אלהים אל־נח Gn. 9, 8. 17.
ויאמר אלהים זאת אות Gn. 9, 12.
ויאמר ארור כנען Gn. 9, 25.
ויאמר ברוך יי אלהי שם Gn. 9, 26.
ויאמר יי הן עם אחד Gn. 11, 6.
ויאמר יי אל־אברם לך־לך Gn. 12, 1.
ויאמר לזרעך אתן Gn. 12, 7.
ויאמר אל־שרי אשתו Gn. 12, 11.
ויאמר מה־זאת עשית לי Gn. 12, 18.
ויאמר אברם אל־לוט Gn. 13, 8.
ויאמר מלך־סדם אל־
אברם Gn. 14, 21.
ויאמר אברם אל־מלך
סדם Gn. 14, 22.
ויאמר אברם אדני יהוה Gn. 15, 2.
ויאמר אברם הן לי Gn. 15, 3.
ויאמר הבט־נא השמימה Gn. 15, 5.
ויאמר לו כה יהיה זרעך Gn. 15, 5.
ויאמר אליו אני יי אשר Gn. 15, 7.
ויאמר אליו קחה לי Gn. 15, 9.
ויאמר לאברם ידע תדע Gn. 15, 13.
ויאמר אברם אל־שרי Gn. 16, 6.
ויאמר לה מלאך יי Gn. 16, 9. 10. 11.
ויירא יי אל־אברם ויאמר
אליו Gn. 17, 1.
ויאמר אלהים אל־אברהם Gn. 17, 9.
ויאמר אלהים אל־
אברהם Gn. 17, 15.
ויאמר בלבו הלבן מאה־
שנה Gn. 17, 17.
ויאמר אברהם אל־
האלהים Gn. 17, 18.
ויאמר אלהים אבל שרה Gn. 17, 19.
ויאמר מהרי שלש סאים Gn. 18, 6.
ויאמר הנה באהל Gn. 18, 9.
ויאמר שוב אשוב אליך Gn. 18, 10.
ויאמר יי אל־אברהם
למה זה Gn. 18, 13.
ויאמר לא כי צחקת Gn. 18, 15.
ויאמר יי זעקת סדם Gn. 18, 20.
ויאמר יי אם־אמצא
בסדם Gn. 18, 26.
ויאמר לא אשחית אם־
אמצא Gn. 18, 28.
ויאמר לא אעשה בעבור Gn. 18, 29.
ויאמר אל־נא יחר לאדני Gn. 18, 30.
ויאמר לא אעשה Gn. 18, 30.
ויאמר הנה־נא הואלתי
לדבר Gn. 18, 31.
ויאמר לא אשחית בעבור Gn. 18, 31.
ויאמר אל־נא יחר לאדני Gn. 18, 32.
ויאמר לא אשחית Gn. 18, 32.
ויאמר הנה נא־אדני Gn. 19, 2.
ויאמר קומו צאו Gn. 19, 14.

Digitized by Google

ויאמר חמלט על־נפשך Gn.19,17.
ויאמר לום אלהם Gn. 19, 18.
ויאמר אליו הנה נשאתי
פניך Gn. 19, 21.
ויאמר אברהם אל־שרה
אשתו Gn. 20, 2.
ויאמר לו הנך מת על־
האשה Gn. 20, 3.
ויאמר אליו האלהים
בחלם Gn. 20, 6.
לאברהם ויאמר לו Gn. 20, 9.
ויאמר אבימלך אל־
אברהם Gn. 20, 10.
ויאמר אברהם כי אמרתי Gn.20,11.
ויאמר אבימלך הנה ארצי Gn.20,15
ויאמר אלהים אל־אברהם Gn.21,12
ויאמר לה מה־לך הגר Gn. 21, 17.
ויאמר אבימלך ופיכל Gn. 21, 22.
ויאמר אברהם אנכי
אשבע Gn. 21, 24.
ויאמר אבימלך לא ידעתי Gn.21,26.
ויאמר אבימלך אל־
אברהם Gn. 21, 29.
ויאמר כי את־שבע כבשת Gn.21,30.
ויאמר אליו אברהם Gn. 22, 1.
ויאמר הנני Gn. 22, 1.
ויאמר קח־נא את־בנך Gn. 22, 2.
ויאמר אברהם אל־נעריו Gn.22,5.
ויאמר יצחק אל־אברהם
אביו Gn. 22, 7.
ויאמר אבי Gn. 22, 7.
ויאמר הנני בני Gn. 22, 7.
ויאמר הנה האש Gn. 22, 7.
ויאמר אברהם אלהים
יראה Gn. 22, 9.
ויאמר אברהם אברהם Gn. 22,11.
ויאמר הנני Gn. 22, 11.
ויאמר אל־תשלח ידך Gn. 22, 12.
ויאמר כי נשבעתי נאם־יי Gn.22,16.
ויאמר אברהם אל־עבדו Gn. 24,2.
ויאמר אליו העבד
אולי לא Gn. 24, 5.
ויאמר אליו אברהם
השמר לך Gn. 24, 6.
ויאמר הגמיאני נא מעט־
מים Gn. 24, 17.
ויאמר בת־מי את Gn. 24, 23.
ויאמר ברוך יי אלהי אדני Gn.24,27
ויאמר בא ברוך יי Gn. 24, 31.
ויאמר לא אכל Gn. 24, 33.
ויאמר דבר Gn. 24, 33.
ויאמר אלי יי אשר־
התהלכתי Gn. 24, 40.
ויאמר שלחני לאדני Gn. 24, 54.
ויאמר אחיה ואמה Gn. 24, 55.
ויאמר אלהם אל־תאחרו
אתי Gn. 24, 56.
ויאמר העבד הוא אדני Gn.24,65.
ויאמר יי לה שני גיים Gn. 25, 23.
ויאמר עשו אל־יעקב Gn. 25, 30.
ויאמר יעקב מכרה כיום Gn.25,31.
ויאמר עשו הנה אנכי
הולך Gn. 25, 32.
ויאמר יעקב השבעה לי Gn.25,33.
ויאמר אל־תרד מצרימה Gn.26,2.
ויאמר אחתי היא כי יראי Gn.26,7.
ויאמר אך הנה אשתך הוא Gn.26,9.
ויאמר אליו יצחק כי Gn. 26, 9.
ויאמר אבימלך מדוע
עשית Gn. 26, 10.
ויאמר אבימלך אל־
יצחק לך Gn. 26, 16.
ויאמר כי עתה הרחיב
יי לנו Gn. 26, 22.
ויאמר אנכי אלהי אברהם Gn.26,24
ויאמר אלהם יצחק מדוע Gn.26,27.
ויאמר אליו בני Gn. 27, 1.
ויאמר אליו הנני Gn. 27, 1.

ויאמר חנה־נא זקנתי Gn. 27, 2.
ויאמר יעקב אל־רבקה
אמו Gn. 27, 11.
ויאמר אבי ויאמר הנני Gn. 27,18.
ויאמר יעקב אל־אביו Gn. 27, 19.
ויאמר יצחק אל־בנו Gn. 27, 20.
ויאמר כי הקרה Gn. 27, 20.
ויאמר יצחק אל־יעקב Gn. 27, 21.
ויאמר הקל קול יעקב Gn. 27, 22.
ויאמר אתה זה בני עשו Gn. 27,24.
ויאמר אני Gn. 27, 24.
ויאמר הגישה לי ואכלה Gn. 27,25.
ויאמר אליו יצחק אביו Gn. 27,26.
ויאמר ראח ריח בני Gn. 27, 27.
ויאמר לאביו יקם אבי Gn. 27, 31.
ויאמר לו יצחק אביו Gn. 27, 32.
מי־אתה ויאמר אני בנך Gn. 27,32.
ויאמר מי־איפא הוא
הצד־ציד Gn. 27, 33.
ויאמר לאביו ברכני
גם־אני Gn. 27, 34.
ויאמר בא אחיך במרמה Gn. 27,35.
ויאמר הכי קרא שמו Gn. 27, 36.
ויחן יצחק ויאמר לעשו Gn. 27, 37.
ויאמר עשו אל אביו Gn. 27 38.
ויען יצחק אביו ויאמר
אליו Gn. 27, 39.
ויאמר עשו בלבו
יקרבו ימי Gn. 27, 41.
ויאמר לו לא־תקח אשה Gn. 28,1.
ויאמר אכן יש יי Gn. 28, 17.
ויאמר להם יעקב אחי Gn. 29, 4.
ויאמר להם חידעתם
את־לבן Gn. 29, 5.
ויאמר להם השלום לו Gn. 29, 6.
ויאמר הן עוד היום גדול Gn. 29,7.
ויאמר לו לבן אך עצמי Gn. 29,14.
ויאמר לבן ליעקב הכי־
אחי Gn. 29, 15.
ויאמר אעבדך שבע
שנים Gn 29, 18.
ויאמר לבן טוב תתי
אתה לך Gn. 29, 19.
ויאמר יעקב אל־לבן
הבה Gn. 29, 21.
ויאמר אל־כבן מה־זאת Gn. 29,25.
ויאמר לבן לא־יעשה כן Gn. 29,26.
ויאמר התחת אלהים אנכי Gn. 30,2.
ויאמר יעקב אל־לבן
שלחני Gn. 30, 25.
ויאמר אליו לבן Gn. 30, 27.
ויאמר אליו אתה ידעת Gn. 30, 29.
ויאמר מה אתן־לך Gn. 30, 31.
ויאמר יעקב לא־תתן־לי Gn. 30, 31.
ויאמר לבן חן לו יהי Gn. 30, 34.
ויאמר יי אל־יעקב שוב Gn. 31, 3.
ויאמר להן ראה אנכי Gn. 31, 5.
ויאמר אלי מלאך
האלהים Gn. 31, 11.
ויאמר שא־נא עיניך Gn. 31, 12.
ויאמר לו השמר לך Gn. 31, 24.
ויאמר לבן ליעקב מה
עשית Gn. 31, 26.
ויאמר ללבן כי יראתי Gn. 31, 31.
ויען יעקב ויאמר ללבן Gn. 31, 36.
ויען לבן ויאמר אל־יעקב Gn. 31, 43.
ויאמר יעקב לאחיו Gn. 31, 46.
ויאמר לבן הגל הזה עד Gn. 31, 48.
ויאמר לבן ליעקב הנה
חגל Gn. 31, 51.
ויאמר יעקב כאשר ראם Gn. 32, 3.
ויאמר אם־ביבוא עשו Gn. 32, 9.
ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם Gn. 32, 10.
ויאמר אל־עבדיו עברו
לפני Gn. 32, 17.
ויאמר שלחני כי שלה
השחר Gn. 32, 27.

ויאמר לא אשלחך Gn. 32, 27.
ויאמר אליו מה־שמך Gn. 32, 28.
ויאמר יעקב Gn. 32, 28.
ויאמר לא יעקב יאמר עוד Gn.32,29
ויאמר הגידה־נא שמך Gn. 32, 30.
ויאמר למה זה תשאל Gn. 32, 30.
ויאמר מי־אלה לך Gn. 33, 5.
ויאמר מי לך כל־המחנה Gn. 33, 8.
ויאמר למצא־חן Gn. 33, 8.
ויאמר עשו יש־לי רב Gn. 33, 9.
ויאמר יעקב אל־נא אם־
נא Gn. 33, 10.
ויאמר נסעה ונלכה Gn. 33, 12.
ויאמר אליו אדני ידע Gn. 33, 13.
ויאמר עשו אצילה־נא Gn. 33, 15.
ויאמר למה זה אמצא־חן Gn.33,15.
ויאמר שכם אל־חמור Gn. 34, 4.
ויאמר שכם אל־אביה Gn. 34, 11.
ויאמר יעקב אל־שמעון Gn.34,30.
ויאמר אלהים אל־יעקב קום
עלה Gn. 35, 1.
ויאמר יעקב אל־ביתו Gn. 35, 2.
ויאמר־לו אלהים שמך
יעקב Gn. 35, 10.
ויאמר לו אלהים אני אל
שדי Gn. 35, 11.
ויאמר אליהם שמעו־נא Gn. 37,6.
ויאמר הנה חלמתי חלום Gn. 37,9.
ויאמר לו מה החלום
הזה Gn. 37, 10.
ויאמר ישראל אל־יוסף Gn. 37,13.
ויאמר לו הנני Gn. 37, 13.
ויאמר לו לך־נא ראה Gn. 37, 14.
ויאמר את־אחי אבי
מבקש Gn. 37, 16.
ויאמר האיש נסעו מזה Gn. 37,17.
ויאמר לא נכנו נפש Gn. 37, 21.
ויאמר אליהם ראובן Gn. 37, 22.
ויאמר יהודה אל־אחיו Gn. 37,26.
ויכירה ויאמר כתנת בני Gn. 37,33.
ויאמר כי־ארד אל־בני Gn. 37, 35.
ויאמר יהודה לאונן Gn. 38, 8.
ויאמר יהודה לתמר כלתו Gn.38,11.
ויאמר תבה־נא אבוא Gn. 38, 16.
ויאמר אנכי אשלח גדי Gn.38,17.
ויאמר מה הערבון Gn. 38, 18.
ויאמר לא מצאתיה Gn. 38, 22.
ויאמר יהודה תקח־לה Gn. 38, 23.
ויאמר יהודה הוציאוה Gn. 38, 24.
ויאמר צדקה ממני Gn. 38, 26.
ויאמר אל־אשת אדניו Gn. 39, 8.
ויאמר אלהם יוסף הלוא Gn.40,8.
ויאמר לו בחלומי
וחמה גפן Gn. 40, 9.
ויאמר לו יוסף זה פתרנו Gn.40,12.
ויאמר אל־יוסף אף־אני
בחלומי Gn. 40, 16.
ויען יוסף ויאמר זה
פתרנו Gn. 40, 18.
ויאמר פרעה אל־יוסף Gn. 41, 15.
ויאמר יוסף אל־פרעה Gn. 41, 25.
ויאמר פרעה אל־עבדיו Gn.41,38.
ויאמר פרעה אל־יוסף Gn. 41, 39.
41. 44.
ויאמר פרעה לכל־מצרים Gn.41,55.
ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו Gn. 42, 1.
ויאמר הנה שמעתי כי
יש־שבר Gn. 42, 2.
ויאמר אלהם מאין באתם Gn.42,7.
ויאמר אלהם מרגלים
אתם Gn. 42, 9.
ויאמר אלהם לא כי־
עירות Gn. 42, 12.
ויאמר אלהם יוסף הוא
אשר Gn. 42, 14.
ויאמר אלהם יוסף Gn. 42, 18.
ויאמר אל־אחיו חושב

כספי Gn. 43, 28.
ויאמר אליהם האיש אדני
הארץ Gn. 42, 33.
ויאמר אליהם יעקב
אביהם Gn. 42, 36.
ויאמר ראובן אל־אביו
לאמר Gn. 42, 37.
ויאמר לא־ירד בני עמכם Gn.42,38.
ויאמר אליהם אביהם שבו Gn.43,2.
ויאמר אליו יהודה לאמר Gn.43,3.
ויאמר ישראל למה
הרעתם לי Gn. 43, 6.
ויאמר יהודה אל־ישראל Gn.43,8.
ויאמר אליהם ישראל
אביהם Gn. 43, 11.
ויאמר לאשר על־ביתו Gn. 43, 16.
ויאמר שלום לכם אל־
תיראו Gn. 43, 23.
ויאמר השלום אביכם
חזקן Gn. 43, 27.
ויאמר הזה אחיכם הקטן Gn.43,29.
ויאמר שימו לחם Gn. 43, 31.
ויאמר גם־עתה כדבריכם Gn.44,10.
ויאמר להם יוסף מדוע
תמעשה Gn. 44, 15.
ויאמר יהודה מה־נאמר
לאדני Gn. 44, 16.
ויאמר חלילה לי מעשות
זאת Gn. 44, 17.
ויאמר בי אדני Gn. 44, 18.
ויאמר אביהו שבר
שברו־לנו Gn. 44, 25.
ויאמר עבדך אבי אליהו Gn.44,27.
ויאמר יוסף אל־אחיו אני
יוסף Gn. 45, 3.
ויאמר יוסף אל־אחיו
גשו־נא Gn. 45, 4.
ויאמר אני יוסף אחיכם Gn. 45, 4.
ויאמר שלחה אל־יוסף
אמר אל Gn. 45, 17.
ויאמר אלהם אל־תרגזו Gn. 45,24.
ויאמר ישראל רב עוד Gn. 45,28.
ויאמר אלהים לישראל
במראת Gn. 46, 2.
ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני Gn. 46, 2.
ויאמר אנכי האל אלהי
אביך Gn. 46, 2.
ויאמר ישראל אל־יוסף Gn.46,30.
ויאמר יוסף אל־אחיו Gn. 46, 31.
ויאמר אבי ואחי וצאנם Gn.47, 1.
ויאמר פרעה אל־אחיו Gn. 47, 3.
ויאמר פרעה אל־יוסף
לאמר Gn. 47, 5.
ויאמר פרעה אל־יעקב Gn. 47, 8.
ויאמר יעקב אל־פרעה Gn. 47, 9.
ויאמר יוסף הבו מקניכם Gn.47,16.
ויאמר יוסף אל־העם Gn. 47, 23.
ויאמר לו אם־נא
מצאתי חן Gn. 47, 29.
ויאמר השבעה לי Gn. 47, 31.
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה Gn. 48, 1.
ויאמר הנה בנך יוסף בא Gn.48,2.
ויאמר יעקב אל־יוסף Gn. 48, 3.
ויאמר אלי הנני מפרך Gn. 48, 4.
ויאמר מי־אלה Gn. 48, 8.
ויאמר יוסף אל־אביו
בני הם Gn. 48, 9.
ויאמר ישראל אל־
יוסף Gn. 48, 11. 21.
ויאמר יוסף אל־אביו לא־
כן אבי Gn. 48, 18.
ויאמר ידעתי בני ידעתי Gn.48,19.
ויאמר ישראל אל־יוסף Gn.48,21.
ויאמר האספו ואגידה לכם Gn.49,1.
ויאמר אלהם אני נאסף Gn. 49,29.
ויאמר פרעה עלה וקברי Gn.50, 6.

Digitized by Google

ויאמר אלהם יוסף אל־
תיראו Gn. 50, 19.
ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי Gn50,24
ויאמר אל־עמו Ex. 1, 9.
ויאמר מלך מצרים למילדת Ex.1,15
ויאמר בילדכן את־
העבריות Ex. 1, 16.
ויאמר להן מדוע עשיתן Ex.1,18.
ויאמר לרשע למה תכה
רעך Ex. 2, 13.
ויאמר מי שמך לאיש שר Ex.2,14.
ויאמר אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
ויאמר מדוע מהרתן בא Ex.2,18.
ויאמר אל־בנתיו ואיו Ex. 2, 20.
ויאמר משה אסרה־נא
ואראה Ex. 3, 3.
ויאמר משה משה Ex. 3, 4.
ויאמר הנני Ex. 3, 4.
ויאמר אל־תקרב הלם Ex. 3, 5.
ויאמר אנכי אלהי אביך Ex. 3, 6.
ויאמר יי ראה ראיתי Ex. 3, 7.
ויאמר משה אל־
האלהים Ex. 3, 11. 13.
ויאמר כי־אהיה עמך Ex. 3, 12.
ויאמר אלהים אל־משה
אהיה Ex. 3, 14.
ויאמר כה תאמר לבני
ישראל Ex. 3, 14.
ויאמר עוד אלהים Ex. 3, 15.
ויאמר והן לא־יאמינו לי Ex.4,1.
ויאמר אליו יי מזה בידך Ex.4,2.
ויאמר מטה Ex. 4, 2.
ויאמר השליכהו ארצה Ex. 4, 3.
ויאמר יי אל־משה Ex. 4, 4. 19.
21. 6, 1. 7, 1. 14. 8, 1. 12. 16.
9, 1. 13. 22. 10, 1. 12. 21. 11,
1. 9. 14, 15. 26. 16, 4. 28. 17,
5. 14. 19, 9. 10. 21. 24, 12. 30,
34. 32, 9.
ויאמר יי לו עוד Ex. 4, 6.
ויאמר השב ידך אל־חיקך Ex.4,7.
ויאמר משה אל־יי בי
אדני Ex. 4, 10.
ויאמר יי אליו Ex. 4, 11.
ויאמר בי אדני שלח־נא Ex.4, 13.
ויאמר הלא אהרן אחיך Ex.4,14.
ויאמר לו אלכה נא Ex. 4, 18.
ויאמר יתרו למשה Ex. 4, 18.
ויאמר יי אל־אהרן Ex. 4, 27.
ויאמר פרעה מי יי Ex. 5, 2.
ויאמר אלהם מלך מצרים Ex.5,4.
ויאמר פרעה הן־רבים עתה Ex.5,5.
ויאמר נרפים אתם נרפים Ex.5,17.
ויאמר יי אל־משה עתה
תראה Ex. 6, 1.
ויאמר אליו אני יי Ex. 6, 2.
ויאמר משה לפני יי Ex. 6, 30.
ויאמר יי אל־משה ואל־
אהרן Ex. 7, 8.
ויאמר התפארר אל־יי Ex. 8, 4.
ויאמר משה לפרעה
התפאר Ex. 8, 5.
ויאמר למחר ויאמר
כדברך Ex. 8, 6.
ויאמר יי אל־משה
השכם Ex. 8, 16. 9, 13.
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם Ex.8,21.
ויאמר משה לא נכון Ex. 8, 22.
ויאמר פרעה אנכי אשלח Ex.8,24.
ויאמר משה הנה אנכי יוצא Ex.8,25
ויאמר יי אל־משה
ואל־אהרן Ex. 9, 8. 12, 1.
ויאמר יי אל־משה
נטה Ex. 9, 22. 10, 21.
ויאמר אלהם חטאתי
הפעם Ex. 9, 27.
ויאמר אליו משה כצאתי Ex.9,29.
ויאמר אלהם לכו עבדו Ex. 10, 8.

ויאמר משה בנערינו Ex. 10, 9.
ויאמר אלהם יהי כן יי
עמכם Ex. 10, 10.
ויאמר חטאתי ליי
אלהיכם Ex. 10, 16.
ויאמר לכו עבדו את־יי Ex.10,24.
ויאמר משה גם־אתה
תתן Ex. 10, 25.
ויאמר־לו פרעה לך
מעלי Ex. 10, 28.
ויאמר משה כן דברת Ex. 10, 29.
ויאמר משה כה אמר יי Ex. 11, 4.
ויאמר יי אל־משה Ex. 11, 9.
ויאמר אלהם משכו Ex. 12, 21.
ויאמר קומו צאו Ex. 12, 31.
ויאמר יי אל־משה
ואהרן Ex. 12, 43.
ויאמר משה אל־העם Ex. 13, 3.
ויאמר משה אל־העם
אל־תיראו Ex. 14, 13.
ויאמר יי אל־משה מה־
תצעק Ex. 14, 15.
ויאמר מצרים אנוסה Ex. 14, 25.
ויאמר אם־שמוע תשמע Ex.15,26.
ויאמר משה ואהרן Ex. 16, 6.
ויאמר משה בתת יי לכם Ex.16, 8.
ויאמר משה אל־אהרן אמר Ex.16,9
ויאמר משה אלהם הרא Ex.16,15.
ויאמר משה אלהם איש Ex.16,19.
ויאמר אלהם חרא אשר Ex.16,23.
ויאמר משה אכלהרו היום Ex.16,25.
ויאמר משה זה הדבר Ex. 16, 32.
ויאמר משה אל־אהרן קח Ex.16,33.
ויאמר להם משה Ex. 17, 2.
ויאמר למה זה העליתנו Ex.17, 3.
ויאמר יי אל־משה עבר Ex.17, 5.
ויאמר משה אל־יהושע Ex. 17, 9.
ויאמר יי אל־משה כתב
זאת Ex. 17, 14.
ויאמר כי־יד על־כס Ex. 17, 16.
ויאמר אל־משה אני חתנך Ex.18,6.
ויאמר יתרו ברוך יי Ex. 18, 10.
ויאמר מה־הדבר הזה Ex. 18, 14.
ויאמר משה לחתנו Ex. 18, 15.
ויאמר חתן משה אליו Ex. 18, 17.
ויאמר יי אל־משה הסר
אנכי בא Ex. 19, 9.
ויאמר יי אל־משה לך
אל־העם Ex. 19, 10.
ויאמר אל־העם היו נכנים Ex.19,15.
ויאמר יי אל־משה רד Ex. 19, 21.
ויאמר משה אל־יי Ex. 19, 23.
ויאמר אליו יי לך־רד Ex. 19, 24.
וירד משה אל־העם ויאמר
אלהם Ex. 19, 25.
ויאמר משה אל־העם
אל־תיראו Ex. 20, 20.
ויאמר יי אל־משה כה
תאמר Ex. 20, 22.
ויאמר הנח דם־הבריח Ex. 24, 8.
ויאמר יי אל־משה עלה Ex.24, 12.
ויאמר יי אל־משה קח־לך Ex.30,34
ויאמר יי אל־משה לאמר Ex.31,12.
ויאמר אלהם אהרן Ex. 32, 2.
ויאמר למה יי יחרה Ex. 32, 11.
ויאמר אל־משה קול
מלחמה Ex. 32, 17.
ויאמר אין קול ענות
גבורה Ex. 32, 18.
ויאמר משה אל־אחרן Ex. 32, 21.
ויאמר אהרן אל־ירחר אף Ex.32,22.
ויאמר מי ליי אלי Ex. 32, 26.
ויאמר להם כה־אמר יי Ex.32, 27.
ויאמר משה מלאו ידכם Ex.32,29.
ויאמר משה אל־העם Ex. 32, 30.
ויאמר יי אל־משה Ex.32,33. 33,17.
ויאמר יי אל־משה אמר Ex.33,5.
ויאמר משה אל־יי ראה Ex.33,12.

ויאמר אליו אם־אין פניך Ex.33,15.
ויאמר יי אל־משה גם Ex. 33, 17.
ויאמר אני אעביר כל־
טובי Ex. 33, 19.
ויאמר לא תוכל לראת Ex. 33, 20.
ויאמר יי הנה מקום אתי Ex.33,21.
ויאמר יי אל־משה פסל־לך Ex.34,1
ויאמר אם־נא מצאתי חן Ex.34,9.
ויאמר הנה אנכי כרת
בריית Ex. 34, 10.
ויאמר יי אל־משה
כתב־לך Ex. 34, 27.
ויאמר אלהם אלה הדברים Ex.35,1.
ויאמר משה אל־כל־עדת Ex. 35, 4.
ויאמר משה אל־בני
ישראל Ex. 35, 30.
ויאמר משה אל־העדה Lev. 8, 5.
ויאמר משה אל־אהרן Lev. 8, 31.
ויאמר אל אהרן קח־לך Lev. 9, 2.
ויאמר משה זה הדבר Lev. 9, 6.
ויאמר משה אל־אהרן קרב Lev.9,7.
ויאמר משה אל־אהרן Lev. 10, 3.
ויאמר אלהם קרבו שאו Lev.10,4.
ויאמר משה אל־אהרן Lev. 10, 6.
ויאמר יי אל־משה דבר Lev.16, 2.
ויאמר יי אל־משה אמר Lev.21, 1.
ויאמר יי אל־משה פקד Num.3,40.
ויאמר יי אל־משה Nu. 7, 4. 11.
ויאמר אלהם משה עמדו Nu. 9, 8.
ויאמר משה לחבב Num. 10, 29.
ויאמר אליו לא אלך Num. 10, 30.
ויאמר אל־נא תעזב
אתנו Num. 10, 31.
ויהי בנסע הארן ויאמר
משה Num. 10, 35.
ויאמר משה אל־יי Nu.11,11.14,13.
ויאמר יי אל־משה
אספה־לי Num. 11, 16.
ויאמר משה שש־
מאות Num. 11, 21.
ויאמר יי אל־משה Nu.11,23.15,37.
ויאמר לו משה המקנא Nu. 11, 29.
ויאמר יי פתאם Num. 12, 4.
ויאמר שמע־נא דברי Num.12, 6.
ויאמר אהרן אל־משה
בי אדני Num. 12, 11.
ויאמר יי אל־משה ואביה Nu.12,14.
ויאמר אלהם עלו זה בנגב Nu.13,17.
ויאמר עלה נעלה Num. 13, 30.
ויאמר יי אל־משה עד־
אנה Num. 14, 11.
ויאמר יי סלחתי כדברך Nu.14,20.
ויאמר משה לפה זה Num. 14, 41.
ויאמר יי אל־משה מות
יומת Num. 15, 35.
ויאמר משה אל־
קרח Num. 16, 8. 16.
ויאמר אל־יי אל־תפן Num.16,15.
ויאמר משה בזאת תדעון Nu.16,28.
ויאמר משה אל־
אהרן קח Num. 17, 11.
ויאמר יי אל־משה השב Nu.17,25.
ויאמר יי אל־אהרן Num.18, 1. 20.
ויאמר להם שמעו־נא
המרים Num. 20, 10.
ויאמר יי אל־משה ואל־
אהרן Num. 20, 12.
ויאמר אליו אדום לא
תעבר בי Num. 20, 18.
ויאמר לא תעבר Num. 20, 20.
ויאמר יי אל־משה Num. 20, 23.
ויאמר יי אל־משה עשה
לך Num. 21, 8.
ויאמר יי אל־משה אל־
תירא Num. 21, 34.
ויאמר מואב אל־זקני
מדין Num. 22, 4.
ויאמר אליהם לינו פה Num. 22, 8.

ויאמר מי האנשים האלה Nu.22,9.
ויאמר בלעם אל־האלהים Nu.22,10
ויאמר אלהים אל־בלעם Nu.22,12.
ויאמר אל־שדי בלק Num. 22, 13.
ויאמר אל־עבדי בלק Num. 22, 18.
ויאמר לו אם־לקרא לך
באו Num. 22, 20.
ויאמר בלעם לאתון Num. 22, 29.
ויאמר לא Num. 22, 30.
ויאמר אליו מלאך יי Num.22, 32.
ויאמר בלעם אל מלאך יי Nu.22,34.
ויאמר מלאך יי אל־בלעם Nu.22,35.
ויאמר בלק אל־בלעם Num. 22, 37.
23, 11. 25.
ויאמר בלעם אל־בלק Num. 22, 38.
23, 1. 29.
ויאמר בלעם לבלק Num. 23, 3.
ויאמר אליו את־שבעת Num. 23, 4.
ויאמר שוב אל־בלק Num. 23, 5. 16.
ויאמר אליו בלק לך־נא Num.23, 13.
ויאמר אל־בלק התיצב Num.23, 15.
ויאמר לו בלק מה־דבר יי Nu.23, 17.
ויאמר אל־בלק הלא Num. 23, 26.
ויאמר בלק אל־
בלעם Num. 23, 27. 24, 10.
ויאמר בלעם אל־בלק הלא Nu.24, 12
ויאמר יי אל־משה Nu.25, 4. 27, 12. 18
ויאמר משה אל־שפטי
ישראל Num. 25, 5.
ויאמר יי אל־משה ואל
אלעזר Num. 26, 1.
ויאמר משה אל־בני
ישראל Num. 30, 1.
ויאמר אליהם משה Nu.31, 15. 32, 20.
ויאמר אלעזר הכהן Num. 31, 21.
ויאמר משה לבני־גד Num. 32, 6.
ויאמר בני־גד ובני
ראובן Num. 32, 25.
ויאמר משה אלהם Num. 32, 29.
ויאמר יי אלי אמר להם Dt. 1, 42.
ויאמר יי אלי לאמר Dt. 2, 2. 9, 13.
ויאמר יי אלי Dt. 2, 9. 31.
3, 2. 26. 5, 28. 9, 13. 10, 11. 18, 17.
ויאמר אלהם שמע ישראל Dt. 5, 1.
ויאמר אלהם אתם ראיתם Dt. 29, 1.
ויאמר אלהם בן־מאה Dt. 31, 2.
ויאמר אליו לעיני כל־
ישראל Dt. 31, 7.
ויאמר יי אל־משה Dt. 31, 14. 16.
ויאמר חזק ואמץ Dt. 31, 23.
ויאמר אסתירה פני מהם Dt.32, 20.
ויאמר אלהם שימו
לבבכם Dt. 32, 46.
ויאמר השמד Dt. 33, 27.
ויאמר יי אליו Dt. 34, 4.
ויאמר יי אל־יהושע בן־נון Jos.1, 1.
ויאמר יהושע אל־העם Jos. 3, 5.
ויאמר יהושע אל־הכהנים Jos.3, 6.
ויאמר יי אל־יהושע Jos. 3, 7.
5, 9. 6, 2. 7, 10. 8, 1. 18. 10,
8. 11, 6.
ויאמר יהושע אל־בני
ישראל Jos. 3, 9.
ויאמר יהושע בזאת
תדעון Jos. 3, 10.
ויאמר יי אל־יהושע
לאמר Jos. 4, 1.
ויאמר להם יהושע עברו Jos. 4, 5.
ויאמר יי אל־יהושע לאמר Jos.4, 15.
ויאמר אל־בני ישראל
לאמר Jos. 4, 21.
ויאמר לו חלנו אתה Jos. 5, 13.
ויאמר לא כי אני שר־
צבא־יי Jos. 5, 14.
ויאמר לו מה אדני Jos. 5, 14.
ויאמר שר־צבא יי Jos. 5, 15.
ויאמר אלהם שאו Jos. 6, 6.
ויאמרו אל־העם עברו Jos. 6, 7.

Digitized by Google

ויאמר יהושע אל־העם
הדיעו Jos. 6, 16.
ויאמר יהושע אהה ׳
אדני יהוה Jos. 7, 7.
ויאמר יהושע אל־עכן Jos. 7, 19.
ויאמר יהושע מה עכרתנו Jos.7,25.
ויאמר אליהם יהושע Jos. 9, 8.
ויאמר ׳ לעיני ישראל Jos. 10, 12.
ויאמר יהושע גלו אבנים Jos.10,18.
ויאמר יהושע פתחו
את־פי Jos. 10, 22.
ויאמר אל־קציני אנשי
המלחמה Jos. 10, 24.
ויאמר אליהם יהושע אל
תיראו Jos. 10, 25.
ויאמר יי אליו אתה זקנתה Jos.13,1.
ויאמר אליו כלב בן־יפנה Jos.14,6.
ויאמר כלב אשר־יכה Jos. 15, 16.
ויאמר־לה כלב מה־לך Jos.15,18.
ויאמר אלהם יהושע Jos. 17, 15.
ויאמר יהושע אל־בית
יוסף Jos. 17, 17.
ויאמר יהושע אל־בני
ישראל Jos. 18, 3.
ויאמר אליהם אתם
שמרתם Jos. 22, 2
ויאמר אליהם לאמר Jos. 22, 8.
ויאמר פינחס בן־אלעזר Jos.22,31.
ויאמר אלהם אני זקנתי Jos. 23, 2.
ויאמר יהושע אל־כל־העם Jos.24,2
ויאמר חלילה לנו מעזב
את־יי Jos. 24, 16.
ויאמר יהושע אל־העם Jos.24,19.22
ויאמר העם אל־יהושע Jos.24,21.
ויאמר יהושע אל־כל־העם Jos.24,27
ויאמר יי יהודה יעלה Jud. 1, 2.
ויאמר יהודה לשמעון
אחיו Jud. 1, 3.
ויאמר אדני־בזק Jud. 1, 7.
ויאמר כלב אשר יכה Jud. 1, 12.
ויאמר־לה כלב מה־לך Jud. 1, 14.
ויאמר אעלה אתכם Jud. 2, 1.
ויאמר יען אשר עברו Jud. 2, 20.
ויאמר דבר־סתר לי Jud. 3, 19.
ויאמר הס Jud. 3, 19.
ויאמר אהוד דבר־אלהים Jud.3,20.
ויאמר אלהם רדפו אחרי Jud.3,28.
ויאמר אליה ברק Jud. 4, 8.
ויאמר אליה השקיני־נא Jud.4,19.
ויאמר אליה עמד פתח Jud.4, 20.
ויאמר להם כה־אמר יי Jud. 6, 8.
ויאמר אליו יי עמך Jud. 6, 12.
ויאמר אליו גדעון Jud. 6, 13.
ויאמר לך בכחך זה Jud. 6, 14.
ויאמר אליו בי אדני Jud. 6, 15.
ויאמר אליו יי כי אהיה
עמך Jud. 6, 16.
ויאמר אליו אם־נא
מצאתי Jud. 6, 17.
ויאמר אליו מלאך
האלהים Jud. 6, 20.
ויאמר גדעון אהה אדני
יהוה Jud. 6, 22.
ויאמר לו יי שלום לך Jud. 6, 23.
ויאמר לו יי קח את־פר־
השור Jud. 6, 25.
ויאמר יואש לכל אשר־ Jud. 6, 31.
ויאמר גדעון אל־
האלהים Jud. 6, 36. 39.
ויאמר יי אל־גדעון Jud. 7, 2.4.5.7.
ויאמר אליו יי קום רד Jud. 7, 9.
ויאמר הנה חלום חלמתי Jud.7,13.
ויאמר אין זאת בלתי Jud.7,14.
ויאמר קומו כי־נתן יי Jud. 7, 15.
ויאמר אליהם ממני תראו Jud.7,17.
ויאמר אליהם מה־עשיתי Jud.8,2.
ויאמר לאנשי סכות Jud. 8, 5.
ויאמר שרי סכות Jud. 8, 6.

ויאמר גדעון לכן בתת יי Jud. 8, 7.
ויאמר גם־לאנשי פנואל Jud. 8, 9.
ויאמר הנה זבח Jud. 8, 15.
ויאמר אל־זבח ואל־
צלמנע Jud. 8, 18.
ויאמר ליתר בכורו Jud. 8, 20.
ויאמר זבח וצלמנע Jud. 8, 21.
ויאמר אלהם גדעון Jud. 8, 23. 24.
ויאמר להם שמעו אלי Jud. 9, 7.
ויאמר לתם חזית Jud. 9, 9.
ויאמר האבד אל־העצים Jud.9,15.
ויאמר׳ געל בן־עבד Jud. 9, 28.
ויאמר לאבימלך רבה
צבאך Jud. 9, 29.
ויאמר אל־זבל הטה־עם Jud.9,36.
ויאמר אליו זבל את־צל Jud.9,36.
ויאמר הנה־עם ירדים Jud. 9, 37.
ויאמר אליו זבל Jud. 9, 38.
ויאמר אל־העם אשר־עמו Jud.9,48
ויאמר לו שלם חרבך Jud. 9, 54.
ויאמר יי אל־בני ישראל Jud.10,11.
ויאמר יפתח לזקני גלעד Jud.11,7.
ויאמר יפתח אל־זקני
גלעד Jud. 11, 9.
ויאמר מלך בני־עמון Jud. 11, 13.
ויאמר לו כה אמר יפתח Jud.11,15.
ויאמר לו ישראל Jud. 11, 19.
ויאמר אהה בתי Jud. 11, 35.
ויאמר לכי וישלח אותה Jud.11,38.
ויאמר יפתה אליהם Jud. 12, 2.
האפרתי אתה ויאמר לא Jud.12,5.
ויאמר סבלת Jud. 12, 6.
ויאמר אליה הטה־נא Jud. 13, 3.
ויאמר לי הנך הרה Jud. 13, 7.
ויאמר לו האתה האיש Jud.13,11.
ויאמר אני Jud. 13, 11.
ויאמר מנוח עתה יבא Jud.13,12.
ויאמר מלאך יי Jud. 13, 13.
ויאמר מנוח אל־
מלאך יי Jud. 13, 15. 17.
ויאמר מלאך יי אל־מנוח Jud.13,16
ויאמר לו מלאך יי Jud. 13, 18.
ויאמר מנוח אל־אשתו Jud.13,22.
ויאמר אשה ראיתי Jud. 14, 2.
ויאמר לו אביו ואמו Jud. 14, 3.
ויאמר שמשון אל־אביו Jud.14,3.
ויאמר להם שמשון Jud. 14, 12.
ויאמר להם מהאכל יצא Jud.14,14.
ויאמר לה הטה לאבי Jud. 14, 16.
ויאמר להם לולא חרשתם Jud.14,18
ויאמר אבאה אל־אשתי Jud.15, 1.
ויאמר אביה אמר אמרתי Jud.15,2.
ויאמר להם שמשון Jud. 15, 3. 7.
ויאמר להם כאשר עשו לי Jud.15,11.
ויאמר להם שמשון Jud. 15, 12.
ויאמר שמשון בלחי
החמור Jud. 15, 16.
ויאמר אליה שמשון Jud. 16, 7.
ויאמר אליה אם־אסור Jud.16,11.
ויאמר אליה אם־תארגי Jud.16,13.
ויאמר לה מורה לא־
עלה Jud. 16, 17.
ויקץ משנתו ויאמר Jud. 16, 20.
ויאמר שמשון אל־הנער Jud.16,26.
ויאמר שמשון תמת
נפשי Jud. 16, 30.
ויאמר לאמו אלף ומאה Jud.17,2.
ויאמר־לו מיכה מאין
תבוא Jud. 17, 9.
ויאמר אליו לוי אנכי Jud. 17, 9.
ויאמר לו מיכה שבה
עמדי Jud. 17, 10.
ויאמר מיכה עתה ידעתי Jud.17,13.
ויאמר אלהם כזה וכזה Jud.18,4.
ויאמר להם הכהן לכו
לשלום Jud. 18, 6.
ויאמר אליהם הכהן Jud. 18, 18.
ויאמר את־אלהי Jud. 18, 24.

ויאמר אבי הנערה אל־
חתנו Jud. 19, 5.
ויאמר אבי הנערה Jud. 19, 6. 8.
ויאמר לו חתנו Jud. 19, 9.
ויאמר הנער אל־אדניו Jud.19,11.
ויאמר אליו אדניו Jud. 19, 12.
ויאמר לנערו לך ונקרבה Jud.19,13.
ויאמר האיש הזקן Jud. 19, 17.
ויאמר אליו עברים Jud. 19, 18.
ויאמר האיש הזקן שלום
לך Jud. 19, 20.
ויאמר אלהם אל־אחי Jud. 19, 23.
ויאמר אליה קומי ונלכה Jud.19,28.
ויאמר יי יהודה בתחלה Jud.20,18.
ויאמר יי עלה אליו Jud. 20, 23.
ויאמר יי עלו Jud. 20, 28.
ויאמר לקוצרים יי עמכם Ruth 2, 4.
ויאמר בעז לנערו Ruth 2, 5.
ויאמר בעז אל־רות Ruth 2, 8.
ויען בעז ויאמר לה Ruth 2, 11.
ויאמר לה בעז לעת האכל Ruth 2,14.
ויאמר מי־את Ruth 3, 9.
ויאמר ברוכה את ליי Ruth 3, 10.
ויאמר אל־יודע Ruth 3, 14.
ויאמר הבי המטפחת Ruth 3, 15.
ויאמר סורה שבה־פה Ruth 4, 1.
ויאמר שבו־פה Ruth 4, 2.
ויאמר לגאל Ruth 4, 3.
ויאמר אכני אנאל Ruth 4, 4.
ויאמר בעז ביום־קנותך Ruth 4, 5.
ויאמר הגאל לא אוכל Ruth 4, 6.
ויאמר הגאל לבעז קנה־לך Ruth 4, 8.
ויאמר בעז לזקנים Ruth 4, 9.
ויאמר לה אלקנה אישה 1 S. 1, 8.
ויאמר אליה עלי 1 Sam. 1, 14.
ויען עלי ויאמר לכי לשלום 1 S. 1, 17.
ויאמר לה אלקנה אישה 1 S. 1, 23.
ויאמר אליו האיש 1 Sam. 2, 16.
ויאמר להם למה תעשון 1 S. 2, 23.
ויאמר אליו כה אמר יי 1 S. 2, 27.
ויקרא יי אל־שמואל ויאמר 1 S. 3, 4.
ויאמר הנני כי־קראת לי 1 Sam. 3, 5.
ויאמר לא־קראתי 1 Sam. 3, 6.
ויאמר הנני כי קראת לי 1 Sam. 3, 8.
ויאמר עלי לשמואל 1 Sam. 3, 9.
ויאמר שמואל דבר 1 Sam. 3, 10.
ויאמר יי אל שמואל 1 S. 3, 11. 16, 1. 7.
ויאמר שמואל בני ויאמר
הנני 1 Sam. 3, 16.
ויאמר מה הדבר אשר
דבר 1 Sam. 3, 17.
ויאמר מה קול ההמון 1 Sam. 4, 14.
ויאמר האיש אל־עלי 1 Sam. 4, 16.
ויאמר מה־היה 1 Sam. 4, 16.
ויאמר נס ישראל 1 Sam. 4, 17.
ויאמר שמואל אל־כל־
בית 1 Sam. 7, 3.
ויאמר שמואל קבצו 1 Sam. 7, 5.
ויאמר יי אל־שמואל 1 Sam. 8, 7.
ויאמר שמואל את כל־
דברי יי 1 Sam. 8, 10.
ויאמר זה יהיה משפט 1 S. 8, 11.
ויאמר יי אל־שמואל 1 Sam. 8, 22.
ויאמר שמואל אל־אנשי 1 S. 8, 22.
ויאמר קיש אל־שאול בנו 1 S. 9, 3.
ויאמר לו הס־נא איש
אלהים 1 Sam. 9, 6.
ויאמר שאול לנערו 1 Sam. 9, 7. 10.
ויאמר הנה נמצא בידי 1 Sam. 9, 8.
ויאמר הגידה־נא לי 1 Sam. 9, 18.
ויאמר אנכי הראה 1 Sam. 9, 19.
ויען שאול ויאמר 1 Sam. 9, 21.
ויאמר שמואל לטבח 1 Sam. 9, 23.
ויאמר הנה הנשאר 1 Sam. 9, 24.
ויאמר הלוא כי־משחך יי 1 S. 10, 1.
ויאמר העם איש אל־ 1 Sam. 10, 11.
ויען איש משם ויאמר 1 Sam. 10, 12.
ויאמר דוד שאול אליו 1 Sam. 10, 14.

ויאמר לבקש 1 Sam. 10, 14.
ויאמר דוד שאול הגידה 1 S. 10, 15.
ויאמר שאול אל־דודו 1 Sam. 10, 16.
ויאמר׳ אל־בני ישראל 1 Sam. 10, 18.
ויאמר יי הנה־הוא
נחבא 1 Sam. 10, 22.
ויאמר שמואל אל־כל־
העם 1 Sam. 10, 24.
ויאמר אלהם נחש 1 Sam. 11, 2.
ויאמר שאול מה־לעם 1 Sam. 11, 5.
ויאמר העם אל־שמואל
מי 1 Sam. 11, 12.
ויאמר שאול לא־יומת
איש 1 Sam. 11, 13.
ויאמר שמואל אל־
העם 1 Sam. 11, 14. 12, 6. 20.
ויאמר שמואל אל־כל־
ישראל 1 Sam. 12, 1.
ויאמר אליהם עד יי 1 Sam. 12, 5.
ויאמר עד יי 1 Sam. 12, 5.
ויאמר שאול הגישו 1 Sam. 13, 9.
ויאמר שמואל מה עשית 1 S. 13, 11.
ויאמר שאול כי־ראיתי 1 Sam.13,11.
ויאמר שמואל אל־שאול
נסכלת 1 Sam. 13, 13.
ויאמר יונתן בן־שאול 1 Sam. 14, 1.
ויאמר יונתן אל־הנער 1 Sam. 14, 6.
ויאמר לו נשא כליו 1 Sam. 14, 7.
ויאמר יהונתן הנה
אנחנו 1 Sam. 14, 8.
ויאמר יונתן אל־נשא 1 Sam. 14, 12.
ויאמר שאול לעם 1 Sam. 14, 17.
ויאמר שאול לאחיה 1 Sam. 14, 18.
ויאמר שאול אל־הכהן 1 Sam. 14, 19.
ויאמר השבע השביע 1 Sam. 14, 28.
ויאמר יונתן עכר אבי 1 Sam. 14, 29.
ויאמר בגדתם 1 Sam. 14, 33.
ויאמר שאול סבו בעם 1 Sam. 14, 34.
ויאמר שאול נדה 1 Sam. 14, 36.
ויאמר הכהן 1 Sam. 14, 36.
ויאמר שאול גשו הלם 1 Sam. 14, 38.
ויאמר אל־כל־ישראל 1 Sam. 14, 40.
ויאמר שאול אל־יי אלהי
ישראל 1 Sam. 14, 41.
ויאמר שאול הפילו ביני 1 S. 14, 42.
ויאמר שאול אל־יונתן 1 Sam. 14, 43.
ויאמר טעם טעמתי 1 Sam. 14, 43.
ויאמר שאול כה־יעשה
אלהים 1 Sam. 14, 44.
ויאמר העם אל־שאול 1 Sam. 14, 45.
ויאמר שמואל אל־
שאול 1 Sam. 15, 1. 24.
ויאמר שאול אל־הקיני 1 Sam.15,6.
ויאמר לו שאול ברוך 1 Sam. 15, 13.
ויאמר שמואל ומה קול־ 1 S. 15, 14.
ויאמר שאול מעמלקי 1 Sam. 15, 15.
ויאמר שמואל אל־שאול 1 S. 15, 16.
ויאמרו לו דבר 1 Sam. 15, 16.
ויאמר שמואל הלוא אם־
קטן 1 Sam. 15, 17.
ויאמר לך והחרמתה 1 Sam. 15, 18.
ויאמר שאול אל־
שמואל 1 Sam. 15, 20. 24.
ויאמר שמואל החפץ
ליי 1 Sam. 15, 22.
ויאמר אליו שמואל 1 Sam. 15, 28.
ויאמר חמאתי 1 Sam. 15, 30.
ויאמר שמואל הגישו 1 Sam. 15, 32.
ויאמר אגג אכן סר 1 Sam. 15, 32.
ויאמר שמואל כאשר
שכלה 1 Sam. 15, 33.
ויאמר שמואל איך אלך 1 S. 15, 33.
ויאמר יי עגלת בקר תקח 1 S. 16, 2.
ויאמר שלום באך 1 Sam. 16, 4.
ויאמר׳ שלום לזבח 1 Sam. 16, 5.
ויאמר אך נגד יי משיחו 1 Sam.15,6.
ויאמר גם־בזה לא־
בחר יי 1 Sam. 16, 8. 9.

Digitized by Google

ויאמר שמואל אל־ישי 1 Sam.16,10.
ויאמר שמואל אל־ישי 1 Sam. 16, 11. (bis)
ויאמר יי קום משחהו 1 Sam.16,12.
ויאמר שאול אל־עבדיו 1 Sam.16,17
ויען אחד מהנערים
ויאמר 1 Sam. 16, 18.
ויאמר שלחה אלי את־דוד
בנך 1 Sam. 16, 19.
ויאמר להם למה תצאו 1 Sam.17, 8.
ויאמר חפלשתי אני
חרפתי 1 Sam. 17, 10.
ויאמר ישי לדוד בנו 1 Sam.17,17.
ויאמר איש ישראל 1 Sam. 17, 25.
ויאמר דוד אל־האנשים 1 Sam.17,26
ויאמר לו העם כדבר
הזה 1 Sam. 17, 27.
ויאמר למה־זה ירדת 1 Sam.17,28.
ויאמר דוד מה עשיתי
עתה 1 Sam. 17, 29.
ויאמר כדבר הזה 1 Sam. 17, 30.
ויאמר דוד אל־
שאול 1 Sam. 17, 32. 34. 39.
ויאמר שאול אל־
דוד 1 Sam. 17, 33. 26, 25.
ויאמר דוד יי אשר הצלני 1 S.17,37.
ויאמר שאול אל־דוד לך 1 S.17,37.
ויאמר הפלשתי אל־
דוד 1 Sam. 17, 43. 44.
ויאמר דוד אל־הפלשתי 1 S.17,45.
ויאמר אבנר חי־נפשך 1 Sam.17,55.
ויאמר המלך שאל אתה 1 S.17,56.
ויאמר אליו שאול בן־מי 1 S.17,58.
ויאמר דוד בן־עבדך 1 Sam.17,58.
ויאמר נתנו לדוד רבבות 1 S.18,8.
ויאמר אכה בדוד ובקיר 1 S.18,11.
ויאמר שאול אל־דוד 1 Sam.18,17.
ויאמר דוד אל־שאול 1 Sam.18,18.
ויאמר שאול אתננה לו 1 Sam.18,21.
ויאמר שאול אל דוד 1 Sam.18,21.
ויאמר דוד הנקלה
בעיניכם 1 Sam. 18, 23.
ויאמר שאול כה־תאמרו 1 S.18,25.
ויאמר אליו אל־יחמא
המלך 1 Sam. 19, 4.
ויאמר שאול אל־מיכל 1 Sam.19,17.
ויאמר איפה שמואל ודוד 1 S.19,22.
ויאמר הנה בנויות 1 Sam. 19, 22.
ויבא ויאמר לפני יהונתן 1 S.20,1.
ויאמר לו חלילה לא
תמות 1 Sam. 20, 2.
ויאמר ידע ידע אביך 1 Sam. 20, 3.
ויאמר אל־ידע־ 1 Sam. 20, 3.
ויאמר יהונתן אל־דוד 1 Sam.20,4.
ויאמר דוד אל־יהונתן 1 S.20,5.10.
ויאמר יהונתן חלילה לך 1 S.20,9.
ויאמר יהונתן אל־דוד 1 S.20,11.12.
ויאמר־לו יהונתן מחר
חדש 1 Sam. 20, 18.
ויאמר שאול אל־יהונתן
בן 1 Sam. 20, 27.
ויאמר שלחני נא 1 Sam. 20, 29.
ויאמר לו בן־נעות
המרדות 1 Sam. 20, 30.
ויאמר אליו למה יומת 1Sam.20,32
ויאמר לנערו רץ מצא־נא 1 S.20,36.
ויאמר הלוא החצי 1 Sam. 20, 37.
ויאמר לו לך הביא העיר 1 S.20,40.
ויאמר יהונתן לדוד לך
לשלום 1 Sam. 20, 42.
ויאמר לו מדוע אתה לבדך 1 S.21,2.
ויאמר דוד לאחימלך 1 Sam.21,3.
ויאמר אלי איש אל־ידע 1Sam.21,3.
ויאמר אין־לחם חל 1 Sam. 21, 5.
ויאמר לו כי אם־אשה 1 Sam.21,6.
ויאמר דוד לאחימלך 1 Sam.21,9.
ויאמר הכהן חרב גלית 1Sam.21,10.
ויאמר דוד אין כמוה 1 Sam.21,10.

ויאמר אכיש אל־עבדיו 1 S. 21, 15.
ויאמר אל־מלך מואב 1 Sam.22,3.
ויאמר גד הנביא אל־דוד 1 S.22,5.
ויאמר שאול לעבדיו 1 Sam. 22, 7.
ויאמר שאול שמע־נא 1 Sam.22,12.
אחיטוב ויאמר הנני 1 Sam.22,12.
ויאמר אלו שאול 1 Sam. 22, 13.
ויאמר המלך מות תמות 1 S.22,16.
ויאמר המלך לרצים 1 Sam. 22, 17.
ויאמר המלך לדואג 1 Sam. 22, 18.
ויאמר דוד לאביתר 1 Sam. 22, 22.
ויאמר יי אל־דוד לך 1 Sam. 23, 2.
ויאמר קום רד 1 Sam. 23, 4.
ויאמר שאול נכר אתו 1 Sam.23,7.
ויאמר אל־אביתר הכהן
הגישה 1 Sam. 23, 9.
ויאמר דוד יי אלהי
ישראל 1 Sam. 23, 10.
ויאמר יי ירד 1 Sam. 23, 11.
ויאמר דוד היסגירו 1 Sam. 23, 12.
ויאמר יי יסגירו 1 Sam. 23, 12.
ויאמר אליו אל־תירא 1 Sam.23,17.
ויאמר שאול ברכים
אתם 1 Sam. 23, 21.
ויאמר לאנשיו חלילה לי
מיי 1 Sam. 24, 6.
ויאמר דוד לשאול למה 1 S.24,10.
ויאמר שאול הקלך זה 1 S. 24, 17.
ויאמר אל־דוד צדיק
אתה 1 Sam. 24, 18.
ויאמר דוד לנערים 1 Sam. 25, 5.
ויאמר מי דוד ומי בן־ישי 1 S.25,10.
ויאמר דוד לאנשיו 1 Sam. 25, 13.
ויאמר דוד לאביגל 1 Sam. 25, 32.
ויאמר ברוך יי 1 Sam. 25, 39.
ויאמר אל־אחימלך 1 Sam. 26, 6.
ויאמר אבישי 1 Sam. 26, 6.
ויאמר אבישי אל־דוד 1 Sam.26,8.
ויאמר דוד אל־אבישי 1 Sam.26,9.
ויאמר דוד חי־יי 1 Sam. 26, 10.
ויען אבנר ויאמר 1 Sam. 26, 14.
ויאמר דוד אל־אבנר 1 Sam.26,15.
ויאמר הקולך זה בני דוד 1 S.26,17.
ויאמר דוד קולי אדני 1 Sam.26,17.
ויאמר למה זה אדני 1 Sam.26,18.
ויאמר שאול חמאתי 1 Sam.26,21.
ויאמר הנה החנית המלך 1 S.26,22.
ויאמר דוד אל־לבו 1 Sam. 27, 1.
ויאמר דוד אל־אכיש 1 Sam. 27, 5.
28, 2. 29, 8.
ויאמר אכיש אל־פשחתם
היום 1 Sam. 27, 10.
ויאמר דוד על־נגב יהודה 1 S.27,10.
ויאמר אכיש אל־דוד 1 Sam. 28, 1.
ויאמר שאול לעבדיו 1 Sam. 28, 7.
ויאמר קסמי־נא לי
באוב 1 Sam. 28, 8.
ויאמר את־שמואל 1 Sam. 28, 11.
ויאמר לה המלך 1 Sam. 28, 13.
ויאמר לה מה־תארו 1 Sam.28,14.
ויאמר שמואל אל־
שאול 1 Sam. 28, 15.
ויאמר שאול צר־לי
מאד 1 Sam. 28, 15.
ויאמר שמואל ולמה
תשאלני 1 Sam. 28, 16.
וימאן ויאמר לא אכל 1 Sam.28,23.
ויאמר אכיש אל־שרי 1 Sam. 29, 3.
ויקרא אכיש אל־דוד
ויאמר 1 Sam. 29, 6.
ויען אכיש ויאמר אל־
דוד 1 Sam. 29, 9.
ויאמר דוד אל־אביתר 1 Sam. 30, 7.
ויאמר לו רדף 1 Sam. 30, 8.
ויאמר לו דוד למי־אתה 1 S. 30, 13.
ויאמר נער מצרי אנכי 1 Sam. 30, 13.
ויאמר אליו דוד
התורדני 1 Sam. 30, 15.

ויאמר דוד לא־תעשה כן
אחי 1 Sam. 30, 23.
ויאמר שאול לנשא כליו 1 Sam. 31, 4.
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא 2 S.1,3.
ויאמר אליו ממחנה 2 Sam. 1, 3.
ויאמר אליו דוד מה־היה
הדבר 2 Sam. 1, 4.
הגד־נא לי ויאמר אשר־נס 2 S. 1, 4.
ויאמר דוד אל־הנער המגיד 2 S. 1,5.
ויאמר הנער המגיד לו 2 Sam. 1, 6.
ויאמר לי מי־אתה 2 Sam. 1, 8.
ויאמר אליו עמלקי 2 Sam. 1, 8.
ויאמר אלי עמד־נא עלי 2 Sam. 1, 9.
ויאמר דוד אל־הנער 2 Sam. 1, 13.
ויאמר בן־איש 2 Sam. 1, 13.
ויאמר אליו דוד 2 Sam. 1, 14. 16.
ויאמר גש פגע־בו 2 Sam. 1, 15.
ויאמר ללמד בני־יהודה
קשת 2 Sam. 1, 18.
ויאמר יי אליו עלה 2 Sam. 2, 1.
ויאמר דוד אנה אעלה 2 Sam. 2, 1.
ויאמר חברנה 2 Sam. 2, 1.
ויאמר אליהם ברכים 2 Sam. 2, 5.
ויאמר אבנר אל־יואב 2 Sam. 2, 14.
ויאמר יואב יקמו 2 Sam. 2, 14.
ויאמר האתה זה עשהאל 2 S. 2, 20.
ויאמר אנכי 2 Sam. 2, 20.
ויאמר לו אבנר נסה לך 2 Sam. 2, 21.
ויאמר הלנצח תאכל חרב 2 S. 2, 26.
ויאמר יואב חי האלהים 2 S. 2, 27.
ויאמר אל־אבנר מדוע
באתה 2 Sam. 3, 7.
ויאמר הראש כלב אנכי 2 Sam. 3, 8.
ויאמר טוב אני אכרת 2 Sam. 3, 13.
ויאמר אליו אבנר לך
שוב 2 Sam. 3, 16.
ויאמר אבנר אל־דוד 2 Sam. 3, 21.
ויאמר מה עשיתה 2 Sam. 3, 24.
ויאמר נקי אנכי 2 Sam. 3, 28.
ויאמר דוד אל־יואב 2 Sam. 3, 31.
ויאמר המלך אל־עבדיו 2 S. 3, 38.
רמון הבארתי ויאמר להם 2 S. 4, 9.
ויאמר יי לך אתה תרעה 2 S. 5, 2.
ויאמר לדוד לאמר 2 Sam. 5, 6.
ויאמר דוד ביום ההוא 2 Sam. 5, 8.
ויאמר יי אל־דוד 2 Sam. 5, 19.
ויאמר פרץ יי את־איבי 2 Sam. 5, 20.
ויאמר לא תעלה 2 Sam. 5, 23.
ויאמר איך יבוא אלי ארון יי 2 S. 6, 9
ויאמר דוד אל־מיכל לפני יי 2 S. 6, 21
ויאמר המלך אל־נתן הנביא 2 S. 7, 2.
ויאמר נתן אל־המלך 2 Sam. 7, 3.
ויאמר מי אנכי אדני יהוה 2 S. 7, 18.
ויאמר דוד הכי יש־עוד 2 Sam. 9, 1.
ויאמר המלך אליו 2 Sam. 9, 2.
האתה ציבא ויאמר עבדך 2 S. 9, 2.
ויאמר המלך האפס עוד
איש 2 Sam. 9, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 Sam. 9, 3.
ויאמר־לו המלך איפה הוא 2 S. 9, 4.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 4. 11.
ויאמר דוד מפיבשת 2 Sam. 9, 6.
ויאמר לו דוד אל־תירא 2 Sam. 9, 7.
וישתחו ויאמר מה עבדך 2 S. 9, 8.
נער שאול ויאמר אליו 2 Sam. 9, 9.
ויאמר דוד אעשה־חסד 2 Sam. 10, 2.
ויאמר המלך שבו בירחו 2 S. 10, 5.
ויאמר אם־תחזק ארם 2 Sam. 10, 11.
ויאמר הלוא־זאת בת־שבע 2 S. 11, 3
ויאמר דוד לאוריה רד 2 Sam. 11, 8.
ויאמר דוד אל־אוריה
הלוא 2 Sam. 11, 10.
ויאמר אוריה אל־דוד 2 Sam. 11, 11.
ויאמר דוד אל־אוריה 2 Sam. 11, 12.
ויאמר המלאך אל־דוד 2 Sam. 11, 23.
ויאמר דוד אל־המלאך 2 Sam. 11, 25.
ויבא אליו ויאמר לו 2 Sam. 12, 1.
ויאמר אל־נתן חי־יי 2 Sam. 12, 5.

ויאמר נתן אל־דוד אתה
האיש 2 Sam. 12, 7.
ויאמר דוד אל־נתן 2 Sam. 12, 13.
ויאמר נתן אל־דוד 2 Sam. 12, 13.
ויאמר דוד אל־עבדיו 2 Sam. 12, 19.
ויאמר בעוד הילד חי 2 Sam. 12, 22.
ויאמר נלחמתי ברבה 2 Sam. 12, 27.
ויאמר לו מדוע אתה כסה
דל 2 Sam. 13, 4.
ויאמר לו אמנון 2 Sam. 13, 4.
ויאמר לו יהונדב 2 Sam. 13, 5.
ויאמר אמנון אל־המלך 2 Sam.13,6.
ויאמר אמנון הוציאו כל־
איש 2 Sam. 13, 9.
ויאמר אמנון אל־תמר 2 Sam.13,10.
ויחזק־בה ויאמר לה 2 Sam.13,11.
ויאמר־לה אמנון קומי
לכי 2 Sam. 13, 15.
ויאמר שלחו־נא את־זאת
מעלי 2 Sam. 13, 17.
ויאמר אליה אבשלום
אחיה 2 Sam. 13, 20.
ויאמר הנה־נא גזזים
לעבדך 2 Sam. 13, 24.
ויאמר המלך אל־אבשלום 2 S.13,25
ויאמר אבשלום ולא 2 Sam. 13, 26.
ויאמר לו המלך למה 2 Sam. 13, 26.
ויאמר אל־יאמר אדני את
כל־ 2 Sam. 13, 32.
ויאמר יונדב אל־המלך 2 Sam.13,35.
ויאמר אליה התאבלי־נא 2 S. 14, 2.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2 S. 14, 5.
ויאמר המלך אכ־האשה 2 S. 14, 8.
ויאמר המלך המדבר
אליך 2 Sam. 14, 10.
ויאמר חי־יי 2 Sam. 14, 11.
ויאמר דברי 2 Sam. 14, 12.
ויאמר אל־האשה 2 Sam. 14, 18.
ויאמר המלך היד יואב
אתך 2 Sam. 14, 19.
ויאמר המלך אל־יואב 2 S. 14, 21.
ויאמר יואב היום ידע
עבדך 2 Sam. 14, 22.
ויאמר המלך יסב אל־
ביתו 2 Sam. 14, 24.
ויאמר אל־עבדיו ראו
חלקת 2 Sam. 14, 30.
ויאמר אליו למה הציתו 2 S. 14, 31.
ויאמר אבשלום אל־יואב 2 S. 14, 32.
ויאמר אי־מזה עיר אתה 2 S. 15, 2.
ויאמר מאחד שבטי־
ישראל 2 Sam. 15, 2.
ויאמר אליו אבשלום 2 Sam. 15, 3.
ויאמר אבשלום מי־
ישימני 2 Sam. 15, 4.
ויאמר אבשלום אל־
המלך 2 Sam. 15, 7.
ויאמר־לו המלך לך
בשלום 2 Sam. 15, 9.
ויאמר דוד לכל־עבדיו 2 Sam.15,14.
ויאמר המלך אל־אתי
הגתי 2 Sam. 15, 19.
ויאמר דוד אל־אתי 2 Sam. 15, 22.
ויאמר המלך לצדוק 2 Sam. 15, 25.
ויאמר המלך אל־צדוק 2 Sam.15,27.
ויאמר דוד סכל־נא 2 Sam. 15, 31.
ויאמר לו דוד אם עברת 2 S. 15, 33.
ויאמר המלך אל־ציבא 2 S. 16, 2.
מה־אלה לך ויאמר ציבא 2 S. 16, 2.
ויאמר המלך ואיה בן־
אדניך 2 Sam. 16, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 Sam.16,3.
ויאמר המלך לציבא 2 Sam. 16, 4.
ויאמר ציבא השתחויתי 2 S. 16, 4.
ויאמר אבישי בן־צרויה 2 S. 16, 9.
ויאמר המלך מה־לי ולכם 2 S. 16,10.
ויאמר דוד אל־אבישי 2 Sam. 16,11.
ויאמר חושי אל־

Digitized by Google

אבשלום 2 S. 16, 16. 18. 17, 7.
ויאמר אבשלום אל־חושי 2 S. 16, 17.
ויאמר אבשלום אל אחיתפל 2 Sam. 16, 20.
ויאמר אחיתפל אל־אבשלם 2 Sam. 16, 21. 17, 1.
ויאמר אבשלום קרא־נא 2 Sam. 17, 5.
ויאמר אבשלום אליו 2 Sam. 17, 6.
ויאמר חושי אתה ידעת 2 Sam. 17, 8.
ויאמר אבשלום וכל־ 2 Sam. 17, 14.
ויאמר חושי אל־צדוק 2 Sam. 17, 15.
ויאמר המלך אל־העם 2 Sam. 18, 2.
ויאמר העם לא תצא 2 Sam. 18, 3.
ויאמר אליהם המלך 2 Sam. 18, 4.
ויאמר הנה ראיתי 2 Sam. 18, 10.
ויאמר יואב לאיש המגיד לו 2 Sam. 18, 11.
ויאמר האיש אל־יואב 2 Sam. 18, 12.
ויאמר יואב לא־כן אחילה 2 Sam. 18, 14.
ויאמר לו יואב לא איש בשרה 2 Sam. 18, 20.
ויאמר יואב לכושי 2 Sam. 18, 21.
ויאמר אל־יואב ויהי מה 2 S. 18, 22.
ויאמר יואב למה זה אתה רץ 2 Sam. 18, 22.
ויהי־מה ארוץ ויאמר לו רוץ 2 Sam. 18, 23.
ויאמר המלך אם־לבדו 2 Sam. 18, 25.
ויאמר הס־איש רץ לבדו 2 S. 18, 26.
ויאמר המלך גם־זה מבשר 2 S. 18, 26.
ויאמר הצפה 2 Sam. 18, 27.
ויאמר המלך איש־טוב 2 S. 18, 27.
ויאמר אל־החמלט שלום 2 S. 18, 28.
ויאמר ברוך יי אלהיך 2 S. 18, 28.
ויאמר המלך שלום לנער 2 S. 18, 29.
ויאמר אחימעץ ראיתי 2 S. 18, 29.
ויאמר המלך סב התיצב־כה 2 Sam. 18, 30.
ויאמר הכושי יתבשר 2 Sam. 18, 31.
ויאמר המלך אל־הכושי 2 S. 18, 32.
ויאמר הכושי יהיו כנער 2 S. 18, 32.
ויאמר הושבת היום 2 Sam. 19, 6.
ויאמר אל־המלך אל־יחשב לי 2 Sam. 19, 20.
ויען אבישי בן־צרויה ויאמר 2 Sam. 19, 22.
ויאמר דוד מה־לי ולכם 2 S. 19, 23.
ויאמר המלך אל־שמעי 2 S. 19, 24.
ויאמר לו המלך למה 2 Sam. 19, 26.
ויאמר לו המלך למה תדבר 2 Sam. 19, 30.
ויאמר מפיבשת אל־המלך 2 Sam. 19, 31.
ויאמר המלך אל־ברזלי 2 S. 19, 34.
ויאמר ברזלי אל־המלך 2 S. 19, 35.
ויאמר המלך אתי יעבר 2 S. 19, 39.
ויאמר עשר־ידות לי במלך 2 Sam. 19, 44.
ויאמר אין־לנו חלק בדוד 2 S. 20, 1.
ויאמר המלך אל־עמשא 2 S. 20, 4.
ויאמר דוד אל־אבישי 2 Sam. 20, 6.
ויאמר יואב לעמשא 2 Sam. 20, 9.
ויאמר מי אשר חפץ ביואב 2 S. 20, 11.
האתה יואב ויאמר אני 2 Sam. 20, 17.
ויאמר שמע אנכי 2 Sam. 20, 17.
ויאמר יי אל־שאול 1 Sam. 21, 1.
לגבעונים ויאמר אליהם 2 Sam. 21, 2.
ויאמר דוד אל־הגבעונים 2 S. 21, 3.
ויאמר מה־אתם אמרים 2 Sam. 21, 4.
ויאמר המלך אני אתן 2 Sam. 21, 6.
ויאמר להכות את־דוד 2 Sam. 21, 16.
ויאמר חלילה לי יי 2 Sam. 23, 17.
ויאמר המלך אל־יואב 2 Sam. 24, 2.
ויאמר יואב אל־המלך 2 Sam. 24, 3.
ויאמר דוד אל־יי חטאתי 2 S. 24, 10.
ויאמר לו התבוא לך 2 Sam. 24, 13.
ויאמר דוד אל־גד 2 Sam. 24, 14.
ויאמר למלאך המשחית 2 S. 24, 16.
ויאמר דוד אל־יי 2 Sam. 24, 17.
ויאמר הנה אנכי חטאתי 2 S. 24, 17.
ויאמר לו עלה הקם 2 Sam. 24, 18.
ויאמר ארונה מדוע 2 Sam. 24, 21.
ויאמר דוד לקנות 2 Sam. 24, 21.
ויאמר ארונה אל־דוד 2 Sam. 24, 22.
ויאמר ארונה אל־המלך 2 S. 24, 23.
ויאמר המלך אל־ארונה 2 S. 24, 24.
ויאמר המלך מה־לך 1 Reg. 1, 16.
ויאמר נתן אדני המלך 1 Reg. 1, 24.
ויאמר קראו־לי לבת־שבע 1 Reg. 1, 28.
ויאמר ׳ המלך דוד קראו־לו 1 Reg. 1, 32.
ויאמר המלך להם 1 Reg. 1, 33.
ויאמר ׳אמן כן יאמר יי 1 Reg. 1, 36.
ויאמר מדוע קול־הקריה 1 Reg. 1, 41.
ויאמר אדניהו בא 1 Reg. 1, 42.
ויען יונתן ויאמר לאדניהו 1 Reg. 1, 43.
ויאמר שלמה אם יהיה 1 Reg. 1, 52.
ויאמר־לו שלמה לך לביתך 1 Reg. 1, 53.
ויאמר שלום 1 Reg. 2, 13.
ויאמר דבר לי אליך 1 Reg. 2, 14.
ויאמר את ידעת 1 Reg. 2, 15.
ויאמר אמרי־נא לשלמה 1 Reg. 2, 17.
ויאמר לח חמלך 1 Reg. 2, 20.
ויען המלך שלמה ויאמר 1 Reg. 2, 22.
ויאמר אליו כה־אמר המלך 1 Reg. 2, 30.
ויאמר־לא כי־פה אמות 1 Reg. 2, 30.
ויאמר לו המלך עשה 1 Reg. 2, 31.
ויקרא לשמעי ויאמר לו 1 Reg. 2, 36.
ויאמר שמעי למלך 1 Reg. 2, 38.
ויקרא לשמעי ויאמר אליו 1 Reg. 2, 42.
ויאמר המלך אל־שמעי 1 Reg. 2, 44.
ויאמר אלהים שאל מה אתן־ 1 Reg. 3, 5.
ויאמר שלמה אתה עשית 1 Reg. 3, 6.
ויאמר אלהים אליו 1 Reg. 3, 11.
ויאמר חמלך זאת אמרת 1 Reg. 3, 23.
ויאמר המלך קחו לי־חרב 1 Reg. 3, 24.
ויאמר המלך גזרו את־חילד 1 Reg. 3, 25.
ויאמר תנו־לה את־חילוד החי 1 Reg. 3, 27.
ויאמר ברוך יי היום 1 Reg. 5, 21.
ויאמר ברוך יי 1 Reg. 8, 15.
ויאמר יי אל־דוד אבי 1 Reg. 8, 18.
ויאמר יי אליו 1 Reg. 9, 3.
ויאמר מה חערים האלה 1 Reg. 9, 13.
ויאמר יי לשלמה יען 1 Reg. 11, 11.
ויאמר הדד אל־פרעה 1 Reg. 11, 21.
ויאמר לג פרעה 1 Reg. 11, 22.
ויאמר ׳ לא כי שלח 1 Reg. 11, 22.
ויאמר לירבעם קחד־לך עשרה 1 Reg. 11, 31.
ויאמר אליהם לכו־עד 1 Reg. 12, 5.
ויאמר אליהם מה אתם 1 Reg. 12, 9.
ויאמר ירבעם בלבו 1 Reg. 12, 26.
ויאמר אלהם רב־לכם 1 Reg. 12, 28.
ויאמר מזבח מזבח 1 Reg. 13, 2.
ויאמר ׳אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 6.
ויאמר איש־האלהים אל־המלך 1 Reg. 13, 8.
ויאמר אל־בניו חבשו־לי החמור 1 Reg. 13, 13.
ויאמר אליו האתה 1 Reg. 13, 14.
ויאמר אני 1 Reg. 13, 14.
ויאמר אליו לך אתי 1 Reg. 13, 15.
ויאמר לא אוכל לשוב אתך 1 Reg. 13, 16.
ויאמר לו גם־אני 1 Reg. 13, 18.
ויאמר איש האלהים הוא 1 Reg. 13, 26.
ויאמר אל־בניו לאמר 1 Reg. 13, 31.
ויאמר ירבעם לאשתו 1 Reg. 14, 2.
ויאמר באי אשת ירבעם 1 Reg. 14, 6.
ויאמר אליהו התשבי 1 Reg. 17, 1.
ויאמר אליה אליהו אל־תיראי 1 Reg. 17, 13.
ויאמר אליה תני־לי את־בנך 1 Reg. 17, 19.
ויאמר אליהו ראי חי בנך 1 Reg. 17, 23.
ויאמר אחאב אל־עובדיהו 1 Reg. 18, 5.
ויאמר האתה זה אדני אליהו 1 Reg. 18, 7.
ויאמר לו אני לך 1 Reg. 18, 8.
ויאמר מה חטאתי 1 Reg. 18, 9.
ויאמר אליהו חי יי צבאות 1 Reg. 18, 15.
ויאמר אחאב אליו 1 Reg. 18, 17.
ויאמר לא עכרתי את־ישראל 1 Reg. 18, 18.
ויאמר עד־מתי אתם פסחים 1 Reg. 18, 21.
ויאמר אליהו אל־העם 1 Reg. 18, 22.
ויאמר אליהו לנביאי הבעל 1 Reg. 18, 25.
ויאמר קראו בקול־גדול 1 Reg. 18, 27.
ויאמר אליהו לכל־העם 1 Reg. 18, 30.
ויאמר מלאו ארבעה כדים 1 Reg. 18, 34.
ויאמר שנו וישנו 1 Reg. 18, 34.
ויאמר שלשו 1 Reg. 18, 34.
ויאמר אליהו להם 1 Reg. 18, 40.
ויאמר אליהו לאחאב 1 Reg. 18, 41.
ויאמר אל־נערו 1 Reg. 18, 43.
ויאמר אין מאומה 1 Reg. 18, 43.
ויאמר שב שבע פעמים 1 Rg. 18, 43.
ויאמר הנה־עב ככף־איש 1 Reg. 18, 44.
עלה מים ויאמר 1 Reg. 18, 44.
ויאמר ׳ רב עתה יי 1 Reg. 19, 4.
ויאמר לו קום אכול 1 Reg. 19, 5.
ויאמר קום אכל 1 Reg. 19, 7.
ויאמר לו מה־לך פה 1 Reg. 19, 7.
ויאמר קנא קנאתי 1 Rg. 19, 10. 14.
ויאמר צא והעמדת בהר 1 Rg. 19, 11.
ויאמר מה־לך פה אליהו 1 Rg. 19, 13.
ויאמר יי אליו לך שוב 1 Reg. 19, 15.
ויאמר אשקה־נא לאבי 1 Reg. 19, 20.
ויאמר לו לך שוב 1 Reg. 19, 20.
ויאמר לו כה אמר בן־הדד 1 Reg. 20, 3.
ויען מלך־ישראל ויאמר 1 Reg. 20, 4. 11.
ויאמר דער־נא וראו 1 Reg. 20, 7.
ויאמר למלאכי בן־הדד 1 Reg. 20, 9.
ויאמר כה־יעשון לי אלהים 1 Reg. 20, 10.
ויאמר אל־עבדיו שימו 1 Rg. 20, 12.
ויאמר כה אמר יי 1 Reg. 20, 13.
ויאמר אחאב במי 1 Reg. 20, 14.
ויאמר כה־אמר יי 1 Reg. 20, 14.
ויאמר מי־יאסר המלחמה 1 Reg. 20, 14.
ויאמר אתה 1 Reg. 20, 14.
ויאמר אם־לשלום יצאו 1 Rg. 20, 18.
ויאמר לו לך התחזק 1 Reg. 20, 22.
ויאמר אל־מלך ישראל 1 Reg. 20, 28.
ויאמר כה־אמר יי 1 Reg. 20, 28.
ויאמר תעודנו חי 1 Reg. 20, 32.
ויאמר באו קחהו 1 Reg. 20, 33.
ויאמר אליו העריים אשר־לקח 1 Reg. 20, 34.
ויאמר לו יען אשר לא־שמעת 1 Reg. 20, 36.
ויאמר הכני נא ויכהו האיש 1 Reg. 20, 37.
ויאמר עבדך ׳ יצא 1 Reg. 20, 39.
ויאמר שמר את־האיש 1 Reg. 20, 39.
ויאמר אליו מלך־ישראל 1 Reg. 20, 40.
ויאמר אליו כה אמר יי 1 Reg. 20, 42.
ויאמר נבות אל־אחאב 1 Reg. 21, 3.
ויאמר לא־אתן לך 1 Reg. 21, 4. 6.
ויאמר אחאב אל־אליהו 1 Rg. 21, 20.
ויאמר מצאתי 1 Reg. 21, 20.
ויאמר מלך־ישראל אל־עבדיו 1 Reg. 22, 3.
ויאמר אל־יהושפט התלך 1 Rg. 22, 4.
ויאמר יהושפט 1 Reg. 22, 4.
ויאמר יהושפט אל־מלך 1 Reg. 22, 5.
ויאמר אלהם האלך 1 Reg. 22, 6.
ויאמר יהושפט האין פה 1 Reg. 22, 7.
ויאמר מלך־ישראל 1 Reg. 22, 8.
ויאמר יהושפט אל־יאמר 1 Rg. 22, 9.
ויאמר מהרה מיכיהו 1 Reg. 22, 9.
ויאמר כה־אמר יי 1 Reg. 22, 11.
ויאמר מיכיהו חי־יי 1 Reg. 22, 14.
ויאמר המלך אליו 1 Reg. 22, 15.
ויאמר אליו עלה והצלח 1 Rg. 22, 15.
ויאמר אליו המלך 1 Reg. 22, 16.
ויאמר ראיתי את־כל־ישראל 1 Reg. 22, 17.
ויאמר יי לא־אדנים לאלה 1 Reg. 22, 17.
ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט 1 Reg. 22, 18.
ויאמר לכן שמע דבר־יי 1 Reg. 22, 19.
ויאמר יי מי יפתה את־אחאב 1 Reg. 22, 20.
ויאמר זה בכה 1 Reg. 22, 20.
ויאמר אני אפתנו 1 Reg. 22, 21.
ויאמר יי אליו במה 1 Reg. 22, 21.
ויאמר אצא והייתי רוח 1 Reg. 22, 22.
ויאמר תפתה וגם תוכל 1 Reg. 22, 22.
ויאמר אי־זה עבר רוח־יי 1 Reg. 22, 24.
ויאמר מיכיהו הנך 1 Reg. 22, 25.
ויאמר מלך ישראל קח 1 Reg. 22, 26.
ויאמר מיכיהו אם־שוב 1 Reg. 22, 28.
ויאמר שמעו עמים כלם 1 Reg. 22, 28.
ויאמר מלך ישראל אל־יהושפט 1 Reg. 22, 30.
ויאמר לרכבו הפך ידיך 1 Reg. 22, 34.
ויאמר אלהם לכו דרשו 2 Reg. 1, 2.
ויאמר אליהם מדוע שבתם 2 Reg. 1, 5.
ויאמר אליו לכו 2 Reg. 1, 6.
ויאמר אליהו אל־אלישע 2 Reg. 2, 2.
ויאמר אלישע חי־יי 2 Reg. 2, 2.
ויאמר גם־אני ידעתי 2 Reg. 2, 3. 5.
ויאמר לו אליהו שב־ 2 Reg. 2, 6.
ויאמר חי־יי וחי־נפשך 2 Reg. 2, 6.
ויאמר אלישע ויהי־נא 2 Reg. 2, 9.
ויאמר הקשית לשאול 2 Reg. 2, 10.
ויאמר לא תשלחו 2 Reg. 2, 16.
ויפצרו־בו עד־בש ויאמר 2 Rg. 2, 17.
ויאמר אלהם הלוא אמרתי 2 Reg. 2, 18.
ויאמר קחו־לי צלחית 2 Reg. 2, 20.
ויאמר כה־אמר יי 2 Reg. 2, 21. 3, 16.
ויאמר אעלה 2 Reg. 3, 7.
ויאמר אי־זה הדרך נעלה 2 Reg. 3, 8.
ויאמר דרך מדבר אדום 2 Reg. 3, 8.
ויאמר מלך ישראל אוה 2 Reg. 3, 10.
ויאמר יהושפט האין פה 2 Reg. 3, 11.
ויאמר פה אלישע בן־שפט 2 Reg. 3, 11.

Digitized by Google

ויאמר יהושפט יש אותו 2Reg.3,12.
ויאמר אלישע אל־מלך 2Reg.3,13.
ויאמר לו מלך ישראל 2Reg.3,13.
ויאמר אלישע חי־יי צבאות 2 Reg. 3, 14.
ויאמר אליה אלישע 2 Reg. 4, 2.
ויאמר לכי שאלי־לך 2 Reg. 4, 3.
ויאמר אליה אין עוד 2 Reg. 4, 6.
ויאמר לכי מכרי את־ השמן 2 Reg. 4, 7.
ויאמר אל־גיחזי נערו 2Reg.4, 12.
ויאמר לו אמר־נא 2 Reg. 4, 13.
ויאמר ומה לעשות לה 2Reg.4,14.
ויאמר גיחזי אבל בן 2 Reg. 4, 14.
ויאמר קרא־לה 2 Reg. 4, 15.
ויאמר למועד הזה 2 Reg. 4, 16.
ויאמר אל־אביו ראשי ראשי 2 Reg. 4, 19.
ויאמר אל־הנער 2 Reg. 4, 19.
ויאמר מדוע אתי הלכתי 2 Reg. 4, 23.
ויאמר אל־גיחזי נערו 2Reg. 4, 25.
ויאמר איש האלהים הרפה־לה 2 Reg. 4, 27.
ויאמר לגיחזי הגר מתניך 2Rg.4,29.
ויאמר קרא אל־השנמית 2Rg.4,36.
ויאמר שאי בנך 2 Reg. 4, 36.
ויאמר לנערו שפת הסיר 2Rg.4,38.
ויאמר וקחר־קמח 2 Reg. 4, 41.
ויאמר צק לעם 2 Reg. 4, 41.
ויאמר תן לעם ויאכלו 2Reg.4,42.
ויאמר משרתו מה אתן 2Rg. 4, 43.
ויאמר תן לעם ויאכלו 2 Reg.4,43.
ויאמר מלך־ארם לך בא 2 Reg.5,5.
ויאמר האלהים אני 2 Reg. 5, 7.
ויאמר הנה אמרתי 2 Reg. 5, 11.
ויאמר הנה־נא ידעתי 2Reg.5,14.
ויאמר חי־יי אשר עמדתי 2 Reg. 5, 16.
ויאמר נעמן ולא יתן 2Reg. 5, 17.
ויאמר לו לך לשלום 2 Reg. 5, 19.
ויאמר גיחזי נער אלישע 2Rg.5,20.
ויאמר השלום 2 Reg. 5, 21.
ויאמר שלום אדני 2 Reg. 5, 22.
ויאמר נעמן הואל קח 2Reg.5,23.
ויאמר אליו אלישע 2 Reg. 5, 25.
מאן גחזי ויאמר 2 Reg. 5, 25.
ויאמר אליו לא־לבי הלך 2 Reg. 5, 26.
מקום לשבת שם ויאמר לכו 2 Reg. 6, 2.
ויאמר האחד הואל נא 2Reg. 6,3.
ויאמר אני אלך 2 Reg. 6, 3.
ויאמר אחה אדני 2 Reg. 6, 5.
ויאמר איש־האלהים 2 Reg. 6, 6.
ויאמר הרם לך 2 Reg. 6, 7.
ויקרא אל־עבדיו ויאמר אליהם 2 Reg. 6, 11.
ויאמר אחד מעבדיו 2 Reg. 6, 12.
ויאמר לכו וראו 2 Reg. 6, 13.
ויאמר נערו אליו אהה 2Reg.6,15.
ויאמר אל־תירא 2 Reg. 6, 16.
ויאמר אלהם אלישע 2 Reg. 6, 19.
ויאמר אלישע יי פקח 2Reg. 6,20.
ויאמר מלך־ישראל 2 Reg. 6, 21.
ויאמר לא תכה 2 Reg. 6, 22.
ויאמר אליושפך יי 2 Reg. 6,27.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2Rg.6,28.
ויאמר כה־יעשה־לי אלהים 2 Reg. 6, 31.
ויאמר הנה־זאת הרעה 2Reg.6,33.
ויאמר אלישע שמעו 2 Reg. 7, 1.
ויאמר הנכה ראה 2 Reg. 7, 2.
ויאמר על־עבדיו 2 Reg. 7, 12.
ויען אחד מעבדיו ויאמר 2 Reg. 7, 13.
ויאמר הנך ראה 2 Reg. 7, 19.
ויאמר גחזי אדני המלך 2Reg. 8,5.

ויאמר המלך אל־חזהאל 2Reg. 8,8.
ויאמר בנך בן־הדד 2 Reg. 8, 9.
ויאמר אליו אלישע לך 2Reg. 8,10.
ויאמר חזאל מדוע אדני בכה 2 Reg. 8, 12.
ויאמר כי ידעתי 2 Reg. 8, 12.
ויאמר חזהאל כי מה עבדך 2 Reg. 8, 13.
ויאמר אלישע הראני יי 2Rg. 8,13.
ויאמר לו מה־אמר לך 2Reg. 8,14.
ויאמר אמר לי חיה תחיה 2Rg. 8,14.
ויאמר לו הגר מתניך 2 Reg. 9, 1.
ויאמר דבר לי אליך 2 Reg. 9, 5.
ויאמר יהוא אל־מי 2 Reg. 9, 5.
ויאמר אליך השר 2 Reg. 9, 5.
ויאמר לו כה־אמר יי 2 Reg. 9, 6.
ויאמר לו השלום 2 Reg. 9, 11.
ויאמר אליהם אתם ידעתם 2 Reg. 9, 11.
ויאמר כזאת וכזאת 2 Reg. 9, 12.
ויאמר יהוא אם־יש נפשכם 2 Reg. 9, 15.
ויאמר שפעת אני ראה 2Reg. 9,17.
ויאמר יהורם קח רכב 2 Reg. 9,17.
ויאמר כה־אמר המלך 2 Reg. 9,18.
ויאמר יהוא מה־לך 2 Reg. 9, 18.
ויאמר כה־אמר המלך 2 Reg. 9,19.
ויאמר יהוא מה־לך ולשלום 2 Reg. 9, 19.
ויאמר יהורם אסר 2 Reg. 9, 21.
ויאמר השלום יהוא 2 Reg. 9, 22.
ויאמר מה השלום 2 Reg. 9, 22.
ויאמר אל־אחזיהו מרמה 2Rg. 9,23.
ויאמר אל־בדקר שלשה 2 Reg. 9,25.
ויאמר גם־אתר הכהו 2 Reg. 9, 27.
ויאמר מי אתי מי 2 Reg. 9, 32.
ויאמר שמטוהו וישמטוה 2Rg. 9,33.
ויאמר פקדו־נא את־ האורורה 2 Reg. 9, 34.
ויאמר דבר־יי הוא אשר דבר 2 Reg. 9, 36.
ויאמר שימו אתם שני צברים 2 Reg. 10, 8.
ויאמר אל־כל־העם צדקים 2 Reg. 10, 9.
ויאמר מי אתם 2 Reg. 10, 13.
ויאמר תפשום חיים 2 Reg. 10, 14.
ויאמר אליו היש את־ לבבך 2 Reg. 10, 15.
ויאמר יהונדב יש ויש 2Rg. 10,15.
ויאמר לכה אתי וראה 2Rg. 10,16.
ויאמר אלהם אחאב עבד 2 Reg. 10, 18.
ויאמר יהוא קדשו עצרה 2 Reg. 10, 20.
ויאמר לאשר על־ המלתחה 2 Reg. 10, 22.
ויאמר לעבדי הבעל 2 Reg. 10, 23.
ויאמר האיש אשר־ ימלט 2 Reg. 10, 24.
ויאמר יהוא לרצים ולשלשים 2 Reg. 10, 25.
ויאמר יי אל־יהוא 2 Reg. 10, 30.
ויאמר אליהם הרציאו אתה 2 Reg. 11, 15.
ויאמר יהואש אל־ הכהנים 2 Reg. 12, 5.
ולכהנים ויאמר אלהם 2Reg. 12,8.
ויאמר לו אלישע קח קשת 2 Reg. 13, 15.
ויאמר למלך ישראל 2Reg. 13,16.
ויאמר פתח החלון קדמה 2 Reg. 13, 17.
ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר 2 Reg. 13, 17.
ויאמר קח החצים ויקח 2Rg. 13,18.
ויאמר למלך ישראל הך 2Rg. 13,18.
ויאמר להכות חמש 2 Reg. 13, 19.

ויאמר אליהם רבשקה 2Rg. 18,19.
ויאמר ליהודה 2 Reg. 18, 22.
ויאמר אליקים בן חלקיהו 2 Reg. 18, 26.
ויאמר אליהם רבשקה 2Rg. 18,27.
ויאמר שמעו דבר־המלך 2Rg. 18,28.
ויאמר להם ישעיהו 2 Reg. 19, 6.
ויאמר אליו כה־אמר יי 2Rg. 20,1.
ויאמר ישעיהו קחו דבלת 2 Reg. 20, 7.
ויאמר חזקיהו אל־ ישעיהו 2 Reg. 20, 8.
ויאמר ישעיהו זה־לך האות 2 Reg. 20, 9.
ויאמר יחזקיהו נקל לצל 2 Reg. 20, 10.
ויאמר אליו מה־אמרו 2Reg. 20,14.
ויאמר חזקיהו מארץ 2Reg. 20,14.
ויאמר מה ראו בביתך 2Rg. 20,15.
ויאמר חזקיהו את כל 2Rg. 20,15.
ויאמר ישעיהו אל־ חזקיהו 2 Reg. 20, 16.
ויאמר חזקיהו אל־ ישעיהו 2 Reg. 20, 19.
ויאמר הלוא אם־שלום 2Rg. 20,19.
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 8.
ויאמר התיכו עבדיך את־הכסף 2 Reg. 22, 9.
ויאמר מה הציון הלז 2Reg. 23,17.
ויאמר הניחו לו 2 Reg. 23, 18.
ויאמר יי גם את־יהודה אסיר 2 Reg. 23, 27.
ויאמר להם אל־תיראו 2Reg. 25,24.
ויאמר שאול אל־נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ויאמר יי אלהיך לך 1 Chr. 11, 2.
ויאמר דויד כל־מכה יבוסי 1 Chr. 11, 6.
ויאמר חלילה לי מאלהי 1 Chr. 11, 19.
ויען ויאמר־להם 1 Chr. 12, 17.
ויאמר דויד לכל קהל ישראל 1 Chr. 13, 2.
ויאמר לו יי עלה 1 Chr. 14, 10.
ויאמר דויד פרץ האלהים 1 Chr. 14, 11.
ויאמר דויד וישרפו באש 1 Chr. 14, 12.
ויאמר לו האלהים 1 Chr. 14, 14.
ויאמר להם אתם ראשי 1Chr. 15,12.
ויאמר דויד לשרי הלוים 1Chr. 15,16
ויאמר דויד אל־נתן הנביא 1 Chr. 17, 1.
ויאמר נתן אל־דויד 1 Chr. 17, 2.
ויאמר מי־אני יי אלהים 1 Chr. 17, 16.
ויאמר דויד אעשה־ חסד 1 Chr. 19, 2.
ויאמר המלך שבו בירחו 1 Chr. 19, 5.
ויאמר אם־תחזק ממני ארם 1 Chr. 19, 12.
ויאמר דויד אל יואב 1 Chr. 21, 2.
ויאמר יואב יוסף יי 1 Chr. 21, 3.
ויאמר דויד אל האלהים 1Chr. 21,8.
ויאמר לו כה־אמר יי קבל־לך 1 Chr. 21, 11.
ויאמר דויד אל־גד צר־לי מאד 1 Chr. 21, 13.
ויאמר למלאך המשחית רב 1 Chr. 21, 15.
ויאמר דויד אל־האלהים הלא 1 Chr. 21, 17.
ויאמר דויד אל־ארנן 1 Chr. 21, 22.
ויאמר ארנן אל־דויד 1 Chr. 21, 23.
ויאמר המלך דויד לארנן 1 Chr. 21, 24.

ויאמר יי למלאך 1 Chr. 21, 27.
ויאמר דויד זה הוא בית יי 1 Chr. 22, 1.
ויאמר דויד לכנוס את־ 1Chr. 22,2.
ויאמר דויד שלמה בני 1Chr. 22,5.
ויאמר דויד לשלמה בני 1 Chr. 22, 7.
ויאמר שמעוני אחי ועמי 1Chr. 28,2
ויאמר לי שלמה בנך 1 Chr. 28, 6.
ויאמר דויד לשלמה בני 1 Chr. 28, 20.
ויאמר דויד המלך 1 Chr. 29, 1.
ויאמר דויד ברוך אתה יי 1 Chr. 29, 10.
ויאמר דויד לכל־הקהל 1Chr. 29,20.
ויאמר שלמה לכל־ ישראל 2 Chr. 1, 2.
ויאמר לו שאל מה אתן־לך 2 Chr. 1, 7.
ויאמר שלמה לאלהים 2Chr. 1, 8.
ויאמר אלהים לשלמה 2Chr. 1,11.
ויאמר שלמה לבנות בית 2Chr. 1,18.
ויאמר חורם מלך־צר 2 Chr. 2, 10.
ויאמר חורם ברוך יי 2 Chr. 2, 11.
ויאמר ברוך יי 2 Chr. 6, 4.
ויאמר יי אל־דויד אבי 2 Chr. 6, 8.
ויאמר לו שמעתי את־ תפלתך 2 Chr. 7, 12.
ויאמר אלהם עוד שלשת ימים 2 Chr. 10, 5.
ויאמר אלהם מה אתם נועצים 2 Chr. 10, 9.
ויאמר להם כה־אמר יי 2Chr. 12,5.
ויאמר שמעני ירבעם וכל־ 2 Chr. 13, 4.
ויאמר ליהודה לדרוש את־יי 2 Chr. 14, 3.
ויאמר ליהודה נבנה אתהערים 2 Chr. 14, 6.
ויאמר לו שמעני אסא 2Chr. 15,2.
ויאמר אליו בהשענך 2 Chr. 16, 7.
ויאמר אחאב מלך־ ישראל 2 Chr. 18, 3.
ויאמר לו כמוני כמוך 2Chr. 18, 3.
ויאמר יהושפט אל־מלך ישראל 2 Chr. 18, 4.
ויאמר אלהם הנלך 2 Chr. 18, 5.
ויאמר יהושפט האין פה נביא 2 Chr. 18, 6.
ויאמר מלך־ישראל אל־ יהושפט 2 Chr. 18, 7.
ויאמר יהושפט אל־ ויאמר מהר מיכיהו בן־ ימלא 2 Chr. 18, 7. 2 Chr. 18, 8.
ויאמר כה־אמר יי 2 Chr. 18, 10.
ויאמר מיכיהו חי־יי 2Chr. 18,13.
ויאמר המלך אליו מיכה 2 Chr. 18, 14.
ויאמר עלו והצליחו 2Chr. 18, 14.
ויאמר אליו המלך עד־כמה 2 Chr. 18, 15.
ויאמר ראיתי את־כל־ ישראל 2 Chr. 18, 16.
ויאמר יי לא־אדנים לאלה 2 Chr. 18, 16.
ויאמר מלך־ישראל אל־ יהושפט 2 Chr. 18, 17.
ויאמר לכן שמעו דבר־יי 2 Chr. 18, 18.
ויאמר יי מי יפתה את־ אחאב 2 Chr. 18, 19.
ויאמר זה אמר ככה 2Chr. 18, 19.
ויאמר אני אפתנו 2 Chr. 18, 20.
ויאמר יי אליו במה 2 Chr. 18, 20.
ויאמר אצא והייתי לרוח שקר 2 Chr. 18, 21.
ויאמר תפתה וגם־ תוכל 2 Chr. 18, 21.

Digitized by Google

ויאמר אי זה הדרך עבר
רוד־יי 2 Chr. 18, 23.
ויאמר מיכיהו הנך
ראה 2 Chr. 18, 24.
ויאמר מלך ישראל קחו
את־מיכיהו 2 Chr. 18, 25.
ויאמר מיכיהו אם־שוב
תשוב 2 Chr. 18, 27.
ויאמר שמעו עמים
כלם 2 Chr. 18, 27.
ויאמר מלך ישראל אל־
יהושפט 2 Chr. 18, 29.
ויאמר לרכב הפך ידיך 2 Chr. 18, 33.
ויאמר אל־המלך
יהושפט 2 Chr. 19, 2.
ויאמר אל־השפטים 2 Chr. 19, 6.
ויאמר הקשיבו כל־
יהודה 2 Chr. 20, 15.
ויאמר שמעוני יהודה 2 Chr. 20, 20.
ויאמר לחם הכה בן־
המלך 2 Chr. 23, 3.
ויאמר אלחם הוציאוה 2 Chr. 23, 14.
ויאמר להם צאו לערי
יהודה 2 Chr. 24, 4.
ויאמר לו מדוע לא־
דרשת 2 Chr. 24, 6.
ויאמר המלך ויעשו
ארון אחד 2 Chr. 24, 8.
ויאמר להם כה ׀ אמר
האלהים 2 Chr. 24, 20.
ויאמר אמציהו לאיש
האלהים 2 Chr. 25, 9.
ויאמר איש האלהים
יש ליי 2 Chr. 25, 9.
ויאמר אליו למה דרשת 2 Chr. 25, 15.
ויאמר לו הליועץ למלך
נתנוך 2 Chr. 25, 16.
ויאמר ידעתי כי־יעץ
אלהים 2 Chr. 25, 16.
ויאמר להם הטה
בחמת יי 2 Chr. 28, 9.
ויאמר כי אלהי מלכי־
ארם 2 Chr. 28, 23.
ויאמר להם שמעוני
הלוים 2 Chr. 29, 5.
ויאמר לבני אהרן
הכהנים 2 Chr. 29, 21.
ויאמר חזקיהו להעלות 2 Chr. 29, 27.
ויאמר יחזקיהו המלך 2 Chr. 29, 30.
ויאמר עתה מלאתם
ידכם 2 Chr. 29, 31.
ויאמר לעם לישובי
ירושלם 2 Chr. 31, 4.
ויאמר אליו עזריהו הכהן
חראש 2 Chr. 31, 10.
ויאמר מהחל התרומה 2 Chr. 31, 10.
ויאמר יחזקיהו להכין
לשכות 2 Chr. 31, 11.
ויאמר לבקעם אליו 2 Chr. 32, 1.
ויאמר ליהודה
ולירושלם 2 Chr. 32, 12.
ויתפלל אל־יי ויאמר
לו 2 Chr. 32, 24.
ויאמר ליהודה לעבוד
את־יי 2 Chr. 33, 16.
ויאמר אל־שפן הסופר 2 Chr. 34, 15.
ויאמר ללוים המבינים 2 Chr. 35, 3.
ויאמר המלך לעבדיו 2 Chr. 35, 23.
ויאמר התרשתא לחם Esr. 2, 63.
ויאמר לחם זרבבל Esr. 4, 3.
ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו Esr. 10, 2.
ויאמר אלחם אתם
מעלתם Esr. 10, 10.
ויאמר לי חמלך Neh. 2, 2. 4. 6.
ויאמר ׀ לפני אחיו Neh. 3, 34.
וחיל שמרון ויאמר Neh. 3, 34.
ויאמר גם אשר־הם בונים Neh. 3, 35.
ויאמר יהודה כשל כח

הסבל Neh. 4, 4.
ויאמר נועד אל־בית
האלהים Neh. 6, 10.
ויאמר להם לא יפתחו Neh. 7, 3.
ויאמר התרשתא לחם Neh. 7, 65.
ויאמר נחמיה הוא
התרשתא Neh. 8, 9.
ויאמר להם לכו אכלו Neh. 8, 10.
ויאמר מומכן Esth. 1, 16.
ויאמר המן למלך Esth. 3, 8.
ויאמר המלך להמן Esth. 3, 11. 6, 10.
ויאמר מרדכי להשיב Esth. 4, 13.
ויאמר לה המלך Esth. 5, 3.
ויאמר המלך Esth. 5, 5. 6. 7, 8.
ויאמר המן אף לא־
הבריאה Esth. 5, 12.
ויאמר להביא את־ספר Esth. 6, 1.
ויאמר המלך מה־נעשה Esth. 6, 3.
ויאמר המלך מי בחצר Esth. 6, 4.
ויאמר המלך יבוא Esth. 6, 5.
ויאמר לו המלך Esth. 6, 6.
ויאמר המן בלבו Esth. 6, 6.
ויאמר המן אל־המלך Esth. 6, 7.
ויאמר המלך אחשורוש Esth. 7, 5. 8, 7.
ויאמר לאסתר המלכה Esth. 7, 5.
ויאמר חרבונה Esth. 7, 9.
ויאמר המלך תלוהו עליו Esth. 7, 9.
ויאמר המלך לאסתר Esth. 9, 12.
ויאמר המלך להעשות
כן Esth. 9, 14.
ויאמר יי אל־השטן Job. 1, 7.
מאין תבא
ויאמר יי אל־השטן Job. 1, 8. 12. 2, 2. 3. 6.
ויאמר ערם יצחי Job. 1, 21.
ויאמר אליה כדבר Job. 2, 10.
ויאמר ׀ לאדם Job. 28, 28.
ויאמר סדהו מרדת
שחת Job. 33, 24.
ויאמר חמאתי וישר
העויתי Job. 33, 27.
ויאמר כי־ישובון מאון Job. 36, 10.
ויאמר יי אל־אליפז Job. 42, 7.
ויגד לשאול ויאמר לו Ps. 52, 2.
ויאמר להשמידם Ps. 106, 23.
ויאמר ויעמד רוח סערה Ps. 107, 25.
וירני ויאמר לי Prv. 4, 4.
ויאמר יי יען Jes. 3, 16.
ויאמר חנה נגע זה Jes. 6, 7.
ויאמר לך ואמרת Jes. 6, 9.
ויאמר עד אשר אם Jes. 6, 11.
ויאמר יי אל־ישעיהו Jes. 7, 3.
ויאמר אחז לא־אשאל Jes. 7, 12.
ויאמר שמעו־נא בית דוד Jes. 7, 13.
ויאמר יי אלי קחד־לך Jes. 8, 1.
ויאמר יי אלי קרא שמו Jes. 8, 3.
ויאמר יי כאשר חלך Jes. 20, 3.
ויען ויאמר נפלח Jes. 21, 9.
ויאמר לא־תוסיפי Jes. 23, 12.
ויאמר אדני יען כי נגש Jes. 29, 13.
ויאמר אליהם רבשקה Jes. 36, 4.
ויאמד ליהודה ולירושלם Jes. 36, 7.
ויאמר אליקים ושבנא Jes. 36, 11.
ויאמר רבשקה האל
אדניך Jes. 36, 12.
ויאמר שמעו את־דברי Jes. 36, 13.
ויאמר אליהם ישעיהו Jes. 37, 6.
ויאמר אליו כה־אמר יי Jes. 38, 1.
ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת Jes. 38, 21.
ויאמד חזקיהו מת אות Jes. 38, 22.
ויאמר אליו מה־אמרו ׀
האנשים Jes. 39, 3.
ויאמר חזקיהו מארץ Jes. 39, 3.
ויאמר מה ראו בביתך Jes. 39, 4.
ויאמר חזקיהו את כל־ Jer. 39, 4.
ויאמר ישעיהו אל־
חזקיהו Jes. 39, 5.
ויאמר חזקיהו אל Jes. 39, 8.
ויאמר כי יהיה שלום
ואמת Jes. 39, 8.
ויאמר לי עבדי־אתה Jes. 49, 3.
ויאמר נקל מהיותך לי Jes. 49, 6.
ויאמר אך־עמי חמה Jes. 63, 8.
ויאמר יי אלי אל־תאמר Jer. 1, 7.
ויאמר יי אלי הנה נתתי Jer. 1, 9.
ויאמר יי אלי חיטבת Jer. 1, 12.
ויאמר יי אלי מצפון Jer. 1, 14.
ויאמר יי אלי בימי Jer. 3, 6.
ויאמר יי אלי צדקה Jer. 3, 11.
ויאמר יי על־עזבם Jer. 9, 12.
ויאמר יי אלי קרא Jer. 11, 6.
ויאמר יי אלי נמצא־ Jer. 11, 9.
ויאמר יי אלי קום Jer. 13, 6.
ויאמר יי אלי אל־ Jer. 14, 11.
ויאמר יי אלי שקר Jer. 14, 14.
ויאמר יי אלי אם־יעמד Jer. 15, 1.
ויאמר אל־כל־העם Jer. 19, 14.
ויאמר אליו ירמיהו Jer. 20, 3.
ויאמר ירמיהו אליהם Jer. 21, 3.
ויאמר יי אלי מה־אתה Jer. 24, 3.
ויאמר אל־כל־עם יהודה Jer. 26, 18.
ויאמר ירמיה הנביא Jer. 28, 5. 6. 15.
ויאמר חנניה לעיני כל־
העם Jer. 28, 11.
ויאמר ירמיהו היה דבר־יי Jer. 32, 6.
ויאמר אלי קנה נא את־
שדי Jer. 32, 8.
ויאמר להם ברוך Jer. 36, 18.
ויאמר ירמיהו Jer. 37, 14.
ויאמר היש דבר מאת יי Jer. 37, 17.
ויאמר ירמיהו יש Jer. 37, 17.
ויאמר ביד־מלך בבל
תנתן Jer. 37, 17.
ויאמר ירמיהו אל־המלך Jer. 37, 18.
ויאמר המלך צדקיהו Jer. 38, 5.
ויאמר עבד־מלך Jer. 38, 12.
ויאמר חמלך אל־ירמיהו Jer. 38, 14.
ויאמר ירמיהו אל־
צדקיהו Jer. 38, 15.
ויאמר המלך צדקיהו Jer. 38, 19.
ויאמר ירמיהו לא יתנו Jer. 38, 20.
ויאמר צדקיהו אל־
ירמיהו Jer. 38, 24.
ויאמר אליו יי אלחיך
דבר Jer. 40, 2.
ויאמר גדליהו Jer. 40, 16.
ויאמר אליהם באו אל־
גדליהו Jer. 41, 6.
ויאמר אליהם ירמיהו Jer. 42, 4.
ויאמר אליהם כה־אמר יי Jer. 42, 9.
ויאמר עזריהו Jer. 43, 2.
ויאמר ירמיהו אל־כל־
העם Jer. 44, 20.
ויאמר ירמיהו אל־כל־
העם Jer. 44, 24.
ויאמר אעלה אכסה־ארץ Jer. 46, 8.
ויאמר ירמיהו אל־שריה Jer. 51, 61.
ויאמר אלי בן־אדם Ez. 2, 1. 3. 3, 1. 3. 4. 10. 4, 16. 8, 5. 6. 8. 11, 2.
ויאמר אלי קום צא Ez. 3, 22.
ויאמר אלי בא הסגר Ez. 3, 24.
ויאמר יי ככה יאכלו Ez. 4, 13.
ויאמר אלי ראה נתתי Ez. 4, 15.
ויאמר אלי בא וראה Ez. 8, 9.
ויאמר אלי הראית בן־אדם Ez. 8, 12.
ויאמר אלי עוד תשוב Ez. 8, 13.
ויאמר אלי הראית בן־
אדם Ez. 8, 15. 17.
ויאמר יי אלו עבר Ez. 9, 4.
ויאמר אליהם טמאו את־
הבית Ez. 9, 7.
ויאמר אלי עון בית־
ישראל Ez. 9, 9.

ויאמר אל־האיש לבש
הבדים Ez. 10, 2.
ויאמר בא אל־בינות Ez. 10, 2.
ויאמר אלי אמר כה־
אמר יי Ez. 11, 5.
ויאמר יי אלי בן־אדם Ez. 23, 36.
ויאמר אלי בן־אדם Ez. 37, 3. 11. 43, 7.
ויאמר אלי הנבא Ez. 37, 4.
ויאמר אלי הנבא אל־
הרוח Ez. 37, 9.
ויאמר אלי זה קדש Ez. 41, 4.
ויאמר אלי לשכות חצפון Ez. 42, 13.
ויאמר אלי בן־אדם כה
אמר Ez. 43, 18.
ויאמר אלי יי Ez. 44, 2. 5.
ויאמר אלי זה המקום Ez. 46, 20.
ויאמר אלי אלה בית
המבשלים Ez. 46, 24.
ויאמר אלי הראית Ez. 47, 6.
ויאמר אלי המים האלה Ez. 47, 8.
ויאמר המלך לאשפנז Dan. 1, 3.
ויאמר שר הסריסים Dan. 1, 10.
ויאמר דניאל אל־המלצר Dan. 1, 11.
ויאמר המלך לקרא Dan. 2, 2.
ויאמר להם המלך Dan. 2, 3.
ויאמר אחד קדוש
לפלמוני Dan. 8, 13.
ויאמר אלי עד ערב בקר Dan. 8, 14.
ויאמר אלי הבן בן־אדם Dan. 8, 17.
ויאמר הנני מודיעך Dan. 8, 19.
ויאמר אלי דניאל Dan. 10, 11.
ויאמר אלי אל־תירא Dan. 10, 12.
ויאמר אל־תירא Dan. 10, 19.
ויאמר הידעת למה־
באתי Dan. 10, 20.
ויאמר לאיש לבוש
הבדים Dan. 12, 6.
ויאמר לך דניאל Dan. 12, 9.
ויאמר יי אל־הושע Hos. 1, 2.
ויאמר יי אליו קרא שמו Hos. 1, 4.
ויאמר לו קרא שמה Hos. 1, 6.
ויאמר קרא שמו Hos. 1, 9.
ויאמר יי אלי עוד Hos. 3, 1.
ויאמר אפרים אך Hos. 12, 9.
ויאמר לעמו Joel 2, 19.
ויאמר יי אלי Am. 7, 8.
ויאמר אדני הנני שם Am. 7, 8.
ויאמר אמציה אל־עמוס Am. 7, 12.
ויאמר אל־אמציה Am. 7, 14.
ויאמר אלי יי לך הנבא Am. 7, 15.
ויאמר מה־אתה ראה עמוס Am. 8, 2
ויאמר יי אלי בא הקץ Am. 8, 2.
ויאמר חך הכפתור Am. 9, 1.
ויאמר לו מה־לך נרדם Jon. 1, 6.
ויאמר אליהם עברי אנכי Jon. 1, 9.
ויאמר אליהם שאוני Jon. 1, 12.
ויאמר קראתי מצרה Jon. 2, 3.
ויאמר יי לדג Jon. 2, 11.
ויאמר בניניה מטעם המלך Jon. 3, 7.
ויאמר יי התיטב Jon. 4, 4.
ויאמר טוב מותי Jon. 4, 8.
ויאמר אלהים אל־יונה Jon. 4, 9.
ויאמר היטב חרה־לי Jon. 4, 9.
ויאמר יי אתה חסת Jon. 4, 10.
ויאמר כתוב חזון Hab. 2, 2.
ויאמר חגי מלאך יי Hag. 1, 13.
ויאמר חגי אם־יגע Hag. 2, 13.
ויען חגי ויאמר Hag. 2, 14.
ויאמר אלי המלאך Zach. 1, 9.
ויאמר אלי המלאך
הדבר Zach. 1, 14.
מה־אלה ויאמר אלי Zach. 2, 2.
ויאמר לאמר Zach. 2, 4.
ויאמר אלי למד Zach. 2, 6.
ויאמר אלו רץ דבר אל־
הנער Zach. 2, 8.
ויאמר יי אל־השטן Zach. 3, 2.
ויאמר אל־העמדים לפניו Zach. 3, 4.

Digitized by Google

ויאמר אליו ראה Zach. 3, 4.
ויאמר אליו מה אתה ראה Zach. 4, 2.
ויאמר אלי הלוא ידעת Zach. 4, 5.
ויען ויאמר אלי לאמר Zach. 4, 6.
ויאמר אלי לאמר Zach. 4, 13.
ויאמר אלה שני בני־
היצהר Zach. 4, 14.
ויאמר אלי מה אתה ראה Zach. 5, 2.
ויאמר אלי זאת האלה Zach. 5, 3.
ויאמר אלי שא נא Zach. 5, 5.
ויאמר זאת האיפה Zach. 5, 6.
ויאמר זאת עינם Zach. 5, 6.
ויאמר זאת הרשעה Zach. 5, 8.
ויאמר אלי לבנות־לה Zach. 5, 11.
ויען המלאך ויאמר אלי Zach. 6, 5.
ויאמר לכו התהלכו Zach. 6, 7.
ויאמר יי אלי Zach. 11, 13. 15.

3 *impf. c. h int.*: הֵיאָמֵר

היאמר חמר ליצרו Jes. 45, 9.

3 *imperf.*: יֹאמַר

ישר דבר שיאמר ראה־זה Eccl. 1, 10.

3 *impf. f.*: תֹּאמַר

כל אשר תאמר אליך שרה Gn. 21, 12.
מה־תאמר נפשך 1 Sam. 20, 4.
כל־אשר תאמר יתן לה Esth. 2, 13.
תאמר ישבת ציון Jer. 51, 35.
תאמר ירושלם Jer. 51, 35.
כי־תאמר אדום רששנו Mal. 1, 4.

3 *fem.*: תֹּאמַר *p.*

בעיר אמריה תאמר Prv. 1, 21.

3 *fem.*: וַתֹּאמֶר *p.*

ותדר נדר ותאמר 1 Sam. 1, 11.
ותתפלל חנה ותאמר 1 Sam. 2, 1.
ותען אסתר ותאמר Esth. 5, 7.
ותען אסתר המלכה
ותאמר Esth. 7, 3.

3 *fem.*: וַתֹּאמֶר

ותאמר האשת אל־הנחש Gn. 3, 2.
ותאמר האשה Gn. 3, 13.
ותאמר קניתי איש את־יי Gn. 4, 1.
ותאמר שרי אל־אברם
הנה־נא Gn. 16, 2.
ותאמר שרי אל־אברם
חמסי Gn. 16, 5.
ותאמר מפני שרי Gn. 16, 8.
ותאמר הבכירה Gn. 19, 31. 34.
ותאמר שרה צחק עשה לי Gn. 21, 6.
ותאמר מי מלל לאברהם Gn. 21, 7.
ותאמר לאברהם גרש
האמה Gn. 21, 10.
ותאמר שתה אדני Gn. 24, 18.
ותאמר גם לגמליך אשאב Gn. 24, 19.
ותאמר אליו בת־בתואל
אנכי Gn. 24, 24.
ותאמר אליו גם־תבן Gn. 24, 25.
ותאמר שתה וגם־גמליך Gn. 24, 46.
ותאמר בת־בתואל Gn. 24, 47.
עם־האיש הזה ותאמר
אלך Gn. 24, 58.
ותאמר אל־העבד Gn. 24, 65.
ותאמר אם־כן למה זה
אנכי Gn. 25, 22.
ותאמר לי אמו עלי Gn. 27, 13.
ותאמר אליו הנה עשו
אחיך Gn. 27, 42.
ותאמר רבקה אל־יצחק Gn. 27, 46.
ותאמר כי־שמע יי כי־
שנאה Gn. 29, 33.
ותאמר עתה הפעם ילוה Gn. 29, 34.
ותאמר הפעם אודה
את־יי Gn. 29, 35.
ותאמר אליעקב הבה־לי
בנים Gn. 30, 1.
ותאמר הנה אמתי בלהה Gn. 30, 3.
ותאמר רחל דני אלהים Gn. 30, 6.
ותאמר רחל נפתולי
אלהים Gn. 30, 8.
ותאמר לאה בגד Gn. 30, 11.
ותאמר לאה באשרי Gn. 30, 13.
ותאמר רחל אל־לאה Gn. 30, 14.
ותאמר לה המעט Gn. 30, 15.
ותאמר רחל לכן ישכב Gn. 30, 15.
ותאמר אלי תבוא כי שכר Gn. 30, 16.
ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי Gn. 30, 18.
ותאמר לאה זבדני אלהים Gn. 30, 20
ותאמר אסף אלהים Gn. 30, 23.
ותאמר אל־אביה אל־ידאר Gn. 31, 35.
ותאמר לה המילדת Gn. 35, 17.
ותאמר מה־תתך־לי Gn. 38, 16.
ותאמר אם־תתן Gn. 38, 17.
ותאמר התמך Gn. 38, 18.
ותאמר הכר־נא למי Gn. 38, 25.
ותאמר מה־פרצת Gn. 38, 29.
ותאמר שכחה עמי Gn. 39, 7.
ותאמר לחם לאמר Gn. 39, 14.
ותאמר מילדי העבריים זה Ex. 2, 6.
ותאמר אחתו אל־בת־פרעה Ex. 2, 7
ותאמר־לה בת־פרעה לכי Ex. 2, 8.
ותאמר לה בת־פרעה חילכי Ex. 2, 9
ותאמר כי מן־המים
משיתהו Ex. 2, 10.
ותאמר כי חתן־דמים Ex. 4, 25.
ותאמר לבלעם מה Num. 22, 28.
ותאמר האתון Num. 22, 30.
ותאמר כן באו אלי Jos. 2, 4.
ותאמר אל־האנשים Jos. 2, 9.
ותאמר להם ההרה לכו Jos. 2, 16.
ותאמר כדבריכם Jos. 2, 21.
ותאמר תנה־לי ברכה Jos. 15, 19.
ותאמר לו תברה־לי ברכה Jud. 1, 15.
ותאמר אליו הלא־צרה יי Jud. 4, 6.
ותאמר חלך אלך עמך Jud. 4, 9.
ותאמר דברה אל־ברק Jud. 4, 14.
ותאמר אליו סורה אדני Jud. 4, 18.
ותאמר לו לך ואראך Jud. 4, 22.
ותאמר להם התאנה Jud. 9, 11.
ותאמר להם הגפן Jud. 9, 13.
ותאמר אליו אבי Jud. 11, 36.
ותאמר אל־אביה Jud. 11, 37.
ותאמר לאישה לאמר Jud. 13, 6.
ותאמר אליו הנה נראה
אלי Jud. 13, 10.
ותאמר לו אשתו Jud. 13, 23.
ותאמר־רק שנאתני Jud. 14, 16.
ותאמר דלילה אל־
שמשון Jud. 16, 6. 10.
ותאמר אליו פלשתים
עליך Jud. 16, 9. 12. 14.
ותאמר דלילה Jud. 16, 13.
ותאמר אליו איך תאמר Jud. 16, 15.
ותאמר פלשתים עליך
שמשון Jud. 16, 20.
ותאמר אמו ברוך Jud. 17, 2.
ותאמר אמו הקדש
הקדשתי Jud. 17, 3.
ותאמר נעמי לשתי כלתיה Ruth 1, 8.
ותאמר נעמי שבנה Ruth 1, 11.
ותאמר הנה שבה Ruth 1, 15.
ותאמר רות אל־תפגעי־
בי Ruth 1, 16.
ותאמר אליהן אל־תקראנה
לי Ruth 1, 20.
ותאמר רות המואביה Ruth 2, 2.
ותאמר לה לכי בתי Ruth 2, 2.
ותאמר אלקחה־נא Ruth 2, 7.
ותשתחו ארצה ותאמר
אליו Ruth 2, 10.
ותאמר אמצא־חן Ruth 2, 13.
ותאמר לה חמותה Ruth 2, 19.
ותאמר שם האיש Ruth 2, 19.
ותאמר נעמי Ruth 2, 20.
ותאמר לה נעמי Ruth 2, 20.
ותאמר רות המואביה Ruth 2, 20.
ותאמר נעמי אל־רות Ruth 2, 22.
ותאמר לה נעמי חמותה Ruth 3, 1.
ותאמר אליה כל אשר־
תאמרי Ruth 3, 5.
ותאמר אנכי רות Ruth 3, 9.
ותאמר מי־את בתי Ruth 3, 16.
ותאמר שש־השערים Ruth 3, 17.
ותאמר שבי בתי Ruth 3, 18.
ותען חנה ותאמר לא
אדני 1 Sam. 1, 15.
ותאמר תמצא שפחתך
חן 1 Sam. 1, 18.
ותאמר בי אדני 1 Sam. 1, 26.
ותאמר גלה כבוד
מישראל 1 Sam. 4, 22.
ותאמר חלח חוא 1 Sam. 19, 14.
ותאמר מיכל אל־שאול 1 Sam. 19, 17.
ותאמר לנעריה עברי למני 1 S. 25, 19
ותאמר בי־אני אדני הענן 1 S. 25, 24.
ותאמר הנח אמתך
לשפחה 1 Sam. 25, 41.
ותאמר האשה אליו 1 Sam. 28, 9.
ותאמר האשה את־מי
אעלה 1 Sam. 28, 11.
ותאמר האשה אל־
שאול 1 Sam. 28, 12. 13.
ותאמר איש זקן עלה 1 Sam. 28, 14.
ותרא כי־נבהל מאד
ותאמר 1 Sam. 28, 21.
ותאמר מה־נכבד היום 2 Sam. 6, 20.
ותאמר הרת אנכי 2 Sam. 11, 5.
ותאמר לו אל־אחי 2 Sam. 13, 12.
ותאמר לו אל־נדות
הרעה 2 Sam. 13, 16.
ותאמר האשה התקעית 2 S. 14, 4.
ותאמר הושעה המלך 2 Sam. 14, 4.
ותאמר אבל אשתי 2 Sam. 14, 5.
ותאמר האשה התקועית 2 S. 14, 9.
ותאמר יזכר־נא 2 Sam. 14, 11.
ותאמר האשה 2 Sam. 14, 12.
ותאמר האשה ולמה
חשבתה 2 Sam. 14, 13.
ותאמר שפחתך אדברה־
נא 2 Sam. 14, 15.
ותאמר שפחתך יהיה־נא
דבר־ 2 Sam. 14, 17.
ותאמר האשה ידבר־נא 2 S. 14, 18.
ותען האשה ותאמר 2 Sam. 14, 19.
ותאמר להם האשה 2 Sam. 17, 20.
ותאמר האשה האתה
יואב 2 Sam. 20, 17.
ותאמר לו שמע דברי 2 Sam. 20, 17.
ותאמר לאמר דבר ידברו 2 S. 20, 18.
ותאמר האשה אל־יואב 2 S. 20, 21.
ותאמר לו אדני אתה 1 Reg. 1, 17.
ותאמר יחי אדני המלך 1 Reg. 1, 31.
ותאמר השלום באך 1 Reg. 2, 13.
ותאמר דבר 1 Reg. 2, 14.
ותאמר אליו דבר 1 Reg. 2, 16.
ותאמר בת־שבע טוב 1 Reg. 2, 18.
ותאמר שאלה אחת
קטנה 1 Reg. 2, 20.
ותאמר יתן את־אבישג 1 Reg. 2, 21.
ותאמר האשה האחת 1 Reg. 3, 17.
ותאמר האשה האחרת 1 Reg. 3, 22.
ותאמר האשה אשר־בנה
החי 1 Reg. 3, 26.
ותאמר בי אדני 1 Reg. 3, 26.
ותאמר אל־המלך 1 Reg. 10, 6.
ותאמר חי־יי אלהיך 1 Reg. 17, 12.
ותאמר אל־אליהו מה־לי
ולך 1 Reg. 17, 18.
ותאמר האשה אל־
אליהו 1 Reg. 17, 24.
ותאמר אליו איזבל 1 Reg. 21, 7.
ותאמר איזבל אל־
אחאב 1 Reg. 21, 15.
ותאמר אין לשפחתך 2 Reg. 4, 2.
ותאמר אל־בנת הגישה
אלי 2 Reg. 4, 6.
ותאמר אל־אישה הנה־נא
ידעתי 2 Reg. 4, 9.
ותאמר בתוך עמי 2 Reg. 4, 13.
ותאמר אל־אדני 2 Reg. 4, 16.
ותאמר שלחה נא לי 2 Reg. 4, 22.
ותאמר שלום 2 Reg. 4, 23. 26.
ותאמר אל־נערה 2 Reg. 4, 24.
ותאמר השאלתי בן 2 Reg. 4, 28.
ותאמר אם הנער חי־יי 2 Reg. 4, 30.
ותאמר אל־גברתה 2 Reg. 5, 3.
ותאמר האשה הזאת 2 Reg. 6, 28.
ותאמר השלום זמרי 2 Reg. 9, 31.
ותאמר אליהם כה־אמר יי 2 Rg. 22, 15.
ותאמר אל־המלך 2 Chr. 9, 5.
ותאמר קשר קשר 2 Chr. 23, 13.
ותאמר להם כה־אמר יי 2 Chr. 34, 23.
ותאמר אסתר למלך Esth. 2, 22.
ותאמר אסתר להתך Esth. 4, 10.
ותאמר אסתר להשיב Esth. 4, 15.
ותאמר אסתר Esth. 5, 4. 7, 6. 9, 13.
יתאמר לו זרש אשתו Esth. 5, 14.
ותאמר אם־על־המלך טוב Esth. 8, 5
ותאמר לו אשתו Job. 2, 9.
העזה פניח ותאמר לו Prv. 7, 13.
ותאמר ציון עזבני יי Jes. 49, 14.

1 *imperf. pl.*: נֹאמַר

מוד־נאמר לאדני Gn. 44, 16.
ואיך נאמר אליו מת
הילד 2 Sam. 12, 18.
מוד־נאמר אלהינו Esr. 9, 10.
הודיעני מוד־נאמר לו Job. 37, 19.
ולא־נאמר עוד אלהינו Hos. 14, 4.

1 *pl.*: וְנֹאמַר

ונאמר צדיק Jes. 41, 26.

1 *pl.*: וַנֹּאמַר

ונאמר תחי נא Gn. 26, 28.
ונאמר אליו כנים אנחנו Gn. 42, 31.
ונאמר אל־אדני ישׁ־לנו Gn. 44, 20.
ונאמר אל־אדני Gn. 44, 22.
ונאמר לא נוכל לרדת Gn. 44, 26.
ונאמר נעשה־נא לנו Jos. 22, 26.
ונאמר והיה כי Jos. 22, 28.
ונאמר באו ונבוא ירושלם Jer. 35, 11.

2 *pl.*: תֹּאמְרוּ, תֹּאמַרְנָה

ואשר תאמרו אלי אתן Gn. 34, 11.
ואתנה כאשר תאמרו אלי Gn. 34, 12.
כה־תאמרו ליוסף Gn. 50, 17.
וכי תאמרו מה־נאכל Lev. 25, 20.
ומוד־זה תאמרו אלי Jud. 18, 24.
כה־תאמרו לדוד 1 Sam. 18, 25.
תמרו הלוא עצמי 2 Sam. 19, 14.
כה תאמרו אליו 2 Reg. 22, 18.
כה תאמרו אליו 2 Chr. 34, 26.
כי תאמרו מח־נרדף־לו Job. 19, 28.
כי תאמרו איה בית־נדיב Job. 21, 28.
פן־תאמרו מצאנו חכמה Job. 32, 13.
איך תאמרו לנפשי Ps. 11, 1.
איך תאמרו אל־פרעה Jes. 19, 11.
והיה כי תאמרו Jer. 5, 19.
איכה תאמרו חכמים אנחנו Jer. 8, 8.
כה תאמרו איש אל־רעהו Jer. 23, 35.
לא תאמרו משא יי Jer. 23, 38.
כה תאמרו אל Jer. 27, 4. 37, 7.
איך תאמרו גבורים אנחנו Jer. 48, 14
ואתם תאמרו יגדל יי Mal. 1, 5.

2 *impf. pl.*: תֹּאמְרוּ *p.*

ואם־משא יי תאמרו Jer. 23, 38.

2 *impf. pl.*: תֹּאמְרֻן

כה תאמרון לאדני לעשו Gn. 32, 4.
כה תאמרון לאיש 1 Sam. 11, 9.
וכי תאמרון אלי אל־יי 2 Rg. 18, 22.
כה תאמרון אל־אדניכם 2 Rg. 19, 6.
כה תאמרון אל־חזקיהו 2 Rg. 19, 10.
לא־תאמרון קשר לכל Jes. 8, 12.
כה תאמרון אל־אדניכם Jes. 37, 6.

Digitized by Google

כה תאמרון אל־חזקיהו Jes. 37, 10.
2 *imperf. pl.*: תֹּאמְרֻן
כה תאמרן אל־צדקיהו Jer. 21, 3.
2 *masc.*: וַתֹּאמְרִי
ותענו אתי ותאמרו Dt. 1, 14.
ותאמרו נשלחה אנשים Dt. 1, 22.
ותרגנו באהליכם ותאמרו Dt. 1, 27.
ותענו ותאמרו אלי Dt. 1, 41.
ותאמרו הן הראנו יי Dt. 5, 21.
ותאמרו לו כי־מלך תשים 1 S. 10, 19.
ותאמרו לי לא כי־מלך 1 Sam. 12, 12.
ותאמרו לא־כי על־סוס נגוס Jes. 30, 16.
3 *impf. pl.*: יֹאמְרוּ
כי יאמרו לא־יראה Ex. 4, 1.
והיה כי־יאמרו אליכם בניכם Ex. 12, 26.
למה יאמרו מצרים Ex. 32, 12.
על־כן יאמרו המשלים Num. 21, 27.
פן־יאמרו הארץ Dt. 9, 28.
ועל־חמשפט אשר־יאמרו לך Dt. 17, 11.
פן־יאמרו ידנו רמה Dt. 32, 27.
כי יאמרו נסים לפניהו Jos. 8, 6.
מחר יאמרו בניכם Jos. 22, 24.
ולא־יאמרו בניכם מחר Jos. 22, 27.
והיה כי־יאמרו עלינו Jos. 22, 28.
פן־יאמרו לי Jud. 9, 54.
והיה כי יאמרו פליטי אפרים Jud. 12, 5.
לכל אשר־יאמרו אליך 1 Sam. 8, 7.
אם־כה יאמרו אליו 1 Sam. 14, 9.
ואם־כה יאמרו עלו עלינו 1 S. 14, 10.
על־כן יאמרו הגם שאול 1 S. 19, 24.
על־כן יאמרו 2 Sam. 5, 8.
אשר לא־יאמרו זאת איזבל 2 Reg. 9, 37.
הלא־הם יורוך ויאמרו לך Job. 8, 10.
ראיו יאמרו איו Job. 20, 7.
אנשי לבב יאמרו לי Job. 34, 34.
אל־יאמרו בלבם Ps. 35, 25.
אל־יאמרו בלעגוהו Ps. 35, 25.
יאמרו תמיד יגדל יי Ps. 40, 16.
אויבי יאמרו רע לי Ps. 41, 6.
למה יאמרו הגוים Ps. 79, 10.
יאמרו גאולי יי Ps. 107, 2.
למה יאמרו הגוים Ps. 115, 2.
יאמר־נא בית־אהרן Ps. 118, 3.
יאמר־נא יראי יי Ps. 118, 4.
אז יאמרו בגוים Ps. 126, 2.
אם־יאמרו לכה אתנו Prv. 1, 11.
וכי־יאמרו אליכם Jes. 8, 19.
אם־לא יאמרו כדבר הזה Jes. 8, 20.
עוד יאמרו באזניך Jes. 49, 20.
יאמרו קומה Jer. 2, 27.
לא־יאמרו עוד ארון Jer. 3, 16.
והיה כי־יאמרו אליך Jer. 15, 2.
ולא־יאמרו עוד חי Jer. 23, 7.
עוד יאמרו Jer. 31, 23.
לא־יאמרו עוד Jer. 31, 29.
לאמתם יאמרו Thr. 2, 12.
כי־יאמרו אליך Ez. 21, 12.
וכאשר יאמרו אליך Ez. 37, 18.
וכל־כפיריה יאמרו לך Ez. 38, 13.
ובל־יאמרו ללבבם Hos. 7, 2.
יאמרו אין מלך לנו Hos. 10, 3.
יאמרו בעמים Joel 2, 17.
יאמרו חרחו Am. 5, 16.
3 *impf. pl.*: יֹאמְרוּ *p.*
ועזוז נוראותיך יאמרו Ps. 145, 6.
כבוד מלכותך יאמרו Ps. 145, 11.
ואם חי־יי יאמרו Jer. 5, 2.
3 *masc.*: שֶׁיֹּאמְרוּ
שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
וַיֹּאמְרוּ, וַיֹּאמְרוּ־ 3 *impf. pl.*:
זקניך ויאמרו־לך Dt. 32, 7.

ויאמרו בגוים יי מלך 1 Chr. 16, 31.
וילכו ויאמרו לך הנגו Job. 38, 35.
ויאמרו תמיד יגדל יי Ps. 35, 27.
ויאמרו תמיד יגדל אלהים Ps. 70, 5.
כלם יענו ויאמרו אליך Jes. 14, 10.
וישמעו ויאמרו אמת Jes. 43, 9.
ויאמרו אך־שקר נחלו Jer. 16, 19.
ויאמרו חוסה יי Joel 2, 17.
3 *masc.*: וַיֹּאמְרוּ
ויאמרו איש אל־רעהו Gn. 11, 3.
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר Gn. 11, 4.
ויאמרו כן תעשה Gn. 18, 5.
ויאמרו אליו איה שרה Gn. 18, 9.
ויאמרו לא כי ברחוב נלין Gn. 19, 2.
ויקראו אל־לוט ויאמרו לו Gn. 19, 5.
ויאמרו גש הלאה Gn. 19, 9.
ויאמרו האחד בא־לגור Gn. 19, 9.
ויאמרו האנשים אל־לוט Gn. 19, 12.
ויען לבן ובתואל ויאמרו Gn. 24, 50.
ויאמרו נקרא לנער Gn. 24, 57.
ויאמרו אליה התלכי Gn. 24, 57.
ויברכו את־רבקה ויאמרו לה Gn. 24, 60.
ויאמרו ראו ראינו Gn. 26, 28.
ויאמרו לו מצאנו מים Gn. 26, 32.
ויאמרו מחרן אנחנו Gn. 29, 4.
ויאמרו ידענו Gn. 29, 5.
ויאמרו שלום Gn. 29, 6.
ויאמרו לא נוכל Gn. 29, 8.
ויאמרו אליהם לא נוכל Gn. 34, 14.
ויאמרו הכזונה יעשה Gn. 34, 31.
ויאמרו לו אחיו המלך תמלך Gn. 37, 8.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn. 37, 19.
ויאמרו זאת מצאנו Gn. 37, 32.
ויאמרו לא־חיתה בזה Gn. 38, 21.
ויאמרו אליו חלום Gn. 40, 8.
ויאמרו מארץ כנען Gn. 42, 7.
ויאמרו אליו לא אדני Gn. 42, 10.
ויאמרו שנים עשר עבדיך Gn. 42, 13.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn. 42, 21.
ויאמרו שאול שאל־ האיש לנו Gn. 43, 7.
ויאמרו על־דבר הכסף Gn. 43, 18.
ויאמרו בי אדני Gn. 43, 20.
ויאמרו שלום לעבדך לאביך Gn. 43, 28.
ויאמרו אליו למה ידבר אדני Gn. 44, 7.
ויאמרו אל־פרעה רעה Gn. 47, 3.
ויאמרו אל־פרעה לגור Gn. 47, 4.
ויאמרו לו לא־נכחד Gn. 47, 18.
ויאמרו החיתנו Gn. 47, 25.
ויאמרו אבל־כבד זה Gn. 50, 11.
ויאמרו לו ישטמנו יוסף Gn. 50, 15.
ויאמרו הננו לך לעבדים Gn. 50, 18.
ויאמרו אל־פרעה כה־ אמר יי Ex. 5, 1.
ויאמרו אלהי העברים נקרה Ex. 5, 3.
ויאמרו אל־העם Ex. 5, 10.
ויאמרו אלהם ירא יי Ex. 5, 21.
ויאמרו החרטמם Ex. 8, 15.
ויאמרו אליו כה־אמר יי Ex. 10, 3.
ויאמרו עבדי פרעה אליו Ex. 10, 7.
ויאמרו מה־זאת עשינו Ex. 14, 5.
ויאמרו אל־משה המבלי Ex. 14, 11.
ויאמרו לאמר אשירה ליי Ex. 15, 1.
ויאמרו אלהם בני ישראל Ex. 16, 3.
ויאמרו איש אל־אחיו Ex. 16, 15.
ויאמרו תנו־לנו מים Ex. 17, 2.
ויאמרו כל אשר־דבר יי Ex. 19, 8.
ויאמרו אל־משה דבר־ אתה Ex. 20, 19.
ויאמרו כל אשר־דבר יי Ex. 24, 7.
ויאמרו אליו קום עשה Ex. 32, 1.
ויאמרו אלה אלהיך Ex. 32, 4. 8.

ויאמרו לי עשה־לנו Ex. 32, 23.
ויאמרו אל־משה לאמר Ex. 36, 5.
ויאמרו האנשים החמה Num. 9, 7.
ויאמרו מי יאכלנו בשר Num. 11, 4.
ויאמרו הרק אך־במשה Num. 12, 2.
ויספרו־לו ויאמרו Num. 13, 27.
ויאמרו אלהם כל־העדה Nu. 14, 2.
ויאמרו איש אל־אחיו Num. 14, 4.
ויאמרו אל־כל־עדת בני־ ישראל Num. 14, 7.
ויאמרו כל־העדה Num. 14, 10.
ויאמרו אלהם רב־לכם Num. 16, 3.
ויאמרו לא נעלה Num. 16, 12.
ויאמרו אל אלהי הרוחת Nu. 16, 22.
ויאמרו בני ישראל Num. 17, 27.
ויאמרו לאמר Num. 20, 3.
ויאמרו אליו בני־ישראל Nu. 20, 19.
ויאמרו חטאנו כי־דברנו ביי Num. 21, 7.
ויאמרו מאן בלעם Num. 22, 14.
ויאמרו לו כה אמר בלק Nu. 22, 16.
ויאמרו אל־משה עבדיך נשאו Num. 31, 49.
ויאמרו אל־משה Num. 32, 3.
ויאמרו אם־מצאנו חן Num. 32, 5.
ויגשו אליו ויאמרו Num. 32, 16.
ויאמרו את־אדני צוה יי Nu. 36, 2.
ויאמרו טובה הארץ Dt. 1, 25.
ויאמרו לה האנשים Jos. 2, 14.
ויאמרו אליה האנשים Jos. 2, 17.
ויאמרו אל־יהושע כי־ נתן יי Jos. 2, 24.
וישבו אל־יהושע ויאמרו אליו Jos. 7, 3.
ויאמרו אליו ואל־איש ויאמרו איש־ישראל אל־החוי Jos. 9, 6. 7.
ויאמרו אל־יהושע Jos. 9, 8.
ויאמרו אליו מארץ רחוקה Jos. 9, 9.
ויאמרו אליהו זקנינו Jos. 9, 11.
ויאמרו כל־הנשיאים ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו Jos. 9, 19. 21.
ויענו את־יהושע ויאמרו Jos. 9, 24.
ויאמרו בני יוסף Jos. 17, 16.
ויאמרו עדים Jos. 24, 22.
ויאמרו העם אל־יהושע Jos. 24, 24.
ויאמרו לו הראנו נא Jud. 1, 24.
ויאמרו אך מסיך הוא Jud. 3, 24.
ויאמרו איש אל־רעהו Jud. 6, 29.
ויבקשו ויאמרו ויאמרו אנשי העיר אל־יואש Jud. 6, 29. 30.
ויאמרו אליו איש אפרים Jud. 8, 1.
ויאמרו כמוך כמוהם Jud. 8, 18.
ויאמוד איש־ישראל Jud. 8, 22.
ויאמרו נתון נתן Jud. 8, 25.
ויאמרו לזית מלוכה עלינו Jud. 9, 8.
ויאמרו העצים לתאנה Jud. 9, 10.
ויאמרו העצים לגפן Jud. 9, 12.
ויאמרו כל־העצים אל־ האמד Jud. 9, 14.
ויאמרו בני־ישראל אל־יי Jud. 10, 15.
ויאמרו העם שרי גלעד Jud. 10, 18.
ויאמרו לו לא־תנחל Jud. 11, 2.
ויאמרו ליפתח לכה ויאמרו זקני גלעד אל־ יפתח Jud. 11, 6. 8. 10.
ויאמרו ליפתח מדוע עברת Jud. 12, 1.
ויאמרו לו אנשי־גלעד Jud. 12, 5.
ויאמרו לו אמר־נא שבלת Jud. 12, 6.
ויאמרו לו חודה חידתך Jud. 14, 13.
ויאמרו לאשת־שמשון Jud. 14, 15.
ויאמרו לו אנשי העיר Jud. 14, 18.
ויאמרו פלשתים Jud. 15, 6.
ויאמרו שמשון Jud. 15, 6.

ויאמרו לאסור Jud. 15, 10.
ויאמרו איש יהודה Jud. 15, 10.
ויאמרו לשמשון Jud. 15, 11.
ויאמרו לו לאסרך Jud. 15, 12.
ויאמרו לו לאמר Jud. 15, 13.
ויאמרו לה פתי אותו Jud. 16, 5.
ויאמרו נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 23.
ויאמרו קראו לשמשון Jud. 16, 25.
ויאמרו אלהם לכו חקרו Jud. 18, 2.
ויסורו שם ויאמרו לו Jud. 18, 3.
ויאמרו לו שאל־נא באלהים Jud. 18, 5.
ויאמרו להם אחיהם Jud. 18, 8.
ויאמרו קומה ונעלה Jud. 18, 9.
ויאמרו אל־אחיהם Jud. 18, 14.
ויאמרו לו החרש Jud. 18, 19.
ויאמרו למיכה מה־לך Jud. 18, 23.
ויאמרו אליו בני־דן Jud. 18, 25.
ויאמרו אל־האיש Jud. 19, 22.
ויאמרו בני ישראל דברו Jud. 20, 3.
ויאמרו בני ישראל Jud. 20, 18.
ויאמרו בני בנימן Jud. 20, 32.
ויאמרו למה יי אלהי ישראל Jud. 21, 3.
ויאמרו בני ישראל Jud. 21, 5.
ויאמרו נגדע היום שבט Jud. 21, 6.
ויאמרו מי אחד Jud. 21, 8.
ויאמרו זקני העדה Jud. 21, 16.
ויאמרו ירשת פליטה Jud. 21, 17.
ויאמרו הנה חג־יי בשילו Jud. 21, 19.
עמכם ויאמרו לו ויאמרו כל־העם אשר־ בשער Ruth 2, 4. Ruth 4, 11.
ויאמרו זקני ישראל 1 Sam. 4, 3.
ויאמרו מה קול התרועה 1 S. 4, 6.
אל המחנה ויאמרו 1 Sam. 4, 7.
ויאמרו מה־נעשה לארון 1 S. 5, 8.
ויאמרו גת יסב 1 Sam. 5, 8.
ויאמרו שלחו את־ארון 1 Sam. 5, 11.
ויאמרו אם־משלחים 1 Sam. 6, 3.
ויאמרו מה האשם 1 Sam. 6, 4.
אשר נשיב לו ויאמרו 1 Sam. 6, 4.
ויאמרו אנשי בית־שמש 1 S. 6, 20.
ויאמרו שם חטאנו 1 Sam. 7, 6.
ויאמרו בני־ישראל אל־ שמואל 1 Sam. 7, 8.
ויאמרו אליו הסה אתה זקנת 1 Sam. 8, 5.
ויאמרו לא כי אם־מלך 1 S. 8, 19.
ויאמרו להן היש בזה 1 Sam. 9, 11.
ויאמרו יחי המלך 1 Sam. 10, 24.
ויאמרו כל־אנשי יביש 1 Sam. 11, 1.
ויאמרו אליו זקני יביש 1 Sam. 11, 3.
ויאמרו למלאכים הבאים 1 S. 11, 9.
ויאמרו אנשי יביש 1 Sam. 11, 10.
ויאמרו לא עשקתנו 1 Sam. 12, 4.
ויאמרו חטאנו 1 Sam. 12, 10.
ויאמרו כל־העם 1 Sam. 12, 19.
ויאמרו פלשתים 1 Sam. 14, 11.
ויאמרו עלו 1 Sam. 14, 12.
ויאמרו כל־הטוב בעיניך 1 S. 14, 36.
ויאמרו העם אל־שאול 1 S. 14, 40.
ויאמרו עבדי־שאול אליו 1 S. 16, 15.
ויאמרו עבדי אכיש 1 Sam. 21, 12.
ויאמרו אנשי דוד אליו 1 Sam. 23, 3.
ויאמרו אנשי דוד 1 Sam. 24, 4.
ויאמרו עבדיו אליו 1 Sam. 28, 7.
ויאמרו שרי פלשתים 1 Sam. 29, 3.
ויאמרו לו שרי פלשתים 1 S. 29, 4.
ויאמרו זה שלל דוד 1 Sam. 30, 20.
ויאמרו יען אשר לא־הלכו 1 S. 30, 22.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 4, 8.
ויאמרו לאמר 2 Sam. 5, 1.
ויאמרו שרי בני־עמון 2 Sam. 10, 3.
ויאמרו מת 2 Sam. 12, 19.
ויאמרו עבדיו אליו 2 Sam. 22, 21.
ויאמרו תני את־מכה 2 Sam. 14, 7.

Digitized by Google

2 S. 15, 15. ויאמרו עבדי־המלך
2 S. 17, 20. ויאמרו איה אחימעץ
2 S. 17, 21. ויאמרו אל־דוד קומו
2 S. 19, 42. ויאמרו אל־המלך מדוע
2 Sam. 21, 4. ויאמרו לו הגבעים
2 Sam. 21, 5. ויאמרו אל־המלך
1 Reg. 1, 2. ויאמרו לו עבדיו
ויאמרו יחי המלך אדניהו
1 Reg. 1, 25. ויאמרו כל־העם יחי המלך
1 Reg. 1, 39. ויאמרו טוב הדבר
1 Reg. 18, 24. ויאמרו יי הוא האלהים
1 Rg. 18, 39. ויאמרו כה־אמר בן־הדד
1 Rg. 20, 5. ויאמרו אליו כל־הזקנים
1 Rg. 20, 8. ויאמרו אליו עבדיו
1 Reg. 20, 31. ויאמרו עבדך בן־הדד אמר
1 Reg. 20, 32. ויאמרו אחיך בן־הדד
1 Rg. 20, 33. ויאמרו עלה
1 Reg. 22, 6. ויאמרו אליו איש עלה
2 Reg. 1, 6. ויאמרו אליו איש בעל שער
2 Reg. 1, 8. ויאמרו אליו הידעת
2 Reg. 2, 3. 5. ויאמרו נחה רוח אלידהו
2 Reg. 2, 15. ויאמרו אליו הנה נא יש
2 Rg. 2, 16. ויאמרו אנשי העיר אל־אלישע
2 Reg. 2, 19. ויאמרו לו עלה קרח
2 Reg. 2, 23. ויאמרו דם
2 Reg. 3, 23 ויאמרו מות בסיר
2 Reg. 4, 40. ויאמרו אבי דבר גדול
2 Reg. 5, 13. ויאמרו בני־הנביאים אל־אלישע
2 Reg. 6, 1. ויאמרו איש אל־רעהו
2 Rg. 7, 3. 9. ויאמרו איש אל־אחיו
2 Reg. 7, 6. ויאמרו מלך יהוא
2 Reg. 9, 13. ויירו מאד מאד ויאמרו
2 Rg. 10, 4. ויאמרו אחי אחזיהו
2 Reg. 10, 13. ויאמרו יחי המלך
2 Reg. 11, 12. ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו
2 Reg. 19, 3. ויאמרו־אליו אנשי העיר
2 Rg. 23, 17 ויאמרו ישבי יבוס לדויד
1 Chr. 11, 5. ויאמרו כל־הקהל לעשות כן
1 Chr. 13, 4. ויאמרו בגוים יי מלך
1 Chr. 16, 31. ויאמרו כל־העם אמן
1 Chr. 16, 36. ויאמרו שרי בני־עמון
1 Chr. 19, 3. ויאמרו צדיק אתה יי
2 Chr. 12, 6. ויאמרו עלה ויחזן
2 Chr. 18, 5. ויאמרו יחי המלך
2 Chr. 23, 11. ויאמרו לו לא־לך עזיהו
2 Chr. 26, 18. ויאמרו להם לא־תביאו
2 Chr. 28, 13. ויאמרו מהרנו את־כל־בית יי
2 Chr. 29, 18. ויאמרו כל השרים והשרות
2 Chr. 35, 25. ויאמרו להם נבנה עמכם
Esr. 4, 2. ויאמרו קול גדול
Esr. 10, 12. ויאמרו לי הנשארים
Neh. 1, 3. ויאמרו נקום ונבנינו
Neh. 2, 18. ויאמרו מה־הדבר הזה
Neh. 2, 19. ויאמרו צריני
Neh. 4, 5. ויאמרו לנו עשר פעמים
Neh. 4, 6. ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש
Neh. 5, 12. ויאמרו כל־הקהל אמן
Neh. 5, 13. ויאמרו לעזרא הספר
Neh. 8, 1. ויאמרו הלוים
Neh. 9, 5. ויאמרו זה אלהיך
Neh. 9, 18. ויאמרו נערי־המלך
Esth. 2, 2. 6, 3. 5. ויאמרו עבדי המלך
Esth. 3, 3. ויאמרו לו חכמיו
Esth. 6, 13. ויאמרו לאל סור ממנו
Job. 21, 14. בוא הזיפים ויאמרו לשאול
Ps. 54, 2. ויאמרו לא יראה־יה
Ps. 94, 7. ויאמרו מי ראנו
Jes. 29, 15. ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו
Jes. 37, 3. כחשו בלי ויאמרו לוא־הוא
Jer. 5, 13. ויאמרו לא נלך
Jer. 6, 16. ויאמרו לא נקשיב
Jer. 6, 17. ויאמרו לכו ונחשבה
Jer. 18, 18. ויאמרו הכהנים
Jer. 26, 11. ויאמרו השרים וכל־העם
Jer. 26, 16. ויאמרו אל־כל־קהל העם
Jer. 26, 17. ויאמרו לא נשתה־יין
Jer. 35, 6. ויאמרו אליו שב נא
Jer. 36, 15. ויאמרו אל־ברוך הגיד נגיד
Jer. 36, 16. ויאמרו השרים אל־ברוך
Jer. 36, 19. ויאמרו השרים אל־המלך
Jer. 38, 4. ויאמרו אליו הידע תדע
Jer. 40, 14. ויאמרו אל־ישמעאל ויאמרו אל־ירמיהו הנביא
Jer. 41, 8. ויאמרו קומה ונשבה
Jer. 42, 2. ויאמרו אלי העם
Jer. 46, 16. ויאמרו איש אל־רעהו
Ez. 24, 19. ויאמרו איש ואיש ילד־בה
Jon. 1, 7. ויאמרו אליו הגידה־נא
Jon. 1, 8. ויאמרו אליו מה־זאת עשית
Jon. 1, 10. ויאמרו אליו מה־נעשה לך
Jon. 1, 11. ויאמרו אתה יי
Jon. 1, 14. ויאמרו לא
Hag. 2, 12. ויאמרו ימאא
Hag. 2, 13. ויאמרו כאשר זמם
Zach. 1, 6. ויאמרו התחלכנו בארץ
Zach. 1, 11.

3 impf. pl. c. s.: יָ֫מְרִיקְ *al.* יְ֫מָרִיקְ

אשר ימורוך למזמה
Ps. 139, 20.

3 impf. f. pl.: תֹּאמַרְנָה

וחיום הזה תאמרנה
Esth. 1, 18.
כל עצמותי תאמרנה
Ps. 35, 10.

3 pl. fem.: וַתֹּאמַרְנָה

ותען רחל ולאה ותאמרנה
Gn. 31, 14.
ותאמרנה לה כי־אתך
Ruth 1, 10.
ותאמרנה הזאת נעמי
Ruth 1, 19.
ותאמרנה הנשים
Ruth 4, 14.
ותאמרנה יש הנה לפניך
1 Sam. 9, 12.

fem.: וַתֹּאמַרְנָה

ותאמרן חמילדת אל־פרעה
Ex. 1, 19.
ותאמרן איש מצרי
Ex. 2, 19.
ותאמרן הכה שאול
1 Sam. 18, 7.

Nif-al: נֵאָמַר *3 perf.:*

אשר נאמר אמת הוא
Dan. 8, 26.

3 imperf.: יֵאָמֵר *p.*

על־כן יאמר ככמרד גבור
Gn. 10, 9.
על־כן יאמר בספר
Num. 21, 14.
יאמר איש ואיש ילד־בה
Ps. 87, 5.

3 imperf.: יֵאָמֵר

אשר יאמר היום
Gn. 22, 14.
כעת יאמר ליעקב
Num. 23, 23.
יאמר לאחת
Jes. 19, 18.
לא יאמר שוע
Jes. 32, 5.
משרתי אלהינו יאמר לכם
Jes. 61, 6.
לא־יאמר לך עוד עזובה
Jes. 62, 4.
ולארצך לא יאמר
Jes. 62, 4.
יאמר לעם־הזה
Jer. 4, 11.
ולא־יאמר עוד החפת
Jer. 7, 32.
ולא־יאמר עוד חי־יי
Jer. 16, 14.
יאמר אליכם איה הטיח
Ez. 13, 12.
אשר־יאמר להם לא־עמי
Hos. 2, 1.
יאמר להם בני אל־חי
Hos. 2, 1.
יאמר לירושלם
Zeph. 3, 16.

2 imperf.: יֵאָמֵר

קדוש יאמר לו
Jes. 4, 3.

3 imperf.: וַיֵּאָמֶר *p.*

ויאמר למלך ירידהו
Jos. 2, 2.

Hif-il: הֶאֱמִיר

3 prf. c. s.: הֶאֱמִירְךָ

וי׳ האמירך היום
Dt. 26, 18.

2 perf.: הֶאֱמַרְתָּ

את־יי׳ האמרת היום
Dt. 26, 17.

Hitpa-el.: הִתְאַמֵּר

3 impf. pl.: יִתְאַמְּרוּ

יתאמרו כל־פעלי און
Ps. 94, 4.

אֹמֶר

ס״נ יי׳, פקמוכו דנור [נעדע], וסוסקל על־דנור יי׳ וומר, קן על מצע מקלוכי [פעריסקונג], קו על קסן וענין כמו דנר [ומכע]; ומקוכת פסס מופטניק.

n. m. poëtic., sermo, ἔπος, etiam de carmine, de promissione, sensuque amplissimo de quavis *re* et quovis *negotio.*

ותגזר־אמר ויקם לך
Job. 22, 28.
יום ליום יביע אמר
Ps. 19, 3.
אין־אמר ואין דברים
Ps. 19, 4.
אדני יתן־אמר
Ps. 68, 12.
גמר אמר לדר ודר
Ps. 77, 9.
מטות אמר סלה
Hab. 3, 9.

אֵמֶר

ס״נ יי׳, נלי ספרש מן אָמַר, כמו שָׁמַע־שֵׁמַע, וכנוי אִמְרִי, סרנוי אֲמָרִים וסמין אִמְרֵי. פקמוכו דנור ומלה, קו מצע וקוון, קו מצל ודנור מלינ׳ [וומלה, קויסצפיון], כנדף עם ס״ן ודנר ומלה, וכקמר מאנו יושר וקמת כועם וקנר דעת ונינם לניור לופן המלה. וסוסקל על גולל ומכת כום, לסיוקו דנור וגוניכ הסנה [נעצ״ר, לְסִיקוֹ], כמו נקמנו מקל וכדומה.

n. m. poët. (= אָמַר, sicut ejusdem potestatis sunt שָׁמַע et שֵׁמַע) sermo, speciatim de sermone divino, quo nobis gratia vel impertitur vel annunciatur, hinc: אִמְרוֹ מַזָּל, fortuna, quae alicui divinitus obtigit.

cum suff.: אִמְרוֹ

ונחלת אמרו מאל
Job. 20, 29.

pl.: אֲמָרִים

מרדך אמרים לא־המה
Prv. 19, 7.
להשיב אמרים אמת
Prv. 22, 21.

pl. constr.: אִמְרֵי

הנתן אמרי־שפר
Gn. 49, 21.
נאם שמע אמרי־אל
Num. 24, 4. 16.
ותשמע הארץ אמרי־פי
Dt. 32, 1.
את כל־אמרי יי׳
Jos. 24, 27.
כי־לא כחדתי אמרי קדוש
Job. 6, 10.
מה־נמרצו אמרי־ישר
Job. 6, 25.
ולרוח אמרי נאש
Job. 6, 26.
ורוח כביר אמרי־פיך
Job. 8, 2.
מחקי צפנתי אמרי־פיו
Job. 23, 12.
יהיו־לרצון אמרי־פי
Ps. 19, 15.
כי־הזמרו אמרי־אל
Ps. 107, 11.
כי־שמעו אמרי־פיך
Ps. 138, 4.
להבין אמרי בינה
Prv. 1, 2.
בצדק כל־אמרי־פי
Prv. 8, 8.
ותהרים אמרי־נעם
Prv. 15, 26.
צוף־דבש אמרי־נעם
Prv. 16, 24.
קשט אמרי אמת
Prv. 22, 21.

constr.: בְּאִמְרֵי

נוקשת באמרי־פיך
Prv. 6, 2.
נלכדת באמרי־פיך
Prv. 6, 2.
לחבל ענוים באמרי שקר
Jes. 32, 7.
הרגתים באמרי־פי
Hos. 6, 5.

constr.: לְאִמְרֵי

האזינה לאמרי־פי
Ps 54, 4.
הטו אזנכם לאמרי־פי
Ps. 78, 1.
והקשיבו לאמרי פי
Prv. 7, 24.
ואזניך לאמרי־דעת
Prv. 23, 12.

pl. constr.: מַאֲמְרֵי

ואל תט מאמרי־פי
Prv. 4, 5.
ואל־תסורו מאמרי־פי
Prv. 5, 7.
לשטות מאמרי־דעת
Prv. 19, 27.

pl. c. suff.: ־רַי *p.* אֲמָרַי

ישר־לבי אמרי
Job. 33, 3.
אמרי האזינה
Ps. 5, 2.
ושמעו אמרי כי נעמו
Ps. 141, 6.
בני אם־תקח אמרי
Prv. 2, 1.
שמע בני וקח אמרי
Prv. 4, 10.
בני שמר אמרי
Prv. 7, 1.

pl. c. suff.: לַאֲמָרַי

לאמרי הט אזנך
Prv. 4, 20.

אֲמָרֵיכֶם

אין שמע אמריכם
Jes. 41, 26.

וּבַאֲמָרֵיכֶם

ובאמריכם לא אשיבנו
Job. 32, 14.

אֲמָרַיִן

ושים אמריו בלבבך
Job. 22, 22.
עונה אמריו מכם
Job. 32, 12.
ויריב אמריו לאל
Job. 34, 37.
חושך אמריו יודע דעת
Prv. 17, 27.

אֲמָרֶיהָ

תשיב אמריהו לה
Jud. 5, 29.
בעיר אמריה תאמר
Prv. 1, 21.
מנכריה אמריה החליקה
Prv. 2, 16.
מנכריה אמריה החליקה
Prv. 7, 5.

אִמְרָה

ס״נ מופטני מן סוכני אָמַר, ועטוקנו דנור וומר קו מצע וקוון. סקמוכה ישכם כמו סקנם וכדומה.

n. f. (abstr.) a masc. אֵמֶר, *sermo, enunciatio.*

constr.: אִמְרַת

אמרת יי׳ צרופה
2 Sam. 22, 31.
אמרת יי׳ צרופה
Ps. 18, 31.
אמרת יי׳ צרפתהו
Ps. 105. 19.
כל־אמרת אלוה צרופה
Prv. 30, 5.
אמרת קדוש־ישראל
Jes. 5, 24.

constr.: וְלִאְמֶרֶת

ולאמרת צדקך
Ps. 119, 123.

cum suff.: אִמְרָתִי

האזנה אמרתי
Gn. 4, 23.
תזל כטל אמרתי
Dt. 32, 2.
שמע אמרתי
Ps. 17, 6.
הקשיבו ושמעו אמרתי
Jes. 28, 23.
האזנה אמרתי
Jes. 32, 9.

cum suff.: ־תְךָ *p.* אִמְרָתְךָ

כי אמרתך חיתני
Ps. 119, 50.
ועתה אמרתך שמרתי
Ps. 119, 67.
צרופה אמרתך מאד
Ps. 119, 140.
אמרתך לא שמרו
Ps. 119, 158.
שמרו אמרתך
Dt. 33, 9.
בלבי צפנתי אמרתך
Ps. 119, 11.
הקם לעבדך אמרתך
Ps. 119, 38.
מה־נמלצו לחכי אמרתך
Ps. 119, 103.
שש אנכי על־אמרתך
Ps. 119, 162.
תען לשוני אמרתך
Ps. 119, 172.
על־כל־שמד אמרתך
Ps. 138, 2.

cum suff.: אִמְרָתֶךָ

ומעפר תשח אמרתך
Jes. 29, 4.
ומעפר אמרתך תצפצף
Jes. 29, 4.

p. בְּאִמְרָתֶךָ

פעמי הכן באמרתך
Ps. 119, 133.
לשיח באמרתך
Ps. 119, 148.

כְּאִמְרָתֶךָ

כאמרתך לעבדך
Ps. 119, 76.
סמכני כאמרתך ואחיה
Ps. 119, 116.
כאמרתך הצילני
Ps. 119, 170.

p. כְּאִמְרָתֶךָ

תשועתך כאמרתך
Ps. 119, 41.
חנני כאמרתך
Ps. 119, 58.

לְאִמְרָתֶךָ

לאמרתך חיני
Ps. 119, 154.

Digitized by Google

p. לְאָמְרָתֶךָ
Ps. 119, 82. כלו עיני לאמרתך
אָמְרָתוֹ
Ps. 147, 15. השלח אמרתו ארץ
pl.: אֲמָרוֹת
Ps. 12, 7. אמרות יי אמרות טהרות
pl. constr.: אִמְרוֹת
Ps. 12, 7. אמרות יי אמרות טהרות
אֶמֶרָה
ג"כ כמו אֵמֶרֶת, נ"פ כנלע"ל תפוון, ונעשה מן סוכני אֵמֶר, כמו מן עֵזֶר סנקנס עֶזֶרָה.
n. f. idem quod אֵמֶרֶת, sine rei significatae discrimine, factum ex עֵזֶר, sicuti עֶזֶרָה ex עֵזֶר.
cum suff.: אִמְרָתוֹ
Thr. 2, 17. בצע אמרתו
מֵאֲמַר
ג"ו, ולפ נאמץ נכ"ק כ"ף נאמתר, כי מתפלש הוא. פתכונו דנול ונווי וכדומה [נאפאכל, וואלט] ע"ל מומאני, כי הא'קנכה לנול מומאניות, כלומר זמות סתמיות ומומאניות לי-נופיות.
n. m., quod solummodo in oratione aramaismis quasi colorata invenitur, *sermo*, *edictum*, aram. מֵימַר.
constr: מֵאֲמַר
Esth. 1, 15. את־מאמר המלך
Esth. 2, 20. ואת־מאמר מרדכי
constr.: הֵמְאֲמַר
Esth. 9, 32. ומאמר אסתר
אֲמִיר
ג"ו ע"פ פקיד, ומוכן עכיכו נאכוון לקצי שלהצכץ, לומר המקומל והמוענה לומה [לאם מתפלגענצגענע, כנ"ל קצקומען]. וכתכוה ל' למסמכת אם לקצ-סהכל ולומכוקיו וקלודיו [נאכגניפפאעל]. כ' ניון לכקצ לילן המקומר והמקומר למעלה [וויפפאעל]. וכלאון מצכה וגמכץ כין וככל לאכצכו נאכוון שהכלכו, וכלו נקצלימו, כמו אֲמִוּר נלכוי אֲמוּרִים [לימוי רגלים, לימוי קדש קדשים, לימוי קדש קלים], פתכונו אנכים המקומים והכאכצים לאכפה ע"פ המוענ, [המנע-שע'קקע], מענין קמור וסגנה; אֲמוֹרָא נלכוי אֲמוֹרָאִין, פסקלון כמו כ' לקצ ושר [דאר מתפלרי'גענכלע, לאכלאר, אנכערפאע], וכלאון ישמעאל אמיר כמו פקיד ושר ועליון וכדומה.
ע' אֲמַר.
n. m. (ad similit. form. דָּקִיק) primum sec. vim radicis primariam rem unamquamque designat, quae erecta est, deinde speciatim dicitur tum de montium tum de arborum cacumine summoque vertice. Al: בְּרֹאשׁ אֲמִיר ἐπ' ἄκρου μετεώρου. In sermone talmudico multa verbi hujus derivata exstant: אמוריים partes *de summo* ablatae, ut in ara concrementur, ἀκροθίνια; אֲמוֹרָא eminens, excellens, nomen, quo honoris caussa quoddam magistrorum genus nuncupabatur; אמיר, sicut arabice, *princeps*.
Jes. 17, 6. בראש אמיר
וְהָאֲמִיר
Jes. 17, 9. כעזבת החרש והאמיר

אֲמַר

פעל דקצ, כמו פקיפו העכרי, ונדמה כמותו נ'יוכיו, והכ'יוכי לו אֲמַר, הרכוי

הן שכבתי אמש את־אבי Gn. 19, 34.
ואלהי אביכם אמש Gn. 31, 29.
ראה אלהים ויוכח אמש Gn. 31, 12.
ראיתי אמש נאם־יי 2 Reg. 9, 26.
אמש שואה ומשאה Job. 30, 3.
v. s. r. מָשֶׁה *p.* 633.

אֶמֶת

v. s. r. אָמַן *p.* 82.

אַמְתַּחַת

v. s. r. מָתַח *p.* 638.

אֻמְתָּן

aram. v. s. r. מָתַן *p.* 638.

אָן

מלת הטעם נשלמה, נרדפתה אַי[וץ?], ונקרנוס על־יקר נמר אַי, מוס מַאָן, עַד־אָן וכדומה, וכלפי שהוא מכוון מן אַיֵּה.
adv. (fortasse contractione ortum ex אַיֵּה) *quo? quorsum?* (= אַי). Subest stirps pronominalis אי (אִי, אֵי).
1 Sam. 10, 14. ואל־נערו אן הלכתם
עַד־אָן
Job. 8, 2. עד־אן תמלל־אלה
אָנָה
מלת הטעם הסוקלת גוילת אָן נכ' הסכוסה, ולכוכה לפיפ[וץ?] והפוכ' לי-מוס [וואלטער] לו מקין, ועל-לכה כלמר מסומן. פעמים נכקיב אָנָּה נדגשות סכ' וסוף וס, פעמים אָנָּ, ע' לקמן.
adv. interr. (ortum ex אָן, adjecto h *motum* indicante) *quo? quorsum?* opp. מֵאָן ex eadem stirpe pronominali factum; עַד־אָנָּה quousque? Nonnunquam injecto Dagesh euphonico אָנָּה scribitur, nonnunquam etiam אָנָּ, quod vid. infra.
Gn. 37, 30. ואני אנה אניך־בא
Dt. 1, 28. אנה אנחנו עלים
Jos. 2, 5. אנה הלכו האנשים
Jud. 19, 17. אנה תלך ומאין תבוא
2 Sam. 2, 1. ויאמר דוד אנה אעלה
ואני אנה אולך את־
2 Sam. 13, 13. חרפתי
2 Reg. 6, 6. אנה נפל
Neh. 2, 16. לא ידעו אנה הלכתי
Ps. 139, 7. אנה אלך מרוחך
Cant. 6, 1. אנה הלך דודך
Cant. 6, 1. אנה פנה דודך
Jer. 15, 2. אנה נצא
Ez. 21, 21. אנה פניך מעדות
Zach. 2, 6. אנה אתה הלך
Zach. 5, 10. אנה המה מולכות
עַד־אָנָה וַעֲדֵי־אָנָה
Ex. 16, 28. עד־אנה מאנתם לשמר
Nu. 14, 11. עד־אנה ינאצני העם הזה
Num. 14, 11. ועד־אנה לא־יאמינו בי
Jos. 18, 3. עד־אנה אתם מתרפים
Job. 18, 2. עד־אנה תשימון
Job. 19, 2. עד־אנה תגרון נפשי
Ps. 13, 2. עד־אנה יי תשכחני
Ps. 13, 2. עד־אנה תסתיר
Ps. 13, 3. עד־אנה אשית עצות
Ps. 13, 3. עד־אנה ירום איבי
Ps. 62, 4. עד־אנה תהותתו על
Jer. 47, 6. עד־אנה לא תשקטי
Hab. 1, 2. עד־אנה יי שועתי
וָאָנָה
Gn. 16, 8. אי־מזה באת ואנה תלכי
Gn. 32, 18. למי־אתה ואנה תלך

3 *imperf.:* וַיֹּאמֶר
Dan. 4, 32. ויאמר לה מה עבדת
1 *imperf. pl.:* נֵאמַר
Dan. 2, 36. ופשרה נאמר קדם־מלכא
2 *imperf. pl.:* תֵּאמְרוּן
Jer. 10, 11. כדנה תאמרון להום
מֵאֲמַר
נלקמי ג"ו כמו מקמר נענכי.
n. m. aram. = מֵאֲמַר hebr.
constr.: וּמֵאֲמַר
Dan. 4, 14. ומאמר קדישין שאלתא
constr.: כְּמֵאֲמַר
Esr. 6, 9. כמאמר כהניא
אֲמַר
ג"ו לקמי, סכנוי אֲמָרִין. סמכוון כמו עֵמֶר [נקלוף ל' וע'] מן עָמַר, שהוא לקמי ג"כ צָמַר, וספקון נעל-כלמר [וואלל-מקצגענער], והוא כנוי לגלן וכנס [לגאמס], ומוס לכל ספים בְּנֵי־מָרוֹן, לומר בְּנֵי־אֲמָרוֹן. נניקוי וקפוס השורש נלקס נסדיק שהכי אֲמַר, עָמַר, צָמַר ניקוס וקורנס, ומכוונס ניקוד מסמיכת הטעל והסגנס שעכס רומס [עמצאר-שעלרינן] והוא שלכל רוקניס, ע' אֲמִיר.
n. m. aram. (= כֶּבֶשׂ, commutata litera, ab עֲמַר, quod est hebraicum צֶמֶר lana), *laniger* h. e. ovis (cf. Trg. Ps. 133, 2. עַל אֲמָרָא דִלְבּוּשׁוֹי h. e. super oram vestis ejus villosam, Al: ὡα). Verborum עֲמַר, אֲמַר, צֲמַר primo communis fuisse videtur potestas *erigendi* s. *eminendi*, id quod hoc in vocabulo de ovium villis dicitur.
pl.: אֲמָרִין
Esr. 6, 17. אמרין ארבע מאה
Esr. 7, 17. תורין דכרין אמרין
pl.: וְאֲמָרִין
Esr. 6, 9. ודכרין ואמרין ולעלון

אָמַשׁ

פעל שכי מן מָשׁ [כמו אָסַף מן סָפַף], ופעכוכו נעים ולליכס לו, סקלעוס וסקעמרוס סמעופעות וסגוס סקלוף ועענוי [ענעוויכען, ענעשוויכלען], וסשס סנע יוצק קלניו.
verb. verbal. (a מָשׁ) *discedere*, *elabi*, unde derivatur nomen sequens, cujus miras origines grammatici vetusti commenti sunt.

אֶמֶשׁ

ג"ו נקמוכס סנולית, וסכוונס סיפ וסענר [דשס ענעוויכענע, פערנאכנענע]; וסוקל ק' על לילה שענר, נערכי על יום שענר, ונוכקו מָחָר מן מָאָחַר, לומר סנע, וכלפ נפ"ו עס חָמוֹל לדעת ר"ק. כ' סוקל על לילס נכלל [נאכע], למו קפ זוקס, סלנון לילן ופקדי סמדכר. נלקמי נעשס ע"י קצוי הס', נע', מנוי סקס לניוכ, הפס אֲמָשָׁא סידועס אַמְתָּחָא לשון לילן, כמו ענן קמעקא, לומר ענן קוטן.
n. m. pr. id, quod discessit, praeteriit, quod speciatim dicitur de nocte hesterna, arabice de die hesterno (cf. מָחָר = מֵאָחַר *postridie*); Qimchi in l. r. חַלַּלְתָּ שֶׁעָבַר וְיָקְרָא אֶמֶשׁ, Al. χθές, ἐχθές. 2) *nox* generatim, in dictione שׁוֹאָה אֲמָשׁ, quod Aramaeus transtulit: רִימְשָׁא חֵירָא חֲשׁוֹכָא terra tenebricosa instar vesperae. Aramaice, obdurato sibilo: אֲמִטְתָּא, אֲמִטָּא.

Digitized by Google

ואנה מפניך אברח Ps. 139, 7.
ואנה תעזבו כבודכם Jes. 10, 3.
ואנה עשית Ruth 2, 19.

אָנָּה
v. concord. part.

אָנָּא
v. concord. part.

אָנַב

פעל ל״ע נקרמי כ״ק נסס אָנַב סכנור, והמונן כ״ל שנוגו ולשיפס נמיקס וככנוב ונדול [שנרֹאסטען, וועלכסען], ופ״כ קען סטכט אֶ־נַב, ופלף טעמי״, ודומס לו נָב סטכט קף סנ״ע, וכן נָם נסמס קרמיע ועניריכ״, וכן עָ־נַה לקען, נסעמי״ לקר, ובפעל שקכוות לוס ג״כ סטעל עָ־נַב לקען, ולפ״ו סטס אָנַב פעל ככנוי אֶנְהָה מוס. וע״ק שלומריס, כי סטעל קכב לק סיס ולפ נכרק, ומטס לכנס ככנוי נאר אֶנְהָה, ופ״כ סטכט אָב, לוגס הרפעון ככון.

v. inus. aram. (unde *n.* אָנֵב), pullulascere, germinare, crescere, ortum illud ex praep. אֶ et rad. נָב, quam exhibent etiam *vv. simplicia* נָב, נָם (aram. et neohebr.), et vv. composita עָ־נַב, עָ־נַה praepositione *gha* aucta. Alii, esse v. אָנַב negant, אֶנְהָה pro אֶנְהָה dictum esse arbitrantes. Quod si verum sit, radix est אָב, *Nun* vero non radicale, sed epentheticum.

אָנַב

ז״נ וככנוי אֶנְהָה, סטכט נכנב, ופ״כ סכון לינכנס לנסנוס הלנוב. המונן כמו נֵיב, לומר פרי ונמע וכל נסנר כלסנ [שנרֹאסטס, סכוכט, גרינמס], ול נס נמכוון כוללו.

n. m. (c. s. אֶנְהָה), germen, fructus, viriditas, a v. אָנַב, germinare (syn. et cogn. נֵיב a v. נָב); quare *Nun* non *Dages* recompensat, sed particula radicis censenda est. LXX. *καρπός.*

cum suff.: אֶנְבָהּ
Dan. 4, 9. 18 עציה שפיר ואנבה שגיא
Dan. 4, 11. ובדרד אנבה

I. אָנַח

פעל כודד כמו אָךְ לקען, וסמונן לניכס וסנס נקיקס ונסיפס [קלאנגען], וסכנס לן מסמעוס של סקנשוס, וכן כשכס כמוון נשפתי ערב, ע׳ נלוס״ נסוף הסמר, ומוס אֲנִיָּה, תַּאֲנִיָּה, תַּאֲנָה.

v. intr., sicut אָךְ respirare (sanscr. *an*, gr. ἄν-εμος, lat. *an*-imus), suspirare, ejulare, unde nomina אֲנִיָּה, תַּאֲנָה, תַּאֲנִיָּה, quae deinceps sequuntur. LXX. *στενάζειν, ταπεινοῦν.*

3 *perf. pl.:* וָאָנוּ
Jes. 3, 26. ואנו ואבלו פתחיה
Jes. 19, 8. ואבו הדיגים

אֲנִיָּה

ז״נ וסמונן סקנשות וכניסס ופלנות [לויפֿ־ווייפֿנוכנ, קלאנגען], וכן נלעת סטס נשפס יוכיל, ויפס פרע סעקרנס אֲנִיָּה.

n. f., suspiratio, ejulatus, gr. ἀγία, targ. אֲנִיָּה (a v. אֶךְ = אֶנְהָה).
LXX. *πλοῦτος* (יְהוֹן, אוֹן), *ταπεινοῦν.*

וַאֲנִיָּה
Jes. 29, 2. והיתה תאניה ואניה
Thr. 2, 5. בבת־יהודה תאניה ואניה

תַּאֲנִיָּה

ז״נ, ומונכו כמו לכיס, וכדלף עמו נשכוון, לומר לכל ונקקס, והשקל מעמשים.

n. f., sicut אֲנִיָּה, lamentatio, luctus. LXX. *ἰσχύς, ταπεινοῦν.*
Jes. 29, 2. והיתה תאניה ואניה
Thr. 2, 5. בבת־יהודה תאניה

תַּאֲנָה

ז״נ, והמונן סקנשות ונלינס רוס [דלאנגען], ווילל נעת סיכוס, לכן סיכוס נכלל [נכוכנס], וגס וס מנכס לכנס. ולעת סמקנגס ונלאס יקקי מענין כנין [הֲיָדוֹד], ולעת דוד קמ״ע כנין סכנס נוף וכיכ.

n. f., anhelitus, a v. אָנָה, anhelare ex infimo pectore, eximis pulmonibus, v. c. libidinem h. e. adhinnire, propterea de coeundi vehementi libidine, de camellae, quae marem appetit, pruritu. LXX. *παφιδόθη.*

cum suff.: תַּאֲנָתָהּ
Jer. 2, 24. תאנתה מי ישיבנה

II. אָנַח

פעל ל״ע נקל, והמונן סקנוק ומינס סכס וסכס סלינס ונכלול [שוועלנקען, נעוועגע ויין], לכן נסנאל על נקיס ופלינס נלקיוק יסיס [שוועגען, שוויי-מען], וכנוי סוס אֲנִי, אֲנִיָּה. ומוס נננכן סכנד יונ וקוק, לומר סכעס [נעוועגען], נסנאל כמו כוע על סכנס [פֿערצאלפֿסען]. וסמינאל סוס. קען סטכט אֶ־נָה ול׳ מקנב מוצג ועמע״, וכטכט כמכוון ג״כ נשפתי ערב, כלאר קלאס נלו״ס נסוף.

v. intr. (cujus *Qal* non est in usu), vacillare, motum esse, spec. in aquis moveri seu natitare, unde nomen *navigii m.* אֳנִי; *f.* אֳנִיָּה. *Pi.* movere, trop. sicut נוּעַ, caussam esse (motiviren, veranlassen). *Hitpa.* occasionem, causam quaerere, veluti litigandi vel laedendi. Radix est *nah*, cujus similia in Tabulis Radicum infra invenies. LXX. *παραδιδόναι; Pu. ἀρέσκειν, προσέρχεσθαι; Hitp. προφασίζειν.*

Pi-el: אִנָּה 3 *perf.*
Ex. 21, 13. ואשר לא צדה ואלהים אנה לידו

Pu-al: אֳנָּה
3 *imperf.:* יֵאָנֶה
Prv. 12, 21. לא־יאנה לצדיק כל־און
3 *impf. fem.:* תֵּאָנֶה
Ps. 91, 10. לא־תאנה אליך רעה

Hitpa-el: הִתְאַנָּה
part. masc.: מִתְאַנֶּה sg.
2 Reg. 5, 7. כי־מתאנה הוא לי

אֲנִי

ז״נ וסמונן ע״ל קנונ״, כנוי סניכות [פלאנעע], ולפ נאנס סכנוי על כי סיכיל נקנון.

n. m. collect., navium copia, classis (a motu et cursu, rad. נָהּ = נָע *na-vis*). LXX. *ναῦς, νηῦς, προῖν.*
1 Reg. 10, 11. וגם אני חירם כי אני תרשיש למלך בים. 1 Reg. 10, 22.
1 Reg. 10, 22. עם אני חירם
1 Reg. 10, 22. תבא אני תרשיש
Jes. 33, 21. בל־תלך בו אני־שים

וְאָנִי

1 Reg. 9, 26. ואני עשה המלך שלמה

בְּאָנִי

1 Reg. 9, 27. באני את־עבדיו

אֳנִיָּה

ז״נ גויר אֳנִי, ומוס יקיל״, לכן נו סכנוי, וסמונן סמיכה [ציף], ופעס נכקיב אֳנִיָּה, נלי סנלל מעכון.

n. f. (a m. אֳנִי, Ketib: אֹנִיָּה, vi eadem), navis, aram. סְפִינְתָּא, אֶלְפָּא. LXX. *ναῦς, νηῦς, πλοῖς, ναυτικός.*
Prv. 30, 19. דרך־אניה בלב־ים
Jon. 1, 3. וימצא אניה באה

וַהֲאֳנִיָּה

Jon. 1, 4. ותאניה חשבה להשבר

בָּאֳנִיָּה

Jon. 1, 5. את־הכלים אשר באניה
pl.: אֳנִיּוֹת, אֳנִיּוֹת
Gn. 49, 13. וירוא לחוף אניות
Jud. 5, 17. ודן למה יגור אניות
1 Reg. 9, 27. עבדיו אנשי אניות
1 Reg. 22, 49. עשו אניות תרשיש
1 Reg. 22, 49. כי־נשברו אניות
2 Chr. 9, 21. אניות למלך הלכות
2 Chr. 9, 21. תבואנה אניות תרשיש
2 Chr. 20, 36. לעשות אניות
2 Chr. 20, 36. ויעשו אניות
2 Chr. 20, 37. וישברו אניות
Job. 9, 26. חלפו עם־אניות אבה
Ps. 48, 8. תשבר אניות תרשיש
Ps. 104, 26. שם אניות יהלכון
Jes. 2, 16. כל אניות תרשיש
Jes. 23, 1. 14. הילילו אניות תרשיש
Ez. 27, 9. אניות הים ומלחיהם
Ez. 27, 25. אניות תרשיש שרותיך
K'tib: אֳנִיּוֹת, *Q're:* אֳנִיּוֹת
2 Chr. 8, 18. ביד־עבדיו אוניות

וְאֳנִיּוֹת

pl.:
Jes. 60, 9. ואניות תרשיש בראשנה

בָּאֳנִיּוֹת

pl.:
Dt. 28, 68. מצרים באניות
1 Reg. 22, 50. עם־עבדיך באניות
Ps. 107, 23. יורדי הים באניות
Jes. 43, 14. וכשדים באניות רנתם

וּבָאֳנִיּוֹת

pl.:
Dan. 11, 40. ובאניות רבות

בָּאֳנִיּוֹת

pl.:
Prv. 31, 14. חיתה כאניות סוחר

מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם

pl. c. s.:
Ez. 27, 29. וירדו מאניותיהם

תַּאֲנָה

ז״נ וסמונן סנס ופלול [נעלענעכסייס, מקמי״ס], מלמון סכעס נכנד, וקל להכין, ויפס קרנס סעקרנס תְּהַסְּמָא, וכן רב״ נלילס.

n. f., occasio, caussa (Motiv), πρόφασις, ἀφορμή, targ. תְּהַסְּמָא (אַסְתַּקַּת) לְאִתְגָּרָאָה. Glossa: צְלִילָה. LXX. *ἀνταπόδομα.*
Jud. 14, 4. כי־תאנה הוא־מבקש

אָנַח

פעל נודד, וגנור נכפעל, וסמונן כמו אָנַק, נקלוף קוף סיין, לומר סקיפוקס ולכיקס סגיס ונקיפס [וייפֿלנען, קלאק-מען], וסקרן אֶ־נַח כילוע. וסמגילוס נכנין נכפעל מסנס שוף סמסמן להסקעלוס נרגוע סכימי, וכן סדרך נכסס קרמיע, ל״ע אֶנְחָנָק, אִתְאַמַּח, אִתְאוֹנֵךְ, אִשְׁתַּוֵּי, אִתְנַחֲם, אִתְנַשַּׁם, אִתְנַשֵּׁשׁ, ע׳ קלאוד שפתי קרס דף קע״ס.

v. intr., in conj. *Nif-al*, quod, sicut *Hitp.*, de commotionibus et perturbationibus animi dicitur, perusit., sicut אָנַק (quae durior est forma), gemere, ejulare, conqueri, a radice *nah*. LXX. *στένειν, στενάζειν, ἀναστενάζειν, καταστενάζειν, ἀποτίθεσθαι.*

Nif-al: נֶאֱנַח
3 *perf. fem.:* נֶאֱנָחָה
Thr. 1, 8. גם־היא נאנחה
Joel 1, 18. מה־נאנחה בהמה
3 *perf. pl.:* נֶאֱנְחוּ
Jes. 24, 7. נאנחו כל־שמחי־לב
part. masc.: נֶאֱנָח sg.
Ez. 21, 12. על־מה אתה נאנח
part. fem.: נֶאֱנָחָה sg.
Thr. 1, 21. שמעו כי נאנחה אני
p. pl. m.: נֶאֱנָחִים
Thr. 1, 4. כהניה נאנחים
Thr. 1, 11. כל־עמה נאנחים
p. pl. m.: הַנֶּאֱנָחִים
Ez. 9, 4. הנאנחים והנאנקים
imperat.: הֵאָנַח
Ez. 21, 11. האנח בשברון מתנים
2 *imperf.:* תֵּאָנַח
Ez. 21, 11. ובמרירות תאנח
3 *imperf.:* כ״ק יֵאָנַח
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
3 *impf. pl.:* וַיֵּאָנְחוּ
Ex. 2, 23. ויאנחו בני־ישראל

אַנְחָה

ז״נ, ודומס לו אֶנְקָה נסכנל קלמי, וסמקל יונע, ונלמי אַנְחָא, תַּיְנְחָא, תְּוִינְחָא מעלמו. וכל שקען סטכט אֶ־נַח, וכן אֶ־נַק, וסכט נמלוקו נָאַק, וסמקוות עכין סלקה ולילה [נעמכנג ויין].

n. f., sicut אֶנְקָה, quae est forma durior, gemitus, qui ex ingenti animi dolore vel compressione nascitur, aram. אַנְחָא, תַּיְנְחָא, תְּוִינְחָא. Cognata sunt vv. אָ־נַח, אָ־נַק, et simplex נָאַק, quod non praepositione, sed epenthesi accrevit, innataque vi de angustiis (Beengtheit), angore et anxietate dici videtur. LXX. *στεναγμός, στενάζειν.*

וַאֲנָחָה
Jes. 35, 10. 11. יגון ואנחה

בַּאֲנָחָה
Ps. 31, 11. ושנותי באנחה

cum suff.: אַנְחָתִי
Ps. 102, 6. מקול אנחתי
Job. 3, 23. כי־לפני לחמי אנחתי תבא
Job. 23, 2. ידי כבדה על־אנחתי

cum suff. וַאֲנָחָתִי
Ps. 38, 10. ואנחתי ממך לא־נסתרה

cum suff.: בַּאֲנָחָתִי
Ps. 6, 7. יגעתי באנחתי

cum suff.: לְפִי תְּפִיק אֲנָחָתָהּ
Jes. 21, 2. כל אנחתה השבתי

pl. c. suff.: אַנְחֹתַי
Thr. 1, 22. כי־רבות אנחתי

אֲנָחְנוּ
v. concord. part.

אֲנָחְנָא
v. concord. part.

אָנַן

פעל נודד ול״ע כ״ק נגור, וסוקק עכיכו קכילס וקכיסס קדילס וקכיסס ודקילס [שפיעלנען, נו-], וקען סטכט אֶ־נַק [קלאק מקנב מוצג ועמע״, ול כלאר דכר ילכר שלמה יקקי יסוד נוסל, לומר קלק סהלכנ, כלאר סטעמיים נמעלי שפתי ערב, ומכני קדקים מקנכי-מוצג על ג״כנו מעע סמוצג סכלפ״], וזדומס לו נמעמוק נָאַק לקען קף סס״כ, קאר מעכו כסס חָמוּק [ע״ל חָמַק, חָבוּן], לנכין עוקן סלון ונכלל, וכן כשכס כמכוון כשפתי ערב, ל״ק נשפס הנדקית ויוכיס וכדומס, [s. *nakk, nakh*, gr. *νυξ, ὄ-νυξ* etc.], ע׳ יוקר מסקקל ומצווי נלוף הלכיס נסוף מסמר.

v. tr. inus., acuere, acuminare,

Digitized by Google

qua ambigitur inter interpretes. Ἀνόπαιαν Homeri multa cum veri specie comparat *Bochartus*. Omnes fere in eo consentiunt, ab *iracundia* hanc avem nomen accepisse. Gemarice doctores עַזִּיָּה רַגְזָנִית (אָנַס = רָגַז) explicant; Arabum *zummag-on* (h. e. psittacus, esañadera, ab irascendo; זמג = אנס) multi jam veterum contulerunt. Onkelos: אַבְנִי. Hieros. הַזִּיתָא אוּכְמָתָא, אַבְנִיתָא. LXX. *χαραδριός* (Strandläufer, a v. אָנַס = נָהַם, vi cursitandi).

הָאַנָּפָה

Lev. 11, 19. האנפה למינה

וְהָאֲנָפָה

Dt. 14, 18. והחסידה והאנפה למינה

אַף

ז׳ וכנוי אַפַּי וסמוכי אַפֵּי, ומסומן קומס, מצלף וכומס וכומכ [דצמס שכויבעכדע, כצמום], וזס יקום לכנוי קומס [ע׳ קנל נכס מצכס]. ומפעיון סוס יסקנאל ויסקעף ניון מקנף וכעס ומקס וכדומס, לו כזוגו על נקיני סקומס, לו גס כזוגס על סכעס וסכוגו, לו מפסיע על סכלל להסמכת סמכים נכלל, לו גס כמו פרנוף ורקע לניין קיי׳ס נכדל [מעכוזן], וסזוגי שכי קי״ס, כמו נסמסוק מכס קסק קפ״ס. דגוס מסק לקצלוס סכון נעכני, ועוד נקרני סכון נכלקס, וסעמיי בְּלַאֲפֵי, נקרגוס וכגמרק לניין כוכס פכי, מקומכ קנכס ין בְּלַאֲפֵי, כקאר כנר מצרצמי נכסבי קלמוד לשון קרני.

n. m. (c. s. אַפִּי, du. אַפַּיִם), spirans, anhelans (das Schnaubende) h. e. nasus (cf. v. בָּנַס); du. nares, synecdoch. de vultu s. facie, sp. ira, indignatio, stomachus. Etiam, sicut פָּנִים, *πρόσωπον*, syr. *ape*, de persona seu individuo; du. אַפַּיִם, duae personae. Dages literae *Pe* recompensat *Nun*, quod in hebraico vocabulo excidit atque in aramaico remansit. Gemar. etiam *Alef* eliditur in adv. בְּלַאֲפֵי (= בְּלַאֲפֵי), h. e. versus faciem, adversus, contra (syn. נֶגֶד, נֹכַח פָּנֵי). LXX. *ῥίν*, *μυκτήρ* (*μυκτηρίζειν*), *θυμός* (*θυμώδης*), *ὀργή* (*ὀργίζεσθαι*), *φρίκη*, *ἔχθρα*, *ἔναντι*; du. *πρόσωπον*, *λόγος*; חֲרִי אַף, אַפַּיִם אֶרֶךְ, אֹרֶךְ *μακροθυμεῖν*, *μακροθυμία*; חָרָה אַף *θυμοῦσθαι*, *ὀργίζεσθαι*, *ὀργὴ γίνεται*, *ἁμαρτάνειν*; חֲרִי אַף, חֲרוֹן אַף *θυμός*, *ὀργή*; קְצַר נְשָׁמִי אַף, *ἐμπλόκια ἑνώτια*; לְאַפַּי = לְאַפַּי, *ἐνώπιον*.

אַף *p.*

Gn. 27, 45. עד־שוב אף־אחיך ממך

Gn. 30, 2. ויחר־אף יעקב ברחל

Ex. 4, 14. ויחר־אף יי׳ במשה

Ex. 11, 8. ויצא מעם־פרעה בחרי־אף

Ex. 32, 19. ויחר־אף משה

Ex. 32, 22. אל־יחר אף אדני

Num. 11, 10. ויחר־אף יי׳ מאד

Num. 12, 9. ויחר־אף יי׳ בם וילך

Nu. 22, 22. ויחר־אף אלהים כי־הולך

Num. 22, 27. ויחר־אף בלעם

Num. 24, 10. ויחר־אף בלק

Num. 25, 3. ויחר־אף־יי׳ בישראל

Nu. 25, 4. וישב חרון אף־יי׳ מישראל

Nu. 32, 10. ויחר־אף יי׳ ביום ההוא

Num. 32, 13 ויחר־אף יי׳ בישראל

Num. 32, 14. על־חרון אף־יי׳

Dt. 6, 15. פן־יחרה אף־יי׳ אלהיך

tem vel molestiam facere, negotium facessere, veluti de secreto, quod quis aegre intelligit. Unde Dan. 4, 6. bene vertit Syrus: *mysterium nullum tibi occultum est*. *Ibn-Ezra* glossam habet. לֹא מְצַעֵר לָךְ, *Fajumi*: לֹא יַכְאִיבְךָ. Radix verbi est *nas* (Alef enim praepositionale est), vi *stimulandi* seu *pungendi*, unde et *vv. epenthetica* נָצַץ, נָצַן et *praepositionale* שָׂרַס q. v. Nomina, quorum fons hoc verbum est, usitatissimum illud in idiomate aramaico et neohebraico ac pervulgare, supra enumerata invenies.

LXX. *ἀδυνατεῖν*.

part.: אָנֵס

Dan. 4, 6. וכל־רז לא־אנס לך

אָנַת

פעל נוזד, ומסומן שקיפס וכסיפס, נסיגס וכעימס, כעיסס וקניפס [שכוינען], ויכינען], ומשולב עס בְּ או לְ הכשוף, או לְךָ נוזד, ושגור גס מסתפעל, על כי סוף פעל שֶׁל רגוז פנימי. וכענין מקקור לע שסקין אָרַס, ולקף מקנג סוזג ועצעי, וסשווי כשפני ערב עי׳ נלוף מסרגיס נסוף מספל. *v. intr. praepositionale*, cujus radix est *naf* (de qua v. infra in *Tabula Radicum*), spirare, flare, anhelare (schnauben), spec. de anhelitu iracundi (lat. *inhiare*, *proflare iras*), cum בְּ vel לְ objecti. *Hitp.* de interna excandescentia, ira, indignatione. LXX. *ὀργίζεσθαι*, *παροξύνειν*, *πατάσσειν*, *ἐπάγειν*; *Hitp. θυμοῦσθαι*.

2 *perf.:* אָנַפְתָּ

Ps. 60, 3. אנפת תשובב לנו

Jes. 12, 1. אודך יי׳ כי אנפת בי

2 *perf.:* וְאָנַפְתָּ

1 Reg. 8, 46. ואנפת בם

2 Chr. 6, 36. ירחמא ואנפת בם

2 *imperf.:* תֶּאֱנַף

Esr. 9, 14. הלוא תאנף־בנו עד־כלה

Ps. 79, 5. עד־מה יי׳ תאנף לנצח

Ps. 85, 6. הלעולם תאנף־בנו

3 *imperf.:* יֶאֱנַף

Ps. 2, 12. נשקו־בר פן־יאנף

Hitpa-el: הִתְאַנַּף 3 *perf.*

Dt. 1, 37. גם־בי התאנף יי׳ בגללכם

Dt. 4, 21. ויי׳ התאנף־בי על־דבריכם

Dt. 9, 20. ובאהרן התאנף

3 *impenf.:* וַיִּתְאַנַּף

Dt. 9, 8. ויתאנף יי׳ בכם

1 Reg. 11, 9. ויתאנף יי׳ בשלמה

2 Rg. 17, 18. ויתאנף יי׳ מאד בישראל

אֲנָפָה

ז׳ כ וכנוי לעוף, גויר מסרס קכף, ועוף וס לסעם קכמי נמרק הַיָּה רַגְזָנִית, מעכין קניפס כסרס קכף, ולסעם קכמי ערב כוף זְמָּג [פעפאניי׳ק] מסרס ומ לשון כעיסס, ע״ס קלוסו לסתקף, ולסעם קוכקלוס אִבּוּ, וכסעתקת ק׳ אַבְּרִיתָא או הַיָּתָא אוּכְמָתָא, וכל מסרגיס מקלס הוניקוסו מסמכך. לסעם ע׳ וקכיס כוף עוף כַּאֲרַאדְיוּס, לומר מרץ פי־סיס [שעראכלי״עי], וע״כ מסרס קכף כדומס קל קָטָן לקמן לשון נדנוד וכילס [ע״ס]. וקולי נכדף סס קכפס עס מלס סיוכיק, ככוי עוף מַכְאַפְיֵ״ג, קנל כוסיכוס.

n. f. avis cujusdam impurae, de

bus eo instrumento dimensis dicitur. Jam *Dunas ben-Librat* arab. *ank-on* (syr. *onk-o*) contulit, non intellecta vocabuli origine. Sic et *Aquila*, qui vertit: *ἀλείφωσις*, stagnatura (stannatura), interprete Hieronymo; LXX. et *Symmachus*: *ἀδάμας*, quocum, erant, qui *ἀναχίτην* (Orph. de Lapid. = *ἀδάμας*), lat. *anachiten* (Plin. 37, 4. Agricola de nat. fossil. VI.) conferrent. Theodotio: *τηκόμενος*, *tabescentem*, uti hoc voc. transfert Hieronymus.

Am. 7, 7. על־חומת אנך ובידו אנך

Am. 7, 8. ואמר אנך

Am. 7, 8. הנני שם אנך

אָנַן

פעל נוזד, והוף כמו אָנֵיָה לעיל, שהוף הלכן ממנו, והמומן הסכנשמות וקכיסס [שעסמען, ויי׳נענען], ולף כמנף נכ״ק כ״ף נכנין הסמעל הַתְאוֹנֵן, ועמו נו לְנָן-עזרק ולוד קפקי שפכשומו מעכם אוֹן, וגם שלמס יקקי עמס שפכשו כמו אָנָה נסמס הָאֲנָה, ולף סמקרגס סעיב לסעתיקו אִסְתַּקָּף, כי סמכם לְנָן כלוך ומכוסס, ושגור נקרמי גס נקל, וכן נשפס ענכיכיס אָנָן, אֵינָן סניכוכיים, לו סמס אֲנִיָּה, וכן נתכגוס וכגמרק אֲנִינוּ. ולפל מקקור הלשון והשווי ע׳ לעיל קפק לכס.

v. intr. hitpael., sicut אָנָה (quod inde productum est), respirare, suspirare, gemere, quod *Ibn-Ezra* perperam a v. אוֹן, Isaaki haud rectius a v. אָנָה (תְּאַנֶּה) deducit. Targ. אִסְתַּקָּף. Creberrimum est hoc v. in sermone aramaico (אֲנָן, unde *n.* אֲנִינוּ) et neohebraico (prt. act. אָנֵן, pass. אָנוּן, *n.* אֲנִינָה). LXX. *γογγύζειν*.

Hitpa-el: הִתְאוֹנֵן

part. pl.: כְּמִתְאֹנְנִים

Num. 11, 1. ויהי העם כמתאננים

3 *imperf.:* יִתְאוֹנֵן

Thr. 3, 39. מה־יתאונן אדם חי

אָנַס

פעל נוזד, והמומן דקיק ולניכס וגניסס וסכיקס [דקאנגען, נוויכגען], ושגור לכוב נקרני וכעסס עכניכיס, ונקעס לניע לפניך מקת אָנַס סקקר וסשווי. *v. trans.*, urgere, cogere, difficultatem vel molestiam exhibere, in aramaica lingua et neohebraica usu latissimo. V. s. אָנַס. LXX. *προκεῖσθαι*.

part.: אָנֵס

Esth. 1, 8. אין אנס

אֲנַס

נקרני ושגור נקגוס, והמומן דקיקס ולניכס, ומוס סכעקל על עשות ע׳ס נכוך נדנכר, כלעקס וסוגעס [מיסע מעקאען], ל״ס מכלי לעמ פעכר דנכר, ומקמ סכוונכס אל וכל-כו לע-לכס לך, כקגוס סוני ראוא לָא אֶתְבַּסֵּי בֵּיתָךְ, וכרלף עס פלע נעכני [רקעיס י״ק י״ל]. נגמרק ולרני מעמוע אֲנוֹס [גולן ומעגן], אוֹנֵס [מסופעגי], אֲנַס, אֲנִיסָא, אֲנִיסוּ, מֵינֵס ידוטע. ולפר לקקור שפעל דע קוכ שסקען אֲנַס, כי פלף מעגן, ומקנוע מפכוון נפילס ומרניע נדנר [מעכאלען, מעמכען], לכן נעוד כנלל, וע״כ נדומס לו עֵץ לקען, נלרני נֵיצֵץ ע״ס, ומוס לניכס ודקוק, וגמרק ג״כ קנל שָׂרַס.

v. tr. aram., urgere, difficultatem vel molestiam facere, negotium facessere, veluti de secreto, quod quis aegre intelligit. Unde Dan. 4, 6. bene vertit Syrus: *mysterium nullum tibi occultum est*. *Ibn-Ezra* glossam habet. לֹא מְצַעֵר לָךְ, *Fajumi*: לֹא יַכְאִיבְךָ. Radix verbi est *nas* (Alef enim praepositionale est), vi *stimulandi* seu *pungendi*, unde et *vv. epenthetica* נָצַץ, נָצַן et *praepositionale* שָׂרַס q. v. Nomina, quorum fons hoc verbum est, usitatissimum illud in idiomate aramaico et neohebraico ac pervulgare, supra enumerata invenies.

LXX. *ἀδυνατεῖν*.

part.: אָנֵס

Dan. 4, 6. וכל־רז לא־אנס לך

אָנַת

פעל נוזד, והמומן שקיפס וכסיפס, נסיגס וכעימס, כעיסס וקניפס [שכוינען], ומשולב עס בְּ או לְ הכשוף, או לְךָ נוזד, ושגור גס מסתפעל, על כי סוף פעל שֶׁל רגוז פנימי. וכענין מקקור לע שסקין אָרַס, ולקף מקנג סוזג ועצעי, וסשווי כשפני ערב עי׳ נלוף מסרגיס נסוף מספל. *v. intr. praepositionale*, cujus radix est *naf* (de qua v. infra in *Tabula Radicum*), spirare, flare, anhelare (schnauben), spec. de anhelitu iracundi (lat. *inhiare*, *proflare iras*), cum בְּ vel לְ objecti. *Hitp.* de interna excandescentia, ira, indignatione. LXX. *ὀργίζεσθαι*, *παροξύνειν*, *πατάσσειν*, *ἐπάγειν*; *Hitp. θυμοῦσθαι*.

2 *perf.:* אָנַפְתָּ

Ps. 60, 3. אנפת תשובב לנו

Jes. 12, 1. אודך יי׳ כי אנפת בי

2 *perf.:* וְאָנַפְתָּ

1 Reg. 8, 46. ואנפת בם

2 Chr. 6, 36. ירחמא ואנפת בם

2 *imperf.:* תֶּאֱנַף

Esr. 9, 14. הלוא תאנף־בנו עד־כלה

Ps. 79, 5. עד־מה יי׳ תאנף לנצח

Ps. 85, 6. הלעולם תאנף־בנו

3 *imperf.:* יֶאֱנַף

Ps. 2, 12. נשקו־בר פן־יאנף

Hitpa-el: הִתְאַנַּף 3 *perf.*

Dt. 1, 37. גם־בי התאנף יי׳ בגללכם

Dt. 4, 21. ויי׳ התאנף־בי על־דבריכם

Dt. 9, 20. ובאהרן התאנף

3 *impenf.:* וַיִּתְאַנַּף

Dt. 9, 8. ויתאנף יי׳ בכם

1 Reg. 11, 9. ויתאנף יי׳ בשלמה

2 Rg. 17, 18. ויתאנף יי׳ מאד בישראל

אֲנָפָה

ז׳ כ וכנוי לעוף, גויר מסרס קכף, ועוף וס לסעם קכמי נמרק הַיָּה רַגְזָנִית, מעכין קניפס כסרס קכף, ולסעם קכמי ערב כוף זְמָּג [פעפאניי׳ק] מסרס ומ לשון כעיסס, ע״ס קלוסו לסתקף, ולסעם קוכקלוס אִבּוּ, וכסעתקת ק׳ אַבְּרִיתָא או הַיָּתָא אוּכְמָתָא, וכל מסרגיס מקלס הוניקוסו מסמכך. לסעם ע׳ וקכיס כוף עוף כַּאֲרַאדְיוּס, לומר מרץ פי־סיס [שעראכלי״עי], וע״כ מסרס קכף כדומס קל קָטָן לקמן לשון נדנוד וכילס [ע״ס]. וקולי נכדף סס קכפס עס מלס סיוכיק, ככוי עוף מַכְאַפְיֵ״ג, קנל כוסיכוס.

n. f. avis cujusdam impurae, de

exacuere, sicut נָךְ (unde n. תָּמִיךְ, ad modum formarum תָּאוּךְ, תָּבִיךְ, *extremum* auris, Ohrspitze). Etenim *Alef* non est radicale, sed praepositionale referrique oportet in earum literarum ordinem, quas schola *italica* יְסוֹד נֹפֶל appellat, nos autem in hebraica vocabulorum expositione מְקַצֵּב שֶׁבַח, מְעַמֵּיד, מְשַׁגֵּג (opp. קֶרֶן חֲשׁוּכָה) appellare consuevimus. Harum literarum ac ceterarum, quae radici non sine significati variatione admixtae h. e. praefixae, inditae aut adjectae sunt, prudens ac sciens separatio *analysis* dicitur; quam si non ingenio fretus, sed legibus regulisque certis ex linguae cum semet ipsa ceterisque linguis collatione inventis nixus instituas, remanebit tibi veluti aurum elutum vocabuli radix, non semitica illa tantum, sed omnium antiquarum linguarum, quarum sunt *sex*, communis. Sufficit vero nobis, his in concordantiis hujus novae semiticarum linguarum investigationis fundamenta, quae certe sunt firmissima, posuisse, bonamque spem habemus, futurum esse, ut, si modo lexicographi hanc viam recens apertam ac directam persequantur, lexicographia hebraica temporam decursu laudem accurate fundatae et exstructae disciplinae adipisci possit.

אֲנַף

ז׳ וקעכיק עכיכו עוקן וקדוד [שגי-עכע], וו לו קק קדודי ועוקכי׳, סמקכין וקכיע ומנליף [שפיעכ-הלקען], לו וו וקכס המדילס, זדומס לדכען ונכין מעטיל נכול קדוד, לו כגזכן ויקל לקכיעס וקקיקס נקכמע סמנכס [מעסס-סלקען], וע״כ לימנו כמו עֶפְרַת צְבָיִים, כלגר קגנו נכיס [רייסנלייק], כ״ף כמו שָׁמִיר המסומר, לו כמו מסמר נפכני מנכול, וום נלס לגדס. וסנס לפ״ו הסמוק ני׳ו לנך סרנון זמיר קדודי, למוד נו קו ויסול, וכן כוון לוס לְנָן-גנלק, וכן הסמוק כנכ על קומע לנך, הכנון על ען קומס [נלקקע], ולף כדעמ דוד קמקי על קומס כנויס נקו מדס ונמזקלמ. וכני הכ״ל סיקס ולף דעמ דוכנ לנן-לנכרי, זמכיל רלים עלזון עכני זמוע וו סמדילס, לנן לף דקדקו כגדגו סעוכיס הרלמוכיס וסלקוכיס. נגמרק אִינָךְ, אוֹינָךְ, נמכוון זמיר לקדילס, וכן זס אוֹינָא נמכוון קק וקנס, וגס סוס סוס נכל סעמוקיו כזמני עכנ.

n. m., acumen, cuspis (Spitze), hinc rastrum (Spitzhaken), qua inciditur, insculpitur vel scalpitur, spec. de instrumento, quo architecti in exstruendis aedificiis utuntur, non illud quidem perpendiculum plumbeum, ad quod architectus murum exigit (עֶפְרַת צְבָיִים), sed potius stylus acutus (Messhaken), ad adumbrandum ac delineandum (syn. שָׁמִיר, אֶתָּן, עֵט). Hinc Amos. 7, 7. בְּיַד־אָדָם אֲנָךְ de rastro, quale est metatorum, intelligendum est; at עַל־חוֹמַת אֲנָךְ, quod sequitur, de *pinna* muri (= עַל־שַׁן חֲחוֹמָה), minime de moeni-

Digitized by Google

וחרה אף־יי בכם Dt. 7, 4. 11, 17.
כי אז יעשן אף־יי Dt. 29, 19.
ויחר־אף יי בארץ ההוא Dt. 29, 26.
ויחר־אף יי בבני ישראל Jos. 7, 1.
וחרה־אף יי בכם Jos. 23, 16.
ויחר־אף יי בישראל Jud. 2, 14. 20. 3, 8. 10, 7.
ויחר־אף אליאב בדוד 1Sam. 17, 28.
ויחר־אף שאול ביהונתן 1 Sam. 20, 30.
מעם השלחן בחרי־אף 1Sam. 20, 34.
ויחר־אף יי בעזא 2 Sam. 6, 7.
ויחר־אף דוד באיש מאד 2 S. 12, 5.
ויסף אף־יי לחרות 2 Sam. 24, 1.
ויחר־אף יי בישראל 2 Reg. 13, 3.
כי ׳ על־אף יי 2 Reg. 24, 20.
ויחר־אף יי בעזא 1 Chr. 13, 10.
ובהכנעו שב ממנו אף־יי 2 Chr. 12, 12.
בחרי־אף 2 Chr. 25, 10.
ויחר־אף יי באמציהו 2 Chr. 25, 15.
חרון אף־יי עליכם 2 Chr. 28, 11.
וחרון אף על־ישראל 2 Chr. 28, 13.
להשיב חרון אף־אלהינו Esr. 10, 14.
ויחר־אף ׳ אליהוא Job. 32, 2.
ותנפי־לב ישרמו אף Job. 36, 13.
מקנה אף על־עולה Job. 36, 33.
במוקשים ינקב־אף Job. 40, 24.
וגם־אף עלה בישראל Ps. 78, 21.
ויחר־אף יי בעמו Ps. 106, 40.
אף להם ולא יריחון Ps. 115, 6.
תחיני על אף אויבי Ps. 138, 7.
ודבר־עצב יעלה־אף Prv. 15, 1.
מתן בסתר יכפה־אף Prv. 21, 14.
אל־תתרע את־בעל אף Prv. 22, 24.
אכזריות חמה ושטף אף Prv. 27, 4.
וחכמים ישיבו אף Prv. 29, 8.
איש־אף יגרה מדון Prv. 29, 22.
ומיץ־אף יוציא דם Prv. 30, 33.
אף חכמתי עמדה לי Eccl. 2, 9.
אף־יי בעמו Jes. 5, 25.
אכזרי ועברה וחרון אף Jes. 13, 9.
בזעף אף ולהב אש Jes. 30, 30.
כי לא־שב חרון אף־יי Jer. 4, 8.
מחרון אף־יי Jer. 12, 13. 51, 45.
לא ישוב אף־יי Jer. 23, 20.
מפני חרון אף־יי Jer. 25, 37.
לא ישוב חרון אף־יי Jer. 30, 24.
כי ׳ על־אף יי היתה Jer. 52, 3.
גדע בחרי־אף Thr. 2, 3.
ולא היה ביום אף־יי Thr. 2, 22.
חרון אף יי Zeph. 2, 2.
ירם אף־יי Zeph. 2, 2.
ביום אף יי Zeph. 2, 3.

וְאַף

ואף יי חרה בעם Num. 11, 33.
ואף אלהים ׳ עלה בהם Ps. 78, 31.

הָאַף

כי יגרתי מפני האף Dt. 9, 19.
מה חרי האף הגדול Dt. 29, 23.
כי־גדול האף והחמה Jer. 36, 7.

p.

ונזמי האף Jes. 3, 21.

בְּאַף

באף ובחמה ובקצף גדול Dt. 29, 27.
אל־תט באף עבדך Ps. 27, 9.
באף עמים ׳ הורד Ps. 56, 8.
אם־קפץ באף רחמיו Ps. 77, 10.
חם זהב באף חזיר Prv. 11, 22.
רדה באף גוים Jes. 14, 6.
תרדם באף ותשמידם Thr. 3, 66.
באף ובחמה ובתכחות Ez. 5, 15.
ועשיתי באף ובחמה Mich. 5, 14.
באף תדוש גוים Hab. 3, 12.

בָּאַף

סבותה באף Thr. 3, 43.

וּבְאַף

ובאף ישטמוני Ps. 55, 4.
ובאף ובחמה Jer. 21, 5.

מֵאַף

הרם מאף Ps. 37, 8.

cum suff.: אַפִּי

וחרה אפי והרגתי Ex. 22, 23.
ויחר־אפי בהם Ex. 32, 10.
וחרה אפי בו ביום־ההוא Dt. 31, 17.
חרה אפי בך ובשני רעיך Job. 42, 7.
שבט אפי Jes. 10, 5.
למען שמי אאריך אפי Jes. 48, 9.
הנה אפי וחמתי נתכת Jer. 7, 20.
כי על־אפי ועל־חמתי Jer. 32, 31.
כאשר נתך אפי Jer. 42, 18.
את־חרון אפי נאם־יי Jer. 49, 37.
וכלה אפי Ez. 5, 13.
ושלחתי אפי בך Ez. 7, 3.
וכליתי אפי בך Ez. 7, 8.
לכלות אפי בהם Ez. 20, 8.
לכלות אפי בם במדבר Ez. 20, 21.
חרה אפי בם Hos. 8, 5.
לא אעשה חרון אפי Hos. 11, 9.
כי שב אפי ממנו Hos. 14, 5.
כל חרון אפי Zeph. 3, 8.
על־הרעים חרה אפי Zach. 10, 3.

וְאַפִּי

ואפי על־תבליחם Jes. 10, 25.
ותתך חמתי ואפי Jer. 44, 6.

בְּאַפִּי

כי־אש קדחה באפי Dt. 32, 22.
ורוח אלוה באפי Job. 27, 3.
אשר־נשבעתי באפי Ps. 95, 11.
ואדרכם באפי Jes. 63, 3.
ואבוס עמים באפי Jes. 63, 6.
אלה עשן באפי Jes. 65, 5.
כי־אש קדחה באפי Jer. 15, 14.
כי־אש קדחתם באפי Jer. 17, 4.
באפי ובחמתי Jer. 32, 37.
אשר הכיתי באפי Jer. 33, 5.
וגשם שטף באפי Ez. 13, 13.
כן אקבץ באפי Ez. 22, 20.
תעלה חמתי באפי Ez. 38, 18.
ואכל אותם באפי Ez. 43, 8.
אתן־לך מלך באפי Hos. 13, 11.

כְּאַפִּי

כאפי וכחמתי Ez. 25, 14.

לְאַפִּי

גם קראתי גבורי לאפי Jes. 13, 3.

c. suff.: אַפְּךָ *p.*

למה יי יחרה אפך Ex. 32, 11.
שוב מחרון אפך Ex. 32, 12.
אל־יחר אפך בי Jud. 6, 39.
תסתירני עד־שוב אפך Job. 14, 13.
הפץ עברות אפך Job. 40, 11.
מנשמת רוח אפך Ps. 18, 16.
וחרון אפך ישיגם Ps. 69, 25.
יעשן אפך בצאן מרעיתך Ps. 74, 1.
ומי־יעמד לפניך מאז אפך Ps. 76, 8.
השיבות מחרון אפך Ps. 85, 4.
תמשך אפך לדר ודר Ps. 85, 6.
מי־יודע עז אפך Ps. 90, 11.
ישב אפך ותנחמני Jes. 12, 1.
אל־לארך אפך תקחני Jer. 15, 15.
בעת אפך עשה בהם Jer. 18, 23.
הרגת ביום אפך Thr. 2, 21.
ישב נא אפך וחמתך Dan. 9, 16.
אם־בנהרים אפך Hab. 3, 8.

c. s. fem.: אַפֵּךְ

אפך כמגדל הלבנון Cant. 7, 5.
וריח אפך כתפוחים Cant. 7, 9.
ואתן נזם על־אפך Ez. 16, 12.
אפך ואזניך יסירו Ez. 23, 25.

בְּאַפֵּךְ

יי אל־באפך תוכיחני Ps. 6, 2.
אל־באפך תן־תמעטני Jer. 10, 24.

cum suff.: בְּאַפֵּהוּ *p.*

ישימו קטורה באפך Dt. 33, 10.
ושמתי חחי באפך 2 Reg. 19, 28.
קומה יי׳ באפך Ps. 7, 7.
כי־כלינו באפך Ps. 90, 7.
ושמתי חחי באפך Jes. 37, 29.

כְּאַפֵּךְ

כאפך וכקנאתך Ez. 35, 11.

וּבְאַפֵּכֶם

באש מחניכם ובאפכם Am. 4, 10.

מֵאַפֵּכֶם

עד אשר־יצא מאפכם Num. 11, 20.

אַפּוֹ

עשה לי עבדך ויחר אפו Gn. 39, 19.
וישמע יי ויחר אפו Num. 11, 1.
למען ישוב יי מחרון אפו Dt. 13, 18.
וישב יי מחרון אפו Jos. 7, 26.
געל בן־עבד ויחר אפו Jud. 9, 30.
ויחר אפו ויעל בית Jud. 14, 19.
ויחר אפו מאד 1 Sam. 11, 6.
ולא־עשית חרון־אפו 1 Sam. 28, 18.
מנשמת רוח אפו 2 Sam. 22, 16.
מחרון אפו הגדול 2 Reg. 23, 26.
אשר־חרה אפו ביהודה 2 Rg. 23, 26.
וישב ממנו חרון אפו 2 Chr. 29, 10.
וישב מכם חרון אפו 2 Chr. 30, 8.
ומרוח אפו יכלו Job. 4, 9.
אלוה לא־ישוב אפו Job. 9, 13.
אפו טרף ויישטמני Job. 16, 9.
ויחר עלי אפו Job. 19, 11.
ישלח־בו חרון אפו Job. 20, 23.
נגרות ביום אפו Job. 20, 28.
באיוב חרה אפו Job. 32, 2.
ובשלשת רעיו חרה אפו Job. 32, 3.
ועתה כי־אין פקד אפו Job. 35, 15.
כי־יבער כמעט אפו Ps. 2, 12.
כגבה אפו בל־ידרש Ps. 10, 4.
והרבה להשיב אפו Ps. 78, 38.
ישלח בם ׳ חרון אפו Ps. 78, 49.
מחץ ביום־אפו Ps. 110, 5.
שכל אדם האריך אפו Prv. 19, 11.
והשיב מעליו אפו Prv. 24, 18.
לא־שב אפו Jes. 5, 25. 9, 12. 16. 20. 10, 4.
וביום חרון אפו Jes. 13, 13.
בער אפו וכבד משאה Jes. 30, 27.
וישפך עליו חמה אפו Jes. 42, 25.
להשיב בחמה אפו Jes. 66, 15.
אך שב אפו ממני Jer. 2, 35.
ומפני חרון אפו Jer. 4, 26. 25, 38.
ביום חרון אפו Thr. 1, 12.
הדום־רגליו ביום אפו Thr. 2, 1.
וינאץ בזעם־אפו Thr. 2, 6.
שפך חרון אפו Thr. 4, 11.
ויטרף לעד אפו Am. 1, 11.
ושב מחרון אפו Jon. 3, 9.
לא החזיק לעד אפו Mich. 7, 18.
ומי יקום בחרון אפו Nah. 1, 6.

וְאַפּוֹ

ועזו ואפו על כל־עזביו Esr. 8, 22.

בְּאַפּוֹ

אשר הפך יי באפו Dt. 29, 22.
עלה עשן באפו 2 Sam. 22, 9
אשר הפכם באפו Job. 9, 5.
טרף נפשו באפו Job. 18, 4.
חבלים יחלק באפו Job. 21, 17.
התשים אגמון באפו Job. 40, 26.
אלימו באפו Ps. 2, 5.
עלה עשן ׳ באפו Ps. 18, 9.
יי באפו יבלעם Ps. 21, 10.
כי רגע ׳ באפו Ps. 30, 6.
אשר נשמה באפו Jes. 2, 22.
איכה יעיב באפו Thr. 2, 1.

לְאַפּוֹ

יפלס נתיב לאפו Ps. 18, 50.

cum suff.: אַפֹּה

ואשם הנזם על־אפה Gn. 24, 47.

אַפַּיִם

ארור אפם כי עז Gn. 49, 7.
ויחר אפם מאד ביהודה 2Chr. 25, 10.
בחרות אפם בנו Ps. 124, 3.
את־הזמורה אל־אפם Ez. 8, 17.

בְּאַפַּיִם

כי באפם הרגו איש Gn. 49, 6.

dual.: אַפַּיִם *p.*

וישתחו אפים ארצה Gn. 19, 1.
וישתחוו־לו אפים Gn. 42, 6.
ארך אפים ורב־חסד Ex. 34, 6.
יי ארך אפים ורב־חסד Num. 14, 18.
מנה אחת אפים 1 Sam. 1, 5.
ויקד דוד אפים ארצה 1 Sam. 24, 9.
ותקם ותשתחו אפים ארצה 1 Sam. 25, 41.
ויקד אפים ארצה 1 Sam. 28, 14.
וישתחו 1 Reg. 1, 31.
ותקד בת־שבע אפים 1 Reg. 1, 31.
וישתחו לדויד אפים 1 Chr. 21, 21.
ויכרעו אפים ארצה 2 Chr. 7, 3.
ויקד יהושפט אפים ארצה 2 Chr. 20, 18.
וישתחוו ליי אפים ארצה Neh. 8, 6.
ארך־אפים ורב וחסד Neh. 9, 17.
ארך אפים Ps. 86, 15.
ארך אפים ורב־חסד Ps. 103, 8.
ארך אפים וגדול־חסד Ps. 145, 8.
קצר־אפים יעשה אולת Prv. 14, 17.
ארך אפים רב־תבונה Prv. 14, 29.
ואדך אפים ישקיט ריב Prv. 15, 18.
טוב ארך אפים מגבור Prv. 16, 32.
בארך אפים יפתה קצין Prv. 25, 15.
ומיץ־אפים יוציא ריב Prv. 30, 33.
אפים ארץ ישתחוו־לך Jes. 49, 23.
ארך אפים ורב־חסד Joel 2, 13.
ארך אפים Jon. 4, 2.
יי ארך אפים Nah. 1, 3.

dual.: בְּאַפַּיִם

ולא באפים ולא במלחמה Dan. 11, 20.

du. constr.: לְאַפֵּי

ותפל לאפי דוד על־פניה 1 S. 25, 23.

cum suff.: אַפֵּינוּ

רוח אפינו משיח יי Thr. 4, 20.

du. c. suff.: אַפַּיִךְ

בזעת אפיך Gn. 3, 19.
וברוח אפיך נערמו־מים Ex. 15, 8.

אַפָּיִךְ

לו על־אפיו ארצה 2 Sam. 14, 33.
וישתחו למלך אפיו ארצה 2 Sam. 24, 20.
על־אפיו ארצה 1 Reg. 1, 23.

בְּאַפָּיִךְ

ויפח באפיו נשמת חיים Gn. 2, 6.
נשמת־רוח חיים באפיו Gn. 7, 22.

לְאַפָּיו

וישתחו לאפיו ארצה Gn. 48, 12.
ויקד וישתחו לאפיו Num. 22, 31.
ויפל לאפיו ארצה 1 Sam. 20, 41.
וישתחו למלך לאפיו 2 Sam. 18, 28.

אַפֶּיהָ

ותפל על־אפיה ארצה 2 Sam. 14, 4.

אָנַת

נלקחו כמו אָנַס נעכו. ומוס:

verb. arqm. hebraico אָנַס aequale.

אַנַת

ע׳ מילועם אַנְפָּא והכנים אַנְפִּין, כמו אַה, נהולקתו פנים נעכו.

n. m., facies, hebraice אַף.

pl. c. s.: אַנְפּוֹהִי

נפל על־אנפוהי Dan. 2, 46.

Digitized by Google

Dan. 3, 19. וצלם אנפוהי אשתנו

אָנַק

פעל זולד, נכלף עם אָנָה [וייפֿנען, זעאָכצען], ועכיכו ידוע. וכלפֿא זעאָכצו מהנכה ענעית, מוזאל כאָזר נלאוכנו.

verb. perrarum (= אָנָה), cujus radix forsitan ipse est naturalis eiulantium sonus: *ejulare*. Nif. idem, *ingemiscere*. Al. *στενάζειν*, *καταστενάζειν*.

3 *imperf.*: יֶאֱנַק

Jer. 51, 52. ובכל־ארצה יאנק חלל

inf. constr.: בְּאָנְקָ

Ez. 26, 15. באנק חלל

Nif-al: נֶאֱנַק

part. pl.: וְהַנֶּאֱנָקִים

Ez. 9, 4. והנאנחים והנאנקים

imperat.: הֵאָנֵק

Ez. 24, 17. האנק דם

אֲנָקָה

ז"נ נכלף עם אָנָה, וסמיך אֲנָקַת, פתכונו קול עכות סיליל וסנוכ [נע-זעאָכצן, קלאָגען], וכוזאל על מין זכן מקול לאקתי נלייכ עכעי [קוואקן]. וכתכונוס זם לעוף וכהמה סס.

n. f. (cognat. nomini אָנָה): 1) gemitus, lamentatio afflictorum; 2) unum de reptilibus impuris, stellio, a sono. Onq. חֲלָא (talm. חֲלֵי, חֲלֵת sanguisuga), Hieros. חֲאֵלֵי, Jonat. מַיְנָקַת חִוְיָא, Al. et Hieronym. *μυγάλη*. Rashi: bievre, gallice.

וְהָאֲנָקָה

Lev. 11, 30. והאנקה והכח והלטאה

וַאֲנָקָה

Mal. 2, 13. בכי ואנקה

constr.: אֲנָקַת

Ps. 79, 11. אנקת אסיר

Ps. 102, 21. לשמע אנקת אסיר

constr.: בַּאֲנָקַת

Ps. 12, 6. מאנקת אביונים

אֱנַשׁ

פעל לא־עוכר ויקר ומתכוכד, ולא כאָפֿט כ"ל נכיכוני פעוכל ונכפעל. פתכונו הויט יע וכיט כלי־מלכפֿ ומאָכיר [עפֿעלין, זאָכלין ויין]. נכפעל מעכיר מיע וקיכיק. ונקקוכ הזכע נלקפֿ זכהכה אָדָם יסודתם נסתרי קדש, ולקיסו עֵבֶר נקצוי סע', וכן נסוזו עָשׂ זכע נאכוון סוס, וכנוסי (nec-are, noc-ere) וניכי (νέκ-υς) מצוי. וכלפֿא נ"כ זגוסלו סקוכ עליו עָשׂ, נאכוונו רקצי כוד הכוקס, או עצות סוק וכיט נקנס ממון או נסוק סגוף ע' מלקות והכן.

verb. rarissimum, cujus nonnisi part. p. invenitur: aegrum, *noxium*, mortiferum esse. Al: *ἀῤῥωστεῖν*. Hinc de morbo gravi, supplicio capitali et vulnere letali. Radix hujus verbi secundarii est עָנַשׁ eaque *sanscrito-semitica*.

part. pass.: אָנוּשׁ *sg.*

Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע

Jes. 17, 11. וכאב אנוש

Jer. 17, 16. ויום אנוש לא התאויתי

Jer. 30, 12. אנוש לשברך

Jer. 30, 15. אנוש מכאבך

part. pass.: וְאָנוּשׁ

Jer. 17, 9. ואנש הוא

part. pass.: אֲנוּשָׁה

Jer. 15, 18. ומפתי אנושה

Mich. 1, 9. כי אנושה מכותיה

Nif-al: נֶאֱנַשׁ

3 *imperf.*: וַיֶּאֱנַשׁ *p.*

2 S. 12, 15. אשת־אוריה לדוד ויאנש

v. s. r. נוּשׁ *p.* 666.

II. אָנַשׁ

פעל לכל המלקיס לשמות אֱנוֹשׁ וסלכוי אֲנָשִׁים, וגס לכזיס. ולס יסיס סמעל לקצי נקפֿ זדומס לל אָשׁ לו אָשָׁשׁ, לקצ מעכו קיס נסמלעטת סכ' כקצ לכוכ. ולולי הזמות לקצים.

verb. quod grammatici olim rudimentum vocabuli אֱנָשׁ, אֲנָשִׁים esse dictitabant. Si qua subest radix verbalis, potius est אָשׁ (unde תִּתְאַשָּׁשׁ) robustum esse; atqui אֱנוֹשׁ, sicuti אִישׁ, videtur esse primarium.

אֱנוֹשׁ

ז"נ וסלכיס אֲנָשִׁים הזייך נ"כ לל אִישׁ, וסכסמך אֲנָשַׁי ונקלמי אֱנָשׁ כוס. פתכונו כמו לקס, ועל דכך קנוני [מענשענזעלעכן]. הלכיס נלנוכ זיליי הוס נכי לקס. פעמיס יילייך למסמסוף והעלנכנ, לו כלומס מן סיעודיס, לכן כל לקס נהמכן והסוגיל פקוומס.

n. m. (pl. אֲנָשִׁים): *homo, humanum genus* (pl. in oratione poëtica: בְּנֵי אָדָם), interdum: plebs, homines pauperculi, non insita, sed adscita notione. Trg.. אֱבְלִין. Vi atque origine cum אִישׁ oportet concinnari.

2 Chr. 14, 11. אל־יעצר עמך אנוש

Job. 5, 17. אשרי אנוש יוכיחנו אלוה

Job. 7, 17. מה־אנוש כי תגדלנו

Job. 9, 2. ומה־יצדק אנוש עם־אל

Job. 10, 4. אם־כראות אנוש תראה

Job. 10, 5. הכימי אנוש ימיך

Job. 14, 19. ותקות אנוש האבדת

Job. 15, 14. מה־אנוש כי־יזכה

Job. 25, 4. ומה־יצדק אנוש עם־אל

Job. 25, 6. אף כי־אנוש רמה

Job. 28, 13. לא־ידע אנוש ערכה

Job. 36, 25. אנוש יבים מרחוק

Ps. 8, 5. מה־אנוש כי־תזכרנו

Ps. 9, 20. קומה ה' אל־יעז אנוש

Ps. 9, 21. אנוש המה סלה

Ps. 10, 18. לערץ אנוש מן־הארץ

Ps. 55, 14. ואתה אנוש כערכי

Ps. 56, 2. כי־שאפני אנוש

Ps. 66, 12. הרכבת אנוש לראשנו

Ps. 73, 5. בעמל אנוש אינימו

Ps. 90, 3. תשב אנוש עד־דכא

Ps. 103, 15. אנוש כחציר ימיו

Ps. 104, 16. ויין ישמח לבב־אנוש

Ps. 104, 16. לבב־אנוש יסעד

Ps. 144, 3. בן־אנוש ותחשבהו

Jes. 8, 1. בחרס אנוש

Jes. 13, 7. וכל־לבב אנוש ימס

Jes. 13, 12. אקיר אנוש מפז

Jes. 24, 6. ונשאר אנוש מזער

Jes. 33, 8. לא חשב אנוש

Jes. 51, 7. אל־תיראו חרפת אנוש

Jes. 56, 2. אשרי אנוש יעשה־זאת

Jer. 20, 10. כל אנוש שלמי

c. h int.: הָאֱנוֹשׁ

Job. 4, 17. האנוש מאלוה יצדק

בְּאֱנוֹשׁ

Job. 13, 9. אם־כהתל באנוש תהתלו

Job. 32, 9. אכן רוח־היא באנוש

לֶאֱנוֹשׁ

Job. 7, 1. הכא־צבא לאנוש

Job. 33, 26. וישב לאנוש צדקתו

מֵאֱנוֹשׁ

Dt. 32, 26. אשביתה מאנוש זכרם

Job. 28, 4. דלו מאנוש נער

Job. 33, 12. כי־זרבה אלוה מאנוש

Jos. 51, 12. והיראי מאנוש ימות

pl.: אֲנָשִׁים

ז"נ רכוי מן לקוט, וכלוכך נ"כ מקיס, וניוכיו יזועיס.

n. m. pl. vocabuli אֱנוֹשׁ, qui cum plur. voc. cognati אִישׁ vi formaque plane convenit.

Gn. 12, 20. ויצו עליו פרעה אנשים

Gn. 13, 8. כי־אנשים אחים אנחנו

Gn. 18, 2. והנה שלשה אנשים

Gn. 32, 29. עם־אלהים ועם־אנשים

Gn. 37, 28. ויעברו אנשים מדינים

Gn. 47, 2. לקח חמשה אנשים

Ex. 2, 13. שני־אנשים עברים נצים

Ex. 17, 9. בחר־לנו אנשים

Ex. 21, 18. וכי־יריבן אנשים

Ex. 21, 22. וכי־ינצו אנשים

ויחי אנשים אשר היו טמאים

Num. 9, 6.

Num. 11, 26. שני אנשים במחנה

Num. 13, 2. שלח־לך אנשים

Num. 13, 3. כלם אנשים ראשי

Num. 31, 3. החלצו מאתכם אנשים

Num. 32, 14. תרבות אנשים חטאים

Dt. 1, 13. הבו לכם אנשים חכמים

Dt. 1, 15. אנשים חכמים וידעים

Dt. 1, 22. נשלחה אנשים לפנינו

Dt. 1, 23. שנים עשר אנשים

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל

Dt. 25, 1. כי־יהיה ריב בין אנשים

Dt. 25, 11. כי־ינצו אנשים יחדו

Jos. 2, 1. שנים אנשים מרגלים

Jos. 2, 2. הנה אנשים באו הנה

Jos. 4, 2. שנים עשר אנשים

Jos. 7, 2. וישלח יהושע אנשים

Jos. 10, 18. והפקידו עליה אנשים

Jos. 18, 4. שלשה אנשים

Jud. 6, 27. עשרה אנשים מעבדיו

Jud. 9, 4. אנשים ריקים ופחזים

Jud. 11, 3. אל־יפתח אנשים ריקים

Jud. 18, 2. חמשה אנשים מקצותם

Jud. 18, 2. אנשים בני־חיל

Jud. 18, 25. אנשים מרי נפש

Jud. 20, 10. עשרה אנשים למאת וישלחו שבטי ישראל אנשים

Jud. 20, 12.

Ruth 4, 2. עשרה אנשים מזקני

1 Sam. 1, 11. לאמתך זרע אנשים

1 S. 2, 26. גם עם־ה' וגם עם־אנשים

1 Sam. 2, 33. ימותו אנשים

1 Sam. 10, 2. ומצאת שני אנשים

1 S. 10, 3. ומצאוך שם שלשה אנשים

1 Sam. 28, 8. ושני אנשים עמו

1 S. 31, 3. וימצאהו המורים אנשים

2 Sam. 3, 20. ואתו עשרים אנשים

2 Sam. 4, 2. ושני אנשים שרי־גדודים

2 Sam. 4, 11. אף כי־אנשים רשעים

2 Sam. 7, 14. והכחתיו בשבט אנשים

2 S. 12, 1. שני אנשים היו בעיר אחת

2 Sam. 21, 6. ינתן־לנו שבעה אנשים

1 Reg. 2, 32. בשני־אנשים צדקים

1 Reg. 11, 18. ויקחו אנשים עמם

1 Reg. 11, 24. ויקבץ עליו אנשים

1 Reg. 13, 25. והנה אנשים עברים

1 Rg. 21, 10. שנים אנשים בני־בליעל

2 Reg. 2, 16. חמשים אנשים בני־חיל

2 Reg. 7, 3. וארבעה אנשים היו

2 Reg. 25, 19. וחמשה אנשים מראי

2 Reg. 25, 25. ועשרה אנשים אתו

1 Chr. 4, 42. אנשים חמש מאות

1 Chr. 5, 18. אנשים נשאי מגן וחרב

1 Chr. 5, 24. אנשים גבורי חיל

אנשים עשרים ושמה

1 Chr. 7, 40. אלף

1 Chr. 8, 40. אנשים גבורי־חיל

כל־אלה אנשים ראשי

1 Chr. 9, 9. אבות

2 Chr. 13, 7 ויקבצו עליו אנשים ריקים

2 Chr. 24, 24. כי במצער אנשים באו

2 Chr. 28, 12. ויקמו אנשים מראשי

2 Chr. 30, 11 אך אנשים מאשר ומנשה אנשים אשר נקבו בשמות

2 Chr. 31, 19.

Esr. 10, 1. אנשים ונשים וילדים

Esr. 10, 16. אנשים ראשי האבות

Esr. 10, 17 ויכלו בכל אנשים החשיבו

Neh. 12, 44. אנשים על־הנשכות

Neh. 13, 25. ואכה מהם אנשים

Job. 4, 13. 33, 15. תרדמה על־אנשים

Job. 33, 16. אז יגלה אזן אנשים

Job. 33, 27. ישר על־אנשים

Job. 36, 24. אשר שוררו אנשים

Job. 37, 24. לכן יראוהו אנשים

Jes. 2, 11. 17. רום אנשים

Jes. 7, 13. הלאות אנשים

Jes. 29, 13. מצות אנשים מלמדה

Jer. 5, 27. אנשים ילכדו

Jer. 26, 17. ויקמו אנשים

Jer. 26, 22. אנשים מצרים ונשאורו־בם אנשים מדקרים

Jer. 37, 10.

Jer. 38, 10. מזה שלשים אנשים

Jer. 40, 7. אנשים ונשים וטף

Jer. 41, 1. ועשרה אנשים אתו

Jer. 41, 5. ויבאו אנשים משכם

Jer. 41, 8. ועשרה אנשים נמצאו־בם

Jer. 41, 15. נמלט בשמנה אנשים

Jer. 43, 9. לעיני אנשים יהודים

Jer. 52, 25. ושבעה אנשים

Ez. 9, 2. והנה ששה אנשים באים

Ez. 14, 1. 20, 1. אנשים מזקני ישראל

Ez. 21, 36. ביד אנשים בערים

Ez. 23, 42. ואל־אנשים מרב אדם

Ez. 24, 17. ולחם אנשים לא תאכל

Ez. 24, 22. ולחם אנשים לא תאכלו

Am. 6, 9. עשרה אנשים בבית אחד

Zach. 8, 23. יחזיקו עשרה אנשים

pl.: וַאֲנָשִׁים

Num. 16, 2. ואנשים מבני־ישראל

Jud. 9, 9. בי יכבדו אלהים ואנשים

Jud. 9, 13. המשמח אלהים ואנשים

1 Sam. 22, 6. ואנשים אשר אתו

1 Reg. 11, 17. הוא ואנשים

Neh. 1, 2. הוא ואנשים מיהודה

Neh. 2, 12. ואנשים מעם עמי

Eccl. 9, 14. ואנשים בה מעט

Jer. 26, 22. ואנשים אתו

ואנשים צדיקים המה ישפטו

Ez. 23, 45.

pl.: הָאֲנָשִׁים

Gn. 14, 24. וחלק האנשים

Gn. 18, 16. ויקמו משם האנשים

Gn. 18, 22. ויפנו משם האנשים

Gn. 19, 5. האנשים אשר־באו אליך

Gn. 19, 10. וישלחו האנשים את־ידם

Gn. 19, 11. האנשים אשר־פתח הבית

Gn. 19, 12. ויאמרו האנשים אל־לוט

Gn. 19, 16. ויחזיקו האנשים בידו

Gn. 20, 8. וייראו האנשים מאד

Gn. 24, 32. ורגלי האנשים אשר

Gn. 34, 7. ויתעצבו האנשים

Gn. 34, 21. האנשים האלה שלמים

Gn. 34, 22. בזאת יאתו לנו האנשים

ויקחו האנשים את־ המנחה

Gn. 43, 15.

הבא את־האנשים הביתה

Gn. 43, 16.

Digitized by Google

ראכלו האנשים Gn. 43, 16.
את־האנשים ביתה יוסף Gn. 43, 17.
ויראו האנשים כי הובאו Gn. 43, 18.
ויבא האיש את־האנשים Gn. 43, 24.
ויתמהו האנשים Gn. 43, 33.
את־אמתחת האנשים Gn. 44, 1.
כי־מתי כל־האנשים Ex. 4, 19.
תכבד העבדה על־האנשים Ex. 5, 9.
שלח את־האנשים ויעבדו Ex. 10, 7.
ויבאו האנשים על־הנשים Ex. 35, 22
ואלה שמות האנשים Num. 1, 5.
את האנשים האלה Num. 1, 17.
ויאמרו האנשים ההמה אליך Num. 9, 7.
אלה שמות האנשים Num. 13, 16.
כי כל־האנשים הראים Num. 14, 22.
וימתו האנשים Num. 14, 37.
חיו מן־האנשים ההם Num. 14, 38.
העיני האנשים ההם תבקר Num. 16, 14.
האנשים הרשעים האלה Nu. 16, 26.
נאצו האנשים האלה את־לי Num. 16, 30.
מי האנשים האלה עמך Num. 22, 9.
אם־לקרא לך באו האנשים Num. 22, 20.
לך עם־האנשים Num. 22, 35.
מן־האנשים הצבאים Num. 31, 42.
האנשים העלים ממצרים Nu. 32, 11.
שמות האנשים Num. 34, 17. 19.
ועמדו שני־האנשים Dt. 19, 17.
האנשים והנשים והטף Dt. 31, 12.
הוציאי האנשים Jos. 2, 3.
את־שני האנשים Jos. 2, 4.
באו אלי האנשים Jos. 2, 4.
אנה הלכו האנשים Jos. 2, 5.
ואמר אל־האנשים Jos. 2, 9.
ויאמרו לה האנשים Jos. 2, 14.
ויאמרו אליה האנשים Jos. 2, 17.
וישבו שני האנשים Jos. 2, 23.
ולשנים האנשים המרגלים Jos. 6, 22.
ויעלו האנשים Jos. 7, 2.
ויקחו האנשים מצידם Jos. 9, 14.
ויקמו האנשים וילכו Jos. 18, 8.
וילכו האנשים ויעברו Jos. 18, 9.
אישה האנשים אשר Jud. 8, 18.
ויכסו שמה כל־האנשים Jud. 9, 51.
וחבית מלא האנשים Jud. 16, 27.
וילכו חמשת האנשים Jud. 18, 7.
ויעבו חמשת האנשים Jud. 18, 14.
ויעלו חמשת האנשים Jud. 18, 17.
ולא־אבו האנשים Jud. 19, 25.
ועתה תני את־האנשים Jud. 20, 13.
כי נאצו האנשים 1 Sam. 2, 17.
ויעשו האנשים כן 1 Sam. 6, 10.
תנו האנשים וכמריתם 1 Sam. 11, 12.
עברים אל־האנשים 1 Sam. 14, 8.
אל־האנשים העמדים 1 Sam. 17, 26.
בדברו אל־האנשים 1 Sam. 17, 28.
הלוא בראשי האנשים ההם 1 Sam. 29, 4.
אל־מאתים האנשים 1 Sam. 30, 21.
וגם כל־האנשים אשר אתו 2 S. 1, 11.
כי־היו האנשים נכלמים 2 S. 10, 5.
כי־גברו עליהם האנשים 2 S. 11, 23.
ובכל־האנשים אשר־אתו 2 S. 17, 12.
אשר סגר את־האנשים 2 Sam. 18, 28.
הדם האנשים ההלכים 2 Sam. 23, 17.
ויבאו שני האנשים 1 Reg. 21, 13.
ימלט מן־האנשים 2 Reg. 10, 24.
ולא יחשבו את־האנשים 2 Reg. 12, 16.
הלא על־האנשים 2 Reg. 18, 27.
הישבים מה אמרו האנשים האלה 2 Reg. 20, 14.
חדם האנשים האלה 1 Chr. 11, 19.
ויגידו לדויד על־

האנשים 1 Chr. 19, 5.
כי־היו האנשים נכלמים
מאד 1 Chr. 19, 5.
ויספר שלמה כל־
האנשים 2 Chr. 2, 16.
ויקמו האנשים אשר־
נקבו 2 Chr. 28, 15.
נגד האנשים והנשים Neh. 8, 3.
לכל האנשים המתנדבים Neh. 11, 2.
שלשת האנשים האלה Job. 32, 1.
בפי שלשת האנשים Job. 32, 5.
הלא על־האנשים Jes. 36, 12.
מה־אמרו האנשים האלה Jes. 39, 3.
האנשים הפשעים בי Jes. 66, 24.
לעיני האנשים Jer. 19, 10.
האנשים העברים את־
בריתי Jer. 34, 18.
הרעו האנשים האלה Jer. 38, 9.
את־האנשים בידי Jer. 38, 11.
ואם־אתנך ביד האנשים Jer. 38, 16.
האנשים אשר־אתה יגור Jer. 39, 17.
ועשרת האנשים Jer. 41, 2.
פגרי האנשים אשר הכה Jer. 41, 9.
ויקחו את־כל־האנשים Jer. 41, 12.
ויחיו כל־האנשים Jer. 42, 17.
וכל־האנשים הזדים Jer. 43, 2.
כל־האנשים הידעים Jer. 44, 15.
האנשים הנאנחים Ez. 9, 4.
אלה האנשים החשבים
און Ez. 11, 2.
האנשים האלה העלו
גלוליהם Ez. 14, 3.
שלשת האנשים האלה Ez. 14, 14. 16.
ושלשת האנשים האלה
בתוכה Ez. 14, 18.
ויראו האנשים Jon. 1. 10. 16.
כי־ידעו האנשים Jon. 1, 10.
ויחתרו האנשים Jon. 1, 13.
ופקדתי על־האנשים Zeph. 1, 12.

pl.: וְהָאֲנָשִׁים

וישתו הוא והאנשים Gn. 24, 54.
והאנשים רעי צאן Gn. 46, 32.
והאנשים אשר־עלו עמו Nu. 13, 31.
והאנשים אשר־שלח Num. 14, 36.
והאנשים יצאו Jos. 2, 5.
והאנשים רדפו אחריהם Jos. 2, 7.
והאנשים אשר בבתים Jud. 18, 22.
והאנשים אשר לא־מתו 1 S. 5, 12.
והאנשים טבים לנו מאד 1 S. 25, 15.
והאנשים האלה בני צרויה 2 S. 3, 39.
והאנשים ינחשו וימהרו 1 Rg. 20, 33.
המה והאנשים 2 Reg. 25, 23.
והאנשים עשים באמונה 2 Chr. 34, 12
והאנשים אשר־אתו Jer. 41, 7.
והאנשים אשר־היו עמי Dan. 10, 7.

pl.: בָּאֲנָשִׁים

איש באנשים האלה Dt. 1, 35.
ויחלו באנשים הזקנים Ez. 9, 6.

pl.: בַּאֲנָשִׁים

זקן בא באנשים 1 Sam. 17, 12.

pl.: כָּאֲנָשִׁים

אתה ראה כאנשים Jud. 9, 36.

pl. לָאֲנָשִׁים

רק לאנשים האל Gn. 19, 8.

pl.: לָאֲנָשִׁים

והיו לכם לאנשים Ruth 1, 11.
התחזקו והיו לאנשים 1 Sam. 4, 9.
והייתם לאנשים 1 Sam. 4, 9.
ונתתי לאנשים 1 Sam. 25, 11.
ויצקו לאנשים לאכול 2 Reg. 4, 40.
בנותיכם תנו לאנשים Jer. 29, 6.
לאנשים באים ממרחק Ez. 23, 40.

וְלָאֲנָשִׁים

לאבנר ולאנשים 2 Sam. 3, 20.

pl.: מֵהָאֲנָשִׁים

מהאנשים אשר הלכו 1 Sam. 30, 22.

pl. constr.: אַנְשֵׁי

אשר מעולם אנשי השם Gn. 6, 4.
וכל־אנשי ביתו ילידי בית Gn. 17, 27.
אנשי סדם נסבו Gn. 19, 4.
ובנות אנשי העיר יצאת Gn. 24, 13.
וישאלו אנשי המקום Gn. 26, 7.
וידברו אל־אנשי עירם Gn. 34, 20.
וישאל את־אנשי מקמה Gn. 38, 21.
וגם אנשי המקום אמרו Gn. 38, 22.
כי־אנשי מקנה היו Gn. 46, 32.
אנשי מקנה היו עבדיך Gn. 46, 34.
וישׂ־בם אנשי־חיל Gn. 47, 6.
אנשי־חיל יראי אלהים Ex. 18, 21.
ויבחר משה אנשי־חיל Ex. 18, 25.
עשו אנשי־הארץ Lev. 18, 27.
ראינו בתוכה אנשי מדות Nu. 13, 32.
אנשי־שם Num. 16, 2.
אל־אנשי הצבא Num. 31, 21.
מאת אנשי המלחמה Num. 31, 28.
אנשי המלחמה אשר
בידנו Num. 31, 49.
אנשי הצבא בחנו איש לו Nu. 31, 53.
אנשי המלחמה מקרב Dt. 2, 14.
כל־אנשי המלחמה Dt. 2, 16.
ורגמהו כל־אנשי עירו Dt. 21, 20.
וסקלוה אנשי עירה Dt. 22, 21.
כל אנשי המלחמה Jos. 5, 4.
אנשי המלחמה היצאים Jos. 5, 6.
כל אנשי המלחמה Jos. 6, 3.
לפני אנשי העי Jos. 7, 4.
ויכו מהם אנשי העי Jos. 7, 5.
אנשי־העיר לקראת־
ישראל Jos. 8, 14.
ויפנו אנשי העי אחריהם Jos. 8, 20.
ויכו את־אנשי העי Jos. 8, 21.
כל אנשי העי Jos. 8, 25.
וישלחו אנשי גבעון Jos. 10, 6.
אל־קציני אנשי המלחמה Jos. 10, 24
ואת־אנשי העיר Jud. 6, 27.
וישכימו אנשי העיר בבקר Jud. 6, 28
ויאמרו אנשי העיר אל־
יואש Jud. 6, 30.
ויענ אתו אנשי פנואל Jud. 8, 8.
כאשר ענו אנשי סכות Jud. 8, 8.
ויבא אל־אנשי סכות Jud. 8, 15.
וילקח את אנשי סכות Jud. 8, 16.
ויתרג את־אנשי העיר Jud. 8, 17.
עבדו את־אנשי חמור Jud. 9, 28.
כל־אנשי מגדל־שכם Jud. 9, 49.
ואת כל־רעת אנשי שכם Jud. 9, 57.
את־כל־אנשי גלעד Jud. 12, 4.
ויכו אנשי גלעד Jud. 12, 4.
ויאמרו לו אנשי־גלעד Jud. 12, 5.
ויאמרו לו אנשי העיר Jud. 14, 18.
אנשי העיר אנשי בני־
בליעל Jud. 19, 22.
אלה אנשי חיל Jud. 20, 44.
את־כל־אלה אנשי־חיל Jud. 20, 46.
ויראו אנשי־אשדוד 1 Sam. 5, 7.
ויך את־אנשי העיר 1 Sam. 5, 9.
ויאמרו אנשי בית־שמש 1 S. 6, 20.
ויבאו אנשי קרית יערים 1 S. 7, 1.
ויצאו אנשי ישראל 1 Sam. 7, 11.
ויאמר שמואל אל־אנשי 1 S. 8, 22.
ויאמרו כל אנשי יביש 1 Sam. 11, 1.
את־דברי אנשי־יביש 1 Sam. 11, 5.
ויאמרו אנשי יביש 1 Sam. 11, 10.
וכל־אנשי ישראל עד־
מאד 1 Sam. 11, 15.
ויענ אנשי המצבה 1 Sam. 14, 12.
ויקמו אנשי ישראל
ויהודה 1 Sam. 17, 52.
על אנשי המלחמה 1 Sam. 18, 5.
ויאמרו אנשי דוד
אליו 1 Sam. 23, 3. 24, 5.
וינסו אנשי ישראל 1 Sam. 31, 1.
ויראו אנשי־ישראל 1 Sam. 31, 7.
כי־נסו אנשי ישראל 1 Sam. 31, 7.
ויבאו אנשי יהודה 2 Sam. 2, 4.
אנשי יביש גלעד 2 Sam. 2, 4.
מלאכים אל־אנשי יביש
גלעד 2 Sam. 2, 5.
כי אנשי־חיל 2 Sam. 11, 16.
ויצאו אנשי העיר ויולחמו 2 S. 11, 17.
את־לב אנשי ישראל 2 Sam. 15, 6.
כי אם־אנשי־מות לאדני 2 S. 19, 29.
וכל־אנשי דוד עמו 2 Sam. 19, 42.
ויצאו אחריו אנשי יואב 2 S. 20, 7.
אז נשבעו אנשי־דוד 2 S. 21, 17.
ולכל־אנשי יהודה 1 Reg. 1, 9.
כי־הם אנשי המלחמה 1 Reg. 9, 22.
אנשי אניות ידעי הים 1 Reg. 9, 27.
ויעשו אנשי עירו חזקנים 1 Rg. 21, 11.
ויעידהו אנשי הבליעל 1 Reg. 21, 13.
ויאמרו אנשי העיר 2 Reg. 2, 19.
אנשי בני־אדניכם 2 Reg. 10, 6.
ויאמרו אליו אנשי העיר 2 Rg. 23, 17.
ואת כל־אנשי החיל 2 Reg. 24, 16.
וכל־אנשי המלחמה
הלילה 2 Reg. 25, 4.
על־אנשי המלחמה 2 Reg. 25, 19.
אלה אנשי רכה 1 Chr. 4, 12.
גבורי חיל אנשי שמות 1 Chr. 5, 24.
והרגום אנשי־גת 1 Chr. 7, 21.
אנשי צבא למלחמה 1 Chr. 12, 8.
אנשי שמות לבית 1 Chr. 12, 30.
כל־אלה אנשי מלחמה 1 Chr. 12, 38.
אנשי מלאכה לעבדתם 1 Chr. 25, 1.
כי־המה אנשי מלחמה 2 Chr. 8, 9.
ינשאוהו אנשי מקמו Esr. 1, 4.
אנשי עם־ישראל Esr. 2, 2.
אנשי נטפה Esr. 2, 22.
אנשי עטרות Esr. 2, 23.
אנשי מכמס Esr. 2, 27.
אנשי בית־אל והעי Esr. 2, 28.
ויקבצו כל־אנשי יהודה Esr. 10, 9.
בנו אנשי ירחו Neh. 3, 2.
אנשי גבעון והמצפה Neh. 3, 7.
הכהנים אנשי הככר Neh. 3, 22.
מספר אנשי עם־ישראל Neh. 7, 7.
אנשי בית־לחם Neh. 7, 26.
אנשי עטרות Neh. 7, 27.
אנשי בית־עזמות Neh. 7, 28.
אנשי קרית יערים Neh. 7, 29.
אנשי הרמה Neh. 7, 30.
אנשי מכמס Neh. 7, 31.
אנשי בית־אל Neh. 7, 32.
אנשי נבו Neh. 7, 33.
אנשי־חיל Neh. 11, 6.
וללכת עם־אנשי־רשע Job. 34, 8.
לכן אנשי לבב שמעו לי Job. 34, 10.
אנשי לבב יאמרו לי Job. 34, 34.
לדעת כל־אנשי מעשהו Job. 37, 7.
ועם־אנשי דמים חיי Ps. 26, 9.
אנשי דמים ומרמה Ps. 55, 24.
כל־אנשי־חיל ידיהם Ps. 76, 6.
אנשי עצתי Ps. 119, 24.
אשר העתיקו אנשי
חזקיה Prv. 25, 1.
אנשי־רע לא־יבינו משפט Prv. 28, 5.
אנשי לצון יפיחו קריה Prv. 29, 8.
אנשי דמים ישנאו־תם Prv. 29, 10.
והתעתו אנשי החיל Eccl. 12, 3.
אנשי לצון משלי העם Jes. 28, 14.
ויאבדו אנשי ריבך Jes. 41, 11.
אנשי מצתך יהיו כאין Jes. 41, 12.
וכאפס אנשי Jes. 41, 12.
וסבאים אנשי מדה Jes. 45, 14.
על־אנשי ענתות Jer. 11, 21. 23.
ידי אנשי המלחמה Jer. 38, 4.
ויכלו לך אנשי שלמך Jer. 38, 22.
וכל־אנשי המלחמה Jer. 39, 4.
את אנשי המלחמה Jer. 41, 3.
גברים אנשי המלחמה Jer. 41, 16.
אל־אנשי קיר־חרש Jer. 48, 31. 36.

Digitized by Google

וכל־אנשי מלחמה ידמו Jer. 49, 26.
וכל־אנשי המלחמה
ידמו Jer. 50, 30.
וכל־אנשי המלחמה
יברחו Jer. 52, 7.
פקיד על־אנשי
המלחמה Jer. 52, 25.
אחיך אנשי גאלתך Ez. 11, 14.
אנשי מספר מחרב Ez. 12, 16.
אנשי רכיל היו בך Ez. 22, 9.
אנשי מחקה על־הקיר Ez. 23, 14.
אנשי מלחמתך Ez. 27, 10. 27.
כל אנשי המלחמה Joel 4, 9.
כל אנשי בריתך Obad. 1, 7.
אנשי שלמך Obad. 1, 7.
ויאמינו אנשי נינוה Jou. 3, 5.
איבי איש אנשי ביתו Mich. 7, 6.
אנשי־חיל מחלצים Nah. 2, 4.
אנשי בגדות Zeph. 3, 4.
אנשי מופת המה Zach. 3, 8.

pl. constr.: וַאַנְשֵׁי

ואנשי סדם רעים Gn. 13, 13.
ואנשי העיר אנשי סדם Gn. 19, 4.
ואנשי־קדש תהיון לי Ex. 22, 30.
ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
ואנשי בית־שמש העלו
עלות 1 Sam. 6, 15.
אבנר ואנשי ישראל 2 Sam. 2, 17.
ואנשי בבל עשו את־סכות
בנות 2 Reg. 17, 30.
ואנשי־כוש עשו את־
נרגל 2 Reg. 17, 30.
ואנשי חמת 2 Reg. 17, 30.
וייקים ואנשי כזבא 1 Chr. 4, 22.
ואנשי מלחמה גבורי
חיל 2 Chr. 17, 13.
ואנשי המשמר Neh. 4, 17.
ואנשי דמים סורו מני Ps. 139, 19.
ואנשי־חיל למסך שכר Jes. 5, 22.
ואנשי־חסד נאספים Jes. 57, 1.
ואנשי־חיל למלחמה Jer. 48, 14.
ואנשי המלחמה נבהלו Jer. 51, 32.
ואנשי תמיד יבדילו Ez. 39, 14.

constr.: בַּאַנְשֵׁי

באנשי בית אברהם Gn. 17, 23.
ביד באנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 19.
על־תשבת באנשי־און Job. 34, 36.
אל־תקנא באנשי רעה Prv. 24, 1.

constr.: וּבַאַנְשֵׁי

ובאנשי אבנר 2 Sam. 3, 31.

constr.: כַּאַנְשֵׁי

כאנשי מלחמה יעלו חומה Joel 2, 7.

constr.: לַאַנְשֵׁי

ותקרא לאנשי ביתה Gn. 39, 14.
וייאמר לאנשי סכות Jud. 8, 5.
ויאמר גם־לאנשי פנואל Jud. 8, 9.
ויגידו לאנשי יביש 1 Sam. 11, 9.

constr.: מַאַנְשֵׁי

נער מאנשי סכות Jud. 8, 14.
לבד מאנשי התרים 1 Reg. 10, 15.
לבד מאנשי התרים 2 Chr. 9, 14.

constr.: וּמֵאַנְשֵׁי

ומאנשי דמים הושיעני Ps. 59, 3.

cum suff.: אֲנָשַׁי

אתי ואת־אנשי ביד
שאול 1 Sam. 23, 12.

pl. c. suff.: אֲנָשֵׁינוּ

המבלעדי אנשינו עשינו Jer. 44, 19.

cum suff.: אֲנָשֶׁיךָ

אשרי אנשיך 1 Reg. 10, 8.
אשרי אנשיך 2 Chr. 9, 7.

cum suff.: וַאֲנָשֶׁיךָ

תצא במחנה אתה ואנשיך 1 S. 28, 1.

cum suff.: לַאֲנָשֶׁיךָ

כי נתן לאנשיך Jud. 8, 15.

pl. c. suff.: אֲנָשֶׁיו

אברהם ואת־אנשיו Gn. 24, 59.
הרגו איש אנשיו Num. 25, 5.
לצור אל־דוד ואל־אנשיו 1 S. 23, 8.
אל־דוד ואל־אנשיו 1 Sam. 23, 26.
וישסע דוד את־אנשיו 1 Sam. 24, 8.
גם כל־אנשיו ביום ההוא 1 S. 31, 6.
אתי הנתי וכל־אנשיו 2 Sam. 15, 22.
ידעת את־אביך ואת־
אנשיו 2 Sam. 17, 8.
ויקחו איש את־אנשיו 2 Reg. 11, 9.

cum suff.: וְאַנָשָׁיו

וילך הוא ואנשיו 1 Sam. 18, 27.
וילך דוד ואנשו קעילה 1 Sam. 23, 5.
ויקם דוד ואנשיו 1 Sam. 23, 13.
ודוד ואנשיו במדבר מעון 18. 23, 24.
שאול ואנשיו לבקש 1 Sam. 23, 25.
ודוד ואנשיו מצד ההר
מזה 1 Sam. 23, 26.
ושאול ואנשיו עטרים 1 Sam. 23, 26.
לבקש את־דוד ואנשיו 1 Sam. 24, 3.
ודוד ואנשיו בירכתי
המערה 1 Sam. 24, 4.
ודוד ואנשיו עלו 1 Sam. 24, 22.
והנה דוד ואנשיו 1 Sam. 25, 20.
הוא ואנשיו 1 Sam. 27, 3.
ויעל דוד ואנשיו 1 Sam. 27, 8.
ודוד ואנשיו עברים 1 Sam. 29, 2.
וישכם דוד הוא ואנשיו 1 S. 29, 11.
ויהי בבא דוד ואנשיו
צקלג 1 Sam. 30, 1.
ויבא דוד ואנשיו אל־
העיר 1 Sam. 30, 3.
דוד הוא ואנשיו 1 Sam. 30, 31.
ואנשיו אשר־עמו 2 Sam. 2, 3.
ואבנר ואנשיו הלכו
בערבה 2 Sam. 2, 29.
כל־הלילה יואב ואנשיו 2 Sam. 2, 32.
וילך המלך ואנשיו ירושלם 2 S. 5, 6.
וישאם דוד ואנשיו 2 Sam. 5, 21.
וילך דוד ואנשיו בדרך 2 Sam. 16, 13.
מלך ואנשיו Zach. 7, 2.

cum suff.: לַאֲנָשָׁיו

ויאמר לאנשיו 1 Sam. 24, 7.
ויאמר דוד לאנשיו 1 Sam. 25, 13.

cum suff.: אֲנָשֶׁיהָ

וכל־אנשיה גברים Jos. 10, 2.

cum suff.: וְאַנְשֵׁיהֶם

חמה ואנשיהם 2 Reg. 25, 23.
ואנשיהם יהיו הרגי מות Jer. 18, 21.
חמה ואנשיהם Jer. 40, 7. 8.

cum suff.: וְלַאֲנָשֵׁיהֶם

להם גדליהו ולאנשיהם 2 Reg. 25, 24.
ולאנשיהם לאמר Jer. 40, 9.

cum suff.: אֲנָשֶׁיהֶן

אשר געלו אנשיהן Ez. 16, 45.

נָשִׁים

ז"כ רנוי, נויב קנגיס, נגיעת סק'קק'ים
לגיון סמנגל כפי סנגקק, לנלי
יק'יקלו.

n. f. (ab אֲנָשִׁים, demta litera, ut a masc. discerneretur), *mulieres.*

ויקח־לו למך שתי נשים Gn. 4, 19.
ויקחו להם נשים Gn. 6, 2.
אברם ונחור להם נשים Gn. 11, 29.
כי־דרך נשים לי Gn. 31, 35.
ואם־תקח נשים על־בנתי Gn. 31, 50.
עשר נשים לחמכם Lev. 26, 26.
ולא ירבה־לו נשים Dt. 17, 17.
כי תהיין לאיש שתי נשים Dt. 21, 15.
כי־נשים רבות היו לו Jud. 8, 30.
לתת־להם נשים Jud. 21, 18.
וישאו נשים למספרם Jud. 21, 23.
וישאו להם נשים מאבידות Ruth 1, 4.
ולו שתי נשים 1 Sam. 1, 2.
כאשר שכלה נשים חרבך 1 S. 15, 33.
אהבתך לי מאהבת נשים 2 S. 1, 26.
את עשר נשים
פלגשים 2 Sam. 15, 16. 20, 3.
שתים נשים זנות 1 Reg. 3, 16.
אהב נשים נכריות רבות 1 Reg. 11, 1.
ויהי־לו נשים שרות שבע
מאות 1 Reg. 11, 3.
היו שתי נשים 1 Chr. 4, 5.
כי־הרבו נשים ובנים 1 Chr. 7, 4.
ויקח דויד עוד נשים 1 Chr. 14, 3.
נשים שמסת־עשרה נשא 2 Chr. 11, 21.
וישאל המון נשים 2 Chr. 11, 23.
וישא־לו נשים ארבע
עשרה 2 Chr. 13, 21.
וישא־לו יהוידע נשים 2 Chr. 24, 3.
מארתים אלף נשים 2 Chr. 28, 8.
ונשב נשים נכריות Esr. 10, 2.
להוציא כל־נשים Esr. 10, 3.
ותשיבו נשים נכריות Esr. 10, 10.
ותשיב נשים נכריות Esr. 10, 14.
נשים נכריות Esr. 10, 17.
אשר השיבו נשים נכריות Esr. 10, 18.
כל־אלה נשאו נשים
נכריות Esr. 10, 44.
ויש מהם נשים Esr. 10, 44.
השיבו נשים אשדודיות Neh. 13, 23.
להשיב נשים נכריות Neh. 13, 27.
עשרה משתה נשים Esth. 1, 9.
ולא כמצא נשים יפות Job. 42, 15.
חכמות נשים בנתה ביתה Prv. 14, 1.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
נשים באות מאירות אותה Jes. 27, 11.
נשים שאננות Jes. 32, 9.
שמעה נשים דברי־לי Jer. 9, 19.
קחו נשים ותולידו בנים
ובנות Jer. 29, 6.
וקחו לבניכם נשים Jer. 29, 6.
אם־תאכלנה נשים פריס Thr. 2, 20.
ידי נשים רחמניות Thr. 4, 10.
נשים בציון עני Thr. 5, 11.
לעיני נשים רבות Ez. 16, 41.
שתים נשים בנות אם־אחת Ez. 23, 2.
ועל־תמדת נשים Dan. 11, 37.
עמך נשים בקרבך Nah. 3, 13.
שתים נשים ירוצאות Zach. 5, 9.

וְנָשִׁים

פלגשים ונשים 2 Sam. 5, 13.
טף ונשים Esth. 3, 13. 8, 11.
ונשים משלו בו Jes. 3, 12.
שדות ונשים יחדד Jer. 6, 12.
אנשים ונשים וטף Jer. 40, 7.
ונשים וטף Jer. 41, 16.
וטף ונשים תהרגו Ez. 9, 6.

הַנָּשִׁים

את־הנשים ואת־הטף Gn. 14, 16.
את־הנשים ואת־הילדים Gn. 33, 5.
ותצאן כל־הנשים Ex. 15, 20.
ויבאו האנשים על־הנשים Ex. 35, 22.
וכל־הנשים אשר נשא לבן Ex. 35, 26.
ונפש אדם מן־הנשים Num. 31, 35.
כל־עיר מתם הנשים Dt. 3, 6.
רק הנשים והטף והבהמה Dt. 20, 14.
ויתנו להם הנשים Jud. 21, 14.
ותאמרנה הנשים אל־
נעמי Ruth 4, 14.
את־הנשים הצבאות 1 Sam. 2, 22.
ותצאנה הנשים 1 Sam. 18, 6.
ותענינה הנשים המשחקות 1 S. 18, 7.
וישבו את־הנשים אשר־
בה 1 Sam. 30, 2.
אשר הנשים ארגות שם 2 Reg. 23, 7.
ומן־הנשים הנכריות Esr. 10, 11.
וגם הנשים והילדים
שמחו Neh. 12, 43.
אותו החטיאו הנשים Neh. 13, 26.
על־כל־הנשים Esth. 1, 17.
וכל־הנשים יתנו יקר Esth. 1, 20.
אל־בית הנשים
הגא Esth. 2, 3.
סריס המלך שמר הנשים Esth. 2, 3.
שמר הנשים Esth. 2, 8. 15.
לטוב בית הנשים Esth. 2, 9.
חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
כדת הנשים Esth. 2, 12.
ובתצטרף הנשים Esth. 2, 12.
לבוא עמה מבית
הנשים Esth. 2, 13.
אל־בית הנשים שני Esth. 2, 14.
את־אסתר מכל־הנשים Esth. 2, 17.
כל־הנשים אשר נשארו Jer. 38, 22.
ואת־הנשים ואת־הטף Jer. 43, 6.
וכל־הנשים Jer. 44, 15.
על־הגברים ועל־הנשים Jer. 44, 20.
אל־כל־העם ואל כל־
הנשים Jer. 44, 24.
הנשים ישבות מבכות Ez. 8, 14.
ויהי־בך הסך מן־הנשים Ez. 16, 34.
ונטרד כל־הנשים Ez. 23, 48.
ובת הנשים יתן־לו Dan. 11, 17.

pl. וַהַנָּשִׁים

עיר מתם והנשים Dt. 2, 34.
והנשים והטף Dt. 31, 12.
והנשים והטף והגר Jos. 8, 35.
כל־האנשים והנשים Jud. 9, 51.
מלא האנשים והנשים Jud. 16, 27.
לפי־חרב והנשים והטף Jud. 21, 10.
נגד האנשים והנשים Neh. 8, 3.
והנשים לשוח בצק Jer. 7, 18.
והנשים תשגלנה Zach. 14, 2.

בַּנָּשִׁים

וכל הטף בנשים Num. 31, 18.
תדעי לך היפה בנשים Cant. 1, 8.
מדוד היפה בנשים Cant. 5, 9.
דודך היפה בנשים Cant. 6, 1.

כַּנָּשִׁים

לשרה ארח כנשים Gn. 18, 11.
כי לא כנשים המצריות Ex. 1, 19.
יהיה מצרים כנשים Jes. 19, 16.

לַנָּשִׁים

את־בנתם נקח־לנו
לנשים Gn. 34, 21.
שבטי בני־ישראל לנשים Nu. 36, 3.
תהויינה לנשים Num. 36, 6. (bis)
לבני דדיהן לנשים Num. 36, 11.
בני־מנשה בן־יוסף היו
לנשים Num. 36, 12.
בנותיהם להם לנשים Jud. 3, 6.
לנותרים לנשים Jud. 21, 7.
מבנותיהן לנשים Jud. 21, 7.
לנותרים לנשים כי־ Jud. 21, 16.
ותהיין גם־שתיהן לו
לנשים 1 Sam. 25, 43.
והיו לנשים Jer. 50, 37.
נשותה גבורתם חיו לנשים Jer. 51, 30.
לא־יקחו להם לנשים Ez. 44, 22.

לַנָּשִׁים

אל־תתן לנשים חילך Prv. 31, 3.
והיו־שם לנשים Ez. 23, 10.

מִנָּשִׁים

תברך מנשים יעל Jud. 5, 24.
מנשים באהל תברך Jud. 5, 24.
תשכל מנשים אמך 1 Sam. 15, 33.

constr.: נְשֵׁי

ושלשת נשי־בניו Gn. 7, 13.
ואת־בני זלפה נשי אביו Gn. 37, 2.
את־נשי מדין ואת־טפם Nu. 31, 9.
ושתי נשי־דוד נשבו 1 Sam. 30, 5.
ואת־נשי אדניך בחיקך 2 S. 12, 8.
אם־המלך ואת־נשי
המלך 2 Reg. 24, 15.
את־נשי רעיהם Jer. 29, 23.
נשי עמי תגרשון Mich. 2, 9.

pl. constr.: וַנְשֵׁי
ונשי־בניך אחד Gn. 6, 18.
ונשי־בניו אתו Gn. 7, 7.
ובניך ונשי־בניך Gn. 8, 16.
ואשתו ונשי־בניו Gn. 8, 18.
constr.: מְנָשֵׁי
מנשי בני־הנביאים 2 Reg. 4, 1.
אשר חיו מנשי יבש גלעד Jud. 21, 14.
pl. cum suff.: נָשַׁי
תנה את־נשי ואת־ילדי Gn. 30, 26.
לְנָשַׁי
לנשי ולבני 1 Reg. 20, 7.
עָשִׁינוּ
נשיהו וטפנו יהיו לבז Num. 14, 3.
מקנה נשיהם מקנהו Num. 32, 26.
נשיהם בניהם ובנתיהם Jer. 35, 8.
וְנָשַׁינוּ
ובנתיהם ונשיהם בשבי 2 Chr. 29, 9.
נָשֵׁיךָ
ולקחתי את־נשיך 2 Sam. 12, 11.
ושכב עם־נשיך 2 Sam. 12, 11.
ונפש נשיך ונפש פלגשיך 2 S. 19, 6.
ואת־כל־נשיך ואת־בניך Jer. 38, 23.
וְנָשַׁיִךְ
ונשיך ובניך הסוסים לי־הם 1 Reg. 20, 3.
ונשיך ובניך לי תתן 1 Reg. 20, 5.
וּבְנָשַׁיִךְ
ובנשיך ובכל־רכושך 2 Chr. 21, 14.
נְשֵׁיכֶם
יהיו נשיכם אלמנות Ex. 22, 23.
אשר באזני נשיכם Ex. 32, 2.
רק נשיכם וטפכם Dt. 3, 19.
טפכם נשיכם וגרך Dt. 29, 10.
נשיכם טפכם ומקניכם Jos. 1, 14.
נשיכם ובתיכם Neh. 4, 8.
ואת רעת נשיכם Jer. 44, 9.
וּנְשֵׁיכֶם
לאמר אתם ונשיכם Jer. 44, 24.
וְלִנְשֵׁיכֶם
לטפכם ולנשיכם Gn. 45, 19.
נָשָׁיו
על־נשיו לו לאשה Gn. 28, 9.
וישא את־בניו ואת־נשיו Gn. 31, 17.
ויקח את־שתי נשיו Gn. 32, 23.
עשו לקח את־נשיו Gn. 36, 2.
ויקח עשו את־נשיו Gn. 36, 6.
ושתי נשיו אחינעם 1 Sam. 27, 3.
ואת־שתי נשיו הצילו דוד 1 S. 30, 18.
וגם שתי נשיו 2 Sam. 2, 2.
ויסר נשיו את־לבו 1 Reg. 11, 3.
נשיו הסו את־לבבו 1 Reg. 11, 4.
וכן עשה לכל־נשיו 1 Reg. 11, 8.
חושים ואת־בעריא נשיו 1 Chr. 8, 8.
מכל־נשיו ופלגשיו 2 Chr. 11, 21.
ואת רעות נשיו Jer. 44, 9.
וְנָשָׁיו
וגם־בניו ונשיו 2 Chr. 21, 17.
לְנָשָׁיו
ויאמר למך לנשיו Gn. 4, 23.
נְשֵׁיהֶם
כל־טפם ואת־נשיהם Gn. 34, 29.
ואת־טפם ואת־נשיהם Gn. 46, 5.
גם־טפם נשיהם ובניהם 2 Chr. 20, 13.
ויתנו ידם להוציא נשיהם Esr. 10, 19
נשיהם בניהם ובנתיהם Neh. 10, 29.
אתן את־נשיהם לאחרים Jer. 8, 10.
נשיהם ובניהם ובנתיהם Jer. 14, 16.
ותתרנה נשיהם שכלות Jer. 18, 21.
כי־מקטרות נשיהם Jer. 44, 15.
וּנְשֵׁיהֶם
ונשיהם ובניהם וטפם Num. 16, 27.
ונשיהם ובניהם 1 Sam. 30, 3.
טפם נשיהם ובניהם 2 Chr. 31, 18.

ותהי צעקת העם ונשיהם Neh. 5, 1.
ונשיהם תשגלנה Jes. 13, 16.
ונישיהם לבד Zach. 12, 12. (bis) 12, 13 (bis). 14.

אֲנַשׁ

זו נקרא, כמו לְנוֹשׁ נענה, ונלכו יוֹנע.

n. m., quod a hebraico אֱנוֹשׁ praeter formam non differt.
דר־כל־אנש די ישמע Dan. 3, 10.
נפקו אצבען די יד־אנש Dan. 5, 5.
די כל־אנש די־יקרה כתבה Dan. 5, 7.
די כל־אנש די־יבעא Dan. 6, 13.
ולבב אנש יהיב לה Dan. 7, 4.
כבר אנש אתה חוא Dan. 7, 13.
עבדיך אנש עבר־נהרה Esr. 4, 11.
כל־אנש די יהשנא פתגמא Esr. 6, 11.
אֱנָשׁ
לא־אירתי אנש על־יבשתא Dan. 2, 10
וְאֱנָשׁ
מן־כל־אלה ואנש Dan. 6, 8. 13.
כְּאֱנָשׁ
ועל־רגלין כאנש הקימת Dan. 7, 4.
definit.: אֲנָשָׁא
די דארין בני־אנשא Dan. 2, 38.
להון בזרע אנשא Dan. 2, 43.
לבבה מן־אנשא ישנון Dan. 4, 13.
עליא במלכות אנשא Dan. 4, 14.
ולך טרדין מן־אנשא Dan. 4, 22.
ומן־אנשא לך טרדין Dan. 4, 29.
במלכות אנשא Dan. 4, 29.
ומן־אנשא טריד Dan. 4, 30.
definit.: אֱנָשָׁא
ומן־בני אנשא טריד Dan. 5, 21.
ואלו עינין כעיני אנשא Dan. 7, 8.
def. Q'ri: אֲנוֹשָׁא
לבבה מן אנושא Dan. 4, 13.
במלכות אנושא Dan. 4, 14.
pl.: אֲנָשִׁים
ושפל אנשים יקים עליה Dan. 4, 14.

אַנְתָּה

סנן־הסס נקרי, מורכב מן אן והכיה חת שהיא סנן־הסס לנוכח נכל לשונות. ההקל אַנְתְּ ממנו כידוע.

pr. aram., tu, factum ex חת, quod est signum alterius personae sanscrito-semiticum, et אן, additamento illo pronominum creberrimo. Correptum ex eo est
אַנְתְּ.
Q'ri: אַנְתָּה
אנתה מלכא רעיונך Dan. 2, 29.
אנתה מלכא חזה Dan. 2, 31.
אנתה מלכא מלך Dan. 2, 37.
אנתה הוא ראשה Dan. 2, 38.
אנתה מלכא שמת Dan. 3, 10.
אנתה־הוא דניאל Dan. 5, 13.
אנתה מלכא אלהא Dan. 5, 18.
די אנתה פלח־לה Dan. 6, 17. 21.
Q'ri: וְאַנְתָּה, וַאֲנְתָּה
ואנתה בלטשאצר Dan. 4, 15.
ואנתה כחל Dan. 4, 15.
ואנתה ברה בלשאצר Dan. 5, 22.
ואנתה וברבנוך Dan. 5, 23.

אָסַךְ

פעל נויר סָךְ נכלף עם נָסַךְ, והוא שורש כפי הנראה לשם הנח. ענינו הסכה ויליקה ושפיכה [גיעסען].
verb. secundarium (a סָךְ, unde et נָסַךְ), *fundere*.
אָסוּךְ
ז׳ן מן אסך פתרונו כלי להסכה נרקוח וזמן [וואלנען-גענאסען]. לפי דעת לוקחים ישים השורש סָךְ, ושם׳ שמוש נראם כמו סָכַךְ נמ׳, ולא נסירת לי ולא מקוור.

n. m. (ab אָסַךְ), lecythus olei ad unguendum. LXX.: ὃ *ἀλείψομαι* (ita ut verbum sit) *ἅλαλον*. Sunt, qui א ad stirpem verbalem pertinere negent, collato vocabulo סָכַךְ; quorum sententia nobis non arridet.
כי אם־אסוך שמן 2 Reg. 4, 2.

אָסָה

פעל כופל, ופקדונו כסילם וקנול [פֿעלעמלען], וידופו עָשׂ שהוא עשׂ נמכוון הוסי. ונגמלת מוס השורש אָסָא לומר זקן וקלב. וכנור מוס:

verb., quod praeterquam in uno derivato nusquam in codice sacro exstat: *laedere*, quocum vi atque origine convenit vrb. עָשׂ. Gemarice אָסָא, decrepitus, confectus senectute.

אָסוֹן

ז׳ן על עסקל קוון, ופקדונו קנול כיל ומכוול [פֿולפֿעלענוג], וכקשר עם קלה וסיס.

n. m. (sec. normam formae חָזוֹן): *laesio, noxa*. LXX. *μαλακία*. Aquila: *σύμπτωμα*; Symm: *κίνδυνος*; Trg: מוֹתָא.
פן־יקראנו אסון Gn. 42, 4.
וקראהו אסון בדרך Gn. 42, 38.
מעם פני וקרהו אסון Gn. 44, 29.
ולא יהיה אסון Ex. 21, 22.
ואם־אסון יהיה Ex. 21, 23.

אָסַם

פעל נרלף עם שָׂם, נקרני סָם, לומר סכסה וסיל [הינלענגן], ופעליס סכיים כלה נקופפת ל׳ נרלף לכוב.

verb. (cujus radix est שָׂם ponere): intro ponere, ponere aliquid aliquo in loco; א crebra est verborum secundariorum praepositio.

אָסָם

ז׳ן לומר מקום לשכר יוכן ויוצח בו דנר, ונרלף עם לוכן ומענוה [שפייכער].

n. m. locus, quo quid *reponitur*, fruges fructusque potissimum, cella, horreum. LXX: *ταμεῖον, ταμιεῖον*. Aquil.: *ἀποθῆκαι*. Symm: *θησαυροί*, Trg: אוֹצָרוֹת h. e. receptacula, apothecae.
pl.: אֲסָמִים
pl. c. suff.: אֲסָמֶיךָ
וימלאו אסמיך שבע Prv. 3, 10.
pl. c. suff.: בֲּאֲסָמֶיךָ
את־הברכה באסמיך Dt. 28, 8.

אָסַף

פעל נודד ופקדונו כניסס וקניכ לקיעה וגיכה נכל לופן ועכין [וואמעלן], ונלמר מקנון וכניסת הקנוסה גולכה [קייכטיעכן], מאסיפת וקניבת העם [פֿערזאמעלען], מכניכם לניב המסבסת לשמור [קייכטעפֿלנען], מאסיפת וכוויבת הנגליס על השפה [זעעלנען], מאסיפת והסרת נגה וכלוסה משחלות. נפעל תעודתו התקבץ [ויך פֿערזאמעלען], והצטלותיו נא, ומכל יוכן לפי השער והסוגיך. לדופי שרש יָסַף, סָפָה, וגזוותיו לקמן.

v. tr., cogere, contrahere, colligere, frumenta ex agro conferre, populum congregare, in carcerem conjicere seu contrudere, pedes in lectulum attrahere, qui est gestus morientium, auferre, quod colligendi solet esse consequens, et sic porro. Nif. se congregare, coire; ad patres s. ad populum suum colligi h. e. decedere, obire; recipi, se recipere. Pi. diligenter colligere; ultimum esse exercitus i. e. extrema copiarum continere.
Al: *ὀπισθοφυλακεῖν, οὐραγεῖν*. Cogn. sunt verba סָפָה, יָסַף, אָסָה.
אסף אלהים את־חרפתי Gn. 30, 23.
הממעים אסף Num. 11, 32.
מי אסף־רוח בחפניו Prv. 30, 4.
3 *perf.*: וְאָסַף
ואסף איש טהור Num. 19, 9.
ואסף המצורע 2 Reg. 5, 11.
ואסף נדחי ישראל Jes. 11, 12.
2 *perf.*: אָסַפְתָּ
אספת כל־עברתך Ps. 85, 4.
וְאָסַפְתָּ
ואספת אליך Gn. 6, 21.
לך ואספת את־זקני ישראל Ex. 3, 16.
ואספת את־תבואתה Ex. 23, 10.
ואספת את־תבואתה Lev. 25, 3.
ואספת דגנך Dt. 11, 14.
וְאָסַפְתָּה
ואספתה נפשך ונפש ביתך Jud. 18, 25.
2 *prf. c. s.*: וְאָסַפְתּוֹ
ואספתו אל־תוך ביתך Dt. 22, 2.
ואספתו מצרעתו 2 Reg. 5, 6.
1 *prf.*: אָסַפְתִּי *p.* אָסַפְתִּי
הארץ אני אספתי Jes. 10, 14.
כי־אספתי את־שלומי Jer. 16, 5.
אספתי ממך חיו Zeph. 3, 18.
וְאָסַפְתִּי
ואספתי בעמרים Ruth 2, 7.
ואספתי אותם Jer. 21, 4.
ואספתי אתכם מן Ez. 11, 17.
ואספתי את־כל־הגוים Zach. 14, 2.
3 *perf. pl.*: אָסְפוּ
אשר אספו שמרי הסף 2 Reg. 22, 4.
אשר אספו־חלום 2 Chr. 34, 9.
וכובים אספו נגהם Joel 2, 10.
וכובים אספו נגהם Joel 4, 15.
וְאָסְפוּ
ואספו אתו העירה Jos. 20, 4.
ואספו חמון חילים Dan. 11, 10.
part.: אֹסְפָם
וכבס האסף את־אפר Num. 19, 10.
p. c. suff.: אֹסְפֶךָ
לכן הנני אספך 2 Reg. 22, 20.
הנני אספך אל־אבתיך 2 Chr. 34, 28.
אָסְפָם
ולא־ידע מי־אספם Ps. 39, 7.
p. p. pass.: אֲסֻפֵי *constr.*
אספי רעב בארץ Ez. 34, 29.
inf. abs.: אָסוֹף
אסוף אסיפם נאם־יוי Jer. 8, 13.
אסוף אאסוף יעקב Mich. 2, 12.
אסוף אסוף כל Zeph. 1, 2.
inf. constr.: בְּאָסְפָּם
והיה כאסוף קציר קמה Jes. 17, 5.
inf. constr.: וְכֶאֱסֹף
וכאסוף ביצים עזבתי Jes. 10, 14.
inf. constr.: לֶאֱסֹף
לאסוף איש מצרעתו 2 Reg. 5, 7.
לאסוף ולכנוס לתת לטוב Eccl. 2, 26.
משפטי לאסוף גוים Zeph. 3, 8.

Digitized by Google

inf. c. suff.: בְּאָסְפְּךָ
Ex. 23, 17. באספך את־מעשיך
Dt. 16, 13. באספך מגרנך ומיקבך
בְּאָסְפְּכֶם
Lev. 23, 39. באספכם את־תבואת הארץ
imperat.: אֱסֹף
Num. 21, 16. אסף את־העם
1 Sam. 14, 19. אל־הכהן אסף ידך
2 S. 12, 28. ועתה אסף את־יתר העם
Jes. 4, 1. אסף חרפתנו
Ez. 24, 4. אסף נתחיה אליה
אֶסְפָה־
Num. 11, 16. אספה־לי שבעים איש
impt. pl.: אִסְפוּ
Ps. 50, 8. אספו־לי חסידי
Jer. 12, 9. אספו כל־חית השדה
Jer. 40, 10. אספו יין וקיץ
Joel 1, 14. אספו זקנים
Joel 2, 16. אספו־עם
Joel 2, 16. אספו עוללים
imperat. fem.: אִסְפִי
Jer. 10, 17. אספי מארץ כנעתך
1 *imperf.*: אֶאֱסֹף
Mich. 2, 12. אסף אאסף יעקב כלך
1 *impf. c. s.*: וְאֶסְפָה
1 Sam. 15, 6. וְאֶסְפָה עמו
1 *imperf.*: אֶאֱסְפָה
Mich. 4, 6. אספה הצלעת
2 *imperf.*: תֵּאָסֵף
Dt. 28, 38. ומעט תאסף
Ps. 26, 9. אל־תאסף עם־חמאים
תֹּאסַף pro תִּסַּף
Ps. 104, 29. תסף רוחם יגועון
2 *impf. fem.*: תֵּאָסְפִי
Jos. 2, 18. תאספי אליך הביתה
3 *imperf.*: יֵאָסֵף
2 Reg. 5, 3. אז יאסף אתו מצרעתו
Job. 34, 14. ונשמתו אליו יאסף
Job. 39, 12. וגרנך יאסף
וַיֹּסֶף
2 Sam. 6, 1. ויסף עוד דוד
וַיֵּאָסֶף
Gn. 29, 22. ויאסף לבן
Gn. 42, 17. ויאסף אתם אל־משמר
Gn. 49, 33. ויאסף רגליו אל־המטה
Num. 11, 24. ויאסף שבעים איש
Nu. 21, 23. ויאסף סיחון את־כל־עמו
Jos. 24, 1. ויאסף יהושע
Jud. 3, 13. ויאסף עליו את־בני־עמון
ויאסף סיחון את־כל־עמו
Jud. 11, 20.
2 Sam. 10, 17. ויאסף את־כל־ישראל
2 S. 12, 29. ויאסף דוד את־כל־העם
1 Reg. 10, 26. ויאסף שלמה רכב
ויאסף דויד את־בני אהרן
1 Chr. 15, 4.
1 Chr. 19, 17. ויאסף את־כל־ישראל
ויאסף את־כל־שרי ישראל
1 Chr. 23, 2.
2 Chr. 1, 14. ויאסף שלמה רכב
2 Chr. 28, 24. ויאסף אחז את־כלי
2 Chr. 29, 20. ויאסף את שרי העיר
ויאסף את־כל־זקני יהודה
2 Chr. 34, 29.
Hab. 1, 9. ויאסף כחול שבי
Hab. 2, 5. ויאסף אליו כל־הגוים
3 *impf. c. s.*: וַיֶּאֱסֹף
Ps. 27, 10. ויי יאספני
יֶאֱסְפֶךָּ
Jes. 58, 8. כבוד יי יאספך
וַיֵּאָסְפוּ
1 Sam. 14, 52. ויאספהו אליו

וַיֶּאֱסֹף
Hab. 1, 15. ויאספהו במכמרתו
וַיֵּאָסְפָה
2 Sam. 11, 27. ויאספה אל־ביתו
וַיֵּאָסְפֵם
2 Chr. 29, 4. ויאספם לרחוב המזרח
1 *imperf. pl.*: נֵאָסֹף
Lev. 25, 20. ולא נאסף את־תבואתנו
3 *impf. pl.*: וַיֵּאָסְפוּ
Ex. 4, 29. ויאספו את־כל־זקני
Num. 11, 32. ויאספו את־השלו
ויאספו את־כל־סרני פלשתים
1 Sam. 5, 8. 11.
1 Sam. 17, 1. ויאספו פלשתים
2 Sam. 21, 13. ויאספו את־עצמות וישלח המלך ויאספו אליו
2 Reg. 23, 1.
2 Chr. 24, 11. ויאספו כסף לרב
2 Chr. 29, 15. ויאספו את־אחיהם
Jer. 40, 12. ויאספו יין וקיץ
Nif-al: נֶאֱסַף 3 *perf.*:
Num. 27, 13. כאשר נאסף
Jes. 57, 1. נאסף הצדיק
וְנֶאֱסַף
Jes. 16, 10. ונאסף שמחה וגיל
3 *perf. f.*: וְנֶאֶסְפָה
Jer. 48, 33. ונאספה שמחה וגיל
2 *perf.*: וְנֶאֱסַפְתָּ
2 Reg. 22, 20. ונאספת אל־קבריך
ונאספת אל־עמיך גם־
Num. 27, 13. אתה
2 Chr. 34, 28. ונאספת אל־
3 *perf. pl.*: נֶאֶסְפוּ
Jud. 2, 10. כל־הדור ההוא נאספו
Jud. 6, 33. ובני־קדם נאספו יחדו
Jud. 16, 23. נאספו לזבח זבח־גדול
1 Sam. 13, 5. ופלשתים נאספו
ושאול ואיש־ישראל נאספו
1 Sam. 17, 2.
2 Sam. 23, 9. נאספו־שם למלחמה
1 Chr. 11, 13. נאספו־שם למלחמה
1 Chr. 19, 7. ובני עמון נאספו
2 Chr. 12, 5. אשר־נאספו אל־ירושלם
2 Chr 30, 3 והעם לא־נאספו לירושלם
Neh. 8, 13. נאספו ראשי האבות
Neh. 9, 1. נאספו בני־ישראל
Ps. 35, 15. נאספו עלי נכים
Mich. 4, 11. נאספו עליך גוים
נֶאֱסָפוּ
Ps. 47, 10. נדיבי עמים נאספו
וְנֶאֶסְפוּ
Gn. 29, 3. ונאספו־שמה כל־העדרים
Gn. 34, 30. ונאספו עלי והכוני
ונאספו עליה כל גויי הארץ
Zach. 12, 3.
Prv. 27, 25. ונאספו עשבות הרים
וְנֶאֶסְפוּ
Ps. 35, 15. שמחו ונאספו
2 *perf. pl.*: וְנֶאֱסַפְתֶּם
Lev. 26, 25. ונאספתם אל־עריכם
part.: נֶאֱסָף
Gn. 49, 29. אני נאסף אל־עמי
pl.: נֶאֱסָפִים
1 Sam. 13, 11. ופלשתים נאספים
Jes. 13, 4. ממלכות גוים נאספים
Jes. 57, 1. ואנשי־חסד נאספים
inf. constr.: הֵאָסֵף
Gn. 29, 7. לא־עת האסף המקנה
Num. 12, 15. עד־האסף מרים
inf. abs.: הָאָסוֹף
2 Sam. 17, 11. האסף יאסף עליך
imperat.: וְהַאָסֵף
Dt. 32, 50. והאסף אל־עמיך

pl.: הָאֲסֻפִי
Gn. 49, 1. האספו ואגידה לכם
Jer. 4, 5. האספו ונבואה
Jer. 8, 14. האספו ונבוא
Ez. 39, 17. האספו מסביב
Am. 3, 9. האספו על־הרי שמרון
sg. fem.: הָאֲסֻפִי
Jer. 47, 6. האספי אל־תערך
2 *imperf.*: תֵּאָסֵף
Num. 31, 2. אחר תאסף אל־עמיך
Ez. 29, 5. לא תאסף ולא תקבץ
3 *imperf.*: יֵאָסֵף
Ex. 9, 19. ולא יאסף הביתה
Num. 11, 22. יאסף להם ומצא להם
Num. 20, 24. יאסף אהרן אל־עמיד
Num. 20, 26. ואהרן יאסף ומת שם
2 Sam. 17, 11. האסף יאסף עליך
2 Sam. 17, 13. ואם־אל־עיר יאסף
Jes. 49, 5. וישראל לא יאסף
Jes. 60, 20. וירחק לא יאסף
Job. 27, 19. עשיר ישכב ולא יאסף
וַיֵּאָסֵף
Nu. 11, 30. ויאסף משה אל־המחנה
Jud. 20, 11. ויאסף כל־איש ישראל
וַיֵּאָסֶף
Gn. 25, 8. 17. 35, 29. ויאסף אל־עמיו
Gn. 49, 33. ויגוע ויאסף אל־עמיו
3 *fem.*: תֵּאָסֵף
Num. 12, 14. ואחר תאסף
3 *pl.*: יֵאָסְפוּ
Gn. 29, 8. עד אשר יאספו
Esr. 9, 4. ואלי יאספו כל חרד
Jer. 8, 2. לא יאספו ולא יקברו
Jer. 25, 33. לא יספדו ולא יאספו
יֵאָסֵפוּ
2 Sam. 14, 14. אשר לא יאספו
Hos. 4, 3. ונם־דגי הים יאספו
יֵאָסֵפוּן
Ps. 104, 22. תזרח השמש יאספון
וַיֵּאָסְפוּ
Ex. 32, 26. ויאספו אליו כל־בני לוי
Jos. 10, 5. ויאספו ויעלו חמשת
Jud. 9, 6. ויאספו כל־בעלי שכם
Jud. 10, 17. ויאספו בני ישראל
ויאספו בני־בנימין מן־הערים
Jud. 20, 14.
1 Sam. 17, 1. ויאספו שדכה
2 S. 10, 15. לפני ישראל ויאספו יחד
2 S. 23, 11. ויאספו פלשתים לחיה
2 Chr. 30, 13. ויאספו ירושלם עם רב
Esr. 3, 1. ויאספו העם כאיש אחד
Neh. 8, 1. ויאספו כל־הזעם
Neh. 12, 28. ויאספו בני המשררים
וַיֶּאֱסְפוּ
Jes. 43, 9. ויאספו לאמים
Pi-el: אִסֵּף
part.: מְאַסֵּף
Num. 10, 25. מאסף לכל־המחנת
Jud. 19, 15. ואין איש מאסף־אותם
Jud. 19, 18. ואין איש מאסף אותי
Jer. 9, 21. ואין מאסף
וּמְאַסֵּף
Jos. 6, 9. והמאסף הלך
והמאסף הלך אחרי ארון יי
Jos. 6, 13.
part. c. s.: וּמְאַסִּפְכֶם
Jes. 52, 12. ומאספכם אלהי ישראל
p. pl. c. s.: מְאַסְּפָיו
Jes. 62, 9. כי מאספיו יאכלהו
Pu-al: אָסַף
3 *perf.*: וְאָסַף
Jes. 33, 4. ואסף שללכם
Zach. 14, 14. ואסף חיל כל־הגוים

3 *pl.*: וְאָסְפוּ
Jes. 24, 22. ואספו אספה
Hos. 10, 10. ואספו עליהם עמים
part.: מְאַסְּפִים
Ez. 38, 12. עם מאסף מגוים
Hitpa-el: הִתְאַסֵּף
inf. constr.: בְּהִתַּאַסֵּף
Dt. 33, 5. בהתאסף ראשי עם
quod attinet ad אָסַף, יָסַם, תִּסַּם etc., cf. etiam יָסַם.
אָסָם
ס"ס תופרי ולץ נמצא כ"פ נרנזי אֲסָמִים, פתרונו המקונן והמתונר [מייכנעזופ־מעלע], והוזאל על מענוסם, מקום שאר נלקט שמח המנוסה ומדגן לו כדומה.
adj. plt. אֲסָמִים: collectus, בַּיִת הָאֲסָמִים domus, in quam frumenta reconduntur, penuarium.
pl.: הָאֲסָמִים
1 Chr. 26, 15. ולבניו בית האספים
pl.: וְלָאֲסָפִים
1 Chr. 26, 17. ולאספים ששים שנים
pl. constr.: בַּאֲסָפֵי
Neh. 12, 25. באספי השערים
adj. fem.: אֲסֻפָה
ס"נ מן אָסַף ופתרונו קהלת קבוצה וקניה של קבוצים, שאר לכנוסים יקראו כעלי אספות [מיטגליעדער דער פער־זאמלונג]. בנוסח אסופי ולד זכלקף מן פסוק.
n. f. (ab אָסַף), congregatio, consessus (sapientum), hinc: בַּעֲלֵי אֲסֻפוֹת viri collegiorum, Trg: רַבָּנַיָּא סַהֲדְרִין; Qimchi: תַּאֲסִפִים דִּבְרֵי חֲכָמִים. LXX male: τὰ συνθήματα.
pl.: אֲסֻפוֹת
Eccl. 12, 11. בעלי אספות נתנו מרעה
אָסָף
ס"נ נכדף אָסַף בנרכו, לכן סוף יוסף מופנה, לשר קנון [וסמעלונג], סוזאל על לסוף התנוסף [לעזע, זכנסע־לעזע].
n. m. (vi magis abstractiva, quam אֲסִיפָה), collectio, frumenti comportatio. Aquil: συλλογή.
אסף בלי יבוא
Jes. 32, 10.
Jes. 33, 4. אסף החסיל
pl. constr.: כְּאָסְפֵי
Mich. 7, 1. כי הייתי כאספי־קיץ
אָסָף
ס"נ ע"פ חֲרִיף [נכדף עם קדף ונמנה נמ"פ], אָבִיב, בָּצִיר, וכי סתמונם פעולים כוס נסתפלם לניון עת ופקופס נעזית דנר נזנס. סס פתרונו עת לסוף וקנון התנוסף [זכנסעלעזע־נייט, סעריעס], וכי קלול כיו זס פעולי. כדומו לוסף בכלל יוסף סקנון.
n. m. (ad similitudinem formae חֲרִיף, cui cognatum חָרֵף), tempus annuum frumenti comportandi, hinc חַג הָאָסָף, LXX: ἑορτὴ συντελείας. Symm. συγκομιδῆς, h. e. solennitas, ut ait Hieron., quando redeunte anni tempore cuncta conduntur. Graec. Samarit: συνεισφορᾶς.
הָאָסָף, הָאָסִיף
Ex. 23, 16. וחג האסף בצאת השנה
Ex. 34, 22. וחג האסיף תקופת השנה
אֲסַפָּה
ס"נ מופנה מן אָסַף, פעל עומד מתנכה מן אָסַף נולד. פתרונו כמו קכונה [פערזאמלונג], ונכדף עם לסנסה

ולהקס ענגס וקסלס עדס ומועד וכדומס. סתמוכס וכס, ומיל ע"מ פלאס גולס סרגס ירגס.

n. f. abstract. (ab אָסַף, v. intrans.), collectio, Al: *συναγωγή*. Forma simili facta sunt פְּלֵטָה, גְּוֵלָה, alia.

Jes. 24, 22. ואספר אספה

אַסַפְסָף

ע"ז גויר כציל-הגזוע אַסַפְסָף, וכנגס על פלס פְּסַחְתֵּר, שַׁחַרְחֹר, חַבַּרְבֵּר, פְּתַלְתֹּל, כי פס המלס קמוע אַסַפְסָף נסקנל קנוסס סלקנוכס. פקנוכו כקנגוסו עַרַבְרַב על קמוכת הענכי, לומר כמון פוקוים וכיקים [נעויכדעל, פאַנכעל]. וכצול ערב כוס גס נאַרמי, כמו שפיפר קוכוד לְפַדְּסָס עכְנִיב קנכיכר שרקרק יקרק גלגלס שרפף וכדומס, עי'

ענגס ע"ל שי דף קל"ו.

n. m. (in libris sacris *monadicum*) a verbo geminato אַסְפֵּסְ factum ad similit. formm. שַׁחַרְחֹר, פְּתַלְתֹּל, פַּסַחְתֵּר: caterva hominum undique collectorum, bene Hieronym. *promiscuum vulgus*. LXX. ὁ ἐπίμικτος. Onqelos: עַרַבְרְבִין. Hierosol. primum: גִּיּוֹרַיָּא דְּאִתְכַּנְּשׁוּ (syn. בֵּינַיְתוֹן Ex. 12, 38.), cf. Pesiqta fol. 45, 1, ubi de advenis ac proselytis explicatur, et Trg. Shir ha-Shirim I. Verba forma similia sunt: חַבַּרְבַּר, שְׁפַרְפַּר, חַגַּרְגַּר, שַׁרְשְׁרָה, גְּלַשְׁלַשׁ, יַרְקְרַק, apud Aramaeos etiam crebriora.

וְהָאַסַפְסֻף

Num. 11, 4. והאספסף אשר בקרבו

אַסְפַּרְנָא

קוקי לו מלס סעמס, ולפי דעס סעיון כמו נסמכס [קייסרינ, שכעלב, וקרנ-פַּלְטִינ], וקרן מולדקו לס ידע. וכן קרגמו סע' וקניס, מנלי דעס מי הוס. לפי דעס סקקוכיס מוקלו קרן פרס כמו קדרולס, ומוכרס מן שם [לומר מן פרגלן לשון קכמס, ועכיכו כמו נקכמס, או מן ספרי לו קספרי לומר שלס וקעיס, ולס עקכוול.

adj. vel adv. incognita origine: *prômte, cito* (sic Natan ben- Jehiel Romanus); LXX. ἐπιδέξιον, ἐπιμελῶς, ἑτοίμως. Id quod hodie plerique ajunt, Persicae hoc voc. esse originis, simillimum veri est; sed unde descendat, etiamnunc in incerto est.

Esr. 5, 8. אספרנא מתעבדה
Esr. 6, 8. אספרנא נפקתא תהדרא
Esr. 6, 12. אספרנא יתעבד
Esr. 6, 13. אספרנא עבדו
Esr. 7, 17. אספרנא תקנא בכספא
Esr. 7, 21. אספרנא יתעבד
Esr. 7, 26. אספרנא דינה להוא

אָסַר

פעל טוד, ועתידו יֶאְסֹר או יֵאָסֹר, וכן המקור נכפל. פקנוכו רקוק ולכידה, קשור ולקיפה, עקוד וקניסה, כליפה וקתילה [ניכלנן, פַּסַפְסַלְן], וסוגלל על לקסור נוקים ונככלי נכול נקניקת הקסיל, או עקניקת ולכידת לים נסוגיכו ניקה כלל [נעַצַּבְנַגן כעקעלן], או מוגכות לקנה וכדומס, או קניקת דגר נדגר [אַבְנִיכדעלן], או רקניקת סוסים לענלה, או הקגרות עלקמה עס לים, או לקניקת דגר על צלמו, נכדור כדר להפריש זקנו, כלל קקוס וסקוס, וכדומס מן הסגזכות. נקנגוס אֵסֶר, וסגזכו אַתֵּר.

v.tr. ligare, vincire, Al. *δέειν, περιδέειν, πεδᾶν, ὁρίζειν, δεσμεύειν*: 1) vincire, aliquem captivum sive dedititium facere; 2) alligare, currum jungere, translate: bellum nectere, h. e. facere alicui; 3) vincire (אִסֵּר עַל נֶפֶשׁ) vinculum super animam h. e. sibimet ipsi voti sponsione, qua Deo obligamur, aliquid interdicere. Nif. et Pu. passive, vinciri, consternari (*δεδεμένον εἶναι* et *πεφευγέναι* in Alexandrina). Cognata sunt עָזַר (אָזַר), צָר (כָּרַת), כָּרַר (פָּתַר), תָּר (אָצַר).

3 prf. c. s.: אָסָרָם
Job. 36, 13. לא ישועו כי אסרם

3 prf. f.: אָסְרָה
Num. 30, 5. ואסרה אשר אסרה
Nu. 30, 5. 12. וכל-אסר אשר-אסרה
Num. 30, 6. 8. ואסריה אשר-אסרה
Num. 30, 7. 9. אשר אסרה על-נפשה
Nu. 30, 10. כל אשר-אסרה על-נפשה
Nu. 30, 11. או-אסרה אסר על-נפשה
Nu. 30, 4. ואסרה אסר בבית אביה וַאֲסָרוּהָ
Ez. 3, 25. עבותים ואסרוך בהם וַאֲסָרוּתָם
1 Sam. 6, 7. ואסרתם את-הפרות וַאֲסָרְנוּהָ
Jud. 16, 5. ואסרוהו לענותו

part.: אֹסְרִי
Gn. 49, 11. אסרי לגפן עירה

part. pass.: אָסוּר
Gn. 40, 3. אשר יוסף אסור שם
2 Reg. 7, 10. כי אם-הסוס אסור
2 Reg. 7, 10 והחמור אסור
Cant. 7, 6. מלך אסור ברהטים
Jer. 40, 1. והוא-אסור באזקים

part. pl.: אֲסוּרִים
Gn. 39, 20. אסורי המלך אסורים
Gn. 40, 5. אסורים בבית הסהר
Neh. 4, 12. חרבו אסורים על-מתניו
Job. 36, 8. ואם-אסורים בזקים
Ps. 146, 7. ה' מתיר אסורים
Eccl. 7, 26. אסורים ידיה

p. p. pl.: הָאֲסוּרִים, הָאֲסִירִים
Gn. 39, 22. את כל האסורים
Jud. 16, 21. בבית האסירים
Jud. 16, 25. לשמשון מבית האסירים הָאֲסִירִים
Eccl. 4, 14. כי-מבית האסורים לַאֲסוּרִים
Jes. 49, 9. לאמר לאסורים צאו וְלַאֲסוּרִים
Jes. 61, 1. ולאסורים פקח-קוח

pl. constr.: אֲסִירֵי
Gn. 39, 20. אשר אסורי המלך

pl. fem.: אֲסִירוֹת
2 Sam. 3, 34. ידיך לא-אסורות

inf. abs.: אָסוֹר, אָסֹר
Jud. 15, 13. כי-אסר נאסרך
Jud. 16, 11. אם-אסור יאסרוני

inf. constr.: לֶאֱסֹר, לֶאְסֹר
Num. 30, 3. לאסר אסר על-נפשו
Jud. 15, 10. לאסור את-שמשון

inf. constr.: לֶאְסֹר
Ps. 105, 22. לאסר שריו בנפשו
Ps. 149, 8. לאסר מלכיהם בזקים

inf. c. suff.: לֶאְסָרָהּ
Jud. 15, 12. לאסרך וירדנו

בְּאֶסְרָם
Hos. 10, 10. באסרם לשתי עינתם

imperat.: אֱסֹר
1 Reg. 18, 44. אסר ורד

pl.: אִסְרוּ
Ps. 118, 27. אסרו-חג בעבתים
Jer. 46, 4. אסרו הסוסים

3 imperf.: יֶאְסֹר
1 Reg. 20, 14. מי-יאסר המלחמה
וַיֶּאֱסֹר, וַיֶּאְסֹר
Gn. 42, 24. ויאסר אתו לעיניהם
Gn. 46, 29. ויאסר יוסף מרכבתו
Ex. 14, 6. ויאסר את-רכבו
ויאסר אביה את-חמלחמה
2 Chr. 13, 3.
Job. 12, 18. ויאסר אזור במתניהם

3 impf. c. s.: וַיֶּאְסָרֵהוּ
2 Reg. 17, 4. ויאסרהו בית כלא
2 Reg. 23, 33. ויאסרהו פרעה נכה
2 Reg. 25, 7. ויאסרהו בנחשתים
2 Reg. 36, 6. ויאסרהו בנחשתים
Jer. 39, 7. ויאסרהו בנחשתים
Jer. 52, 11. ויאסרהו בנחשתים

3 f. c. s.: וַתֶּאְסָרֵהוּ
Jud. 16, 8. ותאסרהו בהם
Jud. 16, 12. ותאסרהו בהם ותאמר

1 pl. c. s.: נֶאֱסָרָה
Jud. 15, 13. לא כי-אסר נאסרך

3 pl. c. s.: יַאַסְרוּנִי, יַאַסְרֻנִי
Jud. 16, 7. אם-יאסרני בשבעה יתרים
Jud. 16, 11. אם-אסר יאסרוני
וַיֶּאֱסָרֻהוּ, וַיֶּאֱסָרוּהוּ
Jud. 15, 13. ויאסרהו בשנים
Jud. 16, 21. ויאסרוהו בנחשתים
2 Chr. 33, 11. ויאסרהו בנחשתים
וַיֶּאֱסְרוּם
1 Sam. 6, 10. ויאסרום בעגלה

Nif-al: נֶאֱסַר

impt. pl.: הֵאָסְרוּ
Gn. 42, 16. ואתם האסרו

2 imperf.: תֵּאָסֵר
Jud. 16, 6. ובמה תאסר לענותך
Jud. 16, 13. הגידה לי במה תאסר

3 imperf.: יֵאָסֵר
Gn. 42, 19. אחיכם אחד יאסר

Pu-al: אָסַר

3 perf. pl.: אָסְרוּ
Jes. 22, 3. נמצאיך אסרו

3 perf. pl.: אָסֵרוּ
Jes. 22, 3. מקשת אסרו כל-

אָסוּר
ע"ז נאר אָסוּר, ומלניס אֲסוּרִים, ומוס מוסגאי, לומר קניסס ולכידס [שַׁעַם-לוכנ], ונקכור עס נית לנוכו מאספכת ונית הסאר נית כלס ומעכס ניכך וכלית [נעַצַּבְנַגִּיסְס] וסכן.

n. m. (pro אָסוּר) abstr.: colligatio, carcer, locus in quo quis vinctus adstrictusque asservatur.

הָאֲסוּר
Jer. 37, 15. ונתנו אותו בית האסור

אֲסִיר
ע"ז ע"מ עַלְיוֹ, שַׁלְיוֹ, אַהֲיוֹר, אַפְּיוֹן, אַצְיִל, אַתִּיק, עכיכו לפי הנרלס קמוכת סמאכס מן אָסִיר ונרקס, כי סאכלל מאכס כקולי עכביס. פקנוכו לים עקוסר וכוכול [נעַצַּבְנַגן כעַצַּבְנַעלן].

n. m. (ad sim. formae עַלְיוֹ), quod ab אָסִיר prope nil differt: vinctus, *δεδεμένος, δεσμώτης*.

Jes. 10, 4. כרע תחת אסיר
Jes. 24, 22. אסיר על-בור
Jes. 42, 7. להוציא ממסגר אסיר

אָסִיר
ע"ז כמו אַסִּיר נסכלל נכקר, ומכניס אֲסִירִים, קמוכקו קמוכת פעולי לגיון סלסול נכקבים, ומספרס כין אָסוּר ג"כ מעט סוף.

n. m. (perpaullulum ab אַסִּיר et אָסוּר diversum): vinctus, constrictus, astrictus.

Ps. 79, 11. אנקת אסיר
Ps. 102, 21. לשמע אנקת אסיר

pl.: אֲסִירִים
Job. 3, 17. יחד אסירים שאננו
Ps. 68, 7. מוציא אסירים בכושרות

pl.: הָאֲסוּרִים
Gn. 39, 22. את כל-האסורים

pl. constr.: אֲסִירֵי
Gn. 39, 20. אשר-אסורי המלך
Ps. 107, 10. אסירי עני וברזל
Thr. 3, 34. כל אסירי ארץ
Zach. 9, 12. אסירי התקוה

cum suff.: אֲסִירֶיךָ
Zach. 9, 11. שלחתי אסיריך מבור

אֲסִירֶיהָ, אֲסִירֶיהָ
Jud. 15, 14. וימסו אסוריו מעל ידיו
Ps. 69, 34. ואת-אסיריו לא בזה
Jes. 14, 18. אסיריו לא-פתח ביתה

אֵסֶר
ע"ז נסמך אֵסֶר, ועכיכו כדר לסכיעס עלמו מדכר, כמו סוכס מיין וזכר וכדומס [ענעסַפַּלטוגנס-נעלידעל], ולס נסמך סמקל סוס עס ככוי"ס, כ"ס סדומס לו אֵסֶר ע"ב.

n. m., votum quo quis semet ipsum tanquam vincit sive obstringit h. e. re quapiam interdicit, votum abstinentiae s. continentiae. LXX. ὁρισμός. Comp. rabb. אִסּוּר (opp. מִתֵּר) vetitum.

Num. 30, 3. לאסר אסר על-נפשו
Num. 30, 4. ואסרה אסר בבית אביה
Num. 30, 5. וכל-אסר אשר-אסרה
Nu. 30, 11. או-אסרה אסר על-נפשה
Num. 30, 12. וכל-אסר אשר-אסרה
Num. 30, 14. וכל-שבעת אסר

constr.: וְלֶאְסֹר
Num. 30, 13. ולאסר נפשה לא יקום

אֵסָר
ע"ז כמו אֵסֶר, ונסמך קעיד נככוי"ס, ונלקמי קדיר סוף. ולס נסיכל לי ציסים סספרס נלכו, כי נוכן אֵסָר נסמיכות סוף כמו נככוי"ס, נאַצר שספרן וסכנוי צוין, ונכילס שסס שמי קמוכות כמו אֲשׁוּר, אַשּׁוּר; בְּתוֹן, בָּתוֹן וכדומס.

n. m. (= אֵסֶר), votum, quo quis semet ipsum obligat, *ne* quid faciat. אֵסֶר et אֵסָר duplex forma est vi haud diversa, sicuti אַשּׁוּר et אֲשׁוּר, בְּתוֹן et בָּתוֹן.

cum suff. sg.: וְאִסָּרָהּ
Num. 30, 5. ואסרה אשר אסרה

cum suff. pl.: אֱסָרֶיהָ
Num. 30, 15. את-כל-אסריה

pl. c. suff.: וְאִסָּרֶיהָ
Num. 30, 6. 8. ואסריה אשר-אסרה

מוֹסָר
ע"ז ע"מ מאַזן, ומוס קמוכ מאַסָר מן אָסַר, סרגיס מוסרות וגס מוסרים, ולס נסמך מסנו כס סרגו, ענכו שקנוני סוף. פקנוכו מוסכות וענוקים וקיס ומעדנות יקיס וענוקות קנליס וקקוות [נעַצַּבְנַדע, פַּעַסְפַּעל]. נליעס ס"ל כמו נסעלי פ"ל לכוכ, עי' יחז [קקו], אבייד, אוכיל, יוסם נסעלים נקסל ק'.

n. m. (ad analogiam f. מאזן, pro

מאסר, a verb. אָסַר), tantummodo pluraliter: מוֹסָרוֹת et מוֹסְרִים, *vincula*, *compedes*. *Alef* intercidit, quemadmodum in verbis אזן saepenumero.

1 *pl. constr.*: מוֹסְרֵי
Jes. 52, 2. התפתחו מוסרי צוארך

cum suff.: לְמוֹסְרֵי
Ps. 116, 16. פתחת למוסרי

pl. c. s.: מוֹסְרֵיכֶם
Jes. 28, 22. פן־יחזקו מוסריכם

2 *pl.*: מוֹסֵרוֹת
Jer. 5, 5. נתקו מוסרות
Jer. 27, 2. עשה לך מוסרות

pl. constr.: וּמְסֵרוֹת
Job. 39, 5. ומסרות ערוד מי פתח

cum suff.: מוֹסְרוֹתֵיךְ
Jer. 2, 20. נתקתי מוסרותיך
וּמוֹסְרוֹתַיִךְ
Jer. 30, 8. ומוסרותיך אנתק
וּמְסֵרֹתַיִךְ
Nah. 1, 13. ומוסרתיך אנתק
מוֹסְרוֹתֵימוֹ
Ps. 2, 3. ונתקה את־מוסרותימו
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם
Ps. 107, 14. ומוסרותיהם ינתק

מָסֹרֶת
ע"כ נאר מַאֲסֹרֶת וענינו כמו מוֹסֵר, לכן יותר מובנש.
n. f. (pro מַאֲסֹרֶת), astrictio, vinculum, hinc: מָסֹרֶת הַבְּרִית. Bene Qimchi: בְּרִית שֶׁנֶּאֱתָאוּ מִמֶּנָּה לְעוֹלָם. Rashi cum rabbinico מָסַר confudit: בְּרִית שֶׁמָּסְרוּהִי לָכֶם.

בְּמָסֹרֶת
Ez. 20, 37. במסרת הברית

מֹסֶר
v. s. r. יָסַר *p.* 473.

אָסַר
פעל לקחי הגזור ונמנע, ותעודתו כלקחי הענבי, ונקרנוס תמור קציכה ונתיכה לנית כלל קליפה וכלומש. ונגזרת הלתפעל אִתָּסַר [נאר לתפסר] ומכיוני מִתְחַסַּר, עי' נעכון. ומוסי:
vrb. aram., significatione hebraico simili: *vincire*, vinculis astringere. De talmudico אָסַר vid. Aruk, praestantissimum illud Jehielis Romani lexicon.

אֵסוּר
ע"כ נלקחי כמו נענבי אִסּוּר, ולומש יקר נתמוכה ונכוולקש.
n. m. aram., hebraici אִסּוּר geminum vi atque forma.

constr.: דְּבָאֵסוּר
Dan. 4, 12. 20. דבאסור דיי־פרזל

pl.: וְלֶאֱסוּרִין
Esr. 7, 26. נכסין ולאסורין

אֶסֶר
ע"כ נלקחי כמו נענבי, נלי הנדל המכוון, קולם הוגזל קמיד על הזכרם מדבור המוגל, לק על לקסור דנר מענמו כמו נענבי [פַּעֲרַנְתָּא, נעפעכל]
n. m. aram., quod cum hebraico prope omni modo congruit, praeterquam quod non speciatim de voto abstinentiae, sed de *quovis omnino interdicto* dicitur. LXX. ὁρισμός, δόγμα.

Dan. 6, 8. ולחקקה אסר
Dan. 6, 13. הלא אסר רשמת
Dan. 6, 16. כל־אסר וקים דיי־מלכא

constr.: אֵסַר
Dan. 6, 13. על־אסר מלכא

definit.: אֶסְרָא
Dan. 6, 9. כען מלכא תקים אסרא
Dan. 6, 14. ועל־אסרא די רשמת

definit.: וְאֶסְרָא
Dan. 6, 10. רשם כתבא ואסרא

אֶסְתֵּר
שעפ נקנס וילוע נכקוניס. סוזלק פסס כוכנ נוגס, וכן ניוני לקסילק סלנון כוכנ, ונפרסי קסנס לו קסקלנ כוס; וכן נלמר נקרגוס שכי [כ' ו'] לקנקי שמס לקסר על שס כוכנ נוגסק יוכית לקסילק, ומוק נכון. ולשר נמדנ ילקוע [לף קעל] ונקלק שמס לקסר, שסיו חמות הטולם קולין לוסק כוכנ הכנס על שס לקסכר, נכלק נמכוון כוס נקסוכנק על קהר הענבי.
n. pr. mulieris notae persicum (הֲדַסָּה hebraicum), pr. *stella*, quod nomen ad muliebrem venustatem transfertur. Haec deductio non est recentiore memoria demum inventa, sed jam in Targume Estheris altero II, 7. exstat. אַסְתֵּירָא apud Zabios Veneris planetae nomen est, נֹגַהּ apud Judaeos; cf. de eo vocabulo, quod vel in sermonem judaicum posteriorum aetatum transiit, librum Ir-David, quem *de convenientia vocabulorum rabbinicorum* cum aliis linguis David de Lara, vir sacerdotalis, edidit.

אָע
ח
ע"כ נלקחי הידועס אָעָא והכנים אָעִין, ועכיכו עין ע' קלוף ק' נע' וע' נכ' לדעת המדקדקים. וים עוד פקסוק נדנר, כי אָע נס קיס נוען ועסיק.
n. m. aram., lignum, ξύλον, ortum ex עֵץ, ut grammatici asserunt, literarum permutatione. Quidni חַ et עָ paeque vetustum possint esse, atque עֵץ?

Esr. 6, 4. ונדבך די אע חדת
Esr. 6, 11. יתנסח אע מן ביתה
וְאָע
Esr. 5, 8. ואע מחשם בכתליא

definit.: אָעָא
Dan. 5, 4. 23. אנא ואבנא

אַף
ira, nasus *v. s. r.* אַנַף *p.* 104.

אָף
מלת הטעס ועכיכו ידוע, ונקר סס נענבי, כלאר יקסרון רני המלות כי רבו, ולאר יונג נקוסקת מקנרת לוס, הכוללת המלות והפריים ע"ב.
praep. (correpta ex אַף, particula sanscrito-semitica), qua significatur *appropinquatio* atque *additio*. Recte Qimchi: אַף לְכוֹלָם מוֹסִיף. Derivatio quorundam, qua a verbo *coquendi* hoc voc. desumtum ajunt, magis jocularis, quam seria videtur.

Esr. 5, 10. ואף שמהתהם
Esr. 5, 14. ואף מאניא
Esr. 6, 5. ואף מאני בית־אלהא
Dan. 6, 22. ואף קדמיך מלכא

אָפַד
פעל לקחי וזכרנו פד. עכיכו ופתרונו

הֵאָפֵד, לְהֵאָפֵד
Ex. 28, 6. ועשו את־האפד זהב
Ex. 28, 12. על־כתפות האפד
Ex. 28, 25. ונתת על־כתפות האפד אל־עבר האפוד
Ex. 28, 26. 39, 19. ביתה
על־שתי כתפות
Ex. 28, 27. 39, 20. האפוד
Ex. 28, 27. 39, 20. ממעל לחשב האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. אל־טבעת האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. על־חשב האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. החשן מעל האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. ועשית את־מעיל האפוד
Ex. 28, 30. מעיל האפד ואת־האפד
Ex. 29, 5. ואפדת לו בחשב האפד
Ex. 29, 5. ויעש את־האפד
Ex. 39, 2. על־כתפות האפד
Ex. 39, 18. ויעש את־מעיל האפד
Ex. 39, 22. ויתן עליו את־האפד
Lev. 8, 7. בחשב האפוד
Lev. 8, 7. לקחו את־הפסל ואת־האפוד
Jud. 18, 17. ויקחו את־פסל האפוד
Jud. 18, 18. את־האפוד ואת־התרפים
Jud. 18, 20. בשמלה אחרי האפוד
1 Sam. 21, 10. אל אביתר הכהן הגישה
1 Sam. 23, 9. האפוד
1 Sam. 30, 7. הגישה־נא לי האפוד
1 Sam. 30, 7. את־האפוד אל דוד

לָאֵפֹד, לֶאֱפֹד
Ex. 25, 7. ואבני מלאים לאפד
Ex. 35, 9. ואבני מלאים לאפוד
Ex. 35, 27. ואת אבני המלאים לאפוד
Jud. 8, 27. ויעש אתו גדעון לאפוד

אֵפֹד
שם תוקני, ולק נמנק כק לנקנס אֲפֻדָּה הסמך אֲפֻדָּה, ופתרונו לפי הכרקס כמו אֵפֹד נאבני קנס, ולולי הרקמן סגן תמוכנו.
adj., cujus tantummodo fem. reperitur אֲפֻדָּה id, quo quis *amictus* est, *amiculum* et hominum et simulacrorum, quemadmodum Jovi Olympio amiculum aureum fuisse traditur. De amictu statuarum nonnulla etiam apud Tullium. Al. semel: στολισμός.

constr.: אֲפֻדַּת
Jes. 30, 22. ואת־אפדת מסכת זהבך

cum suff.: אֲפֻדָּתוֹ
Ex. 28, 8. 39, 5. וחשב אפדתו

אַפֻּדָּן
ע"כ נאבני אֵפֹד, והוק נויר אֵפֹד, נסופי ן כמו צְפֻרָן, כי נכרתו נרית לסופים יתקנר סניי. פתרונו לרמון וניכר ועיכר, ויקרו כמו אֲגֻדָּה, אוֹלם [נע-וּאֲלנע], והוק מלמון לפד לקיוק רכיני נית וקוקוניו. לשרש מדן לין הכרת ולק כלום, ולפדן נן יסמעאל יקוס וקוכנה לקר. ומגור לפדן נלמון גמרק ל"מ לקיקלי דמק מקניק ולק לפדני לדומנדיקק.
n. m. ortum ex אֵפֹד ad simil. formae צַפְרֵן: h. e. ligare, fornicatum facere: *arx*, *castellum*, *palatium*, arab. fadan. Targumice סַדְנָא jugum, ligo, peristroma. Eodem sensu in adagio vulgari: אַפַּדְנֵי דְּמַמְבְּדִיתָא.

cum. suff.: אַפַּדְנֵהוֹן
Dan. 11, 45. ויטע אהלי אפדנו

אָפָה
פעל לקחי ועקידו יאפה, ופעמיס נהקסר ק'. פתרונו נסול ויכוס נקנור לו ענון נכיעס ולניסס קציכס ועקיכס קניכס וכניס [כיכדן, גיכעון], ונקמל מקנכ. ווס קנור ומוק. ומקנור ונכוס נרקס מגזרותיו שהוקל לו על עניכס וקניון כמוי סניכ סניכ, לו על קניכת ולניכת סקוכות ולקיוק לסיעי כית, כקנר יכוע. ולפי שכל נס נפעלים צַפַּר, רַפַּד כי ר, צ מקנכי שנוג כנויי נרקס פעלים רניס, סס לשרש יקלכלו, ושלומי סשרש נע נסמעל נכע נסקמנעות סכ', וגס בָּר, בֵּית לקנע כריקו. *verb. secund.*, a radice sanscritosemitica פַּד: *vincire*, *cingere*, speciatim de accingendo sive amiciendo *superhumerali* (Lev. 8, 7. חָגַר de re eadem). LXX. συνάπτειν, συσφίγγειν.

2 *perf.*: וְאֶפַדְתָּ
Ex. 29, 5. ואפדת לו בחשב

3 *imperf.*: וַיַּאְפֵד
Lev. 8, 7. ויאפד לו בו

אַפַּד
ע"כ ולכוכו עטוף ולנוע [קומסילנוכו, כעקליכוכו], והוזלק גכ על פסל סמעוטף ומולנכ. ולפוד למלנוע מלכים וכסיס מקכלת ולרגמן יהוד. סמסוכ סמוך אֵפֹד, כי הניכי לק' סמעכוכת קלר סתנועה כתוס מעכע סק', ומעקלו לפ"ו מקלל סמוסעטים, לו זיסיס סליכי נמר קמן כמו שכר נכר קמר ענב שכיות וסגניס לכסלי - קמן. מוס נגמלק [שנת כ"ו ע"נ] אַפַּדְנֵי פיכוע לטועפות [כיכלע, שמוקק], והגרסק ולק נכוכס.
n. m., *amictus*, *amiculum*, ab operiendo seu amiciendo, speciatim de genere vestitus sacerdotali, brevi illo ac duabus constante plagulis, quarum altera pectus, altera tergum tegebat. Illud, quod pontifici maximo erat amictui, ex filis hyacinthinis, purpureis, coccinis aureisque erat confectum; ceteri gregarii sacerdotes pallas similes, sed puro ex bysso contextas gestabant. Illud notum est, *rubinis* duobus, quibus illud summi sacerdotis amiculum utroque in humero continebatur, quique aureis fundis insiti erant, fuisse XII tribuum nomina insculpta, quod quo ordine factum sit, traditione nobis conservatum est. Al. ἐπωμίς, quod nomen Graecum inde accepit Philo s. Jedidja Alexandrinus, et Josephus, qui eam vestem modo ἐπωμίδα, modo ἐφόδην nominat (Ant. III, 8.). Aquil: ἐπίφαμμα, ἐπένδυμα; V. superhumerale. Trg: אֵיפּוֹדָא. 2) simulacrum Dei opertum s. amictum, vel inauratum vel aliter ornatum.

אֲפוֹד, אֲפֹד
Ex. 28, 15. כמעשה אפד תעשנו
Jud. 17, 5. ויעש אפוד ותרפים
Jud. 18, 14. אפוד ותרפים ופסל
1 Sam. 2, 18. נער חגור אפוד בד
1 Sam. 2, 28. לשאת אפוד לפני
1 Sam. 14, 3. כהן יי בשלה נשא אפוד
1 Sam. 22, 18. איש נשא אפוד בד
1 Sam. 23, 6. אפוד ירד בידו
2 Sam. 6, 14. דוד חגור אפוד בד
1 Chr. 15, 27. ועל־דויד אפוד בד
Hos. 3, 4. ואין אפוד ותרפים

וְאֵפוֹד
Ex. 28, 4. חשן ואפוד ומעיל

וכדומה. ומקור שרשו עי' בפעלים יָבֵשׁ, בָּיַשׁ. וגם בלקחי ובגרמן וה הפעל, ומה אָפָה. והמדקדקים שיניו בלשון גרמן ממם וה הפעל אִוִּיטָא [קלף ורקיק, שוי"ס], תַּוְיָא [מקום הכביסה] הכביסה ובנערו, כי אִוִּיטָא [שוי"ס] לקי אַה [וכי קלף ורקיק בימינו הוה], ולבני השרש תְּוָא [בפרסי תֶּה נעניי מקנו תְּוִיתָה] לשון שריפה ודוק.

verb. prim. (cognatum vel ipsa forma cum נָבָה, נָבַח): *coquere*, LXX. *πάσσειν*. Hinc אֹפֶה pistor, cocus, Onq.: מַחְתּוֹמָא; coqui enim et pistores apud veteres iidem. Gloss. *ἀρτοποιός*, *πλακουντάριος*. De hujus verbi in Gemara usu vid. supra expos. rab.

Gn. 19, 3. ומצות אפה ויאכלו
3 *perf.*: וְאָפָה
Jes. 44, 15. אף־ישיק ואפה לחם
2 *perf.*: וְאָפִית
Lev. 24, 5. ולקחת סלת ואפית
1 *perf.*: אָפִיתִי
Jes. 44, 19. ואם אפיתי על־גחליו
3 *perf. pl.*: וְאָפוּ
Lev. 26, 26. ואפו עשר נשים
part.: אֹפֶה
Gn. 40, 17. מעשה אפה
part.: וְהָאֹפֶה
משקה מלך־מצרים והאפה
Gn. 40, 1.
Gn. 40, 5. המשקה והאפה
מַאֲפֶה
Hos. 7, 4. בערה מאפה
cum. suff.: אֲפֵיהֶם
Hos. 7, 6. כל־הלילה ישן אפהם
pl.: הָאוֹפִים, הָאֹפִים
Gn. 40, 2. ועל שר האופים
Gn. 40, 16. יירא שר־האפים
Gn. 40, 20. ואת־ראש שר האפים
Gn. 40, 22. ואת שר האפים תלה
Gn. 41, 10. אתי ואת שר האפים
Jer. 37, 21. מחרש האפים
pl. fem.: וְלָאֹפוֹת
1 Sam. 8, 13. ולמבחות ולאפורת
imperat. pl.: אֲפוּ pro אֵפוּ
Ex. 16, 23. את אשר־תאפו אפו
3 *impf. c. s.*: וְתֹאפֶה
1 Sam. 28, 24. וחלש ותאפה מצות
3 *perf. pl.*: יֹאפוּ
Ez. 46, 20. אשר יאפו את־המנחה
וַיֹּאפוּ
Ex. 12, 39. ויאפו את־הבצק
Nif-al: נֶאֱפֶה
3 *imperf.*: תֵּאָפֶה
Lev. 6, 10. לא תאפה חמץ
Lev. 7, 9. אשר תאפה בתנור
3 *pl. f.*: תֵּאָפֶינָה
Lev. 23, 17. חמץ תאפינה בכורים ליי
מַאֲפֶה
ז' שקיהו דבר שנאפס, ושברו ידוע. ולהמקנים ג"כ השם סום.
n. m., coctum, quidquid faciunt pistores, praecipue dulciarii.
LXX. *πεπεμμένη*.
Lev. 2, 4. קרבן מנחה מאפה תנור
חַפִּיר
שם זר ושוור, ויקיל הוא שקורא, והיתקנם לא הניהו והכיהו, והפצרים יחמוהו לשבת אחה, ויקמהו שהוא קשור בחאחר נא' שחוי", והסופי' כמו נשם הי"ן מן קנה. שקהוהו נשוליים ושקוויים בחוברת שתים, ולא נקירא. לדעתקריים

אֹפֶל

ז"ו כרך עם עיפה ושוכן, ופקהוהו שקיעת השמש ושבני לילה, וגם הלילה והקושך נכלל [ומהנעלוכעשרגשנג, סיכסטעלניסס], והושאל כמו לילה ומקבילים על נרס ושבר ושיני פורעניות.

ויובן כל אלה מסדר השמש שבר שקהוהו.

n. m., *occasus solis* caligoque, quae hunc insequitur, translate de calamitate ac miseria, quae aversa divina gratia sequitur.

LXX: *σκότος*, *σκοτία*, *γνόφος*.

Job. 3, 6. הלילה ההוא יקחהו אפל
Job. 10, 22. ארץ עפתה כמו־אפל
Job. 10, 22. ותפע כמו־אפל
Job. 23, 17. ומפני כסה־אפל
Job. 28, 3. אבן אפל וצלמות
Job. 30, 26. ואיחלה לאור ויבא אפל
Ps. 11, 2. לירות במו־אפל
בְּאֹפֶל
Ps. 91, 6. מדבר באפל יהלך
וּמֵאֹפֶל
Jes. 29, 18. ומאפל ומחשך
אֹפֶל
תוקרי ע"מ ידוע, ונכרף עם חָשׁוּךְ. ענינו מוקן וקדור, קי־שעי, ונקשר מהיום כי יקריך כבשקיעת השמש [ומהנעלמו, דוכקעל].

adj., forma participiali factum, *caliginosus* propter occasum solis. Al. quasi sit subst. *γνόφος*.

וְאֹפֶל
Am. 5, 20. ואפל ולא־נגה לו
אֲפֵלָה
ז"כ גויר אֲפֵל, ותקוטו תמונת חֲשֵׁכָה, לשר קנוניי ומופשטיי. פקהוהו קצן ועיפה מקצן וקדרות [סיכסטעלניסס].

n. f. (ortum ex אֲפֵל sicut חֲשֵׁכָה, vi formaque consimile) collect. et abstr.: *tenebrae*, caligo densissima, Aegyptiacae similis.

Ex. 10, 22. ויהי חשך־אפלה
וַאֲפֵלָה
Prv. 7, 9. באישון לילה ואפלה
Jes. 8, 22. ואפלה מנדח
Joel 2, 2. יום חשך ואפלה
Zeph. 1, 15. יום חשך ואפלה
בָּאֲפֵלָה
Dt. 28, 29. וימשש העור באפלה
Jer. 23, 12. באפלה ידחו
כַּאֲפֵלָה
Prv. 4, 19. דרך רשעים כאפלה
cum. suff.: וַאֲפֵלָתְךָ
Jes. 58, 10. ואפלתך כצהרים
pl.: בַּאֲפֵלוֹת
Jes. 59, 9. לנגהות באפלות נהלך
מֵאֹפֶל
ז"ו ע"מ מַחְשָׁךְ, כמבוון כמו נקוקר, כי גם שם יי"ר הע' דבר שבר יעשה שפל, כמו מעשה דבר שבר יקשפל קוענש נבו, ומסקר פניס שבר לפניו כל לים יסקיר פניס [נענעכשלכד דער סיכסטעלניסס], ולין לו שם כי יקיל הוא נכ"ק.

n. m. (ad normam formm. מַסֵּכָה, מַחֲצֵב), id quod caliginem efficit, tenebrae, quae obscurant. Vis enim conjugationis, unde nomen fit, non infringitur.

Jos. 24, 7. וישם מאפל ביניכם
מֵאֲפֵלָיְתָא
שם מסקוסם, כקבוהו עם חָם לסגדיל, מפעל גדול [סיכסטעלניסס נעטעעם], וכי כמו כן שַׁלְהֶבְיָתָה נשם"ג, כן פרשו רבי הקדמונים והמקהוניס. שכל עוד שרשו אָפֵל נמכוהו יסמעלי קלק ופלג [עסייליען], וגם וזה לא מקוורק.

עי' חָפִיר.

n. perdifficile ac monadicum, idem quod חֲאָפֵּרִין, ut plerique ajunt, tanquam *cocturae*, ad modum formae קְצִיר; alii *portiones* vertunt, radice arabica; neutra dubii hujus vocab. enodatio fidem facit. Targum Hierosolymit. utrumque: מְרַסְקָא; Onq. plane non vertit. LXX. *θυσία ἐκ κλασμάτων*. Vid. חָפִיר.

pl. constr.: חֲפִירֵי
Lev. 6, 14. חפיני מנחת פתים
אֵפָה

mensurae genus v. s. r. אִיר.50.

אֵפוֹא
אֵפוֹ
v. s. אַי. *p.* 42.

אֹפֶז

פעל נקבי, שבר נשם אופז נהוי לו ז'ונג נרקב, ועכיכו כפי הכרכם כריקם ונכיכם [ימימערן, גלאנצען], וכן נמולו פו לשון נריקה, ונעשה מוס השם לעיון לרץ סוכב. עי' סוו.

vrb., quod nomini אוֹפֶז subest: *splendere*, *micare*, sanscrito-semiticum, ut videtur.

אוֹפָז

שעם לארץ וסכ, שבר מעכו יוצ כתם וזכ; ופקשב לומר שמוכב מן אֵי, וסוא כמו אֵי, לומר לרץ, ומן פָּז וסכ, סולם הכוון לסוניקו מן סשוכ אֶפֶז.

n. pr. terrae auro abundantis, fortasse compositum ex אִי (אִיו) terra et פָּז aurum. Radicem vero verbalem subesse est verisimilius.

אֹפֶל

פעל מהשרש אָפַל, ופקהוהו יכילם וכשילה [פַּאלַנען], ומהשקל ק' על כיקת ויכילת השרש, מכעיקה ונקקה מעם, מיכילקה הלון ושפול הלון ושקוק ויכוך, לכן מקיעת הקשה וכוית קצן. כ' על קשוק והשפלת השבלים [ועכ-קצן] נכעית רקשיפו, ווה נהיוקה רך וכעל כשוף ולפות [נפלע, כיעגופם]. נקקור השרש נרקה שקיו רָפַל, שָׁפַל נשוי הרקשי, והשרש מלוי גכ נלשוכות ערב.

verb. a radice פַּל, unde et נָפַל, שָׁפַל, et quacum בַּל, מָל congruit, deducendum: cadere, occidere (de sole), demittere, de culmis infirmis, quod nondum pubuerunt, teneris ac flexibilibus.

אֲפִיל

תוקרי נאראֲפֵל והנקנה אֲפִילָה, ופקהוהו רך־השבלים [נפלעטשלעינ], דך וכקשל ולל כאלילות כי לא נגרו [קוכנ"ף, שווש־שבלעינ], והוא עם כי יפו רקשיפו עוד מעני דקוקה. וכן נגרסה אֲפֵלְיָתָא כנגזים רכים וקלבים עשרש וס.

adj. (f. אֲפִילָה), id quod est culmis *tenerum* ac *flexibile*, quia nondum adolevit. (Gemarice אֲפֵלְיָתָא de agnis s. oviculis teneris atque infirmis). Rashi: מְאוּחָרוֹת; Ibn-Esra: וְלֹא נִרְאוּ שֶׁהָיוּ תַּחַת הָאָרֶץ. Al. *ὄψιμα*, V. serotina.

pl.: אֲפִילוֹת
Ex. 9, 32. כי אפילות הנה

אֲפַלָּה

ז"ו כרך עם עיפה ושוכן, ופקהוהו שקיעת השמש ושבני לילה, וגם הלילה והקושך נכלל [ומהנעלוכעשרגשנג, סיכסטעלניסס], והושאל כמו לילה ומקבילים על נרס ושבר ושיני פורעניות.

ויובן כל אלה מסדר השמש שבר שקהוהו.

n. m., *occasus solis* caligoque, quae hunc insequitur, translate de calamitate ac miseria, quae aversa divina gratia sequitur.

LXX: *σκότος*, *σκοτία*, *γνόφος*.

Job. 3, 6. הלילה ההוא יקחהו אפל
Job. 10, 22. ארץ עפתה כמו־אפל
Job. 10, 22. ותפע כמו־אפל
Job. 23, 17. ומפני כסה־אפל
Job. 28, 3. אבן אפל וצלמות
Job. 30, 26. ואיחלה לאור ויבא אפל
Ps. 11, 2. לירות במו־אפל
בְּאֹפֶל
Ps. 91, 6. מדבר באפל יהלך
וּמֵאֹפֶל
Jes. 29, 18. ומאפל ומחשך
אֹפֶל
תוקרי ע"מ ידוע, ונכרף עם חָשׁוּךְ. ענינו מוקן וקדור, קי־שעי, ונקשר מהיום כי יקריך כבשקיעת השמש [ומהנעלמו, דוכקעל].

adj., forma participiali factum, *caliginosus* propter occasum solis. Al. quasi sit subst. *γνόφος*.

וְאֹפֶל
Am. 5, 20. ואפל ולא־נגה לו
אֲפֵלָה
ז"כ גויר אֲפֵל, ותקוטו תמונת חֲשֵׁכָה, לשר קנוניי ומופשטיי. פקהוהו קצן ועיפה מקצן וקדרות [סיכסטעלניסס].

n. f. (ortum ex אֲפֵל sicut חֲשֵׁכָה, vi formaque consimile) collect. et abstr.: *tenebrae*, caligo densissima, Aegyptiacae similis.

Ex. 10, 22. ויהי חשך־אפלה
וַאֲפֵלָה
Prv. 7, 9. באישון לילה ואפלה
Jes. 8, 22. ואפלה מנדח
Joel 2, 2. יום חשך ואפלה
Zeph. 1, 15. יום חשך ואפלה
בָּאֲפֵלָה
Dt. 28, 29. וימשש העור באפלה
Jer. 23, 12. באפלה ידחו
כַּאֲפֵלָה
Prv. 4, 19. דרך רשעים כאפלה
cum. suff.: וַאֲפֵלָתְךָ
Jes. 58, 10. ואפלתך כצהרים
pl.: בַּאֲפֵלוֹת
Jes. 59, 9. לנגהות באפלות נהלך
מֵאֲפֵל
ז"ו ע"מ מַחְשָׁךְ, כמבוון כמו נקוקר, כי גם שם יי"ר הע' דבר שבר יעשה שפל, כמו מעשה דבר שבר יקשפל קוענש נבו, ומסקר פניס שבר לפניו כל לים יסקיר פניס [נענעכשלכד דער סיכסטעלניסס], ולין לו שם כי יקיל הוא נכ"ק.

n. m. (ad normam formm. מַסֵּכָה, מַחֲצֵב), id quod caliginem efficit, tenebrae, quae obscurant. Vis enim conjugationis, unde nomen fit, non infringitur.

Jos. 24, 7. וישם מאפל ביניכם
מֵאֲפֵלָיְתָא
שם מסקוסם, כקבוהו עם חָם לסגדיל, מפעל גדול [סיכסטעלניסס נעטעעם], וכי כמו כן שַׁלְהֶבְיָתָה נשם"ג, כן פרשו רבי הקדמונים והמקהוניס. שכל עוד

אָפָן

סשק וסכסון כדבר, כי סם' שים נלי דנושם. ושולי הוא קשונה כקנם קשור מַאֲפֵלְיָתָא, כי כמנא קדיר כפשוכם הוא כקבור עם ג"כ ודוק.

n. compos., tenebrae Dei h. e. quae sunt crassissimae teterrimaeque, propterea quod Deus eas obduxit, ita ut naturalibus sint grandiores. Sed tamen haec explicatio habet aliquid dubitationis, eo quod Dagesh deest, secundum form. שַׁלְהֶבְיָתָה; fortasse nil nisi forma muliebris est, pro מַאֲפֵלְיָתָא; est enim generis feminini, quoties reperitur. LXX. inepte: *γῆ κεχερσωμένη*.

Jer. 2, 31. אם־ארץ מאפליה

אָפָן

פעל זר לא נמנא בכ"ק, והוציאו ממנו סנגוזות אֹפֶן, אוֹפָן. לא יהיה הפעל לפנו, כרשם שפקרונו סבוב ועגילה, ויהיה אֶה שרש נו וכ' קוסבת. לולם קרוב לשמע שבשעל אֶה כמו בָּשׁ, וכרך עם אָה [לפה], ופקרון לולם ילוע עגילה וגלגול [קייוען, דרעהען], וממנו גויבי שמות לקמן.

vrb. secund., quod in libris sacris nusquam exstat, cujus radix est אָה, adjecto ן in verbum novum mutata: *torquere*, *volvere*, hinc אֹפֶן, אָפָן, orbis, rota. Satius vero est, haec nomina deducere a verbo בָּשׁ (sicut בָּשׁ, cui cognatum אָפָה, אָה) cujus potestas ab illo ficto אָפָן non diversa est.

אֹפָן

ז"ו נסמך אֹפַן ומרבוי אוֹפַנִּים, ופקרונו דבר קמוקי ומכיבי קקוסי וגולל [קוסקרייוכג], וכרך עם גַּלְגַּל [רעד], ומסוסי"ן לפ"ו כמו נלילן לקבן וכדומה, וכפל סב' כמו כזוזן, מקבונ לוס לבוביי.

n. m., res globosa et rotunda, *σφαιροειδές*, *rota*, gr. *τροχός*. *an* adjectum est, quemadmodum in formis אִרְלֶן, אַבְהֶן, *n* in plurali duplicatur, sicut in שׁוּשַׁן.

אוֹפַן *p.* אוֹפָן

1 Reg. 7, 33. כמעשה אופן
Prv. 20, 26. וישב עליהם אפן
Ez. 1, 15. אופן אחד בארץ
Ez. 10, 9. אופן אחד אצל הכרוב
Nah. 3, 2. וקול רעש אופן
וְאוֹפַן
Ez. 10, 9. ואופן אחד אצל הכרוב
p. הָאוֹפָן
1 Reg. 7, 32. וקומת האופן
Ez. 1, 16. האופן בתוך האופן
Ez. 10, 6. ויעמד אצל האופן
Ez. 10, 10. האופן בתוך האופן
constr.: אֹפַן
Ex. 14, 25. את אפן מרכבתיו
constr.: וְאוֹפַן
Jes. 28, 27. ואופן עגלה
pl.: אוֹפַנִּים
Ez. 10, 9. והנה ארבעה אופנים
pl.: הָאוֹפַנִּים
1 Reg. 7, 32. וידות האופנים
1 Reg. 7, 32. וארבעת האופנים
1 Reg. 7, 33. ומעשה האופנים
Ez. 1, 16. מראה האופנים
Ez. 1, 19. ולכר האופנים
Ez. 1, 19. וינשאו האופנים
Ez. 1, 21. וינשאו האופנים לעמתם
Ez. 10, 9. ומראה האופנים

Digitized by Google

ילכו האופנים אצלם Ez. 10, 16.
לאיסבו האופנים Ez. 10, 16.

וְהָאוֹפַנִּים

והאופנים מלאים עינים Ez. 10, 12.
והאופנים לעמתם Ez. 10, 19. 11, 22.

בָּאוֹפַנִּים

רוח החיה באופנים Ez. 1, 21.

לָאוֹפַנִּים

לאופנים להם קורא Ez. 10, 13.

pl. constr.: אָפְנֵי

וארבעה אופני נחשת 1 Reg. 7, 30.

pl. c. suff.: אוֹפַנֵּיהֶם

לארבעתם אופניהם Ez. 10, 12.

אָפֶן

ז׳ נכנוי אֶפְנֵיהוּ, פתרונו כמו אֹפֶן, ונתהוה מסגרא אֶפְ נסופיי וֹן, כמו בְּשֶׁן, אֶזֶן מן בָּשׂ, אָזַן. וסקופיי כוס ימלא ג״כ בגזות צִפָּרְן, אֶפֶדֶן, גַּרְזֶן, וכדומה.

n. m. c. suff. אֶפְנֵיהוּ (a vrb. אָהּ, sicut בְּשֶׁן a בָּשׂ, אָזֶן ab אָזַן), status, circumstantia. הָבֵר עַל אֶ׳, Aram: עַל־פָּנִים *πιθανῶς*. Ibn-Esra: חֲרָאוּיִים. Melius: aptum ad temporum varietates ac vicissitudines, a verbo *volvendi*.

pl. c. suff.: אֶפְנֶיךָ

דבר דבר על־אפניו Prv. 25, 11.

אָפֵס

פעל לק-שנר, ומוק כמו סָם [עי׳ שרש סמם], ונמצא נגזרות. פתרונו קליפה ותוילם פניה וגיוס נסלכות ומסמה קדילה והזנקה [ענעזווינדלען, זוסמהלרען]. ונמצא נתקנוס ג׳ מפעל הזה נמך הפרה בעברי, ל״ע נעלה אסם יתקון [ק׳ נמלנר ל׳, י״ג], ונמכוון תלול קדוסה: וזריהו עמ לאסמק קדוסתקון [ק׳ נמלנר כ״ה, ל׳], ומקל נגמרת מנעילת לתוך מה, כמו אָפֵס וכריס [נגד נתרת קי״ח ע״ק], לומר סלכתו קדלה, ומשמות אם אפוס, אפירה. עי׳ פָּסַס.

vrb. rarum, e radice פָּסַס compositione ortum: *desinere, deficere, cessare*. LXX: *ἐκλείπειν, ἀποκόπτειν, αἴρειν*. Targumice אֲפֵס facere, ut aliquid desinat; talmudice אֲפֵס de eo, quod oblivione ex animo amisimus, unde nom.

אֲפִירָה, אֲפוּס.

כי אפס כסף Gn. 47, 15.
אם־אפס כסף Gn. 47, 16.
כי־אפס המץ Jes. 16, 4.
כי אפס עריץ Jes. 29, 20.

3 prf. c. hint.: וַיֶּאֱפַס

האפס לנצח חסדו Ps. 77, 9.

אֶפֶס

ז׳ וכווני אֲפָסִים וסמך אֶפְסֵי, ופתרונו ק׳ סנעול וסמזנת [ענטשווידכלונג], וסוזנל סוס על קן ופינת דנר [ענדע], כמו נקפסי ארץ. סוני לפסים יוזנל על קנות סרגלים, לומר כפותים [זוסלענצעלט], ומי לפסים ניקוקל עכינו מים מניעים עד כפותים, כמו מי נרכים ומתכים. ג׳ מלת־מעם, או כמו עין [ניכעם, קייכער], פהיות מוגג סהקדל וסמזנת הזקלנל מעם מעם לשעם, או כמו נלי, נלל, יסק קוסר מפעל ומסם, ונקצר עם כי ועד.

n. m., defectio s. sublatio rei cujuspiam, hinc: nihilum, extremum rei (אֲפֵסֵי אֶרֶץ). Dual.: plantae (utpote ima pars hominis, lat.: usque ad *talos*). Rabbini explicant: קַרְסֻלַּיִן;

LXX.: *ὕδωρ ἀφίσεως*; Theodot: *ἕως ἀστραγάλων*. 2) *adverb.* non, nihil, tantummodo, בְּאֶפֶס absque, praeter.

אֶפֶס אֶפֶס

אפס כי־עז העם Num. 13, 28.
אפס קצהו תראה Num. 23, 13.
אפס כי לא יהיה בך אביון Dt. 15, 4.
אפס כי לא תהיה Jud. 4. 9.
אפס כי־נאץ נאצם 2 Sam. 12, 14.
עד אפס מקום Jes. 5, 8.
וכל־שריה יהיו אפס Jes. 34, 12
אפס מעשיהם Jes. 41, 29.
כי־אפס בלעדי Jes. 45, 6.
ואין עוד אפס אלהים Jes. 45, 14.
הן גור יגור אפס מאותי Jes. 54, 15.
העוד עמך ואמר אפס Am. 6, 10.
אפס כי לא השמיד אשמיד Am. 9, 8.

וְאֶפֶס

ואפס את־הדבר Num. 22, 35.
ואפס עצור ועזוב Dt. 32, 36.
ואפס עצור ואפס עזוב 2 Reg. 14, 26.
ואפס כמוני Jes. 46, 9.

cum h interr.: הַאֶפֶס

האפס עוד איש 2 Sam. 9, 3.

בְּאֶפֶס

ויכלו באפס תקוה Job. 7, 6.
באפס עצים תכבה־אש Prv. 26, 20.
ואשור באפס עשקו Jes. 52, 4.

וּבְאֶפֶס

ובאפס לאם Prv. 14, 28.
ובאפס יד ישבר Dan. 8, 25.

וּכְאֶפֶס

כאין וכאפס Jes. 41, 12.

מֵאֶפֶס

מאפס ותהו נחשבו־לו Jes. 40, 17.

dual.: אַפְסַיִם

במים מי אפסים Ez. 47, 3.

du. constr.: אַפְסֵי

ינגח יחדו אפסי־ארץ Dt. 33, 17.
לי ידין אפסי־ארץ 1 Sam. 2, 10.
ואחזחך אפסי־ארץ Ps. 2, 8.
כל־אפסי ארץ Ps. 22, 28.
כל־אפסי־ארץ Ps. 67, 8.
ומנהר עד־אפסי־ארץ Ps. 72, 8.
ראו כל־אפסי־ארץ Ps. 98, 3.
מי הקים כל־אפסי־ארץ Prv. 30, 4.
והושעו כל־אפסי־ארץ Jes. 45, 22.
וראו כל־אפסי־ארץ Jes. 52, 10.
יגדל עד־אפסי־ארץ Mich. 5, 3.
ומנהר עד־אפסי־ארץ Zach. 9, 10.

constr.: לְאַפְסֵי

לאפסי הארץ סלה Ps. 59, 14.

du. constr.: מֵאַפְסֵי

מאפסי־ארץ Jer. 16, 19.

אַפְסֵי

מלת סעם מן אֶפֶס נהיותם עעמי׳ שלי׳, והיו נעזקלה כמו בִּלְתִּי, זוּלָתִי, וסמופי ־ִי לינכו כנוי למדנר כ״ק יקם סמען עתיקי ונוזן, וכי סמען יונרן לנזוד למלת סעם.

adv. secundar. (ab אֶפֶס ad modum form. זוּלָתִי, בִּלְתִּי) *praeter*. Additamentum illud finale obsoleta est status constructi forma, minime suffixum.

וַאֲפֵסֵי

אני ואפסי עוד Jes. 47, 8. 10.
ואפסי עוד Zeph. 2, 15.

אָפַע

פעל לק-שנר כ״ק נגוויו, נכלף עם פָּתָה, פֶּאֶה, פֶּתַח. פתרונו כשיפה וכשיפה [סויכען, כלאזען], וכן נסודו ויוכי וכוזי עקר על הזוזנ fa-ri) (sanskr. *b'a*, wa, *φη-μί*, יקיזנ קקור זמות כנגוזות כענכי וקרמי׳.

vrb. tantummodo in derivatis superstes, linguarum sanscriticarum et semiticarum commune: *flare, sibilare*. Verba אָפַע, פָּתָה, פָּאָה, פֶּתַח origine sunt eadem.

אָפַע

ז׳ קנולי׳ נסמסק אָפַע, והיל נרלף מכל וכל עם חָבַל, זהוק ג״כ לזון סקכזמות. פתרונו לפ׳ כשם וכשוף [סוין], נרלף ע״כ נעוך עם אָוֶן כמו מהבל, לומר מריק ותהו ודוק.

n. m. (paus. אָפַע): flamen, halitus, hinc de *nihilo*, sicut חֶבֶל. Bene Targ: לָא מִדְּעַם.

paus.: מֵאָפַע

ומעלכם מאפע Jes. 41, 24.

אֶפְעֶה

ז״כ וסוק קעור אֶפְעֶה [וכן אֶלְפָּה, זוּרָה נמר אֶלְפָּה, זוּרָה]. פתרונו סמכזמע ומסכזמע [ליל סוי־כענדע], ונלמר מכוקע קעיי ונפעי ומכרכי׳ כזוזק ולוזק כלנו יזלף רוק [ליל ניי־כענדע]; נתכונוס יזועס סרכים אַפְעֶיהָ [ז״ק י״ג י׳], ונגמרת נקלוף הע׳ לק׳ אָפָא [יומל ס״ל ע״ק].

n. f. (pro אֶפְעֶה, sicut זוּרָה pro אֶלְפָּה, זוּרָה): genus serpentis venenati, a *sibilando* dicti; LXX: *ὄφις, ἀσπίς, βασιλίσκος*. Aquila: *ἔχιδνα*; Trg: חִוְיָא; Hieron. vipera, regulus. Talmudice אֲפָעְיָא, targ. etiam pluraliter: אֲפָעְיָא. Arabs N. T. hoc voc. graecum *ἔχιδνα* vertit.

אפעה ושרף מעופף Jes. 30, 6.
והחורזה תבקע אפעה Jes. 59, 5.
תרגזהו לשון אפעה Job. 20, 16.

אָפַת

פעל לק-שנר כ״כ, ופתרונו כמו סָבַב [נקלוף אות סגזיקה נתנועע״, כקצר לזוב, נקסוה ספעל סוס], לומר עגילם וסניפם סקפס ונדילם [קרייזען, וועכ־ זען], ונומס נסכזו לל אָם [קצר ממנו אָפֵן, אָפָן] וגו׳.

vrb. rarum, *volvere, circumvolvere, gyratim circumdare*. Idem quod סָבַב, unde literarum legitima permutatione ortum est (cognatum est אָפָן unde אֹפֶן, אֵפוֹן). LXX.: *περιέχεσθαι, περιέχειν*.

3 perf.: אֶפְּפוּ

כי אפפוני משברי־מות Ps. 40, 13.

c. suff.: אֲפָפֻנִי, אֲפָפוּנִי

כי אפפני משברי־מות 2 Sam. 22, 5.
אפפוני חבלי־מות Ps. 18, 5. 116, 3.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.

אָפַק

פעל קצ־סנגה, ונקצר שלש נמנק כ״ק נסמסעל וגנוכוניו נכקה קכוב לקמת מכלל קלה סולקוניו ק׳עומ: סתכעגע קליפס וכולה [ויך כעוועגען, פֶּליפסען] וגולו אָפִיק, וכלף כגוכ לוס נסבלל מקלני פוגן פָּק, סָפַק רָפַק דָּפַק, וגכ סוס ג״כ נכוני שפי מעכ. כ׳ כוזד: סלגוס והרגעה סוסה והכהלה לומר סכעה [כעוועגען], וסוגלל על סלקמה וגניפס ודקיקה וקלילס וקניסה [דכאָגען], או על תגוכות וקוקה ויכולת [ויפגען], ומוס סתפעל, כלומר או דקיקת עלמו לזוזו [ויך עקיקגען], ומוס (sanskr. *b'a*, wa, *φη-μί*, יקיזנ קקור זמות כנגוזות כענכי וקרמי׳.

vrb. tantummodo in derivatis superstes, linguarum sanscriticarum et semiticarum commune: *flare, sibilare*. Verba אָפַע, פָּתָה, פָּאָה, פֶּתַח origine sunt eadem.

אָפַע

ז׳ קנולי׳ נסמסק אָפַע, והיל נרלף מכל וכל עם חָבַל, זהוק ג״כ לזון סקכזמות. פתרונו לפ׳ כשם וכשוף [סוין], נרלף ע״כ נעוך עם אָוֶן כמו מהבל, לומר מריק ותהו ודוק.

n. m. (paus. אָפַע): flamen, halitus, hinc de *nihilo*, sicut חֶבֶל. Bene Targ: לָא מִדְּעַם.

paus.: מֵאָפַע

ומעלכם מאפע Jes. 41, 24.

אֶפְעֶה

ז״כ וסוק קעור אֶפְעֶה [וכן אֶלְפָּה, זוּרָה נמר אֶלְפָּה, זוּרָה]. פתרונו סמכזמע ומסכזמע [ליל סוי־כענדע], ונלמר מכוקע קעיי ונפעי ומכרכי׳ כזוזק ולוזק כלנו יזלף רוק [ליל ניי־כענדע]; נתכונוס יזועס סרכים אַפְעֶיהָ [ז״ק י״ג י׳], ונגמרת נקלוף הע׳ לק׳ אָפָא [יומל ס״ל ע״ק].

n. f. (pro אֶפְעֶה, sicut זוּרָה pro אֶלְפָּה, זוּרָה): genus serpentis venenati, a *sibilando* dicti; LXX: *ὄφις, ἀσπίς, βασιλίσκος*. Aquila: *ἔχιδνα*; Trg: חִוְיָא, חִרְמָנָא; Hieron. vipera, regulus. Talmudice אֲפָעְיָא, targ. etiam pluraliter: אֲפָעְיָא. Arabs N. T. hoc voc. graecum *ἔχιδνα* vertit.

אפעה ושרף מעופף Jes. 30, 6.
והחורזה תבקע אפעה Jes. 59, 5.
תרגזהו לשון אפעה Job. 20, 16.

אָפַת

פעל לק-שנר כ״כ, ופתרונו כמו סָבַב [נקלוף אות סגזיקה נתנועע״, כקצר לזוב, נקסוה ספעל סוס], לומר עגילם וסניפם סקפס ונדילם [קרייזען, וועכ־ זען], ונומס נסכזו לל אָם [קצר ממנו אָפֵן, אָפָן] וגו׳.

vrb. rarum, *volvere, circumvolvere, gyratim circumdare*. Idem quod סָבַב, unde literarum legitima permutatione ortum est (cognatum est אָפָן unde אֹפֶן, אֵפוֹן). LXX.: *περιέχεσθαι, περιέχειν*.

3 perf.: אֶפְּפוּ

כי אפפוני משברי־מות Ps. 40, 13.

c. suff.: אֲפָפֻנִי, אֲפָפוּנִי

כי אפפני משברי־מות 2 Sam. 22, 5.
אפפוני חבלי־מות Ps. 18, 5. 116, 3.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.

אָפַק

פעל קצ־סנגה, ונקצר שלש נמנק כ״ק נסמסעל וגנוכוניו נכקה קכוב לקמת מכלל קלה סולקוניו ק׳עומ: סתכעגע קליפס וכולה [ויך כעוועגען, פֶּליפסען] וגולו אָפִיק, וכלף כגוכ לוס נסבלל מקלני פוגן פָּק, סָפַק רָפַק דָּפַק, וגכ סוס ג״כ נכוני שפי מעכ. כ׳ כוזד: סלגוס והרגעה סוסה והכהלה לומר סכעה [כעוועגען], וסוגלל על סלקמה וגניפס ודקיקה וקלילס וקניסה [דכאָגען], או על תגוכות וקוקה ויכולת [ויפגען], ומוס סתפעל, כלומר או דקיקת עלמו לזוזו [ויך עקיקגען], ומוס

Digitized by Google

cum suff.: אֶפְיָקֵךְ
Ez. 35, 8. ובל־אפיקיך חללי־חרב
cum suff.: אֶפְיָקָיו
Jes. 8, 7. על־כל־אפיקיו

אֶפֶר

פעל לא־עוכר כף נגוויו, ושתרוכו ת׳ כמו עקבו ויסודו פר, פר, כלומר פיכור והתזרקות שבור וכיעוע [נרסקקעלן, נרעבען], כדמיון פיכורי קול ועפר תקוק. כ׳ נהנדל לקצ׳ כמו פר, לשון קמיכוכסוי כפיסה ועשיסה עלוף וקסוף, כי נדלף עם פר, ומוסי אפר, בעגין לקצון אפר. ונגזרת זס הזרש נכפל הוכלוקויו.

verb. quod tantummodo in derivatis nobis superest: *frangere, confringere, comminuere* v. c. glebas, cespites, arenam. 2) permutatione inchoantis literae pro פר, cognatum sua origine verbo פרר: *tegere, operire*, unde אפר. In Cdd. Talmudicis utrumque verbum crebro usurpatur.

אֵפֶר

ז׳ ופתרוכו לבוק דק [שמויב] ושקק, וכי דק נמכוון הוס נזרעו דומס לו. והוחל ג״כ על הכל וכיק, כמו בתלמודי עפר ותפר, ובכתוב מעלי־לפר לומר ומיות ותליכות שוב וכיק, וכן רעס לפר כיו רעס רוק. ולפר מעכין פיק וקשף[שוב] לייכו בשורש הזס, כי לעיון הלו בפר נתלמוד לפר מקלה לו לפר מפף, וזיוכו דבן רוש לפר שרוים בדפיקף נמרק. ויש עוד סם אפר [הידועה אפרא] בתרגום והוש מפרש אפר כלומס על פרא [גריבען], ומוס אפר [דקם גריבע], כמו פרס רעס נפצר.

n. m. (pr. fragmentum, aliquid comminutum): pulvis tenuissimus, etiam de cinere h. e. pulvere, in quem res usta redigitur, translate de re vili ac *fragili*, uti מִכְתְּבֵי אֵפֶר carmina vilia, abjecta; de calamitate atque miseria. De usu voc. talmudico vid. supra. LXX: *σποδός*.

Num. 19, 9. את אפר הפרה
Num. 19, 10. האסף את־אפר הפרה
2 Sam. 13, 19. ותקח תמר אפר
Job. 13, 12. זכרוניכם משלי־אפר
Ps. 102, 10. אפר כלחם אכלתי
Jes. 44, 20. רעה אפר לב הותל
Jes. 61, 3. פאר תחת אפר
Mal. 3, 21. רשעים כי־יהיו אפר

וָאֵפֶר

Gn. 18, 27. ואנכי עפר ואפר
Esth. 4, 1. ויולבש שק ואפר
Esth. 4, 3. שק ואפר יצע לרבים
Job. 30, 19. ואתמשל כעפר ואפר
Job. 42, 6. על־עפר ואפר
Jes. 58, 5. ושק ואפר יציע
Dan. 9, 3. בצום ושק ואפר

הָאֵפֶר

Job. 2, 8. והוא ישב בתוך־האפר
Job. 3, 6. ויושב על־האפר

בָּאֵפֶר

Jer. 6, 26. התפלשי באפר
Thr. 3, 16. הכפישני באפר
Ez. 27, 30. באפר יתפלשו

כָּאֵפֶר

Ps. 147, 16. כפור כאפר יפזר

לְאֵפֶר

Ez. 28, 18. לאפר על־הארץ

אֶפֶר

ז׳ ופתרוכו כקוי ועטוף הרוש [קאפף-ג׳יכדע, טוכנאן], וכלרמי כיוכו עָפֵר, מַעְפָּרָא נע׳, ונגזרת מַעְפָּרֵת בדכוי מַעְפָּרָאוּת, וקלכוס הת׳ וע׳ כזרש זס כלקס ג״כ נעפר ופפר כי לקיס סמס. עי׳ הזרש.

n. m. tegumentum capitis, tiara. Targumice, literis gutturalibus, ut solet, commutatis: מַעְפָּרָא, מַעְפּוֹרְחָא, alibi: עֲפָר (cf. Aruch). LXX: *τελαμών*. D. Qimchi per errorem transpositione literarum pro פְּאֵר dictum putat.

הָאֵפֶר

Esr. 9, 3. ויסר את־האפר מעלי
עיניו

בָּאֵפֶר

1 Reg. 20, 41. וימהפש באפר על־
עיניו

אוֹפִיר

שע״ם לשרן וסכ סס, והשנקים סס תסת שנש שרש לפר, לף שלין שרש לו סס. פתרוכו לרן וסכ,לפר מסס הניקו לכיות שלמס וסכ, לל־וג, כתס, לכן יקיס, כסף, בן־הניס, קפיס, תכייס. ויקוכר לכוב וסכ־לופיר, כתס לופיר [שפיר־פעדלען]. ולף ילפנו סס המיכס סוסת נשרן עכ לו הודו, מפלר שפלק מפקרון של המילה קלק הכלנת שמות פרייעיס נשסת הודו (עיר pura), ועכיכי המקוסה ומרת לרן הודו הי׳, המקשו נשרן הודו קכוב לסת.

n. pr. terrae auro abundantis, quae utrum sit in Arabia an in India quaerenda, ambigitur. Est enim Ofir, ut scriptura testatur, unus de Joctanidis, Chavilae frater. Huetius orientalem Africae oram esse putat (in comm. de navig. Salom.); Arias Montanus *Peru* comparat (2 Paral. 3, 6. פָּרְוַיִם quasi duplex Peru) idque, si quid ex nomine conficere voluerit, stulte; alii *Σούππαρα* Ptolemaei esse dicunt (LXX: *Σούφειρα*), quod est Indiae emporium.

אוֹפִיר

1 Chr. 29, 4. ככרי זהב מזהב אופיר
Job. 22, 24. ובצור נחלים אופיר
Job. 28, 16. לא תסלה בכתם אופיר
Ps. 45, 10. בכתם אופיר
Jes. 13, 12. ואדם מכתם אופיר
c. h finis: אוֹפִירָה
1 Reg. 9, 28. ויבאו אופירה
1 Reg. 22, 49. ללכת אופירה לזהב
2 Chr. 8, 18. עם־עבדי שלמה אופירה

מֵאוֹפִיר, מֵאוֹפִיר

1 Reg. 10, 11. נשא זהב מאופיר
1 Reg. 10, 11. הביא מאפיר
2 Chr. 9, 10. הביאו זהב מאופיר

אוֹפְרָה

v. s. r. עָפְרָה

אַפְרַיִם

v. s. r. אֶפְרוֹן

עָפְרָה

v. s. r. עָפְרָה

אַפְתָּם

שלס קשת הכנס, ושתרוכו לפי דעת רס״ מס, ולפי הרשנ״ע תְּהַצָּאוֹת; לכן נקוני שלה כנת נקשוכו מהמשך, ועל יסוד מקור סלשון לת נכנו. המקוכוים יקקיהו מן שלס הפרסית פַּדַשָׁס, שצר כשמת נלוית [פרסית עתיקה] שַׁפַדוֹס, ולנוכו שמס

אָצַל I.

פעל לא־עוכר כ״ת נגוויו, לכוכו סשיכה ונעיה על דבר והשענות עליו [ויך שב־לעסכען, שׁנכיינען], וניקום קוכנה סשעל שֶׁבֶל, והוק ליק קוש בשעלוות, וכן שרש הוס בשפתי מעכו, ונעכיי ולל שרש להדבקה. וכנזר מוס:

vrb. sanscrito-semiticum solis in derivatis superstes: *vergere, inclinare, reclinare* ad al., *inniti* alicui rei, cujus affine est שָׁצַל, pigrum esse, pr. *resupinum esse*, recumbere.

אֵצֶל

ז׳ כככוי אֶצְלִי, ופתרוכו משען ויל זקשך דבר קשר עליהו יעס [שבלעסכע, לעס-כע], והוזקל על ל׳ ודופן כסיותו גב ומשען י׳ דבר [וייע]. וכתסוס לעעמי׳ על־לד, סיוך [כעכען] ודוק.

n. m, id, quo quid fultum seu innixum est, hinc latus rei; adverbialiter (bis et sexagies), apud, juxta. LXX.: *μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, πλησίον, ἐγγὺς, ἐχόμενον*.

Gn. 41, 3. ותעמדנה אצל הפרות
Lev. 1, 16. אצל המזבח קדמה
Lev. 6, 3. ושמו אצל המזבח
Lev. 10, 12. מצות אצל המזבח
Dt. 11, 30. אצל אלוני מרה
Dt. 16, 21. אצל מזבח יי אלהיך
Jud. 19, 14. אצל הגבעה
1 Sam. 5, 2. ויציגו אתו אצל דגון
1 S. 20, 19. וישבת אצל האבן האזל
1 Reg. 1, 9. אשר־אצל עין רגל
1 Reg. 2, 29. והנה אצל המזבח
1 Reg. 4, 12. אצל צרתנה
ארית עמדים אצל
1 Reg. 10, 19. הידות
1 Reg. 13, 24. עמד אצל הנבלה
האריה עמד אצל
1 Reg. 13, 25. הנבלה
1 Reg. 13, 28. עמדים אצל הנבלה
1 Reg. 13, 31. אצל עצמותיו
1 Reg. 21, 1. אצל היכל אחאב
1 Reg. 21, 2. כי הוא קרוב אצל ביתי
2 Reg. 12, 10. ויתן אתו אצל המזבח
2 Chr. 9, 18. עמדים אצל הידות
עיר־התמרים אצל
2 Chr. 28, 15. אחיהם
Neh. 3, 23. אצל ביתו
Prv. 7, 8. עבר בשוק אצל פנה
Jes. 19, 19. אצל־גבולה ליי
Jer. 35, 4. אצל לשכת השרים
Jer. 41, 17. אשר־אצל בית לחם
Ez. 1, 15. אצל החיות
Ez. 9, 2. אצל מזבח הנחשת
Ez. 10, 6. ויעמד אצל האופן
Ez. 33, 30. אצל הקירות
Ez. 43, 8. ומזוזתם אצל מזוזתי
ארבעה אופנים אצל
Ez. 10, 9. הכרובים
Ez. 10, 9. אופן אחד אצל הכרוב
Ez. 10, 9. אחד אצל הכרוב אחד
Dan. 8, 7. מגיע אצל האיל
Dan. 8, 17. ויבא אצל עמדי
Dan. 10, 13. אצל מלכי פרס
Am. 2, 8. אצל כל־מזבח

וָאֵצֶל

Prv. 7, 12. ואצל כל־פנה תארב

מֵאֵצֶל

1 Sam. 20, 41. ודוד קם מאצל הנגב
Ez. 40, 7. מאצל אולם השער
cum suff.: מֵאֶצְלִי
Gn. 39, 15. 18. ויעזב בגדו אצלי
Neh. 4, 12. והתורקע בשופר אצלי
Ez. 43, 6. ואיש היה עמד אצלי

מֵאֶצְלִי

1 Reg. 3, 20. ותקח את־בני מאצלי
אֶצְלָהּ
Neh. 2, 6. והשגל ישבת אצלו
Neh. 3, 35. וטוביה העמני אצלו
Neh. 8, 4. ויעמד אצלו מתתיה
Prv. 8, 30. ואהיה אצלו אמון
Ez. 39, 15. ובנה אצלו ציון

מֵאֶצְלוֹ

1 Sam. 17, 30. ויסב מאצלו
1 Reg. 20, 36. וילך מאצלו

אֶצְלָהּ

Gn. 39, 10. לשכב אצלה
Gn. 39, 16. ותנח בגדו אצלה
1 Reg. 13, 24. והחמור עמד אצלה

אֶצְלָם

Neh. 4, 6. היהודים הישבים אצלם
Ez. 1, 19. 10, 16. ילכו האופנים אצלם

מֵאֶצְלָם

Ez. 10, 16. האופנים גם־הם מאצלם

אֲצִיל

ז׳ עכיכו לופן וגב הסר לו כלומס [לעסכע], ולקילי הלרן הס דפכי הלרן וקלוחיס וקועכיה, לשר עליהס קשען ותסיך ועליהו קסלה. והוזקל על קניניס וכנידיס וכדיכיס לשר לקנרס סמס כשנילים לשרן, לומר קלוח וסיך.

n. m. fulcrum, fultura, אֲצִילֵי הָאָרֶץ fundamenta terrae, quibus nititur, translate de principibus et nobilibus, utpote quibus nitatur respublica. LXX: *οἱ ἐκλεκτοί*. Bechai: מְיֻשָּׁן אֲצִילוּת בְּלוּמַד שֶׁמְּתְאַצֵּל עֲלֵיהֶם רוּחַ נְבוּאָה: Aram: רַבְרְבֵי

constr. pl.: אֲצִילֵי
Ex. 24, 11. ואל־אצילי בני ישראל
cum suff.: וַאֲצִילֶיהָ
Jes. 41, 9. ומאצילותיה קראתיך

אֲצִיל

ז׳ ולף כמלף כף נסיף לכוי אֲצִילֵי, ופתרוכו כמו אֲצִיל, כי סהנדל מעט מוער [כלומס לו אֲסִיר־אֲסִיר], לומר דופן וסיך מן גבו ותוסכו [לעסכע], לכן הוזקל על לד ודופן נסיותו גב ומשען י׳ דבר [וייע]. וכתסוס לעעמי׳ על־לד, סיוך [כעכען] ודוק.

n. m, id, quo quid fultum seu innixum est, hinc latus rei; adverbialiter (bis et sexagies), apud, juxta. LXX.: *μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, πλησίον, ἐγγὺς, ἐχόμενον*.

Gn. 41, 3. ותעמדנה אצל הפרות
Lev. 1, 16. אצל המזבח קדמה
Lev. 6, 3. ושמו אצל המזבח
Lev. 10, 12. מצות אצל המזבח
Dt. 11, 30. אצל אלוני מרה
Dt. 16, 21. אצל מזבח יי אלהיך
Jud. 19, 14. אצל הגבעה
1 Sam. 5, 2. ויציגו אתו אצל דגון
1 S. 20, 19. וישבת אצל האבן האזל
1 Reg. 1, 9. אשר־אצל עין רגל
1 Reg. 2, 29. והנה אצל המזבח
1 Reg. 4, 12. אצל צרתנה
ארית עמדים אצל
1 Reg. 10, 19. הידות
1 Reg. 13, 24. עמד אצל הנבלה
האריה עמד אצל
1 Reg. 13, 25. הנבלה
1 Reg. 13, 28. עמדים אצל הנבלה
1 Reg. 13, 31. אצל עצמותיו
1 Reg. 21, 1. אצל היכל אחאב
1 Reg. 21, 2. כי הוא קרוב אצל ביתי
2 Reg. 12, 10. ויתן אתו אצל המזבח
2 Chr. 9, 18. עמדים אצל הידות
עיר־התמרים אצל
2 Chr. 28, 15. אחיהם
Neh. 3, 23. אצל ביתו
Prv. 7, 8. עבר בשוק אצל פנה
Jes. 19, 19. אצל־גבולה ליי
Jer. 35, 4. אצל לשכת השרים
Jer. 41, 17. אשר־אצל בית לחם
Ez. 1, 15. אצל החיות
Ez. 9, 2. אצל מזבח הנחשת
Ez. 10, 6. ויעמד אצל האופן
Ez. 33, 30. אצל הקירות
Ez. 43, 8. ומזוזתם אצל מזוזתי
ארבעה אופנים אצל
Ez. 10, 9. הכרובים
Ez. 10, 9. אופן אחד אצל הכרוב
Ez. 10, 9. אחד אצל הכרוב אחד
Dan. 8, 7. מגיע אצל האיל
Dan. 8, 17. ויבא אצל עמדי
Dan. 10, 13. אצל מלכי פרס
Am. 2, 8. אצל כל־מזבח

וָאֵצֶל

Prv. 7, 12. ואצל כל־פנה תארב

מֵאֵצֶל

1 Sam. 20, 41. ודוד קם מאצל הנגב
Ez. 40, 7. מאצל אולם השער
cum suff.: מֵאֶצְלִי
Gn. 39, 15. 18. ויעזב בגדו אצלי
Neh. 4, 12. והתורקע בשופר אצלי
Ez. 43, 6. ואיש היה עמד אצלי

מֵאֶצְלִי

1 Reg. 3, 20. ותקח את־בני מאצלי
אֶצְלָהּ
Neh. 2, 6. והשגל ישבת אצלו
Neh. 3, 35. וטוביה העמני אצלו
Neh. 8, 4. ויעמד אצלו מתתיה
Prv. 8, 30. ואהיה אצלו אמון
Ez. 39, 15. ובנה אצלו ציון

מֵאֶצְלוֹ

1 Sam. 17, 30. ויסב מאצלו
1 Reg. 20, 36. וילך מאצלו

אֶצְלָהּ

Gn. 39, 10. לשכב אצלה
Gn. 39, 16. ותנח בגדו אצלה
1 Reg. 13, 24. והחמור עמד אצלה

אֶצְלָם

Neh. 4, 6. היהודים הישבים אצלם
Ez. 1, 19. 10, 16. ילכו האופנים אצלם

מֵאֶצְלָם

Ez. 10, 16. האופנים גם־הם מאצלם

אָצִיל

ז׳ עכיכו לופן וגב הסר לו כלומס [לעסכע], ולקילי הלרן הס דפכי הלרן וקלוחיס וקועכיה, לשר עליהס קשען ותסיך ועליהו קסלה. והוזקל על קניניס וכנידיס וכדיכיס לשר לקנרס סמס כשנילים לשרן, לומר קלוח וסיך.

n. m. (idem fere quod אֲצִיל sicut אָסִיר et אֲסִיר): 1) id, ad quod quid reclinat; 2) carpus seu articulus

Digitized by Google

phus. Hierosolym. uterque, Onq. et Syr. יַעֲלָא. Etiam Arabs. אלועל. Rashi: אשטין׳בוק; Qimchi תֹּרֶשׁ הַבָּר.

וַאֲקוֹ

Dt. 14, 5. ואקו ודישון ותאו וזמר

אָר

v. s. יְאָר *p.* 432.

אָרָא

פעל לנ׳-עזר כנ׳ נגזרין. פקזנו עניימ וקסיכ עזו וקזיקס [זעזקר, קרקפּטין, מוסיג ויין], ומעכין עניימ סזעזל על קכיזות וסקלמזנות וסקזזקות, ויזכן זוס אָרָאֵל כקצר קלמס. וקכר לפעל סוס סוף דָּאָר לצון עכס ופריכס ומגיכס [כיעדעכווזאלטינגען] נכס ויכולת כמו כלר מקדצו, וכן כיוכי לקרצ לצון כמיין וקזיק, וכדומס נספתי מעכו. *vrb.* solummodo in derivatis superstes: fortem, robustum, alacrem esse, *ἀρήϊον εἶναι*, praevalere, unde אָרָאֵל, ut intelliges. Affine huic verbo est דָּאַר secundarium, ex radice, augmento praepositionis, ortum: *devincere*, vi *deturbare* (niederwältigen). Quae radix aeque iapetica quam semitica est (*Ἄρης*, *Ἡρακλῆς*, *ἦρως*).

אֲרִיאֵל

ע״נ וכנכוי אֲרִיאֲמָם נכפל הל׳, פקזנו קניר ופקיק נעור קיל, והוזקל על כללות סנגוריס נכלל [העלדענטוס]. ושרש הסס אָרָא, ונעסס ע״י הסופיי סקקען ל״ הסס אלפניכו, וכי כן כרימל מן כרס ע״י הסקען הוס. ולפ יתכן לומר שמוכב הוק מן קרי קל כי ק׳ קיך יסיס ככוי לנגוריס; נ׳ יקסס הקטול מן קרי נגד פשיטא; ג׳ הכפל של ל׳. נגזרת הוזקל הסס הוס על מלאכי רוסס כמו קרקלים ומנוקים [מלצון מנוקי קרן] קקזו נקרון, והסחלס נכוכס. ונקוד קריקל לפעמים לפ יסכס טעס המונן.

n. m. (c. suff. אֲרִיאֲמָם): valens, praevalidus heros, etiam de heroibus communiter (Heldenthum, Ritterschaft). Nomen primitivum est אֲרִיאֵל, unde fit אֲרִיאֵל, auctum terminatione diminutiva, quae solet duplicari (cf. כַּרְסֵלַּי, כַּרְמִיכַּי). Quod multi dicunt, contractione natum esse ex אֲרִי אֵל (e. c. Ibn-Esra), displicet. Quamvis enim semel אֲרִיאֵל interpunctum inveniatur, dici tamen non potest, qua ex lege facta fuerit illa contractio quove jure litera extrema soleat duplicari. D. Qimchi in l. r.: אֲרִיאֲמָם = אֲרִיאָה לָהֶם, insulse. Talmudice אֲרִיאֵל de angelo. Trg.: רַבְרְבֵי, quod et ipsum de angelis dicitur.

cum suff.: אֲרִיאֲלָם

Jes. 33, 7. הן אראלם צעקו

אֲרִיאֵל

ע״נ כמו אֲרִיאֵל, כי כעבר פעכו ע״י המנקדים, ושרשו הפעל לפכנו אָרָא, וסוזקל על יסוזלים עיר נגוריס ונקולס כלי כנוסס ודוק. עי׳ אֲרָרַט.

n. m. (=אֲרִיאֵל, ex sententia eorum, qui textum sacrum vocalibus distinxerunt), ortum ex radice אָרָא, dicitur de Hierosolymis non propter *aram*, sed tanquam heroum habitaculo.

constr.: וְאוֹצְרוֹת,

2 Reg. 24, 13. ואוצרות בית המלך

2 Chr. 11, 11. ואצרות מאכל ושמן

2 Chr. 36, 18. ואצרות בית יי

2 Chr. 36, 18. ואוצרות המלך ושריו

Job. 38, 22. ואוצרות ברד תראה

pl. constr.: הָאוֹצָרוֹת

1 Chr. 9, 26. האוצרות בית האלהים

בְּאוֹצָרוֹת

1 Reg. 7, 51. נתן באצרות בית יי

1 Reg. 15, 18. באוצרות בית יי

2 Reg. 12, 19 הנמצא באצרות בית יי

2 Chr. 5, 1. באצרות בית האלהים

וּבְאוֹצָרוֹת

2 Reg. 14, 14. ובאוצרות בית המלך

16, 8. 18, 15.

לָאֲצָרוֹת

1 Chr. 27, 27. לאצרות היין

1 Chr. 28, 12. לאצרות בית האלהים

וְלָאֲצָרוֹת

1 Chr. 26, 20. 28, 12 ולאצרות הקדשים

pl. abs.: וְלָאֲצָרוֹת

2 Chr. 8, 15. לכל־דבר ולאצרות

pl. c.: מֵאֲצָרוֹת

2 Chr. 16, 2. מאצרות בית יי

c. suff.: בְּאֹצְרֹתָי, בְּאוֹצְרֹתָי

Dt. 32, 34. חתום באוצרתי

2 Reg. 20, 15. לא־הראיתים באצרתי

Jes. 39, 4. לא־הראיתים באוצרתי

pl. c. s. אוֹצְרוֹתֶיךָ

Jer. 17, 3. כל־אוצרותיך לבז אתן

וְאוֹצְרֹתֶיךָ

Jer. 15, 13. ואוצרתיך לבז אתן

בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ

Ez. 28, 4. זהב וכסף באצרותיך

וּבְאוֹצְרוֹתֶיךָ

Jer. 48, 7. במעשיך ובאוצרותיך

בְּאוֹצָרֹתָיו

2 Reg. 20, 13. אשר נמצא באוצרותיו

Jes. 39, 2. אשר נמצא באוצרותיו

לְאֹצָרֹתָיו

Jes. 2, 7. ואין קצה לאצרתיו

מֵאֹצָרוֹתָיו

Ps. 135, 7. מוצא רוח מאצרותיו

Jer 10, 13 51, 16 ויוצא רוח מאצרותיו

אוֹצְרֹתֶיהָ

Jer. 50, 37. אל־ארצה ובזזו

בְּאֹצְרֹתֶיהָ

Jer. 49, 4. הבוטחה באצרותיה

אוֹצְרוֹתָם

Jes. 30, 6. ועל־דבשת גמלים

ארצותם

וְאֹצְרֹתֵיהֶם

Prv. 8, 21. ואצרותיהם אמלא

אָקְדָּח

v. s. r. קְדָח

אַקּוֹ

סס סקפי, ועכיכו נכי וכניס לעין סעו [כעס], כן כלסס סציוט הסס סוס נסופיי ״ו נמל ״ון, ותקלס הכ׳ ע״י דגזוס סק׳ כמו כעו קי־זוכיי, ונקפת נמלס וס סשוכ ג׳ נספתי מעכו נסוזו (aga) וכיוכי (*aïy.*) והכן.

n. epic. puri animalium generis, quo vesci lege licitum erat, quadrupes, ungula fissa, caprarum, ut videtur, species (יוֹן = יוֹן, non pro אַקּוֹ, sed radice nominali tum sanscriticarum tum semiticarum linguarum communi oriundum). Graeci et V. *τραγέλαφος*, tragelaphus. Hierosolym. uterque, Onq. et Syr. יַעֲלָא. Etiam Arabs. אלוועל. Rashi: אשטין׳בוק; Qimchi תֹּרֶשׁ הַבָּר.

Nif-al: נֵאָצַר

3 *imperf.*: יֵאָצֵר

Jes. 23, 18. לא יאצר ולא יחסן

Hif-il: הֶאֱצִיר

1 *imperf.*: וְאַאְצִירָה

Neh. 13, 13. ואוצרה על־אוצרות

אֹצֶר

ע״נ והסמך אוֹצַר והכנוי אֹצְרוֹת, פקזנו לו דגר סקוסס וקוסס ונולר נעד דגר [ע״ע עולס, קוסס], כמו לסס ומענולס [שפיי־כעד], ונקמת לצרס גס סמכוון הוס; לו סקנור והקסוף כלומר סקנוסס סנכוסס [סַאְכְּרִיסְטִיָה].

n. m., aut id, quod recondit s. res reponendas capit, h. e. horreum, penus, aerarium (*θήκη*, *ἀποθήκη*, *ταμιεῖον*), aut res reposita, fortunae, opes, res pretiosae, quae solent abscondi ac penitus abstrudi, *κειμήλιον*, *θησαυρός*.

אוֹצַר

Prv. 21, 20. אוצר נחמד ושמן

הָאוֹצָר

Neh. 10, 39. לבית האוצר

Jer. 38, 11. אל־תחת האוצר

Mal. 3, 10. אל־בית האוצר

מֵאוֹצָר

Prv. 15, 16. מאוצר רב ומהומה בו

constr.: אוֹצַר

Jos. 6, 19. אוצר יי יבוא

Jos. 6, 24. נתנו אוצר בית יי

Dan. 1, 2. בית אוצר אלהיו

Hos. 13, 15. אוצר כל־כלי חמדה

constr.: לְאוֹצַר

1 Chr. 29, 8. נתנו לאוצר בית יי

Esr. 2, 69. 7, 71. נתנו לאוצר המלאכה

Neh. 7, 70. התרשתא נתן לאוצר

cum suff.: אוֹצָרוֹ

Dt. 28, 12. יפתח יי לך את־אוצרו

Jes. 33, 6. יראת יי היא אוצרו

Jer. 50, 25. פתח יי את־אוצרו

pl.: אוֹצָרוֹת, אֲצָרוֹת, אֹצָרוֹת

Neh. 13, 13. על־אוצרות שלמיה

Prv. 21, 6. פעל אצרות בלשון שקר

Jer. 51, 13. רבת אוצרת

Joel 1, 17. נשמו אצרות

pl.: וְאוֹצָרוֹת

2 Chr. 32, 27. ואוצרות עשה־לו לכסף

pl.: דָּאֲצָרוֹת

1 Chr. 26, 24. נגיד על־האצרות

1 Chr. 27, 25. ועל־האצרות בשדה

pl.: בְּאוֹצָרוֹת

Ps. 33, 7. באוצרות תהומות

pl.: לָאוֹצָרוֹת

Neh. 12, 44. לאוצרות לתרומות

Neh. 13, 12. והיצחר לאוצרות

constr.: אֹצְרוֹת,

1 Rg. 14, 26. ויקח את אצרות בית יי

1 Rg. 14, 26. ואת־אוצרות בית המלך

1 Rg. 15, 18. ואת אוצרות בית המלך

2 Rg. 24, 13. את־כל־אוצרות בית יי

1 Chr. 26, 20. אוצרות בית האלהים

1 Chr. 26, 22. על־אצרות בית יי

1 Chr. 26, 26. על־כל אצרות הקדשים

1 Chr. 27, 25. ועל־אצרות המלך

1 Chr. 27, 28. ועל־אצרות השמן

2 Chr. 12, 9. ויקח את־אצרות בית יי

2 Chr. 12, 9. ואת־אצרת בית המלך

2 Chr. 25, 24. ואת אצרות בית המלך

Job. 38, 22. הבאת אל־אצרת שלג

Prv. 10, 2. לא־יועילו אוצרות רשע

Jes. 45, 3. ונתתי לך אוצרות חשך

Jer. 20, 5. כל־אוצרות מלכי יהודה

Mich. 6, 10. אצרות רשע ואיפת רזון

manus; 3) pteroma aedificii, a manus brachiique commissurae similitudine dictum.

pl. constr.: אַצִּילֵי

Ez. 13, 18. על־כל־אצילי ידי

אַצִּילָה

ע״כ והכיכ אַצִּילוֹת, נלי הפכס כפי הכלקס כן אָצִיל, ומוזקל על קנס של מלת הקמה [קַמְצַעַ], כלומר מקום סצרק, כי הקמה לו וכוע התקצון מלה של הקדמונים.

n. f. (non differens, ut videtur, ab אָצִיל), pr. manus brachiique commissura, etiam mensura, quantum a cubito brachii ad extremam manum est.

Ez. 41, 8. שש אמות אצילה

constr. pl.: אַצִּילוֹת

Jer. 38, 12. תחת אצילות ידיך

II. אָצַל

פעל כנרקס נגדל מהלקזון, נפקיון פרוד ונדילה ופריסה מדגל [וקַלְדַעַן, ז״יפען], ויכיס יעד לוס כשרס עס פעלי קָצַל וכדומה, לכן רכיס יקצנוהו גויל-הסס, כמכוונו נודד לו הכיך על נ׳ וליכו נכון. ו״ל שכל הכגזרות מהפעל הזה, ומקלית אָצַל יהיס הכפרס והכגדל מן סכל [עהייל], וגס אֲצִילִים יסיו הכפרזיס והכגדלים נקיבי עס, ונקמת תרגמו כן הע׳ וקניס, ויקן סכרע לוס הסיכוע.

vrb. ut videtur, a superiori diversum: *separare*, *secernere*, affine verbo קָצַל eadem radicē oriundo. Sunt etiam, qui denominativum esse dicunt ab אָצֶל: juxta se ponere, reponere, idque inepte. Neque nomen אָצִיל hoc de verbo deducendum, tanquam sit de eo dictum, qui est a populo reliquo segregatus (*ἐκλεκτός*), quippe cum haec diversa vocabula diversis de fontibus manent.

2 *perf.* אָצַלְתָּ

Gn. 27, 36. הלא־אצלת לי ברכה

1 *perf.*: אָצַלְתִּי

Eccl. 2, 10. לא אצלתי מהם

1 *perf.*: וְאָצַלְתִּי

Num. 11, 17. ואצלתי מן־הרוח

Nif-al: נֶאֱצַל 3 *perf.*:

Ez. 42, 6. נאצל מהתחתות

Hif-il: הֶאֱצִיל

3 *imperf.*: וַיֵּאָצֶל *ap.*

Num. 11, 25. ויאצל מן־הרוח

אֶצְעָדָה

v. s. r. צָעַד

אָצַר

פעל כוזד, ומכיכו ככיסס ונגידים וקלילס [סייפען], ונקרס נפס מקל, ורכיס נקלקיו. כספעיל נויר הסס מן אָצַר ומיכו ז״ך לכאן. רדופי שרש ע״י לקמן.

vrb. trans. (a radice perquam feraci ortum): colligere, coacervare *θησαυρίζειν*. *Hif. denom.* (אֹצֶר): thesauro proponere, thesauri praefectum constituere.

3 *perf. pl.*: אָצְרוּ

2 Reg. 20, 17. ואשר אצרו אבתיך

Jes. 39, 6. ואשר אצרו אבתיך

part. pl.: הָאֹצְרִים

Am. 3, 10. האוצרים חמס ושד

Digitized by Google

אֲרִיאֵל, אֲרִאֵל
2 Sam. 23, 20. אֵת שְׁנֵי אֲרִאֵל מוֹאָב
1 Chr. 11, 22. אֵת שְׁנֵי אֲרִיאֵל מוֹאָב
Jes. 29, 1. הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל
לַאֲרִיאֵל
Jes. 29, 2. וְהִצֵּיקוֹתִי לַאֲרִיאֵל
כַּאֲרִיאֵל
Jes. 29, 2. וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל

אָרַב

צעל נודד ומעתיק יָאֹרֵב, פקנונו פקקנות ופקקנות לכיפס וקנוס ופרינה [קניפֶּען, פַּלעכטען], וכדומי זרע זָרָב, רָמָא וכן ניוכי (φάπ-τω). ומוזשל פס על פרינע רעק לנוד נפ, וצל פקפס ורמיס נפקנ לדנר נמפינק פץ וויפס לו, ופניטני אֹרֵב יקוע, וצוד יק אֹרֵב נמר כמו אֹרֵב נמר אֹכֵד. ספיעל וססמעיל יודעו מן צורס.

vrb. trans., nectere, colligare, nodum connectere (radix est רָב, quacum cohaerent רָבַד, רָהַם, רָמָא, gr. φάπ-τειν), translate, sicuti apud Graecos κακὰ φάπτειν, δόλον ὑφαίνειν, insidias collocare, parare, ponere, instruere. Al: ἐνέδρεύειν. Hinc אֹרֵב (pro אֹרֵב, sicut אֹכֵד pro אֹבֵד), insidiae, ἐνέδρα.

3 *perf.*: וַיֶּאֱרֹב
Dt. 19, 11. וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו
1 *perf.*: אָרַבְתִּי *p.*
Job. 31, 9. וְעַל־פִּתַּח רֵעִי אָרָבְתִּי
3 *pl.*: אָרְבוּ
Ps. 59, 4. כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי
Thr. 4, 19. בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָמוֹ
2 *perf. pl.*: וַאֲרַבְתֶּם
Jud. 21, 20. לְכוּ וַאֲרַבְתֶּם בַּכְּרָמִים
part.: אוֹרֵב, אֹרֵב
Jos. 8, 2. שִׂים־לְךָ אֹרֵב לָעִיר
Jos. 8, 12. וַיָּשֶׂם אֹתָם אוֹרֵב
Jos. 8, 14. כִּי־אֹרֵב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר
Thr. 3, 10. דֹּב אֹרֵב הוּא לִי
וְאוֹרֵב, וְאֹרֵב
Jud. 20, 33. וַאֲרֹב יִשְׂרָאֵל מְגִיחִי
Esr. 8, 31 מִכַּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל־הַדָּרֶךְ
הָאֹרֵב
Jos. 8, 21. כִּי־לָכַד הָאֹרֵב אֶת־הָעִיר
Jud. 20, 36. כִּי בָטְחוּ אֶל־הָאֹרֵב
Jud. 20, 37. וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב
Jud. 20, 38. לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־הָאֹרֵב
וְהָאֹרֵב, וְהָאוֹרֵב
Jos. 8, 19. וְהָאוֹרֵב קָם מְהֵרָה
Jud. 16, 9. וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב לָהּ בַּחֶדֶר
Jud. 16, 12. וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב בַּחֶדֶר
Jud. 20, 37. וְהָאֹרֵב הֵחִישׁוּ
לָאֹרֵב
1 Sam. 22, 8. 13. לֶאֱרֹב כַּיּוֹם הַזֶּה
מֵהָאוֹרֵב
Jos. 8, 7. וְאַתֶּם תָּקוּמוּ מֵהָאוֹרֵב
אֹרְבִים
Jos. 8, 4. רְאוּ אַתֶּם אֹרְבִים לָעִיר
Jud. 20, 29. וַיָּשֶׂם יִשְׂרָאֵל אֹרְבִים
הָאֹרְבִים
Jer. 51, 12. הָכִינוּ הָאֹרְבִים
imperat.: אֱרֹב *s. M.*
Prv. 12, 6. דִּבְרֵי רְשָׁעִים אֱרֹב־דָּם
imperat.: וֶאֱרֹב
Jud. 9, 32. וַאֲרֹב בַּשָּׂדֶה
2 *imperf.*: תֶּאֱרֹב
Prv. 24, 15. אַל־תֶּאֱרֹב רָשָׁע
3 *impf.*: יֶאֱרֹב
Ps. 10, 9. יֶאֱרֹב לַחֲטוֹף עָנִי
וַיֶּאֱרֹב
Jud. 9, 43. וַיֶּאֱרֹב בַּשָּׂדֶה
3 *impf. fem.*: תֶּאֱרֹב
Prv. 7, 12. וְאֹצֶל כָּל־פִּנָּה תֶּאֱרֹב
Prv. 23, 28. אַף־הִיא כְּחָתָף תֶּאֱרֹב
1 *imperf. pl.*: נֶאֱרְבָה
Prv. 1, 11. נֶאֶרְבָה לְדָם
3 *impf. pl.*: יֶאֶרְבוּ
Prv. 1, 18. וְהֵם לְדָמָם יֶאֶרְבוּ
Mich. 7, 2. כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ
וַיֶּאֶרְבוּ
Jud. 9, 34. וַיֶּאֶרְבוּ עַל־שְׁכֶם
Jud. 16, 2. וַיֶּאֶרְבוּ־לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה
Pi-el: אֵרַב
part. pl.: מְאָרְבִים
מְאָרְבִים עַל רֹאשֵׁי
Jud. 9, 25. הֶהָרִים
2 Chr. 20, 22 מְאָרְבִים עַל־בְּנֵי עַמּוֹן
Hif-il: הֶאֱרִיב
3 *imperf.*: וַיַּרְב
1 Sam. 15, 5. וַיָּרֶב בַּנָּחַל
אֹרֶב

ג"כ סגוליי ועכיכו פקפר, פן כאוצ פוצפעי [פיכעצפקלע], פן פקוס פפלקכ ופפקפר, וסוזשל ג"כ על פקוס פקר קצככ זפס קיקו ערב.

n. m. locus, ubi quis insidias tendit; locus secretus, ubi ferae delitescunt, cubile, lustrum apud poetas, latibulum, quo ferae se tegunt.

Jqb. 37, 8. וְתָבוֹא חַיָּה בְּמוֹ־אָרֹב
Job. 38, 40. יֵשְׁבוּ בְסֻכָּה לְמוֹ־אָרֹב
אָרֹב

ג"ו וככוי אָרְבּוֹ, עכיכו קפפס וזפוס רע, כרקפ עס אֹרֵב בניוכו פוצפעי [ליפע-פפיכוכנ, כפלפעצלוכנ].

n. m. (form. abstr. sicut אֹרֵב), insidiae, quae clam nectuntur, fraus insidiosa, astu apud antiquos.

cum suff.: אָרְבּוֹ
Jer. 9, 7. וּבְקִרְבּוֹ יֵשִׁים אָרְבּוֹ
cum suff.: בְּאָרְבָּם
Hos. 7, 6. בָּאָרְבָם כָּל־הַלַּיְלָה
מַאֲרָב

ג"ו עכיכו אֹ עקוס אֹרֵב, אֹ קיכל אֹ פנקיכיס קפר לאקע יעקולו.

n. m. 1) locus insidiis aptus; 2) turmae insidiantes, insidiatorum turba.

מִן־הַמַּאֲרָב
Jos. 8, 9. וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמַּאְרָב
Jud. 9, 35. אֲשֶׁר־אוֹרֵב מִן־הַמַּאְרָב
2 Chr. 13, 13. הִסֵּב אֶת־הַמַּאְרָב לָבוֹא
וְהַמַּאְרָב
2 Chr. 13, 13. וְהַמַּאְרָב מֵאַחֲרֵיהֶם
constr.: בְּמַאְרַב
Ps. 10, 8. יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים
אַרְבֶּה

ג"ו ככוי לקנג [פייפעקק], וסוזשל פפין פקר נקנדס ועדס יפע ויכוזשל, וכרצו אֹרֵב, לצון קנוד נקנדס, לוער קנר וכמון [עדופס, כפלפע]. ופקר מעיכי קנג עי' גוס.

n. m., cicadae gregalis genus. Al. ἀκρίς, locusta, a verbo אָרַב jungere, quod junctae catervatim migrant (*gryllus gregarius*).

הִנֵּה מְבִיא מְחָר אַרְבֶּה
Ex. 10, 4. בִּגְבוּלֶךָ
Ex. 10, 14. אַרְבֶּה כְּמֹהוּ
Ex. 10, 19. לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד
Jud. 6, 5. וּבָאוּ כְּדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב
1 Reg. 8, 37. שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה
2 Chr. 6, 28. אַרְבֶּה וְחָסִיל כִּי יִהְיֶה
Ps. 105, 34. אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה
הָאַרְבֶּה
וְרוּחַ־הַקָּדִים נָשָׂא אֶת
Ex. 10, 13. הָאַרְבֶּה
Ex. 10, 14. וַיַּעַל הָאַרְבֶּה
Ex. 10, 19. וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה
Lev. 11, 22. אֶת־הָאַרְבֶּה לְמִינֵהוּ
Dt. 28, 38. כִּי יַחְסְלֶנּוּ הָאַרְבֶּה
Joel 1, 4. אֲכָלוֹ הָאַרְבֶּה
Joel 1, 4. וְיֶתֶר הָאַרְבֶּה
Joel 2, 25. אֲשֶׁר אָכַל הָאַרְבֶּה
בָּאַרְבֶּה
Ex. 10, 12. עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה
כָּאַרְבֶּה
Jud. 7, 12. כָּאַרְבֶּה לָרֹב
Job. 39, 20. הַתְרִיעִנּוּ כָּאַרְבֶּה
Ps. 109, 23. נְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה
Nah. 3, 15. הִתְכַּבְּדִי כָּאַרְבֶּה
Nah. 3, 17. מִמְרִיחֵךְ כָּאַרְבֶּה
לָאַרְבֶּה
Ps. 78, 46. וַיִּגֵּיעַם לָאַרְבֶּה
Prv. 30, 27. מֶלֶךְ אֵין לָאַרְבֶּה
מֵאַרְבֶּה
Jer. 46, 23. כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה
אַרְבֶּה

ג"כ פן אֹרֵב פכיכיס אַרְבּוֹת, עכיכו פלכקפ וזפעפס פק וצימס [פליכצע], ופכיכוע פיכי העכין פפלכקפ וכצימס קפר עפו ידיו, ויפק לצון קציעפ והיפסס וסיוע לפקפס.

n. f. (a m. אֹרֵב), laqueus, fraudum insidiarumque nodus (Truggespinst).

constr. pl.: אַרְבּוֹת
Jes. 25, 11. עִם אַרְבּוֹת יָדָיו
אַרְבָּה

ג"כ סוקכי פן אֹרֵב וכר, כמו אֲגַדָּה פן אָגֹד. פקכוזו סמסוך והמכוכר מעפס רפק וקנכס, וסוזשל על קנכס נכלל [ניעטעצ] כדמות קלוע, אֹ לאוכן יוכיס כפי פעצן. סנרע יזוע.

n. f. (ab adj. m. אֹרֵב, quemadmodum אֲגַדָּה factum est ex אָגֹד, transenna, cancelli, fenestra clathrata, a vrb. אָרַב propter ligna inter se in transversum annexa. LXX: θυρίς, ὀπή, καταφράκτης (Fallgatter).

מַאֲרֵבָה
Hos. 13, 3. וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה
pl.: אֲרֻבּוֹת
2 Reg. 7, 19. וְיֹ עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמָיִם
Jes. 24, 18. כִּי־אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתָּחוּ
pl. constr.: אֲרֻבּוֹת
Mal. 3, 10. אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמָיִם
constr.: וַאֲרֻבַּת
Gn. 7, 11. וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ
Gn. 8, 2. וַתִּסָּכֵרְנָה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם
pl. abs.: בָּאֲרֻבּוֹת
Eccl. 12, 3. וְחָשְׁכוּ הָרֹאוֹת בָּאֲרֻבּוֹת
cum suff.: אֲרֻבֹּתֶיהָם
Jes. 60, 8. וְכַיּוֹנִים עַל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם
אַרְבַּע
v. s. r. רֶבַע
אַרְג

פעל כודד ועפידו אֹרֵג, פקכוזו קליעס וסלסול דלת רפק קלקלים [פַּלעכטען] אֹ צכיכת דנר פס, וסוזשל על קוילה וכקיפס על הקרנים, קפר להס עכור

וסלך וסנגנון וכלוזפס, וזוס פסס לנעל מלאכה קוזג וקוזרגס. פסנרע אָרֹג וכ"לוזפו שָׂרֹג, וכן כיוכי פסנרע פסוס.

vrb. trans.: 1) *plectere* capillos, eos in nodos colligere, ita ut dependeant cincinnorum fimbriae. Al. ὑφαίνειν τὰς σειρὰς τῆς κεφαλῆς. 2) *texere* (div. aliquo modo a חָשַׁב et רָקַם) v. c. linum aut lanam unius coloris; אֹרֵג, textor, ὑφάντης. Eadem radix subest etiam verbo secundario שָׂרַג et Graeco ἀράχνη, aranea (תּוֹלַעַת שְׁאֹנָנָה אֹרֶג לְטָרוֹף וְבוּיִם בַּהֲלֵנוֹת)

part.: אֹרֵג
Ex. 28, 32. 39, 27. מַעֲשֵׂה אֹרֵג
וְאֹרֶג
Ex. 35, 35. וַאֲרֹג עֲשֵׂי כָל־מְלָאכָה
כַּאֲרֹג
Jes. 38, 12. קָפַדְתִּי כָאֹרֵג חַיָּי
part. pl.: אֹרְגִים
וְחֹק חֲנִיתוֹ כְּמָנוֹר
1 Sam. 17, 7. אֹרְגִים
2 Sam. 21, 19. אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי
וְעֵץ חֲנִיתוֹ כְּמָנוֹר
2 Sam. 21, 19. אֹרְגִים
1 Chr. 11, 23. חֲנִית כְּמָנוֹר אֹרְגִים
1 Chr. 20, 5. וְעֵץ חֲנִיתוֹ כְּמָנוֹר אֹרְגִים
plur. masc.: וְאֹרְגִים
Jes. 19, 9. וְאֹרְגִים חוֹרֵי
pl. fem.: אֹרְגוֹת
2 Reg. 23, 7. אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם
2 *imperf.*: תַּאַרְגִי *fem.*
Jud. 16, 13. אִם־תַּאַרְגִי אֵת־שֶׁבַע
3 *imperf.*: יֶאֱרֹג
Jes. 59, 5. וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יֶאֱרֹגוּ
אֶרֶג

ג"ו ועכיכו אֹ קלוע אֹ וככילה, כמו קליעת הפער [נעפֶלעכט], אֹ כלי הפלג קפר יכוע לכה וקכה [ווענערציפֶכטן], וידוע עכרכו.

n. m. 1) capilli in nodos collecti (Haargeflecht); 2) radius *textorius*, qui solet a nobis navicula appellari. Al. semel πάσσαλος (הָאֶחָד הָאֹרֵג), semel in libro Jobi λαλιά, inepte. Melius targumista ad Jobum: גַּרְדְּיָתָא דְּטַוָּאֵי.

paus.: אָרָג
Job. 7, 6. יָמַי קַלּוּ מִנִּי־אָרָג
הָאָרָג
Jud. 16, 14. וַיִּסַּע אֶת־הַיְתֵד הָאָרָג

אַרְגָּמָן

ג"ו קיפי, ופכיכו כני פקלפוכיס פפוע כיפ אַרְגָּוָן כפלוף הע' כו', וקפער נ"כ פפוע פן אַרְגָּג, ויפיס פעכוכו רקפי כיפ [נעוועצע] נפוע"י ך כיפ פרקפון וכפיפון, וקולי לקפכפ לרגון פן לרגון.

n. m. ortum, ut veterum plerique asseruat, ex אַרְגָּוָן unius literae commutatione; secundum alios ex אַרְגָּג et גָּן compositum, id quod minime fieri potuit: *purpura, conchylium*. Quidni radix esse poterit אָרַג, terminatione eadem aucta, qua מַדְחֶנָּן, מַשְׁחֶתָּן, ita ut proprie sit textura eaque conchyliata? Quod si ponas, אַרְגָּוָן contra ex אַרְגָּן, quae est primaria forma, ortum dixeris.

definit.: אַרְגְּוָנָא

Digitized by Google

Dan. 5, 7. ארגנא ילבש
Dan. 5, 16. ארגנא תלבש
Dan. 5, 29. והלבשו לדניאל ארגנא

וּבָאַרְגָּוָן

2 Chr. 2, 6. ובארגון וכרמיל

אַרְגֹּז

ג׳ ופתכוכו כמו לכון וכיח לוגר[קַשַּׁם-טען, קיסטע], ושלשו סוד. וכלפס ג׳סלוו אַרְגֹּז והוא אֲרֹג, והסופי ז׳, וכי נכוחי גב׳ וס סלכת אַרְגָּא נקוסיי לפקר.

n. m., arc-a, scrinium, cujus deductio latet. Stirps videtur esse אָרַג (= אָרָה), addita terminatione *as*, quae respondeat Latinae *a* in *arc-a*. Jonat. תֵּיבוּתָא. Josephus: *γλωσσόκομον*. Symm: *λαρνάκιον*. Hieronym: capsella. Aqu. *ὕφος κουρᾶς* (fort. ex אָרַג et גֵּז). Gr. Schol: *πλεκτὸν ὡσανεὶ κοφίνου ἤτοι ἐκ τριχῶν οἷα σακκία*. Syr. רַגְוָתָא.

הָאַרְגָּז

1 Sam. 6, 11. ואת הארגז ואת
1 Sam. 6, 15. ואת הארגז אשר-

בָּאַרְגָּז

1 Sam. 6, 8. תשימו בארגז מצדו

אַרְגְּמָן

רֶגֶם *v. s. r.*

אָרָה

פעל ריקני ומכוכע נסולקותיו: ל׳ עכין לסילס ותקיפס כך וגנוסס [זעמַרק, קרַפַּעניג ויין], וסוף כמו אָרָא לעיל, ונוכוחיו אָרַר, אֲרָרָה. כ׳ עכין קטוף נמיקים, כמו מלינה נשער [לעזען, זַאַ-פַּלִיקקען], ונגמרק כמלך לוסס וסלו ידוע [לייכע לעזע], וכאמר מן לקיעת התקכים, כמו קניכס נקנוסס נניכס נעכנים גדילה נתמרים מסיקה כויתים, ונשמס כוזיק ארד כמו קטף, וכן אזר כמו קנכר. ג׳ לשון זכיפה וקכיכה [נרעננען], וכלפ לפ׳ם עם אֵר, וכן נכוחי אָרָא וכלוסס, ונגור מסתקטן אֲרִיאֵל, לומר מוכק, על כי לפי הקנה זעמס. ל׳ כמו עֵרָה [לשר מעכו מְעָרָה], לומר עכין נקיכה וקניכה ונכיכה [לוים-הַמַּלען], וכן ניוכי וס סזוכע, ונגור מוה כלשר נרלס נדוק ומנוסס אֲרִיָּה, אֲרִיֵּה, אָרוֹן. ומסדקדקים נמעכו ונכסלו נכיכור מלות מלמה ושרשיהן.

vrb. prim., significatione quadrifariam dispertienda: 1) fortem, robustum esse, unde non differt אָרָא superius, eaque verbi vis transiit ad deriv. אֲרִי, אֲרִיָּה; 2) carpere, delibare (flosculos), legere (fructus), unde אוֹרֶה aram., talm. אוֹרְיָה, collectio, uti ficuum; vindemia. Al. semper *τρυγᾶν*, vindemiare. Aram. semel: סַפַּח, discerpere (vitem) violenter; 3) *urere*, *ardere* (quae verba communi stirpe nata sunt), et hac quidem vi affinia sunt ei אָר, עֵר et חָרָה, unde אֲרִיאֵל, *ara Dei*. 4) sicuti עָרָה (unde מְעָרָה *caverna*), *cavare*, *excavare*, unde אָרוֹן, et fortasse אֲרִיָּה, אֲרִיֵּה, id quod videtur verisimilius. Hoc verbum quadruplex iapeticarum aeque ac semiticarum linguarum est commune, quod hoc loco exponere longum est. Grammatici his in rebus multa ad suum arbitrium effinxerunt, atque confuse et permixte agunt de hoc verbo, quod nunc discrete et electe in quatuor species digessimus.

1 *perf.*: אָרִיתִי

Cant. 5, 1. אריתי מורי עם-בשמי

1 *perf. c. suff.*: וָאֲרִיתֵהוּ

Ps. 80, 13. וארזה כל-עוברי דרך

אֲרִוָּה

ג׳כ ערכים אֲרָוֹת וסמען אֲרָוֹת. עכיכו כיח סנעיר, לו מעמד ומלכ לנמר סוסים ע׳ כוקל מנדיל [מַפַּעדלע-זעמלכ], לפכן מקיון סוס זכי׳, ולפזיקו מקום לסוס [רויפַּע, קיפעע]. עי׳ אֲרֵה נמכוונו לקנעתו.

n. f. (ab אֵרָה IV. cavare): praesepe cavum, in quo foenum pecori comedendum objicitur, sive, ut describit Vegetius (I, 56): *alveus* ad ordeum ministrandum, deinde de stabulo, ubi loculi plures ad pabulum jumentis praebendum distincti sunt. Talmud (Sanhedr. c. II sect. X) אַצְטַבְלָאוֹת. Sic etiam paraphrastes alter libri Est. 6, 10. דְּסִיס לְאוּרְיָא דְּמַלְכָּא וְדַבַּר מְתַּשְׁן סִיסְיָא דְּמַלְכָּא דְּקָאֵם בְּרֵישֵׁיהּ דְּאוּרְיָא (m.). LXX. et Joseph: *φάτνη*. (Pferde-Stand).

pl.: וְאֲרָוֹת

2 Chr. 32, 28. ואורות לכל-בהמה

constr. pl.: אֲרָוֹת

1 Reg. 5, 6. ארות סוסים

אֲרִיָּה

ענינו כמו אֲרִיָּה סמיכות הרבים אֲרָיוֹת. נקרמי ג׳נור וקדור אֲרִיָּא תמור לנוס וניח הנעיר. ונגמרק אֲרִיָּא כמו אֲרִיֵּה לומר מעון נכוניי לשר בו יוכק לכך, כמו לוכיל דייכני, ודוק.

n. f. (= אֲרִיֵּה) *praesepe*, *stabulum* (talmudice et targumice semper אֲרִיָּא). In Gemara, quemadmodum אָרוֹן, de loculo cavo, arca seu cista, quo quid reponitur e. c. אֲרִיָּא דִּדְמֵי Gr. *γλωσσόκομον*. LXX.: *φάτνη*, Latine apud Vegetium: *patena*.

pl. constr.: אֲרִיוֹת

2 Chr. 9, 25. אריות סוסים

אֲרֵיָה

ג׳כ וסוף כמו אֲרִיֵּה, לדעת המדקדקים נסיכום סמוכיות, קולם שבאו יוכל להיות אֵזֵר נדומה לל קיר, כמו אֲרֵיָה נדומה לל עֵרָה, נכיון הסס הלוה [הַמַּה-לען]. ויסיה הסס הוה נכנה ממנו לניין המנוס לו מעלינה ניח קנול המסמוך ע׳׳ם נכינוחו.

n. f. (= אֲרִיָּה, אֲרִיֵּה), ut inquiunt grammatici, literarum trajectione ortum. At vero stirpe אוּר nititur, quae verbo אֵרָה affinis est, sicuti קוּר verbo עָרָה, quae ad unum omnia vim habent *excavandi*; propterea et אֲרֵיָה de alveo dicitur, quo foenum equis ministratur, deinde de stabulo. Al. optime: *μάνδρα*. Neque est a carpendo deducendum, neque a cogendi seu compellendi verbo arabico origo petenda.

pl.: לָאֲוֵרוֹת

2 Chr. 32, 28. ועדרים לאורות

אָרוֹן

שם סתפי, וסמען אֲרוֹן ע״מ חָזוֹן. פתכוכו ידוע לשר [לעזע, מוסיעכקים-טע, וזלרג], שכשו אֵרֵה נלוסס עָרָה, לשון נקיכס וכניכס. נגמרק אֲרִיָּא נכרך עם לרנו.

n. gen. comm. (ad modum formae חָזוֹן), arca, capulus, ad corpora condita asservanda (Mumienkiste). Hieros: גְּלוֹסְקָמָא gr. *γλωσσόκομον*. quod et ipsum inter Hellenistas de feretro s. capulo dicitur. Radix est אֵרֵה (= עָרָה) excavare. Talmudice אֲרוֹנָא et אַרְגָּזָא promiscue dicuntur.

הָאָרוֹן

Ex. 25, 14. על צלעת הארן
Ex. 25, 14. לשאת את-הארן בהם
Ex. 25, 15 בטבעת הארן יהיו הבדים
Ex. 25, 16 ונתת אל-הארן את-העדת
Ex. 25, 21. על-הארן מלמעלה
Ex. 25, 21 ואל-הארן תתן את-העדת
Ex. 31, 7. ואת-הארן לעדת
Ex. 35, 12. את-הארן ואת-בדיו
Ex. 37, 1. ויעש בצלאל את-הארן
Ex. 37, 5. על צלעת הארן
Ex. 37, 5. לשאת את-הארן
Ex. 40, 3. וסכת על-הארן
Ex. 40, 20. ויתן את-העדת אל-הארן
Ex. 40, 20. וישם את-הבדים על-הארן
Ex. 40, 20. וייתן את-הכפרת על-הארן
Ex. 40, 21. ויבא את-הארן
Lev. 16, 2. אשר על-הארן
Num. 3, 31. ומשמרתם הארן
Num. 10, 35. ויהי בנסע הארן
Jos. 3, 14. נשאי הארון הברית
Jos. 3, 15. וכבוא נשאי הארון
Jos. 3, 15. ורגלי הכהנים נשאי הארון
Jos. 3, 17. נשאי הארון ברית-יי
Jos. 4, 10. והכהנים נשאי הארון שוערות היובלים למני הארון
Jos. 6, 4.
Jos. 6, 9. והמאסף הלך אחרי הארון
1 Sam. 6, 13. ויראו את-הארון
1 Sam. 7, 2. מיום שבת הארון
2 Sam. 6, 4. הלך לפני הארון
2 S. 11, 11. הארון וישראל ויהודה
1 Reg. 8, 3. וישאו הכהנים את-הארון
1 Reg. 8, 5. לפני הארון מזבחים
2 Reg. 8, 7. אל-מקים הארון
1 Reg. 8, 7. ויסכו הכרבים על-הארון
1 Chr. 6, 16. בית יי ממניח הארון
1 Chr. 13, 9. לאחז את-הארון
1 Chr. 13, 10. שלח ידו אל-הארון
1 Chr. 13, 13. את-הארון אליו
1 Chr. 15, 27. הנשאים את-הארון
1 Chr. 16, 37. לפני הארון תמיד
2 Chr. 5, 4. וישאו הלוים את-הארון
2 Chr. 5, 5. ויעלו את-הארון
2 Chr. 5, 6. הנערדים עליו לפני הארון
2 Chr. 5, 8. כנפים על-מקום הארון
2 Chr. 5, 8. ויכסו הכרובים על-הארון
2 Chr. 5, 9. ראשי הבדים מן-הארון
2 Chr. 6, 11. ואשים שם את-הארון
2 Chr. 24, 11. ויהי בעת יביא את-הארון
2 Chr. 24, 11. ויערו את-הארון

בָּאָרוֹן

Gn. 50, 26. ויישם בארון במצרים
Dt. 10, 2. אשר שברת ושמתם בארון
Dt. 10, 5. בארון אשר עשיתי
1 Reg. 8, 9. אין בארון רק שני לחות
2 Reg. 12, 11. כי-רב הכסף בארון
2 Chr. 5, 10. אין בארון רק שני הלחות

לָאָרוֹן

Jos. 8, 33. עמדים מזה ומזה לארון
1 Reg. 8, 21. ואשם שם מקום לארון
1 Chr. 15, 23. 24. שוערים לארון
2 Chr. 24, 10. וישליכו לארון עד-לכלה

אֲרוֹן, אָרוֹן *constr.*

Ex. 25, 10. ועשו ארון עצי שטים
Ex. 25, 22. אשר על-ארון העדת
Ex. 26, 33. לפרכת את ארון העדות
Ex. 26, 34. הכפרת על ארון העדת
Ex. 30, 6. אשר על-ארן העדת
Ex. 30, 26. ואת ארון העדת
Ex. 39, 35. את-ארון העדת
Ex. 40, 3. ושמת שם את ארון העדות
Ex. 40, 5. לפני ארון העדת
Ex. 40, 21. ויסך על ארון העדות
Num. 4, 5. וכסו-בה את ארן העדת
Num. 7, 89. אשר על-ארן העדת
Dt. 10, 8. לשאת את-ארון בריתיי
Dt. 31, 9. הנשאים את-ארון ברית יי
Dt. 31, 25. נשאי ארון ברית-יי לאמר
Dt. 31, 26. מצד ארון ברית-יי
Dt. 10, 1. ועשית לך ארון עץ
Jos. 3, 3. את ארון ברית-יי אלהיכם
Jos. 3, 6. שאו את-ארון הברית
Jos. 3, 6. וישאו את-ארון הברית
Jos. 3, 8. נשאי ארון-הברית לאמר
Jos. 3, 11. הנה ארון חברית
Jos. 3, 13. הכהנים נשאי ארון יי
Jos. 4, 5. לפני ארון יי אלהיכם
Jos. 4, 7. מפני ארון ברית-יי
Jos. 4, 9. נשאי ארון הברית
Jos. 4, 11. ויעבר ארון-יי
Jos. 4, 16. נשאי ארון העדות
Jos. 4, 18. נשאי ארון ברית-יי
Jos. 6, 6. שאו את-ארון הברית
Jos. 6, 6. יבלים לפני ארון יי
Jos. 6, 7. והחלוץ יעבר לפני ארון יי
Jos. 6, 11. ויסב ארון-יי את-העיר
Jos. 6, 12 וישאו הכהנים את-ארון יי
Jos. 6, 13. היבלים לפני ארון יי
Jos. 6, 13. אחרי ארון יי
Jos. 7, 6. לפני ארון יי עד-הערב
Jos. 8, 33. נשאי ארון ברית-יי
Jud. 20, 27. ושם ארון ברית האלהים
1 Sam. 3, 3. אשר-שם ארון אלהים
1 Sam. 4, 3. את-ארון ברית יי
1 S. 4, 4. את ארון ברית-יי צבאות
1 Sam. 4, 4. עם-ארון ברית האלהים
1 Sam. 4, 5. ויהי כבוא ארון ברית-יי
1 S. 4, 6. כי ארון יי בא אל-המחנה
1 S. 4, 13. לבו חרד על ארון האלהים
1 Sam. 4, 18. כחזכירו את ארון האלהים
1 S. 4, 19. 21. אל-תלקח ארון האלהים
1 S. 4, 22. כי נלקח ארון האלהים
1 S. 5, 1. לקחו את ארון האלהים
1 Sam. 5, 2. ויקחו פלשתים את-ארון האלהים
1 Sam. 5, 3. 4. לפני ארון יי
1 S. 5, 7. לא-ישב ארון אלהי ישראל
1 Sam. 5, 8. יסב ארון אלהי ישראל
1 Sam. 5, 8. את-ארון אלהי ישראל
1 Sam. 5, 8. וישלחו את-ארון האלהים
1 S. 5, 10. כבוא ארון האלהים עקרון
1 Sam. 5, 10. את-ארון אלהי ישראל
1 Sam. 5, 11. את-ארון אלהי ישראל
1 S. 6, 1 ויהי ארון-יי בשדה פלשתים
1 Sam. 6, 3. את-ארון אלהי ישראל
1 Sam. 6, 8. ולקחתם את-ארון יי
1 Sam. 6, 11. את-ארון יי אל-העגלה
1 S. 6, 15 והלוים הורידו את-ארון יי
אשר חניחו עליה את ארון יי
1 Sam. 6, 18. השבו פלשתים את-ארון יי
1 Sam. 6, 21. ויעלו את-ארון יי
1 Sam. 7, 1. לשמר את-ארון יי
1 Sam. 7, 1. תגישה ארון האלהים
1 Sam. 14, 18. כי-היה ארון האלהים

Digitized by Google

משם את ארון האלהים 2 Sam.6,2.
ויריכבר־את־ארון האלהים 2 S.6,3.
עם ארון האלהים ואחיו 2 S.6,4.
וישלח עזא אל־ארון האלהים 2 Sam. 6, 6.
וימת שם עם ארון האלהים 2 S.6,7.
איך יבוא אלי ארון יי׳ 2 Sam. 6, 9.
את־ארון יי׳ על־עיר דוד 2 S. 6,10.
וישב ארון יי׳ בית עבד אדם 2 S.6,11.
בעבור ארון האלהים 2 Sam.6,12.
ויעל את־ארון האלהים 2 Sam.6,12.
משאי ארון יי׳ ששה צעדים 2 S.6,13.
מעלים את־ארון יי׳ 2 Sam. 6, 15.
והיה ארון יי׳ בא עיר דוד 2 S.6,16.
ויבאו את־ארון יי׳ 2 Sam. 6, 17.
את־ארון ברית האלהים 2 S.15,24.
ויצקו את־ארון האלהים 2 S.15,24.
השב את־ארון האלהים את־ארון האלהים 2 S.15,25.
ירושלם 2 Sam. 15, 29.
כי־נשאת את ארון אדני יהוה 1 Reg. 2, 26.
ויעמד לפני ארון בריתיי׳ 1 Reg. 3, 15.
לתחן שם את־ארון בריתיי׳ 1 Reg. 6, 19.
להעלות את־ארון בריתיי׳ 1 Reg. 8, 1.
ויעלו את־ארון יי׳ 1 Reg. 8, 4.
את־ארון בריתיי׳ 1 Reg. 8, 6.
חכהן ארון אחד 2 Reg. 12, 10.
ונסבה את־ארון אלהינו להביא את־ארון האלהים 1Chr.13,3.
1 Chr. 13, 5.
את ארון האלהים 1 Chr. 13, 6. 7. 12. 15, 15. 16, 1.
וישב ארון האלהים 1 Chr. 13, 14.
את־ארון האלהים 1 Chr. 15, 2.
לשאת את־ארון האלהים 1Chr.15,2.
להעלות את־ארון יי׳ 1Chr.15,3.14.
והעליתם את ארון יי׳ 1Chr.15,12.
לפני ארון האלהים להעלות את־ארון בריתיי׳ 1 Chr. 15, 24.
1 Chr. 15, 25.
נשאי ארון בריתיי׳ 1 Chr. 15, 26.
את־ארון בריתיי׳ 1 Chr. 15, 28.
ויהי ארון בריתיי׳ 1 Chr. 15, 29.
ויתן לפני ארון יי׳ לפני ארון בריתיי׳ האלהים 1 Chr. 16, 4.
1 Chr. 16, 6.
לפני ארון בריתיי׳ להביא את־ארון בריתיי׳ 1 Chr. 16, 37.
וסככים על־ארון בריתיי׳ 1 Chr. 22, 19.
אבל ארון האלהים להעלות את־ארון בריתיי׳ אל־מקומו 1 Chr. 28, 18.
אשר־באה אליהם ארון יי׳ 2 Chr. 1, 4.
ויעשו ארון אחד 2Chr.5,2.
תנו את ארון־הקדש עוד ארון בריתיי׳ 2 Chr. 5, 7.
2 Chr. 8, 11.
2 Chr. 24, 8.
2 Chr. 35, 3.
Jer. 3, 16.

וָאָרֹן
constr.:
Num. 10, 33. וארון בריתיי׳ נסע
Num.14,44. וארון בריתיי׳ ומשה
Jos. 6, 8. וארון בריתיי׳ הלך
1 Sam. 4, 11. וארון אלהים נלקח
1 Sam.4,17. וארון האלהים נלקחה
2 Sam. 7, 2. וארון האלהים ישב
1 Chr. 17, 1. וארון בריתיי׳
2 Chr. 6, 41. אתה וארון עזך
Ps. 132, 8. אתה וארון עזך

בְּאָרֹן
1 Sam. 6, 19. כי ראו באארון יי׳

לָאָרֹן
1 Sam. 5, 8. לארון אלהי ישראל
1 Sam. 6, 2. מה־נעשה לארון יי׳
ויכן מקום לארון האלהים 1 Chr. 15, 1.
בית מנוחה לארון בריתיי׳ 1 Chr. 28, 2.

אֲרִיאֵל

ז׳ וכפול נמכוונו. ל׳ משרש אָרָה נמכוון לשון, כלומר ככיר כך וגנוד ולשון לב [הַעלה]. כ׳ משרש קרס נמכוון לשון לומר לשם [פַיִיעלהעדר, אַלעזר]. ומסופק לפי שם אֵל שלא הכלכנה לו שיהיה התחלכות מן ל סופי הפעלים.

n. m., cujus est vis duplex: 1) a verbo אָרָה I, fortem, robustum esse: *heros*, vir robore divino praeditus. 2) a vrb. אָרָה III, urere, ardere, *ara*, *θυμιατήριον*, *θυσιαστήριον*; *él* finale sitne nomen divinum an terminationis diminutivae formæ productior, in dubium venire potest. Aliter id vocabulum per traditionem derivatur. Sunt, qui dicant, ignem sanctum altari prioris templi instar *leonis*, posterioris instar *canis* incubuisse, cum quinque res in domo altera defecerint; alii aliter.

אֲרִיאֵל, אֲרְאֵל
2 Sam.23,20. את־שני אראל מואב
1 Chr.11,22. את שני אריאל מואב
Jes. 29, 1. הוי אריאל אריאל
Jes. 29, 7. הצבאים על־אריאל
K'tib: וְהָאַרְאֵל
Ez.43,16. והאראל שתים
Q're: וְהָאֲרִיאֵל
Ez. 43, 16. והאריאל שתים
כָּאֲרִיאֵל
Jes. 29, 2. והיתה לי כאריאל
לַאֲרִיאֵל
Jes. 29, 2. והציקותי לאריאל
K'tib: וּמֵהָאַרְאֵל
Ez. 43, 15. ומהאראל ולמעלה
Q're: וּמֵהָאֲרִיאֵל
Ez. 43, 15. ומהאריאל ולמעלה
אֲרִי

סס עומעמי נלנוע וכך, סרניס אֲרָיִם, פתכוכו סס קיס נכלף עם לני ליס שלא [לְחַוות], ושרשו אָרָה, נמכוון הכלשון, וכני ע״ע טרי. תמלות פתכוכו נעל־כך וגנוכה [דער מוטיגע = ἄρειος]. וסקומיס שרשו קרס מלשון קטוף מקסס קעל הוף וגזע הוכס.

n. epic. form. m. pl. אֲרָיִם *leo*, propter *ferociam* (syn. גּוּר אַרְיֵה, לַיִשׁ, לָבִיא, שָׁחַל, שַׁחַץ, אַרְיֵה, כְּפִיר quibus de nominibus cf. B. Sanhedr. c. II. fol. 95, 1.) Hesych: Ἀριώθ. ἡ λίαινα ὑπὸ Σύρων. בְּאֲרִי לַיְשָׁתִי (בְּחֻרֵי לַיְשָׁתִי), aliter est explicandum.

Prv. 22, 13. אמר עצל ארי בחוץ
Prv. 26, 13. ארי בין הרחבות
Prv. 28, 15. אריטרם ודב שוקק
Thr. 3, 10. אריה במסתרים

הָאֲרִי
1Sam.17,34. ובא האריו את־הדוב
1 S. 17, 36. גם את־האריו גם־הדוב
1Sam.17,37. מיד האריו ומיד הדב
2 Sam. 23, 20. והכה את האריה
1 Chr.11,22. והכה את־האריו
Am. 3, 12. מפי האריו שתי כריעים
Am. 5, 19. איש מפני האריו

כרובים אריות ותמרת 1 Reg.7,36.
ושנים אריות עמדים 1 Reg.10,19.
ושנים אריות עמדים 2 Chr. 9, 18.
ושנים עשר אריות 2 Chr. 9, 19.
ממעטת אריות Cant. 4, 8.
אריות הדיחו Jer. 50, 17.
נערו כגורי אריות Jer. 51, 38.
בין אריות רבצה Ez. 19, 2.
ויתהלך בתוך־אריות Ez. 19, 6.
איה מערן אריות Nah. 2, 12.
בקרבה אריות שאגים Zeph.3,3.

הָאֲרָיוֹת
וישלח יי׳ בהם את־האריות 2 Reg. 17, 25.
וישלחבם את האריות 2Reg.17,26.

לָאֲרָיוֹת
ומתחת לאריות 1 Reg. 7, 29.

מֵאֲרָיוֹת
מאריות גברו 2 Sam. 1, 23.

אֲרָא

נלקמי כמו אֲרֵה נעכני, וכך לף כמלף כף הכנוד אַרְיֵה.

aram. vi eadem qua אָרָה I, unde

אַרְיֵה

סס לקמי כמו נעכני, וסילופס אַרְיוּתָא מן אַרְיוֵ היקיל, הכניס עכ אַרְיֵוָ היקופ נכנוי אַרְיְוָתָא. פתכוכו כמו נעכני.

n aram., quod cum hebraico soni ejusdem convenit, *defin.* אַרְיְוָתָא ab אַרְיֵוָ, forma substituta alia.

sg. **כְּאַרְיֵה**
Dan. 7, 4. קדמיתא כאריה

pl. definit.: **אַרְיָוָתָא**
Dan. 6, 8. 13. יתרמא לגב אריותא
Dan. 6, 17. 20. לגבא די אריותא
Dan. 6, 21. לשיזבותך מן־אריותא
Dan. 6, 23. וסגר פם אריותא
Dan. 6, 25. ולגב אריותא רמו
עד דיי־שלטו בהון
Dan. 6, 25. אריותא
Dan. 6, 28. מן־יד אריותא

אָרוּ

מלל לקניקס נלקמי, כמו סנס נעכני (ויסע!), וכרקס שרקיות קעודקו רמיוס, כרקף עם אֲרָמִים, ויקסו למשפקת קלני שרש. עי׳ מענס שפס לרמית שני לף כל־ל־נ״ע.

interj. aram., cui respondet הֵנָּה apud Hebraeos: *en, ecce!* cui subest stirps pronominalis, quae exstat etiam in הַדֵּי, אֲשֶׁר־. ר״ק. Vid. systema linguae aramaicae et lexicon editoris.

וַאֲרוּ
Dan. 7, 2. ואורו ארבע רוחי שמיא
Dan. 7, 8. ואורו חיוא אחרי
Dan. 7, 6. ואורו אחרי כנמר
Dan. 7, 7. ואורו חיוא רביעיא
Dan. 7, 13. ואורו עם־ענני שמיא

אָרַז

פעל לף־עוכר, ופקכוכו כוול, כלומר עכוץ קצוי וקווק [הַמַרְץ, שמקרק יין], וכרקס שלין לו המשך עם קכס לו קן כי שרשו כו לשון שרישות [וווקוכעל־פעמעיגקייט]. וכן משרש כס משרש שלומס לו. וכגוכ מוס:

vrb. non usit. intrans. et secund., cujus radix est רָשׁ=רָז, durum, firmum esse, radices altiores habere, altissimis defixum radicibus esse

כְּאָרֵי
Num. 24, 9. כרע שכב כאריי
Ez. 22, 25. כאריי שואג

כְּאֲרִי
Ps. 22, 17. כְּאַרְיֵי ידי ורגלי
כאריי כן ישבר כל־עצמותי
Jes. 38, 13. וְכָאֲרִי
כלביא יקום וכאריי יתנשא
Num. 23, 24.

מֵאֲרִי
Jud. 14, 18. ומה עז מאריי

pl.: **אֲרָיִם**
1 Reg. 10, 20. ושנים עשר אריים

אַרְיֵה

סס עומעמי נלנוע נקנה, כנוכ מן אֲרִי, כי הוף נמך אַרְיֵה, כלומר נליי וסנוכ לנוע, וסליכס אַרְיוּת. תלנוגע נקנה ווכך לף קניף שנע מוגלה על פתיון המלה.

n. epic. form. f. (pro אַרְיֵה) *leo.* Homer: *χαροπός*, *χάρων*.

Gn. 49, 9. גור אריה יהודה
Dt. 33, 22. ולדן אמר דן גור אריה
1 Reg. 13, 24. וימצאהו אריה בדרך
1 Chr. 12, 8. ופני אריה פניהם
Job. 4, 10. שאגת אריה וקול שחל
Ps. 22, 14. אריה טרף ושאג
Ps. 22, 22. הושיעני מפי אריה
Jes. 15, 9. לפלטת מואב אריה
Jes. 21, 8. ויקרא אריה על־מצפה
Jes. 35, 9. לא־יהיה שם אריה
Jer. 4, 7. עלה אריה מסבכו
Jer. 5, 6. הכם אריה מיער
Ez. 1, 10. ופני אריה אל־הימין
Ez. 10, 14. והשלישי פני אריה
Joel 1, 6. שניו שני אריה
Am. 3, 4. הישאג אריה ביער
Am. 3, 8. אריה שאג מי לא יירא
Nah.2,12. אריה לביא שם גור אריה
Nah.2,13. אריה טרף בדי גרותיו

וַאֲרְיֵה
Jes. 11, 7. ואריה כבקר יאכל־תבן 65, 26.

הָאַרְיֵה
Jud. 14, 8. את מפלת האריה
Jud. 14, 8. בגויית האריה
2 S. 17, 10. אשר לבו כלב האריה
Eccl. 9, 4. טוב מן־האריה המת
1 Reg. 13, 25. ואת האריה עמד
1 Reg. 13, 28. לא־אכל האריה והחכך האריה וילך
1 Reg. 20, 36. מאצלו
1Reg.20,36. וימצאהו האריה ויכהו
2Reg.15,25. את־ארגב ואת־האריה
Jes. 31, 4. כאשר יהגה האריה

וְהָאַרְיֵה
1 Reg. 13, 24. והאריה עמד
1 Reg. 13, 28. וחמור והאריה

כְּאַרְיֵה
Gn. 49, 9. כרע רבץ כאריה
Ps. 7, 3. פן־יטרף כאריה נפשי
Ps. 10, 9. כאריה בסכה יארב
Ps. 17, 12. דמיון כאריה
Jer. 2, 30. כאריה משחיתם
Jer. 12, 8. כאריה ביער
Jer. 49, 19. הנה כאריה יעלה
Jer. 50, 44. כאריה יעלה
Hos. 11, 10. כאריה ישאג
Mich. 5, 7. כאריה בבהמות יער

לַאֲרְיֵה
1 Reg. 13, 26. ויתנהו יי׳ לאריה

pl.: **אֲרָיוֹת**
Jud. 14, 5. והנה כפיר אריות שאג
1 Reg. 7, 29. אריות בקר וכרובים

Digitized by Google

(Wurzelfestigkeit), quod verbum sanscrito-semiticum est; cf. arab. *arasa*, pers. *arson* h. e. arbos ligni durissimi.

אֶרֶז

ג׳ ל׳ילין המוזכם ופקיף [נעדעך], וסוף עץ הלבנון.

n. m. arboris durae, altasque radices agentis, h. e. cedri, maxime Libanonticae, quae tanquam arborum regina putatur. *Perennitas enim s. perpetuitas* ligni odorati, foliorum, gummorum laus est ejus arboris maxima. Hebraeorum alii septem, alii decem, alii viginti quatuor numerant ejus species. Cf. Eben ha-Ezer I, p. 338. 2. Pl. de asseribus ex cedro factis. LXX.: plerumque κέδρος, nonnunquam κυπάρισσος.

	אֶרֶז *p.* אֶרֶז
Lev. 14, 4.	ועץ ארז
Lev. 14, 49.	ועץ ארז ושני תולעת
	עץ ארז ואזב ושני
Num. 19, 6.	תולעת
1 Reg. 6, 18.	ארז אין אבן נראה
1 Reg. 6, 20.	ויצף מזבח ארז
Job. 40, 17.	יחפץ זנבו כמו־ארז
Cant. 8, 9.	נצור עליה לוח ארז
Jes. 41, 19.	אתן במדבר ארז
Ez. 27, 5.	ארז מלבנון לקחו
Ez. 31, 3.	ארז בלבנון
Zach. 11, 2.	כי־נפל ארז
	וָאֶרֶז *p.* וָאֶרֶז
1 Reg. 6, 18.	וארז אל־הבית פנימה
1 Reg. 7, 11.	כמדות גזית וארז
	הָאֶרֶז *p.* הָאֶרֶז
Lev. 14, 6.	ואת־עץ הארז
Lev. 14, 51.	את־עץ־הארז ואת־ האזב
Lev. 14, 52.	ובעץ הארז ובאזב
1 Reg. 5, 13.	מן־הארז אשר בלבנון
2 Reg. 14, 9.	שלח אל־הארז שלח אל־הארז אשר בלבנון
2 Chr. 25, 18.	
Ez. 17, 3.	את־צמרת הארז
Ez. 17, 22.	מצמרם הארז הרמה
	בָּאֶרֶז *p.* בָּאֶרֶז
1 Reg. 7, 3.	וספון בארז ממעל
1 Reg. 7, 7.	וספון בארז מהקרקע
Jer. 22, 14.	וספון בארז
Jer. 22, 15.	אתה מתחרה בארז
	כָּאֶרֶז
Ps. 92, 13.	כארז בלבנון ישגה
	לָאֶרֶז
Ez. 17, 23.	והיה לארז אדיר
pl.:	אֲרָזִים
2 Sam. 5, 11.	ועצי ארזים וחרשי עץ
2 Sam. 7, 2.	אנכי יושב בבית ארזים למה לא־בניתם לי בית ארזים
2 Sam. 7, 7.	
1 Reg. 5, 20.	ויכרתו־לי ארזים בעצי ארזים ובעצי ברושים
1 Reg. 5, 22. 9, 11.	
1 Reg. 5, 24.	עצי ארזים ועצי ברושים
	וייאזו את־הבית בעצי ארזים
1 Reg. 6, 10.	
1 Reg. 6, 15. 16.	בצלעות ארזים
1 Reg. 6, 36.	וטור כרתת ארזים
1 Reg. 7, 2.	עמודי ארזים וכרתות ארזים על־ העמודים
1 Reg. 7, 2.	
1 Reg. 7, 12.	וטור כרתות ארזים
1 Chr. 14, 1.	ועצי ארזים וחרשי קיר
1 Chr. 17, 6.	בניתם לי בית ארזים
1 Chr. 22, 4.	ועצי ארזים לאין מספר
1 Chr. 22, [illegible]	עצי ארזים רב
2 Chr. 2, 2.	ותשלח־לו א[illegible]ים
2 Chr. 2, 7.	ושלח־לי עצי א[illegible]ים
Esr. 3, 7.	להביא עצי ארזים
Ps. 29, 5.	קול יי שבר ארזים
Ps. 148, 9.	עץ פרי וכל־ארזים
Cant. 1, 17.	קרות בתינו ארזים
Jes. 44, 14.	לכרת־לו ארזים
Ez. 31, 8.	ארזים לא עממוהו
Am. 2, 9.	אשר כגבה ארזים וגבר
pl.:	וַאֲרָזִים
Jes. 9, 9.	וארזים נחליף
pl.:	הָאֲרָזִים
1 Reg. 10, 27.	ואת הארזים נתן
1 Chr. 17, 1.	אנכי יושב בבית הארזים
2 Chr. 1, 15. 9, 27	הארזים נתן כשקמים
pl.:	בְּאֲרָזִים
1 Reg. 6, 9.	גבים ושדרת בארזים
Jer. 22, 23.	מקננתי בארזים
pl.:	כַּאֲרָזִים
Num. 24, 6.	כארזים עלי־מים
pl.:	כָּאֲרָזִים
Cant. 5, 15.	בחור כארזים
pl. constr.:	אַרְזֵי
Jud. 9, 15.	ותאכל את־ארזי הלבנון
Ps. 29, 5.	את־ארזי הלבנון
Ps. 80, 11.	וענפיה ארזי־אל
Ps. 104, 16.	ארזי לבנון אשר נטע
Jes. 2, 13.	ועל כל־ארזי הלבנון
Jes. 14, 8.	ארזי לבנון
pl. c. suff.:	אַרְזֶיךָ
Jer. 22, 7.	מבחר ארזיך
	בְּאַרְזֶיךָ
Zach. 11, 1.	ותאכל אש בארזיך
	אַרְזָיו
2 Reg. 19, 23.	ואכרת קומת ארזיו
Jes. 37, 24.	קומת ארזיו
	אָרֶז

תוקעי לסלנים אֲרָזִים, פתרונו קוק וקיר ותקיף כתלו בלבנון [נעדעך פעסט], ויקר סוף ומתנוד.

adj. pl. אֲרָזִים, cedrinus, duritie ac firmitate cedrina. Alii cum idem esse ajunt, sicut אֲשׁוּרִים cum חֲשׁוּרִים. Aram. *ligno myrtino.*

pl.:	וַאֲרָזִים
Ez. 27, 24.	וארזים במרכלתך
	אַרְזָה

ג׳כ קנוני לומר מעשה לקן [נעדעך־ וועלק, נעדערנעטאפעל], וכי עלה כפי הכתוב מה קודמל מעץ.

n. f. coll., opus cedrinum, tabulata cedrina.

Zeph. 2, 14.	כי ארזה ערה

אָרַח

פעל לק-עונר כלי, ופתרונו נכפל כפי תכונת השרש: ק׳ הליכה ונסיעה [נעסען, וועלכערן] ושרשו אָרַח, וכן ניוכי ארח ונסודו רק לשון הליכה. ופיש נכיקו בָּרַח, נמקלב מוצג ככויי נלקש וכן כהודו נרק נמכוון הוה, לומר הליכה מדנכי. כ׳ לשון הגנה וככיכה תכון והעלכה[ריכטען], ומוסף השלה לקקיקה והעמלה קילוח ויעוד הגלוח וסנוסף [נעשטיפטען]. עי׳ הסקדמות נשפתי מערכ נשרש רקע.

vrb. perrarum, cujus potestas pro diversitate radicis duplex est: 1) *ire, proficisci*, cf. בָּרַח *abire*, quorum alterum respondet sanscritico ric", alterum sanscritico wrag, wrig, quod est ejusdem praepositionis additamento factum. Hinc part. אֹרַח ὁδοιπόρος. 2) *reg*-ere, *dirig*-ere, tendere, quo e fonte multi verborem rivali praepositionum accretione aucti, accerssiti et deducti sunt (חָרַן, נָקַב, אָרַב, סָרַח) eaque verba, quae ab uno capite fluunt, aeque sanscritica atque semitica sunt.

3 perf.:	וְאָרַח
Job. 34, 8.	וארח לחברה
part.:	הָאֹרֵחַ
Jud. 19, 17.	וירא את־האיש הארח
	לָאֹרֵחַ
2 Sam. 12, 4.	לעשות לארח הבא לו
	וּכְאֹרֵחַ
Jer. 14, 8.	וכאורח נטה ללון
p. pl.:	אֹרְחִים
Jer. 9, 1.	מלון אורחים
	אֹרַח

עם סתמי הכניס אֹרְחוֹת סתמן אֹרְחוֹת ונכתוייס אֹרְחֹתָם לו אֹרְחֹתֵם נקיוס סקולס. פתרונו ק׳ כמו דרך, לומר הלוך [וועג] וניקס סמוסקי׳ [וושכעל], ויקל מקול נרכו קמוך אָרַח. נ׳ עם מיועדת ותקוכה כמו עת כזיס, לומר וסת וכן סכנס, וסוף מן הסרכ נמכוון סכ׳.

n. comm., 1) via, iter, semita, tropice de vivendi ratione; 2) verecunde de mulierum fluxu menstruo, Al. *τὰ γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις* apud Galenum, *γυναικεῖον ὁρμή* apud Aristotelem.

Gn. 18, 11.	ארח כנשים
Gn. 49, 17.	שפיפן על־ארח
Ps. 16, 11.	תודיעני ארח חיים
Ps. 19, 6.	כגבור לרוץ ארח
Ps. 119, 101.	מכל־ארח רע כלאתי רגלי
Ps. 119, 104.	שנאתי כל־ארח שקר
Ps. 119, 128.	כל־ארח שקר שנאתי
Prv. 5, 6.	ארח חיים פן־תפלס
Prv. 10, 17.	ארח לחיים שומר מוסר
Prv. 15, 10.	מוסר רע לעזב ארח
Prv. 15, 24.	ארח חיים למעלה למשכיל
Jes. 26, 7.	ארח לצדיק מישרים
Jes. 26, 8.	אף ארח משפטיך יי
Jes. 30, 11.	הטו מני־ארח
Jes. 33, 8.	שבת עבר ארח
Jes. 41, 3.	ארח ברגליו לא יבוא
	וְאֹרַח
Job. 16, 22.	וארח לא־אשוב אהלך
Prv. 4, 18.	וארח צדיקים כאור נגה
Prv. 15, 19.	וארח ישרים סללה
cum h interr.:	הַאֹרַח
Job. 22, 15.	הארח עולם תשמר
	בְּאֹרַח
Ps. 27, 11.	ונחני בארח מישור
Ps. 142, 4.	באורחי זו אהלך
Prv. 4, 14.	בארח רשעים אל־תבא
Prv. 8, 20.	בארח צדקה אהלך
Prv. 12, 28.	בארח־צדקה חיים
Jes. 40, 14.	וילמדהו בארח משפט
	וּכְאֹרַח
Job. 34, 11.	וכארח איש ימצאנו
	לָאֹרַח
Job. 31, 32.	דלתי לארח אפתח
cum suff.:	אָרְחִי
Job. 19, 8.	ארחי גדר ולא אעבר
Ps. 139, 3.	ארחי ורבעי זריתה
	אָרְחֲךָ
Ps. 44, 19.	ותט אשרנו מני אורחך
	אָרְחוֹ
Ps. 119, 9.	במה יזכה־נער את־ארחו
pl.:	אֹרְחוֹת
Jud. 5, 6.	בימי יעל חדלו ארחות
Jud. 5, 6.	ארחות עקלקלות
pl. constr.:	אָרְחוֹת
Job. 6, 18.	ילפתו ארחות דרכם
Job. 6, 19.	חביטו ארחות תמא
Job. 8, 13.	כן ארחות כל־שכחי אל
Job. 30, 12.	ויסלו עלי ארחות אידם
Ps. 8, 9.	עבר ארחות ימים
Ps. 17, 4.	ארחות פריץ
Ps. 25, 10.	כל ארחות יי חסד ואמת
Prv. 1, 19.	כן ארחות כל־בצע בצע
Prv. 2, 8.	לנצר ארחות משפט
Prv. 2, 13.	העזבים ארחות ישר
Prv. 2, 19.	ולא ישיגו ארחות חיים
Prv. 17, 23.	להטות ארחות משפט
constr.:	וְאָרְחוֹת
Prv. 2, 20.	וארחות צדיקים תשמר
pl. c. suff.:	אָרְחֹתַי *p.*
Job. 13, 27.	ותשמור כל־ארחתי
Job. 33, 11.	ישמר כל־ארחתי
	אָרְחֹתֶיךָ
Ps. 25, 4.	ארחותיך למדני
Ps. 119, 15.	ואביטה ארחתיך
Prv. 3, 6.	והוא יישר ארחתיך
Jes. 3, 12.	ודרך ארחתיך בלעו
	אָרְחֹתָי
Prv. 22, 25.	פן־תאלף ארחתיו
	בְּאָרְחֹתַי
Jes. 2, 3.	ונלכה באורחתיו
Mich. 4, 2.	ונלכה באורחתיו
	אָרְחֹתָם
Prv. 9, 15.	המישרים ארחותם
Joel 2, 7.	ולא יעבטון ארחותם
	אָרְחֹתֵיהֶם
Prv. 2, 15.	אשר ארחתיהם עקשים
	אָרְחָה

ג׳כ מן אֹרַח ופתרונו הליכה [וועכ־ רונג], וסוף מופעתי, ומוסקל כהתעכמותו על קנכס סולכת ונוסעת מעקוס לעקוס [קעכעוועכונג].

n. f. (ab אֹרַח) 1) iter 2) cohors peregrinantium, ὁδοιπόροι, Luc. 2, 44. *συνοδία*, agmen viatorum.

constr.:	אָרְחַת
Gn. 37, 25.	ארחת ישמעאלים
pl. constr.:	אָרְחוֹת
Jes. 21, 13.	ארחות דדנים
	אָרְחָה

תוקעי נקני והוכני אֹרַח, לכן תקיר נקסוס סס, לומר סמוען והעיועד לקלק ומכת לים נקכו [פאכרינקן].

adj. f. (m. אָרֹחַ) a vrb אָרַח II: dirigere, dimetiri: dimensum, portio. LXX: ξενισμός, σύνταξις, ἑστιατορία.

Jer. 40, 5.	ארחה ומשאת וישלחהו
constr.:	אָרְחַת
2 Reg. 25, 30.	ארחת תמיד
Jer. 52, 34.	ארחת תמיד
Prv. 15, 17.	טוב ארחת ירק
cum suff.:	וְאָרְחָתוֹ
2 Reg. 25, 30.	ואורחתו ארחת תמיד
Jer. 52, 34.	ואורחתו ארחת תמיד
	אָרַח

פעל נקרכי כמו נעכרי, ופתכו *vrb. aram.* hebraico par et aequale, unde:

	אָרְחָא

ג׳כ נקרכי, כמו אָרַח נעכרי. ומולי הכניס אָרְחוֹת מיוקד נקכי דמוקו נעכרי. נקרנוס נמלא אורח.

pl. cum suff.:	אָרְחָתָךְ

Digitized by Google

וכל־ארחתך להּ לא תדדת Dan.5,23.
pl. cum suff.: וְאָרְחָתַהּ
וארחתה דין Dan. 4, 34.

אֹרֶךְ

פעל זר ושוור ופֵן נגזרו ניקו, פקיכו יקוקוּ וכוּף וכלוי [פּעפּסעכּ, פּכנע-פעפּסעכּ], וכן נעכיי לכֵן עסוּף דכי סוּף וכוּף ולכוי, והוּשׂל על פּשׂקעס ופּכנקס, וכן נשׂפּס סזולו. וכנוד סוּס:

verb. sanscrito-semit., rectum, decens, conveniens esse, sanscr. *arh* convenire, pers. *ers*-iden, aptum esse, unde descendit:

אֹרֶכָה

ל"נ סופּעפּי, פקיכו פּשׂקעס וכּשׂנקס וכּף הקולי [קויסנגל"כּוכ, סי"לוכ], וכקזר לכוד עס נמק ועלס.

n. f. abstr., sanitas, quae consistit in quadam virium aequabilitate, valetudinis restauratio, medicamentum, ut alii ajunt, salutare. LXX perverse: *ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων.*

אֲרוּכָה, אֲרֻכָה

2Chr.24,13. ותעל ארוכה למלאכה
Neh. 4,1. כי־עלתה ארוכה לחמות
Jer. 30, 17. כי אעלה ארכה לך
Jer. 33, 6. הנני מעלה־לה ארכת

constr.: אֲרֻכַת
Jer. 8, 22. עלתה ארכת בת־עמי

cum suff.: וַאֲרֻכָתֵךְ
Jes. 58, 8. וארכתך מהרה תצמח

אָרֵךְ

פעל נוזד ופקיכו סכעיס וכּשׂכּס [דעכּנען], וכוּשׂל על כּשׂכּס נוּען [דויען]. לזופי זכר כּס אֶחָד, שכוף נכ לעון הערכּס והשׂכּס, ונכרי סעכּנ מעלמו.

verb. intrans., extensum, longum esse. Hif. extendere, producere, maxime de vita prolonganda, et de commorando seu cunctando.

3 perf.: אָרְכוּ
Gn. 26, 8. כי ארכו־לו שם הימים
3 imperf.: יַאֲרִכוּ
Ez. 12, 22. יארכו הימים
3 impf. fem.: וַתַּאֲרֵכְנָה
Ez. 31, 5. ותארכה פארתיו

Hif.-il: הֶאֱרִיךְ *3 perf.*
Prv. 19, 11. שכל אדם האריך אפו

2 perf.: וְהַאֲרַכְתָּ
Dt. 22, 7. והארכת ימים

1 perf.: וְהַאֲרַכְתִּי
1 Reg. 3, 14. והארכתי את־ימיך

3 perf. pl.: הֶאֱרִיכוּ
Jos. 24, 31. אשר האריכו ימים
אשר האריכו ימים אחרי יהושע
Jud. 2, 7.
Ps. 129, 3. האריכו למעוֹתם

2 prf. pl.: וַהַאֲרַכְתֶּם
Dt. 5, 33. והארכתם ימים בארץ

part.: מַאֲרִיךְ
Eccl.7,15. יש רשע מאריך ברעתו

part.: הַמַּאֲרִיךְ
Eccl. 8,12. עשה רעה מאה ומאריך לו

inf. constr.: בְּהַאֲרִיךְ
Nu.9,22. בהאריך הענן על־המשכן

inf. constr.: וּבְהַאֲרִיךְ
Num. 9, 19. והאריך הענן על המשכן

impt. f.: הַאֲרִיכִי
Jes. 54, 2. האריכי מיתריך

1 imperf.: אַאֲרִיךְ
Job. 6, 11. כי־אאריך נפשי
Jes. 48, 9. למען שמי אאריך אפי

2 imperf.: תַּאֲרִיךְ
Dt. 4, 40. ולמען תאריך ימים

3 imperf.: יַאֲרִיךְ
Dt. 17, 20. למען יאריך ימים
Prv.28,2 ובאדם מבין ידע כן יאריך
Prv.28,16. שנאי בצע יאריך ימים
Eccl. 8, 13. ולא־יאריך ימים כצל
Jes. 53, 10. יראה זרע יאריך ימים

2 imperf. pl.: תַּאֲרִיכוּ
Dt. 11, 9. ולמען תאריכו ימים
Dt.32,47. ובדבר הזה תאריכו ימים
Jes. 57, 4. תאריכו לשון

תַּאֲרִיכֶן
Dt. 4, 26. לא־תאריכן ימים עליה כי־תאריכן ימים על־ האדמה
Dt. 30, 18.

3 impf. pl.: יַאֲרִיכֶן, יַאֲרִיכֻן
Ex. 20, 12. למען יאריכון ימיך
Dt. 5, 16. למען יאריכן ימיך
Dt. 6, 2. ולמען יאריכן ימיך

יַאֲרִיכוּ
Dt. 25, 15. למען יאריכו ימיך

וַיַּאֲרִיכוּ, וַיַּאֲרִכוּ
1 Reg. 8, 8. ויארכו הבדים ויראו
2 Chr. 5, 9. ויאריכו הבדים

אָרֹךְ

ל"נ סופּעפּ ופקיכו יזוע, לוּכר כּשׂכּן [נעכּנע, דויער], וכן לכֵכּף נקיכי.

n. m. abstractivum: longitudo, diuturnitas, productio temporis.

Gn 6, 15. שלש מאות אמה ארך
Ex. 26, 2. 8. 36, 9. ארך היריעה האחת
Ex. 26,16. 36, 21. עשר אמות ארך הקרש
Ex. 27, 1. חמש אמות ארך
Ex. 27, 9. ארך לפאה האחת
Ex.27,11. בארך קלעים מאה ארך
Ex.27,18. ארך החצר מאה באמת
Ex. 36, 9. 15. ארך היריעה האחת
Ex. 38, 18. ועשרים אמה ארך
1 Reg. 7, 27. ארך המכונה האחת אמות שלשים וחמש ארך
2 Chr. 3, 15.
Ps. 21, 5. ארך ימים עולם ועד
Ps. 91, 16. ארך ימים אשביעהו
Prv. 3, 2. כי ארך ימים
Prv. 3, 16. ארך ימים בימינה
Ez. 40, 7. קנה אחד ארך
Ez.40,11. עשר אמות ארך השער
Ez. 40, 18. לעמת ארך השערים
Ez. 40, 25. 29. חמשים אמה ארך
Ez.40,30. ארך חמש ועשרים אמה
Ez. 40, 33. 36. ארך חמשים אמה
Ez. 40, 42. ארך אמה אחת
Ez. 40, 47. ארך מאה אמה
Ez.40,49. ארך האלם עשרים אמה
Ez. 41, 13. ארך מאה אמה
Ez.41,13. וקירותיה ארך מאה אמה
Ez. 41, 15. ומדד ארך־הבנין
Ez. 42, 2. ארך אמות המאה
Ez. 42, 8. כי־ארך הלשכות
Ez. 42, 20. ארך חמש מאות
Ez. 43, 16. שתים עשרה ארך
Ez. 43, 17. ארבע עשרה ארך ארך חמשה ועשרים אלף
Ez. 45, 1. ארך
Ez. 45, 3. ארך חמש ועשרים
Ez. 45, 5. ועשרים אלף ארך ארבעים ארך ושלשים רחב
Ez. 46, 22.
Ez.48,9.10. ארך חמשה ועשרים חמשה ועשרים אלף
Ez. 48, 13. ארך
Ez. 48, 13. כל־ארך חמשה ועשרים אלף

וְאֹרֶךְ
Dt.30,20. כי הוא חייך וארך ימיך
Job. 12, 12. וארך ימים תבונה
Ez. 45, 6. וארך חמשה ועשרים
Ez.45,7. וארך לעמות אחד החלקים
Ez. 48, 8. וארך כאחד החלקים

בָּאֹרֶךְ
2 Chr. 3, 3. הארך אמות במדה
2 Chr. 3, 4. אשר על־פני הארך

בְּאֹרֶךְ
Ex. 26, 13. בארך יריעת האהל
Prv.25,15. בארך אפים יפתה קצין
Ez. 31, 7. בארך דליותיו

בָּאֹרֶךְ
Ex.27,11. באורך קלעים מאה ארך
Ez. 48, 18. והנותר בארך

לְאֹרֶךְ
Ps. 23, 6. לארך ימים
Ps. 93, 5. ני לארך ימים
Thr. 5, 20. תעזבנו לארך ימים

cum suff.: אָרְכּוֹ
Ex. 25, 10. אמתים וחצי ארכו
Ex. 25, 23. 37, 10. אמתים ארכו
Ex.28,16.39,9. זרת ארכו וזרת רחבו אמה ארכו ואמה רחבו
Ex. 30, 2. 37, 25.
Ex. 37, 1. אמתים וחצי ארכו
Ex. 38, 1. חמש אמות ארכו
1 Reg. 6, 2. ששים־אמה ארכו
1 Reg. 6, 3. עשרים אמה ארכו
1 Reg. 7, 2. מאה אמה ארכו
1 Reg. 7, 6. חמשים אמה ארכו
2Chr.3,8. ארכו על־פני רחב־הבית
2 Chr. 6, 13. חמש אמות ארכו
Ez. 40, 20. מדד ארכו ורחבו
Ez. 40, 21. חמשים אמה ארכו
Ez.41,2. וימד ארכו ארבעים אמה
Ez. 41, 4. וימד את־ארכו
Ez. 42, 7. ארכו חמשים אמה

וְאָרְכּוֹ
Ez. 41, 12. וארכו תשעים אמה
Ez. 41, 22. וארכו שתים אמות
Ez. 41, 22. וארכו וקירתיו

אָרְכָּהּ
Ex. 25,17.37,6. אמתים וחצי ארכה
Dt. 3, 11. תשע אמות ארכה
Jud.3,16. ולה שני פיות גמד ארכה
Zach. 2, 6. וכמה ארכה
Zach. 5, 2. ארכה עשרים באמה

לְאָרְכָּהּ
Gn. 13, 17. לארכה ולרחבה

אָרְכָּם
2 Chr. 3, 11. ארכם אמות עשרים

כְּאָרְכָּן
Ez. 42, 11. כארכן כן רחבן

אֹרֶךְ

סס כמו אֹרֶךְ, ונלכו כניכ כמוסו.

n. m. (prope nil diff. a superiori אֹרֶךְ), de virtute ea, qua affectus nostros tanquam *tardamus*, Al. *μακροθυμία.*

Ex. 34, 6. ארך אפים ורב־חסד
Num.14,18. ני ארך אפים ורב־חסד
Neh. 9, 17. ארך־אפים ורב־חסד
Ps. 86, 15. ארך אפים
Ps. 103, 8. ארך אפים ורב־חסד
Ps. 145, 8. ארך אפים וגדול־חסד
Prv. 14, 29. ארך אפים רב־תבונה
Prv.16,32. טוב ארך אפים מגבור
Eccl.7,8. טוב ארך־רוח מגבה רוח
Ez. 17, 3. ארך האבר

אֲרַם

פעל לע־עוכר וקעודקו כמו הָם סכרלף עמו, ופעעיס רכות יקשכו פעליס יקידי סכרס ע' מקלב מוזב אָ נכלקסס. פקיכו סנגס וכוסס [הקָן ויין]; לוּלי גס אֲרָמָא, אֲרָמִי נקינוס מזכר עפ כוס.

verb. secundarium, factum ex radice הָם, praepositione in principio addita, quae ea ratione praefixa novies et quadraginties reperitur. Hinc, ut videtur, targumice:

אֲרָמָא, אֲרָמָא

אֲרָם

זעפ לפּדיכּ כולפּ עמיס רכיס לזכר זעפ לכֵס יזכּיו. הסמן אֲרָם, ופקיכן המלס הסמן זל כנען [מלזון הכנעה, לכֵן הזפלס] לוּמר לכֵן כוסס [הקָס-נכֵכל], וסיס לכֵס כן זל סס. לנגפי לכֵס ומקוזקיס הסס לכֵס לכֵס דמזק, לכֵס נהריס, לכֵס מעכס, לכֵס נוכס, לכֵס ניס רקס ופלן לכֵס, ומוס:

n. pr. terrae, quae multas gentes complectitur, lingua aramaica utentes, vi sua nomini Canaanis oppositum: terra *alta*, *elata*, *montana*, e qua descenditur in terram Canaaniticam ad radices Libani sitam magisque in planitie explicatam. De variis ejus nominibus vid. expl. rabbin.

אֲרַמִּי

קוּמֵר לוכר, אֲרַמִּיָּה, אֲרַמִּית לנקנס לכנות סיקוס, והנקנס לכֵמית עוד כמלת סעעס, לוּמר על לזון לכֵמי.

adj. m. f. אֲרַמִּית, אֲרַמִּיָּה aramaicus, אֲרַמִּית aramaice.

adv.: אֲרַמִּית
Dan. 2, 4. וידברו הכשדים למלך ארמית

Joel 2, 13. ארך אפים ורב־חסד
Jon. 4, 2. ארך אפים ורב־חסד
Nah. 1, 3. ני ארך אפים

וְאֹרֶךְ
Prv.15,18. וארך אפים ישקיט ריב

לְאֹרֶךְ
Jer. 15, 15. אל־לארך אפך תקחני

אָרֹךְ
קוּפלי" והנקנס אֲרֻכָּה, ופקיכו יזוע.

adj. (f. אֲרֻכָּה), longus, productus, diuturnus.

2 Sam. 3, 1. ותהי המלחמה ארכה
Job. 11, 9. ארכה מארץ מדה
Jer. 29, 28. לאמר ארכה היא

אָרַךְ

פעל לכֵמי כפקיכו כמו נענכי לכֵן ל'.

verb. aram. quod convenit cum hebraico אָרַךְ Gr. semel: *ἐξεῖναι*

Recte Rashi: חֲיָוֹת חָנוּן, Qimchi: חֲיָוֹת טוֹב וְיָפֶה וְיָשָׁר.

part. pass.: אָרִיךְ
Esr. 4, 14. לא־אריך לנא

אַרְכָא
עס לכֵמי כמו נענכי אָרַךְ, וכוּף מן לכֵן נמכוון סכ'.

n. aram. hebraice אֹרֶךְ, cujus radix est אָרַךְ, protractio, prorogatio. LXX: *μακροθυμία, μακρότης.*

הן תחזה ארכא לשלותך
Dan. 4, 24.

וַאֲרֻכָה
Dan. 7, 12. וארכה בחיין יהיבת

כתוב ארמית ומתרגם
Esr. 4, 7. ארמית

אַרְמוֹן
ג׳ו וסיכים נסמיכות אַרְמְנוֹת נקמרון הקולם. פקמיכו לפרן וסיכל ניכם ועיכם מלך ותלולה ניכיכית ומבלר [נוכג, פּאלאסט], וקול קטן נקים רכיס. שכתו לקס, ע׳ג גבהו ככוויו.
n. m., domus *augusta, alta*, palatium (a verbo אָרַם, excelsum, altum esse).

ויבא אל־ארמון בית־ המלך
1 Reg. 16, 18.
ומדונים כבריח ארמון Prv. 18, 19.
ארמון זרים מעיר Jes. 25, 2.
כי־ארמון נטש Jes. 32, 14.

וְאַרְמוֹן
וארמון על־משפטו ישב Jer. 30, 18.

בְּאַרְמוֹן
בארמון בית־מלך 2 Reg. 15, 25.

constr. pl.: אַרְמְנוֹת
ואכלה ארמנות ירושלם Jer. 17, 27.
ואכלה ארמנות בן־הדד Jer. 49, 27.
ארמנות בן־הדר Am. 1, 4.
ארמנות בצרה Am. 1, 12.
ארמנות הקריות Am. 2, 2.
ארמנות ירושלם Am. 2, 5.
על־ארמנות באשדוד Am. 3, 9.
ארמנות בארץ מצרים Am. 3, 9.

pl. c. suff.: בְּאַרְמְנוֹתֶינוּ
בא בארמנותינו Jer. 9, 20.
וכי ידרך בארמנתינו Mich. 5, 4.

אַרְמְנוֹתֶיךָ
ונבזז ארמנתיך Am. 3, 11.

בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ
שלוה בארמנותיך Ps. 122, 7.

וְאַרְמְנוֹתָיו
וארמנתיו שנאתי Am. 6, 8.

אַרְמְנוֹתַיִךְ, אַרְמְנוֹתֶיהָ
ארמנתיה שרפו באש 2 Chr. 36, 19.
אסגו ארמנותיה Ps. 48, 14.
עוררו ארמנותיה Jes. 23, 13.
ארמנתיה סירים Jes. 34, 13.
ונשתיתה ארמנותיה Jer. 6, 5.
בלע כל־ארמנותיה Thr. 2, 5.
חומת ארמנותיה Thr. 2, 7.
ואכלה ארמנתיה Hos. 8, 14.
ואכלה ארמנתיה Am. 1, 7. 10.
ואכלה ארמנתיה Am. 1, 14.
אלהים בארמנתיה Ps. 48, 4.

בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם
חמס ושד בארמנתיהם Am. 3, 10.

אַרְן
פעל לא־עונר, כפי שכלפס כמו אָרַם.
vrb. non usitat, quod idem significare videtur, quod אָרַם.

אֹרֶן
ג׳ו וכמוי לעין לקיו, וכקרפ כן מנסמוקו ודקוקו [דעל שלפנקע]; ומפעל שנס תֹּרֶן עכרס וס. נקרמי אוֹרֶן הוף וס.
sbst. m. monadicum, nomen arboris, ex genere cedrorum, ab ejus celsitate et proceritate desumtum. Fortasse תֹּרֶן eadem radice nititur. LXX: *πίτυς*, Hieron. pinus. Qimchi arabicum אלצנובר comparat.
Jes. 44, 14. נטע ארן וגשם יגדל

אַרְנֶבֶת
v. s. r. אַרְנֶבֶת

אַרְנֶבֶת
ג׳כ קרמי הידועס אַרְנֶבֶת, כמו קרן נעגלי.

s. f. aram., hebraice אֶרֶץ
definit.: אַרְעָא
ומלאת כל־ארעא Dan. 2, 35.
די תשלט בכל־ארעא Dan. 2, 39.
די דארין בכל־ארעא Dan. 3, 31. 6, 27.
וחזותה לסוף כל־ארעא Dan. 4, 8.
חלקה בעשב ארעא Dan. 4, 12.
וחזותה לכל־ארעא Dan. 4, 17.
ושלטנך לסוף ארעא Dan. 4, 19.
וכל־דארי ארעא Dan. 4, 32.
ונטילת מן־ארעא Dan. 7, 4.
מלכין יקומון מן־ארעא Dan. 7, 17.
ותאכל כל־ארעא Dan. 7, 23.

definit.: וְאַרְעָא
אלה שמיא־וארעא Esr. 5, 11.

definit.: בְּאַרְעָא
עקר שרשוהי בארעא
שבקן Dan. 4, 12. 20.
מלכו רביעיא תהוא
בארעא Dan. 7, 23.

definit.: וּבְאַרְעָא
אתין ותמהין בשמיא
ובארעא Dan. 6, 28.

definit.: מֵאַרְעָא
יאבדו מארעא Jer. 10, 11.

אַרְעִי
ג׳כ נקרמי וקסופי כקצר לרוכ, קסמיכות אַרְעִית. רלוכו קרקע ולקן [נקלענן].
n. f. (addita crebra illa terminatione fem.) constr. אַרְעִית *solum, terra.*

constr.: לְאַרְעִית
ולא־ממטו לארעית גבא Dan. 6, 25.

אֶרֶץ
ג׳כ וסוף רקצי, ופקרוכו יוצ כמו קדמס וינצה, כנקף עס ק׳ נהשקלס ליוצג סקלן. הקרס נכ כלצוכות ערכ.
n. f. primit. sanscrito-semitic., terra, plane eadem sensus varietate, qua vocabulum latinum usurpatur. Quomodo ab אֲדָמָה differat, videbis, hoc si contuleris.

אֶרֶץ *p.* אֶרֶץ
ויקרא אלהים ליבשה ארץ Gn. 1, 10
וחיתו־ארץ למינה Gn. 1, 24.
עשות יי אלהים ארץ ושמים Gn. 2, 4.
את כל־ארץ החוילה
הוא הסובב את כל־ארץ Gn. 2, 11.
כוש Gn. 2, 13.
את־ארץ מגוריך Gn. 17, 8.
את כל־ארץ כנען Gn. 17, 8.
ועל כל־פני ארץ הככר Gn. 19, 28.
וישבו אל־ארץ פלשתים Gn. 21, 32.
ולך־לך אל־ארץ המוריה Gn. 22, 2.
ארץ ארבע מאת שקל־
כסף Gn. 23, 15.
קדמה אל־ארץ קדם Gn. 25, 6.
לרשתך את־ארץ מגוריך Gn. 28, 4.
שוב אל־ארץ אבותיך Gn. 31, 3.
ושוב אל־ארץ מולדתך Gn. 31, 13.
וילך אל־ארץ Gn. 36, 6.
ולא יכלה ארץ מגוריהם Gn. 36, 7.
בכל־ארץ מצרים לרע Gn. 41, 19.
שבע גדול בכל־ארץ
מצרים Gn. 41, 29.
וישיתהו על־ארץ מצרים Gn. 41, 33.
וחמש את־ארץ מצרים Gn. 41, 34.
אחד על כל־ארץ מצרים Gn. 41, 41.
אתו על כל־ארץ מצרים Gn. 41, 43.
ואת־רגלו בכל־ארץ
מצרים Gn. 41, 44.
ויצא יוסף על־ארץ
מצרים Gn. 41, 45.
ויעבר בכל־ארץ מצרים Gn. 41, 46.
ובכל־ארץ מצרים היה Gn. 41, 54.
ותרעב כל־ארץ מצרים Gn. 41, 55.
ומשל בכל־ארץ מצרים Gn. 45, 8.
את־טוב ארץ מצרים Gn. 45, 18.
כי־טוב כל־ארץ מצרים Gn. 45, 20.
ויבאו ארץ כנען אל־יעקב Gn. 45, 25.
משל בכל־ארץ מצרים Gn. 45, 26.
ארץ מצרים לפניך הוא Gn. 47, 6.
ארץ מצרים וארץ כנען Gn. 47, 13.
בעוד כברת־ארץ לבא Gn. 48, 7.
ארץ אבתיכם Gn. 48, 21.
וכל זקני ארץ־מצרים Gn. 50, 7.
אל־ארץ טובה ורחבה Ex. 3, 8.
אל־ארץ זבת חלב ודבש Ex. 3, 8.
אל־ארץ הכנעני Ex. 3, 17.
אל־ארץ זבת חלב
ויפץ העם בכל־ארץ
מצרים Ex. 5, 12.
את ארץ מגוריהם Ex. 6, 4.
והיה דם בכל־ארץ מצרים Ex. 7, 19.
ויהי הדם בכל־ארץ מצרים Ex. 7, 21
הצפרדעים על־ארץ מצרים Ex. 8, 1.
ותכס את־ארץ מצרים Ex. 8, 2.
הצפרדעים על־ארץ מצרים Ex. 8, 3.
לכנם בכל־ארץ מצרים Ex. 8, 12.
היה כנים בכל־ארץ מצרים Ex. 8, 13.
ביום ההוא את־ארץ גשן Ex. 8, 18.
ובכל־ארץ מצרים תשחת Ex. 8, 20.
והיה לאבק על כל־ארץ
מצרים Ex. 9, 9.
אבעבעת בכל־ארץ מצרים Ex. 9, 9.
ויהי ברד בכל־ארץ מצרים Ex. 9, 22.
ברד על־ארץ מצרים Ex. 9, 23.
כמהו בכל־ארץ מצרים Ex. 9, 24.
ויך הברד בכל־ארץ מצרים Ex. 9, 25
נטה ידך על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
ויעל על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
את־מטהו על־ארץ
מצרים Ex. 10, 13.
הארבה על כל־ארץ
מצרים Ex. 10, 14.
בכל־ארץ מצרים Ex. 10, 15.
וידי חשך על־ארץ מצרים Ex. 10, 21
אפלה בכל־ארץ מצרים Ex. 10, 22.
צעקה גדלה בכל־ארץ
מצרים Ex. 11, 6.
כי־ביאך יי אל־ארץ
הכנעני Ex. 13, 5.
ארץ זבת חלב ודבש Ex. 13, 5.
כי־ביאך יי אל־ארץ
הכנעני Ex. 13, 11.
דרך ארץ פלשתים Ex. 13, 17.
נטית ימינך תבלעמו ארץ Ex. 15, 12.
עד־באם אל־ארץ נשבת Ex. 16, 35.
עד־באם אל־קצה ארץ
כנען Ex. 16, 35.
אל־ארץ זבת חלב ודבש Ex. 33, 3.
תבואו אל־ארץ כנען Lev. 14, 34.
בבית ארץ אחזתכם Lev. 14, 34.
אל־ארץ גזרה Lev. 16, 22.
כמעשה ארץ־מצרים Lev. 18, 3.
וכמעשה ארץ־כנען Lev. 18, 3.
ארץ זבת חלב ודבש Lev. 20, 24.
ובכל ארץ אחזתכם Lev. 25, 24.
לתת לכם את־ארץ כנען Lev. 25, 38.
אתכם ארץ איביכם Lev. 26, 38.
ויתורו את־ארץ כנען Num. 13, 2.
לתור את־ארץ כנען Num. 13, 17.
ארץ אכלת יושביה
ארץ אשר־הוא זבת חלב
ודבש Num. 14, 8.
כי תבואו אל־ארץ
משבתיכם Num. 15, 2.
אם לא אל־ארץ זבת חלב Nu. 16, 14.
על־גבול ארץ־אדום Num. 20, 23.
לסבב את־ארץ אדום Num. 21, 4.
ארץ בני־עמון Num. 22, 5.
את־ארץ יעזר ואת־ארץ
גלעד Num. 32, 1.
ארץ מקנה הוא Num. 32, 4.
את־ארץ הגלעד Num. 32, 29.
לפני יי ארץ כנען Num. 32, 32.
בקצה ארץ אדום Num. 33, 37.
את־הירדן אל־ארץ
כנען Num. 33, 51.
ארץ כנען לגבלתיה Num. 34, 2.
אל־ארץ אחזתו Num. 35, 28.
ארץ הכנעני והלבנון
ארץ־רפאים תחשב
אם־הזוא Dt. 1, 7.
רק אל־ארץ בני־עמון Dt. 2, 20.
החזוא יקרא ארץ רפאים Dt. 2, 37.
את־ארצו ואת־ארץ עוג Dt. 3, 13.
ארץ זבת חלב ודבש Dt. 4, 47.
אל־ארץ טובה Dt. 6, 3.
ארץ נחלי מים 11, 9. 26, 9. 15. 27, 3.
ארץ חמה ושערה Dt. 8, 7.
ארץ זית שמן Dt. 8, 7.
ארץ אשר לא במסכנית Dt. 8, 8.
ארץ נחלי־מים Dt. 8, 9.
ארץ ההרים Dt. 10, 7.
ארץ אשר־יי אלהיך דרש Dt. 11, 11.
וישלכים אל־ארץ אחרת Dt. 11, 12.
ירכיבחו על־במותי ארץ Dt. 29, 27.
ותאכל ארץ ויבלה Dt. 32, 13.
וראה את־ארץ כנען Dt. 32, 22.
ומגד ארץ ומלאה Dt. 32, 49.
יגנח יחדו אפסי־ארץ Dt. 33, 16.
אל־ארץ דגן ותירוש Dt. 33, 17.
ואת־ארץ אפרים ומנשה Dt. 33, 28.
ואת כל־ארץ יהודה Dt. 34, 2.
כל ארץ החתים Jos. 1, 4.
ארץ זבת חלב ודבש Jos. 5, 6.
מתבואת ארץ כנען Jos. 5, 12.
ואת כל־ארץ גשן ועד־
גבעון Jos. 10, 41.
ואת כל־ארץ הגשן Jos. 11, 16.
מתימן כל־ארץ הכנעני Jos. 13, 4.
וחצי ארץ בני עמון Jos. 13, 25.
כי ארץ הגב נתתני Jos. 15, 19.
למנשה היתה ארץ תפוח Jos. 17, 8.
לאחליכם אל־ארץ
אחזתכם Jos. 22, 4.
אל־ארץ הגלעד Jos. 22, 9.
אל־ארץ אחזתם Jos. 22, 9.
אל־מול ארץ כנען Jos. 22, 11.
אל־ארץ הגלעד Jos. 22, 13. 15.
ארץ אחזתכם Jos. 22, 19.
אל־ארץ אחזת יי Jos. 22, 19.
מארץ הגלעד אל־ארץ
כנען Jos. 22, 32.
ואולך אותו בכל־ארץ
כנען Jos. 24, 3.
ואביאה אתכם אל־ארץ
האמורי Jos. 24, 8.
ארץ אשר לא־יגעת בה Jos. 24, 13.
כי ארץ הנגב נתתני Jud. 1, 15.
וילך האיש ארץ החתים Jud. 1, 26.
ארץ רעשה גם־שמים
נטפו Jud. 5, 4.
את־ארץ מואב Jud. 11, 15.
ואת־ארץ בני עמון Jud. 11, 15.
ויסב את־ארץ אדום Jud. 11, 18.
ואת־ארץ מואב Jud. 11, 18.
את כל־ארץ האמורי Jud. 11, 21.
וחלכתם ארץ בנימן Jud. 21, 21.
לשוב אל־ארץ יהודה Ruth 1, 7.
כי ליי מצקי ארץ 1 Sam. 2, 8.
יי ידין אפסי־ארץ 1 Sam. 2, 10.
ארץ גד וגלעד 1 Sam. 13, 7.
אל־דרך עפרה אל־ארץ
שועל 1 Sam. 13, 17.
לא ימצא בכל ארץ
ישראל 1 Sam. 13, 19.

Digitized by Google

ובאת־לך ארץ יהודה 1 S. 22, 5.
על־פניה ותשתחו ארץ 1 S. 25, 23.
אמלט אל־ארץ פלשתים 1 S. 27, 1.
ועד־ארץ מצרים 1 Sam. 27, 8.
לשוב אל־ארץ פלשתים 1 S. 29, 11.
לאמר למי־ארץ 2 Sam. 3, 12.
ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון 2 Sam. 10, 2.
ישראל ואבשלם ארץ הגלעד 2 Sam. 17, 26.
ואשחקם כעפר־ארץ 2 Sam. 22, 43.
ואל־ארץ תחתים חדשי 2 Sam. 24, 6.
וחקד בת־שבע אפים ארץ 1 Rg. 1, 31.
לו שכח וכל־ארץ חפר 1 Reg. 4, 10.
ארץ סיחן מלך האמרי 1 Rg. 4, 19.
מן־הנהר ארץ פלשתים 1 Reg. 5, 1.
אל־ארץ האויב רחוקה 1 Reg. 8, 46.
ויקרא להם ארץ כברל 1 Reg. 9, 13.
ובכל ארץ ממשלתו 1 Reg. 9, 19.
על כל־ארץ נפתלי 1 Reg. 15, 20.
וילך מאתו כברת ארץ 2 Reg. 5, 19.
את כל־ארץ הגלעד 2 Reg. 10, 33.
ואת־הגלילה כל ארץ נפתלי 2 Reg. 15, 29.
אל־ארץ כארצכם ארץ דגן 2 Reg. 18, 32.
ארץ לחם וכרמים 2 Reg. 18, 32.
ארץ זית יצהר ודבש 2 Reg. 18, 32.
והמה ממלטו ארץ ארם 2 Rg. 19, 37.
לאמר לך אתן ארץ־ כנען 1 Chr. 16, 18.
אל־ארץ בני־עמון 1 Chr. 19, 2.
וישחת את־ארץ בני־ עמון 1 Chr. 20, 1.
אל־ארץ רחוקה או קרובה 2 Chr. 6, 36.
ובכל ארץ ממשלתו 2 Chr. 8, 6.
ועד־ארץ פלשתים 2 Chr. 9, 26.
מכל־ארץ יהודה ובנימן 2 Chr. 15, 8.
בכל־ארץ ישראל 2 Chr. 34, 7.
ארץ מדה היא Esr. 9, 11.
לתת את־ארץ הכנעני Neh. 9, 8.
וירשו את־ארץ סיחון Neh. 9, 22.
ואת־ארץ מלך חשבון Neh. 9, 22.
ואת־ארץ עוג מלך־הבשן Neh. 9, 22.
עם־מלכים ויעצי ארץ Job. 3, 14.
הנתן מסר על־פני ארץ Job. 5, 10.
הלא־צבא לאנוש על־ארץ Job. 7, 1.
ארץ ׀ נתנה ביד־רשע Job. 9, 24.
אל־ארץ חשך וצלמות Job. 10, 21.
ארץ עפתה ׀ כמו אפל Job. 10, 22.
וישלחם ויהפכו־ארץ Job. 12, 15.
חשמן ספיחיה עפר־ ארץ Job. 14, 19.
ארץ אל־תכסי דמי Job. 16, 18.
הלמענך תעזב ארץ Job. 18, 4.
זכרו־אבד מני־ארץ Job. 18, 17.
מני שים אדם עלי־ארץ Job. 20, 4.
יחד חבאו עלי־ארץ Job. 24, 4.
חלה ארץ על־בלימה Job. 26, 7.
ארץ ממנה יצא־לחם Job. 28, 5.
מלפנו מבהמות ארץ Job. 35, 11.
כי לשלג ׀ יאמר הוא־ארץ Job. 37, 6.
בהשקט ארץ מדרום Job. 37, 16.
איפה היית ברסדי־ארץ Job. 38, 4.
התבונת עד־רחבי־ארץ Job. 38, 18.
יפץ קדים על־ארץ להמטיר על־ארץ לא־ איש Job. 38, 24.
ברעש ורגז יגמא־ארץ Job. 39, 24.
יתצבו ׀ מלכי־ארץ Ps. 2, 2.
ואחזתך אפסי־ארץ Ps. 2, 8.
הוסרו שפטי ארץ Ps. 2, 10.
אל־תי כל־אפסי־ארץ Ps. 22, 28.
כל־דשני־ארץ Ps. 22, 30.
חרפו יורש ארץ Ps. 25, 13.
ועל רגעי־ארץ Ps. 35, 20.
שכן־ארץ ורעה אמונה Ps. 37, 3.

וקוי יי המה יירשו־ארץ Ps. 37, 9.
ועניים יירשו־ארץ Ps. 37, 11.
כי מברכיו יירשו ארץ Ps. 37, 22.
צדיקים יירשו־ארץ Ps. 37, 29.
ויירוממך לרשת ארץ Ps. 37, 34.
כי ׀ לא בחרבם ירשו־ארץ Ps. 44, 4.
לא־ניירא בהמיר ארץ Ps. 46, 3.
תמוג ארץ Ps. 46, 7.
לאלהים מגני־ארץ Ps. 47, 10.
על־קצוי־ארץ Ps. 48, 11.
דבר ויקרא־ארץ Ps. 50, 1.
הרעשת ארץ פצמתה Ps. 60, 4.
מבטח כל־קצוי־ארץ Ps. 65, 6.
ארץ נתנה יבולה Ps. 67, 7.
ויירא אותו כל־אפסי־ארץ Ps. 67, 8.
ארץ רעשה Ps. 68, 9.
כריבים זרזיף ארץ Ps. 72, 6.
ומנהר עד־אפסי־ארץ Ps. 72, 8.
הצבת כל־גבולות ארץ Ps. 74, 17.
מלאו מחשכי־ארץ Ps. 74, 20.
נמגים־ארץ וכל־ישביה Ps. 75, 4.
ישתו כל ושעי־ארץ Ps. 75, 9.
ארץ יראה ושקטה Ps. 76, 9.
להושיע כל־ענוי־ארץ Ps. 76, 10.
נורא למלכי־ארץ Ps. 76, 13.
בשר חסידיך לחיתו־ארץ Ps. 79, 2.
ותמלא־ארץ Ps. 80, 10.
בצארתו על־ארץ מצרים Ps. 81, 6.
ימוטו כל־מוסדי ארץ Ps. 82, 5.
לך שמים אף־לך ארץ Ps. 89, 12.
עליון למלכי־ארץ Ps. 89, 28.
ותחולל ארץ ותבל Ps. 90, 2.
אשר בידו מחקרי־ארץ Ps. 95, 4.
ראו כל־אפסי־ארץ Ps. 98, 3.
עיני ׀ בנאמני־ארץ Ps. 101, 6.
אצמית כל־רשעי־ארץ Ps. 101, 8.
יי משמים ׀ אל־ארץ הביט Ps. 102, 20.
יסד־ארץ על־מכוניה Ps. 104, 5.
לך אתן את־ארץ כנען Ps. 105, 11.
תפתח־ארץ ותבלע דתן Ps. 106, 17.
ארץ פרי למלחה Ps. 107, 34.
על־ארץ רבה Ps. 110, 6.
מלפני אדון חולי ארץ Ps. 114, 7.
כוננת ארץ ותעמד Ps. 119, 90.
השבת כל־רשעי־ארץ Ps. 119, 119.
יודוך יי כל־מלכי־ארץ Ps. 138, 4.
רקמתי בתחתיות ארץ Ps. 139, 15.
משפיל רשעים עדי־ארץ Ps. 147, 6.
השלח אמרתו ארץ Ps. 147, 15.
מלכי־ארץ וכל־לאמים Ps. 148, 11.
שרים וכל־שפטי ארץ Ps. 148, 11.
הודו על־ארץ ושמים Ps. 148, 13.
כי־ישרים ישכנו־ארץ Prv. 2, 21
יי בחכמה יסד ארץ Prv. 3, 19.
מראש מקדמי־ארץ Prv. 8, 23.
עד־לא עשה ארץ וחוצות Prv. 8, 26.
בחקו מוסדי ארץ Prv. 8, 29.
ורשעים לא ישכנו־ארץ Prv. 10, 30.
ועיני כסיל בקצה־ארץ Prv. 17, 24.
בפשע ארץ רבים שריה Prv. 28, 2.
מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.
מי הקים כל־אפסי־ארץ Prv. 30, 4.
ארץ לא־שבעה מים Prv. 30, 16.
תחת שלוש רגזה ארץ Prv. 30, 21.
ארבעה המה קטני־ארץ Prv. 30, 24.
בשבתו עם־זקני־ארץ Prv. 31, 23.
ויתרון ארץ בכל היא Eccl. 5, 8.
אי־לך ארץ שמלכך נער Eccl. 10, 16.
אשריך ארץ שמלכך בן־חורים Eccl. 10, 17.
והאזיני ארץ Jes. 1, 2.
כל מרחקי־ארץ Jes. 8, 9.
ואל־ארץ יביט Jes. 8, 22.
נעתם ארץ Jes. 9, 19.
והוכיח במישור לעניי־ ארץ Jes. 11, 4.
והכה־ארץ בשבט פיו Jes. 11, 4.

כל־עתודי ארץ Jes. 14, 9.
בלי־יקמו וירשו ארץ Jes. 14, 21.
שלחו־כר מושל־ארץ Jes. 16, 1.
ארץ צלצל כנפים Jes. 18, 1.
ישבי תבל ושכני ארץ Jes. 18, 3.
בתוך ארץ מצרים Jes. 19, 19.
ישבי ארץ תימא Jes. 21, 14.
אל־ארץ רחבת ידים Jes. 22, 18.
כנעניה נכבדי־ארץ Jes. 23, 8.
לחקל כל־נכבדי ארץ Jes. 23, 9.
חן ׀ ארץ כשדים Jes. 23, 13.
על־כן אלה אכלה ארץ Jes. 24, 6.
על־כן חרו ישבי ארץ Jes. 24, 6.
ויירעשו מוסדי ארץ Jes. 24, 18.
ארץ מוט התמוטטה ארץ Jes. 24, 19.
נוע תנוע ארץ כשכור Jes. 24, 20.
עד־ארץ יגיענה Jes. 26, 5.
רחקת כל־קצוי־ארץ Jes. 26, 15.
נעשה־ארץ Jes. 26, 18.
אבל אמללה ארץ Jes. 33, 9.
תראנה ארץ מרחקים Jes. 33, 17.
אל־ארץ כארצכם Jes. 36, 17.
ארץ דגן ותירוש Jes. 36, 17.
ארץ לחם וכרמים Jes. 36, 17.
נמלטו ארץ אררט Jes. 37, 38.
שפטי ארץ כתהו עשה Jes. 40, 23.
חרויו תחתיות ארץ Jes. 44, 23.
תפתח־ארץ ויפרי־ישע Jes. 45, 8.
אנכי עשיתי ארץ Jes. 45, 12.
במקום ארץ חשך Jes. 45, 19.
והושעו כל־אפסי־ארץ Jes. 45, 22.
אף־ידי יסדה ארץ Jes. 48, 13.
לברית עם להקים ארץ Jes. 49, 8.
רנו שמים וגילי ארץ Jes. 49, 13.
אפים ארץ ישתחוו־לך Jes. 49, 23.
נוטה שמים ויסד ארץ Jes. 51, 13.
וליסד ארץ Jes. 51, 16.
וראו כל־אפסי־ארץ Jes. 52, 10.
והחוסה בי ינחל־ארץ והרכבתיך על־במותי ארץ Jes. 57, 13.
החשך יכסה־ארץ Jes. 58, 14.
לעולם יירשו ארץ Jes. 60, 2.
היוחל ארץ ביום אחד Jes. 60, 21.
אל־ארץ הכרמל Jes. 66, 8.
אם־ארץ מאפליה Jer. 2, 7.
ותחניפי ארץ Jer. 2, 31.
ואתן־לך ארץ חמדה Jer. 3, 2.
ארץ לוא נושבה Jer. 3, 19.
יען מירכתי־ארץ Jer. 6, 8.
ויאבלו ארץ ומלואה Jer. 6, 22. 25, 32.
כי־עזבו ארץ Jer. 8, 16.
עשה ארץ בכחו Jer. 9, 18.
ארץ זבת חלב מקצה ארץ ועד־קצה הארץ Jer. 10, 12. 51, 15.
אל־ארץ ולא ידעו Jer. 11, 5.
מאפסי־ארץ Jer. 12, 12.
ארץ מלחה ולא תשב Jer. 14, 18.
וראה את־ארץ מולדתו ארץ ארץ שמעי דבר־יי Jer. 16, 19.
מן־המקום הזה ארץ כשדים Jer. 17, 6.
ועל־ארץ כשדים Jer. 22, 10.
מלכי ארץ הציון Jer. 22, 29.
כל־מלכי ארץ פלשתים Jer. 24, 5.
מירכתי־ארץ Jer. 25, 12.
ויחקרו מוסדי־ארץ Jer. 25, 20.
ארץ זבת חלב ודבש Jer. 31, 8. 50, 41.
ארץ ממשלת ידו Jer. 31, 37.
ללכת ארץ בנימן Jer. 32, 22.
ויבאו ארץ־יהודה Jer. 34, 1.
כי ארץ מצרים נבוא Jer. 37, 12.
ויבאו ארץ מצרים Jer. 40, 12.
והכה את־ארץ מצרים Jer. 42, 14.
ועטה את־ארץ מצרים Jer. 43, 7.
לבוא ארץ־מצרים Jer. 43, 11.
Jer. 43, 12.
Jer. 44, 12.

ולשוב ׀ ארץ יהודה Jer. 44, 14.
בכל־ארץ מצרים Jer. 44, 26.
ישבון מן־ארץ מצרים Jer. 44, 28.
ארץ יהודה מתי מספר Jer. 44, 28.
אעלה אכסה־ארץ Jer. 46, 8.
להכות את־ארץ מצרים Jer. 46, 13.
ואל־ארץ מולדתנו Jer. 46, 16.
וישטפר ארץ ומלואה Jer. 47, 2.
אל־ארץ המישר Jer. 48, 21.
כל־ערי ארץ מואב Jer. 48, 24.
אל־ארץ כשדים Jer. 50, 1. 45.
ארץ פסילים היא Jer. 50, 38.
נשאים מקצה־ארץ Jer. 51, 16.
ואת כל־ארץ ממשלתו Jer. 51, 28.
את־ארץ בבל לשמה Jer. 51, 29.
ארץ ציה וערבה Jer. 51, 43.
ארץ לא־ישב בהן Jer. 51, 43.
השליך משמים ארץ Thr. 2, 1.
כל אסירי ארץ Thr. 3, 34.
לא האמינו מלכי־ארץ Thr. 4, 12.
בבלה ארץ כשדים Ez. 12, 13.
ארץ כי תחטא־לי Ez. 14, 13.
תזנותיך אל־ארץ כנען Ez. 16, 29.
ויביאהו אל־ארץ כנען Ez. 17, 4.
בחחים אל־ארץ מצרים Ez. 19, 4.
ותשם ארץ ומלאה Ez. 19, 7.
אל־ארץ אשר־תרתי־ Ez. 20, 6.
בתוך ארץ מצרים Ez. 20, 8.
במדבר ארץ מצרים Ez. 20, 36.
ארץ לא מטהרה Ez. 22, 24.
כשדים ארץ מלדתם Ez. 23, 15.
צבי ארץ בית הישימות Ez. 25, 9.
העשרת מלכי־ארץ Ez. 27, 33.
על־ארץ השלכתיך Ez. 28, 17.
ארך־מצרים לשממה Ez. 29, 9.
ונתתי את־ארץ מצרים Ez. 29, 10.
ארץ מצרים שממה Ez. 29, 12.
ארץ פתרוס על־ארץ מכורתם Ez. 29, 14.
את־ארץ מצרים Ez. 29, 19. 20.
ובני ארץ הבריתי Ez. 30, 5.
אותה אל־ארץ מצרים Ez. 30, 25.
והשמתי ארץ Ez. 30, 12.
אל־ארץ תחתיות Ez. 31, 18.
ארץ צפתך בתתי את־ארץ מצרים שממה Ez. 32, 6.
ונשמה ארץ ממלאה Ez. 32, 15.
אל־ארץ תחתיות Ez. 32, 18. 24.
ארץ כי־אביא עליה חרב Ez. 33, 2.
ארץ המגוג Ez. 38, 2.
אל־ארץ ׀ משובבת Ez. 38, 8.
על־ארץ פרזות Ez. 38, 11.
אל־ארץ ישראל Ez. 40, 2.
ומבין ארץ ישראל הירדן Ez. 47, 18.
ויביאם ארץ־שנער Dan. 1, 2.
כמלקוש יורה ארץ Hos. 6, 3.
לא ישוב אל־ארץ מצרים Hos. 11, 5.
לפניו רגזה ארץ Joel 2, 10.
אל־ארץ ציה Joel 2, 20.
על־עפר־ארץ Am. 2, 7.
את־ארץ האמורי Am. 2, 10.
ודרך על־במתי ארץ Am. 4, 13.
אל־ארץ יהודה Am. 7, 12.
ולשביית ענו־ארץ Am. 8, 4.
ואגדתו על־ארץ יסדה Am. 9, 6.
ולא־יפול צרור ארץ Am. 9, 9.
מי יורידני ארץ Obad. 1, 3.
הקשיבי ארץ ומלאה Mich. 1, 2.
ודרך על־במותי־ארץ Mich. 1, 3.
יגדל עד־אפסי־ארץ Mich. 5, 3.
וריעו את־ארץ אשור בחרב Mich. 5, 5.
ואת־ארץ נמרוד בפתחיה Mich. 5, 5.
והאתנים מוסדי ארץ Mich. 6, 2.
כזחלי ארץ ירגזו Mich. 7, 17.
והולך למריחבי ארץ Hab. 1, 6.
וחמס־ארץ קריה Hab. 2, 8. 17.
עמד ׀ וימדד ארץ Hab. 3, 6.

Digitized by Google

ירעות ארץ מדין Hab. 3, 7.
נחרות תבקעי־ארץ Hab. 3, 9.
בזעם תצעד־ארץ Hab. 3, 12.
כל־עטי ארץ Zeph. 2, 3.
קרץ אל־ארץ יהודה Zach. 2, 4.
ארץ פלשתים Zeph. 2, 5.
יצאים אל־ארץ צפון Zach. 6, 6.
יצאו אל־ארץ התימן Zach. 6, 6.
היוצאים אל־ארץ צפון Zach.6,8.
וישימו ארץ־חמדה לשמה Zach. 7, 14.
ועד־אפסי־ארץ Zach. 9, 10.
ואל־ארץ גלעד ולבנון Zach.10,10.
נטה שמים ויסד ארץ Zach. 12, 1.
ארץ חפץ אמר יי Mal. 3, 12.

וָאֶרֶץ

ארץ מצרים וארץ כנען Gn.47,13.
וארץ הגלעד היתה Jos. 17, 6.
וארץ הגלעד אל־יי Jud. 20, 1.
ואמד וארץ מולדתך Ruth 2, 11.
וארץ נתן לו 1 Reg. 11, 18.
וארץ מתקוממה לו Job. 20, 27.
וארץ ציה למצאי מים Ps.107,35.
וארץ ציה למוצאי מים Jes.41,18.
וארץ הרסתך Jes. 49, 19.
יהודה וארץ ישראל Ez. 27, 17.
בארצות וארץ מצרים Dan.11,42.

וָאֶרֶץ

קנה שמים וארץ Gn. 14, 19. 22.
יהללוהו שמים וארץ Ps. 69, 35.
עשה שמים וארץ Ps. 115, 15. 121, 2. 124, 8. 134, 3. 146, 6.
וארץ לעמק Prv. 25, 3.
וארץ רפאים תפיל Jes. 26, 19.
וארץ חדשה Jes. 65, 17.
חקות שמים וארץ Jer. 33, 25.
על־בבל שמים וארץ Jer. 51, 48.
וירעשו שמים וארץ Joel 4, 16.

הָאָרֶץ

את השמים ואת הארץ Gn. 1, 1.
תדשא הארץ דשא Gn. 1, 11.
אשר זרע־בו על־הארץ Gn.1,11.
ותוצא הארץ דשא עשב Gn.1,12.
להאיר על־הארץ ויהי־כן Gn.1,15.
להאיר על־הארץ Gn. 1, 17.
ושרץ יעופף על־הארץ Gn. 1, 20.
ויאמר אלהים תוצא הארץ Gn.1,24.
את־חית הארץ Gn. 1, 25.
ובכל־הארץ ובכל־הרמש Gn.1,26.
הרמש על־הארץ Gn. 1, 26.
ומלאו את־הארץ Gn. 1, 28.
ובכל־חיה הרמשת על־הארץ Gn. 1, 28.
אשר על־פני כל־הארץ Gn. 1, 29.
ולכל־חית הארץ Gn. 1, 30.
ולכל רומש על־הארץ Gn. 1, 30.
יי אלהים על־הארץ Gn. 2, 5.
ואיד יעלה מן־הארץ Gn. 2, 6.
וזהב הארץ ההוא טוב Gn. 2, 12.
ותשחת הארץ לפני האלהים Gn. 6, 11.
ותמלא הארץ חמס Gn. 6, 11.
וירא אלהים את־הארץ Gn. 6, 12.
את־דרכו על־הארץ Gn. 6, 12.
כי־מלאה הארץ חמס מפניהם Gn. 6, 13.
משחיתם את־הארץ Gn. 6, 13.
על־הארץ לשחת כל־בשר Gn.6,17.
לחיות זרע על־פני כל־הארץ Gn.7,3.
אנכי ממטיר על־הארץ Gn. 7, 4.
והמבול היה מים על־הארץ Gn.7,6.
ומי חמבול היו על־הארץ Gn.7,10.
ויהי הגשם על־הארץ Gn. 7, 12.
הרמש על־הארץ למטחו Gn. 7,14.
ארבעים יום על־הארץ Gn. 7, 17.
ותרם מעל הארץ Gn. 7, 17.
וירבו מאד על־הארץ Gn. 7, 18.
גברו מאד מאד על־הארץ Gn.7,19.
חרומש על־הארץ Gn. 7, 21.
השרץ השרץ על־הארץ Gn. 7, 21.
וימחו מן־הארץ Gn. 7, 23.
ויגברו המים על־הארץ Gn. 7,24.
ויעבר אלהים רוח על־הארץ Gn. 8, 1.
וישבו המים מעל הארץ Gn. 8, 3.
עד־יבשת המים מעל הארץ Gn.8,7.
כי מים על־פני כל־הארץ Gn. 8, 9.
כי־קלו המים מעל הארץ Gn.8,11.
חרבו המים מעל הארץ Gn. 8, 13.
יבשה הארץ Gn. 8, 14.
חרמש על־הארץ הוצא אתך Gn. 8, 17.
ופרו ורבו על־הארץ Gn. 8, 17.
על־הארץ למשפחתיהם Gn. 8,19.
עוד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
פרו ורבו ומלאו את־הארץ Gn.9,1.
על כל־חית הארץ Gn. 9, 2.
ובכל־חית הארץ Gn. 9, 10.
לכל חית הארץ Gn. 9, 10.
מבול לשחת הארץ Gn. 9, 11.
לאות ברית ביני ובין הארץ Gn. 9, 13.
בענני ענן על־הארץ Gn. 9, 14.
בכל־בשר אשר על־הארץ Gn. 9,16.
ובין כל־בשר אשר על־הארץ Gn. 9, 17.
ומאלה נפצה כל־הארץ Gn. 9, 19.
מן־הארץ ההוא יצא אשור Gn. 10, 11.
כי בימיו נפלגה הארץ Gn. 10, 25.
ויהי כל־הארץ שפה אחת Gn.11,1.
מן־נפוץ על־פני כל־הארץ Gn.11,4.
על־פני כל־הארץ Gn. 11, 8.
כי־שם בלל יי שפת כל־הארץ Gn. 11, 9.
על־פני כל־הארץ Gn. 11, 9.
אל־הארץ אשר אראך Gn. 12, 1.
לזרעך אתן את־הארץ הזאת Gn. 12, 7.
ולא־נשא אתם הארץ Gn. 13, 6.
הלא כל־הארץ לפניך Gn. 13, 9.
כי את־כל־הארץ Gn. 13, 15.
ושמתי את־זרעך כעפר הארץ Gn. 13, 16.
למנות את־עפר הארץ Gn. 13, 16.
לתת לך את־הארץ הזאת Gn. 15, 7.
לזרעך נתתי את־הארץ Gn. 15, 18.
ונברכו־בו כל גויי הארץ Gn.18,18.
השפט כל־הארץ לא יעשה Gn.18,25.
השמש יצא על־הארץ Gn. 19, 23.
והנה עלה קיטר הארץ Gn.19,28.
כדרך כל־הארץ Gn. 19, 31.
ועם־הארץ אשר־גרתה־בה Gn. 21, 23.
כל גויי הארץ Gn. 22, 18.
וישתחו לעם־הארץ Gn. 23, 7.
לבני־חת Gn. 23, 12.
לפני עם־הארץ Gn. 23, 13.
באזני עם־הארץ לאמר Gn.24,3.
אלהי השמים ואלהי הארץ Gn. 24, 5.
אל־הארץ הזאת Gn. 24, 5.
אל־הארץ אשר־יצאת משם Gn. 24, 7.
אתן את־הארץ הזאת Gn. 26, 4.
כל גויי הארץ Gn. 27, 28.
ומשמני הארץ משמני הארץ יהיה מושבך Gn. 27, 39.
כאלה מבנות הארץ Gn. 27, 46.
הארץ אשר אתה שוכב עליה Gn. 28, 13.
והיה זרעך כעפר הארץ Gn.28,14.
קום צא מן־הארץ הזאת Gn.31,13.
לראות בבנות הארץ Gn. 34, 1.
החוי נשיא הארץ Gn. 34, 2.
להבאישני בישב הארץ Gn. 34, 30.
הארץ אשר נתתי לאברהם Gn. 35, 12.
ולזרעך אחריך אתן את־הארץ Gn. 35, 12.
כברת־הארץ לבוא אפרתה Gn.35,16.
שעיר החרי ישבי הארץ Gn.36,20.
וכלח הרעב את־הארץ Gn. 41, 30.
ויפקד פקדים על־הארץ Gn.41,34.
ולא־תכרת הארץ ברעב Gn.41,36.
ותעש הארץ בשבע שני השבע Gn. 41, 47.
והרעב היה על כל־פני הארץ Gn. 41, 56.
וכל־הארץ באו מצרימה Gn.41,57.
חזק הרעב בכל־הארץ Gn. 41, 57.
ויוסף הוא השליט על־הארץ Gn. 42, 6.
המשביר לכל־עם הארץ Gn. 42, 6.
לראות את־ערות הארץ Gn. 42, 9.
לא כי־ערות הארץ Gn. 42, 12.
דבר האיש אדני הארץ Gn. 42, 30.
כמרגלים את־הארץ Gn. 42, 30.
האיש אדני הארץ Gn. 42, 33.
ואת־הארץ תסחרו Gn. 42, 34.
קחו מזמרת הארץ בכליכם Gn. 43, 11.
שנתים הרעב בקרב הארץ Gn.45,6.
את־חלב הארץ Gn. 45, 18.
במיטב הארץ Gn. 47, 6.
במיטב הארץ בארץ רעמסס Gn. 47, 11.
ולחם אין בכל־הארץ Gn. 47, 13.
ותחי הארץ לפרעה Gn. 47, 20.
ונתתי את־הארץ הזאת Gn. 48, 4.
וידגו לרב בקרב הארץ Gn.48,16.
ואת־הארץ כי נעמה Gn.49, 15.
וירא יושב הארץ הכנעני Gn.50,11.
והעלה אתכם מן־הארץ הזאת Gn. 50, 24.
אל־הארץ אשר נשבע Gn. 50, 24.
ותמלא הארץ אתם Ex. 1, 7.
ונלחם־בנו ועלה מן־הארץ Ex 1, 10.
ולהעלתו מן־הארץ ההוא Ex.3,8.
הן־רבים עתה עם הארץ Ex. 5,5.
והבאתי אתכם אל־הארץ Ex. 6,8.
חמרים ותבאש הארץ Ex. 8, 10.
וחד את־עפר הארץ Ex. 8, 12.
ויך את־עפר הארץ Ex. 8, 13.
כל־עפר הארץ היה כנים Ex.8,13.
כי אני יי בקרב הארץ Ex. 8, 18.
תשחת הארץ Ex. 8, 20.
כי אין כמני בכל־הארץ Ex.9, 14.
ותכחד מן־הארץ Ex. 9, 15.
למען תדע כי ליי הארץ Ex.9,29.
וכסה את־עין הארץ Ex. 10, 5.
ולא יוכל לראת את־הארץ Ex.10,5.
את־כל־עשב הארץ Ex. 10, 12.
ויכס את־עין כל־הארץ Ex.10,15.
ותחשך הארץ Ex. 10, 15.
ויאכל את־כל־עשב הארץ Ex.10,15.
בגר ובאזרח הארץ Ex. 12, 19.
והיה כי־תבאו־אל הארץ Ex.12,25.
למהר לשלחם מן־הארץ Ex.12,33.
והיה כאזרח הארץ Ex. 12, 48.
דק ככפר על־הארץ Ex. 16, 14.
כי־לי כל־הארץ Ex. 19, 5.
את־השמים ואת־הארץ Ex.20,11.
פן־תחזיה הארץ שממה Ex.23,29.
ונחלת את־הארץ Ex. 23, 30.
כי אתן בידכם את ישבי הארץ Ex. 23, 31.
עשה יי את־השמים ואת־הארץ Ex. 31, 17.
וכל־הארץ הזאת Ex. 32, 13.
אל־הארץ אשר נשבעתי לאברהם Ex. 33, 1.
בכל־הארץ ובכל־הגוים Ex.34,10.
תכרת ברית ליושב הארץ Ex. 34, 12. 15.
תחטא בשגגה מעם הארץ Lv.4,27.
מכל־הבהמה אשר על־הארץ Lev. 11, 2.
לנתר בהן על־הארץ Lev. 11, 21.
בשרץ השרץ על־הארץ Lev.11,29.
וכל־השרץ השרץ על־הארץ Lev. 11, 41.
לכל־השרץ השרץ על־הארץ Lev. 11, 42.
חרמש על־הארץ Lev. 11, 44.
השרצת על־הארץ Lev. 11, 46.
ותטמא הארץ Lev. 18, 25. 27.
ותקא הארץ Lev. 18, 25.
עשו אנשי־הארץ Lev. 18, 27.
ולא־תקיא הארץ אתכם Lev.18,28.
וכי־תבאו אל־הארץ Lev. 19, 23.
ולא־תזנה הארץ Lev. 19, 29.
ומלאה הארץ Lev. 19, 29.
עם הארץ ירגמיהו באבן Lev.20,2.
עם הארץ את־עיניהם Lev. 20, 4.
ולא־תקיא אתכם הארץ Lev.20,22.
כי־תבאו אל־הארץ Lev.23,10.25,2.
באספכם את־תבואת הארץ Lev. 23, 39.
ושבתה הארץ Lev. 25, 2.
והיתה שבת הארץ Lev. 25, 6.
וישבתם על־הארץ לבטח Lv.25,18.
ונתנה הארץ פריה Lev. 25, 19.
כי־לי הארץ Lev. 25, 23.
על־שדה הארץ יחשב Lev. 25, 31.
ונתנה הארץ יבולה Lev. 26, 4.
חיה רעה מן־הארץ Lev. 26, 6.
והשמתי אני את־הארץ Lev.26,32.
אז תרצה הארץ Lev. 26, 34.
לאשר־לו אחזת הארץ Lev.27,24.
וכל־מעשר הארץ Lev. 27, 30.
מזרע הארץ Lev. 27, 30.
ולגר ולאזרח הארץ Num. 9, 14.
וכאמתים על־פני הארץ Nu.11,31.
לתור את־הארץ Num 13, 16.
וראיתם את־הארץ Num. 13, 16.
מה־הוא ומה הארץ אשר־הוא Num. 13, 18.
ישב בה Num. 13, 19.
ומה הארץ השמנה Num. 13, 20.
ולקחתם מפרי הארץ Num.13,20.
ויעלו ויתרו את־הארץ Num.13,21.
וישבו מתור הארץ Num. 13, 25.
ויראום את־פרי הארץ Num.13,26.
באנו אל־הארץ Num. 13, 27.
ויציאו דבת הארץ הארץ אשר עברנו בה לתור Num. 13, 32.
מביא אתנו אל־הארץ Num. 14, 3.
מן־התרים את־הארץ Num. 14, 6.
הארץ אשר עברנו בה לתור Num. 14, 7.
אתה טובה הארץ Num. 14, 7.
אל־הארץ הזאת ונתנה לנו Nu.14,8.
אל־תיראו את־עם הארץ Nu.14, 9.
אל־יושב הארץ הזאת אל־הארץ אשר־נשבע להם Num. 14, 14. 16.
וימלא כבוד־יי את־כל־הארץ Num. 14, 21.
אם־יראו את־הארץ Num. 14, 23.
אל־הארץ אשר־בא שמה Nu.14,24.
אם־אתם תבואו אל־הארץ Nu.14,30.
את־הארץ אשר מאסתם בה Num. 14, 31.
אשר תרתם את־הארץ Nu. 14, 34.
לתור את־הארץ Num. 14, 36.
להוציא דבה על־הארץ Nu.14,36.
מוצאי דבת־הארץ רעה Nu.14,37.
ההלכים לתור את־הארץ Nu.14,38.

Digitized by Google

בבאכם אל־הארץ Num. 15, 18.
באכלכם מלחם הארץ Num. 15, 19.
ותצתח הארץ את־ פיה Num. 16, 32. 26, 10.
ותכס עליהם הארץ Num. 16, 33.
פן־תבלענו הארץ Num. 16, 34.
אל־הארץ אשר־נתתי להם Num. 20, 12.
כי לא יבא אל־הארץ Num. 20, 24.
כסה את־עין הארץ Num. 22, 5.
ויכס את־עין הארץ Num. 22, 11.
לאלה תחלק הארץ Num. 26, 53.
אך־בגורל יחלק את־ הארץ Num. 26, 55.
וראה את־הארץ Num. 27, 12.
הארץ אשר הכה יי Num. 32, 4.
יתן את־הארץ הזאת Num. 32, 5.
אל־הארץ אשר־נתן להם יי Nu. 32, 7
לראות את־הארץ Num. 32, 8.
וירא את־הארץ Num. 32, 9.
לבלתי־בא אל־הארץ Num. 32, 9.
מפני ישבי הארץ Num. 32, 17.
ונכבשה הארץ לפני יי Num. 32, 22.
והיתה הארץ הזאת Num. 32, 22.
ונכבשה הארץ לפניכם Num. 32, 29.
הארץ לעריה Num. 32, 33.
ערי הארץ Num. 32, 33.
ותורשתם את־כל־ישבי הארץ Num. 33, 52.
והורשתם את־הארץ Num. 33, 53.
את־הארץ לרשת Num. 33, 53.
והתנחלתם את־הארץ Num. 33, 54.
את־ישבי הארץ Num. 33, 55.
על־הארץ אשר אתם Num. 33, 55.
אל־הארץ כנען Num. 34, 2.
זאת הארץ אשר תפל לכם Num. 34, 2.
זאת תהיה לכם הארץ Num. 34, 12.
זאת הארץ אשר תתנחלו Nu. 34, 13.
אשר־ינחלו לכם את־ הארץ Num. 34, 17.
לנחל את־הארץ Num. 34, 18.
ולא־תחניפו את־הארץ Num. 35, 33.
יתנם את־הארץ Num. 35, 33.
ולא תטמא את־הארץ Num. 35, 34.
לתת את־הארץ בנחלה Num. 36, 2.
נתתי לפניכם את־הארץ Dt. 1, 8.
באו וירשו את־הארץ Dt. 1, 8.
יי אלהיך לפניך את־הארץ Dt. 1, 21.
ויחפרו־לנו את־הארץ Dt. 1, 22.
ויקחו בידם מפרי הארץ Dt. 1, 25.
ויאמרו טובה הארץ Dt. 1, 25.
את הארץ הטובה Dt. 1, 35.
ולראתן את־הארץ Dt. 1, 36.
אל־הארץ אשר־יי אלהינו Dt. 2, 29.
ונקח בעת ההוא את־הארץ Dt. 3, 8.
ואת־הארץ הזאת ירשנו Dt. 3, 12.
את־הארץ הזאת לרשתה Dt. 3, 18.
את־הארץ אשר יי אלהיכם Dt. 3, 20.
ינחיל אותם את־הארץ Dt. 3, 28.
ובאתם וירשתם את־הארץ Dt. 4, 1.
לעשות כן בקרב הארץ Dt. 4, 5.
ולבלתי־בא אל־הארץ Dt. 4, 21.
הארץ הטובה Dt. 4, 22.
את־השמים ואת־הארץ Dt. 4, 26.
תאבדון מהר מעל הארץ Dt. 4, 26.
ברא אלהים ׀ אדם על־ הארץ Dt. 4, 32.
ועל־הארץ הראך את־ אשר Dt. 4, 36.
ועל־הארץ מתחת אין עוד Dt. 4, 39.
אל־הארץ אשר נשבע Dt. 6, 10.
וירשת את־הארץ הטבה Dt. 6, 18.
את־הארץ אשר נשבע אל־הארץ אשר־ Dt. 6, 23.
אתה בא Dt. 7, 1. 11, 29.
ובאתם וירשתם את־הארץ Dt. 8, 1.
על־הארץ הטבה Dt. 8, 10.

לרשת את־הארץ הזאת Dt. 9, 4.
את־הארץ הטובה הזאת Dt. 9, 6.
עלו ורשו את־הארץ Dt. 9, 23.
פן־יאמרו הארץ Dt. 9, 28.
להביאם אל־הארץ Dt. 9, 28.
ויבאו וירשו את־הארץ Dt. 10, 11.
הארץ וכל־אשר־יבה Dt. 10, 14.
אשר פצתה הארץ את־פיה Dt. 11, 6.
וירשתם את־הארץ Dt. 11, 8.
כי הארץ אשר אתה בא Dt. 11, 10.
מהרה מעל הארץ הטבה Dt. 11, 17.
כימי השמים על־הארץ Dt. 11, 21.
על־פני כל־הארץ Dt. 11, 25.
לבא לרשת את־הארץ Dt. 11, 31.
על־הארץ תשפכנו כמים Dt. 12, 16. 24. 15, 23.
מקצה הארץ ועד־קצה הארץ Dt. 13, 8. 28, 64.
לא־יחדל אביון מקרב הארץ Dt. 15, 11.
וירשת את־הארץ Dt. 16, 20.
כי־תבא אל־הארץ Dt. 17, 14.
בא אל־הארץ Dt. 18, 9.
ונתן לך את־כל־הארץ בדרך בכל־עץ ׀ או על־ הארץ Dt. 19, 8.
על־הארץ אשר־אתה בא Dt. 22, 6.
ולא תחטיא את־הארץ Dt. 23, 21.
והיה כי־תבא אל־הארץ Dt. 24, 4.
כי־באתי אל־הארץ Dt. 26, 1.
את־הארץ הזאת ארץ זבת Dt. 26, 3.
אל־הארץ אשר־יי אלהיך Dt. 26, 9.
עליון על כל־גויי הארץ Dt. 27, 2.3
וראו כל־עמי הארץ Dt. 28, 1.
לזעוה לכל ממלכות הארץ Dt. 28, 10.
ולבהמת הארץ ואין מחריד Dt. 28, 25.
גוי מרחק מקצה הארץ Dt. 28, 26.
הצג על־הארץ Dt. 28, 49.
את־מכות הארץ ההוא Dt. 28, 56.
אל־הארץ אשר־ירשו אבתיך Dt. 29, 21.
את־השמים ואת־הארץ Dt. 30, 5.
אל־הארץ אשר נשבע יי Dt. 30, 19.
אחרי ׀ אלהי נכר־הארץ Dt. 31, 7.
אל־הארץ אשר נשבעתי Dt. 31, 16.
ואעידה בם את־השמים ואת־הארץ Dt. 31, 21. 23
תשמע הארץ אמרי־פי Dt. 31, 28.
תראה את־הארץ Dt. 32, 1.
ושמה לא תבוא אל־הארץ Dt. 32, 52.
את־כל־הארץ את־הגלעד Dt. 34, 1.
זאת הארץ אשר נשבעתי Dt. 34, 4.
אל־הארץ אשר אנכי Jos. 1, 2.
את־הארץ אשר־נשבעתי Jos. 1, 6.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 1, 11.
ונתן לכם את־הארץ הזאת Jos. 1, 13.
וירשו גם־המה את־הארץ Jos. 1, 15.
לכו ראו את־הארץ ואת־ יריחו Jos. 2, 1.
לחפר את הארץ Jos. 2, 2.
לחפר את־כל־הארץ באו Jos. 2, 3.
כי־נתן יי לכם את־הארץ Jos. 2, 9.
וכי נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 9.
ועל־הארץ מתחת והיה בתת יי לנו את־ הארץ Jos. 2, 11.
בידנו את־כל־הארץ Jos. 2, 14.
וגם־נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 24.
ארון הברית אדון כל־ הארץ Jos. 3, 11.
ארון יי אדון כל־הארץ Jos. 3, 13.
למען דעת כל־עמי הארץ Jos. 4, 24.
לבלתי הראותם את־הארץ Jos. 5, 6.
ויאכלו מעבור הארץ Jos. 5, 11.
באכלם מעבור הארץ Jos. 5, 12.
המרגלים את־הארץ Jos. 6, 22.
ויהי שמע בכל־הארץ Jos. 6, 27.

עלו ורגלו את־הארץ Jos. 7, 2.
וכל ישבי הארץ Jos. 7, 9.
את־שמינו מן־הארץ Jos. 7, 9.
לתת לכם את־כל־הארץ Jos. 9, 24.
את־כל־ישבי הארץ Jos. 9, 24.
ויכה יהושע את־כל־ הארץ Jos. 10, 40.
את־כל־הארץ הזאת Jos. 11, 16.
ויקח יהושע את־כל־ הארץ Jos. 11, 23.
ואלה ׀ מלכי הארץ Jos. 12, 1.
ואלה מלכי הארץ Jos. 12, 7.
זאת הארץ הנשארת Jos. 13, 2.
חלק את־הארץ הזאת Jos. 13, 7.
נסיכי סיחון ישבי הארץ Jos. 13, 21.
ויחלקו את־הארץ Jos. 14, 5.
לרגל את־הארץ Jos. 14, 7.
הארץ אשר דרכה רגלך בה Jos. 14, 9.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 18, 3.
ואתם תכתבו את־הארץ Jos. 18, 6.
לכתב את־הארץ לאמר Jos. 18, 8.
ויחלק־שם יהושע את־ הארץ Jos. 18, 10.
ויכלו לנחל את־הארץ Jos. 19, 49.
ויכלו מחלק את־הארץ Jos. 19, 51.
ויתן יי לישראל את־כל־ הארץ Jos. 21, 41.
לשחת את־הארץ Jos. 22, 33.
הולך היום בדרך כל־ הארץ Jos. 23, 14.
מעל הארץ הטובה Jos. 23, 16.
ואת־האמרי יושב הארץ Jos. 24, 18.
הנה נתתי את־הארץ בידו Jud. 1, 2.
בקרב הכנעני יושבי הארץ Jud. 1, 32. 33.
אל־הארץ אשר נשבעתי Jud. 2, 1.
לא־תכרתו ברית לישבי הארץ Jud. 2, 2.
לרשת את־הארץ Jud. 2, 6.
ותשקט הארץ ארבעים שנה Jud. 3, 11. 8, 28.
ותשקט הארץ שמונים שנה Jud. 3, 30.
וישחיתו את־יבול הארץ Jud. 6, 4.
ועל כל־הארץ חרב Jud. 6, 37.
ועל־כל־הארץ יהיה־טל Jud. 6, 39.
ועל־כל־הארץ היה טל Jud. 6, 40.
ירדים מעם סבור הארץ Jud. 9, 37.
יושב הארץ ההיא Jud. 11, 21.
לרגל את־הארץ ולחקרה Jud. 18, 2.
לכו חקרו את־הארץ Jud. 18, 2.
כי ראינו את־הארץ Jud. 18, 9.
לבא לרשת את־הארץ Jud. 18, 9.
ההלכים לרגל את־ הארץ Jud. 18, 14. 17.
עד־יום גלות הארץ Jud. 18, 30.
תרועה גדולה ותהם הארץ 1 Sam. 4, 5.
המשחיתים את־הארץ 1 Sam. 6, 5.
תקע בשופר בכל־הארץ 1 Sam. 13, 3.
לאמר ותרגז הארץ ותהי 1 Sam. 14, 16.
וכל־הארץ באו ביער 1 Sam. 14, 25.
עכר אבי את־הארץ 1 Sam. 14, 29.
ולחית הארץ 1 Sam. 17, 46.
וידעו כל־הארץ 1 Sam. 17, 46.
הלוא־זה דוד מלך הארץ 1 S. 21, 12.
פשטו פלשתים על־הארץ 1 S. 23, 28.
כי הנה ישבות הארץ 1 Sam. 27, 8.
והכה דוד את־הארץ 1 Sam. 27, 9.
ואת־הידעני מן־הארץ 1 S. 28, 9.
אלהים ראיתי עלים מן־ הארץ 1 Sam. 28, 13.
נטשים על־פני כל־הארץ 1 S. 30, 16.
ובערתי אתכם מן־הארץ 2 S. 4, 11.
אל־היבסי יושב הארץ 2 S. 5, 6.
להקימו מן־הארץ 2 Sam. 12, 17.
וכל־הארץ בוכים קול גדול 2 S. 15, 23

נפצות על־פני כל־הארץ 2 S. 18, 8.
ויתן בין השמים ובין הארץ 2 Sam. 18, 9.
ברח מן־הארץ 2 Sam. 19, 10.
ותגעש ותרעש הארץ 2 Sam. 22, 8.
וישטו בכל־הארץ 2 Sam. 24, 8.
ותבקע הארץ בקולם 1 Reg. 1, 40.
אנכי הלך בדרך כל־הארץ 1 Rg. 2, 2.
כל־מלכי הארץ 1 Reg. 5, 14.
ועל־הארץ מתחת 1 Reg. 8, 23.
ישב אלהים על־הארץ 1 Reg. 8, 27.
למען ידעון כל־עמי הארץ 1 Reg. 8, 43.
לנחלה מכל עמי הארץ 1 Reg. 8, 53.
למען דעת כל־עמי הארץ 1 Rg. 8, 60.
וכל־מלכי הערב ופחות הארץ 1 Reg. 10, 15.
מלכי הארץ לעשר ולחכמה 1 Reg. 10, 23.
וכל־הארץ מבקשים את־פני 1 Reg. 10, 24.
ויעבר הקדשים מן הארץ 1 Reg. 15, 12.
ויחלקו להם את־הארץ 1 Rg. 18, 6.
לכל־זקני הארץ ויאמר 1 Rg. 20, 7.
וארם מלאו את־הארץ 1 Rg. 20, 27.
בער מן־הארץ 1 Reg. 22, 47.
ותמלא הארץ את־ המים 2 Reg. 3, 20.
אלהים בכל־הארץ 2 Reg. 5, 15.
וגם־בא אל־הארץ שבע 2 Reg. 8, 1.
מיום עזבה את־הארץ 2 Reg. 8, 6.
ועתליה מלכת על־הארץ 2 Rg. 11, 3.
וכל־עם־הארץ שמח 2 Reg. 11, 14.
ויבאו כל־עם הארץ 2 Reg. 11, 18.
ואת ׀ כל־עם הארץ 2 Reg. 11, 19.
וישמח כל־עם־הארץ 2 Reg. 11, 20.
שפט את־עם הארץ 2 Reg. 15, 5.
פול מלך־אשור על־ הארץ 2 Reg. 15, 19.
ואת עלת כל־עם הארץ 2 Rg. 16, 15.
ויעל מלך־אשיר בכל־ הארץ 2 Reg. 17, 5.
את־משפט אלהי הארץ (bis) 2 Reg. 17, 26.
את־משפט אלהי הארץ 2 Rg. 17, 27.
על־הארץ הזאת והשחיתה 2 Reg. 18, 25.
לכל ממלכות הארץ 2 Reg. 19, 15.
עשית את־השמים ואת־ הארץ 2 Reg. 19, 15.
וידעו כל־ממלכות הארץ 2 Reg. 19, 19.
ויד עם־הארץ 2 Reg. 21, 24.
וימליכו עם־הארץ 2 Reg. 21, 24.
ויקח עם־הארץ את־ יהואחז 2 Reg. 23, 30.
ויתן־ענש על־הארץ 2 Reg. 23, 33.
אך העריך את־הארץ עם הארץ לתת לפרעה 2 Reg. 23, 35.
נכה זולת דלת עם־הארץ 2 Reg. 24, 14.
ואת אולי הארץ הוליך גולה 2 Reg. 24, 15.
ולא־היה לחם לעם הארץ 2 Rg. 25, 3.
ומדלת הארץ השאיר 2 Reg. 25, 12.
המצבא את־עם הארץ 2 Reg. 25, 19.
וששים איש מעם הארץ 2 Rg. 25, 19.
כי בימיו נפלגה הארץ 1 Chr. 1, 19.
ושם היבוסי ישבי הארץ 1 Chr. 11, 4.
בכל־הארץ משפטיו 1 Chr. 16, 14.
שירו ליי כל־הארץ 1 Chr. 16, 23.
חילו מלפניו כל־הארץ 1 Chr. 16, 30.
ישמחו השמים ותגל הארץ 1 Chr. 16, 31.
כי־ בא לשפוט את־ הארץ 1 Chr. 16, 33.
לחקר ולהפך ולרגל הארץ 1 Chr. 19, 3

Digitized by Google

עמד בין חארץ ובין
השמים 1 Chr. 21, 16.
בידי את ישבי הארץ 1 Chr. 22,18.
ונכבשה הארץ 1 Chr. 22, 18.
למען תירשי את־הארץ 1 Chr. 28,8.
כצל ימינו על־הארץ 1 Chr. 29, 15.
על־עם רב כעפר הארץ 2 Chr. 1, 9.
עשה את־השמים ואת־
הארץ 2 Chr. 2, 11.
את־האדם על־הארץ 2 Chr. 6, 18.
למען ידעו כל־עמי
הארץ 2 Chr. 6, 33.
על־חגב לאכול הארץ 2 Chr. 7, 13.
מלכי ערב ופחות הארץ 2 Chr. 9, 14.
מכל מלכי הארץ 2 Chr. 9, 22.
וכל מלכי הארץ
מבקשים 2 Chr. 9, 23.
בימיו שקטה הארץ 2 Chr. 13, 23.
כי־שקטה הארץ 2 Chr. 14, 5.
עודנו הארץ לפנינו 2 Chr. 14, 6.
עיניו משטטות בכל־
הארץ 2 Chr. 16, 9.
כי־בערת האשרות מן־
הארץ 2 Chr. 19, 3.
הורשת את־ישבי הארץ 2 Chr. 20, 7.
ויתליה מלכת על־הארץ 2 Chr. 22, 12.
ואת־כל־עם הארץ 2 Chr. 23, 20.
וישמחו כל־עם־הארץ 2 Chr. 23, 21.
שופט את־עם הארץ 2 Chr. 26, 21.
בתוך־הארץ לאמר 2 Chr. 32, 4.
כעל אלהי עמי הארץ 2 Chr. 32, 19.
ויכו עם־הארץ 2 Chr. 33, 25.
וימליכו עם־הארץ 2 Chr. 33, 25.
לטהר את הארץ והבית 2 Chr. 34, 8.
ויקחו עם־הארץ 2 Chr. 36, 1.
ויענש את־הארץ 2 Chr. 36, 3.
עד־רצתה הארץ 2 Chr. 36, 21.
כל־ממלכות הארץ נתן
לי יי 2 Chr. 36, 23.
כל־ממלכות הארץ נתן Esr. 1, 2.
ויהי עם הארץ מרפים Esr. 4, 4.
מטמאת גויי־הארץ אלהם Esr. 6, 21.
הארץ אשר אתם באים Esr. 9, 11.
ואכלתם את־טוב הארץ Esr. 9, 12.
נכריות מעמי הארץ Esr. 10, 2.
והבדלו מעמי הארץ Esr. 10, 11.
הארץ וכל־אשר עליה Neh. 9, 6.
לבוא לרשת את־הארץ Neh. 9, 15.
ותביאם אל־הארץ Neh. 9, 23.
ויבאו הבנים ויירשו את־
הארץ Neh. 9, 24.
את־ישבי הארץ Neh. 9, 24.
ואת־עממי הארץ Neh. 9, 24.
לא־נתן בנתינו לעמי
הארץ. Neh. 10, 31.
ועמי הארץ המביאים Neh. 10, 32.
ורבים מעמי הארץ Esth. 8, 17.
מס על־הארץ Esth. 10, 1.
ימחית הארץ אל־תיראי Job. 5, 22.
יצאצאיך כעשב הארץ Job. 5, 25.
לב ראשי עם־הארץ Job. 12, 24.
להם לבדם נתנה הארץ Job. 15, 19.
ואיש זרוע לו הארץ Job. 22, 8.
כי־הוא לקצות־הארץ
יביט Job. 28, 24.
נכאר מן־הארץ Job. 30, 8.
ואורו על־כנפוה הארץ Job. 37, 3.
לאחוז בכנפות הארץ Job. 38, 13.
כבנות איוב בפל־חארץ Job. 42, 15.
מה־אדיר שמך בכל־
הארץ Ps. 8, 2. 10.
לערץ אנוש מן־הארץ Ps. 10, 18.
ותגעש ותרעש ׀ הארץ Ps. 18, 8.
בכל־הארץ ׀ יצא קום Ps. 19, 5.
ליי הארץ ומלואה Ps. 24, 1.
חסד יי מלאה הארץ Ps. 33, 5.
ייראו מיי כל־הארץ Ps. 33, 8.
אל כל־ישבי הארץ Ps. 33, 14.

תשיתמו לשרים בכל
הארץ Ps. 45, 17.
עד־קצה הארץ Ps. 46, 10.
מלך גדול על־כל־הארץ Ps. 47, 3.
מלך כל־הארץ אלהים Ps. 47, 8.
משוש כל־הארץ Ps. 48, 3.
ואל־הארץ לדין עמו Ps. 50, 4.
על כל־הארץ כבודך Ps. 57, 6. 12.
לאפסי הארץ סלה Ps. 59, 14.
מקצה הארץ ׀ אליך
אקרא Ps. 61, 3.
יבאו בתחתיות הארץ Ps. 63, 10.
פקדת הארץ ותשקקה Ps. 65, 10.
הריעו לאלהים כל־הארץ Ps. 66, 1.
כל־הארץ ׀ ישתחוו לך Ps. 66, 4.
ממלכות הארץ שירו Ps. 68, 33.
ומתהומות הארץ תשוב Ps. 71, 20.
כעשב הארץ Ps. 72, 16.
וימלא כבודו את־כל
הארץ Ps. 72, 19.
פעל ישועות בקרב הארץ Ps. 74, 12.
רגזה ותרעש הארץ Ps. 77, 19.
קומה אלהים שפטה הארץ Ps. 82, 8.
עליון על־כל־הארץ Ps. 83, 19.
הנשא שפט הארץ Ps. 94, 2.
שירו ליי כל־הארץ Ps. 96, 1.
חילו מפניו כל־הארץ Ps. 96, 9.
ותגל הארץ Ps. 96, 11.
כי בא לשפט הארץ Ps. 96, 13. 98, 9.
יי מלך תגל הארץ Ps. 97, 1.
ראתה ותחל חארץ Ps. 97, 4.
מלפני אדון כל־הארץ Ps. 97, 5.
יי עליון על־כל־הארץ Ps. 97, 9.
הריעו ליי כל־הארץ Ps. 98, 4.
ישב כרובים תנוט הארץ Ps. 99, 1.
הריעו ליי כל־הארץ Ps. 100, 1.
וכל מלכי הארץ את־
כבודך Ps. 102, 16.
לפנים הארץ יסדת Ps. 102, 26.
כגבה שמים על־הארץ Ps. 103, 11.
בל־ישבון לכסות הארץ Ps. 104, 9.
מפרי מעשיך תשבע
הארץ Ps. 104, 13.
להוציא לחם מן־הארץ Ps. 104, 14.
מלאה הארץ קניניך Ps. 104, 24.
יתמו חמאים מן־הארץ Ps. 104, 35.
הוא יי אלהינו בכל־
הארץ Ps. 105, 7.
ויקרא רעב על־הארץ Ps. 105, 16.
ותחנף הארץ בדמים Ps. 106, 38.
ועל כל־הארץ כבודך Ps. 108, 6.
חסדך יי מלאה הארץ Ps. 119, 64.
מקצה הארץ Ps. 135, 7.
לרוקע הארץ על־המים Ps. 136, 6.
הללו את־יי מן־הארץ Ps. 148, 7.
ואתה על־הארץ Eccl. 5, 1.
אשר נעשה על־הארץ Eccl. 8, 14. 16.
כעבדים על־הארץ Eccl. 10, 7.
מה־יהיה רעה על־הארץ Eccl. 11, 2.
על־הארץ יריקו Eccl. 11, 3.
וישב העפר על־הארץ Eccl. 12, 7.
טוב הארץ תאכלו Jes. 1, 19.
לערץ הארץ Jes. 2, 19. 21.
ופרי הארץ לגאון Jes. 4, 2.
בקרב הארץ Jes. 5, 8.
מקצה הארץ Jes. 5, 26.
מלא כל־הארץ כבודו Jes. 6, 3.
בקרב הארץ Jes. 6, 12.
כל־הנותר בקרב הארץ Jes. 7, 22.
שמיר ושית תהיה כל־
הארץ Jes. 7, 24.
כל־הארץ אני אספתי Jes. 10, 14.
עשה בקרב כל־הארץ Jes. 10, 23.
כי־מלאה הארץ דעה
את־יי Jes. 11, 9.
מארבע כנפות הארץ Jes. 11, 12.
מידעת זאת בכל־הארץ Jes. 12, 5.
לחבל כל־חארץ Jes. 13, 5.

לשדם הארץ לשמה Jes. 13, 9.
ותרעש הארץ ממקומה Jes. 13, 13.
שקטה כל־הארץ Jes. 14, 7.
מרגיז הארץ Jes. 14, 16.
העצה היעוצה על־כל־
הארץ Jes. 14, 26.
תמו רמס מן־הארץ Jes. 16, 4.
ולבהמת הארץ Jes. 18, 6.
וכל־בהמת הארץ עליו
תחרף Jes. 18, 6.
ברכת בקרב הארץ Jes. 19, 24.
את־כל־ממלכות הארץ Jes. 23, 17.
בוקק הארץ ובולקה Jes. 24, 1.
הבוק ׀ תבוק הארץ Jes. 24, 3.
אבלה נבלה הארץ Jes. 24, 4.
אמללו מרום עם־הארץ Jes. 24, 4.
גלה משוש הארץ Jes. 24, 11.
כי־כה יהיה בקרב הארץ Jes. 24, 13.
מכנף הארץ זמרת
שמענו Jes. 24, 16.
עליך יושב הארץ Jes. 24, 17.
ריקה התרועעה הארץ Jes. 24, 19.
מעל כל־הארץ Jes. 25, 8.
עון יושב הארץ עליו Jes. 26, 21.
וגלתה הארץ את־דמיה Jes. 26, 21.
יי צבאות על־כל־הארץ Jes. 28, 22.
תשמע הארץ ומלאה
אל־הארץ הזאת Jes. 34, 1.
להשחיתה Jes. 36, 10.
עלה על־הארץ הזאת Jes. 36, 10.
לכל ממלכות הארץ Jes. 37, 16.
את־השמים ואת־הארץ Jes. 37, 16.
כל־ממלכות הארץ Jes. 37, 20.
וכל בשלש עפר הארץ Jes. 40, 12.
הבינותם מוסדות הארץ Jes. 40, 21.
היושב על־חוג הארץ Jes. 40, 22.
בורא קצות הארץ Jes. 40, 28.
קצות הארץ יחדו Jes. 41, 5.
מקצות הארץ ומאצילה Jes. 41, 9.
רקע הארץ וצאצאיה Jes. 42, 5.
תהלתו מקצה הארץ Jes. 42, 10.
ובנותי מקצה הארץ Jes. 43, 6.
רקע הארץ מיאתי Jes. 44, 24.
יצר הארץ ועשה Jes. 45, 18.
הוציאוה עד־קצה הארץ Jes. 48, 20.
להיות ישועתי עד־קצה
הארץ Jes. 49, 6.
והביטו אל־הארץ מתחת Jes. 51, 6.
אלהי כל־הארץ יקרא Jes. 54, 5.
מעבר מי־נח עוד על־
הארץ Jes. 54, 9.
כי אם־הרוה את־הארץ Jes. 55, 10.
השמיע אל־קצה הארץ Jes. 62, 11.
על כל־ישבי הארץ Jer. 1, 14.
נחשת על־כל־הארץ Jer. 1, 18.
לכהניה ולעם הארץ Jer. 1, 18.
חנף תחנף הארץ Jer. 3, 1.
ותחנף את־הארץ Jer. 3, 9.
על־הארץ אשר הנחלתי Jer. 3, 18.
כי שדדה כל־הארץ Jer. 4, 20.
ראיתי את־הארץ Jer. 4, 23.
שממה תהיה כל־הארץ Jer. 4, 27.
על־זאת תאבל הארץ Jer. 4, 28.
על־ישבי הארץ Jer. 6, 12.
שמעי הארץ Jer. 6, 19.
ולבהמת הארץ Jer. 7, 33.
לחרבה תהיה הארץ Jer. 7, 34.
רעשה כל־הארץ Jer. 8, 16.
על־מה אבדה הארץ Jer. 9, 11.
מקצפו תרעש הארץ Jer. 10, 10.
נשיאים מקצה הארץ Jer. 10, 13.
קולע את־ישבי הארץ Jer. 10, 18.
עד־מתי תאבל הארץ Jer. 12, 4.
נשמה כל־הארץ Jer. 12, 11.
ועד־קצה הארץ Jer. 12, 12.
ישבי הארץ הזאת Jer. 13, 13.
ואת־בהמת הארץ Jer. 15, 3.
לכל ממלכות הארץ Jer. 15, 4.

בשערי הארץ Jer. 15, 7.
ואיש מדון לכל־הארץ Jer. 15, 10.
ולבהמת הארץ Jer. 16, 4. 19, 7.
מעל הארץ הזאת על־
הארץ Jer. 16, 13.
ואת־הארץ הזאת לא־
יראה Jer. 22, 12.
על הארץ אחרת Jer. 22, 26.
ועל־הארץ אשר חם
מנשאים Jer. 22, 27.
על־הארץ אשר לא־ידעו Jer. 22, 28.
כי מנאפים מלאה הארץ Jer. 23, 10.
כי־מפני אלה אבלה הארץ Jer. 23, 10.
יצאה חנפה לכל־הארץ Jer. 23, 15.
השמים ואת־הארץ אני
מלא Jer. 23, 24.
והשבתים על־הארץ
הזאת Jer. 24, 6.
לכל ממלכות הארץ Jer. 24, 9. 29, 18.
והבאתים על־הארץ Jer. 25, 9.
כל־הארץ הזאת לחרבה Jer. 25, 11.
והבאותי על־הארץ
ההיא Jer. 25, 13.
הממלכות הארץ Jer 25, 26.
על־כל־ישבי הארץ Jer. 25, 29.
אל־כל־ישבי הארץ Jer. 25, 30.
עד־קצה הארץ Jer. 25, 31.
מקצה הארץ ועד־קצה
הארץ Jer. 25, 33.
לכל גויי הארץ Jer. 26, 6.
מזקני הארץ Jer. 26, 17.
על־העיר הזאת ועל־
הארץ Jer. 26, 20.
אנכי עשיתי את־הארץ Jer. 27, 5.
אשר על־פני הארץ Jer. 27, 5.
והשבתים אל־הארץ Jer. 30, 3.
את־השמים ואת־הארץ Jer. 32, 17.
את־הארץ הזאת Jer. 32, 22.
לכל גויי הארץ Jer. 33, 9.
כי־אשיב את־שבות־
הארץ Jer. 33, 11.
לכל ממלכות הארץ Jer. 34, 17.
וכל עם הארץ העברים Jer. 34, 19.
ולבהמת הארץ Jer. 34, 20.
מלך־בבל אל־הארץ Jer. 35, 11.
והשחית את־הארץ Jer. 36, 29.
ועבדיו ועם הארץ Jer. 37, 2.
עליכם ועל הארץ הזאת Jer. 37, 19.
ראה כל־הארץ לפניך Jer. 40, 4.
ומדלת הארץ Jer. 40, 7.
בכל גויי הארץ Jer. 44, 8.
ושריכם ועם הארץ Jer. 44, 21.
ואת־כל־הארץ היא Jer. 45, 4.
וצוחתך מלאה הארץ Jer. 46, 12.
והילל כל יושב הארץ Jer. 47, 2.
מקול נפלם רעשה הארץ Jer. 49, 21.
על־הארץ מרתים Jer. 50, 21.
פקיש כל־הארץ Jer. 50, 23.
למען הרגיע את־הארץ Jer. 50, 34.
נרעשה הארץ Jer. 50, 46.
משכרת כל־הארץ Jer. 51, 7.
המשחית את־כל־הארץ Jer. 51, 25.
ותרעש הארץ ותחל Jer. 51, 29.
תהלת כל־הארץ Jer. 51, 41.
נפלו חללי כל־הארץ Jer. 51, 49.
ולא־היה לחם לעם הארץ Jer. 52, 6.
ומדלות הארץ Jer. 52, 16.
המצבא את־עם הארץ
וששים Jer. 52, 25.
איש מעם הארץ Jer. 52, 25.
משוש לכל־הארץ Thr. 2, 15.
ובהנשא החיות מעל
הארץ Ez. 1, 19.
ובהנשאם מעל הארץ Ez. 1, 21.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 6, 14.
אליך יושב הארץ Ez. 7, 7.
ולרשעי הארץ לשלל Ez. 7, 21.
כי הארץ מלאה משפט

Digitized by Google

דמים Ez. 7, 23.
ידי עם־הארץ תבהלנה Ez. 7, 27.
ביד־הארץ ובין־השמים Ez. 8, 3.
עזב יי את־הארץ Ez. 8, 12. 9, 9.
כי־מלאו את־הארץ חמס Ez. 8, 17.
ותמלא הארץ דמים Ez. 9, 9.
לרדם מעל הארץ Ez. 10, 16.
וירחמו מן־הארץ Ez. 10, 19.
נתנה הארץ למורשה Ez. 11, 15.
ולא תראה את־הארץ Ez. 12, 6.
לא־יראה לעין הוא את־
הארץ Ez. 12, 12.
ואמרת אל־עם־הארץ Ez. 12, 19.
והגעתיהו אל־הארץ Ez. 13, 14.
אר חרב אביא על־הארץ
והיא Ez. 14, 17.
אר דבר אשלח אל־הארץ Ez. 14, 19.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 15, 8.
ויקח מזרע הארץ Ez. 17, 5.
ואת־אילי הארץ לקח Ez. 17, 13.
אל־הארץ אשר־נתתי Ez. 20, 15.
ואביאם אל־הארץ Ez. 20, 28.
הארץ אשר נשאתי
את־ידי Ez. 20, 42.
בתוך הארץ לא תזכרי Ez. 21, 37.
עם הארץ עשקו עשק Ez. 22, 29.
בעד הארץ לבלתי
שחתה Ez. 22, 30.
והשברתי זמה מן־הארץ Ez. 23, 48.
לא שפכתהו על־הארץ Ez. 24, 7.
על הארץ ישבי Ez. 26, 16.
אל־הארץ יעמדו Ez. 27, 29.
לאפר על־הארץ Ez. 28, 18.
לחית הארץ Ez. 29, 5.
מובאים לשחת הארץ Ez. 30, 11.
ומלאו את־הארץ חלל Ez. 30, 11.
ומכרתי את הארץ ביד־
רעים Ez 30, 12.
בכל־אפיקי הארץ Ez. 31, 12.
וירדו מצלו כל־עמי הארץ Ez. 31, 12
חית כל־הארץ Ez. 32, 4.
עם־הארץ איש אחד Ez. 33, 2.
החרב באה על־הארץ Ez. 33, 3.
ויירש את־הארץ Ez. 33, 24.
לנו נתנה הארץ למורשה Ez. 33, 24.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 33, 28.
בתתי את־הארץ שממה Ez. 33, 29.
ועל כל־פני הארץ נפצו Ez. 34, 6.
מושבי הארץ Ez. 34, 13.
חית־דשה מן־הארץ Ez. 34, 25.
וחית הארץ לא תאכלם Ez. 34, 28.
כשמח כל־הארץ Ez. 35, 14.
אשר־שפכו על־הארץ Ez. 36, 18.
ואמרו הארץ הלזו Ez. 36, 35.
וישבו על־הארץ Ez. 37, 25.
כענן לכסות הארץ Ez. 38, 9.
ישבי על־טבור הארץ Ez. 38, 12.
כענן לכסות הארץ Ez. 38, 16.
למען מחר את־הארץ Ez. 39, 12.
וקברו כל־עם הארץ Ez. 39, 13.
המרתרים על־פני הארץ Ez. 39, 14.
וסהרו הארץ Ez. 39, 16.
רדם־נשיאי הארץ תשתו Ez. 39, 18.
ומחיק הארץ Ez. 43, 14.
ובהפילכם את־הארץ Ez. 45, 1.
קדש מן־הארץ Ez. 45, 1. 4.
כל העם הארץ יהיו Ez. 45, 16.
ובעד כל־עם הארץ Ez. 45, 22.
והשת־וו עם־הארץ Ez. 46, 3.
ובבא עם־הארץ Ez. 46, 9.
אשר תנחלו את־הארץ Ez. 47, 13.
ונפלה הארץ הזאת לכם Ez. 47, 14.
רזה גבול הארץ Ez. 47, 15.
וחלקתם את־הארץ Ez. 47, 21.
תרומיה מתרומת הארץ Ez. 48, 12.
ולא יעבור ראשית הארץ Ez. 48, 14.
זאת הארץ אשר־תפילו Ez. 48, 29.
על־פני כל־הארץ Dan. 8, 5.

ואל כל־עם הארץ Dan. 9, 6.
זנה תזנה הארץ Hos. 1, 2.
ועלו מן־הארץ Hos. 2, 2.
ומלחמה אשבור מן־
הארץ Hos. 2, 20.
והם יעני את־הארץ Hos. 2, 23.
ריב ליי עם־יושבי הארץ Hos. 4, 1.
על־כן תאבל הארץ Hos. 4, 3.
כל ישבי הארץ Joel 1, 2. 14. 2, 1.
כגן־עדן הארץ לפניו Joel 2, 3.
על־פח הארץ Am. 3, 5.
וישפכם על־פני הארץ Am. 5, 8. 9, 6.
את־עשב הארץ Am. 7, 2.
לא־תוכל הארץ להכיל Am. 7, 10.
לא־תרגז הארץ Am. 8, 8.
הארץ ברחיה בעדי Jon. 2, 7.
לאדון כל־הארץ Mich. 4, 13.
אבד חסיד מן־הארץ Mich. 7, 2.
והיתה הארץ לשממה Mich. 7, 13.
ותשא הארץ מפניו Nah. 1, 5.
תמלא הארץ לדעת Hab. 2, 14.
הס מפניו כל־הארץ Hab. 2, 20.
ותהלתו מלאה הארץ Hab. 3, 3.
תאכל כל־הארץ Zeph. 1, 18.
את־כל־ישבי הארץ Zeph. 1, 18.
כל־אלהי הארץ Zeph. 2, 11.
תאבל כל־הארץ Zeph. 3, 8.
בכל־הארץ בשתם Zeph. 3, 19.
בכל עמי הארץ Zeph. 3, 20.
ואקרא חרב על־הארץ Hag. 1, 11.
וחזק כל־עם הארץ Hag. 2, 4.
את־השמים ואת־הארץ Hag. 2, 6. 21.
הארץ ישבת ושקטת Zach. 1, 11.
את־עון הארץ Zach. 3, 9.
משוטטים בכל־הארץ Zach. 4, 10.
על־אדון כל־הארץ Zach. 4, 14. 6, 5.
על־פני כל־הארץ Zach. 5, 3.
זאת עינם בכל־הארץ Zach. 5, 6.
בין הארץ ובין השמים Zach. 5, 9.
אל־כל־עם הארץ Zach. 7, 5.
על־ישבי הארץ Zach. 11, 6.
וכתתו את־הארץ Zach. 11, 6.
כל גויי הארץ Zach. 12, 3.
וספדה הארץ Zach. 12, 12.
העצבים מן־הארץ Zach. 13, 2.
אעביר מן־הארץ Zach. 13, 2.
והיה בכל־הארץ Zach. 13, 8.
והיה יי למלך על־כל־
הארץ Zach. 14, 9.
יסוב כל־הארץ כערבה Zach. 14, 10.
מאת משפחות הארץ Zach. 14, 17.
והכיתי את־הארץ חרם Mal. 3, 24.

וְהָאָרֶץ

והארץ היתה תהו ובהו Gn. 1, 2.
ויכלו השמים והארץ Gn. 2, 1.
השמים והארץ בהבראם Gn. 2, 4.
והארץ תהיה לפניכם Gn. 34, 10.
והארץ הנה רחבת־ Gn. 34, 21.
והארץ לא תמכר לצמתת Lv. 25, 23.
והארץ אזכור Lev. 26, 42.
והארץ תעזב מהם Lev. 26, 43.
והארץ אשר אתם עברים
שמה Dt. 11, 11.
והארץ אשר־תחתיך ברזל Dt. 28, 23
והארץ שקטה Jos. 11, 23.
והארץ נשארה הרבה Jos. 13, 1.
והארץ הגבלי וכל־הלבנון Jos. 13, 5.
והארץ שקטה ממלחמה Jos. 14, 15.
והארץ נכבשה לפניהם Jos. 18, 1.
והארץ רחבת ידים Jud. 18, 10.
והארץ משכלת 2 Reg. 2, 19.
והארץ רחבת ידים 1 Chr. 4, 40.
והארץ אשר־נתת Neh. 9, 36.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
והארץ לעולם עמדת Eccl. 1, 4.
והארץ חנפה Jes. 24, 5.
והארץ כבגד תבלה Jes. 51, 6.

והארץ הדם רגלי Jes. 66, 1.
והארץ החדשה Jes. 66, 22.
והארץ שממה תהיה Ez. 12, 20.
והארץ תהיה שממה Ez. 14, 16.
והארץ תירשו Ez. 33, 25. 26.
והארץ תתן יבולה Ez. 34, 27.
והארץ הנשמה תעבד Ez. 36, 34.
והארץ עד־החלנות Ez. 41, 16.
והארץ האירה מכבדו Ez. 43, 2.
והארץ יתנו לבית־ישראל Ez. 45, 8.
והארץ תענה את־הדגן Hos. 2, 24.
והארץ כלאה יבולה Hag. 1, 10.
והארץ נשמה אחריהם Zach. 7, 14.
והארץ תתן את־יבולה Zach. 8, 12.

בָּהָאָרֶץ

ואת־חידעניים מהארץ 1 Sam. 28, 3.
ויקם מהארץ 1 Sam. 28, 23.
ויקם דוד מהארץ 2 Sam. 12, 20.
מהארץ עד־מעל הפתח Ez. 41, 20.
ומחתיכנות מהארץ Ez. 42, 6.

בָּאָרֶץ p. בְּאֶרֶץ

והעוף ירב בארץ Gn. 1, 22.
טרם יהיה בארץ Gn. 2, 5.
נע ונד תהיה בארץ Gn. 4, 12.
והייתי נע ונד בארץ Gn. 4, 14.
וישב בארץ־נוד Gn. 4, 16.
הנפלים היו בארץ Gn. 6, 4.
כי־רבה רעת האדם בארץ Gn. 6, 5.
כי עשה את־האדם בארץ Gn. 6, 6.
כל אשר־בארץ Gn. 6, 17.
ושרצו בארץ Gn. 8, 17.
שרצו בארץ ורבו־בה Gn. 9, 7.
הוא החל להיות גבר בארץ Gn. 10, 8.
ואכד וכלנה בארץ שנער Gn. 10, 10.
נפרדו הגוים בארץ Gn. 10, 32.
וימצאו בקעה בארץ שנער Gn. 11, 2.
בארץ מולדתו Gn. 11, 28.
ויעבר אברם בארץ Gn. 12, 6.
והכנעני אז בארץ Gn. 12, 6.
ויהי רעב בארץ Gn. 12, 10.
כי־כבד הרעב בארץ Gn. 12, 10.
והפרזי אז ישב בארץ Gn. 13, 7.
אברם ישב בארץ־כנען Gn. 13, 12.
קום התהלך בארץ Gn. 13, 17.
בארץ לא להם ועבדום Gn. 15, 13.
לשבת אברם בארץ כנען Gn. 16, 3.
ואיש אין בארץ לבוא
עליו Gn. 19, 31.
ויגר אברהם בארץ
פלשתים Gn. 21, 34.
חוא חברון בארץ כנען Gn. 23, 2. 19.
והוא יושב בארץ הנגב Gn. 24, 62.
ויהי רעב בארץ Gn. 26, 1.
שכן בארץ אשר אמר
אליך Gn. 26, 2.
גור בארץ הזאת Gn. 26, 3.
ויזרע יצחק בארץ ההוא Gn. 26, 12.
ופריט בארץ Gn. 26, 22.
עיר שכם אשר בארץ כנען Gn. 33, 18.
וישבו בארץ Gn. 34, 21.
לזזה אשר בארץ כנען Gn. 35, 6.
בשכן ישראל בארץ ההוא Gn. 35, 22.
אשר ילדו־לו בארץ כנען Gn. 36, 5.
אשר רכש בארץ כנען Gn. 36, 6.
אלופי אליפז בארץ אדום Gn. 36, 16.
אלופי רעואל בארץ אדום Gn. 36, 17.
בני שעיר בארץ אדום Gn. 36, 21.
לאלפיהם בארץ שעיר Gn. 36, 30.
אשר מלכו בארץ אדום Gn. 36, 31.
בארץ אחזתם הוא עשו Gn. 36, 43.
בארץ מגורי אביו בארץ
כנען Gn. 37, 1.
כל־השבע בארץ מצרים Gn. 41, 30.
ולא־יודע השבע בארץ Gn. 41, 31.
אשר תהיין בארץ מצרים Gn. 41, 36.
אשר היו בארץ מצרים Gn. 41, 48. 53.
כי־הפרני אלהים בארץ
עניי Gn. 41, 52.
ויחזק הרעב בארץ
מצרים Gn. 41, 56.
כי־היה הרעב בארץ כנען Gn. 42, 5.
בני איש־אחד בארץ כנען Gn. 42, 13.
את־אביט בארץ כנען Gn. 42, 32.
והרעב כבד בארץ Gn. 43, 1.
לשום לכם שאירית בארץ Gn. 45, 7.
וישבת בארץ־גשן Gn. 45, 10.
אשר רכשו בארץ כנען Gn. 46, 6.
וימת ער ואונן בארץ כנען Gn. 46, 12
ויולד ליוסף בארץ מצרים Gn. 46, 20
ובית־אבי אשר בארץ־
כנען Gn. 46, 31.
בעבור תשבו בארץ גשן Gn. 46, 34.
והנם בארץ גשן Gn. 47, 1.
לגור בארץ באנו Gn. 47, 4.
כי־כבד הרעב בארץ כנען Gn. 47, 4.
בארץ גשן Gn. 47, 4.
ישבו בארץ גשן Gn. 47, 6.
אחזה בארץ מצרים Gn. 47, 11.
בארץ רעמסס Gn. 47, 11.
בארץ־מצרים ובארץ
כנען Gn. 47, 14.
בארץ מצרים בארץ גשן Gn. 47, 27.
ויחי יעקב בארץ מצרים Gn. 47, 28.
מתה עלי רחל בארץ כנען Gn. 48, 7.
על־פני ממרא בארץ
כנען Gn. 49, 30.
אשר כריתי לי בארץ כנען Gn. 50, 5.
וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן Gn. 50, 8.
וישב בארץ־מדין Ex. 2, 15.
גר הייתי בארץ נכריה Ex. 2, 22.
דבר יי אל־משה בארץ
מצרים Ex. 6, 28.
ואת־מופתי בארץ מצרים Ex. 7, 3.
לכי זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
יעשה יי הדבר הזה בארץ Ex. 9, 5.
עשב השדה בארץ מצרים Ex. 9, 22.
רק בארץ גשן Ex. 9, 26.
ויי נהג רוח־קדים בארץ Ex. 10, 13.
גדול מאד בארץ מצרים Ex. 11, 3.
ומת כל־בכור בארץ מצרים Ex. 11, 5.
רבות מופתי בארץ מצרים Ex. 11, 9.
ויאמר יי אל־משה ואל־
אהרן בארץ מצרים Ex. 12, 1.
ועברתי בארץ־מצרים Ex. 12, 12.
כל־בכור בארץ מצרים Ex. 12, 12.
בהכתי בארץ מצרים Ex. 12, 13.
ויי הכה כל־בכור בארץ
מצרים Ex. 12, 29.
כל־בכור בארץ מצרים Ex. 13, 15.
ביד־יי בארץ מצרים Ex. 16, 3.
ואשר בארץ Ex. 20, 4.
גרים הייתם בארץ
מצרים Ex. 22, 20. 23, 9.
כי־גרים הייתם בארץ
מצרים Lev. 19, 34.
וקראתם דרור בארץ Lev. 25, 10.
ונתתי שלום בארץ Lev. 26, 6.
ואתם בארץ איביכם Lev. 26, 34.
בארץ איביהם Lev. 26, 41.
בהיותם בארץ איביהם Lev. 26, 44.
כל־בכור בארץ מצרים Nu. 3, 13. 8, 17.
עז העם הישב בארץ Num. 13, 28.
עמלק יושב בארץ הנגב Num. 13, 29.
לר־מתנו בארץ מצרים Num. 14, 2.
וישב ישראל בארץ
האמרי Num. 21, 31.
ונאחזו בתוככם בארץ
כנען Num. 32, 30.
בנגב בארץ כנען Num. 33, 40.
את־בני־ישראל בארץ
כנען Num. 34, 29.
תתנו בארץ כנען Num. 35, 14.
לשוב לשבת בארץ Num. 35, 32.
בעבר הירדן בארץ מואב Dt. 1, 5.

Digitized by Google

בארץ אשר אתם עברים Dt. 4, 14.
תבנית כל־בהמה אשר
בארץ Dt. 4, 17.
כי אנכי מת בארץ הזאת Dt. 4, 22.
ונושנתם בארץ Dt. 4, 25.
בארץ המישור לראובני Dt. 4, 43.
בארץ סיחון מלך האמורי Dt. 4, 46.
בארץ מתחת Dt. 5, 8.
כי־עבד היית בארץ
מצרים Dt. 5, 15. 15, 15. 24, 22.
ועשו בארץ אשר אנכי
נתן Dt. 5, 28.
והארכתם ימים בארץ Dt. 5, 30.
לעשות בארץ אשר אתם Dt. 6, 1.
כי־גרים הייתם בארץ
מצרים Dt. 10, 19.
בארץ הכנעני הישב Dt. 11, 30.
בארץ אשר נתן יי Dt. 12, 1.
וישבתם בארץ Dt. 12, 10.
בארץ אשר יי אלהיך
נתן־לך Dt. 15, 4. 19, 14.
בארץ אשר יי־אלהיך
נתן לך Dt. 25, 19.
וברכך בארץ אשר־יי
אלהיך Dt. 28, 8.
את־בני ישראל בארץ
מואב Dt. 28, 69.
בארץ מצרים לפרעה Dt. 29, 1.
אשר־ישבטו בארץ מצרים Dt. 29, 15.
וייחר־אף יי בארץ ההוא Dt. 29, 26.
בארץ אשר־ארות באי־
שמה Dt. 30, 16.
ימצאהו בארץ מדבר Dt. 32, 10.
אשר בארץ מואב Dt. 32, 49.
בארץ מצרים לפרעה Dt. 34, 11.
בארץ מואב על־פי יי Dt. 34, 5.
בני בארץ מואב Dt. 34, 6.
בארץ אשר נתן לכם משה Jos. 1, 14.
חנה אנחנו באים בארץ Jos. 2, 18.
בארץ בתוך האהלי Jos. 7, 21.
תחת חרמון בארץ חמצפה Jos. 11, 3
ענקים בארץ בני ישראל Jos. 11, 22.
נחלו בני־ישראל בארץ
כנען Jos. 14, 1.
חלק ללוים בארץ Jos. 14, 4.
לשבת בארץ חזאת Jos. 17, 12.
בארץ הפרזי והרפאים Jos. 17, 15.
הכנעני הישב בארץ־
חמק Jos. 17, 16.
ויקמו ויתהלכו בארץ Jos. 18, 4.
ותחתלכו בארץ Jos. 18, 8.
וילכו האנשים ויעברו
בארץ Jos. 18, 9.
בשלה בארץ כנען לאמר Jos. 21, 2.
משלה אשר־בארץ כנען Jos. 22, 9.
הירדן אשר בארץ כנען Jos. 22, 10.
לשבת בארץ הזאת Jud. 1, 27.
ותצנח בארץ והוא־נרדם Jud. 4, 21.
ויבאו בארץ לשחתה Jud. 6, 5.
אשר בארץ הגלעד Jud. 10, 4.
בארץ האמרי אשר בגלעד Jud. 10, 8.
וישב בארץ טוב Jud. 11, 3.
ויקבר באילון בארץ
זבולן Jud. 12, 12.
בפרעתון בארץ אפרים Jud. 12, 15.
בארץ יורש עצר Jud. 18, 7.
כלי־דבר אשר בארץ Jud. 18, 10.
שלה אשר בארץ כנען Jud. 21, 12.
ויהי רעב בארץ Ruth 1, 1.
ויעבר בארץ־שלשה 1 Sam. 9, 4.
ויעברו בארץ־שעלים ואין 1 S. 9, 4.
ויעבר בארץ־ימיני 1 Sam. 9, 4.
המה באו בארץ צוף 1 Sam. 9, 5.
והיה אם־ישבו בארץ 1 Sam. 23, 23.
מעוכה־בארץ מראשותי 1 S. 26, 7.
וישלחו בארץ־פלשתים 1 S. 31, 9.
כשם הגדלים אשר בארץ 2 S. 7, 9.
כישראל גוי אחד בארץ 2 S. 7, 23.
לדעת את־כל־אשר בארץ 2 S. 14, 20.
מי־ישמני שפט בארץ 2 S. 15, 4.
בארץ בנימן בצלע 2 Sam. 21, 14.
בארץ גלעד ארץ סיחון 1 Reg. 4, 19.
ונציב אחד אשר בארץ 1 Reg. 4, 19.
רעב כי־יהיה בארץ 1 Reg. 8, 37.
כי יצר־לו איבו בארץ 1 Reg. 8, 37.
בארץ אשר נשבו־שם 1 Reg. 8, 47.
בארץ שביהם לאמר 1 Reg. 8, 47.
בארץ איביהם אשר־
שבו 1 Reg. 8, 48.
עשרים עיר בארץ הגליל 1 Reg. 9, 11.
ואת־תמר במדבר בארץ 1 Reg. 9, 17.
אשר נתתו אתריהם
בארץ 1 Reg. 9, 21.
שפתים־סוף בארץ אדום 1 Rg. 9, 26.
וגם־קדש חיה בארץ 1 Reg. 14, 24.
כי לא־היה גשם בארץ 1 Reg. 17, 7.
לך בארץ אל־כל־מעיני
המים 1 Reg. 18, 5.
והרעב בארץ 2 Reg. 4, 38.
לבוא בארץ ישראל 2 Reg. 6, 23.
ותגר בארץ־פלשתים 2 Reg. 8, 2.
יבאו בארץ בא שנה 2 Reg. 13, 20.
ולא־עמד שם בארץ 2 Reg. 15, 20.
שבו בארץ ועבדו 2 Reg. 25, 24.
אשר־נאו בארץ יהודה 2 Reg. 23, 24.
בארץ חמת בלמלך
בירושלם 2 Reg. 23, 33.
וימיתם ברבלה בארץ
חמת 2 Reg. 25, 21.
והעם הנשאר בארץ
יהודה 2 Reg. 25, 22.
להיות גבור בארץ 1 Chr. 1, 10.
אשר מלכו בארץ אדום 1 Chr. 1, 43.
ושלוש ערים בארץ הגלעד 1 Chr 2, 22
כי מקניהם רבו בארץ
גלעד 1 Chr. 5, 9.
ישבו בארץ הבשן עד־
סלכה 1 Chr. 5, 11.
שבט מנשה ישבו בארץ 1 Chr. 5, 23.
את־חברון בארץ יהודה 1 Chr. 6, 40.
אנשי־גת הנולדים בארץ 1 Chr. 7, 21.
וישלחו בארץ־פלשתים 1 Chr. 10, 9.
כשם הגדולים אשר בארץ 1 Chr. 17, 8
ישראל גוי אחד בארץ 1 Chr. 17, 21.
תרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
הגרים אשר בארץ ישראל 1 Chr. 22, 2
הגרים אשר בארץ ישראל 2 Chr. 2, 16
רעב כי־יהיה בארץ 2 Chr. 6, 28
כי יצר־לו איביו בארץ
שעריו 2 Chr. 6, 28.
בארץ אשר נשבו־שם 2 Chr. 6, 37.
בארץ שבים לאמר 2 Chr. 6, 37.
בארץ שבים אשר־שבו 2 Chr. 6, 38.
אשר נתתו אתריהם בארץ 2 Chr. 8, 8
על־שפת הים בארץ אדום 2 Chr. 8, 17
לפנים בארץ יהודה 2 Chr. 9, 11.
ויתן נציבים בארץ יהודה 2 Chr. 17, 2
ויעמד שפטים בארץ 2 Chr. 19, 5.
בארץ־אפרים ומנשה 2 Chr. 30, 10.
המופת אשר היה בארץ 2 Chr. 32, 31.
ותנם לבזה בארץ שביה Neh. 3, 36.
לחיות פתם בארץ יהודה Neh. 5, 14.
איש היה בארץ־עוץ Job. 1, 1.
משום בארץ Job. 1, 7. 2, 2.
כי אין כמהו בארץ Job. 1, 8. 2, 3.
ומקנהו פרץ בארץ Job. 1, 10.
אם יזקין בארץ שרשו Job. 14, 8.
טמון בארץ חבלו Job. 18, 10.
תקלל חלקתם בארץ Job. 24, 18.
ולא תמצא בארץ ההיים Job. 28, 13.
אם־תשים משטרו בארץ Job. 38, 33.
לקדושים אשר־בארץ Ps. 16, 3.
ישיתי לנצות בארץ Ps. 17, 11.
בטוב־יי בארץ חיים Ps. 27, 13.
יאשר בארץ
אשר־שם שמות בארץ Ps. 46, 9.
ארום בארץ Ps. 46, 11.
עולות תפעלון בארץ Ps. 58, 3.
יש־אלהים שפטים בארץ Ps. 58, 12.
בארץ־ציה ועיף בלי־מים Ps. 63, 2.
לדעת בארץ דרכך Ps. 67, 3.
ולאמים בארץ תנחם Ps. 67, 5.
יהי פסת־בר בארץ Ps. 72, 17.
ולשונם תהלך בארץ Ps. 73, 9.
ועמך לא־חפצתי בארץ Ps. 73, 25.
שרפו כל־מועדי־אל בארץ Ps. 74, 8.
בארץ מצרים שדה־צען Ps. 78, 12.
וצדקתך בארץ נשיה Ps. 88, 13.
ויעקב גר בארץ־חם Ps. 105, 23.
ומפתים בארץ חם Ps. 105, 27.
נפלאות בארץ חם Ps. 106, 22.
וימאסו בארץ חמדה Ps. 106, 24.
גבור בארץ יהיה זרעו Ps. 112, 2.
גר אנכי בארץ Ps. 119, 19.
כמעט כלוני בארץ Ps. 119, 87.
איש לשון בל־יכון בארץ Ps. 140, 12.
כמו פלח ובקע בארץ Ps. 141, 7.
חלקי בארץ החיים Ps. 142, 6.
תנחני בארץ מישור Ps. 143, 10.
הן צדיק בארץ ישלם Prv. 11, 31.
טוב שבת בארץ מדבר Prv. 21, 19.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl. 7, 20.
הנצנים נראו בארץ Cant. 2, 12.
ולדבורה אשר בארץ אשור Jes. 7, 18.
בארץ צלמות Jes. 9, 1.
חמש ערים בארץ מצרים Jes. 19, 18.
ליי צבאות בארץ מצרים Jes. 19, 20.
השיר־הזה בארץ יהודה Jes. 26, 1.
בארץ נכחות ישל Jes. 26, 10.
האבדים בארץ אשור Jes. 27, 13.
והמדחים בארץ מצרים Jes. 27, 13.
בארץ צרה וצוקה Jes. 30, 6.
בארץ עיפה Jes. 32, 2.
וטבח גדול בארץ אדום Jes. 34, 6.
יה בארץ החיים Jes. 38, 11.
בל־שרש בארץ גזעם Jes. 40, 24.
עד־ישים בארץ משפט Jes. 42, 4.
תהלה בארץ Jes. 62, 7.
אשר המתברך בארץ Jes. 65, 16.
והנשבע בארץ Jes. 65, 16.
בארץ בנימן Jer. 1, 1.
בארץ לא זרועה Jer. 2, 2.
בארץ ערבה ושוחה Jer. 2, 6.
בארץ ציה וצלמות Jer. 2, 6.
בארץ לא־עבר בה איש Jer. 2, 6.
ופריתם בארץ Jer. 3, 16.
יתקעו שופר בארץ Jer. 4, 5.
תעבדו זרים בארץ לא
לכם Jer. 5, 19.
ושערורה סיחיה בארץ Jer. 5, 30.
בארץ אשר נתתי Jer. 7, 7.
ולא לאמונה גברו בארץ Jer. 9, 2.
משפט וצדקה בארץ Jer. 9, 23.
23, 5. 33, 15.
כי לא־היה גשם בארץ Jer. 14, 4.
למה תהיה כגר בארץ Jer. 14, 8.
חרב ורעב לא יהיה בארץ Jer. 14, 15.
והעברתי את־איבך בארץ Jer. 15, 14
המולדים אותם בארץ
חזאת Jer. 16, 3.
גדלים וקטנים בארץ Jer. 16, 6.
בארץ אשר לא־ידעת Jer. 17, 4.
יסורי בארץ יכתבו Jer. 17, 13.
חנשארים בארץ הזאת Jer. 24, 8.
והישבים בארץ מצרים Jer. 24, 8.
כי־ברא יי חדשה בארץ Jer. 31, 22.
בארץ יהודה ובעריו Jer. 31, 23.
אשר בארץ בנימין Jer. 32, 8.
וכרמים בארץ חזאת Jer. 32, 15.
ומפתים בארץ מצרים Jer. 32, 20.
ונטעתים בארץ Jer. 32, 41.
ונקנה השדה בארץ
חזאת Jer. 32, 43.
בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם Jer. 32, 44.
מלך־בבל בארץ יהודה Jer. 37, 1.
רבלתה בארץ חמת Jer. 39, 5.
רב־טבחים בארץ יהודה Jer. 39, 10.
הנשארים בארץ Jer. 40, 6.
גדליהו בן־אחיקם בארץ Jer. 40, 7.
שבו בארץ Jer. 40, 9.
מלך בבל בארץ Jer. 41, 2. 18.
אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.
לא נשב בארץ חזאת Jer. 42, 13.
תשיג אתכם בארץ
מצרים Jer. 42, 16.
לשבת בארץ יהודה Jer. 43, 4.
לגור בארץ יהודה Jer. 43, 5.
אשר בארץ מצרים Jer. 43, 13. 44, 27.
הישבים בארץ מצרים Jer. 44, 1.
15. 26.
בארץ מצרים אשר־אתם
באים Jer. 44, 8.
אשר עשו בארץ יהודה Jer. 44, 9.
ותמו כל בארץ מצרים Jer. 44, 12.
הישבים בארץ מצרים Jer. 44, 13.
בארץ מצרים ולשוב Jer. 44, 14.
אשר בארץ מצרים Jer. 44, 24. 27.
בארץ צפון אל־ארץ־פרת Jer. 46, 10.
קול מלחמה בארץ Jer. 50, 22.
בארץ כשדים Jer. 50, 25. 51, 4.
שאו נס־בארץ Jer. 51, 27.
בשמועה הנשמעת בארץ Jer. 51, 46.
וחמס בארץ Jer. 51, 46.
בארץ חמת Jer. 52, 9. 27.
טבעו בארץ שעריה Thr. 2, 9.
ישבתי בארץ טץ Thr. 4, 21.
בארץ כשדים Ez. 1, 3.
אופן אחד בארץ Ez. 1, 15.
חיה רעה אעביר בארץ Ez. 14, 15.
ואמרתי חרב תעבר
בארץ Ez. 14, 17.
בארץ ציה וצמא Ez. 19, 13.
ואודע להם בארץ מצרים Ez. 20, 5.
בארץ שם ארצם Ez. 20, 40.
בארץ מכרותיך Ez. 21, 35.
אשר זנתה בארץ מצרים Ez. 23, 19.
והושבתיך בארץ
תחתיות Ez. 26, 20.
ונתתי צבי בארץ חיים Ez. 26, 20.
יראת בארץ מצרים Ez. 30, 13.
ונמשתיך בארץ Ez. 32, 4.
חתית בארץ חיים Ez. 32, 23.
חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 24.
נתן חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 25.
כי נתנו חתיתם בארץ
חיים Ez. 32, 26.
חתית גבורים בארץ חיים Ez. 32, 27.
חתיתו בארץ חיים Ez. 32, 32.
אספי רעב בארץ Ez. 34, 29.
וישבתם בארץ Ez. 36, 28.
לגוי אחד בארץ Ez. 37, 22.
יבדילו עברים בארץ Ez. 39, 14.
ועברו העברים בארץ Ez. 39, 15.
ואין נוגע בארץ Dan. 8, 5.
וייעמד בארץ־הצבי Dan. 11, 16.
ובא בארץ הצבי Dan. 11, 41.
וזרעתיה לי בארץ Hos. 2, 25.
ואין־דעת אלהים בארץ Hos. 4, 1.
זו לעגם בארץ מצרים Hos. 7, 16.
לא ישבו בארץ יי Hos. 9, 3.
בארץ תלאובת Hos. 13, 5.
ועל־ארמנות בארץ מצרים Am. 3, 9.
והשלחתי רעב בארץ Am. 8, 11.
הנוגע בארץ ותמוג Am. 9, 5.
להתהלך בארץ Zach. 1, 10.
התהלכנו בארץ Zach. 1, 11.
לבנות־לה בית בארץ
שנער Zach. 5, 11.
להתהלך בארץ ויאמר Zach. 6, 7.
לכו התהלכו בארץ Zach. 6, 7.
והתהלכנה בארץ Zach. 6, 7.

Digitized by Google

את־דוחי בארץ צפון Zach. 6, 8.
בארץ חדרך ודמשק Zach. 9, 1.
מקים רעה בארץ Zach. 11, 16.

וּבָאָרֶץ

בארץ־מצרים ובארץ כנען Gn. 47, 14.
ובארץ הרחבה Neh. 9, 35.
ובארץ שלום Jer. 12, 5.
ובארץ בנימן Jer. 33, 13.
ובארץ פתרוס Jer. 44, 1.

וּבָאָרֶץ

אכנו נא בחנית ובארץ 1 Sam. 26, 8.
כי־כל בשמים ובארץ 1 Chr. 29, 11.
אלהים בשמים ובארץ 2 Chr. 6, 14.
לראות בשמים ובארץ Ps. 113, 6.
עשה בשמים ובארץ Ps. 135, 6.
מופתים בשמים ובארץ Joel 3, 3.

בָּאָרֶץ

כגן־יי כארץ מצרים Gn. 13, 10.
לא כארץ מצרים הוא Dt. 11, 10.
כארץ יסדה לעולם Ps. 78, 69.
כמשי כארץ־עיפה Ps. 143, 6.
ושתה כארץ ציה Hos. 2, 5.

בָּאָרֶץ

וחשימי כארץ גוך Jes. 51, 23.
כארץ תוציא צמחה Jes. 61, 11.

לָאָרֶץ

לארץ ירשתו Dt. 2, 12.
לארץ ירשתכם Jos. 1, 15.
ממזרח שמש לארץ מואב Jud. 11, 18
הבאים לארץ־מצרים Jer. 44, 28.

לָאָרֶץ

האכל למקדון לארץ Gn. 41, 36.
מתחת לארץ Ex. 20, 4.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.
גאלה תתנו לארץ Lev. 25, 24.
אשר־במים מתחת לארץ Dt. 4, 18.
במים מתחת לארץ Dt. 5, 8.
על־מה עשה יי ככה לארץ Dt. 29, 23.
אלהים לארץ אחרי־כן 2 Sam. 21, 14.
ויתר יי לארץ 2 Sam. 24, 25.
לארץ החצת ולבית הזה 1 Reg. 9, 8.
ויסר מעליו וישבו לארץ 2 Rg. 3, 27.
נכה לארץ החצת 2 Chr. 7, 21.
ולשוב לארץ החצת 2 Chr. 30, 9.
וישבו אתו לארץ Job. 2, 13.
או שיח לארץ ותרד Job. 12, 8.
ולא־יטה לארץ מנלם Job. 15, 29.
ישפך לארץ מרירתי Job. 16, 13.
כי־תעזב לארץ ביציה Job. 39, 14.
וירמס לארץ חיי Ps. 7, 6.
נסך צרוף בעליל לארץ Ps. 12, 7.
דבקה לארץ בטנני Ps. 44, 26.
לארץ חללו משכן שמך Ps. 74, 7.
חללת לארץ מזרו Ps. 89, 39.
וכסאו לארץ מגרתה Ps. 89, 44.
המבים לארץ ותרעד Ps. 104, 32.
דכא לארץ חייתי Ps. 143, 3.
המכין לארץ מטר Ps. 147, 8.
היודת היא למטה לארץ Eccl. 3, 21.
ונקתה לארץ תשב Jes. 3, 26.
ובבם לארץ Jes. 5, 30.
נגדעת לארץ Jes. 14, 12.
שבר לארץ Jes. 21, 9.
הגיע לארץ עד־עפר Jes. 25, 12.
כי כאשר משפטיך לארץ Jes. 26, 9.
הניח לארץ ביד Jes. 28, 2.
שבי־לארץ אין־כסא Jes. 47, 1.
ואוריד לארץ נצחם Jes. 63, 6.
קדרו לארץ Jer. 14, 2.
הגיע לארץ Thr. 2, 2.
ישבו לארץ ידמו Thr. 2, 10.
הורידו לארץ ראשן Thr. 2, 10.
נשפך לארץ כבדי Thr. 2, 11.
שכבו לארץ חוצות Thr. 2, 21.
ותחש בחמה לארץ Ez. 19, 12.

לארץ תרד Ez. 26, 11.
וכל־חומה לארץ תפול Ez. 38, 20.
לארץ יהיה־לו לאחזה Ez. 45, 8.
ונפלו לארץ Am. 3, 14.
וצדקה לארץ הניחו Am. 5, 7.
והתשכתי לארץ ביום אור Am. 8, 9.

וְלָאָרֶץ

ולארץ לא־יכפר Num. 35, 33.

מֵאָרֶץ

אשה מארץ מצרים Gn. 21, 21.
חשם מארץ התימני Gn. 36, 34.
כי־גנב גנבתי מארץ העברים Gn. 40, 15.
מארץ כנען לשבר־אכל Gn. 42, 7.
השיבני אליך מארץ כנען Gn. 44, 8.
קחו־לכם מארץ מצרים Gn. 45, 19.
באו מארץ כנען Gn. 47, 1.
ויתם הכסף מארץ מצרים Gn. 47, 15.
בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 6, 13.
את־בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 6, 26.
בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 7, 4.
את־צבאותיכם מארץ מצרים Ex. 12, 17.
צבאות יי מארץ מצרים Ex. 12, 41.
להוציאם מארץ מצרים Ex. 12, 42.
מארץ מצרים על־צבאתם Ex. 12, 51.
עלו בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 13, 18.
לצאתם מארץ מצרים Ex. 16, 1.
הוציא אתכם מארץ מצרים Ex. 16, 6.
בהוציאי אתכם מארץ מצרים Ex. 16, 32.
לצאת בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 19, 1.
אשר הוצאתיך מארץ מצרים Ex. 20, 2.
הוצאתי אתם מארץ מצרים Ex. 29, 46.
העלני מארץ מצרים Ex. 32, 1. 23.
העלך מארץ מצרים Ex. 32, 4. 8.
אשר העלית מארץ מצרים Ex. 32, 7.
אשר הוצאת מארץ מצרים Ex. 32, 11
אשר העלית מארץ מצרים Ex. 33, 1.
המעלה אתכם מארץ מצרים Lev. 11, 45.
הוצאתי אתכם מארץ מצרים Lev. 19, 36.
המוציא אתכם מארץ מצרים Lev. 22, 33.
בהוציאי אותם מארץ מצרים Lev. 23, 43.
מארץ מצרים לתת לכם Lev. 25, 38.
הוצאתי אתם מארץ מצרים Lev. 25, 42. 55. 26, 45.
הוצאתי אתכם מארץ מצרים Lev. 26, 13.
מארץ מצרים לאמר Num. 1, 1.
לצאתם מארץ מצרים Num. 9, 1.
הוצאתי אתכם מארץ מצרים Num. 15, 41.
מארץ זבת חלב ודבש Num. 16, 13.
היצאים מארץ מצרים Num. 26, 4.
מארץ מצרים לצבאתם Num. 33, 1.
בני־ישראל מארץ מצרים Nu. 33, 38.
הוציאנו מארץ מצרים Dt. 1, 27.
כי לא־אתן מארץ בני־עמון Dt. 2, 19.
אשר הוצאתיך מארץ מצרים Dt. 5, 6.
מארץ מצרים מבית עבדים Dt. 6, 12. 13, 11.
המוציאך מארץ מצרים Dt. 8, 14.
אשר־יצאת מארץ מצרים Dt. 9, 7.
המוציא אתכם מארץ מצרים Dt. 13, 6.
יצאת מארץ מצרים Dt. 16, 3.
יום צאתך מארץ מצרים Dt. 16, 3.
המעלך מארץ מצרים Dt. 20, 1.
אשר יבא מארץ רחוקה Dt. 29, 21.
בהוציאו אתם מארץ מצרים Dt. 29, 24.
מארץ רחוקה מאד Jos. 9, 9.
לבד מארץ הגלעד והבשן Jos. 17, 5.
מארץ הגלעד אל־ארץ כנען Jos. 22, 32.
מארץ מצרים מבית עבדים Jos. 24, 17.
המוציא אתם מארץ מצרים Jud. 2, 12.
לקחת את־יפתח מארץ טוב Jud. 11, 5.
מארץ מצרים עד היום Jud. 19, 30.
איש מארץ בנימן Sam. 9, 16.
את־אבותיכם מארץ מצרים 1 Sam. 12, 6.
אשר לקחו מארץ פלשתים 1 Sam. 30, 16.
מנגה ממטר דשא מארץ 2 S. 23, 4.
בני־ישראל מארץ מצרים 1 Reg. 6, 1.
בצאתם מארץ מצרים 1 Reg. 8, 9.
בהוציאו אתם מארץ מצרים 1 Reg. 8, 21.
ובא מארץ רחוקה 1 Reg. 8, 41.
את־אבתם מארץ מצרים 1 Reg. 9, 9.
אשר העלוך מארץ מצרים 1 Reg. 12, 28.
וישבו מארץ ישראל 2 Reg. 5, 2.
הנערה אשר מארץ ישראל 2 Rg. 5, 4.
ותשב האשה מארץ פלשתים 2 Reg. 8, 3.
המעלה אתם מארץ מצרים 2 Reg. 17, 7.
העלה אתכם מארץ מצרים 2 Reg. 17, 36.
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה 2 Reg. 20, 14.
חושם מארץ התימני 1 Chr. 1, 45.
את־עמי מארץ מצרים 2 Chr. 6, 5.
ובא מארץ רחוקה 2 Chr. 6, 32
אשר הוציאם מארץ מצרים 2 Chr. 7, 22.
בהם בבאם מארץ מצרים 2 Chr. 20, 10.
הבאים מארץ ישראל 2 Chr. 30, 25.
ארכת מארץ מדה Job. 11, 9.
פרימו מארץ תאבד Ps. 21, 11.
להכרית מארץ זכרם Ps. 34, 17.
אזכרך מארץ ירדן Ps. 42, 7.
ושרשך מארץ חיים Ps. 52, 7.
המעלך מארץ מצרים Ps. 81, 11.
אמת מארץ תצמח Ps. 85, 12.
ויכרת מארץ זכרם Ps. 109, 15.
ורשעים מארץ יכרתו Prv. 2, 22.
ושמועה טובה מארץ מרחק Prv. 25, 25.
לאכל עניים מארץ Prv. 30, 14.
ביום עלתו מארץ מצרים Jes. 11, 16.
באים מארץ מרחק Jes. 13, 5.
בא מארץ נוראה Jes. 21, 1.
מארץ כתים נגלה־למו Jes. 23, 1.
ושפלת מארץ תדברי Jes. 29, 4.
והיה כאוב מארץ קולך Jes. 29, 4.
מארץ רחוקה באו Jes. 39, 3.
מארץ מרחק איש עצתו Jes. 46, 11.
ואלה מארץ סינים Jes. 49, 12.
וכשרש מארץ ציה Jes. 53, 2.
כי נגזר מארץ חיים Jes. 53, 8.
כי־גבהו שמים מארץ Jes. 55, 9.
המעלה אתנו מארץ מצרים Jer. 2, 6.
מארץ צפון אל־הארץ Jer. 3, 18.
באים מארץ המרחק Jer. 4, 16.
וקנה הטוב מארץ מרחק Jer. 6, 20.
עם בא מארץ צפון Jer. 6, 22.
ביום הוציא אותם מארץ מצרים Jer. 7, 22. 11, 4.
יצאו אבותיכם מארץ מצרים Jer. 7, 25.
מארץ מרחקים Jer. 8, 19.
אספי מארץ כנעתך Jer. 10, 17.
ורעש גדול מארץ צפון Jer. 10, 22.
הרציאי־אותם מארץ מצרים Jer. 11, 4.
ונכרתנו מארץ חיים Jer. 11, 19.
את־בני־ישראל מארץ מצרים Jer. 16, 14.
מארץ צפון ומכל הארצות Jer. 16, 15.
בני ישראל מארץ מצרים Jer. 23, 7.
מארץ צפנה ומכל הארצות Jer. 23, 8
ואת־זרעך מארץ שבים Jer. 30, 10.
מארץ צפון Jer. 31, 8.
ושבו מארץ אויב Jer. 31, 16.
להוציאם מארץ מצרים Jer. 31, 32.
את־ישראל מארץ מצרים Jer. 32, 21.
מארץ מצרים מבית עבדים Jer. 34, 13.
ואת זרעך מארץ שבים Jer. 46, 27.
גוים גדלים מארץ צפון Jer. 50, 9.
ופלטים מארץ בבל Jer. 50, 28.
ושבר גדול בארץ Jer. 51, 54.
ומלדתיך בארץ הכנעני Ez. 16, 3.
להוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 6. 9.
ואוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 10.
מארץ מגוריהם אוציא Ez. 20, 38.
מארץ אחד יצאו שניהם Ez. 21, 24.
ואת־זנותך מארץ מצרים Ez. 23, 27.
ונשיא מארץ־מצרים Ez. 30, 13.
את־עמך מארץ מצרים Dan. 9, 15.
עלותה מארץ־מצרים Hos. 2, 17.
וכיונה מארץ אשור Hos. 11, 11.
יי אלהיך מארץ מצרים Hos. 12, 10. 13, 4.
אתכם מארץ מצרים Am. 2, 10.
אשר העליתי מארץ מצרים Am. 3, 1.
העליתי מארץ מצרים Am. 9, 7.
כי העלתיך מארץ מצרים Mich. 6, 4.
צאתך מארץ מצרים Mich. 7, 15.
והכרתי מארץ טרפך Nah. 2, 14.
ונסו מארץ צפון Zach. 2, 10.
מארץ מזרח ומארץ מבוא Zach. 8, 7.
והשבותים מארץ מצרים Zach. 10, 10.

וּמֵאָרֶץ

ומארץ מולדתי Gn. 24, 7.
מארץ מצרים ומארץ כנען Gn. 47, 15.
ומארץ יהודה 1 Sam. 30, 16.
ומארץ בנימן Jer. 17, 26.
מכרמל ומארץ מואב Jer. 48, 33.
ומארץ כשדים יצאו Jer. 50, 8.
ומארץ מבוא השמש Zach. 8, 7.

c. h finis: אַרְצָה *p.*

ללכת ארצה כנען Gn. 11, 31.
ויצאו ללכת ארצה כנען Gn. 12, 5.
ויבאו ארצה כנען Gn. 12, 5.
וישתחו ארצה Gn. 18, 2.
וישתחו אפים ארצה Gn. 19, 1.
ארצה הנגב Gn. 20, 1.
וישתחו ארצה ליי Gn. 24, 52.
והנה סלם מצב ארצה Gn. 28, 12.
ויולך ארצה בני־קדם Gn. 29, 1.
אל־יצחק אביו ארצה כנען Gn. 31, 18.
ארצה שעיר שדה אדום Gn. 32, 4.
וישתחו ארצה שבע פעמים Gn. 33, 3.
להשתחות לך ארצה Gn. 37, 10.
ושחת ארצה Gn. 38, 9.
אפים ארצה Gn. 42, 6.
אל־יעקב אביהם ארצה כנען Gn. 42, 29.

Digitized by Google

וישתחוו־לו ארצה Gn. 43, 26.
ויורידו איש־אמתחתו ארצה Gn. 44, 11.
ויפלו לפניו ארצה Gn. 44, 14.
ולכר־באו ארצה כנען Gn. 45, 17.
ויבאו ארצה נשן Gn. 46, 28.
וישתחו לאפיו ארצה Gn. 48, 12.
וישאו אתו בניו ארצה כנען Gn. 50, 13.
חשליכהו ארצה Ex. 4, 3.
וישליכהו ארצה Ex. 4, 3.
וישב ארצה מצרים Ex. 4, 20.
ותחלך־אש ארצה Ex. 9, 23.
ומטר לא־נתן ארצה Ex. 9, 33.
ויקד ארצה וישתחו Ex. 34, 8.
את הירדן ארצה כנען Num.35,10.
ויפל יהושע על־פניו ארצה Jos. 5, 14
ויפל על־פניו ארצה Jos. 7, 6.
אדניהם נפל ארצה מת Jud. 3, 25.
ויפלו על־פניהם ארצה Jud.13, 20.
ועשרים אלף איש ארצה שמנת עשר אלף איש Jud.20, 21.
ארצה Jud. 20, 25.
ותשתחו ארצה Ruth 2, 10.
מכל־דבריו ארצה 1 Sam. 3, 19.
דגון נפל לפניו ארצה 1 Sam.5, 3.4.
רבני בקר וישחטו ארצה 1 S.14, 32.
משערת ראשו ארצה 1 Sam.14, 45.
ויפל על־פניו ארצה 1 Sam. 17, 49.
ויפל לאפיו ארצה 1 Sam. 20, 41.
אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 24, 9.
ותשתחו אפים ארצה 1 S. 25, 41.
אל־יפל דמי ארצה 1 Sam. 26, 20.
ויקד אפים ארצה וישתחו 1 S.28,14
ויפל מלא־קומתו ארצה 1 S.28,20.
ויפל ארצה וישתחו 2 Sam. 1, 2.
למה אככה ארצה 2 Sam. 2, 22.
חשכב אותם ארצה 2 Sam. 8, 2.
ובא ולן ושכב ארצה 2 Sam.12, 16.
את־בגדיו וישכב ארצה 2 S.13, 31.
ותפל על־פניה ארצה 2 Sam. 14, 4.
אם־יפל משערת בנך ארצה 2 Sam. 14, 11.
וכמים הנגרים ארצה 2 Sam.14, 14.
אל־פניו ארצה וישתחו 2 S.14, 22.
על־אפיו ארצה לפני המלך 2 Sam. 14, 33.
ומדוע לא־הכיתו שם ארצה 2 Sam. 18, 11.
וישתחו למלך לאפיו ארצה 2 Sam. 18, 28.
וישפך מעיו ארצה 2 Sam. 20, 10.
וישתחו למלך אפיו ארצה 2 Sam. 24, 20.
אפיו אריצה 1 Reg. 1, 23.
לא־יפל משערתו ארצה 1 Reg.1,52.
ויגהר ארצה וישם פניו 1 Rg.18,42.
וישתחוו־לו ארצה 2 Reg. 2, 15.
ותשתחו ארצה 2 Reg. 4, 37.
כי לא יפל מדבר ה׳ ארצה 2 Reg. 10, 10.
חד ארצה 2 Reg. 13, 18.
לדויד אפים ארצה 1 Chr. 21, 21.
כי דמים רבים שפכת ארצה 1 Chr. 22, 8.
ויכרעו אפים ארצה 2 Chr. 7, 3.
ויקד יהושפט אפים ארצה 2 Chr. 20, 18.
נפלים ארצה ואין פלימה 2 Chr. 20, 24.
וישתחוו ליו אפים ארצה Neh.8,6.
ויפל ארצה וישתחו Job. 1, 20.
מי־פקד עליו ארצה Job. 34, 13.
על־פני תבל ארצה Job. 37, 12.
ארצה זכולן Jes. 8, 23.
וישליכהו ארצה Dan. 8, 7.
ותפל ארצה מן־החצבא Dan. 8, 10.

ותשלך אמת ארצה Dan. 8, 12.
נרדמתי על־פני ארצה Dan. 8, 18.
נרדם על־פני ופני ארצה Dan.10,9.
נתתי פני ארצה Dan. 10, 15.

וְאַרְצָה

ואראה נפתלי Jes. 8, 23.

cum suff.: אַרְצִי

הנה ארצי לפניך Gn. 20, 15.
אל־ארצי ואל־מולדתי Gn. 24, 4.
כי אם־אל־ארצי Num. 10, 30.
את־ארצי בעלותו ממצרים Jud. 11, 13.
שלחני ואלך אל־ארצי 1 Reg.11,21.
ותטמאו את־ארצי Jer. 2, 7.
על חללם את־ארצי Jer. 16, 18.
נתנו־את־ארצי להם Ez. 36, 5.
והביאותיך על־ארצי Ez. 38, 16.
כי־גוי עלה אל־ארצי Joel 1, 6.
ואת־ארצי חלקו Joel 4, 2.

cum suff.: בְּאַרְצִי

להלחם בארצי Jud. 11, 12.
אשר שמעתי בארצי 1 Reg. 10, 6.
אשר שמעתי בארצי 2 Chr. 9, 5.
אשור בארצי Jes. 14, 25.

cum suff.: וּלְאַרְצִי

אל־מקומי ולארצי Gn. 30, 25.

cum suff.: אַרְצֵנוּ

וכל־ישבי ארצנו לאמר Jos. 9, 11.
ואת מחריב ארצנו Jud. 16, 24.

cum suff.: וְאַרְצֵנוּ

וארצנו תתן יבולה Ps. 85, 13.

cum suff.: בְּאַרְצֵנוּ

לשכן כבוד בארצנו Ps. 85, 10.
וקול התור נשמע בארצנו Cant.2,12.
כי־יבא בארצנו Mich. 5, 4. 5.

cum suff.: אַרְצְךָ *p.*

וששׁ שנים תזרע את־ארצך Ex.23,10
ולא־יחמד איש את־ארצך Ex.34,24
תבדיל לך בתוך ארצך Dt. 19, 2.
ושלשת את־גבול ארצך Dt. 19, 3.
דם נקי בקרב ארצך Dt. 19, 10.
לתת מטר־ארצך בעתו Dt. 28, 12.
יתן ה׳ את־מטר ארצך Dt. 28, 24.
אתה בטח בהן בכל־ארצך Dt.28,52.
בכל־שעריך בכל־ארצך Dt. 28,52.
ונתתה מטר על־ארצך 1 Reg. 8,36.
וחנך מבקש ללכת אל־ארצך 1 Reg. 11, 22.
ונתתה מטר על־ארצך 2 Chr. 6,27.
רצית ה׳ ארצך Ps. 85, 2.
מלא־רחב ארצך עמנו אל Jes. 8,8.
כי־ארצך שחת Jes. 14, 20.
עברי ארצך כיאר Jes. 23, 10.
ונתתי חשך על־ארצך Ex. 32, 8.
מה ארצך Jon. 1, 8.
והכרתי ערי ארצך Mich. 5, 11.

cum suff.: אַרְצֵךְ

לשום ארצך לשמה Jer. 4, 7.
נפתחו שערי ארצך Nah. 3, 13.

cum suff.: וְאַרְצֵךְ

וארצך תבעל Jes. 62, 4.

cum suff.: בְּאַרְצֵךְ, בְּאַרְצָךְ

משכלה ועקרה בארצך Ex. 23, 26.
לא ישבו בארצך Ex. 23, 33.
ולחיה אשר בארצך Lev. 25, 7.
נעברה־נא בארצך Num. 20, 17.
אעברה בארצך Num. 21, 22.
אעברה בארצך Dt. 2, 27.
בארצך אשר־ה׳ אלהיך נתן לך Dt.15,7.
ולאבינך בארצך Dt. 15, 11.
אשר בארצך בשעריך Dt. 24, 14.
אעברה־נא־בארצך Jud. 11, 17.
נעברה־נא בארצך Jud. 11, 19.
שבע־שנים רעב בארצך 2 S.24,13.
שלשת ימים דבר בארצך 2 S.24,13.

בְּאַרְצָךְ *cum suff.:*

לא־ישמע עוד חמס בארצך Jes. 60, 18.

cum suff.: לְאַרְצְךָ

האמר אלי שוב לארצך Gn.32,10.

cum suff.: לְאַרְצָךְ *p.*

הגדולה ונראות לארצך 2 Sam.7,23.

cum suff.: וּלְאַרְצָךְ

ולארצך לא יאמר עוד Jes. 62, 4.
ולארצך בעולה Jes. 62, 4.

cum suff.: מֵאַרְצְךָ

לך־לך מארצך Gn. 12, 1.
אשר תביא מארצך Dt. 26, 2.

cum suff.: אַרְצְכֶם

את־קציר ארצכם Lev.19, 9. 23, 22.
תעבירו שופר בכל־ארצכם Lev.25,9
והיתה ארצכם שממה Lev.26,33.
ואת ארצכם כנחשה Lev. 26, 19.
ארצכם את־יבולה ועץ הארץ Lev. 26, 20.
לכו אל־ארצכם Num. 22, 13.
ונתתי מטר־ארצכם Dt. 11, 14.
ומעל ארצכם 1 Sam. 6, 5.
ארצכם שממה Jes. 1, 7.
ותחי ארצכם לחרבה Jer. 44, 22.

cum suff.: בְּאַרְצְכֶם

וכי־יגור אתך גר בארצכם Lev. 19, 33.
אשר הולידו בארצכם Lev. 25, 45.
לא תתנו בארצכם Lev. 26, 1.
וישבתם לבטח בארצכם Lev.26,5.
וחרב לא תעבר בארצכם Lev.26,6.
מלחמה בארצכם Num. 10, 9.
אלהי נכר בארצכם Jer. 5, 19.

cum suff.: וּבְאַרְצְכֶם

ובארצכם לא תעשו Lev. 22, 24.

cum suff.: בְּאַרְצְכֶם

אל־ארץ כארצכם Jes. 36, 17.

cum suff.: אַרְצוֹ

וילך לו אל־ארצו Ex. 18, 27.
ויורש את־ארצו מארנן Num. 21,25.
ויקח את־כל־ארצו מידו Num.21,26
ואת כל־עמו ואת ארצו Num. 21, 35.
ויירשו את ארצו Num. 21, 35.
ואת־ארצו החל רש Dt. 2, 24.
את־סיחון ואת־ארצו Dt. 2, 31.
לרשת את־ארצו Dt. 2, 31.
ואת־כל־עמו ואת־ארצו Dt. 3, 2.
את־ארצו ואת־ארץ ערג Dt. 4, 47.
מלך־מצרים ולכל־ארצו Dt. 11, 3.
ולכל־עבדיו ולכל־ארצו Dt. 29, 1.
מברכת ה׳ ארצו Dt. 33, 13.
עבדיו ולכל־ארצו Dt. 34, 11.
ואת־ירו ואת־ארצו Jos. 8, 1.
ואיש אל־ארצו 1 Reg. 22, 36.
איש את־ארצו 2 Reg. 18, 33.
ובכל־עם ארצו Neh. 9, 10.
משחקת בתבל ארצו Prv. 8, 31.
ותמלא ארצו כסף Jes. 2, 7.
ותמלא ארצו סוסים Jes. 2, 7.
ותמלא ארצו אלילים Jes. 2, 8.
ואיש אל־ארצו ינוסו Jes. 13, 14.
אשור־בזאו נהרים ארצו Jes.18,2.7.
ארצו מיד מלך אשור Jes. 36, 18.
וישיתו ארצו לשמה Jer. 2, 15.
עת ארצו גם־הוא פקד אל־מלך בבל ואל־ארצו Jer. 27, 7.
למעזי ארצו Jer. 50, 18.
וישב ארצו ברכוש Dan. 11, 19.
Dan. 11, 28.

cum suff.: בְּאַרְצוֹ

אשר אנכי ישב בארצו Gn. 24, 37.
כי־גר חיית בארצו Dt. 23, 8.
ותפלתיו בחרב בארצו 2 Reg.19,7.
והפלתיו בחרב בארצו Jes. 37, 7.

cum suff.: לְאַרְצוֹ

ושב לארצו והפלתיו 2 Reg. 19, 7.
וישב בבשת פנים לארצו 2Chr.32,21.
אם־לשבט אם־לארצו Job. 37, 13.
ושב אל־ארצו Jes. 37, 7.
ואיש לארצו Jer. 12, 15.
שב לארצו מצרים Jer. 37, 7.
ואיש לארצו ינוסו Jer. 50, 16.
ונלך איש לארצו Jer. 51, 9.
ושב לארצו Dan. 11, 28.
כנטוב לארצו Hos. 10, 1.
ויקנא ה׳ לארצו Joel 2, 18.

cum suff.: מֵאַרְצוֹ

וביר חקה ינרשם מארצו Ex. 6,1.
וישלח את־בני־ישראל מארצו Ex. 6, 11.
ושלח את־בני־ישראל מארצו Ex. 7, 2.
ולא־שלח את־בני־ישראל מארצו Ex. 11, 10.
כי לא־אתן לך מארצו Dt. 2, 9.
לצאת מארצו 2 Reg. 24, 7.
אבדו גוים מארצו Ps. 10, 16.

cum suff.: וּמֵאַרְצוֹ

ומארצו יצאו Ez. 36, 20

cum suff.: אַרְצָהּ

שרפות־כל ארצה Dt. 29, 22.
והיתה ארצה לזפת Jes. 34, 9.
ישית את־ארצה לשמה Jer. 50, 3.
ויבקקו את־ארצה Jer. 51, 2.
וכל־ארצה תבוש Jer. 51, 47.
ובכל־ארצה יאנק Jer. 51, 52.
תשם ארצה Ez. 12, 19.

cum suff.: לְאַרְצָהּ

ותלך לארצה היא 1 Reg. 10, 13.
ותלך לארצה היא 2 Chr. 9, 12.

cum suff.: אַרְצָם

לתת־לך את־ארצם Dt. 4, 38.
אתה בא לרשת את־ארצם Dt. 9,5.
נתן לך את־ארצם Dt. 19, 1.
ונקח את ארצם Dt. 29, 7.
המלכים האלה ואת־ארצם Jos. 10, 42.
ויורשו את־ארצם Jos. 12, 1.
ויורשתם את־ארצם Jos. 23, 5.
ותירשו את־ארצם Jos. 24, 8.
ואתנה לכם את־ארצם Jud. 6, 9.
דרך ארצם 1 Reg. 8, 48.
אשר־הצילו את־ארצם 2Reg.18,35.
את־הגוים ואת־ארצם 2 Reg.19;17.
והתפללו דרך ארצם 2 Chr. 6, 38.
וארפא את־ארצם 2 Chr. 7, 14.
להציל את־ארצם 2 Chr. 32, 13.
שרץ ארצם צפרדעים Ps. 105, 30.
ונתן ארצם נחלה Ps. 135, 12.
ונתן ארצם לנחלה Ps. 136, 21.
וירותה ארצם מדם Jes. 34, 7.
אשר־הצילו את־ארצם את־כל־האלהי ארצות את־ארצם Jes. 36, 20.
לשום ארצם לשמה Jes. 37, 18.
כי־היתה ארצם לשמה Jer. 18, 16.
כי ארצם מלאה אשם Jer. 25,38.

cum suff.: בְּאַרְצָם Jer. 51, 5.

בכורי כל־אשר בארצם Num.18,13.
בארצם לא תנחל Num. 18, 20.
וישבת בארצם Dt. 12, 29.
אשר אתם ישבים בארצם Jos.24,15.
אשר אתם יושבים בארצם Jud.6,10.
אש להבות בארצם Ps. 105, 32.
ויאכל כל־עשב בארצם Ps.105,35.
ויך כל־בכור בארצם Ps. 105, 36.
בארצם משנה יירשו Jes. 61, 7.
דם־נקיא בארצם Joel 4, 19.

cum suff.: וּלְאַרְצָם

ולארצם אשר השמיד Dt. 31, 4.

Digitized by Google

cum suff.: מֵאַרְצָם
Dt. 2, 5. כי לא־אתן לכם מארצם

pl. אַרְצוֹת
Jer. 28, 8. וינבאו אל־ארצות רבות
Ez. 5, 5. וסביבותיה ארצות
Ez. 29, 12. שממה בתוך ארצות
Ez. 30, 7. בתוך ארצות נשמות
Ez. 32, 9. ארצות אשר לא־ידעתם

pl.: הָאֲרָצֹת, הָאֲרָצוֹת
Gn. 26, 3. 4. את־כל־הארצות האל
Gn. 41, 54. ויהי רעב בכל־הארצות
2Reg. 18, 35. מי בכל־אלהי הארצות
2Rg. 19, 11. לכל־הארצות להחרימם
1 Chr. 22, 5. ולחמארת לכל־הארצות
1Chr. 14, 17. שם־דויד בכל־הארצות
ועל כל־ממלכות
1 Chr. 29, 30. הארצות
2 Chr. 9, 28. לשלמה ומכל־הארצות
ועבודת ממלכות
2 Chr. 12, 8. הארצות
2 Chr. 13, 9. כחנים כעמי הארצות
2 Chr. 15, 5. על כל־ישבי הארצות
על כל־ממלכות
2 Chr. 17, 10. 20, 29. הארצות
2 Chr. 32, 13. לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי
2 Chr. 32, 13. הארצות
2 Chr. 32, 17. כאלהי גויי הארצות
מכל־הארצות אשר לבבי
2 Chr. 34, 33. ישראל
Esr. 3, 3. מעמי הארצות
Esr. 9, 1. מעמי הארצות כתעבתיהם
Esr. 9, 2. זרע הקדש בעמי הארצות
Esr. 9, 7. ביד ׳ מלכי הארצות
Esr. 9, 11. בנדת עמי הארצות
Neh. 9, 30. ותתנם ביד עמי הארצות
וכל־הנבדל מעמי
Neh. 10, 29. הארצות
Jes. 36, 20. מי בכל־אלהי הארצות
Jes. 37, 11. לכל־הארצות להחרימם
את־כל־הארצות ואת־
Jes. 37, 18. ארצם
Jer. 16, 15. ומכל הארצות
מכל הארצות אשר־
Jer. 23, 3. הדחתי
מארץ צפנה ומכל
Jer. 23, 8. הארצות
Jer. 27, 6. נתתי את־כל־הארצות
מכל־הארצות אשר
Jer. 32, 37. הדחתים
Jer. 40, 11. בכל־הארצות שמעו
Ez. 5, 6. מן־הארצות אשר סביבותיה
ואספתי אתכם מך־
Ez. 11, 17. הארצות
Ez. 20, 6. 15. צבי היא לכל־הארצות
Ez. 20, 32. כמשפחות הארצות
וקבצתי אתכם מך־
Ez. 20, 34. 41. הארצות
Ez. 22, 4. וקלסה לכל־הארצות
Ez. 25, 7. והאבדתיך מן־הארצות
Ez. 34, 13. וקבצתים מן־הארצות
Ez. 35, 10. שתי הארצות לי תהיינה
וקבצתי אתכם מכל־
Ez. 36, 24. הארצות
בכל־הארצות אשר
Dan. 9, 7. הדחתם

pl.: בָּאֲרָצוֹת, בְּאַרְצוֹת
Ps. 106, 27. ולזרותם בארצות
Ez. 6, 8. בהזרותיכם בארצות
Ez. 11, 16. וכי הפצותים בארצות
Ez. 11, 16. מעם בארצות
חריתי אותם
Ez. 12, 15. 30, 26. בארצות
Ez. 20, 23. ולזרות אותם בארצות
Ez. 22, 15. חריתיך בארצות
Ez. 29, 12. 30, 23. חריתים בארצות
Ez. 36, 19. ויזרו בארצות
Dan. 11, 40. ובא בארצות
Dan. 11, 42. וישלח ידו בארצות

pl.: וּמֵאַרְצוֹת
Ps. 107, 3. ומארצות קבצם

constr. pl.: אַרְצוֹת
1 Chr. 13, 2. בכל ארצות ישראל
2 Chr. 11, 23. לכל־ארצות יהודה
Ps. 105, 44. ויתן להם ארצות גוים

constr.: בְּאַרְצַת, בְּאַרְצוֹת
Lev. 26, 36. 39. בארצת איביהם
Ps. 116, 9. בארצות החיים

pl. constr.: מַאַרְצוֹת
Ez. 39, 27. מארצות איביהם

cum suff.: בְּאַרְצָתָם
Gn. 10, 5. איי הגוים בארצתם
Gn. 10, 20. בארצתם בגויהם
Gn. 10, 31. ללשנתם בארצתם

אֶרֶק

שם קרמי, סירועס אַרְקָא, כמו אֶרֶץ נקלוף הע׳, שהנרקו לצכים כמו גס, נק׳. ונעלמו מקקנו סלוכי הלשון שקלפס סל׳ נאקן לע׳, וכי ס׳, או קצוים שרש כילוע מהעכרי ומכרי שפתי מערב, ופס הע׳ נק׳. נשפת קרס־מכי שרש שלה, ונגרמכי שיכעס וכדומס. וכאמר נרקס רנס[פ׳ ג׳]: ל׳ שמות לאקן מן שעולם [שמש] קת סיכוקים, קנל ע״ס שהיס מתגלת סיכוקים, קרקע ע״ס שהיס מוכקע וכו׳. ומנדרש משלי [דף י״ז עמוד ג׳], שמות לאקעס: ארץ, אדמה, קרקע, יבשה, קרקע, קנל, קלה, רקשיס, ג׳, שלש. לפי דעת רס״ג יהיה קרקע כמו שקול, וכן נקכעת הקנלה.

sbst. aram., quod nonnisi semel reperitur: *terra*, quocum cognatum est אַרְצָא, literarum finalium permutatione, quarum etsi distantium est tamen quaedam naturalis necessitudo (ע = gh, ק = *q*); hebraice אֶרֶץ, eadem radice aeque sanscritica atque semitica, durescente litera extrema, oriundum. Origo vocabuli videtur esse: *arss*, arab. *ard*ˢ, armen. *ard*, teut. *airtha*. In Bereshit Rabba Sect. XIII. אַרְקָא nomen terrae e quatuor nominibus eatenus inditum traditur, quatenus solstitii hiberni tempore, amissa propter brumam viriditate, vi solis accedentis ad brumale signum flavescat (מוֹרָקָא). Decem telluris nomina enumerantur in Midrash-Mishle p. 67.

def. וַאֲרָקָא
דיי־שמיא וארקא לא
Jer. 10, 11. עבדו

אָרַר

פעל כולד ועתידו יֵאֹר סכווי אֹר או אֶרֶה־, נסיות קמץ הרשון קטן ילי״ד סיקולס. מכוונו ועימס וקכינס קלילה וקרימס[פעוויכשן, -פלוכשן], והכיכוני קורל מככשף ומכקש. שרש כולן וגס כיוכי שרש (ἀρά-ομαι) לשון קכינה וקללה, והשם שרש כמו קללה. כפעל לשון מתפעל. פיעל קווק הפעולס והפעל כמו נפעל. השם מאקס סוף ע״ע יכשם מן מאך ככ״ל.

verb. trans. ex radice sanscritosemitica *ar* literae extremae duplicatione ortum; Imp. אֹר seu אֵרֵה (óra): *execrari, male precari, detestari, diras obnunciare.*

2 *imperf.:* תָּאֹר
Ex. 22, 28. ונשיא בעמך לא תאר
Num. 22, 6. ואשר תאר יואר
Num. 22, 12. לא תאר את־העם

Nif-al: נָאַר pro נֵאָר

part. pl.: נֵאָרִים
Mal. 3, 9. במארה אתם נאררים

Pi-el: אֵרַר
3 *perf. c. s.:* אֵרְרָה
Gn. 5, 29. מן־האדמה אשר אררה יי׳

part. pl.: מְאֵרְרִים
Num. 5, 18. מי המרים המאררים
Num. 5, 19. ממי המרים המאררים
Num. 5, 22. המים המאררים האלה
Nu. 5, 24. את־מי המרים המאררים ובאו בה המים
Num. 5, 24. 27. המאררים

Hof-al: הוּאַר
3 *imperf.:* יוּאַר *p.*
Num. 22, 6. ואשר תאר יואר

מְאֵרָה

v. s. r. מָאַר *p.* 587.

אַרְרָט

שעל לסר ופלך נמדינת קרס־מכי, קטל סקונגרים מקלים ומקל ספרכיים היום כר כף [קוסי כוק], או לר״ק נודי קטל סיס כוית ונשמוו ועסערעגוח לסרי קרלו. לרגל ססר כפר נשם קרית קת מכין לומר כפר־קטכין [שלשמוכים], ע״ש עשפת כף. עי׳ מכי, קנרמה.

n. pr. regionis Armenicae, inter Araxem et Ormiam sitae itemque montis, nonnunquam etiam communiter totius Armeniae (אַרְמִנְיָא). Ille mons, amplius pedum sedecim millibus altus, cujus duplex cacumen aeterna nive glacieque obriguit, armenice *Macis*, persice *Kuhi Nuch* h. e. Mons Noachi vocatur. Targumista vertit קַרְדּוּ, קַרְדּוֹנָא, קַרְדּוֹן intelligitque montem *Dschudi*, unum de Gordiaeis sive Curdicis montibus ad laevam infra lacum *Vau*, in satrapia Scherezu; ad cujus radicem pagus situs est *Qarje Tamanin* (קַרְיַת תַּמָנִין), quia octoginta homines cum Noacho ex aquis diluvii servatos esse ibi traditur. Comp. תְּמָנִי, תַּמָנֵיָה.

אֶרֶשׁ

פעל נודל ועכיכו דכישס וקפוס לדנר, חמילס וקנזיקס וקנוקס [נקסוכען, פֿערלאַנגען], וסוסלל על שלילס, וכן נפיוסים לרוב. ולשר למקקר שרש כרלס גל נשפת סולו שלת נמכוון סוס, לכן שכיו אֶרֶשׁ וכרלך עם דָּרַשׁ, וסל׳ מקלב מוצ נרלס.

vrb. intrans.: contari (דָּרַשׁ), *scrutari, aucupari, petere*, cujus radix sanscritice sonat *arth*; quod verbum creberrimum inveneris in cantionibus Iudaeorum ritualibus, quae petito ab Graecis nomine *Pijutim* nuncupantur; in libris sacris nil nisi derivatum exstat, quod sequitur:

אֲרֵשׁוּת

ל״נ ופתרוכו נקשס ושלס [נענעסרען, פֿערלאַנגען], וידוע מסשרש.

n. f. rogatio, praecatio (Gesuch, Begehr), *semel*, addito שְׁאֲתִים. Aram: מִירְדַּשׁ סְתַרְדֵּה. LXX: δέησις harioli, qui suis superstitiosis praedictionibus sive obnuntiationibus diem aliquem calamitosum vel cuipiam infensum pronunciant; דַּמַיִם דַּמְאָרְרִים, aquae maledicae h. e. quae maledicta conferunt in mulierem adulterii suspectam, si pejeraverit. Al. ἀρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, ἐπικαταρᾶσθαι, κακῶς ἐρεῖν (cf. Act. 23, 5.).

1 *perf.:* וָאֲרוֹתַי
Mal. 2, 2. וארותי את־ברכותיכם

1 *perf. c. s.:* אֲרוֹתִיהָ
Mal. 2, 2. וגם ארותיה

part. constr. pl.: אֹרְרֵי
Job. 3, 8. יקבחו ארריים

cum suff.: אֹרְרֶיךָ
Gn. 27, 29. ארריך ארור

cum suff.: וְאֹרְרֶיךָ
Num. 24, 9. וארריך ארור

part. pass.: אָרוּר
Gn. 3, 14. ארור אתה מכל־הבהמה
Gn. 4, 11. ארור אתה מן־האדמה
Gn. 9, 25. ויאמר ארור כנען
Gn. 27, 29. Nu. 24, 9. ארריך ארור
Gn. 49, 7. ארור אפם כי עז
Dt. 27, 15. ארור האיש אשר יעשה
Dt. 27, 16. ארור מקלה אביו ואמו
Dt. 27, 17. ארור משיג גבול רעהו
Dt. 27, 18. ארור משגה עור בדרך
Dt. 27, 19. ארור מטה משפט גר
Dt. 27, 20. ארור שכב עם־אשת אביו
Dt. 27, 21. ארור שכב עם־כל־בהמה
Dt. 27, 22. ארור שכב עם־אחתו
Dt. 27, 23. ארור שכב עם־חתנתו
Dt. 27, 24. ארור מכה רעהו בסתר
Dt. 27, 25. ארור לקח שחד
Dt. 27, 26. ארור אשר לא־יקים
Dt. 28, 16. ארור אתה בעיר
Dt. 28, 17. ארור טנאך ומשארתך
Dt. 28, 18. ארור פרי־בטנך
Dt. 28, 19. ארור אתה בבאך
Jos. 6, 26. ארור האיש לפני יי׳
Jud. 21, 18. ארור נתן אשה לבנימן
ארור האיש אשר־יאכל
1 Sam. 14, 24. 28. לחם
Jer. 11, 3. ארור האיש אשר לא ישמע
Jer. 17, 5. ארור הגבר אשר יבטח
Jer. 20, 14. ארור היום אשר ילדתי בו
Jer. 20, 15. ארור האיש אשר בשר
ארור עשה מלאכת יי׳
Jer. 48, 10. רמיה

part. pass.: וְאָרוּר
Dt. 28, 16. וארור אתה בשדה
Dt. 28, 19. וארור אתה בצאתך
Jer. 48, 10. וארור מנע חרבו
Mal. 1, 14. וארור נוכל ויש בעדרו

p. p. fem.: אֲרוּרָה
Gn. 3, 17. ארורה האדמה בעבורך

part. fem.: הָאֲרוּרָה
2 Reg. 9, 34. את־הארורה הזאת

pl. masc.: אֲרוּרִים
Jos. 9, 23. ועתה ארורים אתם
1 Sam. 26, 19. ארורים הם לפני יי׳
Ps. 119, 21. גערת זדים ארורים

inf. abs.: אָרוֹר
Jud. 5, 23. ארו ארור ישביה

imperat.: אָרְרוּ־
Num. 22, 6. לכה־נא ארה־לי
Num. 23, 7. לכה ארה־לי יעקב

pl. masc.: אֲרוֹרִי, אֲרוּרִי
Jud. 5, 23. ארור מרוז אמר מלאך יי׳
Jud. 5, 23. ארו ארור ישביה

1 *imperf.:* אֵאָר
Gn. 12, 3. ומקללך אאר

Digitized by Google

τῶν χειλέων. Syr: ܛܘܪܒܐ, *praeparatio*. R. Natan, D. Qimchi, Salomo ben - Melek: מְבַטֵּא Midras -Tillim: רִשְׁתָּ֫ת = אֲרֶשֶׁת.

Ps. 21, 3. וארשת שפתיו

אָרַשׁ

פעל כותר, בלשני קרס, פתרונו לקיוס ויקיוס [ערבי־פען], ודומה בתכוונו לל נשק, וכרדף עם יָרַשׁ; נגזרת גם תוס השוב אֲרִישׁוּתָא כמו ירושה. ולפ נשק תוס פעל נכ"ק כף ספיעל, בתכוון לקיות קשה או בזיקת לשה [ספריען]. ונמוהו סרש כמו קרש, וסר בלי ג' גם לקיוס ולקיוס.

vrb. trans. (aram. אֲרַשׁ) sanscrito-semiticum (scr. hri, hrish, gr. αἴρειν; illud *sh* radici ad vim verbi leniter immutandam additum videtur): *prehendere, assumere*; cf. יָרַשׁ possidere, talm. אֲרִישׁוּתָא usucapio. *Pi.* in *matrimonium ducere*, uxorem sibi desponsare; Al: λαμβάνειν, μνησθεύεσθαι γυναῖκα. Pu. *nuptam, desponsatam esse*, μεμνησθεῦσθαι.

Pi-el: אֵרֵשׁ 3 *perf.*

Dt. 20, 7. אשר ארש אשה

1 *perf.:* אֵרַשְׂתִּי

2 Sam. 3, 14. אשר ארשתי לי

1 *perf. c. s.:* וְאֵרַשְׂתִּיךְ

Hos. 2, 21. וארשתיך לי לעולם

Hos. 2, 21. וארשתיך לי בצדק

Hos. 2, 22. וארשתיך לי באמונה

2 *imperf.:* תְּאָרֵשׂ

Dt. 28, 30. אשה תארש ואיש אחר

Pu-al: אֹרַשׂ

3 *perf. f.* אֹרָשָׂה

Ex. 22, 15. אשר לא־ארשה

Dt. 22, 28. בתולה אשר לא־ארשה

part. fem.: מְאֹרָשָׂה

Dt. 22, 23. בתולה מארשה לאיש

part. fem.: הַמְאֹרָשָׂה

Dt. 22, 25. את־הנער המארשה

Dt. 22, 27. צעקה הנער המארשה

אֵשׁ

v. s. r. אָשַׁשׁ *p.* 135.

אֵשׁ

v. s. אִישׁ *p.* 50. יֵשׁ *p.* 502.

אָשַׁד

פעל לפ-עונר, ופתרונו השתפכות ויציקה וישוף [ערבי־פען], או רויס ויבילה [נעבעלטען], ושרשו זד ושר ממנו גם זד [נרוסן], לומר השקאה ולישות, וישנו נכל שפתי מערב.

vrb. non usitat. sanscrito-semiticum: effundere, rigare, irrigare, quocum origine cognatum est שַׁד mamma, goth. *daddj-an* de lactente.

אָשֵׁד

ז"ו ומכיכו יציקה ושפיכה, או השתפכות הנקלים [ערבי־פסוכנ], והוזקל על מקום השתפכה והשקאה, לרוב לרגלי חנים. ונקרבי לרוב פפעל סוס, ונלעון מפעל אֲשַׁד, כישוד לכל קוסל נתרגום.

n. m. effusio rivorum, deinde de locis, per quae aquae, torrentes, rivi decurrunt. אָשַׁד enim targum s. translatio aramaica est hebraici מַשְׁקֶה מַיָּמָתָא. Hinc Aram.: מַשְׁקָא

Num. 32, 9. ויעלו עד־נחל אשכול

Dt. 1, 24. ויבאו עד־נחל אשכל

Cant. 1, 14. אשכל הכפר דודי לי

Mich. 7, 1. אין אשכול לאכל

וְאֶשְׁכּוֹל

Num. 13, 23. ואשכול ענבים

דָּאֶשְׁכּוֹל

Num. 13, 24. על אדות האשכול

בָּאֶשְׁכּוֹל

Jes. 65, 8. התירוש באשכול

pl.: לְאַשְׁכְּלוֹת

Cant. 7, 8. ושדיך לאשכלות

constr. pl.: אַשְׁכְּלֹת

Dt. 32, 32. אשכלת מרורת למו

constr.: כְּאֶשְׁכְּלוֹת

Cant. 7, 9. כאשכלות הגפן

pl. c. suff.: אַשְׁכְּלֹתֶיהָ

Gn. 40, 10. אשכלתיה ענבים

אֶשְׁכָּר

v. s. r. שָׂכַר

אֶשֶׁל

פעל וד ושרש לשם סנף לדעת המדקדקים, ועניכו כמו אֵכֶל נערכי לשון הזרשה, ופיכו נכון. כי מכלי ספק הזרש נסנף לפ ול' הסקון, ולפ לדע להולמו, כי אין לו גולל.

vrb. quod grammatici nomini subsequenti subesse asserunt, cognatum cum אָצַל arabice: *radices agere*, quod non probabile est. Illud *el* enim ὑποχοριστικὸν videtur esse, ita ut radix אֵשׁ remaneat, quae quid significet, ignoramus.

אֶשֶׁל

ז"ו ופתרונו לו ען סיוקד, כמו עשתרים־קרנים לו כדומה, לו קורס ויער לנאר [הסין], וכן ניוכי לשם כוס. ושרשו לעניות דעתי נסנרה לפ, ול' הוס סוף הסקון, ולולי הוס ריפ השכרוס. נכרלפ"ת רנה [ע' כ"ף] קלוק דעות לפ שיסים שרלם לו פוכרק לומר לפל ונית, לכן מלקר נשרש תליס בשלי לנלני, הכרת סניס תענס.

n. m. aut *arboris* cujusdam, et Tamaricis quidem orientalis, aut *arboreti* s. loci arboribus arbustisque consiti, graece ἄλσ-ος. Radix, ut quidem nostra fert sententia, est אֵשׁ terminatione hypocoristica *el* (eo vocabulo deinceps semper utemur, quippe quod Latino plus valeat) in exitu aucta (cf. סֶלַע et סֶלָע). In Gn. Rabba S. 51. controversia est, sitne lucus (פַּרְדֵּס), an hospitium seu domus, quo peregrinantes excipiuntur (פּוּנְדָּק); Qimchi comparat talmudicum אַשְׁלֵי רַבְרְבֵי (h. e. אֵרְלָנוֹת גְּדוֹלוֹת), ut omnem omnino arborem eo nomine comprehendi evincat; eadem ratione Aram: אֵילָנָא. Syrus et Arabs: נצבא, נצבא (Baumpflanzung); Hierosolymit. uterque: פַּרְדֵּס. LXX: constanter ἄρουραν vertunt (Fruchtgefilde). Aquila et Symm: δένδρων φυτεία.

Gn. 21, 33. ויטע אשל בבאר שבע

הָאֶשֶׁל

1 Sam. 22, 6. תחת־האשל ברמה

ויקברו תחת־האשל

1 Sam. 31, 13. ביבשה

tum: *copulare, constringere*, colligare, connectere. Sic b. Bekorot p. 44. c 2. מְאֻשְׁכָּן. Radix verbi hujus secundarii convenit cum שָׁף, complicare.

אֶשֶׁף

ז"ו ומכיכו קלוס וקנר ויקר קשור ודנק [ערלפנ, נענ־כל], ונקשר מקשכול כיני וכר [הסלענ־ערלפנ], ונגזרת יזוע מקום כן, אי ים לו קצן, לומר לקשול כיניס. ע' נככוות [דף ל"ד] כל שכמכו קשכיו, פיזוע כמעכו ניעיו; רזק נקשכיו פיזוע כנקפקו. ולמקוקקי לון מן שכס קלוס כלי פקוד.

n. m.: aliquid colligatum atque implicitum, speciatim de *chorda spermatica*, ex arteriis venisque mire complicata; vel poterit etiam esse scrotum, cui testiculi insunt, e fibris cellulisque carnis tanquam textile connexum. Hinc: מְרוּחַ אֶשֶׁף aliquis, cui vel chorda vel scrotum ad vim procreandi demendam attritum est, talmudice uno vocabulo מָאֶשֶׁף vel de quodam ejus membri morbo רִיחַ בְּאֶשְׁכָּיו (τεθλιμμένος, θλασίας, θλαδίας; θλιβία, θλασία. Alex: μόνορχις, uno testium privatus, σπάδων, ἐκτομίας, ὀρχοτομούμενος); Qimchi: מְקֻצָּץ בֵּיצִים. Derivatio ea, qua olim grammatici gavisi sunt (ab aethiopico שָׂכָה), perridicula est, atque ex levicula lexici aethiopici collatione nata.

paus.: אָשָׁף

Lev. 21, 20. או מרוח אשך

אֶשְׁכֹּל

ז"ו גויר אֶשֶׁף נסופיי הסקון ־ל, כמו קַרְסֹל מן קֶרֶס, חַרְגֹּל מן חֶרֶג, גִּבְעֹל מן גֶּבַע, וכן נאלמי תמור וס סָגֹל מן סָג, שהוס שרש לקבור ולנוק. שקבורו קבר ויקוד וקבור של ענבים [ערביעבנע־ניכלע] לו כדומה. נגזרת כאמר אֶשֶׁף נמכוון אֶשֶׁף, לומר מבלים, ועוד כאלך נגזרת [סועה מ"ו ע"ף; תמורה ע"ו ע"ב] אַשְׁבֹּלוֹת, מקבלת סבקוריס ניציבה ומדרש, כמו משמע יוסי בן יועזר קיס בלידה ויוסי בן יוקנן קיס יהושלים נעלו השכלונו, לומר לעוד סתלמידים ניציבה.

n. m. addita terminatione imminuenti ortum ex אֶשֶׁף, ad similitud. formm. קַרְסֹל (קֶרֶס), חַרְגֹּל (חֶרֶג), גִּבְעֹל (גֶּבַע) aram. סָגוֹל (סָג), aliquid copulatum, idque tenerum atque haud ita magnum, speciatim: racemus h. e. ramulus, unde acini circumcirca dependent, quod et de corymbis cyprorum (Cyperträubchenbüschel, Alhennenblüthentraube) et de botris vitium (Träubchenkamm, italice *grappolo*). Talmudice 1) sicut אֶשֶׁף iunctio, qua testiculi tenentur, corpus illud, ut medici dicere consueverunt, *pampiniforme*. 2) ovarium (Eierstock). 3) iuvenes in schola corymborum instar juncti v. Sotha 47, a. Temur. 17, b. alibi et בֶּרֶס, סַרְדָּא, חֶבֶר, תַּרְבִּיצָא. Radix hujus nominis est שָׁף, cui respondet aramaicum סָגוֹל unde uvula. Al. βότρυς.

אֶשְׁכֹּל

Num. 13, 23. עד־נחל אשכל

Num. 13, 24. קרא נחל אשכול

Qimchi: מְדֻיָּן חָרֵר. LXX: οἱ χίμαῤῥοι.

constr.: וְאֶשֶׁד

Num. 21, 15. ואשד הנחלים

אֲשַׁדָּה

ז"כ וסניכי אֲשַׁדּוֹת וסמיכות אֲשַׁדּוֹת. פתכוכו כמו אֶשֶׁד בלי הנלל המכוון, והוזקל על רגל הר, נתצר שסס לפל סנקלים.

n. f. (= אֶשֶׁד) radix montis, in quam torrentes montibus feruntur. LXX. semel: Ἀσηδώθ.

pl.: וַאֲשַׁדּוֹת

Jos. 10, 40. והשפלה והאשדות

pl.: וּבָאֲשַׁדּוֹת

Jos. 12, 8. ובערבה ובאשדות

pl. constr.: אַשְׁדֹּת, ־דוֹת

Dt. 3, 17. תחת אשדת הפסגה

Dt. 4, 49. תחת אשדת הפסגה

Jos. 12, 3. תחת אשדות הפסגה

constr.: וַאֲשַׁדּוֹת

Jos. 13, 20. ואשדות הפסגה

אָשֹׁד

פעל כותר, לומר משולם ומעופף מורפד ומכוסע [לויסנענרייעטע, גרונדפעסטיג ויין], וסוזקל על שעיקת יסוד וכיבוש, על כניכה יסודית נסתקמעות ולישות. כילופי שרש אֶשֶׁד, וכן כהולו לפ ונסרסי לפ כמו וס.

vrb. intrans. sanscrito-semiticum (e radice אֶשׁ), *stratum, fixum, fundatum* esse (quocum origine cohaerent יָשַׁב, אֵשׁ et fortasse אֶשֶׁד, sanscr. *âs*, pers. *âsuden*) *trans.*: fundamenta jacere, ponere, agere.

אָשֵׁרָה

ז"כ ופתרונו מסעד ומשען וכיסיד מוסד ומכון מנוך ויסוד ולקיס [שטיפע, גרונדפֿעסטעע], ולפ נשק כף נכקיני.

ולהקיין תמוכתו אֲשׁוּרָה, ושרש שכיתו אֶשֶׁד.

n. f. fundamentum, graeco vocabulo basis, a v. אֶשֶׁד stratum, fundatum, solidum esse. Lectio margini adscripta est אֲשׁוּרָה qua forma rarior per usitatiorem explanatur. Trg: מַתְלָא אֲשִׁירְתָּא. Al: ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς.

pl. cum suff.: אֲשׁוּרֹתֶיהָ

Jer. 50, 15. נפלו אשוריתיה

אֲשׁוּרָה

ז"כ ולפ נשק כף אֲשׁוּרֹתֶיהָ נככוי להקיין, ומכוונו כמו לקיס הקולס לו. לתמוכת שכיכן לקות נשקל השמות.

n. f. fundamentum, quod vi aequale, forma affine est superiori.

pl. cum suff.: אֲשׁוּרֹתֶיהָ

Jer. 50, 15. נפלו אשוריתיה

אֶשׁוֹן

v. s. אִישׁ *p.* 58.

אָשָׁן

פעל לפ-עונר כף נגוורין, ועניכו קשיכה ולליסה לסיכה ועקידה יקר, הלנקס והתקנרות קנוס והתקשרות יקר [ניכדען, קניפפען], וכן נשמר תלמודי כמו מְאֻשְׁכָּן [נככוות דף ל"ד ע"ב] נכנין פועל. שרשו אָשַׁשׁ נרדף עס אָשַׁף, שסוף לשון סניכה וקנור.

ומוס:

vrb. praeter derivata non usita-

Digitized by Google

אָשַׁם

פעל נוד, גם כ׳׳י פע׳, ופתרונו כפיל. ל׳ שׁין־מם ומנוקד וכדילה [אָשַׁלְמָא, לייטוש ויין], נכתף עם שָׁם, שָׁם. ומוזכל על עונג נשתקע, לומר נשתיפה ותנוקה ונעכשוה כמו שׁמוס. כ׳ לשון פקיד ופעכשוה, לומר מעל נדבר, עזיפה ותקיפה וזגיגה סנוט סעונג ופסורעכות [ויך שׁפרשולדען, פערגע-סען], ויונן ע׳ וס כל גוד ספעל.

s. אָשֵׁם *v. intr.* 1) solitarium, derelictum, devastatum esse, cui cognata sunt שָׁם, שֵׁם, translate: supplicio divino desolatum, h. e. reum, condemnatum esse. 2) delinquere, reum fieri, Al. *πλημμελεῖν.*

Lev. 5, 19. אשם אשם לה׳
Num. 5, 7. לאשר אשם לו

3 *perf. f.*: וְאָשְׁמָה
Num. 5, 6. ואשמה הנפש ההוא

2 *perf.*: וְאָשַׁמְתָּ
Prv. 30, 10. פן־יקללך ואשמת

אָשַׁמְתְּ
Ez. 22, 4. אשר־שפכת אשמת

3 *perf. pl.*: וְאָשְׁמוּ
Lev. 4, 13. לא־תעשינה ואשמו

inf. abs.: אָשׁוֹם, אָשֹׁם
Lev. 5, 19. אשם אשם לה׳
Ez. 25, 12. ויאשמו אשום

3 *imperf.*: יֶאְשַׁם
Lev. 5, 5. והיה כי־יאשם
Hos. 4, 15. אל־יאשם יהודה

3 *imperf.*: וַיֶּאְשַׁם
Hos. 13, 1. ויאשם בבעל וימת

3 *impf. f.*: תֶּאְשַׁם
Hos. 14, 1. תאשם שמרון

1 *impf. pl.*: נֶאְשַׁם
Jer. 50, 7. אמרו לא נאשם

2 *impf. pl.*: תֶּאְשְׁמוּ
Jud. 21, 22. כעת תאשמו
2 Chr. 19, 10. ולא תאשמו

3 *impf. pl.*: יֶאְשְׁמוּ *p.*
2 Chr. 19, 10. ולא יאשמו לה׳
Ps. 34, 22. ושנאי צדיק יאשמו
Ps. 34, 23 ולא יאשמו כל־החוסים בו
Jer. 2, 3. כל אכליו יאשמו
Hos. 5, 15. עד אשר־יאשמו
Hos. 10, 2. עתה יאשמו
Zach. 11, 5. ולא יאשמו

3 *impf. pl.*: וַיֶּאְשְׁמוּ
Ez. 6, 6. ויאשמו מזבחותיכם

3 *imperf.*: וַיֶּאְשַׁם
Jes. 24, 6. ויאשמו ישבי בה
Ez. 25, 12. ויאשמו אשום

Nif-al: נֶאְשַׁם
3 *perf. pl.* נֶאְשְׁמוּ
Joel 1, 18. גם־עדרי הצאן נאשמו

Hif-il: הֶאְשִׁים
imp. c. s.: הַאֲשִׁימֵם
Ps. 5, 11. האשימם אלהים

אָשֵׁם

ז׳ ויצא מסוכלה: ל׳ מסתקיע ומצייס עונשות [שולל]; כ׳ קומר מצם, לומר כנרכע ע״ מצם ומצייס ומעילה; ג׳ קרבן כפור מצם ומעי [שולמצעך], וכנדל מן קעקש. כנמרק ״וע מצם מלו, על מסך מעילון, ומצם מסידים וכו׳.

n. m. trifariam dispertiendum: 1) delictum, reatus; LXX: *πλημμέλεια, ἄγνοια.* 2) id, in quo delinquimus, res ea, in qua peccatum consistit. 3) sacrificium, quo culpa delicti expiatur (div. a חַטָּאת) Rashi: : *amende* (h. e. *ἀπότισις*).

Gn. 26, 10. ורבאת עלינו אשם
Lev. 5, 19. אשם הוא אשם אשם לה׳
Lev. 7, 5. אשה לה׳ אשם הוא
Lev. 14, 21. כבש אחד אשם
Lev. 19, 21. איל אשם
1 Sam. 6, 3. כי־השב תשיבו לו אשם
1 Sam. 6, 8. אשר השבתם לו אשם
אשר השיבו פלשתים
1 Sam. 6, 17. אשם לה׳
2 Reg. 12, 17. כסף אשם וכסף חטאות
Prv. 14, 9. אולים יליץ אשם
Jes. 53, 10. אם־תשים אשם נפשו
Jer. 51, 5. כי ארצם מלאה אשם

הָאָשֵׁם
Lev. 5, 16. באיל האשם ונסלח לו
Lev. 7, 1. וזאת תורת האשם
Lev. 7, 2. ישחטו את־האשם
Lev. 14, 13. כי כחטאת האשם הוא
Lev. 14, 14. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 17. על דם האשם
Lev. 14, 24. 25. את־כבש האשם
Lev. 14, 25. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 28. אל־מקום דם האשם
Lev. 19, 22. באיל האשם לפני ה׳
Num. 5, 8. להשיב האשם אליו
Num. 5, 8. האשם המושב לה׳
1 Sam. 6, 4 ויאמרו מה האשם אשר־האשם ואת־
Ez. 46, 20. החטאת

וְהָאָשֵׁם
Ez. 40, 39. העלה והחטאת והאשם
Ez. 42, 13. והחטאת והאשם
Ez. 44, 29. והאשם המה יאכלום

כָּאָשֵׁם
Lev. 7, 7. כחטאת כאשם

וְכָאָשֵׁם
Lev. 6, 10. כחטאת וכאשם

לָאָשֵׁם
Lev. 5, 15. בשקל־הקדש לאשם
Lev. 5, 18. בערכך לאשם אל־הכהן
Lev. 5, 25. לאשם אל־הכהן
Lev. 14, 12 והקריב אתו לאשם
Num 6, 12. כבש בן־שנתו לאשם

וְלָאָשֵׁם
Lev. 7, 37. ולאשם ולמלואים

cum suff.: אֲשָׁמוֹ
Lev. 5, 6. 15. והביא את־אשמו לה׳
Lev. 5, 7. 19, 21. והביא את־אשמו
Lev. 5, 25. ואת־אשמו יביא לה׳
Num. 5, 7. את־אשמו בראשו

cum suff.: אֲשָׁמֵם
Num. 18, 9. ולכל אשמם

pl. cum suff.: בַּאֲשָׁמֵיו
Ps. 68, 22. מתהלך באשמיו

אָשֵׁם

קוקרי׳ נומר קו מקויב ומצוכע לקינן מצם קו לעוכע [שולדפערפעלי׳כטעע], קו סיות פוצע ומועל ויקועם.

adj., reus (*ἔνοχος, ὑπόδικος*), qui pro reatu sacrificium offerre seu mulctam luere debet. 2) sons, facinorosus. LXX: *ἐν ἁμαρτίαις.*

וְאָשֵׁם
Lev. 4, 22. בשגגה ואשם
Lev. 4, 27. אשר לא־תעשינה ואשם
Lev. 5, 2. והוא טמא ואשם
Lev. 5, 3. 4. והוא ידע ואשם
Lev. 5, 17. ואשם ונשא עונו
Lev. 5, 23. והיה כי־יחטא ואשם
Hab. 1, 11. ויעבר ואשם

אָשָׁם

פעל נוד, גם כ׳׳י פע׳, ופתרונו כפיל. ל׳ שׁין־מם ומנוקד וכדילה [אָשַׁלְמָא, לייטוש ויין], נכתף עם שָׁם, שָׁם. ומוזכל על עונג נשתקע, לומר נשתיפה ותנוקה ונעכשוה כמו שׁמוס. כ׳ לשון פקיד ופעכשוה, לומר מעל נדבר, עזיפה ותקיפה וזגיגה סנוט סעונג ופסורעכות [ויך שׁפרשולדען, פערגע-סען], ויונן ע׳ וס כל גוד ספעל.

s. אָשֵׁם *v. intr.* 1) solitarium, derelictum, devastatum esse, cui cognata sunt שָׁם, שֵׁם, translate: supplicio divino desolatum, h. e. reum, condemnatum esse. 2) delinquere, reum fieri, Al. *πλημμελεῖν.*

Lev. 5, 19. אשם אשם לה׳
Num. 5, 7. לאשר אשם לו

3 *perf. f.*: וְאָשְׁמָה
Num. 5, 6. ואשמה הנפש ההוא

2 *perf.*: וְאָשַׁמְתָּ
Prv. 30, 10. פן־יקללך ואשמת

אָשַׁמְתְּ
Ez. 22, 4. אשר־שפכת אשמת

3 *perf. pl.*: וְאָשְׁמוּ
Lev. 4, 13. לא־תעשינה ואשמו

inf. abs.: אָשׁוֹם, אָשֹׁם
Lev. 5, 19. אשם אשם לה׳
Ez. 25, 12. ויאשמו אשום

3 *imperf.*: יֶאְשַׁם
Lev. 5, 5. והיה כי־יאשם
Hos. 4, 15. אל־יאשם יהודה

3 *imperf.*: וַיֶּאְשַׁם
Hos. 13, 1. ויאשם בבעל וימת

3 *impf. f.*: תֶּאְשַׁם
Hos. 14, 1. תאשם שמרון

1 *impf. pl.*: נֶאְשַׁם
Jer. 50, 7. אמרו לא נאשם

2 *impf. pl.*: תֶּאְשְׁמוּ
Jud. 21, 22. כעת תאשמו
2 Chr. 19, 10. ולא תאשמו

3 *impf. pl.*: יֶאְשְׁמוּ *p.*
2 Chr. 19, 10. ולא יאשמו לה׳
Ps. 34, 22. ושנאי צדיק יאשמו
Ps. 34, 23 ולא יאשמו כל־החוסים בו
Jer. 2, 3. כל אכליו יאשמו
Hos. 5, 15. עד אשר־יאשמו
Hos. 10, 2. עתה יאשמו
Zach. 11, 5. ולא יאשמו

3 *impf. pl.*: וַיֶּאְשְׁמוּ
Ez. 6, 6. ויאשמו מזבחותיכם

3 *imperf.*: וַיֶּאְשַׁם
Jes. 24, 6. ויאשמו ישבי בה
Ez. 25, 12. ויאשמו אשום

Nif-al: נֶאְשַׁם
3 *perf. pl.* נֶאְשְׁמוּ
Joel 1, 18. גם־עדרי הצאן נאשמו

Hif-il: הֶאְשִׁים
imp. c. s.: הַאֲשִׁימֵם
Ps. 5, 11. האשימם אלהים

אָשֵׁם

ז׳ ויצא מסוכלה: ל׳ מסתקיע ומצייס עונשות [שולל]; כ׳ קומר מצם, לומר כנרכע ע״ מצם ומצייס ומעילה; ג׳ קרבן כפור מצם ומעי [שולמצעך], וכנדל מן קעקש. כנמרק ״וע מצם מלו, על מסך מעילון, ומצם מסידים וכו׳.

n. m. trifariam dispertiendum: 1) delictum, reatus; LXX: *πλημμέλεια, ἄγνοια.* 2) id, in quo delinquimus, res ea, in qua peccatum consistit. 3) sacrificium, quo culpa delicti expiatur (div. a חַטָּאת) Rashi: : *amende* (h. e. *ἀπότισις*).

Gn. 26, 10. ורבאת עלינו אשם
Lev. 5, 19. אשם הוא אשם אשם לה׳
Lev. 7, 5. אשה לה׳ אשם הוא
Lev. 14, 21. כבש אחד אשם
Lev. 19, 21. איל אשם
1 Sam. 6, 3. כי־השב תשיבו לו אשם
1 Sam. 6, 8. אשר השבתם לו אשם
אשר השיבו פלשתים
1 Sam. 6, 17. אשם לה׳
2 Reg. 12, 17. כסף אשם וכסף חטאות
Prv. 14, 9. אולים יליץ אשם
Jes. 53, 10. אם־תשים אשם נפשו
Jer. 51, 5. כי ארצם מלאה אשם

הָאָשֵׁם
Lev. 5, 16. באיל האשם ונסלח לו
Lev. 7, 1. וזאת תורת האשם
Lev. 7, 2. ישחטו את־האשם
Lev. 14, 13. כי כחטאת האשם הוא
Lev. 14, 14. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 17. על דם האשם
Lev. 14, 24. 25. את־כבש האשם
Lev. 14, 25. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 28. אל־מקום דם האשם
Lev. 19, 22. באיל האשם לפני ה׳
Num. 5, 8. להשיב האשם אליו
Num. 5, 8. האשם המושב לה׳
1 Sam. 6, 4 ויאמרו מה האשם אשר־האשם ואת־
Ez. 46, 20. החטאת

וְהָאָשֵׁם
Ez. 40, 39. העלה והחטאת והאשם
Ez. 42, 13. והחטאת והאשם
Ez. 44, 29. והאשם המה יאכלום

כָּאָשֵׁם
Lev. 7, 7. כחטאת כאשם

וְכָאָשֵׁם
Lev. 6, 10. כחטאת וכאשם

לָאָשֵׁם
Lev. 5, 15. בשקל־הקדש לאשם
Lev. 5, 18. בערכך לאשם אל־הכהן
Lev. 5, 25. לאשם אל־הכהן
Lev. 14, 12 והקריב אתו לאשם
Num 6, 12. כבש בן־שנתו לאשם

וְלָאָשֵׁם
Lev. 7, 37. ולאשם ולמלואים

cum suff.: אֲשָׁמוֹ
Lev. 5, 6. 15. והביא את־אשמו לה׳
Lev. 5, 7. 19, 21. והביא את־אשמו
Lev. 5, 25. ואת־אשמו יביא לה׳
Num. 5, 7. את־אשמו בראשו

cum suff.: אֲשָׁמֵם
Num. 18, 9. ולכל אשמם

pl. cum suff.: בַּאֲשָׁמֵיו
Ps. 68, 22. מתהלך באשמיו

אָשֵׁם

קוקרי׳ נומר קו מקויב ומצוכע לקינן מצם קו לעוכע [שולדפערפעלי׳כטעע], קו סיות פוצע ומועל ויקועם.

adj., reus (*ἔνοχος, ὑπόδικος*), qui pro reatu sacrificium offerre seu mulctam luere debet. 2) sons, facinorosus. LXX: *ἐν ἁμαρτίαις.*

וְאָשֵׁם
Lev. 4, 22. בשגגה ואשם
Lev. 4, 27. אשר לא־תעשינה ואשם
Lev. 5, 2. והוא טמא ואשם
Lev. 5, 3. 4. והוא ידע ואשם
Lev. 5, 17. ואשם ונשא עונו
Lev. 5, 23. והיה כי־יחטא ואשם
Hab. 1, 11. ויעבר ואשם

אָשָׁם

tum, *vastitas*, id quod Jes. 59, 10. recte judaica ex traditione transtulit vir divinus Lutherus. Stirps enim vocabuli est אָשַׁם, addita terminatio *an*, cujus litera extrema deinceps duplicatum. Al. perverse: *ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν.* Olim alii verterunt: in pinguedinibus h. e. in rerum omnium abundantia; alii: ex sepulcri tenebris, idque secundum versionem aramaicam Uzielidis.

pl.: בַּאֲשַׁמַּנִּים
Jes. 59, 19. באשמנים כמתים

אָשְׁנָב

v. s. r. שְׁנָב

אָשַׁף

פעל לפ־עונר כ״פ נגזרין, ענינו תנועת וכלכול המפתים המלקוח ומסיות [מורעלן, פלישטערן], המנוי אלל מכשוף, ומול סוס נשרש שף, וכי נכתף לשוף שָׁשָׁף, רָשַׁף וכדומה. לפי דעת לקהים השרש שָׁף נמכוון, הליכה ונעילה לפף [שלייכען], וכי לוט כמו זה, וקשה להולמו.

vrb. solummodo in suis derivatis superstes (quocum parem radicem participant רָשַׁף, שָׁשַׁף): *motitare labra*, arcana et summissa voce, non articulatim distincteque loqui, quod est, praestigias sive, ut Plinius loquitur, incantamenta murmurare. Sec. alios שָׁף est radix: serpere, suspenso gradu ire; id quod comparatione non tam bene, quam superius confirmatur.

אַשָּׁף

ז״ו נויר אֶשֶׁף, וכי בָּשַׁף כמשקלו. פתרונו קוסס וידעוני, נהנדל לנקר מן כשף, ולינו נכון שיהיה לו המקך עם היוני ושׁפּאָם, כי יסודתו נסהרי קדמ.

n. m. (ab אָשַׁף ad similit. form. בָּשַׁף, quod et vi sua ei geminum est): magus, qui cantionibus magicis utitur. Egregie LXX: *ἐπαοιδός, μάγος.*

pl.: הָאַשָּׁפִים
Dan. 1, 20. החרטמים האשפים

וְלָאַשָּׁפִים
Dan. 2, 2. ולאשפים ולמכשפים

אַשָּׁף

נקרמי כמו נענני, נלי הנדל המכוון. *aram.* idem, quod hebraicum אַשָּׁף, ne tantulum quidem diversum.

וַאֲשַׁף
Dan. 2, 10. לכל חרטם ואשף וכשדי

pl.: אָשְׁפִין
Dan. 2, 27. לא חכימין אשפין
Dan. 5, 11. רב חרטמין אשפין

definit.: אָשַׁפַּיָּא
באדין עללין חרטמיא
Dan. 4, 4. אשפיא
העלו קדמי חכימיא
Dan. 5, 15. אשפיא

definit.: לְאָשַׁפַּיָּא
Dan. 5, 7. להעלה לאשפיא

אַשְׁפָּה

v. s. r. שְׁפָה

אֶשְׁפָּר

v. s. r. שְׁפַר

כְּאָשֵׁם

2 Sam. 14, 13. הדבר הזה כאשם

pl.: אֲשֵׁמִים
Gn. 42, 21. אבל אשמים אנחנו

pl.: וְאֲשֵׁמִים
Esr. 10, 19. ואשמים אל־צאן על־

אֲשָׁמָה

ז״כ והוא מקויי, כמצר לפצמה נס יוכיח. פתרונו ל׳ המצימה [פערגעסטען] ויונן; כ׳ כמו לפצם המוב לו הקנין ושלום הקנין; ג׳ שפיעה ופורעכות על־עונג השמים; ד׳ לליל ופסל, ע״ שמיית לשמה, וכן לשמת שמרון לומר לליל שמלון. וים מקוין לפצימת שמרון, לומר נסמך מן לליל לפצימה, ולא מתקוון.

n. f. ex infinitivo ortum (qua de caussa etiam infinitivi instar est hac in dictione: לַאֲשָׁמָה בָּהּ); 1) *delictum*, reatus; 2) mulcta, *satisfactio*, *sacrificium*, quod pro reatu ad impetrandam veniam offertur; 3) *idolum*, *Deus falsus* seu fictitius, quo ii, qui eum colunt, in reatum perducuntur, qui culpam confert in hos, qui eum venerantur.

Lev. 22, 16 והשיאו אותם ערן אשמה
2 Chr. 28, 13. כי־רבה אשמה לנו
כי הוא אמון הרבה אשמה

בְּאַשְׁמָה
Esr. 9, 7. אנחנו באשמה גדלה

לַאֲשָׁמָה
Lev. 5, 26. אשר־יעשה לאשמה בה
1 Chr. 21, 3. למה יהיה לאשמה

constr.: אַשְׁמַת
להוסיף על־אשמת ישראל
Esr. 10, 10.

constr.: בַּאֲשָׁמַת
Am. 8, 14. הנשבעים באשמת שמרון

constr.: לַאֲשָׁמַת
Lev. 4, 3. יחמא לאשמת העם
2 Chr. 28, 13. כי לאשמת ה׳ עלינו

cum suff.: אַשְׁמָתֵנוּ
2 Chr. 28, 13. על־חמאתנו ועל־ אשמתנו

cum suff.: וַאֲשָׁמָתֵנוּ
Esr. 9, 6. ואשמתנו גדלה

בַּאֲשָׁמָתֵנוּ
Esr. 9, 15. הננו לפניך באשמתינו

וּבַאֲשָׁמָתֵנוּ
Esr. 9, 13. ובאשמתנו הגדלה

cum suff.: אַשְׁמָתוֹ
Lev. 5, 24. יתנגו ביום אשמתו

cum suff.: אַשְׁמָתָם
Esr. 10, 19. איל־צאן על־אשמתם

cum suff.: בְּאַשְׁמָתָם
יחודה וירושלם באשמתם
2 Chr. 24, 18.

pl.: אֲשָׁמוֹת
2 Chr. 28, 10. עמכם אשמות

pl. c. suff.: וַאֲשָׁמוֹתַי
Ps. 69, 6. ואשמותי ממך לא־נכחדו

אַשְׁמָן

ז״ו והכינים אַשְׁמַנִּים נויר אֶשֶׁם. פתרונו כמו מדנר שמצם. וכדילה [ווילכיסם, שָׁלַע], וכדף עם נלמות נמכוון, וכנין המסוק כלצמנים כמתים, סלנון נמקומות שמות כמכנן מתים [שָׁלַע רייסע]. הנרם לפס נמכוון רקצי, והסופי ן נכפיל לות המוסעי, ידוע מענכ המשות.

n. m. ex אֶשֶׁם deducendum: *deser-*

Digitized by Google

אַשְׁפָּת

v. s. r. שָׁפָה

אָשַׁר

פעל נודד נכפל המכוון: ק׳ כמו שָׁר לשון הליכה ושורק, וכן נשפתי מעכט, משכם נהולו (*sri = sar*), וכרומי (*de-ser-ere*), וכנור מקנו אָשׁוּר, אַשּׁוּר. ב׳ כמו יָשַׁר לשון הכנה והקמה, ישיר והקינטות [שויפט־ענכל ויין], וכרך לט׳ עם יָשָׁר, פָּשַׁר וכדומה. נכון הכנך מקכון הנ׳, לומר הישם והנהלם נקורק מיטור, וכי קשר נכיון הנ׳ לו השלם על קושר והנלקם, נלשון הכנה והקמה, והכנך יונק מוה.

verb. intrans. vi sua duplex: 1) sicuti שָׁר gradiri, ire, quocum plane idem est sanscriticum sṛi, latinum *ser*-ere in verbo *deserere;* indeque אָשׁוּר, אֲשׁוּר. 2) quemadmodum יָשַׁר: rectum, erectum esse, translate: felicem, beatum esse (ὀρθὸν εἶναι), succedere (συμβαίνειν, hellenistice: εὐοδοῦσθαι), quam ejus verbi potestatem participat קָשַׁר eadem stirpe innixum. *Pi.*: regere, dirigere, corrigere, vel etiam: felicem praedicare, ut aut primi aut alterius verbi sit conjugatio, ut dicitur, ***intensiva.***

impĕrat.pl.: וְאַשְּׁרוּ
Prv. 9, 6. ואשרו בדרך בינה

Pi-el: אִשֵּׁר

3 perf. pl.: וְאִשְּׁרוּהָ
Mal. 3, 12. ואשרו אתכם כל־הגוים

cum suff.: אִשְּׁרוּנִי
Gn. 30, 13. באשרי כי אשרוני בנות

part. pl.: מְאַשְּׁרִים
Mal. 3, 15. אנחנו מאשרים זדים

pl. constr.: מְאַשְּׁרֵי
Jes. 9, 15. ויהיו מאשרי העם־

cum suff.: מְאַשְּׁרֶיךָ
Jes. 3, 12. מאשריך מתעים

imperat.: וְאַשֵּׁר
Prv. 23, 19. ואשר בדרך לבב

2 imperf.: תְּאַשֵּׁר
Prv. 4, 14. ואל־תאשר בדרך רעים

cum suff.: וַתְּאַשְּׁרֵנִי
Job. 29, 11. כי אזן שמעה ותאשרני

3 pl. c. s.: יְאַשְּׁרוּהָ
Ps. 72, 17. כל־גוים יאשרוהו

cum suff.: וַיְאַשְּׁרוּהָ
Prv. 31, 28. קמו בניה ויאשרוה
Cant. 6, 9. ראוה בנות ויאשרוה

Pu-al: אֻשַּׁר

part.: מְאֻשָּׁר
Prv. 3, 18. ותמכיה מאשר

cum suff.: וּמְאֻשָּׁרֶיו
Jes. 9, 15. ומאשריו מבלעים

3 imperf.: יֵאָשֵׁר
Ps. 41, 3. יאשר בארץ

אֹשֶׁד

ג׳ן נמצא כ׳ף נסמן מכנוי אֲשֶׁרֵי, ומכנוי אֲשָׁרִים נמכוון יקיל. פקנונו הנלקם וכאין ישופ ותוסיס [גליקק, הייל]. ומיס הסס לשלת הקיליפ לניון כאיון והנלקת דנר, סן נסמן הן נכנוי.

n. m. pl. אֲשָׁרִים cujus nonnisi constructivus invenitur אַשְׁרֵי, tanquam beatitates h. e. ***summa beatitudo,*** saepe in exclamationibus: ***euge illum, bene illum.*** LXX: μακάριος. Trg: טוּבְחֵי דְ

pl. constr.: אַשְׁרֵי

1 Reg. 10, 8.	אשרי אנשיך
1 Reg. 10, 8.	אשרי עבדיך אלה
2 Chr. 9, 7.	אשרי אנשיך
Job. 5, 17.	אשרי אנוש יוכיחנו אלוה
Ps. 1, 1.	אשרי האיש אשר ׀ לא הלך
Ps. 2, 12.	אשרי כל־חוסי בו
Ps. 32, 1.	אשרי נשוי־פשע
Ps. 32, 2.	אשרי־אדם
Ps. 33, 12.	אשרי הגוי
Ps. 34, 9.	אשרי הגבר
Ps. 40, 5.	אשרי הגבר אשר־שם
Ps. 41, 2.	אשרי משכיל אל־דל
Ps. 65, 5.	אשרי ׀ תבחר ותקרב
Ps. 84, 5.	אשרי יושבי ביתך
Ps. 84, 6.	אשרי אדם עוד־לו בך
Ps. 84, 13.	אשרי אדם בטח בך
Ps. 89, 16.	אשרי העם ידעי תרועה
Ps. 94, 12.	אשרי הגבר אשר־ תיסרנו יה
Ps. 106, 3.	אשרי שמרי משפט
Ps. 112, 1.	אשרי־איש ירא את־ה׳
Ps. 119, 1.	אשרי תמימי־דרך
Ps. 119, 2.	אשרי נצרי עדתיו
Ps. 127, 5.	אשרי הגבר אשר מלא
Ps. 128, 1.	אשרי כל־ירא ה׳
Ps. 137, 8.	אשרי שישלם־לך
Ps. 137, 9.	אשרי ׀ שיאחז ׀ ונפץ
Ps. 144, 15.	אשרי העם שככה לו
Ps. 144, 15.	אשרי העם שי׳ אלהיו
Ps. 146, 5.	אשרי שאל יעקב בעזרו
Prv. 3, 13.	אשרי אדם מצא חכמה
Prv. 8, 34.	אשרי אדם שמע לי
Prv. 20, 7.	אשרי בניו אחריו
Prv. 28, 14.	אשרי אדם מפחד תמיד
Jes. 30, 18.	אשרי כל־חוכי לו
Jes. 56, 2.	אשרי אנוש יעשה־זאת
Dan. 12, 12.	אשרי המחכה ויגיע

constr.: וַאֲשָׁרֵי

2 Chr. 9, 7.	ואשרי עבדיך
Prv. 8, 32.	ואשרי דרכי ישמרו

cum suff.: אַשְׁרֶיךָ

Dt. 33, 29.	אשריך ישראל מי כמוך
Ps. 128, 2.	אשריך וטוב לך

cum suff.: אַשְׁרַיִךְ

Eccl. 10, 17.	אשריך ארץ

cum suff.: אַשְׁרֵיכֶם

Jes. 32, 20.	אשריכם זרעי על־כל־מים

cum suff.: אַשְׁרֶיהָ

Prv. 14, 21.	ומחונן עניים אשריו
Prv. 16, 20.	ובוטח ביי אשריו

cum suff.: אַשְׁרֶיהָ

Prv. 29, 18.	ושמר תורה אשריהו

אֹשֶׁר

ג׳ן כמו אֶשֶׁר, לכן נכתו ניקיל, ובכתוי אָשְׁרֵי. פקנונו סהנלק.

n m. solitarium in scriptura: felicitas, beatitudo, successus. LXX: *μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με γυναῖκες.* Trg. Babylon. (Onqelosi, ut vulgo putatur): חֶדְוָה לִי אֲרֵי בְּכֵן יְשַׁבְּחוּנַנִי נְשַׁיָּא.

cum suff.: בְּאָשְׁרִי

Gn. 30, 13. באשרי כי אשרוני

אֲשֵׁרָה

ג׳ן נכפל סיכוי וכי ונקנס. לפי שמכת סדקוק גויכת אֲשֶׁר לשון תוקפי, וכפתרון משכבת ומשקבת [ליק נע־גליקעכט], ונשמר מכוכב ושול השנר סנקרק נגס, וסוגשל על סם שלילה נסרקפס עס עשקורת פשק נעל. סיכוי ניין הפסילים ומשנות של שלילה סיים, לו מקוס סיקוש וסיער, נו יענדו לה, וסכוון סוס פעמים גס ניקיל, ולכוב נתקנוס.

n. m. duplice generis utriusqde plurali utens; ut grammatici asserunt, femininum adject. h. e. ea, quae beatitatem seu felicitatem confert, de planeta et numine Veneris (judaice נְגֹהָ), hinc de ejus Deae simulacris, sive lucis, qui apud statuas et fana Deorum inter gentes plantari solebant. LXX semel mire: *γλυπτὸν τοῦ Ἄλσους*, notione duplici confusa.

אֲשֵׁרָה, אֲשֵׁירָה

Dt. 16, 21.	לא־תטע לך אשרה
2 Reg. 17, 16.	ויעשו אשירה
2 Reg. 21, 3.	ויעש אשרה
2 Reg. 23, 15.	הנדק לעפר ושרף אשרה

הָאֲשֵׁרָה

Jud. 6, 25.	ואת־האשרה אשר־עליו
Jud. 6, 26.	בעצי האשרה אשר תכרת
Jud. 6, 30.	וכי כרת האשרה אשר־
1 Reg. 16, 33.	ויעש אחאב את־ האשרה
1 Reg. 18, 19.	ונביאי האשרה ארבע מאות
2 Reg. 13, 6.	וגם האשרה עמדה
2 Reg. 18, 4.	וכרת את־האשרה
2 Reg. 21, 7.	וישם את־פסל האשרה
2 Reg. 23, 6.	ויצא את־האשרה

וְהָאֲשֵׁרָה

Jud. 6, 28.	והאשרה אשר־עליו

לָאֲשֵׁרָה

1 Reg. 15, 13.	עשתה מפלצת לאשרה
2 Chr. 15, 16.	עשתה לאשרה מפלצת

לַאֲשֵׁרָה

2 Reg. 23, 7.	בתים לאשרה

וְלָאֲשֵׁרָה

2 Reg. 23, 4.	ולאשרה ולכל צבא

1 pl.: אֲשֵׁרִים

Jes. 27, 9.	לא־יקמו אשרים

pl.: וַאֲשֵׁרִים

1 Reg. 14, 23.	במות ומצבות ואשרים
2 Reg. 17, 10.	מצבות ואשרים

pl.: הָאֲשֵׁרִים

2 Reg. 23, 14.	ויכרת את־האשרים
2 Chr. 14, 2.	ויגדע את־האשרים
2 Chr. 17, 6.	את־הבמות ואת־ האשרים
2 Chr. 24, 18.	ויעבדו את־האשרים
2 Chr. 31, 1.	ויגדעו האשרים
2 Chr. 33, 19.	והעמיד האשרים
2 Chr. 34, 7.	והפסילים ואת־האשרים והפסילים כתת

pl.: וָהָאֲשֵׁרִים

2 Chr. 34, 3. 4.	והאשרים והפסילים
Jes. 17, 8.	והאשרים והחמנים

II pl.: אֲשֵׁרוֹת

2 Chr. 33, 3.	ויעש אשרות

הָאֲשֵׁרוֹת

Jud. 3, 7.	הבעלים ואת־האשרות
2 Chr. 19, 3.	כי־בערת האשרות

pl. c. s.: אֲשֵׁרֶיךָ

Mich. 5, 14.	ונתשתי אשיריך

cum suff.: אֲשֵׁרָיו

Ex. 34, 13.	ואת־אשריו תכרתון

cum suff.: אֲשֵׁרֵיהֶם

1 Reg. 14, 15.	את־אשריהם מכעיסים

cum suff.: וַאֲשֵׁרֵיהֶם

Dt. 7, 5.	ואשיריהם תגדעון
Dt. 12, 3.	ואשריהם תשרפון באש
Jer. 17, 2.	ואשריהם על־עץ רענן

אָשׁוּר

ג׳ן וסיניס אֲשֻׁרִים נכפל הפקיון ק׳ כמו אַשּׁוּר לומר מנעל וסלין פסיעה וכנעל [שריעט, נעכנ], והפסוק נעשו סקוס רגלי ל׳ל דרכיו, דרכי הנלקם. נ׳ מין קלו, קולי מענין הקוק וסקוען, וכי כמו כן תְּאַשְּׁרוּ לקמן, ויסיס השכם קשר נמכוון קוק, וכדומס נגמץ לכוב.

ועכין נת קשרים עשוכנת נו.

n. m. 1) sicuti אֲשׁוּר ingressus, incessus, Job. 23, 11. (a vrb. אָשַׁר facto e radice שָׁר). 2) cedri species, sicuti תְּאַשּׁוּר, a verbo אָשַׁר vel rectum, procerum, vel firmum ac constans esse. LXX: mire *οἴκους ἀλσώδεις* (אֲשֵׁרוֹת).

cum suff.: בַּאֲשֻׁרוֹ

Job. 23, 11.	באשרו אחזה רגלי

לַאֲשֻׁרוֹ

Prv. 14, 15.	ועורם יבין לאשרו

pl.: אֲשֻׁרִים

Ez. 27, 6.	בת־אשרים מאיי כתים

cum suff.: אֲשֻׁרֶיךָ

Ps. 17, 5.	תמוך אשרי במעגלותיך

pl. c. s.: אֲשֻׁרֵי

Ps. 40, 3.	כונן אשרי
Ps. 73, 2.	כאין שפכה אשרי

אֲשֻׁרֵנוּ

Ps. 44, 19.	ותט אשרנו מני ארחך

אֲשֻׁרֶיהָ

Ps. 37, 31.	לא תמעד אשריו

אַשּׁוּר

ג׳ן כמו אָשׁוּר וסכוון לקק, כמו אֶשֶׁר, אֵשֶׁר. כדגשות שכוי סקיליפ. ולפני לשם לוסס לינו ג׳יך לכתן.

n. m. quod plane non differt ab אָשׁוּר (sicut neque אֶשֶׁר ab אֵשֶׁר). Nomen populi huc non pertinet.

cum suff.: אַשֻּׁרִי

Job. 31, 7.	אם תטה אשרי מני הדרך

cum suff.: אַשֻּׁרֵנוּ

Ps. 17, 11.	אשרנו עתה סבבוני

תְּאַשּׁוּר

סם לינן, וכנלקם לשון סקיו, מענין קוק ולומן, וכן לשוריס לעיל.

nom. cedri cujusdam, a proceritate seu stabilitate. Aram: אֲשַׁבְּרוֹיִן R. Jona eam שׁוּרְנִין arab. et talm. dici refert (Scherbin-Zeder). Qimchi nonnullos arabicum בקם conferre tradit. Jelamdenu: מְאוּשָּׁר מְכָל־מִרְנֵי אַרְזִים.

וְתַאֲשׁוּר

Jes. 19, 41. 60, 13.	תדהר ותאשור

אַשֻּׁרְנָא

ג׳ן לקמי, ופקנוכו כמי סכלקם נכוכם לו קושם נכוכם, משכת לשם לשון קוק. ויסיס הסופי נָא. נקופן לקר לינני יודע להולמו.

n. m. aram., murus, a. v. אָשַׁר firmum, stabile esse.

וְאַשֻּׁרְנָא

Esr. 5, 3.	ואשרנא דנה לשכללה

I. אָשַׁשׁ

פעל כג לניות ומעפות. ק׳ ענין רסידס וישידס סלקס וכניכס, כלקף עס אָשֵׁד [סיכנעלגעגרט, פֿעסט ויין], והוסקל על ינקק סיסוד. ב׳ לשון כס וגכוכס כמו נרדופי שכב וס, לומר מכוון ומקוקן כניר כס. והוסקל על קוקת גכר, כאשר יעיד סהמפעל. מענות הפעל קק, וסיס נ׳ כיסב אשר לאשר לכם [כהמפעל סכ׳] וכדומס, ומשלסו כשפתי מעכט.

Digitized by Google

vrb. varia multiplicique potestate: 1) fulcire, stabilire, fundare, fundamentum ponere, eaque vi cognatum cum אָשָׁה. 2) stabilitum h. e. firmum, constantem, robustum esse, unde יְתְאַשֵּׁשׁ, viriliter, fortiter agere. Radix primaria ejus verbi est אֵשׁ, qua innixa sunt verba אָשַׁד, אָשָׁה et אָשַׁשׁ injecta litera liquida ortum.

אֲשִׁישָׁה

ז׳ נכפל יכוי, עכיכו עוגה [קוכּפן] מלגון מלקה וכפילה, וכי נפיקית נשרש ומכוון דומה לו. ולפיכך עכיכים ענות פשה מענגים, מכתוכים לפיכך נוסף ועוכל וגכ.

n. f., cujus duplex exstat pluralis: placenta, *πλακοῦς* (*πλακόεις*), ab extendendo et comprimendo (אֲשִׁישְׁיָא targum est vocabuli cognati צְפִיחִית), in Mishna de placenta ex lentibus confecta. Traditio judaica: גְּרֵבָא דְּחַמְרָא. LXX: *λάγανον ἀπὸ τηγάνου, πέμμα.*

וַאֲשִׁישָׁה

2 Sam. 6, 19. ואשישה אחת
1 Chr. 16, 3. ואשפר ואשישה

pl.: בַּאֲשִׁישׁוֹת

Cant. 2, 5. סמכוני באשישות

pl. constr.: אֲשִׁישֵׁי

Hos. 3, 1. אשישי ענבים

אֲשִׁישׁ

ז׳, נסמך יכוי אֲשִׁישֵׁי, ועכיכו כמו אֲשִׁיָּה לעיל, לוקח מסמל ויסוד, וכי לקיון לו כשרש.

n. m. fundamentum, sicuti אֲשִׁיָּה.

pl. constr.: לַאֲשִׁישֵׁי

Jes. 16, 7. לאשישי קיר־חרשת

הָתְאַשֵּׁשׁ

פעל לקר לפעל סתקדקים יכון להשם פם [ז׳ יעב], ויסיס מכוונו לשון שרפס [נרעכנען] נכלף עס לקת לקר בלקון.

vrb., ut grammatici ajunt, nominis אֵשׁ origo, *πυροῦσθαι* sicut אֵשׁ in אֶשֶׁק, *κάμινος.*

אֵשׁ

שם קתי וכככוי אִשֵּׁי, אֶשֵּׁיהֶם, והשקל עוסק לפ׳ על שתי סטפיס נעכין סכפל. פתכוכו יוצ נכלף עס לשה ולוקר [ז׳ יעב], ונלקר סכללוק משלה ונערה,

וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּבֵית חָזָאֵל Am. 1, 4.
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת עַזָּה Am. 1, 7.
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת צֹר Am. 1, 10.
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּתֵימָן Am. 1, 12.
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת רַבָּה Am. 1, 14.
וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמוֹאָב Am. 2, 2.
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בִּיהוּדָה Am. 2, 5.
וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אֵשׁ Obad. 1, 18.
אֹכְלָה אֵשׁ בְּרִיחָיִךְ Nah. 3, 13.
שָׁם תֹּאכְלֵךְ אֵשׁ Nah. 3, 15.
עַמִּים בְּדֵי־אֵשׁ Hab. 2, 13.
חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב Zach. 2, 9.
וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאַרְזֵיךְ Zach. 11, 1.
כְּכִיר אֵשׁ בָּעֲצִים Zach. 12, 6.
וְכַלַּפִּיד אֵשׁ בְּעֹמִיר Zach. 12, 6.

וְאֵשׁ

וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת Ex. 9, 24.
וְאֵשׁ תִּהְיֶה לִילָה בּוֹ Ex. 40, 38.
וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ Lev. 6, 2.
וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְיָ Num. 16, 35.
וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל 2 Sam. 22, 9.
וְאֵשׁ לֹא יִשְׁמֹו 1 Reg. 18, 23.
וְאֵשׁ לֹא אֵשִׁים 1 Reg. 18, 23.
וְאֵשׁ לֹא תְשִׂימוּ 1 Reg. 18, 25.
וְאֵשׁ אֹכְלָה אֲהָלֵי־שֹׁחַד Job. 15, 34.
וְאֵשׁ־מִפִּיו תֹּאכַל Ps. 18, 9.
וְאֵשׁ נִשְׂקָה בְיַעֲקֹב Ps. 78, 21.
וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה Ps. 105, 39.
וְאֵשׁ לֹא־אָמְרָה הוֹן Prv. 30, 16.
וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת Ez. 1, 4.

גַּאֵשׁ

גֹּפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת יְיָ Gn. 19, 24.
דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׁן Joel 3, 3.

הָאֵשׁ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ Gn. 22, 6.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים Gn. 22, 7.
וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה Ex. 13, 22.
עֵצִים עַל־הָאֵשׁ Lev. 1, 7.
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ Lev. 1, 8. 12.
הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ Lev. 1, 17.
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ Lev. 3, 5.
אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ Lev. 6, 3.
עַל־הָאֵשׁ Lev. 16, 13.
וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ Num. 6, 18.
וְתִשְׁקַע הָאֵשׁ Num. 11, 2.
וְאֶת־הָאֵשׁ זָרָה־הֲלָאָה Num. 17, 2.
מִקְדְּשׁוֹת הַקְּדָשִׁים מִן־הָאֵשׁ Num. 18, 9
וַיְדַבֵּר יְיָ אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 4, 12.
בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 4, 15.
קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 4, 33.
שְׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 4, 36.
בֹּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 5, 4. 22. 9, 10.
כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ Dt. 5, 5.
וְאֶת קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 5, 21.
כִּי תֹאכְלֶנּוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה Dt. 5, 22.
מִדִּבֶּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ Dt. 5, 23.
בֹּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt. 10, 4.
וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת Dt. 18, 16.
וְתַעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוֹר Jud. 6, 21.
וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה 1 Rg. 19, 12.
רְאִים בְּרִדַּת הָאֵשׁ 2 Chr. 7, 3.
וְאֶת־עַמּוּד הָאֵשׁ בַּלַּיְלָה Neh. 9, 19.
וְהָאֵבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ Jer. 7, 18
וְהַפִּילוּ עַל־הָאֵשׁ Jer. 22, 7.
אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאֹח Jer. 36, 23.
עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הָאֹח Jer. 36, 23.
הַחֹשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Ez. 1, 4.
וְהִשְׁלֹכְתִּי אוֹתָם אֶל־תּוֹךְ הָאֵשׁ Ez. 5, 4.
אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר בֵּינוֹת הַכְּרֻבִים Ez. 10, 7.
אָכְלָה הָאֵשׁ Ez. 15, 4.
הֻדְלַק הָאֵשׁ Ez. 24, 10.
כְּדוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ Mich. 1, 4.

וְהָאֵשׁ

וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ Lev. 6, 5.

חֹצֵב לְהָבוֹת אֵשׁ Ps. 29, 7.
בְּהַגִּיחִי תִבְעַר־אֵשׁ Ps. 39, 4.
אֵשׁ־לְפָנָיו תֹּאכֵל Ps. 50, 3.
כְּהֶמֵס דּוֹנַג מִפְּנֵי־אֵשׁ Ps. 68, 3.
וְכֹל־הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ Ps. 78, 14.
בְּחוּרָיו אָכְלָה־אֵשׁ Ps. 78, 63.
תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתֶךָ Ps. 79, 5.
תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתֶךָ Ps. 89, 47.
אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ Ps. 97, 3.
מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט Ps. 104, 4.
אֵשׁ לְהָבוֹת בְּאַרְצָם Ps. 105, 32.
וַתִּבְעַר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם Ps. 106, 18.
אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר Ps. 148, 8.
הֵיחֵתָה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ Prv. 6, 27.
בְּאֹפֶם עֵצִים תִּכְבֶּה־אֵשׁ Prv. 26, 20.
רִשְׁפֵּיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ Cant. 8, 6.
עֵרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת אֵשׁ Jes. 1, 7.
וְנֹגַהּ אֵשׁ לְהָבָה Jes. 4, 5.
לְשׁוֹן אֵשׁ Jes. 5, 24.
מְאֻכֶלֶת אֵשׁ Jes. 9, 4.
וַיְהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ Jes. 9, 18.
כִּיקוֹד אֵשׁ Jes. 10, 16.
אֵשׁ צָרִיךְ תֹּאכְלֵם Jes. 26, 11.
סוֹפָהּ וְסַעֲרָה וְלַהַב אֵשׁ Jes. 29, 6.
לַחֲתוֹת אֵשׁ מִיקוֹד Jes. 30, 14.
וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה Jes. 30, 30.
אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבָּה Jes. 30, 33.
דּוֹחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכְלֵכֶם Jes. 33, 11.
מִי יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכְלָה Jes. 33, 14.
כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ Jes. 43, 2.
חֲצִיו שָׂרַף בְּמוֹ־אֵשׁ Jes. 44, 16.
הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שְׂרָפָתַם Jes. 47, 14.
קַדְחִי אֵשׁ Jes. 50, 11.
כְּקַדַּח אֵשׁ הַמָּסִים Jes. 64, 1.
מַ֫יִם תִּבְעַר־אֵשׁ Jes. 64, 1.
הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ Jes. 64, 10.
אֵשׁ יְקֹדַת כָּל־הַיּוֹם Jes. 65, 5.
וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ Jes. 66, 15.
הָצִית אֵשׁ עֵלֶיהָ Jer. 11, 16.
כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי Jer. 15, 14.
כִּי־אֵשׁ קְדָחְתֶּם בְּאַפִּי Jer. 17, 4.
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֶיהָ Jer. 17, 27.
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּיַעְרָהּ Jer. 21, 14.
וְהִצַּתִּי אֵשׁ Jer. 43, 12.
כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן Jer. 48, 45.
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת דַּמֶּשֶׂק Jer. 49, 27.
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרֶיהָ Jer. 50, 32.
וְלָאֻמִּים בְּדֵי־אֵשׁ וְיִיעָפוּ Jer. 51, 58.
שִׁלַּח־אֵשׁ בְּעַצְמוֹתַי Thr. 1, 13.
וַיֹּצֵא־אֵשׁ בְּצִיּוֹן Thr. 4, 11.
כַּגַּחֶלֶת־אֵשׁ בְּעֵרוֹת Ez. 1, 13.
כְּמַרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ Ez. 1, 27.
רְאִיתִי כְמַרְאֵה־אֵשׁ Ez. 1, 27.
תֹּצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל Ez. 5, 4.
דְּמוּת כְּמַרְאֵה־אֵשׁ Ez. 8, 2.
וּלְמַטָּה אֵשׁ Ez. 8, 2.
וּמְלֹא חָפְנַיִךְ גַּחֲלֵי־אֵשׁ Ez. 10, 2.
קַח אֵשׁ מִבֵּינוֹת לַגַּלְגַּל Ez. 10, 6.
אַף כִּי־אֵשׁ אֲכָלַתְהוּ Ez. 15, 5.
אֵשׁ אֲכָלַתְהוּ Ez. 19, 12.
וַתֵּצֵא אֵשׁ מִמַּטֵּה בְדִיָּה Ez. 19, 14.
הִנְנִי מֵצִית־בָּךְ אֵשׁ Ez. 21, 3.
לְפַחַת־עָלָיו אֵשׁ Ez. 22, 20.
בְּתוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ Ez. 28, 14.
מִתּוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ Ez. 28, 16.
וָאוֹצִיא־אֵשׁ מִתּוֹכֵךְ Ez. 28, 18.
בְּתָתִי־אֵשׁ בְּמִצְרַיִם Ez. 30, 8.
וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּצֹעַן Ez. 30, 14.
וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּמִצְרַיִם Ez. 30, 16.
אֵשׁ וְגַפְרִית אַמְטִיר Ez. 38, 22.
וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמָגוֹג Ez. 39, 6.
וּבָעַרְתִּי בָהֶם אֵשׁ Ez. 39, 9.
כִּי בְנָשֶׁק יִבְעַר־אֵשׁ Ez. 39, 10.
וְעִינַיִו כְּלַפִּידֵי אֵשׁ Dan. 10, 6.
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו Hos. 8, 14.
אֵשׁ אֲכָלָה נְאוֹת מִדְבָּר Joel 1, 19. 20.
לִפְנָיו אֵכְלָה אֵשׁ Joel 2, 3.
לֶהָבָה אֵשׁ אֹכֵלָה Joel 2, 5.
וְכָל הַמְלִיצִים כִּיוֹר אֵשׁ, עָמוֹד הַאֵשׁ, גֹּשֶׁם אֵשׁ, יְקוֹד אֵשׁ, קְרֹן הָאֵשׁ, תֵּיק לְאֵשׁ וְכִדּוּמֵיהֶם. וְהוּא־אֵשׁ עַל הַנֵּרֶךְ שְׁמוֹ אֵשׁ הַקֹּנֵס, וְכֵן מוֹכֵר וְנֹגֵף מְקוֹם הַשֵּׁמֶשׁ עֲלֵיהֶם הַמַּכָּה וְקֵיץ הַמַּלְקֹחַיִם. שְׁכֵנָיו כְּאֵשׁ הוֹכִיחוּ אֵשׁ כְּדֶרֶךְ עֵט אֵשׁ, אֵשׁ, gr. *αἰθ.*) וְכֵן נְכוֹנִי (sanskr. *us*, l. *us*, אֵשׁ כֵּן נְסוֹדוֹ אֵשׁ וְכֵן נְכוֹנִי שֶׁפַּעֲנִי.

n. generis utriusvis: ignis, fulgur, solis candor (sol igneus, apud poëtas), splendor, irae bellique flammae, et quidquid praeterea sumta ab igne metaphora solet depingi. Radix ejus nominis est אֵשׁ, cui affinia sunt אֵת, אֵזֵא eaque non solum semitica, sed etiam sanscritica est, quemadmodum verba: uś, *us* (in: urere), *αἴθειν*, aes-tus, aes-tas luculenter docent.

תְּנוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ Gn. 15, 17.
בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה Ex. 3, 2.
וְתִהְלַךְ־אֵשׁ אַרְצָה Ex. 9, 23.
צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת Ex. 12, 8.
כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ Ex. 12, 9.
בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם Ex. 13, 21.
בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן Ex. 14, 24.
כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִצִּים Ex. 22, 5.
לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ Ex. 35, 3.
אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ Lev. 1, 7.
אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ Lev. 6, 6
וְתֹצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְיָ Lev. 9, 24. 10, 2.
וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ Lev. 10, 1.
וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְיָ אֵשׁ זָרָה Lev. 10, 1.
כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר מִכְוַת־אֵשׁ Lev. 13, 24
מִלֵּא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ Lev. 16, 12.
בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה Num. 3, 4. 26, 61.
כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר Num. 9, 15.
וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה Num. 9, 16.
וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְיָ Num. 11, 1.
כִּי־בָעֲרָה בָם אֵשׁ יְיָ Num. 11, 3.
וּבָעֲמוּד אֵשׁ לָיְלָה Num. 14, 14.
וְתֵנוּ בָהֶן אֵשׁ Num. 16, 7.
וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ Num. 16, 18.
וְתֵן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ Num. 17, 11.
כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן Num. 21, 28.
אֵשׁ אֹכְלָה הִוא Dt. 4, 24.
הָעֹבֵר לִפְנֵיךְ אֵשׁ אֹכְלָה Dt. 9, 3.
כִּי־אֵשׁ קְדָחָה בְאַפִּי Dt. 32, 22.
מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ Dt. 33, 2.
תֵּצֵא אֵשׁ מִן־הָאָטָד Jud. 9, 15.
תֵּצֵא אֵשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ Jud. 9, 20.
וְתֵצֵא אֵשׁ מִבַּעֲלֵי שְׁכֶם Jud. 9, 20.
וַיִּבְעַר־אֵשׁ בַּלַּפִּידִים Jud. 15, 5.
בְּהָרִיחַ אֵשׁ וְלֹא נוֹדַע כֹּחוֹ Jud. 16, 9.
בְּעֵרוּ גַחֲלֵי־אֵשׁ 2 Sam. 22, 13.
וְתֹאכַל אֵשׁ־יְיָ וַתֹּאכַל 1 Reg. 18, 38.
וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ 1 Reg. 19, 12.
תָּרַד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם 2 Reg. 1, 10. 12.
וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם 2 Reg. 1, 10.
וַתֵּרֶד אֵשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם 2 Reg. 1, 12.
הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם 2 Rg. 1, 14.
וְהִנֵּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ 2 Reg. 2, 11.
וְרֶכֶב אֵשׁ סְבִיבוֹת אֱלִישָׁע 2 Reg. 6, 17.
וּבָעֲמוּד אֵשׁ לָיְלָה Neh. 9, 12.
אֵשׁ אֱלֹהִים נָפְלָה Job. 1, 16.
תֹּאכְלֵהוּ אֵשׁ לֹא־נָפַח Job. 20, 26.
וַיִּתְּרֹם אֹכְלָה אֵשׁ Job. 22, 20.
וַתַּחְתֶּיהָ נֶהְפַּךְ כְּמוֹ־אֵשׁ Job. 28, 5.
כִּי אֵשׁ הִיא עַד־אֲבַדּוֹן תֹּאכֵל Job. 31, 12.
כִּידוֹדִי אֵשׁ יִתְמַלְּטוּ Job. 41, 11.
פְּחָמִים אֵשׁ וְגַפְרִית Ps. 11, 6.
בָּרָד וְגַחֲלֵי־אֵשׁ Ps. 18, 13. 14.
תְּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ Ps. 21, 10.
וְתֹאכְלֵם אֵשׁ Ps. 21, 10.

Digitized by Google

2 Chr. 7, 1. והאש ירדה מהשמים
Ez. 15, 7. והאש תאכלם
מֵאֵשׁ
Ez. 15, 7. מהאש יצאו
בְּאֵשׁ
Ez. 21, 36. באש עברתי
22, 21. 31. 38, 19
Ez. 24, 12. באש תלאתה
Ez. 36, 5. באש קנאתי דברתי
Nah. 2, 4. באש־פלדת הרכב
Zeph. 3, 8. באש קנאתי תאכל
בָּאֵשׁ
Ex. 3, 2. הסנה בער באש
Ex. 12, 10. עד־בקר באש תשרפו
מפני אשר ירד עליו יי
Ex. 19, 18. באש
תשרף באש מחוץ
Ex. 29, 14. למחנה
Ex.29,34. ושרפת את־הנותר באש
Ex. 32, 20. וישרף באש
Ex. 32, 24. ואשליכהו באש
Lev. 2, 14. קלוי באש גרש כרמל
ושרף אתו על־עצים
Lev. 4, 12. באש
Lev. 6, 23. לא תאכל באש תשרף
Lev.7,17. ביום השלישי באש ישרף
Lev. 7, 19. לא יאכל באש ישרף
Lev. 8, 17. 9, 11. שרף באש מחוץ
Lev. 8, 32. באש תשרפו
Lev. 13, 52. 21, 9. באש תשרף
Lev. 13, 55. 57. באש תשרפנו
Lev.16,27. ושרפו באש את־פרשם
Lev. 19, 6. באש ישרף
Lev.20,14. באש ישרפו אתו ואתהן
ואת כל־טירתם שרפו
Num. 31, 10. באש
Nu.31,23. כל־דבר אשר־יבא באש
Num. 31, 23. תעבירו באש
Num.31,23. וכל אשר לא־יבא באש
Dt. 1, 33. לחנתכם באש ׀ לילה
Dt. 4, 11. וההר בער באש
Dt. 5, 20. 9, 15. וההר בער באש
Dt. 7, 5. ופסיליהם תשרפון באש
פסילי אלהיהם תשרפון
Dt. 7, 25. באש
Dt. 9, 21. ואשרף אותו ׀ באש
Dt. 12, 3. ואשריהם תשרפון באש
Dt. 12, 31. ישרפו באש לאלהיהם
Dt. 13, 17. ושרפת באש את־העיר
Dt. 18, 10. מעביר בנו־ובתו באש
Jos. 6, 24. והעיר שרפו באש
Jos.7,15. ישרף באש אתו ואת־כל
Jos. 7, 25. וישרפו אתם באש
Jos. 8, 8. תציתו את־העיר באש
Jos. 8, 19. ויציתו את־העיר באש
Jos.11, 6. מרכבתיהם תשרף באש
Jos. 11, 9. מרכבתיהם שרף באש
Jos. 11, 11. ואת־חצור שרף באש
Jud. 1, 8. ואת־העיר שלחו באש
Jud. 9, 49. את־הצריח באש
עד־פתח המגדל לשרפו
Jud. 9, 52. באש
Jud. 12, 1. ביתך נשרף עליך באש
Jud. 14, 15. ואת־בית אביך באש
Jud. 15, 6. יאת־אביה באש
Jud.15,14. כפשתים אשר בערו באש
Jud. 18,27. ואת־העיר שרפו באש
הערים הנמצאות שלחו
Jud. 20, 48. באש
1 Sam. 30, 1. וישרפו אתה באש
1 Sam. 30, 3. והנה שרופה באש
1 Sam.30,14. ואת־צקלג שרפנו באש
2 Sam.14,30. לכו והוציתוה באש
2 Sam. 14, 30. את החלקה באש
את־החלקה אשר־לי
2 Sam. 14, 31. באש
וילכד את־גזר וישרפה
1 Reg. 9, 16. באש
וישרף עליו את־בית
1 Reg. 16, 18. מלך באש
האלהים אשר־יענה
1 Reg. 18, 24. באש
1 Reg. 19, 12. לא באש יי
2 Reg. 8, 12. מבצריהם תשלח באש
2 Rg.16,3. וגם את־בני העביר באש
2 Reg. 17, 17. ואת־בנותיהם באש
2 Rg.17,31. שרפים את־בניהם באש
2 Reg. 21, 6. והעביר את־בנו באש
2 Reg. 23, 10. ואת־בתו באש למלך
מרכבות השמש שרף
2 Reg. 23, 11. באש
2 Reg.25, 9. כל־בית גדול שרף באש
1 Chr. 14, 12. וישרפו באש
1 Chr. 21, 26. ויענהו באש מן־
2 Chr. 28, 3. ויבער את־בניו באש
2 Chr. 35, 13. ויבשלו הפסח באש
Neh. 1, 3. 2, 17. ושעריה נצתו באש
Neh. 2, 3. 13. ושעריה אכלו באש
Ps. 46, 10. עגלות ישרף באש
Ps. 66, 12. באנו באש ובמים
Ps. 74, 7. שלחו באש מקדשך
Ps. 80, 17. שרפה באש כסוחה
Ps. 140, 11. באש יפלם
Jes. 33, 12. באש יצתו
Jes. 37, 19. ונתן את־אלהיהם באש
Jes. 54, 16. נפח באש פחם
Jes. 66, 15. כי־הנה יי באש יבוא
Jes. 66, 16. כי באש יי נשפט
Jer. 7, 31. ואת־בנותיהם באש
Jer. 19, 5. לשרף את־בניהם באש
Jer. 21, 10. 34, 2. ושרפה באש
Jer. 29, 22. קלם מלך־בבל באש
והצית את־העיר הזאת
Jer. 32, 29. באש
Jer. 34, 22. 37, 8. ושרפה באש
יהויקים מלך־יהודה
Jer. 36, 32. באש
ושרפו את־העיר הזאת
Jer. 37, 10. באש
Jer. 38, 17. לא תשרף באש
Jer. 38, 18. ושרפה באש
Jer.38,23. העיר הזאת תשרף באש
Jer. 39, 8. שרפו הכשדים באש
בתי אלהי־מצרים ישרף
Jer. 43, 13. באש
Jer. 49, 2. ובנתיה באש תצתנה
Jer.51,32. ואת־האגמים שרפו באש
Jer. 51, 58. ושעריה הגבהים באש
Jer.52,13. כל־בית הגדול שרף באש
Ez. 5, 4. ושרפת אתם באש
Ez. 16, 41. ושרפו בתוך באש
Ez. 20, 31. בהעביר בניכם באש
Ez. 23, 25. ואחריתך תאכל באש
Ez. 23, 47. ובתיהן באש ישרפו
Am. 7, 4. קרא לרב באש
Mich.1,7. וכל־אתנניה ישרפו באש
Zach. 9, 4. והיא באש תאכל
Zach. 13, 8. השלישית באש
הַבָּאֵשׁ
2 Sam. 23, 7. ובאש שרוף ישרפו
הַבָּאֵשׁ
Zeph. 1, 18. ובאש קנאתו
כְּאֵשׁ
Ex. 24, 17. כאש אכלת בראש ההר
Ps. 83, 15. כאש תבער־יער
Ps. 118, 12. דעכו כאש קוצים
Prv.16,27. ועל שפתיו כאש צרבת
Jes. 30, 27. ולשונו כאש אכלה
Jer. 20, 9. בלבי כאש בערת
Mal. 3, 2. כי־הוא כאש מצרף
Thr. 2, 3. Hos. 7, 6. כאש להבת
כָּאֵשׁ
Jes. 9, 17. כאש רשעה
Jer. 23, 29. כה דברי כאש
פן־תצא כאש חמתי Jer. 4,4. 21,12.
Thr. 2, 4. שפך כאש חמתו
Am. 5, 6. פן־יצלח כאש בית יוסף
Nah. 1, 6. חמתו נתכה כאש
לָאֵשׁ
Prv.26,21. פחם לגחלים ועצים לאש
Jes. 10, 17. אור־ישראל לאש
Jer. 5, 14. דברי בפיך לאש
לָאֵשׁ
Ez. 15, 4. לאש נתן לאכלה
Ez. 15, 6. נתתיו לאש לאכלה
Ez. 21, 37. לאש תהיה לאכלה
מֵאֵשׁ
Zach. 3, 2. אוד מצל מאש
Jer. 6, 29. מפוח מאש תם
cum suff.: אֲשָׁתָם
Jes. 50, 11. לכו באור אשכם
cum suff.: אֲשָׁתוֹ
Dt. 4, 36. הראך את־אשו הגדולה
Job. 18, 5. ולא־יגה שביב אשו
cum suff.: וְאֵשָׁם
Jes. 66, 24. ואשם לא תכבה
אֶשָּׁה

ע"כ נכתיב עם כנוי אֲשָׁתָם ופקרונו כמו אֵשׁ, לומר להקרין זעזי מלות אֵשׁ עם וקשה לסולמו. כתגנוס אֶשָּׁא כהידועה אֶשָּׁתָא אגור ותדיר, ונגמרין לשתין כמו קדקד ד"ש לשתין תלתין, לשתין נת יומין, לשתין נמרתין, לשתין דסתוון, ולכל הקבייס הכניס אֶשָּׁוֹת כמו [יומין ל"ו ע"כ] זה לשתוון הן.

n. f. quod praeter textualem scripturam nusquam exstat: *ignis*, targum. אֶשָּׁא, def. אֶשָּׁתָא, talmudice de tertianis quartanisque febribus, aliisque ejus morbi generibus, pl. אֶשָּׁוֹת.

c. suff.: בַּאֲשָׁתָם
Jer. 6, 29. מפוח מאשתם
אִשֶּׁה

ע"כ הסמין אִשֶּׁה וסמיכות כנוי אִשֵּׁי, וכוף נויל אֲשֵׁי. פתקונו לשת המוכן והקרבן, לו הקרבן נעניו לשת כשרף [שפטערפייערונג, שלטערפלעש-מע, שפטער], והשלמה על כל קרבן כמנקה וכסן לשת לשרפו.

n. m. a subst. אֲשֵׁי factum: ignis, quo sacrificium absumitur, ipsum sacrificium igne consumendum seu holocaustum, adeoque de oblationibus non comburendis. LXX: *Θυσία, Θυσίασμα, κάρπωμα, κάρπωσις, ὁλοκαύτωμα.*

Ex. 29, 18. אשה ליי הוא
Ex. 29, 25. אשה הוא ליי
Ex. 29, 41. לריח ניחח אשה ליי
Ex. 30, 20. להקטיר אשה ליי
לא־תקטירו ממנו אשה
Lev. 2, 11. ליי
Lev. 2,16. על כל־לבנתה אשה ליי
Lev. 3, 3. 9. מזבח השלמים אשה ליי
Lev. 3, 11. לחם אשה ליי
Lev. 3, 14. קרבנו אשה ליי
Lev. 3, 16. אשה לריח ניחח
Lev. 7, 5. אשה ליי אשם הוא
אשר יקריב ממנה אשה
Lev. 7, 25. ליי
Lev. 8, 21. 28. לריח־ניחח אשה הוא
Lev. 22, 27. ירצה לקרבן אשה ליי
Lev. 23, 8. 25. והקרבתם אשה ליי
Lev. 23, 13. בלולה בשמן אשה ליי
Lev. 23, 27. 36. והקרבתם אשה ליי
Lev. 23, 36. תקריבו אשה ליי
Lev. 23, 37. לחקריב אשה ליי
Lev. 24, 7. לאזכרה אשה ליי
Num. 15, 3. ועשיתם אשה ליי
Num. 15, 25. את־קרבנם אשה ליי
Num. 18, 17. אשה לריח ניחח ליי
Num.28,6. 29,6 לריח ניחח אשה ליי
Num. 28, 13. ריח ניחח אשה ליי
Num. 28, 19. אשה עלה ליי
Num. 28, 24. שבעת ימים לחם אשה
אִשֵּׁה
constr.:
Lev. 1, 9. 13. אשה ריח־ניחוח ליי
17. 2, 2. 9, 5. 23, 18.
Num. 15, 10. אשה ריח־ניחח ליי
13. 14. 28, 8. 24. 29, 13. 36.
הָאִשֵּׁה
Num. 28, 3. ואמרת להם זה האשה
וְאִשֵּׁה
Lev. 22, 22. ואשה לא־תתנו מהם
pl. constr.: אִשֵּׁי
Lev. 4, 35. 5, 12. המזבחה על אשי יי
Lev. 7, 30. ידיו תביאנה את אשי יי
Lev. 10, 15. על אשי החלבים יביאו
כי את־אשי יי לחם
אלהיהם
Lev. 21, 6. לא יגש להקריב את־
אשי יי
Lev. 21, 21. אשי יי
Dt. 18, 1. אשי יי ונחלתו יאכלון
Jos. 13, 14. אשי יי אלהי ישראל
1Sam. 2, 28. את־כל־אשי בני ישראל
pl. constr.: מֵאִשֵּׁי
Lev. 2, 3. 10. קדש קדשים מאשי יי
Lev. 6, 11. לדרתיכם מאשי יי
Lev. 7, 35. ומשחת בניו מאשי יי
Lev. 10, 12. הנותרת מאשי יי
Lev. 10, 13. וחקך־בניך הוא מאשי יי
Lev. 24, 9. מאשי יי חק־עולם
pl. c. suff.: לְאִשַּׁי
Num. 28, 2. את־קרבני לחמי לאשי
cum suff.: מֵאִשַּׁי
Lev. 6, 10. נתתי אתה מאשי

אֵת

ע"כ נקרמי כמו אות נעברי, ושרטו אתיי, ופעם כן סלנתיסו פס, עגור שלש נקטנע כו', והקולש שמס לש יקפשנו. סידועה אֲתָא וסכנוי אֲתַיִן או אַתֵּין [מן אֲתָא] או אַתֵּן [מן אֲתָא], כלילו שרטו לס, ומשך סרטוי אַתָּוֹת ויעוד סרכיס אֲתָּא. פתקונו כמו נעברי, לכן לרוב נסשלמה על פלש ופופס, כרלף עס תְּמַהּ.

n. m. aram. hebraico אוֹת par atque aequale: signum, *σημεῖον*, a radice אָתָה incidere, insculpere, proprie *χάραγμα*. Formas ejus vocab. vid. supra.

pl.: אָתִין
Dan. 6, 28. ועבד אתין ותמהין
def.: אַתַוָּיָא
Dan. 3, 32. אתיא ותמהיא די עבד
pl. c. suff.: אָתְוָהִי
Dan. 3, 33. אתוהי כמה רבורבין

אֵת

v. s. r. אָתָה Dt. 25. *p.* 137.

אָתָא

פעל נוזד מכמי, כמו נעברי אָתָה, וכי נס נעברי סמלש ימלש כש', סמקור מֵתָא נכליעת סש'. פעל חָיָה וכדומס. זעי סמוכות חֵיתֵי, חֵיתֵי קצות סנכה, כי סקפעל לינס, כי סקלוף נין חָאֵי להנרס יַי לש סיס ולש נכרק, ולף לשפעל קלוף כוס, וגס סמופי חֵיתֵי לנסקרת כערער נעבנה, וכנה לשלש שמיגן וסמוניף סמסקפעל, עוד מפקוס נדנר. פתקונו כמו נעברי לשון ניקה. נגזרק סקפעל סוס מן סכוך כמו ייתי דלש ידעת [לשון שנועה],

Digitized by Google

הלמן יצק עלי וה קס וכו'; נכיך מיקן
לצלם; קק קוי; קק צמע וכלומס.
vrb. intrans., cui geminum est hebr. אָתָּה, אָתָא: *venire*, advenire (cf. talm. יְתֵי דְּלָא religiosa affirmatio, jurisjurandi similis; תָּא שְׁמַע, ἔκχεσθαι, Hif. ἐνέγκαι. ἄκουσον; בְּרִיךְ מֵיתֵיךְ in persalutatione). Gr.

3 *perf.*: אֲתָה
Dan.7,22. עד די־אתה עתיק יומיא
Esr. 5, 3. מה־זמנא אתה עלירחון
Esr. 5, 16. אדין ששבצר דך אתה
3 *pl. perf.*: אֲתוֹ
Esr. 4, 12. עלינא אתו לירושלם
part.: אָתֵה
Dan. 7, 13. כבר אנש אתה הוא
inf.: לְמֵתָא
Dan. 3, 2. למתא לחנכת צלמה
pl. imperat.: וְאֵיתְיוּ
Dan. 3, 26. פוקו ואתו
Af-el: 3 *perf.* הַיְתִי
Dan. 5, 13. די הויתי מלכא אבי
3 *perf. pl.*: הַיְתִיתִין
Dan.5,3. באדין הויתיו מאני דהבא
Dan.5,23. ולמאניא די־ביתה הויתיו
3 *perf. pl.*: וְהַיְתִיו
Dan. 6, 17. והויתיו לדניאל
Dan. 6, 25. והויתיו גבריא אלך
inf.: לְהַיְתָיָה
Dan. 3, 13. אמר להויתיה לשדרך
Dan. 5, 2. להויתיה למאני דהבא
Of-al? 3 *perf. f.*: וְהַיְתַת
Dan. 6, 18. והויתיה אבן חדה
Of-al? הַיְתִיו 3 *perf. pl.*
Dan. 3, 13. נבריא אלך הויתיו קדם מלכא

אֲתָה

פעל זוד, ופתרונו כמו נף, וכדף עם אית לעיל, כי קמוכף הע'ו חוק אֲתָה ונקסוס חוס אֲתָה ע'י הקרכס. פתיון סנניכים כענעס.
vrb. intrans., ortum ex אֲתָה per verbi primarii productionem: *venire*, unde אֲתִידָה futura, τὰ μέλλοντα.

3 *perf.*: אֲתָא
Jes. 21, 12. אתא בקר
3 *perf.*: וְאַתָה
Dt. 33, 2. ואתה מרבבת קדש
1 *pl. perf.*: אֲתֵנוּ
Jer.3,22. אתנו לך כי אתה יי אלהינו
pl. part. fem.: וְאַתְיוֹת
Jes. 44, 7. ואתיות ואשר תבאנה
הָאַתְיוֹת
Jes. 41, 23. הגידו האתיות לאחור
Jes. 45, 11. האתיות שאלוני
pl. imperat.: אַתְיוּ
Jes. 21, 12. שובו אתיו
Jes. 56, 9. אתיו לאכל
Jes. 56, 12. אתיו אקחה־יין
3 *imperf.*: יֵאתֵה
Job. 37, 22. מצפון זהב יאתה
Prv. 1, 27. ואידיכם כסופה יאתה
3 *impf. ap.*: וַיֵּיתָא
Dt. 33, 21. וייתא ראשי עם
impf. apoc.: וַיֵּאתְ pro וַיֵּאתָא
Jes. 41, 25. העירותי מצפון ויאת

cum suff.: וַיְיָאתֵינִי
Job. 3, 24. פחד פחדתי ויאתיני
3 *f.*: תֵּאתֵה pro תֵּאתָה
Mich. 4, 8. עדיך תאתה ובאה
3 *impf. pl.*: יֵיאתִיו
Job. 16, 22. כי־שנות מספר יאתיו
Job. 30, 14. כפרץ רחב יאתיו
Ps. 68, 32. יאתיו חשמנים
וַיְיָאתִיוּן
Jes. 41, 5. קרבו ויאתיון
Hif-il: הַתָּה
pl. imperat.: הַתִּיוּ
Jes. 21, 14. התיו מים
Jer. 12, 9. התיו לאכלה

אֲתַמּוּל

v. s. תְּמַל 594

אֲתַן

פעל זו ולף-עונר, ולפי סמדקדקים כמו נעכני קתן, שלטונו פסיעת פסיעות קטנות, ויקיכו נכון, כי סוף גויר הפס תן קתון, שלטונו סליכס נלעגי קמוו, לומר כפסיעת קטנס. ונקיפס לי שפעל סוס סכל ונעות רוק, ולפשס סכל שרץ קקר.
vrb. apud Arabes: brevi lentoque gressu incedere, unde grammatici linguae arabicae nimio amantiores asini nomen deduxerunt. Scilicet non intellexerunt, id verbum ex eo ipso nomine originem suam ducere, ita ut vi sua prima eam depingat, qui gressus asininos facit. Unde illa grammaticorum perversitas non minus ridicula est, quam Isidori, qui asini nomen, cui etymon sanscrito-semiticum subest, a sedendo tanquam assedum nuncupatum esse asserit.

אֲתָן

ע"כ והכניס אֲתָנִי, לומר קמוכס לו קמור נקנס [עופלין]. הסופיי ין לף ע"ין לשרץ, כי סוף נהנכס אֲתָ, וכן נכוסי ונרמכי וככל שפתי מערנ, הן כיקס הסקטן לו כדומס.
n. m. asina, asinus, ex radice אֲתָן (*as* in as-inus) sanscritico-semitica, ad quam terminatio vulgaris *ôn* accessit.

הָאֲתוֹן
Num. 22,23. 25. ותרא האתון את־
Num. 22, 23. ותט האתון
Num. 22,23. ויך בלעם את־האתון
Num. 22, 27. ותרא האתון
Num. 22,27. ויך את־האתון במקל
Num. 22,28. ויפתח יי את־פי האתון
Nu. 22,30. ותאמר האתון אל־בלעם
Nu. 22,33. ותראני האתון ותט לפני
2 Reg. 4, 24. ותחבש האתון ותאמר
לָאֲתוֹן
Num. 22, 29. ויאמר בלעם לאתון
cum suff.: אֲתָנְךָ
Num. 22, 30. הלוא אנכי אתנך
Num. 22, 32. את־אתנך זה שלש רגלים
cum suff.: אֲתָנוֹ
Gn. 49, 11. ולשרקה בני אתנו
Num. 22, 21. ויחבש את אתנו
Num. 22, 22. ויהרא רכב על־אתנו
pl.: אֲתֹנֹת, אֲתֹנוֹת

אתנת עשרים Gn. 32, 16.
ועשר אתנת נשאת בר Gn. 45,23.
רכבי אתנות צחורות Jud. 5, 10.
וחמש מאות אתנות Job. 1, 3.
ואלף אתונת Job. 42, 12.
עיר בן־אתנות Zach. 9, 9.
pl.: וַאֲתָנֹת
ועבדים ושפחת ואתנת Gn.12,16.
pl.: הָאֲתֹנֹת, הָאֲתֹנוֹת
ותאבדנה האתנות 1 Sam. 9, 3.
לך בקש את־האתנת 1 Sam. 9, 3.
פן־יחדל אבי מן־האתנות 1 S. 9,5.
נמצאו האתנות 1 Sam. 10, 2.
את־דברי האתנות 1 Sam. 10, 2.
ויאמר לבקש את־האתנות 1S.10,14.
כי נמצאו האתנות 1 Sam. 10, 16.
ואחת האתנות 2 Reg. 4, 22.
ועל־האתנות יחדידהו 1 Chr. 27,30.
pl.: וְהָאֲתֹנוֹת
והאתנות רעות Job. 1, 14.
pl.: וְלָאֲתֹנוֹת
ולאתנות האבדות 1 Sam. 9, 20.

אֲתַק

פעל לף-עונר כף נגוונין, פתרונו סמנס וסעתקס דנר מלנר [שנרינקען, שנונעלען], ונקמר מענכס מיוקר סכנמנס שלוב שלוב ולרגל לרגל כמוכר, ונכלף עס עֲתָק, דָתַק ניקוד הנרב.
vrb. tantum in derivatis superstes, cui cognata sunt דָתַק et עָתַק: avellere, apud architectos gradatim distinguere, gradus incidere (ἀποσπᾶν, ἐκτέμνειν.)

K'tib: אַתּוּק
ע"ו נקכמת סמנכס ועכיכו סעתק, וסגור מדנר [שנוזעלען], וסמתרנס סעתיקו ויו, וסע' וקכיס פעריסעיל, ויקיכו נכון.
n. m. architecturae proprium: aliquid avulsum, separatum, gradatim incisum. Alii: peristylium.
cum suff.: וַאֲתוּקֵיהָא מפו
Ez. 41, 15. ואתוקיהא מפו

אַתִּיק

ע"ו כמו אַתּוּק, ולסמתרנס עַתִּיק נע', ועכיכו יזוע, סגור על מהלך מס.
n. m., sicuti אַתּוּק, aliquid gradatim incisum (Absatzartiges). LXX. aliter: ὑπόφαυσις, στοά, περίστυλον, ἀπόλοιπον.
אתיק אל־פני־אתיק Ez. 42, 3
pl.: אַתִּיקִים
כי־יוכלו אתיקים Ez. 42, 5.
pl.: וְהָאַתִּיקִים
והאתיקים סביב Ez. 41, 16.
cum suff.: וַאֲתוּקֵיהָא Q'ri.
ואתוקיהא מפו ומפו Ez. 41, 15.

אֲתַר

ע"ו נקכמי וסידוסס אַתְרָא, ומתרנו אַלְתַּר סתכוונות מן אֶל־אַתַּר, כי אֶל נגמרק כמו אָל, וכן בָּתַּר כמו בָּאַתַּר. עכיכו כמו מקוס [שטעל], וסוסקל לניין סקכס. קכן סשרש אַתַּר, לכדוך, וכן כיוכ' ובומי [ter, τειϱ], ול"כ כמו דוכ תּ מן דוך.
n. m. aram.: locus, unde אֶל־אַתַּר quod coaluit in brevius אַלְתַּר (אַ gemarice pro עַ) *e vestigio*; בָּתַּר ex בָּאַתַּר concretum: *postmodo*; אַתַּר דִּי (idem syr. Matth. 6, 19) *ubi*; לַאֲתַר דְּ *quo*.

Dan. 2, 35. וכל־אתר לא־השתכח
Esr. 6, 3. אתר די־דבחין דבחין
cum suff.: אַתְרֵהּ
Esr. 5, 15. יתבנא על־אתרה
בית־אלהא דך יבנון על־
Esr. 6, 7. אתרה
cum suff.: לְאַתְרֵהּ
מן־להיפלא די־בירושלם
Esr. 6, 5. לאתרה
präp.: בָּאתַר *postmodo.*
Dan. 7, 6. 7. באתר דנה חזה
cum suff.: וּבַתְרָךְ
Dan. 2, 39. ובתרך תקום מלכו

אַתַּת

פעל כמו אֵת קו אוית לעיל נכיון סקכיקס וקעקוע קקיקס וגליפס [פיינגרצנען, לייכטעכנען], וכי שפס גויכו אֵת כהקרן סליכי, פס כהקנר ע"ב.
vrb. quod nonnisi forma a verbo אֵת differt: *incidere*, *insculpere*, *inscribere*, unde אֵת instrumentum, quo terra secatur.

אֵת

ע"ו ע"מ אֵם, פתרונו כלי סקכיקס וסגליפס ומקכיקס [סשקע]. ניקס סכנוי נכפל סק' וכן נכנוי.
n.m. (ad simil. formae אֵם), instrumentum, quo quid inciditur: *ligo* ad proscindendam terram, talmudice מַרְא. Qimchi. חָאוֹתִים דֵּם שְׁחוֹפְרִים בְּדָם.
pl.: לְאֵתִים
Jes. 2, 4. וכתתו חרבותם לאתים
Mich. 4, 3. וכתתו חרבתיהם לאתים
pl. c. suff.: אֵתֵיכֶם
Joel 4, 10. כתו אתיכם לחרבות

אַתַּת

קו אֵת, פעל לקרי כמו אֶשֶׁת (II) קו אֵשׁ נעכרי, וכדף עס אֲזָא. פתרונו לגזן שרים וקריל [נלפענטן, גליהען]: וכגוד סוס:
vrb. aram. cui respondent אֶשֶׁת II sive אֵשׁ apud Hebraeos, verbo אֲזָא affine: *ardere, comburi.*

אַתּוּן

ע"ו נקרי, וסמופי ין נלקי שרש כף קף נכנרף עס אף. פתרונו קכור וכיוכ [שַׁפְּטָן, עפסמע]. וסקוזנים קותו להקנר מן אַתְּוֹן טופים סמס, וכן תַּנּוּר סוף מן תִּר, וכף שמוש כילוע.
n. m. aram. non ex אַתּוּן ortum, sed ex radice אֵת, addita terminatione nominali *ûn*: fornax, caminus (syn. כִּבְשָׁן). Somniant, qui hujus modi vocabula e duobus coaluisse arbitrantur; nam ne תַּנּוּר quidem compositum est, sed ex תִּר crebro illo substantivorum additamento rite formatum.
Dan. 3, 6. לגוא אתון נורא יקידתא
11. 15. 21. 23.
Dan. 3,17. מן־אתון נורא יקידתא
Dan. 3, 26. לתרע אתון נורא
לַאֲתוּן
Dan. 3, 20. למרמא לאתון נורא
definit.: וַאֲתוּנָא
Dan. 3, 22. ואתונא אזה יתירה
definit.: לַאֲתוּנָא
Dan.3,19. ענה ואמר למזא לאתונא

בּוֹאת תִּשְׁלְחוּ שָׁרְשֵׁי אוֹת אֱלֹהַּ;
בְּצוּרַת מַבִּיט בָּאוֹת גַּם־חֵלֶם:

Digitized by Google

ב

בְּאֵר I, בְּאָר

v. s. r. בְּיָא *p.* 144.

בָּאַר

פעל לק-עזר נקל נכ"ק כפ נכנין הכנד, לפכן פתכוכו ידוע, לומר כניס ונקיכה קפיכה והקכה [נאַהכעז, נרפ-נעז], ובכלף הפרש לפ"ו עם בָּר [ע"ו] כן גילו, ונקצוי כפ' בָּאַר, בָּר [ע"ר], ותקיר גכ כאפתי מעכב כמו כתוכי (*for*-are) וגרמכי (*bohr*-en) וכפן. מוס פיעל הזאלפ על הקרק ותפיכת דבר מדבר והוגלתו, וסוג הסלגה והפקור, הסדרש והכוקוח, הסתנוכות והידיעה [ערקלא-רעז], לו ז'יפיס הגליפה והקקיקה, כמו על הלוקוח.

verb., cujus sola conjugatio intensiva in libris divinis reperitur: *for*-are, fodere, suntque ei verbo cognata בָּר, בָּאַר, בָּרַר, una solummodo litera indurata. *Pi.* translate, sicut eruendi verbum inter Latinos: explanare, explicare. Aram. בְּרַשׁ; LXX: *διασαφῆσαι*, unde et בָּאֵר הֵיטֵב *σαφῶς σφόδρα*.

Pi-el: בֵּאַר *inf. constr.*

Dt. 1, 5. הואיל משה באר — *inf.:* בַּאֵר

Dt. 27, 8. באר היטב — *inf.:* בְּאָר

Hab. 2, 2. ובאר על-הלחות

בְּאֵר

ג"כ נפ' סקכה בְּאֵרָה וכככוי בְּאֵרָהּ והככוי בְּאֵרוֹת והסמך בַּאֲרוֹת. פתכוכו לו גוען וזוקה, כהלדפה עם בּוֹר [גרו-נע], לו ז'יפיס הם לפעיכ מיס [נכוככעז], וכן כתכוגוס בְּאֵר. ועכיכ כקר לקי לקי כעכיכ מעיכ לְמַיִם קי הכוקה, והל' כ'יקס לקי, לו ז'יפיס לַחַי כמו לְחַי, שהוק ניון לסדור שכי סלעיס, ויפיס כקר לקי כמו כקר כגורים, וכי רפק לקי כשוסו.

n. f., puteus, a fodiendo, fovea (idem, quod בּוֹר), unde nomen putei Hagareni: בְּאֵר לַחַי רֹאִי, puteus Dei vivi, qui me intuitus est; possit etiam לַחַי dictum esse pro לְחַי, ut sit puteus e petra excisus.

Gn. 16, 14. באר לחי ראי

Gn. 21, 19. ותרא באר מים

Gn. 21, 25. על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך

Gn. 24, 11. מחוץ לעיר אל-באר המים

Gn. 26, 19. וימצאו-שם באר מים חיים

Gn. 26, 19. ויחפרו בארי אחרת

Gn. 26, 21. וירבו ויחפרו באר אחרת ולא רבו

Gn. 26, 22. ויכרו-שם עבדי-יצחק באר

Gn. 26, 25. ויראו והכה באר בשדה

Gn. 29, 2. ולא נשתה מי באר

Num. 20, 17. עלי באר ענו-לה

Num. 21, 17. באר חפרוה שרים

Num. 21, 18. לא נשתה מי באר

Num. 21, 22. ולו באר בחצרו

2 S. 17, 18.

Ps. 69, 16. ואל-תאטר-עלי באר

Cant. 4, 15. באר מים חיים וּבְאֵר

Prv. 23, 27. ובאר צרה נכריה

הַבְּאֵר

Gn. 21, 30. כי חפרתי את-הבאר

Gn. 24, 20. ותרץ עוד אל-הבאר

Gn. 26, 20. ויקרא שם-הבאר עשק על-אדות הבאר אשר

Gn. 26, 32. חפרו הבאר ההוא

Gn. 29, 2. והאבן גדלה על-פי הבאר

Gn. 29, 2. וגללו את-האבן מעל פי הבאר

Gn. 29, 3. 8. את-האבן על-פי הבאר

Gn. 29, 3. ויגל את-האבן מעל פי הבאר

Gn. 29, 10. וישב על-הבאר

Ex. 2, 15. ומשם בארה הוא הבאר

Nu. 21, 17. את-המסך על-פני הבאר

2 S. 17, 19. מֵהַבְּאֵר

2 Sam. 17, 21. ויעלו מהבאר וּבְבְאֵר

Neh. 11, 27. ובבאר שבע ובנתיה לַבְּאֵר

Gn. 16, 14. על-כן קרא לבאר לְבְאֵר

Ps. 55, 24. תורידם לבאר שחת מְבְּאֵר

Neh. 11, 30. ונחנו מבאר-שבע *cum h:* בְּאֵרָה

Num. 21, 16. ומשם בארה *cum suff.:* בְּאֵרָהּ

Prv. 5, 15. ונוזלים מתוך בארך *pl.:* בְּאֵרֹת

Gn. 26, 18. ויחפר את בארת חמים *pl.:* הַבְּאֵרֹת

Gn. 26, 15. וכל-הבארת אשר חפרו *pl. constr.:* בְּאֵרֹת

Gn. 14, 10. בארת בארת חמר

בְּאֵר

שם נמר בְּאֵר נקלוס סקנופה, ופוס הכנוי בארות כמו בְּאֵרוֹת, נקסר סק' בּוֹרוֹת; עכיכו כמו בּוֹר.

sbst. (ortum ex בָּאַר, retracta vocali): fovea, puteus, potestate eadem, qua בּוֹר et בָּאַר. Gr. *φρεάρ*.

מִבְּאֵר

2 Sam. 23, 15. מבאר בית-לחם

2 Sam. 23, 16. וישאבו-מים מבאר הַבְּאֵר

2 Sam. 23, 20. האריה בתוך הבאר *pl.:* בְּאֵרֹת

Jer. 2, 13. בארות בארת נשברים

v. s. בּוֹר *p.* 159.

בָּאַשׁ

פעל נודד ועכיכו לעפ ולכיפה פשקפה וקלקול [נאַו, עלים ויין], וסוגקל על סריך הרע, כלרך הלגון תכוכת פמוג הרע להפעילם עם ריך רע, וכי יפב הזאלפ על ריך טוב. פפעל לגון מתפעל, לומר סרקות לת עכמו פוגקת וקקולקל להפעיים הזכקה על-זכפ. פפעיל יונץ, ונקמר מהכקת ריך לומר עם עוב של קדם, לו מסריקון וסריקה לומר פסריך, וסקקר עי' קפת נוס וסנן. פתפעל נרלף עם כפעל נהכדל נעקר.

vrb. intrans.: malum, pravum esse, hinc de putido maloque odore, male, foetide olere, *putiscere*. LXX: *ἐπόζειν, ξηρανθῆναι, αἰσχυνθῆναι*. Nif.: pravum se praebere, male apud aliquem olere. LXX: *καταισχύνειν*. Hif.: pravum facere, nequiter agere, tropice: tetrum, foedum odorem concitare, h. e. famam existimationemque amittere. LXX: *βδελύσσεσθαι, σαπριεῖν, προσόζειν, αἰσχύνεσθαι*. Hitp.: conflare sibi invidiam, *κακαισχύνεσθαι*,

3 *perf.:* בָּאֲשׁוּ
אשר-ביאר תמות ובאש היאר — Ex. 7, 18.

3 *imperf.:* וַיִּבְאַשׁ
אשר-ביאר מתה ויבאש — Ex. 7, 21.
וירם תולעים ויבאש — Ex. 16, 20.

3 *impf. f.:* תִּבְאַשׁ
תבאש דגתם מאין מים — Jes. 50, 2.

3 *imperf.:* וַתִּבְאַשׁ
ותבאש הארץ — Ex. 8, 10.

Nif-al: נִבְאַשׁ
וגם-נבאש ישראל — 1 Sam. 13, 4.

2 *perf.:* נִבְאַשְׁתָּ
כי-נבאשת את-אביך — 2 Sam. 16, 21.

3 *pl.:* נִבְאֲשׁוּ
כי נבאשו בדוד — 2 Sam. 10, 6.

Hif-il: הִבְאִישׁ
ולא הבאיש ורמה — Ex. 16, 24.
הבאיש בעמו בישראל — 1 Sam. 27, 12.

3 *perf. pl.:* הִבְאִישׁוּ
הבאישו נמקו חבורתי — Ps. 38, 6.

2 *perf. pl.:* הִבְאַשְׁתֶּם
אשר הבאשתם את-ריחנו — Ex. 5, 21.

inf. abs.: הַבְאֵשׁ
הבאש הבאיש בעמו — 1 Sam. 27, 12.

cum suff.: לְהַבְאִישֵׁנִי
להבאישני בישב הארץ — Gn. 34, 30.

3 *imperf.:* יַבְאִישׁ
ורשע יבאיש ויחפיד — Prv. 13, 5.
זבובי מות יבאיש יביע — Eccl. 10, 1.

Hitpa-el: הִתְבָּאֵשׁ

3 *pl. perf.:* הִתְבָּאֲשׁוּ
כי התבאשו עם-דויד — 1 Chr. 19, 6.

בְּאֵשׁ

ג"כ נככוי בְּאֵשָׁה, בְּאֵשִׁים, ופקרוכו ריך רע וסקיקה, כהלדפה עם נקנס, וסקעוכה הוקק מקקימת נמר בְּאֵשׁ, כילוע לפקדקיס. ונקרגוס כוס נקיפו.

n. m. (= בְּאֵשׁ), odor malus, foedus, putidus, teter. LXX: *ἡ ὀσμή, ἡ σαπρία*; Symm. *ἡ δυσωδία*.

Am. 4, 10. ואעלה באש מחניכם *cum suff.:* בָּאְשָׁהּ

Joel 2, 20. ועלה באשו בָּאְשָׁם

Jes. 34, 3. ופגריהם יעלה באשם

בָּאֵשׁ

קוקרי קן נככוי בָּאֲשִׁים, ועכיכו כמו נקרפי כיפין, ויוגרך הזאלפ לו כמו עכנים, וסיפ סכנוי לגפ, לגיון עכנים רעים ולפ נגוליס, עכנים נפריים לו כדומה [קוכ-רייפע עכוינען, הפרעליכנע].

adj. pl. בָּאֲשִׁים (idem quod aramaicum בְּרִישׁ): *malus, crudus*; pl. uvae immaturae atque acerbae, quae comedi propter immaturitatem duritatemque non possunt. LXX. et Theod: *ἀκάνθαι*; Aquil: *σαπρίαι*, h.e. fructus putridi; Symm. *ἀτελῆ*. Hieronym. labruscae. Graecae: *ὄμφακες*.

pl.: בְּאֻשִׁים
ויעש באשים — Jes. 5, 2. 4.

בְּאֻשָׁה

ג"כ נהזאלפ על מיכי נפקים ועכנים רעים כמו קוק [קוכקרוים], והקעוכה יליד בְּאֵשׁ.

n. f. herba inutilis, noxia atque spinosa, sicut aegilops, lolium, zizania, a verbo בָּאַשׁ malum, pravum esse. LXX: *βάτος*; Symm. *ἀτελεσφόρητα*; Aram: חֻזְמֵי (cf. Aruk).

Job. 31, 40. ותחת-שערה באשה

בָּאַשׁ

פעל לפרפי נפכוון פעכרי, וסגוכו נפס וכרלף עם נעג ילע ולע וסרק וכדוסה, וגם הזאלוטיו כמו נעכרי. נוכות הפעל הוס נלפרפי הס: בְּאַשׁ, בֵּרֵא, בִּישׁ, בְּאִישׁ, נְאִישׁ, אֲבָאְשָׁה.

verb. aram., quod plane cum hebraico consentit. LXX semel: *λυπεῖν*. Derivata aramaica vid. supra.

Dan. 6, 15. שגיא באש עלוחי

בְּאִישָׁא

ג"כ נלפרפי וסידופס נקוגקף וסוגף כמו רעס נפקרון סמוסרי [נקוהיים], וככפס מנפן סכפר כידוע נרקרוק.

n. f. (ex conjug. intensiva factum): *pravitas, malitia*. Gr. *πονηρά*.

definit.: בְּאִישְׁתָּא
קריתא מדרתא ובאשתא

Esr. 4, 12. בנין

בָּבָה

v. s. r. בּוּב *p.* 154.

בָּבֶל, בָּאתֵר

v. s. אָתַר *p.* 137.

בָּבֶל

שפת לעיר ולכוכת, גס' סלכה בָּבֶלֶת, וידוע [נאַלכיען], וכקילת הלכן גכ שִׁנְעָר לו לכן שנפר, לו אֶרֶץ בַּשְׂדִּים. ורפ פפס לפי כ"ק מענין נלגוכל הלגוכת, וילים עכ בָּבֶל תמוך בַּלָּבַל, לומר כלגוכל, וכן נגרמך בָּלַל לומר מכפס נפר בַּלְמֶל. וסקוגפים לוקו לפלע פפרפס כן בָּבֶל לומר עיר נעל, לו מן בַּרְבַּל לומר ניוק נל לקיכו נכון כדפע הקוכה ועפ הדקדוק, כי פפרפס יקר נפפת-נכי-זפ. לפע רפקי יציגות נגכל נקפר נגרמך [פנפפל' כ"ל] כקפפכקת: שקי נכל נלגלפ נפקרך נפגפס לקוד; וקכוגת הגרמך הכוכת הלמוד נגכלי.

n. pr. Babylonis imperiique Babylonici (quod alias vocatur שִׁנְעָר, אֶרֶץ בַּשְׂדִּים, atque obtinentibus principatum Persis vel Persiam comprehendit. Ipsa divina scriptura eam docet hujus nominis originem, quae sola probabilis est, ut sit pro בַּלָּבֵל dictum, h. e. confusio, perturbatio (quemadmodum בַּלְמֶל pro מַלְמֶל, et sexcenties similiter). Id quod nonnulli dicunt esse ex בָּב בָּל porta Beli vel בָּר בָּל (= בִּירַת בָּל) compositum ne consentit quidem cum linguarum semiticarum natura ac legibus. Gr. *Βαβυλών, ἡ μεγάλη Βαβυλών; Βαβυλωνία*.

בַּבְלִי

קוקרי קן בָּבֶל לכרי, ונעכר וס נתכוגוס נכ בַּבְלָאִי, סידועס בַּבְלָאָה, וקן סכקנס נלי ידועס, וידועת נקנס בַּבְלִיתָא [כי קן פסופי יָתָא קן סוכרי יד כעגס כידועס יתָא כמו בַּבְלִיתָא, אַבְלִיתָא, חַבְרַיתָא, תִּנְיָתָא, לו יתָא, לו יְתָא]; ידועת סכמי לוכר בַּבְלָאֵי לו בַּבְלָיֵא תקוגס סוכסית נעכר יָא, ולכקנס בַּבְלְיָתָא. פפקרון ידוע. ונעכין שנעכר דרגוע מפמכקפות נגרמך: שנעכר עכ' ופס כנעכרו דכי מכול; שנעכר שכיפ מכוערת מעכוע; שנעכר עכ' ופכיפ

נעכיס, ולין קוקרי׳ מאכו. וכלדקין וכלדי כתוכן קקר.

adj. gentilitium: ***Babylonius***, ex nomine בָּבֶל, quod erat imperii caput, formatum, targumice בַּבְלָאָי; def. masc. et fem. sine emphasi: בַּבְלָאָה. Def. fem. בַּבְלַיְתָא (triplici enim plurali utuntur feminina in יָא exeuntia, quae de masculinis syllaba יַי terminantibus descendunt; finiuntur enim vel יָתָא vel יְתָא vel יַתָא.) Defin. plur. m. בַּבְלָאֵי sive בַּבְלָיֵא, terminatione syriacae linguae propria; def. pl. f. בַּבְלַיָּתָא

pl. def.: בַּבְלָיֵא
Esr. 4, 9. בבליא שושנכיא

בֹּג

v. s. r. בּוֹג *p.* 154.

בָּגַד

פעל זוד וענינו כפול: ק׳ כסוי ועטוי בציפה ועליפה פעלפה וקציפה [נע-דקק], וגזירו בָּגֵד. כ׳ סיפכה והקפלה כפיפכה וסעלפה [פערשעקקען], וכוזפל על פעלפת פעפה והקפלת פפכוון, נצוות דנר נצלי ונפתר, כדרך פכקפ וכוכוב פרפה ופעקב, וכן לפעל זו פלנופין. שרש פפכקפ בָּגַד, וכן גד נפפה פיכלפה וקליפה כוה .(s. guth, κευθ-)

vrb. trans. vi sua duplex: 1) *tegere, operire, celare*, unde בֶּגֶד, tanquam operimentum, operculum, tegumentum. 2) celare, simulare, clam, furtim, occulte, fallaciter, dolose agere. LXX: ἀσυνθετεῖν, καταφρονεῖν, ἐγκαταλείπειν, inepte. Radix est *gad* sanscrito-semiticum. Sanscritice g u t h, gr. κευθ' (κυθ).

3 prf. fem.: בָּגְדָה
Jer. 3, 20. בגדה אשה מרעה
Mal. 2, 11. בגדה יהודה

2 perf.: בָּגַדְתָּה
Mal. 2, 14. אשר אתה בגדתה בה

1 prf.: בָּגַדְתִּי
Ps. 73, 15. הנה דור בניך בגדתי

2 pl. perf.: בְּגַדְתֶּם
1 Sam. 14, 33. ויאמר בגדתם
Jer. 3, 20. כן בגדתם בי בית ישראל

3 pl. perf.: בָּגְדוּ
Job. 6, 15. אחי בגדו כמו־נחל
Jes. 33, 1. ובוגד ולא־בגדו בך
Jer. 5, 11. כי בגוד בגדו בי
Jer. 12, 6. גם־המה בגדו בך
Thr. 1, 2. כל־רעיה בגדו בה
Hos. 6, 7. שם בגדו בי

paus.: בָּגָדוּ
Jes. 24, 16. בגדים בגדו
Jes. 24, 16. ובגד בוגדים בגדו
Hos. 5, 7. בני בגדו

part.: בֹּגֵד, בּוֹגֵד
Prv. 21, 18. ותחת ישרים בוגד
Prv. 22, 12. ויסלף דברי בגד
Prv. 25, 19. מבטח בוגד ביום צרה
Jes. 21, 2. הבוגד בוגד
Hab. 2, 5. ואף כי־היין בוגד

part.: בּוֹגֵד
Jes. 33, 1. ובוגד ולא־בגדו בך

part.: הַבּוֹגֵד
Jes. 21, 2. הבוגד בוגד

part. pl.: בּוֹגְדִים, בְּגָדִים
Ps. 119, 158. ראיתי בגדים
Prv. 11, 3. וסלף בגדים ושדם
Prv. 11, 6. ובהוות בגדים ילכדו
Prv. 13, 2. ונפש בגדים חמס
Prv. 13, 15. ודרך בגדים איתן
Jes. 24, 16. בגדים בגדו
Jes. 24, 16. ובגד בוגדים בגדו
Jer. 9, 1. עצרת בגדים
Hab. 1, 13. למה תביט בוגדים

part. pl.: וּבוֹגְדִים
Prv. 2, 22. ובוגדים יסחו ממנה
Prv. 23, 28. וברגדים באדם תוסיף

part. pl.: הַבּוֹגְדִים
Ps. 25, 3. יבשו הבוגדים ריקם

p. pl. constr.: בֹּגְדֵי
Ps. 59, 6. אל־תחן כל־בגדי און
Jer. 12, 1. שלו כל־בגדי בגד

part. fem.: בּוֹגֵדָה *sg.*
Jer. 3, 8. בגדה יהודה אחותה

part. fem.: מְבֻגֶּדֶת
Jer. 3, 11. מבגדה יהודה

inf. abs.: בָּגוֹד
Jes. 48, 8. כי ידעתי בגוד תבגוד
Jer. 5, 11. בגוד בגדו בי בית ישראל

inf. constr.: לִבְגֹד
Jes. 33, 1. לבגד יבגדו־בך

inf. constr.: בִּבְגֹדָם *c. s.*
Ex. 21, 8. בבגדו־בה

2 imperf.: תִּבְגּוֹד
Jes. 48, 8. כי ידעתי בגוד תבגוד

3 imperf.: יִבְגֹּד
Mal. 2, 15. ובאשת נעוריך אל־יבגד

1 pl. imperf.: נִבְגֹּד
Mal. 2, 10. נבגד איש באחיו

2 impf. pl.: תִּבְגְּדוּ
Mal. 2, 16. ולא תבגדו

3 impf. pl.: יִבְגְּדוּ
Jes. 33, 1. לבגד יבגדו־בך

וַיִּבְגְּדוּ
Jud. 9, 23. ויבגדו בעלי־שכם
Ps. 78, 57. ויבגדו כאבותם

בֶּגֶד

ע״ו וסכיני נכסל בְּגָדִים, בְּגָדוֹת, וסמיך בִּגְדֵי, בִּגְדַת. פתכוכו ידוע: ק׳ מלכוש ומעטוף וכסוי ומעטה, סן כמו מעיל [שענעקל״ל], ק׳ כמו מקלנת ושמיכה [דענק, לשקען]. כ׳ נסוי ועלוס דנר, כתב ומזג קציעת ופקנס [שענילללוגג, נעעכוג]. ופכל מקמיכו ל׳ סיכה משלים מנגד ל״מ: אל תלכש נגדיך נלף נרכה; כל סמנוה נגדים קיכו נסכה מסן לסוף [דוד קרא מעיל שאול, נוקנוקו מעילו לא יקמכו].

n. m. biplur.: tegumentum, *vestimentum*, ἐσθής, pallium; nonnunquam etiam: stragulum, tegmen nocturnum; 2) *occultatio*, *fraudatio*, doli, machinae, fallaciae, praestigiae; LXX: ἀσυνθεσία.

Lev. 11, 32. אר בגד אר־עור או שק
Lev. 13, 59. בגד הצמר או הפשתים
Lev. 15, 17. וכל־בגד וכל־עור
Num. 4, 6. בגד־כליל תכלת
Num. 4, 7. 11. יפרשו בגד תכלת
Num. 4, 8. בגד תולעת שני
Num. 4, 9. ולקחו בגד תכלת
Num. 4, 12. ונתנו אל־בגד תכלת
Num. 4, 13. בגד ארגמן
Num. 31, 20. וכל־בגד וכל־כלי־עור
Dt. 24, 17. ולא תחבל בגד אלמנה
2 Sam. 20, 12. וישלך עליו בגד
Prv. 25, 20. מעדה־בגד ביום קרה

paus.: בָּגֶד
Jer. 12, 1. שלו כל־בגדי בגד
Ez. 18, 7. ועירם יכסה־בגד
Ez. 18, 16. ועירם כסה־בגד

וּבֶגֶד
Gn. 28, 20. לחם לאכל ובגד ללבש
Lev. 19, 19. ובגד כלאים שעטנז
Jes. 24, 16. ובגד בוגדים בגדו

הַבֶּגֶד
Lev. 6, 20. על־הבגד אשר־תזה עליה
Lev. 13, 52. ושרף את־הבגד
Lev. 13, 56. מן־הבגד או מן־העור
Lev. 14, 55. ולצרעת הבגד ולבית

וְהַבֶּגֶד
Lev. 13, 47. והבגד כי־יהיה בו
Lev. 13, 58. והבגד אר־השתי

בֶּגֶד
Lev. 13, 47. בבגד צמר
Lev. 13, 47. או בבגד פשתים

בַּבֶּגֶד
Lev. 13, 49. בבגד או בעור
Lev. 13, 51. 53. 57. בבגד אר־בשתי

בְּבֶגֶד
1 Sam. 19, 13. מראשתיו ותכס בבגד
Job. 13, 28. כבגד אכלו עש
Ps. 109, 19. תהי־לו כבגד יעטה

כַּבֶּגֶד
Ps. 102, 27. וכלם כבגד יבלו
Jes. 50, 9. כלם כבגד יבלו
Jes. 51, 6. והארץ כבגד תבלה
Jes. 51, 8. כבגד יאכלם עש

וּכְבֶגֶד
Jes. 64, 5. וכבגד עדים

לְבֶגֶד
Jes. 59, 6. קוריהם לא־יהיו לבגד

cum suff.: בִּגְדִי
Esr. 9, 3. קרעתי את־בגדי ומעילי
Esr. 9, 5. ובקרעי בגדי ומעילי

cum suff.: בִּגְדוֹ
Gn. 39, 12. ויעזב בגדו בידה
Gn. 39, 13. כראותה כי־עזב בגדו
Gn. 39, 15. ויעזב בגדו אצלי וינס
Gn. 39, 16. ותנח בגדו אצלה
Gn. 39, 18. ויעזב בגדו אצלי
2 Reg. 4, 39. פקעת שדה מלא בגדו
2 Reg. 9, 13. וימהרו ויקחו איש בגדו
Prv. 20, 16. לקח־בגדו כי־ערב זר
Prv. 27, 13. קח־בגדו כי־ערב זר
Jer. 43, 12. ויעטה הרעה את בגדו
Hag. 2, 12. בשר־קדש בכנף בגדו

cum suff.: בִּבְגָדוֹ
Gn. 39, 12. ותאחזהו בבגדו לאמר

pl.: בְּגָדִים
Lev. 6, 4. ולבש בגדים אחרים
Jud. 14, 12. ושלשים חלפת בגדים
Jud. 17, 10. וערך בגדים ומחיתך
1 Sam. 28, 8. ויולבש בגדים אחרים
2 Sam. 13, 31. נצבים קרעי בגדים
1 Reg. 22, 10. מלבשים בגדים בגרן
2 Reg. 5, 5. ועשר חליפות בגדים
2 Reg. 5, 22. 23. ושתי חלפות בגדים
2 Reg. 5, 26. ולקחת בגדים
2 Reg. 7, 15. מלאה בגדים וכלים אל־חזקיהו קרדעי
בגדים
2 Reg. 18, 37. מלבשים בגדים
2 Chr. 18, 9. ותשלח בגדים
Esth. 4, 4. קרועי בגדים
Jes. 36, 22. חמוץ בגדים מבצרה
Jes. 63, 1. וקרעי בגדים
Jer. 41, 5. ילבשו בגדים אחרים
Ez. 42, 14. ולבשו בגדים אחרים
Ez. 44, 19. וילבשו בגדים אחרים
Am. 2, 8. ועל־בגדים חבלים ישו
Zach. 3, 3. לבוש בגדים צואים
Zach. 3, 5. ויולבישהו בגדים

וּבְגָדִים
pl.:
Gn. 24, 53. כלי־כסף וכלי זהב ובגדים
1 Sam. 27, 9. וחמרים וגמלים ובגדים
2 Reg. 7, 8. כסף וזהב ובגדים וילכו
Zach. 14, 14. זהב וכסף ובגדים

הַבְּגָדִים
pl.:
Ex. 28, 4. ואלה הבגדים
Ex. 29, 5. ולקחת את־הבגדים
Lev. 8, 2. ואת הבגדים ואת שמן
Lev. 21, 10. ללבש את־הבגדים
2 Reg. 22, 14. בן־חרחס שמר הבגדים
2 Chr. 34, 22. בן־חסרה שומר הבגדים
Zach. 3, 4. הסירו הבגדים הצאים

בַּבְּגָדִים
pl.:
1 Reg. 1, 1. ויכסהו בבגדים

בִּגְדֵי
pl. constr.:
Gn. 27, 15. ותקח רבקה את־בגדי
Gn. 38, 14. ותסר בגדי אלמנותה
Gn. 38, 19. ותלבש בגדי אלמנותה
Gn. 41, 42. וילבש אתו בגדי־שש
Ex. 28, 2. ועשית בגדי־קדש
Ex. 28, 3. ועשו את־בגדי אהרן
Ex. 28, 4. ועשו בגדי־קדש
Ex. 29, 21. ועל־בגדי בניו אתו
Ex. 31, 10. ואת בגדי השרד
ואת־בגדי הקדש לאהרן הכהן
Ex. 31, 10. ואת־בגדי בניו לכהן
Ex. 31, 10. 39, 41. ואת־בגדי השרד
Ex. 35, 19. 39, 41. את־בגדי השרד
את בגדי־הקדש לאהרן הכהן
Ex. 35, 19. ואת־בגדי בניו לכהן
Ex. 35, 19. עשו בגדי־שרד
Ex. 39, 1. ויעשו את־בגדי הקדש
Ex. 39, 41. את־בגדי השרד
Ex. 40, 13. את בגדי הקדש
Lev. 8, 30. ואת־בגדי בניו אתו
Lev. 16, 4. בגדי־קדש הם
Lev. 16, 23. ופשט את־בגדי הבד
Lv. 16, 32. את־בגדי הבד בגדי הקדש
2 Sam. 14, 2. ולבשי־נא בגדי־אבל
2 Reg. 25, 29. וישנא את בגדי כלאו
Jes. 52, 1. לבשי בגדי תפארתך
Jes. 59, 17. וילבש בגדי נקם
Jes. 61, 10. כי הלבישני בגדי־ישע
Jer. 52, 33. וישנא את בגדי כלאו
Ez. 16, 18. את־בגדי רקמתך
Ez. 26, 16. ואת בגדי רקמתם יפשטו
Ez. 44, 17. בגדי פשתים ילבשו

וּבִגְדֵי
constr.:
Ex. 29, 21. וביגי ובגדי בניו אתו
Ex. 29, 29. ובגדי הקדש אשר לאהרן
Jud. 8, 26. ובגדי הארגמן
Job. 22, 6. ובגדי ערומים תפשיט

בִּבְגְדֵי
constr.:
Ez. 27, 20. בבגדי־חפש לרכבה

וּלְבִגְדֵי
constr.:
Ex. 35, 21. ולבגדי הקדש

בְּגָדַי
pl. cum suff.:
Ps. 22, 19. יחלקו בגדי להם
Jes. 63, 3. ויז נצחם על־בגדי

cum suff.: בִּגְדֵינוּ
Neh. 4, 17. איש־אנחנו פשטים בגדינו

cum suff.: בִּגְדֵיךָ
1 Reg. 22, 30. ואתה לבש בגדיך
2 Reg. 5, 8. למה קרעת בגדיך
2 Reg. 22, 19. ותקרע את־בגדיך
2 Chr. 18, 29. ואתה לבש בגדיך
2 Chr. 34, 27. ותקרע את־בגדיך
Job. 37, 17. אשר־בגדיך חמים
Eccl. 9, 8. יהיו בגדיך לבנים

cum suff.: וּבְגָדֶיךָ
Jes. 63, 2. ובגדיך כדרך בוש

pl. c. suff.: בְּגָדֶיהָ *p.*
Ez. 16, 39. וחפשיטו אותך בגדיך
Ez. 23, 26. וחפשיטוך את־בגדיך

Digitized by Google

pl. c. suff.: מִבְגָּדֶיךָ
Ez. 16, 16. ותקחי מבגדיך
cum suff.: בִּגְדֵיכֶם
Num. 31, 24 וכבסתם בגדיכם
2 Sam. 3, 31. קרעו בגדיכם
וקרעו לבככם ואל־
Joel 2, 13. בגדיכם
cum suff.: וּבִגְדֵיכֶם
Lev. 10, 6. ובגדיכם לא־תפרמו
cum suff.: בִּגְדֵיהֶן
Gn. 27, 27. וירח את־ריח בגדיו
Gn. 37, 29. ויקרע את־בגדיו
Ex. 29, 21. על־אהרן ועל־בגדיו
Lev. 6, 4. ופשט את־בגדיו
Lev. 8, 30. על־בגדיו ועל־בניו
Lev. 8, 30. את־בגדיו ואת־בניו
Lev. 11, 25. 28. יכבס בגדיו וטמא
Lev. 11, 40. (bis) יכבס בגדיו
Lev. 13, 6. 33. וכבס בגדיו וטהר
Lev. 13, 45. בגדיו יהיו פרמים
Lev. 14, 8. וכבס המטהר את־בגדיו
Lev. 14, 9. וכבס את־בגדיו
Lev. 14, 47. (bis) יכבס את־בגדיו
Lev. 15, 5. 6. 7. יכבס בגדיו
10. 21. 22. 16, 26. 28, 19, 8.
Lev. 15, 8. 11. 13. 27. 17, 15. וכבס בגדיו
Lev. 16, 24. ולבש את־בגדיו
Num. 19, 7. וכבס בגדיו חטהן
את־אפר הפרה את־
Num. 19, 10. בגדיו
Nu. 19, 19. וכבס בגדיו ורחץ במים
ומזה מי־הנדה יכבס
Num. 19, 21. בגדיו
Num. 20, 26. והפשט את־אהרן את־
בגדיו
Num. 20, 28. ויפשט משה את־אהרן
את־בגדיו
Jud. 11, 35. ויקרע את־בגדיו
1 Sam. 19, 24. ויפשט גם־הוא בגדיו
2 Sam. 13, 31. ויקרע את־בגדיו
2 Sam. 19, 25. ואת־בגדיו לא כבס
1 Reg. 21, 27. ויקרע בגדיו וישם־שק
2 Reg. 5, 7. ויקרע בגדיו
קרע מלך־ישראל את־
2 Reg. 5, 8. בגדיו
2 Reg. 6, 30. ויקרע את־בגדיו
19, 1. 22, 11.
2 Chr. 34, 19. ויקרע את־בגדיו
Esth. 4, 1. ויקרע מרדכי את־בגדיו
Jes. 37, 1. ויקרע את־בגדיו
cum suff.: וּבְגָדֶיךָ
Ex. 29, 21. וקדש הוא ובגדיו
Lev. 21, 10. ובגדיו לא יפרם
2 Sam. 1, 2. ובגדיו קרעים
Prv. 6, 27. ובגדיו לא תשרפנה
cum suff.: בְּבִגְדֶיךָ
2 Sam. 1, 11. ויחזק דוד בבגדו
2 Reg. 2, 12. ויחזק בבגדיו ויקרעם
cum suff.: בְּגָדֶיהָ
ותקרע עתליה את־
2 Reg. 11, 14. בגדיה
ותקרע עתליהו את־
2 Chr. 23, 13. בגדיה
cum suff.: בְּגָדֵיהֶם
Num. 8, 7. וכבסו בגדיהם וחטהרו
Num. 8, 21. ויכבסו בגדיהם
Num. 14, 6. קרעו בגדיהם
Num. 15, 38. על־כנפי בגדיהם
Jer. 36, 24. ולא קרעו את־בגדיהם
Ez. 42, 14. ושם יניחו בגדיהם
Ez. 44, 19. יפשטו את־בגדיהם
cum suff.: בִּגְדָתֵךְ
Ps. 45, 9. קציעות כל־בגדתיך

בְּגֻלּוֹת

ס"ג וסכנו בַּדִּים וסכון בַּדַּי. פתכונו לפי תעלות סצורע ס' פרוסה וקלף נפרד וכוכית [נעוגלעטער עטיל], כמו כל נכך ל"ל קלף כקלף. ומוס כמלת סעשה לבד, וסכנוי כדים לצון שוטות ופתאים. כ' מענין קדירה, לומר קוע ופתיל קטל ועפות [פּאַלצן, ייל], לכן על דרך קנוני, לומר קוטים, פשפה וקוריס [לייכטן], או מסעפות ומכפים מסתככים [נעפֿלכט], כהצלם על מוטות מקלה [טרעגעגייפע], או לצון לענים מענין מעפות פנוף. ג' לצון פעפוע [נעוואָלטן, גלעפּלע].

n. m. 1) aliquid separati, remoti atque solitarii, unde בַּד בְּבַד i. e. aequalibus inter sesse partibus, pari proportione, aequaliter, Babyl. (Onqel.) מַחֲלָל בְּמַחֲלָל. LXX: ἴσον ἴσῳ. Aliter Ibn-Ezra: לְבַד לְבַדּוֹ יִרְחָק וְאַחַד אָבִיו יִשְׂרֹב; et adv. לְבַד in statu solitario, in solitudine, solum, praeter; Al: μόνον! μόνας, καθ' ἑαυτόν, καταμόνας; πάρεξ, ἐκτός; plur. בַּדִּים deserta, solitudines, vastitates. 2) a ligando: ligamen, filum, linum, trapslate de frondibus arborum, de membris humanis s. artubus, de vectibus, quibus quid tollitur seu portatur. 3) sermones, mendacia, ineptiae, ἀλαζονεῖαι. LXX: μαντεῖα, ἐγγαστρίμυθοι, μαχηταί.

Ex. 30, 34. בד בבד יהיה
Lev. 6, 3. ולבש הכהן מדו בד
Lev. 6, 3. ומכנסי בד ילבש
Lev. 16, 4. כתנת־בד
Lev. 16, 4. ומכנסי־בד
Lev. 16, 4. ובאבנט בד
Lev. 16, 4. ובמצנפת בד
paus.: בָּד
Ex. 28, 42. ועשה להם מכנסי־בד
1 Sam. 2, 18. נער חגור אפוד בד
1 Sam. 22, 18. נשא אפוד בד
2 Sam. 6, 14. ודוד חגור אפוד בד
1 Chr. 15, 27. ועל־דויד אפוד בד
paus.: בַּדָּד
Ex. 39, 28. ואת־מכנסי חבד
Lev. 16, 23. ופשט את־בגדי הבד
Lev. 16, 32. ולבש את־בגדי הבד
בְּבַד
Ex. 30, 34. בד בבד יהיה
adv.: לְבַד *p.* לָבָד
Ex. 12, 37. לבד מטף
Ex. 26, 9. 36, 16. חמש היריעות לבד
ואת־שש היריעת
Ex. 26, 9. 36, 16. לבד
Num. 29, 39. לבד ממדריכם
Dt. 3, 5. לבד מערי הפרזי
Dt. 18, 8. לבד ממכריו על־האבות
Jos. 17, 5. לבד מארץ הגלעד והבשן
Jud. 7, 5. תציג אותו לבד
Jud. 8, 26. לבד מן־השהרנים
Jud. 20, 15. לבד מישבי הגבעה
Jud. 20, 17. והתפקדו לבד מבנימן
1 Reg. 5, 3. לבד מאיל וצבי ויחמור

תקנולות ומויסות [פֿעלצעקסייט, נעעכונ].

n. f. plurale, vi collectiva, sicuti מַשָּׂקִים: fallaciae, insidiae, machinae, praestigiae. LXX: אַמֵּי בְּגֵדוּת ἄνδρες καταφρονηταί, non verbatim.

pl.: בְּגֻדוֹת
Zeph. 3, 4. אנשי בגדות
בָּגוֹד
קוסקיי, לנקני בָּגוֹדָה, נקיוס הקמץ לנ"ג, כמו נקוסקייס בָּחוֹן, מַשָּׂק, ומעקל סוד. עניכו עכוס ומכקש ומכוכ ומעלים עכס [סייכלעניס, טרייליכן].

adj. vocalibus immutabilibus, sicut בָּחוֹן, מַשָּׂק: mendax, simulator (N. T. ὑποκριτής), fraudulentus, perfidus. LXX: ἀσύνθετος.

adj. fem.: בְּגוֹדָה
Jer. 3, 7. 10. בגדה אחותה יהודה

בְּגֵד
v. s. r. בָּגַד

בְּדָא
דָּחַ

פעל נמלום הפתיון: ק' היום שמס נוד ועניכי נעוב וקוב [קייכוסס, פֿעל־לעסטן ויין], וכדלף עס אֲבַד כמכוונו רקצ. ג' לצון קטילה ועכידה [ניכדען], כדלף עס אֲבַד, וכן נסוללו גד לצון קצילה. ג' כמו בָּדָא לצון פעפוע דנריס ע' לעיל. לכל אלס יקס וניכוף נעכן הלצון, ולכלס נגוכות.

vrb. significatione trifariam dispertiendum: 1) solum, solitarium, derelictum esse, cui radice affine est אֲבַד. Al. bene: μονάζειν. 2) vincire, ligare, e radice uberrima

בָּדַד

לבד משרי הכצבים
לשלמה 1 Reg. 5, 30.
לבד מאנשי התרים 1 Reg. 10, 15.
לבד מחמאתו אשר
החטיא 2 Reg. 21, 16.
לבד מאנשי התרים 2 Chr. 9, 14.
לבד על־כל־התגבר Esr. 1, 6.
לבד מאשר יושים־לו Esth. 4, 11.
לבד ראה־זה מצאתי Eccl. 7, 29.
לבד־בן מכיר שמך Jes. 26, 13.
משפחות לבד Zach. 12, 12.
משפתת בית־דויד לבד Zach. 12, 12.
ונשיהם לבד Zach. 12, 12. (bis)
משפתת בית־נתן לבד Zach. 12, 12.
משפתת בית־לוי לבד Zach. 12, 13.
ונשיהם לבד Zach. 12, 13. (bis)
משפתת השמעי לבד Zach. 12, 13.
משפתת לבד ונשיהם
לבד Zach. 12, 14.
adv.: וּלְבַד
ולבד מן־החענקות Jud. 8, 26.
adv.: מִלְּבַד
מלבד הרעב הראשון Gn. 26, 1.
מלבד נשי בני־יעקב Gn. 46, 26.
מלבד עלת הבקר Lev. 9, 17.
מלבד שבתת יי Lev. 23, 38.
מלבד איל הכפרים Num. 5, 8.
מלבד אשר־תשיג ידו Num. 6, 21.
מלבד המתים על־דבר־
קרח Num. 17, 14.
מלבד עלת התמיד Num. 28, 23.
מלבד עלת התמיד Num. 28, 31.
מלבד עלת החדש Num. 29, 6.
מלבד חטאת הכפרים Num. 29, 11.
מלבד עלת התמיד Num. 29, 16.
19. 22. 25. 28. 31. 34. 38.
מלבד הבריח אשר־כרת Dt. 28, 69.
מלבד מזבח יי אלהינו Jos. 22, 29.
מלבד אשר נתן־לה 1 Reg. 10, 13.
מלבד אשר־הביאה 2 Chr. 9, 12.
מלבד אשר־נתן המלך 2 Chr. 17, 19.
מלבד התיחשם לזכרים 2 Chr. 31, 16.
מלבד עבדיהם
ואמהתיהם Esr. 2, 65.
מלבד עבדיהם
ואמהתיהם Neh. 7, 67.
ולאחרים מלבד־אלה Dan. 11, 4.
adv.: וּמִלְּבַד
ומלבד מתנותיכם Lev. 23, 38.
ומלבד כל־נדריכם Lev. 23, 38.
ומלבד כל־נדבתיכם Lev. 23, 38.
cum suff.: לְבַדִּי
לא־אוכל אנכי לבדי Num. 11, 14.
לא־אוכל לבדי שאת Dt. 1, 9.
איכה אשא לבדי Dt. 1, 12.
נביא ליי לבדי 1 Reg. 18, 22.
ואותר אני לבדי 1 Reg. 19, 10. 14.
ואמלטה רק־אני לבדי Job. 1, 15.
16. 17. 19.
ואכל פתי לבדי Job. 31, 17.
נטה שמים לבדי Jes. 44, 24.
חן אני נשארתי לבדי Jes. 49, 21.
פורה דרכתי לבדי Jes. 63, 3.
אני דניאל לבדי Dan. 10, 7.
ואני נשארתי לבדי Dan. 10, 8.
cum suff.: לְבַדֶּךָ *p.*
מדוע אתה יושב לבדך Ex. 18, 14.
לא־תוכל עשהו לבדך Ex. 18, 18.
ולא־תשא אתה לבדך Num. 11, 17.
מדוע אתה לבדך 1 Sam. 21, 2.
כי־אתה ידעת לבדך 1 Reg. 8, 39.
אתה־הוא האלהים
לבדך 2 Reg. 19, 15.
כי אתה יי אלהים לבדך 2 Reg. 19, 19.
כי־אתה לבדך ידעת 2 Chr. 6, 30.
אתה־הוא יי לבדך Neh. 9, 6.
לך לבדך חטאתי Ps. 51, 6.

Digitized by Google

אזכיר צדקתך לבדך Ps. 71, 16.
שמך לי לבדך Ps. 83, 19.
אתה אלהים לבדך Ps. 86, 10.
יהיר־לך לבדך Prv. 5, 17.
ולצת לבדך תשא Prv. 9, 12.
אתה־הוא האלהים לבדך Jes. 37, 16.
כי־אתה לי לבדך Jes. 37, 20.

cum suff.: לְבַדְּכֶם
ולא אתכם לבדכם Dt. 29, 13.
והושבתם לבדכם Jes. 5, 8.

cum suff.: לְבַדּוֹ *adv.*
לא־טוב היות האדם לבדו Gn. 2, 18.
וישת לו עדרים לבדו Gn. 30, 40.
עדר עדר לבדו Gn. 32, 17.
ויותר יעקב לבדו Gn. 32, 25.
וחוא לבדו נשאר Gn. 42, 38.
לו לבדו ולחם לבדם Gn. 43, 32.
ויותר הוא לבדו לאמו Gn. 44, 20.
תוא לבדו יעשה לכם Ex. 12, 16.
בלתי ליי לבדו Ex. 22, 19.
ונגש משה לבדו Ex. 24, 2.
כי לא על־הלחם לבדו Dt. 8, 3.
אשר־שכב עמה לבדו Dt. 22, 25.
המקרה אשר־לו לבדו Jud. 3, 20.
ועבדתו לבדו 1 Sam. 7, 3.
ויעבדו את־יי לבדו 1 Sam. 7, 4.
כי־אמנון לבדו מת 2 Sam. 13, 32.
כי אם אמנון לבדו 2 Sam. 13, 33.
והכתי את־המלך לבדו 2 Sam. 17, 2.
והטה־איש רק לבדו 2 Sam. 18, 24.
אם־לבדו בשורה בפיו 2 Sam. 18, 25.
ויאמר הטה־איש רק לבדו 2 Sam. 18, 26.
תנ־אתו לבדו ואלכה 2 Sam. 20, 21.
זולתי שבט־יהודה לבדו 1 Rg. 12, 20.
כי־זה לבדו יבא לירבעם 1 Rg. 14, 13.
בדרך אחד לבדו (bis) 1 Reg. 18, 6.
כי אם־את־מלך ישראל לבדו 1 Reg. 22, 31.
רק שבט יהודה לבדו 2 Reg. 17, 18.
מלך ישראל לבדו 2 Chr. 18, 30.
לא על־המלך לבדו Esth. 1, 16.
לשלח יד במרדכי לבדו Esth. 3, 6.
משה שמים לבדי Job. 9, 8.
עשה נפלאות לבדו Ps. 72, 18.
שלאות גדלות לבדו Ps. 136, 4.
כי־משגב שמו לבדו Ps. 148, 13.
תשגב יי לבדו Jes. 2, 11. 17.

cum suff.: מִכְּבַדּוֹ
אין עוד מלבדי Dt. 4, 35.

cum suff.: לְבַדָּהּ
כי הוא כסותה לבדה Ex. 22, 26.
את־חצר לבדה שרף Jos. 11, 13.
על יהיה על־הגזה לבדה Jud. 6, 37.
יהי־נא חרב אל־הגזה לבדה Jud. 6, 39. 40.

cum suff.: לְבָדָם
לו לבדו ולחם לבדם Gn. 43, 32.
האכלים אתו לבדם Gn. 43, 32.
רק אדמת הכהנים לבדם Gn. 47, 26.
ומעכה לבדם בשדה 2 Sam. 10, 8.
ושניהם לבדם בשדה 1 Reg. 11, 29.
כי עם־עבדי הבעל לבדם 2 Rg. 10, 23.
לחם לבדם נתנה הארץ Job. 15, 19.
חמה לבדם ינצלו Ez. 14, 16.
כי חם לבדם ינצלו Ez. 14, 18.

cum suff.: לְבַדָּהּ
אשר הצבת לבדסה Gn. 21, 29.

cum suff.: לְבַדְּכֶן
כבשת הצאן לבדכן Gn. 21, 28.

pl.: בְּדִים
ועשית בדים למזבח Ex. 27, 6.
מסר אתות בדים Jes. 44, 25.
לברש בדים Ez. 9, 2.
יחזק בדים Ez. 17, 6.
איש־אחד לברש בדים Dan. 10, 5.

pl.: הַבַּדִּים
והבאת את־הבדים Ex. 25, 14.
בטבעת הארן יהיו הבדים Ex. 25, 15.
ועשית את־הבדים Ex. 25, 28.
והיו הבדים על־שתי צלעת Ex. 27, 7.
ועשית את־הבדים Ex. 30, 5.
ויבא את־הבדים Ex. 37, 5. 38, 6.
ויעש את־הבדים Ex. 37, 15. 28. 38, 6.
וישם את־הבדים על־הארן Ex. 40, 20.
ויאריכו הבדים 1 Reg. 8, 8.
ויראו ראשי הבדים 1 Reg. 8, 8.
ויאריכו הבדים 2 Chr. 5, 9.
ויראו ראשי הבדים 2 Chr. 5, 9.
חרב אל־הבדים ונאלו Jer. 50, 36.
הלבש הבדים Ez. 9, 3.
לבוש הבדים Ez. 9, 11. 10, 2. 6. 7.
לאיש לבוש הבדים Dan. 12, 6.
האיש לבוש הבדים Dan. 12, 7.

pl.: לַבַּדִּים
לבתים לבדים Ex. 25, 27.
והיה לבתים לבדים Ex. 30, 4.
בתים לבדים לשאת Ex. 37, 14.
לבתים לבדים לשאת Ex. 37, 27.
בתים לבדים Ex. 38, 5.

pl. constr.: בַּדֵּי
ועשית בדי עצי שטים Ex. 25, 13.
בדי עצי שטים Ex. 27, 6.
ויעש בדי עצי שטים Ex. 37, 4.
בדי שאל תדבנה Job. 17, 16.
יאכל בדי עורד Job. 18, 13.

pl. cum suff.: בַּדָּיו
והובא את־בדיו Ex. 27, 7.
את־הארן ואת־בדיו Ex. 35, 12.
את־השלחן ואת־בדיו Ex. 35, 13.
מזבח הקטרת ואת־בדיו Ex. 35, 15.
את־בדיו ואת־כל־כליו Ex. 35, 16. 39, 39.
את ארון העדת ואת־בדיו Ex. 39, 35.
ושמו בדיו Num. 4, 6. 14.
ושמו את־בדיו Num. 4, 8. 11.
על־האהרן ועל־בדיו 1 Reg. 8, 7.
על־האהרן ועל־בדיו 2 Chr. 5, 8.
יאכל בדיו בכור מות Job. 18, 13.
לא־אחריש בדיו Job. 41, 4.
לא־כן בדיו Jes. 16, 6.
ולא־כן בדיו לא־כן עשו Jer. 48, 30.
וכלתה בדיו Hos. 11, 6.

cum suff.: בַּדֶּיךָ
בדיך מתים יחרישו Job. 11, 3.

cum suff.: בַּדֶּיהָ
ותצא אש ממסה בדיה Ez. 19, 14.

בָּדָד
ז׳ ותקרונו עיריות וזועמות ופלילס, והיס לרוב למלת המעם או לקוקרי, נקשר ז׳יס מען וקונין.
n. m. solitarius, adv. solitarie. LXX: *μόνος, καταμόνας* (Marc. 4, 10.), *κεχωρισμένος, καθ' ἑαυτόν* (seorsim).

בדד ישב מחוץ למחנה Lev. 13, 46.
יי בדד ינחנו Dt. 32, 12.
בטח בדד עין יעקב Dt. 33, 28.
כי עיר בצורה בדד Jes. 27, 10.
בדד ישבתי Jer. 15, 17.
בדד ישכנו Jer. 49, 31.
איכה ישבה בדד Thr. 1, 1.
ישב בדד וידם Thr. 3, 28.

adv.: לָבָדָד
הן־עם לבדד ישכן Num. 23, 9.
כי־אתה יי לבדד Ps. 4, 9.
שוכני לבדד Mich. 7, 14.

לְבַד
v. בַּד *p. 140.*

בָּדַל
פעל נזלוג סמכוון וספתיון: ל׳ כוילס [סינכליטמען] והליכס, והנרס בָּדַל נסכרסמס עס בָּל, וכן ניוכי כלל (*βδάλλω*) כמו וס, נויכו בְּדֹלַח. ג׳ לשון פרישס וספרלס כויכס והכרסמס [וסכ-דערן, טרענגען], וסנקלוטיו רנוס. ספעיל נסכרסמס עס המיק, הפריל, סויכ, הסלס, ופקי שרשו בַּד או בָּבַל. ג׳ לליכה וקליס וסכיקס [הערלאסחלס-גען], ופולי הוס הנקלה מסכוון הכ׳. וכמן לפ׳ נסוכרס ככל קופן, ויוכן מקליו כל-נוכ.

verb. tripartitum: 1) manare, fluere, labi, a radice בָּל cognata cum בָּל Graecoque *βδάλ-ειν*, unde nomen bdellii. 2) separare, distinguere. Gr. *διαχωρίζειν; ἀφορίζειν, διαστέλλειν.* Hif. *ἀφορισθῆναι.* Nif. *διασταλῆναι, ἀποσχισθῆναι, χωρίζειν.* Compar. בָּטַל quod eadem de radice בַּד accretione ortum est. 3) ex aliquo pendēre, aptum, suspensum esse, quae verbi notio fortasse alteri affinis est. Diversae sunt igitur hujus verbi notiones pro originis sive radicis varietate; veteres autem, quos ea verborum secundariorum analysis seu dissolutio latuit, suae domesticae philosophiae tanquam magicis carminibus diversissima quaeque conglutinarunt; de vocabulorum autem origine susque deque.

Hif-il: הִבְדִּיל 3 *prf.*
כי־הבדיל אלהי ישראל Num. 16, 9.
בעת ההוא הבדיל יי Dt. 10, 8.

cum suff.: וְהִבְדִּילוֹ
וחבדילו יי לרעה Dt. 29, 20.

3 *prf. f.:* וְהִבְדִּילָה
והבדילה הפרכת לכם Ex. 26, 33.

2 *prf.:* וְהִבְדַּלְתָּ
והבדלת את־הלוים Num. 8, 14.

cum suff.: הִבְדַּלְתָּם
כי־אתה הבדלתם 1 Reg. 8, 53.

1 *prf.* הִבְדַּלְתִּי
אשר־הבדלתי אתכם Lev. 20, 24.
הבדלתי לכם לטמא Lev. 20, 25.

3 *prf. pl.:* הִבְדִּילוּ
בין־קדש לחול לא הבדילו Ez. 22, 26.

2 *pl.:* וְהִבְדַּלְתֶּם
והבדלתם בין־הבהמה Lev. 20, 25.

part.: מַבְדִּיל
ויהי מבדיל בין מים למים Gn. 1, 6.

pl.: מַבְדִּילִים
מבדילים ביניכם Jes. 59, 2.

inf. abs.: הַבְדֵּל
הבדל יבדילני יי Jes. 56, 3.

inf. constr.: לְהַבְדִּיל
להבדיל בין היום Gn. 1, 14.
להבדיל בין הטמא Lev. 11, 47.
להבדיל בין הקדש לחל Ez. 42, 20.

inf. constr.: וּלְהַבְדִּיל
ולהבדיל בין האור Gn. 1, 18.
ולהבדיל בין הקדש Lev. 10, 10.

1 *imperf.:* וְאַבְדִּל
ואבדל אתכם מן־העמים Lev. 20, 26.

1 *imperf.:* וְאַבְדִּילָה
ואבדילה משרי הכהנים Esr. 8, 24.

2 *imperf.:* תַּבְדִּיל
שלש ערים תבדיל לך Dt. 19, 7.

3 *imperf.:* יַבְדִּיל
בכנפיו לא יבדיל Lev. 1, 17.
ממול ערפו ולא יבדיל Lev. 5, 8.
אז יבדיל משה שלש ערים Dt. 4, 41.

imperf. apoc.: וַיַּבְדֵּל
ויבדל אלהים בין האור Gn. 1, 4.
ויבדל בין המים Gn. 1, 7.
ויבדל דוד ושרי הצבא 1 Chr. 25, 1.

imp. cum suff.: יַבְדִּילֵנִי
חבדל יבדילני יי Jes. 56, 3.

cum suff.: וַיְבַדִּילֵם
ויבדילם אמציהו להגדוד 2 Chr. 25, 10.

3 *impf. pl.:* יַבְדִּילוּ
יבדילו עברים בארץ Ez. 39, 14.

וַיַּבְדִּילוּ
ויבדילו כל־ערב מישראל Neh. 13, 3.

Nif-al: נִבְדַּל

3 *pl. perf.:* נִבְדְּלוּ
ומן־הגדי נבדלו אל־דויד 1 Chr. 12, 8
לא־נבדלו העם ישראל Esr. 9, 1.

part.: הַנִּבְדָּל
וכל־הנבדל מטמאת וכל־הנבדל מעמי הארצות Esr. 6, 21.
Neh. 10, 29.

pl. imperat.: הִבָּדְלוּ
הבדלו מתוך העדה Num. 16, 21.

pl.: וְהִבָּדְלוּ
והבדלו מעמי הארץ Esr. 10, 11.

3 *imperf.:* יִבָּדֵל
והוא יבדל מקהל הגולה Esr. 10, 8.

וַיִּבָּדֵל
3 *imperf.:*
ויבדל אחרן להקדישו 1 Chr. 23, 13.

3 *impf. pl.:* וַיִּבָּדְלוּ
ויבדלו עזרא הכהן Esr. 10, 16.
ויבדלו זרע ישראל Neh. 9, 2.

בְּדֹלַח
ז׳ ועכינו סרקפי נטף-נכי [הפקן-ערקפפען] סנוטף מפן יקר, וסף עפת ערף [נוממי-ערקפפען], וכי הפכין והדר כלמות נטף נכי נקרין נכ׳ נפס סוס. ונקפר מסכנין [פעלנע] שוסף נקרן סוזו לו נקוילס [נכי הפקרנס: קפר מפקנות מרנליקן], ונקנרת זכס וופס למסקר. הנרס כלל נמכוון הפ׳ נקפר קמרכו, וכן תמונת היוכית, והסופיי ח כמו ד נזנפי מערב לכוב.

n. m. gutta resinae, quae ex arbore praestanti profluit (Gummi-Tropfen), etiam margarita propter guttae similitudinem, Indica potissimum, quae inter pretiosissimas habetur (Trg. 1 Chr. 1, 24.). Stirps est בָּדַל I, radici בָּל (בָּטַל) innixa, addita terminatione *ach* orientalium occidentaliumque linguarum communi. B. Joma c. 8 fol. 75, a. manna sic describitur: טָגוּל כְּגִידָא יְלָבֵן כְּמַרְגָּלִית. Eodem modo Saadja Gaon (Ibn-Ezra Gen. 2, 12.) חֲאֲבָנִים דְּאִקְטַנִּים עֲגוֹלִים חֲיוֹתְאִים בַּדְּשִׁים. Eodemque modo Bedolach de margarita intelligunt Baal ha-Thurim (Gn. 2, 12.), Qimchi in lexico, Salomo ben-Melek, alii. LXX. *βηρύλλιον* (Syr., Pers. ברלח), *σμάραγδος* (Aquamarin), *ἄνθραξ, κρύσταλλος*; Josephus (Archaeol. lib. III. c. 1.) de Manna: *ὅμοιον τῇ τῶν ἀρωμάτων βδέλλῃ*, quocum consentiunt tres Graeci interpretes, et Hieronymus.

Digitized by Google

2 Chr. 35, 21. ואלהים אמר לבהלני
inf. c. suff.: וּלְבָהֳלָם
2 Chr. 32, 18. ליראם ולבהלם
2 *imperf.:* תְּבַהֵל
Eccl. 5, 1. אל־תבהל על־פיך
Eccl. 7, 9. אל־תבהל ברוחך לכעוס
cum suff.: תְּבַהֲלֵם
Ps. 83, 16. ובסופתך תבהלם
3 *impf.:* וַיְבַהֵל
Esth. 2, 9. ויבהל את־תמרוקיה
cum suff.: וַיְבַהֲלֵהָ
Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאום
cum suff.: יְבַהֲלֵמוֹ
Ps. 2, 5. ובחרונו יבהלמו
3 *impf. c. s.:* יְבֻהָלְהוּ
Dan. 11, 44. ושמעות יבהלהו
Pu-al: בֻּהַל
part. fem.: מְבֻהֲלֶת Q'ri.
Prv. 20, 21. נחלה מבהלת בראשונה
part. pl.: מְבֻהָלִים
Esth. 8, 14. יצאו מבהלים ודחופים
Hif-il: הִבְהִיל
perf. c. suff.: הִבְהִלֵנִי
Job. 23, 16. ושדי הבהילני
3 *pl. imperf.:* וַיְבַהֲלוּ
Esth. 6, 14. ויבהלו להביא את־המן
cum suff.: וַיְבַהֲלוּהָ
2 Chr. 26, 20. ויבהילוהו משם

בְּהָלָה

ע"נ ועניכו קיפס ושגון, תמהון ופקדה פלצות ונפתע, רקפס ושעלה כפי סיפות להמשך [שיעקפען]. וכן נלהי.
n. f. 1) consternatio, conturbatio, *ἀπορία.* 2) festinatio, (praecipitantia), *σπουδή.*
Lev. 26, 16. והפקדתי עליכם בהלה

בַּהֲלָה

Ps. 78, 33. ושנותם בבהלה

לְבַהֲלָה

Jes. 65, 23. ולא ילדו לבהלה
pl.: וּבְהָלוֹת
Jer. 15, 8. עיר ובהלות

בָּהָל

פעל קלי כמו נענני נכל השקלות ופקכוניס, ונגמרת יפוע: הוסן נהול, לוסל נקון.
vrb. aram., quod usquequaque cum hebraico componi potest.
Pa-el: בַּהֵל
3 *impf. c. s.:* יְבַהֲלֵךְ
Dan. 4, 16. ופשרה אל־יבהלך
3 *pl. c. s.:* יְבַהֲלֻנֵּנִי
Dan. 4, 2. 7, 15. וחזוי ראשי יבהלנני
Dan. 7, 28. שגיא, רעיוני יבהלנני
cum suff.: יְבַהֲלוּנִי
Dan. 5, 10. אל־יבהלוך רעיונך
cum suff.: יְבַהֲלֻנָּהּ
Dan. 4, 16. ורעינהי יבהלנה
Dan. 5, 6. ורעיוהי יבהלונה
part.: מְתַבְהַל
Dan. 5, 9. שגיא מתבהל
inf.: בְּהִתְבַּהֲלָה
Dan. 2, 25. בהתבהלה הנעל לדניאל
Dan. 3, 24. תוה וקם בהתבהלה
inf.: וּבְהִתְבַּהֲלָה
ובהתבהלה לגבא דני־ אריותא אזל
Dan. 6, 20. בְּדִיל

ע"כ נקרני כמו בְּהָלָה נענני; קסמן בְּהִילוּת.

intelligunt. Lutherus: grüner Marmel.
Esth. 1, 6. על רצפת בחט־רשש

בְּהַל

פעל כפיל המכוון, ועניכו [נכנין נפעל], ע' נסוס וכנון נקק ונקק - מפני [ויץ נעשעילנען], לכן היוס קכל נכהל ונכעת. כ' עשוס דנכ נלב נכהל ונכעת, קכל ולקב על דנכ, והושלם על קיפס וכילם וכיקס וקפיוס ומסילס [קיילען, פּלִיסען], נמשקוממוס פקקומית. נכין מכנב יולק, לומר עשיית קיס נכעת ונכהל. שכס מפעל כפי מכוקס בָּהַל, רקשית על הָלַם, לשון קילס וכקילס ודקיקס.
vrb. bipartitum, Nif.: 1) consternari, metu gravi percelli, propter inopinatum aliquod malum, quod nos opprimit; LXX: *ταραχθῆναι;* 2) turbulente, raptim, tumultarie (ut ita dicam) facere aliquid. Pi. perturbare aliquem, ut inops fiat consilii, festinare, accelerare (Piel: summa vi et contentione). LXX: *σπεύδειν, κατασπουδάζειν, κατασπεύδειν, ἐμποδίζειν, συνταράσσειν, καταπᾶν, ταράσσειν.* Pu. et Hif. similiter, sensu duplici. Radix est הָלַל, quae latet etiam in verbo הָלַם urgere, efficere, ut quis festinet.
Nif-al: נִבְהַל 3 *prf.*
1 Sam. 28, 21. ותרא כי־נבהל מאד
3 *fem.:* נִבְהָלָה
Ps. 6, 4. ונפשי נבהלה מאד
Zeph. 1, 18. כי כלה אך־נבהלה
1 *prf.:* נִבְהַלְתִּי
Jes. 21, 3. נבהלתי מראות
paus.: וְנִבְהַלְתִּי
Job. 21, 6. ואם־זכרתי ונבהלתי
3 *prf. pl.:* נִבְהָלוּ
Ex. 15, 15. אז נבהלו אלופי אדום
2 Sam. 4, 1. וכל־ישראל נבהלו
Ps. 6, 3. כי נבהלו עצמי
Ps. 48, 6. נבהלו נחפזו
Jer. 51, 32. ואנשי המלחמה נבהלו
paus.: וְנִבְהָלוּ
Jes. 13, 8. ונבהלו צירים
וְנִבְהָלוּ
Ez. 26, 18. ונבהלו האיים
1 *prf. pl.:* נִבְהָלְנוּ
Ps. 90, 7. בחמתך נבהלנו
part.: נִבְהָל
Ps. 30, 8. הייתי נבהל
Prv. 28, 22. נבהל להון איש רע עין
1 *imperf.:* אֶבְהַל
Job. 23, 15. על־כן מפניו אבהל
2 *impf. pl.:* תִּבָּהֵל
Eccl. 8, 3. אל־תבהל מפניו תלך
וַתִּבָּהֵל
Job. 4, 5. תגע עדיך ותבהל
3 *impf.:* וַיִּבָּהֵל
Jud. 20, 41. ויבהל איש בנימן
3 *perf. pl.:* יִבָּהֲלוּן
Ps. 104, 29. תסתיר פניך יבהלון
וַיִּבָּהֲלוּ
יבשו ויבהלו מאד כל־אויבי. Ps. 6, 11.
Ps. 83, 18. יבשו ויבהלו
2 *pl. f.:* תִּבָּהֲלֶנָה
Ez. 7, 27. וידי עם־הארץ תבהלנה
Pi-el: בִּהֵל
pl. part.: מְבַהֲלִים Q'ri.
Esr. 4, 4. ומבהלים אותם לבנות
inf. c. suff.: לְבַהֲלֵנִי

בָּדֵק *p.*

2 Reg. 12, 6. את־בדק הבית
2 Reg. 12, 6. לכל אשר־ימצא שם בדק
2 Reg. 12, 7. הכהנים את־בדק הבית
2 Reg. 12, 8. מחזקים את־בדק הבית
ולבלתי חזק את־בדק
הבית 2 Reg. 12, 9.
2 Reg. 12, 13. לחזק את־בדק בית יי
2 Reg. 22, 5. לחזק את־בדק הבית

לְבֶדֶק

2 Reg. 12, 8. כי־לבדק הבית תתנהו
cum suff.: בִּדְקָהּ
Ez. 27, 9. 27. מחזקי בדקך

בְּדַק

פעל נויר סשס בָּדַק, לומר הקפסק וסקקק נגדקי סכנין וקקונו [ווישנעסספען].
vrb. denom. a sbst. בֶּדֶק: occupatum esse in ruinis vitiisque aedificiorum inspiciendis ac resarciendis.
inf. constr.: לְבָדְקוֹ
2 Chr. 34, 10. לבדוק ולחזק הבית

בְּדַר

פעל קלמי, ועניכו כמו בָּזַר נענני [נקצוי הו'] או פּוּר, לומר פוור קכס וקכס, ומכוון נכין סכנב לע"ו קל להנין. ונגמרת מעל: נשעת דמכנין כדל ונשעת דמנדין כנוע [ירוזלמי נלכוע ע' סרוסק].
vrb. aram. (hebraice: בָּזַר, פּוּר) dispergere, dissipare, LXX: *διασκορπίζειν.*
3 *perf. pl.:* וּבַדְּרוּ
Dan. 4, 11. אתרו עפיה ובדרו אנבה

בָּדָד

פעל לק-עונר, ועניכו שמיסס וקסיס [ווישט, לעשר ויין], והניכוני נלשון סגמרת ישנס סשכן סתרא דבתא, ונעכני נסי לשון שמיסס וליקוט. וכן נגרלת: רנס ישנס לס קוסס שפסס קוסס ונוסס.
vrb. inusit.: desolatum, vacuum, vastum esse. Gemarice: יְשַׁבָּא תְּחָא וְכַתָּא participialiter. Onqel. Gen. 1, 2. צַדְיָא וְרֵיקַנְיָא. Bereshit-Rabba: יְשַׁבָּא לָהּ אוֹתָהּ שְׁפָחָה תּוֹהָא וְבוֹהָא.

בְּדֵי

ע"ו כמו בְּחִי על משקל פרי, וספקיון שמיסס וסקודנס ריקנות ונדיס [ווישט-סייט, לעשרייע], ולקיו קסו.
n. m. (tanquam בְּחִי ad simil. formae פְּרִי): vastitas, inanitas, LXX: *ἀκατασκευαστός*, Aquila: *οὐδέν*, Symm: *ἀδιάφορον.* Per imaginem Chagig. c. 2. vocatur: קוֹ־תֹהוּ *λευκὴ γράμμη* i. e. nihil, chaos informe.
Jes. 34, 11. תהו ואבני־בהו

וָבֹהוּ

Gn. 1, 2. והארץ היתה תהו ובהו
Jer. 4, 23. והנה־תהו ובהו

בֹּהַט

ע"ו למין ציס יקר, ולפי דעת סע' וקניס סוס לומרגדין [ומשפגד], נעשני נסס נע' מין ציס לס סוג ויקר כלי, וסוס שלשפשטער, לכן מסשס סוך.
n. m. marmoris pretiosi, LXX: *σμαραγδίτης.* Qimchi confert arab. בלנט, quod est genus lapidis duri marmori simile. Alii alabastrum

בַּהַט

Dan. 4, 2. 7, 15. שגיא רעיוני יבהלנני
cum suff.: בַּהֲתָהּ
Dan. 5, 9. ופניו שנויין עליו ורבתיו יבהתוהי
inf.: בַּהֲתָה
Dan. 4, 2. אתיו קדמי לבהתה כל־חכימי

בָּהָל

ע"ו נכנוי בְּדָקָה, ענניכו הסנוך וסלנון [דשס נוסשלגינע, שנכניכינע], ונלרמי נקק כמו וס, נסשלס נכ על דנר נלהי נלות, כמו על עניות סלכן. ונסכוון קקר כמו קיין, ל"ש נקק דקיק וכלוס.
n. m., *ruinosum*, quod resarciri restituique oportet, in aedibus non bene materiatis vel vetustate attritis.

בַּהֲרֻמִי

2 Sam. 3, 16. ותלך אשתו אתו בחרימה
2 Sam. 23, 31. עזמות הברומי
1 Chr. 11, 33. עזמות הברומי
1 Chr. 12, 4. ובגבעון הגבעוני
1 Chr. 27, 12. לאביעזר הענתתי
1 Chr. 27, 28. הגדרי
2 Chr. 28, 7. זכרי גבור אפרים
Neh. 3, 5. ואחריהם תקעו התקועים
Neh. 3, 7. מלטיה הגבעוני
Neh. 6, 18. בי שכניה בן־ארח
Neh. 7, 25. בני גבעון תשעים וחמשה
Neh. 7, 56. בני יעלה בני דרקון
Neh. 7, 57. בני סופרת בני פרידא
Neh. 7, 59. בני שפטיה בני חטיל
Neh. 7, 60. כל־הנתינים ובני עבדי שלמה
Neh. 7, 61. ואלה העלים מתל־מלח
Neh. 7, 63. ומבני הקוץ בני חבציה
Neh. 7, 70. ומן־ראשי האבות נתנו לאוצר
Neh. 7, 71. ומאשר נתן ראשי האבות
Neh. 7, 72. ואשר נתן יתר העם
Neh. 8, 7. ויעזר ובכרכיה ויעשיה
Neh. 8, 9. ויאמר נחמיה הוא התרשתא
Neh. 10, 1. בכתב וחתמו נחמיה התרשתא
Neh. 10, 9. ואחיהם שבניה הודיה
Neh. 10, 11. מיכא רחוב חשביה
Neh. 10, 12. זכור שרביה שבניה
Neh. 10, 13. הודיה בני חשום
Neh. 10, 14. ראשי העם פרעש פחת־מואב
Neh. 10, 15. בני בני בני עדונקם
Neh. 10, 16. בני בגוי אדין בני עטר
Neh. 10, 17. בני אטר חזקיה עזור
Neh. 10, 18. בני הודיה חשום בני בצי
Neh. 10, 19. בני חריף ענתות נבי
Neh. 10, 20. מגפיעש משלם חזיר
Neh. 10, 21. משיזבאל צדוק ידוע
Neh. 10, 22. פלטיה חנן ענוי
Neh. 10, 23. הושע חנניה חשוב
Neh. 10, 24. הלוחש פלהא שובק
Neh. 10, 25. רחום חשבנא מעשיה
Neh. 10, 26. ואחיה חנן אנן
Neh. 10, 27. מלוך חרם בענה
Neh. 10, 28. ושאר העם הכהנים הלוים
Neh. 11, 1. וישבו שרי העם בירושלם
Neh. 11, 3. ואלה ראשי המדינה
Neh. 11, 4. ובירושלם ישבו מבני יהודה
Neh. 11, 5. ומעשיה בן־ברוך בן־כלחזה
Neh. 11, 6. כל־בני פרץ הישבים
Neh. 11, 7. ואלה בני בנימן
Neh. 11, 8. ואחריו גבי סלי תשעה
Neh. 11, 9. ויהודה בן־הסנואה על־העיר
Neh. 11, 10. מן־הכהנים ידעיה בן־יויריב
Neh. 11, 11. שריה בן־חלקיה בן־משלם
Neh. 11, 12. ואחיהם עשי הבית שמנה
Neh. 11, 13. ואחיו ראשי האבות מאתים
Neh. 11, 14. וגבורי החיל מאה
Neh. 11, 15. ומן־הלוים שמעיה בן־חשוב
Neh. 11, 16. ושבתי ויוזבד מראשי הלוים
Neh. 11, 17. ומתניה בן־מיכא בן־זבדי
Neh. 11, 18. כל־הלוים בעיר הקדש
Neh. 11, 19. והשוערים עקוב טלמון
Neh. 11, 20. ושאר ישראל הכהנים הלוים
Neh. 11, 21. והנתינים ישבים בעפל
Neh. 11, 22. ופקיד הלוים בירושלם
Neh. 11, 24. ופתחיה בן־משיזבאל
Neh. 11, 25. ולחצרים בכפריהם
Neh. 11, 26. ולישוע ולמולדה ולבית פלט
Neh. 11, 27. ולחצר שועל ולבאר שבע
Neh. 11, 28. וביהושע ובמכנה ובגבעה
Neh. 11, 29. ובעין רמון ובצרעה
Neh. 11, 30. ובלכיש ושדתיו
Neh. 11, 31. ובני בנימן מגבע
Neh. 11, 32. וענתות נב עננה
Neh. 11, 33. חצור רמה גתים
Neh. 11, 34. חדיד צבעים נבלט
Neh. 11, 35. לד ואונו גי החרשים
Neh. 11, 36. ומן־הלוים מחלקות יהודה
Neh. 12, 1. ואלה הכהנים והלוים
Neh. 12, 2. עזריה חלקיה מעשיה
Neh. 12, 3. שכניה רחום משרוי
Neh. 12, 4. עדוא גנתון אבית
Neh. 12, 5. מעדיה בלגה שמעיה
Neh. 12, 6. יויריב ידעיה סלו
Neh. 12, 7. עמוק חלקיה ידעיה
Neh. 12, 8. והלוים ישוע בנוי קדמיאל
Neh. 12, 9. ואחיהם לנגדם במשמרותם
Neh. 12, 10. ויהושע הוליד את־יויקים
Neh. 12, 11. ויויקים הוליד את־אליישיב
Neh. 12, 12. ובימי יויקים הכהנים
Neh. 12, 13. לעזריה מעשי חנן
Neh. 12, 14. לשבניה יוסף לחרים
Neh. 12, 15. לחרם עדנא מעיות
Neh. 12, 16. לעדוא זכריה לגנתון משלם
Neh. 12, 17. לאביה זכרי מינימן לפלטי
Neh. 12, 18. לבלגה שמוע ליהונתן שכניה
Neh. 12, 19. ויויריב מתנאי ליעדי עזי
Neh. 12, 20. לשלי קלי לעבר נתנאל
Neh. 12, 21. לחלקיה חשביה ליעדיה נתניה
Neh. 12, 22. הלוים בימי אליישיב יויקים
Neh. 12, 23. בני לוי ראשי האבות
Neh. 12, 24. וראשי הלוים חשביה שרביה
Neh. 12, 25. מתניה ובקבקיה עבדיה
Neh. 12, 26. בימי יויקים בן־ישוע בן־יוצדק
Neh. 12, 27. ובחנכת חומת ירושלם
Neh. 12, 28. ומן־בני הכנרים מירושלם
Neh. 12, 29. מבית גלגל ומשדות גבע
Neh. 12, 30. ויתחטאו הכהנים והלוים
Neh. 12, 31. ואעלה את־שרי יהודה
Neh. 12, 32. ואחריהם הושעיה וחצי שרי
Neh. 12, 33. ועזריה עזרא ומשלם
Neh. 12, 34. יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה
Neh. 12, 35. ומן־בני הכהנים בחצצרות
Neh. 12, 36. ואחיו שמעי נתנאל יהודה
Neh. 12, 37. ומשער העין ונגדם עלו
Neh. 12, 38. והחצי השני של־ההודות
Neh. 12, 39. ומשער אפרים ומשער הישנה
Neh. 12, 40. ותעמדנה שתי התודות
Neh. 12, 41. והכהנים אלקים מעשיה
Neh. 12, 42. ומעשיה שמעיה ואלעזר
Neh. 12, 43. וישמיעו קול גדול
Neh. 12, 44. ויפקדו ביום ההוא אנשים
Neh. 12, 45. ומשמרת אלהיו ומשמרת
Neh. 12, 46. כי בימי דויד ואסף מראש
Neh. 12, 47. וכל־ישראל בימי זרבבל
Neh. 13, 4. ולפני זאת אליישיב הכהן
Neh. 13, 5. ועשה־לו לשכה גדולה
Neh. 13, 6. ובכל־זאת מיומים לא־הייתי
Neh. 13, 7. ואבין על־הרעה אשר־עשה
Neh. 13, 8. ואשליכה את־כל־כלי בית
Neh. 13, 9. ואמרה ויטהרו את־החדרים
Neh. 13, 10. וגם ידעתי כי מנות הלוים
Neh. 13, 11. ואריבה את־הסגנים ואמרה
Neh. 13, 12. כל־יהודה הביאו מעשר
Neh. 13, 13. ואשים על־האוצרות שלמיה
Neh. 13, 14. זכרה־לי אלהי לזאת
Neh. 13, 15. בימים ההם ראיתי ביהודה
Neh. 13, 16. וצרי יושב בה מביא דג
Neh. 13, 17. ואריבה את־חרי יהודה
Neh. 13, 18. הלא כה עשו אבותיכם
Neh. 13, 19. ויהי כאשר צללו שערי
Neh. 13, 20. ויתלנו כל־מכרי כל
Neh. 13, 21. ואעידה בהם ואמרה אליהם
Neh. 13, 22. ואמרה ללוים אשר יהיו
Neh. 13, 23. בימים ההם גם את־היהודים
Neh. 13, 24. ובניהם חצי מדבר אשדוד
Neh. 13, 25. ואריבה אתם ואקללם
Neh. 13, 26. הלא בזאת חטא שלמה
Neh. 13, 27. ואתכם נשמע לעשות
Neh. 13, 28. ומבני יויקים בן־אליישיב
Neh. 13, 29. זכרה־להם אלהי על־גאלת
Neh. 13, 30. וטהרתים מכל־נכר
1 Chr. 1, 1. אדם שת אנוש
1 Chr. 1, 2. קינן מהללאל ירד
1 Chr. 1, 3. חנוך מתושלח למך
1 Chr. 1, 4. נח שם חם ויפת
1 Chr. 1, 5. בני יפת גמר ומגוג
1 Chr. 1, 6. ובני גמר אשכנז ריפת
1 Chr. 1, 7. ובני יון אלישה
1 Chr. 1, 8. בני חם כוש ומצרים
1 Chr. 1, 9. ובני כוש סבא וחוילה
1 Chr. 1, 10. וכוש ילד את־נמרד
1 Chr. 1, 11. ומצרים ילד את־לודים
1 Chr. 1, 12. ופתרסים וכסלחים
1 Chr. 1, 13. וכנען ילד את־צידן
1 Chr. 1, 14. והיבוסי והאמרי והגרגשי
1 Chr. 1, 15. והחוי והערקי והסיני
1 Chr. 1, 16. והארודי והצמרי והחמתי
1 Chr. 1, 17. בני שם עילם ואשור
1 Chr. 1, 18. וארפכשד ילד את־שלח
1 Chr. 1, 19. ולעבר נולד שני בנים
1 Chr. 1, 20. ויקטן ילד את־אלמודד
1 Chr. 1, 21. וחדורם ואוזל ודקלה
1 Chr. 1, 22. ועובל ואבימאל ושבא
1 Chr. 1, 23. ואופיר וחוילה ויובב
1 Chr. 1, 24. כל־אלה בני יקטן
1 Chr. 1, 25. פלג רעו שרוג
1 Chr. 1, 26. נחור תרח
1 Chr. 1, 27. אברם הוא אברהם
1 Chr. 1, 28. בני אברהם יצחק וישמעאל
1 Chr. 1, 29. אלה תולדתם בכור
1 Chr. 1, 30. משמע ודומה משא חדד
1 Chr. 1, 31. תימא יטור נפיש קדמה
1 Chr. 1, 32. ובני קטורה פילגש אברהם
1 Chr. 1, 33. ובני מדין עיפה ועפר
1 Chr. 1, 34. ויולד אברהם את־יצחק
1 Chr. 1, 35. בני יצחק עשו וישראל
1 Chr. 1, 36. בני עשו אליפז ראובן
1 Chr. 1, 37. בני אליפז תימן אומר
1 Chr. 1, 38. ובני שעיר לוטן שובל
1 Chr. 1, 39. ובני לוטן חורי והומם
1 Chr. 1, 40. בני שובל עלין ומנחת
1 Chr. 1, 41. בני צבעון איה וענה
1 Chr. 1, 42. בני אצר בלהן וזעוה
1 Chr. 1, 43. בני דישן עוץ וארן
1 Chr. 1, 44. ובני עוץ בלע בכורו
1 Chr. 1, 45. וימת בלע ויתחלך יובב
1 Chr. 1, 46. וימת יובב ויתחלך חושם
1 Chr. 1, 47. וימת חושם ויתחלך הדד
1 Chr. 1, 48. וימת הדד ויתחלך שמלה
1 Chr. 1, 49. וימת שמלה ויתחלך שאול
1 Chr. 1, 50. וימת שאול ויתחלך בעל־חנן
1 Chr. 1, 51. וימת בעל־חנן ויתחלך הדד
1 Chr. 1, 52. אלופי עשו אלוף תמנע
1 Chr. 1, 53. אלוף עלוה אלוף יתת
1 Chr. 1, 54. אלוף אהליבמה אלוף אלה
1 Chr. 1, 55. אלוף פינון אלוף קנז
1 Chr. 1, 56. אלוף תימן אלוף מבצר
1 Chr. 1, 57. אלוף מגדיאל אלוף עירם
1 Chr. 1, 58. אלה אלופי אדום
1 Chr. 2, 1. ואלה בני ישראל
1 Chr. 2, 2. דן יוסף בנימן נפתלי
1 Chr. 2, 3. בני יהודה ער ואונן
1 Chr. 2, 4. ותמר כלתו ילדה לו
1 Chr. 2, 5. בני פרץ חצרון וחמול
1 Chr. 2, 6. ובני זרח זמרי ואיתן
1 Chr. 2, 7. ובני כרמי עכר עוכר
1 Chr. 2, 8. ובני איתן עזריה
1 Chr. 2, 9. ובני חצרון אשר ילד
1 Chr. 2, 10. ורם ילד את־עמינדב
1 Chr. 2, 11. ונחשון ילד את־שלמא
1 Chr. 2, 12. בעז ילד את־עובד
1 Chr. 2, 13. ואיש ילד את־בכרו
1 Chr. 2, 14. ושמעא השלשי
1 Chr. 2, 15. אצם דויד השביעי
1 Chr. 2, 16. וצרויה ואביגיל
1 Chr. 2, 17. ותלד אביגיל את־עמשא
1 Chr. 2, 18. וכלב בן־חצרון ילד את־עזובה
1 Chr. 2, 19. ותמת עזובה ויקח־לו כלב
1 Chr. 2, 20. וחור ילד את־אורי
1 Chr. 2, 21. ואחר־כן בא חצרון אל־בת
1 Chr. 2, 22. ושגוב ילד את־יאיר
1 Chr. 2, 23. ויקח גשור וארם
1 Chr. 2, 24. ואחר חצרון בכלב אפרתה
1 Chr. 2, 25. ויהי בני ירחמאל בכור
1 Chr. 2, 26. ולירחמאל היתה אשה
1 Chr. 2, 27. ויהי בני רם בכור
1 Chr. 2, 28. ובני אונם שמאי וידע
1 Chr. 2, 29. ושם אשת אבישור אבישל
1 Chr. 2, 30. ובני נדב סלד ואפים
1 Chr. 2, 31. ובני אפים ישי
1 Chr. 2, 32. ובני שמאי יתר ויונדב
1 Chr. 2, 33. בני יונדב פלד ואפים
1 Chr. 2, 34. ולשישן אין בנים כי אם־בנות
1 Chr. 2, 35. ויתן שישן את־יחע בתו
1 Chr. 2, 36. ואתי ילד את־נתן
1 Chr. 2, 37. ופלל ילד את־עובד
1 Chr. 2, 38. ועובד ילד את־יהוא
1 Chr. 2, 39. ויהוא ילד את־עזריה
1 Chr. 2, 40. ועזריה ילד את־חלץ
1 Chr. 2, 41. וחלץ ילד את־אלישמע
1 Chr. 2, 42. ובני כלב אחי יריחמאל
1 Chr. 2, 43. ובני חברון קרח ותפוח
1 Chr. 2, 44. ושמע ילד את־ראם
1 Chr. 2, 45. ובן שמי מעון ומעון
1 Chr. 2, 46. ועיפה פלגש כלב ילדה
1 Chr. 2, 47. ובני יהדי רגם ויותם
1 Chr. 2, 48. מעכה פלגש כלב ילדה
1 Chr. 2, 49. ושעף אבי מדמנה
1 Chr. 2, 50. אלה היו בני כלב
1 Chr. 3, 1. ואלה היו בני דויד
1 Chr. 3, 2. דניאל השני אבשלום
1 Chr. 3, 3. שפטיה מאביטל
1 Chr. 3, 4. ששה ילדו לו בחברון
1 Chr. 3, 5. ואלה ילדו לו בירושלם
1 Chr. 3, 6. ויבחר ואלישמע ואליפלט
1 Chr. 3, 7. ונגה ונפג ויפיע
1 Chr. 3, 8. ואלישמע ואליעדע ואליפלט
1 Chr. 3, 9. כל־בני דויד מלבד בני
1 Chr. 3, 10. ובן־שלמה רחבעם
1 Chr. 3, 11. יהורם בנו אחזיה בנו
1 Chr. 3, 12. יואש בנו אמציה בנו
1 Chr. 3, 13. עזריה בנו יותם בנו
1 Chr. 3, 14. אחז בנו חזקיה בנו
1 Chr. 3, 15. ובני יאשיהו הבכור יוחנן
1 Chr. 3, 16. ובני יהויקים יכניה בנו
1 Chr. 3, 17. ובני יכניה אסיר
1 Chr. 3, 18. ומלכירם ופדיה ושנאצר
1 Chr. 3, 19. ובני פדיה זרבבל ושמעי
1 Chr. 3, 20. וחשובה ואהל וברכיה
1 Chr. 3, 21. ובני פלטיה ישעיה
1 Chr. 3, 22. ובני שכניה שמעיה
1 Chr. 3, 23. ובני נעריה אליועיני
1 Chr. 3, 24. ובני אליועיני הודויה
1 Chr. 4, 1. בני יהודה פרץ חצרון
1 Chr. 4, 2. ורויה בן־שובל הוליד
1 Chr. 4, 3. ואלה אבי עטם יזרעאלי
1 Chr. 4, 4. ופנואל אבי גדור
1 Chr. 4, 5. ואשחור אבי תקוע
1 Chr. 4, 6. ותלד־לו אחזבת בנו
1 Chr. 4, 7. ובני הלה צרת וצחר
1 Chr. 4, 8. וקוץ הוליד את־אנוב
1 Chr. 4, 9. ויעבץ נכבד מאחיו
1 Chr. 4, 10. ויקרא יעבץ לאלהי ישראל
1 Chr. 4, 11. וכלוב אחי שחוא הוליד
1 Chr. 4, 12. ואשתון הוליד את־בית רפא
1 Chr. 4, 13. ובני קנז עתניאל ושריה
1 Chr. 4, 14. ומעונתי הוליד את־עפרה
1 Chr. 4, 15. ובני כלב בן־יפנה עירו
1 Chr. 4, 16. ובני יהללאל זיף וזיפה
1 Chr. 4, 17. ובני עזרה ירתמאל ומרד
1 Chr. 4, 18. ואשת יהודיה ילדה את־ירד
1 Chr. 4, 19. ובני אשת הודיה אחות
1 Chr. 4, 20. ובני שמעון אמנון ורנה
1 Chr. 4, 21. בני שלה בן־יהודה ער
1 Chr. 4, 22. ויקים ואנשי כזיבא
1 Chr. 4, 23. אלה היוצרים ויושבי
1 Chr. 4, 24. בני שמעון נמואל ויריב
1 Chr. 4, 25. שלם בנו מבשם בנו
1 Chr. 4, 26. ובני חמואל בנו זכור בנו
1 Chr. 4, 27. ולשמעי בנים שש
1 Chr. 4, 28. וישבו בבאר שבע
1 Chr. 4, 29. ולבלהה ולעצם ולתולד
1 Chr. 4, 30. ולבתואל ולחרמה ולצקלג
1 Chr. 4, 31. ולבית מרכבות ולחצר סוסים
1 Chr. 4, 32. וחצרי בנו בלהן בנו
1 Chr. 4, 33. וכל־חצרי אלה ערים
1 Chr. 4, 34. ומשבב וידלף בן־אמציה
1 Chr. 4, 35. ויואל ויהו בן־יושביה
1 Chr. 4, 36. ואליועיני ויעקבה וישוהיה
1 Chr. 4, 37. וזיזא בן־שפי בן־אלון
1 Chr. 4, 38. אלה הנשאים בשמות
1 Chr. 4, 39. וילכו לכוא גדרה
1 Chr. 4, 40. וימצאו מרעית שמנה
1 Chr. 4, 41. ואלה הכתובים בימי
1 Chr. 4, 42. ומבני שמעון חמש מאות
1 Chr. 4, 43. ויכו את־שארית הפלטה
1 Chr. 5, 1. ובני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 5, 2. כי יהודה גבר באחיו
1 Chr. 5, 3. בני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 5, 4. בני יואל שמעיה בנו
1 Chr. 5, 5. מיכה בנו ראיה בנו
1 Chr. 5, 6. בעל בנו בארה בנו
1 Chr. 5, 7. ואחיו לבית אבתם
1 Chr. 5, 8. ובלע בן־עזז בן־שמע
1 Chr. 5, 9. וקדמה ישב עד־בוא
1 Chr. 5, 10. ובימי שאול עשו מלחמה
1 Chr. 5, 11. ובני גד ישבו לעמתם
1 Chr. 5, 12. יואל הראש ושפם השני
1 Chr. 5, 13. ואחיהם לבית אבתם
1 Chr. 5, 14. אלה בני אבחיל בן־חורי
1 Chr. 5, 15. אחי בן־עבדיאל בן־גוני
1 Chr. 5, 16. וישבו בגלעד בבשן
1 Chr. 5, 17. כל־אלה התיחשו בימי
1 Chr. 5, 18. בני ראובן וגדי וחצי
1 Chr. 5, 19. ויעשו מלחמה עם־ההגרים
1 Chr. 5, 20. ויעזרו עליהם ויתנו
1 Chr. 5, 21. ויקחו מקנהם חמשים
1 Chr. 5, 22. כי רבים חללים הפילו
1 Chr. 5, 23. ובני חצי שבט המנשי
1 Chr. 5, 24. ואלה ראשי בית אבתם
1 Chr. 5, 25. ויפלו במעל באלהי אבתם
1 Chr. 5, 26. ויעורר אלהי ישראל
1 Chr. 6, 1. בני לוי גרשון קהת ומררי
1 Chr. 6, 2. ואלה שמות בני קהת
1 Chr. 6, 3. ובני עמרם אהרן ומשה
1 Chr. 6, 4. אלעזר ילד את־פינחס
1 Chr. 6, 5. ופינחס ילד את־אבישוע
1 Chr. 6, 6. ואבישוע ילד את־בקי
1 Chr. 6, 7. ובקי ילד את־עזי
1 Chr. 6, 8. ועזי ילד את־זרחיה
1 Chr. 6, 9. וזרחיה ילד את־מריות
1 Chr. 6, 10. ומריות ילד את־אמריה
1 Chr. 6, 11. ואמריה ילד את־אחיטוב
1 Chr. 6, 12. ואחיטוב ילד את־צדוק
1 Chr. 6, 13. וצדוק ילד את־שלם
1 Chr. 6, 14. ושלם ילד את־חלקיה
1 Chr. 6, 15. וחלקיה ילד את־עזריה
1 Chr. 6, 16. ועזריה ילד את־שריה
1 Chr. 6, 17. ושריה ילד את־יהוצדק
1 Chr. 6, 18. ויהוצדק הלך בשבת
1 Chr. 6, 19. בני לוי גרשום קהת ומררי
1 Chr. 6, 20. לגרשום לבני בנו יחת
1 Chr. 6, 21. בני יצהר קרח נפג וזכרי
1 Chr. 6, 22. בני עזיאל מישאל ואלצפן
1 Chr. 6, 23. בני אלקנה אביסף ואסיר
1 Chr. 6, 24. בני תחת אוריאל עזיה
1 Chr. 6, 25. ובני אלקנה עמסי ואחימות
1 Chr. 6, 26. אלקנה בניו צופי נחת
1 Chr. 6, 27. אליאב ירחם אלקנה
1 Chr. 6, 28. ובני שמואל הבכור ואביה
1 Chr. 6, 29. בני מררי מחלי לבני בנו
1 Chr. 6, 30. בני משי מחלי עדר
1 Chr. 6, 31. ואלה אשר העמיד דויד
1 Chr. 6, 32. ויהיו משרתים לפני משכן
1 Chr. 6, 33. ואלה העמדים ובניהם
1 Chr. 6, 34. בני קהתי הימן המשורר
1 Chr. 6, 35. בן־יואל בן־שמואל בן־אלקנה
1 Chr. 6, 36. בן־יואל בן־עזריה בן־צפניה
1 Chr. 6, 37. בן־תחת בן־אסיר בן־אביסף
1 Chr. 6, 38. בן־יצהר בן־קהת בן־לוי
1 Chr. 6, 39. ואחיו אסף העמד על־ימינו
1 Chr. 6, 40. בן־ברכיה בן־שמעא
1 Chr. 6, 41. בן־מיכאל בן־בעסיה בן־מלכיה
1 Chr. 6, 42. בן־אתי בן־זמה בן־שמעי
1 Chr. 6, 43. בן־יחת בן־גרשם בן־לוי
1 Chr. 6, 44. ואחיהם בני מררי משמאול
1 Chr. 6, 45. בן־קישי בן־עבדי בן־מלוך
1 Chr. 6, 46. בן־אמצי בן־בני בן־שמר
1 Chr. 6, 47. בן־מחלי בן־משי בן־מררי
1 Chr. 6, 48. ואחיהם הלוים נתונים
1 Chr. 6, 49. ואהרן ובניו מקטירים
1 Chr. 6, 50. ואלה בני אהרן אלעזר
1 Chr. 6, 51. בן־פינחס בן־אבישוע
1 Chr. 6, 52. בן־עזי בן־בקי בן־אבישוע
1 Chr. 6, 53. בן־צדוק בן־אחימעץ
1 Chr. 6, 54. ואלה מושבותם בטירותם
1 Chr. 6, 55. ויתנו להם את־חברון
1 Chr. 6, 56. ושדי העיר וחצריה נתנו
1 Chr. 6, 57. ולבני אהרן נתנו את־ערי
1 Chr. 6, 58. ואת־חלמון ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 59. ואת־אשתמוע ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 60. ואת־חוקוק ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 61. ולבני קהת הנשארים
1 Chr. 6, 62. ולבני גרשם לכל־משפחותם
1 Chr. 6, 63. לבני מררי לפי משפ

n. f. aram., cui geminum est בְּחֵלָה hebraicum.

בְּהִילוּ

Esr. 4, 23. אחלו בבהילו לירושלם

בָּהֵם

פעל לפ-עונר לפעם סנפ, ויפעלו סמלקלקים שמוש כיון נעניני נפש, לעון קפיעת פם ושליפה [שמוש ויין], או זיפים ניונו סמים, נסדלף עם סמם [נרוסעתן], ולפ מקוור לי, כי הפעל נמרני כלפה גויר שם. עי' נהמה.

vrb. non usit., quod interpretes olim dixerunt ex Arabico vel Aethiopico deducendum, ubi *bahama* est: mutum esse; alii verbum בָּהַם, strepere, subesse putaverunt. Verbum autem arabicum videtur secundarium, e nomine factum, altera explicatio linguae naturae non est consentanea.

בְּהֵמָה

ז"נ: ומפיכות בָּהֵמְתּ, כמו שָׁאֵלְתּ מן שלפה, והלינו בְּהֵמוֹת מסיק בְּהֵמוֹת. מלמן נעיר [פ"יעה], ושוק נעיר ניפי נסמך של קיס, שמוש נעיר זדם [ווילד-פ"יעה], ופעמים יקנכר עם קרן, יער, זלי, מזדם. ונגזרים נמקל בָּהֵם, לעיון קיס רוטב נמקם, ותוקרי בְּהֵמֵי וכוופס. ופפר לענין מזרע נרלפ שמשם רלפי, וסוכרי כמס זרע, נסדלפס עם כליון נלשונות ערבי. עי' גו-מלין שלי דף קע"ו.

n. f. bestia domestica, quae opponitur ferae (חַיָּה), jumenta, greges et omne omnino domesticum pecus, κτήνη. Gemarice: בְּהֵם pastor, בְּהֵמֵי pastoralis, pastoritius. Videtur esse femininum nominis primitivi בֶּהֶם, quod est sanscritosemiticum nulloque de verbo deducendum.

Gn. 1, 24.	בהמה ורמש
Gn. 6, 7. 7, 23.	מאדם עד־בהמה
Ex. 9, 25.	מאדם ועד־בהמה
Ex. 11, 5. 12, 29.	וכל בכור בהמה
Ex. 11, 7.	למאיש ועד־בהמה
Ex. 12, 12.	מאדם ועד־בהמה
Ex. 13, 12.	וכל־פטר שגר בהמה
Ex. 13, 15.	ועד־בכור בהמה
	אם־בהמה אם־איש לא
Ex. 19, 13.	יחיה
Ex. 22, 9.	וכל־בהמה לשמר
Ex. 22, 18.	כל־שכב עם־בהמה
Lev. 5, 2.	או בנבלת בהמה טמאה
Lev. 18, 23.	וכל־בהמה לא־תתן
Lev. 18, 23.	לפני בהמה לרבעה
	אשר תקרב אל־כל־
Lev. 20, 16.	בהמה
Lev. 24, 18.	ומכה נפש־בהמה
Lev. 24, 21.	ומכה בהמה ישלמנה
Lev. 27, 9.	ואם־בהמה אשר יקריבו
Lev. 27, 10.	ואם־המר ימיר בהמה
Lev. 27, 11.	ואם כל־בהמה ממאה
Num. 3, 13.	עד־בהמה לי יהיו
Dt. 4, 17.	תבנית כל־בהמה
Dt. 14, 6.	וכל בהמה מפרסת
Dt. 27, 21.	ארור שכב עם־כל־בהמה
Jud. 20, 48.	מעיר מתם עד־בהמה
2 Chr. 32, 28.	וארות לכל־בהמה
Ps. 135, 8.	מאדם עד־בהמה
Ps. 148, 10.	החיה וכל־בהמה
Eccl. 3, 18.	ולראות שהם־בהמה
Jer. 9, 9.	מעוף השמים ועד־בהמה
Jer. 31, 27.	זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 33, 10.	מאין אדם ומאין בהמה
Jer. 33, 10	ימאין יושב ומאין בהמה
Jer. 33, 12.	ועד־בהמה
Jer. 50, 3.	מאדם ועד־בהמה
Jer. 51, 62.	למאדם ועד־בהמה
Ez. 29, 11.	ורגל בהמה
Ez. 32, 13.	ופרסות בהמה לא תדלחם
Joel 1, 18.	מה־נאנחה בהמה
	וּבְהֵמָה
Lev. 27, 28.	מאדם ובהמה
2 Chr. 32, 28.	לכל־בהמה ובהמה
Neh. 2, 12.	ובהמה אין עמי
Ps. 36, 7.	אדם ובהמה תושיע יי
Jer. 32, 43.	מאין אדם ובהמה
	והשבית ממנה אדם
Jer. 36, 29.	ובהמה
Ez. 8, 10.	רמש ובהמה שקץ
	והכרתי ממנה אדם
Ez. 14, 12. 17. 25, 13.	ובהמה
	להכרית ממנה אדם
Ez. 14, 19. 21.	ובהמה
Ez. 29, 8.	והכרתי ממך אדם ובהמה
	והרבתי עליכם אדם
Ez. 36, 11.	ובהמה
Jon. 4, 11.	ובהמה רבה
Zeph. 1, 3.	אסף אדם ובהמה
Zach. 2, 8.	אדם ובהמה בתוכה
	הַבְּהֵמָה
Gn. 1, 25.	ואת־הבהמה למינה
	לכל־הבהמה ולעוף
Gn. 2, 20.	השמים
Gn. 3, 14.	ארור אתה מכל־הבהמה
Gn. 6, 20.	ומן־הבהמה למינה
Gn. 7, 2.	מכל הבהמה הטהורה
Gn. 7, 2	ומן־הבהמה אשר לא טהרה
Gn. 7, 8.	מן־הבהמה הטהורה
Gn. 7, 8.	ומן־הבהמה אשר אינגה
Gn. 7, 14.	וכל־הבהמה למינה
Gn. 8, 1.	ואת־כל־הבהמה אשר אתו
Gn. 8, 20.	ויקח מכל הבהמה
Gn. 47, 18.	ומקנה הבהמה אל־אדני
	והיה על־האדם ועל־
Ex. 9, 9.	הבהמה
Ex. 9, 22.	על־האדם ועל־הבהמה
Lev. 1, 2.	מן־הבהמה מן־הבקר
Lev. 7, 25.	מן־הבהמה אשר יקריב
	מכל־הבהמה אשר על־
Lev. 11, 2.	הארץ
Lev. 11, 26.	לכל־הבהמה אשר הוא
Lev. 11, 39.	וכי ימות מן־הבהמה
	זאת תורת הבהמה
Lev. 11, 46.	והעוף
Lev. 20, 15.	ואת־הבהמה תהרגו
Lev. 20, 16.	האשה ואת־הבהמה
Lev. 20, 25.	בין־הבהמה הטהרה
Lev. 27, 11.	והעמיד את־הבהמה
Num. 31, 47.	מן־האדם ומן־הבהמה
Dt. 2, 35.	רק הבהמה בזזנו לנו
Dt. 3, 7.	וכל־הבהמה ושלל העירם
Dt. 14, 4.	זאת הבהמה אשר תאכלו
Jos. 8, 27.	רק הבהמה ושלל העיר
1 Reg. 5, 12.	וידבר על־הבהמה
1 Reg. 16, 5.	ולוא נכרית מן־הבהמה
Neh. 2, 12.	הבהמה אשר אני רכב
Eccl. 3, 19.	ומקרה הבהמה
Eccl. 3, 19	ומותר האדם מן־הבהמה
Eccl. 3, 21.	ורוח הבהמה
Jer. 7, 20.	על־האדם ועל־הבהמה
	ואת־האדם ואת
Jer. 21, 6. 27, 5.	הבהמה
Ez. 44, 31.	מן־העוף ומן־הבהמה
Hag. 1, 11.	ועל־האדם ועל־הבהמה
Zach. 8, 10.	ושכר הבהמה אינה
Zach. 14, 15.	והחמור וכל־הבהמה
	וַהַבְּהֵמָה
Ex. 9, 19.	כל־האדם והבהמה
Dt. 20, 14.	הנשים והטף והבהמה
Jos. 11, 14.	והבהמה בזזו להם
Jon. 3, 7. 8.	האדם והבהמה
	מַבְּהֵמָה
1 Reg. 18, 5.	ולוא נכרית מן הבהמה
	בִּבְהֵמָה
Lev. 7, 21.	או בבהמה טמאה
Lev. 20, 15.	שכבתו בבהמה
Lev. 27, 10.	בהמה בבהמה
Lev. 27, 26.	אשר יבכר לי׳ בבהמה
	בַּבְּהֵמָה
Gn. 9, 10.	בעוף בבהמה
Lev. 11, 3.	בבהמה אתה תאכלו
Lev. 20, 25.	בבהמה ובעוף
Lev. 27, 27.	ואם בבהמה הטמאה
Dt. 14, 6.	בבהמה אתה תאכלו
Prv. 30, 30.	ליש גבור בבהמה
	וּבַבְּהֵמָה
Gn. 1, 26.	ובבהמה ובכל־הארץ
Gn. 7, 21.	בעוף ובבהמה ובחיה
	בעוף ובבהמה ובכל־
Gn. 8, 17.	הרמש
Ex. 8, 13. 14.	הכנם באדם ובבהמה
Ex. 9, 10.	פרח באדם ובבהמה
Ex. 13, 2.	באדם ובבהמה לי הוא
Num. 31, 11. 26.	באדם ובבהמה
Esr. 1, 4.	וברכוש ובבהמה
Esr. 1, 6.	ובבהמה ובמגדנות
	בַּבְּהֵמָה
Job. 18, 3.	מדוע נחשבנו כבהמה
Jes. 63, 14.	כבהמה בבקעה תרד
	לִבְהֵמָה
Neh. 2, 14.	ואין־מקום לבהמה
Ps. 104, 14.	מצמיח חציר לבהמה
	לִבְהֵמָה
Ps. 147, 9.	נותן לבהמה לחמה
	וְלִבְהֵמָה
Lev. 7, 26.	לעוף ולבהמה
2 Reg. 3, 9.	ולבהמה אשר ברגליהם
Jes. 46, 1.	עצביהם לחיה ולבהמה
constr.:	בְּהֵמַת
Num. 3, 41.	ואת בהמת הלוים
Nu. 3, 45	בהמת הלוים תחת בהמתם
Jes. 18, 6.	וכל־בהמת הארץ
Jer. 15, 3.	ואת־בהמת הארץ
constr.:	בְּהֵמַת
Num. 3, 41.	בבהמת בני ישראל
constr.:	וּלְבֶהֱמַת
Dt. 28, 26.	ולבהמת הארץ
1 Sam. 17, 44.	ולבהמת השדה
Jes. 18, 6.	ולבהמת הארץ
	לעוף השמים ולבהמת
Jer. 7, 33. 16, 4. 19, 7. 34, 20.	הארץ
cum suff.:	בְּהֶמְתֵּנוּ
Num. 32, 26.	מקנה וכל־בהמתנו
	וּבְהֶמְתֵּנוּ
Neh. 10, 37.	בכרות בניו ובהמתנו
	וּלְבֶהֱמְתֵּנוּ
Neh. 9, 37.	ובבהמתנו כרצונם
Jos. 21, 2.	מגרשיהן לבהמתנו
c. suff.:	בְּהֶמְתְּךָ *p.*
Lev. 19, 19.	בהמתך לא־תרביע
Dt. 5, 14.	וחמרך וכל־בהמתך
Dt. 28, 11.	ובפרי בהמתך
Dt. 28, 51.	ואכל פרי בהמתך
Dt. 30, 9.	בפרי בטנך ובפרי בהמתך
	וּבְהֶמְתֶּךָ
Ex. 20, 10.	ואמתך ובהמתך
	וּלְבֶהֱמְתֶּךָ
Dt. 7, 14.	עקר ועקרה ובבהמתך
	לִבְהֶמְתֶּךָ
Dt. 11, 15.	עשב בשדך לבהמתך
	וְלִבְהֶמְתֶּךָ
Lev. 25, 7.	ולבהמתך ולחיה
cum suff.:	בְּהֶמְתָּם
Lev. 26, 22.	והכריתה את־בהמתכם
cum suff.:	וּבְהֶמְתְּכֶם
2 Reg. 3, 17.	אתם ומקניכם ובהמתכם
	וּבְהֶמְתּוֹ
Gn. 36, 6.	ואת־מקנהו ואת־כל־ בהמתו
Prv. 12, 10.	יודע צדיק נפש בהמתו
	וּבְהֶמְתָּהּ
Dt. 13, 16.	ואת־בהמתה לפי־חרב
Ez. 32, 13	והאבדתי את־כל־בהמתה
	וּבְהֶמְתָּהּ
Jos. 8, 2.	רק־שללה ובהמתה
	בְּהֶמְתָּם
Gn. 34, 23.	וכל־בהמתם הלוא לנו הם
Num. 3, 45.	תחת בהמתם
	וּבְהֶמְתָּם
Ps. 107, 38.	ובהמתם לא ימעיט
	לִבְהֶמְתָּם
Num. 35, 3.	לבהמתם ולרכשם
pl.:	בְּהֵמוֹת, בְּהֵמֹת
Dt. 32, 24.	ושן־בהמת אשלח־בם
Job. 12, 7.	שאל־נא בהמות ותרך
Ps. 50, 10.	בהמות בהרי־אלף
Ps. 73, 22.	בהמות הייתי עמך
Jer. 12, 4.	ספתה בהמות ועוף
Hab. 2, 17.	ושד בהמות יחיתן
pl.:	בַּבְּהֵמוֹת
Ps. 49, 13. 21.	נמשל כבהמות
constr.:	בְּהֵמוֹת
Ps. 8, 8.	וגם בהמות שדי
Jes. 30, 6.	משא בהמות נגב
Joel 1, 20.	גם־בהמות שדה
Joel 3, 22.	אל תיראו בהמות שדי
constr.:	בְּבֵהֲמוֹת
Mich. 5, 7.	כאריה בבהמות יער
constr.:	מִבְּהֵמוֹת
Job. 35, 11.	מלפנו מבהמות ארץ
	בְּהֵמוֹת

ז"נ יקיד ומנכי סוף וסקיפה. פקנונו לפי דקדוק הלשון נשפת נפתיק קיק פיס נשר סוף-זיקוד [נילפ"ערל]. ופפר נסנדלס מן נהמות וכוף דמור הכנר [עלוליס לנויקן ותור עורף רשוקף; וקר נקר כי סנין וענייד קלנוקף; נקלנוסי מנגף נהמות נלנוקף; יקרעה נון לקנליס נלוסי נגנוקף] לין ז"ך לכאן.

n. m. sing. aegyptiacum s. coptic., bellua aquatilis, hippopotamus, ἵππος τοῦ Νείλου (Achilles Tatius libr. IV). Neque plurale est neque cum superiori origine cohaeret. Forma assimilatum est hebraicis אָחוֹת, חָמוֹת

Job. 40, 15.	חסד־נא בהמות אשר־ עשיתי

בָּהֵן

פעל לפ-עונר, ונעניני נפש [נפ'] לעון קפיעת וסניפה, וכי קפיעת שם פנינע נקלמודי, ולפ נהירף לי הקנוסות סוף.

vrb. inus. (= בָּהַם): obturare claudere, cf. קְמִיצָה, nomen digiti talmudicum (אֶצְבַּע, אֻמָּה, קְמִיצָה, זֶרֶת, גִּדֵּל).

בְּהֵן

ז"נ הינוי בְּהִינִית, נפקנודלות הקולס. פקרונו שם פנינע וסוף סנולל [דויס, לְאָמוֹסינגער], נפקשר עם יד ורגל, נעניני קמול וס בְּהֵם ונשופינוכית בְּתוֹן. ושמות פנינעות היל השם: פנינע, קמה, קמיפה, ורק, נולל. נעניני הוזפלפה גל פל נולל הרגל.

n. f. (*pl.* בְּהִינִית promota vocali),

pollex, rabbinice גּוּדָּל, graece ὁ ἀντιδάκτυλος, ἀντίχειρ, μέγας, aramaice: אִלְיוֹן, et de manus et de pedis pollice. Arabice: بُهْمٌ, samaritice: בְּהוֹן

Ex. 29, 20. ועל־בהן ידם הימנית
Ex. 29, 20. ועל־בהן רגלם הימנית
Lev. 8, 23. ועל־בהן ידו הימנית
14, 14. 17. 25. 28.
Lev. 8, 23. ועל־בהן רגלו הימנית
14, 14. 17. 25. 28.
Lev. 8, 24. ועל־בהן ידם הימנית
Lev. 8, 24. ועל־בהן רגלם הימנית
constr. pl.: בְּהֹנוֹת
Jud. 1, 6. ויקצצו את־בהנות ידיו
Jud. 1, 7. בהנות ידיהם ורגליהם

בָּחַק

פעל לק-עובר, ועכיכו נסיכה ווסיכה [גלאָנצען], ושוֹנק שׁכזו גּם נשפתי מעכ. נשקנוס הַשָּׁפעל אַבְחֵק, וכגרסק ידוע שונסק, נקי נאר נסקי, כלומר נשקנוס שׁפ״ג: נסיק נשוריקק וכדומה.

verb. inusitatum: lucere, splendere, etiam linguarum sanscriticarum commune, targumice Afel: אַבְחֵק, gemarice: מְבָחֵק illustris, pro בָּהֵקִי בָּקִי et multimodis aliter.

בָּחַק

ג״ן כנוי לבגע לבן, ונקשנוס גּם תמור נסרק, וכן קשנמו סע׳ וקניס. וכמלק קוקר מוס נגרסק בָּחַקָן וכדומה.

n. m. solitarium, macula coloris candidi (Hieron.), unde adjectivum gemaricum: בְּחַקָּא. Onq. בְּחַקְנָא. Hierosolym. alter: צַחַר. LXX: ἀλφὸς h. e. vitiligo alba, alius ἀλωπεκία (חֲלִי חַשּׁוּעָל).

Lev. 13, 39. בהק הוא פרח בעור

בָּחַר

פעל לק-עובר, נמכוון בָּחַק, ולין הפרש כמעט לגוזוקיכס.

verb. non usitat., ejusdem, qua בָּחַק, potestatis.

בָּחִיר

קוקיי מן נסל ויולע. ונקשנוס ילוע בָּחִיר, בְּחִירִי.

adj. a verbo בָּחַר: illustris, praecellens, LXX: τηλαυγής.

Job. 37, 21. בהיר הוא בשחקים

בַּהֶרֶת

ג״כ סכנוי בָּהֶרֶת, פתכוכו כמו בָּחַק, נסכלל נעקר, לומר מין נגע או כתס לגן על הטור, וכן נקשנוס.

n. f. pl. בָּהָרוֹת: papula alba, LXX: αὔγασμα, τηλαύγημα, αὐγάζον. *Albaras*, vitiligo apud *Ibn-Sinam.*

Lev. 13, 2. שאת או־ספחת או בהרת
Lev. 13, 4. ואם־בהרת לבנה הוא
Lev. 13, 19. 24. בהרת לבנה אדמדמת

הַבַּהֶרֶת

תחתיה תעמד
Lev. 13, 23. 28. הבהרת

בַּבַּהֶרֶת

Lev. 13, 25. שער לבן בבהרת
Lev. 13, 26. והנה אין־בבהרת

וְלַבַּהֶרֶת

Lev. 14, 56. ולשאת ולספחת ולבהרת

pl.: בְּהָרֹת
Lev. 13, 38. בהרת בהרת לבנת
Lev. 13, 39. בהרת כהות לבנת

בּוֹא

פעל נוֹוד כג הנוכן, עכיכו כניסה נדנר [קייכגעהען], והפוכו יצא. הזשלות הפעל רבות, ויולע׳ מהזוכה. תמנות הזכה נמנע גּם נשפתי מעכ.

verb. intrans. sanscrito-semiticum, usu amplissimum: introire, intrare, (opp. יָצָא), quod et proprie et translate multifariam dicitur. LXX: ἥκειν, ἔρχεσθαι, παρεῖναι, γενέσθαι, συμβῆναι, ἐπιβαίνειν, ἐπέρχεσθαι, εἰσελθεῖν (עָרַב, concumbere), συνοικεῖν (־אֶל), προβιβηκέναι; Hif. ἀγαγεῖν, ἐνεγκεῖν, εἰσενεγκεῖν; Hof. ἀπενεχθῆναι.

3 *perf.*: בָּא
Gn. 6, 13. קץ כל־בשר בא לפני
Gn. 7, 13. בעצם היום הזה בא נח
Gn. 14, 5. בא כדרלעמר והמלכים
Gn. 19, 9. האחד בא־לגור
Gn. 19, 23. ולוט בא צערה
Gn. 24, 1. ואברהם זקן בא בימים
Gn. 24, 62. ויצחק בא מבוא
Gn. 27, 30. ועשו אחיו בא מצידו
Gn. 27, 35. בא אחיך במרמה
Gn. 28, 11. וילן שם כי־בא השמש
Gn. 37, 23. כאשר־בא יוסף אל־אחיו
Gn. 39, 14. בא אלי לשכב עמי
Gn. 39, 17. בא אלי העבד העברי
Gn. 43, 23. כספכם בא אלי
Ex. 15, 19. כי בא סוס פרעה
Ex. 20, 20. בא האלהים
Ex. 22, 14. אם־שכיר הוא בא בשכרו
Nu. 14, 24. אל־הארץ אשר־בא שמה
Dt. 33, 2. ויאמר יי מסיני בא
Jos. 13, 1. 23, 1. וייהושע זקן בא בימים
Jos. 23, 15. והיה כאשר־בא עליכם
Jud. 3, 20. ואהוד בא אליו
Jud. 6, 19. וגדעון בא ויעש גדי־עזים
Jud. 9, 37. וראש־אחד בא
Jud. 13, 6. איש האלהים בא אלי
Jud. 13, 10. האיש אשר־בא ביום אלי
Jud. 15, 14. הוא־בא עד־לחי
Jud. 16, 2. לעזתים ולאמר בא שמשון
Jud. 19, 16. בא מן מעשהו
Jud. 19, 22. את־האיש אשר־בא אל־ביתך
Jud. 19, 23. אשר־בא האיש הזה אל־ביתי
Jud. 21, 8. והנה לא בא־איש
1 Sam. 4, 6. כי ארון יי בא אל־המחנה
1 Sam. 4, 7. בא אלהים אל־המחנה
1 Sam. 9, 12. כי היום בא לעיר
1 Sam. 11, 5. והנה שאול בא אחרי חבקר
1 Sam. 12, 8. כאשר־בא יעקב מצרים
1 Sam. 12, 12. מלך בני־עמון בא עליכם
1 Sam. 13, 8. ולא־בא שמואל הגלגל
1 Sam. 15, 12. בא־שאול הכרמלה
1 Sam. 17, 12. זקן בא באנשים
1 Sam. 20, 27. מדוע לא־בא בן־ישי
1 Sam. 20, 29. לא־בא אל־שלחן המלך
1 Sam. 23, 7. כי־בא דוד קעילה
1 Sam. 23, 27. ומלאך בא אל־שאול לאמר
כי בא שאול אחריו
המדברה
1 Sam. 26, 3. וידע כי־בא שאול אל־נכון
1 Sam. 26, 4. כי־בא אחד העם
1 Sam. 26, 15. בא־אבנר בן־נר
2 Sam. 3, 23. כי לפתחך בא
2 Sam. 3, 25. ויהי דוד בא עד־הראש
2 Sam. 15, 32. כאשר־בא חושי הארכי
2 Sam. 16, 16. ודוד בא מחנימה
2 Sam. 17, 24. אשר־בא אל־אביגל
2 Sam. 17, 25. ודבר כל־ישראל בא
2 Sam. 19, 12. בא הגלגלה
2 Sam. 19, 16. עד־היום אשר־בא בשלום
2 Sam. 19, 25.

ויהי כי־בא ירושלם
2 Sam. 19, 26. אחרי אשר־בא אדני המלך
2 Sam. 19, 31.
ואליהם לא־בא
2 Sam. 20, 3. ועמשא בא לפניהם
2 Sam. 20, 8. ועד־השלשה לא־בא
2 Sam. 23, 19. ואל־השלשה לא־בא
2 Sam. 23, 23. מדוע בא אדני־המלך
2 Sam. 24, 21. והמלך דוד זקן בא בימים
1 Reg. 1, 1. ונתן הנביא בא
1 Reg. 1, 22. יונתן בן־אביתר הכהן בא
1 Rg. 1, 42. ויאמר אדניהו בא
1 Reg. 1, 42. לא בא כבשם ההוא ערד
לרב
1 Reg. 10, 10. לא־בא כן עצי אלמגים
1 Reg. 10, 12. אשר־בא לשלמה בשטה
אחת
1 Reg. 10, 14. כי שכם בא כל־ישראל
1 Reg. 12, 1. והנה איש אלהים בא
מיהודה
1 Reg. 13, 1. בדרך אשר בא בה אל־בית־
אל
1 Reg. 13, 10. איש־האלהים אשר־בא
מיהודה
1 Reg. 13, 12. אשר־בא מיהודה לאמר
1 Reg. 13, 21. והנשה בא לקחת
2 Reg. 4, 1. וגם־בא אל־הארץ שבע
שנים
2 Reg. 8, 1. בא איש האלהים
2 Reg. 8, 7. מדוע בא־המשגע הזה
2 Reg. 9, 11. בא־המלאך עד־הם ולא־
שב
2 Reg. 9, 18. בא עד־עליהם ולא־שב
2 Reg. 9, 20. ויהוא בא בשער
2 Reg. 9, 31. ולא־נשאר איש אשר לא־
בא
2 Reg. 10, 21. בא פול מלך־אשור על־
הארץ
2 Reg. 15, 19. בא תגלת פלאסר
2 Reg. 15, 29. איש־האלהים אשר־בא
מיהודה
2 Reg. 23, 17. הנביא אשר־בא משמרון
2 Reg. 23, 18. בא נבוכד נאצר מלך־בבל
2 Reg. 25, 1. בא נבוזראדן רב־טבחים
2 Reg. 25, 8. בא ישמעאל בן־נתניה
2 Reg. 25, 25. ואחר בא חצרון
1 Chr. 2, 21. ועד־השלשה לא בא
1 Chr. 11, 21. ואל־השלשה לא־בא
1 Chr. 11, 25. בא עד עיר דויד
1 Chr. 15, 29. כי־בא לשפוט את־
הארץ
1 Chr. 16, 33. אשר־בא לשלמה בשנה
אחת
2 Chr. 9, 13. ושמעיה הנביא בא
2 Chr. 12, 5. ובעת החיא בא חנני
הראה
2 Chr. 16, 7. ויהודה בא על־המצפה
2 Chr. 20, 24. ואיש האלהים בא אליו
2 Chr. 25, 7. להגדוד אשר־בא אליו
2 Chr. 25, 10. רק לא־בא אל־היכל יי
2 Chr. 27, 2. בא סנחריב מלך־אשור
2 Chr. 32, 1. וירא יחזקיהו כי־בא
סנחריב
2 Chr. 32, 2. ולא־בא עליהם קצף יי
2 Chr. 32, 26. בא אל־ירושלם
Esr. 7, 9. אשר־בא אדם לבקש
טובה
Neh. 2, 10. והמן בא לחצר
Esth. 6, 4. ומרדכי בא לפני המלך
Esth. 8, 1. בא מספר ההרוגים
Esth. 9, 11. ומלאך בא אל־איוב
Job. 1, 14. ואם־בא לראות
Ps. 41, 7. כאשר־בא אל־בת־שבע
Ps. 51, 2. בא דוד אל־ביתי
Ps. 52, 2. כי בא כי בא לשפט
Ps. 96, 13. לפני־יי כי־בא
Ps. 98, 9. כי־בא מועד
Ps. 102, 14. בא זדון ויבא קלון
Prv. 11, 2. כי־בהבל בא
Eccl. 6, 4.

בא על־עית
Jes. 10, 28. יום־יי בא
Jes. 13, 9. מצפון עשן בא
Jes. 14, 31. שם־יי בא ממרחק
Jes. 30, 27. בדרך אשר־בא בה ישוב
Jes. 37, 34. קומי אורי כי־בא אורך
Jes. 60, 1. בא בארמנותינו
Jer. 9, 20. באה שמשה
Jer. 15, 9. בא שאון עד־קצה הארץ
Jer. 25, 31. וירמיהו בא
Jer. 37, 4. כי בא ירמיהו אל־בית
הבור
Jer. 37, 16. בא נבוכדראצר
Jer. 39, 1. בא ישמעאל בן־נתניה
Jer. 41, 1. קרץ מצפון בא בא
Jer. 46, 20. כי יום אידם בא עליהם
Jer. 46, 21. ומשפט בא אל־ארץ
המישר
Jer. 48, 21. כי בא עליה על־בבל
שודד
Jer. 51, 56. בא נבוכדראצר מלך־בבל
Jer. 52, 4. כא נבוזראדן רב־טבחים
Jer. 52, 12. כי־בא קצנו
Thr. 4, 18. ולא־בא בפי בשר פגול
Ez. 4, 14. קץ בא הקץ
Ez. 7, 2. קץ בא בא הקץ הקיץ עליך
Ez. 7, 6. בא העת הגיע היום
Ez. 7, 12. קפדה בא
Ez. 7, 25. בה ברב גלוליו
Ez. 14, 4. בא אל־הלבנון
Ez. 17, 3. אשר־בא יומו בעת עון קץ
Ez. 21, 30. אשר־בא יומם
Ez. 21, 34. בא־אלי הפליט
Ez. 33, 21. כבוד אלהי ישראל בא
Ez. 43, 2. וכבוד יי בא אל־הבית
Ez. 43, 4. ישראל בא בו
Ez. 44, 2. השער אשר־בא בו
Ez. 46, 9. בא נבוכדנצר מלך־בבל
Dan. 1, 1. ובשר ויין לא־בא אל־פי
Dan. 10, 3. אחד השרים הראשנים
בא
Dan. 10, 13. שר־יון בא
Dan. 10, 20. כי־בא יום־יי
Joel 2, 1. בא הקץ אל־עמי
Am. 8, 2. בא אל־ערמת עשרים
Hag. 2, 16. בא אל־היקב
Hag. 2, 16. הנה יום־בא ליי
Zach. 14, 1. הנה־בא אמר יי צבאות
Mal. 3, 1.

3 *perf.*: וַיָּבֹא
Lev. 13, 16. ובא אל־הכהן
Lev. 14, 35. ובא אשר־לו הבית
Lev. 14, 44. ובא הכהן וראה
Lev. 15, 14. ובא לפני יי
Lev. 16, 23. ובא אהרן אל־אהל
Lev. 22, 7. ובא השמש וטהר
Lev. 25, 25. ובא גאלו הקרב אליו
Num. 4, 5. ובא אהרן ובניו
Dt. 13, 3. ובא האות והמופת
Dt. 14, 29. ובא הלוי כי אין־לו חלק
Dt. 18, 6. ובא בכל־אות נפשו
Dt. 22, 13. ובא אליה ושנאה
Jos. 20, 7. ובא אל עירו ואל־ביתו
1 Sam. 2, 13. 15. ובא נער הכהן
1 Sam. 17, 34. ובא הארי ואת־הדוב
2 Sam. 12. 16. ובא ולן ושכב ארצה
2 Sam. 13, 5. ובא אביך לראותך
2 S. 16, 5 ובא המלך דוד עד־בחורים
1 Reg. 1, 35. ובא וישב על־כסאי
1 Reg. 8, 31. ובא אלה לפני מזבחך
1 Reg. 8, 41. ובא מארץ רחוקה
1 Reg. 8, 42. ובא והתפלל אל־הבית
2 Reg. 18, 21. ובא בכפו ונקבה
2 Chr. 6, 22. ובא אלה לפני מזבחך
2 Chr. 6, 32. ובא מארץ רחוקה
2 Chr. 24, 11. ובא סופר המלך
Esth. 5, 14. ובא עם־המלך
Prv. 6, 11. ובא־כמהלך ראשך

Digitized by Google

יבא רעתו וחקרו Prv. 18, 17.
ובא־מתחלך רישד Prv. 24, 34.
ובא השמש Eccl. 1, 5.
ובא־אליה מלך גדול Eccl. 9, 14.
ובא אל־מקדשו Jes. 16, 12.
ובא מצרים Jes. 19, 1.
ובא אשור במצרים Jes. 19, 23.
ובא בכפר ונקבה Jes. 36, 6.
ובא עליך רעה Jes. 47, 11.
ובא לציון גואל Jes. 59, 20.
ובא בשערי ירושלם Jer. 17, 27.
ובאה והכה את־ארץ מצרים Jer. 43, 11.
ובא בשנה השמונה Jer. 51, 46.
ובא אל־הנביא אני יי Ez. 14, 4.
ובא אל־הנביא לדרש Ez. 14, 7
ובא לפנימה Ez. 41, 3.
ובא המשיא דרך אולם Ez. 46, 2.
ובא במלכות מלך העגב Dan. 11, 9.
ובא בא ושטף ועבר Dan. 11, 10.
ובא בשלוה Dan. 11, 21.
ובא בנגב Dan. 11, 29.
ובא בארצות Dan. 11, 40.
ובא בארץ הצבי Dan. 11, 41.
ובא עד־קצו Dan. 11, 45.
ובא הבית Am. 5, 19.
ובא יי אלהי Zach. 14, 5.

3 *perf.*: בָּא

כל־עמת שבא כן ילך Eccl. 5, 15.
כל־שבא הבל Eccl. 11, 8.

3 *perf*: כְּשֶׁבָּא

ישוב ללכת כשבא Eccl. 5, 14.

3 *perf. c. h int.*: הֲבָא

הבא עוד הלם 1 Sam. 10, 22.

3 *perf. fem.*: בָּאָה

ויהי השמש באה Gn. 15, 17.
ורחל באה עם־הצאן Gn. 29, 9.
על־כן באה אלינו Gn. 42, 21.
צעקת בני־ישראל באה אלי Ex. 3, 9.
כי באה נחלתנו Num. 32, 19.
כי באה צעקתו אלי 1 Sam, 9, 16.
והשמש באה והמה באו 2 S. 2, 24.
והשמעה באה 2 Sam. 13, 30.
מכל־הרשה אשר־באה 2 Sam. 19, 8.
והשמעה באה עד־יואב 1 Reg. 2, 28.
כי־באה האשה הגרן Ruth 3, 14.
אשר־באה אליהם 2 Chr. 8, 11.
רוח נדולה באה Job. 1, 19.
נרחל באה נפשו Ps. 105, 18.
באה קרחה אל־עזה Jer. 47, 5.
באה הצפירה Ez. 7, 7.
הנה באה ונזיתה Ez. 39, 8.
כל־הרעה הזאת באה Dan. 9, 13.
כי־באה עד־יהודה Mich. 1, 9.
עקדתך באה Mich. 7, 4.
לא־תבלה ולא באה Zach. 14, 18.

3 *prf. fem.*: וּבָאָה

ובאה עת־הקציר לה Jer. 51, 33.
ובאה חרב במצרים Ez. 30, 4.
ובאה השמש על־ הנביאים Mich. 3, 6.
ובאה הממשלה Mich. 4, 8.
ובאה אל־בית הנגב Zach. 5, 4.

cum suff.: בָּאַתְנִי

כל־זאת באתנו Ps. 44, 18.

2 *prf.*: בָּאתָ

זקנת באת בימים Jos. 13, 1.
מה־לו ולך כי־באת אלי Jud. 11, 12.
ואתה לא־באת למועד 1 S. 13, 11.
אשר־באת מיהודה 1 Reg. 13, 14.
באת אלי להזכיר את־ עוני 1 Reg. 17, 18.
בדרך אשר־באת בה 2 Reg. 19, 28.
כי באת בכל־דרכך Prv. 6, 3.
בדרך אשר־באת בה Jes. 37, 29.
בָּאתָה

מדוע באתה אל־פילגש 2 Sam. 3, 7.

וּבָאתָ

ובאת אל התבה Gn. 6, 18.
ובאת אתה וזקני ישראל Ex. 3, 18.
ובאת וירשת את־הארץ Dt. 6, 18.
לשכנו תדרשו ובאת שמה Dt. 12, 5.
ובאת אל־המקום Dt. 12, 26.
ובאת אל־הכהנים Dt. 17, 9.
ובאת אל־הכהן Dt. 26, 3.
ובאת עד־אלון חבור 1 Sam. 10, 3.
ובאת אל־המקום 1 Sam. 20, 19.
לך ובאת־לך ארץ יהודה 1 S. 22, 5.
ובאת להם ממול בכאים 2 S. 5, 23.
ובאת ומשחת את־ חזאל 1 Reg. 19, 15.
ובאת שמה וראוה־שם 2 Reg. 9, 2.
ובאת והקמתו מתוך אחיך 2 Reg. 9, 2.
ובאת להם ממול 1 Chr. 14, 14.
ובאת אתה וקראת Jer. 36, 6.
ובאת ממקומך Ez. 38, 15.
ובאת אתה ביום ההוא Zach. 6, 10.
ובאת בית יאשיה Zach. 6, 10.

cum h interr.: הֲבָאתָ

חבאת עד־נבכי־ים Job. 38, 16.
הבאת אל־אצרות שלג Job. 38, 22.

2 *fem.*: בָּאת

אך־מזה באת ואמה תלכי Gn. 16, 8.
אשר־באת לחסות Ruth 2, 12.

2 *fem.*: הֲבָאת, וּבָאת

ובאת וגלית מרגלותיו Ruth 3, 4.
ובאת אל־המלך 2 Sam. 14, 3.
ובקבק דבש ובאת אליו 1 Reg. 14, 3.
ובאת וסגרת הדלת 2 Reg. 4, 4.
ובאת עד־בבל Mich. 4, 10.

1 *perf.*: בָּאתִי

ומאז באתי אל־פרעה Ex. 5, 23.
הטה־באתי אליך עתה Num. 22, 38.
כי־באתי אל־הארץ Dt. 26, 3.
שר־צבא־יי עתה באתי Jos. 5, 14.
אני זקנתי באתי בימים Jos. 23, 2.
אשר לבנימן באתי Jud. 20, 4.
ואמרת לזבח ליי באתי 1 S. 16, 2.
לזבח ליי באתי התקדשו 1 S. 16, 5.
ועתה אשר־באתי לדבר 2 S. 14, 15.
למה באתי מגשור 2 Sam. 14, 32.
והנה־באתי היום ראשון 2 S. 19, 21.
עד אשר־באתי 1 Reg. 10, 7.
עד אשר־באתי 2 Chr. 9, 6.
ואני באתי בית שמעיה Neh. 6, 10.
באתי אל־המלך Neh. 13, 6.
אז אמרתי הנה־באתי Ps. 40, 8.
באתי במעמקי־מים Ps. 69, 3.
באתי לגני אחתי כלה Cant. 5, 1.
מדוע באתי ואין איש Jes. 50, 2.
ואם באתי העיר Jer. 14, 18.
ואני באתי להגיד Dan. 9, 23.
ואני באתי בדבריך Dan. 10, 12.
הידעת למה־באתי אליך Dan. 10, 20.

וּבָאתִי

ובאתי ועשיתיהו לי 1 Reg. 17, 12.
ובאתי להגיד לאחאב 1 Reg. 18, 12.
ובאתי להביך Dan. 10, 14.

3 *pl.*: בָּאוּ

שנים שנים באו אל־נח Gn. 7, 9.
מכל־בשר באו Gn. 7, 16.
איה האנשים אשר־באו אליך Gn. 19, 5.
כי־על־כן באו בצל קרתי Gn. 19, 8.
ובני יעקב באו מן־השדה Gn. 34, 7.
באו על־החללים Gn. 34, 27.
כי־באו אל־קרבנה Gn. 41, 21.
וכל־הארץ באו מצרימה Gn. 41, 57.
ועבדיך באו לשבר־אכל Gn. 42, 10.
באו אחי יוסף Gn. 45, 16.
אשר בארץ־כנען באו אלי Gn. 46, 31.
באו מארץ כנען Gn. 47, 1.
אביך ואחיך באו אליך Gn. 47, 5.
איש וביתו באו Ex. 1, 1.
ואחר באו משה ואהרן Ex. 5, 1.
ביום הזה באו מדבר סיני Ex. 19, 1.
ואחרי־כן באו הלוים Num. 8, 22.
לקרא לך באו האנשים Num. 22, 20.
חדשים מקרב באו Dt. 32, 17.
הנה אנשים באו הנה Jos. 2, 2.
אשר־באו לביתך Jos. 2, 3.
לחפר את־כל־הארץ באו Jos. 2, 3.
כן באו אלי האנשים Jos. 2, 4.
מארץ רחוקה מאד באו עבדיך Jos. 9, 9.
הכל באו לכם Jos. 23, 14.
והוא יצא ועבדיו באו Jud. 3, 24.
באו מלכים נלחמו Jud. 5, 19.
כי לא־באו לעזרת יי Jud. 5, 23.
באו בגבול מואב Jud. 11, 18.
באו שמה לקחו את־ הפסל Jud. 18, 17.
ואלה באו בית מיכה Jud. 18, 18.
והמה באו בית לחם Ruth 1, 22.
המה באו בארץ צוף 1 Sam. 9, 5.
וכל־הארץ באו ביער 1 S. 14, 26.
ועבדי אדניך אשר־ באו אתך 1 Sam. 29, 10.
באו ויגדו ליואב לאמר 2 S. 3, 23.
וחנה באו עד־תוך הבירה 2 S. 4, 6.
ופלשתים באו ויינשו 2 S. 5, 18.
הנה בני־המלך באו 2 Sam. 13, 35.
והנה בני־המלך באו 2 Sam. 13, 36.
אשר־באו ברגלו מגת 2 Sam. 15, 18.
באו ירושלם ואחיתפל אתו 2 S. 16, 15
וגם־באו עבדי המלך 1 Reg. 1, 47.
הנה עתה זה באו אלי 2 Reg. 5, 22.
וארומים באו אילת 2 Reg. 16, 6.
כי־באו בנים עד־משבר 2 Reg. 19, 3.
מארץ רחוקה באו 2 Reg. 20, 14.
באו על־דויד חברונה 1 Chr. 12, 23.
באו חברנה 1 Chr. 12, 38.
ופלשתים באו ויפשטו 1 Chr. 14, 9.
ולרגל הארץ באו 1 Chr. 19, 3.
והמלכים אשר־באו לבדם 1 Chr. 19, 9
כי שכם באו כל־ישראל 2 Chr. 10, 1.
באו ירושלם לזבוח ליי 2 Chr. 11, 16.
לעם אשר־באו עמו 2 Chr. 12, 3.
באו הרצים 2 Chr. 12, 11.
באו בני־מואב ובני עמון 2 Chr. 20, 1.
מכל־ערי יהודה באו 2 Chr. 20, 4.
באו שרי יהודה וישתחוו 2 Chr. 24, 17.
באו חיל ארם 2 Chr. 24, 24.
ועוד אדמים באו 2 Chr. 28, 17.
וביום שמונה לחדש באו 2 Chr. 29, 17
אשר־באו עם־זרובבל Esr. 2, 2.
ויהי כאשר־באו היהודים Neh. 4, 6.
לא באו בשבת Neh. 13, 21.
באו עדיה ויחפרד Job. 6, 20.
באו מים עד־נפש Ps. 69, 2.
באו גוים בנחלתך Ps. 79, 1.
ימים אשר לא־באו Jes. 7, 17.
כי־באו בנים עד־משבר Jes. 37, 3.
באו אלי מבבל Jes. 39, 3.
הראשנות הנה־באו Jes. 42, 9.
כתמם באו עליך Jes. 47, 9.
כלם נקבצו באו־לך Jes. 49, 18. 60, 4.
באו בעבים Jer. 4, 29.
באו שדדים Jer. 12, 12.
באו על־גבים Jer. 14, 3.
הנה הסללות באו העיר Jer. 32, 24.
אשר־באו בברית Jer. 34, 10.
באו אל־גדליהו Jer. 40, 13.
ובקרדמות באו לה Jer. 46, 22.
אם־בצרים באו לך Jer. 49, 9.
באו זרים על־מקדשי בית יי Jer. 51, 51.
גוים באו מקדשה Thr. 1, 10.
באו בארצות אשר־באו שם Ez. 11, 16.
בגוים אשר־באו שם Ez. 12, 16.
באו אנשים מזקני ישראל Ez. 20, 1.
הגוים אשר־באו שם Ez. 36, 20.
בגוים אשר־באו שמה Ez. 36, 21.
באו שמה המים Ez. 47, 9.
באו ימי הפקדה Hos. 9, 7.
באו ימי השלם Hos. 9, 7.
באו בעל־פעור Hos. 9, 10.
אם־גנבים באו־לך Obad. 1, 5.
אם־בצרים באו לך Obad. 1, 5.
ונכרים באו שעריו Obad. 1, 11.
אשר־באו מבבל Zach. 6, 10.

3 *pl.*: בָּאוּ

לבלתי־באו הכלים Jer. 27, 18.

3 *pl.*: וָבָאוּ

רשעים קברים ובאו Eccl. 8, 10.

3 *pl.*: וְבָאוּ

ועלו ובאו בביתך Ex. 7, 28.
ובאו המים המארדים Num. 5, 22.
ובאו בה המים המארדים Num. 5, 24. 27.
ובאו עליך כל־הברכות Dt. 28, 2.
ובאו עליך כל־הקללות Dt. 28, 15. 45.
יבאו כדי־ארבה לרב Jud. 6, 5.
ובאו והתפללו 2 Chr. 6, 32.
ובאו במערות Jes. 2, 19.
ובאו ונחו כלם Jes. 7, 19.
ובאו האבדים בארץ אשור Jes. 27, 13.
ובאו ציון ברנה Jes. 35, 10. 51, 11.
ובאו וראו את־כבודי Jes. 66, 18.
ובאו ונתנו איש כסאו Jer. 1, 15.
ובאו בשערי העיר Jer. 17, 25.
ובאו־מערי יהודה Jer. 17, 26.
ובאו בשערי הבית הזה Jer. 22, 4.
ובאו ורנני Jer. 31, 12.
ובאו הכשדים Jer. 32, 29.
ובאו אליך ואמרו Jer. 38, 25.
ובאו־בת פריצים Ez. 7, 22.
ובאו שמה והסירו Ez. 11, 18.
ובאו אליך חצן Ez. 23, 24.
ובאו הימה Ez. 47, 8.
ובאו בו ציים Dan. 11, 30.
ובאו להם בית ישראל Am. 6, 1.
ובאו חמדת כל־הגוים Hag. 2, 7.
ובאו עמים רבים Zach. 8, 22.
ובאו כל־החבחים Zach. 14, 21.

2 *prf. pl.*: בָּאתֶם

מדוע באתם אלי Gn. 26, 27.
ויאמר אלהם מאין באתם Gn. 42, 7.
לראות את־ערות הארץ באתם Gn. 42, 9.
ערות הארץ באתם לראות Gn. 42, 12
באתם עד־הר האמרי Dt. 1, 20.
כי לא־באתם עד־עתה Dt. 12, 9.
ומדוע באתם אלי עתה Jud. 11, 7.
אם־לשלום באתם אלי 1 Chr. 12, 17.
בגוים אשר־באתם שם Ez. 36, 22.

וּבָאתֶם

ונשאתם את־אביכם ובאתם Gn. 45, 19.
ובאתם וירשתם את־הארץ Dt. 4, 1. 8, 1. 11, 8.
ובאתם בהם והם בכם Jos. 23, 12.
ובאתם אתי בזבח 1 Sam. 16, 5.
עלו כרמלה ובאתם אל־ נבל 1 Sam. 25, 5.
ובאתם ועמדתם לפני Jer. 7, 10.
ובאתם לגור שם Jer. 42, 15.

1 *prf. pl.*: בָּאנוּ

באנו אל־אחיך Gn. 32, 7.
ויהי כי־באנו אל־המלון Gn. 43, 21.
לגור בארץ באנו Gn. 47, 4.
באנו אל־הארץ Num. 13, 27.
מארץ רחוקה באנו Jos. 9, 6.

Digitized by Google

באנו אל־מחנה ארם 2 Reg. 7, 10.
ובשמך באנו 2 Chr. 14, 10.
באנו באש ובמים Ps. 66, 12.
1 prf. pl.: בָּנוּ
כי־על־יום טוב בנו 1 Sam. 25, 8.
וּבָאנוּ
ובאנו אליו באחת 2 Sam. 17, 12.
המקומות
part.: בָּא
ויראו והנה עשו בא Gn. 33, 1.
בעל החלמות הלזה בא Gn. 37, 19.
ואני אנה אני־בא Gn. 37, 30.
אם־בא אל־אשת אחיו Gn. 38, 9.
הנה בנך יוסף בא אליך Gn. 48, 2.
אנכי בא אל־בני ישראל Ex. 3, 13.
אני חתנך יתרו בא אליך Ex. 18, 6.
כי־יהיה להם דבר בא אלי Ex. 18, 16.
הנה אנכי בא אליך Ex. 19, 9.
אשר אתה בא עליה Ex. 34, 12.
כל־בא לצבא Num. 4, 3.
כי בא ישראל דרך Num. 21, 1.
האתרים
וישמע בלק כי בא בלעם Num. 22, 36.
והנה איש מבני ישראל בא Nu. 25, 6.
אשר־אתה בא־שמה Dt. 7, 1.
אתה בא לרשת את־ארצם Dt. 9, 5.
אשר אתה בא־שמה
לרשתה Dt. 11, 10. 29.
אשר אתה בא־שמה Dt. 12, 29.
כי אתה בא אל־הארץ Dt. 18, 9.
אשר־אתה בא־שמה Dt. 23, 21.
28, 21. 63. 30, 16.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
אל־בית ישראל הכל בא Jos. 21, 43.
והנה אנכי בא Jud. 7, 17.
והנה־בעז בא מבית לחם Ruth 2, 4.
והאיש בא להגיד 1 Sam. 4, 13.
והנה שמואל בא 1 Sam. 13, 10.
כי־אתה בא־אלי במקלות 1 S. 17, 43.
אתה בא אלי בחרב 1 Sam. 17, 45.
ואנכי בא־אליך בשם יי 1 Sam. 17, 45.
הנער בא ודוד קם 1 Sam. 20, 41.
ויהונתן בא העיר 1 Sam. 21, 1.
ראיתי את־בן־ישי בא נבה 1 S. 22, 9.
והנה איש בא מן־המחנה 2 Sam. 1, 2.
ויואב בא מהגדוד 2 Sam. 3, 22.
הנה־בא אבנר אליך 2 Sam. 3, 24.
והיה ארון יי בא עיר דוד 2 S. 6, 16.
הלוא מדרך אתה בא 2 Sam. 11, 10.
והנה הכושי בא 2 Sam. 18, 31.
ואיש בא מבעל שלשה 2 Reg. 4, 42.
והוא־בא ויעמד אל־
אדניו 2 Reg. 5, 25.
בא עליך המון רב 2 Chr. 20, 2.
עוד זה מדבר והנה בא
ויאמר Job. 1, 16. 17. 18.
דור הלך ודור בא Eccl. 1, 4.
כי בא החלום ברב ענין Eccl. 5, 2.
קול דודי הנה־זה בא Cant. 2, 8.
בא מארץ נוראה Jes. 21, 1.
והנה־זה בא רכב איש Jes. 21, 9.
הנה ישעך בא Jes. 62, 11.
מי זה־בא מאדום Jes. 63, 1.
עם בא מארץ צפון Jer. 6, 22.
בא אליך לאמר Jer. 32, 7.
הוי עליהם כי־בא
יומם Jer. 50, 27.
כי בא יומך Jer. 50, 31.
הנה עם בא מצפון Jer. 50, 41.
בא קצך אמת בצעך Jer. 51, 13.
בא חעת קרוב היום Ez. 7, 7.
הנה־בא מלך־בבל
ירושלם Ez. 17, 12.
הלשלל שלל אתה בא Ez. 38, 13.
והנה צפיר־העזים בא Dan. 8, 5.
כי הנני־בא Zach. 2, 14.
היום בא בער כתנור Mal. 3, 19.

part.: וָבָא
כי־תוא יוצא ובא 1 Sam. 18, 16.
לבלתי תת יצא ובא 1 Reg. 15, 17.
לבלתי תת יוצא ובא 2 Chr. 16, 1.
part.: הַבָּא
ויקח מן־הבא בידו Gn. 32, 14.
כל־הבא לצבא צבא Num. 4, 23.
כל־הבא לצבא Num. 4, 30. 35. 39. 43.
כל־הבא לעבד Num. 4, 47.
אנכי הבא מן־המערכה 1 Sam. 4, 16.
הבא עליט בידיט 1 Sam. 30, 23.
ויהי כל־הבא אל־המקום 2 S. 2, 23.
לארח הבא לו 2 Sam. 12, 4.
לאיש הבא אליו 2 Sam. 12, 4.
כאשר ראה כל־הבא עליו 2 S. 20, 12.
ואת כל־הבא על־לב
שלמה 2 Chr. 7, 11.
כל־הבא למלא ידי 2 Chr. 13, 9.
ההמון הרב הזה הבא
עליט 2 Chr. 20, 12.
הבא בערבים למחנה 2 Chr. 22, 1.
לפני הצבא הבא לשמרון 2 Chr. 28, 9.
לכל־הבא לבית־יי 2 Chr. 31, 16.
הנהר הבא אל־אהוא Esr. 8, 15.
ואחרי כל־הבא עליט Esr. 9, 13.
על כל־הבא עליט Neh. 9, 33.
כן הבא אל־אשת רעהו Prv. 6, 29.
על־היום הבא Jer. 47, 4.
הבא דרך־שער צפון Ez. 46, 9.
עם נגיד הבא Dan. 9, 26.
ויעש הבא אליו כרצונו Dan. 11, 16.
אתם היום הבא Mal. 3, 19.
part.: וְהַבָּא
והבא אל־הבית Lev. 14, 46.
והבא אל־השדרות 2 Reg. 11, 8.
והבא אחריה המת בחרב 2 Rg. 11, 15
והבא אל־הבית 2 Chr. 23, 7.
והבא אחריה יומת
בחרב 2 Chr. 23, 14.
והבא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
part.: וְלַבָּא
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 15, 5.
וליוצא ולבא אין־שלום Zach. 8, 10.
part. pl.: בָּאִים
זקנים באים בימים Gn. 18, 11.
והנה גמלים באים Gn. 24, 63.
כי־אתם באים אל־הארץ Num. 34, 2.
אשר אתם באים שמה Dt. 4, 5.
הנה אנחנו באים בארץ Jos. 2, 18.
ואחיו באים שכמה Jud. 9, 31.
הנה ימים באים 1 Sam. 2, 31.
המה באים בתוך העיר 1 Sam. 9, 14.
באים אל־המלך 2 Sam. 19, 41.
מים באים מדרך אדום 2 Reg. 3, 20.
הנה ימים באים 2 Reg. 20, 17.
אשר אתם באים לרשתה Esr. 9, 11.
כי באים להרגך Neh. 6, 10.
ולילה באים להרגך Neh. 6, 10.
באים מארץ מרחק Jes. 13, 5.
הנה ימים באים Jes. 39, 6.
באים מארץ המרחק Jer. 4, 16.
הנה ימים באים Jer. 7, 32.
9, 24. 16, 14. 19, 6. 23, 5. 7.
30, 3. 31, 27. 31. 38. 33, 14.
48, 12. 49, 2 51, 47. 52.
באים להלחם Jer. 33, 5.
באים לגור שם Jer. 44, 8.
ששה אנשים באים Ez. 9, 2.
הלדרש אתי אתם באים Ez. 20, 3.
לאנשים באים ממרחק Ez. 23, 40.
ימים באים עליכם Am. 4, 2.
הנה־ימים באים Am. 8, 11. 9, 13.
מה אלה באים לעשות Zach. 2, 4.
part. pl.: וּבָאִים
ובאים באלה ובשבועה Neh. 10, 30.
אשר יהיו מטהרים
ובאים Neh. 13, 22.

part. pl.: הַבָּאִים
לשבר בתוך הבאים Gn. 42, 5.
בני־ישראל הבאים
מצרימה Gn. 46, 8.
הבאים מצרימה Ex. 1, 1.
הבאים אחריהם בים Ex. 14, 28.
הבאים מצבא המלחמה Num. 31, 14
הבאים למלחמה Num. 31, 21.
האנשים הבאים אליך Jos. 2, 3.
הבאים שם בשלה 1 Sam. 2, 14.
וכל־הבאים בית־דגון 1 Sam. 5, 5.
ויאמרו למלאכים הבאים 1 S. 11, 9.
המה הקינים הבאים 1 Chr. 2, 55.
אלה הבאים בשמות
נשיאים 1 Chr. 4, 37.
ואלח הבאים אל דויד 1 Chr. 12, 1.
הבאים ליהודה ויגפו 2 Chr. 20, 22.
על־הבאים מן־הצבא 2 Chr. 28, 12.
וכל־חקהל הבאים
מישראל 2 Chr. 30, 25.
והגרים הבאים מארץ
ישראל 2 Chr. 30, 25.
וכל־הבאים מהשבי Esr. 3, 8.
הבאים מהשבי Esr. 8, 35.
הבאים עם־זרבבל Neh. 7, 7.
הימים הבאים חכל נשכח Eccl. 2, 16.
הבאים ישרש יעקב Jes. 27, 6.
הבאים בשערים האלה Jer. 7, 2.
וראי הבאים מצפון Jer. 13, 20.
הבאים בשערים האלה Jer. 17, 20.
22, 2.
הבאים להשתחות Jer. 26, 2.
הבאים ירושלם Jer. 27, 3.
הבאים בבלה Jer. 28, 4.
הבאים מעריהם Jer. 36, 6.
הבאים מערי יהודה Jer. 36, 9.
הבאים לגור־שם Jer. 44, 14.
הבאים לארץ־מצרים Jer. 44, 28.
אשר־אתם הבאים Ez. 20, 29.
הבאים על־ירושלם Zach. 12, 9.
חגים הבאים על־
ירושלם Zach. 14, 16.
part. pl.: וְהַבָּאִים
והבאים זכר ונקבה Gn. 7, 16.
והבאים אליט מן־הגוים Neh. 5, 17.
part. pl.: לַבָּאִים
לבאים לחקור ממסך Prv. 23, 30.
constr. pl.: בָּאֵי
לכל באי שער־עירו Gn. 23, 10.
בכל באי שער־עירו Gn. 23, 18.
השלישית מכם באי
השבת 2 Reg. 11, 5.
באי השבת עם יצאי
השבת 2 Reg. 11, 9.
באי השבת 2 Chr. 23, 4.
באי השבת עם יוצאי
השבת 2 Chr. 23, 8.
מבלי באי מועד Thr. 1, 4.
cum suff.: בָּאֶיהָ
כל־באיה לא ישובון Prv. 2, 19.
part. fem.: בָּאָה *sg.*
באה עם־החצאן Gn. 29, 6.
ארחת ישמעאלים באה Gn. 37, 25.
והעגלה באה אל־שדה 1 S. 6, 14.
הנני אחריכם באה 1 Sam. 25, 19.
הנה אשת ירבעם באה 1 Reg. 14, 5.
באה בפתח ויאמר 1 Reg. 14, 6.
היא באה בסך־הבית 1 Reg. 14, 17.
ולא־באה Esth. 1, 17.
ובזה הנערה באה Esth. 2, 13.
בערב היא באה Esth. 2, 14.
ועץ חיים תאוה באה Prv. 13, 12.
ושמת גאולי באה Jes. 63, 4.
מעשיהם ומחשבתיהם
באה Jes. 66, 18.
קול שמועה הסה באה Jer. 10, 22.
רוח סערה באה Ez. 1, 4.

רעה הנה באה Ez. 7, 5.
הקיץ אליך הנה באה Ez. 7, 6.
היום הנה באה Ez. 7, 10.
הנה באה והחיתה Ez. 21, 12.
אל שמועה כי באה Ez. 21, 12.
מצרים כי הנה באה Ez. 30, 9.
וראה את־החרב באה Ez. 33, 3.
את־החרב באה Ez. 33, 6.
הנה באה וידעו Ez. 33, 33.
אניה באה תרשיש Jon. 1, 3.
part. fem.: הַבָּאָה
חכצעקתה הבאה אלי Gn. 18, 21.
כל־הנפש הבאה ליעקב Gn. 46, 26.
הבאה מצרימה שבעים Gn. 46, 27.
האשה הבאה אל־ביתך Ruth 4, 11.
תבואה והיצאת 1 Chr. 27, 1.
הרעה הזאת הבאה עליו Job. 2, 11.
pl. fem.: בָּאוֹת
הנה שבע שנים באות Gn. 41, 29.
ואשר לטוביה באות Neh. 6, 17.
נשים באות מאירות Jes. 27, 11.
לא באות ולא יהיה Ez. 16, 16.
pl. fem.: וּבָאוֹת
ובאות בקיר אשר־לבית Ez. 41, 6.
pl. fem.: הַבָּאוֹת, וַהֲבָאוֹת
השנים הטבות הבאות Gn. 41, 35.
אר הבאות השמיענו Jes. 41, 22.
inf.: בֹּא, בּוֹא
עד־בוא אדניו אל־ביתו Gn. 39, 16.
עד־בא יוסף בצהרים Gn. 43, 25.
מהרתן בא היום Ex. 2, 18.
ידיו אמונה עד־בא
השמש Ex. 17, 12.
עד־בא השמש
תשיבנו לו Ex. 22, 25.
ואם־בא יבא הכהן Lev. 14, 48.
עד־בא תבואתה Lev. 25, 22.
לבלתי־בא אל־הארץ Num. 32, 9.
ולבלתי־בא אל־הארץ Dt. 4, 21.
ויהי לעת־בוא השמש Jos. 10, 27.
לבלתי בוא בגוים האלה Jos. 23, 7.
כל אשר־ידבר בא יבא 1 S. 9, 6.
לפני בוא־שאול לאמר 1 Sam. 9, 15.
כי אם־לפני בוא־השמש 2 S. 3, 35.
עד־בוא דבר מעמכם 2 Sam. 15, 28.
ויהי מדי־בא המלך
בית יי 1 Reg. 14, 28.
עד־בוא המלך 2 Reg. 16, 11.
מדי־בוא המלך 2 Chr. 12, 11.
ויהי לעת בוא השמש 2 Chr. 18, 34.
ויהי אחרי בוא אמציהו 2 Chr. 25, 14
עד־בוא חליפתי Job. 14, 14.
עד־עת באדברו Ps. 105, 18.
בא־יבא ברסה Ps. 126, 6.
בשנת בא תרתן Jes. 20, 1.
עד בא־עת ארצו Jer. 27, 7.
בא־יבוא מלך־בבל Jer. 36, 29.
עד־בא אשר־לו המשפט Ez. 21, 32.
לפני בוא חפליט Ez. 33, 22.
עד בא אלי בבקר Ez. 33, 22.
ביום בוא גוג Ez. 38, 18.
ובא בוא ושטף Dan. 11, 10.
יבוא בוא בחיל גדול Dan. 11, 13.
לפני בוא יום יי Joel 3, 4.
בא יבא לא יאחר Hab. 2, 3.
לא עת־בא Hag. 1, 2.
לפני בוא יום יי הגדול Mal. 3, 23.
inf. c. h interr.: הֲבוֹא
הבוא נבוא אני ואמך Gn. 37, 10.
inf.: וָבֹא
לא אדע צאת ובא 1 Reg. 3, 7.
התחפש ובא במלחמה 1 Reg. 22, 30.
התחפש ובוא במלחמה 2 Chr. 18, 29.
inf.: בְּבֹא, בְּבוֹא
כי אם־בבוא אחיכם
הקטן Gn. 42, 15.

Digitized by Google

בבא בני ישראל Num. 33, 40.
בבוא כל־ישראל לראות Dt. 31, 11.
ויהי בבא דוד ואנשיו 1 Sam. 30, 1.
בבא שמעת שאול 2 Sam. 4, 4.
בבוא אדני בית־רמון 2 Reg. 5, 18.
בבוא־איש בית יי 2 Reg. 12, 10.
בבוא־אליו נתן הנביא Ps. 51, 2.
בבוא דואג האדומי Ps. 52, 2.
בבוא הזיפים Ps. 54, 2.
אלעג בבא פחדכם Prv. 1, 26.
בבא כשאוה פחדכם Prv. 1, 27.
בבא עליכם צרה וצוקה Prv. 1, 27.
בבוא רשע בא גם־בוז Prv. 18, 3.
בבא־לך חבלים Jer. 22, 23.
בבא דבר הנביא Jer. 28, 9.
inf.: בְּבֹאָה
בבאה רגליך העירה 1 Reg. 14, 12.
inf.: וּבְבֹא, וּבְבוֹא
ובבא משה לפני יי Ex. 34, 34.
ובבא משה אל־אהל מועד Nu. 7, 89.
ובבוא הנשיא Ez. 46, 8.
ובבוא עם־הארץ Ez. 46, 9.
inf.: בְּבוֹא, בְּבֹא
ויהי כבוא אברם מצרימה Gn. 12, 14
והיה כבא משה האהלה Ex. 33, 9.
כבוא השמש מועד Dt. 16, 6.
את־העברים כבוא השמש Dt. 24, 13.
ויהי כבוא ארון בריתיי 1 S. 4, 5.
ויהי כבוא ארון האלהים 1 S. 5, 10.
ויהי כבוא דוד מחנימה 2 S. 17, 27.
כבא השמש לאמר 1 Reg. 22, 36.
כבוא הספר הזה אליך 2 Reg. 5, 6.
ראו כבא המלאך 2 Reg. 6, 32.
כבא הספר 2 Reg. 10, 2. 7.
כבוא אל־אשה זונה Ez. 23, 44.
inf.: וּכְבוֹא, וּכְבֹא
וכבא השמש יבא Dt. 23, 12.
וכבוא נשאי הארון Jos. 3, 15.
וכבוא השמש צרה יהושע Jos. 8, 29.
inf.: לָבוֹא, לָבֹא
הקריב לבוא מצרימה Gn. 12, 11.
ויהי השמש לבוא Gn. 15, 12.
ואיש אין בארץ לבוא עליני Gn. 19, 31.
לבוא אל־יצחק אביו כברת־הארץ לבוא אפרתה Gn. 35, 16.
שבע שני הרעב לבוא Gn. 41, 54.
לבא אפרתה Gn. 48, 7.
לבא אל־בתיכם לגנב Ex. 12, 23.
ולא־יכל משה לבוא Ex. 40, 35.
לבוא לקחת לו Dt. 4, 34.
לבא לרשת גוים Dt. 9, 1.
לבא לרשת את־הארץ Dt. 11, 31.
יץ השדה לבא מפניך Dt. 20, 19.
לבוא שמה לרשתה Dt. 30, 18.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 1, 11.
ולא־אץ לבוא כיום תמים Jos. 10, 13.
אל־תתנם לבוא אל־עיהם Jos. 10, 19.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 18, 3.
מדוע בשש רכבי לבוא Jud. 5, 28.
לבוא חמס שבעים בני־ירבעל Jud. 9, 24.
נתן אביה לבוא Jud. 15, 1.
לבא לרשת את־הארץ Jud. 18, 9.
ויסרו שם לבוא Jud. 19, 15.
לבוא בגבול ישראל 1 Sam. 7. 13.
עם אבי לבוא עליך 1 Sam. 20, 9.
לבוא בעיר דלתים ובריח 1 S. 23, 7.
מבקש שאול לבא אל־קעילה 1 Sam. 23, 10.
ולא אבה לבוא אליו 2 Sam. 14, 29.
ולא אבה לבוא 2 Sam. 14, 29.
לבוא אל־המלך למשפט 2 S. 15, 2.
להראות לבוא העירה 2 Sam. 17, 17.
ביום ההוא לבוא העיר 2 Sam. 19, 4.

לבוא מצרים 1 Reg. 11, 17.
לבוא בארץ ישראל 2 Reg. 6, 23.
לבוא אל־מחנה ארם 2 Reg. 7, 5.
מלכי מצרים לבוא עלינו 2 Reg. 7, 6.
לבוא לשבעת הימים 1 Chr. 9, 25.
לבוא להמליך את־דויד 1 Chr. 12, 31.
לבוא לבית־יי 1 Chr. 24, 19.
לבוא אל־בית יי 2 Chr. 7, 2.
לבוא מאחריהם 2 Chr. 13, 13.
לבוא בהם 2 Chr. 20, 10.
לבוא לגרשני מירשתך 2 Chr. 20, 11.
לבוא אל־יורם 2 Chr. 22, 7.
וילך שמו עד־לבוא מצרים 2 Chr. 26, 8.
לבוא לבית־יי בירושלם 2 Chr. 30, 1.
לבוא לעשות פסח ליי 2 Chr. 30, 5.
לבוא להלחם בירושלם Neh. 4, 2.
לבוא לרשת את־הארץ Neh. 9, 15.
לבוא לרשת Neh. 9, 23.
לבוא בדבר המלך Esth. 1, 12.
לבוא אל־המלך Esth. 2, 12.
לבוא עמה מבית הנשים Esth. 2, 13.
לבוא אל־המלך Esth. 2, 15. 4, 11.
אין לבוא אל־שער המלך Esth. 4, 2.
לבוא אל־המלך להתחנן־לו Esth. 4, 8.
לבוא לנד־לו Job. 2, 11.
לצור מעון לבוא תמיד Ps. 71, 3.
לבוא בנקרת הצרים Jes. 2, 21.
וקרוב לבא עתה Jes. 13, 22.
לבוא בהר־יי Jes. 30, 29.
כי־קרובה ישועתי לבוא Jes. 56, 1.
ונכחה לא־תוכל לבוא Jes. 59, 14.
לא אוכל לבוא בית יי Jer. 36, 5.
לבוא אתי בבל Jer. 40, 4.
עלינו ואם־רע בעיניך לבוא Jer. 40, 4
ללכת לבוא מצרים Jer. 41, 17.
לבא מצרים Jer. 42, 15.
לבוא מצרים לגור שם Jer. 42, 17.
לבוא לגור שם Jer. 42, 22.
לבוא ארץ־מצרים Jer. 44, 12.
לבוא נבוכדרצר Jer. 46, 13.
קרוב איד־מואב לבוא Jer. 48, 16.
ותשחדי אותם לבוא עליך Ez. 16, 33.
לבוא חרב מלך־בבל Ez. 21, 24.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
בתוכה לבוא עתה Ez. 22, 3.
כי קרבו לבוא Ez. 36, 8.
לבוא בתקף Dan. 11, 17.
לבוא עמהם תרשישה Jon. 1, 3.
ויחל יונה לבוא בעיר Jon. 3, 4.
inf.: לָבֹא לָבוֹא
עד־רחב לבא חמת Num. 13, 21.
תאו לבא חמת Num. 34, 8.
חר־חרמון עד לבוא חמת Jos. 13, 5.
עד לבוא חמת Jud. 3, 3.
עד־לבוא מדברה 1 Chr. 5, 9.
ועד־לבוא חמת 1 Chr. 13, 5.
חחלן לבוא צדדה Ez. 47, 15.
עד־נכח לבוא חמת Ez. 47, 20.
דרך־החלן לבוא־חמת Ez. 48, 1.
inf.: וְלָבוֹא
לא־אוכל עוד לצאת ולבוא Dt. 31, 2.
למלחמה לצאת ולבוא Jos. 14, 11.
לשוב אתך ולבוא אתך 1 Reg. 13, 16.
ולבוא בשער הדגים 2 Chr. 33, 14.
inf.: מִלָּבוֹא
מלבוא חמת עד־נחל 1 Reg. 8, 65.
מלבוא חמת עד־ים 2 Reg. 14, 25.
מלבוא חמת עד־נחל Am. 6, 14.
מלבוא חמת 2 Chr. 7, 8.
inf.: מְבֹא, מְבוֹא
ויצחק בא מבוא Gn. 24, 62.
אשר מנעך יי מבוא בדמים 1 Sam. 25, 26.
היום הזה מבוא בדמים 1 S. 25, 33.
לשמש מבא בית־יי 2 Reg. 23, 11.

מבית מבוא Jes. 23, 1.
סגר כל־בית מבוא Jes. 24, 10.
inf. c. suff.: בֹּאִי
עד־באי אליך מצרימה Gn. 48, 5.
עד־באי אליך Jud. 6, 18.
תוחל עד־בואי אליך 1 Sam. 10, 8.
ומים לחץ עד באי בשלום 1 Rg. 22, 27
עד־באי ולקחתי אתכם 2 Rg. 18, 32.
עד־באי ולקחתי אתכם Jes. 36, 17.
inf. c. suff.: בֹּאִי
ואני בבאי מפדן Gn. 48, 6.
בבאי לשחת את־העיר Ez. 43, 3.
inf. c. suff.: בֹּאִי
כבאי אל־עבדך Gn. 44, 30.
בֹּאָנוּ
עד־באנו שמה Ex. 10, 26.
בֹּאֲךָ *p.*
cum suff.: בֹּאֲךָ
עד־באך שמה Gn. 19, 22.
עד בואך עזה Jud. 6, 4.
ועד־בואך מנית Jud. 11, 33.
מחוילה בואך שור 1 Sam. 15, 7.
שלם בואך 1 Sam. 16, 4.
עד־בואך גיא ועד שערי עקרון 1 Sam. 17, 52.
בואך שורה ועד־ארץ מצרים 1 Sam. 27, 8.
מיום בואך אלי 1 Sam. 29, 6.
מגבע עד־באך גזר 2 Sam. 5, 25.
תמול בואך והיום אנוכי 2 S. 15, 20.
השלום באך 1 Reg. 2, 13.
לקראת בואך Jes. 14, 9.
וּבֹאֲךָ
cum suff.:
צאתך ובאך אתי במחנה 1 Sam. 29, 6.
וצאתך ובאך ידעתי 2 Reg. 19, 27.
וצאתך ובואך Jes 37, 28.
וּבוֹאֲךָ *p.*
יי ישמר־צאתך ובואך Ps. 121, 8.
בֹּאָה
באכה גררה עד־עזה Gn. 10, 19.
באכה סדמה ועמרה Gn. 10, 19.
באכה ספרה הר הקדם Gn. 10, 30.
כארץ מצרים באכה צער Gn. 13, 10.
באכה אשורה Gn. 25, 18.
עד־באכה יזרעאלה 1 Reg. 18, 46.
cum suff.: בֹּאֲךָ
ברוך אתה בבאך Dt. 28, 6.
ארור אתה בבאך Dt. 28, 19.
בֹּאֲךָ
cum suff.:
בבאך לראות את פני 2 Sam. 3, 13.
בֹּאֲךָ
cum suff.:
ויהי כבאך שם העיר 1 Sam. 10, 5.
כבאך בבל וראית Jer. 51, 61.
בֹּאֲכֶם
cum suff.:
עד־באכם עד־המקום הזה Dt. 1, 31.
9, 7. 11, 5.
בֹּאֲכֶם
cum suff.:
בבאכם אל־אהל מועד Lev. 10, 9.
בבאכם אל הארץ Num. 15, 18.
בבאכם מצרים Jer. 42, 18.
כְּבֹאֲכֶם
cum suff.:
כבאכם עד־קצה מי הירדן Jos. 3, 8.
כבאכם תבאו אל־עם בטח Jud. 18, 10.
כבאכם העיר 1 Sam. 9, 13.
בּוֹאוֹ, בֹּאוֹ
cum suff.:
עד־באו האהלה Ex. 33, 8.
עד־באו לדבר אתו Ex. 34, 35.
כי לא־יאכל העם עד־באו 1 Sam. 9, 13.
כי־לא נסב עד־באו פה 1 S. 16, 11.
עד־באו בנות ברמה 1 Sam. 19, 23.
אחרי באו מחברון 2 Sam. 5, 13.
וביום באו אל־הקדש Ez. 44, 27.

ומי מכלכל את־יום בואו Mal. 3, 2.
בֹּאוֹ
cum suff.:
בבאו מפדן ארם Gn. 33, 18. 35, 9.
על־לבו בבאו אל־הקדש Ex. 28, 29.
בבאו לפני יי Ex. 28, 30.
בבאו אל־הקדש Ex. 28, 35.
בבאו לכפר בקדש Lev. 16, 17.
בבאו אל־הקדש Lev. 16, 23.
ויהי בבאו ויתקע בשופר Jud. 3, 27.
ויהי בבאו אל־דוד 2 Sam. 1, 2.
בבאו אלינו יסור שמה 2 Reg. 4, 10.
את־שפעת יהוא בבאו 2 Reg. 9, 17.
בבאו עם־פלשתים 1 Chr. 12, 19.
בבאו ובצאתו 2 Chr. 23, 7.
בבאו האיש Ez. 10, 3.
בבאו בשעריך Ez. 26, 10.
בבאו להנה Ez. 42, 9.
וּבְבֹאוֹ
cum suff.:
בצאתו ובבאו 2 Reg. 11, 8.
ובבאו יצא עם־יהורם 2 Chr. 22, 7.
ובבאו נבעתי Dan. 8, 17.
בְּבוֹאָהּ
cum suff.:
ויקי בבואה ותסיתהו Jos. 15, 18.
ויהי בבואה ותסיתהו Jud. 1, 14.
וּבְבוֹאָהּ
cum suff.:
ובבואה לפני המלך Esth. 9, 25.
ובבואה הנה באה Ez. 33, 33.
כְּבֹאָהּ
cum suff.:
ויהי כבאה והיא מתנכרה 1 Reg. 14, 5.
בֹּאָם
inf. c. s.:
ותחריש יעקב עד־באם Gn. 34, 5.
עד־באם אל־ארץ נושבת Ex. 16, 35.
עד־באם אל־קצה ארץ כנען Ex. 16, 35.
Num. 10, 21.
את־המשכן עד־באם
בְּבוֹאָם, בְּבֹאָם
בבאם אל־אהל מועד Ex. 28, 43.
30, 20. 40, 32.
ויהי בבואם וירא את־אליאב 1 Sam. 16, 6.
ויהי בבואם בשוב דוד 1 Sam. 18, 6.
בבאם מארץ מצרים 2 Chr. 20, 10.
בבאם לבית יי Esr. 2, 68.
בבואם הכהנים Ez. 42, 14.
בבואם אל־שערי החצר Ez. 44, 17.
בבאם אל־החצר הפנימית Ez. 44, 21.
בבואם יבוא Ez. 46, 10.
בְּבֹאָם
ויהי כבאם שמרון 2 Reg. 6, 20.
ויהי כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.
לְבוֹאָם
לעשות לבואם לגבע בנימן Jud. 20, 10.
לבואם אל־בית האלהים Esr 3, 8.
בְּבֹאָן
בבאן לשחות Gn. 30, 38.
דרך הקדים בבואן Ez. 42, 12.
בּוֹאָנָה
cum suff.:
עד־בואנה בית לחם Ruth 1, 19.
שמרו את־עת באנה Jer. 8, 7.
בְּבֹאָנָה
ויהי כבאנה בית לחם Ruth 1, 19.
בּוֹא, בֹּא
imperat.:
בא־אתה וכל־ביתך Gn. 7, 1.
באנא אל־שפחתי Gn. 16, 2.
ויאמר בוא ברוך יי Gn. 24, 31.
הנה אמתי בלהה בא אליה Gn. 30, 3.
בא אל־אשת אחיך Gn. 38, 8.
בא דבר אל־פרעה Ex. 6, 11.
בא אל־פרעה ואמרת אליו Ex. 7, 26.
בא אל־פרעה ודברת אליו Ex. 9, 1.
ויאמר יי אל־משה בא אל־פרעה Ex. 10, 1.
בא הנה ואשלחה 2 Sam. 14, 32.

Digitized by Google

בוא אל־פלגשי אביך 2 Sam. 16, 21.
ויאמר מלך־ארם לך בא 2 Reg. 5, 5.
בא אתה עשה חזק 2 Chr. 25, 8.
בוא בצור והטמן Jes. 2, 10.
בא אל־הסכן הזה Jes. 22, 15.
בא בחדריך Jes. 26, 20.
בוא כתבה על־לוח אתם Jes. 30, 8.
בא ואשים את־עיני Jer. 40, 4.
בא אל־בית ישראל Ez. 3, 4.
בא אל־החגולה Ez. 3, 11.
בא הסגר בתוך ביתך Ez. 3, 24.
בא וראה את־התועבות Ez. 8, 9.
בא אל־בינות לגלגל Ez. 10, 2.

cum h opt.: בָּאָה

באה־אתי הביתה וסעדה 1 Rg. 13, 7.

cum h opt.: וָבָאָה

ובאה כי־שלום לך 1 Sam. 20, 21.

impt. pl.: בֹּאוּ

ולכו־באו ארצה כנען Gn. 45, 17.
באו חשבון Num. 21, 27.
באו ורשו את־הארץ Dt. 1, 8.
באו בית־האשה הזונה Jos. 6, 22.
באו חסו בצלי Jud. 9, 15.
ויאמר באו קחהו 1 Reg. 20, 33.
באו הכום איש אל־יציא 2 Reg. 10, 25.
באו נשתחוה ונכרעה Ps. 95, 6.
באו לפניו ברנה Ps. 100, 2.
באו שעריו בתודה Ps. 100, 4.
באו ונבוא ירושלם Jer. 35, 11.
באו אל־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 6
באו ונלוו אל־יי Jer. 50, 5.
באו־לה מקץ Jer. 50, 26.
באו ונספרה בציון Jer. 51, 10.
באו־נא ושמעו Ez. 33, 30.
באו ליט בשקים Joel 1, 13.
באו רדו Joel 4, 13.
באו בית־אל Am. 4, 4.

impt. pl.: וּבֹאוּ

ואת־בתיכם ובאו אלי Gn. 45, 18.
ובאו הר האמרי Dt. 1, 7.
ובאו אלי כעת מחר 2 Reg. 10, 6.
שאו מנחה ובאו לפניו 1 Chr. 16, 29.
ובאו למקדשו 2 Chr. 30, 8.
כלם תשובו ובאו נא Job. 17, 11.
ובאו לחצרותיו Ps. 96, 8.
התקבצו ובאו עליה Jer. 49, 14.

pl.: וָבֹאוּ

הקבצו ובאו Jes. 45, 20.
הקבצו ובאו Ez. 39, 17.
עשו ובאו כל־הגוים Joel 4, 11.

fem. sg.: בּוֹאִי , בְּאִי

בואי שכבי עמי אחותי 2 Sam. 13, 11.
באי אשת ירבעם 1 Reg. 14, 6.
באי עשי כדברך 1 Reg. 17, 13.
מארבע רוחות באי הרוח Ez. 37, 9.
באי בטיט Nah. 3, 14.

וּבְאִי

ובאי שכבי עמו Gn. 19, 34.
לכי־ובאי אל־חמלך דוד 1 Reg. 1, 13.
ובואי תימן Cant. 4, 16.
ובאי בחשך בת־כשדים Jes. 47, 5.

imperf.: אָבוֹא , אָבֹא

עד אשר־אבא אל־אדני Gn. 33, 14.
הבה־נא אבוא אליך Gn. 38, 16.
אבוא אליך וברכתיך Ex. 20, 24.
כי לא אבא ונלחמתי 1 Sam. 29, 8.
ואני אבוא אל־ביתי 2 Sam. 11, 11.
ואני אבוא אחריך 1 Reg. 1, 14.
לא אבא עמך 1 Reg. 13, 8.
עד אשר־אבוא אל־יהודה Neh. 2, 7.
ולבית אשר־אבוא אליו Neh. 2, 8.
ויהי לא אבוא Neh. 6, 11.
ובכן אבוא אל־המלך Esth. 4, 15.
אבוא עד־תכונתו Job. 23, 3.
ברוב חסדך אבוא ביתך Ps. 5, 8.
דעם נעלמים לא אבוא Ps. 26, 4.

מתי אבוא ואראה Ps. 42, 3.
אבוא ביחד בעולות Ps. 66, 13.
אבוא בגבורות אדני יי Ps. 71, 16.
עד־אבוא אל־מקדשי־אל Ps. 73, 17.
אבא־בם אודה יה Ps. 118, 19.
אם־אבא באהל ביתי Ps. 132, 3.
אבוא השקטים Ez. 38, 11.
ולא אבוא בעיר Hos. 11, 9.
פן־אבוא והכתי את־ הארץ Mal. 3, 24.

וָאָבוֹא , וָאָבֹא

ואבא היום אל־העין Gn. 24, 42.
ואבוא אל־פחוות עבר Neh. 2, 9.
ואבוא אל־ירושלם Neh. 2, 11.
ואבוא בשער הגיא Neh. 2, 15.
ואבוא לירושלם ואבינה Neh. 13, 7.
ואבוא אל־הגולה Ez. 3, 15.
ואבוא ואראה Ez. 8, 10.
ואבוא בברית אתך Ez. 16, 8.

וְאָבוֹא

ואבוא עליו והרוג יגע 2 Sam. 17, 2.
ואבוא מרום קצי Jes. 37, 24.

cum h opt.: וְאָבָאָה

אבואה אל־אשתי Jud. 15, 1.

וְאָבוֹאָה

כי מלאו ימי ואבואה אליה Gn. 29, 21.
ואבואה מלון קצהּ 2 Reg. 19, 23.
ואצאה לפני העם־החה ואבואה 2 Chr. 1, 10.
ואבואה אל מזבח אלהים Ps. 43, 4.

2 impf.: תָּבוֹא , תָּבֹא

ואתה תבוא אל־אבתיך Gn. 15, 15.
כי תבוא אל־משפחתי Gn. 24, 41.
בטרם תבוא Gn. 27, 33.
ותאמר אלי תבוא Gn. 30, 16.
כי־תבא על־שכרי Gn. 30, 33.
כי תבוא אלי Gn. 38, 16.
העם אשר תבא בהם Ex. 23, 27.
גם־אתה לא־תבא שמה Dt. 1, 37.
כי־תבא אל־הארץ Dt. 17, 14.
תבוא אליה ובעלתה Dt. 21, 13.
כי תבא בכרם רעך Dt. 23, 25.
כי תבא בקמת רעך Dt. 23, 26.
לא־תבא אל־ביתו Dt. 24, 10.
והיה כי־תבוא אל־הארץ Dt. 26, 1.
למען אשר תבא אל־ הארץ Dt. 27, 3.
ושמה לא תבוא אל־ הארץ Dt. 32, 52.
ויאמר־לו מיכה מאין תבוא Jud. 17, 9.
אנה תלך ומאין תבוא Jud. 19, 17.
תבא אל־גבעת האלהים 1 S. 10, 5.
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא 2 Sam. 1, 3.
לאמר לא־תבוא הנה 2 Sam. 5, 6.
אשר תבא חדר בחדר 1 Reg. 22, 25.
לדוד לא תבוא הנה 1 Chr. 11, 5.
אשר תבוא חדר בחדר 2 Chr. 18, 24.
מאין תבא Job. 1, 7.
אי מזה תבא Job. 2, 2.
תבוא בכלח אל־קבר Job. 5, 26.
עד־פה תבוא ולא תסיף Job. 38, 11.
מתי תבוא אלי Ps. 101, 2.
ואל־תבוא במשפט את־עבדך Ps. 143, 2.
בארח רשעים אל־תבא Prv. 4, 14.
ואת־איש חמות לא תבוא Prv. 22, 24.
ובשדי יתומים אל־תבא Prv. 23, 10.
ובית אחיך אל־תבוא Prv. 27, 10.
אל־תבוא בית מרזח Jer. 16, 5.
ובבל תבוא ושם תמות Jer. 20, 6.
ובבל תבוא Jer. 34, 3.
באחרית השנים תבוא Ez. 38, 8.
כשואה תבוא Ez. 38, 9.

אל־תבוא בשער־עמי Obad. 1, 13.
ומאין תבוא Jon. 1, 8.

2 fem.: תָּבוֹאִי

אל תבואי ריקם Ruth 3, 17.
אתי מלבנון תבואי Cant. 4, 8.

2 fem.: וְתָבוֹאִי

ותבואי בעדי עדיים Ez. 16, 7.

2 impf. f.: וַתָּבוֹא

ותבוא עד־שנותיך Ez. 22, 4.

וְתָבֹאתְ Q're: וְתָבֹאתִי

כי לולי מהרת ותבואתי 1 S. 25, 34.

3 impf.: יָבוֹא יָבֹא

אם־יבוא עשו אל־המחנה Gn. 32, 9.
מן־יבא והכני Gn. 32, 12.
עד כי־יבא שילה Gn. 49, 10.
כי־יבא אלי חנם Ex. 18, 15.
על־מקמו יבא בשלום Ex. 18, 23.
אם־בגפו יבא Ex. 21, 3.
יבא דבר־שניהם Ex. 22, 8.
אשר יבא אל־אהל מועד Ex. 29, 30.
אשר יבוא עליו מים Lev. 11, 34.
ואתר יבוא אל־המחנה Lev. 14, 8.
בטרם יבא חכהן Lev. 14, 36
ואחר כן יבא הכהן Lev. 14, 36.
ואם־בא יבא הכהן Lev. 14, 48.
ואל־יבא בכל־עת Lev. 16, 2.
בזאת יבא אהרן Lev. 16, 3.
יבוא אל־המחנה Lev. 16, 26. 28.
מת לא יבא Lev. 21, 11.
אך אל־הפרכת לא יבא Lev. 21, 23.
על־נפש מת לא יבא Num. 6, 6.
יבוא לצבא צבא Num. 8, 24.
כי לא יבא אל־הארץ Num. 20, 24.
ואשר יבא לפניהם Num. 27, 17.
אשר־יבא באש Num. 31, 23.
וכל אשר לא־יבא באש Num. 31, 23.
תעמד לפניך הוא יבא שמה Dt. 1, 38.
וכי־יבא חלוי Dt. 18, 6.
ולא־יהיה הדבר ולא יבא Dt. 18, 22.
ואשר יבא את־דעזהו Dt. 19, 5.
לא־יבא פצוע־דכא Dt. 23, 2.
לא־יבא ממזר Dt. 23, 3.
לא־יבא לו בקהל יי Dt. 23, 3.
לא־יבא עמוני Dt. 23, 4.
לא יבא להם בקהל יי Dt. 23, 4.
דור שלישי יבא להם Dt. 23, 9.
לא יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 11.
יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 12.
יבמה יבא עליה Dt. 25, 5.
והנכרי אשר יבא Dt. 29, 21.
ארור יי יבוא Jos. 6, 19.
יבוא־נא עד אליהו Jud. 13, 8.
עתה יבא דברך Jud. 13, 12.
כי־יבא דבריך וכבדתך Jud. 13, 17.
בטרם יבא החרסה Jud. 14, 18.
אשר יבא אל־שני בניך 1 Sam. 2, 34.
יבוא להשתחוות לו 1 Sam. 2, 36.
כל אשר־ידבר בא יבא 1 Sam. 9, 6.
הזה יבא אל־ביתי 1 Sam. 21, 16.
אך־יומו יבא ומת 1 Sam. 26, 10.
לא־יבוא דוד הנה 2 Sam. 5, 6.
עור ופסח לא יבוא 2 Sam. 5, 8.
איך יבא אלי ארון יי 2 Sam. 6, 9.
ועלי יבא כל־איש 2 Sam. 15, 4.
ואבשלום יבוא ירושלם 2 Sam. 15, 37.
ואל־בשורה טובה יבוא 2 S. 18, 27.
יבא לירבעם אל־קבר 1 Reg. 14, 13.
יבא־נא אלי וידע 2 Reg. 5, 8.
בטרם יבא המלאך אליך 2 Reg. 6, 32.
לא יבוא אל־העיר הזאת 2 Reg. 19, 32.
בדרך אשר־יבא בה 2 Reg. 19, 33.
ישוב לא יבא נאם־יי 2 Reg. 19, 33.
וכל־ריב אשר־יבוא עליכם 2 Chr. 19, 10.

ואל־יבוא ביתי 2 Chr. 23, 6.
ולא יבוא ממא לכל־ דבר 2 Chr. 23, 19.
אל־יבוא עמך 2 Chr. 25, 7.
וכל אשר לא־יבוא Esr. 10, 8.
יבא לעתים מזמנים Esr. 10, 14.
ומי כמוני אשר־יבא אל־ החיכל Neh. 6, 11.
אשר לא־יבוא עמוני ומואבי Neh. 13, 1.
לא־יבוא משא ביום חשבת Neh. 13, 19.
אשר־יבוא אל־חמלך Esth. 4, 11.
יבוא חמלך והמן היום Esth. 5, 4. 8.
ויאמר חמלך יבוא Esth. 6, 5.
במספר ירחים אל־יבא Job. 3, 6.
ואשר יגרתי יבא לי Job. 3, 24.
ולא־תירא משוד כי יבוא Job. 5, 21.
כי־לא לפניו חנק יבוא Job. 13, 16.
יבוא עמך במשפט Job. 22, 4.
בכפל רסס מי יבוא Job. 41, 5.
ורוח לא־יבא ביניהם Job. 41, 8.
כי־יבא יומו Ps. 37, 13.
יבא אלהים ואל־יחרש Ps. 50, 3.
יראה ורעד יבא בי Ps. 55, 6.
לכל־יבוא גבורתך Ps. 71, 18.
מאין יבוא עזרי Ps. 121, 1.
באי־בא ברסז Ps. 126, 6.
פתאם יבוא אידו Prv. 6, 15.
ליום תכסא יבוא ביתו Prv. 7, 20.
כשור אל־טבח יבא Prv. 7, 22.
יבא דודי לגנו Cant. 4, 16.
לא־יבוא אליהם Jes. 1, 23.
יי במשפט יבוא Jes. 3, 14.
קל יבוא Jes. 5, 26.
יבחצים ובקשת יבא שמה Jes. 7, 24.
כשד משדי יבוא Jes. 13, 6.
פתאם לפתע יבוא שברה Jes. 30, 13.
אסף כלי יבוא Jes. 32, 10.
נקם יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
יהוה יבא וישעכם Jes. 35, 4.
לא יבוא אל־תעיר הזאת Jes. 37, 33.
ואל־תעיר הזאת לא יבוא Jes. 37, 34.
יי בחזק יבוא Jes. 40, 10.
ארח ברגליו לא יבוא Jes. 41, 3.
צדקות ועז עדיו יבוא Jes. 45, 24.
לא יוסיף יבא־בך עוד Jes. 52, 1.
יבוא שלום ינוחו Jes. 57, 2.
כי־יבא כמהר צר Jes. 59, 19.
כבוד הלבנון אליך יבא Jes. 60, 13.
לא יבוא עוד שמשך Jes. 60, 20.
בטרם יבוא חבל לה Jes. 66, 7.
כי־יהוה יי באש יבוא Jes. 66, 15.
יבוא כל־בשר להשתחות Jes. 66, 23.
רוח מלא מאלה יבוא לי Jer. 4, 12.
פתאם יבא השדד Jer. 6, 26.
ולא יראה כי־יבוא טוב Jer. 17, 6.
ולא ירא כי־יבא חם Jer. 17, 8.
איה דבר־יי יבוא נא Jer. 17, 15.
ומי יבוא במעוניתיו Jer. 21, 13.
באי־בוא מלך־בבל Jer. 36, 29.
לאי־בא מלך־בבל עליכם Jer. 37, 19.
וככרמל בים יבוא Jer. 46, 18.
מי יבא אלי Jer. 49, 4.
אשר לא־יבוא שם Jer. 49, 36.
מצצון יבוא־לה השודדים Jer. 51, 48.
כי יבא צר ואויב Thr. 4, 12.
ואל־אדמת ישראל לא יבוא Ez. 20, 38.
יבוא הפלים אליך Ez. 24, 26.
ואיש לא־יבא בו Ez. 44, 2.
מדרך אולם השער יבוא Ez. 44, 3.
לא יבא אל־מקדשי Ez. 44, 9.
ואל־מת אדם לא יבוא Ez. 44, 25.
דרך אולם השער יבוא Ez. 46, 8.
אל־כל אשר יבוא שם Ez. 47, 9.
יבוא שמה Ez. 47, 9.
יבוא בוא בחיל גדול Dan. 11, 13.

Digitized by Google

ובמשמני מדינה יבוא Dan. 11, 24.
וגנב יבוא Hos. 7, 1.
לא יבוא בית יי Hos. 9, 4.
עד־יבוא ויורה צדק Hos. 10, 12.
יבוא קדים רוח יי Hos. 13, 15.
וכשד משדי יבוא Joel 1, 15.
ושד על־מבצר יבוא Am. 5, 9.
יבוא כבוד ישראל Mich. 1, 15.
אשור ׀ כי יבוא בארצנו Mich. 5, 4.
מאשור כי־יבוא בארצנו Mich. 5, 5.
יום הוא ועדיך יבוא Mich. 7, 12.
כלה לחמס יבוא Hab. 1, 9.
בא יבא לא יאחר Hab. 2, 3.
אלוה מתימן יבוא Hab. 3, 3.
יבוא רקב בעצמי Hab. 3, 16.
לא־יבוא עליכם חרון Zeph. 2, 2.
לא־יבוא עליכם יום אף Zeph. 2, 2.
הנה מלכך יבוא לך Zach. 9, 9.

וַיָּבֹא, וַיָּבֹא *imperf.:*
ויבא בקרבנו 1 Sam. 4, 3.
ויבא עלימו אידם Job. 21, 17.
ויבוא מלך הכבוד Ps. 24, 7. 9.
ויבא גוי־צדיק Jes. 26, 2.
ויבא סגנים כמו־חמר Jes. 41, 25.
ויבא שדד אל־כל־עיר Jer. 48, 8.
ויבא אל־החיל Dan. 11, 7.
ויבא במעוז Dan. 11, 7.
ויבא מלך הצפון Dan. 11, 15.
ויבוא כגשם לנו Hos. 6, 3.

וַיָּבֹא, וַיָּבוֹא, וַיָּבֹ֫אוּ
ויבא נח ובניו ואשתו Gn. 7, 7.
ויבא וישב באלני ממרא Gn. 13, 18.
ויבא הפליט Gn. 14, 13.
ויבא אל־הגר ותהר Gn. 16, 4.
ויבא אלהים אל־אבימלך Gn. 20, 3.
ויבא אברהם לספד לשרה Gn. 23, 2.
ויבא אל־האיש והנה עמד Gn. 24, 30.
ויבא האיש הביתה Gn. 24, 32.
ויבא עשו מן־השדה Gn. 25, 29.
ויבא אל־אביו ויאמר אבי Gn. 27, 18.
ויבא אליה Gn. 29, 23. 30, 5.
ויבא גם אל־רחל Gn. 29, 30.
ויבא יעקב ׀ מן־השדה Gn. 30, 16.
ויבא אלהים אל־לבן Gn. 31, 24.
ויבא לבן באהל־יעקב Gn. 31, 33.
ויבא באהל רחל Gn. 31, 33.
ויבא יעקב שלם Gn. 33, 18.
ויבא חמור ושכם בנו Gn. 34, 20.
ויבא יעקב לוזה Gn. 35, 6.
ויבא יעקב אל־יצחק אביו Gn. 35, 27.
ויבא שכמה Gn. 37, 14.
ויקחה ויבא אליה Gn. 38, 2.
ויבא אליה ותהר לו Gn. 38, 18.
ויבא הביתה לעשות מלאכתו Gn. 39, 11.
ויבא אליהם יוסף בבקר Gn. 40, 6.
שמלתיו ויבא אל־פרעה Gn. 41, 14.
ויבא יוסף הביתה Gn. 43, 26.
ויבא החדרה Gn. 43, 30.
ויבא יהודה ואחיו Gn. 44, 14.
ויבא בארה שבע Gn. 46, 1.
ויבא יוסף ויגד לפרעה Gn. 47, 1.
ויבא אל־הר האלהים Ex. 3, 1.
ויבא משה ואהרן אל־פרעה Ex. 7, 10. 10, 3.
ויפן פרעה ויבא אל־ביתו Ex. 7, 23.
ויבא ערב כבד Ex. 8, 20.
ויבא כן ׀ מחנה מצרים Ex. 14, 20.
ויבא עמלק וילחם Ex. 17, 8.
ויבא יתרו חתן משה Ex. 18, 5.
ויבא אהרן וכל ׀ זקני ישראל Ex. 18, 12.
ויבא משה ויקרא לזקני העם Ex. 19, 7.
ויבא משה ויספר לעם Ex. 24, 3.
ויבא משה בתוך הענן Ex. 24, 18.
ויבא משה ואהרן Lev. 9, 23.
ויבא עד־חברון Num. 13, 22.
ויבא משה ואהרן Num. 17, 8. 20, 6.
ויבא משה אל־אהל העדות Num. 17, 23.
ויבא העם אל־משה Num. 21, 7.
ויבא יהצה וילחם בישראל Num. 21, 23.
ויבא אלהים אל־בלעם Num. 22, 9.
ויבא אלהים ׀ אל־בלעם Nu. 22, 20.
ויבא אליו והנה נצב Num. 23, 17.
ויבא אחר אישׁ־ישראל Num. 25, 8.
ויבא משה וידבר Dt. 32, 44.
ויבא אליהם יהושע פתאם Jos. 10, 9.
ויבא יהושע וכל־עם המלחמה Jos. 11, 7.
ויבא יהושע בעת ההיא Jos. 11, 21.
ויבא גם־הנצב אחר הלהב Jud. 3, 22.
ויבא אליה והנה סיסרא Jud. 4, 22.
ויבא מלאך יי וישב Jud. 6, 11.
ויבא גדעון והנה־איש Jud. 7, 13.
ויבא עד־האהל Jud. 7, 13.
ויבא גדעון ומאה־איש Jud. 7, 19.
ויבא גדעון הירדנה Jud. 8, 4.
ויבא אל־אנשי סכות Jud. 8, 15.
ויבא בית־אביו עפרתה Jud. 9, 5.
ויבא געל בן־עבד ואחיו Jud. 9, 26.
ויבא אבימלך עד־המגדל Jud. 9, 52.
עד־ים־סוף ויבא קדשה Jud. 11, 16.
ויבא ממזרח־שמש Jud. 11, 18.
ויבא יפתח המצפה Jud. 11, 34.
ויבא מלאך האלהים עוד Jud. 13, 9.
ויבא אל־האיש ויאמר לו Jud. 13, 11.
אשה זונה ויבא אליה Jud. 16, 1.
ויבא הר־אפרים עד־בית מיכה Jud. 17, 8.
ויבא בקרב העם Jud. 18, 20.
ויבא עד־נכח יבוס Jud. 19, 10.
ויבא וישב ברחב חעיר Jud. 19, 15.
ויבא אל־ביתו Jud. 19, 29.
ויבא חעם בית־אל Jud. 21, 2.
ויבא לשכב Ruth 3, 7.
וישת עליה ויבא חעיר Ruth 3, 15.
ותהי־לו לאשה ויבא אליה Ruth 4, 13.
ויבא אישׁ־האלהים אל־עלי 1 Sam. 2, 27.
ויבא יי ויתיצב 1 Sam. 3, 10.
ויבא העם אל־המחנה 1 Sam. 4, 3.
ויבא שלה ביום ההוא 1 Sam. 4, 12.
ויבוא וחנה עלי 1 Sam. 4, 13.
ויבא ויגד לעלי 1 Sam. 4, 14.
ויכל מהתנבות ויבא הבמה 1 Sam. 10, 13.
ויבא העם אל־חציר 1 Sam. 14, 26.
ויבא שאול עד־עיר עמלק 1 S. 15, 5.
ויבא שמואל אל־שאול 1 S. 15, 13.
ויבא בית לחם 1 Sam. 16, 4.
ויבא דוד אל־שאול 1 Sam. 16, 21.
ויבא המעגלה 1 Sam. 17, 20.
ויבא וישאל לאחיו לשלום 1 S. 17, 22.
ויצא ויבא לפני העם 1 Sam. 18, 13.
ויבא אל־שמואל הרמתה 1 S. 19, 18.
ויבא עד־בור הגדול 1 Sam. 19, 22.
ויבא ויאמר ׀ לפני יהונתן 1 S. 20, 1.
ויבא הנער עד־מקום החצי 1 Sam. 20, 37.
את־החצי ויבא אל־אדניו 1 Sam. 20, 38.
ויבא דוד נבה אל־אחימלך 1 Sam. 21, 2.
ויבא אל־אכיש מלך גת 1 S. 21, 11.
וילך דוד ויבא יער חרת 1 S. 22, 5.
ויבא אל־גדרות הצאן 1 Sam. 24, 4.
ויבא שאול להסך 1 Sam. 24, 4.

ויקם דוד ויבא אל־המקום 1 Sam. 26, 5.
ויבא דוד ואבישי ׀ אל־העם 1 Sam. 26, 7.
וישב ויבא אל־אכיש 1 Sam. 27, 9.
ויבא דוד ואנשיו אל־העיר 1 S. 30, 3.
ויבא דוד אל־מאתים האנשים 1 Sam. 30, 21.
ויבא דוד אל־צקלג 1 Sam. 30, 26.
ויבא אבנר אל־דוד 2 Sam. 3, 20.
ויבא יואב אל־המלך 2 Sam. 3, 24.
ויבא כל־העם להברות 2 Sam. 3, 35.
ויבא דוד בבעל־פרצים 2 Sam. 5, 20.
ויבא המלך דוד 2 Sam. 7, 18.
ויבא מפיבשת ויעבר את־הירדן ויבא חלאמה 2 Sam. 9, 6.
ויבא אוריה אליו 2 Sam. 10, 17.
ויבא ויגד לדוד 2 Sam. 11, 7.
ויבא אליו ויאמר לו 2 Sam. 11, 22.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 Sam. 12, 1.
ויבא בית־יי וישתחו 2 Sam. 12, 4.
ויבא אל־ביתו 2 Sam. 12, 20.
ויבא אליה וישכב עמה 2 S. 12, 24.
ויבא המלך לראותו 2 Sam. 13, 6.
ויבא אבשלום אל־המלך 2 S. 13, 24.
ויבא אל־אבשלום הביתה 2 S. 14, 31.
ויבא יואב אל־המלך 2 Sam. 14, 33.
ויבא אל־המלך 2 Sam. 14, 33.
ויבא המגיד אל־דוד לאמר 2 Sam. 15, 13.
ויבא חושי רעה דוד העיר 2 Sam. 15, 37.
ויבא המלך וכל־העם 2 Sam. 16, 14.
ויבא אבשלום אל־פלגשי 2 S. 16, 22.
ויבא חושי אל־אבשלום 2 S. 17, 6.
ויבא הפרד תחת שובך 2 S. 18, 9.
ויבא יואב אל־המלך הביתה 2 S. 19, 6.
ויבא כל־העם לפני המלך 2 S. 19, 9.
ויבא עד־הירדן ויהודה 2 S. 19, 16.
ויבא דוד אל־ביתו 2 Sam. 20, 3.
ויבא־גד אל־דוד 2 Sam. 24, 13.
ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא 2 Sam. 24, 18.
ויבא לפני המלך 1 Reg. 1, 23.
ויבא וישתחו למלך שלמה 1 Reg. 1, 53.
ויבא אדניהו 1 Reg. 2, 13.
ויבא בניהו אל־אהל יי 1 Reg. 2, 30.
ויבא ירושלם ויעמד 1 Reg. 3, 15.
ויבוא אל־המלך שלמה 1 Reg. 7, 14.
ויבאו ירבעם וכל־קהל ישראל 1 Reg. 12, 3.
ויבו ירבעם וכל־העם 1 Reg. 12, 12.
ויבוא בנו ויספר־לו 1 Reg. 13, 11.
ויבא אל־עיר הנביא הזקן 1 Reg. 13, 29.
ויבא זמרי ויכתו 1 Reg. 16, 10.
ויבא אל־ארמון בית־המלך 1 Reg. 16, 18.
ויבא אל־פתח העיר 1 Reg. 17, 10.
ויבא באר שבע אשר ליהודה 1 Reg. 19, 3.
ויבא וישב תחת רתם אחת 1 Reg. 19, 4.
ויבא־שם אל־המערה 1 Reg. 19, 9.
ויבא אל־העיר חדר בחדר 1 Reg. 20, 30.
סר וזעם ויבא שמרונה 1 Rg. 20, 43.
ויבא אחאב אל־ביתו 1 Reg. 21, 4.
ויבוא אל־המלך ויאמר המלך 1 Reg. 22, 15.
ויבוא במלחמה 1 Reg. 22, 30.
וימת המלך ויבוא שמרון 1 Reg. 22, 37.
ויבא שר־החמשים 2 Reg. 1, 13.
ויהי היום ויבא שמה 2 Reg. 4, 11.
ויבא אלישע הביתה 2 Reg. 4, 32.

ויבא ויסגר הדלת 2 Reg. 4, 33.
ויבא ויגד לאדניו לאמר 2 Reg. 5, 4.
ויבא נעמן בסוסו 2 Reg. 5, 9.
ויבא ויעמד לפניו 2 Reg. 5, 15.
ויבא אל־הצפל ויקח מידם 2 Reg. 5, 24.
ויבא אלישע דמשק 2 Reg. 8, 7.
ויבא ויעמד לפניו 2 Reg. 8, 9.
ויבא אל־אדניו ויאמר לו 2 Rg. 8, 14.
ויבא והנה שרי החיל ישבים 2 Reg. 9, 5.
ויקם ויבא הביתה 2 Reg. 9, 6.
ויבוא יהוא יזרעאלה 2 Reg. 9, 30.
ויבא ויאכל וישת 2 Reg. 9, 34.
ויבא המלאך ויגד־לו 2 Reg. 10, 8.
ויקם ויבא וילך שמרון 2 Rg. 10, 12.
ויבא שמרון ויך את־כל־ 2 Reg. 10, 17.
ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב 2 Reg. 10, 23.
מתרצה ויבא שמרון 2 Reg. 15, 14.
ויבא המלך מדמשק 2 Reg. 16, 12.
ויבא אחד מהכהנים 2 Reg. 17, 28.
ויבא אליקים בן־חלקיה 2 Rg. 18, 37.
ויבא בית יי 2 Reg. 19, 1.
ויבא אליו ישעיהו 2 Reg. 20, 1.
ויבא ישעיהו הנביא 2 Reg. 20, 14.
ויבא שפן הספר 2 Reg. 22, 9.
ויבא מצרים וימת שם 2 Reg. 23, 34.
ויבא נבוכדנצר מלך־בבל 2 Reg. 24, 11.
ויבא אל־אשתו ותהר 1 Chr. 7, 23.
ויבא המלך דויד וישב 1 Chr. 17, 16.
ויבא ארם דרמשק לעזור 1 Chr. 18, 5.
ויבא יואב ירושלם 1 Chr. 19, 15.
ויעבור הירדן ויבא אלהם 1 Chr. 19, 16.
ויבא ויצר את־רבה 1 Chr. 20, 1.
ויתהלך בכל־ישראל 1 Chr. 21, 4.
ויבא ירושלם 1 Chr. 21, 4.
ויבא גד אל־דויד 1 Chr. 21, 11.
ויבא דויד עד־ארנן 1 Chr. 21, 21.
ויבא שלמה לבמה 2 Chr. 1, 13.
ויבא ירבעם 2 Chr. 10, 3. 12.
ויבא רחבעם ירושלם 2 Chr. 11, 1.
ויבא עד־ירושלם 2 Chr. 12, 4.
ויבא עד־מרשה 2 Chr. 14, 8.
ויבא אל־המלך 2 Chr. 18, 14.
ויבא יהושפט ועמו 2 Chr. 20, 25.
ויבא אליו מכתב מאליהו 2 Chr. 21, 12.
ויבא אל־היכל יי 2 Chr. 26, 16.
ויבא אחריו עזריהו 2 Chr. 26, 17.
ויבא עליו תלגת פלנאסר 2 Chr. 28, 20.
ויבא ביהודה 2 Chr. 32, 1.
ויבא בית אלהיו 2 Chr. 32, 21.
ויבא להלחם בבקעת מגדו 2 Chr. 35, 22.
ויבא ירושלם Esr. 7, 8.
ויבא חנני אחד מאחי Neh. 1, 2.
ויבוא עד לפני שער־המלך Esth. 4, 2.
ויבא התך ויגד לאסתר Esth. 4, 9.
ויבא המלך והמן Esth. 5, 5.
ויבוא אל־ביתו וישלח Esth. 5, 10.
ויבוא המן Esth. 6, 6.
ויבא המלך והמן Esth. 7, 1.
ויבוא גם־השטן Job. 1, 6. 2, 1.
ויבא רגז Job. 3, 26.
כי טוב קויתי ויבא רע Job. 30, 26.
ואיחלה לאור ויבא אפל Job. 30, 26.
ויבא ישראל מצרים Ps. 105, 23.
אמר ויבא ערב Ps. 105, 31.
אמר ויבא ארבה Ps. 105, 34.
בא זדון ויבא קלון Prv. 11, 2.
ויבא רשע תחתיו Prv. 11, 8.

Digitized by Google

ויבא אליקים בן־חלקיהו Jes.36,22.
ויבא בית יי Jes. 37, 1.
ויבוא אליו ישעיהו Jes. 38, 1.
ויבא ישעיהו הנביא Jes. 39, 3.
ויבא ירמיהו מהתפת Jer. 19, 14.
ויברח ויבא מצרים Jer. 26, 21.
ויבא אלי חנמאל Jer. 32, 8.
ויבא אליהם Jer. 36, 14.
ויבא בית־המלך Jer. 38, 11.
ויבא ירמיהו Jer. 40, 6.
ויבא לעיני Ez. 10, 2.
ויבא ויעמד אצל האופן Ez. 10, 6.
ויבוא אלי אנשים Ez. 14, 1.
ויבא אליה כבוא Ez. 23, 44.
ויבוא אל־הגוים Ez. 36, 20.
ויבוא אל־שער Ez. 40, 6.
ויבא עד־האיל Dan. 8, 6.
ויבא אצל עמדי Dan. 8, 17.

cu:n suff.: שֶׁיָּבוֹא
שיבוא אחרי המלך Eccl. 2, 12.

3 *impf. c. s.:* יְבוֹאֲנוּ
כי עבר לא יבואנו Jes. 28, 15.

יְבֹאֲנוּ
ולא־ידע כי־חסר יבאנו Prv.28,22.
בשלום שודד יבואנו Job. 15, 21.

3 *impf. f.:* תָּבֹא , תָּבוֹא
בטרם תבוא שנת הרעב Gn. 41,50.
בסדם אל־תבא נפשי Gn. 49, 6.
בטרם תבוא אלהן Ex. 1, 19.
ואל־המקדש לא תבא Lev. 12, 4.
ולא תבוא עליו השמש Dt. 24,15.
תבא נא תמר 2 Sam. 13, 5.
תבוא־נא תמר 2 Sam. 13, 6.
תבוא ׀ אני תרשיש 1 Reg. 10, 22.
לא־תבוא נבלתך 1 Reg. 13, 22.
אם־תבוא עלינו רעה 2 Chr. 20, 9.
אשר לא־תבא ושתי Esth. 1, 19.
לא־תבוא עוד אל־המלך Esth.2,14.
אל־תבוא רגנה בו Job. 3, 7.
כי־לפני לחמי אנחתי תבא Job.3,24.
תבוא אליך ותלא Job. 4, 5.
מי־יתן תבוא שאלתי Job. 6, 8.
כי־תבוא עליו צרת Job. 27, 9.
והחכמה מאין תבוא Job. 28, 20.
ברכת אובד עלי תבא Job. 29, 13.
מן־החדר תבוא סופה Job. 37, 9.
ושועתי לפניו ׀ תבא Ps. 18, 7.
חרבם תבוא בלבם Ps. 37, 15.
תבוא עד־דור אבותיו Ps. 49, 20.
תבוא לפניך אנקת אסיר Ps.79,11.
תבוא לפניך תפלתי Ps. 88, 3.
ושועתי אליך תבוא Ps. 102, 2.
תבוא תחנתי לפניך Ps. 119, 170.
כי־תבוא חכמה בלבך Prv. 2, 10.
ומשאת רשעים כי תבא Prv.3, 25.
ועליהם תבוא ברכת־ טוב Prv. 24, 25.
כן קללת חנם לא תבא Prv. 26, 2.
לא־תבוא שמה יראת שמיר Jes. 7, 25.
ולשואה ממרחק תבוא Jes. 10, 3.
בטרם תבוא השמעתיך Jes. 48, 5.
רעה תבא אליהם Jer. 2, 3.
ולא־תבוא עלינו רעה Jer. 5, 12.
לבונה משבא תבוא Jer. 6, 20.
לא־תבוא עליכם רעה Jer. 23, 17.
הרעה אשר־תבוא אל־ בבל Jer. 51, 60.
תבא כל־רעתם לפניך Thr. 1, 22.
הוה על־הוה תבוא Ez. 7, 26.
ובת ׀ מלך הנגב תבא Dan. 11, 6.
לא־תבוא עליני רעה Mich. 3, 11.

3 *impf. f.:* תָּבֹאתָה
תבאתה לראש יוסף Dt. 33, 16.

cum h interr.: הֲתָבוֹא
התבוא לך שבע־שנים 2Sam.24,13.

וְתָבֹא
ותבא עליך פחאם Jes. 47, 11.

וַתָּבוֹא , וַתָּבֹא
ותבא אליו היונה Gn. 8, 11.
ותבא הבכירה ותשכב Gn. 19, 33.
ותבא אליו בלאט Jud. 4, 21.
ותבא אליהם קללת יותם Jud.9,57.
ותבא האשה ותאמר Jud. 13, 6.
ותבא להם השמש Jud. 19, 14.
ותבא האשה לפנות הבקר Jud.19,26
ותלך ותבא ותלקט Ruth 2, 3.
ותבוא ותעמד מאז הבקר Ruth 2,7.
ותשא ותבוא העיר Ruth 2, 18.
ותבא בלט Ruth 3, 7.
ותבוא אל־חמותה Ruth 3, 16.
ותבא אבגיל ׀ אל־נבל 1 Sam. 25, 36.
ותבא האשה אל־שאול 1 S. 28, 21.
ותבא ארם דמשק לעזר 2 Sam. 8, 5.
ויקחה ותבוא אליו 2 Sam. 11, 4.
ותבא האשה אל־כל־העם 2 S.20,22.
ותבא בת־שבע אל־ המלך 1 Reg. 1, 15. 2, 19.
ותבא לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ותבא לנסתו בחידות 1 Reg. 10, 1.
ותבא ירושלמה בחיל כבד 1 Rg.10,2
ותבא אל־שלמה 1 Reg. 10, 2.
ותבא בית אחיה 1 Reg. 14, 4.
ותבא תרצתה 1 Reg. 14, 17.
ותבא אליו איזבל אשתו 1 Reg.21,5.
ותבא ותגד לאיש 2 Reg. 4, 7.
ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 25. 27.
ויקראה ותבא אליו 2 Reg. 4, 36.
ותבא ותפל על־רגליו 2 Reg. 4, 37.
ותבא אל־העם בית יי 2 Reg.11,13.
ותבוא דרך־מבוא הסוסים 2 Reg. 11, 16.
ותבא העיר במצור 2 Reg. 24, 10. 25, 2.
ותבוא לנסות את־שלמה 2 Chr.9,1.
ותבוא אל־שלמה ותדבר 2 Chr.9,1.
ותבוא אל־העם בית יי 2 Chr.23,12.
ותבוא אל־מבוא שער 2 Chr. 23,15.
ותבוא תפלתם למעון 2 Chr. 30, 27.
ותבוא חיה במו־ארב Job. 37, 8.
ותבא כמים בקרבו Ps. 109, 18.
ותבא העיר במצור Jer. 52, 5.
ותבא בי רוח Ez. 2, 2. 3, 24.
ותבוא חרב ותקחהו Ez. 33, 4.
ותבוא חרב ותקח מהם Ez. 33, 6.
ותבוא בהם הרוח Ez. 37, 10.
ותבוא אליך תפלתי Jon. 2, 8.

cum suff.: תְּבוֹאֵנִי
אל־תבואני רגל גאוה Ps. 36, 12.

תְּבוֹאֲתֵךְ
בהם תבואתך טובה Job. 22, 21.

p. תְּבוֹאָךְ
חרב מלך־בבל תבואך Ez. 32, 11.

תְּבֹאֲנוּ
כל־יד עמל תבאנו Job. 20, 22.
מגורת רשע היא תבואנו Prv.10,24.
ודרש רעה תבואנו Prv. 11, 27.

תְּבוֹאֲדֵנִי
תבואהו שואה Ps. 35, 8.

וַתְּבוֹאֲדֵהוּ
ויאהב קללה ותבואהו Ps.109,17.

1 *impf. pl.* נָבֹא , נָבוֹא
אשר נבוא שמה Gn. 20, 13.
הבוא נבוא אני ואמך Gn. 37, 10.
אשר נבא אליהן Dt. 1, 22.
אם־אמרנו נבוא העיר 2 Reg. 7, 4.
ואל־העיר נבא 2 Reg. 7, 12.
עד אשר־נבוא אליתוכם Neh. 4, 5.
נבוא יחדו במשפט Job. 9, 32.
לוא־נבוא עוד אליך Jer. 2, 31.
לא כי ארץ מצרים נבוא Jer.42,14.

וַנָּבֹא , וַנָּבוֹא
ונבא עד קדש ברנע Dt. 1, 19.
ונבוא אל־שמואל 1 Sam. 10, 14.
ונבא ירושלם Esr, 8, 32.

וְנָבוֹא
ונבוא אל־ערי המבצר Jer. 8, 14.
באו ונבוא ירושלם Jer. 35, 11.

נָבוֹאָה
נבואה למשכנותיו Ps. 132, 7.

וְנָבֹאָה
לכו ונבואה ונירדה 2 Reg. 7, 9.
ונבואה אל־ערי המבצר Jer. 4, 5.

2 *impf. pl.:* תָּבֹאוּ
והיה כי־תבאו אל־הארץ Ex.12,25.
כי תבאו אל־ארץ כנען Lev.14,34.
וכי־תבאו אל־הארץ Lev. 19, 23.
כי־תבאו אל־הארץ Lev.23,10.25,2.
וכי תבאו מלחמה Num. 10, 9.
אם־אתם תבאו אל־הארץ Nu.14,30
כי תבאו אל־ארץ מושבתיכם Num. 15, 2.
ואחר תבאו אל־המחנה Nu.31,24.
מי אתם ומאין תבאו Jos. 9, 8.
תבאו ׀ אל־עם בטח Jud. 18, 10.
לא־תבאו בהם 1 Reg. 11, 2.
כי תבאו לראות פני Jes. 1, 12.
אל־תבאו מצרים Jer. 42, 19.
לא תבאו מצרים Jer. 43, 2.
ואל־תבאו הגלגל Hos. 4, 15.
והגלגל לא תבאו Am. 5, 5.

וַתָּבֹאוּ
ותבאו אל־המקום הזה Dt. 29, 6.
ותבאו הימה Jos. 24, 6.
ותבאו אל־יריחו Jos. 24, 11.
ותבאו ותטמאו Jer. 2, 7.

3 *pl.:* יָבֹאוּ , יָבוֹאוּ
יבאו אליך להחידות Gn. 6, 20.
יבאו ויעשו Ex. 35, 10.
יבאו בני־קרח Nnm. 4, 15.
אהרן ובניו יבאו Num. 4, 19.
ולא־יבאו לראות Num. 4, 20.
ואחריכן יבאו חלוים Num 8, 15.
ועל־פיו יבאו Num. 27, 21.
האחיכם יבאו למלחמה Num.32,6.
המה יבאו שמה Dt. 1, 39.
והיה כי־יבאו עליך כל־ הדברים Dt. 30, 1.
והיה כי־יבאו אבתם Jud. 21, 22.
פן־יבאו הערלים האלה 1 Sam.31,4.
אשר־יבאו למשפט 2 Sam. 15, 6.
יבאו בכם 1 Reg. 11, 2.
יבאו בארץ בא שמה 2 Reg.13,20.
ומאין יבאו אליך 2 Reg. 20, 14.
פן־יבאו הערלים האלה 1 Chr.10,4.
יבאו על־דויד לעזרו 1 Chr. 12, 22.
המה יבאו כי־קדש 2 Chr. 23, 6.
למה יבואו מלכי אשור 2 Chr.32,4.
יחד ׀ יבאו גדודיו Job. 19, 12.
יבאו ויגידו צדקתו Ps. 22, 32.
יבאו בתחתיות הארץ Ps. 63, 10.
עדיך כל־בשר יבאו Ps. 65, 3.
ואל־יבאו בצדקתך Ps. 69, 28.
יבואו ׀ וישתחוו לפניך Ps. 86, 9.
צדיקים יבאו בו Ps. 118, 20.
שפתי כסיל יבאו בריב Prv. 18, 6.
לא־יבאו ימי הרעה Eccl. 12, 1.
ומאין יבאו אליך Jes. 39, 3.
מאשר יבאו עליך Jes. 47, 13.
הנה אלה מרחוק יבאו Jes.49,12.
בניך מרחוק יבאו Jes. 60, 4.
חיל גוים יבאו לך Jes. 60, 5.
כלם משבא יבאו Jes. 60, 6.
אליה יבאו רעים Jer. 6, 3.
אליך גוים יבאו Jer. 16, 19.
אשר יבאו בו מלכי יהודה Jer.17,19.
בבכי יבאו Jer. 31, 9.
הכשדים אשר יבאו Jer. 40, 10.
יבאו בני־ישראל Jer. 50, 4.
מאתי יבאו שדדים לה Jer. 51, 53.
לא־יבאו בקהל לך Thr. 1, 10.
עציהו במחיר יבאו Thr. 5, 4.
ואל־אדמת ישראל לא יבאו Ez.13,9
המה יבאו אל־מקדשי Ez. 44, 16.
חבלי יולדה יבאו לו Hos. 13, 13.
יבאו כנגב Joel 2, 9.
ופרשיו מרחוק יבאו Hab. 1, 8.
ורחוקים ׀ יבאו Zach. 6, 15.
עוד אשר־יבאו עמים Zach. 8,20.

יְבֹאוּן
אם־יבאון אל־מנוחתי Ps. 95, 11.

וַיָּבֹאוּ , וַיָּבוֹאוּ
ויבאו אל־נח אל־התבה Gn. 7, 15.
ויבאו עד־חרן Gn. 11, 31.
ויבאו ארצה כנען Gn. 12, 5.
ויבאו אל־עין משפט Gn. 14, 7.
ויבאו שני המלאכים Gn. 19, 1.
ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו Gn.19,3.
ויבאו אל־המקום אשר אמר־ Gn. 22, 9.
ויבאו עבדי יצחק Gn. 26, 32.
ויגידו לו
ויבאו על־העיר בטח Gn. 34, 25.
ויבאו בני ישראל לשבר Gn. 42, 5.
ויבאו אחי יוסף Gn. 42, 6.
וישתחוו־לו
ויבאו אל־יעקב אביהם Gn.42,29.
ויבאו ארץ כנען Gn. 45, 25.
ויבאו מצרימה יעקב וכל־ Gn. 46, 6.
ויבאו ארצה גשן Gn. 46, 28.
ויבאו כל־מצרים אל־ יוסף Gn. 47, 15.
ויבאו אליו בשנה השנית Gn. 47, 18.
ויבאו עד־גרן האטד Gn. 50, 10.
ויבאו הרעים ויגרשום Ex. 2, 17.
ויבאו שטרי בני ישראל Ex. 5,15.
ויבאו בני־ישראל בתוך הים Ex. 14, 22.
ויבאו אחריהם כל סוס Ex.14,23.
ויבאו מרתה Ex. 15, 23.
ויבאו אילמה Ex. 15, 27.
ויבאו כל־עדת בני־ישראל Ex.16,1.
ויבאו כל־נשיאי העדה Ex. 16, 22.
ויבאו האהלה Ex. 18, 7.
ויבאו מדבר סיני Ex. 19, 2.
ויבאו כל־איש Ex. 35, 21.
ויבאו האנשים Ex. 35, 22.
ויבאו כל־החכמים Ex. 36, 4.
ויבאו עד־נחל אשכל Num. 13, 23.
ויבאו אל־משה ואל־ אהרן Num. 13, 26.
ויבאו בני־ישראל Num. 20, 1. 22.
ויבאו אל־בלעם Num. 22, 7.
ויבאו אל־בלק Num. 22, 14.
ויבאו אל־בלעם
ויאמרו לו Num. 22, 16.
ויבאו קרית חצות Num. 22, 40.
ויבאו בני־גד ובני ראובן Nu.32,2.
ויסעו ממרה ויבאו Num. 33, 9.
ויבאו עד־נחל אשכל Dt. 1, 24.
ויבאו בית־אשה זונה Jos. 2, 1.
וילכו ויבאו ההרה Jos. 2, 22.
ויעברו ויבאו אל־יהושע Jos.2,23.
ויבאו עד־הירדן Jos. 3, 1.
ויבאו חמחנה Jos. 6, 11.
ויבאו הנערים המרגלים Jos.6,23.
ויבאו נגד העיר Jos. 8, 11.
ויבאו העיר וילכדוה Jos. 8, 19.
ויבאו אל־עריהם Jos. 9, 17.
ויבאו אל־ערי המבצר Jos. 10, 20.
ויבאו ויחנו יחדו Jos. 11, 5.
ויבאו אל־יהושע אל־

Digitized by Google

המחנה Jos. 18, 9.
ויבאו אל־גלילות הירדן Jos.22,10.
ויבאו אל־בני־ראובן Jos. 22, 15.
ויבאו בארץ Jud. 6, 5.
ויבאו בית אלהיהם Jud. 9, 27.
ויבאו אל־צריח בית אל Jud.9,46.
ויבאו עד־כרמי תמנתה Jud.14,5.
ויבאו הר־אפרים Jud. 18, 2.
חמשת האנשים ויבאו
לישה Jud. 18, 7.
ויבאו אל־אחיהם צרעה Jud.18,8.
ויבאו עד־בית מיכה Jud. 18, 13.
ויבאו אל־בית־הנער Jud. 18, 15.
ויבאו על־ליש Jud. 18, 27.
ויבאו בית־אל ויבכו Jud. 20, 26.
ויבאו מנגד לגבעה Jud. 20, 34.
ויבאו שדי־מואב
ויהיו־שם Ruth 1, 2.
ויבאו אל־ביתם הרמתה 1S.1,19.
ויבאו אנשי קרית יערים 1S. 7, 1.
ויבאו אל־שמואל הרמתה 1S.8,4.
ויבאו כל־האחות האלה 1S.10,9.
ויבאו שם הגבעתה 1Sam. 10, 10.
ויבאו המלאכים גבעת
שאול 1 Sam. 11, 4.
ויבאו המלאכים 1 Sam. 11, 9.
ויבאו בתוך־המחנה 1Sam.11,11.
ויבאו עד־המלחמה 1 Sam.14,20.
ויבאו המלאכים והנה 1 Sam.19,16.
ויבאו כלם אל־המלך 1 Sam.22,11.
ויבאו נערי דוד 1 Sam. 25, 9.
וישבו ויבאו ויגידו לו 1 Sam.25,12.
ויבאו עבדי דוד
אל־אביגיל 1 Sam. 25, 40.
ויבאו הזפים אל־שאול 1 S. 26, 1.
ויבאו וייחנו בשונם 1 Sam. 28, 4.
ויבאו אל־האשה לילה 1 Sam.28,8.
ויבאו עד־נחל הבשור 1 Sam.30,9.
ויבאו פלשתים וישבו בהן 1 S.31,7.
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים 1 Sam. 31, 8.
ויבאו יבשה וישרפו אתם 1 S.31,12.
ויבאו אנשי יהודה 2 Sam. 2, 4.
ויבאו מחנים 2 Sam. 2, 29.
ויבאו כחם היום 2 Sam. 4, 5.
ויבאו הבית והוא־שכב 2 Sam.4,7.
ויבאו כל־שבטי ישראל 2 Sam.5,1.
ויבאו כל־זקני ישראל 2 Sam.5, 3.
ויבאו עד־גרן נכון 2 Sam. 6, 6.
ויבאו עבדי דוד 2 Sam. 10, 2.
ויבאו העיר 2 Sam. 10, 14.
ויבאו ירושלם 2 Sam. 10, 14.
מעבר הנהר ויבאו חילם 2 S.10,16.
ויבאו אל־בית־איש
בבחרים 2 Sam. 17, 18.
ויבאו עבדי אבשלום 2 Sam.17,20.
ויקחלו ויבאו אל־אחריו 2 S.20,14.
ויבאו ויצרו עליו באבלה 2 S.20,15.
ויבאו אל־קציר אל־דוד 2 S.23,13.
ויבאו הגלעדה 2 Sam. 24, 6.
ויבאו דנה יען 2 Sam. 24, 6.
ויבאו מבצר־צר 2 Sam. 24, 7.
ויבאו מקצה תשעה
חדשים 2 Sam. 24, 8.
ויבאו לפני המלך 1 Reg. 1, 32.
ויבאו מכל־העמים 1 Reg. 5, 14.
ויבאו כל זקני ישראל 1 Reg. 8, 3.
ויבאו אופירה ויקחו 1 Reg. 9, 28.
ויבאו פארן ויקחו אנשים
עמם 1 Reg. 11, 18.
מצרים ויבאו מצרים 1 Reg. 11, 18.
ויבאו רחבעם ירושלם 1 Reg.12,21.
ויבאו וידברו בעיר 1 Reg. 13, 25.
ויבאו אל־מלך ישראל 1 Reg.20,32.
ויבאו שני האנשים 1 Reg. 21, 13.
אם־אעזבך ויבאו יריחו 2 Reg.2,4.
ויבאו לקראתו
וישתחוו־לו 2 Reg. 2, 15.

ויבאו אל־מחנה ישראל 2 Reg.3,24.
וילך אתם ויבאו הירדנה 2 Reg.6,4.
ויבאו לילה ויקפו על־
העיר 2 Reg. 6, 14.
ויבאו עד־קצה 2 Reg. 7, 5.
ויבאו המצרעים 2 Reg. 7, 8.
ויבאו אל־אהל אחד 2 Reg. 7, 8.
ויבאו אל־אהל אחר 2 Reg. 7, 8.
ויבאו ויקראו אל־שער
העיר 2 Reg. 7, 10.
ויבאו כל־עבדי הבעל 2 Reg.10,21.
ויבאו בית הבעל 2 Reg. 10, 21.
ויבאו לעשות זבחים
ועלות 2 Reg. 10, 24.
ויבאו אל יהוידע 2 Reg. 11, 9.
ויבאו כל־עם הארץ 2 Reg. 11, 18.
ויבואו דרך־שער
הרצים 2 Reg. 11, 19.
ויבאו ירושלם ויפרץ 2 Reg.14,13.
ויעלו ויבאו ירושלם 2 Reg. 18,17
ויעלו ויבאו ויעמדו 2 Reg. 18,17.
ויבאו עבדי המלך
חזקיהו 2 Reg. 19, 5.
ויבאו אל־גדליהו
המצפה 2 Reg. 25, 23.
ושרי החילים ויבאו
מצרים 2 Reg. 25, 26.
ויבאו אלה הכתובים 1 Chr. 4, 41.
ויבאו אחיו לנחמו 1 Chr. 7, 22.
ויבאו פלשתים וישבו
בהם 1 Chr. 10, 7.
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים 1 Chr. 10, 8.
ויבאו כל־זקני ישראל 1 Chr. 11, 3.
ויבאו מן־בני בנימן 1 Chr. 12, 16.
ויבאו עד־גרן כידן 1 Chr. 13, 9.
ויבאו עבדי דויד אל־
ארץ 1 Chr. 19, 2
ויבאו ויחנו לפני
מידבא 1 Chr. 19, 7.
ויבאו למלחמה 1 Chr. 19, 7.
ויבאו העירה 1 Chr. 19, 15.
ויבאו כל זקני ישראל 2 Chr. 5, 4.
ויבאו עם־עבדי שלמה 2 Chr.8,18.
ויבאו בברית לדרוש 2 Chr. 15, 12.
ויבאו במלחמה 2 Chr. 18, 29.
ויבאו ויגידו ליהושפט 2 Chr.20,2.
ויבאו ירושלם בנבלים 2 Chr.20,28.
ויבאו אל־ירושלם 2 Chr. 23, 2.
ויבאו כל־העם בית־
הבעל 2 Chr. 23, 17.
ויבאו אל־יהודה 2 Chr. 24, 23.
ויבאו כמצות־המלך 2 Chr.29,15.
ויבאו הכהנים לפנימה 2 Chr.29,16.
ויבואו פנימה 2 Chr. 29, 18.
נכנעו ויבאו לירושלם 2 Chr.30,11.
ויבאו יחזקיהו וחשרים 2 Chr.31,8.
ויבאו אל־חלקיהו 2 Chr. 34, 9.
ויבאו הבנים ויירשו Neh. 9, 24.
ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
ויבאו איש ממקמו Job. 2, 11.
ויבאו אליו כל־אחיו Job. 42, 11.
ויבאו עבדי המלך חזקיהו Jes.37.5.
ויבואו ויאכלו ארץ Jer. 8, 16.
ויבאו וירשו אתה Jer. 32, 23.
ויבאו אל־המלך חצרה Jer.36,20.
ויבאו כל־השרים Jer. 38, 27.
ויבאו כל שרי מלך־בבל Jer.39,3.
ויבאו אל־גדליה Jer. 40, 8.
ויבאו ארץ־יהודה Jer. 40, 12.
ויבאו אנשים משכם Jer. 41, 5.
ויבאו ארץ מצרים Jer. 43, 7.
ויבאו עד־תחפנחס Jer. 43, 7.
ויבאו ויעמדו אצל מזבח Ez. 9, 2.
ויבאו אליה בני־בבל Ez. 23, 17.
ויבאו ויעמדו לפני המלך Dan.2,2.
ויבאו ויעשו מלאכה Hag. 1, 14.
ויבאו אלה להחריד Zach. 2, 4.

3 imperf. pl.: ויבאו
ויבאו בני־ישראל בתוך Ex.14,16.
ויבאו אחריהם Ex. 14, 17.
ויבאו וירשו את־הארץ Dt.10,11.
לפי נחלתם ויבאו אלי Jos. 18, 4.
ויבאו פתחי נדיבים Jes. 13, 2.
ויבאו יחדו מארץ צפון Jer. 3, 18.
ויבואו אליך כמבוא־עם Ez.33,31.
cum suff.: יבאוני
יבאוני רחמיך ואחיה Ps. 119, 77.
3 impf. pl. c. s.: ויבאני
ויבאני חסדך יי Ps. 119, 41.
3 pl. f.: תָּבֹאנָה
אשר תבאן הצאן Gn. 30, 38.
תָּבֹאנָה
והיה כי תבאינה Jes. 44, 7.
האתות 1 Sam. 10, 7.
אז תבאנה שתים נשים 1 Reg. 3, 16.
תבואנה אניות תרשיש 2 Chr. 9, 21.
יאשר תבאנה יגידו למו Jes. 44, 7.
תָּבֹאינָה
תבאינה בהיכל מלך Ps. 45, 16.
והיה כי תבאינה 1 Sam. 10, 7.
3 fem. pl.: וְתָבֹאנָה
ותבאנה אל־קרבנה Gn. 41, 21.
ותבאנה ותדלנה Ex. 2, 16.
ותבאנה אל־רעואל Ex. 2, 18.
ותבואינה נערות Esth. 4, 4.
פתאם עשית ותבאנה Jes. 48, 3.
3 pl. f.: וְתָבֹאנָה, וְתָבֹאנָה
ותבואנה לך שתי־אלה Jes. 47, 9.
שלחו ותבואנה Jer. 9, 16.
3 fem.: וְתָבוֹאינָה
למקוננות ותבואינה Jer. 9, 16.
Hif-il: הֵבִיא *2 prf.:*
והבל הביא גם־הוא Gn. 4, 4.
הביא לנו איש עברי Gn. 39, 14.
הביא אתו מצרימה Gn. 46, 7.
ושלשים בנות הביא לבניו Jud.12,9.
אשר־הביא שפחתך 1 Sam. 25, 27.
על־כן הביא יי עליהם 1 Reg. 9, 9.
מידו את אשר־הביא 2 Reg. 5, 20.
על־כן הביא עליהם 2 Chr. 7, 22.
הביא נבוכדנצר לבבל 2 Chr. 36, 7.
ושריו הכל הביא בבל 2 Chr. 36, 18.
לאשר הביא אלוה בידו Job. 12, 6.
אשר־הביא יי עליו Job. 42, 11.
הביא עליהם יום רעה Jer. 17, 18.
הביא את־זרע בית ישראל Jer.23, 8.
הביא בכליתי Thr. 3, 13.
הכלים הביא בית אוצר Dan. 1, 2.
3 perf.: וְהֵבִיא
והביא את־הפר Lev. 4, 4.
והביא אתו אל־אהל מועד Lev.4,5.
והביא הכהן המשיח Lev. 4, 16.
והביא את־קרבנו Lev. 4, 23.
והביא קרבנו שעירת עזים Lv.4,28.
והביא איל תמים Lev. 5, 18.
והביא את־אשמו
ליי Lev. 5, 6. 7. 15. 19, 21.
והביא אתם אל־הכהן Lev. 5, 8.
והביא את־קרבנו Lev. 5, 11.
והביא אתם ביום השמיני Lv.14,23.
והביא מבית לפרכת Lev. 16, 12.
והביא את־דמו Lev. 16, 15.
והביא האיש את־אשתו Num.5,15.
והביא את־קרבנה Num. 5, 15.
והביא כבש בן־שנתו Num. 6, 12.
והביא אתנו אל־הארץ Num.14,8.
cum suff.: הֲבִיאָנִי
בצדקתי הביאני יי Dt. 9, 4.
הביאני המלך חדריו Cant. 1, 4.
הביאני אל־בית היין Cant. 2, 4.
במראות אלהים הביאני Ez.40, 2.
cum suff.: הֲבִיאֲךָ

מי חביאך הלם Jud. 18, 3.
cum suff.: הֲבִיאֲךָ
והביאך אל־האמרי Ex. 23, 23.
והביאך יי אלהיך Dt. 30, 5.
cum suff.: הֲבִיאוֹ
לא הביאו להקריב Lev. 17, 4.
מאחר עלות הביאו Ps. 78, 71.
cum suff.: וְהֲבִיאָהּ
והביאה אל־בני אהרן Lev. 2, 2.
והביאה אל־הכהן Lev. 5, 12.
3 fem.: הֲבִיאָהּ
אשר־הביאה אל־המלך 2 Chr.9,12.
את אשר־הביאה לו 1 Sam. 25, 35.
אם לא־הביאה אסתר Esth. 5, 12.
וְהֲבִיאָהּ
והביאה אותם אל־הכהן Lev.15,29.
2 perf.: הֲבִיאתָ, הֲבֵאתָ
כי־הבאת עלי ועל־
ממלכתי Gn. 20, 9.
אשר־הבאת לנו Gn. 39, 17.
כי־הבאת עליו חטאה Ex. 32, 21.
הבאת את־עבדך 1 Sam. 20, 8.
לא־הביאת לי שה Jes. 43, 23.
הבאת יום־קראת Thr. 1, 21.
וַהֲבִיאתָ, וַהֲבֵאתָ
והבאת עליו אשם Gn. 26, 10.
והבאת לאביך ואכל Gn. 27, 10.
והבאת אתה את־הדברים Ex.18,19
והבאת את־הבדים
בטבעת Ex. 25, 14.
והבאת את־הקרסים Ex. 26, 11.
והבאת שמה מבית
לפרכת Ex. 26, 33.
והבאת את־השלחן Ex. 40, 4.
והבאת את־המנרה Ex. 40, 4.
והבאת את־המנחה Lev. 2, 8.
והבאת והיה לבן־אדניך 2 S. 9,10.
והביאת אתו חדר בחדר 2 Reg. 9,2.
cum suff.: הֲבִיאֹתַנִי
חביאתני עד־הלם 2 Sam. 7, 18.
כי הביאתני עד־הלם 1 Chr. 17, 16.
cum suff: הֲבִיאֹתָנוּ
הביאתנו ותתן־לנו Num. 16, 14.
cum suff.: הֲבֵאתָנוּ
הבאתנו במצודה Ps. 66, 11.
c. suff.: וַהֲבֵאתָו
המדבר אליך והבאתו
אלי 2 Sam. 14, 10.
cum suff.: וַהֲבֵאתָהּ
והבאתה אל־תוך ביתך Dt. 21,12.
cum suff.: וַהֲבֵאוֹתָם
והבאותם בית יי Jer. 35, 2.
1 perf.: הֲבֵאתִי
טרפה לא־הבאתי אליך Gn. 31, 39.
הנה הבאתי את־ראשית Dt.26,10.
הבאתי להם על־אם בחור Jer.15,8.
כאשר הבאתי Jer. 32, 42.
כל־הרעה אשר הבאתי Jer. 44, 2.
איך עשו הבאתי עליו Jer. 49, 8.
על־הרעה אשר הבאתי
את כל־אשר הבאתי
עליה Ez. 14, 22.
1 perf.: וְהֲבִיאתִי
והביאתי אתם וידעו Num. 14, 31.
וְהֲבֵאתִי
והבאתי עלי קללה Gn. 27, 12.
והבאתי אתכם אל־הארץ Ex. 6, 8.
והבאתי עליכם חרב Lev. 26, 25.
והבאתי מרך בלבבם Lev. 26, 36.
והבאתי אתם בארץ Lev. 26, 41.
והבאתי אתכם ציון Jer. 3, 14.
והבאותי על־הארץ
ההיא Jer. 25, 13.
והבאתי עליהם ועל־
ישבי Jer. 36, 31.

Digitized by Google

והבאתי אל־עילם Jer. 49, 36.
והבאתי עליהם רעה Jer. 49, 37.
והבאתי רעי גוים Ez. 7, 24.
והבאתי אתו בבלה Ez. 12, 13.
והבאתי אתכם אל־מדבר Ez. 20, 35.
והבאתי אתכם במסרת Ez. 20, 37.
והבאתי אתכם אל־ Ez. 36, 24.
אדמתכם
והבאתי אותם אל־ Ez. 37, 21.
והבאתי השמש בצהרים Am. 8, 9.
והבאתי אתם ושכנו Zach. 8, 8.
והבאתי את־השלישית Zach. 13, 9.
באש
cum suff.: וַהֲבִיאוֹתִיךָ
והביאותיך על־ארצי Ez. 38, 16.
והביאותיך על־הרי Ez. 39, 2.
ישראל
cum suff.: וַהֲבִיאֹתִיו
אם־לא הביאתיו אליך Gn. 43, 9.
הביאתיו והצלית דרכו Jes. 48, 15.
וַהֲבִיאֹתִיו
והביאתיו אל־הארץ Num. 14, 24.
עד־יגמל הנער והביאתיו 1 S. 1, 22.
Q'ri. cum suff.: שֶׁהֲבִיאֹתִיו
עד־שהביאתיו אל־בית Cant. 3, 4.
אמי
K'tib: שֶׁהֲבִיאֹתִיו
עד־שהביאתיו Cant. 3, 4.
cum suff.: וַהֲבִיאוֹתִיהוּ
והביאותיהו בבלה Ez. 17, 20.
cum suff.: וַהֲבֵאתִיהָ
עתה הביאותיה ותהי 2 Reg. 19, 25.
ויצרתיה עתה הבאתיה Jes. 37, 26.
cum suff.: וַהֲבִיאוֹתִים
והבאותים אל־המקום Neh. 1, 9.
והביאותים אל־הר קדשי Jes. 56, 7.
והבאתים על־הארץ Jer. 25, 9.
והביאותים אל־אדמתם Ez. 34, 13.
cum suff.: וַהֲבֵאתִים
והבאתים סביב Ez. 23, 22.
3 pl.: וַהֲבִיאוּ
אשר הביאו ממצרים Gn. 43, 2.
וכל־אשר להם הביאו Gn. 46, 32.
הביאו את־תרומת יי Ex. 35, 21.
הביאו חח ומם Ex. 35, 22.
וערת תחשים הביאו Ex. 35, 23.
הביאו את תרומת יי Ex. 35, 24.
העבדת הביאו Ex. 35, 24,
והנשיאם הביאו Ex. 35, 27.
הביאו בני־ישראל Ex. 35, 29.
אשר הביאו בני ישראל Ex. 36, 3.
והם הביאו אליו Ex. 36, 3.
והם הביאו את־קרבנם Num. 15, 25.
הביאו אל־נדעון Jud. 7, 25.
ולא־הביאו לו מנחה 1 Sam. 10, 27.
וישל רב עמם הביאו 2 Sam. 3, 22.
הביאו ראשי בני־המלך 2 Reg. 10, 8.
כי־הביאו חצירדנים 1 Chr. 22, 4.
הביאו זהב מאופיר 2 Chr. 9, 10.
הביאו עצי אלגומים 2 Chr. 9, 10.
מן־השלל הביאו 2 Chr. 15, 11.
וככלותם הביאו לפני
המלך 2 Chr. 24, 14.
מספר העלה אשר־
הביאו 2 Chr. 29, 32.
ומעשר הכל לרב הביאו 2 Chr. 31, 5.
הביאו ויתנו ערמות
ערמות 2 Chr. 31, 6.
ואדיריהם לא־הביאו Neh. 3, 5.
הביאו מעשר הדגן Neh. 13, 12.
3 pl.: וַהֲבִיאוּ
והביאו אתו לפני אהל Lev. 4, 14.
והביאו אל־תחת האבנים Lv. 14, 42.
והביאו בניך בחצן Jes. 49, 22.
והביאו את כל אחיכם Jes. 66, 20.

pl. c. suff.: וַהֲבִיאֵךְ
במים רבים הביאוך Ez. 27, 26.
pl. c. suff.: וַהֲבִיאוּהוּ
כי לא הביאוהו לקברי 2 Chr. 28, 27.
pl. c. suff.: וַהֲבִיאֻם
מעמלקי הביאום 1 Sam. 15, 15.
כי בנפשותם הביאום 1 Chr. 11, 19.
cum suff.: וַהֲבִיאָם, וַהֲבִיאֵם
והביאם ליי Lev. 17, 5.
והביאום אל־מקומם Jes. 14, 2.
והביאום בבלה Jer. 20, 5.
2 perf.: וַהֲבִאתֶם
ולמה הבאתם את־קהל יי Num. 20, 4.
כי־הבאתם את־זה 1 Sam. 21, 16.
הבאתם להיכליכם Joel 4, 5.
2 perf.: וַהֲבֵאתֶם
והבאתם את־עמר Lev. 23, 10.
והבאתם שמה עלתיכם Dt. 12, 6.
והבאתם אלי הנה Jos. 18, 6.
והבאתם בשערי ירושלם Jer. 17, 21.
והבאתם עץ Hag. 1, 8.
והבאתם הבית Hag. 1, 9.
והבאתם גזל Mal. 1, 13.
והבאתם את־המנחה Mal. 1, 13.
2 perf.: וַהֲבִיאֹתֶם
והביאתם אלי 1 Sam. 16, 17.
1 prf. c. s.: וַהֲבִיאֹתִם
עד אשר אם־תביאם Num. 32, 16.
part.: מֵבִיא
ואני הנני מביא את־המבול Gn. 6, 17.
הנני מביא מחר ארבה Ex. 10, 4.
אשר אני מביא
אתכם Lev. 18, 3. 20, 22.
ולמה יי מביא אתנו Num. 14, 3.
הנני מביא רעה אל־ 1 Reg. 14, 10.
בית
אשר אני מביא על־ 2 Reg. 10, 24.
יושבי
הנני מביא רעה על־ 2 Reg. 21, 12.
ירושלם
הנני מביא רעה אל־ 2 Reg. 22, 16.
המקום
אשר־אני מביא אל־ 2 Reg. 22, 20.
המקום
הנני מביא רעה על־ 2 Chr. 34, 24.
המקום
אשר אני מביא על־ 2 Chr. 34, 28.
המקום
רעה אנכי מביא מצפון Jer. 4, 6.
הנני מביא עליכם גוי Jer. 5, 15.
אנכי מביא רעה Jer. 6, 19.
הנני מביא אליהם רעה Jer. 11, 11.
הנני מביא רעה Jer. 19, 3.
הנני מביא אותם Jer. 31, 8.
מביא עליהם את־כל־
הטובה Jer. 32, 42.
הנני מביא אל־יהודה Jer. 35, 17.
אני מביא עליהם Jer. 42, 17.
כי הנני מביא רעה Jer. 45, 5.
הנני מביא עליך פחד Jes. 49, 5.
אשר אנכי מביא עליה Jer. 51, 64.
אני מביא עליכם חרב Ez. 6, 3.
הנני מביא אל־צר Ez. 26, 7.
הנני מביא עליך זרים Ez. 28, 7.
מביא עליך חרב Ez. 29, 8.
הנה אני מביא בכם רוח Ez. 37, 5.
מביא את־עבדי צמח Zach. 3, 8.
part.: מֵבִי
הנני מבי עליך רעה 1 Reg. 21, 21.
הנני מבי אל־חעיר Jer. 19, 15.
הנני מבי את־דברי Jer. 39, 16.
part.: הַמֵּבִיא *K'tib:*
המביא מהקדים Ez. 42, 9.
part.: וְהַמֵּבִי
מוציא והמביי 2 Sam. 5, 2.

part.: וְהַמֵּבִיא
אתה המוציא והמביא 1 Chr. 11, 2.
part.: מֵבִיא
יודע כמביא למעלה Ps. 74, 5.
cum suff.: מֵבִיאֲךָ
כי יי אלהיך מביאך Dt. 8, 7.
pl. masc.: מְבִיאִים
מביאים איש מנחתו 1 Reg. 10, 25.
והשערבים מביאים לו
לחם 1 Reg. 17, 6.
מביאים לחם בחמורים 1 Chr. 12, 40.
והסחרים מביאים 2 Chr. 9, 14.
מביאים זהב 2 Chr. 9, 14.
והם מביאים איש
מנחתו 2 Chr. 9, 24.
ומן־פלשתים מביאים 2 Chr. 17, 11.
מביאים לו צאן אילים 2 Chr. 17, 11.
ורבים מביאים מנחה
ליי 2 Chr. . 23.
מביאים דגן וכלי־מכר Neh. 13, 16.
מביאים עלה Jer. 17, 26.
מביאים תודה בית יי Jer. 33, 11.
pl. masc.: וּמְבִיאִים
ומביאים הערמות Neh. 13, 15.
ומביאים ירושלם Neh. 13, 15.
pl. masc.: הַמְבִיאִים
המביאים את־המחקות Neh. 10, 32.
pl. constr.: וּמְבִאֵי
ומבאי תודה Jer. 17, 26.
cum suff.: וּמְבִיאֶיהָ
היא ומביאיה Dan. 11, 6.
inf.: הָבִיא
למען הביא יי על־ Gn. 18, 19.
אברהם
למען הביא אתכי Dt. 6, 23.
לבעבור הביא יי 2 Sam. 17, 14.
לא תוסיפו הביא Jes. 1, 13.
הביא עליהם יום רעה Jer. 17, 18.
לבלתי הביא משא Jer. 17, 24.
לבלתי הביא אותם Ex. 20, 15.
impt. fem.: *הָבִי
ויאמר הבי חמספתת Ruth 3, 15.
impt.: *הָבֵא
והבא מעם Hag. 1, 6.
inf. constr.: לְהָבִיא
לצדד ציד להביא Gn. 27, 5.
להביא לכל־המלאכה Ex. 35, 29.
מרבים העם להביא Ex. 36, 5.
להביא את־העם הזה Num. 14, 16.
להביא אתנו אל־המקום Nu. 20, 5.
להביא עליה את־כל־ Dt. 29, 26.
ותשורה אין־להביא 1 Sam. 9, 7.
להביא גת לאמר 1 Sam. 27, 11.
להביא בית יי 2 Reg. 12, 5.
להביא את־ארון
האלהים 1 Chr. 13, 5.
להביא את־ארון
ברית־יי 1 Chr. 22, 19.
להביא מיהודה 2 Chr. 24, 6.
להביא ליי משאת 2 Chr. 24, 9.
להביא עצי ארזים Esr. 3, 7.
להביא־לנו משרתים Esr. 8, 17.
להביא לירושלם Esr. 8, 30.
להביא את־ספר תורת Neh. 8, 1.
להביא לבית אלהינו Neh. 10, 35. 37.
להביא אחד מן־העשרה Neh. 11, 1.
להביא את־ושתי המלכה Esth. 1, 11.
להביא את־ושתי Esth. 1, 17.
להביא אל־גנזי המלך Esth. 3, 9.
להביא את־ספר הזכרנות Esth. 6, 1.
להביא את־המן Esth. 6, 14.
להביא עליו צעקת־דל Job. 34, 28.
להביא בניך מרחוק Jes. 60, 9.
להביא אליך חיל גוים Jes. 60, 11.
להביא בית יי Jer. 41, 5.

לחביא אתך עליהם Ez. 38, 17.
להביא מבני ישראל Dan. 1, 3.
להביא עליהו רעה Dan. 9, 12.
inf. constr.: לָבִיא *K'tib.*
לביא בית יי 2 Chr. 31, 10.
לביא אתו בבלה Jer. 39, 7.
inf. constr.: וְלָבִיא
ולהביא את־בכורי Neh. 10, 36.
ולהביא צדק עלמים Dan. 9, 24.
inf. constr.: בָּבִיא
ויכלא חעם מהביא Ex. 36, 6.
cum suff.: בְּהָבִיאִי
בהביאי אתכם אל־ Ez. 20, 42.
אדמת
בהביאי שברך בגוים Ez. 32, 9.
cum suff.: לְהָבִיאֲךָ
לפני הביאך את מיכל 2 Sam. 3, 13.
cum suff.: לַהֲבִיאֲךָ
לחביאך לתת־לך Dt. 4, 38.
cum suff.: וְלַהֲבִיאֲךָ
ולהביאך אל־המקום Ex. 23, 20.
cum suff.: לַהֲבִיאָם
עד הביאכם את־קרבן Lev. 23, 14.
מיום הביאכם Lev. 23, 15.
cum suff.: בַּהֲבִיאָם
בהביאכם בני־נכר Ez. 44, 7.
cum suff.: לַהֲבִיאָם
לחביאם אל הארץ Dt. 9, 28.
להביאם לירושלם Neh. 12, 27.
אשר־אמר המלך
להביאם Dan. 1, 18.
imperat.: הָבֵא
הבא את־האנשים Gn. 43, 16.
הבא־נא ידך בחיקך Ex. 4, 6.
imperat.: הָבֵא
ויאמר לו לך חביא חעיד 1 S. 20, 40.
cum h.: הָבִיאָה
תביאה לי ציד Gn. 27, 7.
תביאה למוסר לבך Prv. 23, 12.
תביאה ומשתה Am. 4, 1.
cum h.: וְהָבִיאָה
והביאה לי ואכלה Gn. 27, 4.
impt. pl.: הָבִיאוּ
לכו הביאו שבר רעבון Gn. 42, 19.
הביאו עצה Jes. 16, 3.
הביאו את צאוריכם Jer. 27, 12.
הביאו את־כל־המעשר Mal. 3, 10.
pl.: וְהָבִיאוּ
והביאו את־אחיכם Gn. 42, 34.
והביאו אלי Ex. 32, 2.
והביאו אלי ואדעה 1 Chr. 21, 2.
והביאו זבחים ותודות 2 Chr. 29, 31.
והביאו עלי־דית Neh. 8, 15.
והביאו לבקר זבחיכם Am. 4, 4.
sg. fem.: הָבִיאִי
חביאי חבריה 2 Sam. 13, 10.
הביאו עצה Jes. 16, 3.
חביאי בני מרחוק Jes. 43, 6.
1 imperf.: אָבִיא
נגע אחד אביא על־פרעה Ex. 11, 1.
בנו אביא הרעה 1 Reg. 21, 29.
היד אביא אלי את
ארון 1 Chr. 13, 12.
ממזרח אביא זרעך Jes. 43, 5.
תחת הנחשת אביא זהב Jes. 60, 17.
ותחת הברזל אביא כסף Jes. 60, 17.
ומנורתם אביא להם Jes. 66, 4.
כי־אביא רעה על־אנשי
ענתות Jer. 11, 23.
כי־אביא עליהם רעה Jer. 23, 12.
כי־אביא אליה אל־מואב Jer. 48, 44.
ומכל־עבריו אביא את־
אידם Jer. 49, 32.
וחרב אביא עליך Ez. 5, 17.

Digitized by Google

וחרב אביא עליכם Ez. 11, 8.
או חרב אביא על־הארץ Ez.14,17.
כי־אביא עליה חרב Ez. 33, 2.
בעת ההיא אביא אתכם Zeph.3,20.
1 *imperf.:* אָבִי K'tib.
לא־אבי חרעה 1 Reg. 21, 29.
עד הירש אבי לך Mich. 1, 15.
1 *imperf.:* וָאָבֵא
ואבא אתכם אלי Ex. 19, 4.
ואבא אתם בית יי Jer. 35, 4.
1 *imperf.:* וָאָבִיא
ואביאה אתכם אל־ארץ Jos. 24,8.
ואביא אתכם אל־הארץ Jud. 2, 1.
ואביא את־אגג 1 Sam. 15, 20.
ואביא אתכם אל־ארץ Jer. 2, 7.
ואביא עליהם את־כל Jer. 11, 8.
K'tib: וָאֲבִיאָה
ואביאה אתכם אל־ארץ Jos. 24, 8.
cum suff.: אֲבִיאֵהּ
אהגד אביאך Cant. 8, 2.
cum suff.: אֲבִיאֵם
אם־לא אביאנו אליך Gn.42,37.44,32
כי־אביאנו אל־האדמה Dt. 31, 20.
בטרם אביאנו אל־הארץ Dt.31,21.
cum suff.: אֲבִיאֵהָ
אם־דברתי אם־אביאנה Jes. 46,11.
cum suff.: אֲבִיאֵם
גלעד ולבנון אביאם Zach. 10, 10.
cum suff.: וַאֲבִיאֵם
ואביאם אל־אדני רחה 2Sam.1,10.
ואביאם אל־המדבר Ez. 20, 10.
ואבאם אל־הארץ Ez. 20, 28.
2 *impf. m.:* תָּבִיא
שנים מכל תביא אל־התבה Gn. 6, 19.
תביא בית יי אלהיך Ex. 23, 19. 34, 26.
ולא־תביא תועבה אל־ביתך Dt. 7, 26.
לא־תביא אתנן זונה Dt. 23, 19.
אשר תביא מארצך Dt. 26, 2.
תביא את־בני ישראל Dt. 31, 23.
תביא לשר האלף 1 Sam. 17, 18.
ואתי תביא במשפט עמך Job.14,3.
ועניים מרודים תביא בית Jes.58,7.
תביא עליהם גדוד פתאם Jer.18,22.
cum suff.: תְּבִיאֵנִי
למה־זה תביאני 1 Sam. 20, 8.
cum suff.: תְּבִיאֵהוּ
ובמים לא תביאהו Jer. 13, 1.
cum suff.: תְּבִיאֵנּוּ
ואל־עמו תביאנו Dt. 33, 7.
cum suff.: תְּבִיאֶנָּה
מרכבת תביאנה Lev. 6, 14.
cum suff.: וְתִבְיאֵם
ותביאם אל־הארץ Neh. 9, 23.
cum suff.: תְּבִיאֵמוֹ
תבאמו ותטעמו Ex. 15, 17.
3 *imperf.:* יָבֹא, יָבֵא
יביא קרבנו Lev. 4, 32.
ואת־אשמו יביא ליי Lev. 5, 25.
יביא את־קרבנו ליי Lev. 7, 29.
יבא שתי תרים Num. 6, 10.
יביא אתו אל־פתח Num. 6, 13.
כן יביא יי עליכם Jos. 23, 15.
בעת יביא את־חארון 2Chr.24,11.
ותאותם יבא להם Ps. 78, 29.
יבא במשפט על כל־נעלם Eccl. 12, 14.
איש יבא בפריו אלם כסף Cant. 8, 11.
יביא יי עליך ועל־עמך Jes. 7, 17.
אשר יביא את־צואר Jer. 27, 11.
בשבי יבא מצרים Dan. 11, 8.

3 *imperf.:* וַיָּבֵא
ויביא עזרא תכוהן Neh. 8, 2.
3 *imperf.:* וַיָּבִיא
ויביא אותי שמה Ez. 40, 3.
3 *impf. ap.:* וַיָּבֹא
ויבא אל־האדם לראות Gn. 2, 19.
ויבא קין מפרי האדמה Gn. 4, 3.
ויבא אתה אליו אל־התבה Gn.8,9.
וילך ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
ויבא לו יין וישת Gn. 27, 25.
מטעמים ויבא לאביו Gn. 27, 31.
הצד־ציד ויבא לי Gn. 27, 33.
ויבא אתה אליו Gn. 29, 23.
ויבא אתם אל־לאה אמו Gn.30,14.
ויבא יוסף את־דבתם Gn. 37, 2.
ויבא האיש את־האנשים Gn.43,17.
ויבא האיש את האנשים Gn.43,24.
ויבא יוסף את־יעקב אביו Gn.47,7.
ויבא יוסף את־הכסף Gn. 47, 14.
ויבא ידו בחיקו Ex. 4, 6.
ויבא את־הבדים בטבעת Ex.37,5. 38, 7.
ויבא את־הארן Ex. 40, 21.
ויבא עליו את־הים Jos. 24, 7.
ויבא דוד את־ערלתיהם 1 S.18,27.
ויבא יהונתן את־דוד 1 Sam.19, 7.
ויבא את־אבשלום 2 Sam. 14, 23.
ויבא את־עבדיו מגת 1 Reg. 2, 40.
ויבא שלמה את־קדשי דוד 1 Reg. 7, 51.
ויבא את־קדשי אביו 1 Reg.15,15.
ויבא אלי איש 1 Reg. 20, 39.
ויבא לאיש האלהים 2 Reg. 4, 42.
ויבא הספר אל־מלך 2 Reg. 5, 6.
ויבא אתם אלו בית יי 2Reg.11,4.
ויבא מלך־אשור מבבל 2 Reg.17,24.
ויבא את־חמים העירה 2Reg.20,20
ויבא את־כל־הכהנים 2 Reg.23, 8.
ויבא אלהים את־אשר שאל 1 Chr. 4, 10.
ויבא שלמה את־קדשי 2 Chr. 5, 1.
ויבא את־קדשי אביו 2 Chr.15, 18.
ויבא את־אלהי בני שעיר 2 Chr. 25, 14.
ויבא את־הכהנים 2 Chr. 29, 4.
ויבא יי עליהם את־שרי הצבא 2 Chr. 33, 11.
ויבא שפן את־הספר 2 Chr. 34, 16.
ויבא אלהיו אליו Neh. 13, 18.
ויבא את־אהביו Esth. 5, 10.
שאל ויבא שלו Ps. 105, 40.
וגם־הוא חכם ויבא רע Jes. 31, 2.
ויבא ויעש יי Jer. 40, 3.
ויבא אתי אל־פתח החצר Ez. 8, 7.
ויבא אתי אל־פתח שער Ez. 8, 14.
ויבא אתי אל־חצר בית־יי Ez.8,16.
ויבא אותם אליו בבלה Ez. 17, 12.
ויבא אתו באלה Ez. 17, 13.
ויבא אתי שמה Ez. 40, 1.
3 *impf. c. s.:* וַיְבִיאֵנִי
ויביאני אל־החצר Ez.40,17.28.32.
ויביאני אל־שער הצפון Ez.40,35.
ויביאני אל־אלם הבית Ez. 40, 48.
ויביאני אל־ההיכל Ez. 41, 1.
ויביאני אל־הלשכה Ez. 42, 1.
ויביאני דרך־שער־הצפון Ez.44,4.
ויביאני במבוא אשר על־כתף Ez. 46, 19.
cum suff.: וַיְבִיאֵנוּ
ויביאנו אל־המקום הזה Dt. 26, 9.
cum suff.: יְבִיאֵהָ, יְבִיאֶהָ
והיה כי־יביאך יי Ex. 13, 5.
והיה כי תבאו יי אל־ארץ Ex.13,11.
והיה כי־יביאך יי אלהיך Dt.6,10.
כי יביאך יי Dt. 7, 1.
והיה כי יביאך יי Dt. 11, 29.
יביאך האלהים במשפט Eccl.11,9,

cum suff.: יְבִיאֵנוּ
על־החזה יביאנו Lev. 7, 30.
אהל מועד לא יביאנו Lev. 17, 9.
אם כי־בזמה יביאנו Prv. 21, 27.
כי מי יביאנו לראות Eccl. 3, 22.
cum suff.: יְבִיאֵהוּ
אם־טרף ימרף יביאהו עד Ex.22,12
cum suff.: וַיְבִיאֵהוּ
ויביאהו אל־ביתו Gn. 29, 13.
ויביאהו לביתו ויבול Jud. 19, 21.
וישלח ויביאהו 1 Sam. 16, 12.
ויבאהו ירושלם 1 Sam. 17, 54.
ויביאהו לפני שאול 1 Sam. 17, 57.
וישאהו ויבאהו אל־אמו 2 Kg.4,20.
ויאסרהו בנחשתים 2 Reg. 25, 7.
ויביאהו 2 Chr. 25, 23.
ויבאהו ירושלם לקח נכו ויביאהו מצרימה 2 Chr. 36, 4.
ויבאהו בבלה עם־כלי חמדת 2 Chr. 36, 10.
ויביאהו אל־השרים Jer. 37, 14.
ויביאהו מלך־בבל Jer. 52, 11.
ויביאהו אל־ארץ כנען Ez. 17, 4.
cum suff.: יְבִיאֵהָ
יביאה את תרומת יי Ex. 35, 5.
cum suff.: וַיְבִיאֵהָ
ויביאה אל־האדם Gn. 2, 22.
ויביאה יצחק האהלה Gn. 24, 67.
ויביאה אל־עיר דוד 1 Reg. 3, 1.
ויביאה עלינו Dan. 9, 14.
cum suff.: יְבִיאֶנָּה
תמימה יביאנה Lev. 4, 32.
cum suff.: יְבִיאֵם
ואשר יביאם Num. 27, 17.
cum suff.: יְבִיאֵם, וַיְבִיאֵם
ויביאם לשכתה 1 Sam. 9, 22.
אל עבדי חדדעזר ויביאם 2 S. 8, 7.
ויביאם מלך־בבל גולה 2 Reg.24,16.
ויביאם לחלח וחבור 1 Chr. 5, 26.
ויביאם ירושלם 1 Chr. 18, 7.
ויביאם אל־גבול קדשו Ps. 78, 54.
ויבאם בבל Jer. 24, 1. 28, 3.
ויביאם ארץ־שנער Dan. 1, 2.
ויביאם שר־הסריסים Dan. 1, 18.
3 *impf. f.:* תָּבִיא
תביא כבש בן־שנתו Lev. 12, 6.
ממרחק תביא לחמה Prv. 31, 14.
3 *f. ap.:* וַתָּבֵא
ותבא לאמנון אחיה 2 Sam. 13,10.
ותבא אתי ירושלמה Ez. 8, 3.
ותבא אתי אל־שער Ez. 11, 1.
cum suff.: וַתְּבִיאֵנִי
ותביאני כשדימה Ez. 11, 24.
ותשאני רוח ותביאני Ez. 43, 5.
cum suff.: וַתְּבִיאֵהוּ
ותבאהו לבת־פרעה Ex. 2, 10.
ותביאהו בית אביה Jud. 19, 3.
ותבאהו בית־יי 1 Sam. 1, 24.
1 *impf. pl.:* נָבִיא
ומה־נביא לאיש 1 Sam. 9, 7.
נביא לכהנים Neh. 10, 38.
בנפשנו נביא לחמנו Thr. 5, 9.
*נביא פח יקוש Hos. 9, 8.
וְנָבִיא
ונביא לבב חכמה Ps. 90, 12.
וְנָבִיאֵם
ונביאם לך רפסדות 2 Chr. 2, 15.
2 *imperf. pl.:* תָּבִיאוּ
אחיכם הקטן תביאו אלי Gn.42,20.
ממושבתיכם תביאו Lev. 23, 16.
לכן לא תביאו את־הקהל Num. 20, 12.
שמה תביאו את כל־אשר Dt.12,11.
למה תביאו אתו אלי 1 Sam.21,15.

לא־תביאו את־השביה הנה 2 Chr. 28, 13.
3 *impf. pl.:* יָבִיאוּ, יְבִיאוּ
וחכינו את אשר־יביאו Ex. 16, 5.
הדבר הגדל יביאו אליך Ex.18,22.
על אשי החלבים יביאו Lev.10,15.
למען אשר יביאו Lev. 17, 5.
אשר־יביאו ליי לך יהיה Num.18,13
יבאו אל־המקום 1 Reg. 5, 8.
כי אל־הלשכות יביאו Neh.10,40.
יביאו לבוש מלכות Esth. 6, 8.
יביאו בני ישראל Jes. 66, 20.
יְבִיאֻן
הדבר הקשה יביאון Ex. 18, 26.
וַיְבִיאוּ, וַיְבִיאוּ
ויביאו את־לוט אליהם Gn.19,10.
ויביאו את־יוסף מצרימה Gn.37,28
ויביאו אל־אביהם ויאמרו Gn.37,32
ויביאו לו את־המנחה Gn. 43, 26.
ויביאו את־מקניהם Gn. 47, 17.
ויביאו אל־אהרן Ex. 32, 3.
ויביאו מטוה את־התכלת Ex.35,25.
ויביאו את־המשכן Ex. 39, 33.
ויביאו אתו אל־משה Lev. 24, 11.
ויביאו את־קרבנם Num. 7, 3.
ויבאו אל־משה ואל־אלעזר Num. 31, 12.
ויבאו אתו אל־אהל מועד Num. 31, 54.
ויבאו אותם אל־המחנה שלה Jud. 21, 12.
ויבאו את־הנער אל־עלי 1 Sam. 1, 25.
ויבאו אתו בית דגון 1 Sam. 5, 2.
ויבאו אתו בית אבינדב 1 Sam. 7, 1.
ויבאו את־ראש 2 Sam. 4, 8.
ויבאו את־ארון יי 2 Sam. 6, 17.
וישאו ויבאו אל־דוד 2 Sam. 23,16.
ויבאו אתה למלך 1 Reg. 1, 3.
ויביאו החרב לפני המלך 1 Rg.3,24.
ויבאו הכהנים את־ארון 1 Reg.8,6.
ויבאו אל־המלך שלמה 1 Reg.9,28.
ויבאו אל־דויד 1 Chr. 11, 18.
ויביאו את־ארון האלהים 1 Chr.16,1
ויביאו הכהנים את־ארון 2 Chr.5,7.
ויביאו אל־המלך שלמה 2 Chr.8,18.
ויביאו וישליכו לארון 2 Chr.24,10.
ויביאו דרמשק 2 Chr. 28, 5.
ויביאו את־השלל לשמרון 2 Chr. 28, 8.
ויביאו פרים־שבעה 2 Chr. 29, 21.
ויביאו הקהל 2 Chr. 29, 31
ויביאו עלות בית יי 2 Chr. 30, 15.
ויביאו את־התרומה 2 Chr. 31, 12.
ויביאו לנו כיד־אלהינו Esr. 8, 18.
ויצאו העם ויביאו Neh. 8, 16.
cum suff.: יְבִיאוּנִי
יבאוני אל־הר־קדשך Ps. 43, 3.
cum suff.: יְבִיאֻהוּ
יבאהו במצדות Ez. 19, 9.
cum suff.: וַיְבִיאֻהוּ
ויביאהו ירושלם Jud. 1, 7.
ויביאהו מאבן העזר 1 Sam. 5, 1.
ויביאהו ירושלם 2 Reg. 23, 30.
ויביאהו אל־יהוא 2 Chr. 22, 9.
ויביאהו אל־חמלך Jer. 26, 23.
ויביאהו בחחים Ez. 19, 4.
ויביאהו אל־מלך Ez. 19, 9.
cum suff.: יְבִיאוּם
כי במספר יביאום 1 Chr. 9, 28.
cum suff.: וַיְבִיאוּם, וַיְבִאוּם
ויבאום אל־יהושע Jos. 7, 23.
ויביאום יבישה 1 Chr. 10, 12.
ויביאום לראש הסלע 2 Chr.25,12.
ויביאום ירחו 2 Chr. 28, 15.

Digitized by Google

3 *impf. f. pl.*: תְּבִיאֶינָה
Lev. 7, 30. ידיו תביאינה
Hof-al: הוּבָא
Lev.10,18. הן לא־הובא את־דמה
Lev. 16, 27. אשר הובא את־דמם
3 *perf.*: וְהוּבָא
Ex.27,7. והובא את־בדיו בטבעת
Lev. 13, 2. והובא אל־אהרן הכהן
Lev. 13, 9. 14, 2. והובא אל־הכהן
3 *f. perf.*: הֻבְאַת
Gn. 33, 11. את־ברכתי אשר הבאת
2 *perf.*: הֻבָאתָה
Ez.40,4. למען הראותכה הבאתה
3 *perf. pl.*: הוּבְאוּ
Gn. 43, 18. כי הובאו בית יוסף
part.: הַמּוּבָא
2 Reg. 12, 10. המובא בית־ה׳
מן־הכסף המובא
בית־ה׳
2 Reg. 12, 14. הכסף המובא בית ה׳
2Reg. 22, 4. הכסף המובא
2 Chr. 34, 9. את־הכסף המובא
בית־ה׳
2 Chr. 34, 14.
pl. part. masc.: מוּבָאִים
Gn. 43, 18. אנחנו מובאים
Ez. 23, 42. מובאים סובאים
Ez. 30, 11. עריצי גוים מובאים
part. fem. pl.: מְבֻאוֹת
Ps. 45, 15. רעותיה מובאות לך
יוּבָא
3 *imperf.*:
Lev. 6, 23. אשר יובא מדמה
Lev. 11, 32. במים יובא וטמא
2 Reg. 12, 5. אשר יובא בית־ה׳
2 Reg. 12, 17. לא יובא בית ה׳
Jer. 10, 9. מתרשיש יובא
3 *pl. impf.*: יוּבָאוּ
Jer. 27, 22. בבלה יובאו

מָבוֹא

ע״ז על פתח מקום, כמפתח סתרוי נדו פרקופין מבואים, מבואות, סתם היקיד מבא וסתרוי מבאי או מבאות. המלכים מקום ומכוסה לניקף לכך, לקי לקיון [לייכנסנ, נוגסנ], ומשלמה על קוור וזקיעת הקשה נמערב, נסיוע מלייכים סותם כקומה לניקף [ומסכנין-קומטערנסנ], או נהשלל על פתח מערב [וועסטענגענכל]. נגמרק מְבוֹאָה נלנוש נקנה נשקוף לוכר, ומפתור קון וכקוב או שוק כילוע נעילוכין.

n. m. unde duplex pluralis formatur: introitus, locus, per quem intratur, ostium (LXX: εἴσοδος, οἰκία), accessus, aditus v. c. כְּמִבְאָ עָם LXX: ὡς συμπορεύεται λαός; Trg. כְּמֵירֵי בַּרְיָן תַּלְמִידָן; translate: occasus solis, qui est tanquam ingressio in suum cubiculum (rabb. נַרְתָּק, γάρθηξ), et *regio occidentalis*. Gem. מְבוֹאָה: platea, forum.

Jer. 38, 14. אל־מבוא השלישי
הַמָּבוֹא
על־מחני ר׳ שומרי
1 Chr. 9, 19. המבוא
Ez. 42, 9. *המבוא מחקדים
בַּמָּבוֹא
2 Chr. 23, 13. על־עמודו במבוא
Ez. 46, 19. ויביאני במבוא
constr.: מְבוֹא, מִבוֹא
Dt.11,30. אחרי דרך מבוא השמש
Jos.1,4. חים הגדול מבוא השמש
Jos.23,4. והים הגדול מבוא השמש
Jud.1,24. הראנו נא את־מבוא העיר
Jud. 1, 25. ויראם את־מבוא העיר
2 Reg. 11, 16. דרך־מבוא הסוסים
2 Reg. 16, 18. ואת־מבוא המלך
2 Chr.23,15. אל־מבוא שער הסוסים
Prv. 8, 3. מבוא פתחים תרנה
Zach. 8, 7. ומארץ מבוא השמש
constr.: כְּמְבוֹא
Ez. 33, 31. כמבוא־עם
constr.: לְמְבוֹא
1 Chr. 4, 39. וילכו למבוא גדר
Ez. 44,5. ושמת לבך למבוא הבית
cum suff.: מְבֹאוֹ
Ps. 50, 1. ממזרח־שמש עד־מבואו
Ps. 104, 18. שמש ידע מבואו
Ps.113,3. ממזרח־שמש עד־מבואו
Mal.1,11 ממזרח־שמש ועד־מבואו
cum suff.: מְבוֹאֵךְ K'tib.
2 Sam. 3, 25. מוצאך ואת־מבואך
constr. pl.: מְבוֹאֵי
Ez. 27, 3. על־מבואת ים
pl. constr.: כְּמִבוֹאֵי
Ez. 26, 10. כמבואי עיר

מוֹבָא

ע״ז וסוף סמיכות מן מָבוֹא, שמוכיר להמשלות וזווי עם מוֹצָא, נשמש סנלל וזכוי סשכוון, וסשופיס שמרש לקר יקודקו כלוסר יכל, ילדו מעל, ומין קלוס ומין פיקוס.

n. m. idem quod superius, forma sua opposito מוֹצָא assimilatum, εἴσοδος. Qui hujus formae gratia singulare verbum יָבֵא fingunt, vehementer falluntur.

cum suff.: מוֹבָאֵךְ Q'ri.
2 Sam. 3, 25. מוצאך ואת־מובאך
pl. c. suff.: וּמוֹבָאָיו
Ez. 43, 11. ומוצאיו ומובאיו

תְּבוֹאָה

ע״ב ועכיכו יכול ומכוסף וכך ומיל, לוסר סנך וכשמף כנוכן [ערניינכיסם], ומוסלל על כיכ סשלכן או סנוכן, על יניע כפיס ופועל ועוכון, על יקרון ויקר וזלל קכיסה, על לקריך ופרי דנר או כדומה.

n. f. quidquid ex agro domum portatur sive in horreum intrat: fructus vineae, arborum, agrorum, proventus. LXX saepe: γέννημα.
Ps. 107, 37. ויעשו פרי תבואה
Eccl. 5, 9. בהמון לא תבואה
הַתְּבוּאָה
Lev. 25, 22. מן־התבואה ישן
constr.: תְּבוּאַת
Lev. 23, 39. את־תבואת הארץ
Dt. 14, 22. את כל־תבואת זרעך
2Reg. 8, 6. ואת כל־תבואת השדה
2 Chr.31,5. ודבש וכל תבואת שדה
Prv. 10, 16. תבואת רשע לחטאת
Prv. 18, 20. תבואת שפתיו ישבע
Jes. 30, 23. ולחם תבואת האדמה
constr.: וּתְבוּאַת
Dt. 22, 9. ותבואת הכרם
constr.: וּבִתְבוּאַת
Prv. 15, 6. ובתבואת רשע נעכרת
constr.: כִּתְבוּאַת
Num. 18, 30. כתבואת גרן
constr.: וְכִתְבוּאַת
Num. 18, 30. וכתבואת יקב
constr.: לִתְבוּאַת
2 Chr.32,28. ומסכנות לתבואת דגן
constr.: מִתְּבוּאַת
Jos. 5, 12. מתבואת ארץ כנען
cum suff.: תְּבוּאָתִי
Job. 31, 12. ובכל תבואתי תשרש
cum suff.: וּתְבוּאָתִי
Prv. 8, 19. ותבואתי מכסף נבחר
cum suff.: תְּבִיאָתְנוּ
Lv.25,20. ולא נאסף את־תבואתנו
cum suff.: תְּבוּאָתְךָ
Dt. 16, 15. בכל־תבואתך׳
Dt. 14, 28. כל־מעשר תבואתך
Prv. 3, 9. ומראשית כל־תבואתך
cum suff.: תְּבוּאָתֵךְ *p.*
Prv. 3, 9. ומראשית כל־תבואתך
cum suff.: תְּבוּאָתוֹ
Lev. 19, 25. להוסיף לכם תבואתו
cum suff.: תְּבוּאָתָהּ
Jer. 2, 3. ראשית תבואתה
Ez. 48,18. והיתה תבואתה ללחם
cum suff.: תְּבוּאָתָהּ
Ex. 23, 10. ואספת את־תבואתה
Lev. 25, 3. ואספת את־תבואתה
Lev.25,7. תהיה כל־תבואתה לאכל
Lev. 25, 12. תאכלו את־תבואתה
Lev. 25, 22. עד־בוא תבואתה
Prv. 3, 14. ומחרוץ תבואתה
Jes. 23, 3. קציר יאור תבואתה
cum suff.: וּתְבוּאָתָהּ
Neh.9,37. ותבואתה מרבה למלכים
pl.: תְּבוּאוֹת
Lev. 25, 15. במספר שני־תבואת
Lev. 25, 16. כי מספר תבואת
Dt. 33, 14. וממגד תבואת שמש
Prv. 14,4. ורב־תבואות בכח שור
מרב תבואות בלא
Prv. 16, 8. משפט
pl.: בִּתְבוּאֹת
Gn. 47, 24. והיה בתבואת
pl. cum suff.: מִתְּבוּאֹתֵיכֶם
Jer. 12, 13. ובשד מתבואתיכם

בְּאָה

ע״כ כמו איתוך שמוש לקיון, ועכיכו מופעמי [קיייכנסנן], ונגמרק סשמלל על מסכך וקשמיס.

n. f. sicut אִיתּוּךְ: ingressio, ingressus, introitus, (rabbinice: concubitus).

בַּבְאָה

Ex. 8, 5. סמל הקנאה חזה בבאה

בוב

פעל לק־עונר כ״ק נסנור. סשלנס על־ דנרת מעכי־לעון נעתרון נקוב ונכיכס ונקיכס, וכרלף לע״ז עס אַבַּב לקר מעכו נלקרי אַבּוּב, כלומר קלי [לַלְמַעַת], בָּבָב נעכרי, ונס בָּרַיָּ נלקרי, לקר מעכו בָּר לומר קלון, וכן בָּבַב, לקר מעכו קב, וכן בָּבַב. וזכיות בָּקַב, רָקַב, וכלולס לעון נקיכס וכיכס [סשלנס]. ונקמת כיו כן נגמרק בָּב לעון נקיכס, ומוס שם בָּב לומר שער [פַּפַּלַטְעַ] ופתק, כיו נכ קומרק, נכ קכוקתק, נכ כויוכי. ומעמיס נק׳ בָּאב, נרמיוס על הדנרת, תּוּבְיָא [לקכל תמרים ודלת קציייתק לנוכיק שנת כ״ט עק], סרלון נלקת וקעלה ומקנת ומזרת [נקתף, פַּפַּלַכְנַע], לקר מקוכו נקיכס [סשם־ לוכן], וכן בּוּבֵי ענין נגס ונקיכת מיס וכלומס.

verb. non usit. sanscrito-semiticum: cavare, cui cognata sunt אָרַב (unde aram. אַבּוּבָא ambubaja), רָבַב hebr., פְּוַ aram. (unde כָּוַ fenestra), קָדַב (unde קָב, quod et genus mensurae, a cavitate dictum), קָדַב, et verba secundaria, his stirpibus, quarum radix est בַּב, innixa: רָקַב, דָּקַב. Hinc בָּב gemarice: porta (nonnunquam בָּאב); בּוּבְיָא (Sabb. XXIX, a), catinum, sartago; בּוּבֵי stagnum. Cf. ambubaja apud Latinos, a n. אַמְבּוּבָא.

בָּבָה

ע״כ וסענין נקיכס ופקיקה וזער [כַּפָּה. לוכן, עסקר], וסוזקל על זער־סעין [קויינגעסנעל], וכן קָאב נלעון יזמעקל, וכלקרי נכקף דעיכף יזוע. וסקופיס שמוף קמור נְבָבָה מופיס. ונגמרק כמס בָּיב יזוע. ופקיון לקר לקס כנו־מלין עלי לף קי״כ.

n. f.: cavitas, ostium, speciatim: ostium oculi (aram. בְּבְתָא דַּיְצָא, Graece: κόρη i. e. pupilla, nymphula oculi.

constr.: בְּבָבַת
Zach. 2, 12. נגע בבבת עינו

בוג

פעל לף־עונר, ועכיכו לעון נזול ולפיס לכילס ולקיפס נדיס וזכיעס [שפייוען קקלען], וכן כסעל סוס נסקס פרסי (*puk*-ten) (*φαγ*) כודו (pac) ויוכי כלומס נכל שמני מערב. נוירו בָּג, בָּג וקקלוס כמרס נסקס ג״כ נסקעל בָּחַג [נקלוף סר׳ בק׳], אֲפָא נסקלכוכוס סק׳. כי אָ, בָּ מקלכי־מוצב.

verb. non usit.: cibos coquere, pers. puk'-ten, sanskr. pac', gr. φαγ-εῖν. Cognata ei radici sunt: אָפָא בָּחַן.

בָּג

ע״ו ועכיכו לכלס ומוון לקוס ונכוית [שפייוס], וילוע סכזוכ״ו, וכן כעכב כלג ונכרסי נלג לעון מוון, לוכס לסקרי־ בָּג, ויכיס לע״ו קלוף כו׳ נג׳.

n. m. cibus, a radice sanscrito-semitica. In margine legitur: בָּגִז ita ut sit literarum permutatio, LXX: *διαρπαγή*, alias *τράπεζα, δεῖπνον τὰ δέοντα*.

לְבָג

Ez. 25, 7. ונתתיך לבג

בֵּג, בָּג

ע״ו כמו סקופס נלי סכלל כמכוון, ונעלק נמרכב בֵּית־בָּג, לומר מוון קלי״ל, כי (pot) פָּת נמרכי קלי״ל [נעלס־ מער ככ״יוע], ופע לקלק סמרכב יזעלק גל נסמס פָּתְבֵּר נקרי, סס לעיון קלי״ל, וכן פַּתְבִּימֵרִין, סרלון כוסרי ע״ו. וסמרכב נקרי לרוב, כמו סמעל בַּרְזֶג [מן בַּר־זִיג], וסמעות אַלְתַּבְּרִין, זַלְהֲבָה, עַבְדְּהֶן, מַלְתֶּם, ונלעון סמוכי אַרְתֶּם [לעון־סס לומר קל] וכלומס. גס פס נג נמרכב.

n. m. cibus, quae pars est nominis בֵּית־בָּג h. e. cibus idoli (בֵּית pot), N. T. *εἰδωλόθυτον*; פַּתְבֵּר idolum, פַּתְבִּימֵרִין flamines, sacrificuli. Compositio in lingua aramaica percrebra est, quod propter vetustatem sanscriticae est cognatior, quam hebraica.

פַּתְבָּג

Dan. 1, 13. 15. את פתבג חמלך

בִּפַּתְבָּג

Dan. 1, 8. בפתבג המלך

מִפַּתְבָּג

Dan. 1, 5. מפתבג חמלך
cum suff.: פִּתְבָּגוֹ
Dan. 11, 26. ואכלי פתבגו
cum suff.: פִּתְבָּגָם
Dan. 1, 16. נשא את־פתבגם

בּוּז

פעל כוזז, ועכיכו כמו בּוֹז, לומר לריסס ולפיסס נרנל, ומוס סשלנס על זעס־

Digitized by Google

כפס וקלון [פּערשׂכטען], וכרך עס בָּזָה, שמוּש סהקען זלו. ענין הזרע סרשסס נזרע הוס נשלך נכל זעתי מערב.

verb. trans. (sicut בּוּשׂ): pedibus conculcare, proterere, contemnere, pro nihilo putare, despicatui ducere. Idem est בָּזָה prolongata radice et sanscriticum pad (ped, ποδ) sibilo abjecto. LXX: ἐξουθενεῖν, ἀτιμάζειν, μυκτηρίζειν, καταφρονεῖν.

3 *perf.*: *בָּז

*מי בז ליום קטנות Zach. 4, 10.

3 *pl.*: בָּזוּ

אוילים בזו Prv. 1, 7.

part.: בָּז

בז לרעהו חסר־לב Prv. 14, 12.
בז לדבר יחבל לו Prv. 13, 13.
בז לרעהו חוטא Prv. 14, 21.

inf. abs.: בּוֹז

ברז יבוז לו Cant. 8, 7.

2 *imperf.*: תָּבוּז

ואל־תבז כי־זקנה Prv. 23, 22.

3 *imperf.*: יָבוּז

כי־יבוז לשכל מליץ Prv. 23, 9.

3 *impf. f.*: וַתָּבָז

ותבז ליקהת־אם Prv. 30, 17.

3 *pl.*: יָבוּזוּ

ברז יבוזו לו Cant. 8, 7.
לא־יבוזו לגנב Prv. 6, 30.

יָבוּזוּ

גם לא־יבוז לי Cant. 8, 1.

בּוּז

ז׳ וכיוצ׳ זעק, וקלון [פּערשׂכטונג], וידוע מהזרע. וכמעט עץ בָּז נאס בָּז נסמעל.

n. m. despicatus, despicientia, ἐξουθένωσις, ἀτιμία.

לפיד ברז לעשתות שאנן Job. 12, 5.
שופך בוז על־נדיבים Job. 12, 21.
שפך בוז על־נדיבים Ps. 107, 40.
כי־רב שבענו בוז Ps. 123, 3.
בבוא רשע בא גם־בוז Prv. 18, 3.

בִּוּז

ורוח־משפחות יחתני Job. 31, 34.

בְּבִוּז

בגאוה וברז Ps. 31, 19.
גל מעלי חרפה וברז Ps. 119, 22.

הַבִּוּז

הברז לגאיונים Ps. 123, 4.

לָבִוּז

תקח־לה פן נהיה לברז Gn. 38, 23.
ונעורה־לב יהיה לברז Prv. 12, 8.

בִּוָּה

ז׳ ליין סכנוס [נעגעטשלאכ דער פּערשׂכטונג], וידוע מהזוכ.

u. f. res contemta, despicatissima, μυκτηρισμός.

כי־היינו ברזה Neh. 3, 36.

בּוּך

פעל לע־עוכר, וענינו כמו אָבַק בסלפס עם סָבַךְ, דָּבַק, כלומר קשירה [ניכלעז], וכן נהוג (paq), לכן לע נאמר כף הכפעל, נאכוון הסהקען וסהסתלף [זיך פֿערוויקלען].

vrb. non usit. (cui affinia sunt בָּקַק, סָבַךְ, אָבַק): vincire, sanscr. paç. Nif. se implicare, impedire, Onq. מִתְבַּלְבְּלִין perplexi; Hieros. prior: מְטֹרָפִין mente alienati; LXX: πλανᾶσθαι, ταράσεσθαι, semel: κλαίειν.

בּוֹל

פעל לע־עוכר, נאלוס הזקכון מאכוון לקד: ק׳ ענין כוילה ויבילה [וואלגלען, גלייפּסטען], ונאמר וס הזרע נפעלי אָבַל, שָׁבַל, רָבַל, וכן נשמע הוזו בל (wal) וכיוצ׳ וכבל שמעי מערב. ג׳ הזקלה לסקיפּה והליכה, לומר כוילה לדבר [פֿייכוואלגלען], ונאמר מקנון הסתופה נוכוה, ומוה כול כמו קנופה. ג׳׳לעון דליקה וכוילה לאעם [הערצֿג-וואלגלען], ומוה הזקלה על קציף ויוכוי סדולל לאעם.

verb. non usit.: 1) manare, labi, fluere, quocum conferas: אָבַל, שָׁבַל, רָבַל, s. *val*, lat. *vol*-vere; 2) influere, illabi, de reditibus agri, qui in horrea tanquam confluunt; defluere, de frondibus arborum, de flexis undarumque instar fluctuantibus.

בְּבוֹל

ז׳ נאלוס מאכוון כפי מעלוס הזרע: ק׳ שמ וכהיה ומצבות גלים [זאמגלונג], ומוה הזקלה לגס הקדש, לאעם כלק, נכלוף עם מַרְחֶשְׁוָן מסזרע רַחֵשׁ, לוסי׳יק-סנגמים [רעגענזאכצאם, סאָר-נוכג], וסמוסיי יָן כמו נמלוס מַי־יָן, מְשִׁתְּיָן, ונאסף המוכי של יהודים נהקלר חֶשְׁוָן. לפי ק׳ ע׳׳כ עלה כוכל, או ע׳׳כ זאנעמה קלן נולות נולות, או ע׳׳כ זאנולין לנאסף נניה. ג׳ כמו מנוסף [דאס לייכנעוואסעלע]. ג׳ קער ומנף שוך ומפי אכל ומרעסה [אסס, טוי׳ג], ע׳׳כ לליוחו לאעם, נהזקלה על קנסה וקקיכת עץ.

n. m. potestate triplici praeditum: 1) fluxio aquarum, proluvies, hinc nomen mensis octavi, propter magnos assiduosque imbres, aquasque propterea terram inundantes, sicut מַרְחֶשְׁוָן nomen ejusdem mensis (a verbo רָחַשׁ, addita terminatione eadem, quae extat etiam in מְשִׁתְּיָן, מַיִן, vulgo inter Judaeos חֶשְׁוָן). Recte jam Salomo ben-Melek: נִקְרָא בּוֹל מֵאֲשֶׁר מַבְּוִיל בַּיְצִבּוּר רֹב הַנְּשָׁמִים שֶׁיֵּרְדוּ בְּמַרְחֶשְׁוָן Aramaeus ab importando videtur deducere, siquidem vertit: וְיַרַח מַיְסָק אִבְּבָא. LXX: *Βάαλ.*; 2) id quod importatum seu invectum est, fruges, reditus; ramus arboris, a deorsum pendendo, translate truncus, stipes.

כי־בול חרים ישאו־לו Job. 40, 20.

לָבוֹל

לבול עץ אסגוד Jes. 44, 19.
האחת עשרה בירח בול 1 Reg. 6, 38.

בּוֹם

פעל וכ ולע־עוכר, ויקמיו המדקדקים זעכיכו המכוומות והמנהג [המך ויין], וכן נשפתי מערב, וגויכו בָּמָה. ויקולי נ׳׳כ הזרע בָּמָה, נמרלף עם בָּמָה.

verb. insolens atque inauditum, quod grammatici ajunt notionem celsitatis includere, unde בָּמָה de loco elato. Forsitan stirps ejus nominis est בָּמָה, permutatione liquidarum ex בָּמָה ortum.

בָּמָה

ז׳׳נ נה׳ הקנה בָּמָתָה, והרגיש בָּמוֹת והכסיף בָּמָתַי, בָּמָתַי ולכתיב בָּמוֹתַי [כמו בָּתִּים נאר בַּיִת] ונכנוי בָּמוֹתַי ונו׳. המכוון ק׳ כמו היוכי βωμ-ός לו כמו הפרסי נקס, לומר רוס דנר, והוזקל על נף ומעלה [שׂהנאָהען] מזנר וכפה, מקום המוכ והמזכוכ לקלילים לו כדומה. וכיי הנמות, כסני הנמות ידועים, ונמות עלוחות, לומר נאס עזויה מיכיעות קהל. ג׳ כמו קרמון ומלך [כוכג].

n. f., cujus formas expositione rabbinica recensita inveneris: 1) altitudo, elatio, locus celsus et editus, et propter consuetudinem veterum, qua in collibus altaria exstruere soliti sunt: ara, sacellum, delubrum, quo Diis fictitiis sacrificia solennia factitantur. LXX: τὰ ὑψηλά, ἡ ἰσχύς (חוּקָּפֵי), ἔδαφος (de alto mari), (צַרְעָא) ἐπάνω, ἀβαμά (transscripto vocabulo), semel εἴδωλα. Trg: בֵּירִית אַסְחַרְוַתָּא h. e. sacella, ubi fiunt sacrificia epularia; 2) arx, castellum, quod solet in arduis praeruptisque montibus poni.

אז יבנה שלמה במה 1 Reg. 11, 7.
מעלה במה Jer. 48, 35.
ויקרא שמה במה Ez. 20, 29.

הַבָּמָה

לקראתם לעלות הבמה 1 Sam. 9, 14.
עלה לפני הבמה 1 Sam. 9, 19.
ויכל מהתנבות ויבא הבמה 1 Sam. 10, 13.
כי־היא הבמה הגדולה 1 Reg. 3, 4.
הבמה אשר עשה ירבעם 2 Reg. 23, 15
ואת־הבמה נתץ 2 Reg. 23, 15.
וישרף את־הבמה 2 Reg. 23, 15.
כי־נלאה מואב על־הבמה Jes. 17, 12.
ואמר עלהם מה הבמה Ez. 20, 29.

מֵהַבָּמָה

וירדו מהבמה העיר 1 Sam. 9, 25.
חבל נביאים ירדים מהבמה 1 Sam. 10, 5.

בַּבָּמָה

כי זבח היום לעם בבמה 1 Sam. 9, 12.
בבמה אשר בגבעון 1 Chr. 16, 39.
בעת ההיא בבמה בגבעון 1 Chr. 21, 29.

לַבָּמָה

לבמה אשר בגבעון 2 Chr. 1, 3. 13.

cum h finis: לַבָּמָתָה

במרם יעלה הבמתה 1 Sam. 9, 13.

pl.: בָּמוֹת

ומנחליאל במות Num. 21, 19.
בעלי במות ארנן Num. 21, 28.
ויעלהו במות בעל Num. 22, 41.
ויעש את־בית במות 1 Reg. 12, 31.
כהני במות 1 Reg. 13, 33.
ויהי בהני במות 1 Reg. 13, 33.
במות ומצבות ואשרים 1 Reg. 14, 23.
ויבני להם במות 2 Reg. 17, 9.
ויקטרו־שם בכל־במות 2 Reg. 17, 11.
מקצותם כהני במות 2 Reg. 17, 32.
במות השערים 2 Reg. 23, 8.
גם־הוא עשה במות 2 Chr. 21, 11.
עשה במות לקטר 2 Chr. 28, 25.
אשר בנה בהם במות 2 Chr. 33, 19.
במות התפת Jer. 7, 31.
את־במות הבעל Jer. 19, 5. 32, 35.
במות טלאות Ez. 16, 16.
ונשמדו במות און Hos. 10, 8.
ונשמו במות ישחק Am. 7, 9.

pl.: וּבָמוֹת

דיבון ובמות בעל Jos. 13, 17.
ובמות עולם למורשה Ez. 36, 2.
ומי במות יהודה Mich. 1, 5.

pl.: הַבָּמוֹת

את־כהני הבמות 1 Reg. 12, 32.
את־כהני הבמות המקטרים 1 Reg. 13, 2.
ועל כל־בתי הבמות 1 Reg. 13, 32.
אך הבמות לא־סרו 1 Reg. 22, 44.
רק הבמות לא־סרו 2 Reg. 12, 4. 14, 4. 15, 4. 35.
ויניחו בבית הבמות 2 Reg. 17, 29.
עשים להם בבית הבמות 2 Reg. 17, 32.
הוא הסיר את־הבמות 2 Reg. 18, 4.
וישב ויבן את־הבמות 2 Reg. 21, 3.
ויטמא את־הבמות 2 Reg. 23, 8.
אך לא יעלו כהני הבמות 2 Reg. 23, 9.
הבמות אשר על־פני ירושלם 2 Reg. 23, 13.
וגם את־כל־בתי הבמות 2 Reg. 23, 19.
ויזבח את־כל־כהני הבמות 2 Reg. 23, 20.
מכל־ערי יהודה את־הבמות 2 Chr. 14, 4.
ועוד הסיר את־הבמות 2 Chr. 17, 6.
אך הבמות לא־סרו 2 Chr. 20, 33.
ויונתצו את־הבמות 2 Chr. 31, 1.
וישב ויבן את־הבמות 2 Chr. 33, 3.
מן־הבמות והאשרים 2 Chr. 34, 3.
הבמות לבכי Jes. 15, 2.

pl.: זְהַבָּמוֹת

והבמות לא־סרו 1 Reg. 15, 14.
מזבחות חנכר והבמות 2 Chr. 14, 2.
והבמות לא־סרו 2 Chr. 15, 17.
מישראל Ez. 6, 6.
והבמות חישמנה

pl.: בַּבָּמוֹת

רק העם מזבחים בבמות 1 Reg. 3, 2.
רק בבמות הוא מזבח 1 Reg. 3, 3.
ומקטרים בבמות 1 Reg. 22, 44.
ומקטרים בבמות 2 Reg. 12, 4. 14, 4. 15, 4. 35.
ויזבח ויקטר בבמות 2 Reg. 16, 4.
ויקטר בבמות בערי יהודה 2 Reg. 23, 5.
ויקטר בבמות ועל־הגבעות 2 Chr. 28, 4.
עוד העם זבחים בבמות 2 Chr. 33, 17.

pl.: לַבָּמוֹת

כהנים לבמות ולשעירים 2 Chr. 11, 15.

pl.: לְבָמוֹת

לבמות יער Jer. 26, 18.
והר הבית לבמות יער Mich. 3, 12.

pl.: וּמִבָּמוֹת

ומבמות הגיא Num. 21, 20.

constr.: בְּמֵתֵי Q'ri.

ירכבהו על־במותי ארץ Dt. 32, 13.
ודורך על־במתי־ים Job. 9, 8.
על־במתי עב Jes. 14, 14.
וחורכבתיך על במותי ארץ Jes. 58, 14
ודרך על־במתי ארץ Am. 4, 13.
ודרך על־במותי־ארץ Mich. 1, 3.

Digitized by Google

pl. constr.: בְּמוֹתֵי K'tib.
Dt. 32,13. ירכיבהו על־במותי ארץ
Jes. 58,15 והרכבתיך על במותי ארץ
Mich. 1, 3. ודרך על־במותי ארץ
cum suff.: ־וֹתַי, בָּמֹתַי
2 Sam. 22, 34. ועל־במתי יעמידני
Ps. 18, 34. ועל במותי יעמידני
Hab. 3, 19. ועל־במותי ידריכני
cum suff.: בָּמֹותֶיךָ
2 Sam. 1, 19. על־במותיך חלל
2Sam. 1,25. יהונתן על־במותיך
Jer. 17, 3. במתיך בחטאת
cum suff.: בָּמֹתֵיכֶם
Lev. 26,30. והשמדתי את־במתיכם
Ez. 6, 3. ואבדתי במותיכם
cum suff.: בָּמֹותָיו ואת־
את־במתיו ואת־
מזבחתיו
2 Reg. 18, 22. הסיר את־במותיו
2 Chr. 32, 12. את־במתיו ואת־מזבחתיו
Jes. 36,7.
cum suff.: בָּמֹותָם
Nu. 33,52. ואת כל־במותם תשמידו
Ez. 43, 7. ובפגרי מלכיהם במותם
cum suff.: בְּבָמוֹתָם
Ps. 78, 58. ויכעיסוהו בבמותם
cum suff.: בָּמֹותֵינוּ
Dt. 33, 29. על־במותימו תדרך

בִּין

פעל כודד ידוע, וכוונו לפציקו פיות כגלל [נפציפצען ויק] נכור וקנ ונקי, והוסקל על ניכת לנכ, נסלפקפ עס הקציב הסציכל, וכלופס ככל הכניניס. ולקוי לפעת כי עקמוכת להסעיל כעצה ע' הסעלכות הס' קל לקנ, לופר בִּינֹתַי [חֲבִינֹתַי], בִּין [חָבִין] וכלופס. ולפצר לקקיק הסצס קלוק לפעי קס יהיס בָּחָן יסולקו נסקלוכלות הק', לו ניהיס נן, נגידף עס סיוכי (עוז) ולוק. *verb. intrans.:* 1) secretum, discretum esse, intelligentia potissimum, inde trans.: discriminare, discernere, distinguere, internoscere, dispicere. Affine est בָּחָן interjecta consona, Graecum πιν in verbis: πιν-ύειν, πιν-ύσσειν, πιν-ύσκειν. LXX: συνιέναι, συνετὸν εἶναι. Nif. φρόνιμον, ὀρθὸν, σοφὸν, δεμὸν εἶναι. Pi: παιδεύειν. Hif. διδάσκειν, συνιέναι, συνιεῖν ἀνάμεσον... (N. T. ἀνακρίνειν, ἐξεσαζεῖν i. e. בָּחָן). Hitp. συνιεῖν, κατανοεῖν.

2 perf.: בַּנְתָּה
Ps. 139, 2. בנתה לרעי מרחוק
Nif-al: נָבוֹן
1 perf.: נָבוֹנְתִי
Jes. 10, 13. ובחכמתי כי נבונתי
part.: נָבוֹן
Gn. 41, 33. איש נבון וחכם
Gn. 41, 39. אין־נבון וחכם כמוך
Prv. 10, 13. בשפתי נבון תמצא
Prv. 14, 33. בלב נבון תנוח חכמה
Prv. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת
Prv. 16, 21. לחכם־לב יקרא נבון
Prv. 17, 28. אפס שפתיו נבון
Prv. 18, 15. לב נבון יקנה־דעת
Hos. 14, 10. נבון וידעם
part.: וְנָבוֹן
Dt. 4, 6. רק עם־חכם ונבון
1Reg. 3,12. נתתי לך לב חכם ונבון
Prv. 1, 5. ונבון תחבלות יקנה
part.: לְנָבוֹן
Prv. 14, 6. ודעת לנבון נקל
Prv. 19, 25. והוכיח לנבון יבין דעת
sg. constr.: הָנָבוֹן

ונבון דבר ואיש תאר 1 Sam. 16,18.
ונבון לחש Jes. 3, 3.
pl. masc.: נְבֹנִים
ונגד פניהם נבונים Jes. 5, 21.
סכלים המה ולא נבונים Jer. 4,22.
pl. masc.: וּנְבֹנִים
חכמים ונבנים וידעים Dt. 1, 13.
pl. masc.: לַנְּבֹנִים
וגם לא לנבנים עשר Eccl. 9, 11.
cum suff.: נְבֹנָיו
ובינת נבניו תסתתר Jes. 29, 14.
Pi-el: בּוֹנֵן
3 imperf.: יְבוֹנְנֵהוּ
יסבבטהו יבוננהו Dt. 32, 10.
Hif-il: הֵבִין *3 prf.*
אלהים הבין דרכה Job. 28, 23.
ליצרו לא הבין Jes. 29, 16.
ודניאל הבין בכל־חזון Dan. 1,17.
forma decurtata: בִּינֹתִי *1 prf.*
ביתי בספרים Dan. 9, 2.
3 perf. pl.: הֵבִינוּ
כי הביט בדברים Neh. 8, 12.
ולא הביט עצתו Mich. 4, 12.
2 prf. pl.: הֲבִנוֹתֶם
הלוא הביטתם Jes. 40, 21.
part.: מֵבִין
יסר במשא כי מבין הוא 1Chr. 15,22.
מבין עם־תלמיד 1 Chr. 25, 8.
איש־מבין וסופר הוא 1 Chr. 27,32.
וכל־יצר מחשבות מבין 1 Chr. 28, 9.
כל־מבין בכלי־שיר 2 Chr. 34, 12.
וכל מבין לשמע Neh. 8, 2.
כל יודע מבין Neh. 10, 29.
מבין פתיים Ps. 119, 130.
את־פני מבין חכמה Prv. 17, 24.
ובאדם מבין ידע Prv. 28, 2.
נוצר תורה בן מבין Prv. 28, 7.
ודל מבין יחקרנו Prv. 28, 11.
נאספים באין מבין Jes. 57, 1.
ואני הייתי מבין Dan. 8, 5.
ואין מבין Dan. 8, 27.
part.: הַמֵּבִין
ומבין חידות Dan. 8, 23.
part.: הַמֵּבִין
כל־המבין מאתים 1 Chr. 25, 7.
המבין בראות האלהים 2Chr. 26, 5.
המבין אל־כל־מעשיהם Ps. 33, 15.
part.: בְּמֵבִין
תחת נערה במבין Prv. 17, 10.
part.: לַמֵּבִין
כלם נכחים למבין Prv. 8, 9.
pl.: מֲבִינִים
ולאלנתן מבינים Esr. 8, 16.
והלוים מבינים את־העם Neh. 8, 7.
pl.: הַמְּבִינִים Q'ri.
ויאמר ללוים המבינים Chr. 35, 3.
והלוים המבינים את־העם Neh. 8, 9.
pl.: הַמְבוֹנִים K'tib.
ללוים המבינים 2 Chr. 35, 3.
pl.: וְהַמְבִינִים
והנשים והמבינים Neh. 8, 3.
pl. constr.: וּמְבִינֵי
ומביני מדע Dan. 1, 4.
inf. abs.: בִּין *f. dec.*
בין תבין את־אשר לפניך Prv. 23,1.
inf.: הָבִין
ושאלת לך הבין 1 Reg. 3, 11.
אין הבין Ps. 32, 9.
חכמת ערום הבין דרכו Prv. 14, 8.
הבין שמועה Jes. 28, 19.
לא ידעו הבין Jes. 56, 11.
inf. constr.: לְהָבִין
לתבין בין־טוב לרע 1 Reg. 3, 9.

להבין אמרי בינה Prv. 1, 2.
להבין משל ומליצה Prv. 1, 6.
להבין ולהשעטת Dan. 10, 12.
inf. c. suff.: לַהֲבִינְךָ
ובאתי להבינך Dan. 10, 14.
imperat.: הָבֵן
הבן לחלז את־המראה Dan. 8, 16.
הבן בן־אדם Dan. 8, 17.
הבן בדברים Dan. 10, 11.
imperat.: וְהָבֵן
ותבן במראה Dan. 9, 23.
pl.: בִּינוּ *f. dec.*
ביט שנת דר־דור Dt. 32, 7.
ביט־נא זאת Ps. 50, 22.
ביט בערים בעם Ps. 94, 8.
sg. imperat.: וּבִין
ובין בדבר והבן במראה Dan. 9,23.
ובין את־החדבר Dan. 10, 1.
cum h ept.: בִּינָה *sg.*
ה' ביטה הגיגי Ps. 5, 2.
sg. c. suff.: הֲבִינֵנִי
דרך־פקודיך הבינני Ps. 119, 27.
הבינני ואצרה תורתך Ps. 119, 34.
הבינני ואלמדה מצותיך Ps. 119,73.
עבדך־אני הבינני Ps. 119, 125.
הבינני ואחיה Ps. 119, 144.
כדברך הבינני Ps. 119, 169.
pl.: הֲבִינוּ
ומח־שגיתי תביטו לי Job. 6, 24.
הביט פתאים ערמה Prv. 8, 5.
וכסילים תביטו לב Prv. 8, 5.
1 imperf.: אָבִין
ויחלף ולא־אבין לו Job. 9, 11.
ואחור ולא־אבין לו Job. 23, 8.
לכן הגדתי ולא אבין Job. 42, 3.
ואני שמעתי ולא אבין Dan. 12, 8.
cum h opt.: אָבִינָה
אביטה לאחריתם Ps. 73, 17.
Prv. 7, 7. אביטה בבנים
cum h opt.: וְאָבִינָה
Esr. 8, 15. ואביטה בעם ובכהנים
Neh. 13,7. ואביטה ברעה אשר עשה
וְאָבִינָה
Job. 23, 5. ואביטה מה־יאמר לי
2 imperf.: תָּבִין
Job. 15, 9. תבין ולא־עמנו הוא
Job. 38,20. וכי תבין נתיבות ביתו
Prv. 2, 5. אז תבין יראת ה'
Prv. 2, 9. אז תבין צדק ומשפט
Prv. 23,1. בין תבין את־אשר לפניך
3 imperf.: יָבִין
Job. 6, 30. אם־חכי לא־יבין הוות
Job. 14, 21. ויצעירו ולא־יבין למו
Job. 36,29. אף אם־יבין מפרשי־עב
Ps. 19, 13. שגיאות מי־יבין
Ps. 49, 21. אדם ביקר ולא יבין
Ps. 92, 7. וכסיל לא־יבין את־זאת
Ps. 94, 7. ולא יבין אלהי יעקב
Prv. 14, 15. ועדום יבין לאשרו
Prv. 20, 24. ואדם מה־יבין דרכו
הלא־תכן לבות הוא
Prv. 24, 12. יבין
Prv. 29, 7. רשע לא־יבין דעת
Prv. 29, 19. כי־יבין ואין מענה
Jes. 6, 10. ולבבו יבין
Jes. 28, 9. ואת־מי יבין שמועה
Jes. 32, 4. יבין לדעת
ועלי־אלהי אבתיו לא
Dan. 14, 37. יבין
Dan. 14, 37. ועל־כל־אלוה לא יבין
Hos. 4, 14. ועם לא־יבין ילבם
3 impf. apoc.: וַיָּבֶן
ויבן עלי כי ה' קרא לנער 1Sam. 3, 8.
ויבן דוד כי מת הילד 2 Sam. 12, 19.
ויבן ויפרץ מכל־בניו 2 Chr. 11, 23.

ויבן וידבר עמי Dan. 9, 22.
3 impf. apoc.: וַיָּבֶן
חחכם ויבן את־זאת Jer. 9, 11.
ויבן על־עזבי בריתקדש Dan. 11,30.
מי חכם ויבן אלה Hos. 14, 10.
cum suff.: וַיְבִינֵהוּ
אדמי מיעץ ויביטהו Jes. 40, 14.
3 f. sp.: וַתָּבֶן
שמעה אזני ותבן לה Job. 13, 1.
cum suff.: תְּבִינֵם
ונשמת שדי תבינם Job. 32, 8.
2 pl.: תָּבִינוּ
תביט ואחר כדבר Job. 18, 2.
שמע שמוע ואל־תביט Jes. 6, 9.
2 pl.: וְתָבִינוּ
ותביט כי־אני הוא Jes. 43, 10.
3 pl.: יָבִינוּ
יביט לאחריתם Dt. 32, 29.
וזקנים יביט משפט Job. 32, 9.
כי לא יביט אל־פעלת י' Ps. 28,5.
בטרם יביט סירתיכם Ps. 58, 10.
לא ידעו ולא־יביט Ps. 82, 5.
אנשי־רע לא־יביט משפט Prv. 28,5.
ומבקשי י' יביט כל Prv. 28, 5.
לא ידעו ולא יביט Jes. 44, 18.
ומשכילי עם יבין Dan. 11, 33.
ולא יביט כל־רשעים Dan. 12, 10.
והמשכילים יביט Dan. 12, 10.
3 pl.: וַיָּבִינוּ
ויביט במקרא Neh. 8, 8.
Hitpa-el: הִתְבּוֹנֵן
3 prf. הִתְבּוֹנֵן
עמי לא התבונן Jes. 1, 3.
2 perf.: הִתְבּוֹנַנְתָּ
התבוננת עד־רחבי־ארץ Job. 38,18.
2 perf.: וְהִתְבּוֹנַנְתָּ
והתבוננת על־מקומו Ps. 37, 10.
3 pl.: הִתְבּוֹנֵנוּ *paus.*
ואשר לא־שמעו תתבוננו Jes. 52,15.
imperat.: וְהִתְבּוֹנֵן
והתבונן נפלאות אל Job. 37, 14.
pl.: הִתְבּוֹנְנוּ
התבוננו וקראו למקוננות Jer. 9,16.
pl.: וְהִתְבּוֹנְנוּ
והתבוננו מאד וראו Jer. 2, 10.
1 imperf.: אֶתְבּוֹנֵן
אתבונן ואפחד ממנו Job. 23, 15.
ומה אתבונן על־בתולה Job. 31, 1.
paus.: אֶתְבּוֹנָן
ועדיכם אתבונן Job. 32, 12.
עדהזיך אתבונן Ps. 119, 95.
מזקנים אתבונן Ps. 119, 100.
מפקודיך אתבונן Ps. 119, 104.
וְאֶתְבּוֹנֵן
ואתבונן אליו בבקר 1 Reg. 3, 21.
2 impf.: וַתִּתְבַּנֵן
עמדתי ותתבנן בי Job. 30, 20.
3 impf.: יִתְבּוֹנֵן
וירא־און ולא יתבונן Job. 11, 11.
ורעם גבורתו יתבונן Job. 26, 14.
2 impf. pl.: תִּתְבּוֹנְנוּ
תתבוננו בה בינה Jer. 23, 20.
באחרית הימים תתבוננו בה Jer. 30, 24.
paus.: תִּתְבּוֹנְנוּ
וקדמניות אל־תתבננו Jes. 43, 18.
3 impf. pl.: יִתְבּוֹנָנוּ
אליך יתבוננו Jes. 14, 16.
וַיִּתְבֹּנְנוּ
ויתבוננו חסדי י' Ps. 107, 43.

בִּין

Digitized by Google

וּבִינָה
אַךְ יִתֵּן־לְךָ יְיָ שֵׂכֶל וּבִינָה 1 Chr. 22, 12.
בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֵׂכֶל וּבִינָה 2 Chr. 2, 11.
חָכְמָה וּמוּסָר וּבִינָה Prv. 23, 23.
רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה Jes. 11, 2.

בַּבִּינָה
וְלֹא־חָלַק לָהּ בַּבִּינָה Job. 39, 17.

לַבִּינָה
כִּי אִם לַבִּינָה תִּקְרָא Prv. 2, 3.
וּלְמֹדַע לַבִּינָה תִּקְרָא Prv. 7, 4.

בִּינַת *constr.:*
וְלֹא־בִינַת אָדָם לִי Prv. 30, 2.

וּבִינַת *constr.:*
וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר Jes. 29, 14.

מְבִינָתִי *cum suff.:*
וְרוּחַ מִבִּינָתִי יַעֲנֵנִי Job. 20, 3.

בִּינָתְךָ *cum suff.:*
וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן Prv. 3, 5.

מִבִּינָתֶךָ *cum suff.:*
מִבִּינָתְךָ חֹדֶל Prv. 23, 4.

הַמְבִינָתֶךָ *cum h interr.:*
הַמִּבִּינָתְךָ יֹאבַר־נֵץ Job. 39, 26.

וּבִינָתְכֶם *cum suff.:*
חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם Dt. 4, 6.

בִּינוֹת *pl.:*
כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא Jes. 27, 11.

תְּבוּן

ז"ן לְפ-עוֹנֵר וְקִקְחָיו יְכַף סְכַף תְּנוּכָה, עִקְּלוּ עִקֵּל תְּנוּךְ, וְכֵן תְּהוֹם מִן הוּס [נְהוֹעְכְּדוּ פְּלוּעָם], וְסוּף עִקֵּל יִהְיֶה, כִּי נִסְגַּד פְּעוּעַ תָּעִיד עִעֲשֶׂה נְקֻנָּה סְעַם. הִסְלִים כּוֹכֵר כְּנִקְנֵם.

n. m. inusitatum, quo solummodo poëtae mediae, quae dicitur, aetatis, audaciores illi atque in confingendis novis vocabulis liberiores, usi sunt. Factum est a. s. f. תְּנוּךְ ex verbo נָךְ, תְּהוֹם a v. הָמַם.

sg. c. suff.: בְּתְבוּנָם
בְּתְבוּנָם עֲצָבִים Hos. 13, 2.

תְּבוּנָה
ז"כ מן נון כמו תְּעוּלָה, קְנוּסָה, קְכוּסָה, קְנוּסָה, קְקוּמָה, קְצוּנָה מע"ו, וסק' נְקֵק סְסֵרָ נְקְנוּעַ תָּ לוּ נְצַנָּ תָּ (tā), פְּעוּל סְעוּפָה כְּמוֹ נְשְׁפָּתִי מְעֻבָּ, סְפוּעַ שְׁכֵל וְעֵטָ [קְיִיכוּכָ], וְלְכוּ נְהֵכְנוּי נְמְכוּוֹן יְקִי"ד.

n. f. ad similitudinem nominum תְּבוּאָה, תְּבוּסָה sexcentorumque aliorum factum: *intelligentia*; praefixo enim *ta*, quemadmodum in linguis europaeis, notio abstractiva solet significari.

וְאֵין בְּתָם תְּבוּנָה Dt. 32, 28.
וְאֹרֶךְ יָמִים תְּבוּנָה Job. 12, 12.
וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה Prv. 3, 13.
וְחָכְמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה Prv. 10, 23.
אֹרֶךְ אַפַּיִם רַב־תְּבוּנָה Prv. 14, 29.
וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יְיַשֶּׁר־לָכְתּ Prv. 15, 21.
וְקֹר־רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה Prv. 17, 27.
שְׁמֹר תְּבוּנָה לְמְצָא־טוֹב Prv. 19, 8.
וְאִישׁ תְּבוּנָה יְדַלְּנָה Prv. 20, 5.
אֵין חָכְמָה וְאֵין תְּבוּנָה Prv. 21, 30.
וְלֹא דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה Jes. 44, 19.
אֵין תְּבוּנָה בּוֹ Obad. 1, 7.

וּתְבוּנָה
נָתַן יְיָ חָכְמָה וּתְבוּנָה 1 Reg. 5, 9.
וְתְבוּסָה חֲרֵבָה מֵאָד Job. 12, 13.
לוֹ עֵצָה וּתְבוּנָה Prv. 2, 6.
מַפִּיק דַּעַת וּתְבוּנָה Prv. 8, 1.
וְתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ Obad. 1, 8.

לֹא־יָבִא בִּינֵיהֶם Job. 41, 8.
וְהֹגֵיא בֵּינֵיהֶם 1 Sam. 17, 3.

בֵּינֵיהֶם *cum suff.:*
וְחִקַּיר בֵּינֵי וּבֵינֵיהֶם Ez. 43, 8.

בֵּינֵיכֶם
רְחוֹק יְהִי בֵּינֵיכֶם וּבֵינִי Jos. 3, 4.
מַבְדִּילִים בֵּינֵיכֶם Jes. 59, 2.

וּבֵינֵיכֶם
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם Gn. 9, 12. 15. 17, 11.
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ Gn. 17, 10.
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם Ex. 31, 13.
נְתַן־לִי בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם Jos. 22, 25.
בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם Jos. 22, 28.

הַבָּנִים *dual.:*
וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבֵּנַיִם 1 Sam. 17, 4.
אִישׁ הַבֵּנַיִם עֹלֶה 1 Sam. 17, 23.

בֵּינוֹת *pl.:*
בֹּא אֶל־בֵּינוֹת לַגַּלְגַּל Ez. 10, 2.
אֲשֶׁר בֵּינוֹת הַכְּרוּבִים Ez. 10, 7.

מְבֵינוֹת *pl.:*
גַּחֲלֵי־אֵשׁ מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים Ez. 10, 2.
אֵשׁ מִבֵּינוֹת לַגַּלְגַּל Ez. 10, 6.
מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים Ez. 10, 6.
יְדֵי מִבֵּינוֹת לַכְּרוּבִים Ez. 10, 7.

בֵּינוֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
תְּהִי נָא אֵלֶּה בֵּינוֹתֵינוּ Gn. 26, 28.
וְיִי יִהְיֶה שֹׁמֵעַ בֵּינוֹתֵינוּ Jud. 11, 10.

בֵּינֹתָם *pl. c. suff.:*
כִּי הִמְלִיץ בֵּינֹתָם Gn. 42, 23.
עַל־שִׁבְעַת יְיֵי אֲשֶׁר בֵּינֹתָם 2Sam. 21, 7.
אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׂלַח בֵּינֹתָם Jer. 25, 16.

בִּין
פְּעַל פְּעַס נִקְרֵי כְּמוֹ נִעְנֵי נִיקוּד הַמְּכוּוֹן.

adv. aram., potestate usuque hebraico aequale.

בְּפַמַּח בִּין שְׁנֵיהֶם Dan. 7, 5.

בֵּינֵיהֶן *cum suff.:* Q're.

סַלְקַת בֵּינֵיהוֹן Dan. 7, 8.

בִּינָה
ז"כ,וְהַלְּנָס יִתְפַּרְשָׁ מִן פְּעַל, לוֹמַר, קְצוּנָן פְּתִיקַת פּוֹן וּגִילַת עִין לְמוּסָר, קְצוּנָן וְעִפָּס קוּזִיס וְזָכָל עָנָה וְהַזְּכָל פּוֹפָס וְעִפָּס [פְּעַנְעַעְכְּדִיסָס, קְלוּנָסִיי"ס], וְיִדַע נִיכָה לוֹ יִדַע נִיכָה לְעָתִים יְדוּעַ מְנַעֲלֵי לְסוּפוֹת וְקִכְמֵי הְקְזְנוּן. סְרִיסִי בִּינוֹת.

n. f. facultas discernendi, internoscendi veri a falso scientia, intelligentia, attentio, prudentia tum in judicando tum in agendo, quamobrem Rabbini virtutem eam esse asserunt, qua argumentando ex rebus non dubiis id, quod dubitatur, efficimus (בֶּן דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר).

יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים 1 Chr. 12, 32.
יוֹדֵעַ בִּינָה לַחוֹרֵם אָבִי 2 Chr. 2, 12.
וְאַי זֶה מָקוֹם בִּינָה Job. 28, 12. 20.
וְסוֹר מֵרַע בִּינָה Job. 28, 28.
וְאִם־בִּינָה שִׁמְעָה־זֹאת Job. 34, 16.
הַגֵּד אִם־יָדַעְתָּ בִינָה Job. 38, 4.
אוֹ מִי־נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה Job. 38, 36.
וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה Prv. 4, 1.
קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה Prv. 4, 5.
וּבְכָל־קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה Prv. 4, 7.
אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה Prv. 8, 14.
וְאַשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה Prv. 9, 6.
וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה Prv. 9, 10.
וְקִנְיַן בִּינָה נִבְחָר מִכֶּסֶף Prv. 16, 16.
וְיִדְעֵי תַעְיֵי־רוּחַ בִּינָה Jes. 29, 24.
נִלְעַג לְשׁוֹן אֵין בִּינָה Jes. 33, 19.
תְּבוּנָתוֹ בָּהּ בִּינָה Jer. 23, 20.
וְכָל דְּבַר חָכְמַת בִּינָה Dan. 1, 20.
וְאַבְקְשָׁה בִינָה Dan. 8, 15.
לְהַשְׂכִּילְךָ בִּינָה Dan. 9, 22.

וּבִין רְעִי וּבִין רְעִיךָ Gn. 13, 8.
בֵּין־קֹדֶשׁ וּבִין בָּרֹד Gn. 16, 14.
בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבִין זַרְעֲךָ Gn. 17, 7.
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבִין זַרְעֲךָ Gn. 17, 10.
בֵּין־קֹדֶשׁ וּבִין שׁוּר Gn. 20, 1.
בֵּינוֹ וּבִין יַעֲקֹב Gn. 30, 36.
בֵּין עֶדֶר וּבִין עֶדֶר Gn. 32, 17.
בֵּין עַמִּי וּבִין עַמֶּךָ Ex. 8, 19.
בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם Ex. 14, 2.
בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבִין קֹדֶשׁ Ex. 26, 33
בֵּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Ex. 31, 17.
וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Lev. 26, 46.
בֵּין טוֹב וּבִין רָע Lev. 27, 12. 14.
בֵּין הַמַּכָּה וּבִין גֹּאֵל הַדָּם Nu. 35, 24.
בֵּין־פַּארָן וּבִין־תֹּפֶל Dt. 1, 1.
בֵּין צָרְעָה וּבִין אֶשְׁתָּאֹל Jud. 13, 25.
בֵּין חִירָם וּבִין שְׁלֹמֹה 1 Reg. 5, 26.
בֵּינִי וּבִין כַּרְמִי Jes. 5, 3.
וּבִין עֲבִיתִים Ez. 31, 3.
וּבִין יְשָׁרִים רָצוֹן Prv. 14, 9.
וּבִין עֶשֶׂרֶת יְמִים Neh. 5, 18.
בֵּין הָאָרֶץ וּבִין הַשָּׁמַיִם 1 Chr. 21, 16.

בֵּין *präp.:*
וְצִמְחוּ בֵּין חָצִיר Jes. 44, 4.

מִבֵּין *präp.:*
וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו Gn. 49, 10.
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים Num. 7, 89.
אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשּׂרֵפָה Nu. 17, 2.
הִיוֹצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ Dt. 28, 57.
מִבֵּין עֹפָאִים יִתְנוּ־קוֹל Ps. 104, 12.
מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ 2 Reg. 16, 14.
וּלְחֵבָה מִבֵּין סִיחֹן Jer. 48, 45.
מִבֵּין הַגְּזִרִים Ez. 37, 21.
וּפְאַת קְדִים מִבֵּין חוֹרָן Ez. 47, 18.
וְנֹאפוּפֶיהָ מִבֵּין שָׁדֶיהָ Hos. 2, 5.
מִבֵּין שְׁנֵי הֶהָרִים Zach. 6, 1.
וְשִׁקְצֵיהוּ מִבֵּין שִׁנָּיו Zach. 9, 7.

וּמִבֵּין *präp.:*
וּמִבֵּין בֵּית יְיָ 2 Reg. 16, 14.
וּמִבֵּין דַּמֶּשֶׂק וּמִבֵּין Ez. 47, 18.
וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל Ez. 47, 18.

בֵּינִי *cum suff.:*
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם Gn. 9, 12. 15.
בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ Gn. 9, 13.
בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר Gn. 9, 17.
בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רְעִי Gn. 13, 8.
יִשְׁפֹּט יְיָ בֵּינִי וּבֵינֶיךָ Gn. 16, 5.
בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֲךָ Gn. 17, 7.
בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם Gn. 17, 11.
יִצַּק יְיָ בֵּינִי וּבֵינְךָ Gn. 31, 49.
עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ Gn. 31, 50.
אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ Gn. 31, 51.
אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם Ex. 31, 13.
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Ex. 31, 17.
בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶיךָ 1 Reg. 15, 19.
שִׁפְטוּ־נָא בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי Jes. 5, 3.

בֵּינְךָ *cum suff.:*
וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ Gn. 3, 15.

וּבֵינֶךָ *cum suff.:* p. וּבֵינְךָ
בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רְעִי Gn. 13, 8.
יִשְׁפֹּט יְיָ בֵּינִי וּבֵינֶיךָ Gn. 16, 5.
בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ Gn. 17, 7.
בֵּיתִתִּינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ Gn. 26, 28.
יִצַּק יְיָ בֵּינִי וּבֵינְךָ Gn. 31, 49.
עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ Gn. 31, 50.
אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ Gn. 31, 51.
1 Reg. 15, 19. בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ

בֵּינֹו *cum suff.:*
בֵּינוֹ וּבִין יַעֲקֹב Gn. 30, 36.
בֵּינוֹ וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Lev. 26, 46.

בֵּינֵינוּ, בֵּינֵנוּ *cum suff.:*
בֵּיתִתִּינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ Gn. 26, 28.
בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם Jos. 22, 25. 27.
עֵד הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם Jos. 22, 28.
בֵּינֵינוּ יִסְפּוֹק Job. 34, 37.

בֵּינֵיהֶם *cum suff.:*
בֵּין רְעִי בֵּית יְיָ וּבֵין מִדְיָן וּבֵין עֲמָלֵק וּבֵין פְּלִשְׁתִּים וּבֵין בְּנֵי בְנָיִם, שִׁיט מְעוּטָע בֵּין שְׁנֵי קְיֵילִיס [מִיטְעַלְסְמֵן, לוּוִי־סְמִטְסְמֵר]. וּפְעַל שִׁיסִיס אַלְע הַעְמָס יְלוּע.

n. m., separatio, disjunctio, discrimen, intervallum, pl. בַּנִּים (אִישׁ), qui inter duos exercitus (*μεταίχμια*) pugnat, suomet corpore, certamine cum alio instituto. Miklol-Jofi: הֵעוֹמֵד בֵּין שְׁתֵּי הַמַּעֲרָכוֹת. LXX: *δυνατός* (Riese); 2) adverbialiter, inter, *ἀνάμεσον*; בֵּין־בֵּין, *εἴτε*.... *εἴτε*.

präp.: בֵּין *constr.*
מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם Gn. 1, 6.
וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמָּיִם Gn. 1, 7
לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם Gn. 1, 14.
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ Gn. 1, 18.
בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים Gn. 9, 16.
בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי Gn. 13, 3.
בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם Gn. 13, 7.
עֲבֹר בֵּין הַגְּזָרִים Gn. 15, 17.
בֵּין־קֹדֶשׁ וּבֵין בָּרֹד Gn. 16, 14.
בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר Gn. 20, 1.
בֵּין עֶדֶר וּבֵין עֶדֶר Gn. 32, 17.
בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ Ex. 8, 19.
יִפְלָה יְיָ בֵּין מִצְרַיִם Ex. 11, 7.
בֵּין הָעַרְבַּיִם Ex. 12, 6. 29, 39. 41.
וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ Ex. 13, 9.
וְלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ Ex. 13, 16.
בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם Ex. 14, 2.
וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם Ex. 14, 20.
בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ Ex. 26, 33.
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבַּיִם Ex. 29, 39. 41.
בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד Ex. 30, 18. 40, 7. 30.
וְלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ Lev. 10, 10.
לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא Lev. 11, 47.
וְהִבְדִּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה Lev. 20, 25.
בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיְיָ Lev. 23, 5.
בֵּין טוֹב Lev. 27, 12. 14. 33.
בֵּין הַמַּכָּה וּבֵין גֹּאֵל Num. 35, 24.
בֵּין־פַּארָן וּבֵין־תֹּפֶל Dt. 1, 1.
יְהִיה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים Dt. 25, 1.
בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם 1 Chr. 21, 16.
לְעֻזִּר בֵּין רַב לְאֵין כֹּחַ 2 Chr. 14, 10.
וּמְשֻׁלַּח מְדָנִים בֵּין אַחִים Prv. 6, 19.
אֲרִי בֵּין הָרִחְבוֹת Prv. 26, 13.
בֵּין שׁוֹרֵתָם יְצֹהֵרוּ Job. 24, 11.
בֵּין־שִׂיחִים יִתְחַכּוּ Job. 30, 7.
יִתְעָרְבוּ בֵּין כְּנָעֲנִים Job. 40, 30.
וַיִּשְׁבֹּר בֵּין בֵּית־אֵל Jos. 8, 9.
אוֹרֵב בֵּין בֵּית־אֵל Jos. 8, 12.
בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל Jud. 13, 25.
הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל 2 Sam. 3, 6.
הָאֹדֶן בֵּין־טוֹב לָרַע 2 Sam. 19, 36.
לְהָבִין בֵּין־טוֹב לָרַע 1 Reg. 3, 9.
בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה 1 Reg. 5, 26.
וְשִׁפֹּט בֵּין הַגּוֹיִם Jes. 2, 4.
בֵּין אֲרִיוֹת רִבְצוֹת Ez. 19, 2.
עַל־בֵּין עֲבוֹתִים Ez. 19, 11.
אֶל־בֵּין עֲבוֹתִים Ez. 31, 10. 14.
וְתַמֹּרָה בֵּין־כְּרוֹב לִכְרוֹב Ez. 41, 18.
לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְחֹל Ez. 42, 20.
בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל Ez. 44, 23.
בֵּין־גְּבִיל דִּמְשָׂק Ez. 47, 16.
בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ Joel 2, 17.
בֵּין־יְמִינוֹ לְשְׂמֹאלוֹ Jon. 4, 11.
בֵּין יָדִיד Zach. 13, 6.
בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע Mal. 3, 18.
בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים Mal. 3, 18.

וּבֵין *präp.:*
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ Gn. 1, 18.
וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֵךְ וּבֵין Gn. 3, 15.
בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ Gn. 9, 13.
בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר Gn. 9, 17.
בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי Gn. 13, 3.
מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי Gn. 13, 7.

Digitized by Google

דַּהְבּוּנָה
את־החכמה ואת־החבונה 1 Reg. 7, 14.
בְּתְבוּנָה
בתבונה ובדעת Ex. 35, 31.
לעשה השמים בתבונה Ps. 136, 5.
כונן שמים בתבונה Prv. 3, 19.
לא־יחפץ כסיל בתבונה Prv. 18, 2.
וּבְתְבוּנָה
ובתבונה ובדעת Ex. 31, 3.
ובתבונה יתכונן Prv. 24, 3.
לַתְּבוּנָה
תטה לבך לתבונה Prv. 2, 2.
לתבונה תתן קולך Prv. 2, 3.
cum suff.: לְתְבוּנָתִי
לתבונתי הט אזנך Prv. 5, 1.
cum suff.: וּבְתְבוּנָתְךָ
ובתבונתך עשית לך Ez. 28, 4.
cum suff.: וּבְתְבוּנָתוֹ
Job. 26, 12. *Q're.* ובתוֹבנתו מחץ
Jer. 10, 12. 51, 15. ובתבונתו נטה שמים
K'tib: וּבְתוּבְנָתוֹ
Job. 26, 12. ובתוֹבנתו מחץ רהב
cum suff.: לִתְבוּנָתוֹ
Jes. 40, 28. אין חקר לתבונתו
Ps. 147, 5. לתבונתו אין מספר
pl.: תְּבוּנוֹת
Ps. 49, 4. והגות לבי תבונות
Prv. 11, 12. ואיש תבונות יחריש
Prv. 28, 16. נגיד חסר תבונות
Jes. 40, 14. ודרך תבונות יודיעו
constr. pl.: וּתְבוּנוֹת
Ps. 78, 72. ובתבונות כפיו ינחם
pl. c. suff.: תְּבוּנֹתֵיכֶם
Job. 32, 11. אזין עד־תבונותיכם
בִּינָה
נקחי כאו נענבי כלי הנדל המכוון. *sbst. aram.*, nulla a hebraico discrepantia.
Dan. 2, 21. ומהדעא לידעי בינה

בּוֹס

פעל נוד וסעתיל יָבֹס, יָבֵס. הפעוע רקמי כמו אָבַס לפעלה, וכלף נ"כ פס בָּז, כי מכוון כלם רימיסה וכפיסה רליס וכניסה [עלעטען], וכי כם נ"כ נכל שפתי מענב כתנוסתו (s. *pad*,) נקשוי הנילוק. (l. *ped*, gr. *ποδ*, ומשפל על מיסת ונקילת דגר, על ולילה וקריפה שימה וקלון [פַּעלעטאַטשען]. נכון הכנד בוֹסֵס לו בוֹשֵׁס, לומר רמיסה נמשוך, נמשלה על רימיסת ונווי קדש. הפָּעל לשון מפעפל. והפתפעל מן הפתפעל והתלכלך בדבר נוליר נוסס.

vrb. trans. (cui geminum est בָּז; factum est inde, praefixa litera א, אָבַס quod v. supra): 1) conculcare, pedibus conterere, *πατ-εῖν*, *κατα-πατ-εῖν*, quibus verbis Graecis eadem subest radix, indurato sibilo paullulum immutata; 2) contumelia afficere, injuriose tractare; Al: *ἐξουθενεῖν*, *ἐμπαίζειν*. Pi: בּוֹסֵס, בּוֹשֵׁס, vi aucta: proterere, obterere v. c. de hostibus, qui terram hostilem in modum vexant. Trg: הְדַשׁ. LXX: *κατα-πατεῖν*, *μολύνειν*. Hitp.: profligatum prostratumque volutari (sanguine). LXX: *πεφυρμένη*. Hof: conculcari. Trg: מְדַשְׁדַּשׁ.

part. pl.: בּוֹסִים pro בּוֹסְסִים
Zach. 10, 5. כגבורים בוסים

1 *imperf.:* וָאָבוֹס
ואבוס עמים באפי Jes. 63, 6.
cum suff.: אֲבוֹסֵנִי
ועל־הרי אבוסנו Jes. 14, 25.
3 *impf.:* יָבוֹס
והוא יבוס צרים Ps. 60, 14. 108, 14.
3 *impf. f.:* תָּבוֹס
נפש שבעה תבוס נפת Prv. 27, 7.
1 *impf. pl.:* נָבוֹס
בשמך נבוס קמינו Ps. 44, 6.
Pi-el: בּוֹסֵס
3 *prf. pl.:* עי' בָּשׁ בּוֹסְסוּ
צריו בוססו מקדשך Jes. 63, 18.
בססו את־חלקתי Jer. 12, 10.
Hof-al: הוּבַס
part.: מוּבָס
כפגר מובס Jes. 14, 19.
Hitpa-el: הִתְבּוֹסֵס
part. fem.: מִתְבּוֹסֶסֶת
מתבוססת בדמיך Ez. 16, 6.
מתבוססת בדמך חייתי Ez. 16, 22.
מְבוּסָה
ע"כ ומסלנס רישס נרגל שלר ושויב [כיעדערעטצונג], וכן זמום סע' לרוב.

n. f. conculcatio, sive id quod pedibus proteritur. LXX: *κατα-πάτημα*, *καταπεπατημένον*. Aquil. *συμπεπατημένον*.

וּמְבוּסָה
Jes. 18, 2. 7. קורקו ומבוסה
Jes. 22, 5. מהומה ומבוסה ומבוכה
תְּבוּסָה
ע"כ תשונס סשתפעל, לומר שוכד וכלין ונסיס לעטוסס [שוכטערנאַכט, דאָס כיעדערנעטערעטען-וועדלען], ויוכלר מסנרס ומכשוס.

n. f. abstractivum: conculcatio, actio, qua quis conteritur seu ignominia extrema afficitur. LXX. recte: *καταστροφή*.

constr.: תְּבוּסַת
ומאלהים חיתה תבוסת אחזיהו 2 Chr. 22, 7.

בּוּעַ

פעל לש-עונר, ועכינו ניקס וריקס נכיעס וסקס [עמפאָקוועלען], ולילוסין נָבַע, נָבַח וכלוסס. ונתנגוס הסנס בּוּעַ ילוס נמשל על כיהול וגיל רקוד וקפיכס [סיפּאַן, יוכּכען], וסנמות בָּרַע, כמו קלוס ושמקה. וכן שם בַּעֲבֻעַ [כפיל-כסנס] נסלנס על התמוות נעכועי סמיס, כמו לוּעִיץ נפוחי הנקרקע שק-רוק", וכן סשם בַּעֲבוּעַ. עי' נעס. וסנסנס סוס גל נשפתי מערב.

vrb. inusit. (cui affinia sunt בָּבַע et בָּעַח): *scatere*, *scaturire*, *ebullire*, targumice exsultare, laetitia efferri, בָּרַע, בָּעַע, gaudium, exsultatio, בַּעֲבַע, בַּעֲבוּעַ, bulla, spuma, a verbo duplicato. Radix est sanscrito-semitica, sicut omnium omnino vocabulorum hebraicorum, licet sit nondum cognita, vel errore cum indica, quae par atque aequalis est, nondum ita composita, ut fidem faciat omnibus.

אַבַּעְבֻּעַת
ע"כ סלנוי מסיקיל אַבַּעְבָּעָה, מסלנס נועות-סנלד, נגוס-סעור ע"י שקין [נעזוויטע, סויעגלשטין]. ונתנגוס

וגשו ע"ם סליגון וסקוורוט. ונקרסי כיעה נקלוף סנ' כע' כידוע. ונגזרס ידוע כיני-סדגים, כינק נעשית, כיני כנים, שעיל כיניס, כינק מסיד, כינק סניר, כינק סיונרים וסכן.

n. f. ovum, a colore albo; aramaice: בֵּיעָה. LXX: *ὠόν*.

pl.: בֵּיצִים
אפרחים או ביצים Dt. 22, 6.
וכאסף ביצים עזבות Jes. 10, 14.
pl.: הַבֵּיצִים
או על־תביצים Dt. 22, 6.
pl. constr.: בֵּיצֵי
ביצי צפעוני בקעו Jes. 59, 5.
cum suff.: בֵּיצֶיהָ
כי־תאזב לארץ ביצית Job. 39, 14.
בְּבֵיצֵיהֶם
האכל מביצתם Jes. 59, 5.

בּוּק

פעל לש-עונר, וסענין סריקה ויניקה עלה וסנרס [קוסלפעריען, נ'עפּצען]. ונגור סוס בִּיקַח, יְבִיקֵם. סקטוע כשרש נאַך נשפתי מערב כמו סיוני-ניוד.

vrb. inusit.: exinanire, vacuum facere, cujus propagines deinceps consequuntur.

בּוּקָה
ע"כ נעין סריקנות [לעערסיים], ומוסל על מוסקות ויקורקן [שָׁדֵע], ונשרמו ניק.

n. f. vacuitas, inanitas, vastitas, solitudo.

Nah. 2, 11. בוקה ומבוקה
מְבוּקָה
ע"כ נסרדפס עם בִּיקָה, נלי כנדל כשכוון.

n. f. eadem potestate, qua superius. LXX: *ἐπαναγμὸς καὶ ἀποτιναγμός*. Trg: בַּיְיָא אִיתַּעֲחָא.

וּבְבוּקָה
Nah. 2, 11. בוקה ומבוקה ובלקה
בַּבְּקְבֻּק
ע"כ שכעיל כשרש בִּיק, ונזוסו כלל לו קפת נמנס ויקוק [בַּלְבַּעַט], ויהיס לני דעת סמדקדקים ניון שנעי מכוד מוקק נק נק, ולק מקטוד לי, ולק כהילל. כי י"ס שד סורס בִּיק, שפר תכוכתו נניכס ובקיכס [הַשְׁכֵּל ויין], וכדומס כשנתי מערב, ומוס נשרש [מכות כ"נ ע"ם מכות ל"נ עי] אַבְּבָא, נליון סור ובקב ע' נעיון, וכן בקיק בִּיקָא, קכון לו כד נגוב ונסוף ובקוב, כמו לק-מקו כיס כוקן סריקין, וכן בִּיקָא לשפת סוס [חולין ס"ב ע"ב]; ולק נס נקוק ובקוב.

ע"כ נסרדפס עם בִּיקָה, נלי כנדל כשכוון.

n. m. ex radice בִּק duplicatum: lagena, laguncula, a cavitate dicta, qua quid infundi potest. LXX: *βαὸν*, *στάμνον*. Qimchi a naturali sono nomen accepisse arbitratur; dicit enim: שֶׁאָדָם שׁוֹתֶה מִתּוֹכָהּ בְּקִבּוּק; cui interpretationi favet verbi nominisque ejus apud Arabes insita notio.

Jer. 19, 1. וקנית בקבק יוצר חרש
הַבַּקְבֻּק
1 Reg. 14, 3. ובקבק דבש ובאת אליו
הַבַּקְבֻּק
Jer. 19, 10. ושברת הבקבק

בּוּר

פעל לש-עונר כ"כ כש נעור, וזשוסו כמו בָּאַר לציל, והוס לקי פֵּר, לומר כריס וקציכה, ולקיו נכוסיס נרעיס:

1 *imperf.:* וָאָבוּר
ואבור עמים באפי Jes. 63, 6.
cum suff.: אֲבוּרֶנּוּ
ועל־הרי אבורנו Jes. 14, 25.
3 *impf.:* יָבוּר
והוא יבור צרים Ps. 60, 14. 108, 14.
3 *impf. f.:* תָּבוּר
נפש שבעה תבור נפת Prv. 27, 7.
1 *impf. pl.:* נָבוּר
בשמך נבור קמינו Ps. 44, 6.
Pi-el: בֵּרַר
3 *prf. pl.:* עי' בָּשׁ בֵּרְרוּ
צריו ברסרו מקדשך Jes. 63, 18.
ברר את־חלקתי Jer. 12, 10.
Hof-al: הוּבַר
part.: מוּבָר
כפגר מובר Jes. 14, 19.
Hitpa-el: הִתְבָּרֵר
part. fem.: מִתְבָּרֶרֶת
מתברסת בדמיך Ez. 16, 6.
מתברסת בדמך חייתי Ez. 16, 22.
מְבוּרָה
ע"כ ומסלנס רישס נרגל שלר ושויב [כיעדערעטצונג], וכן זמום סע' לרוב.

n. f. conculcatio, sive id quod pedibus proteritur. LXX: *κατα-πάτημα*, *καταπεπατημένον*. Aquil. *συμπεπατημένον*.

וּמְבוּרָה
Jes. 18, 2. 7. קורקו ומברסה
Jes. 22, 5. מהומה ומברסה ומבוכה
תְּבוּרָה
ע"כ תשונס סשתפעל, לומר שוכד וכלין ונסיס לעטוסס [שוכטערנאַכט, דאָס כיעדערנעטערעטען-וועדלען], ויוכלר מסנרס ומכשוס.

n. f. abstractivum: conculcatio, actio, qua quis conteritur seu ignominia extrema afficitur. LXX. recte: *καταστροφή*.

constr.: תְּבוּרַת
ומאלהים חיתה תבורת אחזיהו 2 Chr. 22, 7.

בּוּעַ

פעל לש-עונר, ועכינו ניקס וריקס נכיעס וסקס [עמפאָקוועלען], ולילוסין נָבַע, נָבַח וכלוסס. ונתנגוס הסנס בּוּעַ ילוס נמשל על כיהול וגיל רקוד וקפיכס [סיפּאַן, יוכּכען], וסנמות בָּרַע, כמו קלוס ושמקה. וכן שם בַּעֲבֻעַ [כפיל-כסנס] נסלנס על התמוות נעכועי סמיס, כמו לוּעִיץ נפוחי הנקרקע שק-רוק", וכן שם בַּעֲבוּעַ. עי' נעס.

וסנסנס סוס גל נשפתי מערב.

vrb. inusit. (cui affinia sunt בָּבַע et בָּעַח): *scatere*, *scaturire*, *ebullire*, targumice exsultare, laetitia efferri, בָּרַע, בָּעַע, gaudium, exsultatio, בַּעֲבַע, בַּעֲבוּעַ, bulla, spuma, a verbo duplicato. Radix est sanscrito-semitica, sicut omnium omnino vocabulorum hebraicorum, licet sit nondum cognita, vel errore cum indica, quae par atque aequalis est, nondum ita composita, ut fidem faciat omnibus.

אַבַּעְבֻּעַת
ע"כ סלנוי מסיקיל אַבַּעְבָּעָה, מסלנס נועות-סנלד, נגוס-סעור ע"י שקין [נעזוויטע, סויעגלשטין]. ונתנגוס

וגשו ע"ם סליגון וסקוורוט. ונקרסי כיעה נקלוף סנ' כע' כידוע. ונגזרס ידוע כיני-סדגים, כינק נעשית, כיני כנים, שעיל כיניס, כינק סניד, כינק סניר, כינק סיונרים וסכן.

n. f. ovum, a colore albo; aramaice: בֵּיעָה. LXX: *ὠόν*.

pl.: בֵּיצִים
אפרחים או ביצים Dt. 22, 6.
וכאסף ביצים עזבות Jes. 10, 14.
pl.: הַבֵּיצִים
או על־תביצים Dt. 22, 6.
pl. constr.: בֵּיצֵי
ביצי צפעוני בקעו Jes. 59, 5.
cum suff.: בֵּיצֶיהָ
כי־תאזב לארץ ביצית Job. 39, 14.
בְּבֵיצֵיהֶם
האכל מביצתם Jes. 59, 5.

בּוּק

פעל לש-עונר, וסענין סריקה ויניקה עלה וסנרס [קוסלפעריען, נ'עפּצען]. ונגור סוס בִּיקַח, יְבִיקֵם. סקטוע כשרש נאַך נשפתי מערב כמו סיוני-ניוד.

vrb. inusit.: exinanire, vacuum facere, cujus propagines deinceps consequuntur.

בּוּקָה
ע"כ נסרדפס עם בִּיקָה, נלי כנדל כשכוון.

n. f. vacuitas, inanitas, vastitas, solitudo.

Nah. 2, 11. בוקה ומבוקה
מְבוּקָה
ע"כ נסרדפס עם בִּיקָה, נלי כנדל כשכוון.

n. f. eadem potestate, qua superius. LXX: *ἐπαναγμὸς καὶ ἀποτιναγμός*. Trg: בַּיְיָא אִיתַּעֲחָא.

וּבְבוּקָה
Nah. 2, 11. בוקה ומבוקה ובלקה
בַּבְּקְבֻּק
ע"כ שכעיל כשרש בִּיק, ונזוסו כלל לו קפת נמנס ויקוק [בַּלְבַּעַט], ויהיס לני דעת סמדקדקים ניון שנעי מכוד מוקק נק נק, ולק מקטוד לי, ולק כהילל. כי י"ס שד סורס בִּיק, שפר תכוכתו נניכס ובקיכס [הַשְׁכֵּל ויין], וכדומס כשנתי מערב, ומוס נשרש [מכות כ"נ ע"ם מכות ל"נ עי] אַבְּבָא, נליון סור ובקב ע' נעיון, וכן בקיק בִּיקָא, קכון לו כד נגוב ונסוף ובקוב, כמו לק-מקו כיס כוקן סריקין, וכן בִּיקָא לשפת סוס [חולין ס"ב ע"ב]; ולק נס נקוק ובקוב.

ע"כ נסרדפס עם בִּיקָה, נלי כנדל כשכוון.

n. m. ex radice בִּק duplicatum: lagena, laguncula, a cavitate dicta, qua quid infundi potest. LXX: *βαὸν*, *στάμνον*. Qimchi a naturali sono nomen accepisse arbitratur; dicit enim: שֶׁאָדָם שׁוֹתֶה מִתּוֹכָהּ בְּקִבּוּק; cui interpretationi favet verbi nominisque ejus apud Arabes insita notio.

Jer. 19, 1. וקנית בקבק יוצר חרש
הַבַּקְבֻּק
1 Reg. 14, 3. ובקבק דבש ובאת אליו
הַבַּקְבֻּק
Jer. 19, 10. ושברת הבקבק

בּוּר

פעל לש-עונר כ"כ כש נעור, וזשוסו כמו בָּאַר לציל, והוס לקי פֵּר, לומר כריס וקציכה, ולקיו נכוסיס נרעיס:

בּוּץ
ע"כ נכתני קדש סתקרונים. סמלנס עין נאר-נעו לו עו לכן ונסור, נסדלף עם חֹר, שֵׁשׁ [ווייסצע נוישוואַלנע, ליכטען], ונקרנוס כאר נזשפס ונאר נזס, וכן ע"ס סתעלין של נעלין ושל נעטון שבוגן, וכלשס [ס"ס], עי' סערון: נעטון נזשפן שלשון נון; וכן בּוּצָה, עין בּוֹץ, נסוסי"ן, לעיון שרגש, וסנסרש נרוס, זכן בָּצַץ, בָּצַע, בָּרַר, אָבַק, לשון כדיל ונסעילל, סכל שנרש קשה ילין ויפרק ודוק.

n. m. a scriptoribus aetatis recentioris frequentatum: erixylon album, *βύσσος*, interdum etiam linum, sed quadam a vocabulis vi similibus חֹר, שֵׁשׁ, differentia. Targum eo voc. utitur, ut vertat מְשָׁחָא, שֵׁשׁ. De usu ejus vocabuli ac traducum gemarico vid. expos. rabb. Pollux VII, 17.: *ἡ βύσσος λίνου τι εἶδος παρ' Ἰνδοῖς*. Pausanias El. I.: *ἡ βύσσος ἡ ἐν τῇ Ἤλει λεπτότητος μὲν εἵνεκα οὐκ ἀποδυῖ τῶν Ἑβραίων, ἔστι δὲ οὐχ ὁμοίως ξανθή*.

LXX: *βύσσον*, *βύσσινον*.

ודויד מכרבל ׀ במעיל
בוּץ
1 Chr. 15, 27.
ולאחיהם מלבשים בוץ 2 Chr. 5, 12.
אחוז בחבלי בוץ Esth. 1, 6.
ותכריך בוץ וארגמן Esth. 8, 15.
וּבוּץ
וארגמן וכרמיל ובוץ 2 Chr. 3, 14.
ורקמה ובוץ Ez. 27, 16.
וּבַבּוּץ
בארגמן בתכלת ובבוץ 2 Chr. 2, 13.
בְּיָצָה
ע"כ ומכנים מולכיס בֵּיצִים [קייער],

ונגזרס ידוע בִּיצָה, כמו קנצ-נוסס פס, ד"ס: קין מקיפין בנוסס [חולין ס"ק ע"ב]; לק שכיק ליס לנריס לשסק מוסק [מכות ג"נ], וכן פרש סערוך.

וכן נשם עץ אַשְׁבַּצַּ הַקִּקָּרוֹן סוס

n. f. pustulae, tubercula in cute (pusulae, apud Columellam, *ἐπινυκτίδες*). Hieron: vesicae (gall. vessies). LXX: *φλυκτίδες*; Philo in Vita Mosis: *φλύκταιναι*; a vrb. *φλύειν*, *βλύειν*, ebullire, effervescere. Onq: אַבַּעְבָּעָן; Hierosol. prior שַׁלְבּוּקִין; Hierosol. post. שַׁלְבּוּקִין; Talmudice: בִּיצָה, vi eadem. Eodem de verbo nomen: אַשְׁבַּצַּ, qui cupiditatum quasi aestu effervescit.

Ex. 9, 9. לשחין פרח אבעבעת
Ex. 9, 10. ויחי שחין אבעבעת

בּוּץ

פעל לש-עונר כ"כ נהונרים, סמלנס וסילס וסילל ומוסנות ולמן [ווייסס, נלאַכמכט ויין], וכן רילוסי בָּצַע, בָּצַץ, אָבַק, לשון קוור ונקלקי בָּצַץ, בָּצַץ, אָבַק, לשון קוור ווסילים, ונלקי ספק לקיו בָּשׁ, פֻּז, כלנר כלפס לקפן. ונקלוד סשרש נמלסלו גל נשפת סוזו גז (bhâs) ונגרסי וז (wisj) וכל לשוטת ערב.

vrb. non usit. sanscrito-semiticum: candidum, splendidum esse, quocum ejusdem radicis traduces sunt: בָּצַץ, בָּצַץ, אָבַק, בָּצַץ, בָּצַע, בָּרַר, בָּרַשׁ. Radicis ejus affinia sunt: בָּשׁ, פֻּז, ut deinceps clarius demonstrabitur. Sanscr. bhâs, pers. wizj.

בּוּץ
ע"כ נכתני קדש סתקרונים. סמלנס עין נאר-נעו לו עו לכן ונסור, נסדלף עם חֹר, שֵׁשׁ [ווייסצע נוישוואַלנע, ליכטען], ונקרנוס כאר נזשפס ונאר נזס, וכן ע"ס סתעלין של נעלין ושל נעטון שבוגן, וכלשס [ס"ס], עי' סערון: נעטון נזשפן שלשון נון; וכן בּוּצָה, עין בּוֹץ, נסוסי"ן, לעיון שרגש, וסנסרש נרוס, זכן בָּצַץ, בָּצַע, בָּרַר, אָבַק, לשון כדיל ונסעילל, סכל שנרש קשה ילין ויפרק ודוק.

n. m. a scriptoribus aetatis recentioris frequentatum: erixylon album, *βύσσος*, interdum etiam linum, sed quadam a vocabulis vi similibus חֹר, שֵׁשׁ, differentia. Targum eo voc. utitur, ut vertat מְשָׁחָא, שֵׁשׁ. De usu ejus vocabuli ac traducum gemarico vid. expos. rabb. Pollux VII, 17.: *ἡ βύσσος λίνου τι εἶδος παρ' Ἰνδοῖς*. Pausanias El. I.: *ἡ βύσσος ἡ ἐν τῇ Ἤλει λεπτότητος μὲν εἵνεκα οὐκ ἀποδυῖ τῶν Ἑβραίων, ἔστι δὲ οὐχ ὁμοίως ξανθή*.

LXX: *βύσσον*, *βύσσινον*.

ודויד מכרבל ׀ במעיל
בוּץ
1 Chr. 15, 27.
ולאחיהם מלבשים בוץ 2 Chr. 5, 12.
אחוז בחבלי בוץ Esth. 1, 6.
ותכריך בוץ וארגמן Esth. 8, 15.
וּבוּץ
וארגמן וכרמיל ובוץ 2 Chr. 3, 14.
ורקמה ובוץ Ez. 27, 16.
וּבַבּוּץ
בארגמן בתכלת ובבוץ 2 Chr. 2, 13.
בְּיָצָה
ע"כ ומכנים מולכיס בֵּיצִים [קייער],

Digitized by Google

וסגלה כשער זס על הקית וקפיכת דנר, על כלנס וסדנס.

vrb. inusit. solummodo in derivatis nobis conservatum, cui affinia sunt: פָּר, בָּאַר; 1) for-are, fodere; 2) effodere, eruere, excutere h. e. scrutari, investigare.

בּוֹר

ג"ו וכמ' הקנס בָּרָה, וסכנוי בֹּרִי, ודומס נשכוון על בָּאֹר, לו בָּאֹר, נסנגל קמוכת הסנס, לוסר נוען ודומס [נכוונע, לשָׁך], וסוסגל על כיס הסוסר הנקנק"ג כיס-סנוור, לו על קנר ודגול וכדומס. ועד-נור הוס עד-קנר, לענני-טר לענני-קנר ולכקני-נור יכקני-קנר. ולסמוקיס נור כמו בָּאֹר נקמוכת לין קנוס ולין פיקור.

n. m. (sicut בָּאֹר, בָּאֵר, quae eadem de radice, modo paullulum immutata, nascuntur): 1) fossa, fovea, cisterna, qua aquae pluviae colliguntur. LXX: *λάκκος, ἀγγεῖον.* 2) carcer, ergastulum. 3) fovea, in qua mortui conduntur, sepulcrum, יַרְכְּתֵי בּוֹר penetralia sepulcri.

בֹּר, בּוֹר

Ex. 21, 33. וכי־יפתח איש בור
Ex. 21, 33. או כי־יכרה איש בר
1 Sam. 19, 22. עד־בור הגדול אשר
2 Reg. 10, 14. וישחטם אל־בור
Ps. 7, 16. בור כרה ויחפרהו
ונמשלתי עם־יורדי בור
Ps. 28, 1. 143, 7.
Ps. 30, 4. חייתני מיורדי־בור
Ps. 88, 5. נחשבתי עם־יורדי בור
Prv. 1, 12. ונחמימים כיורדי בור
עד־בור ינוס אל־
Prv. 28, 17. יחמכ־בו
Jes. 14, 16. אל־ירכתי־בור
Jes. 14, 19. יורדי אל־אבני־בור
Jes. 24, 22. אסיר על־בור
Jes. 38, 18. לא־ישברו יורדי־בור
Jes. 51, 1. ואל־מקבת בור נקרתם
Ez. 26, 20. והורדתיך את־יורדי בור
Ez. 26, 20. מעולם את־יורדי בור
Ez. 31, 14. אל־יורדי בור
Ez. 31, 16. את־יורדי בור
32, 18. 24. 25. 29. 30.
Ez. 32, 23. בירכתי־בור

וְבוֹר

Lev. 11, 36. אך מעין ובור

הַבּוֹר

Gn. 37, 22. אל־הבור הזה
Gn. 37, 28. וירעלו את־יוסף מן־הבור
Gn. 37, 29. וישב ראובן אל־הבור
Gn. 41, 14. וירצהו מן־הבור
Ex. 12, 29. אשר בבית הבור
Ex. 21, 34. בעל הבור ישלם
1 Chr. 11, 22. את־האריה בתוך הבור
Eccl. 12, 6. וגרץ הגלגל אל־הבור
Jer. 37, 16. אל־בית הבור
Jer. 38, 6. וישליכו אתו אל־הבור
כי־נתנו את־ירמיהו אל־
Jer. 38, 7. הבור
Jer. 38, 9. אשר־השליכו אל־הבור
Jer. 38, 10. מן־הבור בטרם ימות
Jer. 38, 11. אל־הבור בחבלים
Jer. 38, 13. וירעלו אתו מן־הבור
Jer. 41, 7. אל־תוך הבור

הַבֹּאֵר

2 S. 23, 20. את־האריה בתוך הבאר

וְהַבּוֹר

Gn. 37, 24. והבור רק אין בו מים
Jer. 41, 9. והבור אשר חשליך שם

c. h finis: הַבֹּרָה

Gn 37, 24. וישליכו אתו הברה

בְּבוֹר, בַּבּוֹר

Gn. 37, 29. אין־יוסף בבור
Gn. 40, 15. כי־שמו אתי בבור
Ps. 88, 7. שתני בבור תחתיות
Thr. 3, 53. צמתו בבור חיי
וּבַבּוֹר
Jer. 38, 6. ובבור אין־מים
מְבוֹר
2 Sam. 3, 26. מבור הסרה
1 Chr. 11, 17. 18. מבור בית־לחם
Ps. 40, 3. ויעלני ׀ מבור שאון
Thr. 3, 55. מבור תחתיות
Zach. 9, 11. מבור אין מים בו
מִבְּאֵר
2 Sam. 23, 15. מבאר בית־לחם
cum suff.: בּוֹרוֹ
Jes. 36, 16. ושתו איש מי־בורו
cum suff.: מְבוֹרֵךְ *p.*
Prv. 5, 15. שתה־מים מבורך
pl.: בֹּרוֹת
2 Chr. 26, 10. ויחצב ברות רבים
Neh. 9, 25. ברות חצובים
pl.: בְּאֵרוֹת
Jer. 2, 13. לחצב להם באורת
Jer. 2, 13. בארת נשברים
pl.: וּבֹרֹת
Dt. 6, 11. וברת חצובים
pl.: הַבֹּרוֹת
Gn. 37, 20. ונשליכהו באחד הברות
pl.: וּבַבְּרוֹת
1 Sam. 13, 6. ובצריחים ובברות
Q'ri: בֵּירִ
ג"ו נקני כמו בּוֹר, ולין כפכם ניכוסס.
n. m. eadem qua בּוֹר potestate.
Jer. 6, 7. כתקיר בור מימיה

בּוּשׁ

לו בּשׁ, נכתקיוסת כקולס, וכוס כעל כוד. פעקוכו כפי קקר כפכם עכין פעקוולות וכתלנכות [גלגלגען], נככלפס עס בּוּץ, לאכן כוזקל על כלנכנע פנים וקוילס וכסיפס [עכ-כלגסקען, ויך ענעפֿאַרנען], כנפעל וכפעיל יפיכו קפוכעס לפעמים נקמוכות עכפ בָּשׁ, ולפיכו נככון לכניך כפכם כוס נפכוון נוס נפניל וס.

verb. intrans.: 1) *splendere,* eadem, qua radix gemina בּוּץ, significatione; 2) candidum fieri, albescere, qui est, sicut et rubor, pudoris summi color (cf. חִוָּרִין rabbinicum). LXX: *αἰσχύνεσθαι, καταισχύνεσθαι,* pudore affici, pudefieri. Pi: aliquem pudefacere, efficere, ut aliquem exspectavisse pudeat. Hif: pudore aliquem afficere, confundere. Hitp: de pudore interno, quo quis suffunditur.

3 *prf.:* בּשׁ, בּוֹשׁ *al. inf.*
Jud. 3, 25. ויחילו עד־בוש
2 Reg. 2, 17. ויפצרו־בו עד־בש
ויעמד את־פניו וישם
2 Reg. 8, 11. עד־בש
Jer. 48, 39. הפנה־ערף מואב בוש
וּבוֹשׁ
Jer. 48, 13. ובש מואב מכמוש
3 *fem.:* בּוֹשָׁה
Jer. 15, 9. בעד יומם בושה וחפרה
Jer. 49, 23. בושה חמת וארפד
Jer. 50, 12. בושה אמכם מאד
3 *prf. f.:* וּבוֹשָׁה
Jes. 24, 23. ובושה חחמה
2 *f. perf.:* בּשְׁתְּ
Jer. 2, 36. כאשר בשת מאשור
2 *f. perf.:* וָבֹשְׁתְּ
Ez. 16, 63. למען תזכרי ובשת
1 *perf.:* בָּשְׁתִּי
Esr. 8, 22. כי בשתי לשאול
Esr. 9, 6. אלהי בשתי ונכלמתי
Jer. 31, 19. בשתי וגם־נכלמתי
pl. perf.: בֹּשׁוּ
Job. 6, 20. בשו כי־בטח
Ps. 22, 6. בך בטחו ולא־בושו
Ps. 71, 24. כי־בשו כי־חפרו
Jes. 45, 16. בושו וגם־נכלמו כלם
Jer. 14, 3. בשו והכלמו
Jer. 14, 4. בשו אכרים
Jer. 20, 11. בשו מאד כי־לא השכילו
Jer. 48, 13. בשו בית ישראל
3 *prf. pl.* וּבֹשׁוּ
Jes. 19, 9. ובשו עבדי פשתים
Jer. 12, 13. ובשו מתבואתיכם
Mich. 3, 7. ובשו החזים
3 *pl. perf.:* וָבֹשׁוּ
Jes. 20, 5. ובשו מכוש מבטם
Jes. 37, 27. חתו ובשו
1 *pl. perf.:* בָּשְׁנוּ
Jer. 9, 18. איך שדדנו בשנו
Jer. 51, 51. בשנו כי־שמענו חרפה
part. pl.: בּוֹשִׁים
Ez. 32, 30. מגבורתם בושים
inf.: בּוֹשׁ
Jer. 6, 15. 8, 12. גם־בוש לא־יבושו
imperat. pl.: בּוֹשׁוּ
Ez. 36, 32. בושו והכלמו מדרכיכם
imperat. fem.: בּוֹשִׁי *sg.*
Jes. 23, 4. בושי צידון כי אמר ים
Ez. 16, 52. בושי ושאי כלמתך
1 *imperf.:* אֵבוֹשׁ
Ps. 25, 20. אל־אבוש כי־חסיתי בך
Ps. 119, 6. אז לא־אבוש
Ps. 119, 46. ואדברה בעדותיך ולא אבוש
Ps. 119, 80. למען לא אבוש
Jes. 50, 7. ואדע כי־לא אבוש
1 *imperf.:* אֲבוֹשָׁה
Ps. 25, 2. בך בטחתי אל־אבושה
Ps. 31, 2. בך־ה' חסיתי אל־אבושה
Ps. 31, 18. אל־אבושה כי קראתיך
Ps. 71, 1. אל־אבושה לעולם
Jer. 17, 18. יאל־אבושה אני
2 *impf. f:* תֵּבוֹשִׁי
Jes. 54, 4. אל־תיראי כי־לא תבושי
Jer. 2, 36. גם ממצרים תבשי
Jer. 22, 22. כי אז תבשי ונכלמת
Zeph. 3, 11 לא־תבושי מכל עלילותיך
3 *impf.:* יֵבוֹשׁ
Jes. 29, 22. לא־עתה יבוש יעקב
וְיֵבוֹשׁ
Hos. 10, 6. ויבוש ישראל
Hos. 13, 15. ויבוש מקורו
3 *impf. f.:* תֵּבוֹשׁ
Jer. 51, 47. וכל־ארצה תבוש
2 *pl.:* תֵּבוֹשׁוּ
Job. 19, 3. לא־תבשו תהכרו־לי
Jes. 45, 17. לא־תבשו ולא־תכלמו
Jes. 65, 13. ואתם תבשו
3 *pl.:* יֵבוֹשׁוּ, יְבֹשׁוּ
Ps. 6, 11. יבשו ויבהלו מאד כל־אויבי
Ps. 6, 11. ישבו יבשו רגע
Ps. 25, 3. לא יבשו יבשו הבוגדים
Ps. 31, 18. יבשו רשעים ידמו
Ps. 35, 4. יבשו ויכלמו
Ps. 35, 26. יבשו ויחפרו יחדיו
Ps. 37, 19. לא יבשו בעת רעה
Ps. 40, 15. יבשו ויחפרו יחד
Ps. 69, 7. אל־יבשו בי קויך
Ps. 70, 3. יבשו ויחפרו מבקשי נפשי
Ps. 71, 13. יבשו יכלו שטני נפשי
Ps. 83, 18. יבשו ויבהלו
Ps. 97, 7. יבשו כל־עבדי פסל
Ps. 119, 78. יבשו זדים
Ps. 127, 5. לא־יבשו כי־ידברו
Ps. 129, 5. יבשו ויסגו אחור
Jes. 1, 29. כי יבשו מאילים
Jes. 41, 11. הן יבשו ויכלמו
Jes. 42, 17. נסגו אחור יבשו בשת
Jes. 44, 9. ובלי־ידעו למען יבשו
Jes. 44, 11. הן כל־חבריו יבשו
Jes. 44, 11. יפחדו יבשו יחד
Jes. 49, 23. אשר לא־יבשו קוי
Jes. 66, 5. והם יבושו
Jer. 6, 15. 8, 12. גם־בוש לא־יבושו
Jer. 17, 13. כל־עזביך יבשו
Jer. 17, 18. יבשו רדפי
Joel 2, 26. 27. ולא־יבשו עמי
וְיֵבֹשׁוּ
2 Reg. 19, 26. חתו ויבשו
Ps. 109, 28. קמו ויבשו
וְיֵבוֹשׁוּ
Ps. 86, 17. ויראו שנאי ויבשו
Jes. 26, 11. ויבשו קנאת־עם
Jes. 45, 24. ויבשו כל הנחרים בו
Hos. 4, 19. ויבשו מזבחתם
Mich. 7, 16. יראו גוים ויבשו
Pi-el: בִּשֵּׁשׁ 3 *prf.*
Ex. 32, 1. ויראו העם כי־בשש משה
Jud. 5, 28. מדוע בשש רכבו לבוא
Hif-il: הוֹבִישׁ, הֵבִישׁ 3 *prf.*
Jes. 30, 5. כל הבאיש על־עם
Jer. 10, 14. הביש כל־צורף מפסל
51, 17.
Jer. 48, 20. הביש מואב כי־חתה
Jer. 50, 2. הביש בל חת מרדך
Joel 1, 10. הוביש תירוש
Joel 1, 12. כי־הביש ששון
Joel 1, 17. כי הביש דגן
3 *prf. f.:* הוֹבִישָׁה
Jer. 46, 24. הבישה בת־מצרים
Jer. 48, 1. הבישה נלכדה קריתים
Jer. 48, 1. הבישה המשגב וחתה
Hos. 2, 7. הובישה הורתם
Joel 1, 12. הגפן הובישה
2 *prf.:* הוֹבַשְׁתָּ
2 Sam. 19, 6. הובשת היום את־פני
הֲבִישׁוֹתָ
Ps. 44, 8. ומשנאינו הבישות
הֲבִישׁוֹתָהּ
Ps. 53, 6. הבישתה כי־אלהים
3 *prf. pl.:* הֹבִישׁוּ
Jer. 2, 26. כן הבישו בית ישראל
Jer. 6, 15. 8, 12. הובישו כי־תועבה
Jer. 8, 9. הבשו חכמים
Jer. 50, 2. הביעו עצביה
Joel 1, 11. הביעו אכרים
part.: מֵבִישׁ
Prv. 10, 5. נרדם בקציר בן מביש
Prv. 14, 35. ועברתו תהיה מביש
עבד משכיל ימשל בבן־
Prv. 17, 2. מביש
Prv. 19, 26. בן מביש ומחפיר
Prv. 29, 15. ונער משלח מביש אמו
part. fem.: מְבִישָׁה
Prv. 12, 4. וכרקב בעצמותיו מבישה
2 *impf. c. s.:* תְּבִישֵׁנִי
Ps. 119, 31. יי אל־תבישני
Ps. 119, 116. ואל־תבישני משברי
2 *impf. pl.:* תָּבִישׁוּ
Ps. 14, 6. עצת־עני תבישו
Hitpa-el: הִתְבּוֹשֵׁשׁ
3 *impf. pl.:* יִתְבּוֹשָׁשׁוּ *p.*

Digitized by Google

Gn. 2, 25. וְלֹא־יִתְבּוֹשָׁשׁוּ

בּוּשָׁה

ע"נ ועניבו ידוע כליפה וקלון, לופר סלנסן - פנים וקוור, וספפן שלא הפכרכמות פנים, שהיל לופן לקר על כסיפה [בּוּשָׁה, נעתָּמוּכוֹ]. נקרנום נאר נופס הפס בָּהָתָא לו בְּהִיתָא, ומן בּוּשׁ הפס בִּישָׁן, לופר לים-נופס, נעל-נופס.

n. f. pudor, rubor, *αἰσχύνη*; targumice: בְּהִיתָא, בָּהָתָא.

Ps. 89, 46. הָעֲטִית עָלָיו בּוּשָׁה
Ez. 7, 18. וְאֵל כָּל־פָּנִים בּוּשָׁה
Obad. 1, 10. תִּכָּסְךָ בּוּשָׁה
Mich. 7, 10. וַתְּכַסֶּה בּוּשָׁה

בֹּשֶׁת

ע"נ נכנוי בָּשְׁתָּהּ נמכוון בּוּשָׁה נסנלל לנקר, ונקנר לנוע עם פנים [בּוּשָׁה, שׁסכדע], ונקנר עם עשׂה לנע וכדופס. פסשל על עריס ונכלות מער ומעור כמו עריס-נע [בּוּשָׁה-עכעכלָסוכוֹ], לו פסשל על לליל ופכל. ניל נפקפל לו ניל-פנע ידוע.

n. f. 1) pudor, *αἰσχύνη*; 2) Deus fictitius, falsi Dei simulacrum, quod contumeliose eo nomine appellatur.

Job. 8, 22. שׂנְאֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת
Ps. 35, 26. יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת
Ps. 132, 18. אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת
Jes. 54, 4. בֹּשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי
Jer. 7, 19. לְמַעַן בֹּשֶׁת פְּנֵיהֶם
Dan. 9, 7. וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים
Dan. 9, 8. אֲדֹנָי לָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים
Mich. 1, 11. עֲרִיַּת־בֹּשֶׁת
Hab. 2, 10. יָעַצְתָּ בֹּשֶׁת לְבֵיתֶךָ
Zeph. 3, 5. וְלֹא־יוֹדֵעַ עוֹל בֹּשֶׁת

וְבֹשֶׁת

Ps. 44, 16. וּבֹשֶׁת פָּנַי כְּסָתָנִי

וְהַבֹּשֶׁת

Jer. 3, 24. וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעַ

בְּבֹשֶׁת

2 Chr. 32, 21. וַיָּשָׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים
Jer. 20, 18. וַיִּכְלוּ בְּבֹשֶׁת יָמָי

וּבְבֹשֶׁת

Esr. 9, 7. וּבְבֹשֶׁת פָּנִים כַּהַיּוֹם הַזֶּה

כְּבֹשֶׁת

Jer. 2, 26. כְּבֹשֶׁת גַּנָּב

לְבֹשֶׁת

Jes. 30, 3. מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת
Jes. 30, 5. כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם־לְחַרְפָּה

לַבֹּשֶׁת

Jer. 11, 13. מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת
Hos. 9, 10. וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת

וְלַבֹּשֶׁת

1 Sam. 20, 30. וְלָבְשַׁת עֶרְוַת אִמֵּךְ

cum suff.: וָבָשְׁתִּי

Ps. 69, 20. חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וְכְלִמָּתִי

cum suff.: בָּבָשְׁתָּהּ

Jer. 3, 25. נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ

לָבָשְׁתֵּךְ

1 Sam. 20, 30. לְבָשְׁתְּךָ וּלְבֹשֶׁת

בָּשְׁתְּכֶם

Jes. 61, 7. תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם

בָּשְׁתָּם

Ps. 40, 16. יִשְׁמּוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם
Ps. 70, 4. יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם
Ps. 109, 29. וְיַעְטּוּ כַמְעִיל בָּשְׁתָּם
Zeph. 3, 19. בְּכָל־הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם

בֶּשׁ

ע"נ ע"פ אָוֶן, והנרם בּוּשׁ, כלנר שם אָוֶן, ומסופי ־ָן, ונמלנים שקלים כלנם לי וסוקר נסופי כוס, לרך מנל אָוֶן מן אָמֵן מן אָמַן; צָפוֹן מן צָפַר; אַפְרֹן מן אֹפֶן מן אָפַן; בַּרְזֶל מן בָּרַר; בַּרְזֶל מן בָּרַר; וכדומה.

בּוָא

פעל לל-עונר ולל נמנל כל נכנוי בָּזְאוּ, ומכוונו הרימסה וכפיפה, לנוף נינל וקנוסה [כיעדעדעטעען], וכנדף כפי הנרלה למקדקים עם בָּז, בָּס, בָּזָה וכדומה.

vrb. inusit. (cujus nonnisi una forma בָּזְאוּ reperitur): proterere, conculcare, cui vi formaque affinia sunt בָּז, בָּס, בָּזָה.

3 *pl.*: בָּזְאוּ

Jes. 18, 2. 7. אֲשֶׁר־בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ

בָּזָה

פעל נוול כמו בָּזָא, ונכלף עם בָּז, נמכוון הרימסה וסקלות לנל [פָּעַר-שָׂכַעען]. וכן נקרמי נוס כוס וכוסף נס בָּזָא נמל בָּזַז, והנס בִּזָּיוֹן כמו בִּזְיוֹן, שׂקיכו שׂייך לוס. ויש עוד נס נמקרנם נויר הניכוכי כמו מְבַזֶּה לופר פים מְבַזֶּה.

vrb. trans., sicut בָּז et בָּזָא: conculcare, proterere; contumelia insequi, aspernari, contemnere, despicere. LXX: *φαυλίζειν, ἀτιμάζειν*. Nif.: *ἐξουθενοῦσθαι, ἀτιμασθῆναι, ἀτιμωθῆναι, ἐξουθενωμένον εἶναι, ἐξουθενωθῆναι*. Hif.: *ἀτιμάσαι*.

Num. 15, 31. כִּי־דְבַר־יְיָ בָּזָה
2 Reg. 19, 21. בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לָךְ
Ps. 22, 25. לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁקַץ
Ps. 69, 34. וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה
Ps. 102, 18. וְלֹא בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם
Jes. 37, 22. בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לָךְ
Ez. 17, 16. אֲשֶׁר בָּזָה אֶת־אָלָתוֹ
Ez. 17, 19. אִם־לֹא אֶלְתִּי אֲשֶׁר בָּזָה

3 *perf.*: וּבָזָה

Ez. 17, 18. וְהִנֵּה אָלָה לְהָפֵר בְּרִית

2 *prf. m.*: בָּזִיתָ

2 Sam. 12, 9. מָדוּעַ בָּזִית אֶת־דְּבַר יְיָ

2 *prf. f.*: בָּזִית

Ez. 16, 59. אֲשֶׁר־בָּזִית אָלָה
Ez. 22, 8. קָדָשַׁי בָּזִית

cum suff.: בְּזִיתָנִי

2 Sam. 12, 10. עֹקֵב כִּי בְזִתָנִי

1 *pl. perf.*: בָּזִינוּ

Mal. 1, 6. בְּמָה בָזִינוּ אֶת־שְׁמֶךָ

part.: בּוֹזֶה

Prv. 15, 20. וְכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ

constr.: בּוֹזֵה

Prv. 19, 16. בּוֹזֵה דְרָכָיו יוּמָת

cum suff.: בּוֹזָיו

Prv. 14, 2. וְנִלְוֵז דְּרָכָיו בּוֹזֵהוּ

pl.: בּוֹזִים

2 Chr. 36, 16. וּבוֹזִים דְּבָרָיו

pl. constr.: בּוֹזֵי

Mal. 1, 6. הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי

pl. cum suff.: בּוֹזָי

כִּי־מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבוֹזַי

1 Sam. 2, 30. יֵקָלּוּ

part. pass.: בָּזוּי

Jer. 49, 15. בָּזוּי בָּאָדָם
Obad. 1, 2. בָּזוּי אַתָּה מְאֹד

constr.: בְּזוּי

Ps. 22, 6. וּבְזוּי עָם

part. fem.: בְּזוּיָה

Eccl. 9, 16. וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה

2 *imperf.*: תִּבְזֶה

Ps. 51, 19. אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה
Ps. 73, 20. בָּעִיר צַלְמָם תִּבְזֶה

3 *impf.*: וַיִּבֶז

Gn. 25, 34. וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה
Esth. 3, 6. וַיִּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יַד

cum suff.: וַיִּבְזֵהוּ

1 Sam. 17, 42. וַיַּרְא אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֵהוּ

3 *fem.*: וַתֶּבֶז

2 Sam. 6, 16. וַתִּבֶז לוֹ בְלִבָּהּ
1 Chr. 15, 29. וַתִּבֶז לוֹ בְלִבָּהּ

3 *pl.*: וַיִּבְזוּ

Neh. 2, 19. וַיִּלְעֲגוּ לָנוּ וַיִּבְזוּ עָלֵינוּ

cum suff.: וַיִּבְזֵהוּ

1 Sam. 10, 27. מַה־יֹּשִׁיעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֵהוּ

Nif-al: נִבְזָה

part.: נִבְזֶה

Ps. 15, 4. נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס
Jes. 53, 3. נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים
Jes. 53, 3. נִבְזֶה וְלֹא חָשַׁבְנֻהוּ
Jer. 22, 28. הָעָצָב נִבְזֶה נִפּוֹץ
Dan. 11, 21. וְעָמַד עַל־כַּנּוֹ נִבְזֶה
Mal. 1, 7. שֻׁלְחָן יְיָ נִבְזֶה הוּא
Mal. 1, 12. וְנִיבוֹ נִבְזֶה אָכְלוֹ

וְנִבְזֶה

Ps. 119, 141. צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה

pl.: נִבְזִים

Mal. 2, 9. נְתַתִּי אֶתְכֶם נִבְזִים

Hif-il: הִבְזָה

inf. constr.: לְהַבְזוֹת

Esth. 1, 17. לְהַבְזוֹת בְּעֵלֵיהֶן

בָּזֶה

קוקרי נסקף בָּזֶה, וספנין נכוס ונקלס, כמו נוס-נפס, לופר נוני פכל לפס [פָּעַרְשָׂכַעַע], ועוד פיכוס לקר לוס.

adj. (constr. בְּזֵה): contemptus, summissus, animo perculsus atque abjectus, propter hominum contumelias.

constr.: לִבְזֵה

Jes. 49, 7. לִבְזֵה־נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי

מְבֻזֶּה

ע"כ, שׁענין כמו נוו ונווס קלון וקלס [פָּעַרְשָׂכַעוכוֹ], וסוק ע"פ מְבֻזֶּה, מְרֻמָּס, והלנים מופנעות.

בָּזַז

n. f. abstractivum: contemptio, despicientia.

נְמְבָזֶה

ניכוכי נפעל נויר פפס מְבֻזֶּה, כי פכל פס יוכל נל נכון לפכנות, לוס פפוגנ לן נו יפקקר, כמו חֲאֻזָּתֵי מן אֲזָמָה, חֻצְצָר מן חֲצֹצְרָה וכדומה.

part. Nif. denominativum, factum ex shat. מְבֻזֶּה: *abjectum, contemnendum*, ad similitudinem formarum verbalium תַּאֲזֻמֵּי, quod factum est ex nomine אֲזָמָה, et תַּצְצֵר, cui substantivum תְּצֻצָּרָה subest.

1 Sam. 15, 9. נִמְבָּזֶה וְנָמֵס

בְּזָיוֹן

ע"נ כמו מנוס קלון וקלס, והפעל ידוע, ולל נמנל כל נכתני קדש הלקרונים.

n. m. librorum posteriorum proprium: contemptus.

Esth. 1, 18. וְכִדֵּי בִזָּיוֹן וְקֶצֶף

בֹּז

פעל כוזד, והענר עמנו נכפל כמו בָּחַם, בָּזַז, לו בָּזִים, והצניל יָבוֹז והפקול בֹּז. הפכוון בָּז נכלה לו כמו בָּז כלנר נוכיכ ל', י', לו כמו בָּז לופר נויכס וקלים מדנר לו שלילה [עכעלִיפעכן, פלִיכדפרן], וכן כהודו כל כל' ונרומי (bhid, hid).

vrb. trans., quod modo ita usurpatur, ut sit radicis בָּז forma duplicata, vi proterendi contemnendique, modo ita, ut cum radice בַּד cohaereat, vi exuendi, dispoliandi, praedandi, diripiendi, idque multo crebrius. LXX. bene *σκυλεύειν, διαρπάζειν, ἁφαρπάζειν*. Nif: *διαρπαγῆναι, προνομή, προνομευθῆναι*. Pu: *διασκορπισθῆναι*.

3 *perf.*: בָּז*

Zach. 4, 10. יְמֵי בַז לְיוֹם קְטַנּוֹת

3 *perf.*: וּבָזַז

Ez. 29, 19. וּבַז בִּזָּהּ

3 *pl.*: בָּזְזוּ

Num. 31, 32. יֶתֶר הַבַּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ
Nu. 31, 52. אַנְשֵׁי הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ
Jos. 8, 27. 11, 14. בָּזְזוּ לָהֶם יִשְׂרָאֵל
2 Chr. 28, 8. וַיָּגֹם־שָׁלָל רַב בָּזְזוּ
Jes. 33, 23. פִּסְּחִים בִּזַּז בַּז

paus.: בָּזָזוּ

Num. 31, 9. וְאֶת־כָּל חֵילָם בָּזָזוּ

וּבָזָזוּ

Ez. 26, 12. וּבָזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ
Ez. 39, 10. וּבָזְזוּ אֶת־בֹּזְזֵיהֶם

cum suff.: וּבָזָזוּם

Jer. 20, 5. וּבָזְזוּם וְלָקְחוּם

1 *pl. perf.*: בָּזָזְנוּ

Dt. 2, 35. רַק הַבְּהֵמָה בָּזַזְנוּ לָנוּ

בְּזוֹנוֹ

Dt. 3, 7. וְשָׁלָל חֲטֻרִים בָּזַזְנוּ לָנוּ

part. pl.: בֹּזְזִים

2 Chr. 20, 25. בֹּזְזִים אֶת־הַשָּׁלָל

pl.: לְבֹזְזִים

Jes. 42, 24. וְיִשְׂרָאֵל לִבְזִזִים

cum suff.: לְבִזָּזֵנוּ

Jes. 17, 14. וְגוֹרָל לְבֹזְזֵינוּ

בְּזָזָה

Jer. 30, 16 וְכָל־בֹּזְזַיִךְ אֶתֵּן לָבַז

בְּזָזֵיהֶם

Ez. 39, 10. וּבָזְזוּ אֶת־בֹּזְזֵיהֶם

part. pass.: בָּזוּז

Jes. 42, 22. וְהוּא עַם־בָּזוּז וְשָׁסוּי

Digitized by Google

לָבֹז *inf. constr.*:
לבז את־שללם 2 Chr. 20, 25.
לשלל לבז Esth. 3, 13. 8, 11.

וָלָבֹז
ולבז בז Jes. 10, 6.
לשלל שלל ולבז בז Ez. 38, 12.

cum h. int.: הַלָּבֹז
הלבז בז הקהלת קהלך Ez. 38, 13.

pl. imperat.: בִּזּוּ
בזו כסף בזו זהב Nah. 2, 9.

2 *imperf.*: תָּבֹז
כל־שללה תבז Dt. 20, 14.

1 *pl.*: וָנָבֹזָה
ונבזה בהם עוד־אור 1 Sam. 14, 36.

2 *impf. pl.*: תָּבֹזּוּ
ובהמתה תבזו לכם Jos. 8, 2.

3 *impf. pl.*: יָבֹזּוּ
ואת־יתומים יבזו Jes. 10, 2.
יבזו את־בני־קדם Jes. 11, 14.

וַיָּבֹזּוּ
ויבזו העיר אשר בשדה Gn. 34, 27.
ואת־נשיהם שבו ויבזו Gn. 34, 29.
ויבזו את מחסה ארם 2 Reg. 7, 16.
ויבזו את־כל־הערים 2 Chr. 14, 13.
ויבזו בזה רבה 2 Chr. 25, 13.

וְיָבֹזּוּ
ויבזו זרים יגיעו Ps. 109, 11.

cum suff.: יְבֹזוּם
שאירית עמי יבזום Zeph. 2, 9.

Nif-al: נָבַז

3 *pl.*: וְנָבְזוּ
ונבזו ארמנותיך Am. 3, 11.

inf.: וְהִבָּזֵז
והבז תבז Jes. 24, 3.

2 *imperf.*: תִּבָּזֵז
והבז תבז Jes. 24, 3.

Pu-al: בֻּזַּז

3 *pl.*: וּבֻזְּזוּ *p.*
הרב אל־ארצה־היה ובזזו Jer. 50, 37.

בַּז

נ״ז נכנוי בַּזּוֹ, הסלנה וסעזוע קעף ושלג עשסה ושרף [כויב, ביישע], נכלדפה עם שלקוח, שלג, שבי, ונגזל כמו יס. ונמצא בהעשל בזו עוד מיכוון בַּזּוֹ בגזל, כמו לא בזו מכה [עסזים ע״ג ע״ג], ילדם דכויוה לשעבל [כילם ע״ו ע״ג].

n. m. praeda, rapina, manubiae spoliave hostibus *exuta;* potestate affinia, verum tamen paullum discrepantia sunt שָׁלָל, שַׁלְהֶבֶת. Alex. promiscue verterunt: προνομή, praedatio, vexatio, direptio.

בַּז
למהר שלל חש בז Jes. 8, 1. 3.
ולבז בז Jes. 10, 6.
פסחים בחד בז Jes. 33, 23.
ולא־יהיו ערד בז לגוים Ez. 34, 28.
לשלל שלל ולבז בז Ez. 38, 12.
הלבז בז Ez. 38, 13.

הַבַּז
יתר הבז אשר בחר Num. 31, 32.

לָבַז
נשיכם וטפכם יהיו לבז Num. 14, 3.
אשר אמרתם לבז יהיה Num. 14, 31.
אשר אמרתם לבז יהיה Dt. 1, 39.
והיו לבז ולמשסה 2 Reg. 21, 14.
היו לבז ואין מציל Jes. 42, 22.
מדוע היה לבז Jer. 2, 14.
ואוצרתיך לבז אתן Jer. 15, 13.
כל־אוצרותיך לבז אתן Jer. 17, 3.
וכל בחיך אתן לבז Jer. 30, 16.
והיו גמליהם לבז Jer. 49, 32.

ביד־הזרים לבז Ez. 7, 21.
*ונתתיך לבז Ez. 25, 7.
והיתה לבז לגוים Ez. 26, 5.
יען היות־צאני לבז Ez. 34, 8.
ולא־תהיינה עוד לבז Ez. 34, 22.
הנעזבות אשר היו לבז Ez. 36, 4.
למען מגרשה לבז Ez. 36, 5.

וְלָבֹז
לזעזה ולבז Ez. 23, 46.

בְּזָזָה
ג״כ כמו בַּז נקנית שלל ושבי, ונקרנוס בְּזִיזָה קו בְּזוּ.

n. f. de *praeda* generale, quod, quidquid diripitur et spolia et manubias et pecus, quod abigitur, comprehendit.

כי־בזה רבה היתה בהם 2 Chr. 14, 13.
ויבזו בזה רבה 2 Chr. 25, 13.
ובזו בזה Ez. 29, 19.
בזה ושלל ורכוש Dan. 11, 24.

הַבְּזָזָה
את־השביה ואת־הבזה 2 Chr. 28, 14.

וּבְבִזָּה
בשבי ובבזה ימים Dan. 11, 33.

וּבַבִּזָּה
בחרב בשבי ובבזה Esr. 9, 7.
ובבזה לא שלחו Esth. 9, 10. 15. 16.

לְבִזָּה
ותנם לבזה בארץ שביה Neh. 3, 36.

נְבִזְבָּה
ג״כ נקרי, וכנכוי נְבִזְבֵּנִי [מן נְבִזְבֵּר], ונקנק גם קקמוכה כיכרם נְבִזְבָּן [ילמיס ע׳ ס׳], וכנסמן נְבִזְבֵּיתָ [ק׳ דנכיס ל״נ כ״ד]. קפיעור מקנם ולוכון [נעקנק, נקנע], וכלקם שהוק נויכ-קפעל בַּזְבַּז, לומר פוור מעון ולכוד סון, כמו למק לן לכק מכוכו מעוכק [קסלנע ג׳ כ״נ], המכוכו לל־יכוכו יותר מקוקע שמק ילמיך לנכיות [כקוכות כ׳ ע״ק] והכרכ בַּז=פָּץ, לשון הפלה ופוור, ולכל הכס פס נמר בְּזִזָּה, נכליעת הו׳, וככ׳ ליקס הנכון. לכן מקכוור לי שהיק נככיה ופרסיק.

n. f. aram., pl. נְבִזְבֵּיהֶן, tanquam a נְבִזְבֵּי, forma altera muliebri deflexum: *munus, congiarium, honorarium, praemium, largitio;* innititur enim stirpe verbi בַּזְבַּז, cui inest vis largiendi, ut sit *effusio* pecuniarum, *largitio* ex re familiari, congiarium, quo quis large effuseque donatur, tanquam profusis prodige sumptibus. Quare recte interpretatur Saadja, unus de ultimis Gaonibus, de donis prodigorum, qui pecunia liberaliter prompta suasmet possessiones quasi dispensant et dissipant. Ibn-Ezra, Rashi: הוֹרְמָה, הוֹרְמִיּוֹת (*δῶρον, δῶρα*). Al: *δωρεά*. Radix est בַּז quae, sicut עָז, potestatem habet dissipandi, disperdendi, profundendi eoque nomine transfertur ad sumptus, patrimonium, pecunias, possessiones. נְבִזְבָּה autem, sibilo altero stirpis pronuntiatione devorato, pro נְבִזְבָּה dicitur estque Nifal secundarium.

וּנְבִזְבָּה
ונבזבה ויקר שגיא Dan. 2, 6.

pl. c. suff.: וּנְבִזְבֵיהֶן
ונבזביהן לאחרן הב Dan. 5, 17.

בֶּזֶל
פעל לק-עזור, וכנכוי כפי הנכלה לעון קצוי וקווק לקכות ושנעות [הפלע, פעסע ויין]. ונקלפי נקצוי סנ׳ פָּזַל, כלפר סנוך יוכיק. וכן ניוכי שרש הוס (*βασαλ*), כלפר נכלה נסנוך מין ציס נרולי. ולסמלקים ציניכו כרו לשרש לין קלוס ולין פקוד.

vrb. inus. sanscrito-sem. (aramaice פָּזַל, graece *βασαλ...*), durum, asperum, firmum esse. Verbum בָּרַז, unde plerique his temporibus nomen ferri deducunt, commentum est grammaticorum.

בַּרְזֶל
ג״כ נכנוי בַּחֲלָי, והוק כמר בַּזָּל, נסקלנעות סנ׳ לסקכנות הדנש, ועכיכו גולם קשם לו מקכת קשם *βασάλ-της* ויליב, וכן ניוכי משרש הוס *βασάλ-της* על מין ציס קשם כנרול [קייוכנשרקשך], ופס הסשלל על מקכת קשם [קייוכן]. נלקמי הסם הוס נקמוכה בַּרְזָל, פַּרְזֶל, פִּרְזֶל נכמוון קפק. והסשלל על קצוי וכוור, כמו נשנע נרול, לקן נרול [לקן מלקה]; ונמלץ נלקמי מוס בַּרְזִיל, סם מוזל, לומר סעו וסקשה [דער שטיינער נעניעטער] וכדומה, וכן משעל בַּרְזְלַי.

n. m. (pro בַּזָּל, injecta liquida, ex verbo בָּזַל): metallum durum (Graece *βασάλ-της*), marmor durum, deinde ferrum, metalli genus durissimum. LXX: *σίδηρος, σίδηρον*, et res ex ferro confecta, *σιδήρια*, ferramenta. Aram. פַּרְזְלָא, בַּרְזֶל, forma duriori atque vetustiori, ut videtur. Hinc aramaice: בַּרְזִיל, dominus ferus ac ferreus, et n. pr. בַּרְזִלַּי, ferreus, constans, immotus.

ואם־בכלי ברזל הכהו Num. 35, 16.
הנה ערשו ערש ברזל Dt. 3, 11.
ארץ אשר אבניה ברזל Dt. 8, 9.
לא־תניף עליהם ברזל Dt. 27, 5.
וחארץ אשר־תחתיך ברזל Dt. 28, 23.
על ברזל על־צוארך Dt. 28, 48.
ברזל ונחשת מנעלך Dt. 33, 25.
אשר לא־הניף עליהן ברזל Jos. 8, 31.
ורכב ברזל בכל־הכנעני Jos. 17, 16.
כי רכב ברזל לו כי חזק Jos. 17, 18.
כי־רכב ברזל להם Jud. 1, 19.
כי תשע מאות רכב־ברזל Jud. 4, 3.
תשע מאות רכב ברזל Jud. 4, 13.
ששׁ־מאות שקלים ברזל 1 Sam. 17, 7.
ימלא ברזל ועץ חניתו 2 Sam. 23, 7.
כל־כלי ברזל 1 Reg. 6, 7.
צדקיה בן־כנענה קרני ברזל 1 Reg. 22, 11.
וגם לחרשי ברזל 2 Chr. 24, 12.
בעט־ברזל ועפרת Job. 19, 24.
יברח מנשק ברזל Job. 20, 24.
ברזל מעפר יקח Job. 40, 18.
גרמיו כמטיל ברזל Job. 41, 19.
יחשב לתבן ברזל Ps. 2, 9.
תרעם בשבט ברזל Ps. 105, 18.
ברזל באה נפשו Ps. 107, 16.
ובריחי ברזל גדע Ps. 149, 8.
ונכבדיהם בכבלי ברזל Prv. 27, 17.
ברזל בברזל יחד Jes. 44, 12.
חרש ברזל מעצד Jes. 45, 2.
ובריחי ברזל אגדע Jes. 48, 4.
וגיד ברזל ערפך Jes. 60, 17.
ותחת האבנים ברזל Jer. 1, 18.
ולעמוד ברזל Jer. 15, 12.
הירע ברזל ברזל מצפון Jer. 17, 1.
כתובה בעט ברזל Jer. 28, 13.
תחתיהן מטות ברזל Jer. 28, 14.
על ברזל נתתי Ez. 4, 3.
קח־לך מחבת ברזל Ez. 4, 3.
קיר ברזל Ez. 27, 12.
בכסף ברזל Ez. 27, 19.
ברזל עשות Mich. 4, 13.
כי קרנך אשים ברזל

וּבַרְזֶל
כל־חרש נחשת וברזל Gn. 4, 22.
וכלי נחשת וברזל Jos. 6, 19. 24.
וברזל לרב למסמרים 1 Chr. 22, 3.
וברזל מאד־אלם ככרים 1 Chr. 29, 7.
אסירי עני וברזל Ps. 107, 10.
נחשת וברזל כלם Jer. 6, 28.
נחשת ובדיל וברזל Ez. 22, 18.
ונחשת וברזל ועופרת Ez. 22, 20.

בְּבַרְזֶל
ברזל בברזל יחד Prv. 27, 17.

וּבְבַרְזֶל
ובנחשת ובברזל Jos. 22, 8.

דַּבַּרְזֶל
את־הנחשת את־הברזל Num. 31, 22.
מכור הברזל ממצרים Dt. 4, 20.
ונשל הברזל מן־העץ Dt. 19, 5.
ובחריצי הברזל 2 Sam. 12, 31.
ובמגזרות חברזל 2 Sam. 12, 31.
מתוך כור הברזל 1 Reg. 8, 51.
ואת־הברזל נפל אל־המים 2 Reg. 6, 5.
וישלך שמה ויצף הברזל 2 Reg. 6, 6.
ובחריצי הברזל 1 Chr. 20, 3.
ובמגרות ובנחשת הברזל 2 Chr. 2, 6.
ובארגון Eccl. 10, 10.
אם־קהה הברזל Jes. 60, 17.
ותחת הברזל אביא כסף Jer. 11, 4.
מכור חברזל Am. 1, 3.
בחרצות הברזל

כַּבַּרְזֶל
בנחשת בברזל באבנים 2 Chr. 2, 13.
סבכי לחיער בברזל Jes. 10, 34.

כַּבַּרְזֶל
ונתתי־את־שמיכם כברזל Lev. 26, 19

לַבַּרְזֶל
הברזל לברזל 1 Chr. 29, 2.

וְלַבַּרְזֶל
ולברזל אין משקל 1 Chr. 22, 14.
ולברזל אין מספר 1 Chr. 22, 16.

בָּזַק
פעל לק עזור, והסלנה וסיכס והנרקה הקרנס וסופעה [סיכעטהלען, נפ-ציינען, נלעלכיקען], וכלוסי שרש זָג, זָהּ, זָק, זַק, צי׳ זַק, לומר קן-קשס [נכשכלי-פפייל], זִקָּא נלקמי נרק וכלומה. הנ׳ כילוע מקנס עוצג, והשרש נס נשסתי מעיכ.

vrb. inus.: *illuminare, collustrare*, radiis atque ardore micare; cui radici cognata sunt זָג, זָהּ, זָק (unde זַק, telum ignitum, זִקָּא ar. fulgur). Illud enim *ba* initiale praepositio est sanscritica aeque ac semitica.

בָּזָק, בֶּזֶק
ג״כ ועכיכו קרן לור לו נרק לו כופעות [נלעלכן, שרשסל]. ונעלר׳ אַבְזַק, כמו הַבְרֵיק, קלי הסום מלעון נרק. ונקרנוס ילוע זְקוּק לי-נור לו לקשק וכלומה.

n. f. fulgor, fulgur, fulmen coruscum. Theodot: *ὡς εἶδος βεζέκ.* Symm: *ὡς εἶδος ἀκτῖνος ἀστραπῆς.* Scholion: *τὸ βεζὲκ ἀστραπὴν σημαίνει.* Aram: בַּרְקָא. Hieronym: fulgur coruscans.

Digitized by Google

הַבְזֵק
כמראה הבזק Ez. 1, 14

n. p. בְּזֶק
אדני בזק בבזק Jud. 1, 5.

paus.: בְּזָק *n. p.*
ויפקדם בבזק 1 Sam. 11, 8.

בָּזַר

פעל כודד ועכיכו כמו פָּזַר, נסתרכות סע׳, לומר ענין וריקה לכתן ולכתן [בעריען]. הסרש זַר״, כאשר זֵר״, פָּזַר, והסרש נזעקי מערב יוכיח. מן הפעל הזה נאקרי בְּזָרָא לומר וזע [ובעתן], וכן בְּזָרֵן נאכוון וס, מְבָזֵר לומר כיח-ורע וכלוסס.

vrb. trans. (mollitum ex פָּזַר), dispergere, dissipare. LXX: Qal et Pi. *διασκορπίζειν*. Eadem radix, tam in orientalibus quam occidentalibus linguis usu domestica, latet in verbis זָרָה, זֵרַע, פָּזַר. Hinc aramaice: בִּזְרָא semen, sementis, מִבְזַר potestate eadem, בִּזְרָן seminarium.

3 imperf.: יְבַזֵּר
ורכרש להם יבזר Dan. 11, 24.

Pi-el: בִּזַּר *3 prf.:*
בזר עמים Ps. 68, 31.

בָּחַל

פעל לפ עזכר, ועכיכו לדעת המקדקים כמו בָּאַל, נאכוון הסתכר ובזוע דכר [בערבזועבען, בָּעַרבָּעבען]. ומפר נכקיב עם מְבֻחָלַת, הרכון כקלס בזויה, אם לפ זיסיה קלוף כאר מְבֻחָלַת, לומר ממון מקופף ומקוכן מסה. ולולפ דמסתפיקא הייתי לומר שהסרש חָל [לעזן קולין], ועכין נקל נכ׳ מקנב מוזג.

vrb. inusit., ex sententia grammaticorum idem quod בָּאַל: aspernari, despicere. Zach. 11, 8. Alex. vertit: *αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ᾽ ἐμέ*. Aquila: *Καὶγε ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐπέρκασεν ἐν ἐμοί*. Symm: *καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠκμάκεσεν ἐν ἐμοί*. Talmudice de ficubus maturescentibus Maaserot I, 2.: תְּחִלַּת בְּשׁוּלֵי קָרְחִי בִּזְחָל, gl. מְשֻׁעְבָּדִין לִפְרָעָה, Prov. 20, 21. poterit etiam pro מְבֻחָלַת dictum esse, de possessionibus cito coactis et coacervatis, nisi potius radix putanda est חָל: profanare.

3 perf. fem.: בְּחֻלָה
וגס־נעשם בחלה בו Zach. 11, 8.

part. Pu-al: מְבֻחָלַת K'tib.
נחלת מבחלת Prv. 20, 21.

בָּחַן

פעל כודד, וקעודקו נקיפס ונקיפס כמו מקכות נקפ, ווקיקס ע׳ סקיקס וכמול נקפ [פריפען, שנעליפען], וילידוקו לפ׳ מכל וכל צָרַף, שהוץ מעכין וקיקס נקפ, נכרלף על שרף, ומוס נקן כוסכ, מעכין לכוף כוסכ. והוסלל על סנקכס נכללל [פריפען], לו על סנקכס נדבר לקוב ולקקול לוקו. סכנ״כ בָּחַן, לומר נעקן. הסרש בָּחַן, נסרלפס עם חָם, חֵר נסעל בָּחַר, לו חַן נסעל שָׁחַן, שכולם לעון קניכס וקפיכס.

vrb. trans., probare (metalla per ignem, *anglühen*), explorare, examinare, cui vi cognatum est צָרַף (צָהַב), h. e. igne seu catino conflare, purgare, translate de omni re, quae examinatur cogitatione. LXX: *δοκιμάζειν, ἐτάζειν, ἐκτάζειν*. Nif: *φαίνεσθαι, φανερὸν γίνεσθαι*. Radix est חַן (cui cognata sunt חָם et חָר in חָם־חָר, חָן in שָׁחַן) calescere, calefieri.

3 prf. c. suff.: בְּחָנַנִי
Job. 23, 10. בחנני כזהב אצא

2 perf.: בָּחַנְתָּ
Ps. 17, 3. בחנת לבי

וּבָחַנְתָּ
Jer. 6, 27. ובחנת את־דרכם
Jer. 12, 3. תראני ובחנת לבי

cum suff.: בְּחָנָתְנוּ
Ps. 66, 10. כי־בחנתנו אלהים

1 prf. c. s.: וּבָחַנְתִּים
Jer. 9, 6. חנני צורפם ובחנתים
Zach. 13, 9. ובחנתים כבחן את־

3 pl.: בָּחֲנוּ
Mal. 3, 15. גם בחנו אלהים

cum suff.: בְּחָנֻנִי
Ps. 95, 9. בחנוני גם־ראו פעלי

part.: בֹּחֵן
1 Chr. 29, 17. כי אתה בחן לבב
Jer. 11, 20. בחן כליות ולב
Jer. 17, 10. בחן כליות
Jer. 20, 12. ויי צבאות בחן צדיק

part.: וּבֹחֵן
Ps. 7, 10. ובחן לבות וכליות
Prv. 17, 3. ובחן לבות יי

inf.: בְּבָחֳנוֹ
Zach. 13, 9. כבחן את־החכב

impt. c. s.: בְּחָנֵנִי
Ps. 26, 2. בחנני יי ונסני
Ps. 139, 23. בחנני ודע שרעפי

pl. cum suff.: וּבְחָנֻנִי
Mal. 3, 10. ובחנוני נא בזאת

1 impf. c. suff.: אֶבְחָנֵךְ
Ps. 81, 8. אבחנך על־מי מריבת

2 impf. c. s.: תִּבְחָנֵנִי
Job. 7, 18. לרגעים תבחנכו

3 imperf.: יִבְחָן
Ps. 11, 5. יי צדיק יבחן

3 impf. f.: תִּבְחָן
Job. 12, 11. הלא־אזן מלין תבחן
Job. 34, 3. כי־אזן מלין תבחן

3 impf. pl.: יִבָּחֲנוּ
Ps. 11, 4. עפעפיו יבחנו בני אדם

Nif-al.: נִבְחַן

3 imperf.: יִבָּחֵן
Job. 34, 36. אבי יבחן איוב עד־נצח

2 pl.: תִּבָּחֲנוּ
Gn. 42, 15. בזאת תבחנו חי פרעה

3 pl.: וַיִּבָּחֲנוּ
Gn. 42, 16. ויבחנו דבריכם

Pu-al: *בֹּחַן
*כי בחן ומה אם־גם־שבט Ez. 21, 18

בָּחַן

ס״ם סנולי׳ ועכיכו לכוף ונקיפס לפוכס ומסס [פריפונג, נעווּאהכונג], ולפן נקן סוף לפן פנס ולפון ומטופס.

n. m. probatio, exploratio, אֶבֶן בּ׳ lapis angularis, fulciendae aedi aptus.

אבן בחן פנת יקרת Jes. 28, 16.
*כי בחן ומה אם־גם־שבט Ez. 21, 18

בָּחוֹן

סם [קופלי׳] נקיוס סקען, וסענין שנסס סמקכות [פריפען סער סע־עפלפע], וכמלס קיוס קען כוס נפקלרימס, כי סם קליי׳ סקפוכס הוסק. פי׳ נספרי קכווי פכיכים נכיקור דף ק״ס.

n. m. (cujus Qamez impurum est): metallorum explorator, examinator. Veteres de specula seu de loco, unde tanquam ex speculis late prospici potest, intellexerunt.

Vid. nomen quod sequitur.

בחון נתתיך בעמי Jer. 6, 27.

בַּחֲנָן

ס״ם והסקיון נפיס ופיפס ונקיק ופנדל-נופס [ווּוּפרע-עסוּוס, בּבּפּס-עסוּוס], ולפ נמנפ כפ נקני, והסרש יזוע.

n. m. specula, locus altissimus, unde regionem subjacentem speculantur atque custodiunt (Graece *περιωπή*).

pl. c. suff.: בַּחֲנֶיהָ *Qri.*
הקימו בחיניו Jes. 23, 13.

בַּחֲנִין

ס״ם כמו בָּחָן וסוף נכקיב, וסקפונס כמקנס נסכדל נעקר.

n. m, sicut בָּחָן, specula, forma magis aramaica.

pl. c. suff.: בַּחֲנֹנֶיהָ K'tib
חקימו בחיניו Jes. 23, 13.

בָּחָן

ס״ם לקי עופל, ועכיכו כמו בָּחוֹן.

n. m., *turris speculatorum*.

ובחן חית עפל Jes. 32, 14.

בָּחַר

פעל כודד והסכוון כמו בָּחַן, לומר נריפס ונקיכס ע׳ סם [שנעליפען], כמו נקקיק נכול עוכי לומר נרפקין, וכי הסרש בָּחָר נרלף עם חֵר, חָרָה, נסולו וכומי כמוכו (*s. crâ, l. crē-m.*). ומוס הסנפל על הנקנס וקקיכס ונליקס, כמו נקל נפיפס, סענין נרף נקיפס [פוכעעכוופען, פריפען], לו ענכס מלנכ [ווּוּפלפען], כי הסרש בָּחָר נרלף עם חֵר, חָרָה, נסולו וכומי כמוכו (*s. crâ, l. crē-m.*). ומוס הסנפל על הנקנס וקקיכס ונליקס, כמו נקל נפיפס, סענין נרף נקיפס [פוכעעכוופען, פריפען], לו ענכס מלנכ [ווּוּפלפען], כי הסרש בָּחָר נרלף עם חֵר, חָרָה, נסולו וכומי כמוכו (*s. crâ, l. crē-m.*).

verb. trans. (sicut בָּחַן, eadem de radice sanscritica aeque ac semitica paullum immutata חַר pro חָן): explorare per ignem, catino purgare, hinc eligere, assumere, data eligendi optione, adoptare, adamare, aliqua rei delectari. LXX: Jes. 48, 10. *ἐξειλάμην σε ἐκ καμίνου πτωχείας*; alias: *ἐκλέγειν, ἐπιλέγειν, αἱρεῖσθαι, προαιρεῖσθαι, αἱρετίζειν*. Nif.: *δεδοκιμασμένον, ἐκλεκτόν, αἱρετώτερον, ἀρεστὸν εἶναι*. Pu. LXX. male: *κωνωπῶν* (תְּעַר); Symm. non melius: *διατελῶν*.

בך בחר יי אלהיך Dt. 7, 6.
ובך בחר יי להיות לו לעם Dt. 14, 2.
כי בו בחר יי אלהיך Dt. 18, 5.
כי בם בחר יי אלהיך Dt. 21, 5.
אשר בחר־בו יי 1 Sam. 10, 24.
גם־בזה לא־בחר יי 1 Sam. 16, 8. 9.
לא־בחר יי באלה 1 Sam. 16, 10.
אשר בחר־בי מאביך 2 Sam. 6, 21.
לא כי אשר בחר יי 2 Sam. 16, 18.
העיר אשר־בחר יי 1 Reg. 14, 21.
כי בם בחר יי לשאת 1 Chr. 15, 2.
ביהודה בחר לנגיד 1 Chr. 28, 4.
ראשׁ, אתה כי־יי
בחר בך 1 Chr. 28, 10.
בחר־בו אלהים נער ורך 1 Chr. 29, 1.
העיר אשר־בחר יי 2 Chr. 12, 13.
כי־בכם בחר יי לעמד 2 Chr. 29, 11.

חעם ׀ בחר לנחלה לו Ps. 33, 12.
ובשבט אפרים לא בחר Ps. 78, 67.
אחרון אשר־בחר בו Ps. 105, 26.
כי־בחר יי בציון Ps. 132, 13.
כי־יעקב בחר לו יה Ps. 135, 4.
המשפחות אשר בחר־יי Jer. 33, 24.

3 perf.: וַיִּבְחַר
ובחר עוד בישראל Jes. 14, 1.
ובחר עוד בירושלם Zach. 1, 17. 2, 16.

2 perf.: בָּחַרְתָּ *p.* בָּחוּר
בתוך עמך אשר בחרת 1 Reg. 3, 8.
דרך העיר אשר בחרת בה 1 Rg. 8, 44.
העיר אשר בחרת 1 Reg. 8, 48.
העיר חזאת אשר בחרת 2 Chr. 6, 34.
והעיר אשר בחרת 2 Chr. 6, 38.
אשר בחרת באברם Neh. 9, 7.
כי עליזה בחרת מעני Jub. 36, 21.

2 perf.: וּבָחַרְתָּ
ובחרת בחיים Dt. 30, 19.

1 perf.: בָּחַרְתִּי *p.* בָּחוּר
לא־בחרתי בעיר 1 Reg. 8, 16.
ולמען ירושלם אשר
בחרתי 1 Reg. 11, 13.
העיר אשר בחרתי בה 1 Reg. 11, 32.
דוד עבדי אשר בחרתי
אתו 1 Reg. 11, 34.
העיר אשר בחרתי לי 1 Reg. 11, 36.
ובירושלם אשר בחרתי 2 Reg. 21, 7.
אשר־בחרתי אתו
ירושלם 2 Reg. 23, 27.
לא־בחרתי בעיר 2 Chr. 6, 5.
ולא־בחרתי באיש 2 Chr. 6, 5.
ואחתה בחרתי והקדשתי 2 Chr. 7, 16.
וביהושלם אשר בחרתי 2 Chr. 33, 7.
אל־השמים אשר בחרתי Neh. 1, 9.
בחרתי הסתופף Ps. 84, 11.
דרך אמונה בחרתי Ps. 119, 30.
כי פקודיך בחרתי Ps. 119, 173.
ועבדי אשר בחרתי Jes. 43, 10.
וישראל בחרתי בו Jes. 44, 1.
וישרון בחרתי בו Jes. 44, 2.
כי־בך בחרתי Hag. 2, 23.

וּבָחַרְתִּי
ובחרתי במקום הזה 2 Chr. 7, 12.

cum suff.: בְּחִירְךָ
יעקב אשר בחרתיך Jes. 41, 8.
בחרתיך ולא מאסתיך Jes. 41, 9.

3 pl.: בָּחֲרוּ
גם־המה בחרו בדרכיהם Jes. 66, 3.

pass.: בָּחוּר
נשים מכל אשר בחרו Gn. 6, 2.
ויראת יי לא בחרו Prv. 1, 29.
ובאשר לא־חפצתי בחרו Jes. 66, 4.

וּבָחַרְתִּי
ובחרתי באשר חפצתי Jes. 56, 4.

2 prf. pl.: בְּחַרְתֶּם
כי־אתם בחרתם לכם Jos. 24, 22.
אשר בחרתם בם Jud. 10, 14.
אשר בחרתם לכם 1 Sam. 8, 18.
תמלך אשר בחרתם 1 Sam. 12, 13.
מהגנות אשר בחרתם Jes. 1, 29.
ובאשר לא־חפצתי
בחרתם Jes. 65, 12.

part.: בָּחִיר
כי־בחר אתה לבן־ישי 1 Sam. 20, 30.

part.: וּבָחִיר
תבחר בירושלם Zach. 3, 2.

part. pass.: בָּחוּר
שש־מאות רכב בחור Ex. 14, 7.
שבע מאות איש בחור Jud. 20, 15. 16.
עשרת אלפים איש בחור Jud. 20, 34.
איש בחור מכל
ישראל 1 Sam. 24, 3.
את־כל־בחור בישראל 2 Sam. 6, 1.
מאה ושמנים אלף

Digitized by Google

בחור
1 Reg. 12, 21.
מכל־בחור בישראל
1 Chr. 19, 10.
מאה ושמונים אלף
בחור
2 Chr. 11, 1.
ארבע־מאות אלף איש
בחור
2 Chr. 13, 3.
איש בחור גבורי־חיל
2 Chr. 13, 3.
חמש־מאות אלף איש
בחור
2 Chr. 13, 17.
שלש־מאות אלף בחור
2 Chr. 25, 5.
הרימותי בחור מעם
Ps. 89, 20.
בחור כארזים
Cant. 5, 15.
ומי בחור אליה
אפקד
Jer. 49, 19. 50, 44.

pl. constr.: בְּחוּרֵי

איש בחורי ישראל
1 Sam. 26, 2.
מכל בחורי בישראל
2 Sam. 10, 9.

inf. abs.: בָּחוֹר

ובחור אתו מכל
1 Sam. 2, 28.
ובחור בטוב
Jes. 7, 15. 16.

cum suff.: בְּחָרָי

ביום בחרי בישראל
Ez. 20, 5.

imperat.: בְּחַר

בחר־לנו אנשים
Ex. 17, 9.
בחר־לך אחת־מהם
2 Sam. 24, 12.
בחר־לך אחת מהכה
1 Chr. 21, 10.

impt. pl.: בַּחֲרוּ

בחרו לכם היום
Jos. 24, 15.
בחרו לכם הפר האחד
1 Reg. 18, 25.

1 *imperf.:* אֶבְחַר

האיש אשר אבחר־בו
Num. 17, 20.
אבחר דרכם ואשב ראש
Job. 29, 25.
אבחר בתעלוליהם
Jes. 66, 4.

c. h opt.: אֶבְחֲרָה

אבחרה־נא שנים־עשר
2 Sam. 17, 1.
אבחרה דברי עמו
Job. 9, 14.

1 *imperf.:* וָאֶבְחַר

ואבחר בדוד
1 Reg. 8, 16.
ואבחר בירושלם
2 Chr. 6, 6.
ואבחר בדויד
2 Chr. 6, 6.

cum suff.: אֶבְחָרֵהוּ

הכזה יהיה צום אבחרהו
Jes. 58, 5.
הלא זה צום אבחרהו
Jes. 58, 6.

2 *imperf.:* תִּבְחַר

וכל אשר־תבחר עלי
2 Sam. 19, 39.
כי־אתה תבחר לא־אני
Job. 34, 33.
אשרי תבחר ותקרב
Ps. 65, 5.
ואל־תבחר בכל־דרכיו
Prv. 3, 31.

וְתִבְחַר

ותבחר לשון ערומים
Job. 15, 5.

3 *impf.:* יִבְחַר *p.* יְבָחֵר

ואת אשר יבחר־בו
Num. 16, 5.
והיה האיש אשר־יבחר יי
Nu. 16, 7.
אשר־יבחר יי אלהיכם
Dt. 12, 5.
והיה המקום אשר־
יבחר יי
Dt. 12, 11.
כי אם־במקום אשר
יבחר יי
Dt. 12, 14.
במקום אשר יבחר יי
Dt. 12, 18. 14, 25.
אלהיך בו
המקום אשר יבחר יי
Dt. 12, 21. 14, 24.
אלהיך
אל־חמקום אשר־יבחר יי
Dt. 12, 26.
במקום אשר־יבחר לשכן
שמו
Dt. 14, 23.
במקום אשר־יבחר יי
Dt. 15, 20.
16, 2. 7. 11. 17, 8.
כי אם־אל המקום אשר־
יבחר יי
Dt. 16, 6.
במקום אשר־יבחר
Dt. 16, 15.
23, 17. 31, 11.
מן־המקום ההוא אשר
יבחר יי
Dt. 17, 10.
אשר יבחר יי אלהיך בו
Dt. 17, 15.
אל־המקום אשר יבחר
Jos. 9, 27.

יבחר אלהים חדשים
Jud. 5, 8.
ככל אשר־יבחר אדני
2 Sam. 15, 15.
יורנו בדרך יבחר
Ps. 25, 12.
יבחר־לנו את־נחלתינו
Ps. 47, 5.
עץ לא־יורקב יבחר
Jes. 40, 20.
תועבה יבחר בכם
Jes. 41, 24.

וַיִּבְחַר

ויבחר־לו לוט את־כל־ככר
Gn. 13, 11.
ויבחר משה אנשי־חיל
Ex. 18, 25.
ויבחר בזרעו אחריו
Dt. 4, 37.
חשק יי בכם ויבחר בכם
Dt. 7, 7.
ויבחר בזרעם אחריהם
Dt. 10, 15.
ויבחר יהושע שלשים
Jos. 8, 3.
ויבחר־לו שאול
1 Sam. 13, 2.
ויבחר־לו חמשה חלקי
אבנים
1 Sam. 17, 40.
ויבחר מכל־בחורי ישראל
2 S. 10, 9.
ויבחר מכל־בחור
בישראל
1 Chr. 19, 10.
ויבחר יי אלהי ישראל
בי
1 Chr. 28, 4.
ויבחר בשלמה בני
1 Chr. 28, 5.
ויבחר את־שבט יהודה
Ps. 78, 68.
ויבחר בדוד עבדו
Ps. 78, 70.

cum suff.: וַיִּבְחָרֵהוּ

קדש ישראל ויבחרך
Jes. 49, 7.

3 *impf. f.:* וַתִּבְחַר

ותבחר מחנק נפשי
Job. 7, 15.

1 *pl.:* נִבְחָרָה־

משפט נבחרה־לנו
Job. 34, 4.

3 *impf. pl.:* וַיִּבְחֲרוּ

ויבחרו להם הפר
האחד
1 Reg. 18, 23.

Nif-al: נִבְחַר

part.: נִבְחָר *masc.*

ודעת מחרוץ נבחר
Prv. 8, 10.
ותבואתי מכסף נבחר
Prv. 8, 19.
כסף נבחר לשון צדיק
Prv. 10, 20.
וקנות בינה נבחר מכסף
Prv. 16, 16.
נבחר לי׳ מזבח
Prv. 21, 3.
נבחר שם מעשר רב
Prv. 22, 1.

part.: וְנִבְחָר

ונבחר מות מחיים
Jer. 8, 3.

Pu-al: בְּחַר

3 *imperf.:* יְבֻחַר K'tib.

*יבחר אל כל־החיים
Eccl. 9, 4.

בָּחוּר

ג״ז כמר בָּחוּר וסלנטי בָּחוּרִים והסמך בָּחוּרֵי, ובכיכו ידוע נעל ועלם [יונג-ליבג], והוא כעד מבוגר וכווק ופכוי, או מבכי קיל. לכן נרקם לי שסשורש בָּחַר לוה כמר בָּגַר, והסלנט מבכור. ובגמרק בַּגֵּר ידוע.

n. m. (pro בָּחוּר): juvenis, adolescens, puber, a pubertate. בָּחַר enim, sicut בָּגַר, vim habet maturescendi, pubescendi, augescendi, adolescendi. בָּגֵר gemaricum est idem. LXX: *ἐκλεκτός*, deducto, ut vulgo fit, vocabulo.

גם־בחור גם־בתולה
Dt. 32, 25.
ושמו שאול בחור
ובטוב
1 Sam. 9, 2.
ולא חמל על־בחור
ובתולה
2 Chr. 36, 17.
שמח בחור בילדותך
Eccl. 11, 9.
כי־יבעל בחור בתולה
Jes. 62, 5.
על־אם בחור שדד
Jer. 15, 8.
ונפצתי בך בחור ובתולה
Jer. 51, 22.
בחור ובתולה זקן
Ez. 9, 6.

pl.: בְּחוּרִים

בחורים וגם־בתולת
Ps. 148, 12.
תפארת בחורים כחם
Prv. 20, 29.
ולא־גדלתי בחורים
Jes. 23, 4.
סוד בהורים יחדו
Jer. 6, 11.
בחורים מרחבות
Jer. 9, 20.
בחורים מחון נשאו
Thr. 5, 13.
בחורים מנגינתם
Thr. 5, 14.
דגן בחורים
Zach. 9, 17.

pl.: וּבַחוּרִים

ובחורים כשוד יכשלו
Jes. 40, 30.
ובחורים וזקנים יחדו
Jer. 31, 13.

pl.: הַבַּחוּרִים

כי כן יעשו הבחורים
Jud. 14, 10.
לכת אחרי הבחורים
Ruth 3, 11.
הבחורים ימותו בחרב
Jer. 11, 22.

pl.: וְהַבַּחוּרִים

והבחורים בצמא
Am. 8, 13.

constr.: בְּחוּרֵי

בחורי חמד כלם
Ez. 23, 6. 12. 23.
*בחורי און
Ez. 30, 17.

constr.: וּבְחוּרֵי

ובחורי ישראל הכריע
Ps. 78, 31.

cum suff.: בְּחוּרַי

לשבר בחורי
Thr. 1, 15.

cum suff.: וּבְחוּרַי

בתולתי ובחורי
Thr. 1, 18. 2, 21.

cum suff.: בְּחוּרֵיכֶם

ואת־בחוריכם הטובים
1 Sam. 8, 16.
בחוריכם חזיונות יראו
Joel 3, 1.
הרגתי בחרב בחוריכם
Am. 4, 10.

cum suff.: מִבְחוּרֵיכֶם

ומבחוריכם לנזרים
Am. 2, 11.

בְּחוּרָיו

בחוריו אכלה־אש
Ps. 78, 63.
על־כן על־בחוריו לא־
ישמח
Jes. 9, 16.
ומבחר בחוריו ירדו
Jer. 48, 15.

וּבְחוּרָיו

ובחוריו למס יהיו
Jes. 31, 8.

בְּחִירָהּ, בְּחוּרֶיהָ

לכן יפלו בחוריה
Jer. 49, 26. 50, 30.
ואל־תחמלו אל־בחוריה
Jer. 51, 3.

בַּחוּרֵיהֶם

ויהרג בחוריהם
2 Chr. 36, 17.
בחוריהם מכי־חרב
Jer. 18, 21.

וּבַחוּרֵיהֶם

ובחריהם בחרב תהרג
2 Reg. 8, 12.

בְּחוּרִים

ג״ז וכיכו נכנו נהכלפס עם עלומים, נעוריס, ילוח, זקוח [יונעכל, יוכג-ליכגסלטעכ]. ובגמרק כמו כן נקוח.

n. m. pl.; pubertas, adolescentia, flos aetatis, gemarice בַּחֲרוּת. Alexandrini et Targumista, plurali non intellecto: *ὁ ἐκλεκτός*, מַשְׁלִמֵּי.

cum suff.: מִבְחוּרָיו

משרת משה מבחריו
Num. 11, 28.

בְּחוּרוֹת

גם כנוי נקכוון יקיל כמו נקוריס, והסכלל נכקר.

n. plur. pubertas, adolescentia, sicut: בְּחוּרִים, צַלְמוּת.

cum suff.: בְּחוּרֹתַיִךְ

ביחי בחורותיך
Eccl. 11, 9.
ביחי בחורתיך
Eccl. 12, 1.

בָּחִיר

חוקרי והסמך בָּחִיר, והסכוון הוגכר ונכקר [עכוו־אלכלע], והיח לגס. בגמרק בְּחִירְתָּא גס הסככחק על עליוח, כמו קכן נכקיכק כוקיס.

adj. (constr. בְּחִיר): electus, *ἐκλεκτός*. Talmudice בְּחִירְתָּא tractatus de testimoniis nomen est.

בגבעת שאול בחיר יי
2 Sam. 21, 6.

cum suff.: בְּחִירִי

בחירי רצתה נפשי
Jes. 42, 1.
להשקות עמי בחירי
Jes. 43, 20.
וישראל בחירי
Jes. 45, 4.

cum suff.: בְּחִירוֹ

לולי משה בחירו
Ps. 106, 23.

pl. c. suff.: בְּחִירַי

וירשוה בחירי
Jes. 65, 9.

pl. c. suff.: בְּחִירֵי

יבלו בחירי
Jes. 65, 22.

pl. c. suff.: לְבְחִירַי

לשבועה לבחירי
Jes. 65, 15.

בְּחִירֶיךָ

לראות בטובת בחיריך
Ps. 106, 5.

בְּחִירָיו

בני יעקב בחיריו
1 Chr. 16, 13.
בני יעקב בחיריו
Ps. 105, 6.
ברכה את־בחיריו
Ps. 105, 43.

מִבְחָר

ג״ז ובכיכו סופעני [קויסווסכל].

n. m. vi abstractivum: selectio.

constr.: מִבְחַר

וכל מבחר נדריכם
Dt. 12, 11.
ויהי מבחר־עמקיך
Jes. 22, 7.
מבחר ברושיו
Jes. 37, 24.
מבחר ארזיך
Jer. 22, 7.
מבחר בני־אשור
Ez. 23, 7.
מבחר עצמים מלא
Ez. 24, 4.
מבחר הצאן לקוח
Ez. 24, 5.
מבחר וטוב־לבנון
Ez. 31, 16.

וּמִבְחַר

ומבחר שלשיו טבעו בים
Ex. 15, 4.
ומבחר בחוריו
Jer. 48, 15.

constr.: בְּמִבְחַר

במבחר קבריט קבר
Gn. 23, 6.

pl. c. suff.: מִבְחֲרֵיהֶן

ועם מבחריו
Dan. 11, 15.

מִבְחוֹר

ג״ז כמו מִבְחָר, כלי סכלל סמכוון.

n. m., sicut מִבְחָר, sine potestatis discrepantia.

וכל־עיר מבחור
2 Reg. 3, 19.
מבחור ברשיו
2 Reg. 19, 23.

בָּטָא

פעל כוול ובכיכו כמו בָּרָא, לוקר דכור [רעדען], וכן בכפק סוזו כל וכפפק יוכיח כט לכון דכור, והוסלל על פקיק ספקים ופעפוע דכריס [זוועלטען, קוכנעוועלכנען רעדען]. וידוע בגמרק בִּטּוּי, ועכל סמקדקים מִבְטָא [לוים-שרעלכפ]. וכרדף עם וס בַּד ובגמרק בַּטֵּל, קצר סוס פִּטְפּוּס. עי׳ לעיל לערש בָּרָא סמקדמוח עם כל קלפ.

nrb. intrans. sanscrito-semit., sicut בָּרָא, loqui, inania loqui, blaterare, *effutire* (*βαττολογεῖν*). LXX: *λέγειν*. Theodot. male: *πεποιθέναι*. Pi.: *διαστέλλειν*, pronunciare. Gemarice בִּטּוּי, *βαττολογία*, apud grammaticos מִבְטָא pronunciatio.

Pi-el: בִּטֵּא

inf. constr.: לְבַטֵּא

לבטא בשפתים
Lev. 5, 4.

3 *imperf.:* יְבַטֵּא

לכל אשר יבטא האדם
Lev. 5, 4.

וַיְבַטֵּא

ויבטא בשפתיו
Ps. 106, 33.

מִבְטָא

ג״ז ובכיכו כטוי [רעדלע].

n. m., sicut בִּטּוּי, pronunciatio.

או מבטא שפתיה
Num. 30, 7.
ואת מבטא שפתיה
Num. 30, 9.

Digitized by Google

בָּטָה

פעל נוסף כמו בָּטָא, נלי סנהל המכוון.

verb. trans., formae pertenui, potestatis nullo discrimine a verbo בָּטָא.

בְּטָה

ז' וחוץ לזון נמוי ופעמוע [נעריעדע], וסעוכו לזון קכיסי. וכולפ זחוץ זס סנוליי ולפ ניכוני, כי קמנוקו מוסנזי. *n. m.* sermones inutiles, temerarii atque inconsulti (*βαττολογία, ἀπεραντολογία*).

Prv.12,18. יש בוטה כמדקרות חרב

בָּטָח

פעל כל-סנוכן וכולד, סהלנפ לניפס ועיקר לכל נכניפה וקיכפ לפל לכל [אַכגל־יעען], וסהפזל על סקלוות ולנקוע נלכל ע' נעיקון [אַכסאַכגען, פֿעריכטיין] נקפול עס לפל, על, בְּ וכלדופס. ויוכן ע' ספפול בָּטוּחַ לוסר דנוק ולווי [אַכגעפאַכגן], ויולפו לזוף אַכיוכו פועלי. הנכיכים יוכו מאַלפיפס. כהרש בָּטַח נהלדף עס בָּטָח, וכן נהולו duh וכלוסי duc, זחוף לזון הפעכפ ועיקפ.

verb. perusit. intrans.: *allinere, attingere*, translate ac generatim: *adhaerescere*, cum aliquo conglutinatum esse, copulatum ac tanquam concretum ac coagmentatum, arctissima conjunctione tanquam coalescere, hinc: בָּטוּחַ adjunctus (amoris fiduciaeque vinculo). Radix est sanscrito-semiticum בטח (בָּטַח ind. *duh*, lat. *duc*), obducere, oblinere, cui praefixa est praepositio בְּ *ad*. LXX: *πεποιθέναι, ἐλπίζειν, ἐπελπίζειν.*

Ps. 28, 7. בו בטח לבי
Prv. 31, 11. בטח בה לב בעלה
Ez. 33, 13. והוא־בטח על־צדקתו
Hab. 2, 18. כי־בטח יצר יצרו עליו

3 prf.: בָּטַח *p.*

2 Reg. 18, 5. ביי אלהי־ישראל בטח
Job. 6, 20. בשו כי־בטח

3 prf. f.: בָּטְחָה *p.*

Zeph. 3, 2. ביי לא בטחה

2 prf.: בָּטַחְתָּ *p.* בָּטַחְתָּ

הבטחון חזה אשר
2 Reg. 18, 19 בטחת
על־מי בטחת כי מרדת
2 Reg. 18, 20. בי
2 Reg. 18, 21. בטחת לך על־משענת
Jes. 36, 4. הבטחון חזה אשר בטחת
Jes. 36, 5. על־מי בטחת כי מרדת בי
Jes. 36, 6. בטחת על־משענת הקנה
Jer. 39, 18. כי־בטחת בי נאם־יי
Hos. 10, 13. כי־בטחת בדרכך

וַתִּבְטָחְתָּ

Job. 11, 18. ובטחת כי־יש תקוה

1 prf.: בָּטַחְתִּי *p.*

Ps. 13, 6. ואני בחסדך בטחתי
Ps. 25, 2. בך בטחתי אל־אבושה
Ps. 26, 1. וביי בטחתי לא אמעד
Ps. 31, 7. ואני אל־יי בטחתי
Ps. 31, 15. ואני עליך בטחתי
Ps. 41, 10. אשר־בטחתי בו
Ps. 52, 10. בטחתי בחסד־אלהים
Ps. 56, 5. באלהים בטחתי
Ps. 56, 12. באלהים בטחתי לא אירא
Ps. 119, 42. כי־בטחתי בדברך
Ps. 143, 8. כי־בך בטחתי

3 pl.: בָּטְחוּ

Jud. 20, 36. כי בטחו אל־הארב
1 Chr. 5, 20. ונעתר להם כי־בטחו בו
Ps. 22, 5. בך בטחו אבתיו
Ps. 22, 5. בטחו ותפלטמו
Ps. 22, 6. בך בטחו ולא־בושו
Ps. 78, 22. ולא בטחו בישועתו

1 prf. pl.: בָּטָחְנוּ

2 Reg. 18, 22. אל־יי אלהינו בטחנו
Ps. 33, 21. בשם קדשו בטחנו
Jes. 36, 7. אל־יי אלהינו בטחנו

part.: בּוֹטֵחַ, בֹּטֵחַ

Dt. 28, 52. אשר אתה בטח בהן
Jud. 18, 10. תבאו אל־עם בטח
2 Reg. 19, 10. אשר אתה בטח בו
Ps. 21, 8. כי־המלך בטח ביי
Ps. 27, 3. בזאת אני בוטח
Ps. 84, 13. אשרי אדם בטח בך
Ps. 115, 8. 135, 18. כל אשר־בטח בהם
Prv. 11. 15. ושונא תוקעים בוטח
Prv. 11, 28. בוטח בעשרו הוא יפל
Prv. 28, 26. בוטח בלבו הוא כסיל
Jes. 37, 10. אשר אתה בוטח בו
Jer. 5, 17. אשר אתה בטח בהמה
Jer. 12, 5. ובארץ שלום אתה בוטח

part.: הַבֹּטֵחַ

Jud. 18, 7. שקט ובטח
Jud. 18, 27. על־עם שקט ובטח
Prv. 14, 16. וכסיל מתעבר ובוטח
Prv. 16, 20. ובוטח ביי אשריו
Prv. 28, 25. ובטח על־יי ידשן
Prv. 29, 25. ובוטח ביי ישגב

part.: הַבּוֹטֵחַ

Ps. 86, 2. אלהי הבוטח אליך

part.: וְהַבּוֹטֵחַ

Ps. 32, 10. והבוטח ביי חסד יסובבנו

part. pl.: בַּטְּחִים

2 Chr. 32, 10. על־מה אתם בטחים
Jer. 7, 8. הנה אתם בטחים לכם
Jer. 7, 14. אשר אתם בטחים בו

part. pl.: הַבְּטֻחִים

2 Reg. 18, 21. לכל־הבטחים עליו
Ps. 49, 7. הבטחים על־חילם
Ps. 125, 1. חבטחים ביי
Jes. 36, 6. לכל־הבטחים עליו
Jes. 42, 17. הבטחים בפסל
Jer. 46, 25. ועל הבטחים בו

part. pl.: וְהַבְּטֻחִים

Am. 6, 1. והבטחים בהר שמרון

part. fem.: הַבְּטֻחָה *sg.*

Jer, 49, 4. הבטחה באצרותיה

pl. fem.: בְּטָחוֹת

Jes. 32, 9. בנות בטחות
Jes. 32, 10. תרגזנה בטחות
Jes. 32, 11. רגזה בטחות

part. pass.: בָּטֻחַ, בָּטוּחַ

Ps. 112, 7. נכון לבו בטח ביי
Jes. 26, 3. שלום שלום כי בך בטוח

inf. constr.: מִבְטַח

Ps. 118, 8. מבטח באדם
Ps. 118, 9. מבטח בנדיבים

inf. c. suff.: בִּטְחָךְ

Jer. 48, 7. יען בטחך במעשיך

imperat.: בְּטַח

Ps. 37, 3. בטח ביי ועשה־טוב
Ps. 115, 9. ישראל בטח ביי
Prv. 3, 5. בטח אל־יי בכל־לבך

וּבְטַח

Ps. 37, 5. ובטח עליו והוא יעשה

pl.: בִּטְחוּ

Ps. 62, 9. בטחו בו בכל־עת
Ps. 115, 10. בית אהרן בטחו ביי
Ps. 115, 11. יראי יי בטחו ביי
Jes. 26, 4. בטחו ביי עדי־עד

pl.: וּבִטְחוּ

ובטחו אל־יי
Ps. 4, 6,

1 *imperf.:* אֶבְטַח *p.* אֶבְטַח

Ps. 44, 7. כי לא בקשתי אבטח
Ps. 55, 24. ואני אבטח־בך
Ps. 56, 4. אני אליך אבטח
Ps. 91, 2. אלהי אבטח־בו
Jes. 12, 2. אבטח ולא אפחד

2 *impf. c. hint.:* אֶתְבְּטָה

Job. 39, 11. התבטח־בו כי־רב כחו

2 *imperf.:* וְתִבְטַח

2 Reg. 18, 24. ותבטח לך על־מצרים
Jes. 36, 9. ותבטח לך על־מצרים

2 *fem.:* וַתִּבְטְחִי

Jes. 47, 10. ותבטחי ברעתך
Jer. 13, 25. ותבטחי בשקר
Ez. 16, 15. ותבטחי ביופיך

3 *impf.:* יִבְטַח *p.* יִבְטַח

Job. 40, 23. יבטח כי יגיח ירדן
Prv. 28, 1. וצדיקים ככפיר יבטח
Jes. 50, 10. יבטח בשם יי
Jer. 17, 5. אשר יבטח באדם
Jer. 17, 7. אשר יבטח ביי

וַיִּבְטַח

Ps. 52, 9. ויבטח ברב עשרו

2 *pl.:* תִּבְטְחוּ

Ps. 62, 11. אל־תבטחו בעשק
Ps. 146, 3. אל־תבטחו בנדיבים
Jer. 7, 4. אל־תבטחו לכם
Mich. 7, 5. אל־תבטחו באלוף

pqus.: תִּבְטָחוּ

Jer. 9, 3. ועל־כל־אח אל־תבטחו
Jer. 49, 11. ואלמנותיך עלי תבטחו

וַתִּבְטְחוּ

Jes. 30, 12. ותבטחו בעשק ונלוז

3 *impf. pl.:* וַיִּבְטְחוּ

Ps. 9, 11. ויבטחו בך יודעי שמך
Ps. 40, 4. ויבטחו ביי

וַיִּבְטְחוּ

Jud. 9, 26. ויבטחו־בו בעלי שכם
Jes. 31, 1. ויבטחו על־רכב כי רב

Hif.-il: הַבְטִיחַ

2 *perf.:* הִבְטַחְתָּ

Jer. 28, 15. הבטחת את־העם

part. c. suff.: מַבְטִיחֲךָ

Ps. 22, 10. מבטיחי על־שדי אמי

3 *impf. apoc.:* יַבְטַח

2 Reg. 18, 30. ואל־יבטח אתכם
Jes. 36, 15. ואל־יבטח אתכם

impf. apoc.: וַיַּבְטַח

Jer. 29, 31. ויבטח אתכם על־שקר

בֶּטַח

ז' וסעכין סקנוקוע וסקלוות [אַכגל־יעטוג], וחוס סמזפל על לוף וכסלפ [פֿעריכטיין] וקוממיוע. ועס בָּ נעפס לפלף סעפס, נפיקור כוסף ויקיל שלכן וזלו וזלוס [ויכֿער, וזֿרגלזן], וסמרש יזוע.

n. m., tanquam allitio, agglutinatio, translate: fiducia, seu spes, qua cui adhaerescimus, securitas. לָבֶטַח, secure, tuto. LXX: *ἀσφαλῶς*. Trg: לְרַחֲצָן, *ἐπ' ἐλπίδι, ἐν εἰρήνῃ.*

בֶּטַח *p.*

Gn. 34, 25. ויבאו על־העיר בטח
Dt. 12, 10. מסביב וישבתם־בטח
Dt. 33, 28. וישכן ישראל בטח
Jud. 8, 11. והמחנה היה בטח
1 Sam. 12, 11. ותשבו בטח
Prv. 1, 33. ושמע לי ישכן־בטח
Prv. 10, 9. הולך בתום ילך בטח
Ez. 30, 9. להחריד את־כוש בטח
Mich. 2, 8. מעברים בטח

וָבֶטַח

Jes. 32, 17. השקט ובטח עד־עולם

לָבֶטַח *adv.:*

Lv. 25, 18. וישבתם על־הארץ לבטח
Lev. 25, 19. וישבתם לבטח עליה
Lev. 26, 5. וישבתם לבטח בארצכם
Dt. 33, 12. ישכן לבטח עליו
Jud, 18, 7. וישבת לבטח
1 Reg. 5, 5. יהודה וישראל לבטח
Job. 11, 18. לבטח תשכב
Job. 24, 23. יתן־לו לבטח וישען
Ps. 4, 9. לבטח תושיבני
Ps. 16, 9. אף־בשרי ישכן לבטח
Ps. 78, 53. וינחם לבטח
Prv. 3, 23. אז תלך לבטח דרכך
Prv. 3, 29. והוא־ישוב לבטח אתך
Jes. 14, 30. ואביונים לבטח ירבצו
Jes. 47, 8. עדינה הישבת לבטח
Jer. 23, 6. וישראל ישכן לבטח
Jer. 32, 37. והשבתים לבטח
Jer. 33, 16. וירושלם תשכון לבטח
Jer. 49, 31. שליו יושב לבטח
Ez. 28, 26. וישבו עליה לבטח
Ez. 28, 26. וישבו לבטח
Ez. 34, 25. וישבו במדבר לבטח
Ez. 34, 27. והיו על־אדמתם לבטח
Ez. 34, 28. 38, 8. וישבו לבטח
Ez. 38, 11. ישבי לבטח כלם
Ez. 38, 14. בשבת עמי ישראל לבטח
Ez. 39, 6. ובישבי האיים לבטח
Ez. 39, 26. לבטח ואין מחריד
Hos. 2, 20. והשכבתים לבטח
Zeph. 2, 15. הישבת לבטח
Zach. 14, 11. וישבה ירושלם לבטח

בִּטְחָה

ז' נסרוף עס בָּטַח לוסר סשקט [ויי כעניסיין], עי' סשרש.

n. f. fiducia (*πεποίθησις*), spes (*ἐλπίς*), securitas.

וּבִבְטָחָה

Jes. 30, 15. ובבטחה תהיה גבורתכם

בַּטֻּחוֹת

ז' רנוי וקנולי, ועניכו קפר ויצ הלקפ ועול זלוס ולקכן [גלוק, רוסע], וסמכוונים לציוון קפר ע' טְחַן.

n. f. pl. coll. securitas, felicitas, tranquillitas. Job. 12, 6. Ibn-Ezra, Ramban et Ralbag מְשֻׁבָּנוֹת subintelligi oportere ajunt (habitacula secura). V. בָּטַח.

Job. 38, 36. *שת בסחות חכמה

pl.: וּבַטֻּחוֹת

Job. 12, 6. ובטחות למרגיזי אל

מִבְטָח

ז' וסעכין כמו נעיקון, לומר סשקט, וזוס לזון סלכי לפל לקכוכו כוופיס כו [נעגעכטעכל דעס פֿעריכטיכט].

n. m., fidentia, res quam fidentissime amplectimur, *ἐλπίς*.

constr.: מִבְטַח

Ps. 65, 6. מבטח כל־קצוי־ארץ
Prv. 14, 26. ביראת יי מבטח־עז
Prv. 25, 19. מבטח ביום בוגד צרה

abs.: לְמִבְטָח

Ez. 29, 16. למבטח מזכיר עון

cum suff.: מִבְטָחִי, מִבְטַחִי

Job. 31, 24. ולכתם אמרתי מבטחי
Ps. 71, 5. אדני יי מבטחי מנעורי

מִבְטַחֲךָ

Prv. 22, 19. לחיות ביי מבטחך

מִבְטָחוֹ

Job. 8, 14. וביות עכביש מבטחו
Job. 18, 14. ינתק מאהלו מבטחו
Ps. 40, 5. אשר־שם יי מבטחו
Jer. 17, 7. והיה יי מבטחו

מִבְטָחָה

Digitized by Google

וירד עז מבטחה Prv. 21, 22.

מִבְטָח

מבית אל מבטחם Jer. 48, 13.

pl.: מִבְטָחִים

ובמשכנות מבטחים Jes. 32, 18.

cum suff.: בְּמִבְטָחֶיךָ

מאס יי׳ במבטחיך Jer. 2, 37.

בִּטָּחוֹן

ז׳ ופעין הפקע וכפלה [פֿעריטיען], והוא מפכיר על נפק.

n. m. fiducia, spes, *πεποίθησις, ἐλπίς.*

אל כל־החיים ישׂ בטחון Eccl. 9, 4.

הַבִּטָּחוֹן

מה הבטחון הזה 2 Reg. 18, 19.

מה הבטחון הזה Jes. 36, 4.

אַבְטִיחַ

ז׳ ואן נירוי נכ׳ק, עכיכו שם נוכיכץ פו קיץ [מעלאָצ, פֿאַעגע], וכן נעריכי נען לסנרעכוכץ, ונאָץ נ׳ב כנאָרץ [קיוועת ז׳נ] אָכעיץ ונאָץ סיוץ, ועוד ציוע לוה לירוע מלפאָען נקרנוס ונאָצכה ונגאָרץ [עי׳ לוע לאָסקר דף ק׳ו] והוא כען כן נאָצה יוכיץ ורוציץ. ואָצר לאָצה אָפּכו קנץ מלאָזן כישוע, ולץ מקוור, וכלאָפּ שלאָצה מכוון אָקר.

n. m. plurale tant.: melopepon, genus melonis sive cucumeris, etiam arabice אלבטיך, ut testatur Barthenora (cf. Terumot P. III. (אַבְטִיחַיָּא וְנִטְעָא סָרִיחַיָּא); Trg. Hier. alterum: מְלָפְּפָנָא; Onq. אַבְטִיחַיָּא; Hier. I. מְלָפְּפוֹנָא; Rashi: בּירי׳ש (fort. bourrache); LXX: οἱ πέπονες (Pfeben); M. Maimuni ad Terum. VIII. בְּכָרְבִּי בּטיך בְּלָעָז מלו׳ני אַבְטִיחִין. Radicem nondum quisquam invenit.

pl.: הָאֲבַטִּחִים

את הקשאים ואת האבטחים Num. 11, 5.

בָּטַל

פעל פּאָנור נקרוי, ולץ נאָצץ אָאָכו כ״ץ פּאָנר וּבָּטְלוּ. פּאָכין נכלל אָאָלאָך וצוור [ז״יען], ופּאָנר כפי פּכיקפ נאָהלך עם בָּדָל, ועוד פּקפוק נכלר.

vrb. rarum, apud *Aram. perusit.*, quod cum בָּדָל origine videtur cognatum: cessare, quiescere, intermittere, desinere. LXX: *ἀργῶ*, otiari.

3 pl. perf.: וּבָטְלוּ

ובטלו המחטות Eccl. 12, 3.

בְּטֵל

פעל נוד נקרוי, והאָכוון כאו נאָנרי, וכאָכר כאָכו כאָנין, לוער עצות ק״ץ נעל עלנר. ובקרנוס ילוע נאָר זאָנת, קיר וכלוקפ. והאָקוס שם בְּטוּל, בְּטֵלָה, בּוּטְלָה וכלוקפ.

vrb. intrans. aram. otiari, cessare, vacare. LXX: *ἀργῶ*. Pi. *καταργῶ, καταργῆσαι, καταργηθῆναι*, targumice pro שָׁבַת, חָשְׁבִית.

3 fem. perf.: בְּטֵלַת

בטלת עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.

part. fem.: בָּטְלָא

והוח בטלא עד שנת תרתין Esr. 4, 24.

Pa-el: בַּטֵּל

3 perf. pl.: בַּטְּלוּ

ולא־בטלו המו Esr. 5, 5.

3 perf. pl.: וּבַטְּלוּ

ובטלו המו באדרע וחיל Esr. 4, 23.

inf.: לְבַטְּלָא

לבטלא גבריא אלך Esr. 4, 21.

דר־לא לבטלא Esr. 6, 8.

בָּטַן

פעל לץ־עוכר, והעכין כפי הכרלף ע׳ ערך סלאָוכוע פּציקפ ומדוך [היכדעפ־נען, פֿאָרטיעפקען], כי הזכר בָּטַן נסרלף עם אָטָן, תַּן, וכן נזכר הוזו (*ten*-dere) יען (*tán-υμαι*) ורוצי (*tan*), וכען נזילו. הולף הסאָלל הוץ הזכוע נכלל [פֿוירדעהנען] לכל זעץ, פּאָלה בָּטָנִים.

vrb. non usit.: extendere, projicere, cujus radix est בָּטַן (cf. אָטָן, תַּן, sanscr. tan, *τάνυσθαι, tendere*) addita praepositione. Hinc *tan*, corpus (cf. lat. *tunica*, h. e. vestimentum sine manicis, quo solum corpus tegitur, בָּטַן in proverbio talmudico: טַב לְמִיתַב בָּטַן דְּזִי מִלְּמִיתַב אַרְמַלְוִי i. e. duae personae (corpora duo, gemini) et hebr. בִּטְנַיִם atque etiam בָּטְנִים a formae similitudine.

בֶּטֶן

ז׳ב ועכיכו יזוע נוף [לייב, קאָרפער], ונקרק כן ע׳ם מדיזוקו וכן כזוזו, וכפרסי טן ונגאָרץ בָּטַן כלם פּצכם וסי. הסאָלוק עי׳ נגו־טלין אלי.

n. f. corpus, venter, alvus, quae hominis bestiaeve pars sic nominari solet, quod est extenta, projecta ac capax. Trg: בִּטְנָא, בִּכְנָא. LXX bene: *κοιλία, γαστήρ, μήτρα.* Ps. 17, 14. Apollinarius: *τῶν κρυπτῶν ἔπλησαν εἰν πολυχανδέα νηδύν.* חַדְרֵי־בֶטֶן *ταμιεῖα κοιλίας, ταμιεῖα σπλάγχνων* (cf. Joh. 7, 38.). In columnis Salomo ben-Melek: מָקוֹם חֲאָמְצָעִי; Trg. הִבְקָא h. e. locus medius, ubi cohaerent.

לצבות בטן Num. 5, 22.

ופרי־בטן לא ירחמו Jes. 13, 18.

חעמסים מני־בטן Jes. 46, 3.

paus.: בֶּטֶן

אשר־מנע ממך פרי־בטן Gn. 30, 2.

והם ירדו חדרי־בטן Prv. 18, 8. 26, 22

חפש כל־חדרי־בטן Prv. 20, 27.

ומכות חדרי־בטן Prv. 20, 30.

וְבֶטֶן

ובטן רשעים תחסר Prv. 13, 25.

p. הַבֶּטֶן, הַבֶּטֶן

יהיה הנער מן־הבטן Jud. 13, 5. 7.

מלעמת הבטן 1 Reg. 7, 20.

שכר פרי הבטן Ps. 127, 3.

בִּבֶטֶן

תסכני בבטן אמי Ps. 139, 13.

כעצמים בבטן המלאה Eccl. 11, 5.

בַּבֶּטֶן

הלא־בבטן עשני עשהו Job. 31, 15.

בבטן ידעתיך Jer. 1, 5.

בבטן עקב את־אחיו Hos. 12, 4.

מִבֶּטֶן *p.*

נזיר אלהים אני מבטן אמי Jud. 16, 17.

ערם יצאתי מבטן אמי Job. 1, 21.

מבטן יצאתי ואגוע Job. 3, 11.

מבטן לקבר אובל Job. 10, 19.

מבטן מי יצא הקרח Job. 38, 29.

אתה גחי מבטן Ps. 22, 10.

מבטן אמי אלי אתה Ps. 22, 11.

תעו מבטן Ps. 58, 4.

עליך נסמכתי מבטן Ps. 71, 6.

כאשר יצא מבטן אמו Eccl. 5, 14.

ויצרך מבטן יעזרך Jes. 44, 2.

גאלך ויצרך מבטן Jes. 44, 24.

ופשע מבטן קרא לך Jes. 48, 8.

לי מבטן קראני Jes. 49, 1.

יצרי מבטן לעבד לו Jes. 49, 5.

מבטן שאול שועתי Jon. 2, 3.

וּמִבֶּטֶן

ומבטן אמי אנחנה Job. 31, 18.

מלידה ומבטן ומחריין Hos. 9, 11.

cum suff.: בִּטְנִי

כי לא סגר דלתי בטני Job. 3, 9.

וחנותי לבני בטני Job. 19, 17.

חציקתני רוח בטני Job. 32, 18.

חנה בטני כיין לא יפתח Job. 32, 19.

ומה־בר־בטני Prv. 31, 2.

פרי בטני חטאת נפשי Mich. 6, 7.

ותרגז בטני Hab. 3, 16.

וּבִטְנִי

נפשי ובטני Ps. 31, 10.

בִּטְנֵנוּ

דבקה לארץ בטננו Ps. 44, 26.

בִּטְנָהּ

ברוך פרי־בטנך Dt. 28, 4.

בפרי בטנך Dt. 28, 11.

ארור פרי־בטנך Dt. 28, 18.

ואכלת פרי־בטנך Dt. 28, 53.

בפרי בטנך ובפרי בהמתך Dt. 30, 9.

מפרי בטנך Ps. 132, 11.

בטנך תאכל Ez. 3, 3.

p. בִּבְטָנֵךְ

כי־תשמרם בבטנך Prv. 22, 18.

בְּטַנְךָ

ואת־בטנך צבה Num. 5, 21.

בטנך ערמת חטים Cant. 7, 3.

בִּבְטָנֵךְ

שני גיים בבטנך Gn. 25, 23.

בִּטְנוֹ

וימלא קדים בטנו Job. 15, 2.

יהי למלא בטנו Job. 20, 23.

ואוט בשרירי בטנו Job. 40, 16.

מפרי פי־איש תשבע בטנו Prv. 18, 20.

בְּבִטְנוֹ

ויתקעה בבטנו Jud. 3, 21.

כי לא־ידע שלו בבטנו Job. 20, 20.

מִבִּטְנוֹ

כי לא שלף החרב מבטנו Jud. 3, 22.

מבטנו ירישנו אל Job. 20, 15.

בִּטְנָהּ

וצבתה בטנה Num. 5, 27.

מרחם בן־בטנה Jes. 49, 15.

בִּבְטָנָהּ

וחנה תומם בבטנה Gn. 25, 24.

והנה תאומים בבטנה Gn. 38, 27.

בְּטָנָם

וצפונך תמלא בטנם Ps. 17, 14.

והמתי מחמדי בטנם Hos. 9, 16.

וּבִטְנָם

ובטנם תכין מרמה Job. 15, 35.

בִּטְנֵיהֶם

ז׳ו ולץ נאָצץ כץ נכנוי בָּטְנִים, וסוץ שם פרי מסאָקיץ [פיסטאָציע], ונקרק כן ע׳ם קפוכס נאָכיץ.

n. m. plurale tantum: nuces pistaciae (verae L.), a forma ventriculorum simili, quibus nuclei intrinsecus virides, membranula illi tenui obtecti ac sapore suaves continentur. LXX: *τερέβινθος* (nuces terebinthinae). Rashi *persicam* intelligit. Rectius pistaciae (*ψιτάκια* apud Nicandrum, *βιστάκια* apud Athenaeum: *φέρει ἡ ξυρία τὸ καλούμενον βιστάκιον.* Dioscorides: *πιστάκια τὰ ἐν ξυρίᾳ γενόμενα*). Jam Qimchi nonnullos arabicum פסתאק conferre dicit. Rashi: in interpretationibus alphabeticis *R. Makir* vidi reddi פישטקיאס. Eodem modo Maimuni (Shebiit c. VII.).

pl.: בָּטְנִים

בטנים ושקדים Gn. 43, 11.

בִּי

Vide in concord. partt.

בִּיר

בִּירָה *v.*

בִּירָה

ז׳כ ויקר הוץ נעכרי. עכיכו מקום נכור קנך ומיכם ומקיכון [נוכע, קנ־פּעגלך], וכאָפּר נככוי עזוכן ומכיץ מקקנ. הסאָלוק על קס ועיר־מאָלכת [רעוידעכן]. ונאָצץ הסס הוס נ׳ב נאָפּס סכדאָפּס פּורץ (pura), וסס נאָכוון עיר, ויוכבו כו זעוץ פריע׳ס לכוב.

n. f. palatium, basilica, castellum, maxime de arce Susorum et de templo (cui assitum erat aetate recentiori castellum, olim *βάρις*, deinde *Ἀντωνία* appellatum, ut testatur Josephus, cf. Valck. Amm. p. 44.). Hinc de sede regia seu imperii capite, sanscritice: *pura.* LXX: *ἐν σούσοις ἐν βάρει.*

הַבִּירָה

כי לא לאדם הבירה 1 Chr. 29, 1.

ולבנות הבירה אשר־ הכינותי 1 Chr. 29, 19.

ואני חייתי בשושן הבירה Neh. 1, 1.

לקרות את־שערי הבירה Neh. 2, 8.

ואת־חניה שר הבירה Neh. 7, 2.

אשר בשושן הבירה Esth. 1, 2.

הנמצאים בשושן הבירה Esth. 1, 5.

אל־שושן הבירה Esth. 2, 3.

היה בשושן הבירה Esth. 2, 5.

אל־שושן הבירה אל־יד הגי Esth. 2, 8.

נתנה בשושן הבירה Esth. 3, 15.

וחדת נתנה בשושן הבירה Esth. 8, 14.

ובשושן הבירה Esth. 9, 6.

בשושן הבירה Esth. 9, 11. 12.

ואני בשושן הבירה Dan. 8, 2.

בִּירְתָא

ז׳כ נאָקרי סילועס בִּירְתָא, ונאָקר עציר וסס קפקן לו עקנאָעגלך, והאָכוון כאָקר נעכרי.

n. f. aram., arx (*ἀκρόπολις, βάρις*), sedes regia (v. c. de Ecbatanis, sede regum Persicorum aestiva).

definit.: בִּירְתָּא

באחמתא בבירתא Esr. 6, 2.

בִּירָנִית

ז׳כ ונאָצץ לך נכנוי בִּירָנִיוֹת, והיץ כמו בִּירָה נלי הכלל. בֵּית סופי לקרי, נקוספפ על ניכר.

n. f. eadem vi, qua בִּירְתָא, addita terminatione aramaica: *anit.* LXX: *οἰκήσεις, πύργοι.*

pl.: בִּירָנִיוֹת

ויבן ביהודה בירניות 2 Chr. 17, 12.

ובחרשים בנה בירניות 2 Chr. 27, 4.

בַּיִת

ז׳ו נכ׳ מאָנכ בַּיְתָא, הסמך בַּיִת ונכ׳ מאָנכ בַּיְתָא, הכנוי בָּתִּים נעל בֹּתִּים [נאָצר ז׳יסיס בֹּית כמו בַּיִת, נכוני ז׳כי עקלים עצ׳ו], וסמיכות הכנוי בָּתֵּי־

Digitized by Google

סיכוון ידוע נהזעל על עצבן ופהל
כיכה ופלימון, פקדץ ופצפקה וכדופס.
וידוע כן-כית לו יליד כית סוף ענב,
כית עולם סוף הקנב, כית עצקה סוף
קנות הסתי וכדופס. כזכת בַּיִת קצב
מעכו נעצה בַּיִת, בַּוֹת, סוף סה לדנב
הפקנל וסמלסף קליו נכל זצתי מעכנ,
כן פציכה הן מעס לו כדופס.

n. m. (pl. בָּתִּים a nomine בַּוֹת, forma gemina), domus, *οἶκος*, cujus nominis significatio manat latissime, atque etiam ad theculas, vaginas, castellas refertur, quibus res inanimae conduntur. בַּעַל הַבַּיִת *οἰκοδεσπότης*, *οἰκονόμος* (עַל־אֲשֶׁר); בֵּית אֱלֹהִים aedes sacra, templum, בֵּית עוֹלָם, *οἶκος αἰῶνος*, sepulcrum, trg.: בֵּית קְבוּרָתָא (Job. 3, 6. *τόπος αἰώνιος*); בָּתֵּי טָמֵשׁ tanquam domunculi halitus, olfactoria; בֶּן־בַּיִת verna; בֵּית מִשְׁתֶּה taberna, caupona, et sic porro. Radix est בּוֹת, unde בַּוֹת, בַּיִת, nomen uniuscujusque rei, qua quid capitur seu recipitur.

בַּיִת *p.*

ילוד בית ומקנת־כסף Gn. 17, 12.
אנשי ביתו ילוד־בית Gn. 17, 27.
ויבן לו בית Gn. 33, 17.
כי־אין בית Ex. 12, 30.
מזלדת בית Lev. 18, 9.
ויצא ממכר־בית Lev. 25, 33.
אשר בנה בית־חדש Dt. 20, 5.
כי תבנה בית חדש Dt. 22, 8.
בית תבנה ולא־תשב בו Dt. 28, 30.
ובניתי לו בית נאמן 1 Sam. 2, 35.
לאדני בית נאמן 1 Sam. 25, 28.
ויבנו־בית לדוד 2 Sam. 5, 11.
האתה תבנה־לי בית 2 Sam. 7, 5.
כי־בית יעשה־לך יי 2 Sam. 7, 11.
הוא יבנה־בית לשמי 2 Sam. 7, 13.
לאמר בית אבנה־לך 2 Sam. 7, 27.
ואשר עשה־לי בית 1 Reg. 2, 24.
בנה־לך בית בירושלם 1 Reg. 2, 36.
כי לא־נבנה בית לשם יי 1 Reg. 3, 2.
לבנות בית לשם יי אלהיו 1 Reg. 5, 17.
לבנות בית לשם יי אלהי 1 Reg. 5, 19.
לבנות בית להיות שמי שם 1 Rg. 8, 16
לבנות בית לשם יי 1 Reg. 8, 17.
לבנות בית לשמי 1 Reg. 8, 18.
ויתן־לו בית ולחם
אמר לו 1 Reg. 11, 18.
ובניתי לך בית־נאמן 1 Reg. 11, 38.
ואת־כל־בית גדול 2 Reg. 25, 9.
וחרשי עצים לבנות
לו בית 1 Chr. 14, 1.
הוא יבנה־לי בית 1 Chr. 17, 12.
את־ארון עבדך לבנות
לו בית 1 Chr. 17, 25.
לבנות־בית ליי אלהי
ישראל 1 Chr. 22, 6.
לבנות בית לשם יי אלהי 1 Chr. 22, 7.
לא־תבנה בית לשמי 1 Chr. 22, 8. 28, 3.
הוא־יבנה בית לשמי 1 Chr. 22, 10.
לבנות־בית למקדש 1 Chr. 28, 10.
לבנות־לך בית לשם
קדשך 1 Chr. 29, 16.
לבנות בית לשם יי 2 Chr. 1, 18.
לבנות לו בית לשבת בו 2 Chr. 2, 2.
הנה אני בונה־בית לשם יי 2 Chr. 2, 3
ומי יעצר־כח לבנות־
לו בית 2 Chr. 2, 5.
ומי אני אשר אבנה־
לו בית 2 Chr. 2, 5.
אשר יבנה־בית ליי 2 Chr. 2, 11.
לבנות בית להיות
שמי שם 2 Chr. 6, 5.
לבנות בית 2 Chr. 6, 7. 8.
לבנות־לו בית בירושלם 2 Chr. 36, 23.
לבנות־לו בית בירושלם Esr. 1, 2.
לבנות בית לאלהיהו Esr. 4, 3.
בית גזל ולא יבטחו Job. 20, 19.
ונות בית תחלק שלל Ps. 68, 13.
גם־צפור מצאה בית Ps. 84, 4.
אם יי לא־יבנה בית Ps. 127, 1.
בית והון נחלת אבות Prv. 19, 14.
בחכמה יבנה בית Prv. 24, 3.
ובני־בית היה לי Eccl. 2, 7.
חרי מגיעי בית בבית Jes. 5, 8.
סגר כל־בית מבוא Jes. 24, 10.
כתפארת אדם לשבת בית Jes. 44, 13.
ועניים מרודים תביא בית Jes. 58, 7.
אי־זה בית אשר תבנו־לי Jes. 66, 1.
אם־ילוד בית הוא Jer. 2, 14.
לבנות־לה בית Zach. 5, 11.

וּבַיִת

וביתו יעשה לבת־פרעה 1 Reg. 7, 8.
וביתו יבנה־לך יי 1 Chr. 17, 10.
וביתו למלכותו 2 Chr. 1, 18. 2, 11.
וביתו לא־תבנו Jer. 35, 7.

הַבַּיִת *p.* בַּבַּיִת

אנשי סדם נסבו על־הבית Gn. 19, 4.
האנשים אשר־פתח הבית Gn. 19, 11.
ואנכי פניתי הבית Gn. 24, 31.
ואין איש מאנשי הבית Gn. 39, 11.
והוצאתני מן־הבית הזה Gn. 40, 14.
וידברו אליו פתח הבית Gn. 43, 19.
ואם־ימעט הבית Ex. 12, 4.
מן־הבית מן־הבשר Ex. 12, 46.
ונקרב בעל־הבית Ex. 22, 7.
ובא אשר־לו הבית Lev. 14, 35.
ופנו את־הבית Lev. 14, 36.
לראות את־הבית Lev. 14, 36.
והנה הנגע בקירות
הבית Lev. 14, 37. 39.
מן־הבית אל־פתח הבית Lev. 14, 38
והסגיר את־הבית Lev. 14, 38.
ואת־הבית יקצע מבית Lev. 14, 41.
ונסח את־הבית Lev. 14, 42.
ואחרי הקצות את־הבית Lev. 14, 43
ונתץ את־הבית Lev. 14, 45.
ואת כל־עפר הבית Lev. 14, 45.
והבא אל־הבית Lev. 14, 46.
אחרי הסח את־הבית Lev. 14, 48.
ובא הכהן את־הבית Lev. 14, 48.
ולקח לחטא את־הבית Lev. 14, 49.
והזה אל־הבית Lev. 14, 51.
וחטא את־הבית Lev. 14, 52.
על־הבית וטהר Lev. 14, 53.
וקם הבית אשר־בעיר Lev. 25, 30.
בערתי הקדש מן־הבית Dt. 26, 13.
אשר הבית נכון עליהם Jud. 16, 26. 29
ויפל הבית על־הסרנים Jud. 16, 30.
נסבו את־הבית Jud. 19, 22.
ויאמרו אל־האיש בעל
הבית Jud. 19, 22.
האיש בעל הבית Jud. 19, 23.
ויפתח דלתות הבית Jud. 19, 27.
נפלת פתח הבית Jud. 19, 27.
ויסבו עלי את־הבית
לילה Jud. 20, 5.
זה שבתה הבית מעט Ruth 2, 7.
ויתגבא בתוך־הבית 1 Sam. 18, 10.
והנה באו עד־תוך הבית 2 Sam. 4, 6.
ויבאו הבית והוא־שכב 2 Sam. 4, 7.
עור ופסח לא יבוא אל־
הבית 2 Sam. 5, 8.
לשמר הבית 2 Sam. 15, 16.
אשר הניח לשמר הבית 2 Sam. 16, 21.
ויבא יואב אל־המלך
תבית 2 Sam. 19, 6.
אשר הניח לשמור הבית 2 Sam. 20, 3.
ואחישר על־הבית 1 Reg. 4, 6.
יבנה הבית לשמי 1 Reg. 5, 19.
ליסד הבית אבני גדית 1 Reg. 5, 31.
והאבנים לבנות הבית 1 Reg. 5, 32.
ויבן הבית ליי 1 Reg. 6, 1.
על־פני היכל הבית 1 Reg. 6, 3.
על־פני רחב הבית 1 Reg. 6, 3.
על־פני הבית 1 Reg. 6, 3.
ויבן על־קיר הבית יצוע 1 Reg. 6, 5.
סביב את־קירות הבית 1 Reg. 6, 5.
אחז בקירות הבית 1 Reg. 6, 6.
אל־כתף הבית הימנית 1 Reg. 6, 8.
ויבן את־הבית ויכלהו 1 Reg. 6, 9.
ויספן את־הבית גבים 1 Reg. 6, 9.
על־כל־הבית 1 Reg. 6, 10.
ויאחז את־הבית 1 Reg. 6, 10.
הבית הזה אשר־אתה
בנה 1 Reg. 6, 12.
ויבן שלמה את־הבית 1 Reg. 6, 14.
ויבן את־קירות הבית 1 Reg. 6, 15.
מקרקע הבית 1 Reg. 6, 15.
ויצפן את־קרקע תבית 1 Reg. 6, 15.
מירכתי הבית 1 Reg. 6, 16.
וארבעים באמה היה
הבית 1 Reg. 6, 17.
וארז אל־הבית פנימה 1 Reg. 6, 18.
ודביר בתוך־הבית 1 Reg. 6, 19.
ויצפן שלמה את־הבית 1 Reg. 6, 21.
ואת־כל־הבית צפה זהב 1 Reg. 6, 22.
עד־תם כל־הבית 1 Reg. 6, 22.
בתוך הבית הפנימי 1 Reg. 6, 27.
וכנפיהם אל־תוך הבית 1 Reg. 6, 27.
ואת כל־קירות הבית 1 Reg. 6, 29.
ואת־קרקע הבית צפה
זהב 1 Reg. 6, 30.
כלה הבית לכל־דבריו 1 Reg. 6, 38.
ולאלם הבית 1 Reg. 7, 12.
חמש על־כתף הבית
מימין 1 Reg. 7, 39.
וחמש על־כתף הבית
משמאלו 1 Reg. 7, 39.
ואת־הים נתן מכתף
הבית 1 Reg. 7, 39.
לדלתות הבית הפנימי 1 Reg. 7, 50.
לקדש הקדשים לדלתי
הבית 1 Reg. 7, 50.
אל־דביר הבית אל־קדש 1 Reg. 8, 6.
רק אתח לא תבנה הבית 1 Reg. 8, 19.
הוא־יבנה הבית לשמי 1 Reg. 8, 19.
ואבנה הבית לשם יי 1 Reg. 8, 20.
אף כי־הבית הזה אשר
בניתי 1 Reg. 8, 27.
אל־הבית הזה לילה ויום 1 Reg. 8, 29
ופרש כפיו אל־הבית הזה 1 Rg. 8, 38.
ובא והתפלל אל־הבית
הזה 1 Reg. 8, 42.
על־הבית הזה אשר
בניתי 1 Reg. 8, 43.
הקדשתי את־הבית הזה 1 Reg. 9, 3.
ואת־הבית אשר
הקדשתי 1 Reg. 9, 7.
ושלם את־הבית 1 Reg. 9, 25.
היא באה בסן־הבית 1 Reg. 14, 17.
אשר על־הבית בתרצה 1 Reg. 16, 9.
חלה בן־האשה בעלת
הבית 1 Reg, 17, 17.
אל־עבדיהו אשר על־
הבית 1 Reg. 18, 3.
ויעמד פתח־הבית 2 Reg. 5, 9.
וישלח אשר־על־הבית 2 Reg. 10, 5.
ושמרתם את־משמרת
הבית 2 Reg. 11, 6.
מכתף הבית הימנית 2 Reg. 11, 11.
עד־כתף הבית
השמאלית 2 Reg. 11, 11.
וחם יחזקו את־בדק
הבית 2 Reg. 12, 6.
חזקנים את־בדק הבית 2 Reg. 12, 7.
מחזקים את־בדק הבית 2 Reg. 12, 8.
כי־לבדק הבית תתנהו 2 Reg. 12, 8.
ולבלתי חזק את־בדק
הבית 2 Reg. 12, 9.
על־הבית לחזקה 2 Reg. 12, 13.
ויותם בן־המלך על־הבית 2 Rg. 15, 5
ויקרב מאת פני הבית 2 Reg. 16, 14.
אליקים בן־חלקיהו אשר
על־הבית 2 Reg. 18, 18. 36.
אליקים אשר־על־הבית 2 Reg. 19, 2.
לחזק את־בדק הבית 2 Reg. 22, 5.
לחזק את־הבית 2 Reg. 22, 6.
ואת־הבית אשר אמרתי 2 Rg. 23, 27.
לא אתה תבנה־לי הבית 1 Chr. 17, 4.
כי הבית אשר־אני בונה 2 Chr. 2, 8.
על־פני רחב־הבית 2 Chr. 3, 4.
ואת־הבית הגדול חפה 2 Chr. 3, 5.
ויצפ את־הבית אבן יקרה 2 Chr. 3, 6.
ויחפ את־הבית הקרות 2 Chr. 3, 7.
ארכו על־פני רחב־הבית 2 Chr. 3, 8.
מגעת לקיר הבית 2 Chr. 3, 11.
מגיע לקיר הבית 2 Chr. 3, 12.
לפני הבית עמודים
שנים 2 Chr. 3, 15.
ופתח הבית דלתותיו 2 Chr. 4, 22.
ודלתי הבית להיכל זחב 2 Chr. 4, 22.
אל־מקומו אל־דביר
הבית 2 Chr. 5, 7.
רק אתה לא תבנה הבית 2 Chr. 6, 9.
הדא־יבנה הבית לשמי 2 Chr. 6, 9.
ואבנה הבית לשם יי 2 Chr. 6, 10.
אף כי־הבית הזה אשר
בניתי 2 Chr. 6, 18.
אל־תפלת הזה יומם
ולילה 2 Chr. 6, 20.
ופרש כפיו אל־הבית
הזה 2 Chr. 6, 29.
ובאו והתפללו אל־
הבית הזה 2 Chr. 6, 32.
על־הבית הזה אשר
בניתי 2 Chr. 6, 33.
וכבוד יי מלא את־הבית 2 Chr. 7, 1.
וכבוד יי על־הבית 2 Chr. 7, 3.
והקדשתי את־הבית הזה 2 Chr. 7, 16
חבית הזה אשר־הקדשתי 2 Chr. 7, 20
נעמדה לפני הבית הזה 2 Chr. 20, 9.
והבא אל־הבית יומת 2 Chr. 23, 7.
מכתף הבית הימנית 2 Chr. 23, 10.
עד־כתף הבית
השמאלית 2 Chr. 23, 10.
ואת־עזריקם נגיד הבית 2 Chr. 28, 7.
לבדוק ולחזק הבית 2 Chr. 34, 10.
אשר הכין יאשיהו את־
הבית 2 Chr. 35, 20.
ראו את־הבית הראשון Esr. 3, 12.
ביסדד זה הבית Esr. 3, 12.
נכח פתח הבית Esth. 5, 1.
בארבע פנות הבית Job. 1, 19.
שיר־חנכת הבית Ps. 30, 1.
וישמרו את־הבית להמיתו Ps. 59, 1.
מושיבי עקרת הבית Ps. 113, 9.
ובשפלות ידים ידלף
הבית Eccl. 10, 18.
ביום שיזעו שמרי הבית Eccl. 12, 3.
עלה הבית ודיבון Jes. 15, 2.
על־שבנא אשר על־הבית Jes. 22, 15.
בן־חלקיהו אשר על־
הבית Jes. 36, 3. 22.
אליקים אשר־על־הבית Jes. 37, 2.
בשערי חבית חזה Jer. 22, 4.
לחרבה יהיה הבית הזה Jer. 22, 5.
הבית הזה כשלה Jer. 26, 6.
כשלה יהיה הבית הזה Jer. 26, 9.
להנבא אל־הבית חזה Jer. 26, 12.
והר הבית לבמות יער Jer. 26, 18.
להוצאהו אל־הבית Jer. 39, 14.
אל מפתן הבית Ez. 9, 3.
חזקנים אשר לפני הבית Ez. 9, 6.
טמאו את־הבית Ez. 9, 7.
על מפתן הבית וימלא

Digitized by Google

הבית Ez. 10, 4.
מעל מפתן הבית Ez. 10, 18.
שמרי משמרת הבית Ez. 40, 45.
והמזבח לפני הבית Ez. 40, 47.
אל־אלם הבית Ez. 40, 48.
וימד קיר־הבית Ez. 41, 5.
אחוזים בקיר הבית Ez. 41, 6.
מוסב־הבית למעלה
למעלה Ez. 41, 7.
ומדד את־הבית Ez. 41, 13.
ורחב פני הבית Ez. 41, 14.
ועד־חבית הפנימי Ez. 41, 17.
עשוי אל־כל־חבית סביב Ez.41,19.
וצלעות הבית והעבים Ez. 41, 26.
מדות הבית הפנימי Ez. 42, 15.
וכבוד יי בא אל־הבית Ez. 43, 4.
מלא כבוד־יי הבית Ez. 43, 5.
את־בית־ישראל את־
הבית Ez. 43, 10.
צורת־הבית ותכונתו Ez. 43, 11.
זאת תורת הבית Ez. 43, 12.
חמד־זאת תורת הבית Ez. 43, 12.
במפקד הבית Ez. 43, 21.
אל־פני הבית Ez. 44, 4.
למבוא הבית Ez. 44, 5.
אל־שערי הבית Ez. 44, 11.
ומשרתים את־חבית Ez. 44, 11.
שמרי משמרת הבית Ez. 44, 14.
ללוים משרתי הבית Ez. 45, 5.
אל־מזוזת הבית Ez. 45, 19.
וכפרתם את־חבית Ez. 45, 20.
שם משרתי הבית Ez. 46, 24.
וישיבני אל־פתח הבית Ez. 47, 1.
מתחת מפתן הבית קדימה Ez.47,1.
כי־פני הבית קדים Ez. 47, 1.
מכתף חבית הימנית Ez. 47, 1.
ומקדש הבית בתוכה Ez. 48, 21.
ובא הבית Am. 5, 19.
לחציא עצמים מן־הבית Am.6,10.
ואמר לאשר בירכתי חבית Am.6,10.
והכה הבית הגדול רסיסים Am.6,11
והר הבית לבמות יער Mich. 3, 12.
ובנו חבית וארצה־בו Hag. 1, 8.
והבאתם הבית Hag. 1, 9.
חבית חזה בכבודו Hag. 2, 3.
ומלאתי את־חבית הזה
כבוד Hag. 2, 7.
גדול יהיה כבוד חבית Hag. 2, 9.
ידי זרבבל יסדו הבית Zach. 4, 8.

וְהַבַּיִת p. וְרַבַּיִת

והבית אשר ילכדו Jos. 7, 14.
והבית מלא האנשים Jud. 16, 27.
והבית אשר בטח המלך 1Reg. 6, 2.
והבית בחבנתר 1 Reg. 6, 7.
והבית אשר־בנתי
לשמך 1 Reg. 8, 44. 48.
והבית הזה יהיה עליון 1 Reg. 9, 8.
והבית אשר בטח 1 Reg. 10, 4.
והבית לבנות ליי להגדיל 1Chr.22,5.
והבית מלא ענן בית יי 2Chr.5,13.
והבית אשר־בניתי לשמך 2Chr.6,34
והבית הזה אשר־היה
עליון 2 Chr. 7, 21.
והבית אשר בנה 2 Chr. 9, 3.
לטהר את־הארץ והבית 2Chr.34,8.
והבית ימלא עשן Jes. 6, 4.
והבית חקנן בקעים Am. 6, 11.
והבית הזה חרב Hag. 1, 4.

בַּדַּבַּיִת p. בַּדַּבַּיִת

אולם השער מהבית Ez. 40, 7. 8.
מדבר אלי מהבית Ez. 43, 6.

בְּבַיִת

בבית אחד יאכל Ex. 12, 46.
ישבת בבית אחד 1 Reg. 3, 17.
כי לא ישבתי בבית 2 Sam. 7, 6.
כי לא ישבתי בבית 1 Chr. 17, 5.
הוי מגיעי בית בבית Jes. 5, 8.

עשרה אנשים בבית אחד Am. 6, 9.

בַּבַּיִת p. בַּבַּיִת

אשר אתה בבית Gn. 27, 15.
ואת כל־אשר בבית Gn. 34, 29.
בבית ובשדה Gn. 39, 5.
לא־ידע אתי מה־בבית Gn. 39, 8.
אינני גדול בבית הזה ממני Gn.39,9.
מאנשי הבית שם בבית Gn. 39, 11.
נראה לי בבית Lev. 14, 35.
כל־אשר בבית Lev. 14, 36.
ופרח בבית Lev. 14, 43.
פשת הנגע בבית Lev. 14, 44.
בבית טמא הוא Lev. 14, 44.
והשכב בבית Lev. 14, 47.
והאכל בבית Lev. 14, 47.
לאפשה הנגע בבית Lev. 14, 48.
אשר יהיה אתך בבית Jos. 2, 19.
היא וכל־אשר אתה בבית Jos.6,17.
ואת־בניהם כלו בבית 1 Sam. 6, 10.
ולאשתו עגל־מרבק בבית 1 S. 28, 24.
ואלך עמה בבית 1 Reg. 3, 17.
אין־זר אתנו בבית 1 Reg. 3, 18.
שתים־אנחנו בבית 1 Reg. 3, 18.
לא־נשמע בבית בהבנתו 1 Reg. 6, 7.
לפני מזבח בבית הזה 1 Reg. 8, 31.
ותחננו אליך בבית הזה 1Reg.8,33
מה־יש־לכי בבית 2 Reg. 4, 2.
אין לשפחתך כל בבית 2 Reg. 4, 2.
וישב וילך בבית 2 Reg. 4, 35.
ויפקד בבית 2 Reg. 5, 24.
אשר־בלו בבית 2 Reg. 16, 18.
בבית אשר אמר יי
אל־דוד 2 Reg. 21, 7.
ואל־שלמה בנו בבית
חזה 2 Reg. 21, 7.
הנמצא בבית 2 Reg. 22, 9.
בבית אשר־בנה שלמה 1 Chr. 5, 36.
לפני מזבח בבית הזה 2 Chr. 6, 22.
והתחננו לפניך בבית
הזה 2 Chr. 6, 24.
כי שמך בבית הזה 2 Chr. 20, 9.
בבית הזה ובירושלם 2 Chr. 33, 7.
בבית אשר בטח שלמה 2 Chr. 35, 3.
את־המלכה עמי בבית Esth. 7, 8.
בבית הזה אשר נקרא־
שמי Jer. 7, 10. 11.
בבית אשר־נקרא שמי Jer. 7, 30.
בבית אשר־נקרא
שמי Jer. 32, 34. 34, 15.
בבית כמות Thr. 1, 20.
מוכנים בבית סביב Ez. 40, 43.

לַבַּיִת p. לַבַּיִת

שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
ויעש לבית חלוני שקפים 1Reg.6,4.
כי מגרעות נתן לבית 1 Reg. 6, 6.
לבית הנבנה לשם־יי 1 Chr. 22, 19.
על־דגליהם ופניהם לבית 2Chr.3,13.
מעיר דויד לבית 2 Chr. 8, 11.
הבירה אשר לבית Neh. 2, 8.
עשה המלאכה לבית Neh. 11, 12.
עמדים מימין לבית Ez. 10, 3.
מחוץ לבית סביב Ez. 40, 5.
סביב לבית סביב Ez. 41, 5.
בקיר אשר־לבית Ez. 41, 6.
סביב לבית על־כן רחב־
לבית Ez. 41, 7.
וראיתי לבית גבה סביב Ez. 41, 8.
בית צלעות אשר לבית Ez. 41, 9.
לבית סביב סביב Ez. 41, 10.

וְלַבַּיִת p. וְלַבַּיִת

ולצרעת הבגד ולבית Lev. 14, 55.
הזאת ולבית הזה 1 Reg. 9, 8.
למזבח ילבית 2 Reg. 11, 11.
ולבית אשר־בניתי לשמך 2Chr.6,38
לארץ הזאת ולבית הזה 2Chr.7,21.
למזבח ולבית 2 Chr. 23, 10.
ולחומת העיר ולבית Neh. 2, 8.

מִבַּיִת p. מִבַּיִת

וכפרת אתה מבית ומחוץ Gn.6,14.
מבית ומחוץ Ex. 25, 11. 37, 2.
יקצץ מבית סביב Lev. 14, 41.
צפה עץ מבית 1 Reg. 6, 15.
ויבן לו מבית לדבר 1 Reg. 6, 16.
במגרה מבית ומחוץ 1 Reg. 7, 9.
השק על־בשרו מבית 2 Reg. 6, 30.
מבית מלא זבחי־ריב Prv. 17, 1.
שדד מבית מבוא Jes. 23, 1.
והדבר והרעב מבית Ez. 7, 15.

בֵּיתָהּ p. בֵּיתָהּ cum h

אל־עבר האפד ביתה Ex. 28, 26. 39, 19.
וכל אחריהם ביתה 1 Reg. 7, 25.
וכל אחריהם ביתה 2 Chr. 4, 4.
מושיב יחידים ביתה Ps. 68, 7.
אסיריו לא־פתח ביתה Jes.14,18.

וְבֵיתָהּ cum h finis:

מן המלוא וביתה 2 Sam. 5, 9.
החצר הפנימית וביתה Ez.44,17.

הַבַּיִתָה p. הַבַּיִתָה cum h

את־לוט אליהם הביתה Gn.19,10.
ויבא האיש הביתה
ויפתח Gn. 24, 32.
ויבא הביתה לעשות Gn. 39, 11.
הבא את־האנשים חביתה Gn.43,16
ויבא יוסף הביתה Gn. 43, 26.
המנחה אשר־בידם
הביתה Gn. 43, 26.
ולא יאסף חביתה Ex. 9, 19.
תאספי אליך הביתה Jos. 2, 18.
מאסף־אותם הביתה Jud. 19, 15.
מאסף אותי הביתה Jud. 19, 18.
מאחריהם הביתה 1 Sam. 6, 7.
וישלח דוד את־תמר
הביתה 2 Sam. 13, 7.
ויבא אל־אבשלום הביתה 2 S.14,31.
אל־האשה הביתה 2 Sam. 17, 20.
באת־אתי הביתה וסעדה 1Rg.13,7.
לך אתי הביתה ואכל
לחם 1 Reg. 13, 15.
וירדהו מן־העליה
חביתה 1 Reg. 17, 23.
ויבא אליהו חביתה 2 Reg. 4, 32.
ויקם ויבא הביתה 2 Reg. 9, 6.

מִבֵּיתָהּ cum h מִבֵּיתָהּ

את־קירות הבית מביתה 1Rg.6,15.

בֵּית constr.:

ותקח האשה בית פרעה Gn.12,15.
באנשי בית אברהם Gn. 17, 23.
אל־בית עבדכם ולינו Gn. 19, 2.
היש בית־אביך Gn. 24, 23.
בית אחי אדני Gn. 24, 27.
אם־לא אל־בית־אבי תלך Gn.24,38.
אין זה כי אם־בית
אלהים Gn. 28, 17.
ושבתי בשלום אל־
בית אבי Gn. 28, 21.
יהיה בית אלהים Gn. 28, 22.
והוא נכבד מכל בית
אביו Gn. 34, 19.
שבי אלמנה בית־אביך Gn.38, 11.
ותשב בית אביה Gn. 38, 11.
ויברך יי את־בית המצרי Gn.39,5.
ויתנהו אל־בית הסהר Gn. 39, 20.
בעיני שר בית־הסהר Gn. 39, 21.
ויתן שר בית־הסהר Gn. 39, 22.
אין שר בית־הסהר Gn. 39, 23.
במשמר בית שר הטבחים Gn.40,3.
אל־בית הסהר Gn. 40, 3.
בית־אדניו לאמר Gn. 40, 7.
בית שר הטבחים Gn. 41, 10.
ואת כל־בית אבי Gn. 41, 51.
כי הובאו בית יוסף Gn. 43, 18.
אשר על־בית יוסף וידברו Gn.43,19
וישמע בית פרעה Gn. 45, 2.
נשמע בית פרעה לאמר Gn.45,16.
אל־אחיו ואל־בית אביו Gn.46,31.
ואת כל־בית אביו Gn. 47, 12.
וידברו יוסף אל־בית פרעה Gn.50,4.
וכל בית יוסף ואחיו Gn. 50, 8.
אלה ראשי בית־אבתם Ex. 6, 14.
ויקראו בית־ישראל את־
שמו Ex. 16, 31.
לא־תחמד בית רעך Ex. 20, 17.
תביא בית יי אלהיך Ex.23,19.34,26.
לעיני כל־בית־ישראל Ex. 40, 38.
ואחיכם כל־בית ישראל Lev.10,6.
ושבה אל־בית אביה Lev. 22, 13.
בית־מושב עיר חומה Lev.25.29.
על־בית אבתיו Num. 2, 34.
ונשיא בית־אב Num. 3, 24. 30. 35.
ראשי בית אבתם Num. 7, 2.
לראש בית אבותם Num. 17, 18.
כל בית ישראל Num. 20, 29.
נשיא בית־אב לשמעני Num.25,14.
ראש אמות בית־אב
במדין Num. 25, 15.
ואם־בית אישה נדרה Num.30,11.
בנעריה בית אביה Num. 30, 17.
ואת־בית נמרה ואת־
בית הרן Num. 32, 36.
מול בית פעור Dt. 3, 29. 4, 46.
ולא תתאוה בית רעך Dt. 5, 18.
אל־פתח בית־אביה
וסקלוה Dt. 22, 21.
לזנות בית אביה Dt. 22, 21.
בית יי אלהיך לכל־נדר Dt.23,19.
אשר לא־יבנה את־
בית אחיו Dt. 25, 9.
בית חלוץ הנעל Dt. 25, 10.
מול בית פעור Dt. 34, 6.
ויבאו בית־אשה זונה Jos. 2, 1.
עם־בית אבי חסד Jos. 2, 12.
כל־בית אביך תאספי אליך Jos.2,18
באו בית־האשה הזונה Jos.6, 22.
נתנו אוצר בית־יי Jos. 6, 24.
ואת־בית אביה ואת־כל Jos. 6, 25.
אשר עם־בית און Jos. 7, 2.
דרך בית הישמת Jos. 12, 3.
בית הרם ובית נמרה Jos. 13, 27.
ועלה הגבול בית חגלה Jos. 15, 6.
וירד בית־שמש Jos. 15, 10.
ויאמר יהושע אל־בית
יוסף Jos. 17, 17.
מזרח השמש בית דגן Jos. 19, 27.
צפונה בית העמק Jos. 19, 27.
אשר־דבר יי אל־בית
ישראל Jos. 21, 43.
ראש בית־אבותם Jos. 22, 14.
ויתירו בית־יוסף
בבית־אל Jud. 1, 23.
ותכבד יד בית־יוסף Jud. 1, 35.
ובין בית חבר הקיני Jud. 4, 17.
כאשר ירא את־בית אביו Jud. 6, 27.
עם־בית ירובעל גדעון Jud. 8, 35.
משפחת בית־אבי אמו Jud. 9, 1.
ויבא בית־אביו עפרתה Jud. 9, 5.
וכל־בית מלוא Jud. 9, 6.
קמתם על־בית אבי היום Jud.9,18.
ואת־בית מלוא Jud. 9, 20.
ויבאו בית אלהיהם Jud. 9, 27.
ואת־בית אביך באש Jud. 14, 15.
ויעל בית אביהו Jud. 14, 19.
וישרפו אותה ואת־בית
אביה Jud. 15, 6.
וירדו אחיו וכל־בית
אביהו Jud. 16, 31.
והאיש מיכה לו בית
אלהים Jud. 17, 5.
עד־בית מיכה לעשות
דרכו Jud. 17, 8.
עד־בית מיכה וילינו שם Jud.18,2.

Digitized by Google

חמה עם־בית מיכה Jud. 18, 3.
ויבאו עד־בית מיכה Jud. 18, 13.
אל־בית־הנער הלוי בית
מיכה Jud. 18, 15.
ואלה באו בית מיכה Jud. 18, 18.
אשר עם־בית מיכה Jud. 18, 22.
כל־ימי היות בית־
האלהים Jud. 18, 31.
מאתו אל־בית אביה Jud. 19, 2.
אל־בית לחם יהודה Jud. 19, 2.
ותביאהו בית אביה Jud. 19, 3.
ואת־בית יי אני הלך Jud. 19, 18.
ותפל פתח בית־האיש Jud. 19, 26.
אשה בית אישה Ruth 1, 9.
שתיהם את־בית ישראל Ruth 4, 11.
מדי עלתה בבית יי 1 Sam. 1, 7.
ותבאהו בית־יי שלו 1 Sam. 1, 24.
אל־בית אביך בהיותם 1 Sam. 2, 27.
ואת־זרע בית אביך 1 Sam. 2, 31.
עון בית־עלי בזבח
ובמנחה 1 Sam. 3, 14.
ויפתח את־דלתות
בית־יי 1 Sam. 3, 15.
ויבאו אתו בית־דגון 1 Sam. 5, 2.
וכל־הבאים בית־דגון 1 Sam. 5, 5.
אל־שדה יהושע בית־
השמשי 1 Sam. 6, 14.
ואנשי בית־שמש העלו 1 Sam. 6, 15.
בשדה יהושע בית־
חשמשי 1 Sam. 6, 18.
ויך באנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 19.
ויאמרו אנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 20.
ויבאו אתו אל־בית אבינדב 1 S. 7, 1.
ויטהו כל־בית ישראל 1 Sam. 7, 2.
ויאמר שמואל אל־כל־בית
ישראל 1 Sam. 7, 3.
אי זה בית הראה 1 Sam. 9, 18.
הלוא לך ולכל בית אביך 1 Sam. 9, 20.
ואת בית אביו יעשה
חפשי 1 Sam. 17, 25.
בן־עבדך ישי בית
הלחמי 1 Sam. 17, 58.
ולא נתנו לשוב בית
אביו 1 Sam. 18, 2.
אל־בית דוד לשמרו 1 Sam. 19, 11.
ייכרת יהונתן עם־בית
דוד 1 Sam. 20, 16.
וישמעו אחיו וכל־בית
אביו 1 Sam. 22, 1.
ואת כל־בית אביו
הכהנים 1 Sam. 22, 11.
בעבדי דבר בכל־בית
אבי 1 Sam. 22, 15.
אתה וכל־בית אביך 1 Sam. 22, 16.
בכל־נפש בית אביך 1 Sam. 22, 22.
לבשר בית עצביהם 1 Sam. 31, 9.
וישימו את־כליו בית
עשתרות 1 Sam. 31, 10.
ועל־בית ישראל 2 Sam. 1, 12.
למלך על־בית יהודה 2 Sam. 2, 4.
וגם אתי משחו בית־
יהודה 2 Sam. 2, 7.
אך בית יהודה היו
אחרי דוד 2 Sam. 2, 10.
מלך בחברון על־בית
יהודה 2 Sam. 2, 11.
בין בית שאול ובין
בית דוד 2 Sam. 3, 1. 6.
עם־בית שאול אביך 2 Sam. 3, 8.
ובעיני כל־בית בנימן 2 Sam. 3, 19.
ואל כל־בית אביו 2 Sam. 3, 29.
כחם היום אל־בית
איש בשת 2 Sam. 4, 5.
ודוד וכל־בית ישראל 2 Sam. 6, 5. 15.
בית עבד אדם הגתי 2 Sam. 6, 10.
בית עבד אדם 2 Sam. 6, 11.
למה לא־בניתם לי בית
ארזים 2 Sam. 7, 7.

ותדבר גם אל־בית־
עבדך 2 Sam. 7, 19.
וברך את־בית עבדך 2 Sam. 7, 29.
יברך בית־עבדך לעולם 2 Sam. 7, 29.
הטרהוא בית מכיר בן־
עמיאל 2 Sam. 9, 4.
וכל מושב בית־ציבא 2 Sam. 9, 12.
ויתהלך על־גג בית־
המלך 2 Sam. 11, 2.
פתח בית המלך 2 Sam. 11, 9.
ואתנה לך את־בית
אדניך 2 Sam. 12, 8.
ואתנה לך את־בית
ישראל 2 Sam. 12, 8.
ויבא בית־יי וישתחו 2 Sam. 12, 20.
לכי נא בית אמנון אחיך 2 Sam. 13, 7.
ותלך תמר בית אמנון
אחיה 2 Sam. 13, 8.
ושממה בית אבשלום
אחיה 2 Sam. 13, 20.
העון ועל־בית אבי 2 Sam. 14, 9.
ויעמדו בית המרחק 2 Sam. 15, 17.
היום ישיבו לי בית ישראל 2 S. 16, 3.
ממשפחת בית־שאול 2 Sam. 16, 5.
כל־דמי בית־שאול 2 Sam. 16, 8.
ויבאו אל־בית איש
בבחרים 2 Sam. 17, 18.
וציבא נער בית שאול 2 Sam. 19, 18.
לעביר את־בית המלך 2 Sam. 19, 19.
היום הראשון לכל־בית
יוסף 2 Sam. 19, 21.
כי לא היה כל־בית אבי 2 Sam. 19, 29.
ויתנם בית־משמרת 2 Sam. 20, 3.
אל־שאול ואל־בית
הדמים 2 Sam. 21, 1.
ארגים בית הלחמי 2 Sam. 21, 19.
אשר דבר על־בית עלי 1 Reg. 2, 27.
מעלי ומעל בית אבי 1 Reg. 2, 31.
את־ביתו ואת־בית יי 1 Reg. 3, 1.
וכל־בית שאן 1 Reg. 4, 12.
יסד בית יי בירח זו 1 Reg. 6, 37.
ויבן את־בית יער הלבנון 1 Reg. 7, 2.
ולחצר בית־יי הפנימית 1 Reg. 7, 12.
למלך שלמה בית יי 1 Reg. 7, 40. 45.
הכלים אשר בית יי 1 Reg. 7, 48.
המלך שלמה בית יי 1 Reg. 7, 51.
נתן באצרות בית יי 1 Reg. 7, 51.
כבוד־יי את־בית יי 1 Reg. 8, 11.
והענן מלא את־בית יי 1 Reg. 8, 10.
בנה בניתי בית זבל לך 1 Reg. 8, 13.
ויחנכו את־בית יי 1 Reg. 8, 63.
אשר לפני בית־יי 1 Reg. 8, 64.
לבנות את־בית יי 1 Reg. 9, 1.
ואת־בית המלך
את־בית יי ואת־בית
המלך 1 Reg. 9, 1.
לבנות את־בית יי ואת־
ביתו 1 Reg. 9, 10.
ועלתו אשר יעלה בית יי 1 Reg. 9, 15.
בית יער הלבנון 1 Reg. 10, 5.
בתוך בית פרעה 1 Reg. 10, 17. 21.
ויהי גנבת בית פרעה 1 Reg. 11, 20.
לכל־סבל בית יוסף 1 Reg. 11, 20.
לא היה אחרי בית־דוד 1 Reg. 11, 28.
ויקהל את־כל־בית
יהודה 1 Reg. 12, 20.
להלחם עם־בית ישראל 1 Reg. 12, 21.
ואת־כל־בית יהודה
ובנימין 1 Reg. 12, 21.
ויעש את־בית במות 1 Reg. 12, 23.
לחטאת בית ירבעם 1 Reg. 12, 31.
ותבא בית אחיה ואחיהו 1 Reg. 13, 34.
הנני מביא רעה אל־בית
ירבעם 1 Reg. 14, 4.
ובערת אחרי בית־
ירבעם 1 Reg. 14, 10.
אשר יכרית את־בית
ירבעם 1 Reg. 14, 10.
1 Reg. 14, 14.

את־אצרות בית־יי 1 Reg. 14, 26.
ואת־אצרות בית המלך 1 Reg. 14, 26.
השמרים פתח בית
המלך 1 Reg. 14, 27.
ויהי מדי־בא המלך
בית יי 1 Reg. 14, 28.
וקדשו בית יי 1 Reg. 15, 15.
באצרות בית־יי 1 Reg. 15, 18.
אצרות בית מלך 1 Reg. 15, 18.
הכה את־כל־בית
ירבעם 1 Reg. 15, 29.
שכור בית ארצא 1 Reg. 16, 9.
הכה את־כל־בית בעשא 1 Reg. 16, 11.
זמרי את־כל־בית בעשא 1 Reg. 16, 12.
אל־ארמון בית־המלך 1 Reg. 16, 18.
וישרף עליו את־בית־
מלך 1 Reg. 16, 18.
לבעל בית הבעל 1 Reg. 16, 32.
בית אחאב וגם אשרה 1 Reg. 16, 33.
בית־ירחיתה 1 Reg. 16, 34.
כי־מלכי בית ישראל 1 Reg. 20, 31.
שימו את־זה בית הכלא 1 Reg. 22, 27.
בבוא אדני בית־רמון 2 Reg. 5, 18.
והשתחויתי בית רמון 2 Reg. 5, 18.
בהשתחויתי בית רמן 2 Reg. 5, 18.
ונבואה ונגידה בית המלך 2 Reg. 7, 9.
ויגידו בית המלך פנימה 2 Reg. 7, 11.
כאשר עשו בית אחאב 2 Reg. 8, 18.
וילך בדרך בית אחאב 2 Reg. 8, 27.
כי חתן בית־אחאב הוא 2 Reg. 8, 27.
והכיתה את־בית אחאב
אדניך 2 Reg. 9, 7.
ואבד כל־בית אחאב 2 Reg. 9, 8.
ונתתי את־בית אחאב 2 Reg. 9, 9.
וינס דרך בית הגן 2 Reg. 9, 27.
והלחמו על־בית אדניכם 2 Reg. 10, 3.
אשר־דבר יי על־בית
אחאב 2 Reg. 10, 10.
הוא בית־עקד הרעים
בדרך 2 Reg. 10, 12.
וישחטום אל־בור בית־
עקד 2 Reg. 10, 14.
ויבאו בית הבעל 2 Reg. 10, 21.
וימלא בית־הבעל פה
לפה 2 Reg. 10, 21.
ויהוסב בן־רכב בית
הבעל 2 Reg. 10, 23.
וילכו עד־עיר בית־
הבעל 2 Reg. 10, 25.
את־מצבות בית־הבעל 2 Reg. 10, 26.
ויתצו את בית הבעל 2 Reg. 10, 27.
ויהי אתה בית יי
מתחבא 2 Reg. 11, 3.
ויבא אתם אליו בית יי 2 Reg. 11, 4.
ושמרי משמרת בית
המלך 2 Reg. 11, 5.
את־משמרת בית־יי 2 Reg. 11, 7.
ותבא אל־העם בית יי 2 Reg. 11, 13.
אל־תומת בית יי 2 Reg. 11, 15.
מבוא הסוסים בית
המלך 2 Reg. 11, 16.
בית־הבעל ויתצהו 2 Reg. 11, 18.
פקדת על־בית יי 2 Reg. 11, 18.
בחרב בית מלך 2 Reg. 11, 20.
אשר יובא בית־יי 2 Reg. 12, 5.
להביא בית יי 2 Reg. 12, 5.
בבוא־איש בית יי 2 Reg. 12, 10.
את־כל־הכסף המובא
בית־יי 2 Reg. 12, 10.
את־הכסף הנמצא
בית־יי 2 Reg. 12, 11.
הפקדים בית יי 2 Reg. 12, 12.
העשים בית יי 2 Reg. 12, 12.
לחזק את־בדק בית־יי 2 Reg. 12, 13.
אך לא יעשה בית יי 2 Reg. 12, 14.
מן־הכסף המובא
בית־יי 2 Reg. 12, 14.
וחזקו בו את־בית יי 2 Reg. 12, 15.
וכסף חטאות לא יובא

בית יי 2 Reg. 12, 17.
באצרות בית־יי 2 Reg. 12, 19.
ויכו את־יואש בית מלא 2 Reg. 12, 21.
מחצאת בית־יי־בעם 2 Reg. 13, 6.
המצאים בית־יי 2 Reg. 14, 14.
ובאצרות בית המלך 2 Reg. 14, 14.
בארמון בית מלך 2 Reg. 15, 25.
את־שער בית־יי
העליון 2 Reg. 15, 35.
הכמצא בית יי 2 Reg. 16, 8.
ובאצרות בית המלך 2 Reg. 16, 8.
18, 15.
מבין המזבח ומבין
בית יי 2 Reg. 16, 14.
הסב בית יי משני מלך
אשור 2 Reg. 16, 18.
ויאסרהו בית כלא 2 Reg. 17, 4.
קרע ישראל מעל בית־
דוד 2 Reg. 17, 21.
ויבא בית יי 2 Reg. 19, 1.
ויקראם ויעל בית יי 2 Reg. 19, 14.
בית נסרך אלהיו 2 Reg. 19, 37.
ביום השלישי תעלה
בית יי 2 Reg. 20, 5.
ועליתי ביום השלישי
בית יי 2 Reg. 20, 8.
וירא את כל־בית
נכתה 2 Reg. 20, 13.
ואת כל בית כליו 2 Reg. 20, 13.
בשתי חצרות בית־יי 2 Reg. 21, 5. 23, 12.
ואת־משקלת בית אחאב 2 Reg. 21, 13.
משלם הסטר בית יי 2 Reg. 22, 3.
המובא בית יי 2 Reg. 22, 4.
המשקדים בית יי 2 Reg. 22, 9.
ויעל המלך בית־יי 2 Reg. 23, 2.
לשמש מבא בית־יי 2 Reg. 23, 11.
מצא חלקיהו הכהן
בית יי 2 Reg. 23, 24.
ארצרות בית יי 2 Reg. 24, 13.
ואצרות בית המלך 2 Reg. 24, 13.
וישרף את־בית יי 2 Reg. 25, 9.
ואת־בית המלך 2 Reg. 25, 9.
כל־בית גדול 2 Reg. 25, 9.
אשר בית־יי 2 Reg. 25, 13.
מחמת אבי בית־לחם 1 Chr. 2, 55.
ואלה ראשי בית־אבותם 1 Chr. 5, 24.
בית יי מתנת הארון 1 Chr. 6, 16.
את־בית יי בירושלם 1 Chr. 6, 17.
עבדת משכן בית 1 Chr. 6, 33.
חמשה ראשי בית אבות 1 Chr. 7, 7.
ראשי בית אבותם
ראשי בית־האבות 1 Chr. 7, 9.
ברורים 1 Chr. 7, 40.
נגיד בית האלהים 1 Chr. 9, 11.
עבדת בית־האלהים 1 Chr. 9, 13.
ועל־האצרות בית
האלהים 1 Chr. 9, 26.
וסביבות בית־האלהים
ילינו 1 Chr. 9, 27.
וישימו את־כליו בית
אלהיהם 1 Chr. 10, 10.
ואת־גלגלתו תקעו בית
דגון 1 Chr. 10, 10.
שמרים משמרת בית
שאול 1 Chr. 12, 29.
אל־בית־עבד אדם הגתי 1 Chr. 13, 13.
ויברך יי את־בית עבד
מן־בית עבד אדם
בשמחה 1 Chr. 15, 25.
לא־בניתם לי בית ארזים 1 Chr. 17, 6.
ותדבר על־בית־עבדך 1 Chr. 17, 17.
הראלת לברך את־בית
עבדך 1 Chr. 17, 27.
זה הוא בית יי האלהים 1 Chr. 22, 1.
לבנות בית האלהים 1 Chr. 22, 2.
ובניה בית יי אלהיך 1 Chr. 22, 11.
למנצח על־מלאכת בית־יי 1 Chr. 23, 4.
לעבדת בית יי 1 Chr. 23, 24.

Digitized by Google

לעבודת בית יי 1 Chr. 23, 28
עבדת בית האלהים 1 Chr. 23, 28.
לעבדת בית יי 1 Chr. 23, 32.
בית־אב אחד אחז
לאלעזר 1 Chr. 24, 6.
בשיר בית יי 1 Chr. 25, 6.
לעבדת בית האלהים 1 Chr. 25, 6.
ולבניו בית האספים 1 Chr. 26, 15.
על־אוצרות בית
האלהים 1 Chr. 26, 20.
על־אצרות בית יי 1 Chr. 26, 22.
לבנות בית מנוחה 1 Chr. 28, 2.
מכל בית־אבי 1 Chr. 28, 4.
ובבית יהודה בית אבי 1 Chr. 28, 4.
לחצרות בית־יי 1 Chr. 28, 12.
לאצרות בית האלהים 1 Chr. 28, 12.
עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13.
ולכל־כלי עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13.
כל־מלאכת עבדת
בית־יי 1 Chr. 28, 20.
לכל־עבדת בית
האלהים 1 Chr. 28, 21.
ויתנו לעבודת בית־
האלהים 1 Chr. 29, 7.
נתנו לאוצר בית־יי 1 Chr. 29, 8.
לבנות את־בית־יי 2 Chr. 3, 1.
לבנות את־בית האלהים 2 Chr. 3, 3.
ויעש את־בית־קדש
הקדשים 2 Chr. 3, 8.
הכלים אשר בית האלהים 2 Chr. 4, 19.
נתן באוצרות בית האלהים 2 Chr. 5, 1.
מלא ענן בית יי 2 Chr. 5, 13.
כבוד־יי את־בית
האלהים 2 Chr. 5, 14.
ואני בניתי בית־זבל לך 2 Chr. 6, 2.
לבוא אל־בית יי 2 Chr. 7, 2.
כי־מלא כבוד־יי את־
בית יי 2 Chr. 7, 2.
ויחנכו את־בית האלהים 2 Chr. 7, 5.
אשר לפני בית־יי 2 Chr. 7, 7.
ויכל שלמה את־בית יי 2 Chr. 7, 11.
ואת בית־המלך 2 Chr. 7, 11.
אשר בטה שלמה את־
בית יי 2 Chr. 8, 1.
מוסד בית־יי 2 Chr. 8, 16.
ועד־כלתו שלם בית יי 2 Chr. 8, 16.
ועליתו אשר יעלה בית יי 2 Chr. 9, 4.
וכל כלי בית־יער הלבנון 2 Chr. 9, 20.
ויקהל את־בית יהודה 2 Chr. 11, 1.
את־אצרות בית־יי 2 Chr. 12, 9.
ואת־אצרות בית המלך 2 Chr. 12, 9.
השמרים פתח בית
המלך 2 Chr. 12, 10.
ויהי מדי־בוא המלך
בית יי 2 Chr. 12, 11.
וקדשיו בית האלהים 2 Chr. 15, 18.
מאצרות בית יי 2 Chr. 16, 2.
ויתנהו בית המהפכת 2 Chr. 16, 10.
שימו זה בית הכלא 2 Chr. 18, 26.
ובחצרות אל־בית יי 2 Chr. 20, 28.
כאשר עשו בית אחאב 2 Chr. 21, 6.
להשחית את־בית דויד 2 Chr. 21, 7.
כהזנות בית אחאב 2 Chr. 21, 13.
וגם את־אחיך בית־
אביך 2 Chr. 21, 13.
בדרכי בית אחאב 2 Chr. 22, 3.
להכרית את־בית אחאב 2 Chr. 22, 7.
בהשמם יהוא עם־בית
אחאב 2 Chr. 22, 8.
בחצרות בית יי 2 Chr. 23, 5.
יואל־יביא בית־יי 2 Chr. 23, 6.
אשר בית האלהים 2 Chr. 23, 9.
ותביא אל־העם בית יי 2 Chr. 23, 12.
לא תמיתוה בית יי 2 Chr. 23, 14.
שע־הסוסים בית
המלך 2 Chr. 23, 15.
ויבאו כל־העם בית־
הבעל 2 Chr. 23, 17.

פקדת בית יי 2 Chr. 23, 18.
על־בית יי להעלות 2 Chr. 23, 18.
על־שערי בית יי 2 Chr. 23, 19.
שער העליון בית המלך 2 Chr. 23, 20.
לחדש את־בית יי 2 Chr. 24, 4.
לחזק את־בית אלהיכם 2 Chr. 24, 5.
פרצו את־בית האלהים 2 Chr. 24, 7.
וגם כל־קדשי בית־יי 2 Chr. 24, 7.
בשער בית־יי חוצה 2 Chr. 24, 8.
עבודת בית־יי 2 Chr. 24, 12.
לחדש בית יי 2 Chr. 24, 12.
לחזק את־בית יי 2 Chr. 24, 12.
ויעמידו את־בית
האלהים 2 Chr. 24, 13.
ויעזבו את־בית יי 2 Chr. 24, 18.
בחצר בית יי 2 Chr. 24, 21.
ויסוד בית האלהים 2 Chr. 24, 27.
ועד־בית חורון 2 Chr. 25, 13.
ואת־אצרות בית המלך 2 Chr. 25, 24.
וישב בית החפשות 2 Chr. 26, 21.
ויותם בנו על־בית
המלך 2 Chr. 26, 21.
את־שער בית־יי העליון 2 Chr. 27, 3.
כי־חלק אחז את־בית יי 2 Chr. 28, 21.
ואת־בית המלך 2 Chr. 28, 21.
ואת־כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
ויקצץ את־כלי בית־
האלהים 2 Chr. 28, 24.
ויסגר את־דלתות בית־יי 2 Chr. 28, 24.
פתח את־דלתות בית־יי 2 Chr. 29, 3.
וקדשו את־בית יי 2 Chr. 29, 5.
לטהר בית יי 2 Chr. 29, 15.
לפנימה בית־יי 2 Chr. 29, 16.
לחצר בית יי 2 Chr. 29, 16.
ויקדשו את־בית־יי 2 Chr. 29, 17.
מהרנו את־כל־בית יי 2 Chr. 29, 18.
ויעל בית יי 2 Chr. 29, 20.
ויעמד את־הלוים
בית יי 2 Chr. 29, 25.
ותכון עבודת בית־יי 2 Chr. 29, 35.
ויביאו עלות בית יי 2 Chr. 30, 15.
ועזריהו נגיד בית־
האלהים 2 Chr. 31, 13.
בעבדת בית־האלהים 2 Chr. 31, 21.
ויבא בית אלהיו 2 Chr. 32, 21.
בשתי חצרות בית־יי 2 Chr. 33, 5.
בהר בית־יי 2 Chr. 33, 15.
את־בית יי אלהיו 2 Chr. 34, 8.
הכסף המובא בית־
אלהים 2 Chr. 34, 9.
את־הכסף המובא
בית יי 2 Chr. 34, 14.
ויעל המלך בית־יי 2 Chr. 34, 30.
ספר הברית הנמצא
בית יי 2 Chr. 34, 30.
ויחזקם לעבודת בית יי 2 Chr. 35, 2.
לפלגות בית האבות 2 Chr. 35, 5.
וחלקת בית־אב ללוים 2 Chr. 35, 5.
נגידי בית האלהים 2 Chr. 35, 8.
כי אל־בית מלחמתי 2 Chr. 35, 21.
ומכלי בית יי הביא 2 Chr. 36, 7.
עם־כלי חמדת בית־יי 2 Chr. 36, 10.
ויטמאו את־בית יי 2 Chr. 36, 14.
וכל כלי בית האלהים 2 Chr. 36, 18.
ואצרות בית יי 2 Chr. 36, 18.
וישרפו את־בית
האלהים 2 Chr. 36, 19.
ויבן את־בית יי Esr. 1, 3.
לבנות את־בית יי Esr. 1, 5.
את־כלי בית־יי Esr. 1, 7.
בני בית לחם Esr. 2, 21.
אנשי בית־אל Esr. 2, 28.
ולא יכלו להגיד בית־
אבתם Esr. 2, 59.
לבאם אל־בית האלהים Esr. 3, 8.
לנצח על־מלאכת בית־יי Esr. 3, 8.
על הוסד בית־יי Esr. 3, 11.
במלאכת בית־האלהים Esr. 6, 22.

לפאר את־בית יי Esr. 7, 27.
תרומת בית־אלהינו Esr. 8, 25.
הלשכות בית יי Esr. 8, 29.
ואת־בית האלהים Esr. 8, 36.
לרומם את־בית אלהינו Esr. 9, 9.
לפני בית האלהים Esr. 10, 1.
מלפני בית האלהים Esr. 10, 6.
ברחוב בית האלהים Esr. 10, 9.
בית־קברות אבתי Neh. 2, 3.
שר פלך בית־הכרם Neh. 3, 14.
שר חצי פלך בית־צור Neh. 3, 16.
ועד בית הגבורים Neh. 3, 16.
עד־פתח בית אלישיב Neh. 3, 20.
מפתח בית אלישיב Neh. 3, 21.
ועד־תכלית בית אלישיב Neh. 3, 21.
עד־בית הנתינים Neh. 3, 31.
אחרי כל־בית יהודה Neh. 4, 10.
ואני באתי בית שמעיה Neh. 6, 10.
נועד אל־בית האלהים Neh. 6, 10.
אנשי בית־לחם Neh. 7, 26.
אנשי בית־עזמות Neh. 7, 28.
אנשי בית־אל Neh. 7, 32.
ולא יכלו להגיד בית־
אבתם Neh. 7, 61.
ובחצרות בית האלהים Neh. 8, 16.
לעבדת בית אלהינו Neh. 10, 33.
וכל מלאכת בית־אלהינו Neh. 10, 34.
אל־לשכות בית־אלהינו Neh. 10, 38.
ולא נעזב את־בית
אלהינו Neh. 10, 40.
נגד בית האלהים Neh. 11, 11.
לנגד מלאכת בית־
האלהים Neh. 11, 22.
בלשכת בית־אלהינו Neh. 13, 4.
בחצרי בית האלהים Neh. 13, 7.
כל־כלי בית־טוביה
החוץ Neh. 13, 8.
כלי בית האלהים Neh. 13, 9.
מדוע נעזב בית־האלהים Neh. 13, 11.
בית המלכות Esth. 1, 9.
אל־בית הנשים Esth. 2, 3.
אל־בית המלך Esth. 2, 8.
לטוב בית הנשים Esth. 2, 9.
חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
מבית הנשים עד־בית
המלך Esth. 2, 13.
אל־בית הנשים שני Esth. 2, 14.
אל־בית מלכותו Esth. 2, 16.
להמלט בית־המלך Esth. 4, 13.
נכח בית המלך Esth. 5, 1.
בחצר בית המלך הפנימית Esth. 5, 1.
לחצר בית־המלך Esth. 6, 4.
אל־בית משתה היין Esth. 7, 8.
את־בית המן Esth. 8, 1.
על־בית המן Esth. 8, 2.
בית־המן נתתי לאסתר Esth. 8, 7.
בית איש יומו Job. 1, 4.
בית אבנים יחזה Job. 8, 17.
איה בית־נדיב Job. 21, 28.
אדדם עד־בית אלהים Ps. 42, 5.
בא דוד אל־בית אחימלך Ps. 52, 2.
בית יעקב מעם לעז Ps. 114, 1.
בית אהרן בטחו ביי Ps. 115, 10.
יברך את־בית ישראל Ps. 115, 12.
יברך את־בית אהרן Ps. 115, 12.
בחצרות בית יי Ps. 116, 19.
יאמרו־נא בית־אהרן Ps. 118, 3.
בית יי נלך Ps. 122, 1.
למען בית־יי אלהינו Ps. 122, 9.
בחצרות בית אלהינו Ps. 135, 2.
בית ישראל ברכו את־יי Ps. 135, 19.
בית אהרן ברכו את־יי Ps. 135, 19.
בית הלוי ברכו את יי Ps. 135, 20.
בית נתיבות נצבה Prv. 8, 2.
בית רשעים ישמד Prv. 14, 11.
בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
בית גאים יסח יי Prv. 15, 25.
אל־בית האלהים Eccl. 4, 17.

טוב ללכת אל־בית־אבל Eccl. 7, 2.
מלכת אל־בית משתה Eccl. 7, 2.
אל־בית עלמו Eccl. 12, 5.
הביאני אל־בית היין Cant. 2, 4.
שהביאתיו אל־בית אמי Cant. 3, 4.
אל־בית אמי תלמדני Cant. 8, 2.
נכון יהיה הר בית־יי Jes. 2, 2.
אל־בית אלהי יעקב Jes. 2, 3.
בית יעקב לכו Jes. 2, 5.
כי נטשת עמך בית יעקב Jes. 2, 6.
בית אביו שמלה לכה Jes. 3, 6.
יי צבאות בית ישראל Jes. 5, 7.
שמעו־נא בית דוד Jes. 7, 13.
ועל־בית אביך Jes. 7, 17.
ופליטת בית־יעקב Jes. 10, 20.
ונספחו על־בית יעקב Jes. 14, 1.
והתנחלום בית־ישראל Jes. 14, 2.
אל־נשק בית היער Jes. 22, 8.
קלון בית אדניך Jes. 22, 18.
ונתתי מפתח בית־
דוד Jes. 22, 22.
כל־כבוד בית־אביו Jes. 22, 24.
אל־בית יעקב Jes. 29, 22.
וקם על־בית מרעים Jes. 31, 2.
ויבא בית יי Jes. 37, 1.
ויעל בית יי Jes. 37, 14.
בית נסרך אלהיו Jes. 37, 38.
על־בית יי Jes. 38, 20.
כי אעלה בית יי Jes. 38, 22.
את־בית נכתה Jes. 39, 2.
ואת כל־בית כליו Jes. 39, 2.
שמעו אלי בית יעקב Jes. 46, 3.
וכל־שארית בית ישראל Jes. 46, 3.
שמעו־זאת בית־יעקב Jes. 48, 1.
כי ביתי בית־תפלה Jes. 56, 7.
בית קדשנו ותפארתנו Jes. 64, 10
בכלי טהור בית יי Jes. 66, 20.
דבר־יי בית יעקב Jer. 2, 4.
וכל־משפחות בית ישראל Jer. 2, 4.
כן הבישו בית ישראל Jer. 2, 26.
ילכו בית־יהודה על־בית
ישראל Jer. 3, 18.
כן בגדתם בי בית ישראל Jer. 3, 20.
בגדו בי בית ישראל Jer. 5, 11.
גוי ממרחק בית ישראל Jer. 5, 15.
ועל־בית הכרם Jer. 6, 1.
עמד בשער בית יי Jer. 7, 2.
וכל־בית ישראל ערלי־לב Jer. 9, 25.
עליכם בית ישראל Jer. 10, 1.
חפרו בית־ישראל Jer. 11, 10.
רעת בית־ישראל Jer. 11, 17.
ואת־בית יהודה אתוש Jer. 12, 14.
את־כל־בית ישראל Jer. 13, 11.
ואת־כל־בית יהודה Jer. 13, 11.
בית מרזח Jer. 16, 5.
ומבאי תודה בית יי Jer. 17, 26.
וירדת בית היוצר Jer. 18, 2.
לעשות לכם בית ישראל Jer. 18, 6.
כך־אתם בידי בית ישראל Jer. 18, 6.
ויעמד בחצר בית־יי Jer. 19, 14.
בית דוד כה אמר יי Jer. 21, 12.
רד בית־מלך יהודה Jer. 22, 1.
על־בית מלך יהודה Jer. 22, 6.
אבנה־לי בית מדות Jer. 22, 14.
זרע בית ישראל Jer. 23, 8.
עמד בחצר בית־יי Jer. 26, 2.
הבאים להשתחות בית־יי Jer. 26, 2.
מביתי־המלך בית יי Jer. 26, 10.
הנה כלי בית־יי Jer. 27, 16.
בית יי ובית מלך־יהודה Jer. 27, 21.
את־כל־כלי בית יי Jer. 28, 3.
להשיב כלי בית־יי Jer. 28, 6.
פקדים בית יי Jer. 29, 26.
וכרתי את־בית ישראל Jer. 31, 31.
ואת־בית יהודה Jer. 31, 31.
אשר אכרת את־בית
ישראל Jer. 31, 33.
בית־מלך יהודה Jer. 32, 2.

Digitized by Google

מבאים תודה בית יי׳ Jer. 33, 11.
אל־בית ישראל Jer. 33, 14
ועל־בית יהודה Jer. 33, 14.
על־כסא בית־ישראל Jer. 33, 17.
אל־בית הרכבים Jer. 35, 2.
והבאותם בית יי׳ Jer. 35, 2.
ואת כל־בית הרכבים Jer. 35, 3.
ואבא אתם בית יי׳ Jer. 35, 4.
בני בית־הרכבים Jer. 35, 5.
אולי ישמעו בית יהודה Jer.36,3.
לא אכל לבוא בית יי׳ Jer. 36, 5.
בית יי׳ ביום צום Jer. 36, 6.
דברי יי׳ בית יי׳ Jer. 36, 8.
בית יי׳ בלשכת גמריהו Jer. 36, 10.
פתח שער בית־יי׳ Jer. 36, 10.
וירד בית־המלך Jer. 36, 12.
ישב בית התרק Jer. 36, 22.
בית הכליא Jer. 37, 4.
בית האסור בית יהונתן Jer.37,15.
אל־בית הבור ואל־
החניות Jer. 37, 16.
אל־בית הכלא Jer. 37, 18.
בית יהונתן הספר Jer. 37, 20.
ויבא בית־המלך Jer. 38, 11.
לבלתי השיבני בית
יהונתן Jer. 38, 26.
ואת־בית המלך ואת־
בית העם Jer. 39, 8.
להביא בית יי׳ Jer. 41, 5.
בפתח בית־פרעה Jer. 43, 9.
מצבות בית שמש Jer. 43, 13.
כאשר־בשו בית ישראל Jer.48,13.
ועל־בית דבלתים Jer. 48, 22.
ועל־בית גמול ועל־בית
מעון Jer. 48, 23.
על־מקדשי בית יי׳ Jer. 51, 51.
את־בית־יי׳ ואת־בית
המלך Jer. 52, 13.
ואת־כל־בית הגדול Jer. 52, 13.
בית־לה סביב Ez. 1, 27.
כי בית מרי המה Ez.2,5.6.3,9.26.27.
דבר אל־בית ישראל Ez. 3, 1.
אל־בית ישראל Ez. 3, 4. 5.
בית ישראל חזקי־מצח Ez. 3, 7.
טן בית־ישראל Ez. 4, 4. 5.
ונשאת את־טן בית־יהודה Ez.4,6.
אל־כל־בית ישראל Ez. 5, 4.
תועבות רעות בית ישראל Ez.6,11.
אשר בית־ישראל עשים Ez. 8, 6.
וכל־גלולי בית ישראל Ez. 8, 10.
מזקני בית־ישראל Ez. 8, 11.
אשר זקני בית־ישראל Ez. 8, 12.
שער־בית יי׳ Ez. 8, 14. 11, 1.
ויבא אתי אל־חצר בית־יי׳ Ez.8,16.
טן בית־ישראל ויהודה Ez. 9, 9.
פתח שער בית־יי׳ Ez. 10, 19.
כן אמרתם בית ישראל Ez. 11, 5.
וכל־בית ישראל כלה Ez. 11, 15.
בתוך בית־המרי אתה ישב Ez.12,2.
כי בית מרי הם Ez. 12, 2.
כי בית מרי המה Ez. 12, 3.
בית ישראל בית המרי Ez. 12, 9.
וכל־בית ישראל Ez. 12, 10.
בתוך בית ישראל Ez. 12, 24.
בימיכם בית המרי Ez. 12, 25.
הנה בית־ישראל אמרים Ez.12,27.
ותגדרו גדר על־בית ישראל Ez.13,5.
ובכתב בית־ישראל Ez. 13, 9.
את־בית־ישראל בלבם Ez. 14, 5.
אמרי אל־בית ישראל Ez. 14, 6.
לא־יתעה עוד בית־ישראל Ez.14,11.
ומשל משל אל־בית ישראל Ez.17,2.
אל־גלולי בית ישראל Ez. 18, 6.15.
שמעו־נא בית ישראל Ez. 18, 25.
ואמרו בית ישראל Ez. 18, 29.
לא יתכנו בית ישראל Ez. 18, 29.
אשפט אתכם בית ישראל Ez.18,30.
ולמה תמותו בית ישראל Ez.18,31.

לזרע בית יעקב Ez. 20, 5.
וימרו־בי בית־ישראל Ez. 20, 13.
אמר אל־בית ישראל Ez. 20, 30.
ואתם בית־ישראל Ez. 20, 39.
כל־בית ישראל כלה Ez. 20, 40.
בית ישראל נאם אדני יי׳ Ez.20,44.
בית־ישראל לסוג Ez. 22, 18.
ומשל אל־בית־המרי משל Ez.24,3.
ואל־בית יהודה כי הלכו Ez. 25,3.
הנה ככל־הגוים בית יהודה Ez.25,8.
ארץ בית הישימות Ez. 25, 9.
בקבצי את־בית ישראל Ez. 28, 25.
אמר אל־בית ישראל Ez. 33, 10.
ולמה תמותו בית ישראל Ez.33,11.
אשפוט אתכם בית ישראל Ez.33,20.
והמה עמי בית ישראל Ez. 34, 30.
לנחלת בית־ישראל Ez. 35, 15.
כל־בית ישראל כלה Ez. 36, 10.
בית ישראל ישבים Ez. 36, 17.
אשר חללהו בית ישראל Ez.36,21.
אני עשה בית ישראל Ez. 36, 22.
והכלמו מדרכיכם בית
ישראל Ez. 36, 32.
כל־בית ישראל המה Ez. 37, 11.
וכל־בית ישראל חברו Ez. 37, 16.
בית תוגרמה Ez. 38, 6.
וקברתם בית ישראל Ez. 39, 12.
וידעו בית ישראל Ez. 39, 22.
בעונם גלו בית־ישראל Ez. 39, 23.
ורחמתי כל־בית ישראל Ez.39,25.
את־רוחי על־בית ישראל Ez.39,29.
ולא ימאנו עוד בית־
ישראל Ez. 43, 7.
הגד את־בית־ישראל Ez. 43, 10.
כבוד־יי׳ את־בית יי׳ Ez. 44, 4.
חקות בית־יי׳ Ez. 44, 5.
אל־מרי אל־בית ישראל Ez. 44, 6.
מכל־תועבתיכם בית
ישראל Ez. 44, 6.
מזרע בית ישראל Ez. 44, 22.
לכל־בית ישראל יחיה Ez. 45, 6.
בכל־מועדי בית ישראל Ez. 45, 17.
לכפר בעד בית־ישראל Ez. 45, 17.
אלה בית המבשלים Ez. 46, 24.
ומקצת כלי בית־האלהים Dan.1,2.
ארץ־שנער בית אלהיו Dan. 1, 2.
בית אוצר אלהיו Dan. 1, 2.
על־בית יהוא והשבתי Hos. 1, 4.
ממלכות בית ישראל Hos. 1, 4.
ארחם את־בית ישראל Hos. 1, 6.
ואת־בית יהודה ארחם Hos. 1, 7.
ואל־תעלו בית און Hos. 4, 15.
והקשיבו בית ישראל Hos. 5, 1.
הריעו בית און Hos. 5, 8.
כנשר על־בית יי׳ Hos. 8, 1.
לא יבוא בית יי׳ Hos. 9, 4.
לעגלות בית און Hos. 10, 5.
כשד שלמן בית ארבאל Hos.10,14.
ובמרמה בית ישראל Hos. 12, 1.
בית יי׳ אלהיכם Joel 1, 14.
ישתו בית אלהיהם Am. 2, 8.
בית־החרק על־בית הקיץ Am.3,15.
קינה בית ישראל Am. 5, 1.
פן־יצלח כאש בית יוסק Am. 5, 6.
ארבעים שנה בית ישראל Am.5,25.
ובאו להם בית ישראל Am. 6, 1.
מקים עליכם בית־ישראל Am.6,14.
וקמתי על־בית ירבעם Am. 7, 9.
בקרב בית ישראל Am. 7, 10.
ולא תסיף על־בית ישחק Am.7,16.
השמד אשמיד את־בית
יעקב Am. 9, 8.
בכל־הגוים את־בית ישראל Am.9,9
וירשו בית יעקב Obad. 1, 17.
והיה בית־יעקב אש Obad. 1, 18.
ובחמאות בית ישראל Mich. 1, 5.
מספד בית האצל Mich. 1, 11.
האמור בית־יעקב Mich. 2, 7.

וקציני בית ישראל Mich. 3, 1.
ראשי בית יעקב Mich. 3, 9.
וקציני בית ישראל Mich. 3, 9.
הר בית־יי׳ נכין Mich. 4, 1.
ואל־בית אלהי יעקב Mich. 4, 2.
עוד האש בית רשע Mich. 6, 10.
וכל מעשה בית־אחאב Mich.6,16.
המלאים בית אדניהם Zeph. 1,9.
לשאריית בית יהודה Zeph. 2, 7.
עת־בית יי׳ להבנות Hag. 1, 2.
אל־בית הגנב Zach. 5, 4.
ואל־בית הנשבע Zach. 5, 4.
בית יאשיה בן־צפניה Zach. 6,10.
וישלח בית־אל Zach. 7, 2.
ביום יסד בית־יי׳ Zach. 8, 9.
בית יהודה ובית ישראל Zach.8,13.
ואת־בית יהודה Zach. 8, 15.
עודד את־בית יהודה Zach. 10, 3.
וגברתי את־בית יהודה Zach.10,6.
ואת־בית יוסק אושיע Zach. 10, 6.
בית יי׳ אל־היוצר Zach. 11, 13.
ועל־בית יהודה אפקח Zach.12,4.
תמצאת בית־דויד Zach. 12, 7.
ושפכתי על־בית דויד Zach.12,10.
בית־דויד לבד Zach. 12, 12.
בית־נתן לבד Zach. 12, 12.
בית־לוי לבד Zach. 12, 13.
אשר הכיתי בית מאהבי Zach.13,6.
אל־בית האצר Mal. 3, 10.

cum h finale: בֵּיתָה

ביתה בתואל אבי אמך Gn. 28, 2.
האנשים ביתה יוסק Gn.43, 17. 24.
ואחיך ביתה יוסק Gn. 44, 14.
את־הכסק ביתה פרעה Gn. 47, 14.
ביתה פרעה ובית עבדיו Ex.8,20.

constr.: וּבֵית

אחי ובית־אבי Gn. 46, 31.
ואחיך ובית אביך Gn. 50, 8.
הוא ובית אביו Gn. 50, 22.
ביתה פרעה ובית עבדיו Ex.8,20.
ארתה ובניך ובית־אביך Num.18,1.
ובית בעל מטן Jos. 13, 17.
ובית פעור ואשדות Jos. 13, 20.
ובית הישימות Jos. 13, 20.
בית הרם ובית נמרה Jos. 13, 27.
ובית יוסק יעמדו על־
גבולם Jos. 18, 5.
ובית אביך יתהלכו לפני 1Sam.2,30.
ובית שמש קצרים 1 Sam. 6, 13.
ובית שאול הלכים 2 Sam. 3, 1.
ובית עבדך דוד יהיה נכון 2 S.7,26.
כי אם־אתה ובית אביך 1Rg.18,18.
ובית השן אשר בנה 1Reg. 22, 39.
בית־יי׳ ובית המלך 2 Reg. 12, 19.
ובית אבותיהם פרצו 1 Chr. 4, 38.
ובית־אביו שרים
עשרים 1 Chr. 12, 28.
ובית־דויד עבדך נכון
לפניך 1 Chr. 17, 24.
ובית הכפרת 1 Chr. 28, 11.
בית יי׳ ובית המלך 2 Chr. 16, 2.
ואני ובית־אבי חטאנו Neh. 1, 6.
ובית־אל ובנתיה Neh. 11, 31.
ובית־אביך תאבדו Esth. 4, 14.
ובית עכביש מבטחו Job. 8, 14.
ובית מועד לכל־חי Job. 30, 23.
עמך ובית אביך Ps. 45, 11.
ובית צדיקים יעמד Prv. 12, 7.
מאשת מדונים ובית חבר Prv.21,9.
25, 24.
ובית אחיך אל־תבוא Prv. 27, 10.
ובית תפארתי אפאר Jes. 60, 7.
ובית זונה יתגודדו Jer. 5, 7.
בית ישראל ובית יהודה Jer.5,11.
חפרו בית־ישראל ובית
יהודה Jer. 11, 10.
רעת בית־ישראל ובית
יהודה Jer. 11, 17.
כי גם־אחיך ובית־אביך Jer.12, 6.
ובית־משתה לא־תבוא Jer. 16, 8.
בבית־יי׳ ובית מלך יהודה Jer.27,18
בית יי׳ ובית מלך־יהודה Jer.27,21.
ובית ישראל לא יאבו Ez. 3, 7.
בית ישראל ובית המלך Hos. 5, 1.
ובית ממלכה תזא Am. 7, 13.
ובית יוסק להבה Obad. 1, 18.
ובית עשו לקש Obad. 1, 18.
בית יהודה ובית ישראל Zach.8,13.
ובית דויד כאלהים Zach. 12, 8.

constr.: בְּבֵית

חלק ונחלה בבית אביהו Gn.31,14.
ויהי בבית אדניו המצרי Gn.39,2.
ויהי שם בבית הסהר Gn. 39, 20.
האסורים אשר בבית
הסהר Gn. 39, 22.
אשר אסורים בבית הסהר Gn.40,5.
יאסר בבית משמרכם Gn. 42, 19.
אשר בבית תבור Ex. 12, 29.
בבית ארץ אחוזתכם Lev. 14, 34.
בבית אביה בנעריה Num. 30, 4.
לאשר בבית־שאן Jos. 17, 16.
בית־יוסק בבית־אל Jud. 1, 23.
ואנכי הצעיד בבית אבי Jud. 6, 15.
לא־תנחל בבית־אביהו Jud. 11, 2.
מוחז בבית האסורים Jud. 16, 21.
ויהי בבית מיכיהו Jud. 17, 4.
ויהי בבית מיכה Jud. 17, 12.
לאשר בבית־אל 1 Sam. 30, 27.
היה מתחזק בבית שאול 2Sam. 3, 6.
אנכי יושב בבית ארזים 2 Sam. 7, 2.
וימשעו ישראל בבית דוד 1Rg.12,19
לעשות זבחים בבית־יי׳ 1Reg.12,27.
אל־יי׳ אלהי ישראל בבית
ירבעם 1 Reg. 14, 13.
בעיני יי׳ כבית אחאב 2 Reg. 8, 27.
וישבע אתם בבית יי׳ 2 Reg. 11, 4.
למלך דוד אשר בבית יי׳ 2Reg.11,10.
וישב בבית החפשית 2 Reg. 15, 5.
ויניחו בבית הבמות 2Reg.17,29.
ויחזיר עשים שם בבית
הבמות 2 Reg. 17, 32.
ובבה מזבחת בבית יי׳ 2Reg. 21, 4.
המשקדים בבית יי׳ 2 Reg. 22, 5.
אשר בבית יי׳ לחזק 2 Reg. 22, 5.
ספר התורה מצאתי
בבית יי׳ 2 Reg. 22, 8.
הנמצא בבית יי׳ 2 Reg. 23, 2.
הקדשים אשר בבית יי׳ 1Reg.23,7.
אנכי יושב בבית הארזים 1Chr.17,1.
לשרת בבית יי׳ 1 Chr. 26, 12.
ועבד ברצותי בבית אלהי׳ 1Chr.29,3.
בבית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 10.
למלך שלמה בבית
האלהים 2 Chr. 4, 11.
לעשות בבית־יי׳ 2 Chr. 7, 11.
אשה לי בבית דויד 2 Chr. 8, 11.
בבית יער הלבנון 2 Chr. 9, 16.
וימשעו ישראל בבית
דויד 2 Chr. 10, 19.
יהודה וירושלם בבית יי׳ 2Chr.20,5.
וידחי אתם בבית
האלהים 2 Chr. 22, 12.
ברית בבית האלהים 2 Chr. 23, 3.
והשלישית בבית המלך 2Chr.23,5.
מעלים עלות בבית־יי׳ 2Chr. 24,14.
הנמצאים בבית־
האלהים 2 Chr. 25, 24.
בבית יי׳ מעל למזבח 2 Chr. 26, 19.
להכין לשכות בבית יי׳ 2Chr.31,11.
ובבה מזבחות בבית יי׳ 2Chr. 33, 4.
בבית האלהים אשר אמר 2Chr.33,7.
המשקדים בבית יי׳ 2 Chr. 34, 10.
אשר עשים בבית יי׳ 2 Chr. 34, 10.
ספר התורה מצאתי

Digitized by Google

בבית יי 2 Chr. 34, 15.
את־הכסף הנמצא
בבית־יי 2 Chr. 34, 17.
בחרב בבית מקדשם 2 Chr. 36, 17.
ויתנם בבית אלהיו Esr. 1, 7.
עשה המלאכה בבית
האלהים Esr. 3, 9.
והכלים בבית אלהינו Esr. 8, 33.
המשרתים בבית אלהינו Neh.10,37.
שתי התדות בבית
האלהים Neh. 12, 40.
בבית אלהי ובמשמריו Neh.13,14.
בבית המלכות Esth. 5, 1.
עמד בבית חמן Esth. 7, 9.
ני־נדול מרדכי בבית
המלך Esth. 9, 4.
בבית אחיהם הבכור Job.1,13.18.
ושבתי בבית־יי Ps. 23, 6.
שבתי בבית־יי Ps. 27, 4.
ואני כזית רענן בבית
אלהים Ps. 52, 10.
בבית אלהים נהלך ברגש Ps.55,15.
הסתפק בבית אלהי Ps. 84, 11.
שתולים בבית יי Ps. 92, 14.
בבית מנורי Ps. 119, 54.
העמדים בבית־יי Ps. 134, 1.
שעמדים בבית יי Ps. 135, 2.
מארת יי בבית רשע Prv. 3, 33.
ועצביך בבית נכרי Prv. 5, 10.
לב חכמים בבית אבל Eccl. 7, 4.
ולב כסילים בבית שמחה Eccl.7,4.
ושמחתים בבית תפלתי Jes. 56, 7.
הגידו זאת בבית יעקב Jer. 5, 20.
נגיד בבית יי Jer. 20, 1.
העליון אשר בבית יי Jer. 20, 2.
הדברים האלה בבית יי Jer. 26, 7.
ירמיהו בבית יי Jer. 26, 9.
בבית־יי ובית מלך יהודה Jer.27,18
בבית יי לעיני הכהנים Jer. 28, 1.
העמדים בבית יי Jer. 28, 5.
והוא בבית המלך Jer. 38, 7.
השלישי אשר בבית יי Jer. 38, 14.
בבית מלך־יהודה Jer. 38, 22.
ויתנהו בבית־הפקדת Jer. 52, 11.
הנחשת אשר בבית־יי Jer. 52, 17.
קול ששון בבית־יי Thr. 2, 7.
בבית ישראל ראיתי Hos. 6, 10.
משטמה בבית אלהיו Hos. 9, 8.
ושלחתי אש בבית חזאל Am. 1, 4.
והעידו בבית יעקב Am. 3, 13.
בבית לעפרה Mich. 1, 10.
בבית־יי צבאות Hag. 1, 14.
הסירוה בבית יי Zach. 14, 20.
ולא־היה כנעני עוד
בבית־יי Zach. 14, 21.

constr.: וּבְבֵית

ובבית עבדיך Ex. 7, 28.
ובבנימן ובבית אפרים Jud. 10, 9.
יד בי ובבית אבי 2 Sam. 24, 17.
יד בי ובבית אבי 1 Chr. 21, 17.
ובבית יהודה בית אבי 1Chr.28,4.
ובבית־פלט Neh. 11, 26.

constr.: בְּבֵית

ביתך כבית פרץ Ruth 4, 12.
להיות כבית ירבעם 1 Reg. 16, 7.
כבית סאתים זרע סביב 1Reg.18,32.
כבית ירבעם בן־נבט 1 Reg. 21, 22.
כבית ירבעם בן־נבט 2 Reg. 9, 9.
ויעש הרע בעיני יי כבית
אחאב 2 Chr. 22, 4.
אל־תהי־מרי כבית המרי Ez. 2, 8.

constr.: וּכְבֵית

וכבית בעשא בן־אחיה 1Reg.21,22.
וכבית בעשא בן־אחיה 2Reg. 9, 9.

constr.: לְבֵית

נל־רחם לבית אבימלך Gn. 20, 18.
ותגד לבית אמה Gn. 24, 28.
נכסף נכספת לבית אביך Gn.31,30.
כל־הנפש לבית־יעקב Gn. 46, 27.
שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
כה תאמר לבית יעקב Ex. 19, 3.
לבית אבתם Num. 1, 2.
18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32.
34. 36. 38. 40. 42. 45. 2, 2.
32. 3, 15. 20. 4, 2. 22. 29. 40.
ראש לבית־אבתיו הוא Num. 1, 4.
לבית־אבתיו היו Num. 1, 44.
לבית אבתם Num. 4, 42. 17, 17. 21.
לבית אב מאת כל־
נשיאיהם Num. 17, 17.
פרח מטה־אהרן
לבית לוי Num. 17, 23.
ומעלה לבית אבתם Num. 26, 2.
הראובני לבית אבתם Num.34,14.
ומטה בני־הגדי לבית
אבתם Num. 34, 14.
מקדם לבית־אל Jos. 7, 2.
ושאבי־מים לבית אלהי Jos. 9, 23.
מצפון לבית הערבה Jos. 15, 6.
נשיא אחד לבית אב Jos. 22, 14.
כהן לבית איש אחד Jud. 18, 19.
אשה לבית אמה Ruth 1, 8.
במצרים לבית פרעה 1 Sam. 2, 27.
ואתנה לבית אביך 1 Sam. 2, 28.
נשבעתי לבית עלי 1 Sam. 3, 14.
אשר נותר לבית שאול 2 Sam. 9, 1.
האפס עוד איש לבית
שאול 2 Sam. 9, 3.
החמורים לבית־המלך
לרכב 2 Sam. 16, 2.
לבית־יי ולבית המלך 1Reg.10,12.
תשוב הממלכה לבית־
דוד 1 Reg. 12, 26.
הנה־בן נולד לבית־דוד 1Reg.13,2.
בעשא בן־אחיה לבית
ישששכר 1 Reg. 15, 27.
כל־הנשארים לבית־
אחאב 2 Reg. 10, 11.
לבית אחאב בני רבעים 2Reg.10,30.
אשר עשה שלמה לבית יי 2Rg.25,16.
ואחיהם לבית אבותיהם 1Chr.5,13.
ראשים לבית אבותם 1 Chr. 5, 24.
7, 2. 9, 13.
לתלדותם לבית אבותם 1 Chr. 7, 4.
ראשי אבות לבית
אבתיהם 1 Chr. 9, 9.
ואחיו לבית־אביו
הקרחים 1 Chr. 9, 19.
לבית־יי לבית האחל 1 Chr. 9, 23.
אנשי שמות לבית
אבותם 1 Chr. 12, 30.
והטה בעניי הכינותי
לבית־יי 1 Chr. 22, 14.
ויתיו לבית אב לפקדה
אחת 1 Chr. 23, 11.
אלה בני־לוי לבית
אבותיהם 1 Chr. 23, 24.
לבית־אבות ששה עשר 1Chr.24,4.
ולבני איתמר לבית
אבותם 1 Chr. 24, 4.
לבוא לבית־יי 1 Chr. 24, 19.
בני הלוים לבית
אבתיהם 1 Chr. 24. 30.
הממשלים לבית אביהם 1Chr.26,6.
לבית אביהם לשער
ושער 1 Chr. 26, 13.
לחזק לבית יי 1 Chr. 26, 27.
הכינותי לבית־אלהי 1 Chr. 29, 2.
לבית־אלהי למעלה 1 Chr. 29, 3.
מכל־הכינותי לבית
הקדש 1 Chr. 29, 3.
לבית יי נחשת מרוק 2 Chr. 4, 16.
אשר־עשה שלמה לבית יי 2Chr.5,1.
במקום חזה לי לבית זבח 2Chr.7,12.
מסלות לבית־יי 2 Chr. 9, 11.
מקדתם לבית אבותיהם 2Chr.17,14.
הנגיד לבית־יהודה 2 Chr. 19, 11.
הנמצא לבית־המלך 2 Chr. 21, 17.
ואין לבית אחזיהו
לעצור כח 2 Chr. 22, 9.
זרע הממלכה לבית
יהודה 2 Chr. 22, 10.
ויעשהו כלים לבית־יי 2Chr.24,14.
ויעמידם לבית־אבות 2 Chr. 25, 5.
זבחים ותודות לבית יי 2Chr.29,31.
לבוא לבית־יי בירושלם 2Chr.30,1.
הראש לבית צדוק 2 Chr. 31, 10.
לביא לבית יי 2 Chr. 31, 10.
לכל־הבא לבית־יי 2 Chr. 31, 16.
הכהנים לבית אבותיהם 2Chr.31,17.
והכוטו לבית־אבתיכם 2 Chr. 35, 4.
לבית־אבות לבני העם 2Chr.35,12.
עם־הנדבה לבית האלהים Esr.1,4.
לבית ישוע Esr. 2, 36.
בבואם לבית יי Esr. 2, 68.
התנדבי לבית האלהים Esr. 2, 68.
משרתים לבית אלהינו Esr. 8, 17.
לירושלם לבית אלהינו Esr. 8, 30.
ראשי האבות לבית
אבתם Esr. 10, 16.
בני ידעיה לבית ישוע Neh. 7, 39.
להביא לבית אלהינו לבית־
אבתינו Neh. 10, 35.
שטה בשנה לבית יי Neh. 10, 36.
להביא לבית אלהינו
לכהנים Neh. 10, 37.
לבית אלהינו אל־
הלשכות Neh. 10, 39.
לבית האוצר Neh. 10, 39.
החיצנה לבית האלהים Neh.11,16.
מעל לבית דויד Neh. 12, 37.
לבית מצודות Ps. 31, 3.
ואמונתו לבית ישראל Ps. 98, 3.
כסאות לבית דוד Ps. 122, 5.
משכיל צדיק לבית רשע Prv.21,12.
ויגד לבית דוד Jes. 7, 2.
לכסא כבוד לבית אביו Jes. 22, 23.
ורב־טוב לבית ישראל Jes. 63, 7.
*לבית אשר נקרא־שמי Jer. 7, 14.
אתו עשו לבית הכלא Jer. 37, 15.
אשר לבית־יי Jer. 52, 17.
המלך שלמה לבית יי Jer. 52, 20.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez.3,16.
אות היא לבית ישראל Ez. 4, 3.
הנקל לבית יהודה Ez. 8, 17.
מופת נתתיך לבית ישראל Ez.12,6.
אמור־נא לבית המרי Ez. 17, 12.
אמר לבית ישראל Ez. 24, 21.
בנקם נקם לבית יהודה Ez.25,12.
לבית ישראל סלון Ez. 28, 24.
משענת קנה לבית ישראל Ez.29,6.
לבית ישראל למבטח Ez. 29, 16.
קרן לבית ישראל Ez. 29, 21.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez.33,7.
אמר לבית־ישראל Ez. 36, 22.
לבית־ישראל למכשול עון Ez.44,12.
וכרקב לבית יהודה Hos. 5, 12.
וככפיר לבית יהודה Hos. 5, 14.
תשאיר עשרה לבית ישראל Am.5,3.
אמר יי לבית ישראל Am. 5, 4.
ולא־יהיה שריד לבית
עשו Obad. 1, 18.
הכהנים אשר לבית־יי Zach. 7, 3.
לבית־יהודה Zach. 8, 19.
נפתח לבית דויד Zach. 13, 1.

constr.: וּלְבֵית

ולבית אבתם Num. 4, 34. 38. 46.
ולבית שאול עבד 2 Sam. 9, 2.
לבית־יי ולבית המלך 1Reg.10,12.
לבית־יי ולבית המלך 2 Chr. 9, 11.
לישוב ירושלם ולבית
יהודה Jes. 22, 21.
ולבית יעקב חטאתם Jes. 58, 1.
ולבית מלך יהודה Jer. 21, 11.
ולבית הרכבים אמר Jer. 35, 18.

constr.: מִבֵּית

התעו אתי אלהים מבית
אבי Gn. 20, 13.
אשר לקחני מבית אבי Gn. 24, 7.
ויקחו את־דינה מבית
שכם Gn. 34, 26.
ואיך נגנב מבית אדניך Gn. 44, 8.
וילד איש מבית לוי Ex. 2, 1.
ממצרים מבית עבדים Ex.13,3.14.
מארץ מצרים מבית
עבדים Ex. 20, 2.
וגנב מבית האיש Ex. 22, 6.
שמה מבית לפרכת Ex. 26, 33.
מבית לפרכת Lev. 16, 2. 12. 15.
איש איש מבית ישראל Lev.17,3.
8. 10. 22, 18.
מבית הישמת עד אבל Num.33,49.
מארץ מצרים מבית עבדים Dt. 5, 6.
6, 12. 13, 11.
ויפדך מבית עבדים
מארץ מצרים מבית
עבדים Dt. 7, 8.
והפדך מבית עבדים
מארץ מצרים מבית
עבדים Dt. 8, 14.
ואוציא אתכם מבית
עבדים Dt. 13, 6.
מבית בעל בריח Jos. 24, 17.
ותגרשוני מבית אבי Jud. 6, 8.
ויקראו לשמשון מבית
האסורים Jud. 9, 4.
הרחיקו מבית מיכה Jud. 11, 7.
את־שמי מבית אבי Jud. 16, 25.
הממלכה מבית שאול Jud. 18, 22.
ואל־יכדי מבית יואב 1 Sam. 24, 22.
מבית אבינדב 2 Sam.3,10.
מבית עבד אדם עיר 2 Sam.3,29.
דוד 2 Sam. 6, 3. 4.
מבית מכיר בן־עמיאל 2 Sam. 6, 12.
ויצא אוריה מבית 2 Sam. 9,5.
המלך 2 Sam. 11, 8.
אשר תטמע מבית
המלך 2 Sam. 15, 38.
מבית לאולם 1 Reg. 7, 8.
מבית לכתרת 1 Reg. 7, 31.
את־הממלכה מבית
דוד 1 Reg. 14, 8.
אל־מבית לשדרת 2 Reg. 11, 15.
וירידו את־המלך
מבית יי 2 Reg. 11, 19.
*שער הרצים בית
המלך 2 Reg. 11, 19.
מבית יי מחוץ לירושלם 2Reg.23,6.
מלך־יהודה מבית כלא 2Reg.25,27.
עגלה חדשה מבית
אבינדב 1 Chr. 13, 7.
אל־מבית השדרות 2 Chr. 23, 14.
ויורד את־המלך
מבית יי 2 Chr. 23, 20.
כי נגזר מבית יי 2 Chr. 26, 21.
ואת־הסמל מבית יי 2 Chr. 33, 15.
מבית עזריה עד־
המקצוע Neh. 3, 24.
מבית המלך העליון Neh. 3, 25.
לתת־לה מבית המלך Esth. 2, 9.
מבית הנשים Esth. 2, 13.
ברכנוכם מבית יי Ps. 118, 26.
הקר רגלך מבית רעך Prv. 25, 17.
כי־מבית הסורים יצא
למלך Eccl. 4, 14.
המסתירים פניו מבית יעקב Jes.8,18.
כי־שדד מבית מבוא Jes. 23, 1.
מבית כלא ישבי חשך Jes. 42, 7.
ויעלו מבית־המלך Jer. 26, 10.

Digitized by Google

מבית עבדים Jer. 34, 13.
ויצא עבד־מלך מבית
המלך Jer. 38, 8.
מבית אל מבטחם Jer. 48, 13.
מבית הכליא Jer. 52, 31.
איש איש מבית ישראל Ez. 14, 4. 7.
מבית תוגרמה Ez. 27, 14.
מנחה ונסך מבית יי Joel 1, 9.
מבית אלהיכם מנחה Joel 1, 13.
נכרת מבית אלהינו Joel 1, 16.
ומעין מבית יי יצא Joel 4, 18.
ותומך שבט מבית עדן Am. 1, 5.
מבית תענגיה Mich. 2, 9.
מבית אלהיך אכרית Nah. 1, 14.
מחצת ראש מבית רשע Hab. 3, 12.
constr.: וּמִבֵּית
וממולדתך ומבית אביך Gn. 12, 1.
ממשפחתי ומבית אבי Gn. 24, 40.
ומבית מלוא Jud. 9, 20.
ומבית הגלגל Neh. 12, 29.
ומבית עבדים פדיתיך Mich. 6, 4.
constr.: וּלְמִבֵּית
ולמבית לפרכת Num. 18, 7.
cum suff.: בֵּיתִי
ובן־משק ביתי Gn. 15, 2.
והטה בן־ביתי יורש אתי Gn. 15, 3.
אתה תהיה על־ביתי Gn. 41, 40.
בכל־ביתי נאמן הוא Num. 12, 7.
מדלתי ביתי לקראתי Jud. 11, 31.
האיש הזה אל־ביתי Jud. 19, 23.
מעם ביתי עד־עולם 1 Sam. 20, 15.
הזה יבא אל־ביתי 1 Sam. 21, 16.
ומי ביתי כי הביאתני 2 Sam. 7, 18.
ואני אבוא אל־ביתי
לאכל 2 Sam. 11, 11.
כי־לא־כן ביתי עם־אל 2 Sam. 23, 5.
לתת לחם ביתי 1 Reg. 5, 23.
כי הוא קרוב אצל ביתי 1 Reg. 21, 2.
מי־אני יי אלהים ומי
ביתי 1 Chr. 17, 16.
אם־אקוה שאול ביתי Job. 17, 13.
גרי ביתי ואמהתי Job. 19, 15.
בתם־לבבי בקרב ביתי Ps. 101, 2.
לא־ישב בקרב ביתי Ps. 101, 7.
אם־אבא באהל ביתי Ps. 132, 3.
כי בחלון ביתי Prv. 7, 6.
כי ביתי בית־תפלה Jes. 56, 7.
עזבתי את־ביתי Jer. 12, 7.
כה עשו בתוך ביתי Ez. 23, 39.
לחללו את־ביתי Ez. 44, 7.
יען ביתי אשר־הוא חרב Hag. 1, 9.
ביתי יבנה בה Zach. 1, 16.
וגם־אתה תדין את־ביתי Zach. 3, 7.
cum suff.: וּבֵיתִי
ונשמדתי אני וביתי Gn. 34, 30.
ואנכי וביתי נעבד את־יי Jos. 24, 15.
cum suff.: בְּבֵיתִי
את כל־אשר בביתי ראו 2 Reg. 20, 15.
וחעמדתיהו בביתי 1 Chr. 17, 14.
כל־אשר בביתי ראו Jes. 39, 4.
בביתי ובחומתי יד ושם Jes. 56, 5.
מה לידידי בביתי Jer. 11, 15.
גם־בביתי מצאתי Jer. 23, 11.
אני יושב בביתי Ez. 8, 1.
ויהי טרף בביתי Mal. 3, 10.
cum suff.: וּבְבֵיתִי
ובביתי אין לחם Jes. 3, 7.
cum suff.: לְבֵיתִי
מתי אעשה גם־אנכי
לביתי Gn. 30, 30.
וחניתי לביתי מצבה Zach. 9, 8.
cum suff.: מְבֵיתִי
מביתי אגרשם Hos. 9, 15.
cum suff.: בֵּיתִי *p.* בֵּיתֵךְ
בא־אתה וכל־ביתך Gn. 7, 1.
המול ימול יליד ביתך Gn. 17, 13.
מה־מצאת מכל כלי־ביתך Gn. 31, 37.
על־מזוזת ביתך Dt. 6, 9. 11, 20.
ולא־תביא תועבה אל־
ביתך Dt. 7, 26.
כי אהבך ואת־ביתך Dt. 15, 16.
והבאתה אל־תוך ביתך Dt. 21, 12.
ואספתו אל־תוך ביתך Dt. 22, 2.
ביתך נשרף עליך באש Jud. 12, 1.
נפשך ונפש ביתך Jud. 18, 25.
אשר־בא אל־ביתך Jud. 19, 22.
הבאה אל־ביתך Ruth. 4, 11.
ויהי ביתך כבית פרץ Ruth. 4, 12.
ביתך ובית אביך
יתהלכו 1 Sam. 2, 30.
וכל־מרבית ביתך 1 Sam. 2, 33.
ונאמן ביתך וממלכתך 2 Sam. 7, 16.
לא ירדת אל־ביתך 2 Sam. 11, 10.
עתה ראה ביתך דוד 1 Reg. 12, 16.
אם־תתן־לי את־חצי
ביתך 1 Reg. 13, 8.
השבהו אתך אל־
ביתך 1 Reg. 13, 18.
וחפשו את־ביתך 1 Reg. 20, 6.
ונתתי את־ביתך 1 Reg. 21, 22.
עתה ראה ביתך דויד 2 Chr. 10, 16.
ואני ברב־חסדך אבוא ביתך Ps. 5, 8.
אהבתי מעון ביתך Ps. 26, 8.
ירוין מדשן ביתך Ps. 36, 9.
נשבעה בטוב ביתך Ps. 65, 5.
אבוא ביתך בעולות Ps. 66, 13.
קנאת ביתך אכלתני Ps. 69, 10.
אשרי יושבי ביתך Ps. 84, 5.
בירכתי ביתך Ps. 128, 3.
אחר ובנית ביתך Prv. 24, 27.
ללחמך ללחם ביתך Prv. 27, 27.
וכל ישבי ביתך Jer. 20, 6.
חסגר בתוך ביתך Ez. 3; 24.
להניח ברכה אל־ביתך Ez. 44, 30.
fem.: בֵּיתֵךְ
מדלתי ביתך החוצה Jos. 2, 19.
cum suff.: וּבֵיתֵךְ *p.*
פן־תורש אתה וביתך Gn. 45, 11.
ושמחת אתה וביתך Dt. 14, 26.
אשר־יבחר יי אתה
וביתך Dt. 15, 20.
ואתה שלום וביתך
שלום 1 Sam. 25, 6.
וחיתה אתה וביתך Jer. 38, 17.
c. suff. fem.: וּבֵיתֵךְ
קומי ולכי אתי וביתך 2 Reg. 8, 1.
cum suff.: בְּבֵיתֵךְ *p.* בְּבֵיתֵךְ
זחי־לי עשרים שנה בביתך Gn. 31, 41.
ועלו ובאו בביתך Ex. 7, 28.
כל־טהור בביתך Num. 18, 11. 13.
בשבתך בביתך Dt. 6, 7. 11, 19.
וישבח בביתך Dt. 21, 13
תשים דמים בביתך Dt. 22, 8.
לא־יהיה בביתך איפה Dt. 25, 14.
מהיות זקן בביתך 1 Sam. 2, 31.
ולא־יהיה זקן בביתך 1 Sam. 2, 32.
והיה כל־הנותר
בביתך 1 Sam. 2, 36.
ונכבד בביתך 1 Sam. 22, 14.
הכבד ושב בביתך 2 Reg. 14, 10.
מה ראו בביתך 2 Reg. 20, 15.
ונשא כל־אשר בביתך 2 Reg. 20, 17.
עתה שבה בביתך 2 Chr. 25, 19.
מה ראו בביתך Jes. 39, 4.
כל־אשר בביתך Jes. 39, 6.
cum suff.: לְבֵיתֵךְ
רד לביתך ורחץ רגליך 2 Sam. 11, 8.
cum suff.: לְבֵיתֵךְ *p.*
ויאמר־לו שלמה לך
לביתך 1 Reg. 1, 53.
כה־אמר יי צו לביתך 2 Reg. 20, 1.
נאמנו מאד לְבֵיתך Ps. 93, 5.
צו לביתך Jes. 38, 1.
יעצת בשת לביתך Hab. 2, 10.
c. suff. fem.: לְבֵיתֵךְ
אשר־באו לביתך Jos. 2, 3.
עלי לשלום לביתך 1 Sam. 25, 35.
לכי לביתך 2 Sam. 14, 8.
קומי לכי לביתך 1 Reg. 14, 12.
cum suff.: וּלְבֵיתֵךְ *p.*
נתן־לך יי אלהיך ולביתך Dt. 26, 11.
cum suff.: מִבֵּיתֵךְ
לא־אקח מביתך פר Ps. 50, 9.
cum suff.: מִבֵּיתֵךְ *p.*
לא־תסור חרב מביתך 2 Sam. 12, 10.
מקים עליך רעה
מביתך 2 Sam. 12, 11.
cum suff.: וּבֵיתֵכֶם
מקום אתם וביתכם Num. 18, 31.
cum suff.: בֵּיתוֹ
נגעים גדלים ואת־ביתו Gn. 12, 17.
וירק את־חניכיו ילידי
ביתו Gn. 14, 14.
ואת כל־ילידי ביתו Gn. 17, 23.
וכל־אנשי ביתו Gn. 17, 27.
יצוה את־בניו ואת־ביתו Gn. 18, 19.
ויסרו אליו ויבאו אל־
ביתו Gn. 19, 3.
אל־עבדו זקן ביתו Gn. 24, 2.
וינשק־לו ויבראהו אל־
ביתו Gn. 29, 13.
ויאמר יעקב אל־ביתו Gn. 35, 2.
ואת־כל־נפשות ביתו Gn. 36, 6.
ויפקדהו על־ביתו Gn. 39, 4.
עד־בוא אדניו אל־ביתו Gn. 39, 16.
ויאמר לאשר על־ביתו Gn. 43, 16.
ויצו את־אשר על־ביתו Gn. 44, 1.
ויוסף אמר לאשר על־ביתו Gn. 44, 4.
ולאדני לכל־ביתו Gn. 45, 8.
כל־עבדי פרעה זקני ביתו Gn. 50, 7.
ויפן פרעה ויבא אל־ביתו Ex. 7, 23.
ושכנו הקרב אל־ביתו Ex. 12, 4.
מפתח־ביתו עד־בקר Ex. 12, 22.
וכפר בעדו ובעד
ביתו Lev. 16, 6. 11. 17.
ויליד ביתו הם יאכלו Lev. 22, 11.
כי־יקדש את־ביתו Lev. 27, 14.
יגאל את־ביתו Lev. 27, 15.
מלא ביתו כסף
ורחב Num. 22, 18. 24, 13.
בפרעה ובכל־ביתו לעינינו Dt. 6, 22.
לא־תביא אל־ביתו לעבם Dt. 24, 10.
ויקרב את־ביתו לגברים Jos. 7, 18.
ובא אל־עירו ואל־ביתו Jos. 20, 6.
עם־ירבעל ועם־ביתו Jud. 9, 16. 19.
ויבא יפתח המצפה אל
ביתו Jud. 11, 34.
ויפן וישב אל־ביתו Jud. 18, 26.
ויבא אל־ביתו Jud. 19, 29.
אלקנה וכל ביתו 1 Sam. 1, 21.
וילך אלקנה הרמתה אל־
ביתו 1 Sam. 2, 11.
אשר דברתי אל־ביתו 1 Sam. 3, 12.
כי־שפט אני את־ביתו 1 Sam. 3, 13.
הרמתה כי־שם ביתו 1 Sam. 7, 17.
ושאול עלה אל־ביתו 1 Sam. 15, 34.
וילך שאול אל־ביתו 1 Sam. 24, 22.
אל־אדנו ועל־כל־
ביתו 1 Sam. 25, 17.
עבד אדם ואת־כל ביתו 2 Sam. 6, 11.
וישב דוד לברך את־
ביתו 2 Sam. 6, 20.
מאביך ומכל־ביתו 2 Sam. 6, 21.
ועל־ביתו הקם עד־עולם 2 S. 7, 25.
היה לשאול ולכל־ביתו 2 S. 9, 9.
ולא ירד אל־ביתו 2 Sam. 11, 9.
לא ירד אוריה אל־ביתו 2 S. 11, 10.
ואל־ביתו לא ירד 2 Sam. 11, 13.
ויאספה אל־ביתו 2 Sam. 11, 27.
וילך נתן אל־ביתו 2 Sam. 12, 15.
ויקמו זקני ביתו עליו 2 S. 12, 17.
ויבא אל־ביתו 2 Sam. 12, 20.
ויאמר המלך יסב
אל־ביתו 2 Sam. 14, 24.
ויסב אבשלום אל־ביתו 2 S. 14, 24.
וכל־ביתו ברגליו 2 Sam. 15, 16.
וילך אל־ביתו אל עירו 2 S. 17, 23.
ויצו אל־ביתו ויתנק 2 Sam. 17, 23.
לחשיב את המלך
אל־ביתו 2 Sam. 19, 12.
בא אל־תמלך אל־ביתו 2 S. 19, 12.
אדני המלך בשלום
אל־ביתו 2 Sam. 19, 31.
תמלך ואת־ביתו
את־הירדן 2 Sam. 19, 42.
ויבא דוד אל־ביתו ירושלם 2 S. 20, 3.
עם־שאול ועם־ביתו 2 Sam. 21, 4.
לבנות את־ביתו 1 Reg. 3, 1.
וכלכלו את־תמלך
ואת־ביתו 1 Reg. 4, 7.
ואת־ביתו בנה שלמה 1 Reg. 7, 1.
ויכל את־כל־ביתו 1 Reg. 7, 1.
את־בית יי ואת־ביתו 1 Reg. 9, 15.
ואחרי ביתו 1 Reg. 16, 3.
חיה אל־בעשא ואל־
ביתו 1 Reg. 16, 7.
על־ביתו סר ודעק 1 Reg. 20, 43.
ויבא אחאב אל־ביתו 1 Reg. 21, 4.
אביא הרעה על־ביתו 1 Reg. 21, 29.
ויקבר בגן־ביתו
בגן־עזה 2 Reg. 21, 18.
וכל־ביתו יחדו מתו 1 Chr. 10, 6.
לברך את־ביתו 1 Chr. 16, 43.
על־עבדך ועל־ביתו 1 Chr. 17, 23.
את־בית יי ואת־ביתו 2 Chr. 8, 1.
אל־ביתו בשלום
לירושלם 2 Chr. 19, 1.
ויקברהו ביתו 2 Chr. 23, 20.
ונגד ביתו Neh. 3, 10.
אצל ביתו Neh. 3, 23.
איש לנגד ביתו Neh. 3, 28.
נגד ביתו Neh. 3, 29.
ואיש נגד ביתו Neh. 7, 3.
על כל־דב ביתו Esth. 1, 8.
ויבוא אל־ביתו Esth. 5, 10.
והמן נדחף אל־ביתו Esth. 6, 12.
שכח בעדו ובעד־ביתו Job. 1, 10.
ישען על־ביתו ולא יעמד Job. 8, 15.
יגל יבול ביתו Job. 20, 28.
בנה כעש ביתו Job. 27, 18.
וכי תבין מזיבות ביתו Job. 38, 20.
אשר־שמתי ערבה ביתו Job. 39, 6.
כי ירבה כבוד ביתו Ps. 49, 17.
את־כל־הון ביתו יתן Prv. 6, 31.
ליום חכסא יבא ביתו Prv. 7, 20.
עכר ביתו יזחל־רוח Prv. 11, 29.
עכר ביתו בוצע בצע Prv. 15, 27.
כל־הון ביתו באהבה Cant. 8, 7.
הוי בנה ביתו Jer. 22, 13.
על־האיש החזא ועל־
ביתו Jer. 23. 34.
איבי איש אנשי ביתו Mich. 7, 6.
ולנה בתוך ביתו Zach. 5, 4.
cum suff.: וּבֵיתוֹ
את יעקב איש וביתו באו Ex. 1, 1.
הוא ואנשיו איש וביתו 1 Sam. 27, 3.
העלה דוד איש וביתו 1 Sam. 2, 3.
וביתו אשר־ישב שם 2 Reg. 7, 8.
ועם־האלהים וביתו 2 Chr. 24, 16.
ועשקו גבר וביתו Mich. 2, 2.
cum suff.: בְּבֵיתוֹ
השקיד אתו בביתו Gn. 39, 5.
וישב בביתו Jud. 8, 29.
וחזא בביתו יושב 1 Sam. 19, 9.
ויקברהו בביתו ברמה 1 S. 25, 1.

Digitized by Google

והסד־לו משתה בביתו 1 S. 25, 36.
בביתו על־משכבו 2 Sam. 4, 11.
ויהי כי־ישב המלך בביתו 2 S. 7, 1.
ויקבר בביתו במדבר 1 Reg. 2, 34.
שנים חדשים בביתו 1 Reg. 5, 28.
ויאכל לחם בביתו 1 Reg. 13, 19.
ואלישע ישב בביתו 2 Reg. 6, 32.
בביתו ובכל־ממשלתו 2Reg. 20, 13.
וימיתו את־המלך בביתו 2 Reg. 21, 23.
כי ברעה היתה בביתו 1 Chr. 7, 23.
עם־בית עבד אדם בביתו 1 Chr. 13, 14.
ישב דויד בביתו 1 Chr. 17, 1.
וימיתהו בביתו 2 Chr. 33, 24.
כל־איש שורר בביתו Esth. 1, 22.
כי מוּ־חפצו בביתו אחריו Job. 21, 21.
ויאכלו עמו לחם בביתו Job. 42, 11.
הודעשר בביתו Ps. 112, 3.
כי אין האיש בביתו Prv. 7, 19.
שכבו בכבוד איש בביתו Jes. 14, 19.
תראם חזקיהו בביתו Jes. 39, 2.
בביתו בסתר ויאמר Jer. 37, 17.

cum suff.: וּבְבֵיתוֹ

ובביתו הצליח 2 Chr. 7, 11.

cum suff.: לְבֵיתוֹ

ילך וישב לביתו Dt. 20, 5.
ילך וישב לביתו Dt. 20, 6. 7. 8.
נקי יהיה לביתו שנה אחת Dt. 24, 5.
ויבואהו לביתו Jud. 19, 21.
ולא נסור איש לביתו Jud. 20. 8.
אד־כל־העם איש לביתו 1 S. 10, 25.
וגם־שאול הלך לביתו 1 S. 10, 26.
ויהונתן הלך לביתו 1 Sam. 23, 18.
ויולך כל־העם איש לביתו 2 S. 6, 19.
כי חטים מכלת לביתו 1 Reg. 5, 25.
שובו איש לביתו 1 Reg. 12, 24.
ישובו איש־לביתו 1 Reg. 22, 17.
איש לביתו ויסב דויד 1 Chr. 16, 43.
שובו איש לביתו 2 Chr. 11, 4.
ישובו איש־לביתו בשלום 2 Chr. 18, 16.
לא־ישוב עוד לביתו Job. 7, 10.
שמו אדון לביתו Ps. 105, 21.
בצע בצע רע לביתו Hab. 2, 9.
ואתם רצים איש לביתו Hag. 1, 9.

cum suff.: וְלְבֵיתוֹ

לגדיון ולביתו Jud. 8, 27.
ולדוד ולזרעו ולביתו 1 Reg. 2, 33.

cum suff.: מִבֵּיתוֹ

ושלחה מביתו Dt. 24, 1. 3.
ויצאה מביתו Dt. 24, 2.
מביתו ומיגיעו Neh. 5, 13.
לא תמיש רעה מביתו Prv. 17, 13.

cum suff.: בֵּיתָהּ

ותקרא לאנשי ביתה Gn. 39, 14.
משכבה ומגרת ביתה Ex. 3, 22.
כי ביתה בקיר החומה Jos. 2, 15.
ותשב אל־ביתה 2 Sam. 11, 4.
אל־ביתה אשר בנד־לה 1 Rg. 9, 24.
אל־המלך אל־ביתה 2 Reg. 8, 3.
צעקת אל־המלך על־ביתה 2Rg. 8, 5.
חסידה ברושים ביתה Ps. 104, 17.
כי שחה אל־מות ביתה Prv. 2, 18.
ואל־תקרב אל־פתח ביתה Prv. 5. 8.
ודרך ביתה יצעד Prv. 7, 8.
דרכי שאול ביתה Prv. 7, 27.
חכמות בנתה ביתה Prv. 9, 1.
וישבה לפתח ביתה Prv. 9, 14.
חכמות נשים בנתה ביתה Prv. 14, 1.
כל־ביתה לבש שנים Prv. 31, 21.
צופיה הילכות ביתה Prv. 31, 27.

cum suff.: בֵּיתָהּ

הוא־והיא וביתה ימים 1Rg. 17, 15.
ותלך היא וביתה 2 Reg. 8, 2.

cum suff.: בֵּיתָהּ

בביתה לא־ישכנו רגליה Prv. 7, 11.

cum suff.: לְבֵיתָהּ

ותתן־טרף לביתה Prv. 31, 15.
לא־תירא לביתה משלג Prv. 31, 21.

cum suff.: בֵּיתָם

ויבאו אל־ביתם הרמתה 1 S. 1, 19.
נגד ביתם Neh. 3, 23.
וישימו בסלע ביתם Prv. 30, 26.

pl.: בָּתִּים pro בָּתִּים

ויעש להם בתים Ex. 1, 21.
בתים לבריחם Ex. 26, 29.
עשוה זהב בתים לבריחם Ex. 36, 34.
בתים לבדים Ex. 37, 14. 38, 5.
הנשים ארגות שם בתים 2 Rg. 23, 7.
ויעש־לו בתים 1 Chr. 15, 1.
ואין בתים ובנים Neh. 7, 4.
בתים מלאים־כל־טוב Neh. 9, 25.
בתים לא־ישבו למו Job. 15, 28.
חתר בחשך בתים Job. 24, 16.
בניתי לי בתים Eccl. 2, 4.
בתים רבים לשמה יהיו Jes. 5, 9.
ובנו בתים וישבו Jes. 65, 21.
בנו בתים ושבו Jer, 29, 5. 29.
יקנו בתים ושדות Jer. 32, 15.
ולבלהי בנות בתים לשבתני Jer. 35, 9.
לא בקרוב בנות בתים Ez. 11, 3.
ובנו בתים Ez. 28, 26.
וספו בתים רבים Am. 3, 15.
ובנו בתים ולא ישבו Zeph. 1, 13.

pl.: וָבָתִּים

ובתים מלאים כל־טוב Dt. 6, 11.
ובתים טבים תבנה וישבת Dt. 8, 12.
ובתים מאין אדם Jes. 6, 11.
ובתים ונשאו Mich. 2, 2.

pl.: הַבָּתִּים

מן־הבתים מד־החצרת Ex. 8, 9.
ואת־מקטרו אל־הבתים Ex. 9, 20.
על הבתים אשר־יאכלו Ex. 12, 7.
על הבתים אשר אתם שם Ex. 12, 13.
את־שני הבתים 1 Reg. 9, 10.
לטוח קירות הבתים 1 Chr. 29, 4.
ולקרות את־הבתים 2 Chr. 34, 11.
ותתצו הבתים Jes. 22, 10.
לכל הבתים אשר קטרו Jer. 19, 13.
הבתים אשר קטרו Jer. 32, 29.
ובפתחי הבתים Ez. 33, 30.
ונשסו הבתים Zach. 14, 2.

pl.: בַּבָּתִּים

יש בבתים האלה אפוד Jud. 18, 14.
והאנשים אשר בבתים Jud. 18, 22.
בבתים יעלו Joel 2, 9.

pl.: לַבָּתִּים

לבתים לבדים Ex. 25, 27.
והיו לבתים לבדים Ex. 30, 4.
לבתים לבדים Ex. 37, 27.

pl.: לַבָּתִּים

תקרב לבתים Jos. 7, 14.
והיה להם מקום לבתים Ez. 45, 4.

pl. constr.: בָּתֵּי

ומלאו בתי מצרים Ex. 8, 17.
אשר פסח על־בתי־בני ישראל Ex. 12, 27.
בתי ערי אחזתם Lev. 25, 32.
כי בתי ערי הלוים Lev. 25, 33.
ועל כל־בתי הבמות 1 Reg. 13, 32.
ביתך ואת־בתי עבדיך 1 Reg. 20, 6.
בתי הקדשים 2 Reg. 23, 7.
וגם את־כל־בתי הבמות 2 Reg. 23, 19.
ואת כל־בתי ירושלם 2 Rg. 25, 9.
אף־שכני בתי־חמר Job. 4, 19.
לשני בתי ישראל לפח Jes. 8, 15.
ואת־בתי ירושלם ספרים Jes. 22, 10.
על־כל־בתי משוש Jes. 32, 13.
והיו בתי ירושלם Jer. 19, 13.
על־בתי העיר הזאת Jer. 33, 4.
ועל־בתי מלכי יהודה Jer. 33, 4.
ואת־בתי אלהי־מצרים Jer. 43, 13.
כל־בתי ירושלם Jer. 52, 13.
ואבדד בתי השן Am. 3, 15.
בתי גזית בניתם Am. 5, 11.
בתי אכזיב לאכזב Mich. 1, 14.

pl. constr.: וּבָתֵּי

ובתי כל־עבדיך ובתי כל־מצרים Ex. 10, 6.
ובתי החצרים Lev. 25, 31.
ובתי הנפש והלחשים Jes. 3, 20.
ובתי מלכי יהודה Jer. 19, 13.
ובתי חמדתך יתצו Ez. 26, 12.

constr.: בְּבָתֵּי

בבתי אלהי מצרים Jer. 43, 12.
ירעון בבתי אשקלון Zeph. 2, 7.

constr.: וּבְבָתֵּי

ובבתי כלאים החבאו Jes. 42, 22.

cum suff.: בָּתֶּינוּ

ואת־בתינו הצילו Ex. 12, 27.
לא נשוב אל־בתינו Num. 32, 18.
נמלא בתינו שלל Prv. 1, 13.
קרות בתינו ארזים Cant. 1, 17.
בתינו לנכרים Thr. 5, 2.

cum suff.: וּבָתֵּינוּ

שדתינו וכרמינו ובתינו Neh. 5, 3.

cum suff.: מִבָּתֵּינוּ

חצטידנו אתו מבתינו Jos. 9, 12.

cum suff.: בָּתֶּיךָ

Ex. 10. 6.

fem.: בָּתַּיִךְ

ושרפו בתיך באש Ez. 16, 41.

cum suff.: וּבָתֶּיךָ

ובבתיך את־הערב Ex. 8, 17.

cum suff.: וּבָתַּיִךְ

חצפרדעים ממך ומבתיך Ex. 8, 7.

cum suff.: בָּתֵּיכֶם

שבר רעבון בתיכם Gn. 42, 19.
ואת־רעבון בתיכם Gn. 42, 33.
ואת־בתיכם ובאו אלי Gn. 45, 18.

cum suff.: וּבָתֵּיכֶם

אתם ובתיכם Dt. 12, 7.
נשיכם ובתיכם Neh. 4, 8.

cum suff.: בָּתֵּיכֶם

ולאשר בבתיכם ולאכל Gn. 47, 24.
שאר לא ימצא בבתיכם Ex. 12. 19.
גזלת העני בבתיכם Jes. 3, 14.
לשבת בבתיכם ספונים Hag. 1, 4.

cum suff.: מִבָּתֵּיכֶם

תשביתו שאר מבתיכם Ex. 12, 15.
ולא־תוציאו משא מבתיכם Jer. 17, 22.

cum suff.: בָּתָּיו

האולם ואת־בתיו 1 Chr. 28, 11.

cum suff.: בָּתֵּיהֶם

ותבלע אתם ואת־בתיהם Num. 16, 32.
ותבלעם ואת־בתיהם Dt. 11, 6.
הממלאים בתיהם כסף Job. 3, 14.
בתיהם שלום מפחד Job. 21, 9.
והוא מלא בתיהם טוב Job. 22, 18.
ישסו בתיהם Jes. 13, 16.
ומלאו בתיהם אחים Jes. 13, 21.
כן בתיהם מלאים מרמה Jer. 5, 27.
ונסבו בתיהם לאחרים Jer. 6, 12.
וירשו את־בתיהם Ez. 7, 24.
והושבתים על־בתיהם Hos. 11, 11.

pl. c. suff.: בָּתֵּימוֹ

קרבם בתימו לעולם Ps. 49, 12.

pl. c. suff.: וּבָתֵּיהֶם

זיתיהם ובתיהם Neh. 5, 11.
ובתיהם לשממה Zeph. 1, 13.

pl. c. suff.: וּבָתֵּיהֶם

וישבת בעריהם ובבתיהם Dt. 19, 1.

pl. c. suff.: מִבָּתֵּיהֶם

תשמע זעקה מבתיהם Jer. 18, 22.

pl. cum suff.: וּבָתֵּיהֶן *fem.*

ובתיהן באש ישרפו Ez. 23, 47.

בּוּת

כלכלי פעל גויל־פסס ועכיו ליכה נגיע [סויומן, קינעכצ֗עמן], וקיכט שכם לגיע כקצר קצנו רגיס.

verb. denom. aram.: pernoctare in domo (Hebr. בַּיִת), unde vocabulum בַּיִת derivare profecto stultissimum est.

3 perf.: וּבָת

ובת טות ודחון Dan. 6, 19.

בַּיִת

ג׳ן כלכלי וסילועה בַּיְתָא קו בַּיְתָא, וכמלך נקצור פס נגויק, ספריק, והמכוון נכל פסלל כמו נעברי.

n. m. aram., hebraico vi aequale.

definit.: בַּיְתָא

ביתא דנה לבנא Esr. 5, 3.
ביתא דנה למבניה Esr. 5, 9.
ובנין ביתא די־הוה בנה Esr. 5, 11.
ביתא יתבנא Esr. 6, 3.

definit.: בַּיְתָה

ושיציא ביתה דנה Esr. 6, 15.

definit.: וּבַיְתָה

וביתה דנה סתרה Esr. 5, 12.

constr.: בֵּית

מן־היכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
בטלת עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.
בית אלהא די בירושלם Esr. 5, 2.
בית־אלהא דנה לבנא Esr. 5, 13.
ואף־מאניא די־בית־אלהא Esr. 5, 14
יהב אשיא די־בית אלהא למבנא בית־אלהא Esr. 5, 16.
דך Esr. 5, 17. 6, 8.
בית־אלהא בירושלם Esr. 6, 3.
מן־בית מלכא תתיהב Esr. 6, 4.
ואף מאני בית־אלהא שבקו לעבידת בית־אלהא דך Esr. 6, 5.
בית־אלהא דך יבנון Esr. 6, 7.
למבנא בית־אלהא Esr. 6, 7.
לחבלה בית־אלהא דך Esr. 6, 8.
חנכת בית־אלהא דנה Esr. 6, 12.
להנכת בית־אלהא דנה Esr. 6, 16.
על־מדבחא די בית אלהכם Esr. 6, 17.
לפלחן בית אלהך Esr. 7, 17.
ושאר חשחות בית אלהך Esr. 7, 19.
מן־בית גנזי מלכא Esr. 7, 20.
ופלחי בית אלהא דנה Esr. 7, 24.

constr.: וּבֵית

ובית אלהא יתבנא על־אתרה Esr. 5, 15.

constr.: בְּבֵית

יתבקר בבית גנזיא Esr. 5, 17.
ובקרו בבית ספריא Esr. 6, 1.
ותחת בבית אלהא Esr. 6, 5.

constr.: לְבֵית

אנה בניתה לבית מלכו Dan. 4, 27.
לבית משתיא עללת Dan. 5, 10.
לבית אלהא רבא Esr. 5, 8.
לבית אלההם Esr. 7, 16.
לבית אלה שמיא Esr. 7, 23.

cum suff.: בְּבֵיתִי

שלה הוית בביתי Dan. 4, 1.

cum suff.: בֵּיתָהּ

ולמאניא די־ביתה יתנסח אע מן־ביתה Esr. 6, 11.

Digitized by Google

e. suff.: לָבֵיתָהּ, וּבֵיתָהּ
Dan. 3, 29. וביתה נולי ישתוה
Esr. 6, 11. וביתה נולי יתעבד
Dan. 2, 17. דניאל לביתה אזל
Dan.6,11 על לביתה וכרין פתיחן לה

pl. c. suff.: וּבָתֵּי כֹהֲנָיו
Dan. 2, 5. ובתיכון נולי יתשמון

בִּיתָן
ג"ז. וסמיך בִּיתָן, וסוף נויר בֵּית כמו בֵּית. המכוון לריסון וסכך, ונקבר לרוב עם גן. והקומיים שהוא שלם ערסית נסמן שהוא ניין הנגה לפ שקשור לודות הקשור עם גגה.

n. m. (factum ex בֵּית, quod est idem cum בֵּית): basilica, ubique cum vocabulo גִּנָּה conjunctum, quare e lingua persica petitum non videtur. LXX: *οἶκος*.

דַּבִּיתָן
Esth. 7,7. אל־גנת חביתן
Esth. 7, 8. מגנת הביתן

constr.: בִּיתָן
Esth. 1, 5. ביתן המלך

בְּכָא

פעל נודד ומכוון כמו בָּכָה לקמן לשון נוילם ונסיכם נסשלה על הנכי [ווי־נען]. מי' בָּכֹה נסקדמות לפ בָּכָה.

verb. intrans. (ejusdem potestatis, qua בָּכָה), manare, rorare, guttatim fluere, de lacrimis, vid. בָּכָה.

בָּכָא
ג"ז, ומכינו פ' הנכי או נוילת דמעות, ומוה הסם עמק הנכא, לומר עמק הנכי [טשלל דעם ווי־נעגם]. ג' נסשלל על עין הדומה לעין נרי, ונקרא כן ע"ש נוילת הדמע [הצמען - טרי־פעלונג].

n. m. 1) fletus, lacrimarum effusio, unde עֶמֶק הַבָּכָא, quod egregie Alexandrini *κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος* verterunt, quos secutus est, qui instar millium est, Lutherus. Alii hoc nomen vallis, moris consitae, esse putant, per quam transierint Hierosolyma peregrinaturi (Faber Beobachtungen p. 403 — 406). 2) nomen arboris, e qua guttulae resinaceae tanquam lacrimae manant, arabice: בכא. LXX semel *ἄλσος τοῦ κλαυθμῶνος*, quod nomen proprium luci prope Hierosolymam in valle Refaim siti esse tradit Josephus Antiq. VII, 4. Alibi: *ἄπιον*; Trg. male: אִילָנָא.

הַבָּכָא
Ps. 84, 7. עברי בעמק הבכא

pl.: בָּכָאִים
2 S. 5,23. ובאת להם ממול בכאים

pl.: הַבָּכָאִים
קול צעדה בראשי
2 Sam. 5, 24. הבכאים
ובאת להם ממול
1 Chr. 14, 14. הבכאים
קול הצעדה בראשי
1 Chr. 14, 15. הבכאים

בָּכָה

פעל נודד ועכינו הדמעה ונוילת עין ע"י נכי [ווי־נען], והוזקל על הספידה נלרה לו לקוזנס על קטל, ונפ ניקם עם הפעול ועם קל, על ל' נכין הכנך כמו הקל נקוק הפעולה.

vrb. intr. flere, lamentari, ejulare. LXX. *κλαίειν*, *θρηνεῖν* (quod construitur cum praepp. אֶל, עַל, לְ, עֲבוּר, בַּד, cognata simili בָּקַע: effundere.
Gn. 45,14. ובנימן בכה על־צואריו
Hos. 12, 5. בכה ויתחנן־לו

3 f. perf.: וַתִּבְכֶּה
Dt. 21, 13. ובכתה את־אביה

1 prf.: בָּכִיתִי
Job. 30,25 אם־לא בכיתי לקשה־יום

3 pl.: בָּכוּ
2 Sam. 13, 36. בכו בכי גדול מאד
Esr. 10, 1. כי־בכו העם הרבה בכה

3 pl.: וּבָכוּ
Ez. 27, 31. ובכו אליך במר־נפש

2 pl.: בְּכִיתֶם
Num. 11, 18. כי בכיתם באזני יי

1 pl.: בָּכִינוּ
Ps. 137, 1. שם ישבנו גם־בכינו

part.: בֹּכֶה
Ex. 2, 6. והנה־נער בכה
Num. 11, 10. את־העם בכה
2 Sam. 19, 2. הנה המלך בכה
2 Reg. 8, 12. מדוע אדני בכה
Esr. 10, 1. בכה ומתנפל

וּבֹכֶה
2S.15,30. עלה ובוכה וראש לו חפוי
Jer. 41, 6. הלך הלך ובכה

pl.: בֹּכִים
Num. 25, 6. והמה בכים
Jud. 2, 5. שם־המקום ההוא בכים
2 Sam. 15. 23. וכל־הארץ בוכים
Esr. 3, 12. בכים בקול גדול
Neh. 8, 9. כי בוכים כל־העם
Job. 30, 31. ועגבי לקול בכים

pl.: הַבֹּכִים
Jud. 2, 1. מן־הגלגל אל הבכים

part. fem.: בּוֹכִיָּה *sg.*
Thr. 1, 16. על־אלה אני בוכיה

inf. abs.: בָּכֹה
Jes. 30, 19. בכו לא־תבכה
Jer. 22, 10. בכו בכו להלך
Mich. 1, 10. בכו אל־תבכו
Thr. 1, 2. בכו תבכה בלילה

inf. abs.: וּבָכֹה
Jer. 50, 4. הלוך ובכו ילכו

inf. abs.: וּבָכֹה
1 Sam. 1, 10. ובכה תבכה
2 Sam. 3, 16. הלך ובכה אחריה
2 Sam. 15, 30. ועלו עלה ובכה
Ps. 126, 6. הלוך ילך וּבכה

inf. constr.: לִבְכּוֹת
Gn. 43, 30. ויבקש לבכות
1 Sam. 30, 4. אין־בהם כח לבכות
2 Sam. 3, 34. ויספו כל־העם לבכות
Eccl. 3, 4. עת לבכות

cum suff.: וְלִבְכֹּתָהּ
Gn. 23, 2. לספד לשרה ולבכתה

imperat. pl.: בְּכוּ
Jer. 22, 10. בכו בכו להלך

imperat. pl.: וּבְכוּ
Joel 1, 5. הקיצו שכורים ובכו

imp. pl. fem.: בְּכֶינָה
2 Sam. 1, 24. אל־שאול בכיה

1 imperf.: אֶבְכֶּה
Jes. 16, 9. על־כן אבכה בבכי

1 imperf.: וְאֶבְכֶּה
Jud. 11, 37. ואבכה על־בתולי
Jer. 8, 23. ואבכה יומם ולילה

1 imperf.: וְאֶבְכֶּה
2 Sam. 12, 22. צמתי ואבכה
Neh. 1, 4. ישבתי ואבכה ואתאבלה
Ps. 69, 11. ואבכה בצום נפשי

cum h interr.: הַאֶבְכֶּה
Zach. 7, 3. האבכה בחדש החמשי

2 imperf.: תִּבְכֶּה
בכו לא־תבכה
Jes. 30, 19.
ולא חספד ולא תבכה
Ez. 24, 16.

2 imperf.: וַתִּבְכֶּה
ותקרע את־בגדיך
2 Reg. 22, 19. ותבכה

2 imp. apoc.: חַבֵּךְ
בעבור חילד חי צמת
2 Sam. 12, 21. ותבך
2 Chr. 34, 27. ותבך לפני

2 fem. תִּבְכִּי
1 Sam. 1, 8. חמה למה תבכי

3 impf. apoc. וַיֵּבְךְּ
Gn. 27, 38. וישא עשו קלו ויבך
Gn. 37, 35. ויבך אתו אביו
Gn. 42, 24. ויסב מעליהם ויבך
Gn. 43, 30. ויבך שמה
על־צואריו בימן־אחיו
Gn. 45, 14. ויבך
Gn. 45, 15. וינשק לכל־אחיו ויבך
Gn. 46, 29. ויבך על צואריו עוד
Gn. 50, 1. ויבך עליו וישק־לו
Gn.50, 17. ויבך יוסף בדברם אליו
1 S. 24, 17. וישא שאול קלו ויבך
2 Sam. 3, 32. ויבך אל־קבר אבנר
2 S.19,1. ויעל־על עליית השער ויבך
2 Reg. 8, 11. ויבך איש האלהים
2 Reg. 13, 14. ויבך על־פניו ויאמר
2 Reg. 20, 3. ויבך חזקיהו בכי גדול
Jes. 38, 3. ויבך חזקיהו בכי גדול

3 fem.: תִּבְכֶּה
1 Sam. 1, 10. ובכה תבכה
Jer. 13, 17. תבכה נפשי מפני גוה
Thr. 1, 2. בכה תבכה בלילה

3 fem.: וַתִּבְכֶּה
1 Sam. 1, 7. ותבכה ולא תאכל

apoc.: וַתֵּבְךְּ
Gn. 21, 16. ותשא את־קלה ותבך
Jud. 11, 38. ותבך על־בתוליה
Jud.14, 16. ותבך אשת שמשון עליו
Jud.14,17. ותבך עליו שבעת הימים
Esth. 8, 3. ותבך ותתחנן־לו

2 imperf. pl.: תִּבְכּוּ
Neh. 8, 9. אל־תתאבלו ואל־תבכו
Jer. 22, 10. אל־תבכו למת
Ez. 24, 23. לא תספדו ולא תבכו
Mich. 1, 10. בכו אל־תבכו

2 pl.: וְתִבְכּוּ
Num. 11, 20. ותבכו לפניו לאמר
Dt. 1, 45. ותשבו ותבכו לפני יי

3 pl.: יִבְכּוּ
Lev. 10, 6. יבכו את־השרפה
Num. 11, 13. כי־יבכו עלי לאמר
1 Sam. 11, 5. מה־לעם כי יבכו
Joel 2, 17. יבכו־הכהנים

3 pl.: וַיִּבְכּוּ
Gn. 33, 4. וישקהו ויבכו
Gn. 50, 3. ויבכו אתו מצרים
Num. 11, 4. ויבכו גם בני ישראל
Num.14,1. ויבכו העם בלילה ההוא
Num. 20, 29. ויבכו את־אהרן
Dt.34,8. ויבכו בני ישראל את־משה
וישאו העם את־קולם
Jud. 2, 4. ויבכו
Jud.20,23. ויבכו לפני יי עד־הערב
Jud.20,26. ויבכו וישבו שם לפני יי
Jud. 21, 2. ויבכו בכי גדול
וישאו כל־העם את־קולם
1 Sam. 11, 4. ויבכו
1 Sam.20,41. ויבכו איש את־רעהו
ויבכו עד אשר אין־
1 Sam. 30, 4. בהם כח
2 Sam. 1, 12. ויספדו ויבכו ויצמו
2 Sam. 3, 32. ויבכו כל־העם
2 Sam. 13, 36. וישאו קולם ויבכו
Job. 2, 12. וישאו קולם ויבכו

3 pl.: יִבְכּוּן
Job. 31, 38. ויחד תלמיה יבכיון
Jes. 33, 7. מר יבכיון

3 fem.: תִּבְכֶּינָה
Job. 27, 15. ואלמנתיו לא תבכינה
Ps. 78, 64. ואלמנתו לא תבכינה

3 fem.: וַתִּבְכֶּינָה
Ruth. 1,9. וחשאנה קולן ותבכינה
וחשנה קולן ותבכינה
Ruth. 1, 14. עוד

Pi-el: בִּכָּה

part. fem.: מְבַכֶּה
Jer. 31, 15. רחל מבכה

pl. fem.: מְבַכּוֹת
Ez. 8, 14. מבכות את־התמוז

בֶּכָה
ג"ז סנולי והלון למיעס ונכי [דמם ווי־נען] וסוף כמו נכף לפיל.

n. m. fletus, דִּמְעַת בֶּכָה: LXX. *ὕψωσε κλαίειν*.
Esr. 10, 1. כי־בכו העם הרבה בכה

בֶּכִי
ג"ז נמס"ע בֶּכִי ונכנוי בִּכְיִי. הלנס הנוילה וסעליפס, והנועס [שי־פעלן] שנועת סיים נכלי סיים. סשלל על נכי והדמעה [ווי־נען] נקשר עם נכס לפען סיקוות, או עם נדול ועקרונים.

n. m. flumen aquarum, lacrimarum, fletus, defletus, *κλαυθμός*.

בֶּכִי *p.* בְּכִי
Dt.34, 8. ויתמו ימי בכי אבל משה
2 Sam. 13, 36. בכו בכי גדול
Esr. 3, 13. לקול בכי העם
Job.16, 16. פני חמרמרה מני־בכי
Ps. 30, 6. בערב ילין בכי
Jes. 38, 3. ויבך חזקיהו בכי גדול
Jes. 65, 19. קול בכי וקול זעקה
Jer. 3, 21. בכי תחנוני בני ישראל
Jer. 9, 9. אשא בכי ונהי
בכי תמרורים רחל
מבכה
Jer. 31, 15.
Jer. 48, 5. בבכי יעלה־בכי
Mal. 2, 13. בכי ואנקה

וּבֶכִי
Esth. 4, 3. וצום ובכי ומספד

בְּבֶכִי
Gn. 45, 2. ויתן את־קלו בבכי
Ps. 102, 10. ושקוי בבכי מסכתי
Jes. 15, 5. בבכי יעלה־בו
Jes.16, 9. על־כן אבכה בבכי יעזר
Jer. 31, 9. בבכי יבאו
Jer. 48, 5. בבכי יעלה־בכי

paus.: בַּבֶּכִי
Jes. 15, 3. ירד בבכי
Jes. 22, 2. אמרר בבכי

וּבִבְכִי
Joel 2, 12. ובצום ובבכי ומספד

paus.: לְבֶכִי
Jes. 15, 2. חבמות לבכי

לִבְכִי
Jes. 22, 12. לבכי ולמספד ולקרחה

מִבְּכִי
Job. 28, 11. מבכי סהרות חבש
Jer. 48, 32. מבכי יעזר אבכה־לך

paus.: מִבֶּכִי
Jer. 31, 16. מנעי קולך מבכי

cum suff.: בְּכִיי
Ps. 6, 9. כי־שמע יי קול בכיי

בְּכִית
ג"כ כמו בְּכִי נסכלל נעקר נסשלה על עת הסספד [עדוויעלי"ט].

n. f. fletus, defletus, tempus la-

mentationis solemne. LXX. *αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους.*

cum suff.: בְּכִירָתוֹ
Gn. 50, 4. ויעברו ימי בכיתו

בְּכוּת

ג"כ כמו בְּכִירָה, בְּכֹר נעכוון, ונאלץ נכנוי שם לאלון ע"ש השם. כנאלץ כית הקכיות יכונה אלה נוכיס [מועד קטן ס' ע"כ]: פי' אלה נוכין? רש יהושע נר אלץ עשיס דרכי עולם אמר אלה שאפעיכין כה עשיס.

n. f. (vi sua cum בְּכִירָה, congruum): nomen arboris proprium, sub qua Debora, Rebeccae nutrix, sepulta est. LXX. *βάλανος πένθους.* Gemarice coemeterium perbelle nomine שְׁרָה בוכים vocatur propter luctum fletumque superstitum.

Gn. 35, 8. ויקרא שמו אלון בכות

בָּכַר

פעל נוזד ופקוכו נכול ונגרות [ייי-פען, נייע-ענען], ונכרף עם בְּכֹר נאכיי, ונאלץ נכנעכוי ע"כ. כנכי פעל נאלץ נוכיס שם. נהנגוסוף היסס לנכול הולד לו לנאלות שה.

verb. intr.: maturescere, pubescere, adolescere, cognatum aramaico בְּגַר. Pi. Pu. et Nif. ejus verbi denominativa sunt, ut apparet.

בְּכוֹר

ג"ז הלנוי נסמך בְּכוֹרֵי. סהלנס הנגול והעגוכר [דער נעלייע-ענגע], ונאלץ שהולך לאלון של קדס ונהשה [ערסט-גענאלענעם]. ונולכל על קלנוי מוס נאלץ שהשה פרוכקל למות, וכן כנוי לנים, לומר לאלי לנים וקנלנים, לנען שנולנים, שנלים שנשפלים.

n. m. maturatus, id quod ab animante pubere primo gignitur (פֶּטֶר רֶחֶם, רֵאשִׁית אוֹנִים). LXX. *πρωτότοκος, πρεσβύτερος.* Trg.: בְּכוֹר מָוֶת. בּוּכַר de morbis gravibus et *mortiferis* dicitur; בְּכוֹרֵי דַלִּים, miserrimi, inanissimi, tenuissimi. Interdum magis ad jura respectus habetur, quae filiis parentum primis competant. Gen. 43, 33. Trg. רַבָּא כְּרַבְיוּתֵהּ.

בְּכֹר, בְּכוֹר

Gn. 25, 13. בכר ישמעאל נביות ולקדר
Gn. 25, 23 בניאמה בכור יעקב ראובן
Gn. 35, 23 בני אליפז בכור עשו
Gn. 36, 15. ויהי ער בכור יהודה
Gn. 38, 7. בכר יעקב ראובן
Gn. 46, 8. בני ראובן בכר ישראל
Ex. 6, 14. ומת כל־בכור בארץ מצרים
Ex. 11, 5 עד בכור השפחה
Ex. 11. 5. וכל בכור בהמה
Ex. 12, 12. והכתי כל־בכור
Ex. 12, 29. ויי הכה כל־בכור
Ex. 12, 29. עד בכור השבי
Ex. 12, 29. וכל בכור בהמה
Ex. 13, 2. קדש־לי כל־בכור
וכל בכור אדם בבניך תפדה
Ex. 13, 13.
Ex. 13, 15. ויהרג יי כל־בכור
Ex. 13, 15. ועד־בכור בהמה
Ex. 13, 15. וכל־בכור בני אפדה
Ex. 22, 28. בכור בניך תתן־לי
Ex. 34, 20. כל בכור בניך תפדה
Lev. 27, 26. אך־בכור אשר יבכר ליי
Num. 1, 20. בני־ראובן בכר ישראל
Num. 3, 12. תחת כל־בכור
Num. 3, 13. כי לי כל־בכור
Num. 3, 13. ביום הכתי כל־בכור
Num. 3, 13. חקדשתי לי כל־בכור
Num. 3, 40. פקד כל־בכר זכר
Num. 3, 41. כל־בכר בבני ישראל
Num. 3, 41. כל־בכור בבהמת בני ישראל
Nu. 3, 42. את־כל־בכור בבני ישראל
Num. 3, 43. ויהי כל־בכור זכר
Num. 3, 45. 8, 18. תחת כל־בכור בבני ישראל
Num. 3, 50. מאת בכור בני ישראל
Num. 8, 16. בכור כל מבני ישראל
Num. 8, 17. כי לי כל־בכור
Num. 8, 17. ביום הכתי כל־בכור
Num. 18, 15. את בכור האדם
Num. 18, 15. ואת בכור־הבהמה
אך בכור־שור או־בכור
Num. 18, 17. כשב
Num. 18, 17. או־בכור־עז
Num. 26, 5. ראובן בכור ישראל
Num. 33, 4. הכה יי בהם כל־בכור
Dt. 15, 19. ולא תגז בכור צאנך
Dt. 33, 17. בכור שורו הדר לו
Jos. 17, 1. כי־הוא בכור יוסף למכיר
Jos. 17, 1. בכור מנשה
בכור ישמעאל נביות
1 Chr. 1, 29. וקדר
1 Chr. 2, 3. ויהי ער־בכור יהודה
1 Chr. 2, 25. בכור חצרון חבכור רם
1 Chr. 2, 25. ויהיו בני־רם בכור
ירחמאל
1 Chr. 2. 27.
1 Chr. 2, 50. בן־חור בכור אפרתה
אלה בני־חור בכור
אפרתה
1 Chr. 4, 4.
1 Chr. 5, 1. ובני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 5, 3. בני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 26, 10. כי לא־היה בכור
Job. 18, 13. יאכל בדיו בכור מות
Ps. 78, 51. ויך כל־בכור במצרים
Ps. 89, 28. אף־אני בכור אתנהו
Ps. 105, 36. ויך כל־בכור בארצם

הַבְּכֹר, הַבְּכוֹר

Gn. 41, 51. את־שם הבכור מנשה
Gn. 43, 33. הבכור כבכרתו והצעיר
Gn. 48, 14. כי מנשה הבכור
Gn. 48, 18. לא־כן אבי כי־זה הבכר
Num. 3, 2. הבכר נדב ואביהוא
Dt. 15, 19. כל־הבכור אשר יולד
Dt. 21, 15. והיה הבן הבכר לשניאה
Dt. 21, 16. פני בן־השנואה הבכר
כי את־הבכר בן־
השנואה
Dt. 21, 17.
Dt. 25, 6. והיה הבכור אשר תלד
1 S. 8, 2. ויהי שם־בנו הבכור יואל
1 S. 17, 13. אליאב הבכור ומשנהו
2 Reg. 3, 27. ויקח את־בנו הבכור
1 Chr. 2, 25. הבכור רם
1 Chr. 3, 1. הבכור אמנן לאחינעם
ובני יאשיהו הבכור
יוחנן
1 Chr. 3, 15.
1 Chr. 5, 1. כי־הוא הבכור
1 Chr. 6, 13. ובני שמואל הבכר
1 Chr. 8, 30. 9, 36. ובנו הבכור עבדון
1 Chr. 9, 5. ומן־השילני עשיה הבכור
הוא הבכור לשלם
הקרחי
1 Chr. 9, 31.
1 Chr. 26. 2. זכריהו הבכור
1 Chr. 26, 4. שמעיה הבכור
2 Chr. 21, 3. ליהורם כי־הוא הבכור
Job. 1, 13. 18. בבית אחיהם הבכור
Zach. 12, 10. כתמר על־הבכור

בְּבִכְרָה

Dt. 15, 19. תעבד בבכר שורך

מִבְּכֹר, מִבְּכוֹר

Ex. 11, 5. מבכור פרעה הישב
מבכר פרעה הישב
Ex. 12, 29. על־כסאו
Ex. 13, 15. מבכר אדם
Num. 3, 46. מבכור בני ישראל

cum suff.: בְּכֹרִי
Gn. 49, 3. ראובן בכרי אתה
Ex. 4, 22. בני בכרי ישראל
Jer. 31, 9. ואפרים בכרי הוא
Mich. 6, 7. האתן בכורי פשעי

cum suff.: בְּכֹרְךָ
Gn. 27, 32. אני בנך בכרך עשו

cum suff.: בְּכֹרֵךְ *p.*
Gn. 27, 19. אנכי עשו בכרך
Ex. 4, 23. הרג את־בנך בכרך

cum suff.: בְּכֹרוֹ, בְּכוֹרוֹ
Gn. 10, 15. וכנען ילד את־צידן בכרו
Gn. 22, 21. את־עוץ בכרו
ויקח יהודה אשה
לער בכורו
Gn. 38, 6.
Jud. 8, 20. ויאמר ליתר בכורו
2 Sam. 3, 2. ויהי בכורו אמנון
1 Reg. 16, 34. באבירם בכרו יסדה
1 Chr. 1, 13. את־צידון בכרו
1 Chr. 2, 13. ואישי הוליד את־בכרו
1 Chr. 2, 42. מישע בכרו הוא אבי זיף
1 Chr. 8, 1. את־בלע בכרו
1 Chr. 8, 39. אולם בכורו יעוש השני

cum suff.: בְּבִכְרוֹ
Jos. 6, 26. בבכרו ויסדנה

constr. pl.: בְּכֹרֵי
Neh. 10, 37. ואת בכורי בקרינו
Ps. 135, 8. שהכה בכורי מצרים
Jes. 14, 30. ורעו בכורי דלים

pl. cum suff.: בְּכֹרֵיהֶם
Ps. 136, 10. למכה מצרים בבכוריהם

בְּכֹרָה

ג"כ מופלגי והלכוי בְּכֹרָת. סהקוי מופלע הנכולס, לילס לקטוכס [ערסטגענוטע], נסשקלס על הנכול נעלמו כן קדס הן נסמס.

n. f. abstr., primogenitura (*πρωτοτοκία*), jus primo genitorum (*τὰ πρωτοτόκια*).

Gn. 25, 32. ולמה־זה לי בכרה

הַבְּכִירָה

Gn. 25, 34. ויבז עשו את־הבכרה
Dt. 21, 17. לו משפט הבכרה

וְהַבְּכִירָה

1 Chr. 5, 2. והבכרה ליוסף

לְבִכְרָה

1 Chr. 5, 1. ולא להתיחש לבכרה

cum suff.: בְּכֹרָתִי
Gn. 27, 36. את־בכרתי לקח

cum suff.: בְּכֹרָתְךָ
Gn. 25, 31 מכרה כיום את־בכרתך לי

cum suff.: בְּכֹרָתוֹ
Gn. 25, 33. וימכר את־בכרתו ליעקב
1 Chr. 5, 1. נתנה בכרתו

cum suff.: בְּכֹרָתוֹ
Gn. 43, 33. הבכור כבכרתו

pl.: בְּכֹרוֹת
Neh. 10, 37. ואת־בכרות בנינו

pl.: וּבְכֹרוֹת
Dt. 12, 6. ובכרת בקרכם וצאנכם
Dt. 12, 17. 14, 23. ובכרת בקרך וצאנך

pl.: בִּבְכֹרוֹת
Gn. 4, 4. מבכרות צאנו ומחלבהן

בְּכִיר

תופלי ולא נמצא כ"ף לנקנס בְּכִירָה לעמת נעיכה, ומכוון הרשטוכה לנילד ומנכור [ערסטגענאכן].

adj., primo genitus, *fem.* quod solum reperitur, *πρεσβυτέρα.* Trg. רַבְּתָא h. e. natu maxima.

adj. fem.: הַבְּכִירָה
Gn. 19, 31. ותאמר הבכירה אל־הצעירה
Gn. 19, 33. ותבא הבכירה ותשכב ותאמר הבכירה אל־הצעירה
Gn. 19, 34.
Gn. 19, 37. ותלד הבכירה בן לתת הצעירה לפני
Gn. 29, 26. הבכירה
1 Sam. 14, 49. שם הבכירה מרב

בַּכְּרָה

ג"כ כמו בִּכּוּרָה עלי הכלל המכוון, ולא נאלץ כ"ף נכנוי.

n. f. plurale tant. quod non differt a בִּכּוּרָה.

pl.: הַבַּכְּרוֹת
Jer. 24, 2. כתאני הבכרות

בִּכּוּרָה

ג"כ לקקס מנוכרת ומנוצלת מהר [פרים-פ"יינע], ונן סוצלל מהעכניים לעכל לכנוי ספרל הזס הוס.

n. f. ficus praecox praematura, ante tempus maturitatis esculenta (*καιρὸς σύκων* Marc. 11, 13.), mauritanice: *bokkôre*, hispanice: albacora. LXX. *πρωτόγονα, τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα, πρόδρομος σύκου.* Hesych. *πρόδρομα· τὰ προακμάζοντα σῦκα. πρώϊμον· σῦκον προακμάζον.*

בְּכוּרָה

Mich. 7, 1. בכורה אותה נפשי

כִּבְכוּרָה

Jes. 28, 4. כבכורה בטרם קיץ

בְּבִכּוּרָה

Hos. 9, 10. כבכורה בתאנה

בִּכּוּרִים

זס רנוי ועניכו לקלי מענוכרי פרוס [ערסטלינגע], ומוצלל על עכניס נכנור ניוולים, ומוס לקס סנכריס נקנ כזנועות, ופקנ נקרל יוס סנכריס.

n. m. pl. primitiae, fructus primores, fructuum primordia. Hieron. *primitiae, primitiva.* LXX. *τὰ πρωτογεννήματα, τα πρωτόγονα.*

pl.: בִּכּוּרִים
Lev. 2, 14. תקריב מנחת בכורים
Lev. 23, 17. חמץ תאפינה בכורים
2 Reg. 4, 42. לחם בכורים
Nah. 3, 12. תאנים עם־בכורים

pl.: הַבִּכּוּרִים
Lev. 23, 20. על לחם הבכרים

pl.: הַבִּכּוּרִים
Num. 28, 26. וביום הבכורים

pl.: וְלַבִּכּוּרִים
בעתים מזמנת
Neh. 13, 31. ולבכורים

constr.: בִּכּוּרֵי
Ex. 23, 16. וחג הקציר בכורי
Ex. 23, 19. ראשית בכורי אדמתך
34, 26.
Ex. 34, 22. בכורי קציר חטים
Num. 13, 20. ימי בכורי ענבים
Num. 18, 13. בכורי כל־אשר בארצם
Neh. 10, 36. בכורי אדמתינו
Ez. 44, 30. וראשית כל־בכורי

pl. constr.: וּבִכּוּרֵי
Neh. 10, 36. ובכורי כל־פרי

cum suff.: בִּכּוּרֶיךָ
Lev. 2, 14. את מנחת בכוריך

בָּכַר

פעל נויב בְּכַר, לויל בְּכַר, הלנון עזות בְּכִירוֹת [פרים-פ"יינע נייגענ], לו עזות נכנור למצפע הנכורס. בְּכַר הלנון נולל לנכור. חִבְכִּיר הוליל נכור לו פעס לקטוכס.

verb. denom. Pi. 1) fructus praematuros justoque prius esculen-

Digitized by Google

tus ferre, LXX. *πρωτογεννᾶν, πρωτοβολεῖν.* Hier. *primitiva afferre.* 2) jus primogeniti in aliquem conferre; LXX. *πρωτοτοκεῦσαι.* *Pu.* primo gigni; Trg. אִתְבַּבַּר; LXX. *πρωτότοκον γενέσθαι.* Hif. primum parere, LXX. *πρωτοτοκοῦσα.* Trg. מְשַׁרְיָא לְמֵילַד בְּכוֹר.

inf. constr.: לְבַכֵּר
Dt. 21, 16. לבכר את־בן־האהובה
3 *imperf.*: יְבַכֵּר
Ez. 47, 12. לחדשיו יבכר
Pu-al: בֻּכַּר
3 *imperf.*: יְבֻכַּר
Lev. 27, 26. אשר יבכר ליי
Hif-il: הַבְכִּיר
part. fem.: מַבְכִּירָה
Jer. 4, 31. צרה כמבכירה

בֶּכֶר

ז׳, ולפ כאלפ יאכו כ׳פ סיון פרנוי בְּכְרֵי. סיעיון נאל נער [קַלְעֶלְפַּהלען]. נגאלפ עוד יון הגאל חִנּוֹן, אוֹנְקָא, נְקָא, וכלם אלעון ענייו; ופס נ׳כ בֶּכֶר קוקל לנקוטם וילדה, נגאלפ בְּכָרָה, ולוכר בָּכָר, וסיומעגע בְּכָרָה, וסקוטרי־ בָּכִיר, וכלל יעגע קפל.

n. m. (nil invenitur nisi בְּכֶרֶת): pullus cameli, camellus; Aquil. Symm. Theod. *δρομεὺς-καμήλου* (cf. talmud. אָקָה Sabbat V. Mishna I.). Recte jam Abravaneli: קְטַנֵּי הַגְּמַלִּים. In sermone gemarico בְּכָרָה, בַּגְרוּת, בַּגִּיר, בַּגְרוּת sexcenties etiam de puerorum puellarumque pubertate dicitur.

constr. pl.: בִּכְרֵי
Jes. 60, 6. בכרי מדין ועיפה
בְּכָרָה
ג׳כ יון בָּכָר והכלון נאלפ נעגע [קַלְ־ פעל־זעוועע], עי׳ פזכע.
n. f. (ex m. בָּכָר factum): *camella.* Sermo talmudicus ad aetates camelorum significandas utitur vocabulis iisdem, qnibus posthac etiam arabicus: חִשְׁוָן, אוֹנְקָא, נָקָא.
Jer. 2, 23. בכרה קלה

בַּל

עעמי אליי, ונסרכע ג׳כ בַּל, ומסכוון כמו לפ, ופדיל לפני פעלים ולפני הציתיד, פקרוכו לפ נסמכן [דפס כיכע], קולם כזכרו פיכנו נגדל יון בִּלְתִּי. ומצלפים זייכים לקטוים לפקת בִּלְתִּי [בִּלְתִּי], בַּל־יְדֵי, בַּל־יָדַי, בַּל־יָדֵי, אַ־ בַּל, והוק פקלני־זכע.

conj. neg. (בַּל, si componatur) *ne*, *μή*, quae prope semper cum futuro verbi construitur, forma tantum, non origine a בְּלָא diversa. Omnia vocabula negativa, quibus ea est originis communio, supra collecta inveneris.

1 Chr. 16, 30. תבל בל־תמוט
Ps. 10, 4. כגבה אפו בל־ידרש
Ps. 10, 6. אמר בלבו בל־אמוט
Ps. 10, 11. בל־ראה לנצח
Ps. 10, 18. בל־יוסיף עוד לערץ
Ps. 16, 2. טובתי בל־עליך
Ps. 16, 8. מימיני בל־אמוט
Ps. 17, 3. צרפתני בל־תמצא
Ps. 17, 5. בל־נמוטו פעמי
Ps. 21, 3. ואשת שפתיו בל־מנעת
Ps. 21, 8. ובחסד עליון בל־ימוט
Ps. 30, 7. בל־אמוט לעולם
Ps. 32, 9. בל קרוב אליך
Ps. 46, 6. בקרבה בל־תמוט
Ps. 49, 13. ואדם ביקר בל־ילין
Ps. 58, 9. בל־חזו שמש
Ps. 78, 44. וטיזליהם בל־ישתיון
Ps. 93, 1. 96, 10. תבל בל־תמוט
Ps. 104, 5. בל־תמוט עולם ועד
Ps. 140, 11. במהמרות בל־יקומו
Ps. 140, 12. איש לשון בל־יכון
Prv. 10, 30. צדיק לעולם בל־ימוט
Prv. 12, 3. ושרש צדיקים בל־ימוט
Prv. 19, 23. בל־יפקד רע
Prv. 22, 29. בל־יתיצב לפני חשכים
Prv. 23, 7. ולבו בל־עמך
Prv. 23, 35. הכוני בל־חליתי
Prv. 23, 35. הלמוני בל־ידעתי
הכר־פנים במשפט
Prv. 24, 23. בל־טוב
Job. 41, 15. יצוק עליו בל־ימוט
Jes. 14, 21. בל־יקמו וירשו ארץ
Jes. 26, 10. בל־למד צדק
Jes. 26, 11. רמה ידך בל־יחזיון
Jes. 26, 14. מתים בל־יחיו
Jes. 26, 14. רפאים בל־יקמו
Jes. 26, 18. ישועת בל־נעשה־ארץ
Jes. 33, 20. בל־יצען בל־יסע
Jes. 33, 20. חבליו בל־ינתקו
Jes. 33, 21. בל־תלך בו אניי־
Jes. 33, 23. נטשו חבליך בל־יחזקו
Jes. 33, 23. בל־פרשו נס
Jes. 35, 9. ופריץ חיות בל־יעלנה
Jes. 40, 24. אף בל־נטעו
Jes. 40, 24. אף בל־זרעו
Jes. 40, 24. אף בל־שרש בארץ
Jes. 43, 17. ישכבו בל־יקומו
Jes. 44, 8. ואין צור בל־ידעתי
Jes. 44, 9. וחמודיהם בל־יועילו
Jes. 44, 9. בל־יראו ובל־ידעו
Hos. 9, 16. פרי בל־יעשון

וּבַל

Ps. 141, 4. ובל־אלחם במנעמיהם
Prv. 9, 13. ובל־ידעה־מה
Prv. 14, 7. ובל־ידעת שפתי־דעת
Jes. 26, 10. ובל־יראה גאות יי
Jes. 26, 18. ובל־יפלו ישבי תבל
Jes. 33, 24. ובל־יאמר שכן
Jes. 44, 9. ובל־ידעו למען יבשו
Hos. 7, 2. ובל־יאמרו ללבבם

בְּלִי

עעמי זלילי נסרכע עם זעות, כמו נלי־זס, נלי־יים, נלי־מקום, נלי־מציק, נלי סעוכה, לו נסרכע עם הפעל נאכון בְּלֹא, לְבִלִּי, מִבְּלִי לפני פעלי הכידם והתכלית, כמו לנלי־קן, לנלי־קן. ולפזר נזכע נלקה בְּלִי נויר בַּל, ומום:

adv. neg. (factum, ut videtur ex בַּל, conjunctione neg.). quod cum nominibus verbisque componitur: *sine*, *absque*; בְּלִי sine; לִבְלִי sine, praeter; מִבְּלִי sine, ita ut non; עַד־בְּלִי donec, usquedum non; עַל־בְּלִי eo, quod non...

Gn. 31, 20. על־בלי הגיד לו כי ברח מגן שאול בלי משיח
2 Sam. 1, 21. בשמן
Ps. 19, 4. בלי נשמע קולם
Ps. 59, 5. בלי־עון ירצון ויכוננו
Ps. 63, 2. ועיף בלי־מים
Ps. 72, 7. עד־בלי ירח
Job. 8, 11. ישגא־אחו בלי־מים
Job. 24, 10. ערום הלכו בלי לבוש
Job. 30, 8. בלי־שם נכאו מן־הארץ
Job. 31, 39. אכלתי בלי־כסף
Job. 33, 9. זך אני בלי־פשע
Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע
Job. 38, 2. במלין בלי־דעת
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
Job. 41, 18. משיגהו חרב בלי תקום
Job. 42, 3. מעלים עצה בלי־דעת
Jes. 14, 6. גוים מרדף בלי חשך
Jes. 28, 8. קיא צאה בלי מקום
Jes. 32, 10. אסף בלי יבוא
Hos. 7, 8 אפרים היה עגה בלי הפוכה
Hos. 8, 7. בלי יעשה־קמח
Mal. 3, 10. עד־בלי די

cum prāp.: בִּבְלִי

Dt. 4, 42. את־רעהו בבלי־דעת
Dt. 19, 4. יכה את־רעהו בבלי־דעת
Jos. 20, 3. בשגגה בבלי־דעת
Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר
Job. 36, 12. ויגועו בבלי דעת

לִבְלִי

Jes. 5, 14. ופערה פיה לבלי־חק
Job. 38, 41. יתעו לבלי־אכל
Job. 41, 24. תעשו לבלי־חת

מִבְּלִי

Dt. 9, 28. מבלי יכלת יי
Dt. 28, 55. מבלי השאיר־לו
Eccl. 3, 11. מבלי אשר לא־ימצא
Thr. 1, 4. מבלי באי מועד
Job. 4, 11. ליש אבד מבלי־טרף
Job. 4, 20. מבלי משים לנצח יאבדו
Job. 6, 6. תיאכל תפל מבלי־מלח
Job. 18, 15. תשכון באהלו מבלי־לו
Job. 24, 7. ערום ילינו מבלי לבוש
אם־אראה אובד מבלי לבוש
Job. 31, 19.
Jes. 5, 13. גלה עמי מבלי־דעת
Jer. 2, 15. עריו נצתה מבלי ישב
Jer. 9, 10. אהן שממה מבלי יושב
Jer. 9, 11. כמדבר מבלי עבר
Ez. 14, 15. והיתה שממה מבלי עובר
Ez. 34, 5. ותפוצינה מבלי רעה
Hos. 4, 6. נדמו עמי מבלי הדעת
החרבתי חוצותם מבלי
Zeph. 3, 6. עובר
Zeph. 3, 6. נצדו עריהם מבלי־איש

cum h interr.: הֲמִבְּלִי

המבלי אין־קברים במצרים
Ex. 14, 11.
חמבלי אין־אלהים בישראל
2 Reg. 1, 3. 6. 16.

וּמִבְּלִי

Job. 24, 7. ומבלי מחסה חבקו־צור

בְּלִיַּעַל

ז׳ מוכנ יון בְּלִי־יַעַל, ופסכוון לפ־ רוסס [ניכע־סאסע], לוסך עוסק, כי יַעַל אס סנולי מצכע יָעַל נצווי לפ עָלָה וכן פסצפל ד״פ נקלי־נליעל, לוסר נקלי־סעסק ופקוסם. ופוצפל סעסקוס פקפ יעל פסצפק כמו דנר נליעל, פיס נליעל וכדוסס.

n. m. (compositum ex בְּלִי־יַעַל) tanquam non altitudo, celsitas, h. e. humilitas, abjectio; יַעַל enim nomen segolatum est verbi יָעַל, quod, sicut עָלָה, radicis על forma est secundaria. Hinc סַחֲלֵי־בְלִיַּעַל torrentes inferni, flumina abyssi. Humilitas tropice ad pravitatem transfertur. Aliter Qimchi: בְּלִי יַעֲלֶה וְיַצְלִיחַ; Rashi: אֵינוֹ שָׁכֵר (=בְּלִי יָכֹל). LXX. *παράνομος, λοιμός, ἀσεβής, ἄφρων, ἀντίον, ἀνόμημα, ἀνομία, παλαίωσις.*

בְּלִיַּעַל *p.*

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Dt. 15, 9. עם־לבבך בליעל לאמר
Jud. 19, 22. אנשי בני־בליעל נסבו
Jud. 20, 13. בני־בליעל אשר בגבעה
1 Sam. 1, 16. לפני בת־בליעל
1 Sam. 2, 12. ובני עלי בני בליעל
1 Sam. 10, 27. ובני בליעל אמרו
1 S. 25, 17. והוא בן־בליעל מדבר
1 S. 30, 22. ויען כל־איש רע ובליעל
2 Sam. 23, 6. ובליעל כקוץ מנד
הַבְּלִיָּעַל
1 S. 25, 25. אל־איש הבליעל הזה
2 Sam. 16, 7. ואיש תבליעל
1 Reg. 21, 13. ויעדהו אנשי הבליעל
בְּלִיַּעַל
זס הסכוכ יון בְּלִי־יָה, לוסר לין [ניכעם], עי׳ לפ־זכר. קולם עוד פקזוק נפקזין סוס, כי בְּלִיָּעַל יוכל לסיות זס עזכע פֶּלֶס, כאלר נקפע פרעו נעלי - סקנלה; ויסיס לע״ז סאלאה קכל לו קוע, ואלר כהן קולם כרכ״פ לת סאלן, ויאסרו נעלי סקנלם שאקוס סוס סאקאר כין עולם הצילין לתקוסן, ויאסרו כליאל לשוכה, שכיס ובליעל, וכרכוי בְּלִיָּעַל וזוק.

n. comp. ex בְּלִי־יָה, non quidquam h. e. nihil (a kabbalistis pro substantivo habetur, ut sit filum, quo Deus tellurem suspensam tenet mundumque superum cum infero jungit, in quo inest certe aliquid, quod in ejus verbi origine investiganda dignum sit probatione). LXX: *ὑπὲ οὐδενός.* Trg: בְּדַלְיָת מְהֵימָן דְּסָמִיךְ לָהּ.

Job. 26, 7. תלה ארץ על־בלימה
בַּלְעֲדֵי, בְּלָעֲדֵי
טעמי מוכנ יון בָּל־עֲדֵי, לוסר לפ־עד, ולפ נאלפ כפ נכנוי סיכנוי בְּלָעֲדֵי ונו׳. סיון סיכנוי בַּל־עֲדֵי רנ־סלוכן, כאלר לרוב.

adv., compositum ex בָּל־עֲדֵי h. e. לֹא־עַד, quod non reperitur, nisi pluralibus suffixis auctum. LXX. *ἄνευ, πλήν, πάρεξ.*

constr. pl.: בְּלָעֲדֵי
Job. 34, 32. בלעדי אחזה אתה חרני
pl. constr.: מִבַּלְעֲדֵי
Num. 5, 20. מבלעדי אישך
Jos. 22, 19. מבלעדי מזבח יי אלהינו
2 Sam. 22, 32. מבלעדי יי
Ps. 18, 32. כי מי אלוה מבלעדי יי
pl. cum suff.: בְּלָעָדַי
בלעדי רק אשר אכלו הנערים
Gn. 14, 24.
בְּלָעָדַי *p.*
Gn. 41, 16. בלעדי אלהים יענה
Jes. 45, 6. כי־אפס בלעדי
מִבַּלְעָדַי
Jes. 43, 11. אין מבלעדי מושיע
Jes. 44, 8. היש אלוה מבלעדי
Jes. 45, 21 ואין־עוד אלהים מבלעדי
וּמִבַּלְעָדַי
Jes. 44, 6. ומבלעדי אין אלהים
c. h interr.: הֲמִבַּלְעָדַי
2 Reg. 18, 25. המבלעדי יי עליתי

Jes. 36, 10. המבלעדי יי עליתי
המבלעדי אנשיטי
Jer. 44, 19. עשיט לה
cum suff.: וּבְלַעֲדֶיךָ
ובלעדיך לא־ירים איש
את־ידו
Gn. 41, 44.

בֶּלֶת

פעמי מן בָּלָה, סכעמס מן בָּל נסופי ־ח, ולפ נפמפ כפ נכנטי, והמכוון כמו נלי, נל, לומר נלפ, וולפ.
adv., factum ex בָּל = בָּלָה, addita terminatione *et*, quod nonnisi cum suffixis conjunctum reperitur.

cum suff.: בִּלְתִּי
Hos. 13, 4. ומושיע אין בלתי
cum suff.: בִּלְתֶּךָ
1 Sam. 2, 2. כי אין בלתך

בִּלְתִּי

פעמי שלילי ופכוונו כמו בָּלָה, והסופי ־י כמו נפפסי וולפי.
adv. neg. eadem adjecta in exitu terminatione, qua זוֹלָתִי, אַפְסִי, facta sunt; עַד בִּלְתִּי dum non; מִבְּלְתִּי sine, eo quod non; בִּלְתִּי אִם nisi.

Gn. 21, 26. לא שמעת בלתי היום
Gn. 43, 3. בלתי אחיכם אתכם
Gn. 47, 18. בלתי אם גויתנו
Ex. 22, 19. בלתי ליי לבדו
Num. 11, 6. בלתי אל־המן עינינו
Nu. 21, 35 עד־בלתי השאיר־לו שריד
עד־בלתי השאיר־להם
Jos. 11, 8. שריד
Jos. 11, 19. בלתי החוי ישבי גבעון
Jud. 7, 14. אין זאת בלתי
בלתי סהור הוא כי־לא
1 Sam. 20, 26. סהור
Dan. 11, 18. בלתי חרפתו ישיב לו
Jes. 10, 4. בלתי כרע תחת אסיר
Jes. 14, 6. מכת בלתי סרה
Am. 3, 3. בלתי אם־נועדו
Am. 3, 4. בלתי אם־לכד

לְבִלְתִּי

Gn. 3, 11. לבלתי אכל־ממנו
Gn. 4, 15. לבלתי הכות־אתו
Gn. 38, 9. לבלתי נתן־זרע
Ex. 8, 18. לבלתי היות־שם ערב
Ex. 8, 25. לבלתי שלח את־העם
Ex. 9, 17. לבלתי שלחם
Ex. 20, 20. לבלתי תחטאו
Lev. 18, 30. לבלתי עשות מחקות
Lev. 20, 4. לבלתי המית אתו
לבלתי עשות את־כל־
Lev. 26, 15. מצותי
Num. 9, 7. לבלתי הקריב את־קרבן
Num. 32, 9. לבלתי־בא אל־הארץ
Dt. 4, 21. לבלתי עברי את־הירדן
Dt. 8, 11. לבלתי שמר מצותיו
Dt. 17, 12. לבלתי שמע אל־הכהן
Dt. 17, 20. לבלתי רום־לבבו
Jos. 22, 25. לבלתי ירא את־יי
Jos. 23, 6. לבלתי סור ממני
Jos. 23, 7. לבלתי־בוא בגוים
Jud. 2, 23. לבלתי הורישם מהר
Jud. 8, 1. לבלתי קראות לו
2 Sam. 14, 7. לבלתי שום־לאישי
1 Reg. 15, 17. לבלתי תת יצא ובא
2 Reg. 17, 15. לבלתי עשות כהם
2 Reg. 23, 10. לבלתי להעביר איש
ועשית מרשה לבלתי
1 Chr. 4, 10. עצבי
2 Chr. 16, 1. לבלתי תת יוצא ובא
Job. 42, 8. לבלתי עשות עמכם
Dan. 9, 11. לבלתי שמוע בקלך
Jes. 48, 9. לבלתי הכריתך
Jer. 7, 8. לבלתי הועיל
Jer. 16, 12. לבלתי שמע אלי
Jer. 17, 23. לבלתי שומע
Jer. 23, 14. לבלתי־שבו איש
Jer. 27, 18. לבלתי־באו הכלים
Jer. 32, 40. לבלתי סור מעלי
Jer. 35, 8. 14. לבלתי שתות־יין
Jer. 42, 13. לבלתי שמע בקול יי
Jer. 51, 62. לבלתי היות־בו יושב
Ez. 13, 22. לבלתי־שוב מדרכו
Ez. 17, 14. לבלתי התנשא לשמר
Ez. 20, 9. 14. 22. לבלתי חחל לעיני הגוים
לבלתי הביא אותם אל־
Ez. 20, 15. הארץ
Ez. 24, 8. לבלתי הכסות
Ez. 29, 15. לבלתי רדות בגוים
Ez. 46, 20. לבלתי הוציא אל־החצר
וְלִבְלְתִּי
Dt. 4, 21. ולבלתי־בא אל־הארץ
Dt. 17, 20. ולבלתי סור מן־המצוה
ולבלתי חזק את־בדק
2 Reg. 12, 9. הבית
Jer. 17, 23. ולבלתי קחת מוסר
Jer. 35, 9. ולבלתי בנות בתים
Ez. 13, 3. ולבלתי ראו
מִבְּלְתִּי
Num. 14, 16. מבלתי יכלת יי
Ez. 16, 28. מבלתי שבעתך

בֶּל

ע"ו נפמפי, ופכוכו לפצי גנוסס וכוס [מופס] עונס וכס פילוס וסקן [פפעלפס], וסוסלפל על הלנ, מוסנ הקיל וכוס גנוסס, כלפנ נלפוכו. ונפפס סולו נקלפ גנ כל לפון כס וגנוסס (s. *bala*) ונפכסי נפ' (*pehlu*) ונפכני נפל כמו לנ. פפעל בלי נלפון יפעפל נפכוון קוס ולקוג [פפפפיכלפן] סוס גויל־פנס.

n. m. aram. virtus, robur, translate de corde tanquam sede fortitudinis ac virtutis (hinc vir fortis apud Ennium: *egregie cordatus* homo); cf. sanscr. *bala*, pers. *pehlu*, arab. באל cor, animus; בלי sensu interno percipere (empfinden). Saadja male explicat per literarum trajectionem, comparatis שְׁמָלָה et עֶשֶׂב, שַׂלְמָה et שַׂמְלָה; commemorat idem, explicare alios בְּלִילוֹת הַבָּרִים וּפְתִיחַ; alios de robore vel humeris; alios de oblata pecunia (בְּלוּי) ad redimendam Danielis vitam. Rashi: יְהִירוּת לְרָחוֹת הַדְּבָר (בָּל), quae interpretationes ad unum omnes e tenebris erroris et inscientiae emerserunt. V. בָּעַל.

Dan. 6, 15. ועל דניאל שם בל

בֵּל

v. s. בָּעַל *p.* 201.

בְּלָא

פעל קלפי ולפ נפפל כפ נכנד בָּלָא, יַבְלֶא, וסוף קצי סנגנ. לדפע קנף סוף כמו נלפ נעגבי, נפכוון עילוג וקפום, ולפ פקפווב ולפ נסילפ, ומלוג להפעל מֵעַל לְ קינו כהונן. וכולפ שקוב מזפס כמו פלנ ל, פו לעפ שכיו קכן וצכן לפלוני, נפפ וצפ וכנן קול לקולפ פלפוני [שַׁכְנְלַפְקָן, שַׁכְנְעַלְנָן], ונזפס סוס נכל שפפי פעכנ, כמו נרוסי (*plāh*-an) וכגריכי (*bal*-are) וכלוסה, וום פקפווב.

verb. aram. cujus nonnisi intensiva usurpari solet conjugatio, estque illud perdifficile explicatu. Sunt qui בָּלָה hebraicum conferant, ut sit: abolere, atterere. LXX. *παλαιῶσει*. Atqui illa interpretatio ad *παραλληλισμόν*, quem Graeci dicunt, seu proportionem comparationemque membrorum non quadrat (מַבָּל לְאַל). Hinc potius vertendum videtur: frendentem obloqui, contra aliquem *latrare*, ita ut sit verbum aeque sanscriticum ac semiticum comparandum Latinum *bal*andi verbum oporteat.

3 *imperf.:* יִבְלֶא
Dan. 7, 25. ולקדישי עליונין יבלא

בָּלַג

פעל לפ־עונר ועכיכו זריקה וסופעות וסילס ועסילס [סיכנלַפְקָן, שַׁכְלֵיכְ־עָן, שַׁכְנִיעֲעָכָן]; ובלעון יפעפל פלסילס עמוד הפקר וסלפלפ פני מוכק. ולפ נפלפ כפ הפפעיל הִבְלִיג וסעפיל יַבְלִיג והכיכוני מַבְלִיג לעון לסילס וסופעות, לומר הלסיל [הי־כַּלְנְלַפְקָן, לַפְסָכָן], היעפר ויין] פכיס; לו נפשלפ על סוכקה על לנר, כמו שנר על רצפ עריץ כפפפ סוליך עליו וסוגל עליו, ווה זול על עו. ופצר לעפקר מזפס כרלפה עם בָּלַג [הכ' פקנב סוגג] סתוכן, ונפלפ כניון הלו נכל שפפי מעכנ, כמו נהולו יוכי וכוסי ונרעכי וכדוסה נסרלפה עם בָּלַג (*s. lôk*, *lôc*, *l. luc*-ere, *luc*-s, gr. *λευκ-ός*, *λύχ-νος*, leuch-ten).

verb. perrarum: *illustrare*, *illuminare*, arabice de primis ascendentis aurorae orientisque solis radiis. *Hif.*: (quae sola exstat conjugatio), radios jacere, radiis attingere, facere suo lumine, ut aliquid splendescat. Aquila: *μειδιῶν*, sicut מַבְלִיג. Jonat: מַגְבִּיר, qui roborat, quam vim ei verbo inesse tradit paene tota antiquitas. LXX: *διαιρεῖν*, *ἀναψύξαι*, *ἀναπαύσασθαι*. Radix verbi est בָּלַג, literae unius, qua significatio paullum immutatur, additamento aucto. Eadem invenitur in verbo בָּלַג de nivium candore, et in vocabulis sanscritica lingua oriundis, quae in expositione rabbinica enumerata legeris.

Hif-il: הֶבְלִיג
part.: מַבְלִיג
Am. 5, 9. המבליג שד על־עז
1 *imperf.:* וְאַבְלִיגֵהוּ
Job. 9, 27. אעזבה פני ואבליגה
Job. 10, 20. ישית ממני ואבליגה
Ps 39, 13. השע ממני ואבליגה

מַבְלִיגִית

ע"נ גויל־כיכוני מַבְלִיג, וסעכין לסילת פכיס [עכס־יעפרוכוג] וילוע מסזפס. מַשְׂמֶחֶת נ"נ מעכוני הפעיל מַשְׂמֵחַ.
n. f. e participio מַבְלִיג factum, sicut מַשְׂמֵחַ ex מַשְׂמֵחַ: hilaritas, qua vultus, imago animae, tanquam splendescit. Veteres: recreatio, corroboratio.

cum suff.: מַבְלִיגֵיהֶם
Jer. 8, 18. מבליגיהי עלי יגון

בָּלָה

פעל נוד, והפלנס הכוס וקכוע ריקוב וכלים וזיקוק [נפרַפְלַנְלַן, שַׁכְנַעֲלִיכ־נַעַן וייַן] פפלכוזים, והפזפל על כלין הפזפים וסקנל לפזר כנגד יוכלו, לו פגוף הילס נכפילס הפכים [שַׁכְנַפְלַנְלַן, פַּעַר־פַּלַנְלַן] מדלגה וקלי וכדוסס. כניו הכנד נלס וכלס דנר עד לכלות נפזר זיכים פפעך והכוניק. פזרע נפלס נפעלים אָ־בָּל, נָ־בָּל, ונזפתי פערב פזלהו.
verb. intr. vetustate tritum, consumtum, discerptum esse, de vestimentis pannosis atque contritis, de terra coelisque inveterascentibus tandemque conflagraturis, de corpore humano moerore confecto atque consumto vel diuturno morbo intabescente. LXX. *ἀποτριβῆναι*, *παλαιωθῆναι*, *κατατριβῆναι*. Pi. *ταπεινῶσαι*, *παλαιοῦν*, *συντελεῖν*. Eadem radix in verbis אָ־בָל, נָ־בַל inest.

perf. 3 *fem.:* בָּלְתָה
Dt. 8, 4 שמלתך לא בלתה
Dt. 29, 5. לא־בלתה מעל רגלך
3 *perf. pl.:* בָּלוּ
Dt. 29, 5. לא־בלו שלמותיכם
Jos. 9, 13. בלו מרב הדרך מאד
Neh. 9, 21. שלמתיהם לא בלו
Ps. 32, 3. בלו עצמי
inf. c. suff.: בָּלֹתִי
Gn. 18, 12. אחרי בלתי
3 *imperf.:* יִבְלֶה
Job. 13, 28. וחוא כרקב יבלה
3 *imperf.:* תִּבְלֶה
Jes. 51, 6. והארץ כבגד תבלה
3 *pl.:* יִבְלוּ
Ps. 102, 27. וכלם כבגד יבלו
Jes. 50, 9. כלם כבגד יבלו
Pi-el: בִּלָּה 3 *prf.*
Thr. 3, 4. בלה בשרי ועורי
inf.: לְבַלּוֹת
Ps. 49, 15. וצורם לבלות שאול
inf. c. suff.: לְבַלֹּתוֹ
1 Chr. 17, 9. בני־עולה לבלתו
3 *pl. imperf.:* יְבַלּוּ
Job. 21, 13. יבלו בטוב ימיהם
Jes. 65, 22. ומעשה ידיהם יבלו

בְּלֵה

קוקלי ולרנוי בָּלִים, לנקנס בָּלָה סרנוי בָּלוֹת. קוקלי מן ניכוני כוזן ועתיק וסמכוון יודע מסזרע.
adj. participiale, vetustum, tritum, fem. בָּלָה de muliere vetula. LXX. *παλαιός*.

pl. masc.: בָּלִים *part.:*
Jos. 9, 4. שקים בלים לחמוריהם
Jos. 9, 4. ונאדות יין בלים
sg. fem.: לַבְּלֵדָה
Ez. 23, 43. ואמר לבלה נאפים
pl. fem.: בָּלוֹת
Jos. 9, 5. ונעלות בלות ומטלאות
בְּלִי

ע"נ ע"ע נכי וסוף מן בָּלָה. סמכוון הוס ופדקס כיל וקעב פון וסוקס [פַּעַרְלַעַר־נַעַן]. לפי דעת לקריס יסים פזרע נלי כמו נלי זרע ע"י סיכוס.
n. m. (ad simil. formae נִבְלִי): consumptio, interitus, obitus. LXX. *παλαίωσις*.

Jes. 38, 17. חשקת נפשי משחת בלי

Digitized by Google

tellecto vocabulo: לִי שְׁקָמִים. בִּשְׁשָׁלֶתָא. Syr.: לקט שקמא. Theod. *χαραξῶν* (i. e. fulciens) *συκαμίνους*. Symm. convenienter Aramaeo, *ἔχων σ*. Aquila: *ἐρευνῶν* (בָּלַשׁ). Sycamina autem vellicare, ne corrumpantur, erat infimae sortis homunculorum.

part.: וּבֹלֵס
Am. 7, 14. ובולס שקמים

בָּלַע

פעל כולל, וסחכוון לכילם ולויאה סלעוס [סאערשלונגען, סאערשלוקען], וכלאר נסחאל אפלם ויים יעזאול ולדאה, לו אפלוד דער לכלע, והלנור עד-כלטי רוקי כמו כרגע, וכן קַבַּלְתָּ [מסקור אל נכין סכנר], נסיות רוק כזאפ. כיצעל סחאלס על נכנאות ע' דער כמו ע' יין, נאלר שסאכונלם נכלע מסאכלם. ונכין סכנר קוון סאשלם נסחאל על פנגר. הזרע כוס בַּלְּעִי כי פלאקון גם נאכוון הוס, נסרלף עס לָת, לַהּ, לָךְ, לָךְ-ט וכלוסה, וכן הזרע נזאתי אעכנ. עי' לְהַב.

verb. trans. devorare, deglutire, absorbere, helluari, ligurire, quod quibus de rebus per translationem dicatur, longum est enumerare. LXX. *καταπιεῖν, καταφαγεῖν, καταποντίσαι, συνταράξαι, ἀπολέσαι, διασκεδάσαι, ἐκταράσσειν*. Hinc בְּלַע־בְּלִעֵי רִקּוּ (= צַד־בְּלִעֵי רִקּוּ) LXX. bene *ἐξάπινα*. Ni. absorptum, ad nihilum redactum, prorsus devictum esse. Pi. translate: de medio tollere v. c. mortem, de בְּלִשְׁתָּיו; peccatum, de impiis, qui sua scelera dissimulant. Radix est בָּלַע־(בָּ) cui cognata sunt בָּלַהּ, בָּלַח, בָּלַל, בָּלַם, סָלַע, בָּלַע, eamque etiam in linguis sanscriticis facile inveneris.

Job. 20, 15. חיל בלע ויקאנו
cum suff.: בְּלָעָנּוּ Q'ri.
Jer. 51, 34. בלעני כתנין
3 *f. perf.*: וּבְלָעָה
Num. 16, 30. את־פיה ובלעה אתם
3 *pl. c. suff.*: בְּלָעוּנוּ
Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו
inf. constr.: לְבַלְּעַ
Jon. 2, 1. דג גדול לבלע את־יונה
cum suff.: בִּלְּעִי
Job. 7, 19. עד־בלעי רקי
3 *imperf.*: יְבַלַּע *p.*
Job. 20, 18. משיב יגע ולא יבלע
3 *imperf.*: וַיְבַלַּע
Ex. 7, 12. ויבלע מטה־אהרן
cum suff.: יְבַלְּעֵנָּה
Jes. 28, 4. בעודה בכפו יבלענה
3 *fem.*: וַתְּבַלַּע
Nu. 16, 32. ותבלע אתם ואת־בתיהם
Num. 26, 10. ותבלע אתם ואת־קרח
Ps. 106, 17. תפתח־ארץ ותבלע דתן
cum suff.: תְּבַלְּעֵנִי
Ps. 69, 16. ואל־תבלעני מצולה
cum suff.: תְּבַלְּעֵנוּ
Num. 16, 34. פן־תבלענו הארץ
cum suff.: וַתְּבַלָּעֵם
Dt. 11, 6. ותבלעם ואת־בתיהם
cum suff.: תִּבְלָעֵמוֹ
Ex. 15, 12. תבלעמו ארץ
1 *impf. pl.*: נִבְלָעֵם
Prv. 1, 12. נבלעם כשאול חיים
3 *pl. c. s.*: יִבְלָעֵנוּ

n. m. pabulum mixtum, farrago. Qimchi: שֶׁמְּגַדְּלִים לְבַהֲמָה דַּקָּה וְחִטִּים הַשְּׁעוֹרִים וְחִטִּים שׁוֹרָה אֶל אֶחָד מֵהֶם עִם תֶּבֶן. LXX. *τὰ βρώματα, ἄχυρα*:

Jes. 30, 24. בליל חמיץ יאכלו
cum suff.: בְּלִילוֹ
Job. 6, 5. אם יגעה־שור על־בלילו
Job. 24, 6. בשדה בלילו יקצירו

תֶּבֶל

ע"נ סחזרע נעל, וסחלנס נלנול סחזאיג ע' ניקוף, נסזאל על סחזאקות וסחנלנות נקוענס [נעגלעקונג]; וכן סחזאל סחם מן סחס. וכן כתרגוס נקקייס כחס כוס.

n. m. (a verbo בָּלַל deducendum, ad analogiam nominis בֶּטֶן, liquefactio): concubitus illicitus, commixtio seminis incesta seu contra naturam facta. LXX. *μυσαρόν, ἠσεβήκασι* (*ἀσέβημα*). Samarit.: רגז.

Lev. 18, 23. לרבעה תבל הוא
Lev. 20, 12. תבל עשו דמיהם בם

בָּלַל

פעל גויר-חסס בְּלִיל, כלומר כתן כלי וחסחוף, ולא נאלח חחכו כף עקיד נו' כחען חַיָּבֶל, וכחן.

v. denom. (e nomine בְּלִיל natum), pabulum miscere. Jonat. רְמָא בְּסִתְּא.

3 *imperf.*: וַיְּבָבֶל
Jud. 19, 21. ויבבל לחמוריהם

בֶּלֶם

פעל כולד, וסאכוון לגילס וסאקלנות וקציכה, נסרלף עס אָ-לֶם, ק-לֶם, כאזר וסאוס בָּ מקנב-חוצג, כאזר אָ נכלס. הכנוכם בְּלִילָחוּ.

verb. trans. colligare, alligare, quocum ejusdem radicis participes sunt voces אָ-לַם, ג-לַם. Illud *ba* initiale praepositio est sine controversia.

inf. constr.: לְבָלֵם
Ps. 32, 9. עדיו לבלום

בְּלִימָה

ע"נ כפי סכלוס חזרע בֶּלֶם, וסאכוון קצר וקוע וענוח, לו ניכיס חוצגי וניוכו חחען, עי' לעיל בְּלִי.

n. f., ut videtur, a verbo בֶּלֶם derivandum: filum, funiculus, isque tenuissimus. Vid. supra בְּלִי.

Job. 26, 7. תלה ארץ על־בלימה

בָּלַס

פעל לל-עוגר נכ"ק כף בניכוני, וכלוסה שסוף גויר-זס, כי בָּלֶס חקנס כלשון יזעאילי, וסוס בָּלֶס חלקע וסכקף חקניס כלי לסכזילם, כמו נוקר חן נקר, וכאלף נקצור עס זקוים, וסזרע שכלל נחקוס קקר.

verb. inusit., cujus nonnisi participium invenitur, idque, ut videtur, a nomine petitum; בֶּלֶס enim *ficus* est (etiamnunc arabice), unde בֹּלֵס is, qui vellicat sive decerpit sycamini fructus. Hieron: *vellicans sycomoros*. LXX. *ξυΐζων συκάμινα*. Hesychius: *τουτέστι κεντῶν, ὥστε γενέσθαι πέπειρα*. Sycomori enim agrestes ficus ferunt, quae, nisi, priusquam maturescant, vellicantur, carie culicumque morsu corrumpuntur. Trg., non intellecto vocabulo: לִי שְׁקָמִים. בִּשְׁשָׁלֶתָא. Syr.: לקט שקמא. Theod. *χαραξῶν* (i. e. fulciens) *συκαμίνους*. Symm. convenienter Aramaeo, *ἔχων σ*. Aquila: *ἐρευνῶν* (בָּלַשׁ). Sycamina autem vellicare, ne corrumpantur, erat infimae sortis homunculorum.

part.: וּבֹלֵס
Am. 7, 14. ובולס שקמים

בָּלַע

פעל כולד, וסאכוון לכילם ולויאה סלעוס [סאערשלונגען, סאערשלוקען], וכלאר נסחאל אפלם ויים יעזאול ולדאה, לו אפלוד דער לכלע, והלנור עד-כלטי רוקי כמו כרגע, וכן קַבַּלְתָּ [מסקור אל נכין סכנר], נסיות רוק כזאפ. כיצעל סחאלס על נכנאות ע' דער כמו ע' יין, נאלר שסאכונלם נכלע מסאכלם. ונכין סכנר קוון סאשלם נסחאל על פנגר. הזרע כוס בַּלְּעִי כי פלאקון גם נאכוון הוס, נסרלף עס לָת, לַהּ, לָךְ, לָךְ-ט וכלוסה, וכן הזרע נזאתי אעכנ. עי' לְהַב.

verb. trans. devorare, deglutire, absorbere, helluari, ligurire, quod quibus de rebus per translationem dicatur, longum est enumerare. LXX. *καταπιεῖν, καταφαγεῖν, καταποντίσαι, συνταράξαι, ἀπολέσαι, διασκεδάσαι, ἐκταράσσειν*. Hinc בְּלַע־בְּלִעֵי רִקּוּ (= צַד־בְּלִעֵי רִקּוּ) LXX. bene *ἐξάπινα*. Ni. absorptum, ad nihilum redactum, prorsus devictum esse. Pi. translate: de medio tollere v. c. mortem, de בְּלִשְׁתָּיו; peccatum, de impiis, qui sua scelera dissimulant. Radix est בָּלַע־(בָּ) cui cognata sunt בָּלַהּ, בָּלַח, בָּלַל, בָּלַם, סָלַע, בָּלַע, eamque etiam in linguis sanscriticis facile inveneris.

Job. 20, 15. חיל בלע ויקאנו
cum suff.: בְּלָעָנּוּ Q'ri.
Jer. 51, 34. בלעני כתנין
3 *f. perf.*: וּבְלָעָה
Num. 16, 30. את־פיה ובלעה אתם
3 *pl. c. suff.*: בְּלָעוּנוּ
Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו
inf. constr.: לְבַלְּעַ
Jon. 2, 1. דג גדול לבלע את־יונה
cum suff.: בִּלְּעִי
Job. 7, 19. עד־בלעי רקי
3 *imperf.*: יְבַלַּע *p.*
Job. 20, 18. משיב יגע ולא יבלע
3 *imperf.*: וַיְבַלַּע
Ex. 7, 12. ויבלע מטה־אהרן
cum suff.: יְבַלְּעֵנָּה
Jes. 28, 4. בעודה בכפו יבלענה
3 *fem.*: וַתְּבַלַּע
Nu. 16, 32. ותבלע אתם ואת־בתיהם
Num. 26, 10. ותבלע אתם ואת־קרח
Ps. 106, 17. תפתח־ארץ ותבלע דתן
cum suff.: תְּבַלְּעֵנִי
Ps. 69, 16. ואל־תבלעני מצולה
cum suff.: תְּבַלְּעֵנוּ
Num. 16, 34. פן־תבלענו הארץ
cum suff.: וַתְּבַלָּעֵם
Dt. 11, 6. ותבלעם ואת־בתיהם
cum suff.: תִּבְלָעֵמוֹ
Ex. 15, 12. תבלעמו ארץ
1 *impf. pl.*: נִבְלָעֵם
Prv. 1, 12. נבלעם כשאול חיים
3 *pl. c. s.*: יִבְלָעֵנוּ

בָּלַל

ע"כ לקרמי נמר בָּלוּל, וסעכין עס ומכס [עגייער, געמֶנגלט], לומר עס מכתן מלנר, וכי נגרמני מסמלל כוס [גע-מֶנגלט].

n. f. aram. vectigal provinciis impositum, quod, ut videtur, pendi pro iis rebus solebat, quae usu consumerentur (Consumtions-Steuer). Conjungitur cum הֶלֶךְ, quod est vectigal viarium a stipendiariis gentibus pensitari solitum, et מִדָּה, quae pensio pro capitum censu exacta fuisse videtur (פְּרַגָּא, גֻּלְגַּלְתָּא).

Esr. 4, 13. מנדה בלו והלך לא ינתנון ומדה בלו והלך מתיהב
Esr. 4, 20. להון
Esr. 7, 24. מנדה בלו והלך לא שלים

בָּלַל

פעל כולד וכולד וסעתיד יִבָּל. סחכוון ק' כחו בֵּל נויל ויבילס זקוי ויסוס [וואלל-מן, פַלַיעסען], וכלרף נקחוקנו לחתית בֵּל לם"ו עס בָּלַל, יָ-בַל, אָ-בַל, שֵׁ-בַל, שכולם נסיקוד זיקוי ויסוס. כ' חזאל על חסזאן-יקד וכלנול וכליל וביל [נוסאמען-גיעסען, פַעריכיעען] נלוך מכלנול כלזכוכ נלקן לקס, לומר חפרדס לסזאקוח, וכן בָּלָה מן יָם [יָמַּח כחו יָם]. חקסעל מן חתעכנוח נלקנים ומיכך יד עסס.

verb. intrans. et trans.: manare, labi, fluere. Radix est בָּל, quae et ipsa inest verbis בָּלַל, אָ-בַל, יָ-בַל, שֵׁ-בַל. 2) *confundere*, conturbare, permiscere (LXX. *συγχεῖν, πεφυραμένον εἶναι*) v. c. de linguarum in campis Sinariticis confusione. Hitp. *συναναμίγνυσθαι*, morum communione jungi.

3 *perf.*: בָּלַל
Gn. 11, 9. כי־שם בלל יי שפת
perf. 1 *pers.*: בָּלַלְתִּי
Ps. 92, 11. בלתי בשמן רעך
1 *impf. pl.*: נָבֹל = נְהַבְלָה
Gn. 11, 7. ונבלה שם שפתם
part. pass.: בָּלוּל
Ex. 29, 40. ועשרן סלת בלול
Lev. 14, 21. בלול בשמן למנחה
Num. 15, 4. בלול ברבעית ההין שמן
Num. 15, 9. בלול בשמן חצי ההין
fem.: בְּלוּלָה
Lev. 2, 5. 23, 13. סלת בלולה בשמן
Lev. 7, 10. בלולה־בשמן
Lev. 9, 4. 14, 10. ומנחת בלולה בשמן
Num. 7, 13. סלת בלולה בשמן
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
Num. 8, 8. בלולה בשמן
15, 7. 28, 5. 9. 12. 13. 20. 28. 29, 3. 9. 14.
pl. fem.: בְּלוּלֹת
Ex. 29, 2. וחלת מצת בלולת בשמן
Lev. 2, 4. חלות מצת בלולת בשמן
Lev. 7, 12. מצות בלולת בשמן
Lev. 7, 12. חלת בלולת בשמן
Num. 6, 15. חלת בלולת בשמן
Hitpa-el: הִתְבּוֹלֵל
3 *imperf.*: יִתְבּוֹלֵל *p.*
Hos. 7, 8. בעמים הוא יתבולל בַּלִּיל

ע"נ, וסלנון סכעכנ וסנגלל לחקכל נסחס [פוטעגר], וכלרף עס חסקוח.

בָּלַל

פעל כולד נקלקי, לוחס קל בָּלַח נענכי, וסכלל קחס.

verb. intrans. aram. cum hebraico בָּלָה concordissimum.

Digitized by Google

זרים יבלעהו Hos. 8, 7.
3 f. pl.: וַתִּבְלַעְנָה
ותבלעה השבלים Gn. 41, 7. 24.
Nif-al.: נִבְלַע 3 prf.
נבלע ישראל Hos. 8, 8.
3 pl.: נִבְלְעוּ
נבלעו מן־היין Jes. 28, 7.
Pi-el: בִּלַּע 3 prf.
בלע המות לנצח Jes. 25, 8.
בלע אדני לא חמל Thr. 2, 2.
כאויב בלע ישראל Thr. 2, 5.
בלע כל־ארמנותיה Thr. 2, 5.
3 perf.: וּבִלַּע
ובלע בחר חזה Jes. 25, 7.
3 pl.: בִּלְּעוּ p.
ודרך ארחתיך בלעו Jes. 3, 12.
1 prf. pl.: בִּלַּעְנוּ p.
אמרו בלענו Thr. 2, 16.
cum suff.: בִּלְּעָנוּדוֹ
אל־יאמרו בלענוהו Ps. 35, 25.
part. c. suff.: מְבַלְּעֶיךָ
ורחק מבלעיך Jes. 49, 19.
inf. constr.: בְּבַלַּע
בבלע רשע צדיק Hab. 1, 13.
inf. constr.: כְּבַלַּע
כבלע את־הקדש ומותו Num. 4, 20.
inf. constr.: מְבַלַּע p.
לא־השיב ידי מבלע Thr. 2, 8.
inf. c. suff.: לִבְלָעוֹ
ותסיתני בו לבלעו Job. 2, 3.
imperat.: בַּלַּע
בלע אדני פלג לשדמם Ps. 55, 10.
1 imperf.: אֲבַלַּע
אם־אבלע ואם־אשתית 2 S. 20, 20.
1 imperf.: אֲבַלַּע p.
ויעצתו אבלע Jes. 19, 3.
imperf.: תְּבַלַּע
למה תבלע נחלת יי 2 Sam. 20, 19.
cum suff.: וַתְּבַלְּעֵנִי
יחד סביב ותבלעני Job. 10, 8.
3 imperf.: יְבַלַּע
ופי רשעים יבלע־און Prv. 19, 28.
cum suff.: יְבַלְּעֶנּוּ
אם־יבלענו ממקומו Job. 8, 18.
וכסיל אדם יבלענו Prv. 21, 20.
cum suff.: יְבַלְּעֵם
יי באפו יבלעם Ps. 21, 10.
3 impf. c. s.s.: תְּבַלְּעֶנּוּ
ושפתות כסיל תבלענו Eccl. 10, 12.
Pu-al: בֻּלַּע
part. pl.: מְבֻלָּעִים
ומאשריו מבלעים Jes. 9, 15.
3 imperf.: יְבֻלַּע
קן־יבלע למלך 2 Sam. 17, 16.
3 impf.: יְבֻלַּע p.
אם־אמר איש כי יבלע Job. 37, 20.
Hitpa-el: הִתְבַּלַּע
3 f. imperf.: תִּתְבַּלַּע p.
וכל־חכמתם תתבלע Ps. 107, 27.

בֶּלַע

ז׳ נכנוי בֶּלַע, בִּלְעִי. פאכוון פלעם והפלעוס [דאם פערשלונגענווין], קוועס נעיון דער פאבלע [דאם פערשלונגענע]. פהפאקל על קנוד [פאר־לערנען].

n. m. absorptio, devoratio, interitus. LXX. *καταποντισμός*, bene.

paus.: בֶּלַע
כלי־דברי־בלע Ps. 52, 6.
cum suff.: בִּלְעוֹ
והצאתי את־בלעו מפיו Jer. 51, 44.

בִּלְעָד
v. **בַּד**

בָּלַק

פעל לק-עונר נקל אך נניכוני, ונכלף נאכוון עם בָּק, כי כן הזרע והל׳ פאפלע, לוער העלם והפעקן אלן ויוזניס, עזוקם קרנם ושוופם [לוים-לערנען, פערווילסטען] עי׳ בּוּק.

vrb. perrarum (cujus radix est בָּק; ל enim insitivum est): devastare, depopulari (terram) v. c. decursionibus, direptionibus, vexationibus, incendiis. LXX. *ἐρημοῦν, ἐκσπασμός.*

part. c. suff.: וּבוֹלְקָהּ
בוקק הארץ ובולקה Jes. 24, 1.
Pu-al: בֻּלַּק
part. f.: וּמְבֻלְבָּלָה p.
בוקה ומבוקה ומבלקה Nah. 2, 11.

בָּמָה

פעל לק-עונר, ונלקם לי זהוק זרע וגוע להזם בָּמָה נקלוף סכ׳ נע׳ כלפר לניוב, ושוב בּוּם מעזם פאקלקיס. ולפר לנוס נאלע נקרנום בָּמָא, סילופ בָּמְתָא לו בָּמָתָא, סרנוי בָּמָה הפאן בָּמָה וסילופ בָּמְתָא לו בָּמָיָא, ונגאלע [לפי דעת הערון דף כ״ק ע״ב] עמודין של עץ שעזין לספר תורה נקלפין בָּמוֹת ודוק.

vrb. inusit. quod nominis בָּמָה radix est, ut videtur, liquidarum commutatione, ex בָּנָה factum; verbum enim בּוּם commentum est grammaticorum.

בָּנָה

פעל לק-עונר, וכלפם לי זהוק זרע וגוע להזם בָּמָה נקלוף סכ׳ נע׳ כלפר לניוב, ושוב בּוּם מעזם פאקלקיס. ולפר לנוס נאלע נקרנום בָּמָא, סילופ בָּמְתָא לו בָּמָתָא, סרנוי בָּמָה הפאן בָּמָה וסילופ בָּמְתָא לו בָּמָיָא, ונגאלע [לפי דעת הערון דף כ״ק ע״ב] עמודין של עץ שעזין לספר תורה נקלפין בָּמוֹת ודוק.

vrb. trans., cujus usus manat latissime: aedificare, construere, architectari. LXX. *οἰκοδομεῖν*, (Nif. semel bene: *τεκνοποιεῖσθαι*), *ἀνοικοδομεῖν.*

אשר בנה בית־חדש Dt. 20, 5.
אשר בנה המלך שלמה 1 Reg. 6, 2.
ואת־ביתו בנה שלמה 1 Reg. 7, 1.
בנה שלמה את־שני הבתים 1 Reg. 9, 10.
אל־ביתה אשר בנה־לה 1 Reg. 9, 24.
אז בנה את־המלוא 1 Reg. 9, 24.
על המזבח אשר בנה ליי 1 Reg. 9, 25.
והבית אשר בנה 1 Reg. 10, 4.
שלמה בנה את־המלוא 1 Reg. 11, 27.
ואת־עציה אשר בנה בעשא 1 Reg. 15, 22.
וחערים אשר בנה 1 Reg. 15, 23.
את־שם העיר אשר בנה 1 Reg. 16, 24.
בית הבעל אשר בנה בשמרון 1 Reg. 16, 32.
בימיו בנה חיאל בית האלי 1 Reg. 16, 34.
ובית השן אשר בנה 1 Reg. 22, 39.
וכל־הערים אשר־בנה 1 Reg. 22, 39.
הוא בנה את־אילת 2 Reg. 14, 22.
הוא בנה את־שער בית־יי 2 Reg. 15, 35.
אשר בנה שלמה מלך־ישראל 2 Reg. 23, 13.
אשר־בנה שלמה 1 Chr. 5, 36.
הוא בנה את־אונו ואת־לד 1 Chr. 8, 12.
אשר בנה שלמה את־בית יי 2 Chr. 8, 1.
בנה שלמה אותם 2 Chr. 8, 2.
כל־ערי המסכנות אשר בנה 2 Chr. 8, 4.
לבית אשר בנה־לה 2 Chr. 8, 11.
אשר בנה לפני האולם 2 Chr. 8, 12.
והבית אשר בנה 2 Chr. 9, 3.
ואת־עציה אשר בנה בעשא 2 Chr. 16, 6.
הוא בנה את־אילות וישיבה 2 Chr. 26, 2.
הוא בנה את־שער בית־יי 2 Chr. 27, 3.
ובחומת העפל בנה לרב 2 Chr. 27, 3.
וערים בנה בהר יהודה 2 Chr. 27, 4.
ובחרשים בנה בירניות 2 Chr. 27, 4.
ואחרי־כן בנה חומה חיצונה 2 Chr. 33, 14.
וכל־המזבחות אשר בנה 2 Chr. 33, 15.
אשר בנה בהם במות 2 Chr. 33, 19.
אשר בנה שלמה 2 Chr. 35, 3.
ועל־ידו בנה זכור Neh. 3, 2.
בנה כעש ביתו Job. 27, 18.
כי־בנה יי ציון Ps. 102, 17.
בנה עלי ויקפ׳ Thr. 3, 5.
3 perf.: וַיִּבֶן
ובנה את־העיר הזאת Jos. 6, 26.
ובנה מזבחת בבית יי 2 Reg. 21, 4.
ובנה מזבחות בבית יי 2 Chr. 33, 4.
ובנה עליה מצודים Eccl. 9, 14.
ובנה אצלו ציון Ez. 39, 15.
ובנה את־היכל יי Zach. 6, 12.
3 fem.: בָּנְתָה
חכמות בנתה ביתה Prv. 9, 1.
חכמות נשים בנתה ביתה Prv. 14, 1.
2 masc.: בָּנִיתָ
ומבת אשר לא־בנית Dt. 6, 10.
2 masc. בָּנִיתָה
את־הבית הזה אשר בנתה 1 Rg. 9, 3.
2 perf.: וּבָנִיתָ
ובנית מצור על־העיר Dt. 20, 20.
ובנית שם מזבח ליי Dt. 27, 5.
ובנית מזבח ליי אלהיך Jud. 6, 26.
ובנית בית יי אלהיך 1 Chr. 22, 11.
אחר ובנית ביתך Prv. 24, 27.
ובנית עליה דיק Ez. 4, 2.
2 fem.: בָּנִית
אל־כל־ראש דרך בנית Ez. 16, 25.
1 prf.: בָּנִיתִי
בנה בניתי בית זבל לך 1 Reg. 8, 13.
אם כי־הבית הזה אשר בניתי 1 Reg. 8, 27.
על־הבית הזה אשר בניתי 1 Rg. 8, 43.
והבית אשר־בניתי לשמך 1 Reg. 8, 44. 48.
כאשר בניתי לדוד 1 Reg. 11, 38.
ואני בניתי בית־זבל לך 2 Chr. 6, 2.
אם כי־הבית הזה אשר בניתי 2 Chr. 6, 18.
על־הבית הזה אשר בניתי 2 Chr. 6, 33.
ולבית אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 38.
כי בניתי את־החומה Neh. 6, 1.
בניתי לי בתים Eccl. 2, 4.
אשר־בניתי אני חרס Jer. 45, 4.
בניתי הנחרסות Ez. 36, 36.
1 perf.: וּבָנִיתִי
ובניתי לו בית נאמן 1 Sam. 2, 35.
ובניתי לך בית־נאמן 1 Reg. 11, 38.
ובניתי לדור־דודר כסאך Ps. 89, 5.
ובניתי אתכם ולא אהרס Jer. 42, 10.
cum suff.: וּבְנִיתִיהָ
ובניתיה כימי עולם Am. 9, 11.
cum suff.: וּבְנִיתִים
ובניתים ולא אהרס Jer. 24, 6.
ובנתים כבראשונה Jer. 33, 7.
3 pl.: בָּנוּ
אשר בנו בני האדם Gn. 11, 5.
ובני ראובן בנו את־שמות הערים אשר בנו Num. 32, 38.
הנה־בנו בני־ראובן Jos. 22, 11.
אשר בנו שתיהם Ruth 4, 11.
מיסך השבת אשר־בנו 2 Reg. 16, 18.
ועל־ידו בנו אנשי ירחו Neh. 3, 2.
בנו בני הסנאה Neh. 3, 3.
כי חצרים בנו להם Neh. 12, 29.
למן־היום אשר בנו אותה Jer. 32, 31.
ברושים משניר בנו לך Ez. 27, 5.
3 pl.: וּבָנוּ
ובנו ממך חרבות עולם Jes. 58, 12.
ובנו בני־נכר Jes. 60, 10.
ובנו חרבות עולם Jes. 61, 4.
ובנו בתים וישבו Jes. 65, 21.
ובני במות התפת Jer. 7, 31.
ובנו את־במות הבעל Jer. 19, 5.
ובנו בתים Ez. 28, 26.
ובנו ערים נשמות Am. 9, 14.
ובנו בתים ולא ישבו Zeph. 1, 13.
ובנו בהיכל יי Zach. 6, 15.
cum suff.: בְּנוּדוֹ
המה בנוהו ויעמידו Neh. 3, 13.
2 pl. perf.: בְּנִיתֶם
וערים אשר לא־בניתם Jos. 24, 13.
למה לא־בניתם לי 2 Sam. 7, 7.
למה לא־בניתם לי 1 Chr. 17, 6.
בתי גזית בניתם Am. 5, 11.
1 pl.: וּבָנִינוּ
ויאמרו נקום ונבנינו Neh. 2, 18.
ואנחנו עבדיו נקום ונבנינו Neh. 2, 20.
part.: בּוֹנָה, בֹּנֶה
ויהי בנה עיר Gn. 4, 17.
אשר־אתה בנה 1 Reg. 6, 12.
אני בונה־בית לשם יי 2 Chr. 2, 3.
והבית אשר־אני בונה 2 Chr. 2, 4.
כי הבית אשר־אני בונה 2 Chr. 2, 8.
על־כן אתה בונה החומה Neh. 6, 6.
הוי בנה ביתו בלא־צדק Jer. 22, 13.
והוא בנה חיץ Ez. 13, 10.
בנה ציון בדמים Mich. 3, 10.
בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.
constr.: בּוֹנֵה
בונה ירושלם יי Ps. 147, 2.
part.: הַבּוֹנֶה
חבונה בשמים מעלותו Am. 9, 6.
pl.: בּוֹנִים
כי־בני הגולה בונים היכל Esr. 4, 1.
כי־אנחנו בונים את־החומה Neh. 3, 33.
ויאמר גם אשר־הם בונים Neh. 3, 35.
pl.: וּבוֹנִים
על־מתניו ובונים Neh. 4, 12.
pl.: הַבּוֹנִים
ויסדו הבנים את־היכל יי Esr. 3, 10.
כי הכעיסו לנגד הבונים Neh. 3, 37.
הבונים בחומה והנשאים Neh. 4, 11.
חבנים חרבות למו Job. 3, 14.
אבן מאסו הבונים Ps. 118, 22.
pl.: וְהַבּוֹנִים
והבונים איש חרבו אסורים Neh. 4, 12.
pl.: וְלַבֹּנִים
ולבנים העשים בית יי 2 Reg. 12, 12.
לחרשים ולבנים ולגדרים 2 Reg. 22, 6
וייתנו לחרשים ולבנים 2 Chr. 34, 11.
pl. constr.: בְּנֵי
ויפסכו בני שלמה 1 Reg. 5, 32.
pl. constr.: וּבְנֵי
ובני חירום והגבלים 1 Reg. 5, 32.
pl. c. suff.: בָּנַיִךְ
בניך כללו יפיך Ez. 27, 4.

Digitized by Google

pl. c. suff.: בּוֹנָיִךְ
Ps. 127, 1. שוא עמלו בוניו בו
part. pass.: בָּנוּי *sg.*
Cant. 4, 4. בנוי לתלפיות
part. pass.: הַבָּנוּי
Jud. 6, 28. העלה עולה־המזבח הבנוי
fem.: הַבְּנוּיָה
Ps. 122, 3. ירושלם הבנויה
pl. masc.: בְּנוּיִם
Neh. 7, 4. ואין בתים בנוים
inf. abs.: בָּנֹה
1 Reg. 8, 13. בנה בניתי בית זבל לך
inf. constr.: בְּנוֹת
1 Chr. 6, 17. עד־בנות שלמה
Jer. 35, 9. ולבלתי בנות בתים
Ez. 11, 3. לא בקרוב בנות בתים
inf. constr.: וּבְבִנוֹת
Ez. 17, 17. בשפך סללה ובבנות דיק
inf. constr.: לִבְנוֹת, לְבִנוֹת
Gn. 11, 8. ויחדלו לבנת העיר
Jos. 22, 23. לבנות לנו מזבח
Jos. 22, 26. לבנות את־המזבח
Jos. 22, 29. לבנות מזבח לעלה
1 Sam. 14, 35. לבנות מזבח ליי
2 Sam. 24, 21. לבנות מזבח ליי
1 Reg. 3, 1. עד כלתו לבנות את־ביתו
1 Reg. 5, 17. כי לא יכל לבנות בית
1 Reg. 5, 19. והנני אמר לבנות בית
1 Reg. 5, 32. וחאבנים לבנות הבית
1 Reg. 8, 16. לבנות בית להיות שמי
1 Reg. 8, 17. לבנות בית לשם יי
1 Reg. 8, 18. לבנות בית לשמי
1 Reg. 9, 1. 15. לבנות את־בית יי
1 Rg. 9, 19 אשר חשק לבנות בירושלם
1 Chr. 14, 1. עצים לבנות לו בית
1 Chr. 17, 25. אזן עבדך לבנות לו בית
1 Chr. 22, 2. לבנות בית האלהים
1 Chr. 22, 5. והבית לבנות ליי להגדיל
1 Chr. 22, 6. לבנות־בית ליי אלהי
1 Chr. 22, 7. לבנות בית לשם יי אלהי
1 Chr. 28, 2. לבנות בית מנוחה
1 Chr. 28, 2. והכינותי לבנות
1 Chr. 28, 10. לבנות־בית למקדש
לבנות־לך בית לשם קדשך
1 Chr. 29, 16.
2 Chr. 1, 18. לבנות בית לשם יי
2 Chr. 2, 2. לבנות לו בית לשבת בו
2 Chr. 2, 5. ומי יעצר־כח לבנות־לו בית
2 Chr. 3, 1. ויחל שלמה לבנות את־בית־יי
2 Chr. 3, 2. ויחל לבנות בחדש השני
2 Chr. 3, 3. לבנות את־בית האלהים
2 Chr. 6, 5. לבנות בית להיות שמי שם
2 Chr. 6, 7. לבנות בית לשם יי
2 Chr. 6, 8. עם־לבבך לבנות בית לשמי
2 Chr. 8, 6 אשר חשק לבנות בירושלם
2 Chr. 36, 23. לבנות־לו בית בירושלם
Esr. 1, 2. לבנות־לו בית בירושלם
Esr. 1, 5, לבנות את־בית יי
Esr. 4, 3. לא־לכם ולנו לבנות
Esr. 4, 4. ומבלהים אותם לבנות
Neh. 4, 4. לא נוכל לבנות בחומה
Eccl. 3, 3. ועת לבנות
Jer. 1, 10. 18, 9. 31, 28. לבנות ולנטוע
Ez. 21, 27. לבנות דיק
Mich. 7, 11. יום לבנות גדריך
Zach. 5, 11. לבנות־לה בית
inf. constr.: וְלִבְנוֹת
1 Chr. 29, 19. ולבנות הבירה
Dan. 9, 25. להשיב ולבנות ירושלם
inf. constr.: מִבְנוֹת
1 Rg. 15. 21 ויחדל מבנות את־חרמה
2 Chr. 16, 5. ויחדל מבנות את־הרמה

inf. c. suff.: בְּבִנוֹתֵיךְ
Ez. 16, 31. בבנותיך גבך
inf. c. suff.: בְּבִנוֹתֵיכֶם
Jos. 22, 16. 19. בבנותכם לכם מזבח
imperat.: בְּנֵה
Num. 23, 1. 19. בנה־לי בזה שבעה מזבחת
1 Reg. 2, 36. בנה־לך בית בירושלם
impt. pl.: בְּנוּ
Num. 32, 24. בנו־לכם ערים לטפכם
Jer. 29, 5. 28. בנו בתים ושבו
pl.: וּבְנוּ
1 Chr. 22, 19. ובנו את־מקדש יי
Hag. 1, 8. ובנו הבית וארצה־בו
1 *imperf.:* אֶבְנֶה
2 Sam. 7, 27. לאמר בית אבנה־לך
2 Chr. 2, 5 ומי אני אשר אבנה־לו בית
Jer. 22, 14. אבנה־לי בית מדות
1 *imperf.:* וְאֶבְנֶה
1 Reg. 8, 20. ואבנה חבית לשם יי
1 Chr. 21, 22. ואבנה־בו מזבח ליי
2 Chr. 6, 10. ואבנה הבית לשם יי
cum suff.: אֶבְנֶךָּ
Jer. 31, 4. עוד אבנך ונבנית
cum suff.: וְאֶבְנֶהָ
Neh. 2, 5. עיר קברות אבתי ואבנה
2 *imperf.:* תִּבְנֶה
Ex. 20. 25. לא־תבנה אתהן גזית
Dt. 8, 12. ובתים טבים תבנה
Dt. 22, 8. כי תבנה בית חדש
Dt. 27, 6. תבנה את־מזבח יי אלהיך
Dt. 28, 30. בית תבנה ולא־תשב בו
2 Sam. 7, 5. האתה תבנה־לי בית
1 Rg. 8, 19. רק אתה לא תבנה הבית
1 Chr. 17, 4. לא אתה תבנה־לי הבית
1 Chr. 22, 8. 28, 3 לא־תבנה בית לשמי
2 Chr. 6, 9. רק אתה לא תבנה הבית
Ps. 51, 20. תבנה חומות ירושלם
2 *fem.:* וַתִּבְנִי־
Ez. 16, 24. ותבני־לך גב
3 *impf.:* יִבְנֶה
Dt. 25, 9. לא־יבנה את־בית אחיו
Jos. 8, 30. אז יבנה יהושע מזבח
2 Sam. 7, 13. הוא יבנה־בית לשמי
1 Reg. 5, 19. 8, 19. הוא־יבנה הבית לשמי
1 Reg. 11, 7. אז יבנה שלמה במה
1 Chr. 17, 10. ובית־יבנה־לך יי
1 Chr. 17, 12. הוא יבנה־לי בית
1 Chr. 22, 10. הוא־יבנה בית לשמי
1 Chr. 28, 6 הוא־יבנה ביתי וחצרותי
2 Chr. 2, 11. אשר יבנה־בית ליי
2 Chr. 6, 9. הוא־יבנה הבית לשמי
Ps. 127, 1. אם יי לא־יבנה בית
Jes. 45, 13. הוא־יבנה עירי
Zach. 6, 12. יבנה את־היכל יי
3 *impf.:* וְיִבְנֶה
Ps. 69, 36. ויבנה ערי יהודה
3 *impf.:* וַיִּבְנֶה
Jos. 19, 50 ויבנה את־העיר וישב בה
1 Reg. 18, 32. ויבנה את־האבנים
2 Chr. 26, 6. ויבנה ערים באשדוד
3 *impf. apoc.:* וַיִּבֶן
Esr. 1, 3. ויבן את־בית יי
3 *impf. apoc.:* וַיִּבֶן
Gn. 2, 22. ויבן יי אלהים את־הצלע
Gn. 8, 20. ויבן נח מזבח ליי
ויבן את־נינוה ואת־רחבת עיר
Gn. 10, 11.
Gn. 12, 7. 8. 13, 18. ויבן שם מזבח ליי
ויבן שם אברהם את־המזבה
Gn. 22, 9.
ויבן שם מזבח ויקרא בשם יי
Gn. 26, 25.

Gn. 11, 4. ונבנה־לנו עיר
Num. 32, 16. נבנה למקנינו פה
2 Chr. 14, 6. ונבנה את־החערים
Esr. 4, 2, ויאמרו להם נבנה עמכם
Esr. 4, 3. כי אנחנו יחד נבנה
Cant. 8, 9. נבנה עליה טירת כסף
Jes. 9, 9. וגזית נבנה
1 *pl. imperf.:* וְנִבְנֶה
Neh. 2, 17. ונבנה את־חומת ירושלם
Mal 1, 4. ונשוב ונבנה חרבות
וְנִבְנֶה
Neh. 3, 38. ונבנה את החומה
2 *pl.:* תִּבְנוּ
Jes. 66, 1. אי־זה בית אשר תבנו־לי
Jer. 35, 7. ובית לא־תבנו
3 *pl.:* יִבְנוּ
Jes. 65, 22. לא יבנו ואחר ישב
Mal. 1, 4. חמת יבנו ואני אהרוס
3 *impf. pl.:* וַיִּבְנוּ
Num. 32, 34. ויבנו בני־גד את־דיבן
Jos. 22, 10. ויבנו בני־ראובן ובני־גד ויבנו את־העיר
Jud. 18, 28. וישבו בה
Jud. 21, 4. ויבנו־שם מזבח ויבנו את־חערים
Jud. 21, 23. וישבו בהם
2 Sam. 5, 11. ויבנו־בית לדוד ויבנו גם־חמה להם
1 Reg. 14, 23. במות
2 Reg. 17, 9. ויבנו להם במות
2 Reg. 25, 1. ויבנו עליה דיק סביב
2 Chr. 14, 6. ויבנו ויצליחו
ויבנו לך בה מקדש לשמך
2 Chr. 20, 8.
Esr. 3, 2. ויבנו את־מזבח
Neh. 3, 1. ויבנו את־שער הצאן
Jer. 32, 35. ויבנו את־במות הבעל
Jer. 52, 4. ויבנו עליה דיק
Nif-al: נִבְנָה 3 *prf.*
1 Reg. 3, 2. כי לא־נבנה בית לשם יי
1 Reg. 6, 7. אבן שלמה מסע נבנה
3 *fem.:* נִבְנְתָה
Num. 13, 22. שבע שנים נבנתה
Neh. 7, 1. ויהי כאשר נבנתה החומה
fem.: וְנִבְנְתָה
Jer. 30, 18. ונבנתה עיר על־תלה
Jer. 31, 38. ונבנתה העיר ליי
Dan. 9, 25. תשוב ונבנתה רחוב
2 *perf. fem.:* וְנִבְנֵית
Jer. 31, 4. עד אבנך ונבנית
3 *prf. pl.:* נִבְנוּ
Mal. 3, 15. גם־נבנו עשי רשעה
3 *prf. pl.:* וְנִבְנוּ
Jer. 12, 16. ונבנו בתוך עמי
Ez. 36, 33. ונבנו החרבות
part.: הַנִּבְנֶה
1 Chr. 22, 19. לבית הנבנה לשם־יי
inf.: לְהִבָּנוֹת
Hag. 1, 2. עת־בית יי לחבנות
Zach. 8, 9. החיכל לחבנות
cum suff.: בְּהִבָּנְתוֹ
1 Reg. 6, 7. בהבנתו אבן שלמה
1 Reg. 6, 7. לא־נשמע בבית בהבנתו
1 *imperf.:* *אֶבְנֶה
Gn. 16, 2. *אולי אבנה ממנה
1 *imperf.:* *וְאֶבְנֶה
Gn. 30, 3. *ואבנה גם־אנכי ממנה
2 *imperf.:* תִּבְנֶה
Job. 22, 23. אם־תשוב עד־שדי תבנה
3 *imperf.:* יִבְנֶה
Job. 12, 14. הן יהרוס ולא יבנה
Ps. 89, 3. עולם חסד יבנה
Prv. 24, 3. בחכמה יבנה בית
Jes. 25, 2. מעיר לעולם לא יבנה

Gn. 33, 17. ויבן לו בית ולמקנהו
ויבן שם מזבח ויקרא למקום
Gn. 35, 7.
Ex. 1, 11. ויבן ערי מסכנות לפרעה
Ex. 17, 15 ויבן משה מזבח
Ex. 24, 4. ויבן מזבח תחת ההר
וירא אהרן ויבן מזבח לפניו
Ex. 32, 5.
Num. 23, 14. ויבן שבעה מזבחת
Jud. 1, 26. ויבן עיר ויקרא שמה לוז
Jud. 6, 24. ויבן שם גדעון מזבח ליי
1 Sam. 7, 17. ויבן־שם מזבח ליי
1 Sam. 14, 35. ויבן שאול מזבח ליי
ויבן דוד סביב מן־המלוא
2 Sam. 5, 9.
2 Sam. 24, 25. ויבן שם דוד מזבח ליי
1 Reg. 6, 1. ויבן הבית ליי
1 Reg. 6, 5. ויבן על־קיר הבית
1 Reg. 6, 9. ויבן את־הבית ויכלהו
ויבן את־היצוע על־כל־הבית
1 Reg. 6, 10.
ויבן שלמה את־הבית ויכלהו
1 Reg. 6, 14.
1 Reg. 6, 15. ויבן את־קירות הבית
1 Reg. 6, 16. ויבן את־עשרים אמה
1 Reg. 6, 16. ויבן לו מבית לדביר
1 Rg. 6, 36 ויבן את־החצר הפנימית
1 Rg. 7, 2 ויבן את־בית יער הלבנון
1 Reg. 9, 17. ויבן שלמה את־גזר
1 Reg. 12, 25. ויבן ירבעם את־שכם
1 Reg. 12, 25. ויבן את־פנואל
1 Reg. 15, 17. ויבן את־הרמה
1 Reg. 15, 22. ויבן בם המלך אסא
1 Reg. 16, 24. ויבן את־השמר ויקרא
2 Reg. 16, 11. ויבן אוריה הכהן
2 Reg. 21, 3. ויבן את־הבמות
2 Reg. 21, 5. ויבן מזבחות לכל־צבא
ויבן העיר מסביב מך־המלוא
1 Chr. 11, 8.
ויבן שם דויד מזבח ליי
1 Chr. 21, 26.
2 Chr. 8, 4. ויבן את־תדמר במדבר
ויבן את־בית חורון העלינון
2 Chr. 8, 5.
2 Chr. 11, 5 ויבן ערים למצור ביהודה
2 Chr. 11, 6. ויבן את־בית־לחם
2 Chr. 14, 5. ויבן ערי מצורה ביהודה
ויבן את־הרמה לבלתי תת
2 Chr. 16, 1.
2 Chr. 16, 6. ויבן בהם את־גבע
2 Chr. 17, 12. ויבן ביהודה בירניות
ויבן עזיהו מגדלים בירושלם
2 Chr. 26, 9.
2 Chr. 26, 10. ויבן מגדלים במדבר
ויבן את־כל־החומה הפרוצה
2 Chr. 32, 5.
2 Chr. 33, 3. וישב ויבן את־הבמות
ויבן מזבחות לכל־צבא השמים
2 Chr. 33, 5.
2 Chr. 33, 16. ויבן את־מזבח יי
Ps. 78, 69. ויבן כמו־רמים מקדשו
Jes. 5, 2. ויבן מגדל בתוכו
Hos. 8, 14. ויבן היכלות
cum suff.: יִבְנֵנִי
Neh. 3, 14 הוא יבנו ויעמיד דלתותיו
Neh. 3, 15. הוא יבנו ויסללנו
cum suff.: יִבְנֵהוּ
Job. 20, 19. בית גזל ולא יבנהו
cum suff.: וְיִבְנֵהוּ
1 Reg. 6, 38. ויבנהו שבע שנים
cum suff.: יִבְנֵם
Ps. 28, 5. יהרסם ולא יבנם
3 *fem. ap.:* וַתִּבֶן
1 Chr. 7, 24. ותבן את־בית־חורון
Zach. 9, 3. ותבן צור מצור לה
1 *imperf.:* נִבְנֶה

Digitized by Google

ביתי יבנה בה Zach. 1, 16.

3 *impf. f.:* תִּבָּנֶה

תבנה וחכונן עיר סיחון Num. 21, 27.
חל עולם לא תבנה עוד Dt. 13, 17.
ולאמר לירושלם תבנה Jes. 44, 28.
לא תבנה עוד Ez. 26, 14.

3 *pl. fem.:* תִּבָּנֶינָה

ולערי יהודה תבנינה Jes. 44, 26.
והחרבות תבנינה Ez. 36, 10.

בִּנְיָה

ז׳, ולפי המכוון כמו בִּנְיָן [נענייע], ונקמוס נקוף וזכוי הקיימ׳, ויולי סוף פופסני.

n. f. aedificium; LXX. male, tanquam a בִּין: *τὰ διορίζοντα.*

וַהֲבִנְיָהוּ

והבניה וקירותיה Ez. 41, 13.

בִּנְיָן

ז׳ופ׳ם קְנְיָן כמופי דָן ניון המופסוף, ולפ׳ם קיפס סנכין כמו בִּנְיָה [נויפמוס], והוזפל לפ׳ם על עכס סנכיס לו המוצ [לפ׳ם נענויעטע, נענייע]. וילוע נכלון המלקלפ׳ס נכין הקל, נכין הכנל, נכין הכוסף וכלוופ׳ס.

n. m. ad anal. formae קִנְיָן, aedificium, LXX. *πόλις, οἰκοδομή.*

ומהתיכונות בנין Ez. 42, 5.

הַבִּנְיָן

את־רחב הבנין Ez. 40, 5.
וקיר הבנין חמש־אמות Ez. 41, 12.
ומדד ארך־הבנין Ez. 41, 15.
נגד הבנין אל־החצרות Ez. 42, 1.
ואל־פני הבנין Ez. 42, 10.

וַהַבִּנְיָן

והבנין אשר על־פני Ez. 41, 12.

מִבְנֶה

ז׳ מן בָּנָה, והלזון לפי המפרפ׳ס כמו נכין [נענייע], ויפיס ע׳פ מִקְנֶה מִכְסֶה.

n. m. aedificium; LXX. *οἰκοδομή.*

constr.: מִבְנֵה

ועליו כמבנה־עיר Ez. 40, 2.

בֵּן

ז׳ יולע נהמצן בָּנָה, לפעמים בִּנָּה, ועפ כנוי בְּנֵי הכיפ בָּנָם, הסמן בְּנֵי. סולף הסימן על בָּת, כמלולו בָּנָה־זָכָר, בָּנָה־נְקֵבָה, והמצלל לנ ויפיל על פּ הכן ויוצב עיר לו מליכה וכלוופ׳ס, ז׳יולן המצן. ולפ׳ל לצולם נכלפ׳ס לי שלפיכלו מן נכה כ׳ל לפ׳ם, ולמולכת בָּנָה לו בֵּן [על דמיון פ׳ס, לא פ׳ס], והמס בֵּן [נכיכלי מולפ בָּנָם] נסלכף בָּר לו בַּר, ניקלוף לולפ הסימן לצולכ׳, וכי לנכל הימצן נכלל שפתי. מעכב. עי׳ בַּר, בָּת (בְּרָיָה).

n. m. filius, cujus usus longe lateque patet. Origo vocabuli non videtur in verbo בָּנָה quaerenda; בֵּן, בָּנָה, ad similitudinem nominum אָב, אָח, אֵם formatum, videtur esse primarium, non aliunde repetendum. בַּר plane idem est, ortum illud literarum facili permutatione.

ותלד בן ותקרא את־שמו Gn. 4, 25.
ולשת גם־הוא ילד־בן Gn. 4, 26.
ויולד בן Gn. 5, 28.
הנך הרה וילדת בן Gn. 16, 11.
ותלד הגר לאברם בן Gn. 16, 15.
וגם נתתי ממנה לך בן Gn. 17, 16.
אשתך ילדת לך בן Gn. 17, 19.
והנה־בן לשרה Gn. 18, 10.
ולשרה בן Gn. 18, 14.
ותלד הבכירה בן Gn. 19, 37.
גם־הוא ילדה בן Gn. 19, 38.
ותלד שרה לאברהם בן Gn. 21, 2.
כי־ילדתי בן לזקניו Gn. 21, 7.
שרה אשת אדני בן Gn. 24, 36.
וסהר לאה ותלד בן Gn. 29, 32.
Gn. 29, 33. 34. 35. ותהר עוד ותלד בן
ותלד ליעקב בן Gn. 30, 5.
וגם שמע בקלי ויתן־לי בן Gn. 30, 6.
שפחת רחל בן שני ליעקב Gn. 30, 7.
שפחת לאה ליעקב בן Gn. 30, 10.
בן שני ליעקב Gn. 30, 12.
ותלד ליעקב בן חמישי Gn. 30, 17.
ותלד בן־ששי ליעקב Gn. 30, 19.
ותהר ותלד בן ותאמר Gn. 30, 23.
יסף יי לי בן אחר Gn. 30, 24.
אל־תיראי כי־גם־זה לך בן Gn. 35, 17.
ותהר ותלד בן Gn. 38, 3.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 38, 4.
ותסף עוד ותלד בן Gn. 38, 5.
בן פרת יוסף Gn. 49, 22.
בן פרת עלי־עין Gn. 49, 22.
אם־בן הוא והמתן אתו Ex. 1, 16.
ותהר האשה ותלד בן Ex. 2, 2.
ותלד בן ויקרא את־שמו גרשם Ex. 2, 22
אור־בן יגח אור־בת יגח Ex. 21, 31.
כי אין לו בן Num. 27, 4.
בן סורר ומורה Dt. 21, 18.
ילדה־לו גם־היא בן Jud. 8, 31.
אין־לו ממט בן או־בת Jud. 11, 34.
והרית וילדת בן Jud. 13, 3.
כי הנך הרה וילדת בן Jud. 13, 5.
הנך הרה וילדת בן Jud. 13, 7.
ותלד האשה בן Jud. 13, 24.
ויתן־לה הריון ותלד בן Ruth 4, 13
ילד־בן לנעמי Ruth 4, 17.
ותהר חנה ותלד בן 1 Sam. 1, 20.
אל־תיראי כי־בן ילדת 1 Sam. 4, 20.
ולו־היה בן ושמו שאול 1 Sam. 9, 2.
הנה ראיתי בן לישי 1 Sam. 16, 18.
וימלט בן־אחד עוד בן ליהונתן נכה 1 Sam. 22, 20.
רגלים 2 Sam. 9, 3.
ולמפיבשת בן־קטן 2 Sam. 9, 12.
ותהי־לו לאשה ותלד לו בן 2 Sam. 11, 27.
וישכב עמה ותלד בן 2 Sam. 12, 24.
כי אמר אין־לי בן 2 Sam. 18, 18.
ותתן־לו בן 1 Reg. 3, 6.
אשר נתן לדוד בן חכם 1 Reg 5, 21.
הנה־בן נולד לבית־דוד 1 Reg. 13, 2.
לא־היה לו בן 2 Reg. 1, 17.
אבל בן אין־לה ואישה זקן 2 Reg. 4, 14.
כעת חיה אתי חבקת בן 2 Reg. 4, 16.
ותהר האשה ותלד בן 2 Reg. 4, 17.
השאלתי בן מאת אדני 2 Reg. 4, 28.
מעכה אשת־מכיר בן 1 Chr. 7, 16.
ותהר ותלד בן 1 Chr. 7, 23.
הנה־בן נולד לך 1 Chr. 22, 9.
בן חכם יודע שכל ובינה 2 Chr. 2, 11.
ולא נשאר־לו בן 2 Chr. 21, 17.
ועל־בן אמצתה לך Ps. 80, 16.
וכאב את־בן ירצה Prv. 3, 12.
כי־בן הייתי לאבי Prv. 4, 3.
בן חכם ישמח־אב Prv. 10, 1,
אגר בקיץ בן משכיל Prv. 10, 5.
נרדם בקציר בן מביש Prv. 10, 5.
בן חכם מוסר אב Prv. 13, 1.
בן חכם ישמח־אב Prv. 15, 20.
כעס לאביו בן כסיל Prv. 17, 25.
הות לאביו בן כסיל Prv. 19, 13.
בן מביש ומחפיר Prv. 19, 26.
נוצר תורה בן מבין Prv. 28, 7.
גם בן ואח אין־לו Eccl. 4, 8.
והולידך בן Eccl. 5, 13.
ויולדה בן Jes. 7, 14.
ותלד בן Jes. 8, 3.
בן נתן־לנו Jes. 9, 5.
ילד־לך בן זכר Jer. 20, 15.
אם־בן אם־בת יצילו Ez. 14, 20.
והוליד בן־פריץ Ez. 18, 10.
והנה הוליד בן Ez. 18, 14.
בן לא־ישא בעון האב Ez. 18, 20.
ותלד־לו בן Hos. 1, 3,
ותהר ותלד בן Hos. 1, 8.
הוא־בן לא חכם Hos. 13, 13.
כי־בן מנבל אב Mich. 7, 6.
בן יכבד אב Mal. 1, 6.

cum h int.: הַבֵּן

הבן יקיר לי אפרים Jer. 31, 20.

וּבֵן

ובן אין־לו Dt. 25, 5. Num. 27, 8.

לַבֵּן

כל־הבן הילוד Ex. 1, 22.
והיה הבן הבכר לשניאה Dt. 21, 15.
גם הבן הילוד לך 2 Sam. 12, 14.
כנפש האב וכנפש הבן Ez. 18, 4.
לא־נשא הבן בעון האב Ez. 18, 19.
ואב לא ישא בעון הבן Ez. 18, 20.

וְלַבֵּן

והבן משפט וצדקה עשה Ez. 18, 19.

בְּבֵן

*משכיל ימשל בבן־מביש Prv. 17, 2.

לְבֵן

ויהי־לה לבן Ex. 2, 10.
לבן או לבת תביא כבש Lev. 12, 6.
והוא יהיה־לי לבן 2 Sam. 7, 14.
והוא יהיה־לי לבן 1 Chr. 17, 13.
והוא יהיה־לי לבן 1 Chr. 22, 10.
כי־בחרתי בו לי לבן 1 Chr. 28, 6.

וְלִבֵּן

ולבן ולבת Ez. 44, 25.

לַבֵּן

*למנצח על־מות לבן Ps. 9, 1.

constr.: בֶּן

נח בן־חמש מאות Gn. 5, 32.
ונח בן־שש מאות שנה Gn. 7, 6.
שם בן־מאת שנה Gn. 11, 10.
ואת־לוט בן־הרן בן־בנו Gn. 11, 31.
ואברם בן־חמש שנים Gn. 12, 4.
ואת־לוט בן־אחיו Gn. 12, 5.
בן־אחי אברם וילכו Gn. 14, 12.
והנה בן־ביתי יורש אתי Gn. 15, 3.
ואברם בן־שמונים שנה Gn. 16, 16.
ויהי אברם בן־תשעים שנה Gn. 17, 1.
בן־נכר Gn. 17, 12. 27.
ותקרא שמו בן־עמי Gn. 19, 38.
ואברהם בן־מאת שנה Gn. 21, 5.
את־בן־הגר המצרית Gn. 21, 9.
לא־יירש בן־האמה הזאת Gn. 21, 10.
וגם את־בן־האמה Gn. 21, 13.
ויצעק־לי בעפרון בן־צחר Gn. 23, 8.
ילדה לבתואל בן־מלכה Gn. 24, 15.
בן־מלכת אשר ילדה לנחור Gn. 24, 24.
בת־בתואל בן־נחור Gn. 24, 47.
אל־שדה עפרן בן־צחר Gn. 25, 9.
ישמעאל בן־אברהם Gn. 25, 12.
תולדת יצחק בן־אברהם Gn. 25, 19.
ויהי יצחק בן־ארבעים שנה Gn. 25, 20.
ויצחק בן־ששים שנה Gn. 25, 26.
ויהי עשו בן־ארבעים שנה Gn. 26, 34.
אל־לבן בן־בתואל הארמי Gn. 28, 5.
בת־ישמעאל בן־אברהם Gn. 28, 9.
הידעתם את־לבן בן־נחור Gn. 29, 5.
וכי בן־רבקה הוא Gn. 29, 12.
את שמע יעקב בן־אחתו Gn. 29, 13.
ויירא אתה שכם בן־חמור Gn. 34, 2.
ובעיני שכם בן־חמור Gn. 34, 18.
ותקרא שמו בן־אוני Gn. 35, 18.
אליפז בן־עדה Gn. 36, 10.
רעואל בן־בשמת Gn. 36, 10.
פילגש לאליפז בן־עשו Gn. 36, 12.
ואלה בני רעואל בן־עשו Gn. 36, 17.
וימלך באדום בלע בן־ בעור Gn. 36, 32.
יובב בן־זרח מבצרה Gn. 36, 33.
וימלך תחתיו חדד בן־ בדד Gn. 36, 35.
בעל חנן בן־עכבור Gn. 36, 38. 39.
יוסף בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 2.
כי־בן־זקנים הוא לו Gn. 37, 3.
ויוסף בן־שלשים שנה Gn. 41, 46.
וירא את־בנימן אחיו בן־אמו Gn. 43, 29.
ושאול בן־הכנענית Gn. 46, 10.
גם בני מכיר בן־מנשה Gn. 50, 23.
וימת יוסף בן־מאה ועשר שנים Gn. 50, 26.
ושאול בן־הכנענית Ex. 6, 15.
ואלעזר בן־אהרן לקח־לו Ex. 6, 25.
ומשה בן־שמנים שנה Ex. 7, 7.
ואהרן בן־שלש ושמנים שנה Ex. 7, 7.
שה תמים זכר בן־שנה Ex. 12, 5.
כל־בן־נכר לא־יאכל בו Ex. 12, 43.
ויינפש בן־אמתך והגר Ex. 23, 12.
פר אחד בן־בקר Ex. 29, 1.
בצלאל בן־אורי בן־חור Ex. 31, 2.
אהליאב בן־אחיסמך Ex. 31, 6.
בן־אורי בן־חור למטה יהודה Ex. 35, 30.
הוא ואהליאב בן־ אחיסמך Ex. 35, 34.
ביד איתמר בן־אהרן הכהן Ex. 38, 21.
ובצלאל בן־אורי בן־חור Ex. 38, 22.
ואתו אהליאב בן־ אחיסמך Ex. 38, 23.
ושחט את־בן החבקר Lev. 1, 5.
פר בן־בקר Lev. 4, 3. 14.
עגל בן־בקר לחטאת Lev. 9, 2.
כבש בן־שנתו לעלה Lev. 12, 6.
בפר בן־בקר לחטאת Lev. 16, 3.
ומיד בן־נכר לא תקריבו Lev. 22, 25.
כבש תמים בן־שנתו Lev. 23, 12.
בני שנה ופר בן־בקר Lev. 23, 18.
בן־אשה ישראלית Lev. 24, 10.
והוא בן־איש מצרי Lev. 24, 10.
בן הישראלית ויקב בן־האשה הישראלית Lev. 24, 10. 11.
או בן־דודו יגאלנו Lev. 25, 49.
ועד בן־ששים שנה Lev. 27, 3.
ועד בן־עשרים שנה Lev. 27, 5.
ועד בן־חמש שנים Lev. 27, 6.
אליצור בן־שדיאור Num. 1, 5.
בן־צורישדי Num. 1, 6.
בן־עמינדב Num. 1, 7.
נתנאל בן־צוער Num. 1, 8.
אליאב בן־חלן Num. 1, 9.
בן־עמיהוד Num. 1, 10.
בן־פדהצור Num. 1, 10.
אבידן בן־גדעני Num. 1, 11.
בן־עמישדי Num. 1, 12.
פגעיאל בן־עכרן Num. 1, 13.
אליסף בן־דעואל Num. 1, 14.
אחירע בן־עינן Num. 1, 15.
נחשון בן־עמינדב Num. 2, 3.
נתנאל בן־צוער Num. 2, 5.
אליאב בן־חלן Num. 2, 7.
אליצור בן־שדיאור Num. 2, 10.
שלמיאל בן־צורישדי Num. 2, 12.
אליסף בן־דעואל Num. 2, 14.
אלישמע בן־עמיהוד Num. 2, 18.
גמליאל בן־פדהצור Num. 2, 20.
אבידן בן־גדעוני Num. 2, 22.

Digitized by Google

Num. 2, 25. אחיעזר בן־עמישדי
Num. 2, 27. פגעיאל בן־עכרן
Num. 2, 29. אחירע בן־עינן
Num. 3, 24. אליסף בן־לאל
Num. 3, 30. אליצפן בן־עזיאל
Num. 3, 32. אלעזר בן־אהרן הכהן
4, 16.
Num. 3, 35. צוריאל בן־אביחיל
Num. 4, 3. 30. ועד בן־חמשים שנה
35. 39. 43. 47.
Num. 4, 23. עד בן־חמשים שנה
Num. 4, 28. 33. 7, 8. בן־אהרן הכהן
Num. 6, 12. 14. כבש בן־שנתו לאשם
Num. 7, 12. 17. נחשון בן־עמינדב
Num. 7, 21. פר אחד בן־בקר
Num. 7, 21. בן־שנתו לעלה
27. 33. 39. 45. 51. 57. 63.
69. 75. 81.
Num. 7, 18. 23. נתנאל בן־צוער
Num. 7, 24, 29. אליאב בן־חלן
Num. 7, 30. 35. אליצור בן־שדיאור
Num. 7, 36. 41. שלמיאל בן־צוריישדי
Num. 7, 42. 47. אליסף בן־דעואל
Num. 7, 48. 53. אלישמע בן־עמיהוד
Num. 7, 54. 59. גמליאל בן־פדהצור
Num. 7, 60. 65. אבידן בן־גדעני
Num. 7, 66. 71. אחיעזר בן־עמישדי
Num. 7, 72. 77. פגעיאל בן־עכרן
Num. 7, 78. 83. אחירע בן־עינן
Num. 8, 8. פר בן־בקר
Num. 8, 8. ופר־שני בן־בקר
Num. 10, 14. נחשון בן־עמינדב
Num. 10, 15. נתנאל בן־צוער
Num. 10, 16. אליאב בן־חלן
Num. 10, 18. אליצור בן־שדיאור
Num. 10, 19. שלמיאל בן־צוריישדי
Num. 10, 20. אליסף בן־דעואל
Num. 10, 22. אלישמע בן־עמיהוד
Num. 10, 23. גמליאל בן־פדהצור
Num. 10, 24. אבידן בן־גדעני
Num. 10, 25. אחיעזר בן־עמישדי
Num. 10, 26. פגעיאל בן־עכרן
Num. 10, 27. אחירע בן־עינן
Nu. 10, 29. לחבב בן־רעואל המדיני
Num. 13, 4. שמוע בן־זכור
Num. 13, 5. שפט בן־חוריי
Num. 13, 6. כלב בן־יפנה
Num. 13, 7. יגאל בן־יוסף
Num. 13, 9. פלטי בן־רפוא
Num. 13, 10. גדיאל בן־סודי
Num. 13, 11. גדי בן־סוסי
Num. 13, 12. עמיאל בן־גמלי
Num. 13, 13. סתור בן־מיכאל
Num. 13, 14. נחבי בן־ופסי
Num. 13, 15. גאואל בן־מכי
Num. 14, 6. 30. 38. וכלב בן־יפנה
Num. 15, 8. וכי־תעשה בן־בקר
Num. 15, 9. והקריב על־בן־הבקר
Num. 15, 24. פר בן־בקר אחד לעלה
Num. 16, 1. בן־יצהר בן־קהת בן־לוי
Num. 16, 1. ואון בן־פלת
Num. 17, 2. בן־אהרן הכהן
Num. 22, 2. ויירא בלק בן־צפור
Nu. 22, 4. ובלק בן־צפור מלך למואב
Nu. 22, 5. אל־בלעם בן־בעור פתורה
Num. 22, 10 בלק בן־צפור מלך מואב
Num. 22, 16. כה אמר בלק בן־צפור
פנחס־בן אלעזר בן־
אהרן
Num. 25, 7. 11.
Num. 25, 14. זמרי בן־סלוא
Num. 26, 1. בן־אהרן הכהן לאמר
Num. 26, 33. וצלפחד בן־חפר
Nu. 27, 1. בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר
בן־מנשה למשפחת
Num. 27, 1. מנשה
Num. 27, 1. בן־יוסף
Num. 29, 2. 8. פר בן־בקר אחד
ואת־פנחס בן־אלעזר

Num. 31, 6. הכהן
Num. 31, 8. ואת בלעם בן־בעור הרגו
Num. 32, 12. כלב בן־יפנה
ולחצי שבט מנשה בן־
Num. 32, 33. יוסף
Num. 32, 39 וילכו בני מכיר בן־
מנשה
Num. 32, 40. למכיר בן־מנשה
Num. 32, 41. וישב בה
Num. 32, 41. ויאיר בן־מנשה הלך
Nu. 33, 39. ואהרן בן־שלש ועשרים
Num. 34, 19. כלב בן־יפנה
Num. 34, 21. שמואל בן־עמיהוד
Num. 34, 22. אלידד בן־כסלון
Num. 34, 23. בקי בן־יגלי
Num. 34, 23. חניאל בן־אפד
Num. 34, 24. קמואל בן־שפטן
Num. 34, 25. אליצפן בן־פרנך
Num. 34, 26. פלטיאל בן־עזן
Num. 34, 27. אחיחוד בן־שלמי
Num. 34, 28. פדהאל בן־עמיהוד
Num. 36, 1. בן־מכיר בן־מנשה
ממשפחת בני־מנשה בן־
Num. 36, 12. יוסף
Dt. 1, 36. זולתי כלב בן־יפנה
Dt. 3, 14. יאיר בן־מנשה לקח
Dt. 11, 6. בני אליאב בן־ראובן
Dt. 13, 7. אחיך בן־אמך
Dt. 21, 16. את־בן־האהובה
Dt. 21, 16. על־פני בן־השנואה
Dt. 21, 17. הבכור בן־השנואה יכיר
Dt. 23, 5. את־בלעם בן־בעור
Dt. 31, 2. בן־מאתועשרים שנה אנכי
ומשה בן־מאה ועשרים
Dt. 34, 7. שנה
Jos. 7, 1. עכן בן־כרמי בן־זבדי
Jos. 7, 1. בן־זרח למטה יהודה
עכן בן־כרמי בן־זבדי
Jos. 7, 18. בן־זרח
Jos. 7, 24. את־עכן בן־זרח
Jos. 13, 22. בלעם בן־בעור הקוסם
Jos. 13, 31. לבני מכיר בן־מנשה
Jos. 14, 6. ויאמר אליו כלב בן־יפנה
Jos. 14, 7. בן־ארבעים שנה אנכי
Jos. 14, 10. בן־חמש ושמנים שנה
Jos. 14, 13. לכלב בן־יפנה לנחלה
Jos. 14, 14. לכלב בן־יפנה הקנזי
Jos. 15, 6. אבן בהן בן־ראובן
Jos. 15, 8. ועלה הגבול גי בן־הנם
Jos. 15, 13. ולכלב בן־יפנה נתן חלק
Jos. 15, 17. ויילכדה עתניאל בן־קנז
Jos. 17, 2. אלח בני מנשה בן־יוסף
ולצלפחד בן־חפר בן־
גלעד
Jos. 17, 3. בן־מכיר בן־מנשה
Jos. 17, 3. אשר על־פני גי בן־הנם
Jos. 18, 16. וירד אבן בהן בן־ראובן
Jos. 18, 17. לכלב בן־יפנה באחזתו
Jos. 21, 12. פנחס בן־אלעזר הכהן
Jos. 22, 13. חלוא עכן בן־זרח
Jos. 22, 20. פנחס בן־אלעזר הכהן
Jos. 22, 31. ויישב פנחס בן־אלעזר
Jos. 22, 32. ויקם בלק בן־צפור
Jos. 24, 9. ויקרא לבלעם בן־בעור
Jos. 24, 9. בן־מאה ועשר שנים
Jos. 24, 29. ואלעזר בן־אהרן מת
Jud. 1, 13. ויילכדה עתניאל בן־קנז
Jud. 2, 8. בן־מאה ועשר שנים
Jud. 3, 9. עתניאל בן־קנז
Jud. 3, 11. וימת עתניאל בן־קנז
Jud. 3, 15. בן־גרא בן־הימיני
Jud. 3, 31 ואחריו היה שמגר בן־ענת
Jud. 4, 6. לברק בן־אבינעם
Jud. 4, 12. כי עלה ברק בן־אבינעם
Jud. 5, 1. וברק בן־אבינעם
Jud. 5, 6. בימי שמגר בן־ענת
Jud. 5, 12. ושבה שביך בן־אבינעם
Jud. 6, 29. גדעון בן־יואש עשה

Jud. 7, 14. גדעון בן־יואש איש
ישראל
Jud. 8, 13. וישב גדעון בן־יואש
Jud. 8, 22. גם־בנך גם בן־בנך
Jud. 8, 29. וילך ירבעל בן־יואש
Jud. 8, 32. וימת גדעון בן־יואש
Jud. 9, 1. וילך אבימלך בן־ירבעל
Jud. 9, 5. ויותר יותם בן־ירבעל
Jud. 9, 18. את־אבימלך בן־אמתו
Jud. 9, 26. ויבא געל בן־עבד ואחיו
Jud. 9, 28. ויאמר געל בן־עבד
Jud. 9, 28. הלא בן־ירבעל
Jud. 9, 30. את־דברי געל בן־עבד
Jud. 9, 31. חמה געל בן־עבד ואחיו
Jud. 9, 35. ויצא געל בן־עבד
Jud. 9, 57. קללת יותם בן־ירבעל
Jud. 10, 1. תולע בן פואה בן־דודו
Jud. 11, 1. ויהוא בן־אשה זונה
Jud. 11, 25 מבלק בן־צפור מלך מואב
Jud. 12, 13. 15. בן־הלל הפרעתוני
Jud. 18, 30 בן־גרשם בן־מנשה הוא
ויונתן בן־אלעזר בן־
Jud. 20, 28. אהרן
בן־ירחם בן־אליהוא בן־
1 Sam. 1, 1. תחו
1 Sam. 1, 1. בן־צוף אפרתי
ועלי בן־השעים ושמנה
1 Sam. 4, 15. שנה
בן־אביאל בן־צרור בן־
1 Sam. 9, 1. בכורת
1 Sam. 9, 1. בן־אפיח בן־איש ימיני
1 Sam. 9, 21. חלא בן־ימיני אנכי
1 Sam. 10, 21. ויולכד שאול בן־קיש
1 Sam. 13, 1. בן־שנה שאול במלכו
1 Sam. 14, 1. ויאמר יונתן בן־שאול
1 Sam. 14, 3. ואחיה בן־אחיטוב
1 Sam. 14, 3. בן־פנחס בן־עלי כהן־י
1 Sam. 14, 50. אביטר בן־ד דוד שאול
ונר אבי־אבנר בן־
1 Sam. 14, 51. אביחיל
וכל־בן־חיל ויאספהו
1 Sam. 14, 52. אליו
1 Sam. 17, 12. ודוד בן־איש אפרתי
1 Sam. 17, 55. בן־מי־זה הנער אבנר
שאל אתה בן־מי־זה
1 Sam. 17, 56. העלם
1 Sam. 17, 58. בן־מי אתה הנער
בן־עבדך ישי בית
1 Sam. 17, 58. הלחמי
1 Sam. 19, 1. ויהונתן בן־שאול
1 Sam. 20, 27. מדוע לא־בא בן־ישי
ויאמר לו בן־נעות
1 Sam. 20, 30. המרדות
1 Sam. 20, 31. אשר בן־ישי חי
1 Sam. 20, 31. בן־מות הוא
1 Sam. 23, 7. לכלכם יתן בן־ישי
1 Sam. 22, 8. בכרת־בני עם־בן־ישי
ראיתי־את בן־ישי בא
1 Sam. 22, 9. נבה
1 Sam. 22, 9 אל־אחימלך בן־אחיטוב
את־אחימלך בן־
1 Sam. 22, 11. אחיטוב
1 Sam. 22, 12. שמע־נא בן־אחיטוב
1 Sam. 22, 20. לאחימלך בן־אחיטוב
בן־אחימלך אל־דוד
1 Sam. 23, 6. קעילה
1 Sam. 23, 16. ויקם יהונתן בן־שאול
1 S. 25, 10. ויאמר מי דוד ומי בן־ישי
והוא בן־בליעל מדבר
1 Sam. 25, 17. אליו
לפלטי בן־ליש אשר
1 Sam. 25, 44. מגלים
1 Sam. 26, 5. ואבנר בן־נר שר־צבאו
1 Sam. 26, 6. ואל־אבישי בן־צרויה
1 Sam. 26, 14. ואל־אבנר בן־נר לאמר
אל־אכיש בן־מעוך
1 Sam. 27, 2. מלך גת
אל אביתר הכהן בן־

1 Sam. 30, 7. אחימלך
2 Sam. 1, 13. בן־איש גר עמלקי אנכי
2 Sam. 2, 8. ואבנר בן־נר שר־צבא
לקח את־איש־בשת בן־
2 Sam. 2, 8. שאול
בן־ארבעים שנה
2 Sam. 2, 10. איש־בשת
2 Sam. 2, 10. בן־שאול במלכו
2 Sam. 2, 12. ויצא אבנר בן־נר
ועבדי איש־בשת בן־
2 Sam. 2, 12. שאול
ויזאב בן־צרויה ועבדי
2 Sam. 2, 13. דוד
לבגיעון ולאיש־בשת בן־
2 Sam. 2, 15. שאול
והשלישי אבשלום בן־
2 Sam. 3, 3. מעכה
2 Sam. 3, 4. והרביעי אדניה בן־חגית
והחמשי שפטיה בן־
2 Sam. 3, 4. אביטל
2 Sam. 3, 14. אל איש־בשת בן־שאול
2 Sam. 3, 15. מעם פלטיאל בן־לוש
בא־אבנר בן־נר אל־
2 Sam. 3, 23. המלך
2 Sam. 3, 25. ידעת את־אבנר בן־נר
2 Sam. 3, 28. מדמי אבנר בן־נר
2 Sam. 3, 37. לחמית את־אבנר בן־נר
וישמע בן־שאול כי מת
2 Sam. 4, 1. אבנר
2 Sam. 4, 2. חיר בן־שאול
2 Sam. 4, 4. ולידהונתן בן־שאול
2 Sam. 4, 4. בן נכה רגלים
2 Sam. 4, 4. בן־חמש שנים
2 S. 4, 8. ראש איש־בשת בן־שאול
2 S. 5, 4. בן־שלשים שנה דוד במלכו
2 Sam. 8, 3. את־הדדעזר בן־רחב
2 S. 8, 12. ומשלל הדדעזר בן־רחב
2 S. 8, 16. ויזאב בן־צרויה על־הצבא
ויהושפט בן־אחילוד
2 Sam. 8, 16. מזכיר
2 Sam. 8, 17. וצדוק בן־אחיטוב
2 Sam. 8, 17. ואחימלך בן־אביתר
2 Sam. 8, 18. ובניהו בן־יהוידע
2 Sam. 9, 4. בית מכיר בן־עמיאל
2 Sam. 9, 5. מבית מכיר בן־עמיאל
מפיבשת בן־יהונתן
2 Sam. 9, 6. בן־שאול
2 Sam. 9, 10. ומפיבשת בן־אדניך
2 Sam. 10, 2. עם־חנון בן־נחש
2 S. 11, 21. את־אבימלך בן ירבשת
כי בן־מות האיש
2 Sam. 12, 5. העשה זאת
2 Sam. 13, 1. ולאבשלום בן־דוד
2 S. 13, 1. ויאהבה אמנון בן־דוד
2 S. 13, 3. יונדב בן־שמעה אחי דוד
מדוע אתה ככה דל
2 Sam. 13, 4. בן־המלך
2 Sam. 13, 32. ויען יונדב בן שמעה
2 Sam. 13, 36. אל־חלמי בן־עמיהור
2 Sam. 14, 1. וידע יואב בן־צריה
2 Sam. 15, 27. ויחזנתן בן־אביתר
2 Sam. 16, 3. ואיה בן־אדניך
2 Sam. 16, 5. ושמו שמעי בן־גרא
2 S. 16, 9. ויאמר אבישי בן־צרויה
2 S. 16, 11. ואף כי־אתה בן־הימיני
2 Sam. 17, 10. והוא גם־בן־חיל
ועמשא בן־איש ושמו
2 Sam. 17, 25. יתרא
2 Sam. 17, 27. ושבי בן־נחש
2 Sam. 17, 27. ומכיר בן־עמיאל
2 Sam. 18, 2. ביד אבישי בן־צרויה
לא־אשלח ידי אל־
2 Sam. 18, 12. בן־המלך
2 S. 18, 19. ואחימעץ בן־צדוק אמר
2 S. 18, 20. כי על בן־המלך מת
2 Sam. 18, 22. אחימעץ בן־צדוק
כמרצת אחימעץ בן־
2 Sam. 18, 27. צדוק

Digitized by Google

שמעי בן־גרא בן־
הימיני 2 Sam. 19, 17.
ושמעי בן־גרא נפל 2 Sam. 19, 19.
ויען אבישי בן־צרויה 2 Sam. 19, 22.
ומפיבשת בן־שאול
ירד 2 Sam. 19, 25.
זקן מאד בן־שמנים
שנה 2 Sam. 19, 33.
בן־שמונים שנה אנכי
היום 2 Sam. 19, 36.
שבע בן־בכרי איש ימיני 1 2 Sam. 20, 1
אחרי שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 2.
ירע לנו שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 6.
לדף אחרי שבע בן־
בכרי 2 Sam. 20, 7. 13.
דף אחרי שבע בן־
בכרי 2 Sam. 20, 10.
שבע בן־בכרי שמו 2 Sam. 20, 21.
את־ראש שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 22
ובניה בן־יהוידע על־
הכרי 2 Sam. 20, 23.
ויהושפט בן־אחילוד 2 Sam. 20, 24.
מפיבשת בן־יהונתן בן־
שאול 2 Sam. 21, 7.
ובין יהונתן בן־שאול 2 Sam. 21, 7.
לעדריאל בן־ברזלי 2 Sam. 21, 8.
ויעזר־לו אבישי בן־
צרויה 2 Sam. 21, 17.
ויך אלחנן בן־יערי־
ארגים 2 Sam. 21, 19.
ויכהו יהונתן בן־שמעי 2 Sam. 21, 21
אם דוד בן־ישי 2 Sam. 23, 1.
אלעזר־בן דדי בן־אחחי 2 S. 23, 9.
שמא בן־אגא חררי 2 Sam. 23, 11.
אחי יואב בן־צרויה 2 Sam. 23, 18.
ובניהו בן־יהוידע בן־
איש חי 2 Sam. 23, 20.
אלה עשה בניהו בן־
יהוידע 2 Sam. 23, 22.
אלחנן בן־דודו בית
לחם 2 Sam. 23, 24.
עירא בן־עקש התקועי 2 Sam. 23, 26.
חלב בן־בענה הנטפתי 2 Sam. 23, 29.
אתי בן־ריבי 2 Sam. 23, 29.
אחיאם בן־שרר האררי 2 S. 23, 33.
אליפלט בן־אחסבי בן־
המעכתי 2 Sam. 23, 34.
אליעם בן־אחיתפל
הגלני 2 Sam. 23, 34.
יגאל בן־נתן מצבה 2 Sam. 23, 36.
נשאו כלי יואב בן־צרויה 2 S. 23, 37.
ואדריה בן־חגית מחנשא 1 Reg. 1, 5.
דבריו עם יואב בן־צרויה 1 Reg. 1, 7.
ובניהו בן־יהוידע 1 Reg. 1, 8.
כי מלך אדניהו בן־חגית 1 Reg. 1, 11.
ולבניהו בן־יהוידע 1 Reg. 1, 26. 32.
ויען בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 1, 36.
ותן הנביא ובניהו בן־
יהוידע 1 Reg. 1, 38.
והשה יונתן בן־אביתר
הכהן 1 Reg. 1, 42.
ובניהו בן־יהוידע והכרתי 1 Reg. 1, 44
יואב בן־צרויה אשר עשה 1 Reg. 2, 5.
לאבנר בן־נר ולעמשא בן־
יתר 1 Reg. 2, 5.
שמעי בן־גרא בן־הימיני 1 Reg. 2, 8.
וירא אדניהו בן־חגית 1 Reg. 2, 13.
וליואב בן־צרויה 1 Reg. 2, 22.
ויך בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 25.
את־בניהו בן־יהוידע
לאמר 1 Reg. 2, 29.
את־אבנר בן־נר 1 Reg. 2, 32.
ואת־עמשא בן־יתר 1 Reg. 2, 32.
ויעל בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 34.
את־בניהו בן־יהוידע
התחתיו 1 Reg. 2, 35.
אל־אביש בן־מעכה 1 Reg. 2, 39.
את־בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 46.

וימת בן־האשה חזאת 1 Reg. 3, 19.
עזריהו בן־צדוק הכהן 1 Reg. 4, 2.
יהושפט בן־אחילוד
המזכיר 1 Reg. 4, 3.
ובניהו בן־יהוידע על־
הצבא 1 Reg. 4, 4.
ועזריהו בן־נתן על־
הנצבים 1 Reg. 4, 5.
וזבוד בן־נתן 1 Reg. 4, 5.
ואחישר בן־עבדא על־
המס 1 Reg. 4, 6.
בן־חור בהר אפרים 1 Reg. 4, 8.
בן־דקר במקץ ובשעלבים 1 Rg. 4, 9.
בן־חסד בארבות 1 Reg. 4, 10.
בן־אבינדב כל־נפת דאר 1 Reg. 4, 11.
בענא בן־אחילוד תענך 1 Reg. 4, 12.
בן־גבר ברמת גלעד 1 Reg. 4, 13.
יאיר בן־מנשה 1 Reg. 4, 13.
אחינדב בן־עדא
מחנימה 1 Reg. 4, 14.
בענא בן־חושי באשר 1 Reg. 4, 17.
יהושפט בן־פרוח
בישכר 1 Reg. 4, 17.
שמעי בן־אלא בבנימן 1 Reg. 4, 18.
גבר בן־אורי בארץ גלעד 1 Reg. 4, 19.
בן־אשחה אלמנה הוא 1 Reg. 7, 14.
את־רזון בן־אלידע 1 Reg. 11, 23.
וירבעם בן־נבט אפרתי 1 Reg. 11, 26.
ויהי כשמע ירבעם בן־
נבט 1 Reg. 12, 2.
אל־ירבעם בן־נבט 1 Reg. 12, 15.
לרחבעם בן־שלמה 1 Reg. 12, 21.
אמר אל־רחבעם בן־
שלמה 1 Reg. 12, 23.
חלח אביה בן־ירבעם 1 Reg. 14, 1.
ורחבעם בן־שלמה 1 Reg. 14, 21.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Reg. 14, 21.
למלך ירבעם בן־נבט 1 Reg. 15, 1.
אל־בן־חדר בן־טברמן בן־
חזיון 1 Reg. 15, 18.
וישמע בן־חדד אל־
המלך 1 Reg. 15, 20.
ומדב בן־ירבעם מלך 1 Reg. 15, 25.
ויקשר עליו בעשא בן־
אחיה 1 Reg. 15, 27.
מלך בעשא בן־אחיה 1 Reg. 15, 33.
ויהי דבר־יי אל־יהוא בן־
חנני 1 Reg. 16, 1.
כבית ירבעם בן־נבט 1 Reg. 16, 3.
וגם בית יהוא בן־חנני
הנביא 1 Reg. 16, 7.
אלה בן־בעשא על־
ישראל 1 Reg. 16, 8.
אחרי תבני בן־גינת 1 Reg. 16, 21. 22.
וילך בכל־דרך ירבעם בן־
נבט 1 Reg. 16, 26.
וימלך אחאב בן־עמרי 1 Reg. 16, 29.
ואחאב בן עמרי מלך 1 Reg. 16, 29.
ויעש אחאב בן־עמרי
הרע 1 Reg. 16, 30.
בחטאות ירבעם בן־נבט 1 Rg. 16, 31.
חלה בן־האשה בעלת
הבית 1 Reg. 17, 17.
ואת יהוא בן־נמשי
תמשח 1 Reg. 19, 16.
ואת־אלישע בן־שפט 1 Reg. 19, 16.
וימצא את־אלישע בן־
שפט 1 Reg. 19, 19.
כה אמר בן־הדד 1 Reg. 20, 3. 5.
למלאכי בן־הדד אמרו 1 Reg. 20, 9.
וישלח אליו בן־הדד 1 Reg. 20, 10.
וישלח בן־הדד ויגידו לו 1 Rg. 20, 17.
וימלט בן־הדד מלך
ארם 1 Reg. 20, 20.
ויפקד בן־הדד את־ארם 1 Reg. 20, 26
עבדך בן־הדד אמר 1 Reg. 20, 32.
אחיך בן־הדד 1 Reg. 20, 33.
ויצא אליו בן־הדד 1 Reg. 20, 33.

כבית ירבעם בן־נבט 1 Reg. 21, 22.
וכבית בעשא בן־אחיה 1 Reg. 21, 22.
כי אם־רע מיכיהו בן־
ימלה 1 Reg. 22, 8.
מהרה מיכיהו בן־
ימלח 1 Reg. 22, 9.
ויעש לו צדקיה בן־
כנענה 1 Reg. 22, 11.
ויגש צדקיהו בן־
כנענה 1 Reg. 22, 24.
ואל יואש בן־המלך 1 Reg. 22, 26.
ויהושפט בן־אסא מלך 1 Reg. 22, 41.
בן שלשים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.
אז אמר אחזיהו בן־
אחאב 1 Reg. 22, 50.
אחזיהו בן־אחאב מלך 1 Reg. 22, 52.
ובדרך ירבעם בן־נבט 1 Reg. 22, 53.
ליהורם בן־יהושפט 2 Reg. 1, 17.
ויהורם בן־אחאב מלך 2 Reg. 3, 1.
רק בחטאות ירבעם
בן־נבט 2 Reg. 3, 3.
ויאמר פח אלישע
בן־שפט 2 Reg. 3, 11.
ויקבץ בן־חדד מלך־
ארם 2 Reg. 6, 24.
ראש אלישע בן־שפט
עליו 2 Reg. 6, 31.
כי־שלח בן־המרצח
הזה 2 Reg. 6, 32.
ויאמר בנך בן־חדד 2 Reg. 8, 9.
בן־שלשים ושתים 2 Reg. 8, 17.
ליורם בן־אחאב 2 Reg. 8, 25.
אחזיהו בן־יהורם 2 Reg. 8, 25.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Reg. 8, 26.
וילך את־יורם בן־אחאב 2 Reg. 8, 28
ואחזיהו בן־יהורם 2 Reg. 8, 29.
את־יורם בן־אחאב
ביזרעאל 2 Reg. 8, 29.
יהוא בן־יהושפט בן־
נמשי 2 Reg. 9, 2.
כבית ירבעם בן־נבט 2 Reg. 9, 9.
וכבית בעשא בן־אחיה 2 Reg. 9, 9.
יהוא בן־יהושפט בן־
נמשי 2 Reg. 9, 14.
כמנהג יהוא בן־נמשי 2 Reg. 9, 20.
ליורם בן־אחאב מלך 2 Reg. 9, 29.
את־יהונדב בן־רכב
לקראתו 2 Reg. 10, 15.
ויבא יהוא ויהונדב בן־
רכב 2 Reg. 10, 23.
רק חטאי ירבעם בן־
נבט 2 Reg. 10, 29.
את־יואש בן־אחזיהו 2 Reg. 11, 2.
ויראא אתם את־בן־
המלך 2 Reg. 11, 4.
ויוצא את־בן־המלך 2 Reg. 11, 12.
בן־שבע שנים יהואש 2 Reg. 12, 1.
ויזכר בן־שמעת 2 Reg. 12, 22.
ויהוזבד בן־שמר 2 Reg. 12, 22.
ליואש בן־אחזיהו מלך
יהודה 2 Reg. 13, 1.
יהואחז בן־יהוא על־
ישראל 2 Reg. 13, 1.
אחר חטאת ירבעם בן־
נבט 2 Reg. 13, 2.
וביד בן־הדד בן־חזאל 2 Reg. 13, 3.
מלך יהואש בן־יהואחז 2 Reg. 13, 10
מכל חטאות ירבעם
בן־נבט 2 Reg. 13, 11. 14, 24.
ויושב יהואש בן־יהואחז 2 Rg. 13, 25.
מיד בן־הדד בן־חזאל 2 Reg. 13, 25.
ליואש בן־יהואחז מלך
ישראל 2 Reg. 14, 1.
מלך אמציהו בן־יואש 2 Reg. 14, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 14, 2.
אל יהואש בן־יהואחז
בן־יהוא 2 Reg. 14, 8.
בן־יהואש בן־אחזיהו 2 Reg. 14, 13.

ויחי אמציהו בן־יואש 2 Reg. 14, 17.
יהואש בן־יהואחז 2 Reg. 14, 17.
ויחוא בן־שש עשרה
שנה 2 Reg. 14, 21.
לאמציהו בן־יואש מלך
יהודה 2 Reg. 14, 23.
מלך ירבעם בן־יואש 2 Reg. 14, 23.
יונה בן־אמתי הנביא 2 Reg. 14, 25.
ויושיעם ביד ירבעם
בן־יואש 2 Reg. 14, 27.
מלך עזריה בן־אמציה 2 Reg. 15, 1.
בן־שש עשרה שנה היה 2 Reg. 15, 2.
ויותם בן־המלך על־
הבית 2 Reg. 15, 5.
מלך זכריהו בן־ירבעם 2 Reg. 15, 8.
מחטאות ירבעם בן־
נבט 2 Reg. 15, 9. 24.
ויקשר עליו שלם בן־
יבש 2 Reg. 15, 10.
שלום בן־יבש מלך 2 Reg. 15, 13.
ויעל מנחם בן־גדי
מתרצה 2 Reg. 15, 14.
ויך את־שלום בן־יבש 2 Reg. 15, 14.
מלך מנחם בן־גדי על־
ישראל 2 Reg. 15, 17.
מעל חטאות ירבעם
בן־נבט 2 Reg. 15, 18.
מלך פקחיה בן־מנחם 2 Reg. 15, 23.
ויקשר עליו פקח בן־
רמליהו 2 Reg. 15, 25.
מלך פקח בן־רמליהו 2 Reg. 15, 27.
מן־חטאות ירבעם
בן־נבט 2 Reg. 15, 28.
ויקשר־קשר חושע
בן־אלה 2 Reg. 15, 30.
על־פקח בן־רמליהו 2 Reg. 15, 30.
ליותם בן־עזיה 2 Reg. 15, 30.
בן־עשרים וחמש שנה
היה 2 Reg. 15, 33.
ואת פקח בן־רמליהו 2 Reg. 15, 37.
לפקח בן־רמליהו 2 Reg. 16, 1.
מלך אחז בן־יותם 2 Reg. 16, 1.
בן־עשרים שנה אחז
במלכי 2 Reg. 16, 2.
פקח בן־רמליהו מלך־
ישראל 2 Reg. 16, 5.
מלך חושע בן־אלה
בשמרון 2 Reg. 17, 1.
וימליכו את־ירבעם
בן־נבט 2 Reg. 17, 21.
להושע בן־אלה 2 Reg. 18, 1.
חזקיה בן־אחז 2 Reg. 18, 1.
בן־עשרים וחמש שנה
היה 2 Reg. 18, 2.
להושע בן־אלה מלך
ישראל 2 Reg. 18, 9.
אליקים בן־חלקיהו 2 Reg. 18, 18.
ויואח בן־אסף המזכיר 2 Reg. 18, 18.
ויאמר אליקים בן־
חלקיהו 2 Reg. 18, 26.
ויבא אליקים בן־
חלקיה 2 Reg. 18, 37.
ויואח בן־אסף 2 Reg. 18, 37.
אל־ישעיהו הנביא בן־
אמוץ 2 Reg. 19, 2.
וישלח ישעיהו בן־
אמוץ 2 Reg. 19, 20.
ישעיהו בן־אמוץ
הנביא 2 Reg. 20, 1.
בלאדן בן־בלאדן 2 Reg. 20, 12.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 21, 2.
בן־עשרים ושתים שנה
אמון 2 Reg. 21, 19.
בן־שמנה שנה יאשיהו 2 Reg. 22, 1.
את־שפן בן־אצליהו 2 Reg. 22, 3.
בן־משלם הספר 2 Reg. 22, 3.
ואת־אחיקם בן־שפן 2 Reg. 22, 12.
ואת־עכבור בן־מיכיה 2 Reg. 22, 12.

Digitized by Google

בן־תקוה בן־חרחס שמר 2Rg.22,14
אשר עשה ירבעם בן־נבט 2Rg.23,15
את־יהואחז בן־יאשיהו 2Rg.23,30.
בן־עשרים ושלש שנה 2 Reg. 23,31.
את־אליקים בן־יאשיהו 2 Rg.23,34
בן־עשרים וחמש שנה 2 Rg. 23,36.
בן־שמנה עשרה שנה
יהויכין 2 Reg. 24, 8.
בן־עשרים ואחת שנה 2Reg.24,18.
את־גדליהו בן־אחיקם
בן־שפן 2 Reg. 25, 22.
וישמעאל בן־נתניה 2 Reg. 25, 23.
ויוחנן בן־קרח 2 Reg. 25, 23.
ושריה בן־תנחמת
הנטפתי 2 Reg. 25, 23.
ויאזניהו בן־המעכתי 2Reg. 25, 23.
בן־נתניה בן־אלישמע 2 Reg. 25, 25.
בלע בן־בעור 1 Chr. 1, 43.
יובב בן־זרח מבצרה 1 Chr. 1, 44.
וימלך תחתיו הדד בן־
בדד 1 Chr. 1, 46.
בעל חנן בן־עכבור 1 Chr. 1, 49.
וכלב בן־חצרון הוליד 1 Chr. 2, 18.
והוא בן־ששים שנה 1 Chr. 2, 21.
אלה היו בני כלב בן־חור 1Chr.2,50.
השלישי לאבשלום
בן־מעכה 1 Chr. 3, 2.
הרביעי אדניה בן־חגית 1 Chr. 3, 2.
וראיה בן־שובל הלידּ 1 Chr. 4, 2.
ומשפחת אחראל בן הרם 1Chr.4,8.
ובני כלב בן־יפנה 1 Chr. 4, 15.
אמנון ורנה בן־חנן 1 Chr. 4, 20.
בני שלה בן־יהודה ער 1 Chr. 4, 21.
ויושה בן־אמציה 1 Chr. 4, 34.
ויחוא בן־יושביה בן־
שריה 1 Chr. 4, 35.
בן־עשיאל 1 Chr. 4, 35.
וזיזא בן־שפעי בן־אלון 1Chr.4,37.
בן־ידיה בן־שמרי בן־
שמעיה 1 Chr. 4, 37.
יוסף בן־ישראל 1 Chr. 5, 1.
ובלע בן־עז בן־שמע בן־
יואל 1 Chr. 5, 8.
בן־חורי בן־ירוח בן־
גלעד 1 Chr. 5, 14.
בן־מיכאל בן־ישישי בן־
יחדו 1 Chr. 5, 14.
בן ברז 1 Chr. 5, 14.
אחי בן־עבדיאל בן־גוני 1Chr.5,15.
הימן המשורר בן־יואל 1Chr. 6,18.
בן־שמואל 1 Chr. 6, 18.
בן־אלקנה בן־ירחם 1 Chr. 6, 19.
בן־אליאל בן־תוח 1 Chr. 6, 19.
בן־צוף בן־אלקנה בן־
מחת 1 Chr. 6, 20.
בן־עמשי 1 Chr. 6, 20.
בן־אלקנה בן־יואל בן־
עזריה 1 Chr. 6, 21.
בן־צפניה 1 Chr. 6, 21.
בן־תחת בן־אסיר בן־
אביסף 1 Chr. 6, 22.
בן־קרח 1 Chr. 6, 22.
בן־יצהר בן־קהת בן־לוי 1Chr.6,23.
בן־ישראל 1 Chr. 6, 23.
אסף בן־ברכיהו בן־
שמעא 1 Chr. 6, 24.
בן־מיכאל בן־בעשיא
בן־מלכיה 1 Chr. 6, 25.
בן־אתני בן־זרח בן־
עדיה 1 Chr. 6, 26.
בן־איתן בן־זמה בן־
שמעי 1 Chr. 6, 27.
בן־יחת בן־גרשם בן־לוי 1Chr.6,28.
בן־קישי בן־עבדי בן־
מלוך 1 Chr. 6, 29.
בן־חשביה בן־אמציה
בן־חלקיה 1 Chr. 6, 30.
בן־אמצי בן־בני בן־שמר 1Chr.6,31

בן־מחלי בן־מושי בן־
מררי 1 Chr. 6, 32.
בן־לוי 1 Chr. 6, 32.
נתנו לכלב בן־יפנה 1 Chr. 6, 41.
בן־מכיר בן־מנשה 1 Chr. 7, 17.
בני־יוסף בן־ישראל 1 Chr. 7, 29.
בן־עמיהוד בן־עמיי
בן־אמרי 1 Chr. 9, 4.
בן־בנימן בני פרץ בן־
יהודה 1 Chr. 9, 4.
סלוא בן־משלם 1 Chr. 9, 7.
בן־הודויה בן־חסנאה 1 Chr. 9, 7.
ויבניה בן־ירחם 1 Chr. 9, 8.
ואלה בן־עזי בן־מכרי 1 Chr. 9, 8.
ומשלם בן־שפטיה בן־
רעואל 1 Chr. 9, 8.
בן־יבניה 1 Chr. 9, 8.
ועזריה בן־חלקיה בן־
משלם 1 Chr. 9, 11
בן־צדוק בן־מריות בן־
אחיטוב 1 Chr. 9, 11.
ועדיה בן־ירחם בן־
פשחור 1 Chr. 9, 12.
בן־מלכיה ומעשי בן־עדיאל
בן־יחזרה 1 Chr. 9, 12.
בן־משלם בן־משלמית
בן־אמר 1 Chr. 9, 12.
שמעיה בן־חשוב בן־
עזריקם 1 Chr. 9, 14.
בן־חשביה מן־בני מרדי 1Chr.9,14.
בן־מיכא בן־זכרי בן־
אסף 1 Chr. 9, 15.
ועבדיה בן־שמעיה בן־
גלל 1 Chr. 9, 16.
בן־ידותון וברכיה בן־
אסא 1 Chr. 9, 16.
בן־אלקנה 1 Chr. 9, 16.
ושלום בן־קורא בן־
אביסף 1 Chr. 9, 19.
בן־קרח 1 Chr. 9, 19.
ופנחס בן־אלעזר נגיד
היה 1 Chr. 9, 20.
זכריה בן־משלמיה 1 Chr. 9, 21.
את־המלוכה לדויד
בן־ישי 1 Chr. 10, 14.
בראשונה יואב בן־
צרויה 1 Chr. 11, 6.
ישבעם בן־חכמוני 1 Chr. 11, 11.
ואחריו אלעזר בן־
דודו 1 Chr. 11, 12.
בניה בן־יהוידע בן־
איש־חיל 1 Chr. 11, 22.
אלה עשה בניהו בן־
יהוידע 1 Chr. 11, 24.
אלחנן בן־דודו מבית
לחם 1 Chr. 11, 26.
עירא בן־עקש התקועי 1Chr.11,28.
חלד בן־בענה הנטופתי 1Chr.11,30.
איתי בן־ריבי 1 Chr. 11, 31.
יונתן בן־שגא 1 Chr. 11, 34.
אחיאם בן־שכר ההררי 1Chr.11,35.
אליפל בן־אור 1 Chr. 11, 35.
חצרו הכרמלי נעריי בן־
אזבי 1 Chr. 11, 37.
יואל אחי נתן מבחר
בן־הגרי 1 Chr. 11, 38.
נשא כלי יואב בן־
צרויה 1 Chr. 11, 39.
זבד בן־אחלי 1 Chr. 11, 41.
עדינא בן־שיזא
הראובני 1 Chr. 11, 42.
חנן בן־מעכה וייושפט 1Chr.11,43.
ידיעיאל בן־שמרי 1 Chr. 11, 45.
עוד עצור מפני שאול
בן־קיש 1 Chr. 12, 1.
לך דויד ועמך בן־ישי 1Chr.12,18.
את הימן בן־יואל ומך
אחיו אסף 1 Chr. 15, 17.

בן־ברכיהו ומן־בני מררי
אחימן 1 Chr. 15, 17.
איתן בן־קושיהו 1 Chr. 15, 17.
ועבד אדם בן־ידיתון 1 Chr. 16, 38.
ואבשי בן־צרויה הכה
את־ 1 Chr. 18, 12.
ויואב בן־צרויה על־
הצבא 1 Chr. 18, 15.
ויהושפט בן־אחילוד 1Chr.18,15.
וצדוק בן־אחיטוב 1 Chr. 18, 16.
ואבימלך בן־אביתר 1 Chr. 18, 16.
ובניהו בן־יהוידע על־
הכרתי 1 Chr. 18, 17.
עם־חנון בן־נחש 1 Chr. 19, 2.
ויך אלחנן בן־יעור 1 Chr. 20, 5.
ויכהו יהונתן בן־שמעא 1Chr.20,7.
ויכתבם שמעיה בן־
נתנאל 1 Chr. 24, 6.
ואחימלך בן־אביתר 1 Chr. 24, 6.
משלמיהו בן־קרא 1 Chr. 26, 1.
ושבאל בן־גרשום בן־
משה 1 Chr. 26, 24.
ושאול בן־קיש ואבנר
בן־נר 1 Chr. 26, 28.
ויואב בן־צרויה 1 Chr. 26, 28.
ישבעם בן־זבדיאל 1 Chr. 27, 2.
בניהו בן־יהוידע הכהן
ראש 1 Chr. 27, 5.
עירא בן־עקש התקועי 1 Chr. 27, 9.
נגיד אליעזר בן־זכרי
לשמעוני 1 Chr. 27, 16.
שפטיהו בן־מעכה 1 Chr. 27, 16.
לגוי השביה בן־
קמואל 1 Chr. 27, 17.
ליששכר עמרי בן־
מיכאל 1 Chr. 27, 18.
לזבולן ישמעיה בן־
עובדיהו 1 Chr. 27, 19.
לנפתלי ירימות בן־
עזריאל 1 Chr. 27, 19.
חושע בן עזיהו לחצי 1 Chr. 27, 20.
שבט מנשה יואל בן־
פדיהו 1 Chr. 27, 20.
ידו בן־זכריהו 1 Chr. 27, 21.
לבנימן יעשיאל בן־
אבנר 1 Chr. 27, 21.
לדן עזראל בן־ירחם 1 Chr. 27, 22.
יואב בן־צרויה החל
למנות 1 Chr. 27, 24.
עזמות בן־עדיאל 1 Chr. 27, 25.
יהונתן בן־עזיהו 1 Chr. 27, 25.
עזרי בן־כלוב 1 Chr. 27, 26.
בעמקים שפט בן־ערלי 1Chr.27,29.
ויחיאל בן־חכמוני 1 Chr. 27, 32.
יהוידע בן־בניהו
ואביתר 1 Chr. 27, 34.
וימליכו שניית לשלמה
בן־דויד 1 Chr. 29, 22.
ודויד בן־ישי מלך על־
כל־ישראל 1 Chr. 29, 26.
ויתחזק שלמה בן־דויד 2 Chr. 1, 1.
בצלאל בן־אורי בן־חור 2 Chr. 1, 5.
בן־אשה מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
על ירבעם בן־נבט 2 Chr. 9, 29.
ויהי כשמע ירבעם בן־
נבט 2 Chr. 10, 2.
אל־ירבעם בן־נבט 2 Chr. 10, 15.
אמר אל־רחבעם בן־
שלמה 2 Chr. 11, 3.
את־רחבעם בן־שלמה 2 Chr. 11, 17.
בן יריעות בן־דויד 2 Chr. 11, 18.
אביחיל בת־אליאב בן־
ישי 2 Chr. 11, 18.
את־אביה בן־מעכה
לנגיד 2 Chr. 11, 22.
כי־בן־ארבעים ואחת
שנה 2 Chr. 12, 13.
ירבעם בן־נבט 2 Chr. 13, 6.

עבד שלמה בן־דויד 2 Chr. 13, 6.
על־רחבעם בן־שלמה 2 Chr. 13, 7.
למלא ידו בפר בן־בקר 2 Chr. 13, 9.
ועזריהו בן־עדד היתה
עלינו 2 Chr. 15, 1.
וישלח אל־בן־הדד מלך
ארם 2 Chr. 16, 2.
וישמע בן־הדד אל־המלך
אסא 2 Chr. 16, 4.
ועל־ידו עמסיה בן־
זכרי 2 Chr. 17, 16.
הוא מיכיהו בן־ימלא 2 Chr. 18, 7.
ויאמר מחר מכיהו בן־
ימלא 2 Chr. 18, 8.
ויעש לו צדקיהו בן־
כנענה 2 Chr. 18, 10.
ויגש צדקיהו בן־כנענה 2Chr.18,23.
ואל־יואש בן־המלך 2 Chr. 18, 25.
ויצא אל־פניו יהוא בן־
חנני 2 Chr. 19, 2.
תבריהו בן־ישמעאל
הנכיד 2 Chr. 19, 11.
ויחזיאל בן־זכריהו בן־בניה
בן־יעיאל 2 Chr. 20, 14.
בן־מתניה חלוי 2 Chr. 20, 14.
בן־שלשים וחמש שנה 2Chr.20,31.
כתובים בדברי יהוא בן־
חנני 2 Chr. 20, 34.
ויתנבא אליעזר בן־
דודהו 2 Chr. 20, 37.
בן־שלשים ושתים שנה
יהורם 2 Chr. 21, 5.
בן־שלשים ושתים היה 2Chr.21,20.
וימלך אחזיהו בן־
יהורם 2 Chr. 22, 1.
בן־ארבעים ושתים שנה 2Chr.22,2.
וילך את־יהורם בן־
אחאב 2 Chr. 22, 5.
ועזריהו בן־יהורם מלך
יהודה 2 Chr. 22, 6.
לראות את־יהורם בן־
אחאב 2 Chr. 22, 6.
עם־יהורם אל־יהוא בן־
נמשי 2 Chr. 22, 7.
כי אמרו בן־יהושפט
הוא 2 Chr. 22, 9.
את־יואש בן־אחזיהו 2Chr. 22,11.
לעזריהו בן־ירחם 2 Chr. 23, 1.
ולישמעאל בן־יהוחנן 2Chr. 23, 1.
ולעזריהו בן־עובד 2 Chr. 23, 1.
ואת־מעשיהו בן־עדיהו 2Chr.23,1.
ואת־אלישפט בן־זכרי 2Chr. 23, 1.
חסה בן־תמלך ימלך 2 Chr. 23, 3.
ויוציאו את־בן־המלך 2Chr. 23,11.
בן־שבע שנים יאש
במלכו 2 Chr. 24, 1.
בן־מאת ושלשים שנה
במותו 2 Chr. 24, 15.
את־זכריה בן־יהוידע 2Chr. 24,20.
זבד בן־שמעת העמונית 2Chr.24,26
ויהוזבד בן־שמרית
בן־עשרים וחמש שנה
מלך 2 Chr. 25, 1.
אל־יואש בן־יהואחז בן־
יהוא 2 Chr. 25, 17.
בן־יואש בן־יהואחז 2Chr. 25, 23.
אמציהו בן־יואש מלך
יהודה 2 Chr. 25, 25.
אחרי מות יואש בן־
יהואחז 2 Chr. 25, 25.
והוא בן־שש עשרה שנה 2Chr.26, 1.
בן־שש עשרה שנה עזיהו 2Chr.26,3
כתב ישעיהו בן־אמוץ
הנביא 2 Chr. 26, 22.
בן־עשרים וחמש שנה
יותם 2 Chr. 27, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2Chr. 27, 8.
בן־עשרים שנה אחז 2 Chr. 28, 1.

Digitized by Google

הקמיר בניא בן־הנם 2 Chr. 28, 3.
ויהוג פקח בן־רמליהו 2 Chr. 28, 6.
את־מעשיהו בן־המלך 2 Chr. 28, 7.
עזריהו בן־יהוחנן 2 Chr. 28, 12.
ברכיהו בן־משלמות 2 Chr. 28, 12.
ויחזקיהו בן־שלם 2 Chr. 28, 12.
ועמשא בן־חדלי 2 Chr. 28, 12.
יחזקיהו מלך בן־עשרים וחמש 2 Chr. 29, 1.
מחת בן־עמשי ויואל 2 Chr. 29, 12.
בן־עזריהו 2 Chr. 29, 12.
קיש בן־עבדי 2 Chr. 29, 12.
ועזריהו בן־יהללאל 2 Chr. 29, 12.
יואח בן־זמה ועדן בן־ יואח 2 Chr. 29, 12.
כי מימי שלמה בן־דויד 2 Chr. 30, 26.
וקורה בן־ימטה הלוי 2 Chr. 31, 14.
וישעיהו בן־אמוץ הנביא 2 Chr. 32, 20.
בחזון ישעיהו בן־אמוץ 2 Chr. 32, 32
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
באש בני בן־הנם 2 Chr. 33, 6.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
בן־שמנה שנים יאשיהו 2 Chr. 34, 1.
שלח את־שפן בן־ אצליהו 2 Chr. 34, 8.
ואת יואח בן־יואחז 2 Chr. 34, 8.
ואת־אחיקם בן־שפן 2 Chr. 34, 20.
ואת־עבדון בן־מיכה 2 Chr. 34, 20.
בן תוקהת בן־חסרה שומר 2 Chr. 34, 22.
שלמה בן־דויד מלך ישראל 2 Chr. 35, 3.
את־יהואחז בן־יאשיהו 2 Chr. 36, 1.
בן־שלש ועשרים שנה יואחז 2 Chr. 36, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 36, 5.
בן־שמנה שנים יהויכין 2 Chr. 36, 9.
בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו 2 Chr. 36, 11.
ישוע בן־יוצדק Esr. 3, 2.
וזרבבל בן־שאלתיאל Esr. 3, 2.
זרבבל בן־שאלתיאל Esr. 3, 8.
וישוע בן־יוצדק Esr. 3, 8.
עזרא בן־שריה בן־עזריה Esr. 7, 1.
בן־חלקיה Esr. 7, 1.
בן־שלום בן־צדוק בן־ אחיטוב Esr. 7, 2.
בן־אמריה בן־עזריה בן־ מריות Esr. 7, 3.
בן־זרחיה בן־עזי בן־בקי Esr. 7, 4.
בן־אבישוע בן־פנחס בן־ אלעזר Esr. 7, 5.
בן־אהרן הכהן Esr. 7, 5.
אליהועיני בן־זרחיה Esr. 8, 4.
מבני שכניה בן־יחזיאל Esr. 8, 5.
ומבניעדין עבד בן־יונתן Esr. 8, 6.
ומבני עילם ישעיה בן־ עתליה Esr. 8, 7.
ומבני שפטיה זבדיה בן־ מיכאל Esr. 8, 8.
מבני יואב עבדיה בן־ יחיאל Esr. 8, 9.
ומבני שלומית בן־יוספיה Esr. 8, 10
ומבני בבי זכריה בן־בבי Esr. 8, 11.
ומבני עזגד יוחנן בן־ הקטן Esr. 8, 12.
מבני מחלי בן־לוי בן־ ישראל Esr. 8, 18.
מרמות בן־אוריה הכהן Esr. 8, 33.
ועמו אלעזר בן־פנחס Esr. 8, 33.
ועמהם יוזבד בן־ישוע Esr. 8, 33.
ונעדיה בן בנוי הלויים Esr. 8, 33.
שכניה בן־יחיאל מבני עילם Esr. 10, 2.
יהוחנן בן־אלישיב Esr. 10, 6.
אך יונתן בן־עשהאל Esr. 10, 15.
ויחזיה בן־תקוה Esr. 10, 15.

מבני ישוע בן־יוצדק Esr. 10, 18.
דברי נחמיה בן־חכליה Neh. 1, 1.
זכור בן־אמרי Neh. 3, 2.
מרמות בן־אוריה בן־ הקוץ Neh. 3, 4.
משלם בן־ברכיה בן־ משיזבאל Neh. 3, 4.
צדוק בן־בענא Neh. 3, 4.
יוידע בן־פסח Neh. 3, 6.
ומשלם בן־בסודיה Neh. 3, 6.
עזיאל בן־הרהיה Neh. 3, 8.
חנניה בן־הרקחים Neh. 3, 8.
רפיה בן־חור Neh. 3, 9.
ירדיה בן־תרומף Neh. 3, 10.
חטוש בן־חשבניה Neh. 3, 10.
מלכיה בן־חרם Neh. 3, 11.
וחשוב בן־פחת Neh. 3, 11.
שלום בן־הלוחש Neh. 3, 12.
מלכיה בן־רכב Neh. 3, 14.
שלון בן־כל־חזה Neh. 3, 15.
נחמיה בן־עזבוק Neh. 3. 16.
רחום בן־בני Neh. 3, 17.
בוי בן־חנדד Neh. 3, 18.
עזר בן־ישוע Neh. 3, 19.
ברוך בן־זכי Neh. 3, 20.
מרמות בן־אוריה בן־ הקוץ Neh. 3, 21.
עזריה בן־מעשיה בן־ עניה Neh. 3, 23.
בנוי בן־חנדד Neh. 3, 24.
פלל בן־אוזי Neh. 3, 25.
פדיה בן־פרעש Neh. 3, 25.
צדוק בן־אמר Neh. 3, 29.
שמעיה בן־שכניה Neh. 3, 29.
חנניה בן־שלמיה Neh. 3, 30.
וחנון בן־צלף Neh. 3, 30.
משלם בן־ברכיה Neh. 3, 30.
מלכיה בן־הצרפי Neh. 3, 31.
שמעיה בן־דליה בן־ מחיטבאל Neh. 6, 10.
כי־חתן הוא לשכניה בן־ארח Neh. 6, 18.
לקח את־בת־משלם בן־ברכיה Neh. 6, 18.
נחמיה התרשתא בן־ חכליה Neh. 10, 2.
וישוע בן־אזניה בניו Neh. 10, 10.
והיה הכהן בן־אהרן Neh. 10, 39.
עתיה בן־עזיה בן־זכריה Neh. 11, 4.
בן־אמריה בן־שפטיה בן־מחללאל Neh. 11, 4.
ומעשיה בן־ברוך בן־ כל־חזה Neh. 11, 5.
בן־חזיה בן־עדיה בן־ יויריב Neh. 11, 5.
בן־זכריה בן־השלני Neh. 11, 5.
סלא בן־משלם בן־ יועד־בן־פדיה בן־קוליה Neh. 11, 7.
בן־מעשיה בן־איתיאל בן־ישעיה Neh. 11, 7.
ויואל בן־זכרי פקיד עליהם Neh. 11, 9.
ויהודה בן־הסנואה על־העיר Neh. 11, 9.
ידעיה בן־יויריב Neh. 11, 10.
שריה בן־חלקיה בן־ משלם Neh. 11, 11.
בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב Neh. 11, 11.
ועדיה בן־ירחם בן־ פלליה Neh. 11, 12.
בן־אמצי בן־זכריה בן־פשחור Neh. 11, 12.
בן־מלכיה Neh. 11, 12.
ועמשסי בן־עזראל בן־אחזי Neh. 11, 13.
בן־משלמות בן־אמר Neh. 11, 13.
זבדיאל בן־הגדולים Neh. 11, 14.

שמעיה בן־חשוב בן־ עזריקם Neh. 11, 15.
בן־חשביה בן־בוני Neh. 11, 15.
ומתניה בן־מיכא בן־ זבדי Neh. 11, 17.
בן־אסף Neh. 11, 17.
בן־שמוע Neh. 11, 17.
בן־גלל בן־ידיתון Neh. 11, 17.
עזי בן־בני בן־חשביה Neh. 11, 22.
בן־מתניה בן־מיכא Neh. 11, 22.
ופתחיה בן־משיזבאל Neh. 11, 24.
מבני־זרח בן־יהודה Neh. 11, 24.
עם־זרובבל בן־שאלתיאל Neh. 12, 1.
יוחנן בן־אלישיב Neh. 12, 23.
וישוע בן־קדמיאל Neh. 12, 24.
בן ישוע בן־יוצדק Neh. 12, 26.
זכריה בן־יונתן בן־ שמעיה בן־מתניה Neh. 12, 35.
בן־מיכיה בן־זכור בן־אסף Neh. 12, 35.
ועל־ידם חנן בן־זכור בן־מתניה Neh. 13, 13.
בן יאיר בן־שמעי בן־קיש Esth. 2, 5.
חמן בן־המדתא Esth. 3, 1. 8, 5. 9, 24.
להמן בן המדתא עשרת בני המן בן־ המדתא Esth. 3, 10. 9, 10.
בן־ברכאל הבוזי Job. 32, 2. 6.
לא־יבריחנו בן־קשת Job. 41, 20.
על־דברי־כוש בן־ימיני Ps. 7, 1.
כמו בן־ראמים Ps. 29, 6.
כלו תפלות דוד בן־ישי Ps. 72, 20.
על־בן־אדם אמצת לך Ps. 80, 18.
אני עבדך בן־אמתך Ps. 116, 16.
בן־אנוש ותחשבהו Ps. 144, 3.
משלי שלמה בן־דוד Prv. 1, 1.
דברי קהלת בן־דוד Eccl. 1, 1.
שמלכך בן־חורים Eccl. 10, 17.
ישעיהו בן־אמוץ Jes. 1, 1. 2, 1. 13, 1. 20, 2. 37, 21.
בקרן בן־שמן Jes. 5, 1.
בן־יותם בן־עזיהו Jes. 7, 1.
ופקח בן־רמליהו Jes. 7, 1.
את בן־טבאל Jes. 7, 6.
וראש שומרון בן־רמליהו Jes. 7, 9.
זכריהו בן־יברכיהו Jes. 8, 2.
הילל בן־שחר Jes. 14, 12.
לאליקים בן־חלקיהו Jes. 22, 20.
אליקים בן־חלקיהו Jes. 36, 3.
ויואח בן־אסף Jes. 36, 3.
אל־ישעיהו בן־אמוץ הנביא Jes. 37, 2.
ישעיהו בן־אמוץ הנביא Jes. 38, 1.
בלאדן בן־בלאדן Jes. 39, 1.
מרחם בן־בטחה Jes. 49, 15.
ואל־יאמר בן־הנכר כי הנער בן־מאה שנה ימות Jes. 56, 3. 65, 20.
והחוטא בן־מאה שנה יקלל Jes. 65, 20.
ירמיהו בן־חלקיהו Jer. 1, 1.
יאשיהו בן־אמון Jer. 1, 2.
יהויקים בן־יאשיהו Jer. 1, 3.
לצדקיהו בן־יאשיהו Jer. 1, 3.
אשר בניא בן־הנם Jer. 7, 31.
וגיא בן־הנם Jer. 7, 32. 19, 6.
מנשה בן־יחזקיהו Jer. 15, 4.
אל־גיא בן־הנם Jer. 19, 2.
בן־אמר הכהן Jer. 20, 1.
את־פשחור בן־מלכיה ואת־צפניה בן־מעשיה הכהן Jer. 21, 1.
שלם בן־יאשיהו Jer. 22. 11.
יהויקים בן־יאשיהו Jer. 22, 18. 25, 1. 26, 1. 27, 1.
כניהו בן־יהויקים Jer. 22, 24.
יכניהו בן־יהויקים Jer. 24, 1. 27, 19. 28, 4.

ליאשיהו בן־אמון Jer. 25, 3.
אוריהו בן־שמעיהו Jer. 26, 20.
אלנתן בן־עכבור Jer. 26, 22.
יד אחיקם בן־שפן Jer. 26, 24.
ואת־בנו ואת־בן־בנו חנניה בן־עזור Jer. 27, 7. 28, 1.
אלעשה בן־שפן Jer. 29, 3.
וגמריה בן־חלקיה Jer. 29, 3.
אל־אחאב בן־קוליה Jer. 29, 21.
ואל־צדקיהו בן־מעשיה Jer. 29, 21.
צפניה בן־מעשיה Jer. 29, 25.
חנמאל בן־שלם Jer. 32, 7.
חנמאל בן־דדי Jer. 32, 8. 9.
ברוך בן־נריה בן־מחסיה Jer. 32, 12.
אל־ברוך בן־נריה Jer. 32, 16.
אשר בניא בן־הנם Jer. 32, 35.
בן מלך על־כסאו Jer. 33, 21.
יהויקים בן־יאשיהו Jer. 35, 1.
בן־ירמיהו בן־חבצניה Jer. 35, 3.
בני חנן בן־יגדליהו Jer. 35, 4.
מעשיהו בן שלם Jer. 35, 4.
יומדב בן־רכב Jer. 35, 6.
יהומדב בן־רכב Jer. 35, 8. 14.
בני יהומדב בן־רכב Jer. 35, 16.
ליונדב בן־רכב Jer. 35, 19.
ליהויקים בן־יאשיהו Jer. 36, 1. 9.
ברוך בן־נריה Jer. 36, 4. 8.
גמריהו בן־שפן Jer. 36, 10.
מכיהו בן־גמריהו בן־ שפן Jer. 36, 11.
בן־שמעיהו ואלנתן בן־עכבור Jer. 36, 12.
וגמרייהו בן־שפן Jer. 36, 12.
וצדקיהו בן־חנניהו Jer. 36, 12.
בן־נתניהו בן־שלמיהו בן־כושי Jer. 36, 14.
ויקח ברוך בן־נריהו Jer. 36, 14.
ירחמאל בן־המלך Jer. 36, 26.
ואת־שריהו בן־עזריאל Jer. 36, 26.
ואת־שלמיהו בן־עבדאל Jer. 36, 26.
ברוך בן־נריהו Jer. 36, 32.
צדקיהו בן־יאשיהו Jer. 37, 1.
תחת כניהו בן־יהויקים Jer. 37, 1.
יהוכל בן־שלמיה Jer. 37, 3.
ואת־צפניהו בן־מעשיה Jer. 37, 3.
בן־שלמיה בן־חנניה Jer. 37, 13.
שפטיהו בן־מתן Jer. 38, 1.
וגדליהו בן פשחור Jer. 38, 1.
ויוכל בן־שלמיהו Jer. 38, 1.
ופשחור בן־מלכיה Jer. 38, 1.
מלכיהו בן־המלך Jer. 38, 6.
גדליהו בן־אחיקם בן־ שפן Jer. 39, 14. 40, 5. 9.
גדליהו בן־אחיקם Jer. 40, 6. 7.
וישמעאל בן־נתניהו Jer. 40, 8.
ושריה בן־תנחמת Jer. 40, 8.
ויזניהו בן־המעכתי Jer. 40, 8.
בן־אחיקם בן־שפן Jer. 40, 11.
ויוחנן בן־קרח Jer. 40, 13. 15.
שלח את־ישמעאל בן־ נתניה Jer. 40, 14.
גדליהו בן־אחיקם Jer. 40, 14.
ישמעאל בן־נתניה Jer. 40, 15.
ויאמר גדליהו בן־אחיקם Jer. 40, 16
אל־יוחנן בן־קרח Jer. 40, 16.
בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה Jer. 41, 1.
אל־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 1.
ויקם ישמעאל בן־נתניה את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן Jer. 41, 2.
ויצא ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 6.
באו אל־גדליהו בן־אחיקם וישחטם ישמעאל בן־ נתניה Jer. 41, 7.
מלא ישמעאל בן־נתניהו Jer. 41. 9.
את־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 10.

Digitized by Google

וישבם ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 10
וישמע יוחנן בן־קרח Jer. 41, 11.
אשר עשה ישמעאל
בן־נתניה Jer. 41, 11.
עם־ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 12.
את־יוחנן בן־קרח Jer. 41, 13.
וילכו אל־יוחנן בן־קרח Jer. 41, 14.
וישמעאל בן־נתניה נמלט Jer. 41, 15.
ויקח יוחנן בן־קרח Jer. 41, 16.
ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 16.
את־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 16.
כי־הכה ישמעאל בן־
נתניה Jer. 41, 18.
את־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 18.
ויוחנן בן־קרח Jer. 42, 1.
ויזניה בן־הושעיה Jer. 42, 1.
אל־יוחנן בן־קרח Jer. 42, 8.
עזריהו בן־הושעיה Jer. 43, 2.
ויוחנן בן־קרח Jer. 43, 2.
בדוך בן־נריה Jer. 43, 3.
יוחנן בן־קרח Jer. 43, 4. 5.
את־גדליהו בן־אחיקם
בן־שפן Jer. 43, 6.
ואת־ברוך בן־נריהו Jer. 43, 6.
אל־ברוך בן־נריה Jer. 45, 1.
ליחויקים בן־יאשיהו Jer. 45, 1. 46, 2.
ולא־יגור בה בן־אדם Jer. 49, 18. 33. 50, 40.
ואכלה ארמנות בן־הדד Jer. 49, 27.
ולא־יעבור בהן בן־אדם Jer. 51, 43.
את־שריה בן־נריה
בן־מחסיה Jer. 51, 59.
בן־עשרים ואחת שנה Jer. 52, 1.
אל־יחזקאל בן־ברזי Ez. 1, 3.
ויאמר אלי בן־אדם Ez. 2, 1. 3. 3, 1. 3. 4. 10. 4, 16. 8, 5. 6. 8. 11, 2. 37, 3. 11. 43, 7. 18.
בן־אדם Ez. 2, 6. 8. 3, 25. 4, 1. 5, 1. 7, 2. 12, 3. 13, 17. 21, 11. 14. 19. 24. 22, 2. 24, 25. 25, 2. 33, 7. 10. 42. 36, 1. 37, 16. 39, 1. 17.
בן־אדם צפה נתתיך Ez. 3, 17.
בן־אדם שים פניך Ez. 6, 2.
ויאזניהו בן־שפן Ez. 8, 11.
הראית בן־אדם Ez. 8, 12. 15. 17.
יאזניה בן עזר Ez. 11, 1.
ואת־פלטיהו בן־בניהו Ez. 11, 1.
הנבא בן־אדם Ez. 11, 4.
ופלטיהו בן־בניה מת Ez. 11, 13.
בן־אדם אחיך אחיך Ez. 11, 15.
בן־אדם בתוך בית־המרי Ez. 12, 2.
בן־אדם הלא אמרו Ez. 12, 9.
בן־אדם לחמך Ez. 12, 18.
בן־אדם מה־המשל Ez. 12, 22.
בן־אדם הנה בית־ישראל Ez. 12, 27.
בן־אדם הנבא Ez. 13, 2.
בן־אדם האנשים Ez. 14, 3.
בן־אדם ארץ כי תחטא־ Ez. 14, 13.
בן־אדם מה־היתה עץ Ez. 15, 2.
בן־אדם הודע Ez. 16, 2.
בן־אדם חוד חידה Ez. 17, 2.
בן־אדם דבר Ez. 20, 3.
התשפוט בן־אדם Ez. 20, 4.
דבר אל־בית ישראל
בן־אדם Ez. 20, 27.
בן־אדם שים פניך Ez. 21, 2. 7. 25, 2. 28, 21. 29, 2. 35, 2. 38, 2.
בן־אדם חאנח Ez. 21, 11.
בן־אדם הנבא Ez. 21, 14. 30, 2. 34, 2.
בן־אדם חיול־לי Ez. 22, 18.
בן־אדם אמור־לה Ez. 22, 24.
בן־אדם שתים נשים Ez. 23, 2.
בן־אדם התשפוט Ez. 23, 36.
בן־אדם כתוב־לך Ez. 24, 2.
בן־אדם הנני לקח Ez. 24, 16.
בן־אדם יען אשר־ Ez. 26, 2.
בן־אדם אמר לנגיד צר Ez. 28, 2.
בן־אדם שא קינה Ez. 28, 12.
בן־אדם נבוכדראצר Ez. 29, 18.
בן־אדם נחה Ez. 32, 18.
בן־אדם דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
בן־אדם אמור אל־בני־
עמך Ez. 33, 12.
בן־אדם ישבי החרבות Ez. 33, 24.
ואתה בן־אדם בני עמך Ez. 33, 30.
בן־אדם בית ישראל Ez. 36, 17.
הנבא בן־אדם Ez. 37, 9.
לכן הנבא בן־אדם Ez. 38, 14.
בן־אדם ראה בעיניך Ez. 40, 4.
אתה בן־אדם Ez. 43, 10.
פר בן־בקר Ez. 43, 19. 23. 25. 45, 18. 46, 6.
בן־אדם שים לבך Ez. 44, 5.
כל־בן־נכר ערל לב Ez. 44, 9.
לכל־בן־נכר Ez. 44, 9.
וכבש בן־שתו תמים Ez. 46, 13.
הראית בן־אדם Ez. 47, 6.
הבן בן־אדם Dan. 8, 17.
לדריוש בן־אחשורוש Dan. 9, 1.
אל הושע בן־בארי Hos. 1, 1.
ירבעם בן יואש Hos. 1, 1.
אל־יואל בן־פתואל Joel 1, 1.
ירבעם בן־יואש Am. 1, 1.
ארמנות בן־הדד Am. 1, 4.
ולא בן־נביא אנכי Am. 7, 14.
יונה בן־אמתי לאמר Jon. 1, 1.
בלעם בן־בעור Mich. 6, 5.
בן־כושי בן־גדליה בן־
אמריה בן־חזקיה Zeph. 1, 1.
בימי יאשיהו בן־אמון Zeph. 1, 1.
זרבבל בן־שאלתיאל Hag. 1, 1.
בן־יהוצדק הכהן
בן־שלתיאל ויהושע בן־
יהוצדק Hag. 1, 12. 14.
זרבבל בן־שלתיאל Hag. 2, 2.
ואל־יהושע בן־יהוצדק Hag. 2, 2.
יהושע בן־יהוצדק Hag. 2, 4.
בן־שאלתיאל עבדי Hag. 2, 23.
בן־ברכיהו בן־עדוא Zach. 1, 1. 7.
יאשיה בן־צפניה Zach. 6, 10.
יהושע בן־יהוצדק Zach. 6, 11.
ולחן בן־צפניה Zach. 6, 14.
עיר בן־אתנות Zach. 9, 9.

constr.: בְּנֵי

ולשרקה בני אתנו Gn. 49, 11.

constr.: בֶּן

ומשרתו יהושע בן־נון Ex. 33, 11.
ויען יהושע בן־נון Num. 11, 28.
הושע בן־נון Num. 13, 8.
להושע בן־נון יהושע Num. 13, 16.
ויהושע בן־נון וכלב Num. 14, 6.
כלב בן־יפנה ויהושע
בן־נון Num. 14, 30. 26, 65.
ויהושע בן־נון וכלב Num. 14, 38.
קחלך את־יהושע
בן־נון Num. 27, 18.
חקמזי ויהושע בן־נון Num. 32, 12.
ואת־יהושע בן־נון Num. 32, 28.
אלעזר הכהן ויהושע
בן־נון Num. 34, 17.
יהושע בן־נון העמד Dt. 1, 38.
אם־בן חכות הרשע Dt. 25, 2.
ויצו את־יהושע בן־נון Dt. 31, 23.
הוא והושע בן־נון Dt. 32, 44.
ויהושע בן־נון מלא רוח Dt. 34, 9.
ויאמר יי אל־יהושע בן־נון Jos. 1, 1.
וישלח יהושע בן־נון Jos. 2, 1.
ויבאו אל־יהושע בן־נון Jos. 2, 23.
ויקרא יהושע בן־נון Jos. 6, 6.
הכהן ויהושע בן־נון Jos. 14, 1.
ולפני יהושע בן־נון Jos. 17, 4.
ליהושע בן־נון Jos. 19, 49.
אלעזר הכהן ויהושע
בן־נון Jos. 19, 51.
ואל־יהושע בן־נון Jos. 21, 1.
וימת יהושע בן־נון Jos. 24, 29.
וימת יהושע בן־נון עבד יי Jud. 2, 8.
ביד יהושע בן־נון 1 Reg. 16, 34.
כי לא־עשר מימי ישוע
בן־נון Neh. 8, 17.
דברי אגור בן־יקה Prv. 30, 1.

constr.: בֶּן

ובן־לילה אמר Jon. 4, 10.

constr.: שֶׁבֶן

שבן־לילה היתה Jon. 4, 10.

constr.: הֶבֶן

ובן־משק ביתי Gn. 15, 2.
ובן־שמנת ימים ימול
לכם Gn. 17, 12.
באהי בנך ובן־בנך Ex. 10, 2.
ובן־יונה אר־תר Lev. 12, 6.
ובן־אדם ויתנחם Num. 23, 19.
אתה ובנך ובן־בנך Dt. 6, 7.
אתה ובן־ישי 1 Sam. 22, 13.
ובן־הדד מלך־ארם 1 Reg. 20, 1.
ובן־הדד שתה שכור 1 Reg. 20, 16.
ובן־הדד נס ויבא אל־
תעיר 1 Reg. 20, 30.
ובן־הדד מלך־ארם חלה 2 Rg. 8, 7.
ובן־שמי מעון 1 Chr. 2, 45.
ובן־שלמה רחבעם 1 Chr. 3, 10.
ובן־זרבבל משלם וחנניה 1 Chr. 3, 19.
ובן־חנניה פלטיה
וישעיה 1 Chr. 3, 21.
ובן־עזרה 1 Chr. 4, 17.
ובני ישעי זרחת ובן־
זרחת 1 Chr. 4, 20.
ובן־יהונתן מריב בעל 1 Chr. 8, 34. 9, 40.
ובן־אדם לרשו Job. 16, 21.
ובן־אדם תולעת Job. 25, 6.
ובן־אדם כי תפקדנו Ps. 8, 5.
ובן־עולה לא יענה Ps. 89, 23.
ובן כסיל תוגת אמו Prv. 10, 1.
ובן־רמליהו Jes. 7, 4. 5. 8, 6.
ובן־גרני Jes. 21, 10.
ובן־אדם יחזיק בה Jes. 56, 2.

constr.: הֶבֶן

נחלתו־לנו בבן־ישי 2 Sam. 20, 1.
ולא־נחלה בבן־ישי 1 Reg. 12, 16.
ולא־נחלה בבן־ישי 2 Chr. 10, 16.
בבן־אמך תתן־דעי Ps. 50, 20.
בבן־אדם שאין לו תשועה Ps. 146, 3.

constr.: לְבֶן

אשר הכיח יי לבן־אדני Gn. 24, 44.
ותהי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
מה־זה היה לבן־קיש 1 S. 10, 11.
אך חיה־לי לבן־חיל 1 S. 18, 17.
כי־בחר אתה לבן־ישי 1 S. 20, 30.
נתתי לבן־אדניך 2 Sam. 9, 9.
והיה לבן־אדניך לחם 2 Sam. 9, 10.
אם יהיה לבן־חיל 1 Reg. 1, 52.
לבן־חיל ולעבדיה 2 Chr. 17, 7.
וצדקתך לבן־מלך Ps. 72, 1.
והושיעה לבן־אמתך Ps. 86, 16.

constr.: וּלְבֶן

ולבן־אדם צדקתך Job. 35, 8.

constr. c. h interr.: הַלְבֶן

הלבן מאת־שנה יולד Gn. 17, 17.

constr.: מִבֶּן

מבן עשרים שנה Ex. 30, 14. 38, 26.
מבן עשרים שנה Lev. 27, 3.
ואם מבן־חמש שנים Lev. 27, 5.
ואם מבן־חדש Lev. 27, 6.
ואם מבן־ששים שנה Lev. 27, 7.
מבן עשרים שנה Num. 1, 3. 18. 14, 29.
מבן עשרים שנה Num. 1, 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45.
מבן־חדש ומעלה Num. 3, 15. 22. 28. 34. 39. 43.
מבן שלשים שנה
ומעלה Num. 4, 3. 30.
מבן שלשים Num. 4, 23.
מבן שלשים שנה Num. 4, 35. 39. 43. 47.
מבן חמש ועשרים שנה Num. 8, 24.
ופדויו מבן־חדש תפדה Num. 18, 16.
מבן עשרים שנה Num. 26, 2.
מבן עשרים שנה ומעלה Num. 26, 4.
מבן־חדש ומעלה Num. 26, 62.
מבן עשרים שנה Num. 32, 11.
מבן שלשים שנה 1 Chr. 23, 3.
מבן עשרים שנה ומעלה 1 Chr. 23, 24.
מבן עשרים שנה
ולמעלה 1 Chr. 23, 27.
מבן שלוש שנים ולמעלה 2 Chr. 31, 16.
והלוים מבן עשרים שנה 2 Chr. 31, 17.
מבן עשרים שנה Esr. 3, 8.

constr.: הִבְּנֵי

ומבן חמשים שנה Num. 8, 25.
ומבן־אדם חציר ינתן Jes. 51, 12.

constr.: לִבְנֵי

למבן עשרים שנה 1 Chr. 27, 23.
למבן עשרים שנה 2 Chr. 25, 5.

cum suff.: בְּנִי

עם־בני עם־יצחק Gn. 21, 10.
ויאמר אבי ויאמר חנני בני Gn. 22, 7.
יראה־לו השה לעלה בני Gn. 22, 8.
פן־תשיב את־בני שמה Gn. 24, 6.
רק את־בני לא תשב שמה Gn. 24, 8.
ויאמר אליו בני Gn. 27, 1.
ועתה בני שמע בקלי Gn. 27, 8. 43.
עלי קללתך בני Gn. 27, 13.
ויאמר הנני מי אתה בני Gn. 27, 18.
מה־זה מהרת למצא בני Gn. 27, 20.
ואמשך בני Gn. 27, 21.
התאתה זה בני עשו Gn. 27, 21.
אתה זה בני עשו Gn. 27, 24.
תגישה לי ואכלה מציד
בני Gn. 27, 25.
גשה־נא ושקה־לי בני Gn. 27, 26.
ולכה אפוא מה אעשה
בני Gn. 27, 37.
את־דודאי בני Gn. 30, 15.
כי שכר שכרתיך בדודאי
בני Gn. 30, 16.
שכם בני חשקה נפשו Gn. 34, 8.
ויכירה ויאמר כתנת בני Gn. 37, 23.
ויאמר כי־ארד אל־בני Gn. 37, 35.
עד־יגדל שלה בני Gn. 38, 11.
לא־נתתיה לשלה בני Gn. 38, 26.
ויאמר לא־ירד בני עמכם Gn. 42, 38.
ויאמר אלהים יחנך בני Gn. 43, 29.
רב עוד־יוסף בני חי Gn. 45, 28.
ידעתי בני ידעתי Gn. 48, 19.
ממרם בני עלית Gn. 49, 9.
בני בכרי ישראל Ex. 4, 22.
שלח את־בני ויעבדני Ex. 4, 23.
בני שים־נא כבוד ליי Jos. 7, 19.
ולא־ימשל בני בכם Jud. 8, 23.
ותאמר אמו ברוך בני ליי Jud. 17, 2.
בני שוב שכב 1 Sam. 3, 6.
ויאמר שמואל בני 1 Sam. 3, 16.
ויאמר מה־היה הדבר בני 1 S. 4, 16.
כי אם־ישטו ביונתן בני 1 S. 14, 39.
ויונתן בני טהיה לעברי
אחד 1 Sam. 14, 40.
התפלו ביני ובין יונתן בני 1 S. 14, 42.
בכרת־בני עם־בן־ישי 1 Sam. 22, 8.
כי הקים בני את־עבדי 1 Sam. 22, 8.
הקלך זה בני דוד 1 Sam. 24, 17. 26, 17.
התאתי שוב בני־דוד 1 Sam. 26, 21.
ברוך אתה בני דוד 1 Sam. 26, 25.
אל־בני אל־נא תלך כלנו 2 Sam. 13, 25.
ולא ישמידו את־בני 2 Sam. 14, 11.
להשמיד אתי ואת־

Digitized by Google

בני יחד 2 Sam. 14, 16.
חסה בני אשר־יצא ממעי 2 S. 16, 11.
למה זה אתה רץ בני 2 Sam. 18, 22.
בני אבשלום בני בני
אבשלום 2 Sam. 19, 1. 5.
אבשלום בני בני 2 Sam. 19, 1.
יהרכבתם את־שלמה בני 1 Reg. 1, 33.
ותקח את־בני מאצלי 1 Reg. 3, 20.
להתיק את־בני 1 Reg. 3, 21.
והנה לא־היה בני 1 Reg. 3, 21.
כי בני החי ובנך המת 1 Reg. 3, 22.
זאת אמרת זה־בני החי 1 Reg. 3, 23.
ולהמית את־בני 1 Reg. 17, 18.
ואת־בני נאכל מחר 2 Reg. 6, 28.
ובשל את־בני 2 Reg. 6, 29.
שלמה בני נער 1 Chr. 22, 5.
בני אני היה עם־לבבי 1 Chr. 22, 7.
עתה בני יהי יי עמך 1 Chr. 22, 11.
ואת־שלמה בני 1 Chr. 28, 9.
שלמה בני אחד בחר־בו 1 Chr. 29, 1.
ולשלמה בני תן לבב
שלם 1 Chr. 29, 19.
יי אמר אלי בני אתה Ps. 2, 7.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
בני אם־יפתוך חטאים Prv. 1, 10.
בני אל־תלך בדרך אתם Prv. 1, 15.
בני אם־תקח אמרי Prv. 2, 1.
בני תורתי אל־תשכח Prv. 3, 1.
מוסר יי בני אל־תמאס Prv. 3, 11.
בני אל ילך מעיניך Prv. 3, 21.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
בני לדברי הקשיבה Prv. 4, 20.
בני לחכמתי הקשיבה Prv. 5, 1.
ולמה תשגה בני בזרה Prv. 5, 20.
בני אם־ערבת לרעך Prv. 6, 1.
עשה זאת אפוא בני Prv. 6, 3.
נצר בני מצות אביך Prv. 6, 20.
בני שמר אמרי Prv. 7, 1.
חדל־בני לשמע מוסר Prv. 19, 27.
בני אם־חכם לבך Prv. 23, 15.
שמע־אתה בני וחכם Prv. 23, 19.
תנה בני לבך לי Prv. 23, 27.
אכל־בני דבש כי טוב Prv. 24, 13.
ירא את־יי בני ומלך Prv. 24, 21.
חכם בני ושמח לבי Prv. 27, 11.
ויתר מהמה בני הזהר Eccl. 12, 12.
שבט בני מאסת כל־עץ Ez. 21, 15.
cum suff.: וְבֵנִי
אני ובני שלמה 1 Reg. 1, 21.
לאכי בנך חמת ובני הדחי 1 Reg. 3, 22.
בנך המת ובני החי 1 Reg. 3, 23.
cum suff.: לְבֵנִי
אשה לבני מבנות הכנעני Gn. 24, 3.
ולקחת אשה לבני ליצחק Gn. 24, 4.
ולקחת אשה לבני משם Gn. 24, 7.
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 37.
ולקחת אשה לבני Gn. 24, 38. 40.
מידי לבני לעשות פסל Jud. 17, 3.
לאמר מה אעשה לבני 1 Sam. 10, 2.
תנה את־בתך לבני 2 Reg. 14, 9.
וממצרים קראתי לבני Hos. 11, 1.
cum suff.: וְלִבְנֵי
ועשיתיהו לי ולבני 1 Reg. 17, 12.
cum suff.: בְּנֵנוּ
בנו זה סורר ומרה Dt. 21, 20.
cum suff.: בְּנֶךָ *p.* בִּנְךָ
את־בנך את־יחידך Gn. 22, 2.
ולא חשכת את־בנך Gn. 22, 12. 16.
החשב אשיב את־בנך Gn. 24, 5.
ויאמר אני בנך בכרך עשו Gn. 27, 32.
הכרנת בנך הזה אם־לא Gn. 37, 32.
כה אמר בנך יוסף Gn. 45, 9.
ויה בנך יוסף בא אליך Gn. 48, 2.
אנכי הרג את־בנך בכרך Ex. 4, 23.
באזני בנך ובן־בנך Ex. 10, 2.
כי־ישאלך בנך מחר Ex. 13, 14.
ערות בת־בנך Lev. 18, 10.

אשת בנך הוא Lev. 18, 15.
אתה ובנך ובן־בנך Dt. 6, 2.
כי־ישאלך בנך מחר Dt. 6, 20.
כי־יסיר את־בנך מאחרי Dt. 7, 4.
אר־בנך אר־בתך Dt. 13, 7.
הוצא את־בנך וימת Jud. 6, 30.
גם־בנך גם בן־בנך Jud. 8, 22.
את־דוד בנך אשר בצאן 1 Sam. 16, 9.
אם־יפל משערת בנך 2 Sam. 14, 11.
ואחימעץ בנך 2 Sam. 15, 27.
ביד אבשלום בנך 2 Sam. 16, 8.
בנך אשר אתן תחתיך 1 Reg. 5, 19.
כי אם־בנך היצא
מחלציך 1 Reg. 8, 19.
מיד בנך אקרענה 1 Reg. 11, 12.
ויאמר בנך בן־חדד 2 Reg. 8, 9.
ויאמר לי שלמה בנך 1 Chr. 28, 6.
כי בנך היצא מחלציך 2 Chr. 6, 9.
יסר בנך כי־יש תקוה Prv. 19, 18.
יסר בנך ויניחך Prv. 29, 17.
ושאר ישוב בנך Jes. 7, 3.
cum suff.: וּבְנֵךְ
אתה ובנך־ובתך Ex. 20, 10.
אתה ובנך־ובתך Dt. 5, 14.
אתה ובנך ובן־בנך Dt. 6, 2.
אתה ובנך ובתך Dt. 12, 18. 16, 11. 14.
לאמר עבדך ובנך אני 2 Reg. 16, 7.
cum suff.: לְבֶנְךָ *p.* לְבִנְךָ
והגדת לבנך ביום ההוא Ex. 13, 8.
ואמרת לבנך עבדים הייט Dt. 6, 21.
ובתו לא־תקח לבנך Dt. 7, 3.
שבט אחד אתן לבנך 1 Reg. 11, 13.
cum suff.: וּלְבִנְךָ
לעבדיך ולבנך לדוד 1 Sam. 25, 8.
cum suff.: בִּנֵךְ *fem.*
תני־נא לי מדודאי בנך Gn. 30, 14.
תחת דודאי בנך Gn. 30, 15.
אם־יפל משערת בנך 2 Sam. 14, 11.
ואת־נפש בנך שלמה 1 Reg. 1, 12.
כי־שלמה בנך ימלך
אחרי 1 Reg. 1, 13. 17. 30.
לא כי בנך המת ובני
החי 1 Reg. 3, 22. 23.
ויאמר אליה תני־לי את־
בנך 1 Reg. 17, 19.
ויאמר אליהו ראי חי
בנך 1 Reg. 17, 23.
ויאמר שאי בנך 2 Reg. 4, 36.
תני את־בנך 2 Reg. 6, 28.
תני את־בנך ונאכלנו 2 Reg. 6, 29.
cum suff.: וּבִנֵךְ *fem.*
כי בני החי ובנך המת 1 Reg. 3, 22.
cum suff.: וְלִבְנֵךְ *fem.*
לי ולך ולבנך 1 Reg. 17, 13.
cum suff.: בְּנוֹ
כשם בנו חנך Gn. 4, 17.
אשר־עשה לו בנו הקסן Gn. 9, 24.
ויקח תרח את־אברם בנו Gn. 11, 31.
ואת־לוט בן־הרן בן־בנו Gn. 11, 31.
אשת אברם בנו Gn. 11, 31.
ויקרא אברם שם־בנו Gn. 16, 15.
ויקרא אברהם את־שם־
בנו Gn. 21, 3.
את־יצחק בנו בן־שמנת
ימים Gn. 21, 4.
את יצחק בנו Gn. 21, 5.
על אודת בנו Gn. 21, 11.
ואת יצחק בנו Gn. 22, 3.
וישם על־יצחק בנו Gn. 22, 6.
ויעקד את־יצחק בנו Gn. 22, 9.
לשחט את־בנו Gn. 22, 10.
ויעלהו לעלה תחת בנו Gn. 22, 13.
מעל יצחק בנו Gn. 25, 6.
ויברך אלהים את־יצחק
בנו Gn. 25, 11.
ויקרא את־עשו בנו הגדל Gn. 27, 1.

בדבר יצחק־אל־עשו בנו Gn. 27, 5.
ויאמר יצחק אל־בנו Gn. 27, 20.
יקם אבי ויאכל מציד בנו Gn. 27, 31.
ויבא חמור ושכם בנו Gn. 34, 20.
אל־חמור ואל־שכם בנו Gn. 34, 24.
ואת־חמור ואת־שכם בנו Gn. 34, 26.
ויתאבל על־בנו ימים
רבים Gn. 37, 34.
ואת־בנו לא תשחטו Lev. 22, 28.
אהרן ואת־אלעזר בנו Num. 20, 25.
והלבשתם את־אלעזר
בנו Num. 20, 26.
וילבש אתם את־אלעזר
בנו Num. 20, 28.
האזינה עדי בנו צפר Num. 23, 18.
נאם בלעם בנו בער Num. 24, 3. 15.
כאשר ישא־איש את־בנו Dt. 1, 31.
כאשר ייסר איש את־בנו Dt. 8, 5.
ויכהן אלעזר בנו תחתיו Dt. 10, 6.
מעביר בנו־ובתו באש Dt. 18, 10.
בגבעת פנחס בנו Jos. 24, 33.
וגדעון בנו חבט חטים Jud. 6, 11.
ואת־אלעזר בנו קדשו 1 Sam. 7, 1.
ויהי שם־בנו הבכור יואל 1 Sam. 8, 2.
ויאמר קיש אל־שאול
בנו 1 Sam. 9, 3.
ושאול ויונתן בנו 1 Sam. 13, 16.
ותמצא לשאול וליונתן
בנו 1 Sam. 13, 22.
ביד־דוד בנו אל־שאול 1 Sam. 16, 20.
ויאמר ישי לדוד בנו 1 Sam. 17, 17.
וידבר שאול אל־יונתן
בנו 1 Sam. 19, 1.
ויאמר שאול אל־יהונתן
בנו 1 Sam. 20, 27.
שאול ויהונתן בנו מתו 2 Sam. 1, 4.
כי־מת שאול ויהונתן בנו 2 Sam. 1, 5.
על־שאול ועל־יהונתן
בנו 2 Sam. 1, 12. 17.
וישלח תעי את־יורם־בנו 2 S. 8, 10.
ויתלך חנון בנו תחתיו 2 Sam. 10, 1.
ויתאבל על־בנו כל־
חיתים 2 Sam. 13, 37.
למי אני אעבד הלוא לפני
בנו 2 Sam. 16, 19.
נעצב חמלך על־בנו 2 Sam. 19, 3.
ואת־עצמות יהונתן
בנו 2 Sam. 21, 12. 13.
עצמות־שאול ויהונתן
בנו 2 Sam. 21, 14.
ויצו את־שלמה בנו לאמר 1 Reg. 2, 1.
את גבת בנו ותגמלהו 1 Rg. 11, 20.
ולקחתי המלוכה מיד
בנו 1 Reg. 11, 35.
וימלך רחבעם בנו תחתיו 1 Rg. 11, 43
ויבוא בנו ויספר־לו 1 Reg. 13, 11.
וימלך נדב בנו תחתיו 1 Reg. 14, 20.
וימלך אבים בנו
תחתיו 1 Reg. 14, 31.
להקים את־בנו אחריו 1 Reg. 15, 4.
וימלך אסא בנו תחתיו 1 Reg. 15, 8.
וימלך יהושפט בנו
תחתיו 1 Reg. 15, 24.
וימלך אלה בנו תחתיו 1 Reg. 16, 6.
וחטאות אלה בנו אשר
חטאו 1 Reg. 16, 13.
וימלך אחאב בנו תחתיו 1 Rg. 16, 28.
בימי בנו אביא הרעה 1 Reg. 21, 29.
וימלך אחזיהו בנו
תחתיו 1 Reg. 22, 40.
וימלך יהורם בנו תחתיו 1 Rg. 22, 51.
ויקח את־בנו הבכור 2 Reg. 3, 27.
וימלך יהואחז בנו
תחתיו 2 Reg. 10, 35.
וימלך אמציהו בנו
תחתיו 2 Reg. 12, 22.
וימלך יואש בנו תחתיו 2 Reg. 13, 9.
וימלך בן־הדד בנו

תחתיו 2 Reg. 13, 24.
וימלך ירבעם בנו תחתיו 2 Rg. 14, 16.
וימלך זכריה בנו תחתיו 2 Rg. 14, 29.
וימלך יותם בנו תחתיו 2 Reg. 15, 7.
וימלך פקחיה בנו
תחתיו 2 Reg. 15, 22.
וימלך אחז בנו תחתיו 2 Reg. 15, 38.
וגם את־בנו העביר באש 2 Reg. 16, 3.
וימלך חזקיהו בנו
תחתיו 2 Reg. 16, 20.
וימלך אסר־חדון בנו 2 Reg. 19, 37.
וימלך מנשה בנו תחתיו 2 Rg. 20, 21.
והעביר את־בנו באש 2 Reg. 21, 6.
אל־דוד ואל־שלמה בנו 2 Rg. 21, 7.
וימלך אמון בנו תחתיו 2 Rg. 21, 18.
את יאשיהו בנו תחתיו 2 Rg. 21, 24.
וימלך יאשיהו בנו
תחתיו 2 Reg. 21, 26.
איש את־בנו ואת־בתו 2 Reg. 23, 10.
וימלך יהויקים בנו תחתיו 2 Rg. 24, 6
אביה בנו אסא 1 Chr. 3, 10.
בנו יהושפט בנו 1 Chr. 3, 10.
יורם בנו אחזיהו בנו
יואש בנו 1 Chr. 3, 11.
אמציהו בנו עזריה בנו
יותם בנו 1 Chr. 3, 12.
אחז בנו חזקיהו בנו
מנשה בנו 1 Chr. 3, 13.
אמון בנו יאשיהו בנו 1 Chr. 3, 14.
יכניה בנו צדקיה בנו 1 Chr. 3, 16.
שאלתיאל בנו 1 Chr. 3, 17.
משמע בנו 1 Chr. 3, 25.
חמואל בנו זכור בנו 1 Chr. 3, 26.
שמעי בנו 1 Chr. 3, 26.
שלום בנו מבשם בנו 1 Chr. 4, 25.
שמעיה בנו גוג בנו
שמעי בנו 1 Chr. 4, 4.
מיכה בנו ראיה בנו
בעל בנו 1 Chr. 5, 5.
בארה בנו אשר הגלה 1 Chr. 5, 6.
לבני בנו יחת בנו זמה בנו 1 Chr. 6, 5.
יואח בנו עדו בנו זרח בנו 1 Chr. 6, 6.
יאתרי בנו 1 Chr. 6, 6.
עמינדב בנו קרח בנו 1 Chr. 6, 7.
אסיר בנו 1 Chr. 6, 7.
אלקנה בנו ואביאסף בנו 1 Chr. 6, 8.
ואסיר בנו 1 Chr. 6, 8.
תחת בנו אוריאל בנו 1 Chr. 6, 9.
עזיה בנו ושאול בנו 1 Chr. 6, 9.
צפני בנו ונחת בנו 1 Chr. 6, 11.
אליאב בנו ירחם בנו
אלקנה בנו 1 Chr. 6, 12.
לבני בנו שמעי בנו
עזה בנו 1 Chr. 6, 14.
שמעא בנו חגיא בנו
עשיא בנו 1 Chr. 6, 15.
אלעזר בנו פנחס 1 Chr. 6, 35.
בנו אבישוע בנו 1 Chr. 6, 35.
בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו 1 Chr. 6, 36.
מריות בנו אמריה בנו 1 Chr. 6, 37.
אחיטוב בנו 1 Chr. 6, 37.
צדוק בנו אחימעץ בנו 1 Chr. 6, 38.
שותלח וברד בנו 1 Chr. 7, 20.
ותחת בנו ואלעדה בנו 1 Chr. 7, 20.
ותחת בנו 1 Chr. 7, 20.
רזבד בנו ושותלח בנו 1 Chr. 7, 21.
ורפח בנו ורשף ותלע בנו 1 Chr. 7, 25.
ותחן בנו 1 Chr. 7, 25.
לעדן בנו עמיהוד בנו 1 Chr. 7, 26.
אלישמע בנו 1 Chr. 7, 26.
נון בנו יהושע בנו 1 Chr. 7, 27.
רפה בנו אלעשח בנו 1 Chr. 8, 36.
אצל בנו 1 Chr. 8, 36.
ורפיה בנו אלעשה בנו
אצל בנו 1 Chr. 9, 43.
וישלח את־הדורם־בנו 1 Chr. 18, 10.
וימלך בנו תחתיו 1 Chr. 19, 1.
ויקרא לשלמה בנו 1 Chr. 22, 6.

Digitized by Google

לעזר לשלמה בנו 1 Chr. 22, 17.
וימלך את־שלמה בנו 1 Chr. 23, 1.
בני יעזיהו בנו 1 Chr. 24, 26.
בני מררי ליעזיהו בנו 1 Chr. 24, 27.
ולשמעיה בנו נולד בנים 1 Chr. 26, 6.
וזכריהו בנו יועץ 1 Chr. 26, 14.
רחביהו בנו וישעיהו
בנו 1 Chr. 26, 25.
וירם בנו וזכרי בנו 1 Chr. 26, 25.
ושלמות בנו 1 Chr. 26, 25.
ומחלקתו עמיזבד בנו 1 Chr. 27, 6.
וזבדיה בנו אחריו 1 Chr. 27, 7.
ויתן דויד לשלמה בנו 1 Chr. 28, 11.
ויאמר דוד לשלמה בנו 1 Chr. 28, 20.
וימלך שלמה בנו תחתיו 1 Chr. 29, 28
וימלוך רחבעם בנו
תחתיו 2 Chr. 9, 31.
וימלך אביה בנו תחתיו 2 Chr. 12, 16.
וימלך אסא בנו תחתיו 2 Chr. 13, 22.
וימלך יהושפט בנו
תחתיו 2 Chr. 17, 1.
וימלך יחורם בנו תחתיו 2 Chr. 21, 1.
את־אחזיהו בנו הקטן
תחתיו 2 Chr. 22, 1.
ויהרג את־בני 2 Chr. 24, 22.
וימלך אמציהו בנו
תחתיו 2 Chr. 24, 27.
ויותם בנו על־בית המלך 2 Chr. 26, 21
וימלך יותם בנו תחתיו 2 Chr. 26, 23.
וימלך אחז בנו תחתיו 2 Chr. 27, 9.
וימלך יחזקיהו בנו
תחתיו 2 Chr. 28, 27.
וימלך מנשה בנו תחתיו 2 Chr. 32, 33.
אל־דויד ואל־שלמה בנו 2 Chr. 33, 7.
וימלך אמון בנו תחתיו 2 Chr. 33, 20.
את־יאשיהו בנו תחתיו 2 Chr. 33, 25.
ובמכתב שלמה בנו 2 Chr. 35, 4.
וימלך יהויכין בנו 2 Chr. 36, 8.
בנו לקח את־בת־משלם Neh. 6, 18.
כמצות דויד שלמה בנו Neh. 12, 45.
מפני אבשלום בנו Ps. 3, 1.
חושך שבטו שונא בנו Prv. 13, 24.
מה־שמו ומה־שם בנו Prv. 30, 4.
אסר־חדן בנו תחתיו Jes. 37, 38.
ואת־בנו ואת בן־בנו Jer. 27, 7.
כאשר יחמל איש על־בנו Mal. 3, 17.
cum suff.: וּבְנוֹ
ובנו חבכור עבדון 1 Chr. 8, 29. 9, 36.
cum suff.: בְּנוֹ
כי איש בבנו ובאחיו Ex. 32, 29.
cum suff.: לְבָנוֹ
את־בת־אחי אדני לבנו Gn. 24, 48.
ויקרא לבנו ליוסף Gn. 47, 29.
ואם־לבנו ייערנה Ex. 21, 9.
בתך לא־תתן לבנו Dt. 7, 3.
cum suff.: וְלִבְנוֹ
ולבנו ולבתו ולאחיו Lev. 21, 2.
ולבנו אחז שבט־אחד 1 Reg. 11, 36.
cum suff.: בְּנָהּ
האמה הזאת ואת־בתה Gn. 21, 10.
ורבקה אמרה אל־יעקב
בנה Gn. 27, 6.
את־בגדי עשו בנה הגדל Gn. 27, 15.
ותלבש את־יעקב בנה
חקטן Gn. 27, 15.
ביד יעקב בנה Gn. 27, 17.
את־דברי עשו בנה הגדל Gn. 27, 42.
ותקרא ליעקב בנה הקטן Gn. 27, 42.
ותכרת את־ערלת בנה Ex. 4, 25.
ותינק את־בנה עד־גמלה 1 S. 1, 23.
ואת־בנה המת 1 Reg. 3, 20.
ותאמר האשה אשר־
בנה חחי 1 Reg. 3, 26.
נכמרו רחמיה על־בנה 1 Reg. 3, 26.
אל־בתה כי־חלה־הוא 1 Reg. 14, 5.
הרעות להמית את־בנה 1 Reg. 17, 20
ותאמר אל־בנה הגישה 2 Rg. 4, 6

ותשא את־בנה ותצא 2 Reg. 4, 37.
ונאכלנו ותחבא את־
בנה 2 Reg. 6, 29.
אשר־החיה את־בנה
לאמר 2 Reg. 8, 1.
האשה אשר־החיה
את־בנה 1 Reg. 8, 5.
בנה אשר־החיה אלישע 2 Reg. 8, 5.
וראתה כי מת בנה 2 Reg. 11, 1.
ראתה כי־מת בנה 2 Chr. 22, 10.
cum suff.: וּבְנָהּ
באיש חיקה ובבנה Dt. 28, 56.
pl.: בָּנִים
בעצב חלדי בנים Gn. 3, 16.
ויולד בנים ובנות Gn. 5, 4. 7. 10. 13. 16. 19. 22. 26. 30.
ויולד נח שלשה בנים Gn. 6, 10.
ויולדו לחם בנים Gn. 10, 1.
ולעבר ילד שני בנים Gn. 10, 25.
ויולד בנים ובנות Gn. 11, 11. 13. 15. 17. 19. 21. 23. 25.
היניקה בנים שרה Gn. 21, 7.
גם־הוא בנים לנחור אחיך Gn. 22, 20
ילדתי לו שלשה בנים Gn. 29, 34.
הבה־לי בנים Gn. 30, 1.
כי־ילדתי לו ששה בנים Gn. 30, 20.
יבוא והכני אם על־
בנים Gn. 32, 11.
וליוסף ילד שני בנים Gn. 41, 50.
פקד עון אבת על־בנים Ex. 20, 5.
וילדה־לו בנים או בנות Ex. 21, 4.
על־בנים ועל־בני בנים Ex. 34, 7.
פקד עון אבות על־בנים Nu. 14, 19.
לא־היו לו בנים Num. 26, 33.
כי־תוליד בנים ובני בנים Dt. 4, 25.
פקד עון אבות על־בנים Dt. 5, 9.
בנים אתם לי׳ אלהיכם Dt. 14, 1.
וילדו־לו בנים האחובה Dt. 21, 15.
בנים אשר־יולדו לחם Dt. 23, 9.
לא יומתו אבות על־בנים Dt. 24, 16.
בנים ובנות תוליד Dt. 28, 41.
בנים לא־אמן בם Dt. 32, 21.
לא־היו לו בנים Jos. 17, 3.
ולגדעון היו שבעים בנים Jud. 8, 30.
ויהיו־לו שלשים בנים Jud. 10, 4.
ותלד אשת־גלעד לו בנים Jud. 11, 2.
ויהיו־לו שלשים בנים Jud. 12, 9.
ויהיו־לו ארבעים בנים Jud. 12, 14.
ושלשים בני בנים Jud. 12, 14.
העוד־לי בנים במעי Ruth 1, 11.
וגם ילדתי בנים Ruth 1, 12.
טובה כך משבעה בנים Ruth 4, 15.
אנכי טוב לך מעשרה
בנים 1 Sam. 1, 8.
ורבת בנים אמללה 1 Sam. 2, 5.
שלושה־בנים ושתי בנות 1 S. 2, 21.
ולו שמנה בנים 1 Sam. 17, 12.
ויולדו בנים ובנות 1 S. 30, 19.
וילדו לדוד בנים בחברון 2 S. 3, 2.
ויולדו עוד לדוד בנים
ובנות 2 Sam. 5, 13.
ולציבא חמשה עשר בנים 2 S. 9, 10.
ולשפחתך שני בנים 2 Sam. 14, 6.
שלושה בנים ובת אחת 2 S. 14, 27.
ולאחאב שבעים בנים 2 Reg. 10, 1.
לא־יומתו אבות על־
בנים 2 Reg. 14, 6.
כי־באו בנים עד־משבר 2 Reg. 19, 3.
ולעבר ילד שני בנים 1 Chr. 1, 19.
וימת סלד לא בנים 1 Chr. 2, 30.
וימת יתר לא בנים 1 Chr. 2, 32.
ולא־היה לששן בנים 1 Chr. 2, 34.
ויהיו בנים לשובל 1 Chr. 2, 52.
ולשמעי בנים 1 Chr. 4, 27.
ולאחיו אין בנים 1 Chr. 4, 27.
ויהיו בנים לבלע 1 Chr. 8, 3.
ולאצל ששה בנים 1 Chr. 8, 38. 9, 44.

ומרבים בנים ובני בנים 1 Chr. 8, 40.
ויולד דויד עוד בנים
ובנות 1 Chr. 14, 3.
ויעש וריעה לאר־
חרבו בנים 1 Chr. 23, 11.
ולא־היה לאליעזר בנים
אחרים 1 Chr. 23, 17.
ולא־היו לו בנים 1 Chr. 23, 22.
ולא־היה לו בנים 1 Chr. 24, 28.
כל־אלה בנים לחימן 1 Chr. 25, 5.
בנים ארבעה עשר 1 Chr. 25, 5.
ולמשלמיהו בנים 1 Chr. 26, 2.
ולעבד אדם בנים 1 Chr. 26, 4.
ולשמעיה בנו נולד בנים 1 Chr. 26, 6.
ולמשלמיהו בנים 1 Chr. 26, 9.
ולחסה מן־בני־מרדי
בנים 1 Chr. 26, 10.
כל־בנים ואחים לחסה 1 Chr. 26, 11.
כי רבים בנים נתן לי׳ 1 Chr. 28, 5.
ותלד לו בנים את־ירעש 2 Chr. 11, 19.
ויולד עשרים ושמנה
בנים 2 Chr. 11, 21.
ויולד עשרים ושנים
בנים 2 Chr. 13, 21.
ויולד בנים ובנות 2 Chr. 24, 3.
לא־ימותו אבות על־בנים 2 Chr. 25, 4.
נשים בנים ובנות 2 Chr. 28, 8.
וישימו בנים Esr. 10, 44.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 1, 2.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 42, 13.
ישבעו בנים Ps. 17, 14.
בנים שמעו־לי Ps. 34, 12.
בנים יולדו יקמו Ps. 78, 6.
כרחם אב על־בנים Ps. 103, 13.
וצדקתו לבני בנים Ps. 103, 17.
נחלת י׳ בנים Ps. 127, 3.
שמעו בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
ועתה בנים שמעו־לי
7, 24. 8, 32. Prv. 5, 7.
טוב ינחיל בני־בנים Prv. 13, 22.
עטרת זקנים בני בנים Prv. 17, 6.
ותפארת בנים אבותם Prv. 17, 6.
בנים גדלתי ורוממתי Jes. 1, 2.
בנים משחיתים Jes. 1, 4.
על בנים לא־תחוס עיניך Jes. 13, 18.
חזי בנים סוריים Jes. 30, 1.
בנים כחשים Jes. 30, 9.
בנים לא־אבו שמוע Jes. 30, 9.
כי־באו בנים עד־משבר Jes. 37, 3.
מכל־בנים ילדה Jes. 51, 18.
מכל־בנים גדלה Jes. 51, 18.
בנים לא ישקרו Jes. 63, 8.
שובו בנים שובבים Jer. 3, 14. 22.
בנים סכלים המה Jer. 4, 22.
ולא־יהיו לך בנים ובנות Jer. 16, 2.
וחולידו בנים ובנות Jer. 29, 6.
ותלדנה בנים ובנות Jer. 29, 6.
ושבו בנים לגבולם Jer. 31, 17.
ושני בנים תקדישה Jer. 31, 29.
לא־הפנו אבות אל־בנים Jer. 47, 3.
אבות יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
אם־בנים ואם־בנות יצילו Ez. 14, 16
לא יצילו בנים ובנות Ez. 14, 18.
המוצאים בנים ובנות Ez. 14, 22.
ותלדנה בנים ובנות Ez. 23, 4.
אשר־הולידו בנים
בתוכם Ez. 47, 22.
בנים זרים ילדו Hos. 5, 7.
על־בנים רטשה Hos. 10, 14.
ויתרדו בנים מים Hos. 11, 10.
לא־יעמד במשבר בנים Hos. 13, 13.
וחשיב לב־אבות על־
בנים Mal. 3, 24.
ולב בנים על־אבותם Mal. 3, 24.
pl.: וּבָנִים
ובנים לאר־היו להם Num. 3, 4.
ובנים לאר־היד לו Num. 27, 3.

ובנים לא־יומתו על־אבות Dt. 24, 16
ובנים לא־יומתו על־
אבות 2 Reg. 14, 6.
כי־הרבו נשים ובנים 1 Chr. 7, 4.
ובנים לא־היו להם 1 Chr. 24, 3.
ובנים לא־יומתו על־
אבות 2 Chr. 25, 4.
אבות ובנים יתדד Jer. 6, 21.
ובנים יאכלו אבותם Ez. 5, 10.
pl. c. kimterr.: הַבָּנִים
הבנים אין לישראל Jer. 49, 1.
pl.: הַבָּנִים
ויתרוצצו הבנים בקרבה Gn. 25, 22.
לא־תקח האם על־הבנים Dt. 22, 6.
ואת־הבנים תקח־לך Dt. 22, 7.
ויבאו הבנים ויירשו Neh. 9, 24.
אם־הבנים שמחה Ps. 113, 9.
כן דודי בין הבנים Cant. 2, 3.
הבנים מלקטים עצים Jer. 7, 18.
על־הבנים ועל־הבנות Jer. 16, 3.
ושני הבנים תקחינה Ez. 18, 2.
וימרו־בי הבנים Ez. 20, 21.
pl.: וְהַבָּנִים
והבנים בני Gn. 31, 43.
והאבות והבנים יחדו Jer. 13, 14.
והבנים קשה פנים Ez. 2, 4.
pl.: בַּבָּנִים
אביסה בבנים Prv. 7, 7.
איך אשיחך בבנים Jer. 3, 19.
pl.: לְבָנִים
אב לבנים יודיע אל־
אמתך Jes. 38, 19.
pl.: בָּנָיִם
ברוך מבנים אשר Dt. 33, 24.
טוב מבנים ומבנות Jes. 56, 5.
אבדה עצה מבנים Jer. 49, 7.
pl. constr.: בְּנֵי
ויראו בני־האלהים Gn. 6, 2.
בני האלהים אל־בנות
האדם Gn. 6, 4.
ושם־דהם ויפת בני־נח Gn. 7, 13.
ויהיו בני־נח היצאים Gn. 9, 18.
שלשה אלה בני־נח Gn. 9, 19.
ואלה תולדת בני־נח Gn. 10, 1.
בני יפת גמר ומגוג Gn. 10, 2.
אלה בני־חם למשפחתם Gn. 10, 20.
אבי כל־בני־עבר Gn. 10, 21.
בני שם עילם ואשור Gn. 10, 22.
כל־אלה בני יקטן Gn. 10, 29.
אלה בני־שם למשפחתם Gn. 10, 31.
אלה משפחת בני־נח Gn. 10, 32.
חמגדל אשר בנו בני האדם Gn. 11, 5.
חרא אבי בני־עמון Gn. 19, 38.
וידבר אל־בני־חת לאמר Gn. 23, 3.
ויענו בני־חת את־אברהם Gn. 23, 5.
ועפרון ישב בתוך בני־חת Gn. 23, 10
באזני בני־חת Gn. 23, 10.
לעיני בני־עמי נתתיה לך Gn. 23, 11.
אשר דבר באזני בני־חת Gn. 23, 16.
למקנה לעיני בני־חת Gn. 23, 18.
לאחזת־קבר מאת
בני־חת Gn. 23, 20.
כל־אלה בני קטורה Gn. 25, 4.
קנה אברהם מאת בני־חת Gn. 25, 10
ואלה שמות בני ישמעאל Gn. 25, 13.
אלה חם בני ישמעאל Gn. 25, 16.
וישתחוו לך בני אמך Gn. 27, 29.
וילך ארצה בני־קדם Gn. 29, 1.
וישמע את־דברי בני־לבן Gn. 31, 1.
על־כן לא־יאכלו בני־
ישראל Gn. 32, 33.
מיד בני־חמור אבי שכם Gn. 33, 19.
ויענו בני־יעקב את־שכם Gn. 34, 13.
ויקחו שני בני־יעקב Gn. 34, 25.
בני יעקב באו על־החללים Gn. 34, 27
ולא רדפו אחרי בני יעקב Gn. 35, 5.

Digitized by Google

ויחיו בני־יעקב שנים עשר Gn. 35, 22.
בני לאה בכור יעקב ראובן Gn. 35, 23.
בני רחל יוסף ובנימן Gn. 35, 24.
אלה בני יעקב Gn. 35, 26.
אלה בני עשו אשר ילד־לו Gn. 36, 5.
אלה שמות בני־עשו Gn. 36. 10.
ויהיו בני אליפז תימן Gn. 36, 11.
אלה בני עדה Gn. 36, 12.
ואלה בני רעואל נחת זרח Gn. 36, 13.
אלה היו בני בשמת Gn. 36, 13.
ואלה היו בני אהליבמה Gn. 36, 14.
אלה אלופי בני־עשו בני אליפז Gn. 36, 15.
אלה בני עדה Gn. 36, 16.
ואלה בני רעואל בן־עשו Gn. 36, 17.
אלה בני בשמת Gn. 36, 17.
ואלה בני אהליבמה Gn. 36, 18.
אלה בני־עשו Gn. 36, 19.
ואלה בני־שעיר החרי Gn. 36, 20.
אלה אלופי החרי בני שעיר Gn. 36, 21.
ויהיו בני־לוטן Gn. 36, 22.
ואלה בני שובל עלון Gn. 36, 23.
ואלה בני־צבעון Gn. 36, 24.
ואלה בני־ענה דשן Gn. 36, 25.
ואלה בני דישן Gn. 36, 26.
אלה בני־אצר Gn. 36, 27.
אלה בני־דישן Gn. 36, 28.
את־בני בלהה ואת־בני זלפה Gn. 37, 2.
ויבאו בני ישראל לשבר Gn. 42, 5.
כלנו בני איש־אחד נחנו Gn. 42, 11.
בני איש־אחד בארץ כנען Gn. 42, 13.
אנחנו אחים בני אבינו Gn. 42, 32.
ויעשו־כן בני ישראל וישאו בני־ישראל את־יעקב Gn. 45. 21.
Gn. 46, 5.
ואלה שמות בני־ישראל Gn. 46, 8.
ויהיו בני־ארץ Gn. 46, 12.
אלה ׀ בני לאה Gn. 46, 15.
אלה בני זלפה Gn. 46, 18.
בני רחל אשת יעקב Gn. 46, 19.
אלה בני רחל Gn. 46, 22.
אלה בני בלהה Gn. 46, 25.
מלבד נשי בני־יעקב Gn. 46, 26.
ויראי ישראל את־בני יוסף Gn. 48, 8.
הקבצו ושמעו בני יעקב Gn. 49, 2.
ישתחוו לך בני אביך Gn. 49, 9,
מאת בני־חת Gn. 49, 32.
בני שלשים גם בני מכיר Gn. 50, 23.
וישבע יוסף את־בני ישראל Gn. 50, 25.
ואלה שמות בני ישראל Ex. 1, 1.
הנה עם בני ישראל Ex. 1, 9.
ויקצו מפני בני ישראל Ex. 1, 12.
את־בני ישראל בפרך Ex. 1, 13.
ויאנחו בני־ישראל Ex. 2, 23.
וירא אלהים את־בני ישראל Ex. 2, 25.
צעקת בני־ישראל באה אלי Ex. 3, 9.
והוצא את־עמי בני־ישראל Ex. 3, 10.
וכי אוציא את־בני ישראל Ex. 3, 11.
הנה אנכי בא אל־בני ישראל Ex. 3, 13.
ה תאמר אל־בני ישראל Ex. 3, 15.
את־כל־זקני בני ישראל Ex. 4, 29.
כי־פקד יי את־בני ישראל Ex. 4, 31.
ויכ שטרי בני ישראל Ex. 5, 14.
ויבאו שטרי בני ישראל Ex. 5, 15.
ויראו שטרי בני־ישראל Ex. 5, 19.
שמעתי את־נאקת בני ישראל Ex. 6, 5.
וידבר משה כן אל־בני ישראל Ex. 6, 9.
וישלח את־בני־ישראל מארצו Ex. 6, 11.
הן בני־ישראל לא־שמעו אלי Ex. 6, 12.
ויצום אל־בני ישראל Ex. 6, 13.
להוציא את־בני־ישראל Ex. 6, 13.
בני ראובן בכר ישראל Ex. 6, 14.
ואלה שמות בני־לוי Ex. 6, 16.
בני גרשון לבני ושמעי Ex. 6 17.
הוציאו את־בני ישראל Ex. 6, 26.
להוציא את־בני־ישראל Ex. 6, 27.
ושלח את־בני־ישראל Ex. 7, 2.
את־עמי בני־ישראל Ex. 7, 4.
והוצאתי את־בני־ישראל Ex. 7, 5.
וממקנה בני־ישראל Ex. 9, 6.
אשר־שם בני ישראל Ex. 9, 26.
ולא שלח את־בני ישראל Ex. 9, 35.
10, 20.
ולכל־בני ישראל היה אור Ex. 10, 23.
ולכל־בני ישראל לא יחרץ Ex. 11, 7.
ולא־שלח את־בני־ישראל Ex. 11, 10.
אשר פסח על־בתי בני־ישראל Ex. 12, 27.
וילכו ויעשו בני ישראל Ex. 12, 28.
גם־אתם גם־בני ישראל Ex. 12, 31.
ויסעו בני־ישראל מרעמסס Ex. 12, 37.
ומושב בני ישראל Ex. 12, 40.
שמרים לכל־בני ישראל Ex. 12, 42.
ויעשו כל־בני ישראל Ex. 12, 50.
הוציא יי את־בני ישראל Ex. 12, 51.
וחמשים עלו בני־ישראל Ex. 13, 18.
חשביע את־בני ישראל Ex. 13, 19.
דבר אל־בני ישראל Ex. 14, 2.
וירדף אחרי בני ישראל Ex. 14, 8.
וישאו בני־ישראל את־עיניהם Ex. 14, 10.
ויצעקו בני־ישראל אל יי Ex. 14, 10.
דבר אל־בני־ישראל ויסעו Ex. 14, 15.
ויבאו בני־ישראל בתוך הים Ex. 14, 16. 22.
ויבאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 1.
וילונו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 2.
ויאמרו אלהם בני ישראל Ex. 16, 3.
משה ואהרן אל־כל־בני ישראל Ex. 16, 6.
אמר אל־כל־עדת בני ישראל Ex. 16, 9.
אל־כל עדת בני־ישראל Ex. 16, 10.
שמעתי את־תלונת בני ישראל Ex. 16, 12.
וירא בני־ישראל ויאמרו Ex. 16, 15.
ויעשו־כן בני ישראל Ex. 16, 17.
וילקטו ויסעו כל־עדת בני־ישראל Ex. 17, 1.
על־ריב׳ בני ישראל Ex. 17, 7.
לצאת בני־ישראל Ex. 19, 1.
אשר תדבר אל־בני ישראל Ex. 19, 6.
כה תאמר אל־בני ישראל Ex. 20, 22.
וישלח את־נערי בני ישראל Ex. 24, 5.
ואל־אצילי בני ישראל Ex. 24, 11.
בראש החר לעיני בני ישראל Ex. 24, 17.
דבר אל־בני ישראל ויקחו Ex. 25, 2.
אצדה אותך אל־בני ישראל Ex. 25, 22.
תצוה את־בני ישראל Ex. 27, 20.
מאת בני ישראל Ex. 27, 21.
מתוך בני ישראל Ex. 28, 1.
אלעזר ואיתמר בני אהרן Ex. 28, 1.
ופתחת עליהם שמות בני ישראל Ex. 28, 9.
על־שמת בני ישראל Ex. 28, 11. 21. 39, 6. 14.
את־שמות בני־ישראל Ex. 28, 29.
את־משפט בני־ישראל Ex. 28, 30.
אשר יקדישו בני ישראל Ex. 28, 38.
מאת בני ישראל Ex. 29 28.
כבשים בני־שנה Ex. 29, 39.
ושכנתי בתוך בני ישראל Ex. 29, 45.
את־ראש בני־ישראל לפקדיהם Ex. 30, 12.
מאת בני ישראל Ex. 30, 16.
ואל־בני ישראל תדבר Ex. 30, 31.
ואתה דבר אל־בני ישראל Ex. 31, 13.
ושמרו בני־ישראל את־השבת Ex. 31, 16.
ביני ובין בני ישראל Ex. 31, 17.
וישק את־בני ישראל Ex. 32, 20.
ויאספו אליו כל־בני לוי Ex. 32, 26.
ויעשו בני־לוי כדבר משה Ex. 32, 28.
אמר אל־בני־ישראל Ex. 33, 5.
ויתנצלו בני־ישראל Ex. 33, 6.
על־בנים ועל־בני בנים Ex. 34, 7.
ויירא אהרן וכל־בני ישראל Ex. 34, 30.
נשוא כל־בני ישראל Ex. 34, 32.
ודבר אל־בני ישראל Ex. 34, 34.
וראו בני־ישראל Ex. 34, 35.
את־כל־עדת בני ישראל Ex. 35, 1.
אל־כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 4.
ויצאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 20.
הביאו בני־ישראל נדבה Ex. 35, 29.
אל־בני ישראל Ex. 35, 30.
אשר הביאו בני ישראל Ex. 36, 3.
ויעשו בני ישראל Ex. 39, 32.
כן עשו בני ישראל Ex. 39, 42.
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם Ex. 40, 36.
דבר אל־בני ישראל Lev. 1, 2.
4, 2. 7, 23. 29. 12, 2. 18, 2. 23, 2. 10. 24. 34. 25, 2. 27, 2.
והקריבו בני אהרן Lev. 1, 5.
ונתנו בני אהרן הכהן Lev. 1, 7.
ויערכו בני אהרן הכהנים Lev. 1, 8.
בני אהרן הכהנים Lev. 1, 11. 2, 2. 3, 2.
או מן־בני היונה Lev. 1, 14.
והקטירו אתו בני־אהרן Lev. 3, 5.
וזרקו בני אהרן את־דמו Lev. 3, 8. 13.
או־שני בני־יונה Lev. 5, 7.
12, 8. 14, 22. 15, 14. 29.
או לשני בני־יונה Lev. 5, 11.
הקרב אתה בני־אהרן Lev. 6, 7.
לכל־בני אהרן תהיה לחק־עולם מאת בני ישראל Lev. 7, 10.
מאת בני־ישראל Lev. 7, 34.
ביום צותו את־בני ישראל Lev. 7, 36.
ויקרב משה את־בני אהרן Lev. 7, 38.
ויקרב את־בני אהרן Lev. 8, 13.
ואל־בני ישראל תדבר Lev. 8, 24.
ועגל וכבש בני־שנה Lev. 9, 3.
ויקריבו בני אהרן Lev. 9, 3.
וימציאו בני אהרן Lev. 9, 9.
ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא Lev. 9, 12. 18.
ואל אלצפן בני עזיאל Lev. 10, 1.
ולהורות את־בני ישראל Lev. 10, 4.
בני אהרן הנותרם דברו אל־בני ישראל Lev. 10, 11.
לאמר אן מן־בני היונה Lev. 10, 16.
דברו אל־בני ישראל Lev. 11, 2.
והזרתם את־בני־ישראל Lev. 14, 30.
שני בני אהרן Lev. 15, 2.
ומאת עדת בני ישראל Lev. 15, 31.
מטמאת בני ישראל Lev. 16, 1.
את־כל־עונת בני ישראל Lev. 16, 5.
לכפר על־בני ישראל Lev. 16, 16. 19.
ואל כל־בני ישראל Lev. 16, 34.
למען אשר יביאו בני ישראל Lev. 17, 2.
כל־עדת בני־ישראל Lev. 17, 5.
ולא־תטר את־בני עמך Lev. 19, 2.
ואל־בני ישראל Lev. 19, 18.
ונכרתו לעיני בני עמם Lev. 20, 2.
אל־הכהנים בני אהרן ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל Lev. 20, 17.
מקדשי בני־ישראל Lev. 21, 1.
אשר יקדישו בני־ישראל Lev. 22, 2.
את־קדשי בני ישראל ואל־בניו ואל כל־בני ישראל Lev. 22, 3.
ונקדשתי בתוך בני ישראל Lev. 22, 15.
כבשים תמימם בני שנה Lev. 22, 18.
ושני כבשים בני שנה Lev. 23, 18.
הושבתי את־בני ישראל Lev. 23, 19.
מעדי יי אל־בני ישראל Lev. 23, 43.
צו את־בני ישראל מאת בני־ישראל ברית עולם Lev. 23, 44.
בתוך בני ישראל Lev. 24, 2.
ואל־בני ישראל תדבר Lev. 24, 8.
וידבר משה אל־בני ישראל Lev. 24, 10.
בתוך בני ישראל Lev. 24, 15.
בתוך בני ישראל Lev. 24, 23.
ובאחיכם בני־ישראל Lev. 25, 33.
כי־לי בני־ישראל עבדים Lev. 25, 46.
ביט ובין בני ישראל Lev. 25, 55.
אל־בני ישראל בהר סיני Lev. 26, 46.
כל־עדת בני־ישראל Lev. 27, 34.
ויהיו בני־ראובן Num. 1, 2.
בני נפתלי Num. 1, 20.
פקודי בני־ישראל Num. 1, 42.
בתוך בני ישראל Num. 1, 45.
וחנו בני ישראל Num. 1, 49.
על־עדת בני ישראל Num. 1, 52.
ויעשו בני ישראל Num. 1, 53
יחנו בני ישראל Num. 1, 54.
אלה פקודי בני־ישראל Num. 2, 2.
ויעשו בני ישראל Num. 2, 32.
שמות בני־אהרן Num. 2, 34.
ואת־משמרת בני ישראל Num. 3, 2. 3.
מאת בני ישראל Num. 3, 8.
פקד את־בני לוי Num. 3, 9.
ויהיו־אלה בני־לוי Num. 3, 15.
ואלה שמות בני־גרשון Num. 3, 17.
ומשמרת בני־גרשון Num. 3, 18.
משפחת בני־קהת Num. 3, 25.
משמרת בני מרדי Num. 3, 29.
למשמרת בני ישראל Num. 3, 36.
בבהמת בני ישראל Num. 3, 38.
מבכור בני ישראל Num. 3, 41.
מאת בכור בני ישראל Num. 3, 46.
את־ראש בני קהת Num. 3, 50.
זאת עבדת בני־קהת Num. 4, 2.
יבאו בני־קהת Num. 4, 4.
משא בני־קהת Num. 4, 15.
נשא את־ראש בני גרשון Num. 4, 15.
עבדת בני הגרשני Num. 4, 22.
משפחת בני הגרשני Num. 4, 27.
בני מרדי למשפחתם Num. 4, 28.
משפחת בני מרדי Num. 4, 29.
את־בני הקהתי Num. 4, 33. 42. 45.
ופקודי בני גרשון Num. 4, 34.
משפחת בני גרשון Num. 4, 38.
צו את־בני ישראל Num. 4, 41.
ויעשו־כן בני ישראל Num. 5, 2. 28, 2. 34, 2. 35, 2.
כן עשו בני ישראל Num. 5, 4.
דבר אל־בני ישראל Num. 5, 4.
לכל־קדשי בני־ישראל Num. 5, 6. 12. 6, 2. 9, 10. 15, 2. 18. 38. 17, 17. 19, 2. 33, 51. 35, 10.
או שני בני יומה Num. 5, 9.
כה תברכו את־בני ישראל Num. 6, 10.
ושמו את־שמי על־בני ישראל Nu. 6, 23.
כבשים בני־שנה חמשה Num. 7, 17.

Digitized by Google

23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
כבשים בני־שנה שנים עשר Nu.7,87.
כבשים בני שנה ששים Num. 7, 88.
מתוך בני ישראל Num. 8, 6. 14. 18, 6.
את־כל־עדת בני ישראל Num. 8, 9.
וסמכו בני־ישראל Num. 8, 10.
מאת בני ישראל Num. 8, 11.
מתוך בני ישראל Num. 8, 16.
ולבניו מתוך בני ישראל Num. 8, 19.
לעבד את־עבדת בני־ישראל Num. 8, 19.
ולכפר על־בני ישראל Num. 8, 19.
וכל־עדת בני־ישראל Num. 8, 20.
כן־עשו להם בני ישראל Num. 8, 20.
ויעשו בני־ישראל Num. 9, 2.
וידבר משה אל־בני ישראל Num. 9, 4.
כן עשו בני ישראל Num. 9, 5.
בתוך בני ישראל Num. 9, 7.
יסעו בני ישראל Num. 9, 17.
שם יחנו בני ישראל Num. 9, 17.
על־פי ה׳ יסעו בני ישראל Num. 9, 18.
ושמרו בני־ישראל Num. 9, 19.
יחנו בני־ישראל ולא יסעו Nu. 9, 22.
ויסעו בני־ישראל Num. 10, 12.
מחנה בני־יהודה Num. 10, 14.
בני ישששכר נתנאל בן־ צוער Num. 10, 15.
בני זבולן אליאב בן־חלן Num. 10, 16.
בני־גרשון ובני מררי Num. 10, 17.
בני שמעון שלמיאל Num. 10, 19.
בני־גד אליסף בן־דעואל Nu. 10, 20.
מחנה בני־אפרים Num. 10, 22.
בני מנשה גמליאל Num. 10, 23.
בני בנימן אבידן בן־ גדעוני Num. 10, 24.
מחנה בני־דן Num. 10, 25.
בני אשר פגעיאל בן־ עכרן Num. 10, 26.
בני נפתלי אחירע בן־ עינן Num. 10, 27.
אלה מסעי בני־ישראל Num. 10, 28.
ויבכו גם בני ישראל Num. 11, 4.
ראשי בני־ישראל המה Num. 13, 3.
כרתו משם בני ישראל Num. 13, 24.
ואל־כל־עדת בני־ישראל Nu. 13, 26.
אל־בני ישראל לאמר Num. 13, 32.
בני ענק מן־הנפילים Num. 13, 33.
כל בני ישראל ויאמרו Num. 14, 2.
קהל עדת בני ישראל Num. 14, 5.
אל־כל־עדת בני־ישראל Num. 14, 7.
אל־כל־בני ישראל Num. 14, 10. 39. 17, 24.
את־תלנות בני ישראל Num. 14, 27.
על־כל־עדת בני ישראל Num. 15, 25.
עדת בני ישראל Num. 15, 26. 17, 6. 27, 20. 31, 12.
ויהיו בני־ישראל במדבר Nu. 15, 32.
ודתן ואבירם בני אליאב Num. 16, 1.
ואון בן־פלת בני ראובן Num. 16, 1.
רב־לכם בני לוי Num. 16, 7.
שמעו־נא בני לוי Num. 16, 8.
ואת־כל־אחיך בני־לוי Num. 16, 10.
לדתן ולאבירם בני אליאב Nu. 16, 12.
את־תלנות בני ישראל Num. 17, 20.
וידבר משה אל־בני ישראל Num. 17, 21.
ויאמרו בני ישראל Num. 17, 27.
על־בני ישראל Num. 18, 5.
לכל־קדשי בני־ישראל Num. 18, 8.
לכל־תנופות בני ישראל Num. 18, 11.
אשר־ירימו בני־ישראל Num. 18, 19.
בתוך בני ישראל Num. 18, 20.
ולא־יקרבו עוד בני ישראל Num. 18, 22.
ובתוך בני ישראל Num. 18, 23.
כי את־מעשר בני־ישראל Num. 18, 24.
בתוך בני ישראל Num. 18, 24.
כי תקחו מאת בני־ישראל Num. 18, 26.
אשר תקחו מאת בני ישראל Num. 18, 28.
ואת־קדשי בני־ישראל Num. 18, 32.
לעדת בני־ישראל למשמרת Num. 19, 9.
ויבאו בני־ישראל Num. 20, 1. 22.
להקדישני לעיני בני ישראל Num. 20, 12.
אשר־ריבו בני־ישראל Num. 20, 13.
ויאמרו אלינו בני־ישראל Nu. 20, 19.
ויסעו בני ישראל Num. 21, 10. 22, 1.
ער־יבק ער־בני עמון Num. 21, 24.
כי עז גבול בני עמון Num. 21, 24.
ויקץ מואב מפני בני ישראל Num. 22, 3.
ארץ בני־עמו Num. 22, 5.
וקרקר כל־בני־שת Num. 24, 17.
כל־עדת בני־ישראל Num. 25, 6.
המגפה מעל בני ישראל Num. 25, 8.
מעל בני־ישראל בקנאו Num. 25, 11.
את־בני־ישראל בקנאתי Num. 25, 11.
ויכפר על־בני־ישראל Num. 25, 13.
כל־עדת בני־ישראל Num. 26, 2.
בני ראובן חנוך Nnm. 26, 5.
בני שמעון למשפחתם Num. 26, 12.
בני־גד למשפחתם Num. 26, 15.
אלה משפחת בני־גד Num. 26, 18.
בני יהודה ער ואונן Num. 26, 19.
ויהיו בני־יהודה Num. 26, 20.
ויהיו בני־פרץ לחצרן Num. 26, 21.
בני ישששכר למשפחתם Num. 26, 23.
בני זבולן למשפחתם Num. 26, 26.
בני יוסף למשפחתם Num. 26, 28.
בני מנשה למכיר Num. 26, 29.
אלה בני גלעד Num. 26, 30.
בני־אפרים למשפחתם Num. 26, 35.
ואלה בני שותלח Num. 26, 36.
אלה משפחת בני־אפרים Nu. 26, 37.
אלה בני־יוסף Num. 26, 37.
בני בנימן למשפחתם Num. 26, 38.
ויהיו בני־בלע Num. 26, 40.
אלה בני־בנימן Num. 26, 41.
אלה בני־דן למשפחתם Num. 26, 42.
בני אשר למשפחתם Num. 26, 44.
אלה משפחת בני־אשר Num. 26, 47.
בני נפתלי למשפחתם Num. 26, 48.
אלה פקודי בני ישראל Num. 26, 51.
בתוך בני ישראל (bis) Num. 26, 62.
אשר פקדו את־בני ישראל Num. 26, 63, 64.
ואל־בני ישראל תדבר Num. 27, 8.
תרא וכל־בני־ישראל אתו Nu. 27, 21.
בני־שכה תמימים Num. 28, 9.
פרים בני־בקר Num. 28, 11.
כבשים בני־שנה Num. 28, 11. 19. 27. 29, 2. 8. 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32. 36.
ויאמר משה אל־בני ישראל Num. 30, 1.
נקם נקמת בני ישראל Num. 31, 2.
וישבו בני־ישראל Num. 31, 9.
וממחצית בני־ישראל Num. 31, 30. 42. 47.
ויבאו בני־גד ובני ראובן Num. 32, 2.
את־לב בני ישראל Num. 32, 7. 9.
לפני בני ישראל Num. 32, 17.
עד התנחל בני ישראל Num. 32, 18.
ויאמר בני־גד ובני ראובן Nu. 32, 25.
אם־יעברו בני־גד ובני־ ראובן Num. 32, 29.
ויעטו בני־גד ובני ראובן Num. 32, 31.
ויבנו בני־גד את־דיבן Num. 32, 34.
בני מכיר בן־מנשה Num. 32, 39.
אלה מסעי בני־ישראל Num. 33, 1.
יצאו בני־ישראל Num. 33, 3.
ויסעו בני־ישראל מרעמסס Num. 33, 5.
לצאת בני־ישראל Num. 33, 38.
בבא בני ישראל Num. 33, 40.
ויצו משה את־בני ישראל Nu. 34, 13.
מטה בני הראובני Num. 34, 14.
ומטה בני־הגדי Num. 34, 14.
ולמטה בני שמעון Num. 34, 21
ולמטה בני־דן נשיא Num. 34, 22.
למטה בני־מנשה נשיא Num. 34, 23.
ולמטה בני־אפרים Num. 34, 24.
ולמטה בני־זבולן Num. 34, 25.
ולמטה בני־ישששכר Num. 34, 26.
ולמטה בני־אשר Num. 34, 27.
ולמטה בני־נפתלי Num. 34, 28.
לנחל את־בני־ישראל Num. 34, 29.
מאחזת בני־ישראל Num. 35, 8.
שכן בתוך בני ישראל Num. 35, 34.
בני־גלעד בן־מכיר בן־ מנשה Num. 36, 1.
ממשפחת בני יוסף Num. 36, 1.
מבני שבטי בני־ישראל Num. 36, 3.
ויצו משה את־בני ישראל Nu. 36, 5.
כן־מטה בני־יוסף דברים Num. 36, 5.
ידבקו בני ישראל Num. 36, 7.
ממטות בני ישראל Num. 36, 8.
למען יירשו בני ישראל Num. 36, 8.
ידבקו מטות בני ישראל Num. 36, 9.
ממשפחת בני־מנשה אל־בני ישראל בערבת מואב Num. 36, 12. 13.
דבר משה אל־בני ישראל Dt. 1, 3.
וגם־בני ענקים ראינו שם Dt. 1, 28.
בגבול אחיכם בני־עשו Dt. 2, 4.
מאת אחינו בני־עשו Dt. 2, 8.
מול בני עמון Dt. 2, 19.
מארץ בני־עמון Dt. 2, 19.
כאשר עשו־לי בני עשו Dt. 2, 29.
אל־ארץ בני־עמון לא קרבת Dt. 2, 37.
חלה הוא ברבת בני עמון Dt. 3, 11.
גבול בני עמון Dt. 3, 16.
בני־ישראל כל־בני־חיל Dt. 3, 18.
לפני בני ישראל Dt. 4, 44.
אשר דבר משה אל־בני ישראל Dt. 4, 45.
עם־גדול ורם בני ענקים Dt. 9, 2.
מי יתיצב לפני בני ענק Dt. 9, 2.
מבארת בני־יעקן Dt. 10, 6.
בני אליאב בן־ראובן Dt. 11, 6.
יצאו אנשים בני־בליעל Dt. 13, 14.
ונגשו הכהנים בני־לוי Dt. 21, 5.
לכרת את־בני ישראל Dt. 28, 69.
אל־הכהנים בני לוי Dt. 31, 9.
ולמדה את־בני־ישראל Dt. 31, 19.
וילמדה את־בני ישראל Dt. 31, 22.
אתה תביא את־בני ישראל Dt. 31, 23.
בהפרידו בני אדם Dt. 32, 8.
למספר בני ישראל Dt. 32, 8.
ואילים בני־בשן ועתודים Dt. 32, 14.
מעלתם בי בתוך בני ישראל Dt. 32, 51.
אותי בתוך בני־ישראל Dt. 32, 51.
את־בני ישראל לפני מותו Dt. 33, 1.
ויבכו בני ישראל את־משה Dt. 34, 8.
אליו בני־ישראל Dt. 34, 9.
הוא וכל־בני ישראל Jos. 3, 1.
ויאמר יהושע אל־בני ישראל Jos. 3, 9.
למספר שבטי בני־ישראל Jos. 4, 5.
ויעשו־כן בני־ישראל Jos. 4, 8.
למספר שבטי בני־ישראל Jos. 4, 8.
ויעברו בני־ראובן Jos. 4, 12.
לפני בני ישראל Jos. 4, 12.
ויאמר אל־בני ישראל לאמר Jos. 4, 21.
מפני בני־ישראל עד־עברנו Jos. 5, 1.
מפני בני־ישראל Jos. 5, 1. 6, 1.
מל את־בני־ישראל שניית Jos. 5, 2.
וימל את־בני ישראל Jos. 5, 3.
חלכו בני־ישראל במדבר Jos. 5, 6.
ויחנו בני־ישראל בגלגל Jos. 5, 10.
וימעלו בני־ישראל מעל Jos. 7, 1.
ולא יכלו בני ישראל Jos. 7, 12.
ואל כל־בני ישראל Jos. 7, 23.
עבד־לי את־בני ישראל Jos. 8, 31.
אשר כתב לפני בני ישראל Jos. 8, 32.
ויסעו בני־ישראל ויבאו Jos. 9, 17.
ולא הכום בני ישראל Jos. 9, 18.
ויצל אותם מיד בני־ ישראל Jos. 9, 26.
את־יהושע ואת־בני ישראל Jos. 10, 4.
מאשר חרגו בני ישראל Jos. 10, 11.
לפני בני ישראל Jos. 10, 12.
בחר להם בני ישראל Jos. 11, 14.
אשר השלימה אל־בני ישראל Jos. 11, 19.
בארץ בני ישראל Jos. 11, 22.
אשר הכו בני־ישראל Jos. 12, 1.
ועד יבק הנחל גבול בני עמון Jos. 12, 2.
אוריים מפני בני ישראל Jos. 13, 6.
עד־גבול בני עמון Jos. 13, 10.
ולא הורישו בני ישראל Jos. 13, 13.
למטה בני־ראובן Jos. 13, 15.
חרגו בני־ישראל Jos. 13, 22.
ויהי גבול בני ראובן Jos. 13, 23.
זאת נחלת בני־ראובן Jos. 13, 23.
וחצי ארץ בני עמון Jos. 13, 25.
זאת נחלת בני־גד Jos. 13, 28.
לחצי מטה בני־מנשה Jos. 13, 29.
לחצי בני־מכיר Jos. 13, 31.
ואלה אשר־נחלו בני־ ישראל Jos. 14, 1.
כי־חיו בני־יוסף שני מטות Jos. 14, 4.
כן עשו בני ישראל Jos. 14, 5.
ויגשו בני־יהודה אל־ יהושע Jos. 14, 6.
למטה בני יהודה למשפחתם Jos. 15, 1.
זה גבול בני־יהודה סביב Jos. 15, 12.
בתוך בני־יהודה Jos. 15, 13.
את־שלושה בני הענק Jos. 15, 14.
בני־יהודה למשפחתם Jos. 15, 20.
למטה בני־יהודה לא יוכלו בני־יהודה להורישם Jos. 15, 21.
את־בני יהודה בירושלם Jos. 15, 63.
וינחלו בני־יוסף מנשה Jos. 16, 4.
ויהי גבול בני־אפרים Jos. 16, 5.
מטה בני־אפרים Jos. 16, 8.
בתוך נחלת בני־מנשה Jos. 16, 10.
אלה בני מנשה בן־יוסף Jos. 17, 2.
ולא יכלו בני מנשה Jos. 17, 12.
ויהי כי חזקו בני ישראל Jos. 17, 13.
וידברו בני יוסף Jos. 17, 14.
ויאמרו בני יוסף לא־ ימצא Jos. 17, 16.
ויקהלו כל־עדת בני־ ישראל Jos. 18, 1.
ויאמר יהושע אל־בני ישראל Jos. 18, 3.
מטה בני־בנימן Jos. 18, 11.
בין בני יהודה ובין בני יוסף Jos. 18, 11.
עיר בני יהודה Jos. 18, 14.
זאת נחלת בני בנימן Jos. 18, 20. 28.
בני בנימן למשפחותיהם Jos. 18, 21.
למטה בני־שמעון Jos. 19, 1.
בתוך נחלת בני־יהודה Jos. 19, 1.
מטה בני־שמעון למשפחתם Jos. 19, 8.
מחבל בני יהודה נחלת

Digitized by Google

בני שמעון Jos. 19, 9.
כי־חלק חלק בני־יהודה
רב מהם Jos. 19, 9.
וינחלו בני־שמעון Jos. 19, 9.
נחלת בני־זבולן
למשפחותם Jos. 19, 16.
מסה בני־ישכר
למשפחותם Jos. 19, 23.
למסה בני־אשר Jos. 19, 24.
מסה בני־אשר Jos. 19, 31.
מסה בני־נפתלי
למשפחתם Jos. 19, 39.
למסה בני־דן למשפחתם Jos. 19, 40.
ויצא גבול בני־דן מהם Jos. 19, 47.
ויעלו בני־דן Jos. 19, 47.
מסה בני־דן למשפחתם Jos. 19, 48.
ויתנו בני־ישראל נחלה Jos. 19, 49.
תאבות למטות בני־
ישראל Jos. 19, 51.
דבר אל־בני ישראל
לאמר Jos. 20, 2.
חמודה לכל־בני ישראל Jos. 20, 9.
ויתנו בני־ישראל ללוים Jos. 21, 3.
ויתנו בני־ישראל ללוים Jos. 21, 8.
ממסה בני יהודה Jos. 21, 9.
וממסה בני שמעון Jos. 21, 9.
כל־ערי בני־אהרן
הכהנים Jos. 22, 19.
בני־קהת הלוים Jos. 21, 20.
למשפחת בני־קהת Jos. 21, 26.
בני־מרדי הלוים
הנתנים Jos. 21, 34.
בתוך אחזת בני־ישראל Jos. 21, 39.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 9.
מאת בני ישראל Jos. 22, 9.
ויבנו בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 10.
וישמעו בני־ישראל
לאמר Jos. 22, 11.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 11.
אל־עבר בני ישראל Jos. 22, 11.
וישמעו בני ישראל Jos. 22, 12.
ויקהלו כל־עדת בני־
ישראל Jos. 22, 12.
וישלחו בני־ישראל Jos. 22, 13.
אל־בני־ראובן ואל־
בני־גד Jos. 22, 13. 15.
ויען בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 21.
ובניכם בני־ראובן
ובני־גד Jos. 22, 25.
אשר דברו בני־ראובן Jos. 22, 30.
אל־בני־ראובן ואל־
בני־גד Jos. 22, 31.
ואל־בני מנשה היום Jos. 22, 31.
את הצלתם את־בני ישראל Jos. 22, 31
מאת בני־ראובן ומאת
בני־גד Jos. 22, 32.
ארץ כנען אל־בני ישראל Jos. 22, 32.
בעיני בני ישראל Jos. 22, 33.
ויברכו אלהים בני ישראל Jos. 22, 33.
אשר בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 33.
ויקראו בני־ראובן
ובני־גד Jos. 22, 34.
אשר־העלו בני־ישראל Jos. 24, 32.
מאת בני־חמור Jos. 24, 32.
וישאלו בני ישראל ביי Jud. 1, 1.
וילחמו בני־יהודה
בירושלם Jud. 1, 8.
ואחר ירד בני יהודה Jud. 1, 9.
בני יהודה מדבר יהודה Jud. 1, 16.
את־שלשה בני הענק Jud. 1, 20.
לא הורישו בני בנימן Jud. 1, 21.
את־בני בנימן בירושלם Jud. 1, 21.
וילחצו האמורי את־
בני־דן Jud. 1, 34.
אל־כל־בני ישראל Jud. 2, 4.
וילכו בני־ישראל איש
לנחלתו Jud. 2, 6.
ויעשו בני־ישראל את־
הרע Jud. 2, 11. 6, 1.
דרות בני־ישראל Jud. 3, 2.
ויעשו בני־ישראל את־הרע Jud. 2, 7
ויעבדו בני־ישראל Jud. 3, 8. 14.
ויזעקו בני־ישראל Jud. 3, 9. 15.
ויסיפו בני ישראל Jud. 3, 12.
4, 1. 10, 6. 13, 1.
את־בני־עמון ועמלק Jud. 3, 13.
וישלחו בני־ישראל Jud. 3, 15.
וירדו עמו בני־ישראל Jud. 3, 27.
ויצעקו בני־ישראל Jud. 4, 3.
לחץ את־בני ישראל Jud. 4, 3.
בני ישראל למשפט Jud. 4, 5.
לפני בני ישראל Jud. 4, 23.
ותלך יד בני־ישראל Jud. 4, 24.
עשר להם בני ישראל Jud. 6, 2.
ויזעקו בני־ישראל אל־יי Jud. 6, 6.
10, 10.
כי־זעקו בני־ישראל אל־יי Jud. 6, 7.
איש נביא אל־בני ישראל Jud. 6, 8.
ומדין ועמלק וכל־בני־
קדם Jud. 7, 12.
חנתרים מכל מחנה
בני־קדם Jud. 8, 10.
אחד כתאר בני חמלך Jud. 8, 18.
ויאמר אחי בני־אמי הם Jud. 8, 19.
ויכנע מדין לפני בני
ישראל Jud. 8, 28.
וישובו בני ישראל ויזנו Jud. 8, 33.
ולא זכרו בני ישראל Jud. 8, 34.
שבעים איש כל בני ירבעל Jud. 9, 2.
ויהרג את־אחיו בני־ירבעל Jud. 9, 5
שבעים בני־ירבעל Jud. 9, 24.
ואת אלהי בני־עמון Jud. 10, 6.
ביד פלשתים וביד בני
עמון Jud. 10, 7.
בני ישראל אשר בעבר
הירדן Jud. 10, 8.
ויעברו בני־עמון את־
הירדן Jud. 10, 9.
ויאמרו יי אל־בני ישראל Jud. 10, 11.
מן־בני עמון ומן־
פלשתים Jud. 10, 11.
ויאמרו בני־ישראל
אל־יי Jud. 10, 15.
ויצעקו בני עמון Jud 10, 17.
ויאספו בני ישראל Jud. 10, 17.
ויגדלו בני־האשה Jud. 11, 2.
וילחמו בני־עמון עם־
ישראל Jud. 11, 4.
נלחמו בני־עמון עם־
ישראל Jud. 11, 5.
אל־מלך בני־עמון Jud. 11, 12. 14.
ויאמר מלך בני־עמון Jud. 11, 13.
ואת־ארץ בני עמון Jud. 11, 15.
בין בני ישראל ובין בני
עמון Jud. 11, 27.
ולא שמע מלך בני עמון Jud. 11, 28.
ומצפה גלעד עבר בני
עמון Jud. 11, 29.
את־בני עמון בידי Jud. 11, 30.
ויעבר יפתח אל־בני עמון Jud. 11, 32
ויכנעו בני עמון Jud. 11, 33.
מפני בני ישראל Jud. 11, 33.
ואעברה אל־בני עמון Jud. 12, 3.
ושלשים בני בנים Jud. 12, 14.
וישלח בני־דן
ממשפחתם Jud. 18, 2.
אנשים בני־חיל Jud. 18, 2.
וידביקו את־בני־דן Jud. 18, 22.
ויקראו אל־בני־דן Jud. 18, 23.
ויאמרו אלהי בני־דן Jud. 18, 25.
וילכו בני־דן לדרכם Jud. 18, 26.
ויקימו להם בני־דן את־
הפסל Jud. 18, 30.
ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
אנשי בני־בליעל נסבו Jud. 19, 22.
עלות בני־ישראל מארץ
מצרים Jud. 19, 30.
ויצאו כל־בני ישראל Jud. 20, 1.
וישמעו בני בנימן Jud. 20, 3.
כי־עלו בני־ישראל
המצפה Jud. 20. 3.
ויאמרו בני ישראל Jud. 20, 3.
הנה כלכם בני ישראל Jud. 20, 7.
את־האנשים בני־בליעל Jud. 20, 13.
ולא אבו בני בנימן Jud. 20, 13.
אחיהם בני־ישראל Jud. 20, 13.
ויאספו בני־בנימן Jud. 20, 14.
למלחמה עם־בני ישראל Jud. 20, 14.
ויתפקדו בני בנימן ביום
ההוא Jud. 20, 15.
ויאמרו בני ישראל מי יעלה־
לנו Jud. 20, 18.
למלחמה עם־בני בנימן Jud. 20, 18.
ויקומו בני־ישראל ובבקר Jud. 20, 19
ויצאו בני־בנימן מן־
הגבעה Jud. 20, 21.
ויעלו בני־ישראל Jud. 20, 23.
עם־בני בנימן אחי Jud. 20, 23.
בני־ישראל אל־בני בנימן Jud. 20, 24
ויעלו כל־בני ישראל Jud. 20, 26.
וישאלו בני־ישראל ביי Jud. 20, 27.
למלחמה עם־בני־בנימן
אחי Jud. 20, 28.
ויעלו בני־ישראל אל־בני
בנימן Jud. 20, 30.
ויצאו בני־בנימן לקראת
העם Jud. 20, 31.
ויאמרו בני בנימן Jud. 20, 32.
וישחיתו בני ישראל Jud. 20, 35.
ויראו בני־בנימן כי נגפו Jud. 20, 36.
שבו אל־בני בנימן Jud. 20, 48.
וינחמו בני ישראל אל־
בנימן Jud. 21, 6.
אל־בני בנימן אשר בסלע Jud. 21, 13.
כי־נשבעו בני־ישראל
לאמר Jud. 21, 18.
ויצו את־בני בנימן
לאמר Jud. 21, 20.
ויעשו־כן בני בנימן Jud. 21, 23.
ויתהלכו משם בני־
ישראל Jud. 21, 24.
ושם שני בני־עלי 1 Sam. 1, 3.
ובני עלי בני בליעל 1 Sam. 2, 12.
את־כל־אשי בני ישראל 1 Sam. 2, 28.
ושם שני בני־עלי 1 Sam. 4, 4.
ושני בני־עלי מתו 1 Sam. 4, 11.
ויסירו בני ישראל את־
הבעלים 1 Sam. 7, 4.
את־בני ישראל במצפה 1 Sam. 7, 6.
כי־התקבצו בני־ישראל 1 Sam. 7, 7.
וישמעו בני ישראל 1 Sam. 7, 7.
ויאמרו בני־ישראל אל־
שמואל 1 Sam. 7, 8.
ויאמר אל־בני ישראל 1 Sam. 10, 18.
בני־ישראל שלש מאות
אלף 1 Sam. 11, 8.
נחש מלך בני־עמון בא
עליכם 1 Sam. 12, 12.
ויהיו בני שאול יונתן
וישוי 1 Sam. 14, 49,
עם־כל־בני ישראל
בעלותם 1 Sam. 15, 6.
וילכו שלשת בני־ישי 1 Sam. 17, 13.
וישבו בני ישראל 1 Sam. 17, 53.
שמעו־נא בני ימיני 1 Sam. 22, 7.
חיי כי בני־מות אתם 1 S. 26, 16.
ואם בני האדם ארורים
הם 1 Sam. 26, 19.
ואת־מלכישוע בני שאול 1 S. 31, 2.
ויאמר ללמד בני־יהודה
קשת 2 Sam. 1, 18.
ויתקבצו בני־בנימן 2 Sam. 2, 25.
לפני בני־עולה נפלת 2 Sam. 3, 34.
והאנשים האלה בני צרויה 2 S. 3, 39.
בני רמון הבארתי 2 Sam. 4, 2.
בני־רמון הבארתי רכב
ובענה 2 Sam. 4, 5.
בני רמון הבארתי ויאמר
להם 2 Sam. 4, 9.
ועזאו ואחיו בני אבינדב 2 Sam. 6, 3.
העלתי את־בני ישראל
ממצרים 2 Sam. 7, 6.
אשר־התהלכתי בכל־בני
ישראל 2 Sam. 7, 7.
ולא־דסיפו בני־עולת
לענותו 2 Sam. 7, 10.
ובנגעי בני אדם 2 Sam. 7, 14.
מלך בני עמון וימלך חנון
בנו 2 Sam. 10, 1.
ארץ בני עמון 2 Sam. 10, 2.
ויאמרו שרי בני־עמון 2 Sam. 10, 3.
ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד 2 Sam. 10, 6.
ויצאו בני עמון 2 Sam. 10, 8.
ויערך לקראת בני עמון 2 S. 10, 10.
ואם־בני עמון יחזקו
ממך 2 Sam. 10, 11.
מעל בני עמון 2 Sam. 10, 14.
להושיע עוד את־בני
עמון 2 Sam. 10, 19.
וישחיתו את־בני עמון 2 Sam. 11, 1.
ואתו הרגת בחרב בני
עמון 2 Sam. 12, 9.
וילחם יואב ברבת בני
עמון 2 Sam. 12. 26.
וכן יעשה לכל ערי בני־
עמון 2 Sam. 12, 31.
ויקרא אבשלום לכל־בני
חמלך 2 Sam. 13, 23.
ואת כל־בני המלך 2 Sam. 13, 27.
ויקומו כל־בני המלך 2 Sam. 13, 29.
תכה אבשלום את־כל־בני
המלך 2 Sam. 13, 30.
כל־הנערים בני־המלך
המיתו 2 Sam. 13, 32.
לאמר כל־בני המלך מתו 2 S. 13, 33.
הנה בני־המלך באו 2 Sam. 13, 35. 36.
מה לי־ולכם בני
צרויה 2 Sam. 16, 10. 19, 23.
מרבת בני־עמון 2 Sam. 17, 27.
את־שני בני רצפה 2 Sam. 21, 8.
ואת־חמשת בני מיכל 2 Sam. 21, 8.
בני נכר יתכחשו־לי 2 Sam. 22, 45.
בני נכר יבלו 2 Sam. 22, 46.
מגבעת בני בנימן 2 Sam. 23, 29.
בני ישן יהונתן 2 Sam. 23, 32.
את־כל־אחיו בני המלך 1 Reg. 1, 9.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Reg. 1, 19. 25.
אליחרף ואחיה בני שישא 1 Rg. 4, 3.
מחכמת כל־בני־קדם 1 Reg. 5, 10.
וכלכל ודרדע בני מחול 1 Reg. 5, 11.
לצאת בני־ישראל מארץ
מצרים 1 Reg. 6, 1.
ושכנתי בתוך בני ישראל 1 Reg. 6, 13.
אשר כרת יי עם־בני
ישראל 1 Reg. 8, 9.
את־לבב כל־בני האדם 1 Reg. 8, 39.
המלך וכל־בני ישראל 1 Reg. 8, 63.
אשר לא־יכלו בני ישראל 1 Reg. 9, 21.
אשר אמר־יי אל־בני
ישראל 1 Reg. 11, 2.
ולמלך שקץ בני עמון 1 Reg. 11, 7.
בתוך בני פרעה 1 Reg. 11, 20.
ולמלכם אלהי בני־עמון 1 Reg. 11, 33.
עם־אחיכם בני־ישראל 1 Reg. 12, 24.
מפני בני ישראל 1 Reg. 14, 24.
וישלח אחאב בכל־בני
ישראל 1 Reg. 18, 20.
כמספר שבטי בני־יעקב 1 Rg. 18, 31.
כי־עזבו בריתך בני
ישראל 1 Reg. 19, 10. 14.
כל־בני ישראל שבעת

Digitized by Google

1 Reg. 20, 15. אלפים
לקראתם ויתפר בני־
1 Reg. 20, 27. ישראל
ויכו בני־ישראל את־
1 Reg. 20, 29. ארם
שנים אנשים בני־
1 Reg. 21, 10. 13. בליעל
הוריש יי מפני בני
1 Reg. 21, 26. ישראל
2 Reg. 2, 3. ויצאו בני־הנביאים
ויגשו בני־הנביאים אשר
2 Reg. 2, 5. ביריחו
2 Reg. 2, 15. ויראוהו בני־הנביאים
2 Reg. 2, 16. אנשים בני־חיל
2 Reg. 4, 1. מנשי בני־הנביאים
2 Reg. 6, 1. ויאמרו בני־הנביאים
2 Reg. 10, 2. ואתכם בני אדניכם
את־ראשי אנשי בני־
2 Reg. 10, 6. אדניכם
2 Reg. 10, 7. ויקחו את־בני המלך
חבואר ראשי בני־
2 Reg. 10, 8. המלך
לשלום בני־המלך ובני
2 Reg. 10, 13. הגבירה
2 Reg. 10, 30. בני רבעים ישבו לך
15, 12.
2 Reg. 11, 2. בני־המלך הממותים
וישבו בני־ישראל
2 Reg. 13, 5. באהליהם
ואת־בני המכים לא
2 Reg. 14, 6. המיתו
2 Reg. 14, 14. ואת בני התערבות
2 Reg. 16, 3. מפני בני ישראל
2 Rg. 17, 7 ויהי כי־חטאו בני־ישראל
2 Reg. 17, 8. 21, 3. 9. מפני בני ישראל
2 Reg. 17, 9. ויחפאו בני־ישראל
וילכו בני ישראל בכל־
2 Reg. 17, 22. חטאות ירבעם
בערי שמרון תחת בני
2 Reg. 17, 24. ישראל
אשר צוה יי את־בני
2 Reg. 17, 34. יעקב
היו בני־ישראל
2 Reg. 18, 4. מקטרים לו
2 Reg. 23, 6. על־קבר בני העם
ולמלכם תועבת בני־
2 Reg. 23, 13. עמון
2 Reg. 24, 2. ואת־גדודי בני־עמון
ואת־בני צדקיהו שחטו
2 Reg. 25, 7. לעיניו
1 Chr. 1, 5. בני יפת גמר ומגוג
1 Chr. 1, 8. בני חם כוש ומצרים
1 Chr. 1, 17. בני שם עילם ואשור
1 Chr. 1, 23. כל־אלה בני יקטן
בני אברהם יצחק
1 Chr. 1, 25. וישמעאל
1 Chr. 1, 31. אלה הם בני ישמעאל
1 Chr. 1, 33. כל־אלה בני קטורה
1 Chr. 1, 34. בני יצחק עשו וישראל
1 Chr. 1, 35. בני עשו אליפז רעואל
1 Chr. 1, 36. בני אליפז תימן ואומר
1 Chr. 1, 37. בני רעואל נחת זרח
1 Chr. 1, 40. בני שובל עלין
1 Chr. 1, 41. בני ענה דישון
1 Chr. 1, 42. בני־אצר בלהן וזעון יעקן
1 Chr. 1, 42. בני דישן ערץ וארן
1 Chr. 2, 1. אלה בני ישראל ראובן
1 Chr. 2, 3. בני יהודה ער ואונן
1 Chr. 2, 4. כל־בני יהודה חמשה
1 Chr. 2, 5. בני פרץ חצרון וחמול
1 Chr. 2, 10. נשיא בני יהודה
1 Chr. 2, 23. כל־אלה בני מכיר
1 Chr. 2, 25. ויהיו בני־ירחמאל
1 Chr. 2, 27. ויהיו בני־רם
1 Chr. 2, 28. ויהיו בני־אונם
1 Chr. 2, 33. בני־ירחמאל
1 Chr. 2, 50. אלה היו בני כלב בן־חור
1 Chr. 2, 54. בני שלמא בית לחם

1 Chr. 3, 1. ואלה היו בני דויד
כל בני דויד מלבד בני
1 Chr. 3, 9. פלגשים
1 Chr. 3, 21. בני רפיה בני ארנן
1 Chr. 3, 21. בני עבדיה בני שכניה
1 Chr. 4, 1. בני יהודה פרץ חצרון
1 Chr. 4, 4. אלה בני־חור
ואת־האחשתרי אלה בני
1 Chr. 4, 6. נערה
ואלה בני בתיה בת־
1 Chr. 4, 18. פרעה
1 Chr. 4, 21. בני שלה בן־יהודה ער
1 Chr. 4, 24. בני שמעון נמואל
1 Chr. 4, 27. לא הרבו עד־בני יהודה
1 Chr. 4, 42. ומהם מבני שמעון
1 Chr. 4, 42. ועזיאל בני ישעי בראשם
1 Chr. 5, 3. בני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 5, 4. בני יואל שמעיה
אלה בני אביחיל בן־
1 Chr. 5, 14. חוריי
1 Chr. 5, 18. בני־ראובן וגדי
וחצי שבט־מנשה מן־
1 Chr. 5, 18. בני־חיל
1 Chr. 5, 27. 6, 1. בני לוי גרשון קהת
1 Chr. 6, 2. ואלה שמות בני־גרשום
1 Chr. 6, 4. בני מרדי מחלי ומשי
1 Chr. 6, 7. בני קהת עמינדב
1 Chr. 6, 11. בנו אלקנה צופי
1 Chr. 6, 14. בני מרדי מחלי
1 Chr. 6, 35. ואלה בני אהרן
1 Chr. 6, 49. ויתנו בני־ישראל ללוים
1 Chr. 6, 50. ממטה בני־יהודה
1 Chr. 6, 50. וממטה בני־שמעון
1 Chr. 6, 50. וממטה בני בנימין
1 Chr. 6, 51. וממשפחות בני קהת
1 Chr. 7, 8. כל־אלה בני בכר
1 Chr. 7, 11. כל־אלה בני ידיעאל
1 Chr. 7, 12. ושפם וחפם בני עיר
1 Chr. 7, 12. חשם בני אחר
1 Chr. 7, 13. בני נפתלי יחציאל
1 Chr. 7, 13. ושלום בני בלהה
1 Chr. 7, 14. בני מנשה אשריאל
1 Chr. 7, 17. אלה בני גלעד
1 Chr. 7, 19. ויהיו בני שמידע אחין
1 Chr. 7, 29. ועל־ידי בני־מנשה
1 Chr. 7, 29. בני יוסף בן־ישראל
1 Chr. 7, 30. בני אשר ימנה וישוה
1 Chr. 7, 33. אלה בני יפלט
1 Chr. 7, 36. בני צופח
1 Chr. 7, 40. כל־אלה בני־אשר
1 Chr. 8, 6. ואלה בני אחוד
1 Chr. 8, 15. וישפה ויוחא בני בריעה
1 Chr. 8, 18. ויובב בני אלפעל
1 Chr. 8, 21. ושמרת בני שמעי
1 Chr. 8, 24. ויפדיה ופנואל בני ששק
1 Chr. 8, 27. ואליה וזכרי בני ירחם
1 Chr. 8, 38. 9, 44. כל־אלה בני אצל
1 Chr. 8, 40. ויהיו בני־אולם אנשים
מן־בני יהודה ומן־בני
1 Chr. 9, 3. בנימן
1 Chr. 9, 3. ומן־בני אפרים ומנשה
1 Chr. 9, 4. בני פרץ בן־יהודה
1 Chr. 9, 6. ומן־בני זרח יעואל
1 Chr. 9, 7. ומן־בני בנימין סלוא
1 Chr. 9, 8. *ואלה בני עזי בן מכרי
1 Chr. 9, 14. בן־חשביה מן־בני מרדי
השערים למחנות בני
1 Chr. 9, 18. לוי
1 Chr. 9, 30. ומן־בני הכהנים
1 Chr. 9, 32. ומן־בני הקהתי
1 Chr. 9, 44. אלה בני אצל
ואת־מלכי־שוע בני
1 Chr. 10, 2. שאול
1 Chr. 11, 31. מגבעת בני בנימן
1 Chr. 11, 34. בני השם הגיזוני יונתן
1 Chr. 11, 44. בני חותם הערערי
ויריבי ויושויה בני
1 Chr. 11, 46. אלענם

1 Chr. 12, 3. בני השמעה הגבעתי
1 Chr. 12, 3. בני עזמות
1 Chr. 12, 7. בני ירחם
1 Chr. 12, 16. מן־בני בנימן ויהודה
1 Chr. 12, 24. בני יהודה נשאי צנה
מן־בני שמעון גבורי
1 Chr. 12, 25. חיל
מן־בני הלוי ארבעת
1 Chr. 12, 26. אלפים
ומן־בני בנימן אחי
1 Chr. 12, 29. שאול
ומן־בני אפרים עשרים
1 Chr. 12, 30. אלף
ויאסף דויד את־בני
1 Chr. 15, 4. אהרן
וישאו בני־הלוים את
1 Chr. 15, 15. ארון
ומן־בני מרדי אחיהם
1 Chr. 15, 17. איתן
1 Chr. 16, 13. בני יעקב בחיריו
ולא יוסיפו בני־עולה
לבלותו
1 Chr. 17, 9. נחש מלך בני־עמון
1 Chr. 19, 1. אל־ארץ בני־עמון
1 Chr. 19, 2. ויאמרו שרי בני־עמון
1 Chr. 19, 3. ויראו בני עמון
1 Chr. 19, 6. ויצאו בני עמון ויערכו
1 Chr. 19, 9. ויערכו לקראת בני עמון
1 Chr. 19, 11. ואם־בני עמון יחזקו
ממך
1 Chr. 19, 12. לחושיע את־בני־עמון
עד
1 Chr. 19, 19. וישתחו את־ארץ בני־
עמון
1 Chr. 20, 1. לכל ערי בני־עמון
1 Chr. 20, 3. בני לעדן הראש
1 Chr. 23, 8. בני שמעי שלמות
1 Chr. 23, 9. אלה בני־שמעי
1 Chr. 23, 10. בני קהת עמרם יצהר
1 Chr. 23, 12. בני עמרם אהרן ומשה
1 Chr. 23, 13. בני משה גרשום
ואליעזר
1 Chr. 23, 15. בני גרשום שבואל
הראש
1 Chr. 23, 16. ויהיו בני־אליעזר
1 Chr. 23, 17. בני יצהר שלמית הראש
1 Chr. 23, 18. בני חברון יריהו הראש
1 Chr. 23, 19. בני עזיאל מיכה הראש
1 Chr. 23, 20. בני מרדי מחלי ומושי
בני
1 Chr. 23, 21. וישאום בני־קיש
אחיהם
1 Chr. 23, 22. בני מושי מחלי ועדר
1 Chr. 23, 23. אלה בני־לוי
1 Chr. 23, 24. המה מספר בני־לוי
1 Chr. 23, 27. כי יי צמדם ליד בני־
אהרן
1 Chr. 23, 28. ומשמרת בני אהרן
אחיהם
1 Chr. 23, 32. בני אהרן נדב ואבידוא
1 Chr. 24, 1. וצדוק מן־בני אלעזר
1 Chr. 24, 3. ואחימלך מן־בני איתמר
1 Chr. 24, 3. וימצאו בני־אלעזר
1 Chr. 24, 4. מן־בני איתמר
1 Chr. 24, 4. בני עזיאל מיכה
1 Chr. 24, 24. בני מרדי מחלי ומושי
בני יעזיהו
1 Chr. 24, 26. 1 Chr. 24, 27. בני מרדי ליעזיהו בנו
1 Chr. 24, 29. לקיש בני־קיש
1 Chr. 24, 29. אלה בני הלוים
לעמת אחיהם בני־
1 Chr. 24, 31. אהרן
1 Chr. 25, 2. ואשרואלה בני אסף
1 Chr. 25, 3. לידותון בני ידותון
1 Chr. 25, 4. להימן בני הימן
1 Chr. 26, 1. בן־קרא מן־בני אסף
1 Chr. 26, 7. בני שמעיה
1 Chr. 26, 7. אחיו בני־חיל

ואחים בני־חיל שמונה
1 Chr. 26, 9. עשר
ולחסה מן־בני־מרירי
1 Chr. 26, 10. בנים
1 Chr. 26, 21. בני לעדן בני הגרשני
1 Chr. 26, 22. בני יחיאלי זתם
1 Chr. 26, 30. חשבניהו ואחיו בני־חיל
1 Chr. 26, 32. ואחיו בני־חיל אלפים
1 Chr. 27, 3. מן־בני־פרץ הראש
חלק הפלוני מן־בני
1 Chr. 27, 10. אפרים
בן־חכמוני עם־בני
1 Chr. 27, 32. המלך
1 Chr. 29, 24. וגם כל־בני המלך דויד
אשר כרת יי עם־בני
2 Chr. 5, 10. ישראל
2 Chr. 6, 11. כרת יי עם־בני ישראל
2 Chr. 6, 30 ידעת את־לבב בני האדם
2 Chr. 7, 3. וכל־בני ישראל ראים
2 Chr. 8, 2. וישב שם את־בני ישראל
2 Chr. 8, 8. אשר לא־כלום בני ישראל
ומן־בני ישראל אשר
2 Chr. 8, 9. לא־נתן
ויורגמו־בו בני־ישראל
2 Chr. 10, 18. אבן
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים בני בליעל
2 Chr. 13, 8. ביד בני דויד
2 Chr. 13, 9. את־בני אהרן
2 Chr. 13, 10. משרתים ליי בני אהרן
2 Chr. 13, 12. בני ישראל אל־תלחמו
וינוסו בני־ישראל מפני
2 Chr. 13, 16. יהודה
2 Chr. 13, 18. ויכנעו בני־ישראל בעת
ההיא
2 Chr. 13, 18. ויאמצו בני יהודה
2 Chr. 20, 1. באו בני־מואב ובני עמון
ועתת הנה בני־עמון
2 Chr. 20, 10. ומואב
בן־מתניה חלוי מן־בני
2 Chr. 20, 14. אסף
2 Chr. 20, 19. מן־בני הקהתים
2 Chr. 20, 19. ומן־בני הקרחים
2 Chr. 20, 22. מארבים על־בני עמון
2 Chr. 20, 23. ויעמדו בני עמון ומואב
2 Chr. 21, 2. ולו־אחים בני יהושפט
2 Chr. 21, 2. כל־אלה בני יהושפט
2 Chr. 22, 11. מתוך בני־המלך
כאשר דבר יי על־בני
2 Chr. 23, 3. דויד
2 Chr. 24, 25. בדמי בני יהוידע הכהן
2 Chr. 25, 7. עם־ישראל כל בני אפרים
2 Chr. 25, 11. ויך את־בני־שעיר
2 Chr. 25, 12. שבו בני יהודה ויביאום
אלהי בני שעיר
2 Chr. 25, 14. יאת בני התערבות
2 Chr. 25, 24. שמנים בני־חיל
2 Chr. 26, 17. 2 Chr. 26, 18. כי לטהנים בני־אהרן
עם־מלך בני־עמון
2 Chr. 27, 5. ויתנו־לו בני־עמון
2 Chr. 27, 5. השיבו לו בני עמון
2 Chr. 28, 3. מפני בני ישראל
2 Chr. 28, 6. חכל בני־חיל
2 Chr. 28, 8. וישבו בני־ישראל
ועתה בני־יהודה
2 Chr. 28, 10. וירושלם
מראשי בני־אפרים
2 Chr. 28, 12. עזריהו
מן־בני הקהתי ומן־בני
2 Chr. 29, 12. מרדי
2 Chr. 29, 13. ומן־בני אליצפן
2 Chr. 29, 13. ומן־בני אסף זכריהו
2 Chr. 29, 14. ומן־בני הימן
2 Chr. 29, 14. ומן־בני ידותון
2 Chr. 30, 6. בני ישראל שובו אל־יי
2 Chr. 30, 21. 35, 17. ויעשו בני־ישראל
2 Chr. 31, 1. וישובו כל־בני ישראל
2 Chr. 31, 5. חדבר הרבו בני־ישראל
2 Chr. 32, 33. קברי בני דויד

Digitized by Google

אשר הזריש לי מפני בני ישראל 2 Chr. 33, 2.
השמיד לי מפני בני ישראל 2 Chr. 33, 9.
הלוים מן־בני מרדי 2 Chr. 34, 12.
ומשלם מן־בני הקהתים 2Chr.34,12
לאחיכם בני העם 2 Chr. 35, 5.
ויריצו לכל־בני העם 2 Chr. 35, 13.
כי הסהנים בני אהרן 2 Chr. 35, 14.
ולכהנים בני אהרן 2 Chr. 35, 14.
והמשררים בני־אסף 2 Chr. 35, 15.
ויעשו בני־ישראל הנמצאים 2 Chr. 35, 17.
ואלה בני המדינה Esr. 2, 1.
בני פרעש Esr. 2, 3.
בני שפטיה Esr. 2, 4.
בני ארח Esr. 2, 5.
בני־פחת מואב לבני ישוע Esr.2,6.
בני עילם Esr. 2, 7.
בני זתוא Esr. 2, 8.
בני זכי Esr. 2, 9.
בני בני Esr. 2, 10.
בני בבי Esr. 2, 11.
בני עזגד Esr. 2, 12.
בני אדניקם Esr. 2, 13.
בני בגוי Esr. 2, 14.
בני עדין Esr. 2, 15.
בני אטר Esr. 2, 16.
בני בצי Esr. 2, 17.
בני יורה Esr. 2, 18.
בני חשם Esr. 2, 19.
בני גבר Esr. 2, 20.
בני בית לחם Esr. 2, 21.
בני עזמות Esr. 2, 24.
בני קרית ערים Esr. 2, 25.
בני הרמה Esr. 2, 26.
בני נבי Esr. 2, 29.
בני מגביש Esr. 2, 30.
בני עילם אחר Esr. 2, 31.
בני חרם Esr. 2, 32.
בני־לד Esr. 2, 33.
בני יריחו Esr. 2, 34.
בני סנאה Esr. 2, 35.
הכהנים בני ידעיה Esr. 2, 36.
בני אמר Esr. 2, 37.
בני פשחור Esr. 2, 38.
בני חרם Esr. 2, 39.
בני־ישוע וקדמיאל Esr. 2, 40.
המשררים בני אסף Esr. 2, 41.
בני השערים בני־שלום בני־ Esr. 2, 42.
אטר בני טלמון בני־עקוב Esr.2,42.
בני חטיטא בני שבי Esr. 2, 42.
הנתינים בני־ציחא בני־ חשופא Esr. 2, 43.
בני סבעות Esr. 2, 43.
בני־קרס בני־סיסרא בני פדון Esr. 2, 44.
בני־לבנה בני־חגבה בני עקוב Esr. 2, 45.
בני־חגב בני־שמלי בני חנן Esr. 2, 46.
בני־גדל בני־נחר בני־ראיה Esr.2,47
בני־רצין בני נקודא בני גזם Esr. 2, 48.
בני־עזא בני־פסח בני בסי Esr.2,49.
בני־אסנא בני־מעונים Esr. 2, 50.
בני נפוסים Esr. 2, 50.
בני־בקבוק בני־חקופא Esr. 2, 51.
בני חרחור Esr. 2, 51.
בני־בצלות בני־מחירא Esr. 2, 52.
בני חרשא Esr. 2, 52.
בני־ברקוס בני־סיסרא בני־ תמח Esr. 2, 53.
בני נציח בני חטיפא Esr. 2, 54.
בני עבדי שלמה בני־סמי Esr.2,55.
בני־ספרת בני פרידא Esr. 2, 55.
בני־יעלה בני־דרקון בני

גדל Esr. 2, 56.
בני שפטיה בני־חטיל Esr. 2, 57.
בני פכרת הצבים בני אמי Esr.2,57.
בני־דליה בני־טוביה בני נקודא Esr. 2, 60.
בני חביה בני הקוץ Esr. 2, 61.
בני ברזלי Esr. 2, 61.
קדמיאל ובניו בני־יהודה Esr.3,9.
בני חמדר בניהם Esr. 3, 9.
והלוים בני־אסף Esr. 3, 10.
כי־בני הגולה בונים היכל Esr.4,1.
ויעשו בני־הגולה את־ הפסח Esr. 6, 19.
לכל־בני הגולה ולאחיהם Esr. 6,20.
בני־ישראל השבים Esr. 6, 21.
הבאים מהשבי בני־ הגולה Esr. 8, 35.
לכל בני הגולה Esr. 10, 7.
ויעשו־כן בני הגולה Esr. 10, 16.
על־בני ישראל עבדיך Neh. 1, 6.
על־חטאות בני־ישראל Neh. 1, 6.
בנו בני הסנאה Neh. 3, 3.
אלה בני המדינה Neh. 7, 6.
בני פרעש Neh. 7, 8.
בני שפטיה Neh. 7, 9.
בני ארח Neh. 7, 10.
בני־פחת מואב לבני ישוע Neh.7,11.
בני עילם Neh. 7, 12.
בני זתוא Neh. 7, 13.
בני זכי Neh. 7, 14.
בני בנוי Neh. 7, 15.
בני בבי Neh. 7, 16.
בני עזגד Neh. 7, 17.
בני אדניקם Neh. 7, 18.
בני בגוי Neh. 7, 19.
בני עדין Neh. 7, 20.
בני אטר Neh. 7, 21.
בני חשם Neh. 7, 22.
בני בצי Neh. 7, 23.
בני חרף Neh. 7, 24.
בני גבעון Neh. 7, 25.
בני עילם אחר Neh. 7, 34.
בני חרים Neh. 7, 35.
בני יריחו Neh. 7, 36.
בני לד Neh. 7, 37.
בני סנאה Neh. 7, 38.
הכהנים בני ידעיה Neh. 7, 39.
בני אמר Neh. 7, 40.
בני פשחור Neh. 7, 41.
בני חרם Neh. 7, 42.
בני־ישוע לקדמיאל Neh. 7, 43.
המשררים בני אסף Neh. 7, 44.
בני־שלם בני־אטר בני־ טלמון Neh. 7, 45.
בני־עקוב בני־חטיטא בני שבי Neh. 7, 45.
בני־צחא בני־חשפא Neh. 7, 46.
בני סבעות Neh. 7, 46.
בני קירס בני־סיעא בני פדון Neh. 7, 47.
בני־לבנא בני־חגבא בני שלמי Neh. 7, 48.
בני־חנן בני־גדל בני־נחר Neh.7,49.
בני־ראיה בני־רצון בני נקודא Neh. 7, 50.
בני־גזם בני־עזא בני פסח Neh.7,51.
בני־בסי בני־מעונים Neh. 7, 52.
בני נפושסים Neh. 7, 52.
בני־בקבוק בני־חקופא Neh. 7, 53.
בני חרחור Neh. 7, 53.
בני־בצלית בני־מחידא Neh. 7, 54.
בני חרשא Neh. 7, 54.
בני־ברקוס בני־סיסרא Neh. 7, 55.
בני תמח Neh. 7, 55.
בני נציח בני חטיפא Neh. 7, 56.
בני עבדי שלמה בני־סוטי Neh.7,57.
בני־ספרת בני פרידא Neh. 7, 57.
בני־יעלא בני־דרקון בני

גדל Neh. 7, 58.
בני שפטיה בני־חטיל Neh. 7, 50.
בני פכרת הצבים בני אמון Neh. 7, 59.
בני־דליה בני־טוביה בני נקודא Neh. 7, 62.
בני חביה בני הקוץ בני ברזלי Neh. 7, 63.
אשר ישבו בני־ישראל Neh. 8, 14.
כן בני ישראל Neh. 8, 17.
נאספו בני־ישראל Neh. 9, 1.
מכל בני נכר Neh. 9, 2.
בני־ישראל ובני הלוי Neh. 10, 40.
כל־בני־פרץ Neh. 11, 6.
ואלה בני בנימן Neh. 11, 7.
בני לוי ראשי האבות Neh. 12, 23.
ויאספו בני המשררים Neh. 12, 28.
כי לא קדמו את־בני ישראל Neh. 13, 2.
בני הרמכים Esth. 8, 10.
עשרת בני המן בן־ המדתא Esth. 9, 10.
עשרת בני־המן Esth. 9, 12. 13. 14.
גדול מכל־בני־קדם Job. 1, 3.
ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
לא הדריכהו בני־שחץ Job. 28, 8.
בני נבל גם־בני בלי־שם Job. 30, 8.
ויריעו כל־בני אלהים Job. 38, 7.
הוא מלך על־כל־בני שחץ Job. 41, 26
את־בניו ואת־בני בניו Job. 42, 16.
בני־איש עד־מה כבודי Ps. 4, 3.
עפעפיו יבחנו בני אדם Ps. 11, 4.
השקיף על־בני־אדם Ps. 14, 2. 53, 3.
בני נכר יפחשו־לי Ps. 18, 45.
בני־נכר יבלו Ps. 18, 46.
הבו לי בני אלים Ps. 29, 1.
נגד בני אדם Ps. 31, 20.
ראה את־כל־בני אדם Ps. 33, 13.
גם־בני אדם גם־בני־איש Ps. 49, 3.
בני־אדם שניהם חנית Ps. 57, 5.
מישרים תשפטו בני אדם Ps. 58, 2.
אך חבל בני־אדם כזב Ps. 62, 10.
בני־איש נורא עלילה על־בני אדם Ps. 66, 5,
בני־יעקב ויזסף סלה Ps. 77, 16.
בני־אפרים נושקי רומי־ קשת Ps. 78, 9.
הותר בני תמותה Ps. 79, 11.
שוא בראת כל־בני־אדם Ps. 89, 48.
שובו בני־אדם Ps. 90, 3.
לפתח בני תמותה Ps. 102, 21.
בני־עבדיך ישכנו Ps. 102, 29.
בני יעקב בחיריו Ps. 105, 6.
כן בני הנעורים Ps. 127, 4.
מיד בני נכר Ps. 144, 7. 11.
בני־ציון יגילו במלכם Ps. 149, 2.
וקולי אל־בני אדם Prv. 8, 4.
ושעשעי את־בני אדם Prv. 8, 31.
טוב ינחיל בני־בנים Prv. 13, 22.
אך כי־לבות בני־אדם Prv. 15, 11.
עטרת זקנים בני בנים Prv. 17, 6.
ויאכלוה בני־נשר Prv. 30, 17.
וישטה דין כל־בני־עני Prv. 31, 5.
אל־דין כל־בני חלוף Prv. 31, 8.
ותענגות בני האדם Eccl. 2, 8.
על־דברת בני האדם Eccl. 3, 18.
כי מקרה בני־האדם Eccl. 3, 19.
רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
לב בני־האדם בהם Eccl. 8, 11.
וגם לב בני־האדם Eccl. 9, 3.
כחם יוקשים בני האדם Eccl.9,12.
בני אמי נחרו־בי Cant. 1, 6.
את־בני־קדם Jes. 11, 14.
ככבוד בני־ישראל יחיון Jes. 17, 3.
מפני בני ישראל Jes. 17, 9.
בני־קדר ימעטו Jes. 21, 17.
לאחד אחד בני ישראל Jes. 27, 12.
התמיקו סרח בני ישראל Jes. 31, 6.

בני שכליך Jes. 49, 20.
רבים בני־שוממה Jes. 54, 1.
בני ענגה Jes. 57, 3.
ובנו בני־נכר חומתיך Jes. 60, 10.
בני מעניך Jes. 60, 14.
ואם־ישתו בני־נכר Jes. 62, 8.
כאשר יביאו בני ישראל Jes. 66, 20.
ואת־בני בניכם אריב Jer. 2, 9.
גם־בני־נף Jes. 2, 16.
תחנוני בני ישראל Jer. 3, 21.
העזו בני בנימן Jer. 6, 1.
כי־עשו בני־יהודה הרע Jer. 7, 30.
ועל־בני עמון Jer. 9, 25.
אשר העלה את־בני ישראל Jer. 16, 14. 15.
בשער בני העם Jer. 17, 19.
העלה את־בני ישראל Jer. 23, 7.
ואת־בני עמון Jer. 25, 21.
אל־קברי בני העם Jes. 26, 23.
ואל־מלך בני עמון Jer. 27, 3.
ועל־בני־צאן ובקר Jer. 31, 12.
על־כל־דרכי בני אדם Jer. 32, 19.
כי־היו בני־ישראל ובני יהודה Jer. 32, 30.
כי בני־ישראל אך מכעסים אתי Jer. 32, 30.
כל־רעת בני־ישראל Jer. 32, 32.
לבני יהודה Jer. 35, 4.
בני חנן בן־יגדליהו Jer. 35, 5.
בני בית הרכבים Jer. 35, 16.
בני יהונדב בן־רכב Jer. 39, 6.
את־בני צדקיהו Jer. 40, 8.
בני־קרח ושריה מלך בני־עמון שלח Jer. 40, 14.
את־ישמעאל Jer. 41, 10.
ויולך לעבר אל־בני עמון Jer. 41, 15.
ויולך אל־בני עמון Jer. 48, 45.
וקדקד בני שאון Jer. 49, 2.
אל־רבת בני־עמון Jer. 49, 6.
את־שבות בני־עמון Jer. 49, 28.
ושדדו את־בני־קדם Jer. 50, 4.
ובאו בני־ישראל המה Jer. 50, 33.
עשוקים בני־ישראל Jer. 52, 10.
את־בני צדקיהו לעיניו Thr. 3, 13.
בני אשפתו Thr. 3, 33.
ויגה בני־איש Thr. 4, 2.
בני ציון היקרים Ez. 2, 3.
אל־בני ישראל Ez. 4, 13.
ככה יאכלו בני־ישראל Ez. 6, 5.
פגרי בני ישראל Ez. 16, 26.
בני־מצרים שכניך Ez. 16, 28.
ותזני אל־בני אשור Ez. 21, 25.
את רבת בני־עמון Ez. 21, 33.
אל־בני עמון ואל־תרפתם Ez. 23, 7.
מבחר בני־אשור Ez. 23, 9.
ביד בני אשור Ez. 23, 12.
אל־בני אשור עגבה Ez. 23, 15.
דמות בני־בבל Ez. 23, 17.
ויבאו אליה בני־בבל Ez. 23, 23.
בני בבל וכל־כשדים Ez. 23, 23.
כל־בני אשור Ez. 25, 2.
שים פניך אל־בני עמון Ez. 25, 5.
ואת־בני עמון למרבץ־צאן Ez. 25, 10.
לבני־קדם על־בני עמון Ez. 25, 10.
לא־תזכר בני־עמון Ez. 27, 11.
בני ארוד Ez. 27, 15.
בני דדן רכליך Ez. 31, 14.
בתוך בני אדם Ez. 33, 2.
דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 12.
אמר אל־בני־עמך Ez. 33, 17.
ואמרו בני עמך Ez. 33, 30.
בני עמך הנדברים בך Ez. 35, 5.
בני־ישראל על־ידי חרב Ez. 37, 18.
בני עמך לאמר Ez. 37, 21.
בני־ישראל מבין הגוים Ez. 40, 46.
בני־צדוק הקרבים Ez. 43, 7.
מבני־לוי בתוך בני־ישראל

Digitized by Google

בהביאכם בני־נכר Ez. 44, 7.
אשר בתוך בני ישראל Ez. 44, 9.
הלוים בני צדוק Ez. 44, 15.
בתעות בני־ישראל Ez. 44, 15. 48, 11.
והנה כדמות בני אדם Dan. 10, 16.
וראשית בני עמון Dan. 11, 41.
העמד על־בני עמך Dan. 12, 1.
מספר בני־ישראל Hos. 2, 1.
בני אל־חי Hos. 2, 1.
בני־יהודה ובני־ישראל Hos. 2, 2.
כי־בני זנונים המה Hos. 2, 6.
כאהבת יי את־בני ישראל Hos. 3, 1.
ישבו בני ישראל Hos. 3, 4.
אחר ישבו בני ישראל Hos. 3, 5.
שמעו דבר־יי בני ישראל Hos. 4, 1.
על־בני עלוה Hos. 10, 9.
*הבישו שתון מן־בני אדם Joel 1, 12.
ביד בני יהודה Joel 4, 8.
מחמס בני יהודה Joel 4, 19.
פשעי בני־עמון Am. 1, 13.
האף אין־זאת בני ישראל Am. 2, 11.
דבר יי עליכם בני ישראל Am. 3, 1.
כן ינצלו בני ישראל Am. 3, 12.
כי כן אהבתם בני ישראל Am. 4, 5.
אתם לי בני ישראל Am. 9, 7.
על־בני תענוגיך Mich. 1, 16.
ישובון על־בני ישראל Mich. 5, 2.
בעגלים בני שה Mich. 6, 6.
ועל־בני המלך Zeph. 1, 8.
וגדפי בני עמון Zeph. 2, 8.
שני בני־היצהר Zach. 4, 14.
וסדר את־בני־לוי Mal. 3, 3.
בני־יעקב לא כליתם Mal. 3, 6.

pl. constr.: וּבְנֵי

ובני גמר אשכנז וריפת Gn. 10, 3.
ובני יון אלישה ותרשיש Gn. 10, 4.
ובני חם כוש ומצרים Gn. 10, 6.
ובני כוש סבא Gn. 10, 7.
ובני רעמה שבא Gn. 10, 7.
ובני ארם עוץ וחול Gn. 10, 23.
ובני דדן היו אשורים Gn. 25, 3.
ובני מדין עיפה ועפר Gn. 25, 4.
ובני יעקב באו מן־השדה Gn. 34, 7.
ובני בלהה שפחת רחל Gn. 35, 25.
ובני זלפה שפחת לאה Gn. 35, 26.
אתה ובניך ובני בניך Gn. 45, 10.
בניו ובני בניך אתו Gn. 46, 7.
ובני ראובן חנך Gn. 46, 9.
ובני שמעון ימואל Gn. 46, 10.
ובני לוי גרשון Gn. 46, 11.
ובני יהודה ער ואונן Gn. 46, 12.
ובני יששכר תולע Gn. 46, 13.
ובני זבלון סרד ואלון Gn. 46, 14.
ובני גד צפיון וחגי Gn. 46, 16.
ובני אשר ימנה Gn. 46, 17.
ובני בריעה Gn. 46, 17.
ובני בנימן בלע ובכר Gn. 46, 21.
ובני דן חשים Gn. 46, 23.
ובני נפתלי יחצאל Gn. 46, 24.
ובני יוסף אשר־ילד־לו Gn. 46, 27.
ובני ישראל פרו Ex. 1, 7.
ובני שמעון ימואל וימין Ex. 6, 15.
ובני קהת עמרם Ex. 6, 18.
ובני מרדי מחלי Ex. 6, 19.
ובני יצהר קרח ונפג Ex. 6, 21.
ובני עזיאל מישאל Ex. 6, 22.
ובני קרח אסיר ואלקנה Ex. 6, 24.
ובני־ישראל עשו Ex. 12, 35.
ובני ישראל יצאים
ביד רמה Ex. 14, 8.
ובני ישראל הלכו ביבשה Ex. 14, 29. 15, 19.
אז ישיר־משה ובני ישראל Ex. 15, 1.
ובני ישראל אכלו את־ המן Ex. 16, 35.
ובני־ישראל עשו Lev. 24, 23,
ובני קהת למשפחתם Num. 3, 19.
ובני מררי למשפחתם Num. 3, 20.
ובני אהרן הכהנים Num. 10, 8.
בני־גרשון ובני מררי Num. 10, 17.
ובני ישראל היצאים Num. 26, 4.
ובני פלוא אליאב Num. 26, 8.
ובני אליאב נמואל Num. 26, 9.
ובני קרח לא־מתו Num. 26, 11.
ויבאו בני־גד ובני ראובן Nu. 32, 2.
ויאמר בני־גד ובני ראובן Num. 32, 25.
אם־יעברו בני־גד ובני־ ראובן Num. 32, 29. 31.
ובני ראובן בנו Num. 32, 37.
ובני עשו יירשום Dt. 2, 12.
כי־תוליד בנים ובני בנים Dt. 4, 25.
ובני ישראל בצאתם ממצרים Dt. 4, 46.
ובני ישראל נסעו מבארת Dt. 10, 6.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 4, 12.
יהושע ובני ישראל להכתם Jos. 10, 20.
ובני ישראל הכום Jos. 12, 6.
אשר הכה יהושע ובני ישראל Jos. 12, 7.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 9. 10. 11. 21. 25. 30. 33. 34.
ובני־קיני חתן משה Jud. 1, 16.
ובני ישראל ישבו Jud. 3, 5.
ועלה מדין ועמלק ובני־ קדם Jud. 6, 3.
וכל־מדין ועמלק ובני־ קדם Jud. 6, 33.
אני ועמי ובני־עמון Jud. 12, 2.
ובני ישראל אמרו Jud. 20, 32.
ובני עלי בני בליעל 1 Sam. 2, 12.
ובני בליעל אמרו 1 Sam. 10, 27.
ביום ההוא ובני ישראל 1 S. 14, 18.
ובני בקר וישחטו ארצה 1 S. 14, 32.
ובני דוד כהנים 2 Sam. 8, 18.
ובני עמון ראו 2 Sam. 10, 14.
ובני־חיל אשר אתו 2 Sam. 17, 10.
ובני ישראל נשבעו להם 2 S. 21, 2.
ובני ישראל הישבים 1 Reg. 12. 17.
ובני ישראל התפקדו 1 Reg. 20, 27.
ובני חנביאים ישבים 2 Reg. 4, 38.
ובני חמלך 2 Reg. 10, 6.
ובני חגבירה 2 Reg. 10, 13.
גם־בניהם ובני בניהם 2 Reg. 17, 41.
ובני־עדן אשר בתלאשר 2 Rg. 19, 12.
ובני גמר אשכנז 1 Chr. 1, 6.
ובני יון אלישה 1 Chr. 1, 7.
ובני כוש סבא 1 Chr. 1, 8.
ובני רעמה 1 Chr. 1, 9.
ובני קטורה פלגש אברהם 1 Chr. 1, 32.
ובני יקשן שבא ודדן 1 Chr. 1, 32.
ובני מדין עיפה ועפר 1 Chr. 1, 33.
ובני שעיר לוטן ושובל 1 Chr. 1, 38.
ובני לוטן חורי והומם 1 Chr. 1, 39.
ובני צבעון איה וענה 1 Chr. 1, 40.
ובני דישון חמרן ואשבן 1 Chr. 1, 41.
ובני זרח זמרי ואיתן 1 Chr. 2, 6.
ובני כרמי עכר עכר ישראל 1 Chr. 2, 7.
ובני איתן עזריה 1 Chr. 2, 8.
ובני חצרון אשר נולד־לו 1 Chr. 2, 9.
ובני צרויה אבשי ויואב 1 Chr. 2, 16.
ובני שמי נדב ואבישור 1 Chr. 2, 28.
ובני נדב סלד ואפים 1 Chr. 2, 30.
ובני אפים ישעי 1 Chr. 2, 31.
ובני ישעי ששן 1 Chr. 2, 31.
ובני ששן אחלי 1 Chr. 2, 31.
ובני ידע אחי שמי 1 Chr. 2, 32.
ובני יונתן פלת וזזא 1 Chr. 2, 33.
ובני כלב 1 Chr. 2, 42.
ובני מרשה 1 Chr. 2, 42.
ובני חברון קרח ותפוח 1 Chr. 2, 43.
ובני יהדי רנם ויותם 1 Chr. 2, 47.

ובני יאשיחו חבכור יותנן 1 Chr. 3, 15.
ובני יהויקים יכניה בנו 1 Chr. 3, 16.
ובני יכניה אסר 1 Chr. 3, 17.
ובני פדיה זרבבל ושמעי 1 Chr. 3, 19.
ובני שכניה שמעיה 1 Chr. 3, 22.
ובני שמעיה 1 Chr. 3, 22.
ובני אלידעני 1 Chr. 3, 24.
ובני חלאה צרת יצהר 1 Chr. 4, 7.
ובני קנז עתניאל ושריה 1 Chr. 4, 13.
ובני עתניאל 1 Chr. 4, 13.
ובני כלב בן־יפנה 1 Chr. 4, 15.
ובני אלה וקנז 1 Chr. 4, 15.
ובני יהללאל זיף וחשה 1 Chr. 4, 16.
ובני אשת הודיה 1 Chr. 4, 19.
ובני שימון אמנון ורנה 1 Chr. 4, 20.
ובני ישעי זותח ובן־ זחתת 1 Chr. 4, 20.
ובני משמע חמואל 1 Chr. 4, 26.
ובני ראובן בכור־ישראל 1 Chr. 5, 1.
ובני־גד לנגדם ישבו 1 Chr. 5, 11.
ובני חצי שבט מנשה 1 Chr. 5, 23.
ובני עמרם אהרן ומשה ומרים 1 Chr. 5, 29.
ובני קהת עמרם יצהר 1 Chr. 5, 28. 6, 3
ובני אהרן מב 1 Chr. 5, 29.
ובני אלקנה עמשי ואחימות 1 Chr. 6, 10.
ובני שמואל תבכר ושני 1 Chr. 6, 13.
ובני מרדי אחיהם 1 Chr. 6, 29.
ובני תולע עזי ורפיה ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה 1 Chr. 7, 2.
ובני בלע אצבון ועזי 1 Chr. 7, 3.
ובני בכר זמירה ויועש ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן 1 Chr. 7, 7.
ובני אולם בדן אלה 1 Chr. 7, 10.
בני גלעד 1 Chr. 7, 17.
ובני אפרים שותלח ובכד 1 Chr. 7, 20.
ובני בריעה חבר ובני יפלט פסך ובמהל ועשות 1 Chr. 7, 31.
ובני שמר אחי והוטגא 1 Chr. 7, 33.
ובני יתר יפנה 1 Chr. 7, 34.
ובני עלא ארח 1 Chr. 7, 38.
ובני אלפעל 1 Chr. 7, 39.
ובני מיכה פיתון 1 Chr. 8, 12.
ובני עשק אחיו 1 Chr. 8, 35. 9, 41.
ומרבים בנים ובני בנים 1 Chr. 8, 39.
ובני ידותון לשער 1 Chr. 8, 40.
ובני דויד 1 Chr. 16, 42.
חנן ובני עמון 1 Chr. 18, 17.
ובני עמון נאספו מעריהם 1 Chr. 19, 6.
ובני עמון ראו כי־נס ארם 1 Chr. 19, 7.
ובני שמעי יחת זינא 1 Chr. 19, 15.
ובני רחביה רבו למעלה ובני יריהו אמריהו חשני 1 Chr. 23, 10.
ובני מושי מחלי 1 Chr. 23, 17.
ובני ישראל למספרם 1 Chr. 24, 23.
ובני ישראל חישבים באו בני־מואב ובני עמון 1 Chr. 24, 29.
ובני אחי אחזיהו משרתים 1 Chr. 27, 1.
ובני הגדוד אשר חשיב 2 Chr. 10, 17.
ובני ישראל וויהודה צאן כבשים ובני־עזים 2 Chr. 20, 1.
ובני עבדי שלמה ובני ישראל בעריס ובני חרם כל־הנתינים ובני עבדי שלמה 2 Chr. 22, 8.
ובני ישראל בעריהם יביאו בני־ישראל ובני חלוי עבדי שלמה 2 Chr. 25, 13.
ובני ישראל ויהודה צאן כבשים ובני־עזים 2 Chr. 31, 6.
ובני עבדי שלמה 2 Chr. 35, 7.
ובני ישראל בערים ובני חרם כל־הנתינים ובני עבדי שלמה Esr. 2, 58.
ובני ישראל בעריהם Esr. 3, 1.
ובני חרם Esr. 10, 31.
כל־הנתינים ובני עבדי שלמה Neh. 7, 60.
ובני ישראל בעריהם Neh. 7, 73.
יביאו בני־ישראל ובני חלוי Neh. 10, 40.
ובני עבדי שלמה Neh. 11, 3.
ובני בימן מובע מכמש Neh. 11, 31.
ובני לביא יתפרדו Job. 4, 11.
ובני רשף יגביהו עוף Job. 5, 7.
ובני אדם בצל כנפיך Ps. 36, 8.
ובני עליון כלכם Ps. 82, 6.
ובני־בית חיה לי Eccl. 2, 7.
ובני עמון משמיעתם Jes. 11, 14.
ובני־ערן אשר בתלשר Jes. 37, 12.
ובני הנכר הנלוים Jes. 56, 6,
ובני נכר אכריכם וכרמיכם Jes. 61, 5.
כי־היו בני־ישראל ובני יהודה Jer. 32, 30.
כל־רעת בני־ישראל ובני יהודה Jer. 32, 32.
ובני טופי הכספתי Jer. 40, 8.
ובני־יהודה יחדו עשוקים בני־ישראל Jer. 50, 4.
ובני־יהודה Jer. 50, 33.
ובני ארץ חבריה Ez. 30, 5.
ובני בניהם עד־עולם Ez. 37, 25.
ובני פריצי עמך בני־יהודה ובני־ישראל Dan. 11, 14.
יחדו Hos. 2, 2.
ובני ציון גילו Joel 2, 23.
ובני יהודה ובני ירושלם Joel 4, 6.
ובני עמון כעמרה Zeph. 2, 9.

pl. constr.: בְּנֵי

פסר כל־רחם בבני ישראל Ex. 13, 2.
כל־זכר בבני אהרן יאכלנה Lev. 6, 11.
כל־בכור בבני ישראל Num. 3, 41.
את־כל־בכור בבני ישראל Num. 3, 42.
כל־בכור בבני ישראל Num. 3, 45.
כי לי כל־בכור בבני ישראל Num. 8, 17.
ולא יהיה בבני ישראל Num. 8, 19.
האזרח בבני ישראל Num. 15, 29.
ויחם בבני יעקן Num. 33, 31.
לעד בבני ישראל Dt. 31, 19.
ויחר־אף יי בבני ישראל Jos. 7, 1.
ויותרו בבני ישראל Jos. 18, 2.
להלחם בבני עמון Jud. 10, 18.
ונלחמה בבני עמון Jud. 11, 6. 8.
להלחם בבני עמון Jud. 11, 9.
מדוע עברת להלחם בבני־עמון Jud. 12, 1.
וישחיתו בבני ישראל עד Jud. 20, 25.
ידמה ליי בבני אלים Ps. 89, 7.
כאזרח בבני ישראל Ex. 47, 22.

pl. constr.: וּבְנֵי

ובבני עמון ובאדום 1 Sam. 14, 47.
ובבני איתמר ובבני אבי בי רצה להמליך 1 Chr. 24, 5.
במואב ובבני־עמון 1 Chr. 28, 4.
Jer. 40, 11.

pl. constr.: בִּבְנֵי

גבעות כבני־צאן Ps. 114, 4. 6.
כבני כושיים אתם לי Am. 9, 7.

pl. constr.: לִבְנֵי

לעם־האדץ לבני־חת Gn. 23, 7.
מלך לבני ישראל Gn. 36, 31.
תאמר לבני ישראל Ex. 3, 14.
לכן אמר לבני־ישראל ולא ימות מכל־לבני ישראל Ex. 6, 6.
ואמר פריצה לבני ישראל Ex. 9, 4.
ותגיד לבני ישראל Ex. 14, 3.
ותעדתי שמה לבני ישראל Ex. 19, 3.
והיתה לבני ישראל לזכרון Ex. 29, 43.
אבני זכרון לבני ישראל Ex. 30, 16.
על־כן אמרתי לבני ישראל Ex. 28, 12. 39, 7.
ואמר לבני ישראל Lev. 17, 12.
לבני יוסף לאפרים Lev. 17, 14.
Num. 1, 10.

לבני שמעון Num. 1, 22.
לבני גד Num. 1, 24.
לבני יהודה Num. 1, 26.
לבני ישכר Num. 1, 28.
לבני זבולן Num. 1, 30.
לבני יוסף לבני אפרים Num. 1, 32.
לבני מנשה Num. 1, 34.
לבני בנימן Nnm. 1, 36.
לבני דן Num. 1, 38.
לבני אשר Num. 1, 40.
ושיא לבני יהודה נחשון Num. 2, 3.
לבני יששכר נתנאל Num. 2, 5.
לבני זבולן אליאב Num. 2, 7.
לבני ראובן אליצור Num. 2, 10.
לבני שמעון שלמיאל Num. 2, 12.
לבני גד אליסף בן־ Num. 2, 14.
לבני אפרים אלישמע Num. 2, 18.
לבני מנשה גמליאל
בן־פדהצור Num. 2, 20.
לבני בנימן אבידן בן־
גדעני Num. 2, 22.
לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי Num. 2, 25.
לבני אשר פגעיאל בן־עכרן Nu. 2, 27
לבני נפתלי אחירע בן־עינן Nu. 2, 29
לבני ישראל מבן־חדש Num. 3, 40.
נתן לבני גרשון Num. 7, 7.
נתן לבני מרדי Num. 7, 8.
נשיא לבני זבולן אליאב
בן־חלן Num. 7, 24.
לבני ראובן אליצור בן־
שדיאור Num. 7, 30.
לבני שמעון שלמיאל
בן־צורישדי Num. 7, 36.
לבני גד אליסף בן־דעואל Num. 7, 42.
לבני אפרים אלישמע Num. 7, 48.
לבני מנשה גמליאל בן־
פדהצור Num. 7, 54.
לבני בנימן אבידן בן־
גדעני Num. 7, 60.
לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי Num. 7, 66.
לבני אשר פגעיאל בן־
עכרן Num. 7, 72.
לבני נפתלי אחירע בן־
עינן Num. 7, 78.
תן לבני ישראל Num. 13, 2.
ויהיו לאות לבני ישראל Num. 17, 3.
זכרון לבני ישראל Num. 17, 5.
31, 54.
לאות לבני־מרי Num. 17, 25.
והיתה לבני ישראל ולגר Num. 19, 10
אשר נתתי לבני ישראל Num. 20, 24.
לבני בריעה לחבר Num. 26, 45.
והיתה לבני ישראל
לחקת Num. 27, 11.
אשר נתתי לבני ישראל Num. 27, 12.
לבני ישראל לאמר Num. 30, 2.
הזהה היו לבני ישראל Num. 31, 16.
לבני ראובן ולבני־גד Num. 32, 1.
ויאמר משה לבני־גד Num. 32, 6.
המטות לבני ישראל Num. 32, 28.
לבני־גד ולבני ראובן Num. 32, 33.
לבני יוסף למטה בני־
מנשה Num. 34, 23.
לבני ישראל ולגר Num. 35, 15.
ראשי אבות לבני ישראל Num. 36, 1.
בגורל לבני ישראל Num. 36, 2.
ואם־יהיה היבל לבני
ישראל Num. 36, 4.
נחלה לבני ישראל Num. 36, 7.
לבני דיהן לנשים Num. 36, 11.
כי לבני־לום נתתי Dt. 2, 9.
כי לבני־לום נתתיה Dt. 2, 19.
כאשר עשה לבני עשו
אשר אני נתן לבני
ישראל Dt. 32, 49. 52.
תן להם לבני ישראל Jos. 1, 2.

לבני ישראל עד־עולם Jos. 4, 7.
ולא־היה עוד לבני
ישראל מן Jos. 5, 12.
לא־חרץ לבני ישראל Jos. 10, 21.
לבני גד למשפחותם Jos. 13, 24.
לבני מכיר בן־מנשה Jos. 13, 31.
אבות המטות לבני ישראל Jos. 14, 1.
ויצא הגורל לבני יוסף Jos. 16, 1.
לבני אפרים בתוך נחלת Jos. 16, 9.
ויהי לבני מנשה Jos. 17, 2.
לבני אביעזר Jos. 17, 2.
הגלעד היתה לבני־מנשה Jos. 17, 6.
אל־גבול מנשה לבני אפרים Jos. 17, 8
לבני ישראל כמחלקתם Jos. 18, 10.
לבני זבולן למשפחתם Jos. 19, 10.
לבני ששכר למשפחתם Jos. 19, 17.
לבני נפתלי יצא הגורל
הששי Jos. 19, 32.
לבני נפתלי למשפחתם Jos. 19, 32.
ואל־ראשי אבות המטות
לבני ישראל Jos. 21, 1.
ויהי לבני אהרן הכהן Jos. 21, 4.
לבני מררי למשפחתם Jos. 21, 7.
ויהי לבני אהרן Jos. 21, 10.
כל־הערים לבני מררי Jos. 21, 38.
ויהיו לבני־יוסף לנחלה Jos. 24, 32.
מושיע לבני ישראל Jud. 3, 9.
החידה חדתה לבני עמי Jud. 14, 16.
ותגד החידה לבני עמה Jud. 14, 17.
והיו לבני־חיל 2 Sam. 2, 7.
חזקו והיו לבני־חיל 2 Sam. 13, 28.
בקנאתו לבני־ישראל
ויהודה 2 Sam. 21, 2.
נשיאי האבות לבני ישראל 1 Rg. 8, 1.
ויעש חג לבני ישראל 1 Reg. 12, 33.
ובשל מיד לבני הנביאים 2 Reg. 4, 38.
את אשר־תעשה לבני
ישראל 2 Reg. 8, 12.
מלך־מלך לבני ישראל 1 Chr. 1, 43.
לבני אהרן למשפחות
הקהתי 1 Chr. 6, 39.
לבני מררי למשפחותם 1 Chr. 6, 48.
לבני־קהת הנותרים 1 Chr. 6, 55.
לבני גרשום 1 Chr. 6, 56.
לבני מררי הנותרים 1 Chr. 6, 62.
לבני קהת אוריאל השר 1 Chr. 15, 5.
לבני מררי עשיה השר 1 Chr. 15, 6.
לבני גרשם יואל השר 1 Chr. 15, 7.
לבני אליצפן 1 Chr. 15, 8.
לבני חברון 1 Chr. 15, 9.
לבני עזיאל עמינדב השר 1 Chr. 15, 10
לבני לוי לגרשון 1 Chr. 23, 6.
ויחלקום לבני אלעזר 1 Chr. 24, 4.
לבני עמרם שובאל 1 Chr. 24, 20.
לבני שובאל יחדיהו 1 Chr. 24, 20.
לבני רחביהו 1 Chr. 24, 21.
לבני שלמות יחת 1 Chr. 24, 22.
לבני מיכה שמור 1 Chr. 24, 24.
לבני ישיה זכריהו 1 Chr. 24, 25.
לבני אסף והימן וידותון 1 Chr. 25, 1.
לבני אסף 1 Chr. 25, 2.
לבני חקרחי ולבני מררי 1 Chr. 26, 19.
לבני אפרים הושע בן־
עזחיחו 1 Chr. 27, 20.
לבני ישראל אל־ירושלם 2 Chr. 5, 2.
*תנה בתך לבני לאשה 2 Chr. 25, 18.
ויאמר לבני אהרן 2 Chr. 29, 21.
הארצות אשר לבני
ישראל 2 Chr. 34, 33.
לבני העם צאן כבשים 2 Chr. 35, 7.
לבית־אבות לבני העם 2 Chr. 35, 12.
לבני ישוע יואב Esr. 2, 6.
ישוע וקדמיאל לבני
הודויה Esr. 2, 40.
לבקש טובה לבני ישראל Neh. 2, 10.
בני־פחת מואב לבני ישוע Neh. 7, 11.
ישוע לקדמיאל לבני
להודוה Neh. 7, 43.

מקדשים לבני אהרן Neh. 12, 47.
ומוכרים בשבת לבני
יהודה Neh. 13, 16.
וחנותי לבני בטני Job. 19, 17.
זלות לבני אדם Ps. 12, 9.
משכיל לבני־קרח Ps. 42, 1.
למנצח לבני־קרח Ps. 44, 1.
46, 1. 47, 1. 49, 1.
על־ששנים לבני־קרח Ps. 45, 1.
שיר מזמור לבני־קרח Ps. 48, 1.
ונכרי לבני אמי Ps. 69, 9.
יושיע לבני אביון Ps. 72, 4.
היו זרוע לבני־לוט Ps. 83, 9.
לבני־קרח מזמור Ps. 84, 1. 85, 1.
לבני־קרח מזמור שיר Ps. 87, 1.
שיר מזמור לבני־קרח Ps. 88, 1.
לבני ישראל עלילותיו Ps. 103, 7.
וצדקתו לבני בנים Ps. 103, 17.
ונפלאותיו לבני אדם Ps. 107, 8.
15. 21. 31.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
זכר לי לבני אדום Ps. 137, 7.
לבני האדם גבורתיו Ps. 145, 12.
לבני ערב אשר יקראו Ps. 147, 9.
לבני ישראל עם קרבו Ps. 148, 14.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
אי־זה טוב לבני האדם Eccl. 2, 3.
אשר נתן אלהים לבני
האדם Eccl. 3, 10.
לבני עמון כה אמר יי Jer. 49, 1.
ואמרת לבני עמון Ez. 25, 3.
הנני נותנך לבני־קדם Ez. 25, 4.
לבני־קדם על־בני עמון Ez. 25, 10.
לבני הירנים Joel 4, 6.
ומעון לבני ישראל Joel 4, 16.
ואל־תשמח לבני־יהודה Ob. 1, 12.
וגלת החל־הזה לבני
ישראל Ob. 1, 20.
ולא יחל לבני אדם Mich. 5, 6.

pl. constr.: וְלִבְנֵי

ולבני הפלגשים Gn. 25, 6.
ולבני אהרן תעשה כתנת Ex. 28, 40.
ולבני קהת לא נתן Num. 7, 9.
ולבני לוי הנה נתתי Num. 18, 21.
לבני ראובן ולבני־גד Num. 32, 1.
לבני־גד ולבני ראובן Num. 32, 6. 33.
והודעתם לבניך ולבני בניך Dt. 4, 9.
ולבני־חלק ולבני אשריאל Jos. 17, 2.
ולבני־שכם ולבני־חפר Jos. 17, 2.
ולבני־שמידע Jos. 17, 2.
ולבני קהת הנותרים Jos. 21, 5.
ולבני גרשון Jos. 21, 6. 27.
ולבני אהרן הכהן Jos. 21, 13.
ולבני ברזלי הגלעדי 1 Reg. 2, 7.
ולבני אהרן נתנו את־ערי
המקלט 1 Chr. 6, 42.
ולבני קהת הנותרים 1 Chr. 6, 46.
ולבני גרשום למשפחותם 1 Chr. 6, 47
ולבני ששכר תולע 1 Chr. 7, 1.
ולבני אהרן מחלקותם 1 Chr. 24, 1.
ולבני איתמר 1 Chr. 24, 4.
ולבני לוי הנותרים 1 Chr. 24, 20.
לבני הקרחי ולבני מררי 1 Chr. 26, 19.
ולבני אהרן הכהנים 2 Chr. 31, 19.
ולבני ישראל חברו Ez. 37, 16.

pl. constr.: מִבְּנֵי

ואת־החלב מבני אהרן Lev. 7, 33.
ואיש איש מבני ישראל Lev. 17, 13.
איש מבני ישראל Lev. 20, 2.
וגם מבני התושבים Lev. 25, 45.
פטר רחם מבני ישראל Num. 3, 12.
בכור כל מבני ישראל Num. 8, 16.
ואנשים מבני־ישראל Num. 16, 2.
והנה איש מבני ישראל Num. 25, 6.
ויסעו מבני יעקן Num. 32, 33.
ולא־יהיה קדש מבני
ישראל Dt. 23, 18.

נפש מאחיו מבני ישראל Dt: 24, 7.
באו הנה הלילה מבני
ישראל Jos. 2, 2.
אשר הכין מבני ישראל Jos. 4, 4.
ממשפחת הקהתי מבני
לוי Jos. 21, 10.
הנותרים מבני קהת Jos. 21, 20.
מבני נפתלי Jud. 4, 6.
מבני חבב חתן משה Jud. 4, 11.
בשובי בשלום מבני עמון Jud. 11, 31.
נקמות מאיביך מבני
עמון Jud. 11, 36.
פתח השער אשר מבני דן Jud. 18, 16.
אשר לא־מבני ישראל
הנה Jud. 19, 12.
אלף איש מבני החיל Jud. 21, 10.
ואין איש מבני ישראל 1 Sam. 9, 2.
הבארתי מבני בנימן 2 Sam. 4, 2.
כאחד מבני המלך 2 Sam. 9, 11.
והגבעונים לא מבני
ישראל 2 Sam. 21, 2.
אשר לא־מבני ישראל
המה 1 Reg. 9, 20.
אשר לא־היו מבני לוי 1 Reg. 12, 31.
ואיש אחד מבני
הנביאים 1 Reg. 20, 35.
וחמשים איש מבני
הנביאים 2 Reg. 2, 7.
מהר אפרים מבני
הנביאים 2 Reg. 5, 22.
קרא לאחד מבני הנביאים 2 Reg. 9, 1.
הטוב והישר מבני
אדניכם 2 Reg. 10, 3.
חמשים איש מבני
גלעדים 2 Reg. 15, 25.
ובניהם מבני הקהתי 1 Chr. 6, 18.
כל־אלה מבני בנימין 1 Chr. 8, 40.
אלה מבני־גד ראשי 1 Chr. 12, 14.
מבני אליעזד 1 Chr. 24, 5.
כל־אלה מבני עבד אדם 1 Chr. 26, 8.
ויעלו מבני־ישראל Esr. 7, 7.
מבני פנחס גרשם Esr. 8, 2.
מבני איתמר דניאל Esr. 8, 2.
מבני דויד חטוש Esr. 8, 2.
מבני שכניה מבני פרעש Esr. 8, 3.
מבני פחת מואב
אליהועיני Esr. 8, 4.
מבני שכניה בן־יחזיאל Esr. 8, 5.
מבני יואב עבדיה בן־
יחיאל Esr. 8, 9.
מבני מחלי בן־לוי Esr. 8, 18.
מבני מרדי אחיו ובניהם Esr. 8, 19.
בן־יחיאל מבני עולם Esr. 10, 2.
וימצא מבני הכהנים Esr. 10, 18.
מבני ישוע בן־יוצדק Esr. 10, 18.
ומישראל מבני פרעש Esr. 10, 25.
מבני חשום Esr. 10, 33.
מבני בני Esr. 10, 34.
מבני נבו Esr. 10, 43.
מבני חנדד קדמיאל Neh. 10, 10.
מבני יהודה ומבני בנימן Neh. 11, 4.
מבני יהודה עתיה Neh. 11, 4.
בן־מחללאל מבני פרץ Neh. 11, 4.
בן־מיכא מבני אסף Neh. 11, 22.
מבני־זרח Neh. 11, 24.
מבני יהודה ישבו בקריית Neh. 11, 25
כי־פסו אמונים מבני אדם Ps. 12, 2.
וזרעם מבני אדם Ps. 21, 11.
יפיפית מבני אדם Ps. 45, 3.
ותאוו מבני אדם Jes. 52, 14.
רבים בני־שוממה מבני
בעולח Jes. 54, 1.
המקדש מבני צדוק Ez. 48, 11.
להביא מבני ישראל Dan. 1, 3.
ויהי בהם מבני יהודה Dan. 1, 6.
*הביש משון מן־בני אדם Joel 1, 12.

pl. constr.: וּמִבְּנֵי

ומבני זבולן Jud. 4, 6.

Digitized by Google

מארם וממואב ומבני
עמון 2 Sam. 8, 12.
ומבני ישראל לא־נתן
שלמה 1 Reg. 9, 22.
ומבני יששכר יודעי
ביזה 1 Chr. 12, 32.
וממואב ומבני עמון 1 Chr. 18, 11.
ומבני הכהנים Esr. 2, 61.
ומבני עדין עבד בן־יונתן Esr. 8, 6.
ומבני פילם ישעיה Esr. 8, 7.
ומבני שפטיה זבדיה Esr. 8, 8.
ומבני שלומית בן־יוספיה Esr. 8, 10
ומבני בבי זכריה בן־בבי Esr. 8, 11.
ומבני עזגד יוחנן Esr. 8, 12.
ומבני אדניקם Esr. 8, 13.
ומבני בגוי Esr. 8, 14.
ומבני לוי לא־מצאתי שם Esr. 8, 15.
ומבני אמר Esr. 10, 20.
ומבני חרם Esr. 10, 21.
ומבני פשחור Esr. 10, 22.
ומבני עילם Esr. 10, 26.
ומבני זתוא Esr. 10, 27.
ומבני בבי Esr. 10, 28,
ומבני בני Esr. 10, 29.
ומבני פחת מואב Esr. 10, 30.
מבני יהודה ומבני בנימן Neh. 11, 4.
ומבני הכהנים בחצצרות Neh. 12, 35
ומבני יוידע בן־אלישיב Neh. 13, 28.

pl. c. suff.: בָּנָיו *p.* בָּנַי

הבנות בנתי והבנים בני Gn. 31, 43.
את־שני בני תמית Gn. 47, 37.
בני חם אשר־נתן־לי
אלהים Gn. 48, 9.
וכל־בכור בני אפדה Ex. 13, 15.
להמית אתי ואת־בני Ex. 17, 3.
את־אשתי ואת־בני Ex. 21, 5.
אל בני כי לוא־טובה
השמעה 1 Sam. 2, 24.
ומכל־בני כי רבים בנים 1 Chr. 28. 5.
בני עתה אל־תשלו 2 Chr. 29, 11.
אולי חטאו בני Job. 1, 5.
הביאו בני מרחוק Jes. 43, 6.
על־בני ועל־פעל ידי
תצוני Jes. 45, 11.
בני יצאני ואינם Jer. 10, 20.
היו בני שוממים Thr. 1, 16.
ותשחטי את־בני Ez. 16, 21.

cum suff.: וּבָנַי

ובני הנם אתכם 1 Sam. 12, 2.

pl. c. suff.: לְבָנַי

לנשק לבני ולבנתי Gn. 31, 28.

pl. c. suff.: וְלִבְנַי

לנשי ולבני ולכספי
ולזחבי 1 Reg. 20, 7.

pl. c. suff.: בָּנֵינוּ

והשביתו בניכם את־
בנינו Jos. 22, 25.
בנינו ובנתינו אנחנו רבים Neh. 5, 2.
כבניהם בנינו Neh. 5, 5.
את־בנינו ואת־בנתינו Neh. 5, 5.
ואת־בכרות בנינו Neh. 10, 37.
אשר בנינו כנטעים Ps. 144, 12.
בנינו ובנתינו Jer. 35, 8.

cum suff.: וּבָנֵינוּ

ובנינו ובנתינו ונשינו 2 Chr. 29, 9.

pl. c. suff.: בְּבָנֵינוּ

בבנינו ובבנתינו Ex. 10, 9.

pl. c. suff.: לְבָנֵינוּ

יאמרו בניכם לבנינו Jos. 22, 24.
ולא־יאמרו בניכם מחר
לבנינו Jos. 22, 27.
ואת־בנתיהם לא נקח
לבנינו Neh. 10, 31.

pl. c. suff.: וְלִבְנֵינוּ

לנו הוא ולבנינו Gn. 31, 16.
לנו ולבנינו עד־עולם Dt. 29, 28.

pl. c. suff.: בָּנֶיךָ

ואשתך ונשי־בניך Gn. 6, 18.
ובניך ונשי־בניך Gn. 8, 16.
אתה ובניך ובני בניך Gn. 45, 10.
ועתה שני־בניך Gn. 48, 5.
בכור בניך תתן־לי Ex. 22, 28.
וחמר את־בניך Ex. 34, 16.
כל בכור בניך תפדה Ex. 34, 20.
כי חק וחק־בניך Lev. 10, 13. 14.
והודעתם לבניך ולבני
בניך Dt. 4, 9.
בניך ובנתיך נתנים Dt. 28, 32.
בשר בניך ובנתיך Dt. 28, 53.
ותכבד את־בניך ממני 1 Sam. 2, 29.
אשר יבא אל־שני בניך 1 Sam. 2, 34.
וגם־שני בניך מתו 1 Sam. 4, 17.
ואת נפש בניך ובנתיך 2 Sam. 19, 6.
אם־ישמרו בניך את־
דרכם 1 Reg. 2, 4.
רק אם־ישמרו בניך 1 Reg. 8, 25.
רק אם־ישמרו בניך 2 Chr. 6, 16.
בניך ובנותיך אכלים Job. 1, 18.
אם־בניך חמאו־לו Job. 8, 4.
תחת אבתיך יהיו בניך Ps. 45, 17.
חנה דור בניך בגדתי Ps. 73, 15.
בניך כשתלי זיתים Ps. 128, 3.
אם־ישמרו בניך בריתי Ps. 132, 12.
יאכלו בניך ובנותיך Jer. 5, 17.
ואת־כל־נשיך ואת־בניך Jer. 38, 23.
כי־לקחו בניך בשבי Jer. 48, 46.
אשכח בניך גם־אני Hos. 4, 6.

pl. c. suff.: וּבָנֶיךָ

אתה ובניך ואשתך Gn. 6, 18.
אתה ואשתך ובניך ונשי־
בניך Gn. 8, 16.
חתן ובניך ובנתיך Gn. 19, 12.
אתה ובניך ובני בניך Gn. 45, 10.
אל־תשת אתה ובניך Lev. 10, 9.
אתה ובניך ובנתיך אתך Lev. 10, 14.
אתה ובניך ובית־אביך Num. 18, 1.
ואתה ובניך אתך Num. 18, 1.
ואתה ובניך אתך Num. 18, 2. 7.
אתה ובניך בכל־לבבך Dt. 30, 2.
ובניך לא הלכו בדרכיך 1 Sam. 8, 5.
ומחר אתה ובניך עמי 1 Sam. 28, 19.
אתה ובניך ועבדיך 2 Sam. 9, 10.
ובניך הטובים לי־הם 1 Reg. 20, 3.
ונשיך ובניך לי תתן 1 Reg. 20, 5.
ובניך ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.

pl. c. suff.: בְּבָנֶיךָ

וכל בכור אדם בבניך Ex. 13, 13.

pl. c. suff.: וּבְבָנֶיךָ

בעמך ובבניך ובנשיך 2 Chr. 21, 14.

pl. c. suff.: לְבָנֶיךָ

ולקחת מבנותיו לבניך Ex. 34, 16.
והודעתם לבניך Dt. 4, 9.
ושננתם לבניך Dt. 6, 7.
וראת־בנים לבניך Ps. 128, 6

pl. c. suff.: וְלִבְנֶיךָ

לחק־לך ולבניך עד־עולם Ex. 12, 24.
והיה לך ולבניך אתך Lev. 10, 15.
ולבניך לחק־עלם Num. 18, 8.
קדש קדשים לך הוא
ולבניך Num. 18, 9.
לך נתתים ולבניך Num. 18, 11.
נתתי לך ולבניך Num. 18, 19.
ברית לך ולבניך אחריך Dt. 4, 40.
למען ייטב לך ולבניך Dt. 12, 25. 28.
ולבניך עד־עולם Jos. 14, 9.

pl. c. suff.: מִבָּנֶיךָ

אשר יהיה מבניך 1 Chr. 17, 11.

cum suff.: וּמִבָּנֶיךָ

ומבניך אשר יצאו ממך 2 Reg. 20, 18.
ומבניך אשר יצאו Jes. 39, 7.

fem.: בִּנֵךְ

בעדך ובעד־בניך 2 Reg. 4, 4.
ברך בניך בקרבך Ps. 147, 13.
מהרו בניך Jes. 49, 17.
ותביאו בניך בחצן Jes. 49, 22.
ואת־בניך אנכי ארשיע Jes. 49, 25.
בניך עלפו שכבו Jes. 51, 20.
וכל־בניך למודי יהוה Jes. 54, 13.
ורב שלום בניך Jes. 54, 13.
בניך מרחוק יבאו Jes. 60, 4.
להביא בניך מרחוק Jes. 60, 9.
יבעלוך בניך Jes. 62, 5.
בניך עזבוני Jer. 5, 7.
ותקחי את־בניך Ez. 16, 20.
וכדמי בניך אשר נתתי
להם Ex. 16, 36.
בניך ובנתיך יקחו Ex. 23, 25.
ועוררתי בניך ציון Zach. 9, 13.
על־בניך יון Zach. 9, 13.

Q'ri: וּבָנַיִךְ

ואת וֹבְנֵךְ תחיי 2 Reg. 4, 7.

pl. c. suff.: בְּנֵיכֶם

ושמתם על־בניכם Ex. 3, 22.
כי־יאמרו אליכם בניכם Ex. 12, 26.
באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם Ex. 32, 2.
ואכלתם בשר בניכם Lev. 26, 29.
כי לא את־בניכם Dt. 11, 2.
ולמדתם אתם את־בניכם Dt. 11, 19.
ירבו ימיכם וימי בניכם Dt. 11, 21.
בניכם אשר ידעו Dt. 29, 21.
אשר תצום את־בניכם Dt. 32, 46.
כי־ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 6.
אשר־ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 21.
והודעתם את־בניכם Jos. 4, 22.
יאמרו בניכם לבניהו Jos. 22, 24.
והשביתו בניכם את־בניהו Jos. 22, 25
ולא־יאמרו בניכם מחר Jos. 22, 27.
את־בניכם יקח 1 Sam. 8, 11.
שני בניכם אתכם 2 Sam. 15, 27.
על אחיכם בניכם ובנתיכם Neh. 4, 8.
עליכם ועל־בניכם Ps. 115, 14.
ואת־בני בניכם ארים Jer. 2, 9.
לשוא הכיתי את־בניכם Jer. 2, 30.
בחעביר בניכם באש Ex. 20, 31.
ונבאו בניכם Joel 3, 1.
ומכרתי את־בניכם Joel 4, 8.

pl. c. suff.: וּבְנֵיכֶם

נשיכם אלמנות ובניכם Ex. 22, 23.
ובניכם יהיו רעים Num. 14, 33.
ובניכם אשר לא־ידעו Dt. 1, 39.
אתם ובניכם ובנתיכם Dt. 12, 12.
אתם ובניכם מאחרי 1 Reg. 9, 6.
אחיכם ובניכם לרחמים 2 Chr. 30, 9.
אתם ובניכם עד־עולם Jer. 35, 6.
ובניכם ובנתיכם Ez. 24, 21.
ובניכם לבניהם Joel 1, 3.

pl. c. suff.: לִבְנֵיכֶם

לבניכם אחריכם Lev. 25, 46.
וחנחלתם לבניכם 1 Chr. 28, 8.
אל־תשאו לבניכם Esr. 9, 12.
וחורשתם לבניכם Esr. 9, 12.
מבנתיהם לבניכם ולכם Neh. 13, 25.
וקחו לבניכם נשים Jer. 29, 6.
לבניכם ספרד Joel 1, 3.

pl. c. suff.: מִבְּנֵיכֶם

ואקים מבניכם לנבאים Am. 2, 11.

pl. c. suff.: בְּנָיו

ואשתו ונשי־בניו Gn. 7, 7.
ושלשת נשי־בניו Gn. 7, 13.
ואשתו ונשי־בניו Gn. 8, 18.
ויברך אלהים את־נח
ואת־בניו Gn. 9, 1.
אל־נח ואל־בניו Gn. 9, 8.
אשר יצוה את־בניו Gn. 18, 19.
יצחק וישמעאל בניו Gn. 25, 9.
ויחן בית־בניו Gn. 30, 35.
וישא את־בניו ואת־נשיו Gn. 31, 17.
עשו ויעקב בניו Gn. 35, 29.
ואת־בניו ואת־בנתיו Gn. 36, 6.
את־יוסף מכל־בניו Gn. 37, 3.
ויקמו כל־בניו וכל־
בנתיו Gn. 37, 35.
בניו ובני בניו אתו Gn. 46, 7.
בחיו ובנות בניו
בניו ובנתיו שלשים
ושלש Gn. 46, 15.
ויקח את־שני בניו עמו Gn. 48, 1.
ויקרא יעקב אל־בניו Gn. 49, 1.
ויכל יעקב לצות את־בניו Gn. 49, 33.
וישמר בניו לו כן Gn. 50, 12.
וישאו אתו בניו Gn. 50, 13.
את־אשתו ואת־בניו Ex. 4, 20.
ואת־בניו אתו Ex. 28, 1. 41.
והיו על־אהרן ועל־בניו Ex. 28, 43.
ואת־בניו תקריב Ex. 29, 4. 8.
ומלאת יד־אהרן ויד־בניו Ex. 29, 9.
ועל תנוך אזן בניו Ex. 29, 20.
ועל־בניו ועל־בגדי בניו
אתו Ex. 29, 21.
ובגדיו ובניו ובגדי בניו
אתו Ex. 29, 21.
ועל כפי בניו Ex. 29, 24.
ואת־אהרן ואת־בניו
אקדש Ex. 29, 44.
ואת־אהרן ואת־בניו
תמשח Ex. 30, 30.
ואת־בגדי בניו לכהן Ex. 31, 10.
35, 19. 39, 41.
והקרבת את־אהרן ואת־
בניו Ex. 40, 12.
ואת־בניו תקריב Ex. 40, 14.
ואת־בניו לאמר Lev. 6, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev. 6, 18.
תמשחם בניו מאשי לי Lev. 7, 35.
קח את־אהרן ואת־בניו
אתו Lev. 8, 2.
משה את־אהרן ואת־
בניו Lev. 8, 6.
ועל כפי בניו Lev. 8, 27.
ועל־בניו ועל־בגדי בניו Lev. 8, 30.
ואת־בניו ואת־בגדי בניו Lev. 8, 30.
משה אל־אהרן ואל־בניו Lev. 8, 31.
ולאלעזר ולאיתמר בניו Lev. 10, 6.
ואל־איתמר בניו Lev. 10, 12.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev. 17, 2.
אל־אהרן ואל־בניו Lev. 21, 24.
אל־אהרן ואל־בניו Lev. 22, 2.
ואל־בניו ואל כל־בני Lev. 22, 18.
ואת־אהרן ואת־בניו Num. 3, 10.
דבר אל־אהרן ואל־
בניו Num. 6, 23.
לפני אהרן ולפני בניו Num. 8, 13. 22.
מתן בניו פלוים Num. 21, 29.
ואת־בניו ואת־כל־עמו Num. 21, 35.
ואת־בנו ואת־כל־עמו Dt. 2, 33.
ביום חמזילו את־בניו Dt. 21, 16.
וביתר בניו אשר יותיר Dt. 28, 54.
מבשר בניו אשר יאכל Dt. 28, 55.
שחת לו לא בניו מומם Dt. 32, 5.
מכעם בניו ובנתיו Dt. 32, 19.
ואת־בנו לא ידע Dt. 33, 9.
ואת־בניו ואת־בנתיו Jos. 7, 24.
נחלה בתוך בניו Jos. 17, 6.
ותחרגו את־בניו Jud. 9, 18.
הוא ואשתו ושני בניו Ruth 1, 1.
ושם שני־בניו מחלון
וכליון Ruth 1, 2.
אשר יעשון בניו 1 Sam. 2, 22.
כי־מקללים להם בניו 1 Sam. 3, 13.
וישם את־בניו שפטים 1 Sam. 8, 1.
ולא־הלכו בניו בדרכו 1 Sam. 8, 3.
ויקדש את־ישי ואת־בניו 1 Sam. 16, 5.
ויעבר ישי שבעת בניו 1 Sam. 16, 10.
ושם שלשת בניו 1 Sam. 17, 13.
איש על־בנו ועל־בנתיו 1 Sam. 30, 6.

Digitized by Google

1 S. 30,22. איש אשר־אשתו ואת־בניו
1 Sam. 31, 2. את־שאול ואת־בניו
1 S. 31, 6. וימת שאול ושלשת בניו
את־שאול ואת־שלשת
1 Sam. 31, 8. בניו
1 S. 31, 12. ואת גויית בניו מחומת
2 S. 12, 3. ותגדל עמו ועם־בניו יחדו
2 Sam. 19, 18. וחמשת עשר בניו
1 Reg. 13, 12. ויראו בניו את־הדרך
1 Rg. 13, 13 ויאמר אל־בניו חבשו־לי
1 Reg. 13, 27. וידבר אל־בניו לאמר
1 Reg. 13, 31. ויאמר אל־בניו לאמר
ואת־מי בניו ראיתי
2 Reg. 9, 26. אמש
ואדמלך ושראצר
2 Reg. 19, 37. בָּנָיו
1 Chr. 10, 2. אחרי שאול ואחרי בניו
1 Chr. 10, 6. וימת שאול ושלשת בניו
וימצאו את־שאול ואת־
1 Chr. 10, 8. בניו
1 Chr. 10, 12. ואת גופת בניו
1 Chr. 21, 20. וארבעת בניו עמו
בניו יקראו על־שבט
1 Chr. 23, 14. הלוי
1 Chr. 25, 10. בניו ואחיו שנים עשר
11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
27. 28. 29. 30. 31.
2 Chr. 11, 23. ויבן ויפרץ מכל־בניו
2 Chr. 21, 17. ונם־בניו ונשיו
כי אם־יהואחז קטן
2 Chr. 21, 17. בניו
2 Chr. 28, 3. ויבער את־בניו באש
2 Chr. 33, 6. העביר את־בניו באש
Esr. 3, 9. ויעמד ישוע בניו ואחיו
Esth. 5, 11. כבוד עשרו ורב בניו
Esth. 9, 25. ותלו אותו ואת־בניו
Job. 1, 4. והלכו בניו ועשו משתה
Job. 5, 4. ירחקו בניו מישע
Job. 14, 21. יכבד בניו ולא ידע
Job. 17, 5. ועיני בניו תכלינה
Job. 20, 10. בניו ירצו דלים
Job. 27, 14. אם ירבו בניו למו־חרב
ויראו אחריו אל־בניו
Job. 42, 16. בניו
Ps. 89, 31. אם־יעזבו בניו תורתי
Ps. 109, 9. יהיו־בניו יתומים
Ps. 109, 10. ונוע ינועו בניו
Prv. 20, 7. אשרי בניו אחריו
Jes. 37, 38. בניו הכהו בחרב
Jer. 30, 20. והיו בניו כקדם
Jer. 35, 3. ואת־כל־בניו
Jer. 35, 14. אשר־צוה את־בניו
Ez. 46, 17. אך נחלתו בניו להם תהיה
Ez. 46, 18. מאחזתו ינחל את־בניו
Hos. 9, 13. להוציא אל־הורג בניו
cum suff.: בָּנֶיהָ
Gn. 7, 7. ויבא נח ובניו ואשתו
Gn. 8, 18. ויצא נח ובניו ואשתו
Gn. 34, 5. ובניו היו את־מקנהו
Gn. 46, 8. יעקב ובניו
Ex. 18, 5. ויבא יתרו חתן משה ובניו
Ex. 27, 21. יערך אתו אהרן ובניו
Ex. 29, 9. אבנם אהרן ובניו
Ex. 29, 10. 19. וסמך אהרן ובניו
Ex. 29, 15. וסמכו אהרן ובניו
Ex. 29, 21. ובניו ובגדי בניו אתו
Ex. 29, 32. ואכל אהרן ובניו
Ex. 30, 19. ורחצו אהרן ובניו ממנו
Ex. 40, 31. משה ואהרן ובניו
Lev. 6, 9. יאכלו אהרן ובניו
Lev. 6, 13. זה קרבן אהרן ובניו
Lev. 8, 14. ויסמך אהרן ובניו
Lev. 8, 18. 22. ויסמכו אהרן ובניו
Lev. 8, 31. אהרן ובניו יאכלהו
Lev. 8, 36. ויעש אהרן ובניו
Lev. 25, 41. 54. הוא ובניו עמו
Num. 3, 38. משה ואהרן ובניו

Num. 4, 15. וככלה אהרן־ובניו
Num. 4, 19. אהרן ובניו יבאו
Num. 4, 27. על־פי אהרן ובניו
הוא ובניו בקרב ישראל
Dt. 17, 20.
Dt. 18, 5. הוא ובניו כל־הימים
Jos. 24, 4. ויעקב ובניו ירדו מצרימה
Jud. 18, 30. בן־מנשה הוא ובניו
1 Sam. 31, 7. וכי־מתו שאול ובניו
1 Chr. 6, 34. ואהרן ובניו מקטירים
1 Chr. 7, 16. ובניו אולם ורקם
1 Chr. 9, 5. עשיה הבכור ובניו
1 Chr. 10, 7. וכי־מתו שאול ובניו
1 Chr. 23, 13. קדש קדשים הוא־ובניו
1 Chr. 25, 9. ואחיו ובניו שנים עשר
1 Chr. 26, 29. ליצהרי כנניהו ובניו
2 Chr. 11, 14. כי־הזניחם ירבעם ובניו
2 Chr. 23, 11. וימשחהו יהוידע ובניו
2 Chr. 24, 27. ובניו ורב המשא עליו
Esr. 3, 9. קדמיאל ובניו בני־יהודה
Esr. 8, 18. ושרביה ובניו ואחיו
Job. 1, 13. ובניו ובנותיו אכלים
Dan. 11, 10. ובנו יתגרו
cum suff.: בְּנֶיךָ
1 Sam. 16, 1. כי ראיתי בבניו לי מלך
לְבָנָיו
Gn. 32, 1. וישק לבניו ולבנותיו
ויאמר יעקב לבניו למח
Gn. 42, 1. תתראו
מאשר לאהרן ומאשר
לבניו
Ex. 29, 27. יחיו לבניו אחריו
Ex. 29, 29. ושלשים בנות הביא לבניו
Jud. 12, 9. ניר לבניו כל־חימים
2 Reg. 8, 19. אלוה יצפון־לבניו אור
Job. 21, 19. הכינו לבניו מטבח
Jes. 14, 22. נחלתו היא לבניו
Ez. 46, 16.
pl. c. suff.: וְלִבְנָיו
Ex. 28, 4. ולבניו לכהנו־לי
Ex. 29, 28. וחיה לאהרן ולבניו
Ex. 29, 35. ועשית לאהרן ולבניו ככה
Ex. 39, 27. לאהרן ולבניו
מן־המנחה לאהרן
Lev. 2, 3. 10. ולבניו
Lev. 7, 31. והיה החזה לאהרן ולבניו
Lev. 7, 34. לאהרן הכהן ולבניו
Lev. 9, 1. קרא משה לאהרן ולבניו
Lev. 24, 9. והיתה לאהרן ולבניו
Num. 3, 9. לאהרן ולבניו
Num. 3, 48. חכסף לאהרן ולבניו
Num. 3, 51. 8, 19. לאהרן ולבניו
Dt. 1, 36. אשר דרך־בה ולבניו
1 Chr. 26, 15. ולבניו בית האספים
1 Chr. 28, 1. ולבניו עם־הסריסים
2 Chr. 13, 5. לו ולבניו ברית מלח
לתת לו ניר ולבניו כל־
הימים
2 Chr. 21, 7. ויהיו־לו ולבניו לעבדים
2 Chr. 36, 20
Prv. 14, 26. ולבניו יהיה מחסה
cum suff.: מִבָּנָיו
ילבשם הכהן תחתיו
Ex. 29, 30. מבניו
וחכהן המשיח תחתיו
Lev. 6, 15. מבניו
Lev. 13, 2. אל־אחד מבניו הכהנים
Jud. 17, 5. את־יד אחד מבניו
Jud. 17, 11 ויהי הנער לו כאחד מבניו
2 Sam. 21, 6. שבעה אנשים מבניו
Ez. 46, 16. לאיש מבניו נחלתו
cum suff.: בְּנֶיהָ
Ex. 18, 3. ואת שני בניה
Ex. 18, 6. ואשתך ושני בניה עמה
Ruth 1, 3. ותשאר היא ושני בניה
ולכל־בניה ובנותיה
1 Sam. 1, 4. מנות
2 Reg. 4, 5. בעדה ובעד בניה
2 Chr. 24, 7. בניה פרצו את־בית
Job. 38, 32. ועיש על־בניה תנחם

Job. 39, 16. הקשיח בניה ללא־לה
Prv. 31, 28. קמו בניה ויאשרוה
Jes. 66, 8. גם־ילדה ציון את־בניה
Jer. 31, 15. רחל מבכה על־בניה
Jer. 31, 15. מאנה להנחם על־בניה
Ez. 23, 10. בניה ובנותיה לקחו
Hos. 2, 6. ואת־בניה לא ארחם
pl. c. suff.: וּבָנֶיהָ
Ez. 16, 45. ובניה ואחות אחותך
cum suff.: וּבְנֶיהָ
Dt. 28, 57. ובבניה אשר תלד
cum suff.: בְּנֵיהֶם
Dt. 4, 10. ואת־בניהם ילמדון
Dt. 12, 31. את־בניהם ואת־בנותיהם
Jos. 5, 7. ואת־בניהם הקים תחתם
וחשיבתם בניהם
1 Sam. 6, 7. מאחריהם
1 Sam. 6, 10. ואת־בניהם כלו בבית
2 Sam. 15, 36. שני בניהם אחימעץ
1 Reg. 9, 21. בניהם אשר נותרו
2 Reg. 17, 17. ויעבירו את־בניהם
שרפים את־בניהם
2 Reg. 17, 31. באש
2 Reg. 17, 41. גם־בניהם ובני בניהם
2 Chr. 8, 8. מן־בניהם אשר נותרו
2 Chr. 25, 4. ואת־בניהם לא המית
Esr. 3, 9. בניהם ואחיהם הלוים
Neh. 10, 29. נשיהם בניהם ובנתיהם
Job. 39, 4. יחלמו בניהם ירבו בבר
Ps. 90, 16. והדרך על־בניהם
Ps. 106, 37. ויזבחו את־בניהם
Ps. 106, 38. דם־בניהם ובנותיהם
Ps. 132, 12. גם־בניהם עדי־עד
Jer. 3, 24. את־בניהם ואת־בנותיהם
לשרף את־בניהם ואת־
בנתיהם
Jer. 7, 31. בניהם ובנתיהם ימתו
Jer. 11, 22. כזכר בניהם מזבחותם
Jer. 17, 2. תן את־בניהם לרעב
Jer. 18, 21. לשרף את־בניהם באש
Jer. 19, 5. את־בשר בניהם
Jer. 19, 9. אל־חיק בניהם
Jer. 32, 18. להעביר את־בניהם
Jer. 32, 35. ואמר אל־בניהם במדבר
Ez. 20, 18. ובשחטם את־בניהם
Ez. 23, 39. בניהם ובנותיהם יהרגו
Ez. 23, 47. בניהם ובנותיהם
Ez. 24, 25. ובני בניהם עד־עולם
Ez. 37, 25. אם־יגדלו את־בניהם
Hos. 9, 12. והיו את־בניהם
Zach. 10, 9.
וּבְנֵיהֶם
Gn. 32, 16. מיניקות ובניהם שלשים
Num. 16, 27. ונשיהם ובניהם וטפם
Dt. 31, 13. ובניהם אשר לא־ידעו
1 Sam. 30, 3. ובניהם ובנותיהם נשבו
1 Chr. 6, 18. ובניהם מבני הקהתי
והם ובניהם על־
השערים
1 Chr. 9, 23.
1 Chr. 26, 8. המה ובניהם
2 Chr. 20, 13. גם־טפם נשיהם ובניהם
2 Chr. 31, 18. ובניהם ובנותיהם
Esr. 8, 19. אחיו ובניהם עשרים
Neh. 9, 23. ובניהם הרבית
Neh. 13, 24. ובניהם חצי מדבר
Jer. 14, 16. נשיהם ובניהם ובנתיהם
Ex. 37, 25. ובניהם ובני בניהם
Joel 1, 3. ובניהם לדור אחר
Zach. 10, 7. ובניהם יראו ושמחו
כְּבְנֵיהֶם
Neh. 5, 5. כבניהם בניו
לְבְנֵיהֶם
Jud. 3, 6. בנותיהם נתנו לבניהם
Esr. 9, 12. אל־תתנו לבניהם
אם־תחנו בנתיכם
לבניהם
Neh. 13, 25.
Ps. 78, 5. לחודיעם לבניהם

Ps. 78, 6. ויספרו לבניהם
Joel 1, 3. ובניכם לבניהם
pl. c. suff.: וְלִבְנֵיהֶם
Dt. 5, 26. יימב לחם ולבניהם
2 Chr. 5, 12. לידתון ולבניהם
Esr. 9, 2. מבנתיהם להם ולבניהם
Jer. 32, 39. ולבניהם אחריהם
מִבְּנֵיהֶם
Ps. 78, 4. לא נכחד מבניהם
suff. fem.: בְּנֵיהֶן
Ez. 23, 37. בניהן אשר ילדו־לי
וּבְנֵיהֶן
Ez. 16, 45. אנשיהן ובניהן
לִבְנֵיהֶן
Gn. 31, 43. או לבניהן אשר ילדו
בֵּת
ע"כ סמיכת של נון, ותיכנו לפי ענינו לעתי מן נכנס, כי נקצלומו הָיְתָה כמצלעת סכ' נעצני, וסכצאך נקרמי, ויסיס נויב בַּר; וסכנוי הָבְנוֹת מן הֵן סלקוי של הָנִים.
n. f. ortum ex הָבְנִית, quae est forma primaria; est enim nominis בַּר (*filius*) forma muliebris: *filia*, neque a הָבְנָה, ut grammatici olim hallucinati sunt, neque, ut belle finxerunt, a verbo בָּנָה repetendum.
Gn. 11, 29. בת־חרן אבי־מלכה
בת־אבי הוא אך לא בת־
Gn. 20, 12. אמי
Gn. 24, 23. ויאמר בת־מי את
Gn. 24, 24. בת־בתואל אנכי
בת־מי את ותאמר בת־
Gn. 24, 47. בתואל
Gn. 24, 48. לקחת את־בת־אחי אדני
בקחתו את־רבקה בת־
Gn. 25 20. בתואל
את־יהודית בת־בארי החתי
Gn. 26, 34. ואת־
Gn. 26, 34. בשמת בת־אילון החתי
Gn. 28, 9. את־מחלת בת־ישמעאל
Gn. 29, 10. את־רחל בת־לבן
Gn. 30, 21. ואחר ילדה בת
Gn. 34, 1. ותצא דינה בת־לאה
ותדבק נפשו בדינה בת־
Gn. 34, 3. יעקב
Gn. 34, 7. לשכב את־בת־יעקב
Gn. 36, 2. עדה בת־אילון
Gn. 36, 2. בת־ענה בת־צבעון
Gn. 36, 3. ואת־בשמת בת־ישמעאל
בת־ענה בת־צבעון אשת
Gn. 36, 14. עשו
Gn. 36, 18 אלופי אהליבמה בת־ענה
Gn. 36, 25. ואהליבמה בת־ענה
Gn. 36, 39. בת־מטרד בת מי זהב
Gn. 38, 2. בת־איש כנעני ושמו שוע
Gn. 38, 12. ותמת בת־שוע
Gn. 41, 45. את־אסנת בת־פוטי־פרע
אסנת בת־פוטי־
Gn. 41, 50. 46, 20. פרע
Ex. 1, 16. ואם־בת הוא וחיה
Ex. 2, 1, ויקח את־בת־לוי
Ex. 2, 5. ותרד בת־פרעה לרחץ
Ex. 2, 7 ותאמר אחתו אל־בת־פרעה
Ex. 2, 8. ותאמר־לה בת־פרעה לכי
ותאמר לה בת־פרעה
Ex. 2, 9. חיליכי
Ex. 6, 23. את־אלישבע בת־עמינדב
Ex. 21, 31. או־בן יגח או־בת יגח
Lev. 11, 16. ואת בת היענה
Lev. 14, 10. בת־שנתה תמימה
Lev. 18, 9. בת־אביך או בת־אמך
ערות בת־בנך או בת־
Lev. 18, 10. בתך
Lev. 18, 11. ערות בת־אשת אביך

Digitized by Google

את־בת־בנה ואת־בת־
בתה Lev. 18, 17.
בת־אביו או־בת־אמו Lev. 20, 17.
שלמית בת־דברי Lev. 24, 11.
וכבשה אחת בת־שנתה Num. 6, 14.
עז בת־שנתה לחטאת Num. 15, 27.
המדינית כזבי בת־צור Num. 25, 15.
כזבי בת־נשיא מדין Num. 25, 18.
ושם בת־אשר שרח Num. 26, 46.
יוכבד בת־לוי Num. 26, 59.
ואם־אין לו בת Num. 27, 9.
וכל־בת ירשת נחלה Num. 36, 8,
ואת בת חיענה Dt. 14, 15.
בת־אביו או בת־אמו Dt. 27, 22.
ממנו בן או־בת Jud. 11, 34.
לפני בת־בליעל 1 Sam. 1, 16.
אחינעם בת־אחימעץ 1 Sam. 14, 50.
את־מרב בת־שאול
לדוד 1 Sam. 18, 19.
מיכל בת־שאול 1 Sam. 18, 20.
ומיכל בת־שאול
אהבתהו 1 Sam. 18, 28.
בת־תלמי מלך גשור 2 Sam. 3, 3.
ושמה רצפה בת־איה 2 Sam. 3, 7.
את מיכל בת־שאול 2 Sam. 3, 13
ומיכל בת־שאול נשקפה 2 S. 6, 16.
ותצא מיכל בת־שאול 2 Sam. 6, 20.
ולמיכל בת־שאול 2 Sam. 6, 23.
בת־שבע בת־אליעם 2 Sam. 11, 3.
אל־אביגל בת־נחש 2 Sam. 17, 25.
בני רצפה בת־איה 2 Sam. 21, 8.
חמשת בני מיכל בת־
שאול 2 Sam. 21, 8.
אשר עשתה רצפה בת־
איה. 2 Sam. 21, 11.
ויקח את־בת־פרעה 1 Reg. 3, 1.
ספת בת־שלמה היתה 1 Reg. 4, 11.
את־בשמת בת־שלמה
לאשה 1 Reg. 4, 15.
אך בת־פרעה עלתה 1 Reg. 9, 24.
ואת־בת־פרעה מואביות 1 Rg. 11, 1.
מעכה בת־אבישלום 1 Reg. 15, 2. 10.
את־איזבל בת־אתבעל 1 Reg. 16, 31.
כי בת־אחאב היתה 2 Reg. 8, 18.
עתליהו בת־עמרי 2 Reg. 8, 26.
וקברוה כי בת־מלך היא 2 Reg. 9, 34.
יהושבע בת־המלך־יורם 2 Rg. 11, 2.
ושם אמו ירושא בת־
צדוק 2 Reg. 15, 33.
ושם אמו אבי בת־זכריה 2 Reg. 18, 2.
בתולת בת־ציון אחריך 2 Rg. 19, 21.
ראש הניעה בת ירושלם 2 Reg. 19, 21.
משלמת בת־חרוץ מן־
יטבה 2 Reg. 21, 19.
ידידה בת־עדיה מבצקת 2 Rg. 22, 1.
חמוטל בת־ירמיהו
מלבנה 2 Reg. 23, 31. 24, 18.
זבידה בת־פדיה מן־
רומה 2 Reg. 23, 36.
בת־אלנתן מירושלם 2 Reg. 24, 8.
בת־מטרד בת מי זהב 1 Chr. 1, 50.
אל־בת־מכיר אבי גלעד 1 Chr. 2, 21.
בת־תלמי מלך גשור 1 Chr. 3, 2.
בני בתיה בת־פרעה 1 Chr. 4, 18.
ומיכל בת־שאול נשקפה 1 Chr. 15, 29.
ואת־בת־פרעה העלה
שלמה 2 Chr. 8, 11.
את־מחלת בת־ירימות 2 Chr. 11, 18.
בת־אליאב בן־ישי 2 Chr. 11, 18.
את־מעכה בת־
אבשלום 2 Chr. 11, 20. 21.
מיכיהו בת־אוריאל מן־
גבעה 2 Chr. 13, 2.
ושם אמו עזובה בת־
שלחי 2 Chr. 20, 31.
כי בת־אחאב היתה לו
לאשה 2 Chr. 21, 6.
ושם אמו עתליהו בת־
עמרי 2 Chr. 22, 2.
ותקח יהושבעת בת־
המלך 2 Chr. 22, 11.
יהושבעת בת־המלך 2 Chr. 22, 11.
ושם אמו ירושה בת־
צדוק 2 Chr. 27, 1.
ושם אמו אביה בת־
זכריהו 2 Chr. 29, 1.
לקח את־בת־משלם Neh. 6, 18.
היא אסתר בת־דודו Esth. 2, 7.
אסתר בת־אביחיל Esth. 2, 15.
אסתר המלכה בת־
אביחיל Esth. 9, 29.
בשערי בת־ציון Ps. 9, 15.
כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
שמעי־בת וראי Ps. 45, 11.
כל כבודה בת־מלך Ps. 45, 14.
בת־בבל השדודה Ps. 137, 8.
בעלים בת־כדיב Cant. 7, 2.
על־שער בת־רבים Cant. 7, 5.
ונותרה בת־ציון Jes. 1, 8.
*קולך בת־גלים Jes. 10, 30.
*הר בית־ציון Jes. 10, 32.
אל־הר בת־ציון Jes. 16, 1.
על־שד בת־עמי Jes. 22, 4.
כיאר בת־תרשיש Jes. 23, 10.
בתולת בת־צידון Jes. 23, 12.
בתולת בת־ציון Jes. 37, 22.
הניעה בת ירושלם Jes. 37, 22.
*פלימת בת־יהודה
הנשארה Jes. 37, 31.
בתולת בת־בבל Jes. 47, 1.
אין־כסא בת־כשדים Jes. 47, 1.
ובאי בחשך בת־כשדים Jes. 47, 5
שביה בת־ציון Jes. 52, 2.
דרך בת־עמי Jer. 4, 11.
קול בת־ציון תחיפה Jer. 4, 31.
דמיתי בת־ציון Jer. 6, 2.
את־שבר בת־עמי Jer. 6, 14. 8, 11.
עליך בת־ציון Jer. 6, 23.
בת־עמי חגרי־שק Jer. 6, 26.
שודעת בת־עמי Jer. 8, 19.
על־שבר בת־עמי Jer. 8, 21.
ארכת בת־עמי Jer. 8, 22.
את חללי בת־עמי Jer. 8, 23.
מפני בת־עמי Jer. 9, 6.
נשברה בתולת בת־עמי Jer. 14, 17.
בתולת בת־מצרים Jer. 46, 11.
יושבת בת־מצרים Jer. 46, 19.
חבישה בת־מצרים Jer. 46, 24.
ישבת בת־דיבון Jer. 48, 18.
בת־בבל כגרן Jer. 51, 33.
חמיטל בת־ירמיהו Jer. 52, 1.
ויצא מן בת־ציון Thr. 1, 6.
לבתולת בת־יהודה Thr. 1, 15.
באפו אדני את־בת־ציון Thr. 2, 1.
מבצרי בת־יהודה Thr. 2, 2.
באהל בת־ציון Thr. 2, 4.
חומת בת־ציון Thr. 2, 8. 18.
זקני בת־ציון Thr. 2, 10.
על־שבר בת־עמי Thr. 2, 11. 3, 48.
בתולת בת־ציון Thr. 2, 13.
על־בת ירושלם Thr. 2, 15.
אל־תדם בת־עינך Thr. 2, 18.
בת־עמי לאכזר Thr. 4, 3.
ויגדל עון בת־עמי Thr. 4, 6.
בשבר בת־עמי Thr. 4, 10.
שישי ושמחי בת־אדום Thr. 4, 21.
תם־עונך בת־ציון Thr. 4, 22.
פקד ענך בת־אדום Thr. 4, 22.
אם־בן אם־בת יצילו Ez. 14, 20.
בת־אמך את געלת אישה Ez. 16, 45.
בת־אביו עטה־בן Ez. 22, 11.
בת־אשרים Ez. 27, 6.
גמר בת־דבלים Hos. 1, 3.
ותלד בת Hos. 1, 7.
וגחי בת־ציון Mich. 4, 10.
ודושי בת־ציון Mich. 4, 13.
תתגדדי בת גדוד Mich. 4, 14.
בת קמה באמה Mich. 7, 6.
עתרי בת־פרצי Zeph. 3, 10.
רני בת־ציון Zeph. 3, 14.
בת ירושלם Zeph. 3, 14.
ישבת בת־בבל Zach. 2, 11.
ושמחי בת־ציון Zach. 2, 14.
גילי מאד בת־ציון Zach. 9, 9.
הריעי בת־ירושלם Zach. 9, 9.
ובעל בת־אל נכר Mal. 2, 11.
c. h interr.: הַבַּת
הבת־חשעים שנה תלד Gn. 17, 17.
וּבַת
ובת איש כהן כי תחל Lev. 21, 9.
ובת־כהן כי תהיה Lev. 22, 12. 13.
ובת אחת ושמה תמר 2 Sam. 14, 27.
ובת־כלב עכסא 1 Chr. 2, 49.
ובת־צר׳ במנחה Ps. 45, 13.
ובת־מלך תגבב Dan. 11, 6.
ובת הנשים יתן־לו Dan. 11, 17.
הַבַּת
וכל־חבת תחיון Ex. 1, 22.
הבת חשובבה Jer. 31, 22. 49, 4.
הבת ירושלם Thr. 2, 13.
בְּבַת
כי חפץ בבת־יעקב Gn. 34, 19.
וירב בבת־יהודה Thr. 2, 5.
בְּבַת
ותהי־לו כבת 2 Sam. 12, 3.
לְבַת
ותביאהו לבת־פרעה Ex. 2, 10.
טהרה לבן או לבת Lev. 12, 6.
לתנות לבת־יפתח Jud. 11, 40.
ובית יעשה לבת־פרעה 1 Reg. 7, 8.
לבת־שוע בת־עמיאל 1 Chr. 3, 5.
לקחה מרדכי לו לבת Esth. 2, 7.
אשר לקח־לו לבת Esth. 2, 15.
אמרו לבת־ציון Jes. 62, 11.
חטאת היא לבת־ציון Mich. 1, 13.
ממלכת לבת־ירושלם Mich. 4, 8.
וּלְבַת
ולבן ולבת Ez. 44, 25.
מִבַּת
מבת־שוע הכנעניח 1 Chr. 2, 3.
cum suff.: בִּתִּי
את־בתי נתתי לאיש הזה Dt. 22, 16.
ואלה בתולי בתי Dt. 22, 17.
את־עכסה בתי לאשה Jos. 15, 16.
את־עכסה בתי לאשה Jud. 1, 12.
ויאמר אהה בתי Jud. 11, 35.
הנה בתי הבתולת Jud. 19, 24.
ותאמר לה לכי בתי Ruth 2, 2.
הלוא שמעת בתי Ruth 2, 8.
טוב בתי כי תצאי Ruth 2, 22.
בתי הלא אבקש־לך Ruth 3, 1.
ברוכה את ליי בתי Ruth 3, 10.
ועתה בתי אל־תיראי Ruth 3, 11.
ותאמר מי־את בתי Ruth 3, 16.
ותאמר שבי בתי Ruth 3, 18.
הנה בתי הנדולה מרב 1 Sam. 18, 17.
בִּתִּנוּ *cum suff.:*
ולקחנו את־בתנו Gn. 34, 17.
בִּתֵּךְ *p.* בִּתֵּךְ *cum suff.:*
ברחל בתך הקטנה Gn. 29, 18.
בת־בנך או בת־בתך Lev. 18, 10.
אל־תחלל את־בתך Lev. 19, 29.
בתך לא־תתן לבנו Dt. 7, 3.
אר־בנך או־בתך Dt. 13, 7.
תנה את־בתך לבני
לאשה 2 Reg. 14, 9.
תנה את־בתך לבני
לאשה 2 Chr. 25, 18.
וּבִתֵּךְ *cum suff.:*
אתה ובנך־ובתך עבדך Ex. 20, 10.
אתח ובנך ובתך ועבדך Dt. 5, 14.
12, 18. 16, 11. 14.
cum suff.: לְבִתֵּךְ
לא־מצאתי לבתך בתולים Dt. 22, 17.
cum suff.: בְּבִתֵּכֶם
חשקת נפשו בבתכם Gn. 34, 8.
cum suff.: בִּתּוֹ
והמה רחל בתו באה Gn. 29, 6.
ויקח את־לאה בתו Gn. 29, 23.
ללאה בתו שפחה Gn. 29, 24.
ויתן־לו את־רחל בתו Gn. 29, 28.
ויתן לבן לרחל בתו Gn. 29, 29.
כי טמא את־דינה בתו Gn. 34, 5.
ואת דינה בתו Gn. 46, 15.
אשר־ילדה לבן ללאה בתו Gn. 46, 18.
אשר־נתן לבן לרחל בתו Gn. 46, 25.
ויתן את־צפרה בתו Ex. 2, 21.
וכי־ימכר איש את־בתו
לאמה Ex. 21, 7.
את־עכסה בתו לאשה Jos. 15, 17.
את־עכסה בתו לאשה Jud. 1, 13.
והמה בתו יצאת לקראתו Jud. 11, 34.
לא־יתן בתו לבנימן לאשה Jud. 21, 1.
ואת־בתו יתן־לו 1 Sam. 17, 25.
את־מיכל בתו לאשה 1 Sam. 18, 27.
את־מיכל בתו אשת דוד 1 S. 25, 44.
ואת־בתו באש למלך 2 Reg. 23, 10.
וייתן ששן את־בתו 1 Chr. 2, 35.
וּבִתּוֹ
ובתו לא־תקח לבנך Dt. 7, 3.
מעביר בנו־ובתו באש Dt. 18, 10.
ובתו שארה 1 Chr. 7, 24.
לְבִתּוֹ
את־נחלתו לבתו Num. 27, 8.
בין־אב לבתו Num. 30, 17.
ויתנה שלחים לבתו 1 Reg. 9, 16.
וּלְבִתּוֹ
ולבנו ולבתו ולאחיו Lev. 21, 2.
cum suff.: בִּתָּהּ
את־בת־בתה Lev. 18, 17.
לאמר כאמה בתה Ez. 16, 44.
וּבִתָּהּ
אשה ובתה Lev. 18, 17.
וּבִבְתָּהּ
ובבנה ובבתה Dt. 28, 56.
pl.: בָּנוֹת
הנה־נא לי שתי בנות Gn. 19, 8.
וללבן שתי בנות Gn. 29, 16.
כי אשרוני בנות Gn. 30, 13.
בנות צעדה על־שור Gn. 49, 22.
ולכהן מדין שבע בנות Ex. 2, 16.
וילדה־לו בנים או בנות Ex. 21, 4.
לא־היו לו בנים כי אם־
בנות Num. 26, 33.
לא־היו לו בנים כי אם־
בנות Jos. 17, 3.
ושלשים בנות שלח
חוצה Jud. 12, 9.
ושלשים בנות הביא Jud. 12, 9.
שלשה־בנים ושתי
בנות 1 Sam. 2, 21.
לששן בנים כי אם־בנות 1 Chr. 2, 34.
ותהינה לצלפחד בנות 1 Chr. 7, 15.
ולא־היו לו בנים כי אם־
בנות 1 Chr. 23, 22.
ושמנה בנים וששים
בנות 2 Chr. 11, 21.
ושש עשרה בנות 2 Chr. 13, 21.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 1, 2. 42, 13.
לעלוקה שתי בנות Prv. 30, 15.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
ראוה בנות ויאשרוה Cant. 6, 9.
בנות בטחות Jes. 32, 9.
ואם־בנות יצילו Ez. 14, 15.

Digitized by Google

וּבָנוֹת *pl.:*
ויולד בנים ובנות Gn. 5, 4.
7. 10. 13. 16. 19. 22. 26. 30.
ובנות ילדו להם Gn. 6, 1.
ויולד בנים ובנות Gn. 11, 11.
13. 15. 17. 19. 21. 23. 25.
בנים ובנות תוליד Dt. 28, 41.
ועד־בנים ובנות
ומשלל 1 Sam. 30, 19.
ויולדו עד לדוד בנים
ובנות 2 Sam. 5, 13.
בנים ששה עשר
ובנות שש 1 Chr. 4, 27.
ויולד דויד עוד בנים
ובנות 1 Chr. 14, 3.
ארבעה עשר ובנות
שלש 1 Chr. 25, 5.
ויולד בנים ובנות 2 Chr. 24, 3.
משים בנים ובנות 2 Chr. 28, 8.
ולא־יהיו לך בנים ובנות Jer.16,2.
וחלדיך בנים ובנות Jer. 29, 6.
ותלדה בנים ובנות Jer. 29, 6.
לא יצילו בנים ובנות Ez. 14, 18.
חמוצאים בנים ובנות Ez. 14, 22.
ותלדה בנים ובנות Ez. 23, 4.
הַבָּנוֹת *pl.:*
הבנות בנתי Gn. 31, 43.
כמשפם הבנות יעשה־לה Ex.21,9.
כן רעיתי בין הבנות Cant. 2, 2.
על־הבנים ועל־הבנות Jer. 16, 3.
לַבָּנוֹת *pl.:*
ותתי אתהן לך לבנות Ez. 16, 61.
וּמִבָּנוֹת *pl.:*
סוב מבנים ומבנות Jes. 56, 5.
בְּנוֹת *pl. constr.:*
את־בנות האדם כי טבת Gn. 6, 2.
בני האלהים אל־בנות
האדם Gn. 6, 4.
ותחרין שתי בנות־לוט Gn.19,36.
קצתי בחיי מפני בנות חת Gn.27,46.
כי רעות בנות כנען Gn. 28, 8.
לזנות את־בנות מואב Num. 25, 1.
ושם בנות צלפחד Num. 26, 33.
ותקרבנה בנות צלפחד Num. 27,1.
כן בנות צלפחד דברת Num. 27, 7.
כן עשר בנות צלפחד Num. 36, 10.
ומלכה ונעה בְּנות
צלפחד Num. 36, 11.
כי בנות ממשה נחלו נחלה Jos. 17, 6.
תלכנה בנות ישראל Jud. 11, 40.
אם־יצאו בנות־שילו Jnd. 21, 21.
מן־תשמחנה בנות
פלשתים 2 Sam. 1, 20.
תעלזנה בנות הערלים 2 Sam.1,20.
בנות ישראל אל־שאול
בכיה: 2 Sam. 1, 24.
תלבשנה בנות־המלך 2 Sam.13,18.
מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
בנות מלכים ביקרותיך Ps. 45, 10.
ותגלנה בנות יהודה Ps. 97, 8.
וישחו כל־בנות השיר Eccl. 12, 4.
בנות ירושלם Cant. 1, 5.
2, 7. 3, 5. 5, 8. 16. 8, 4.
צאנה וראנה בנות ציון Cant. 3, 11.
כי נבהו בנות ציון Jes. 3, 16.
קדקד בנות ציון Jes. 3, 17.
צאת בנות־ציון Jes. 4, 4.
ושכנו שם בנות יענה Jes. 13, 21.
תהיינה בנות מואב Jes. 16, 2.
את־בנות המלך Jer. 41, 10. 43, 6.
צעקה בנות רבה Jer. 49, 3.
וישבו בה בנות יענה Jer. 50, 39.
מכל בנות עירי Thr. 3, 51.
אל־בנות עמך המתנבאות Ez.13,17.
שאתיך בנות פלשתים Ez. 16, 27.
חרפת בנות־ארם Ez. 16, 57.
בנות פלשתים השאטות Ez.16,57.

בנות אם־אחת היו Ez. 23, 2.
בנות הגוים תקוננה Ez. 32, 16.
וּבְנוֹת *pl. constr.:*
ובנות אנשי העיר Gn. 24, 13.
בנתיו ובנות בניו Gn. 46, 7.
תנים ובנות יענה Jes. 43, 20.
ובנות גוים אדרם Ez. 32, 18.
בִּבְנוֹת *pl. constr.:*
לראות בבנות הארץ Gn. 34, 1.
האין בבנות אחיך Jud. 14, 3.
כְּבְנוֹת *pl. constr.:*
כבנות איוב בכל־הארץ Job.42,15.
ואבל כבנות יענה Mich. 1, 8.
לִבְנוֹת *pl. constr.:*
לבנות צלפחד לאמר Num. 36, 6.
ורע לבנות יענה Job. 30, 29.
חציר לבנות יענה Jes. 34, 13.
מִבְּנוֹת *pl. constr.:*
לא־תקח אשה לבני
מבנות־חת כאלה מבנות Gn. 24, 3. 37.
הארץ Gn. 27, 46.
לא־תקח אשה מבנות
כנען Gn. 28, 1. 6.
אשה מבנות לבן אחי אמך Gn.28,2.
לקח את־נשיו מבנות כנען Gn.36,2.
לקח־לו מבנות פוטיאל Ex. 6, 25.
קדשה מבנות ישראל Dt. 23, 18.
תמנתה מבנות פלשתים Jud.14,1.2.
איש אשתו מבנות שילה Jud. 21, 21.
*בן־אשה מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
אשר לקח מבנות ברזלי Esr. 2, 61.
אשר לקח מבנות ברזלי Neh.7,63.
מבנות ירושלם Cant. 3, 10.
בְּנֹתַי *pl. c. suff.:*
ותנהג את־בנתי Gn. 31, 26.
הבנות בנתי Gn. 31, 43.
אם־תענה את בנתי Gn. 31, 50.
ואם־תקח נשים על־בנתי Gn.31,50.
שבנה בנתי לכן Ruth 1, 11. 12.
אל בנתי כי־מר־לי מאד Ruth1,13.
וּבְנוֹתַי *pl. c. suff.:*
ובנתי מקצה הארץ Jes. 43, 6.
וְלִבְנֹתַי *p.*
לנשק לבני ולבנתי Gn. 31, 28.
וְלִבְנֹתַי *pl. c. suff.:*
ולבנתי מה־אעשה לאלה Gn.31,43.
בְּנֹתֵינוּ *cum suff.:*
בנתינו תקחו לכם Gn. 34, 9.
ונתנו את־בנתינו לכם Gn. 34, 16.
ואת־בנתינו נתן להם Gn. 34, 21.
את־בניו ואת־בנתינו Neh. 5, 5.
לא־נתן בנתינו Neh. 10, 31.
בנותינו כזויות מחמבות Ps.144,12.
וּבְנֹתֵינוּ *cum suff.:*
ובניו ובנותינו ונשינו 2 Chr.29, 9.
בניו ובנותינו אנחנו רבים Neh. 5, 2.
נשינו בניו ובנותינו Jer. 35, 8.
וּבְבְנוֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
בבניו ובבנותנו בצאנו Ex. 10, 9.
מִבְּנוֹתֵינוּ
לבלתי תת־להם מבנותינו Jud.21,7.
לתת־להם נשים מבנותינו Jud.21,18
ויש מבנתינו נכבשות Neh. 5, 5.
בִּנְתֵךְ *cum suff.:*
שתי בנתיך הנמצאת Gn. 19, 15.
פן־תגזל את־בנתיך Gn. 31, 31.
בשתי בנתיך Gn. 31, 41.
בְּנוֹתַיִךְ *c. suff. fem.:*
את־בניך ואת־בנתיך Ez. 16, 20.
בנותיך בשדה Ez. 26, 8.
וּבְנֹתַיִךְ *cum suff.:*
חתן ובניך ובנתיך Gn. 19, 12.
אתה ובניך ובנתיך אתך Lev.10,14.

בניך ובנתיך נתנים Dt. 28, 32.
בשר בניך ובנתיך Dt, 28, 53.
ואת נפש בניך ובנתיך 2 S. 19, 6.
בניך ובנתיך אכלים Job. 1, 18.
ובנתיך על־כתף Jes. 49, 22.
ובנתיך על־צד תאמנה Jes. 60, 4.
יאכלו בניך ובנתיך Jer. 5, 17.
ובנתיך בשביה Jer. 48, 46.
ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.
וּבְנֹתַיִךְ *fem. cum suff.:*
כאשר עשית את־ובנתיך Ez.16,48.
ואת ובנתיך תשבינה Ez. 16. 55.
בניך ובנתיך יקחו Ez. 23, 25.
וְלִבְנֹתַיִךְ *cum suff.:*
ולבניך ולבנתיך Num. 18, 11. 19.
בְּנֹתֵיכֶם *cum suff.:*
בנתיכם תתנו־לנו Gn. 34, 9.
ואת־בנתיכם נקח־לנו Gn. 34, 16.
על־בניכם ועל־בנתיכם Ex. 3, 22.
ובשר בנתיכם תאכלו Lev. 26, 29.
ואת־בנתיכם יקח 1 Sam. 8, 13.
בנותיכם אל־תתנו לבניהם Esr.9,12
אם־תתנו בנתיכם Neh. 13, 25.
ולמדנה בנתיכם נהי Jer. 9, 19.
ואת־בנותיכם תנו לאנשים Jer.29,5.
חזנינה בנותיכם Hos. 4, 13.
בנותיכם כי תזנינה Hos. 4, 14.
את־בניכם ואת בנתיכם Joel 4, 8.
וּבְנֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
נשיכם בניכם ובנתיכם Ex. 32, 2.
אתם ובניכם ובנתיכם Dt. 12, 12.
על־אחיכם בניכם ובנתיכם Neh.4,8.
ובנותיכם אשר עזבתם Ez. 24, 21.
ונבאו בניכם ובנתיכם Joel 3, 1.
בְּנוֹתָיו, בְּנֹתָיו *cum suff.:*
אל תחניו לקחי בנתיו Gn. 19, 14.
וביד שתי בנתיו Gn. 19, 16.
ושתי בנתיו עמו Gn. 19, 30.
הוא ושתי בנתיו Gn. 19, 30.
ואת־בניו ואת־בנתיו Gn. 36, 6.
ויקמו כל־בניו וכל־בנתיו Gn.37,35.
בנתיו ובנות בניו Gn. 46, 7.
ויאמר אל־בנתיו ואיו Ex. 2, 20.
וזנו בנתיו Ex. 34, 16.
ואלה שמות בנתיו Num. 27, 1.
ואת־בניו ואת־בנתיו Jos. 7, 24.
ואלה שמות בנתיו Jos. 17, 3.
ושם שתי בנתיו 1 Sam. 14, 49.
איש על־בנו ועל־בנתיו 1 Sam.30,6.
וּבְנוֹתֶיהָ *cum suff.:*
כל־נפש בניו ובנתיו Gn. 46, 15.
ובנתיו בשבית Num. 21, 29.
מכעס בניו ובנתיו Dt. 32, 19.
הוא ובנתיו Neh. 3, 12.
ובניו ובנתיו אכלים Job. 1, 13.
לִבְנֹתֶיהָ *cum suff.:*
צלפחד אחיו לבנתיו Num. 36, 2.
וְלִבְנֹתֶיהָ *cum suff.:*
וינשק לבניו ולבנתיו Gn. 32, 1.
מִבְּנֹתֶיהָ *cum suff.:*
ולקחת מבנתיו לבניך Ex. 34, 16.
בְּלָתָם *c. suff. pl.:*
את־בנתם נקח־לנו Gn. 34, 21.
בְּנֹתֶיהָ *cum suff.:*
בחשבון ובכל־בנתיה Num. 21, 25.
ויולדו בנתיה Num. 21, 32.
קנת ואת־בנתיה Num. 32, 42.
אשדוד בנתיה Jos. 15, 47.
עזה בנתיה Jos. 15, 47.
בית־שאן ואת־בנתיה Jud. 1, 27.
ואת־תענך ואת־בנתיה Jud. 1, 27.
ואת־יושב דור ואת־
בנותיה Jud. 1, 27.
ואת־יושבי יבלעם ואת־
בנתיה Jud. 1, 27.
ואת־יושבי מגדו ואת־
בנותיה Jud. 1, 27.
את־קנת ואת־בנתיה 1 Chr. 2, 23.
את־בית־אל ואת־
בנותיה 2 Chr. 13, 19.
ואת־ישנה ואת־בנותיה 2Chr.13,19
ואת־עפרון ובנתיה 2 Chr. 13, 19.
ואת־תמנה ואת־
בנותיה 2 Chr. 28, 18.
ואת־גמזו ואת־בנותיה 2Chr.28,18.
וּבְנֹתֶיהָ *cum suff.:*
עקרון ובנתיה וחצריה Jos. 15, 45.
בית־שאן ובנותיה Jos. 17, 11.
ויבלעם ובנותיה Jos. 17, 11.
ואת־ישבי דאר ובנותיה Jos.17,11.
וישבי עין־דר ובנותיה Jos. 17, 11.
וישבי תענך ובנתיה Jos. 17, 11.
וישבי מגדו ובנותיה Jos. 17, 11.
לאשר בבית־שאן
ובנותיה Jos. 17, 16.
ולכל־בניה ובנותיה 1 Sam. 1, 4.
בית אל ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
גזר ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
ושכם ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
עד־עזה ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
בית־שאן ובנתיה 1 Chr. 7, 29.
תענך ובנתיה 1 Chr. 7, 29.
מגדו ובנותיה דור
ובנותיה 1 Chr. 7, 29.
ואת־לד ובנתיה 1 Chr. 8, 12.
ויקח את־גת ובנתיה 1 Chr. 18, 1.
ואת עפרון ובנתיה 2 Chr. 13, 19.
ואת־שוכו ובנותיה 2 Chr. 28, 18.
בקריית הארבע ובנתיה Neh.11,25.
ובדיבן ובנתיה Neh. 11, 25.
ובבאר שבע ובנתיה Neh. 11, 27.
עזקה ובנתיה Neh. 11, 30.
וביית־אל ובנתיה Neh. 11, 31.
ובנתיה באש תצתנה Jer. 49, 2.
שמרון היא ובנותיה Ez. 16, 46.
סדם ובנותיה Ez. 16, 46.
אחותך היא ובנותיה Ez. 16, 48.
את שבית סדם ובנותיה Ez.16,53.
ואת שבית שמרון
ובנותיה Ez. 16, 53.
ואחותיך סדם ובנותיה Ez.16,55.
ושמרון ובנותי ה Ez. 16, 55.
ובנותיה לקחו Ez. 23, 10.
ובנותיה אשר בשדה Ez. 26, 6.
ובנותיה בשבי תלכנה Ez. 30, 18.
וּבְבְנוֹתֶיהָ *cum suff.:*
בחשבון ובבנותיה Jud. 11, 26.
ובערער ובבנותיה Jud. 11, 26.
בבשן ובבנותיה 1 Chr. 5, 16.
ובמכתה ובבנתיה Neh. 11, 28.
וְלִבְנוֹתֶיהָ *pl. c. suff..*
השקם היה לה ולבנותיה Ez.16,49.
בְּנוֹתֵיהֶם, בְּנֹתֵיהֶם *cum suff.:*
את־בניהם ואת בנתיהם Dt.12,31.
ויקחו את־בנותיהם Jud. 3, 6.
ואת־בנותיהם נתנו לבניהם Jud.3,6
ואת בנותיהם באש 2 Reg. 17, 17.
בנותיהם לא נקחו לבניו Neh.10,31.
ואת־בנותיהם לשדים Ps. 106, 37.
בניהם ואת־בנותיהם Jer.3,24.7,31.
ואת בשר בנותיהם Jer. 19, 9.
את־בניהם ואת־בנותיהם Jer.32,35
וּבְנֹתֵיהֶם *cum suff.:*
ובניהם ובנתיהם נשבו 1 Sam. 30, 3.
ובנותיהם לכל־קהל 2 Chr. 31, 18.
ובנתיהם אל־תשאו Esr. 9, 12.
נשיהם בניהם ובנתיהם Neh. 10, 29.
דם־בניהם ובנותיהם Ps. 106, 38.
בניהם ובנתיהם ימתו Jer. 11, 22.
נשיהם ובניהם ובנתיהם Jer. 14, 16.
ובנתיהם יהרגו Ez. 23, 47.
בניהם ובנותיהם Ez. 24, 25.
מִבְּנֹתֵיהֶם *cum suff.:*

Digitized by Google

כי־נשאו מבנתיהם להם Esr. 9, 2.
תשאו מבנתיהם לבניכם Neh. 13, 25.

תַּבְנִית

ג"נ מן נכנ, וסעכין קמץ סמנכח [מפ־ דעלנ], קלר ונלנ ולמוק, והמכוון נסמעך יוע.

n. f. exemplar (Modell), structurae forma; LXX. bene: *παράδειγμα, ὁμοίωμα.* Onq. דְּמוּ; Jerus.: צוּרָא.

את תבנית המשכן Ex. 25, 9.
ואת תבנית כל־כליו Ex. 25, 9.
תבנית זכר או נקבה Dt. 4, 16.
תבנית כל־בהמה Dt. 4, 17.
תבנית כל־צפור כנף Dt. 4, 17.
תבנית כל־רמש באדמה Dt. 4, 18.
תבנית כל־דגה Dt. 4, 18.
ראו את־תבנית מזבח יי Jos. 22, 28.
את־תבנית האולם 1 Chr. 28, 11.
תבנית היכל Ps. 144, 12.
וישלח תבנית יד Ez. 8, 3.
והנה כל־תבנית רמש Ez. 8, 10.
תבנית יד־אדם Ez. 10, 8.

וְתַבְנִית

ותבנית כל אשר היה 1 Chr. 28, 12.

הַתַּבְנִית

כל מלאכות התבנית 1 Chr. 28, 19.

בְּתַבְנִית

בתבנית שור אכל עשב Ps. 106, 20.

כְּתַבְנִית

ויעשהו כתבנית איש Jes. 44, 13.

וּלְתַבְנִית

ולתבנית המרכבה 1 Chr. 28, 18.

cum suff.: תַּבְנִיתוֹ

ואת־תבניתו לכל־ מעשהו 2 Reg. 16, 10.

cum suff.: בְּתַבְנִיתָם

וראה ועשה בתבניתם Ex. 25, 40.

בָּנָא

פעל כודד נקרני, ועכיכו ופקכוכו כמו נעכני, נלי סכלל סמכוון, והסמוכות סמס: מִבְנָא או מִבְנֵה נמקול וכלומס.

vrb. trans. aram., quod sua potestate nil a hebraico differt; LXX: *οἰκοδομεῖν.*

3 prf c. suff.: בְּנָדֵי

בנהי ושכללה Esr. 5, 11.

1 perf. c. suff.: בְּנֵיתֵהּ

דיי־אנא בניתה לבית מלכו Dan. 4, 27

3 perf. pl.: וּבְנוֹ

ובנו ושכללו Esr. 6, 14.

part. pl.: בָּנַיִן

מרדתא ובאושתא בנין Esr. 4, 12.
דיי־דנה בנינא בנין Esr. 5, 4.
ושבי יהודיא בנין Esr. 6, 14.

part. pl.: וּבָנַיִן

ובנין ביתא Esr. 5, 11.

part. pass.: בְּנֵה *sg.*

דיי־הוא בנה מקדמת דנה Esr. 5, 11.

inf.: לְמִבְנֵא

ושריו למבנא בית אלהא Esr. 5, 2.
למבנא בית־אלהא דך Esr. 5, 17. 6, 8.

inf.: לְמִבְנֵיהּ *def.:*

ביתא דנה למבניה Esr. 5, 9.

inf.: לְמִבְנֵא pro לְבְנֵא

ביתא דנה לבנא Esr. 5, 3.
בית־אלהא דנה לבנא Esr. 5, 13.

3 imperf. pl.: יִבְנוֹן

יבנין על־אתרה Esr. 6, 7.

Itpe-el: אִתְבְּנֵא

part.: מִתְבְּנֵא *masc.*

והוא מתבנא אבן גלל Esr. 5, 8.
ועד־כען מתבנא ולא שלים Esr. 5, 16

3 imperf.: יִתְבְּנֵא

ובית אלהא יתבנא Esr. 5, 15.
בירושלם ביתא יתבנא Esr. 6, 3.

3f. imperf.: תִּתְבְּנֵא

הן קריתא דך תתבנא Esr. 4, 13.
וקריתא דך לא תתבנא Esr. 4, 21.

בְּנִין

נקרני כמו נעכני.

n. m. hebraico aequale.

definit.: בְּנִינָא

דיי־דנה בנינא בנין Esr. 5, 4.

בֵּן

כמו נעכני נלי סכלל סמכוון.

n. m. nil differt a בֵּן hebr.

pl. constr.: בְּנֵי

מן־בני גלותא Dan. 2, 25. 5, 13. 6, 14.
די דארין בני־אנשא Dan. 2, 38.
ומן־בני אנשא טריד Dan. 5, 21.
ועבדו בני־ישראל Esr. 6, 16.
ושאר בני־גלותא Esr. 6, 16.

pl.-constr.: וּבְנֵי

ובני תורין ודכרין Esr. 6, 9.

cum suff. pl.: וּבְנוֹהִי

לחיי מלכא ובנוהי Esr. 6, 10.
על־מלכות מלכא ובנוהי Esr. 7, 23.

c. suff. pl.: בְּנֵיהוֹן

אנון בניהון ונשיהון Dan. 6, 25.

בָּנַט

פעל כודד ולמ־עוכר, ועכיכו קכיכס ועכיכס ולמיכס [כיכלנן], ומוס שכס לכסס אַבְּנֵט לקמן, ושכס סוס נקרני פְּנַד, קמר סוס פּוּבְּדָא, אַפּוּבְּדָא. וכלקפ לי שמוכיס בָּנַט, ולמ כמו שקמרני לעיל נע, נסקמנעות סכ', וכמלמ כן נשפמ סודו (s. *nadh*) וכן כיוכיס (*νήθ-ειν*), ויסיס בָּנַט לפ"נ נסכלף עם בָּנַד, נקרני פְּנַד וכמוסס.

vrb. trans. non usit.: vincire, ligare, unde אַבְּנֵט, sicut a פְּנַד, verbo aramaico, fit פּוּבְּדָא, fascia, sive אַפּוּבְּדָא, praefixa anacrusi. Radix, ut quidem nunc nobis videtur, est בָּנַט, sanscr. *nadh*, gr. *νήθ-ειν*, ita ut בָּנַט origine ac potestate sit verbo עָנַד affine.

אַבְּנֵט

ג"ו וכמלמ קולרי כמו אַבְּזֵם נמ' נרלמ, למ שסמנועס סלקכוכס כמנלן' ומס נמקמנ'. סלנלס סמקנר [דלמס ניכלעכלע] נסמלל על קנור ומוק [גיכלעכל], ולכוכ קנור נסכיס ומלכיס. עי' למנך. וכלקפ הנמ סוס עס קנר ומוק לוור וקנוכה, וכנמלמ פוכלמ לו לפוכלמ.

n. m. forma adjectiva, quemadmodum אַבְּזֵם, id quod ligat seu quo ligatur, balteus, cingulum. LXX: *ζώνη*, Josefus: *ἀβανήθ*. Trg. חֶמְיָן; Josefus: *ἡμεῖς δὲ παρὰ Βαβυλωνίων μαθηκότες ἐμίαν αὐτὴν καλοῦμεν*).

וחגרת אתם אבנט Ex. 29, 9.
ויחגר אתם אבנט Lev. 8, 13.

וְאַבְּנֵט

מצנפת ואבנט Ex. 28, 5.
ואבנט תעשה מעשה רקם Ex. 28, 39.

הָאַבְּנֵט

ואת האבנט שש משזר Ex. 39, 29.

בָּאַבְּנֵט

ויחגר אתו באבנט Lev. 8, 7.

וּבָאַבְּנֵט

ובאבנט בד יחגר Lev. 16, 4.

cum suff.: וַאֲבַנְטָךְ

ואבנטך אחזקט Jes. 22, 21.

pl.: אַבְנָטִים

ועשית להם אבנטים Ex. 28, 40.

בֵּנִים

v. s. בֵּן, בִּין *p.* 157.

בְּנַס

פעל כודד לקרני, ומכוכו כעיסס ולקיסס וקליסס לגוכות וסקעכרות [מיכלנן], לכן פקכוכו הילקי כעיסס ושקיסס [שכויכנן] כמו אָבַס, ושכיכו בָּנַס נסכילף לל לכף, וכי יק לכף הסס קף, לוסר קועס סכוועס ושוקף ולוקף, כן יק נס כשפני עכב קועס. ונקכנוס נעב ועיס, כמו בָּנֵיס קוקריי לו הסס בָּנַס. וכלקפ לי שסעל אָרַס נקרני אָרַס כיקוד הסכיס לל בָּרַס, נמכוון הקלכעוף והקעכרות נקיס [שכשויכנן], ושלר הסלל.

verb. intrans. aram. irasci, succensere, stomachari, *θυμοῦσθαι.* Radix est בָּנַס, unde apud occidentales *nasi* nomen, sicut אַף ab אָנַף h. e. respirando, anhelando. Cognatum videtur etiam אָרַס, אָרַס tanquam inhiare, *in*crepare, invehi, h. e. urgere, etiam atque etiam alicui de aliqua re instare.

3 perf.: בְּנַס

בנס וקצף שגיא Dan. 2, 12.

בָּסַס

v. s. r. בּוּס *p.* 158.

בָּסַר

פעל לף-עוכר כף נגוולין, ועכיכו היוף מר וכלקי מכוכר [קוכלייף], ולמקוף מסכיס בָּרַס, נסכילף וזווי עם שָׂאַר, סָיר נקרני סְאַר וכלוופ כעמני מעכב. נעכני סמסלל עזוף פניס כוועמיס ומר, נמכוון לדכור כוף כלזוכנו. ומוס נקרנוס בָּרַס, סמסלל על זווי וניקון דנר [לכוויכנן], ולמסל מוקיר מנסכוופי. ומוס שם בַּסְּיר, בְּסִיר, בּוּסְתָן, בְּסִירָא, בַּסְרָה, מְבַסְּרָן ודוק.

verb. tantum in derivatis superstes: *acidum*, *immaturum*, *crudum*, *acerbum* esse, cujus radix cognata est verbis שָׂאַר, סָיר, חְאַר multisque aliis tum linguarum occidentalium tum orientalium propriis.

בֹּסֶר

ג"ו קנוכיי, והמנין ענניס קמוניס לי־ מנוכניס וכנסלים [וויכע, לוכניי־עב], נהרלף על בְּאֵשִׁים, שהם ענניס נעיס [שלעלמע]. ונעכני נשר קמיכס לי־ מנוכניס, ונסוכסי כמו נעכני. ונקכנוס בּוֹסֶר מענניס, בְּסִיר מעלי מקנוסף.

n. m. coll.: uvae acerbae atque immaturae. A gemma enim (פֶּרַח) oriens primum flos (נֵצָה), deinde uva se ostendit, quae et succo terrae et calore solis augescens primo est peracerba gustui (בֹּסֶר), deinde maturata dulcescit (עֵנָב). LXX ubique: ὄμφαξ.

אבות אכלו בסר Jer. 31, 29.
אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.

וּבֹסֶר

ובסר גמל יהיה נצח Jes. 18, 5.

הַבֹּסֶר

האדם האכל הבסר Jer. 31, 30.

בָּסֶר

ג"ו כמו בְּסָר, נסכילל סקמונס וביקוד סמכוון, ולמ נמנמ כף נככוי.

s. m. sing. uva cruda et gustui acerba, omphax.

cum suff.: בִּסְרוֹ

יחמס כגפן בסרו Job. 15, 33.

בַּעַד בְּעַד

v. s. עַד *inconcord. partt.*

בְּעַד

v. s. עוֹד

בָּעָה

פעל כודד וסעקיל יִבְּעֵי וסלכוי תִּבְּעֵיוֹן וכלוי סלווי בְּעֵי על־דרך סמקלריס, כי יוֹ, יי נקסווים מן יַד נסקסר עם סופיי סלכוי, וכי כן יִרְדְּנֵי. סהלנס וסקסם נסרלף על לקיו בָּעֵי לו דָּבָר וכדומס, כלומר סקיס וכניפס ניקס וליקיס [עמלקוועלנן], והוקל על נלנלות וכולות סמיס, על סוד וכפוף מי סניר [וולנלן, ויעדן], לו כוקני על סנקסס וקוף סלב [הקעיע נעגעסדן] זיקול וכמוסו. כנעל לנון מקמעל וילוע מסמון. לסקוקיס בְּעֵי [מלמ סנקסס לו סעמס] מלנון בְּעֵי מין עמס ולין ריק, כי מיניק נוכוקס כקוקע נקכוכס.

verb. intr. quocum eandem radicem participant רָגַע et גּוּעַ, primum: ebullire, effervescere, velut aquae, subditis ignibus, deinde translate: animo effervescere, studio ardere, cupiditate flagrare, aliquid desiderare s. exoptare, de appetitione vehementiori. LXX. *καταιαίειν, ζητεῖν.* Aquil: *ἐπιζητεῖν.* Nif. *καταληφθῆναι*, tumescere, turgescere, studiose perquiri.

pl. imperat.: בְּעֵיוּ

אם תבעיון בעיו Jes. 21, 12.

3 f. imperf.: תִּבְעֵה

מים תבעה־אש Jes. 64, 1.

2 pl. imperf.: תִּבְעֵיוֹן

אם תבעיון בעיו Jes. 21, 12.

Nif-al: נִבְעֵה

3 perf. pl.: נִבְעוּ

נבעו מצפניו Obad. 1, 6.

part.: נִבְעֵה

נבעה בחומה נשגבה Jes. 30, 13.

בְּעָא

פעל נקרני כמו נעכני ניקוד סמכוון, נסמלל על סנקסס נריקוס לב, ונקלר עם מִדְּמֵם או מָד־.

vrb. aram.: appetere, exoptare, concupiscere (Trg. pro בָּקַשׁ); Pi. solicite quaerere. LXX. *ἀξιοῦν, αἰτεῖσθαι, ζητεῖν.*

בעא מן־מלכא Dan. 2, 49.

3 perf.: וּבְעָה

על ובעה מן־מלכא Dan. 2, 16.

3 perf. pl.: וּבְעוֹ

ובעו דניאל וחבריהי Dan. 2, 13.

1 perf. pl.: בְּעֵינָא

חודעתני דיי־בעינא מנך Dan. 2, 23.

part.: בָּעֵה

בעה ומתחנן קדם אלהה Dan. 6, 12.

part.: בָּעָא

בעא בעותה Dan. 6, 14.

part. pl.: בָּעַיִן

חוו בעין עלה להשכותה Dan. 6, 5.

Digitized by Google

לְמִבְעָא *inf.:*
ורחמין למבעא מן־קדם Dan. 2, 18.
אֶבְעָא 1 *imperf.:*
ויציבא אבעא מנה Dan. 7, 16.
יִבְעָא 3 *imperf.:*
כל־די־יבעא בעו מן־ כל־אלה Dan. 6, 8.
בְּעִי *Pa-el:*
יְבַעְּךְ 3 *imperf. pl.:*
ולי הדברי וברבני יבערן Dan. 4, 33.
בְּעוּ
ב׳ קרי ועכיו תקלס ונקשה [נעגעע, ניעגע], ונקרנוס לרוב נסמכן עם צוחא. ושוס נגרעת אֶבְעָא, לשון שאלה, וכרבוי אֶבְעָוָת [פתח ס״ם], וכן מְבָעָא.
n. f. aram.: rogatio, petitio, preces. LXX: *αἴτημα.*
דר־יבעא בעו מן־כל־אלה Dan. 6, 8.
בְּעוּתֵהּ *cum suff.:*
בעא בעותה Dan. 6, 14.

בְּעִי
יְעִי
v. s.

בָּעַט

פעל נוזר, ענינו לריכה וכניסה נרגל [צרעגען], רפוס ודיוך וריפוס. והושאל על נתינה נרגל מגדל לב ונוח וזרון [שופטלאגען], לכיון סמנר ומרדות מרי וכתף סוררה. תמלוח הזרע בָּעַט נרדף על נָגַח, לשון נתינה וריקה ע״י ריפוס, או נכלי קריקה וגליפה. ונקרנוס ונגרעת יזוע בְּעָט [מענכיס ודיוך הגף], בְּעִיטָה, בְּעָטָן, בְּעָטָנָה.
verb. trans. calcibus ferire, recalcitrare, quod primum de animalibus, deinde per imaginem de hominibus superbis, lascivis, petulantibus dicitur, qui jugum regni divini a cervicibus dejecerunt (N. T. *καταστρηνιᾶν*). LXX: in Deut. *ἀπολακτίζειν.* 1 Sam. 2, 29. *ἐπέβλεψας ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ.* Hier. bene: *calce abjecisti.* Radix est עָט pungere, caedere.

3 *imperf.:* וַיִּבְעָט *p.*
וישמן ישרון ויבעט Dt. 32, 15.
2 *pl. imperf.:* תִּבְעֲטוּ
למה תבעטו בזבחי 1 Sam. 2, 29.

בְּעִיר
יְעִיר
r. s. בָּעַר *p.* 202.

בָּעַל

פעל לף-עזבר, וכלקה שמכוונו גזירה [מְשַׁבְּעִין ויין], כלומר יקומת מהכנוסים.
verb. non usit., cui, ut videtur, inerat vis pollendi valendique.

בָּעַל

ג׳ נסמך עם בָּעֲלֵי, בָּעֲלָי, נקרמי בַּעַל, ומסקלר נענכי בַּעֲלֵי. מכנוי בְּעָלִים. כרינס קדון וקיים-כה, זר ומוסל, וכן נזעת סידו כל (bala) וניוכי. ומסמלל נגיון סמנך וקיווה, סמשילה ומזרים וכדומה, וכמ׳ לדעת עגם פרטי של חלל כנעכי״, וקצר לקל היוכים נגם הרקלום יכוכם, וכמלק כוה בשמות פרטים כנעניים כמו חַזִיבַּעַל [מַשְׁכִּי-נַעַל], אֲחִיבַּעַל [מַשְׁקוּכוּנַעַל], אֲחִידְבַּעַל, אֲבִיבַּעַל, מְרִידְבַּעַל, אֶתוֹבַּעַל, בֶּרֶבַּעַל, וכדומה. ועוד נמלק בעל לעיון מקום והמנך נסמעיים, כמו נפרטי המקומות ודומיהן.

n. m. (aram. בְּעַל, forma contracta בַּל): 1) dominus, possessor, herus, quilibet, cujus est in rem aliquam aliqua potestas. LXX: *ἀνήρ* (maritus), *κύριος* (בַּ׳ בַּעֲלַת paterfamilias); interdum, cum eum indicat, qui virtute vel vitio aliquo praeditus est, per adj. vertunt, בַּ׳ חַיִל *ἀνὴρ δασύς*, בַּ׳ כְּנָפַיִם בַּ׳ *πτερωτός*, vel per particip. בַּ׳ חֲסָרֵי יָדַיִם *τὰ κέρατα ἔχων*, בַּ׳ בְּרִית *συνωμόται*, בַּ׳ חֲלֹמוֹת *ἐνορκοι*, בַּ׳ מַשְׁחִית *ἐνυπνιασθείς*, בַּ׳ מַשְׁחִית *λυμαινόμενος ἑαυτόν.* 2) *n. pr.* Dei Canaanitici, quod multis in nominibus hominum invenitur.

בָּעַל *p.*

והוא בעלת בעל Gn. 20, 3.
הנה בעל החלמות הלזה Gn. 37, 19.
בא Ex. 14, 1.
לפני בעל צפן Ex. 21, 3.
אם־בעל אשה הוא Ex. 21, 22.
ישית עליו בעל האשה Ex. 21, 34.
בעל הבור ישלם כסף Ex. 22, 7.
ונקרב בעל־הבית Ex. 24, 14.
מי־בעל דברים יגש Lev. 21, 4.
לא יטמא בעל בעמיו Num. 22, 41.
ויעלהו במות בעל Num. 32, 38.
ואת־נבו ואת־בעל מעון Num. 33, 7.
אשר על־פני בעל צפון Dt. 4, 3.
אשר הלך אחרי בעל־פעור Dt. 15, 2.
שמוט כל־בעל משה ידו Dt. 22, 22.
עם־אשה בעלת־בעל Jos. 13, 17.
ובמות בעל ובית בעל Jud. 8, 33.
מערן וישימו להם בעל ברית Jud. 9, 4.
מבית בעל ברית Jud. 19, 22.
בעל הבית הזקן לאמר Jud. 19, 23.
ויצא אליהם האיש בעל הבית 2 Reg. 1, 8.
איש בעל שער Prv. 1, 17.
בעיני כל־בעל כנף Prv. 22, 24.
אל־תתרע את־בעל אף Prv. 23, 2.
אם־בעל נפש אתה Prv. 24, 8.
לו בעל מזמות יקראו Jes. 41, 15.
בעל פיפיות Jes. 50, 8.
מי־בעל משפטי יגש אלי Jer. 37, 13.
ושם בעל פקדת Ez. 25, 9.
בעל מעון Dan. 8, 6.
האיל בעל הקרנים Dan. 8, 20.
אשר־ראית בעל הקרנים Hos. 9, 10.
באו בעל־פעור Joel 1, 8.
על־בעל נעוריה

וּבָעַל

ובעל השור נקי Ex. 21, 28.
ובעל חמה רב־פשע Prv. 29, 22.
ובעל חכנפים יגיד דבר Eccl. 10, 20.
נקם יי׳ ובעל חמה Nah. 1, 2.

הַבָּעַל *p.*

את־מזבח הבעל Jud. 6, 25.
והנה נתץ מזבח הבעל Jud. 6, 28.
כי נתץ את־מזבח הבעל Jud. 6, 30.
לאמר ירב בו הבעל Jud. 6, 32.
ויעבד את־הבעל וישתחו לו 1 Reg. 16, 31.
לבעל בית הבעל 1 Reg. 16, 32.
ואת־נביאי הבעל ארבע־ מאות 1 Reg. 18, 19.
ואם־הבעל לכו אחריו 1 Rg. 18, 21.
ונביאי הבעל ארבע־ מאות 1 Reg. 18, 22.
ויאמר אליהו לנביאי הבעל 1 Reg. 18, 25.
ויקראו בשם־הבעל 1 Reg. 18, 26.
הבעל ענני 1 Reg. 18, 26.
חפשו את־נביאי הבעל 1 Rg. 18, 40.
ויעבד את־הבעל וישתחוה לו 1 Reg. 22, 54.
ויסר את־מצבת הבעל 2 Reg. 3, 2.
אחאב עבד את־הבעל מעט 2 Reg. 10, 18.
ועתה כל־נביאי הבעל 2 Rg. 10, 19.
האביד את־עבדי הבעל 2 Rg. 10, 19.
ויבאו כל־עבדי הבעל 2 Reg. 10, 21.
ויבאו בית הבעל 2 Reg. 10, 21.
וימלא בית־הבעל 2 Reg. 10, 21.
לכל עבדי הבעל 2 Reg. 10, 22.
בן־רכב בית הבעל 2 Reg. 10, 23.
ויאמר לעבדי הבעל 2 Reg. 10, 23.
כי אם־עבדי הבעל לבדם 2 Reg. 10, 23.
וילכו עד־עיר בית־ הבעל 2 Reg. 10, 25.
ויציאו את־מצבות בית־ הבעל 2 Reg. 10, 26.
ויתצו את מצבת הבעל 2 Rg. 10, 27.
ויתצו את־בית הבעל 2 Reg. 10, 27.
וישמד יהוא את־הבעל 2 Rg. 10, 28.
בית־הבעל ויתצהו 2 Reg. 11, 18.
ואת מתן כהן הבעל הרגו 2 Reg. 11, 18.
ויעבדו את־הבעל 2 Reg. 17, 16.
ואת מתן כהן הבעל הרגו 2 Chr. 23, 17.
ובנו את־במות הבעל Jer. 19, 5.
ויבנו את־במות הבעל Jer. 32, 35.
את־שאר הבעל Zeph. 1, 4.

בְּבַעַל

אשר־עשה יי׳ בבעל פעור Dt. 4, 3.
בבעל זבוב אלהי עקרון 2 Rg. 1, 2. 3. 6. 16.
בבעל המון Cant. 8, 11.

בַּבַּעַל

והנביאים נבאו בבעל Jer. 2, 8.
להשבע בבעל Jer. 12, 16.
הנבאו בבעל Jer. 23, 13.
את־שמי בבעל Jer. 23, 27.
ויאשם בבעל וימת Hos. 13, 1.

לַבָּעַל

ויצמד ישראל לבעל פעור Num. 25, 3
הנצמדים לבעל פעור Num. 25, 5.
ויצמדו לבעל פעור Ps. 106, 28.
את הוא לבעל משחית Prv. 18, 9.
ואין יתרון לבעל הלשון Eccl. 10, 11.

לַבַּעַל

ויעבדו לבעל ולעשתרות Jud. 2, 13.
האתם תריבון לבעל Jud. 6, 31.
ויקם מזבח לבעל 1 Reg. 16, 32.
אשר לא־כרעו לבעל 1 Reg. 19, 18.
זבח גדול לי לבעל 2 Reg. 10, 19.
קדשו עצרה לבעל 2 Reg. 10, 20.
ויקם מזבחות לבעל 2 Reg. 21, 3.
העשים לבעל ולאשרה 2 Reg. 23, 4.
ואת־המקטרים לבעל 2 Reg. 23, 5.
וקטר לבעל Jer. 7, 9.
מזבחות לקטר לבעל Jer. 11, 13.
לקטר לבעל Jer. 11, 17.
עלות לבעל Jer. 19, 5.
על־גגותיהם לבעל Jer. 32, 29.
וזהב עשו לבעל Hos. 2, 10.
cum suff.: בַּעֲלִי
ולא־תקראי־לי עודי בעלי Hos. 2, 18.
cum suff.: בַּעֲלָהּ
לא־יוכל בעלה הראשון Dt. 24, 4.
ותספד על־בעלה 2 Sam. 11, 26.
אשת חיל עטרת בעלה Prv. 12, 4.
בטח בה לב בעלה Prv. 31, 11.
נודע בשערים בעלה Prv. 31, 23.
בעלה ויהללה Prv. 31, 28.
pl.: הַבְּעָלִים
ויעבדו את־הבעלים ויזנו אחרי הבעלים Jud. 2, 11. 3, 7. 10, 6.
ויזנו אחרי הבעלים Jud. 8, 33.
ונעבד את־הבעלים ואת־ הבעלים ואת העשתרות Jud. 10, 10.
ותלך אחרי הבעלים 1 Sam. 7, 4. 12, 10.
את מזבחות הבעלים 1 Reg. 18, 18.
אחרי הבעלים לא הלכתי 2 Chr. 34, 4.
ואחרי הבעלים Jer. 2, 23.
את־ימי הבעלים Jer. 9, 13.
את־שמות הבעלים מפיה Hos. 2, 15
pl.: לַבְּעָלִים
ולא דרש לבעלים 2 Chr. 17, 3.
קדשי בית־יי׳ עשו לבעלים 2 Chr. 24, 7.
וגם מסכות עשה לבעלים 2 Chr. 28, 2.
ויקם מזבחות לבעלים 2 Chr. 33, 3.
לבעלים יזבחו Hos. 11, 2.
pl. constr.: בַּעֲלֵי
והם בעלי ברית־אברם Gn. 14, 13.
וישטמהו בעלי חצים Gn. 49, 23.
בעלי במות ארנן Num. 21, 28.
וילחמו בכם בעלי־יריחו Jos. 24, 11.
באזני כל־בעלי שכם Jud. 9, 2. 3.
ויאספו כל־בעלי שכם Jud. 9, 6.
שמעו אלי בעלי שכם Jud. 9, 7.
על־בעלי שכם כי אחיכם הוא Jud. 9, 18.
ותאכל את־בעלי שכם Jud. 9, 20.
ובין בעלי שכם Jud. 9, 23.
ויבגדו בעלי־שכם Jud. 9, 23.
ועל בעלי שכם אשר־חזקו Jud. 9, 24.
וישימי לו בעלי שכם Jud. 9, 25.
ויפתחו־בו בעלי שכם Jud. 9, 26.
לפני בעלי שכם Jud. 9, 39.
כל־בעלי מגדל שכם Jud. 9, 46. 47.
וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם Jud. 9, 51.
ויקמו עלי בעלי הגבעה Jud. 20, 5.
היסגרני בעלי קעילה 1 Sam. 23, 11.
היסגרו בעלי קעילה אתי 1 S. 23, 12.
מאת בעלי יבש גלעד 2 Sam. 21, 12.
רבים ביהודה בעלי שבועה Neh. 6, 18.
בעלי אספות נתנו Eccl. 12, 11.
בעלי גוים הלמו שרוקיה Jes. 16, 8.
pl. constr.: וּבַעֲלֵי
ובעלי הפרשים הדביקהו 2 S. 1, 6.
pl. constr.: מִבַּעֲלֵי
וחצא אש מבעלי שכם Jud. 9, 20.
cum suff.: בְּעָלָיו
וגם־בעליו יומת Ex. 21, 29.
ולא ישמרנו בעליו Ex. 21, 36.
ולקח בעליו ולא ישלם Ex. 22, 10.
בעליו אין־עמו שלם ישלם Ex. 22, 13.
אם־בעליו עמו לא ישלם Ex. 22, 14.
את־נפש בעליו יקח Prv. 1, 19.
מקור חיים שכל בעליו Prv. 16, 22.
אבן־חן השחד בעיני בעליו Prv. 17, 8.
ולא־ימלט רשע את־ בעליו Eccl. 8, 8.
אבוס בעליו Jes. 1, 3
cum suff.: בִּבְעָלָיו
וזדעד בבעליו Ex. 21, 29.
cum suff.: לִבְעָלָיו
ישיב לבעליו Ex. 21, 34.
ישלם לבעליו Ex. 22, 11.
עשר שמור לבעליו Eccl. 5, 12.
cum suff.: מִבְּעָלָיו
אל־תמנע־טוב מבעליו Prv. 3, 27.
cum suff.: בְּעָלֶיהָ
ונפש בעליה הפחתי Job. 31, 39.
החכמה תחיה בעליה Eccl. 7, 12.
cum suff.: לְבַעֲלֶיהָ
ומה־כשרון לבעליה Eccl. 5, 10.

Digitized by Google

pl. c. suff.: בַּעֲלֵיהֶן
Esth. 1, 17. להבזות בעליהן
pl. c. suff.: לִבְעֲלֵיהֶן
Esth. 1, 20. יתני יקר לבעליהן

בָּעַל

פעל נויר הסם בָּעַל, לומר היות נעל [הערך וועלעען], ומוס מסמשל על שריס ומשילה, או על כשיפת קמס ונעילה, וכפעל לשון מקפעל מוס. ומשר מסמשוות קל בָּחַל, כלומר הסתרכות ונוות קל-דבר, עוד פקפוק נדבר, נמשר שגם לתקנות הסרס בָּעַל עוד רב לסקנדר כו. נגזרת לרוב מענין קמיפת יכן בְּעִילָה. ועוד בָּעַל נגזרת נסרדף עס בָּל, לומר שהם מרוסס ומרובה, כמו שכעל, וכן בַּעַר עס בָּר נדקדוק ודוק. *vrb. denom.*: dominum fieri, dominari, uxorem sive in matrimonium ducere. (LXX: *ἀγαπᾶν, συνοικεῖν, συνοικεῖσθαι*). Sunt, qui hoc verbum nonnunquam pro בָּחַל dici putant, in his Tanchum Hierosolymitanus, Abulwalid Merwan ben-G'annah, Josef Qimchi, LXX. qui *ἀμελεῖν* vertunt. Ni. *συνοικεῖσθαι*.

3 perf.: וּבָעַל
Mal. 2, 11. ובעל בת־אל נכר
3 prf. c. suff.: וּבְעָלָהּ
Dt. 24, 1. כי־יקח איש אשה ובעלה
2 prf. c. suff.: וּבְעָלָתָּה
Dt. 21, 13. תבוא אליה ובעלתה
1 perf.: בָּעָלְתִּי
Jer. 3, 14. אנכי בעלתי בכם
Jer. 31, 32. ואנכי בעלתי בם
3 pl.: בָּעֲלוּ
1 Chr. 4, 22. אשר־בעלו למואב
cum suff.: בְּעָלָנוּ
Jes. 26, 13. בעלונו אדנים זולתך
p. pl. c. suff.: בְּעָלֶיךְ
Jes. 54, 5. כי בעליך עשיך
part. pass.: בְּעוּלָה *fem.*
Jes. 54, 1. מבני בעולה אמר יי
Jes. 62, 4. ולארצך בעולה
constr.: בְּעֻלַת
Gn. 20, 3. והוא בעלת בעל
שכב עם אשה בעלת־
בעל
Dt. 22, 22.
3 imperf.: יִבְעַל
Jes. 62, 5. כי־יבעל בחור בתולה
3 pl. c. suff.: יִבְעָלוּךְ
Jes. 62, 5. יבעלוך בניך
Nif-al: נִבְעַל
3 imperf. f.: תִּבָּעֵל
Prv. 30, 23. תחת שנואה כי תבעל
Jes. 62, 4. ולארצך תבעל

בְּעָלָה

ס"ג מן בָּעַל, לומר קשה נגרת ושלמת, כמו נעלת נית, נעלת כשיפים וכדומה [נעויטענין], ומסשל על ניון עיר ופלך, נקנור עס הפריטיים.

n. f. domina, mulier, quae quapiam re praedita est, v. c. בַּעֲלַת אוֹב. LXX: *ἐγγαστρίμυθος*. Trg. בַּעֲלַת בֵּירִת. אִתְּתָא דְיַדְּעָא לַאֲסָקָא בַּדֵּין, LXX: *κυρία τοῦ οἴκου*; בַּעֲלַת הַשְּׁעָרִים. LXX: *ἡγουμένη φαρμάκων*. Aqu. et Symm. *ἔχουσα φάρμακα*.

constr.: בַּעֲלַת
בקשו־לי אשת בעלת־
1 Sam. 28, 7. אוב
אשת בעלת־אוב בעין
1 Sam. 28, 7. דור
1 Rg. 17, 17. בן־האשה בעלת הבית
Nah. 3, 4. בעלת כשפים

בַּעַל

ס"ג הסקפנות מן בָּעַל, כלומר סמשוכ נקרני, ונמצא נל בָּעַל נסרכב, כמו בַּל-אֵדֶן, הסקשע מן בָּעַל, ונמצא בָּעַל נשפת סנכשים [נקנענר]. סהלנה כמו נעל, לומר לגיל נעלום ננגל, וכי הסם נכל לד"ק מן בָּבַל, וכי נל הכוכב נדק וכן כיל לנכשים, ולענדקו ננגם הסגל וניקון ננגל כיוון. עי' נד, מני, ננל. סהקון כמו נעל יסודקו, לומר לשין וסקיף וכניר (*s. bala*, gr. *βαλήν*) וכן בָּל כך וגנוסה סוס הסרס.

n. m. ex בָּעַל contractum, בִּיל apud Zabios, בָּל in nominibus propriis, velut בֵּל־אֵדֶן, Deus Babylonicus, etiam stella *Jovis* (צֶדֶק inter Cananaeos), in cujus, ut videtur, honorem turris Babylonica aedificabatur. Vi sua idem est, quod בָּעַל potens, dominus, unde et בָּעַל robur, fortitudo, virtus.

Jes. 46, 1. כרע בל קרס נבו
Jer. 50, 2. הביש בל חת מרדך
Jer. 51, 44. ופקדתי על־בל בבבל

בָּעַל

נקרני כמו נענני, נהשקל על לקווס ופלך, כמו נעל עמס לומר נעל עמס. וכן נגזרת בָּעַל בַּיס, בָּעַל הַבָּבִי, בָּעַל גָּבֶר וכדומה.

sbst. m. aram. vi cum hebraico congruens, v. c. בְּעַל טָעֵם LXX: *βαλτάμ*. Rashi: מַזְגָּיר. Qimchi: מְתַקֵּן הַבְּרֵי הָאֲפָרֶת.

Esr. 4, 8. רחום בעל־טעם
Esr. 4, 9. אדין רחום בעל־טעם
Esr. 4, 17. על־רחום בעל־טעם

I. בֹּעַר

פעל רקשי ולס עונר נענני כס נגוריו, וסוס נכקס ע' סנקנס נכוכ סרקוק כמו בֶּר (בְּאֵר) נקרני, נסקלן ע' סע' כקשר לרוב, וססלנס שס שמוס ולדים לס-נקפנל ולס-יסוב [ווילד, רקס, קוכקנענויטע ויין], כמו נקנוס: ולרעך לס-קנור, סרנון לס קמס, וכן אֲתֹנַיִךְ [קסל' מ' ע'], ונגזרת אוֹבִיד ע"מ קוקים], אֲתֹנַיִךְ נמכוון סוס, וכי נרוני *fer-us* הסרס נסמקוות לוס, וכן נכני שמי מענו. וסקשנעות סע' נפעלים נכונים לרוב.

vrb. prim. inus. sanscrito-semit. cui cognatum est בֶּר aramaicum: *ferum*, horridum, incultum, inhabitabilem esse. Id quidem saepe usuvenit, ut verbis *cavis*, quae dicuntur, litera Ghain interjiciatur.

בַּעַר

ס"ג ועכיכו כמו בָּר, בֶּר, לומר לי-יסוב וגשם נדי יעני וגדי [ווילד, רקס, קוכקולעיוויטע], ונכסים לשופמ לסמן הסשום וסכוכוק, כמו נדכור לים-נעד, לומר לים כור, לים לחן ולים יעני ונולם [רקהעד מקן], ונגזרת בּוּר קוקני כמו שָׂדֶה בּוּר, אֲדָמָה בּוּרָיוֹת, כלומר שהם לס-טוני, לילכות מדכריות. וכן בּוּר נגזרת נעד לים-נָעָר, כמו לים כור יהן קעף, ויקשר סרש נס כור סוס שקין לו לס רכשה ולס קוסס; וכן בּוּרִית נהרף על לסילות, וכן בּוּרָא נקרנוס, ועול קוקני שס בַּיִר נכחון שהם ולס-וכוע ולס-יסוב. עי' לקמן.

n. m. (sicut בֶּר, בָּר) horridus, incultus, quod cum primum de inculto et derelicto solo dicatur, deinde ad eum transfertur, qui moribus est incomptus seu inconcinnus vel ingenio admodum impolitus et plane rudis. LXX: *ἄφρων, ἀνουθετούμενος*. Aliter Qimchi: בַּעַר חִוָּא אָדָם שֶׁאֵין לוֹ דֵּעָה כְּמוֹ שֶׁמָּצִינוּ חֲסִידִישׁ בָּרִיךְ הִוָּא חֲתַחְתָּה (*κτηνώδης*, brutus, *bardus*).

Ps. 73, 22. ואני־בער ולא אדע
Ps. 92, 7. איש־בער לא ידע
Prv. 12, 1. ושונא תוכחת בער
Prv. 30, 2. כי בער אנכי מאיש

וָבַעַר

Ps. 49, 11. יחד כסיל ובער יאבדו

בָּעַר

פעל כולד נויר־סשם, ועניכו סיום לי-קכשם ולי-מלוק, כמיל ושופם ולי-כיכם [לוכנשניללעם, לוכשפרשמכדיג ויין]. סנפעל לנון מקפעל. מהשקל מן שופות ולדים על כסילות למוכ.

vrb. intr. denom. bardum, stolidum esse. LXX. et Theod.: *ἄφρονα εἶναι*, vel *βάρβαρον* (בַּרְבָּר). Nif. stupidum fieri vel evinci.

part. pl.: בְּעֵרִים
Ps. 94, 8. ביט בעירם
Ez. 21, 36. ביד אנשים בערים
3 imperf. pl.: יִבְעָרוּ
Jer. 10, 8. ובאחת יבערו ויכסלו
Nif-al: נִבְעַר *3 prf.*
Jer. 10, 14. נבער כל־אדם
3 perf. pl.: נִבְעֲרוּ
Jer. 10, 21. כי נבערו הרעים
part. fem.: נִבְעֶרֶת
Jes. 19, 11. עצת נבערה

בְּעִיר

ס"ג קנוני וסהלנה נסמק-שלם לקריסה, נויר בָּעַר נדופס לל בָּר, שהוק שלם [פעלל-פיס, שקקערפיס]. ולקשר נל שהוקשל סשם לנהסה מן שהוס ולשום ונוכוק ודוק. ונכלקה לי שהשם עס בְּעִיר נויר בְּעִיר, לומר לים-כופה.

n. m. coll. jumenta, pecora, a nomine בָּעַר (בָּר) campus; ex aliorum sententia a *stupore*. LXX. Theodotioque: *τα φορῖα, τὰ κτήνη*.

cum suff.: וּבְעִירָהּ
Num. 20, 4. אנחנו ובעירנו
cum suff.: בְּעִירְכֶם
Gn. 45, 17. טענו את־בעירכם
cum suff.: בְּעִירָהּ
Ex. 22, 4. ושלח את־בעירה
cum suff.: בְּעִירָם
Num. 20, 8. את־העדה ואת־בעירם
Ps. 78, 48. ויסגר לברד בעירם
cum suff.: וּבְעִירָם
Num. 20, 11. ותשת העדה ובעירם

בָּר

ס"ג נקרני מן בְּאֵר או בָּר, נסרכף על בָּעַר נענני, ולס הנגסיהו לעיל מלקנת מקפוס, ומילועס בָּרָא. מכוונו קון שלם ויעי, כלומר סוכקתי נגזרות קשר לענני [שַׂדֶה], שָׂקְקָעִי], ומוס מלוק סעמים נקנגוס לְבָרָא, מִבָּרָא, מִן־בָּרָא, בְּבָרָא, מִבָּבָרָא, לְמִבָּרָא, ומוס הסלוב מניו ומנרק, מלניו ולנרק, מוכו כנרו וכדומה. וכן כפקק-נרק לומר וונם, ומשום שׁוֹר הַבָּר, [נגזרת: ותור נר רעי נכל יומל עוין קלעין], תַּרְנְגֹל בָּרָא ילועים נקנדה.

n. m. aram. a verbo בָּר cum hebraico בָּעַר congruente: campus, ager, pomerium, unde adverbia aramaica, quae supra in capitulo rabbinico enumerantur, נְמָקָא בָּרָא lupa, et תַּרְנְגֹל בָּרָא, שׁוֹר הַבָּר ani-

malia ficta apud Judaeos. LXX: *ἀγρός*, הַיְתוֹשׁ חֵי בָּרָא, *ἡ χλόη ἡ ξηρά*.

definit.: הַבָּרְיָא
חיות ברא ועוף־שמיא
Dan. 2, 38.
תחות־חי תסלל חיות ברא
Dan. 4, 9.
תחתוהי תדור חיות ברא
Dan. 4, 18.
ברוחאה די ברא
Dan. 4, 20.
ועם־חיות ברא חלקה
Dan. 4, 20.
ועם־חיות ברא לחוה
Dan. 4, 22.
ועם־חיות ברא מדרך
Dan. 4, 29.

בַּרְבָּר

ס"ג מכשיל הסרס בְּאֵר ע"ש נקנק קרקר, כסלנס שם שוף, ומוף לדעת רל"ק [פלכיס ל' ס' ג'] ע"ש סשקוס כרכרי־פס, וו"ל שוף סכף מכרכרי־פס נקרף נרכר ע"ש מקוס. לפי דעת כ' מקוסס שווין, ונסשתקס שוכוכיס נרכרי נער יכשוף נכ"ק, ונמוכסי ורוני שם לשוף כמו שוו [שווין] לו שוו סכר. וכלקס לי שהוק נכלני שפי מלכר, שקיכם ניהוי, ולוס הסרס בְּאֵר שהוק כניני [ווילדעם נעפלינעל], ונס בַּרְבָּרֵאי יוכל לסיוק כשיל נל וס הסרס. ונגזרת יהוי בְּרִיוֹן לו בְּרִיוֹן כמו פרין ולים מר, בְּרִירָא מסכס קיטוניס, בְּרִירְתָא דעת קיטוניס, וסלנס כמו וס.

n. m. duplic. ex verbo בָּר, nomen avis, quod interpretes plerique aversa avi solvere conati sunt. LXX. semel: *ἐκλεκτῶν σπευτά*, semel: *ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων*. Similiter Baba Meçia VII. p. 86, 6. Qimchi: capones, Juda in Aruk: מְיַבֵּן בִּיבְרִין intelligit. Aruk ex Levitico Rabba: רבנן אמרי שום מוזר הוא ומטלא הוא הדיה בא מבבריאה והדה טלה על שלחן שלמה בכל יום. Acclamant Qimchi et in Tisbite Elija.

pl.: וּבַרְבָּרִים
1 Reg. 5, 3. וברברים אבוסים

II. בֹּעַר

פעל כולד, וסהלנס סלנקס וסלמשס סנקס ויקידם, לומר קרקור ויניקה [שהניקדעו, שהנרעכנען], וסיס נל לשהל כולד כיילס וכקיכס וכריפס [נרעכנען] וכדופס לעוך וקונין. סכנר נשלוס סמכון, לומר לו מקוון על קל ניחוי ולסוס לנוך ויקוד, לו נסשהל על סנשדס וסכרקה, לו נסשהל על סלוון וניעוס סנשדס [שהוויידען]. נשכף סמקפעל מן קל. סכוסף נשלוס סמכון כמו סכנר. קמוס הסרס בָּשָׂר וכרף לע"ו עס שָׂר, אָר, וסנרס נשפני מענר.

vrb. trans. incendere, comburere, cremare; et *intr.*: uri, ardere, deflagrare. LXX: *καίεσθαι, ἐκκαυθῆναι, κατακαίειν*, transl. *ὀργισθῆναι*. Pi. *intens.*: comburere, exurere, funditus delere, penitus abradere sive depascere. LXX: *ἐκκαίειν, ἀφανίζειν, ἐκκαθάραι, καταβόσκεσθαι, ἐμπυρίζειν*. Pu. cremari, succensis ignibus deleri. Hi. LXX: *διάγειν* (*διὰ πυρός*), (*ἐν πυρὶ*) *ἀναπαίειν*. Radix sanscrito-semitica est: שָׂר, אָר, *ar*-dere.

3 perf. fem.: בָּעֲרָה
Num. 11, 3. כי־בערה בם אש יי
Esth. 1, 12. וחמתו בערה בו
Jes. 9. 17. כי־בערה כאש רשעה
3 prf. fem. וּבְעֵרָה
Jes. 10, 17. ובערה ואכלה שיתו
Jer. 4, 4. 21, 12. ובערה ואין מכבה
Jer. 7, 20. ובערה ולא־תכבה

Digitized by Google

3 *pl.*: בָּעֲרוּ
Jud. 15, 14. אשר בערו באש
2 Sam. 22, 9. נחלים בערו ממנו
2 Sam. 22, 13. בערו נחלי־אש
Ps. 18, 9. נחלים בערו ממנו
3 *pl.*: וּבָעֲרוּ
Jes. 1, 31. ובערו שניהם יחדו
part.: בֹּעֵר
Ex. 3, 2. והנה הסנה בער באש
Dt. 4,11.5,20. 9,15. והר בער באש
Jes. 30, 27. בער אפו וכבד משאת
Mal. 3, 19. היום בא בער כתנור
fem.: בֹּעֶרֶת
Jes. 34, 9. ארצה לזפת בערה
Hos. 7, 4. בערה מאפה
fem.: בְּעֵרָה
Jes. 30, 33. נפרית בערת בה
fem.: בְּעֵרֶת
Jer. 20, 9. והיה בלבי כאש בערת
pl. fem.: בְּעֵרוֹת
Ez. 1, 13. כנחלי־אש בערות
3 *imperf.*: יִבְעַר *p.* יְבַעֵר
Ex. 3, 3. מדוע לא־יבער הסנה
Ps. 2, 12. כי־יבער כמעט אפו
Jes. 62, 1. וישועתה כלפיד יבער
3 *imperf.*: וַיִּבְעַר
Thr. 2, 3. ויבער ביעקב כאש לחבת
3 *f. imperf.*: תִּבְעַר
Jes. 43, 2. ולהבה לא תבער־בך
Ps. 39, 4. בהגיוני תבער־אש
Ps. 79, 5. תבער כמו־אש קנאתך
Ps. 83, 15. כאש תבער־יער
Ps. 89, 47. תבער כמו־אש חמתך
3 *f. imperf.*: וַתִּבְעַר
Num. 11, 1. ותבער־בם אש יי
Job. 1, 16. ותבער בצאן ובנערים
Ps. 106, 18. ותבער־אש בעדתם
Jes. 42, 25. ותבער־בו ולא־ישים
Jer. 44, 6. ותבער בערי יהודה
Pi-el: בִּעֵר
1 Reg. 22, 47. בער מן־הארץ
2 Rg. 23, 24. וביר׳ בער יאשיהו
3 *perf.*: וּבִעֵר
Ex. 22, 4. ובער בשדה אחר
Lev. 6, 5. ובער עליה הכהן עצים
2 *perf.*: בִּעַרְתָּ
2 Chr. 19, 3. כי־בערת האשרות
2 *perf.*: וּבִעַרְתָּ
Dt. 13, 6. ובערת הרע מקרבך
17,7. 19,19. 21,21. 22,21. 24,7.
Dt. 17, 12. ובערת הרע מישראל
22, 22.
Dt. 19, 13. ובערת דם־הנקי מישראל
1 *perf.*: בִּעַרְתִּי
Dt. 26, 13. בערתי הקדש מן־הבית
Dt. 26, 14. ולא־בערתי ממנו בטמא
1 *perf.*: וּבִעַרְתִּי
2 Sam. 4, 11. ובערתי אתכם מן־הארץ
1 Reg. 14, 10. ובערתי אחרי בית־ירבעם
1 Reg. 21, 21. ובערתי אחריך
1 *prf. c. s.*: בְּעַרְתִּיהָ
Ex. 21, 4. בעדתיה לא תבכה
3 *pl.*: וּבָעֲרוּ
Ez. 39, 9. ובערו והשיקו
Ez. 39, 9. ובערו בהם אש
2 *prf. pl.*: בְּעַרְתֶּם
Jes. 3, 14. יאתם בערתם הכרם
Jes. 50, 11. בזיקות בערתם
part. pl.: מְבַעֲרִים
Jer. 7, 18. מבערים את־האש
inf.: בְּעֵר
Jes. 4, 4. וברוח בער
Jes. 40, 16. אין די בער
inf. constr.: לְבַעֵר
Num. 24, 22. כי אם־יהיה לבער קין
2 Chr. 13, 11. וטרחיה־לבער
Neh. 10, 35. לבער על־מזבח יי
Jes. 5, 5. והיה לבער
Jes. 6, 13. והיתה לבער
Jes. 44, 15. והיה לאדם לבער
inf. c. suff.: לְבַעֲרָם
2 Chr. 4, 20. וטרחיהם לבערם
2 *imperf.*: תְּבַעֵר
Dt. 21, 9. ואתה תבער הדם הנקי
3 *imperf.*: יְבַעֵר
1 Reg. 14, 10. כאשר יבער הגלל
1 *impf. pl.*: וְנְבַעֲרָה
Jud. 20, 13. ונבערה רעה מישראל
2 *pl.*: תְּבַעֲרוּ
Ex. 35, 3. לא תבערו אש
3 *pl.*: יְבַעֲרוּ
Ez. 39, 10. כי בנשק יבערו־אש
Pu-al.: בֹּעַר
part. fem.: מְבֹעֶרֶת *p.*
Jer. 36, 22. חאח לפניו מבערת
Hif-il: הַבְעִיר
1 *perf.*: וְהִבְעַרְתִּי
Nah. 2, 14. והבערתי בעשן רכבה
part.: מַבְעִיר
1 Rg. 16, 3. חנני מבעיר אחרי בעשא
part.: הַמַּבְעֵר
Ex. 22, 5. המבער את־הבערה
2 *imperf.*: תַּבְעִיר
Ez. 5, 2. באור תבעיר בתוך העיר
3 *impf. apoc.*: יַבְעֵר־
Ex. 22, 4. כי יבער־איש שדה
3 *impf.*: וַיַּבְעֵר־, וַיְבַעֵר
Jud. 15, 5. ויבער־אש בלפידים
Jud. 15, 5. ויבער מגדיש ועד־קמה
2 Chr. 28, 3. ויבער את־בניו באש
בְּעֵרָה
ג׳ נכוי וקנוני׳ וככוי בְּשִׁיחָה, והסלנס נלהוט וסלנוט [שלעקקניסס], וסרכוי נסמוך כוס לכוד, וכן נקנגוס בְּשִׁיחָתָן נכוי [יפעי׳ כ״ף, ל׳].
n. m. pl. coll. terrores, conturbationes, formidines. LXX: *φοβερισμοί.*
pl. constr.: בְּעוּתֵי
Job. 6, 4. בעותי אלוה ירכיני
pl. c. suff.: בְּעוּתֶיךָ
Ps. 88, 17. בעותיך צמתתוני
בֵּץ
v. s. r. בָּצַץ *p.* 204.
בָּצָל
סעל לף-עוכר, וססלנס סיות נעל-וג וכר-קליפס [נעצלע ויין], או סיות עעוי ולבוש עור עור קליפס קליפס [כלאָטעריג ויין]. קמנות סצרע בָּצָל, לאָבר נו מכוון הקליפס וסוג, וכאלף נ״כ נסעל בָּצָל, סלמון נכנד ססיר סקליפס[שנאָלען], סקווק של קל, כלומר התעסק בקליפס. ונאלת לצרע לל נכל לשוכות קדם ועכר סכוונס שאלרנו, ל״א שָׁחַל[לאָבר מאכנו שַׁחֲלֶת,לומר קליפס], או תָּבַל [לאָבר מאכנו תַּבְלֶת, נאכוון רקצ׳ של קליפס], וכי שֶׁל נרקס נאכווכו קאָק סכסוי, וכן חֲדַל נאלרי [לאָבר מאכנו מַחְצֶלֶת, לשון כסוי], אֶצֶל, רָצַל [σκυλ. συλ.] נעכרי, סקול, סול ניוכי וכדומס נקלוף סקוסות צ, שח, חכ, σκ וכדומס נקלוף סקוסות צ, שח, חכ, σκ ודוק.
verb. inus. libre aut cortice obbare. Al. *πνίγειν, ἐκταράξαι, καταπλήττειν.*
Pi-el: בִּעֵת
3 *prf. c. s.*: בִּעֲתַנִי
Jes. 21, 4. פלצות בעתני
3 *f. c. suff.*: וּבִעֲתָתְהוּ
1 Sam. 16, 14. ובעתתו רוח־רעה
3 *pl. c. suff.*: בִּעֲתָתָם
Job. 18, 11. סביב בעתהו בלהות
part. c. suff.: מְבַעֲתֵךְ *f.*
1 S. 16, 15. רוח־אלהים רעה מבעתך
impf. c. suff.: תְּבַעֲתֵנִי
Job. 7, 14. ומחזיונות תבעתני
Job. 13, 21. מראימתך אל־תבעתני
3 *f. imperf.*: תִּבְעָת
Job. 13, 11. הלא שאתו תבעת אתכם
cum suff.: תְּבַעֲתַנִּי
Job. 9, 34. ואימתו אל־תבעתני
cum suff.: תְּבַעֲתָךְ
Job. 33, 7. הנה אימתי לא תבעתך
3 *pl. c. suff.*: יְבַעֲתֻנִי
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
3 *pl. c. suff.*: יְבַעֲתוּהוּ
Job. 3, 4. יבעתוהו כמרירי יום
Job. 15, 24. יבעתוהו צר ומצוקה
Nif-al: נִבְעַת
1 Chr. 21, 30. כי נבעת מפני חרב
Esth. 7, 6. והמן נבעת מלפני המלך
1 *perf.*: נִבְעַתִּי
Dan. 8, 17. ובבאו נבעתי
בְּעָתָה
ג׳ ונכוכו כמו עלנות וסקע רעש ונלסס קיפס ופקל [פורלנע, שרעקקניסס], וסרכוי נסמוך כוס לכוד, וכן נקנגוס בְּשִׁיחָתָן נכוי [יפעי׳ כ״ף, ל׳].
n. m. pl. coll. terrores, conturbationes, formidines. LXX: *φοβερισμοί.*
pl. constr.: בְּעוּתֵי
Job. 6, 4. בעותי אלוה ירכיני
pl. c. suff.: בְּעוּתַיִךְ
Ps. 88, 17. בעותיך צמתתוני
בְּצַע
v. s. r. בָּצַץ *p.* 204.
בָּצָל
סעל לף-עוכר, וססלנס סיות נעל-וג וכר-קליפס [נעצלע ויין], או סיות עעוי ולבוש עור עור קליפס קליפס [כלאָטעריג ויין]. קמנות סצרע בָּצָל, לאָבר נו מכוון הקליפס וסוג, וכאלף נ״כ נסעל בָּצָל, סלמון נכנד ססיר סקליפס[שנאָלען], סקווק של קל, כלומר התעסק בקליפס. ונאלת לצרע לל נכל לשוכות קדם ועכר סכוונס שאלרנו, ל״א שָׁחַל[לאָבר מאכנו שַׁחֲלֶת,לומר קליפס], או תָּבַל [לאָבר מאכנו תַּבְלֶת, נאכוון רקצ׳ של קליפס], וכי שֶׁל נרקס נאכווכו קאָק סכסוי, וכן חֲדַל נאלרי [לאָבר מאכנו מַחְצֶלֶת, לשון כסוי], אֶצֶל, רָצַל [σκυλ. συλ.] נעכרי, סקול, סול ניוכי וכדומס נקלוף סקוסות צ, שח, חכ, σκ ודוק.
verb. inus. libre aut cortice obductum esse, folliculis obvolutum, foliorum tegmine septum esse. Radix est בָּצַל, quae latet etiam in פָּצַל (Pi. cortice denudare); שָׁחַל, unde שַׁחֲלֶת (Schale); תָּבַל, unde תַּבְלִית, concha, testa; חָדַל, unde מַחְצֶלֶת obductio, integumentum, involucrum, חָצַל, אָצַל. Graece: *συλ, σκυλ.*
חֲצָל
ג׳ נכנוי בְּצָלִים, וסמכוון נעל-קליפס [שלענוסכם], ונפרע לגיון נמך סס [נוויכעל] נקמני בְּצָל, בוצל, ונגרסך ירוע: נגלים סמרימים [יכוע׳ שניע׳ קילין נוגלים כופריין ללף עגדין ורע], נגלים סקינוכים [מין קין], נגל של רכפס, וכמלף נכסל מסכע בְּצָלְצָל, לומר נגל סנר, וכן פְּצָל [יכוע׳ כימס ע״ל] נמר חֲצָל וסנן.
n. m. cepa, propter tunicas sive folliculos, quibus involuta est. LXX: *κρόμμυον.* In sermone talmudico etiam duplicatum בְּצָלְצָל et פְּצָל, quae est forma durior, linguae aramaicae propria, crebro reperitur.
pl.: הַבְּצָלִים
Num. 11, 5. ואת־הבצלים
בָּצַע
סעל כוד וססלנס קיעס וסניכס וכקיסס כל ענין נוע [קייסען], וסוסקל על נולס וקסיסס סקיסס וסלילס [רוי׳ נען, סלינכסען], על סלילת וסקיסס סין [נעלל נוסקסענכוינען], וכרך נסקעוע סכוונו עס פְּצָע נעכרי, ועס בְּוָע נקרמי וכדומס. ונגרסך כסמר נעע מכניכס סעס [נרחעגעכעען]. הִבְצִיעַ יפקיו רגיס שסוע סקור קל נכנוי, ומקעוור לסקרו קל בָּצַע. סכנד בָּצַע סקוור של קל, נסחקל על נמירס וקסיסס וסיום של דנכ.
verb. trans.: abrumpere, scindere; rapere, diripere; pecunias corripere, absolvere, finire (cognata sunt בָּצַע et בָּצָע apud Aramaeos) talmudice: panem frangere (*κλᾶν τὸν ἄρτον* N. T.) *διακόπτειν, συντελεσθῆναι, συντελεῖν, πλεονεκτεῖν* (*πλεονεξίαν*). Pi. abscindere, absolvere, lucrari. LXX: *συντεκεῖν, ἀνελεῖν.*
part.: בֹּוְעַ, בֹּצֵעַ
Prv. 1, 19. כל־בצע בצע
Prv. 15, 27. עכר ביתו בוצע בצע
Jer. 6, 13. 8, 10. כלו בוצע בצע
Hab. 2, 9. הוי בוצע בצע רע
part.: וּבֹצֵעַ
Ps. 10, 3. ובוצע ברך נאץ יי
inf.: בְּצֹעַ
Ez. 22, 27. למען בצע בצע
imp. cum suff.: וּבְצָעֵם
Am. 9, 1. ובצעם בראש כלם
3 *imperf.*: יִבְצַע
Job. 27, 8. מה־תקות חנף כי יבצע
3 *pl.*: יִבְצָעוּ *p.*
Joel 2, 8. יפלו לא יבצעו
Pi-el: בִּצַּע
Thr. 2, 17. בצע אמרתו
3 *imperf.*: יְבַצַּע
Jes. 10, 12. והיה כי־יבצע אדני
3 *impf. c. s.*: יְבַצְּעֵנִי
Jes. 38, 12. מדלה יבצעני
cum suff.: וַיְבַצְּעֵנִי
Job. 6, 9. יתר ידו ויבצעני

2 *imperf.*: וַתְּבַצְּעִי
Ez. 22, 12. ותבצעי רעיך בעשק
3 *pl. impf.*: תִּבַּצֶּעְנָה *fem.*
Zach. 4, 9. וידיו תבצענה

בֶּצַע

ז' והכינן ק' גול וזלל ופסוף סון [רויב, נעווין], או נאכוון מקור הפעולה. כ' נהרלף עם קן לל"ק, סהנון קנילם והכהת נפילה ופיפסס [שנאכי"לוכנ, לויהפאלוכנ]. ונגזרת הזאת בְּצִיצָה שפהום ופתוח הפת, והפס בֶּצַע נהנוי בְּצָעָיו או בְּצָעֶיהָ עכין כתל וקפוהם של מיס [גלשנען, ווישפעל־גלשנען], כמו נהעי־הפיס, מי־נהעין, שני נהעין היו נהר סשפק [שכוע' ע' ק'].

n. m. 1) rapina, lucrum, pecuniae injuria correptae, *πλεονεξία*. LXX. male: *δῶρον, ἀργύριον*. 2) finis, extremum, tanquam abscissio, praecisio.

בֶּצַע *p.* בָּצַע

Gn. 37, 26. מה־בצע כי נהרג
Ex. 18, 21. אנשי אמת שנאי בצע
Jud. 5, 19. בצע כסף לא לקחו
Job. 22, 3. ואם־בצע כי־תתם דרכיך
Ps. 30, 10. מה־בצע בדמי
Ps. 119, 36. ואל אל־בצע
Prv. 1, 19. כן ארחות כל־בצע בצע
Prv. 15, 27. עכר ביתו בוצע בצע
Prv. 28, 16. שונאי בצע יאריך ימים
Jer. 6, 13. 8, 10. כלו בוצע בצע
Ez. 22, 27. למען בצע בצע
Hab. 2, 9. בצע בצע רע לביתו
Mal. 3, 14. ומה־בצע כי שמרנו
paus.: הַבָּצַע
1 Sam. 8, 3. וימו אחרי הבצע

בְּצַע

Jes. 33, 15. מאס בבצע מעשקות
cum suff.: בִּצְעָהּ
Jer. 22, 17 *כי אם־על־בצעך
cum suff.: בִּצְעֵךְ *fem.*:
Jer. 51, 13. *אמת בצעך
Ez. 22, 13. אל־בצעך אשר עשית
cum suff.: בִּצְעוֹ
Jes. 57, 17. בעון בצע קצפתי
cum suff.: לִבְצָעוֹ
Jes. 56, 11. איש לבצעו מקצהו
cum suff.: בִּצְעָם
Ez. 33, 31. אחרי בצעם לבם הלך
Mich. 4, 13. והחרמתי ליי בצעם

בָּצַע

פעל לש־עונר, וסיכוון כמו נקשוי בָּק, סקהם וניקם פעפוע ונעגע [קוועלנען, שוועלנען], ונגזרת בַּצְּבֶצֶת נכפיל פסרש כוס, כמו: סתפיל לנלנען [מכוודוק דנן], עתידין לדיקים שמנכניס ועולים וכדומה.

verb. inus. scatere, intumescere, de aquis, talmudice: בַּצְּבֶצֶת.

בֹּץ

ז' וסיכוון טיע ויון [שלשם, פלישתים], ומוק הזקל נכנוון הפיס.

n. m. coenum, lutum. Al. *ὀλισθημα*. Trg. בִּתְתָא.

בַּבֹּץ

Jer. 38, 22. חטבעו בבץ רגלך

בְּצָה

ז"כ כמו בֹּץ, ועכינו לגם וטיע סיון וגנץ [וופפן], וכן נקרגוס בְּצָא ונכרני בְּצָה, ונגזרת נקרל כן [לפעת רש' פילם ע' ק'] כל דנר סכלוש ונעשה מנ קרוי נגם. ונאנץ גכ בְּצִיחַ, לפי לעכור מו סנגם, ספנם קפנם [כשפע, קשפן], וכקרל גכ בּוּצִית נשפם נגלית נאר הזעה [פיטער קשפן] נשפם יוזגלמית.

n. f. coenum, lutum, palus. LXX: *ὕδωρ, βούτομον*. Rashi gallice: *marais*.

Job. 8, 11. היגאה־גמא בלא בצה
וּבְצָצָה
Job. 40, 21. בסתר קנה ובצה
pl. c. suff.: בְּצָאתָו K'tib.
Ez. 47, 11. בצאתו וגבאיו
Q'ri.: בְּצֹאֲתֶיהָ
Ez. 47, 11. בצאתיו וגבאיו

בָּצַק

פעל כוזד, שלש נאנץ מעכו כלי בָּצֵק, בָּצָקָה. והמכוון הסקם לפעלה ע' נעכוועת וכפיקת העור, כמו סלכים נגנון, שעיפם ונעיס נאיס, פסקם וסנפם נכסכות [שכוועלנען]. כשרש בָּצַק נכרלף עם בָּסַק, והסלה נכיגם [לין ליך סאנץ שע־יגען].

vrb. intr. (a radice בָּצַץ, unde et בָּסַק): *efferri tumore*, tumescere, turgere, inflari. Al. *ἐτυλώθησαν, διεῤῥάγησαν*; itineribus enim pedes solent inflari atque intumescere. Male Jonatan, qui fertur: רַגְלֹהוֹן לָא יְחַפּוּ; Onq.: מְסָנֵּק לָא יְחַפּוּ.

3 f. perf.: בָּצָקָה *p.*
Dt. 8, 4. ורגלך לא בצקה
3 perf. pl.: בָּצְקוּ
Neh. 9, 21. ורגליהם לא בצקו

בָּצָק

ז"ו ועכינו דנר הנפץ ועולם לפעלה, ושוש סנלוש [ע"ג], ונגזרת בָּצָק חַרְבָּה, וכן נאן שנקק הנשוכן הזפל.

n. m. massa, farina, aqua macerata atque subacta. LXX: *τὸ στοιᾶς*.

Jer. 7. 18. והנשים לשות בצק
Hos. 7, 4. מלוש בצק עד־חמצתו
הַבָּצָק
Ex. 12. 39. ויאפו את־החבצק
2Sam. 13, 8. ותקח את־הבצק ותלוש
cum suff.: בְּצֵקוֹ
Ex. 12, 34. וישא העם את־בצקו

בָּצַר

פעל כוזד וסענין כריקת עכנים, כסרלף על קנר שהוש שפרי לו קנוסף, ושוס הַצַּר קוגר עכנים. פשלה סוס על הנגלה וסנדלה והשרשה מסניב ע' סיג ושוסה [נעגייגען, נעשפלקען], ושוס נגר כוס לוסר סנגלתו, בְּצָרָה לוסר סופלה ושונגל. כהפעל לשון מפעיל. סכנד בְּצַר, לשון קשור ושוק סקוסה. נתקנוס נגר נאר גרע, ומשם בְּצוּרָא כמו עוקץ וקנר.

verb. trans., 1) *succidere* uvas a vitibus (syn. קָצַר fruges succidere). LXX: *τρυγᾶν, ἐκτρυγᾶν*, h. e. *vindemiare*. 2) fortasse desumto tropo ab eo, qui uvas cophino colligit, circumcludere, sepire, sepimento circumvallare, v. c. translate, spiritum tanquam coarctare. Nif. praecidi. LXX: *ἐκλείπειν, ἀδυνατεῖν*, Pi. *ὀχυροῦν*.

part.: כְּבוֹצֵר
Jer. 6, 9. כבוצר על־סלסלות
pl.: בְּצָרִים
Jer. 49, 9. אם־בצרים באו לך
Obad. 1, 5. אם־בצרים באו לך
part. pass.: בְּצוּרָה *sg. f.*
Jes. 2, 15. כל־חומה בצורה
קריה בצורה למפלה
Jes. 25, 2.
כי עיר בצורה בדד
Jes. 27, 10.
לחומת נחשת בצורה
Jer. 15, 20.
ואת־יהודה בירושלם
בצורה
Ez. 21, 25.
pl.: בְּצוּרוֹת, בְּצָרוֹת
בצורות גדלת נאד
Num. 13, 28.
כל־אלה ערים בצרת
Dt. 3, 5.
וערים גדלות בצרות
Jos. 14, 12.
פן־מצא לו ערים בצרות
2 S. 20, 6.
גלים נצים ערים בצרות
2 Rg. 19, 25.
וילכדו ערים בצרות
Neh. 9, 25.
ערים בצרות
Jes. 37, 26.
בצרות ישבו
Ez. 36, 35.
הרבה ערים בצרות
Hos. 8, 14.
pl.: וּבְצָרוֹת
ובצרות בשמים
Dt. 1, 28. 9, 1.
ובצרות לא ידעתם
Jer. 33, 3.
pl.: הַבְּצָרוֹת
על כל־ערי יהודה
הבצרות
2 Reg. 18, 13.
בכל ערי יהודה הבצרות
2 Chr. 17, 2. 19, 5.
ויתן על־הערים הבצרות
2 Chr. 32, 1.
בכל־הערים הבצרות
ביהודה
2 Chr. 33, 14.
על־כל־ערי יהודה
הבצרות
Jes. 36, 1.
על הערים הבצרות
Zeph. 1, 16.
וְהַבְּצָרוֹת
חמתיך הגבהת והבצרות
Dt. 28, 52.
2 imperf.: תִּבְצֹר
ענבי נזירך לא תבצר
Lev. 25, 5.
כי תבצר כרמך
Dt. 24, 21.
3 imperf.: יִבְצֹר
יבצר רוח נגידים
Ps. 76, 13.
2 impf. pl.: תִּבְצְרוּ
ולא תבצרו את־נזריה
Lev. 25, 11.
3 pl.: וַיִּבְצְרוּ
ויבצרו את־כרמיהם
Jud. 9, 27.
Pi-el: בִּצֵּר
inf.: לְבַצֵּר
לבצר החומה
Jes. 22, 10.
2 imperf.: תְּבַצֵּר
וכי תבצר מרום עזה
Jer. 51, 53.
Nif-al: נִבְצַר
3 imperf.: יִבָּצֵר
ועתה לא־יבצר מהם
Gn. 11, 6.
ולא־יבצר ממך מזמה
Job. 42, 2.
בָּצִיר
ז"ו והסכוון עת־קניר ענכים [ווייכלעזע], ועזקלו עזקל קניר, קניב, קסיף, ויניר, קריף [נז"ע], ופל נכקיב נאר נגלו.

n. m. vindemia, tempus, quo uvae a vitibus abscinduntur. LXX: *τρυγητός*, semel: *σύμφυτος*. Forma similia sunt חָרִישׁ, חָרִיף, עָמִיר, אָסִיף, אָבִיב, קָצִיר.

והשיגלכם דיש את־בציר
Lev. 26, 5.
אם־כלה בציר
Jes, 24, 13.
כי כלה בציר
Jes, 32, 10.
כעללת בציר
Mich. 7. 1.
וּבָצִיר
ובציר ישיג את זרע
Lev. 26, 5.
הַבָּצִיר
יער הבצור
Zach. 11, 2
constr.: מִבְצִיר
מבציר אביעזר
Jud. 8, 2.
cum suff.: בְּצִירֵךְ
על־קיצך ועל־בצירך
Jer. 48, 32.
בְּצָרוֹן
ז"ו מן סתוקיי בְּצַר, ופסלה נילם ומלל תנוסס ומרמון [נוכג, שעמעג],
כסוציו־ן ניון סגור, וכן וכיון עוכן מן יַצַּר, כְּצַר.

n. m. (a בָּצַר) munimentum, arx, castellum. LXX: *ὀχύρωμα*.

לִבְצָרוֹן
Zach. 9, 12. שובו לבצרון

בָּבְצָר

ז"ו וספלגה כית ניגור ודומה לעיר נגוסס, מלל ומרמון טילם וכילם [שפע־ שמע, שמשמוכנ]. סרגוי נכפל נסוציו וכך וכנגס כאשר לריוב.

n. m. urbs munita, locus propugnaculis et praesidio vallatus. LXX: *πόλεις τετειχισμέναι, ὀχυραί, τειχήρεις*.

Num. 32, 36. ערי מבצר וגדרת צאן
Jos. 19, 35. וערי מבצר חצדים צר
1 S. 6, 18 מעיר מבצר ועד כפר הפרזי
2 Reg. 3, 19. והכיתם כל־עיר מבצר
2 Reg. 10, 2, ועיר מבצר והנשק
2 Reg. 17, 9. 18, 8. עד־עיר מבצר
Ps. 108, 11. מי יבלני עיר מבצר
Jes. 17, 3. ונשבת מבצר מאפרים
Jer. 1, 18. לעיר מבצר
Jer. 6, 27. בחון נתתיך בעמי מבצר
Jer. 34, 7. ערי מבצר
Am. 5, 9. ושד על־מבצר יבוא
Hab. 1, 10. הוא לכל־מבצר ישחק
constr.: מִבְצַר
Jos. 19, 29. ועד־עיר מבצר־צר
2 Sam. 24, 7. ויבאו מבצר־צר
constr.: וּמִבְצַר
Jes. 25, 12. ומבצר משוב חמתיך
הַמִּבְצָר
Num. 32, 17 וישב טפנו בערי המבצר
Jos. 10, 20. ויבאו אל־ערי המבצר
בערי המבצר בכל־
2 Chr. 17, 19. יהודה
Jer. 4, 5. ותבואה אל־ערי המבצר
Jer. 8, 14. ונבוא אל־ערי חמבצר
pl.: I. מִבְצָרִים
Dan. 11, 24. ועל מבצרים יחשב
pl.: הַמִּבְצָרִים
Nu. 13, 19. הבמתנים אם־במבצרים
constr.: מִבְצָרֵי
Thr. 2, 2. מבצרי בת־יהודה
constr.: לְמִבְצָרֵי
Dan. 11, 39. ועשה למבצרי מעזים
cum suff.: מִבְצָרֶיךָ
Jer. 5, 17. וירשש ערי מבצריך
Hos. 10, 14. וכל־מבצריך יושד
Mich. 5, 10. והרסתי כל־מבצריך
cum suff.: *p.* מִבְצָרֶיהָ
Jer. 48, 18. שחת מבצריך
Nah. 3, 12. כל־מבצריך תאנים
Nah. 3, 14. חזקי מבצריך
cum suff.: מִבְצָרָיו
Ps. 89, 40. שמת מבצריו מחתה
Thr. 2, 5. שחת מבציו
cum suff.: בְּמִבְצָרֶיהָ
Jes. 34, 13. וחות במבציה
cum suff.: מִבְצָרֵיהֶם
2 Reg. 8, 12. מבציהם תשלח באש
pl.: II. מִבְצָרוֹת
Dan. 11, 15. ולכד עיר מבצרות

בַּצֶּרֶת

ז"כ נויר־נכין סכנד, וסקמוכה לקנין שלו סיקס בַּצֶּרֶת [מקור נכין סכנד עפיקי, ונקלמי] כשאר סרכוי בַּצֶּרֶת יוכיק, ונענני עוללות המשקל בַּקֶּרֶת מַצָּמָה, נָאֲצַת, וכמסווס מן בַּצֶּרֶת ע' קלוף מקמן נקולם, כשאר לרוב כענכי, בַּצֶּרֶת, כמו מן בַּקֶּרֶת סגם בַּקֶּרֶת, וכן סקלוף סוס נסגם צִמֵּר מן צָמַר, צֶמֶר,

Digitized by Google

נאלמי טְפַר, טוּפַר. הסלנס כלילת הנשים וסניית השיש [רעגענשאפ-נעל, דיירע], וכמו כן צְפַר.

n. m. (a conj. intens. ortum, cujus forma primaria fuit בְּצָרָה ad similitudinem formarum חֲטָטָה, נָאצָה; sed quemadmodum ex בַּקָּרָה propter affinitatem vocalium Chôlem et Qamez בָּקֹרֶת factum est, ita ex בְּצָרָה־בְּצָרָה.): tanquam interclusio imbrium, pluviarum defectio ac proinde annonae caritas. LXX. bene: *ἀβροχία* (Josefus: *ἀνομβρία*), translate: *θλῖψις.*

*בְּצָרָה

Ps. 10, 1. לעתות בצרה

בְּצֹרֶת

Jer. 17, 8. יבשת בצרת לא ידאג

pl.: בַּצָּרוֹת

Jer. 14, 1. על־דברי הבצרות

בְּצַר, בֶּצֶר

ז' נסטסק בֶּצֶר והכינוי בְּצָרִים. הסלנס וסשוע מתכת קשור וסרון מכתל [כרוכ-ערן], ע' י' יוכס שכו קלוליד מרוען קען נגשק נסטרו כתשב שלשוע ול"ל: נגר סו שלתנר לעני שלדסב ושלשנס קלק קן סלס שלנשעש ולק תסמי נסק לעגנ שלדסב פשלשנס שלק קנכל פשלנסשק פקד יוקעוכשק לישק עלי שלנושסר שלמעדניס קנכל פשלסשק, סרנון: נגר סוק שלק-תנר [שנר] סשעכס וסב וכשק וכו'.

n. m. metallum e terrae visceribus erutum atque *abscissum.* Cf. lexicon Jonae ben-Gannah, cujus locum arabicum supra transscripsimus. LXX. per errorem: *ἐν πέτρᾳ*, (בְּצוּר).

paus.: בָּצָר

Job. 22, 24. ושית־על־עפר בצר

paus.: בָּצֵר

Job. 36, 19. היערך שועך לא בצר

pl. c. suff.: בְּצָרֶיךָ

Job. 22. 25. והיה שדי בצריך

בַּקְבֻּק

v. s. r. בּוּק *p.* 158.

בָּקַע

פעל נוסד, והשקוד נככוי בְּקָעִים, והפתרון כמו בָּצַע, כריקת סריסק ופיעה, נשוק וקריסה שניית עניס ושקיכסק קלוק ונלוק [שוסשנייעטן], וסשלסה על סקכת וגיקת מעין [סערשקרוועלעטן], או על נקיעת נילים [שוסשנריעטן], מיכיקת סשור וכדומס. סכסשל לשון מקשעל מנקוע סמעין או סשור. סכסכד קווק כפעולה. נ"נם מקשעל של קל: סכוסף מנקיעת פניו וסקשרעדוסק סרוס וסקרכת עלה. סשרש כשלק נ"נ נשפתי מערב, סכלו לרס-מכי ויון, וכרלף עם פָּקַע.

verb. trans. discindere, disrumpere, findere; prorumpere, de aquis fontium scatentibus; penetrare, de pullis ova findentibus, de luce tenebras dispellente, et similiter. LXX: *ῥῆξαι, διαῤῥῆξαι, σχίζειν, ἀνασχίζειν, προκαταλαβέσθαι* (urbes expugnatas), *καταδυναστεύειν* (terram hostiliter occupatam). Ni. *ῥαγῆναι, διαῤῥήγνυσθαι, διακοπῆναι.* Pi. *σχίζειν, διαῤῥῆξαι, ἀναῤῥῆξαι.* Pu. *κατεῤῥωγότα εἶναι, διαῤῥαγῆναι.* Hi. *διακόψαι, ἀποσχίζειν.*

Ps. 78, 13. בקע ים ויעבירם

3 f. perf.: וַיִּבָּקַע

Jes. 34, 15. ובקעה ודגרה בצלה

2 perf.: בָּקַעְתָּ

Neh. 9, 11. והים בקעת לפניהם

Ps. 74, 15. בקעת מעין ונחל

2 perf.: וּבָקַעְתָּ

Ez. 29, 7. ובקעת להם כל־כתף

part.: בּוֹקֵעַ

Eccl. 10, 9. בוקע עצים יסכן בם

Jes. 63, 12. בוקע מים מפניהם

וּבְקַע

Ps. 141, 7. כמו פלח ובקע בארץ

inf. c. suff.: בְּקָעָם

Am. 1, 13. על־בקעם הרות

inf. c. suff.: לְבָקְעָם

2 Chr. 32, 1. ויאמר לבקעם אליו

imprt. c. suff.: וּבְקָעֵהוּ

Ex. 14, 16. על־הים ובקעהו

3 imperf.: וַיִּבְקַע

ויבקע אלהים את־ Jud. 15, 19.
המכתש

Jes. 48, 21. ויבקע־צור ויזבו מים

3 pl.: וַיִּבְקָעוּ

2 S. 23, 16. ויבקעו שלשה הגברים

1 Chr. 11, 18. ויבקעו השלשה במחנה

pl. c. suff.: וַיְבַקְּעֻהָ

2 Chr. 21, 17. ויעלו ביהודה ויבקעהו

Nif-al: נִבְקַע *3 prf.*

Job. 26, 8. ולא־נבקע ענן תחתם

3 perf.: וְנִבְקַע

Zach. 14, 4. ונבקע הר הזיתים

3 pl.: נִבְקְעוּ

Gn. 7, 11. נבקעו כל־מעינות

Jes. 35, 6. כי־נבקעו במדבר מים

3 pl.: נִבְקְעוּ *p.*

2 Chr. 25, 12. וכלם נבקעו

Prv. 3, 20. בדעתו תהומות נבקעו

inf. constr.: לְהִבָּקַע

Ez. 30, 16. ונא תהיה להבקע

3 imperf.: יִבָּקַע

Job. 32, 19. כאבות חדשים יבקע

Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר אורך

3 f. imperf.: תִּבָּקַע

Jes. 59, 5. תבקע אפעה

3 f. imperf.: וַתִּבָּקַע

Num. 16, 31. ותבקע האדמה

1 Reg. 1, 40. ותבקע הארץ בקולם

2 Reg. 25, 4. ותבקע העיר

Jer. 52, 7. ותבקע העיר

imperf. pl.: וַיִּבָּקְעוּ

Ex. 14, 21. ויבקעו המים

Pi-el: בִּקַּע *p.*

2 Reg. 15, 16. את כל־ההרותיה בקע

Job. 28, 10. בצורות יארים בקע

1 perf.: וּבָקַעְתִּי

Ez. 13, 13. ובקעתי רוח־סערות

3 pl.: בִּקְּעוּ *p.*

Jes. 59, 5. ביצי צפעוני בקעו

2 imperf.: תְּבַקַּע *p.* תְּבַקְּעָ

2 Reg. 8, 12. והרתיהם תבקע

Hab. 3, 9. נהרות תבקע־ארץ

3 imperf.: יְבַקַּע

Ps. 78, 15. יבקע צרים במדבר

3 imperf.: וַיְבַקַּע

Gn. 22, 3. ויבקע עצי עלה

3 imperf.: תְּבַקַּע

Ez. 13, 11. ורוח סערות תבקע

impf. c. suff.: תְּבַקְּעֵם

Hos. 13, 8. חית השדה תבקעם

3 pl. masc.: וַיְבַקְּעוּ

1 Sam. 6, 14. ויבקעו את־עצי העגלה

3 *pl. fem.:* וַתְּבַקַּעְנָה

2 Reg. 2, 24. ותבקענה מהם ארבעים

Pu-al: בֻּקַּע

part. fem.: מְבֻקָּעָה

Ez. 26, 10. כמבואי עיר מבקעה

part. pl.: וּמְבֻקָּעִים

Jos. 9, 4. ומבקעים ומצררים

3 pl. imperf.: יִבָּקְעוּ *p.*

Hos. 14, 1. והרירותיו יבקעו

Hif-il: הַבְקִיעַ

inf. constr.: לְהַבְקִיעַ

2 Reg. 3, 26. להבקיע אל־מלך אדום

imp. pl. c. suff.: וְנַבְקִיעֵהוּ

Jes 7, 6. ונבקיענה אלינו

Hof-al: הָבְקַע

3 perf. fem.: הָבְקְעָה

Jer. 39, 2. הבקעה העיר

Hitpa-el: הִתְבַּקַּע

perf. 3 pl.: הִתְבַּקְּעוּ *p.*

Jos. 9, 13. חדשים והנה התבקעו

3 pl. impf.: יִתְבַּקְּעוּ *p.*

Mich. 1, 4. והעמקים יתבקעו

בָּקִיעַ

ז' נינוני פעולי', והסלנס סרס ושנר נקוק ופרן וכוסק [ניסס, נרון, נרעשנ], וכן ען בְּזַיִת נגשקס. וכשנס גכ נגשקס בְּקִיעַ, בְּקוּעַ, בְּקִיעָה וכדומס.

n. m. rima, hiatus. LXX: *ῥάγμα, τὰ κρυπτά.*

pl.: בְּקִעִים

Am. 6, 11. וחבית הקטן בקעים

pl. constr.: בְּקִיעֵי

Jes. 22, 9. ואת בקיעי עיר־דוד

בֶּקַע

ז' ועכיכו נוטן לנשקין, וסוזשל על קני מעטע, לומר קני שקל, שכוס שכי דרשכמען.

n. m. dissectio, aliquid dimidias in partes dissectum, siclus dimidius seu drachmae duae (*ἥμισυ κλιον*). LXX: *δραχμή*, male.

Gn, 24, 22. נזם זהב בקע משקלו

Ex. 38, 26. בקע לגלגלת

בְּקָעָה

ז"נ הסשן בְּקָעַת שכנוי בְּקָעוֹת, סשכון סרן סשרן ועשק [ערדשאלע, נרוס-ענענע], וכן נשרני בְּקָעָא.

n. f. pr. scissura montium, planities. LXX: *πεδίον*; Luc. 3, 5. *ὁδὸς λεία.*

Gn. 11, 2. וימצאו בקעה בארץ שנער
הַבִּקְעָה

Ez. 3, 22. 23. אל־הבקעה

Ez. 37, 1. ויניחני בתוך הבקעה.

Ez. 37, 2. על־פני הבקעה
בַּבִּקְעָה

Dt. 8, 7. יצאים בבקעה ובהר

Jes. 63, 14. כבהמה בבקעה תרד
לַבִּקְעָה

Jes. 40, 4. והרכסים לבקעה
בְּקָעָה

constr.:

Dt. 34, 3. ואת־הככר בקעת ירחו

Jos. 11, 8. ועד־בקעת מצפה מזרחה

constr.: בִּבְקָעַת

Jos. 11, 17. בבקעת הלבנון

Jos. 12, 7. מבעל גד בבקעת הלבנון

2 Chr. 35, 22. בבקעת מגדו

Neh. 6, 2. בכפרים בבקעת אונו

Zach. 12, 11. בבקעת מגדון

constr.: מִבִּקְעַת

Am. 1, 5. יושב מבקעת־און

pl.: בְּקָעוֹת

Ps. 104, 8. ירדו בקעות

ובתוך בקעות מעינות Jes. 41, 18.

pl.: וּבְקָעֹת

Dt. 11, 11. ארץ הרים ובקעת
בִּקְעָא

נלקמי כמו נענכי.

aram. idem quod hebr.

constr.: בִּבְקָעַת

Dan. 3, 1. אקימה בבקעת דורא

בָּקַק

פעל נוסד וסמכוון סשקפכות וסשרקנות [ויך לויסנרייעטן, לויסשיעטן], וכרלף עס בָּץ נמכוון כוס; ושוס נוסד שכיק ושפך [לענעטן, לויסשיעטן]. סכפעל נָבַק [נָבֵּק כמו נָבֵּל מן נבל] סעתיד יִבַּק לשון מקפעל. סכנד כפילסשרש בוּקַק, וסמכוון קווק של קל.

verb. intrans. effundere ac dissipare, evacuare. LXX: *ἐκτινάσσειν*, transl.: *καταφθείρειν, καταασφάξαι*, Ni. *καταταράσσεσθαι, φθαρῆναι, κυμαίνεσθαι.* בּוּקָה. LXX: *εἴκλεισμα* (*ἔγκλεισμα*), vitis frondosa. Aq. *ἔνυδρος*, Symm. *ὑλομανοῦσα.*

1 perf.: וּבַקֹּתִי

Jer. 19, 7. ובקתי את־עצת יהודה

3 pl. c. suff.: בְּקָקֵם

Nah. 2, 3. כי בקום בקקים

part.: בּוֹקֵק

Jes. 24, 1. בוקק הארץ ובולקה

Hos. 10, 1. גפן בוקק ישראל

pl.: בְּקָקִים

Nah. 2, 3. כי בקום בקקים

Nif-al: נָבַק

3 f. perf.: וְנָבְקָה

Jes. 19, 3. ונבקה רוח־מצרים

inf.: הִבּוֹק

Jes. 24, 3. חבוק תבוק הארץ

3 f. impf.: תִּבּוֹק

Jes. 24, 3. הבוק תבוק הארץ

Pi-el: בּוֹקֵק

3 pl. impf.: וַיְבַקְּקוּ

Jer. 51, 2. ויבקקו את ארצה

בָּקַר

פעל נכפל סמכוון: ר' לשון נקיעס וקסיכס שניכס וקריסס [נענרעכטן, נעפסלינגען], ושוס בָּקָר נסשק־סקריסס. סכשקל על נקיעת סשור נשקר [שכנכיון], ושוס בְּקָר. סשלוש סשרש בָּקַר נסרלף עס קָר, נָקַר, קָרַע וכדומס, ונשפת סדוו קור (Khur). ר' לשון קלוק ונלוג, לומר קקיכס לכלן ולכלן [לויסשייכשס-דערנרעכטן, עסיילען], ושוס סכשקל על סכפרש וסכנקן [נעשורעסיילען] נכנין סכנד, וכלשס נ"כ שלוש שרש שקר בָּקַר נכוזו יוכי וכוזי כוס [*xpi-veiv* s. *kri* l. *cer-nere*, gr. וכדומס], נשפתי מערב ודוק.

verb. cujus significatio duplex est: 1) frangere, aratro diffindere, vomere perstringere impressisque sulcis dissecare, unde בָּקָר de jumentis ad arandum adhibitis; tropice de luce tenebras penetrante, unde בֹּקֶר mane illucescens. Radix sanscritica aeque (khur) ac semitica est קָר, quae inest etiam verbis חָרַשׁ, נָקַר. 2) confringere, comminuere, trop. Piel: rimare, accurate inquirere, disquirere. (Trg. פַּשְׁפֵּשׁ). LXX: *ἐπιλιπτεσθαι, ἐκζητεῖν.*

Pi-el: בִּקֵּר

Digitized by Google

וּבְקָרֶיהָם 1*perf. c.suff.*:
Ez. 34, 11. את־צאני ובקרתים
לְבַקֵּר *inf. constr.*:
2 Reg. 16, 15. יהיה לי לבקר
Prv. 20, 25. ואחר נדרים לבקר
וּלְבַקְּרוֹ *inf. constr.*:
Ps. 27, 4. ולבקר בהיכלו
אֲבַקֵּר 1 *imperf.*:
Ez. 34, 12. כן אבקר את־צאני
יְבַקֵּר 3 *imperf.*:
Lev. 13, 36. לא־יבקר הכהן
Lev. 27, 33. לא יבקר בין־טוב לרע

בֹּקֶר

ג"ז והרבוי בָּקָרִים, ומשכוון שקר ומשקר [פריסע], ונשקרי ידוע לפרש, כמו כהור נפרש, נפר יופי וכדומה, ומשמרת הנקר הוא סוף הלילה. והוצרך על יום הנא [משלנען], כמו מָחָר נאמר מְאָחֵר נמכוון סוה, והפוכו אֶמֶשׁ, וכן צַפְרָא נתרגום. ועם כנוי ניקיד בַּבֹּקֶר, לַבֹּקֶר או נכנוי לִבְקָרִים, לַבְּקָרִים, או כיקם הפעול, נסיס לתוקי עעי', וכן צַפְרִיהּ נתרגום. הזכיר יתיכ נכ' מופנים: ל' מן בָּקֶר לעון יניקת והוק [העראָנעכען], כ' לעון נהיה, שם נהיה בֹּקֶר נדומה אל בָּקַר ע"ש קצוי תוק הכתיב ודוק.

n. m. (pl. בָּקָרִים) diluculum, mane, aram. צַפְרָא, talm. טַהֲרָא, gr. ὄρθρος; deinde dici solet de die crastino (sicut מָחָר h. e. מְאָחֵר, die postero), ita ut אֶמֶשׁ opponatur: crastino die mane, postridie mane, cras mane, quemadmodum targumice צַפְרָא. Praepositionibus בְּ, לְ praefixis, adverbialiter dicitur. Al. πρωΐ, mane; ὄρθρου, diluculo; לַבְּקָרִים, singulis matutinis temporibus. Al. εἰς τὰς πρωΐας; אַשְׁמֹרֶת בַּבֹּקֶר ea noctis est vigilia, quae summo mane proxima est, (tres enim sunt vigiliae cf. Berach. I. רֹאשׁ אַשְׁמֹרוֹת, חֲצוֹת אַשְׁמֹרֶת בַּבֹּקֶר, אַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה) v. Marc. 13, 35. Radix verbi vel בָּקַר est: perrumpere, *penetrare*, vel בָּקַר, induratum illud ex verbo בָּהַר, *splendere*.

Gn. 1, 5. ויהי־בקר יום אחד
Gn. 1, 8. 13. 19. 23. 31. ויהי־בקר
ולא־תותירו ממנו עד־
Ex. 12, 10. בקר
Ex. 12, 10. והנתר ממנו עד־בקר
Ex. 12, 22. מפתח־ביתו עד־בקר
Ex. 14, 27. לפנות בקר לאיתנו
Ex. 16, 19. אל־יותר ממנו עד־בקר
Ex. 16, 20. אנשים ממנו עד־בקר
Ex. 18, 14. מן־בקר עד־ערב
Ex. 23, 18. חלב־חגי עד־בקר
Ex. 27, 21. מערב עד־בקר לפני יי
Lev. 7, 15. לא־יניח ממנו עד־בקר
Lev. 19, 13. פעלת שכיר אתך עד־בקר
Lev. 22, 30. ממנו עד־בקר אני יי
Lev. 24, 3. מערב עד־בקר לפני יי
Nu. 9, 12. לא־ישאירו ממנו עד־בקר
Num. 9, 15. כמראה־אש עד־בקר
Num. 9, 21. מערב עד־בקר
Nu. 16, 5. בקר וידע יי את־אשר־לו
2 S. 23, 4. וכאור בקר יזרח־שמש
2 Sam. 23, 4. בקר לא עבות
Job. 24, 17. כי־יחדו בקר למו צלמות
Job. 38, 7. ברן־יחד כוכבי בקר
Job. 38, 12. המימיך צויתה בקר
Ps. 5, 4. יי בקר תשמע קולי
Ps. 5, 4. בקר אערך־לך
Ps. 46, 6. יעזרה אלהים לפנות בקר
Ps. 65, 9. מוצאי בקר וערב תרנין
Jes. 17, 14. בטרם בקר אינכו
Jes. 21, 12. אמר שמר אתה בקר
Jes. 38, 13. שויתי עד־בקר
Dan. 8, 14. עד ערב בקר
Hos. 6, 4. וחסדכם כענן־בקר
Hos. 13, 3. יהיו כענן־בקר
וּבֹקֶר
Ex. 16, 7. ובקר וראיתם
וָבֹקֶר
Ps. 55, 18. ערב ובקר וצהרים
הַבֹּקֶר
Gn. 44, 3. הבקר אור והאנשים
Ex. 10, 13. הבקר היה ורוח הקדים
Ex. 14, 24. ויהי באשמרת הבקר
Ex. 16, 23. למשמרת עד־הבקר
Ex. 16, 24. ויניחו אתו עד־הבקר
Ex. 18, 13. מן־הבקר עד־הערב
Ex. 19, 16 ביום השלישי בהית הבקר
Ex. 29, 34. ומן־הלחם עד־הבקר
Ex. 29, 41. כמנחת הבקר וכנסכה
Lev. 6, 2. כל־הלילה עד־הבקר
Lev. 9, 17. מלבד עלת הבקר
Num. 28, 8. כמנחת הבקר וכנסכו
Num. 28, 23. מלבד עלת הבקר
Jud. 6, 31. יומת עד־הבקר
Jud. 16, 2. עד־אור הבקר והרגנהו
Jud. 19, 25. כל־הלילה עד־הבקר
ותבא האשה לפנות
הבקר
Jud. 19, 26.
Ruth 2, 7. מאז הבקר ועד־עתה
Ruth 3, 13. שכבי עד־הבקר
ותשכב מרגלותו עד־
הבקר
Rnth 3, 14.
1 S. 3, 15. וישכב שמואל עד־הבקר
בתוך־המחנה באשמרת
הבקר
1 Sam. 11, 11.
ונבזה בהם ׀ עד־אור
הבקר
1 Sam. 14, 36.
קטן וגדול עד־אור
הבקר
1 Sam. 25, 36.
2 S. 17, 22. את־הירדן עד־אור הבקר
2 Reg. 7, 9. וחכינו עד־אור הבקר
2 Rg. 10, 8. פתח השער עד־הבקר
2 Rg. 16, 15. הקטר את־עלת הבקר
2 Chr. 31, 3. לעלות הבקר והערב
Prv. 7, 18. נרוה דדים עד־הבקר
Mich. 2, 1. באור הבקר יעשוה
וְדַבֹּקֶר
Dan. 8, 26. ומראה הערב והבקר
מֵהַבֹּקֶר
2 S. 2, 27. כי אז מהבקר נעלה העם
2 S. 24, 15. מהבקר ועד־עת מועד
1 Rg. 18, 26. מהבקר ועד־הצהרים
בַּבֹּקֶר
Gn. 19, 27. 21, 14 וישכם אברהם בבקר
Gn. 20, 8. וישכם אבימלך בבקר
וישכם אברהם בבקר
ויחבש
Gn. 22, 3.
Gn. 24, 54. ויליני ויקומו בבקר
Gn. 26, 31. וישכימו בבקר וישבעו
Gn. 28, 18. וישכם יעקב בבקר
ויהי בבקר והנה־הוא
לאה
Gn. 29, 25.
Gn. 32, 1. וישכם לבן בבקר
Gn. 40, 6. ויבא אליהם יוסף בבקר
Gn. 41, 8. ויהי בבקר ותפעם רוחו
Gn. 49, 27. בבקר יאכל עד
Ex. 7, 15. לך אל־פרעה בבקר
Ex. 8, 16. 9, 13. השכם בבקר והתיצב
Ex. 16, 8. ולחם בבקר לשבע
Ex. 16, 21. וילקטו אתו בבקר בבקר
Ex. 24, 4. וישכם בבקר ויבן מזבח
תחת האחד עשרה
מצבת
Ex. 29, 39. בבקר
Ex. 30, 7. קטורת סמים בבקר בבקר
Ex. 34, 2. ועלית בבקר אל־הר סיני
Ex. 34, 4. וישכם משה בבקר
Ex. 36, 3. מדה בבקר בבקר
Lev. 6, 5. עצים בבקר בבקר
Lev. 6, 13. מחציתה בבקר
Num. 9, 21. ונעלה הענן בבקר
Num. 14, 40. וישכימו בבקר
Num. 22, 13. 21. ויקם בלעם בבקר
Num. 22, 41. ויהי בבקר ויקח בלק
Num. 28, 4. הכבש אחד תעשה בבקר
Dt. 16, 7. ופנית בבקר
Dt. 28, 67. בבקר תאמר מי־יתן ערב
Jos. 3, 1. וישכם יהושע בבקר
6, 12. 7, 16. 8, 10.
Jos. 7, 14. ונקרבתם בבקר לשבטיכם
Jud. 6, 28 וישכימו אנשי העיר בבקר
Jud. 9, 33. והיה בבקר כזרח השמש
Jud. 9, 5. וישכימו בבקר ויקם ללכת
Jud. 19, 5. וישכם בבקר ביום
החמישי
Jud. 19, 8.
Jud. 19, 27. ויקם אדניה בבקר
Jud. 20, 19 ויקומו בני־ישראל בבקר
Ruth 3, 13. והיה בבקר אם־יגאלך
1 S. 1, 19. וישכימו בבקר וישתחוו
1 S. 5, 4. וישכימו בבקר ממחרת
1 Sam. 9, 19. ושלחתיך בבקר
1 Sam. 15, 12. לקראת שאול בבקר
1 Sam. 17, 20. וישכם דוד בבקר
1 Sam. 19, 2. השמר־נא בבקר
1 S. 19, 11. לשמרו ולהמיתו בבקר
1 S. 20, 35. ויהי בבקר ויצא יהונתן
ויהי בבקר בצאת הילד
מנבל
1 Sam. 25, 37.
1 Sam. 29, 10. ועתה השכם בבקר
1 Sam. 29, 10. והשכמתם בבקר
הוא ואנשיו ללכת
בבקר
1 Sam. 29, 11.
2 Sam. 11, 14. ויהי בבקר ויכתב דוד
בבקר בבקר הלוא תגיד
לי
2 Sam. 13, 4.
2 Sam. 24, 11. ויקם דוד בבקר
ואקם בבקר להיניק את־
בני
1 Reg. 3, 21.
1 Reg. 3, 21. ואתבונן אליו בבקר
1 Reg. 17, 6. לחם ובשר בבקר
2 Rg. 3, 20 ויהי בבקר כעלות המנחה
וישכימו בבקר והשמש
זרחה
2 Reg. 3, 22.
2 Rg. 10, 9. ויהי בבקר ויצא ויעמד
וישכימו בבקר והנה
כלם
2 Reg. 19, 35.
1 Chr. 23, 30. ולעמד בבקר בבקר
2 Chr. 13, 11. לה׳ עלות בבקר־בבקר
2 Chr. 20, 20. וישכימו בבקר ויצאו
Job. 1, 5 והשכים בבקר והעלה עלות
Ps. 90, 5. בבקר כחציר יחלף
Ps. 90, 6. בבקר יציץ וחלף
Ps. 90, 14. שבענו בבקר חסדך
Ps. 92, 3. לחגיד בבקר חסדך
Ps. 143, 8. השמיעני בבקר חסדך
Prv. 27, 14. בבקר השכים
Eccl. 10, 16. ושריך בבקר יאכלו
Eccl. 11, 6. בבקר זרע את־זרעך
Jes. 5, 11. הוי משכימי בבקר
Jes. 28, 19. בבקר בבקר יעבר
Jes. 37, 36. וישכימו בבקר
Jes. 50, 4. יעיר ׀ בבקר בבקר
Jer. 20, 16. ושמע זעקה בבקר
Ez. 12, 8. בבקר לאמר
Ez. 24, 18. ואדבר אל־העם בבקר
Ez. 24, 18. ואעש בבקר
Ez. 33, 22. עד־בא אלי בבקר
Ez. 46, 13. בבקר בבקר תעשה אתו
Ez. 46, 14 בבקר בבקר ששית האיפה
Ez. 46, 15. בבקר בבקר עולת תמיד
Zeph. 3, 5 בבקר בבקר משפטו יתן
וּבַבֹּקֶר
Ex. 16, 12. ובבקר תשבעו־לחם
Ex. 16, 13. ובבקר היתה שכבת חסל
Esth. 2, 14. ובבקר היא שבה
Esth. 5, 14. ובבקר ׀ אמר למלך
Ps. 88, 14. ובבקר תפלתי תקדמך
Jes. 17, 11. ובבקר זרעך תפריחי
לַבֹּקֶר
Job. 11, 17. תעפה כבקר תהיה
לַבֹּקֶר
Ex. 34, 2. והיה נכון לבקר
Ex. 34, 25. ולא־ילין לבקר
Dt. 16, 4, ביום הראשון לבקר
1 Chr. 9, 27. על־המפתח ולבקר לבקר
1 Chr. 16, 40. תמיד לבקר ולערב
2 Chr. 2, 3. ועלות לבקר ולערב
Esr. 3, 3. עלות לבקר ולערב
Ps. 49, 15. וירדו בם ישרים לבקר
Ps. 59, 17. וארנן לבקר חסדך
Ps. 130, 6. משמרים לבקר
Ps. 130, 6. שמרים לבקר
Jer. 21, 12. דיני לבקר משפט
Am. 4, 4. והביאו לבקר זבחיכם
Am. 5, 8. והפך לבקר צלמות
Zeph. 3, 3. לא גרמו לבקר
וְלַבֹּקֶר
1 Chr. 9, 27. ולבקר לבקר
Ps. 30, 6. ולבקר רנה
מִבֹּקֶר
Job. 4, 20. מבקר לערב יכתו
pl.: לְבְקָרִים *adv.*
Job. 7, 18. ותפקדנו לבקרים
pl.: לַבְּקָרִים *adv.*
Ps. 73, 14. ותוכחתי לבקרים
Ps. 101, 8. לבקרים אצמית
Jes. 33, 2. היה זרעם לבקרים
Thr. 3, 23. חדשים לבקרים
בַּבֹּקֶרֶת

ג"כ נעיון הכנך, נפקיי עקור הכנך, והמכוון ידוע מסכנך, כלומר הדאנג מדנך [וֹנטרנעטרשגונכ] והמנכ, ולמשדקדקים מסוקיים נענין קטנ לין טעם ולין ריק.

n. f. e conj. intens. natum, solicitudo, cura anxia, non inquisitio LXX: ζητεῖ. Hieron.: quemadmodum *visitat* pastor.

constr.: בְּבֹקֶרֶת
Ez. 34, 12. כבקרת רעה עדרו
בְּקֹרֶת

ג"כ נעיטות המכוון מסדרך עם בָּקָרָה, כי לשני מעשקלים מעשן ויקם כידוע מן בָּקָרַת־בָּקָרָה, והסלנס סקנסס והספנס נניקוד מסעשים [זעטרשפֿוכטעריוֹכונג], ונעשם מעוכית של יסודים מסשקל על שֶׁשֶׁם מספרים, מן ע"י ויכוח או ע"י תקוד ותקוד [קיטיק, רעזעכוישן], ונעל־סנקנק או לית־מסעם הוא המנקר, פעם "קר ופעם יקר, פעם יסקר ופעם יקר, לפי מקנן קשר יקר.

n. f. (nonnisi forma a בָּקָרָה aliquantulum deflectens), inquisitio, quae fit poenae causa. LXX: ἐπισκοπή. Saadja Gaon, Ibn-Ezra, Qimchi: בְּקֹרֶת הִיא מַלְקוּת בִּרְצוּעָה שֶׁל־בָּקָר (cf. Mishna, Makot, III, 12.)

Lev. 19, 20. בקרת תהיה לא יומתו
בָּקָר

סם טומעי וקנוני [מעסטע־וועהרט], ויקר סרכוי בָּקָרִים, ומקילו בַּד־בָּקָר, וכוכקו שׁוֹר יקידי [פֿיינעל־וועהרט], מלוג בָּקָר על שׁוֹר כמו שׁוֹם על צאון, צאן על שׁה. מסתכון נמסף־סקריפֿה [מפֿלוגפֿים], וזקף כוונת מזכרם. לכן מסשקל לכוד על לקוף [כיכל] או פרי.

n. epicoenum et coll. armentum, pecora ad arandum idonea. LXX:

Digitized by Google

2 Chr. 5, 6. מזבחים צאן ובקר
2 Chr. 18, 2. צאן ובקר לרב
2 Chr. 32, 29. ומקנה־צאן ובקר לרב
2 Chr. 35, 7. ובקר שלשת אלפים
2 Chr. 35, 8. ובקר שלש מאות
2 Chr. 35, 9. ובקר חמש מאות
Jer. 31, 12. ועל־בני־צאן ובקר

הַבָּקָר

Gn. 18, 7. ואל־הבקר רץ
Gn. 18, 8. ובן־הבקר אשר עשה
Gn. 32, 8. ואת־הבקר והגמלים
Gn. 47, 17. ובמקנה הבקר ובחמרים
Lev. 1, 2. מן־הבקר ומן־הצאן
Lev. 1, 3. אם־עלה קרבנו מן־הבקר
Lev. 1, 5. ושחט את־בן הבקר
Lev. 3, 1. אם מן־הבקר הוא מקריב
Num. 7, 6. את־העגלות ואת־הבקר
Num. 7, 7. ואת ארבעת הבקר
Num. 7, 8. ואת שמנת הבקר
Num. 7, 87. כל־הבקר לעלה
Num. 15, 3. מן־הבקר או מן־הצאן
Num. 15, 9. והקריב על־בן־הבקר
Nu. 31, 28. 30. מן־האדם ומן־הבקר
Jud. 3, 31. במלמד הבקר
1 Sam. 11, 5. שאול בא אחרי הבקר
1 Sam. 15, 14. וקול הבקר
2 S. 6, 6. וייאחז בו כי שמטו הבקר
2 Sam. 24, 22. ראה הבקר לעלה
2 Sam. 24, 22. והמריגים וכלי הבקר
2 Sam. 24, 24. ויקן דוד את־הגרן ואת־הבקר
1 Reg. 7, 44. ואת־הבקר שנים־עשר
1 Reg. 19, 20. ויעזב את־הבקר וירץ
1 Reg. 19, 21. ויקח את־צמד הבקר
1 Rg. 19, 21 ובכלי הבקר בשלם הבשר
2 Reg. 16, 17. הבקר הנחשת
1 Chr. 13, 9. כי שמטו הבקר
1 Chr. 21, 23. ראה נתתי הבקר לעלות
1 Chr. 27, 29. ועל־הבקר הרעים בשרון
1 Chr. 27, 29. ועל־הבקר בעמקים
2 Chr. 4, 3. שנים טורים הבקר
2 Chr. 4, 15. ואת־הבקר שנים־עשר
2 Chr. 7, 5. את־זבח הבקר
2 Chr. 29, 22. וישחטו הבקר ויקבלו
Ez. 4, 15. את־צפיעי הבקר
Jon. 3, 7. הבקר והצאן

וְהַבָּקָר

Gn. 33, 13. והצאן והבקר עלות עלי
Ex. 34, 3. גם־הצאן והבקר אל־ירעו
Num. 31, 38. והבקר ששה ושלשים
1 Sam. 15, 9. הצאן והבקר והמשנים
1 Sam. 15, 15. על־מיטב הצאן והבקר
1 Sam. 30, 20. ויקח דוד את־כל־הצאן והבקר
Jer. 52, 20. והבקר שנים־עשר

בַּבָּקָר

Ex. 9, 3. בגמלים בבקר ובצאן
Lev. 22, 19. בבקר בכשבים ובעזים
Lev. 22, 21. בבקר או בצאן
Dt. 14, 26. בבקר ובצאן וביין

וּבַבָּקָר

1 Chr. 12, 40. ובבקר מאכל־קמח

כַּבָּקָר

Job. 40, 15. חציר כבקר יאכל
Jes. 11, 7. ואריה כבקר יאכל־תבן 65, 25.

לַבָּקָר

2 Chr. 35, 12. וכן לבקר

וְלַבָּקָר

1 Reg. 7, 29. ומחחת לאריות ולבקר

constr.: בְּקַר

Num. 7, 88. וכל בקר זבח השלמים

cum suff.: וּבִבְקָרֵנוּ

Ex. 10, 9. בצאננו ובבקרנו נלך

cum suff.: בְּקָרֶךָ *p.*

Ex. 20, 24. את־צאנך ואת־בקרך

cum suff.: בְּקָרְךָ

Dt. 12, 17. 14, 23. ובכרת בקרך וצאנך

cum suff.: וּבְקָרֶךָ

Gn. 45, 10. וצאנך ובקרך
Dt. 8, 13. ובקרך וצאנך ירבין

cum suff.: וּבְקָרֶךָ *p.*

Jer. 5, 17. יאכל צאנך ובקרך

cum suff.: בְּבְקָרֶךָ

Dt. 15, 19. אשר יולד בבקרך ובצאנך

cum suff.: מִבְּקָרֶךָ

Dt. 12, 21. וזבחת מבקרך ומצאנך

cum suff.: בְּקָרְכֶם

Ex. 12, 32. גם־צאנכם גם־בקרכם
Dt. 12, 6. ובכרת בקרכם וצאנכם

cum suff.: וּבְקָרְכֶם

Ex. 10, 24. רק צאנכם ובקרכם יצג

cum suff.: לְבְקָרוֹ

1 Sam. 11, 7. כה יעשה לבקרו

cum suff.: וּמִבְּקָרוֹ

2 Sam. 12, 4. לקחת מצאנו ומבקרו

cum suff.: בְּקָרָם

Gn. 34, 28. את־צאנם ואת־בקרם
Jer. 3, 24. את־צאנם ואת־בקרם

cum suff.: וּבְקָרָם

Gn. 46, 32. 47, 1. וצאנם ובקרם
Gn. 50, 8. רק טפם וצאנם ובקרם

cum suff.: וּבְבְקָרָם

Hos. 5, 6. בצאנם ובבקרם

pl.: בְּקָרִים

1 Chr. 4, 3. ודמות בקרים

pl.: בַּבְּקָרִים

Am. 6, 12. אם יחרוש בבקרים

pl. c. suff.: בְּקָרֵינוּ

Neh. 10, 37. ואת־בכורי בקרינו

בָּקָר

פעל גויל-הפס, והסלנס היוק בַּקָּר לופר רועם נבקר [הילע ויין]. ונמצא נמרק, ונקרנוס בַּקְרוֹ רפק נקר.

v. denom. boves pascere, bubulcum (בַּקָּר) esse. LXX: ἀιπόλος. Aq. Symm. Theod. βουκόλος. Hieron. *armentarius.*

part.: בּוֹקֵר

Am. 7, 14. כי־בוקר אנכי

בְּקַר

פעל קלמי ויך נכנין הכבד בַּקָּר, ובלשון מקפעל שלו אִתְבַּקַּר, והסלנס כמו נעבני. ונמצא מכנין הכבד הפס בְּקִיר [נקוליס], ויש קנרס שלנו כפס סוס.

vrb. aram. eadem, qua hebraicum, potestate, gr. ἐπισκέπτεσθαι.

Pa-el: בַּקֵּר

3 perf. pl.: וּבַקְּרוּ

Esr. 4, 19. ובקרו והשכחו
Esr. 6, 1. ובקרו בבית ספריא

inf.: לְבַקְּרָה

Esr. 7, 14. לבקרת על־יהוד

3 imperf.: יְבַקַּר

Esr. 4, 15. די יבקר בספר דכרניא

Itpa-el: אִתְבַּקַּר

3 imperf.: יִתְבַּקַּר

Esr. 5, 17. יתבקר בבית גנזיא

בָּקַשׁ

פעל נויד ועומד, והמכוון דכוש ופעוש דנר [זוכפן], שקור ותקוב קפוד ופקק [נענעסיגן], וכן בָּחַשׁ נקמי, ע"י מכוך סק', ונמרק לק-לק קנכנק נקשכק וכלוסס. הסשלוף ידועות גנו-הפלין ע"ב. תקנות הכרם בָּקַשׁ ונקמי בָּחַשׁ, ונקמם שרשי בָּשׁ, גַּשׁ נפקרון הוס, וגם הפעך לשפף מערב שרשבו יוכיחו (sanskr. ças, pers. k'ôs-ten, sanskr. jush, pers. c'esh) וכדומס נכל שפף, עכב כמו נכומי ונרמכי עפיק וקלב. ומן נקב נגמרק: נכנקשם מפך לו מכסם, הכלון נכנו.

vrb. trans. cujus solummodo Piel invenitur: quaerere, indagare. Al. ζητεῖν, semel προσκολλᾶσθαι, semel βουλεύεσθαι, semel ἐτάζειν. Verbum aramaicum בְּחַשׁ est idem, eandemque habet radicem, modo paullulum mollitam בְּשׁ, בָּשׁ, quae etiam reliquarum linguarum asiaticarum et classicarum, quae dicuntur, propria est.

Pi-el: בִּקֵּשׁ

Dt. 13, 11. כי בקש להדיחך
1 Sam. 13, 14. בקש יי לו איש כלבבו
1 Sam. 14, 4. אשר בקש יונתן לעבר
2 Sam. 4, 8. אשר בקש את־נפשך
Prv. 14, 6. בקש־לץ חכמה ואין בקש קהלת למצא דברי־חפץ
Eccl. 12, 10.
Jes. 1, 12. מי־בקש זאת מידכם
Dan. 1, 20. אשר־בקש מהם המלך

3 perf.: וּבִקֵּשׁ

1 S. 20, 16. ובקש יי מיד איבי דוד

3 f. perf.: בִּקְּשָׁה

Esth. 2, 15. לא בקשה דבר
Eccl. 7, 28. עוד־בקשה נפשי

cum suff.: וּבִקְּשָׁתַם

Hos. 2, 9. ובקשתם ולא תמצא

1 prf.: בִּקַּשְׁתִּי

Neh. 5, 18. לחם הפחה לא בקשתי
Cant. 3, 1. בקשתי את שאהבה נפשי

cum suff.: בִּקַּשְׁתִּיו

Cant. 3, 1. 2. בקשתיו ולא מצאתיו

בִּקַּשְׁתִּידוּ

Cant. 5, 6. בקשתיהו ולא מצאתיהו

2 prf. pl.: בִּקַּשְׁתֶּם

Ez. 34, 4. חאבדת לא בקשתם

וּבִקַּשְׁתֶּם

Num. 16, 10. ובקשתם גם־כהנה
Dt. 4, 29. ובקשתם משם את־יי
Jer. 29, 13. ובקשתם אתי

3 pl.: בִּקְּשׁוּ

Esr. 2, 62. אלה בקשו כתבם
Neh. 7, 64. אלה בקשו כתבם
Neh. 12, 27. בקשו את־הלויים
Esth. 6, 2. בקשו לשלח יד
Ps. 54, 5. ועריצים בקשו נפשי
Ps. 86, 14. עריצים בקשו נפשי
Eccl. 7, 29. והמה בקשו חשבנות
Thr. 1, 19. כי־בקשו אכל למו
Zeph. 1, 6. ואשר לא־בקשו את־יי

וּבִקְּשׁוּ

3 pl.:
Ez. 7, 25. ובקשו שלום ואין
Ez. 7, 26. ובקשו חזון מנביא
Hos. 3, 5. ובקשו את־יי אלהיהם
Hos. 5, 15. ובקשו פני בצר

cum suff.: בִּקְּשָׁנִי

Jes. 65, 1. ללא בקשני

cum suff.: בִּקְּשָׁהוּ

2 Chr. 15, 15. ובכל־רצונם בקשהו
Hos. 7, 10. ולא בקשהו בכל־זאת

part.: מְבַקֵּשׁ

Gn. 37, 16. את־אחי אנכי מבקש
Ex. 33, 7. והיה כל־מבקש יי
Num. 35, 23. ולא מבקש רעתו
את־האיש אשר־אתה מבקש
Jud. 4, 22.
Jud. 14, 4. כי־תאנת הוא מבקש
Jud. 18, 1. מבקש־לו נחלה לשבת
מבקש שאול אבי

Digitized by Google

οἱ, αἱ βόες. בָּקָר וּבְנֵי בָקָר Al. βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν. Fortasse origine cognatum est *bucer-iae* apud Lucret. lib. II. Lanigerae pecudes, et equorum duellica proles, *bucer-iaeque greges.*

Gn. 18, 7. ויקח בן־בקר
Gn. 26, 14. מקנה־צאן ומקנה בקר
Ex. 21, 37. חמשה בקר ישלם
Ex. 29, 1. פר אחד בן־בקר
Lev. 4, 3. 14. פר בן־בקר
Lev. 9, 2. עגל בן־בקר לחטאת
Lev. 16, 3. בן־בקר לחטאת
Lev. 23, 18. ופר בן־בקר אחד
Lev. 27, 32. וכל־מעשר בקר וצאן
Num. 7, 3. ושני עשר בקר
Num. 7, 15. פר אחד בן־בקר
21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
Nu. 7, 17. ולזבח השלמים בקר שנים
23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
Num. 8, 8. ולקחו פר בן־בקר
Num. 8, 8. ופר־שני בן־בקר
Num. 15, 8. וכי־תעשה בן־בקר
Num. 15, 24. פר בן־בקר אחד
Num. 22, 40. ויזבח בלק בקר וצאן
Num. 28, 11. פרים בני־בקר
19. 27. 29, 13. 17.
Num. 29, 2. 8. פר בן־בקר אחד
Dt. 21, 3 עגלת בקר אשר לא־עבד בה
Dt. 32, 14. חמאת בקר וחלב צאן
1 Sam. 11, 7. ויקח צמד בקר
1 S. 14, 32. ויקחו צאן ובקר ובני בקר
1 Sam. 16, 2. עגלת בקר תקח בידך
2 S. 17, 29. ושפות בקר הגישו לדוד
1 Reg. 5, 3. עשרה בקר בראים
1 Reg. 5, 3. ועשרים בקר רעי
1 Reg. 7, 24. עמד על־שני עשר בקר
1 Reg. 7, 29. אריות ובקר וכרובים
1 Rg. 8, 63. בקר עשרים ושנים אלף
2 Chr. 4, 4. עמד על־שנים עשר בקר
2 Chr. 13, 9. בפר בן־בקר ואילם
2 Chr. 15, 11. בקר שבע מאות
2 Chr. 29, 32 בקר שבעים אילים מאה
2 Chr. 29, 33. בקר שש מאות
2 Chr. 31, 6. גם־הם מעשר בקר וצאן
Job. 1, 3. וחמש מאות צמד־בקר
Job. 42, 12. ואלף צמד בקר
Ps. 66, 15. אעשה בקר עם־עתודים
Eccl. 2, 7. גם מקנה בקר וצאן
Jes. 7, 21. יחיה־איש עגלת בקר
Jes. 22, 13. הנה בקר ושחט צאן
Jes. 65, 10. ועמק עכור לרבץ בקר
Ez. 43, 19. פר בן־בקר לחטאת
Ez. 43, 23. 45, 18. 46, 6. פר בן־בקר
Ez. 43, 25. ושר בן־בקר
Joel 1, 18. נעכו עדרי בקר
Hab. 3, 17. ואין בקר ברפתים

וּבָקָר

Gn. 12, 16. ויחי־לו צאן־ובקר
Gn. 13, 5. חיח צאן־ובקר ואהלים
Gn. 20, 14. צאן ובקר ועבדים
Gn. 21, 27. ויקח אברהם צאן ובקר
Gn. 24, 35. ויתן־לו צאן ובקר
Ex. 12, 38. וצאן ובקר מקנה כבד
Num. 11, 22. הצאן ובקר ישחט להם
Num. 31, 33 ובקר שנים ושבעים אלף
Dt. 16, 2. לי׳ אלהיך צאן ובקר
1 Sam. 14, 32. צאן ובקר ובני בקר
1 S. 15, 21. צאן ובקר ראשית החרם
1 Sam. 27, 9. ולקח צאן ובקר
2 Sam. 12, 2. צאן ובקר הרבה מאד
1 Reg. 1, 9. צאן ובקר ומריא
1 Reg. 8, 5. מזבחים צאן ובקר
2 Reg. 5, 26. וכרמים וצאן ובקר
1 Chr. 12, 40. ויין ושמן ובקר וצאן

להמיתך 1 Sam. 19, 2.
כי מבקש את־נפשי 1 Sam. 20, 1.
מבקש שאול לבא אל־ 1 S. 23, 10.
הנה דוד מבקש רעתך 1 Sam. 24, 10.
מבקש את־נפשי 2 Sam. 16, 11.
האיש אשר־אתה מבקש 2 Sam. 17, 3.
אתה מבקש להמית עיר 2 S. 20, 19.
וחנך מבקש ללכת 1 Reg. 11, 22.
וראו כי רעה זה מבקש 1 Rg. 20, 7.
על־מה־זה אתה מבקש Neh. 2, 4.
חרעו מבקש־לחם Ps. 37, 25.
מכסה־פשע מבקש אהבה Prv. 17, 9.
מגביה פתחו מבקש־שבר Prv. 17, 19
עשה משפט מבקש אמונה Jer. 5, 1.
Ez. 34, 6. ואין דורש ואין מבקש
Mal. 2, 15. מבקש זרע אלהים

part.: וּמְבַקֵּשׁ

ומבקש לחמיתר Ps. 37, 32.
ומבקש נפשר Jer. 44, 30.

part. pl.: מְבַקְּשִׁים

כי אתה אתם מבקשים Ex. 10, 11.
היותם מבקשים את־ דוד 2 Sam. 3, 17.
מבקשים את־פני שלמה 1 Rg. 10, 24.
מבקשים את־פני שלמה 2 Chr. 9, 23.
רבים מבקשים פני־משל Prv. 29, 25
מבקשים מים ואין Jes. 41, 17.
אשר מבקשים את־נפשך Jer. 38, 16.
מבקשים לחם Thr. 1, 11.
אשר־אתם מבקשים Mal. 3, 1.

pl.: הַמְבַקְּשִׁים

המבקשים את־נפשך Ex. 4, 19.
המבקשים את־נפשך Jer. 11, 21.

pl.: וְהַמְבַקְּשִׁים

והמבקשים אל־אדני 1 Sam. 25, 26.
רעה

pl. constr.: מְבַקְּשֵׁי

ישמח לב מבקשי יי 1 Chr. 16, 10.
מבקשי פניך Ps. 24, 6.
ויכלמו מבקשי נפשי Ps. 35, 4.
וינקשו מבקשי נפשי Ps. 38, 13.
מבקשי נפשי לספותה Ps. 40, 15,
ויחפרו מבקשי נפשי Ps. 70, 3.
מבקשי רעתי Ps. 71, 13. 24.
ישמח לב מבקשי יי Ps. 105, 3.
הבל נדף מבקשי־מות Prv. 21, 6.
רדפי צדק מבקשי יי Jes. 51, 1.
וביד מבקשי נפשם Jer. 19, 7.
21, 7. 34, 20. 21.
ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
וביד מבקשי נפשו Jer. 44, 30.
ביד מבקשי נפשם Jer. 46, 26.
ולפני מבקשי נפשם Jer. 49, 37.

pl. constr.: וּמְבַקְּשֵׁי

ומבקשי יי יבינו כל Prv. 28, 5.
ומבקשי נפשם Jer. 19, 9.

pl. constr.: בְּמַבְקְּשֵׁי

לשלח יד במבקשי רעתם Esth. 9, 2.

pl. cum suff.: מְבַקְּשֶׁיךָ

וישמחו ויבן כל־מבקשיך Ps. 40, 17. 70, 5.
אל־יכלמו בי מבקשיך Ps. 69, 7.

cum suff.: מְבַקְּשָׁיו

על־כל־מבקשיו לטובה Esr. 8, 22.

cum suff.: מְבַקְּשֶׁיהָ

כל־מבקשיה לא ייעפו Jer. 2, 24.

inf. constr.: לְבַקֵּשׁ

אשר הלכת לבקש 1 Sam. 10, 2.
ויאמר לבקש את־ האתנות 1 Sam. 10, 14.
כי־ירא שאול לבקש את־ נפשר 1 Sam. 23, 15.
וילך שאול ואנשיו לבקש 1 Sam. 23, 25.
וילך לבקש את־דוד ראנשיו 1 Sam. 24, 3.
לבקש את־דוד במדבר־ זיף 1 Sam. 26, 2.
כל־פלשתים לבקש את־ דוד 2 Sam. 5, 16
אל־אכיש לבקש את־ עבדיך 1 Reg. 2, 40.
לבקש מרעה לצאנם 1 Chr. 4, 39.
לבקש את־דויד 1 Chr. 14, 8.
לבקש את־יי אלהי ישראל 2 Chr. 11, 16.
ויקבצו יהודה לבקש מיי 2 Chr. 20, 4.
באו לבקש את־יי 2 Chr. 20, 4.
לבקש ממנו דרך ישרה Esr. 8, 21.
לבקש טובה לבני ישראל Neh. 2, 10.
עמד לבקש על־נפשר Esth. 7, 7.
עת לבקש Eccl. 3, 6.
לבקש ולא ימצא Eccl. 8, 17.
לבקש אהבה Jer. 2, 33.
לבקש תפלה ותחנונים Dan. 9, 3.
ילכו לבקש את־יי Hos. 5, 6.
לבקש את־דבר־יי Am. 8, 12.
לבקש את־יי צבאות Zach. 8, 22.

inf. constr.: וְלִבְקֵשׁ

ולבקש את־נפשך 1 Sam. 25, 29.
ולבקש מלפניו על־עמה Esth. 4, 8.
ולבקש מאל אכלם Ps. 104, 21.
ולבקש את־יי צבאות Zach. 8, 21.

inf. constr.: לְבַקְּשֵׁנִי

לבקשני עוד בכל־גבול ישראל 1 Sam. 27, 1.

inf. c. suff.: לְבַקְּשֵׁךְ

לבקשך ואמרו אין 1 Reg. 18, 10.

inf. c. suff.: לְבַקְּשׁוֹ

ולא יוסף עוד לבקשו 1 Sam. 27, 4.

imperat.: בַּקֵּשׁ

בקש את־האתנת 1 Sam. 9, 3.
בקש שלום ורדפהו Ps. 34, 15.
כשה אבד בקש עבדך Ps. 119, 176.

imperat.: וּבַקֵּשׁ

ובקש חכמה וחשבון Eccl. 7, 25.

pl.: בַּקְּשׁוּ

בקשו־לי אשת בעלת 1 Sam. 28, 7.
בקשו פניו תמיד 1 Chr. 16, 11.
בקשו פני את־פניך יי אבקש Ps. 27, 8.
בקשו פניו תמיד Ps. 105, 4.
בקשו את־יי Zeph. 2, 3.
בקשו־צדק בקשו ענוה Zeph. 2, 3.

pl.: וּבַקְּשׁוּ

ובקשו ברחובותיה Jer. 5, 1.

impt. c. suff.: בַּקְּשׁוּנִי

לזרע יעקב תהו בקשוני Jes. 45, 19.

1 imperf.: אֲבַקֵּשׁ

חלא אבקש־לך מנוח Ruth 3, 1.
חלוא אבקש את־דמו 2 Sam. 4, 11.
אותה אבקש Ps. 27, 4.
את־פניך יי אבקש Ps. 27, 8.
ודמו מידך אבקש Ez. 3, 18. 20. 33, 8.
את־האבדת אבקש Ez. 34, 16.
מאין אבקש מנחמים Nah. 3, 7.
ביום ההוא אבקש Zach. 12, 9.

1 imperf.: וַאֲבַקֵּשׁ

ואבקש מהם איש Ez. 22, 30.

impf. cum h: אֲבַקְּשָׁה

אבקשה טוב לך Ps. 122, 9.
אבקשה את שאהבה נפשי Cant. 3, 2.

cum h: וַאֲבַקְּשָׁה

ואבקשה בינה Dan. 8, 15.

impf. c. suff.: אֲבַקְּשֶׁנּוּ

אוסיף אבקשנו עוד Prv. 23, 35.

impf. c. suff.: וַאֲבַקְּשֵׁהוּ

ואבקשהו ולא נמצא Ps. 37, 36.

2 imperf.: תְּבַקֵּשׁ

האיש לאמר מה־תבקש Gn. 37, 15.
כי־תבקש לעוני Job. 10, 6.
תבקש־לך גדלות Jer. 45, 5.
אל־תבקש Jer. 45, 5.

2 fem.: תְּבַקְּשִׁי

תבקשי מעז מאויב Nah. 3, 11.

2 impf. c. s.: תְּבַקְּשֶׁנּוּ

מידי תבקשנו Gn. 43, 9.

cum suff.: תְּבַקְּשֶׁנָּה

מידי תבקשנה Gn. 34, 39
אם־תבקשנה ככסף Prv. 2, 4.

cum suff.: תְּבַקְּשֵׁם

תבקשם ולא תמצאם Jes. 41, 12.

3 imperf.: יְבַקֵּשׁ *p.*

זבחי שלמים יי הוא יבקש Jos. 22, 23
אשר־יבקש את־נפשי 1 Sam. 22, 23.
יבקש את־נפשך 1 Sam. 22, 23.
למה יבקש זאת אדני 1 Chr. 21, 3.
שחר טוב יבקש רצון Prv. 11, 27.
לב נבון יבקש־דעת Prv. 15, 14.
אך מרי יבקש־רע Prv. 17, 11.
לתאוה יבקש נפרד Prv. 18, 1.
והאלהים יבקש את־נדף Eccl. 3, 15
חרש חכם יבקש־לו Jes. 40, 20.
הנער לא־יבקש Zach. 11, 16.

3 imperf.: וַיְבַקֵּשׁ

ויבקש לבכות Gn. 43, 30.
ויבקש להרג את־משה Ex. 2, 15.
ויפגשהו יי ויבקש המיתו Ex. 4, 24.
ויבקש שאול להכות בחנית 1 Sam. 19, 10.
ויבקש דוד את־האלהים 2 S. 12, 16.
ויבקש דוד את־פני יי 2 Sam. 21, 1.
ויבקש שאול להכתם 2 Sam. 21, 2.
ויבקש שלמה להמית את־ 1 Reg. 11, 40.
ויבקש את־אחזיהו 2 Chr. 22, 9.
ויבקש המן להשמיד Esth. 3, 6.
ויבקש המלך המיתו Jer. 26, 21.
ויבקש משר הסריסים Dan. 1, 8.

impf. c. suff.: וַיְבַקְּשֵׁהוּ

ויבקשהו שאול כל־ 1 Sam. 23, 14.

3 impf. fem.: תְּבַקֵּשׁ־

ואזן חכמים תבקש־דעת Prv. 18, 15.

1 pl.: נְבַקֵּשׁ

נשיב ומהם לא נבקש Neh. 5, 12.

1 pl. cum h: וַנְּבַקְּשָׁה

ונבקשה מאלהינו Esr. 8, 23.

pl. cum suff.: תְּבַקְּשֻׁנִּי

ונבקשנו עמך Cant. 6, 1.

2 pl.: תְּבַקְּשׁוּ

אל־תבקשו לטמאה בהם Lev. 19, 31.
תבקשו כזב סלח Ps. 4, 3.

paus.: תְּבַקְּשׁוּן

אל־האיש אשר תבקשון 2 Reg. 6, 19.

3 pl.: יְבַקְּשׁוּ

יבקשו איש ידע מנגן 1 Sam. 16, 16.
יבקשו לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
יבקשו למלך נערות Esth. 2, 2.
לשואה יבקשו נפשי Ps. 63, 10.
וישרים יבקשו נפשו Prv. 29, 10.
נפשך יבקשו Jer. 4, 30.
ואת־יי אלהיהם יבקשו Jer. 50, 4.
ותורה יבקשו מפיהו Mal. 2, 7.

3 pl.: וַיְבַקְּשׁוּ

ויבקשו את־אדניך 2 Reg. 2, 16.
ויתפללו ויבקשו פני 2 Chr. 7, 14.
ויבקשו שמך יי Ps. 83, 17.

3 pl.: וַיְבַקְּשׁוּ

ויבקשו הרדפים Jos. 2, 22.
וידרשו ויבקשו ויאמרו Jud. 6, 29.
ויבקשו ולא מצאו 2 Sam. 17, 20.
ויבקשו נערה יפה 1 Reg. 1, 3.
ויבקשי את־נפשי 1 Reg. 19, 10. 14.
לקחתה
ויבקשו שלשה ימים 2 Reg. 2, 17.
ויבקשו לשלח יד Esth. 2, 21.
ויבקשו ללכת Zach. 6, 7.

pl. c. suff.: וַיְבַקְּשֻׁהוּ

ויבקשהו ולא נמצא 1 Sam. 10, 21.
ויבקשהו וימצא לחם 2 Chr. 15, 4.

Pu-al: בֻּקַּשׁ

2 impf. f: וְתִבֻּקְשִׁי

ותבקשי ולא־תמצאי Ez. 26, 21.

3 impf. masc.: יְבֻקַּשׁ

יבקש את־עון ישראל Jer. 50, 20.

3 imperf.: וַיְבֻקַּשׁ

ויבקש הדבר וימצא Esth. 2, 23.

בַּקֶּשְׁתָּה

ע"ל נכ"ך פאקטוכיס, נויר פכנד כיו נקיס, ופיכוון לו קאנה וקפדם פקפד ויקנק, לו קרנת ולוס רעות וכנוף קצוקה ויקוב קפן ופעלת כוח [וולוכוב, נענגפער]. ונלגון רנכן בְּקֶשְׁתָּה, תִּתְבַּקְּשֶׁהָ, ולפל פציעכיס נקשה כיו קפילה, כלפר שנריפס הפלל על קצוב.

n. f. hebraismi recentioris proprium, quod sicut בַּקָּשָׁה, forma intensiva est: voluntas, cupiditas, postulatio. Al. *αἴτημα.*

cum suff.: בַּקָּשָׁתִי

ולעשות את־בקשתי Esth. 5, 8.

cum suff.: וּבַקָּשָׁתִי

שאלתי ובקשתי Esth. 5, 7.

cum suff.: בְּבַקָּשָׁתִי

ועמי בבקשתי Esth. 7, 3.

cum suff.: בַּקָּשָׁתֵךְ

זמה־בקשתך Esth. 5, 3.
ומה־בקשתך עד ותעש Esth. 9, 12.

cum suff.: בַּקָּשָׁתוֹ

עליו כל בקשתו Esr. 7, 6.

בַּר

ע"ן זיכיי, נכנוי בְּרִי, וסכנכה פעכו בְּרִית נק' פנקנס, והפלגה ידוע כיו בֵּן [וחכון], ונכלפ שהפלה רקנית ועתיקיק, נקפר שנפלפ נ"ב כפפי (por) עכב, כיו ניוכי (πόϱος) ונכוכי (pur), ונגפרפ כפלפ בְּיִר, וכפרפי פר ונהודו כהתפנעות הת', ופין לו לע"ז יסוד נפעל. ופעבר שנס בֵּן [קיקיל יסודיי נכנוי בָּנִים] פעכו בקלוף כנ' כל' קוכף קוסיות פכוילה, וכן בַּת נעבדי נרלפ פסקנר מן בְּרִית, ונס לו לע"ז פין יקום והפעך להפעל נכה, והכנוי נכוח כיו נכניס נקלוף. פסקנר בַּר נפלפ נפציעיים כיו בַּר־זַיִת, בַּר זוֹח, וכן בַּרְשָׁע נפר בַּר־רַשָּׁע וכן בְּרִיעָה נפר בַּר־רִיעָה, נגפלפ בָּרַבָּי נפר בַּר־רַבָּי.

n. m. poeticum, (f. בְּרִית, adjecta clausula feminina): filius, quod sine dubitatione primarium est, cum praesertim haud multum diversa forma in linguis et Arabum et Graecorum, Romanorum (pur, por), Persarum et Indorum inveniatur; neque propterea est a quodam verbo, ut veteres grammatici, inter hos etiam judaici (בָּר עִנְיָן בְּרִירָה וּבְחִירָה) luserunt, deducendum. Gemarice בְּיִר et, elisa littera postrema, בָּן (sicut in בַּר רַבִּי = בָּרַבִּי), quod etiam in nominibus propriis apud Persas usitatis crebro reperitur. Simillimum veri est, vel substantivum בַּן (בָּנִים pl. בָּנִים) e בַּר liquidarum

Digitized by Google

permutatione ortum esse; בָּרָה autem non ex בָּנָה, quod insulsum est, sed ex בָּרַר, ejecto ר, esse mutilatum.

Prv. 31, 2. ומה בר־בטני
Prv. 31, 2. ומה בר־נדרי
Ps. 2, 12. *נשקו־בר
cum suff.: בְּרִי
Prv. 31, 2. מה־ברי ומה־בר־בטני

בַּר

ג׳ נקרמי כמו בענבי, וסמוכן פשוט, ונקמץ בר־כש [בפעמים נקנוב], בר־ק״ב, בר־קבים, בר־סמי, ובפשלל נמקמר קלמוי״ בר־שוקל, לומר קיל, בר־ווק וכדומה. ככל נקנוס בִּיר בְּרָא [קיוב ו״ק].

n. m. aram., sicut בַּר et בֵּן apud Hebraeos. בַּר אֱנָשׁ (N. T. υἱὸς ἀνθρώπου, interdum conjuncte בַּרְנָשׁ) filius hominis; talmudice etiam de rebus inanimis: בַּר־שׁוּרָא propugnaculum, antemurale.

Esr. 5, 1. 6, 14. וחגיה בר־עדוא
Esr. 5, 2. זרבבל בר־שאלתיאל

כְּבַר

Dan. 6, 1. כבר שנין שתין ותרתין
Dan. 7, 13. כבר אנש אתה הוא

לְבַר

Dan. 3, 25. דמה לבר־אלהין
cum suff.: לְבָרָהּ
Dan. 5, 22. ואנתה ברה בלשאצר

חַבַּר *ager.*

v. s. בָּרַר *p. 215.*

I. בָּרָא

ג׳ על כוד ומכוון גוילם וקמילם ע״פ מיזור, קנוב ונקוב ינור ועבוב [נוי־יעבעכיילען, פּאַרמען, נעמען־לעמען], כי מזרם בָּרֵ״א [נשון קמילם], וכן חָבַר מעזרם וס נמקנב־מוצ נקב. ומוזלל על יניכם, כי מפרם המוקיים נין הנגילם יב מים ויב מלין לין בזרם, ומפסוק נכל לעזות [נמכוון הנדיל לעזות] נכל ניון מעמיי [פּאַרפּירים] על תכוכת סנגון הלשון.

verb. trans. secare (tailler), formare, figurare. Radici enim בָּרָא inest secandi notio, sicut etiam verbo חָבַר eadem de radice, praefixa praepositione, oriundo. Deinde transfertur ad creandum; origine autem sua בָּרָא non habet producendi ex nihilo vim. LXX: ποιεῖν, κτίζειν. Gen. 2, 3. בָּרָא adverbialiter, sicut verbum finitum in תְּגַדִּיל לַעֲשׂוֹת, vertendum est.

Gn. 1, 1. בראשית ברא אלהים
Gn. 1, 27. בצלם אלהים ברא אתו
Gn. 1, 27. זכר ונקבה ברא אתם
Gn. 2, 3. אשר־ברא אלהים לעשות
Dt. 4, 32. אשר ברא אלהים אדם
Jes. 40, 26. וראו מי־ברא אלה
Jer. 31, 22. כי ברא יי חדשה

3 *perf.:* בָּרָא
Jes. 4, 5. וברא יי

perf. c. suff.: בְּרָאָנוּ
Mal. 2, 10. הלוא אל אחד בראנו

perf. c. suff.: בְּרָאָהּ
Jes. 41, 20. וקדוש ישראל בראה
Jes. 45, 18. לא־תהו בראה

perf. c. suff.: בְּרָאָם
Gn. 5, 2. זכר ונקבה בראם

2 *perf.:* בָּרָאתָ
Ps. 89, 48. שוא בראת כל־בני־אדם

perf. c. suff.: בְּרָאתָם
Ps. 89, 13. צפון וימין אתה בראתם

1 *perf.:* בָּרָאתִי
Gn. 6, 7. את־האדם אשר־בראתי
Jes. 45, 12. ואדם עליה בראתי
Jes. 54, 16. בראתי חרש נפח
Jes. 54, 16. בראתי משחית לחבל

1 *prf. c. snff.:* בְּרָאתִיו
Jes. 43, 7. בראתיו יצרתיו אף־עשיתיו
Jes. 45, 8. אני יי בראתיו

part. sg.: בּוֹרֵא
Jes. 40, 28. בורא קצות הארץ
Jes. 42, 5. בורא השמים ונוטיהם
Jes. 43, 15. בורא ישראל מלככם
Jes. 45, 18. בורא השמים
Jes. 57, 19. בורא נוב שפתים
כי־חנני בורא שמים חדשים
Jes. 65, 17.
Jes. 65, 18. עדי־עד אשר אני בורא
Jes. 65, 18 כי הנני בורא את־ירושלם

part. sg.: וּבוֹרֵא
Jes. 45, 7. יוצר אור ובורא חשך
Jes. 45. 7. עשה שלום ובורא רע
Am. 4, 13. יוצר הרים ובורא רוח

part. c. suff.: בֹּרְאֶךָ
Jes. 43, 1. בראך יעקב

pl. c. suff.: בּוֹרְאֶיךָ
Eccl. 12, 1. וזכור־את־בוראיך

inf. constr.: בְּרֹא
Gn. 5, 1. ביום ברא אלהים אדם

imperat.: בְּרָא
Ps. 51, 12. לב מהור ברא־לי אלהים

3 *imperf.:* יִבְרָא
Num. 16, 30. ואם־בריאת יברא יי

3 *imperf.:* וַיִּבְרָא
Gn. 1, 21 ויברא אלהים את־התנינים
Gn. 1, 27. ויברא אלהים את־האדם

Nif-al: נִבְרָא

2 *f. perf.:* נִבְרֵאת
Ez. 21, 35. במקום אשר־נבראת

3 *pl. perf.:* נִבְרְאוּ
Ex. 34, 10. אשר לא־נבראו
Jes. 48, 7. עתה נבראו ולא מאז

paus.: וְנִבְרָאוּ
Ps. 148, 5. כיהוא צוה ונבראו

part.: נִבְרָא
Ps. 102, 19. ועם נברא יהלל־יה

inf. c. suff.: הִבָּרְאָךְ
Ez. 28, 13. ביום הבראך כוננו

inf. c. suff.: הִבָּרְאָךְ
Ez. 28, 15. מיום הבראך

inf. c. suff.: הִבָּרְאָם
Gn. 5, 2. ביום הבראם

inf. c. suff.: בְּהִבָּרְאָם
Gn. 2, 4. השמים והארץ בהבראם

3 *imprf. pl.:* יִבָּרְאוּן
Ps. 104, 30. תשלח רוחך יבראון

Pi-el: בֵּרֵא

2 *perf.:* וּבֵרֵאתָ
Jos. 17, 15. ובראת לך שם

2 *prf. c. suff.:* וּבֵרַאתָהוּ
Jos. 17, 18. יער הוא ובראתו

inf. abs.: וּבָרֵא
Ez. 23, 47. וברא אותהן

imperat.: בָּרֵא
Ez. 21, 24. ויד ברא
Ez. 21, 24. בראש־דרך עיר ברא

בְּרִיאָה

ג״כ והמכוון הנכרל ודנר קדש, לא יים כעולם ולא כשעה [קוכעראָבּלעמען], וזה כילוע השלל. נשפט המוכיח של יהודים מוצלל על דבר נפלא וזר, ונם על לים זר ומשונה, כמו מה נכילה זו, ונגמלל בְּרִיָּה כלומה לו, והשם בָּרֵךְ ניכוני, כמו נדבור שלילל שלום בָּרוּכוֹן יִסְתַּדְּבוּן [יכוב׳ תעניה דף ס״ט].

n. f. creatio, aliquid creatum, recens ortum, inauditum. Num. 16, 30. Targ. בְּרִיָּה vi eadem. LXX. stulte: ἐν φάσματι δείξῃ.

Num. 16, 30. ואם־בריאה יברא יי

II. בְּרָא

פעל כוד, ומכוון כלכול וקיים הלכלה ותקיכה, והשלל הלנשם והלעשה והנקה [נאָהנען, מאָסטען], ותמלות הזרע גם פה נר, וכן נשפט הכלקה ונלקם־מנים וכדומה. וכנין הכוסף יולע של קל. עי׳ בָּרִיחַ.

verb. trans. sagina nutrire, saginare, cui, sicut superiori, subest radix בָּר, quae etiam hac subjecta notione sanscritica aeque atque semitica est. *Hif.*: pascere, ut pinguis aliquis fiat. Al. mire: -ἐνευλογεῖσθαι (בָּרָךְ).

Hif-il: הַבְרִיא
inf. c. suff.: לַהַבְרִיאָכֶם
1 S. 2, 29. להבריאכם מראשית

בָּרִיא

תוקלי׳ פעולי׳ לוכר, בְּרִיאָה לנקנה, והכוונה לכוס ומולעם מרין וזמן [נעמאָסטעם, פּעטע], ונגמלל ונקלנוס בָּרְיָא קי וקלים [נעווכל], כמו הכרין לינו מלמין נלער הקלה, מְדוּשָׁנָא שֶׁשְׁמָלָהּ עַל בָּרְיָא לומר על נגד קדש, וכן טעכה נריקה, לומר קוקס ושריקה, וכן בְּרִיאָה, בְּרִיאוּת, כמו נקו הנריקה או הנריקות וכדומה.

adj. pass. pinguefactus, bene saginatus, fartus et satiatus affatim opimus, pinguis, integra valetudine. Al. ἀστεῖος, ἐκλεκτός (per errorem). Talmudice de hominis bona valetudine reique cujuslibet, velut vestimenti, integritate, vid. exp. rabb.

Jud. 3, 17. ועגלון איש בריא מאד
וְבָרִיא
Ps. 73, 4. וברייא אולם

pl. masc.: בְּרִיאִים
1 Reg. 4, 23. עשרה בקר בריאים

pl. c. masc.: וּבְרִיאֵי
Dan. 1, 15. ובריאי בשר

adj. sg. fem.: *בְּרִיאָה
Hab. 1, 16. *ומאכלו בריאה

sg. fem.: *בְּרִיָּה
Ez. 34, 20. *בין־שה בריה

sg. fem.: הַבְּרִיאָה
Ez. 34, 3. הבריאה תזבחו
Zach. 11, 17. ובשר הבריאה יאכל

pl. fem.: בְּרִיאוֹת
Gn. 41, 5. בריאות ושבת
Gn. 41, 18. בריאות בשר ויפת תאר

pl. fem.: וּבְרִיאוֹת
Gn. 41, 2. יפות מראה ובריאת

pl. fem.: בְּרִיאוֹת
Gn. 41, 7. חבריאות והמלאות
Gn. 41, 20. הראשנות הבריאת

pl. fem.: וַהַבְּרִיאוֹת
Gn. 41, 4. יפת המראה וחבריאת

בַּרְבָּר

v. s. r. בָּעֵר *p. 202.*

בָּרָד

פעל כוד ומכוונו לקמי כמו בָּרַד, לומר כוכיה ווליקה [שטייגן], ומוס הקשלל על הכנילה, לומר כוכית הכנד [הַגעל]. וכהלכה וכיעה, לומר כוכית הוכיעים, ונשלל נשע״פ בָּרֶד, לומר מנוד לו כי־כוכ ולוק, וכלו כמכוון וה נכוכות כ״ע ע״פ.

verb. trans. spargere, dispergere, disjicere, a quo nulla re nisi formae duritate differt בָּרָד, speciatim grandines mittere, talmudice (cf. בֵּירִי Berach. 59, a.) semina spargere.

3 *perf.:* וּבָרַד
Jes. 32, 19. ותרד ברדת היער

בָּרַד

ג׳ והכלכה נכוב [קאָלען], וכן בְּרָדָה מן פרד [וואָלקאָלען], והוכלל על נגיע וקנמל [הַגעל], לומר נכוב נרד, ונגמלל בַּרְזֶא כמוהו [נרכות כ״ע ע״פ: גוויו דכנוק, לכני נרד], ונקמי בַּרְהֶא כמו נענבי.

n. m., 1) granum, semen (Saatkorn), sicut בְּרָדָה. 2) grando, gemarice בַּרְהֶא, targ. בַּרְזֶא, gr. χάλαζα.

Ex. 9, 18. כעת מחר ברד כבד
Ex. 9, 22. ויהי ברד בכל־ארץ מצרים
Ex. 9, 23. וימטר יי ברד
Ex. 9, 24. ויהי ברד ואש
Ex. 9, 26. לא היה ברד
Job. 38, 22. ואוצרות ברד תראה
Ps. 18, 13. 14. ברד וגחלי־אש
Ps. 105, 32. נתן גשמיהם ברד
Jes. 28, 2. כזרם ברד שער קטב
Jes. 28, 17. ויעה ברד
Jes. 30, 30. וזרם ואבן ברד

וּבָרָד

Ex. 9, 23. ויי נתן קלת וברד
Ex. 9, 28. קלת אלהים וברד
Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור

הַבָּרָד

Ex. 9, 19. וירד עלהם הברד ומתו
Ex. 9, 24. ואש מתלקחת בתוך הברד
Ex. 9, 25. ויך הברד
Ex. 9, 25. עשב חשדה הכה הברד
Ex. 10, 5. הנשארת לכם מן־הברד
את כל־אשר השאיר הברד
Ex. 10, 12.
Ex. 10, 15. אשר הותיר הברד
Jos. 10, 11. אשר־מתו באבני הברד

וְהַבָּרָד

Ex. 9, 29. וחברד לא יהיה־עוד
Ex. 9, 33. ויחדלו הקלות והברד
Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד

בַּבָּרָד

Ps. 78, 47. יהרג בברד גפנם

וּבַבָּרָד

Hag. 2, 17. ובירקון ובברד
לַבָּרָד
Ps. 78, 48. ויסגר לברד בעירם

בָּרוֹד

תוקלי׳ וסכנוי בְּרֻדִּים, סהלכה מפוור, מן סנגע, לומר מכוקס ומכומר [כוכע, נעפלעקט], ומשקל הוס מנוי לניון תוקלי׳ סנגע כמו אָדָם, אָמֵץ, שָׂרֹק, נָקוֹד, שָׁקוּד. וכשפט ישמעאל כרלמן שור מכומר שקוד ולכן, כרלם כילה מכומרת, כרל השלל על לקוס המלכוזים.

adj. (ad similitudinem ceterorum adjectivorum, quae de coloribus dicuntur, conformatum): maculatus, versicolor, de hircis et aquis. Al. in genesi σποδοειδεῖς φαντοί, in

Digitized by Google

prophetiis Zachar. ποικίλοι ψαροί. Onq. גַּבְרַיָּתִין חִוָּרִין. Jonat. גַּבְרַיָּתִין חִוָּרִין.

adj. pl.: בְּרֻדִּים
Zach. 6, 3. ברדים אמצים

adj. pl.: וּבְרֻדִּים
Gn. 31, 10. 12. נקדים וברדים

adj. pl.: וְרַבְּרְדִּים
Zach. 6, 6. והברדים יצאו

בָּרָה

פעל כמו ברך, ולכוש נגזרין. ל׳ ג׳ויכ ויקיכ [זכיילען], ומוס בְּרִית. ג׳ ון וכעלעס [כאָסלען], נכזדו נכ [s. b'ri]. וכוסף לוס ג׳ לצון נכ׳יכס, וסוף כמו בָּר נסוזו וכ [wri]. נכין הכוסף סיוקל ממכוון סנ׳. וכקנוס בְּרָא כמוסו, ולפעל אַבְרִי.

verb. eadem radice eademque notionum varietate, qua בָּרָא. 1) secare, icere, unde בְּרִית; 2) nutrire, cibare, sanscr. b'ri, Hif. חִבְרָה cibum praebere, ψωμίζειν, περιδειπνῆσαι. 3) deligere, sicut בָּרַר, sanscr. wri=war. Al. ἐκλέγειν.

2 Sam. 12, 17. ולא ברה אתם לחם

impt. pl.: בְּרֻךְ
1 Sam. 17, 8. ברו־לכם איש
2 S. 13, 6. 1 *impf.* ואברה מידה
2 Sam. 13, 10. ואברה מידך

inf. constr.: לְהַבְרוֹת *Hif-il.*
2 Sam. 3, 35. לחברות את־דוד לחם

3 impf. f. c. s.: וַתַּבְרֵנִי
2 Sam. 13, 5. ותברני לחם

בְּרֵדָה

ב״כ על עזקל עֲרֵיכָה וכפקיון מוון ומכל [זפייוע, כאסכוכנ], מן בָּרָה נפקיון כנ׳. ונגמקל ידוע סכנד בְּרֵי לומר כתן מוון [כמו מנכין לאכלים] וסוכול קילכות נקנל אַבְרֵי, כמו לְאַבְרֵי קילכין. וי״ן בְּרֵיכָה נאר בְּרֵיָה לומר כיכוכי פעול מקל נאר בְּרֵיָה, ולפקיס נאר וס בְּרֵיאָה ודוק.

n. f. ad modum formae עֲרֵיכָה: cibus, nutrimentum, epulae, a verbo בָּרָה pascere, nutrire, cf. βι-βρώσκειν. LXX: βρῶ-μα, quod ejusdem originis est particeps.

הַבְּרִיָּה

2 S. 13, 5. ועשתה לעיני את־הבריה
2 Sam. 13, 7. ועשי־לי הבריה
2 Sam. 13, 10. הביאי הבריה החדר
Ez. 34, 20. *ביך־שה בריה
Hab. 1, 16. *ומאכלו בראה

בְּרוּת

ב״כ נאר בָּרִיָּה ע״מ לקוח, וסמכוון כמוסו.

n. f. ad simil. formae אֲחוּת, cibus, epulae, Al. βρῶσις.

sg.: לְבָרוֹת
Thr. 4, 10. היו לברות למו

בְּרִית

ב״כ מן בָּרָה נמכוון סע׳, וסהלכה כריקס וגויכס על קכון סלקוס ולסנס [לאסלעגסיעכ-נעגכניילוכנ], וסלסלל ידוע קנל וקנכס ולסנים [נוכל], ונקלל מכניק עם קוות לו לאנס, וכניק מוכנעל לכס, ונקלל סקיס וכרק ועכס נניק, ענכ וכוע נכניק, סכנ וקלל לקל ועוכ נניק וכדומס,

חפרו בריות עולם
Jes. 24, 5.
כרתנו בריות את־מות
Jes. 28, 15.
הפר בריתי
Jes. 33, 8.
ואכרתה לכם בריות עולם
Jes. 55, 3.
ארון בריות יי
Jer. 3, 16.
בריות יי אלהיהם
Jer. 22, 9.
בריות חדשה
Jer. 31, 31.
וכרתי להם בריות עולם
Jer. 32, 40.
בריות את־כל־החם
Jer. 34, 8.
אנכי כרתי בריות
Jer. 34, 13.
וחכרתו בריות לפני
Jer. 34, 15.
בריות עולם לא תשכח
Jer. 50, 5.
בזית אלה לחפר בריות
Ez. 16, 59.
והקימותי לך בריות
Ez. 16, 60.
ויכרת אתו בריות
Ez. 17, 13.
והפר בריות ונמלט
Ez. 17, 15.
ובזה אלה להפר בריות
Ez. 17, 18.
וכרתי להם בריות שלום
Ez. 34, 25. 37, 26.
בריות עולם יהיה
Ez. 37, 26.
והגביר בריות לרבים
Dan. 9, 27.
וגם נגיד בריות
Dan. 11, 22.
ולבבו על־בריות קדש
Dan. 11, 28.
ועזם על־בריות־קדש
Dan. 11, 30.
ויבן על־עזבי בריות קדש
Dan. 11, 30.
ומרשיעי בריות יחניף
Dan. 11, 32.
וכרתי להם בריות
Hos. 2, 20.
כאדם עברו בריות
Hos. 6, 7.
שוא כרת בריות
Hos. 10, 4.
ולא זכרו בריות אחים
Am. 1, 9.
שחתם בריות חלוי
Mal. 2, 8,
לחלל בריות אבתיו
Mal. 2, 10.

וּבְרִית

ובריות חכרתה
Neh. 13, 29.
ובריות שלומי לא תמוט
Jes. 54, 10.
ובריות עולם אכרות להם
Jes. 61, 8.
ובריות עם־אשור יכרתו
Hos. 12, 2.

הַבְּרִית

זאת אות־הבריות
Gn. 9, 12.
אות־הבריות אשר הקמותי
Gn. 9, 17.
ויקח ספר הבריות
Ex. 24, 7.
ויאמר הנה דם־הבריות
Ex. 24, 8.
דברי הבריות עשרת
Ex. 34, 28.
הדברים
Dt. 5, 3. כרת יי את־הבריות הזאת
Dt. 7, 9. שומר הבריות והחסד
Dt. 7, 12. את־הבריות ואת־החסד לוחת האבנים לוחת
Dt. 9, 9. 11. הבריות
Dt. 9, 15. ושני לוחת הבריות
Dt. 28, 69. אלה דברי הבריות
Dt. 28, 69. מלבד הבריות אשר־כרת
Dt. 29, 8. ושמרתם את־דברי הבריות
Dt. 29, 13. אנכי כרת את־הבריות הזאת
Dt. 29, 20. ככל אלות הבריות
Jos. 3. 6. שאו את־ארון הבריות
Jos. 3, 6. וישאו את־ארון הבריות
Jos. 3, 8. כשאי ארון־הבריות לאמר ארון הבריות אדון כל־
Jos. 3, 11. הארץ
כשאי ארון הבריות לפני
Jos. 3, 14. העם
Jos. 4, 9. כשאי ארון הבריות
Jos. 6, 6. שאו את־ארון הבריות
1 Reg. 8, 23. שומר הבריות והחסד ויכרת יהודע את־
2 Reg. 11, 17. הבריות
את־כל־דברי ספר
2 Reg. 23, 2. הבריות
2 Rg. 23, 3 ויכרת את־הבריות לפני יי
2 Reg. 23, 3. לחקים את־דברי הבריות
2 Rg. 23, 21. ככתוב על ספר הבריות
2 Chr. 6, 14. שמר הבריות והחסד
2 Chr. 21, 7. למען הבריות אשר כרת
2 Chr. 34, 30. כל־דברי ספר הבריות
2 Chr. 34, 31. ויכרת את־הבריות

אחריהם
Jos. 6, 8.
כי עבר את־בריות יי
Jos. 7, 15.
כשאי ארון בריות־יי
Jos. 8, 33.
ויעתה כרתו־לנו בריות
Jos. 9, 6. 11.
ואיך אכרות־לך בריות
Jos. 9, 7.
ויכרת להם בריות לחיותם
Jos. 9, 15.
אשר־כרתו להם בריות
Jos. 9, 16.
בעברכם את־בריות יי
Jos. 22, 16.
בריות לעם ביום ההוא
Jos. 24, 25.
ואתם לא־תכרתו בריות
Jud. 2, 2.
בעל בריות לאלהים
Jud. 8, 33.
מבית בעל בריות
Jud. 9, 4.
*אל־צריח בית אל בריות
Jud. 9, 46.
ושם ארון בריות האלהים
Jud. 20, 27.
את־ארון בריות יי
1 Sam. 4, 3.
את ארון בריות־יי צבאות
1 Sam. 4, 4.
עם־ארון בריות האלהים
1 Sam. 4, 4.
ויהי כבוא ארון בריות־יי
1 Sam. 4, 5.
כרת־לנו בריות ונעבדך
1 Sam. 11, 1.
ויכרת יהונתן ודוד בריות
1 Sam. 18, 3.
ויכרתו שניהם בריות
לפני יי
1 Sam. 23, 18.
אני אכרת אתך בריות
2 Sam. 3, 13.
ויכרתו אתך בריות
2 Sam. 3, 21.
המלך דוד בריות בחברון
2 Sam. 5, 3.
את־ארון בריות האלהים
2 S. 15, 24.
כי בריות עולם שם לי
2 Sam. 23, 5.
לפני ארון בריות־יי
1 Reg. 3, 15.
ויכרתו בריות שניהם
1 Reg. 5, 26.
לתתן שם את־ארון
בריות יי
1 Reg. 6, 19.
להעלות את־ארון
בריות־יי
1 Reg. 8, 1.
את־ארון בריות־יי
1 Reg. 8, 6.
לארון אשר־שם בריות יי
1 Reg. 8, 21.
בריות ביני וביניך
1 Reg. 15, 19.
ויכרת־לו בריות
וישלחהו
1 Reg. 20, 34.
ויכרת־לחם בריות
2 Reg. 11, 4.
ויכרת יי אתם בריות
2 Reg. 17, 35.
ויכרת להם דויד בריות
1 Chr. 11, 3.
להעלות את־ארון
בריות־יי
1 Chr. 15, 25.
נשאי ארון בריות־יי
1 Chr. 15, 26.
מעלים את־ארון
בריות־יי
1 Chr. 15, 28.
ויהי אחרי בריות־יי
1 Chr. 15, 29.
לפני ארון בריות־
האלהים
1 Chr. 16, 6.
לישראל בריות עולם
1 Chr. 16, 17.
לפני ארון בריות־יי
1 Chr. 16, 37.
וארון בריות־יי תחת
ירועות
1 Chr. 17, 1.
להביא את־ארון
בריות־יי
1 Chr. 22, 19.
בית מנוחה לארון
בריות־יי
1 Chr. 28, 2.
על־ארון בריות־יי
1 Chr. 28, 18.
להעלות את־ארון
בריות־יי
2 Chr. 5, 2.
את־ארון בריות־יי אל־
מקומו
2 Chr. 5, 7.
את־הארון אשר שם
בריות יי
2 Chr. 6, 11.
לו לבניו בריות מלח
2 Chr. 13, 5.
בריות ביני וביניך
2 Chr. 16, 3.
ויכרת כל־החקהל בריות
2 Chr. 23, 3.
ויכרת יהוידע בריות
2 Chr. 23, 16.
לכרות בריות ליי
2 Chr. 29, 10.
נכרת־בריות לאלהיהו
Esr. 10, 3.
בריות כרתי לעיני
Job. 31, 1.
היכרת בריות עמך
Job. 40, 28.
לא שמרו בריות אלהים
Ps. 78, 10.
עליך בריות יכרתו
Ps. 83, 6.
כרתי בריות לבחירי
Ps. 89, 4.
נאורתו בריות עבדך
Ps. 89, 39.
לישראל בריות עולם
Ps. 105, 10.
ואת־בריות אלהיה שכחה
Prv. 2, 17.

ומלאך הכריח עזיח ל׳, לוקוח הכריח עזרת סדכריס, אקן הכריח אקן סקדושה לו פלסקנל וכדומס. הככוי כנאכל בְּרִיתוֹת, ונעל-כריח עס אליל לאכני זכס.

n. f. foedus, a בָּרָה i. e. feriendis victimis, quia foedera caesis distributisque inter paciscentes hostiis rite iniri solebant, quare בְּרִית inter Hebraeos dicitur, sicut apud Romanos: ferire, icere foedus; LXX. bene: διαθήκη i. e. mutua pactio; μαρτύριον, ἐντολή, quia nonnunquam synecdochice de solis foederis sanciti conditionibus et obligationibus dicitur. Creberrimae sunt hae dictiones: בְּרִית כְּרִיתַת, חֻקִּים, בָּרָה, עָשָׂה בְּרִית de sanctione et pactione foederis; חִלֵּל ב׳ הֵפֵר בְּרִית h. e. frangere f.; violare; שִׁקֵּר בִּבְרִית pejerare, fidem jusjurandumque negligere; עָזַב fidem fallere, et sic porro; מַלְאַךְ בְּרִי de Messia, qui tanquam medius inter Deum populumque sponsionem facit; לִוְיָתוֹת בְּרִיתוֹת de legibus duarum tabularum, quibus conditiones foederis divini, poenis compromissisque interpositis, comprehensae sunt; אֶרֶץ הַבְּרִית terra sancta, Israeli divinitus promissa, quae profano nomine Palaestina dicitur; בַּעַל בְּרִית nomen falsi Dei, quem coluerunt Sichemitae. Plur. בְּרִיתוֹת in gemara legitur, in libris sanctis non item.

וחיתה לאות בריות
Gn. 9, 13.
וראיתיה לזכר בריות עולם
Gn. 9, 16.
והם בעלי בריות־אברם
Gn. 14, 13.
את־אברם בריות לאמר
Gn. 15, 18.
והיה לאות בריות ביני
וביניכם
Gn. 17, 11.
ויכרתו שניהם בריות
Gn. 21, 27.
ויכרתו בריות בבאר שבע
Gn. 21, 32.
ונכרתה בריות עמך
Gn. 26, 28.
נכרתה בריות אני ואתה
Gn. 31, 44.
להם ולאלהיהם בריות
Ex. 23, 32.
לדרתם בריות עולם
Ex. 31, 16.
הנה אנכי כרת בריות
Ex. 34, 10.
פן־תכרת בריות לישוב
הארץ
Ex. 34, 12. 15.
כרתי אתך בריות ואת־
ישראל
Ex. 34, 27.
מלח בריות אלהיך
Lev. 2, 13.
בריות עולם
Lev. 24, 8.
חרב נקמת נקם־בריות
Lev. 26, 25.
וזכרתי להם בריות
ראשנים
Lev. 26, 45.
ואהרן בריות־יי
Num. 10, 33.
בריות מלח עולם הוא
Num. 18, 19.
בריות כהנת עולם
Num. 25, 13.
פן־תשכחו את־בריות יי
Dt. 4, 23.
ולא ישכח את־בריות
אבתיך
Dt. 4, 31.
כרת עמנו בריות בחרב
Dt. 5, 2.
לא־תכרת להם בריות
Dt. 7, 2.
לשאת את־ארון בריות־יי
Dt. 10, 8.
את־בריות יי אלהי אבתם
Dt. 29, 24.
הנשאים את־ארון בריות יי
Dt. 31, 9.
נשאי ארון בריות־יי לאמר
Dt. 31, 25.
מצד ארון בריות־יי
אלהיכם
Dt. 31, 26.
את ארון בריות־יי
Jos. 3, 3.
האהרון בריות־יי
Jos. 3, 17.
מפני ארון בריות־יי
Jos. 4, 7.
נשאי ארון בריות־יי
Jos. 4, 18.
ואהרן בריות יי הלך

Digitized by Google

לעשות את־דברי
2 Chr. 34, 31. חבריה
Neh. 1, 5. 9, 32. שומר חבריה והחסד
Neh. 9, 8. וכרות עמו חבריה
Jer. 11, 2. שמעו את־דברי חבריה
Jer. 11, 3. לא שמע את־דברי חבריה
Jer. 11, 6. שמעו את־דברי חבריה
Jer. 11, 8. כל־דברי חבריה־
Jer. 31, 33. זאת חבריה אשר אכרת
לא־הקימו את־דברי
Jer. 34, 18. חבריה
Ez. 20, 37. במסרת חבריה
Ez. 30, 5. ובני ארץ חבריה
Dan. 9, 4. שומר חבריה וחסד
Mal. 3. 1. ומלאך חבריה
וַהֲבְרִית
והבריה אשר־כרתי
2 Reg. 17, 38. אתכם
בִּבְרִית
Dt. 29, 11. לעברך בבריה יי אלהיך
1 Sam. 20, 8. כי בבריה יי חבאת
Ez. 16, 8. ואבא בבריה אתך
בַּבְּרִית
1 Reg. 20, 34. ואני בבריה אשלחך
2 Reg. 23, 3. ויעמד כל־העם בבריה
ויבאו בבריה לדרוש
2 Chr. 15, 12. את־יי
2 Chr. 23, 1. בן־זכרי עמו בבריה
Jer. 34, 10. אשר־באו בבריה
בְּבְרִית
2 Chr. 34, 32. כבריה אלהים
בַּבְּרִית
Jer. 31, 32. לא כבריה אשר כרתי
לִבְרִית
Gn. 17, 7. לבריה עולם
Gn. 17, 13. בבשרכם לבריה עולם
את־בריתי אתו לבריה
Gn. 17, 18. עולם
Jes. 42, 6. 49, 8. ואתנך לבריה עם
לַבְּרִית
Ps. 74. 20. הבט לבריה
cum suff.: בְּרִיתִי
Gn. 6, 18. 9, 11. והקמתי את־בריתי
Gn. 9, 9 הנני מקים את־בריתי אתכם
חכרתי את־בריתי אשר
Gn. 9, 15. ביני
Gn. 17, 2. ואתנה בריתי ביני וביניך
Gn. 17, 4. אני הנה בריתי אתך
Gn. 17, 7. והקמתי את־בריתי
Gn. 17, 9. ואתה את־בריתי תשמר
Gn. 17, 10. זאת בריתי אשר תשמרו
Gn. 17, 13. והיתה בריתי בבשרכם
Gn. 17, 14. את־בריתי הפר
את־בריתי אתו לבריה
עולם
Gn. 17, 19. ואת־בריתי אקים את־
Gn. 17, 21. יצחק
Ex. 6, 4. וגם הקמתי את־בריתי
Ex. 6, 5. ואזכר את־בריתי
Ex. 19, 5. ושמרתם את־בריתי
Lev. 26. 9. והקימותי את־בריתי
Lev. 26, 15. להפרכם את־בריתי
Lev. 26, 42. את־בריתי יעקב
Lev. 26, 42. ואף את־בריתי יצחק
ואף את־בריתי אברהם
Lev. 26, 42. אזכר
Lev. 26, 44. להפר בריתי אתם
Nnm. 25, 12. נתן לו את־בריתי שלום
Dt. 31, 16. והפר את־בריתי
Dt. 31, 20. ונאצוני והפר את־בריתי
Jos. 7, 11, וגם עברו את־בריתי
Jud. 2, 1. לא־אפר בריתי אתכם
Jud. 2, 20 עברו הגוי הזה את־בריתי
1 Reg. 11, 11. לא שמרת בריתי
Ps. 50, 5. כרתי בריתי עלי־זבח
Ps. 50, 16. ותשא בריתי עלי־פיך
Ps. 89, 34. לא־אחלל בריתי
Ps. 132, 12. אם־ישמרו בניך בריתי
Jes. 59, 21. ואני זאת בריתי אותם
Jer. 11, 10. את־בריתי אשר כרתי
Jer. 31, 32. הפרו את־בריתי
בריתי היום ואת־בריתי
Jer. 33, 20. הלילה
Jer. 33, 21. גם־בריתי תפר את־דוד
אם־לא בריתי יומם
Jer. 33, 25. ולילה
Jer. 34, 18. העברים את־בריתי
Ez. 16, 60. וזכרתי אני את־בריתי
Ez. 16, 62. והקימותי אני את־בריתי
Ez. 44, 7. ויפרו את־בריתי
Hos. 8, 1. יען עברי בריתי
Zach. 11, 10. להפיר את־בריתי
Mal. 2, 4. להיות בריתי את־לוי
Mal. 2, 5. בריתי היתה אתו
cum suff.: וּבְרִיתִי
Ps. 89, 29. ובריתי נאמנת לו
Ez. 17, 19. ובריתי אשר הפיר
cum suff.: בְּרִיתִי
Jes. 56, 4. 6. ומחזיקים בבריתי
cum suff.: בְּרִיתֶךָ *p.*
2 Sam. 3, 12. כרתה בריתך אתי
1 Reg. 15, 19. הפרה את־בריתך
כי־עזבו בריתך בני
1 Reg. 19, 10. 14. ישראל
2 Chr. 16, 3. הפר בריתך את־בעשא
Job. 5, 23. כי עם־אבני השדה בריתך
Jer. 14, 21. אל־תפר בריתך אתנו
Obad. 1, 7. כל אנשי בריתך
Zach. 9, 11. גם־את בדם־בריתך
Mal. 2, 14. ואשת בריתך
cum suff.: וּבְרִיתֶךָ
Dt. 33, 9. ובריתך ינצרו
paus.: בְּרִיתֶךָ
Ps. 44, 18. ולא־שקרנו בבריתך
cum suff.: בְּרִיתֶכֶם
Jes. 28, 18. וכפר בריתכם את־מות
cum s. fem.: מְבִרִיתֵךְ
Ez. 16, 61. לבנות ולא מבריתך
cum suff.: בְּרִיתוֹ
Ex. 2, 24. ויזכר אלהים את־בריתו
Dt. 4, 13. ויגד לכם את־בריתו
Dt. 8, 18. למען הקים את־בריתו
Dt. 17, 2. לעבר בריתו
2 Reg. 13, 23. למען בריתו
וימאסו את־חקיו ואת־
בריתו
2 Reg. 17, 15. ויעברו את־בריתו
2 Reg. 18, 12. זכרו לעולם בריתו
1 Chr. 16, 15. לכצרי בריתו ועדתיו
Ps. 25, 10. חלל בריתו
Ps. 55, 21. לשמרי בריתו
Ps. 103, 18. זכר לעולם בריתו
Ps. 105, 8. ויזכר לחם בריתו
Ps. 106, 45. יזכר לעולם בריתו
Ps. 111, 5. צוה לעולם בריתו
Ps. 111, 9. לשמר את־בריתו לעמדה
Ez. 17, 14. ואשר הפר את־בריתו
אתו
Ez. 17, 16. וּבְרִיתוֹ
cum suff.: בְּרִיתוֹ
Ps. 25, 14. ובריתו להודיעם
cum suff.: בְּרִיתוֹ
Ps. 78, 37. ולא נאמנו בבריתו
בְּרִי
ע"ו מן נרה, ע"פ פרי, נרי, קרי, ומוסג ברש לגרי־ת, ופלג קרינו מן נרר כלומר קשור רגיש. ופלג לכוונת הפסוק נלינו: קף-נרי יעריק עב, הלא מקלוקל המפולפלים, ועי' מוסג נשרש בָּרַח.
n. m. cujus forma muliebris est בְּרִית, ad simil. formm. שֵׂרִי, צֵרִי, חֵלִי. בְּרִי in L. Jobi (37, 11.) intellectu perdifficile. Qimchi רַי pro רָיַי ad analogiam linguae arabicae dictum putat; Trg. בְּבְרִירוּתָא; Ibn-Ezra: חֲשׁוּבִים חֲצוּבִים בְּרִירִי. Al. stolide: ἐκλεκτόν. Vid. v. טָהֳרָה.
Job. 37, 11. אף־ברי ירטיח עב

בַּרְזֶל

v. s. r. בָּזַל *p.* 161.

בָּרַח

פעל נוד, והפלגם פליכם ונסיעה וניסה, נסקצר עם מפני מלפני מן וכדומם [פַּאֶרטעגעפען, פַּאליפענען], וכמעט wrag] סמרש נשפה סכדקם נרג [wrig; לשון נסיעה, וכדומי [verg-ere] וגרמני עתיקי [goth. vrik-an], מכל מעלות סמרש בָּרַח [כי הכ' מקנה עוזנו], וכמעט גם נסמעל אָרַח כהודו ric וניוני ἔρχ-ομα, וכדומם בשכון וס. והושקל הפעל על הענכה כתוך דבר [דורכגעהען], או לשון נעול [דורכרייגעלען], נכיוקו גויב-הסמ בָּרִיחַ. נכין הכוסף יולף משניסם. נתרנוס בָּרַח, אִתְבָּרַח כמו נענני, וכמעט בָּרַח [והידיעם בַּרְחָא] סם לענני, ע"ש מכולקו. וכשמה המוכית של יהודים בָּרוּחוּ סם לשכן סכם מפני כגנו [פַּאלַגיימענען], והנעל עיעל, או סמעמה [פַּאלַגיימענען], והנעל קוב נקלל נוכח.
verb. intr.: abire, aufugere; verbum hoc, ex praepositione *ba* et radice רָח compositum, est sanscriticum wrig, wrag, lat. *vergere*, goth. vrik. Radix autem רָח, quae inest etiam verbo אָרַח est indicum ric, graec. ἔρχ-εσθαι. Transfertur etiam ad res inanimes, vi trajiciendi, penetrandi, occludendi, de lignis transversariis. LXX: διϊκνεῖσθαι, alias: ἀποδιδράσκειν, ἀναχωρεῖν, φεύγειν. Hi. fugare, abigere. LXX: ἐκδιώκειν, ἐκβράζειν, ἀπωθοῦν, semel de sagitta: τιτρώσκειν.
Gn. 31, 22. כי ברח יעקב
Ex. 14, 5. כי ברח העם
1 Sam. 19, 18. ודוד ברח וימלט
1 Sam. 27, 4. ויגד לשאול כי־ברח דוד
2 Sam. 13, 37. ואבשלום ברח וילך
2 S. 13, 38. ואבשלום ברח וילך גשור
2 Sam. 19, 10. ועתה ברח מן־הארץ
1 Reg. 11, 23. אשר ברח מאת הדדעזר
1 Reg. 12, 2. עודנו במצרים אשר ברח
2 Chr. 10, 2. אשר ברח מפני שלמה
3 pl.: perf.: בָּרְחוּ
Job. 9, 25. ברחו לא־ראו טובה
paus.: בָּרְחוּ
Jes. 22, 3. מרחוק ברחו
part.: בֹּרֵחַ
Gn. 31, 20. כי ברח הוא
1 Sam. 22, 17. וכי ידעו כי־ברח הוא
Jon. 1, 10. מלפני יי הוא־ברח
part. fem.: בֹּרַחַת
מפני שרי גברתי אנכי
Gn. 16, 8. ברחת
Jer. 4, 29. ברחת כל־העיר
inf. abs.: בָּרוֹחַ
Job. 27, 22. מידו ברוח יברח
inf. constr.: בִּבְרֹחַ
1 Sam. 23, 6. ויהי בברח אביתר
inf. constr.: לִבְרֹחַ
Gn. 31, 27. למה נחבאת לברח
Ex. 36, 33. לברח בתוך הקרשים
Jon. 1, 3. לברח תרשישה
Jon. 4, 2. על־כן קדמתי לברח
inf. c. suff.: בִּבְרֹחִי

בברחי מפני אבשלום
1 Reg. 2, 7.
inf. c. suff.: בִּבְרָחֲךָ
Gn. 35, 1. בברחך מפני עשו אחיך
inf. c. suff.: בִּבְרָחוֹ
Gn. 35, 7. בברחו מפני אחיו
Ps. 3, 1. בברחו מפני אבשלום
Ps. 57, 1. בברחו מפני־שאול
imperat.: בְּרַח
Gn. 27, 43. ברח־לך אל־לבן אחי
ועתח ברח־לך אל־
Num. 24, 11. מקומך
ברח דודי ודמה־לך
Cant. 8, 14. לצבי
Am. 7, 12. ברח־לך אל־ארץ יהודה
impt. pl.: בִּרְחוּ
Jes. 48, 20. ברחו מכשדים
imperf.: אֶבְרַח *p.*
Ps. 139, 7. ואנה מפניך אברח
3 imperf.: יִבְרַח *p.* יִבְרָח
Neh. 6, 11. האיש כמוני יברח
Job. 20, 24. יברח מנשק ברזל
Job. 27, 22. מידו ברוח יברח
3 imperf.: וַיִּבְרַח *p.* וַיִּבְרָח
Gn. 31, 21. ויברח הוא וכל־אשר־לו
Ex. 2, 15. ויברח משה מפני פרעה
Jud. 9, 21. וינס יותם ויברח
Jud. 11, 3. ויברח יפתח מפני אחיו
1 Sam. 19, 12. וילך ויברח וימלט
1 S. 20, 1. ויברח דוד מנויות ברמה
ויברח ביום־ההוא מפני
1 Sam. 21, 11. שאול
1 Sam. 22, 20. ויברח אחרי דוד
2 Sam. 13, 34. ויברח אבשלום
1 Reg. 11, 17. ויברח אדד
ויקם ירבעם ויברח
1 Reg. 11, 40. מצרים
Job. 14, 2. ויברח כצל ולא יעמוד
Jer. 26, 21. וירא ויברח
Hos. 12, 13. ויברח יעקב שדה ארם
3 f. imperf.: וַתִּבְרַח
Gn. 16, 6. ותברח מפניה
1 impf. pl.: וְנִבְרְחָה
2 Sam. 15, 14. קומו ונברחה
3 pl.: יִבְרְחוּ
Jer. 52, 7. אנשי המלחמה יברחו
3 pl.: וַיִּבְרְחוּ
2 Sam. 4, 3. ויברחו הבארתים
1 Reg. 2, 39. ויברחו שני־עבדים
Neh. 13, 10. ויברחו איש־לשדהו
Jer. 39, 4. ויברחו ויצאו לילה
Dan. 10, 7. ויברחו בהחבא
Hif-il: הִבְרִיחַ
3 perf. pl.: הִבְרִיחוּ
1 Chr. 8, 13. המה הבריחו את־
1 impf. c. s.: וְאַבְרִיחֵהוּ
Neh. 13, 28. ואבריחהו מעלי
3 imperf.: יַבְרִיחַ
Prv. 19, 26. משדד אב יבריח אם
3 impf. c. s.: יַבְרִיחֵנִּי
Job. 41, 20. לא־יבריחנו בן־קשת
3 pl. impf.: וַיַּבְרִיחוּ
ויבריחו את־כל־
1 Chr. 12, 15. העמקים
part.: מַבְרִיחַ
Ex. 26, 28. מברח מן־הקצה
מִבְרָח
ע"ו וסכוונם כיסה וסליכם [פַּלוכט], ולפ נמצא כפ נרנוי, נסשקל על סנסיס לל להקם הנוריקים, וים עוד סקיון לקכ.
n. m. fuga, deinde sensu concret.: fugiens, profugus. LXX: φυγάς.
pl. c. s.: מִבְרְחֵי
Ez. 17, 21. כל־מברחיו בכל־אגפיו

Digitized by Google

בְּרִיחַ

ס׳ גויד ניכוני פעולי׳, וכנוי בְּרִיחֶיהָ. הלגון מכופל ק׳ כמו בָּרִיחַ לקמן, כלומר כם ומוכר [פַּלִיכַעינ], מהיר וכדומה, והוצלל על ענבל דצשק, לומר עז המוגר לפני המנעול [ריגגעל] וכדומה, ולפל תכמי הטעם נפלא נכיר הלכן, לומר ענבל [צַכַּמַת].

n. m. part. pass. 1) fugiens, fugatus. LXX: *φεύγων;* 2) trajectus, transversus, de ligno transversario sive obice, ad portas claudendas seu oppilandas, translate de obicibus terrae, quibus aditus in ejus intimos recessus occluditur. LXX: *μοχλός.*

Job. 38, 10. ואשים בריח ודלתים
Jer. 49, 31. לא־דלתים ולא־בריח
Am. 1, 5. ושברתי בריח דמשק

וּבְרִיחַ

Dt. 3, 5. גבהה דלתים ובריח
1 S. 23, 7. לבוא בעיר דלתים ובריח
1 Reg. 4, 13 חומה ובריח נחשת
2 Chr. 8, 5. חומות דלתים ובריח
Ez. 38, 11. ובריח ודלתים אין להם

הַבְּרִיחַ

Ex. 36, 33. את־הבריח התיכן
Jud. 16, 3. ויסעם עם־הבריח

וְהַבְּרִיחַ

Ex. 26, 28. והבריח התיכן

בְּרִיחָם

Prv. 18, 19. ומדונים כבריח ארמון

pl.: בְּרִיחֵם

Ex. 26, 26. ועשית בריחם
Ex. 26, 27. 36, 37.. וחמשה בריחם

pl.: וּבְרִיחֵם

2 Chr. 14, 6. דלתים ובריחים

pl.: הַבְּרִיחִם

Ex. 26, 29. וצפית את־הבריחם
Ex. 36, 34. ויצף את־הבריחם

pl.: לַבְּרִיחִם

Ex. 26, 29. 36, 34. בתים לבריחים

pl. constr.: בְּרִיחֵי

Ex. 36, 31. ויעש בריחי עצי שטים
Ps. 147, 13. כי־חזק בריחי שעריך

pl. constr.: וּבְרִיחֵי

Ps. 107, 16. ובריחי ברזל גדע
Jes. 45, 2. ובריחי ברזל אגדע

pl. c. suff.: בְּרִיחֶיהָ *p.*

Nah. 3, 13. אכלה אש בריחיך

pl. c. suff.: בְּרִיחָיו, בְּרִיחָיוּ

Ex. 35, 11. את בריחו את־עמדיו
Ex. 39, 33. בריחו ועמדיו ואדניו
Ex. 40, 18. ויתן את־בריחיו

pl. c. suff.: וּבְרִיחָיו

Num. 3, 36. 4, 31. ובריחיו ועמדיו
Neh. 3, 3. מנעוליו ובריחיו
6. 13. 14. 15.

pl. c. suff.: בְּרִיחֶיהָ

Jes. 15, 5. בריחה עד־צער
Jer. 51, 30. נשברו בריחיה
Thr. 2, 9. אבד ושבר בריחיה
Jon. 2, 7. הארץ בריחיה בעדי

בָּרַח

ס׳ כמו פְּרִיחַ, וכמלת נכ שלל סנקש סנכש וצוגנ[סיכעטעקעכד, פַּלִיכַעינ],וסוצלל ענבל ציסיס נקכש נקכשת סכוכנים.

n. m. serpentis epitheton: extensus, projectus, citus, celer, quod transfertur ad anguem coelestem. LXX: *δράκοντα ὄφιν φεύγοντα,* alibi *ἀποστάτην.* Aq. *ὄφιν μοχλόν.* Symm. *τοῦ ὄφεως τοῦ συγκλείοντος.* Theod. *ὄφιν σκιρώμενον.* Ibn-Ezra draconem coelestem intelligit; R. Levi חֻיְתָן לִוְיָתָן, Leviatanem Salomo ben-Melek.

בָּרַח

Job. 26, 13. חללה ידו נחש ברח
Jes. 27, 1. על לויתן נחש בריח

pl.: בְּרִיחִים

Jes. 43, 14. והורדתי בריחים כלם

בָּרַךְ

סעל נוזד, וסעציל יִבָּרֵךְ. וענינו ק׳ כניעה וכפיפה צקוי וסקמוזדון לפיקס ונעוי [זיך ניינען, קניימען], וכנך על-נככיס לצון כניעה [קניעען]. תעלוק הצרע נקסר סר׳ לעלגעי׳, וקיו נכל צפתי מערב, כי בָּרַד, זֶבֶ,נכלקף עס עֶד, זֶב כמוסו. ג׳ סכניעה והצקויים לענוזה [קניעניינען, פַּעריפּערעען], וכן הקצלל נצפתי מערב, ונלמר מעצלה ל׳ ע׳ הצקויים וכניעה, מצילת צלוס וכדומה. נכן סכנד נמכוון כפלל, לומר עכוזה וקצילה ל׳, לו נקצת דנר מל׳ נכניעה והצקויים, מן נכנה לו קללס, ע׳ יקמו המדקדקים על כפל הלנקו; והסצלל על צילת צלוס. הכוסף סוף היולק מהמכוון סרלצון, הכניעה [ניעדערניינען לפּסקען] מנכיכת הגללים.

verb. intr.: 1) procumbere, genu flexo conniti. Radix est בֶּךְ (beugen) sanscrita aeque atque semitica, injecto, ut saepe fit, r intermedio, quemadmodum radix verbi שָׁדַד est שָׁד, verbi זָבַב זָב. LXX: *πεσεῖν ἐπὶ τὰ γόνατα, κάμπτειν.* 2) adorare, id quod genibus flexis fieri solet, preces fundere, celebrare Deum, benedicere, salutare. LXX: *εὐλογεῖν,* cujus verbi usus latissime patet apud Hellenistas. Pi. vi benedicendi, sensu amplissimo. Interdum vi contraria maledicendi, sicut ארבך arabicum. Trg. בָּרֵךְ, אַרְגִּיז. Hell. *κακὰ ἐννοεῖν, εἰπεῖν ῥῆμα κατά, καταρᾶν.* Olympiodorus: *εὐλογήσει· ἀντὶ τοῦ δυσφημήσει.* Hi. facere, ut accumbant, de camelis, cum aut conscenduntur aut onera iis demuntur. LXX: *κοιμᾶν* (*τοῦς καμήλους*). Scholiastes Vaticanus: *ἐγονάτισεν.* Hitp. sibi benedicere. De differentia vocabulorum: הִשְׁתַּחֲוָיָה, בֶּרֶךְ, בְּרָכָה, et כָּרַע cf. Shebuot fol. 16, b. Megilla fol. 22, b.

part. pass.: בָּרוּךְ

Gn. 9, 26. ברוך יי׳ אלהי שם
Gn. 14, 19. ויאמר ברוך אברם
Gn. 24, 27. ברוך יי׳ אלהי אדני
Gn. 27, 29. ומברכיך ברוך
Gn. 27, 33. ואברכהו גם־ברוך יהיה
Ex. 18, 10. ויאמר יתרו ברוך יי׳
Num. 22, 12. כי ברוך הוא
Num. 24, 9. מברכיך ברוך
Dt. 7, 14. ברוך תהיה מכל־העמים
Dt. 28, 3. ברוך אתה בעיר
Dt. 28, 4. ברוך פרי־בטנך
Dt. 28, 5. ברוך טנאך ומשארתך
Dt. 28, 6. ברוך אתה בבאך
Dt. 33, 20. ברוך מרחיב גד
Dt. 33, 24. ברוך מבנים אשר
Jud. 17, 2. ותאמר אמו ברוך בני ליי׳
Ruth 2, 19. יהי מכירך ברוך
Ruth 2, 20. ברוך הוא ליי׳
Ruth 4, 14. ברוך יי׳ אשר לא השבית
1 Sam. 15, 13. ברוך אתה ליי׳
1 Sam. 25, 32. ברוך יי׳ אלהי ישראל
1 Sam. 25, 39. ויאמר ברוך יי׳
1 Sam. 26, 25. ברוך אתה בני דוד
2 Sam. 18, 28. ויאמר ברוך יי׳ אלהיך
1 Reg. 1, 48. ברוך יי׳ אלהי ישראל
8, 15.
1 Reg. 2, 45. והמלך שלמה ברוך
1 Reg. 5, 21. ויאמר ברוך יי׳ היום
1 Reg. 8, 56. ברוך יי׳ אשר נתן מנוחה
1 Reg. 10, 9. יהי יי׳ אלהיך ברוך
1 Chr. 16, 36. ברוך יי׳ אלהי ישראל
1 Chr. 29, 10. ברוך אתה יי׳
2 Chr. 2, 11. ברוך יי׳ אלהי ישראל
6, 4.
2 Chr. 9, 8. יהי יי׳ אלהיך ברוך
Esr. 7, 27. ברוך יי׳ אלהי אבתינו
Ps. 28, 6. ברוך יי׳ כי שמע קול תחנוני
Ps. 31, 22. ברוך יי׳ כי הפליא חסדו
Ps. 41, 14. ברוך יי׳ אלהי ישראל
ברוך אלהים אשר לא־
הסיר
Ps. 66, 20. ברוך אדני יום יום
Ps. 68, 20. ברוך אלהים
Ps. 68, 36. ברוך אלהים
Ps. 72, 18. ברוך יי׳ אלהים
Ps. 89, 52. ברוך יי׳ לעולם
Ps. 106, 48. ברוך יי׳ אלהי ישראל
Ps. 118, 26. ברוך הבא בשם יי׳
Ps. 119, 12. ברוך אתה יי׳
Ps. 124, 6. ברוך יי׳
Ps. 135, 21. ברוך יי׳ מציון
Ps. 144, 1. ברוך יי׳ צורי
Prv. 5, 18. יהי־מקורך ברוך
Jes. 19, 25. ברוך עמי מצרים
Jer. 17, 7. ברוך הגבר אשר יבטח ביי׳
Jer. 20, 14. אל־יהי ברוך
Ez. 3, 12. ברוך כבוד־יי׳ ממקומו
Zach. 11, 5. ברוך יי׳ ואעשר

part. pass.: וּבָרוּךְ

Gn. 14, 20. וברוך אל עליון
Dt. 28, 3. וברוך אתה בשדה
Dt. 28, 6. וברוך אתה בצאתך
1 Sam. 25, 33. וברוך טעמך
2 Sam. 22, 47. חי־יי׳ וברוך צורי
Ps. 18, 47. חי־יי׳ וברוך צורי
Ps. 72, 19. וברוך שם כבודו לעולם

constr.: בְּרוּךְ

Gn. 24, 31. ויאמר בוא ברוך יי׳
Gn. 26, 29. אתה עתה ברוך יי׳

pl.: בְּרוּכִים, בְּרֻכִים

1 Sam. 23, 21. ברוכים אתם ליי׳
2 Sam. 2, 5. ברוכים אתם ליי׳
Ps. 115, 15. ברוכים אתם ליי׳

constr. pl.: בְּרוּכֵי

Jes. 65, 23. זרע ברוכי יי׳ המה

fem. sg.: בְּרוּכָה

Ruth 3, 10. ברוכה את ליי׳ בתי

part. fem.: וּבְרוּכָה

1 Sam. 25, 33. וברוכה את

inf. abs.: בָּרוֹךְ

Jos. 24, 10. ויברך ברוך אתכם

inf. c. suff.: לְבָרְכוֹ

1 Sam. 13, 10. לקראתו לברכו

inf. c. suff.: וּלְבָרְכוֹ

2 Sam. 8, 10. לשלום ולברכו
1 Chr. 18, 10. לשלום ולברכו

3 imperf.: וַיְבָרֶךְ

2 Chr. 6, 13. ויברך על־ברכיו

1 pl. cum h: נְבָרְכָה

Ps. 95, 6. נברכה לפני־יי׳ עושנו

Nif-al: נִבְרַךְ

3 perf. pl.: וְנִבְרְכוּ

Gn. 12, 3. ונברכו בך כל משפחת
Gn. 18, 18. ונברכו בו כל גויי הארץ
Gn. 28, 14. ונברכו בך כל־משפחת

Pi-el: בֵּרַךְ *p.* *3 prf.*

Gn. 24, 1. ויי׳ ברך את־אברהם בכל
Gn. 24, 35. ויי׳ ברך את־אדני
Gn. 28, 6. ויירא עשו כי־ברך
Gn. 49, 28. אשר כברכתו ברך אתם
על־כן ברך יי׳ את־יום
Ex. 20, 11. השבת
Dt. 33, 1. אשר ברך משה
2 S. 6, 12. ברך יי׳ את בית עבד אדם
1 Rg. 21, 13. ברך נבות אלהים ומלך
2 Chr. 31, 10. כי יי׳ ברך את־עמו
Job. 42, 12. ויי׳ ברך את־אחרית איוב
Ps. 147, 13. ברך בניך בקרבך
Jes. 61, 9. כי הם זרע ברך יי׳
Ps. 10, 3. ובצע ברך נאץ יי׳

3 *perf.:* וּבֵרַךְ

Num. 23, 20. וברך ולא אשיבנה

3 *perf.:* וּבֵרֵךְ

Ex. 23, 25. וברך את־לחמך
Dt. 7, 13. וברך פרי־בטנך
1 Sam. 2, 20. וברך עלי את־אלקנה

perf. c. suff.: בֵּרְכֵנִי

Jos. 17, 14. אשר־עד־כה ברכני יי

perf. c. suff.: בֵּרַכְךָ

Dt. 2, 7. ברכך בכל מעשה ידך
Dt. 12, 7. 15, 14. אשר ברכך יי׳ אלהיך
Dt. 15, 6. כי־יי׳ אלהיך ברכך
Ps. 45, 3. ברכך אלהים לעולם

perf. c. suff.: וּבֵרַכְךָ *p.* וּבֵרֲכָךְ

Dt. 7, 13. וברכך והרבך
Dt. 15, 18. וברכך יי׳ אלהיך
Dt. 24, 13. ושכב בשלמתו וברכך
Dt. 28, 8. וברכך בארץ
Dt. 30, 16. וברכך יי׳ אלהיך בארץ

cum suff.: בֵּרְכוֹ

Gn. 27, 27. אשר ברכו יי׳
Gn. 27, 41. אשר ברכו אביו
1 Chr. 26, 5. כי ברכו אלהים
Jes. 19, 25. אשר ברכו יי׳ צבאות

2 *perf.:* בֵּרַכְתָּ

Num. 23, 11. 24, 10. והנה ברכת ברך
1 Reg. 21, 10. ברכת אלהים ומלך
1 Chr. 17, 27. כי־אתה יי׳ ברכת
Job. 1, 10. מעשה ידיו ברכת

2 *perf.:* וּבֵרַכְתָּ

Dt. 8, 10. וברכת את־יי׳ אלהיך

c. suff.: בֵּרַכְתַּנִי

Gn. 32, 27. כי אם־ברכתני

1 *perf.:* בֵּרַכְתִּי

Gn. 17, 20. הנה ברכתי אתו

1 *perf.:* וּבֵרַכְתִּי

Gn. 17, 16. וברכתי אתה

cum suff.: וּבֵרַכְתִּיךָ

Gn. 26, 24. וברכתיך והרבתי
Ex. 20, 24. אבוא אליך וברכתיך

c. suff.: וּבֵרַכְתִּיהָ

Gn. 17, 16. וברכתיה והיתה לגוים

3 *perf. pl.:* בֵּרְכוּ

2 Chr. 20, 26. כי שם ברכו את־יי׳

3 *pl.:* וּבֵרְכוּ

Job. 1, 5. וברכו אלהים בלבבם

3 *pl. c. suff.:* בֵּרְכוּנִי

Job. 31, 20. אם־לא ברכוני חלצו

2 *pl.:* וּבֵרַכְתֶּם

Ex. 12, 32. וברכתם גם־אתי

1 *pl.:* בֵּרַכְנוּ

Ps. 129, 8. ברכנו אתכם בשם יי׳

c. suff.: בֵּרַכְנוּכֶם

Ps. 118, 26. ברכנוכם מבית יי׳

part. sg.: מְבָרֵךְ

Prv. 27, 14. מברך רעהו בקול גדול
Jes. 66, 3. מברך און

part. pl. c. suff.: מְבָרְכֶיךָ

Gn. 12, 3. ואברכה מברכיך
Num. 24, 9. מברכיך ברוך

part.pl.c.suff.: מְבָרְכֶיךָ
Gn. 27. 29. ומבריכיך ברוך
inf. constr.: בָּרֵךְ
Gn. 22, 17. כי־ברך אברכך
Num. 23, 11. 24, 10. וחנה ברכת ברך
Num. 23, 20. הנה ברך לקחתי
Num. 23, 25. גם־ברך לא תברכנו
Dt. 15, 4. כי־ברך יברכך יי
1 Chr. 4, 10. אם־ברך תברכני
Ps. 132, 15. צידה ברך אברך
inf. constr.: לְבָרֵךְ
Gn. 27, 30. לברך את־יעקב
Num. 24, 1. לברך את־ישראל
Dt. 27, 12. יעמדו לברך את־העם
Jos. 8, 33. לברך את־העם ישראל
1 Sam. 25, 14. לברך את־אדנינו
ויש דוד לברך את־
2 Sam. 6, 20. ביתו
1 Reg. 1, 47. לברך את־אדוני המלך
ויסב דויד לברך את־
1 Chr. 16, 43. ביתו
1 Chr. 17, 27. ועתה הואלת לברך
inf. constr.: וְלָבָרֵךְ
Dt. 10, 8. ולברך בשמו
Dt. 21, 5. לשרתו ולברך בשם יי
ולברך את כל־מעשה
Dt. 28, 12. ידיך
1 Chr. 23, 13. ולברך בשמו עד־עולם
inf. c. suff.: בְּרֵכוֹ
Gn. 28, 6. בנינו אתו
imperat.: בָּרֵךְ
Dt. 33, 11. ברך יי חילו
Job. 2, 9. ברך אלהים ומת
imperat.: וּבָרֵךְ
Dt. 26, 15. וברך את־עמך ישראל
2 Sam. 7, 29. וברך את־בית עבדך
Ps. 28, 9. וברך את־נחלתך
imp. cum suff.: בָּרְכֵנִי
Gn. 27, 34. 38. ברכני גם־אני אבי
imperat. fem.: בָּרְכִי
Ps. 103, 1. 2. 22. 104, 1. 38. ברכי נפשי את־יי
pl.: בָּרְכוּ
Jud. 5, 2. בהתנדב עם ברכו יי
Jud. 5, 9. המתנדבים בעם ברכו יי
1 Chr. 29, 20 וברכו־נא את־יי אלהיכם
Neh. 9, 5. קומו ברכו את־יי
Ps. 66, 8. ברכו עמים אלהינו
Ps. 68, 27. במקהלות ברכו אלהים
Ps. 96, 2. שירו ליי ברכו שמו
Ps. 100, 4. הודו לו ברכו שמו
Ps. 103, 20. ברכו יי מלאכיו
Ps. 103, 21. ברכו יי כל־צבאיו
Ps. 103, 22. ברכו יי כל מעשיו
Ps. 134, 1. הנה ברכו את־יי
Ps. 135, 19. בית ישראל ברכו את־יי
Ps. 135, 19. בית אהרן ברכו את־יי
Ps. 135, 20. בית הלוי ברכו את־יי
Ps. 135, 20. יראי יי ברכו את־יי
pl.: וּבָרְכוּ
2 Sam. 21, 3. וברכו את־נחלת יי
Ps. 134, 2. וברכו את־יי
1 imperf.: אֲבָרֵךְ
Ps. 16, 7. אברך את־יי אשר יעצני
Ps. 26, 12. במקהלים אברך יי
Ps. 132, 15. צידה ברך אברך
Hag. 2, 19. מן־היום הזה אברך
1 imperf.: וַאֲבָרֵךְ
Gn. 24, 48. ואברך את־יי אלהי אדני
1 imperf.: אֲבָרְכָה *cum h.*
Ps. 34, 2. אברכה את־יי בכל־עת
c. h: וַאֲבָרְכָה
Gn. 12, 3. ואברכה מברכיך
Ps. 145, 1. 2. ואברכה שמך לעולם ועד

c. suff.: אֲבָרֶכְךָ
Gn. 22, 17. כי־ברך אברכך
Ps. 63, 5. כן אברכך בחיי
c. suff.: אֲבָרֲכֶךָּ
Ps. 145, 2. בכל־יום אברכך
וַאֲבָרֲכָה
Gn. 12, 2. ואברכך ואגדלה שמך
וַאֲבָרֲכֶךָּ
Gn. 26, 3. ואהיה עמך ואברכך
cum suff.: וַאֲבָרְכֶכָּה
Gn. 27, 7. ואברככה לפני יי
c. suff.: וַאֲבָרֲכֵהוּ
Gn. 27, 33. ואברכהו גם־ברוך יהיה
c. suff.: וַאֲבָרֲכֵהוּ
Jes. 51, 2. ואברכהו וארבהו
imp. c. suff.: אֲבָרְכֵם
Num. 6, 27. ואני אברכם
c. suff.: וַאֲבָרְכֵם
Gn. 48, 9. קחם־נא אלי ואברכם
2 imperf.: תְּבָרֵךְ
Num. 22, 6. את אשר־תברך
Ps. 5, 13. כי־אתה תברך צדיק
Ps. 65, 11. צמחה תברך
Ps. 109, 28. יקללו־המה ואתה תברך
2 c. suff.: תְּבָרְכֵנִי
1 Chr. 4, 10. אם־ברך תברכני
cum suff.: תְּבָרְכֵנוּ
Num. 23, 25. גם ברך לא תברכנו כי תמצא־איש לא תברכנו
2 Reg. 4, 29.
3 imperf.: יְבָרֵךְ
Gn. 28, 3. ואל שדי יברך אתך
Gn. 48, 16. יברך את־הנערים
Gn. 48, 20. בך יברך ישראל
1 Sam. 9, 13. כי־הוא יברך הזבח
Ps. 29, 11. יברך את־עמו בשלום
Ps. 49, 19. כי־נפשו בחייו יברך
Ps. 115, 12. יי זכרנו יברך
Ps. 115, 12. יברך את בית־ישראל
Ps. 115, 12. יברך את־בית אהרן
Ps. 115, 13. יברך יראי יי
Prv. 3, 33. ונוה צדקים יברך
Prv. 30, 11. ואת־אמו לא יברך
c. suff.: יְבָרְכֵנוּ
Ps. 67, 7. יברכנו אלהים אלהינו
Ps. 67, 8. יברכנו אלהים
c. suff.: וַיְבָרְכֵנוּ
Ps. 67, 2. אלהים יחננו ויברכנו
p. יְבָרֶכְךָ
Gn. 27, 10. בעבר אשר יברכך
Num. 6, 24. יברכך יי וישמרך
Dt. 14, 24. 16, 15. כי יברכך יי אלהיך
Dt. 14, 29. למען יברכך יי אלהיך
23, 21. 24, 19.
Dt. 15, 4. כי־ברך יברכך יי בארץ
יברכך יי אלהיך בכל־
Dt. 15, 10. מעשך
Dt. 16, 10. כאשר יברכך יי אלהיך
Ruth 2, 4. ויאמרו לו יברכך יי
2 Reg. 4, 29. וכי־יברכך איש
Jer. 31, 23. יברכך יי נוה צדק
Job. 1, 11. 2, 5. על־פניך יברכך
Ps. 128, 5. 134, 3. יברכך יי מציון
cum suff.: יְבָרֶכְנְּךָ
Ps. 72, 15. והיום יברכנהו
impf. apoc. וַיְבָרֶךְ
Gn. 1, 22. 28. ויברך אתם אלהים
ויברך אלהים את־יום
Gn. 2, 3. השביעי
Gn. 5, 2. ויברך אתם ויקרא את־ שמם
Gn. 9, 1. ויברך אלהים את־נח
ויברך אלהים את־יצחק
Gn. 25, 11. בנו
Gn. 28, 1. אל־יעקב ויברך אתו
Gn. 30, 30. ויברך יי אתך לרגלי
Gn. 32, 1. ולבנותיו ויברך אתהם
Gn. 32, 30. ויברך אתו שם
בבאו מפדן ארם ויברך
אתו
Gn. 35, 9. ויברך יי את־בית המצרי
Gn. 39, 5. ויברך יעקב את־פרעה
Gn. 47, 7. 10. בארץ כנען ויברך אתו
Gn. 48, 3. ויברך את־יוסף ויאמר
Gn. 48, 15. ויברך אותם
Gn. 49, 28. ויברך אתם משה
Ex. 39, 43. ויברך ברוך אתכם
Jos. 24, 10. ויברך יי את־עבד אדום
2 Sam. 6, 11. ויברך את־העם בשם יי
2 Sam. 6, 18. וישתחו ויברך את־
המלך
2 Sam. 14, 22. ויברך את כל־קהל
ישראל
1 Reg. 8, 14. 55. ויברך יי את־בית עבד־
אדם
1 Chr. 13, 14. ויברך את־העם בשם יי
1 Chr. 16, 2. ויברך דויד את־יי
1 Chr. 29, 10. ויברך את כל־קהל
ישראל
2 Chr. 6, 3. ויברך עזרא את־יי
Neh. 8, 6. האלהים
וַיְבָרֶךְ
Dt. 1, 11. ויברך אתכם כאשר
Ps. 145, 21. ויברך כל־בשר
cum suff.: וַיְבָרְכֵנִי
Gn. 30, 27. ויברכני יי בגללך
cum suff.: וַיְבָרְכֵהוּ
Gn. 49, 25. ויברכך ברכת שמים
cum suff.: וַיְבָרְכֵהוּ
Gn. 14, 19. ויברכהו ויאמר
Gn. 26, 12. מאה שערים ויברכהו יי
Gn. 27, 23. שערת ויברכהו
וירח את־ריח בגדיו
Gn. 27, 27. ויברכהו
Jos. 14, 13. ויברכהו יהושע
Jud. 13, 24. ויגדל הנער ויברכהו יי
2 S. 13, 25. ולא־אבה ללכת ויברכהו
2 Sam. 19, 40. ויברכהו וישב למקמו
2 Reg. 10, 15. ויברכהו ויאמר אליו
cum suff.: וַיְבָרְכֵם
ויברכם ביום ההוא
Gn. 48, 20. לאמר
Lev. 9, 22. אל־העם ויברכם
Jos. 22, 6. ויברכם יהושע וישלחם
Jos. 22, 7. אל־אחליהם ויברכם
Ps. 107, 38. ויברכם וירבו מאד
3 impf. f. c. s.: תְּבָרְכֵנִי
Gn. 27, 19. 31. בעבור תברכני נפשך
תְּבָרֲכֶךָּ
Gn. 27, 4. בעבור תברכך נפשי
Gn. 27, 25. למען תברכך נפשי
1 pl.: נְבָרֵךְ
Ps. 115, 18. ואנחנו נברך יה
2 impf. pl.: תְּבָרְכוּ
כה תברכו את־בני
Num. 6, 23. ישראל
3 pl.: יְבָרְכוּ
Ps. 62, 5. בפיו יברכו
וַיְבָרְכוּ
Gn. 24, 60. ויברכו את־רבקה
Lev. 9, 23. ויצאו ויברכו את־העם
Jos. 22, 33. ויברכו אלהים בני ישראל
1 Reg. 8, 66. ויברכו את־המלך
1 Chr. 29, 20. ויברכו כל־הקהל ליי
2 Chr. 30, 27. ויברכו את־העם
2 Chr. 31, 8. ויברכו את־יי
Neh. 11, 2. ויברכו העם לכל האנשים
וַיְבָרְכוּ
Neh. 9, 5. ויברכו שם כבוד
cum suff.: יְבָרְכוּכָה
Ps. 145, 10. ותסידך יברכוכה
Pu-al.: בֹּרָךְ
part.: מְבֹרָךְ
Num. 22, 6. את אשר־תברך מברך
Job. 1, 21. יהי שם יי מברך
Ps. 113, 2. יהי שם יי מברך
part.: וּמְבֹרָךְ
1 Chr. 17, 27. ומברך לעולם
part. fem.: מְבֹרֶכֶת
Dt. 33, 13. מברכת יי ארצו
part. c. suff.: מְבֹרָכָיו
Ps. 37, 22. מברכיו יירשו ארץ
3 imperf.: יְבֹרַךְ *p.*
2 Sam. 7, 29. יברך בית־עבדך
Ps. 112, 2. דור ישרים יברך
Ps. 128, 4. כן יברך גבר
Prv. 22, 9. טוב־עין הוא יברך
3 f. impf.: תְּבֹרַךְ *p.*
Jud. 5, 24. תברך מנשים יעל
Jud. 5, 24. מנשים באהל תברך
Prv. 20, 21. ואחריתה לא תברך
Hitpa-el: הִתְבָּרֵךְ
3 perf.: וְהִתְבָּרֲכוּ
Dt. 29, 18. והתברך בלבבו
2 perf. pl.: וְהִתְבָּרְכוּ
Gn. 22, 18. 26, 4. והתברכו בזרעך
Jer. 4, 2. והתברכו בו גוים
part. מִתְבָּרֵךְ
Jes. 65, 16. המתברך בארץ
3 imperf.: יִתְבָּרֵךְ
Jes. 65, 16. המתברך בארץ יתברך
3 pl.: וְיִתְבָּרְכוּ
Ps. 72, 17. ויתברכו־בו כל־גוים
Hif-il: הִבְרִיךְ
3 impf. apoc.: וַיְבָרֶךְ
Gn. 24, 11. ויברך הגמלים
בְּרָכָה
ע"כ נס' משלש הברכה הסימן ברכת סיכוי ברכות וסימן ברכות. המכוון טוב ופוטיס נרכס ושונס [וענען], הן פרי הנרכס לופר המגלקס, לו ז'יכיס מעצמ טוב [ושמלטמצע] לו דנור נרכס.
n. f. fausta precatio, benedictio, vel id ipsum, quod in aliquem benigne confertur (תֹּסֶפֶת תַּשׁוּבָה).
LXX: *εὐλογία, ἐγκώμιον* (etiam pluraliter *εὐλογίαι* 2 Cor. 9, 6.)
Gn. 12, 2. והיה ברכה
Gn. 27, 12. קללת ולא ברכה
Gn. 27, 36. אצלת לי ברכה
Ex. 32, 29. ולתת עליכם היום ברכה
Dt. 11, 26. היום ברכה וקללה
Jud. 1, 15. הבת־לי ברכה
1 S. 30, 26. לכם ברכה משלל איבי
2 Rg. 5, 15. קח־נא ברכה מאת עבדך
2 Rg. 18, 31. עשו אתי ברכה וצאו אלי
2 Chr. 20, 26. נקהלו לעמק ברכה
2 Chr. 20, 26. עמק ברכה
Neh. 9, 5. ומרומם על־כל־ברכה
Ps. 24, 5. ישא ברכה מאת יי
Prv. 11, 25. נפש־ברכה תדשן
Jes. 19, 24. ברכה בקרב הארץ
Jes. 36, 16. עשו אתי ברכה
Jes. 65, 8. כי ברכה בו
Ez. 34, 26. וסביבות גבעתי ברכה
Ez. 34, 26. גשמי ברכה יהיו
Ez. 44, 30. להניח ברכה אל־ביתך
Joel 2, 14. והשאיר אחריו ברכה
Zach. 8, 13. והייתם ברכה
Mal. 3, 10. ברכה עד־בלי־די
וּבְרָכָה

Digitized by Google

וברכה לראש משביר Prv. 11, 26.
הַבְּרָכָה
על־הברכה אשר ברכו Gn. 27, 41.
את־הברכה אשר תשמעו Dt. 11, 27.
את־הברכה על־הר גרזים Dt. 11, 29.
יצו יי אתך את־הברכה Dt. 28, 8.
כל־הדברים האלה הברכה Dt. 30, 1.
נתתי לפניך הברכה Dt. 30, 19.
וזאת הברכה אשר ברך משה Dt. 33, 1.
הברכה והקללה Jos. 8, 34.
ועתה הברכה הזאת 1 Sam. 25, 27.
שם יצוה יי את־הברכה Ps. 133, 3.
c. h interr.: הַבְּרָכָה
חברכה אחת הוא לך Gn. 27, 38.
בְּבִרְכָה
ולא־חפץ בברכה Ps. 109, 17.
לִבְרָכָה
את־החקללה לברכה Dt. 23, 6.
את־החקללה לברכה Neh. 13, 2.
וזרעו לברכה Ps. 37, 26.
זכר צדיק לברכה Prv. 10, 7.
constr.: בִּרְכַּת
את־ברכת אברהם Gn. 28, 4.
ויהי ברכת יי בכל־אשר יש־לו Gn. 39, 5.
ומלא ברכת יי Dt. 33, 23.
ברכת אובד עלי תבא Job. 29, 13.
ברכת־יי אליכם Ps. 129, 8.
ברכת יי היא תעשיר Prv. 10, 22.
ועליהם תבוא ברכת־טוב Prv. 24, 25
constr.: בִּבִרְכַּת
בברכת ישרים Prv. 11, 11.
constr.: כְּבִרְכַּת
כברכת יי אלהיך Dt. 12, 15. 16, 17.
cum suff.: בִּרְכָתִי
לקח ברכתי Gn. 27, 36.
קח־נא את־ברכתי Gn. 33, 11.
וצויתי את־ברכתי לכם Lev. 25, 21.
cum suff.: וּבִרְכָתִי
וברכתי על־צאצאיך Jes. 44, 3.
cum suff.: בִּרְכָתְךָ p.
ויקח ברכתך Gn. 27, 35.
על־עמך ברכתך Ps. 3, 9.
cum suff.: וּמִבִּרְכָתְךָ
ומברכתך יברך 2 Sam. 7, 29.
cum suff.: כִּבִרְכָתוֹ
כברכתו ברך אתם Gn. 49, 28.
pl.: בִּרְכוֹת
כי־תשיתהו ברכות לעד Ps. 21. 7.
גם־ברכות יעטה מורה Ps. 84, 7.
ברכות לראש צדיק Prv. 10, 6.
איש אמונות רב־ברכות Prv. 28, 20.
pl.: הַבְּרָכוֹת
ובאו עליך כל־הברכות Dt. 28, 2.
constr. pl.: בִּרְכֹת, בִּרְכוֹת
ברכת שמים מעל Gn. 49, 25.
ברכת תהום רבצת Gn. 49, 25.
ברכת שדים ורחם Gn. 49, 25.
ברכת אביך גברו Gn. 49, 26.
על־ברכת הוריי Gn. 49, 26.
ברכות טוב Ps. 21, 4.
pl. cum suff.: בִּרְכוֹתֵיכֶם
וארותי את־ברכותיכם Mal. 2, 2.
בֶּרֶךְ
ז׳ הווי בִּרְכַּיִם, וסלון לכרוכה וכרע [קניע], לומר מקום מפרק, וכולם שמוש בנמרא נויר הפה חִבְּרֵיהּ [כמו מעכירן לפת־הגפן] חַבְּרֵהּ וכדומה.
n. f. genu, γόνυ (semel LXX: ἐπὶ μηρῶν). עַל־בִּרְכַּי
Jes. 45, 23. כי־לי תכרע כל־ברך
dual.: בִּרְכַּיִם p.
Job. 3, 12. מדוע קדמוני ברכים
ועל־ברכים תשעשעו Jes. 66, 12.
וכל־ברכים תלכנה מים Ez. 7, 17. 21, 12.
ויעברני במים מים ברכים Ez. 47, 4.
ופיק ברכים Nah. 2, 10.
dual.: וּבִרְכַּיִם
וברכים כרעות תאמץ Job. 4, 4.
וברכים כשלות אמצו Jes. 35, 3.
dual.: הַבִּרְכַּיִם
על־הברכים ועל־ Dt. 28, 35.
כל־הברכים אשר 1 Reg. 19, 18.
constr.: בִּרְכֵי
ילדו על־ברכי יוסף Gn. 50, 23.
du. c. suff.: בִּרְכַּי
ותלד על־ברכי Gn. 30, 3.
ואכרעה על־ברכי Esr. 9, 5.
ברכי כשלו מצום Ps. 109, 24.
du. c. suff.: בִּרְכָּו , בִּרְכָּיו
מעם ברכיו Gn. 48, 12.
וכל אשר־יכרע על־ברכיו Jud. 7, 5.
מכרע על־ברכיו 1 Reg. 8, 54.
וישם פניו בין ברכיו 1 Reg. 18, 42.
ויכרע על־ברכיו 2 Reg. 1, 13.
ויברך על־ברכיו 2 Chr. 6. 13.
du. cum suff.: בִּרְכֶּיהָ
וחישהו על־ברכיה Jud. 16, 19.
וישב על־ברכיה 2 Reg. 4, 20.
du. cum suff.: בִּרְכֵיהֶם
כרעו על־ברכיהם Jud. 7, 6.
אַבְרֵךְ
נראה שמוש ז׳ ע״ע אַבְנֵם, ומשכון נסדרך עם נרכס, והוש שלילת שלוש ונרכס לפיס [סייל, ועגון] כנ״ל. והקושנים שהוש מנרי מן שפע רעק, לומר קדו רקפ, לו כדומה, לפ מתקוורים לי. לפי פירוש סל״ק מן נרך, לומר סנכיכו, וכן לפירוש ל׳ יוכה ן׳ נגפק, ולינו כרפס לי.
n. m. ad modum formae אַבְנֵם: benedictio, salus, videturque salutationis seu acclamationis esse formula, qua quis jubetur salvere: *salve*, *have*. Sunt qui aegyptiacum esse putent, ut eo vocabulo genua flecti jubeatur (Au-rek, vel Ape-rek). Hieronymus, assentiente quoddammodo Targume Babylonico altero, אָב רְךָ h. e. sapientia patrem, annis tenerum interpretatur. Qimchi, Ibn-Ezra et Ben-Dormasqit apud Salomonem אַבְרֵךְ pro חַבְרֵךְ (Imp. Hif.) dictum esse arbitrantur; eo modo, quo Vulgatus interpres intellexit, qui transtulit: *clamante praecone, ut omnes coram eo genua flecterent*. Alii אָב רְךָ ad analogiam syriacae et talmudicae orationis (Baba batra 4, a. לָא הֵיכָא וְלָא בַּר ר׳ אַבָּא לְמַיְדְיֵהּ, אַב לְמַיְדְיֵהּ) regis nomen esse asserunt, ut sit idem quod אַבָּא.
Sed omnes opiniones deinceps enumerare longum est.
Gen. 41, 43. ויקראו לפניו אברך
הַבֶּרֶךְ
ז׳ כ וסמיך בִּרְכַּת וסכנוי בִּרְכוֹת, וסענין עקיפה ושפע מן נכל [ניינוב, שלשלת נעלונג], וסוושל על נכל [גרשענן, עיין], וכן כתכנוס בָּרְכָא, ונגמרת כמו כֵּן נִבְרֶכֶת [פועל קמן לף ק׳ ע׳ כ].
n. f. inclinatio, flexio, anfractus fluminis, hinc *fossa*, *lacuna*. Bene Qimchi: חֲרִיצִים נְמוּכִים בַּאֲבָנִים וּבְסִיד. LXX et N. T. (Joann. 5, 2. 9, 7.) κολυμβήθρα.

הַבְּרֵכָה
אלה על־הברכה מזה 2 Sam. 2, 13.
ואלה על־הברכה מזה 2 Sam. 2, 13.
ויתלו על־הברכה בחברון 2 Sam. 4, 12.
בתעלת הברכה העליונה 2 Rg. 18, 17.
את־הברכה ואת־ התעלה 2 Reg. 20, 20.
ועד הברכה העשויה Neh. 3, 16.
הברכה העליונה Jes. 7, 3.
את־מי הברכה התחתונה Jes. 22, 9.
למי הברכה הישנה Jes. 22, 11.
בתעלת הברכה העליונה Jes. 36, 2.
constr.: בִּרְכַת
על־ברכת גבעון 2 Sam. 2, 13.
על־ברכת שמרון 1 Reg. 22, 38.
ואל־ברכת המלך Neh. 2, 14.
ואת חומת ברכת השלח Neh. 3, 15.
constr.: כִּבְרֵכַת
וניטה כברכת־מים Nah. 2, 9.
pl.: בְּרֵכוֹת
עשיתי לי ברכות מים Eccl. 2, 6.
עיניך ברכות בחשבון Cant. 7, 5.

בָּרַךְ

פעל נקרי כמו נענני וכנכך בָּרְךָ.
vrb. aram. quod quid valeat, hebraicum te docebit.
part.: בָּרֵךְ
הוא ברך על־ברכותי Dan. 6, 11.
part. pass.: בָּרִיךְ
בריך אלהדנן Dan. 3, 28.
Pa-el: בָּרֵךְ 3 prf.
ברך לאלה שמיא Dan. 2, 19.
1 perf.: בָּרֵכְתָּ
ולעלייא ברכת Dan. 4, 31.
part.: מְבָרַךְ
להוא שמה די־אלהא מברך Dan. 2, 20.

בֶּרֶךְ

כמו נענני בָּרֵךְ, וינק נפר וס אַרְשָׁפֵּךְ עי׳ רָכַב.
n. m., בָּרֶךְ apud Hebraeos.
cum suff.: בִּרְכּוֹתַי
הוא ברך על־ברכותי Dan. 6, 11.

בֶּרֶם

פעל לף־עוכר, וסמלנס קטוכס וקוס, שלל־נגע ונרידס [נוכסקרניג], ונלאון ישמעאל מסשקל על פוסק נכעזו על זמי מעפים, לומר מיד זמק ועלו, מיד כוסם וווסף [לויכעכסקע ויין], וככיון מכנך מן לקוס. קעלוס מסרס נרלס בָּרֵם וסף׳ קוסמק, וכן נשמקי מעכנ כל נמכוון סוס.
vrb. inusit. versicolorem, varie coloratum esse; arabice, de eo, qui varius est in omni genere vitae, qui sibi non constat, sed tanquam in utramque partem vacillat. Pi. variis coloribus tingere, distincte colorare. Radix est בַּר, cui in exitu liquida adjecta est.

בְּרֹמִים
ז׳ ונמנק לף נרנוי בְּרֹמִים, סלנון סנדין מכוסק ומקוסנ ומנוכל [נוכס-קַלְמַרְנִיגְעם ניי״ג], ונגוי נכוסים, סלנון לרגוי מלמים רקמס קוכ ולמון, ולולי סוק לעון-דמק [דמקמסס].
n. m. *plurale tantum*, vestes variis coloribus tinctae proindeque pretiosissimae, quod est nomen, ut ait in l. Ohel-Moëd Salomo Urbinas, omnium pulcrarum vestium commune. LXX: θησαυρὸς ἐκλεκτός.

בְּרֻמִים
pl.: ובגדי ברומים Ez. 27, 24.

בָּרַם

עלם לפעם וסקזול נלקי, וכפונק סוד, וסמלנס כמו שכל, וזנור נקנוס.
עי׳ פנכס קפס לקי שלי.
adv. origine prorsus incognita (ineptiunt enim Grammatici, qui consuetudinem veterum, qua particulas a verbis deducere soliti sunt, rursus in lexicis recentissimis recoxerunt), vi adversativa, in sermone targumico etiam crebrius, quam in libris sacris. Al. ἀλλ᾽ ἤ, πλήν, ἀλλά, δέ.
Dan. 2, 28. ברם איתי אלה בשמיא
Dan. 4, 12. 20. ברם עקר שרשוהי
Dan. 5, 17. ברם כתבא אקרא
Esr. 5, 13. ברם בשנת חדה

בָּרָק

פעל לף-עוכר וסמכוון ף׳ וסילס ונסילס [סילנגלאנצען, לי״לעצען], וכן נקפס סודו נרנ [bŏrâg] וכדומס. קעלוס כפנס בָּרָק וכן סס נקפס סודו סנ׳ עלס וסקנס עוסנ. ג׳ כמו בָּרַךְ, בָּרֵךְ נמכוון שנילס ונלילס [נרעבצען, פצלעצען], וכן נקפקי מעכנ.
vrb. inusit., 1) lucere, splendere, *coruscare*, emicare, sanscr. b'râg'. Radix est בַּר, cui, ut solet, praepositio addita est ad significationem subtilius definiendam. 2) sicut בָּרַךְ, בָּרַק *frangere*, comminuere, conterere.
imperat.: בְּרוֹק
Ps. 144. 6. ברוק ברק ותמיצם

בָּרָק

ז׳ כ מכנוי בְּרָקִים וסמן כיזיל בָּרָק, עכיטו וכר ונכר עסר וסמר, נכשלל על רקף ומנן קט-פלמיס ומוי [נלימן], לו על לעוש סיקנ. ונגמרת כמו וס בָּרָק נקיוס קמן סלפמון [קָאנָג, וס׳לוועס בְּרָנָא], וכן בָּרָק כיוועס בַּרְנָא, וכן בוּרָק כמו יַיִן בּוּרָק], וכן בְּרַדְתֵּי לו בַּרַדְתֵּי וכלוועס.
n. m. splendor, lumen coruscum, *fulgur*, fulmen, *gladii acies*. LXX: ἀστραπή. Sanscr., permutata secundum sonorum naturam litera etiam *marak*, in: *marakata*.
2 Sam. 22, 15. וישלח ברק ויהמם
Ps. 144, 6. וברק ותמיצם
Ez. 1, 13. ומן־האש יוצא ברק
Ez. 21, 15. למען היות־לח ברק מרטה
Ez. 21, 33. להכיל למען ברק
Dan. 10, 6. ופניו כמראה ברק

וָבָרָק

Job. 20, 25. וברק ממרורתו

בַּבָּרָק

Zach. 9, 14. ויצא כברק חצו
constr.: בְּרַק
Dt. 32, 41. אם־שנותי ברק חרבי
Hab. 3, 11. לנגה ברק חניתך
constr.: וּבְרַק
Nah. 3, 11. וברק חניח
pl.: בְּרָקִים
Job. 38, 35. התשלח ברקים וילכו
Ps. 77, 19. האירו ברקים תבל
Ps. 135, 7. ברקים למטר עשה
Jer. 10, 13. 51, 16. ברקים למטר עשה
pl.: וּבְרָקִים
Ex. 19, 16. ויהי קלת וברקים
Ps. 18, 15. וברקים רב ויהמם

Digitized by Google

pl.: בְּבָרָקִים
Nah. 2, 5. כברקים ירוצצו
pl. c. suff.: בְּרָקָיו
Ps. 97, 4. האירו ברקיו תבל

בַּרְקָן

ג׳ ולע נעמל אך נכנסי בַּרְקָנִים, ועכיכו פיעכנ וסמכנן, ע״פ עלמן, ועכיכו כלי סדיעס מוכנ וקיבץ [דרעזוגענן]. ולע יסים עס לקון ודכדר עס [זעעכפפלכענע].

n. m. plurale tantum, ad simil. formae אַלְמֻן, tribula (apud Varronem), V. *tribuli*, h. e. machinae aculeis multis instructae, quibus superinductis frumenta comminui triturarique solebant. LXX: *βαρκηνείμ* (Hesych.: *βαραχνή· ἄκανθα.*) Aq. *ἄκανθαι*; Symm. *τρίβολοι.*

pl.: הַבַּרְקָנִים
Jud. 8, 7. 16. ואת־חברקנים

בָּרְקַת, בָּרֶקֶת

ג׳ וסוף ניון לכן יקרס לעכ קנכיק ונקסיר, והכרס בָּרֶקֶת. ולכן יקרס היל סיקרקס כעפת סודו מעכרקעקעע [כקלוף הנ׳ נע׳] סוס פכרס, וכעפס קלישפס מעכרקעג-וס וכדומס [ומעכרקעג], ומוס נקנוס זַמְרְגַּד, אִזְמַרְגַּד, אִזְמוֹרֵד, ויס נאר ולפ גס בַּרְקָתָא או בַּרְקָנָן, בְּרוֹקָא, ולילית נקרקפ מלכפ-ומלנג, לומר מלכפ לוגרות מלכנר, והיס ומכנג מוקר לקכ לנעפ לכן-כוסכ. ומלכן יקרס יחתר [נאר פניכיס נאכני], או גיתר [לעכר לל״ק יעפס], סיל יון יחתר, גחר, נאכון לסילס ונכיקה, וכן כלעון יעמעלל.

n. f. perlucidi lapilli seu *fulgentis gemmae*, sanscr. *marakata*, Gr. *μάραγ-δος*, praefixo spiritu, qui dicitur, dentali *σμάραγδος*, targumice אִזְמוֹרֵד, אִזְמַרְגַּד, זְמַרְגַּד, בַּרְקָתָא, בַּרְקָן, בָּרוֹקָא, unde Lilit in mythologia Judaeorum מַלְכַּת זְמַרְגַּד nuncupatur, h. e. regina, quae ingentes thesauros habet sive terram possidet auro gemmisque ditissimam. Al. *σμάραγδος, ὀνύχιον.* Symmachus *Ceraunium* haud male vertit, ut docet ad Fabiolam Hieronymus. Abravaneli: קרבונקלו. Samaritanus: סכסכד. Exod. Rabba 28, 17. הַיְקִינְתִין (hyacinthus). Originem vocabuli recte jam expositam invenies apud Athenaeum l. III, teste Plinio 37, 5.

וְבָרֶקֶת

Ex. 28, 17. 39, 10. אדם פטדה וברקת

וְבֹרֶקֶת

Ez. 28, 13. עמך וברקת

בָּרַר

פעל כוול, נעכר בָּרוּרִי סיקוכ בָּר כמו שָׂךְ, רַד. סיכוון ק׳ נקיכס לכל ונכס [וועסלעכן, קוויסלעוועכן], ל״ע מוכלים, וסוס בָּרוּר, לומר נכקר. וכעכן פסכס גס נזפעי מעכנ, ל״ע נסכלפס כר [sanscr. वर] לזון נקיכס, וכן ניוכי וכדומס. כ׳ נעכוון מוסרי״, נכקר כמו יקר ועל-יקר, כנד ועוב, קנ וכקי [פַּאֲקִ־גענלין, סיכּטינ, ריין] כמו פסס נכוכס. ג׳ פסלל סנכיכיות על סקקנות, כמו ע״פ עלטי נקי מכנסיו. סנפעל מנקיות סעוסקיס. פסס סנכיכיס יונכו מקלכיס. נסקפעל נעקיך תִּתְבָּרֵר נאל יִתְבָּרֵר לנעכ פסעוי נלעון עס בָּרֵר, לוק ומקלך.

vrb. trans. 1) eligere, deligere, sanscr. wṛi, gr. *ἔρα-θαι*. LXX: *ἐκλέγειν*, בָּחוּר *ἐκλεκτός*. 2) eximium, selectum, praestans esse, sanscr. *wara*, eximius, v. c. שָׁפָה בְרוּרָה. Aq. Theod. *χεῖλος ἐξηλεγμένον*. Symm. *καθαρόν*. 3) purum, expers, spoliatum esse. Ni. se purgare. LXX: (2 Cor. 6, 17.) *ἀφορισθῆναι*. N. T. *καθαρίζεσθαι, ἁγνίζειν σε*. Pi. *ἐξελέξασθαι*. Hi. purum facere, perpolire (de armis, acuere. LXX: *παρασκευάζειν*. Hitp. purum se exhibere. LXX: *ἐκλεκτὸν εἶναι, ἐκλεγῆναι.*

1 *perf.*: וּבָרוֹתִי
Ez. 20, 38. וברותי מכם המרדים
part. pass.: בָּרוּר
Job. 33, 3. ודעת שפתי ברור מללו
Jes. 49, 2. וישימני לחץ ברור
pl.: בְּרוּרִים
ראשי בית־האבות ברורים
1 Chr. 7, 40.
pl.: הַבְּרוּרִים
1 Chr. 9, 22. כלם הברורים לשערים
1 Chr. 16, 41. וידותון ושאר הברורים
sg. fem.: בְּרוּרָה
Zeph. 3, 9. שפה ברורה
pl. fem.: בָּרוּרוֹת
Neh. 5, 18. צאן שש־ברורות
inf. constr.: וְלָבוֹר
Eccl. 9, 1. ולבור את־כל־זה
inf. c. suff.: לָבָרֵם
Eccl. 3, 18. לברם האלהים
Nif-al: נָבַר
part.: נִבְרֶה
2 Sam. 22, 27. עם־נבר תתבר
Ps. 18, 27. עם־נבר תתברר
imperat. pl.: הִבָּרוּ
Jes. 52, 11. חברו נשאי כלי ה׳
Pi-el: בֵּרַר
inf. constr.: וְלִבֵּרַר
Dan. 11, 35. ולברר וללבן
Hif-il: הִבְחִר
inf.: לְהַבְחִר
Jer. 4, 11. לוא לזרות ולוא לחבר
imperat. pl.: הַבְחִרוּ
Jer. 51, 11. חברו החצים
Hitpa-el: הִתְבָּרֵר
imperf.: תִּתְבָּרֵר *p.*
Ps. 18, 27. עם־נבר תתברר
2 *imperf.*: תִּתְבָּחַר
2 Sam. 22, 27. עם־נבר תתבר
3 *pl.*: יִתְבָּרְרוּ
Dan. 12, 10. יתברדו ויתלבנו ויצרפו

בָּר

קופל׳ וכר ולנקני בָּרָה, ומכוון מלוף ומכוסס [עכפכאנע, נעוואהכע] נפקכון מוסכי״, לו נקי וכיק.

adj. m. (f. בָּרָה) 1) delectus, probatus; 2) purus, castus. LXX: *ἄμεμπτος, καθαρός, εὐθύς, ἐκλεκτός, τηλαυγής.*

וּבַר
Job. 11, 4. וכר היתי בעיניך
Ps. 24, 4. ובר־לבב
p. בַּבְּרִי
Job. 39, 4. יחלמו בניהם ירבו בבר
pl. constr.: לְבָרֵי
Ps. 73, 1. אלהים לברי לבב
adj. fem.: בָּרָה *sg.*
Jud. 7, 24. (bis) *n. p.* עד בית ברה

Ps. 19, 9. מצות ה׳ ברה
Cant. 6, 9. ברה היא ליולדתה
Cant. 6, 10. - ברה כחמה

בֹּר

ג׳ עכיכו וקוק ונקיות כפיס [ר״יכס״ע] נכסלל על עוב לכ, או גל נמכוון בְּרִית ע״פ. ונגמרל בְּרִי, בּוּרְיָא כלומס לו.

n. m. puritas, castimonia, integritas atque innocentia, vel etiam, sicut בְּרִית, de smegmate ad sordes abstergendas.

בְּבוֹר, בְּבֹר
Job. 9, 30. וחזכותי בבור כפי
Job. 22, 30 ומלט בבר כפיך

בְּכֹר
2 Sam. 22, 21. כבר ידי ישב לי
Ps. 18, 21. כבר ידי ישיב לי
Ps. 18, 25. כבר ידי לנגד עיניו

בַּבֹּר
Jes. 1, 25. ואצרף כבר סגיד
cum suff.: בְּבָרִי
2 Sam. 22, 25. כברי לנגד עיניו

בְּרִית
ג׳ נויכ המוקר בְּרִי והוע הנקנס עמכו מעכס נככ. המכוון כמו בֹּר, לומר דכר המנכר והמלוף, ונכלף על נָתָר [*nitr-on*], והמפכת שהפס נכית כלמל מקלי נמקיי, הנעפס מעפיכס קמוכים [כלעון ישמעלל קמקלן], ונמר קלי דומקיי ועפיי ע״פ. ונגמרל בְּרִית, אָהֶל, נֶתֶר, אַשְׁלָג, קְמוּלָא, צְפוֹן [סָפוֹן] וכדומס.

n. f. (a m. בְּרִי) aliquid purgans (בֹּר III.) ad maculas eluendas, *sal lixivium*, quod a nitro (נֶתֶר) seu sale petroso atque fossione terrae eruto hoc differt, quod e plantis salsis, quae saponem continent, non e metallis conficitur. Gemarice סָפוֹן, צְפוֹן de sapone, hispanice: *Xabon.*

Jer. 2, 22. ותרבי־לך בריח וכְבֹרִית
Mal. 3, 2. וכבריח מכבסים

בָּר *p.*

ג׳ וסמכוון לזון שכר ודנן [נעעטר״ע], ולינו ז״יין כלמל נכלס לנכס נכיר, נלמל שמכוונו סדנן נקמס, ונכלס שהוע יון בָּר, לזון שדס.

n. m. fruges nondum demessae, seges, quod cum significet, radix in verbo בָּרַר inesse non videtur. LXX: *θησαυρός, γέννημα*, non intellecto vocabulo. Cf. Latinum *far* (Halicarnasseus l. 2. *τοῦ φαρ-ός, ὅ καλοῦμεν ἡμεῖς ζέαν.* Nonius: *far adoreum.*)

ויצברו־בר תחת ידי־
פרעה
Gn. 41, 35. ויצבר יוסף בר כחול
הים
Gn. 41, 49. לשבר בר ממצרים
Gn. 42, 3. וימלאו את־כליהם בר
Gn. 42, 25. נשאת בר ולחם ומזון
Gn. 45, 23. ועמקים יעטפו־בר
Ps. 65, 14. יחי פסת־בר בארץ
Ps. 72, 16. מנע בר יקבחו לאום
Prv. 11, 26. באין אלפים אבוס בר
Prv. 14, 4. ומלאו הגרנות בר
Joel 2, 24. ומשאת־בר תקחו ממנו
Am. 5, 11. ונפתחת־בר
Am. 8, 5. ומפל בר נשביר
Am. 8, 6.

דַּבָּר
Jer. 23, 28. מה־לתבן את־הבר

בָּרַשׁ

פעל כוול, נעכר בָּרַשְׁתִּי סיקוכ בָּר כמו שָׂךְ, רַד. סיכוון ק׳ נקיכס לכל ונכס [וועסלעכן, קוויסלעוועכן], ל״ע מוכלים, וסוס בָּרוּר, לומר נכקר. וכעכן פסכס גס נזפעי מעכנ, ל״ע נסכלפס כר [sanscr. वर] לזון נקיכס, וכן ניוכי וכדומס. כ׳ נעכוון מוסרי״, נכקר כמו יקר ועל-יקר, כנד ועוב, קנ וכקי [פַּאֲקִ־גענלין, סיכּטינ, ריין] כמו פסס נכוכס. ג׳ פסלל סנכיכיות על סקקנות, כמו ע״פ עלטי נקי מכנסיו. סנפעל מנקיות סעוסקיס. פסס סנכיכיס יונכו מקלכיס. נסקפעל נעקיך תִּתְבָּרֵר נאל יִתְבָּרֵר לנעכ פסעוי נלעון עס בָּרֵר, לוק ומקלך.

verb. a grammaticis, ut inde בְּרוּשׁ deducatur, sine auctoritate confictum.

בְּרוּשׁ

ג׳ וכלפס סוס לע נמנע, והמלקלים סיגיוכו לל פסס בְּרוּשׁ לעוסל, ולע עקקוור.

verb. a grammaticis, ut inde בְּרוּשׁ deducatur, sine auctoritate confictum.

בְּרוֹשׁ

ג׳ וכלפס סוע סקנוי עין בְּרוֹת לו להעך ועכיכו עס עץ. סנסו כלפס בֵּר וסעופי ־ש נמנע לנוב, והלילים רכוי נלקמי בְּרוֹתַי, שכלפס מוס סנס׳ והע׳ נלקי סנס, ודוק.

n. m. (cujus forma mollior est בְּרוֹת): cupressus, etiam de instrumentis eo ex ligno confectis. LXX: *ἄρκευθος, κέδρος, πίτυς, κυπάρισσος, πεύκη.* Fluctuant igitur interpretes hellenistici, quos signo LXX complectimur, id quod semel dixisse sat esto. Erant, qui nomen fraxini (frassino, fraisne) inde deducerent. Radix est בַּר, quod ex plurali aramaico בְּרַיָּן luculenter perspicitur.

Jes. 41, 19. ברוש תדהר ותאשור
60, 13.
Jes. 55, 13. יעלה ברוש
Zach. 11, 2. הילל ברוש

בְּרוֹשׁ

Hos. 14, 9. אני כברוש רענן
pl.: בְּרוֹשִׁים
2 Sam. 6, 5. בכל עצי ברושים ובעצי ארזים ובעצי
1 Reg. 5, 22. 9, 11. ברושים
1 Rg. 5, 24. עצי ארזים ועצי ברושים
קרקע הבית בצלעות
1 Reg. 6, 15. ברושים
ושתי דלתות עצי
1 Reg. 6, 34. ברושים
ברושים ואלגומים
2 Chr. 2, 7. מהלבנון
הבית הגדול חפה עצי
2 Chr. 3, 5. ברושים
Ps. 104, 17. חסידה ברושים ביתה
Jes. 14, 8. גם־ברושים שמחו לך
Ez. 27, 5. ברושים משניר בנו לך
ברושים לא דמו אל־
Ez. 31, 8. סעפתיו
pl.: וְדַבְּרוֹשִׁים
Nah. 2, 4. והברושים הרעלו
pl. cum suff. בְּרֹשָׁיו
קומת ארזיו מבחור
2 Reg. 19, 23. ברשיו
Jes. 37, 24. מבחר ברושיו

בְּרוֹת

כמו בְּרוֹשׁ וסמכוון לפל, וכן סקופי נשקנס. סכנוי נלקמי בְּרָיָן.

aram. quod a duriori forma hebraico בְּרוֹשׁ non differt.

pl.: בְּרוֹתִים
Cant. 1, 17. ורהיטנו ברותים

בָּשַׁל

פעל כוול וכוול, וסמלנס וול וכפוע יקילס וכיכנס [נלימען, ויצלען], וכלמל עמליקס וכנול ווילל סמיס, לו מכוור סמכוע [קמַכען, כ״ייפען], וגס להפעל שְׁלַךְ לו מרנופין. תמוע סנכנ לל״ק כמו שָׁבַל סהיפך, [לומר וועלמען], וכנמל [g'wal] שכנ לומס לו, ולע נסיכל לי.

vrb. trans. et intrans.: tumescere, ebullire, fervere, translate maturescere, mitigare. LXX:

Digitized by Google

ἕψειν. Pi. coquere, mitigare cibum, interdum etiam: assare. Jonat.: בְּטָא. Pu. ᾖψημένον εἶναι. Hi. ad maturitatem perducere, quod est solis, cujus radiis fructus tanquam coquuntur. LXX: πέπειροι οἱ βότρυες. Origine cognatum est בָּאַל (schwell-en), sanscr. g'wal.

Joel. 4, 13. כי בשל קציר
3 *perf. pl.*: בָּשְׁלוּ
Ez. 24, 5. בשלו עצמיה בתוכה
Pi-el: בִּשֵּׁל
3 *prf. c. suff.*: בִּשְּׁלָם
1 Reg. 19, 21. ובכלי הבקר בשלם
2 *perf.*: וּבִשַּׁלְתָּ
Ex. 29, 31. ובשלת את־בשרו
Dt. 16, 7. ובשלת ואכלת במקום
3 *pl.*: בִּשְּׁלוּ
Thr. 4, 10. בשלו ילדיהן
2Chr.35,13. והקדשים בשלו בסירות
3 *pl.*: וּבִשְּׁלוּ
Num. 11, 8. ובשלו בפרור
Zach.14,21. ולקחו מהם ובשלו בהם
part. pl.: מְבַשְּׁלִים
Ez. 46, 24. בית המבשלים
inf. constr.: כְּבַשֵּׁל
1 Sam. 2, 13. כבשל הבשר
imperat.: וּבַשֵּׁל
2Rg.4,38. ובשל מיד לבני הנביאים
imperat. pl.: בַּשְּׁלוּ *p.*
Ex.16,23. ואת אשר־תבשלו בשלו
pl.: בַּשְּׁלוּ
Lev. 8, 31. בשלו את־הבשר
2 *imperf.*: תְּבַשֵּׁל
Ex. 23, 19. 34, 26. לא־תבשל גדי
Dt.14,21. לא־תבשל גדי בחלב אמו
3 *f. imperf.*: וַתְּבַשֵּׁל
2 Sam. 13, 8. ותבשל את־הלבבות
1 *pl.*: וַנְּבַשֵּׁל
2 Rg. 6, 29. ונבשל את־בני ונאכלהו
2 *pl.*: תְּבַשְּׁלוּ
Ex. 16, 23. ואת אשר־תבשלו
3 *pl.*: יְבַשְּׁלוּ
Ez. 46, 20. יבשלו־שם הכהנים
בית המבשלים אשר
Ez. 46, 24. יבשלו־
3 *pl.*: וַיְבַשְּׁלוּ
2 Chr. 35, 13. ויבשלו הפסח באש
Pu-al: בֻּשַּׁל
3 *f. perf.*: בֻּשְּׁלָה *p.*
Lev. 6, 21. ואם־בכלי נחשת בשלה
part.: מְבֻשָּׁל
Ex. 12, 9. ובשל מבשל במים
1 Sam. 2, 15. בשר מבשל כי אם־חי
3 *f. imperf.*: תְּבֻשַּׁל־
Lev. 6, 21. אשר תבשל־בו ישבר
Hif-il: הִבְשִׁיל
3 *perf. pl.*: הִבְשִׁילוּ
Gn. 40, 10. הבשילו אשכלותיה

בָּשֶׁל

תוקריי וכר ולנקנס בָּשֶׁלָה, וכרקס שהוק כיר בָּשֵׁיל, לויר מעולק ומנוכר [נאר, נעקאָבט], וסיס לנסס, לסיין דנר מינוסל.

adj. (pro בָּשִׁיל) coctus, ἑφθός.
adj.: וּבָשֵׁל
Ex. 12. 9. ובשל מבשל במים
adj. fem.: בְּשֵׁלָה
Num. 6, 19. את־הזרע בשלה

מְבַשְּׁלוֹת

ע"כ ניטו מסיקיד מְבַשָּׁלָה, סרנון כיו מְבַשֵּׁל ל"ק, לויר מקום־הבשול, תנור וכיייס [קאָכהעד], לכן מסמונס וסס להסמנס כוס.

n. f. plur. (a sing. מְבַשָּׁלָה), foculus culinae, cui cacabi, lebetes et caldaria ad carnes coquendas imponebantur. LXX: μαγαρεῖον.
pl.: וּמְבַשְּׁלוֹת
Ez. 46, 23. ומבשלות עשוי מתחת

בֹּשֶׂם

שעל נוד, והסלנס הריסס וקטור וכוילת נשמים [וואָהלריעכען, דופטען]. קמנוח סוצע בָּשֶׂם נסדרך על סָם, לשכר שוס סָם ריח-כיקר וכשס, וכן נקראי בָּשֶׂם, נכנין סכנד בָּשֶׂם או בָּלְסָם, נסמשנעוט סל', ושוס נשלושס נשמי ערב, מקנוסו סס, וסכ' מקנב-שוצ עי' סָם, סָם. *verb. intrans.*: suave olere, a radice סָם, unde nomen סָם, unguentum, odores summa et acerrima suavitate conditi, aramaice, eadem praepositione addita בָּסָם. Pi. בַּלְסֵם et, lenita epenthesi, בַּסֵּם unde בַּלְסָמוֹן, בָּרְסָמוֹן (liquida alia injecta בַּרְסָם), אֲפַרְסְמוֹן, quae omnia vocabula linguae semiticae sunt germanissima.

בָּשָׂם

ע"ו נעץ בַּלְסָם, סכקוק נכ' כלנון ישמעאל נשס או נלסס [נאלוסס-שעריך]; נגרוק ונקינוס בוסמן כדומס לסכוון זוס. וסמוקריי נקינוס בְּסָמִים, בַּשָּׂמִים. ומשעל סוטל נכ' על כל דנר סנוען ריח למריקוק כמו שין ויוען וכדומס, או על סניקס ומשכוות מן "ין וסינס, סלוס וכנלע מעכו, וכן לנסומי נעוריק, וכן אַתְבָּסָם, סרנון נרקס כמשכר וכו' לוריס.

n. m. balsami, arboris dico seu fruticis, aram. בַּלְסָם, arab. בשאם, בלסאם, gemarice et targ. בּוּסְמָן.
cum suff.: בָּשָׂמִי
Cant. 5, 1. אריתי מורי עם־בשמי

בְּשָׂמִים

ע"ו והינוי בְּשָׂמִים, סהלנס סס-נלסס, ריח-לפרסמון, כעיס-נלסמון, ריח-כיקר וכמ [נאלוסס-דופט, וואָהלגעריך], ונשמיס ריקן לוער נשמיס יקריס, ולסמקנגס ליס-נוסמכין, נוסמכין ענין, עֲל בָּשָׂם סמקר ריח עוג [ווילנע עליעסטן].

n. m. (pl. בְּשָׂמִים): opobalsamum, odor balsaminus, aromaticus, qui afflatur e balsamo, deinde generatim ex unguentis, thure et odoribus incensis, denique e floribus. Trg. בּוּסְמַיָּא. LXX: ἡδύσματα, θυμιάματα.
Ex. 30, 23. וקנמן־בשם
pl.: בְּשָׂמִים
Ex25,6.35,8. בשמים לשמן המשחה
Ex. 30, 23. קח־לך בשמים ראש
1Reg.10,2. בשמים וזהב רב־מאד
2 Chr. 9, 1. נשאים־בשמים וזהב
2Chr.16,14. אשר מלא בשמים וחנים
ורוית שמניך מכל־
Cant. 4, 10. בשמים
Cant. 4, 14. עם כל־ראשי בשמים
Cant. 8, 14. על הרי בשמים
pl.: וּבְשָׂמִים
1Reg. 10,10. ובשמים הרבה מאד
1Rg.10,25. ושמלות ונשק ובשמים
2 Chr. 9, 9. ובשמים לרב מאד
2 Chr. 9, 24. נשק ובשמים
pl.: הַבְּשָׂמִים
2Rg.20,13. ואת־הבשמים ואת־שמן

Jes. 39, 2. ואת־הבשמים
pl.: וְהַבְּשָׂמִים
1 Chr. 9, 29. והלבונה והבשמים
pl.: בַּבְּשָׂמִים
Esth.2,12. ששה חדשים בבשמים
pl.: לַבְּשָׂמִים
1Chr.9,30. רקחי המרקחת לבשמים
pl.: וְלַבְּשָׂמִים
2 Chr. 32, 27. ולאבן יקרה ולבשמים
pl. c. suff.: בְּשָׂמָיו
Cant. 4, 16. יזלו בשמיו

בְּשֵׂם

ע"ו סנולי כלי רכוי, ועניכו מוצמי מן בָּשָׂם, לוער בְּשִׂימוּ [ווילנהשטינקיים, ווילנע], ומוס תְּבוּרְבָּשֵׂם, תַּמְרְבָּשֵׂם [נעווירן: נימעריאָכר, ווילנימער קשלעום], רֹאשׁ כָּל־בָּשֵׂם כמו ריקי נשמיס וכן עכונות סנשס [נעמעע סָמָן נשלעוסס-סשלאָנקען], נתקנוס נמר וס בוסם קשר מעכו בּוּסְמָנָא, בְּוּסְמָתָא, ונמוקר תלמודי בְּשָׂמִים, ומן סתוקריי בַּשָּׂמִים נקיר סשס בַּשִּׂימוּ נעכוון סוס.

n. m. sing. abstractiv. nominis בָּשָׂם, suavitudo odoris, unde קִנְּמוֹן־בֹּשֶׂם cinnamomum aromaticum; *κινάμωμον* est enim aroma suaveolentissimum; קְנֵה־בֹשֶׂם calamus aromaticus (*μυρεψικὸς κάλαμος* apud Polybium). רֹאשׁ כָּל־בָּשֵׂם unguenta summa et acerrima suavitate condita; עֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם areolae floribus olfactu suavissimis consitae. Targ. בִּשְׂמָא.
Ex. 30, 23. וקנמן־בשם
Jes. 3. 24. תחת בשם מק יהיה
Ez. 27. 22. בראש כל־בשם
הַבֹּשֶׂם
Ex. 35, 28. הבשם ואת־השמן
Cant. 5, 13. לחיו כערוגת הבשם
Cant. 6, 2. לערוגות הבשם
בַּבֹּשֶׂם
1 Reg. 10,10. לא בא כבשם ההוא
2Chr. 9, 9. ולא היה כבשם ההוא

בָּשַׂס

פעל לס-עונר וכרקס שמוס נסנק פיעל על בּוּס.

verb. inusit.: בּוֹשֵׂס enim Piel esse videtur verbi בּוּס. Graecus interpres. *καταπονδυλίζειν*.
Pi-el: בּוֹשֵׂס
inf. c. suff.: בּוֹשְׂסָכֶם
Am. 5, 11. *יען בושסכם על־דל

בְּשַׂן

v. s. r. בּוּשׁ *p.* 160.

בָּשַׂר

פעל לס-עונר כס נענין סכנד בָּשָׂר, וססלנס לקציק כיו סקר, לויר ספור והנדס מלול וסנעס [ערנאָהלען, פּעריקינדיגונג], נקרא כוסס, וסספעל על שכר סנשוסה, וכנמרק נקמר כוס על נשוסס ודוק.

n. f. nuncius, annunciatio, plerumque de nuncio bono. LXX: *εὐαγγελία*, *εὐαγγέλιον*. In sermone עס בָּרֵחַ, שֶׂר לשון קטר דנריס, וכי לדנור נכ' עקור כוס, וסספעל לפ' סעיכס וסקור נדנריס, לכן פעור ודנור וסנגס, וסצליק פעל ודוק.

verb. non inusit. nisi formis *intensivis*. 1) narrare, indicare, nunciare, annunciare, sive aliquid prosperi sive infausti, quare טָוב addi plerumque solet, cum de bonis nuntiis dicitur; 2) annunciare aliquid jucundi, salutem, addito accus. personae (N. T. *εὐαγγελίζεσθαί τινί τι*); vim autem exhilarandi, quae verbo plane non inest, bello errore commentus est quidam grammaticus; qui si vel nomen carnis a hilaritate, unde venustatem extorquet, deducit, nescio an non sanus sit et ingenium linguae arabicae aliquantulum noverit. Radix hujus verbi cum בָּשַׂר congruere videtur, vi nectendi, continuandi, perpetuandi, de oratione verbis *series* structa atque nexa. LXX. plerumque verterunt: *εὐαγγελίζεσθαι*.

Pi-el 3 *prf.*
Jer. 20, 15. אשר בשר את־אבי
2 *perf.*: וּבִשַּׂרְתָּ
2 Sam. 18, 20. ובשרת היום אחר
1 *perf.*: בִּשַּׂרְתִּי
Ps. 40, 10. בשרתי צדק בקהל רב
part.: מְבַשֵּׂר
2 Sam. 18, 26. גם־זה מבשר
Jes. 41, 27. ולירושלם מבשר אתן
Jes.52,7. רגלי מבשר משמיע שלום
Jes.52,7. מבשר טוב משמיע ישועה
Nah. 2, 1. מבשר משמיע שלום
part.: מְבַשֵּׂר
1 Sam. 4, 17. ויען המבשר ויאמר
part.: מְבַשֵּׂר
2 Sam. 4, 10. כמבשר בשיני
part. fem.: מְבַשֶּׂרֶת
Jes. 40, 9. מבשרת ציון
Jes. 40, 9. מבשרת ירושלם
pl. fem.: מְבַשְּׂרוֹת
Ps. 68, 12. המבשרות צבא רב
inf. constr.: לְבַשֵּׂר
1 Sam, 31, 9. לבשר בית עצביהם
1 Chr. 10, 9. לבשר את־עצביהם
Jes. 61, 1. לבשר ענוים שלחני
imperat. pl.: בַּשְּׂרוּ
1 Chr. 16, 23. בשרו מיום־אל־יום
Ps. 96, 2. בשרו מיום־ליום
1 *impf.* וַאֲבַשְּׂרָה
2 Sam. 18, 19. ואבשרה את־המלך
2 *imperf.*: תְּבַשֵּׂר
2 Sam. 18, 20. והיום חזה לא תבשר
איש חיל אתה וטוב
1 Reg. 1, 42. תבשר
2 *pl.*: תְּבַשֵּׂרוּ
2 Sam. 1, 20. אל־תבשרו בחוצת
3 *pl.*: יְבַשְּׂרוּ *p.*
Jes. 60, 6. ותהלות יי יבשרו
Hitpa-el: הִתְבַּשֵּׂר
3 *imperf.*: יִתְבַּשֵּׂר
2 Sam. 18, 31. יתבשר אדני המלך

בְּשֹׂרָה

ע"כ, וסספעל ספור והנדס [ערנאָהלונג, פּעריקינדיגונג], ונקרא נשרס טוכס, וסספעל על שכר סנשוסה, וכנמרק נקמר כוס על נשוסס ודוק.

n. f. nuncius, annunciatio, plerumque de nuncio bono. LXX: *εὐαγγελία*, *εὐαγγέλιον*. In sermone

Digitized by Google

profanorum scriptorum Latino evangelia sunt *praemia*, quae dantur ob jucundum nuncium, et supplicationes, quae ob rem bene gestam decernuntur, v. Odyss. ξ, 152. Cic. ad Att. 24, a. 29, a. 218, a.

אשר לתתי־לו בשרה 2 Sam. 4, 10.
לא איש בשרה אתה 2 Sam. 18, 20.
ולמה איך־בשרה מצאתה 2 Sam. 18, 22
אם־לבדי בשורה בפיו 2 Sam. 18, 25.
ואל־בשורה טובה יבוא 2 S. 18, 27.
היום הזה יום־בשרה הוא 2 Rg. 7, 9.

בָּשׂר

ז' ובלעז בְּסָרִים, פּסלגם שלך ולקוס [פּליס], סן שלדס סן פּקיס ושקן, יפּה שׁו פּקום, וסגור מן יופי כגל סגליס, ופּלקלקים פּקיליס, פּקודים ופּיליס, כי דניהם פּקליס, ועיכמו כמו קלליס, כי פּם ליופי לק פּגשר, לקגלן לק פּגשר, לגשר לק פּמגשר. פּסגלל גוף, כיו יגיעת גשר, שׁו קוקיי לקגוש, כגל כפּגשוש, פּוסק פּקעלגו ליעוש. קיעות פּגשר בָּשָׂר פּהלדף מן שְׁאֵר, ונשפּתי פּעלג פּעלפּס, נקשוי קש' לק'.

n. m. caro (sive hominis sive bestiae, quare qui eam a *venustate* dictam putant, egregie falluntur), corpus, homo (propter corpus caducum, fragile, infirmum ac peccato mortale et quasi vietum), consanguineus, etiam de membris pudendis (גִּדְלֵי בָשָׂר de Aegyptis). Radix est שָׂר, quae inest etiam nomini שְׁאֵר, gr. κρέ-ας, l. car-o, forma duriori. LXX: σάρξ, κρέας, βροτός.

Gn. 2, 21.	ויסגר בשר תחתנה
Gn. 6, 3.	בשגם הוא בשר
Gn. 6, 12.	כי־השחית כל־בשר
Gn. 6, 13.	קץ כל־בשר
Gn. 6, 17.	לשחת כל־בשר
Gn. 6, 19.	ומכל־חחי מכל־בשר
Gn. 7, 16.	זכר ונקבה מכל־בשר
Gn. 7, 21.	ויגוע כל־בשר
Gn. 8, 17.	אשר־אתך מכל־בשר
Gn. 9, 4.	אך בשר בנפשו דמו
Gn. 9, 11.	ולא־יכרת כל־בשר עוד ובין כל־נפש חיה בכל־
Gn. 9, 15. 16.	בשר
Gn. 9, 15.	לשחת כל־בשר
Gn. 9, 17.	ביני ובין כל־בשר
Gn. 41, 2.	יפות מראה ובריאת בשר
Gn. 41, 3.	רעות מראה ודקות בשר
Gn. 41, 19.	רעות תאר מאד ורקות בשר
Ex. 16, 8.	בערב בשר לאכל
Ex. 16, 12.	בין הערבים תאכלו בשר
Lev. 7, 19.	כל־טהר יאכל בשר
Lev. 7, 20.	בשר מזבח השלמים
Lev. 13, 10.	ומחית בשר חי
Lev. 13, 14.	הראות בו בשר חי
Lev. 13, 24.	או בשר כי־יהיה בערו
Lev. 13, 43.	כמראה צרעת עור בשר
Lev. 17, 14.	כי־נפש כל־בשר
Lev. 17, 14.	דם כל־בשר לא תאכלו
Lev. 17, 14.	כי נפש כל־בשר
Num. 11, 4.	מי יאכלנו בשר
Num. 11, 13.	מאין לי בשר
Num. 11, 13.	תתלנו בשר
Num. 11, 18.	ואכלתם בשר
Num. 11, 18.	מי יאכלנו בשר
Nnm. 11, 18.	כי־יתן ה' לכם בשר
Num. 11, 21.	בשר אתן להם
	אלהי הרוחת לכל־

Num. 16, 22. 27, 16.	בשר
Num. 18, 15.	כל־פטר רחם לכל־בשר
Dt. 5, 23.	כי מי כל־בשר
Dt. 12, 15.	תזבח ואכלת בשר
Dt. 12, 20.	ואמרת אכלה בשר
Dt. 12, 20.	כי־תאוה נפשך לאכל בשר
Dt. 12, 20.	תאכל בשר
Dt. 32, 42.	ורחבי תאכל בשר
1 Sam. 2, 15.	תנה בשר לצלות
1 Sam. 2, 15.	בשר מבשל
2 Chr. 32, 8.	עמו זרוע בשר
Ps. 56, 5.	מה־יעשה בשר לי
Ps. 65, 3.	עדיך כל־בשר יבאו
Ps. 78, 39.	ויזכור כי־בשר המה
Ps. 136, 25.	נתן לחם לכל־בשר
Ps. 145, 21.	ויברך כל־בשר שם קדשו
Prv. 23, 20.	בזללי בשר למו
Eccl. 12, 12.	ולהג הרבה יגעת בשר
Job. 10, 4.	העיני בשר לך
Job. 34, 15.	יגוע כל־בשר יחד
Jes. 10, 18.	מנפש ועד־בשר יכלה
Jes. 22, 13.	אכל בשר ושתות יין
Jes. 31, 3.	וסוסיהם בשר ולא־רוח
Jes. 40, 5.	וראו כל־בשר יחדיו
Jes. 44, 16.	על־חציו בשר יאכל
Jes. 44, 19.	אצלה בשר ואכל
Jes. 49, 26.	וידעו כל־בשר
Jes. 66, 16.	ורבחרבו את־כל־בשר
Jes. 66, 23.	יבוא כל־בשר להשתחות
Jes. 66, 24.	והיו דראון לכל־בשר
Jer. 7, 21.	ואכלו בשר
Jer. 12, 12.	אין שלום לכל־בשר
Jer. 17, 5.	ושם בשר זרעו
Jer. 25, 31.	נשפט הוא לכל־בשר
Jer. 32, 27.	הי אלהי כל־בשר
Jer. 45, 5.	מביא רעה על־כל־בשר
Ez. 11, 19.	ונתתי להם לב בשר
Ez. 16, 26.	שכניך גדלי בשר
Ez. 21, 4.	וראו כל־בשר
Ez. 21, 9.	חרבי מתערה אל־כל־בשר
Ez. 21, 10.	וידעו כל־בשר
Ez. 36, 26.	ונתתי לכם לב בשר
Ez. 37, 6.	והעליתי עליכם בשר
Ez. 39, 17.	ואכלתם בשר
Ez. 44, 7.	ערלי־לב וערלי בשר
Ez. 44, 9.	ערל לב וערל בשר
Dan. 1, 15.	ובריאי בשר
Hos. 8, 13.	יזבחו בשר ויאכלו
Joel 3, 1.	את־רוחי על־כל־בשר
Zach. 2, 17.	הס כל־בשר

וְבָשָׂר

Gn. 2, 23.	עצם מעצמי ובשר מבשרי
Ex. 22, 30.	ובשר בשדה טרפה
Lev. 13, 18.	ובשר כי־יהיה בו־בערו
1 Reg. 17, 6.	לחם ובשר בבקר
1 Reg. 17, 6.	ולחם ובשר בערב
Job. 10, 11.	עור ובשר תלבישני
Ez. 37, 8.	ובשר עלה
Dan. 10, 3.	ובשר ויין לא־בא אל־פי

הַבָּשָׂר

Gn. 7, 15.	שנים מכל־הבשר
	רעות המראה ודקת
Gn. 41, 4.	הבשר
Ex. 12, 8.	ואכלו את־הבשר
Ex. 12, 46.	מן־הבשר חוצה
Ex. 16, 3.	בשבתנו על־סיר הבשר
Lev. 8, 31.	בשלו את־הבשר
Lev. 9, 11.	ואת־הבשר ואת־העור
Lev. 13, 3.	את־הנגע בעור־הבשר
	הבשר החי וטמאו הבשר
Lev. 13, 15.	החי
Lev. 13, 16.	או כי־ישוב הבשר החי
Lev. 17, 11.	כי נפש חבשר בדם הוא
Nu. 11, 33.	הבשר עודנו בין שניהם
Dt. 12, 23.	הנפש עם־הבשר
Dt. 12, 27.	הבשר והדם
Dt. 16, 4.	ולא־ילין מן־הבשר

Jud. 6, 19.	הבשר שם בסל
	קח את־החבשר ואת־
Jud. 6, 20.	המצות
Jud. 6, 21.	ותאכל את־הבשר
1 Sam. 2, 13.	כבשל הבשר
1 Reg. 19, 21.	בשלם־הבשר
Jes. 40, 6.	כל־הבשר חציר
Ez. 11, 3.	היא הסיר ואנחנו הבשר
Ez. 11, 7.	המה הבשר והיא הסיר
Ez. 24, 10.	והלך האש התם הבשר

וְהַבָּשָׂר

Lev. 7, 19.	והבשר אשר יגע
Lev. 6, 19.	והבשר כל־סחור יאכל
Dt. 12, 27.	והבשר תאכל

בַּבָּשָׂר

Lev. 8, 32.	והנותר בבשר ובלחם
Jud. 6, 21.	ויגע בבשר ובמצות

וּבַבָּשָׂר

Mich. 3, 3.	וכבשר בתוך קלחת

לַבָּשָׂר

Gn. 2, 24.	והיו לבשר אחד
Ex. 11, 11.	ואתם תחיו בתוכה לבשר

constr.: בְּשַׂר

Gn. 17, 11.	ונמלתם את בשר ערלתכם
Gn. 17, 14.	לא־ימול את־בשר ערלתו
Gn. 17, 23.	וימל את־בשר ערלתם
Gn. 17, 24.	בהמלו בשר ערלתו
Gn. 17, 25.	בהמלו את בשר ערלתו
Ex. 28, 42.	לכסות בשר ערוה
Ex. 29, 14.	ואת־בשר הפר
Ex. 29, 32.	את־בשר האיל
Ex. 30, 32.	על־בשר אדם לא ייסך
Lev. 12, 3.	ימול בשר ערלתו
Lev. 26, 29.	ואכלתם בשר בניכם
Dt. 28, 53.	בשר בניך ובנתיך
2 Reg. 4, 34.	ויחם בשר הילד
	יאכלו הכלבים את־בשר
2 Reg. 9, 36.	איזבל
Ps. 50, 13.	האוכל בשר אבירים
Ps. 79, 2.	בשר חסידך לחיתו־ארץ
Job. 12, 10.	ורוח כל־בשר־איש
Jes. 9, 19.	איש בשר־זרעו יאכלו
Jes. 65, 4.	האכלים בשר החזיר
Jes. 66, 17.	אכלי בשר החזיר
Jer. 19, 9.	את־בשר בניהם
Jer. 19, 9.	ואת בשר בנתיהם
Jer. 19, 9.	ואיש בשר־רעהו יאכלו
Ez. 4, 14.	ולא־בא בפי בשר פגול
Ez. 23, 20.	אשר בשר חמורים בשרם
Ez. 39, 18.	בשר גבורים תאכלו
Ez. 40, 43.	בשר הקרבן
Hag. 2, 12.	הן ישא־איש בשר־קדש
Zach. 11, 9.	אשה את־בשר רעותה

וּבְשַׂר

Lev. 7, 15.	ובשר זבח תודת שלמיו
Lev. 26, 29.	ובשר בניתיכם
Jer. 11, 15.	ובשר־קדש יעברו מעליך
Zach. 11, 16.	ובשר הבריאה יאכל

בִּבְשַׂר

Lev. 15, 7.	והנגע בבשר הזב

כִּבְשַׂר

2 Reg. 5, 14.	כבשר נער קטן
Neh. 5, 5.	כבשר אחינו בשרנו

מִבְּשַׂר

Ex. 29, 34.	יותר מבשר המלאים
Lev. 7, 17.	והנותר מבשר הזבח
Lev. 7, 19.	מבשר־זבח שלמיו
Lev. 7, 21.	מבשר־זבח השלמים
Dt. 28, 55.	מבשר בניו אשר יאכל

cum suff.: בְּשָׂרִי

Ps. 16, 9.	אך־בשרי ישכן לבטח
Ps. 27, 2.	לאכל את־בשרי
Ps. 63, 2.	כמה לך בשרי
Ps. 119, 120.	סמר מפחדך בשרי
Eccl. 2, 3.	למשוך ביין את־בשרי
Job. 4, 15.	תסמר שערת בשרי

Job. 6, 12.	אם־בשרי נחוש
Job. 7, 5.	לבש בשרי רמה
Job. 13, 14.	על־מה אשא בשרי בשני
Job. 21, 6.	ואחז בשרי פלצות
Thr. 3, 4.	בלה בשרי ועורי

cum suff.: וּבְשָׂרִי

Gn. 29, 14.	אך עצמי ובשרי אתה
2 Sam. 19, 13.	עצמי ובשרי אתם
2 S. 19, 14.	הלוא עצמי ובשרי אתה
Ps. 84, 3.	לבי ובשרי ירננו
Ps. 109, 24.	ובשרי כחש משמן

cum suff.: בִּבְשָׂרִי

Ps. 38, 4. 8.	אין־מתם בבשרי

cum suff.: וּבִבְשָׂרִי

Job. 19, 20.	בעורי ובבשרי דבקה עצמי

cum suff.: לִבְשָׂרִי

Ps. 102, 6.	דבקה עצמי לבשרי

cum suff.: בִּבְשָׂרִי

Gn. 2, 23.	ובשר מבשרי

cum suff.: וּבִבְשָׂרִי

Job. 19. 22.	ומבשרי לא תשבעו
Job. 19, 26.	ומבשרי אחזה אלוה

cum suff.: בְּשָׂרֵנוּ

Gn. 37, 27.	כי־אחינו בשרנו הוא
Neh. 5, 5.	כבשר אחינו בשרנו

cum suff.: בְּשָׂרְךָ

Gn. 40, 19.	את־בשרך מעליך
1 S. 17, 44.	את־בשרך לעוף השמים
2 Reg. 5, 10.	וישב בשרך לך ותהר
Prv. 5, 11.	בכלות בשרך ושארך
Ez. 32, 5.	בשרך על־ההרים

cum suff.: בְּשָׂרֵךְ *p.*

Eccl. 5, 5.	לחטיא את־בשרך

cum suff.: וּבְשָׂרֵךְ

2 Sam. 5, 1.	עצמך ובשרך אנחנו
1 Chr. 11, 1.	עצמך ובשרך אנחנו

cum suff.: מִבְּשָׂרֵךְ *p.*

Eccl. 11, 10.	והעבר רעה מבשרך

cum suff.: וּמִבְּשָׂרֵךְ

Jes. 58, 7.	ומבשרך לא תתעלם

cum suff.: בְּשַׂרְכֶם

Jud. 8, 7.	ודשתי את־בשרכם

cum suff.: וּבְשַׂרְכֶם

Jud. 9, 2.	כי עצמכם ובשרכם אני

cum suff.: בְּבַשַּׂרְכֶם

Gn. 17, 13.	והיתה בריתי בבשרכם
Lev. 19, 28.	לא תתנו בבשרכם

cum suff.: מִבְּשַׂרְכֶם

Ez. 36, 26.	לב האבן מבשרכם

cum suff.: בְּשָׂרוֹ

Ex. 21, 28.	ולא יאכל את־בשרו
Ex. 29, 31.	ובשלת את־בשרו
Lev. 4, 11.	ואת־כל־בשרו על־ראשו
Lev. 6, 3.	ילבש על־בשרו
Lev. 8, 17.	ואת־עורו ואת־בשרו
Lev. 13, 2.	כי־יהיה בעור־בשרו
Lev. 13, 2.	והיה בעור־בשרו
Lev. 13, 3.	עמק מעור בשרו
Lev. 13, 4.	לבנה הוא בעור בשרו
Lev. 13, 11.	נושנת הוא בעור בשרו
Lev. 13, 13.	את־כל־בשרו
Lev. 14, 9.	ורחץ את־בשרו במים
Lev. 15, 3.	רר בשרו את־זובו
Lev. 15, 3.	או־החתים בשרו
Lev. 15, 13.	ורחץ בשרו במים
Lev. 15, 16.	ורחץ במים את־כל־בשרו
Lev. 16, 4.	ומכנסי־בד יהיו על־בשרו
	את־בשרו ולבשם
Lev. 16, 4.	ורחץ את־בשרו
Lev. 16, 26. 28.	במים
Lev. 18, 6.	אל־כל־שאר בשרו
Lev. 22, 6.	כי אם־רחץ בשרו במים

Digitized by Google

Thr. 5, 11. בתלת בערי יהודה
Ez. 44, 22. בתולות מזרע בית ישראל
Zach. 9, 17. יטבב בתולות
pl.: הַבְּתוּלֹת
Ex. 22, 16. כמוהר הבתולת
2 Sam. 13, 18. בנות־המלך הבתולת
Esth. 2, 17. לפניו מכל־הבתולות
Am. 8, 13. תתעלפנה הבתולות
cum suff.: בְּתוּלֹתַי
Thr. 1, 18. 2, 21. בתולתי ובחורי
cum suff.: וּבְתוּלֹתַיִךְ
Ps. 78, 63. ובתולתיו לא הוללו
cum suff.: בְּתוּלֹתֶיהָ
Thr. 1, 4. בתולתיה נוגות

בְּתַק

פעל לק-עזר כל נתנין סכנד, ועניני סדקים [שעבֿתען, כיעזערשעבֿתען], וכלפי שנכלף עם פָּתַק, ונתינוס נתנק פְּתַק נתכוון דופס לו.

verb. inusit. cujus sola *intensiva* conjugatio reperitur, *confodere*, targ. פְּתַק, unde verbo פָּתַק videtur cognatum esse. LXX: *κατασφάττειν*, rectius *κατακεντεῖν*.

Pi-el: בִּתֵּק
3 prf. pl. c. s.: וּבִתְּקוּהָ
Ez. 16, 40. ובתקוך בחרבותם

בְּאַתַר, בְּתַר

v. s. אֲתַר *p.* 137.

בְּתַר

פעל לק-שנר לזוג כל נתנין סכנד, וסכלנס כמו פָּתַר, לזור כריקס וקיצה [שנייסען, שפּאלטען], ופעולס סשכח פּרי־בי ופּאלסו נשפּתי פערנ.

v. plerumque piëlicum (hoc enim nomine postmodo de iis verbis utemur, quorum sola intensiva exstat conjugatio): dissecare. Cognatum est פָּתַר; quorum radix est sanscritica aeque, atque semitica (cf. *τορ-εῖν*, sanscr. dṛi, goth. tair-an etc.). LXX: *διελεῖν*.

3 prf.: בָּתַר *p.*
Gn. 15, 10. ואת־הצפור לא בתר
Pi-el: בִּתֵּר
3 imperf.: וַיְבַתֵּר
Gn. 15, 10. ויבתר אתם בתוך
בֶּתֶר

ג"נ וככוי בִּתְרֵי, וסכלנס נור וקלן נתק ושסוף [שעיק, עסיל], וכלפי מנור הקנען לו כדופס, תֵּרֵי בֶּתֶר סלנון סרי נקוע, לומר סרי מדנריים ושופפים.

n. m. segmentum, scissura, pars. LXX: *διχοτόμημα*.

paus.: בֶּתֶר
Cant. 2, 17. על־הרי בתר
cum suff.: בִּתְרוֹ
Gn. 15, 10. ויתן איש־בתרו
constr. pl.: בִּתְרֵי
Jer. 34, 19. בין בתרי העגל
pl. c. suff.: בִּתְרֵיהוּ
Jer. 34, 18. ויעברו בין בתריו

בַּתָּת

פעל לק-עזר וסכוון כמו בָּתַת.

verb. inus., quocum idem est בָּתַת.

בַּתָּה

ג"נ סרכוי פְּתוֹת, וסכוון ידוע נת נעלס וקעכס, וכלפי לי שסטוי נקנס נתסוס פקרי שבשקב סנוע, כלזר נתולים יוכיק, וסרלון כמו פְּתַח לוער נת קעכס ונערס. נגשרק ע"ל סשלס נתולע קרקע, נתולע שקמס, נתולע פלס, נתולע ורד, נתולס נליכים וכדומס.

n. f. puella, virgo, quod nomen poterit etiam hypocoresticum esse nominis בְּתוּאֵל, cui, incognita prima origine, addita est terminatio muliebris. Gemarice etiam de rebus inanimatis v. c. terra, sycomoris, rosis, rebus aliis.

Gn. 24, 16. בתולה ואיש לא ידעה
Ex. 22, 15. וכי־יפתה איש בתולה
Lev. 21, 14. כי אם־בתולה מעמיו
Dt. 22, 23. כי יהיה נער בתולה
Dt. 22, 28. נער בתולה אשר
Dt. 32, 25. גם־בחור גם־בתולה
Jud. 21, 12 ארבע מאות נערה בתולה
2 Sam. 13, 2. כי בתולה היא
1 Rg. 1, 2. לאדני המלך נערה בתולה
Esth. 2, 3. בתולה טובת מראה
Job. 31, 1. ומה אתבונן על־בתולה
Jes. 62, 5. כי־יבעל בחור בתולה
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
Jer. 31, 13. בתולה במחול וּבְתוּלָה
2 Chr. 36, 17. על־בחור ובתולה
Jer. 51, 22. ונפצתי בך בחור ובתולה
Ez. 9, 6. בחור ובתולה וטף וַהֲבְתוּלָה
Lev. 21, 3. ולאחותו הבתולה
Jud. 19, 24. הנה בתי הבתולה כְּבְתוּלָה
Joel 1, 8. כבתולה חגרת־שק
constr.: בְּתוּלַת
Dt. 22, 19. על בתולת ישראל
לעגה לך בתולת בת־ציון
2 Reg. 19, 21.
Jes. 23, 12. בתולת בת־צידון
Jes. 37, 22. בתולת בת־ציון
Jes. 47, 1. בתולת בת־בבל
Jer. 14, 17. בתולת בת־עמי
Jer. 18, 13. 31, 4. בתולת ישראל
Jer. 31, 21. שובי בתולת ישראל
Jer. 46, 11. בתולת בת־מצרים
Thr. 2, 13. בתולת בת־ציון
Am. 5, 2. קום בתולת ישראל
constr.: לִבְתוּלַת
Thr. 1, 15. לבתולת בת־יהודה
pl.: בְּתוּלִים, בְּתוּלוֹת
Esth. 2, 2. בתולות טובות מראה
Esth. 2, 19. ובהקבץ בתולות שנית
Ps. 45, 15. תובל למלך בתולות
Ps. 148, 12. בחורים וגם־בתולות
Jes. 23, 4. חדמתי בתולות
Thr. 2, 10. בתולת ירושלם
Dt. 22, 14. ולא־מצאתי לה בתולים
Dt. 22, 17. לא־מצאתי לבתך בתולים
Dt. 22, 20. לא־נמצאו בתולים לנער
pl. constr.: בְּתוּלֵי
Dt. 22, 15. את־בתולי הנער
Dt. 22, 17. ואלה בתולי בתי
pl. c. suff.: בְּתוּלַי
Jud. 11, 37. ואבכה על־בתולי
cum suff.: בְּתוּלֶיהָ
Ex. 22, 8. עשו דדי בתוליה
cum suff.: בִּבְתוּלֶיהָ
Lev. 21, 13 והוא אשה בבתוליה יקח
cum suff.: בְּתוּלֶיהָן
Ez. 23, 3. דדי בתוליהן
בְּתוּלָה

ג"נ סרכוי בְּתוּלוֹת, וסכוון ידוע נת נעלס וקעכס, וכלפי לי שסטוי נקנס נתסוס פקרי שבשקב סנוע, כלזר נתולים יוכיק, וסרלון כמו פְּתַח לוער נת קעכס ונערס. נגשרק ע"ל סשלס נתולע קרקע, נתולע שקמס, נתולע פלס, נתולע ורד, נתולס נליכים וכדומס.

n. f. puella, virgo, quod nomen poterit etiam hypocoresticum esse nominis בְּתוּאֵל, cui, incognita prima origine, addita est terminatio muliebris. Gemarice etiam de rebus inanimatis v. c. terra, sycomoris, rosis, rebus aliis.

Gn. 24, 16. בתולה ואיש לא ידעה
Ex. 22, 15. וכי־יפתה איש בתולה
Lev. 21, 14. כי אם־בתולה מעמיו
Dt. 22, 23. כי יהיה נער בתולה
Dt. 22, 28. נער בתולה אשר
Dt. 32, 25. גם־בחור גם־בתולה
Jud. 21, 12 ארבע מאות נערה בתולה
2 Sam. 13, 2. כי בתולה היא
1 Rg. 1, 2. לאדני המלך נערה בתולה
Esth. 2, 3. בתולה טובת מראה
Job. 31, 1. ומה אתבונן על־בתולה
Jes. 62, 5. כי־יבעל בחור בתולה
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
Jer. 31, 13. בתולה במחול וּבְתוּלָה
2 Chr. 36, 17. על־בחור ובתולה
Jer. 51, 22. ונפצתי בך בחור ובתולה
Ez. 9, 6. בחור ובתולה וטף וַהֲבְתוּלָה
Lev. 21, 3. ולאחותו הבתולה
Jud. 19, 24. הנה בתי הבתולה כְּבְתוּלָה
Joel 1, 8. כבתולה חגרת־שק
constr.: בְּתוּלַת
Dt. 22, 19. על בתולת ישראל
לעגה לך בתולת בת־
2 Reg. 19, 21. ציון
Jes. 23, 12. בתולת בת־צידון
Jes. 37, 22. בתולת בת־ציון
Jes. 47, 1. בתולת בת־בבל
Jer. 14, 17. בתולת בת־עמי
Jer. 18, 13. 31, 4. בתולת ישראל
Jer. 31, 21. שובי בתולת ישראל
Jer. 46, 11. בתולת בת־מצרים
Thr. 2, 13. בתולת בת־ציון
Am. 5, 2. קום בתולת ישראל
constr.: לִבְתוּלַת
Thr. 1, 15. לבתולת בת־יהודה
pl.: בְּתוּלִים, בְּתוּלוֹת
Esth. 2, 2. בתולות טובות מראה
Esth. 2, 19. ובהקבץ בתולות שנית
Ps. 45, 15. תובל למלך בתולות
Ps. 148, 12. בחורים וגם־בתולות
Jes. 23, 4. חדמתי בתולות
Thr. 2, 10. בתולת ירושלם
Ez. 45, 10. ובת־צדק יהי לכם
הַבַּת
Ez. 45, 14. וחק חשמן חבת
Ez. 45, 14. מעשר הבת מן־הכר
p. הַבַּת
Ez. 45, 11. מעשר החמר חבת
וְהַבַּת
Ez. 45, 11. האיפה והבת
pl.: בַּתִּים
2 Chr. 2, 9. ויין בתים עשרים אלף
2 Chr. 2, 9. ושמן בתים עשרים אלף
2 Chr. 4, 5. בתים שלשת אלפים יכיל
pl.: הַבַּתִּים
Ez. 45, 14. עשרת הבתים חמר
Ez. 45, 14. כי־עשרת הבתים חמר
בַּת

נלקמי כמו נעגרי, נלי כפרע סשכוון, ונגזלק בַּת כמו פעס מן מלס. וכן מוכיס.

n. m. aram. quod a hebraico, cujus supra interpretationem dedimus, non differt. Gemarice sic usurpatur, ut *vices* (Mal) apud Latinos recentiores.

pl.: בַּתִּין
Esr. 7, 22. ועד־חמר בתין מאה
Esr. 7, 22. ועד־בתין משח מאה

בְּתָה

פעל לק-עזר, וענינו נהכלף עם פָּתַח, פֶּתַח, לשון שנור ושנוד [נעגרענצען], ונקור סשכח ע' פתח.

verb. inusit. cui cognata sunt בָּתַת, פָּתַח, frangere, comminuere.

בָּתָה

ג"נ כמו שכח, וענינו שנוד ולשון [פֿערניכטונג].

n. f. infractio, internecio, interitus.

Jes. 5, 6. ואשיתהו בתה
pl.: *בָּתָּוֹת
Jes. 7, 19. *בנחלי הבתות

בְּתַל

פעל לק-עזר, ויסכו סמדקדקים שכרלף עס' כלל ונקל נעגני, לומר לשון פריסה וסנדלס [סרענגען, וזכ-דעלן], ויסיס כנור סוס כשס נתולס, לומר כנדלק ופרוזה, ולין הכרע לוה, וסנזרות כוזב, וכשכח לק סיס ולק נכרק.

verb. inus. quod grammatici arabizantes ab arabico: *batala* (בָּטַל) i. e. verbo segregandi deducunt, quae etymologia non placet. Forsitan בָּתַל idem est quod בָּשַׁל, maturescere, ita ut בְּתוּלָה (syn. בָּגְרָה) virgo sit matura viro, sed nondum corrupta aut viro nupta. LXX: *παρθένος*, semel *νύμφη*.

בְּתוּלִים

שם רבוי מן בְּתוּל כמו וקנים, עלומים, נעוריס, וסכוונס סיסני סָנְקוּלס, לס-נתולים, עס-נתולים. כשס בְּתוּל נלקס ססקטן מן בַּת, כי סמופי ל סקטן לרוב [כמו קיול מן קל, ססול מן סת], וסמלנס נת קעכס וכעיר [יונגפרוי אָלֶדכען], ושרש נתל מין.

n. plurale tantum (sicut אֲלוּמִים, בָּחוּרִים, aram. דְּכוּרִין, וְקִנִּים), signa virginitatis, status virginitatis, v. c. sanguis virginitatis, virginalis, quem, si incorrupta est, prima nocte solet amittere. LXX: *τὰ παρθένια*.

Lev. 25, 49. אר־משאר בשרו
Num. 12, 12. ויאכל חצי בשרו
1 Reg. 21, 27. וישם־שק על־בשרו
2 Reg. 5, 14. וישב בשרו כבשר נער
2 Reg. 6, 30. והנה השק על־בשרו
Prv. 4, 22. ולכל־בשרו מרפא
Eccl. 4, 5. ואכל את־בשרו
Job. 2, 5. וגע אל־עצמו ואל־בשרו
Job. 14, 22. אך בשרו עליו יכאב
Job. 33, 21. יכל בשרו מראי
Job. 33, 25. רטפש בשרו מנער
Job. 41, 15. מפלי בשרו דבקו
Jes. 17, 4. ומשמן בשרו ירזה
Zach. 14, 12. המק בשרו
cum suff.: וּבְשָׂרוֹ
Lev. 17, 16. ובשרו לא ירחץ
cum suff.: כִּבְשָׂרוֹ
Ex. 4, 7. והנה־שבה כבשרו
cum suff.: מִבְּשָׂרוֹ
Lev. 15, 2. כי יהיה זב מבשרו
Job. 31, 31. מי־יתן מבשרו לא נשבע
cum suff.: בְּשָׂרָהּ *fem.*
Num. 19, 5. את־עורה ואת־בשרה
cum suff.: בִּבְשָׂרָהּ *fem.*
Lev. 6, 20. כל אשר־יגע בבשרה
Lev. 15, 19. דם יהיה זבה בבשרה
cum suff.: בְּשָׂרָם
Lev. 13, 38. כי־יהיה בעור־בשרם
Lev. 13, 39. והנה בעור־בשרם
Lev. 16, 27. את־בשרם ואת־פרשם
והשעירו תער על־כל־
Num. 8, 7. בשרם
והאכלתי את־מוניך
Jes. 49, 26. את־בשרם
Ez. 10, 12. וכל־בשרם וגבהם
Ez. 23, 20. בשר חמורים בשרם
cum suff.: וּבְשָׂרָם
Num. 18, 18. ובשרם יהיה־לך
וּבִבְשָׂרָם
Lev. 21, 5. ובבשרם לא ישרטו
מִבְּשָׂרָם
Lev. 11, 8. 11. מבשרם לא תאכלו
Dt. 14, 8. מבשרם לא תאכלו
Ez. 11, 19. לב האבן מבשרם
pl.: בְּשָׂרִים
Prv. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא
בְּשָׂר

כמו נעגרי.

plane hebraico aequale.

Dan. 7, 5. קומי אכלי בשר שגיא
def.: בִּשְׂרָא
Dan. 2, 11. עם־בשרא לא אית־להי
Dan. 4, 9. ומנה יתזין כל־בשרא

בַּת

ג"נ וסכוני בַּתִּים, וסכלנס מדס לנק, וקעלוסו סמקנל לו ניק-קנול, ומודע לנ בַּיִת, ולנל שמוע נשפתי מערנ büte, וכדומס, סמלמכים ניק-קנול. כשכח לע"נ בַּת ע' לעיל בַּיִת.

n. m. (pl. בַּתִּים), mensura rerum liquidarum apud Hebraeos (sicut *Efa* aridarum), decima pars ejus mensurae, quae חֹמֶר vocatur, quae sex Hin sive 72 Logos capiebat. Josef Arch. 8, 2. ὁ *βάτος δύναται χωρῆσαι ξέστας ἑβδομήκοντα καὶ δύο*. LXX: *χοεύς, μέτρον, μετρητής, καράμιον, χοῖνιξ, κοτύλη*. Nomen Batus traxit a capacitate, unde et בַּיִת.

1 Reg. 7, 26. אלפים בת יכיל
1 Reg. 7, 38. ארבעים בת יכיל
Jes. 5, 10. יעשו בת אחת
וּבַת

Digitized by Google

דער פֿערווישטעט]. ולפֿעל שהשם בַּחַת סוף כמו בָּחַד, לו זכיי מעכו.
n. f. unde נַחֲלֵי הַבַּחֻרוֹת, torrentes perniciosi h. e. exitiosi, qui rapide ferùntur atque inundant.

pl.: הַבַּחֻרוֹת
Jes. 7, 19. *נִבְחֲלֵי הַבַּחֻרוֹת

שֶׁחֲשֵׁי אוֹת בַּיִת בְּוֹאת שַׁעֲמָתִי וְנַמְרָתִי;
יֹאַל אֱלֹהַי לְחַטָּבָנִי בְּכָל - מַחֲבַרְתִּי:

ג

גָּאָא

v. s. r. גָּאָה

גֵּאָה

פֿעל נוד, וספֿעל לפי משקל כוכבות והמשקל ופריקם ע"י נכבוד ונמוק [עפֿאָלטערייענען], גזירה וכמוס הלוך ורס [שטיינען]. ופה תמצות משקל, ונאמץ נ"ב נשקעי שֶׁ־גָּא, שֶׁ־גָּה, נקראי סְגָא וכיוצי גץ [*yaï-ω*] וכלומס נשפֿעי פֿעגע. ומשקל עלגעזיכע סמיס ודיקץ סלעקים, על שגשוג וגדול הלכס ועל התרוממות והתעלות, על המתפֿלי והמענדר וכלומס. נקרגוס נאמץ הצעולי יץ הכבד אִתְגָּאָה, ונכמוין עמוכס מעט עוד גָּץ נגמרץ.

verb. intr.: crescere, adolescere, augescere, crescendo in altum adsurgere, tropice: ad dignitatem pervenire, ad summum gradum ascendere, majestate, amplitudine excellere, vel etiam: se magnifice jactare atque ostentare, se efferre in potestate. Radix enim eadem pariter sanscritica atque semitica inest etiam verbis גָּאָה, שָׁגָה, סָגָא, (*κύδει*) *γαίων* apud Homerum. Targumice ltpa. אִתְגָּאָה, talmudice גָּץ quadam potestatis differentia. LXX: *δοξάζεσθαι, ἐυβρίζειν* (de aquis), *ὑψοῦσθαι* (de junco), *ὑπερηφανίεσθαι, ἐνδόξως.*

Ex. 15, 1. אשירה ליי כי־גאה גאה
Ex. 15, 21. שירו ליי כי־גאה גאה

3 perf. pl.: גָּאוּ
Ez. 47, 5. כי־גאו המים

inf. abs.: גָּאֹה
Ex. 15, 11. כי־גאה גאה

3 impf. c. h int.: וַיִּגְאֶה
Job. 8, 11. היגאה־גמא בלא בצה

3 imperf.: וַיִּגְאֶה
Job. 10, 16. ויגאה כשחל תצודני

גֵּאֶה

תוקפי והכבוי גֵּאִים, וסוף גויר הכבד ע"ש גֵּאֶה [הכיבי נאמר עם דגש], והמלה נגה-כוף ויסיר וידון ונעיון גם ומקבל [שטאלן, לייענערמיינג], לו על כף כוכות כשא וכשגב [עלטפֿ-נעזן]. הכקביי שמכו לין כי ליכבו כיכוכי, ולהשם גֵּאֶה סנגון לקר.

adj. piëlicum, ad simil. formae כֵּהֶה factum (Zere enim sufficitur Chireq dagessato). 1) elatus, celsus, amplitudine et dignitate praestans; 2) superbus, insolens, spe atque animo inflatus. Forma feminina caret; non est enim participium. LXX: *ὑπερήφανος, ὕβριστής.*

Job. 40, 11. וראה כל־גאה והשפילהו
Job. 40, 12. ראה כל־גאה חכניעהו
Jes. 2, 12. על כל־גאה ורם
Jer. 48, 29. גאון־מואב גאה מאד

pl.: גֵּאִים
Ps. 94, 2. חשב גמול על־גאים
Ps. 140, 6. טמנו־גאים פח לי
Prv. 15, 25. בית גאים יסח יי
Prv. 16, 19. מחלק שלל את־גאים

גֵּא

ע"ו, סמקנר מן גֵּאָה, וסמיכות סכנוי מעכו גַּאֲי [ע"ש מְזֵר, יְקֵי], וסמקנון כמו גַּאֶה, לומר יסיר וגם-כוף, והעכין גַּאֲי־דוֹנָם, לחכר להקנין, סלנון גלים סלוכיים, כי יוכיס כמו לוכיים ולוק.
n. m. (ex גָּאָה imminutum), cujus constructivus pluralis est גַּאֲי in גַּאֲי־דוֹנָם (Q'ri) h. e. insolentes, imperiosi hostium ferorum atque immanium, (a Hif. תּוֹגֶה). Alii גַּאִים pro גֵּאִים dictum esse putant, et גָּאוֹן rabbinicum conferunt, qui fuit insignis doctorum talmudicorum post Amoraeos et Seburaeos titulus.

Jes. 16, 6. גאון־מואב גא מאד

pl. constr.: לְגַאֲי Q'ri.
Ps. 123, 4. *הבוז לגאי ונים

גַּאֲה

ע"כ והלגון נגהות וודון גלוס וגהכ-לף [הסָּכְמוּסְ, לייענערמוסְ], וסמקוכס כלילו הס' נקהכ, וכשפֿס סמוכיס על-יסודים כלמר גַּעַל־גַּאֲה לומר לים יסיר ונס-כוף.
n. f. majestas, magnitudo, deinde superbia, quae dignitatem atque amplitudinem imitatur in animis extollendis, unde homo insolens inter Judaeos vocatur גַּעֲוָה־גַּאֲה. Aramaice גַּאֲוָתָא, גַּאֲרוּתָא. LXX: *ὕβρις.*

Prv. 8, 13. גאה וגאון ודרך רע

גַּאֲוָה

ע"כ נמר גַּאֲוָה נויר גַּאֲה נמר גַּאֲ, וסכן כשקנה נהלקן המלה. המכוון גלוס ורוממות גכהות ונסות כוס-לכ ושלכנות [לייענערמוסְ, שטאלן], ונקנגוס סהקנר כוס סס לכ כלוכך כמו גַּאֲה סילומס גַּוְתָא וגויכו סקוקרי גַּוְתָךְ, ועוד נק' גַּאֲוָתָן נמר גַּאֲוָתָן וסמוסעטי גַּוְתָתְךָ; וכשפֿס המוכית על יסודים גַּאֲוָתָן, גַּאֲוָתָתְךָ וכלס עם קקי הלשון.
n. f. (ortum ex nomine abstracto גַּאֲ, גַּאֲה, unde forma compendiaria pro גַּאֲוָה dicitur גַּיְה): insolentia, animi prae superbia elatio. Formas targumicas inde manantes supra enumeratas inveneris.

Job. 22, 29. כי־השפילו ותאמר גוה
Jer. 13, 17. תבכה נפשי מפני גוה

גַּוְה

Job. 33, 17. וגוה מגבר יכסה

גָּאוֹן

ע"ו וסמקנ גַּאֲוָה, והכבוי כמלר כלוכך המופעטים. ההלגס תוקפי יץ הזכר נסופי ון, כלומר יסיר וגם-כוף לו כשך וכשגב [שטאלן, עהשטענען], לכן

סנולקו שמ"י, לומר נכנוב וסנגרס רימוס וסניקות [שטיינוב, עלטפֿעכוב]. וכלמר לע"ו נהזקל מנגידה וכעיף והכעפֿס מיס [זוועלגוב], כמו גלון סילגן, גלים, לו מצוע ולדיל וכול וכליב הפֿס לו סעיר [עקקעלעגן], כמו גלון כזדים, יכולגים, עוקב, יסודס, עלגיס וכלומס, לו יץ הכשקות והכשגגות כללו. נשפֿס יסודים גָּאוֹן קוקר לרגגיס לקרי הסכוכקים, לגר הלקיון סיס

כ' הלץ, וכלמר בקוכ סיסודים גְּאוֹנֵיהֶם, גְּאוֹנֵי וכמוסס.

n. m. abstractivum ac propterea singulare tantum, adscensus, elatio v. c. de motu atque agitatione fluctuum quodam quasi aestu effervescentium: גָּאוֹן, גַּאֲוַת יַמִּים), de urbis gentisve excellentia atque praestantia (גְּאוֹן בַּשְּׂדִים, גְּאוֹן יְרוּשָׁלַיִם), de numinis divini majestate et celsitate, et in malam partem de magnificentia, arrogantia, superbia magnifica et gloriosa ostentatione. LXX: *δόξα, ἔνδοξος, φρύαγμα* (τοῦ Ἰορδάνου), *ὑπερηφανία.*

Job. 40, 10. עדה־נא גאון וגבה
Prv. 16, 18. לפני־שבר גאון
Ez. 16, 49. גאון שבעת־לחם ורגאון

Prv. 8, 13. גאה וגאון ודרך רע לגאון

Jes. 4, 2. לגאון ולתפארת
Ez. 7, 20. וצבי עדיו לגאון שמחו

constr.: גְּאוֹן
Lev. 26, 19. ושברתי את־גאון עזכם
Job, 35, 12. מפני גאון רעים
Ps. 47, 5. גאון יעקב אשר־אהב
Jes. 13, 11. גאון זדים וגאות עריצים
Jes. 13, 19. תפארת גאון כשדים
Jes. 16, 6. גאון־מואב גא מאד
Jes. 23, 9. לחלל גאון כל־צבי
גאון יהודה ואת־גאון ירושלם
Jer. 13, 9.
Jer. 48, 29. גאון־מואב גאה מאד
Ez. 7, 24. והשבתי גאון עזים
Ez. 24, 21. גאון עזכם
Ez. 30, 6. וירד גאון עזה
Ez. 30, 18. ונשבת־בה גאון עזה
Ez. 32, 12. ושדדו את־גאון מצרים
Ez. 33, 28. ונשבת גאון עזה
Hos. 5, 5. 7, 10. ועגה גאון־ישראל
מתאב אנכי את־גאון יעקב
Am. 6, 8.
Nah. 2, 3. את־גאון יעקב
Zach. 9, 6. והכרתי גאון פלשתים
Zach. 10, 11. והורד גאון אשור
Zach. 11, 3. כי שדד גאון הירדן

constr.: בְּגְאוֹן
Job. 38, 11. ופא ישית בגאון גליך
Jes. 24, 14. בגאון יי צהלו מים
Jer. 12, 5. בגאון הירדן
Am. 8, 7. נשבע יי בגאון יעקב
Mich. 5, 3. בגאון שם יי אלהיו

constr.: כְּגְאוֹן
Nah. 2, 3. כגאון ישראל

constr.: לְגְאוֹן
Jes. 60, 15. ושמתיך לגאון עולם

constr.: מְגְאוֹן
Jer. 49, 19. 50, 44. יעלה מגאון הירדן

cum suff.: גְּאוֹנְךָ
Ex. 15, 7. וברב גאונך תהרס קמיך

cum suff.: גְּאוֹנֶךָ *p.*
Jes. 14, 11. הורד שאול גאונך

cum suff.: גְּאוֹנָהּ
Job. 37, 4. ירעם בקול גאונו

ומהדר גאונו
Jes. 2, 10. 19. 21.

cum suff.: הִגְאוֹנוֹ
גאותו וגאונו
Jes. 16, 6.
גבהו וגאונו
Jer. 48, 29.

cum suff.: גְּאוֹנָם
תחת גאונם
Zeph. 2, 10.

cum suff.: בִּגְאוֹנָם
וילכדו בגאונם
Ps. 59, 13.

c. suff. fem.: גְּאוֹנֵךְ *p.*
ביום גאוניך
Ez. 16, 56.

גַּאֲיוֹן

ע"ו לדעת סכתיב, וסכנוי מוס גַּאֲיוֹנִים, ותסיס סתמוכס ע"ש אֲבִיוֹן, עֶלְיוֹן רַעְיוֹן, לכן להקרין קלוף וס שמ מלות, לומר גַּאֲי יוֹנִים. סמכוון ול ויסיר וגם כוף [שטאלן, לייענערמיינג]. לס קמוכת סכתיב יכתס קיל לקרמים, כי תלילת סס, כמו אֵלְיוֹן, סְעִיוֹן, שְׂרְיוֹן, צְבִיוֹן וכלומס.
n. m. (K'tib), unde pl. גַּאֲיוֹנִים, factum ad normam eandem, qua רַעְיוֹן, עֶלְיוֹן, אֲבִיוֹן et linguae aramaicae nomina sexcenta: superbus, insolens, magniloquus. Al. *ὑπερήφανος.*

pl.: לְגַאֲיוֹנִים K'tib.
Ps. 123, 4. *הבוז לגאיונים

גַּאוּת

ע"כ מופעטי, והמכוון כמו גֵּיָה, לומר גנסות וגסות כוף [ויכעריינוב], וסמקל על סתעלות וסמקלות סתען [עפֿאָלטייגוב], ולכף וכוף כשלות וכשגבות [עלהאַנגכטייט], לו על מעשה כשך וכשגב.
n. f. abstractivum, sicut גֵּיָה, elatio, v. c. ascendentis fumi, maris immoderate agitati et fluctuantis; celsitas, majestas (Al. *εὐπρέπεια, δόξα, κράτος, ὑπερηφανία, ὕβρις*); rerum gestarum gloria, res gloriose gestae, res gloriandae. Al. *ὑψηλά* h. e. facta illustria et gloriosa.

Ps. 93, 1. יי מלך גאות לבש
Jes. 9, 17. גאות עשן
Jes. 12, 5. כי גאות עשה
Jes. 26, 10. ובל־יראה גאות יי
Jes. 28, 1. חוי עטרת גאות
Jes. 28, 3. עטרת גאות שכורי אפרים

בְּגֵאוּת

Ps. 17, 10. דבר בגאות
Ps. 89, 10. מושל בגאות הים

גַּאֲוָה

ע"כ גויר גַּאֲוָה, וכן לרך כל המלות כמשקל סוה. הסללס נגהות וגסות-כוף לו יץ סקנכות וטיפֿס המיס וכלומס יץ הזללות. וכשפֿס המוכית על יסודים כלמר נסקנר מוס גַּוְתָן, וכעל-נותן כמו לים-גלוה.
n. f. (ex גָּאוּ ortum) elatio, celsitas, in malam partem de superbia, qua quis se insolentius effert, jactatio, v. c. maris, translate hominum arrogantium. Al. *μεγαλοπρέπεια, καύχημα, ὑπερηφανία, ὕβρις, κραταιότης.*

Job. 41, 6. גאוה אפיקי מגנים
Ps. 31, 24. על־יתר עשה גאוה
Ps. 36, 12. אל־תבואני רגל גאוה
Ps. 73, 6. לכן ענקתמו גאוה
Prv. 14, 3. בפי־אויל חמר גאוה

בְּגַאֲוָה

Ps. 31, 19. בגאוה ובוז
Jes. 9, 8. בגאוה ובגדל לבב

Digitized by Google

constr.: גְּאֻת
Prv. 29, 23. גאות אדם תשפילנו
constr.: וְגַאֲוַת
Jes. 13, 11. וגאות עריצים
constr.: בְּגַאֲוַת
Ps. 10, 2. בגאות רשע ידלק עני
cum suff.: גַּאֲוָתִי
Jes. 13, 3. עלידי גאותי
cum suff.: גַּאֲוָתְךָ p.
Dt. 33, 29. ואשר־חרב גאותך
cum suff.: גַּאֲוָתֵךְ fem.
Zeph. 3, 11. עלידי גאותך
cum suff.: גַּאֲוָתוֹ
Ps. 68, 35. על־ישראל גאותו
Jes. 16, 6. גאותו וגאוטו
Jes. 25, 11. והשפיל גאותו
cum suff.: וְגַאֲוָתוֹ
Jer. 48, 29. וגאותו ורם לבו
cum suff.: בְּגַאֲוָתוֹ
Ps. 46, 4. ירעשו־הרים בגאותו
cum suff.: וּבְגַאֲוָתוֹ
Dt. 33, 26. ובגאותו שחקים

גֵּהַּ

ג״כ נקלי כמו נענני, נלי הנדל מכוון. *n. f. aram.* ab hebraico neque origine neque significatione diversum. Gr. *ὑπερηφανία.*

בְּגֵהָּ
Dan. 4, 34. מהלכין בגוה

גָּאַל

פעל כולד קצי הנכה, כי כולקות צקים לו, כרקות נלתי לומות, ומצכם למדקדקים סמוס וקמוס. ולע מצכם גָּאַל נדומס לל גָּאַל, גֵּל, וכי כן דכך כל מקמצי ל׳ נעניי ונקלי [וכן לָאַם נדומס לל לָם], ולדומו חַל [ע׳ וס הצכם]. ויוכן ע״י כפל מכוון: ל׳ לצון המכה ופקוח [לָמוֹן], וכי חַל נמכוון הוס, כלצר חַיָּל יוכיח. ומסלל על ספדים וכופר על שלוס וקכים [לְמוֹן-לָמוֹן], כמו סכוזכ ומקוקצ, מדם וקכה מכר [לָמוֹקוֹיפָמן] לו ענדים, לו פתח לסוכים ומקבל ענדים והולפק מענדות לקכות וכלוסה. ומוס מסמלל על ספדים וקכים לעלמו [פִּיר ויך עד-מעמצן], וינלולוכו קצך ולמוק, הלצון יקלו ויקנו לעלמס. ג׳ כמו חַל נלמון פקלות, כי סדבר המופקר לכל ולילו מוקלצ ונמנכר לנו הוס קולין כיסוד הלמון [פַּרְיִיק, לוּיפָגמלָמוֹן], וזה מסמלל על כלילות וקלול [פָּמס-מעלמו, פרלָמן ויין] כמו חַלַל נמקי סכוונות הללו, וגס לצצי גָּאַל, סדומס לזה נצרנו, המכון סכוכר.

verb. trans. radice grammaticis adhuc incognita oriundum, cujus verbum primarium scito esse גָּאַל; consonae enim liquidae vocalium-que similes ad verba nova e radicibus effingenda e legibus linguae solent saepenumero vel *in*jici vel in exitu adjici. Quemadmodum igitur ex לָאַם fit לְאֻמִּים, sic ex גָּאַל factum est גָּאַל, a quo nonnisi primae literae dissimilitudine differt חָלַל, quod si conferas, facile verbi גָּאַל duplex notio, quomodo cohaereat, perspicies. 1) solvere (חָלַל), redimere, velut vitam damnatorum, captos e servitute, in libertatem vindicare, etiam vi verbi *medii*: *sibi redimere* Job 3, 5. Bene Symm. *ἀντιποιήσαιτο*, et Theod. *ἀγχιστευσάτω*, male Aquila, sicut et Qimchi: *μολύναι*, LXX: *ἐκλάβοι*. Hinc et גֹּאֵל dicitur is, qui jure propinquitatis rei cujuspiam, quae in possessionem alius venit, restitutionem justis vindiciis petere potest; cujus est etiam, ultione capitali poenas expetere domestici sanguinis (*ἐπιλήπτωρ*, *ἀγχιστεύς*, *ἀγχιστεύειν*); quae omnia dicuntur etiam de Deo, quatenus populum suum hostibus mancipatum redimit et tanquam ejus consanguineus peccata in eo commissa ulciscitur. Denique de redimenda atque in matrimonium ducenda a propinquo propinqui defuncti conjuge dicitur (*ἀγχιστεύειν γυναῖκα*). 2) solutum h. e. liberum, cuilibet licitum, propatulum atque apertum, *profanum* esse (syn. חוֹל), cui opponitur *consecratum*, *sacrum*, *religiosum* (קֹדֶשׁ). Verbum גָּעַל, sicut origine, ita etiam potestate eadem esse infra demonstrabitur. LXX: 1) *ἀγχιστεύειν*, *ἀπολυτροῦν*, *ἐκλαμβάνειν*, *ἐξαιρεῖν*, *ἐξαίρειν*, *ἐκλύειν*, *λυτροῦν*, *ῥύεσθαι*. 2) *μαίνειν*, *ἀλισγεῖν*, *μολύνειν*.

Jes. 44, 23. כי־גאל ה׳ יעקב
Jes. 48, 20. גאל ה׳ עבדו יעקב
Jes. 52, 9. גאל ירושלם
3 *perf.*: וְגָאַל
Lev. 25, 25. וגאל את ממכר אחיו
3 *prf. c. suff.*: וּגְאָלוֹ
Jer. 31, 11. וגאלו מיד חזק ממנו
3*prf.c.suff.*: גְּאָלָם
Ps. 107, 2. אשר גאלם מיד־צר
Jes. 63, 9. ובחמלתו הוא גאלם
2 *perf.*: גָּאַלְתָּ p.
Ex.15,13. נחית בחסדך עם־זו גאלת
Ps. 74, 2. גאלת שבט נחלתך
Ps. 77, 16. גאלת בזרוע עמך
Thr. 3, 58. גאלת חיי
1 *perf.*: וְגָאַלְתִּי
Ex. 6, 6. וגאלתי אתכם
1*prf.c.suff.*: גְּאַלְתִּיךָ
Jes. 43, 1. אל־תירא כי גאלתיך
Jes. 44, 22. שובה אלי כי גאלתיך
1*prf.c.suff.*: וּגְאַלְתִּיךָ
Ruth 3, 13. וגאלתיך אנכי חי־ה׳
part.: גֹּאֵל, גֹּאֲלִי
Lev. 25, 26. כי לא יהיה־לו גאל
Num. 5, 8. ואם־אין לאיש גאל
Num. 35, 19. גאל הדם הוא ימית
Nu.35,21. גאל הדם ימית את־הרצח
Num.35,24. בין המכה ובין גאל הדם
Num. 35. 25. מיד גאל הדם
Num. 35, 27. ומצא אתו גאל הדם
Num. 35, 27. ורצח גאל הדם
Dt. 19, 6. פן־ירדף גאל הדם
Dt. 19, 12. ביד גאל הדם ומת
Jos.20,5. וכי ירדף גאל הדם אחריו
Jos. 20, 9. ולא ימות ביד גאל הדם
Ruth 3, 9. על־אמתך כי גאל אתה
Ruth3,12. אם גאל אנכי וגם יש גאל
Ruth 4,14. לא השבית לך גאל היום
2 Sam. 14, 11. מהרבית גאל הדם
Jes. 49, 7. כה אמר־ה׳ גאל ישראל
Jes. 59, 20. ובא לציון גואל
part.: גֹּאֲלִים, גְּאוּלִים
Gn. 48, 16. הגואל אתי מכל־רע
Ruth 4, 1. ודוכה הגואל עבר
Ruth 4, 6. ויאמר הגאל

Ruth 4, 8. ויאמר הגאל לבעז
Ps. 103, 4. הגואל משחת חייכי
part.: לַגֹּאֵל
Ruth 4, 3. ויאמר לגאל
part.: מְגֹאֵל
Num. 35, 12. הצרים למקלט מגאל
Jos. 20, 3. למקלט מגאל חדם
part. c. suff.: גֹּאֲלִי
Job. 19, 25. ואני ידעתי גאלי חי
part. c. suff.: וְגוֹאֲלִי
Ps. 19, 15. ה׳ צורי וגואלי
part. c. suff.: גֹּאֲלֵנוּ
Jes. 47, 4. גאלנו ה׳ צבאות שמו
Jes. 63, 16. גאלנו מעולם שמך
cum suff.: גֹּאֲלֵךְ p.
Jes. 44, 24. גאלך ויצרך מבטן
part. c. suff.: גֹּאֲלֵךְ
Jes. 48, 17. גאלך קדוש ישראל
cum suff.: גֹּאֲלֵךְ fem.
Jes. 54, 8. אמר גאלך ה׳
cum suff.: וְגֹאֲלֵךְ fem.
Jes. 41, 14. וגאלך קדוש ישראל
Jes. 49, 26. וגאלך אביר יעקב
Jes. 54, 5. וגאלך קדוש ישראל
Jes. 60, 16. וגאלך אביר יעקב
cum suff.: גֹּאֲלֵכֶם
Jes. 43, 14. כה־אמר ה׳ גאלכם
cum suff.: גֹּאֲלוֹ
Lev. 25, 25. ובא גאלו
cum suff.: וְגֹאֲלוֹ
Jes. 44, 6. וגאלו ה׳ צבאות
cum suff.: גֹּאֲלָם
Ps. 78, 35. ואל עליון גאלם
Prv. 23, 11. כי־גאלם חזק
Jer. 50, 34. גאלם ׳ חזק
cum suff.: *מְגֹאֲלָנוּ
Ruth 2, 20. *מגאלנו הוא
p. c. suff.: וְגֹאֲלֵיהוּ
1 Reg. 16,11. משחית בקיר וגואליו
part. pass.: גְּאוּלִים pl.
Jes. 35, 9. והלכו גאולים
Jes. 51, 10. דרך לעבר גאולים
constr pl.: גְּאוּלֵי
Ps. 107, 2. גאולי ה׳
Jes. 62, 12. עם־הקדש גאולי ה׳
inf. abs.: גָּאֹל
Lev. 27, 13. ואם־גאל יגאלנה
Lev. 27, 19. ואם־גאל יגאל
Lev. 27, 31. ואם־גאל יגאל איש
inf. constr.: לִגְאוֹל
Ruth 4, 4. אין חלתך לגאול
Ruth 4, 6. לא אוכל לגאול־לי
Ruth 4, 6. כי לא־אוכל לגאול
inf. c. suff.: לְגָאֳלָהּ
Ruth 3, 13. ואם־לא יחפץ לגאלך
imperat.: גְּאַל p.
Ruth 4, 4. אם־תגאל גאל
imperat.: גְּאַל
Ruth 4, 6. גאל־לך אתה
imp. c. suff.: וּגְאָלֵנִי
Ps. 119, 154. ריבה ריבי וגאלני
cum suff.: גְּאָלֵהוּ
Ps. 69, 19. קרבה אל־נפשי גאלה
1 *imperf.*: אֶגְאָל p.
Ruth 4, 4. אנכי אגאל
1 *impf. c. s.*: אֶגְאָלֵם
Hos. 13, 14. ממות אגאלם
2 *imperf.*: תִּגְאַל
Ruth 4, 4. אם־תגאל גאל
3 *imperf.*: יִגְאַל
Lev. 25,33. ואשר יגאל מן־הלוים
Lev. 27, 15. ואם־המקדיש יגאל

Lev. 27, 19. גאל יגאל את־השדה
Lev.27,20 ואם־לא יגאל את־השדה
ואם־גאל יגאל איש
Lev. 27, 31. ממעשרך
Ruth 4, 6. ואם־לא יגאל
Ps. 72, 14. ומחמס יגאל נפשם
יִגְאָל p.
Ruth 3, 13. אם־יגאלך טוב יגאל
3 *impf. c. s.*: יִגְאָלֶךָּ fem.
Ruth 3, 13. אם־יגאלך טוב
Mich. 4, 10. שם יגאלך ה׳
cum suff.: יִגְאָלְכֶם
Lev. 25, 48. אחד מאחיו יגאלנו
Lev. 25, 49. או בן־דודו יגאלנו
Lev. 25, 49. וממשפחתו יגאלנו
cum suff.: יִגְאָלֶנָּה
Lev. 27, 13. ואם־גאל יגאלנה
cum suff.: וַיִּגְאָלֵם
Ps. 106, 10. ויגאלם מיד אויב
3 *pl. c. suff.*: יִגְאָלֻהוּ
Job. 3, 5. *יגאלהו חשך וצלמות
Nif-al: נִגְאַל
3 *prf.* וְנִגְאַל p.
Lev. 25, 49. חשיגה ידו וגאל
3 *imperf.*: יִגְאַל
Lev. 25, 30. ואם לא־יגאל
Lev. 25, 54. ואם־לא יגאל באלה
Lev. 27, 20. לא־יגאל עוד
Lev. 27, 27. ואם־לא יגאל ונמכר
Lev. 27, 28. לא ימכר ולא יגאל
Lev. 27, 33. יחידה קדש לא יגאל
2 *pl.*: תִּגְאָלוּ p.
Jes. 52, 3. ולא בכסף תגאלו
part. fem.: וְנִגְאָלֶה
Zeph. 3, 1. מוראה ונגאלה
Pi-el: גֵּאַל
3*prf.pl.c.suff.*: גֵּאָלוּךָ
Mal. 1, 7. במה גאלנוך
Pu-al: גֹּאַל
part.: מְגֹאָל masc.
Mal. 1, 7. על־מזבחי לחם מגאל
Mal. 1, 12. שלחן ה׳ מגאל הוא
3 *impf. pl.*: וַיִּגְאָלוּ
Esr. 2, 62. ויגאלו מן־הכהנה
Neh. 7, 64. ויגאלו מן־הכהנה
Nif-al et Pu-al: נִגְאָל
3 *perf. pl.*: נִגְאֲלוּ
Jes. 59, 3. כפיכם נגאלו בדם
Thr. 4, 14. נגאלו בדם
Hif-il: הִגְאִיל
1 *perf.*: אֶגְאַלְתִּי p.
Jes. 63, 3. וכל־מלבושי אגאלתי
Hitpa-el: הִתְגָּאֵל
3 *imperf.*: יִתְגָּאֵל
Dan. 1, 8. אשר לא־יתגאל
3 *imperf.*: יִתְגָּאֵל p.
Dan. 1, 8. אשר לא יתגאל
גְּאֻלָּה

ג״כ מן מסוקרי וכר גָּאַל. מצכין פדיס וקכים מלס והוצמ ומקמק [לָמוכג, מלמוכג], לו מקכית המצכר ומדית המוצכן ומלוס מעוכ וכלוסה. וכן יוכן מצמ מגלס, והמצלל על קיכוך ויקס [מעיווֹמכדמצמֹמע], ענוכ צמצמ מגלס לקיוכ וגוכל. נגמרק וכמצים המקכוניס גָּאַל הוס מסצ׳ק, וכיקס מגוכל הוס ניקס עציק, והגלה סיק קן פדות ישלל. נקכנוס יצוקק נגל ע״י פְּרַק.

n. f. redemtio, jus redimendi, vindicandi seu in matrimonium ducendi, pretium redemtionis (syn. פְּדוּת, כֹּפֶר), denique propinquitas,

Digitized by Google

qua jura illa in aliquem conferuntur. LXX: *λύτρον, ἀγχιστεία,* (*κρίσις*) *παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν, λύτρωσις* (*λυτρωτής*); Ez. 11, 15. *οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου; αἰχμαλωσία.*

Lev. 25, 24. גאלה תתנו לארץ
Lev. 25, 31. גאלה תהיה־לו
Lev. 25, 48. גאלה תהיה לו

דַּגְּאֻלָּה

Ruth 4, 7. על־הגאלה ועל־התמורה
Jer. 32, 7. כי לך משפט הגאלה
Jer. 32, 8. ולך הגאלה קנה־לך

constr.: גְּאֻלַּת

Lev. 25, 32. גאלת עולם

cum suff.: גְּאֻלָּתִי

Ruth 4, 6. גאל־לך אתה את־גאלתי

cum suff.: גְּאֻלָּתְךָ *p.*

Ez. 11, 15. אחיך אנשי גאלתך

cum suff.: גְּאֻלָּתוֹ

Lev. 25, 26. ומצא כדי גאלתו
Lev. 25, 29. והיתה גאלתו
Lev. 25, 29. ימים תהיה גאלתו
Lev. 25, 51. ישיב גאלתו
Lev. 25, 52. ישיב את־גאלתו

גְּאֻלִּים

ע"נ רנוי כמו עֲשׁוּקִים נמכוון יקיל, לשון פדות וקיבות ניעשים ס"נ ל' [לַאֲזוּקוּיזוכ, נעפֿרייאוכנ].

n. m. plurale tantum, redemtio, vindicatio (syn. פְּדוּת). LXX: *λύτρωσις.*

pl. c. suff.: גְּאֻלַּי

Jes. 63, 4. ושנת גאולי באה

גֵּאֶל

ע"נ סנולי והכוונה קלול וקיבות, שופֿה ונעלה ע"י הסתקרות [ענע־ווייזוכ, פרעסֿסניכוכ], סמך הכנוי גֵּאֲלִי, והשומרים שופֿ נאל עוּיס, כי ספרם המיוע לרוב. נתכנוס

חֲגֵאֲלָא נמכוון הוס.

n. m. segolat. pollutio v. c. sacrorum, qua quis ea tanquam profana i. e. a religione remota habet (Profanierung). Non pro גְּאֶלֶל dicitur, sed singulari unumquodque epenthesi conformatum est. Graec. interpres: *ἀγχιστεία τῆς ἱερατείας.*

constr. pl.: גֵּאֳלֵי

Neh. 13, 29. על גאלי הכהנה

גָּבָא

פעל נלק־עונר כלֹ נגור גֵּבָא, והמכוון והפשוט לשון נקיבה וקלילה קניבה וכניבה [הַאֲסלנע, גרעֲנצן], והמכוון קנילס שכי, כמו בערבי, והמספרים עוּיס. פשרם נשלֹ נשפתי מערב, כלֹשר נרלֹה נשרם גּוּבּ, כמו נפרסי וכוּפי.

verb. tantummodo in nomine גֵּבָא, superstes: *cavare,* fodere, e radice sanscrita - semitica גָּבַב oriundum. Vis colligendi (aquas) *secundaria* est.

גֶּבָא

ע"נ יון גֵּבָא, והסלֹס כמו גַּבּ, לומר נור הכמוי וקפור [לִיסמערכנע, גרונע], ונקרל כן ע"ם נקיבתו וקלילתו [קוּיס־גרעֲנונג, פֿערטיעפֿונג], והושלֹ על נרכה לו נלם נכלל. נשפה הכלֹה גונל [kûpa] כמו גגל, וכן בלרמי גֻּבָּא, ונשפתי מערב כלמו, ונגשרל מי גנשים ילוע.

n. f. (a v. גֵּבָא, sicut גַּבּ): *caverna,* a cavando, locus in terra cavus ad aquas pluvias recipiendas, cisterna (LXX: *φρέαρ*), deinde latius de quovis *lacu* dicitur. Sanscr. *Kûpa,* aram. גּוּבָּא. LXX: *ἀποστροφή,* semel *μικρός,* errore difficili explicatu; גֻּבִּים *βόθυνος, φρέαρ.*

מִגֶּבָא

Jes. 30, 14. ולחשף מים מגבא

pl. c. suff.: וּגְבָאֶיהָ

Ez. 47, 11. בצאתו וגבאיו

גָּבַב

פעל כולד ולל־עונר כלֹ נגוריו, המלֹנה נניסה כמו גנל וכויוס, היות מקונג ומכוקע כמו קגלה, וכדופי שכע גֵּוִי, פֶּגֶם וכדומה, נלשר שנכלֹם תעלות הכפיפה והקונג והנגוכי" [נע־היגענ, נעוועלֹנע, המֹאל ויין], וכן נכל שפתי מערב השרש הוס והמכוון. לכן עוד נריך לקה לדעת שנשרש הוס עוד נשקרון הפרש, לס זיהים התעלות מנוכן [הַקעניג] וכפוף, לו קלול ונכוב, כי לדעתי עמו המקדקים שערבו שתי סכוונות, ולכל הכנוולות נכור על וס.

verb. intr. atque solis in derivatis nobis conservatum: cavum, concavum, fornicis instar seu camerae arcuatum esse. Radix communis variatur in verbis גִּוַּן, גָּוַן, פֶּגֶם, quae omnia de forma concava curvataque dicuntur.

גֵּב

ע"נ וככוני גַּבִּי והרכוי נכפל גַּבִּים, גַּבְּוֹת, נכפל המכוון נרכוי, והוֹ גויר ע"ע, ומשומ נפקרונו מתעלותו רלשית דנר המוכן ומנוכע [נעהיגענלעמע] לו מכור ונפת עקוב וכדומה. ל' עפל ונגעה כוף ונגכון [הינעל, ריקקען], נרכוי ג"כ [gibb-us] מנכון, והושלֹ על נף המוכן, נפת ושכורית שלו, מוה עכי המוכן. כ' נגכון־סולנה לו עפל־קיון, [שֶׁלכן־הינעל], כהיות נפת ונעמה המגדלת כקיל וקומה לעיר מסקר מפכי לויב. ג' נגכון ונגון, לשר שלל הגמל דכשת, לארן עקב, לעור שלת [כוקקעל, הֶקקעל], סס לכלל סלוף והנגן; ומוה קרת על־נב [לין דען ריקקען פֿוראַן] לומר קכירה ופליעה [שרייעמען]. ל' נב־המן, הפשוע כוף ורמת המגן [שילל־כוקקעל], נכנוסים על שריון קשקשים, לשר חול לר יבעתו והוכוו, כמו יכון עליו [לומר נגדו] נשני נבי מגניו [לומר נשני־מגן עניים], ונשרני: רן עליו נשני נבי מגן, סלמון חוק לנו לשכוח לוחו. וגוב כלשון ישמעאל מגן. ס' קנות וסכה לשר כפה לה [געוועלֹנע, כוזע], והמשלֹ גַּבְּזוֹנָהּ הללין קנות ווכה וכית־הכשת לו מְזֻנָּה, כלשר נרלמני לגדה וכפה נאר קנות־המשכה. ו' דנר המיוע קו ומסכה קוור לדנר, כמו גב־הלמן [פֿעלֹנע, נֶהגען], ונתרנוס סוֹבֵב, וגשרל [כלים ס', ל' ו"ל] סוכה של־גלגל, וסוֹ משכיכה לת־סלופן, והושלֹ על כיכוד העין וכילוכו, כי סוכב העין דומה לגב־הלמן [נרויכע] ודוק.

n. m. cujus est duplex pluralis, discrepante potestate: 1) res convexa, collina, ut ita dicam, collis, locus eminens, eminentia, hinc *tergum*, dorsum, propterea quod leviter eminet (cf. *gibbus* apud Latinos. Nonius Marcellus: „*Gibborum pro exstanti et eminenti Varro in Eumenidibus.*“ et Graec. *ὑβός* apud Dorienses, *ὕβος, ὑβοῦν = κῦφος, κυφοῦν*), translate de dorso altaris, quemadmodum Latini per denominationem de jugo, dorso, supercilio, radice montium loquuntur. 2) collis natura atque arte munitus, castellum (*φρούριον, ὀχύρωμα*) in dorso montis positum. 3) eminentia in re quavis, gibbus, gibba (camelorum, soli, cutis). LXX: *ὕψος, νῶτος, νῶτον.* 4) umbo seu media pars clypei eminentior (*ἴτυς, γύαλον*), quae hosti obvertitur. 5) *testudo, fornix, taberna,* qua meretrices meritoriique se prostituunt. LXX: *πορνεῖον, οἴκημα πορνικόν.* Hieron. *lupanar.* 6) res curva, instar orbis sive gyri, ambitu rotundo, speciatim aspis vel cauthus (*κάνθος, ἐπίσωτρον*) rotae, targum.: סוֹבֵב, gemarice: סוֹבֵב שֶׁל־גַּלְגַּל, translate de supercilio seu ductu arcuato pilorum super palpebras. Trg. Hierosolym.:

גְּבִבֵי חֻפְּתֵן עֵרְנֵי:

paus.: גֵּב*

Ez. 16, 24. *ותבני־לך גב

גֹּב

Ez. 43, 13. רזה גב המזבח

cum suff.: גֹּבִי

Ps. 129, 3. על־גבי חרשו חרשים

cum suff. fem.: גֹּבָהּ

Ez. 16, 31. בבנותיך גבך בראש
Ez. 16, 39. והרסו גבך

1constr. pl.: גַּבֵּי

Job. 15, 26. בעבי גבי מגניו

pl. constr.: לְגַבֵּי

Job. 13, 12. לגבי־חמר גביכם

pl. c. suff.: גַּבֵּיכֶם

Job. 13, 12. לגבי־חמר גביכם

pl. c. suff.: וְגַבֵּיהֶם

1 Reg. 7, 33. ידותם וגבירהם

cum suff.: וְגַבְּהֶם

Ez. 10, 12. וכל־בשרם וגבהם

cum suff.: וְגַבְּיהֶן

Ez. 1, 18. וגביהן וגבה להם

II. *pl.:* גַּבְּת

Lev. 14, 9. ואת גבת עיניו

pl. c. suff.: וְגַבֹּתָם

Ez. 1, 18. וגבתם מלאת עינים

גַּב

ע"נ נלרמי כמו נעכרי, והמשלֹ שנור על נו [ריקקען], לכן לרוב מלת השעם נכפל המכוון: ל' לגיון סמעל [נויר סמוגע של נגכון והרמה], נהקשר לפעמים עם על, כמו על־נב [קוף, ליכער]. ב' לגיור המלֹ והלעמת [נויר סמוגע של־מורד והסמוע של־לרוד וכוכוס], והמכוון לכלֹ, לעמת [נעגען, ניי"ק]. וכלכוי גַּבִּי, גַּבֵּיהֶם, גַּבָּהּ. מלת־השעם אַגַּב נמר אַדְּגַב, וממכו סידועם אַגַּבָּא, ופעלים סרנה מעולכים עם גַּב עי' קרוי סכיכים שלי.

n. m. aram. cum hebraico comparandum, creberrima translatione de *dorso* dici solet, crebrius etiam vim adverbialem adsciscit. 1) *super* (גַּב, עַל־גַּב), supra, in. LXX: *ὑπεράνω.* 2) *apud, juxta*; vi utraque solet etiam cum suffixis person. componi. אַגַּב aram. (def. אַגָּבָא) ex אַדְּגַב coaluit.

cum suff.: גַּבֵּיהּ Q'ri.

Dan. 7, 6. דיי־עוף על־גביה

cum suff.: גַּבֵּיהּ K'tib.

Dan. 7, 6. דיי־עוף על־גביה

גֵּב

ע"נ לקמי, וסידועה גֵּבָא, סרנים גֵּבִין וסידועה גֵּבָיָא. סרלון כמו גֵּב נענני כלופר מלוסה ומעלה שקית וגוען נור ומכלה [נרוכע, הֶאֲסלע, ניסמעלכע], לשר לרוב מעון לריית. ונמרל גֵּבָא סס לארן ויקר, נהשלֹ על פלול סוקן לשני לדדים. נסודו וביוכי גֹּב הסס סוס [s. kûpa, gr. *κύπη*] וכן גּוּבָּא נגמרל כמו נקל, ל"ם גונקל לנקשל, דלהכלֹ, דכוקלֹ, ועוד רניס.

n. m. aram. caverna, fovea, cisterna, de fovea leonum plena, in qnam Danielis injectus est. Al. *λάκκος.* Cf. Gr. *κύπη, γύπη, κύβος, κυφέλη, κύφελλον, κύπελλον* etc.

לַגֹּב

Dan. 6, 8. 13. יתרמא לגב אריותא

וּלְגֹב

Dan. 6, 25. ולגב אריותא רמו

definit.: גֻּבָּא

Dan. 6, 18. ושמת על־פם גבא
Dan. 6, 24. אמר להנסקה מן־גבא
Dan. 6, 25. ולא־מטו לארעית גבא

definit.: לְגֻבָּא

Dan. 6, 17. ורמו לגבא די אריותא
Dan. 6, 20. לגבא די־אריותא אזל
Dan. 6, 21. וכמקרבה לגבא

גָּבַהּ

פעל כוד ולין לו מקר לפי לעתי עס שרש גב לעיל, כי פס השרש גָּבַהּ נהלרף עס גָּבַח, וע' מקלב־מוגע. סהלֹנס עליס וכסיקה [לין דיל השֹנע שעיינען] ולשרש גב השרוש הכניכה וסכוויוס. ונמלֹ השרש נשפת סוד גַּבּ, שסוף כמו נק נמכוון עליס וכסיקה, וכגרמני עתיקי [גֶּשׂ־סִיגֶן] כמו וס, סלגון מרוממות וכסיקת סתן ע"י נמיקה, והושלֹ על נגסוף סקומה לו נגסוף סלב, וכלן סכוסף יולל מוס, וסכל נכרלף על נפה, נלרמי גָּבָּהּ נמכוון זה.

verb. intr. (cujus nulla est cum verbis supra enumeratis originis communitas; radix est enim גַּבַּהּ, quae, leniter variata, latet etiam in verbo גָּבַהּ; *ga* autem ad radicem hanc *sanscrito-semiticum* accessit ad vim ejus subtilius definiendam): *con*scendere, adscendere, *con*surgere, assurgere, sursum tolli, quare primum dicitur de plantis progerminantibus, de montis turrisve altitudine, et de rebus quibuslibet dicitur, quae in sublime ascendunt, deinde translate de animi magnitudine aut superbia, qua vel revera praestat vel se fidentius superbiusque extollit. LXX: *ὑψοῦσθαι, μέγαν γενέσθαι, ἀπέχειν, μετεωρίζειν, μεμαλαυχεῖν;* Hi. *ὑψηλὸν ποιεῖν, μετεωρίζειν.*

2 Chr. 26, 16. וכחזקתו גבה לבו השיב יחזקיהו כי גבה לבו
2 Chr. 32, 25.
Ps. 131, 1. רוֹמִי לֹא־גבה לבי
Ez. 28, 2. יען גבה לבך
Ez. 28, 17. גבה לבך ביפיך

3 *perf.:* וְגָבָהּ

Jes. 52, 13. וגבה מאד

3 *f. perf.:* גָּבְהָא

Ez. 31, 5. על־כן גבהא קמתו

Digitized by Google

solymitano גְּבִיהָה (= גַּבְרִיהָה) dicitur de eo, qui procerus est corpore, fem. גַּבְהַת.

גְּבַב

ג"ל נויר קופלי לסמן תדירות וצריכות סיסמון. סמלנס נעל נגס-סנן נסמרס ען קרן [סאַסַעטענינ], ונעזנל סיסמונס סיזוק לסמן קיוס סקופר סס לו סמסמן ומנלי זנוי, כמו קרן סקן עור סלנס סקר סעף וכדומס.

n. sm. piëlicum, ut rei significatae diuturnitatem indicet, fronto (*μετωπίας*, *ὀφρυήτωπος*) simulque, ut solet, recalvus, recalvaster (*ψεδρός*, *ἀναφαλαντίας*, *ἀράσιος*). Formae ejusdem sunt גַּבַּחַת, גַּבָּה, גִּבֵּר, אַבַּחַת, אַבַּחַת, אַבַּחַת, סַגַּחַת, גַּבַּחַת, quae omnia de habitu aliquo vitiositatis, sive vi intensiva dicuntur. LXX: *ἀναφάλαντος*.

Lev. 13, 41. גבח הוא מהור הוא

גַּבַּחַת

ג"ל וסוף מופעי, וסמלנס נסיות סיסין וקיקוסו [קסאַסלעב פַּאַקדעב-קסאַסף], סו קיקוסו ונקוסו נכלל, נסמלל נכ על סין קיקוסו סנגד. סיסמונס נוירס גַּבַּחַת וכר, ונעזנל נכ מופעי נסמלל נכ על נסוסו סנג [סאַקקעב].

n. f. abstract. vitium corporis id, quo frons est prominentior propter syncipitis calvitatem. LXX: *ἀναφαλάντωμα*, semel *κρόκη*. Gemarice etiam de gibbo, in tergo hominis *prominente*. Bene Sifra: אֵרוּחַ קָרַחַת וְאֵרוּחַ גַּבַּחַת מִן הַצַּדָּדִין שׁוֹמֵעַ לְאַחוֹרָיו וְזֶה אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לְאַחוֹרָיו וְזֶה אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לְפָנָיו וְזֶה שׁוֹמֵעַ לְפָנָיו. Dicitur etiam de veste, cujus pili in parte antica defluxerunt (opp. קָרַחַת). Trg. illud de calvitate vestis novae, hoc de calvitate vestis obsoletae intellexit (שְׁרִיקַאי, חֲרִיתַיְהוּ). Sifra: בְּגַבַּחְתּוֹ אֲפִלּוּ חֲשׁוּכִים גַּבַּחְתּוֹ אֲפִלּוּ חֲשׁוּכִים:

בְּגַבַּחַת

Lev. 13, 42. בקרחתו או בגבחת

cum suff.: בְּגַבַּחְתּוֹ

Lev. 13, 42. 43. 55. בקרחתו או בגבחתו

גֶּבֶל

פעל כולל וסמכוון סנוג וסקוף סכוך וקרוב סנלמס וכנור, כמו קכל [דרע-סין, סַלעכַּטען], וכרקף עם חֶבֶל נענין קרוב וכנור, לו חֶבֶל נמכוון סזקלמל. ונלמון ישמעלל נעל [נמ' קמור כ'] כמו וס. קמנוס סזכר חֶבֶל וכן חֶדֶבֶל וסקוסיות ג, ח, ק. מקנכי מוזג, ולף נו פתרון סכוך וסקרוב, וכן נזעפס סכדקס כל [s. *wal*] נלוס וקנוג [קניספען, וויקקעלן], נרומי נכניל סזכר [*vol*-vere] ונגרמכי עתיק [*wel*] וכזעפס לקנלכפס [*val*-vjan] כמו וס, ויון לזכר שלפניכו [*wal*] לע"ז סמקן עם חֵיל כקסר קזכו רניס. סמזקל נגרמל על סעכוב ולימס וכדומס מן סרניסס ועכוב, כמו ל"מ קמרי לכמין גניל לקורל גניל לתורין, וכן לסזכר בַּל ניקוד סמכוון סוס.

ע' סכגוסות.

verb. trans. (arab. גבל, cui cognata sunt radicis ejusdem communione חָבַל, חָבַל): *con*nectere, contexere, v. c. funiculos; ג, כ, ח enim praefixa sunt praepositionalia, quibus vis verbi primaria accumulatur. Jes. 2, 15. כל־מגדל גבה

Jes. 30, 25. והיה על־כל־הר גבה

Jes. 40, 9. על הר־גבה עלי־לך

Jes. 57, 7. על הר־גבה ונשא

Jer. 3, 6. על־כל־הר גבה

Ez. 17, 22. על הר־גבה ותלול

Ez. 17, 24. השפלתי עץ גבה

Ez. 40, 2. אל־הר גבה מאד

Ez. 41, 22. שלש אמות גבה

וְגָבְהָהּ

Ps. 138, 6. וגבוה ממרחק לידע

וְהַגָּבְהָהּ

Ez. 21, 31. והגבה השפיל

מִגָּבְהָהּ

Eccl. 12, 5. גם מגבה יראו

constr.: גִּבְהָהּ

Ps. 101, 5. גבה־עינים ורחב לבב

Prv. 16, 5. תועבת יי כל־גבה־לב

constr.: וּגְבָהָהּ

Ez. 31, 3. וגבה קומה

constr.: מְגַבְּהָהּ

Eccl. 7, 8. מגבה רוח

constr.: גִּבְהָהּ

1 Sam. 16, 7. ואל־גבה קומתו

pl.: גִּבְהִים

Jes. 5, 15. ועיני גבהים תשפלנה

pl.: וּגְבָהִים

Eccl. 5, 7. וגבהים עליהם

pl.: הַגְּבֹהִים

Gn. 7, 19. ויכסו כל־ההרים הגבהים

Ps. 104, 18. הרים הגבהים ליעלים

Jer. 51, 58. ושעריה הגבהים

pl.: וְהַגְּבֹהִים

Jes. 10, 33. והגבהים ישפלו

sg. fem.: גְּבֹהָה

Dt. 3, 5. חומה גבהה לולתים ובריח

1 Sam. 2, 3. תדברו גבהה גבהה

1 Reg. 14, 23. על כל־גבעה גבהה

2 Reg. 17, 10. על כל־גבעה גבהה

Jer. 2, 20. על כל־גבעה גבהה

Dan. 8, 3. והאחת גבהה

sg. fem.: וְהַגְּבֹהָה

Dan. 8, 3. והגבהה עלה באחרנה

pl. fem.: גְּבֹהוֹת

Dan. 8, 3. והקרנים גבהות

pl. fem.: הַגְּבֹהוֹת

Dt. 28, 52. חמתך הגבהת והבצרות

Jer. 17, 2. על גבעות הגבהות

Zeph. 1, 16. ועל הפנות הגבהות

גֹּבַהּ

ג"ל סנוליי וכנכוי גֹּבַהּ, וסמלנס כוס [סאַקמע], נסזקל על מכוס וגדל, כמס וכוף, מזגנוכקס. נקרנוס גּוֹבַהּ מזלמו, וסס סמעולס נזעפס קכמים הַגַּבְהוּת.

n. m. segol.: altitudo, celsitas, sublimitas, elatio. LXX: *ὕψος*, *πλῆθος*; גֹּבַהּ רוּחַ *κακοφροσύνη*; גֹּבַהּ שָׁמַיִם *ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων*.

Job. 22, 12. הלא־אלוה גבה שמים

Prv. 16, 18. ולפני כשלון גבה רוח

Ez. 41, 8. וראיתי לבית גבה

גָּבֹהַּ

Job. 40, 10. עדה־נא גאון וגבה

וְגָבֹהַּ

Ez. 1, 18. וגביהן וגבה להם

Ez. 40, 42. וגבה אמה אחת

וְהַגָּבֹהַּ

2 Chr. 3, 4. והגבה מאה ועשרים

בְּגָבְהָהּ

2 Chr. 32, 26. יחזקיהו בגבה לבו

כְּגָבְהָהּ

Ps. 10, 4. כגבה אפו בל־ידרש

Am. 2, 9. אשר כגבה ארזים גבהו

cum suff.: גָּבְהוֹ

1 Sam. 17, 4. גבהו שש אמות וזרת

Jer. 48, 29. גבהו וגאונו וגאותו

Am. 2, 9. כגבה ארזים גבהו

cum suff.: בְּגָבְהָהּ

Ez. 19, 11. ויראו בגבהו

Ez. 31, 10. ורם לבבו בגבהו

cum suff.: בְּגָבְהֵם

ולא־יעמדו אליהם בגבהם

Ez. 31, 14.

constr. pl.: גִּבְהֵי

Job. 11, 8. גבהי שמים מה־תפעל

גַּבְהוּת

ג"כ מופעי וסכווכס נקוס וודון יסירות ונקוס-רוס [סאַקלן, סקאַסמופס], וסוס נויר גָּבַהּ כמו סכלות מן סָכָל, גַּבְהוּת מן קָבֵד וכדומס.

n. f. abstract. ex adject. גָּבֹהַּ ortum, sicut ex סָכָל = סִכְלוּת, altitudo, superbia, magniloquentia. LXX: *ὕψος*, *ὕβρις*.

Jes. 2, 11. עיני גבהות אדם

Jes. 2, 17. ושח גבהות האדם

גָּבֵחַ

פעל לקי-עוכר, וסמלקלקים סניכוסו לנקר ולפרס סזמות גּוֹב, גֵּב, סמסמניס מן קרכס, קולס כקקרכו לקרי עוקץ כ' זמות קלס נעקץ סקיכס נכי לס, כי לק סיס ולק נכרל נוע כוס לס, ונכי סנרכס לקק נעכרי ל"ע לכ לק קס י"ל ד"ס לנ סס נויכי זרס נלי לקעכי, וסזרס בן-סנרכס לקק. מכוכוי זרס [ע'] תמוכות כקלס לרוכ, כמו קול קוב סוק לו כל נר וכדומס, ולק עול קלק זרסי תמוכות קקלס סתקלפוס סס לרוכ, ויקוק לפ"ז לסניכ נוכ ונר קקק כנכי ע"ז. ולקר לסזס גּוֹבִי הלק יוכן בן גּוֹב ע"ז.

verb. inus. quod grammatici ad interpretanda nomina גֵּב, גּוֹב effinxerunt, quae nullo modo a verbo secundario (לא) descendunt, sed sunt potius e verbo unius syllabae, sicut permulta nominum, deducenda. Quare hoc verbum radici cavae (ע"ו) subjecimus; גּוֹבִי autem facile ex גָּבַהּ potest explicari, non ut opus sit verbum trium literarum sine caussa confictum in auxilium vocare.

גִּבֵּחַ

פעל לק-עוכר כ"ק כנוריס, וסוק נזרסו דוסס לק גָּבַהּ, וכן נקקע נזעפס סוסרוכיס נער נגס, ונלמון ישמעלל מנגסוס סמכ, ולנגק סס נעל נגס-סנן. סמלנס ריכס, ונקקע לסזרס גָּבַהּ סקעלות ונסיקס, נסזקל על עלוי וגכוס סמכ וכלקס [סאַסַעטענינ], זרוק סיכן לקריקוס סרכקס. וכלקס מכוכן סרקסי עוד כתרגוס ירוזלמי, כי סס גָּבְהָהּ נמכוכן מנגס-קוכס; ונגרמל גִּבָּה ולכקנס גַּבַּחַת כמו וס, וסוס סמזל [ע' סעכוך]: נגך לק-יק נגקק זרל יכ מסן קוכן.

verb. solummodo in derivatis superstes, quod superiori גָּבַהּ cognatum est (eadem enim vi usurpatur apud Samaritas; apud Arabes autem, ut solet, *speciatim* de frontone h. e. eo, cujus frons tumida est atque prominens, אגבה), consurgere, assurgere, plerumque de fronte ardua, prominente, recalva illa crinibusque non obtecta. In targume Hierosolymitano גְּבִיהָה (= גַּבְרִיהָה) dicitur de eo, qui procerus est corpore, fem. גַּבְהַת.

גְּבַב

ג"ל נויר קופלי לסמן תדירות וצריכות סיסמון. סמלנס נעל נגס-סנן נסמרס ען קרן [סאַסַעטענינ], ונעזנל סיסמונס סיזוק לסמן קיוס סקופר סס לו סמסמן ומנלי זנוי, כמו קרן סקן עור סלנס סקר סעף וכדומס.

n. sm. piëlicum, ut rei significatae diuturnitatem indicet, fronto (*μετωπίας*, *ὀφρυήτωπος*) simulque, ut solet, recalvus, recalvaster (*ψεδρός*, *ἀναφαλαντίας*, *ἀράσιος*). Formae ejusdem sunt גַּבַּחַת, גַּבָּה, גִּבֵּר, אַבַּחַת, אַבַּחַת, אַבַּחַת, סַגַּחַת, גַּבַּחַת, quae omnia de habitu aliquo vitiositatis, sive vi intensiva dicuntur. LXX: *ἀναφάλαντος*.

Lev. 13, 41. גבח הוא מהור הוא

גַּבַּחַת

ג"כ וסוק מופעי, וסמלנס נסיות סיסין וקיקוסו [קסאַסלעב פַּאַקדעב-קסאַסף], סו קיקוסו ונקוסו נכלל, נסזקל נכ על סין קיקוסו סנגד. סיסמונס נוירס גַּבַּחַת וכר, ונעזנל נכ מופעי נסמלל נכ על נסוסו סנג [סאַקקעב].

n. f. abstract. vitium corporis id, quo frons est prominentior propter syncipitis calvitatem. LXX: *ἀναφαλάντωμα*, semel *κρόκη*. Gemarice etiam de gibbo, in tergo hominis *prominente*. Bene Sifra: אֵרוּחַ קָרַחַת וְאֵרוּחַ גַּבַּחַת מִן הַצַּדָּדִין שׁוֹמֵעַ לְאַחוֹרָיו וְזֶה אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לְאַחוֹרָיו וְזֶה אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לְפָנָיו וְזֶה שׁוֹמֵעַ לְפָנָיו. Dicitur etiam de veste, cujus pili in parte antica defluxerunt (opp. קָרַחַת). Trg. illud de calvitate vestis novae, hoc de calvitate vestis obsoletae intellexit (שְׁרִיקַאי, חֲרִיתַיְהוּ). Sifra: בְּגַבַּחְתּוֹ אֲפִלּוּ חֲשׁוּכִים גַּבַּחְתּוֹ אֲפִלּוּ חֲשׁוּכִים:

בְּגַבַּחַת

Lev. 13, 42. בקרחתו או בגבחת

cum suff.: בְּגַבַּחְתּוֹ

Lev. 13, 42. 43. 55. בקרחתו או בגבחתו

גֶּבֶל

פעל כולל וסמכוון סנוג וסקוף סכוך וקרוב סנלמס וכנור, כמו קכל [דרע-סין, סַלעכַּטען], וכרקף עם חֶבֶל נענין קרוב וכנור, לו חֶבֶל נמכוון סזקלמל. ונלמון ישמעלל נעל [נמ' קמור כ'] כמו וס. קמנוס סזכר חֶבֶל וכן חֶדֶבֶל וסקוסיות ג, ח, ק. מקנכי מוזג, ולף נו פתרון סכוך וסקרוב, וכן נזעפס סכדקס כל [s. *wal*] נלוס וקנוג [קניספען, וויקקעלן], נרומי נכניל סזכר [*vol*-vere] ונגרמכי עתיק [*wel*] וכזעפס לקנלכפס [*val*-vjan] כמו וס, ויון לזכר שלפניכו [*wal*] לע"ז סמקן עם חֵיל כקסר קזכו רניס. סמזקל נגרמל על סעכוב ולימס וכדומס מן סרניסס ועכוב, כמו ל"מ קמרי לכמין גניל לקורל גניל לתורין, וכן לסזכר בַּל ניקוד סמכוון סוס.

ע' סכגוסות.

verb. trans. (arab. גבל, cui cognata sunt radicis ejusdem communione חָבַל, חָבַל): *con*nectere, contexere, v. c. funiculos; ג, כ, ח enim praefixa sunt praepositionalia, quibus vis verbi primaria accu-

Digitized by Google

ratius circumscribitur. Radix simplex conservata est nobis apud Indos, *wal* enim sanscriticum nectendi, *vol*-vendi vim habet; quare id verbum nullo modo cum חָיַל, ut nonnulli senserunt, cohaeret.

גְּבָל

ג׳ וכינוי גְּבָלִים יִסְהַלְמָה דכר סיונדל ומוכנל[נעדלרסטעם, נעפֿלַסטעכעם], וזוס סגלל לנקל וקו-סמדס לשוד כו סגנולן [נרעכן-זכוו, מעסטזכוו], כי זילוו זכי סזמוות קנל-סמדס וקנל-סגנול, או נלירוס גנול נעגס, גס נזקר לזכוו כילוע [*finis, funis*]. סקסקוו נכתונים לשוד קנוע ופקסי דכר או סכך וקוץ [נרעכנע], או שפה וגדות דכר [נקכל], או שדיכס וכקלה [נע-נינס], ונעמלץ גנול כנוי לקקיפת דכר סניב העכונה, וגנולן כנוי לכל דכר קוץ לעורס או קוץ ליכוזלים או קוץ לארץ, ולבעלי סניון לגנול עוד סגנון קקר.

n. m. res connexa, complicata, hinc: funiculus, decempeda, qua terram metiuntur metatores seu decempedatores, et ipsi *fines*, qui ea divisione constituuntur (Cf. latina vocabula *funis* et *finis*, quae plane eadem modo inter se cohaerent, hinc de rei extremis partibus, termino, de regione, agro seu territorio, finibus certis circumscripto. LXX: ὅριον, γῆσσος, βάσις, κληρονομία, περίβολος, πῆχυς, γῆ. גְּ in sermone talmudico de tota terra Israëlitica dicitur, quae est extra Hierosolyma.

גְּבֶל, גֶּבֶל

Gn. 10, 19. ויהי גבול הכנעני
Gn. 47, 21. מקצה גבול־מצרים
Ex. 10, 14. ויחן בכל גבול מצרים
ארבה אחד בכל גבול
Ex. 10, 19. מצרים
Num. 20, 23. על־גבול ארץ־אדום
Num. 21, 24. כי עז גבול בני עמון
Num. 22, 36. אשר על־גבול ארנן
Num. 34, 3. והיה לכם גבול נגב
Num. 34, 6. יהיה לכם גבול ים
Nu.34,7. והי־יהיה לכם גבול צפון
Num. 34, 9. יהיה לכם גבול צפון
Num. 35, 26. את גבול עיר מקלטו
Dt. 2, 18. את־גבול מואב את־ער
Dt. 3, 14. עד־גבול הגשורי
Dt.3,16. יבק הנחל גבול בני עמון
Dt. 19, 3. ושלשת את־גבול ארצך
Dt. 19, 14. לא תסיג גבול רעך
Dt. 27, 17. ארור מסיג גבול רעהו
Jos. 12, 2. גבל בני עמון
Jos. 12, 5. עד־גבול הגשורי
Jos. 12, 5. גבל סיחון
Jos. 13, 3. ועד גבול עקרון צפונה
Jos. 13, 4. עד גבול האמרי
Jos. 13, 10. עד־גבול בני עמון
Jos. 13, 23. גבל בני ראובן הירדן
Jos.13,26. ומחנים עד־גבול לדבר
Jos.15,1. אל־גבול אדום מדבר־צן
Jos. 15, 2. ויהי להם גבול נגב
Jos. 15, 4. והי־יהיה לכם גבול נגב
Jos. 15, 12. גבל בני־יהודה
Jos. 15, 21. אל־גבול אדום בנגבה
Jos.16, 2. אל־גבול הארכי עטרות
Jns. 16, 3. אל־גבול חיפלטי
Jos. 16, 3. עד־גבול בית־חרון
Jos. 16, 5. ויהי גבול בני־אפרים
Jos. 16, 5. ויהי גבול נחלתם
Jos. 17, 7. ויהי גבול־מנשה
Jos. 17, 8. ותפוח אל־גבול מנשה
Jos. 18, 11. ויצא גבל גורלם
Jos. 18, 19. זה גבול נגב
Jos. 19, 10. ויהי גבול נחלתם
Jos. 19, 12. על־גבול כסלת תבר
Jos. 19, 41. ויהי גבול נחלתם
Jos. 19, 47. ויצא גבול בני־דן
Jud. 11, 18. כי ארנן גבול מואב
ויירשו את כל־גבול
Jud. 11, 22. האמרי
Jud.19,29 וישלחה בכל גבול ישראל
1 Sam. 6, 12. עד־גבול בית שמש
מלאכים בכל גבול
1 Sam. 11, 3. ישראל
1 S. 11, 7. וישלח בכל־גבול ישראל
1 S. 27, 1. לבקשני עוד בכל־גבול
2S.21,5. מהתיצב בכל־גבל ישראל
1Rg. 1,3. נערה יפה בכל גבול ישראל
1 Reg. 5, 1. ועד גבול מצרים
2Reg.10,32. חזאל בכל־גבול ישראל
הוא השיב את־גבול
2 Reg. 14, 25. ישראל
משחית בכל־גבול
1 Chr. 21, 12. ישראל
2 Chr. 9, 26. ועד גבול מצרים
Ps. 78, 54. ויביאם אל־גבול קדשו
Ps. 104, 9. גבול־שמת בל־יעברון
Prv. 15, 25. ויצב גבול אלמנה
Prv.22,28.23,10. אל־תסג גבול עולם
Jes. 15, 8. את־גבול מואב
Jer. 5, 22. שמתי חול גבול לים
Ez.11,10. על־גבול ישראל אשפוט
אל־גבול ישראל אשפט
Ez. 11, 11. אתכם
Ez. 29, 10. ועד־גבול כוש
Ez. 40, 12. ואמה־אחת גבול מפה
Ez.45,7. מגבול ים אל־גבול קדימה
Ez. 47, 13. זה גבול אשר תתנחלו
Ez. 47, 15. וזה גבול הארץ
Ez. 47, 16. בין־גבול דמשק
Ez. 47, 16. ובין גבול חמת
Ez. 47, 16. אשר אל־גבול חורן
Ez. 47, 17. והיה גבול מן־הים
Ez.47,17. גבול דמשק וצפון צפונה
Ez. 48, 1. גבול דמשק צפונה
Ez. 48, 2. ועל־גבול דן
Ez. 48, 3. ועל־גבול אשר
Ez. 48, 4. ועל־גבול נפתלי
Ez. 48, 5. ועל־גבול מנשה
Ez. 48, 6. ועל־גבול אפרים
Ez. 48, 7. ועל־גבול ראובן
Ez. 48, 8. ועל גבול יהודה
Ez. 48, 12. אל־גבול הלוים
Ez. 48, 13. לעמת גבול הכהנים
Ez. 48, 21. עד־גבול קדימה
Ez. 48, 21. על־גבול ימה
בין־גבול יהודה ובין גבול
Ez. 48, 22. בנימן
Ez. 48, 24. ועל־גבול בנימן
Ez. 48, 25. ועל־גבול שמעון
Ez. 48, 26. ועל־גבול יששכר
Ez. 48, 27. ועל־גבול זבולן
Ez. 48, 28. ועל גבול גד
Ez. 48, 28. והיה גבול מתמר
Hos. 5, 10. כמסיגי גבול
Mal. 1, 4. וקראו להם גבול רשעה

וּגְבָל, וּגְבֶל

Num. 34, 6. וגבול ים והיה לכם
Num. 34, 6. וגבול זה־יהיה לכם
Dt. 3, 16. תוך הנחל וגבל
Dt. 3, 17. והערבה והירדן וגבל
Jos. 12, 4. וגבול עוג מלך הבשן
Jos.13,11. וגבול הגשורי והמעכתי
Jos. 13, 23. הירדן וגבול
Jos.13,27. מלך חשבון הירדן וגבל
Jos. 15, 5. וגבול קדמה
Jos. 15, 5. וגבול לפאת צפונה
Jos.15,12. וגבול ים הימה וגבול זה
Jos. 15, 47. הים הגבול וגבול
Jos. 17, 9. וגבול מנשה
וגבול נתן־לי בניו
Jos. 22, 25. דבניכם
Jud. 1, 36. וגבול האמורי
Ez. 40, 12. וגבול לפני החאות
Ez. 47, 17. וגבול חמת

הַגְּבָל, הַגְּבוּל

Num. 22, 36. אשר בקצה הגבול
Num. 34,4, ונסב לכם הגבול מנגב
Num. 34, 5. ונסב הגבול מעצמון
Nu. 34, 8. והיו תוצאת הגבל צדדה
Num. 34, 9. ויצא הגבל זפרנה
Num. 34, 11. וירד הגבל משפם
Num. 34, 11. הגבל ומחה על־כתף
Num. 34, 12. וירד הגבול הירדנה
Jos.13,16. ויהי להם הגבול מערוער
Jns. 13, 25. ויהי להם הגבול יעזר
Jos 15, 4. תצאות הגבול ימה
Jos. 15, 6. הגבול בית חגלה
Jos. 15, 6. הגבול אבן בהן
Jos. 15, 7. הגבול דבירה
Jos. 15,7. הגבול אל־מי עין־שמש
Jos. 15, 8. הגבול גי בן־הנם
Jos. 15, 8. הגבול על־ראש ההר
Jos. 15, 9. ותאר הגבול
Jos. 15, 9. הגבול בעלה
Jos.15,10. ונסב הגבול מבעלה
Jos. 15, 11. ויצא הגבול
Jos. 15, 11. הגבול שכרונה
Jos. 15, 11. תצאות הגבול ימה
Jos. 16, 6. ויצא הגבול הימה
Jos. 16, 6. ונסב הגבול מזרחה
Jos.16,8. מתפוח ילך הגבול ימה
Jos. 17, 7. והלך הגבול על־הימין
Jos. 17, 9. וירד הגבול נחל קנה
Jos. 18, 12. ויהי להם הגבול
Jos. 18. 12. ועלה הגבול
Jos. 18, 13. הגבול לוזה
Jos. 18, 13. וירד הגבול
ותאר הגבול ונסב לפאת־
Jos. 18, 14. ים
Jos. 18, 15. ויצא הגבול ימה
Jos.18,16 וירד הגבול אל־קצה ההר
Jos. 16, 19. ועבר הגבול
Jos. 19, 14. ונסב אתו הגבול
Jos, 19, 22. ופגע הגבול בתבור
Jos. 19, 29. ושב הגבול הרמה
Jos. 19, 29. ושב הגבול חסה
Jos. 19, 34. ושב הגבול ימה
Jos. 19, 46. עם הגבול מול יפו
1 Sam. 13, 18. דרך הגבול הנשקף
2 Reg. 3, 21. ויעמדו על־הגבול
Ez. 43, 20. ואל־הגבול סביב
Obad. 1, 7. עד־הגבול שלחוך

וְהַגְּבוּל

Ez. 43, 17. והגבול סביב אותה

בְּגְבוּל

בעיר העברים בגבול
Num. 33, 44. מואב
Dt. 2, 4. בגבול אחיכם בני־עשו
ויקברו אתו בגבול
Jos. 24, 30. נחלתו
Jud. 2, 9. ויקברו אותו בגבול נחלתו
Jud. 11,18. ולא־באו בגבול מואב
1 Sam. 7, 13. לבוא בגבול ישראל
1 Sam. 10, 2. בגבול בנימן בצלצח

לִגְבוּל

Num. 21, 15. ונשען לגבול מואב
Num. 34, 10. לגבול קדמה
Nu.35,27. מחוץ לגבול עיר מקלטו
Mal. 1, 5. מעל לגבול ישראל

מִגְּבוּל

Ez. 45, 7. מגבול ים
Ez.47,18. מגבול על־הים הקדמוני
Ez. 47, 20. מגבול עד־נכח

מִגְּבֶל

Num. 21, 13. היצא מגבל האמרי
cum suff.: גְּבוּלִי
1 Chr. 4, 10. וחרבית את־גבולי
cum suff.: גְּבוּלֵנוּ
Mich. 5, 5. וכי־ידרך בגבולנו
cum suff.: גְּבוּלֶךָ *p.* גְּבֻלֶךָ
Ex.7,27. את־כל־גבולך בצפרדעים
Ex. 13, 7. שאר בכל־גבלך
Ex.23,31. ושתי את־גבלך מים־סוף
Ex. 34, 24. והרחבתי את־גבלך
Num. 20, 16. עיר קצה גבולך
Nu.20,17.21,22. עד אשר־נעבר גבלך
כי־ירחיב יי אלהיך את־
Dt. 12, 20. גבלך
Dt. 16, 4. בכל־גבלך שבעת ימים
ואם־ירחיב יי אלהיך את־
Dt. 19, 8. גבלך
Dt.28,40 זיתים יהיו לך בכל־גבולך
c. suff. fem.: גְּבוּלֵךְ
Ps. 147, 14. השם־גבולך שלום
Jes. 54, 12. וכל־גבולך לאבני־חפץ
cum suff.: גְּבֻלֵךְ *p.*
Ex.10,4. מביא מחר ארבה בגבלך
cum suff.: גְּבוּלְכֶם, גְּבֻלְכֶם
ועד הים האחרון יהיה
Dt. 11, 24. גבלכם
Jos.1,4. מבוא השמש יהיה גבולכם
cum suff.: מִגְּבֻלְכֶם
Am. 6, 2. רב גבולם מגבלכם
cum suff.: גְּבוּלוֹ, גְּבֻלוֹ
Gn. 23, 17. אשר בכל־גבלו סביב
Jos. 17, 10. ויהי הים גבולו
Jos. 18, 5. יעמד על־גבלו מנגב
1 Sam. 6,9. ואיתם אם־דרך גבולו
Job. 38, 20. כי תקחנו אל־גבולו
Ez. 43, 12. כל־גבלו סביב סביב
cum suff.: בִּגְבֻלוֹ
Num. 20, 21. עבר בגבלו
Num. 21,23. את־ישראל עבר בגבלו
Jud. 11, 20. את־ישראל עבר בגבלו
c. suff. fem.: גְּבוּלָהּ
Jud. 1, 18. עזה ואת־גבולה
Jud.1,18. ואת־אשקלון ואת־גבולה
Jud. 1, 18. ואת־עקרון ואת־גבולה
Jes. 19, 19. אצל־גבולה ליי
Ez. 45, 1. בכל־גבולה סביב
cum suff.: וּגְבוּלָהּ
Ez. 43, 13. וגבולה אל־שפתה
cum suff.: גְּבוּלֵיכֶם
Jos. 13, 30. ויהי גבולם ממחנים
Jos. 18, 5. יעמד על־גבולם
Jos. 19, 11. ועלה גבולם לימה
Jos. 19, 18. ויהי גבולם יזרעאלה
Jos. 19, 22. גבולם הירדן
Jos.19,25. ויהי גבולם חלקת וחלי
Jos. 19, 33. ויהי גבולם מחלף
ויהי ערי גבולם ממטה
1 Chr. 6, 51. אפרים
2 Chr. 11, 13. התיצבו עליו מכל־
גבולם
Ps. 105, 31. כנים בכל־גבולם
Ps. 105, 33. וישבר עץ גבולם
Joel 4, 6. למען הרחיקם מעל גבולם
Am. 1, 13. למען הרחיב את־גבולם
Am. 6, 2. אם־רב גבולם מגבלכם
Zeph. 2, 8. ויגדילו על־גבולם
cum suff.: בִּגְבוּלָם
1 Chr. 6, 39. למירותם בגבולם
cum suff.: לִגְבוּלָם
Jer. 31, 17. ושבו בנים לגבולם
c. suff. fem.: גְּבוּלָן
1 Sam, 7, 14. וער־גת ואת גבולן

Digitized by Google

pl. c. suff.: גְּבוּלֶיךָ
Jer. 15, 13. ובכל־גבוליך
Jer. 17, 3. בחטאת בכל־גבוליך
pl. c. s. fem.: גְּבוּלֵךְ *p.*
Ez. 27, 4. בלב ימים גבוליך
c. suff. fem.: גְּבוּלֵךְ *p.*
Jes. 60, 18. שד ושבר בגבוליך
c. suff. fem.: גְּבוּלֶיהָ
1 S. 5, 6. את־אשדוד ואת־גבוליה
2 Reg. 15, 16. ואת־גבוליה מתרצה
2 Reg. 18, 8. עד־עזה ואת־גבוליה

גְּבָלָה

ס״נ, ומכוון כמו גבול, לומר קצל סוגר סוסנג כקוקר כלכוב לו מעקס כיס־וכ [גרעגלע, לייכפֿשסוגג], כלאר כסמך גבלתו יוכיח. סמס סדומס לוס נדעת סגיון לימו גבולס כל גְּבָלָה [קצ־מעגלייס], כמו גבלת לימוכ. סמסלל מגבולס על מדיכס ופלג כמו גבול.

n. f. funiculus complectens aliquid, limbi aut crepidinis instar, *confinium*, finis, terminus, ὅρος; LXX: ὅριον; a decempeda seu funiculo, quo agrimensores sive finitores (quod est nomen eorum antiquius) utuntur.

pl.: גְּבָלֹת
Dt. 32, 8. יצב גבלת עמים
pl.: גְּבוּלוֹת
Ps. 74, 17. הצבת כל־גבולות ארץ
pl.: גְּבוּלֹת
Job. 24, 2. גבולת ישיגו
Jes. 10, 13. ואסיר גבולת עמים
pl.: בְּגִבְלֹת
Num. 32, 33. בגבלת ערי הארץ
pl. c. suff.: לִגְבֻלֹתֶיהָ
Num. 34, 2. ארץ כנען לגבלתיה
Num. 34, 12. לגבלתיה סביב
Jos. 18, 20. בני בנימן לגבולתיה
Jos. 19, 49. את־הארץ לגבולתיה
sg. c. suff.: גְּבֻלָתוֹ
Jes. 28, 25. וכסמת גבלתו

גָּבַל

פעל זכיי מן גְּבֶל גויר־סס, וסמלנס עשיי־גבול והתקמס ע״י קמוק לכל [נעגרעכנלען, גרעכנע ניעסטען], לו קקיסס ע״י סקפת לכל ומיכיכ קצל־מלס מגביל ומכוכב, ונסקצר עס בְּ סיכיון סמיכות וקיבות כמצבות ומקיס לכל [צכגרעכנלען]. נכין סכוסף יולף, סמלנס עשיי גבול וקוק לכל [קוס־גרעכנלען]. נשפס רכוקס חִגְבַּל [כמו: עס סוגבל] וגויר סכוסף חַגְבָּלָה [סגבלת סוען] וכדומס.

v. denom. (e nomine גְּבֶל ortum) fines terminare, fines terminosque constituere, finibus describere, deinde de ipsis finibus, qui locum aliquem *terminant*, de regionibus, quibus spacium *circumscribitur*. בְּ גְּבֶל confinem esse, finibus attingere. Hi. LXX: ἀφορίζειν.

3 pl. perf.: גְּבָלוּ
Dt. 19, 14. אשר גבלו ראשנים
3 imperf.: יִגְבֹּל
Jos. 18, 20. והירדן יגבול־אתו
3 f. imperf.: תִּגְבַּלְנָה
Zach. 9, 2. וגם־חמת תגבל־בה
Hif-il: הִגְבִּיל
2 perf.: וְהִגְבַּלְתָּ
Ex. 19, 12. והגבלת את־העם
imperat.: הַגְבֵּל
Ex. 19, 23. הגבל את־ההר וקדשתו

מְגִבְלָה

ס״נ ע״פ מעגלס מלקקס, ונודל כעלעל סלנוי נכוונע סיקוד, נסיוס לו קלס כנגיס נפקיון נאכון וס, ונעגלס עלונוע פלקיס לקצונים פלקס, לומר גויר סמכוון מקוריי, סנדול וסכיון, סמכון והקונג [פלעכֿטונג], נסצלל לפי סמלך על קצל [צכור], לו דמוק קצל סמוגדל. עי׳ גבלוס.

n. f. (forma eadem, qua מַמְשָׂלָה, מַלְחָמָה) *plurale tantum:* complicatio, connexio (sicut funiculi). LXX: καταμεμηνμένα ἐν ἄνθεσιν. tanquam descendat a verbo גָּבַל quod talmudice vi massam subigendi adhibetur (glossa: לֵישׁ חֲשִׁשָּׁה Sabbat P. XXIV.)

pl.: מְגִבְלוֹת
Ex. 28, 14. מגבלת תעשה אתם

גַּבְלָת

ס״נ מופצי כמו מגבלס, גויר מכוון סלקס׳, והענין דנר סמכוב [נעפֿלאכֿטעגעם], ל״ס תקוס וקנל, ויקנקר נמקנק ע׳ מעגס עגוס. ומעגס גבלוס כלאר מצכיכוס, נלאר קקוי סוסנ מסוכוגוס ומגולנוס סיו. נגמלס גַּבְלָת נכיון וכ יק גבלוס, לקצ נצ״יכוס לנצכ, לומר יק קלל, וכקוסקפס: לי וו סיל גבלית? כל סמעוקס מכקן ומכקן ומצ״יר יק לקמלצ.

n. f. abstr. (sicut מְגִבְלָה, ad simil. formae חֲבָבוּת): aliquid complicati atque connexi, funiculus, resticula, שַׁרְשֶׁרֶת ג׳. LXX: κρωσσοί συμπεπλεγμένοι, quod explicatur per מַמְסָכָה עֲבֹת. (LXX: ἔργον πλοκῆς, ἔργον ἀλυσιδωτόν).
Ex. 28, 22. שרשת גבלת
Ex. 39, 15. שרשרת גבלת

n. p. גְּבָל

ס״נ נפקיר נפקנר נעמון ומצלנ ומלנס, וסס יוצים נלעת יוסף [נקלמוכיוס סלו פ״ס ע׳] גצנצלוליצים, ומלך לדומי יוכור סס, נמקוו ערב־סלנ, נסס גצנצלוליים, וקצל לנסיבי הכוגבי גצנצלעכנ, ונקמת עוד היום סוס פלך ממס לקצ נגל יכוכס. ודע ממקוות סמס לקוק־סריס, נלאר ממגוילים ומקקיים המדיכס, וכערבי גבל סיל סל, וכקוק־סריס נקרן ממיר, ויוכן ע״ן דעת המקנגס גְּבָלָא נמר ממיר, וכזומרוכי גְּבָלָה ונערבי גבאל.

n. pr. provinciae, cujus nomen Ammonitis, Filistaeis, Amalekitisque jungitur quaeque *Idumaeae* regio esse videtur, in *Arabia Petraea* sita. Josephus Γοβολῖτιν eam appellat, populum Γαβαλῖτας; apud Eusebium nomen Γεβαληνῆς reperitur. Etiam nunc *G'ebal* in confiniis Petrae quaedam regio est, quae a provincia *Kerek* intermedia valle Al Ahsa separatur. Targumistae et Samarita hebraicum שֵׂעִיר semper גַּבְלָא, גַּבְלָח vertunt, ex quo colligitur, id nomen provinciae de tota Idumaea dici solitum fuisse.
Ps. 83, 8. גבל ועמון ועמלק

n. p. גְּבָל

ס״פ לעיר כנען קוכוס לעיר ניכוס לו נכוקס, וסיל סעיר לי־סרקק מיס סלקמי נקרן כנען, סכקרלק ליוכיס ניבלוס לו ניבלין, כ״ל מיל מן נכוקס, כין נדון למכר פני־קל [ניוכי: מעקו פלקוקמן], ועוד היום נפמ נכי ימעקל כמס גבול לו נמלס. ומממכ

יקסי גְּבָלִי והכעוי גְּבָלִים, לומר יוצבי־נבל.

n. pr. perantiquae urbis in finibus Phoenicum, inter Tripolin et Berytum sitae, Graece Byblus. LXX: (πρεσβύτερος) *Βίβλιον*, arabice etiamnunc: *Gebla*, *Gobail*. Exstructa erat in loco edito, haud procul a mari, infra promontorium *Θεοῦ Πρόσωπον*, sacrisque Adonidis (חַמּוּז, אֲדֹנִי) erat clarissima. Hinc nomen gentis גְּבָלִים, qui erant artis caedendorum lapidum peritissimi, eaque de caussa Dav. Qimchi eos a. n. גְּבָל dictos esse censet: שֶׁשָּׁסָתָם גְּבָל לְמַטָּה). (חָאָבָן Veteres interpretes: אִזְמַרַיָּא.

זקני גבל וחכמיה
Ex. 27, 9.
adj. sg.: הַגְּבָלִי *n. p.*
Jos. 13, 5. והארץ הגבלי וכל־הלבנון
pl.: וְהַגִּבְלִים *n. p.*
1 Reg. 5, 32. ובני חירום והגבלים

גֶּבֶן

פעל לפ־עוכר כפ נגוורין. סמלנס נסנכל נגקר כמו גֶּבֶן, לומר כפוף וסלוף שוי וקדור [קריעמיגן, ניקקגן], וכל מכוון וולמו סזקל, ויוכן ע״י וס כל גור. ולאר לומר מסופקני מס סנ׳ לומר לו הכ׳, כי לפ מלקמי רידופו נמקמי מעגר, וים מקום להכמים לקרי להתגדר בו. נלאון ישמצמל כמו נעגרי נסקזל על קדכות ושקוי סרוח של נעל־פיימ, ולאר מקניפק פקלב לגניכס נקוכסי וגעמלק גויכי מס גניכס פמס, והסמך להפעל הָגָא כגל ולעוג רוס.

verb. in suis derivatis nobis superstes, incurvare, inflectere, incurvescere (plane sicut גָּבַן, cujus mollior forma est). Utra ejus verbi litera, prima an extrema, sit additamentum, nondum est exploratum. Certe cum v. חָגָא noli cohaeret, Arab. Conj. IV. de eo, qui metu conterritus se incurvat; Syr. Etp. coagulari, de lacte; Talmud. גִּבֵּן caseum facere, גַּבָּנָא lactarius, casearius (τυροποιός).

גִּבֵּן

תוקרי׳ וכר נכס הסס, וסמלנס נעל־כפוף ופ״ס־זקוי, ווס נעל־נר נגוס [נעקניימעגן ניקקעכס], ונקרמי גִּבֵּן מעגלסו. ודע שנגמרס ונקרגוס סמס גִּבֵּן נסרדף לל נר־סעין, כמו מקריקין נגיכיס [נ״ק ק״ל], וכן כנגין וסעין [כילס כ״ל] ונקרגוס לכוול, ופיככו וס מעכס גגן, כ״ף מן גַּב מעקל שכיי ע״י הסופי יוֹן, כלאר סכין בונין סדין לגין לוגגין [מן־אוּגַּב כמו נגיע וכדומס.

adj. m. substant. is, qui tergo est inflexo et incurvo, gibbosus. LXX: κυρτός; aram. גִּבֵּן. Vocabula targumica et talmudica גִּבֵּן, גִּבְנִית, quae sicut hebraice גַּב עֵינַיִם de superciliis oculorum dicuntur, ad radicem גַּב pertinent, unde nomen גִּבֵּן factum est.
Lev. 21, 20. אר־גבן או־דק

גַּבְנֹן

ס״ו וכמלנ לל נדכוי גַּבְנוֹנִים, סדלון גויר גְּבֶן, לומר דנר גגן גגן וכעל־גר, ונסיוסו תוקר לסדר סכוונס סר מנוגן ומעוקס, לאר לו עקמיסיות וגעוות סדנס [סמקעריגער נעגע], ולימכו לפ״ו

גיון סגר וסגגע נעגס כל סכפיפס ועקמיסיות אלו. כלאון סוכסי גדין כלי כעל לוק סמקרון נאכון וס, ונמגלל נגדיל גְּבִיךָ עס כרוו. [וחֲכַמְעַר] נכיל סמקלק, שסיס מכריו נצקר: עמדו כסנים לעגודקכס ולוים לדוכנכס ויזרלל לעמדכס, וקולו יצמע עד ג׳ פרסקות. וכן גַּבְנֵךְ עס ליוצב סרי־נכנכים. ונמגלל עוד סיופצע גַּבְנִית, גַּבְנִיתָא כמו נכוכיס סגר, נכוכוטע סלקס, וסוצלל עס סקוקי גַּבְּךָ לגיון סגוקס וסלוף דנריס, ל״ף דנריס נכוכיס, לומר דנריס עקוקים וסלוקים.

n. m. plurale tantum, ex גַּבֵּן litera extrema duplicata ortum, mons confragosus, multis verticibus, jugis sive monticulis constans, ὄρος πολυδειράς, πολύλοφος, πολύκρημνος, πολύκολπος, πολύκαμπος. Syriace: גִּבְרָא vertex, supercilium montis, talmudice: גַּבְנַיָּא de eo, qui habitat in montium jugis; גַּבְנוּנִית, גַּבְנִיתָא de re, quae multorum clivorum gibborumve habet formam.

pl.: גַּבְנֻנִּים
Ps. 68, 16. הר גבננים הר־בשן
Ps. 68, 17. הרים גבנים

גַּבַּע

ס״נ וסמלנס מלנ־קוסף לו ללוס סנקר קריני סקלנ ויסקס [קצוס], נלאון סוכסי גבתא נקקר כ׳, ונעריבי נוק כמו וס, וכן כקרנוס גִּיבֵן, ונמגלל מעגו פעל גויר־סמס גַּבֵּן בכוכי גִּיבְנֵי וסמעולי אִיחֲזַבֵּן וכדן.

n. f. lac coagulatum, caseus (syn. חֲתִיצִים, שְׁפוֹת, *syr.* גִּבְתָא *targ.* גִּיבְנָא. LXX: τυρός.

וְכַגִּבְנָה
Job. 10, 10. וכגבנה תקפיאני

גָּבַע

פעל לפ־עוכר, וכלקס שכוף כמו גָּבַב, גָּבַכ עכין עליס וכסיקס, לו כלאר יקקמת נסכדמס עס גַּב, גָּבָא עכין כסיס מכפיפס ע״י קעיכס וכניכס, כלאר סנור גניע ונגעול יוביק, נסמלל לרוב על גג וכיסוס נגבעס וגבע ומגבעס. ולאר גג שלהסרס דו פרלופין: ק׳ קעיכס וכניכס, ניקוס מיוקד לעגס כוס נסמתי מעגר; כ׳ הגבסס ניקוס קקר. ונמגלל ניוכי סוס כסגס שקצ [כסגס σκύφ-ος] וכדומס סהגס.

verb. inusit. cui, sicut verbis גָּבַב, גָּבַע vis escendendi, assurgendi inesse videtur, quodque vi paullo dissimili, excavandi dico atque profundum faciendi, cum גַּב, גָּבָא cohaeret, unde גִּבְרַי, κύπελλον, *cupa* (apud Varronem: *cupae vinariae*, *cupae aceti*); גֻּבְכָּל scyphus (calix).

n. p. גֶּבַע

ס״פ לעיר סלוים נקלק נניימין, וכקרלס ג׳ נגע־נכיימין, לאר קמוכס לפעגיים ע״י שנילוק סוסריס נכקנס נגבון. סקרון סמס סוק כמו נגגע, לומר כפק ועפל עקנ וגבון [היגעל, סֶאֱסַע], וסיל יסוסס לסמס גִּבְעָל וכדומס.

n. pr. urbis Leviticae (גֶּבַע בִּנְיָמִן), non procul sitae a Hierosolymis. LXX: Γαβάα, Euseb. Γηβαά, 3 Ezra. 5, 20.: Γαββῆ. Nomen traxit a *clivo*, ita ut sit: urbs edita, collina.

אח גבע בנימן
1 Reg. 15, 22.
ומשדות גבע
Neh. 12, 29.

Digitized by Google

גבע מלון לנ׳ Jes. 10, 29.
paus.: וְגָבַע *n. p.*
אנשי הרמה וגבע Neh. 7, 30.
בְּגֶבַע *n. p.*
ישבים בגבע בנימן 1 Sam. 13, 16.
מִגֶּבַע *n. p.*
מגבע מכמש Neh. 11, 31.
מגבע לרמון Zach. 14, 10.
גִּבְעָה
ג״נ גויר גֶּבַע, וסמלנס עפל וגיפ [סחפת, פינעל], וכן נקנגוס, סלנוי גִּבְתָּה. ויזכר שׁסיל שׁפּ, וכמצרי נקנוד: גנעף כני נכיפין, גנעף שׁקול פי׳ ספר קדמוניות ליוסף ס׳ כ׳ וף׳.
n. f. ex גֶּבַע m. ortum, *clivus, collis*, quod nomen simul est urbis *Binjaminiticae*, גִּבְעָה שָׁאוּל, גִּבְעָה (בְּנֵי) בִּנְיָמִן, גִּבְעַת הָאֲלָתִים, הַגִּבְעָה (LXX: *Γαβαθά*, Josef. *Γαβαθή, Γαβαθσαούλη*) urbisque *Judaicae*. LXX.: *ὄρος, βουνός, νάπη, θίν, θῖν, δῶμα.*
ויעמדו על־ראש גבעה 2Sam.2,25.
על כל־גבעה גבהה 1 Reg. 14, 23.
על כל־גבעה גבהה 2 Reg. 17, 10.
ועל כל־גבעה נשאה Jes. 30, 25.
כל־גבעה Jer. 2, 20. 16, 16.
תשתי מרום גבעה Jer. 49, 16.
מהר אל־גבעה הלכו Jer. 50, 6.
כל־גבעה רמה Ez. 6, 13. 20, 28. 34, 6.
וְגִבְעָה
וכל־הר וגבעה ישפלו Jes. 40, 4.
הַגִּבְעָה
ראש הגבעה Ex. 17, 9. 10.
הגבעה אשר לבנימין Jud. 19, 14.
בעלי הגבעה Jud. 20, 5.
מישבי הגבעה Jud. 20, 15.
ויחנו על־הגבעה Jud. 20, 19.
מלחמה אל־הגבעה Jud. 20, 20.
בני־בנימין מן־הגבעה Jud. 20, 21.
לקראתם מן־הגבעה Jud. 20, 25.
אל־הגבעה Jud. 20, 29. 30.
שמו על־הגבעה Jud. 20, 36.
ויפשטו אל־הגבעה Jud. 20, 37.
עד נכח הגבעה Jud. 20, 43.
ושאול ישב בקצה הגבעה 1 S. 14, 2.
וכנס על־הגבעה Jes. 30, 17.
כימי הגבעה Hos. 9, 9.
מימי הגבעה Hos. 10, 9.
בַּגִּבְעָה *n. p.*
אל־בית אבינדב בגבעה 1 Sam. 7, 1.
ושאול ישב בגבעה 1 Sam. 22, 6.
אבינדב אשר בגבעה 2 Sam. 6, 3. 4.
תקעו שופר בגבעה Hos. 5, 8.
לא־תשיגם בגבעה Hos. 10, 9.
cum h finis: בְּגִבְעָתָה *n. p.*
הלך לביתו גבעתה 1 Sam. 10, 26.
cum h: הַגִּבְעָתָה *n. p.*
ויבאו שם הגבעתה 1 Sam. 10, 10.
שאול הגבעתה 1 Sam. 23, 19. 26, 1.
constr.: גִּבְעַת *n. p.*
אל־גבעת הערלות Jos. 5, 3.
תבוא אל־גבעת האלהים 1 S. 10, 5.
גבעת שאול 1 Sam. 11, 4. 15, 34.
גבעת בנימן 1 Sam. 13, 15.
עד־גבעת אמה 2 Sam. 2, 24.
ואל־גבעת הלבונה Cant. 4, 6.
גבעת שאול נסה Jes. 10, 29.
גבעת ירושלם Jes. 10, 32.
על גבעת גרב Jer. 31, 39.
constr.: בְּגִבְעַת *n. p.*
בגבעת פנחס בנו Jos. 24, 33.
עם־יתן בגבעת בנימן 1 S. 13, 2.
לשאול בגבעת בנימן 1 Sam. 14, 16.
גבעת החכילה 1 S. 23, 19. 26, 1.

ויחן שאול בגבעת החכילה 1S.26,3.
בגבעת שאול בחיר י׳ 2 Sam. 21, 6.
constr.: מִגְבַּעַת *n. p.*
מגבעת המורה בעמק Jud. 7, 1.
מגבעת בני בנימן 2 Sam. 23, 29.
מגבעת בני בנימן 1 Chr. 11, 31.
cum suff.: גִּבְעָתִי
וסביבות גבעתי ברכה Ez. 34, 26.
cum suff.: גִּבְעָתָהּ
על־הר־ציון ועל־גבעתה Jes. 31, 4.
pl.: גִּבְעוֹת
ולפני גבעות חוללת Job. 15, 7.
וגיל גבעות תחגרנה Ps. 65, 13.
גבעות כבני־צאן Ps. 114, 4. 6.
ההרים וכל־גבעות Ps. 148, 9
לפני גבעות חוללתי Prv. 8, 25.
על־גבעות בשדה Jer. 13, 27.
על גבעות הגבהות Jer. 17, 2.
pl.: וּגְבָעוֹת
וגבעות בצדקה Ps. 72, 3.
וגבעות במאזנים Jes. 40, 12.
וגבעות כמץ תשים Jes. 41, 15.
אחריב הרים וגבעות Jes. 42, 15.
pl.: הַגִּבְעוֹת
הרמים ועל־הגבעות Dt. 12, 2.
ועל־הגבעות ותחת 2 Reg. 16, 4.
ויקטר בבמות ועל־הגבעות 2 Chr. 28, 4.
מקפץ על־הגבעות Cant. 2, 8.
ועל כל־חגבעות הנשאות Jes. 2, 14.
ועל־הגבעות חרפוני Jes. 65, 7.
וכל־הגבעות התקלקלו Jer. 4, 24.
ועל־הגבעות יקטרי Hos. 4, 13.
וכל־הגבעות תחמוגגה Am. 9, 13.
ותשמענה הגבעות קולך Mich. 6, 1.
pl.: וְהַגְּבָעוֹת
והגבעות תמוטינה Jes. 54, 10.
ההרים והגבעות יפצחו Jes. 55, 12.
והגבעות תלכנה חלב Joel 4, 18.
והגבעות התמגגו Nah. 1, 5.
pl.: מֵהַגְּבָעוֹת
ושבר גדול מהגבעות Zeph. 1, 10.
pl.: וְלַגְּבָעוֹת
להרים ולגבעות Ez. 6, 3. 36, 4. 6.
ולגבעות נפלו עלינו Hos. 10, 8.
pl.: מִגְּבָעוֹת
ונשא מגבעות Jes. 2, 2.
מגבעת המון הרים Jer. 3, 23.
ונשא הוא מגבעות Mich. 4, 1.
pl.: וּמִגְּבָעוֹת
ומגבעות אשורנו Num. 23, 9.
pl. constr.: גִּבְעוֹת, גִּבְעֹת
עד תאות גבעת עולם Gn. 49, 26.
וממגד גבעות עולם Dt. 33, 15.
שחו גבעום עולם Hab. 3, 6.
pl. c. suff.: גִּבְעוֹתֶיךָ
גבעותיך וגיאותיך Ez. 35, 8.
מִגְבָּעָה
ג״כ וען נרנוי מִגְבָּעַת, סמלנס כמו כונע-קלול [עורנצן], וסוף כונע סכסכיס, ולכסן סגדול מלנסף, וסמכוון מסמרס ידוע. נשסף כוסף קבב כמו ס, מנגעה, נסולסי קִבְּתָא כמו וס, ונקנוס קִבַּע.
n. f. plurale tantum, tiara, cidaris, quod erat sacerdotum insigne ornamentum (מִצְנֶפֶת sacerdotis magni proprium). Trg.: כּוּבְיָן. LXX: *κιδάρεις* (alias Graece: *τιάρα, κίδαρις ὀρθή, διάδημα*).
pl.: מִגְבָּעוֹת
וחבשת להם מגבעת Ex. 29, 9.
ויחבש להם מגבעות Lev. 8, 13.
pl.: וּמִגְבָּעוֹת
ומגבעות תעשה להם Ex. 28, 40.
pl.: הַמִּגְבָּעֹת
ואת־פארי המגבעת שש Ex. 39, 28.
גָּבְיָע
ג״נ לכום נסלף עם קְבָּעַת, נעניי קנעס עזלהו, ונקמר מנגיע הפרק [כלומען-קעלך] לו נגיע ס״ין. נקנגוס לדעת העכוך נגיע נמר גִּבֵּן עי׳ הזכר.
n. m. scyphus, calyx florum (sicut *calyx* glandis, *κύτταρος*), syn. קְבָּעַת, arab. كبعة. LXX: *κώνῳ, κρατῆρ, κεράμιον.*
גְּבִיעַ
ואת־גביעי גביע הכסף Gn. 44, 2.
הַגְּבִיעַ
וימצא הגביע באמתחת Gn. 44, 12.
גם אשר־נמצא הגביע בידו Gn. 44, 16.
האיש אשר נמצא הגביע בידו Gn. 44, 17.
cum suff.: גְּבִיעִי
ואת־גביעי Gn. 44, 2.
pl.: גְּבִיעִים
שלשה גביעים Ex. 25, 33.
ושלשה גביעים Ex. 25, 33.
ובמנרה ארבעה גביעים Ex. 25, 34.
גביעים מלאים יין Jer. 35, 5.
pl. c. suff.: גְּבִיעֶיהָ
גביעיה כפתריה Ex. 25, 31. 37, 17.
גַּבְעֹל
ג״נ גויר גַּבַּע, וסוף סקנען מעכו ע׳ סנופיי ל כמו חַרְגֹּל מן חֶרֶב, חַרְסֹל מן חֶרֶס, אֶשְׁכֹּל מן אֶשֶׁד, נַחְשֹׁל מן נָחַשׁ, שְׁמְאֹל (שְׂמֹאל) מן שֶׂם וכדומס, ונקנגוס גַּבְעֹל נסופיי ל סקנען כמו חַרְגֹּל מן חֶרֶב, בְּתְחֹל מן בֶּתֶח, ונקרמי חַתְחֹל מן חֶתֶח, וכמוסס. סמלנס נגיע קנען על פנק [כלימסען-קעלך] לנק שלנ מסוס סוכע [ושׁשׁענקנאסען].
n. m. hypocorest. nom. גֶּבַע (ad similitudinem vocabulorum supra in capitulo rabbinico recensitorum, targ. גַּבְעֹל, cui similes sunt formae בְּתְחֹל, חָרְגֹּל), calyx parvulus flosculi, secundum opinionem aliorum *capsa* fl. *seminalis*. LXX: *τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.*
והפשתה גבעל Ex. 9, 31.

גָּבַר

פעל נוזד וכוזד וסענר נרנוי גָּבְרוּ וסעניד יִגְבַּר. סקסרון עניסס ויסניכס קצוי ועניכס [שׁעשׁרק, וועסר-סשׁשׁע ויין]. תמלוס כסנס גִּבַּר וסנ׳ מקנגנ מוגנ, וכי כסוסס גנ נסמעל אָבַר, וכן נסוסו בל, ונרני לשונות מענע נמכוון סוס. סכנר קווק סמעולם, סכוסף יונק, נסרנף עם סקוינ, סמיין, וכמיר מסנגנת בניס לו נמוס סדנור, ססמעל כמכוון סנכון. סמכוון נלשון יִשְׁעָאל נסנדל נענר.
vrb. modo trans. modo intrans. robustum, potentem esse; valere, invalescere; praevalere, superare. LXX: *ἐπικρατεῖν, ὑπερδυναμοῦν, ἐνισχύειν, κραταιοῦν, ὑψοῦν.* Pi. *corroborare, confirmare.* LXX: *κατισχύειν*, vi transitiva. Hi. idem, deinde: facere, ut praevaleas (cf. חֶחֱזִיק, תָּאֲמִיץ). LXX: *μεγαλύνειν*; Hitp. invalescere, fortem se praebere, victorem se jactare. *ga* praepositio est, radici גְּבַר addita; sanscr. wṛi, = *war*, l. *vir*, unde et אֲגֻבִּיר vi additamento literae aucta (*wehrhaft*).

כי יהודה גבר באחיו 1 Chr. 5, 2.
גבר חסדו על־יראיו Ps. 103, 11.
כי גבר עלינו חסדו Ps. 117, 2.
כי גבר אויב Thr. 1, 16.
וַיִּגְבַּר
3 perf.:
וגבר ישראל Ex. 16, 11.
וגבר עמלק Ex. 16, 11.
גָּבְרוּ
3 pl.:
והמים גברו מאד Gn. 7, 19.
גברו המים ויכסו ההרים Gn. 7, 20.
ברכת אביך גברו Gn. 49, 26.
כי־גברו עלינו האנשים 2 S. 11, 23.
עתקו גם־גברו חיל Job. 21, 7.
דברי עזנו גברו מני Ps. 65, 4.
לאמונה גברו בארץ Jer. 9, 2.
גָּבְרוּ *p.*
3 pl.:
מאריות גברו 2 Sam. 1, 23.
יִגְבַּר
3 imperf.:
כי־לא בכח יגבר־איש 1 Sam. 2, 9.
וַיִּגְבְּרוּ
3 pl.:
ויגברו המים Gn. 7, 18. 24.
גִּבֵּר
Pi-el:
וְגִבַּרְתִּי
1 perf.:
וגברתי את־בית יהודה Zach. 10, 6.
וְגִבַּרְתִּים
1 prf. c. suff.:
וגברתים ביי ובשמו Zach. 10, 12.
יְגַבֵּר
3 imperf.:
וחילים יגבר Eccl. 10, 10.
הִגְבִּיר
Hif-il:
וְהַגְבִּיר
3 perf.:
והגביר בריח לרבים Dan. 9, 27.
נַגְבִּיר
1 pl. imperf.:
אמרו ללשנו נגביר Ps. 12, 5.
הִתְגַּבֵּר
Hitpa-el:
יִתְגַּבֵּר *p.*
3 imperf.:
ואל־שדי יתגבר Job. 15, 25.
על־אביו יתגבר Jes. 42, 13.
יִתְגַּבְּרוּ *p.*
3 pl.:
ופשעיהם כי יתגברו Job. 36, 9.
גֶּבֶר
ג״נ וסלנוי גְּבָרִים וסעזוע נעל־כן, וכן אִישׁ נשרשו מעלהו, ונרכו יותר נזיר. סמלנס לע׳ על כן־קיל וכן־פעלים, כמו נרוממס כיר, לו נאר וכר ליקס סכס, נאר נעל־מסה, לו נאר קיר־מלקמס וכדומס. פעמים כמו קיר לסמן פלמוני לו כל לקל, וכן וס נשמי מעני.
n. m., *vir* (cui subest eadem radix sanscrito-semitica *wṛi*, גִּבַּר), qui valet *viribus*, robore atque potentia, interdum *mas*, de sexu, *homo*, sine sexus discrimine. Qimchi: נִקְרָא הָאִישׁ גֶּבֶר שֶׁשָּׁלוּ גְּבוּרָה עַל־תַּאֲוָתוֹ). Talmudice singulariter de Elia Tisbite, de hospite, de mentula, et sic porro. טַלְטוּלָא דְּגַבְרָא קַשֵׁי מִדְּאִתְתָּא. גֶּבֶר rabbinice de viro, bonis patriis exturbato atque oberrante dicitur, sicut docet adagium:
מִלְטוּלָא דְּגַבְרָא קַשֵׁי מִדְּאִתְתָּא.
גֶּבֶר *p.* גֶּבֶר
לא־יהיה כלי־גבר על־אשה Dt. 22, 5
ולא־ילבש גבר Dt. 22, 5.
רחם רחמתים לראש גבר Jud. 5, 30.
והלילה אמר הרה גבר Job. 3, 2.
אם מעשהו ידהר גבר Job. 4, 17.
אם־שטותיך כימי גבר Job. 10, 5.
אם־ימות גבר היחיה Job. 14, 14.
הלאל יסכן־גבר Job. 22, 2.
פעמים שלש עם־גבר Job. 33, 29.
מיי־גבר כאיוב Job. 34, 7.
כי־אמר לא יסכן־גבר Job. 34, 9.
מיי מצעדי־גבר Ps. 37, 23.

Digitized by Google

מי גבר יחיה Ps. 89, 48.
כי־כן יברך גבר Ps. 128, 4.
כי־קנאת חמת־גבר Prv. 6, 34.
מיי מצעדי־גבר Prv. 20, 24.
גבר־חכם בעוז Prv. 24, 5.
גבר רש ועשק דלים Prv. 28, 3.
ועל־פת־לחם יפשע־גבר Prv. 28, 21.
גבר מחליק על־רעהו Prv. 29, 5.
ודרך גבר בעלמה Prv. 30, 19.
מסלסלך טלטלה גבר Jes. 22, 17.
גבר לא־יצלח בימיו Jer. 22, 30.
כל־גבר ידיו על־חלציו Jer. 30, 6.
נקבה תסובב גבר Jer. 31, 22.
להמות משפט־גבר Thr. 3, 35.
גבר על־חטאו Thr. 3, 39.
כמראה גבר Dan. 8, 15.
גבר במסלתו ילכון Joel 2, 8.
ועשקי גבר וביתו Mich. 2, 2.
גבר יחיר ולא ינוח Hab. 2, 5.
ועל־גבר עמיתי Zach. 13, 7.

וְגֶבֶר

וגבר ימות ויחכש Job. 14, 10.
וגבר חכם שמע לי Job. 34, 34.

הַגֶּבֶר

ונאם הגבר Num. 24, 3. 15.
ונאם הגבר חקם על 2 Sam. 23, 1.
אשרי הגבר יחסה־בו Ps. 34, 9.
אשרי הגבר Ps. 40, 5.
הגבר לא ישים אלהים מעוזו Ps. 52, 9.
אשרי הגבר אשר־תיסרנו יה Ps. 94, 12.
אשרי הגבר אשר מלא Ps. 127, 5.
נאם הגבר לאיתיאל Prv. 30, 1.
ארור הגבר אשר יבטח באדם Jer. 17, 5.
ברוך הגבר אשר יבטח ביי Jer. 17, 7.
אני הגבר ראה עני Thr. 3, 1.

כְּגֶבֶר

אזר־נא כגבר חלציך Job. 38, 3. 40, 7.
היותי כגבר אין־איל Ps. 88, 5.

וְכַגֶּבֶר

וכגבר עברו יין Jer. 23, 9.

לְגֶבֶר

לגבר אשר־דרכו נסתרה Job. 3, 23.
ויוכח לגבר עם־אלוה Job. 16, 21.

לַגֶּבֶר

טוב לגבר כי־ישא על Thr. 3, 27.

מִגֶּבֶר

וגוה מגבר יכסה Job. 33, 18.

pl.: גְּבָרִים

גברים אנשי המלחמה Jer. 41, 16.

pl.: הַגְּבָרִים

לכו נא הגברים Ex. 10, 11.
הגברים לבד מטף Ex. 12. 37.
רבים לראשי הגברים 1 Chr. 24, 4.
השערים לראשי הגברים 1 Chr. 26, 12.
את־הגברים ואת־הנשים Jer. 43, 6.
על־הגברים ועל־הנשים Jer. 44, 20.

pl.: לַגְּבָרִים

יכבדנו יי יקרב לגברים Jos. 7, 14.
משפחת הזרחי לגברים Jos. 7, 17.
ויקרב את־ביתו לגברים Jos. 7, 18.

pl.: לְגִבָּרִים

לגברים שלשים ושמנה 1 Chr. 23, 3.

גֶּבֶר

ג׳ כמו גֶּבֶר ומקומו לקמיה, ויקר ונודל הוא נקליס. ולע כי נעגי יקודק זה המזקל פתח לקמי שגזי פלאמון, ותמור זה נקמי לקמי פגני, וכמלת פסעתק כוס יקר נעגי ל״ע סָמָא, לְשַׁד, דִּבֵּשׁ, אָגַם, ומקומו לקמי עתיקס ודוק.

n. m. forma aramaicum, ad similitudinem formarum לְשַׁד; דִּבֵּשׁ paucarumque aliarum, *vir.*

עם־גבר תמים תתמם Ps. 18, 26.

גְּבַר

ג׳ נלקמי כמו נעגי גֶּבֶר וסידוסס גַּבְרָא וסיגוי גַּבְרִין נקגוס, וכן נגמלק: נלקל לליק גבר תֵּמֵן סוי גבר. וכמלק נגמלק לפעמים גְּבַר לו גֶּבֶר נפסלל על סוכרות וסלפכס [דפעל מלכלי־כע עפיי״ל], ועל־גבר סילון על־וכרות, וגלפס לגכלס כמו נעל־כן ולים־זוהו. ועוד גֶּבֶר שסוף סוכר נעוסוף, ל״מ סקלכגול וכדוסס, וקליקל־סגבר סוף כרוו סקלכגול; ויוכן לפ״ז סקלגוס של עליון גבר כלך־ קלכגולל [ע״ג], וסלפלל ככון לפי סענע.

n. m. aram., sicut גֶּבֶר hebraicum, *vir*, gemarice interdum de membro virili (זַכְרוּת, אֶשֶׁךְ, שֶׁפְכָה); גֶּבֶר etiam de gallinaceo *mare* (תַּרְנְגֹל, שָׂכְוִי) dicitur *κατ' ἐξοχήν* sive elative, ut grammatici loquuntur.

גבר מן־בני גלותא Dan. 2, 25.
איתי גבר במלכותך Dan. 5, 11.

גַּבְרָא

ג׳ כמו גֶּבֶר ומקומו מופלמיק, לומר כך ומוגס. ומלמל נכ״ק קן סילוי גַּבְרִין וסידוסס גַּבְרַיָּא, לכן נקלגוס גס סיקול, וגס סקלקון וכלוק וכוגס שגול ומלו, וכן גַּבְרִית־גַּבְרָא כמו כיק־ וכלוק.

n. m. aram., *vir*, sicut גֶּבֶר.

pl.: גַּבְרִין

קרבו גברין Dan. 3, 8.
איתי גברין יהודאין Dan. 3, 12.
הלא גברין תלתא רמינא Dan. 3, 24.
אנה חזה גברין ארבעה Dan. 3, 25.

pl.: וְלַגַּבְרִין

ולגברין גברי־חיל Dan. 3, 20.

definit.: גַּבְרַיָּא

גבריא אלך לא־שמו Dan. 3, 12.
גבריא אלך היתיו קדם מלכא Dan. 3, 13.
באדין גבריא אלך כפתו Dan. 3, 21.
אזה יתירה גבריא אלך Dan. 3, 22.
אדין גבריא אלך אמרין Dan. 6, 6.
אדין גבריא אלך הרגשו Dan. 6, 12.
באדין גבריא אלך הרגשו Dan. 6, 16.
והיתיו גבריא אלך Dan. 6, 25.
לבסלא גבריא אלך Esr. 4, 21.
מן־אגון שמהת גבריא Esr. 5, 4.
די נכתב שם־גבריא Esr. 5, 10.

definit.: וְגַבְרַיָּא

וגבריא אלך תלתהון Dan. 3, 23.

definit.: לְגַבְרַיָּא

חזין לגבריא אלך Dan. 3, 27.

גִּבֹּר

תוקריי וסס וכר, וסלגלס עגוס ופקון קיין וגו [סעלק, מלכעיג], ולפעמים נסקלר עס קיל להולקל הנעל־כך קכיר ולקל [סעלר], לו נסגלל על סמנק [מלפיסיעל] וכדוסס מן פגלות. כלגון יסמלל גלקר ככוי לקמקן ועכיך [וויטסעריך], וגגמלק ג״כ גמר כוכג ומוגל; וכן לסמנק מגוגים ווככוק, ולל גגר מגלהו. וגקגוס ג״כ סמוכס גַּבְרָא גמכוון וס, וגוסף סס תוקריי גַּבְרָהָן ולגקגס גַּבְרָיָיִת, וכן גִּבְרְתָּן גסמס נגקגס, וגסמס סמוגיק של יסודיס סגס שלגו גִּבֹּר.

n. m. robustus, potens (interdum cum חַיִל conjunctum, *heros*): vir fortis, vir strenuus, vir praepotens (גבאר arabice: homo saevus atque immanis, gemarice: victor, oppressor, expugnator). LXX: *ἀνήρ, γίγας, δύναμις, δυνάστης, δυνατός, ἰσχυρός, κραταιός, μαχητής, πολεμιστής.*

גִּבּוֹר, גִּבֹּר

הוא החל להיות גבר Gn. 10, 8.
הוא־היה גבר־ציד Gn. 10, 9.
כנמרד גבור ציד Gn. 10, 9.
יי עמך גבור החיל Jud. 6, 12.
ויפתח הגלעדי היה גבור חיל Jud. 11, 1.
איש גבור חיל Ruth 2, 1.
בן־איש ימיני גבור חיל 1 S. 9, 1.
כל־איש גבור וכל־בן־חיל 1 S. 14, 52.
כי־גבור אביך 2 Sam. 17, 10.
*עם־גבור תמים תתמם 2 Sam. 22, 26
והאיש ירבעם גבור חיל 1 Rg. 11, 28.
והאיש היה גבור חיל 2 Reg. 5, 1.
לחיות גבור בארץ 1 Chr. 1, 10.
וישמעיה הגבעוני גבור 1 Chr. 12, 4.
וצדוק נער גבור חיל 1 Chr. 12, 28.
הוא בניהו גבור השלשים 1 Chr. 27, 6
ולכל־גבור חיל 1 Chr. 28, 1.
איש בחור גבור חיל 2 Chr. 13, 3.
ועמו מאתים אלף גבור חיל 2 Chr. 17, 16.
ומן־בנימן גבור חיל 2 Chr. 17, 17.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
ויהרג זכרי גבור אפרים 2 Chr. 28, 7.
ויכחד כל־גבור חיל 2 Chr. 32, 21.
יי גבור מלחמה Ps. 24, 8.
גבור לא־יכזל Ps. 33, 16.
על־ירך גבור Ps. 45, 4.
שויתי עזר על־גבור Ps. 89, 20.
גבור בארץ יהיה זרעו Ps. 112, 2.
חצי גבור שנונים Ps. 120, 4.
כחצים ביד־גבור Ps. 127, 4.
ליש גבור בבהמה Prv. 30, 30.
גבור ואיש מלחמה Jes. 3, 2.
פלא יועץ אל גבור Jes. 9, 5.
אל־אל גבור Jes. 10, 21.
גם־שבי גבור יקח Jes. 49, 25.
כי־גבור בגבור כשלו Jer. 46, 12.
גבור וכל־איש מלחמה Ez. 39, 20.
צרח שם גבור Zeph. 1, 14.
גבור יושיע ישיש עליך Zeph. 3, 17.
יאמר גבור אני Joel 4, 10.
ושמחיך כחרב גבור Zach. 9, 13.
ויעמד מלך גבור Dan. 11, 3.

וְגִבּוֹר

ידע נגן וגבור חיל 1 Sam. 16, 18.
יי עזוז וגבור Ps. 24, 8.
וגבור לא־ימלט נפשו Am. 2, 14.

הַגִּבּוֹר

האל הגדל הגבר והנורא Dt. 10, 17.
האל הגדיל הגבור והנורא Neh. 9, 32
מה־תתהלל ברעה הגבור Ps. 52, 3.
ואל־יתהלל הגבור Jer. 9, 22.
האל הגדול הגבור Jer. 32, 18.
ואל־ימלט הגבור Jer. 46, 6.

בְּגִבּוֹר

כי־גבור בגבור כשלו Jer. 46, 12.

כְּגִבּוֹר

ירק עלי כגבור Job. 16, 14.
כגבור לרוץ ארח Ps. 19, 6.
כגבור מתרונן מיין Ps. 78, 65.
יי כגבור יצא Jes. 42, 13.
כגבור לא יוכל להושיע Jer. 14, 9.
כגבור עריץ Jer. 20, 11.
חציו כגבור משכיל Jer. 50, 9.
וחיו כגבור אפרים Zach. 10, 7.

מִגִּבּוֹר

סוב ארך אפים מגבור Prv. 16, 32.
היוקח מגבור מלקוח Jes. 49, 24.

cum suff.: גִּבּוֹרֵם

כי־מת גבורם וינסו 1 Sam. 17, 51.

pl.: גִּבּוֹרִים

וכל־אנשיה גברים Jos. 10, 2.
קשת גברים חתים 1 Sam. 2, 4.
איך נפלו גבורים 2 Sam. 1, 19. 25. 27.
כי שם נגעל מגן גבורים 2 S. 1, 21.
מדם חללים מחלב גבורים 2 Sam. 1, 22.
כי גברים חמה ומרי נפש 2 S. 17, 8.
בשלשה גבורים עם־דוד 2 S. 23, 9.
חכל גבורים עשי מלחמה 2 Rg. 24, 16
עיר גברים עלה חכם Prv. 21, 22.
ששים גברים סביב לה Cant. 3, 7.
גברים לשתות יין Jes. 5, 22.
כקבר פתוח כלם גבורים Jer. 5, 16.
איך תאמרו גבורים אנחנו Jer. 48, 14
בחרבות גבורים Ez. 32, 12.
אלי גבורים Ez. 32, 21.
ולא ישכבו את־גבורים Ez. 32, 27.
גבורים בארץ חיים Ez. 32, 27.
בשר גבורים תאכלו Ez. 39, 17.

pl.: הַגִּבּוֹרִים, הַגִּבֹּרִים

חמה הגברים אשר מעולם Gn. 6, 4.
ואת כל־הצבא הגבורים 2 S. 10, 7.
וכל־הגברים מימיני ומשמאלו 2 Sam. 16, 6.
והכרתי והפלתי וכל־הגברים 2 Sam. 20, 7.
אלת שמות הגברים 2 Sam. 23, 8.
ויבקע שלשת הגברים 2 Sam. 23, 16.
אלה עשו שלשת הגברים 2 S. 23, 17.
ולו־שם בשלשה הגברים 2 S. 23, 22.
ובניהו ואת־הגבורים 1 Reg. 4, 10.
ראשי הגבורים 1 Chr. 11, 10.
ואלת מספר הגבורים 1 Chr. 11, 11.
הוא בשלשה הגברים 1 Chr. 11, 12.
אלה עשו שלשת הגברים 1 Chr. 11, 19.
ולו שם בשלושה הגברים 1 Chr. 11, 24.
ואת כל־צבא הגבורים 1 Chr. 19, 8.
ולכל־שרי חמלך הגברים Esr. 7, 28.
ועד בית הגברים Neh. 3, 16.
כל שלטי הגברים Cant. 4, 4.
ויצאו הגבורים Jer. 46, 9.
התעיד הגבורים Joel 4, 9.

pl.: וְהַגִּבּוֹרִים

והגבורים אשר לדוד 1 Reg. 1, 8.
עם־הסריסים והגבורים 1 Chr. 28, 1.
וכל־השורים והגברים 1 Chr. 29, 24.

pl.: בַּגִּבּוֹרִים

יי יודד־לי בגבורים Jud. 5, 13.
לעזרת יי בגבורים Jud. 5, 23.
והמה בגבורים עזרי 1 Chr. 12, 1.
ואמיץ לבו בגבורים Am. 2, 16.

pl.: גִּבֹּרִים

כגבורים ירוצון Joel 2, 7.
והיו כגברים בוסים Zach. 10, 5.

pl.: לַגִּבּוֹרִים

ולא לגבורים המלחמה Eccl. 9, 11.

pl. constr.: גִּבּוֹרֵי

כל גבורי החיל Jos. 1, 14.
ואת־מלכה גבורי החיל Jos. 6, 2.
אלף איש גבורי החיל Jos. 8, 3.
וכל גבורי החיל Jos. 10, 7.
על כל־גבורי החיל 2 Reg. 15, 20.
ואת כל־גבורי החיל 2 Reg. 24, 14.
אנשים גבורי חיל 1 Chr. 5, 24.
לחולל גבורי חיל 1 Chr. 7, 2.
ישששכר גבורי חילים 1 Chr. 7, 5.
בית אבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 7.
בית אבותם גבורי חיל 1 Chr. 7, 9.
האבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 11.
ברורים גבורי חילים 1 Chr. 7, 40.
גבורי חיל 1 Chr. 8, 40.
9, 13. 12, 8. 21. 25. 26, 6. 31.
ארבעת גברי השערים 1 Chr. 9, 26.

Digitized by Google

בחיל גבורי מלחמה 2 Chr. 13, 3.
כל־אלה גבורי חיל 2 Chr. 14, 7.
ואנשי מלחמה גבורי חיל 2 Chr. 17, 13.
ועמו גבורי חיל 2 Chr. 17, 14.
ואחיהם גברי חיל Neh. 11, 14.
גברי כח עשי דברו Ps. 103, 20.
גברי בני־קדר ימעטו Jes. 21, 17.
והיה לב גבורי מואב Jer. 48, 41.
לב גבורי אדום Jer. 49, 22.
חדלו גבורי בבל Jer. 51, 30.

pl. constr.: וְגִבּוֹרֵי

ונבורי החילים עשה־אל 1Chr. 11, 26.

constr.: לְגִבּוֹרֵי

האבות לגבורי חיל 2 Chr. 26, 12.

constr.: מִגִּבּוֹרֵי

מגברי ישראל Cant. 3, 7.

pl. c. suff.: גִּבּוֹרָי

גם קראתי גבורי לאפי Jes. 13, 3.

cum suff.: גִּבּוֹרֶיךָ

ברוב גבוריך Hos. 10, 13.
הנתת לי גבוריך Joel 4, 11.
וחתו גבוריך תימן Obad. 1, 9.

cum suff.: גִּבּוֹרַיִךְ

וכל־גבוריו וכל־השרים Jer. 26, 21.

cum suff: וְגִבֹּרַיִךְ

ויעץ עם־שריו וגבריו 2Chr. 32, 3.

cum suff.: גִּבּוֹרֵיהֶם

מגן גבוריהו מאדם Nah. 2, 4.

cum suff.: גִּבּוֹרֶיהָ

חרב אל־גבוריה וחתו Jer. 50, 36.
ונלכדו גבוריה Jer. 51, 56.

cum suff.: וְגִבֹּרֶיהָ

וסגניה וגבריה Jer. 51, 57.

cum suff.: וְגִבֹּרֵיהֶם

וגבוריהם יכתו Jer. 46, 5.

גֶּבֶר

ז׳ נקמי כמו נעכבי גבור. ונמלט נקנגוס גור קוקיי ממנו גֶּבֶר או גַּבְרָא לציון פֵּיל ועכך [ליעוע, גי־נמנם]. ולע קוק כעיס שמן גבר נשמון תקנגל נקמר ג׳ סכקנה גַּבְרִית, לומר קלנגלת [סענכע].

n. m. aram. homo fortis, gemarice inde adject. גַּבְרָאִי, גִּבְרִי heroicus, fortissimus, giganticus (גָּבְרִיל); גֶּבֶר, גַּבְרִית, gallus, gallina.

constr. pl.: גַּבְרֵי־

ולגבריו גברי־חיל Dan. 3, 20.

גְּבִיר

סס קוקיי וכר, ולנקנה גְּבִירָה, וסלנון קמן וקלונית מוגל ומוגלת כוון וכוונת [סעגר, סעגרין], נסגלל על מלך ומלכה, או על מכלן ומכלקת גונג וגונגה. פסגלל כמו ׳ליע סס־קנכ פעגולי׳, לומר מנוכר ומשומם קיל, וליכו מופגלי כלגל לנוכ.

n. m. (f. גְּבִירָה) dominus (-a), herus (-a), rex (regina). LXX: *κύριος, κυρία; δεσπότης, δέσποινα, βασίλισσα, δυναστεύων, δυναστεύουσα, ἡγούμενη, μείζων.*

הוה גביר לאחיך Gn. 27, 29.
הן גביר שמתיו לך Gn. 27, 37.

fem. sg. הַגְּבִירָה

אחות תחפניס הגבירה 1Rg. 11, 19.
בני־המלך ובני הגבירה 2Rg. 10, 13.

fem. sg.: וְהַגְּבִירָה

המלך והגבירה Jer. 29, 2.

fem. sg.: מַגְּבִירָה

ויסרה מגבירה 1 Reg. 15, 13.
המלך הסירה מגבירה 2Chr. 15, 16.

fem. sg.: וְלַגְּבִירָה

אמר למלך ולגבירה Jer. 13, 18.

גְּבִרְתָּ

ז׳ כמו גְּבִירָה, לכן שומלם סוכני גֶּבֶר, כמו גֶּבֶר, גְּבִרְתָּ, וסכוונס ילועם. ולע שהמוכה נקמוכה לקמוכה לן נכפרל והפקוכה נככויס, ויכן תמוכות כקלם. ולפעל שסוכר גֶּבֶר שכ לנגיל סהלכן ממנו, וכן גניכס כמר גְּבִרְתָּ ע׳ם וקנס.

n. f. (sicut גְּבִירָה, a m. גֶּבֶר, quemadmodum גְּבֶרֶת a m. גֶּבֶר) hera, mater familias, regina.

LXX: *ἄρχουσα, κυρία.*

גברת ממלכות Jes. 47, 5.
לעולם אהיה גברת Jes. 47, 7.

cum suff.: גִּבְרָתִי

מפני שרי גברתי Gn. 16, 8.

cum suff: גִּבְרָתָהּ

שובי אל־גברתך Gn. 16, 9.

cum suff.: גִּבְרָתָהּ

ותקל גברתה בעיניה Gn. 16, 4.
ותאמר אל־גברתה 2 Reg. 5, 3.
אל־יד גברתה Ps. 123, 2.
ושפחה כי־תירש גברתה Prv. 30, 23

cum suff.: כַּגְּבִרְתָּהּ

כשפחה כגברתה Jes. 24, 2.

גְּבוּרָה

ז׳ סכלנס קיל ולען עלעני־כס ועגעמות [קלעפס], או קקוקס וסעילס [קלעפעגונג], או עניוק־לב ונגוס ויקוק־רוק, נסגלל על מעגיס כניכים וכלוקס. ונמנע לרוב לסמעכת יכולת סקכס וגבוריו, וכן גְּבוּרָתָא נסוכסי, ונגמלע ככוי לסקכס ע׳ם יכלו, ונעקנוס עוד סמס גְּבוּרָה, ונמנה סמוכית על־יכולים תְּגַבְּרָה, נסגלל נעקר ופעל.

n. f., *vir*-tus, robur; corroboratio, confirmatio, fortitudo; principatus, potestas, victoria (opp. חלושה, *ἥττα*). LXX: *κράτος; ἀριστεία, δυναστεία, ἀνδραγαθία, ἰσχύς, σθένος.* De omnipotentia Dei (גְּבוּרְתָּא syriace: אֲבוּרְתָּא), deinde de numine ipso (talm. גְּבוּרָה, targ. גְּבוּרְתָּא, N. T. *δύναμις,* Mt. 26, 64. *ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως.*

אין קול עונת גבורה Ex. 32, 18.
התתן לסוס גבורה Job. 39, 19.
לך זרוע עם־גבורה Ps. 89, 14.
אני בינה לי גבורה Prv. 8, 14.

וְגְבוּרָה

ובידך כח וגבורה 1 Chr. 29, 12.
עצה וגבורה למלחמה 2Rg. 18, 20.
ובידך כח וגבורה 2 Chr. 20, 6.
עמו חכמה וגבורה Job. 12, 13.
רוח עצה וגבורה Jes. 11, 2.
עצה וגבורה למלחמה Jes. 36, 5.
וגבורה להגיד ליעקב Mich. 3, 8.

וְלַגְּבוּרָה

לך ׳י הגדלה והגבורה 1Chr. 29, 11.

בְּגְבוּרָה

נאזר בגבורה Ps. 65, 7.
בגבורה ולא בשחי Eccl. 10, 17.
וגדול שמך בגבורה Jer. 10, 6.

וְלִגְבוּרָה

ולגבורה משיבי מלחמה Jes. 28, 6.

מִגְּבוּרָה

טובה חכמה מגבורה Eccl. 9, 16.

constr.: בִּגְבוּרַת

לא בגבורת הסוס Ps. 147, 10.

cum suff.: גִּבְרָתִי

ודעו קרובים גברתי Jes. 33, 13.
את־ידי ואת־גבורתי Jer. 16, 21.

cum suff.: גִּבְרָתֵךְ *p.*

ונמרה גבורתך Ps. 21, 14.
לכל־יבוא גבורתך Ps. 71, 18.
עורה את־גבורתך Ps. 80, 3.

cum suff.: וּגְבוּרָתֵךְ

וגבורתך ידברו Ps. 145, 11.

c. suff. fem.: וּגְבוּרָתֵךְ

וגבורתך במלחמה Jes. 3, 25

cum suff.: וּבִגְבוּרָתְךָ

ובגבורתך תדינני Ps. 54, 3.

cum suff.: בִּגְבוּרֹתֵיכֶם

ובבטחה תהיה גבורתכם Jes. 30, 15.

cum suff.: גִּבְרוֹתָיו

כי כאיש גבורתו Jud. 8, 21.
וכל־גבורתו וכל־אשר 1 Reg. 15, 23.
וכל־אשר־עשה וכל־
גבורתו 2 Reg. 10, 34.
דברי חזקיהו וכל־
גבורתו 2 Reg. 20, 20.
להודיע את־גבורתו Ps. 106, 8.

cum suff.: וּגְבוּרָתוֹ

ואשר עשה וגבורתו 1 Reg. 16, 5.
וגבורתו אשר עשה 1 Reg. 16, 27.
וכל־אשר עשה וגבורתו 2Rg. 13, 12.
14, 15. 28.
עם כל־מלכותו וגבורתו 1Chr. 29, 30.
מעשה תקפו וגבורתו Esth. 10, 2.

cum suff.: בִּגְבוּרָתוֹ, בִּגְבוּרָתוֹ

כצאת השמש בגבורתו Jud. 5, 31.
משל בגבורתו עולם Ps. 66, 7.
הגבור בגבורתו Jer. 9, 22.

cum suff.: גִּבּוֹרֵיהֶם

ראשית גבורתם Jer. 49, 35.
נשחה גבורתם Jer. 51, 30.
ויבשו מכל גבורתם Mich. 7. 15.

cum suff.: וּגְבוּרֹתָם

וגבורתם לא־כן Jer. 23, 10.

cum suff.: בִּגְבוּרֹתָם

אשר־נתנו בגבורתם Ez. 32, 29.

cum suff.: מִגְּבוּרָתָם

מגבורתם בושים Ez. 32, 30.

pl.: גְּבוּרוֹת

ודבר גבורות וחיל ערכו Job. 41, 4.
מי ימלל גבורות ׳י Ps. 106, 2.

pl.: בִּגְבוּרוֹת

בגבורות ישע ימינו Ps. 20, 7.
אבוא בגבורות אדני Ps. 71, 16.
ואם בגבורות שמונים שנה Ps. 90, 10.

cum suff.: וּגְבוּרֹתֶיךָ

וגבורתיך יגידו Ps. 145, 4.
איה קנאתך וגבורתיך Jes. 63, 15.

cum suff.: וְכִגְבוּרֹתֶיךָ

כמעשיך וכגבורתיך Dt. 3, 24.

cum suff.: גְּבוּרֹתָיו

ורעם גבורתו מי יתבונן Job. 26, 14.
לבני האדם גבורתיו Ps. 145, 12.

cum suff.: בִּגְבוּרֹתָיו

הללוהו בגבורתיו Ps. 150, 2.

גְּבוּרָא

ז׳ כנקמי וסילועס גְּבוּרְתָּא כמו נעכני.

n. f. aram. גְּבוּרְתָּא def.: virtus, robur, hebraico גְּבוּרָה par atque aequale. LXX: *δύναμις, σύνεσις.*

definit.: וּגְבוּרְתָּא

די חכמתא וגבורתא די־לה היא Dan. 2, 20.
די חכמתא וגבורתא יהבת לי Dan. 2, 23.

גַּבַּשׁ

v. s. r. גּוּב *p.* 233.

גַּג

ז׳ נס׳ סלנס גָּגָה וסמען גַּג והכנוי גַּגּוֹת, ומענוס סמעוכס גְּדֵבָר והכנוי גְּדֵבְרִין והילועס גְּדֵבְרָיָא, לכן נקנגוס הכנוי גְּדֵבְרִין סוס כמו גְּזֵבָר הכנוי גְּזֵבְרִין או גְּזֵבְרִין, וע׳י הליעוו נעשה ל׳ נמר ו׳, נסוסי גונגל או גנוגל ונפלני גנגור עגלהו. סללנס נעל־גוג למלכל ומגיע [שעלמיי־סעגר], ונגמלע כאמר מן סגנלים, או נהללך עמסס. לקוק סאלס נכלס סלכנ מן גו [גד] שמוס ניל־לוכל, גר סופי׳ פלסי כאמר נדקנר. לוכס עוד פקפוק נדנר.

n. m. (pro גֶּדֶר, pl. גְּדֵרִין def. גְּדֵבְרָיָא, targ. pl. גְּדֵבְרִין, sicut a גְּזֵבְרִין fit duplex pluralis גְּזֵבְרִין et גְּזֵבָר

Digitized by Google

גְּזַבְּרַיָּא), praefectus thesauri regii, apud Persas, quorum e lingua hoc vocabulum in hebraicam fluxit. Glossa: הַשַּׁקְיָד וְהָאוֹצָר. Gemarice de exactoribus pecuniarum (גַּבָּאִים). Compositum est vocabulum ex גַּד, גַּז (unde et גִּזְבָּר, et Latinum *gaza*, quod plurimum de aerariis regum orientalium dicitur), et בָּר terminatione Persica, quae etiam in nominibus magistratuum גִּזְבָּר, דָּתָבָר invenitur. LXX: *τύραννος*.

pl. def.: גַּדְבְּרַיָּא
Dan. 3, 2. 3. גדבריא דתבריא

גַּד

v. s. r. בָּגַד

גֹּד

v. s. r. בָּגַד *p.* 236.

גָּדַד

קוֹ גַּד פעל לפ-עוכר כפ נגוורין, וסלנס פ׳ נהרדפ עס חַד, שריפס וקריפס קליפס וגליפס [פייכטשיידען], נעריכי פקליפת הנפן ונגיעת פלגן, ומוס פסקפל גוד נפיס נקוקס [פייכדיכגעגן], קו זיפיס הקפל על גווד פקנפ וסכנס, וכן גורס נסקפל כוס, וכלעון יפעקפל גד פעכין פלנקס וגווד פקנפ. הסקפעל פקעקוע הטוב וזכוס לפנלות בדככי לפוולי. כ׳ גָּד לשון קצר וכוסס [פַּעַר-כיכדען, קניפפען], וסזכרס גכ נסקפעל אֶרֶד, גֵּיד וכדומס נפכוון סוס. נסקפי פעכיכ גכ הזכרס סוס נכפל הפקוון ל״ע:

s. c'id; gr. *σχίδ.*; l. *scid.*; goth. skaid-an *vrb.* cujus vestigia in derivatis ejus nobis relicta sunt; primum: incidere, inscribere, insculpere (cf. חָד pungere), *arabice:* vites amputare, textum abscindere, hinc invadere, irrumpere in aliquem. LXX: *πειρατήριον πειράζειν τινα*, translateque de providentiae divinae aut fati decisionibus sive decretis. Hitp. cutem sibi incidere; *denom.* turmatim congregari ad invasionem faciendam. 2) connectere, colligare, ita ut non ad חָד, sed ad eandem radicem גָּד pertineat, quae inest in verbis גָּדַר, גָּיִד, אֶ־גֶד, גֶּ־גֶד et sic porro. Etiam vocabula linguarum sanscriticarum in capitulo rabbinico recensita eam potestatem duplicatam participant.

3 imperf.: יִגְדְּ
Gen. 49, 19. *יְהוּא יגד עקב

3 impf.c.suff.: יְגוּדֶנּוּ
Gen. 49, 19. *גד גדוד יגודנו
Hab. 3, 16. *לעלות לעם יגודנו

3 impf. pl.: יָגוֹדוּ
Ps. 94, 21. יגודו על־נפש צדיק

Hitpa-el: הִתְגּוֹדֵד
part. pl.: וְהַמִּתְגֹּדְדִים
Jer. 41, 5. וקרעי בגדים ומתגדדים

3 imperf.: יִתְגֹּדָד
Jer. 16, 6. ולא יתגדד

2 f. imperf.: תִּתְגֹּדְדִי
Mich. 4, 14. תתגדדי בת־גדוד

2 impf. fem.: תִּתְגּוֹדְדִי *p.*
Jer. 47, 5. עד־מתי תתגודדי

3 impf. pl.: יִתְגּוֹדְדוּ *p.*
Jer. 5, 7. וביח זונה יתגודדו

3 pl.: וַיִּתְגֹּדְדוּ *p.*
1 Reg. 18, 28. ויתגודדו כמשפטם

2 pl.: תִּתְגֹּדְדוּ
Dt. 14, 1. לא תתגודדו

גֵּד

ז״נ נכפל פפקיון ק׳: פס וקפ וכפ וקפ פיון, נגדלו לפלפלת פקלפו, וזוקפו פקולפ ופגודד [קאריפנדער], וסקפו גדד פעפס וס לפעת פיפדקדקיפ. ולפי דעת פקרפס פזופקוכי קלו. כ׳ פס כפו גָּד, לשון קצור וסנלפס [גליק, גליקפצפעקן], נפסקל על פס קליל כפו בָּל ע״ב. ולפ זיון פעלי פגוד וסקנין כגוד לרוב פזפ קוזר קו פול פסנלק, וסרלון פפוכרק לפנס לכל קיפ וקזר כגוד עליו, וכן נפרפי כגף [bhâga] פכס וקלק, וגס נפנס וגוכס, וסזפס עכין קיקון, וכן נפקר לזוכוק.

n. m. 1) coriandrum, *κορίαννον*, cujus cum semine specie externa manna comparatur, a verbo גָּדַד, ut interpretes dicunt, propter granorum caesuras atque lineolas (גְּדוּדִי). LXX: *κόριον*. Qimchius comparat arabicum: אלכֻסבור, rabbinicum כּוּסְבָּרְתָּא et hispanicum: ciliandro (culantro). Syr. כוסבותא. Uterque Arabs vocabulo illo Qimchiano utitur. Hierosolymitanus uterque: כּוּסְבָּר. 2) Deus fortunae, qui Belus (בַּעַל) apud Babylonios vocatus est. Mose (ha-Kohen) Geqatilia apud Qimchium Jovem (כּוֹכַב צֶדֶק) esse dicit, cujus nomen apud Arabes sic audiat. Errat autem, cum בָּא eodem modo interpretatur (בָּא מַזָּל טוֹב). LXX: *Τύχη, δαιμόνιον*. Hieros. מַזָּלָא טָבָא. Abulwalid: לַגַּד (Jer. 48.) = בְּמַלְאִי, male.

גֶּד
Ex. 16, 31. וחוא כזרע גד לבן
Num. 11, 7. והמן כזרע־גד הוא

p. *גֶּד
Gen. 30, 11. *ותאמר לאה בגד
*לַגָּד
Jes. 65, 11. *הערכים לגד שלחן

גְּדֶד
ז״נ נכפל המכוון של פשכס, וסלנוי גְּדָדִים וגס גְּדֻדוֹת. הסלנס פ׳ קגדת נכי-קיל וככסי לפנוי-פלקפס [קרינגער-כשלכע, פרופפ], פשכס גד נמכוון קצור וקנור, וכי קגדס נמכוון זס וקנכר פשלפו. ויונן לפ״ו קנגוס של ככסיס גְּדוּדִין, מלזון קצי-הריס [נערנ-קעטפע], וכוכסי לים לסקרנס גדולי גנריפ. כ׳ פלשון שריפס וקעקוע [פייכנריפע] ויונן פקשוכס.

n. m., cujus duplex est pluralis; 1) turma, cohors militum, a גָּדַד II. (syn. אָגַד), hinc etiam targumista רְכָסִים pro גְּדוּדִין alpes, series montium, רוֹכְסֵי אִישׁ — גַּבְרַיָּא. 2) a גָּדַד, verbo incidendi, *incisum*, caesura, etiam de sulcis agri. Qimchi: חֲגוֹבָהּ יִקָּרֵא חֲתָכִים וְתַעֲרִישָׁה שֶׁחוֹרְשִׁים בַּשָּׂדֶה לְזָרְעָהּ גְּדוּדוֹת:

Gen. 49, 19. גד גדוד יגודנו
2 Sam. 22, 30. כי בכה ארוץ גדוד
1 Reg. 11, 24. ויהי שר־גדוד
Ps. 18, 30. כי בך ארץ גדוד
Jer. 18, 22. גדוד פתאם
Hos. 7, 1. פשם גדוד בחוץ

הַגְּדוּד
1 S. 30, 8. ארדף אחרי הגדוד־הזה
1 S. 30, 15. התורידני אל־הגדוד הזה
ויתן את־הגדוד הבא
עלינו
1 Sam. 30, 23.
2 Reg. 13, 21. והנה ראו את־הגדוד
1 Chr 12, 18. ויתנם בראשי הגדוד
1 Chr. 12, 21 עזרו עם־דויד על־הגדוד
2 Chr. 22, 1. הרג הגדוד הבא בערבים
2 Chr. 25, 13. ובני־הגדוד אשר השיב
לְהַגְּדוּד
ויבזילם אמציהו
2 Chr. 25, 10. לגדוד
מֵהַגְּדוּד
2 Sam. 3, 22. ויואב בא מהגדוד
בַּגְּדוּד
Job. 29, 25. ואשכון כמלך בגדוד
לְגְדוּד
2 Chr. 25, 9. אשר נתתי לגדוד
2 Chr. 26, 11. יוצאי צבא לגדוד

I. pl.: גְּדוּדִים
2 Sam. 4, 2. אנשים שרי־גדודים
2 Reg. 5, 2. וארם יצאו גדודים
Hos. 6, 8. וכחכי איש גדודים

pl. constr.: גְּדוּדֵי
2 Rg. 6, 23. ולא־יספו עוד גדודי ארם
גדודי כשדים ואת־גדודי
2 Reg. 24, 2. ארם
גדודי מואב ואת גדודי
2 Reg. 24, 2. בני־עמון
1 Chr. 7, 4. גדודי צבא מלחמה

pl. constr.: וּגְדוּדֵי
2 Rg. 13, 20 וגדודי מואב יבאו בארץ

pl. cum suff.: גְּדוּדָיו
Job. 19, 12. יחד יבאו גדודיו

pl. c. suff.: לְגְדוּדָיו
Job. 25, 3. היש מספר לגדודיו

pl. c. suff.: גְּדוּדָהּ
Ps. 65, 11. נחת גדודה

II. *pl.:* גְּדֻדוֹת
Jer. 48, 37. על כל־ידים גדדות

גְּדֹד

נקרפי כפו נפנרי, כפ״ק קן נפכוון רקפון.

vrb. aram., sicut I. hebr. LXX: *ἐκκόπτειν*.

pl. imperat.: גִּדְדוּ
Dan. 4, 11. גדד אילנא וקצצו עפרוהי
Dan. 4, 20. גדד אילנא והבלוהו

גְּדֹת

פעל לפ-עוכר כפ נגוורין, וסכוונס פקפס וסניפס כגדר [קומפיכדען, קייכפַּסטען], ויפיס עקך לו עם גד לציל בפכוון פשכי, ולפכו נגוורין נגעפק עקפת פכוונס סוקת, ולפקרון פפקדקיפ פעכין גדידס וסניפס קין קלוס וקין פקור.

vrb. solis in derivatis nobis superstes, circumligare, circumplicare, circumplecti, circumsepire, circumdare, cui eadem radix subest, quae verbo גָּדַד II, quorum hoc in verbum גת, illud in לת accrevit. 2 Sam. 24, 5. בְּתוֹךְ־הַנַּחַל Qimchius: חַגַּד בָּתַב ר׳ יַעֲקֹב בָּךְ אֶלְעָזָר הוּא אָחִד מִן־גְּדוֹתָיו; וְיוֹסֵף תַּרְגֵּם: דְּבְגוֹ נַחֲלָא דְשַׁבְטָא גַּד:

גְּדָדָה

ז״נ לקוף וספ [קופער], וקן נכנוי נככוי גְּדוֹתֶיהָ נכ״ק, ונקרפס כן ע״ב פסניפס וספקס. ונקרגוס גִּדְּתָא כמוס, קזר לס גכ פכוונס על נדר ודוק.

n. f. plurale tantum, litora, ripa, targ. גִּידָּא de ripa et latius de sepe. LXX: *χρηπίς*.

pl. c. suff.: גְּדוֹתֶיהָ
Jos. 3, 15. מלא על־כל־גדותיו
כתמול־שלשם על־כל־
Jos. 4, 18. גדותיו
1 Chr. 12, 15. *ממלא על־כל־גדותיו
Jes. 8, 7. על־כל־גדותיו

גְּדָיָה

ז״נ נכקיפ כפר גְּדָיָה, וקן נככוי גְּדִיָּתִי וכפוונס כפו לציל, כלי פנדל וכנוי.

n. f. (Ketib, pro גְּדָיָה) capra tenella. LXX: *ἔριφος*.

pl. c. suff.: גְּדִיָּתַיִךְ K'tib.
והוא ממלא על־כל־
1 Chr. 12, 15. גדותיו

גְּדִי

ז״נ וקקוכו נפפס לקס עפין פכקן [נפקקפן]. פיכוי גְּדָיִם וספקן גְּדָיָה, פיכו פקוס וקקוס, וקקוס קוס לפקנדר כו.

n. m. haedus, pl. גְּדָיִם, Gr. *ἔριφος, χίμαιρος*. Radix Oedipodem nondum experta est. Qimchi de pullis et caprarum et ovium dici putat, Ibn-Ezra de solis *haedis* idemque, collato vocabulo arabico, explicat: הֵמָּה שֶׁאֵינָן צָרִיךְ לְעָנִים, de haedo *sugente*.

Gn. 38, 17. אנכי אשלח גדי־עזים
Gn. 38, 20. יהודה את־גדי העזים
Ex. 23, 19. לא־תבשל גדי בחלב אמו
34, 26.
Dt. 14, 21. לא־תבשל גדי בחלב אמו
Jud. 6, 19. וגדי־עזים באיפת גדי־עזים
Jud. 13, 15. ונעשה לפניך גדי עזים
את־גדי העזים ואת־
Jud. 13, 19. המנחה
Cant. 1, 14. n. p. בכרמי עין גדי
Jes. 11, 6. ומער עם־גדי ירבץ
הַגְּדִי
1 S. 16, 20. ונאד יין וגדי עזים אחד
לַגְּדִי
Gn. 38, 23. הנה שלחתי הגדי הזה
Jud. 14, 6. וישסעהו כשסע הגדי
בַּגְּדִי
Jud. 15, 1. את־אשתו בגדי עזים

pl.: גְּדָיִם
1 S. 10, 3. אחד נשא שלשה גדיים

pl. constr.: גְּדָיֵי
Gn. 27, 9. שני גדיי עזים טבים
Gn. 27, 16. ואת עדת גדיי העזים
גְּדָיֶיהָ

ז״נ וסכוני גְּדָיוֹת, וסיל נוכוי גְּדָיֶיהָ לציון פסקפן לד״ק, ולפ פקוור לי׳.

n. f. am. גְּדָיָה, *χίμαιρα, βῆκη*, capella.

pl. c. suff.: גְּדָיַיִךְ
Cant. 1, 8. ורעי את־גדייתיך

גָּדַל

פעל נוגל, וקנופו פתק כקסוס פקגול, וקפוכו נקלי לפ פסניכ נעפס, וספכיל יִגְדַּל. פסלנס פקוי״ק קצור ולפ״פס וזכוס [פלעכפעכן, דרצ-פעכן], נפסרף עס קצר וקול פכל ולפנס, וכן נעגכי וסוכפי, וכן נגפרק [כלי״ס פ׳ ע״ן]: שפנכות יוזנות נקוכו גולות, לוער פקצכות וספלפלות ושפרגות פשער, וכן [שנת נ״ן ע״ב] לפס גדלת וכדומס פלנס. ומוס פסשלל על פגנוכס והגדלות [שעשרק, גרצס ויי״ן]. ולפשר זפיס פקדס יולק, כלפשר נרלפס בדכוכי לפקדיס. שלפ פשלפלות וסכנוכיס ידוענות וסוכנוק. קעלות פשרש נרלפס גְּדֻלָּה.

vrb. intr.: cujus vocalis extrema ex vocali *e*, intransitivorum ver-

Digitized by Google

borum propria, per immutationem facta est (גָּדֵל, paus. גָּדֶל, unde גָּדֵל, vocale brevi cum brevi commutata), 1) *contorquere, complicare, connectere*, unde גְּדִיל, deinde per translationem inter Hebraeos usitatissimam (cf. חָבַל, אֵיל, multaque alia verba), robustum, magnum esse. LXX: 1) *μείζονα εἶναι, μείζονα γίνεσθαι, μεγάλα γ.* 2) *ὑπερέχειν, συνεκτρέφειν, ἀνδρύνειν.* Pi. *μηκύνειν, δοξάζειν, γεννᾶν, τρέφειν,* semel *ποιεῖν πρωτεύοντα, αὐξάνειν, ἐκτρέφειν.* Pu. *ἰδρυμένον εἶναι.* Hi. *ῥύεσθαι, μεγαλύνειν, ὑψοῦν,* denique *μεγαλορρήμονεῖν.*

3 prf. גָּדַל

Gn. 26, 13. עַד כִּי־גָדַל מְאֹד
Gn. 38, 14. כִּי רָאֲתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה
Job. 2, 13. כִּי־גָדַל הַכְּאֵב מְאֹד

p. וְגָדֵל

Gn. 26, 13. וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל
1 Sam. 2, 26. הָלַךְ וְגָדֵל וְטוֹב
2 Chr. 17, 12. וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הָלַךְ וְגָדֵל

3 prf. c. suff.: גִּדְּלָנִי

Job. 31, 18. כִּי מִנְּעוּרַי גִּדְּלַנִי כְּאָב

3 perf.: גִּדְּלָה *fem.*

Gn. 19, 13. כִּי־גְדֹלָה צַעֲקָתָם
1 Sam. 26, 24. כַּאֲשֶׁר גְּדָלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם
Esr. 9, 6. גְּדָלָה עַד לַשָּׁמָיִם

2 perf.: גָּדַלְתָּ

2 Sam. 7, 22. עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְיָ אֱלֹהִים
Ps. 104, 1. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד

1 perf.: וְגָדַלְתִּי

Eccl. 2, 9. וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי

3 pl.: גָּדְלוּ

1 Reg. 12, 8. אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ
1 Rg. 12, 10. הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ
2 Chr. 10, 8. 10. אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ
Ps. 92, 6. מָה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ
Jer. 5, 27. עַל־כֵּן גָּדְלוּ וַיִּעְשִׁירוּ

1 imperf.: אֶגְדַּל

Gn. 41, 40. רַק הַכִּסֵּא אִגָּדֵל מִמֶּךָּ

2 fem.: וַתִּגְדְּלִי

Ez. 16, 7. וַתִּגְדְּלִי וַתִּגְדְּלִי

3 imperf.: יִגְדַּל

Gn. 38, 11. עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי
Gn. 48, 19. וְגַם־הוּא יִגְדָּל
Gn. 48, 19. אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ
Num. 14, 17. יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי
Ps. 35, 27. וְיֹאמְרוּ תָּמִיד יִגְדַּל יְיָ
40, 17. 70, 5.
Mich. 5, 3. יִגְדַּל עַד־אַפְסֵי אָרֶץ
Zach. 12, 11. יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד בִּירוּשָׁלִַם
Mal. 1, 5. תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְיָ

3 imperf.: וַיִּגְדַּל

2 Sam. 7, 26. וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם
1 Chr. 17, 24. וְיֵאָמֵן וְיִגְדַּל שִׁמְךָ

3 imperf.: וַיִּגְדַּל

Gn. 21, 8. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל
Gn. 26, 13. וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ
Ex. 2, 10. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִיאֵהוּ
Ex. 2, 11. וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
Jud. 13, 24. וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְיָ
1 Sam. 2, 21. וַיִּגְדַּל הַנַּעַר שְׁמוּאֵל
1 Sam. 3, 19. וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיְיָ הָיָה
1 Reg. 10, 23. וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
2 Reg. 4, 18. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם
2 Chr. 9, 22. וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
Thr. 4, 6. וַיִּגְדַּל עֲוֹן בַּת־עַמִּי

3 imperf.: וַיְגַדֵּל *p.*

וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר
וַיִּגְדַּל
Gn. 21, 20.
וַיְיָ בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי מְאֹד
וַיִּגְדָּל
Gn. 24, 35.

3 impf. f.: תִּגְבַּל

1 Sam. 26, 24. כֵּן־תִּגְדַּל נַפְשִׁי
Zach. 12, 7. לֹא־תִגְדַּל תִּפְאֶרֶת

וַתִּגְבַּל

2 Sam. 12, 3. וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו
Dan. 8, 9. וַתִּגְדַּל־יֹתֵר אֶל־הַנֶּגֶב
Dan. 8, 10. וַתִּגְדַּל עַד־צְבָא הַשָּׁמָיִם

3 pl.: יִגְבְּלוּ *p.*

Ruth 1, 13. עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ

3 pl.: וַיִּגְדְּלוּ

Gn. 25, 27. וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
Jud. 11, 2. וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה

Pi-el: גִּדֵּל *p.*

Jes. 49, 21. וְאֹלָה מִי גִדֵּל

3 perf.: גִּדֵּל

Jos. 4, 14. גִּדֵּל יְיָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
Esth. 3, 1. גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ

cum suff.: גִּדְּלוֹ

Esth. 5, 11. 10, 2. אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ

3 prf. fem.: גִּדְּלָה *p.*

Jes. 51, 18. מִכֹּל־בָּנִים גִּדְּלָה

1 perf.: גִּדַּלְתִּי

Jes. 1, 2. בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי
Jes. 23, 4. וְלֹא גִדַּלְתִּי בְּחוּרִים

2 prf. c. suff.: גִּדַּלְתָּנִי

Jon. 4, 10. לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ

3 pl. c. suff.: גִּדְּלוּהוּ

Ez. 31, 4. מַיִם גִּדְּלוּהוּ

part. pl.: מְגַדְּלִים

2 Reg. 10, 6. מְגַדְּלִים אוֹתָם

inf.: גַּדֵּל

Num. 6, 5. גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ

inf. constr.: לְגַדֵּל

1 Chr. 29, 12. וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק

inf. c. suff.: גַּדְּלָה

Jos. 3, 7. אָחֵל גַּדֶּלְךָ

inf. c. suff.: וּלְגַדְּלָם

Dan. 1, 5. וּלְגַדְּלָם שָׁנִים שָׁלוֹשׁ

pl. impert.: גַּדְּלוּ

Ps. 34, 4. גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי

1 impf. cum h: וַאֲגַדְּלָה

Gn. 12, 2. וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ

c. suff.: וַאֲגַדְּלֶנּוּ

Ps. 69, 31. וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה

2 impf. c. suff.: תְּגַדְּלֶנּוּ

Job. 7, 17. מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלֶנּוּ

3 impf. c. suff.: יְגַדְּלֵהוּ

Jes. 44, 14. נֹטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל

3 imperf.: וַיְגַדֵּל

1 Reg. 1, 37. וַיְגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא
1 Reg. 1, 47. וַיְגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסֵּאךָ

וַיְגַדֵּל

1 Chr. 29, 25. וַיְגַדֵּל יְיָ אֹתוֹ שְׁלֹמֹה

c. suff.: וַיְגַדְּלֵהוּ

2 Chr. 1, 1. וַיְגַדְּלֵהוּ לְמַעְלָה

3 pl.: יְגַדְּלוּ

Hos. 9, 12. כִּי אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם

Pu-al: גְּדַל

part. pl.: מְגֻדָּלִים

Ps. 144, 12. מְגֻדָּלִים בְּנֹעֲרֵיהֶם

Hif-il: הִגְדִּיל, הַגְדִּיל

1 Sam. 12, 24. אֵת אֲשֶׁר־הִגְדִּיל עִמָּכֶם
1 Sam. 20, 41. עַד־דָּוִד הִגְדִּיל
Ps. 41, 10. הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב
Ps. 55, 13. לֹא־מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל
Ps. 126, 2. 3. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
Jes. 28, 29. הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה
Jer. 48, 26. 42. כִּי עַל־יְיָ הִגְדִּיל
Thr. 1, 9. כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב
Dan. 8, 8. וַתַּצְמַח הָעִזִּים הַגְּדִיל
Dan. 8, 11. וְעַד שַׂר־הַצָּבָא הִגְדִּיל
Joel 2, 20. כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת
Joel 2, 21. כִּי־הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת

3 perf.: וְהִגְבִּיהַּ

Dan. 8, 4. וְעָשָׂה כִּרְצֹנוֹ וְהִגְדִּיל

2 perf.: הִגְדַּלְתָּ

Ps. 138, 2. כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ
Jes. 9, 2. לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה

1 perf.: הִגְבַּלְתִּי

Eccl. 1, 16. הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי
Eccl. 2, 4. הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי

3 pl.: הִגְדִּילוּ

Ps. 38, 17. בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ

part.: מַגְדִּיל

2 Sam. 22, 51. *Q're.* *מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת
Ps. 18, 51. מַגְדֵּל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ

part. pl.: הַמַּגְדִּילִים

Ps. 35, 26. הַמַּגְדִּילִים עָלָי

inf. constr.: לְהַגְדִּיל

1 Chr. 22, 5. לְהַגְדִּיל לְמַעְלָה

inf. constr.: וּלְהַגְבִּיל

Am. 8, 5. וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל

1 imperf.: אַגְבִּיל

Ez. 24, 9. אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה

2 imperf.: תַּגְבִּיל *ap.*

Obad. 1, 12. וְאַל־תַּגְדֵּל פִּיךָ

imperf.: וַתַּגְבֵּל *ap.*

Gn. 19, 19. וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ

3 imperf.: יַגְבִּיל

Jes. 42, 21. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר
Dan. 8, 25. וּבִלְבָבוֹ יַגְדִּיל

2 pl.: תַּגְבִּילוּ

Job. 19, 5. אִמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ

2 pl.: וְתַגְבִּילוּ

Ez. 35, 13. וַתַּגְדִּילוּ עָלַי בְּפִיכֶם

3 pl.: וַיַּגְבִּילוּ

Zeph. 2, 8. וַיַּגְדִּילוּ עַל־גְּבוּלָם
Zeph. 2, 10. וַיַּגְדִּילוּ עַל־עַם יְיָ

Hitpa-el: הִתְגַּבֵּל

perf. c. suff.: וְהִתְגַּבַּלְתִּי

Ez. 38, 23. וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי

3 imperf.: יִתְגַּבֵּל

Jes. 10, 15. אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר
Dan. 11, 37. כִּי עַל־כֹּל יִתְגַּדָּל

3 imperf.: וַיִּתְגַּבֵּל

Dan. 11, 36. וַיִּתְגַּדֵּל עַל־כָּל־אֵל

גָּדֹל

קוֹלִי׳ מִפְעַל עוֹמֵד, וְסִימָן סִינּוּי גְּדֹלִי, סְכוּנָה מְקֻוֶּוֹה גְּדוֹל [גַּרְשַׁיִם וְעִלְעֵלָא, גַּרְשַׁיִם], וּגְדֹלִי נִסַּר מִשְׁפָּל עַל גְּדֹלִי־מִנֵּר.

adj. participiale intr.: adaugescens, magnus. LXX: *μείζων γινόμενος,* גְּדֹלֵי בָשָׂר *μεγαλόσαρκοι* de Aegyptiis salacibus, ac proinde laborantibus priapismo seu satyriasmo.

pl. constr.: גְּדֹלֵי

Ez. 16, 26. שְׁכֵנַיִךְ גְּדֹלֵי בָשָׂר

גָּדֵל

קוֹלִי׳ וְסִימָן גְּדֹל, וְלִפְנֵי מֻקִּיף גְּדֹל־וְלִנְקִפָּה גְּדֹלָה וְסִינּוּי כְּמוֹנָן. סְלֹסוֹן כְּס וְכִנּוּי וְשׁוּנָּא וְיוֹנָה כְּכָל עִנּוּי וְכִנּוֹרוֹת שְׁנִיִּים וְקֶרֶן וְשׁוֹפָר וְתֻפִּים וְעוֹגָב וְצֶלְצְלֵי שָׁמַע יְלִידֵי, וְהַשְׁלִישִׁי יְלִידוּעִי.

נַעֲרִית גְּדוֹל גְּדוֹלִים כְּנוּי לִנְעֲרֵי־הַמַּעֲלָה.

adj. magnus (corpore, vi, rebus gestis, auctoritate, dignitate, annis, superbia). LXX: *μέγας,* saepius *μείζων, πολύς, δυνάστης, εὐγενής, πλούσιος, πρεσβύτερος, ἀδρός, ἔσχατος, ὑπέρογκος,* fem. *μεγαλεῖον* h. e. aliquid magnifici, pl. *μεγιστᾶνες,* מְדַבֵּר גְּדֹלוֹת *μεγαλορρήμων,* גְּדֹל־חֶסֶד *πολυέλεος,* *κόφρων,* גַּ׳ גַּפְּתִים *μεγαλοπτέρυγες* שֵׁם גָּדוֹל *ὀνομαστός.*

גָּדוֹל, גָּדֹל

גדול עוני מנשוא
Gn. 4, 13.
ואעשך לגוי גדול
Gn. 12, 2.
יצאו ברכש גדול
Gn. 15, 14.
ונתתיו לגוי־גדול
Gn. 17, 20.
היו יהיה לגוי גדול
Gn. 18, 18.
בסנורים מקטן ועד־גדול
Gn. 19, 11.
משתה גדול ביום הגמל
Gn. 21, 8.
חן עוד היום גדול
Gn. 29, 7.
אינני גדול בבית
Gn. 39, 9.
ואקרא בקול גדול
Gn. 39, 14.
שבע גדול
Gn. 41, 29.
לגוי גדול אשימך שם
Gn. 46, 3.
מספד גדול וכבד
Gn. 50, 10.
גם האיש משה גדול מאד
Ex. 11, 3.
כי־גדול יי מכל־האלהים
Ex. 18, 11.
ואעשה אותך לגוי גדול
Ex. 32, 10.
בכח גדול וביד חזקה
Ex. 32, 11.
ולא תהדר פני גדול
Lev. 19, 15.
לגוי־גדול ועצום
Num. 14, 12.
גדול ורם ממנו
Dt. 1, 28.
עם גדול ורב
Dt. 2, 10. 21.
כי מי־גוי גדול
Dt. 4, 7.
ומי גוי גדול
Dt. 4, 8.
קול גדול ולא יסף
Dt. 5, 19.
אל גדול ונורא
Dt. 7, 21.
עם־גדול ורם בני ענקים
Dt. 9, 2.
ויהי־שם לגוי גדול
Dt. 26, 5.
ובמרא גדל
Dt. 26, 8.
ובקצף גדול
Dt. 29, 27.
גל־אבנים גדול
Jos. 7, 26. 8, 29.
וכח גדול לך
Jos. 17, 17.
מזבח גדול למראה
Jos. 22, 10.
וראי במה כחו גדול
Jud. 16, 5.
במה כחך גדול
Jud. 16, 6. 15.
לזבח זבח־גדול לדגון
Jud. 16, 23.
ויבכו בכי גדול
Jud. 21, 2.
מקטן ועד־גדול
1 Sam. 5, 9.
ויירעם יי בקול־גדול
1 Sam. 7, 10.
יעשרנו המלך עשר גדול
1 S. 17, 25.
דבר גדול או דבר קטן
1 Sam. 20, 2.
דבר קטן או גדול
1 Sam. 22, 15.
והאיש גדול מאד
1 Sam. 25, 2.
ותזעק בקול גדול
1 Sam. 28, 12.
אשר־בה מקטן ועד־גדול
1 S. 30, 2.
שם גדול כשם הגדלים
2 Sam. 7, 9.
בכו בכי גדול מאד
2 Sam. 13, 36.
וכל־הארץ בוכים קול גדול
2 Sam. 15, 23.
גל־אבנים גדול מאד
2 Sam. 18, 17.
ויזעק המלך קול גדול
2 Sam. 19, 5.
כי־איש גדול הוא מאד
2 Sam. 19, 33.
דוד אבי חסד גדול
1 Reg. 3, 6.
קול גדול לאמר
1 Reg. 8, 55.
קחל גדול מלבוא חמת
1 Reg. 8, 65.
כסא־שן גדול
1 Reg. 10, 18.
ויאמר קראו בקול־גדול
1 Rg. 18, 27.
ויקראו בקול גדול
1 Reg. 18, 28.
ויהי נשם גדול
1 Reg. 18, 45.
את־קטן ואת־גדול
1 Reg. 22, 31.
ויהי־קצף גדול על־ישראל
2 Reg. 3, 27.
היה איש גדול לפני אדניו
2 Rg. 5, 1.
דבר גדול הנביא דבר אליך
2 Reg. 5, 13.
ויהי רעב גדול בשמרון
2 Reg. 6, 25.
וקול סוס קול חיל גדול
2 Reg. 7, 6.
כי זבח גדול לי לבעל
2 Rg. 10, 19.
בכח גדול ובזרוע נטויה
2 Rg. 17, 36.
בקול־גדול יהודית
2 Reg. 18, 28.
ויבך חזקיהו בכי גדול
2 Reg. 20, 3.
למקטן ועד־גדול
2 Reg. 23, 2.
ואת־כל־בית גדול שרף באש
2 Reg. 25, 9.
כל־העם מקטן ועד־גדול
2 Rg. 25, 25 26

Digitized by Google

למחטה גדול כמחנה
אלהים 1 Chr. 12, 22.
כי גדול יי׳ ומהלל מאד 1Chr.16,25.
עם־דויד אבי חסד גדול 2Chr.1, 8.
והבית אשר־אני בונה
גדול 2 Chr. 2, 4.
כי־גדול אלהינו 2 Chr. 2, 4,
הבית אשר־אני בונה
גדול 2 Chr. 2, 8.
וכל־ישראל עמו קהל
גדול 2 Chr. 7, 8.
כסא־שן גדול 2 Chr. 9, 17.
למן־קטן ועד־גדול 2 Chr. 15, 13.
וישבעו ליי׳ בקול־גדול 2Chr.15,14.
בקול גדול למעלה 2 Chr. 20, 19.
בקול־גדול יהודית 2 Chr. 32, 18.
בכים בקול גדול Esr. 3, 12.
ויאמרו קול גדול Esr. 10, 12.
ויזעקו בקול גדול Neh. 9, 4.
ויעש המלך משתה גדול Esth. 2, 18.
אבל גדול ליהודים Esth. 4, 3.
כי־גדול מרדכי Esth. 9, 4.
גדול מכל־בני־קדם Job. 1, 3.
גדול כבודו בישועתך Ps. 21, 6.
מלך גדול על־כל־הארץ Ps. 47, 3.
גדול יי׳ ומהלל מאד Ps. 48, 2.
כי־גדל עד־שמים חסדך Ps. 57, 11.
בישראל גדול שמו Ps. 76, 2.
מי־אל גדול כאלהים Ps. 77, 14.
כי־גדול אתה Ps. 86, 10.
כי־חסדך גדול עלי׳ Ps. 86, 13.
כי אל גדול יי׳ ומלך גדול Ps. 95, 3.
כי־גדול יי׳ ומהלל מאד Ps. 96, 4.
יי׳ בציון גדול Ps. 99, 2.
יודו שמך גדול ונורא Ps. 99, 3.
זה־הים גדול Ps. 104, 25.
כי־גדול מעל־שמים
חסדך Ps. 108, 5.
ידעתי כי־גדול יי׳ Ps. 135, 5.
כי גדול כבוד יי׳ Ps. 138, 5.
גדול יי׳ ומהלל מאד Ps. 145, 3.
גדול אדנינו ורב־כח Ps. 147, 5.
מברך רשעו בקול גדול Prv. 27, 14.
ובא־אליה מלך גדול Eccl. 9, 14.
קח־לך גליון גדול Jes. 8, 1.
ראו אור גדול Jes. 9, 1.
כי־גדול בקרבך Jes. 12, 6.
יתקע בשופר גדול Jes. 27, 13.
וברעש וקול גדול Jes. 29, 6.
וטבח גדול בארץ אדום Jes. 34, 6.
בקול־גדול Jes. 36, 13.
ויבך חזקיהו בכי גדול Jes. 38, 3.
גדול יתר מאד Jes. 56, 12.
ושבר גדול Jer. 4, 6. 6, 1.
וגוי גדול יעור Jer. 6, 22.
כי מקטן ועד־גדול Jer. 8, 10.
גדול אתה וגדול שמך Jer. 10, 6.
ורעש גדול מארץ צפון Jer. 10, 22.
כי שבר גדול נשברה Jer. 14, 17.
ובקצף גדול Jer. 21, 5. 32, 37.
בדבר גדול ימתו Jer. 21, 6.
וסער גדול יעור Jer. 25, 32.
כי גדול היום Jer. 30, 7
קהל גדול ישובו הנה Jer. 31, 8.
ובמורא גדול Jer. 32, 21.
כי־גדול האף והחמה Jer. 36, 7.
מקטן ועד־גדול Jer. 42, 1. 44, 12.
למקטן ועד־גדול Jer. 42, 8.
קהל גדול וכל־העם Jer. 44, 15.
שד ושבר גדול Jer. 48, 3.
ושבר גדול Jer. 50, 22.
וגוי גדול ומלכים רבים Jer. 50, 41.
ושבר גדול מארץ כשדים Jer. 51, 54.
ואבד ממנה קול גדול Jer. 51, 55.
כי־גדול כים שברך Thr. 2, 13.
ענן גדל ואש Ez. 1, 4.
קול רעש גדול Ez. 3, 12. 13.
באזני קול גדול Ez. 8, 18.

קול גדול לאמר Ez. 9, 1.
עון בית־ישראל ויהודה
גדול Ez. 9, 9.
ואזעק קול־גדול Ez. 11, 13.
נשר־אחד גדול Ez. 17, 7.
ולא בחיל גדול Ez. 17, 17.
חיל גדול מאד מאד Ez. 37, 10.
לשלל שלל גדול Ez. 38, 13.
קהל גדול וחיל רב Ez. 38, 15
יהיה רעש גדול Ez. 38, 19
זבח גדול על הרי ישראל Ez. 39, 17.
וצבא גדול Dan. 10, 1.
יעשיר עשר־גדול Dan. 11, 2.
יבוא בוא בחיל גדול Dan. 11, 13.
על־מלך הנגב בחיל גדול Dan. 11, 25.
בחיל־גדול ועצום Dan. 11, 25.
וישב ארצו ברכוש גדול Dan. 11, 28.
כי גדול יום יזרעאל Hos. 2, 2.
כי־גדול יום־יי׳ Joel 2, 11.
ויהי סער־גדול Jon. 1, 4.
ויתן יי׳ דג גדול Jon. 2, 1.
ושבר גדול מהגבעות Zeph. 1, 10.
גדול יהיה כבוד חבית Hag. 2, 9.
וקצף גדול אני קצף Zach. 1, 15.
ויהי קצף גדול Zach. 7, 12.
גדול שמי בגוים Mal. 1, 11.
כי־גדול שמי Mal. 1, 11.
כי מלך גדול אני Mal. 1, 14.

וְגָדוֹל

דבר קטן וגדול 1 Sam. 25, 36.
כי־שר וגדול נפל היום 2Sam. 3, 38.
וילך דוד הלוך וגדול 2 Sam. 5, 10.
וילך דויד הלוך וגדול 1 Chr. 11, 9.
מרדכי הולך וגדול Esth. 9, 4.
וגדול ליהודים Esth. 10, 3.
קטן וגדול שם הוא Job. 3, 19.
גדול אתה וגדול שמך Jer. 10, 6.

הַגָּדוֹל, הַגָּדֶל

את־המאור הגדל Gn. 1, 16.
אחי יפת הגדול Gn. 10, 21.
עד־הטר הגדל Gn. 15, 18.
את־עשו בנו הגדל Gn. 27, 1.
בנה הגדל החמדת Gn. 27, 15.
את־דברי עשו בנה הגדל Gn. 27, 42.
את־המראה הגדל הזה Ex. 3. 3.
הדבר הגדל יביאו אליך Ex. 18, 22.
והכהן הגדול מאחיו Lev. 21, 10.
הים הגדול וגבול Num. 34, 6.
מן־הים הגדל Num. 34, 7.
עד־מות הכהן הגדל Num. 35, 25. 28.
אחרי מות הכהן הגדל Num. 35, 28.
עד־הטהר הגדל Dt. 1, 7.
המדבר הגדול והנורא Dt. 1, 19.
את־המדבר הגדל הזה Dt. 2, 7.
הגוי הגדול הזה Dt. 4, 6.
חנזיה כדבר הגדול Dt. 4, 32.
בכחו הגדל ממצרים Dt. 4, 37.
במדבר הגדל והנורא Dt. 8, 15.
בכחך הגדל Dt. 9, 29.
האל הגדל הגבר Dt. 10, 17.
את כל־מעשה יי׳ הגדל Dt. 11, 7.
מת חרי האף הגדל Dt. 29, 23.
ולכל המורא הגדול Dt. 34, 12.
ועד־הטהר הגדול Jos. 1, 4.
ועד־הים הגדול Jos. 1, 4.
ומה־תעשה לשמך הגדול Jos. 7, 9.
ובכל חוק הים הגדול Jos. 9, 1.
האדם הגדול בענקים הוא Jos. 14, 15
הימה הגדול וגבול Jos. 15, 12.
והים הגבול וגבול Jos. 15, 47.
עד־מות הכהן הגדול Jos. 20, 6.
והים הגדול מביא השמש Jos. 23, 4.
את כל־מעשה יי׳ הגדול Jud. 2, 7.
את־הדבר הגדול הזה 1Sam. 12, 16.
בעבור שמו הגדול 1 Sam. 12, 22.
אליאב אחיו הגדול 1 Sam. 17, 28.
עד־בור הגדול 1 Sam. 19, 22

בכל השלל הגדול 1 Sam. 30, 16.
מן־החטן ועד־הגדול 1Sam. 30, 19.
אל־הפחת הגדול 2 Sam. 18, 17.
ראיתי ההמון הגדול 2Sam. 18, 29.
כי הוא אחי הגדל ממני 1 Rg. 2, 22.
את־החסד הגדול הזה 1 Reg. 3, 6.
כי ישמעון את־שמד
הגדול 1 Reg. 8, 42.
ההמון הגדול הזה 1Reg. 20, 13. 28.
כי יעשה הדבר הגדול
הזה 2 Reg. 8, 13.
ספר המלך והחזון הגדל 2Rg. 12, 11.
על המזבח הגדול 2 Reg. 16, 15.
כה־אמר המלך הגדול 2 Rg. 18, 19.
הגדול מלך אשור 2 Reg. 18, 28.
חלקיחו הכהן הגדל 2 Reg. 22, 4.
8. 23, 4.
מחרון אפו הגדול 2 Reg. 23, 26.
את־עמך הזה הגדל 2 Chr. 1, 10.
ואת־הבית הגדול חמה 2 Chr. 3, 5.
למען שמך הגדול 2 Chr. 6, 32.
את־החטן ואת־הגדול 2Chr. 18, 30.
אל־חלקיהו הכהן הגדול 2Chr. 34, 9
האל הגדול והנורא Neh. 1, 5.
אשר פדית בכחך הגדול Neh. 1, 10.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 3, 1.
20. 13, 28.
מנגד המגדל הגדול Neh. 3, 27.
את אדני הגדול והנורא Neh. 4, 8.
את יי׳ האלהים הגדול Neh. 8, 6.
ויתעדנו בטובך הגדול Neh. 9, 25.
האל הגדול הגבור והנורא Neh. 9, 32
כה־אמר המלך הגדול Jes. 36, 4.
את־דברי המלך הגדול Jes. 36, 13.
בכחי הגדול Jer. 27, 5.
בכחך הגדול Jer. 32, 17.
האל הגדול הגבור Jer. 32, 18.
נשבעתי בשמי הגדל Jer. 44, 26.
ואת־כל־בית הגדול Jer 52, 13.
הנשר הגדול Ez. 17, 3.
חרב חלל הגדול Ez. 21, 19.
התנים הגדול Ez. 29, 3.
שמי הגדול המחלל Ez. 36, 23.
כדגת הים הגדול Ez. 47, 10,
מן־הים הגדול Ez. 47, 15.
אל־הים הגדול Ez. 47, 19.
ופאת־ים הים הגדול Ez. 47, 20.
על־הים הגדול Ez. 48, 28.
האל הגדול והנורא Dan. 9, 4.
על־יד הנהר הגדול Dan. 10, 4.
מיכאל השר הגדול Dan. 12, 1.
חילי הגדול Joel 2, 25.
יום יי׳ הגדול והנורא Joel 3, 4.
והכה הבית הגדול Am. 6, 11.
הסער הגדול הזה Jon. 1, 12.
קרוב יום־יי׳ הגדול Zeph. 1, 14.
הכהן הגדול לאמר Hag. 1, 1.
הכהן הגדול 1, 12. 14. 2, 2. 4.
הכהן הגדול עמד Zach. 3, 1.
יהושע הכהן הגדל Zach. 3, 8.
מי־אתה הר־הגדל Zach. 4, 7.
הכהן הגדול Zach. 6, 11.
יום יי׳ הגדול והנורא Mal. 3, 23.

וְהַגָּדוֹל

חקטן והגדול לאלתי 1 Chr. 12, 14.
הגדול דבר הות נפש Mich. 7, 3.

בַּגָּדוֹל

ויחפש בגדול החל Gn. 44, 12.

כַּגָּדוֹל

כקטן כגדל תשמעון Dt. 1, 17.
לעמת כקטן כגדול 1 Chr. 25, 8.
ויפילו גורלות כקטן
כגדול 1 Chr. 26, 13.
במחלקות כגדול כקטן 2 Chr. 31, 15.

מִגָּדוֹל

וכל־העם מגדול ועד־
קטן 2 Chr. 34, 30.

לְגָדוֹל

למגדול ועד־קטן Esth. 1, 5. 20.

גְּבַל, גִּבְלִ־ constr.:

גדל העצה Jer. 32, 19.
גדל חכמתים Ex. 17, 3.
גדל כעסים Ex. 17, 7.
בגדל זרועך Ex. 15, 16.
Q'ri. גְּדֶלִ־ constr.:
*גדל־חמת נשא ענש Prv. 19, 19.
Q'ri. וּגְדֶלִ־ constr.:
וגדל־חסד Ps. 145, 8.
וגדל כח Nah. 1, 3.

גְּדוֹלָם cum suff.:

מקטנם ועד־גדולם Jer. 6, 13.
למקטנם ועד־גדולם Jer. 31, 34.

מִגְּדוֹלָם cum suff.:

מגדולם ועד־קטנם Jon. 3, 5.

גְּדֹלִים, גְּדוֹלִים pl.:

את־פרעה נעים גדלים Gn. 12, 17.
ובשפטים גדלים Ex. 6, 6.
בשפטים גדלים Ex. 7, 4.
ובמוראים גדלים Dt. 4, 34.
גוים גדלים ועצמים Dt. 4, 38. 11, 23.
גדלים ורעים, במצרים Dt. 6, 22.
גוים גדלים Dt. 9, 1.
גוים גדלים ועצמים Jos. 23, 9.
גדלים חקרי־לב Jud. 5, 15.
גדולים חקרי־לב Jud. 5, 16.
זבחים גדולים Neh. 12, 43.
גדלים מעשי יי׳ Ps. 111, 2.
לעשה אורים גדלים Ps. 136, 7.
למכה מלכים גדלים Ps. 136, 17.
ולפני גדולים ינחמו Prv. 18, 16.
ובמקום גדלים אל־תעמד Prv. 25, 6.
מצדדים גדולים Eccl. 9, 14.
יניח חטאים גדולים Eccl. 10, 4.
גדלים וטובים Jes. 5, 9.
וברחמים גדולים אקבצך Jes. 54, 7.
ומתו גדלים וקטנים Jer. 16, 6.
ומלכים גדולים Jer. 25, 14. 27, 7.
קהל־גוים גדלים Jer. 50, 9.

הַגְּדֹלִים, הַגְּדוֹלִים pl.:

תמאנת הגדלים Gn. 1, 16.
את התנינים הגדלים Gn. 1, 21.
והמפתים הגדלים Dt. 29, 2.
שלשת בני־ישי הגדלים 1 S. 17, 13
ושלשה הגדלים הלכו 1 S. 17, 14.
כשם הגדולים אשר בארץ 1Chr. 17, 8
כלי בית האלהים
הגדלים 2 Chr. 36, 18.
זבדיאל בן־הגדולים Neh. 11, 14.
הקטנים עם־הגדלים Ps. 115, 13.
אלכה־לי אל־הגדלים Jer. 5, 5.

גְּדֹלֵי pl. constr.:

את־גדלי חעיר 2 Reg. 10, 6.

גְּדֹלָיו pl. c. suff.:

וכל־גדליו ומידעיו 2 Reg. 10, 11.

וּגְדֹלָיו pl. c. suff.:

מטעם המלך וגדליו Jon. 3, 7.

גְּדוֹלֶיהָ pl. c. suff.:

וכל־גדוליה רחקו Nah. 3, 10.

גְּדוֹלָה, גְּדוֹלָה adj. fem.:

חשכה גדלה נפלת עליו Gn. 15, 12.
ועל־ממלכתי חטאה גדלה Gn. 20, 9.
חרדה גדלה עד־מאד Gn. 27, 33.
ויצעק צעקה גדלה ומרה Gn. 27, 34.
והאבן גדלה על־פי הבאר Gn. 29, 2.
לפלטה גדלה Gn. 45, 7.
והיתה צעקה גדלה Ex. 11, 6.
צעקה גדלה במצרים Ex. 12, 30.
חטאה גדלה Ex. 32, 21. 30. 31.
לעשות קטנה או גדלה Num. 22, 18.
והמם מחומה גדלה Dt. 7, 23.
אבן ואבן גדולה וקטנה Dt. 25, 13.
איפה ואיפה גדולה Dt. 25, 14.

Digitized by Google

ירימו כל־העם תרועה
Jos. 6, 5. גדולה
וירימו העם תרועה גדולה Jos.6,20.
כי עיר גדולה גבעון Jos. 10, 2.
גדולה מן־העי Jos. 10, 2.
ויקח אבן גדולה Jos. 24, 26.
מכה גדולה מאד Jud. 11, 33.
שוק על־ירך מכה גדולה Jud.15,8.
גדולה מאד את־פני יי 1 Sam. 2,17.
כל־ישראל תרועה גדולה 1 S. 4, 5.
ויתהי המכה גדולה 1 Sam. 4, 10.
מגפה גדולה היתה בעם 1 S. 4,17.
מהומה גדולה מאד 1 Sam. 5, 9.
ושם אבן גדולה 1 Sam. 6, 14.
בעם מכה גדולה 1 Sam. 6, 19.
מהומה גדולה מאד 1 Sam. 14,20.
גלו אלי היום אבן גדולה 1 S.14,33.
תשועה גדולה לכל־
ישראל 1 Sam. 19, 5.
ויך בהם מכה גדולה 1 Sam. 19,8.
23, 5.
שאה גדולה מאד 2 Sam. 13, 15.
כי גדולה השנאה 2 Sam. 13, 15.
ותהי־שם המגפה גדולה 2 S. 18, 7.
תשועה גדולה ביום
ההוא 2 Sam. 23, 10. 12.
ושמחים שמחה גדולה 1 Rg. 1, 40.
ויהי גדולה וחזק 1 Reg. 19, 11.
והכה בארם מכה גדולה 1Rg.20, 21.
ושם אשה גדולה 2 Reg. 4, 8.
ויכה להם כרה גדולה 2Reg. 6,23.
והחטיאם חטאה גדולה 2Rg.17,21.
כי־גדולה חמת יי 2 Reg. 22, 13.
ויושע לי תשועה גדולה 1 Chr.11,14.
והמלאכה גדולה 1 Chr. 29, 1.
שמח שמחה גדולה 1 Chr. 29, 9.
ביום ההוא בשמחה
גדולה 1 Chr. 29, 22.
שרפה־גדולה עד־למאד 2Chr.16,14.
נגף מגפה גדולה 2 Chr. 21, 14.
שביה גדולה 2 Chr. 28, 5.
מכה גדולה 2 Chr. 28, 5.
שבעת ימים בשמחה
גדולה 2 Chr. 30, 21.
ותהי שמחה גדולה
בירושלם 2 Chr. 30, 26.
כי־גדולה חמת־יי 2 Chr. 34, 21.
הריעו תרועה גדולה Esr. 3, 11.
מריעים תרועה גדולה Esr. 3, 13.
אנחנו באשמה גדולה Esr. 9, 7.
ברעה גדלה ובחרפה Neh. 1, 3.
וירע להם רעה גדלה Neh. 2, 10.
צעקת העם ושיהם גדולה Neh.5, 1.
ואתן עליהם קהלה גדולה Neh. 5, 7.
מלאכה גדלה אני עשה Neh. 6, 3.
ולעשות שמחה גדולה Neh. 8, 12.
ותהי שמחה גדולה Neh. 8, 17.
ובצרה גדלה אנחנו Neh. 9, 37.
שמחם שמחה גדולה Neh. 12, 43.
ויעש לו לשכה גדולה Neh. 13, 5.
זעקה גדולה ומרת Esth. 4, 1.
ועטרת זהב גדולה Esth. 8, 15.
והנה רוח גדולה Job. 1, 19.
לקול המולה גדלה Jer. 11, 16.
רעה גדולה על־נפשותיטו Jer.26,19.
עשים רעה גדולה Jer. 44, 7.
ולא־בזרוע גדולה Ez. 17, 9.
כבדה גדלה Ez. 29, 18.
להביא עליטו רעה גדלה Dan.9,12.
הדדה גדלה נפלה Dan. 10, 7.
ויצא בחמה גדלה Dan. 11, 44.
רוח־גדולה אל־הים Jon. 1, 4.
יראה גדולה Jon. 1, 10. 16.
עיר־גדולה לאלהים Jon. 3, 3.
רעה גדולה ויחר לו Jon. 4, 1.
על־הקיקיון שמחה גדולה Jon. 4,6.
קיאה גדולה Zach. 1, 14.
קיאה גדולה וחמת גדולה Zach.8,2.

גיא גדולה מאד Zach. 14, 4.
וּגְדֻלָּה, וּגְדוֹלָה
רחבת ידים וגדלת Neh. 7, 4.
וגדולה היא אלי Eccl. 9, 13.
adj. fem.: הַגְּדֻלָּה, הַגְּדוֹלָה
הוא העיר הגדלה Gn. 10, 12.
שם הגדלה לאה Gn. 29, 16.
הרעה הגדלה הזאת Gn. 39, 9.
את־היד הגדלה Ex. 14, 31.
את־אשו הגדולה Dt. 4, 36.
כי תאכלנו האש הגדלה Dt. 5, 22.
ואת־האש הגדלה הזאת Dt.18,16.
את־התשועה הגדלה Jud. 15, 18.
כי־השבועה הגדולה היתה Jud.21,5.
מה־קול התרועה הגדולה 1Sam.4,6.
הרעה הגדולה הזאת 1 Sam. 6, 9.
וישימו אל־האבן הגדולה 1 S. 6,15.
ועד־אבל הגדולה 1 Sam. 6, 18.
הישועה הגדולה הזאת 1 S. 14, 45.
הנה בתי הגדולה מרב 1 Sam. 18, 17.
הרעה הגדולה הזאת 2 Sam. 13,16.
תחת שובך האלה הגדולה 2 S. 18,9.
הם עם־האבן הגדולה 2 Sam. 20,8.
כי־היא הבמה הגדולה 1 Reg. 3, 4.
ומחוץ עד־החצר הגדולה 1Rg. 7, 9.
וחצר הגדולה סביב 1 Reg. 7, 12.
שפת הסיר הגדולה 2 Reg. 4, 38.
והעזרה הגדולה 2 Chr. 4, 9.
ובאשמתנו הגדלה Esr. 9, 13.
את כל־הרעה הגדולה
הזאת Neh. 13, 27.
הרעה הגדולה הזאת Jer. 16, 10.
לעיר הגדולה הזאת Jer. 22, 8.
כל־הרעה הגדולה הזאת Jer.32,42.
ואחותך הגדולה שמרון Ez.16,46.
אחלה הגדולה ואחליבה Ez. 43, 4.
עד־העזרה הגדולה Ez. 23, 14.
הקרן הגדלה Dan. 8, 8.
והקרן הגדלה Dan. 8, 21.
את־המראה הגדלה
הזאת Dan. 10, 8.
אל־נינוה העיר הגדולה Jon. 1, 2.
3, 2. 4, 11.
adj. fem.: וְהַגְּדֻלָּה
הקשה ותגדולה והחזקה Jes. 27,1.
pl.: גְּדֻלֹת, גְּדֻלוֹת
בצרות גדלת מאד Num. 13, 28.
ערים גדלת ובצרת Dt. 1, 28.
ערים גדלת וטבת Dt. 6, 10.
ערים גדלת ובצרת Dt. 9, 1.
אבנים גדלות Dt. 27, 2.
מכות גדלת ונאמנות Dt. 28, 59.
אבנים גדלות מן־השמים Jos.10,11.
אבנים גדלות על־פי
המערה Jos. 10, 27.
ויערים גדלות בצרות Jos. 14, 12.
ששים ערים גדלות 1 Reg. 4, 13.
אבנים גדלות אבנים
יקרות 1 Reg. 5, 31.
אבנים יקרות אבנים
גדלות 1 Reg. 7, 10.
ומלחמות גדלות עשות 1 Chr.22,8.
בחצים ובאבנים גדלות 2Chr.26,15.
ויעשו נאצות גדלות Neh. 9,18. 26.
שתי תודת גדלות Neh. 12, 31.
עשה גדלות ואין חקר Job. 5, 9.
עשה גדלות עד־אין חקר Job. 9,10.
עשה גדלות ולא נדע Job. 37, 5.
לשון מדברת גדלות Ps. 12, 4.
אשר־עשית גדלות Ps. 71, 19.
קמנות עם־גדלות Ps. 104, 25.
עשה גדלות במצרים Ps. 106, 21.
לעשה נפלאות גדלות Ps. 136, 4.
ועל־ממלכות גדלות Jer. 28, 8.
ואגידה לך גדלות Jer. 33, 3.
קח בידך אבנים גדלות Jer. 43, 9.
ואתה תבקש־לך גדלות Jer. 45, 5.

תועבות גדלות Ez. 8, 6.
תראה תועבות גדלות Ez. 8,6.13,15.
נקמות גדלות Ez. 25, 17.
הַגְּדֻלֹת, הַגְּדוֹלֹת, הַגְּדֻלוֹת *pl.:*
המסת הגדלת Dt. 7, 19.
את־הגדלת ואת־הנוראת Dt.10,21.
חמסות הגדלת Dt. 29, 3.
האתת הגדולת האלה Jos. 24, 17.
את כל־הגדלות אשר־
עשה אלישע 2 Reg. 8, 4.
אחותיך הגדלות ממך Ez. 16, 61.
בְּגֻדְלוֹת *pl.:*
ולא הלכתי בגדלות Ps. 131, 1.
בְּגָדֶל
ג״נ נכנוי גָּדְלִי לו גָּדֶל, וכמכוון גדלות וכניכות [נגאַסע, עסכע], ונעמען נסקצר ניוב כמו גדל־וזוע כיך וקען, גדל־כנוד והדר, גדל־לנבן, ענכסי וזלון נשוס זוועס וכדומס. כנעמען גָּדֶל ניקוד ספציעות אלנע סגדול שניד והוך הכהן, נסקצר עס אלנע אמה וכך קמיצה, ולגיון הגדלות נשפה לנכנעם גָּדְלָה, גַּדְלוּת, הַגְּדֶל, הַגְּדֻלָּה, הַתְגַּדְּלוּת, תִּגְדֹּלֶת, וכדומס נסנדלים לנקניס.
n. m. robur, magnitudo, potentia, dignitas, elatio et superbia animi. LXX: *ἰσχὺς καὶ δύναμις, ἰσχὺς μεγάλη, ὕψος, μεγαλωσύνη.*
הבו גדל לאלהינו Dt. 32, 3.
גדל לבב מלך־אשור Jes. 10, 12.
וּבְגֹדֶל
ובגדל לבב לאמר Jes. 9, 8.
ככה בכבוד ובגדל Ez. 31, 18.
בְּגֹדֶל
העם הזה כגדל חסדך Num.14,19.
כגדל זרועך Ps. 79, 11.
cum suff.: גָּדְלֶךָ
את־גדלך ואת־ידך החזקה Dt.3,24
cum suff.: בְּגָדְלֶךָ *p.*
אשר פדית בגדלך Dt. 9, 26.
אל־מי דמית בגדלך Ez. 31, 2.
cum suff.: גָּדְלוֹ
את־כבדו ואת־גדלו Dt. 5, 24.
cum suff.: גָּדְלוֹ
הללוהו כרב גדלו Ps. 150, 2.
cum suff.: בְּגָדְלוֹ
ויוסף בגדלו Ez. 31, 7.
גְּדֻלָּה
קו גְּדוּלָה ג״כ נויל גָּדֵל, וענינו מופלגי כמו גָּדֵל, המכוון נגלות וכניכות וסדר [נגאַסע, סעגרעלייקייט].
n. f. magnitudo, celsitas, majestas.
וּגְדוּלָּה
מה־נעשה יקר וגדולה Esth. 6, 3.
הַגְּדוּלָּה
עשית את כל־הגדולה
הזאת 2 Sam. 7, 21.
הגדולה והנוראה לארצך 2Sam. 7, 23.
את כל־הגדולה הזאת 1 Chr. 17, 19.
הַגְּדֻלָּה
לך יי הגדלה והגבורה 1 Chr. 29, 11.
גִּדְלַת *st. constr.:*
ופרשת גדלת מרדכי Esth. 10, 2.
גְּדֻלָּתִי *cum suff.:*
תרב גדלתי Ps. 71, 21.
וּגְדֻלָּתְךָ Q'ri *cum suff.:*
וגדלותיך אספרנה Ps. 145, 6.
גְּדֻלָּתוֹ *cum suff.:*
תפארת גדולתו Esth. 1, 4.
וְלִגְדֻלָּתוֹ *cum suff.:*
ולגדלתו אין חקר Ps. 145, 3.
גְּדֻלוֹת *pl.:*
שם גדלות ונוראות 1 Chr. 17, 21.

הַגְּדֻלוֹת *pl.:*
את־כל־הגדלות 1 Chr. 17, 19.
וּגְדֻלוֹתֶיךָ K'tib:
וגדלותיך אספרנה Ps. 145, 6.
מִגְדָּל
ג״נ ומסיק מִגְדָּל ומכנוי מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת, ומסכוון נקין וכקון לנירס, ומלל לנגיון ומילס [עהוסס], וכלאר מגדל-כסיס, מגיעס המלכיס ולמגרל, מעגונס תלוס מקפס וכדומס מן סמלות, ונגמרל עוד מכלוב העופות, לאור מגנס סנגעוכול לימיקו וכ״ל מיס״עייר כל״ע. וישנו שעס, כיוכי מִגְדַּלְעֶזֶר [*μαγδαλά*], ומעכני מגדל, על־קוף מעכני ליס מכיס, לי־סרקק מעיר מנכיס.
n. f. biplurale (eo nomine recens conficto posthac propter brevitatis studium utemur de iis vocabulis, quorum est et masculina et muliebris pluralis forma) turris alta, castellum in loco edito situm, specula (v. c. in vineis, N. T. *πύργος*). LXX: *πύργος, βῆμα* (suggestum cf. Tusc. p. 236, b., rabb. גִּירְמָא), *μεγαλωσύνη.* מִגְדְּלוֹת מֻרָמוֹת Qimchi: חַפְרִים מִגְדְּלוֹת מֻרָמוֹת שֶׁיִּגְדְּלוּ בְּגַשְׁמִים.
וּמִגְדָּל
ועל כל־מגדל גבה Jes. 2, 15.
ויבן מגדל בתוכו Jes. 5, 2.
וּמִגְדָּל
נבנה־לנו עיר ומגדל Gn. 11, 4.
הַמִּגְדָּל
את־העיר ואת־המגדל Gn. 11, 5.
אתץ את־המגדל הזה Jud. 8, 9.
על־גג המגדל Jud. 9, 51.
עד־המגדל וילחם בו Jud. 9, 52.
ויגש עד־פתח המגדל Jud. 9, 52.
עומד על־המגדל 2 Reg. 9, 17.
מנגד המגדל הגדול Neh. 3, 27.
וְהַמִּגְדָּל
והמגדל היוצא מבית Neh. 3, 25.
והמגדל היוצא Neh. 3, 26.
מִגְדָּל *constr.:* *n. p.*
ואת־מגדל פנואל נתץ Jud. 8, 17.
כל־בעלי מגדל שכם Jud. 9, 46. 47.
כל־אנשי מגדל־שכם Jud. 9, 49.
ועד־מגדל המאה קדשוהו Neh.3,1.
עד מגדל חננאל Neh. 3, 1.
ואת מגדל התנורים Neh. 3, 11.
על־מגדל־עץ אשר־עשו Neh. 8, 4.
מגדל־עז מפני אויב Ps. 61, 4.
מגדל־עז שם יי Prv. 18, 10.
ואתה מגדל־עדר Mich. 4, 8.
וּמִגְדָּל
ומגדל־גד Jos. 15, 37.
ומגדל־אל Jos. 19, 38.
ומגדל־עז היה Jud. 9, 51.
ומגדל חננאל ומגדל
המאה Neh. 12, 39.
ומגדל חננאל Zach. 14, 10.
כְּמִגְדָּל
כמגדל דויד צוארך Cant. 4, 4.
צוארך כמגדל השן Cant. 7, 5.
כמגדל הלבנון Cant. 7, 5.
לְמִגְדָּל
מהלאה למגדל־עדר Gn. 35, 21.
מעל למגדל התנורים Neh. 12, 38.
מִמִּגְדָּל
ממגדל נוצרים 2Reg. 17, 9. 18, 8.
ממגדל חננאל Jer. 31, 38.
ממגדל סונה ועד־גבול
כוש Ez. 29, 10.
ממגדל סונה Ez. 30, 6.

Digitized by Google

מְגַדְּלִים 1 *pl.*:
ויבן עזיהו מגדלים 2 Chr. 26, 9.
ויבן מגדלים במדבר 2 Chr. 26, 10.
בנשל מגדלים Jes. 30, 25.
וּמְגַדְּלִים
ונסב חומה ומגדלים 2 Chr. 14, 6.
בטה בירניות ומגדלים 2 Chr. 27, 4.
הַמְּגַדְּלִים
להיות על־המגדלים 2 Chr. 26, 15.
איה ספר את־המגדלים Jes. 33, 18.
מְגַדְּלֵיהָ *cum suff.*:
ספרו מגדליה Ps. 48, 13.
והרסו מגדליה Ez. 26, 4.
הַמִּגְדָּלוֹת II *pl.*:
ויעל על־המגדלות 2 Chr. 32, 5.
וּבַמִּגְדָּלוֹת
ובכפרים ובמגדלות 1 Chr. 27, 25.
בַּמִּגְדָּלוֹת
ושדי כמגדלות Cant. 8, 10.
מִגְדְּלוֹת *constr.*:
מגדלות מרקחים Cant. 5, 13.
וּמִגְדְּלוֹתַיִךְ *cum suff.*:
ומגדלתיך יתץ Ez. 26, 9.
בְּמִגְדְּלוֹתֶיהָ *cum suff.*:
וגמדים במגדלותיך Ez. 27, 11.
מִגְדֹּל
ס"נ וחוט קף וכע למגדל לעיל, מהנדל קנין, ודומה לו נכ נאכוון, קף כוף שעם לעיל מצרית נפוכית. ודע שלדעת מדקדקי שפת מלרים היה השם משלל, קשר ממנו עזוי הענריס מגדל, נאכוון קל מלה עברית.
n. m. (non multum a superiori diversum), 1) turris; 2) *n. pr.* urbis Aegyptiacae (secundum Champollionem Meshtôl) in finibus Aegypti superioris extremae. Nomen est aegyptiacum, sed linguae hebraicae assimile factum.
בין מגדל ובין הים Ex. 14, 2.
ויחנו לפני מגדל Num. 33, 7.
*מגדל ישועות 2 Sam. 22, 51. K'tib.
בְּמִגְדָּל, בְּמִגְדּוֹל
במגדל ובתחפנחס Jer. 44, 1.
והשמיעו במגדול Jer. 46, 14.
גְּדִל
ס"נ והכנוי גְּדִלִים והמכוון מוסג מלוול ומוטה, נהשלל על קוע ומעון [נע־דלעטע סְפָּלְעגן], וכלמר מלינית סכנר על ככפיו, או מדמות לינית וכלר לויס ומעשה מורד [פַּעטְפָּאקְרִיאכן־פַּעל־ליעלונג] על־נפש וכפקוד. נגזרת גְּדִיל שם למשה מעוכי [דעקקע, מעש־טע], לומר מלכך, ושם גְּדִילָא נקרנוס ליון קוס ונקנל, כמר עֲבָת נענרי. ונגזרת: גדיל שכיס [לומר לכל הפקות מצרי קוטין] גדילים מלנעשה. המופנה נמכוון קוס נקרנוס גְּדִילוֹ, והדנור טוֹבֵד גְּדִילוֹ נמר מעשה עגוס נענרי.
n. m. filum contortum, νῆμα (גְּמָא), κλωστήρ, μήρυμα, de fimbriis (LXX: στρεπτά) quatuor amiculi laciniis, sicut lex divina sanxit, assutis. (syn. צִיצִית, צִיצִיוֹת LXX: κράσπεδα). Targ. עִיבָּד גְּדִילוֹ מַעֲשֵׂה עֲבוֹת. 2) de ornamentis columnae, quae instar coronae capitulum ejus cingunt, et, sicut torques intorta, dependent.
גְּדִלִים *pl.*:
גדלים תעשה־לך Dt. 22, 12.
1Reg. 7, 17. גדלים מעשה שרשרות

גָּדַע

נעל נוד, וסוף סהלוך מן גַּד, כמו

גָּזַז סהלוך מן גַּז, ופעלים רנים מורקנים כמוסס. סכוונס כמו גד קלילס וכריתס [שנהויען, שנזניידען], או מעכין שנוד ולילה וקנוד נקצר שיסיס סמנך. נערני גדע כמוהו, ונקרמי מגליקת סוקן, והכניכים יוכנו מקליסס. כשפטי מערנ מצלסו כמו גד.

vrb. trans. ex גַּז prolongatum, sicut גָּזַז ex גָּז, abscidere, desecare, infringere. LXX: ἐκκόπτειν, ἐξαίρειν, ἀφαιρεῖν, καταγνύναι, κατασκάπτειν, κόπτειν, συγκλᾶν, ἐξολοθρεύειν, συντρίβειν. Pi. συνθλᾶν. Arab. جدع idem, aram.: barbam tondere. Radix est sanscrito-semitica (גז). Glossa: עִנְיָן קְרִיחָה.
גדע בחרי־אף Thr. 2, 3.
1 *prf.*: וְגָדַעְתִּי
וגדעתי את־זרעך 1 Sam. 2, 31.
part. pl.: גֹּדְעִים
ורמי הקומה גדעים Jes. 10, 33.
1 *imperf.*: וְאֶגְדַּע
ואגדע אתו להפיר Zach. 11, 10.
ואגדע את־מקלי Zach. 11, 14.
Nif-al: נֶגְדַּע, 3 *prf.*
נגדע היום שבם אחד Jud. 21, 6.
איך נגדע וישבר Jer. 50, 23.
3 *prf. fem.*: נִגְדְּעָה
נגדעה קרן מואב Jer. 48, 25.
וְנִגְדְּעָה
וגדעה ונפלה Jes. 22, 25.
2 *prf.*: נִגְדַּעְתָּ
נגדעת לארץ Jes. 14, 12.
3 *prf. pl.*: וְנִגְדְּעוּ
ונגדעו חמניכם Ez. 6, 6.
ונגדעו קרנות המזבח Am. 3, 14.
Pi-el: גִּדַּע *p.*
והחמנים אשר־למעלה 2 Chr. 34, 4.
מעליהם גדע
וברימי ברזל גדע Ps. 107, 16.
3 *prf.* גִּדַּע
וכל־החמנים גדע 2 Chr. 34, 7.
1 *imperf.*: אֲגַדַּע
וכל־קרנים רשעים אגדע Ps. 75, 11.
וברימי ברזל אגדע Jes. 45, 2.
3 *impf.* וַיְגַדַּע
ויגדע את־האשרים 2 Chr. 14, 2.
2 *impf. pl.*: תְּגַדְּעֻן
ואשרימם תגדעון Dt. 7, 5.
ופסילי אלהימם תגדעון Dt. 12, 3.
3 *impf. pl.*: וַיְגַדְּעוּ
ויגדעו האשרים 2 Chr. 31, 1.
Pu-al: גְּדַע
3 *prf.*: *pl.*: גֻּדְּעוּ *p.*
שקמים גדעו Jes. 9, 9.

גָּדַף

נעל לף־עונר רק נכנין סכנד ונגוורין, סהלנס נקל נרלס מסנוסף סלנוכות סכעסס ומכילס [כיילנען], ומוס סכלסס וקנוב סנקס וקנול [פַּעלְעגְטַען, נע־לייגען], ומוס נכנין סכנד קוק סנעולס, נהשלל על קרוף וכוון ולעוג [סַאהכען, לַאסטערן], וכן נקרמי ועכני. קעכות סהנכ גְּדָפָם [כי הנ' מקנב־מוגנ] וכמלס נקוכני נהפעלים גְּדָפוּנִי, רְדָפוּנִי ע"ס, וכן נהפת כוזו ופכסי [s. *tap*, concitare; pers. *tâf*, cruciare].

vrb. inusit., cujus solummodo Piël et derivata exstant: lacessere, irritare, *concitare*, hinc laedere, violare, conviciis potissimum verborumque contumeliis. *Pi.* intens. conviciis consectari aliquem, dicere maledicta in aliquem, percrebro: maledicta in Deum effutire. LXX: παροξύνειν, παροργίζειν, βλασφημεῖν, ὀνειδίζειν, καταλαλεῖν. Radix est גַּם quae invenitur in verbis גָּמַם, גָּמַר, חָדַר.

Pi-el: גִּדֵּף
2 *perf. m.*: וְגִדַּפְתָּ
את־מי חרפת וגדפת 2 Reg. 19, 22.
את־מי חרפת וגדפת Jes. 37, 23.
3 *perf. pl.*: גִּדְּפוּ
אשר גדפו נערי מלך 2 Reg. 19, 6.
אשר גדפו נערי מלך־אשור Jes. 37, 6.
גדפו אותי אבותיכם Ez. 20, 27.
part.: מְגַדֵּף
את־ירי הוא מגדף Num. 15, 30.
part.: וּמְגַדֵּף
מקול מחרף ומגדף Ps. 44, 17.
גְּדוּפָה
ס"נ נויר הכנד וסינוני נכעל גְּדוּפִים, גְּדוּפָה. סכוונס נעון וקיימס [כעסן, צאהונג], וכן נקרנוס.
*n. m. pi*ēlicum *biplurale*, convicium, contumelia. LXX: φαυλισμός, ὀνειδισμός. Aramaice גְּדָפָא, גִּדְפָא idem.
pl.: לַגְּדֻפִים
וישראל לגדופים Jes. 43, 28.
constr. pl.: וְגִדֻּפֵי
וגדפי בני עמון Zeph. 2, 8.
pl. c. suff.: וּבְגִדֻּפֵיהֶם
ומגדפתם אל־תחתי Jes. 51, 7.
גְּדוּפָה
ס"נ מוסנני, וסמכוון כמו גְּדוּפִים.
n. f. abstractivum, maledictio.
וּגְדוּפָה
וגדופה מוסר Ez. 5, 15.

גָּדַר

נעל נוד וסוף נסכלף עם דְּבַר. סהלנס סכלס ויוון כליפס וסניכר סהכס וסונס [פוּיסְפַּסטען, פוּיסְנִי־נען], נהשלל על כל מקום מסונב ומונלר כמו מכלס ועיר ובדומה. סהשלל על נדור שלנים, ומוס נדר קרף, כמו סנר נעד סדרך [שַׁנְצְעַפֶּר־לען], וכן נדר נעלי. מעלות סהנד דְּבַר וכן נשפת סוזו דר, ובדומה נשפתי מעכנ.

vrb. trans., concludere, *circumscribere*, sepire, stipare, munire, vallare v. c. urbem moenibus, carcer cancellis, fissa aedium male materiatarum sive ruinosarum. LXX: ἀνοικοδομεῖν, περιοικοδομεῖν, גְּדַר גָּדַר οἰκοδόμος, τειχιστής, גְּדֵר גָּדַר ἀναστρεφόμενος ὀρθῶς. Hitp. (more rabbinico) τραχηλιᾶν h. e. cervicula jactare. Radix, quam inveneris etiam in v. חָדַר, est גַּר sanscritica aeque atque semitica. Cf. Latin. *cadar-um*, ital. *catar-ata* (Gitter).

ארחי גדר ולא אעבור Job. 19, 8.
גדר בעדי ולא אצא Thr. 3, 7.
גדר דרכי בגזית Thr. 3, 9.
1 *prf.*: וְגָדַרְתִּי
וגדרתי את־גדרה Hos. 2, 8.
וגדרתי את־פרציהן Am. 9, 11.
part.: גֹּדֵר
וקרא לך גדר פרץ Jes. 58, 12.
איש גדר־גדר Ez. 22, 30.
part. pl.: וְלַגֹּדְרִים
ולגדרים ולחצבי האבן 2 Reg. 12, 13.
2 *pl. impf.*: וַתְּגַדְּרוּ
ותגדרו גדר Kz. 13, 5.
גֶּדֶר
ס"נ וסמכוון סקסס וסכוב נסקלל על קוסס [פויער, קופּיכוכן] או כדומה, וכן גָּדֵר לקען. וכלסה שהיל הסמיכות מן גָּדֵר, כי כשפת מלינו תמונות כלנה נסמיכות מסמקל קָטֶל, כמו גֶּדֶל, יָרֵחַ, אָרַח, עָבַד, גָּזַל, ומ"ש לימנס ממונס נסני עלמס.

n. f. sepes, sepimentum (χύρωσις apud Pindarum), maceria. Constructivus nominis גָּדֵר esse mihi videtur, quales formas exstare expositio rabbinica docere te potuerit. Est etiam n. pr. urbis, quae est caput Peraeae, gr. Γάδαρα (unde Γαδαρηνοί).

constr.: גֶּדֶר
ברחב גדר החצר Ez. 42, 10.
וְגֶדֶר
וגדר אבניו נהרסה Prv. 24, 31.
גְּדֵר
ס"נ וסמען גֶּדֶר וכלנוי גְּדֵרִים, סהלנה כמו גדר לעיל, נסקלל על קוסס סניכ סכנים, או מקום מנודר, ולעון ישמקל גדר כמו קיר, ונדיר כמו נעכני. וכשפה כנעכיכ גֶּדֶר עם לעיר נקסנסיק, נכנוי נשלעם, לפני כנו ישבי קרק־קדמת נכי לרק נכנען.

n. m. (c. גֶּדֶר) maceria (vineae, urbis), locus circumdatus moenibus, ar. *g'adr*, *g'adir*: locus maceria cinctus. Etiam lingua Punica *gadir* sepes vocatur (Plin. Tom. I. p. 498 ed. Hard. in notis), unde urbs prope fretum Herculeum Gades (Γάδειρα) vocatur. LXX: φραγμός, τοῖχος, ὁδός, ποιμνίον.

גדר מזה וגדר מזה Num. 22, 24.
ולתת־לנו גדר ביהודה Esr. 9, 9.
גדר הדחויה Ps. 62, 4.
ופרץ גדר ישכבר נחש Eccl. 10, 8.
ותגדרו גדר Ez. 13, 5.
איש גדר־גדר Ez. 22, 30.
וְגָדֵר
וגדר מזה Num. 22, 24.
וגדר אשר־לחוץ Ez. 42, 7.
cum suff.: גְּדֵרוֹ
פרץ גדרו Jes. 5, 5.
pl. c. suff.: גְּדֵרֶיהָ
יום לבנות גדריך Mich. 7, 11.
pl. c. suff.: גְּדֵרֶיהָ
למה פרצת גדריה Ps. 80, 13.
גְּדֵרָה
ס"נ וסמען סיקיל נכלה גְּדֵרָה סכנוי גְּדֵרוֹת וסמען גְּדֵרֹת. סהלנה לו קוסת גְּדֵרֹת [פויער], לו מכלוקות הכוונים שנה סכיכ נשלה כי יליכו, לשען שמור נקנה מקיקו מרף [כיכלע], ונקשלוסה נקמר גדרות כנען. נגזרת סהשלל על הכלן נעגס.

n. f. (c. גְּדֵרֹת) murus, locus septus undique, ubi oves noctu includuntur et custodiuntur, *crates*, poetice: caula, ovile. Gr. σηκός, μηλαυθμός, μάνδρα, rabbinice: דִּיר. LXX: φραγμός, ἔπαυλις, μάνδρα, ἀγέλη (sicut etiam in Gemara de grege ipso dicitur).

וגדרתי את־גדרה Hos. 2, 8.
וְגִדְרָה *n. p.*
וישבי נטעים וגדרה 1 Chr. 4, 23.

Digitized by Google

pl.: וּגְדֵרֹת
Num. 32, 24. וגדרת לצאנכם

הַגְּדֵרוֹת
וְאֶת־אֵילוֹן וְאֶת־
2 Chr. 28, 18. הגדרות

בַּגְּדֵרוֹת
Jer. 49, 3. והתשוטטנה בגדרות
Nah. 3, 17. התנים בגדרות

pl. constr.: גִּדְרֹת
Num.32,16. גדרת צאן נבטה למקננו
1 Sam. 24, 4. ויבא אל־גדרות הצאן

pl. constr.: וְגִדְרֹת
Num.32,36. ערי מבצר וגדרת צאן
Zeph. 2, 6. וגדרות צאן

גְּדֵרֹת
ג׳: וכנלפ סוף סיכות ין גְּדֵרֹת. סכלפס כמו גדלפ.

n. f., quod constructivus esse nom. גְּדֵרָה videtur, locus clausus, septus, stipatus, munitus. LXX: *διάστημα.*

הַגְּדֵרֹת
Ez. 42, 12. בפני הגדרת הגינה

pl. cum suff.: גְּדֵרֹתֶיהָ
Ps. 89, 41. פרצת כל־גדרתיו

גָּדַשׁ

פעל לפ-עונר, ויפעיו המקדקים שכנוך גְּדִישׁ מפכו. נקפי מפעל גְּדִישׁ נרפס נויר-פשס גְּדִישׁ, וכן שם גְּדִישָׁה, גִּדְּשׁוֹ, וכן בערבי גדיש לו כדיש שס, לפשר מפכו כדש [נספקלפות הג׳ נכ׳]. ולולי גם בעברי גְּדִישׁ רפש, ופעל גדש מעשה המקדקים.

verb. inusit. acervum construere, unde grammatici nomen גְּדִישׁ descendere ajunt. Sed cum similimum veri sit, aramaicum גְּדִישׁ et arabicum *kadasa* esse ejus ipsius nominis propagines, fortasse ne hebraico quidem גְּדִישׁ subest verbum illud, quod grammatici finxerunt. In gemara est usitatissimum v. c. בְּמֶקֶשׁ שֶׁגְּדָשׁוֹ. אֵין מְדַשְׁקִין בְּמָקוֹם שֶׁגְּדָשׁוֹ. בְּגָדִישׁ

גָּדִישׁ
ג׳ וכלוונס עלפס ונכור וקנוסס [סיפס], וכלפר מפלפס וכנוסס של לפטוף [נפלכנן-סוי׳פן], נקרנוס פס גָּדִישׁ. ולפ שפקין כלי שנוי, כמו שפוסף נקרי גָּדִישָׁא יוכיק. כעבי מפשל על-קנר, וכן פס קיוב. מפלוף ויכלו פשכ כלפס גַּד לנור וכנוס, וכי גַּד כיוסו ע״פ, וסלוסיי יֵשׁ כלפר מפשוף גָּבְיֵשׁ, חַגְמֵי־יֵשׁ, עֲגָבְיֵשׁ, וכדומס, ולפ ציין זס פשס לשכש גוד.

n. m. acervus, cumulus, strues frumenti, manipulorum, targ. eodem sensu: גְּדִישִׁין (Qamez itaque *impurum* est); tumulus, sepulcrum (Job. 21, 32. sicut arabice: *ag'dath*, sepulcra). R. Hai Gaon apud Qimchium de *fornice super sepulcrum* exponit ex more Arabum חַקְבָּה שֶׁגְּדָשָׁהּ עַל־הַקֶּבֶר (קִמְחִי בְּשֵׁרֶשׁ יָשַׁמָּאֵל); LXX: *θημωνία ἄλωνος, ἄλων, σωρός.* Radix esse videtur גּוּד (vi coacervandi), cui accessit terminatio *ish*=*is*, quae etiam in nominibus חַגָּבִישׁ, עֲגָבִישׁ radicum est incrementum.

Ex. 22, 5. ואכל גדיש
Job. 5, 26. כעלות גדיש בעתו

Job. 21, 32. ועל־גדיש ישקוד

מְגַדֵּשׁ
Jud.15,5. ויבער מגדיש ועד־קמה

גֵּת

נפסוכ נפר זֶה, ויפעיו המקדקים שפעוך סופיים סוף. נפפע להפין סכפוך יפוך וס.

pron. quod, si Masoram sequimur, pro זֶה dictum est. Targ. דֵּין Cabbalistae per alphabetum הַתְוָתָא scriptum esse ajunt. LXX: *οὗτος.*

Ez.47,13. *גד גבול אשר תתנחלו

גָּדַד

פעל כוד וספיל יִגְדַּח וסגור גָּדַח. נסלפס מקלקס המקדקים, ונפפע לפשר קלוף סכווכס, לין ציים פסשקווף עם שפס קרפיף וסוכפיף ועברית, ולקלקס לימס לקדקים. ל׳ נסוכפי נפס לשון סליכס ונרייקס [סאלפנפ-סין], ונקפע פעל סכרייקס מפוקס, וסכרס לפ׳ גַּדָּה, וכן נפפע מעבר גפ נפכוון סוס. כ׳ נפפע כני-שס מפליף הכרס לשון לפיוס וווכר [נלאלפנפן], כמו רָגַּדָה וכדומס, ומפוכיס רבים נקרו ייפע גפס סוס, וכן גפרץ נקפע גִּידֵד לשון לפיוף וסקלנפות. קולס מפלוף הפקיון פס נרקס כדילס וספרכס וסרייקק דבר [וקלבפרן, לוסבייפן], כפשקל על הרפוקס כמילוס וסקלי [סיילפן], וכן נקפע דָּדָה, רָגַח. ניהס נגרץ שס לנפר וכקל, ין גס לשון סליכס וכוילס, וגוסף לשון רעס, ין גפס כמו סגס, לשון רעיפס ודוק.

verb. trans. de cujus vi ambigitur. Syriace: abire, aufugere; Af.: fugare, pellere, cujus radix est גַּדַּח sanscrito-semiticum vi eundi. Arabice: splendere, cujus radix latet etiam in hebraico רָגַח, graece: *γαίειν, γανοῦν, γάνυσθαι.* Hinc in Gemara: יְרִיטְרִיב גַּדָּח explicatur. Isaaqi: תארת סנים. (cf. arabicum: *g'ihat*). Sed גַּדָּח potius est *medicina*, a demendo vinculo vulneris alligati vel a tollendo morbo nominata. Cf. רָגַח, רָגַח, דָּגַח (vi *separandi, secernendi*). Qimchi: יִגְדָּא = יִרְפָּא; יְרִיטְרִיב גַּדָּח: רְפוּאָה = גַּדָּח. LXX: *εὐεκτῶν ποιῶν, διαπαύειν.*

3 imperf.: יִגְדַּח

Hos. 5, 13. ולא־יגדח מכם מזור

גֵּדָּה
ג׳כ ע״פ גֵּאָה, וכפכוון סכלפס לכר לו מוור לו קלי [פֵּעֲרְעֵי״יגוכ, פ״יילוכג], ונגרץ פפעל נגפ, וכן פפעו פגפס עגים נפכוון סוס.

n. f. ad simil. formae גֵּאָה, depulsio (mali, morbi), sanatio. Cf. gemarica גַּנָּה, חַגָּה, מַגִּיתָה.

Prv. 17, 22. לב שמח ייסיב גהה

גָּבַר

פעל כוד וספיל יִגְבַּר, סהלפס כמו גְּבָוֹ, גְּבָן נקוסי גְּבָן כפוכוסי גְּבָן, גְּבָן נקוסי כ׳ נכ׳, לוסר כניעס וסקווות [וין ניינפן], ווסף לדפק סמקדקים. קלכל לפפר עוד פיוס קקר, וכי גְּבַר נקרי נסקלנות על נסר וסר, עי׳ טורקן נגרץ.

v. intrans., se inflectere, inclinare (cf. aram. גְּבָן, גְּבָן; syr. גְּבָן, samar. גְּבָן, quibus omnibus eadem est origo et nonnisi quaedam literarum variatio). Targ. יִגְבַּן (unde לְאַרְגְּבָא, syn. בֶּיטֶן). LXX: *διακάμπτειν* (Qimchi: מְשִׁוּחַ חֲגִיבָה) *κύπτειν, „ συγκαλύπτειν.* Talmudice גִּיבַּר splendere, unde גִּיבַּר nomen margaritae.

3 imperf.: וַיִּגְבַּר

1Reg. 18,42. ויגבה ארצה וישם פניו
2 Reg. 4, 34. ויגבר עליו
2 Reg. 4, 35. ויעל ויגבר עליו

גּוֹא

v. s. גָּהָה, גֵּא *p.* 234.

גּוּב

פעל לפ-עונר כפ נגוורין, וסכלפס נכפל: ל׳ גֵּב כמו כָּב, כָּב, וסכלפס נקיניס וקלילס כליס וקפיכס פפיקס וקליניס [סֵאֲלְפָנְן, גִּרְגֵּנְן, שכ״יפן], וכן נפפע מעבר כפעל כמוון [*cav*-o, pers. *kâf*-ten, *kâw*-iden, l. סכגוורוס גֵּב, גֵּב. כ׳ לשון נכור ולפוף לגור וסקקנוות [סי״פֵּן, גוּגְּפְּמְעֵן-דרגֵּנְן], וכן נפפע מעבר, ומוס גּוּב, גֵּב. ונגרץ גֵּב נמכוון סוס.

verb. nonnisi in derivatis superstes. 1) *cav*are, fodere, sculpere. Ejusdem radicis sanscrito-semiticae variae formae sunt כָּב, כָּב vi *cav*andi: unde גֵּב, גֵּב; 2) coacervare, constipare, unde גּוּב, גֵּב et gemaricum גַּב.

גּוֹב
ג׳ן וסלנס יין לכנס לייכסו, לפר נקגדס ועדס וכגפס יפע ויע [סי״ישרקקן-סוי׳פן], ונלפס פסס אַרְבֶּה כלוי לכגר עפכס לשון קנור וכלוס ע״פ, נלייון קנר וסיוון [עכופס], עי׳ פכפכ לכנ. ולולי דפקפקיכל סייעי לופר גפר חֲגָב עפכס דְּבַב כדופס לו, לופר קנור ולפוף יקד [ויך לוגפפעקן-עכופפעקן]. נקלגוס גּוּב וסלנוי בילופס גּוּבָאֵי לכוב נקל לקנס. פפכס גֵּב נקפקון פקנון לכוב נקלגוס וגגרץ, כמו מגגב לעין, וכלין, ומוס גפ גְּבֵב כמו לכור, כמו גגבץ דעפרץ לכור סלמר.

n. m. genus locustae gregariae, a גּוּב II, (sicut et אַרְבֶּה a v. אָרַב congregare; forsitan etiam חָדָגָב ejusdem radicis propagata est soboles). Targumice: גּוּבָא, גּוּבָאֵי. Etiam gemarice גֵּבֵב vi coacervandi, colligendi dicitur, v. c. גְּבָבָא דַּעֲמָרָא, unde et גְּבָבָא, vellus lanae. LXX: *ἀκρίς.*

כְּגֹב
Nah. 3, 17. כגוב גובי

גֹּבִי
ג׳ן נסופיי קופר ־י לפקודס כל׳ל, וסכלפס כגרפס גדודיי. לדפע מקדקיס לקריס סוף פפכס גְּבָה ע״פ שָׂדַר, וסכל סוף וכעוף לוף. וגפ פפקון ע״פ קולע קלוס סוף. ודע שפקפוכס גּוֹבֵי כיקיל גפ נקגוס, כי ילופע פכנוי גּוּבָאֵי מפיקיל גּוֹבֵי ודוק.

n. m. collectivum, locustae, grex, s. examen locustarum. Qimchi confert: חֲשׂוֹפֵי (Es. 20, 4.); חַגְבֵי (Ez. 13, 18.); חֹרֵי (Es. 19, 9.) pluralemque eo modo variari dicit. Quin potius est forma singularis, sed collectiva, sicut גּוֹבֵי targumicum, unde pluralis גּוּבָאֵי.

Am. 7, 1. ודנה יוצר גבי

paus.: גֹּבֵי
Nah. 3, 17. ומספריך כגוב גבי

גֵּב
ג׳ן וסכוי גֵּבִים ע״פ עפ נפלוס המכוון: ל׳ קפיכס שנכ שפוף וכקפ [שפיקק, נע-כיעפנעפס] נפפלל על קכס וקפיכס עץ [כלפפ, פפלנן-שפיקק], ונגרץ [שנפ ק״פ, ע״נ; קכו ע״נ; נכפ קפק נ׳ן, ע״פ] גּוּב לשון קפיכס. כ׳ נפר גֵּב נקרי, לשון כול וכקל וקגס [גרגפנפן], ולפפי סכוווכוס גוע לקד. ג׳ כמו גּוּב לשון לרנפ וקגנ [סי״ישרפעקקן], וקיכנו נפר גנס כלפר קפנו המקדקיס, כ״ש פס ניכוכי״.

n. m. (a גּוּב, sicut מָוֶת a מוּת). 1) aliquid secati (in laminas), assis (glss. tabulae sectiles). Recte jam Jonatan: וְעַל יַת־בַּיְתָא דְּחַנְתּוּכִין. Qimchi: צְלָעוֹת (collato גֵּב). Veteres: לִתְחוֹת חֲקוּקִים עַל־תְּכוּנָתָן. תְּבוּרוֹת. 2) fossa, cisterna (hispanice: *algibe* de agua). Trg. גּוּבָּא. בּוֹר. Glossa: חֲפִירָה. LXX: *φρέαρ, βόθυνος.* 3) sicut גּוּב, nomen participii gregaria, h. e. locusta. Trg. גּוּבָּא, אַרְבֶּה. LXX: *ἀκρίς.*

pl.: גֵּבִים
1 Reg. 6, 9. ויספן את־הבית גבים
2 Reg. 3,16. הנחל הזה גבים גבים
Jes. 33, 4. כמשק גבים שקק בו
Jer. 14, 3. באו על־גבים

הַגֵּבִים
Jes. 10, 30. ישבי הגבים העיזו

גֵּבִישׁ
ג׳ן נויר ניכוכי ע״פ ים נכפל פסלנס: ל׳ כמו גֵּב נמכוון קכוס עי׳, יקוקפל ע״ן כ״ל. כ׳ נמכוון כוכס וקופר כדופס פל פכר [פקקעפר, גרגפנפר], ונגרץ יקן נכקיק, קולס לפקקין גֵּבִי.

n. m. partic. (ad anal. f. גֵּם). 1) fornix, testudo. LXX: *οἴκημα πορνικόν.* 2) fodiens, fossor, arator, ab agri fossionibus repastinationibusque, idem quod גַּבָּב.

גֵּב *p.*
Ez. 16, 24. *ותבני לך גב
pl.: וְלִגְבִים K'tib.
2 Reg. 25, 12. *לכרמים ולגבים

גְּבִישׁ
ג׳ן, וכפי סכרפף נויר גֵּב, וסכופיי יֵשׁ [עי׳ גְּדִישׁ], וקל לפשוכ גְּבִישׁ ין סכרפ ולפ כלוס. סמקרון קרפ וקפקון [קיים], קכן תקלוקו סמונכר ומוקפף ע״י קריכס [ערפעקרכעפס, נעפפקרכעפס], קי פעכין פמיס [שפיקקפ, פקפסס], ויוכן נכקל סכפקל על ין קכן וכוכיכ כין כלוכ קרפ, וכן נגרץ גלי״ל נכפל פפכוון [קריפעקלנ]. פפס אֶל־גְּבִישׁ [נכפקל על הכרל] פפכו, נרפל על פילופפ. פפרפ נגפ קו גפץ נערני גויר הפס, וכפס שייך לפפרפ גּוּב כרפל רקיכו. ודע שנפפץ כוס קכן-נכל הפקל על קכן קריפעקלנ כמו גניפ וגליל.

n. m. a verbo גֵּב deducendum, terminatione vulgari *ish* auctum (sicut גְּדִישׁ, חַגָּבִישׁ, עֲגָבִישׁ), aliquid coagulatum, quod congelavit, *glacies*, vel aliquid excisum, tanquam segmentum, hinc crystallus, cujus nomen etiam apud Graecos tum de glacie tum de lapide dicitur, sicut גְּלִיד in Gemara. Abulwalid: בֶּגֶד מִמִּינֵי בְּגָדִי חֲשִׁיחַד וְהַפַּסִּים מֵהָאֲבָנִים הַיְקָרוֹת idem, auctum articulo. Qimchi correctis in

Digitized by Google

exemplaribus אֶל גָּבְרִשׁ, sejugatis vocabulis, inveniri tradit (אֲבָנִים הִימָּוֹת אֶל־גָּבְרִשׁ). LXX: *Γάβις*.

וְגָבְרִשׁ

Job. 28, 18. ראמות וגביש

אֶלְגָּבְרִשׁ

Ez. 13, 11. אבני אלגביש תפלנה
Ez. 13, 13. ואבני אלגביש
Ez. 38, 22. ואבני אלגביש

גּוּד

פעל לק-עונך, וסכוונם כמו גָּבַהּ, היות תלול וגבוהן או נטויי וגבוהי [ה׳נע-לִיג, ה׳יֹ׳ג ויין], ונקיוה גויסיס נכלה הזכר גַּו, נהלך על גַּב נמכוון הוה, ומשלה כל מגנולות הנלות. ולע זעתי מתיוחות נלתי נפלות, כי גָּוָה רק מחוך מן גַּו, ונעלכי כע״ע. והזכר והמכוון לאך לאך למהלקדקים למלת גִּוֹר רעות רוסס.

vrb. non usit., sicut גָּבַהּ, montosum, excelsum esse, quae est verborum גַּב, גַּו forma productior. Vis confluendi, congregandi afficta est ei verbo a grammaticis, quo vocabulum גִּוֹר inde deduceret.

גַּו

ג״ו כמו גַּב ע״מ מֵת [ה׳ים], זֵן, או נכפל הו׳ ע״מ גֵּל, צַד, נכנוי גָּוִי, גָּהֶם. הכוונם עפלי ונגנוכי, נהשלל על גב ועלף [ריקקען], נוקקעל], ומלאך שכמלת גב גַּו נלאם נכפל הו׳ לאיכו לזכר.

n. m. sicut גַּב ad simil. form. מֵת (vir), זֵן, et vocabulorum צַד, גֵּל, quae et ipsa extremam literam duplicant: *tergum*, *dorsum*. Cum etiam forma גַּו reperiatur. similius veri est, duplicationem ad stirpem verbi non pertinere. LXX: *νῶτος*, *σῶμα*, ἀπίσω.

cum suff.: גַּוְךָ

Jos. 8, 29. ואת־השלכת אתרי גוך

cum suff.: גַּוֵּהוּ

1 Reg. 14, 9. ואחרי גוך

cum suff.: גַּוָּם

Ez. 23, 35. אחרי גוך

cum suff.: גַּוָּם

Neh. 9, 26. אחרי גום

גֵּו

ג״ו כלכי כמו נענכי, וסמך גּוֹ ונל׳ סופית גּוֹא ונכנוי גַּוָּהּ, גַּוֵּהוּ נכפל הו׳. הלנון נד [ריקקען], נהשלל על הפוך [מיעטע]. ולע שהנען והגד נכל שפתי כי-שם השלים על הפוך וסיולוע, כמו שהקש על סלקית והנגל על סלקית. מוס מלוע-סטעס בְּגוֹ ונכנוי בְּגַוָּהּ, בְּגַוֵּהוּ כמו נתוך; לְגוֹא לתוך; מִן־גּוֹא כמו מתוך; ונלעון ישמעל גוף כמו נקמע. נגמרת גַּו השלל על סגוף נכלל, ונקרנוס עוד גַּוָּן נעל-גוף, כלומר תקיף.

n. m. aram. (c. גַּוֹ, גּוֹא, c. suff. גַּוֵּהוּ), tergum, dorsum, hinc *medium; dorsum* enim et *venter* in omnibus linguis semiticis tropice de medio dicuntur, quemadmodum *caput* de principio, *pes* de extremo. Hinc מִן גּוֹ בְּגוֹ *ἐκ μέσου*, לְגוֹ *εἰς μέσον*. Cf. syr.: *gau*, arab. *g'ava*. Gemarice גַּו de toto corpore (LXX: *σῶμα*), et targumice גַּוָּן, qui est habitu corporis opimo (corpulentus, apud Latinos infimae aetatis), robustus.

constr.: גְּוָא

Dan. 3, 26. מן־גוא נורא

בְּגוֹ

Dan. 3, 25. מהלכין בגו־נורא
Dan. 7, 15. אנה דניאל בגו נדנה

בְּגוֹא

Dan. 4, 7. ואלו אילן בגוא ארעא

לְגוֹא

Dan. 3, 6. לגוא־אתון נורא יקידתא
11. 15. 21. 23.
Dan. 3, 24. רמינה לגוא נורא מכפתין

cum suff.: בְּגַוֵּהּ

Esr. 5, 7. וכדנה כתיב בגוה

c. suff. fem.: בְּגַוָּהִּ

Esr. 4, 15. ואשתדור עבדין בגוה
Esr. 7, 2. וכן־כתיב בגוה דכרונה

גֵּן

ג״ו כמו גַּו, וסוף ע״מ שָׁם, לכן נכנוי גֵּיו וסלנון גנ [ריקקען], נהשלל על הפוך.

n. m. ad sim. formae שָׁם: dorsum, deinde medium. LXX: *τὸ μέσον*, ὀπίσω, לְגַו אַחֲרֵי גַּו *ὁμοίως*.

Job. 30, 5. מן־גו יגרשו

לְגַו

Prv. 10, 13. ושבט לגו חסר־לב
Prv. 19, 29. ומהלמות לגו כסילים
Prv. 26, 3. ושבט לגו כסילים

cum suff.: גֵּוִי

Jes. 50, 6. גוי נתתי למכים

cum suff.: גֵּוֵךְ

Jes. 38, 17. אחרי גוך כל־חטאי

cum suff.: גֵּוֵהּ

Jes. 51, 23. ותשימי כארץ גוך

גֵּוָה

ג״נ מהוכני גַּו, והלנון גוף [ריקקעכ], וכן גֵּיו לאך מאכו, גִּוֵּי, ולאך יסוד לסכוכנם גויס, סהלוך מן גַּו.

n. f. (a m. גַּו) corpus, LXX: *σῶμα*, sicut et גֵּו, unde גִּוֵּי.

מִגְוָה

Job. 20, 25. שלף ויצא מגוה

גְּוִיָּה

ג״נ, וסוף גויכ גֵּוִי [לאך סהלוך מאכו גִּוֵּי], כמו צְבִיָּה מן צְבִי, סכוונם גוף ונען [לייב, ריקקעכ], ופעמים גויף-סיע [לייכטעס], ונסוסכי גויף נען, נעכני נען הזהל על הפוך ונכנן כמו נפוך.

n. f. (a m. גֵּוִי, sicut צְבִיָּה a צְבִי) corpus, alvus, interdum corpus mortuum, cadaver. Syr. *gevojo* venter. LXX: *σῶμα*, *πτῶμα*, ἕξις, *ἔθνος*. Talmudice etiam de membro virili (רֹאשׁ הַגְּוִיָּה).

לַגְּוִיָּה

Nah. 3, 3. ואין קצה לגויה

constr.: גְּוִיַּת

1Sam. 31, 12. ויקחו את־גויית שאול
1 Sam. 31, 12. ואת גויית בניו

constr.: בְּגְוִיַּת

Jud. 14, 8. בגויית האריה ודבש

constr.: מִגְוִיַּת

Jud. 14, 9. כי מגויית האריה רדה

cum suff.: גְּוִיָּתֵנוּ

Gn. 47, 18. בלתי אם־גויתנו

cum suff.: גְּוִיָּתוֹ

1 Sam. 31, 10. ואת־גויתו תקעו

cum suff.: וּגְוִיָּתוֹ

Dan. 10, 6. וגויתו כתרשיש

cum suff.: בְּגְוִיָּתָם

Nah. 3, 3. יכשלו בגויתם

pl.: גְּוִיּוֹת

Ps. 110, 6. מלא גויות

pl. c. suff.: גְּוִיֹּתֵינוּ

Neh. 9, 37. ועל־גויתינו משלים

cum suff.: גְּוִיֹּתֵיהֶם

Ez. 1, 23. מכסות להנה את גויתיהם

cum suff.: גְּוִיֹּתֵיהֶנָּה

Ez. 1, 11. מכסות את גויתיהנה

גּוֹר, גִּי

ג״ו וכנוי גּוֹר סכנוי גּוֹלָם, גּוֹיִם וסמיך גּוֹיִי. הזכר גָּוָה, וסתוכם סקלר מן גָּוִי לאך כהקנם גְּוָיָה, וכי מן גַּו נכ סקלר גּוֹ. סכוונם גוף ועלם גף וכזר [קקרפעכ, וועטען], וסוסלל על הכזר וקנרם, לוכר כנופם לקף [קקרפעכ-עֶבֶּס], וכן סהלל נכני לשוכות מעכ. לפי סלוכך יסען עם וקמם, מן יהלל מן נכניס, לכן לכוב נכניס ועוכני עכוסם וכם. וכגמרת כאמר הכנם גְּוָיָה כמו לְוֵיָה מן לְוֹי סוכני, זסוף נכ מן לָוָה, וזוק.

n. m. (a radice גָּוָה, contractum ex גָּוִי, cujus fem. גְּוִיָּה LXX: *ἔθνος*, sicut ex גַּו fit c. גּוֹ), corpus, tropice de universitate, congregatione hominum, gentilitate, gente, populo. LXX: *ἔθνος*, *λαός*, *πόλις*, *γῆ*, et cum plerumque de barbaris et alienigenis dicatur, *πάροικος*. Gemarice fem. גּוֹרָה *barbara*, sicut לְוֹרָה a לְוִי (לָוָה). Abulwalid apud Qimchium etiam גּוֹי biblicum de *uno* homine dici arbitratur, allato loco ex Gn. 20, 4.

Gn. 35, 11. גוי וקהל גוים יהיה ממך
Dt. 4, 7. מי־גוי גדול אשר־לו אלהים
Dt. 4, 8. ומי גוי גדול אשר־לו חקים
Dt. 4, 34. לקחת לו גוי מקרב גוי
Dt. 28, 36. אל־גוי אשר לא־ידעת
Dt. 28, 49. ישא ה׳ עליך גוי מרחק
Dt. 28, 49. גוי אשר לא־תשמע לשנו
Dt. 28, 50. גוי עז פנים
Dt. 32, 28. כי־גוי אבד עצות המה
Jos. 10, 13. עד־יקם גוי איביו
2 Sam. 7, 23. גוי אחד בארץ
1 Reg. 18, 10. אם־יש־גוי וממלכה
ויהיו עשים גוי גוי אלהיו
2 Reg. 17, 29. אשר עשו השמרנים גוי
2 Rg. 17, 29. מגוי אל־גוי
1 Chr. 16, 20. גוי אחד בארץ
1 Chr. 17, 21. גוי־בגוי ועיר בעיר
2 Chr. 15, 6. כל־אלוה כל־גוי
וממלכה
2 Chr. 32, 15. ועל־גוי ועל־אדם יחד
Job. 34, 29. ויתהלכו מגוי אל־גוי
Ps. 105, 13. לא־עשה כן לכל־גוי
Ps. 147, 20. צדקה תרומם גוי
Prv. 14, 34. הוי גוי חטא
Jes. 1, 4. גוי אל־גוי חרב
Jes. 2, 4. מלאכי־גוי
Jes. 14, 32. גוי ממשך
Jes. 18, 2. גוי קו־קו
Jes. 18, 2. 7. ויבא גוי־צדיק
Jes. 26, 2. למתעב גוי
Jes. 49, 7. גוי לא־תדע תקרא
Jes. 55, 5. אל־גוי לא־קרא בשמי
Jes. 65, 1. אם־יולד גוי פעם אחת
Jes. 66, 8. ההימיר גוי אלהים
Jer. 2, 11. גוי ממרחק
Jer. 5, 15. גוי איתן הוא
Jer. 5, 15. גוי מעולם הוא
Jer. 5, 15. גוי לא־תדע לשונו
Jer. 18, 7. 9. על־גוי ועל־ממלכה
Jer. 25, 32. יצאת מגוי אל־גוי
Jer. 31, 36. ישבתו מהיות גוי
Jer. 33, 24. מהיות עוד גוי לפניהם
Jer. 49, 31. אל־גוי שליו יושב לבטח
Jer. 50, 3. כי עלה עליה גוי מצפון
Thr. 4, 17. אל־גוי לא יושיע
Dan. 11, 23. ועצם במעט־גוי
Dan. 12, 1. לא־נהיתה מהיות גוי
Joel 1, 6. כי־גוי עלה על־ארצי
Joel 4, 8. אל־גוי רחוק
Am. 6, 14. גוי ולחצו אתכם
Mich. 4, 3. לא־ישאו גוי אל־גוי חרב
Zeph. 2, 5. גוי כרתים
Zeph. 2, 9. ויתר גוי ינחלום*
Zeph. 2, 14. כל־חית־גוי
c. h interr.: הַגּוֹי
Gn. 20, 4. הגוי גם־צדיק תהרג
וְגוֹי
Ex. 19, 6. וגוי קדוש
Jes. 55, 5. וגוי לא־ידעוך
Jer. 6, 22. וגוי גדול יעור
Jer. 50, 41. וגוי גדול ומלכים רבים
הַגּוֹיִי
וגם את־הגוי אשר
Gn. 15, 14. יעבדו
Ex. 33, 13. וראה כי עמך הגוי הזה
Lev. 18, 28. כאשר קאה את־הגוי
Lev. 20, 23. ולא תלכו בחקת הגוי
Dt. 4, 6. הגוי הגדול הזה
Jos. 3, 17. 4, 1. תמו כל־הגוי לעבור
Jos. 5, 8. כאשר־תמו כל־הגוי להמול
Jud. 2, 20. אשר עברו הגוי הזה
1 Reg. 18, 10. הממלכה ואת־הגוי
2 Reg. 6, 18. הך־נא את־הגוי־הזה
Ps. 33, 12. אשרי הגוי
Jes. 9, 2. הרבית הגוי
Jes. 60, 12. כי־הגוי והממלכה
Jer. 7, 28. זה הגוי אשר לוא־שמעו
Jer. 12, 17. ונתשתי את־הגוי
Jer. 18, 8. ושב הגוי ההוא
Jer. 25, 12. על־מלך־בבל ועל־הגוי
Jer. 27, 8. והיה הגוי והממלכה
Jer. 27, 8. אפקד על־הגוי
Jer. 27, 13. אל־הגוי אשר לא־יעבד
Jer. 49, 36. הגוי אשר לא־יבוא שם
Hab. 1, 6. הגוי המר והנמהר
Zeph. 2, 1. הגוי לא נכסף
Hag. 2, 14. וכן־הגוי הזה לפני
Mal. 3, 9. ואתי אתם קבעים הגוי
וְהַגּוֹי
Jer. 27, 11. והגוי אשר יביא
בְּגוֹי
Dt. 32, 21. בגוי גבל אכעיסם
2 Chr. 15, 6. וכתתו גוי־בגוי
Jes. 10, 6. בגוי חנף אשלחנו
Jer. 5, 9. 29. 9, 8. ואם בגוי אשר־כזה
בְּגוֹיִי
Jes. 58, 2. כגוי אשר־צדקה עשה
לְגוֹי
Gn. 12, 2. ואעשך לגוי גדול
Gn. 17, 20. ונתתיו לגוי גדול
ואברהם היו יהיה לגוי
Gn. 18, 18. גדול
Gn. 21, 13. לגוי אשימנו
Gn. 21, 18. כי־לגוי גדול אשימנו
Gn. 46, 3. כי־לגוי גדול אשימך שם
Ex. 9, 24. מאז היתה לגוי
Ex. 32, 10. ואעשה אותך לגוי גדול
Num. 14, 12. ואעשה אתך לגוי־גדול
Dt. 9, 14. לגוי־עצום ורב ממנו
Dt. 26, 5. ויהי־שם לגוי גדול עצום
Jes. 26, 15. יספת לגוי ה׳ יספת לגוי
Jes. 60, 22. והצעיר לגוי עצום
Ez. 37, 22. לגוי אחד בארץ
Mich. 4, 7. והנחלאה לגוי עצום
מִגּוֹי
1 Chr. 16, 20. ויתהלכו מגוי אל־גוי
Ps. 43, 1. מגוי לא־חסיד
Ps. 83, 5. לכו ונכחידם מגוי
Ps. 105, 13. ויתהלכו מגוי אל־גוי
Jer. 25, 32. מגוי אל־גוי

Digitized by Google

לכו ונכריתנה מגוי Jer. 48, 2.
מגוי יעמדנה Dan. 8, 22.
גּוֹי *cum suff.:*
ויתר גוי ינחלום Zeph. 2, 9.
גּוֹיִם *pl.:*
יתגדל מלך גוים Gn. 14, 1.
לאב המון גוים Gn. 17, 4.
כי אב־המון גוים נתתיך Gn. 17, 5.
ישני גוים־בבטנך Gn. 25, 23.
וקהל גוים יהיה ממך Gn. 35, 11.
כי־אוריש גוים מפניך Ex. 34, 24.
יאכל גוים צריו Num. 24, 8.
ראשית גוים עמלק Num. 24, 20.
להוריש גוים גדלים Dt. 4, 38.
ונשל גוים־רבים מפניך Dt. 7, 1.
שבעה גוים רבים Dt. 7, 1.
גוים גדלים ועצמים Dt. 9, 1.
גוים גדלים Dt. 11, 23.
והעבטת גוים Dt. 15, 6.
והלוית גוים רבים Dt. 28, 12.
בהנחל עליון גוים Dt. 32, 8.
הרנינו גוים עמו Dt. 32, 43.
גוים גדלים ועצומים Jos. 23, 9.
גוים ואלהיהו 2 Sam. 7, 23.
תשמרני לראש גוים 2 Sam. 22, 44.
ממצרים גוים 1 Chr. 17, 21.
למה רגשו גוים Ps. 2, 1.
ואתה גוים נחלתך Ps. 2, 8.
גערת גוים Ps. 9, 6.
טבעו גוים בשחת עשו Ps. 9, 16.
כלי־גוים שכחי אלהים Ps. 9, 18.
יספו גוים על־פניך Ps. 9, 20.
ידעו גוים אנוש המה Ps. 9, 21.
אבדו גוים מארצו Ps. 10, 16.
השימני לראש גוים Ps. 18, 44.
כל־משפחות גוים Ps. 22, 28.
כי להי העצת־גוים Ps. 33, 10.
יד־גוים הורשת Ps, 44, 3.
המו גוים Ps. 46, 7.
מלך אלהים על־גוים Ps. 47, 9.
תלעג לכל־גוים Ps. 59, 9.
בכל־גוים ישועתך Ps. 67, 3.
כל־גוים יעבדוהו Ps. 72, 11.
כל־גוים יאשרוהו Ps. 72, 17.
ויגרש מפניהם גוים Ps. 78, 55.
באו גוים בנחלתך Ps. 79, 1.
תגרש גוים ותטעה Ps. 80, 9.
כל גוים אשר עשית Ps. 86, 9.
היסר גוים הלא יוכיח Ps. 94, 10.
ויראו גוים את־שם כי Ps. 102, 16.
ויתן להם ארצות גוים Ps. 105, 44.
ויתגם ביד־גוים Ps. 106, 41.
לתת להם נחלת גוים Ps. 111, 6.
רם על־כל־גוים כי Ps. 113, 4.
הללו את־כי כל־גוים Ps. 117, 1.
כל־גוים סבבוני Ps. 118, 10.
שחכה גוים רבים Ps. 135, 10.
ולהכרית גוים לא מעט Jes. 10, 7.
אליו גוים ידרשו Jes. 11, 10.
ממלכות גוים נאספים Jes. 13, 4.
רדה באף גוים Jes. 14, 6.
כל מלכי גוים Jes. 14, 9. 18.
חושש על־גוים Jes. 14, 12.
בעלי גוים Jes. 16, 8.
ויתי סחר גוים Jes. 23, 3.
גוים עריצים יירארוך Jes. 25, 3.
להשיב גוים בגפת שוא Jes. 30, 28.
קרבו גוים לשמע Jes. 34, 1.
הן גוים כמר מדלי Jes. 40, 15.
יתן לפניו גוים Jes. 41, 2.
לברית עם לאור גוים Jes. 42, 6.
לרד־לפניו גוים Jes. 45, 1.
ונתתיך לאור גוים Jes. 49, 6.
אשא אל־גוים ידי Jes. 49, 22.
כן יזה גוים רבים Jes. 52, 15.
זרעך גוים יירש Jes. 54, 3.
והלכו גוים לאורך Jes. 60, 3.
חיל גוים יבאו לך Jes. 60, 5.
להביא אליך חיל גוים Jes. 60, 11.
וינקת חלב גוים Jes. 60, 16.
חיל גוים תאכלו Jes. 61, 6.
וראו גוים צדקך Jes. 62, 2.
מפניך גוים ירגזו Jes. 64, 1.
וכנחל שוטף כבוד גוים Jes. 66, 12.
צבי צבאות גוים Jer. 3, 19.
והתברכו בו גוים Jer. 4, 7.
ומשחית גוים נסע Jer. 4, 7.
כי־יחתו גוים Jer. 10, 2.
ולא־יכלו גוים זעמו Jer. 10, 10.
אליך גוים יבאו Jer. 16, 19.
ועברו גוים רבים Jer. 22, 8.
גוים רבים Jer. 25, 14.
ועבדו בו גוים Jer. 27, 7.
שמעו דבר־יי גוים Jer. 31, 10.
שמעו גוים קלנך Jer. 46, 12.
קהל־גוים גדלים Jer. 50, 9.
הנה אחרית גוים Jer. 50, 12.
מיינה שתו גוים Jer. 51, 7.
על־כן יתהללו גוים Jer. 51, 7.
ונפצתי בך גוים Jer. 51, 20.
קדשו עליה גוים Jer. 51, 27. 28.
ולא־ינהרו אליו עוד גוים Jer. 51, 44.
כי־ראתה גוים Thr. 1, 10.
אל־גוים המורדים Ez. 2, 3.
והבאתי רעי גוים Ez. 7, 24.
וישמעו אליו גוים Ez. 19, 4.
ויתנו עליו גוים Ez. 19, 8.
ונחלת בך לעיני גוים Ez. 22, 16.
בזנותך אחרי גוים Ez. 23, 30.
והעליתי עליך גוים רבים Ez. 26, 3.
זרים עריצי גוים Ez. 28, 7. 31, 12.
עת גוים יהיה Ez. 30, 3.
עריצי גוים מובאים Ez. 30, 11.
ובצלו ישבו כל גוים Ez. 31, 6.
ביד אל גוים Ez. 31, 11.
הרעשתי גוים Ez. 31, 16.
בצלו בתוך גוים Ez. 31, 17.
כפיר גוים נדמית Ez. 32, 2.
עריצי גוים Ez. 32, 12.
ובנות גוים אדרם Ez. 32, 18.
כלמת גוים Ez. 36, 6.
לשני גוים Ez. 37, 22.
ונודעתי לעיני גוים Ez. 38, 23.
למשל־בם גוים Joel 2, 17.
והלכו גוים רבים Mich. 4, 2.
נאספו עליך גוים Mich. 4, 11.
יראו גוים ויבשו Mich. 7, 16.
המכרת גוים בזנוניה Nah. 3, 4.
והראיתי גוים מערך Nah. 3, 5.
להרג גוים לא יחמול Hab. 1, 17.
גוים רבים ישלוך Hab. 2, 8.
ראה ויתר גוים Hab. 3, 6.
באף תדוש גוים Hab. 3, 12.
הכרתי גוים Zeph. 3, 6.
משפטי לאסף גוים Zeph. 3, 8.
ונלוו גוים רבים Zach. 2, 15.
וְגוֹיִם
וגוים עצומים Zach. 8, 22.
דַּגּוֹיִם
נפרדו איי הגוים Gn. 10, 5.
נפרדו הגוים Gn. 10, 32.
וזרעו יהיה מלא־הגוים Gn. 48, 19.
בכל־הארץ ובכל־הגוים Ex. 34, 10.
כי בכל־אלה נטמאו
הגוים Lev. 18, 24.
מאת הגוים אשר
סביבתיכם Lev. 25, 44.
מצרים לעיני הגוים Lev. 26, 45.
ואמרו הגוים אשר־שמעו Nu. 14, 15.
רבים הגוים האלה ממני Dt. 7, 17.
את־הגוים האל מפניך Dt. 7, 22.
וברשעת הגוים האלה Dt. 9, 4.
כי ברשעת הגוים האלה Dt. 9, 5.
והוריש יי את־כל־הגוים
האלה Dt. 11, 23.
אשר עבדו־שם הגוים Dt. 12, 2.
את־הגוים אשר אתה באי־
שמה Dt. 12, 29.
איכה יעבדו הגוים Dt. 12, 30.
בכל־הגוים אשר סביבתי Dt. 17, 14.
כתועבת הגוים ההם Dt. 18, 9.
כי הגוים האלה אשר Dt. 18, 14.
כי־יכרית יי אלהיך את־
הגוים Dt. 19, 1.
אשר לא־מערי הגוים Dt. 20, 15.
על כל־הגוים אשר עשה Dt. 26, 19.
בקרב הגוים אשר עברתם Dt. 29, 15.
לעבד את־אלהי הגוים Dt. 29, 17.
ואמרו כל־הגוים Dt. 29, 23.
בכל־הגוים אשר הדיחך יי Dt. 30, 1.
את־הגוים האלה מלפניך Dt. 31, 3.
לכל־הגוים האלה מפניכם Jos. 23, 3.
את־הגוים הנשארים Jos. 23, 4.
וכל־הגוים אשר הכרתי Jos. 23, 4.
ביתר הגוים האלה Jos, 23, 12.
את־הגוים האלה
מלפניכם Jos. 23, 13.
מן הגוים אשר־סביבותיכם Jud. 2, 21.
וינח יי את־הגוים האלה Jud. 2, 23.
ואלה הגוים אשר־הניח יי Jud. 3, 1.
והוא ישב בחרשת הגוים Jud. 4, 2.
מחרשת הגוים Jud. 4, 13.
עד חרשת הגוים Jud. 4, 16.
לשפטנו ככל־הגוים 1 Sam. 8, 5.
והיינו גם־אנחנו ככל־
הגוים 1 Sam. 8, 20.
מכל־הגוים אשר כבש 2 Sam. 8, 11.
ויהי־שמו בכל־הגוים
סביב 1 Reg. 5, 11.
מן־הגוים אשר אמר־יי 1 Reg. 11, 2.
ככל התועבת הגוים 1 Reg. 14, 24.
כתועבות הגוים 2 Reg. 16, 3. 21, 2.
ויולכ בחקות הגוים 2 Reg. 17, 8.
ואחרי הגוים אשר
סביבתם 2 Reg. 17, 15.
לאמר הגוים אשר הגלית 2 Rg. 17, 26.
כמשפט הגוים אשר־
הגלו 2 Reg. 17, 33.
ויהיו הגוים האלה
יראים 2 Reg. 17, 41.
החצל הצילו אלהי
הגוים 2 Reg. 18, 33.
החצילו אתם אלהי
הגוים 2 Reg. 19, 12.
את־הגוים ואת־ארצם 2 Reg. 19, 17.
מן־הגוים אשר השמיד יי 2 Rg. 21, 9.
את־פחדו על־כל־הגוים 1 Chr. 14, 17
וקבצנו והצילנו מן־
הגוים 1 Chr. 16, 35.
והזחב אשר נשא מכל־
הגוים 1 Chr. 18, 11.
בכל ממלכות הגוים 2 Chr. 20, 6.
כתעבות הגוים 2 Chr. 28, 3. 33, 2.
וינשא לעיני כל־הגוים 2 Chr. 32, 23.
מן־הגוים אשר השמיד יי 2 Chr. 33, 9
ככל תעבות הגוים 2 Chr. 36, 14.
מחרפת הגוים איביני Neh. 5, 9.
והבאים אלינו מן־הגוים Neh. 5, 17.
ויראו כל־הגוים אשר Neh. 6, 16.
חקיצת לפקד כל־הגוים Ps. 59, 6.
שפך חמתך אל־הגוים Ps. 79, 6.
למה יאמרו הגוים Ps. 79, 10.
תנחל בכל־הגוים Ps. 82, 8.
לעיני הגוים גלה צדקתו Ps. 98, 2.
וקבצנו מן־הגוים Ps. 106, 47.
למה יאמרו הגוים Ps. 115, 2.
עצבי הגוים כסף וזהב Ps. 135, 15.
ונחרו אליו כל־הגוים Jes. 2, 2.
ושפט בין הגוים Jes. 2, 4.
גליל הגוים Jes. 8, 23.
היד הנטויה על־כל־
הגוים Jes. 14, 27.
הנסוכה על־כל־הגוים Jes. 25, 7.
המון כל־הגוים הצבאים Jes. 29, 7.
כן יהיה המון כל־הגוים Jes. 29, 8.
כי קצף ליי על־כל־הגוים Jes. 34, 2.
החציל אותם אלהי
הגוים Jes. 37, 12.
כל־הגוים כאין נגדו Jes. 40, 17.
כל־הגוים נקבצו יחדו Jes. 43, 9.
התגנשו יחדו פליטי
הגוים Jes. 45, 20.
לעיני כל־הגוים Jes. 52, 10.
נגד כל־הגוים Jes. 61, 11.
לקבץ את־כל־הגוים Jes. 66, 18.
אל־הגוים תרשיש Jes. 66, 19.
מכל־הגוים מנחה ליי Jes. 66, 20.
על־הגוים ועל־הממלכות Jer. 1, 10.
ונקוו אליה כל־הגוים Jer. 3, 17.
לכן שמעו הגוים Jer. 6, 18.
כי כל־הגוים ערלים Jer. 9, 25.
אל־דרך הגוים Jer. 10, 2.
מי לא יראך מלך הגוים Jer. 10, 7.
כי בכל־חכמי הגוים Jer. 10, 7.
על־הגוים אשר לא־ידעוך Jer. 10, 24
הגוים מגשמים Jer. 14, 22.
ועל כל־הגוים האלה Jer. 25, 9.
ועבדו הגוים האלה Jer. 25, 11.
על־כל־הגוים Jer. 25, 13.
את־כל־הגוים Jer. 25, 15. 17.
ועבדו אתו כל־הגוים Jer. 27, 7.
מעל צואר כל־הגוים Jer. 28, 11.
על־צואר כל־הגוים Jer. 28, 14.
מכל־הגוים ומכל־
המקומות Jer. 29, 14.
בכל־הגוים אשר
הפיצותיך Jer. 30, 11.
וצחלו בראש הגוים Jer. 31, 7.
ועל־כל־הגוים Jer. 36, 2.
שבו מכל־הגוים Jer. 43, 5.
הנביא על־הגוים Jer. 46, 1.
כי אעשה כלה בכל־
הגוים Jer. 46, 28.
בתוך הגוים שמתיה Ez. 5, 5.
לרשעה מן־הגוים Ez. 5, 6.
יען המנכם מן־הגוים Ez. 5, 7.
וכמשפטי הגוים Ez. 5, 7.
משפטים לעיני הגוים Ez. 5, 8.
וכמשפטי הגוים Ez. 11, 12.
לבלתי החל לעיני הגוים Ez. 20, 9. 14. 22.
בכם לעיני הגוים Ez. 20, 41.
ככל־הגוים בית יהודה Ez. 25, 8.
בם לעיני הגוים Ez. 28, 25.
תתנשא עוד על־הגוים Ez. 29, 15.
בנות הגוים תקוננה Ez. 32, 16.
כלמת הגוים Ez. 34, 28. 36, 15.
את־שני הגוים Ez. 35, 10.
לשארית הגוים Ez. 36, 3. 4.
על־שארית הגוים Ez. 36, 5.
הגוים אשר־לכם מסביב Ez. 36, 7.
אל־הגוים אשר־באו שם Ez. 36, 20.
וידעו הגוים Ez. 36, 23.
36. 37, 28. 39, 7. 23.
ולקחתי אתכם מן־הגוים Ez. 36, 24.
מבין הגוים אשר
הלכו־שם Ez. 37, 21.
למען דעת הגוים אתי Ez. 38, 16.
וראו כל־הגוים Ez. 39, 21.
לעיני הגוים רבים Ez. 39, 27.
בהגלותי אותם אל־הגוים Ez. 39, 28.
וקבצתי את־כל־הגוים Joel 4, 2.
ובאו כל־הגוים Joel 4, 11.
ויעלו הגוים אל־עמק
יהושפט Joel 4, 12.
לשפט את־כל־הגוים
מסביב Joel 4, 12.
נקבי ראשית הגוים Am. 6, 1.
והנעותי בכל־הגוים Am. 9, 9.
וכל־הגוים אשר־נקרא
שמי Am. 9, 12.

Digitized by Google

Obad. 1, 15. יוֹם־יְיָ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם
Obad. 1, 16. יִשְׁתּוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד
Mich. 5, 14. הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע
Hab. 2, 5. וַיֶּאֱסֹף אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם
Zeph. 2, 11. כֹּל אִיֵּי הַגּוֹיִם
Hag. 2, 7. וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
Hag. 2, 7. וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל־הַגּוֹיִם
Hag. 2, 22. חֹזֵק מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם
Zach. 1, 15. עַל־הַגּוֹיִם הַשַּׁאֲנַנִּים
Zach. 2, 4. אֶת־קַרְנוֹת הַגּוֹיִם
Zach. 2, 12. הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים אֶתְכֶם
Zach. 7, 14. וָאֲסָעֲרֵם עַל כָּל־הַגּוֹיִם
Zach. 8, 23. מִכֹּל לְשֹׁנוֹת הַגּוֹיִם
Zach. 12, 9. הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלִָם
Zach. 14, 2. וְאָסַפְתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
Zach. 14, 14. חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב
Zach. 14, 16. הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם
Zach. 14, 18. אֲשֶׁר יִגַּם יְיָ אֶת־הַגּוֹיִם
Zach. 14, 19. וְחַטַּאת כָּל־הַגּוֹיִם
Mal. 3, 12. וְאַשְּׁרוּ אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם

pl.: וַהֲגוֹיִם

Jes. 60, 12. וְהַגּוֹיִם חָרֵב יֹאבֵדוּ

pl.: בְּגוֹיִם

Dt. 15, 6. וּמָשַׁלְתָּ בַּגּוֹיִם

pl.: בַּגּוֹיִם, בַּגּוֹיִם

Lev. 26, 33. וְאֶתְכֶם אָזְרֶה בַגּוֹיִם
Lev. 26, 38. וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם
Dt. 4, 27. בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְיָ
Jos. 23, 7. לְבִלְתִּי־בוֹא בַּגּוֹיִם הָאֵלֶּה
2Sam. 22, 50. עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְיָ בַּגּוֹיִם
1 Chr. 16, 24. סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ
1 Chr. 16, 31. וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ
Neh. 6, 6. כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נָשְׂמַע
Ps. 22, 29. וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם
Ps. 44, 15. תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם
Ps. 46, 11. אָרוּם בַּגּוֹיִם
Ps. 66, 7. עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה
*Ps. 79, 10. יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ
Ps. 96, 3. סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ
Ps. 96, 10. אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ
Ps. 106, 27. וְלְהָפִיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם
Ps. 106, 35. וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם
Ps. 110, 6. יָדִין בַּגּוֹיִם
Ps. 126, 2. אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
Ps. 149, 7. לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם
Jes. 61, 9. וְזַרְעָם בַּגּוֹיִם
Jes. 66, 19. כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם
Jer. 9, 15. וְהַפִּיצוֹתִים בַּגּוֹיִם
Jer. 18, 13. שַׁאֲלוּ־נָא בַגּוֹיִם
Jer. 25, 31. רִיב לַיְיָ בַּגּוֹיִם
Jer. 49, 14. וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלוּחַ
Jer. 49, 15. קָטֹן נְתַתִּיךְ בַּגּוֹיִם
Jer. 50, 2. הַגִּידוּ בַגּוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ
Jer. 50, 23. 51, 41. בָּבֶל בַּגּוֹיִם
Jer. 50, 46. וְזַעֲקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמַע
Jer. 51, 27. תְּקָעוּ שׁוֹפָר בַּגּוֹיִם
Thr. 1, 1. רַבְתִּי בַגּוֹיִם
Thr. 1, 3. הֵיא יָשְׁבָה בַגּוֹיִם
Thr. 2, 9. מַלְכָּהּ וְשָׂרֶיהָ בַגּוֹיִם
Thr. 4, 15. אָמְרוּ בַגּוֹיִם
Thr. 4, 20. בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַגּוֹיִם
Ez. 4, 13. בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם שָׁם
Ez. 5, 14. בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ
Ez. 6, 8. פְּלִיטֵי חֶרֶב בַּגּוֹיִם
Ez. 6, 9. בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִשְׁבְּרוּ־שָׁם
Ez. 11, 16. כִּי הִרְחַקְתִּים בַּגּוֹיִם
Ez. 12, 15. בְּהָפִיצִי אוֹתָם בַּגּוֹיִם
Ez. 12, 16. בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם
Ez. 16, 14. וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בַּגּוֹיִם
Ez. 20, 23. לְהָפִיץ אוֹתָם בַּגּוֹיִם
Ez. 22, 15. וְהֵפִיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם
Ez. 25, 10. לֹא־תִזָּכֵר בְּנֵי־עַמּוֹן בַּגּוֹיִם
וְהִפְצֵיתִי אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם
Ez. 29, 12. 30, 23. 26.
Ez. 29, 15. לִבְלְתִּי רְדוֹת בַּגּוֹיִם
Ez. 32, 9. בְּהָבִיאִי שִׁבְרְךָ בַּגּוֹיִם
Ez. 36, 19. וָאֲפִיצֵךְ אֹתָם בַּגּוֹיִם
Ez. 36, 21. בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה
Ez. 36, 22. אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם
Ez. 36, 23. הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם
Ez. 36, 30. חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם
Ez. 39, 21. וְנָתַתִּי אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם
Hos. 8, 8. עַתָּה הָיוּ בַגּוֹיִם
Hos. 8, 10. כִּי־יִתְּנוּ בַגּוֹיִם
Hos. 9, 17. וִיהִיוּ נָדִים בַּגּוֹיִם
Joel 2, 19. עֵד חֶרְפָּה בַּגּוֹיִם
Joel 4, 2. אֲשֶׁר פִּזְּרוּ בַגּוֹיִם
Joel 4, 9. קִרְאוּ־זֹאת בַּגּוֹיִם
Obad. 1, 1. וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלַח
Obad. 1, 2. קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם
Mich. 5, 7. שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם
Hab. 1, 5. רְאוּ בַגּוֹיִם וְהַבִּיטוּ
Zach. 8, 13. חַיִּיתֶם קְלָלָה בַּגּוֹיִם
Zach. 14, 3. וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הַהֵם
Mal. 1, 11. גָּדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם
Mal. 1, 14. וְשְׁמִי נוֹרָא בַּגּוֹיִם

pl.: וּבַגּוֹיִם

Num. 23, 9. וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב
Dt. 28, 65. וּבַגּוֹיִם הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ
Neh. 13, 26. וּבַגּוֹיִם הָרַבִּים
Ps. 44, 12. וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ

pl.: כַּגּוֹיִם

Dt. 8, 20. כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְיָ מַאֲבִיד
2 Reg. 17, 11. כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־הָגְלָה יְיָ
Ez. 20, 32. נִהְיֶה כַגּוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת

pl.: לַגּוֹיִם

Gn. 17, 6. וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם
Gn. 17, 16. וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם
Mich. 4, 3. וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצֻמִים

pl.: לַגּוֹיִם

Neh. 5, 8. הִנְמְכְּרִים לַגּוֹיִם
Job. 12, 23. מַשְׁגִּיא לַגּוֹיִם וַיְאַבְּדֵם
Job. 12, 23. מַשְׁחַת לַגּוֹיִם וַיְנַחֵם
Jes. 5, 26. 11, 12. וְנָשָׂא־נֵס לַגּוֹיִם
Jes. 42, 1. מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא
Jer. 1, 5. נְבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ
Jer. 4, 16. הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה
Ez. 5, 15. לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ
Ez. 22, 4. נְתַתִּיךְ חֶרְפָּה לַגּוֹיִם
Ez. 25, 7. וְנָתַתִּיךָ לָבַז לַגּוֹיִם
Ez. 26, 5. וְהָיְתָה לָבַז לַגּוֹיִם
Ez. 34, 28. וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד בַּז לַגּוֹיִם
Zach. 9, 10. וְדִבֶּר שָׁלוֹם לַגּוֹיִם

pl.: מֵהַגּוֹיִם

Ez. 38, 12. עַם מֵאֻסָּף מִגּוֹיִם

pl. constr.: גּוֹיֵי

Gn. 18, 18. כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
Gn. 22, 18. 26, 4. בְּזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
Dt. 28, 1. עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ
2 Chr. 32, 13. אֱלֹהֵי גּוֹיֵי הָאֲרָצוֹת
2 Chr. 32, 17. כֵּאלֹהֵי גּוֹיֵי הָאֲרָצוֹת
Esr. 6, 21. מִטֻּמְאַת גּוֹיֵי־הָאָרֶץ
Jer. 26, 6. לְכָל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
Jer. 33, 9. 44, 8. לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
Zach. 12, 3. כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ

pl. cum suff.: גּוֹיֶיךָ

Ps. 106, 5. לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ
גַּוָּיְךָ K'tib.
Ez. 36, 13. וּמְשַׁכֶּלֶת גּוֹיֵךְ הָיִית
וְגַוָּיְךָ Q're. וְגוֹיֶיךָ K'tib.
Ez. 36, 14. 15. וְגוֹיֵךְ לֹא תְשַׁכְּלִי־עוֹד

pl. c. suff.: בְּגוֹיֵהֶם

Gn. 10, 5. לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם
Gn. 10, 20. בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם
Gn. 10, 32. לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם

pl. cum suff.: לְגוֹיֵהֶם

Gn. 10, 31. בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם

גּוּד

פעל כּוֹד כְּמוֹ פָּגַד, לוֹמַר שֶׁקִּנְּחוּ תְּמוּנוֹת נִפְעַל וְנִגּוֹרִים מוֹסִ. וְדַע שֶׁהַפְּרָצִין בֵּין ע"ז וְע"ע רַק שֶׁקִּנּוּחַ, כִּי קוֹכֵן סַע"ז גָּדַר, לוֹמַר שֶׁרָצָה נִכְנַס נִקְעָן [וְכֵן שֶׁקּוֹדְקוֹ יִקּוֹד וְיִקַּח], וְסַע"ע גָּדַר כִּשְׁפָּה, וְע"י קְלוּר שֶׁקִּנּוּחַ נִכְפָּל לִפְעָמִים קָשׁוֹת. שָׁמוֹר וְסַכְּלֵנִי, וְיִקַּח מָקוֹם לְשַׁגְּדֵר, וְשֶׁפֶּל קֶרֶן שֶׁפֶּדֶר, וְגַן־שְׁלָמִים קְטֹנֶת וְגַנְדֵּר, יְקוּדוֹת שְׁלֵמוֹת תִּקָּקֵר, לְקִבֵּי כָל־שֶׁלֶל קִנְקֵר, וְקוֹסֵם נְקִי לְקֹד תִּכְקֹר, וְכִשְׁקוֹטֵת דְּכַר ל'

קִנְקֵר.

vrb. trans., sicut גָּדַד, unum ex innumeris verbis *cavis*, mediae vocalis Qamez (nomen enim עִנְיַן merum grammaticorum est commentum; inscriptiones igitur, velut קָם cum propter consuetudinem dicendi inveteratam retinuerim, me lectori velim excusatum): abscidere, secare, tropice: decidere.

3 *imperf.:* יִגֹּד

*Gn. 49, 19. גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב

3 *impf. c. suff.:* יְגֻדְּנֶנּוּ

*Gn. 49, 19. גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ
*Hab. 3, 15. לְשֹׁעֲלוֹת לְעֵם יְגוּדֵם

3 *impf. pl.:* יְגֻדוּהוּ

*Ps. 94, 21. יָגוּדוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדַם נָקִי יַרְשִׁיעוּ

גֶּד

ע"ז לְגִיוֹן סִסְלֹנְ [גְּלִיק] וְן גַּד לְשׁוֹן גּוֹיִים [שְׁכִיי־לְעָן] וְכֵן גֶּד, וְסוֹס גֶּד לְשׁוֹן גֶּד שֶׁם לְשַׁלִּיל־סְלוּזֵר, כְּשׁוֹ בַּל [גְּלִיקְ־שְׁעָכֵן].

n. m. fortuna, a faciendis *decisionibus*, Dea Fortuna; LXX. *Τύχη, δαιμόνιον.* Geqatilia apud Qimchium ex sermone arabico

כִּיכֵּב צֶדֶק.

גֶּדֶד

*Gn. 30, 11. וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּגָד
לַגָּד

*Jes. 65, 11. הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן

גּוּז

פעל נוֹזֵל, וְסִכְּוֹנֵס כְּמוֹ שָׁז, וְנִעֲרֵי עַיִן, וְנִכְרָךְ עִם שָׁז, וְשֵׁז, לוֹמַר שׁ' סְקְטוֹדוֹת סְקֵצֵס קְטוֹנֵס סְקְטוֹסְסוֹס עֲרִיקֵס וְעָטוֹפֵס [סְלִיעְסְעָן, עְנְטְשְׁ־לְעָן]. כ' לְשׁוֹן עוֹף וְסְקְטוֹסְסוֹת וְלִשׁוֹת וְסִכְּוֹנֵס [סְלִיעְנְעָן, סְקֵצְעְוְוטְעְנְעָן]. וְיוֹק נוֹס סְעָכֵר גֵּז נָשֵׁז, כְּמוֹ שָׁם שָׁחַר, וְכֵן וַיָּגֵז שְׁלוֹם, נְסִכְּוֹן נוֹזֵל, לוֹמַר סִכְּוֹן נוֹזֵל וְסִלְקֵס סְסִלּוֹס [שְׁיִילְעְכְּלֵם סְעְרְכִיי־לְעְכְּלֵם סְעְרְכִיי־לְעְכְּלֵם נְכִיכְנְעָן], וְכְנוֹר סוֹס גּוֹזֵל ע"ב. וְדַע שֶׁסְּקִיכֵּת כִּי סְסְקְדִּקִים נִסְרָךְ עִם גּוּז שׁוֹק וְשֵׁקֵל, וְסְעְקְקְמוֹ שֶׁל סְכְּוֹנֵס נִשְׁקִין עִם וְרִיק, וְסִכְּוֹנֵס שְׁכִי יוֹכִיק שְׁקִיכֵּס, וְנִשְׁפְּכִי סוֹדוֹ וְסֵרַם וְכִדּוֹפֵס עִשְׁלְמוֹ כְּשֵׁכֵּר שְׁאֵכוֹ.

vrb. intr. (cui affine est שִׁיז sive, mutato sibilo שִׁשׁ vel etiam חוּשׁ, arab. ádsa) fugitare, volitare, aufugere, avolare. LXX. *ἐκπερᾶν, ἐπέρχεσθαι.* Hinc גֵּז חִישׁ idem quod עָף מַהֵר, h. e. cito evolat, elabitur, aufugit. Aliter Qimchi: יִגְזֹן חֲסֵרַת הַבֵּר מִמְּקוֹמוֹ וְגִזְזָהּ. וַיְגֵז שַׁלְּחֵיהָ fecit, ut cito advolarent, cito adduxit. Unde גּוֹזָל columbulus, a volitando. Nulla est igitur huic verbo cum גָּזַז affinitatis conjunctio. V. גָּזַז.

Ps. 90, 10. כִּי־גַז חִישׁ וְנָעֻפָה

גָּזַז

ע"ז גּוֹיֵר גֵּז, וְסִכְּוֹנֵס כְּמוֹ שָׁז, וְנִעֲרֵי עַיִן, וְנִכְרָךְ עִם שָׁז, וְשֵׁז, לוֹמַר שׁ' סְקְטוֹדוֹת סְקֵצֵס קְטוֹנֵס סְקְטוֹסְסוֹס עֲרִיקֵס וְעָטוֹפֵס [סְלִיעְסְעָן, עְנְטְשְׁ־לְעָן]. כ' לְשׁוֹן עוֹף וְסְקְטוֹסְסוֹת וְלִשׁוֹת וְסִכְּוֹנֵס [סְלִיעְנְעָן, סְקֵצְעְוְוטְעְנְעָן]. וְיוֹק נוֹס סְעָכֵר גֵּז נָשֵׁז, כְּמוֹ שָׁם שָׁחַר, וְכֵן וַיָּגֵז שְׁלוֹם, נְסִכְּוֹן נוֹזֵל, לוֹמַר סִכְּוֹן נוֹזֵל וְסִלְקֵס סְסִלּוֹס [שְׁיִילְעְכְּלֵם סְעְרְכִיי־לְעְכְּלֵם סְעְרְכִיי־לְעְכְּלֵם נְכִיכְנְעָן], וְכְנוֹר סוֹס גּוֹזֵל ע"ב. וְדַע שֶׁסְּקִיכֵּת כִּי סְסְקְדִּקִים נִסְרָךְ עִם גּוּז שׁוֹק וְשֵׁקֵל, וְסְעְקְקְמוֹ שֶׁל סְכְּוֹנֵס נִשְׁקִין עִם וְרִיק, וְסִכְּוֹנֵס שְׁכִי יוֹכִיק שְׁקִיכֵּס, וְנִשְׁפְּכִי סוֹדוֹ וְסֵרַם וְכִדּוֹפֵס עִשְׁלְמוֹ כְּשֵׁכֵּר שְׁאֵכוֹ.

vrb. intr. prorumpere, propelli, protendi, emergere (non גָּזִית, forma enim גְּזִיתוֹ per elisionem pro גְּזָזִיתוֹ dicitur). LXX. *μαιοῦν* impetu ferri, *ἀνθρίζεσθαι, κεραΐζειν* (כָּרָה, cujus est eadem radix). Hi. bene: *ἐκπαλαίειν* h. e. eluctari, *προσκρούειν.*

Hif-il: הַגְזִיחַ

part.: מַגְזִיחַ

מגיח ממקמו ממערה

Jud. 20, 33. גבע

inf.: הַגְזִיחוֹ = בְּגִזְיחוֹ

Job. 38, 8. בגיחו מרחם יצא

2 *impf.: apoc.:* וַיְהִי

Ez. 32, 2. ותנח בתרתיך ותדלח

3 *imperf.:* יָגִיחַ

וסקשוכס ישרס כמו זָחַי, ושעו כשס סוס רכי סשלקדקס.

n. m. (ex גָּזַז ortum) *perfugium*, quo homo calamitatibus oppressus tanquam volat vel fugit. Forma ad sim. f. גְּזָזִי efficta est.

cum suff.: גְּזָזִי

Ps. 71, 6. ממעי אמי אתה גזי

גּוֹזָל

ע"ז וסלכוי גּוֹזָלִים, וסשלגס פרוס כן וכשור קטן [יוכגשר פְּגָזְעָל]. כי סשוסי־לְ סשן סשקטן כמו לְ, לְ וכלוסף, וסשס גּוֹז סוס נשור ושוף מן גּוֹז עוף, ולפשר ששס סנשור קוס קן סשקקס וסשקטן מן גּוֹז נשור. נלשון יִשְׁתַּעְל גזל נויר־סשס שלטו, נשכוון נשוף כנוזל [סיסשן]. נסוסכי סשכיוס וְיִגְזָלֵא נשר גְּזֵלָא. סשתעל על שפרוס יוכס. שזר לשפע סשקטן שכיוס גּוֹזָל לקן־ק וסשיסוס, שְׁזָר לשיס [לְשָׁזְעִיכְּשָׁן] מן גּוֹז לקן עס, וכן סְגָל נקרי נז יִשְׁתַּעְל, מן סם נשכוון סוס נלשון יִשְׁתַּעְל ודוק.

n. m. ales parvulus, volucris tener, avicula, *pullus*, *columbinus*, potissimum (terminationes enim al, ēl, ōl, diminutivae, גּוֹז autem volucer est, a גָּזַז verbo volandi, cui affine fortasse est כּוּשׁ *ἰρωδιός*, *νυκτικόραξ*). LXX. *νεοσσός, παρασιτικά.* Glossa: בֶּן־דַּיּוֹתָא, וְחִזּוּק חַיְקָנָן. Arab. *g'auzal*, minime a verbo *g'azala*, quod illi ipsi nomini innititur. Syr. גְּוִזְלָא per liter. transp. = גְּוִדְלָא. Eandem clausulam attenuantem in nmm. גּוֹדֶל *lapillus*, סָמֹאל *laeva* (arab. shâm) inveneris.

וְגוֹזָל

Gn. 15, 9. ואיל משלש ותר וגוזל

pl. c. suff.: גּוֹזָלָיו

Dt. 32, 11. על־גוזליו ירחף

גִּוְדָא

פעל נוזד, וסכוונס יניפס וסקנקוט פּוֹ פעוד דנר [סערסְקְנְרְעְכְּטְן, שְׁעְסְקְנְעְכְּטְן]; ונכוֹל סערס גס נספעל גְּוָדָא וכדוסס. יון סקל נעני סנוד גְּוָדָא נשר גְּוָדָא לנקנס, סשקוד נקרנוס סְוָדָא. נכין סכוסף גְּוָדָיו נוזד, וספערין סנקיע וסוניף [סערסְקְנְרְעְשְׁטְן]. סקשוכס וַתְּגָדֵם סעניד עספעיל ע"ע וַתְּקָם, וספעק ענור סנוכוי. ולשר שפרו סשקקים מן גְּוָדָא לשרס פּוֹן סכרע, כי סשקוד גְּוִיתִי ספקנר מן גְּוָדָא, וכן כשרוס לוֹן, כוֹן, זיר, זיף, כוֹן, ריכ, זיס, ריג, זיף, לף כיו ולף נגרלון, ותעלוסס קנרי־ספעיל.

vrb. intr. prorumpere, propelli, protendi, emergere (non גְּוִיתִי, forma enim גְּוִיתִי per elisionem pro גְּוָזִיתִי dicitur). LXX. *μαιοῦν* impetu ferri, *ἀνθρίζεσθαι, κεραΐζειν* (כָּרָה, cujus est eadem radix). Hi. bene: *ἐκπαλαίειν* h. e. eluctari, *προσκρούειν.*

Hif-il: הַגְוִיחַ

part.: מַגְוִיחַ

מגיח ממקמו ממערה

Jud. 20, 33. גבע

inf.: הַגְוִיחוֹ = בְּגִוְיחוֹ

Job. 38, 8. בגיחו מרחם יצא

2 *impf.: apoc.:* וַתְּגָוַח

Ez. 32, 2. ותנח בתרתיך ותדלח

3 *imperf.:* יָגִיחַ

Digitized by Google

כי־יגיח ירדן אל־פי־הו׳ Job. 40,23.
impf. fem.: וָתָּגַח Qal.
חולי וגחי בת־ציון Mich. 4, 10.

גִּחַ

ג׳ גויר פֶּה וכ׳כוי גְּחָי, ע״פ קָל פתחונס. פסלנס יגיחס וסקנקעות לומר פגקס [הערפֶּקנכעכוכוג, על־ג״כוכוג], נסגחל על הלידס וכל כעולס, וסכוון גקי מכען הוצאתי מכען. וסלומיס מן פֶּה פפעל עוגיס, כי לא נאצל כמוסו, ונכוסכי להפך פֶּה פסרס.

n. m. verbale (גָּחַח) ad simil. form. קוֹל, tanquam *proruptio*, penetratio, emissio in lucem, trop. partus, ortus. Formam enim גְּחִי qui a verbo deducunt, vehementer errant. Sic et Qimchi: מְרוּצָאִי מֵבֶטֶן (ad analog., ut ait, f. גּוֹזִי).

cum suff.: גְּחִי
אתה גחי מבטן Ps. 22, 10.

גִּיחוֹן

ג׳ קכן לכוש שעפ, פכוונס כפר וכקל [שגיקפ], פשרס פֶּה [שגל גל פקיקע כפעין, כמו וקנק נכפיכוקיך] כמו תִּיכוֹן, חִידּוֹן, אִירוֹן, וכן בלשון ישמעאל גיקפן לו גיקון כפר, ויילכנו בו שוק נהריס רגיס נקפיק כמו לנשכנק, שגקפק וכדומס. לשעפ גיקון ליון עפין ניכולפס, קשר פעכו שִׁלֹחַ [פס נקל כן שלק, וסמכוון [שגיקשוכג], לו כפר גן עדן וסוק הגילוס. ודע ג״ס עוד פס פקוס גִּיחַ, שלשון עפין.

n. m. pr. amnis, a. v. פֶּה, prorumpere (cf. Ez. 32, 2.), addita terminatione pervulgari *on*, unus ex quatuor fluviis, qui paradisum complectebantur, Oxus, ut videtur nostri temporis hominibus. Josefus (Ant. 1, 1. 3.) Nilum intelligit; cui consentit pater Qimchiorum (v. libr. Radd. s. r. גחה), deinde etiam de rivulo s. saliente Hierosolymitano (Trg. שִׁילֹחָא), qui aqua *profluente* hortos irrigabat. Egregie jam D. Qimchi: יֹצֵא אֶל־הַגָּוֹחַ וּמִתְחַלֵּשׁ הָרַבֵּה לְהַחֲשִׁיקוֹתָם.

הנהר השני גיחון Gn. 2, 13.
מוצא מימי גיחון 2 Chr. 32, 30.

גִּחָר

והורדתם אתו על־גחון 1Reg.1,33.

לְגִיחָרוֹן

מערבה לגיחון בנחל 2 Chr. 33,14.

גִּיחַ

נקמי כמו נעכרי, וסקפעל אַגַּח.

v. aram. (Af. אַגַּח) ejusdem potestatis, qua hebraicum. LXX. προςβάλλειν.

Af-el: אַגַּח
pl. part.: מַגִּיחָן *fem.*
רוחי שמיא מגיחן ליממא Dan. 7, 2.

גִּיל

פעל נוד, ומסכו וַיַּגְלֵהוּ [ישעי׳ ס״ה, י״ע], גֵּל יָגֵל [פעלי כ״ג כ״ד, נכקיב], והוק נסלדף עם חִיל. פסלנס סקפס וקנוג ונכיכוכ [קריינן] ופיקעגל [ווילנעלן, דגעסנן], ופשרס כמו כן נשפתי מעכ כמו ניכוי [*wul-lo*] וסיזו [*hwal*] וכדומס. מן נכין סנוסף, קשר כקצל כמקוס, עוד נשאר פסקלנר גֵּיל נאר הַגִּיל, ושוס פעתיד אָגִיל וגו׳. פסלנס נסלנס על סרקוד קונג קונג, על שמקס [קריינעשכנען, ויך פריינן], לו על

verb. intr. (cui affine est חוּל) volvi, circulare, in gyrum seu circulum agere, orbe converti, versari, volubile et in orbem incitatum esse. (Gr. *κυλ-ίω, κυλίνδω, κυλλ-ός*, sanscr. *hwal*). Transl. orbem saltatorium versare, gaudio exultare, laetitia triumphare, vel exsilire metu, dolore (arab. *vag'ala*, perterritum esse). Formia גִּיל ex חַגִּיל videtur mutilata. LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, ἐπιχαίρειν. Hi. (גִּיל = חַגִּיל) ἐμπλήθειν εὐφροσύνης, εὐφραίνειν, ἐπαίρειν (לֵב), πανηγυρεύειν, גִּיל חַגִּיל, καλῶς ἐκτρέφειν (v. גָּיל).

1 *perf.*: וַנַּגְלֵתָי
וגלתי בירושלם Jes. 65, 19.
inf.: הָגֵל K'tib.
גול יגול Prv. 23, 24.
Hif-il: הַגִּיל
form. decurt.: הָגִיל
imperat. pl.: גִּילוּ *Hif-il.*
גילו ושמחו ביי Joel 2, 23.
pl.: וְגִילוּ
וגילו ברעדה Ps. 2, 11.
וגילו צדיקים Ps. 32, 11.
שישו וגילו עדי־עד Jes. 65, 18.
וגילו בה כל־אהביה Jes. 66, 10.
sg. fem.: גִּילִי
גילי ושמחי Joel 2, 21.
גילי מאד בת־ציון Zach. 9, 9.
sg. fem.: וְגִילִי
רני שמים וגילי ארץ Jes. 49, 13.
1 *imperf.*: אָגִילָה
אגילה בישועתך Ps. 9, 15.
אגילה ואשמחה בחסדך Ps. 31, 8.
אגילה באלהי ישעי Hab. 3, 18.
2 *imperf.*: תָּגִיל
ואתה תגיל ביי Jes. 41, 16.
3 *impf.*: יָגֹל, יָגֵל K'tib.
וביישועתך מה־יגיל מאד Ps. 21,2.
*גיל יגול אבי צדיק Prv. 23, 24.
יגיל עליך ברנה Zeph. 3, 17.
3 *impf. apoc.*: יָגֶל
יגל לבי בישועתך Ps. 13, 6.
יגל יעקב ישמח ישראל Ps.14,7.53,7.
ובכשלו אל־יגל לבך Prv. 24, 17.
יגל לבם ביי Zach. 10, 7.
3 *imperf.*: וַיָּגֶל
ויגל כבודי Ps. 16, 9.
3 *imperf.*: וַיָּגֶל
על־כן ישמח ויגיל Hab. 1, 15.
3 *f. imperf.*: תָּגֶל
ונפשי תגיל ביי Ps. 35, 9.
3 *f. impf. ap.*: תָּגֶל
יי׳ מלך תגל הארץ Ps. 97, 1.
תגל נפשי באלהי Jes. 61, 10.
3 *f. impf. ap.*: וְתָגֶל
ותגל הארץ 1 Chr. 16, 31.
ותגל הארץ Ps. 96, 11.
ותגל ערבה Jes. 35, 1.
ותגל אף גילת ורנן Jes. 35, 2.
ותגל ירלדתך Prv. 23, 25.
1 *pl.*: נָגִילָה
נגילה ונשמחה בו Ps. 118, 24.
נגילה ונשמחה בך Cant. 1, 4.
נגילה ונשמחה בישועתו Jes. 25, 9.
3 *pl.*: יָגִילוּ
צרי יגילו כי אמוט Ps. 13, 5.
בני־ציון יגילו במלכם Ps. 149, 2.
יגילו בתהפכות רע Prv. 2, 14.
כאשר יגילו Jes. 9, 2.
בקדוש ישראל יגילו Jes. 29, 19.
וכמריר עליו יגילו Hos. 10, 5.
3 *imperf. pl.*: יְגִילוּן
בשמך יגילון כל־היום Ps. 89, 17.
3 *pl. fem.*: תָּגֵלְנָה
תגלנה בנות יהודה Ps. 48, 12.
תגלנה עצמות דכית Ps. 51, 10.
3 *pl. fem.*: וַתָּגֵלְנָה
ותגלנה בנות יהודה Ps. 97, 8.

גִּיל

ג״ו וכ׳כוי גִּילֵכֶם, פסלנס ק׳ קנוג וסקף [קריינוכן], ומוס פסשקל על פעפ סוכנפ [קריינעכפע ניים], ועוד־פעיס, על דוד ומועד וזמן, וכי כדול גֹּ פעמוס פשרס לד״ק פקפס וקנוג, נשומכוכי ג׳ל נאר דוכ, ונלשון ישמעאל גיל כמו נעכני, ונגשרק מוס בֶּן־גִּיל לומר בן־דוכ וכן־קוסו וזמן, כמו בן־גילי, בן־גילך פלנון בן־מול. כ׳ לשון שמקפ ועלילות [פרישלקקען], כקשר סוכקנו לשוכס. נאר גִּיל יִ נפגיעיס גַּיל קו בֶּל פסקלר.

n. m. 1) exultatio, motus, quo quis in orbem agitur; 2) tempus in orbem actum, anni circumvolventes (Hom. περιπλόμενον, περιτελλόμενον). Hinc samar. גִּיל aetas, gemarice בֶּן־גִּיל aequalis aetate. LXX. νεότης, saepius de gaudio, quo quis exsultat ac velut turbine abripitur. LXX. ἀγαλλίαμα, ἀγαλλιασις, εὐφροσύνη, χαρά, שָׂמַח אֶל־ גִּיל περιχαρής.

השמחים אל־גיל Job. 3, 22.
*גיל יגול אבי צדיק Prv. 23, 24.
אל־גיל כעמים Hos. 9, 1.

וָגִיל

וגיל גבעות תחגרנה Ps. 65, 13.

וָגֶיל

תובלנה בשמחת וגיל Ps. 45, 16.
ונאספו שמחה וגיל Jes. 16, 10.
ונאספה שמחה וגיל Jer. 48, 33.
שמחה וגיל Joel 1, 61.
cum suff.: גִּילִי
אל־אל שמחת גילי Ps. 43, 4.
cum suff.: גִּילְכֶם
אשר כגילכם Dan. 1, 10.

גִּילָה

ג״כ כמו גִּיל בהגדל בנקר המכוון.

n. f. sicut גִּיל, exultatio, triumphans laetitia. LXX. ἀγαλλίαμα.
את־ירושלם גילה Jes. 65, 18.
constr.: גִּילַת
אם גילת ורנן Jes. 35, 2.

גָּעַע

פעל נוד בסדלף על פֶּה, ופסלנס כפלף וכקסף וכקכנס [ויך נוקשקען־ניעסען], כדיך פקכוולות למיקס, ושוס פסשקל למיקס וילילף־נפש וכפיקפס [פעי־סוילען, שעגענען], וכשפס יסודית כפלף גְּוִיָּה.

vrb. intr. (cui cognatum est גְּוִיָּה), se contrahere, concidere, quod est ejus, qui animam exspirat, hinc: *mori*. LXX. ἐκλείπειν, πίπτειν, ἀποθνήσκειν, ἀπόλλυσθαι, ἀπολύεσθαι, τηλευτᾶν, ἐκθλίβειν, ἐξαναλίσκειν, גוע κόπος. Qimchi: עִנְיָנוֹ גְּוִיַּת מִיתָה כָּלָה שֶׁאֵינָהּ בָּאֲרִיכוּת חוֹלִי.

כי גוע אהרן Num. 20, 29
איש אחד לא גוע בעטו Jos.22,20.
3 perf. pl.: גָּעֲעוּ *p.*
בעיר גועה Thr. 1, 19.
1 prf. pl.: גָּעָעְנוּ
הן גועני אבדנו Num. 17, 26.
ולו גועני בגוע אחינו Num. 20, 3.
part.: וְגֹעֲעַ
וגוע מנער נשאתי Ps. 88, 16.
inf. constr.: בְּגֹעַ
בגוע אחינו Num. 20, 3.
inf. constr.: לְגֹעַ
האם תמנו לגוע Num. 17, 28.
1 *imperf.*: אָגוּעָה
אגוע ועין לא־תראני Job. 10, 18.
1 *imperf.*: אָגְוָע *p.*
עד־אגוע לא־אסיר Job. 27, 5.
ואמר עם־קני אגוע Job. 29, 18.
1 *imperf.*: וְאָגְוָע *p.*
מבטן יצאתי ואגוע Job. 3, 11.
כי־עתה אתרוש ואגוע Job.13, 19.
3 *imperf.*: יִגְוָע *p.*
כל אשר בארץ יגוע Gn. 6, 17.
3 *imperf.*: יִגְוָע
יגוע כל־בשר יחד Job. 34, 15.
3 *imperf.*: וַיִּגְוָע
ויגוע כל־בשר Gn. 7, 21.
ויגוע וימת אברהם Gn. 25, 8.
ויגוע וימת ויאסף Gn. 25, 17.
ויגוע יצחק וימת Gn. 35, 29.
ויגוע ויאסף אל־עמיו Gn. 49, 33.
ויגוע אדם ואיו Job. 14, 10.
3 *imperf. pl.*: יִגְוְעוּ *p.*
בה יכרתו יגוע Zach. 13, 8.
יִגְוְעוּן *p.*
תסף רוחם יגועון Ps. 104, 29.
3 *imperf. pl.*: וַיִּגְוְעוּ
ויגועו בבלי דעת Job. 36, 12.

גְּוִיָּה

פעל נוד בסדלף עם גֹּוּב, ופשרס גַּם ג״כ קקי בֵּן קשר ממנו בֵּן, לו בֶּחֱה קשר ממנו גויס. בלשון ישמעאל נקף לשון קניפס, וגס ג״כ פיכוון סגר תוך, לומר כתלנוס לשון סגירת הפתקיס, לומר סגילס סניב כמו בֶּה, ושוס בנשרק הַגְּפָה, כמו סגילס. נעכני הספעיל לשון סגירת־שער [שערשליעסטען], ובנשרק מוס מְגִפָּה סונר וכסוי. ניקור פסשקלות נרקס מקנוג וסכוב [קוס־קריינען, לומשליעסטען], כי תמנות סגוף מלשון קוג ודמות סכוני, ונקפת כן פשרש בשפתי מערב.

vrb. intr. (quae radix multiformis est גּוּ, גֵּב, גָּה), arab. *g'af*, cav-um esse, Conj. II. *includere*, targumice: fores claudere (unde gemaricum חַגָּפָה, מְגוּפָּה), sicut hebraicum הַגִּיף, occludere (portas). Unde vis cingendi, circueundi, coercendi ejus verbi videtur esse primaria. LXX. κλείειν.

Hif-il: הַגִּיף
3 *imperf. pl.*: יַגִּיפוּ
יגיפו הדלתות Nah. 7, 3.

גְּוִיָּה

ג״כ כמו גְּוִיָּה לכן נפעל על גוף פיפ כמו גויס לפעס [לייב, לייכנפס], בלשון ישמעאל גוף כמו נפן, לומס גיפס כמו גויס פיפ. בלשון קכיפס גוף כמו עגס ועקב, והקוקרי גְּוִיָּה, גְּוִיָּנִי, וסנשות סיונקיס מפס. עי׳ קֵרֶב, לֵב.

n. f. (sicut גְּוִיָּה) corpus, cadaver (= גְּוִיָּה), arab *g'auf*, venter, alvus; *g'ifat*, cadaver. LXX. σῶμα. Rabbinice: גּוּף, corpus,

Digitized by Google

persona, deinde philosophice: rei *natura* (cf. N. T. *κοιλία*).

constr.: גֵּפֶת
1 Chr. 10, 12. אֶת־גֹּפֶת שָׁאוּל
pl.: גֻּפֹּת
1 Chr. 10, 12. וְאֶת גֻּפֹּת בָּנָיו

גּוּר

פּעל כּנ־הלוך, והכוונה מכופלת: ק׳ לגון קמיפּ וקניכּ [וקמיפּלן], נסרלף עס אָ־גַ־, יָ־גַ־, גַּ־, וכוון סוס התכנסות והתקפּסות סניפּס [קייכ־ נעסען], סוד לניך ולינס, ׳ניכּ וקניכּ ותקוכּ נקסוס [וותכנען]. ותקנוסו קנון וסתקנוסת, וכן נקפּתי מעלנ מעלסו. ומעכין קנון נכלסה: ינוסו יכּניכו, ינוסו עלי עויס, מי גר לסך וכדומס. נ׳ כמו יָ־רֹ־, נקנוב לפ׳ גַּר, וכוונה יכילס ופקידס [פּירכּטען], והקנוב נקפּתי מעלנ עי׳ לסל ינל. ויש עוד מכוון לסך להקרס, לל גּוּר, נקקר שפעל הקס סוס נסרלף לל קיר, לסך מסנו עֵיר, ולקני סקרקיס עֵר, גַּר מסכוון סיכוות וסתקלס [מרכּתקען, ווינען], נסרלף על עֵל, וקלוסות סתרלקיס סנל וכעות רוס.

vrb. multifariam usitatum suaque vi perquam varium: 1) colligere (participant enim ejus radicem גּוּר, יָ־גַ־, אָ־גַ־), in *domum* colligere, intrare domum, *de*vertere vel *di*vertere, aliquo loco demorari. Vis colligendi conservata est nobis his fere locis Ψ. 56, 7. 59, 4. Jes. 54, 15. Ψ. 140, 3. LXX. *παροικεῖν, οἰκεῖν, διατρίβειν, ἐνοικεῖν, κατοικεῖν, προσγίνεσθαι, προσέρχεσθαι, προσκεῖσθαι, προσπορεύεσθαι, συμβόσκειν.* 2) metuere, *ver*-eri (sicut יָ־רֹ־). LXX. *ἀπέχεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, σαλεύειν, ὑποστέλλειν, φοβεῖσθαι.* 3) lactere, sugere, mammas, ubera praebere (cui cognatum est שׁוּר, unde עֵיר) syn. עָל indeque, ommissis grammaticorum somniis, גּוּר deducendum est.

Gn. 35, 27. אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם
Dt. 18, 6. הוּא גָּר שָׁם
Jud. 17, 7. וְהוּא לוִי וְהוּא גָּר־שָׁם
Jud. 19, 1. גָּר בִּירְכְתֵי הַר־אֶפְרָיִם
Jud. 19, 16. וְהוּא־גָר בְּגִבְעָה
Ps. 105, 23. וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם
Jes. 54, 15. מִי־גָר אִתָּךְ
Esr. 1, 4. אֲשֶׁר־הוּא גָר־שָׁם
Job. 28, 4. *פָּרַץ נַחַל מֵעִם־גָּר
Ez. 47, 23. בְּשֵׁבֶט אֲשֶׁר־גֵּר הַגֵּר אִתּוֹ
3 perf.: גָּרָה
Jes. 11, 6. וְגֵר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ
2 perf.: גָּרְתָּה
Gn. 21, 23. אֲשֶׁר־גַּרְתָּ־בָּהּ
1 perf.: גָּרְתִּי
Gn. 32, 5. עִם־לָבָן גַּרְתִּי
Ps. 120, 5. כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ
3 pl. perf.: גָּרוּ
Ex. 6, 4. אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ
part.: דָּגֵר
Ex. 12, 49. וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם
Lev. 16, 29. וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם
17, 12. 18, 26.
Lev. 17, 10. 13. הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
Lev. 19, 34. הַגֵּר־הַגָּר אִתְּכֶם
Lev. 20, 2. הַגֵּר־הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל
Num. 15, 15. 16. 29. 19, 10. וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
Jos. 20, 9.
part. pl.: גָּרִים

2 Sam. 4, 3. וַיְהִי־שָׁם גָּרִים
Jer. 35, 7. אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם
part. pl.: גָּרִים
1 Chr. 16, 19. כִּמְעַט וּגְרִים בָּהּ
Ps. 105, 12. כִּמְעַט וּגְרִים בָּהּ
part. pl.: דָּגְרִים
Lev. 25, 6. וְלִתּוֹשָׁב הַגָּרִים עִמָּךְ
Lev. 25, 45. הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם
Ez. 47, 22. הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם
part. pl.: וְדָגְרִים
2 Chr. 15, 9. וְהַגֵּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם
pl. constr.: גָּרֵי
Job. 19, 13. גָּרֵי בֵיתִי וְאֲמָהוֹתַי
sg. f. constr.: מְגֻרַת
Ex. 3, 22. מִשְׁכֶּנְתָּהּ וּמְגֻרַת בֵּיתָהּ
inf.: גּוּר
Jes. 54, 15. הֵן גּוֹר יָגוּר
inf. constr.: לָגוּר
Gn. 12, 10. מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם
Gn. 19, 9. הָאֶחָד בָּא־לָגוּר
Gn. 47, 4. לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ
Jud. 17, 8. לָגוּר בַּאֲשֶׁר יִמְצָא
Jud. 17, 9. הָלַךְ לָגוּר בַּאֲשֶׁר אִמְצָא
Ruth 1, 1. לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב
Jes. 23, 7. מֵרָחוֹק לָגוּר
Jes. 52, 4. בָּרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם
Jer. 42, 15. וּבָאתֶם לָגוּר שָׁם
Jer. 42, 17. לָבוֹא מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם
Jer. 42. 22. לָבוֹא לָגוּר שָׁם
Jer. 43, 2. לֹא־תֹאבְרוּ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם
Jer. 43, 5. לָגוּר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
Jer. 44, 8. אַתֶּם בָּאִים לָגוּר שָׁם
Jer. 44, 12. לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם
Jer. 44, 14. הַבָּאִים לָגוּר־שָׁם
Jer. 44, 28. לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם
Thr. 4, 15. לֹא יוֹסִיפוּ לָגוּר
imperat.: גּוּר
Gn. 26, 3. גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת
imperat. fem.: וְגוּרִי
2 Reg. 8, 1. וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי
imperat. pl.: גּוּרוּ
Job. 19, 29. גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי־חָרֶב
imperat. pl.: וְגוּרוּ
Ps. 22, 24. וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ
1 imperf.: אָגוּר
Dt. 32, 27. לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
imperf.: אָגוּרָה *cum h.*
Ps. 61, 5. אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים
2 imperf.: תָּגוּר
Dt. 18, 22. הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ
2 fem.: תָּגוּרִי
2 Rcg. 8, 1. וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי
3 imperf.: יָגוּר
Ex. 12, 48. וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר
Lev. 17, 8. אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם
Lev. 19, 33. וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר
Num. 9, 14. 15, 14. וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר
Jud. 5, 17. וְדָן לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת
Ps. 15, 1. יְיָ מִי־יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ
Jes. 33, 14. מִי־יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכְלָה
Jes. 33, 14. מִי־יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם
Jes. 54, 15. הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי
Jer. 49, 18. וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם
33. 50, 40,
Ez. 14, 6. אֲשֶׁר־יָגוּר בְּיִשְׂרָאֵל
c. suff.: *יְגֻרֶנּוּ
Hab. 1, 15. *יְגָרֵהוּ בְּחַרְמֹו
c. suff.: *יְגָרֶךָּ
Ps. 5, 5. *לֹא יָגוּר רָע
3 imperf.: וַיָּגָר *apoc.*
Gn. 20, 1. וַיָּגָר שָׁם בִּגְרָר
Gn. 21, 34. וַיָּגָר אַבְרָהָם
Dt. 26, 5. וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט

Num. 22, 3. וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם
1 Sam. 18, 15 מִשְׂכִּיל מְאֹד וַיָּגָר מִפָּנָיו
c. suff.: *גֻּרָיו
Prv. 21, 7. *שֹׁד־רְשָׁעִים יְגֹרֵם
3 f. imperf.: וַתָּגָר
2 Reg. 8, 2. וַתָּגָר בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים
3 imperf. pl.: יָגֻרוּ
Jes. 16, 4. יָגֻרוּ בָךְ מֹדִחִי
Job. 41, 17. מִשְּׁתֵּי יָגֻרוּ אֵילִים
Ps. 33, 8. יָגֻרוּ כָל־יִשְׁבֵי תֵבֵל
Ps. 56, 7. יָגֻרוּ, יִצְפְּנוּ הֵמָּה
Ps. 59, 4. יָגֻרוּ עָלַי עַזִּים
Ps. 140, 3. כָּל־יוֹם יָגֻרוּ מִלְחָמוֹת
Hos. 10, 5. יָגֻרוּ שֹׁכֵן שֹׁמְרוֹן
2 pl.: תָּגֻרוּ
Dt. 1, 17. לֹא תָגוּרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ
Hitpa-el: דִּתְגּוֹרֵר
part.: מִתְגּוֹרֵר
1 Rg. 17, 20. אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְגּוֹרֵר עִמָּהּ
Jer. 30, 23. סַעַר מִתְגּוֹרֵר
3 pl. imperf.: יִתְגֹּרָרוּ
Hos. 7, 14. עַל־דָּגָן וְתִירוֹשׁ יִתְגֹּרָרוּ

גֵּר, גֵּיר

ג״ן וסכנוי גֵּרִים נויל ניכוני. סכלנס נככרי וקיס-וכ, סגר נקכן לק לו [פּרעמד-ליכ, קוסכלנכדעך], ונקפּר נכ מקוסות ונוים, לו פיוצני-סהלים סכוסעים נקכן, לו מקיס-סלך וקרק ודוכס קמעק-קדס [פילנעך], וזילוכו תוֹשָׁב, אָזְרָח. סספּרס זכין גֵּר וכין גֵּר סוק סעלס, נקפּר גֵּר קוקכיי, וכן כין שָׁם וכין שָׁם. נתקנוס גֵּיר, אִתְּגֵיר, גויכי-זס, ונמקק נתקנוס עול גִּיּוֹר ונגרלק גֵּרוּת וסכס פֵּגֵר נתקנוס לניכן סכנן.

n. m. participiale, advena, alienigena, peregrinus, hospes, inter Israëlitas potissimum, qui moribus eorum se adjungit (Judaei interpretatione magis *dogmatica*, quam historica de eo interpretantur, qui superstitiones barbaras repudiavit). LXX. *ξένος, πάροικος* (syn. תּוֹשָׁב), *γηώρας* (עֲ), *προσήλυτος, γείτων.*

Gn. 15, 13. כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ
Gn. 23, 4. גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי
Ex. 2, 22. גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נׇכְרִיָּה
18, 3.
Ex. 12, 48. וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר
Lev. 19, 33. וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר
Lev. 25, 35. גֵּר וְתוֹשָׁב וְחִי עִמָּךְ
Lev. 25, 47. יַד גֵּר וְתוֹשָׁב
Lev. 25, 47. אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר
Num. 9, 14. 15, 14. וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר
Dt. 10, 18. וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם
Dt. 23, 8. כִּי־גֵר הָיִית בְּאַרְצוֹ
Dt. 24, 17. לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם
Dt. 27, 19, מִשְׁפַּט גֵּר־יָתוֹם וְאַלְמָנָה
2 S. 1, 13. בֶּן־אִישׁ גֵּר עֲמָלֵקִי אָנֹכִי
Job. 31, 32. בַּחוּץ לֹא־יָלִין גֵּר
Ps. 39, 13. כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ
Ps. 119. 19. גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ
Jer. 7, 6. גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה
Zach. 7, 10. גֵּר וְעָנִי אַל־תָּעֹשְׁקוּ
Mal. 3, 5. וּמַטֵּי־גֵר וְלֹא יְרֵאוּנִי
וְגֵר
Ex. 22, 20. וְגֵר לֹא־תוֹנֶה
Ex. 23, 9. וְגֵר לֹא תִלְחָץ
Ps. 94, 6. אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ
Jer. 22, 3. וְגֵר יָתוֹם וְאַלְמָנָה
הַגֵּר
Ex. 23, 9. אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר
Lev. 17, 8 וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר
Lev. 17, 10. 13. וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
Lev. 19, 34. הַגֵּר־הַגָּר אִתְּכֶם
Lev. 20, 2. וּמִן־הַגֵּר־הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל
Lev. 22, 18. וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
Num. 15, 30. מִן־הָאֶזְרָח וּמִן־הַגֵּר
Dt. 10, 19. וְאֶת־הַגֵּר
Dt. 28, 43. הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ
Jes. 14, 1. וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם
Ez. 22, 29. וְאֶת־הַגֵּר עָשְׁקוּ
Ez. 47, 23. אֲשֶׁר גֵּר יָגוּר
וְדַגֵּר
Ex. 23, 12. וְיִנָּפַשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ וְהַגֵּר
Lev. 16, 29. וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם
17, 12. 18, 26.
Dt. 14, 29. וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה
16, 11. 14.
Dt. 26, 11. אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר
Jos. 8, 35. וְהַגֵּר הֹלֵךְ בְּקִרְבָּם
וְדַגֵּר
Ez. 14, 7. וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר
בַּגֵּר
Ex. 12, 19. בְּגֵר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ
וּבַגֵּר
Lev. 17, 15. בְּאֶזְרָח וּבַגֵּר
עַגֵּר
Lev. 24, 16. 22. כַּגֵּר־כְּאֶזְרָח
Num. 15, 15. כְּכֹם כַּגֵּר
Jos. 8, 33. כַּגֵּר כְּאֶזְרָח
Jer. 14, 8. לְמָה תִּהְיֶה כַגֵּר בָּאָרֶץ
לַגֵּר
Lev. 25, 47. וְנִמְכַּר לַגֵּר
Dt. 14, 21. לַגֵּר אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 24, 19. לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה
20. 21.
Dt. 26, 12. 13. לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
Ez. 22, 7. לַגֵּר עָשְׁקוּ בְעֹשֶׁק
וְלַגֵּר
Ex. 12, 49. וּלְגֵר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם
Lev. 19, 10. לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם
23, 22.
Num. 9, 14. וְלַגֵּר וְלָאֶזְרָח
Num. 15, 15. 16. 26. 29. 19, 10. וְלַגֵּר הַגָּר
Num. 35, 15. וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם
Jos. 20, 9. וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
cum suff.: וְגֵרְךָ
Ex. 20, 10. וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 5, 14. 31, 12. וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 29, 10. וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ
cum suff.: מְגֻרֶיהָ
Dt. 24, 14. מֵאֶחָיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ
cum suff.: גָּרֹו
Dt. 1, 16. וּבֵין־אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ
pl.: גֵּרִים
Ex. 22, 20. גֵּרִים הֱיִיתֶם
Ex. 23, 9. כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
Lev. 19, 34. כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
Lev. 25, 23. כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם
Dt. 10, 19. כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
1 Chr. 29, 15. כִּי־גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ
Ps. 146, 9. יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים
Jes. 5, 17. גֵּרִים יֹאכֵלוּ
pl.: דַּגֵּרִים, דַּגֵּרִים
1 Chr. 22, 2. לְכַנֵּס אֶת־הַגֵּרִים
2 Chr. 2, 16. כָּל־הָאֲנָשִׁים הַגֵּרִים
pl.: וְדַגֵּרִים
2 Chr. 30, 25. וְהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
pl.: וְלַדַּגֵּרִים
Ez. 47, 22. וְלַגֵּרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם

גֵּרוּת

ג״כ נויל גֵּר, וסכוונס סלון נגיס לו קרקיס [סעלנעגנע].

n. f. (ortum ex גֵּר), diversorium, hospitium. LXX. *παροικία* (Act. 13, 17. 1 Ptr. 1, 17.).

בְּגֵרוּת
Jer. 41, 17. וַיֵּשְׁבוּ בְּגֵרוּת כִּמְהוֹת

מָגוּרִי

ז' מן גּוּר, וסִמְכוּי מְגוּרֵיהֶם ע"פ מְקוֹמָם. סמלמ מופשטת כמו מעוף, לומר מקיפה וגולם [וומכדעבפם, ומלמ-מקיפה], כהשמל על סיכוים ועמדה, על מצבן ומקום מוצב. ומפעל לפעמים נקלוף עם מָגוֹר ע"ג.

n. m. abstract. (a v. גּוּר) peregrinatio, commoratio in terra peregrina. LXX. *μετοικία.*

cum suff.: בְּמְגוּרֵיהֶם
Ps. 55, 16. כי־רעות במגורם

constr pl.: מְגוּרֵי
Gn. 37, 1. בארץ מגורי אביו
Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב היו

pl. c. suff.: מְגוּרַי
Thr. 2, 22. מגורי מסביב

pl. c. suff.: מְגוּרַי *p.*
Gn. 47, 9. ימי שני מגורי
Ps. 119, 54. בבית מגורי

cum suff.: מְגוּרֶיךָ
Gn. 17, 8. את־ארץ מגוריך
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגוריך

cum suff.: בְּמָגוּרֶיהָ
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו

cum suff.: מְגוּרֵיהֶם
Gn. 36, 7. ולא יכלה ארץ מגוריהם
Gn. 47, 9. בימי מגוריהם
Ex. 6, 4. את ארץ מגוריהם
Ez. 20, 38. מארץ מגוריהם

מָגוֹר

ז' גויר גּוּר נסכוון סכ' וכינוי מְגוּרִים נזיוק סקלס ע"ל, לכן סקלוף עם מָגוּר. סכוונס פקד וירקס מוכ וועוס קסמון וקלסס פקסס ומצרף [פוכלמ, שרעקמן].

n. m. (natum ex v. גּוּר II.) formido, terror, metus. LXX. *ἀπώλεια.*

Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jer. 6, 25. מגור מסביב
20, 3. 10. 46, 5. 49, 29.

לְמָגוֹר

Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור

מִמָּגוֹר

Jes. 31, 9. וסלע ממגור יעבור

מְגוֹרָה

ז' גויר מָגוֹר וסמכוון לנכוך.

n. f. (ortum ex מָגוֹר), terror. LXX. *ἀπώλεια.*

constr.: מְגוֹרַת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו

מְגוּרָה

ז' גויר מָגוֹר, וסכוונס קסס ומענוכ [שמייכמר], וסכוכ גוכ נסכוון ק', קכן לעמ סקלוף עם מְגוּרָה, נפקיון לימס ופקד [פוכלמ].

n. f. (natum ex v. גּוּר I.) horreum, apotheca (barbare: granarium, penuarium). LXX. *συναθροίζειν*, bene intellecta vocabuli origine.

pl. c. suff.: מִמְּגוּרֹתָם
Jes. 66, 4. ומגורתם אביא להם

sg. בַּמְּגוּרָה
Hag. 2, 19. העוד הזרע במגורה

pl. c. suff.: מְגוּרוֹתַי
Ps. 34, 5. מכל־מגורותי חצילני

מַמְגֵרָה

ז' גויר מְגוּרָה יסכוונס קסס ופוכר [קמלנקמממכר], וסכס סקוופס ז' זכיי, נסיוק למנוכס עוד ע' גוריי. ע' עוד מגר.

n. f. (ex מְגוּרָה ortum), horreum, apotheca frumentaria. LXX. *ληνός*, torcular.

מַמְגֵרוֹת

pl.: נתרסו ממגרות
Joel 1, 17.

גֵּר, גְּוִר

ז' וסכינוי גְּוִרִים וגם גְּרוֹת. סמלמס סיס יוקק וככס [יוכגעם] מצכס גור לומר סיקפס כמו עול. ומוס גור-קיים כמו בן-קיים יוקק-סקיים, וגור-תכין כמו ילד-תכין, ולכן כאמר סכיקו גוריסן ודוק. נסוכסי גוכוף וגכיף מפלסו ונערני מבן-כלב וקיים, וכגמלק מבר כלבקק. ע' עיר.

n. m. animal *lactens*, sugens (a v. גּוּר III.), juvencus, pullus, catulus, praecipue catulus leonis vel draconis. LXX. *σκύμνος* (*λέοντος*). Arab. *g'arv*, leo parvulus, catulus; syr. *guro*, *gurjo*, *garvo*, vi eadem.

Gn. 49, 9. גור אריה יהודה
Dt. 33, 22. דן גור אריה
Nah. 2, 12. שם גור אריה

I. pl. c. suff.: גּוּרֶיהָ
Ez. 19, 2. רבתח גוריה

cum suff.: מִגְּרֵיהָ
Ez. 19, 3. ותעל אחד מגריה
Ez. 19, 5. ותקח אחד מגריה

cum suff.: גְּוִרֵיהֶן
Thr. 4, 3. הניקו גוריהן

constr. pl.: כְּגוּרֵי
Jer. 51, 38. נערו כגורי אריות

II. pl. c. suff.: גְּרוֹתֵיהֶן
Nah. 2, 13. בדי גרותיו

גּוֹרָל

ז' וסכינוי גְּרָלוֹת סלנון ומסכוון מכן קעכס ופסיפוס [שעייכמן], וכי נס מסליכו גורל, לכן כקסווס לעיון סגורל [לעקס], וכקמר מעכו סעיל, יסס, מסליך סקיל וכלוומס. ופקר עלס גגורל כקמר נלכך ופקוו לו עלס וינץ, ומסלוות כקצר נלעוכות קקיים. ופקר לקעכות סקצר דע מסקופיי ל ניין מסקמן, כמו לקל גּוֹזָל, ומסס גּוֹר פקכוכו [כמו גַּר נמסס כפלי גַּרְגַּר, גֵּרָה] מכן, מקצר גֵּר נסלכך על גַּר, יְגַר, ונסקמן מכן קעכס. ודע שמצכס גָּרָל לק סיס ולק נכלק, ונערני סוק גויל-מסס, ומסס גרל סס מס לקכן לו מכן דקס [קיעס]. *n. m.* lapillus, ad faciendam suffragationem vel sortitionem (*ψῆφος*, *ψηφίς*, calc-ulus), propterea *sors*, sors divina, id quod sors cuipiam obtulit, quod sortibus alicui assignatum est, fortuna. Terminatio *al* diminutiva est, sicut in גְּוָל avicula, columbula; גּוֹר enim (sicut גַּר in גַּרְגַּר, גֵּרָה) *lapis* dicitur; radix autem גַּר cognata est similibus גַּר, יְגַר. Verbum arabicum גרל (unde *g'aral*, glarea, *χλαρόν* apud Hesychium) *denominativum* est. LXX: *κλῆρος*, *κληρονομία*, *ὅριον*, *ὄνομα*, בג' *κληρωτί.*

Lev. 16, 8. גורל אחד ליהוה
נחלה גורל אחד וחבל אחד
Jos. 17, 14.
Jos. 17, 17. לא־יהיה לך גורל אחד
Jos. 18, 6. וירית לכם גורל פה
Jos. 18, 8. ופה אשליך לכם גורל
Jos. 18, 10. וישלך להם יהושע גורל
Ps. 22, 19. ועל־לבושי יפילו גורל
Jes. 34, 17. והוא־הפיל להן גורל
Ez. 24, 6. לא־נפל עליה גורל
Joel 4, 3. ידו גורל
Obad. 1, 11. ועל־ירושלם ידו גורל
Nah. 3, 10. ועל־נכבדיה ידו גורל

וְגוֹרָל

Lev. 16, 8. וגורל אחד לעזאזל
Jes. 17, 14. וגורל לבזזינו

דַּגּוֹרָל

Lev. 16, 9. אשר עלה עליו הגורל ליהוה
Lev. 16, 10. אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
Num. 26, 56. על־פי הגורל יחלק
אל אשר־יצא לו שמה הגורל
Num. 33, 54.
Jos. 15, 1. 17, 1. ויהי הגורל למטה
Jos. 16, 1. ויצא הגורל לבני יוסף
Jos. 19, 1. ויצא הגורל השני
Jos. 19, 10. ויעל הגורל השלישי לישכר יצא הגורל הרביעי
Jos. 19, 17.
Jos. 19, 24. ויצא הגורל החמשי
Jos. 19, 32. יצא הגורל הששי
Jos. 19, 40. יצא הגורל השביעי
Jos. 21, 4. ויצא הגורל למשפחת כי להם היה הגורל ראשונה
Jos. 21, 10.
1 Chr. 6, 39. כי להם היה הגורל
1 Chr. 24, 7. ויצא הגורל הראשון 25, 9.
1 Chr. 26, 14. ויפל הגורל מזרחה
Esth. 3, 7. הפיל פור הוא הגורל
Prv. 16, 33. בחיק יוטל את־הגורל
Prv. 18, 18. מדינים ישביח הגורל
Jon. 1, 7. ויפל הגורל

בְּגוֹרָל

Num. 26, 55. אך־בגורל יחלק
והתנחלתם את־הארץ בגורל
Num. 33, 54.
אשר תתנחלו אתה בגורל
Num. 34, 13.
Num. 36, 2. בגורל לבני ישראל
Jos. 19, 51. בגורל בשלה לפני יי
Jud. 20, 9. לגבעה עליה בגורל
Mich. 2, 5. משליך חבל בגורל

בַּגּוֹרָל

Jos. 21, 4. וממטה בנימן בגורל
Jos. 21, 5. ומחצי מטה מנשה בגורל
Jos. 21, 6. מטה מנשה בבשן בגורל כאשר צוה יי ביד־משה
Jos. 21, 8.
1 Chr. 6, 46. בגורל ערים עשר
1 Chr. 6, 48. בגורל ערים שתים עשרה
ויתנו בגורל ממטה בני־יהודה
1 Chr. 6, 50.

גּוֹרָל

constr.:
Jos. 18, 11. גורל מטה בני־בנימן
Ps. 125, 3. גורל הצדיקים

בְּגוֹרָל

constr.:
Jos. 14, 2. בגורל נחלתם
Num. 36, 3. ומגרל נחלתנו

גּוֹרָלִי

cum suff.:
Ps. 16, 5. אתה תומיך גורלי

בְּגוֹרָלִי

cum suff.:
Jud. 1, 3. עלה אתי בגורלי

גּוֹרָלֵךְ

cum suff.:
Prv. 1, 14. גורלך תפיל בתוכנו

גּוֹרָלָךְ

cum suff.:
Jes. 57, 6. הם הם גורלך
Jer. 13, 28. זה גורלך מנת־בְּגוֹרָלֵךְ
Jud. 1, 3. גם־אני אתך בגורלך לְגוֹרָלֵךְ
Dan. 12, 13. ותנוח ותעמד לגורלך גְּוֹרָלוֹ
1 Chr. 26, 14. ויצא גורלו צפונה
גְּוֹרָלָם
Jos. 18, 11. גבול גורלם

וְגוֹשׁ

Job. 7, 5. וגוש עפר

גֵּז

v. s. r. גָּזַז *p.* 240.

גִּזְבָּר

ז' כעכני ונקלמי וסכינוי גִּזְבָּרִים שלס

Jos. 21, 20. ויהי שרי גורלם
ויהי גורלם ערים שתים
Jos. 21, 38. עשרה

pl.:
Lev. 16, 8. על־שני השעירם גרלות
1 Chr. 24, 31. ויפילו גם־הם גורלות
1 Chr. 25, 8. ויפילו גורלות משמרת
1 Chr. 26, 13. ויפילו גורלות כקטן
1 Chr. 26, 14. הפילו גורלות
Neh. 11, 1. ושאר העם הפילו גרלות
Jon. 1, 7. ונפילה גורלות
Jon. 1, 7. ויפלו גורלות

וְגוֹרָלוֹת

pl.:
Neh. 10, 35. והגרלות הפלנו

בְּגוֹרָלוֹת

pl.:
1 Chr. 24, 5. ויחלקום בגורלות

גּוּשׁ

פעל לק-עוכר ויקמכו סמלקלקים שמקכוכו כמו נגש נעכני, לשון לכלוך ועכוף, קולס מהשרש וס לק יקכן משס גּוּשׁ שליכוכו רגב וכוכר. וכלקס לי שמשרש גָּשׁ סמקכוון מן גָּדַשׁ, כמו קדם נקרנוס קמוכ קְדוּם, ולשרש וס סעכין לניכיס ולניכיס מל נעכוסס [סייפען, לוגשמעכע'עטען], ע' גּוּשׁ משס. וכן פרשתי משרש נספני מנכס שפתי לרס. לקן עוד לפשר לשרש גס פרוש לקר, שס שכניכ תכוכתו נמכוון רפש ועיט, כי כן מולקו נפרקי והודו [גוש-ידען] וכלוומס.

verb. inusit., quod grammatici c. arab. *nag'asa* (impurum, lutulentum esse) conferunt, ut nomen גּוּשׁ inde deducant. Sed res tota vacillat ac claudicat; גּוּשׁ potius brevior forma v. גָּדַשׁ fuerit, sicut targumice קְדוּם ex decurtatum est; גָּדַשׁ autem vim habet coacervandi, unde גּוּשׁ, graece *θίς*. Alii radicem sanscriticum *gosh*, pers. gush-iden comparabunt; quo jure, — sub judice lis est.

גֹּשׁ

ז' וסמלנס רגב ומגרפה [שמלנע, ד"ל ציעטע, סויפען], סנגנכ וסקגוכ ונקקל מן סעפר, נסשקל על מין נרעת, כי יסיס סעוכ רגבים רגביס, וכן נלשון משכס: גוש עפר סכוכס [עסכוכ פ'ן], גוכ לגושׁ [סלנון כילון להיות עפר, כלומר לשרפה] וכלוומס, לכן לכוכ ניין לרגב וקפר וכך [קלוש-פען, עפסמפ], כמו גוש על-ויתיס, ספעל סקגושׁ גויל-סשס כמו סתקנק נלשון קכמיס וכקנק שנמקלק.

n. m. gleba, humus v. c. qua injecta corpora conteguntur, *βῶλος*, *χῶμα* (unde glebam in os injicere, apud Tullium), translate de quodam leprae genere, quae ob cutis asperitatem *ἐλέφας* (s. *ἐλεφαντίασις*) ab *Aretaeo*, *σατυρίασις* a *Galeno*, *λεοντίασις* a *Celso* nominatur. Qimchi: חֻתִּיכַת עָפָר וְדוֹמֶה לוֹ שֶׁנַּעֲקְרוּ בְּגוּשֵׁיהֶם. LXX: *βώλαξ*. Vulg. *sordes pulveris.*

וְגוּשׁ

Job. 7, 5. וגוש עפר

גֵּז

v. s. r. גָּזַז *p.* 240.

גִּזְבָּר

ז' כעכני ונקלמי וסכינוי גִּזְבָּרִים שלס

Digitized by Google

כיקוי, כפלו סיקיל גְּזֵבֶר, וכמקס כיקוי גְּזַבְּרֵיָּא, סיליופס נקמי גְּזַבְּרֵיָּא, ופסס גְּדָבֶר לעיל קן סלעו מפכו, כילך שפס קמיק. סמלכס מפוכס ופקיל סקופר [שמעמיימסעי, רעכעמיימסעי], כי סיפלס פוכקכס מן גָּזָא ומן גַּר, ופסס גָּזָא סילופס גְּזָא, קופר וככס [שמעמן], וכן נגמקס בֵּר־גָּזָא כיק-סקופר ומפמן, וסלגס שלוס כ' סמעמס, וכן נפכמי נכו [נקכיקס ולק נפכמכ] ונקופכי גָּזָא וכן נכוכי ויוכי *gaza* [גַּזָּא, ונגכמכי גַּזוּפ, קפר מפכו קק-מס סיפלס סופק. וסנכס בַּר נפלכי וכ, ניון קופקיי שס, וכן נגכמכי נשר כופ [עי' הֶחְבֵּר, סְרֵבֶר].

n. m. hebr. et aram., n. magistratus persicum (plur. tanquam a nomine גִּזְבָּר, cujus forma aramaica est גַּדְבָּר, quod v. supra) praefectus thesauro regio, tribunus aerarii, quaestor, custos gazae. Compositum est enim hoc nomen ex גַּז, גָּזָא, gaza, et terminatione linguae Persicae, sicut et nostrae, propria: bar, war (pers. *geng'ewar*). Syr. *gizabro*, *ganzobro*, dagesh enim est liquidae complementum). Gemarice: בֵּר־גָּזָא, *θησαυροφυλάκιον*, *γαζοφυλάκιον*. LXX: *γαζβαρινός*.

hebr הַגִּזְבָּר
Esr. 1, 8. עַל־יַד מִתְרְדָת הַגִּזְבָּר
pl. def.: גִּזְבְּרַיָּא *aram.*
Esr. 7, 21. לְכֹל גִּזְבְּרַיָּא דִּי בְעֵבֶר נַהֲרָה

גִּזָּה

פעל לק עוכר כ"ק כנור גְּזִירָה, כי נווי ממעי קמי נקליס סוק מקפס גַּז יעויין פס, ולקיס ומופק לפעל סוס פעכי וסקמי גְּזָא, גזא. הפקכון כמו גַּז, גַּז לשון קניכס וקקיכס [קויסקכיילען, נעסויען]. נקמי פסקפל כמו גוו על סקעופעות והכניקס [שליעסען], וכגמקס ונערני על הגמול וזלוס סוכס [סלטן: נוזכיילען, נועסיילען], וככון פסקפל. ומוס כיכוסלמי מְגִזֵּי וסווגי מְגִזֵּן לומר תפפרת, וכן כגמקס גְּזֵזָא [מן גְּזִי] לומר מוכקס ומענכ, נמכוון גַּז לעיל. *vrb. inusit.*, (unde גְּזִירַת גִּזֵּי enim *ψ.* 71, 6. est nomen גַּז, addito personae signo), quod commentum non esse testantur גְּזָא apud Aramaeos, *g'azâ* apud Arabes, vi excidendi, execandi (cf. גַּז, גָּזַז). Aramaice etiam vi volandi, sicut גַּז (q. v.), arabice: aliquid secti attribuere, assignare, retribuere, sicut gemarice dicitur: לְמִגְזֵי בִישָׁא בִישָׁתִיה, טָבָא טָבָתִיה. Glossa: לְשׁוֹן שִׁלּוּם.

גְּזִירָה

ג"כ וסללס מכן-מקנכ מפוסלס [נע-סויענער נויק-שעיין] ומקמוכס ע"מ זְרִיעָה, הֲלִיכָה, וכגמקס לשכק-סנויק, מוכס סכמכלכין, קכמי-סנויק יזוע. *n. f.* ad sim. f. זְרִיעָה, הֲלִיכָה, lapis excisus, caesus, politus. Bene: *λελαξευμένος*, *τμητός*, *ξυστός*, *πελεκητός*, *ἀπελέκητος*. Glossa: אֲבָנִים גְּזִירוֹת; נְסָלוֹת. Gemaricum quid sit, in vulgus notum.

Ex. 20, 25. לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גְּזִית
1Reg. 5, 31. לִיסֹד חֲבִית אַבְנֵי גְזִית
1 Reg. 6, 36. שְׁלֹשָׁה סוֹרֵי גְזִית
1Reg. 7, 9. אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גְּזִית
1 Reg. 7, 11. כְּמִדּוֹת גְּזִית וְאֶרֶז
1 Reg. 7, 12. שְׁלֹשָׁה סוֹרִים גְּזִית
1 Chr. 22, 2. לְחֹצְבֵי אַבְנֵי גְזִית
Ez. 40, 42. אַבְנֵי גְזִית
Am. 5, 11. בְּתֵי גְזִית בְּנִיתֶם וְנָטַעְתֶּם
Jes. 9, 9. וְגִזִית נִבְטָה בְּגָוְיָת
Thr. 3, 9. גָּדַר דְּרָכַי בְּגָזִית

גָּזַז

פעל כולל וסעתיל יָגֹז וסמקול גְּזֹז לפ סכוונס של גַּז [כן לפקוק פסכס] כמו גַּז וסמלך שלו גָּזָה, כלומר כריקס וכסיקס וקפול קעיפס ונכיכס [שכיי-לען, שכנכיילען]. וכפכר לל גַּר, גָּד לעיל פעכן נכווי סלגוכות, כי גס נסוולו מעלמו [*kad*: findere], כן נסכס לפכיכו מכן לכל שפתי מעכנ. כי נפפס סנדלפס גד [*c'id*] וביוכי וכומי ונפפס גרעכפס וקנקלנפס כסכס כמכוון. סמלל לל גלוק פפער וגריעס סוקן ועל גוויק סלמר וכסיעק עגני סכנ ויקי סלוכר.

verb. trans. (quocum cognata sunt גָּזָה, גָּזַם et גָּזַר, quae est eorum omnium radix) exc*id*ere, execare, resecare, tondere (capillos, lanam), sanscr. c'id, lat. *cid*.
LXX: *κείρειν*, *διαστέλλειν*.

part.: גֹּזֵז
1 Sam. 25, 4. כִּי־גֹזֵז נָבָל אֶת־צֹאנוֹ
part. pl.: גֹּזְזִים
1 Sam. 25, 7. שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְזִים לָךְ
2 Sam. 13, 23. וַיִּהְיוּ גֹזְזִים לְאַבְשָׁלוֹם
2 Sam. 13, 24. הִנֵּה־נָא גֹזְזִים לְעַבְדֶּךָ
pl. constr.: גֹּזְזֵי
Gn. 38, 12. וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ
pl. c. suff.: לְגֹזְזָיו
1 Sam. 25, 11. אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזָי
pl. c. suff.: גֹּזְזֶיהָ
Jes. 53, 7. לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נַאלָמָה
inf. constr.: בְּגָזְזָן
וַיְהִי בְגָזְזָן אֶת־צֹאנוֹ בְּכַרְמֶל
1 Sam. 25, 2.
inf. constr.: לְגָזֹז, לְגָזְזָן
Gn. 31, 19. וְלָבָן הָלַךְ לָגֵזֹז אֶת־צֹאנוֹ
Gn. 38, 13. עֹלֶה תִּמְנָתָה לָגֵז צֹאנוֹ
imperat. fem.: גֵּזִּי
Jer. 7, 29. גֵּזִי מִנֵּזֶר
imperat. fem.: גָּזְזִי *p.*
Mich. 1, 16. קָרְחִי וְגֹזִי
2 *imperf.:* תָּגֹז
Dt. 15, 19. וְלֹא תָגֹז בִּכוֹר צֹאנֶךָ
3 *imperf.:* יָגֹז *v.* *וַיָּגָז
*וַיָּגָז שְׁלֹשִׁים מִן־חֲמֹרִים
Num. 11, 31.
Job. 1, 20. וַיָּגָז אֶת־רֹאשׁוֹ
Nif-al: נָגֹז *v.* *נָגְזוּ
*נָגְזוּ מִן־הַבַּיִת
3 *perf. pl.:*
*וְכֹהֵן נָגִיד וְעֹבֵר
Nah. 1, 12.

גַּז

ג"ו וסמן סרכוי גְּזִי, וסללס סכגוו מנמר ונכנל דעמרל [שור, וועללשור], וסמס נקכס מפכו גְּזֵרָה מללסו, נסמקל על גו-סכר [וויעזען-שור], לו על עֶת־גַּז [שעעלייס], וגוי סלמך סכגון כגוו סמלך סכר, ולולי סיס לקציק גוק סכר כמו מס למלך; נקכגוס: נקר לקקגוות שקפל למלכל. סמופעס נגמרל גְּזִזוּ, וסמס מָאנִי' גְּזִזִי' דפקרל, כי לפרס גַּז גס סמכוון סרליפס, וכן יוכן גְּזִזֵי דְבָרָא. עי' עוד מכוון לקר לל גוין נספרי קרווי פניכים קל"ס.

n. m. vellus (a vellendo), barbare: tonsura lanae ovilis; etiam tempus tondendarum ovium (LXX: *κουρά*, *πόκος*), cujus fem. גְּזָזָה ad pratorum tonsuram transfertur. Gr. *κῶας*, *κώδιον*. Qimchi (Ps. 72, 6.) הַמָּשָׁל שֶׁזִּקְצֵר וְהִשְׁאִירוּ שֶׁרְשָׁיו: וְיָרִיד יִצְמַח עִם הַגָּזָר. Gemarice גַּז dicitur etiam vi frangendi permultis in vocabulis.

Dt. 18, 4. וְרֵאשִׁית גַּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ
Ps. 72, 6. יֵרֵד כְּמָטָר עַל־גֵּז
הַמֻּגָּז
Job. 31, 20. וּמִגֵּז כְּבָשַׂי יִתְחַמֵּם
pl. constr.: גִּזֵּי
Am. 7, 1. אַחַר גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ
גְּזָזָה

ג"כ גויר סוכרי גַּז וועמס לו כמכוון. ועל שנקנוס ונגמרל פסס גַּז, עשרס גַּמּ ונעכני גכו, לשון כמוי ועפוף, ולקר שמכו גְּזֵזֵי כרומים, לומר עמופי ועלכוגי כרומים, נפללפת סכ' ע' לגוס סו', כמו [קפקר ק' ג']: על-גְּזֵזֵי שלפת [כמר גַּבֵּי, גְּזֵזֵי]. וכן נקנוס יוכען [יקוקפל כ"ו, כ"ד] גְּזִזֵּן הַחֻכְלָא [נ"ל גְּזִזֵּן, כמר גְּזֵזֵן] קפול שלת סעכני גלוס וולק.

n. f. tonsura, LXX: *πόκος*. Talmudice גְּזֵזֵי vestes, a verbo operiendi גָּזַז, targumice: גְּוִזִּין, גְּוִזֵּן.

הַגְּזָזָה
Jud. 6, 37. עַל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ
Jud. 6, 38. וַיִּזַּר אֶת־הַגִּזָּה
Jud. 6, 38. וַיִּמְצֶה טַל מִן־הַגִּזָּה
Jud. 6, 39. יְהִי־נָא חָרֵב אַל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ
Jud. 6, 39. וְיִהִי־חֹרֶב אַל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ
Jud. 6, 40. בַּגִּזָּה
Jud. 6, 39. רַק־הַצֶּמֶר בַּגִּזָּה
constr.: גִּזַּת
Jud. 6, 37. אֶת־גִּזַּת הַצֶּמֶר

גָּזַל

פעל כולל וסעתיל יַגְזֹל. ססללס יסולים פלול וקציפס דבר סכיב סכיב, וכלפר מפפעמ וקליל פעור, כמו נולי עוכס מעליפס [פיכס ג' כ'], וקפפעמ פעור ג"כ המכון נעכני [שכנייעסען, שכנג-לען, לוסג'לען], וסיס מפפעל לוס על קפיפס דבר [וועגריייסען] וללילמו [רוי-כען], ולפר מפללוס יוכנו מלל עכען. מכפעל מפכס וקכוסס. קפלוס פפרס גָּזַל ויך נסנרס זל מכוון, ודוסס לס לל נפעלי אָזַל, רָזַל [ישיין שס וכן זל וכדוסס, וכפפי מעכנ מללמו. *vrb. trans. glubere* (apud Varronem), pervellere, cortice denudare, pellem detrahere, (גְּזֵלֵי עֵיר Micha 3, 2.). Arab. *g'azila*, translate: avellere, rapere, vexare. LXX: *ἁφαιρεῖν*, *ἀποβιάζεσθαι*, *ἁναρπάζειν*, *ἁρπάζειν*, *διαρπάζειν*, *ἀποβάλλειν*. Radix est זַל (שַׁל, צַל, אָזַל, רָזַל), praepositione ג in aucta. Gr. *συλᾶν*, *σκύλλειν*.

3 *perf.:* גָּזַל *p.* גָּזֵל
Lev. 5, 23. אֵת־הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל
Job. 20, 19. בַּיִת גָּזַל וְלֹא יִבְנֵהוּ
Ez. 18, 12. גְּזֵלוּת גָּזָל
Ez. 18, 16. וְגְזֵלָה לֹא גָזָל
Ez. 18, 18. גָּזַל גָּזַל אָח
1 *perf.:* גָּזַלְתִּי
Ps. 69, 5. אֲשֶׁר לֹא־גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב
3 *prf. pl.:* גָּזְלוּ
Gn. 21, 25. אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ
עֹרֵר גָּזְלוֹ וַיִּרְעֶה
Job. 24, 2.
3 *prf. pl.:* גָּזָלוּ
מִן־הַמְּחֻלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזָלוּ
Jud. 21, 23.
3 *perf. pl.:* וְגָזָלוּ
עֹשְׁקוֹ עֹשֶׁק וְגָזֹל בַּל
Ez. 22, 29.
paus.: וְגָזָלוּ
וְחָמוֹד שָׂדוֹת וְגָזָלוּ
Mich. 2, 2.
part.: גּוֹזֵל
גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ
Prv. 28, 24.
part. c. suff.: גֹּזְלָיו
וְאַבִּירִים מִגָּזְלוֹ
Ps. 35, 10.
constr. pl.: גֹּזְלֵי
גָּזְלֵי עֹרֵם מַעֲלִיחָם
Mich. 3, 2.
part. pass.: גָּזוּל *sg.*
חָמוּד גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ
Dt. 28, 31.
וְחֻצִּילוּ גָּזוּל
Jer. 21, 12. 22, 3.
part. pass.: וְגָזוּל
וְחֻיִּית אַךְ עָשׁוּק וְגָזוּל
Dt. 28, 29.
inf. constr.: וְלִגְזֹל
וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי
Jes. 10, 2.
2 *imperf.:* תִּגְזָלוּ, תִּגְזָל
מִן־הַגָּזֵל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ
Gn. 31, 31.
אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל
Lev. 19, 13.
אֶל־תִּגְזַל־דָּל
Prv. 22, 22.
3 *imperf.:* יִגְזָל
גְּזֵלָה לֹא יִגְזָל
Ex. 18, 7.
3 *imperf.:* וַיִּגְזָלֵהוּ
2 Sam. 23, 21. וַיִּגְזֹל אֶת־הַחֲנִית
1 Chr. 11, 23. וַיִּגְזֹל אֶת־הַחֲנִית
3 *imperf. pl.:* יִגְזָלוּ
Job. 24, 9. יִגְזְלוּ מִשַּׁד יָתוֹם
Job. 24, 19. יִגְזְלוּ מֵימֵי־שֶׁלֶג
3 *imperf. pl.:* וַיִּגְזָלוּ
Jud. 9, 25. וַיִּגְזְלוּ אֶת כָּל
Nif-al: נִגְזַל
3 *prf. fem.:* וְנִגְזְלָה
Prv. 4, 16. וְנִגְזְלָה שְׁנָתָם
גְּזֵל

ג"ו וסמן גֵּזֶל [ע' קלוס סקנופס], ססללס סכנול וסכיקן פללל וסכנו קלינס ושכף [רויג, קפצפרייס], נקרנוס גְּזֵל [ק' כיקס' ו' יס], וסס שעלי נגמרל גְּזֵלָן, ופקנו גְּזֵלִי פופס.

n. m. (c. גֵּזֶל, promota vocali extrema) rapina, praeda, *σύλημα*.
LXX: *ἁρπαγή*, *ἅρπαγμα*.

Jes. 61, 8. שִׂנְאַ בְּגֵזֶל בְּעֹלָה
Ez. 22, 29. וְגָזְלוּ גֵּזֶל
בְּגֵזֶל
Lev. 5, 21. אוֹ־בְתְשׂוּמַת יָד אוֹ בְגֵזֶל
וּבְגֵזֶל
Ps. 62, 11. וּבְגָזֵל אַל־תִּתְבַּלָּעוּ
constr.: גֵּזֶל
Ez. 18, 18. גָּזַל גֵּזֶל אָח
constr.: וְגֵזֶל
Eccl. 5, 7. וְגֵזֶל מִשְׁפָּט
גְּזֵלָה

ג"כ נויר זַל וסמן גְּזֵלָה וסכוון כמוסו. סמופעי לרוב יליל קופרי פעוני, קס סללס פפעל לפר יסודקו סיס פעולס קיס ולל מנגיס [פערוצ-לין, כיכס נוסצ'כלין] וכן סלעס. נגמרל עוד גְּזֵלוּת.

n. f. ad s. f. שִׁלְּחָה rapina, raptum, *σύλημα*. LXX: *ἁρπαγή*, *ἅρπαγμα*.

Ez. 18, 7. גְּזֵלָה לֹא יִגְזָל
Ez. 33, 15. גְּזֵלָה יְשַׁלֵּם
הַגְּזֵלָה
Ez. 18, 16. וְגְזֵלָה לֹא גָזָל
הַגְּזֵלָה
Lev. 5, 23. וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה
Jes. 3, 14. גְּזֵלַת הָעָנִי בְּבָתֵּיכֶם
pl.: גְּזֵלוֹת

Digitized by Google

vrb. aram. incidere, concidere, translate decernere, de decretis divinis praedictionibusque hariolorum, hinc גָּזְרִין, harioli, qui praedictioni notationique cujusque vitae ex natali die student. LXX: *Γαζαρηνοί*, alias *ἀποτέμνειν*.

Itpe. *ἀποσχισθῆναι, τμηθῆναι.*

Itpe-el: אִתְגְּזַר

3 *fem.:* אִתְגְּזָרַת

Dan. 2, 45. די מטורא אתגזרת

3 *fem.:* דִּתְתְּגְזָרַת

Dan. 2, 34 התגזרת אבן די־לא בידין

part. pl.: גָּזְרִין

Dan. 2, 27. אשפין חרטמין גזרין

Dan. 5, 11. אשפין כשדאין גזרין

pl. definit.: גְּזַרְיָא

Dan. 4, 4. 5, 7. כשדיא וגזריא

גְּזָרָא

ג"כ נקרא ומכוון מצפ נקרן קך ודע [פערפֿיגונג, נעשלופֿט], או דבר מנקרן ויקוק, וכן בסוכסי גְּזַרְתָּא, נקרנוס גְּזָרָא מסמך גְּזֵרַת והידועה גְּזֵרְתָּא ומכתבי גְּזֵרָן ומסמך גְּזֵרַת, וכצפ נכנקפ מגזם לעפ ושמד או מעוכדף ומכודים ומכדומפ. ובדקדוק מכוון לקך לגזרה, ומהגיון מכוון לקך, וגזרם לגזרה ידוע בנשרף.

n. f. aram., decretum, decisio atque decisum. LXX: *σύγκριμα.*

syr. g'sirto, targ. גְּזֵרְתָּא, constr. גְּזֵרַת, defin. גְּזֵרְתָּא.

constr.: וּגְזֵרַת

Dan. 4, 21. וגזרת עליא היא

constr.: בִּגְזֵרַת

Dan. 4, 14. בגזרת עירין פתגמא

גֶּחָל

פעל כוד ולפ־עזכר כף כגזר. הכוונה לליקט וכמילה וקמיפה להיפה ונעיכה וכויס [גלימען, נרעכנען], ודי לך זה לסנין הגזר הכף. ולפנפה לך קוכף כספרי מוד הפרק, לפד לפ שעכוהו מדקדקים סרלפזונים והפקרוכים, הן כני־כריתי, הן שליכם כני־כריתי. תמנות הפרק סנ' וכל' וסק' קצוי הם' הלמנע [גָּחָל = גָּ֫חַל] או כדומה לו, וכנוני־פרק כנים כף' נפמלע, ולפל גָּ֫ל, גָּ֫[חַ]ל יתלוה הפרק נהפעל שָׁ־גַ֫ל ע"ג, ונקצוי בנ' קָלָה וכדומה סרכם. ונפלפ ספרוש והמכוון כל הפרנים פפלה נקנרמפ לפקי סהמתעלות והפווי בפתי מערב, כי בפפ סכדפה כפרק כמכוון גול [s. *g'wal*] לשון להיפה ולילקה, ובלשון רומי קל [lat. *cal*-ere] וכפפה פרפלה נפשלע [pers. se-*ghal*] וכן בפפה שנקלנפה ודוק.

v. intr. atque inus., *cal*-ere, candere, flagrare. Radix est verbum cavum גָּ֫חַל, unde epenthesi vulgari ortum est גָּחַל, quod postea induruit in גָּ֫חַל. Eadem radix inest in verbo שָׁ־גַ֫ל q. v. formaque duriori in קָל־חָ; non differt ab eo sanscriticum *g'wal*, *cal*-endique verbum apud Latinos, pers. se-*ghal*.

גַּחֶלֶת

ג"כ ע"ע גַּחֶרֶת, וסכוני גֶּחָלִים [כפפר לכוב לפפ נקנה סרכוני רים סתדיר נלפון, כמו לפפות תקנה, פפתה, קעה, פערפ, שנלת, כילה, נפלה, יוכה, דנכה, לנכה, שנה, מלה] וסמך סרכוני גַּחֲלֵי. סהלנה נקל קי ולוכה [נרעכנענדע קָאהלע], נהשלע על הניעור. ונשיריי

Gn. 15, 17. אשר עבר בין הגזרים

pl.: לְגִזְרִים

Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

גְּזֵרָה

ג"כ גויר סוכרי גָּזַר ומקורו תוקרי', סהלנה שומפ ולי־ישוב מלפה ולי־ווע [וויסע שהכע וושכסמהוס], וסוף תוקר לקרן, ולקן־גוכה מכוקר נמקרק כעלמו ע"י מדכר. ולע שספכוס מלפון נדילה לילו כלון. נסוכסי בְּגָזְרָא שמס ולפ־וכוע, ובלשון ישמעלע ארץ אלגרז לו גראז לנד כמו גוכה שלכו, ולוכלוס

תרגם: לארעא לית יתנא, ולי לית לדיל.

n. f. (a. m. גָּזַר) terra abscissa, herba carens, ager sterilis et nihil ferens, in quo propter vastitatem atque siccitatem nihil fingi gignique potest. LXX. *γῆ ἄβατος.* Vulg. *terra solitaria.* Onq. אַרְעָא לָא יְתִבָא. Jon. צְדָיָא. Syr. ארעא בירתא. Syr. *magzoro*, terra sterilis. Qimchi: אֶרֶץ שֶׁמְּכָרְחָה מָן הַיִּבּוּשׁ וּמִן הַצַּמָּחִים.

Lev. 16, 22. אל־ארץ גזרה

גְּזֵרָה

ג"כ נכפל המכוון, ל' כמו קָצֶב [מן קנב עכין תקיכה] ניון המוקר המכוון [נוגעצכיעטעכע נעשעלע], ועי' המשקל על מוקר־פכים ומוכם מלפה ולמות [נעשעלע, מומרים, סָּ֫רַס]. כ' שם מקלקה נכית המקצ, ומולי ע"ם פרישומו מצקר סכנין, ונקפן קקר לפ מדע להולמו. גויר המשקל מן גָּזַר. *n. f.* (a. m. גָּזַר), 1) forma, figura, species (Zuschnitt), a v. גָּזַר, sicut קָצֶב a v. קָצַב (taille); Jonat. צוּרְתָּא. 2) pars aedium templi septentrionalis, area centum cubitorum quadrata. LXX. τὸ ἀπόλοιπον, alibi ἀπόσπασμα (cf. sanscr. *s'âr*), *διάστημα.*

הַגְּזֵרָה

Ez. 41, 12. 15. 42, 10. 13. אל־פני הגזרה

Ez. 42, 1. אשר נגד הגזרה

וְהַגְּזֵרָה

Ez. 41, 13. והגזרה והבנין

Ez. 41, 14. והגזרה לקדים

cum suff.: גְּזֵרָתָם

Thr. 4, 7. ספיר גזרתם

בַּגְּזֵרוֹת

ג"כ וסמך סרכוני בַּגְּזֵרוֹת. פפתרון גרון וקלפס כילף וכיל, לומר כלי לגוור [צָקפֿט, גיל], ולכוב ע' פשוט לגיון הכלי. נגמרק גָּזַר [וסרכוני גְּזֵרִין, וגפ גְּזֵרִין] לגיון הגרון, ונקרנוס [שמוקל ג' י"ג לפ] מְגָזַר כמוהו.

n. f. serra (it. serra, hisp. sierra), secundum alios dolabra, ascia, gemarice: גְּזַר, targ. מְגָזַר, vi eadem. LXX. *ὑποτομεύς*, h. e. instrumentum, quo succiditur. Bene Qimchi: חֵם הַמַּשּׂוֹרוֹת שֶׁחוֹתְכִין בָּהֶם חֲתִיכוֹת שׁוֹרֵא בְּכַלָּנוּ.

constr. pl.: וּבְמַגְזְרוֹת

2 Sam. 12, 31. ובמגזרות הברזל

גֵּזֶר

כקרמי כמו נעכרי, קולם המשקל לכוב על גוור לין ופלילה וספיפה [עכעציפֿען], כמו קתנוכו מן שמיל, גוכו קעכי, ובפרע על גוור המכוכנים והמולוע, לפד יודיעון הוכרי שמים וקפפים [כפפיוועפֿע־פֿעכעל־לער]. ומוס הניכוכי גְּזֵרִין, לומר קווי נכוכנים והוכרי שמים.

cum suff.: גִּזְעָם

Jes. 40, 24. בל־שרש בארץ גזעם

גָּזַר

פעל כוד וסעתיל יִגְזֹר, יִגְזַר. המכוון כתוב וכתוק וכתוף [לוים־שכלעכר־שכיילען], וסהמשל ל' על קלוק וכלוג [עס־יילען]. כ' על קיניק העץ [פֿאַלֶלען]. ג' על פלוג וכתוק לקכילם לו על הוכק [לוטפ־יילען]. ד' על קתיכת סרפץ וסקעל [שלאַכטען, מאַכלען]. ה' על גויכת סמשפע [עכעש־יילען]. ו' על סמעמע ונגירת דבר [פֿעררינגערן] וכולם מממין לקל כוגעים. הכפעל פעולי מכל לגם, ויוכן מדבך פלשון. ודע שממנות משרש גָּזַר [וסנ' מקנכ־מוגן], וכן כשפפ כוזו וכ משלמו [sanskr. *s'âr*, s. çâr, defringere] וכשקי לשוכות מעבר, כשנו משיכוק לק' כתקי פלשון, כדומה לו. ויודע מקלה שקר עכו נכו המדקדקים לעשות גו שרש.

verb. trans. dissecare, discindere, hinc distribuere; caedere (ligna); dare cibaria sive victimas pro portione; mactare, necare; decernere, decretum, decisionem facere, et sic porro translationibus aliis ex notione primaria manantibus. LXX: *ἀποσχίζειν, αἴρειν; διαιρεῖν; διαστέλλειν; ἐκλείπειν, καταχρίνειν; ἐκκλίνειν, διαφωνεῖν, ἀπωθοῦν.*

Hab. 3, 17. גזר ממכלה צאן

part.: לְכַגֵּזַר

Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

imperat. pl.: גִּזְרוּ

1 Reg. 3, 25. גזרו את־הילד החי

imperat. pl.: גִּזְרוּ *p.*

1 Reg. 3, 26. גם־לך לא יהיה גזרו

2 *imperf.:* וְתַגְזַר־

Job. 22, 28. ותגזר־אמר ויקם לך

3 *imperf.:* וַיִּגְזֹר

Jes. 9, 19. ויגזר על־ימין ורעב

3 *pl.:* וַיִּגְזְרוּ

2 Reg. 6, 4. ויגזרו העצים

Nif-al: נִגְזַר

2 Chr. 26, 21. כי נגזר מבית יי

Esth. 2, 1. ואת אשר־נגזר עליה

Jes. 53, 8. כי נגזר מארץ חיים

1 *perf.:* נִגְזַרְתִּי *p.*

Thr. 3, 54. אמרתי נגזרתי

3 *pl.:* נִגְזְרוּ *p.*

Ps. 88, 6. והמה מידך נגזרו

1 *pl. perf.:* נִגְזַרְנוּ

Ez. 37, 11. נגזרנו לנו

גֵּזֶר

ג"ו וסכוני גְּזָרִים, פפתרון כקף ולנכר סמוכלת כמו כקף־כוכף [שעיקק, עס"י], כהשל גכ על גוי־כים [מעע־לעס־קייכשכיעע] ונעפ ליוכו מקוס נגוקיי ונפוע וכגור [שנעזסס]. נגמרק גָּזַר וכסמך גְּזֵר, כמו גוי־דין, לשון פלילה ופפיעה [שנקורעפיי"], וכתרגום [פסק' ל' י'] גְּזֵר וסכוני גְּזֵרִין [נכוסקוע מעוכוע גְּזֵרִין] לשון סולקת דת ומצע כקן [נעזעלוסס, פֿערפֿיגונג], יעויין נעכוך.

n. m. segmentum, pars, in npr. locus praeceps praeruptus. LXX. *διαίρεσις, διχοτόμημα.* Gemarice: גָּזַר constr. גְּזַר (v. c. דִּין) decretum, interdictum, targ. גְּזִיר, pl. גְּזִירִין edictum.

pl.: הַגְּזָרִים

Ez. 18, 12. גזלות גזל

גָּזַל

v. s. r. גָּזַד *p.* 236.

גָּזָם

פעלפ־עוכר כף כגוולין, וסכוונה כקפה ריוף של גָּסָם [סתכוכוותו], וכצפ יצעפל גזם ונקרמי גָּזָם מצלסו, וכן גדם, קדם נערני, ונעכני קָדָם [פצר מעכו קדומ], שהם לוצוים ין סרפצוכים. סהלנה כריתה וקיכה סקעפה וסקנפה [זנייולען, שנצכ־יילען], מסכסמע סעלין ע' קנגים, ונגמרק כאר קרן מפכים נוצעים [נעוכ־כעער זכ־יילוכ] ומוס גָּזוּם. מתנות הפרש גָּזָם, גֵּ֫סֶם, קָדָם וכן נצפי מערב, כמו ניוכי *τέμ-νειν*.

verb. quod nonnisi nonnullis in derivatis comparet, cujus durior forma est גֵּסֶם, aram. גְּזַם, arab. *g'azam*, *g'adam* (גָּדַם, קָדַם, unde קַרְדֹּם, arab. *qaddûm*), abscindere, praecidere, desecare, carpere (v. c. folia, viriditatem, de locustis), gemarice: os torquere, ducere (Gesichter schneiden), unde גָּזוֹם, hebraice קֶרֶץ et גְּזוּמָא (Aufschneidung), hyperbole, superlatio, exuperatio. Gr. *τέμ-νειν.*

גָּזָם

ג' לפמן ין הקנב או שכן המכרית הפלין [כויפע, סי"שרעקקע], נקרנוס נאר וס חֲלָא ונכוכסי שָׁשׁוּטָא [שלשון שוב נשלה] ין קנב, והשלה הוקת לפ שלפתי נקרנוס. ונגמרק עוד מוס הפרש גְּזוּם, גְּזוּמָא.

n. m. genus locustae, vel reptile viriditatem depascens. LXX: *κάμπη*, targ. חַלָּא, syr. שְׁסָא (a v. שְׁסַס, huc illuc moveri), h. e. eruca, sec. alios: bruchus.

הַגָּזָם

Joel 1, 4. יתר הגזם אכל הארבה

Am. 4, 9. חתיכם יאכל הגזם

וְהַגָּזָם

Joel 2, 25. והחסיל והגזם

גָּזַע

פעל לפ־עוכר כף כגוור, שלעו שלו גָּזַע. הפתרון כריקה וכקוף [שומסויען], וכן בלשון ישמעלע גוע וגזע נמכוון הוכ. תמנות הפרש כריקה גָּזַע [סנ' מקנכ מוגן], ונשלפ כשרשו כספעל גָּזַע [נקרמי] וכדומה עי' כנע.

verb. inus. (a quo non differt גָּזַע) concidere (umhauen), cujus radix est. זָע (cf. גָּזַע, צָע in גָּזַע) caedere.

גֶּזַע

ג' נכנוי גִּזְעוֹ. סכוונה מוכרת וכקף כניב, לומר קולף עץ פצר נכריקו כדיו וספצוקיו, והוק מכנה ומעה [שעשפ, שעשקק], ובלשון ישמעלע גוע מכנה־תפר, וכסוכסי גִּזְעָא כמו גוע.

n. m. truncus, stipes, syr. *gus'o*, arab. גזע stirps palmae. Bene Qimchi: עֵץ הַנִּקְצָה שֶׁהֵרָשׁוּ נִשְׁאָרִי חֲתִיכָה. בְּאֶרֶץ נִקְרָא גֶּזַע. Talmudice: גִּזְעוֹ מֵחֲלָיו, גִּזְעוֹ מֵחֲלָיִם, et similiter. LXX: *στέλεχος, ῥίζα.*

מְגֻזָּע

Jes. 11, 1. ויצא חטר מגזע ישי

cum suff.: גִּזְעוֹ

Job. 14, 8. ובעפר ימות גזעו

Digitized by Google

נסשקל על הנרק. סמשלים: קמסנקלים על-כלב, לומר ליער; כנס לפ-הנקלם, לומר הנמיד שלכיך עשפקם. ודע שמשלם נרמכיך קשמלע מדמיון שרש לשלנו.

n. f. (ad simil. f. גֵּחֶלֶת, pl. גֶּחָלִים) carbo candens, pruina, tropice de pudore atque poenitentia, poëtice de fulmine. LXX: ἄνθραξ.

Jes. 47, 14. אין־גחלת לחמם

cum suff.: גַּחַלְתִּי

2 Sam. 14, 7. וכבו את־גחלתי

pl.: גֶּחָלִים

2 Sam. 22, 9. גחלים בערו ממנו

Job. 41, 13. נפשו גחלים תלהט

Ps. 18, 9. גחלים בערו ממנו

Ps. 140, 11. ימיטו עליהם גחלים

Prv. 25, 22. כי גחלים אתה חתה

pl.: הַגֶּחָלִים

אם־יהלך איש על־ Prv. 6, 28. הגחלים

pl.: לְגֶחָלִים

Prv. 26, 21. פחם לגחלים

constr. pl.: גַּחֲלֵי

Lev. 16, 12. מלא־המחתה גחלי־אש

2 Sam. 22, 13. בערו גחלי־אש

Ps. 120, 4. עם גחלי רתמים

Ez. 10, 2. ומלא חפניך גחלי־אש

constr. pl.: וְגַחֲלֵי

Ps. 18, 13. 14. ברד וגחלי־אש

constr.: כְּגַחֲלֵי

Ez. 1, 13. כגחלי־אש בערות

pl. c. suff.: גַּחְלֵיו

Jes. 44, 19. על־גחליו לחם

גַּחְלִיָּה

Ez. 24, 11. והעמידה על־גחליה

גָּבַן

פעל לפ-עונר, וסלנון שקיק וכפיפה [ניקקען, קיימעען], וכרוך שמוס סמכוון כקסוס סנוך. ופקר לקמנות סשרש דע שסק׳ קשוי סס׳, כקשר סוכקנו לעיל קל גָּחַל. ונקמת סשרש שלפניכו נסוכסי גְּחַן, ונעלי ס׳ נקמנע ילידי שרשים כנונים [ע״ו], וכן נקרמי גְּנָא נסרלף עם גָּן, גְּחַן, גָּמַלְ גּוֹ נֹא נסרלף עם כן נגוע גָּנַע, וכן עם חַן נגוע רָחַן נקרמי וכדומס. ונמלפ שסרש סוס נכל שפתי מערב, עי׳ כנע.

verb. inusit., inclinare, curvare, unde גְּחוֹן; syr. גְּבַן, cujus forma indurata est גָּחַן. Verba autem mediae ח verborum cavorum sunt propagines. Radix est igitur גָּן, unde גְּנָא aramaicum, quod forma duriori inveneris etiam in גָּבַע, רָחַן similibusque in verbis. Cf. proverbium rabb. אִתְּתָךְ גּוּבָא גְּחִין וְלַחוּשׁ לָהּ:

גָּחוֹן

ע״ו וסכוונס נטן-שכן [נויך], מלשון כפיפס ושקיק, וכן סנוך נגרמני. ספעל גָּחַן נקרנוס וסמקוך ענקן וסעקיל ינקן וכדומס.

n. m. venter, alvus, νηδύς. (Bauch, bücken), a v. גָּחַן. LXX: κοιλία. Trg. מְעַיָּא.

Lev. 11, 42. כל חולך על־גחון

cum suff.: בְּגָחֹנְךָ

Gn. 3, 14. על־גחנך תלך

גַּי

שם סתמי ונס נכפכל גֵּיא לס גֵּיא לס גֵּי, סשמן גֵּיא לס גֵּי וסרכוני פֵּל נכתיב גיאות [קלל גֵּיאוֹת ולפ גְּיָאוֹת] ותמוכס תמידית גַּאֲוֹת [כלנו סיקיל גֵּאֵי]. וקודס כל דנר שנקר לך סתמוכס, נקשר שסמדקיקים מנשיים נס כמוסף נקרוכס, ולמתרוכס קין שעס וכיק. דע שסכפכל גֵּי [γαῦ], ודומס לו נמשקל יֵד, ומוס נקוסקפ פ׳, ונסרלוס סי׳ גֵּיא [γαῖ-α], וקן פל סתמוכס מכוונל גֵּיא [γέα] לס גֵּיא [γῆ]. שסמן מן גֵּי, סוס׳ גֵּי, וכן יֵד מן יֵד, ונקוסקפ פ׳ גֵּיא, וכל שווי לפ׳ עס כיק סוס ושקר, ענור שת׳ נלקי שרש. תמוכוס סרכוי כן גֵּיא ומשכס גַּיְאוֹת כנפכל כנסמן, ולפעמים גַּאֵי, עכ גַּאֲוֹת. סהלנס קרן כמו נכל שפתי מערב, נשפק סוזו גו וכיוכי ג׳ ונגרמני גו כמוסו, נסשקל על נכל לס שפלס. סשס נמק נסרכנק פרישים גַּי־חִנֹּם [לס גיל בן-סנס, גי נכי-סנס] שס לשקוס קפסק כיזוסלים, וכן גַּי־הַשָּׁבִים וכלומס.

n. comm., (cujus absolutivus etiam formis גֵּיא, גֵּיא, גֵּיא utitur, constr. גֵּיא, גֵּי; pl. (Ketib) גַּיְאוֹת, non גְּאָיוֹת, alias גַּאֲוֹת, a sing. גַּאי. Ex absol. enim גֵּי (*γαι*), additamento vulgari literae א, factum est גֵּיא (*γαῖα*), quod corripitur in גֵּיא (*γέα*) et גֵּיא (*γῆ*). Constructivus autem formae גֵּי est גֵּי, sicut e יֵד fit יֵד, additaque leni litera א — גֵּיא. Pluralis, si fit e forma גֵּיא, est גַּאֲוֹת isque mutationis expers; si fit ex גַּאי, est גַּאֲוֹת isque usu tritissimus), terra, tellus: consentientibus omnibus linguis sanscrito-semiticis, deinde locus demissus, depressus, *aequor*, planities, maxime inter montes intermedia. LXX: γῆ (quod bene animadverte), χαός, βουνός, κοιλάς, νάπη, φάραγξ, πολυάνδριον h. e. sepulcretum, ut cum Catullo loquar. גֵּיא שְׁמָמִים, ut ait Abulwalid, de capite ebriorum unguentis redundante. De nn. pr. cum eo nomine compositis vide text. rabbin.

גֵּיא

עד־בואך גיא ועד שערי

1 Sam. 17, 52. עקרון

הַגַּיְא

Num. 21, 20. ומבמות הגיא אשר

1 Chr. 4, 39. עד למזרח הגיא

2 Chr. 26, 9. ועל־שער הגיא

Neh. 2, 13. ואצאה בשער־הגיא

Neh. 2, 15. ואבוא בשער הגיא

Neh. 3, 13. את שער הגיא החזיק

וְהַגַּיְא

1 Sam. 17, 3. וחגיא ביניהם

בַּגַּיְא *p.* בַּגַּיְא

Dt. 3, 29. ונשב בגיא

Dt. 4, 46. בגיא מול בית פעור

Jer. 2, 23. ראי דרכך בגיא

גַּיְא

Jes. 40, 4. כל־גיא ינשא

וְהַגַּי

Jos. 8, 11. והגי ביט ובין העי

בַּגַּי

Dt. 34, 6. ויקבר אתו בגי בארץ מואב

לַגַּי

Mich. 1, 6. והגרתי לגי אבניה

constr.: גַּיְא *n. p.*

1 Chr. 4, 14. אבי גיא חרשים

2 Chr. 25, 11. וילך גיא המלח

Neh. 11, 30 עד־גיא הנם

משא גיא חזיון

Jes. 22, 1.

גיא־שמנים

Jes. 28, 1. 4.

כי אם־גיא החרגה

Jer. 7, 32. 19, 6.

אל־גיא בן־הנם

Jer. 19, 2.

גיא חמון גוג

Ez. 39, 11.

אל־גיא המון גוג

Ez. 39, 15.

גיא גדולה מאד

Zach. 14, 4.

ונסתם גיא־תרי

Zach. 14, 5.

constr.: וְגֵיא *n. p.*

וגיא בן־חנם

Jer. 7, 32. 19, 6.

constr.: בְּגֵיא

את־ארם בגיא־מלח

2 Sam. 8, 13.

את־אדום בגיא מלח

1 Chr. 18, 12.

בגיא צפתה למרשה

2 Chr. 14, 9.

וחזא הקטיר בגיא בן־ הנם

2 Chr. 28, 3.

בגיא צלמות

Ps. 23, 4.

ויך את־אדום בגיא־מלח

Ps. 60, 2.

בגיא בן־חנם

Jer. 7, 31.

constr.: גֵּי *n. p.*

גי בן־הנם

Jos. 15, 8.

גי־חנם ירמה

Jos. 15, 8.

אשר על־פני גי בן־הנם

Jos. 18, 16.

וירד גי הנם

Jos. 18, 16.

וחיו תצאתיו גי יפתח־אל

Jos. 19, 14

על־גי הצבעים המדברה

1 S. 13, 18.

גי החרשים

Neh. 11, 35.

גי העברים

Ez. 39, 11.

גי־הרים אל־אצל

Zach. 14, 5.

constr.: בְּגֵי *n. p.*

את־אדום בגי־המלח

2 Reg. 14, 7.

אשר בגי בני־הנם

2 Reg. 23, 10.

באש בגי בן־הנם

2 Chr. 33, 6.

בגי חזיון

Jes. 22, 5.

constr.: וּבְגֵי *n. p.*

ובגי יפתח־אל צפונה

Jos. 19, 27.

pl.: גַּאָוֹת

ובכל־גאיות נפלו

Ez. 31, 12.

pl. K'tib. הַגַּאָוֹת

או באחת הגיאות

2 Reg. 2, 16.

כיוני הגאיות

Ez. 7, 16.

ומלאתי הגאיות רמותך

Ez. 32, 5.

pl.: וְלַגַּיְאוֹת, וְלַגַּאָוֹת

לאפיקים ולגיאות

Ez. 6, 3.

לאפיקים ולגיאות

Ez. 36, 4. 6.

pl. c. suff.: וְגַיְאוֹתֶיךָ

גבעותיך וגיאותיך

Ez. 35, 8.

גִּיד

פעל כודד ולפ-עונר וסמכוון קשיכס וכיקיק כשנוד ולמוד [ניכדען, קעעט-עען], וכן נערכי קיד, וכרוך עס אָגַד, אָגֵד, עָקַד וכדומס, וכן עס פָּגַד [ע״ג], נסמען נכ שלפ שפתי מערב.

v. trans. inusit., *cat*-enare, vincire, cui affinia sunt verba אָגַד, פָּגַד, עָקַד (cf. arab. קיד), quae velim compares. Syr. *gajed*, denom. nervos dissecare.

גִּיד

ע״ו וסכוונס קשר ועטות קוע ופנדס מעדנס ומוסכס [נשבר, כייף, ויי״ל], נסשקל על קנלי ועטוקות סנוף סמקשרים ומעכדים סשכיכים, נערכי שר וגיד [פלעכוע, ועסכע], ונגשרלפ ידוע: סקשר גיד ולפ סקשת כיכים, וכן כשר סיוום סגיד, ועוד שם גידי סשרשקין [פשל-לען, פשוער] מעיוות, וגויד סשם גִּיד ככיקק סגידים.

n. m. cat-ena (arab. qaid), vinculum, nervus (LXX: νεῦρον), ג׳ חַשֶּׁדֶה (arab. nasa), musculus acetabulo femoris assitus. Cf. Juda Qozi in praecepto neg. 139.

Gn. 32, 33. את־גיד הנשה

וְגִיד

Jes. 48, 4. וגיד ברזל ערפך

בְּגִיד

Gn. 32, 33. בגיד הנשה

pl.: גִּידִים

Ex. 37, 6. ותתחי עליכם גידים

Ex. 37, 8. וראיתי ותסד־עליהם גידים

וְגִידִים

pl.: Job. 10, 11 ובעצמות וגידים תשככני

constr. pl.: גִּידֵי

Job. 40, 17. גידי פחדו ישורו

גִּיחַ

r. s. r. גִּיחַ *p.* 236.

גִּיל

r. s. r. גָּוַל *p.* 237.

גִּיר

שעל כודד ולפ-עונר כף נגוד, סכוונס קשור ווילם רקיקס וקיסס כעים וכשלם [כרוינן, ויפדען, גישמן], ולוקי סקשונס גֵּר רקיק, וכן נגרמני גְּסֹ׳-ען שרש גיר נשוון סוס, ונערכי שרקיק קיקס, וכן סס גיר שקיר קי סקושר וכוקס עס יוצק כעים. וסכרש נכ כשמי שערב. *verb. intrans. inus.*, ebullire, effervescere, fermentari (*gâhr-en*) arab. *g'âjir*, aestus irae; *g'air*, calx viva.

גֵּר

ג״ו וסכוונס ג׳יל-קי לס ג׳יל נכלל [קשלנ], וסשרש כפשר שפטי. ולפי עיון דשקי גס לסשרש גִּיל [נסרלף עס גִּיד] סשכוון של רקיקס וסקשקשוק. ורש׳ כקב [כינס ע״ו עש]: גיל מן קרקע סשעיל, ויסים מין עפרי.

n. m. calx viva (*τίτανος ζῶσα, ἄσβεστος*), ab effervescendo, sicut et גִּיד, cui cognatum est גִּיד (sieden). LXX: *κονία λεπτή*.

Jes, 27, 9. כאבני־גר מנפצות

גִּיר

נקרמי כמו נעכרי כלי סנדל סמכוון.

n. aram. m. hebraico par atque aequale. LXX: *κονίαμα*.

definit.: גִּירָא

Dan. 5, 5. על־גירא די־כתל היכלא

גָּל, גַּל

v. s. r. גָּלַל *p.* 245.

גְּלָא

v. s. r. גָּלָה *p.* 244.

גָּלַב

פעל טודד ולפ-עונר, וסכוונס גויות סשער וכסימסו, גליקת וגריעת סוקן וכדומס [שכשרעען, שכשניידען], וכן גלף כלשון ישעשלל, ונערכי נכ חָלַם [שכר ממנו סָחֲלָם], ונקרמי חָלַם [שכר ממנו חֲלָמִים, חֲלָם] וכן נסוסכי חֲלָמָא מן חַלָּם סכל ניקוד לשרש ולמכוון שלשכנו. ממנות סשרש גָּלַב [סנ׳ שעשיי] וכן חָלַם, ונמלפ נשפס סכליס וכיוכי׳ וכוסי׳ ופקלכלים סשרש כני-שס. כי נסודו לוף לשון גויוס וגלוקס ולוף לו לוף נשקלכי ויוכי. עי׳ קלף.

verb. trans. inusit.: tondere, desecare (capillos, barbam), arab. *g'alafa*, *g'alama*, cui affine est atque origine cognatum hebr. חָלַם, aram. חֲלַם (unde חַלָּם, חִלְּמִים, חֲלָמָא, חֲלָמִים, חֲלָמָא, חֲלָמִים) [כלנו סיקיל גַּאֵי].

et syr. ܓܠܦܐ). Syllaba גָּ enim praefixum est praepositionale, quemadmodum *châ* in v. חָהָר; radix autem aeque semiticarum atque indicarum, classicarum slavicarumque linguarum est propria. Cf. gr. *λαπ-άζειν, λαφ-ύσσειν, λάφ-υρον*, sanscr. *lup* etc.

גַּלֶּב

זו׳ סרטון סגוו וסמגלף [זעצעצר, נאַרניצר], ועצר הגלבים ידוע כמו קער סטופר. סתסונס מסכנד לניין סשוטנות ושלאכס קדיסס, וכן גַּלֶּב נקנגוס, ועוד שס גָּלַב וסכינו גַּלָּבִין נמר טעל ונקנ.

n. m. tonsor (ad simil. form. סַפָּר, חַיָּט, חַלָּם et innumerabilium al. vocabul.). Bereshit Raba: חָיָה הַמֵּלֵךְ עִיֵּמֵד וּמְגַלֵּב בְּיָדָיו. גַּלָּבִים דְּטַוּר חַרְבוֹת צוֹרִים. כָּל־זְקֵן גְּדוֹלָה־גַּלְּבָא LXX. *κορείς.*

pl.: הַגַּלָּבִים
Ez. 5, 1. חתר הגלבים

גָּלַד

פעל לס-עוכר סך, כגוד גָּלֶד, ופעל אֶתְגַּלַּד נאַרמי, וכשפס ענכיכית גָּלֶד, הִגְלִיד, הִתְגַּלֵּד סמס גויכי שס, וכן נעכני הפעל נויכ-כשס. תקנות ותקקל פשכס נלשס כסוי קליפס דנר [קוס-קיוסטען] וסגלדה, וכן נשפתי תעכר פשכס [l. claud = clad] וכלוסס.

vrb. inus. cortice obducere, unde גָּלֶד, cujus denominativa sunt גָּלַד rabbinicum atque aramaicum, verbumque arabicum, unde nonnulli id ipsum nomen haud sana mente originem ducere asseruerunt.

גֶּלֶד

ז׳ וכככוי גֶּלֶד והסלנה עור ועקך עכשס ועטוף סנוף [הויט, פעלל], ועקר שק על גלד כאעע בדוסס לל קנר שק, ויקל סשס נכקני קלע. נקכנוס ונגאלע גֶּלֶד והילופס גִּלְּחָא קקליפת דנר ואעעסו נכללן, כאו וג לעני, ל׳ע גִּלְּחֵי נוסס, גִּלְּחֵי טיע [מקוושות ס״ע], כלומר מעשס, וכן: נלחי הנללים שמקפין וס לת וס נעגול עזלסו. כדוסס לו גִּלֵּיד כאו: גליד שון למכה, ל׳ל סקליפס, וכן: גלידין דמגוש, ל׳ל קליפות, ונקרנוס גִּלֵּיד, כאו קליפת הקרע, או הקרע נעגאו. מסשכוון עקך ועור כעשס הסוקריי גִּלְּחֵי, לומר לנען ותוכר-עור [טוסטעכר].

n. m. cutis, pellis, unde rabbinice dicitur בְּשׂוּקָא דְּגִלְּחָאֵי (glossa: בְּשׂוּק מְחַקְּנֵי הַסְּרוֹת. גָּרְדוּ וְהִעֲמִידוּ עַל־גִּלְּחוֹ, h. e. nihil reliqui factum est, nisi cutis ejus; bestia cutis propter morbum expers גִּלְּחָה vocatur. Qimchi comparat arabicum אלגלד. LXX. *βύρσα.*

cum suff.: גִּלְּחִי
Job. 16, 15. שק תפרתי על גלדי

גָּלַח

פעל נוד וסעתיל יִגְלֶה וקטוכ יְגַל. הכווס קציפס והכקס וגלוי דנר [נאטעלפסטען], ושוס פסשקל ק׳ על פתוח הקון לנשר ולסגיד דנר; על לחוס וכריק קוכיס והודעס [צרפֶּפענען, קיבדען] וגלוי סוד, כאו סודעת סוד. וגלו קשר כאו פתיקת כפר. כ׳ על כרקת וגלוי סקרן כאו כהפעל נקס, לומר סריקה מיוצניס וגלות הקרן כאו

1 S. 3, 7. ולטרם יגלה אליו דבר־יי׳
3 f. imperf.: תִּגְלֶה
Ex. 20, 26. אשר לא־תגלה
Prv. 26, 26. תגלה רעתו בקהל
Ez. 16, 56. בטרם תגלה רעתך
3 f. imperf.: וַתִּגְלֶה
Ez. 16, 36. ותגלה ערותך בתזנוחיך
3 f. impf. apoc.: תִּגֶל
Jes. 47, 3. תגל ערותך
3 pl.: יִגְלוּ
2 Sam. 22, 16. יגלו מסדות תבל
3 pl.: וַיִּגְלוּ
1 Sam. 14, 11. ויגלו שניהם
Ps. 18, 16. ויגלו מוסדות תבל
Pi-el: גִּלָּה
Lev. 20, 11. ערות אביו גלה
Lev. 20, 17. ערות אחתו גלה
Lev. 20, 20. ערות דדו גלה
Lev. 20, 21. ערות אחיו גלה
Dt. 27, 20. כי גלה כנף אביו
Job. 41, 5. מי־גלה פני לבושו
Ps. 98, 2. לעיני הגוים גלה צדקתו
Thr. 4, 22. גלה על־התאותיך
Ez. 22, 10. ערות אב גלה־בך
3 perf.: וְגִלָּה
Lev. 20, 18. וגלה את־ערותה
3 fem.: גִּלְּתָה
Lev. 20, 18. גלתה את־מקור דמיה
3 fem.: וְגִלְּתָה
Jes. 26, 21. וגלתה הארץ את־דמיה
2 fem.: גָּלִית
Jes. 57, 8. כי מאתי גלית ותעלי
2 fem.: וְגָלִית
Ruth 3, 4. וגלית מרגלתיו ושכבתי
1 perf.: גָּלִיתִי, גִּלִּיתִי
Jer. 11, 20. 20, 12. כי אליך גליתי
Jer. 49, 10. גליתי את־מסתריו
1 perf. וְגָלִיתִי
Jer. 33, 6. וגליתי להם עתרת שלום
Ez. 16, 37. וגליתי ערותך אלהם
Nah. 3, 5. וגליתי שוליך
3 pl.: גָּלוּ
Thr. 2, 14. ולא־גלו על־עונך
Ez. 23, 10. המה גלו ערותה
part.: מְגַלֶּה
Job. 12, 22. מגלה עמקות מני־חשך
Prv. 11, 13. הולך רכיל מגלה־סוד
inf. constr.: לְגַלּוֹת
Lev. 18, 6. לגלות ערוה אני יי׳
Lev. 18, 17. לא תקח לגלות ערותה לגלות ערותה עליה
Lev. 18, 18. בחייה
Lev. 18, 19. לא תקרב לגלות ערותה
imperat.: גַּל *apoc.*
Ps. 119, 18. גל־עיני ואביטה
Ps. 119, 22. גל מעלי חרפה ובוז
fem. גְּלִי
Jes. 47, 2. גלי צמתך השפי־שבל
Jes. 47, 2. גלי־שוק עברי נהרות
1 imperf.: אֶגְלֶה
Hos. 2, 12. אגלה את־סבלתה
Mich. 1, 6. ויסדיה אגלה
2 imperf.: תְּגַלֶּה, תְּגַלֶּה
Lev. 18, 7. לא תגלה אמך הוא
Lev. 18, 7. לא תגלה ערותה ערות אשת־אביך לא
Lev. 18, 8. תגלה
Lev. 18, 9. 10. לא תגלה ערותן
Lev. 18, 11. לא תגלה ערותה ערות אחות־אביך לא
Lev. 18, 12. תגלה ערות אחות־אמך לא
Lev. 18, 13. תגלה

part. pass.: גָּלוּי
Esth. 3, 14. 8, 13. גלוי לכל־העמים
constr.: וּגְלוּי
Num. 24, 4. 16. נפל וגלוי עינים
part. pass.: הַגָּלוּי *abs.:*
Jer. 32, 11. והחקים ואת־החגלוי
Jer. 32, 14. ואת ספר הגלוי
inf. abs.: גָּלֹה
Am. 5. 5. כי הגלגל גלה יגלה
Am. 7, 11. 17. וישראל גלה יגלה
inf. constr.: גְּלוֹת
Jud. 18, 30. עד־יום גלות הארץ
Jer. 1, 3. עד־גלות ירושלם
imperat.: וּגְלֵה
Ez. 12, 3. וגלה יומם לעיניהם
1 imperf.: אֶגְלֶה
Ruth 4, 4. ואני אמרתי אגלה אזנך
3 imperf.: יִגְלֶה
1 Sam. 20, 2. ולא יגלה את־אזני
Job. 33, 16. אז יגלה אזן אנשים
Am. 5, 5. הגלגל גלה יגלה
Am. 7, 11. 17. וישראל גלה יגלה
3 imprf. apoc.: יִגֶל
Job. 20, 28. יגל גבול ביתו
imperf. apoc.: וַיִּגֶל
2 Rg. 17, 23. ויגל ישראל מעל אדמתו
2 Rg. 25, 21. ויגל יהודה מעל אדמתו
Jer. 52, 27. ויגל יהודה מעל אדמתו
Job. 36, 10. ויגל אזנם למוסר
imperf. apoc.: וַיְגַל
Job. 36, 15. ויגל בלחץ אזנם
3 pl.: יִגְלוּ
Am. 6, 7. עתה יגלו בראש גלים
Nif-al. נִגְלָה
1 S. 3, 21. כי־נגלה־יי׳ אל־שמואל
2 Sam. 6, 20. אשר נגלה היום
Jes. 23, 1. מארץ כתים נגלה־למו
Dan. 10, 1. דבר נגלה לדניאל
3 perf.: וְנִגְלָה
Jes. 22, 14. ונגלה באזני יי׳צבאות
Jes. 40, 5. ונגלה כבוד יי׳
Ez. 13, 14. ונגלה יסדו
Hos. 7, 1. ונגלה עון אפרים
3 fem.: נִגְלְתָה *p.*
Jes. 53, 1. וזרוע יי׳ על־מי נגלתה
1 prf.: נִגְלֵיתִי
1 Sam. 2, 27. הנגלה נגליתי
3 pl.: נִגְלוּ
Gn. 35, 7. כי שם נגלו אליו האלהים
Jer. 13, 22. ברב עונך נגלו שוליך
c. h interr.: הֲנִגְלָה
Job. 38. 17. הנגלו לך שערי־מות
1 pl. perf.: וְנִגְלִינוּ
1 Sam. 14, 8. ונגליט אליהם
part. fem.: וְנִגְלָה
Jes. 38, 12. נסע ונגלה מני
Ez. 23, 29. ונגלה ערות זנוניך
part. pl.: וְהַנִּגְלוֹת *fem.*
Dt. 29, 29. והנגלות לנו ולבנינו
inf.: הִנָּגְלָה *c. h interr.*
1 Sam. 2, 27. הנגלה נגליתי
inf. constr.: נִגְלוֹת
2 Sam. 6, 20. נגלות אחד הרקים
inf. constr.: בְּהִנָּגְלוֹת
Ez. 21, 29. בהגלות פשעיכם
inf. constr.: כְּהִנָּגְלוֹת
2 Sam. 6, 20. כהגלות נגלות
inf. constr.: לְהִנָּגְלוֹת
Jes. 56, 1. וצדקתי להגלות
imperat. pl. הִנָּגְלוּ
Jes. 49, 9. לאשר בחשך הגלו
3 imperf.: יִגָּלֶה

טרקת סתקן [קוסלעטען, פעכווו-סעטן], ומוס על גלות נכללן ועלעול יוצני סתקן, על קצוד דנר, וסכל מצכע קקד ימק. סכנד קווק סטעולס מקציפת דנר [עכוס קצסס, כלף לת, עיכי קיס וכדומס]. סכפעל גִּלָּח ומקול כפנד גִּלָּח פעולי׳ על קציפס.. נכין סכוסף מגלות, ונצכע כדומס לו. קמלות מצכע מסקככוס מן גִּלָּח לצון סעכת דנר ע״ס.

vrb. trans. nudare, denudare, retegere, evolvere, unde: 1) aurem retegere, aperire alicujus, h. e. rem quampiam alicui nunciare (cf. Latine: aures monitis *patuerunt*, aures *teretes* etc.; 2) terram retegere h. e. incolis, qui eam tanquam vestiunt, eam spoliare, exinanire, exhaurire, exterminare, extorrem facere, patria domoque privare, in exilium pellere, exilio afficere sive mulctare, in terras ultimas exportare, etiam intr. exulare, et translate: auferri, evanescere. LXX. *ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, ὑποκαλύπτειν, ἀνοίγειν, ἐκκαλύπτειν, ὄπτεσθαι, αἰχμαλωτίζειν, αἰχμάλωτον, γενέσθαι, ἀποικίζειν, ἀναγινώσκειν, ἀφιστάναι, ἐκτιθέναι, ἑλκύειν, ἐπιμελεῖσθαι, θάλλειν, κατακυλίειν, προστάττειν*; גְּלוּי אָזֶן, *part. αἰχμαλωσία, παροικος; גְּלוּי לְכָל־צְבָאִים, ὀφθαλμοφανῶς. Ni. φανερὸν εἶναι, ἐπιφαίνειν, αἰχμάλωτον γενέσθαι, ἀπέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι. Pi. φανεροῦν, ἀποκαλύπτειν. Hi. ἀπάγειν, μεθιέναι, μεταίρειν, ἀποικίζειν, μεταπέμπεσθαι, μετοικεῖν, αἰχμαλωτεύειν, μετατιθέναι, μετοικίζειν, ἐπιφαίνειν. Ho. αἰχμαλωτὸν εἶναι, ἀγόμενον εἶναι. Hitp. γυμνοῦν, ἀφροσύνῃ ἄγεσθαι.*

1 Sam. 4, 21. 22. גלה כבוד מישראל
1 S. 9, 15. ויי׳ גלה את־אזן שמואל
Jes. 5, 13. גלה עמי מבלי־דעת
Jes. 24, 11. גלה משוש הארץ
Hos. 10, 5. על כבודו כי־גלה ממנו
Prv. 27, 25. גלה חציר וניראה־דשא
Am. 3, 7. כי אם־גלה סודו
3 perf. fem.: גָּלְתָה
Thr. 1, 3. גלתה יהודה מעני
2 perf.: גָּלִיתָה, גָּלִית
2 Sam. 7, 26. גליתה את־אזן עבדך
1 Chr. 17, 25. גליתה את־אזן עבדך
2 perf.: וְגָלִיתָ
Ez. 12, 3. וגלית ממקומך
1 perf.: וְגָלִיתִי
1 Sam. 20, 12. 13. וגליתי את־אזניך
3 pl. perf.: גָּלוּ
1 Sam. 22, 17. ולא גלו את־אזני
Ez. 39, 23. כי בעונם גלו
Mich. 1, 16. כי־גלו ממך
3 pl.: וְגָלוּ
Am. 1, 5. וגלו עם־ארם קירה
part.: גֹּלָה
1 Sam. 22, 8. ואין־גלה את־אזני
2 S. 15, 19. וגם־גלה אתה למקומך
2 Rg. 24, 14. *עשרה אלפים גולה
Prv. 20, 19. גולה־סוד הולך רכיל
part.: וְגֹלֶה
1 Sam. 22, 8. וגלה את־אזני
pl.: גֹּלִים
Am. 6, 7. יגלו בראש גלים
sg. fem.: גּוֹלָה
Jes. 49, 21. גולה וסוררה

ערות אחי־אביך לא
Lev. 18, 14. תגלה
Lev, 18, 15. ערות כלתך לא תגלה
Lev. 18, 15. לא תגלה ערותה
ערות אשת־אחיך לא
Lev. 18, 16. תגלה
ערות אשה ובתה לא
Lev. 18, 17. תגלה
Lev. 20, 19. ואחות אביך לא תגלה
2 *imperf.*: תְּגַל *apoc.*
Prv. 25, 9. וסוד אחר אל־תגל
2 *f. imperf.*: תְּגַלִּי
Jes. 16, 3. נודד אל־תגלי
3 *imperf.*: יְגַלֶּה
Dt. 23, 1. ולא יגלה כנף אביו
3 *imperf. apoc.* וַיְגַל
Num. 22, 31. ויגל יי את־עיני בלעם
Jes. 22, 8. ויגל את מסך יהודה
3 *imperf. apoc.*: וַתְּגַל *fem.*
Ruth 3, 7. ותגל מרגלתיו ותשכב
Ez. 23, 18. ותגל תזנותיה
Ez. 23, 18. ותגל את־ערותה
3 *pl.* יְגַלּוּ
Job. 20, 27. יגלו שמים עונו
Pu-al: גֻּלָּה
3 *perf.*: גֻּלְּתָה *fem.*
Nah. 2, 8. *וחצב גלתה הועלתה
part. fem.: מְגֻלָּה
Prv. 27, 5. טובה תוכחת מגלה
Hif-il: הִגְלָה, הֶגְלָה
2 Rg. 17, 11. אשר־הגלה יי מפניהם
2 Reg. 25, 11. הגלה נבוזראדן
1 Chr. 5, 6. אשר הגלה תלגת
Esr. 2, 1. אשר הגלה נבוכדנצר
Neh. 7, 6. אשר הגלה נבוכדנצר
Esth. 2, 7. אשר הגלה נבוכדנצר
Jer. 29, 1. אשר הגלה נבוכדנצר
Jer. 39, 9. 52, 15. 30. הגלה נבוזראדן
Jer. 52, 28. העם אשר הגלה
Jer. 52, 29. הגלה מירושלם נפש
Jer. 52, 30. הגלה נבוזראדן
3 *perf.*: וְהִגְלָה
2 Rg. 24, 14. והגלה את־כל־ירושלם
3 *perf. c. suff.*: הִגְלָם
1 Chr. 8, 7. וגרא הוא הגלם
3 *perf. c. suff.*: וְהִגְלָם
Jer. 20, 4. והגלם בבלה
2 *perf.*: הִגְלִיתָ
2 Reg. 17, 26. הגוים אשר הגלית
1 *perf.*: הִגְלֵיתִי
Jer. 29, 4. אשר־הגליתי מירושלם
Jer. 29, 7. העיר אשר הגליתי אתכם
Jer. 29, 14. אשר־הגליתי אתכם
1 *perf.*: וְהִגְלֵיתִי
Am. 5, 27. והגלתי אתכם מהלאה
3 *pl.*: הִגְלוּ
2 Reg. 17, 28. אשר הגלו משמרון
כמשפם הגוים אשר־
2 Reg. 17, 33. הגלו
Jer. 22, 12. במקום אשר־הגלו אתו
2 *pl.*: הִגְלִיתֶם
2 Rg. 17, 27. מהכהנים אשר הגליתם
inf.: הַגְלוֹת
Jer. 24, 1. אחרי הגלות נבוכדראצר
inf. constr.: בְּהַגְלוֹת
1 Chr. 5, 41. בהגלות יי את־יהודה
inf. constr.: וְלַהֲגְלוֹת
Jer. 43, 3. ולהגלות אתנו בבל
cum suff.: בְּהַגְלוֹתָי
Ez. 39, 28 בהגלותי אותם אל־הגוים
cum suff.: לְהַגְלוֹתָךְ
Thr. 4, 22. לא יוסיף להגלותך
cum suff.: *בַּגְלוּתוֹ

*בגלותו את יכוניה
Jer. 27, 20. *cum suff.*: הַגְלוֹתָם
על־הגלותם גלות שלמה
Am. 1, 6.
3 *impf. apoc.*: וַיְגַל
2 Rg. 17, 6. ויגל את־ישראל אשורה
ויגל מלך־אשור את־
2 Reg. 18, 11. ישראל
2 Reg. 24, 15. ויגל את־יהויכין בבלה
2 Chr. 36, 20 ויגל השאירית מך־החרב
3 *imperf. c. s.*: וַיְגַלֶהָ
2 Reg. 16, 9. ויגלה קירה
cum suff.: וַיְגַלֵם
2 Reg. 15, 29. ויגלם אשורה
1 Chr. 5, 26. ויגלם לראובני ולגדי
cum suff.: וַיְגַלֵּם
1 Chr. 8, 6. ויגלום אל־מנחת
Hof-al: הָגְלָה
Esth. 2, 6. אשר הגלה מירושלם
3 *fem.*: הָגְלְתָה
Esth. 2, 6. אשר הגלתה עם יכניה
3 *fem.*: הָגְלָת *for. aram.*
Jer. 13, 19. חגלת יהודה כלה
Jer. 13, 19. חגלת שלומים
3 *pl.*: הָגְלוּ
Jer. 40, 7. מאשר לא־הגלו בבלה
1 Chr. 9, 1. הגלו לבבל במעלם
part. pl.: הַמַּגְלִים
Jer. 40, 1. חמגלים בבלה
Hitpa-el: הִתְגַּלָּה
inf. constr.: בְּהִתְגַּלּוֹת
Prv. 18, 2. כי אם־בהתגלות לבו
imperf. apoc.: וַיִּתְגַּל
Gn. 9, 21. ויתגל בתוך אהלה
גָּלָה
ז״נ סופעני וסמכוון כמו גָּלוּת, לומר סרקת סקרן מיושניס, ומוס טלטול יושני סקרן וכסיפס ודקוי מקרן־מולדת [סוסוו־סכלעכונג, עמיגרשני־ען, עקסיל], וכלמר הלך וסולין וילך גטולס, וכני וקסל סגולס על סגולים. סקמוכס ניטוכיק נקניק.
n. f. abstract.: terrae ab incolis, ut ita dicam, exinanitio, exilium, expulsio. LXX. *αἰχμαλωσία, ἀποικία, μετοικεσία, παροικία*, et ita ut de extorribus ipsis dicatur, *αἰχμάλωτος.*
2 Reg. 24, 15. הוליך גולה מירושלם
ויביאם מלך־בבל גולה
2 Reg. 24, 16. בבלה
Jer. 46, 19. כלי גולה עשי לך
Ez. 12, 3. עשה לך כלי גולה
Ez. 12, 4. בכלי גולה יומם
Ez. 12, 4. כמוצאי גולה
הַגּוֹלָה, הַגּוֹלָה
1 Chr. 5, 22. תחתיהם עד־הגלה
Esr. 1, 11. עם העלות הגולה
Esr. 2, 1. העלים משבי הגולה
Esr. 4, 1. כי־בני הגולה בונים חיכל
ויעשו בני־הגולה את־
Esr. 6, 19. הפסח
Esr. 6, 20. לכל־בני הגולה
הבאים מחשבי בני־
Esr. 8, 35. הגולה
Esr. 9, 4. 10, 7. על מעל הגולה
Esr. 10, 7. לכל בני הגולה להקבץ
Esr. 10, 8. וחוא יבדל מקחל הגולה
Esr. 10, 16. ויעשו־כן בני הגולה
Neh. 7, 6. העלים משבי הגולה
Esth. 2, 6. עם־הגלה אשר הגלתה
Jer. 28, 6. וכל־הגולה מבבל
Jer. 29, 1. על־יתר זקני הגולה
Jer. 29, 4. לכל־הגולה אשר־הגליתי

שמעו דבר־יי כל־הגולה
Jer. 29, 20. שלח על־כל־הגולה
Jer. 29, 31. ואני בתוך־הגולה
Ez. 1, 1. ולך בא אל־הגולה
Ez. 3, 11. ואבוא אל־הגולה
Ez. 3, 15. כשדימה אל־הגולה
Ez. 11, 24. ואדבר אל־הגולה
Ez. 11, 25. כלי חוצאתי בכלי הגולה
Ez. 12, 7. לקוח מאת הגולי
Zach. 6, 10. מֵהַגּוֹלָה
Ear. 6, 21. השבים מהגולה
בַּגּוֹלָה
Jer. 29, 16. יצאו אתכם בגולה
Jer. 48, 7. ויצא כמיש בגולה
Jer. 49, 3. כי מלכם בגולה ילך
Ez. 12, 11. בגולה בשבי ילכו
Ez. 25, 3. כי הלכו בגולה
Am. 1, 15. והלך מלכם בגולה
Zach. 14, 2. חצי העיר בגולה
וּבַגּוֹלָה
Jer. 48, 11. ובגולה לא חלך
לַגּוֹלָה
Nah. 3, 10. גם־הוא לגלה
גָּלוּת
ז״נ נכנוי גָּלוּתִי, גָּלוּתָם, וסכוונס כמו גּוֹלָה כסיפס מקרן [קוימוון־דעדונג, עקסיל], נסמקל נ״כ על סגולים. נקמני שני תקוונק מוס גָּלוּי [סממן גָּלוּת וסידועס גָּלוּתָא סרגוי גָּלֶךָ וסממן גָּלוּיָה וסידועס גָּלוּתָא] וגס גָּלְיָא [וסממן גָּלְיָתִי], ונגמס קלמודקס גָּלְיָה מעלמו, וסרגוי מוס גָּלְיוֹת. נקרגוס עוד מוס, קשרס מלת סמעס גְּבָלֵי קן גְּבָלָאי כמו נפרסיס.
n. f., sicut גּוֹלָה, expulsio, exilium, exterminatio, proscriptio, interdum de exulibus ipsis, in aliam civitatem profugis. LXX. *ἀποικεσία, ἀποικία, μετοικεσία.* Aramaice: גָּלוּ (constr. גָּלוּת; def. גָּלוּתָא), aut גָּלְיָא (constr. גָּלְיָת, pl. גָּלְיָן, constr. גָּלְיָת). LXX. *ἀποικεσία, αἰχμαλωσία.*
Jes. 20, 4. ואת־גלות כוש
Jer. 24, 5. אכיר את־גלות יהודה
Jer. 28, 4. ואת־כל־גלות יהודה
Jer. 29, 22. לכל־גלות יהודה
Jer. 40, 1. גלות ירושלם ויהודה
Am. 1, 6. גלות שלמה
Am. 1, 9. גלות שלמה לאדום
וְגָלָה
Obad. 1, 20. וגלת חחל־הזה
וגלת ירושלם אשר
Obad. 1, 20. בספרד
לְגָלוּת
2 Reg. 25, 27. לגלות יהויכין
Jer. 52, 31. לגלות יהויכין
Ez. 1, 2. לגלות המלך יויכין
cum suff.: וְגָלוּתִי
Jes. 45, 13. וגלותי ישלח
cum suff.: לְגָלוּתֵנוּ
Ez. 33, 21. בחמשה לחדש לגלותינו
Ez. 40, 1. והמש שנה לגלותנו
גִּלָּיוֹן
ז״נ ע״מ נְקֻדָּה, בְּלִיָּעַל מן גָּלָה וסרגוי גְּלִיוֹנִים. והכוונס נכמל: ק׳ כייר לו דמקרא לכתוב ולקרות עליו, ומצר לוכנו עכוכ [שרייבפעלר], וגנור מהצרס גלס נסכוון גלק, לומר קלוק וגלוי וקלוק ולוק עצלמו. ונגמרק כמו כן גְּלִיוֹן, נדדים ניקנים של ספר [רעלר], כמו גליון שנספר, נוספקות גליוניות, תקון־סגליון. כ׳ לגיון מרקה ורצי [שפיענעלן], על כי גליון־כרוך סוק מערס וקלנ, ומצר שסוק כמו כלגון ישמעאל גלוק, מין קלוק דק, וכן פרגו סקדמונים.
n. m. ad simil. form. נִקָּיוֹן, נִקָּיוֹן; 1) tabula, (a גָּלָה = גָּלַח, abradere, polire), macrocolum, codicilli, *διφθέρα* (הִסְתַּרְיָא). LXX. *τόμος*; 2) speculum. Qimchi: חֲם חֲחלוקים חצקים וכן מקראים בְּצִבְרֵי אל־גלילה ומקראי כן לפי שֶׁנִּגְלָה חעבור סְתַּחְתִּיתָן בְּרוב הַקִּיקִים. LXX. *διαφανῆ Ἀκκαιικά.*
Jes. 8, 1. קח־לך גליון גדול
pl.: הַגְּלְיֹנִים
Jes. 3, 23. הגליונים והסדינים
גְּלָא
נקרמי כמו נעגרי.
verb. trans. aram., hebraico aequale.
part.: גָּלֵא
Dan. 2, 22. הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא
איתי אלח בשמיא גלח
Dan. 2, 28. רזין
וְגַלָּא
Dan. 2, 29. וגלא רזיא הודעך
Dan. 2, 47. וגלח רזין
part. pass.: גָּלֵי
Dan. 2, 19. בחזוא דיי־ליליא רזא גלי
גָּלֵי
Dan. 2, 30. רזא דנח גלי לי
infinit.: לְמִגְלָא
Dan. 2, 47. די יכלת למגלא רזא דנח
Af-el: הַגְלֵי
Ear. 4, 10. די הגלי אסנפר רבא
Ear. 5, 12. ורעמא הגלי לבבל
גָּלִי
נקרמי כמו נעגרי גָּלוּתִי.
n. f. ut גָּלוּת hebr.
definit.: גְּלוּתָא
השכחת גבר מן־בני
Dan. 2, 25. גלותא
Dan. 5, 13. 6, 14. די־מן־בני גלותא
Ear. 6, 13. ושאר בני־גלותא

גָּלַח

סעל נוד וסצמקון מקיפס וקריקס קליקס נקצפס [גלאפען, קצפל ויין], וכן גלגון ישמעאל גלח, ונקרמי כמו נעגרי. נכתני קרס מן סכנר גָּזַת לומר סקריקת סכלס וסוקן ע׳ גלוף, נסצפל על כלין עצנות זכה ע׳ זעוס. סנצ״נ סוק עצולי, וסקפצל כמכוון סכנין. גלגון כנ׳ סנס גָּזָה סוקר לכוד וכומר כנרי ע״ס נגנקתו וקרקתו, וכנס גָּזִית סופעני, וכנמרק הִגְלַחַת עצלסו, וכנצס רנכלס גָּזָחִית עכנצ וכנכת סכומיכס, ומוס: כתב גלקות לגון רוצי לו לגצינו, כתב־ספציול, וכן ניק־גלקיס לו ניק־גלקות וכדומס. קצנות כנרס גנ כנצני מעכב כמו נכומי (*glac-ies*) וכדומס, וכרלף עס גלה (l. *calv*) ודוק.
vrb. intr.: glabrum, calvum esse, arab. *g'alicha*, calvum esse, praecipue syncipite. *Pi.* capillum tondere, calvum facere, tropice abradere, carpere v. c. herbas. LXX. *κείρειν, ξυρᾶν.* *Ps.* insulse: *σύντεσις.*
Pi-el: גִּלַּח
3 *perf.*: וְגִלַּח
Lev. 14, 8. וגלח את־כל־שערו
Num. 6, 9. וגלח ראשו
Num. 6, 18. וגלח הנזיר

Digitized by Google

וְגַלְּחוֹ *cum suff.:*
2 Sam. 14, 26. כבד עליו וגלחו
וְגִלְּחָה *3 prf. f.:*
Dt. 21, 12. וגלחה את־ראשה
וּבְגַלְּחוֹ *inf. c. suff.:*
2 Sam. 14, 26. ובגלחו את־ראשו
יְגַלַּח *3 imperf.* p.
Lev. 13, 33. ואת־הנתק לא יגלח
יגלח את־כל־שערו
Lev. 14, 9. ואת־כל־שערו יגלח
2 Sam. 14, 26. לימים אשר יגלח
Jes. 7, 20. יגלח אדני בתער השכירה
וַיְגַלַּח *3 imperf.:*
Gn. 41, 14. ויגלח ויחלף שמלתיו
2 Sam. 10, 4. ויגלח את־חצי זקנם
יְגַלְּחֵהוּ *cum suff.:*
Num. 6, 9. ביום השביעי יגלחנו
וַיְגַלְּחֵם *cum suff.:*
1 Chr. 19, 4. את־עבדי דויד ויגלחם
וַתְּגַלַּח *3 f. imperf.:*
Jud. 16, 19. ותגלח את־שבע
יְגַלַּחוּ *3 pl.:* p.
Lev. 21, 5. ופאת זקנם לא יגלחו
Ez. 44, 20. וראשם לא יגלחו
גֻּלַּח *Pu-al:* p.
Jud. 16, 22. לצמח כאשר גלח
גִּלַּחְתִּי *1 perf.:*
Jud. 16, 17 אם־גלחתי ושר ממני כחי
מְגֻלַּחֵי *p. pl. constr.:*
Jer. 41, 5. מגלחי זקן
הִתְגַּלַּח *Hitpa-el:*
וְהִתְגַּלַּח *3 perf.:* p.
Lev. 13, 33. והתגלח ואת־הנתק
הִתְגַּלֵּחַ *inf. c. suff.:*
Num. 6, 19. אחר התגלחו את־נזרו

גָּלַל

פעל טוד ומקו כעבר גָּלֹתִי וכינוי גָּלָלִי וכנוי גַּל או גָּלָל. פסקון כמו גַּל לעיל, לומר עגילף ופקגלגלוף מוסנס [וועלגען, דרעסען], ומוס גל מעל [שטוועלגען], גל על [שוויוועלגען], וכדומס. סכפעל גָּלַל ופעתיד יִגֹּל ומסכוון לו פיקל וסתגלגל [טוועמען-נעלגלע וועדרען], או פסקסוס וכוילוף וקשרוף נסכ. סכנד גִּלְגַּל או תִּתְגּוֹלֵל, ופטולי שלו תִּתְגַּלְגֵּל או תִּתְגּוֹלֵל, וסטוף הַגֵּל. פסרס נכל שפתי מעגב (gr. κέλλ-ω, teut. kull-ern, quell-en, wall-en).

v. trans., volvere, torquere. LXX. ἀποκυλιοῦν, ἑλίττειν (convolvere), ἀφαιρεῖν, περιαιρεῖν, κατακυλιοῦν. Nif. convolvi, se volvere. Pu. insulse: καταλλαγή. Hitp. הִתְגּוֹלֵל, תִּתְגַּלְגֵּל, συκοφαντεῖν, φίρεσθαι. Radix vocabuli inter *sex* linguarum tanquam familias reperitur cognituque est facile.

גָּלֹתִי *1 perf.:*
Jos. 5, 9. גלותי את־חרפת מצרים
וְגָלְלוּ *3 pl.:*
Gn. 29, 3. 8. וגללו את־האבן
גֹּלֵל *part.:*
Prv. 26, 27. וגלל אבן אליו תשוב
גֹּל *inf.:*
Ps. 22, 9. גל אל־יי יפלטהו
גֹּל *impt. vel inf.:*
Ps. 37, 5. גול על־יי דרכיך
גֹּל *imperat.:*
Ps. 16, 3. גל אל־יי מעשיך
גֹּל *imperat.:*
Ps. 119, 22. גל מעלי חרפה

גִּלּוּ *pl.:*
Jos. 10, 18. גלו אבנים גדלות
1 S. 14, 33. גלו אלי היום אבן גדולה
נָגֹל *Nif-al:*
נָגֹלּוּ *3 pl.:*
Jes. 34, 4. ונגלו כספר השמים
וַיִּגֹּל *3 imperf.:*
Am. 5, 24. ויגל כמים משפט
גֻּלַּל *Pu-al:*
מְגֻלָּלָה *part. fem.:*
Jes. 9, 4. מגוללה בדמים
הֲגֵל *Hif-il:*
וַיָּגֶל *3 imperf.:*
Gn. 29, 10. ויגל את־האבן
הִתְגֹּלֵל *Hitpa-el:*
מִתְגֹּלֵל *part.:*
2 Sam. 20, 12. ועמשא מתגלל בדם
לְהִתְגֹּלֵל *inf. constr.:*
Gn. 43, 18. להתגלל עלינו ולהתנפל
גִּלְגֵּל *Pi-el:*
וְגִלְגַּלְתִּיךְ *1 perf. c. suff.*
Jer. 51, 25. וגלגלתיך מן־הסלעים
הִתְגַּלְגֵּל *Hitpa-el:*
הִתְגַּלְגְּלוּ *3 perf. pl.:* p.
Job. 30, 14. תחת שאה התגלגלו

גַּל

ס"נ וסכינוי גַּלִּים, סמלנס מכופלס: פ' כמו יגר ופוגר עכמס וגדים קנגס וכד של מכנים [שטייכסוֹפען], ולכוד מגל מפקנות [כוליכען-סויפען]. כ' מעין ומכוון פ' מסקס [קוועלגן] או מעכר [וועלגע], ומכוונס סשרש מעכין עגילס וסתגלגות.

n. m. 1) acervus lapidum vel ruinarum; 2) *fons*, a v. גָּלַל (quellen), vel *unda*. LXX. σωρός, χῶμα, βουνός, συναγωγή; κῦμα; ἀποικεσία, ἔθνος, ἀφανισμός, μετοικεσία; χελώνη.

Gn. 31, 46. paus. ויעשו־גל
Jos. 7, 26. גל־אבנים גדול
2 Sam. 18, 17. גל־אבנים גדול מאד
Job. 8, 17. על־גל שרשיו יסבכו
Cant. 4, 12. גל נעול מעין חתום
דַּגָּל p. הַגֶּבֶל
Gn. 31, 46. paus. ויאכלו שם על־הגל
Gn. 31, 48. הגל הזה עד ביני וביניך היום הגל הזה והמצבה
Gn. 31, 51.
Gn. 31, 52. עד־הגל הזה
לא־אעבר אליך את־הגל הזה
Gn. 31, 52.
לא־תעבר אלי את־הגל הזה
Gn. 31, 52.
לַגַּל *paus.:*
Jes. 25, 2. כי שמת מעיר לגל
גַּלִּים *pl.:*
2 Rg. 19, 25. גלים כצים ערים בצרות
Jes. 10, 30. *בת־גלים
Jes. 37, 26. לחשאות גלים נצים
Zach. 10, 11. והכה בים גלים
גְּבָלִים *pl.:*
Hos. 12, 12. כגלים על תלמי שדי
גְּלִלִים *pl.:*
Job. 15, 28. אשר התעתדו לגלים
Jer. 9, 10. ונתתי את־ירושלם לגלים
Jer. 51, 37. לגלים מעון־תנים
גִּלְלֵי *constr.:*
Jes. 48, 18. וצדקתך כגלי הים
גַּלַּיִךְ *pl. c. suff.:*
Job. 38, 11. ופא ישית בגאון גליך
וְגַלֶּיךָ *pl. c. suff.:*
Ps. 42, 8. כל־משבריך וגלליך

וגליך עלי עברו Jon. 2, 4.
גַּלַּיִן *pl. c. suff.:*
בשוא גליו אתה תשבחם Ps. 89, 10.
ותרומם גליו Ps. 107, 25.
ויהמו גליו Jes. 51, 15.
והמו גליו ולא־יעברנהו Jer. 5, 22.
ויהמו גליו Jer. 31, 35.
בהמון גליו נכסתה Jer. 51, 42.
לְגַלָּיו *pl. c. suff.:*
כהעלות הים לגליו Ez. 26, 3.
גַּלֵּיהֶם *pl. c. suff.:*
שאון גליהם Ps. 65, 8.
ויחשו גליהם Ps. 107, 29.
והמו גליהם כמים רבים Jer. 51, 55.

גֹּל

ס"נ וסכינוי כמו גָּבְתָּ לקמן. פסקון כד או כלי פשמן [אָלקרוג], וכקרא כן מקמוכמן, ענולי וגלילי עי' גָּלַל. וכפופן לקר לימני יודע להולמן, ופפשר שהוא גם נשרשו נסרלף על כלי.

n. m. lecythus, lenticula, ampulla, olearia (capsax apud Cyprianum, *guttus* apud Gellium et Juvenalem). LXX. λαμπάδιον. Cujus nomen a forma globosa sumtum est.

וְגָלָהּ *cum suff.:*
Zach. 4, 2. וגלה על־ראשה
גֻּלָּה
ס"נ מן גָּל וסמקן גֻּלָּה וסכינוי גֻּלָּה. פסקנון נשלוש: פ' מעין ומקוד נסרלף על גָּל [קוועלע]; כ' לשון כד נשמלף לקר מצרף נגל [קרוג], כמו גלף סוסכ. ג' לניין דבר ענולי נמנכה, כמו כדוני [נעקקענשטרינגעם קשפיצען]. נגמקן ידוע לשכף הגלה, כור הגלה, וסכוונס נגל.

n. f. (m. גֻּל) 1) fons; 2) lecythus, lenticula; 3) aliquid globosi, forma rotunda, σφαιροειδές, epistylium, capitulum, quod scapo imponitur, ἐπιστύλιον, κιονόκρανον, στηλίς, γλυφίς, κεφαλὴ τοῦ κίονος. LXX: ἀνθέμιον, βάσις, λαμπάδιον, λύτρωσις, τὸ στεπτόν.

הַגֻּלָּה
Zach. 4, 3. אחד מימין הגלה
גֻּלַּת *constr.:*
Eccl. 12, 6. ותרץ גלת הזהב
גֻּלֹּת *pl.:*
Jos. 15, 19. ונתת לי גלת מים
Jos. 15, 19. ויתן־לה את גלת עליות
Jos. 15, 19. ואת גלת תחתיות
Jud. 1, 15. ונתת לי גלת מים
Jud. 1, 15. את גלת עליות
Jud. 1, 15. ואת גלת תחתיות
גֻּלּוֹת, גֻּלֹּת *constr. pl.:*
1 Reg. 7, 41. גלות הכתרת
1 Reg. 7, 42. שתי גלת הכתרת
2 Chr. 4, 12. שתי גלות הכתרות
2 Chr. 4, 13. את־שתי גלות הכתרות
וְגֻלֹּת *pl.:*
1 Reg. 7. 41. וגלת הכתרת
וְהַגֻּלּוֹת *pl.:*
2 Chr. 4, 12. והגלות והכתרות

גָּלִיל

תוקפי" וכד ולנקני" כמלף גְּלִילַת, ולפ"ז סרכוי גְּלִילִים לוכרי, גְּלִילוֹת לנקני". סהלנס נעל-גלילס נעל-סקנס והסיכס, והסשקל לו על תכוכת דלת נקכמת סמנכס [וועלגענשרינגעס עסיל], לו ל"ק כמו הוסכ על ניל, לו כמו שפגילס כסף, וסכ, ולא כמו שפרשו רניס ענגל ועגעת, לו נסרלף לא ככר לומר פלן ומדיכס [קריים]. ומוס לקרי כן לרץ מגליל לניון מסלף כין נידון וכין זומרון ודע שכנמרלף גַּל [סידופס גַּלָּא סרכוי גַּלַּי'], לו כ' כוסף אַגַּל [כמו ערק גלף, לניגלי נפף] לשון פפק, ע"ש סמיכתו על ניר.

adj. m., aliquid versatile, volubile v. c. fores versatiles, cylindrus teres atque oblongus, velut auri argentive, cui digiti sponsi divini in C. C. comparantur (non annulus, ut plerique verterunt; translate: ambitus, regio, fines terrae, unde חֲגִילֵי חַגָּלִיל (חֲגִילַת), אֶרֶץ הַגָּלִיל, גְּלִיל הַגּוֹיִם, *Γαλιλαία ἀλλοφύλων, τῶν ἐθνῶν*), de tractu terrae inter Sidonem et Samariam interjecto. LXX: κύβος, στροφεύς, τορευτός. Trg. גְּלִילָא חַגְּדִמוֹתָא. Talmudice: גַּל, גֻּלָּא janua, quia cardine (*γίγγλυμος*) movetur.

גְּלִיל *n. p.*
1 Rg. 9, 11. עשרים עיר בארץ הגליל
גְּלִיל *constr.:* *n. p.*
Jes. 8, 23. גליל הגוים
גְּלִילִים *pl.:*
1 Reg. 6, 34. חדלת האחת גלילים
1 Reg. 6, 34. הדלת השנית גלילים
גְּלִילֵי *constr. pl.:*
Esth. 1, 6. ואכגמן על־גלילי כסף
Cant. 5, 14. ידיו גלילי זהב
הַגְּלִילָה *fem.:*
Ez. 47, 8. אל־הגלילה הקדמונה
גְּלִילוֹת *2 pl.:* *n. p.*
Jos. 13, 2. כל־גלילות הפלשתים
Jos. 18, 17. ויצא אל־גלילות
ויבאו אל־גלילות
Jos. 22, 10. 11. חירדן
Joel 4, 4. וכל גלילות פלשת

גַּלְבַּל

ס"נ וסכינוי גַּלְגַּלִּים וסכלכן נשלוש סמכוון: פ' קוען מלשון ענול ויקוג [רינד], וכן כקכמי, ומוס גִּלְגֵּל נשמלף; כ' רוץ סעכוס ע"ש פסקון נענול [וויכענל], וכן נסומסי נלגלף ונקרנוס עלעלף; ג' לשון מון, ע"ש גלגלוסו ככוס [שפרייף], וכן נקכמי גַּלָּא או גֵּיל ונעכני גל, ויונן סכל מסשרש.

n. m., 1) orbis, circulus, *rota*, rabbinica explicatione de *coelis* mundum versantibus, rota fervida solis; syr. *giglo*, *sphaera coelestis*. LXX: τροχός, cf. Jacob. 3, 6.; 2) turbo, ventus e depressa nube contortus (στρόβιλος, λαῖλαψ, καταιγίς, tourbillon); 3) palea, acus, quod propter levitatem a vento in gyrum agitatur, ἄχνη, κραφίς, aram. גַּלָּא, syr. gelo, arab. gilu.

וְגַלְבַּל
Ez. 23, 24. התן רכב וגלגל
Ez. 26, 10. וגלגל ורכב
הַגַּלְבַּל
Eccl. 12, 6. ונרץ הגלגל
Ez. 10, 13. קורא הגלגל באזני
בַּגַּלְגַּל
Ps. 77, 19. קול רעמך בגלגל
בַּגַּלְגַּל
Ps. 83, 14. אלהי שיתמו כגלגל
וְכַגַּלְגַּל
Jes. 17, 13. וכגלגל לפני סופה
לַגַּלְגַּל
Ez. 10, 2. בא אל־בינות לגלגל

Digitized by Google

Ez. 36, 18. ובגלוליהם טמאוה
cum suff.: לְגִלּוּלֵיהֶם
Ez. 23, 39. בגיהם לגלוליהם
cum suff.: גִּלּוּלֵיהֶן *fem.*
Ez. 23, 37. ואת־גלוליהן נאפו

גָּלַל

ג׳ ויקרי והכוונם לכן מקנולת מעכן גלגול, לומר שלא יוכל להכשל כלל ע׳ גלולים [ווּאלֶנער, שטיין], ופסער שמוש מקנולם. ומשם לכן גלל לומר לכן עשׂ וכנדום, ונקשם בגרש גְּלֵל כמו לכן.

n. m. aram. lapis, qui non tolli, sed modo volvi potest, unde אֶבֶן גֻּלְגֹּל, lapides ponderosi. Qimchi: חיא דְּאֶבֶן חַזְקָרָאת בַּאֲרַעֲדֵי יְבַלְגְּנוּ מְדַּרְדְּרָא.

Esr. 5, 8. וחזא מתבנא אבן גלל
Esr. 6, 4. מדבכין דיאבן גלל תלתא

בַּלְגַּל

ג׳ ויקרי כמו נקנני.

n. m. aram., ab hebraico non diversum. LXX. τροχός.

pl. c. s.: בַּלְגַּלּוֹהִי
Dan. 7, 9. גלגלוהי נור דלק

בְּגַלְגַּלְתָּא

ויקרי כמו נקנני.

aramaice, sicut hebraice. LXX. κεφαλίς.

Esr. 6, 2. מגלת חדת וכך־כתיב בגוה

גֻּלָּם

פעל טוד ופעתיד יְגֻלַּם, והכלנם מקול־יקד וגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן כשרש נקנם *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

גְּלֹם

ג׳ נכנוי גְּלֹמֵי. ופסקנו מקנולת־יקד ונגול ונטף [נוּאמֶפֶן-וויקקעלן, קניילען], וכן נקנכ נפקי *χλαμ.* מעכנ, כמו נכומי, ונכוני *glom.* ונגיכי נכלוסה *klum.* וכדומה. סכנוכות יונגו מוס.

verb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. χλαμ in χλαμύς. LXX. εἰλεῖν.

3 *imperf.:* וַיְגֻלֵּם
2 Reg. 2, 8. ויגלם את־המים

Jer. 36, 2. קח־לך מגלת־ספר
Jer. 36, 4. על־מגלת־ספר
constr. בְּמְגִלַּת
Ps. 40, 8. במגלת־ספר כתוב עלי

בְּגִלּוּל

ג׳ ויקן נכנוי גִּלּוּלִים וסקנכם נולם ולוסם [וואלֶנער, קניילען], נסנאל על גלילים וקוקוים [גאטענען], ע׳ גְּלֵל. ונסנאל נקוס, ויקן כמוך לו לנגלל נוסה.

n. m. pluralet. (sim. vocabulo insequenti גְּלֵל), truncus, stipes, Deus fictitius et inanimis, non a stercore, ut grammatici voluerunt.

pl.: גִּלּוּלִים
Ez. 22, 3. ועשתה גלולים עליה
Ez. 30, 13. והאבדתי גלולים

דַּגְּלוּלִים

pl.:
1 Reg. 15, 12. ויסר את־כל־הגללים
1 Reg. 21, 26. ללכת אחרי הגלולים
2 Reg. 17, 12. ויעבדו הגללים
2 Reg. 21, 21. ויעבד את־הגלולים
2 Reg. 23, 24. ואת־התרפים ואת הגללים
Ez. 18, 12. ואל־הגלולים נשא עיניו

גִּלּוּלֵי

constr. pl.:
Ez. 8, 10. וכל־גלולי בית ישראל
Ez. 16, 36. כל־גלולי תועבותיך
Ez. 18, 6. 15. אל־גלולי בית ישראל
Ez. 20, 8. גלולי מצרים לא עזבו
Ez. 20, 24. ואחרי גלולי אבותם

וּבְגִלּוּלֵי

constr. pl.:
Ez. 20, 7. ובגלולי מצרים
cum suff.: וּבְגִלּוּלַיִךְ
Ez. 22, 4. ובגלוליך אשר־עשית

גִּלּוּלֵיכֶם

cum suff.:
Lev. 26, 30. על־פגרי גלוליכם
Ez. 6, 4. לפני גלוליכם
Ez. 6, 6. ונשבתו גלוליכם
Ez. 14, 6. והשיבו מעל גלוליכם
Ez. 20, 31. אתם נטמאים לכל־גלוליכם
Ez. 33, 25. תשאו אל־גלוליכם
Ez. 36, 25. ומכל־גלוליכם אטהר

וּבְגִלּוּלֵיכֶם

cum suff.:
Ez. 20, 39. במתנותיכם ובגלוליכם

גִּלּוּלֶיהָ

cum suff.:
Ez. 14, 4. את־גלוליו אל־לבו
Ez. 14, 4. בה ברב גלוליו
Ez. 14, 7. ויעל גלוליו אל־לבו
Ez. 20, 39. איש גלוליו לכו עבדו

בְּגִלּוּלֶיהָ

cum suff.:
2 Reg. 21, 11. גם־את־יהודה בגלוליו

גִּלּוּלֶיהָ

cum suff.:
Jer. 50, 2. חתו גלוליה

גִּלּוּלֵיהֶם

cum suff.:
Dt. 29, 16. ואת גלוליהם
Ez. 6, 5. לפני גלוליהם
Ez. 6, 9. הזנות אחרי גלוליהם
Ez. 6, 13. חלליהם בתוך גלוליהם
Ez. 6, 13. לכל גלוליהם
Ez. 14, 3. העלו גלוליהם על־לבם
Ez. 20, 16. אחרי גלוליהם לבם הלך
Ez. 23, 7. בכל־גלוליהם נטמאת
Ez. 44, 10. אחרי גלוליהם
Ez. 44, 12. לפני גלוליהם

בְּגִלּוּלֵיהֶם

cum suff.:
Ex. 14, 5. מעלי בגלוליהם
Ez. 23, 30. נטמאת בגלוליהם
Ez. 37, 23. ולא יטמאו עוד בגלוליהם

וּבְגִלּוּלֵיהֶם

cum suff.:
Ez. 20, 18. ובגלוליהם אל־תטמאו

קח אש מבינות לגלגל
pl. c. suff.: בַּלְבָּלֶיךָ
Jer. 47, 3. המון גלגליו

וְגַלְגָּלָיו

cum suff.:
Jes. 5, 28. וגלגליו כסופה

גַּלְגַּל

ג׳ נסמין גִּלְגַּל, והוא כמו בַּלְגַּל לעיל נאכוון קומן; לכן לרוב שפ׳.

n. m. (plerumque n. pr.) orbis, rota.

constr.: גִּלְגַּל
Jes. 28, 28. והמם גלגל עגלתו

גַּלְגַּלְתָּא

ג׳ נכנוי גִּלְגַּלְתָּן, גִּלְגַּלְתָּם, סיך הינוי גַּלְגַּלּוֹת, והכוונם ליקם וקדקד לניין הפרוטי, ומשלהו ליקם [קאפף, שׄאדעל], כמו עפר לגלגלת, לומר לכל ליקם קדם, ולכן לַגַּלְגַּלְתָּא שעמי [קאפף-וויוט], ומוס נשפה לנכוקם בֶּסֶת הַגַּלְגַּלְתָּא לומר כרגע [כרגע לצון פרסי], נסמוכי גָּבוּלְתָּא נאל גַּלְגַּלְתָּא ונעלני גלגם כמוס, ומיס ניכוזלים מקום הכלינם נשם נלגלת.

n. m. caput, cranium (calva apud Plin., κόγχος, σκάφιον, κύτος, apud poëtas Gr.), a globosa forma, hinc לְגַלְגֹּלֶת, *adv.* κατὰ κεφαλήν. LXX. κεφαλή, κρανίον. Syr. *gogulto;* arab. *g'alag'at;* cf. *Golgoθâ* N. T. (κρανίου τόπος, *calvaria*).

דַּגַּלְגֹּלֶת

2 Rg. 9, 35. כי אם־הגלגלת והרגלים
adv. לַגַּלְגֹּלֶת
Ex. 16, 16. עמר לגלגלת מספר
Ex. 38, 26. בקע לגלגלת
Num. 3, 47. חמשת שקלים לגלגלת
cum suff.: גַּלְגַּלְתּוֹ
Jud. 9, 53. ותרץ את־גלגלתו
1 Chr. 10, 10. ואת־גלגלתו תקעו
pl. c. s.: לְגַלְגַּלְתָּם *adv.*
Num. 1, 2. כל־זכר לגלגלתם
Num. 1, 18. שמה ומעלה לגלגלתם
Num. 1, 20. 22. שמות לגלגלתם
1 Chr. 23, 3. ויהי מספרם לגלגלתם
1 Chr. 23, 24. במספר שמות לגלגלתם

גַּל

ג׳ ע׳ צַל, ונכנוי גַּלּוֹ ונסמך סיכוי גַּלֵּי, וכי כן מן צַל נכנוי צַלְלוֹ, וכן מן שׄר, חַר נכנוי שָׄרֵךְ, חַרֵּם וכונם ע׳ סצרש. וסצרש וסקנכ לוח מוכפל של סצרש. ולקנם סינו המלקלים נפרדים וים גַּלֵּל, צַלֵּל, שׄרֵר, חֲרֵר, צַלַּח סיו ולח נכרקו. סכלנם כמו גָּלַל לקמן.

n. m. (ad s. f. צַל) c. suff. גַּלּוֹ, constr. pl. גַּלֵּי, sicut a צַל fit צַלְלוֹ, a שׄר: שָׄרֵךְ, ab חַר: חַרֵּם, propter literam extremam, in verbo duplicatam. Grammatici sine caussa formas גַּלֵּל, צַלֵּל, שׄרֵר, חֲרֵר commenti sunt. Vi idem valet, quod גָּלַל infra expositum.

cum suff.: כְּגַלְלוֹ
Job. 20, 7. כגללו לנצח יאבד

pl.: כַּגְּלָלִים
Zeph. 1, 17. ולרמם כגללים

constr. pl.: גֶּלְלֵי
Ez. 4, 15. תחת גללי האדם

constr. pl.: בְּגֶלְלֵי
Ez. 4, 12. בגללי צאת האדם

גָּלַל

ג׳ והסמן גָּלַל והכוונם מכופלת: ק׳ כמו גֵּל, לומר נוסס ויקיון [קאפף],

Ez. 36, 18. ובגלוליהם טמאוה
cum suff.: לְגִלּוּלֵיהֶם
Ez. 23, 39. בגיהם לגלוליהם
cum suff.: גִּלּוּלֵיהֶן *fem.*
Ez. 23, 37. ואת־גלוליהן נאפו

גָּלַל

ג׳ נכנוי גִּלּוּלֵי והכוונם לכן מקנולת מעכן גלגול, לומר שלא יוכל להכשל כלל ע׳ גלולים [וואלֶנער, שטיין], ופסקר שמוש מקנולם. ומשם לכן גלל לומר לכן עשׂ וכנדום, ונקשם בגרש גְּלֵל כמו לכן.

n. m. aram. lapis, qui non tolli, sed modo volvi potest, unde אֶבֶן גֻּלְגֹּל, lapides ponderosi. Qimchi: חיא דְּאֶבֶן חַזְקָרָאת בַּאֲרַעֲדֵי יְבַלְגְּנוּ מְדַּרְדְּרָא.

Esr. 5, 8. וחזא מתבנא אבן גלל
Esr. 6, 4. מדבכין דיאבן גלל תלתא

בַּלְגַּל

ג׳ נכנוי בַּלְגַּלּוֹהִי. סיך הינוי בַּלְגַּלּוֹת, והכוונם ליקם וקדקד לניין הפרוטי, ומשלהו ליקם [קאפף, שׄאדעל], כמו עפר לגלגלת, לומר לכל ליקם קדם, ולכן לַגַּלְגַּלְתָּא שעמי [קאפף-וויוט], ומוס נשפה לנכוקם בֶּסֶת הַגַּלְגַּלְתָּא לומר כרגע [כרגע לצון פרסי], נסמוכי גָּבוּלְתָּא נאל גַּלְגַּלְתָּא ונעלני גלגם כמוס, ומיס ניכוזלים מקום הכלינם נשם נלגלת.

n. m. aram., ab hebraico non diversum. LXX. τροχός.

pl. c. s.: בַּלְגַּלּוֹהִי
Dan. 7, 9. גלגלוהי נור דלק

בְּגַלְגַּלְתָּא

ויקרי כמו נצנני.

aramaice, sicut hebraice. LXX. κεφαλίς.

Esr. 6, 2. מגלת חדת וכך־כתיב בגוה

Digitized by Google

tris occultus necdum formatus, ἔμβρυον (τὸ ἐντὸς βρύον). Sic gemarice אִשָּׁה גֹּלֶמֶת, mulier coelebs, nemini nupta ac propterea forma atque nomine carens, גֻּלְמֵי כֵלִי, גֻּלְמֵי כְלֵי עֵץ, מַחֲכֹרוֹת, instrumenta adhuc rudia, nondum ab opifice elaborata. LXX. τὸ ἀκατέργαστον, opus imperfectum.

cum suff.: גֻּלְמִי
Ps. 139, 16. גלמי ראו עיניך

גַּלְמֹד

פעל לג-עונר וסכוונס קשוי, מקרן פלמ מכנים ולמ בת-ימיקה וכדומה [מצרע, לוכפרוסעצמר ויין], וכלמה קשרם נסמך נסמיך על שפתי מערב כעלמה.

verb. inus. durum, sterile esse, de aspero saxeto, in quo agricolarum cultus elaborare non potest. Syr. *golomo*, de solo petricoso sationique inepto.

גַּלְמוּד

קוקרי וכר ולנקבי נס', סלעון קשה, נסחל או על קרן לא וכועה, או על עקרה נכשים, או על השוממות בליל, או על המדילה, או על המבוי וסלוס וכדומה. בלעון ישמעאל גר גלמוד, ולפרש המברי כבר משוו שבימו מבני המלמוד [נרמא' רנס פ' ע"ע] ודוק.

udj. m. sterilis, de agro et translate de arvo genitali, de muliere semini concipiendo formandoque impari, hinc de rebus vastatis seu grandi macie torridis. Arab. *g'almud*, idem. LXX. χήρα (גַּלְמוּדָה), θάνατος, ὀδύνη; ἀγόμενος, insipienter.

Job. 3, 7. הלילה ההוא יהי גלמוד
Job. 15, 34, כי־עדת חנף גלמוד
Job. 30, 3. כחסר ובכפן גלמוד
adj. fem.: וַגַּלְמוּדָה
Jes. 49, 21. ואני שכולה וגלמודה

גָּלַע

פעל לג-עונר כף נסתפעל, וסכוונס נכנין סוס סתרוכלות וסתכנפות [ויך נפנעכויע"ג שתפסתפע, ער"יבע, דרכ"כ-נפן], נסחפל על סתתקרקות לריב וחרון נכלל, וכן וכל לויל יקנלע, וכדומה. הזכר נרפה יך סתככות יך חלב, קפר תעודתו כידוע דקיפה ולילה, וכאוון סוס נסמה לכנפה יך מאכ מפלקתה ולקילתה, ונאפל גב נפתי מערב נאכוון סבעה וסתרוכלות [κέλλ-ω, cell-o] וכדומה.

vrb. praeter Hitp. non usit.: se invicem tundere, pellere, collidere, h. e. rixari, jurgio contendere. Radix videtur e v. קָלַע emollita (cf. κέλλ-ειν, cell-ere). Glossa: תְּחַבְּלֵבֵל, sicut semel LXX. συμπλέκειν, alibi ἔνδεια, ἐπονειδιστὸν εἶναι. Syr. אֶתְגַּלַּע, convolvi, circumagi.

Hitpa-el: הִתְגַּלַּע *inf.*
Prv. 17, 14. ולפני התגלע חריב נטוש
3 imperf.: יִתְגַּלַּע *p.*
Prv. 18, 1. בכל־תושיה יתגלע
Prv. 20, 3. וכל־אויל יתגלע

גָּלַשׁ

פעל לג-עונר כף נסתפוק סנפ, ומכוון נרפה כמו נערני נפ ועכין

διλκυσθαι, ἐνεργεῖν, εὐεργετεῖν, μνησικακεῖν.

Ps. 13, 6. אשירה ליי כי גמל עלי
Ps. 103, 10. גמל עלינו
Ps. 116, 7. כי־יי גמל עליכי
3prf. c. suff.: גְּמָלָנוּ
Jes. 63, 7. כעל כל אשר־גמלנו
3prf. c. suff.: גְּמָלֹךְ
Prv. 3, 30. אם־לא גמלך רעה
3prf. c. suff.: גְּמָלָם
Jes. 63, 7. גמלם כרחמיו
3prf. f. c. s.:.: גְּמָלַתְהוּ
Prv. 31, 12. גמלתהו טוב ולא־רע
2 perf.: שָׁגָּמַלְתָּ *fem.*
Ps. 137, 8. את־גמולך שגמלת לנו
cum suff.: גְּמָלְתָּנִי
1 S. 24, 18. כי אתה גמלתני הטובה
1 perf.: גָּמַלְתִּי
Ps. 7, 5. אם־גמלתי שלמי רע
cum suff.: גְּמָלְתִּיךָ
1 Sam. 24, 18. גמלתיך הרעה
3 pl.: גָּמְלוּ
Jes. 3, 9. כי־גמלו להם רעה
3 pl. c. suff.: גְּמָלוּךְ
Gn. 50, 17. כי־רעה גמלוך
1 pl. perf.: גָּמַלְנוּ
Gn. 50, 15. הרעה אשר גמלנו אתו
part.: גֹּמֵל
Prv. 11, 17. גמל נפשו איש חסד
part. pl.: גֹּמְלִים
2 Chr. 20, 11. והנה־הם גמלים עלינו
Joel 4, 4. ואם־גמלים אתם עלי
imperat.: גְּמֹל
Ps. 119, 17. גמל על־עבדך אחיה
2 imperf.: תִּגְמֹל
Ps. 142, 8. כי תגמל עלי
3 impf. c. suff.: יִגְמָלֵנִי
2 Sam. 22, 21. יגמלני יי כצדקתי
Ps. 18, 21. יגמלני יי כצדקי
impf. c. suff.: יְגַמְּלֵנוּ
2 Sam. 19, 37. ולמה יגמלנו המלך
2 imperf. pl.: תְּגַמְּלוּ
Dt. 32, 6. הלי תגמלו־זאת

גָּמַל

ס"ם וסכנוי גְּמַלִּים [כמר גְּמָלִים, כלכך סלעון לפעמים נמצא סוס, כמו עֲצַבִּים, זְמַנִּים, קְטַנִּים מן עָצָב, זְמָן, קָטָן]. ספקרון זס נסמס ס"יכת לשון סשם [קשמעל], ותמנותו לפי סזכר נוצץ-מצץ [לפסטעקשנער], או נסמס-המצץ [לפסטעפים], ונמצץ גב נכל לשוכות קלס ועכיכ; כי כן נסוזו [kraméla] וכיוכי [καμηλ-ος] וכוכי וכדומה, ונחלוף סע' נכ' נתסווה נשפתי ערב זס שסום נוצץ-מצץ, כמו כיוכי וכדומה

καβάλλ-ης = ἐργάτης ἵππος, cavallo, cheval.

n. m., plur. גְּמַלִּים (sicut עֲצַבִּים, זְמַנִּים, קְטַנִּים, גְּבָלִים pro עֲצַבִּים, זְמַנִּים, קְטַנִּים et sic porro) camelus, *καμηλ-ος*, tanquam bajulus, a ferendis oneribus, *sanscr.* kraméla, *romanice:* camelo, camello, chameau, camelle. Permutata liquida, factum est nomen equi: caballus (apud antiquos Latii poëtas), romanice: cheval, cavallo, gr. *καβάλλης*. Bochartus explicat: animal *μνησικακον*, idque insulse.

Jes. 21, 7. רכב גמל

דַּהֲבָיל

Gn. 24, 64. ותפל מעל הגמל
Gn. 31, 34. ותשימם בכר הגמל

verb. inusit., abscidere, desecare, vel = גָּדַם transpositione, sicut syr. גְּלָא, vel solummodo ejusdem radicis communione, gemarice גְּמַד vi decurtandi, aethiopice *gamadu*, syr. גְּדַם idem.

גֶּמֶד

ע"ו וסכוונס סמוכרת וקנון וכנוך [שכ-נעכיעטעכעס, שעשכ], או לכיון דכר סמקכ וסמנכיל [דשס שכנרעכנ'עכדע, עשכס], ונכסווס כן סכשכל לשקס, נסוכרי נוציל מעלסו. סשס כוּרְמִיז נאקרי ליכו מעס או מדס כף לשריוף וקוען, ולפ ע"ך לוס הסרס.

n. m. res abscissa, speciatim ramus ab arbore avulsus, *scipio*, vel cubitus, ab usu scipionis. (LXX: σπιθάμη), syr. *gumido*, *gurmido*, *garmido*, zabice *gurmido*. Aramaicum כּוּרְמִיז huc minime pertinet.

Jud. 3, 16. גמד ארכה

גַּמַּד

ע"ו וקני הכנס, לדעת רל"ק וו"ל נמדים סיו לכנים נכנים לכני מדס קטכס [לוכעטעריוטעצע, לוועכנסשפעט קיע-נעכ], וכן רס"י וו"ל יש פוקיים שסס נכנים וככנסין כמדת לשס, ולפ"ז מכוון נמד מעכין קניר-קוסס, וסמכוון נסרס. לדעת לקיים סמכוון לים-רוס וגבוהס מזכר ערכי, ולקיים שס לשס. לכן שס ז'סקעף מהזכר יוכל להיות לו פועלי', לומר סמקכ וסמכרית [שַׁחֵל-לער, כיעדערזשעטעטערער], או נויר סשס גֶּמֶד לומר לים-מדס [דער כיע-ויגע], וסקקון קניר.

n. m., intellectu perdifficile, ut Qimchi atque Isaaki sentiunt, viri statura parvuli, sed obesi atque robusti; secundum alios, collata radice arabica vel syriaca, viri fortes, audaces, bellatores. Quidni radici hebraicae innixi nomen hoc piëlicum ac proinde, vi insita aucta, dictum de iis interpretemur, qui caedunt atque prosternunt, quod est fortiter belligerantium? vel est a n. גֶּמֶד, denominativum, de viris proceris ac robore praestantibus. Targ. קַפּוֹטָקָאֵי, Cappadoces. LXX: *φύλακες.*

pl.: וְגַמָּדִים
Ez. 27, 11. וגמדים במגדלותיך

I. גָּמַל

פעל כוד וסעכיל יִגְמֹל, סכוונס כמו חָמַל [נעכני חמל כמו נחל], לשכר מעכו מקמל ע"ב, וכן עָמַל נדומס, כי סהכדל לנכר ביכוסס, לומר נחל מצץ [לפסטע-טרפנען] עי' גָּמַל, ומוצל על סכלס וסקרכס לים עוכס או רעס, נחל וסמיל על פלוני [נוערפנען, נופיגען], כי נקשר נב עם לְ או עַל, וכל משל לקר עי' נגו-סמלין. ניקול משרש עי' פעל ונקל.

vrb. trans. portare (onus, unde syr. *gemolo*, Gehälk, *de-baito*), cui radice cognati sunt חָמַל, unde מַחְמָל quod v., et עָמַל, *afferre* (cuipiam quodlibet sive boni sive mali, *conferre* in aliq. v. c. beneficia, ultionem, merita, mala (quare sequentibus vel לְ vel עַל dici solet). LXX: ἐπάγειν, ἐπιχειρεῖν, ἐργάζεσθαι, ἀγαθὸν ποιεῖν, ἀνταποδίδοσθαι, βουλεύεσθαι, ἐνεγκεῖν, ἐπιτιθέναι, ἐπιφέρειν, ἐπιτιθέναι, ἐπιφέρειν, ἐπιτιθέναι, ἐπιφέρει

Lev.11,4. את־החגמל כי־מעלה גרה
Dt.14, 7. את־החגמל ואת־הארנבת
Zach. 14, 15. הגמל והחמור

מְגָמָל
1 Sam. 15, 3. מגמל ועד־חמור

pl. גְּמַלִּים
עשרה גמלים מגמלי
Gn. 24, 10. אדניו
Gn. 24, 63. וחנה גמלים באים
Gn. 32, 16. גמלים מיניקות
1 Rg.10, 2. גמלים נשאים בשמים
Neh. 7, 69. גמלים ארבע מאות
Job. 1, 3. ושלשת אלפי גמלים
Job. 42, 12. וששת אלפים גמלים
Jes. 30, 6. ועל־דבשת גמלים
Jes. 60, 6. שפעת גמלים תכסך
Ez. 25, 5. לנוה גמלים

pl. וּגְמַלִּים
Gn.12, 16. ושפחת ואתנת וגמלים
Gn.24, 35. ועבדם ושפחת וגמלים
Gn.30,43. ועבדים וגמלים וחמרים
1 S.27, 9. וחמרים וגמלים ובגדים
2 Chr. 9, 1. וגמלים נשאים בשמים
2 Chr.14, 14. וישבו צאן לרב וגמלים

pl. הַגְּמַלִּים
Gn. 24, 11. ויברך הגמלים
Gn.24,22. ויהי כאשר כלו הגמלים
Gn. 24, 30. והנה עמד על־הגמלים
Gn. 24, 32. ויפתח הגמלים
Gn. 24, 46. וגם הגמלים השקתה
Gn. 24, 61. ותרכבנה על־הגמלים
Gn. 31, 17. ואת־נשיו על־הגמלים
1 S. 30, 17. אשר־רכבו על־הגמלים
1 Chr. 27, 30. ועל־הגמלים אוביל
Job. 1, 17. ויפשטו על־הגמלים

pl. וְהַגְּמַלִּים
Gn. 32, 8. והגמלים לשני מחנות

pl. בַּגְּמַלִּים
Ex. 9, 3. בחמרים בגמלים

pl. וּבַגְּמַלִּים
1 Chr. 12, 40. בחמורים ובגמלים

pl. לַגְּמַלִּים
Gn. 24, 31. ומקום לגמלים
Gn. 24, 32. תבן ומספוא לגמלים

pl. constr.: בִּגְמַלֵּי
Gn. 24, 10. מגמלי אדניו

pl. c. suff.: גְּמַלֶּיךָ
Gn. 24, 14. וגם־גמליך אשקה
Gn.24,46. וגם־גמליך אשקה ואשת

pl. c. suff.: לִגְמַלֶּיךָ
Gn. 24. 19. גם לגמליך אשאב
Gn. 24, 44. וגם לגמליך אשאב

pl. c. suff.: גְּמַלֶּיהָ
Gn. 24, 20. ותשאב לכל־גמליו

pl. c. suff.: גְּמַלֵּיהֶם
Jud.8,21.26. אשר בצוארי גמליהם
1 Chr.5,21. וישבו מקניהם גמליהם
Esr. 2, 67. גמליהם ארבע מאות
Jer. 49, 32. יהיו גמליהם לבז

pl. c. suff.: וּגְמַלֵּיהֶם
Gn. 37, 25. וגמליהם נשאים נכאת
Jer. 49, 29. וגמליהם ישאו להם

pl. c. suff.: וְלִגְמַלֵּיהֶם
Jud. 6,5. 7,12. ולגמליהם אין מספר

גְּמוּל
ז״ק סכוני גְּמָלִים, וסכוונם מעשה הגמלה עוד לו לע [נוערצענוג, פֿערגעלטונג], וכאשר עמהו שלם ושגמה. תמטוחו גמול ידים, לומר מעשה לו כגיאת ידים נעשים, כידוע מהשרש. בתרגום גְּמוּל, גְּמַל ומסוגעי גְּמִילוּ.

n. m. collatio vel illatio boni malive, retributio, beneficium, גמ׳ ידים, manuum tanquam *elatio* h. e. *opus manuum*. LXX: ἔργον, ἀνταπόδομα, ἀνταπόδοσις, δόμα.

Ps. 94, 2. השב גמול על־גאים
Jes. 3, 11. כי־גמול ידיו יעשה לו
Jes. 35, 4. נקם יבוא גמול אלהים
Jes. 59, 18. גמול לאויביו
Jes. 59, 18. לאיים גמול ישלם
Jes. 66, 6. משלם גמול לאויביו
Jer. 51, 6. גמול הוא משלם לה
Thr. 3, 64. תשיב להם גמול יי

וּגְמוּל
Prv.12,14. וגמול ידי־אדם ישוב לו

הַגְּמוּל
Joel 4, 4. חגמול אתם משלמים

כְּגִמְגּוּל
Jud. 9, 16. כגמול ידיו עשיתם לו
2 Chr. 32, 25. ולא־כגמול עליו השיב

cum suff.: גְּמוּלָךְ
Obad. 1, 15. גמלך ישוב בראשך

c. suff. fem.: גְּמוּלֵךְ
Ps. 137, 8. שישלם־לך את־גמולך

cum suff.: גְּמוּלָם
Joel 4, 4. אשיב גמלכם בראשכם
Joel 4, 7. והשבתי גמלכם

cum suff.: וּגְמוּלוֹ
Prv. 19, 17. וגמלו ישלם־לו

cum suff.: גְּמוּלָם
Ps. 28, 4. השב גמולם להם

pl. c. suff.: גְּמוּלָיו
Ps. 103, 2. ואל־תשכחי כל־גמוליו

גְּמוּלָה
ז״נ נויר סוכרי גְּמוּל ניקוד סאכוון.

n. f. (a m. גְּמוּל). LXX: ἀνταπόδοσις.

הַגְּמוּלָה
2 Sam. 19, 37. יגמלנו המלך הגמולה

pl. גְּמֻלוֹת
Jes. 59, 18. כעל גמלות
Jer. 51, 56. כי אל גמלות יי

תַּגְמוּל
ז״ז נויר גְּמוּל. ניקוד סאכוון, כי ת׳ ניז המופעטי, ולגמול כאופו נתפוכ עתיקית. סמצקל הוץ נדופס על תַּלְאוּבָה, תַּצְצוּמִים.

n. m. (factum ex גְּמוּל, addito ת abstractivo, sicut תַּלְאוּבָה, תַּצְצוּמִים) beneficium, promeritum. LXX: ἀνταποδιδόναι.

pl. c. suff.: תַּגְמוּלֵיהֶם *for. aram.*
Ps. 116, 12. כל־תגמולוהי עלי

II. גָּמַל

פעל כוד וגוד, וסכוונם מוכפלת: ק׳ מנגול סמרות וסנכור [ריי״פען], לומר סויפת נדולים ומנוצלים, כאו ויגמל שקדים, נמכוון כוד. נקראי נקמר על נדול וזכור [נרוֹסע, ריי״פע] סתוקיי גָּמַלּ, גַּמְלָה, וכתב סמנקר [כלקיי״ס ע״נ] נלשון קראי קומר לכל דבר נדול גמלאה. ג׳ מנכור כילד ונדולו, לבן ניקור עם מקלב, לשון עתיקות מצדיס[ענטוו־פֿסכען],ולפעמים נ״כ נלי קכור נתמנותו [ריי״פ מפֿלבען]. שוי סברש עם פעל נלשון ישמעאל לק מתקוור לי.

verb. trans. et intr.: 1) maturescere, maturare. LXX: ἐξανθεῖν, βλαστάνειν, aramaice vi latius patente: adolescere, augescere, unde adj. גַּמְלֵי, גַּמְלָן; 2) crescere, adolescere, de infante, *trans.* lactentem infantem a mammis removere, ablactare. LXX: ἀπογαλακτίζειν. Cum arabico جمل qua ratione contineat, non apparet.

3 prf. f. c. s.: גְּמָלַתְהוּ
1 Sam. 1, 24. כאשר גמלתו

part.: גָּמֵל
Jes. 18, 5. ובסר גמל יחיה נצה

part. pass.: גָּמוּל
Jes. 11, 8. גמול ידו הדה

part. pass.: גְּמֻלָה
Ps. 131, 2. כגמל עלי

part. p. גָּמֻל
Ps. 131, 2. כגמל עלי אמו

pl. constr.: גְּמֻלֵי
Jes. 28, 9. גמולי מחלב

inf. c. suff.: גָּמְלָךְ
1 Sam. 1, 23. שבי עד־גמלך אתו

inf. c. suff.: גָּמְלָהּ
1 Sam. 1, 23. עד־גמלה אתו

3 imperf.: וַיִּגְמַל
Num. 17,23. ויצץ ציץ ויגמל שקדים

3f. imperf.: וַתִּגְמַל
Hos. 1, 8. ותגמל את־לא רחמה

3 f. c. suff.: וַתְּגַמְּלֵהוּ
1 Reg. 11, 20. ותגמלהו תחפנס

Nif-al: נִגְמַל
inf.: הִגָּמֵל
Gn. 21, 8. הגמל את־יצחק

3 imperf.: יִגְמַל
1S. 1,22. עד־יגמל הנער והביאתיו

3 imperf.: וַיִּגְמַל *p.*
Gn. 21, 8. ויגדל הילד ויגמל

גַּם

פעל לק־עוכר כק נגור, והסבוונם כאו שיגב, נעדמוג שני סקשונות פס. ססלגס עקוס־קמונס [וַשמעלן־קלק], עקוס ונגק ולנס, כסגאל לקיכ על זוקס וגור וזקק [נרוכע]. כקראי סקשונות גַּיְּתָן, גַּיְּתָן, קִיתָּן, ונס גַּיְּתָן [נוסלן] מצלמו.

n. m. (pro גַּיְּתָן, injecto Dagesh euphonico, vel גַּתָּן ad s. f. גַּתּ), locus collectionis, ubi aquae collectae sunt, fovea, fossa, syriace: *gumoço*. Trg. לְגֵי קִיטָצָא: אֶל־הַגַּתּוֹת, syr. *gumto*, *gumoço*, גֻּמְטָא. LXX: βόθρος.

Eccl. 10, 8. חפר גומץ בו יפל

גֶּמֶר

זעל נוד ופעיל יִגְמֹר. הפעיון לפיסס וכפעס קדילס והבאנקס כליס וקמיסס וסיסס [קוּיסַּאַרען, עכדען], וסס עד ועל נייון פנמיכס לקיס, לומר סנמיר מצשוו וריגו, והזכר נ״כ נקראי. קמנות הזכר גֶּבֶר [הנ׳ מקנב מוצן] וכן נכוזו וכפעס ערב מר לעון לפיסס והקפס.

verb. intr., desinere, cessare, absolvere, desistere, c. עַל, בְּעַד h. e. in cujuspiam hominis gratiam. Radix est גֶּר, addita praepositione. LXX: συντελεῖν, ἐκλείπειν, ἀνταποδιδόναι, εὐεργετεῖν (pro גְּמַל).

Ps. 12, 2. כי־גמר חסיד
Ps. 77, 9. גמר אמר לדר ודר

part.: גֹּמֵר
Ps. 57, 3. לאל גמר עלי

3 imperf.: יִגְמֹר
Ps. 138, 8. יי יגמר בעדי

3 imperf.: יִגְמְרוּ
Ps. 7, 10. יגמר־נא רע רשעים

גֵּמֶר

זעל נוד ופעיל יִגְמֹר. הפעיון לפיסס וכפעס קדילס והבאנקס כליס וקמיסס וסיסס [קוּיסַּאַרען, עכדען], וסס עד ועל נייון פנמיכס לקיס, לומר סנמיר מצשוו וריגו, והזכר נ״כ נקראי. קמנות הזכר גֶּבֶר [הנ׳ מקנב מוצן] וכן נכוזו וכפעס ערב מר לעון לפיסס והקפס.

verb. intr., desinere, cessare, absolvere, desistere, c. עַל, בְּעַד h. e. in cujuspiam hominis gratiam. Radix est גֶּר, addita praepositione. LXX: συντελεῖν, ἐκλείπειν, ἀνταποδιδόναι, εὐεργετεῖν (pro גְּמַל).

Ps. 12, 2. כי־גמר חסיד
Ps. 77, 9. גמר אמר לדר ודר

part.: גֹּמֵר
Ps. 57, 3. לאל גמר עלי

3 imperf.: יִגְמֹר
Ps. 138, 8. יי יגמר בעדי

3 imperf.: יִגְמְרוּ
Ps. 7, 10. יגמר־נא רע רשעים

גֵּמֶר

נקראי כמו נעגני נסמכל על קבלית ומכנל נשלמת מקצת [צַאַלענקמאמצן], צערצינ ויין]. עי׳ הצירק:

ditissimus arbitratus est! David Qimchi: נִכְחַ מְגֻיָּתָם. Trg. מְסַכֵּל אַצִּיתִין דְּסָן לְרִיתַ קְרִיבָא.

constr.: מְגַמַּת

Hab. 1, 9. מגמת פניהם קדימה

גַּם

מלת סעתם עזכש שלאנכו, וסכוונה עי׳ נקוכתם שקוסיף לוס מעבין סשלין.

adv. addendi, etiam, vel, insuper, quod LXX saepe uno verbo reddunt, uti גַּם προσαποθήσκειν. Cf. tabulam particularum in fine hujus libri adjectam.

גָּמַץ

פעל לק־עוכר כק נגור, והשלגה כאו נזכש קָמַץ לשון קסיפס־יחד [נוועפֿע־פענן־פֿאלמענן], וכן קָבַץ [נקלוף ע׳ וכ׳] כדופס לו, ונקראי מנלמדי שלה עוד כזכש בָּצַץ. ופעל לפרו פארקדקים עזווי פקראי, לין פכרע, כי גַּצַּץ נויר פנס.

verb. praeter derivatum insequens non usit., sicut גָּצַץ *continere*, colligere (קָבַץ, labiali pro liquida posita), aramaice בָּצַץ, addito praefixo duriori. Pa. גַּצַּץ, syr. אִתְגַּצַּץ, denominativum est, a grammaticis male collatum.

גֻּמָּץ

ז״ו וסוף נאר גֻּבָּץ, כאו עָגֹב, לו גַּצָּץ כאו שיגב, נעדמוג שני סקשונות פס. ססלגס עקוס־קמונס [וַשמעלן־קלק], עקוס ונגק ולנס, כסגאל לקיכ על זוקס וגור וזקק [נרוכע]. כקראי סקשונות גֻּיָּתָן, גִּיתָּן, קִיתָּן, ונס גֻּיָּתָן [נוסלן] מצלמו.

n. m. (pro גֻּיָּתָן, injecto Dagesh euphonico, vel גֻּתָּן ad s. f. גֻּתָּה), locus collectionis, ubi aquae collectae sunt, fovea, fossa, syriace: *gumoço*. Trg. לְגֵי קִיטָצָא: אֶל־הַגַּתּוֹת, syr. *gumto*, *gumoço*, גֻּמְטָא. LXX: βόθρος.

Eccl. 10, 8. חפר גומץ בו יפל

גֻּמֶּר

זעל נוד ופעיל יִגְמֹר. הפעיון לפיסס וכפעס קדילס והבאנקס כליס וקמיסס וסיסס [קוּיסַּאַרען, עכדען], וסס עד ועל נייון פנמיכס לקיס, לומר סנמיר מצשוו וריגו, והזכר נ״כ נקראי. קמנות הזכר גֶּבֶר [הנ׳ מקנב מוצן] וכן נכוזו וכפעס ערב מר לעון לפיסס והקפס.

verb. intr., desinere, cessare, absolvere, desistere, c. עַל, בְּעַד h. e. in cujuspiam hominis gratiam. Radix est גֶּר, addita praepositione. LXX: συντελεῖν, ἐκλείπειν, ἀνταποδιδόναι, εὐεργετεῖν (pro גְּמַל).

Ps. 12, 2. כי־גמר חסיד
Ps. 77, 9. גמר אמר לדר ודר

part.: גֹּמֵר
Ps. 57, 3. לאל גמר עלי

3 imperf.: יִגְמֹר
Ps. 138, 8. יי יגמר בעדי

3 imperf.: יִגְמְרוּ
Ps. 7, 10. יגמר־נא רע רשעים

גֻּמֶּר

נקראי כמו נעגני נסמכל על קבלית ומכנל נשלמת מקצת [צַאַלענקמאמצן], צערצינ ויין]. עי׳ הצירק:

Digitized by Google

verb. aram., sicut hebraicum, perfectum, absolutum esse. P. Pëil: גְּמִיר, confectum et absolutum, unde adv. לְגַמְרֵי, syr. *lagmor*, prorsus, omnino.

part. pass.: גְּמִיר
Esr. 7, 12. דתא די־אלה שמיא גמיר

גָּנַב

פעל נוד, וכמוהו סנף לנדין לו לעניו [לוף דיל וייע שנפסנן, שעטנלען], כי תעלות סדרש גָּב [לומר לד] ונגב ספלך תעכו בעלות סכ', והסשלל גם נעניני. הסשלות ידועות. לשב לעקקר הדרש יתכן גם שהדרש גָּב נדומה לל כלה ניוכי [.κλεπ] וכדומי [clep-ere] ונגניכי עתיקי קלפ [hlif] וכדומה, נקלוף לות סכוילה כעתנע.

v. trans. semovere; fundamentum enim radicis est גָּב, arab. גנב (= צד) latus, unde interjecta liquida epenthetica, ut fieri solet, amplificatum est. Etiam syriace גנב est *latus* (arab. *g'anbu, g'anbatu*, unde g'nab, tanquam ad latus avertere, furari. LXX: *ἁρπαζεῖσθαι, κλέπτειν*, גּ׳ *ἰδιοποιεῖν, κρύπτειν, κλοποφορεῖν*. Trg. גְּנַב. *Hitp. διακλέπτεσθαι*, (syr. *g'nab nafsheh*).

3 *prf. f. c. s.:* גְּנָבָתַם
Gn. 31, 32. כי רחל גנבתם

c. suff.: גְּנָבָתוֹ
Job. 21. 18. וכמץ גנבתו סופה
Job. 27, 20. לילה גנבתו סופה

2 *perf.:* גָּנַבְתָּ
Gn. 31, 30. למה גנבת את־אלהי

1 *perf.:* וְגָנַבְתִּי
Prv. 30, 9. ופן־אורש וגנבתי

3 *perf. pl.:* גָּנְבוּ
Jos. 7, 11. וגם גנבו וגם כחשו
2 Sam. 21, 12. אשר גנבו אתם

3 *pl. c. suff.:* גְּנָבוּהָ
2 Sam. 19, 42. מדוע גנבוך אחינו

part.: גַּנָּב
Dt. 24, 7. גנב נפש מאחיו

part.: וְגַנָּב
Ex. 21, 16. וגנב איש ומכרו

part.: הַגַּנָּב
Zach. 5, 3. כל־הגנב מזה כמוה נקה

part. pass.: גָּנוּב
Gn. 30, 33. גנב הוא אתי

part. pl. גְּנוּבִים
Prv. 9, 17. מים־גנובים ימתקו

part. constr.: גַּנָּבֵי *fem.*
Gn. 31, 39. גנבתי יום וגנבתי לילה

constr.: וְגֻנְּבְתִּי
Gn. 31, 39. וגנבתי לילה

inf. abs.: גָּנֹב
Ex. 22, 11. ואם־גנב יגנב מעמו

inf. c. h. int.: הַגָּנֹב
Jer. 7, 9. הגנב רצח ונאף

inf. abs.: וְגָנֹב
Hos. 4, 2. ורצח וגנב

2 *imperf.:* תִּגְנֹב
Ex. 20, 15. לא־תגנב
Dt. 5, 17. ולא־תגנב

2 *imperf.:* וְתִגְנֹב
Gn. 31, 26. ותגנב את־לבבי
Gn. 31, 27. ותגנב אתי ולא־הגדת לי

3 *imperf.:* יִגְנֹב
Ex. 21, 37. כי יגנב־איש שור או־שה
Prv. 6, 30. לא־יבוז לגנב כי יגנוב

3 *imperf.:* וַיִּגְנֹב
Gn. 31, 20. ויגנב יעקב את־לב לבן

3 *f. imperf.:* וַתִּגְנֹב
Gn. 31, 19. ותגנב רחל את־התרפים
2 Reg. 11, 2. ותגנב אתו מתוך בני־ המלך ותגנב אתו מתוך בני־
2 Chr. 22, 11.

2 *pl.* תִּגְנְבוּ
Lev. 19, 11. לא תגנבו ולא־תכחשו

3 *pl.* יִגְנְבוּ
Obad. 1, 5. הלוא יגנבו דים

Nif-al: נִגְנַב

3 *imperf.:* יִגָּנֵב
Ex. 22, 11. יגנב מעמו

Pi-el: גִּנֵּב

part. constr.: מְגַנְּבֵי
Jer. 23, 30. מגנבי דברי

3 *imperf.:* וַיְגַנֵּב
2 Sam. 15, 6. ויגנב אבשלום

Pu-al: גֻּנַּב

3 *perf.:* וְגֻנַּב
Ex. 22, 6. וגנב מבית האיש

1 *perf.:* גֻּנַּבְתִּי
Gn. 40, 15. גנב גנבתי

inf. abs.: גֻּנֹּב
Gn. 40, 15. כי־גנב גנבתי

3 *imperf.:* יְגֻנַּב *p.*
Job. 4, 12. ואלי דבר יגנב

Hitpa-el: הִתְגַּנֵּב

3 *imperf.:* יִתְגַּנֵּב
2 Sam. 19, 4. כאשר יתגנב העם

3 *imperf.:* וַיִּתְגַּנֵּב
2 S. 19, 4. ויתגנב העם ביום ההוא

גַּנָּב

ע׳ו והלנון לים גוכג קדיכ [דיעב]. נשפס ענייניס גַּנָּבָה לנקנס, גַּנָּבוּת מופנע.

n. m. piëlicum (de vitio *inhaerente*) fur, plagiarius, syr. *ganobo*, neoh. גַּנָּבוּת vitium furis, syr. *ganobuto* (Matth. 15, 19.).
LXX: *κλέπτης*

גַּנָּב

Ps. 50, 18. אם־ראית גנב
Prv. 29, 24. חולק עם־גנב שונא נפשו
Jer. 2, 26. כבשת גנב כי ימצא

וְגַנָּב

Hos. 7, 1. וגנב יבוא

הַגַּנָּב

Ex. 22, 1. אם־במחתרת ימצא החגנב
Ex. 22, 6. אם־ימצא הגנב
Ex. 22, 7. אם־לא ימצא הגנב
Dt. 24, 7. ומת הגנב ההוא
Zach. 5, 4. ובאה אל־בית הגנב

כַּגַּנָּב

Job. 24, 14. ובלילה יהי כגנב
Job. 30, 5. יריעו עליהמו כגנב
Joel 2, 9. יבאו כגנב

לַגַּנָּב

Prv. 6, 30. לגנב כי יגנוב

pl. גַּנָּבִים

Jes. 1, 23. שריך סוררים וחברי גנבים
Jer. 49, 9. אם־גנבים בלילה
Obad. 1, 5. אם־גנבים באו לך

pl. בְּגַנָּבִים

Jer. 48, 27. אם־בגנבים נמצאה

גְּנֵבָה

ע׳נ והלנון נמכוון פעולי׳, דנר הגנוב [דשם נעשתשלעכע] וכן נמכוון פעולי׳ הדש גְּזֵלָה.

n. f. res furto ablata (ad s. f. גְּזֵלָה). LXX: *κλέιμα*.

הַגְּנֵבָה

Ex. 22, 3. תמצא בידו הגנבה

cum suff.: בְּגְנֵבָתוֹ

Ex. 22, 2. אם־אין לו ונמכר בגנבתו

גָּנַז

פעל לק־עונר, וסמכוון כמו כָּנַס, נקרמי גָּנַז, כָּנַס, כָּנַשׁ, לומר קנון וקסוף [ושמעלן, ס׳יפען], וכן נלעון יעמעלן, נכו, ומצרע כוס נפרסי נכו [king] לוכר סמלך, ומשם נכל לשונות ערב לנוב נקסיון כל׳.

verb. inus., (cui cognata sunt כָּנַס, גָּנַז, כָּנַשׁ) colligere, coacervare, cumulare, arab. *g'anaza*, syr. *g'nizo*, reconditus, *g'nizuto* (gem. גְּנִיזוּ) collectio, *ganozono*, cumulator thesauri.

גָּנָז

ע׳ו וען נסעין סרכוי גְּנָזַי ומסקעוסק כוסף נקסוום גַּז נמר גַּנְזָא = גַּנְזָא [ע׳ גוכל], ודומס עסע לקעוכס סרכיס. סשקיון לוכר וניס סכסף למלך [שפען], לו סלכוי וכוכר, לו סלכוי, לשב כו לכוכס ססקיוכס, כפי סעין וסקוי׳ס. ויס מופנעי נעמלך גְּנִיזוּ מוס סדרש.

n. m., (unde factum est גַּז = גַּנְזָא) gaza, aerarium regium; arcae ad res colligendas atque recondendas. LXX: *γάζα, γαζοφυλάκιον, θησαυρός*. Syr. *gazo* (1 Par. 29, 8.)

pl. constr.: גִּנְזֵי

Esth. 3, 9. אל־גנזי המלך
Esth. 4, 7. על־גנזי המלך

pl. constr.: וּבְגִנְזֵי

Ez. 27, 24. ובגנזי ברומים

גִּנְזָא

ע׳ו נלקרמי וסרכוי גְּנִזַיָּא וסמעון גְּנִזַיָּא וסידועס גְּנִזַיָּא. סמלנס כמו נעכרי לוכר קוכר וכסף ועמון ומכמן, כי׳ק נכוי׳ק, לומר כי׳ק-סקוכר, כי׳ק-כסף. סמקנר גַּז וסידועס גַּנְזָא, ומוס בֵּי־רַבָּא כי׳ק-נכוי׳ק, ונמלק סמקנר נמשם גִּזְבָּר. מעכם סוס גְּמַזִּים, לניין סמפריס שלינס קוכס [שְׁמַקְקִי־סְמַן], כמלמר תלמודי ספר קוכס ש׳ם כו ג׳ מעיות יגכו.

n. m. aram., gaza, thesaurus; בֵּית גְּנִזַיָּא, gazophylacium, aerarium regium. Forma correpta est syr. *gazo*, unde בֵּי־נַיָּא, syr. *gizbaruto*, גִּזְבָּר, syr. *gizabro*, praefectus thesauri. LXX. *γάζα, θησαυρός*.

pl. definit.: גְּנִזַיָּא

Esr. 5, 17. בבית גנזיא די־מלכא
Esr. 6, 1. די גנזיא מהחתין תמה

pl. constr.: גִּנְזֵי

Esr. 7, 20. תנתן מן־בית גנזי מלכא

גַּנָּזַיָּא

ע׳ו נוכ גַּזַּי, וסוס סקקעו מעכו, כי סקופי־וַ־ח, ־וַ־ך, ־וַ־ך סימן סקקעו, כמו שמלות פָּרְקָךְ [מרלכי], מַיִּשָּׁךְ, שַׁדָּרָךְ, שֵׁשָׁךְ, מְרַאֲבָךְ, בְּרִאָתָךְ, בְּדִלָּח, סָחָרָךְ, אַרְיוֹךְ, נִסָּרָךְ, חַדְרָךְ, פְּרָחָךְ, חַמְנֵיךְ, תוכי׳קכס. ע׳ נו־סלין.

n. m. (e גַּזַּי ortum, addita terminatione diminutiva *ach*) gazophylacium sive apotheca templi. Glossa: אוֹצָרוֹת. LXX. *ζάκχον*.

pl. c. suff.: וְגַנְזַכְיָו

1 Chr. 28, 11. וגנזכיו ועליותיו וחדריו

גָּנַן

פעל נוד והלנון כסוי וקפיפס הסכס ועלנול, נסכלף על גָּנַן, גָּנַן, וכן גן נלעון יעמעלן, ונל נעלנול עס עץ [לוומדעקקעץ, לוומסילעץ, ציעלעץ]. הכוסף כדלכו יונל, לומר עצות קפיפס ועלנול; ונלקרמי אַגַּן נכיכוכי ור בַּגַּיִן [כקילו סדרש גָּן] נדומס לו. עי׳ תוכן סדרש נככן ועכן.

verb. trans. (cui cognata sunt גָּנַן, גָּנַן, *genan* syriacum, *g'ana* arabicum), obtegere, protegere, custodire, tueri, tutari. Hi. חֲנַן, aram. אֲגַן (syr. Joh. 1, 14.), unde syr. *ginuno*, gemarice: גִּנְטָא, thalamus (Trauhimmel, Vermählungszelt). LXX. *ὑπερασπίζειν*.

1 *perf.:* וְגַנּוֹתִי

2 Reg. 19, 34. וגנותי אל־העיר הזאת 20, 6.
Jes. 37, 35. וגנותי על־העיר הזאת 38, 6.

inf. abs.: גָּנוֹן

Jes. 31, 5. גנון והציל

Pi-el: חִנֵּן

3 *imperf.:* יְחַנֵּן

Jes. 31, 5. כן יגן יי צבאות
Zach. 9, 15. יי צבאות יגן עליהם
Zach. 12, 8. יגן יי בעד יושב ירושלם

גַּן

סס טופעי וסקפי נככוי גַּנָּי, גַּנָּו, וסיכוי גַּנֵּים. סדקיון מקוס גדול וקפוף ועלול [לוומנעסענעכ שָׁרֹן], כסדקל על פרדס וכ׳ק-נלני [נשרעטן, כוי׳מנשרעטן], כסיוקו מונדר ומקופף מנדלס. וילוע נסרגוס גִּנָּזוֹן, כסוי ועלול, כסדקל על קופס [עכויק-סי׳מעכ, סַעכיכאֲסלוכנסלעלע], וכן סס גִּנְבָּא, וכמ גן נמקס נל אַגַּן נק׳ סמסקל.

n. comm. locus septus, munitus, vallatus; hortus (*χόρτος*) arbustis, floribus, olusculis consitus, a septo, quo constipatus esse solet. Targ. גִּנְּתָא, אַגָּן, syr. *ganto*, *gantunito*, hortulus.

Gn. 2, 8. ויטע יי אלהים גן־בעדן
2 Reg. 25, 4. אשר על־גן המלך
Cant. 4, 12. גן־נעול אחתי כלה
Jer. 39, 4. דרך גן המלך
Jer. 52, 7. אשר על־גן המלך
Ez. 28, 13. בעדן גן־אלהים

paus.: הַגָּן

Gn. 2, 9. ועץ החיים בתוך הגן
Gn. 2, 10. להשקות את־הגן
Gn. 3, 1. לא תאכלו מכל עץ הגן
Gn. 3, 2. מפרי עץ־הגן נאכל
Gn. 3, 3. ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
Gn. 3, 8. בתוך עץ הגן
2 Reg. 9, 27. ויגס דרך בית הגן

paus.: בַּגָּן

Gn. 3, 8. מתהלך בגן
Gn. 3, 10. את־קלך שמעתי בגן

בְּגַן

Gn. 2, 15. ויניחהו בגן־עדן
2 Rg. 21, 18 ויקבר בגן־ביתו בגן־עזא
2 Reg. 21, 26. בקברתו בגן־עזא
Ez. 31, 8. לא־עממדו בגן־אלהים
Ez. 31, 8. כל־עץ בגן־אלהים
Ez. 31, 9. אשר בגן האלהים

גַּנָּן

Gn. 13, 10. כגן־יי כארץ מצרים
Dt. 11, 10. והשקית ברגלך כגן הירק
Jes. 51, 3. וערבתה כגן־יי
Jes. 58, 11. והיית כגן רוה
Jer. 31, 12. והיתה נפשם כגן רוה
Ez. 36, 35. הנשמה היתה כגן־עדן
Joel 2, 3. כגן־עדן הארץ לפניו

Digitized by Google

כַּגָּן
Thr. 2, 6. ויחמס כגן שכו

לְגַן
Gn. 3, 24. וישכן מקדם לגן־עדן
1 Reg. 21, 2. ויתי־לי לגן־ירק
Neh. 3, 15. ברכת השלח לגן־המלך

מִגַּן
Gn. 3, 23. עדן
cum suff.: מִגַּנִּי
Cant. 4, 16. הפיחי גני

לְגַנִּי
Cant. 5, 1. באתי לגני אחתי כלה
cum suff.: לְגַנּוֹ
Cant. 4, 16. יבא דודי לגנו
Cant. 6, 2. דודי ירד לגנו
pl.: גַּנִּים
Cant. 4, 15. מעין גנים
pl.: בַּגַּנִּים
Cant. 6, 2. לרעות בגנים
Cant. 8, 13. היושבת בגנים

גַּנָּה
ג"כ מן גַּן וסכנוי גִּנּוֹת וסמכוון כמו גַּן. נקינוס גִּנֵּיךְ, ונגזרת גִּנֵּיךְ מעלמו.
n. f. (e גַּן ortum), hortus, hortulus, syr. sensu eodem. LXX. κῆπος, παράδεισος (σαπρία).

וּכְגַנָּה
Jes. 1, 30. וכגנה אשר־מים אין לה
Jes. 61, 11. וכגנה זרועיה תצמיח
cum suff.: גַּנָּתוֹ
Job. 8, 16. ועל־גנתו יונקתו תצא
pl.: גַּנּוֹת
Eccl. 2, 5. עשיתי לי גנות ופרדסים
Jer. 29, 5. 28. ונטעו גנות
Am. 9, 14. ועשו גנות
pl.: דַּגַּנּוֹת
Jes. 66, 17. והמטהרים אל־הגנות
pl.: מֵהַגַּנּוֹת
Jes. 1, 29. ותחפרו מהגנות
pl.: בַּגַּנּוֹת
Jes. 65, 3. זבחים בגנות
pl.: כְּגַנּוֹת
Num. 24, 6. כגנת עלי נהר
pl. c. suff.: גַּנּוֹתֵיכֶם
Am. 4, 9. גנותיכם וכרמיכם

גִּנָּה
ג"כ כמו גַּנָּה, ונמצא נקסתי ונצה"פ. שם לפ"ש נן כנמצא גִּנֵּי והידועה גִּנָּאֵרָה לו גַּנָּן וכן מְגִנָּאֵי, עי' כפרי קכווי פכיכים.
n. f., sicut גַּנָּה, hortus, unde גִּנֵּי, גַּנָּן hortulanus, syr. *ganono* (Joh. 20, 15.) LXX. גִּנַּת בִּירֵחַן, οἶκος.
constr.: גִּנַּת
Esth. 1, 5. בחצר גנת ביתן המלך
Esth. 7, 7. אל־גנת הביתן
Cant. 6, 11. אל־גנת אגוז ירדתי
constr.: מִגִּנַּת
Esth. 7, 8. שב מגנת חביתן

מָגֵן
ג"כ לרוב נכנוי מָגִנִּי, מִגִּנֵּנוּ, ומכנוי בָּגִנִּים, ופל מָגִנּוֹת, ספתיכון נכם ונצלם, וכילף נזכרו לפקי סנדל נעקר עם סקיקי [גילל, דעקקע], וכן נלמון יעמעלם מגן ומגנם. ולפי המצך כילף שמגן הקען נצלעים; ולפ"ש מגן לוקר לפ"ש מווין וזוהר, ומגן־לקן הוא סצלים והלגן. מלה הרומית קליפיום מפעל ונהצלם כוסי. ונמצא פל נקינוס גִּפִּיב נסכוון כסוי, מן גִּפִּיב קציפה וכסוי, ולפצר שגיכם הצלם.
n. m., clypeus, pelta, ἀσπίς, pr. tegumentum, sicut clypeus, ut ait Charisius, a *clepando* h. e. celando (syn. סְתָרָה), minor, ut videtur, quam צִנָּה, arab. *mig'anat, mig'anu*, syr. *mageno*. LXX: ἀσπίς, θυρεός, ὅπλον, ὁπλοθήκη, πέλτη, ῥάγμα, ἀλήθεια, ἀντιλήπτωρ, ἀντίληψις, βοήθεια, παράταξις, κραταιός, ὑπερασπισμός, ὑπερασπιστής. אֵישׁ מָ' ἀγαθὸς δρομεύς; תָּמַשׁ מָגֵן, נטשא נשק πελταστής. καθοπλίζεσθαι ὅπλοις.

Gu. 15, 1. אנכי מגן לך
Dt. 33, 29. עם נושע ביי מגן עזרך
Jud. 5, 8. מגן אם־יראה ורמח
2 Sam. 1, 21. מגן גבורים מגן שאול
2 S. 22, 31. מגן הוא לכל החסים בו
2 Sam. 22, 37. ותתן־לי מגן ישעך
2 Reg. 19, 32. ולא־יקדמנה מגן
1 Chr. 5, 18. אנשים נשאי מגן וחרב
2 Chr. 14, 7. נשאי מגן ודרכי קשת
Ps. 3, 4. ואתה יי מגן בעדי
Ps. 18, 31. מגן הוא לכל החוסים בו
Ps. 18, 36. ותתן־לי מגן ישעך
Ps. 35, 2. החזק מגן וצנה
Ps. 76, 4. מגן וחרב ומלחמה
Prv. 2, 7. מגן להלכי תם
Prv. 6, 11. ומחסרך כאיש מגן
Prv. 24, 34. ומחסריך כאיש מגן
Prv. 30, 5. מגן הוא לחסים בו
Jes. 21, 5. משחו מגן
Jes. 22, 6. וקיר ערה מגן
Jer. 37, 33. ולא־יקדמה מגן
Jer. 46, 3. ערכו מגן וצנה
Jer. 46, 9. תפשי מגן
Ez. 27, 10. מגן וכובע תלו־בך
Ez. 38, 5. כלם מגן וכובע
Nah. 2, 4. מגן גבוריהו מאדם

וְהַמָּגֵן
2 Chr. 17, 17. ועמו נשקי־קשת ומגן
Ps. 84, 12. כי שמש ומגן יי
Ez. 23, 24. צנה ומגן וקובע
Ez. 38, 4. קהל רב צנה ומגן
Ez. 39, 9. בנשק ומגן וצנה

הַמָּגֵן
1 Reg. 10, 17. יעלה על־המגן
2 Chr. 9, 16. יעלה על־המגן
Cant. 4, 4. אלף המגן תלוי עליו
cum suff.: מָגִנִּי
2 Sam. 22, 3. מגני וקרן ישעי
Ps. 7, 11. מגני על־אלהים
Ps. 18, 3. מגני וקרן ישעי
Ps. 144, 2. מגני ובו חסיתי
cum suff.: וּמָגִנִּי
Ps. 28, 7. עזי ומגני
Ps. 119, 114. סתרי ומגני אתה
cum suff.: מָגִנָּיו
Ps. 59, 12. מגננו אדני
Ps. 84, 10. מגננו ראה אלהים
Ps. 89, 19. כי ליי מגננו
cum suff.: וּמָגִנָּנוּ
Ps. 33, 20. עזרנו ומגננו הוא
cum suff.: וּמָגִנָּם
Ps. 115, 9. 10. 11. עזרם ומגנם הוא
I. pl.: מָגִנִּים
1 Reg. 10, 17. ושלש־מאות מגנים
2 Chr. 9, 16. ושלש־מאות מגנים
2 Chr. 26, 14 מגנים ורמחים וכובעים
Job. 41, 7. גאוה אפיקי מגנים
pl.: וּמָגִנִּים
2 Chr. 32, 5. ויעש שלח לרב ומגנים
pl.: הַמָּגִנִּים
Neh. 4, 10. והרמחים המגנים
pl. הִלְבִּישָׁם הַמָּגִנִּים
2 Chr. 32, 27. ולבשמים ולמגנים

pl. constr.: מָגִנֵּי
1 Rg. 14, 26. ויקח את־כל־מגני הזהב
1 Reg. 14, 27. תחתם מגני נחשת
2 Chr. 12, 9. ויקח את־מגני הזהב
2 Chr. 12, 10. תחתיהם מגני נחשת
Ps. 47, 10. לאלהים מגני־ארץ
pl. c. suff.: מָגִנֶּיהָ
Job. 15, 26. בעבי גבי מגניו
pl. c. suff.: מָגִנֵּיהֶם
Hos. 4, 18. קלון מגניה
II. *pl.:* דַּמָּגְנּוֹת
2 Chr. 23, 9. ואת־החניות

מָגֵנָּה
ג"כ וכן נסמך מְגִנַּת, וכלמון שריון וקני כלב מקשק וסכנדם כלנו מגן סכיב כלב [קומ־לדונג דעם סערלעפס, סערעמקקסט"י], וסמשל גב כלגון ישמעלם ויוכי. ולפעם כ"י ישב שרעו קום כלב, נכם וקנקם קפר סוף כשען כנגד לנסי; ישב שרעו מן מָגֵן, וסקמוכם נפר מָגִנָּה, וישב מעכין יגון, וכל קלם לק מקקוור. נקינוס קנירק לנק.
n. f. velatio, obtectio, obfirmatio cordis; cf. *κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν.* 2 Cor. 3, 15. Trg. תְּבִירוּת לִבָּא. LXX: ὑπερασπισμός. Qimchi vel מְשִׁמֵּי לֵב הָאָבוֹן vel verti posse ait patremque suum refert de quodam letali morbo interpretatum esse, qui inter Arabes dicatur גאשיית אל קלב.
constr.: מָגִנַּת
Thr. 3, 65. תתן להם מגנת־לב

גָּנַח

פעל לק-עזר נקרפי וקעזרקו וקעזוקו כמו אָנַק, לגון כסוי ופעוף [דעקקען, סילנען]. דנכיל סנכרם דָּנַם, וכן נכרם בָּנַם, ונמלק סנכרם גם נצעלי בָּנַם, חָנַם; וסלנק סנכרם עלוף וכסוי ופעוף, s. *nâbh.*] וכן סנכרם נכל שנפי פעכ pers. *nâf, nubk, nuhuf*, lat. *nebula, nub*-ere, gr. νυφ, etc.].
vrb. inusit. aram., (sicut בָּנַם) contegere, velare, cujus radix est נָם, quae invenitur etiam in verbis דָּנַם, צָנַם, atque in linguis indicis, medopersicis, slavicis, classicis atque germanicis, quae cum semiticis sex antiquarum linguarum sunt tanquam familiae.

גֵּס

ג"כ וסכנוי גַּנֵּיף סכלון כמו אַגַּם נק', סספקל וכמו נעכני גַּבָּם, וכ' כנכרם נמלק עוד נעכני ונקינוס [פיכס ק' ע"ן] לכקיו גַּסְתִּיהוּ. עי' כנכרם.
n. f. (sicut אַגַּם cum anacrusi, et גַּבָּם, unde interdum propter radicem גַּסְתֵּין in sermone targumico reperitur), syr. *gefo*. Etiam גַּדָּם targ., quod vi est idem, originis ejusdem esse particeps videtur. LXX: πτερόν.
pl.: גַּפִּין
Dan. 7, 6. ולה גפין ארבע
pl.: וְגַפַּיִן
Dan. 7, 4. וגפין די־נשר לה
cum suff.: גַּפֶּיהָ
Dan. 7, 4. עד די־מריטו גפיה

גָּעָה

פעל נוד וסכוונם נעקק כסוי [נכיל-לען], וכן נקרפי גָּאָה, לפר מקנו נַעֲרָא מכנכק קול כסוי. ונמלק כנכרם גם כנפפי פכ, וסנכ כוי כלפוטק פכנ נוכיקו מפפל כוס ודוק.
vrb. intr. rugire, aram. גְּאָא, *geô*, unde נַעֲרָא, *g'oto*, cf. gr. *yoãv*, sanscr. *gau*, pers. *kau, gau*, nomen bovis onomatopoëticum.
LXX: φωνὴν ῥήγνυσθαι, κοπιᾶν.
inf. abs.: וְגָעֹ
1 Sam. 6, 12. חלכו הלך וגעו
3 *imperf.:* יִגְעֶה־
Job. 6, 5. אם יגעה־שור על־בליל

גָּעַל

פעל נוד וסכוונם כמו נכרם גָּאַל, חל [לכל נכרים סלנם פקוד לפק], לוקר קלנל וסלפים [פרקַסְטִיכִין, פנפ-ווי"סין], וסנכלל על נוקל וסוקפה [נפפלעקקען], על סנכפס וקישוב [נפ-וולען], על נכול וכילון, על פילום וקוכוקום וכדומפ. כנוי נכרם פנפ ע', לנכרם קלנ, וסענין נכלל ppp וסס ppp נפל נלקרי. סנפפל סנכול וכילון פנן נמוכים, לס יכוסי. נכלפל פפלום סוכע וסלנעקו לקל נפנוב. פנוי נכרים נלגון פנען קלפס נפקוב נכרם כ' לוקיוק וקנוסם נקלנע, וקנקין נלנם כי יקלע סקנוסם לכוב ע' פ', וע', והוק ppp וקוכנפ.
vrb. trans. (quod cum verbis גָּאַל, חָל eadem radice innixum est), polluere, maculare, profanare; abominari, detestari. LXX: βδελύσσεσθαι, ἀπωθοῦν, ἀφιστάναι, ἀμοτοκεῖν, h. e. foetum crudum atque immaturum parere, προσοχθίζειν. *Nif.* abjici, de clypeo fugientium. *Hif.* semen concipiendum non capere, respuere. Vulg. bos eorum concepit et non *abortivit*. LXX: ἀμοτοκεῖν, abortire, intempestive parere. Qimchi comparat rabb. מְגוֹעֵל de vase, quod, ferventibus aquis, ejicit, quod intus est.
3 *perf. fem.:* גָּעֲלָה
Lev. 26, 43. ואת־חקתי געלה נפשם
Jer. 14, 19. אם־בציון געלה נפשך
3 *f. perf.:* וְגָעֲלָה
Lev. 26, 30. וגעלה נפשי אתכם
1 *prf. c. s.:* גְּעַלְתִּים
Lev. 26, 44. ולא־געלתים לכלתם
3 *pl.:* גָּעֲלוּ
Ez. 16, 45. את אשר געלו אנשיהן
part. fem.: גְּעֻלַת
Ez. 16, 45. בת־אמך את געלת
3 *f. imperf.:* תִּגְעַל
Lev. 26, 11. ולא־תגעל נפשי אתכם
Lev. 26, 15. משפטי תגעל נפשכם
Nif-al: נִגְעַל
2 S. 1, 21. כי שם נגעל מגן גבורים
Hif-il: הִגְעִיל
3 *imperf.:* יַגְעִל
Job. 21, 10. שורו עבר ולא יגעל

גַּעַל

ג"כ ופעלמו גְּאֵל כפתור נקון וקשנ [מנפ"ש, עקעל]. ולפ שנשפס קלפוריט עוד לגעל גוקל לקר, לוקר לקי גְּהַל [גליסען], וסכוסף סוס סגעיל כמו הִתְהַיל [פויסגליסען] ולוק. ולפולי כשפ"ש גַּעַל סוס.
n. m. fastidium, abominatio.
LXX: σκολιότης.

בְּגַעֲלַל
Ez. 16, 5. בגעל נפשך

Digitized by Google

גָּעַר

פעל כולל וספיק יִגְעַר, תמצוי סכוונס קריפס ונסילת קול [שרייען], כי נשכוון הוס עוד הפעל נשפס כוונית וקריית, והוזשלם פקס על נסילת קול נפיס [שרייען], כשפ נפיס והוכיח קוקו, שפיפס והפקס נו [שכשמרען, שכ-שריינען], וכן נפילת ד' כיס סוף ויקרא וכדופס. ולוזר שפיפס ד' נדבר להמכיעו ולצילו [שכוועפרען]. ולשר לפקר כשרש דע שפוי גָּעַר הוא עָנַר [פשר מפנו עָנַר, לוער כרוו וקוק ומצלף], ולשיפס פיסודס נסילת קול, ונפוק [s. gri = כן משרש כפל שפוי מפנו gâr, sonum edere, gir, vox, gr. γηρ-ύειν, lat. garr-ire, fr. eri, engl. cry etc.]

verb. trans., clamare (sicut inter Aethiopes atque Aramaeos dici solet), redarguere, acclamare, increpare, invehi, objurgare; detinere, detorquere. Syr. *g'ar, etg'ar*, idem; *gēiro, odiosus*, abominabilis. De origine vid. supr. LXX: *ἀπειλεῖν, ἀποσκορακίζειν, ἀφορίζειν, ἐπιτιμᾶν, συλλοιδορεῖν.*

3 *perf.*: וַיִּגְעַר
Jes. 17, 13. וגער בו ונס ממרחק

2 *prf.*: גָּעַרְתָּ
Ps. 9, 6. גערת גוים
Ps. 119, 21. גערת זדים ארורים
Jer. 29, 27. למה לא גערת בירמיהו

1 *perf.*: וָאֶגְעַרְתִּי
Mal. 3, 11. וגערתי לכם באכל

part.: גֹּעֵר, גֹּעֲרֵי
Nah. 1, 4. גוער בים ויבשהו
Mal. 2, 3. הנני גוער לכם את־הזרע

inf. constr.: מִגְעַר־
Jes. 54, 9. מקצף עליך ומגער־בך

imperat.: גְּעַר
Ps. 68, 31. גער חית קנה

3 *imperf.*: יִגְעַר
Zach. 3, 2. ויגער יי בך השטן

3 *imperf.*: וַיִּגְעַר
Zach. 3, 2. ויגער יי בך

3 *imperf.*: וַיִּגְעַר
Gn. 37, 10. ויגער־בו אביו ויאמר לו
Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף

2 *pl.*: תִּגְעֲרוּ
Ruth 2, 16. ולא תגערו־בה

גַּעֲרָה

ז"נ וסמיך נַעֲרַת. סכוונס נסילס נפיס ונסס נו ושסוס נדנכיס [שעלעען, פרעוויים], נסשקל על השפט ד' נדכר [דכשכוכנ].

n. f. increpatio, objurgatio, castigatio, monitio, non tam clemens, quam quae quid acerbitatis habet fitque tum vocis contentione majori tum verborum gravitate acriori. LXX: *ἀπειλή, φωνή, ἀποσκορακισμός, ἐπιτίμησις, ἐλεγμός, θυμός, ἰσπώλεια.*

Prv. 13, 1. ולץ לא־שמע גערה
Prv. 13, 8. ורש לא־שמע גערה
Prv. 17, 10. תחת גערה במבין

constr.: גַּעֲרַת
Eccl. 7, 5. טוב לשמע גערת חכם
Jes. 30, 17. מפני גערת אחד
Jes. 30, 17, מפני גערת חמשה
Jes. 51, 20. גערת אלהיך

contsr.: בִּגְעָרַת
2 Sam. 22, 16. בגערת יי
constr.: מִגְעֲרַת
Ps. 80, 17. מגערת פניך יאבדו

cum suff.: בְּגַעֲרָתִי
Jes. 50, 2. בגערתי אחריב ים

cum suff.: גַּעֲרָתְךָ
Ps. 104, 7. מן־גערתך ינוסון

cum suff.: מִגַּעֲרָתְךָ
Ps. 18, 16. מגערתך יי

Ps. 76, 7. מגערתך אלהי יעקב

cum suff.: וְגַעֲרָתוֹ
Jes. 66, 15. וגערתו כלהבי־אש

cum suff.: מִגַּעֲרָתוֹ
Job. 26, 11. ויתמהו מגערתו

מְגֵעָרַת

ז"נ כמו נעדה, נסשקל על קללה וקילול ד' [סלון], ונפילוד סקללה נדכר.

n. f. increpatio, imprecatio, detestatio. LXX: *ἀνάλωσις* (=גְּרַע).

הַמְגֵעָרַת
Dt. 28, 20. ואת־המגערת

גָּעַשׁ

פעל כולל ופל נולד, כילון דקיס וסלוס כניקס וכניפס [שעסטען, נע-וועגען], כלקיי עשלהו בָּעַשׁ, ומוס שפס עָגִישׁ כמו נָגַח [שעסטיג], לכן נפקדל לנוד מכלכול וכעכוב וועווע סלרן לו הכסלוס, לו מכלכול השכור ונקמוכס פעולי". השרש גס נפעל רָגַשׁ ונס רקס השווי נלשוכות עכ.

verb. trans., semel intr., trudere, tundere, pulsare, cui origine cognatum est גָּעַשׁ aramaicum (unde גֶּעֶשׁ protervus), גָּעַשׁ syr. h. e. cornu petere. Pu. Hitp. pulsari, moveri, percelli. LXX: *ἐξεμοῦν*, evomere. Hitp. *ταράσσειν, κυμαίνειν, σπαράσσειν.*

3 *imperf.*: וַתִּגְעַשׁ *fem.*
2 S. 22, 8. ותתגעש ותרעש הארץ
Ps. 18, 8. ותגעש ותרעש הארץ

Pual: גֹּעַשׁ

3 *pl. imperf.*: יִגֹּעָשׁוּ
Job. 34, 20. יגעשו עם ויעברו

1 *Hitpa-el*: הִתְגָּעַשׁ

3 *perf. pl.*: וְהִתְגָּעֲשׁוּ
Jer. 25, 16. ושתו והתגעשו

3 *impf. pl.*: יִתְגָּעֲשׁוּ
Jer. 46, 8. וכנהרות יתגעשו מים

2 *Hitpa-el*: הִתְגָּעַשׁ

3 *imperf.*: וַ יִּתְגָּעַשׁ Q'ri.
2 S. 22, 8. ותתגעש ותרעש הארץ

3 *pl. imperf.*: יִתְגָּעֲשׁוּ
Jer. 46, 7. כנהרות יתגעשו מימיו

3 *impf. pl.*: וַיִּתְגָּעֲשׁוּ
2 Sam. 22, 8. ויתגעשו כי־חרה לו
Ps. 18, 8. ויתגעשו כי־חרה לו
Jer. 5, 22. ויתגעשו ולא יוכלו

גַּת

v. s. גָּפָה

גָּפַן

פעל לף-עונר כף נגור, ומכוון עולנו נספק, כי להשווי עס גֶּפֶן, גֹּבֶן, נסמכוון כפיפס, עול פקפוק. עי' כפן.

v. inusit., cujus vis adhuc latet. Quod enim dicitur, cohaerere id cum verbis גָּבַן, גָּפַן, curvum esse, ea res vacillat atque claudicat.

גֶּפֶן

סם לכלכונגוס וכנכוי גֶּפֶן והכנוי גְּפָנִים. המלה שריג ונטיע וולול מכעיס

cum suff.: גַּפָּנָהּ
Hos. 2, 14. וחשמתי גפנה

cum suff.: גַּפְּכֶם
Dt. 32, 32. מגפן סדם גפנם
Ps. 78, 47. יהרג בברד גפנם
Ps. 105, 33. ויך גפנם ותאנתם

pl.: וְהַגְּפָנִים
Cant. 2, 13. והגפנים סמדר

pl.: בַּגְּפָנִים
Hab. 3, 16. ואין יבול בגפנים

גָּפַת

פעל לף עונר, והוק נקמנוקו כמו גָּבַב, גָּנַן.

verb. inus., vi cum vv. גָּנַן, גָּבַב congruum. Syr. *gefifo*, concameratus, *gefifto* = *γαββαθᾶ*, Joh. 19, 13.

גֶּפֶת

ז"נ נכנוי גֵּפֶר, וסכוונס כמו גֵּר, גֵּי לומר גוף [קאֶלרפער, פעניוֶען], והכינון של נגפו כמו נכפו. פעמים השמל כמו גֵּב לומר גֵּר, כמו נעל גפי מכותי קרק ע"ב.

n. m., sicut גֵּר, גֵּי, 1) corpus, persona, unde גְּבָבוֹ suomet corpore, ipse praetereaque nemo. LXX: *μόνος*. 2) tergum, dorsum, summitas, v. c. עַל גַּפֵּי מְרֹמֵי אָרֶץ. LXX: *μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα*. Syr. על כנפא דהיכלא h. e. *ἐπὶ πτερυγίων τοῦ ναοῦ*.

cum suff.: בְּגַפּוֹ
Ex. 21, 3. אם־בגפו יבא בגפו יצא
Ex. 21, 4. והוא יצא בגפו

constr. pl.: גַּפֵּי
Prv. 9, 3. על־גפי מרמי קרת

גֹּפֶר

פעל לף-עונר כף נגורין, ועכס שנשר השרש קלע כי השרש גֹּפֶר לנגוריס גֹּפֶר, גֹּפְרִית, ונקמי גֹּפֶר להשס גֹּפְרֵי, גוֹפְרֵי, והשרש כָּפַר להשס כֹּפֶר נקמי כֹּפֶר ומפנו כוֹפֵר וכדופס, והשרש כָּבַר שפר מפנו כָּבְרֵי, כוֹבְרֵי, כולס יונקים מפקור קפק. תפנוס השרש כרפס קדיר ופוק [השרע, שעשרק ויין], נהשרפס לע כָּבַר, גָּבַר, עי' יותר מוס תפק השרש כָּפַר.

v. inus. (cui cognata sunt גֹּפֶר, unde גֹּפְרִי, גוֹפְרִי; כֹּפֶר, unde כֹּפֶר, כָּפַר, unde כוֹפֵר; כָּבַר, unde כָּבְרִי, כוֹבְרִי), durum, firmum esse (ita, ut vi atque origine affinia videantur גֹּפֶר, גָּבַר), vid. rad. כָּפַר.

גֹּפֶר

ז"נ לכוונת מין עץ ולף נסף לני לו שרף כשפר מקור רגיס, והשס הוס נשלח גס נשפתי מעשה, לניון העץ הידוע כיו ניוני כופר ונגשכי יעלהו [*Kiefer*, אבּתַר] ונכוני כמוהו וכדופס. ומפר שהשס כֹּפֶר נהשלה על שרף עץ הוס. ונעשו מעץ הוס ספינות.

n. m., genus arborum (non resina aut pix, ut nonnulli censuerunt), quod nomen, ut docet rabbinica expositio, invenitur etiam in linguis occidentalibus. LXX. *ξύλα τετράγωνα.*

Gn. 6, 14. עשה לך תבת עצי־גפר

גְּפָרִית

ז"נ נויר גֹּפֶר, לומר שרף עץ הנפר לו ופת, הנעשה ממנו [פעץ, הצרן], והוזשלם לל"ק על שרף העפרי [שווי-פעל], ועול פקפוק נדנרי נקרמי לניון

Digitized by Google

הגפרית כשמ גָּפְרִי, גּוּפְרִי, גָּפְרִי, כּוּפְרִי, וכשם כּוּפֶר ניון לוטף. כשעל גָּבַר נגמרית.

n. f. (ortum ex גֹּפֶר) resina arboris גֹּפֶר, deinde sulfur, quae vocabuli vis adhuc aliquid dubitationis habet. Arabice: *kibrith*, syr. *kebrito*. LXX. *θεῖον*.

גָּפְרִית

Gn. 19, 24. ועל עמרה גפרית
Dt. 29, 22. גפרית ומלח שרפה
Job. 18, 15. יזרה על־נוהו גפרית
Jes. 30, 33. כנחל גפרית בערה

גָּבְרִית

Ps. 11, 6. פחים אש וגפרית
Ez. 38, 22. אש וגפרית אמטיר

לְגָפְרִית

Jes. 34, 9. ועפרה לגפרית

גֵּר גָּר

v. s. r. גּוּר *p.* 238.

גָּרַב

פעל לק-עונר כק נגור, וסלנון נסרכף על גָּרָב, לומר קליפה וקליגה ועכול בדבר, גרידה וקריפה ומריטה [נופפען, רויפען]. וידוע שפעל כוה לרוב הסגשל על נרעף, נאשר אין כקליפה ונכלמה. תמנות הסגרת גָּרֶב [הנ' עטריי, קראַנ־מוגג] נמכוון הוה [רויפען, קראַפּען], וכן נכוחי כף [pers. *rubu*] וכפרסי רוב [*rap*], וכן נשלחי שפתי מערכ. סרלים והמוסת לקוות המכוון שלנרכנו יש נשפת קרעי, כי שפ לגרב המכוון של קליפה [רויבען], קליפת דבר מדבר, ושוה גֹּרֶב שורד ושולל ודוק.

v. inus. (cui cognatum est גָּרָם, *cor-ripere*, raufen, rupfen), vellere, vellicare, depilare, scabie afficere. Syr. *g'rab*, leprosum fieri; *garbono*, leprosus.

גָּרֶב

ג"ו מין נרעת [קראַצנקייט, שאַכינג], ודבר שהסגשל כבר קוקנו נשרש. נתרגום גֶּרֶב מעלהו, ושקילו גַּרְבּוֹ נעל־גרב [קראַטעניגער].

n. m. genus leprae, syr. *garbo*. Al. *ψώρα ἀγρία*, Vulg. scabies jugis.

Lev. 21, 20. 22, 22. או גרב או ילפת
וּבַגָּרָב
Dt. 28, 27. ובעפלים ובגרב ובחרס

גַּרְגֵּר

v. s. גָּרָר *p.* 254.

גָּרַד

פעל לק-עונר כק נסקפעל, וסכוונס לפי מוגע טבעי, נסרכף עם קרק, לשון מכון [קראַצנען], ונאשר הסעל הוה נכל שפתי מרכ. ונקלה שתגות הסרש גָּרַד [l. *rod*-ere] ונתגות הסקרון נכוחי.

verb., cujus solum Hitp. in usu est (cui cognatum est חָרַת, kratzen, *gratt*-are, *gratt*-er, to *grate*) syr. *gerad*, idem; *etgarad*, sese radere; *g'rodo*, rasio; *gardeto*, ramentum. LXX: (*ἰχῶρα*, saniem) *ξύειν*.

Hitpa-el: הִתְגָּרֵד
inf. constr.: לְהִתְגָּרֵד
Job. 2, 8. חרש להתגרד בו

I. גָּרָה

פעל לק-עונר נקל, וכלקס לי שפתרונו כמו חָרָה, שהוש רכון שלו, ונלקת לגרס נערני סתכוון של קליפה [ניבען, גליטען]. סכנד סלנון סקרס [ערקיי־פּעלען, שרייע שכראנען] והסתקרות ליב ויכולת נו. סהתפעל יובן הוש. ולפעד שהזכר נלוש לפעל גר [*gri* = *gar*] נלשון הולו ונרני שפתי מערכ, שענינו כמו חָרָה, וסכנד כמו עורר ען עור, וגם גר שפ נתכוון עורר למלחמה, ולפעד שהזכיר מעולם לקק. ודע כי הִתְגָּרָה כמו הִתְחָרָה.

v. inus. in conj. Qal (cujus חָרָה forma mollior est), sicut *ghara* arab., candere, calescere, flagrare ira, irasci. *Pi.* lacessere, iram accendere (גָּרַר *aram.*) *Hitp.* ira exardescere, excandescere. Aequale videtur indico *g r i*, et verbo עָר (ע enim et ג consimiles sunt sono literae). LXX: *ἐκκενοῦν, ἐξορύττειν, κρίνειν, παρασκευάζειν*. *Hitp.* *ἀνθιστάναι, ἐρίζειν, συμβάλλειν, συμπροπηλακῖσθαι, συνάπτειν πόλεμον*, חִתְגָּרָה מִלְחָמָה *συνάπτειν πόλεμον*.

Pi-el: גֵּרָה
3 *imperf.:* יְגָרֶנּוּ
Prv. 15, 18. איש חמה יגרה מדון
Prv. 28, 25. רחב־נפש יגרה מדון
Prv. 29, 22. איש־אף יגרה מדון
Hitpa-el: הִתְגָּרֶה
2 *perf.:* הִתְגָּרִית *fem.*
Jer. 50, 24. כי ביי התגרית
imperat.: וְהִתְחַבֵּר *apoc.*
Dt. 2, 24. והתגר בו מלחמה
2 *imperf.:* תִּתְגָּרֶה
2 Reg. 14, 10. למה תתגרה ברעה
2 Chr. 25, 19. למה תתגרה ברעה
2 *impf. apoc.:* תִּתְחַבַּר
Dt. 2, 9. ואל־תתגר בם מלחמה
Dt. 2, 19. אל־תצרם ואל־תתגר בם
3 *imperf.:* יִתְגָּרֶה
Dan. 11, 25. יתגרה למלחמה
3 *imperf.:* וַיִּתְגָּרֶה Q'ri.
Dan. 11, 10. וישב ויתגרו
2 *pl.:* תִּתְגָּרוּ
Dt. 2, 5. אל־תתגרו בם
3 *pl.:* יִתְגָּרוּ
Prv. 28, 4. ושמרי תורה יתגרו בם
Dan. 11, 10. ובניו יתגרו
וַיִּתְגָּרוּ K'tib.
Dan. 11, 10. וישב ויתגרו
תִּגָּרֶה

ג"כ נויר גרה והסתך תִּגָּרֶת. לפי השרש נראה שמכוונו כמו תִּחָרֶה מן קרה, לומר קליפה והעכשה [נאַגען, שרעקען], ויסיף נויר הכנד, כמו תִּחָרָה מן חָרָה. לכן מקנהו עם י"ד קשה להולמו, ולפעד שפתרונו כמו תִּגְרָא נלרמי, לשון עפה וזעם ולרון עיון.

n. f. (vi formaque vocabulo תִּחָרֶה affine) excandescentia, rixa. LXX: *ἰσχύς*. ת' יד, etiam תִּגְרָא aramaicum, plaga, ictus. Cf. syr. *gurojo*, irritatio; *magrejono*, seditiosus, rixosus; *magrejonuto*, litigium.

constr.: בְּתִגְרַת
Ps. 39, 11. מתגרת ידך אני כליתי

II. גָּרָה

פעל לק-עונר כק נגור, והסתקון ליעס ונעיפס נליעס ועלוע [שלוקקען, שלינגען, נורגעלן], וכרכף לפ"ו עם גָּרַר, נרגעלן, ונלשון יעשעלט מעלהו גרגר, ערעד [עי' גָּרַד], וכן נשם סכדקס גָּר [*gri* = *gâr*] ונכרי שפתי מערכ נסכוון הוה.

v. inus., glutire, vorare, gurgitare (cui cognata sunt גָּרַר, גָּרַד, sanscr. *g r î* = *gâr*). Cf. *γαργαρίζειν*, *gargarisare*; gall. gargariser, gargouiller; *hispanice*: hazer gargarismo (gurgeln).

גָּרוֹן

ג"ו וסמיך גָּרוֹן והסתור לוע ולוטר וגרגרת [קעשלע, השלע], לו לסיוע וכלי סדנור כמו קרק נגרון, לו נוקר עם כמו כעויוע גרון, וסגוור מסזרת כמו נלוע. נגזרת עוד גָּרֶת לגיון סלוע וסגרון, ונערני גריס לגיון סמולקס לו סוסק לו סגרון. סנל סמלקדקים עוד קוקר מקנו גָּרְיָה, גָּרְיָת.

n. m., guttur, fauces, collum (Gurgel, hispanice: *guarguero*). LXX: *λάρυγξ, φάρυγξ, τράχηλος; ἰσχύς* (sicut et תִּגְרָה verterunt).

Jes. 3, 16. נטוֹת גרון

בְּגָרוֹן

Jes. 58, 1. קרא בגרון אל־תחשך
cum suff.: בְּגְרוֹנִי
Ps. 69. 4. נחר גרוני
cum suff.: בְּגְרוֹנֵךְ
Ex. 16, 11. ורביד על־גרונך
cum suff.: וּבְגְרוֹנָהּ Q'ri.
Jer. 2, 25. וגרונך מצמאה
cum suff.: בְּגְרֹנָם
Ps. 5, 10. קבר־פתוח גרונם
cum suff.: בְּגְרוֹנָם
Ps. 115, 7. לא־יהגו בגרונם
Ps. 149, 6. רוממות אל בגרונם

גָּרַז

פעל לק-עונר כק נכפעל, ולומרים סמלקדקים שסוש נסלוס על גָּזַר וכן נערני הסכוס, נסכוון סנלעם וגוירם [וואַכעגען], טרעננען], וסוש סכוון כמשר גָּזַר נַחֲלָתוֹ יוכיח. וכרכף לי שרידופו גָּרָם, גָּרָס, גָּרַס, וכדומה, סשרש גם נשפתי מערכ.

v. praeter Nif. non us., cui cognata sunt גָּרָם, גָּרַס, גָּרַשׂ, idem quod גָּזַר, sicut arabice *g'araza* et *g'azara*, secernere, divellere, discindere.

Nif-al: נִגְרַז
1 *perf.:* נִגְרַזְתִּי
Ps. 31, 23. נגרזתי מנגד עיניך

בֵּרָזֶן

ג"ו נויר גֶּרֶז, ולשר כדו סמלקדקים שרשו מכוונו לין קלוס ולין סיוור, כי דֶּן סופי, כמו נשוות אַסְדָּן [אַמבּוס] צִפּוֹרֶן [צִפֹּר] וכדומה. סכוונס קלוס וכזיל כילף ומגוכה [שקסט, ניילן].

n. f. (a n. גֶּרֶז ortum) instrumentum, quo ligna scinduntur, securis. Terminatio *en* addita est, quemadmodum in nmm. אַסְדָּן, צִפּוֹרֶן. Recte jam Qimchi: גֵּרְזֶן לְפִי שֶׁחוֹתֵךְ כּוֹרֶת חֲכָמִים שֶׁחוֹתֵא. LXX: *ἀξίνη, πέλεκυς, σίδηρος*.

בַּרְזֶן

Dt. 20, 19. למדח עליו גרזן
הַבַּרְזֶן
Jes. 10, 15. היתפאר הגרזן
וְהַבַּרְזֶן

ומקבות והגרזן

בַּבַּרְזֶן

Dt. 19, 5. ומדחה ירד בגרזן

גֹּרֶל, גּוֹרָל

v. s. r. גּוֹר *p.* 239.

גָּרַט

פעל לק-עונר כק נגור כפף, ונעלם כמעט שפתדקדקים. תמנות כוונתו העמקה וקיצור וסקרכה, קליפה ונגיעה ונקיפה [האַלטען, פיעסטען, קוסקאַפּען], ודומה לו נענרי חָרַם שקולע ושקוער [נעטיעצען ויין], ושמנו חָרֵב, חָרֵט, וכן חָרַת וכדומה. ונאשר שלמו נעדרי ולפי ונכל שפתי מערכ, ל"פ חָרַם נלפי וקרס נעדרי, וכן נגזרת גָּרַם נקיפה ונקיפה ושוש גָּרִיס עלוי סקנות, סמנוקיס ושעלפים, ונשפתי מערכ ניוכי גרוע [*γρυτ.*] וכדומי שלמו [scrut] ונגזרתי [*Grott*-e] שם מערכ שמנו וכדומה הרנה. ויוקר שוש נעדר קרס.

v. inus., cavare, excavare, profundum facere (cf. חָרֵם excavatum, profundum esse, unde חֲרִיצִים, *θυλάκιον*; חָרֵם et simil. חָרֵם aram.; *churtheto* syr., incisura; arab. *kharatha*, tornare; גֶּרֶם gemaricum, unde גְּרִיסָה de pannis perforatis, gr. *γρύπη*, unde *ἐγχρυτεύειν*, perscrutari, lat. gruta, scruta, unde *scrutari*, *perscrutari*, germ. *Grotte*.) vid. rad. חָרַם.

אַגַּרְמֹן

ג"ו נאר גַּרְמֹל נק' ספקל, ולק נאנק שמנו כק סאן סלטני אַגַּרְמָלִי, וסכוונס קעשה קאנה לו סעל [צעשלע], ונקרא כן מקליעותו וקיעורותו [פוימונטלכונג] סכוון לקנל סדס. כי סמוסי לַ סספקון, וכן סמקנו הוס נשוות חַמְגַּל, נרגל, גַּרְגַּל, וגוזו גֶּרֶם = גֶּרֶם, נאכוון חָרֵם לוער קיעור וקלוע. ונגזרת גַּרְמֹל ניון הסל וסף גכ שוס הכרע נסקנן, וכן נערני וסוכמי יוני וכוי ודוק.

n. m. (pro גַּרְמֹל) trulla excavata, vasculum coelatum; *al* enim terminatio est diminutiva, quae invenitur etiam in nominibus supra rabbinice enumeratis. Gemarice: גַּרְגְּלָא, syr. *garthlauto*, arab. *girthalat*, gr. *κάρταλος, κάρταλλος*. Qimchi: כֵּלִים שֶׁיּוֹתְנִין בְּתוֹכָם מַיִם לִיְדֵיהֶם רְאשׁוֹן בְּלַעֲזֵי

pl. constr.: אַגַּרְמְלֵי
Esr. 1, 9. אגרמלי זהב שלשים
Esr. 1, 9. אגרמלי־כסף אלף

גַּרְל

פעל לק-עונר כק נגור ונכניה, ולרעת סקרי טעות סופר. סכוונס סיוס נעל-וטף וקשה-רוח, כעיפה וסלוף נפנים נועיים [נרילנג, גראַלין ויין], ושוגח הסרש שנעי, ונשמ גכ נשפתי מערכ.

verb. inus. (in quo minime error scribarum inest), morosum, stomachosum esse (grillig, grämlich sein).

גָּרֶל

קוקרי ונסמך גְּרֶל, וסכוונס כקשר שמנו נשרש, ונקשר עם קפה. ונקשר שמנקנו לגוב גלל־קשה כלקה שסשמ לק סקרון.

adj. morosus, stomachosus, diffi-

cilis. Translationes omnes lectionem infra scriptam (Q'ri) sequuntur, e. c. Theodotion: *μεγαλόθυμος* (גְּדֹל־חֵמָה).

constr.: גָּרְלֹ־ K'tib.

Prv. 19, 19. גְּדֹל־חמה נשא ענש

גָּרַם

פעל קצ׳-סנכש, וכנוי גָּרְמִי והיולץ ממנו. ונראה שקוכוצו כמו קָרַם [קומיצלעט, קומיימעט ויין], עטוי וקוים עור, ויכן כוח הכגול. הפעל נמוכמי גרם, לנוכו אלילת העור נמשאל על אלילה בכלל [שׁנציעמען, שׁנצציעמען]. ומוס יכן: זוטעיה וקבי ערב לק גרמו לנקר, כ״ל יפרמו ויאכלו כלילה כוחנים, ולנקר לק קרמו, העור לק יצצימו. לרוב הכבד נמכוון הוה גָּרַם הלנון הפציע הגרם או העור מן העלמות, כמו גרם עלמות, גרם קרצ׳ים, וכן נערני הפצעת הקרוס מעל העלמות, וכן נקלגוס גרם יק נסר ודוק.

v. difficile intellectu (unde גֶּרֶם), cui cognatum videtur קָרַם, *cute obductum esse*; unde syr. *g'ram*, cutem detrahere, *carm*-inare (Zef. 3, 3.), qua vi hebraice Piel dicitur, quod non *privative* dicitur, sed de data alicui rei opera, de magna alicujus rei occupatione. LXX: *ἐμπελίζειν*, *ὑπολείπειν* (assentiente glossa: לֹא הִשְׁאִירוּ).

3 perf. pl.: גָּרְמוּ

Zeph. 3, 3. לא גרמו לבקר

Pi-el: גֵּרַם

2 f. imperf.: תְּגָרְמִי *p.*

Ez. 23, 34. ואת־חרשיה תגרמי

3 imperf.: יְגָרֵם

Num. 24, 8. ועצמותיהם יגרם

גֶּרֶם

ג׳ וסכנוי גְּרָמִים. סלנון סקצ׳י עור נקוס [סויט, קומיצקקוכנ], וכן קְרָמִים נגזלת עצכ כדומס לו, וכצפס כוזו גם [*s. c'arm-a*] עור ומכסה, וכן נפנמי גֶּרֶם [pers. *k'erm*] וכדומס נצמי לצוכות ערב. ומוצאל סכוונס על גוף נכלל, ועל קוק הגוף, לומר עצם [קְצָלְפער, קנצָלְמען], נכל הצלנות כמו עצם.

n. m., obductio, cutis, sicut קְרֶם a v. קָרַם, sanscr. *c'arma*, pers. *k'erm*. LXX: *ὀστέον*, *ὀστοῦν*; *ῥάχις*, sicut syr. גֶּרֶם חַצָּא, spina dorsi. Translate enim de corpore ipso ossibusque tum hominum ac bestiarum, tum rerum inanimatarum dicitur, sicut 2 Reg. 9, 13. in ipso corpore h. e. in ipsis scalis. Trg. דְּרַגָּא שַׁדְיָא (h. e. דַּרְגָּא דַּמְדַּרְגָּא שַׁדְיָא בָּהּ סִרְטָן חַזּוּם cf. צֶל דַּמַצָּלוֹת quod Jonatan vertit: טְבַק אֲבַן שַׁצְיָא).

גֶּרֶם *p.* גָּרֶם

Gn. 49, 14. יששכר חמר גרם

2 Reg. 9, 13. אל־גרם המעלות

Prv. 17, 22. ורוח נכאה תיבש־גרם

Prv. 25, 15. ולשון רכה תשבר־גרם

pl. c. suff.: גְּרָמָיו

Job. 40, 18. גרמיו כמטיל ברזל

גְּרַם

ג׳ נקרמי כדומס לסעני וככנוי גְּרַמַּיהוֹן ונקמר מעצס. וקדיר נקרמי לגיון ססתפעל על עצם הגוף [ועלנסע].

n. f. aram., cutis, corpus, ipse (sicut Latine apud Livium: *suismet corporibus* = ipsi).

pl. c. suff.: גַּרְמֵידוֹן

Dan. 6, 25. וכל־גרמיהון הדקו

גָּרַן

פעל לק-עוכר כק כגוך וסכוונס לדעת סמקדקים כמו גרן נלגון יזמעלל, לומר סלול ויזור [ענעגען], כי סגרן לומר מקום סדיפס סיס נרקב וכזון על מקום סלול ומיוצר. ופעצר שהצס סנצ מעצס גֹּרֶן, כמו בָּגֹשׁ מן בְּגוֹשׁ וקוכן סענין נכיכים וכניסס.

v. praeter unum derivatum non vulgare, quocum grammatici contulerunt, arab. *g'arana*, planum, aequale, stabile facere. Fortasse גֹּרֶן aptius a v. גּוֹר derivaveris, sicut בְּגֹשׁ a v. בּוּשׁ.

גֹּרֶן

ג״כ וסכנוי גְּרָנוֹת וסצמן גָּרְנָה וסיקיד נכנוי גָּרְנִי. סכוונס מקום קלול ומיוצר, נסכלף על רֶחֶב, ומוק לפני שעיר סעיר [פַּרייק־פלצמן], נסשאל על מקום סדיפס [דרעצ־פלצמן], לו על קנוקף סגרן. כן־נלכי הצאל על ישראל כמו בן־מדוצאי, לומר עס שלמו נו סעמים.

n. f. (syn. רֶחֶב) locus planus atque stabilis, area, pomoerium, spec. locus, ubi frumenta excutiuntur. LXX. *ἄλων*, *ἄλως*, *εὐρύχωρος*, *σῖτος*, בֶּן־גֹּרֶן *ὀδυνᾶσθαι*.

Gn. 50, 10. ויבאו עד־גרן האטד

Num. 15, 20. כתרומת גרן

כתבואת גרן וכתבואת יקב

Num. 18, 30.

Ruth 3, 2. את־גרן השערים הלילה

Ruth 3, 3. ויבאו עד־גרן נכון

2 Sam. 6, 6. עם־גרן האורנה היבסי

2 S. 24, 16. ויבאו עד־גרן כידן

1 Chr. 13, 9. עם־גרן ארנן היבוסי

1 Chr. 21, 15. גרן ויקב לא ירעם

Hos. 9, 2. הַגֹּרֶן

Num. 18, 27. כדגן מן־הגרן

שמלתיך עליך וירדתי הגרן

Ruth 3, 3.

Ruth 3, 6. ותרד הגרן

Ruth 3, 14. כי־באה האשה הגרן

2 S. 24, 21. לקנות מעמך את־הגרן

2 Sam. 24, 24. ויקן דוד את־הגרן

2 Rg. 6, 27. המן־הגרן או מן־היקב

1 Chr. 21, 21. ויצא מן־הגרן

1 Chr. 21, 22. תנה־לי מקום הגרן

בַּגֹּרֶן

Jud. 6, 37. את־גזת הצמר בגרן

בְּגֹרֶן

Gn. 50, 11. את־האבל בגרן האטד

2 Sam. 24, 18. בגרן ארנה היבוסי

1 Reg. 22, 10. מלבשים בגדים בגרן

מזבח ליי בגרן ארנן היבסי

1 Chr. 21, 18.

1 Chr. 21, 28. בגרן ארנן היבוסי

2 Chr. 3, 1. בגרן ארנן היבוסי

2 Chr. 18, 9. ויושבים בגרן פתח שער

בְּגֹרֶן

Jer. 51, 33. כגרן עת הדריכה

מִגֹּרֶן

Hos. 13, 3. כמץ יסער מגרן

cum h finis.: גָּרְנָה

Mich. 4, 12. קבצם כעמיר גרנה

cum suff.: גָּרְנִי

Jes. 21, 10. מדשתי ובן־גרני

cum suff.: גָּרְנָךְ

Job. 39, 12. וגרנך יאסף

cum suff.: בְּגָרְנֵךְ

Dt. 16, 13. באספך מגרנך ומיקבך

cum suff.: וּמִגָּרְנֵךְ

Dt. 15, 14. מצאנך ומגרנך ומיקבך

pl.: דַּגְרָנוֹת

1 S. 23, 1. והמה שסים את־הגרנות

Joel 2, 24. ומלאו הגרנות בר

pl. constr.: גָּרְנוֹת

Hos. 9, 1. על כל־גרנות דגן

גָּרַס

פעל כוד וסכוונס כמו עָרַס לגון לנון וזכור עקיכס וזקיקס וסלקס [נלעכצן, מצלמען], ונקמר מגכוס ונכקוס הכצס, וכככן הכוסף מגכוס ולנון הצצים כנקנן, וכן גָּרַשׂ, ונקמרי גְּרַס. תמנות הצצ גָּרַס, וכן עָרַס, חָרַס, וכנכי reiss-en [*ῥήσσ-ω*, וכדומס.

v. trans., sicut עָרַס confringere, contundere, comminuere, syr. *g'ras*, arab. *g'arasha*, de contritione animae vehementissimaque desideratione. Hif. confringere dentes. LXX. *ἐπιποθεῖν*, Hif. *ἐκβάλλειν* (גָּרַשׂ).

3 perf. fem.: גָּרְסָה

Ps. 119, 20. גרסה נפשי לתאבה

Hif-il: הִגְרִיס

3 impf. apoc.: וַיַּגְרֵס

Thr. 3, 16. ויגרס בחצץ שני

גָּרַע

פעל כוד וסעתיד יִגְרַע. סכוונס כמו גָּעַר לעיל וכמו גַּר, גֵּר נכלל, לומר סנסק וסענכס קפיס וסכרקס פקיקס ונכיכס [שׁנכעפמען, שׁנכרייסען, מיכ־דעכן]. והוצאל על נלוס וגכיעת סוקן [שׁעכען]. מסנסק הצגקס, ונכיכ ופקיקת דנכ וכדומס, נסצאל על עזיכס וכפיגס הלנקס [פַּאַלצ־, וועג־ניעמען], ופעל מסוצוקת הלנון כמצ gr. *κείρ-ω* כמכוון גכ כצפתי מעצ [s. *çrî*, lat. *car*-ies, *car*-ere].

v. trans; sicut גָּעַר, גֵּר, גַּר, abradere, abscindere, comminuere; tondere barbam (cf. *g'ra* syr.); oculos avertere seque totam a quopiam avertere; detrahere atque imminuere de aliqua re. LXX: *ἀνθυφαιρεῖν*, *ἀπολείπειν*, *ἀποστερεῖν*, *ἀπωθεῖν*, *ἀφαιρεῖν*, *ἀφικνεῖσθαι*, *ἐξαίρειν*, *ἐξαλείφειν*, *κατατέμνειν*, *ξυρᾶν*, *συντελεῖν*, *ὑστερεῖν*. Syr. גָּרְעָא, גַּרְעָא tonsor, גְּרִיעָא rasura.

part. pass.: גְּרִיעָה *fem.*

Jer. 48, 37. (Jes. 15, 2.) וכל־זקן גריעה

inf. constr.: לְגָרְעַ

Eccl. 3, 14. וממנו אין לגרוע

1 imperf.: אֶגְרַע

Ez. 5, 11. וגם־אני אגרע

imperf.: וְאֶגְרַע

Ez. 16, 27. ואגרע חקך

2 imperf.: תִּגְרַע

Dt. 13, 1. ולא תגרע ממנו

Jer. 26, 2. אל־תגרע דבר

2 imperf.: וְתִגְרַע

Job. 15, 4. ותגרע שיחה לפני־אל

Job. 15, 8. ותגרע אליך חכמה

3 imperf.: יִגְרַע

Job. 36, 7. לא־יגרע מצדיק עיניו

3 imperf.: יִגְרָע *p.*

Ex. 21, 10. כסותה ועונתה לא יגרע

2 pl.: תִּגְרָעוּ

Ex. 5, 8. לא תגרעו ממנו

Ex. 5, 19. לא־תגרעו מלבניכם

Dt. 4, 2. ולא תגרעו ממנו

Nif-al: נִגְרַע

3 prf. m.: וְנִגְרַע

Lev. 27, 18. ונגרע מערכך

3 f. perf.: וְנִגְרְעָה

Num. 36, 3. ונגרעה נחלתן

part.: נִגְרָע

Ex. 5, 11. כי אין נגרע מעבדתכם

3 impf. p. יִגָּרַע

Num. 27, 4. למה יגרע שם־אבינו

Num. 36, 3. נחלתנו יגרע

Num. 36, 4. יגרע נחלתן

1 pl. imperf.: נִגָּרְעָה

Num. 9, 7. למה נגרע לבלתי הקריב

Pi-el: גֵּרַע

3 imperf.: יְגָרַע

Job. 36, 27. כי יגרע נטפי־מים

מְגָרְעָה

ג״כ ונמצל לק נכנוי מְגָרְעוֹת, והכלון שלוש וקנוש [שׁנוצען], נכקמת המנכה, וזוק הסעתק נקפצר, נסכלף על אַתִּיק, כי הצצ מן גָּרַע לגון נכיכס. ע׳ עוד מפצצ גַּר, גֶּר, קָצַר.

n. f. (syn. אַתִּיק), imminutio, gradus (Absatz). LXX: *διάστημα*.

pl.: מְגָרְעוֹת

1 Reg. 6, 6. כי מגרעות נתן לבית

גָּרַף

פעל כוד ויקר זוק ומקנוד. הכוונס כמו גָּרַב, חָרַם, לומר קליפס וקציפס קיציפ וסקיכס [שׁנכופפען, שׁנכויפען], ונקמר מגכוף נוצי־עצר וכנגיס ע׳ סיכל ומגכוף, מן גכוף הכקל עפר סקוף וגלות סיס, מפגכף ס״ל וסהקמן וכדומס. נקרמי וכנגיכל קליר הצצ. מקנוס ומוכן מגוע גָּרָם, וע׳ הצוי מקק גרב וכך [כוב].

v. trans. in scriptura monadicum: decerpere, *ab-ripere*, de glebis cespitibusque terrae, qui pala abscinduntur, de aquis exundantibus, quae impetu suo terras ripae abripiunt, de pugno manus, qui fit convolutis digitis. LXX: *ἐκβάλλειν*. Cogn. sunt גָּרַב et חָרַם, q. conferas. Gemarice: אֵין גּוֹרְפִין אֶלָּא מִפִּי יְכִירִים, גּוֹרְפִין מִמַּחֲתֶת רַגְלֵי הַבְּהֵמָה.

3 prf. c. suff.: גָּרְפָם

Jud. 5, 21. נחל קישון גרפם

אֶגְרֹף

ג״ז כמו גֹּרֶם כי ק׳ חוץ מסתקל. הכוונס מלק־יל וקומן [פּוּיסט], ונקלק כן ע״ב נרוף וקמון הי״ל, כמו שׁנקמר קמן, ונגזלק ילוע נעל־קגרוף, לומר נעל קומס ווילוע וכן סס כמלק־קגרוף. מהמכוון עקמוע וסקיס נגזלק [נוזשמען־קעסטען, -שׁנלרען], הצמות סס מַגְרֵפָה, מַגְרֵפָא, מַגְרֵפָי, מַגְרִיפָה, גְּרִיפָה, כקצר קנקר קי״ס נמלכס מלים לנפס קנקי.

n m. (pro גְּרֹם) pugnus, propter digitos convolutos atque compressos. Gemarice: בַּעֲלֵי אֶגְרוֹפִין, tanquam pugiles, qui pugnos et plagas ferre possunt, אֶגְרוֹפָם גָּדוֹל, חַד מֵהֶן אֶגְרוֹפִין שֶׁל־בֵּית הַוָּד מוֹדֶה רַ׳ יְהוּדָה בִּמְלֹא־אֶגְרוֹפָם, זֶה אֶגְרוֹפוֹ שֶׁל בֶּן בָּבְרִתַּי. LXX: *πυγμή*.

בְּאֶגְרוֹף

Ex. 21, 18. באבן או באגרף

Jes. 58, 4. ולהכות באגרף רשע

Digitized by Google

מְגֻרָפָה

ג"כ וען נכנוי מְגֻרְפֹתֵיהֶם, סרטון גוב-עפר וכגב [צאלנא], וכן פרשו רבי המדקדקים. ולפ מצאתי בקרוי ובגערף המכוון לגב וגוב כף המכוון מרף, וגם ע' פשוט נכתב ניון סכלי, וכלשון ערבי מעכסה נכ כמו בקרוי ניון מרף. ומשונה לי סבתעק עתיקי [כ' תקוסו] עלוגות הדלה פשוטות, וכן בגערף [יומף ל"ף עף] יתעפשו גרגרי סוכע מבני סגדים, ולפשרם גרף בתף גב מכוון סוס.

n. f., gleba, cespes terrae, ut ajunt grammatici. Sed dissentit ejus vocabuli in sermone rabbinico atque aramaico usus. Trg. pro: וַיִּתְמַגְרְפָא וְאַתְיָא, vertit: הַמְגֻרְפָא, h. e. palae. Etiam syriace pala *magrufto*, arabice *migrafa* dicitur. Praeplacet nobis interpretatio Tanchumi: agri aquis nimiis inundati; cf. Joma 38, a., ubi explicatur: מְמַלֵּי גְּשָׁמִים. Syr. *gorufjo*, inundatio vastans.

pl. c. suff.: מְגֻרְפֹתֵיהֶם
Joel 1, 17. תחת מגרפתיהם

גָּרַר

פעל כנכוי ומעתיל יסיסגָּרִי, ומקומע סוף נסלנתו, ומין מקום פס לקקול יקופס, קל הפוי והעבר נלפוכות קלס ועבר קניס. ל' מזיכס ונגיכס [נעגרען, ניעסען], וגוב נקרי ונגרף, וידוע פס נגיים נגוליס [לוקר מפוכים מעכען לפמוכת יקוד הקכס], ובפתי קלס מצלפו, ובלפוכות מעבר מעלקפו, פס נקמון ונקקר תקקיפו. ג' קלוק ופלוג, מפכוון לקמון נלי לנוג, כי קן נגיידתו לנלוג [קויסקייכצלכעדניעסעגן, נעגרצגען], וכן נסולו ויוכי וכוקי וכלוקפ מפצתי ערב, גנו-פלען שלי קעלמון סרכ. ג' מזכס הכליפס ותקוכס הליפוס, הפלקס הקכל ולפוכס לניצון [וויעדעקייען], וכן לסוכסי וערב, ומכוייס כלפוכות מערב. ג' ליפס ולעיסס להקדופס פולדס [גוכנעלן], וגרגכות תוכיך דככו מועדס. ה' לפון עגול ונלול, וקן נגוכיס כלול, וסס הערך עלול. הכפעל לו מן מזכס הכליפה [וויעדעקייען], לו מן קעיפס וקניפה וכניפה [צוזאממען-צערייבן, וועגצאפגען], וכן נְגָרוֹת. נפכס מכוון הכני, והסקפעל מכוון הס'.

vrb. pervulgatum, significatione quintuplex. 1) trahere, verrere, ducere, aram. גְּרַר, unde gemarice גֵּרִים גְּרוּרִים, h. e. proselyti, qui sua sponte suoque judicio excitati ad sacra judaica sese applicant, gr. *σαίρ-ειν, σαροῦν, σύρειν*, lat. sarire, serrere, verrere. 2) distrahere, diducere, discindere, *serr*-are, unde מְגֵרָה serra, serrula. *Pu.* serratum, scissum esse; 3) ligurire, helluari, deligurire, gargarizare, arab. *g'arg'ara*, et *ghargharа*; 4) cibum deglutitum rursus in rumine (rumen) attrahere, ruminare, syr. *guroro*, ruminatio, *μηρυκασμός*, et *gaurar*, ruminare. 5) volvere, sicut גָּלַל, quae est forma mollior, aethiop. *angargara*, se volvere, syr. *gargorto* = *galgolto*, plaustrum.

3impf. c. suff.: *וַיִּגְרְדֵהוּ
Hab. 1, 15. *יגרהו בחרמו

3impf. c. suff.: *יִגְרֶךָּ
Ps. 5, 5. *לא יגרך רע

3impf. c. suff.: יְגֹרְרֵם
Prv. 21. 7. *שד־רשעים יגורם

Nif-al: נִגַּר

part. pl.: נִגָּרוֹת *fem.*
Job. 20, 28. נגרות ביום אכו

3 *imperf.:* יִגָּר
Lev. 11, 7. גרה לא־יגר

Pu-al: גֻּרַר

part. fem.: מְגֹרָרוֹת
1 Reg. 7, 9. מגרות במגרה

Hitpa-el: *הִתְגֹּרֵר

part.: *מִתְגֹּרֵר
1Rg.17,20. *אשר־אני מתגורר עמה
Jer. 30, 23. *סער מתגורר

3 *pl. impf.:* *יִתְגֹּרְרוּ *p.*
Hos.7,14. *על־דגן ותירוש יתגוררו

מְגֵרָה

ג"כ מן גֵּר וסרכוי מְגֹרוֹת וסרטון כמו מִסְּוֹרִי [מן שֹׂר = גֵּר נכפתי ענכ serr-ere], וכן מְגֵרָא נגמרק [s. çri, *χειρ*, וקנע, נכוסי serr-a] ויש סס מַגְרֵרָא [הידועס מַגְרְפָא] מסרק וקלטוף מעכוון הוס [קקמס].

n. f. (a v. גֵּר, sicut מִסְּוֹרִי a v. שֹׂר, quae forma in linguis terrarum occidentalium est crebrior), *serra*, gem. מְגֵרָא serra, מְגֵרָא pecten.

בְּמִגֵּרָה

2 Sam. 12, 31. וישם במגרה
1 Reg. 7, 9. במגרה מבית ומחוץ
1 Chr. 20, 3. וישר במגרה ובחריצי

pl.: וּבְמִגְרוֹת
1 Chr. 20. 3. הברזל ובמגרות

גְּרָה

ג"כ נכפל המכוון ל' מזכס־הלעוס לו דנר הסנ ונלעס [וויעדעדענקייעזעס], וכיפ נגר נגר נרס, ונקרמי גְּרָה מצלמו. ונמקת סמעל גְּרָה כדופס לו מכוון וכי ממנו נרון. כ' כמו גַּרְגֵּר מזכס נגר, לופר פכוד וכוכר נלעין וסופלין ופול [קמרן, קערן, נמסכע], והיה לסמן המשקל לו מעכע. וכרפס לי שסזס אֲגֻרָּה לעיל מן גְּרָה מכוון סוס. ונתרגוס יכוע גַּרְגֵּר, גַּרְגֵּר כמכוון סוס, ונגמרק פעל נויר הזס גַּרְגֵּר [לופר לסוף ולקוט לו לקוף הגרגרים].

n. f. bipartito usitatum: 1) ruminatio, *μηκυρασμός*, pabulum ruminatum, in phrasi: גֵּרַת גֵּרָה, de cibi retractione atque reciprocatione; 2) sicut גַּרְגֵּר, bacca, granum, faba, quod erat minimum inter Hebraeos pondus, sicli pars vicesima, *κεράτιον* inter Graecos et Romanos. Ad גְּרָה etiam nomen אֲגֻרָּה videtur referri oportere; targ. גַּרְגֵּיר, גַּרְגַּר sensu eodem, gemar. גַּרְגַּר, baccas decerpere. LXX. *μηκυρισμός, μηκυρισμὸν μηκυᾶσθαι, ὀβολός.*

מעלת גרה בבהמה Lev. 11, 3.
כי־מעלה גרה Lev. 11, 4.
כי־מעלה גרה הוא Lev. 11, 5.
כי־מעלת גרה הוא Lev. 11, 6.
והוא גרה לא־יגר Lev. 11, 7.
עשרים גרה יהיה השקל Lev.27,25.
עשרים גרה השקל Ex. 30, 13.
עשרים גרה השקל Num. 3, 47.
עשרים גרה הוא Num. 18, 16.
מעלת גרה בבהמה Dt. 14, 6.
כי־מעלה גרה המה Dt. 14, 7.
מפריס פרסה הוא ולא גרה Dt.14, 8.
והשקל עשרים גרה Ez. 45, 12.
וגרה אינה מעלה Lev. 11, 26.

דַּגְּרָה

ממעלי הגרה Lev. 11, 4.
ממעלי הגרה Dt. 14, 7.

גַּרְגֵּר

ג"כ וסרכוי גַּרְגְּרִים, וסכוונכ כמו גֵּרָה לוסר נלעין [קפרן, כעגר]. סזכר כיפו נגרס, נמכוון עגילס וגלגול מעגול מסוכפס.

n. m., sicut גֵּרָה, granum, acinus, bacca, a rotunda globosaque forma.

pl.: גַּרְגְּרִים
Jes.17,6 שלשה גרגרים בראש אמיר

גַּרְגְּרֹת

סס סרכוי ומכוונו כמו נוקר וגרון [גורגעל], נסקל על נוקר קוכי. מעלות הזכר נמכוון כליפה ולימה, וכן הזכר נזפתי מעכע, וכלשון ישמעאל נרגר פעל גויר הזס וגריק כמו ופק, נמזכר גַּרְגֵּרָה ניקיל, ונקרנוס ונגמרק קוקרי מעכו גַּרְגְּרָן.

n. plurale, guttur, collum, a liguriendo sive helluando. LXX. *τράχηλος*. Arab. *g'arija*, struma, gall. escrouelle.

pl. c. suff.: גַּרְגְּרֹתֶיךָ
Prv. 3, 3. קשרם על־גרגרתיך
Prv. 6, 21. עדם על־גרגרתיך

pl. c. suff.: לְגַרְגְּרֹתֶיךָ
Prv. 1, 9. וענקים לגרגרתיך
Prv. 3, 22. וחן לגרגרתיך

אֲגוּרָה

ג"כ לניון סמעכע כמו גְּרָה לעיל, כי נקמת הוס מוס נקוסקת ל' הסקקל, כי מכוונו מרוד וכוכר לסמן המשקל לו מעכע. קולם סיוקר ככון להניע וס קקת גְּרָה, וגם וס הזס קקת כנפי גְּרָה מכמס מעכיס.

n. f. sensu eodem, quo גַּרְגֵּר, bacca, granum, faba, quod erat minimum inter Hebraeos pondus.

constr.: לַאֲגוּרַת
1 Sam. 2, 23. לאגורת כסף

גָּרַשׁ

פעל כוול ולק-עוכר, ומכוונו כמו גָּרַס, לשון לטון [צאלנא, נעראצאסמען], וקקוות הזכר גְּרַשׁ, גָּרַשׁ, גָּרַשׁ, הָרַס, נשוי נכנס ומכוון לנפפי מעכע.

vrb. trans. atque inus.: sicut גָּרַס, contundere, conterere, ex radice רָסַס, et vulgari praepositione compositum.

גֵּרֶשׁ

ג"כ נככוי גְּרִישׁ ומכוונכ כמו גְּרִיסָה, גְּרִיסָא נגמרק, עֲרִיסָה נמקרק, לו כמו גְּרִיצָא נגמרק, לופר הכלון ונכוך מן מיכי דנן [נעראצאסמעכעם, גריעס]. עי' הכוי קקק הזכר גָּרַס.

n. m. (sicut גְּרִיסָא, גְּרִיצָא, גְּרִיסָה gemarice, עֲרִיסָה hebraice), aliquid contusum, syr. *gruso* (Grütze). LXX. *χίδρα*. Qimchi explicat per gallicum פרשט fresez. LXX. *χίδρον, ἑρικτός.*

קלוי באש גרש כרמל Lev. 2, 14.

cum suff.: מִגִּרְשָׁהּ
Lev. 2, 16. מגרשה ומשמנה

גָּרַשׁ

פעל כוול, ומכוונכ נסיסס וניליפס סולכס וסנסגס [עריינען, ישגען] וקקוות הזכר גָּרַשׁ, וכמנק גכ נסמעל גָּרַשׁ, נמכוון הזקס וסצלכס וגריפס [ע' סס קקר הזכר וסזופק סלזוטן]. ויוכן ע"ו גרוס הזפס מכיק סכעל גרוס הזכר וע"ו נסמון מיס, כיוס וצלילס וכדופס. סכניכיס יוכנו פלליפס.

vrb. intr. pellere, agitare (quocum origine cognatum est גָּרַשׁ, quod cf.), expellere, ejicere, impellere. LXX. *ἀπολύειν, ἀποῤῥίπτειν, ἀπωθεῖν, ἐκβάλλειν, ἐκρίπτειν, σαλεύειν.* Nif. *κλυδωνίζεσθαι.* Pi. inf. *ἐκβολή.*

part.: גֹּרֵשׁ
Ex. 34, 11. הכני גרש מפניך

part. pass.: גְּרוּשָׁה *fem.*
Lev. 21, 7. ואשה גרושה מאישה

part. pass.: וּגְרוּשָׁה
Lev.21, 14. אלמנה וגרושה וחללה
Lev.22,13. כי תהיה אלמנה וגרושה
Num. 30, 10. ומדר אלמנה וגרושה
Ez.44,22. ואלמנה וגרושה לא־יקחו

3 *pl. impf.:* וַיְגָרְשׁוּ
Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו

Nif-al: נִגְרַשׁ

3 *prf.* נִגְרַשׁ *p.*
Jes. 57, 20. והרשעים כים נגרש

3 *prf. fem.:* וְנִגְרְשָׁה
Am. 8, 8. ונגרשה ונשקה

1 *perf.:* נִגְרַשְׁתִּי
Jon. 2, 5. נגרשתי מנגד עיניך

Pi-el: גֵּרַשׁ

3 *f. perf.:* וְגֵרְשָׁה
Ex. 23, 28. וגרשה את־החוי

2 *perf.:* גֵּרַשְׁתָּ
Gn. 4, 14. הן גרשת אתי היום

cum suff.: וְגֵרַשְׁתָּמוֹ
Ex. 23, 31. וגרשתמו מפניך

1 *perf.:* וְגֵרַשְׁתִּי
Ex. 33, 2. וגרשתי את־הכנעני

cum suff.: וְגֵרַשְׁתִּיו
Num. 22, 11. להלחם בו וגרשתיו

גֵּרַשְׁתִּידֵי

Ez. 31, 11. ברשעו גרשתיהו

3 *pl. c. suff.:* גֵּרְשׁוּנִי
1 Sam. 26, 19. כי־גרשוני היום

inf.: גָּרֵשׁ
Ex. 11, 1. גרש יגרש אתכם מזה
Prv 22, 10. גרש לץ ויצא מדון

inf. constr.: לְגָרֵשׁ
1 Chr. 17, 21. לגרש מפני עמך

inf. c. suff.: לְגָרְשֵׁנוּ
2Chr.20,11. לבוא לגרשנו מירשתך

imperat.: גָּרֵשׁ
Gn. 21, 10. גרש האמה הזאת

1 *imperf.:* אֲגָרֵשׁ
Jud. 2, 3. לא־אגרש אותם מפניכם

1 *imperf.:* וַאֲגָרֵשׁ
Jud. 6, 9. ואגרש אותם מפניכם

c. suff.: אֲגָרְשֵׁנִי
Ex. 23, 29. לא אגרשנו מפניך
Ex.23,30. מעט מעט אגרשנו מפניך

c. suff.: וַאֲגָרְשֵׁנִי
Num. 22, 6. ואגרשנו מן־הארץ

c. suff.: אֲגָרְשֵׁם
Hos. 9, 15. מביתי אגרשם

2 *imperf.:* תְּגָרֵשׁ
Ps. 80, 9. תגרש גוים ותטעה

2 *imperf.:* וַתְּגָרֵשׁ
Jos. 24, 12. ותגרש אותם מפניכם

Digitized by Google

יִגָּרֵשׁ 3 *imperf.:*
יגרש אתכם מזה Ex. 11, 1.
וַיְגָרֵשׁ 3 *imperf.:*
ויגרש את־האדם Gn. 3, 24.
ויגרש אתם מאת Ex. 10, 11.
ויגרש מפניך אויב Dt. 33, 27.
ויגרש׳י את־כל־העמים Jos. 24, 18.
ויגרש זבל את־געל Jud. 9, 41.
ויגרש שלמה את־אביתר 1Rg. 2, 27.
ויגרש מפניהם גוים Ps. 78, 55.
וַיְגָרְשֵׁהוּ *c. suff.:*
ויגרשהו וילך Ps. 34, 1.
יְגָרְשֵׁם *c. suff.:*
ירשם מארצו Ex. 6, 1.
תְּגָרְשׁוּן 2 *pl. impf.:*
כי עמי תגרשון Mich. 2, 9.
וַתְּגָרְשֵׁנִי *c. suff.:*
ותגרשני מבית אבי Jud. 11, 7.
וַיְגָרְשׁוּ 3 *pl. impf.:*
ויגרשו את־יפתח Jud. 11, 2.
יְגָרְשׁוּהָ *c. suff.:*
בצהרים יגרשוה Zeph. 2, 4.
וַיְגָרְשׁוּם *c. suff.:*
ויבאו הרעים ויגרשום Ex. 2, 17.
גֹּרַשׁ *Pu-al:*
גֹּרְשׁוּ 3 *prf. pl.:*
כי־גרש ממצרים Ex. 12, 39.
יְגֹרָשׁוּ 3 *pl. imperf.:* *p.*
מדגו יגרשו Job. 30, 5.

גֶּרֶשׁ

זר וכצוכס סוכלס וסדשלס, לוסר גרוש-ספרי [ספוכעטי־יגען], וכלסר סלקוכלס יקיס וסוכלס ספרי [עלי־יגכיסם].

n. m. fructicatio, proventus, a surculorum fructuumque tanquam emissione. LXX. *σύνοδος.*

יסמך גרש ירחים Dt. 33, 14.

גְּרֻשָׁה

זר וסוס סס ספעולס. סכוווכס גריסס כיס עלכוס [ספערעי־יגוכג, ספערעי־יגען].

n. f., expulsio.

גִּרְשֹׁתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
הרימו גרשתיכם Ez. 45, 9.

מְגֶרֶשׁ

זר וסרגוי נכפל. סרלגון סריקס וסדלס כניג סעיר וכל סעייך לה, לוסר קכל וגלך סעיר [שעפדס-געגיעג]. ולס יעמי לקנך וס סעס עס גרש נסכוון ריסס, וכל שעכוו גֶּרֶשׁ נסכוון רֶגֶשׁ, לוסר מעגין יריסס, וסרלגון ילוגס-סעיר ולוק.

n. m. biplurale, suburbium, pomoerium, area; quod, quomodo cum vi verbo insita cohaereat, dictu subdifficile est. Forsitan גָּרַשׁ radix est vi occupandi obtinendique (רָגַשׁ), unde מֹגֶרֶשׁ, possessio, fundus urbis.

מְגָרֶשׁ
מגרש לו סביב Ez. 45, 2.
והיה מגרש לעיר Ez. 48, 17.
וּמְגָרֶשׁ
ומגרש לערים Num. 35, 2.
וְלִמְגָרֶשׁ
למושב ולמגרש Ez. 48, 15.
מִגְרַשׁ *constr.:*
ושדה מגרש עריהם Lev. 25, 34.
2 Chr. 31, 19. בשדה מגרש עריהם
בְּמִגְרְשֵׁהֶן *cum suff.:*
לשון מגרשה לבז Ez. 36, 5.
בִּמְגָרְשֵׁי *pl. constr.:*
מגרשי הערים Num. 35, 5.
1 Chr. 5, 16. ובכל־מגרשי שרון
וּמִגְרְשֵׁי *pl. constr.:*
ומגרשי הערים Num. 35, 4.
מִגְרְשֵׁיהָ, מִגְרְשֶׁיהָ *c. suff.:*
ואת־מגרשה סביבתיה Jos. 21, 11.
את־חברון ואת־מגרשיה Jos. 21, 13.
לבנה ואת־מגרשיה Jos. 21, 13.
ואת־יתר ואת־מגרשה Jos. 21, 14.
ואת־אשתמע ואת־
מגרשה Jos. 21, 14.
ואת־חלן ואת־מגרשה Jos. 21, 15.
ואת־דביר ואת־ מגרשה Jos. 21, 15.
ואת־עין ואת־מגרשה Jos. 21, 16.
ואת־יטה ואת־מגרשה Jos. 21, 16.
את־בית שמש ואת
מגרשה Jos. 21, 16.
את־גבעון ואת־מגרשה Jos. 21, 17.
את־גבע ואת־מגרשה Jos. 21, 17.
את־ענתות ואת־מגרשה Jos. 21, 18.
את־שכם ואת־מגרשה Jos. 21, 21.
ואת־גזר ואת־מגרשה Jos. 21, 21.
ואת־קבצים ואת־מגרשה Jos. 21, 22
ואת־בית חרון ואת־
מגרשה Jos. 21, 22.
את־אלתקא ואת־מגרשה Jos. 21, 23.
את גבתון ואת־מגרשה Jos. 21, 23.
את אילון ואת מגרשה Jos. 21, 24.
את־גת־רמון ואת־
מגרשה Jos. 21, 24.
את־תענך ואת־מגרשה Jos. 21, 25.
ואת־גת רמון ואת־
מגרשה Jos. 21, 25.
את גלון בבשן ואת־
מגרשה Jos. 21, 27.
בעשתרה ואת־מגרשה Jos. 21, 27.
את־קשיון ואת־מגרשה Jos. 21, 28.
את־דברת ואת־מגרשה Jos. 21, 28.
את־ירמות ואת־מגרשה Jos. 21, 29.
את־עין גנים ואת־מגרשה Jos. 21, 29.
את־משאל ואת־מגרשה Jos. 21, 30.
את־עבדון ואת־מגרשה Jos. 21, 30.
את־חלקת ואת־מגרשה Jos. 21, 31.
ואת־רחב ואת־מגרשה Jos. 21, 31.
את־קדש בגליל ואת־
מגרשה Jos. 21, 32.
ואת־חמת דאר ואת־
מגרשה Jos. 21, 32.
ואת־קרתן ואת־מגרשה Jos. 21, 32.
את־יקנעם ואת־מגרשה Jos. 21, 34.
את־קרתה ואת־מגרשה Jos. 21, 34.
את־דמנה ואת־מגרשה Jos. 21, 35.
את־נהלל ואת־מגרשה Jos. 21, 35.
*את־בצר ואת־מגרשה Jos. 21, 36.
*ואת־יהצה ואת־מגרשה Jos. 21, 36
*את־קדמות ואת־מגרשה Jos. 21, 37
*ואת־מיפעת ואת־
מגרשה Jos. 21, 37.
את־רמת בגלעד ואת־
מגרשה Jos. 21, 35.
ואת־מחנים ואת־מגרשה Jos. 21, 36
את־חשבון ואת־מגרשה Jos. 21, 37.
את־יעזר ואת־מגרשה Jos. 21, 37.
ואת־מגרשיה סביבתיה 1 Chr. 6, 40.
ואת־לבנה ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 42
ואת־אשתמע ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 42.
ואת־חילן ואת־מגרשיה 2 Chr. 6, 43.
את־דביר ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 43.
ואת־עשן ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 44.
ואת־בית שמש ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 44.
את־גבע ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 45.
ואת־עלמת ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 45.
ואת־ענתות ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 45.
את־שכם ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 52.
ואת־גזר ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 52.
ואת־יקמעם ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 53.
ואת־בית חורון ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 53.
ואת־אילון ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 54
ואת־גת־רמון ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 54.
את־ענר ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 55.
ואת־בלעם ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 55
את־גולן בבשן ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 56.
ואת־עשתרות ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 56.
את־קדש ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 57.
את־דברת ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 57.
ואת־ראמות ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 58.
ואת־ענם ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 58.
את־משל ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 59.
ואת־עבדון ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 59.
ואת־חוקק ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 60.
ואת־רחב ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 60.
את־קדש בגליל ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 61.
ואת־חמון ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 61
ואת־קריתים ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 61.
את־רמונו ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 62.
את־תבור ואת־מגרשיה 1 Chr. 6, 62.
את־בצר במדבר ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 63.
ואת־יהצה ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 63.
ואת־קדמות ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 64.
ואת־מיפעת ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 64.
את־ראמות בגלעד ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 65.
ואת־מחנים ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 65.
ואת־חשבון ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 66.
ואת־יעזיר ואת־
מגרשיה 1 Chr. 6, 66.
וּמִגְרְשֵׁיהָ *cum suff.:*
ומגרשיה סביבתיה Jos. 21, 40.
מִגְרְשֵׁיהֶם *cum suff.:*
את־הערים ואת־
מגרשיהם 1 Chr. 6, 49.
הכהנים והלוים בערי
מגרשיהם 1 Chr. 13, 2.
כי־עזבו הלוים את־
מגרשיהם 2 Chr. 11, 14.
וּמִגְרְשֵׁיהֶם *cum suff.:*
ומגרשיהם יהיו לבהמתם Nu. 35, 3.
ומגרשיהם למקניהם Jos. 14, 4.
מִגְרְשֵׁיהֶן *cum suff.:*
אתהן ואת־מגרשיהן Num. 35, 7.
את־הערים האלה ואת־
מגרשיהן Jos. 21, 3.
וּמִגְרְשֵׁיהֶן *cum suff.:*
ומגרשיהן לבהמתנו Jos. 21, 2.
שלש־עשרה ערים
ומגרשיהן Jos. 21, 19.
כל־ערים עשר ומגרשיהן Jos. 21, 26.
שלש־עשרה עיר
ומגרשיהן Jos. 21, 33.
ערים ארבעים ושמנה
ומגרשיהן Jos. 21, 39.
מִגְרְשׁוֹת 2 *pl.:*
ירעשו מגרשות Ez. 27, 28.

גָּשַׁם

פעל לא-עובר, ולפי סכנוזות כלפה שהולפתו נכפל, על דנרך ציפים תפוזת הפרש גֶּשֶׁם או גָּשֶׁם, כלפר רלינו הפרש כוס נפעלים רגים. ל׳ ענין שפיכה ויליקה והגלה [ניעם-ען]. ע׳ יוקר מוס קקק פפרש רָחַשׁ. כ׳ כפי פכלפה נפכוון נוף ודוק.

v. inus., significatione duplex, 1) si radix est גָּשַׁשׁ (giessen), fundere, effundere, diffundere, unde גֶּשֶׁם, aquarum profusio (Regen-*guss*). V. rad. רָחַשׁ; 2) si radix est שָׁם, unde גֶּשֶׁם *σῶμ-α*, vi incognita.

גָּשַׁם *Pu-al:*
גֻּשְׁמָה 3 *f. perf.:*
לא גשמה בימם זאם Ez. 22, 24.
הִגְשִׁם *Hif-il:*
מַגְשִׁמִים *part. pl.:*
חיש בחבלי הגוים מגשמים Jer. 14, 22.

גֶּשֶׁם

ז׳ וסרגוי גְּשָׁמַי, וסמיך גְּשָׁמַי, סמלגם נהדף על מעד [רענען], וכלמר מעמד סוקף [נוסס, פלצען-רענען], כלפר סקנוד גסס מעד ומעד גסס יוכיק. נגעלק מוקרי גְּשׁוּמֶת, גְּשׁוּם, כמו זכס סקוכה וגזומה, וכלזון יגעגלק גז, גת נכוון סוס, לומר שפיכה וסגלה.

n. m., aquarum *effusio*, unde גֶּשֶׁם, גֶּשֶׁר, pluvia, imber (a v. גָּשַׁשׁ, arab. *gît*, giessen). LXX. *βροχή, νέφος, ὑετός, χειμερινός, χειμών.*

גֶּשֶׁם *p.* גָּשֶׁם
כי לא־היה גשם בארץ 1 Rg. 17, 7.
גשם על־פני האדמה 1 Rg. 17, 14.
ויהי גשם גדול 1 Reg. 18, 45.
ולא־תראו גשם 2 Reg. 3, 17.
גשם נדבות תניף אלהים Ps. 68, 10.
רוח צפון תחולל גשם Prv. 25, 23.
אם־ימלאו העבים גשם Eccl. 11, 3.
גשם ויורה ומלקוש Jer. 5, 24.
כי־לא היה גשם בארץ Jer. 14, 4.
היה גשם שוטף Ez. 13, 11.
ויורד לכם גשם Joel 2, 23.
ומטר־גשם יתן להם Zach. 10; 1.
וְגֶשֶׁם
וגשם מטר וגשם מטרות Job. 37, 6.
עזד
נשיאים ורוח וגשם אין Prv. 25, 14.
נטע ארז וגשם יגדל Jes. 44, 14.
וגשם שוטף באפי Ez. 13, 13.
וגשם שוטף Ez. 38, 22.
הַגֶּשֶׁם *p.* הַגָּשֶׁם
ויהי הגשם על־הארץ Gn. 7, 12.
ויכלא הגשם מן־השמים Gn. 8, 2.
כי־קול המון הגשם 1 Reg. 18, 41.
ולא יעצרה הגשם 1 Reg. 18, 44.
ושבו העבים אחר הגשם Eccl. 12, 2
הגשם חלף הלך לו Cant. 2, 11.
כאשר ירד הגשם והשלג Jes. 55, 10.
בענן ביום הגשם Ez. 1, 28.
והורדתי גשם בעתו Ez. 34, 26.
מנעתי מכם את־הגשם Am. 4, 7.
ולא עליהם יהיה הגשם Zach. 14, 17.
כְּגֶשֶׁם
ויבוא כגשם לנו Hos. 6, 4.
גְּשָׁמִים *pl.:*
והעת גשמים Esr. 10, 13
וְהַגְּשָׁמִים *pl.*
על־הדבר ומהגשמים Esr. 10, 9.
גִּשְׁמֵי *pl. constr.:*

Digitized by Google

Ez. 34, 26. גשמי ברכה יהיו
pl. c. suff.: גִּשְׁמֵיכֶם
Lev. 26, 4. ונתתי גשמיכם בעתם
pl. c. suff.: גִּשְׁמֵיהֶם
Ps. 105, 32. נתן גשמיהם ברד

גֶּשֶׁם

ג׳ ו׳ען נכנוי גִּשְׁמָהּ, זנכי ען גֶּשֶׁם, וסכנלל פלץ נקקר.
n. m. profusio pluviae, pluvia. LXX. *ὑετίζειν.*
cum suff.: גִּשְׁמָהּ
Ez. 22, 24. *לא־גשמה ביום זעם

גַּשֶּׁם

ג׳ נלרמי וככנוי גִּשְׁמָהּ, גִּשְׁמָהּ, יכנגול סנ׳ גֶּשֶׁמְהוֹן. סכוונס גוף [לייב, קָשַׁמְעָב], וכן ניוכי [*σῶμ-α*] כי תמנות מסרש גַּשֶּׁם; וכתנגוס עול סתמונס גוּשָּׁם, ותליד נכגולות נשפס רנכלס.
n. m. aram., corpus, *σῶμ-α*; radix enim est *sham*, targum. גּוּשְׁמָם. LXX. *σῶμ-α.* Syr. *g'shum*, *gushmo.*
cum suff.: גִּשְׁמָהּ

ומטל שמיא גשמה
Dan. 4, 30. 5, 30. יצטבע
cum suff.: גִּשְׁמָהּ
Dan. 7, 11. והובד גשמה

גֻּשְׁמֵיהוֹן

Dan. 3, 28. ויהבו גשמיהון
cum suff.: בְּגֻשְׁמֵיהוֹן
Dan. 3, 27. לא־שלט נורא בגשמהון

נָשַׁשׁ

פעל לש-עוכר כף נכנין סכנך, וסרלון מעיסת ונקישת דנר [נסך עסוונס עסת-סען, ווכנען], וכסרש גַּשׁ נסרלף על קש נסטעל בָּרַשׁ, קָשׁ וכלוסס ע׳ קָשַׁשׁ׳.
vrb. inusit. praeter conj. Piël, palpare, quaesitare, vestigare (quocum eandem radicem participant קָשׁ, בָּרַשׁ). LXX. bene: *ψηλαφεῖν.*
1 *pl. impf.:* נְגַשְּׁשָׁה
Jes. 59, 10. נגששה כעורים קיר
1 *pl. impf.:* נְגַשְּׁשָׁה *p.*
Jes. 59, 10. וכאין עינים נגששה

גָּתַת

פעל סוס סזמיסו סמדקדקים לסזס גָּתַּ, וסקליסוסו עס נָגַן, וסטעל ינן נלמת טוס וזקר, ונס סמיתן לנת אלס כסוונן, כי ניון סנת לימכו מן כניסס, כאתר נרלס לקען. סלנת סטעל אלטון נקידס וסתידס וקטור [עיטף עאלטן, נעכנען], וכזסתי מעכנ מזלסו [*κεῦθ.*], וגס כזסתי קדס.
vrb. (quod grammatici oscitanter vel errore perducti omiserunt, quod nominis insequentis originem in v. נָגַן quaerendam putarent; נָגַן autem non quadrat, quia גַּתּ non est torcular, quatenus uvae in eo *calcantur*, sed vas, quo vinum mustumve *asservatur*), profundum facere, recondere. Gr. *κεύθ.*

גַּת

ג׳ כ וסכנוי גִּתּוֹת, סכוונס קוד ונקנ סקום סדניכס, לומר כלי-סדניכס [קוסע, לָמֶן, קָשַׁמְע], ומכרש סוס כזסתי מעכנ זמות נדומס לו, כמו *Hütt-e*, *Köt-e* [*κεῦθ-ος*, וכדומס.

n. f. torculus, torcularium, *σταφυλοβολεῶν*, quo uvae torquentur atque exprimuntur, syr. *got.* Gr. *κεῦθ-ος.* LXX. *ληνός.*
Thr. 1, 15. גת דרך אדני
Joel 4, 13. כי־מלאה גת

בַּגַּת

Jud. 6, 11. חבט חטים בגת

בְּגַת

Jes. 63, 2. ובגדיך כדרך בגת
pl.: גִּתּוֹת
Neh. 13, 15. דרכים גתות בשבת

גִּתִּית

ג׳כ נויר סזכרש נפקת, וכן חִתִּית מן קפקת, ומוכנו כלי קלול וכנוב ומקומר [סָאסלעס, לויסנעטיסָאסעס], וכזאל לסמאנת כלי זמר, וכי כן קלל, וסרנכס, וסמקור מן נגן לָמ פגע ולָמ נגע.
n. f. (a v. גָּתַת, quemadmodum a v. חָתַת חִתִּית), instrumentum musicum, cavatum illud et perforatum (syn. חָלִיל).

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית
Ps. 8, 1. 81, 1. 84, 1.

אָרְנִיחַ חוּשׁ מָשָׁשׁ לְמִכְלָל גָּמַל כְּלָיֶחִי; עַל־מְשָׁמְרֹתַי אֶצְטָדָה עָדַי תַּשְׁלָאתָה מְלָאתִי׃

ד

דָּא

סנן-סזס סכרמו לנקנס נפקת, וכרלף עס סענני זָא [לָמ מעמו על תכוכ סלמון זא, נסמלרך זֹאת] וכן זָא [sanscr. *sâ*] כזסת סולו, וכנכי זסתי מענכ.
pr. demonstr. fem., *aram.* illud quidem, sed soni quadam lenissima varietate omnium linguarum proprium, hebr. זָא, זֹא (unde forma productiori זֹאת). LXX: *αὕτη.*
Dan. 4, 27. חלא דא־הוא בבל
Dan. 5, 6. דא לדא נקשן
Dan. 7, 3. שנין דא מן־דא
Dan. 7, 8. כעיני אנשא בקרנא־דא
pr. dem.: לָדָא
Dan. 5, 6. רא לדא נקשן

דָּאַב

פעל נוד, וסמקור נתמונס נקניס הָאֲבַת, וכן יכנו פעלים סכדולים, כמו שְׁנָאַת [דנכ׳ ל׳ כ״ן] אַהֲבַת [יזע׳, כ״ן] קִרְבַת [סס כ״ק כ׳] וכדומס, סס לָמ זיתפקקו סתמונס סיזכס [שָׁכַב]. סכלנס מסיסס וענכות סתקלקות ועכור סתכס ומנמונ [נערזסעלנען, פַּערזסעַכְטען]. תמנות סזכרש ככוונס כמו נזסתי מעכנ, כי נסולו ומכמי יוכי וכומי מזלסו s. *tap*, pers. *taf*-ten, l. *tep*-ere, *tab.* gr. *ταφ.*, sl. *tep.* etc.]
v. intr., (inf. forma muliebri הָאֲבַת, ad simil. inf. שָׁנְאַת, אַהֲבַת, קִרְבַת, quae forma verborum intrans. propria est), *tab*-escere aegritudine, molestia, afflictione, cruciatu. LXX. tropo explicato: *ἀσθενεῖν, διαφιλεῖσθαι.* *Radix*, ut docet textus rabbinicus, linguarum antiquarum communis est; א autem injectum, sicut ex מָס fit מָאַס, מָאַס ex vulgari radicum propagandarum consuetudine.
3 f. perf.: הָאֲבָה
Ps. 88, 10. עיני דאבה מני־עני
Jer. 31, 25. נפש דאבה מלאתי
inf. constr.: לְדָאֲבָה
Jer. 31, 12. ולא־יוסיפו לדאבה עוד

הָאֲבָה

ג׳כ וסלנון סמסיסס וסלמנס עפוף סכוך וכנפ, כמו עזוז וכלינן, סמקס וסתמוננות [סיכמאַכְטען, פַּערנעמען], נתנוס כאר וס הָאֲבוֹנָא. ע׳ מזרש אָדַב, הָב, הָתָה וכולס מזרש לקך.
n. f. tabes, *tab*ifica mentis perturbatio. LXX: *ἀπώλεια.* Cf. radices אָדַב, הָב, הָתָה, quibus omnibus caput est idem. Glossa: הַיְאַבּוֹן יַהְאָנָה.
Job. 41, 14. ולפניו תדוך דאבה

הָאֲבוֹן

ג׳ו סופנסי נויר הָאַב [סוכני של הָאֲבַת] כמו רָכֵב ען רָכֶב, סמען הָאֲבוֹן כמו רָכְבוֹ, וסמקון סתמוננות ומסיסס כמו לתנס. נתנוס נתנ הָבוֹן סמקנר וסמקמע ען הָאֲבוֹ, וכאל וס גנ הָוֹן לכוך סנ׳.
n. m. abstract., (a m. הָאַב, unde et f. הָאֲבַת, sicut רָכֵב ex רָכַב) *tab*-es, macies, targ. הָבוֹן, הָוֹן, a forma הָב, epenthesi nondum aucta. LXX: *τήκειν.*
constr.: הַאֲבוֹן
Dt. 28, 65. וכליון עינים ודאבון נפש

דָּאַג

פעל נוד וסכוונס כמו הָג [דרך מנוני ל׳ סיות נדומס לע״ו] נתקון מסיסס וסתמוננות, וכזרש ככוונס נזסס לליזסס, וכזרש כמו [*τήκ-ω*] ונזסלי זסתי מעכנ. וסוזסל על סלימס וילסס ופקידס מדבר [נעמיכטען, נעוואַרנ-לין ויין].
v. intr., (a radice הָגַּ, sicut הָאַב a הָב) tabescere, liquescere, macescere. Gr. *τηγ (τήγανον), τήκ-εσθαι;* tropice: anxio et solicito animo esse. LXX: *μεριμνᾶν, φοβεῖσθαι, φροντίζειν, εὐλαβεῖσθαι, πεινᾶν, λόγον ἔχειν*, h. e. curationem adhibere.
3 perf.: דָּאַג
1 Sam. 9, 5. מן־דאתנות ודאג לנו
1 Sam. 10, 2. ודאג לכם לאמר
2 perf.: דָּאַגְתָּ
Jes. 57, 11. ואת־מי דאגת ותיראי
part.: דֹּאֵג
Jer. 38, 19. אני דאג את־היהודים
part. pl.: דֹּאֲגִים
Jer. 42, 16. אשר־אתם דאגים
1 imperf.: אֶדְאַג
Ps. 38, 19. אדאג מחטאתי
3 imperf.: יִדְאַג
Jer. 17, 8. ובשנת בצרת לא ידאג

דְּאָגָה

ג׳כ כמו הָאֲבַת, וככוונס מסיסס ועסוף סרוע ודלוק מדבר [נעקימעניסס, ונזרנע].
n. f. solicitudo, cura et angor animi, quibus quis conficitur.

Ez. 12, 19. לחמם בדאגה יאכלו

וּבְדָאָגָה

Ez. 4, 16. במשקל ובדאגה
Ez. 12, 18. ברגזה ובדאגה תשתו

מְדָאֲבָה

Jos. 22, 24. ואם־לא מדאגה מדבר

דָּאָה

פעל כוד וסעיד יָדֵאתָ, וסקנר סעקיד יָדֵא, סלנון סקעופעות וכניקס סוס וסלניר, וכל לכוד מסמיכ סעוף [נעפלל פַּליענען, ויך זוויכנען], וכן נמלל סזרש נזנת סולו ויוכי [sanscr *di*, *da*], [gr. *δέ-ειν* וכנעני עוד סזרש נסעפל יָדֵא ע״ג; וסזרש דאי לו דר נעכוון סוס עוד כלפס נסזס הָיָה ע״ג.
vrb. intr. sanscrito-semiticum, cito volare, pennis citatis aera secare, ex radice הָא additamento literae auctum, sicut יָדֵא incremento praefixi praepositionalis eadem de radice descendit. LXX: *πέτασθαι, ὁρμᾶν, ὄρμημα, ἅπτεσθαι.*
3 *imperf.:* יָדֵאָה
Dt. 28, 49. כאשר ידאה הנשר
Jer. 48, 40 חסה כנשר ידאה

וְיָדֵאָה

Jer. 49, 22. כנשר יעלה וידאה
3 *impf. apoc.:* וַיֵּדְא
Ps. 18, 11. וידא על־כנפי רוח

דָּאָה

ג׳כ לעין נפור זממתי לנזר יעוף מסר לעוס עלי לנכל [רויבנַזענע], ונקרנ כן ע״ג עוס מסר [זנעלנלניענדער], וממוכו נזמנס קוסס רָאָה, ולולי מעוף סוסנר סוס. ע׳ הָיָה. ולנזר נ״כ זסכנס זעוס לעוף-קנף ועיס [נייגר], לו ע״ג מכוונת סנגס עוס [דָּאָה], וכן נכוסי vultur רנכ ס׳ ה׳] תָּנֵן בַּר־תַּדְיָא תְּהֵא צִפָּה בָּאֲבֵלִי תִּבְכֶּה אֲכַזְּבָה מָרִיל, וכן נזמנס כויסיס עין-דלנס, נמר עין לעוסס ודוק.
n. f. alitis citius volantis sive, ut poëtae loquuntur, *praepetis*, quae in Deuteronomio רָאָה appellatur a visus sagacitate (minime scribarum errore, הָאָה enim et הַיָּה ejusdem nominis variae sunt formae, quemadmodum aramaice חָאָם et חָיָם vicissim usurpantur), *vultur*, ut videtur (item a volando, italice *avoltoio*). LXX. *Γύψ.* Vulg. *milvus.*

הַדָּאָה

Lev. 11, 14. ואת־הדאה ואת־האיה

דְּב

v. s. v. דֹּבֶב *p.* 257.

דָּבָא

פעל לש-עוכר וקני סנכס ולנזת ליאוכים סלנתו מזמנס והקיכס [נוסלינסנען, נוסיהרען], וכנכ מזוס נעל מוסיף סעיוך דָּבָא לש זָבַח נמכוון נודד, וכן כויקנל רנכ [לייס] וכילנוס [דף ז״ל] וכיוין דנקיך, זתהיכס כל

n. f. torculus, torcularium, *σταφυλοβολεῶν*, quo uvae torquentur atque exprimuntur, syr. *got.* Gr. *κεῦθ-ος.* LXX. *ληνός.*
Thr. 1, 15. גת דרך אדני
Joel 4, 13. כי־מלאה גת

בַּגַּת

Jud. 6, 11. חבט חטים בגת

בְּגַת

Jes. 63, 2. ובגדיך כדרך בגת
pl.: גִּתּוֹת
Neh. 13, 15. דרכים גתות בשבת

גִּתִּית

ג׳כ נויר סזכרש נפקת, וכן חִתִּית מן קפקת, ומוכנו כלי קלול וכנוב ומקומר [סָאסלעס, לויסנעטיסָאסעס], וכזאל לסמאנת כלי זמר, וכי כן קלל, וסרנכס, וסמקור מן נגן לָמ פגע ולָמ נגע.
n. f. (a v. גָּתַת, quemadmodum a v. חָתַת חִתִּית), instrumentum musicum, cavatum illud et perforatum (syn. חָלִיל).

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית
Ps. 8, 1. 81, 1. 84, 1.

אָרְנִיחַ חוּשׁ מָשָׁשׁ לְמִכְלָל גָּמַל כְּלָיֶחִי; עַל־מְשָׁמְרֹתַי אֶצְטָדָה עָדַי תַּשְׁלָאתָה מְלָאתִי׃

ד

דָּא

סנן-סזס סכרמו לנקנס נפקת, וכרלף עס סענני זָא [לָמ מעמו על תכוכ סלמון זא, נסמלרך זֹאת] וכן זָא [sanscr. *sâ*] כזסת סולו, וכנכי זסתי מענכ.
pr. demonstr. fem., *aram.* illud quidem, sed soni quadam lenissima varietate omnium linguarum proprium, hebr. זָא, זֹא (unde forma productiori זֹאת). LXX: *αὕτη.*
Dan. 4, 27. חלא דא־הוא בבל
Dan. 5, 6. דא לדא נקשן
Dan. 7, 3. שנין דא מן־דא
Dan. 7, 8. כעיני אנשא בקרנא־דא
pr. dem.: לָדָא
Dan. 5, 6. רא לדא נקשן

דְּאַב

פעל נוד, וסמקור נתמונס נקניס הָאֲבַת, וכן יכנו פעלים סכדולים, כמו שְׁנָאַת [דנכ׳ ל׳ כ״ן] אַהֲבַת [יזע׳, כ״ן] קִרְבַת [סס כ״ק כ׳] וכדומס, סס לָמ זיתפקקו סתמונס סיזכס [שָׁכַב]. סכלנס מסיסס וענכות סתקלקות ועכור סתכס ומנמונ [נערזסעלנען, פַּערזסעַכְטען]. תמנות סזכרש ככוונס כמו נזסתי מעכנ, כי נסולו ומכמי יוכי וכומי מזלסו s. *tap*, pers. *taf*-ten, l. *tep*-ere, *tab.* gr. *ταφ.*, sl. *tep.* etc.]
v. intr., (inf. forma muliebri הָאֲבַת, ad simil. inf. שָׁנְאַת, אַהֲבַת, קִרְבַת, quae forma verborum intrans. propria est), *tab*-escere aegritudine, molestia, afflictione, cruciatu. LXX. tropo explicato: *ἀσθενεῖν, διαφιλεῖσθαι.* *Radix*, ut docet textus rabbinicus, linguarum antiquarum communis est; א autem injectum, sicut ex מָס fit מָאַס, מָאַס ex vulgari radicum propagandarum consuetudine.
3 f. perf.: הָאֲבָה
Ps. 88, 10. עיני דאבה מני־עני
Jer. 31, 25. נפש דאבה מלאתי
inf. constr.: לְדָאֲבָה
Jer. 31, 12. ולא־יוסיפו לדאבה עוד

הָאֲבָה

ג׳כ וסלנון סמסיסס וסלמנס עפוף סכוך וכנפ, כמו עזוז וכלינן, סמקס וסתמוננות [סיכמאַכְטען, פַּערנעמען], נתנוס כאר וס הָאֲבוֹנָא. ע׳ מזרש אָדַב, הָב, הָתָה וכולס מזרש לקך.
n. f. tabes, *tab*ifica mentis perturbatio. LXX: *ἀπώλεια.* Cf. radices אָדַב, הָב, הָתָה, quibus omnibus caput est idem. Glossa: הַיְאַבּוֹן יַהְאָנָה.
Job. 41, 14. ולפניו תדוך דאבה

הָאֲבוֹן

ג׳ו סופנסי נויר הָאַב [סוכני של הָאֲבַת] כמו רָכֵב ען רָכֶב, סמען הָאֲבוֹן כמו רָכְבוֹ, וסמקון סתמוננות ומסיסס כמו לתנס. נתנוס נתנ הָבוֹן סמקנר וסמקמע ען הָאֲבוֹ, וכאל וס גנ הָוֹן לכוך סנ׳.
n. m. abstract., (a m. הָאַב, unde et f. הָאֲבַת, sicut רָכֵב ex רָכַב) *tab*-es, macies, targ. הָבוֹן, הָוֹן, a forma הָב, epenthesi nondum aucta. LXX: *τήκειν.*
constr.: הַאֲבוֹן
Dt. 28, 65. וכליון עינים ודאבון נפש

דָּאַג

פעל נוד וסכוונס כמו הָג [דרך מנוני ל׳ סיות נדומס לע״ו] נתקון מסיסס וסתמוננות, וכזרש ככוונס נזסס לליזסס, וכזרש כמו [*τήκ-ω*] ונזסלי זסתי מעכנ. וסוזסל על סלימס וילסס ופקידס מדבר [נעמיכטען, נעוואַרנ-לין ויין].
v. intr., (a radice הָגַּ, sicut הָאַב a הָב) tabescere, liquescere, macescere. Gr. *τηγ (τήγανον), τήκ-εσθαι;* tropice: anxio et solicito animo esse. LXX: *μεριμνᾶν, φοβεῖσθαι, φροντίζειν, εὐλαβεῖσθαι, πεινᾶν, λόγον ἔχειν*, h. e. curationem adhibere.
3 perf.: דָּאַג
1 Sam. 9, 5. מן־דאתנות ודאג לנו
1 Sam. 10, 2. ודאג לכם לאמר
2 perf.: דָּאַגְתָּ
Jes. 57, 11. ואת־מי דאגת ותיראי
part.: דֹּאֵג
Jer. 38, 19. אני דאג את־היהודים
part. pl.: דֹּאֲגִים
Jer. 42, 16. אשר־אתם דאגים
1 imperf.: אֶדְאַג
Ps. 38, 19. אדאג מחטאתי
3 imperf.: יִדְאַג
Jer. 17, 8. ובשנת בצרת לא ידאג

דְּאָגָה

ג׳כ כמו הָאֲבַת, וככוונס מסיסס ועסוף סרוע ודלוק מדבר [נעקימעניסס, ונזרנע].
n. f. solicitudo, cura et angor animi, quibus quis conficitur.

Ez. 12, 19. לחמם בדאגה יאכלו

וּבְדָאָגָה

Ez. 4, 16. במשקל ובדאגה
Ez. 12, 18. ברגזה ובדאגה תשתו

מְדָאֲבָה

Jos. 22, 24. ואם־לא מדאגה מדבר

דָּאָה

פעל כוד וסעיד יָדֵאתָ, וסקנר סעקיד יָדֵא, סלנון סקעופעות וכניקס סוס וסלניר, וכל לכוד מסמיכ סעוף [נעפלל פַּליענען, ויך זוויכנען], וכן נמלל סזרש נזנת סולו ויוכי [sanscr *di*, *da*], [gr. *δέ-ειν* וכנעני עוד סזרש נסעפל יָדֵא ע״ג; וסזרש דאי לו דר נעכוון סוס עוד כלפס נסזס הָיָה ע״ג.
vrb. intr. sanscrito-semiticum, cito volare, pennis citatis aera secare, ex radice הָא additamento literae auctum, sicut יָדֵא incremento praefixi praepositionalis eadem de radice descendit. LXX: *πέτασθαι, ὁρμᾶν, ὄρμημα, ἅπτεσθαι.*
3 *imperf.:* יָדֵאָה
Dt. 28, 49. כאשר ידאה הנשר
Jer. 48, 40 חסה כנשר ידאה

וְיָדֵאָה

Jer. 49, 22. כנשר יעלה וידאה
3 *impf. apoc.:* וַיֵּדְא
Ps. 18, 11. וידא על־כנפי רוח

דָּאָה

ג׳כ לעין נפור זממתי לנזר יעוף מסר לעוס עלי לנכל [רויבנַזענע], ונקרנ כן ע״ג עוס מסר [זנעלנלניענדער], וממוכו נזמנס קוסס רָאָה, ולולי מעוף סוסנר סוס. ע׳ הָיָה. ולנזר נ״כ זסכנס זעוס לעוף-קנף ועיס [נייגר], לו ע״ג מכוונת סנגס עוס [דָּאָה], וכן נכוסי vultur רנכ ס׳ ה׳] תָּנֵן בַּר־תַּדְיָא תְּהֵא צִפָּה בָּאֲבֵלִי תִּבְכֶּה אֲכַזְּבָה מָרִיל, וכן נזמנס כויסיס עין-דלנס, נמר עין לעוסס ודוק.
n. f. alitis citius volantis sive, ut poëtae loquuntur, *praepetis*, quae in Deuteronomio רָאָה appellatur a visus sagacitate (minime scribarum errore, הָאָה enim et הַיָּה ejusdem nominis variae sunt formae, quemadmodum aramaice חָאָם et חָיָם vicissim usurpantur), *vultur*, ut videtur (item a volando, italice *avoltoio*). LXX. *Γύψ.* Vulg. *milvus.*

הַדָּאָה

Lev. 11, 14. ואת־הדאה ואת־האיה

דְּב

v. s. v. דֹּבֶב *p.* 257.

דָּבָא

פעל לש-עוכר וקני סנכס ולנזת ליאוכים סלנתו מזמנס והקיכס [נוסלינסנען, נוסיהרען], וכנכ מזוס נעל מוסיף סעיוך דָּבָא לש זָבַח נמכוון נודד, וכן כויקנל רנכ [לייס] וכילנוס [דף ז״ל] וכיוין דנקיך, זתהיכס כל

Digitized by Google

פִּקָּנוּת דּוּכְתּוּף כֶּסֶף וּמְכִיתוּת לִמְרֹן יִזְרְעֶל. וּלְפִי כִּתְרְגוּם דְּיָא גַּ"נ כְּמִכְוָן זְבָה, דְּבָא כְּמִכְוָן שְׁמִיעָה, וְכֵן דְּבָה לְקַמָּן. לְכ"ף מְעִכִּין הַשְׁקָף וּמְכוּתָּף, נִסְמָךְ עַל פֹּעַל כּוֹס נְעָרִי, לֹא מְעִכִּין עֵגֶר, נְעָרִי דָּנִי, וְהַמְעִכִּין יִתֵּן שְׁכֹל-פְּלֹס הַשְׁפֵּל.

verb. inus., affluere vel adducere, ut veteres tradunt (e. c. Benjamin Musafja, qui זְבָה vi trans. confert, Lev. Rabba XXXV. Jalquth f. 312.) et profecto targumice דְּיָא pro דְּבָא, דְּבָא dici solet vi affluendi, sicut et דְּבָה, quod deinceps explicabitur. Alii arabicum دبأ, cui inest potestas quiescendi, comparant, alii alia verba arabica, quae omnia indidem initium ducunt vimque suam a notione prima atque insita mutuantur.

דְּבָא

ג"ז וּנְמִצְאִי לָךְ נִכְנוֹי דְּבָאֲךָ [קְצֹר נְמַר וּם לְנוֹסֵף הַשּׁוּמְכוֹנִי יִ"ם דְּבָיךָ מִן רְבָ]. פְּתִלְגִּם כְּקְצֹר סוּכְתְּכוּ נִפְעַל לְפִי פְּכוּוּ הִשְׁקוּל: פְּשִׁמְעָה [נוֹפְלוֹסֹם, פִּילְגַּע], וּכְלֹף נוֹסֵף פְּשׁוּמְכוֹנִי תִּקּוּן קִצּוּ הִמְלַס.

n. m. monadicum (cujus loco Samaritae דְּבָיךָ legunt), affluentia, copia, ut prodit antiquitas. Onq. עִדֵּי עִלַּיְדוּתָךְ תְּקִפָּךְ: sis in summa senectute tam vegetus, quam in florente aetate. Pater Qimchiorum זְקִפָּה = דְּבָא esse dicit, metaphora a בַּאבּוֹן desumta, ita ut insit voto illi sententia eadem, quam et Aramaeus expressit.

LXX., sicut Targ., *ἰσχύς*.

cum suff.: דְּבָאֲךָ
Dt. 33, 25. וּכְיָמֶיךָ דְּבָאֶךָ

דָּבַב

שׁוֹ דַּב נִסְרָךְ עַל בֹּהֶם [פְּתַח], פֹּעַל כּוֹוֵד, וּמִקְצָתוֹ פְּנִים פְּנִימִית. הִסְלַגַּם הַלִּיכָה אַף [זְפַּת-עַן], וְכֵן מֵהֵלֶךְ סִיחַ דָּב, כְּתִיבוּ מְפֻזָּג כְּרִגְלַיִו, עִי' לְקַמָּן, וּנְקִרְמִי דָּבַב עַל בָּבָב מְפֻלְסוֹ, וְכֵן נִסְמְכִי מְעִכִּי. וְיוֹנֵק עִי' כָּל-פְּסֹחֶל נְקִרְמִי: אַ' מְהַלֵּךְ לְפַת מְנִיכ מְנִיכ לְרֶגֶל כְּתוּרְ סוֹלֵךְ רְכִיל [פּוּמְפַּרְגַּל"יַ-עַן], נְמְשַׁךְ וּמְעַשׂ מְלוֹאן רְגוֹל וּמוֹנְפַּק דְּנָה נְרְנוֹת וּרְכִילוּת [פַּעֲלַלְ"יַדְעַן]. נ' מְעִכִּין כּוֹוֵלָה לְפַת מְיִין [וּמְכַּפַּ סִיכְ-פְּלִיעַפְעַן], כֵּן פַּרְצוֹ דּוֹנֵב שֶׁמְפִי יְכִיס לְזוֹל טוֹל וְסוֹלֵךְ לְגַרּוֹן. קוֹלֵם לְמַעַן מְנִיכְּ לְדוֹנֵב מִילּוּת לְקַר, עִי' מַעֲרוֹן.

vel potius דָּבַב *verb. intr.* (cui cognatum est דָּמַם, quod, sicut et illud, sonum naturalem exprimit, aram. דְּבַב, מְדַבֵּב) 1) lente incedere, suspenso gradu ire, quod est calumniatorum sive obtrectatorum; 2) lente fluere, delabi (in guttur, Cant. 7, 10; Gemara autem vertit: facere, ut loquantur, cf. Aruk s. r. דב). LXX. *ἰκανοῦσθαι*.

part.: הוֹלֵךְ דָּבֵב
Cant. 7, 10. דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים

דְּבָה

ג"כ וּסְלוֹן רְכִילוּת [נִיסְלַיְדְעַ, פַּעַל-לַיְיסְדוֹנְג], לְכֵן סוֹלֵךְ דְּנָה. וּמְקֹר זְמִינוּ הַבָּה דָּשָׁה, נִרְאֶה לְדָנָה רַק נְעִנִּין דְּנוֹר, וְכֵן נִמְצָא פַּרְצוֹ נְעֲלֵי הִנְמְרֵךְ עֵינְ-פַּפְעַל, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּיו דּוֹנְבוֹת נְקֹנֵי. נִמְכּוֹן רְכִילוּת נִמְצָא הַבָּא נִתְּכוּס, וּמוֹךְ דָּבַב מִן דָּבָה מְעַשׂ דָּנָה וְנִמְצָא, וְכֵן נִסְמְכִי מְעִכִּי. וְכֵן נִמְצָא דְּנָה נִמְצָא בְּמִלְּרַת הַמִּקְרָא, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּיו דּוֹנְבוֹת נְקֹנֵי. וְכֵן נִמְצָא דְּנָה נִמְצָא בְּמִלְּרַת הַמִּקְרָא, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּיו דּוֹנְבוֹת נְקֹנֵי.

סוֹלֵךְ דָּנָה, וּכְלוֹן יִשְׁמְעֵאל דָּנוֹב מוֹלִיךְ דָּנָה.

n. f., criminatio clandestina, fraudulenta atque malitiosa interpretatio, vel potius sensu *medio:* sermo, locutio; invenitur enim דִּבָּה דָּשָׁה, deinde etiam absolute in partem deteriorem dicitur. Qimchi דִּבָּה חָבֵרְיָא de clandestina *rei verae* delatione, דִּבָּה הוֹצֵרְיָא de *rei falsae* dici plerumque observavit. LXX. *ῥῆμα πονηρόν*, *λοιδορία*, *ψόγος*, *ἔκστασις*.

Num. 14, 36. לְהוֹצִיא דִּבָּה עַל-הָאָרֶץ
Prv. 10, 18. וְמוֹצִיא דִּבָּה הוּא כְּסִיל

constr.: דִּבַּת
Num. 13, 32. וַיּוֹצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ
Num. 14, 37. מוֹצִאֵי דִּבַּת-הָאָרֶץ רָעָה
Ps. 31, 14. כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים
Jer. 20, 10. כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים

constr.: וְדִבַּת
Ez. 36, 3. וְדִבַּת-עָם

cum suff.: וְדִבָּתְךָ
Prv. 25, 10. וְדִבָּתְךָ לֹא תָשׁוּב

cum suff.: דִּבָּתָם
Gn. 37, 2. אֶת-דִּבָּתָם רָעָה

דֵּב

סִם לְכַדּוֹנְכוֹם, וּמִכְנוֹי דְּבִים [נְלִיוֹן יִשְׁמְעֵאל דְּבִים לְנִקְנֵס], סְכוּוּנְס קִיס מִס סְנִקְנֵס כֵּן ע"ס מְסִלְכוֹ לְפַת כְּמִעַּת, וּנְכוֹכְנִיס נְקִנֵּי עִיס [נְמָר], וּמְצַרְ לְנֵנְ. וּמְקוֹקִיס מְצַרְ מֵן נְעֵל-זְעֵל עוֹעִיס.

n. epic. (arab. *dub*, *duba*), ursus, ab incessus tarditate, a v. דָּבַב. LXX. *ἄρκτος*, *λύκος*, *μέρμηξ*.

Prv. 17, 12. פְּגוֹשׁ דֹּב שְׁכוּל בְּאִישׁ
Thr. 3, 10. דֹּב אוֹרֵב הוּא לִי

וְדֹב, וָדֹב
Prv. 28, 15. אֲרִי-טֶהֶם וְדֹב שׁוֹקֵק
Jes. 11, 7. וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה

דַּהוּב
1 S. 17, 34. וּבָא הָאֲרִי וְאֶת-הַדֹּוב
1 S. 17, 36. גַּם אֶת-הָאֲרִי גַּם-הַדֹּוב
1 Sam. 17, 37. מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדֹּב

דַּהֹב
Am. 5, 19. וּפָגְעוֹ הַדֹּב

דֻּבִּ, דֻּבִּים
2 Sam. 17, 8. כְּדוֹב שְׁכוּל בַּשָּׂדֶה
Hos. 13, 8. אֲפְגְּשֵׁם כְּדֹב שִׁכּוּל

pl.: דֻּבִּים
2 Reg. 2, 24. וַתְּבָאנָה שְׁתַּיִם דֻּבִּים

pl.: דַּהֲבִּים
Jes. 59, 11. נֶהְמֶה כַּדֻּבִּים כֻּלָּנוּ

דְּבִי
כְּמִכְוָן כְּמוֹ נְעֲנִי, נְלִי הִכְלֵל מְכוּוּן. *aram.*, idem quod hebraicum.

לְדֻבָּ
Dan. 7, 5. תִּנְיָנָה דְּמְיָה לְדֻבָּ

דֹּבֶה

פְּעַל לְפַ-עוֹנֵר כְּפַ נְנוֹר הַדְּבִיוֹן [נְקִנֵּי מְלֵכִּי זְכִי ו', כ"ה], וּסְכוּוּנְס וּסְסְלַגַּם סוֹלֵךְ וּמְנִקְס וּסוֹנְפַּס [פּוּיסְפְּלִיעַפְעַן, פּוּיסְוּוּעַרְפְּעַן], נְסְכִּיךְ לְמְרֵי הָבָא, זְבָ. וּסוֹנְפַּל עַל סִרְקַת הִנְמְרֵךְ וִילִיקַת הִנּוֹקַס [לַ"יִיכְ-פּוּיסְפְּלִיעַפְעַכּוֹנְג], וְכִי לְפִפְעַל חָבָא נְכִ וּם פִּפְעַל, וְכֵן פִּפְעַל נִיוֹכִי וְכוֹכִי וְנִפְעַתִּי מְעַכִּי.

verb. inus., praeter unum deriv. דְּבִיוֹן, emanare, effluere, exire, sicut חָבָא, de alvi profluvio, de excrementis (*ῥεῦμα γαστρός*, *διαῤῥοια*), non columbarum specfatim, sed sensu amplissimo.

דְּבְיוֹן

ג"ז וּנְמִצְאִי לָךְ הִכְנוֹי דִּבְיוֹנִים, וּמִכְוָן נוֹקַס וּהִקְקַת הִנְעַן [פִּיסְע], וּקְצֹר לְמִכְוָ כְּנִים מִן יוֹנֵק, לֹא פִּיס וּלֹא נְנִקְל, כִּי נִכְכוּ נְקְמוֹנְקַ הִשְׁמְ, וְכֵן כִּיוֹכִי נְקְמִר וִינְקַ הִנְעַן [*ῥεῦμα γαστρός*] נְמִר נוֹקַס וְכֵן נְכוֹכִי. וּנְכוֹר וּמְכוֹסַס שְׁמְשַׁס חִרְיוֹן קְצֹר קְמוֹכוּ נְכְקִינ לִיכְנוּ הִכְכֵנ כֵּ"ף גּוֹיר חֶרֶא [ע"ש לְכִיוֹן, עַלְיוֹן, לְנִיוֹן], וְהִלְנוֹן סִילִיפְ וּסְנוֹפַס [שְׁנֵ-שׁוּכֵר], כִּי לְנִכְנ חֶרֶא הִסְלַגַּם הִרְקַת הִסִּינ [שְׁנִשְׁלְקְקְעַן], לְמִעַן שְׁסֵר, וְכֵן נִגְרְמִנִי [*schurr-en*] וּנְרְפַּת, וְכִיוֹכִי [*σκώρ*] [*scour*] וּכְלוֹמַס.

n. m. plurale tantum, profluvium alvi, stercus, ad simil. formm. חִרְיוֹן, אֲבִרְיוֹן, עֶלְיוֹן, quod a. v. חָרֵה, cui vis *secernendi*, velut scordiam, inest, originem habet. Qimchi: מִזַּד שֶׁיְּזוּב מִן-הַיּוֹנִים; Targum. enim v. זוּב esse דּוּב. Dici autem per euphemismum (לְשׁוֹן דָּבוּד) pro scripto חֲרִיוֹנִים, צוֹאָתָם pro מִזְרְעוֹת, מְזֹרְעוֹת pro חֲרִיוֹנִים. *Abulwalid* obsessos stercore columbarum, deficientibus lignis, ad ignem accendendum usos esse scribit. Pater Qimchiorum שֶׁבְּרִיוֹנִים pro דִּבְיוֹנִים dictum putat, de granis frumentorum a columbis cum stercore ejectis, quibus vesci obsessi fame coacti fuerint. LXX. *κόπρος περιστερῶν*.

pl.: דִּבְיוֹנִים Q'ri.
2 Reg. 6, 25. וְרֹבַע הַקַּב דִּבְיוֹנִים

דִּבַּח

פְּעַל כּוֹוֵד נְקִרְמִי, כְּמוֹ נְעֲנִי זְבַח, וּלְהִמְשֵׁל נְסְפַּתִּי מְעַכִּי עִי' לְעֵיל אֲבַח וּלְקַמָּן זָבַח.

verb. trans. aram., hebraico זָבַח aequale, mactare, gr. *σφαγ*. De origine v. s. v. אָבַח. LXX. *θυσιάζειν*.

pl. part.: דְּבִחִין
Esr. 6, 3. אֲתַר דִּי-דִבְחִין דִּבְחִין

דִּבַּח

ג"כ וּסְכוּוּנְ הִבְּחִין, וּסְלוֹן קְרְבָּן וּוְנְ [פְּעַפְּעַר], וְיוֹנֵן מְסְעַכִּי.

n. m., victima, sacrificium. LXX. *θυσίασμα*. Syr. *debicho*, *εἰδωλόθυτον*.

pl.: דְּבִחִין
Esr. 6, 3. אֲתַר דִּי-דִבְחִין דִּבְחִין

מַדְבֵּחַ

ג"ז [מִן דִּבַּח] וּמִילּוֹעַז מַדְבְּחָא וּסְכוּוּ נְתְּכוּס נְכְפֹּל מַדְבֵּחַ, מַדְבְּחִין, וְכִי וּנְקִנֵּס. הִסְלַגַּם כְּמוֹ נְעֲנִי נוֹ', לוֹמֵר מְקוֹם סוֹנֵס.

n. m. (a v. דִּבַּח), sicut מִזְבֵּחַ, locus, ad quem victimae mactantur sive in quo Deo afferuntur, gr. *θυσιαστήριον*. Syr. *madbecho*.

defimit.: מַדְבְּחָה
Esr. 7, 17. וְתִקְרֵב הַמּוֹ עַל-מַדְבְּחָה

דֶּבֶק

פְּעַל כּוֹוֵד נְקִרְמִי, וּלְפַ-עוֹנֵר כְּפַ נְנוֹר דֶּבֶק נְכִ"ק, וּמְמוּקוֹת הִשְׁמְ יוֹכִיךְ וּם לְקַר נְנִמְרֵךְ מִדְּבֵק. וּהִסְלַגַּתּוֹ קְנִם כְּלִפּוֹ הִמְפּוֹרְשִׁים, כִּי כְּרִקַּם נְדוֹק וְהוּק וְכִי מִן דֶּבֶק וּהִשְׁמְ דֶּבֶק, דְּבֵק, וּעַכִּ מְעַכְּרִי, דֶּבֶק עַל הִנְמְרֵךְ וּהִקּוּל [נוּוְשְׁמְעַכְּרִי-סְעַן, נִיכְלְעַן], וְכֵן נְקִרְמִי דֶּבֶק, דְּבִיק, דַּבָּקָה, דְּבָקָה וּכְלוֹמַס.

verb. trans. aram., cujus praeter unum deriv. non exstat vestigium, radici דָּבַק innixum, quae, paullo durior, inest etiam in verbo דָּבַב, tanquam *adserere* (*anreihen*), alligare. Syr. *debqo*, conglutinatio, compactio; *dbiquto*, *dubaqo*, idem.

נְדַבְּךָ

ג"ז וּסְכוּוּנְ דְּבָּכִין וּוְנוּר נְתְּכוּס וּנְמִצְאִי. הִמְכוּוּן לְפִי דַּעְתִּי כְּמוֹ מִדְּבָךְ, וּקְצֹר שֶׁנְּתְּכוּוּס מוּס ע"י קְלוּף הִמ' נִכ' לוֹמֵר מְקוֹם דְּנוֹק הִמְכְּכִים [וּוּשְׁכְּ], וּנְמִצְאִי נְקִמְ כְּמִר וּס מִדְּבָךְ וּלוֹק.

n. m., sicut מִדְּבָךְ gemaricum, unde fortasse liquidarum permutatione ortum est: lapidum conjunctio, commissura, paries. LXX. *δόμος*.

נְדַבְּךָ
Esr. 6, 4. וּנְדַבְךָ דִּי-אֶע חַדְתָּ

pl.: נְדָבְכִין
Esr. 6, 4. נְדַבְכִין דִּי-אֶבֶן גְּלַל

דֶּבֶל

פְּעַל לְפַ-עוֹנֵר, וּסְמְכוּוּן לְקַר נְנִמְרֵךְ דֶּבֶל נְכִ"ק, דֶּבֶל עַל גֶּבֶל, דֶּבֶל נְכִ"ק, דְּבֵל, דַּבֶּלֶת, נִמְכִּיכ מוּנְ לְקַר. הִסְלַגַּם הִנְלוֹס וּהִקְנוּס כְּפוּס וּנְנוֹל יִקַּר מְקוֹר [פַּעֲמְפְּ נוּוְשְׁמְעַנְ-מְעַן-לִ"יקְעַן, נוּ לִ"יְנְעַר פַּעֲמְפְּעַנְ מְפַּמְפְּעַן].

v. inus., cujus radix invenitur etiam in vv. גֶּבֶל, דֶּבֶל, דְּבֵל, דַּבֶּלֶת, comprimere, constringere aliquid, ut coalescat atque in unum corpus redigatur.

דַּבֶּלֶת

ג"כ וּנְסְמְךָ כְּמִצְּעַ הִמְשׁוּנְס דַּבֶּלֶת [וּכְן מַצֶּבֶת, מִלְחֶמֶת, מַמְלֶכֶת], וּסְכוּוּ דְּבֵלִים. הִמְקְכוּן עֲנוּל עַל הִנְלוֹס וּכְנוּס לְנִמְיוּת [נוּוְשְׁמְעַנְ-נְעַמְכְּעַנְ מְפַּמְפְּעַן], וְיוֹנֵע מְסְכְּרִי, וּנְקִנּוּס הִמְלַס לְנוּנ.

n. f. (c. דַּבֶּלֶת ad sim. formarum supra allatarum), massa compressa. Egregie Qimchi: חֵיצִי חֲתִיכַת תְּאֵנִים יְבֵשׁוֹת מְקֻבָּצוֹת דְּרִיסוֹת דְּרִיסוֹת. Syr. *debelto* idem, massa caricarum, fiscina ficorum. LXX. *παλάθη*.

1 Sam. 30, 12. וַיִּתְּנוּ-לוֹ פֶּלַח דְּבֵלָה

constr.: דִּבְלַת
2 Reg. 20, 7. קְחוּ דִבְלַת תְּאֵנִים

pl.: דְּבֵלִים
1 Sam. 25, 18. וּמְאַתַּיִם דְּבֵלִים
1 Chr. 12, 40. כַּמַּח דְּבֵלִים וַעֲמָקִים

דֶּבֶק

פְּעַל כּוֹוֵד וּנְמִצְאִי נְסְפַּ דֶּבֶק וּהִמְתִּיד חִדֶּבֶק וּהִמְקוֹר דְּבֵקָה, כְּפ' תּוֹסֶפֶת נְקִנֵּס. הִסְלַגַּם לְקִיוּת לְנִכְ נְלִנְכ, לוֹוִי וּהִלְנִקְס וּקְכוֹר [שְׁנִלְעַנְעַן, שְׁנִסְלִיעַסְעַן], כְּמוֹ מִלְכוֹךְ לְנִכְ וּהִמְשֵׁל מְעִכִּי הִסְלוֹס. וּהוּמְשֵׁל נְשְׁלוֹנ עִם אַחֲרֵי, דְּ, לֹא הִפְעוּלִי, לְעִיוֹן הִסְרִלְפַּס, כְּמוֹ חִשֵּׁיג [וְכֵן נְעֲנִי וּסוֹרְסִי], כִּי הִכּוֹלֵךְ יִקְלוֹוּס לֹא מְכוֹלֵךְ וּיִשְׁתּוֹקֵק לְקִיוּוּ וְלִהְתְּלַנֵּק וּקְכוֹר נוּ. סְנִכִּינִים כְּמִשְׁמְעוּ. תְּמוּנוֹת הִשְׁמְ דָּבֵק [כִּי דָּ מְקֻנָּ מוּנְ, וּסוֹ טְעַמִּי, הִסְקֵר מִן אַד, הִנְמִצְ נְגִמְרֵךְ וְנִכְל שְׁפַּתִּי מְעִכִּ], וּיוֹנֵע הִשְׁמְ נְפְעַלִּיס אָדֵבָק, חָדֵבָק [נְהִשְׁמְ פּ-נְק עוֹד פְּקְפּוּק],

Digitized by Google

נכוונת הקנוי ופקוי, ונכון סק׳ דָּבַק, וכן בקרבי ובעבר.

v. intr., adhaerere, affixum esse, annexum, agglutinatum esse, tropice de latere alicujus non decedere, persequi vestigia alicujus, consequi aliquem vestigiis, ab radice בָּק, quae insita est etiam vv. אָבַק, דָּבַק, et praef. praepos. *da*, quod ex אַד gem., *ad* lat., *adhi* sanscr. correptum est. LXX. *κολλᾶν, συνάπτειν, ἀκολουθεῖν, ἅπτεσθαι, ἔχεσθαί τινος, προσέχειν, προσκεῖσθαι, προστιθέναι, καταδιώκειν, σήπειν. Hif. καταφθάνειν, συνδεῖν, Qal et Hif.* promiscue: *προσκολλᾶν, καταλαμβάνειν.*

בהם דבק שלמת 1 Reg. 11, 2.
ובכפי דבק מאום Job. 31, 7.
דבק לשון יונק Thr. 4, 4.

3 *perf.*: וְדָבַק
ודבק באשתו Gn. 2, 24,

3 *perf. fem.*: דָּבְקָה
ורות דבקה־בה Ruth 1, 14.
דבקה לארץ בטננו Ps. 44, 26.
דבקה נפשי אחריך Ps. 63, 9.
דבקה עצמי לבשרי Ps. 102, 6.
דבקה לעפר נפשי Ps. 119, 25.
בעורי ובבשרי דבקה Job. 19, 20.

p. דָּבְקָה
ולשונם לחכם דבקה Job. 29, 10.

1 *perf.*: דָּבַקְתִּי
דבקתי בעדותיך Ps. 119, 31.

3 *perf. pl.*: דָּבְקוּ
דבקו במלכם 1 Sam. 20, 2.

p. דָּבֵקוּ
מפלי בשורו דבקו Job. 41, 15.

וְדָבְקוּ
ודבקו בך Dt. 28, 60.

2 *pl.*: דְּבַקְתֶּם
ודבקתם ביתר הגרים Jos. 23, 12.

inf.: וּלְדָבְקָהּ
בכל־דרכיו ולדבקה־בו Dt. 11, 22.
בקלו ולדבקה־בו Dt. 30, 20.
מצותיו ולדבקה־בו Jos. 22, 5.

2 *imperf.*: תִּדְבָּק *p.*
אתו תעבד ובו תדבק Dt. 10, 20.

2 *fem.*: תִּדְבָּקִין
וכה תדבקין עם־נערתי Ruth 2, 8.
עם־הנערים אשר־לי
תדבקין Ruth 2, 21.

3 *imperf.*: יִדְבַּק
ולא־ידבק בידך מאומה Dt. 13, 18.
לא ידבק בי Ps. 101, 3.
כאשר ידבק האזור Jer. 13, 11.
שם ידבק אחריכם Jer. 42, 16.

3 *imperf.*: וַיִּדְבַּק
וידבק ביהוּ 2 Reg. 18, 6.

3 *f. imperf.*: תִּדְבַּק
וצרעת נעמן תדבק־בך 2 Rg. 5, 27.
תדבק לשוני לחכי Ps. 137, 6.

3 *f. imperf.*: תִּדְבָּק *p.*
בקשקשתיך תדבק Ez. 29, 4.

3 *f. imperf.*: וַתִּדְבַּק
ותדבק נפשו בדינה Gn. 34, 3.
ותדבק בנערות בעז Ruth 2, 23.
ותדבק ידו אל־החרב 2 Sam. 23, 10.

cum suff.: תִּדְבָּקֵנִי
פן־תדבקני הרעה ומתי Gn. 19, 19.

2 *pl.*: תִּדְבָּקוּ *p.*
כי אם־ביהוה אלהיכם תדבקו Jos. 23, 8

2 *pl.*: תִּדְבָּקוּן *p.*
ואתו תעבדו ובו תדבקון Dt. 13, 5.

3 *pl.*: יִדְבְּקוּ
ידבקו בני ישראל Num. 36, 7.
ידבקו מטות בני ישראל Nu. 36, 9.

Pu-al.: דְּבַק
3 *pl. impf.*: יְדֻבָּקוּ *p.*
ורגבים ידבקו Job. 38, 38.
איש־באחיהו ידבקו Job. 41, 9.

Hif-il: הִדְבִּיק
3 *prf. f. c. s.*: הִדְבִּיקָתְהוּ
והמלחמה הדביקתהו Jud. 20, 42.

1 *perf.*: הִדְבַּקְתִּי
כן הדבקתי אלי Jer. 13, 11.
וְהִדְבַּקְתִּי
והדבקתי דגת־יאריך Ez. 29, 4.

3 *pl. c. suff.*: הִדְבִּיקוּהוּ
ובעלי הפרשים הדביקוהו 2 S. 1, 6.

1 *imperf.*: אַדְבִּיק
ולשונך אדביק אל־חכך Ez. 3, 26.

3 *impf. apoc.*: יַדְבֵּק
ידבק יי בך את־הדבר Dt. 28, 21.
וַיַּדְבֵּק
וידבק אתו בחר חגלעד Gn. 31, 23.

3 *pl.*: וַיַּדְבִּיקוּ
וידביקו את־בני־דן Jud. 18, 22.
וידביקו אחריו עד־
גדעם Jud. 20, 45.

3 *pl.*: וַיִּדְבְּקוּ
וידבקו גם־חמה אחריהם 1 S. 14, 22.
וידבקו פלשתים 1 Sam. 31, 2.
וידבקו פלשתים אחרי
שאול 1 Chr. 19, 2.

Hof-al: הָדְבַּק
part.: מְדֻבָּק
ולשוני מדבק מלקוחי Ps. 22, 16.

דָּבֵק
קוקיי נמכון ניכוי, והכווכה קקוו וקנוו [שׁכּסגענכ7, טייע]. נשפה קרמית מוה דְּבֵקוּ מופשע.

adj. part., adhaerescens, agglutinatus, h. e. addictus alicui; amans, studiosus alicujus. LXX. *προσκολλωμένος.*

adj.: דָּבֵק
דבק לא־סר ממנה 2 Reg. 3, 3.
ויש אהב דבק מאח Prv. 18, 24.

pl.: דְּבֵקִים
ואתם הדבקים ביי Dt. 4, 4.

adj. fem. sg.: דְּבֵקָה
דבקה לכנף הכרוב
האחר 2 Chr. 3, 12.

דֶּבֶק
ג׳ן וסיכוי דְּבָקִים נכפל המכוון: ק׳ מלנק ויקנול המכת [נוּשׁמעקן-לַנ-שפען], וילוע נקינוס דֶּבֶק [סילועס הֶדְבֵּקָא], קולן לסלנקה [לייס], הֶדְבֵּק, כמו קנול וסוספה. ג׳ קוכלת הסכיון ומקוס לנוקו יקד [שׁכּסוגע], נקינוס מְדַבֵּק נמר צַאֲיל נעני, וסוף כלומס נסשל על גוף כלמס.

n. m. 1) gluten, conglutinatio, conferruminatio. LXX. *σύμβλημα.* 2) *plur.* דְּבָקִים, commissurae loricae. Targ. מְדַבֵּק pro אַצִּיל. LXX. mire: *πνεύμων.*

לְהֶבֶק
אמר לדבק סוב הוא Jes. 41, 7.

pl.: הַדְּבָקִים
בין הדבקים ובין השרין 1 Rg. 22, 34.
בין הדבקים ובין
השרין 2 Chr. 18, 33.

דֹּבֶק
פעל נקיעי כמו נעני והנלל לין.

הכוכע נק גלב כשפתי תעבה, וגלב נסשפל שלמו.

vrb. aram., sicut hebr. LXX. *προσκολλᾶσθαι.*

part. pl.: דָּבְקִין
ולא־להון דבקין דנה
עם־דנה Dan. 2, 43.

דָּבָר

פעל לב הנוכן וכב הסלנה, ונעלק מקל הֹבֵר, דָּבָה, וכיכוון הגלס ולעיכס נענין הכנל ונוסף ונכפעל ונכנע והסתפעל, לכן הכנוכות הלנוסוסס לל נשפו נפעל, ולנקר לוכן נקדוק לקדוק, ולקריל תתעוכ הנסע. תוכן הנבע דָּבָר סדוב ותעכבה [רייסען, נוּשׁמתענרייסען], ומוס לסוף יקד [נוּשׁמתען-שרייבען], וכוס יוכן סנוסף הַדְּבִיר תַּחַת, לומר לסוף תעשים עקת לכנעס. והסשפל תעכבה וסלוב דנריס. ודע שנעסע כולנ bra, brú, כר, וכנסה לקלנלקס עקיקס pry לעון דנוב וסנלס, וגס תכוונה לקני כיס סדוב ועכן, כלקר הקלוב והנוקל כיוני, Fεϱ, יוכיק. והשפל שכיי כקיס וסנכפנס נסילס וסולכס [פַּאֲרשׁפּרעכען, -נעס-עען], וכן נלקרי נמר שַׂיח נעבני, וכן כילוף הנבע יִדַּבֵּר יקעק הקשפל וס, לו סנבוכות מְדֻבָּר, הֹבֵרֶת, הֹבֵר, הֹבֶרֶת, ויוכן מוס הכוונה הסבס ולסוף [וועג-נעפעען, פַּאֲרשׁפּרעכען], והבס הֹבֵר, הסבס וכסילת הלקס [וועגפַּאֲשׁוונג]. וכנס שני הכוונות קקרים הנכ, ומקוב לקד קנקנס.

vrb. perusitatum ac multijuge, cui ingenita est vis jungendi serie sive connectendi atque coagmentandi, unde primum de compellendo vel domando dicitur (Ps. 18, 48.), deinde de faciendo *sermone*, quatenus est ordo, series continuatioque verborum, quae sunt inter se apta, connexa, colligata. Translatione eadem indice *bra*, *bru*, slavice *pry* dicuntur, graece *εἴρ-ειν*, a radice *Fεϱ*. Hinc per aliam metaphoram de *abducendo una*, qua vi aramaice pro hebraico מָשַׁךְ dicitur, atque hebraice, eadem subjecta radice, דָּבַר. Inde derivari oportet nomina *pascui*, *ratis*, *apis*, a gregali emigratione. Denique de *corripiendo*, quatenus, qui abripit, simul *con*jungit, unde nomen pestilentiae, הֶדֶבֶר tanquam absumtio, consumtio animantium. LXX. *συντάσσειν* (Hif. הִדְבִּיר, *ὑποτάσσειν*), *διαστρωννύναι; συλλαλεῖν, ἀναγγέλλειν, ἀντέπειν, διαλέγεσθαι, ἐντέλλεσθαι, ἐπιλαλεῖν, ἐρ-εῖν, καλεῖν, προσλαλεῖν, προστάττειν, ῥ έ ε ι ν (ῥῆμα), φθέγγεσθαι, χρηματίζειν; ἔπειν, λαλεῖν, λέγειν, καταλαλεῖν*, interdum sbst. *γραμματεύς, στόμα, λόγος*, מְדַבֵּר גְּדֹלוֹת, *μεγαλορῥήμων; ἀπολλύναι, ἐκτήκειν; ἱκανοῦσθαι, ἱκετηρίς.*

part.: הֹבֵר
אשר אני דבר Ex. 6, 29.
כאשר אדני דבר Num. 32, 27.
אשר אנכי דבר באזניכם Dt. 5, 1.
ואין־דבר אליו דבר Job. 2, 13.
עשה רמיה דבר שקרים Ps. 101, 7.
אני יי דבר צדק Jes. 45, 19.
אנכי דבר באזניך Jer. 28, 7.
אשר אנכי דבר עליהם Jer. 32, 42.
לאשר אני דבר אליך Jer. 38, 20.
כי־שקר אותה דבר Jer. 40, 16.
אשר אנכי דבר אליך Dan. 10, 11.
אשר אנכי דבר אליך Jon. 3, 2.
דבר הות נפשו Mich. 7, 3.

part.: וְדֹבֵר
ודבר שלום לכל־זרעו Ksth. 10, 3.
ודבר אמת בלבבו Ps. 15, 2.
ודבר ישרים יאהב Prv. 16, 13.
ודבר מישרים Jes. 33, 15.
ודבר תמים יתעבו Am. 5, 10.

part.: הַדֹּבֵר
ותקרא שם־יי הדבר אליה Gn. 16, 13
הדבר בי Zach. 1, 9. 14. 2, 2. 7.
הדבר בי דברים טובים Zach. 1, 13.
המלאך הדבר בי Zach. 4, 1.
4. 5. 5, 5. 10. 6, 4.

part. pl.: הַדֹּבְרִים
כן משה בני־יוסף דברים Num. 36, 5.
וַהֲדֹבְרִים
והדברים רע על־נפשי Ps. 109, 20.

pl. constr.: דִּבְרֵי
תאבד דברי־כזב Ps. 5, 7.
דברי שלום עם־רעיהם Ps. 28, 3.
דברי כזב Ps. 58, 4.
כי יסכר פי דוברי־שקר Ps 63, 12.

pl. fem.: דִּבְרֹת
כן בנות צלפחד דברת Num. 27, 7.

pl. fem.: הַדִּבְרוֹת
הדברות על־צדיק עתק Ps. 31, 19.

part. pass.: דָּבֻר *sg.*
דבר דבר על־אפניו Prv. 25, 11.

inf. constr.: בְּדַבֵּרְךָ
למען תצדק בדברך Ps. 51, 6.

Nif-al: נִדְבַּר
3 *perf. pl.*: נִדְבְּרוּ
אז מדברו יראי יי Mal. 3, 16.

3 *perf. pl.*: נְדָבְרוּ *p.*
שרים בי מדברו Ps. 119, 23.

1 *pl.*: נְדַבְּרָה־נּוּ
מדברנו עליך Mal. 3, 13.

part. pl.: הַנִּדְבָּרִים
הנדברים בך Ez. 33, 30.

Pi-el: דִּבֵּר, 3 *prf.*
כאשר דבר אליו יי Gn. 12, 4.
כאשר דבר אתו אלהים Gn. 17, 23.
את אשר־דבר עליו Gn. 18, 19.
ויעש יי לשרה כאשר דבר Gn. 21, 1.
למועד אשר־דבר אתו
אלהים Gn. 21, 2.
את־החכסף אשר דבר Gn. 23, 16.
ואשר דבר־לי Gn. 24, 7.
כי־דבר אלי האיש Gn. 24, 30.
לבן־אדניך כאשר דבר יי Gn. 24, 51.
במקום אשר־דבר אתו Gn. 35, 13. 14.
אשר דבר אתו שם
אלהים Gn. 35, 15.
דבר האיש אדני הארץ Gn. 42, 30.
כדבר יוסף אשר דבר Gn. 44, 2.
אשר דבר אלהם Gn. 45, 27.
אשר־דבר להם אביהם Gn. 49, 28.
כאשר דבר אליהן Ex. 1, 17.
הדברים אשר־דבר יי Ex. 4, 30.
ולא־שמע אלהם כאשר
דבר Ex. 7, 13. 22. 8, 15. 9, 12.
כאשר דבר יי בית־משה Ex. 9, 35.
אשר יתן יי לכם כאשר דבר Ex. 12, 25
הוא אשר דבר יי שבתון Ex. 16, 23.
כל אשר־דבר יי Ex. 19, 8.
אשר־דבר יי נעשה Ex. 24, 3.
כל אשר־דבר יי נעשה Ex. 24, 7.
אשר דבר לעשות Ex. 32, 14.
ויצום את כל־אשר דבר יי Ex. 34, 32.

Digitized by Google

חזא אשר־דבר יי׳ לאמר Lev. 10, 3.
כאשר דבר משה Lev. 10, 5.
אשר דבר יי׳ אליהם Lev. 10, 11.
ביום דבר יי׳ Num. 3, 1.
כאשר דבר יי׳ אל־משה Num. 5, 4.
כי־יי׳ דבר־טוב Num. 10, 19.
אך־במשה דבר יי׳ Num. 12, 2.
הלא גם־בנו דבר Num. 12, 2.
אשר־דבר יי׳ אל־משה Num. 15, 22.
כאשר דבר יי׳ ביד־משה לו Nu. 17, 5.
ויקח אהרן כאשר דבר משה Num. 17, 12.
ויעש בלק כאשר דבר בלעם Num. 23, 2.
ויאמר לו בלק מה־דבר יי׳ Nu. 23, 17.
כאשר דבר יי׳ ביד־משה Nu. 27, 23.
את אשר דבר יי׳ Num. 32, 31.
אשר דבר משה אל־כל Dt. 1, 1.
דבר משה אל־בני ישראל Dt. 1, 3.
דבר אליכי בחרב לאמר Dt. 1, 6.
ויברך אתכם כאשר דבר לכם Dt. 1, 11.
כאשר דבר יי׳ אלהי אבתיך Dt. 1, 21.
כאשר דבר יי׳ אלי Dt. 2, 1.
אשר דבר משה אל־בני ישראל Dt. 4, 45.
פנים בפנים דבר יי׳ עמכם Dt. 5, 4.
את־הדברים האלה דבר יי׳ Dt. 5, 19.
כאשר דבר יי׳ אלהי אבתיך לך Dt. 6, 3.
מפניך כאשר דבר יי׳ Dt. 6, 19.
כאשר דבר יי׳ לך Dt. 9, 3.
אשר דבר יי׳ Dt. 9, 10.
אל־הארץ אשר־דבר להם Dt. 9, 28.
הדברים אשר דבר יי׳ Dt. 10, 4.
כאשר דבר יי׳ אלהיך לו Dt. 10, 9.
כאשר דבר לכם Dt. 11, 25.
את־גבלך כאשר דבר־לך Dt. 12, 20.
האות והמופת אשר־דבר Dt. 13, 2.
כי דבר־סרה על יי׳ Dt. 13, 6.
ברכך כאשר דבר־לך Dt. 15, 6.
הוא נחלתו כאשר דבר־לו Dt. 18, 2.
אשר דבר לתת לאבתיך Dt. 19, 8.
לעם סגלה כאשר דבר־לך Dt. 26, 18.
ליי׳ אלהיך כאשר דבר Dt. 26, 19.
כאשר דבר יי׳ Dt. 27, 3.
כאשר דבר־לך וכאשר נשבע Dt. 29, 12.
עבר לפניך כאשר דבר יי׳ Dt. 31, 3.
כאשר דבר יי׳ אל־יהושע Jos. 4, 8.
כאשר דבר אליהם משה Jos. 4, 12.
אשר דבר את־יהושע Jos. 8, 27.
ככל אשר דבר יי׳ Jos. 11, 23.
הוא נחלתו כאשר דבר־לו Jos. 13, 14.
הוא נחלתם כאשר דבר Jos. 13, 33.
את־הדבר אשר־דבר יי׳ Jos. 14, 6.
החיה יי׳ אותי כאשר דבר Jos. 14, 10.
מאז דבר יי׳ Jos. 14, 10.
אשר־דבר יי׳ ביום ההוא Jos. 14, 12.
הגרשתים כאשר דבר יי׳ Jos. 14, 12.
אשר־דבר יי׳ Jos. 21, 43.
לאחיכם כאשר דבר להם Jos. 22, 4.
כאשר דבר לכם Jos. 23, 10.
אשר דבר יי׳ Jos. 23, 14. 15.
אשר דבר עמנו Jos. 24, 27.
כאשר דבר משה Jud. 1, 20.
כאשר דבר יי׳ Jud. 2, 15.
כאשר דבר אליו יי׳ Jud. 6, 27.
הגואל עבר אשר דבר Ruth 4, 1.
הדבר אשר־דבר אליך 1 Sam. 3, 17.
ש דבר שאול אל־הכהן 1 S. 14, 19.
אשר דבר יי׳ אלי הלילה 1 S. 15, 16.
ויעש שמואל את אשר דבר 1 Sam. 16, 4.
אשר דבר דוד 1 Sam. 17, 31.
כדברים האלה דבר דוד 1 S. 18, 24.
לאדבר שאול מאומה 1 S. 20, 26.
אשר־דבר את־הטובה עליך 1 Sam. 25, 30.

כאשר דבר בידי 1 Sam. 28, 17.
כן דבר נתן אל־דוד 2 Sam. 7, 17.
ולא־דבר אבשלום מכל אשר־דבר אדני המלך 2 Sam. 14, 19.
כדבר הזה דבר אחיתפל 2 S. 17, 6.
רוח יי׳ דבר־בי 2 Sam. 23, 2.
לי דבר צור ישראל 2 Sam. 23, 3.
את־דברו אשר דבר עלי 1 Rcg. 2, 4.
בנפשו דבר אדניהו 1 Reg. 2, 23.
עשה־לי בית כאשר דבר 1 Rg. 2, 24.
אשר דבר על־בית עלי 1 Reg. 2, 27.
לאמר כה־דבר יואב 1 Reg. 2, 30.
עשה כאשר דבר טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך 1 Reg. 2, 38.
כאשר דבר יי׳ אל־דוד 1 Reg. 5, 19.
לשלמה כאשר דבר־לו 1 Reg. 5, 26.
אשר דבר בפיו את דוד ויקם יי׳ את־דברו אשר דבר 1 Reg. 8, 15.
כאשר דבר יי׳ 1 Reg. 8, 20.
ככל אשר דבר 1 Reg. 8, 56.
מכל דברו הטוב אשר דבר 1 Rg. 8, 56.
כאשר דבר המלך לאמר 1 Rg. 12. 12.
אשר דבר יי׳ 1 Reg. 12, 15.
זה המופת אשר דבר יי׳ 1 Rg. 13, 3.
אשר דבר אל־המלך 1 Reg. 13, 11.
ומלאך דבר אלי 1 Reg. 13, 18.
במקום אשר דבר אליך 1 Rg. 13, 22.
כדבר יי׳ אשר דבר־לו 1 Reg. 13, 26.
הוא־דבר עלי למלך 1 Reg. 14, 2.
כי יי׳ דבר 1 Reg. 14, 11.
אשר דבר בית־עבדו 1 Reg. 14, 18. 15, 29.
אשר דבר אל־בעשא 1 Rg. 16, 12.
אשר דבר ביד יהושע 1 Rg. 16, 34. 17, 16.
אשר־דבר עליו נבות 1 Reg. 21, 4.
וגם־לאיזבל דבר יי׳ לאמר 1 Rg. 21, 23.
מיכיהו דבר אליו 1 Reg. 22, 13.
ויי׳ דבר עליך רעה 1 Reg. 22, 23.
לא־דבר יי׳ בי 1 Reg. 22, 28.
כדבר יי׳ אשר דבר 1 Reg. 22, 38.
ומלאך יי׳ דבר אל־אליה 2 Rg. 1, 3.
המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
אשר־דבר אליהו 2 Reg. 1, 17.
כדבר אלישע אשר דבר 2 Reg. 2, 22.
אשר־דבר אליה אלישע 2 Rg. 4, 17.
דבר איש האלהים 2 Reg. 7, 17.
אשר דבר ברדת המלך 2 Reg. 7, 17.
ואלישע דבר אל־האשה 2 Reg. 8, 1.
אשר דבר ביד־עבדו 2 Reg. 9, 36.
ויי׳ עשה את אשר דבר 2 Rg. 10, 10.
אשר־דבר יי׳ על־בית 2 Reg. 10, 10.
אשר דבר אל־אליהו 2 Reg. 10, 17.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 14, 25.
ולא־דבר יי׳ למחות 2 Reg. 14, 27.
אשר דבר אל־יהוא 2 Reg. 15, 12.
מעל פניו כאשר דבר 2 Reg. 17, 23.
אשר־דבר יי׳ עליו 2 Reg. 19, 21.
את־הדבר אשר דבר 2 Reg. 20, 9.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 24, 2.
בחזיכל יי׳ כאשר דבר יי׳ 2 Rg. 24, 13.
כן דבר נתן אל־דויד 1 Chr. 17, 15.
אשר דבר בשם יי׳ 1 Chr. 21, 19.
כאשר דבר עליך 1 Chr. 22, 11.
אשר דבר בפיו את דויד ויקם יי׳ את־דברו אשר דבר 2 Chr. 6, 4.
כאשר דבר יי׳ 2 Chr. 6, 10.
כאשר דבר המלך 2 Chr. 10, 12.
אשר דבר ביד אחיהו 2 Chr. 10, 15.
דבר אליו לאמר 2 Chr. 18, 12.
ויי׳ דבר עליך רעה 2 Chr. 18, 22.
לא־דבר יי׳ בי 2 Chr. 18, 27.
כאשר דבר יי׳ על־בני דויד 2 Chr. 23, 3.

כי הנבואה דבר עלי Neh. 6, 12.
אשר דבר־סוב על־המלך Esth. 7, 9.
דבר יי׳ את־הדברים Job. 42, 7.
כאשר דבר אליהם יי׳ Job. 42, 9.
אשר דבר־ליי׳ Ps. 18, 1.
דבר ויקרא־ארץ Ps. 50, 1.
אלהים דבר בקדשו Ps. 60, 8. 108, 8.
אחת דבר אלהים Ps. 62, 12.
אשר פיהם דבר־שוא Ps. 144, 8. 11.
כי יי׳ דבר Jes. 1, 2.
כי פי יי׳ דבר Jes. 1, 20.
זה הדבר אשר דבר יי׳ Jes. 16, 13.
ועתה דבר יי׳ לאמר Jes. 16, 14.
דבר יי׳ ביד־ישעיהו Jes. 20, 2.
כי יי׳ אלהי־ישראל דבר Jes. 21, 17.
כי יי׳ דבר Jes. 22, 25. 28, 8.
כי יי׳ דבר את־הדבר הזה Jes. 24, 3.
זה הדבר אשר־דבר יי׳ Jes. 37, 22.
הדבר הזה אשר דבר Jes. 38, 7.
כי פי יי׳ דבר Jes. 40, 5. 58, 14.
מרמה דבר בפיו Jer. 9, 7.
ואשר דבר פי־יי׳ אליו Jer. 9, 11.
אשר דבר יי׳ עליכם Jer. 10, 1.
דבר עליך רעה Jer. 11, 16.
אל־תגבהו כי יי׳ דבר Jer. 13, 15.
על־מה דבר יי׳ Jer. 16, 10.
למנאצי דבר יי׳ Jer. 23, 17.
מה־ענה יי׳ ומה־דבר יי׳ Jer. 23, 35.
מה־ענך יי׳ ומה־דבר יי׳ Jer. 23, 37.
אשר דבר ירמיהו הנביא Jer. 25, 2.
אשר דבר עליכם Jer. 26, 13.
בשם יי׳ אלהינו דבר Jer. 26, 16.
אל־הרעה אשר־דבר Jer. 26, 19.
כאשר דבר יי׳ Jer. 27, 13.
כי־סרה דבר על־יי׳ Jer. 29, 32.
ואלה הדברים אשר דבר יי׳ Jer. 30, 4.
כל־דברי יי׳ אשר־דבר Jer. 36, 4.
אשר־דבר יי׳ אל־העם הזה Jer. 36, 7.
אשר דבר ביד ירמיהו Jer. 37, 2.
ומה־דבר אליך Jer. 38, 25.
יי׳ אלהיך דבר Jer. 40, 2.
ויעש יי׳ כאשר דבר Jer. 40, 3.
דבר יי׳ עליכם Jer. 42, 19.
הדבר אשר דבר ירמיהו Jer. 45, 1.
הדבר אשר דבר יי׳ Jer. 46, 13. 50, 1.
אשר־דבר אל־ישבי בבל Jer. 51, 12.
כאשר דבר אלי Ez. 2, 2.
ויי׳ לא דבר Ez. 22, 28.
אשר־דבר עליהו Dan. 9, 12.
כי יי׳ דבר Joel 4, 8.
אשר דבר יי׳ Am. 3, 1.
אדני יי׳ דבר מי לא ינבא Am. 3, 8.
כי יי׳ דבר Obad. 1, 18.
אשר־דבר לעשות Jon. 3, 10.
כי־פי יי׳ צבאות דבר Mich. 4, 4.

3 *perf.:* וְדִבֶּר

ודבר־הוא לך אל־העם Ex. 4, 16.
ודבר עם־משה Ex. 33, 9.
ודבר יי׳ אל־משה Ex. 33, 11.
ויצא ודבר Ex. 34, 34.
ודבר ולא יקימנה Num. 23, 19.
ודבר אליהם Dt. 18, 18.
ונגש הכהן ודבר אל־העם Dt. 20, 2.
ודבר באזני זקני העיר והיא Jos. 20, 4.
ודבר־פי בצר־לי Ps. 66, 14.
ודבר־פיו עם־פיו Jer. 32, 4.
כי יפתה ודבר דבר Ez. 14, 9.
ודבר־אחד את־אחד Ez. 33, 30.
ודבר שלום הגוים Zach. 9, 10.

3 *prf. c. suff.:* דִּבְּרוֹ

אשר לא־דברו יי׳ Dt. 18, 21. 22.
בזדון דברו הנביא Dt. 18, 22.

3 *fem.:* דִּבְּרָה

אשר דברה אליו Gn. 39, 19.

כזאת וכזאת דברה 2 Reg. 5, 4.
דברה לשוני בחכי Job. 33, 2.

2 *perf.:* דִּבַּרְתָּ

כן תעשה כאשר דברת Gn. 18, 5.
את־הציר אשר דברת Gn. 19, 21.
עשיתי כאשר דברת אלי Gn. 27, 19.
ויאמר משה כן דברת Ex. 10, 29.
אשר דברת אעשה Ex. 33, 17.
כאשר דברת לאמר Num. 14, 16.
אשר־דברת לעשות Dt. 1, 14.
מדבה אשר דברת בפיך Dt. 23, 24.
את־ישראל כאשר דברת Jud. 6, 36. 37.
האתה האיש אשר־דברת Jud. 13. 11.
וכי דברת על־לב שפחתך Ruth 2, 13.
ולמה דברת אלי 1 Sam. 9, 21.
אשר דברת אלי 1 Sam. 28, 21.
חי האלהים כי לולא דברת 2 S. 2, 27.
הדבר אשר דברת 2 Sam. 7, 25.
כאשר דברת 2 Sam. 7, 25.
כי־אתה אדני יי׳ דברת 1 S. 7, 29.
אשר־דברת לו 1 Reg. 8, 24.
את אשר דברת לו לאמר 1 Rg. 8, 25.
יאמן נא דבריך אשר דברת 1 Reg. 8, 26.
כאשר דברת ביד משה 1 Rg. 8, 53.
טוב דבר־יי׳ אשר דברת 2 Rg. 20, 19.
ועתה יי׳ הדבר אשר דברת 1 Chr. 17, 23.
ועשה כאשר דברת 1 Chr. 17, 23.
אשר־דברת לו 2 Chr. 6, 15.
את אשר דברת לו 2 Chr. 6, 16.
יאמן דברך אשר דברת 2 Chr. 6, 17.
ואת־הסוס כאשר דברת Esth. 6, 10.
אל־תפל דבר מכל אשר דברת Esth. 6, 10.
דברת־בחזון לחסידך Ps. 89, 20.
טוב דבר־יי׳ אשר דברת Jes. 39, 8.
סרה דברת אל־יי׳ Jer. 28, 16.
ואשר דברת היה Jer. 32, 24.
מה־דברת אל־המלך Jer. 38, 25.
הדבר אשר־דברת אלינו Jer. 44, 16.
אתה דברת אל־המקום הזה Jer. 51, 62.
ולא דברת להזהיר רשע Ez. 3, 18. 33, 8.
שקר דברת בשם יי׳ Zach. 13, 3

2 *perf.:* וְדִבַּרְתָּ

ודברת אליו Ex. 4, 15.
בא אל־פרעה ודברת אליו Ex. 9, 1.
ושננתם לבניך ודברת בם Dt. 6, 7.
הלוך ודברת אל־דוד 2 Sam. 24, 22.
ודברת אליהם 1 Reg. 12, 7.
ודברת אליו לאמר 1 Reg. 21, 19.
וגם־ירשת ודברת אליו 1 Rg. 21, 19.
ודברת טוב 1 Reg. 22, 13.
לך ודברת אל־דויד 1 Chr. 21, 10.
ודברת אליהם דברים 2 Chr. 10, 7.
ודברת טוב 2 Chr. 18, 12.
וקמת ודברת אליהם Jer. 1, 17.
ודברת אליהם Jer. 7, 27.
ודברת שם את־הדבר הזה Jer. 22, 1.
ודברת על־כל־ערי יהודה Jer. 26, 2.
ודברת אותם Jer. 35, 2.
ודברת את־דברי אליהם Ez. 2, 7.
ודברת בדברי אליהם Ez. 3, 4.
ודברת אליהם ואמרת Ez. 3, 11.

2 *fem.:* דִּבַּרְתְּ

הנה דברתי ותעשי Jer. 3, 5.

2 *fem.:* וְדִבַּרְתְּ

ודברת אליו כדבר הזה 2 S. 14, 3.

1 *perf.:* דִּבַּרְתִּי

עד אם־דברתי דברי Gn. 24, 33.
את אשר־דברתי לך Gn. 28. 15.
הוא הדבר אשר דברתי Gn. 41, 28.
הוא אשר דברתי אלכם Gn. 42, 14.
כי מן־השמים דברתי Ex. 20, 22.
אל אשר־דברתי לך Ex. 32, 34.

אני יי דברתי Num. 14, 35.
הלא דברתי אליך לאמר Nu.23,26.
שלחת אלי דברתי לאמר Nu. 24, 12.
כאשר דברתי אל־משה Jos. 1, 3.
אשר־דברתי אליכם Jos. 20, 2.
וכעסי דברתי עד־הנה 1 S. 1, 16.
כל־אשר דברתי אל־ביתו 1 S. 3,12.
הדבר דברתי את־אחד 2 Sam. 7, 7.
אשר דברתי אל־דוד 1 Reg. 6, 12.
כאשר דברתי על־דוד 1 Reg. 9, 5.
בשמע אשר דברתי 2 Rg. 22, 19.
הדבר דברתי את־אחד 1 Chr. 17, 6.
אחת דברתי ולא אענה Job. 40, 5.
דברתי בלשוני Ps. 39, 4.
דברתי אני עם־לבי Eccl. 1, 16.
לא בסתר דברתי Jes. 45, 19.
אנכי־דברתי אנכי־אביאנה Jes.46,11.
דברתי אנכי־קראתיו Jes. 48, 15.
לא מראש בסתר דברתי Jes.48,16.
דברתי ולא שמעתם Jes. 65, 12.
דברתי ולא שמעו Jes. 66, 4.
על כי־דברתי זמתי Jer. 4, 28.
כי לא־דברתי את־ אבותיכם Jer. 7, 22.
ולא צויתים ולא דברתי אליהם Jer. 14, 14.
מרעתו אשר דברתי עליו Jer 18,8.
ולא דברתי ולא עלתה Jer. 19, 5.
כל־הרעה אשר דברתי Jer. 19, 15.
דברתי אליך בשלותיך Jer. 22, 21.
לא־דברתי אליהם Jer. 23, 21.
אשר־דברתי עליה Jer. 25, 13.
דברתי ככל־הדברים האלה Jer. 27, 12.
ואל־כל־העם הזה דברתי Jer.27,15.
אשר־דברתי אליך Jer. 30, 2.
אשר דברתי אל־בית ישראל Jer. 33, 14.
דבר אני־דברתי נאם־יי Jer. 34, 5.
דברתי אליכם השכם ודבר Jer. 35, 14.
הרעה אשר דברתי עליהם Jer.35,17.
יען דברתי אליהם Jer. 35, 17.
כל־הדברים אשר דברתי אליך Jer. 36, 2.
מיום דברתי אליך Jer. 36, 2.
כל־הרעה אשר־דברתי Jer. 36,31.
כי־דברתי אתך Jer. 38, 25.
אני יי דברתי Ez. 5, 13. 15. 17.
לא אל־תכם דברתי Ez. 6, 10.
ואני לא דברתי Ez. 13, 7.
כי אני יי דברתי Ez. 17, 21. 21, 37. 26, 14.
אני יי דברתי Ez. 17, 24. 21, 22. 22, 14. 24, 14. 34, 24. 30, 12. 36, 36. 37, 14.
כי אני דברתי Ez.23, 34. 26,5. 28,10.
באש קנאתי דברתי Ez. 36, 5.
ובחמתי דברתי Ez. 36, 6.
אשר־דברתי בימים קדמונים Ez. 38, 17.
באש־עברתי דברתי Ez. 38, 19.
הוא היום אשר דברתי Ez. 39, 8.

1 *perf.*: וְדִבַּרְתִּי

ודברתי אתך מעל Ex. 25, 22.
וירדתי ודברתי עמך שם Nu. 11,17.
ודברתי בלבי Eccl. 2, 15,
ודברתי משפטי אותם Jer. 1, 16.
דברתי על־לבה Hos. 2, 16.
ודברתי על־הנביאים Hos. 12, 11.

3 *pl.*: דִּבְּרוּ *p.*

ואחריו כן דברו אחיו אתו Gn.45,15.
אשר דברו אליך Dt. 5, 25.
הטיבו כל־אשר דברו Dt. 5, 25.
היטיבו אשר דברו Dt. 18, 17.
כאשר דברו להם הנשיאים Jos.9,21.
אשר דברו בני־ראובן Jos. 22, 30.

אשר דברו אלי 1 Reg. 12, 9.
אשר דברו אליך 1 Reg. 12, 10.
דברו אלי לאמר 2 Chr. 10, 9.
דברו אליך 2 Chr. 10, 10.
ועוד דברו עבדיו 2 Chr. 32, 16.
דברו בגאות Ps. 17, 10.
דברו הוות Ps. 38, 13.
דברו אתי לשון שקר Ps. 109, 2.
שפתותיכם דברו־שקר Jes. 59, 3.
העם הזה דברו לאמר Jer. 33, 24.
אשר דברו בשמך Dan. 9, 6.
דברו עלי כזבים Hos. 7, 13.
דברו דברים אלות שוא Hos.10,4.
וישביה דברו־שקר Mich. 6, 12.
התרפים דברו־און Zach. 10, 2.

3 *pl.*: וְדִבְּרוּ

ודברו השטרים Dt. 20, 5.
זקני־עירו ודברו אליו Dt. 25, 8.

2 *pl.*: דִּבַּרְתֶּם

כאשר דברתם ולכו Ex. 12, 32.
אם־לא כאשר דברתם Num. 14, 28.
לא דברתם אלי נכונה Job. 42, 7.
כי לא דברתם אלי נכונה Job. 42, 8.

2 *pl.*: וְדִבַּרְתֶּם

ודברתם אל־הסלע Num. 20, 8.
ודברתם אליו כה אמר יי 2Rg.1,6.
ודברתם אל־איש יהודה Jer.11, 2.

1 *pl.*: דִּבַּרְנוּ

אשר דברנו אליך Ex. 14, 12.
כי־דברנו ביי ובך Num. 21, 7.
והדבר אשר דברנו דברנו אליו ולא־שמע 1 Sam. 20, 23.
בקולנו 2 Sam. 12, 18.

part.: מְדַבֵּר

מדבר אל־עשו אחיך Gn. 27, 6.
עודנו מדבר עמם Gn. 29, 9.
מדבר מתוך־האש Dt. 4,33. 5, 23.
מה אדני מדבר אל־עבדו Jos.5,14.
אות שאתה מדבר עמי Jud.6,17.
והוא מדבר עמם 1 Sam. 17, 23.
עדנו מדבר והנה יונתן 1 Rg. 1, 42.
עודנו מדבר עמם 2 Reg. 6, 33.
והמלך מדבר אל־גחזי 2 Rg. 8 4.
ובניהם חצי מדבר אשדודית Neh. 13, 24.
עוד זה מדבר והוא בא Job. 1, 16. 17. 18.
מאיש מדבר תהפכות Prv. 2, 12.
אני מדבר בצדקה Jes. 63, 1.
מדבר את־הדברים האלה Jer. 26,7.
אשר ירמיהו מדבר Jer. 38, 1.
ואשמע קול מדבר Ez. 1, 28.
אשר־אני מדבר אליך Ez. 2, 8.
כל־אשר אני מדבר אתך Ez. 44, 5.
אחד־קדוש מדבר Dan. 8, 13.
ועוד אני מדבר ומתפלל Dan.9,20.
ועוד אני מדבר בתפלה Dan. 9, 21.

part.: וּמְדַבֵּר

ומדבר כלשון עמו Esth. 1, 22.

part.: דַּמְדַבֵּר

כי־פי המדבר אליכם Gn. 45, 12.
המדבר אליך והבאתו 2 S. 14,10.
כי־אני־הוא המדבר Jes. 52, 6.
לפלמוני המדבר Dan. 8, 13.

part. pl.: מְדַבְּרִים

עודם מדברים עמו Esth. 6, 14.
עוד הם מדברים Jes. 65, 24.

part. pl.: הַמְדַבְּרִים

הם המדברים Ex. 6, 27.
החזים המדברים אליו 2Chr.33,18.

part. fem.: מְדַבֶּרֶת *sg.*

היא מדברת על־לבה 1 Sam. 1, 13.
הנה עדך מדברת 1 Reg. 1, 14.
והנה עודנה מדברת 1 Reg. 1, 22.
לשון מדברת גדלות Ps. 12, 4.

part. pl.: מְדַבְּרוֹת *fem.*

מדברות שפת כנען Jes. 19, 18.

inf.: הַדַּבֵּר

לא נוכל דבר אליך Gn. 24, 50.
כי־דבר ידבר הוא Ex. 4, 14.
מדי־סף יי דבר עמי Num. 22, 19.
אוכל דבר מאומה Num. 22, 38.
דבר אלי עוד בדבר הזה Dt. 3, 25.
דבר ידברו בראשונה 2 S. 20, 18.
מי־יתן אלוה דבר Job. 11, 5.
דבר אל־אחז Jes. 7, 10.
דבר אלי עוד Jes. 8, 5.
הטה לא־ידעתי דבר Jer. 1, 6.

inf.: הַדַּבֵּר

דבר־עשק וסרה Jes. 59, 13.
למדו לשונם דבר־שקר Jer. 9, 4.

forma secunda: הַדֵּבֶר *inf.*

ויהי ביום דבר יי Ex. 6, 28.
ביום דבר יי אליכם Dt. 4, 15.
*תחלת דבר יי Hos. 1, 2.

*וְהַדֵּבֶר

*והדבר אין בהם Jer. 5, 13.

inf.: דִּבֶּר

חלכים הלוך ודבר 2 Reg. 2, 11.
ודבר עמהם משמים Neh. 9, 13.
ממצוא חפצך ודבר דבר Jes.58, 13.
השכם ודבר Jer. 7, 13. 35, 14.
אשכים ודבר Jer. 25, 3.

inf.: דַּבֵּר

שלח אצבע ודבר־און Jes. 58, 9.
בטוח על־תהו ודבר־שוא Jes.59, 4.

inf. constr.: בְּדַבֵּר

בדבר יצחק Gn. 27, 5.
בדבר שפתיך מישרים Prv. 23, 16.

inf. constr.: וּבְדַבֵּר

ובדבר אביון משפם Jes. 32, 7.

inf. constr.: כְּדַבֵּר

ויהי כדבר אהרן Ex. 16, 10.
כדבר מלאך יי Jud. 2, 4.
כדבר איש האלהים 2 Rg. 7, 18. 8, 2.
כדבר אתת חבלות Job. 2, 10.
כדבר אפרים רתת Hos. 13,1.

inf. constr.: לְדַבֵּר

ויכל לדבר אתו Gn. 17, 22.
הזאלתי לדבר אל־אדני Gn.18,27.31
ויסף עוד לדבר אליו כאשר כלה לדבר אל־ אברהם Gn. 18, 29.
מרם כלה לדבר Gn. 18, 33.
מרם אכלה לדבר אל־לבי Gn. 24, 15.
אל יעקב לדבר אתו באחי אל־פרעה לדבר בשמך Gn. 24, 45.
לדבר אליך שם Gn. 34, 6.
ככלתו לדבר אתו Ex. 5, 23.
לדבר אתו Ex. 29, 42.
עד־באו לדבר אתו Ex. 31, 18.
אל־אהל מועד לדבר אתו Ex. 34, 34.
לדבר בעבדי במשה Ex. 34, 35.
לדבר את־כל־הדברים Nu.7,89.
אותו אשמר לדבר Num. 12, 8.
את־בניכם לדבר בם Num.16,31.
אשר לא־צויתיו לדבר Num. 23, 12.
לדבר דבר בשמי Dt. 11, 19.
ויספו השטרים לדבר Dt. 18, 20.
ככלות השטרים לדבר Dt. 18, 20.
לדבר את־כל־הדברים Dt. 20, 8.
לדבר אל־העם Dt. 20, 9.
ויסף עוד געל לדבר Dt. 32, 45.
ולא יכין לדבר כן Jos. 4, 10.
ויהי ככלותו לדבר Jud. 9, 37.
לדבר על־לבה להשיבו Jud. 12, 6.
ותחחל לדבר אליה Jud. 15, 17.
ככלתו לדבר אל־שאול Jud. 19, 3.
לדבר את־הדברים האלה Ruth 1, 18.
אבנר לדבר 1 Sam. 18,1.
לדבר אתו בשלי 1 S. 24,17.
עוד לדבר אליך 2 Sam. 3, 19.
לדבר אל־המלך 2 Sam. 3, 27.
ויהי ככלתו לדבר 2 Sam. 7, 20.
לדבר באזניכם 2 Sam. 11, 19.
לדבר עם־אדני 2 Sam. 13, 36.
לדבר אל־המלך אדני 2 S. 14, 15.
לדבר־לו על־אדיתו 1 Reg. 2, 19.
רוח־יי מאתי לדבר אתך 1Rg.22,24
חיש לדבר־לך אל־חמלך 2Rg. 4, 13.
לדבר את־הדברים האלה 2Rg.18,27
רוח־יי מאתי לדבר אתך 2Chr.18,23
דברים לדבר אל־אדו Ear. 8, 17.
ואינם מכירים לדבר יהודית Neh. 13, 24.
לא יוכל איש לדבר Eccl. 1, 8.
ועת לדבר Eccl. 3, 7.
לדבר צחות Jes. 32, 4.
לדבר את־הדברים האלה Jes.36,12.
לדבר עליהם טובח Jer. 18, 20.
צויתיך לדבר אליהם Jer. 26, 2.
לדבר את כל־אשר־צוה יי לדבר Jer. 26, 8.
לדבר באזניכם Jer. 26, 15.
לדבר אליהם כדברים האלה Jer. 38, 4.
לדבר אל־כל־העם Jer. 43, 1.
לדבר עם־אדני Dan. 10, 17.

inf. constr.: וּלְדַבֵּר

ולדבר אליו תועה Jes. 32, 6.

inf. constr.: מְדַבֵּר

וישמר לך מדבר עם־יעקב Gn.31,29
ויכל משה מדבר אתם Ex. 34, 33.
בן־בליעל מדבר אליו 1 S. 25, 17.
ושפתיך מדבר מרמה Ps. 34, 14.
שקר מדבר צדק Ps. 52, 5.

inf. c. suff.: דַּבְּרִי

ואחר דברי תלעיג Job. 21, 3.
מדי דברי בו Jer. 31, 20.

inf. c. suff.: וּכְדַבְּרִי

ובדברי אותך Ez. 3, 27.

inf. c. suff.: דַּבְּרָהּ

גם מאז דברך Ex. 4, 10.

inf. c. suff.: דַּבְּרָכֶם

יען דברכם את־הדבר Jer. 5, 14.
יען דברכם שוא Ez. 13, 8.

inf. c. suff.: בְּדַבֶּרְכֶם

בדברכם אלי Dt. 5, 25.

inf. c. suff.: כְּדַבֶּרְכֶם

עבדו את־יי כדברכם Ex. 12, 31.

inf. c. suff.: דַּבְּרוֹ

ולא יכלו דברו לשלם Gn. 37, 4.

inf. c. suff.: בְּדַבְּרִי

ישמע העם בדברי עמך Ex. 19, 9.

inf. c. suff.: דַּבְּרוֹ

עור פניו בדברו אתו Ex. 34, 29.
בדברו הדבר הזה Jud. 8, 3.
בדברו אל־האנשים 1 Sam. 17, 28.
ויחי בדברו אליו 2 Chr. 25, 16.
נפשי יצאה בדברו Cant. 5, 6.
כקול אל־שדי בדברו Ez. 10, 5.

inf. c. suff.: וּבְדַבְּרוֹ

ובדברו עמי נדמתי Dan. 8, 18.
ובדברו עמי Dan. 10, 11.
ובדברו עמי כדברים האלה Dan. 10, 15.
ובדברו עמי Dan. 10, 19.

inf. c. suff.: כְּדַבְּרָהּ

ויהי כדברה Gn. 39, 10.

inf. c. suff.: בְּדַבְּרָם

ויבך יוסף בדברם אליו Gn.50, 17.
בדברם אל־פרעה Ex. 7, 7.

imperat.: הַדֵּבֶר דַּבֵּר

ויאמר דבר Gn. 24, 33.
בא דבר אל־פרעה Ex. 6, 11.
דבר אל־פרעה Ex. 6, 29.
דבר־נא באזני העם Ex. 11, 2.

Digitized by Google

דבר אל־בני ישראל Ex. 14, 2.
דבר אל־בני־ישראל ויסעו Ex. 14, 15.
דבר אלהם לאמר Ex. 16, 12.
דבר־אתה עמנו Ex. 20, 19.
דבר אל־בני ישראל
ויקחו־ Ex. 25, 2.
ואתה דבר אל־בני ישראל Ex. 31, 13.
דבר אל־בני ישראל Lev. 1, 2.
4, 2. 7, 23. 29. 12, 2. 18, 2.
23, 2. 10. 24. 34. 25, 2. 27, 2.
דבר אל־אהרן Lev. 6, 18. 21, 17. 22, 2.
דבר אל־אחרן אחיך Lev. 16, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev. 17, 2.
דבר אל־כל־עדת Lev. 19, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev. 22, 18.
דבר אל־בני ישראל Num. 5, 6. 12.
6, 2. 9, 10. 15, 2. 18. 38, 17,
17. 19, 2. 33, 51. 35, 10.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Num. 6, 23.
דבר אל־אהרן ואמרת Num. 8, 2.
דבר אל־העדה Num. 16, 23.
דבר אל־בני ישראל Jos. 20, 2.
ואמרת דבר יי כי
שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
דבר כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 10.
ויאמרו לו דבר 1 Sam. 15, 16.
ועתה דברנא אל־המלך 2 S. 13, 13.
אם־אין אתה דבר 2 Sam. 17, 6.
ותאמר דבר 1 Reg. 2, 14.
ותאמר אליו דבר 1 Reg. 2, 16.
דברנא אל־עבדיך 2 Reg. 18, 26.
דבר כי־חפצתי בדקך Job. 33, 32.
ומה־ידעת דבר Job. 34, 33.
דברנא אל־עבדיך
ארמית Jes. 36, 11.
דבר כה נאם־יי Jer. 9, 21.
דבר אל־בית ישראל Ez. 3, 1.
דבר אליהם קרבו חיזים Ez. 12, 23.
לכן דבר־אותם ואמרת Ez. 14, 4.
דבר את־זקני ישראל Ez. 20, 3.
דבר אל־בית ישראל Ez. 20, 27.
דבר ואמרת Ez. 29, 3.
דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
דבר אליהם כה־אמר אדני Ez. 37, 19
דבר אל־הגער הלז Zach. 2, 8.

imperat.: דַּבֵּר

דבר על־לב עבדיך 2 Sam. 19, 8.
דבר אלהם המבלי 2 Reg. 1, 3.
דבר עליהם Ez. 37, 21.

imperat.pl.: דַּבְּרוּ

דברנא באזני פרעה Gn. 50, 4.
דברו אל־כל־עדת Ex. 12, 3.
דברו אל־בני ישראל Lev. 11, 2. 15, 2.
דברנא באזני כל־
בעלי שכם Jud. 9, 2.
דברו איכה נהיתה Jud. 20, 3.
דברו אל־דוד בלט 1 Sam. 18, 22.
דברו אל־זקני יהודה 2 S. 19, 12.
דברו אל־יתהלל חגר 1 Reg. 20, 11.
דברו דבר ולא יקום Jes. 8, 10.
דברו־לנו חלקות Jes. 30, 10.
דברו על־לב ירושלם Jes. 40, 2.
דברו אמת Zach. 8, 16.

imperat.pl.: דַּבֵּרְנָה *p.*

עלה עצו ודברו Jud. 19, 30.

sg.fem.: דַּבֵּרִי

עורי עורי דברי־שיר Jud. 5, 12.

sg.fem.: דַּבֵּרִי

ויאמר דברי 2 Sam. 14, 12.

1 imperf.: אֲדַבֵּר, אֲדַבְּרִי־

ועשית כל אשר אדבר Ex. 23, 22.
בחלום אדבר־בו Num. 12, 6.
פה אל־פה אדבר־בו Num. 12, 8.
ואד את־הדבר אשר־
אדבר Num. 22, 20.
את־הדבר אשר־אדבר Num. 22, 35.
אתו אדבר Num. 22, 38.
אשר־ידבר יי אתו אדבר Nu. 24, 13.
ואני אדבר בך 1 Sam. 19, 3.
אנכי אדבר עליך 1 Reg. 2, 18.
כי־אדבר אל־עבות 1 Reg. 21, 6.
אשר יאמר יי אלי אתו
אדבר 1 Reg. 22, 14.
אלהי אתו אדבר 2 Chr. 18, 13.
ארלם אני אל־שדי אדבר Job. 13, 3.
אך אדבר והשיבני Job. 13, 22.
ואנכי אדבר Job. 21, 3.
החרש ואנכי אדבר Job. 33, 32.
היספר־לו כי אדבר Job. 37, 20.
שמע־נא ואנכי אדבר Job. 42, 4.
נפעמתי ולא אדבר Ps. 77, 5.
האמנתי כי אדבר Ps. 116, 10.
אני־שלום וכי אדבר Ps. 120, 7.
שמעו כי־נגידים אדבר Prv. 8, 6.
מה־אדבר ואמר־לי Jes. 38, 15.
גם־אני אדבר משפטים Jer. 4, 12.
אך משפטים אדבר אותך Jer. 12, 1.
רגע אדבר Jer. 18, 7.
ורגע אדבר Jer. 18, 9.
אשר־אדבר אליך Jer. 19, 2.
כי־מדי אדבר Jer. 20, 8.
ולא־אדבר עוד בשמו Jer. 20, 9.
כל־דברי אשר אדבר אליך Ez. 3, 10.
ושם אדבר אותך Ez. 3, 22.
אדבר את אשר אדבר דבר Ez. 12, 25.
אדבר דבר ועשיתיו Ez. 12, 25.
אשר אדבר דבר Ez. 12, 28.

1 imperf.: וַאֲדַבֵּר

ואדבר אתך Ez. 2, 1.

1 imperf.: וַאֲדַבֵּר

ואדבר אליכם ולא שמעתם Dt. 1, 43.
ואדבר אליכם השכם Jer. 7, 13.
ואדבר אליכם Jer. 25, 3.
ואדבר אל־הגולה Ez. 11, 25.
ואדבר אל־העם בבקר Ez. 24, 18.

1 impf. cum h: וַאֲדַבְּרָה *p.*

אדברה־נא אל־המלך 2 S. 14, 15.
אדברה בצר רוחי Job. 7, 11.
אדברה ולא איראנו Job. 9, 35.
אדברה במר נפשי Job. 10, 1.
גם־אנכי ככם אדברה Job. 16, 4.
אם־אדברה לא־יחשך
כאבי Job. 16, 6.
אדברה וירוח־לי Job. 32, 20.
אדברה־נא שלום בך Ps. 122, 8.
על־מי אדברה Jer. 6, 10.

1 impf. cum h: וַאֲדַבְּרָה *p.*

לאדני ואדברה Gn. 18, 30.
ואדברה אך־הפעם Gn. 18, 32.
ואדברה אליך את כל Dt. 5, 28.
ואדברה באזניהם Dt. 31, 28.
האזינו השמים ואדברה Dt. 32, 1.
ואדברה אך הפעם Jud. 6, 39.
עד־הנה ואדברה אליך 2 S. 20, 16.
ואדברה אותם Jer. 5, 5.
אגידה ואדברה Ps. 40, 6.
שמעה עמי ואדברה Ps. 50, 7.
ואדברה בעדתיך Ps. 119, 46.
ואדברה־אני Job. 13, 13.

impf. cum h: וְאַדַּבְּרָה

ואפתח־פי ואדברה Dan. 10, 16.

2 imperf.: תְּדַבֵּר

פן־תדבר עם־יעקב Gn. 31, 24.
והוריתיך אשר תדבר Ex. 4, 12.
אתה תדבר את כל־ Ex. 7, 2.
אשר תדבר אל־בני ישראל Ex. 19, 6.
ואתה תדבר אל־כל־
חכמי־לב Ex. 28, 3.
ואל־בני ישראל תדבר Ex. 30, 31.
ואל־בני ישראל תדבר Lev. 9, 3.
לאמר Lev. 24, 15.
ואל־הלוים תדבר Num. 18, 26.
אותו תדבר Num. 22, 35.
וכה תדבר Num. 23, 5. 16.
ואל־בני ישראל תדבר
לאמר Num. 27, 8.
ואת־תדבר אליו את כל־ Dt. 5, 24.
למה תדבר עוד דבריך 2 S. 19, 30.
כה תדבר אליהם 1 Reg. 12, 10.
תדבר אליה 1 Reg. 14, 5.
לא־תדבר אלי רק־אמת 1 Rg. 22, 16.
אשר תדבר בחדר 2 Reg. 6, 12.
ואל־תדבר עמנו 2 Reg. 18, 26.
לא־תדבר אלי רק אמת 2 Chr. 18, 15.
תשב באחיך תדבר Ps. 50, 20.
באזני כסיל אל־תדבר Prv. 23, 9.
ואל־תדבר אליו יהודית Jes. 36, 11.
כל־אשר אצוך תדבר Jer. 1, 7.

2 imperf.: וְתְדַבֵּר

ותדבר ישראל Jes. 40, 27.
ותדבר ולא תאלם Ez. 24, 27.

2 imperf.: וַתְּדַבֵּר

ותדבר אלהם ארבה Ex. 32, 13.
ותדבר אלי כזבים Jud. 16, 10.
ותדבר גם אל־בית־עבדך 2 S. 7, 19.
ותדבר אל־עבדך 2 Sam. 7, 28.
ותדבר בפיך 1 Reg. 8, 24.
ותדבר על־בית־עבדך 1 Chr. 17, 17.
ותדבר על־עבדך הטובה 1 Chr. 17, 26
ותדבר בפיך 2 Chr. 6, 15.
ותדבר עמו את כל־ 2 Chr. 9, 1.
ותדבר את־כל זרע 2 Chr. 22, 10.

2 fem.: תְּדַבְּרִי *p.*

אחת הנבלות תדברי Job. 2, 10.
ושפלת מארץ תדברי Jes. 29, 4.

3 imperf.: יְדַבֵּר־, יְדַבֵּר

למה ידבר אדני Gn. 44, 7.
ידבר־נא עבדך דבר Gn. 44, 18.
ידעתי כי־דבר ידבר הוא Ex. 4, 14.
ואהרן אחיך ידבר Ex. 7, 2.
כי ידבר אלכם פרעה Ex. 7, 9.
משה ידבר והאלהים Ex. 19, 19.
ואל־ידבר עמנו Ex. 20, 19.
כאשר ידבר איש Ex. 33, 11.
כאשר ידבר יי Num. 22, 8.
כל אשר־ידבר יי Num. 23, 26.
אשר־ידבר יי Num. 24, 13.
כי־ידבר אלהים את־האדם Dt. 5, 21
כל־אשר ידבר יי אלהינו Dt. 5, 24.
אשר ידבר בשמי Dt. 18, 19.
ואשר ידבר בשם Dt. 18, 20.
אשר ידבר הנביא Dt. 18, 22.
אז ידבר יהושע ליי Jos. 10, 12.
כל אשר־ידבר בא יבא 1 S. 9, 6.
ידבר־נא אדני המלך 2 Sam. 14, 18.
כי־באחת ידבר־אל Job. 33, 14.
לא־בדעת ידבר Job. 34, 35.
אם־ידבר אליך רכות Job. 40, 27.
אז ידבר אלימו באפו Ps. 2, 5.
שוא ידבר לבו Ps. 41, 7.
יצא לחוץ ידבר Ps. 41, 7.
פי ידבר חכמות Ps. 49, 4.
אשמעה מה־ידבר האל יי Ps. 85, 9.
כי ידבר שלום Ps. 85, 9.
בעמוד ענן ידבר אליהם Ps. 99, 7.
תהלת יי ידבר־פי Ps. 145, 21.
תחנונים ידבר־רש Prv. 18, 23.
ואיש שמע לנצח ידבר Prv. 21, 28.
ולבך ידבר תהפכות Prv. 23, 33.
ידבר אל־העם הזה Jes. 28, 11.
נבלה ידבר Jes. 32, 6.
ולא תשמע מה־ידבר Jer. 5, 15.
שלום את־רעהו ידבר Jer. 9, 7.
ידבר דברי Jer. 23, 28.
ופיהו את־פיך ידבר Jer. 34, 3.
כאשר ידבר אליך Jer. 39, 12.
ידבר אדני Dan. 10, 19.
ועל אל אלים ידבר Dan. 11, 36.
נפלאות
ושם ידבר עמנו Hos. 12, 5.
לראות מה־ידבר־בי Hab. 2, 1.

3 imperf.: וַיְדַבֵּר

וידבר אלהים אל־נח Gn. 8, 15.
וידבר אתו אלהים לאמר Gn. 17, 3.
וידבר אל־חתניו Gn. 19, 14.
וידבר את־כל־הדברים
האלה Gn. 20, 8.
וידבר אל־בני־חת Gn. 23, 3.
וידבר אתם לאמר Gn. 23, 8.
וידבר אל־עפרון Gn. 23, 13.
וידבר על־לב הנער Gn. 34, 3.
וידבר חמור אתם לאמר Gn. 34, 8.
וידבר שר המשקים Gn. 41, 9.
וידבר פרעה אל־יוסף Gn. 41, 17.
וידבר אתם קשות Gn. 42, 7.
וישב אלהם וידבר אלהם Gn. 42, 24.
וידבר אלהם את־הדברים Gn. 44, 6.
וידבר יוסף אל־בית פרעה Gn. 50, 4.
וינחם אותם וידבר
על־לבם Gn. 50, 21.
וידבר אהרן את כל־
הדברים Ex. 4, 30.
וידבר אלהים אל־משה Ex. 6, 2.
וידבר משה כן אל־בני
ישראל Ex. 6, 9.
וידבר יי אל־משה לאמר Ex. 6, 10. 29
13, 1. 14, 1. 16, 11. 25, 1. 30,
11. 17. 22. 31, 1. 40, 1.
וידבר משה לפני יי Ex. 6, 12.
וידבר יי אל־משה Ex. 6, 13.
וידבר אלהים את כל־
הדברים Ex. 20, 1.
וידבר יי אל־משה Ex. 25, 1.
וידבר יי אל־משה לך Ex. 32, 7. 33, 1.
וידבר משה אלהם Ex. 34, 31.
וידבר יי אליו Lev. 1, 1.
וידבר יי אל־משה Lev. 4, 1.
5, 14. 20. 6, 1. 12. 17. 7, 22.
28. 8, 1. 12, 1. 14, 1. 17, 1.
18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 22,
1. 17. 26. 23, 1.
וידבר יי אל־אהרן Lev. 10, 8.
וידבר משה אל־אהרן Lev. 10, 12.
וידבר אהרן אל־משה Lev. 10, 19.
וידבר יי אל־משה ואל־
אהרן Lev. 11, 1. 13, 1. 14, 1. 15, 1.
וידבר יי אל־משה Lev. 14, 1. 16, 1.
18, 1. 19, 1. 21, 16. 22, 1. 17.
26. 23, 1. 9. 23. 26. 33. 24, 1.
13. 25, 1. 27, 1.
וידבר משה אל־אהרן Lev. 21, 24.
וידבר משה את־מעדי יי Lev. 23, 44.
וידבר משה אל־בני
ישראל Lev. 24, 23.
וידבר יי אל־משה Num. 1, 1. 2, 1.
3, 14. 4, 1. 17. 9, 1. 14, 26.
16, 20. 19, 1.
וידבר יי אל־משה לאמר Nu. 1, 48.
3, 5. 11. 44. 4, 21. 5, 1. 5. 11.
6, 1. 22. 8, 1. 8. 23. 9, 9. 10,
1. 13, 1. 15, 1. 17. 16, 23. 17,
1. 9, 16. 18, 25. 20, 7. 25, 10.
16. 26, 52. 28, 1. 31, 1. 33,
50. 34, 1. 16. 35, 9.
הכרבים וידבר אליו Num. 7, 89.
וידבר משה אל־בני ישראל Nu. 9, 4.
וידבר אל־העם את
דברי יי Num. 11, 24.
וירד יי בענן וידבר אליו Nu. 11, 25.
וידבר משה את־ Num. 14, 39.
וידבר אל־קרח Num. 16, 5.
וידבר אל־העדה Num. 16, 26.
וידבר משה אל־בני
ישראל Num. 17, 21.

Digitized by Google

וידבר יי אל־אהרן Num. 18, 8.
וידבר העם באלהים Num. 21, 5.
וידבר משה ואלעזר Num. 26, 3.
וידבר משה אל־יי לאמר Nu. 27, 15.
וידבר משה אל־ראשי Num. 30, 2.
וידבר משה אל־העם Num. 31, 3.
וידבר יי אל־משה Nu. 33, 50. 35, 1.
וידבר יי אלי לאמר Dt. 2, 17.
וידבר יי אליכם מתוך Dt. 4, 12.
וידבר משה והכהנים Dt. 27, 9.
וידבר את־הדברים Dt. 31, 1.
וידבר משה באזני כל־קהל Dt. 31, 30
וידבר יי אל־משה Dt. 32, 48.
וידבר אליהם לאמר Jos. 9, 22.
וידבר יי אל־יהושע Jos. 20, 1.
וידבר אליהם כזאת Jud. 8, 8.
אל־אחי אמו וידבר אליהם Jud. 9, 1.
וירד וידבר לאשה Jud. 14, 7.
וידבר עם־שאול על־הגג 1 S. 9, 25.
וידבר שמואל אל־העם 1 S. 10, 25.
וידבר כדברים 1 Sam. 17, 23.
וידבר שאול אל־יונתן 1 Sam. 19, 1.
וידבר יהונתן בדוד טוב 1 S. 19, 4.
וישלח דוד וידבר באביגיל 1 S. 25, 39
וידבר גם־אבנר 2 Sam. 3, 19.
וידבר דוד ליי 2 Sam. 22, 1.
וידבר שלשת אלפים משל 1 Reg. 5, 12
וידבר על־העצים 1 Reg. 5, 13.
וידבר על־הבהמה 1 Reg. 5, 13.
וידבר אליו לאמר 1 Reg. 12, 7.
וידבר אליהם כעצת 1 Reg. 12, 14.
וידבר המלך אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 7.
וידבר אלהם אביהם 1 Reg. 13, 12.
וידבר אל־בניו לאמר 1 Reg. 13, 27.
וידבר אחאב אל־נבות 1 Reg. 21, 2.
וידבר אליה 1 Reg. 21, 6.
וידבר אלהם מה משפט 2 Reg. 1, 7.
וידבר אליכם את־הדברים האלה 2 Reg. 1, 7.
וידבר אליו איש האלהים 2 Rg. 1, 9.
וידבר אל־שר החמשים 2 Rg. 1, 10.
ויען אליה וידבר אליהם 2 Rg. 1, 12.
ויתחנן אליו וידבר אליו 2 Rg. 1, 13.
וידבר מלאך יי אל־אליהו 2 Rg. 1, 15.
וידבר אליו כה־אמר יי 2 Rg. 1, 16.
וידבר ויאמר 2 Reg. 18, 28.
וידבר יי ביד־עבדיו 2 Rg. 21, 10.
וידבר אתו טבות 1 Reg. 25, 28.
וידבר יי אל־גד חזה דויד 1 Chr. 21, 9.
וידבר אלהם כעצת 2 Chr. 10, 14.
וידבר יחזקיהו על־לב 2 Chr. 30, 22.
וידבר על־לבבם 2 Chr. 32, 6.
וידבר יי אל־מנשה 2 Chr. 33, 10.
וידבר ירמיהו הנביא Jer. 34, 6.
וידבר אל־המלך לאמר Jer. 38, 8.
וידבר אתו משפטים Jer. 39, 5. 52, 9.
וידבר אתו טבות Jer. 52, 32.
וידבר אתי ויאמר אלי Ez. 3, 24.
וידבר אלי Ez. 40, 4. 45. 41, 22.
וידבר אתם המלך Dan. 1, 19.
ויבן וידבר עמי Dan. 9, 22.
ויזעק אתי וידבר אלי Zach. 6, 8.

3impf. c. suff.: וַיְדַבְּרֵם

וידברם באזני יי 1 Sam. 8. 21.

3 f. imperf.: תְּדַבֵּר

ולשוט תדבר משפט Ps. 37, 30.

3 f. imperf.: תְּדַבֵּר־

תדבר־נא שפוחתך 2 Sam. 14, 12.

3 f. imperf.: וְתְדַבֵּר־

ותדבר־נא אמתך 1 Sam. 25, 24.

3 f. imperf.: וַתְּדַבֵּר

ותדבר אליו כדברים Gn. 39, 17.
ותדבר מרים Num. 12, 1.
ותדבר אליו את כל־ 1 Reg. 10, 2.
ותדבר אליו מדי־זה 1 Reg. 21, 5.
יתדבר לפני המלך Esth. 8, 3.

1 pl.: נְדַבֵּר

מה־נדבר ומה־נצטדק Gn. 44, 16.
תביט ואחר מדבר Job. 18, 2.

2 pl.: תְּדַבְּרוּ

אל תרבו תדברו 1 Sam. 2, 3.
הלאל תדברו עולה Job. 13, 7.
ולו תדברו רמיה Job. 13, 7.
תדברו בצואר עתק Ps. 75. 6.

2 pl.: תְּדַבְּרוּן

תדברון אל־עשו Gn. 32, 20.

2 pl.: תְּדַבְּרוּן

אלם צדק תדברון Ps. 58, 2.

3 pl.: יְדַבְּרוּ *p.* יְדַבְּרוּ

ושמעת מה־ידברו Jud. 7, 11.
ידברו בראשונה 2 Sam. 20, 18.
אמרתי ימים ידברו Job. 32, 7.
והוחלתי כי־לא ידברו Job. 32, 17.
שוא ידברו איש את־רעהו Ps. 12, 3.
בלב ולב ידברו Ps. 12, 3.
כי לא שלום ידברו Ps. 35, 20.
ממרום ידברו Ps. 73, 8.
יביעו ידברו עתק Ps. 94, 4.
פה־להם ולא ידברו Ps. 115, 5. 135, 16.
כי־ידברו את־אויבים Ps. 127, 5.
וגבורתך ידברו Ps. 145, 11.
הדברים אשר ידברו Eccl. 7, 21.
יגשו אז ידברו Jes. 41, 1.
לוא־כן ידברו Jer. 8, 6.
ואמת לא ידברו Jer. 9, 4.
המה ולא ידברו Jer. 10, 5.
כי־ידברו אליך טובות Jer. 12, 6.
חזון לבם ידברו Jer. 23, 16.
ידברו־לו אלי גבורים Ez. 32, 21.
כזב ידברו Dan. 11, 27.
ולא־ידברו כזב Zeph. 3, 13.
וחלמות השוא ידברו Zach. 10, 2.

3 pl.: וַיְדַבְּרוּ

ימיקו וידברו Ps. 73, 8.

3 pl.: וַיְדַבְּרוּ *p.* וַיְדַבְּרוּ

במרמה וידברו Gn. 34, 13.
וידברו אל־אנשי עירם Gn. 34, 20.
וידברו אליו פתח הבית Gn. 43, 19.
וידברו אליו את כל־דברי Gn. 45, 27.
וידברו אליו דברי בלק Nu. 22, 7.
וידברו לפני משה Num. 36, 1.
וידברו בני יוסף Jos. 17, 14.
וידברו אליהם בשלה Jos. 21, 2.
וידברו אתם לאמר Jos. 22, 15.
וידברו את־ראשי אלפי Jos. 22, 21.
וידברו אחי־אמו Jud. 9, 3.
וידברו אל־בני בנימן Jud. 21, 13.
וידברו הדברים באזני העם 1 S. 11, 4.
וידברו עבדי שאול Sam. 18, 23.
וידברו אל־נבל ככל־הדברים 1 Sam. 25, 9.
וידברו אליה לאמר 1 Sam. 25, 40.
וידברו אל־רחבעם 1 Reg. 12, 3.
וידברו אליו הילדים 1 Reg. 12, 10.
ויבאו וידברו בעיר 1 Reg. 13, 25.
וידברו אליו 2 Reg. 5, 13.
במשה וידברו אליה 2 Reg. 22, 14.
וידברו אתו משפט 2 Reg. 25, 6.
וידברו אל־רחבעם 2 Chr. 10, 3.
וידברו אליו 2 Chr. 10, 7.
וידברו אתו הילדים 2 Chr. 10, 10.
וידברו אל־אלהי ירושלם 2 Chr. 32, 19.
וידברו אליה כזאת 2 Chr. 34, 22.
אקומה וידברו־בי Job. 19, 18.
וידברו באלהים Ps. 78, 19.
וידברו דבר בשמי Jer. 29, 23.
וידברו הכשדים למלך Dan. 2, 4.

3 pl.: תְּדַבֵּרְנָה *fem.*

אם־תדברנה שפתי עולה Job. 27, 4.
ועמל שפתיהם תדברנה Prv. 24, 2.

3 pl.: וַתְּדַבֵּרְנָה *fem.*

ותדברנה חמצות עליה 1 S. 4, 20.
ותדברנה לפני המלך 1 Reg. 3, 22.

2 pl.: וַתְּדַבֵּרְנָה *fem.*

וותדברנה בפיכם Jer. 44, 25.

Pu-al: הֻדַּבַּר

part.: מְדֻבָּר

נכבדות מדבר בך Ps. 87, 3.

3 imperf.: יְשֻׁדַּבַּר־

ביום שידבר־בה Cant. 8, 8.

Hif-il: הַדְבִּיר

3 imperf.: יַדְבֵּר

ידבר עמים תחתינו Ps. 47, 4.

3 imperf.: וַיַּדְבֵּר

וידבר עמים תחתי Ps. 18, 48.

Hitpa-el: הִתְדַּבֵּר

part.: מִתְדַּבֵּר

הקול מדבר אליו Num. 7, 89.
את מדבר אלי Ez. 2, 2.
ואשמע מדבר אלי Ez. 43, 6.

part.: הִמְיַדַּבֵּר

ומדבר המלך הדבר הזה 2 S. 14, 13.

דָּבָר

ס"ג ומסלגס סלל סנגרוס ופאר ופלה [ופאלה], ופעבר שסכעקו לפשוכ לסלוכ סמלוס לפעבס [פייכא רעדא], כי כאלא כוס נכ"ק. והסשלל ידוע כאו פאר וג"ק לקק ולנר פסלגס וג"ר, פו כאו סנעקס ויעול [פעכס־יסונג], פו נוי ונקול ושעכיק, פו פאס ויקוין וכדומס מן הסשלוס. פי' נו־סמלין.

n. m. primum series verborum, sermo conserte contexteque factus, deinde verbum vi sua diffusum latissime, quod ut speciatim persequamur, locus nobis non suppetit. LXX. *ἀγγελία, ἄδικον, ἀντιλογία, ἀπόκρισις, γράμματα, δημηγορεῖν, διαθήκη, δόλος, δοῦλος, ἐντολή, τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματος, ἐπιρώτησις, ἔργον, θάνατος* (דָּבֶר), *κρίμα, κρίσις, λαλία, λόγιον, λόγος, νόμος, ὄνομα, πρᾶγμα, πραγματεία, πρόσταγμα, ῥῆμα, ῥῆσις, ῥητόν, τί, τρόπος, τόπος, φωνή*, saepissime etiam verbaliter, לֹא דָבָר, *οὐδέν, οὐθέν*; אִישׁ הַדְּבָרִים, *ἱκανός*, בַּדָּבָר *ἕνεκεν*; מִדְּבַר *διά*; דָּבָר חֵת *ἔκθεμα, πρᾶγμα, πρόσταγμα*; בַּדָּבָר חַגַּי *κατὰ ταῦτα*; דְּבַר־יי *κύριος* (rabb. הִבְּרֵי יָמִים *βιβλιοθήκη*); דְּבַר מַלְכוּת *προστάττειν*; ד' יָצָא *βασιλικόν*; הִבְּרֵי מִרְמָה *δόλος, θανμάσια*; לַדָּבָר *ἕνεκεν, ὅτι, παρά, περί, ὑπέρ*; ד' קֹדֶשׁ *εὐπρέπεια δόξης*; חֲשִׁיב הִבְּרֵי רֵע *κρίσις*; הִבְּרֵי *ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι*; הִבְּרֵי *ἡδύς καὶ ἀνάλγητος*; שְׁפָתַיִם הִבְּרֵי תוֹרָה *ἐντολή*.

היפלא מיי דבר Gn. 18, 14.
לאנשים האל אל־תעשו דבר Gn. 19, 8.
לא אוכל לעשות דבר Gn. 19, 22.
והשיבני דבר Gn. 37, 14.
ידבר־נא עבדך דבר Gn. 44, 18.
אין נגרע מעבדתכם דבר Ex. 5, 11.
מכל־לבני ישראל דבר Ex. 9, 4.
כי־יהיה להם דבר בא אלי Ex. 18, 16.
ונעלם דבר מעיני הקהל Lev. 4, 13.
בכל־דבר טמא Lev. 5, 2.
וישיבו אתם דבר Num. 13, 26.
רק איך־דבר ברגלי Num. 20, 19.
וחשבתי אתכם דבר Num. 22, 8.
דבר בפי בלעם Num. 23, 5.
וישם דבר בפיו Num. 23, 16.
כל־דבר אשר־יבא באש Nu. 31, 23.
וישב אתנו דבר Dt. 1, 22. 25.
לא חסרת דבר Dt. 2, 7.
פן־יהיה דבר עם־לבבך Dt. 15, 9.
מום כל דבר רע Dt. 17, 1.
כי יפלא ממך דבר Dt. 17, 8.
לדבר דבר בשמי Dt. 18, 20.
על־פי שלשה־עדים יקום דבר Dt. 19, 15.
ולנער לא־תעשה דבר Dt. 22, 26.
ונשמרת מכל דבר רע Dt. 23, 10.
ולא־יראה בך ערות דבר Dt. 23, 15.
כל־דבר אשר ישך Dt. 23, 20.
כי־מצא בה ערות דבר Dt. 24, 1.
ולא־יעבר עליו לכל־דבר Dt. 24, 5.
כי לא־דבר רק הוא מכם Dt. 32, 47.
ולא־יצא מפיכם דבר Jos. 6, 10.
לא־היה דבר מכל אשר־ Jos. 8, 35.
לא־הסיר דבר מכל אשר־ Jos. 11, 15.
צוה
ואשיב אותו דבר Jos. 14, 7.
לא־נפל דבר Jos. 21, 43.
וישיבו אותם דבר Jos. 22, 32.
לא־נפל דבר אחד Jos. 23, 14.
לא־נפל ממנו דבר אחד Jos. 23, 14.
ואין־מכלים דבר Jud. 18, 7.
כל־דבר אשר בארץ Jud. 18, 10.
אין מחסור כל־דבר Jud. 19, 19.
חבו לכם דבר ועצה Jud. 20, 7.
איך יפל דבר Ruth 3, 18.
לקים כל־דבר Ruth 4, 7.
עשה דבר בישראל 1 Sam. 3, 11.
אם־תכחד ממני דבר 1 Sam. 3, 17.
ונודיעה אתכם דבר 1 Sam. 14, 12.
ונבון דבר ואיש תאר 1 Sam. 16, 18.
חלוא דבר הוא 1 Sam. 17, 29.
וישיבהו העם דבר 1 Sam. 17, 30.
דבר גדול או דבר קטן 1 S. 20, 2.
כי־שלום לך ואין דבר 1 Sam. 20, 21.
תמלך צוני דבר 1 Sam. 21, 3.
בעבדו דבר 1 Sam. 22, 15.
דבר קטן או גדול 1 Sam. 22, 15.
דבר קטן וגדול 1 Sam. 25, 36.
להשיב את־אבנר דבר 2 Sam. 3, 11.
אך דבר אחד אנכי שאל 2 S. 3, 13.
אל־לבו דבר לאמר 2 Sam. 13, 33.
אל־אדני המלך דבר 2 Sam. 14, 12.
תכחדי ממני דבר 2 Sam. 14, 18.
ולא ידעו כל־דבר 2 Sam. 15, 11.
עד־בוא דבר מעמכם 2 Sam. 15, 28.
כל־דבר אשר חשמעו 2 Sam. 15, 36.
ולא נודע דבר 2 Sam. 17, 19.
וכל־דבר לא־יכחד מך 2 S. 18, 13.
מה־אשיב שלחי דבר 2 Sam. 24, 13.
דבר לי אליך 1 Reg. 2, 14.
וישב בניהו את־המלך דבר 1 Reg. 2, 30.
לא יעדוד דבר 1 Reg. 5, 7.
לא־נפל דבר אחד 1 Reg. 8, 56.
לא־היה דבר נעלם 1 Reg. 10, 3.
להשיב את־העם הזה דבר 1 Rg. 12, 6
ונשיב דבר את־העם 1 Reg. 12, 9.
את המלך דבר לאמר 1 Rg. 12, 16.
כי דבר אלי 1 Reg. 13, 17.
לדרש דבר מעמך 1 Reg. 14, 5.
יען נמצא־בו דבר טוב 1 Rg. 14, 13.
ולא־עני העם אתו דבר 1 Rg. 18, 21.
וישבהו דבר 1 Reg. 20, 9.
ולא היה דבר רע בסיר 2 Rg. 4, 41.
דבר גדול הנביא דבר 2 Reg. 5, 13.
דבר לי אליך השר 2 Reg. 9, 5.
ולא־ענו אתו דבר 2 Reg. 18, 36.
היה דבר אשר לא־הראם 2 Rg. 20, 13.
לא־היה דבר אשר לא־ 2 Rg. 20, 15.
לא־יותר דבר אמר יי 2 Rg. 20, 17.
וישב את־המלך דבר 2 Rg. 22, 9.
וישבו את־המלך דבר 2 Rg. 22, 20.
דבר צוה לאלף דור 1 Chr. 16, 15.
אשיב את־שלחי דבר 1 Chr. 21, 12.

Digitized by Google

לכל־דבר ולאצרות 2 Chr. 8, 15.
ולא־נעלם דבר 2 Chr. 9, 2.
להשיב לעם־הזה דבר 2 Chr. 10, 6.
ונשיב דבר את־העם 2 Chr. 10, 9.
ולא־דבא סמא לכל־דבר 2 Chr. 23, 19.
ויעמידו דבר להעביר
קול 2 Chr. 30, 5.
וישב עוד את־המלך
דבר 2 Chr. 34, 16.
וישיבו את־המלך דבר 2 Chr. 34, 28.
ואשיב אתם דבר Neh. 2, 20.
ויחרישו ולא מצאו דבר Neh. 5, 8.
ליד המלך לכל־דבר Neh. 11, 24.
לא בקשה דבר Esth. 2, 15.
לא־נעשה עמו דבר Esth. 6, 3.
אל־תפל דבר Esth. 6, 10.
ואין־דבר אליו דבר Job. 2, 13.
הנסה דבר אליך תלאה Job. 4, 2.
ואלי דבר יגנב Job. 4, 12.
ושרש דבר נמצא־בי Job. 19, 28.
ומה־שמץ דבר Job. 26, 14.
רחש לבי דבר טוב Ps. 45, 2.
באלהים אהלל דבר Ps. 56, 11.
ביי אהלל דבר Ps. 56, 11.
דכו חצם דבר מר Ps. 64, 4.
יחזקו למו דבר רע Ps. 64, 6.
דבר צוה לאלף דור Ps. 105, 8.
ואענה חרפי דבר Ps. 119, 42.
זכר־דבר לעבדך Ps. 119, 49.
ואמן־רוח מכסה דבר Prv. 11, 13.
פתי יאמין לכל־דבר Prv. 14, 15.
משכיל אל־דבר ימצא־
טוב Prv. 16, 20.
משיב דבר בטרם ישמע Prv. 18, 13.
כבוד אלהים הסתר דבר Prv. 25, 2.
חקר דבר Prv. 25, 2.
דבר דבר על־אפניו Prv. 25, 11.
ואשיבה חרפי דבר Prv. 27, 11.
יש דבר שיאמר ראה־זה Eccl. 1, 10.
להוציא דבר Eccl. 5, 1.
סוב אחריתדבר מראשיתו Eccl. 7, 8.
ומי יודע פשר דבר Eccl. 8, 1.
לא ידע דבר רע Eccl. 8, 5.
ובעל הכנפים יגד דבר Eccl. 10, 20.
סוף דבר הכל נשמע Eccl. 12, 13.
דבר דבר ולא יקום Jes. 8, 10.
דבר שלח אדני ביעקב Jes. 9, 7.
תשמעה דבר מאחריך Jes. 30, 21.
ולא־עני אתו דבר Jes. 36, 21.
לא־היה דבר אשר לא־
הראם Jes. 39, 2.
לא־היה דבר אשר
לא־הראיתים Jes. 39, 4.
לא־יותר דבר Jes. 39, 6.
ואשאלם וישבו דבר Jes. 41, 28.
דבר ולא ישוב Jes. 45, 23.
לעת את־יעקב דבר Jes. 50, 4.
הדבר דבר Jes. 58, 13.
אל־תגרע דבר Jer. 26, 2.
וידברו דבר בשמי שקר Jer. 29, 23.
לא־יפלא ממך כל־דבר Jer. 32, 17.
המני יפלא כל־דבר Jer. 32, 27.
דבר אני־דברתי Jer. 34, 5.
היש דבר מאת יי Jer. 37, 17.
אין המלך יוכל אתכם
דבר Jer. 38, 5.
שאל אני אתך דבר Jer. 38, 14.
אל־תכחד ממני דבר Jer. 38, 14.
לא־אמנע מכם דבר Jer. 42, 4.
חעם העגים אתו דבר Jer. 44, 20.
ושמעת מפי דבר Ez. 3, 17.
משיב דבר לאמר Ez. 9, 11.
אדבר דבר ויעשה Ez. 12, 25.
אדבר דבר ועשיתיו Ez. 12, 25.
אשר אדבר דבר Ez. 12, 28.
ויחלו לקים דבר Ez. 13, 6.
הדבר דבר Ez. 14, 9.
ושמעת מפי דבר Ez. 33, 7.

תחנוניך יצא דבר Dan. 9, 23.
ותשכל מן־מצא דבר Dan. 9, 25.
דבר נגלה לדניאל Dan. 10, 1.
כי לא יעשה אדני יי דבר Am. 3, 7.
השמחים ללא דבר Am. 6, 13.
c. h interr.: הַדָּבָר
הדבר דברתי 2 Sam. 7, 7.
וְדָבָר
ודבר אין־להם Jud. 18, 7.
ודבר אין־להם עם־אדם Jud. 18, 28.
ודבר לאט עמך Job. 15, 11.
ודבר טוב ישמחנה Prv. 12, 25.
ודבר בעתו מה־טוב Prv. 15, 23.
ודבר מנביא Jer. 18, 18.
הַדָּבָר
כי עשית את־הדבר הזה Gn. 20, 10.
וירע הדבר מאד בעיני
אברהם Gn. 21, 11.
מי עשה את־הדבר הזה Gn. 21, 26.
יען אשר עשית את־
הדבר הזה Gn. 22, 16.
וישבע לו על־הדבר הזה Gn. 24, 9.
מיי יצא הדבר Gn. 24, 50,
אם־תעשה־לי הדבר הזה Gn. 30, 31.
לא נוכל לעשות הדבר
הזה Gn. 34, 14.
ולא־אחר הנער לעשות
הדבר Gn. 34, 19.
ואביו שמר את־הדבר Gn. 37, 11.
הזא הדבר אשר דברתי Gn. 41, 28.
כי־נכון הדבר מעם
האלהים Gn. 41, 32.
ויויטב הדבר בעיני פרעה Gn. 41, 37.
מדוע עשיתן הדבר הזה Ex. 1, 18.
אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
וישמע פרעה את־הדבר Ex. 2, 15.
מחר יעשה יי הדבר Ex. 9, 5.
ויעש יי את־הדבר הזה Ex. 9, 6.
ושמר תם את־הדבר הזה Ex. 12, 24.
חלא־זה הדבר אשר Ex. 14, 12.
זה הדבר אשר צוה יי Ex. 16, 16.
ויאמר משה זה הדבר Ex. 16, 32.
הדבר הזה אשר אתה
עשה Ex. 18, 14.
לא־טוב הדבר אשר אתה Ex. 18, 17.
כי־כבד ממך הדבר Ex. 18, 18.
כל־הדבר הגדל יביאו
אליך Ex. 18, 22.
וכל־הדבר הקטן Ex. 18, 22.
אם את־הדבר הזה Ex. 18, 23.
את־הדבר הקשה Ex. 18, 26.
וכל־הדבר הקטן Ex. 18, 26.
וזה הדבר אשר־תעשה
להם Ex. 29, 1.
את־הדבר הרע הזה Ex. 33, 4.
גם את־הדבר הזה Ex. 33, 17.
זה הדבר אשר־צוה יי Ex. 35, 4.
זה הדבר אשר־צוה יי Lev. 8, 5.
9, 6. 17, 2.
ואך את־הדבר Num. 22, 20.
ואפס את־הדבר Num. 22, 35.
הדבר אשר ישים Num. 22, 38.
זה הדבר אשר צוה יי Num. 30, 2.
אם־תעשון את־הדבר
הזה Num. 32, 20.
זה הדבר אשר־צוה יי Num. 36, 6.
טוב־הדבר אשר־דברת Dt. 1, 14.
וייטב בעיני הדבר Dt. 1, 23.
לא תספו על־הדבר Dt, 4, 2.
ולמען הקים את־הדבר Dt. 9, 5.
את כל־הדבר אשר אנכי Dt. 13, 1.
אמת נכון הדבר Dt. 13, 15. 17, 4.
כי בגלל הדבר הזה Dt. 15, 10.
את־הדבר חזה היום Dt. 15, 15.
אשר עשו את־הדבר הרע Dt. 17, 5.
ועשית על־פי הדבר Dt. 17, 10.
לא תסור מן־הדבר Dt. 17, 11.

נדע את־הדבר Dt. 18, 21.
ולא־יהיה הדבר ולא יבא Dt. 18, 22.
הוא הדבר אשר לא־דברו Dt. 18, 22.
ואם־אמת היה הדבר Dt. 22, 20.
כן הדבר הזה Dt. 22, 26.
לעשות את־הדבר הזה Dt. 24, 18. 22.
כי־קרוב אליך הדבר Dt. 30, 14.
זכור את־הדבר אשר צוה Jos. 1, 13.
כל־הדבר אשר־צוה Jos. 4, 10.
וזה הדבר אשר־מל
יהושע Jos. 5, 4.
ונעשה את־הדבר הזה Jos. 9, 24.
את־הדבר הזה אל־משה Jos. 14, 10.
מכל הדבר הטוב Jos. 21, 43.
וייטב הדבר בעיני בני
ישראל Jos. 22, 33
כל־הדבר הטוב אשר
דבר יי Jos. 23, 15.
את כל־הדבר הרע Jos. 23, 15.
מי עשה הדבר הזה Jud. 6, 29.
עשה הדבר הזה Jud. 6, 29.
מה־הדבר הזה עשית לנו Jud. 8, 1.
יעשה לי הדבר הזה Jud. 11, 37.
זה הדבר אשר נעשה Jud. 20, 9.
וזה הדבר אשר תעשו Jud. 21, 11.
כלה הדבר היום Ruth 3, 18.
ויאמר מת הדבר 1 Sam. 3, 17.
מכל־הדבר אשר־דבר 1 Sam. 3, 17.
מה־היה הדבר בני 1 Sam. 4, 16.
וירע הדבר בעיני שמואל 1 S. 8, 6.
את־הדבר הגדול הזה 1 S. 12, 16.
וירע בעיניו הדבר חזה 1 S. 18, 8.
וישר הדבר בעיניו 1 Sam. 18, 20.
וישר הדבר בעיני דוד 1 Sam. 18, 26.
את־הדבר הזה 1 Sam. 20, 2.
ידעו את־הדבר 1 Sam. 20, 39.
ידע מאומה את־הדבר 1 S. 21, 3.
אם־אעשה את־הדבר 1 S. 24, 7.
לא־טוב הדבר הזה 1 Sam. 26, 16.
על־כן הדבר הזה עשה־לך 1 S. 28, 18
מה־היה הדבר הגד־נא לי 2 S. 1, 4.
אשר עשיתם הדבר הזה 2 S. 2, 6.
הדבר אשר דברת 2 Sam. 7, 25.
אם־אעשה את־הדבר הזה 2 S. 11, 11
אל־ירע בעיניך את־
הדבר הזה 2 Sam. 11, 25.
וירע הדבר אשר־עשה
דוד 2 Sam. 11, 27.
עקב אשר עשה את־
הדבר הזה 2 Sam. 12, 6.
ואני אעשה את־הדבר
הזה 2 Sam. 12, 12.
מה הדבר הזה 2 Sam. 12, 21.
הדבר הזה כאשם 2 Sam. 14, 13.
עבדך יואב את־הדבר 2 Sam. 14, 20.
סבב את־פני הדבר 2 Sam. 14, 20.
עשיתי את־הדבר הזה 2 S. 14, 21.
כל־הדבר אשר תשמע 2 S. 15, 35.
ויישר הדבר בעיני
אבשלם 2 Sam. 17, 4.
תרה לך על־הדבר הזה 2 S. 19, 43.
לא־כן הדבר 2 Sam. 20, 21.
נהיה הדבר הזה 1 Reg. 1, 27.
את־הדבר הזה 1 Reg. 2, 23.
טוב הדבר כאשר דבר 1 Reg. 2, 38.
טוב הדבר שמעתי 1 Reg. 2, 42.
וייטב הדבר בעיני אדני
כי שאל 1 Reg. 3, 10.
שלמה את־הדבר הזה 1 Rg. 3, 10.
שאלת את־הדבר הזה 1 Rg. 3, 11.
אמת היה הדבר 1 Reg. 10, 6.
על־הדבר הזה 1 Reg. 11, 10.
וזה־הדבר אשר־הרים יד 1 Rg. 11, 27.
מאתי נהיה הדבר הזה 1 Rg. 12, 24.
ויהי הדבר הזה לחטאת 1 Rg. 12, 30.
היה יהיה הדבר 1 Reg. 13, 32.
אחר הדבר הזה לא־שב 1 Reg. 13, 33.
ויאמרו טוב הדבר 1 Reg. 18, 24.

כשמע את־הדבר הזה 1 Rg. 20, 12.
ואת־הדבר הזה עשה 1 Reg. 20, 24.
וזעף על־הדבר 1 Reg. 21, 4.
לב מלך־ארם על־הדבר
הזה 2 Reg. 6, 11.
היהיה הדבר הזה 2 Reg. 7, 2.
כי יעשה הדבר הגדול 2 Rg. 8, 13.
לא תעשו את־הדבר
הזה 2 Reg. 17, 12.
זה הדבר אשר־דבר
יי עליו 2 Reg. 19, 21.
כי יעשה יי את־הדבר 2 Rg. 20, 9.
כי־ישר הדבר 1 Chr. 13, 4.
הדבר אשר דברת 1 Chr. 17, 23.
על־הדבר הזה 1 Chr. 21, 7.
אשר עשיתי את־הדבר
הזה 1 Chr. 21, 8.
אמת הדבר אשר שמעתי 2 Chr. 9, 5.
נהיה הדבר הזה 2 Chr. 11, 4.
זה הדבר אשר תעשו 2 Chr. 23, 4.
כי כפתאם היה הדבר 2 Chr. 29, 36.
ויישר הדבר בעיני המלך 2 Chr. 30, 4.
וכפרץ הדבר הרבו
בני־ישראל 2 Chr. 31, 5.
וכשמעי את־הדבר הזה Esr. 9, 3.
קום כי־עליך הדבר Esr. 10, 4.
מרעידים על־הדבר Esr. 10, 9.
לדרוש הדבר Esr. 10, 16.
זכר־נא את־הדבר Neh. 1, 8.
ויאמרו מה־הדבר הזה Neh. 2, 19.
לא־טוב הדבר אשר־
אתם עשים Neh. 5, 9.
אשר לא־יקים את־הדבר
הזה Neh. 5, 13.
מה־הדבר הרע־הזה Neh. 13, 17.
וייטב הדבר Esth. 1, 21.
וייטב הדבר בעיני המלך Esth. 2, 4.
ויודע הדבר למרדכי Esth. 2, 22.
ויבקש הדבר וימצא Esth. 2, 23.
וייטב הדבר לפני המן Esth. 5, 14.
הדבר יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
וכשר הדבר לפני המלך Esth. 8, 5.
הדבר אשר חזה ישעיהו Jes. 2, 1.
זה הדבר אשר דבר יי Jes. 16, 13.
דבר את־הדבר הזה Jes. 24, 3.
זה הדבר אשר־דבר יי Jes. 37, 22.
הדבר הזה אשר דבר Jes. 38, 7.
את־הדבר הזה Jer. 5, 14.
הדבר אשר־היה אל־
ירמיהו Jer. 7, 1. 11, 1.
וקראת שם את־הדבר Jer. 7, 2.
הדבר הזה צויתי Jer. 7, 23.
שמעו את־הדבר Jer. 10, 1.
ואמרת אליהם את־
הדבר הזה Jer. 13, 12. 14, 17.
הדבר אשר היה אל־ Jer. 18, 1. 21, 1.
שם את־הדבר הזה Jer. 22, 1.
תעשו את־הדבר הזה Jer. 22, 4.
יען אמרכם את־הדבר
הזה Jer. 23, 38.
הדבר אשר־היה על־
ירמיהו Jer. 25, 1.
הדבר הזה מאת יי Jer. 26, 1.
היה הדבר הזה Jer. 27, 1.
הדבר הזה אשר אנכי דבר Jer. 28, 7.
הדבר אשר היה אל־
ירמיהו Jer. 30, 1. 34, 1. 8. 35, 1.
עוד יאמרו את־הדבר
הזה Jer. 31, 23.
הדבר אשר היה אל־
ירמיהו Jer. 32, 1.
את־הדבר הטוב אשר
דברתי Jer. 33, 14.
היה הדבר הזה Jer. 36, 1.
זה הדבר אשר הראני יי Jer. 38, 21.
כי לא־נשמע הדבר Jer. 38, 27.
הדבר אשר היה אל־
ירמיהו Jer. 40, 1.

Digitized by Google

והיה לכם הדבר הזה Jer. 40, 3.
אל־תעש את־הדבר הזה Jer. 40, 16.
ואת־הדבר אשר נעשה Jer. 42, 3.
והיה כל־הדבר Jer. 42, 4.
ככל־הדבר אשר ישלחך יי Jer. 42, 5.
הדבר אשר־היה אל־ Jer. 44, 1.
ירמיהו
הדבר אשר־דברת Jer. 44, 16.
כל־הדבר אשר־יצא Jer. 44, 17.
מפינו
הדבר אשר דבר Jer. 45, 1.
הדבר אשר דבר יי Jer. 46, 13. 50, 1.
הדבר אשר־צוה ירמיהו Jer. 51, 59.
ושמעו מה הדבר Ez. 33, 30.
ואמת הדבר Dan. 10, 1.
ורצבא גדול ובין את־הדבר Dan. 10, 1
את־הדבר הזה Dan. 10, 11.
שמעו את־הדבר הזה Am. 3, 1. 5, 1.
שמעו הדבר הזה Am. 4, 1.
ויגע הדבר אל־מלך Jon. 3, 6.
את־הדבר אשר כרתי Hag. 2, 5.

וְהַדָּבָר

והדבר אשר ידקשה מכם Dt. 1, 17.
והדבר אשר דברנו 1 Sam. 20, 23.
והדבר הזה לא אוכל 1 Reg. 20, 9.

בְּדָבָר

הוכח בדבר לא יסכון Job. 15, 3.
ושה בדבר מפריד אלוף Prv. 17, 9.
אל־תעמד בדבר רע Eccl. 8, 3.
מחטיאי אדם בדבר Jes. 29, 21.

בַּדָּבָר

כי בדבר אשר זדו Ex. 18, 11.
דבר אלי עוד בדבר הזה Dt. 3, 26.
אם יקרך עין בדבר הזה 1S. 28, 10.
את־אויבי יי בדבר הזה 2S. 12, 14.
למה חפץ בדבר הזה 2 Sam. 24, 3.
ויהי בדבר הזה לחטאת 1 Rg. 13, 34.
לעבדך בדבר הזה 2 Reg. 5, 18.
כי־הרבינו לפשע בדבר
הזה Esr. 10, 13.
יען מאסכם בדבר הזה Jes. 30, 12.
ובין בדבר והבן Dan. 9, 23.

וּבַדָּבָר

ובדבר הזה אינכם Dt. 1, 32.
ובדבר הזה תאריכו ימים Dt. 32, 47.

כַּדָּבָר

מעשת כדבר הזה Gn. 18, 25.
כדבר הזה תדברון Gn. 32, 20.
מיבא כדבר הזה Gn. 44, 7.
תהיה כדבר הגדול Dt. 4, 32.
כדבר הרע הזה בקרבך Dt. 13, 11.
כדבר הרע הזה Dt. 19, 20.
דברת אלי כדבר הזה 1 Sam. 9, 21.
כדבר הזה לאמר 1 Sam. 17, 27.
ויאמר כדבר הזה 1 Sam. 17, 30.
כדבר הראשון 1 Sam. 17, 30.
ודברת אליו כדבר הזה 2 S. 14, 3.
ויעש אבשלום כדבר הזה 2 S. 15, 6.
כדבר הזה דבר אחיתפל 2 S. 17, 6.
היהיה כדבר הזה 2 Reg. 7, 19.
לעשות כדבר הזה Esr. 10, 5.
ואשביעם לעשות כדבר
הזה Neh. 5, 12.
ויעש העם כדבר הזה Neh. 5, 13.
יישלחו אלי כדבר הזה Neh. 6, 4.
ואשיב אותם כדבר הזה Neh. 6, 4.
כדבר הזה פעם חמישית Neh. 6, 5.
כדבר הזה אשר אין־לו
שחר Jes. 8, 20.

לְדָבָר

אל־תם לבי לדבר רע Ps. 141, 4.
בז לדבר יחבל לו Prv. 13, 13.

לַדָּבָר

גם לדבר הזה Gn. 19, 21.
ומי ישמע לכם לדבר הזה 1 S. 30, 24.
אל־תשיתי את־לבך לדבר

הזה 2 Sam. 13, 20.
לדבר הזה יסלח 2 Reg. 5, 18.
ואתם תמהרו לדבר 2 Chr. 24, 5.
עד לדבר הזה Esr. 10, 14.
על־מגדל־עץ אשר־עשו
לדבר Neh. 8, 4.
וישמע להם לדבר הזה Dan. 1, 14.

מִדָּבָר

ואם־לא מדאגה מדבר Jos. 22, 24.

דְּבַר *constr.:*

על־דבר שרי אשת אברם Gn. 12, 17.
היה דבר־יי Gn. 15, 1.
והנה דבר־יי אליו לאמר Gn. 15, 4.
והרגוני על־דבר אשתי Gn. 20, 11.
על־דבר שרה אשת
אברהם Gn. 20, 18.
על־דבר הכסף השב Gn. 43, 18.
מעשיכם דבר־יום ביומו Ex. 5, 13.
מלביניכם דבר־יום ביומו Ex. 5, 19.
על־דבר הצפרדעים Ex. 8, 8.
הירא את־דבר יי Ex. 9, 20.
ואשר לא־שם לבו אל־
דבר יי Ex. 9, 21.
ויצא העם ולקטו דבר־יום Ex. 16, 4.
על־כל־דבר פשע Ex. 22, 8.
דבר־שניהם Ex. 22, 8.
דבר־יום ביומו Lev. 23, 37.
כי דבר־יי בזה Num. 15, 31.
על־דבר־קרח Num. 17, 14.
לכל־דבר המזבח Num. 18, 7.
על־דבר־פעור ועל־דבר
כזבי Num. 25, 18.
על־דבר פעור Num. 25, 18. 31, 16.
להגיד לכם את־דבר יי Dt. 5, 5.
וזה דבר השמטה Dt. 15, 2.
את דבר המשפט Dt. 17, 9.
וזה דבר הרצח Dt. 19, 4.
על־דבר אשר לא־צעקה Dt. 22, 24.
על־דבר אשר־עמה Dt. 22, 24.
על־דבר אשר לא־קדמו Dt. 23, 5.
ויאמר דבר־סתר לי אליך Jud. 3, 19.
דבר־אלהים לי אליך Jud. 3, 20.
לא תעשו דבר הנבלה Jud. 19, 24.
יגלה אליו דבר־יי 1 Sam. 3, 7.
ויהי דבר־שמואל 1 Sam. 4, 1.
ואשמיעך את־דבר אלהים 1 S. 9, 27.
ואת־דבר המלוכה 1 Sam. 10, 16.
ויהי דבר יי אל־שמואל 1 S. 15, 10.
הקימתי את־דבר יי 1 Sam. 15, 13.
יען מאסת את־דבר יי 1 Sam. 15, 23.
כי מאסתה את־דבר יי 1 Sam. 15, 26.
כי־היה דבר־המלך נחוץ 1 S. 21, 9.
ויהי דבר־יי אל־נתן 2 Sam. 7, 4.
מדוע בזות את־דבר יי 2 Sam. 12, 9.
על־דבר אשר ענה 2 Sam. 13, 22.
את־דבר אמתו 2 Sam. 14, 15.
יהיה־נא דבר־אדני
המלך 2 Sam. 14, 17.
את־דבר עבדו 2 Sam. 14, 22.
על־דבר אבשלום 2 Sam. 18, 5.
דבר־איש יהודה 2 Sam. 19, 44.
ויחזק דבר־המלך 2 Sam. 24, 4.
למלא את־דבר יי 1 Reg. 2, 27.
ויהי דבר־יי אל־שלמה 1 Rg. 6, 11.
דבר־יום ביומו 1 Reg. 8, 59.
וזה דבר־המס 1 Reg. 9, 15.
ופרדים דבר־שנה בשנה 1 Rg. 10, 25.
דבר האלהים אל־שמעיה 1 Rg. 12, 22
וישמעו את־דבר יי 1 Reg. 12, 24.
את־דבר איש־האלהים 1 Rg. 13, 4.
ויהי דבר יי אל־הנביא 1 Rg. 13, 20.
ויהי דבר־יי אל־יהוא 1 Rg. 16, 1.
דבר־יי היה אל־בעשא 1 Rg. 16, 7.
ויהי דבר־יי אליו 1 Reg. 17, 2. 8.
אשר היה דבר־יי אליו 1 Rg. 18, 31.
והנה דבר־יי אליו 1 Reg. 19, 9.
ויהי דבר־יי אל־
אלידוד 1 Reg. 21, 17. 28.
דרש־נא כיום את־דבר יי 1 Rg. 22, 5.
לכן שמע דבר־יי 1 Reg. 22, 19.
יש אותו דבר־יי 2 Reg. 3, 12.
שמעו דבר־יי 2 Reg. 7, 1.
ויאמר דבר־יי הוא 2 Reg. 9, 36.
הוא דבר־יי אשר דבר אל־
יהוא 2 Reg. 15, 12.
אמרת אך־דבר שפתים 2 Rg. 18, 20.
שמעו דבר־המלך 2 Reg. 18, 28.
שמע דבר־יי 2 Reg. 20, 16.
דבר־יי אשר דברת 2 Reg. 20, 19.
דבר־יום ביומו כל ימי
חיון 2 Reg. 25, 30.
על־דבר יי אשר לא־
שמר 1 Chr. 10, 13.
ויהי דבר אלהים 1 Chr. 17, 13.
כי־נתעב דבר־המלך 1 Chr. 21, 6.
ויהי עלי דבר־יי 1 Chr. 22, 8.
לכל־דבר האלהים 1 Chr. 26, 32.
לכל־דבר המחלקות 1 Chr. 27, 1.
דבר־שנה בשנה 2 Chr. 9, 24.
ויהי דבר־יי אל־שמעיהו 2 Chr. 11, 2
היה דבר־יי אל־שמעיה 2 Chr. 12, 7.
דרש־נא כיום את־
דבר יי 2 Chr. 18, 4.
לכן שמעו דבר יי 2 Chr. 18, 18.
לכל־דבר יי 2 Chr. 19, 11.
לכל דבר־המלך 2 Chr. 19, 11.
את־דבר יי לעשות 2 Chr. 34, 21.
למלאות דבר־יי 2 Chr. 36, 21.
לכלות דבר־יי 2 Chr. 36, 22.
לכלות דבר־יי מפי ירמיה Esr. 1, 1.
דבר־יום ביומו Esr. 3, 4.
דבר יום ביומו Neh. 11, 23. 12, 47.
כי־כן דבר המלך Esth. 1, 13.
כי־יצא דבר־המלכה Esth. 1, 17.
אשר שמעו את־דבר
המלכה Esth. 1, 18.
יצא דבר־מלכות מלפניו Esth. 1, 19.
דבר־המלך ודתו Esth. 2, 8.
דבר־המלך ודתו מגיע Esth. 4, 3, 8, 5.
לעשות את־דבר אסתר Esth. 5, 5.
אשר תגיע דבר־המלך Esth. 9, 1.
כי־ישר דבר־יי Ps. 33, 4.
דבר־בליעל יצוק בו Ps. 41, 9.
על־דבר־אמת Ps. 45, 5.
המאת־פימו דבר־
שפתימו Ps. 59, 13.
על־דבר כבוד־שמך Ps. 79, 9.
לנגד עיני דבר־בליעל Ps. 101, 3.
כי זכר את־דבר קדשו Ps. 105, 42.
ואל־תצל מפי דבר־אמת Ps. 119, 43.
דבר־שקר ישנא צדיק Prv. 13, 5.
מקשיב על־דבר־שקר Prv. 29, 12.
כאשר־דבר־מלך שלטון Eccl. 8, 4.
שמעו דבר־יי Jes. 1, 10.
והיה להם דבר־יי Jes. 28, 13.
שמעו דבר־יי אנשי לצון Jes. 28, 14.
אן־דבר־שפתים Jer. 36, 5,
ויהי דבר־יי אל־ישעיהו Jes. 38, 4.
שמע דבר־יי צבאות Jes. 39, 5.
דבר־יי אשר דברת Jes. 39, 8.
מקים דבר עבדו Jes. 44, 26.
שמעו דבר־יי החרדים Jes. 66, 5.
אשר היה דבר־יי Jer. 1, 2.
ויהי דבר־יי אלי Jer. 1, 4. 11. 2, 1. 13, 8. 16, 1. 18, 5. 24, 4.
ויהי דבר־יי אלי Jer. 1, 13.
שמעו דבר־יי Jer. 2, 4, 19, 3. 21, 11.
ראו דבר־יי Jer. 2, 30.
הנה דבר־יי היה להם Jer. 6, 10.
שמעו דבר־יי Jer. 7, 2.
שמעתה נשים דבר־יי Jer. 9, 19.
ותקח אזנכם דבר־פיו Jer. 9, 19.
ויהי דבר־יי אלי Jer. 13, 3.
דבר־יי אל־ירמיה Jer. 14, 1.
איה דבר־יי יבוא נא Jer. 17, 14.
שמעו דבר־יי Jer. 17, 20.
דבר־יי לי לחרפה Jer. 20, 8.
ואמורת שמע דבר־יי Jer. 22, 2.
שמעי דבר־יי Jer. 22, 29.
היה דבר־יי אלי Jer. 25, 3.
ואם־יש דבר־יי אתם Jer. 27, 18.
בבא דבר הנביא Jer. 28, 9.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 28, 12.
ואתם שמעו דבר־יי Jer. 29, 20.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 29, 30.
32, 26.
שמעו דבר־יי Jer. 31, 10.
היה דבר־יי אלי Jer. 32, 6.
כי דבר־יי הוא Jer. 32, 8.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 33, 1.
19. 23. 34, 12. 35, 12. 36, 27.
37, 6. 42, 7.
אך שמע דבר־יי Jer. 34, 4.
היה דבר־יי Jer. 39, 15.
שמעו דבר־יי Jer. 42, 15. 44, 24. 26.
ויהי דבר־יי Jer. 43, 8.
דבר־התעבה הזאת Jer. 44, 4.
דבר־מי יקום ממני ומהם Jer. 44, 28
היה דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 46, 1.
47, 1.
אשר היה דבר־יי Jer. 49, 34.
דבר־יום ביומו Jer. 52, 34.
היה היה דבר־יי Ez. 1, 3.
ויהי דבר־יי Ez. 3, 16. 6, 1. 7, 1.
11, 14. 12, 1. 8. 17. 21. 26. 13, 1. 14, 1. 12. 15, 1. 16, 1. 17, 1. 11. 18, 1. 20, 2. 21, 1. 6. 13. 23. 22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 1. 15. 25, 1. 28, 11. 20. 30, 1. 33, 1. 23. 34, 1. 35, 1. 36, 16. 37, 15. 38, 1.
שמעו דבר־אדני Ez. 6, 3.
שמעו דבר יי Ez. 13, 2. 25, 3.
34, 9. 36, 1. 4.
זנח שמעי דבר־יי Ez. 16, 35.
שמע דבר־יי Ez. 21, 3.
דבר־יי היה אלי לאמר Ez. 24, 20.
היה דבר־יי אלי לאמר Ez. 26, 1.
29, 1. 17. 30, 20. 31, 1. 32, 1. 17.
העצמות היבשות
שמעו דבר־יי Ez. 37, 4.
דבר־יום ביומו Dan. 1, 5.
וכל דבר חכמת ביניה Dan. 1, 20.
אשר היה דבר־יי אל־
ירמיה Dan. 9, 2.
דבר יי אשר היה אל־
הושע Hos. 1, 1.
שמעו דבר־יי Hos. 4, 1.
דבר־יי אשר היה Joel 1, 1.
ועתה שמע דבר־יי Am. 7, 16.
לבקש את־דבר־יי Am. 8, 12.
ויהי דבר־יי Jon. 1, 1. 3, 1.
דבר יי אשר היה אל־
מיכה Mich. 1, 1.
דבר־יי אשר־היה אל־
צפניה Zeph. 1, 1.
דבר־יי עליכם Zeph. 2, 5.
דבר־יי ביד־חגי Hag. 1, 1.
ויהי דבר־יי Hag. 1, 3.
היה דבר־יי ביד־חגי Hag. 2, 1. 10.
ויהי דבר־יי שנית Hag. 2, 20.
היה דבר־יי Zach. 1, 1. 7, 1.
זה דבר־יי אל־זרבבל Zach. 4, 6.
ויהי דבר־יי Zach. 4, 8. 6, 9. 7, 4. 8. 8, 1. 18.
משא דבר־יי Zach. 9, 1. 12, 1.
כי דבר־יי הוא Zach. 11, 11.
משא דבר־יי Mal. 1, 1.

דְּבַר *constr.:*

ודבר מה־יראני Num. 23, 3.
ודבר יי היה יקר 1 Sam. 3, 1.
ודבר־אבנר היה 2 Sam. 3, 17.

Digitized by Google

2 Sam. 19, 12. דבר כל־ישראל בא
2 Sam. 24, 11. ודבר־יי היה אל־גד
1 Reg. 17, 24. ודבר־יי בפיך אמת
1 Rg. 18, 1. ודבר יי היה אל־אליהו
2 Reg. 20, 4. ודבר־יי היה אליו
ודבר־המלך חזק על־
1 Chr. 21, 4. יואב
1 Chr. 26, 32. ודבר המלך
Job. 41, 4. ודבר גבורות וחין ערכו
Prv. 14, 23 ודבר שפתים אך למחסור
Prv. 15, 1. ודבר־עצב יעלה־אף
שוא ודבר־כזב הרחק
Prv. 30, 8. ממני
Jes. 2, 3. ודבר־יי מירושלם
Jes. 40, 8. ודבר אלהינו יקום לעולם
Ez. 12, 23. ודבר כל־חזון
Mich. 4, 2. ודבר יי מירושלם
constr.: דְּבַר
Num. 31, 16. בדבר בלעם
1 Sam. 3, 21. בשלה בדבר יי
ישאל איש בדבר
2 Sam. 16, 23. האלהים
1 Reg. 13, 1. בדבר יי אל־בית אל
1 Reg. 13, 2. על־המזבח בדבר יי
1 Reg. 13, 5. איש האלהים בדבר יי
1 Reg. 13, 9. כן צוה אתי בדבר יי
1 Reg. 13, 17. כי־דבר אלי בדבר יי
1 Rg. 13, 18. ומלאך דבר אלי בדבר יי
1 Reg. 13, 32. אשר קרא בדבר יי
1 Reg. 15, 5. וק בדבר אוריה החתי
1 Rg. 20, 35. אמר אל־רעהו בדבר יי
1 Chr. 21, 19. בדבר־גד אשר דבר
2 Chr. 19, 6. ועמכם בדבר משפט
מצות המלך והשורים
2 Chr. 30, 12. בדבר יי
Esth. 1, 12. לבוא בדבר המלך
Esth. 3, 15. והשושן בדבר המלך
Esth. 8, 14. ודחופים בדבר המלך
Ps. 17, 4. בדבר שפתיך
Ps. 33, 6. בדבר יי שמים נעשו
Jer. 8, 9. הנה בדבר־יי מאסו
constr.: וּבִדְבַר־
2 Chr. 8, 13 ובדבר־יום ביום להעלות
constr.: כִּדְבָר
Gn. 44, 2. ויעש כדבר יוסף
Ex. 8, 9. 27. ויעש יי כדבר משה
Ex. 12, 35. ועשו כדבר משה
Ex. 32, 28. ויפל כדבר משה
Lev. 10, 7. ויעשו כדבר משה
Jos. 8, 8. כדבר יי תעשו
Jos. 8, 27. כדבר יי אשר צוה
2 Sam. 13, 35. כדבר עבדך כן היה
2 Sam. 24, 19. ויעל דוד כדבר־גד
1 Rg. 12, 24. וישובו ללכת כדבר יי
1 Rg. 13, 26. כדבר יי אשר דבר־לו
1 Reg. 14, 18. כדבר יי אשר דבר
15, 29.
1 Reg. 16, 12. כדבר יי אשר דבר
1 Rg. 16, 34. 17, 16. כדבר יי אשר דבר
1 Reg. 17, 5. וילך ויעש כדבר יי
1 Reg. 17, 15. ותעשה כדבר אליהו
1 Reg. 22. 13. כדבר אחד מהם
1 Reg. 22, 38. כדבר יי אשר דבר
2 Reg. 1, 17. וימת כדבר־יי
2 Reg. 2, 22. כדבר אלישע
2 Reg. 4, 44. ויתן כדבר יי
2 Reg. 5, 14. כדבר איש האלהים
2 Reg. 6, 18. בסנורים כדבר אלישע
2 Reg. 7, 16. בשקל כדבר יי
2 Rg. 9, 26. השלכתיו בחלקה כדבר יי
כדבר יי אשר דבר אל־
2 Reg. 10, 17. אליהו
2 Rg. 14, 25. כדבר יי אלהי ישראל
2 Reg. 23, 16. כדבר יי אשר קרא
2 Reg. 24, 2. כדבר יי אשר דבר
1 Chr. 11, 3. כדבר יי בידשמואל
1 Chr. 11, 10. כדבר יי עלישראל
1 Chr. 15, 15 כאשר צוה משה כדבר יי
לעשות כדבר־יי ביד־
משה
2 Chr. 35, 6.
Esth. 1, 21. כדבר ממוכן
Esth. 5, 8. אעשה כדבר המלך
Jer. 13, 2. את־האזור כדבר יי
Jer. 32, 8. כדבר יי אל־חצר המטרה
Jon. 3, 3. וילך אל־נינוה כדבר יי
constr.: לִדְבַר־
1 Chr. 16, 37. תמיד לדבר־יום ביומו
2 Chr. 8, 14. לדבר־יום ביומו
לדבר־יום ביומו
2 Chr. 31, 16. לעבדתם
constr.: מִדְבַּר
Ex. 23, 7. מדבר־שקר תרחק
2 Sam. 19, 44. מדבר איש ישראל
2 Reg. 10, 10. לא יפל מדבר יי
cum suff.: דְּבָרִי
Num. 11, 23. היקרך דברי אם־לא
2 Sam. 19, 44. ולא־היה דברי ראשון
1 Reg. 6, 12. את־דברי אתך
1 Reg. 17, 1. כי אם־לפי דברי
Job. 29, 22. אחרי דברי לא ישנו
Jes. 55, 11. כן יהיה דברי
Jes. 66, 2. וחרד על־דברי
Jer. 1, 12. שקד אני על־דברי
Jer. 23, 28. ואשר דברי אתו
Jer. 23, 28. ידבר דברי אמת
Jer. 23, 29. הלוא כה דברי כאש
Jer. 29, 10. את־דברי הטוב
Jon. 4, 2. הלוא־זה דברי
cum suff.: דְּבָרֵנוּ
Jos. 2, 14. אם לא תגידו את־דברינו זה
Jos. 2, 20. ואם־תגידי את־דברינו זה
c.suff.: דְּבָרְךָ, *p.* דְּבָרֶךָ
כי־יבא דבריך וככדנך Jud. 13, 17.
טוב דברך לכה ונלכה 1 Sam. 9, 10.
בעבור דברך וכלבב 2 Sam. 7, 21.
דבריך אשר דברת 1 Reg. 8, 26.
יהי־נא דבריך 1 Reg. 22, 13.
יאמן דברך 2 Chr. 1, 9.
דברך כאחד מהם 2 Chr. 18, 12.
דברך נצב בשמים Ps. 119, 89.
ראש־דברך אמת Ps. 119, 160.
ויהי דבריך לי Jer. 15, 16.
cum suff.: וּדְבָרְךָ
ובדבריך עשיתי את כל־ 1 Rg. 18, 36.
c.suff.: כְּדָבְרֶךָ *p.* כִּדְבָרְךָ, כְּדָבָרְךָ
אנכי אעשה כדברך Gn. 47, 30.
ויאמר כדברך Ex. 8, 6.
אם־לא כדברך כן נעשה Jud. 11, 10.
הנה עשיתי כדברך 1 Reg. 3, 12.
כדברך אדני המלך 1 Reg. 20, 4.
כן כדבריך עלינו לעשות Esr. 10, 12.
c.suff.fem.: כְּדָבָרֵךְ
באי עשי כדברך 1 Reg. 17, 13.
cum suff.: לִדְבָרֶךָ, לִדְבָרְךָ
כי לדברך יחלתי Ps. 119, 74.
לדברך יחלתי Ps. 119, 81. 114.
לדבריך יחלתי Ps. 119, 147.
cum suff.: וּמִדְּבָרֶיךָ
ומדבריך פחד לבי Ps. 119, 161.
cum suff.: דְּבָרוֹ
לא יחל דברו Num. 30, 3.
אך יקם יי את־דברו 1 Sam. 1, 23.
הנעשה את־דברו 2 Sam. 17, 6.
יקים יי את־דברו 1 Reg. 2, 4.
ויקים יי את־דברו 1 Reg. 8, 20.
מכל דברו הטוב 1 Reg. 8, 56.
למען הקים את־דברו 1 Reg. 12, 15.
ויקם יי את־דברו 2 Chr. 6, 10.
את־דברו אשר דבר 2 Chr. 10, 15.
באלהים אהלל דברו Ps. 56, 5.
עשי דברו Ps. 103, 20.
לשמע בקול דברו Ps. 103, 20.
עד־עת בא־דברו Ps. 105, 19.
ישלח דברו וירפאם Ps. 107, 20.
עד־מהרה ירוץ דברו Ps. 147, 15.
ישלח דברו וימסם Ps. 147, 18.
מגיד דברו ליעקב Ps. 147, 19.
רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
וישמע את־דברו Jer. 23, 18.
מי־הקשיב דברו Jer. 23, 18.
יהיה לאיש דברו Jer. 23, 36.
ויקם את דבריו Dan. 9, 12.
כי עצום עשה דבריו Joel 2, 11.
cum suff.: בִּדְבָרוֹ
לדרש בדברו 2 Reg. 1, 16.
cum suff.: לִדְבָרוֹ
לא־האמינו לדברו Ps. 106, 24.
cum suff.: וְלִדְבָרוֹ
ולדברו הוחלתי Ps. 130, 5.
pl.: דְּבָרִים
לא איש דברים Ex. 4, 10.
מי־בעל־דברים יגש אלהם Ex. 24, 14.
קול דברים Dt. 4, 12.
ושם לה עלילת דברים Dt. 22, 14.
הוא שם עלילת דברים Dt. 22. 17.
דברים טובים 1 Reg. 12, 7.
דברים אשר לא־כן 2 Reg. 17, 9.
ויעשו דברים רעים 2 Reg. 17, 11.
דברים טובים 2 Chr. 10, 7.
היה דברים טובים 2 Chr. 12, 12.
אבל דברים טובים 2 Chr. 19, 3.
ואשימה בפיהם דברים Esr. 8, 17.
חרב דברים לא יענה Job. 11, 2.
אין־אמר ואין דברים Ps. 19, 4.
ברב דברים לא יחדל־
פשע Prv. 10, 19.
משיב דברים נכחים Prv. 24, 26.
שלח דברים ביד־כסיל Prv. 26, 6.
וקול כסיל ברב דברים Eccl. 5, 2.
כי יש־דברים הרבה Eccl. 6, 11.
והסכל ירבה דברים Eccl. 10, 14.
דברים רבים Jer. 36, 32.
יעלו דברים על־לבבך Ez. 38, 10.
דברו דברים אלות שוא Hos. 10, 4.
קחו עמכם דברים Hos. 14, 3.
דברים טובים Zach. 1, 13.
דברים נחמים Zach. 1, 13.
pl.: דְּבָרִים
שפה אחת ודברים אחדים Gn. 11, 1.
והבלים ודברים הרבה Eccl. 5, 6.
pl.: דַּבְּרֵי
אחר הדברים האלה Gn. 15, 1.
את־כל־הדברים האלה Gn. 20, 8.
אחר הדברים האלה Gn. 22, 1. 22, 20.
את כל־הדברים אשר
עשה Gn. 24, 66.
ויספר ללבן את כל־
הדברים Gn. 29, 13.
ויהי אחר הדברים האלה Gn. 39, 7.
40, 1.
ונגד־לו על־פי הדברים Gn. 43, 7.
את־הדברים האלה Gn. 44, 6.
ויהי אחרי הדברים האלה Gn. 48, 1.
ושמת את־הדברים Ex. 4, 15.
את כל־הדברים אשר Ex. 4, 30.
את־הדברים אל־האלהים Ex. 18, 19
אלה הדברים אשר תדבר Ex. 19, 6.
את כל־הדברים האלה
אשר צוהו Ex. 19, 7.
כל־הדברים האלה Ex. 20, 1.
כל־הדברים אשר־דבר Ex. 24, 3.
על כל־הדברים האלה Ex. 24, 8.
את־הדברים אשר היו Ex. 34, 1.
כתב־לך את־הדברים Ex. 34, 26.
כי על־פי הדברים Ex. 34, 26.
דברי הברית עשרת
הדברים Ex. 34, 28.
אלה הדברים אשר־צוה יי Ex. 35, 1.
את כל־הדברים אשר Lev. 8, 36.
את הדברים האלה Num. 14, 39.
את כל־הדברים האלה Nu. 16, 31.
אלה הדברים Dt. 1, 1.
את כל־הדברים אשר
תעשון Dt. 4, 18.
את־הדברים אשר־ראו
עיניך Dt. 4, 9.
לעשות עשרת הדברים Dt. 4, 13.
ומצאוך כל הדברים האלה Dt. 4, 30.
את־הדברים האלה Dt. 5, 19.
והיו הדברים האלה אשר
אנכי Dt. 6, 6.
ועליהם ככל־הדברים Dt. 9, 10.
את־הדברים אשר היו Dt. 10, 2.
עשרת הדברים אשר
דבר יי Dt. 10, 4.
ושמעת את כל־הדברים Dt. 12, 28.
ולא תסור מכל־הדברים Dt. 28, 14.
כי־יבאו אליך כל־הדברים Dt. 30, 1.
וידבר את־הדברים האלה Dt. 31, 1.
את הדברים האלה Dt. 31, 28.
לדבר את־כל־הדברים Dt. 32, 45.
שימו לבבכם לכל־
הדברים Dt. 32, 46.
את־הדברים אשר דבר Jos. 22, 30.
מכל הדברים הטובים Jos. 23, 14.
ויכתב יהושע את־
הדברים Jos. 24, 26.
ויהי אחרי הדברים
האלה Jos. 24, 29.
הדברים האלה Jud. 2, 4.
את כל־הדברים האלה Jnd. 9, 3.
ויגד־לו שמואל את־כל־
הדברים 1 Sam. 3, 18.
בשמעו את־הדברים האלה 1 S. 11, 6.
וישמעו הדברים 1 Sam. 17, 31.
את־הדברים האלה 1 Sam. 18, 26.
יהונתן את־כל־הדברים
האלה 1 Sam. 19, 7.
ויושם דוד את־הדברים 1 S. 21, 13.
לדבר את־הדברים 1 Sam. 24, 17.
ככל־הדברים 1 Sam. 25, 9.
ויגידו לו ככל הדברים
האלה 1 Sam. 25, 12.
ותגד־לו אשתו את־
הדברים 1 Sam. 25, 37.
ככל הדברים האלה 2 Sam. 7, 17.
שמע את כל־הדברים 2 Sam. 13, 21.
את־הדברים בפיה 2 Sam. 14, 3.
את כל־הדברים האלה 2 Sam. 14, 19.
את־הדברים אשר דבר
אל־המלך 1 Reg. 13, 11.
ויהי אחר הדברים האלה 1 Rg. 17, 17
את כל־הדברים האלה 1 Rg. 18, 36.
ויהי אחר הדברים האלה 1 Rg. 21, 1.
כשמע אחאב את־
הדברים 1 Reg. 21, 27.
אליכם את־הדברים האלה 2 Rg. 1, 7.
את־הדברים אשר תדבר 2 Rg. 6, 12.
את־הדברים האלה 2 Reg. 18, 27.
מפני הדברים אשר
שמעת 2 Reg. 19, 6.
הדברים אשר שמעת 2 Reg. 22, 18.
קרא את־הדברים 2 Reg. 23, 16.
ויקרא את־הדברים
האלה 2 Reg. 23, 17.
ככל הדברים 1 Chr. 17. 15.
וכשמע אסא הדברים 2 Chr. 15, 8.
אחר הדברים והאמת
האלה 2 Chr. 32, 1.
הדברים אשר שמעת 2 Chr. 34, 26.
ואחר הדברים האלה Esr. 7, 1.
כשמעי את־הדברים
האלה Neh. 1, 4.
את־זעקתם ואת הדברים Neh. 5, 6.
אחר הדברים האלה Esth. 2, 1. 3, 1.
את־הדברים האלה Esth. 9, 20.

Digitized by Google

דבר יי את־הדברים Job.42, 7.
הדברים יגעים Eccl. 1, 8.
גם לכל־הדברים Eccl. 7, 21.
את־הדברים האלה Jes. 36, 12.
הדברים אשר שמעת Jes. 37, 6.
אלה הדברים עשיתם Jes. 42, 16.
וקראת את־הדברים Jer. 3, 12.
את־כל־הדברים Jer. 7, 27.
קרא את־כל־הדברים Jer. 11, 6.
כל־הדברים האלה Jer. 16, 10.
וקראת שם את־הדברים Jer.19, 2.
נבא את־הדברים האלה Jer. 20, 1.
ואם לא תשמעו את־ Jer. 22, 5.
הדברים
את כל־הדברים האלה Jer. 25, 30.
כל־הדברים אשר צויתיך Jer.26, 2.
מדבר את־הדברים Jer. 26, 7.
את הדברים האלה Jer. 26, 10.
כל־הדברים אשר שמעתם Jer.26,12
את כל־הדברים האלה Jer. 26, 15.
ככל־הדברים האלה Jer. 27, 12.
כל־הדברים אשר־דברתי Jer.30, 2.
הדברים אשר דבר יי Jer, 30, 4.
כל־הדברים האלה Jer. 34. 6.
את כל־הדברים Jer. 36, 2. 20.
כל־הדברים אשר שמע Jer.36, 13.
כשמעם את־כל־הדברים Jer.36,16.
את כל־הדברים האלה Jer. 36, 16.
17. 18.
השמעים את־כל־
הדברים Jer. 36, 24.
ואת־הדברים אשר כתב Jer.36, 27.
וכתב עליה את כל־
הדברים Jer. 36, 28.
הדברים אשר ירמיהו Jer. 38, 1.
ככל־הדברים האלה Jer. 38, 27.
את כל־הדברים Jer. 43, 1.
בכתבו את־הדברים Jer. 45, 1.
את כל־הדברים האלה Jer.51,60.61.
סתם הדברים וחתם Dan. 12, 4.
כי־סתמים וחתמים
הדברים Dan. 12, 9.
את־הדברים אשר קרא Zach. 7, 7.
ואת־הדברים אשר
שלח יי Zach. 7, 12.
את הדברים האלה Zach. 8, 9.
אלה הדברים אשר תעשו Zach.8,16

pl.: וַהַדְּבָרִים

והדברים עתיקים 1 Chr. 4, 22.

pl.: בִּדְבָרִים

חכה את־איוב בדברים Job. 32, 4.
בדברים לא־יוסר עבד Prv. 29, 19.

pl.: בַּדְּבָרִים

את־אנשיו בדברים 1 Sam. 24, 8.
והוכיח בדברים 2 Reg. 19, 4.
כי הביט בדברים Neh. 8, 12.
והוכיח בדברים Jes. 37, 4.
איש על־ידע בדברים Jer. 38, 24.
הבן בדברים Dan. 10, 11.

pl.: כַּדְּבָרִים

כדברים האלה Gn. 24, 28.
כדברים האלה לאמר Gn. 39, 17.
כדברים האלה עשה Gn. 39, 19.
אדני כדברים האלה Gn. 44, 7.
למה תעשון כדברים 1 Sam. 2, 23.
וידבר כדברים האלה 1 Sam. 17, 23.
כדברים האלה דברדוד 1 S. 18, 24.
להם למלך כדברים
האלה Neh. 6, 6.
ועתה ישמע למלך
כדברים Neh. 6, 7.
לא נהיה כדברים האלה Neh. 6, 8.
אליהם כדברים האלה Jer. 38, 4.
עמי כדברים האלה Dan. 10, 15.

pl.: לַדְּבָרִים

ולא־האמנתי לדברים 1 Reg. 10, 7.

pl. constr. דִּבְרֵי

וכשמעו את־דברי רבקה Gn.24,30.
כשמע עשו את־דברי
אביו Gn. 27, 34.
וישמע את־דברי בני־לבן Gn.31, 1.
את־דברי אשתו Gn. 39, 19.
ונגד־לו את דברי אדני Gn. 44, 24.
את כל־דברי יוסף Gn. 45, 27.
לאהרן את כל־דברי יי Ex. 4, 28.
וישב משה את־דברי
העם Ex. 19, 8.
את־דברי העם אל־יי Ex. 19, 9.
ויספר דברי צדיקים Ex. 23, 8.
ויספר לעם את כל־
דברי יי Ex. 24, 3.
ויכתב משה את כל־
דברי יי Ex. 24, 4.
את דברי הברית Ex. 34, 28.
אל־העם את דברי יי Num. 11, 24.
וידברו אליו דברי בלק Num. 22, 7.
דברי שלום לאמר Dt. 2, 26.
קול דברי העם Dt. 5, 25.
אל־דברי הנביא ההוא Dt. 13, 4.
ויספר דברי צדיקם Dt. 16, 19.
דברי ריבת Dt. 17, 8.
לשמר את־כל־דברי
התורה Dt. 17, 19
את־כל־דברי התורה Dt. 27, 3.
את־כל־דברי התורה הזאת Dt.27,8.
28, 58. 29, 28. 31, 12.
את־דברי התורה Dt. 27, 26.
אלה דברי הברית Dt. 28, 69.
ושמרתם את־דברי
הברית Dt. 29, 8.
את־דברי האלה הזאת Dt. 29, 18.
את־דברי התורה הזאת
על־ספר Dt. 31, 24.
את־דברי השירה Dt. 31, 30.
כל־דברי השירה Dt. 32, 44.
את־כל־דברי התורה Dt. 32, 46.
ושמעו את־דברי יי אלהיכם Jos.3,9
קרא את־כל־דברי התורה Jos.8,34.
את־דברי געל בן־עבד Jud. 9, 30.
אל־דברי יפתח אשר
שלח Jud. 11, 28.
את כל־דברי יי 1 Sam. 8, 10.
כל־דברי העם 1 Sam. 8, 21.
נמש אביך את־דברי
האתנות 1 Sam. 10, 2.
את־דברי אנשי יביש 1 Sam. 11, 5.
שמע לקול דברי יי 1 Sam. 15, 1.
את־דברי הפלשתי האלה 1 S. 17, 11.
את־דברי אדם לאמר 1 S. 24, 10.
את דברי אמתך 1 Sam. 25, 24.
אדני המלך את דברי
עבדו 1 Sam. 26, 19.
על־דברי איש־בשת 2 Sam. 3, 8.
את כל־דברי המלחמה 28.11,18.19.
שמע דברי אמתך 2 Sam. 20, 17.
דברי השירה הזאת 2 Sam. 22, 1.
ואלה דברי דוד 2 Sam. 23, 1.
כשמע חירם את־דברי
שלמה 1 Reg. 5, 21.
ויתר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41.
על־ספר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41.
ויתר דברי ירבעם 1 Reg. 14, 19.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 14, 19.
ויתר דברי רחבעם 1 Reg. 14, 29.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 14, 29.
ויתר דברי אבים 1 Reg. 15, 7.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 15, 7.
ויתר כל־דברי אסא 1 Reg. 15, 23.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 15, 23.
ויתר דברי נדב 1 Reg. 15, 31.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 15, 31.
ויתר דברי אלה 1 Reg. 16, 14.
על־ספר דברי הימים 1 Rg. 16, 14.
ויתר דברי זמרי 1 Reg 16, 20.

על־ספר דברי הימים 1 Reg. 16, 20.
ויתר דברי עמרי 1 Reg. 16, 27.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 16, 27.
הסד־נא דברי הגבראים 1 Rg. 22, 13.
ויתר דברי אחאב 1 Reg. 22, 39.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 22, 39.
ויתר דברי יהושפט 1 Reg. 22, 46.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 22, 46.
ויתר דברי אחזיהו 1 Reg. 1, 18.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 1, 18.
כשמע המלך את־דברי
האשה 2 Reg. 6, 30.
ויתר דברי יורם 2 Reg. 8, 23.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 8, 23.
ויתר דברי יואש 2 Reg. 12, 20.
13, 12.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 12, 20.
13, 12.
ויתר דברי יהואחז 2 Reg. 13, 8.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 13, 8.
ויתר דברי יהואש 2 Reg. 14, 15.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 14, 15.
ויתר דברי אמציהו 2 Reg. 14, 18.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 14, 18.
ויתר דברי ירבעם 2 Reg. 14, 28.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 14, 28.
ויתר דברי עזריהו 2 Reg. 15, 6.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 6.
ויתר דברי זכריה 2 Reg. 15, 11.
על־ספר דברי הימים 2 Reg, 15, 11.
ויתר דברי שלום 2 Reg. 15, 15.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 15.
ויתר דברי מנחם 2 Reg. 15, 21.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 21.
ויתר דברי פקחיה 2 Reg. 15, 26.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 26.
ויתר דברי פקח 2 Reg. 15, 31.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 31.
ויתר דברי יותם 2 Reg. 15, 36.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 36.
ויתר דברי אחז 2 Reg. 16, 19.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 16, 19.
ויגידו לו את דברי
רבשקה 2 Reg. 18, 37.
את כל־דברי רבשקה 2 Reg. 19, 4.
ושמע את־דברי סנחריב 2 Rg. 19, 16.
ויתר דברי חזקיהו 2 Reg. 20, 20.
על־ספר דברי הימים 2 Reg.20, 20.
ויתר דברי אמון 2 Reg. 21, 25.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 21, 25.
את־דברי ספר התורה 2 Reg. 22, 11.
על־דברי הספר הנמצא 2Reg.22.13.
על־דברי הספר הזה 2 Reg. 22, 13
את כל־דברי הספר 2 Reg. 22, 16.
את־כל־דברי ספר
הברית 2 Reg. 23, 2.
את־דברי הברית הזאת 2 Rg. 23, 3.
למען הקים את־דברי
התורה 2 Reg. 23, 24.
ויתר דברי יאשיהו 2 Reg. 23, 28.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 23, 28.
ויתר דברי יהויקים 2 Reg. 24, 5.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 24, 5.
דברי הימים למלך דויד 1 Chr. 27, 24.
על־דברי שמואל הראה 1 Chr. 29, 29.
ועל־דברי נתן הנביא 1 Chr. 29, 29.
ועל־דברי גד 1 Chr. 29, 29.
ושאר דברי שלמה 2 Chr. 9, 29.
על־דברי נתן הנביא 2 Chr. 9, 29.
וישמעו את־דברי יי 2 Chr. 11, 4.
ויתר דברי אביהו
ודרכיו 2 Chr. 13, 22.
והנה דברי אסא
הראשונים 2 Chr. 16, 11.
הנה דברי הבריאים 2 Chr. 18, 12.
ויתר דברי יהושפט 2 Chr. 20, 34.
ויתר דברי אמציהו 2 Chr. 25, 26.
ויתר דברי עזיהו 2 Chr. 26, 22.

ויתר דברי יותם 2 Chr. 27, 7.
על־דברי יחזקיהו 2 Chr. 32, 8.
ויתר דברי יחזקיהו 2 Chr. 32, 32.
ויתר דברי מנשה 2 Chr. 33, 18.
על־דברי מלכי ישראל 2 Chr. 33, 18.
הנם כתובים על דברי
חוזי 2 Chr. 33, 19.
ויהי כשמע המלך את
דברי התורה 2 Chr. 34, 19.
דברי הספר אשר נמצא 2 Chr. 34, 21.
את־כל־דברי ספר
הבריית 2 Chr. 34, 30.
לעשות את־דברי הבריית 2 Chr. 34, 31.
ולא שמע אל־דברי נכו 2 Chr. 35, 22.
ויתר דברי יאשיהו 2 Chr. 35, 26.
ויתר דברי יהויקים 2 Chr. 36, 8.
ספר דברי מצות־יי Esr. 7, 11.
דברי נחמיה בן־חכליה Neh. 1, 1.
ואת־דברי המלך Neh. 2, 18.
כשמעם את־דברי התורה Neh. 8, 9.
ולהשכיל אל־דברי
התורה Neh. 8, 13.
על־ספר דברי הימים Neh. 12, 23.
בספר דברי הימים Esth. 2, 23.
היעמד דברי מרדכי Esth. 3, 4.
ויגד לאסתר את דברי
מרדכי Esth. 4, 9.
ויגידו למרדכי את
דברי אסתר Esth. 4, 12.
דברי הימים ויהיו
נקראים Esth. 6, 1.
על־כל־דברי האגרת Esth. 9, 26.
דברי שלום ואמת Esth. 9, 30.
דברי הצומות וזעקתם Esth. 9, 31.
דברי הפרים האלה Esth. 9, 32.
על־ספר דברי הימים Esth. 10, 2.
תמו דברי איוב Job. 31, 40.
על־דברי־כוש בן־ימיני Ps. 7, 1.
לי׳ את־דברי השירה Ps. 18, 1.
דברי שאגתי Ps. 22, 2.
דברי מרמות יחשבון Ps. 35, 20.
דברי־פיו און ומרמה Ps. 36, 4.
כל־דברי־בלע Ps. 52, 6.
דברי ערמת גברו מני Ps. 65, 4.
שמר־בם דברי אתותיך Ps.105, 27.
שאלוני שובינו דברי־שיר Ps.137, 3.
דברי חכמים וחידתם Prv. 1, 6.
דברי רשעים ארב־דם Prv. 12, 6.
מים עמקים דברי פי־איש Prv.18, 4.
דברי נרגן כמתלהמים Prv. 18, 8.
ויספ דברי בגד Prv. 22, 12.
ושמע דברי חכמים Prv. 22, 17.
דברי נרגן כמתלהמים Prv. 26, 22.
דברי אגור בן־יקה Prv. 30, 1.
דברי למואל מלך Prv. 31, 1.
דברי קהלת בן־דוד Eccl. 1, 1.
דברי חכמים בנחת
נשמעים Eccl. 9, 17.
דברי פי־חכם חן Eccl. 10, 12.
תחלת דברי־פיהו
סכלות Eccl. 10, 13.
למצא דברי־חפץ Eccl. 12, 10.
וכתוב ישר דברי אמת Eccl. 12, 10.
דברי חכמים כדרבנות Eccl, 12, 11.
החרשים דברי־ספר Jes. 29, 18.
דברי תחלך הגדול Jes. 36, 13.
את דברי רבשקה Jes. 36, 22. 37, 4.
את כל־דברי סנחריב Jes. 37, 17.
והגו מלב דברי־שקר Jes. 59, 13.
דברי ירמיהו Jer. 1, 1.
גם עברו דברי־ע Jer. 5, 28.
אל־דברי השקר לאמר Jer. 7, 4.
על־דברי השקר Jer. 7, 8.
על־דברי עולה וחבח Jer. 7, 22.
את־דברי הברית הזאת Jer. 11, 2.
דברי הברית Jer. 11, 6.
את־כל־דברי הברית Jer. 11, 8.
על־דברי הבצרות Jer. 14, 1.

Digitized by Google

ומעני דברי קדשו Jer. 23, 9.
על־דברי הנביאים Jer. 23, 16.
והפכתם את־דברי אלהים Jer. 23, 36
לשמע על־דברי עבדי Jer. 26, 5.
ככל דברי ירמיהו Jer. 26. 20.
אל־דברי הנביאים Jer. 27, 14.
אל־דברי נביאיכם Jer. 27, 16.
ואלה דברי הספר Jer. 29, 1.
את־דברי הברית Jer. 34, 18.
הוקם את־דברי ירמיהו Jer. 35, 14.
כל־דברי יי Jer. 36, 4.
דברי יי באזני העם Jer. 36, 6.
דברי יי בית יי Jer. 36, 8.
דברי ירמיהו בית יי Jer. 36, 10.
את־כל־דברי יי Jer. 36, 11.
את כל־דברי הספר Jer. 36, 32.
אל־דברי יי אשר דבר Jer. 37, 2.
את־כל־דברי יי Jer. 43, 1.
עד־חמה דברי ירמיהו Jer. 51, 64.
את כל־דברי יי Ez. 11, 25.
דברי עמוס Am. 1, 1.
לשמע את דברי יי Am. 8, 11.
ועל־דברי חגי הנביא Hag. 1, 12.

pl. constr.: דִּבְרֵי

ודברי חד חמלך 1 Chr. 29, 29.
ודברי רחבעם 2 Chr. 12, 15.
ודברי חחזים 2 Chr. 33, 18.
ודברי שמה סבבוני Ps. 109, 3.
ודברי נפלאתיך אשיחה Ps. 145, 5.

pl. constr.: דִּבְרֵי

ואל־ישעו בדברי־שקר Ex. 5, 9.
בדברי דויד האחרונים 1 Chr. 23, 27.
בדברי האלהים לחזים 1 Chr. 25, 5.
בדברי שמעיה 2 Chr. 12, 15.
כתובים בדברי יהוא 2 Chr. 20, 34.
במצות־המלך בדברי יי 2 Chr. 29, 15
בדברי דויד ואסף החזה 2 Chr. 29, 30.
כל תרד בדברי אלהי־ישראל Esr. 9, 4.

constr.: דִּבְרֵי

דברי חספר החתום Jes. 29, 11.

constr.: לִדְבְרֵי

הקץ לדברי־רוח Job. 16, 3.

constr.: מִדִּבְרֵי

מדברי שמואל 1 Sam. 28, 20.

c. suff.: דִּבְרֵי *p.* הַדְּבָרִי

עד אם־דברתי דברי Gn. 24, 33.
שמע־נא דברי Num. 12, 6.
ואשמעם את־דברי Dt. 4, 10.
ושמתם את־דברי אלה Dt. 11, 18.
ושתי דברי בפיו Dt. 18, 18.
אשר לא־ישמע אל־דברי Dt. 18, 19.
ואת־דברו לא הקים 1 Sam. 15, 11.
ויהיו דברי אלה 1 Reg. 8, 59.
על־כן דברי לעי Job. 6, 3.
אבחרה דברי עמו Job. 9, 14.
וכל־דברי האזינה Job. 33, 1.
ותשלך דברי אחריך Ps. 50, 16.
דברי יעצבו Ps. 56, 6.
אחדיעה דברי אתכם Prv. 1, 23.
יתמך דברי לבך Prv. 4, 4.
ואשם דברי בפיך Jes. 51, 16.
הם נתתי דברי בפיך Jer. 1, 9.
הכי נתן דברי בפיך Jer. 5, 14.
כי על־דברי הקשיבו Jer. 6, 19.
לשמוע את־דברי Jer. 11, 10.
המאנים לשמע את־דברי Jer. 13, 10
אשמיעך את־דברי Jer. 18, 1.
שמוע את־דברי Jer. 19, 15.
וישמעו דברי את־עמי Jer. 23, 22.
מנעבי דברי Jer. 23, 30.
לא־שמעתם את־דברי Jer. 25, 8.
כל־דברי אשר־דברתי עליה Jer. 25, 13.
לא־שמעו אל־דברי Jer. 29, 19.
תקחו מוסר לשמע אל־דברי Jer. 35, 13.
את־דברי אל־חזעיר Jer. 39, 16.
קום יקומו דברי עליכם Jer. 44, 29.
ודברת את־דברי Ez. 2, 7.
את־כל־דברי Ez. 3, 10.
לא־תמשך עוד כל־דברי Ez. 12, 28.
חלוא דברי ייטיבו Mich. 2, 7.
אך דברי וחקי Zach. 1, 6.

pl. c. suff.: דְּבָרַי

ודברי היו מוציאים Neh. 6, 19.
ודברי אשר־שמתי בפיך Jes. 59, 21.

cum suff.: בְּדִבְרֵי

ודברת בדברי אליהם Ez. 3, 4.

cum suff.: לִדְבָרַי

בני לדברי הקשיבה Prv. 4, 20.

cum suff.: הֲדָבְרֵךְ

ולא־ישמע את־דבריך Jos. 1, 18.
עתה יבא דבריך Jud. 13, 12.
את־פי־יי ואת־דבריך 1 Sam. 15, 24.
ואשמע את־דבריך 1 Sam. 28, 21.
ראה דבריך טובים 2 Sam. 15, 3.
תדבר עוד דבריך 2 Sam. 19, 30.
על־דבריך ועל־חכמתך 1 Rg. 10, 6.
וכל־העם לכל־דבריך 1 Chr. 28, 21.
על־דבריך 2 Chr. 9, 5.
ותקם את־דבריך Neh. 9, 8.
לשמר דבריך Ps. 119, 57.
פתח־דבריך יאיר Ps. 119, 130.
כי־שכחו דבריך צרי Ps. 119, 139.
ושחת דבריך הנעמים Prv. 23, 8.
דבריך מעטים Eccl. 5, 1.
נמצאו דבריך ואכלם Jer. 15, 16.
יקם יי את־דבריך Jer. 28, 6.
כי־מדי דבריך בו תתנודד Jer. 48, 27
ושמעו את־דבריך Ez. 33, 31. 32.
נשמעו דבריך Dan. 10, 12.
*אתי דבריך מות Hos. 13, 14.

cum suff.: הֲדָבְרֵךְ

לא אשכח דברך Ps. 119, 16.
למען אשמר דברך Ps. 119, 101.
נר־לרגלי דברך Ps. 119, 105.

cum suff.: הֲדָבְרֵךְ *fem.*

ומלאתי את־דבריך 1 Reg. 1, 14.

cum suff.: וּדְבָרֵיךְ

ודבריך יהיו אמת 2 Sam. 7, 28.

cum suff.: בְּדָבְרֵךְ

כי־בטחתי בדברך Ps. 119, 42.

cum suff.: בְּדָבְרֵיךְ

ואני באתי בדבריך Dan. 10, 12.

pl. c. suff.: כְּדָבָרֶיךָ

לו יהי כדברך Gn. 30, 34.
סלחתי כדברך Num. 14, 20.
לשמר כדברך Ps. 119, 9.
חיני כדברך Ps. 119, 25.
קימני כדברך Ps. 119, 28.
יי כדברך Ps. 119, 65.
יי חיני כדברך Ps. 119, 107.
כדברך הבינני Ps. 119, 169.

cum suff.: וּדְבֵרֵיכֶם

ויבחנו דבריכם Gn. 42, 16.
וייאמנו דבריכם Gn. 42, 20.
וישמע יי את־קול דבריכם Dt. 1, 34.
התאנף־בי על־דבריכם Dt. 4, 21.
את־קול דבריכם Dt. 5, 25.
דבריכם רעים 1 Sam. 2, 23.
והעתרתם עלי דבריכם Ez. 35, 13.
חזקו עלי דבריכם Mal. 3, 13.

cum suff.: בְּדִבְרֵיכֶם

הרגעתם יי בדבריכם Mal. 2, 17.

cum suff: כְּדִבְרֵיכֶם

גם־עתה כדבריכם כך תרא Gn. 44, 10.
ותאמר כדבריכם כך־הוא Jos. 2, 21.
יי אלחיכם כדבריכם Jer. 42, 4

cum suff.: לְדִבְרֵיכֶם

הן הוחלתי לדבריכם Job. 32, 11.

cum suff.: דִּבְרֵיו

על־חלמתיו ועל־דבריו Gn. 37, 8.
העיר־החיא את־דבריו Jos. 20, 4.
וידבר יפתח את־כל־דבריו Jud. 11, 11.
ולא־הפיל מכל־דבריו 1 Sam. 3, 19.
ויהיו דבריו עם יואב 1 Reg. 1, 7.
לכל־דבריו ולכל־משפטו 1 Reg. 6, 38.
ויתר דבריו וכל־דרכיו 2 Chr. 28, 26.
בשמעך את־דבריו 2 Chr. 34, 27.
ובוזים דבריו 2 Chr. 36, 16.
כי כל־דבריו לא יענה Job. 33, 13.
רכו דבריו משמן Ps. 55, 22.
ולא מרו את דבריו Ps. 105, 25.
יכלכל דבריו במשפט Ps. 112, 5.
אל־תוסף על־דבריו Prv. 30, 6.
ואת־דבריו לא הסיר Jes. 31, 2.
נקשיבה אל־כל־דבריו Jer. 18, 18.
וכל־השדים את־דבריו Jer. 26, 21.
וקול דבריו כקול המון Dan. 10, 6.
ואשמע את־קול דבריו Dan. 10, 9.
וכשמעי את־קול דבריו Dan. 10, 9.
להכיל את־כל־דבריו Am. 7, 10.

cum suff.: וּדְבָרָיו

ודבריו שמעת מתוך האש Dt. 4, 36.
ודרכיו ודבריו 2 Chr. 13, 22.
ודבריו הראשנים 2 Chr. 35, 27.
ודבריו לא בהשכיל Job. 34, 35.
ודבריו אינם נשמעים Eccl. 9, 16.

cum suff.: בְּדָבָרָיו

ויאמינו בדבריו Ps. 106, 12.
חזית איש אץ בדבריו Prv. 29, 20.

cum suff.: דְּבָרֶיהָ *fem.*

את־כל־דבריה 1 Reg. 10, 3.
את־כל־דבריה 2 Chr. 9, 2.

cum suff.: בְּדָבְרֶיהָ *fem.*

כי־הציקה לו בדבריה Jud. 16, 16.

cum suff.: דִּבְרֵיהֶם

עבד אברהם את־דבריהם Gn. 24, 52
ויתנבו דבריהם בעיני חמור Gn. 34, 18.
אשר לא־תשמע דבריהם Ez. 3, 6.

cum. suff.: לְדִבְרֵיהֶם

ולא־האמנתי לדבריהם 2 Chr. 9, 6.

cum suff.: וּמִדִּבְרֵיהֶם

ומדבריהם אל־תירא Ez. 2, 6.

הֶדֶבֶר

ז׳, וסכוני מן פת נכנוי הֶדֶבֶר, וסכוונס יסיפס וסקסיפס מקרן סקיים [וועגסיסכוונ, וועגרצסגונג], ויעיד על וס מכוון סשרש, ומוס נסשקל על קטר נלע מקס ומוס. ומצר לסכנוי נסוגע [לפי סענקק ע׳ וקניס וגס קלמידי יש] מן הֶדֶבֶר לפ מקווור, וכי כרין לסיות הֶדֶבֶר.

n. m. tanquam correptio, abreptio, calamitas funesta, pestilentia. LXX. *θάνατος, λοιμός, δίκη;* et, tanquam הֶדֶבֶר scriptum esset, *ἀποστολή, λόγος, πρᾶγμα.*

בבקר ובצאן דבר כבד Ex. 9, 3.
ושלחתי דבר בתוכם Lev. 26, 25.
שלשת ימים דבר בארצך 2 S. 24, 13.
ויתן יי דבר בישראל 2 S. 24, 15.
דבר כי־יהיה שדפון וירקון 1 Rg. 8, 37
ויתן יי דבר בישראל 1 Chr. 21, 14.
דבר כי־יהיה שדפון וירקון 2 Chr. 6, 28.
ואם־אשלח דבר בעמי 2 Chr. 7, 13.
או דבר אשלח אל־הארץ Ez. 14, 19.
ושלחתי־בה דבר ודם Ez. 28, 23.
שלחתי בכם דבר Am. 4, 10.

paus.: דֶּבֶר

לפניו ילך דבר Hab. 3, 4.

וָדֶבֶר

חרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
חרב שפוט ודבר ורעב 2 Chr. 20, 9.
ודבר ודם יעבר־בך Ez. 5, 17.
ודבר יאכלנו Ez. 7, 15.

וְהַדֶּבֶר

וחיה רעה ודבר Ez. 14, 21.

p. וַהַדֶּבֶר

ידבק יי בך את־הדבר Dt. 28, 21.
מן־הדבר ומן־החרב Jer. 21, 7.
את־הרעב ואת־הדבר Jer. 24, 10. 29, 17. 34, 17.

paus.: וְהַדֶּבֶר

והרעב והדבר Jer. 32, 24.

וְהַדֶּבֶר

והדבר והרעב מבית Ez. 7, 15.

בְּדֶבֶר

בדבר גדול ימותו Jer. 21, 6.
בדבר ובדם Ez. 35, 22.

p. בַּהֶדֶבֶר

פן־יפגענו בדבר או בחרב Ex. 5, 3.
ואת־עמך בדבר Ex. 9, 15.
אכנו בדבר ואורישנו Num. 14, 12.
שלשתיך בדבר ימותו Ez. 5, 12.
הרחוק בדבר ימות Ez. 6, 12.
בדבר ימותו Ez. 33, 27.

p. וּבַהֶדֶבֶר

ובדבר אנכי מכלה אותם Jer. 14, 12.
וברעב ובדבר Jer. 21, 9. 27, 8. 32, 36.
בחרב ברעב ובדבר Jer. 27, 13. 29, 18. 38, 2. 42, 17. 44, 13.
ברעב ובדבר יפלו Ez. 6, 11.

לַהֶדֶבֶר

וחיתם לדבר הסגיר Ps. 78, 50.

p. וְלַדֶּבֶר

למלחמה ולרעה ולדבר Jer. 28, 8.

מְהֶדֶבֶר

מדבר הוות Ps. 91, 3.
מדבר באפל יהלך Ps. 91, 6.

p. וּמֵהֶדֶבֶר

מחרב מרעב ומדבר Ez. 12. 16.

pl. c. suff.: *דְּבָרֶיךָ

*אתי דבריך מות Hos. 13, 14.

מְדִבָּר

ז׳ וסמין מִדְבַּר, וכס׳ סמנס מִדְבָּרָה מן סכפרל, ומן סמין מִדְבָּרָה. סכוונס מקום דַּהֲבָר, לו כית מרעס סנסמס [ווייצ-מלמען, עריפֿע], מצרס דנר כמכוון נסיגנס וסולכס [פֿת סנסמס], ומ׳ סימן סמקום כידוע. עי׳ הָבָר. ונעבור שמדונר וכר-סנמן לו סנסמס סיס מקום עכוי ולמ וכוע ולי-יער, כידוע מעכונמ מרנוע קדס, על כן נקרמ מדנר גם מרן שמס וישיון ומסו [וויסטע]. וכמנמ נקבור שנפ שָׁדֵּר, סרנר, סרון, פָּאֵרָן, ובדומס. כ׳ לשון מעכה לשון ודיבור [רעדע], ומצר זיסיס מסמל על כלי סדנור כמו ספס, וום מדנרך כלום. נקרנום מַדְבֵּר [נכפל סכתוי] ונמרמ קולסיי מִדְבָּרִי, וצוד נמרמ דָּבָר [סידועס הַדְּבָרָא] כמו מדנר.

n. m. 1) locus, quo pecora pastorum *aguntur* (מָקוֹם הַדֶּבֶר), pascuum, quod cum neque conseptum neque consitum, sed communis usui, praesertim in terris orientalibus, esse soleret, eo nomine etiam regio propter sterilitatem inculta, vasta atque deserta appellari solet. LXX. *ἀγρός, ἄνυδρος γῆ, ἔρημος, ἐρημικός, μαθμαῖτις, ὄρος αἰχμῶδες,*

Digitized by Google

ὄρος καταβάσεως, πεδίον. 2) sermo os, utpote quod est instrumentum sermonis. LXX. λαλία. Hieron. eloquium.

ימצאוהו בארץ מדבר Dt. 32, 10.
מדבר לא־אדם בו Job. 38, 26.
קול יי יחיל מדבר Ps. 29, 8.
ירעפו נאות מדבר Ps. 65, 13.
דמיתי לקאת מדבר Ps. 102, 7.
ישם מדבר לאגם־מים Ps. 107, 35.
כוב שבת בארץ מדבר Pry. 21, 19.
מדבר שלחתיה Jes. 16, 8.
והיה מדבר לכרמל Jes. 32, 15.
ישששום מדבר וציה Jes. 35, 1.
אשים מדבר לאגם־מים Jes. 41, 18.
ישאו מדבר ועריו Jes. 42, 11.
אשים נהרות מדבר Jes. 50, 2.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
ציון מדבר היתה Jes. 64, 9.
פרה למד מדבר Jer. 2, 24.
ועל־נאות מדבר קינה Jer. 9, 9.
לרוח מדבר Jer. 13, 24.
אם־לא אשיתך מדבר Jer. 22, 6.
יבשו נאות מדבר Jer. 23, 10.
מדבר ציה וערבה Jer. 50, 12.
אכלה נאות מדבר Joel 1, 19. 20.
כי דשאו נאות מדבר Joel 2, 22.
נחלתו לתנות מדבר Mal. 1, 3.

c. h interr.: הַמִּדְבָּר

המדבר הייתי לישראל Jer. 2, 31.
עד איל פארן אשרעל־ Gn. 14, 6.
המדבר
וינהג את־הצאן אחר Ex. 3, 1.
המדבר
דרך המדבר ים־סוף Ex. 13, 18.
באתם בקצה המדבר Ex. 13, 20.
סגר עליהם המדבר Ex. 14, 3.
הוצאתם אתנו אל־ Ex. 16, 3.
המדבר הזה
ויפנו אל־המדבר Ex. 16, 10.
והטה על־פני המדבר Ex. 16, 14.
אל־המדבר אשר־הוא Ex. 18, 5.
חנה
המדבר דרך ים־סוף Num. 14, 25.
את־קהל יי אל־המדבר Num. 20, 4.
הזה
וישת אל־המדבר פניו Num. 24, 1.
אשר בקצה המדבר Num. 33, 6.
את כל־המדבר הגדול Dt. 1, 19.
את־המדבר הגדל הזה Dt. 2, 7.
מן־המדבר והלבנון Dt. 11, 24.
וינסו דרך המדבר Jos. 8, 15.
המדבר עלה מיריחו Jos. 16, 1.
את־קוצי המדבר Jud. 8, 7.
ומן־המדבר ועד־הירדן Jud. 11, 22.
אל־דרך המדבר Jud. 20, 42.
על־פני דרך את־המדבר 2 S. 15, 23.
בעברות המדבר 2 S. 15, 28. 17, 16.
באה מעבר המדבר Job. 1, 19.
עלה מן־המדבר Cant. 3, 6. 8, 5.
והיה הכרמל המדבר Jer. 4, 26.
מפני חרב המדבר Thr. 5, 9.
ואבאם אל־המדבר Ez. 20, 10.
והלכתיה המדבר Hos. 2, 16.

מִדַּמְדְּבָר

מהמדבר והלבנון הזה Jos. 1, 4.
מלאכים מהמדבר 1 Sam. 25, 14.

בַּמִּדְבָּר

על־עין חמים במדבר Gn. 16, 7.
וישב במדבר ויהי רבה Gn. 21, 20.
אשר מצא את־הימים
במדבר Gn. 36, 24.
אל־הבור הזה אשר Gn. 37, 22.
במדבר
דרך שלשת ימים במדבר Ex. 3, 18.
ויחנו לי במדבר Ex. 5, 1.
ויעבדני במדבר Ex. 7, 16.
דרך שלשת ימים נלך
במדבר Ex. 8, 23.
וזבחתם ליי אלהיכם
במדבר Ex. 8, 24.
למות במדבר Ex. 14, 11.
ממתנו במדבר Ex. 14, 12.
שלשת־ימים במדבר Ex. 15, 22.
ועל־אהרן במדבר Ex. 16, 2.
האכלתני אתכם במדבר Ex. 16, 32.
ויחנו במדבר Ex. 19, 2.
ושלח את־השעיר
במדבר Lev. 16, 22.
ידעת חנתנו במדבר Num. 10, 31.
או במדבר הזה לו־מתנו Num. 14, 2.
וישחטם במדבר Num. 14, 16.
במדבר הזה יפלו
פגריכם Num. 14, 29.
יפלו במדבר הזה Num. 14, 32.
יהיו רעים במדבר Num. 14, 33.
תם פגריכם במדבר Num. 14, 33.
במדבר הזה יתמו Num. 14, 35.
ויהיו בני־ישראל
במדבר Num. 15, 32.
להמיתנו במדבר Num. 16, 13.
ממצרים למות במדבר Num. 21, 5.
במדבר אשר על־פני
מואב Num. 21, 11.
בעבר ארנן אשר במדבר Nu. 21, 13.
מות ימתו במדבר Num. 26, 65.
אביטו מת במדבר Num. 27, 3.
וינעם במדבר Num. 32, 13.
להניחו במדבר Num. 32, 15.
במדבר בערבה מול סוף Dt. 1, 1.
את־בצר במדבר Dt. 4, 43.
המוליכך במדבר הגדל Dt. 8, 15.
חמאכילך מן במדבר Dt. 8, 16.
את־יי אלהיך במדבר Dt. 9, 7.
הוציאם להמתם במדבר Dt. 9, 28.
ואשר עשה לכם במדבר Dt. 11, 5.
ארבעים שנה במדבר Dt. 29, 4.
במדבר בדרך בצאתם
ממצרים Jos. 5, 4. 5.
הלכו בני־ישראל במדבר Jos. 5, 6.
והעם הנס במדבר Jos. 8, 20.
את־כל־ישבי העי בשדה
במדבר Jos. 8, 24.
אשר־הלך ישראל במדבר Jos. 14, 10
במדבר בית הערבה Jos. 15, 61.
את־בצר במדבר במישר Jos. 20, 8.
ותשבו במדבר ימים רבים Jos. 24, 7.
וילך ישראל במדבר Jud. 11, 16.
וילך במדבר ויסב Jud. 11, 18.
בכל־מכה במדבר 1 Sam. 4, 8.
מעט הצאן ההנה במדבר 1 S. 17, 28.
וישב דוד במדבר 1 Sam. 23, 14.
במדבר במצדות 1 Sam. 23, 14.
וישב בהר במדבר 1 Sam. 23, 14.
וישמע דוד במדבר 1 Sam. 25, 4.
כל־אשר לזה במדבר 1 Sam. 25, 21.
לבקש את־דוד במדבר 1 S. 26, 2.
ודוד ישב במדבר 1 Sam. 26, 3.
לשחות היקם במדבר 2 S. 16, 2.
ויקם ויצא במדבר 2 Sam. 17, 29.
ויקבר בביתו במדבר 1 Reg. 2, 34.
ואת תמר במדבר 1 Reg. 9, 18.
והוא־הלך במדבר דרך
יום 1 Reg. 19, 4.
את־בצר במדבר 1 Chr. 6, 63.
אשר־עשה משה במדבר 1 Chr. 21, 29
משה עבד־יי במדבר 2 Chr. 1, 3.
ויבן את־תדמר במדבר 2 Chr. 8, 4.
על־ישראל במדבר 2 Chr. 24, 9.
ויבן מגדלים במדבר 2 Chr. 26, 10.
לא עזבתם במדבר Neh. 9, 19.
וארבעים שנה פלכלתם
במדבר Neh. 9, 21.
הן פראים במדבר Job. 24, 5.
אלין במדבר סלה Ps. 55, 8.
יבקע צרים במדבר Ps. 78, 15.
לערך שלחן במדבר Ps. 78, 19.
כמה ימרוהו במדבר Ps. 78, 40.
ויסגם כעדר במדבר Ps. 78, 52.
ביום מסה במדבר Ps. 95, 8.
וייתאוו תאוה במדבר Ps. 106, 14.
להפיל אותם במדבר Ps. 106, 26.
תעו במדבר Ps. 107, 4.
למוליך עמו במדבר Ps. 136, 16.
ושכן במדבר משפט Jes. 32, 16.
נבקעו במדבר מים Jes. 35, 6.
קול קורא במדבר Jes. 40, 3.
אתן במדבר ארז Jes. 41, 19.
אף אשים במדבר דרך Jes. 43, 19.
כי־נתתי במדבר מים Jer. 43, 20.
כסוס במדבר לא יכשלו Jes. 63, 13.
לכתך אחרי במדבר Jer. 2, 2.
המולידך אתכם במדבר Jer. 2, 6.
כערבי במדבר Jer. 3, 2.
צח שפים במדבר Jer. 4, 11
מי־יתנני במדבר Jer. 9, 1.
הישבים במדבר Jer. 9, 25.
על־כל־שפים במדבר Jer. 12, 12.
ושכן חרים במדבר Jer. 17, 6.
השכנים במדבר Jer. 25, 24.
מצא חן במדבר Jer. 31, 2.
כערוער במדבר Jer. 48, 6.
כיענים במדבר Thr. 4, 3.
במדבר ארבו לנו Thr. 4, 19.
ועתה שתולה במדבר Ez. 19, 13.
וימרו־בי בית־ישראל
במדבר Ez. 20, 13.
לשפך חמתי עליהם
במדבר Ez. 20, 13.
נשאתי ידי להם במדבר Ez. 20, 15. 23
ולא־עשיתי אותם כלה
במדבר Ez. 20, 17.
ואמר אל־בניהם במדבר Ez. 20, 18.
לכלות אפי בם במדבר Ez. 20, 21.
וישבו במדבר לבטח Ez. 34, 25.
כענבים במדבר Hos. 9, 10.
אני ידעתיך במדבר Hos. 13, 5.
ואולך אתכם במדבר Am. 2, 10.
הגשתם־לי במדבר Am. 5, 25.

וּבַמִּדְבָּר

במצרים ובמדבר Num. 14, 22.
ובמדבר אשר ראית Dt. 1, 31.
ובמדבר ובנגב Jos. 12, 8.

כַּמִּדְבָּר

שם תבל כמדבר Jes. 14, 18.
משלח ונעזב כמדבר Jer. 27, 10.
נצתה כמדבר Jer. 9, 11.
ושמתיה כמדבר Hos. 2, 5.
ציח כמדבר Zeph. 2, 13.
ויוליכם בתהמות כמדבר Ps. 106, 9.

לְמִדְבָּר

ישם נהרות למדבר Ps. 107, 33.

לַמִּדְבָּר

על־המצפה למדבר 2 Chr. 20, 24.

מִמִּדְבָּר

לחלוק ממדבר Jes. 21, 1.
מובאים סובאים ממדבר Ez. 23, 42.
רוח יי ממדבר עלה Hos. 13, 15.

וּמִמִּדְבָּר

וממדבר עד־הטהר Ex. 23, 31.
וממדבר מתנה Num. 21, 19.

c. h finis: מִדְבָּרָה

עד־לבוא מדברה Lev. 7, 38.
אל־דויד למצד מדברה 1 Chr. 12, 8.
*תצאתיו מדברה בית און Jos. 18, 12
*מסלע מדברת *n. p.* Jes. 16, 1.

constr. c. h: מִדְבָּרָה

שוב לדרכך מדברה 1 Reg. 19, 15.

absol. c. h: הַמִּדְבָּרָה

לקראת משה המדברה Ex. 4, 27.
לעזאזל המדברה Lev. 16, 10.
ביד־איש עתי המדברה Lev. 16, 21.
לקראת ישראל המדברה Nu. 21, 23.
בתוך־הים המדברה Num. 33, 8.
המדברה דרך ים־סוף Dt. 1, 40. 2, 1.
ויטסו המדברה Jud. 20, 45. 47.
על־גי הצבעים המדברה 1 S. 13, 18.
אחריו המדברה 1 Sam. 26, 3.
ונמשחיך המדברה Ez. 29, 5.

constr.: מִדְבַּר

ויצאו אל־מדבר־שור Ex. 15, 22.
מדבר־סין אשר בין־אילם Ex. 16, 1.
באו מדבר סיני Ex. 19, 1.
ויבאו מדבר סיני Ex. 19, 2.
אל־מדבר פארן קדשה Num. 13, 26.
כל־העדה מדבר־צן Num. 20, 1.
דרך מדבר מואב Dt. 2, 8.
מריבת קדש מדבר־צן Dt. 32, 51.
גבול אדום מדבר־צן Jos. 15, 1.
את־בני יהודה מדבר
יהודה Jud. 1, 16.
אחרי־דוד מדבר מעון 1 S. 23, 25.
וירד אל־מדבר פארן 1 Sam. 25, 1.
וירד אל־מדבר־זיף 1 Sam. 26, 2.
דרך מדבר גבעון 2 Sam. 2, 24.
ויאמר דרך מדבר אדום 2 Reg. 3, 8.
פני מדבר יחזאל 2 Chr. 20, 16.
יחיל יי מדבר קדש Ps. 29, 8.
משא מדבר־ים Jes. 21, 1.
אל־מדבר העמים Ez. 20, 35.
ואתריו מדבר שממה Joel 2, 3.

בְּמִדְבָּר

במדבר באר שבע Gn. 21, 14.
וישב במדבר פארן Gn. 21, 21.
קרביהם ליי במדבר סיני Lev. 7, 38.
במדבר סיני באהל מועד Nu. 1, 1.
ויפקדם במדבר סיני Num. 1, 19.
לפני יי במדבר סיני Num. 3, 4.
במדבר סיני לאמר Num. 3, 14.
במדבר סיני בשנה השנית Num. 9, 1.
בין הערבים במדבר סיני Num. 9, 5.
במדבר פארן Num. 10, 12.
ויחנו במדבר פארן Num. 12, 16.
את־בני ישראל במדבר
סיני Num. 26, 64.
מריתם פי במדבר־צן Num. 27, 14.
במדבר־צן Num. 27, 14.
במדבר אתם Num. 33, 8.
ויחנו במדבר־סין Num. 33, 11.
ויחנו במדבר סיני Num. 33, 15.
ויחנו במדבר־צן Nu. 33, 36.
ודוד במדבר־זיף בחרשה 1 S. 23, 15
במדבר מעון בערבה 1 S. 23, 24.
וישב במדבר מעון 1 Sam. 23, 25.
במדבר עין גדי 1 Sam. 24, 2.
בחיותו במדבר יהודה Ps. 63, 1.
במדבר ארץ מצרים Ez. 20, 36.

constr.: לִבְדְבַר

ויצאו למדבר תקוע 2 Chr. 20, 20.
למדבר שממה Jer. 12, 10.
ואדום למדבר שממה Joel 4, 19.

constr.: מִמִּדְבַּר

ממדבר־סין למסעיהם Ex. 17, 1.
ממדבר סיני וישכן העגן Nu. 10, 12.
ממדבר פארן על־פי יי Nu. 13, 3.
ממדבר־צן עד־רחב Num. 13, 21.
ויסעו ממדבר־סין Num. 33, 12.
ויסעו ממדבר סיני Num. 33, 16.
ממדבר־צן על־ידי אדום Nu. 34, 3.
ממדבר קדמות Dt. 2, 26.
ולא ממדבר חרים Ps. 75, 7.
ממדבר לבלתה Ez. 6, 14.

cum suff.: מִדְבָּרָהּ

וישם מדברה כעדן Jes. 51, 3.

cum suff.: *וּמִדְבָּרְכֶן

*ומדברך נאוה Cant. 4, 3.

Digitized by Google

דְּבַר

ז׳ וכנוי דְּבָרוֹ, דָּבָרֶם, סמלנס נסילת וכינוי הנסמס [ער״בוכג, פ׳יסטער״בוכג], ומוס סשלל למקום המעמ [טי׳פ׳ע], וכן סשם נלמכי מן נסינם וכסילם. ומפשר נ״ל שהוא מענין דנור, וכן פרשו רבים כדנרים ניפני׳, ומלשון קניני. וכן נסורסי ועכני. *n. m. pecorum pastus*, ab *agendo*, transl. locus, quo pecora a pastoribus pastum aguntur, *pascuum* (Trift, a: treiben), arab. *dabru*, syr. *dabro*, *deboro*. LXX. mire: *κοίτη*, *ταῦρος*.

cum suff.: דָּבְרוֹ
Mich. 2, 12. כעדר בתוך הדברו
cum suff.: דָּבְרָם
Jes. 5, 17. ורעו כבשים כדברם

דִּבְרָה

ז׳ ומכנוי דִּבְרוֹת, סלנון רפסדות סנסונות נים [לשם ער״יבענדע, פ׳לעסם]. ומפשר נ״ל שרש דבר נאכון-בסיגה וכיוס ליבו יסודתו, כ״ס דנר נאכון לקר, וכלף על דָּבְרָא נקמי שאכוונו קונס, ולכר מקומות, וככון לל דנרם. ומיריך עיון. *n. f.* ratis h. e. genus navigii planum et trabibus tantum inter se aptis connexisque factum, propterea sic dictum, quod in mari vehitur sive *agitur*, vel a prehendendo ut דָּבְרָא aramaicum, nomen *trabis*. LXX. *σχεδία*.

pl.: דְּבָרוֹת
1 Rg. 5, 23. ואני אשים דברות בים

דִּבְרָה

ז׳, ומן נכנוי דִּבְרַת, סלנון כמו דנור ומקר, ונשמר מעשל ומשני-לל, מכאום ר׳[פ׳יסמכון, וונקע], ויש מלנוכין סלנון יסרמל יש ויקנל דנוכין ומקוכין, לכן סי׳ קשם לסולמו. לד״ל מִדְּבָרְתָהּ מן מִדְּבָרַת ניקוד, וסמלנס סנסנס וסדלכס נסילס וסוכלס [פ׳יסכוכג], וכן נסשמל כמו פְּקָדָה, וסלנון ד׳ יש פקודכן ויקס מכסנן, לומר יכהג לופן, ולקיון קניני. נקינוס דָּבָר כמו מכסיג, מְדַבֵּר לו מַדְּבְּרוֹ מכסיג וכדומס. *n. f.* plurale tantum atque monadicum: verbum, edictum divinum. Alii *mi* ad ipsum nomen pertinere ajunt; ut sententia haec sit loci illius in Deuteronomio: Deus administrationem sive providentiam tui suscipiet. LXX. *λόγος*.

pl. c. suff.: מַדְּבְּרוֹתֶיךָ
Dt. 33, 3. ישא מדברותיך

דִּבְרָה

ז׳ ומכנוי דִּבְרִים, ומכוון יזוע, מין גו גוו ונרעס, סרודפס ומכס נכניכס, ופנג סעוניס [וועפפע, ניעגע], וכן נשמי נכ׳ מעוכוף דִּבְרָא, דַּבְּרָא, ניריעף סרכוי דִּבְרִיתָא, דַּבְּרִיתָא. מעוף סכוונס לל״ק מן מסלוכס ומפע, סיון ומקנס [נוג, ערופפ], כסרלף על עדס, ולל מקוור לי, נאשר שכמלל עדף דנריס. וכ״ל שמעוקו מן לקיוס ולכילס תפיסס ומקוקס נקדוניס [פ׳ס-פ׳ע׳סנען, פ׳פ׳קקנען], וכן נגמרל דַּבְּרָא סס לקוקס מן מקוון, ומסס דִּבַּרְתָּא, סס לשלוקס, ע״כ סלקיקס ולקיוס. ולכיך עיון.

n. f. (aram. דַּבְּרָא, דִּבְּרָא), apis, sic dicta aut a gregatim migrando aut a prehendendo, unde gemarice דִּבְרְתָּא trabs, דִּבְרְתָּא forfex, forceps. Est etiam alia explicatio, qua verbum דָּבָר est = זָבַר, unde aram. זְבוּר crebro, v. Charuze-Peninim s. h. v. LXX. *μέλισσα*, *μελισσών*. Qimchi: vernacule *abeille*.

וְלַדְּבוֹרָה

Jes. 7, 18. ולדבורה אשר בארץ

pl.: דְּבֹרִים
Jud. 14, 8. והנה עדת דבורים

pl.: דַּבְּרִים
Dt. 1, 44. כאשר תעשינה הדברים

pl.: כְּדָבְּרִים
Ps. 118, 12. סבוני כדברים

דְּבִיר

ז׳ ומן ניקוד, והלנמו מקום נמקדש, נסרלף לל קדש סקדשים, לו קלף מעכו, ויסיס סמכנס והקדל נקלף מעכני, שלים כל-סכנין [וועפט-שפלנע], וכלורך כמו אָחוֹר, אַחֲרוֹן, כמר קלף מעכני. ונקמף כלמון יסעפל דכר נמכוון לקר, ונמרלף יזוע היבר, נסיפף לל פניס, לומר גו [ניקקען], כמו: נדובר קיימ קמי מרן, וכן נעכני דָּבַר, ויובן גוס דָּבָר [היכעע-רויס]. ויש שלומיס מענין דנור, לומר מקום דנור מקנ״ס, ולל מפוור לי.

n. m. singulare tantum, latus templi occidentale, sanctuarium, a v. דָּבַר posterius, posticum esse, arab. *dabara*, unde *dubr*, *dâbar*, pars postica aedium, adytum; talmud. דּוּבַר, dorsum. *Hieronym.*: *oraculum*, *oraculi sedes* (a. v. דָּבַר). LXX. *δαβείρ*, *δαβεῖρ*, *δαβίρ*, *ναός*.

אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים
1 Reg. 8, 6.
אל־מקומו אל־דביר הבית
2 Chr. 5, 7.
בנשאי ידי אל־דביר קדשך
Ps. 28, 2.

דְּבִיר

ודביר בתוך־הבית
1 Reg. 6, 19.

דַּבְּיר

ולפני הדביר עשרים אמה
1 Reg. 6, 20.
ברתיקות זהב לפני הדביר
1 Reg. 6, 21.
הדביר
1 Reg. 6, 31. ואת פתח הדביר עשה
1 Rg. 7, 49. לפני הדביר זהב סגור
1 Rg. 8, 8. מן־הקדש על־פני הדביר
2 Chr. 4, 20. לפני הדביר זהב סגור
2 Chr. 5, 9. מן־הארון על־פני הדביר

בַּדְּבִיר

1 Reg. 6, 23. ויעש בדביר שני כרובים
2 Chr. 3, 16. ויעש שרשרות בדביר

לְדָבְרִי

1 Reg. 6, 16. ויבן לו מבית לדבר

לַדְּבִיר

1 Rg. 6, 22. וכל־המזבח אשר־לדביר

וְלַדְּבִיר

1 Reg. 6, 5. סביב להיכל ולדביר

דְּבִרָה

ז׳ נסמך דְּבִרַת, לו נסכוסס מקנרל ר׳ דְּבָרְתִי [כמו מְלַאְתִי, גְּנַבְתִּי]. סמלנס כמו דנר נסשלל, לופנים ולופן ומלמ מעפע ומעמ ולרך [שרע, ווייוע], לו סנס ועלס, כמו על-דנרל כדומס לל נעכור, לו כמו דנר המעפע.

n. f. sicut דָּבָר, ratio, modus, conditio, caussa, quod cum particulis ad formanda adverbia componitur. LXX. *λαλία*, *λόγος*, *τάξις*, עַל־דִּבְרַת *ἐπικαλεῖν*, הַשִּׁירִים ה׳ *ἕνεκεν*.

constr.: עַל־דִּבְרַת
Eccl. 3, 18. על־דברת בני האדם
על־דברת שלא ימצא
Eccl. 7, 14. האדם
Eccl. 8, 2. ועל דברת שבועת אלהים

constr.: דִּבְרָתִי *f. antiqua.*
Ps. 110, 4. על־דברתי מלכי־צדק

cum suff.: דִּבְרָתִי
Job. 5, 8. אשים דברתי

דִּבְרָא

ז׳ נ׳ נסרמי כמו נעגלי, והסיף דִּבְרָתָא. *n. f. arum.* (c. דִּבְרַת), ab hebraico non diversum.

constr.: דִּבְרַת
על־דברת די פשרא למלכא
Dan. 2, 30.
עד־דברת די־ימדעון חייא
Dan. 4, 14

הַדִּבֵּר

ז׳ ולפני סמקיף הַדִּבֵּר, והוא מעקור כמוי לל דַּבֵּר. סכוונס כמו לנור [ווינקע, לויסנספיון], ומועים סמדקדקים שלל סניגוסו לנס. נמינוס מוס סנס הַדִּבֵּן ומנקני ממנו נשם מנניכים הַדִּבָּרוֹת.

n. m. piëlicum, verbum, eloquium. Targumice inde sbst. הַדִּבֵּן, *f. neoh.* הַדִּבָּרְנִית.

וְלַדִּבֵּר

*Jer. 5, 13. והדבר אין בהם

constr.: הַדִּבֵּר־
*Hos. 1, 2. תחלת דבר־יי בהושע

דָּבַשׁ

פעל לל-עוכר כ״ף נגור והלנון לנין ליסס וגנול, לו סיוס נעל ליסס וגניל לומר כן, וכלמוס לנקל וקולן [קנע-טען, ווייך ויין], ונמלל סנסס גס כיוני *deps-o* = *δεψω* וכומי *δεπσ-ω*. ומפשר שנסנס טָפַשׁ נעגני כלומס לו נסנלל לקר, והלקים הַבָּשֶׁת, שסיל סנלנס, כמו עפס על המון הקלג ולוק.

verb. praeter derivata non usitatum: deps-ere, subigere, mollitum et subactum esse. Forsitan v. טָפַשׁ eadem origine est; dicitur enim de eo, qui est pinguis, crassus, rudis (LXX. *τυφοῦσθαι*).

דְּבַשׁ

ז׳ נכנוי דִּבְשִׁי, והכוונס לנקל וקולן נרכון הכלוס ונמס [נ׳סמעס, ע״ינ-שרע׳נעס], נסנלל על מון-סלנוניס לו סענניס [כ׳יענענ-, ערוי׳נענסאנינ]. נקרמי דְּבַשׁ, הוּבְשׁוּ, הוּבְשָׁן, הוּבְשָׁדִת וכיוצ״ס. *n. m.* aliquid glutinosum, molle, subactum, quod dicitur de melle et apium et uvarum (gr. *ἕψημα*, *παράχυμα*, *γλυτρίς*, lat. sapa, defrutum, ital. vino cotto, hisp. vino codizo). LXX. *μέλι*, *μελιβσών*, *γάλα*, semel *λαλεῖν*. Cf. syr. *dobusho*, panis dulciarius (Rosinenkuchen).

דְּבַשׁ *p.*

Gn. 43, 11. מעט צרי ומעט דבש
Lev. 2, 11. כי כל־שאר וכל־דבש
Dt. 32, 13. וינקהו דבש מסלע
1 S. 14, 26. ויחי דבש על־פני השדה
1 Sam. 14, 27. והנה הלך דבש
1 S. 14, 29. כי טעמתי מעט דבש הזה בקצה המטה אשר־בידי
1 Sam. 14, 44. מעט דבש
1 Rg. 14, 3. ובקבוק דבש ובאת אליו
Job. 20, 17. נהרי נחלי דבש וחמאה

ומצור דבש אשביעך
Ps. 81, 17.
צוף־דבש אמרי־נעם
Prv. 16, 24.
אכל־בני דבש כי טוב
Prv. 24, 13.
דבש מצאת אכל דיך
Prv. 25, 16.
אכל דבש הרבות לא־טוב
Prv. 25, 27
דבש וחלב תחת לשונך
Cant. 4, 11.

דְּבָשׁ *p.*

Ex. 3, 8. אל־ארץ זבת חלב ודבש
17. 13, 5. 33, 3.
Lev. 20, 24. זבת חלב ודבש
Num. 13, 27. זבת חלב ודבש היא
Nu. 14, 8. 16, 14. זבת חלב ודבש
Nu. 16, 13. מארץ זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3. ארץ זבת חלב ודבש
11, 9. 26, 9. 15. 27, 3.
Dt. 8, 8. ארץ־זית שמן ודבש
Dt. 31, 20. זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6. ארץ זבת חלב ודבש
Jud. 14, 8. בגויית האריה ודבש
2 Sam. 17, 29. ודבש וחמאה וצאן
2 Rg. 18, 32. ארץ זית יצהר ודבש
2 Chr. 31, 5. דגן תירוש ויצהר ודבש
Jes. 7, 15. חמאה ודבש יאכל
Jes. 7, 22. כי־חמאה ודבש יאכל
Jer. 11, 5. 32, 22. זבת חלב ודבש
Jer. 41, 8. ושמן ודבש
Ez. 16, 13. סלת ודבש ושמן
Ez. 16, 19. סלת ושמן ודבש
Ez. 20, 6. 15. זבת חלב ודבש
Ez. 27, 17. ודבש ושמן וצרי

דְּבָשׁ *p.*

Jud. 14, 9. ודה הדבש ויסבל אותה ביערת
1 Sam. 14, 27. הדבש

בִּדְבָשׁ *p.*

Ex. 16, 31. וטעמו כצפיחת בדבש

כִּדְבָשׁ

Ez. 3, 3. ותהי בפי כדבש למתוק

מִדְּבָשׁ

Jud. 14, 18. מה־מתוק מדבש
Ps. 19, 11. ומתוקים מדבש
Ps. 119, 103. מדבש לפי

cum suff.: דִּבְשִׁי
Cant. 5, 1. אכלתי יערי עם־דבשי

דַּבֶּשֶׁת

ז׳ נ׳ והלנס עקב הגמל וגנכוו [קע-מעעל-סשקקעל], ונקרל כן לדעת המדקדקים ע״כ לכוך הקלב של גנכוו, ויקות וס הסשלל למכוון הזנב, ויסיס כמו טַפֶּשֶׁת. קולס עוד לפעב כנוי זמו ע״כ סהקדמות עם כלוב הדנוריס. ולכיך עיון.

n. f. gibbus camelorum, vel propter mollitudinem, vel propter apiarii similitudinem. Trg. חִפְרַת גַּמַּלַיָּן.

Jes. 30, 6. ועל־דבשת גמלים

דָּגָה

v. s. r. הָגָה *p.* 272.

דָּגַל

פעל לל-עוכר כ״ף נגור, וכלמו המפרנים למנל מוכן סכוונס, לכן נלמי-ספק וקיוב לפעם המעמות מענין כסיסה וכלילס [ג׳ייכען], כסשלל על הכשלות וגנסות, ומפר מקנוסס למקוק, וכן הזנב לנס כידוע. מעמות הזנב דָּגַל [ומעמ גל במכוון וס גגליונים], וכמודו גל משלמו, וכן נעגני, והמכוון כסוי גויר הסס.

verb. inus., micare, splendescere, quod pervulgari denominatione transfertur ad rem erectam eminusque conspiciendam, (דֶּגֶל s. unde

Digitized by Google

placet conjectura illa hominum leviculorum: אֲדַדֵּם, qua verbum transitivum, cui convenit suffixum, substituitur. Aquila: *παραβιβάζων αὐτούς*. Symmachus: *διαβαστεχθήσομαι*. Verbum autem דָּדָה ortum est ex הַדַּדָּה, quod remansit in lingua arabica, eique verbo reduplicato affine est נְאַנָּא agere, abigere, quod e *luto* emersum esse lutulente nonnulli commenti sunt. Radix autem ex una constat consona, unaque vocali, quae per literam vocalem א vel ה exprimitur, estque tum semitica tum sanscritica, quod sanscriticum *dhu*, gr. *θύ-ω*, facile te docebunt.

Hitpa-el: הִתְדַּדָּה

1 *imperf.:* אֶתְדַּדֶּה

Jes. 38, 15. *אזדדה כל־שנתי

impf. c. suff.: אֲדַדֵּם

Ps. 42, 5. *אזדים עד־בית אלהים

דַּד

ח

שצל טוד וקפץ וכזוק ושוכיע, קע"פ שלפ נקקפ כף כגוד. ססלגם ססשקס והגעכוכוק ספוק ושמנפ ושיכולפ [סיכולאכגען, גולאכגען, קויסרייכען, נעגינגען], ויוזקל על סגעכוכוק ושקשוק [כעדירפען, כאשטיג סאכען] כדי ספוק, וכן ניוכו דם [δι-ω] כזשכש כזשכוון וכזקלי שפת שעכג. ולריך יגעו וכלפו וכדו כו סשקדקיס, גם קפגיס גם יפגיס. הקשוכס יפרה כעלפ סגניס ק', כי כדוקס כלוק מליכו אָנָא, הַד [כסשוכעל הַדָּה], הֵא [כסשוכעל הַד], הַד [קשר שעכו סגיכוכי הַד], אָב [כקרי, ושעכו אַבָּא סכעל], גָּא [כקרי, ושוס גַּבָּא סכעל], וכן גָּא [קשר שעכו גָּר] ועוד הרבה, ועל כלס תעיד הסוי והערך כשפת קדס ועכג, וכל מדקדק משופיף שקין.

verb. intr. atque primit. nonnisi in derivatis nobis conservatum: sufficere, suppetere, suppeditare, satis esse, translate: opus, necessarium esse, *egere*, gr. *δέ-ω*. Radix igitur monogrammaton est, quemadmodum אָנָא (= אָנ); הֵד (= הַ in f. duplicata הַדָּה); הֵא (= הַ in dupl. הַד); הַד, אָב (unde participium אָב); אַב (aram., unde f. reduplic. אַבָּא); גָּא (aram., unde גַּבָּא) בָּא (unde בַּד ad s. f. בַּ), pluraque alia verba, quae ope comparationis linguarum inveniuntur.

דַּי

ז"ו ע"י בַּר, גַּי [מן בָּא, גָּא, שם למו שרש פעל], וסשקף הקשוכס לקנגי־ס' כקשר יוכיקו שָׁמַר, עָרַר, שָׁדַד [מן קְנִנִי־ס']. סשלגם ססשוק וסשגעקן [גשגינגע, סיכרייכוגנ], ויוסף כעשה הקעמיי, לוכר כפי סכוך [וק פ"יעל שלגם כקשגיג שיוע], ויוכן כוס בְּדַר, כקַדַּר, בְּדַר ודוק. עי' נקונטרסי.

n. m. ad sim. f. בַּד, גַּי (a vv. בָּא, גָּא, si modo radix verbalis subest), constr. דַּי. Eodem modo a verbis לה fiunt עָשָׂר, שָׁמַר, עָרַר, שָׁדַד. Inest vis *ἱκανότητος*, unde adv. satis, affatim, abunde. LXX. *ἱκανός, ἱκανοῦσθαι; ἐκούσιον, ὅσος, χείρ; בְּדַי ἱκανός, πολύς; כְּדַי ὁμοίως; מִדַּי ἱκανός, κατά; מִדַּי ἱκανός, παρά;* [כסכלף על עגר, נעגר, קרק] דַּיָּר כסכוון כוס גם כשפתי מעכג.

verb. perdifficile intellectu, cujus radix est, ut nonnulli sentiunt, גָּר h. e. colligere, *ἀγείρειν*, unde LXX. *συνάγειν*, targumice דַּיָּר ovis incubare, *ἐπωάζειν* (brüten). Alii *perdicem* sic a pernicitate seu velocitate pedum nominatum putant. Quidni potius גָּר radicem esse statuamus vi clamandi; cognata sunt enim עָגַר, עָגַר, קָרָא, liuguarumque omnium veterum communia.

3 *perf.:* דָּגַר* *p.*

Jer. 17, 11. *קרא דגר ולא ילד

3 *prf. f.*::: דְּגָרָה

Jes. 34, 15. ובקעה ודגרה בצלה

דַּד

ז"ל ופן כווני וסשיכות הַדַּי וככוי. סכוווכס כמו שַׁד ונקרמי תַּדְיֵן וכלס ק' [כגוסס]. וכ"ל שסד' וסס' רקציות וסקשוכס כצ' רכון שלסס, ויעיד על־זה סקשוכס כשפתי ערב וזוק.

n. f., sicut שַׁד, aram. תַּד (e forma reduplicata, cui subest radix דָּא, sanscr. *dhè*, correptum), mamma, a mollitudine. Gr. *τιθός, τιτθίον*, alem. *dutten, dutlin*, g. *tetin*, hispanice: *teta*. LXX. *τιτθός, μαστός, κατάλυμα*, עֶשְׂרָה דַדִּים בְּחֹמֶשׁ *διαπαφθενίων*.

du. constr.: דַּדֵּי

Ex. 23, 3. עשר דדי בתולחן

Ex. 23, 8. עשר דדי בתוליה

du. c. suff.: דַּדֶּיהָ

Prv. 5, 19. דדיה ירוך בכל־עת

du. c. suff.: דַּדַּיִךְ

Ex. 23, 21. בעשות ממצרים דדיך

du. c. suff.: *דֹּדַיִךְ

Cant. 1, 2. *כי־טובים דדיך מיין

דָּדָה

ד ח

פעל יקר וקיכנו רב סכוון, וסכוווכ סלוך לקפ וכעיכ [פ"יעליך, לפכנוסס נעכן], וכקפ כקרמי הַדָּא [= הָאדָא] כמו סָאסָא, טָאטָא, סיוכק סוס, לומר כהילס וכסיגס לקפ סילד, וכן בערבי לקלק כיוכק כוס. ושוס סהסעפל הִתְדַּדָּה [כאר יִתְדַּדָּה], וספעיל אֲדַדֵּה, לומר קקהלך לקפ. וכפלק אֲדַדֵּם נקפלים, כי לפי הככוי נריך להיות הכנין יוכק, כי כיקור הככוי כיקס אקליו הכל וריק. וקקרים הגיסו אֲדַדֵּם ויסיס סכנד, ציקות לסמכוון. ולפ שסשרש כתהוס ע"י סכפילס כאר דסדס, כקאר עוד בערבי, וכרף עם סקפק [סרייבען, סָאלטערייבען], וכן סקפק וכדומס, מן שרש קות לקד נתכועס הָא [ע"פ הָאָא] הַד בערבי דא, וכמלק ג"כ כהודו ויוכי [s. *dhu*, gr. *θύ-ειν*], וגב' באכוון סקפק, קו הלוך וכדוד.

verb. perrarum, lente, suspenso gradu incedere, aramaice הָדָּא = הָאדָא vi prope eadem, qua מָאסָא, טָאטָא, arab. דאדא, rabb. הִתְדַּדָּה in dictionibus his: אִשָּׁה מְדַדָּה אֶת־בְּנָהּ, מְדַדִּין עֲנָלִים וּמְחַיְּין. Hinc Hitp. אֲדַדֵּה (pro הִתְדַּדֵּה), impf. summisse, presse, sensim incedere. LXX. sine sale: *ἀφαιρεῖν, θαυμαστός*. Theod. (*ποιεῖν*) *καθοδήγησιν*. Perdifficilis explicatu est forma אֲדַדֵּם, cujus suffixum non potest esse reciprocum; neque

runt: augescere, *ad*augescere, *ac*crescere, *ad*olescere, propagare, unde דָּגָן de frugibus. Sicut דָּמָה, praefixo א, ex radice מָה, sanscr. *mah*, ortum est, sic דָּגָן, cujus ד est praepositio, a radice גָּן, sanscr. *g'an*, quae est omnium linguarum antiquarum propria, capit primordia.

דָּגָן

ז"ו וסשקף דָּגָן, וסכוווכס רקציס קכוכס וכמק קער ויוכק [פַּסַּס פ"ייעכר פַּסַּלַּאכגע], נסשקל על סגיסיס כשלים [נעעכר"יע], ופק"כ קכל כללל, נגעכק גויכו אַדְגָּן. סשכס עי' לעיל.

n. m. germen, surculus, propago, arista, frumentum. LXX. *πυρός, ἄρτος, σῖτος, τροφή*.

Gn. 27, 28. ורב דגן ותירש

Dt. 28, 51. דגן תירוש ויצהר

Dt. 33, 28. אל־ארץ דגן ותירוש

2 Reg. 18, 32. ארץ דגן ותירוש

2 Chr. 31, 5. דגן תירוש ויצהר

2 Chr. 32, 28. לתבואת דגן

Neh. 5, 2. ונקחה דגן ונאכלה

Neh. 5, 3. ונקחה דגן ברעב

Jes. 36, 17. ארץ דגן ותירוש

Jer. 31, 12. על־דגן ועל־תירש

Thr. 2, 12. אימה דגן ויין

Hos. 7,14. על־דגן ותירוש יתגוררו

Hos. 9, 1. על כל־גרנות דגן

Hos. 14, 8. יחיו דגן ויפרחו כגפן

Joel 1, 10. כי שדד דגן

Joel 1, 17. כי הביש דגן

Zach. 9, 17. דגן בחורים

וְדָגָן

Gn. 27, 37. ודגן ותירש סמכתיו

Num. 18, 12. וכל־חלב תירוש ודגן

Neh. 5, 10. נשים בהם כסף ודגן

הַדָּגָן

Neh. 10, 40. את־תרומת חדגן

Neh. 13, 5. ומעשר הדגן

Neh. 13, 12. הביאו מעשר חדגן

Ez. 36, 29. וקראתי אל־הדגן

Hos. 2, 10. נתתי לה הדגן

Hos. 2,24. את־הדגן ואת־התירוש

Joel 2, 19. שלח לכם את־הדגן

Hag. 1,11. ועל־הדגן ועל־התירוש

וְהַדָּגָן

Neh. 5, 11. ומאת הכסף והדגן

כַּדָּגָן

Num. 18, 27. כדגן מן־הגרן

constr.: דְּגַן

Ps. 78, 24. ודגן־שמים נתן למו

cum suff.: דְּגָנִי

Hos. 2, 11. ולקחתי דגני בעתו

cum suff.: דְּגָנֵךְ

Dt. 7, 13. דגנך ותירשך ויצהרך 11, 14. 12, 17. 14, 23. 18, 4.

cum suff.: דְּגָנֵךְ *fem.*

Jes. 62, 8. אם־אתן את־דגנך עוד

cum suff.: דְּגָנָם

Ps. 4, 8. מעת דגנם ותירושם רבו

Ps. 65, 10. תכין דגנם

דָּגַר

ד ח

פעל קצי הכנכ, לל"ק משרש יסיס דָּגַר לשון לסיפס וקניכס, וכן נקמל מכוון משרש, ופיוכו ע' וקכיס כלקס נדומס לו. וכן נתכנוס דָּגַר, ומשס הָגוֹר [נריעכן]. כהשקל על המקום וכקוף [רעכוהן], ל"ק יסיס דָּגַר שס לקוכף [רעכוהן], ע"פ מכוכת הליכתו, ועל לפכני כסו הוס. ופאר שעכיו נפכוף וקניקת קוכף [גלוקען, פיפען], כי משרש

[sanscr. *mah* צָ־מָּח] ומכרת משרש לע"ו דָּגָן, וכן גן כהודו [s. *g'an*] ונפרסי יוני וכומי גימכי ולקלני משלמו, כמכוון המשקה וכמיקה הולדה וכוכקה וכוק ועוכד. והמשקל שכל על הכנוכ והלפס.

verb. inusit., quod nonnulli stultissime cum nomine דָּג contule-

ם). Radix est גַּל, quam vi primaria in nm. גְּלָיוֹן inveneris, sanscr. *g'wal*.

דֶּגֶל

ז"ו נככוי הַגְּלוֹ וסרכוי דְּגָלִים וסשקף הַגָּלִי. סכוווכס נם ודכר סכרשק לשרקוק [פַּשַּׁכיע, פַּשַּׁכיער], וכשלכר כיו ד' דגלים ק' לד' שנשים, וגדול סוק מן קוק [פַּעלדי־כען], שנים לכל שנע, וסשקל נדגלו עלי קסנס.

n. m. signum, vexillum, quod e longinquo conspicitur, *σημεῖα*. LXX. *ἡγεμονία, τάγμα*.

Num. 2, 3. דגל מחנה יהודה

Num.2,10.10,18. דגל מחנה ראובן

Num. 2, 18. דגל מחנה אפרים

Num. 2, 25. דגל מחנה דן

ויסע דגל מחנה בני־

Num. 10, 14. יהודה

Nu. 10, 22. דגל מחנה בני־אפרים

Num. 10, 25. דגל מחנה בני־דן

cum suff.: דִּגְלִי

Nu. 1, 52. ואיש על־דגלו לצבאתם

Num. 2, 2. איש על־דגלו

cum suff.: וְדִגְלוֹ

Cant. 2, 4. ידגלו עלי אהבה

pl. c. s.: לְדִגְלֵיהֶם

Num. 2, 17. איש על־ידו לדגליהם

Nu. 2, 31. לאחרנה יסעו לדגליהם

Num. 2, 34. כן־חנו לדגליהם

דָּגַל

פעל נויר־הסס, וסרכון כשיקת דגל וכרמת כם כמו הָגִיל [לפעת ע' וקכיס נְהַגַּל], ודגול סרכון מופלא כגס ונרקס מכין, קוסיע ווכק, הסקיף וגנס מכל. ס כפעל סיות כעל־דגל ושיס־כס, לומר שיס־קיל ועכון־שלסמס וזוק.

verb. denom. signum erigere, ut eminus conspiciatur, unde הָגוּל erectus, tanquam vexillum, eminens, excellens. *Nif.* vexillis insignitum esse, vexilla ferre (Cant. 6, 4. 10. Symm. *ἐπίφοβος μετὰ στίφους*, alibi: *ὡς τάγματα παρεμβολῶν*, alius: *ὡς ἐπιφάνεια*. Quinta ed. *ἐπιφανὴς ὡς μεγαλυνόμεναι*. Sexta: *καταπληκτικὴ ἐν μεμεγαλυμμέναις*). LXX. *μεγαλύνειν, ἐκλογίζεσθαι, τάσσειν*.

part. pass.: דָּגוּל

Cant. 5, 10. דגול מרבבה

1 *pl. impf.:* *נִדְגַּל

Ps. 20, 6. *ובשם אלהינו נדגל

Nif-al: נִדְגַּל

part. pl.: כַּנִּדְגָּלוֹת *fem.*

Cant. 6, 4. 10. אימה כנדגלות

דָּגַן

ד ח

פעל לק־עוכר, וסמקקיס סכועריס קקכוסו עס לג, וסכל נקלק וסג, וענין פריס גג, כי סס לגג לק סכג, לפי לק סכלגג. וקקיס ספרידו סכ' סמשרש, כקילו לפכיסס רשוס ומפוכש, ולמו לין טעס ויין כיק, וסלגון סל נורק, על־סס סכ' עוקף וסוכק. וכ"ל תמנות סכוווכס נמיקס וכנוב וסדשס [שפר־אסמען, ערייגען], וכי לגמק מכוון פני [פרוכע], וסשרש לשון שגשוג והדשק [sanscr. *mah* צָ־מָּח] והנרת משרש לע"ו דָּגָן, וכן גן כהודו [s. *g'an*] ונפרסי יוני וכומי גימכי ולקלני משלמו, כמכוון המשקה וכמיקה הולדה וכוכקה וכוק ועוכד. והמשקל שכל על הכנוכ והלפס.

verb. inusit., quod nonnulli stultissime cum nomine דָּג contule-

Digitized by Google

Golderpresserin). Vel potius est terra *aurifera;* מַדְהֲבָא enim aramaice dicitur de metallis, ubi sunt auri reconditae venae (Goldschacht). LXX. *ἐπισπουδαστής* vertunt; legerunt enim, sicut quaedam de antiquis versionibus, מרהט, quod qui in textum intrudunt, vehementer peccant.

Jes. 14, 4. *שברת מדהבה

דְּהַב

ג"ו והידועס הַדְּהָבָא, מין מקבת ידוע וסג [גאלל], ונקרא כן ע"ש הכיסוי, כי דְּהַב מכוונו כמו צָהַב, וָהַב, נשמף סודו דיב [s. *dip*] לשון לסיכה [ושמעתין].

n. m. aram., aurum, a fulvo colore dictum; דְּהַב enim, sicut צָהַב, וָהַב; sanscr. *dîp*, vim splendendi habet ingenitam. LXX. *χρυσός, χρυσίον, χρυσοῦς.*

Dan. 2, 32. ראשה די־דהב טב
Dan. 3, 1. עבד צלם די־דהב

יְהֲדָהּ *p.* וְיַהֲדָהּ

Esr. 7, 15. ולהיבלה כסף ודהב
Esr. 7, 16. וכל כסף ודהב

defint.: הַדְּהָבָא

Dan. 2, 38. ראשה די דהבא
Dan. 3, 5. ותסגדון לצלם דהבא
Dan. 3, 7. סגדון לצלם דהבא
Dan. 3, 10. ויסגד לצלם דהבא
Dan. 3,12. ולצלם דהבא די הקימת 14. 18.
לחיתיה למאני דהבא וכספא
Dan. 5, 2.
Dan. 5, 3. באדין היתיו מאני דהבא
Dan. 5, 4. ושבחו לאלהי דהבא
Dan. 5, 7. 17. 29. והמנלא די־דהבא

definit.: הַדַּהֲבָה

ואף מאניא די־בית־אלהא די דהבה
Esr. 5, 14.
ואף מאני בית־אלהא די דהבה
Esr. 6, 5.

definit.: וְדַדַּהֲבָא

Dan. 5, 23. ולאלהי כספא ודהבא

definit.: וְדַדַּהֲבָה

Esr. 7, 18. בשאר כספא ודהבה

דְּהַג

תוקפי מצע"ם נקרמי, וסידועס נכנוי הַדְּהָבָא [וכן שם נפסוק סוס אַפַּרְסָיָא ידועס סכנוי מן אַפַּרְסָי]. ומסלקלקיס סקדמיס, הסקפלו כקכמי קדמיס, וענוו לף-סלרך סיאלס, וקנעו לנוי נמר 'יק' תקוסס. ולע קוסל שמס נגוסל ל"ל מוסקי שֶׁל יס-כספים יכוסס [pers. *deh, dih*], וכן נפרסי הֵה, ועל סיום כפר שם הֵה [*dah-istan*], ונעמה מן הֵה קוסל סיקס כסוגן הַדַּי, סידועס הֲהָאֶה, וידועס סלכוי הֲהָיָא לו ע"ל סוכסיס הֲהָיָא, ומשם סוס כסוגן ניוכי וכוסי ולוק.

adj. n. pr. (def. pl. הַהָרָא) incolae regionis montanae, mari Caspio assitae, quae nominatur הֵה (pers. *deh, dih*), ubi etiam nunc pagus, qui *Dah-istan* appellatur. Ex n. pr. (persice: *pagus*) factum est adj. הַדַּי, def. הַהָאֶה, pl. absol. הֲדָאֵין def. הַהָיָא formaque magis syriaca הֲהָיָא. Gr. *Δαοί.*

def. pl.: הַדָּהָיָא K'tib.

Esr. 4, 9. שרשנכיא דהרָיָא
Q're: הַדָּהָיֵא *def. pl.*
Esr. 4, 9. שרשנכיא דהרָיָא

דָּהַם

פעל לף-עוכר כף נכפעל, וסכוונס כמו הֵם, לשון כפלמות דומים ומקרמס ע"י מסמון ומנור וקלקלה, ע"י מפפקים ונכנים [פרסעסלרין, שוונען], כי סיקס וסקוכנס לפעלים נכונים [ע"ו] עס מסמעי־הף ידוע, לכן הנור מפעל

ערכי נכוסף שקר סמלקלקים.

vrb. nifalicum, stupere, stupescere, stupefactum, attonitum esse. Radix est הֵם, cui, ut solet, injectum est illud ה, quo radices propagantur. D. Qimchi: *éperdu.* Josef Qimchi Arabes aliquem quodam cordis morbo laborantem מדהום vocare tradit. Sed non opus est lingua arabica ad hebraicam explicandam, hebraica autem ad arabicam explicandam carere nemo potest. LXX. *ὑπνοῦν.*

Nif-al: נְדַהֲם
part.: נִדְהָם

Jer. 14, 9. כאיש נדהם

דָּהַר

פעל כוזד וסלנקו כמו הֵר [כדרך מסמעי ס' כשלונס לע"ו], לוסר ענין שליפס וכליפס סקכוזדות ומרוכס [לויפען, רעכענן]. ולקר פרשו סמלקלקים מענין סקפס וסנוב [קרייזען], לף מנאקי ולף סקנוכנקי, וכן נכפף כוזו דר [*dru, dra*] ויוכי [*δρα*] ונקוסקס ס' [*δρα-μ*] נמכוון סמכון נכלל, ושוס נכרס ונקוון. סשאקל על מכוונ סקוס [רעכענען דעס פעראלעס], ולף מקנוב, לו כלאר כלקס מסנור קדסר, על מרוכ סלאס וסשמען ולי־הנכ [פאראלוידסען], ווס מסלקטות וקוק [דויער], ווס סקול כשלף־דור. עי' קדר נקרמי.

vrb. intr. (sicut הֵר, cujus est forma propagata), currere, citato cursu ferri, minime: in gyrum versari, quod est merum atque insulsum grammaticorum commentum. Confer modo Indicum: *dra, dru*, gr. *δρα, δρα-μ*, addito *m* ex vulgari novae conjugationis formandae consuetudine, hisque omnibus eadem sunt primordia affinitatisque arctissima necessitudo. Recte jam Qimchi: הֵרִיסַת הַסּוּס בַּפֹּחַ יַחֲלִיכָהוּ תַּקָּרָא דְּ' Etiam v. הָוַר, quod de *cursu* temporum dicitur, hoc cum verbo cohaeret. LXX. bene: *διώκειν.*

part.: הֹדֵר

Nah. 3, 2. וסוס דהר

הַדְהָרָה

שם פעמלס והסמיך הַדְהָרַת, וספקוד מכולס ודליפס [לויף, דאס רעכענען], וכלמר מסוס.

n. f. cursus. LXX. *ὕβρις, ὁμαλίζειν.*

pl. constr.: הַדְהָרוֹת

Jud. 5, 22. דהרות אבירין

constr. pl.: מַדְהֲרוֹת

Jud.5,22. מדהרות דהרות אבירין

הַדָּהָר

ג"ו פעיון קילן מס על סר הלנכון, וקצר סעתיק הסקנס כשם הַדְּנֵהּ, וסעכני שאג. לכן לפי שכיו מעכין קדיקות

וקוקות נכלף שסוף מין לילן קשה פלנן נכולי, לו לילן כדומה לו-

n. m. arboris Libanonticae, quae videtur a diuturnitate (הַדִּידוּת) nominata, robur. Qimchi: פי' רבו' חדדר שאגא, ופי' ר' שלמה ש"ם בלעז Targ. מְרַנְיָן. LXX. *κυπάρισσος, πεύκη.*

Jes. 41, 19. 60, 13, תדהר והאשור

הוֹב

פעל לף-עוכר כף נכפעיל, וכוונתו כמו הָאֵב ע"ש.

vrb. praeter Hifil non usit., vi eadem, qua הָאֵב, *tabefacere.*

Hif-il: הֵדִיב
part. fem. pl.: הֵמְדִיבֹת

Lev. 26, 16. ומדיבת נפש

הוּג

פעל קצי סנכנס, כי לפעת סמלקלקים מוכן סמלנס לשון כסוי [פאלשן, דעק-קען], כשוני לפעל כוס נשפתי מענכ, ויליכו שענין כסוי פשלל על סלכוי ופריס, ולף מפקוור לי. וכ"ל שפשס כלפי, וכל פעל גוילו. עי' הֵג.

vrb., ut videtur, *primitivum*, quod grammatici comparatis verbis: dachen, decken, arab. *dag'a, τέγος, στέγ-ειν*, teg-ere, vim tegendi habere ajunt.

הֵג

ג"ו, ולפעמים נאל וס לניון אכך סמכוונס הָאֵג והכוני הֲגִים וסמיך הֵגִי. סכוונס ילוונס שס שכן או קיס כיס, נסכילף על כון כלכי [פיש], ולף מנאקי לף ולע לו מנשתי מענכ, ומקוס סוף לסמנדר כו. כנאכך ילוע הֵגִי הַדָּג, כשיל לקל. ולולי מסמשיכל הייתי לומר שהשכש הֵוג נסכילף על הֵוַד ולוק ככל שנתי מענכ [s. *duh*, מענין עניכס לקיוק יס וסשלקס ולנשס [היכשוויממען], ויכיס הֵג לו יָאג הכיכוכי, השוקס [שוויממכ] ולוק.

n. m. interdum ad significationem vocalis producendae יָאג, *piscis.* Plerique, in his jam David Qimchi, primordia hujus vocabuli in verbo הָגָה quaesierunt, id quod nil est nisi opinionis commentum. Fortasse הֵוג idem est quod הֵוַד, quocum concinit v. sanscriticum *duh*, latinum: *ducere*, ita ut piscis a tractibus aquae, quos facit, aut a natatione sit appellatus. LXX. *ἰχθύς, κῆτος, ὄψον*; *ἰχθυερός, ἰχθυϊκός, ἰχθυρός; ἁλιεύς;* semel *ἀποκεντεῖν.*

Jon. 2, 1. ויומן יי דג גדול

הָאֵג

Neh.13,16. מביאים דאֵג וכל־מכר

הַדָּג

Jon. 2, 1. ויהי יונה במעי הדג

לַהַג

Jon. 2, 11. ויאמר יי לדג

pl.: הֲגִים

Job. 40, 31. ובצלצל דגים ראשו

pl.: הַדָּגִים

1 Rg, 5,13. ועל־הרמש ועל־הדגים
2 Chr. 33, 14. ולבוא בשער הדגים
Neh. 3, 3. ואת שער הדגים בנו
Neh. 12, 39. ועל־שער הדגים
Zeph. 1, 10. צעקה משער הדגים

pl.: בַּדָּגִים

Eccl.9,12 כדגים שנאחזים במצודה

הוֹד

p. הֹד

Mal. 3, 10. ברכה עד־בלי־די

וְכַדֵּי

Esth. 1, 18. וכדי בזיון וקצף

לְמַהֲדַי pro לְמַדַּי

2 Chr. 30, 3. *לא־התקדשו למדי

constr.: הֲדֵי

Lev.5,7. ואם־לא תגיע ידו די שה
Lev. 12, 8. תמצא ידה די שה
Lev. 25, 28. די השיב לו
Dt. 15. 8. די מחסרו
Jes. 40, 16. אין די בער
Jes. 40, 16. וחיתו אין די עולה

constr.: וְדֵי

Prv. 27, 27. ודי חלב עזים

constr.: בְּדֵי

Job. 39, 25. בדי שופר יאמר האח
Jer.51,58 בדי־דיקו ולאמים בדי־אש
Nah. 2, 13. בדי גרותיו
Hab. 2, 13. עמים בדי־אש
Hab. 2, 13. ולאמים בדי־ריק

constr.: כְּדֵי

Lev. 25, 26. ומצא כדי גאלתו
Dt. 25, 2. כדי רשעתו במספר
Jud. 6, 5. יבאו כדי־ארבה לרב

constr.: מְדֵי

Ex. 36, 5. מדי העבדה למלאכה
1 Sam. 1, 7. מדי עלתה בבית יי
1 Sam. 7,16. והלך מדי שנה בשנה
1 Sam. 18, 30. ויהי מדי צאתם
1 Reg. 14, 28. ויהי מדי־בא המלך
2 Reg. 4, 8. ויהי מדי עברו
ויהי מדי־בוא המלך
2 Chr. 12, 11. בית יי
את־בית אלהיכם מדי
2 Chr. 24, 5. שנה
Jes. 28, 19. מדי עברו יקח אתכם
Jes. 66, 23. מדי־חדש בחדשו
Jer. 20, 8. כי־מדי אדבר
Jer. 31, 20. כי־מדי דברי בו
Jer.49, 27. מדי דבריך בו תתנדד
Zach. 14,16. ועלו מדי שנה בשנה

constr.: וּמִדֵּי

Jes. 66, 23. ומדי שבת בשבתו

cum suff.: מִדַּי

Prv. 25, 16. דבש מצאת אכל דיך

cum suff.: מֵדַיִם

Ex. 36, 7. והמלאכה היתה דים
Jer. 49, 9. השחיתו דים
Obad. 1, 5. הלוא ינגבו דים

הָדַב

צעל לף-עוכר, וכמלף ממנו סגויל מְדַהֲבָה. המכוון כמו חָבַב ע"ש.

vrb. inusit., unde מְדַהֲבָה, vi eadem, qua חָבַב, quod vid.

מְדַהֲבָה

ג"ב קצי-סנכס, לדעת קמקי ול' יסודו חָבַב וכנ, ומסלנס עוסקת ומומסת קיון וכמס [גאלדעריפעסמעין], כלנוי לנכל, לו מעשקות וכנ ע"ל מוצמי כמו מפפכס. וי"ל שמוש כמו מקום-וכנ ולוכר, ולפשר גב כמו לדמת וכנ לו כקל פיון לדכוש הוסב וכדומה, ולפמת כן בקרמי מדמסת [גאלדשטאט, גאלדשטעטע], עי' נספרי קרוי פניכיס לף קע"ב. עי' רָהַב, מְרַהֲבָה.

n. f. explicatu subdifficile. Qimchi: nomen urbis auro refertae, vel quae aurum rapiat. Targum enim וָהַב vertit הַהָבָא (Golderpressung, symb. de Babele:

Digitized by Google

pl. constr.: דְּגֵי
Gn. 9, 2. דגי הים בידכם נתנו
Num. 11, 22. אם את־כל־דגי הים
Job. 12, 8. ויספרו לך דגי הים
Ez. 38, 20. ורעשו מפני דגי הים
Hos. 4, 3. וגם־דגי הים יאספו
pl. constr.: הַדְגֵי
Ps. 8, 9. צפור שמים ודגי הים
Zeph. 1, 3. ודגי הים והמכשלות
pl. constr.: כַּדְגֵי
Hab. 1, 14. ותעשה אדם כדגי הים

דוּג

פעל גויר פסח, ולפ כמנפ כפ כנוכיס, ונכנין סכוסף דָּג סמקנכ מן תַּדְיֵג, לומר לוד דגים [פיעגן].
vrb. denom., cujus tantummodo Hifil reperitur הֵדִיג, correptum illud atque mutilatum ex תַּדְיֵג, piscari. LXX. *ἁλιεύειν.*

Hif-il: הַדְיֵג
3 *prf. pl. c s.*: וַיַּדִּיגֻם *f. correpta.*
Jer. 16, 16. נאם־יי ודיגום

הַדָּג, הַדֵּג
ש"נ גויר דוג, לומר נעל־לפ דגים [פיעגן], וסקמונס מקפל סקדיקים.
n. m. (ex v. הָג factum), piscator. LXX. *ἁλιεύς.*

pl.: הַדַּיָּגִים
Ez. 47, 10. ועמדו עליו דוגים

pl.: לַדַּיָּגִים
Jer. 16, 16. לדוגים רבים נאם־יי

pl.: הַדַּיָּגִים
Jes. 19, 8. ואבלו הדיגים ואבלו

הַדָּגָה
ש"כ ע"ע הַדָּגָה, וסכס לפ"ו מכוונו מופעמי [דפס פיעגן], ויונן כוס סיכות לונס. ולפעת לקריס מעפס הליגיס [פיעגריי"ק], וסיפ היפ. וילוע נגמלק הַדָּגָה, פס לפקיגס קענס קעגס של הליינים, וכן פי' רש"י ע"ע שגלים נס לגיס [פיעגרקאקן].
n. m. abstr., ad sim. f. הַדָּמָה, piscatus. LXX. mire: *ὑποκαίειν.* Gemarice הַדָּגִית, cymba piscatoria.
Am. 4, 2. בסירות דוגה

הָגָה
פעל לקר גויר הָגָ, ע"י פסלקן כלפר לרוב, והפלגס פריס וכיס כלגים [ויך פערפערען], ולפפרוס פוס פלפת. ולפר קלמו פמלקדיס מעכין כמוי כפל פוס ולעות פוס.
v. denom. (a n. הָג productione usitatissima factum), augeri, multiplicari propagatione sobolis, *piscium* instar. Glossa: יִרְבּוּ כְמוֹ דַּגִּים. Jam D. Qimchi nomen hoc a verbo originem ducere *pro Hispanorum Gallorumque perverso more* opinatus est; nostrates somniculosi grammatici ita se rem habere fidenter confirmaverunt. LXX. *πληθύνειν.*

3 *pl. impf.*: וְיִדְגוּ
Gn. 48, 16. וידגו לרב בקרב הארץ

הָגָה
ש"כ וסקמך הָגָת, וסכוונס דג נכגל ע"ל קנוני [פיס], וסקמונס גוילת דגס, כלפר נרלפ מקנור הקמן.
n. f. collect. (a forma verbi primitivi productiori הָגָת ortum, minime tamen illa denominativa; mutabile est enim atque breve prius illud Qamez), pisces. LXX. *ἰχθύς.*

Dt. 4, 18. תבנית כל־דגה

הַהָגָה
Num. 11, 5. זכרנו את־הדגה
Ez. 47, 9. והיית הדגה רבה מאד
Jon. 2, 2. ממעי הדגה

וְהַהָגָה
Ex. 7, 18. 21. והדגה אשר־ביאר
constr.: הָגַת
Ez. 29, 4. והדבקתי דגת־יאריך
Ez. 29, 4. 5. כל־דגת יאריך
constr.: בְּדָגַת
Gn. 1, 26. וירדו בדגת הים
Gn. 1, 28. ורדו בדגת הים
constr.: כִּדְגַת
Ez. 47, 10. כדגת הים הגדול
cum suff.: הָגָתָם
Ps. 105, 29. וימת את־דגתם
Jes. 50, 2. תבאש דגתם מאין מים
Ez. 47, 10. למינה תהיה דגתם

דָּגוֹן

שע"פ נלקיל פלדול ע"פ דמוקו ד"ג כגופו, ולל"ק גס לקליפ דָּגְנָא [דפעגן] פיקפ דמוקו ד"ג, וקפיס מן דָּ"ג לל"ק נהפמינעות פל'. פפלגס פס תוקריי מן ד"ג.
n. pr. idoli Asdodei, in piscis figuram habitumque formati, cultu, ut videtur, manibusque humanis. LXX. *Δαγών.* Abravaneli: אֲחֵדִי שֶׁהָדָגוֹן חַיְתָה בְּצוּרַת הָג מָן הַמַּבּוּל וּלְמַעֲלָה וְחִיזּוּ יְדֵיו וְרַגְלָיו כְּצוּרַת אָדָם. Cognata sunt fortasse *Derceto* (אַדַּרְכֶּתָא) et Atergatis (הֲדַרְגָּתָא, *Ἀταργάτις, Ἀτεργάτις*).
1 Sam. 5, 2. ויבאו אתו בית דגון
1 Sam. 5, 2. ויצגו אתו אצל דגון
1 Sam. 5, 3. 4. והנה דגון נפל
1 Sam. 5, 3. ויקחו את־דגון
1 Sam. 5, 4. וראש דגון
1 Sam. 5, 4. רק דגון נשאר
1 Sam. 5, 5. לא־ידרכו כהני דגון
1 Sam. 5, 5. הבאים בית־דגון
1 Sam. 5, 5. על־מפתן דגון
1 Sam. 5, 7. ועל דגון אלהיהם
v. Arcan.

I. דּוּד

פעל לפ־עוכר כפ נגוויס דּוֹד, הוֹדַד, הוּדַד, וספקיון קצה לסולפו, סן פלר תפעוכה, סן פלר תפעוכה. פלר תפעוכה יזוע סהילף יָד [ילד], ולפ ילעגו יין יולד סוס דוד, ולפ עוד פלפ שגפס דוד נכפפל לוע עגמו לפ כמלפ, כי שגיים כפלפ נודעים לעוכביס, כפקר ליקיו פלפ דדס ע"פ. פלר תפקיון יזוע סקסכס וסקנינות [לגיענען, מיכנען], ולפ ילעגו על מה וס, כי הסמעך לדוד פסיל, וסל תפכוון ליקוע וכגול לוע דלך שעוע, וסגווי לל דלך בעגיי שקר, כי וס ציין לל דדס לעיל, ונפפתי מעגב לפ מלפקי עגכו.
vrb. praeter derivata non usit., cui cognatum est יָד (יָדַד), unde qua ratione דּוּד fieri potuerit, non patet; eadem enim litera nonnisi eis in verbis iterari solet, quae sunt e compositis compendio facta. Etiam in notione hujus verbi definienda incertus haereo; metaphora enim illa a fervendo ebulliendoque ad amandum diligendumque translata, quam firmissime grammatici asseverant, quibus rationibus innixa sit, non video; arabicum autem *dada* ad hebr. דָּדָה, non ad דּוּד pertinet. Sat igitur esto, conjunctionum negantiam sine conclusione posuisse.

דּוֹד, דֹּד

ש"נ ע"ע חוֹב, סוֹם, וספלגס לפכנס וקניכוק ולעוק [לגיענע, מיכנע, סריינד-ענען], וכוס נכגוי כלכן פפוענעיס, ועגכנ דולים עגכנ לפכנס, וכוס דולים כפקכר לפכנס. וכוגלל לקל' ל' על קוסנ וקוכנ ולע [סריינד, גע-ליענעגר], וכי מלגפת כפוסו. כ' על קכוב וגוקל, על לקי-לפ [קפיים], וכי כן נקלגי תגיב; חגיב וכלוסס.
n. m. ad simil. formae סוֹם, חוֹב. 1) amor, caritas, studium, deliciae. LXX. *φιλία, ἀγαπητός*, semel *μαστοί* (דַּדַּיִם). Saadja Gaon apud Ibn-Ezram (Cant. 1, 1.) de *saliva* amantium, quae miscetur, interpretatur ex Prov. 7, 18.; 2) amicus, cognatus, necessarius, sicut מְחֻתָּן speciatimque. 3) patruus, sicut חָתִן, חָמִיו inter Aramaeos. Trg. אַחָא אֲבָא. LXX. *οἰκεῖος, συγγένεια; ἀδελφιδός, ἀδελφὸς τοῦ πατρός, πατράδελφος, ἀδελφός, υἱός;* בֶּן־דּוֹד *ἀνεψιός.* Syr. *dodo, ben-dodo, doduto.*
Lev. 10, 4. בני עזיאל דד אהרן
1 Sam. 10, 14. 15. ויאמר דוד שאול
1 S. 14, 50. אביהר בן־דוד שאול
1 Chr. 27, 32. ויהונתן דוד־דויד יועץ
Esth. 2, 15. בת־אביחיל דד מרדכי

מָדוֹד
Cant. 5, 9. (bis) מה־דודך מדוד
cum suff.: דּוֹדִי
Cant. 1, 13. צרור המר דודי לי
Cant. 1, 14. אשכל הכפר דודי לי
Cant. 1, 16. הנך יפה דודי אף נעים
Cant. 2, 3. כן דודי בין הבנים
Cant. 2, 8. קול דודי הנה־זה בא
Cant. 2, 9. דומה דודי לצבי
Cant. 2, 10. ענה דודי ואמר לי
Cant. 2, 16. דודי לי ואני לו
Cant. 2, 17. סב דמה־לך דודי
Cant. 4, 16. יבא דודי לגנו
Cant. 5, 2. קול דודי דופק
Cant. 5, 4. דודי שלח ידו מן־החור
Cant. 5, 8. אם תמצאו את־דודי
Cant. 5, 10. דודי צח ואדום
Cant. 5, 16. זה דודי וזה רעי
Cant. 6, 2. דודי ירד לגנו
Cant. 7, 12. לכה דודי נצא
Cant. 7, 14. דודי צפנתי לך
Cant. 8, 14. ברח דודי ודמה־לך
Jes. 5, 1. שירת דודי לכרמו
cum suff.: דֹּדַי
Jer. 32, 8. 9. חנמאל בן־דדי
Jer. 32, 12. לעיני חנמאל דדי
cum suff.: דֹּדָי
Cant. 5, 6. ודודי חמק עבר
Cant. 6, 3. ודודי לי
cum suff.: לְדוֹדִי
Cant. 5, 5. קמתי אני לפתח לדודי
Cant. 5, 6. פתחתי אני לדודי
Cant. 6, 3. אני לדודי ודודי לי
Cant. 7, 10. הולך לדודי למישרים
Cant. 7, 11. אני לדודי ועלי תשוקתו
cum suff.: דֹּדָהּ
Jer. 32, 7. דדך בא אליך
cum suff.: דּוֹדֵךְ
Cant. 5, 9. (bis) מה־דודך מדוד
Cant. 6, 1. אנה הלך דודך
Cant. 6, 1. אנה פנה דודך
cum suff.: דּוֹדוֹ
Lev. 20, 20. ערות דדו גלה
אר־דדו או בן־דדו
Lev. 25, 49. יגאלנו
*Jud. 10, 1. בן־דודו איש יששכר
ויאמר שאול אל־דודו 1 S. 10, 16.
2 S. 23, 9. ואחרו אלעזר בן־דודי
אלחנן בן־דודו
2 Sam. 23, 24. *n. p.*
בית לחם
2 Rg. 24, 17. את־מתניה דדו תחתיו
1 Chr. 11, 12. ואחריו אלעזר בן־דודו
אלחנן בן־דודו מבית
1 Chr. 11, 26. לחם
Esth. 2, 7. חיא אסתר בת־דדו
Am. 6, 10. דודו ומסרפו

pl.: דֹּדִים
Prv. 7, 18. לכה נרוה דדים
Cant. 5, 1. שתו ושכרו דודים
Ez. 16, 8. והיה עתך עת דדים
Ez. 23, 17. למשכב דדים
cum suff.: דֹּדַי
Cant. 7, 13. אתן את־דודי לך
cum suff.: דֹּדֶיךָ
*Cant. 1, 2. כי־טובים דדיך מיין
Cant. 1, 4. מזכירה דדיך מיין
Cant. 4, 10. מה־יפו דדיך
Cant. 4, 10. מה־טבו דדיך מיין
cum suff.: דֹּדֶיהָן
Num. 36, 11. לבני דדיהן לנשים

הַדּוֹדָה
ש"כ גויר דוד ולפ כמנפ כפ כמכוון קכוכס, כמקפל על לקוק-לפ [עפגמע], לו על לפק דוד.
n. f. amita, mulier patrui. LXX. *θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός*, bis: *συγγενής.*
Cant. 8, 5. מתרפקת על־דודה
cum suff.: הוֹדָתָהּ
Lev. 18, 14. דדתך הוא
cum suff.: הוֹדָתוֹ
Ex. 6, 20. את־יוכבד דדתו
Lev. 20, 20. ישכב את־דדתו

הַדּוּדִי
סם לוקריי מן דוד ולפ כמנפ כפ נמכוון קכוכס, כמקפל על לקוק-לפ [עפגמע], לו על לפק דוד.
n. f. amita, mulier patrui. LXX. *θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός*, bis: *συγγενής.*
Cant. 8, 5. מתרפקת על־דודה
cum suff.: הוֹדָתָהּ
Lev. 18, 14. דדתך הוא
cum suff.: הוֹדָתוֹ
Ex. 6, 20. את־יוכבד דדתו
Lev. 20, 20. ישכב את־דדתו

הַדּוּדִי
סם לוקריי מן דוד ולפ כמנפ כפ נמכוון קכוכס, כמקפל על לקוק-לפ [עפגמע], לו על לפק דוד. סלפגס לדעת פקינוס דַּדְרִיכֵן [פלכוין, מפכרפגפיק], וכן פסס יגכוק נלפון יפפעפל, וכפס פלכוין לרכנו גרפון. וגנפקל [פכפלרין ס"פ ע"כ] יפוכס דודי ע"י פרגל [פלכוין יפפר רש"י ול' ענת כ' ע"כ: כינג עגפ פקוין ויול violes וי"כ ג' פלין]. כגוד מן דוד לפכנס לדעת פפדקדיס, פכדוף ליפו לעוכר לפכנס, כמו שכפפר פדולפיס נתנו ריס. לוכס עוד לפקר שגפו מפמוכת דודי ספרק לו פתפוק, וסתמונס נפוק כמעט ריפיס על וס.
n. adj. ex הוֹד more aramaico factum, pl. הַדּוּדָאִים (aram. הַדּוּדָאֵין), mandragora, *μανδραγόρας, ἀνήμηλον* (malum amatorium), *κυναία*, a veneficii amatorii suspicione, propter famosam *Circen* (al. Alraun.). Jam D. Qimchi: שֹׁרֶשׁ עֵשֶׂב שֶׁחוּא כְּדְמוּת אָדָם וְזָכָר וְנִבְרָאת מִדַּרְגּוֹת שֶׁל גֻּלְגֹּלֶת (Mandegloires, Mandragores). Targumice, sicut arabice, יַבְרוּחַ. Gemara Sanhedrin f. 99, b. explicat: סִירְגְּלִין (Rashi: *violes*). LXX. *μανδραγόρας, μῆλα μανδραγόρου.* Nomen vel ab odore appetitum venereum excitante, vel a forma malorum ollae simili desumtum est.

pl.: הַדּוּדָאִים
Gn. 30, 14. וימצא דודאים

pl.: הַדּוּדָאִים
Cant. 7, 14. הדודאים נתנו־ריח

Digitized by Google

pl. constr.: הֹדָאֵי
Gn. 30, 15. את־דודאי בני
Gn. 30, 15. תחת דודאי בנך
pl. constr.: בְּדוּדָאֵי
Gn. 30, 16. שכרתיך בדודאי בני
pl. constr.: מֵהֹדָאֵי
Gn. 30, 14. מדודאי בנך

דּוֹד II.

ג׳ והיכנו הדדים או דודים [עי׳ שודים, שיקים, חדדים]. כסלגא סל ושכל או כלכלת [קאלתא], ונקרא כן כפי הכרוקא ע׳ז שהוא ניק-קנול וניק-כלכול, ועכין נגול שוות. כסאגל על קדקה נכלל ע׳ז קנול, והגול קול. ונקרא לי שנכאל הכנוי כפל המכוון, לומר הדדים לעין הקדכות, ודולים לכלים, ועול פקפוק כדבר. כגמרא דד שם כלי ניק-קנול, או קלק הכלי. נתרגום נאר הדד ג׳ה הדד, ומוסף לועזית הכנוי הדרתא.

n. m. pl. דַּדִּים *vel* הֹדִים (*ad sim.* f. שַׁדִּים), olla, canistrum, a *capacitate*, neutiquam a coquendo appellatum. Gemarice דַּד, vas capax, interdum pars de totu. Targumice pro הֹדִד invenitur etiam הַדְדָּא; pl. def. הַדַּדַּיָּא. Syr., addito *a* prosthetico, *adudo*; samarit. def. דודידא (*dudaja*). LXX. *κάλαθος, κάμινος, κάρταλος, κόφινος, λέβης.*

הַדַּדְתָּ
Jer. 24, 2. הדוד אחד תאנים
וְהַדּוּד
Jer. 24. 2. והדוד אחד
בַּהֹדוּד
1 S. 2, 14. והכה בכיור או בדוד
כַּהֹדוּד
Job. 41, 11. כדוד נפוח ואגמן
מֵהֹדוּד
Ps. 81, 7. כשו מדוד תעברנה
pl.: בַּהֹדִדִּים
2 Reg. 10, 7. את־ראשיהם בדודים
pl.: וּבַהֲדָדִים
2 Chr. 35, 13. בסירות ובדודים
הֹדָיו
תוקיי מן הֹדד, נמכוון סל וקדקס כמו הֹדד ע׳ז.
n. adj. (factum ex הֹדד super.), olla, corbis.
pl. constr.: דְּדֹאֵי
Jer. 24, 1. שני דודאי תאנים

דּוֹד I.

צעל נודד והמקור דֹּוד. כסלגא אכולגא: ק׳ לשון לכיאס וקולי, כמו נעכני דוי, נכשאל על דוות סכנים ניסי ויסתן [ויעכאן, קלאכקאלן]. כ׳ נכשאל על דלקון כפש ועכנות [נע-ייסכסקאכ ויין], וכן כסורס. נתרגוס דד נמכוון הכ׳ לכיוב, כשפש סולו ג׳ סכנים נדומס לו כמכוון לו, ד׳, ד׳ו [*s. dî, dêw, dû*] ועולגות כשאר שפתי יעכנ, ודוק היעב.

vrb. intr. 1) languere, languidum, debilitatum, enervatum esse, valetudine premi, v. c. de mulieribus menstruo sanguinis profluvio laborantibus. LXX. *αἱμορρόειν.* 2) moerere, tristem, demissum esse. LXX. *ὀδυνᾶσθαι.* Sanscr. *dîv*, *dû*, idem. Syr. *d'vo.*

inf. c. suff.: דֹּדָתָהּ
Lev. 12, 2. כימי נדת דותה

adj. masc.: דָּוֶה
תוקי כיכוני ולכלכס דָּוֶה, ותפשר לסלגנו תקף לגל הפעל לניכוני. הסכוון לכוש וקלס ותפשי [ויעך], כהשאל על העומקס או מלכוש עפר, או על עלכון וכדומה, וכן נתרגוס.
adj partic. languidus, enervatus, afflictus, infirmus, syr. *d'vojo.* LXX. *αἱμορῥόουσα, ἀποκαθημένη; ὀδυνηρός.*
Thr. 5, 17. על־זֶה: היה דוה לבבנו

adj. fem.: דָּוָה
אשר־ישכב את־אשה דוה
Lev. 20, 18.
Jes. 30, 22. תזרם כמו דוה
Thr. 1, 13. כל־היום דוה

adj. fem.: וְהַדָּוָה
Lev. 15, 33. והדוה בנדתה

דָּוֵי

ג׳ו ע׳ה דַּי, גַּי, והסיון דְּוֵי [כמו דֵּי, גֵּי], סלגון קלי וקפשית תקלוף ומדוס [ויעכ-סיית, קיכאקלי־קייע], וכן פרש־דוי. הסשקל על עומקס ונלס נעול ודלוון [נתעכל] וום דוי־לקס, וכבון הסתרגס: דַּיְהּ דֻּוּתָא לְסִסְתְּרָךְ. ומום הסס נתרגוס בַּר־דָּוֵי, לומר בן־לוקי, ומילועס נבן־סיכ הַדֻּוָּא [סכמ׳ ק׳ ע׳כ]. עי׳ סבני קכווי פניכים ע׳ז, ס׳.
n. m., ad sim. f. דַּי, גַּי; cstr. דְּוֵי, sicut דֵּי, גֵּי, valetudo infirma, aegra, tenuis, hinc fastidium, res, cujus pertaesum est, unde דְּוֵי לָחֶם, quod Juda ibn-Qarish apud Qimchium pluralis constructivum esse perperam contendit. Melius Targum: quemadmodum res fastidium creans epulis meis. LXX. semel *ὀδύνη*, semel *βρόμος.*

p. דְּוֵי
Ps. 41, 4. רֹי יסעדנו על־ערש דוי
constr.: *כִּדְוֵי
Job. 6, 7. *המה כדוי לחמי

דַּוָּי

ג׳ו מקולקיי דנוגיי לניון סקוק, סענין סיוק קלס וקפשי מקול [ועכל ויעך] נכשאל על הענכות וכמיכת כרוק. נתרגוס נמר ועף, כמו נָקִיס תְּדֵי [עף כ׳ מ׳ג], ועול סס למופעל דָּוָּה, דָּוֵי, דַּיָּא.
n. m. adj. dagesatum, (ad vim notionis insitae augendam) perquam languidus, morbosus. LXX. *λύπη, λυπᾶν, ἀπορᾶσθαι.*
Jes. 1, 5. וכל־לבב דוי
Jer. 8, 18. עלי לבי דוי
Thr. 1, 22. ולבי דוי

מַדְוֶה

ג׳ו ומכלון קלי וקפשית [ויעכסום], וסע׳ לניון סמופעטום. הסשקל כמו מַדֶּוֶת, סעך סכנוי מַדְוֵי.
n. m. abstr., ad s. f. מַדָּוֶת, languor, tenuis valetudo (Siechthum). LXX. *νόσος, ὀδύνη.*

constr.: מַדְוֵה
Dt. 7, 15. וכל־מדוה מצרים הרעים
pl. constr.: מַדְוֵי
Dt. 28, 60. את כל־מדוי מצרים

דּוּן II.

פעל לפ־עונר כפ׳ נגור, והוא לשון הלבשה, ונמצא גם השרש בלשון רומי ויוכי [*du*-ere], והשם מַדְוֶה הנפ יסיס גויר הפעיל. קולס עוד ספקות נדנר, ויוקר סוס עי׳ מַדָּוֶה.
vrb. praeter derivata non usit., cui inest vis vestiendi, lat. in-*du*-ere, gr. *ἐν-δύ-ειν*, unde nomen hifilicum מַדְוֶה. Nisi forte מַדְוֶה radix est, q. vid.

מַדְוֶה

ג׳ו ועכיכו מלכוש ומעטה [כילגא, קלייך], וכבכוי כמנף מַדְוֵיהֶם. ולנ׳ה כבפרל מֵדֵו מן מַדְוֶה ע׳ז, ולישו כרוק לי.
n. m. vestis, in-*du*-sium, c. suff. מַדְוֵיהֶם, in cujus formae gratiam grammmatici absolutivum מֵדֵו confinxerunt. Gr. *ὑποδύτης, ἔνδυμα*, Joh. 21, 7. *ἐπενδύτης*, Arab. kamis (*ὑποκάμισον*, camisa, chemisole, camigiuola).

pl. c. suff.: מַדְוֵיהֶם
2 Sam. 10, 4. ויכרת את־מדויהם
1 Chr. 19, 4. ויכרת־את־מדויהם

דּוּף

לומר דָּח כמלוף על דָּחָה, דָּרַת, דָּהַר, דָּגַ, מכוונס גלישס ושפיפס ולקיפס סלגס [פַּאלטעריינען], ומום סמשאל על הכעסה ולקיפה [שטאסטען]. סמפעיל הַדִּיחַ יונף, כמשאל גם על המקס ומקיקס ומעטרה [שטוואזען, רייכיגען]. נגמרא המשאל הוא לנוב, וכן הוּדַח מפעולי, ומשמע ממנו מְדִיחָא [ניק-מאליקיא], הַדָּחָה כלשון המקס ומעטרה. הפווי עי׳ נשקי מפעלים של ום הפרש. *vel* potius דָּח *v.*, cui cognata sunt verba supra rabbinice enumerata, pellere, trudere. Jam Juda ibn-Qarish apud Qimchium in libro Shorashim דָּחָה et דָּחַח comparat, sed more *hispanico*, tanquam verba diversa, vi sua congrua. *Hif.* trans. de subigendo, lavando, sordibus eluendis, sicut rabbinice dicitur: מַדִּיחַ וּמוֹלֵחַ וּמַבְרִיחַ, et nominibus inde propagatis מְדִיחָא aquarium, lavatrina; הַדָּחָה, purgatio. LXX. *ἀποπλύζειν, πλύνειν, ἐξῶθεν, διακαθαρίζειν.*

Hif-il: הַדְּחָה
3 perf. c. suff.: הֲדִיחֲנִי
Jer. 51, 34. מעדני הדיחני
3 imperf.: יְדִיחַ
Jes. 4, 4. דמי ירושלם ידיח
3 imperf. pl.: יְדִיחוּ
2 Chr. 4, 6. ידיחו בם
Ez. 40, 38. ידיחו את־העולה

דּוּק

פעל יקר ותפלות מכוונו כמו דָּח, לומר סגקס ונגיפס, נכשאל על הכתיפס [שטאסטען, נעלטאסטען] וכן נעכני דלק. נתרגוס מוס גם דַּכְּהֵךְ, ונגמרא הכתפעל הִדּוֹק, ויאמו סס גם נאמון רימיסס ודיסס [עלטעטען], וכ״ל שפפעל דַּכֵּהּ הסשקף על הָהּ, וכן בָּת הסקלר של מָרַת ודוק.
v. monadicum, cui cognata sunt דָּח et הָהּ, contundere, comminuere, arabice *daka*. Qimchi שְׁחִיקָה sic a הִיכָּה differre ait, ut sit comminutio in partes minimas, quocum consentit gemaricum illud: בְּמַחֲצָרִין שְׁחִיקָה הִיכָּה כְּלֵי עֶלְמָא לָא קָלִיגֵי דְּאָסוּר כְּדִי פָּלִיגֵי בְּמַחֲצָרִין שְׁחִיקָה: LXX. *τρίβειν.*

3 perf. pl.: דָּכוּ
Num. 11, 8. או דכו במדכת

מְדֻכָּה

ג׳כ׳ן הוכני מְדוֹךְ [כנמצא עוד נגמרא], הכלון כלי לקר נדוך בו או מכתש [מלטעך]. נגמרא כמו כן מְדוֹךְ, נתרגוס מְדִידָא וּמוֹלָתָא וּמַבְרִיחָא, et nominibus inde propagatis מְדִיחָא aquarium, lavatrina; הַדָּחָה, purgatio. LXX. *ἀποπλύζειν, πλύνειν, ἐξώθειν, διακαθαρίζειν.*

Hif-il: הַדְּחָה
3 perf. c. suff.: הֲדִיחֲנִי
Jer. 51, 34. מעדני הדיחני
3 imperf.: יְדִיחַ
Jes. 4, 4. דמי ירושלם ידיח
3 imperf. pl.: יְדִיחוּ
2 Chr. 4, 6. ידיחו בם
Ez. 40, 38. ידיחו את־העולה

דּוּךְ

פעל יקר ותפלות מכוונו כמו דָּח, לומר סגקס ונגיפס, נכשאל על הכתיפס [שטאסטען, נעלטאסטען] וכן נעכני דלק. נתרגוס מוס גם דַּכְּהֵךְ, ונגמרא הכתפעל הִדּוֹק, ויאמו סס גם נאמון רימיסס ודיסס [עלטעטען], וכ״ל שפפעל דַּכֵּהּ הסשקף על הָהּ, וכן בָּת הסקלר של מָרַת ודוק.
v. monadicum, cui cognata sunt דָּח et הָהּ, contundere, comminuere, arabice *daka*. Qimchi שְׁחִיקָה sic a הִיכָּה differre ait, ut sit comminutio in partes minimas, quocum consentit gemaricum illud: בְּמַחֲצָרִין שְׁחִיקָה הִיכָּה כְּלֵי עֶלְמָא לָא קָלִיגֵי דְּאָסוּר כְּדִי פָּלִיגֵי בְּמַחֲצָרִין שְׁחִיקָה: LXX. *τρίβειν.*

3 perf. pl.: דָּכוּ
Num. 11, 8. או דכו במדכת

מְדֻכָּה

ג׳כ׳ן הוכני מְדוֹךְ [כנמצא עוד נגמרא], הכלון כלי לקר נדוך בו או מכתש [מלטעך]. נגמרא כמו כן מְדוֹךְ, נתרגוס

דּוּם

כמו דָּמַם ע׳ז, ונמצא נגוזין.
sicut דָּמַם, q. v.

הֹדָּמָה

ג׳כ, ומכלון כמו דומיס וגלי והשאה קרע ושתיקה [שטילגא, לויעלאזינקייע] נהשאל על הכדילה וכשוכות הקכר. ולקר שעם הוא המקוו עכני הכקרק דומס לל-נכל, לומר דומק-מלע על-נגול סוכסי. מלאך או שר-הקבר נגמרא דומק.
n. f. silentium, vastitas, solitudo, deinde n. pr. urbis Judaicae gentisque Ismaëliticae in Arabia habitantis. Etiamnunc in provincia *Nedshend* oppidum situm est, nomine *Dumat al-G'andel* vel *Dumat al-Shamit*. (Duma *petrosa* vel *syriaca*). LXX. *ἄδης.*
Ps. 94, 17. שכנה דומה נפשי
Ps. 115, 17. ולא כל־ירדי דומה

הוֹבִיהָ

ג׳כ, ונכנאס מן הוכני הוֹמֵם, נמכוון הוֹמֵמָה, נהשאלים לניס ילועים. ולפשל מְדוּכָא או הוּכָּה. וילוע הפס הוּכָּא וסילועס הוּכְּתָא, וסכנוי אלף כמוגן הוּכְּתִין, לומר מקוס או מקוס סמלכן, וכן הֻכַּשׁ נאקני.
n. f. (a. m. מָדוֹךְ, quod in Gemara tritum atque vulgare est) vas concavum, in quo semina, resque aliae contunduntur, pila, mortarium. LXX. *θύεια.* Hinc etiam הַכְּתָא locus, qui calcatur (syn. מְדֹרָס, מִדְרָךְ).

בַּמִּדְכָּה

Num. 11, 8. דכו במדכה

דּוּכִיפַת

ג׳כ לניון נפור עפר, ונקלקו נכיקוכו סמפורפים, נקקיק שהוא ומיכו ומוגו. לפעת סתרגוס נַּר־טוּרָא לומר קרפ-סהר [נערנקיכסעלעכ], או מעכין נגרק כמו מלעד, והכלון סולך וגועל-סהר [נערגוועלכלעכער], ונקלק כן תַּרְנְגֹלָא בָּרָא, כילוע נלעת סמשל. וכן כתב רפ׳י תרנגל סנר וכרגלתו כפולס ונלעו סרוסק [מן דו שכיס וכיפת כמו כרגלת], ונגמרא: ולשם נקלק שמו דוכיפת ע׳ש שהודו [כרגלת] כפות [עכס] וזו הוא נגר-עורק. לל׳ה מן דוך שהוא תרגוגל בלשון ישמעאל ומן בֵּיצָא שהוא סלע, והלגין תרנגל-סלע [שמיכ-סתכן], או מן דו כמו נעל וכיפת סלע לומר נעל-סלע, ולי נוס להכן שעור הגדת קול.
n. f. avis impurae, de qua ambigitur inter interpretes. Sherira, Gaonum penultimus, תַּרְנְגוֹלָא בָּרָא hoc nomine indicari putat. Dav. Qimchi: *gallo de montagna.* Targ. נַּר־טוּרָא (Bergkünstler, Bergwanderer). Etiam Rashi sive S. Isaaki gallum sylvestrem, crista duplici (ex דּוּ et כִּיפַת), intelligendum ait. Alii ex דּוּ (dominus) vel דּוּךְ (gallus, arabice), et בֵּיצָא (rupes) compositum esse ajunt, ut sit vel dominus, h. e. incola atque habitator rupium, vel *gallus montanus*. LXX. *ἔποψ*, h. e. upupa.

דַּהֲדוּכִיפַת

Lev. 11, 19. ואת־החדוכיפת

וְהַדּוּכִיפַת

Dt. 14, 18. והחדוכיפת והעטלף

דּוֹם

כמו דָּמַם ע׳ז, ונמצא נגוזין.
sicut דָּמַם, q. v.

הוֹמָה

ג׳כ, ומכלון כמו דומיס וגלי והשאה קרע ושתיקה [שטילגא, לויעלאזינקייע] נהשאל על הכדילה וכשוכות הקכר. ולקר שעם הוא המקוו עכני הכקרק דומס לל-נכל, לומר דומק-מלע על-נגול סוכסי. מלאך או שר-הקבר נגמרא דומק.
n. f. silentium, vastitas, solitudo, deinde n. pr. urbis Judaicae gentisque Ismaëliticae in Arabia habitantis. Etiamnunc in provincia *Nedshend* oppidum situm est, nomine *Dumat al-G'andel* vel *Dumat al-Shamit*. (Duma *petrosa* vel *syriaca*). LXX. *ἄδης.*
Ps. 94, 17. שכנה דומה נפשי
Ps. 115, 17. ולא כל־ירדי דומה

הוֹבִיהָ

ג׳כ, וכנאס מן הוכני הוֹמֵם, נמכוון הוֹמֵמָה, נהשאלים לניס ילועים. ולפשל

Digitized by Google

גֹּ סוף קלף דּוֹמֶמֶת ע״פ בּוֹכִיָּה מן הַמֵּת, שנמצא כמכוון סוס, כי סתמוכס יכין קולס ושרק לכוס, ונמצא גֹּ הֲמִיָּה.
n. f. (a m. הוּמָּה = הוּמָּה; fieri autem etiam potuit, ut a הֲמָּה dicere-tur הוֹמִיָּה, sicut בּוֹכִיָּה a v. בָּכָה) silentium, taciturnitas, tranquillitas, quies, fiducia. LXX. male: *ἄνοια, ταπεινοῦν, ὑποτάσσειν.*

Ps. 22, 3. ולילה ולא־דומיה לי
Ps. 39, 3. נאלמתי דומיה
Ps. 62, 2. אל־אלהים דומיה נפשי

דֲּמִיָּה

Ps. 65, 2. לך דמיה תהלה

דּוֹמָם

מלת סעם מן דּוֹם, ע״י סקופיי ם [עי׳ חֹתָם, יוֹמָם, רִיקָם, שֹׁגָם] , והכוונס נדומיס [שתילל, ערגענען], ופעמיס לתוכל.
adv. (a v. דּוֹם, addita terminatione adverbiali *am* formatum) silenter, tacite, quiete, fidenter. LXX. *ἡσυχάζειν, κατανύσσειν, ὑψοῦν* (רוֹמֵם).

Jes. 47, 5. שבי דומם ובאי בחשך
Hab. 2, 19. לאבן דומם הוא יורה

adv.: וְדוֹמָם

Thr. 3, 26. טוב ויחיל ודומם

דּוּמֶשֶׁק

v. s. דַּמֶּשֶׂק *p.* 283.

דּוּן

פעל כולל, וסמילף אָדוּן, וסכוונס לשון שליט וסכבוש תחת רגל, נמצא על השליט וסצעיס בכלל [וועלטען, כיסטען], ומוס לא ימין רוצי נחלס, סלטון לא ישתכר כסס [ונמלל כיסא וועלטען סוכטער מיסכטן]. ומשל פרעו כמו דָּוֹר הכל וריק. סמעל דִּין גויב חַדִּירוֹ, כלשון נקלרי־סמעיל. וסכמעל נָדוֹן כמו כמעט. תמונת סמכוון של הֵן כמו תֵּן לשון סכנעס ותקיוס [שטרעקקען, סמל־טען], וכן כמעטי מעכב.
verb. trans., cui cognatum est אָדוֹן, regnare, dominari, imperare, judicare, unde לֹא יָדוֹן רוּחִי, h. e. non regnabit inter eos. Juda ibn-Qarish: = יָגֹרַח מָדוֹן, comparato 2 Sam. 19, 10. Josef Qimchi: לֹא יִהְיֶה רוּחִי חֹכֶלְיוֹנִי שֶׁיִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּאָדָם בְּמֵרִיבָה עִוֶּר לְעוֹלָם עִם הַגּוּף. David Qimchi (s. rr. דִּין, דָּנָן) = יָדוֹן, de spiritu in corpore tanquam vagina incluso. LXX.: *οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις.* Symm.: *οὐ κρινεῖ τὸ πνεῦμά μου τοὺς ἀνθρώπους αἰωνίως.* Hieronym.: non judicabit spiritus meus homines istos in sempiternum. LXX. alibi: *κρίνειν, διακρίνειν.*

3 perf.: דָּן

Jer. 22, 16. דן דין־עני ואביון

3 prf. c. suff.: דָּנָנִי

Gn. 30, 6. דנני אלהים

3 perf. pl.: דָּנוּ

Jer. 5, 28. דין לא־דנו

part.: דָּן *masc.*

Gn. 15, 14. אשר יעבדו דן אנכי
Jer. 30, 13. אין־דן דינך למזור

3 imperf.: יָדוֹן

Gn. 6, 3. לא־ידון רוחי באדם

Nif-al: נָדוֹן

part.masc.: נָדוֹן

2 Sam. 19, 10. ויהי כל־העם נדון

Hif-il: הֲדִין

Hif-il: הֵדִין *forma decurtata.*

inf.constr.: לְהָדִין

Ps. 50. 4. ואל־הארץ לדין עמו
Eccl. 6, 10. ולא־יוכל לדין עם
Jes. 3, 13. ועמד לדין עמים

imperat.: הָדֵן

Job. 35, 14. דין לפניו ותחלל לו

imperat.: דָּנֵן

Prv. 31, 9. ודין עני ואביון

impt.pl.: דִּינוּ

Jer. 21, 12. דינו לבקר משפט

2 imperf.: תָּדִין

Zach. 3, 7. אתה תדין את־ביתי

2 impf. c. s.: תְּדִינֵנִי

Ps. 54, 3. ובגבורתך תדינני

3 imperf.: יָדִין

Gn. 49, 16. דן ידין עמו
Dt. 32, 36. כי־ידין ה׳ עמו
1 Sam. 2, 10. ה׳ ידין אפסי־ארץ
Job. 36, 31. כי־בם ידין עמים
Ps. 7, 9. ה׳ ידין עמים
Ps. 9, 9. ידין לאמים במישרים
Ps. 72, 2. ידין עמך בצדק
Ps. 96, 10. ידין עמים במישרים
Ps. 110, 6. ידין בגוים
Ps. 135, 14. כי־ידין ה׳ עמו

דִּין

ג״ו כמו דין ע״ב ונמצא לך נקרין.
n. m. eadem vi, qua דִּין q. v.

Q'ri. שַׁחֲתוֹן

Job. 19, 29. *למען תדעון שדין

דִּין

ג״ו ופל נקרין דּוֹן [איוב י״ט, כ״ט], ומכוונס שפיעס ופלילה ומוכיחס ע״ל מוצאי [לשם כיסעען], ומוצאל לכתעלמות לנין סשפע וספלילים [נעכיסע] ונמצא כמר וס בֵּית דִּין ולנכיס [רעכטסצעלייט], כמו כיכ. ונלאמר עשס, דן דין, ידע דין, כקס דין וכלומס, וכיכ־דין נמצא כאר שופטים וספלילים ודייכיס, ופל כיק־דין לקס מספלילים, ונכל־דין לקס יכקס דיכו, ומקלוק בין דיכי מסוכוח ונפשוח ידוע. ומשלים: כוו מקוכיס בדין; כל סרלוי לדון דיכי נפשוח לקוי לדון ל״מ; יש שרלוי לדון ל״מ ולין לקוי לדון ל״כ; נת דיכי כעל דיכי וכלומס.
n. m. abstr., judicatio, disceptatio, quaestio; caussa; contentio, jurgium, rixa. LXX. *κρίσις, κρίμα, δίκη, συνέδριον* (סַנְהֶדְרִין, בֵּית דִּין), *δίκαιος*, aram. *κρίμα, κριτήριον.*

Dt. 17, 8. בין־דין לדין
Job. 36, 17. דין ומשפט יתמכו
Ps. 76, 9. משמים השמעת דין
Ps. 140, 13. כי־יעשה ה׳ דין עני
Prv. 20, 8. מלך יושב על־כסא־דין
Prv. 22, 10. דין וקלון
Prv. 29, 7. ידע צדיק דין דלים
Prv. 31, 5. וישנה דין כל־בני־עני
Prv. 31, 8. אל־דין כל־בני חלוף
Jer. 5, 28. דין לא־דנו
Jer. 5, 28. דין יתום ויצליחו
Jer. 22, 16. דן דין־עני ואביון

דִּין

Job. 36, 17. ודין־רשע מלאת

דִּין

Esth. 1, 13. כל־ידעי דת ודין

לְדִין

Dt. 17, 8. בין־דין לדין

מְדִין

Jes. 10, 2. להטות מדין דלים

cum suff.: דִּינִי

Ps. 9, 5. כי־עשית משפטי ודיני

cum suff.: דִּינֵהּ

Jer. 30, 13. אין־דן דינך למחזר

דַּיָּן

ג״ו גויב דין, להסמיכת הסומכות, סהלכס שופט ופלילי וקנין [ריכטער], הסמך דַּיָּן, ולפעמיס מן כך ריב לו מלדיק לבר, והסזקל נכון. המשלים: נמצא רכים. *n. m. piëlicum*, constr. דַּיַּן judex, disceptator, arbiter; defensor, patronus. LXX. *κριτής.*

לְדַיַּן

1 Sam. 24, 16. והיה ה׳ לדין

constr.: דַּיַּן

Ps. 68, 6. ודין אלמנות

דָּרוֹן

ג״ו ופכנוי מְדוֹנִים נכקיכ. סהלכס דנכ־ סריב [נאַנק־נצנעצטצנ], וסוכזקל על סריב נכלל. סע׳ נקמוכס המקל יקוס לוס. לדעת רכים נקוד סכנון מְדוֹנִים, ולין סנכרן, כי ו׳ סכס לנוב יומר לקוס״ נרקס. נכקיב קמוך מלדיכים עי׳ לקין.
n. m. pl. מְדוֹנִים vitium litigiosi, contentio, caussa contentionis. LXX. *ἀντιλογία, κρίσις, μάχη, νεῖκος, ταραχή, διακρίνειν, εἰκῆ, κακόν, λοίδορος, κριτής, μίσθωμα, συνέδριον.* pl. *μάχιμος καὶ γλωσσώδης,* אֲשֶׁת מְדוֹנִים, *κεκονιασμένος μετα ἀδικίας.*

Ps. 80, 7. תשימנו מדון לשכנינו
Prv. 15, 18. איש חמה יגרה מדון
Prv. 16, 28 איש תהפכות ישלח מדון
Prv 17, 14. פותר מים ראשית מדון
Prv. 22, 10. גרש לץ ויצא מדון
Prv. 26, 20. ובאין נרגן ישתק מדון
Prv. 28, 25. רחב־נפש יגרה מדון
Prv. 29, 22. איש־אף יגרה מדון
Jer. 15, 10. ואיש מדון לכל־הארץ

וְכָדוֹן

Hab. 1, 3. ריב ומדון ישא

pl. מְדָנִים K'tib:

Prv. 21, 9. מאשת מדנים ובית חבר 25, 24.
Prv. 21, 19. מאשת מדונים וכעס

Prv. 23, 29. למי מדונים, למי־שיח ואיש מדינים לחרחר־ריב
Prv. 26, 21.
Prv. 27, 15. ואשת מדונים נשתוה

מְדָנֶיהָ

ג״ו וסכנוי מְדָנֶיהָ, וסכנוי נקרין לרוב קלף מְדוֹנִים, לוּלס לסמוכס סכקיב לכך יקס וכעוס נמצל. סהלכס כמו מדון ריב ומלס [סשלעל, נמלס]. וכלמס שסוף גוור לין.
n. m. (pl. מְדָנִים, qui saepe, cum in textu מְדָנִים scribitur, *scripturae* textuali tanquam forma ad *lectionem* adhibenda substituitur.) jurgium, rixa, a n. דִּין.

pl.: מְדָנִים Q'ri.

Prv. 21, 9. מאשת מדינים ובית חבר 25, 24.
Prv. 21, 19. מאשת מדינים וכעס
Prv. 23, 29. למי מדינים, למי־שיח ואיש מדינים לחרחר־ריב
Prv. 26, 21.
Prv. 27, 15. ואשת מדינים נשתוה

pl.: מְדִינִים

Prv. 18, 18. מדינים ישבית הגורל

pl.: וּמְדִינִים

Prv. 18, 19. ומדונים כבריח ארמון

pl. constr.: מְדִינֵי

Prv. 19, 13. ודלקת מרד מדיני אשה

כִּי־עֶשִׂית מִשְׁפָּטִי וְדִינִי

בְּדָן

ג״ו כמו מָדוֹן, מִדְיָן, נלי מנלל מסכון. סקמוכס כמו בְּצֶדֶר, ונמלאי כמו בעברי ולכוב קנרל.
n. m. vi eadem, qua מָדוֹן, מִדְיָן, tum hebraice, tum aramaice, ad formae בְּצֶדֶר similitudinem factum. LXX. *κρίσις, νεῖκος.*

pl.: בְּדָנִים

Prv. 6, 14. מדנים ישלח
Prv. 6, 19. ומשלח מדנים בין אחים
Prv 10, 12. שנאה תעורר מדנים

בְּדִינָהּ

ג״כ מן דִּין וסמכוס הֵן, וסכוונס קלמוניס פלן־סמשפע, או מנרס לנין־דין לקל [נעריכטסנעניקי, -נמן], נסמקל על פלן וסנינים כלכר ונקלל הנמס ויקלרלניים [ומשפטים, סלחוויכן], או לקן כקמר מנשני מדינים יוכיק, לכנוי לקן ישרלל. נסוכמי ונעניי ניין עיר, ונמלאל מדינס טוקנו של לקוסן, ונסקקר טוכנו של לקוסן, כמו מקקר מדיני, קנמס מדיניס [מסלניסיק], וכן מְדִינִי [ניווי], מסלי־טיס], מְדִינִית, נמנס יסודקס מדיניס כמו כמר. סמס קן נהלנס של סקקוכיס.
n. f. inter scriptores recentis temporis usitatum, (a r. הֵן), provincia, quae complexu territorii sui plures pagos, oppida, castra vel civitates sub *juris* unius communione et administratione consociatas et devinctas continet, vel cujus partes omnes in eadem ditione atque potestate sunt praeturaeque jurisdictioni seu satrapiae eidem subjectae, deinde latius: terra, civitas. Arab. et syr. (*m'dino, m'dinto*) speciatim, de *urbe*; gemarice *templo*, philosophice *divinitati* opponitur, plebejo sermone *urbi*. LXX. *βασιλεία, σατράπης, χώρα;* מְדִינַת מַלְכוּת, *βασιλεία;* כִּכַּרְתֵּי מְדִינָה, *πλησιοχῶραι;* בְּאֵר מְדִינִים, *ἡ περίχωρος.*

Esth. 1, 1. ועשרים ומאה מדינה 9, 30.
Esth. 1, 22. מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. אשר על־מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. מדינה ומדינה ככתבה
Esth. 3, 14. בכל־מדינה ומדינה
Esth. 4, 3. ובכל־מדינה ומדינה 8, 17.
Esth. 8, 9. ועשרים ומאה מדינה
Esth. 8, 9. מדינה ומדינה ככתבה
Esth. 8, 13. בכל־מדינה ומדינה
Esth. 9, 28 מדינה ומדינה ועיר ועיר
Dan. 11, 24. ובמשמני מדינה יבוא

וּבְמַדִּינָה

Esth. 1, 22. אל־מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. על־מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. 8, 9. ומדינה ככתבה
Esth. 3, 14. בכל־מדינה ומדינה
Esth. 4, 3. 8, 17. ובכל־מדינה ומדינה
Esth. 8, 11. עם ומדינה חצרים אתם
Esth. 8, 13. בכל מדינה ומדינה
Esth. 9, 28. מדינה ומדינה ועיר

הַמְּדִינָה

Esr. 2, 1. ואלה בני המדינה
Neh. 7, 6. אלה בני המדינה
Neh. 11, 3. ואלה ראשי המדינה
Dan. 8, 2. אשר בעילם המדינה

בַּמְּדִינוֹת

Neh. 1, 3. שם במדינה ברעה גדלה
Eccl. 5, 7. וצדק תראה במדינה

Digitized by Google

pl.: מְדִינוֹת
Esth. 1, 16. בכל־מדינות המלך
Esth. 1, 22. אל־כל־מדינות המלך
Esth. 2, 3. בכל־מדינות מלכותו
Esth. 3, 8. בכל מדינות מלכותך
Esth. 3, 13. אל־כל־מדינות המלך
Esth. 4, 11. עם מדינות המלך
Esth. 8, 5. בכל־מדינות המלך
12. 9, 2. 20.
Esth. 9, 12. בשאר מדינות המלך
p.: מְדִינוֹת
1Reg. 20, 14. בנערי שרי המדינות
1Rg.20,15. את־נערי שרי המדינות
נערי שרי המדינות
1 Reg. 20, 17. בראשנה
2 Reg. 20, 19. נערי שרי המדינות:
Esth. 1, 3. ושרי המדינות לפניו
Esth. 8, 9. ושרי המדינות
Esth. 9, 3. וכל־שרי המדינות
ושטר הולך בכל־
Esth. 9, 4. המדינות
pl.: וּמְדִינוֹת
Eccl. 2, 8. ושגלת מלכים והמדינות
pl.: בְּמְדִינוֹת
Esth. 9, 16. אשר במדינות המלך
pl.: בַּמְדִינוֹת
Thr. 1, 1. שרתי במדינות
pl.: לַמְדִינוֹת
Esth. 2, 18. והנחה למדינות עשה
pl.: מֵמְדִינוֹת
Ez. 19, 8. סביב ממדינות

דִּין

נלקחי כמו נענני ע"ב. ונגזלו דן קף-קנבו, שפט קוטו לכף וכוח, לו לכף קוכה, ונכשפל קל-קדין קף-זנוך על שקניע למקומו, הלטן הרשעה ודוק.
verb. aram., a hebraico non diversum. LXX. *κρίνειν.*
part. pl.: דָּאְיִן K'tib.
והיין די־להון דאינון לכל־
Esr. 7, 25. עמא

דִּין

ג"ו נלקחי כמו נענני כבל השפל, ווס יתב דינך, יהב דיכף וכדומה. נענני היואן מוס.
n. m. aram., vi eadem, qua hebraicum. Inde arabicum: *divân.* LXX. *κρίσις, κριτήριον, κρῖμα.*
מעבדוהי קשום וארחתה
Dan. 4, 34. דין
definit.: דִּינָא
Dan. 7, 10. דינא יתב וספרין פתיחו
definit.: דִּינָה
Esr. 7, 26. דינה לחוא מתעבד מנה
definit.: דִּינָא
דינא יהב לקדישי
Dan. 7, 22. עליונין
דינא יתב ושלטנה
Dan. 7, 26. יהשדון

דִּין

נלקחי כמו נענני ע"ד.
n. m. aram., ad sim. f. גָּב, judex. LXX. *κριτής.*
pl. דַּיָּנִין
Esr. 7, 25. דיני די־להון דאינון
מְדִינָא
ג"ב נלקחי כמו נענני ע"ב.
n. f. aram., provincia, satrapia. LXX. *χώρα.*
definit.: מְדִינְתָּא
Esr. 5, 8. אזלנא ליהוד מדינתא
Esr. 6, 2. בי־רתא די במדי מדינתא
constr.: מְדִינַת
Dan. 2, 48. על כל־מדינת בבל
על עבידתא די מדינת
Dan. 2, 49. בבל
Dan. 3, 12. על־עבידת מדינת בבל
Esr. 7, 16. בכל מדינת בבל
constr.: בְּמְדִינַת
Dan. 3, 1. בבקעת דורא במדינת בבל
Dan. 3, 30. ועבד נגו במדינת בבל
pl.: וּמְדִינָן
Esr. 4, 15. ומהמקת מלכין ומדינן
definit. pl.: מְדִינָתָא
Dan. 3, 2. 3. וכל שלטני מדינתא

דִּוץ

פעל נוזד, ונסוסכי דץ ונענני לקץ. פפקין כרכור וקוד ופקולם קפילה ופוו ולגוג [פיספען, עפכלען], וום לפמו קדון לקנף. ועעוע דעק המקדקים, שהשרש דץ נמר דָּצַץ [וכן עָקַץ] כנפקי מענכ, כי הכ' נקמלע ונלקי שרש סס. נלקמי מוס נהשפל על שמקס נכלכל בַּיִּץ, אַרִיצוּ, וכן הֵרִצָּא סס יעלם, כי הענני הֵשׁ לקנר מענו הֵישׁוֹן כלוסו, ודילק קרנוסו.
v. intr., (syr. *doz*, arab. *dâz*), saltare, exsultare (prae gaudio), unde *dans-er*, injecta liquida, sicut ex עָקַץ fit עָקַק. Aramaice: laetitia efferri ac gestire, unde Targum. שִׂישׂוֹ אֲמָה מְשׂוֹשׂ vertit: הִיצְוֵי עַמֵּה דִּוּץ; eadem de caussa pro הֵרִישׁוֹן הֵרִצָּא aramaice *daiço*, dicitur.
3 f. imperf.: תָּדוּץ
Job. 41, 14. ולפניו תדוץ דאבה

דּוּק

פעל לק-עוכר, והכוונה שפה ושר לדנר, קקר ולקה נפה והניע נכניכה, הקשנה והשכלה והקונכות והכבת לנ, כלשה לפר השקנם [ליוב יק כ] פלשל ידייק [נעשקשפען, לוסעוינן, פריסעבל לוסוסעפען]. וידוע הפעל נלקחי, ועל-יקר נכנד הַדָּק, וכשפה ענניכיתדק על-לשון סשקלק, לוק ועקלק, ולוק, לק הַדָּק יפה, סשר מְדֻיָּק, נוסקה מְדֻיֶּקֶת וכן הַדּוּק [כדיוק שלם השעם], הַדְּקוּת, הַדָּקָן, הַדָּקָא נמר הַדָּקָא ניכוכי פעולי, הַדּוֹקָא [שלם השעם כמו דוק ק], הַדָּקָן [ננעלק כמו פדוק] כמו שפר לוזקני, משנה לוזקניק, ונס סוס ולוק.
v. inus., contueri, contemplari, inspicere, observitare (cf. Targ. Job. 11, 12), quod verbum in sermone aramaico atque neohebraico, forma *piëlica* potissimum, vulgariter dicitur (דַּיֵּק, *dajeq*). Syr. *dauqo*, speculator; *d'quto*, *d'juquto*, gemarice: הַדְּקוּת; *m'diqonuto* (cf. gem. הַדְּקָן: diligenter examinatus, perspectus) inspectio. LXX. *τρίχειν.*

דִּיק

ג"ו ונסוסכי הַדָּקָא, הפקין כמו בַּחַן, לקיפו נשרש, לומר נפיפ ונליק ונגלל-נופה לו מגלל-נוללים [שפשה-, נשלפה-, נעלוכנם-שהוסם] נהקשר עם נכה.
n. m., syr. *dauqo*, specula, custodia, turris ad speculandum unde hostes observantur. Paullo aliter Qimchi: מְגֻדָּל שֶׁבּוֹרְרִים עֲגָדוֹתֵיהֶם לְבַבָּשָׁה. LXX. *φυλακή, προμαχών, περίτειχος, βελίστασις, λίθοι τετράποδοι.*
2 Reg. 25, 1. ויבנו עליה דיק סביב
Jer. 52, 4. ויבנו עליה דיק סביב
Ez. 4, 2. ובניח עליה דיק
Ez. 17, 17. ובבנות דיק
Ez. 21, 27. לבנות דיק
Ez. 26, 8. ויתן עליך דיק

דּוּק

aram. v. s. דְּקַק *p.* 284.

דּוּר I.

לו דָּר, פעל לק-עוכר כק נגור סנק, והכוונה קריעה ושטוע וקרון [כי־יספען] כלשר הוכוקתי על וה נספרי מבנה שפת לקס [לף קם]. ונמלק למלוס וה הפרש גב בהפעל עָדַר ע"ד, וכן נהולו דָּר [s. dri] וניוכי [*δείρ-ειν*] נפנסי ולמקלני וכדומה. ודע שבמלק כפעל במכוון נמדרש זיר הזיכים.
vel potius דָּר, *verbum* tantum in una propagine superstes, rumpere, scindere, lacerare (cf. J. Fürst Lehrgeb. p. 160), quae radix invenitur etiam in verbo עָדַר, aucta prosthesi, sanscr. *dṛî* (= *dâr*), gr. *δείρ-ειν, δειρ-ειν, δαιρ-ειν* similiterque persice atque slavice; syr. *dor*, luctari; *doro*, lucta, *δήρη; daroro*, luctator; *d'roro*, moeror, et sic porro.

הֲדָדֵר

ג"ו ע"מ עֲרֵבָה, והכוונ כשפה יסודקה הַדְּדָרִים. נמלוס הכוונה עוקן וקדוד ונכין [שעשפל, דשכן], ונמלק נסרקף על קוץ וקוס קדק וקכול שן זיק סילון וסיר, והקמוכה מכפל הזרש. נסוכסי ונגמלק דרכר נעל עוקן. וקשל למקו המקדקים מן דרר סיק קשל.
n. m., ad s. f. עֲרֵבָה (plur. judaice: הַדְּדָרִים) spina, aculeus (syn. חוֹחַ, סִירִים, סְנִיר, שַׁיִת, שָׂךְ, חָרוּל, חֲדֶק), hinc carduus, tribulus, acanthus, syr. et gemar. *dardero*, *dardoro* (*τρίβολος*), arab. *dardar*. LXX. *τρίβολος.*

וַדַּרְדַּר

Gn. 3, 18. וקוץ ודרדר תצמיח לך
Hos. 10, 8. ודרדר יעלה

דּוּר II.

פעל נודד כנ מכוון, וככל מפעין ק' כונע. הלנה רקניק מכוכ הלקה לי-הזנק [פַּעֲלוּ-יפען], ונכלף לפ"ו עם הַדָּר, כניין לדיפס והקנודוק מפוכ הסוס, לו מפכוכ פעת ומפעך לי-הזנק [נייעלויק], לו נהשל על לקיכות וקוזק. קולד מכוון כק' קפילות לו לניין פליכה ומפזכן נמקוס קדיכ. נכלוף על נור [נל־יבען, וועפכען], לו לניין הקפה לין סוף, לומר קוג וכדומה מן המזכות, קולם נכלס נמלוס מכוון לקד, וכזוי לנפקי מעכ כקפוכ במכוון.
verb. intr., currere, vi eadem, qua הָדַר, ea de radice indita litera propagatum, translate de tempore citato cursu fugiente. Deinde etiam vi *d u r*andi, morandi, commorandi, versandi (syn. חָג), quae notiones ad unum omnes poteris ex primaria tanquam e capite derivare, ita tamen, ut notio *motionis* semper maneat. LXX. *οἰκεῖν, κατοικεῖν* (sicut syriace prope semper).
inf. constr.: מְדוּר
Ps. 84, 11. מדור באהלי־רשע

דּוֹר

ג"ו נכפל הכנוי הֵרִים, הֵדוֹת. פפקין נכפל: ק' ומן קמידי [סַאלְטוּיסַאכדא נ"ש] נהשקל על הפלמות, ויקות לנרש, וכן נעכני דמר. ומוס קלך ומי שכי קלס [מעכשכַאלְטעכ], לו פרק ומכי מין קלס נדור ק' נכלל. והנן דור ג', ד', דור לקר, דור עקב וכדומה. כ' כמו מגור, לומר מקום דילה [וועהטוכג], ודור לנוקיו הוק הקנר. ונק' הכוונוק גב נלקחי.
n. m. biplurale, 1) cursus, decursus, decursio temporis, arab. *dahr*, tempus, seculum, aeternitas; 2) aetas, *γενεά*. Hesych. *γενεὰ ἐπὶ διαστήματος χρόνων τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων.* Etiam de hominibus ipsis temporum quorumpiam aequalibus. 3) habitaculum, commoratio, syr. *dairo*, *dujuro*. Targum pro גָּר vertere solet הָדַר. LXX. *γενεά, ἔκγονον, συγγένεια, τέκνον; הָדוֹר תְּדוֹר, πολλαὶ γενεαί; לְדוֹתָם, μετ' αὐτόν.*

דָּר, דּוֹר

זכרי לדר דר
Ex. 3, 15.
בעמלק מדר דר
Ex. 17, 16.
ולשמרי מצותו לאלף דור
Dt. 7, 9.
גם דור עשירי לא־יבא
Dt. 23, 3. 4.
דור שלישי יבא להם
Dt. 23, 9.
דור עקש ופתלתל
Dt. 32, 5.
בינו שנות דר־דר
Dt. 32, 7.
כי דור תהפכת
Dt. 32, 20.
ויקם דור אחר
Jud. 2, 10.
דבר צוה לאלף דור
1 Chr. 16, 14.
ונעשים בכל־דור ודור
Esth. 9, 28.
זה דור דרשו
Ps. 24, 6.
אזכירה שמך בכל־דר ודר
Ps. 45, 18.
תבוא עד־דור אבותיו
Ps. 49, 20.
שנותיו כמו־דר ודור
Ps. 61, 7.
ולפני ירח דור דורים
Ps. 72, 5.
חנה דור בניך בגדתי
Ps. 73, 15.
למען ידעו דור אחרון
Ps. 78, 6.
דור סורר ומורה
Ps. 78, 8.
דור לא־הכין לבו
Ps. 78, 8,
ועד־דר ודר אמונתו
Ps. 100, 5.
דור ישרים יברך
Ps, 112, 2.
דור לדור ישבח מעשיך
Ps. 145, 4.
ומממשלתך בכל־דור ודר
Ps. 145, 13.
דור אביו יקלל
Prv. 30, 11.
דור טהור בעיניו
Prv. 30, 12.
דור מה־רמו עיניו
Prv. 30, 13.
דור חרבות שניו
Prv. 30, 14.
דור הלך ודור בא
Eccl. 1, 4.
ולא תשכון עד־דור ודור
Jes. 13, 20.
מוסדי דור־דדור תקומם
Jes. 58, 12.
משוש דור ודור
Jes. 60, 15.
שממות דור ודור
Jes. 61, 4.
אח־דור עבריתו ולא תשכון עד־דור ודר
Jer. 7, 29.
עד־שני דור ודור
Jer. 50, 39.
Joel 2, 2.

וָדוֹר

ודור רביעי ישובו הנה
Gn. 15, 16.
דור הלך ודור בא
Eccl. 1, 4.

דְּוֹר

ביני שנות דר־דר
Dt. 32, 7.
נפשים בכל דר ודר
Esth. 9, 28.
בל־אמוט לדר ודר
Ps. 10, 6.
לבו לדר ודר
Ps. 33, 11.
שמך בכל־דר ודר
Ps. 45, 18.
משכנתם לדר ודר
Ps. 49, 12.
שנותיו כמו־דר ודור
Ps. 61, 7.
גמר אמר לדר ודר
Ps. 77, 9.
לדור ודור נספר
Ps. 79, 13.

Digitized by Google

Ps. 85, 6. תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר
Ps. 89, 2. 5. לְדֹר וָדֹר
Ps. 90, 1. הָיִית לָנוּ בְּדֹר וָדֹר
Ps. 100, 5. וְעַד־דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ
Ps. 102, 13. וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר
Ps. 106, 31. לְדֹר וָדֹר עַד־עוֹלָם
Ps. 119, 90. לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ
Ps. 135, 13. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר
Ps. 145, 13. בְּכָל־דֹּר וָדֹר
Ps. 146, 10. לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ־יָהּ
Prv. 27, 24. וְאִם מִדֹּר לְדוֹר דּוֹר
Jes. 13, 20. תִּשָּׁכֵן עַד־דּוֹר וָדוֹר
Jes. 34, 17. לְדוֹר וָדוֹר יִשְׁכְּנוּ־בָהּ
Jes. 58, 12. מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר
Jes. 60, 15. 61, 4. דּוֹר וָדוֹר
Jer. 50, 39. תִּשָּׁכֵן עַד־דּוֹר וָדֹר
Thr. 5, 19. כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר
Joel 2, 2. עַד־שְׁנֵי דוֹר וָדוֹר
Joel 4, 20. וִירוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר
דֹּר
Ex. 1, 6. וְכָל הַדּוֹר הַהוּא
Num. 32, 13. עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר
Dt. 1, 35. אִם־יִרְאֶה הָאִישׁ
Dt. 2, 14. עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר
Dt. 29, 21. וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן
Jud. 2, 10. וְגַם כָּל־הַדּוֹר הַהוּא
Ps. 12, 8. תִּצְּרֵנוּ יִמִּן הַדּוֹר זוּ
Jer. 2, 31. הַדּוֹר אַתֶּם רְאוּ דְּבַר־יְיָ
בְּדוֹר
Gn. 7, 1. צַדִּיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה
כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק
Ps. 14, 5.
Ps. 90, 1. הָיִית לָנוּ בְּדֹר וָדֹר
Ps. 95, 10. אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר
Ps. 102, 25. בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ
Ps. 109, 13. בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם
לְדוֹר, לְדֹר
Ex. 3, 15. זֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר
Job. 8, 8. כִּי־שְׁאַל־נָא לְדוֹר רִישׁוֹן
Ps. 10, 6. לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע
Ps. 33, 11. מַחְשְׁבוֹת לֵבָב לְדֹר וָדֹר
Ps. 48, 14. תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן
Ps. 49, 12. מִשְׁכְּנֹתָם לְדוֹר וָדֹר
Ps. 71, 18. אַגִּיד זְרוֹעַ לְדוֹר
Ps. 77, 9. 79, 13. לְדֹר וָדֹר
Ps. 78, 4. לְדוֹר אַחֲרוֹן
Ps. 85, 6. תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר
Ps. 89, 2. לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתֶךָ
Ps. 89, 5. וּבְנִיתָי לְדֹר־דוֹר כִּסְאֶךָ
Ps. 102, 13. וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר
Ps. 102, 19. תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן
Ps. 106, 31. לְדֹר וָדֹר עַד־עוֹלָם
Ps. 119, 90. לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ
Ps. 135, 13. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר
Ps. 145, 4. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
Ps. 146, 10. לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ־יָהּ
Prv. 27, 24. וְאִם־נֵזֶר לְדוֹר דּוֹר
Jes. 34, 17. לְדוֹר וָדוֹר יִשְׁכְּנוּ־בָהּ
Jes. 51, 8. וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים
Thr. 5, 19. כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר
Joel 1, 3. וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר
Joel 4, 20. וִירוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר
לַדּוֹר
Ps. 22, 31. יְסֻפַּר־לַאדֹנָי לַדּוֹר
לָדוֹר
Jes. 34, 10. מִדֹּר לְדוֹר תֶּחֱרַב
מִדֹּר
Ex. 17, 16. בְּעַמְלֵק מִדֹּר דֹּר
Jes. 34, 10. מִדּוֹר לְדוֹר תֶּחֱרַב
cum suff.: דּוֹרִי
Jes. 38, 12. דּוֹרִי נָסַע
cum suff.: דּוֹרוֹ
Jes. 53, 8. וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ
1 pl.: דּוֹרֵינוּ
Ps. 72, 5. יִרָּא דּוֹר דּוֹרִים

Ps. 102, 25. בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ
Jes. 51, 8. וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים
2 pl.: דֹּרוֹת
Jud. 3, 2. לְמַעַן דַּעַת דֹּרוֹת
Job. 42, 16. בְּנֵי בָנָיו אַרְבָּעָה דֹרוֹת
Jes. 51, 9. כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים
pl.: דְּהָרוֹת
Jes. 41, 4. קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ
pl.: לְדֹרוֹת
Gn. 9, 12. לְדֹרֹת עוֹלָם
cum suff.: דֹּרוֹתֵינוּ
Jos. 22, 27. וּבֵין דּוֹרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ
Jos. 22, 28. אֵלֵינוּ וְאֶל־דֹּרֹתֵינוּ מִחָר
cum suff.: דֹּרֹתֵיכֶם
Lev. 23, 43. לְמַעַן יֵדְעוּ דֹּרֹתֵיכֶם
cum suff.: לְדֹרֹתֵיכֶם
Gn. 17, 12. כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 12, 14. חַג לַיְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 12, 17. לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם
Ex. 16, 32. 33. לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 29, 42. עֹלַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 30, 8. לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 30, 10. יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 30, 31. יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם
אוֹתִי הוּא בְּיִנֵי וּבֵינֵיכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 31, 13.
Lev. 3, 17. חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
10, 9. 23, 14. 41. 24, 3.
Lev. 6, 11. חֻקַּת־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
Lev. 22, 3. אֲמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
Lev. 23, 21 בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
Num. 9, 10. לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם
Num. 10, 8. לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
Nu. 15, 14. אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
Num. 15, 15. חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
18, 23.
Num. 15, 21. לִיְיָ תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם
Num. 15, 23. וְהָלְאָה לְדֹרֹתֵיכֶם
Nu. 35, 29 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
cum suff.: בְּדֹרֹתָיו
Gn. 6, 9. תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו
cum suff.: לְדֹרֹתָיו
Lev. 25, 30. לְקָנָה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו
cum suff.: לְדֹרֹתָם
Gn. 17, 7. אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם
Gn. 17, 9. אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם
Ex. 12, 42. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם
Ez. 27, 21. חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם
Ex. 30, 21. לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם
Ex. 31, 16. אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
Ex. 40, 15. לְכַהֲנַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם
Lev. 7, 36. חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם
Lev. 17, 7. תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם
Lev. 21, 17. אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם
Nu. 15, 38. עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם

III. דּוּר

ג"ו וסלווכס דכר סקנוג וכלור [קריים], וכן סלצו סלקשוניס סמלס פָּדוּר, לומר כמו דור [ווים קיים], לומס סמקרון סוס רעוץ-לוץ קין כו מועיל, גס קין לו סכרע נשרע. כי ידעט שמשרע פָּדֵר [נשווי קל פָּתַר] קפק, וסכנוזמק כַּדּוּר, פִּידּוֹר כסונן ע"ג. סיכוון סע' מענין מלוכת עניס [סשלן-שטשס] סוס מן דּוּר נמכוון תּוֹר, לומר סדור וסעלכס, ויוק למלוכת עניס ודוק.

n. m., 1) res in orbem acta, gyrus, orbis, circulus, arab. *daur*, syr. *d'ro*. Sic nuper דַּדּוּר (Jes. 22, 18. 29, 3.) interpretati sunt idque perperam. Recte jam Qimchi (s. r. כדר) vel כ vel ב propter poëtici sermonis brevitatem omissum esse ait. Stirps est enim דָּדַר (cgn. דָּתַר), unde דִּידוֹר qu. vid. 2) lignorum *strues*, rogus, a v. דּוּר = תּוּר, sanscr. *dhri*. LXX. *ὑποκαίειν*.

Ez. 24, 5. דּוֹר הָעֲצָמִים תַּחְתֶּיהָ
כַּדּוּד
Jes. 22, 18. *כְּדוֹר אֶל־אֶרֶץ רְחָבַת
Jes. 29, 3. *וְחָנִיתִי כְדוֹר עָלַיִךְ
מְדוֹרָה
ג"כ וסכוונס כמו דּוּר נמכוון סכ', לומר סידור גויר עניס, למר וסקלקל סענן [סשלן-שטשס, שייעצר-סויענן], וכן נקרעי.

n. f. lignorum strues, rogus, sicut דּוּר II. LXX. ξύλα κείμενα, δαλός.

הַמְּדוּרָה
Ez. 24, 9. אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה
cum suff.: בְּדֵרָתָהּ
Jes. 30, 33. מְדוּרָתָהּ אֵשׁ

דּוּר

בעקרי כמו נעצרי, נמכוון סכשבן וסלינס וסקפילות נמקום [ווישכנן, ווילנן], ומוס סכשקל נכ קלילות וקפילות [לויערן], ולכ מקור כשכש מענין סור לנין זוש וקפל. סניכוני דָּאֲרֵן לו דָּרֵן נקרי, ונקרנוס ונגרסל מוס דַּיֶּר, דִּיוֹר, דַּיּוֹר, דַּיָּר, דַּיְרָא, דַּיְרָא, דָּיְרָא וכלומס. וגס נכ כשכש דור נאר תור לשון מכונס, ומוס דַּיָּר לוער רן ושליס לגרס לו רן-סשלן [נרייס-נשטע], ונייס רלי סשלן בַּי־דַּיָּר [פשטס] וסלנס.

vrb. aram., vi eadem, qua hebr., commorari; *dur*-are; unde part. דָּאֲרֵין (seu דָּרֵין). LXX. *οἰκεῖν, κατοικεῖν*. Cf. syr. *dairo, dairono, daironuto, dajoro, m'dirojo*. Gemarice etiam vi *currendi* (= תָּר), unde דַּיָּרָא, cursor, tabellarius regius; בֵּי־דַּיָּרֵי, statio tabellariorum (*Post*).

part. pl.: דָּאֲרִין
Dan. 2, 38 וּבְכֹל־דִּי דָאֲרִין בְּנֵי־אֲנָשָׁא
Dan. 3, 31. 6, 26. דָּאֲרִין בְּכָל־אַרְעָא
p. pl. constr.: דָּאֲרֵי
Dan. 4, 32. וְכֹל־דָּאֲרֵי אַרְעָא
pl. constr.: דָּרֵי
Dan. 4, 32. בְּחֵיל שְׁמַיָּא וּדְאָרֵי אַרְעָא
3 *f. imperf.*: תְּדוּר
Dan. 4, 18. תַּחְתּוֹהִי תְּדוּר חֵיוָת בָּרָא
3 *pl. fem.*: יְדוּרָן Q'ri.
Dan. 4, 9. וּבְעַנְפּוֹהִי יְדוּרוֹן צִפְּרֵי
3 *pl. masc.*: יְדוּרָן K'tib.
Dan. 4, 9. וּבְעַנְפּוֹהִי יְדוּרוֹן
מָדֵר
v. s. מְדוֹר
מְדוֹר

ג"ו נקרי ע"ע ידוע נקרי, וככנוי גכ מָדֵר. סכוונס מגול ולילס כמו דּוּר נעכני [וויסכונג, פּוּיפֿענטפֿלנג].

n. aram., (c. suff. etiam מְדֵר) habitatio, commoratio, statio, syr. *medjoro*. LXX. *κατοικία*.

cum suff.: מְדוֹרָךְ
ועם־חיות ברא להוה מדרך
Dan. 4, 22.
Dan. 4, 29. ועם־חיות ברא מדרך
cum suff.: מְדוֹרֵהּ
Dan. 5, 21. ועם־עדיא מדורה
cum suff.: מְדוֹרְהוֹן
Dan. 2, 11. מדרהון עם־בשרא לא
דֵּר

ג"ו כמו דּוֹר נעצרי ע"ב.

n. m., sicut דּוֹר hebr. LXX. *γενεά*.

דֵּר, דָּר
Dan. 3, 33. וְשָׁלְטָנָךְ עַם־דַּר וְדָר
Dan. 4, 31. וּמַלְכוּתָךְ עַם־דַּר וְדָר
תָּדִיר

ג"ו נקרי וסילועס תְּדִירָא, וכלון כמו קעיד נעצרי קצר כוסר עכס לשלס סעפיק, וכן קדיק לו נקדיק לשלס סעפיק, נקקרון הקפילות [לויער נפּוּפֿענדינג]. נשכס ענכיניס סוס תְּדִיר [תָּדִיר] וכן תְּחִשִׁיד [תָּחִיד], תְּחִשִׁיד [תְּחִשְׁרָה], תְּהִדִּים [תְּהִדָּה] עי נכעכי סענכ שכת קרקי נק.

n. m. aram. mansio, diuturnitas, sacpissime *adverb.* בְּתְדִירָא, constanter, aequaliter, perpetuo, de re diutina seu diuturna, LXX. *ὑδαλιχῶς*. Neohebraice inde verbum תְּדִיר, sicut תְּחִשִׁיד continuare, perpetuare.

adv. בְּתְדִירָא
Dan. 6, 17. פַּלְחַ־לָהּ בְּתְדִירָא

I. דּוּשׁ

שעל כודד וסשלנס כשכשס וסרשס סדקס וסדכס לסקרע סוגים [קוייסשע-עטן, דרעשען] עי' אָדַשׁ. נכשעל תָּדוּשׁ סיקוד נסשך, וסכנרד יכיס הַדָּשׁ, כי סשרקע סקולס סקלר. סכשכע כמו נשעל סעולי'. קנין סכשעיל הֵידִישׁ־תַּעֲדִישׁ, ומי שעוכר צדיק גכ לשרש ע' שעס.

vrb. trans., conculcare, triturare sive pedibus jumentorum sive rotis plaustrorum, tribulis ferreis; cf. אָדַשׁ eadem de radice auctum, syr. *dosh*, arab. *dâsa*. LXX. *πατεῖν, καταπατεῖν, συμπατεῖν, ἁλοᾶν; καταγεῖν, καθαιρεῖν, καταξαίνειν, πρῖσαι, πρίζειν; καταπάτησις, νῖκος*.

3 *perf.*: דָּשׁ
1 Chr. 21, 20. וְאָרְנָן דָּשׁ חִטִּים
1 *perf.*: דַּשְׁתִּי
Jud. 8, 7. וְדַשְׁתִּי אֶת־בְּשַׂרְכֶם
part. fem.: דָּשָׂה
Jer. 50, 11, כְּעֶגְלָה דָשָׁה
1 *imperf.*: אָדוֹשׁ *vel inf.*:
Jes. 28, 28. *אָדוֹשׁ יְדוֹשֶׁנּוּ
inf. constr.: לָדוּשׁ
2 Reg. 13, 7. וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדוּשׁ
Hos. 10, 11. אָהַבְתִּי לָדוּשׁ
inf. c. suff.: הָדִישָׁם
Am. 1, 3. עַל־דּוּשָׁם בְּחָרְצוֹת
imperat. f.: דּוּשִׁי
Mich. 4, 13. קוּמִי וְדוּשִׁי
2 *imperf.*: תָּדוֹשׁ
Jes. 41, 15. תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֹק
Hab. 3, 12. בְּאַף תִּדְרֹשׁ גּוֹיִם
3 *impf. c. s.*: יְדוֹשְׁנֵהוּ
Jes. 28, 28. כִּי לֹא לְנֶצַח אָדוֹשׁ יְדוֹשֶׁנּוּ
imprf. c. suff.: תְּדוֹשְׁנָהּ
Job. 39, 15. וְחַיַּת הַשָּׂדֶה תְּדוֹשֵׁהוּ
Nif-al: נָדוֹשׁ
3 *perf.*: נָדוֹשׁ
Jes. 25, 10. וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו
inf. constr.: כְּהָדוֹשׁ
Jes. 25, 10. כְּהָדוֹשׁ מְתֹבֶן
Hif-il: הֵדִישׁ
inf. c. suff.: בְּדִישָׁהּ *f. correpta.*
Dt. 25, 4. לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ
Hof-al: הָדַשׁ
3 *imperf.*: יְהֻדַּשׁ
Jes. 28, 27. כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קִצּוּ

Digitized by Google

הוּשׁ

ז׳ וסכווס דישׁ [דָּשַׁשׁ דישעשען], ונקרי הֵישׁ, דְּהֵשׁ שעלמו, כי דומות זה׳ תקוטות כשלש לרוב שמס. ודע שהשקל כזה שבאים שקשעי-קען הֵשׁ [כי ע׳ו ועי׳ סכל וריק], ושעשה כשמוש ע׳ כהשקען [â=ai] והשקרות כשטעס, ושל לכיך ניל שיש שבש בֵּת, צֵד, שֵׁשׁ, ויתוש וס לפי הדקדוק, ולפי סצווי נשפתי קדס ועבד. ושאר שהבאתי בספרי פס ע׳ו ועי׳, הוא רק עוד הסרגל לקוקל, שילשס בקטוש.

n. m., conculcatio, trituratio (aram. הֵישׁ et דְּהֵשׁ, quae formae multis in vocabulis promiscue dicuntur). Factum est a rad. הָשׁ, producta vocali (â = ai), sicut בֵּית a v. בָּת, צֵיד a v. צָד, שֵׁישׁ a v. שֵׁשׁ. Verba enim ע׳ו et ע״י commenta sunt hispanorum grammaticorum, quos nostrates caeco casu et volubilitate fortunae secuti sunt. LXX. ἁλοητός.

Lev. 26, 5. והשיג לכם דיש

מְדֵשָׁה

ז׳ כ׳ע מְאֵרָה ודומס לשקל מְטָרָה, וכן מְדוּרָה. כסוונס דכר סכוונ [ווקס נשלישען ווירד, נענעכשעקכ דעס דויטשען], כי כן תקוט י׳ השקל.

n. f., ad s. f. מְדֵרָה, מְאֵרָה, cui cognata est forma מְטָרָה, res triturata, conculcata, tropice: afflicta. LXX. Jes. 21, 10. οἱ κατα-λελειμμένοι (καὶ οἱ ὀδυνωμένοι).

cum suff.: מְדֵשָׁתִי

Jes. 21, 10. מדשתי ובן־גרני

II. הוּשׁ

ut הִישׁוֹן v. s. 279.

דּוּשׁ

נלקרי בשו כשבכי.

verb. aram. hebraico aequale.

3 impf. f. c. s.: וְתִדּוּשִׁנַּהּ

Dan. 7, 23. ותדושנה ותדקנה

דּוּחַ

ד ח

שעל נוסד כשו הִדַּח, הִידַּח, וסכוונס דיוסס וניפס וסנוקס [שעשסטען], וסכוזקל ידוע. סכשעל וסכזכ״ם פעולי׳, ושיוונס וכס נכשעל תְּדַחְנִי נשל הִדַּח.

עי׳ הִדַּח.

verb. trans., ex הדח, הֲדֵה auctum, trudere, pellere. LXX. ὠθοῦν, ἀπωθοῦν, ἐξωθοῦν; ἀνατρέπειν, ἀπολλύναι, διασπείρειν, ἐκθλίβειν, ὑποσκελίζειν. Nif. (יְתֻדַּח pro יְתֻדָּח) part. διασπορά, bene. Pu. pl. דּוּחוּ (in librr. correctis, ut ait Qimchi הֻדְּחוּ), quod Juda ibn-Qarish a v. תְּדַח deducendum statuit.

2 prf. c. suff.: דְּחִיתָנִי

Ps. 118, 13. דחה דחיתני לנפל

part.: דֹּחֶה

Ps. 35, 5. ומלאך יי דחה

part. pass.: דָּחוּי *fem.* דְּחוּיָה

Ps. 62, 4. גדר הדחויה

inf. abs.: דָּחוֹ

Ps. 118, 13. דחה דחיתני לנפל

inf. constr.: לְדַחּוֹת

Ps. 140, 5. חשבו לדחות פעמי

Nif-al: נִדָּחִי

prt. constr. pl.: נִדְחֵי

Ps. 147, 2 נדחי ישראל יכנס

Jes. 11, 12 ואספ נדחי ישראל

Jes. 56, 8. מקבץ נדחי ישראל

3 imperf.: יִדָּחֶה

Prv. 14, 32. ברעתו ידחה רשע

3 impf. pl.: יִדָּחוּ

Jer. 23, 12. באפלה ידחו ונפלו בה

Pu-al: דֻּחֶה

3 perf. pl.: דֻּחוּ

Ps. 36, 13. דחו ולא־יוכלו קום

הִדָּחֵי

ז׳ כנגיסס לו נקסס הֲדֵי, סכוונס דקוי ודקיס [לוקשטוען], כגעגט הִידָּחֵי, הִידָּחֵיָה.

n. m. (in pausa הֲדֵי) eversio, ruina, casus, pernicies. LXX. ὀλίσθημα.

מְהֻדָּחִי *p.*

Ps. 56, 14. הלא רגלי מדחי

Ps. 116, 8. את־רגלי מדחי

מְדֻחָה

ז׳ ע׳ע מקכס מכסס, וססלגס שפלגס ושכשלס [שוגען, שטאסס, פאלגן]. ודע שכשס מַדּוּחִים, שאר סגויכו המקדקים יון כ׳ק, שבאר שהוק יון דוק, עי׳ כ׳ק.

n. m. ad s. f. מִכְשָׁה, מַכָּסָה, lapsus, casus, ruina. LXX. ἀναταστασία. Fortasse etiam מַדּוּחִים (LXX. ἔξωσμα), quod grammatici ad v. נָדַח retulerunt, ad הוּדַּח pertinet.

Prv. 26, 28. ופה חלק יעשה מדחה

דְּוָאָא

ז׳ כ׳ נקרי, ובמלק יון נכתוי דְּחָיָן. סכלגס קשק סנכס, כי לפעס רש׳ עכיכו שלקן, ויוקוק לסשבך וגס לשרש, כי יכיס יון דְּוָאָא נשר מְחָאָה, כמכוון סרוקס וכקוי [לוסקנרייטען], וכי לשלקן יון שלק משלסו. לפעס קקיס, או כלי זיר, או עלמוק שרוק [נשיט-דשרעק] יון סמקוור. ולפ סרשו מעכין פלגיס, משווי לסשרכ, לפ דקדקו יפס ולפ לקו סיסכן.

n. f. aram. pluralet. (דְּחָנָן) intellectu perdifficile. Alii *pellices*, alii *epulas* (Theod. ἐδέσματα, quocum consentit Syrus atque Lutherus), alii *instrumenta pulsatilia* intelligunt. *Isaaki* per שִׁלְחָן explicat ex Mishna (cf. Tosefta: דַּהֲדָנִיּוֹת שֶׁל־בַּעֲלֵי־בָתִּים. Glossa: שֶׁלְחָנוֹת), id quod etiam grammatice poterit evinci; si דְּחָנָא pro מְחָאָה positum dixeris, ut הֲדֵי, plane sicut שִׁלְחָן, de re expansa seu strata dicatur. Alii, ut refert Qimchi, compositum ex דַּי ודי esse dicunt, de aenigmatum conjectoribus vel cytharistis. *Saadja* Gaon metathesi ex חַדְנָן ortum dicit, de puellis cantantibus (*Bajaderen*).

pl.: דַּחֲנָן

Dan. 6, 19. ודחון לא־הנעל קדמותי

דְּחַל

שעל נוסד נקרי, ומכיכו כשני כשו וקל בעכרי, הלון לא נשקל של פשקיס [ון פֵּילכשען, וועשטליכען], וסכנכ דַּחַל לוסר שפקדס [שרעקקען]. *v. intr. aram.* (cui cognata sunt זָחַל, *duchala*), lento suspenseque gradu ire propter metum, hinc metuere, Pa. דַּחֵל. LXX. φοβοῦσθαι, Pa. φοβερίζειν.

דְּחַק

שעל נוסד וסכוונס כלוס וכקוס סדקס וכגוס [שטאסטען, שלאגען, שרייבען], עי׳ לקס, וקשלוס סשכס כסדקס על דָּחָק, דָּקָה, שָׁחַק, אָבַק, שכולס נשמלוסס מעכין עכוס ודכלוך. וסשכוות כגללוס שעשיוס מקלגוס מוגג, וכן כיוכי פרקי וכוסי [pers. *kûf.*, gr. κοπ.]. וכן נזקרי שפתי עגב. סשחל על סשיכוס, שכשעל משפעלוס לגרשיס נדשיון לכשכר ודוק.

v. trans. trudere, percellere, pellere. Radix est חָק (cujus variae formae sunt חָקָה, גָּקָה, קָהָה, quae variis praefixis vel praepositionibus augeri possunt), pers. *kûf.*, gr. κόπ-τειν. Nif. semet ipsum impellere, properare (cf. arab. *dahafa*). LXX. σπεύδειν, ἐπι-στρέφειν, ἐπιτελεῖν.

part. pass. pl.: דְּחוּפִים

Esth. 3, 15. הרצים יצאו דחופים

pl.: הַדְּחוּפִים

Esth. 8, 14. יצאו מבהלים ודחופים

Nif-al: נִדְחָק *3 perf.*

2 Chr. 26, 20. וגם־הוא נדחק לצאת

Esth. 6, 12. וחמן נדחק אל־ביתו

מַדְחֻפָּה

ז׳ן וקן נכנוי מַדְחֵפֶת, וססלגס שפלגס וקכף ודקוי [שטאסס, שלאג, שטוכן], וסכנוי כילוע נדקדוק כסוגן. קכן סצווי עס מַהֲמֹר שקר, כי וס נשר מַכְמֹר וכקנוס מַחֲקֹר כילוע לשניכיס.

n. f. pluralet., percussio, pulsatio, plaga. LXX. καταφθορά. Nihil autem cum מַהֲמֹר habet similitudinis, etsi alius hoc ἐσπευσμένως, alius μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους vertit. מַחֲמֹר enim pro מַחְמֹר dictum est.

pl.: לַמַּדְחֵפוֹת

Ps. 140, 12. יצודנו למדחפות

דְּחַק

פעל כ

אחרי די נחשא Dan. 2, 39.
די תשלט בכל־ארעא Dan. 2, 39.
די־מרעא כל־אלין Dan. 2, 40.
חסף די־פחר Dan. 2, 41.
נצבתא די־פרזלא Dan. 2, 41.
די מלכיא אנון Dan. 2, 44.
די לעלמין לא תתחבל Dan. 2, 44.
די־לא בידין Dan. 2, 45.
מה די להוא Dan. 2, 45.
די מטורא אתגזרת אבן Dan. 2, 45.
די אלהכון הוא אלה Dan. 2, 47.
די יכלת למגלא Dan, 2, 47.
די מדינת בבל Dan. 2, 49.
צלם די־דהב Dan. 3, 1.
צלמא די הקים Dan. 3, 2. 3.
בעדנא די־תשמעון Dan. 3, 5.
די הקים נבוכדנצר Dan. 3, 5. 7.
ימן־די־לא יפל Dan. 3, 6. 11.
ואכלו קרציהון די יהודיא Dan. 3, 8.
שמת טעם די־כל־אנש Dan. 3, 10.
די ישמע קל קרנא Dan. 3, 10.
די־מנית יתחון Dan. 3, 12.
ולצלם דהבא די הקימת Dan. 3, 12. 14. 18.
די בעדנא Dan. 3, 15.
די־תשמעון קל קרנא Dan. 3, 15.
לצלמא די־עבדת Dan. 3, 15.
די־ישיזבינכון Dan. 3, 15.
די־אנחנא פלחין Dan. 3, 17.
די לאלהך לא־אירתנא Dan. 3, 18.
על די חזה למזיה Dan. 3, 19.
די בחילה Dan. 3, 20.
מן־די מלת מלכא מחצפה Dan. 3, 22.
די הסיקו לשדרך Dan. 3, 22.
שביבא די נורא Dan. 3, 22.
ורוה די רביעיא Dan. 3, 25.
עבדוהי די־אלהא Dan. 3, 26.
די לא־שלט נורא Dan. 3, 27.
די־שלח מלאכה Dan. 3, 28.
די התרחצו עלוהי Dan. 3, 28.
די לא־יפלחון Dan. 3, 28.
די־שדרך מישך ועבד נגו Dan. 3, 28. 29.
די־יאמר שלה Dan. 3, 29.
די־יכל להצלה Dan. 3, 29.
די כל־עם Dan. 3, 29.
די־דארין בכל־ארעא Dan. 3, 31.
די עבד עמי Dan. 3, 32.
די־פשר חלמא יהודעני Dan. 4, 3.
די אנה ידעת Dan. 4, 6.
די רוח אלהין קדישין בך Dan. 4, 6.
חזוי חלמי די־חזית Dan. 4, 6.
די־שמיה בלטשאצר Dan. 4, 5. 16.
ובאסור די־פרזל Dan. 4, 12.
בדתאא די ברא Dan. 4, 12. 20.
די־ינדעון חייא Dan. 4, 14.
די־שליט עליא Dan. 4, 14.
ולמן־די יצבא יתננה Dan. 4, 14. 22.
די רוח־אלהין קדישין בך Dan. 4, 15.
אילנא די־חזית Dan. 4, 17.
די רבא ותקף Dan. 4, 17.
די רבית ותקפת Dan. 4, 19.
ובאסור די־פרזל ונחש Dan. 4, 20.
די מטת על־מראי מלכא Dan. 4, 21.
די־שליט עליא Dan. 4, 22.
שרשוהי די אילנא Dan. 4, 23.
די שליטן שמיא Dan. 4, 23.
מן־די תנדע Dan. 4, 23.
על־הי־כל מלכותא די בבל Dan. 4, 26.
די־אנא בניתה Dan. 4, 27.
די־שליט עליא Dan. 4, 29.
די שלטנה שלטן עלם Dan. 4, 31.
די־ימחא בידה Dan. 4, 32.
די כל־מעבדוהי קשוט Dan. 4, 34.
די הנפק נבוכדנצר Dan. 5, 2.
מן־היכלא די בירושלם Dan. 5, 2.
די הנפקו מן־היכלא Dan. 5, 3.
די בירושלם Dan. 5, 3.
מן־היכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
אצבען די יד־אנש Dan. 5, 5.
על־גירא די־כתל Dan. 5, 5.
היכלא די מלכא Dan. 5, 5.
פס ידא די כתבא Dav. 5, 5.
די כל־אנש Dan. 5, 7.
די־יקרה כתבה דנה Dan. 5, 7.
וחמונכא די־דהבא Dau. 5, 7. 16. 29.
די רוח אלהין קדישין בה Dan. 5, 11.
די־מלכא שם־שמה Dan. 5, 12.
די־מן־בני גלותא Dan. 5, 13.
די היתי מלכא אבי Dan. 5, 13.
מן־בני גלותא די יהוד Dan. 5, 13.
די רוח אלהין בך Dan. 5, 14.
די־כתבה דנה יקרון Dan. 5, 15.
די־תוכל פשרין למפשר Dan. 5, 16.
רבותא די יהב־לה Dan. 5, 19.
די הוא צבא Dan. 5, 19.
ולמן־די יצבא Dan. 5, 21.
די־שליט אלהא עליא Dan. 5, 21.
די לא־חזין Dan. 5, 23.
די־נשמתך בידה Dan. 5, 23.
ולמאניא די־ביתה Dan. 5, 23.
פסא די־ידא Dan. 5, 24.
ודנה כתבא די רשים Dan. 5, 25.
די־להוא שליט תלתא Dan. 5, 29.
די להון בכל־מלכותא Dan. 6, 2.
די דניאל חד מנהון Dan. 6, 3.
די להון אחשדרפניא Dan. 6, 3.
די לא נהשכח Dan. 6, 6.
די כל־די־יבעא בעו Dan. 6, 8.
די לא להשניה Dan. 6, 9.
די־לא תעדא Dan. 6, 9. 13
די־רשים כתבא Dan. 6, 11.
די כל־אנש Dan. 6, 13.
די־יבעא מן־כל־אלה Dan. 6, 13.
ואמרין קדם מלכא די דניאל Dan. 6, 14.
די מן־בני גלותא Dan. 6, 14.
אסרא די רשמת Dan. 6, 14.
מן־בני גלותא די יהוד Dan. 6, 14.
די־דת למדי ופרס Dan. 6, 16.
די־כל־אסר וקים Dan. 6, 16.
כל־אסר וקים די־מלכא Dan. 6, 16.
לגבא די אריותא Dan. 6, 17.
אלהך די אנתה פלח־לה Dan. 6, 17. 21.
די לא־תשנא צבו בדניאל Dan. 6, 18.
לגבא די־אריותא אזל Dan. 6, 20.
די הימן באלהה Dan. 6, 24.
די־אכלו קרצוהי די דניאל Dan. 6, 25.
די־דארין בכל־ארעא Dan. 6, 26.
די בכל־שלטן מלכותי Dan. 6, 27.
מן־קדם אלהה די־דניאל Dan. 6, 27.
די־הוא אלהא היא Dan. 6, 27.
די־לא תתחבל Dan. 6, 27.
די שיזב לדניאל Dan. 6, 28.
וגפין די־נשר לה Dan. 7, 4.
גפין ארבע די־עוף Dan. 7, 6.
ושנין די־פרזל לה Dan. 7, 7.
מן־כל־חיותא די קדמיה Dan. 7, 7.
שביבין די־נור Dan. 7, 9.
נהר די־נור נגד Dan. 7, 10.
די קרנא ממללה Dan. 7, 11.
די־לא יעדה Dan. 7, 14.
די־לא תתחבל Dan. 7, 14.
די אנין ארבע Dan. 7, 17.
די־הות שניא Dan. 7, 19.
שנוה די־פרזל Dan. 7, 19.
וטפריה די־נחש Dan. 7, 19.
קרניא עשר די בראשה Dan. 7, 20.
ואחרי די סלקת Dan. 7, 20.
די תשנא מן־כל־מלכותא Dan. 7, 23.
די מלכות תחות כל־שמיא Dan. 7, 27.
בקריה די שמרין Esr. 4, 10.
די הגלי אסנפר רבא Esr. 4, 10.
די שלחי עלוהי Esr. 4, 11.
די סלקי מן־לותך Esr. 4, 12.
למלכה די יהודיא Esr. 4, 12.
די הן קריתא דך תתבנא Esr. 4, 13. 16.
די יבקר בספר דכרניא Esr. 4, 15.
די קריתא דך קריא מרדא Esr. 4, 15.
בספר דכרניא די אבהתך Esr. 4, 15.
די יתבין בשמרין Esr. 4, 17.
נשתונא די־שלחתון עלינא Esr. 4, 18.
די קריתא דך מן־יומת עלמא Esr. 4, 19.
בית־אלהא די בירושלם Esr. 4, 24. 5, 2.
על־יהודיא די ביהוד Esr. 5, 1.
נביאיה די־אלהא Esr. 5, 2.
די־דנה בנינא בין Esr. 5, 4.
די־שלח תתני Esr. 5, 6.
די בעבר נהרה Esr. 5. 6.
די־אזלנא ליהוד Esr. 5, 8.
די נכתב שם־גבריא Esr. 5, 10.
גבריא די בראשהם Esr. 5, 10.
עבדוהי די־אלה שמיא Esr. 5, 11.
די־הוא בנה Esr. 5, 11.
לכורש מלכא די בבל Esr. 5, 13.
מאניא די־בית־אלהא Esr. 5, 14.
די דהבה וכספא Esr. 5, 14.
להיכלא די בבל Esr. 5, 14.
מן־היכלא די בבל Esr. 5, 14.
די נבוכדנצר הנפק Esr. 5, 14. 6, 5.
היכלא די בירושלם Esr. 5, 14.
די פחה שמה Esr. 5, 14.
בהיכלא די בירושלם Esr. 5, 15.
אשיא די־בית אלהא Esr. 5, 16.
בית אלהא די בירושלם Esr. 5, 16.
תמה די בבבל Esr. 5, 17.
בבית גזיא די־מלכא Esr. 5, 17.
די גזיא מהחתין תמה Esr. 6, 1.
די במדי מדינתא Esr. 6, 2.
די־דבחין דבחין Esr. 6, 3.
נדבכין די־אבן גלל Esr. 6, 4.
ונדבך די־אע חדת Esr. 6, 4.
די דהבא וכספא Esr. 6, 5.
מן־היכלא די־בירושלם Esr. 6, 5.
להיכלא די־בירושלם Esr. 6, 5.
די בעבר נהרה Esr. 6, 6.
די מדת עבר נהרה Esr. 6, 8.
למא די־תעבדון Esr. 6, 8.
די־לא לבטלא Esr. 6, 8.
כהניא די־בירושלם Esr. 6, 9.
יום ביום די־לא שלו Esr. 6, 9.
די־להון מהקרבין Esr. 6, 10.
די כל־אנש די יהשנא Esr. 6, 11.
כל־אנש די יהשנא Esr. 6, 11.
די־שכן שמה תמה Esr. 6, 12.
די ישלח ידה Esr. 6, 12.
דך די־בירושלם Esr. 6, 12.
די־שלח דריוש מלכא Esr. 6, 13.
עבידת אלהא די בירושלם Esr. 6, 18.
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 12.
די כל־מתנדב במלכותי Esr. 7, 13.
בדת אלהך די בידך Esr. 7, 14.
די־מלכא ויעטוהי תתנדבו Esr. 7, 15.
די בירושלם משכנה Err. 7, 15.
וכל כסף ודהב די תהשכח Esr. 7, 16.
לבית אלההם די בירושלם Esr. 7, 16.
על־מדבחה די בית אלהכם Esr. 7, 17.
בית אלהכם די בירושלם Esr. 7, 17.
ומה די עליך Esr. 7, 18.
ומאניא די־מתיהבין לך Esr. 7, 19.
די יפל־לך למתן Esr. 7, 20.
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 21.
די בעבר נהרה Esr. 7, 21.
די כלידי ישאלנכון Esr. 7, 21.
ומלח די־לא כתב Esr. 7, 22.
כל־די מן־טעם אלה שמיא Esr. 7, 23.
די־למה לחוא קצף Esr. 7, 23.
די כל־כהניא ולויא Esr. 7, 24.
בחכמת אלהך די־בידך Esr. 7, 25.
די־להון דאנין Esr. 7, 25.
עמא די בעבר נהרה Esr. 7, 25.
די־לא להוא עבד Esr. 7, 26.
דתא די־אלהך Esr. 7, 26.
ודתא די מלכא Esr. 7, 26.

וְדִי

ודי־חזיתה רגליא Dan. 2, 41.
די חזית פרזלא Dan. 2, 43.
ודי רוח־אלהין קדישין Dan. 4, 5.
ודי חזא מלכא Dan. 4, 20.
ודי אמרו Dan. 4, 23.
ודי מהלכין בנוה Dan. 4, 34.
ודי־חוה צבא חוה קטל Dan. 5, 19.
ודי־הוא צבא חוה מחא Dan. 5, 19.
ודי־חוה צבא חוה מרים Dan. 5, 19.
ודי־חוה צבא חוה משפיל Dan. 5, 19.
ודי לא ידע תחודעון Esr. 7, 25.

דְּי

האכדי פרזלא Dan. 2, 43.
כדי שמעין כל־עממיא Dan. 3, 7.
ודניאל כדי ידע Dan. 6, 11.
כדי מלתא שמע Dan. 6, 15.

וּכְדִי

וכדי רם לבבה Dan. 5, 20.

עַד דִּי

עד די עדנה ישתנא Dan. 2, 9.
עד די התגזרת אבן Dan. 2, 34.
עד די־שבעה עדנין Dan. 4, 20.
עד די תדע Dan. 4, 22. 29.
עד די שערה כנשרין רבה Dan. 4, 30.
עד די־ידע די־שליט Dan. 5, 21.
עד די־שלטו בהון Dan. 6, 25.
עד די־מריטו גפיה Dan. 7, 4.
עד די כרסון רמיו Dan. 7, 9.
עד די קטילת חיותא Dan. 7, 11.
עד די־אתא עתיק יומיא Dan. 7, 22.

כָּל־קֳבֵל דִּי

כל־קבל די חזיתון Dan. 2, 8.
כל־קכל די כל־מלך Dan. 2, 10.
כל־קבל די פרזלא מהדק Dan. 2, 40.
כל־קבל די חזיתה Dan. 2, 41.
כל־קבל די־חזית Dan. 2, 45.
כל־קבל די לא איתי אלה Dan. 3, 29.
כל קבל די כל חכימי Dan 4, 15.
כל־קבל די רוח יתירא Dan. 5, 12.
כל־קבל די כל־דנה ידעת Dnn. 5, 22.
כל־קבל די־רוח יתירא בה Dan. 6, 4.
כל־קבל די־מהימן הוא Dan. 6, 5.
כל קבל די־הוא עבד Dan. 6, 11.
כל־קבל די קדמוהי זכו Dan. 6, 23.
כל־קבל די־מלח היכלא Esr. 4, 14.
כל־קבל די מן־קדם מלכא Esr. 7, 14.

דִּירָן

ד ח

פעל לפ׳ עונר כפ׳ נעור דֵּיָה, דִּיר, וסהלכה לל׳ך כמו דֵּהָא נפעלפ׳, לומר ענין כהות [דונקעלן], ולפ׳ מקעוור. ונפ׳ נפעוט סעיון של דהפ׳, מענין עמום, עור סכסוך. וספיף ספפ׳ף.

orb. praeter derivata insequentia non usit., quocum nonnulli contulerunt gemar. דֵּהָא, obscurum, fuscum esse. Sed ne gemarici quidem verbi notio satis certa est (cf. Aruk. s. v. דֵּהָא).

דַּיְהָה

ז׳ נ׳ פעול־קתף, הכוכן כמקכנות וקל כעופו, והוא לל׳ך ע׳ע זקור [זוועלנע נייעכ], ולפ׳ לף מקעוי כתמוכתו מן דָּאָה, והמקכון קכיב.

n. f., avis vehementer volans (= דָּאָה, a v. דָּאָה), aediumque dirutarum parietinas incolens. Alii a nigro colore eam nominatam dicunt.

וְדַכְדֵּהָ
Dt. 14, 13. ואת־האיה והדיה למינה
pl.: הַדֻּכִּוֹת
Jes. 34, 15. אך־שם נקבצו דיות

דִּיךְ
ז׳ [לא וכו׳] ע״מ דַּלּוֹ, דַּלְוֹ [נקרמי], ופקולם פס פסקלר מן אַראוּ לו ערנונו, כלומר נכל לשונות, וסרלים סלרמי דִּיךְ. סמלמס מים לנועים לבתיכם [שינטע, פַּפַּרנוועסמסער], ולפי דווקל פסקול, כיולע למניכים. ונקנוף פסס ילוע מסמשכם: דִּיךְ כְּרוּבָה על כייר קדע, וסרנוי נגמרל דִּיאוֹת [כמס דיוקות מסמשכות, מלרע שע׳ פ׳ כ׳].
n. f. (non *m.*) ad s. f. דַּלְוָ, דַּלְוָא (aram.), quae commixtione ortae sunt ex דַּלְוָא, דִּיאָא, unde aram. דִּיאָת: atramentum; pl. gemar. דִּיאָתָא.

בְּדִיךְ
Jer. 36, 18. על־הספר בדיו

דִּישׁוֹן

ז׳ נמן נכי וסתפוכם כמר דִּישָׁן, נלרמי דִּישָׁא [גשינעלנען-שלע], וכקרל כן ע״ם סרקוד, עי׳ דוֹן.
n. m. (pro דִּירָן, דִּירָא, aram. דִּישָׁא, a *saliendo*), pyrargus, genus capreae. Onq. רֵימָא (h. רְאֵם). LXX., ut videtur: *πύραργος.*
Dt. 14, 5. ויאקו והדישן ותאו

דַּךְ

סנן-פסס סמרימו, וסמתנקנ דָּךְ, ונולכר פעסם וס דָּךְ, ע״ם שכוף סן דָּךְ = זֶה, ונס דָּךְ סן דָּא כתנקנ עי׳כ, וסכ׳ קוסמת סן דָּה כיולוע. עי׳ ספרי מנכס שפס לרמיתּ נפרק מנלר שרש סנן-פסס. נמר דָּךְ כמנלן גכ דִּיכְךָ, נמר דָּךְ גכ דָּאךְ כתנגוס, וסרכוי הַדָּן; ושל קמוכס לקרת ממכו אִידָּךְ, אִידָּהּ, וסרכוי אִנַּיךְ, הָנַיךְ.
pr. dem. aram. (f. דָּךְ ex דָּא ortum, sicut m. דִּיךְ ex דִּי = זֶה). Litera extrema ex כָּף addita est, quae est compositionis pars altera. Pro דָּךְ invenitur etiam, adjecta litera demonstrativa, דִּיכִי (*g. ceci*), pro דָּךְ scriptione plena atque in sermone targumico usitata: דָּאךְ, vel praeposita prosthesi m. אִידָּךְ, f. אִידָּךְ, pl. comm. הָנַיךְ, אִנַּיךְ.

masc.: דָּךְ
Esr. 5, 16. אדין ששבצר דך
Ess. 5, 17. 6, 8. למבנא בית־אלהא דך
Esr. 6, 7. לעבידת בית־אלהא דך
Esr. 6, 7. בית־אלהא דך יבנון
Esr. 6, 12. לחבלה בית־אלהא דך
fem.: דָּךְ
Esr. 4, 13. הן קריתא דך תתבנא
Esr. 4, 15. קריתא דך קריא מרדא
Esr. 4, 16. הן קריתא דך תתבנא
Esr. 4, 19. והשכחו די קריתא דך
Esr. 4, 21. וקריתא דך לא תתבנא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא
Esr. 5, 8.

דָּכָא

פעל כוד, כמו דָּכָא מכוון וכזרע, כי הספרש לן זמן קול סופי׳, והסזפל על הככיעה וסזקוף לעכוף עלף [ויך דוק-קנן, כיעדעקויערן], ומוס נכתיב [תלים י׳, י׳] דְּכָה וְ] יָשַׁח ונקרי דִּכְּדָה, לומר יזף ויתכנע, לתכוב נמסקה. וסמלה צָדוּדִיו סס מן צָדוּמִים הפזפל על פרסות וכפים [קלויען, קרפל-לען] פל קית עלף, וסס חֲלָכְאִים, לו כמר חֲלָכְאִים מן חֲלָכֵי [ניקיד ע״ל לרמי] לו מן חַלְבֵי בדומס לל חֲלָבֵי עי׳ סלן. הכפעל ונכין סכנד יוכנו מפליסס.
v. trans., conterere, comminuere, confringere, etiam *intrans. Pi.* intensive. LXX. *Nif.* *συντρίβεσθαι*; *Pi.* *ἀδικεῖν*, *ἀτιμάζειν*, *καθαιρεῖν*, *καθαρίζειν*, *κακοῦν*, *παίειν*, *πανέσθαι*, *ταπεινοῦν*, *τιτρώσκειν*; *Pu.* *μαλακίζεσθαι*, part. *ὀδύνη*; *Hitp.* *κολαβρίζειν.*

Nif-al: נִדְכֶּא
part. pl.: נִדְכָּאִים
Jes. 57, 15. לב נדכאים
Pi-el: דִּכָּא 3 *perf.:*
Ps. 143, 3. דכא לארץ חיתי
2 *perf.:* דִּכֵּאתָ
Ps. 89, 11. אתה דכאת כחלל רחב
inf.: לְדַכֵּא
Thr. 3, 34. לדכא תחת רגליו
inf. c. suff.: דַּכְּאוֹ
Jes. 53, 10. ויי חפץ דכאו
2 *imperf.:* תְּדַכֵּא
Prv. 22, 22. ואל־תדכא עני בשער
3 *imperf.:* יְדַכֵּא
Ps. 72, 4. וידכא עושק
c. suff.: יְדַכְּאֻנִי
Job. 6, 9. ויאל אלוה וידכאני
2 *pl. impf.:* תְּדַכְּאוּ
Jes. 3, 15. תדכאו עמי
cum suff.: תְּדַכְּאוּנֵנִי
Job. 19, 2. ותדכאונני במלים
3 *pl. imperf.:* יְדַכְּאוּ
Ps. 94, 5. עמך יי׳ ידכאו
cum suff.: יְדַכְּאוּם
Job. 4, 19. ידכאום לפני־עש
Pu-al: דֻּכָּא
3 *perf. pl.:* דֻּכְּאוּ
Jer. 44, 10. לא דכאו עד היום הזה
part.: מְדֻכָּא
Jes. 53, 5. מדכא מעוניהינו
part. pl.: מְדֻכָּאִים
Jes. 19, 10. והיו שתתיה מדכאים
3 *imperf.:* יְדֻכָּא
Job. 22, 9. וזרעות יתמים ידכא
Hitpa-el: הִתְדַּכֵּא
3 *imperf.:* יִתְדַּכְּאוּ
Job. 5, 4. וידכאו בשער ואין מציל *p.*
Job. 34, 25. וחפך לילה וידכאו דַּכָּא
עם נכפל ספתיון ף׳ נקנס מן דָּךְ, ע״ף דָּכָּה, לומר כתות וכך [נערלינ-נען, נעריעלמען], לו דנר סכתוב [דפס נעריעכטנעס, שטויב, שעיקן], וכן עָנָב עד-דכף, לו פנוע-דכף. נ׳ זו ע״ם גָּבָב, וכן דכפי-רוף, לומר קים מדוכף קמיל, [עי׳ דַּוִּי, חַפַּשׁ מפזפלסוס], ולא לפ׳ מזוכים נתכוכתס ולוך סיטן. ולע קולף שמקע עוד סניכו עס לקך דָּכָא, לנקר ל׳ קפן דִּכְּאוֹ חֲלָלִי, וגגוחס גדלה, כי לף כוונו לדגש נדכלו, ולף סניכו מלף סלכי, שלף יקנר סיות הפעיל מדקוק הזמוע, ולף הזכילו למען וסוגיף. וסכנון שהמוסכ חֲלָלִי כמר חֲחֲלִי, סהקנר מן סרפוסוכ, לזווי עס נקודת סילוע, ודכלו מקור הכנד כהוגן, וסמלון ל׳ קפן ולף שהקלי וסמכלוכ נקלפים. ילכלנו, זיסים מדוכף נקלפים.
n. significatione bipartitum: 1) si est fem. n. דַּכָּא neutraliter dicitur: aliquid contriti, comminuti (arab. *daka*), pulvis, frustum, fragmentum; 2) si ad simil. formae intensivae גַּבָּב factum est, contritus, afflictus debilitatusque aegritudine, afflictus et jacens, fractus prostratusque calamitate, luctu, moerore. Erant etiam recenti memoria, qui ad expediendum nodum loci subdifficilis Jes. 53, 10. nomen דַּכָּא fingerent, et Dagesh injectum *euphonicum* esse pronunciarent; quidni חֲחֲלִי pro חֲלָלִי formam breviorem et דַּכָּאוֹ, quod cuique occurrit, infinitivum Pi. dixeris? Qimchi (s. r. חלה): = חֲחֲלִיא. LXX. *ταπεινός*, *ταπείνωσις*; דַּכָּא וְשֻׁפַל רוּחַ *θλαδίας*; פְּצוּעֵי דַכְּאָה *ὀλιγόψυχος.*

Dt. 23, 2. לא־יבא פצוע־דכה
Ps. 90, 3. תשב אנוש עד־דכא
Jes. 57, 15. ואת־דכא ושפל־רוח
pl. constr.: דַּכְּאֵי
Ps. 34, 19. ואת־דכאי־רוח יושיע

דָּכָה

פעל כוד, כמו דָּכָא מכוון וכזרע, כי הספרש לן זמן קול סופי׳, והסזפל על הככיעה וסזקוף לעכוף עלף [ויך דוק-קנן, כיעדעקויערן], ומוס נכתיב [תלים י׳, י׳] דְּכָה וְ] יָשַׁח ונקרי דִּכְּדָה, לומר יזף ויתכנע, לתכוב נמסקה. וסמלה צָדוּדִיו סס מן צָדוּמִים הפזפל על פרסות וכפים [קלויען, קרפל-לען] פל קית עלף, וסס חֲלָכְאִים, לו כמר חֲלָכְאִים מן חֲלָכֵי [ניקיד ע״ל לרמי] לו מן חַלְבֵי בדומס לל חֲלָבֵי עי׳ סלן. הכפעל ונכין סכנד יוכנו מפליסס.
v. trans., vi atque origine eadem, qua דָּכָא, tropice: se incurvare (*sich ducken*), corruere (cf. K'tib: Ps. 10, 10.), quo loco צָדוּמִים ab צָדוּמִים h. e. *ungulis* derivandum est, atque nomen חֲלָכְאִים vel pro חֲלָכְאִים, a חֲלָכֵי (aram.), dictum est, vel pluralis est n. חֲלָכֵי = חֲלָכֵי, a v. חָלַךְ.
LXX. *ταπεινοῦν.*

3 perf.: וְדִכְּדָה K'tib.
Ps. 10, 10. ודכה ישח
3 imperf.: יְדֻכֶּה Q'ri.
Ps. 10, 10. ידכה ישח
Nif-al: נִדְכֶּה
1 perf.: וְנִדְכֵּיתִי
Ps. 38, 9. נפוגתי ונדכיתי
part.: וְנִדְכֶּה
Ps. 51, 19. לב־נשבר ונדכה
Pi-el: דִּכָּה
2 perf.: דִּכִּיתָ
Ps. 51, 10. עצמות דכית
c. suff.: דִּכִּיתָנוּ
Ps. 44, 20. כי דכיתנו במקום תנים דַּכְּיָר

תוקרי לו סס תוקרי ע״ם עָנְיוּ [מן עכס], והוף כמר דַּכּוּ, דָּנֵי, וכן סָחוּ, שָׁלוּ. וכהיקס סתמוכס ע׳ הנכת סתכוסס אוֹ לפני סתכוסס אָ [*av=a-u*] לפף כתכוולו גכ לסתכוסס אוֹ [*a-u=ô*] וכי כל לולס נמר דָּכּוּ, עָנְיוּ, סָחוּ, לפף תוקרי כן נסיו לקוקר לו לנסס.
n. sbst. vel adj. pro דַּכּוּ ad sim. f. עָנְיוּ (a v. עָנָה) pro עָנֵי, שָׁלוּ, סָחוּ, quae formae ad unum omnes ex vocali *u* amplificatae sunt; עָנֵי enim ortum est ex עָנְוִי, סָחוּ ex סָחְוִי; *av* ex *a* et *u* commixtum est; *a* autem, cum vocali *u* miscetur, efficitur *ô* productum.

דָּכָן

Prv. 26, 28. לשון־שקר ישנא דכיו

הֲכִי

ז׳ ע״מ חֲלִי, וסלכ נכנגיכס לו לסמ הֲכִי. סהלנס סקיוולנות הנלים עיופס ולכלוכס [וועלעכזלנגס, -זעוגן, וועגע].
n. f. ad sim. f. חֲלִי, in *paus.* הֲכִי, motus et agitatio fluctuum, undarum tanquam collisio. LXX. *ἐπίτριψις.*

cum suff.: הֲכִיָּם
Ps. 93, 3. ישאו נהרות דכים

הָךְ

תוקרי וכל וכפפסק הָךְ, ולינכו מן דכך, כלומר קנמו לנים מסמדקדיקים, כף מן דכס, וכן קָךְ מן קָנָה, וכפל לות סלקוון נלתי רלים לנפל הזנת, וום רק מקולר סמלן. וגס לם ליסיס סהסנקנ הַכָּה לן דכס זנת, וסנוע דכך קנוף דיומ, לף זמים. סהלנס מדוכס ומעוכס [נעניגנ, נעכמזלמע].
adj. m. (in paus. הָךְ), contritus, fractus, afflictus, a v. הָכָה, sicut קָךְ a v. קָנָה, minime הָכָּךְ; e literae enim extremae geminatione, radicem geminatam esse, effici non potest. LXX. *ταπεινός*, *πένης*, *ἀλήθεια*, *ταπεινοῦν.*

Ps. 74, 21. אל־ישב דך נכלם
paus.: הָךְ
Ps. 10, 18. לשפט יתום ודך
paus.: לַהָךְ
Ps. 9, 10. ויהי יי׳ משגב לדך

הֵכִן

סנן-פסס לרמיוס לו למתך נקרמי, ווס סכנוי מן הָךְ, הָךְ, ולף כמו זקנו כניס יקיל וכר, ונקנר נ״כ נפס יקיל כלרך הספתי״ס.
pron. pl. comm. (sing. m. הָךְ, f. הָךְ), hi; jungi interdum solet etiam nomini singulari, quamquam non est generis masculini *singularis*, v. c. צַלְמָא דֵּכֵן. LXX. *ἡ εἰκών* *ἑκείνη.*

Dan. 2, 31. צלמא דכן רב
Dan. 7, 20. וקרנא דכן ועינין לה
Dan. 7, 21. וקרנא דכן עבדא קרב

דְּכַר

פעל לף-עונר נקרמי לל כתני קדע, והסלנס רקפית לעון דקיכ ונעינכ מניעס ונילס [לייכלריכנען, נאהרען], ונעכני זָכָר מלנסו, ורילועו הָכָר, לכן תמנוס הזנת דָּכָר, וכן נכל זפתי מעכנ. ווס הסזפל ל׳ על לנר גנר, ווכר ודקר לקיס. ווס הָכָר לינ נקרמי, ספרע מן סכלנ. נ׳ לפתור סנקלנות נקוס ונזכל זלף קווע, ווס ניון רקפי זל זמיכ ונפיכס, וום סול סוכרון. דוק וסכן לכן מוסד הלזון, יכויס על קני העכנ.
v. aram. in scr. s. non usit., penetrare, perforare, perfodere, hebr. זָכַר, quorum verborum utrique tum vi tum origine cognatum est דָּכַר; radix enim eorum omnium communis est כַּר, quam facile in linguis occidentalibus invenies. Per denominationem hoc de verbo nomen *maris*, membri virilis, atque *arietis* (speciei a genere) depromitur. Translate etiam de recordatione atque memoria dicitur, quatenus est tanquam imaginum *impressarum* thesaurus.

Digitized by Google

דִּבַּר

ג"ז נקרמי והרעוי הַדְּבָרִין. והכתוב רמזי וכר נכלל [מֵאֲכֹלִי־לָעַם], והפרש קרֵל [ווידעבר]. הסלון מכלל לפרש גֹּ כיוני כשם שוס.

n. m. aram. (pl. הַדְּבָרִין), primum quidquid masculum est, mas; deinde speciatim aries (cf. ἄρρην, ἄρσην, ἄρσης, et *aries*). LXX. κριός. Syr. *dekro.*

pl.: הַדְּבָרִין

Esr. 6, 17. דכרין מאתין
Esr. 7, 17. תורין דכרין אמרין

pl.: דְּכָרִין

Esr. 6, 9. ובני תורין ודכרין ואמרין

דִּבְרָן

ג"ז ומילועם הַדִּבְרָנָא, והסלנם כמו נענני זַבְרוֹן, נהשלל על דבר ראוי לספר לדורות [דענקווירדינקייע].

n. m. (def. הַדִּבְרָנָא), sicut זַבְרוֹן hebraice, res nomine et memoria digna; digna, quae in memoriam redigatur. LXX. ὑπόμνημα.

defint.: דִּבְרוֹנָה

Esr. 6, 2. וכן־כתיב בגוה דכרונה

דָּבְרָן

ג"ז כמוהו, והנלון וכרון, ומוס 'לועם סרנוי הַדִּבְרָנָא כמו זכרונות, וספר דכרניס כמו ספר וכרונות [קורקוס־דענקון, רייכסכראָניק], והמקנר נקרל מַזְכִּיר נענני [קאָמענטער].

n. m. (pl. def. הַדִּבְרָנֵא) *annales*, quibus res omnes singulorum annorum publicae memoriae retinendae causa literis mandantur; annalium autem confectio erat ejus, qui מַזְכִּיר appellabatur. LXX. μνημόσυνον, ὑπόμνηματισμός.

def. pl.: הַדִּבְרָנֵיא

Esr. 4, 15. רי יבקר בספר דכרניא

דָּלַג

פעל נודד, והכוונה רקוד וקפון ושוו [הי־ספרן, שפרינגען], נהשלל על קלות הסלון. תמלות השרש דַּלָּג [סד' מקנב־מוגג], ויון נהכרה לקכוה מלומנמת הכוונה. וכן כתת נשפת הולו לָג [s. *langh, lagh*], רקוד וקפילה, וכן נשפה לנקלנשה [*lehk*] וגרמנית עתיקית [*laik*] הכל ענין רקוד ופוון, וביוני ורומי עוד מקלות הרגלים [λαγ., ἐ-λαχ.] ודוק. נגרמק מוס הַלְּוֹג.

vrb. intr., salire, exsultare, compositum ex praepositione *da* et radice לָג, sanscr. *langh, lagh*, slavice *lehk*, in sermone alemann. vetere: *laik* (*löken* apud Lutherum), graece in nominibus λαγ-ώς, ἔλαφος (ἐλαφρος), de pernicitate pedum dicitur. LXX. πηδᾶν, ὑπερβαίνειν, part. ἐμφανῶς. *Pi.* ἄλλεσθαι.

part.: דַּהוֹלֵג

Zeph. 1, 9. כל־הדולג על־המפתן

Pi-el: דִּלֵּג

part.: מְדַלֵּג

Cant. 2, 8. מדלג על־ההרים

1 imperf.: אֲדַלֵּג־

2 Sam. 22, 30. ובאלהי אדלג־שור
Ps. 18, 30. ובאלהי אדלג־שור

3 imperf.: יְדַלֵּג

Jes. 35, 6. אז ידלג כאיל פסח

דָּלָה

פעל נודד וכודד, והכוונה כמו רלופו חָלַח, לוסר סדלוול למעם והמענוע לנה ולנה, סריקה ודלילה [הַאֲנגען, העראַנהאָלען], וכמעל סכוונה סוקל נגוי. סתמונה דַּלְיוּ נמעלי קובל למיום עם כשוי לקרמי, וכון וה לסעבוע, וכי כמוה שֵׁדּוּ לקבר נרגוי שֵׁדּוּף. סמעלל סקודם ודלדול סקבל לעמון סנור, ומוה על זעלינע מ"ס [זאָפּזאָען]. סכנד מדלוול לעמלה וכוולקה מן סנור, נהמקל על סללה, דוק ותמכח. סמרם גֹּ כמעי מערב. *v. modo intr. modo trans.*, pendere, dependere, deorsum pendere, velut frondes ex arbore, quo etiam referendum videtur forma דַּלְיוּ in Prov. 26, 7. ad sim. f. שַׁדּוּ, pl. שַׁדּוֹת. Juda Chiug דָּלְיוּ scribit (3 p. pl. Qal); Jacob ben Elazar et D. Qimchi: דַּלְיוּ (= דַּלּוּ h. e. *demite*). Transl. haurire, id quod fit demissa in puteum situla. *Pi.* haurire, exhaurire, extrahere, tropice ex periculis. Cf. arab. *dala*, syr. *d'lo*, gr. τλᾶν, ἀν-τλᾶν, *an-tlare, toll, tul.* LXX. ἀντλεῖν, ἐξαν-τλεῖν, ἀφαιρεῖν. *Pi.* ὑπολαμβάνειν.

3 perf.: דָּלָה

Ex. 2, 19. וגם־דלה דלה לנו

imperat.: *דַּלְיִי

Prv. 26, 7. *דלדו שקים מפסח

inf. abs.: דָּלֹה

Ex. 2, 19. וגם דלה דלה לנו

3 impf. c. s.: יִדְלֶנָּה *masc.*

Prv. 20, 5. ואיש תבונה ידלנה

3 imperf. pl.: וַתִּדְלֶנָּה *fem.*

Ex. 2, 16. ותבאנה ותדלנה

Pi-el: דִּלָּה

2prf. c. suff.: דִּלִּיתָנִי

Ps. 30, 2. ארוממך ה' כי דליתני

imperat.: *דַּלֵּנִי

Prv. 26, 7. *דלדו שקים מפסח

דְּלִי, דָּלִי

ג"ז לניון כלי הנוזנה [זאָפּגעפֿעס], כל לו קמע, וסתוכן זמינה. נהסמוק יול מים מדליו סהזעל לד"ק על רכוי נכים. ולע זהסתוכה דַּלְיוּ מן סווגי דְּלָיִים נמכוון סרכוי. קלף וס נקרנוס הֵילְ, סרכוי דַּלְיוּן מן דַּהֲלָא [מן ע"ן], הַיְלְ.

n. m. modiolus, situla, haustrum, cadus, utris ad aquam hauriendam. דְּלָיִי (Num. 24, 7.) a duali descendit. Targ. הֵילָא, הֵילְ, plur. הֵילִין; syr. *doljo, duljo.* LXX. κάδος, σπέρμα.

cum suff.: מִדַּלְיוֹ

Num. 24, 7. יזל־מים מדליו

דָּלִית

ג"ל והרכוי דָּלִיּוֹת, והכוונה ענין ועני סעיף וכך [נוויג, זאָפּע], ונקרק כן ע"ל דלדולה ונעכועם למעה. סתמונה גֹּ נגרמק נהזעל נקרק. *n. f.* (pl. דָּלִיּוֹת) frons, ramus, palmes, ex arbore deorsum *pendens*, syr. *doljoto.* LXX. κλάδος, κλῆμα.

pl. c. suff.: דָּלִיּוֹתָיו

Jer. 11, 16. ורעו דליותיו
Ez. 17, 6. לפנות דליותיו אליו
Ez. 17, 23. בצל דליותיו תשכנה
Ez. 19, 11. 31, 9. ברב דליתיד
Ez. 31, 7. באדך דליותיד
Ez. 31, 12. נפלו דליותיד

pl. c. suff.: דַּלְיוֹתֶיהָ

Ez. 17, 7. ודליותיו שלחה־לו

דָּלַח

פעל נודד כפי סנרוקה, והכוונה רלוסנה נרוק לי סיום כעים ויון, לוסר מכוער כמו קנס וכן [זאָלְפּיג, שמוטיג ויין], ולוק החכח דַּלַח זכמוק גֹּ נספעל אָדַלַּח, דַּלַּח, לַח ע"ג, ומוס על סעניפה וכיוסה ועכירה נכלל. נקרמי הָלַח נמר הַחֲל.

vrb. intrans. lutulentum, turbidum, impurum esse. *Qimchi: inturbare.* Radix est לַח, quae invenitur etiam nuda לַח, et composita aliter in vv. אָלַח, מָלַח. Syriace: *d'lach*, perturbare, conturbare; aram. הָדַח pro הָחַל, revereri.

2 imperf.: וַתְּדַלַּח

Ez. 32, 2. ותדלח־מים ברגליך

3 f. c. suff.: תְּדַלַּחֵם

Ez. 32, 13. ולא תדלחם רגל־אדם עוד
Ez. 32, 13. ופרסות בהמה לא תדלחם

דָּלַל

פעל כמו הָלַח וכמעט נלי הנרע המכוון, כי גם הָלַח מן דַּל מסתלק, ולמפעל זלנו נדומס זָלַל, הֵלַל, וכן סרנס. סתמונה דַּלְיוּ נכוונה נניוור כמו דַּלּוּ, למע זלנו נמכוע קלוף כוס נענני, כי נקוסה להכוונה. סהזעל מהנר סמדולל וען וכמס וקמוונג. עי' נהנגוות. דע זהנרע דַּל גֹּ נכוומי [*toll, tul*] וכן נהמס סוזו ויוני וכדומס.

verb. plerumque *intr.*, a simili הָלַח prope nihil diversum, cui cognata sunt origine: זָלַל, חָלַל. (forma דַּלְיוּ (Prov. 26, 7.) an pro דַּלּוּ posita sit, quod profecto exemplo caret, habet nonnihil controversiae), dependere; demissum, depressum, tenuem, humilem esse. LXX. ἀσθενεῖν, ἐκλείπειν, πτωχεύειν, ταπεινοῦν. *Nif.* נָדַל, ἔκλειψις.

1 perf.: דַּלּוֹתִי

Ps. 116, 6. דלותי ולי יהושיע
Ps. 142, 7. כי־דלותי מאד

3 pl. perf.: דָּלְלוּ

Jes. 19, 6. דללו וחרבו יאורי מצור

pl.: דַּלִּים

Jes. 38, 14. דלו עיני למרום
Job. 28, 4. דלו מאנוש נעו

imperat.: *דַּלֵּנִי

Prv. 26, 7. *דלדו שקים מפסח

1 prf. pl.: דַּלּוֹנוּ

Ps. 79, 8. כי דלונו מאד

Nif-al: נָדַל

3 imperf.: יִדַּל

Jes. 17, 4. ידל כבוד יעקב

3 imperf.: וַיִּדַּל

Jud. 6, 6. וידל ישראל מאד

דַּל

ג"ז והרכוי דַּלִּים, והמכוון נכלל: ק' נע וכך מעם ומקמוע [וועלכקענכל, שוואכקענכל], ושוס סהזעל על כזול־כק וכללות פיק נרכים ושפלות סרוק והקנר יד [שוואך, מאגער, חרם]. נגרמק יולע דַּל כמו פקיקה ונגירה, ודוק. נעקרמי יולע הֵילְ מעלהו ואכה, ע"ש דלדולו קכה סרנס. כ' כמו הָלַח ע"ג.

n. m. 1) pendulus atque vacillans, tenuis, invalidus, gracilis, pauper, exilis; 2) porta, fores, vi eadem, qua הֵילְ. Sic jam recte *D. Qimchi* s. r. דלח. *Abulwalid* vertit: die Erhebung (meiner Lippen), ex Jes. 38, 14. LXX. recte: θύρα, alius: ἀσθενής, πένης, πενιχρός, ἀδύνατος, ἥττων, ὀρφανός, πτωχός, πτωχὸς καὶ πένης, ταπεινός, ταπεινώτερος; ἀδρός, ἀσεβής.

p. דַּל

Lev. 14, 21. ואם־דל הוא
Lev. 19, 15. לא־תשא פני־דל
Ruth 3, 10. אם־דל ואם־עשיר
1 Sam. 2, 8. מקים מעפר דל
2 Sam. 13, 4. מדוע אתה ככה דל
Job. 34, 19. ולא נכר־שוע לפני־דל
Job. 34, 28. לחביא עליו צעקת־דל
Ps. 41, 2. אשרי משכיל אל־דל
Ps. 72, 13. יחס על־דל ואביון
Ps. 82, 3. שפטו־דל ויתום
Ps. 82, 4. פלטו־דל ואביון
Ps. 113, 7. מקימי מעפר דל
Ps. 141, 3. על־דל שפתי
Prv. 14, 31. עשק דל חרף עשהו
Prv. 19, 17. מלוה ה' חונן דל
Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל
Prv. 22, 16. עשק דל להרבות לו
אל־תגזל־דל כי דל־הוא
Prv. 22, 22.
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Am. 5, 11. יען בושסכם על־דל וחל
Ex. 23, 3. ודל לא תהדר בריבו
Prv. 19, 4. ודל מרעהו יפרד
Prv. 28, 11. ודל מבין יחקרנו

p. וָדָל

Zeph. 3, 12. עם עני ודל

הַדָּל

Jud. 6, 15. הנה אלפי הדל במנשה
וַהֲדַל

Ex. 30, 15. והדל לא ימעים
לַדָּל

Job. 5, 16. ותזי לדל תקוה

p. לָדָל

Prv. 22, 9. כי־נתן מלחמו לדל
Jes. 25, 4. כי־היית מעוז לדל

pl.: דַּלִּים

Job. 20, 10. בניו ירצו דלים
Job. 20, 19. כי־רצץ עזב דלים
Job. 31, 16. אם־אמנע מחפץ דלים
Prv. 10, 15. מחתת דלים רישם
Prv. 28, 3. גבר רש ועשק דלים
Prv. 28, 8. לחונן דלים יקבצנו
Prv. 29, 7. ידע צדיק דין דלים
Prv. 29, 14. מלך שופט באמת דלים
Jes. 10, 2. להטות מדין דלים
Jes. 11, 4. ושפט בצדק דלים
Jes. 14, 30. ורעו בכורי דלים
Jes. 26, 6. רגלי עני פעמי דלים
Jer. 5, 4. אמרתי אך דלים הם
Am. 2, 7. בראש דלים
Am. 4, 1. העשקות דלים
Am. 8, 6. לקנות בכסף דלים

pl.: וְדַלִּים

2 Sam. 3, 1. הלכים ודלים

pl.: דַּלִּים

Jer. 39, 10. ומן־העם הדלים

הַדָּלָה

Ps. 82, 3 נקנס מן דַּל, והמכוון ק' מעמ קוסים [סַּאָלדעטווערק], ע"ש דלדולו קכה וקנה, ונעקרמי יולע הֵילְ מעלהו

שהשמש על ערב פרצף וקולוטיו וקלקלין. ג' סכלולות ושפלות [שרש-וצינקייט, דיסציפלינקייט], ע"ל סופעמי ופרק נקעניס, וסה קוכן דלק עס-סליקן, דלוק סעס ודוק.

n. f. (a. m. דַּל), 1) textura filorum, licium, quod utrinque lamina ligat (*παρυφή*), aram. דְּלִיל; 2) coma, cincinni seu intorti capilli de capite dependentes. LXX. *πλόκιον*, plexi capilli. Vulg. *coma capitis*; 3) paupertas, tenuitas, humilitas, mendicitas, concr. plebs *paupercula*. LXX. *πένης, πτωχός, κατάλοιπος.*

מְדַלָּה

Jes. 38, 12. מדלה יבצעני

constr.: דַּלַּת

2 Reg. 24, 14. דלת דלת עם־הארץ

constr.: וְדַלַּת

Cant. 7, 6. ודלת ראשך כארגמן

constr.: וּמְדַלַּת

2 Rg. 25, 12. ומדלת הארץ השאיר

Jer. 40, 7. ומדלת הארץ

pl.: דַּלּוֹת

Gn. 41, 19. דלות ורעות תאר מאד

pl.: וּמְדַלּוֹת

Jer. 52, 15. ומדלות העם

Jer. 52, 16. ומדלות הארץ

דֶּלֶת

ג"כ לעיון סצוף ע"ש דלדול גף ספפף, וכן דֶּל לעיל, וסווני דְּלָתַיִם לעיון מצנס-סלת כנ' כנפים [דאפפעלעסירען, פלוגעלעסירען], כלייך כנפי-צעל. ובלע סלכוי דְּלָתוֹת וסספן דַּלְתוֹת, נקוס ת' פשוט, ובאמת כן נקפף ועוד למעלה. לפי לפף המלקלקים סקדמים סלמ גויית דלל, ולפ שפקוור ל', כי ספעל דלס גס' נאכוון סוס, וכאו כסף וקרף קוכל להיות המקוכף.

n. f. janua, porta, fores, quae cardine *moventur*, du. דְּלָתַיִם, valvae *bifores* (*θύραι συνδρομάδες, δίλιδες, ἀμφίθυρον*), pl. דְּלָתוֹת, servata litera servili, de valvis, translate de columnis (עַמּוּד) voluminis. Ego non a דָּלַל, sed potius a דָּלָה hoc nomen deduxerim, ad sim. formm. פֶּתַח, פֶּתֶת. LXX. *θύρα, θύρωμα, πύλη; σανίς; σελίς*, pagina.

Cant. 8, 9. ואם־דלת היא

p. דַּהֲדֶלֶת

Gn. 19, 9. ויגשו לשבר הדלת

Gn. 19, 10. ואת־הדלת סגרו

Ex. 21, 6. והגישו אל־הדלת

Jud. 19, 22. מתדפקים על־הדלת

2 S. 13, 17. 18. סגל הדלת אחריה

1 Reg. 6, 34. הדלת האחת גלילים

1 Reg. 6, 34. הדלת השנית גלילים

2 Reg. 4, 4. וסגרת הדלת בעדך

2 Reg. 4, 5. ותסגר הדלת בעדה

2Rg. 4, 33. ויסגר הדלת בער שניהם

2 Reg. 6, 32. סגרו הדלת ולחצתם

2 Reg. 9, 3. ופתחת הדלת ונסתה

2 Reg. 9, 10. ויפתח הדלת וינס

Prv. 26, 14. הדלת תסוב על־ציורה

Jes. 57, 8. ואחר הדלת והמזוזה

וְדַהֲדֶלֶת

Gn. 19, 6. ויחדלת סגר אחריו

בַּהֲדֶלֶת

2 Reg. 6, 32. ולחצתם אתו בדלת

וּבַהֲדֶלֶת

Dt. 15, 17. ונתת באזנו ובדלת

שתים לדלת אחת Ez. 41, 24.

cum suff.: דַּלָּתָהּ

וסגר דלתיך בעדך Jes. 26, 20.

cum suff.: בְּדַלְתָּיו

ויקב חר בדלתו 2 Reg. 12, 10.

dual.: דֶּלְתַיִם

חומה גבוהה דלתים Dt. 3, 5.

לבוא בעיר דלתים ובריח 1 S. 23, 7.

תומות דלתים ובריח 2 Chr. 8, 5.

דלתים ובריחים 2 Chr. 14, 6.

וסגרו דלתים בשוק Eccl. 12, 4.

לפתח לפניו דלתים Jes. 45, 1.

לא־דלתים ולא־בריח לו Jer. 49, 31.

מי גם־בכם ויסגר דלתים Mal. 1, 10.

dual.: דִּלְתַיִם *p.*

ואשים בריח ודלתים Job. 38, 10.

dual.: דִּלְתַיִם

ודלתים אין להם Ez. 38, 11.

dual.: בְּדִלְתַיִם

ויסך בדלתים ים Job. 38, 8.

du. constr.: דַּלְתֵי

כי לא סגר דלתי בטני Job. 3, 10.

דלתי פניו מי פתח Job. 41, 6.

du. constr.: וְדַלְתֵי

ודלתי הבית 2 Chr. 4, 22.

ודלתי שמים פתח Ps. 78, 23.

du. constr.: לְדַלְתֵי

לדלתי הבית להיכל 1 Reg. 7, 50.

du. constr.: מְדַלְתֵי

מדלתי ביתך החוצה Jos. 2, 19.

אשר יצא מדלתי ביתי Jud. 11, 31.

cum suff.: דַּלְתִי

דלתי לארח אפתח Job. 31, 32.

cum suff.: דַּלְתֵךְ

פתח לבנון דלתיך Zach. 11, 1.

ופסגרי דלתיך בעדך Jes. 26, 25.

דַּלְתֶיהָ

ובצעירו יציב דלתיה Jos. 6, 26.

הציב דלתיה 1 Reg. 16, 34.

2 pl.: דַּלְתוֹת

דלתות לא־העמדתי Neh. 6, 1.

כקרא יהודי שלש דלתות Jer. 36, 23.

ושתים דלתות להיכל Ez. 41, 23.

ושתים דלתות Ez. 41, 24.

דלתות שתים Ez. 41, 24.

ושתי דלתות לאחרת Ez. 41, 24.

pl.: דְּלָתוֹת

ודלתות לעזרה 2 Chr. 4. 9.

pl.: דַּלְתוֹת

ואעמיד הדלתות Neh. 7, 1.

יגיפו הדלתות ואחזו Neh. 7, 3.

ואמרה ויסגרו הדלתות Neh. 13, 19.

pl.: לַדְּלָתוֹת

לדלתות שתים Ez. 41, 24.

pl. constr.: דַּלְתוֹת

ויסגר דלתות העליה Jud. 3, 23.

והנה דלתות העליה Jud. 3, 24.

איננו פותח דלתות העליה. Jud. 3, 25.

ויפתח דלתות הבית Jud. 19, 27.

ויפתח את־דלתות בית־יי 1 S. 3, 15.

ויתר על־דלתות השער 1 Sam. 21, 14.

דלתות עצי־שמן 1 Reg. 6, 31.

ושתי דלתות לצי־שמן 1Reg. 6, 32.

ושתי דלתות עצי ברושים 1Rg. 6, 34.

את־דלתות היכל יי 2 Reg. 18, 16.

ויסגר את־דלתות בית־יי 2 Chr. 28, 24.

פתח את־דלתות בית־יי 2 Chr. 29, 3.

גם סגרו דלתות האולם 2 Chr. 29, 7.

ונסגרה דלתות ההיכל Neh. 6, 10.

כי־שבר דלתות נחשת Ps. 107, 16.

דלתות נחושה אשבר Jes. 45, 2.

נשברה דלתות העמים Ez. 26, 2.

אל־דלתות ההיכל כרובים Ez. 41, 25.

pl. constr.: בְּדַלְתוֹת

ויאחז בדלתות Jud. 16, 3.

constr.: לְדַלְתוֹת

והפתות לדלתות הבית 1 Reg. 7, 50.

לדלתות השערים 1 Chr. 22, 3.

cum suff.: דַּלְתֹתַי

לשקד על־דלתתי Prv. 8, 34.

cum suff.: דַּלְתֹתָיו

דלתותיו הפנימיות 2 Chr. 4, 22.

ויעמידו דלתתיו Neh. 3, 1. 3. 6. 13.

ויעמיד דלתתיו Neh. 3, 14. 15.

וְדַלְתוֹתָיו

וקירותיו ודלתותיו זהב 2 Chr. 3, 7.

cum suff.: וְדַלְתוֹתֵיהֶם

ודלתותיהם צפה נחשת 2 Chr. 4, 9.

דָּלַת

פעל כולד וסעתיד יִדְלֹף. סמכוון סרישי עיקס וסקיבס שלל דבר [ויך סיכליעסען, שלייבען], וכן נקפף סכוונס נעריכי לסספעל דלף, וכן יפות להשווי כצפף ערב וקדס כתעוקו של סצרס [אלף, קלף, ילף, סלף, שלף, לוס, קלב], ע' קלף. ומוס סהשלל על הכוילס כמו דמוע העין וו ע"ל כוקכיי על דלוף הנפש, וו על הרעיפס וסעפס כמו נדלף סכיס. סשווי נצפף ערב ע' ססק קלף וקלב, ומוסיף עוד לב סכוי [*lib-are*], סשרס לצ"ו דָּלָה.

v. intr. (f. תִּדְלֹף), lente incedere, repere (sich hinziehen), arab. *dalafa*; subest enim eadem radix, quae verbis דָּלַהּ, דָּרַהּ, דָּרַבּ, דָּרַךְ, דָּרַשׁ, דָּשַׁהּ, דָּשַׁן, דָּשַׁשׁ, דָּתַהּ, דָּתַךְ, דָּתַרּ, דָּתַשׁ, דָּלַל, דָּרַח, דָּרַב, דָּשַׁל, דָּשַׁם, דָּתַל, דָּתַם, דָּתַר, דָּתַת, דָּלַג, דָּלַח, דָּלַט, דָּלַם, דָּלַע, דָּלַף, דָּלַק, דָּלַר, דָּלַת, דָּמַם, דָּמַן, דָּמַר, דָּמַת, דָּנַג, דָּנַח, דָּנַן, דָּנַף, דָּנַק, דָּנַשׁ, דָּסַס, דָּסַר, דָּעַךְ, דָּעַם, דָּעַן, דָּעַר, דָּעַת, דָּפַק, דָּפַר, דָּפַת, דָּצַף, דָּצַר, דָּצַת, דָּקַר, דָּקַת, דָּרַג, דָּרַד, דָּרַם, דָּרַס, דָּרַף, דָּרַר, דָּשַׁג, דָּשַׁד, דָּשַׁט, דָּשַׁף, דָּשַׁר, דָּתַג, דָּתַד, דָּתַן, דָּתַף, דָּתַק, דָּתַר

collatum, assimilatum esse. *Pi.* componere, conferre, h. e. vel similem facere aut pronunciare, vel cogitare, id quod fit notarum notionumve collatione, conjunctione ac complexione. LXX. ὁμοιοῦν. *Pi.* διαγινώσκειν, ἐνθυμοῦσθαι, θέλειν, παραλογίζεσθαι (ἐξολοθρεῦσαι), ὑπολαμβάνειν, ἔπειν, ἐρεῖν. *Hitp.* ὅμοιον εἶναι.

3 *perf.:* דָּמָה
Ps. 144, 4. אדם לחבל דמה
Ez. 31, 8. לא־דמה אלין ביפיו
3 *perf.:* דָּמְתָה *fem.*
Cant. 7, 8. דמתה לתמר
2 *perf.:* דָּמִיתָ
Ez. 31, 2. אל־מי דמית בגדלך
Ez. 31, 18. דמית ככה בכבוד
1 *perf.:* דָּמִיתִי
Ps. 102, 7. דמיתי לקאת מדבר
Jer. 6, 2. דמיתי בת־ציון
3 *pl.:* דָּמוּ
Ez. 31, 8. לא־דמו אל־סעפתיו
1 *pl.:* דָּמִינוּ
Jes. 1, 9. לעמרה דמינו
part.: דּוֹמֶה
Cant. 2, 9. דומה דודי לצבי
imperat.: דְּמֵה
Cant. 2, 17. סב דמה־לך דודי
imperat.: דִּמְהָ
Cant. 8, 14. ודמה־לך לצבי
3 *imperf.:* יִדְמֶה
Ps. 89, 7. ידמה ליי בבני אלים
1 *imperf. pl.:* וְנִדְמֶה
Jes. 46, 5. ותמשלני ונדמה
Nif-al: נִדְמָה
2 *perf.:* נִדְמֵיתָ
Ez. 32, 2. כפיר גוים נדמית
3 *pl.:* נִדְמוּ
Ps. 49, 13. 21. נמשל כבהמות נדמו
Pi-el: דִּמָּה
2 *perf.:* דִּמִּיתָ
Ps. 50, 21. דמית היות־אהיה כמוך
1 *perf.:* דִּמִּיתִי
Num. 33, 56. והיה כאשר דמיתי
Jes. 14, 24. כאשר דמיתי
1 *prf. c. suff.* דִּמִּיתִיךְ
Cant. 1, 9. דמיתיך רעיתי
3 *pl.:* דִּמּוּ
Jud. 20, 5. אתי דמו להרג
1 *pl:* דִּמִּינוּ
Ps. 48, 10. דמינו אלהים חסדך
1 *imperf.:* אֲדַמֶּה
Thr. 2, 13. מה אדמה־לך
Hos. 12, 11. וביד הנביאים אדמה
2 *imperf.:* תְּדַמִּי *fem.*
Esth. 4, 13. אל־תדמי בנפשך
3 *imperf.:* יְדַמֶּה
Jes. 10, 7. והוא לא־כן ידמה
2 *pl. imperf.:* תְּדַמְּיוּן
Jes. 40, 18. ואל־מי תדמיון אל
2 *pl. impf. c. s.* תְּדַמְּיוּנִי
Jes. 40, 25. ואל־מי תדמיוני
Jes. 46, 5. למי תדמיוני ותשוו
Hitpa-el: הִדַּמֶּה
1 *imperf.:* אֶתְדַּמֶּה
Jes. 14, 14. אדמה לעליון

דָּם

ג״כ, וסכווכס כמו עפל ודמיון, לשון סתימות על דבר מכניקו ודמוקו [אסס־ליקייע], או מן נלעוס [אכנילדוכג], נסמשל על טוקר ומלקס ומקווכס ושפיס וכדומס מן פסמלות.

n. f. similitudo, simile, exemplar, species, collatio, imago. LXX. ὁμοίωμα, ὁμοίωσις; εἰκών, ἰδέα, semel: ἐν μίσῳ, semel ὁμοίως. Syr. *demuto, domjuto, madmuto.*

2 Reg. 16, 10. את־דמות המזבח
Jes. 13, 4. דמות עם־רב
Jes. 40, 18. ומה־דמות תערכו־לו
Ez. 1, 5. דמות ארבע חיות
Ez. 1, 5. דמות אדם להנה
Ez. 1, 26. דמות כסא ועל דמות
Ez. 1, 26. הכסא דמות כמראה אדם
Ez. 1, 28. דמות כבוד־יי
Ez. 8, 2. דמות כמראה־אש
Ez. 10, 1. כמראה דמות כסא
Ez. 10, 10. דמות אחד לארבעתם
Ez. 23, 15. דמות בני־בבל
דִּמְיוֹנָה
ודמות בקרים תחת לו סביב
2 Chr. 4, 3.
Ez. 1, 10. ודמות פניהם פני אדם
Ez. 1, 13. ודמות החיות
Ez. 1, 16. ודמות אחד לארבעתן
Ez. 1, 22. ודמות על־ראשי החיה
Ez. 10, 21. ודמות ידי אדם
Ez. 10, 22. ודמות פניהם חמה הפנים
בְּדִמּוּת
Gn. 5, 1. בדמות אלהים עשה אתו
כִּדְמוּת
Ps. 58, 5. כדמות חמת־נחש
Dan. 10, 16. והנה כדמות בני אדם
cum suff.: בִּדְמוּתוֹ
Gn. 5, 3. ויולד בדמותו בצלמו
cum suff.: כִּדְמוּתֵנוּ
Gn. 1, 26. בצלמנו כדמותנו
דִּמְיוֹן

ג״כ כמו דְּמוּת נסמשל לנקר. נשפס לנשפס ידוע דמיון כמו כְּדַמְדַּמָּה. ע״ב סנכון מלשון תְּמַדְּמָה־לִי וכדומס.

n. m., sicut דְּמוּת, similitudo, forma, imago. LXX. verbaliter: ὑπολαμβάνειν.

cum suff.: דִּמְיוֹנוֹ
Ps. 17, 12. דמיונו כאריה

דָּמָה II.

פעל נוזד וכסווכס כמו נספעל דָּמַם, כי נקפס מן דָּם כמשס דָּמָה ע״י ססשלמן כקשר לכוס ע״ב, וכן לספעל דִּמֵּם שסוף דָּם סמכוון שב לשס.

verb. intr. et trans., sicut דָּם, unde factum est, *cessare*, silere, facere, ut sileat, delere. *Ni.* deleri. LXX. ἀφαιρεῖν, διαλείπειν, πλανᾶν, σιγᾶν. *Nif.* ἀποῤῥίπτειν, κατανύσσειν.

1 *perf.:* דָּמִיתִי
Hos. 4, 5. ודמיתי אמך
3 *impf. f.:* *תִּדְמֶינָה
Thr. 3, 49. *עיני נגרה ולא תדמה

3 *impf. f. pl.:* *תִּדְמֶינָה
Jer. 14, 17. *ואל־תדמיה
Nif-al: נִדְמָה
Jes. 15, 1. ער מואב נדמה
Jes. 15, 1. קיר־מואב נדמה
Hos. 10, 15. נדמה מלך ישראל
Zeph. 1, 11. כי נדמה כל־עם כנען
3 *perf.:* נִדְמְתָה *fem.*
Jer. 47, 5. נדמתה אשקלון
2 *perf.:* נִדְמֵיתָה
Obad. 1, 5. איך נדמיתה
1 *perf.:* נִדְמֵיתִי
Jes. 6, 5. אוי־לי כי־נדמיתי
3 *pl.:* נִדְמוּ
Hos. 4, 6. נדמו עמי מבלי הדעת
part.: נִדְמֶה
Hos. 10, 7. נדמה שמרון מלכה
inf. abs.: נִדְמֹה
Hos. 10, 15. נדמה נדמה
Pi-el: דִּמֶּה 3 *prf.*
2 Sam. 21, 5. ואשר דמה־לנו
דְּמִי, דָּמֵי
ג״כ, וספלנס סשקט וכוקס ושכנוע [כוסע], ודמי יסיס סמשלמ על ימי סנוקוח וכסשקט ושלוס.

n. m. silentium, laxamentum, remissio, quies, tranquillitas. LXX. ἐν τῷ ὕψει (דְּרֵי) τῶν ἡμερῶν μου. Vulg. in dimidio dierum meorum.

Ps. 83, 2. אלהים אל־דמי־לך
Jes. 62, 6. אל־דמי לכם
Jes. 62, 7. ואל־תתנו דמי לו
בִּדְמִי
Jes. 38, 10. *אמרתי בדמי ימי

דָּמָא

כשלמי כמו כעכרי כשכון ס׳, כלי סנכל סשכון.

aram., sicut hebr., sine significationis discrimine. LXX. ὅμοιον εἶναι.

part.: דָּמֵה
Dan. 3. 25. דמה לבר־אלהין
part. fem.: דָּמְיָה
Dan. 7, 5. דמיה לדב

דָּמַם

פעל כוזד וכן סלוכן, וכעבר דָּמוּ וסשקוט דָּם וסעקיד יָדֹם או יִדֹּם וסלכוי תִּדֹּמוּ או יִדְמוּ וכו׳, כי סשלוף נקמוטן שלס כין נפעל לקל לגוכ. סשלמס כמו דִּמָּה, דְּמִי [לשון שפיסס וגעיסס שוישמן], ויסיס דָּם לע״ז נרדף עס דָּם. סשלמל מוס על סשקיט וסשיסס סלנוכ ושליסס [פעכשוושמן], או על סשקט וסשכנע [כוסמן], או על סקדילס וסשכיסס [שעל שעשמן] וכדומס מן סשלוט, וכל שלס נ״כ שנל דָּם. סכוסף סשלמל על סשכיח וסקשס וכן קס סנפעל כמו שפעיל. סשלי קל לסכין.

v. intr. (impf. יִדֹּמוּ vel יִדְמוּ, ad simil. conj. *Nif.*), sicut דָּם, דָּמָה desinere, cessare (cogn. תָּם); silere, obmutescere; quiescere, otiari; subsistere, desistere. *Hi.* delere; *Ni.* deleri. Cf. דָּם. LXX. ἐᾶν, ἱστάναι, ἀφιστάναι; ἠσυχίαν, κατάγειν, κατανύσσειν, σιωπᾶν, ὑποτάσσειν, דָּם תָּאֲבֵן, ἀπολιθοῦσθαι. *Nif.* ἀποῤῥίπτειν, παύεσθαι, πίπτειν, ῥίπτειν. *Ni.* ἀποῤῥίπτειν, *Hitp.* παύεσθαι.

3 *pl. perf.:* דָּמּוּ *p.*
Job. 30, 27. מעי רתחו ולא־דמו
Ps. 35, 15. קרעו ולא־דמו
imperat.: דֹּם
Jos. 10, 12. שמש בגבעון דום
Ps. 37, 7. דום ליי והתחולל לו
imperat.: דֻּם
Ez. 24, 17. האנק דם
imperat. pl.: דֹּמּוּ
1 S. 14, 9. דמו עד־הגיענו אליכם
Jes. 23, 2. דמו ישבי אי
pl.: דֻּמּוּ
Ps. 4, 5. על־משכבכם ודמו סלה
sg. fem.: דֹּמִי
Ps. 62, 6. אך לאלהים דומי נפשי
imperat.: דֳּמִי *fem. sg.*
Jer. 47, 6. הדגיעי ודמי
Nif-al: נִדָּם
1 *imperf.:* וְאֵדֹּם *Qal v. Nif.*
Job. 31, 34. ואדם לא־אצא פתח
2 *f. imperf.:* תִּדֹּמִי *Qal v. Nif.*
Jer. 48, 2. גם־מדמן תדמי
3 *imperf.:* יִדֹּם *Qal v. Nif.*
Ps. 30, 13. יזמרך כבוד ולא ידם
Am. 5, 13. המשכיל בעת ההיא ידם
3 *imperf.:* וַיִּדֹּם *Qal v. Nif.*
Lev. 10, 3. וידם אהרן
Jos. 10, 13. וידם השמש וירח עמד
3 *imperf.:* וַיִּדֹּם *Qal v. Nif.*
Thr. 3, 28. ישב בדד וידם
3 *imperf.:* תִּדֹּם *fem.*
Thr. 2, 18. אל־תדם בת־עינך
*תִּדְמֶינָה
Thr. 3, 49. *עיני נגרה ולא תדמה
3 *pl.:* יִדְמוּ *Qal v. Nif.*
Jer. 49, 26 וכל־אנשי מלחמתה ידמו
Jer. 50, 30 וכל־אנשי מלחמתה ידמו
3 *pl.:* יִדְּמוּ *Qal v. Nif.*
Ex. 15, 16. ידמו כאבן
Thr. 2, 10. ידמו זקני בת־ציון
3 *pl. impf.:* *יִדְמוּ
Ps. 31, 18. *ידמו לשאול
3 *pl. impf.:* וַיִּדְמוּ
Job. 29, 21. וידמו למו עצתי
pl.: יִדֹּמוּ *p.*
1 Sam. 2, 9. ורשעים בחשך ידמו
2 *pl. imperf.:* תִּדַּמּוּ *Qal v. Nif.*
Jer. 51, 6. אל־תדמו בעונה
2 *pl. f.:* *תִּדַּמֶּינָה
Jer. 14, 17. ואל־תדמינה
1 *impf. pl.:* נִדֳּמָה *Nif.*
Jer. 8, 14. ונדמה־שם
Pi-el: דִּמֵּם
1 *perf.:* וְדוֹמַמְתִּי
Ps. 131, 2. אם־לא שויתי ודוממתי
Hif-il: הַדֵּם
3 *prf. c. suff.:* הַדְּמָנִי
Jer. 8, 14. כי יי אלהינו הדמנו
הַדְּמָמָה

ג״כ, וסכווכס סשקיקס והדומיס וכלי [שעילנע], נסמשל על־סכוך נסלון לשס [וייועלן], ויליון לכנכ.

n. f. silentium, remissio venti, susurrus leniculus. LXX. αὔρα.

Qimchi: קוֹל דְּמִימָה.

1 Reg. 19, 12. קול דממה דקה
Job. 4, 16. דממה וקול אשמע
לְדַמָּמָה
Ps. 107, 29. יקם סערה לדממה
הַדֹּם
v. s. r. דּוּם *p.* 274.

Digitized by Google

דָּמָה

ג"נ נויר דָּם, והכוונה סריסה והרס מעקה וקנה [נעריעטרוכן], וכתעניה מעלה קל"נ, לגיון דבר הקנוי והרוס ומוקה [נעריעטרעטעם].

n. f. (a m. דָּם), exstinctio, eversio, res eversa, exturbata, deleta. LXX. *κατασυγηθεῖσα.*

דְּמָה

Ez. 27, 32. כדמה בתוך הים

דִּמֹּן

נעל לק-עונר כף נגוד, ומקוטו כעלם מעני, כי מכוון וכול וגלל כהפעל דמן נעני נויל הסס הוף, לכן הכגוסות ילוטוף.

vrb. inusit., cujus vis nobis incognita est; arabicum enim *damana*, stercorare, denominativum est, a luteis grammaticis, arabicae linguae nimium studiosis, male collatum.

דֹּמֶן

ג"נ והכוונה לפשה ונפיע-וכל וגלל [דינעגר, מיסע], וכן הסס נעריני. *n. m.* stercus, fimus, arab. *dimn*, *damân*. LXX. *κόπρος*, *κοπρία*, ter *παράδειγμα* (דִּמְּנָה).

Ps. 83, 11. היו דמן לאדמה

דִּמְנָה

2 Reg. 9, 37. כדמן על־פני השדה
Jer. 9, 21. כדמן על־פני השדה

לְדִמֹּן

Jer. 8, 2. לדמן על־פני האדמה
16, 4. 25, 33.

מַדְמֵנָה

ג"נ נויר מַדְמֵן [הכמעק כמו מַדְמֵנָה, הַמָּה נעעק] והכלון מקום-דמן ומוכל ומקוט [מיסעטויסעק].

n. f. (a m. מַדְמֵן in nn. pr. LXX. *παῦσις*, et מַדְמֵנָה), fimetum, sterquilinium, locus stercore aggestus. Josefus Qimchi etiam Jes. 25, 10. nomen pr. urbis Moabiticae esse censuit. LXX. *ἄμαξα.*

Jes. 25, 10. *במי מדמנה

דָּמַע

נעל נוד והכוונה כוילה והנפה ולויפה [פליפסעק, ריינעק], וזה יקות לעקוות הסרם כקצר קרקה, והוקעל זוס על לויפת הסרם ע"י נכי ועל הדמעה [ווייגעק]. נמלוס הסרם ומקקו דָּמַע [כי דָּ מקנב מוגב, והוק עמעי כקצר על-יקר לקיגו] ולהסרם גָּע הסכוון גוילה ולויפה, וכן נערני מָע ונפרסי [s. *mih*, p. *migh*, l. *mig*] מרסי ורוסי [*migh*] ונעבני מָא [קצר מעגו כי כמו יַד מן הָא], ונקשוי סע' מָג, וכן נעפני מערב כודו ויוכי [*o-μεχ-εἶν*] וכלוטף.

verb. intr., delabi, defluere, deinde flere, lacrimari; fluendi enim vis radicis propria est. *Ma* de fluendo, arabice מאע, pers. *migh*, hebr. מָא (unde יַד a v. הָא). Eadem radix, cum induruit, sonat מָג, sanscr. *mih*, gr. *μιχ*, lat. *ming*-ere, *mej*-ere. LXX. *δακρύειν.*

inf.: וְדָמֹעַ
Jer. 13, 17. ודמע תדמע

3 f. imperf.: תִּדְמַע
Jer 43, 17. ודמע תדמע

דֶּמַע

נעל נוד והכוונה כוילה והנפה ולויפה [פליפסעק, ריינעק], וזה יקות לעקוות הסרם כקצר קרקה, והוקעל זוס על לויפת הסרם ע"י נכי ועל הדמעה [ווייגעק]. נמלוס הסרם ומקקו דֶּמַע [כי דָּ מקנב מוגב, והוק עמעי כקצר על-יקר לקיגו] ולהסרם גָּע הסכוון גוילה ולויפה, וכן נערני מָע ונפרסי [s. *mih*, p. *migh*, l. *mig*] מרסי ורוסי [*migh*] ונעבני מָא [קצר מעגו כי כמו יַד מן הָא], ונקשוי סע' מָג, וכן נעפני מערב כודו ויוכי [*o-μεχ-εἶν*] וכלוטף.

n. m. lacrima, tropice de eo, quod guttatim stillat ex uvis atque olivis calcatis. Qimchi: דַּיּוֹרֵי מִן דַּמְעַת כַּדֶּמַע טִפָּה טִפָּה (cf. Theoph. *δάκρυον τῶν δένδρων*, *arborum lacrimae* apud Plinium, *lacrima abiegna*, gallice: *le pleurement de la vigne*, et sim.). LXX. מְלֵאָה *ἀπαρχὴ ἄλωος καὶ ληνοῦ*, וְדֶמַע

cum suff.: וָדִמְעָה
Ex. 22, 28. מלאתך ודמעך

דִּמְעָה

ג"נ והכלון כמו דמע ע"נ.

n. f. lacrima, syr. *demato*. LXX. *δάκρυ*, *δάκρυον*.

Ps. 80, 6. לחם דמעה והשקמו
Ps. 116, 8. את־עיני מן־דמעה
Jes. 25, 8. דמעה מעל כל־פנים
Jer. 8, 23. ועיני מקור דמעה
Jer. 9, 17. ותרדנה עינינו דמעה
Jer. 13, 17. ותרד עיני דמעה
Jer. 14, 17. תרדנה עיני דמעה
Thr. 2, 18. הורידי כנחל דמעה
Mal. 2, 13. כסות דמעה את־מזבח יי'

בְּדִמְעָה

Ps. 126, 5. הזרעים בדמעה

מִדִּמְעָה

Jer. 31, 16. ועיניך מדמעה

constr.: דִּמְעַת
Eccl. 4, 1. והנה דמעת העשקים

cum suff.: דִּמְעָתִי
Ps. 39, 13. אל־דמעתי אל־תחרש
Ps. 42, 4. היתה־לי דמעתי לחם
Ps. 56, 9. שימה דמעתי בנאדך
Jes. 16, 9. ארויך דמעתי

cum suff.: בְּדִמְעָתִי
Ps. 6, 7. בדמעתי ערשי אמסה

דִּמְעָתְךָ

2 Reg. 20, 5. ראיתי את־דמעתך
Jes. 38, 5. ראיתי את־דמעתך
Ez. 24, 16. ולוא תבוא דמעתך

cum suff.: וְדִמְעָתָהּ
Thr. 1, 2. ודמעתה על לחיה

pl.: בְּדִמָּעוֹת
Ps. 80, 6. בדמעות שליש
Thr. 2, 11. כלו בדמעות עיני

דִּמְשֹׂק

ג"נ והכוונה קעון וקקע דמשק, קצר נעצה סס [דמעסס, דמעסטעטעכר נ"יינ], והוק קעון-מי- נכוסקוות קקוות כתוב דִּמְשֹׂק או דַּמֶּשֶׂק, והיסיס, כי נקה מצס.

n. m. serica Damascena (angl. *damask*, gall. *damas*, germ. *damast*), arab. *dimaqs*, *dimuqâs*. Ibn-Ezra et D. Qimchi explicant: פַּאה (*Bettsponde*); alii perquam facete tanquam compositum: *unus de pedibus lecti* (שׁוֹק)!

Am. 3, 12. ובדמשק ערש

דַּמֶּשֶׂק

נעל לעיר נסוני, שהיקה לעיר מעלכת קרס לדמשק, ונמלל לפעמים נמר וה דַּמֶּשֶׂק או הַדִּמֶּשֶׂק נהמעלנות הכ' נמר הדנג, ולל ידעתי הדנג.

n. pr. urbis syriacae, Aramaeae Damascenae caput, interdum הַדִּמֶּשֶׂק, הַדִּמְשֹׂק, arab. *dimashq*, *dimishq*.

Gn. 15, 2. חוא דמשק אליעזר
Cant. 7, 5. צופה פני דמשק
Ez. 27, 18. דמשק סחרתך

וְדַמֶּשֶׂק

Zach. 9, 1. ודמשק מנחתו

לְדַמֶּשֶׂק

Am. 5, 27. מהלאה לדמשק

הַדַּמֶּשֶׂק

2 Reg. 16, 10. מלך אשור דומשק

דַּרְמֶשֶׂק

1 Chr. 18, 5. ויבא ארם דרמשק
וישם דויד בארם דרמשק
1 Chr. 18, 6.

דֵּן

סנן־הסס הסרמו נעלמי, והנקנס דָּמָּה [כמי דָּמָּה], והיקה הנקנס קק' לסקמי קו לעעמי. הסלנה כמו וס, וקק [דיעוע, דיעוע, דיעוע].

pr. dem. aram. (*f.* דָּמָּה pro הָמָּה, quod deinceps communiter atque adverbialiter dicebatur), hic, ille. LXX. *οὗτος*, בָּאתַר דָּמָּה *ὀπίσω τούτου*; עַל־דָּמָּה קֳדָמַת דָּמָּה *ἔμπροσθεν*; עַל־דָּמָּה *τότε*; דָּמָּה כָּל־קָבֵל דָּמָּה *οὕτως*; מִלָּה כִּדְמָה *ῥῆμα τοιοῦτον.*

adj. fem.: הָדֵּה
Dan. 2, 18. על־רזה דנה
Dan 2, 28. על־משכבך דנה חוא
Dan. 2, 30. רזא דנה גלי לי
Dan. 2, 36. דנה חלמא
Dan. 2, 43. דבקין דנה עם־דנה
Dan. 2, 47. למגלא רזא דנה
Dan. 4, 15. דנה חלמא חזית
Dan. 5, 7. די־יקרה כתבה דנה
Dan. 5, 15. די־כתבה דנה יקרון
Dan. 5, 22. די כל־דנה ידעת
Dan. 5, 24. וכתבא דנה רשים
Dan. 5, 26. דנה פשר מלתא
Dan. 6, 4. אדין דניאל דנה
Dan. 6, 6. לא נהשכח לדניאל דנה
Dan. 6, 29. ודניאל דנה הצלח
Esr. 4, 11. דנה פרשגן אגרתא
Esr. 5, 3. ביתא דנה לבנא
Esr. 5, 3. ואשרנא דנה לשכללה
Esr. 5, 4. די־דנה בנינה בנין
Esr. 5, 9. ביתא דנה למבניה
Esr. 5, 9. ואשרנא דנה לשכללה
Esr. 5, 12. וביתה דנה סתרה
Esr. 5, 13. בית־אלהא דנה לבנא
Esr. 6, 11. די יהשנא פתגמא דנה
Esr. 6, 15. ושיצית ביתה דנה
Esr. 6, 16. הנכת בית־אלהא דנה
Esr. 6, 17. לחנכת בית־אלהא דנה
Esr. 7, 17. תקנא בכספא דנה
Esr. 7, 24. ופלחי בית אלהא דנה

adj. fem.: הָדָנָה
Dan. 5, 25. ודנה כתבא די רשים

אֲחֳרֵי דָנָה

Dan.2,29.45. מה די להוא אחרי דנה

בָּאתַר דָּנָה

Dan. 7, 6. 7. באתר דנה חזה הויית

עַל־דָּנָה

לא־חשחין אנחנא על־דנה
Dan. 3, 16.
Esr. 4, 14. על־דנה שלחנה
Esr. 4, 15. על־דנה קריתא דך
Esr. 4, 22. למעבד על־דנה
Esr. 5, 5. יתיבון נשתונא על־דנה
Esr. 5, 17. על־דנה ישלח עלינא
Esr. 6, 11. נולו יתעבד על־דנה

כָּל־קָבֵל דָּנָה

Dan. 2, 12. כל־קבל דנה מלכא
6, 10.
Dan. 2, 24. כל־קבל דנה דניאל
Dan. 3, 7. 8. כל־קבל דנה בה זמנא
Dan. 3, 22. כל־קבל דנה מן־די מלת
Esr. 7, 17. כל־קבל דנה אספרנא

מִן־קָדָמַת דָּנָה

Dan.6,11. הוא עבד מן־קדמת דנה

כְּדָנָה

adv.:
Dan. 2, 10. מלה כדנה לא שאל
Dan. 3, 29. די־יכל להצלה כדנה
Jer. 10, 11. כדנה תאמרון להום

וְכִדְנָה

adv.:
Esr. 5, 7. וכדנה כתיב בגוה

דְּנַג

פעל לק-עונר כף נגוד, והכוונה כמו נעדני דָּגַג לד"ק, לומר סיוס עב ולי-כמוק [דיכע ויין], ולל"ק להפך קסיס הכוונה כמו דָּג ענין כמוס [שמעלצען, וויין ויין], וכזכיסס פקסוק.

v., nonnisi in *derivatis* nobis relictum, arab. דמג liquidae permutatione, densum, crassum, concretum esse. Alii a verbo דָּג, *τήκ-ειν*, ingeniose deducunt; sed utrumque vacillat atque claudicat.

דּוֹנַג

ג"נ ונקסק דּוֹנַג והכוונה שעוס [וועלכס], וקמנוס לל"ק דנר עב ומודנץ, ולל"ק דנר הנסס, ולק מקנוור.

n. m. (in paus. דּוֹנָג), res densa, concreta; sec. alios res liquescens fluensque propter mollitiem, *cera*. LXX. *κηρός.*

דּוֹנָג

Ps. 68, 3. כהמס דונג מפני־אש

p.: כַּדּוֹנָג
Ps. 22, 15. היה לבי כדונג

כַּדּוֹנָג

Ps. 97, 5. הרים כדונג נמסו
Mich. 1, 4. כדונג מפני האש

דָּעַךְ

פעל נוד והכוונה כ"ל כמו דָּהַר, מלגון כקיגה וקיסס והקקה [כיעלעיטעע-טען], נהשקל על הכנוי [פַּעילַעָטען], ועליכך כי רצעים סקקל על הסרס הקצר. נכפעל הקלה על קוילת וקסיסת סמיס, לו מסכיקס וסקלה.

verb. intr., fortasse, sicut דָּהַר primum; conculcare, deinde exstinguere, id quod fit depresso obtectoque lumine. Glossa: הַכְבּוּי. LXX. *σβεννύναι*, *ἐκκαίειν*. *Ni.* per errorem: *οὐκ ἐπιγινώσκεσθαι.*

3 prf. pl.: דָּעֲכוּ
Jes. 43, 17. דעכו כפשתה כבו

3 imperf.: יִדְעַךְ
Prv. 20, 20. ידעך נרו באישון

3 imperf.: יִדְעָךְ *p.*
Job. 18, 5. גם אור רשעים ידעך
Job. 18, 6. ונרו עליו ידעך
Job. 21, 17. כמה נר־רשעים ידעך
Prv. 13, 9. ונר רשעים ידעך
Prv, 24, 20. נר רשעים ידעך

Nif-al: נִדְעָךְ
3 perf. pl.: נִדְעֲכוּ
Job. 6, 17. בחמו מדעכו ממקומם

Pu-al: דֹּעָךְ
3 perf. pl.: דֹּעֲכוּ
Ps. 118, 12. דעכו כאש קוצים

דָּפַח

פעל לק-עונר כף נגוד, והכוונה נעגס הכעגס ומיכיס הנקס וקנוול, נהשקל

Digitized by Google

על קיוף וכיפוף [ריינען, הפֿתכען], ונמצ׳ וס פֿשטש נתוך הפעליס רָדַה, חָדַה, גָּדַה, וכן נכוזו [s. *tap*] ופרסי [p. *tâf*] עי׳ כל פלס הפעליס.

vrb. tantummodo in derivatis superstes, irritare, lacessere, insultare, conviciari, calumniari. Radix eadem in vv. רָדַה, חָדַה, גָּדַה invenitur estque etiam linguarum indicarum et medopersicarum propria.

דֶּפִי

ז׳ נפֿעל דְּפִי, סכוונס נפון וקיוף [הפֿתכען, לפֿסטעכונג], או הנקס וקנול [פֿעלעטעכונג], ויפון וס פֿשטש לתכוון של פֿשטש. וכן נפֿעל פֿרטו הרפֿתוכיס, ופֿזר לפֿרו הפֿקרוכיס ען כליין נפֿין סכרע. נתרגוס דְּפִי פֿשלפו.

n. m., ludibrium, cavillatio, calumnia, vexatio. Grammatici horum temporum *perniciem* interpretantur, sed collatio linguarum antiquitatis vocem confirmat, qua דֶּפֶה רָעָה explicatur. Josefus Qimchi: tanquam הִי פְּיוּת (Zweizüngigkeit). LXX. *σκάνδαλον.*

p.

Ps. 50, 20. בבן־אמך תתן דפי

דָּפַק

פֿעל כופל, וסכוונס פֿתנפֿנטוע וכולפ סופֿפ והנפֿפ [עריינען, פֿלויפֿסען], ויקוף פֿשטש הלפֿנס ודיקוק [דרפֿנ-נען], ונמצוס פֿשטש דָּפַק נסלף על פֿפ, אָדַפַק, סְדַפַק, רְדַפַק [אס תקלפ מקלני-פֿוצן], שכלס לפון הפֿתנפֿנטוע ודיקוק, וכפֿשטש פֿפֿרע יפוע גכ פֿשטש. ופֿפֿזר שפלס סיוכיק σ-φίγγ-ω נדופֿפ לוס נפוצ ופכוון. פֿפֿשלפ פֿפֿקפֿפ על-הלת, פלקיק הנפֿפֿפ ודקוק. נפֿנכיניס יפוע פוס דָּפַק, הִדְפִּיק.

v. trans., pellere, agere, fluere; urgere, instare; pulsare. Radix est דָּפַק, unde exorta sunt vv. אָדַפַק, סְדַפַק, רְדַפַק. LXX. *κρούειν, καταδιώκειν.*

3 *pl. prf. c. s.:* וידפקום יום אחד Gn. 33, 13.

part.: הֹדֵפַק Cant. 5, 2. קול דודי דופק

Hitpa-el: הִתְדַּפֵּק

part. pl.: מִתְדַּפְּקִים Jud. 19, 22. מתדפקים על־הדלת

דָּקַק

פֿעל כופל וכולפ, נפֿנכי דָּק וכפֿיל יָדֹק, ונכין הכופף יַדֹּק וסקוק יָדֹק וכו׳. סכוונס פ׳ לפון פנול ולפון וככוף נקוק ופקול הקפוללות והלוס [פֿפֿלפֿטען, נפֿנ-פֿלפֿנען]. נ׳ היות לפון ופפוזן, לופ מודק לפפר וכפֿן היפֿנ [פֿפֿרפֿפֿלפֿט, פֿיין ויין]. הכופף יופֿף. הפֿשט דָּק נכלף על הָדַּק וכלופֿס, ונמצ׳ נקוכן הפֿפֿליס בָּדַק ע״ג, חָדַק ע״ג, ונפֿפֿרפֿי סְדַק ולוק.

vrb. modo *trans.* modo *intr.*, atterere, comminuere, confringere; contritum, comminutum, tenue, subtile esse. Radix est דָּק (cogn. הָדַק), unde propagata sunt vv. בָּדַק, חָדַק, סְדַק. LXX. Qal: *λεπτὸν γίνεσθαι, καταπατεῖν* (הָדַק), *βρώσκειν, κατακόπτειν.* Hi. *λεπτύνειν.*

3 *perf.:* דָּק Dt. 9, 21. עד אשר־דק לעפר

3 *perf.:* דָּק *p.* Ex. 32, 20. ויטחן עד אשר־דק

2 *imperf.:* וְתָדֹק Jes. 41, 15. תדוש חרים ותדק

3 *impf. c. s.:* יְדַקֵּנּוּ Jes. 28, 28. ופרשיו לא ידקנו

Hif-il: הֵדַק

2 Reg. 23, 15. את־הבמה הדק לעפר

2 Chr. 34, 4. והמסכות שבר והדק

2 *perf.:* וַתַּדֵּקוֹת *fem.* Mich. 4, 13. והדקות עמים רבים

1 *inf.:* הָדֵק Ex. 30, 36. ושחקת ממנה הדק

II *inf.* לְהַדֵּק 2 Chr. 34, 7. והמסילים כתת להדק

1 *imperf.:* אֲדַקֵּם 2 Sam. 22, 43. אדקם ארקעם

3 *impf. apoc.:* וַיְדַק 2 Reg. 23, 6. וידק לעפר

וידק וישרף בנחל קדרון 2 Chr. 15, 16.

Hof-al: הָדַק

3 *imperf.:* יִדַּק Jes. 28, 28. לחם יודק

דָּק

קופלי וסקנקנוקו דַּקָּה, מסלנס לנון ופפונן, כמו קנק [שטוינפֿלפֿט, פֿעלפֿפֿלפֿט, פֿיין] נסלף על כל דבר דק וכעין, או נקלות ונמצוס, או פֿזר נלע ונפֿלי וכדומס מן הפֿלפֿוס.

adj. m. (f. דַּקָּה) pulverulentus, comminutus, subtilis, tenuis. LXX. *λεπτός, ὄφηλος,* (h. e. sicut et S. Isaaki et Qimchi intelligunt דָּק בְּעֵינֵי, qui pelliculam in oculo habet), *λευκός, σίελος* (רק), אָבֶק דָּק, *κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ.*

דָּק *p.*

Ex. 16, 14. דק ככפר

Ex. 16, 14. דק מחספס על־הארץ

Lev. 13, 30. ובר שער צהב דק

Lev. 21, 20. או־גבן או־דק

Jes. 29, 55. כאבק דק חמון זריך

דַּקָּה

חן אוים כדק ימול Jes. 40, 15.

adj. fem.: דַּקָּה

Lev. 16, 12. קטרת סמים דקה

1 Reg. 19, 12 קול דממה דקה

pl. fem.: דַּקּוֹת

Gn. 41, 6. והנה שבע שבלים דקות

Gn. 41, 23. צנומות דקות

pl. fem.: וְרַקּוֹת, וְדַקּוֹת

Gn. 41, 3. רעות מראה ודקות בשר

Gn. 41, 4. רעות המראה ודקת הבשר

pl. fem.: הַדַּקּוֹת

Gn. 41, 7. 24. השבלים הדקות

דַּק

ז׳, וסכוונס פֿדקות וסקלות, נפֿלפֿט על דנר קל ודק וכעין כמו נגד דק [דיינעם נעוואכט] או כדומס.

n. f. subtilitas, tenuitas, speciatim vestis *tenuis.* LXX. *καμάρα.*

דַּק

הנומה כדק שמים Jes. 40, 22.

דָּקַק

פֿעל כופל נפֿלמי כמו נעכני, ונמצ׳ הכנוי נעכני ממנו דָּקוּ נאר דַּקּוּ [כי קלוף כספולים נכנונים לכוו, כי לן נהקלוף הפֿרט]. הכופף הַדֵּק והקנה הַדֵּקֶת והעתיל יַדֵּק והניכוי מְדַדֵּק ולנקנה מְדַקֶּה וכדומס.

vrb. trans. aram., hebraico congruens et conveniens, vi commi-

n. f. semel constr. pl. reperitur, confossiones, transfossiones (gladio).

constr. pl.: כַּמַּדְקְרוֹת Prv. 12, 18. יש בוטה כמדקרות חרב

דַּר

v. s. דָּרַר *p.* 288.

דְּרָא

פֿעל לפ-פוכר כפ נגוד, וסכוונס כמו דָּר לופר קריפֿס וזפוע, נפֿזפֿל על-דכוף סלנ וסשפוכנות ופֿפֿרפֿכות [נפֿפֿיפֿפֿס-נפֿרכיפֿסען ויין], וכי פֿסזפֿל רוקכי וס נפ נסולו ופֿכם נשרש דָּר.

v. praeter derivata non usitat., sicut דָּר, scindere, lacerare, tropice de *animo*, qui tropus etiam linguae indicae persicaeque eo in verbo propria est, arab. *daraa*; syr. *d're*, dispergere.

דְּרָאוֹן

ז׳ נוזר דְּרָא, וסמפן דְּרָאוֹן, סכוונס לכוופ פלנ ולפֿכען נפֿס [נפֿרכיפֿסען-סייע, זפֿעכן] וכן פֿסזפֿל פֿזרש וס נסולו ופֿרסי. ולפ זפֿפֿשוונס דְּרָאוֹן פֿזפֿזפֿל הכנר, על פלם הַדְּרוֹן, חֲדָקָה, ונקלני לוס פֿפֿקרק, ונכפן לנוג פֿשוונס פקל וכנר ככפֿקדכם כילוע. לנפ פֿסזפ ען דרפ נפֿכוון ורפ, ולפֿס קוקפ לוי לפֿכפ ולוי לפֿכפ.

n. m. ex v. דָּרָא ortum (c. דְּרָאוֹן, subjecto Zere, quia Piël nominis fons est), laceratio animi, aegritudo crucians, laboriosa, moerens, opprimens, afflictatio, aegrimonia. Scito autem, nomen *piëlicum* esse ad s. f. חֲדָקָה, חֲדָקוֹן; *Zere* enim duplicationem intermissam recompensat. LXX. *αἰσχύνη, ὄρασις.* Syr. vertit: *chesdo.*

Jes. 66, 24. והיו דראון לכל־בשר

constr.: לְדִרְאוֹן Dan. 12, 2. לחרפות לדראון עולם

דָּרַב

פֿעל לפ-פוכר כפ נגוד, והכוונס לפֿקי הפֿזלוס נפֿפֿקי קלס ועכ ידוע, לופר פֿפֿוע נפֿפֿקי קלס נפֿילפ וכיפֿפ וקיפֿפ [דורכ־יפֿפֿען, דורכפֿזפֿפֿכען], וכן נעכני דרפ נפֿכוון קדילפ ועקוץ וקיוץ, וכן כיוכי [*drap - ac*] ופֿנקלני [*dpéπ-ειν, δρύπ-ειν*] וכפֿקי פֿזפֿ. נפֿכיני, ויוזע לך כוס סוד לפֿקוס פֿסזפ.

verb. in deriv. nobis relictum, perscindere, perpungere, transfigere. Arab. *daraba*, acutum, aculeatum esse; gr. *δρύπ-ειν, δρέπ-τειν, θρύπτειν, δρύπτειν*; slavice: *drapac'*.

דַּרְבֹּן

ז׳ וסכנוי דַּרְבֹּנוֹת [נוזר דְּרָב, וסכוונס לפֿקי הַדַּרְבָּן הפֿלפֿי, פֿסוע נוזר הַדֶּרֶב]. סכוונס לפֿזוע קדוד ולכין ועוקן [פֿזפֿלפֿט], נפֿזפֿל על עין עוקן נכול לקיפֿס.

n. m. (pl. *dorbonot*), ortum ex דֹּרֶב, sicut הַדַּרְבָּן aram. ex הַדֶּרֶב, aculeus; stimulus, cf. Chagiga f. 3, b. מָה דַּרְבָּן זֶה מְסַלְסֵל אֶת הַבְּרִי תּוֹרַת מְסַלְסְלִין. LXX. *δρέπ-ανον, βούκεντρον.*

הַדַּרְבָּן

1 Sam. 13, 21. ולהציב הדרבן

pl.: הַדַּרְבְּנוֹת Eccl. 12, 11. דברי חכמים כדרבנות

nuendi. Pe. 3 p. pl. דָּקוּ (pro הִדְקוּ; verborum enim *duplicatorum* cum *cavis* crebra commutatio). LXX. *λεπτύνειν.* Haf. הַדֵּק, *κατακόπτειν, λεπτύνειν.* Syr. *daq*; Af. *adeq*; Pa. *daqeq*; Etp. *et'd'qeq.*

3 *perf. pl.:* הֵקּוּ Dan. 2, 35. באדין דקו כחדה

Haf-al: הַדֵּק

3 *perf.:* וַהֲדֵקַת *fem.* Dan. 2, 34. והדקת המון

Dan. 2, 45. והדקת פרזלא

3 *perf. pl.:* הַדִּקוּ Dan. 6, 25. וכל־גרמיהון חדקו

part.: מְדַקֵּק Dan. 2, 40. די פרזלא מהדק

part. fem.: מַדְקָה Dan. 7, 19. אכלה מדקה

part. fem.: וּמַדְקָה Dan. 7, 7. אכלה ומדקה

3 *f. imperf.:* תַּדֵּק Dan. 2, 40. כל־אלין תדק ותרע

Dan. 2, 44. תדק ותסף כל־אלין

impf. c. suff.: וְתַדְקִנַּהּ Dan. 7, 23. ותדושנה ותדקנה

דָּקַר

פֿעל טוד, וסכלנס נקוק ולנוע נקנע לו נקנין [דור כ־נפֿטרען], וכנפֿעל וסנפֿנס כלכן סנכיכים. פֿקנוע פֿזפֿט דְּקַר [כל׳ פֿקלנ פוע ופֿעי], כי קָר פכוונו נקינס ולניפֿפ וכניס [נפֿס-כען], ונמצ׳ פֿזפֿט נפֿפֿלים דָּקַר, חָדַר, דָּקַר. נקלפי ידוע הָדַר [נפֿכוון רופֿק], הִתְחֵב, הִקִּיר, הִקְרִית. *v. trans.*, perfodere, confodere, transfigere (ense, cuspide). LXX. *ἀποκεντεῖν, ἐκκεντεῖν, ἡττᾶν, κατακεντεῖν, συμποδίζειν.* Radix (quae hoc in verbo, sicut in plurimis, prosthesi praepositionali accrevit) est קָר, fodere, forare, quam, praepositionum aliarum incrementis auctam, inveneris in vrbb. חָדַר, דָּקַר, דָּרַר, קָרַר. Aram. הָקַר, cuspis; syr. *doquro*, cornupeta; *deqiro*, *dequro*, alapa.

3 *perf. pl.:* דָּקְרוּ *p.* Zach. 12, 10. את אשר־דקרו

3 *pl. c. suff.:* וּדְקָרֻנִי

1 Sam. 31, 4. ודקרני והתעללו־בי

cum suff.: וּדְקָרֻהוּ

Zach. 13, 3. ודקרהו אביהו ואמו

impt. c. suff.: וְדָקְרֵנִי

1 S. 31. 4. שלף־חרבך ודקרני בה

1 Chr. 10, 4. שלף חרבך ודקרני בה

3 *imperf.:* וַיִּדְקֹר Num. 25, 8. וידקר את־שניהם

impf. c. suff.: וַיִּדְקְרֵהוּ

Jud. 9, 54. וידקרהו נער וימת

Nif-al: נִדְקַר

3 *imperf.:* יִדָּקֵר Jes. 13, 15. כל־הנמצא ידקר

Pu-al: הֻדַּר

parl. pl.: מְדֻקָּרִים Jer. 37, 10. אנשים מדקרים

Thr. 4, 9. יזבו מדקרים

part. pl.: וּמְדֻקָּרִים Jer. 51, 4. ומדקרים בחוצותיה

מַדְקֵרָה

ז׳ב, ונמצ׳ ען נסמן הכנוי מַדְקֵרוֹת, והלנון סדקוד [דורכנפֿסכונג].

Digitized by Google

דָּרַג

פעל לג שנר נכ״ק כג נגור וכמוהם כמו דָּגַר, שהוא סקצוי שלו ע״ז.
vrb. praeter derivata in scr. s. non usit., vi eadem, qua דָּגַר, quod inde induruit. Syr. *dareg*, gradatim incedere; *durga* (דַּרְגָּא), gradus, scala; *durogo*, incessus, discessus.

מַדְרֵגָה

ג״נ וכמוהם כמו דַּרְגָּא, ומילועם מַדְרֵגָא, לשון מעלה וסלם [שע״ינע, שרעפּפּע], והוא מַדְרֵגָשׁ ממנו, נתוספת הסופי״ם ש, וכן גַּבְרֵשׁ נסופי כוס.
n. f., sicut aram. דַּרְגָּא, scala (syn. מַעֲלוֹת), unde nomen מַדְרֵגָשׁ ad sim. f. גַּבְרֵשׁ, כוּשִׁי, אַרְגֵּז (v. Charuze-Peninim p. 150, a.). LXX. προτείχισμα, φάραγξ.

מַמְדְּרֵגָה

Cant. 2, 14. במחר המדרגה
pl.: מַמְדְּרֵגוֹת
Ez. 38, 20. ונפלו המדרגות

דַּרְדַּר

v. s. r. הוֹר *p. 275.*

דֶּרֶךְ

פעל נג כלוכך, וכמוהם כמו דָּגַר, לומר נמידם ולכיכם [שרי״ענן, שע״ענן, שוי״פּשרעפּענן], ונמרפּך גם נמכוון כוס טָרַק, וכן כלשון ישמעאל, ונשפּך יון ענך [*tréx-ein*] ונשלכי שפתי מעגנ. מכשלות רבות, כמו ניקם וקמיפם לל דנר, לריכת סנם וסיקר, עשיכת ושלוח מקצת וכלומם. סכוסף תדיריך: כנכיכו נמשלות רבות. עי׳ גנו המלין.
verb. multiplex usu, sicut דָּגַ, quae est mollior forma, gradiri, scandere, adscendere, arab. *daraka; thariq*, via, a v. *tharaqa* (gemarice: טָרַק, gr. *τρέχ-ειν*); cf. syr. *tharqo*. Inde: venire, stare, calcare (torcular), intendere (arcum), et similiter. LXX. διοδεύειν, ἐπιβαίνειν, καταπατεῖν, πατεῖν, περιπατεῖν; ἀνατέλλειν, διατείνειν, ἐντείνειν, περκάζειν, πιέζειν, τείνειν, τρυγᾶν; דַּרְכָּא, πατητός; Hi. ποιεῖν πατῆσαι, ὁδηγεῖν, ἐμβιβάζειν; διαπορεύεσθαι, εὑρίσκειν; Qal et *Hif.* ἐπιβιβάζειν; דַּרְכָּה, τοξότης.

דרך כוכב מיעקב Num. 24, 17.
את־הארץ אשר דרך־בה Dt. 1, 36.
קשתו דרך ויכוננה Ps. 7, 13.
נת דרך אדני Thr. 1, 15.
דרך קשתו כאויב Thr. 2, 4.
דרך קשתו ויציבני Thr. 3, 12.
3 *perf.:* דָּרַךְ
והדך על־במותי ארץ Mich. 1, 3.
3 *perf. fem.:* דָּרְכָה
אשר דרכה רגלך בה Jos. 14, 9.
2 *perf.:* דָּרַכְתָּ
דרכת בים סוסיך Hab. 3, 15.
1 *perf.:* דָּרַכְתִּי
עורה דרכתי לבדי Jes. 63, 3.
דרכתי לי יהודה Zach. 9, 13.
3 *pl.:* דָּרְכוּ
אשר דרכו מתי־און Job. 22, 15.
יקבים דרכו ויצמאו Job. 24, 11.
דרכו תצם דבר מר Ps. 64, 4.
3 *pl.:* וְדָרְכוּ
ודרכו קשתם Ps. 37, 14.

part.: דֹּרֵךְ
כל דרך בה Jes. 59, 8.
part.: וְדֹרֵךְ, וְדוֹרֵךְ
ודורך על־במתי־ים Jos. 9, 8.
ודרך על־במתי ארץ Am. 4, 13.
part.: הַדֹּרֵךְ
לא־ידרך הדרך Jes. 16, 10.
הדרך קשתו Jer. 51, 3.
part.: פּוֹרֵךְ
ובגדיך כדרך בגת Jes. 63, 2.
part. pl.: דֹּרְכִים
דרכים גתות בשבת Neh. 13, 15.
part. pl.: כְּהֹרְכִים
היד כדרכים יענה Jer. 25, 30.
constr. pl.: הֹרְכֵי
גבורי־חיל דרכי קשת 1 Chr. 8, 40.
תפשי דרכי קשת Jer. 46, 9.
כל־דרכי קשת Jer. 50, 14. 29.
constr. pl.: וְדֹרְכֵי
ודרכי קשת 1 Chr. 5, 18.
נשאי מגן ודרכי קשת 2 Chr. 14, 7.
part. pass.: דְּרוּכָה *fem.*
ומפני קשת דרוכה Jes. 21, 15.
part. pl.: דְּרֻכוֹת
וכל־קשתותיו דרכות Jes. 5, 28.
1 *impf. c. s.:* וְאֶדְרְכֵם
ואדרכם באפי Jes. 63, 3.
2 *imperf.:* תִּדְרֹךְ *masc.*
על־במותימו תדרך Dt. 33, 29.
על־שחל ופתן תדרך Ps. 91, 13.
אתה תדרך־זות Mich. 6, 15.
2 *imperf.:* תִּדְרְכִי *fem.*
תדרכי נפשי עז Jud. 5, 21.
3 *imperf.:* יִדְרֹךְ *masc.*
ידרך חצו כמו יתמללו Ps. 58, 8.
לא־ידרך הדרך Jes. 16, 10.
לא־ידרוך הידד Jer. 48, 33.
אל־ידרוך יהדך הדרך קשתו Jer. 51, 3.
וכי ידרך בארמנותינו Mich. 5, 4.
וכי־ידרך בגבולנו Mich. 5, 5.
3 *imperf.:* תִּדְרֹךְ *fem.*
אשר תדרך כף־רגלכם Dt. 11, 24.
אשר תדרך כף־רגלכם Jos. 1, 3.
2 *pl.:* תִּדְרְכוּ
אשר תדרכו־בה Dt. 11, 25.
3 *pl.:* יִדְרְכוּ
על־כן לא־ידרכו 1 Sam. 5, 5.
3 *pl.:* יִדְרְכוּן
הרשעים ידרכון קשת Ps. 11, 2.
3 *pl.:* וַיִּדְרְכוּ
את־כרמיהם וידרכו Jud. 9, 27.
Hif-il: הַדְרִיךְ
3 *perf.:* וְהַדְרִיךְ
והדריך בנעלים Jes. 11, 15.
3 *perf.:* הַדְרִיכָהּ *c. suff.*
*כגרן עת הדריכה Jer. 51, 33.
1 *prf. c. suff.:* הַדְרַכְתִּיךָ
הדרכתיך במעגלי־ישר Prv. 4, 11.
3 *pl. c. s.:* הַדְרִיכֻהָ
מנוחה הדריכהו Jud. 20, 43.
לא־הדריכהו בני־שחץ Job. 28, 8.
part. c. suff.: מַדְרִיכְךָ
מדריכך בדרך Jes. 48, 17.
inf. c. suff.: *הַדְרִיכָהּ
*כגרן עת הדריכה Jer. 51, 33.
impt. c. suff.: הַדְרִיכֵנִי
הדריכני באמתך Ps. 25, 5.
הדריכני בנתיב מצותיך Ps. 119, 35.
1 *impf. c. suff.:* אַדְרִיכֵם
לא־ידעו אדריכם Jes. 42, 16.
3 *imperf.:* יַדְרֵךְ *apoc.*
ידרך ענוים במשפט Ps. 25, 9.
3 *impf. c. suff.:* יַדְרִיכֵנִי
ועל־במותי ידריכני Hab. 3, 19.
impf. c. suff.: וַיַּדְרִיכֵם
וידריכם בדרך ישרה Ps. 107, 7.
pl. imperf.: וַיִּדְרָכוּ *apoc.*
וידרכו את־לשונם Jer. 9, 2.

הֶדְרֵךְ

ג״ם, ומוגי דְּרָכִים ומסנוי הֶדְרֵכִים. סכוונם סהלון ומסגיל מקלם ולקח נעגם, לו הפעולם של סליכם [דשם נעגמן, דער וועג]. ומשלוח נקמך לשם לקר רנות, נקשר שמכוון הקמך סהלנות מוגות. ונקשר השם דרך לניון סלקח והסנכה השמע ומקוסם [ווי״וע], לו לניון מנהג ולוקן סקי״ם וכלומם.
n. comm. (du. הֶדְרָכַיִם), gressus, ingressus, incessus; via, iter, tropice: ratio, institutum, forma, mos, via vivendi, et multimodis aliter. LXX. τρίβος, ὁδός, γῆ, δίοδος, ἔξοδος, ἴχνος, κατάβασις, πάροδος, περίπατος; βίος, γνῶσις, δικαίωμα, ἐθισμός, πλάσμα, ἔννοια, πρᾶξις, ἁμαρτία, ἀνομία, κακία, νόσος, καρδία, φόβος; ἅρμα; ἐπί, κατά, κατέναντι, πρός, ἀφιστάναι, βλέπειν, ἔρχεσθαι; ᾠδή, χρηματίζειν; דֶּרֶךְ יָם, παράλιος; בַּדַּרְכּוֹ, ὡς κατήκει; לְדַרְכּוֹ, πρὸς αὐτόν; דַּרְכֵי מָוֶת, πρὸς αὐτόν, πυθμὴν ᾅδου; הֶדְרֵכִים וּמַעֲלָלִים, ἐπιτήδευμα; נָתַן בְּדֶרֶךְ, εὐοδεύειν; פֶּתַח דֶּרֶךְ, ἀνάπαυσις; אֶת דֶּרֶךְ, ὡς πρός; פָּנָה דֶּרֶךְ, ὁδοποιεῖν; דֶּרֶךְ רָשָׁע, πολυοδία; דֶּרֶךְ רָשָׁע, κακία; רַב דֶּרֶךְ, ἄκακος.

הֶדֶךְ *p.*
Gn. 3, 24. את־דרך עץ החיים
Gn. 30, 36. וישם דרך שלשת ימים
וידדם אחריו דרך שבעת ימים
Gn. 31, 23.
Gn. 31, 35. כי־דרך נשים לי
Gn. 38, 14. אשר על־דרך תמנתה
Gn. 49, 17. יהי־דן נחש עלי־דרך נלכה־נא דרך שלשת ימים
Ex. 3, 18. 5, 3.
Ex. 8, 23. דרך שלשת ימים נלך
Ex. 13, 17. דרך ארץ פלשתים
Ex. 13, 18. דרך המדבר ים־סוף
Num. 10, 33. (bis) דרך שלשת ימים
Num. 14, 25. המדבר דרך ים־סוף
Num. 20, 17. דרך המלך נלך
כי בא ישראל דרך האתרים
Num. 21, 1.
Num. 21, 4. דרך ים־סוף
Num. 21, 33. ויפנו ויעלו דרך הבשן
Num. 22, 26. אשר אין־דרך לנטות
Num. 33, 8. וילכו דרך שלשת ימים
Dt. 1, 2. דרך הר־שעיר עד קדש
Dt. 1, 19. דרך הר האמרי
Dt. 1, 40. 2, 1. המדברה דרך ים־סוף
Dt. 2, 8. דרך מדבר מואב
Dt. 3, 1. ונפן ונעל דרך הבשן
Dt. 11, 30. אחרי דרך מבוא השמש
Jos. 2, 7. דרך הירדן על המעברות
Jos. 8, 15. וינסו דרך המדבר
Jos. 10, 10. דרך מעלה בית־חורן
Jos. 12, 3. דרך בית הישמת
Jud. 2, 22. השמרים הם את־דרך יי
Jud. 5, 10. על־דרך שיחו
Jud. 8, 11. דרך השכוני באהלים
Jud. 20, 42. אל־דרך המדבר
1 Sam. 4, 13. י״ך דרך מצפה
1 Sam. 6, 9. וראיתם אם־דרך גבולו
1 Sam. 6, 12. על־דרך בית שמש
1 Sam. 13, 17. אל־דרך עפרה
1 Sam. 13, 18. דרך בית חרון
1 Sam. 13, 18. דרך הגבול
1 Sam. 21, 6. והוא דרך חל
2 Sam. 2, 24. דרך מדבר גבעון
2 Sam. 4, 7. ויולכו דרך הערבה
2 Sam. 15, 2. על־יד דרך השער
2 S. 15, 23. על־פני דרך את־המדבר
2 S. 18, 23. וירץ אחימעץ דרך הככר
1 Reg. 8, 44. דרך העיר
1 Rg. 8, 48 והתפללו אליך דרך ארצם
1 Rg. 16, 26. ויולך בכל־דרך ירבעם
1 Reg. 18, 27. וכי־דרך לו
1 Reg. 18, 43. הבט דרך־ים
והוא־הלך במדבר דרך יום
1 Reg. 19, 4.
1 Reg. 22, 43. ויולך בכל־דרך אסא
2 Reg. 3, 8. דרך מדבר אדום
2 Reg. 3, 9. ויסבו דרך שבעת ימים
2 Reg. 9, 27. ויגס דרך בית הגן ותבוא דרך־מבוא הסוסים
2 Reg. 11, 16.
2 Reg. 11, 19. דרך־שער הרצים
2 Rg. 22, 2. ויולך בכל־דרך דוד אביו
2 Rg. 25, 4. דרך שער בין החמתים
2 Reg. 25, 4. וילך דרך הערבה
2 Chr. 6, 34. דרך העיר
2 Chr. 6, 38. והתפללו דרך ארצם
Esr. 8, 21. לבקש ממנו דרך ישרה
Job. 12, 24. ויתעם בתהו לא־דרך
Job. 21, 29. הלא שאלתם עוברי דרך
Job. 23, 10. כי־ידע דרך עמדי
Job. 24, 18. לא־יפנה דרך כרמים
Ps. 1, 6. כי־יודע יי דרך צדיקם
Ps. 2, 12. ותאבדו דרך
Ps. 36, 5. יתיצב על־דרך לא־טוב
Ps. 37, 14. למבוח ישרי־דרך
Ps. 50, 23. ושם דרך אראנו
Ps. 80, 13. ואורוה כל־עברי דרך
Ps. 89, 42. שסחו כל־עברי דרך
Ps. 107, 4. בישימון דרך
Ps. 107, 40. ויתעם בתהו לא־דרך
Ps. 119, 1. אשרי תמימי־דרך
Ps. 119. 27. דרך־פקודיך הביניני
Ps. 119, 29. דרך־שקר הסר ממני
Ps. 119, 30. דרך אמונה בחרתי
Ps. 119, 32. דרך־מצותיך
Ps. 119. 33. חורני יי דרך חקיך
Ps. 139, 24. אם־דרך עצב־בי ונחני
Ps. 143, 8. הודיעני דרך־זו אלך
Prv. 4, 19. דרך רשעים כאפלה
Prv. 8, 2. בראש־מרמים על־דרך
Prv. 9, 15. לקרא לעברי־דרך
Prv. 10, 29. מעז לתם דרך יי
Prv. 11, 20. ורצונו תמימי דרך
Prv. 12, 15. דרך אויל ישר בעיניו
Prv. 13, 6. צדקה תצר תם־דרך
Prv. 14, 12. 16, 25. יש דרך ישר
Prv. 15, 9. תועבת יי דרך רשע
Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת הדק
Prv. 21, 2. כל־דרך איש ישר בעיניו
Prv. 21, 8. הפכפך דרך איש וזר
Prv. 29, 27. ותועבת רשע ישר־דרך
Prv. 30, 19. דרך הנשר בשמים
Prv. 30, 19. דרך נחש על־צור
Prv. 30, 19. דרך־אניה בלב־ים
Prv. 30, 20. כן דרך אשה מנאפת
Eccl. 11, 5. אינך יודע מה־דרך הרוח
Jes. 8, 23. דרך הים
Jes. 15, 5. כי דרך חרנים
Jes. 30, 11. סורו מני־דרך
Jes. 35, 8. הלך דרך ואוילים לא יתעו
Jes. 40, 3. פנו דרך יי
Jes. 43, 16. הנותן בים דרך
Jes. 43, 19. אף אשים במדבר דרך
Jes. 51, 10. דרך לעבר גאולים
Jes. 57, 14. פנו־דרך הרימו מכשול
Jes. 59, 8. דרך שלום לא ידעו
Jes. 62, 10. פנו דרך העם
Jer. 4, 11. דרך בת־עמי

Digitized by Google

דרך יי משפט אלהיהם Jer, 5, 4. 5.
אי־זה דרך הטוב Jer. 6, 16.
אל־דרך הגוים Jer. 10, 2.
מדוע דרך רשעים צלחה Jer. 12, 1.
דרך לא סלולה Jer. 18, 15.
את דרך החיים Jer. 21, 8.
ואת־דרך חמות Jer. 21, 8.
דרך הלכתי Jer. 31, 21.
דרך גן המלך Jer, 39, 4.
דרך הערבה Jer. 39, 4.
אל־דרך עמדי וצפי Jer. 48, 19.
ציון ישאלו דרך הנה Jer. 50, 5.
דרך ששי בין־החמתים Jer. 52, 7.
ויילכו דרך הערבה Jer. 52, 7.
לוא אליכם כל־עברי דרך Thr. 1, 12.
כל־עברי דרך Thr. 2, 15.
דרך צפונה Ez. 8, 5. (bis)
אל־כל־ראש דרך בנית רמתך Ez. 16, 25.
בראש כל־דרך Ez. 16, 31.
לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25. 33, 17, 20.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
דרך עיר Ez. 21, 24.
דרך חשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
דרך אחד לשתיהן Ez, 23, 13.
דרך הקדימה Ez. 40, 6.
דרך הקדים Ez. 40, 10. 22. 32. 42, 12. 43, 1.
דרך הצפון Ez. 40, 20.
ויוליכני דרך הדרום Ez. 40, 24.
שער דרך הדרום Ez. 40, 24.
הפניתי דרך הדרום Ez. 40, 27.
אל־השער דרך הדרום Ez. 40, 27.
ופניהם דרך הדרום Ez. 40, 44.
פני דרך הצפון Ez. 40, 44.
פניה דרך הדרום Ez. 40, 45.
פניה דרך הצפון Ez. 40, 46.
פתח אחד דרך הצפון Ez. 41, 11.
פאת דרך־הים Ez. 41, 12.
הדרך דרך הצפון Ez. 42, 1.
דרך אמה אחת Ez. 42, 4.
דרך החצר החיצונה Ez. 42, 7.
אשר דרך הצפון Ez. 42, 11.
אשר דרך הדרום Ez. 42, 12.
פתח בראש דרך Ez. 42, 12.
דרך בפני הגדרת Ez. 42, 12.
דרך הקדים בבואן Ez. 42, 12.
דרך השער אשר פניו Ez. 42, 15. 43, 4.
דרך הקדים Ez. 42, 15. 43, 4.
דרך שער המקדש Ez. 44, 1.
דרך־שער־הצפון Ez. 44, 4.
דרך אולם השער Ez. 46, 2.
דרך אולם השער יבוא Ez. 46, 8.
הבא דרך שער צפון Ez. 46, 9.
יצא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
והבא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
יצא דרך־שער צפונה Ez. 46, 9.
לא ישוב דרך חשער Ez. 46, 9.
דרך־שער צפונה Ez. 47, 2.
ויסבני דרך חוץ Ez. 47, 2.
דרך הפונה קדים Ez. 47, 2.
יד דרך־חתלן Ez. 48, 1.
דרך ירצחו שכמה Hos. 6, 9.
כנמר על־דרך אשור Hos. 13, 7.
וחי דרך באר־שבע Am. 8, 14.
צפה־דרך Nah. 2, 2.
ופנה־דרך לפני Mal. 3, 1.

וְדֶרֶךְ

ודרך לחזיו קולות Job. 28, 26. 38, 25.
ודרך רשעים תאבד Ps. 1, 6.
ודרך רשעים יעות Ps. 146, 9.
ודרך חסידו ישמר Prv. 2, 8.
ודרך חיים תוכחות מוסר Prv. 6, 23.
ודרך ביתה יצעד Prv. 7, 8.
גאה וגאון ודרך רע Prv. 8, 13.
ודרך רשעים תתעם Prv. 12, 26.
ודרך נתיבה אל־מות Prv. 12, 28.
ודרך בגדים איתן Prv. 13, 15.
ודרך גבר בעלמה Prv. 30, 19.
ודרך ארחתיך בלעו Jes. 3, 12.
ודרך הקדש Jes. 35, 8.
ודרך תבונות יודיעני Jes. 40, 14.
לב אחד ודרך אחד Jer. 32, 39.
ודרך לפניהם Ez. 42, 11.
ודרך עניים ימוט Am. 2, 7.

דַּרְכּוֹ

מסלול ודרך Jes. 35, 8.

דַּרְכָּהּ p. דַּרְכָּהּ

ויש אליה אל־הדרך Gn. 38, 16.
הוא בעינים על־הדרך Gn. 38, 21.
לנחתם הדרך Ex. 13, 21.
והודעת להם את־הדרך Ex. 18, 20.
סרו מהר מן־הדרך Ex. 32, 8.
ותם האתון מן־הדרך Num. 22, 23.
להטתה הדרך Num. 22, 23.
כי־ירט הדרך לנגדי Num. 22, 32.
את־הדרך אשר נעלה־בה Dt. 1, 22.
בכל־הדרך אשר הלכתם Dt. 1, 31.
בכל־הדרך אשר צוה יי Dt. 5, 30.
וזכרת את־כל־הדרך Dt. 8, 2.
סרו מהר מן־הדרך Dt. 9, 12.
סרתם מהר מן־הדרך Dt. 9, 16.
וסרתם מן־הדרך Dt. 11, 28.
מן־הדרך אשר צוך יי Dt. 13, 6.
וכי־ירבה ממך הדרך Dt. 14, 24.
תכין לך הדרך Dt. 19, 3.
והשיגו כי־ירבה הדרך Dt. 19, 6.
וסרתם מן־הדרך Dt. 31, 29.
בכל־הדרך ולא מצאו Jos. 2, 22.
אשר תדעו את־הדרך Jos. 3, 4.
בלו מרב הדרך מאד Jos. 9, 13.
בכל־הדרך אשר־הלכנו בה Jos. 24, 17.
מן הדרך אשר הלכו Jud. 2, 17.
על־הדרך אשר־אתה הולך Jud. 4, 9.
על־הדרך ושם מערה 1 S. 24, 4.
על־פני הישימון על־הדרך 1 S. 26, 3.
כי תורם את־הדרך 1 Reg. 8, 36.
אי־זה הדרך חלך 1 Reg. 13, 12.
את־הדרך 1 Reg. 13, 12.
אשר השיבו מן־הדרך 1 Rg. 13, 26.
כי רב ממך הדרך 1 Reg. 19, 7.
ויעמד למלך אל־הדרך 1 Reg. 20, 38.
אי־זה הדרך נעלה ויאמר 2 Rg. 3, 8.
לא־זה הדרך ולא־זה העיר 2 Reg. 6, 19.
והנה כל־הדרך מלאה בגדים 2 Reg. 7, 15.
בכל־הדרך אשר־הלך אביו 2 Reg. 21, 21.
כי תורם אל־הדרך הטובה 2 Chr. 6, 27.
אי זה הדרך עבר רוח 2 Chr. 18, 23.
מכה אויב ואורב על־הדרך Esr. 8, 31
להאיר להם את הדרך Neh. 9, 12.
הדרך אשר ילכו בה Neh. 9, 18.
אם־תמה אשרי מני הדרך Job. 31, 7.
אי־זה הדרך ישכן־אור Job. 38, 19.
אי־זה הדרך יחלק אור Job. 38, 24.
זה הדרך לכו בו Jes. 30, 21.
החלכים הדרך לא־טוב Jes. 65, 2.
בכל הדרך אשר אצוה Jer. 7, 23.
הדרך אשר נלך־בה Jer. 42, 3.
אל־אם הדרך בראש Ez. 21, 26.
הדרך דרך הצפון Ez. 42, 1.
הדרך חתלן לבוא צדדה Ez. 47, 15.
ואתם סרתם מן־הדרך Mal. 2, 8.

בְּדַרְכָּהּ

להנחתם בחדרך Neh. 9, 19.

בְּדַרְכָּהּ p. בְּדַרְכָּהּ

על־העין בדרך שור Gn. 16, 7.
הנחני בדרך אמת Gn. 24, 48.
ותקבר בדרך אפרתה Gn. 35, 19.
שם בדרך אפרת Gn. 48, 7.
אר בדרך רחקת Num. 9, 10.
בדרך המלך נלך Num. 21, 22.
בדרך אחד יצאו Dt. 28, 7.
בדרך אחד תצא אליו Dt. 28, 25.
בדרך כל־הארץ Jos. 23, 14.
בדרך הטובה והישרה 1 S. 12, 23.
וישלחך יי בדרך 1 Sam. 15, 18.
בדרך שערים ועד־גת 1 S. 17, 52.
ושלחו בדרך טובה 1 Sam. 24, 20.
אנכי הלך בדרך כל־הארץ 1 Reg. 2, 2.
וילך בדרך אחר 1 Reg. 13, 10.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 15, 26.
וילך בדרך ירבעם 1 Reg. 15, 34.
ותלך בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 2.
ללכת בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 19.
אחאב הלך בדרך אחד 1 Rg. 18, 6.
ועבדיהו הלך בדרך־אחד 1 Reg. 18, 6.
וילך בדרך מלכי ישראל 2 Rg. 8, 18.
וילך בדרך בית אחאב 2 Reg. 8, 27.
בדרך מלכי ישראל 2 Reg. 16, 3.
ולא הלך בדרך יי 2 Reg. 21, 22.
כי תלכו בדרך דויד 2 Chr. 11, 17.
וילך בדרך אביו אסא 2 Chr. 20, 32.
וילך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 6.
ותלך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 13
יורטו בדרך יבחר Ps. 25, 12.
בדרך־זו חלך Ps. 32, 8.
אשכילה בדרך תמים Pr. 101, 2.
הלך בדרך תמים Ps. 101, 6.
בדרך עדותיך ששתי Ps. 119, 14.
בדרך עולם Ps. 139, 24.
אל־תלך בדרך אתם Prv. 1, 15.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20.
בדרך חכמה הרתיך Prv. 4, 11.
ואל־תאשר בדרך רעים Prv. 4, 14.
הלך בדרך מרחוק Prv. 7, 19.
ואשרו בדרך ביתה Prv. 9, 6.
והוליכו בדרך לא־טוב Prv. 16, 29.
בדרך צדקה תמצא Prv. 16, 31.
צנים פחים בדרך עקש Prv. 22, 5.
משגה ישרים בדרך רע Prv. 28, 10.
מלכת בדרך העם־הזה Jes. 8, 11.
בדרך מצרים Jes. 10, 24. 26.
בדרך לא ידעו Jes. 42, 16.
מדריכך בדרך תלך Jes. 48, 17.
ויולך שובב בדרך לבו Jes. 57, 17.
בדרך ישר Jer. 31, 9.
בדרך אחותך הלכת Ez. 23, 31.
בדרך מצרים Am. 4, 10.

בַּדֶּרֶךְ p. בַּדֶּרֶךְ

אנכי בדרך נחני יי Gn. 24, 27.
ושמרני בדרך הזה Gn. 28, 20.
ויהי עמדי בדרך Gn. 35, 3.
וקראהו אסון בדרך Gn. 42, 38.
אל־תרגזו בדרך Gn. 45, 24.
בארץ כנען בדרך Gn. 48, 7.
ויהי בדרך במלון Ex. 4, 24.
אשר מצאתם בדרך Ex. 18, 8.
לשמרך בדרך Ex. 23, 20.
פן־אכלך בדרך Ex. 33, 3.
נפש־העם בדרך Num. 21, 5.
מלאך יי בדרך לשטן לו Nu. 22, 22.
מלאך יי נצב בדרך Num. 22, 23.
את־מלאך יי נצב בדרך Nu. 22, 31.
נצב לקראתי בדרך Num. 22, 34.
החלך לפניכם בדרך Dt. 1, 33.
בדרך אשר תלכו־בה Dt. 1, 33.
בדרך בדרך אלך Dt. 2, 27.
ובלכתך בדרך Dt. 6, 7. 11, 19.
לשוב בדרך הזה עוד Dt. 17, 16.
או שורו נפלים בדרך Dt. 22, 4.
בדרך בכל־עץ Dt. 22, 6.
בדרך בצאתכם ממצרים Dt. 23, 5. 24, 9. 25, 17.
אשר קרך בדרך Dt. 25, 18.
ארור משגה עור בדרך Dt. 27, 18.
בדרך אשר אמרתי לך Dt. 28, 68.
לא עברתם בדרך Jos. 3, 4.
בדרך בצאתם ממצרים Jos. 5, 4. 5.
כי לא־מלו אותם בדרך Jos. 5, 7.
אשר־יעבר עליהם בדרך Jud. 9, 25.
ותלכנה בדרך לשוב Ruth 1, 7.
וישרטה הפרות בדרך 1 Sam. 6, 12.
בדרך בעלתו ממצרים 1 S. 15, 2.
ואלך בדרך אשר־שלחני יי 1 S. 15. 20
קם מהמערה וילך בדרך 1 S. 24, 8.
ויהי בך כחכי תלך בדרך 1 S. 28, 22.
ויהי המה בדרך 2 Sam. 13, 30.
וילך דוד ואנשיו בדרך 2 S. 16, 13.
בדרך אשר תשלחם 1 Reg. 8, 44.
אחיה חשילני הנביא בדרך 1 Reg. 11, 29.
ולא תשוב בדרך אשר הלכת 1 Reg. 13, 9.
ולא־שב בדרך 1 Reg. 13, 10.
בדרך אשר־הלכת בה 1 Rg. 13, 17.
בדרך וימיתהו 1 Reg. 13, 24.
משלכת בדרך 1 Reg. 13, 24.
את־הגבלת משלכת בדרך 1 Rg. 13, 25
את־נבלתו משלכת בדרך 1 Rg. 13, 28.
ויהי עבדיהו בדרך 1 Reg. 18, 7.
והוא עלה בדרך 2 Reg. 2, 23.
הוא בית־עקד הרעים בדרך 2 Reg. 10, 12.
בדרך אשר־באת בה 2 Reg. 19, 28.
בדרך אשר־יבא בה ישוב 2 Rg. 19, 33
בדרך אשר תשלחם 2 Chr. 6, 34.
לעזרנו מאויב בדרך Esr. 8, 22.
יורה חטאים בדרך Ps. 25, 8.
עטה בדרך כחו Ps. 102, 24.
מנחל בדרך ישתה Ps. 110, 7.
ואשר בדרך לבד Prv. 23, 19.
אמר עצל שחל בדרך Prv. 26, 13.
בדרך כשהסכל הלך Eccl. 10, 3.
ותתתים בדרך ויגאץ Eccl. 12, 5.
בדרך אשר־באת בה Jes. 37, 29.
בדרך אשר־בא בה ישוב Jes. 37, 34.
בעת מולכך בדרך Jer. 2, 17.

וּבַדֶּרֶךְ

ובדרך לא־חיה Num. 9, 13.
ובדרך אמו 1 Reg. 22, 53.
ובדרך ירבעם 1 Reg. 22, 53.
ובדרך חטאים לא עמד Ps. 1, 1.

וּבְדַרְכָּהּ

ובדרך אל־תלכי Jer. 6, 25.

cum interr.: הַבְּדַרְכָּהּ

חבדרך אבותיכם Ez. 20, 30.

כְּדַרְכָּהּ

כדרך כל־הארץ Gn. 19, 31.
כדרך יום כה Num. 11, 31.

וּכְדַרְכָּהּ

וכדרך יום כה Num. 11, 31.

לְדַרְכָּהּ

וישם לדרך פעמיו Ps. 85, 14.
מה־לך לדרך מצרים Jer. 2, 18.
לדרך אשור Jer. 2, 18.

לַדַּרְכָּהּ p. לַדַּרְכָּהּ

ולתת לחם צדה לדרך Gn. 42, 25.
ויתן להם צדה לדרך Gn. 45, 21.
ומזון לאביו לדרך Gn. 45, 23.
קחו בידכם צדה לדרך Jos. 9, 11.
כל־הרי לדרך Jes. 49, 11.

מִדַּרְכָּהּ p. מִדַּרְכָּהּ

מדרך הערבה Dt. 2, 8,
מדרך אלון מעונים Jud. 9, 37.
הלוא מדרך אתה בא 2 S. 11, 10.
מדרך אחריו מצד ההר 2 S. 13, 34.
מים באים מדרך אדום 2 Rg. 3, 20.
יסו אבינים מדרך Job. 24, 4.

Digitized by Google

אולים מדרך פשעם Ps. 107, 17.
להצילך מדרך רע Prv. 2, 12.
אדם תועה מדרך השכל Prv. 21, 16.
מדרך עמי Jes. 57, 14.
מדרך־שער העליון Ez. 9, 2.
בא מדרך הקדים Ez. 43, 2.
מדרך אולם השער יבוא Ez. 44, 3.

cum suff.: דַּרְכִּי

אם־ישך־נא מצליח דרכי Gn. 24, 42.
ויי הצליח דרכי Gn. 24, 56.
ויתר תמים דרכי 2 Sam. 22, 33.
ויתן תמים דרכי Ps. 18, 33.
נסתרה דרכי מיי Jes. 40, 27.

cum suff.: דַּרְכִּי *h interr.*

הדרכי לא יתכן Ez. 18, 25.

cum suff.: דַּרְכֵּנוּ

התצלח דרכנו Jud. 18, 5.
את־דרכנו אשר־הלכנו 1 S. 9, 6.
והגיד לנו את־דרכנו 1 Sam. 9, 8.

cum suff.: דַּרְכֶּךָ

והצליח דרכך Gn. 24, 40.
הושר לפני דרכך Ps. 5, 9.
הורני יי דרכך Ps. 27, 11.
גול על־יי דרכך Ps. 37, 5.
לדעת בארץ דרכך Ps. 67, 3.
אלהים בקדש דרכך Ps, 77, 14.
בים דרכך Ps. 77, 20.
הורני יי דרכך Ps. 86, 11.
אז תלך לבטח דרכך Prv. 3, 23.
הרחק מעליה דרכך Prv. 5, 8.

cum suff.: בִּדַרְכְּךָ

כי־בטחת בדרכך Hos. 10, 13.

cum suff.: לְדַרְכְּךָ

לך שוב לדרכך 1 Reg. 19, 15.

c. suff. fem.: דַּרְכֵּךְ

ברב דרכך יגעת Jes. 57, 10.
ראי דרכך בגיא Jer. 2, 23.
מה־תיטבי דרכך Jer. 2, 33.
לשנות את־דרכך Jer. 2, 36.
דרכך ומעלליך עשו אלה Jer. 4, 18.
זה דרכך מנעוריך Jer. 22, 21.
הא דרכך בראש נתתי Ez. 16, 43.
הכין־שך את־דרכך Hos. 2, 8.

c. suff. fem.: מִדַּרְכֵּךְ

הנכלמות מדרכך זמה Ez. 16, 27.

cum suff.: דַּרְכֶּם

נגח יי דרככם Jud. 18, 6.

cum suff.: לְדַרְכֶּם

והלכתם לדרככם Gn. 19, 2.
ואחר תלכו לדרככם Jos. 2, 16.
והשכמתם מחר לדרככם Jud. 19, 9.

cum suff.: דַּרְכּוֹ

את־דרכו על־הארץ Gn. 6, 12.
ההצליח יי דרכו Gn. 24, 21.
עד־בית מיכה לעשות דרכו Jud. 17, 8.
האל תמים דרכו 2 Sam. 22, 31.
לתת דרכו בראשו 1 Reg. 8, 32.
לרשע לתת דרכו בראשו 2 Chr. 6, 23.
לגבר אשר־דרכו נסתרה Job. 3, 22.
הן־הוא משוש דרכו Job. 8, 19.
ויאחז צדיק דרכו Job. 17, 9.
מי־יגיד על־פניו דרכו Job. 21, 31.
דרכו שמרתי ולא־אט Job. 23, 11.
מי־פקד עליו דרכו Job. 36, 23.
האל תמים דרכו Ps. 18, 31.
וילמד ענוים דרכו Ps. 25, 9.
אך־תתחר במצליח דרכו Ps. 37, 7.
קוה אל יי ושמר דרכו Ps. 37, 34.
יי קנני ראשית דרכו Prv. 8, 22.
צדקת תמים תישר דרכו Prv. 11, 5.
חכמת ערום הבין דרכו Prv. 14, 8.
לב אדם יחשב דרכו Prv. 16, 9.
שומר נפשו נצר דרכו Prv. 16, 17.
אולת אדם תסלף דרכו Prv. 19, 3.

ואדם מה־יבין דרכו Prv. 20, 24.
חנך לנער על־פי דרכו Prv. 22, 6.
יעזב רשע דרכו Jes. 55, 6.
לאדם דרכו Jer. 10, 23.
ובשערה דרכו Nah. 1, 3.

cum suff.: דַּרְכּוֹ

ודרכו יחפץ Ps. 37, 23.

cum suff.: וּבְדַרְכּוֹ

ובדרכו יצא Ez. 46, 8.

cum suff.: לְדַרְכּוֹ

ויעקב הלך לדרכו Gn. 32, 2.
עשו לדרכו שעירה Gn. 33, 16.
וגם־בלק הלך לדרכו Num. 24, 25.
ויצא ללכת לדרכו Jud. 19, 27.
וילך דוד לדרכו 1 Sam. 26, 25.
וילכו איש לדרכו 1 Reg. 1, 49.
איש לדרכו פניתו Jes. 53, 6.
וילך ירמיה הנביא לדרכו Jer. 28, 11.

cum suff.: כְּדַרְכּוֹ

ולתת לאיש כדרכו Jer. 17, 10.

cum suff.: מִדַּרְכּוֹ

לא־שב ירבעם מדרכו 1 Reg. 13, 33.
איש מדרכו הרעה Jer. 18, 11.
שבו־נא איש מדרכו Jer. 25, 5. 35, 15.
וישבו איש מדרכו Jer. 26, 3.
איש מדרכו הרעה Jer. 36, 3. 7.
רשע מדרכו Ez. 3, 18.
לבלתי־שוב מדרכו הרע Ez. 13, 22.
להחזיר רשע מדרכו Ez. 33, 8.
הזהרת רשע מדרכו לשוב Ez. 33, 9.
ולא־שב מדרכו Ez. 33, 9.
בשוב רשע מדרכו Ez. 33, 11.
איש מדרכו הרעה Jon. 3, 8.

cum suff.: וּמִדַּרְכּוֹ

מרשעו ומדרכו הרשעה Ez. 3, 18.
ומדרכו יצא Ez. 44, 3.

cum suff.: דַּרְכָּהּ

אלהים הבין דרכה Job. 28, 23.

cum suff.: לְדַרְכָּהּ

ותלך האשה לדרכה 1 Sam. 1, 18.

cum suff.: דַּרְכָּם

אם־ישמרו בניך את־דרכם 1 Rg. 2, 4. 8, 25.
אם־ישמרו בניך את־דרכם 2 Chr. 6, 16.
ילפתו ארחות דרכם Job. 6, 18.
ויסלו עלי דרכם Job. 19, 12.
אבחר דרכם ואשב ראש Job. 29, 25.
יהי־דרכם חשך Ps. 35, 6.
זה דרכם כסל למו Ps. 49, 14.
ויאכלו מפרי דרכם Prv. 1, 31.
כי העוו את־דרכם Jer. 3, 21.
ותדע ובחנת את־דרכם Jer. 6, 27.
דרכם להם כחלקלקות Jer. 23, 12.
דרכם בראשם נתתי Ez. 9, 10. 11, 21.
את־דרכם Ez. 14, 22. 23.
דרכם בראשם נתתי Ez. 22, 31.
דרכם לא־יתכן Ez. 33, 17.
היתה דרכם Ez. 36, 17.

cum suff.: בְּדַרְכָּם

בדרכם ובעלילותם Ez. 36, 17.

cum suff.: כְּדַרְכָּם

כדרכם וכעלילותם שפטתים Ez. 36, 19.

cum suff.: לְדַרְכָּם

וילכו בני־דן לדרכם Jud. 18, 26.
ויהפכ־נערי־דוד לדרכם 1 S. 25, 12.
וינהגו וילכו לדרכם 1 Sam. 30, 2.
כלם לדרכם פנו Jes. 56, 11.

cum suff.: מִדַּרְכָּם

וישבום מדרכם הרע Jer. 23, 22.
מדרכם אעשה אותם Ez. 7, 27.
כי־שבו מדרכם Jon. 3, 10.

cum suff.: וּמִדַּרְכָּם

ומדרכם הקשה Jud. 2, 19.

dual.: דְּרָכַיִם

מעקש דרכים והוא עשיר Prv. 28, 6.
ונעקש דרכים יפול באחת Prv. 28, 18.

pl.: דְּרָכִים

ובשבעה דרכים Dt. 28, 7. 25.
על־דרכים ירעו Jes. 49, 9.
על־דרכים ישבת להם Jer. 3, 2.
עמדו על־דרכים Jer. 6, 16.
שנים דרכים Ez. 21, 24.

pl.: הַדְּרָכִים

בראש שני הדרכים Ez. 21, 26.

pl. constr.: דַּרְכֵי

כי שמרתי דרכי יי 2 Sam. 22, 22.
כי־עיניו על־דרכי־איש Job. 34, 21.
הוא ראשית דרכי־אל Job. 40, 19.
כי־שמרתי דרכי יי Ps. 18, 22.
דרכיה דרכי־נעם Prv. 3, 17.
כי נכח עיני יי דרכי־איש Prv. 5, 21.
דרכי שאול ביתה Prv. 7, 27.
ואחריתה דרכי־מות Prv. 14, 12. 16, 25.
כל־דרכי־איש זך בעיניו Prv. 16, 2.
ברצות יי דרכי־איש Prv. 16, 7.
את־דרכי עמי Jer. 12, 16.
דרכי בני אדם Jer. 32, 19.
דרכי ציון אבלות Thr. 1, 4.
כי־ישרים דרכי יי Hos. 14, 10.

pl. constr.: בְּדַרְכֵי

כי הלך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 17, 3.
ויגכה לבו בדרכי יי 2 Chr. 17, 6.
בדרכי יהושפט אביך 2 Chr. 21, 12.
בדרכי בית אחאב 2 Chr. 22, 3.
וילך בדרכי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 2.
וילך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 34, 2.
וישירו בדרכי יי Ps. 138, 5.
ללכת בדרכי־חשך Prv. 2, 13.
והלך בדרכי לבך Eccl. 11, 9.

pl. constr.: וּבְדַרְכֵי

ובדרכי אסא 2 Chr. 21, 12.

cum suff.: דְּרָכֵי *p.*

אך־דרכי אל־פניו אוכיח Job. 13, 15.
הלא־הוא יראה דרכי Job. 31, 4.
אמרתי אשמרה דרכי Ps. 39; 2.
והם לא־ידעו דרכי Ps. 95, 10.
אחלי יכנו דרכי Ps. 119, 5.
דרכי ספרתי Ps. 119, 26.
חשבתי דרכי Ps. 119, 59.
כי כל־דרכי נגדך Ps. 119, 168.
וכל־דרכי הסכנתה Ps. 139, 3.
ואשרי דרכי ישמרו Prv. 8, 32.
ועיניך דרכי תרצנה Prv. 23, 26.
ולא דרכיכם דרכי Jes. 55, 8.
גבהו דרכי מדרכיכם Jes. 55, 9.
ודעת דרכי יחפצון Jes. 58, 2.
גדר דרכי בגזית Thr. 3, 9.
דרכי סורר Thr. 3, 11.
אינכם שמרים את־דרכי Mal. 2, 9.

c. h interr.: הַדְּרָכַי

הדרכי לא יתכנו Ez. 18, 29.

pl. c. suff.: בִּדְרָכַי

ואם תלך בדרכי 1 Reg. 3, 14.
ולא־הלכו בדרכי 1 Reg. 11, 33.
והלכת בדרכי ועשית הישר 1 Reg. 11, 38.
ישראל בדרכי יהלכו Ps. 81, 14.
אם־בדרכי תלך Zach. 3, 6.

pl. c. suff.: דְּרָכֵינוּ

נחפשה דרכינו Thr. 3, 40.

pl. c. suff.: כִּדְרָכֵינוּ

כדרכינו וכמעלליהו Zach. 1, 6.

pl. c. suff.: דְּרָכֶיךָ

הודיעני נא את־דרכך Ex. 33, 13.
ולא תצליח את־דרכיך Dt. 28, 29.
כי־אז תצליח את־דרכך Jos. 1, 8.
תקותך ויהם דרכיך Job. 4, 6.
ודעת דרכיך לא תפצנו Job. 21, 14.
ואם־בצע כי־תתם דרכיך Job. 22, 3.
ועל־דרכיך נגה אור Job. 22, 28.
דרכיך יי הודיעני Ps. 25, 4.
אלמדה פשעים דרכיך Ps. 51, 15.
לשמרך בכל־דרכיך Ps. 91, 11.
בכל־דרכיך דעהו Prv. 3, 6.
וכל־דרכיך יכנו Prv. 4, 26.
וכבדתו מעשות דרכיך Jes. 58, 13.

cum suff.: דְּרָכַיִךְ *p. fem.*

למדתי את־דרכיך Jer. 2, 33
ותפזרי את־דרכיך לזרים Jer. 3, 13.
כי דרכיך עליך אתן Ez. 7, 4.
בכל־דרכיך Ez. 16, 47.
וזכרת את־דרכיך ונכלמת Ez. 16, 61

pl. c. suff.: וּדְרָכֶיךָ

ודרכיך למחות מלכין Prv. 31, 3.

pl. c. suff.: בִּדְרָכֶיךָ

לא הלכו בדרכיך 1 Sam. 8, 5.
ייראוך ללכת בדרכיך 2 Chr. 6, 31.
בדרכך חיני Ps. 119, 37.
בדרכיך יזכרוך Jes. 64, 4.
תמים אתה בדרכיך Ez. 28, 15.

c. suff.: כִּדְרָכֶיךָ *p. fem.*

ושפטתיך כדרכיך Ez. 7, 3. 8.
כדרכיך וכעלילותיך Ez. 24, 14.

cum suff.: מִדְרָכֶיךָ

למח תחתנו יי מדרכיך Jes. 63, 17.

cum suff.: דַּרְכֵיכֶם

ונשמו דרכיכם Lev. 26, 22.
ולא דרכיכם דרכי Jes. 55, 8.
היטיבו דרכיכם Jer. 7, 3. 26, 13.
תיטיבו את־דרכיכם Jer. 7, 5.
והטיבו דרכיכם Jer. 18, 11.
הלא דרכיכם לא יתכנו Ez. 18, 25. 29.
וזכרתם שם את־דרכיכם Ez. 20, 43.
וזכרתם את־דרכיכם Ez, 36, 31.
שימו לבבכם על־דרכיכם Hag. 1, 5. 7.

cum suff.: כִּדְרָכֵיכֶם

לא כדרכיכם הרעים Ez. 20, 44.

cum suff.: מִדַּרְכֵיכֶם

שבו מדרכיכם הרעים 2 Rg. 17, 13.
כן גבהו דרכי מדרכיכם Jes. 55, 9.
שובו מדרכיכם הרעים Ez. 33, 11.
והכלמו מדרכיכם Ez. 36, 32.
שובו נא מדרכיכם Zach. 1, 4.

c. suff.: דְּרָכָיו, דְּרָכָו

ללכת בכל־דרכיו Dt. 10, 12. 11, 22.
כי כל־דרכיו משפט Dt. 32, 4.
וללכת בכל־דרכיו Jos. 22, 5.
לכל־דרכו משכיל 1 Sam. 18, 14.
לאיש ככל־דרכיו 1 Reg. 8, 39.
ללכת בכל־דרכיו 1 Reg. 8, 58.
ונתתה לאיש ככל־דרכיו 2 Chr. 6, 30.
כי הכין דרכיו לפני יי 2 Chr. 27, 6.
וייתר דבריו וכל־דרכיו 2 Chr. 28, 26.
לא־הכירו דרכיו Job. 24, 13.
הן־אלה קצות דרכו Job. 26, 14.
וכל־דרכיו לא השכילו Job. 34, 27.
יחילו דרכו בכל־עת Ps. 10, 5.
יודיע דרכיו למשה Ps. 103, 7.
צדיק יי בכל־דרכיו Ps. 145, 17.
ואל־תבחר בכל־דרכיו Prv. 3, 31.
ומעקש דרכיו יודע Prv. 10, 9.
ונלוז דרכיו ברזהו Prv. 14, 2.
בוזה דרכיו יומת Prv. 19, 16.
וישר הוא יכין דרכיו Prv. 21, 29.
וכל־דרכיו אישר Jes. 45, 13.
דרכיו ראיתי וארפאהו Jes. 57, 18.
ופקדתי עליו דרכיו Hos. 4, 9.
פתח יקוש על־כל־דרכיו Hos. 9, 8.

cum suff.: וּדְרָכָיו

דברי אביה ודרכיו 2 Chr. 13, 22.
וכל־מלחמתיו ודרכיו 2 Chr. 27, 7.

Digitized by Google

cum suff.: בְּדַרְכֵּיו
Dt. 8, 6. ללכת בדרכיו
Dt. 19, 9. וללכת בדרכיו
Dt. 26, 17. לאלהים וללכת בדרכיו
Dt. 28, 9. וחלכת בדרכיו
Dt. 30, 16. ללכת בדרכיו ולשמר
1 Sam. 8, 3. ולא־הלכו בניו בדרכו ללכת בדרכיו לשמר
1 Reg. 2, 3. חקתיו
Ps. 119, 3. בדרכיו הלכו
Ps. 128, 1. ההלך בדרכיו
Jes. 42, 24. ולא־אבו בדרכיו הלוך
Joel 2, 7. ואיש בדרכיו ילכון

cum suff.: מִדְרָכֶיו
Jer. 32, 19. לתת לאיש כדרכיו
Ez. 18, 30. איש כדרכיו אשפט אתכם
Ez. 33, 20. כדרכיו אשפוט
Hos. 12, 3. ולפקד על־יעקב כדרכיו

cum suff.: מִדְרָכָיו
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב
Jes. 2, 3. ויורנו מדרכיו
Ez. 18, 23. בשובו מדרכו וחיה
Mich. 4, 2. ויורנו מדרכיו

cum suff.: דְּרָכֶיהָ
Prv. 3, 17. דרכיה דרכי־נעם
Prv. 6, 6. ראה דרכיה וחכם
Prv. 7, 25. אל־ישט אל־דרכיה לבך
Jer. 2, 23. משרכת דרכיה

cum suff.: דַּרְכֵיהֶם
Job. 24, 23. ועיניהו על־דרכיהם
Jer. 16, 17. עיני על־כל־דרכיהם

cum suff.: בְּדַרְכֵיהֶם
Jes. 66, 3. גם־המה בחרו בדרכיהם
Jer. 18, 15. ויכשלום בדרכיהם

pl. c. suff.: מַדְּרָכֵיהֶם
2 Chr. 7, 14. וישבו מדרכיהם הרעים
Jer. 15, 7. מדרכיהם לוא שבו

pl. c. suff.: בְּדַרְכֵיהֶן
Ez. 16, 47. ולא בדרכיהן הלכת

מִדְרָךְ
ע' וסמיך מִדְרָךְ, וסמ"ג מקום סדליכם [שעטנע], ווען תורת מ' הזמוז.
n. m. locus, qui calcatur, sequente קָהּ. LXX. *βῆμα.*

constr.: מִדְרַךְ
Dt. 2, 5. עד מדרך כף־רגל

הַרְכֹּמֹן

ע' וסכווכ עי' לעיל עקת אַדַּרְכֹּנִי, והקמווכ שלפנכו רקזיק, כי מוככנת סמלם מן הַר מלך [דאַרף] הָבְמֹן קצת נלזון פלס, על כי לים קצת היס מוענע על הימענע סוס. לפצמים נק' כוסף נרקם לו נקסר הס'.
n. m., quod quid significet, inveneris supra s. v. אַדַּרְכֹּן, quae forma ex nostra correpta est, atque initialis א additamento aucta. Compositum est nomen hujus numi ex הַר (persice: *dara, darab*, הָרֵב targumice: rex), et בָּמֹן (h. e. arcus), propter incusam sagittarii imaginem. Gemar. דַּרְכּוֹן, gr. *Δαρεικός.* LXX. *δραχμή, νόμισμα.*

pl.: דַּרְכְּמוֹנִים
Esr. 2, 69. דרכמונים ששרבאות
Neh. 7, 70. זהב דרכמנים אלף
Neh. 7, 71. דרכמנים שתי רבות
Neh. 7, 72. דרכמנים שתי רבוא

pl.: לָאדַרְכְּמֹנִים
Esr. 8, 27. *לאדרכמנים אלף

pl.: וַאֲדַרְכֹנִים
1 Chr. 29, 7. ואדרכנים רבו וכסף

pl.: לָאדַרְכֹנִים
Esr. 8, 27. לאדרכנים אלף

דָּרַם

פעל לף-עונר כף נגור, ושרשו קוד. ודע שהשרש של סגור הָרוֹם כמו שלמדנו, כי ססגור מן דרך סנל ודיק, ומשולנת סמשוכ של צָמוֹן מן נמן.
vrb. praeter unum deriv. in *scriptura* non usitatum (gemar. *denom.* חִנָּדִים, sicut חִנָּזִיב (Baba batra 25, b.). Notio hujus verbi *ἐν αἰνίγμασι.* Certe origo nominis הָרוֹם in v. הָרַם, non הָרַר quaerenda est; idque certis de caussis, quas lector sagax ipse inveniet.

הָרוֹם
ע' וסכווכ נגר וקימן ויקן [ויל, מיעטנע], והשרש דרס. נמלק פעל נויר הסשׂ שוס הַדָּרִים כמו הַצָּפוֹן מן נפון [נענ נקל כ"ס ע"נ].
n. m. meridies, regio meridiana (syn. נֶגֶב, תֵּימָן, יָמִין). LXX. *Λίψ, νότος.*

Eccl. 1, 6. הולך אל־דרום
Ez. 21, 2. והטף אל־דרום

וָדָרוֹם
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה

הַדָּרוֹם
Ez. 40, 24. ויולכני דרך הדרום
Ez. 40, 24. והנה־שער דרך הדרום
ושער לחצר החניתי דרך הדרום
Ez. 40, 27.
Ez. 40, 27. דרך הדרום מאה אמות
Ez. 40, 28. בשער הדרום
Ez. 40, 28. וימד את השער הדרום
Ez. 40, 44. ופניהם דרך הדרום
Ez. 40, 45. 42, 12. דרך הדרום
Ez. 42, 13. לשכות הדרום
Ez. 42, 18. רוח הדרום מדד

בַּדָּרוֹם
Eccl. 11, 3. ואם־יפול עץ בדרום

לַדָּרוֹם
Ez. 41, 11. ופתח אחד לדרום

מִדָּרוֹם
Job. 37, 16. בהשקט ארץ מדרום

דָּרַע

ח׳
ע"ם כמו וכוע נענני ע"ג, ולפעמים נק' נוסף נרקם אֶדְרֶע.
n. comm., sicut זְרוֹעַ hebraicum, interdum praefixo א prosthetico אֶזְרוֹעַ, sicut אֶדְרֶע. LXX. *βραχίων.*

pl. c. suff.: תְּדָרְעוֹתֵי
Dan. 2, 32. חדוהי ודרעוהי די כסף

c. a posth.: בְּאֶדְרַע *sg.*
Esr. 4, 23. ובטלו המו באדרע וחיל

דֶּרֶר

וכוף דֶּר, פעל נודל ולף-עונר כף נגויר דֶּר [מין נקן יקיס], הָרוֹר, כי סכגוכות הָרוֹם, הַדַּדָּר, לפי לוסל והשרות סמדקדיס, נתין משנן ומשנכס, לפקי שידעכו שהרש דלרך דֶּר [דור], ולרכוס הָרֶם. סהלנס מכוסלת: ף' לשון נכנון ווסיהס סוספוות וסילל [נלאָכְנען, שיי-מענן], וכמלת הזרש גם נפעלי אָדַר, חָדַר, וכן נשמת הוזו דר [s. *drî*] ונשלחי שמתי קלס ועכנ. כ' נמכוון דֶּר לעיל, קצר סהלקן שלו הַדָּר [עי' לעולה לף רעף], לוסר רליסה והתנוללות, וכן נשמתי קלס ועכנ. vel potius דֶּר, *v. intr.*, significatione bipartitum, duobus duntaxat in propaginibus conspicuum, דֶּר et הָרוֹר; grammatici mira cogitationum conglutinatione vel הַרְהֵר (rad. הֶר) et הָרוֹם (r. הָרַם) hoc de verbo deduxerunt: 1) splendere, micare, qua vi eandem radicem habes in verbis אָדַר, חָדַר, sanscr. *dṛî*; 2) currere, vi eadem, qua supra הֶר, unde productum est הָדַר.

הֶד
ע"ן, והמשוע מין לפן יקרס הנקלף פְּנִינִים [פעולע] לו פָּנִי, וכקיק כן ע"ם ליסודו ונכנולו על־נענק כשרש. ולע שמשס סוס נלזון יִשְׂעָפֶל דר ודרס, ונקנוס נמר וס נכ הַדָּא כמו ודולף לכרכי יפף לנף, נקנוס לפקר.
n. m. lapidis pretiosi vel margaritae, a splendore s. nitore. Cum radice hebraica consentit arabica: *dara*, unde *dura*, unio (hinc targ. הִדְּרָא דְּבִרְכֵי נַצָּא נַצָּא, h. e. Arabiae). LXX. *λίθος, πάρινος.*

וְדַר
Esth. 1, 6. ודר וסתרת

הָרוֹר
ע"ן וסכווכס סספנוללוס לפכס ולפנס וסקנוס [פרייעס לוסספערצוויי־פלען], וסכלודים ופוור לרכיס סשלל על לנר מלנרי"ם ולי־ניל" [ויולל], ומוס נפוור לרוור, סהלנס נפור מקנודל ולי־ניל" סמפור לרכיו, ומר־לרוו כלנון מור סנוול נקנוס לו נכנדכס ומענמו; לו לניין סקנוס נענס, כמו קלל לרוו, שכס סלרוו, וסוף סשקרוו, ומסוקרים יוכלו לנכס כקפנס.
n. m. volatus liber ac solutus, erratio libera, hinc de rebus s. animantibus agrestibus, feris, immansuetis, passim ac libere vagantibus. Qua propter צִפּוֹר הָרוֹר de ave dicitur non domestica, sed agresti, volatica, inconstantibus volatibus vagante; מֹר־דְּרוֹר de myrrha sponte libereque fluente, stacte sive stillaticia (*σμύρνα σταχτή*). Interdum absolute de libertate h. e. vel liberorum vel libertorum statu (syn. חֵרוּת, שְׁחְרוּר). LXX. *ἄφεσις;* צ' ד' *στρουθίον, τρυγών* (targ. שַׁפְרִירְתָּא, syr. *shufrino* = *τρυγών*: Jer. 8, 7.); *σμύρνη, ἐκλεκτή.*

Ex. 30, 23. מר־דרור חמש מאות
Lev. 25, 10. וקראתם דרור בארץ
Jes. 61, 1. לקרא לשבוים דרור
Jer. 34, 8. לקרא להם דרור
Jer. 34, 15. לקרא דרור איש לרעהו
Jer. 34, 17. לקרא דרור איש לאחיו
Jer. 34, 17. קרא לכם דרור

הַדְּרוֹר
Ez. 46, 17. עד־שנת הדרור

בַּדְּרוֹר
Prv. 26, 2. כדרור לעוף

דְּרוֹר
Ps. 84, 4. ודרור קן לה

דָּרַשׁ

פעל רס־סנרך, וסלנקו קדומס כמו הָרַס נקרמי, לוסר עכין רמיסס ולכלוך [נעצעטעטען, נעצרייבען], ונמכוון וס משרש נשמתי קלס ועכנ, והסקלר ממנו הֶשׁ נמקום הס'. סהשלוח נדיוק מקודוק: ף' הלכלוך נדנר נשלל על הוועס ועמילה כהשלל נרוקי [libros terere], ומוס מדרש. כ' שקריכס ופקתיכס [פַּאָרשען, וויסען], ופמיסס דנר, לוסר קקור לים לו דנר לאדרכנים אלף

דְּרִים

פעל לף-עונר כף נגור, ושרשו קוד. ודע שהשרש של סגור הָרוֹם כמו שלמדנו, כי ססגור מן דרך סנל ודיק, ומשולנת סמשוכ של צָמוֹן מן נמן.
vrb. praeter unum deriv. in *scriptura* non usitatum (gemar. *denom.* חִנָּדִים, sicut חִנָּזִיב (Baba batra 25, b.). Notio hujus verbi *ἐν αἰνίγμασι.* Certe origo nominis הָרוֹם in v. הָרַם, non הָרַר quaerenda est; idque certis de caussis, quas lector sagax ipse inveniet.

הָרוֹם
ע"ן וסכווכס נגר וקימן ויקן [ויל, מיעטנע], והשרש דרס. נמלק פעל נויר הסשׂ שוס הַדָּרִים כמו הַצָּפוֹן מן נפון [נענ נקל כ"ס ע"נ].
n. m. meridies, regio meridiana (syn. נֶגֶב, תֵּימָן, יָמִין). LXX. *Λίψ, νότος.*

Eccl. 1, 6. הולך אל־דרום
Ez. 21, 2. והטף אל־דרום

וָדָרוֹם
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה

הַדָּרוֹם
Ez. 40, 24. ויולכני דרך הדרום
Ez. 40, 24. והנה־שער דרך הדרום
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
Ez. 40, 27.
Ez. 40, 27. דרך הדרום מאה אמות
Ez. 40, 28. בשער הדרום
Ez. 40, 28. וימד את השער הדרום
Ez. 40, 44. ופניהם דרך הדרום
Ez. 40, 45. 42, 12. דרך הדרום
Ez. 42, 13. לשכות הדרום
Ez. 42, 18. רוח הדרום מדד

בַּדָּרוֹם
Eccl. 11, 3. ואם־יפול עץ בדרום

לַדָּרוֹם
Ez. 41, 11. ופתח אחד לדרום

מִדָּרוֹם
Job. 37, 16. בהשקט ארץ מדרום

דָּרַע

ח׳
ע"ם כמו וכוע נענני ע"ג, ולפעמים נק' נוסף נרקם אֶדְרֶע.
n. comm., sicut זְרוֹעַ hebraicum, interdum praefixo א prosthetico אֶזְרוֹעַ, sicut אֶדְרֶע. LXX. *βραχίων.*

pl. c. suff.: תְּדָרְעוֹתֵי
Dan. 2, 32. חדוהי ודרעוהי די כסף

c. a posth.: בְּאֶדְרַע *sg.*
Esr. 4, 23. ובטלו המו באדרע וחיל

דֶּרֶר

וכוף דֶּר, פעל נודל ולף-עונר כף נגויר דֶּר [מין נקן יקיס], הָרוֹר, כי סכגוכות הָרוֹם, הַדַּדָּר, לפי לוסל והשרות סמדקדיס, נתין משנן ומשנכס, לפקי שידעכו שהרש דלרך דֶּר [דור], ולרכוס הָרֶם. סהלנס מכוסלת: ף' לשון נכנון ווסיהס סוספוות וסילל [נלאָכְנען, שיי-מענן], וכמלת הזרש גם נפעלי אָדַר, חָדַר, וכן נשמת הוזו דר [s. *drî*] ונשלחי שמתי קלס ועכנ. כ' נמכוון דֶּר לעיל, קצר סהלקן שלו הַדָּר [עי' לעולה לף רעף], לוסר רליסה והתנוללות, וכן נשמתי קלס ועכנ. vel potius דֶּר, *v. intr.*, significatione bipartitum, duobus duntaxat in propaginibus conspicuum, דֶּר et הָרוֹר; grammatici mira cogitationum conglutinatione vel הַרְהֵר (rad. הֶר) et הָרוֹם (r. הָרַם) hoc de verbo deduxerunt: 1) splendere, micare, qua vi eandem radicem habes in verbis אָדַר, חָדַר, sanscr. *dṛî*; 2) currere, vi eadem, qua supra הֶר, unde productum est הָדַר.

הֶד
ע"ן, והמשוע מין לפן יקרס הנקלף פְּנִינִים [פעולע] לו פָּנִי, וכקיק כן ע"ם ליסודו ונכנולו על־נענק כשרש. ולע שמשס סוס נלזון יִשְׂעָפֶל דר ודרס, ונקנוס נמר וס נכ הַדָּא כמו ודולף לכרכי יפף לנף, נקנוס לפקר.
n. m. lapidis pretiosi vel margaritae, a splendore s. nitore. Cum radice hebraica consentit arabica: *dara*, unde *dura*, unio (hinc targ. הִדְּרָא דְּבִרְכֵי נַצָּא נַצָּא, h. e. Arabiae). LXX. *λίθος, πάρινος.*

וְדַר
Esth. 1, 6. ודר וסתרת

הָרוֹר
ע"ן וסכווכס סספנוללוס לפכס ולפנס וסקנוס [פרייעס לוסספערצוויי־פלען], וסכלודים ופוור לרכיס סשלל על לנר מלנרי"ם ולי־ניל" [ויולל], ומוס נפוור לרוור, סהלנס נפור מקנודל ולי־ניל" סמפור לרכיו, ומר־לרוו כלנון מור סנוול נקנוס לו נכנדכס ומענמו; לו לניין סקנוס נענס, כמו קלל לרוו, שכס סלרוו, וסוף סשקרוו, ומסוקרים יוכלו לנכס כקפנס.
n. m. volatus liber ac solutus, erratio libera, hinc de rebus s. animantibus agrestibus, feris, immansuetis, passim ac libere vagantibus. Qua propter צִפּוֹר הָרוֹר de ave dicitur non domestica, sed agresti, volatica, inconstantibus volatibus vagante; מֹר־דְּרוֹר de myrrha sponte libereque fluente, stacte sive stillaticia (*σμύρνα σταχτή*). Interdum absolute de libertate h. e. vel liberorum vel libertorum statu (syn. חֵרוּת, שְׁחְרוּר). LXX. *ἄφεσις;* צ' ד' *στρουθίον, τρυγών* (targ. שַׁפְרִירְתָּא, syr. *shufrino* = *τρυγών*: Jer. 8, 7.); *σμύρνη, ἐκλεκτή.*

Ex. 30, 23. מר־דרור חמש מאות
Lev. 25, 10. וקראתם דרור בארץ
Jes. 61, 1. לקרא לשבוים דרור
Jer. 34, 8. לקרא להם דרור
Jer. 34, 15. לקרא דרור איש לרעהו
Jer. 34, 17. לקרא דרור איש לאחיו
Jer. 34, 17. קרא לכם דרור

הַדְּרוֹר
Ez. 46, 17. עד־שנת הדרור

בַּדְּרוֹר
Prv. 26, 2. כדרור לעוף

דְּרוֹר
Ps. 84, 4. ודרור קן לה

דָּרַשׁ

פעל רס־סנרך, וסלנקו קדומס כמו הָרַס נקרמי, לוסר עכין רמיסס ולכלוך [נעצעטעטען, נעצרייבען], ונמכוון וס משרש נשמתי קלס ועכנ, והסקלר ממנו הֶשׁ נמקום הס'.

1 *pl. cum suff.:* דְּרַשְׁנֻהוּ
כי־לא דרשתהו בימי שאול — 1 Chr. 13, 3.
כי־לא דרשתהו כמשפט — 1 Chr. 15, 13.
part.: דֹּרֵשׁ, הוֹרֵשׁ
אשר־יי אלהיך דרש — Dt. 11, 12.
כי כל־לבבות דורש יי — 1 Chr. 28, 9.
דרש טוב לעמו — Esth. 10, 3.
כי־דרש דמים אותם זכר — Ps. 9, 13.
דרש את־אלהים — Ps. 14, 2. 53, 3.
אין דורש לנפשי — Ps. 142, 5.
דרש אין לה — Jer. 30, 17.
איבו דרש לשלום — Jer. 38, 4.
ואין דורש ואין מבקש — Ez. 34, 6.
ומה־יי דורש ממך — Mich. 6, 8.
part.: וְדֹרֵשׁ
ודרש אל־המתים — Dt. 18, 11.
ודרש רשה תבואנו — Prv. 11, 27.
ודרש משפם — Jes. 16, 5.
part.: הַדֹּרֵשׁ
ונשאו עיט כעון הדרש — Ez. 14, 10.
constr. pl.: דֹּרְשֵׁי
דרשי אלהים — Ps. 69, 33.
constr. pl.: וְדֹרְשֵׁי
ודרשי יי לא־יחסרו — Ps. 34, 11.
ודרשי רעתי דברו הוות — Ps. 38, 13.
p. pl. c. suff.: דֹּרְשֶׁיךָ
כי לא־עזבת דרשיך — Ps. 9, 11.
p. pl. c. suff.: דֹּרְשָׁיו
יהללו יי דרשיו — Ps. 22, 27.
זה דור דרשו — Ps. 24, 6.
part. pass. pl.: דְּרוּשִׁים
דרושים לכל־חפציהם — Ps. 111, 2.
part. pass.: דְּרוּשָׁה *sg. fem.*
ולך יקרא דרושה — Jes. 62, 12.
inf. abs.: דָּרוֹשׁ
דרש דרש משה — Lev. 10, 16.
דרש ידרשנו יי — Dt. 23, 22.
inf. constr.: דְּרֹשׁ
עד דרש אחיך אתו — Dt. 22, 2.
inf. constr.: לִדְרֹשׁ
ילך לדרש את־יי — Gn. 25, 22.
הלם לדרש אלהים — Ex. 18, 15.
לדרש דבר מעמך — 1 Reg. 14, 5.
עוד איש־אחד לדרוש את־יי — 1 Reg. 22, 8.
לדרוש בבעל זבוב — 2 Rg. 1, 3. 6. 16.
השלח אתכם לדרש את־יי — 2 Reg. 22, 18.
ונם־לשאול באוב לדרוש — 1 Chr. 10, 13.
ללכת לפניו לדרש אלהים — 1 Chr. 21, 30.
לדרוש ליי אלהיכם — 1 Chr. 22, 19.
כי לא הכין לבו לדרוש את־יי — 2 Chr. 12, 14.
לדרוש את־יי אלהי אבותיהם — 2 Chr. 14, 3. 15, 12.
לדרש את־יי מאתו — 2 Chr. 18, 7.
לבבך לדרש האלהים — 2 Chr. 19, 3.
את־עניו לדרוש — 2 Chr. 20, 3.
ייחי לדרש אלהים — 2 Chr. 26, 5.
לדרוש האלהים ליי — 2 Chr. 30, 19.
ובמצוה לדרש לאלהיו — 2 Chr. 31, 21.
לדרש המופת אשר היה — 2 Chr. 32, 31
לדרוש לאלהי דויד — 2 Chr. 34, 3.
השלח אתכם לדרוש ביי — 2 Chr. 34, 26.
לדרש ליי אלהי ישראל — Esr. 6, 21.
לדרש את־תורת יי — Esr. 7, 10.
לדרוש ולתור בחכמה — Eccl. 1, 13.
לדרש את־יי — Ez. 20, 1.
ויתת לדרוש את־יי — Hos. 10, 12.
inf. constr.: לְדָרְשׁ־
ובא אל־הנביא לדרש־לו — Ez. 14, 7.

inf. c. h interrr.: הַלְדָּרְשׁ
הלדרש אתי — Ez. 20, 3.
inf. constr.: *לְדָרִישׁ
*לדריוש הדבר — Esr. 10, 16.
inf. c. suff.: דָּרְשׁוֹ
ובימי דרשו את־יי — 2 Chr. 26, 5.
inf. c. suff.: לִדְרְשֵׁנִי
אתכם אלי לדרשני — Jer. 37, 7.
imperat.: דְּרֹשׁ־
דרש־נא כיום — 1 Reg. 22, 5.
דרש־נא כיום את־דבר יי — 2 Chr. 18, 4.
דרש־נא בעדנו — Jer. 21, 2.
imperat. pl.: דִּרְשׁוּ
לכו דרשו בבעל זבוב — 2 Rg. 1, 2.
לכו דרשו את־יי — 2 Reg. 22, 13.
דרשו יי ועזו — 1 Chr. 16, 11.
לכו דרשו את־יי — 2 Chr. 34, 21.
דרשו יי ועזו — Ps. 105, 4.
דרשו משפט — Jes. 1. 17.
דרשו אל־האבות — Jes. 8, 19.
דרשו מעל־ספר יי — Jes. 34, 16.
דרשו יי בהמצאו — Jes. 55, 6.
דרשו את־יי וחיו — Am. 5, 6.
דרשו־טוב ואל־רע — Am. 5, 14.
pl.: וְדִרְשׁוּ
ודרשו כל־מצות יי — 1 Chr. 28, 8.
ודרשו את־שלום העיר — Jer. 29, 7.
impt. pl. c. s.: דִּרְשׁוּנִי
דרשוני וחיו — Am. 5, 4.
1 *imperf.:* אֶדְרֹשׁ
לנפשתיכם אדרש — Gn. 9, 5.
אדרש את־נפש — Gn. 9, 5.
אנכי אדרש מעמו — Dt. 18, 19.
אולם אני אדרש אל־אל — Job. 5, 8.
אדרוש את־תרומתיכם — Ez. 20, 40.
מיד־הצפה אדרש — Ez. 33, 6.
cum h: וְאֶדְרְשָׁה־
ואדרשה־בה — 1 Sam. 28, 7.
1 *impf. c. suff:* אֶדְרְשֶׁנּוּ
מיד כל־חיה אדרשנו — Gn. 9, 5.
2 *imperf.:* תִּדְרֹשׁ
ופן־תדרש לאלהיהם — Dt. 12, 30.
לא־תדרש שלמם — Dt. 23, 7.
ולחמאתי תדרוש — Job. 10, 6.
אמר בלבו לא תדרש — Ps. 10, 13.
תדרוש־רשעו בל־תמצא — Ps. 10, 15.
impf. c. suff.: תְּדָרְשֶׁנּוּ
כי תדרשנו בכל־לבבך — Dt. 4, 29.
אם־תדרשנו — 1 Chr. 28, 9.
לנפש תדרשנו — Thr. 3, 25.
3 *imperf.:* יִדְרֹשׁ
וכל אשר לא־ידרש ליי — 2 Chr. 15, 13.
ואחר כל־יורק ידרוש — Job. 39, 8.
כגבה אפו בל־ידרש — Ps. 10, 4.
עם אל־אלהיו ידרש — Jes. 8, 19.
3 *imperf.:* וְיִדְרֹשׁ
ירא יי וידרש — 2 Chr. 24, 22.
3 *imperf.:* וַיִּדְרֹשׁ
וישלח דוד וידרש — 2 Sam. 11, 3.
וידרש יחזקיהו — 2 Chr. 31, 9.
c. suff.: יְדָרְשֶׁנּוּ
כי־דרש ידרשנו יי — Dt. 23, 22.
c. suff.: יְדָרְשֶׁנּוּ
אל־ידרשהו אלוה ממעל — Joh. 3, 4.
c. suff.: וַיְדָרְשֶׁהוּ
וידרשהו שלמה — 2 Chr. 1, 5.
1 *pl.:* נָדְרוֹשׁ
כי ככם מדרוש לאלהיכם — Esr. 4, 2.
1 *pl.:* וְנִדְרְשָׁה
ונדרשה מאורו — 1 Reg. 22, 7.
ונדרשה את־יי מאורו — 2 Rg. 3, 11.
נביא ליי עוד ונדרשה — 2 Chr. 18, 6.
2 *pl.:* תִּדְרְשׁוּ
לשכנו תדרשו — Dt. 12, 5.
ולא־תדרשו שלמם וטובתם — Esr. 9, 12.
ואל־תדרשו בית־אל — Am. 5, 5.
2 *pl. c. suff.:* תִּדְרְשֻׁנִי
ומצאתם כי תדרשני — Jer. 29, 13.
2 *pl. c. suff.:* תִּדְרְשֻׁנִי
ואם־תדרשהו ימצא לכם — 2 Chr. 15, 2.
3 *pl.:* יִדְרְשׁוּ *p.*
אליו גוים ידרשו — Jes. 11, 10.
אותך לא ידרשו — Jer. 30, 14.
3 *pl.:* יִדְרְשׁוּן *p.*
יום יום ידרשון — Jes. 58, 2.
3 *pl.:* וַיִּדְרְשֻׁהוּ
וידרשו ויבקשו — Jud. 6, 29.
3 *pl. c. suff.:* יִדְרְשׁוּהוּ
בכל־לב ידרשוהו — Ps. 119, 2.
Nif-al: נִדְרַשׁ *p.*
וגם־דמו הנה נדרש — Gn. 42, 22.
1 *perf.:* נִדְרַשְׁתִּי
נדרשתי ללוא שאלו — Jes. 65, 1.
pl.: נִדְרָשׁוּ *p.*
למלכות דויד נדרשו — 1 Chr. 26, 31.
inf c. h interr.: הֲנֶאְדָּרֵשׁ
האדרש אדרש להם — Ez. 14, 3.
1 *imperf.:* אֶדָּרֵשׁ
האדרש אדרש להם — Ez. 14, 3.
אם־אדרש לכם — Ez. 20, 3. 31.
ואני אדרש לכם — Ez. 20, 31.
אדרש לבית־ישראל — Ez. 36, 37.

מִדְרָשׁ

ס"ו וסמיך מִדְרַשׁ מסזוסץ דסץ. סכוונס סיסוס ונקוד ונסר ספר מס [קויסלע-גונג, ערקלֶערונג, עקסעגעזע], ומ"ד סיסוס ספר סמלכים סהלנה נקוד ופיוס ספר סמלכים, ונגמרק לרוב. סהס הִרְוּשׁ נשמה רנכלה ערק מליס לפני סהסון, ע"כ סיוס סקוסס, וסמעריך נקיק הַדְּרָשׁוֹן, והמעכת הַדְּרָשׁוֹת, ומקום סלריסם בֵּית הַמִּדְרָשׁ. ולע קוק שנשם מדרש מנויכ קנוכ ספיים סרנה, ספר זייכים לעקוב ונקוד סקוסה, וסק קנערפס לספרי כנלה, יהיו יוסר מכ' מקוס.

n. m., investigatio rei, interpretatio, narratio, expositio. Rabbinice מִדְרָשׁ (*medras*) etiam de museo, ubi literis incumbitur, de interpretatione mystica vel anagogica (v. c. מִדְרַשׁ רַבּוֹתֵינוּ, מ' אַגָּדָה, הִרְשָׁה, דְּרָשָׁן, הִרְוּשׁ, unde דְּרָשָׁן, orator). V. Eliam in Tisbite. Similiter in Suris Koranicis *darasa* et *midras* usurpatur, nomina, ut videtur, a Jndaeis accepta (v. *Abraham Geiger* p. 51.). LXX. *βιβλίον, γραφή*, id quod bene animadverte.

constr.: מִדְרַשׁ
על־מדרש ספר המלכים — 2 Chr. 24, 27.
constr.: בְּמִדְרַשׁ
כתובים במדרש הנביא — 2 Chr. 13, 22.

דֶּשֶׁא

פעל נוד, וסכוונס סיוס ונכנוס סצרוס ומוקס [שפרעסטען], וסכוסף חִדְשִׁיא כלנכו יונק. ולע שפעל סוס נקנוס הֲיֵה, ומוס סעקיד נשפעל תַּדְהֵי סלנון כמו תַּדְהֵי או תַּדְהֵי, וכיו כיל, מן הֲיֵה נעכנוס שקי סקמוכוס, וכנוסקק לקקינק תַּדְהֵי מן הָיָה נסכום הֲיֵה או נכקוף סת' תַּדְהֵי וסכל ק'. סוכנקי כין סמון שכקי קדס ועכנ, ונקנקי ולק מלאקי לקיו וכעו, ולק נפשעל חִדַּשׁ מלאקי סצרס ע"כ.

v. intr., germinare, progerminare, pullulare, virescere. *Hif.* הִדְשִׁיא, herbescentem viriditatem emittere. Targ. דְּיָא; impf. Af. תַּדְהֵי (= תַּדְהֵיצִי, תַּדְהֵיצִי) vel תַּדְהֵי (a v. הֵיצִי, per literarum trajectionem) vel תַּדְהֵי (per literae extremae apocopen). De radice v. חָדַשׁ.

LXX. *βλαστάνειν.*

3 *perf. pl.:* דָּשְׁאוּ
דשאו נאות מדבר — Joel 2, 22.
Hif-il: הִדְשִׁיא
3 *impf. f. ap.:* תַּדְשֵׁא
תדשא הארץ דשא — Gn. 1, 11.

דֶּשֶׁא

ס"ו לניון נמק סכן ונוכ סדק [יוכנעם נרין], ועכנ הוק סנדול, וקנר נכנל ין שכיסס כילוע. נקכנוס דֶּיָא נקטוי סס', נסוסס תַּדְהֵי נסכוס, נעכני ול ס כמוסו, ונצמס סנלמ אֶדְשָׁא נקלוף.

n. m. viriditas herbescens, gramen tenerum (opp. עֵשֶׂב herba, quae nixa fibris stirpium adolevit). S. Isaaki: *herbage*, Targ. דֶּיָא, syr. תאדא, zab. *athsho*, arab. *vadas*.

תדשא הארץ דשא — Gn. 1, 11.
דשא עשב מזריע זרע — Gn. 1, 12.
כשעירים עלי־דשא — Dt. 32, 2.
מנגה ממטר דשא מארץ — 2 S. 23, 4.
עשב שדה וירק דשא — 2 Rg. 19, 26.
חינהק פרא עלי־דשא — Job. 6, 5.
ולהצמיח מצא דשא — Job. 38, 26.
בנאות דשא ירביצני — Ps. 23, 2.
וכירק דשא יבלון — Ps. 37, 2.
גלה חציר ונראה־דשא — Prv. 27, 25.
כלה דשא — Jes. 15, 6.
וירק דשא — Jes. 37, 27.
כי לא־היה דשא — Jer. 14, 5.
כַּדֶּשֶׁא
כדשא תפרחנה — Jes. 66, 14.

דָּשַׁן

פעל נוד, וסכוונס סיוס ענין ועפוס עוון ומכיל [פֶּעטע ויין], והכנל הַדָּשָׁן יונק, לוקר הענין, ועפולי" אלו הכנכ. לו ציסיס סכנל נויל קנס הַדָּשָׁן. וקפעל נכ פעולי". סהנקלוס קלוס סנכה, קן מק הפעל וקמלוקו נרין קפוס. ולע לוס שנעכני נאר הַדָּשָׁן נקאר דשם נא', וע"י יונן שוכן הנכם הַדָּשָׁן, שָׁם, ונקמק נאלמ נכם כאכוון נפעלי תְּדַשֵּׁם, שָׁמֵן וכדומה.

v. intr., pinguem, opimum esse; *Pi.* הִדָּשֵׁן, pinguefacere. *Pu.* pinguefieri. *Hotpa.* adipe obduci. Radix est דָּשַׁן, שָׁמַם, unde arab. *da-sima*, quae invenitur in vv. שָׁמֵן, חָדַשׁ. LXX. *παχύνειν, κορεννύναι, ἐμπλήθειν; θυσιαστήριον. Pi.* λιπαίνειν, *πιαίνειν; καλυπτῆρα ἐπιθέναι. Pu.* *ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι, ἁπλοῦς.*

Pi-el: הִדָּשֵׁן
2 *perf.:* הִדְשַׁנְתָּ
דשנת בשמן ראשי — Ps. 23, 5.
3 *prf. pl.:* וְדִשְׁנוּ
ודשנו את־המזבח — Num. 4, 13.
inf. c. suff.: לְדַשְּׁנוֹ
ועשית סיריתיו לדשנו — Ex. 27, 3.
3 *imperf.:* יְדַשְּׁנֶה
ידשנה סלה — Ps. 20, 4.
3 *f. imperf.:* תְּדַשֶּׁן־
שמועה טובה תדשן־עצם — Prv. 15, 30.

Digitized by Google

Pu-al: דֻּשַּׁן

3 imperf.: יְדֻשָּׁן *p.*

Prv. 28, 28. ובטה על־יי ידשן

Jes. 34, 7. ועפרם מחלב ידשן

3 imperf.: תְּדֻשֶּׁן *fem.*

Prv. 11, 25. נפש ברכה תדשן

Prv. 13, 4. ונפש חרוצים תדשן

Hotpa-el: הִתְדַּשֵּׁן

3perf.fem.: דִּתְדַּשְּׁנָה

Jes. 34, 6. הדשנה מחלב

דָּשֵׁן

תוקפי מן דשן, וכשווכס נכיף ושמן ומון [פעטע], נמשקל על מקיל ומכף הגנוסס והסול העצר ומכדיגוס, וכי פעם גם נמשקלוס כוסס.

adj. (a v. דָּשַׁן) pinguis, opimus, plenus succi atque sanguinis, tropice: valens tum viribus tum auctoritate (v. חָשַׁם). LXX. *πίων, πλησμονή.*

Jes. 30, 23. והיה דשן ושמן

דְּשָׁן

Dt. 31, 20. ואכל ושבע ודשן

pl.: דְּשָׁנִים

Ps. 92, 15. דשנים ורעננים יהיו

pl. constr.: דִּשְׁנֵי

Ps. 22, 30. וישתחוו כל־דשני־ארץ

דֶּשֶׁן

ס"נ, וככוני דֶּשֶׁנִי, וכשווכס מוכפלת: ס' פמח ומשומן [פעטע־נקיין], נמשקל על מוווכוס לו על מצמס וכדומס, לו גם על הפריס ומכוני. כ' לפר השומן לו מקלס נשר־השומן [צעטע־פעט], נהנפל מן לפר ע"ם. וכלמר דשן מלפר הקלכוכוס הכשרים, לו מלפר מיכים. וכשווכס הכ' דֶּשֶׁן, לומר הסכית הדשן, לו גם נסיס לדשן, ומכוון לפ' דַּשְׁמָה נשפט נכנלס.

n. m. 1) pinguedo, epulae lautae atque magnificae, foecunditas, ubertas; 2) cinis adipis *carnium*-que combustarum (*Fettasche*), relictus ille vel in ara vel in rogo. Hinc denom. דָּשַׁן, cinerem fieri, aut cinere purgare. LXX. *σποδός, σποδιά, πιότης, κατακάρπωσις, τὰ ἀγαθά.*

דָּשֵׁן *p.* דֶּשֶׁן

Job. 36, 16. ונחת שלחנך מלא דשן

Ps. 65, 12. ומעגליך ירעפון דשן

Jer. 31, 14. נפש הכהנים דשן

דַּהֲשֵׁן *p.* הַדֶּשֶׁן

Lev. 1, 16. אל־מקום הדשן

Lev. 4, 12. אל־שפך הדשן

Lev. 4, 12. על־שפך הדשן ישרף

Lev. 6, 3. והרים את־הדשן

Lev. 6, 4. והוציא את־הדשן

1Rg. 13, 3. ונשפך הדשן אשר־עליו

1Rg. 13, 5. וישפך הדשן מן־המזבח

וְדַהֲשֵׁן

Jer. 31, 39. הפגרים והדשן

וְדָשֶׁן

Ps. 63, 6. חלב ודשן תשבע נפשי

בְּדֶשֶׁן

Jes. 55, 2. ותתענג בדשן נפשכם

מְדֻשָּׁן

Ps. 36, 9. ירוין מדשן ביתך

cum suff.: דְּשָׁנַי

Jud. 9, 9. החדלתי את־דשני

דֵּת

ס"נ כמו נעכרי, נלי ספכס מכוון. *aram.*, sicut hebraice. LXX. *νόμος, τὸ νόμιμον, νόμισμα, πρόσταγμα, γράφειν; γνώμη, δόγμα; δέτε, ἔκθεμα, πρᾶγμα, πρόσταγμα; δέτε, ἐκτιθέναι.*

Dan. 6, 16. דת מלכא די־דת למדי

וְדָת

Dan. 7, 25. ויסבר להשניה זמנין ודת

בְּדָת

השכחנא עלוהי בדת אלהה

Dan. 6, 7.

Esr. 7, 14. בדת אלהך די בידך

constr.: כְּדָת

Dan. 6, 9. 13. כדת־מדי ופרס

constr.: בְּדָת

Esr. 7, 14. בדת אלהך די בידך

Dt. 33. 2. מימינו אש דת למו

Esth. 1, 13. כל־ידעי דת ודין

Esth. 3, 14. 8, 13. להנתן דת

Esth. 9, 14. ותנתן דת בשושן

דָּתָה

Esth. 4, 8. ואת־פתשגן כתב־הדת ודתה

Esth. 3, 15. ודת נתנה בשושן

פְּתָת, פְּתַת

Esth. 1, 15. כדת מה־לעשות

Esth. 2, 12. כדת הנשים

Esth. 9, 13. לעשות כדת היום

פְּתָה

Esth. 1, 8. והשתיה כדת

אנרא אל־המלך אשר

Esth. 4, 15. לא־כדת

cum suff.: דָּתָהּ

Esth. 4, 11. אחת דתו להמית

cum suff.: וְדָתָהּ

Esth. 2, 8. דבר־המלך ודתו

Esth. 4, 3. דבר־המלך ודתו מגיע 8, 17.

Esth. 9, 1. הגיע דבר־המלך ודתו

pl. constr.: דָּתֵי

Esr. 8, 36. ויתנו את־דתי המלך

Esth. 3, 8. דתי־המלך

pl. constr.: בְּדָתֵי

Esth. 1, 19. ויכתב בדתי פרס־ומדי

pl. c. suff.: וְדָתֵיהֶם

Esth. 3, 8. ודתיהם שנות

דָּתָא

definit.: דָּתָא

Dan. 2, 15. על־מה דתא מהחצפה

Esr. 7, 12. 21. ספר דתא די־אלת

Esr. 7, 26. עבד דתא די־אלהך

definit.: דָּתָא

Dan. 2, 13. ודתא נפקת

Esr. 7, 26. ודתא די מלכא

cum suff.: דָּתְכוֹן

Dan. 2, 9. הדת־היא דתכון

pl. constr.: דָּתֵי

Esr. 7, 25. לכל־ידעי דתי אלהך

דְּתָא

ס"נ נלקמי, וסילופס דְּתָאֵי, וסוף כמו נעכרי הֶשֵׁא, וכי כן דֶּתֶן [לומר טופן פלל, ל', ע'] כמו הֶשֶׁן נעכרי.

n. m. aram. (def. דְּתָאֵי), par hebraico הֶשֵׁא, sicut דֶּתֶן hebraico הֶשֶׁן, T. Ps. 36, 9. LXX. *χλόη.*

definit.: בְּדֶתָאֵי

Dan. 4, 12. 20. בדתאי די בר

דְּתַבַּר

ס"נ נלקמי וככוונס סופר ושופע [נע־ועגן־לעכיער, ריכטער], ונעשס מן דת נסופי בר, וסקופי נמלס נכ נגונכר עי' לעיל.

n. m. aram., jurisperitus, judex, compos. ex דָּת, et terminatione persica *var* (cf. גִּזְבַּר). LXX. דָּתַבְרַיָּא, *οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, μεγάλοι οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν.*

def. pl.: דָּתַבְרַיָּא

Dan. 3, 2. 3. גדבריא דתבריא

עֲטָרַת נְצִים לְיוֹפִי · לֵיחַ וְרָדִים שְׁלַל רְחָטָתִים.

זֶה רַכְסְתִּי וְכֵן תַּמְתִּי · עֶרְבֵי אוֹת הֶלְתִּי:

גַּן פְּרָחִים מִבֵּי קְדֶשׁ · עֲרֵיצוֹת צְצִים רִבְּחָתִים.

אַשְׁרֵי חַיִּי לְחָטָת · מְנֻחָתָם נָזֵר גְּדֻלָּתִי:

ד ה

הָא

מלת הסנכת והסופע, נכלוף על סנכ [ויעכע!] נלקמי, ופרוש סף־לנכ סוף, כמו סנכ לני לקס. ולע שסף נקמנוסו הסכימו, וכן הָא, הַ, הַא, נלקמי, וסקיליס מסלל. עי' סנכ שסף לנכ לע.

interj. demonstr., qua, sicut vocula חֵנָּא, cujus solet targum esse, exclamatio vel admirationis vel conquestionis significatur. Cognata sunt aramaica הַ, הָא, אִי (perquam crebro in *elegidiis* gemaricis); syr. *ho*, arab. *ha*. Notae sunt dictiones rabbinicae: הָא שֶׁלְּפָנֶיךָ, הָא כְתִיב, הָא לָמַדְתָּ, הָא לַחְמָא עַנְיָא, הָא בְּהָא תַּלְיָא. LXX. ut videtur: ὅ.

Dan. 3, 25. האי־אנה חזה גברין

הֶא

נעכרי ונלקמי כמו הָא לעיל, ולעפעיס לשוחר כמו נסוסקי, לפי נדוסס לו. עלוף הסוככוכוס מפכו עי' פעל כי *interj. aram. et hebr.*, a part. הָא non diversa, interdum usu acutissimo et subtilissimo, sicut *ho* syriacum, ut superfluere paene oratio videatur. LXX. *ἰδού.*

Gn. 47, 23. הא־לכם זרע וזרעתם

Ex. 16, 43. הא דרכך בראש נתתי

aram.: הָא

Dan. 2, 43. חא־כדי פרזלא

הָאַח

v. s. אָח *p.* 28.

הָב

imperat. r.: יָהַב *p.* 475.

הַבְהָב

v. s. r. הָבַב *p.* 294.

הָבַל

פעל כוזד וסעתיד יֶהְבַּל, וכיכוי כנין סכוסף בְּהָבַל. סשתיון כפיסס וכניסס וכניכס [סויכ־לען, וועסענ], וכנגזרת יזוע פפעל מקוק פפעולה, עצון ושלוש לד [דאמפפען, דונסטען], כמו כדי שֶׁיִּבָּהֲלוּ [זנכת י"ו, נ'], מָהֲבַלְתָּ [זס ל"פ, ף]. ומלמוס סמכוון סהזפל על סיוס נשוף ונקר, מקנדל נסנל וריק [קייפעל ויין], ומוס סכוסף יוכף. ודע שכן אין [עי' לעיל] לפר מעט אֲבַ נשלוב סמוצג כוס. ולפר לפקר פפרש כל פלנתו עתיקה כל כוד ועוף וסעור לכס ולכס, וכנגזרת מָהֲבַלְתָּ, נלפר מכלוד סלכף, לס לף יווכ כיוס. וכן חָבֶל נקרנוס וכנגזרת לשלש פעפס, כמו נכלוף ופסיכס ויכעל. וגס סכוונס של כציפס וכפעון לן פהזפל מסכדנוד, וכזפת פוון פפעל פעל [s. *hwal*] נלקת כמכוון הוס, וכן נלעון יזעפל, ודוק.

v. intr., flare, efflare, spirare, halitum, spiritum ducere, exhalare, gemarice de densis efflatibus terrae, fumo vaporarii (Sabb. f. 17, b. כִּדֵּי שֶׁיִּבָּהֲלוּ, ib. f. 95, a. מָהֲבַלְתָּ, de rebus nidorem atque fumum emittentibus, de pulveris aridi dispersione), tropice, sicut אָבַן (q. v.), unde אָבֶן, evanescere instar fumi atque spiritus, interire in nihilum, vanum, inane, leve esse. *Hi.* ad vanitatem (opinionis superstionisque) perducere. Vi primitus insita de ultro citroque volando dici videtur (unde targ. חָבִיל adv. cito); vis spirandi halandique non nativa, sed insitiva est, tropo etiam in lingua sanscritica usitato (*hwal*). LXX. *κενὰ ἐπιβάλλειν, ἐπιποθεῖν; Hi. ματαιοῦν.*

2 impf. pl.: תֶּהְבָּלוּ *p.*

Job. 27, 12. זה הבל תהבלו

Ps. 62, 11. ובגזל אל־תהבלו

3 imperf.: וַיְהַבְהֲלוּ *p.*

2 Reg. 17, 15. אחרי ההבל ויהבלו

Jer. 2, 5. אחרי ההבל ויהבלו

Hif-il: הֶהְבִּיל

part. pl.: מַהְבִּלִים

Jer. 23, 16. מהבלים המה אתכם

הֶבֶל

ס"נ סנולי", וסמין חֶבֶל [כי לעפעיס הסנולי"ם עזפנים נסמיכוס, כלזר נעכרי ונלקמי כמו הָא לעיל, ולעפעיס

Digitized by Google

זֵרֵ, חֵדֵר, סָתֵר, נָפֵץ מן זָרַע, חָדַר, סָתַר, נָפַץ יוכיון, וכי קְתַת המקור גּ מן קָתַת], ונכנוי חֲבָלַי וסרנוי חֲבָלִים וסמין חֲבָלַי. הלכון כשיטת סדור פו הפס [נעוייופל, סדיך, אעסעס], ופוס סמשקל על עלמס ומקך ועל עכון, פו על ריק וכוניס כנודע. נתרנוס ונגשקת ידוע חֶבֶל מצלמו, ופוס־השופעת חֲבָלִיו.

n. m. segol. (c. חֶבֶל ad s. constructivorum גֶּפֶץ, סָתֵר, חֲדֵר, זֵרֵ, קָתַת ab inf. קָתַת), flamen, sibilus, halitus, spiritus (Aq. *ἀτμίς*; Symm. *ἀτμός*), tropice de vapore, caligine, fumo, vel de re evanescente, vana, inani, targ. et gem. חֲבַל, uti חֲבַל פּוּמָא pro חֲוָה, syr. *heblo*. Cf. חֲבָאי (לְשׁוֹן), de superlatione seu exsuperatione (*ὑπερβολή*, גּוּזְמָא), propterea quod superat *veritatem*. LXX. *ματαιότης, εἴδωλον, καταιγίς, ἀνομία, νεότης, ματαίως, μάτην, εἰς οὐδέν.*

הֶבֶל *p.* הֶבֶל

כי־הבל ימי Job. 7, 16.
למה־זה הבל איגע Job. 9, 29.
ואיך תנחמוני הבל Job. 21, 34.
ולמה־זה הבל תהבלו Job. 27, 12.
ואיוב הבל יפצה־פיהו Job. 35, 16.
אך כל־הבל כל־אדם Ps. 39, 6.
אך־הבל יהמיון Ps. 39, 7.
אך הבל כל־אדם Ps. 39, 11.
אך הבל בני־אדם Ps. 62, 10.
כי־המה הבל Ps. 94, 11.
הבל הם מבקשי־מות Prv. 21, 6.
הכל הבל Eccl. 1, 2.
הבל ורעות רוח Eccl. 1, 14. 2, 11. 17.
גם־זה הבל Eccl. 2, 1.
סגם־זה הבל Eccl. 2, 15. 8, 14.
ג־זה הבל Eccl. 2, 19. 21. 23. 4, 4. 8. 16. 5, 9. 6, 9. 7, 6. 8, 10.
הבל ורעות רוח Eccl. 2, 26.
כי הכל הבל Eccl. 3, 19.
הבל תחת השמש Eccl. 4, 7.
זה הבל וחלי רע Eccl. 6, 2.
מרבים הבל Eccl. 6, 11.
יש־הבל אשר נעשה Eccl. 8, 14.
אמרתי שגם־זה הבל Eccl. 8, 14.
כלה־בא הבל Eccl. 11, 8.
כי־הילדות והשחרות הבל Eccl. 11, 10.
אשר הקוהלת הכל הבל Eccl. 12. 8.
הבל ורוק יעזרו Jes. 30, 7.
יקח הבל Jes. 57, 13.
כי־חקות העמים הבל הוא Jer. 10, 3.
הבל המה Jes. 10, 15. 51, 18.
הבל ואין־בם מועיל Jer. 16, 19.
אל־עזרתנו הבל Thr. 4, 17.
הבל יבחמון Zach. 10, 2.

וְהֶבֶל

שקר החן והבל היפי Prv. 31, 30.
ליתר והבל כחי כלירתי Jes. 49, 4.

הַהֶבֶל

ילכו אחרי החבל 2 Reg. 17, 15.
אחרי ההבל ויהבלו Jer. 2, 5.

בַּהֶבֶל

כי־בהבל בא Eccl. 6, 4.

לַהֶבֶל

אדם לחבל דמה Ps. 144, 4.

מֵהֶבֶל

המה מהבל יחד Ps. 62, 10.
הון מהבל ימעט Prv. 13, 11.

constr.: הֶבֶל

הבל הבלים Eccl. 1, 2. 12, 8.

cum suff.: הֶבְלִי

אז־הכל ראיתי בימי הבלי Eccl. 7, 15.

cum suff.: הֶבְלָךְ

ימי חיי הבלך Eccl. 9, 9.
כל ימי הבלך Eccl. 9, 9.

cum suff.: הֶבְלוֹ

ימי־חיי הבלו Eccl. 6, 12.

pl.: הֲבָלִים

הבל הבלים Eccl. 1, 2. 12, 8.
מוסר חבלים עץ הוא Jer. 10, 8.

pl.: וַהֲבָלִים

ברב חלמות והבלים Eccl. 5, 6.

pl. constr.: הַבְלֵי־

השמרים הבלי־שוא Ps. 31, 7.
משמרים הבלי־שוא Jon. 2, 9.

pl. constr.: בַּהֲבָלֵי

בהבלי נכר Jer. 8, 19.
היש בהבלי הגוים Jer. 14, 22.

pl. c. suff.: בְּהַבְלֵיהֶם

כעסוני בהבליהם Dt. 32, 21.
בהבליהם אלהי ישראל 1 Reg. 16, 13. 26.

הָבַן

פעל לפ־עונר כפ נגון, ומכוונס כמו אָבַן, לשון קשוי וקוק [הפעל ויין]. וסשוי נשפתי מעכ לפ מלפתי.

vrb. praeter unam propaginem non superstes, sicut אָבַן, durum, diuturnum, asperum esse. Ejusdem radicis est אֶבֶן (q. v.), saxum ex lapidicina excisum.

הָבֵן

קולקיי גויר הֵבֵן, וכן מן אֵבֵן כדומס לו נאמר אָבְנֵי [אַבְנֵים], ומלאר שלשנוי קן פרטוי חֲבָנִים לאר נתעכס. מכוונס היות כאמן לומר קשה [שעייכעדן], ומוס לגיון עין מקניי [שעייכשלן], והרטוי יגולר כמו נשעים ולשמנים, ונשפתי מעכ כשם כמכוון. נכתיב חוֹבְנִים מן הָבֵן.

adj. (ortum ex הָבֵן, sicuti אָבֵךְ, unde אֲבָנִים, ex אֵבֵן; pl. הֲבָנִים), durus, asper atque saxi similis, *subst. pluralet.*, speciatim *hebenum*. LXX. *ἔβενος*, phalanges ebeninae h. e. cylindri ejus ligni teretes, qui in usum mercaturarum faciendarum exportari solebant (cf. שֵׁנְהַבִּים, אֶלְפֵנְדִים). K'tib: חוֹבֵן a. n. חוֹבְנִים.

pl.: וַהֲבָלִים Q'ri.

קרנות שן והובנים Ez. 27, 15.

pl.: וְהוֹבְנִים K'tib.

קרנות שן והובנים Ez. 27, 15.

הָבַר

פעל נודד ויקר, ומכוונס קלוק ופלוג [טעייליען, נעכטכיידען], ונלמר מיוויי נכוכניס שנוויין הממיס לקלקים, למען הגד העתידות, וכן נלמת נעכני הממס, כלמר למכו הרלמוניס והלקלוניס, ומלוות הממס הָדַבֵּר, נשוויי לנשפתי מעכ. ולע קוק שלת חֲבָרָה נתכנוס ונשפה רנכלה לוכנס מן חָבַר ולוכס שייכת לשרש וה, כי היא נמל חֲבָבָה הממלן, ומעשכן ומשוונן תוכה.

vrb. trans. atque *ἅπαξ λεγόμενον*, distribuere, dividere, dispertire, unde הִבְדֵי שָׂדִים de Chaldaeis astrorum interpretibus, dimetiendo per lituum coelo studentibus ob praedictionem notationemque rerum futurarum. D. Qimchi bene confert arab. *habara* = חִבֵּר (a decidendo definiendoque ex notatione coeli). Radix est בַּר, aucta levi prosthesi. LXX. *ἀστρόλογοι*. Hieron.: „nos juxta *Symmachum* et *Theodotionem* interpretati sumus: *stent et salvent te augures coeli.*“ Nomen *syllabae* rabbinicum huc non pertinet, quippe ex חֲבָבָה, contractione ortum. Trg. 1 Reg. 19, 12. קָל דְּמָמָה דַּקָּה pro קוֹל חֲבָרָא cf. Rosh ha-Shana f. 27. de sono tubae (*Shofar*), Gittin f. 89. de sparso inani rumore. Elia Germanus, *ut solet*, de his omnibus imbecillius.

pl. perf.: הֲבָרוּ Ktib.

Jes. 47, 13. ויושיעך הברו שמים

pl. constr.: הֹבְרֵי, Q'ri.

Jes. 47, 13. ויושיעך חברו שמים

הָגַג

פעל לפ-עונר נכ"ק, ופן פנוי חֲגִיג שנוכו המלקלקים ממכו. וכ"ל שהלפת פעל סוס הַג [נלקלוקו], כמו המכן שלו הָגָה, לומר סעלמת קול ומנג מקנמת, וכן לָחַג לקמן, וסמעלות שריפס טוס ונקר. קומס עוד ספק ומקפוק לפ פעל הזה קמת, כי להגוד ומכן פרוש לקר, ומוכנו יקר נמל גכ נלקמי, ונכיך עיון.

vrb. in scr. s. inus., unde חֲגִיג; cognatum est חָגָה, quod ex eo ipso חַג productum est. Potuit etiam fieri, ut חֲגִיג ex verbo חָגַג mediae literae, quae radicis extrema est, iteratione oriretur. Erat, qui arab. *hag'a* et *hag'ig* compararet; quo jure, forsitan ipse nescit. Vid. לָחַג.

חֲגִיג

ג"ו ולפ כמלפ כפ נככוי חֲגִיגִי, וסכוונס כמו חָגָה וכדומס, ענין הכנת קול דק וכיקיפ לנ [ליייעכ לויע, שהילנע, נרייכסטיינע קלאנע], ולפ קאכ קמו המלקלקים הקדמים מענין קמימס כקוכל ולעלולת וכמלפ לנדיקוקפ. ודע קיכל שקאכ שהסס סניני קן מן חָגָה ולפ מן סגג, כי לולי סקמוכס כמר חַגְחִיג נמקום הס' ע"ל קָנְקָן, וכדומס, וסכלים יקיל הפעל נכלמי.

n. m., sicut חֲגָה, vox placida, summissa, lenis, vocis summissio, gemitus, suspirium, meditatio animi, quae est tanquam interna oratio. Fortasse חֲגִיג a v. חָגָה dicitur pro חַגְחִיג ad s. f. חַגְוָה. LXX. *κραυγή*. Symmachus (apud Theodoretum): *exaruit cor meum intra me*, et *dum in animo versarem, flagrabam igne*, sec. Chrysostomum: *ἐν τῷ ἀναπολεῖν με ἐνεκαιόμην πυρί.*

cum suff.: חֲגִיגִי

Ps. 5, 2. ריי בינה הגיגי

cum suff.: בַּהֲגִיגִי

Ps. 39, 4. בהגיגי תבער־אש

I. הָגָה

פעל נודד והעתיק יהגה, והסתכון המלקוות ולנוד נלע [ליסעצלן], ומכנית קול דק נכלל. מוס הסצלל מסמית הקריס [נעמוקעצ], נצלוגו לל צפנ, מרעפ.דק הרעס, מסמון הכנור והגית היוניס, לו על לנקס וריזות הלנ, לו על דנור ומלירס, כמו לנוגי קסגה, לו מעכין קנס מקנכת וכדומס. נכין פּוֹעֵל נדומס לל הכנד פס חֹטֶם, לקר מעכו סמקור חִגְיוֹנִי, וניכוכי כוסף מַהֲגִים. ע' כנו-סמלין.

v. intr., susurrare, submisse et leniter loqui, meditari, cf. לָחַג p. 565., trop. de rugitu leonis subrauco (syn. שָׁאַג), de strepitu fremituque tonitruum (syn. רָעַם, רָעַשׁ), de sonis, qui nervis in fidibus pulsis resonantur, de magicorum carminum murmure, de columbarum turturumve gemitu, de afflictorum suspiriis. LXX. *φωνεῖν, μελετᾶν, βοᾶν, κτείνειν, τύπτειν. Hif.* ἐκ τῆς κοιλίας φωνεῖν.

2 *perf.:* וָהָגִיתָ

Jos. 1, 8. והגית בו יומם ולילה

1 *perf.:* וְהָגִיתִי

Ps. 77, 13. 143, 5. והגיתי בכל־פעלך

inf. abs.: הָגֹה

Jes. 59, 11. וכיונים הגה נהגה

1 *imperf.:* אֶהְגֶּה

Ps. 63, 7. באשמרות אהגה־בך

Jes. 38, 14. אהגה כיונה

3 *imperf.:* יֶהְגֶּה

Job. 27, 4. ולשוני אם־יהגה רמיה

Ps. 1, 2. ובתורתו יהגה

Ps. 37, 30. כי־צדיק יהגה חכמה

Prv. 8, 7. כי־אמת יהגה חכי

Prv. 15, 28. לב צדיק יהגה לענות

Prv. 24, 2. כי־שד יהגה לבם

Jes. 31, 4. כאשר יהגה האריה

Jes. 33, 18. לבך יהגה אימה

Jer. 48, 31. אל־אנשי קיר־חרש יהגה

3 *f. impf.:* תֶּהְגֶּה

Ps. 35, 28. ולשוני תהגה צדקך

Ps. 71, 24. כל־היום תהגה צדקתך

Jes. 59, 3. לשונכם עולה תהגה

1 *pl. impf.:* נֶהְגֶּה

Jes. 59, 11. וכיונים הגה נהגה

2 *pl.:* תֶּהְגּוּ

Jes. 16, 7. תהגו אך־נכאים

3 *pl.:* יֶהְגּוּ

Ps. 2, 1. ולאמים יהגו־ריק

Ps. 38, 13. כל־היום יהגו

Ps. 115, 7. לא־יהגו בגרונם

Po-el: הֹגָה

inf. abs.: *וְהַגֹּה

Jes. 59, 13. *והגו מלב דברי־שקר

Hif-il: הֶהְגָּה

part. pl.: וְהַמַּהְגִּים

Jes. 8, 19. המצפצפים והמהגים

הֶגֶה

ג"ו קנולי ונקמר מרעס הרעס [נעמורעל], לו מלנקת הנכלים [נעוייגן], לו מרנקת הלב [הערנעכס-נעוועגונג, נעדאנקע], וכדומס מן הנלנות.

n. m. segol., sonus submissus, de gemitu cruciatorum, de strepitu tonitruum, vel secreta animi cogitatione. LXX. *μελέτη, μέλος, μελετᾶν.*

Ps. 90, 9. כלינו שנינו כמו־הגה

וְהֶגֶה

Job. 37, 2. והגה מפיו יצא

וְהֹגֶה

Ez. 2, 10. קינים והגה והי

הֲגוּת

ג"כ כמו הֶגֶה, נמכוון רקיפת לב ולמירס כלב ומכנית קול דק.

n. f., sicuti הֶגֶה, meditatio animi

Digitized by Google

imperat.: וְדַדֵּךְ
Job. 40, 12. וחדך רשעים תחתם

דָּדַם

פעל לפ-עונר, וכתוכו כמו אָדַם [לשלח אַדָּמָה], לומר ענין רקוע והקשיה[פַּעֲמַס-שַׁעֲמַפְּעָן, לְשַׁמְּעָן], כחשר כנר פרשני קשת לדמים, ולשנוש משרש ודשנוהו לע' יָדַם, אָדַם, וכשלח משרש גכ נספתי מערכ.

v. inusit., terram tundere, pulsare, firmare (feststampfen, *dämmen*), sicut אָדַם, unde אַדָּמָה, terra solida atque dura. Cf. radices דַּם, זַם, סָם, צָם.

דָּדוֹם

ג"ו ולפ כשלח כפ נסמך דְּדֹם, כשלשה והפשוט כקולר מרוקע ומוקשה[פַּעֲמַס-שַׁעֲמַפְּעָם, נעלַשְׁעָע], ובקשיאה כשוכה לגיון לדמם מרוכזת המוכנת ומוקשת קשת רגל, נכשלל על שרשף [שעשע] מעשה מכשים, ויקוע קרנוש משקנש דְּבָשׁ, דְּבַשׁ, דְּבֵשׁ ודוק.

n. m. adj. (ad s. f. קְדֹשׁ), cujus praeter constructivum (דְּדוֹם) nulla forma invenitur, densatus, abst. terra pedibus densata, deinde *suppedaneum*, scabellum, a calcando pedesque fulciendo. Vi eadem dicitur nm. targum. דַּרְבַּשׁ, דְּבַשׁ, דְּבֵשׁ, et שְׁרַהְבָּא. LXX. στάσις (ποδῶν), ὑποπόδιον (ποδῶν), τόπος οὗ ἵστημι.

constr.: דַּדוֹם, דַּדֹם
Ps. 110, 1. אויבך הדם לרגליך
Jes. 66, 1. והארץ הדום רגלי
Thr. 2, 1. ולא־זכר הדום־רגליו
constr.: לַדֹּם
Ps. 99, 5. והשתחוו להדם רגליו
Ps. 132, 7. נשתחוה להדם רגליו
constr.: וְלַדֹּם
1 Chr. 28, 2. ולהדם רגלי אלהינו

דָּדָם

פעל נפ-עונר, ופכוונו כמו אָדַם [לשלח אַדָּמָה], לומר ענין רקוע והקשיה[פַּעֲמַס-שַׁעֲמַפְּעָן, לְשַׁמְּעָן], כחשר כנר פרשני קשת לדמים, ולשנוש משרש ודשנוהו לע' יָדַם, אָדַם, וכשלח משרש גכ נספתי מערכ.

v. inusit., terram tundere, pulsare, firmare (feststampfen, *dämmen*), sicut אָדַם, unde אַדָּמָה, terra solida atque dura. Cf. radices דַּם, זַם, סָם, צָם.

דָּדֹם

ג"ו ולפ כשלח כפ נסמך דְּדֹם, כשלשה והפשוט כקולר מרוקע ומוקשה[פַּעֲמַס-שַׁעֲמַפְּעָם, נעלַשְׁעָע], ובקשיאה כשוכה לגיון לדמם מרוכזת המוכנת ומוקשת קשת רגל, נכשלל על שרשף [שעשע] מעשה מכשים, ויקוע קרנוש משקנש דְּבָשׁ, דְּבַשׁ, דְּבֵשׁ ודוק.

n. m. adj. (ad s. f. קְדֹשׁ), cujus praeter constructivum (דְּדוֹם) nulla forma invenitur, densatus, abst. terra pedibus densata, deinde *suppedaneum*, scabellum, a calcando pedesque fulciendo. Vi eadem dicitur nm. targum. דַּרְבַּשׁ, דְּבַשׁ, דְּבֵשׁ, et שְׁרַהְבָּא. LXX. στάσις (ποδῶν), ὑποπόδιον (ποδῶν), τόπος οὗ ἵστημι.

constr.: דַּדוֹם, דַּדֹם
Ps. 110, 1. אויבך הדם לרגליך
Jes. 66, 1. והארץ הדום רגלי
Thr. 2, 1. ולא־זכר הדום־רגליו
constr.: לַדֹּם
Ps. 99, 5. והשתחוו להדם רגליו
Ps. 132, 7. נשתחוה להדם רגליו
constr.: וְלַדֹּם
1 Chr. 28, 2. ולהדם רגלי אלהינו

דָּדָם

פעל נפ-עונר ופן נכנין סכבד וכנוסף כקרנוש דַּדָּם, אַדְּדָם, וככ"ק לן סגור. משלשה כריקה וגויסה כקור ונקוק [נעלצע"דען], והסכוון כוס נסשרש דַּדָּם, וכשלח גכ כפעלי גַּדָּם [גֶּם-עען, tem-no] וכן נשפתי מערכ [גֶּם-עען, tem-no] כשרש כשכון, ויקר שוס עי' גוס. כקרנוש ונגשלח דַּדָּם כשר כפק

vrb. aram., unde targumice dicitur דַּדָּם, אַדְּדָם, dividere, discindere, dissecare, syr. *ethadam*, discissum esse; *m'hadmo*, articulis membrisque distinctus. Radix est דָּם (quae inest etiam verbo גָּדַם, *συν-τέμνειν*), gr. *τέμ-νειν*, *ταμ-εῖν* (schneiden, zerstückeln). Gemarice דַּדָּם = דַּתָּא, שַׁמְּשָׁא; syr. דַּדְמָא = דַּתָּא articulus, pars, membrum.

דַּדָּם

ג"ו נלקמי וסכנוי דַּדְמִין, וסכלון דַּדְתָּ וכקר גול וסמוף [שעיק], וככון סגוי לשרש, וסכוונס עֲבַד דַּדְמִין עשה לגוליס.

n. m. aram., articulus, artus, membrum, syriace, nonnisi pronunciatione varia: *hadom*; עֲבַד דַּדְמִין. LXX. εἰς ἀπώλειαν εἶναι,
2 Mak. 1, 16. μέλη ποιεῖν.

pl.: דַּדָּמִין
Dan. 2, 5. הדמין תתעבדון
Dan. 3, 29 חדמין יתעבד

modum judaice, de sono resonato (Echo, alias בַּת־קוֹל, קוֹל חָשָׁב, קוֹל הָבָרָא). LXX. ᾠδήν. Hieron.: *Verbum Ebr.* דודרים, *quod nos in duo verba divisimus — juxta Theodotionem gloriam montium interpretati sumus. Symmachus vertit in recrastinationem* etc.

Ez. 7, 7. ולא־הד הרים

דַּיָּדָד

ג"ו כמו הַד, ולפעמים מלת הקריאה על סנוגרים ודוכרים נגד, או סקוינים סמנגקים.

n. m., sicuti הַד, clamor triumphans, vociferatio laeta vinitorum horumque, qui torculos calcant, vel militum ad pugnam se exhortantium. LXX., ut videtur, *καταβαίνειν*, *καταπατεῖν*.

Jes. 16, 9. הידד נפל
Jes. 16, 10. הידד השבתי
Jer. 25, 30. הידד כדרכים יעטר
Jer. 48, 33. הידד הידד לא הידד
Jer. 51, 14. ועטר עליך הידד

דָּדָה

פעל יקר ומקנוד וסמלנס לקיוס ולקיקס וקיוס וסקוקס [פַּעֲמַסְטָן, נייַיפָּן], וכמלוד פרשע י לקקיוס דכר. קמנוס משרש הֲדָדָה וכן כרומי סד [hed] לגון לקיוס; וכן נסקמנוס [pre-*hend*-ere], סכ' זסמי עכנ.

vrb. monadicum, pre-*hend*-ere, manum tendere, porrigere. Radix est *had* (הֲדָדָה), *hed*, *hend*. Syr. הדא, arab. הדי. LXX. *ἐπιβάλλειν*.

3 perf.: דָּדָה *masc.:*
Jes. 11, 8. גמול ידו הדה

דָּדוּ

שפע לפלינס [נאר חַדְּוּ נסוסקי חֲדוּ] וילועס אס סוס נקסיק [סיכלו], וכן נשפס פרסים עקיקים לו גלויס חֲדוּ, וכנגרק קוקרי סוס חֲדֵי סילועס חֲדָאָה, נקרנוס וסקוקי חֲדָאָה, נקרנוס נכ לגיון כמליכס חֲדָאָה וסקוקי חֲדֵי, ועוד קוקרי נגרק חֲדוּ וסילועס חֲדוּאָה, נקרנוס עוד קוקרי חֲדֵי, וכן סוס חֲדוּנָן מלנוס סכלו וכלומס.

v. pr. terrae in Asia orientali Persico regno finitimae. Nomen ortum est ex *hondu*, syr. *hendu*, arab. *hind*, pehlv. *hendo*; gem. *hindaj*, Indus (def. חִנְדָּאָה); targ. *hindi*, Indus, a n. חֲדָאָה, India. Invenitur etiam חֲדוּי de incolis, def. חֲדוּאָה, חֲדֻכָּי; unde חֲדוּנָן vestis Indica. 1 Mak. 8, 8. Χώρα ἡ Ἰνδική.

n. p. מְדַדָּה
Esth. 1, 1. מהדו ועד־כוש
Esth. 8, 9. מהדו ועד־כוש

דָּדַךְ

פעל נפ-עונר ככ, וענינו רמיסה וסדקה ועקיקה וקיעה וסקוקה [פַּעֲמַסְטָן, נייַיפָּן-וועלפָּן], וסשרש הֲדָדָה, סכמלנ גכ נפני עלמו, וסמכלף הֲדָכָא, הֲדָכָה, הֲדָדָה וכלומס.

vrb. monadicum, (imp. דַּדְּךָ), conculcare, conterere, radice eadem, qua vv. הֲדָכָא, הֲדָכָה, הֲדָדָה. Targum. הַדְּכָא חַיְבָא בְּאַתְרֵיהוֹן. LXX. σῆψον. Aquila; *ἐπίστρηψον*. Hieronym.: *contere*.

לון], נקרנוס סניכוכי מְדוֹנָן [ק' נמדנכ כ"כ ל"כ], וכן קנל קכיכו ו"ל, וכן משם חָנָּן, לומס קסוקיי חוֹנָנִים סוף יוכי

adj m. (f. חֲנִיכָה), a scriptoribus recentis memoriae usu tritum, habilis, aptus, accommodatus, congruus, conveniens, gemarice: חוֹנָנָא; חֲנוּנָא; targumice (Hieros. prior Num. 22, 32.): מְחוֹנָן; sbst. חֲנָן, convenientia, congruentia, habilitas, adj. חֲנִינָאִים (= *εὐγένειος*).

adj. fem.: דַּהֲגִיגָדָה
Ex. 42, 12. בפני הגדרת הגיטה

דַּהֲבָר

ג"ו נלקמי, ולך נכנוי חַהֲבְרִין וכנוי חַהֲבְרוּתִי, וסכוונס סופיים וקבוים זופעים ונעלי עלה, וסמלה מלגון פרסי כילוע, ונגשרק כלמר פרסלי קָאזְרוֹ [ומן סהוס] לסשרק דְּבִיר, וסוס קמת, כילוע למניכים.

n. m. aram. (pl. חַהֲבְרִין; c. suff. חַהֲבְרוּתִי) regis consiliarii, quod vocabulum ex lingua Persica originem ducere luculenter demonstravit in commentariis ad lexicon Natanis Romani S. J. Rapoport, qui inter criticos rerum Judaicarum facile est princeps. Gemara (Aboda Sara f. 24, 6. cf: Bet Jakob f. 176, a. D. Qimchi Jud. 1, 11. קִרְיַת סֵפֶר = דְּבִיר): פַּרְסָאֵי קָאזְרוֹ לְסַפְרָא דְּבִירוּ. V. Aruk s. v. דביר.

defint. pl.: דַּהֲבְרַיָּא
Dan. 6, 8. הדבריא ופחיתא
pl. constr.: וַחֲבָרֵי
Dan. 3, 27. והדברי מלכא חזו
pl. c. suff.: חַבְרָי
Dan. 4, 33. הדברי ורברבני יבערן
pl. c. suff.: לַחֲבְרוֹהִי
Dan. 3, 24. ואמר להדבריהי

דָּוַד

פעל נפ-עונר, ולדעת המקדקים כמו חָתַת עכין שניהם ולכיכם, נסשלל על פניעת הקול, וכי פנק כמוהו נסשלל, ולפ מקקוור לי. ולפשר שהשרש חַד [נאר חַד] נעלמו עכין הנרק קול וומהס, ונלפת כפי הכלקה לי מצווי ועכן נשפתי מערכ לנוכו הלול והנרק [s. *kath*, *katth*, goth. *quitha* angl. *quoth*, gall. *quad*-er], וכן הכנס. עי' עוד שוס לקר קפק חַדּ.

vrb. inusit., ex sententia grammaticorum vi nativa frangendi, (arab. *hada* = חָתַת, syn. פָּצַח רִנָּה), deinde de clamando, propter vocem tanquam perrumpentem sive guttur sive aërem. Quidni potius חַד idem dixeris, quod חַד, sanscr. *kath*, *katth*, de ipsa voce aut cantu? v. חַדּ.

דַּד

ג"ו כמו הַיְדֵד וסכוונס קריפק קול וזנוע והלול [יוכַּעגרוף, שרייפ], נשפס יסולפס כמו נק-קול, או קול פשנ [עכַּ"ף], וסיפ פ"פ, לגיון הנרק קול. המשלל יסיס לפני עקיף חַדּ וככוי חַדּר.

n. m., sicut הֵידֵד (nh. c. חַדּ, c. s. חִדְּדִי), exclamatio laetitiae exsultantis, clamor gaudii acutissimus, see. Qimchium, quemadmodum metalli faeces sive scorias. LXX. *μεθιστάναι*. Symm. (Prov. 25, 4.): *κάθαιρε γίγαρτα* (*rubiginem*) *ἐξ ἀργυρίου*, Theodot. *ἀπέλασον*. V. p. 309. 566.

3 perf.: הִדָּה
Jes. 27, 8. הגה ברוחו הקשה
inf. abs.: הָדֹה *al.:* הָדוֹ
Prv. 25, 4 הגו סיגים מכסף
Prv. 25, 5. הגו רשע לפני־מלך

דָּגַן

פעל נפ-עונר כפ נגול, וסכוונס כנ"ל לגון נמוס מסניע וסקנס וסניפ נעל כילוי [נעגוי"ף לוּמְלִיעפְּסְטָן], וכן נפעל עָדַן ע"ב, ולפ סשלל פס על פיוף ליוי ומוסנ [פַּעֲנְעפְּסְטָן ויין] נכון ונקוס יפס כשר ועוב, לומר מלומלס מסניע נפין קוסקס ומנפע.

פשוי וסערך עי' קפק עָדַן.

v. praeter derivata non superstes, cui affine est עָדַן, circumcirca cingere, circum ligare, circumscripte complecti, continere (eng-umschliessen), habile, aptum, accommodatum ad quampiam rem esse.

דָּגָה II.

פעל כודד ויקר נמר נָגָה, וסמקור הִגּוֹ, [לדעת לפקיס הִגּוֹ, מקור סכוסף מן יגס]. סכוונס הפעפס וסמכס, כמו סיגים מכסף [וְמַלְעָען], או מענין קשיפס וסמכס נכלל [וועגרְפַּפְּעָן], מקנוס משרש כמו נָגָה ע"ב, וכן נשרק הִגּוֹן ולנקנס חֲגוּפָה [יוס, תלמיד, מלך הגון, לפשר סגוגים], ולפעמים הוֹגֶן [ניכוכי], חוֹגֶה [עפס סכוגנס

v. intr. (inf. הָגוֹ, ex sent. aliorum הִגּוֹ, a v. נָגָה, quod non eandem radicem participat), secernere, purgare, tollere, quemadmodum metalli faeces sive scorias. LXX. *μεθιστάναι*. Symm. (Prov. 25, 4.): *κάθαιρε γίγαρτα* (*rubiginem*) *ἐξ ἀργυρίου*, Theodot. *ἀπέλασον*. V. p. 309. 566.

3 perf.: הִגָּה
Jes. 27, 8. הגה ברוחו הקשה
inf. abs.: הָגוֹ *al.:* הָגֹה
Prv. 25, 4 הגו סיגים מכסף
Prv. 25, 5. הגו רשע לפני־מלך

דָּגַן

פעל נפ-עונר כפ נגול, וסכוונס כנ"ל לגון נמוס מסניע וסקנס וסניפ נעל כילוי [נעגוי"ף לוּמְלִיעפְּסְטָן], וכן נפעל עָדַן ע"ב, ולפ סשלל פס על פיוף ליוי ומוסנ [פַּעֲנְעפְּסְטָן ויין] נכון ונקוס יפס כשר ועוב, לומר מלומלס מסניע נפין קוסקס ומנפע.

פשוי וסערך עי' קפק עָדַן.

v. praeter derivata non superstes, cui affine est עָדַן, circumcirca cingere, circum ligare, circumscripte complecti, continere (eng-umschliessen), habile, aptum, accommodatum ad quampiam rem esse.

דָּגַר

תוקרי וכר וכמלנ נכ"ק לף סנקנס חֲגִירָה נסלנס של לקכוכים, וסמקכון לקויס וסוכנרק [ציקלין, פַּעֲמַסְטָן], וכן נגרק הִגּוֹן ולנקנס חֲגוּפָה [יוס, תלמיד, מלך הגון, לפשר סגוגים], ולפעמים הוֹגֶן [ניכוכי], חוֹגֶה [עפס סכוגנס

Digitized by Google

הָדַס

ג"י וסנוני הַדַּסִּים, ובצעץ סמקנס חַדַּסָּה, וסכווכ ירופה, מין ענ נריק נוף, סכקרל נגמרק אָסָא [מן אָס וכן נצרכי סָם ונערבי] וסוף סכקיף ע"י-סמם ונצרכי מורד, והצרם סול. ומסלקים סכסילים, סמסניליס וסקנילים, סדם מרקוד סקוללים, נגסלי לב וסוללים.

n. m. hebraicum itemque dialecti Jeminiticae proprium (f. n. pr. חַדַּסָּה), myrtus (cujus nomen qui a v. חָדַס = חָדַן h. e. *saltando* derivant, lingua, quam mente, sunt celeriores); talmudice אָסָא, syr. *oso*, ab abs. אָס, quod est persicum et arabicum myrti nomen; hispanice: *arraihan*, ex nomine *maurico: raihan*, *rihan*. LXX. *μυρσίνη*, ter: *ὄρος* (הדס).

Neh. 8, 15. ועלי הדס ועלי תמרים
Jes. 55, 13. תחת הסרסד יעלה הדס

הֲדַס

Jes. 41, 19. שטה והדס ועץ שמן
pl. הֲדַסִּים
Zach. 1, 8. 10. 11. עמד בין ההדסים

הָדַק

פעל טוד וסעתיל חֲדָקִים, וסכווכ סקס וקנול סכעסס ומיליס דקיסס ועלוף [מעסמקן, ריינען], ומסלקות ינוק. נמלוס ותוכן הצרם גס נפעלי בְּדָקִים חֲדָקִים, וכלוומס, והצוי נצמי מעבע עי' לעיל ממת נדף וסנקס.

verb. trans., tundere, trudere, extrudere, protrudere, detrudere, deturbare. Ejusdem radicis primogeniae *daf* propagines conspexeris in vv. דַּבָּה, דַּבָּק, דֹּפִי. LXX. *ὠθοῦν, διωθοῦν, ἀπωθοῦν, ἐξωλοθρεύειν, ἐκδιώκειν, παραλύειν, ἀφαιρεῖν, ἀνατρέπειν, ἐξαναλίσκειν.*

3 *prf. c. suff.*: הֲדָקָם
Num. 35, 22. בלא־איבה הדפו
Jer. 46, 15. לא עמד כי ה' הדפו
1 *perf. c. suff.*: וְהַדַּפְתִּיהָ
Jes. 22, 19. והדפתיך ממצבך
inf. constr.: בַּהֲדֹף
Dt. 9, 4. בהדף ה' אלהיך אתם
inf. constr.: לְהַדֹּף
Dt. 6, 19. להדף את־כל־אויביך
inf. c. suff.: לְהַדְּפָהּ
2 Reg. 4, 27. ויגש גיחזי להדפה
3 *imperf.*: יְהַדֹּף
Prv. 10, 3. והוות רשעים יהדף
c. suff.: יְהַדְּפֶנּוּ
Num. 35, 20. ואם־בשנאה יהדפנו
c. suff.: יְהַדְּפֵם
Jos. 23, 5. וי"י אלהיכם הוא יהדפם
2 *pl.*: תֶּהְדְּפוּ *p.*
Ez. 34, 21. ובכתף תהדפו
3 *pl. c. suff.*: יְהַדְּפוּם
Job. 18, 18. יהדפהו מאור אל־חשך

הָדָר

פעל טוד וסעתיל יְהַדֵּר, וסכווכ לגון יקר וכנוד וגדולה, לומר היות מכובד [מלכנעסס ויין], או מעכין נלכון וומיכה [מיימענן], וכן אֲדֶר ונסודו דל [s. dri]. מסלל נסמלס חֲדוּרִים מסופעות, לומר נריקס למריקות, ומסלר קל להנין.

v. intr., splendidum, illustrem, clarum; nobilem; magnificum, gloriosum, honorificum esse; honorare, ornare. Prt. p. pl. חֲדוּרִים loca magnifica h. e. eminus conspicua. Isaaki et Dav. Qimchi: וּמְסוֹבְבוֹת הֲדָרִים מְצֻפָּלִים. LXX. *ὄψη* (הֲדָרִים), alias: *δοξάζειν, τιμᾶν, θαυμάζειν, ἐλεοῦν*; הָדוּר, *ὡραῖος.*

2 *perf.*: וְהָדַרְתָּ
Lev. 19, 32. והדרת פני זקן
part. pass.: הָדוּר
Jes. 63, 1. זה הדור בלבושו
2 *pl.*: וַהֲדוּרִים
Jes. 45, 2. והדורים אושר
2 *imperf.*: תֶּהְדַּר
Ex. 23, 3. ודל לא תהדר בריבו
Lev. 19, 15. ולא תהדר פני גדול
Nif-al: נֶהְדָּר
3 *perf. pl.*: נֶהְדָּרוּ *p.*
Thr. 5, 12. פני זקנים לא נהדרו
Hitpa-el: הִתְהַדֵּר
2 *imperf.*: תִּתְהַדַּר
Prv. 25, 6. אל־תתהדר לפני־מלך

הֶדֶר

ג"י וסמין הֲדַר וסמן סרנוי הַדְרֵי, והסלנס תפקיע וכנוד עדי וגפון כועס ויקר כיניס וזקן גדולס וגנס [שמוק, גלצנן, סקסיע], וום סדר וקניס, סדרי קדש. ופצר לעז סדר פרצו רניס כמו עז יפיפי, וסוף סכקיל עז-אֲדַרְיָ, ופריו ידוע בד' מיניס שנמלוס לולב, וכפסר עליו נמרק [סוכס לה' ק'] ע"ל תפסכתן: לפ תקרי סדר אלא סידור [שָׁמַר], לומר לתקוע שגדל על מיס. לדף שעה לעז, ולפ תפקוור.

n. m. splendor, claritas, majestas, ornamentum, decus, insigne, de pulcritudine atque magnificentia, decore atque laude, amplitudine atque dignitate; עֵץ הֲדָר de arboribus, quae *Etrog* vocantur, ex sententia Talm. Suka f. 35, a. LXX. *δόξα, εὐπρέπεια, κάλλος, λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, ἔπαινος, τιμή, ὡραιότης, ὕψος; ἔνδοξος, ὡραῖος; ὄρος* (הֲדָר), *ἐντείνειν, ὁδηγοῦν.*

Lev. 23, 40. פרי עץ הדר
Dt. 33, 17. בכור שורו הדר לו
Ps. 149, 9. הדר הוא לכל־חסידיו
Jes. 53, 2. לא־תאר לו ולא הדר
וְהָדָר
1 Chr. 16, 27. חוד והדר לפניו
Job. 40, 10. והוד והדר תלבש
Ps. 8, 6. וכבוד והדר תעטרהו
Ps. 21, 6. הוד והדר תשוה עליו
Ps. 96, 6. חוד־והדר לפניו
Ps. 104, 1. הוד והדר לבשת
Ps. 111, 3. הוד־והדר פעלו
Prv. 31, 25. עוד־והדר לבושה
בְּהָדַר
Ps. 29, 4. קול ה' בהדר
constr.: הֲדַר
הדר כבוד הודך
Ps. 145, 5. וכבוד הדר מלכותו
Ps. 145, 12. הדר הכרמל
Jes. 35, 2. הדר אלהינו
constr.: וְהֲדַר
Prv. 20, 29. והדר זקנים שיבה
constr.: וְהָדַר
Jes. 2, 10. 19. 21. ומהדר גאנו
cum suff.: הֲדָרִי
Mich. 2, 9. תקחו הדרי לעולם
cum suff.: בַּהֲדָרִי
Ez. 16, 14. בהדרי אשר־שמתי עליך
cum suff.: הֲדָרֵךְ *p.*
Ps. 45, 4. הודך והדרך
cum suff.: וַהֲדָרֵךְ
Ps. 45, 5. והדרך ; צלח רכב
Ps. 90, 16. והדרך על־בניהם
c. suff. fem.: הֲדָרָהּ
Ez. 27, 10. המה נתנו הדרך
c. suff. fem.: הֲדָרָהּ
Thr. 1, 6. מן־בת־ציון כל־הדרה
c. suff. fem.: וַהֲדָרָהּ
Jes. 5, 15. וירד הדרה והמונה
pl. constr.: בַּהֲדָרֵי
Ps. 110, 3. בהדרי־קדש

הֵדֶר

ג"י כמו הָדַר לומר תפקיע, כמו הדר מלכות, נסלוס על נכי.

n m., sicut הָדַר, splendor, gloria, velut הֵדֶר מַלְכוּת (parall. אֶרֶץ צְבִי). LXX. *δόξα.*

Dan. 11, 20. הדר מלכות

הֲדָרָה

ג"כ וסמין הַדַּרְתָּ. סכוונס כמו הֵדֶר, חֲדָרָ, נסצלל נצקר.

n. f. (c. הַדַּרְתְּ), cui perpaullulum a nn. הֵדֶר, הָדָר inest discriminis, syr. *hadar, hedr-o.* LXX. *δόξα; αὐλή; ἐξομολογεῖσθαι.*

constr.: הַדְרַת
Prr. 14, 28. ברב־עם הדרת־מלך
constr.: בְּהַדְרַת־
השתחוו ליי בהדרת־
1 Chr. 16, 29. קדש
Ps. 29, 2. בהדרת־קדש
Ps. 96, 9. השתחוו ליי בהדרת־קדש
constr.: לַהֲדַרְתְּ
2 Chr. 20, 21. ומהללים להדרת־קדש

הָדָר

פעל נקרמי, נסכוון כמו נעכרי, וסכנר הַדְּרֵי.

verb. aram., a hebr. הָדַר perpaullum discrepans. LXX. Pa. הַדַּר, *δοξάζειν*; Hitp. הִתְהַדַּר *ἀλαζονεύεσθαι.*

Pu-el: הַדַּר
2 *perf.*: הַדַּרְתָּ
Dan. 5, 23. לה לא הדרת
1 *perf.*: וְהַדַּרְתָּ
Dan. 4, 31 ולחי עלמא שבחת והדרת
part.: וּמְהַדַּר
Dan. 4, 34. ומרומם ומהדר למלך

הַדְרָא

ג"י נקרמי והילופ הַדְרָא ונכנוי הַדְרֵי. סכלנס כמו נעכרי הָדָר, נגעלק סעופעט תְּהוּדָר.

n. m. aram. (def. הַדְרָא), hebraico הָדָר par atque aequale. LXX. *δόξα.*

definit.: וַהֲדַרְא
Dan. 5, 18. ויקרא והדרא יהב
cum suff.: הַדְרֵי
Dan. 4, 27. וליקר הדרי
Dan. 4, 33. הדרי וזיוי יתוב

הוֹד

פעל סקריקס וסליקס לנעד [וועס!] ונק' נוסף אֲהָהּ. סצרם נקס נסיענעד.

interj. nativa exclamationis vel conquestionis, quae etiam אֲהָהּ effertur, adjecto א. LXX. ὦ ὦ.

interj.: הָהּ
Ez. 30, 2. הילילו הה ליום
cum a prosth. אֲהָהּ

וי"א אמר יהושע אהה אדני י"י Jos. 7, 7.
וי"א אמר גדעון אהה אדני י"י Jud. 6, 22.
וי"א אמר אהה בחי Jud. 11, 35.
אהה כי־קרא י"י 2 Reg. 3, 10.
אהה אדני והוא שאול 2 Rg. 6, 5,
אהה אדני איכה נעשה 2 Rg. 6, 15.
אהה אדני י"י Jer. 1, 6. 4, 10. 14, 13. 32, 17.
אהה אדני י"י Ez. 4, 14. 9, 8. 11, 13. 21, 5.
אהה ליום Joel 1, 15.

הוֹן

v. s. הוֹי *p.* 294.

הוֹא חוֹא

v. s. r. הַהּ, הָהָה *p.* 294.

הָוַד

סוף חָד, פעל לף-עונר כף נגוד הנף, והסלנס כפי הנלפס לי כמו הָדַד [הדד לעיל], לומר הלול וגדול הוכרת קודס וזנוף רמוס וסלסול וכדומס [פרייונן, לאנגן], נהצלל על המדור, כי ההנדל נין חָד, חָד לף קנר התנועה, ונערני נכ' נרפס טעמי ג'דוד, וכן נשפת הודו [s. fd] כתרס כמכוון. ולין מן ססכרת לומר שהפעל הָד נמר חָד מקטי הכתיפה נשפתי מעבע. וכל שהצרם הָדָה ניקס וקרנות לוס, לס ג'יתקשה הכתיפה, ולכ עציית כתד לצרם הנל וניק.

vel potius חָד *v.* uno in derivato insitum, vi eadem, qua חָד (vulgo הָדַד), laudibus efferre, celebrare, in magna gloria et laude ponere. V. הָד ab eo ipso verbo חָד nonnisi vocalis consonas binas copulantis brevitate differt; verbum tum hoc tum illud eadem de radice proficiscitur; arabica lingua radici eidem liquidam praepositionalem praefixit: *na-hada*. Neque igitur vel v. הָד ex duriori forma חָד emollitum est, vel חָד ex molliori induruit. Verbum autem יָדָה, si huc pertineat, id quod perquam simile veri est, forma הָד merum grammaticorum figmentum evincitur.

הוֹד

ג"י ע"ש חוב, אות, וכנוי לף הוה. הניקוד צנף וסלל רוממות וסלסול [ליוסס, לאנ, פרייס], ומוס ההצלל על המסולל וומיכה יקרות והדר נלון ונלוס עו וקפלקת [פרצסנ, גלצנן, צמוק], וכל לנלה יודע מסנרם.

n. m. ad s. f. קוֹל, אוֹן, חוֹן (cum suff. הוֹדוֹ = הוֹדָהּ), laus, gloria, decus, laudatio, praeconium; splendor, magnificentia, majestas; pulchritudo, venustas. LXX. *ἐξομολόγησις* (a. v. יָדָה, הוֹדָה), *δόξα, μεγαλοπρέπεια, ἀρετή, ἀγιωσύνη, ὡραιότης; ζωή, εὐπρεπής.*

1 Chr. 16, 27. הוד והדר לפניו
1 Chr. 29, 25. ויתן עליו הוד מלכות
Job. 37, 22. על־אלוה נורא הוד
Job. 39, 20. הוד נחרו אימה
Ps. 21, 6. הוד והדר תשוה עליו
Ps. 96, 6. הוד־והדר לפניו
Ps. 104, 1. הוד והדר לבשת
Ps. 111, 3. הוד והדר פעלו
Jes. 30, 30. והשמיע י"י את־הוד קולו
Dan. 11, 21. ולא־נתנו עליו הוד
Zach. 6, 13. והוא־ישא הוד

הָדוּד

Digitized by Google

Job. 40, 10. והוד והדר תלבש
וְהַדְהוֹד
והתפארת והנצח
1 Chr. 29, 11. והוד
cum suff.: וְהַדְהוֹדִי
Dan.10,8 והודי נהפך עלי למשחית
cum suff.: הוֹדֶךָ
Ps. 8, 2. אשר תנה הודך
Ps. 45, 4. הודך והדרך
cum suff.: p. הוֹדֶךָ
Ps. 145, 5. הדר כבוד הודך
Prv. 5, 9. פן־תתן לאחרים הודך
cum suff.: מֵהוֹדֶךָ
Num. 27, 20. ונתת מהודך עליו
cum suff.: הוֹדוֹ
Ps. 148, 13. הודו על־ארץ ושמים
Hos. 14, 7. ויהי כזית הודו
Hab. 3, 3. כסה שמים הודו
Zach. 10, 3. כסוס הודו במלחמה
cum suff.: הַדָּהּ
Jer. 22, 18. הוי אדון והוי הדה

הָדָה

פעל נודד, כמו חָבָא נגמרק, וכדף על חָיָה רכסלכן, ומשנו הכיכוני חַיְתוֹם נווי חַיָּה, חַיִּי, וכעתיד יְחֵוֶא. הכוונה לצון חִיוּי וקיום [ויין], והצווי נשפתי מעלב עי' נשפתי מנכם נשפתי לכם דף ק"ל, ומן נל סמשמן עם הנא. ולע קוקף שלפסוק לשנ יאמר הוֹשׁ־לכן יפרנו המדקדקים הקדמים מעכין חָת, נומר הודלם ומתקוללות [הערשב־שטיבלען], ויאמרו ציעיד על וה יְחֵת, חַיָּה, ומשקף לך הכנוש ומכוסה נגו־מלין שלי.

v. intr. multimodis usitatum, gemarico hebraicoque חָבָא affine (prt. הֹוֶה, imperat. הֱוֵי, חֲוֵה, imperf. יְהֶוֶא), *esse*, potestate patente latissime. Haec ipsa radix 'bá linguarum antiquarum paene omnium communis est, skr. 'bû, gr. φυ (cf. J. Fuerstii systema l. aram. §. 171.). LXX. εἶναι, γίνεσθαι; saepe uno verbo pro חָיָה cum participio v. c. חָיָה בָּצֵא τρέμειν, חָיָה נָזָק ἐνοχλεῖν, et similiter.

part.: הֹוֶה
Neh. 6, 6. ואתה הוה להם למלך
Eccl. 2, 22. כי מה־הוה לאדם
imperat.: הֱוֵה
Gn. 27, 29. הוה גביר לאחיך
imperat.: הֱוֵא
Job. 37, 6. כי לשלג יאמר הוא־ארץ
f. imperat.: הֱוִי
Jes. 16, 4. הוי־סתר למו
3 imperf.: יְהֶוֶא
Eccl. 11, 3. שיפול העץ שם יהוא
הֲוָה

ע"כ וסכוונס מוכפלת: ק' כמו אֲוָה לצון תאוה, ושלונו כפס לצון יפיכס [לוסט]. כ' לצון קד ושנר נרה ומנוקה שד ומקוה רעס [שערשענען]. צי' הזכס ומשון הפתרוכיס נגו־מלין שלי.

n. f. duplici modo usit. 1) sicut אֲוָה, arab. *havai* a v. *havija*, cupido, concupiscentia (par. נֶפֶשׁ); 2) pernicies, calamitas. De earum significationum conjunctione vid. Lexicon, quod editurus est Jul. Fuerstius, sive, ut maurico ejus utar nomine, *Jussuf Alsari*. LXX. ἀβουλία, ἀδικία, αἰσχύνη, ἀνομία, ματαιότης; ὀδύνη; μάταιος, ψευδής (gem. הֲבָאֵי), ταραχώδης

constr.: הַוַּת

Mich. 7, 3. דבר הות נפשו
constr.: וַהַוַּת
Prv. 10, 3. והות רשעים יהדף
constr.: וְהַבַּוַּת
Prv. 11, 6. ובהות בגדים ילכדו
cum suff.: וַהַוָּתִי Q'ri.
Job.6,2. והוותי במאזנים ישאו־יחד
cum suff.: לְהַוָּתִי Q'ri.
Job. 30, 13. להותי יעילו
cum suff.: וַהַוָּתִי* K'tib.
*והוותי במאזנים ישאו־
Job. 6, 2. יחד K'tib.
cum suff.: לַהַוָּתִי*
Job. 30, 13. *להותי יעילו
cum suff.: בַּהַוָּתוֹ
Ps. 52, 9. יעז בהותו
pl.: הַוּוֹת, הַוָּיוֹת
Job. 6, 30. אם־חכי לא־יבין הוות
Ps. 5, 10. קרבם הוות
Ps. 38, 13. דברו הוות
Ps. 52, 4. הוות תחשב לשונך
Ps. 55, 12. הוות בקרבה
Ps. 57, 2. עד־יעבר הוות
Ps. 91, 3. מדבר הוות
Ps. 94. 20. היחברך כסא הוות
Prv.17,4. שקר מזין על־לשון הות
Prv. 19, 13. הות לאביו בן כסיל
הָוָה

ע"כ, ופתקוכו כמו חַיָּה, נסכלל לנקר.

n. f. vi eadem, qua חַוָּה, exitium, labes, pernicies. LXX. ταλαιπωρία, σὐαί (הוֹי).

Jes. 47, 11. ותפל עליך הוה
Ez. 7, 26. הוה על־הוה תבוא
הָוָא

פעל בוזד נקלפי, כדופס לענפי גס נסכוון, ומכנוי קליפות סמוכוקיו עי' נספפי מנכס נשפתי לכס דף ק"ל.

v. intr. aram., notione usuque hebraico par atque consimile. De formis vid. Systema p. 190.

3 perf.: הֲוָא
Dan. 6, 4. הוה מתנצח על־סרכיא
Dan. 6, 11. כל־קבל די־הוא עבד
Dan. 7, 13. כבר אנש אתה הוא
די־הוא בטה מקדמת
Esr. 5, 11. דנה
3 perf.: הֲוָה
מלכותא די בבל מהלך
Dan. 4, 26. הוה
Dan. 5, 19. די־הוה צבא הוה קטל
Dan. 6, 15. הוה משתדר לחצלותה
3 perf.: הֲוָת fem.
Dan. 2, 35. הות לטור רב
3 perf.: הֲוָת fem.
Dan. 7, 19. די הות שניה מן־כלהון
Esr. 5, 5. הות על־שבי יהודיא
3 fem.: וַהֲוָת
Esr. 4, 24 והות בטלא עד שנת תרתין
2 perf.: הֲוֵיתָ
Dan. 2, 31. אנתה מלכא חזה הויתָ
חזה הויתָ עד די התגזרת
Dan. 2, 34. אבן
1 perf.: הֲוֵית
Dan. 4, 1. שלה הויתי בביתי
Dan. 4, 7. על משכבי חזה הויתָ
Dan. 4, 10. חזה הויתָ בחזוי ראשי
Dan. 7, 2 חזה הויתָ בחזוי עם־ליליא
חזה הויתָ עד די־מריטו
Dan. 7, 4. גפיה
Dan. 7, 6. 7. באתר דנה חזה הויתָ
Dan. 7, 8. משתכל הויתָ בקרניא
חזה הויתָ עד די כרסון
Dan. 7, 9. רמיו
Dan. 7, 11. חזה הויתָ באדין
Dan. 7, 13. חזה הויתָ בחזוי ליליא
Dan. 7, 21. חזה הויתָ וקרנא דכן
3 pl.: הֲווֹ
הוו זאעין ודחלין מן־
Dan. 5, 19. קדמוהי
Dan. 6, 5. הוו בעין עלח
ומלכין תקיפין הוו על־
Esr. 4, 20. ירושלם
3 pl.: וַהֲווֹ
Dan. 2, 35 והוו כעור מן־אדרי־קיט
imprt. pl.: הֲווֹ
Esr. 4, 22. וחזירין הוו שלו למעבד
3 imperf.: לֶהֱוֵא
לחוא שמה די־אלהא
Dan. 2, 20. מברך
Dan. 2, 28. מה די לחוא
Dan. 2, 29. 45. מה די להוא
ומן־כצבתא די־פרזלא
Dan. 2, 41. להוא־בה
Dan. 3, 18. והן לא ידיע להוא־לך
Dan. 6, 3. ומלכא לא־להוא נזק
Esr. 4, 12. 5, 8. ידיע להוא למלכא
Esr. 6, 9 להוא מתיהבלהם יום ביום
Esr. 7, 23. די־למה לחוא קצף
Esr. 7, 26 וכל־די־לא־להוא עבד דתא
Esr. 7, 26. להוא מתעבד מסה
3 imperf.: לֶהֱוֶה
ועם־חיות ברא להוה
Dan. 4, 22. מדרך
3 imperf.: תֶּהֱוֶא fem.
מלכו רביעיא תהוא
בארעא
Dan. 7, 23.
Esr. 6, 8. נסקתא תהוא מתיהבא
3 imperf.: תֶּהֱוֶה fem.
ומלכו רביעיא תהוה
Dan. 2, 40. תקיפה
Dan. 2, 41. מלכו פליגה תהוה
Dan. 2, 42. תהוה תקיפא
Dan. 2, 42. תהוא תבירה
Dan. 4, 24. הן תהוה ארכא לשלותך
3 pl. imperf.: לֶהֱוֵין masc.
Dan. 2, 43. להון דבקין דנה עם־דנה
Dan. 6, 2. די להון בכל־מלכותא
Dan. 6, 3. די להון אחשדרפניא אלין
Dan. 6, 27. להון זאעין ודחלין
די־להון מהקרבין
Esr. 6, 10. ניחוחין
Esr. 7, 25. די להון דאנין לכל־עמא
3 fem.: לֶהֱוֶין
Dan. 5, 17. מתנתך לך להוין
הֲוָא

סנן־סמס נשפתי [סענני הזשפתי פס, כי יונק נקונעסם כמליס] לנסתי וכל, ונמלנ נכ הוֹ, ולנקנס הֲוָא, חֲוֵי. סכוונס ילועה, ושנר לשקר הזכס מעלנסו נספפי מנכס נשפתי לכס דף ק"ל; ונספפי מנכס נשפתי לכס דף כל"ג ודוק.

pr. aram. 3. *p.* (de hebraico v. appendicem), quod interdum scribitur etiam הֲוִי; f. הֲוָיָא, interdum חֲוֵי. Comparanda sunt *su-a* sanscriticum, σφι graecum, *su-us* latinum, quae omnia eidem stirpi innituntur. Comp. Systema l. aram. p. 238.

Dan. 2, 22. הוא נלה עמיקתא
Dan. 2, 28. דנה הוא
Dan. 2, 32. הוא צלמה
Dan. 2, 38. אנתה הוא ראשה
Dan. 2, 47. הוא אלה אלהין
Dan. 4, 19. אנתה־הוא מלכא
Dan. 5, 13. אנתה־הוא דניאל
כל־קבל די־מחימן הוא
Dan. 6, 5.
Dan. 6, 11. חזא כרך על־ברכוהי
Dan. 6, 17. חזא ישיזבך
וְהָיָא
Dan. 2, 21. והוא מהשנא עדניא
Dan. 7, 24. והוא ישנא מן־קדמיא
Esr. 5, 8. והוא מתבנא אבן גלל
pl.: הֲמוֹ masc.
Esr. 4, 10. והותב המו
Esr. 4, 23. ובטילו המו באדרע וחיל
Esr. 5, 5. ולא־בטלו המו
Esr. 5, 11. אנחנא המו עבדוהי
Esr. 5, 12. יחב המו ביד נבוכדנצר
Esr. 5, 14. והיבל המו לחיכלא
Esr. 5, 14. הנפק המו כורש
Esr. 5, 15. אחת המו בהיכלא
Esr. 7, 17. ותקרב המו
pl.: הֲמוֹן masc.
Dan. 2, 34. והדקת המון
Dan. 2, 35. ונשא המון רוחא
Dan. 3, 22. קטל המון שביבא
sg. fem.: הֵיא
Dan. 2, 9. חדה־היא דתכון
Dan. 2, 20. די־לה היא
Dan. 2, 21. וגזרת עליא היא
Dan. 2, 27. חלא דא היא בבל
Esr. 6, 15. די־היא שנת־שת
sg. fem.: וְהֵיא
Dan. 2, 44. והיא תקום לעלמיא
והיא משניא מן־כל־
Dan. 7, 7. חיותא

הָוֵי

פעל לע עוכר כף נגור חֲבָבָא הנף לקמן, והכוונס לסוע ויליקס וקריכ [פערנירענען, רעסטען], וכפף כן הזכס נקרי. וככל חֲבָבָא יוע, כמו מסו זיסנסנ נקור, ויוקר סוס לע מלפתי הזכס.

verb. praeter der. חֲבָבָא non exstans, urere, torrere, qua vi reduplicatum חַבְחֲבָא aramaice dicitur.

חַבְחֲבָא

ס"ו ונפנף לף כרנוי נכנוי חַבְחֲבָא, וספלנס כמו אִשֶּׁה, לוקר עולה כלילי ולפנר מסונסנ נקור־[נרשפנ־חַבְחֲבָא], וק"כ וכקי סנסני כמו עולתי, וום נרור. וים זנוכו לף יָחֵב, ויסיס כמו מתת, וום זקר.

n. m. ***pluralet.*** (חַבְחֲבֵי), holocaustum, sicut אִשֶּׁה. Alii: *donum*, *oblatio* vertunt a v. יָחֵב, pro יַחֲבַחֲב (Qimchi: = בַּתְנִית). LXX. simpliciter: θυσία.

pl. c. suff.: חַבְחֲבֵי
Hos. 8, 13. זבחי הבחבי

הָוֵי

מלת הקריקס לנעד [וועהע!] נשלוב עס לָךְ, אֲלֵ, לְ וגס עס יחס הפעול.

interj., dolorem significans atque ab ipsa natura profecta, sequentibus plerumque particulis לָךְ, אֲלֵ, לְ. LXX. οὐαί, ὡς, ὤ; הוֹי הוֹי, ὦ ὦ.

1 Rg. 13, 30. ויספדו עליו הוי אחי
Jes. 1, 4. הוי גוי חטא
Jes. 1, 24. הוי אנחם מצרי
Jes. 5, 8. הוי מגיעי בית בבית
Jes. 5, 11. הוי משכימי בבקר
Jes. 5, 18. הוי משכי חשון
Jes. 5, 20. הוי האמרים לרע טוב
Jes. 5, 21. הוי חכמים בעיניהם
Jes. 5, 22. הוי גברים לשתות יין
Jes. 10, 1. הוי החקקים חקקי־און
Jes. 10, 5. הוי אשור שבט אפי

Digitized by Google

חוי המון עמים Jes. 17, 12.
חוי ארץ צלצל Jes. 18, 1.
חוי עטרת גאות Jes. 28, 1.
חוי אריאל אריאל Jes. 29, 1.
חוי המעמיקים Jes. 29, 15.
חוי בנים סוררים Jes. 30, 1.
חוי הירדים מצרים Jes. 31, 1.
חוי שודד Jes. 33, 1.
חוי רב את־יצרד Jes. 45, 9.
חוי אמר לאב Jes. 45, 10.
חוי כל־צמא Jes. 55, 1.
חוי בנה ביתו בלא־צדק Jer.22,13.
חוי אחי Jer. 22, 18.
חוי אדון וחוי הדה Jer. 22, 18.
חוי רעים מאבדים Jer. 23, 1.
חוי כי גדל היום Jer. 30, 7.
חוי חרב ליוי Jer. 47, 6.
חוי אל־נבו כי שדדה Jer. 48, 1.
חוי עליהם כי־בא יום Jer.50,27.
חוי על־הנביאים Ez. 13, 3.
חוי למתפרות כסתות Ez. 13, 18.
חוי רעי־ישראל Ez. 34, 2.
חוי המתאוים את־יום יי Am.5,18.
חוי השאננים בציון Am. 6, 1.
חוי חשבי־און Mich. 2, 1.
חוי עיר דמים Nah. 3, 1.
חוי המרבה לא־לו Hab. 2, 6.
חוי בצע בצע Hab. 2, 9.
חוי בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.
חוי משקה רעהו Hab. 2, 15.
חוי אמר לעץ Hab. 2, 19.
חוי ישבי חבל הים Zeph. 2, 5.
חוי מוראה וגאלה Zeph. 3, 1.
חוי חוי ונסו מארץ צפון Zach.2,10
חוי ציון המלטי Zach. 2, 11.
חוי רעי האליל Zach. 11, 17.

interj.: הֲוֵי

והוי אחות Jer. 22, 18.
והוי הדה Jer. 22, 18.
והוי אדון יספדו־לך Jer. 34, 5.

interj.: הֲוֹ

בנל־חוצות יאמרו הו־הו Am.5,16

הָוֹךְ:

פעל נזד נקיבי, וסעיף הָוֵךְ ומעקור הָוֵךְ, סהלנה לשון סליכה וקיקה [נעסמן], וסזרש כנרסה נעבי עצמו נין שנוב על הלך, וכן סזרש נהולו [*ay-ein*, ag-ere] ויוכי וכוסי [s. *ag*] ונגיבי עקיבי, וכו' תוספת נרשם [s. *wag*, l. *vag*-o] נהולו וכוסי וכדומה נשפתי מעבר.

vel potius הָוַךְ *vrb. intr. aram.*, (imperf. יֶהֱוַךְ; part. מְהַוַךְ; ire, incedere, gradiri, sanscr. *ag*, gr. *αγ*, lat. *ag*; praefixo digammate sanscr. *wag*, l. *vag*. Neque vero ullo modo hoc cum verbo cohaeret הָלַךְ, id quod est quorundam placitum. LXX. *ποριένεσθαι, ἀπέρχεσθαι, ἀποφέρειν.*

inf.: לְמַהֲוָךְ

ולויא למהוך לירושלם Esr. 7, 13.

3 imperf.: יְהֲוָךְ

עד־טעמא לדריוש יהך Esr. 5, 5.
לירושלם עמך יהך Esr. 7, 13.

3 imperf.: וְיֵהֲוָךְ

ויהך להיכלא די־בירושלם Esr.6,5.

הָוֹם

שו הֵם נדופה לַל הַם, הָמָה, פעל נוזד, והסלנה ושוש ונסיסה ועשיסה ונסיסה ושסוס [לעזרעז, שלענען], ופעמים נוזד לשון הכהלה [לעזרעז, שלענען]. הכעבל הָמוֹם ומעקיד הֵם פעולי, ומעל תְּהִירְמָה נמר סהקלר תְּהִירְמָה. הכוסף הַמּוֹם והעתיד אֲהֵם מעצות סהומה. עי' הום, כ·הס, הומה.

vel potius הֵם, *v. intr.* (cui cognata sunt הָמָה, חָמָה), crepere, tumultuari, interdum *trans.*, motum tumultumque concitare, perturbare, percellere. *Nif.* נֶהֱם, ingenti strepitu commoveri. *Hif.* הֵהִים, strepitum, trepidationem efficere; tumultuari propter impatibilem dolorem. LXX. *ἀπολλύναι. Hif. ἠχεῖν, ταράσσειν, ἐξαίρειν.*

3 prf. c. suff.: וְהֲמָם

והמם מהומה גדלה Dt. 7, 23.

3 f. pl.: תְּהֹמֲמָנָה = תְּהֹמַמְנָה

תהימנה מאדם Mich. 2, 12.

Nif-al: נֶהֱם

3 f. imperf.: וַתֵּהֹם

ותהם הארץ 1 Sam. 4, 5.
ותהם כל־העיר Ruth. 1, 19.
ותהם הקריה 1 Reg. 1, 45.

Hif-il: הֲהִים

impf. cum h: וְאַהֲרִימָה

אריך בשיחי ואהימה Ps. 55, 3.

imperf.: *תְּהֹמֲמָנָה

*תהימנה מאדם Mich. 2, 12.

מְהוּמָה

ג"כ נויר סוס וסמיך מְהוּמָה, סהלנה שלון והמון המולה, ונעת רגו ועשוס מנוכס ונכלס [עשוען, קוכסניעגע, סעבווילכונג], וכדומה מן סשלנות.

n. f. (a v. הָם), strepitus, tumultus, perturbatio, confusio; vita turbida atque voluptaria. LXX. *θόρυβος, ταραχος, ταραχή; σύγχυσις, ἀπώλεια, ἔκστασις, θαυμαστός; ἀνομία, ἀφοβία, ἐκλυμία.*

וחמם מהומה גדלה Dt. 7, 23.
מהומה גדלה מאד 1 S. 5, 9. 14, 20.
מהומה ומבוסה Jes. 22, 5.
מהומה ולא־הד הרים Ez. 7, 7.

הַמְהוּמָה

את־המהומה Dt. 28, 20.
רבת המהומה Ez. 22, 5.

וּמְהוּמָה

מאוצר רב ומהומה בו Prv. 15, 16.

constr.: מְהוּמַת

היתה מהומת־מות 1 Sam. 5, 11.
מהומת־לי רבה Zach. 14, 13.

pl.: מְהוּמֹת

כי מהומות רבות 2 Chr. 15, 5.
וראו מהומות רבות Am. 3, 9.

תְּהוֹם

שם סעמי והכנוי תְּהוֹמֹת, והסלנה רעש סיון מים, נסשקל על נל ועשבר [ווֹעֲנע, וועלנע], מים כנירים וגולס קקר סים ומגולס תקעיות ועומק וכדומה. שם נמגוס הזרש הֵם יהים ע"ש תְּהוֹם עי' לעיל, שולס נשפשר שהזרש תְּהוֹם, וכי מליכו הֵם נמקנב מוצג ועמעי נרשם.

n. et m. et f., strepitus, motus, agitatio fluctuum; mare fluctuans; abyssus, vorago, profundum vel aquae vel terrae. Syr. *t'humo*. LXX. *κῦμα, πόντος, ἄβυσσος; γῆ, ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἀβύσσοι πηγῶν κάτωθεν.*

וחשך על־פני תהום Gn. 1, 2.
כל־מעינות תהום רבה Gn. 7, 11.
ויסכרו מעינת תהום Gn. 8, 2.
ברכת תהום רבצת תחת Gn.49,25.
תהום אמר לא בי־היא Job.28,14.
ובחקר תהום התהלכת Job.38,16.
ופני תהום יתלכדו Job. 38, 30.
יחשב תהום לשיבה Job. 41, 24.
משפטיך תהום רבה Ps. 36, 7.
תהום־אל־תהום קורא Ps. 42, 8.
תהום כלבוש כסיתו Ps. 104, 6.
בחקו חוג על־פני תהום Prv. 8, 27.
בעזזו עינות תהום Prv. 8, 28.
מי תהום רבה Jes. 51, 10.
בהעלות עליך את־תהום Ez. 26, 19.
תהום רממתהו Ez. 31, 4.
כסתי עליו את־תהום Ez. 31, 15.
ותאכל את־תהום רבה Am. 7, 4.
תהום יסבבני Jon. 2, 6.
נתן תהום קולו Hab. 3, 10.

וּמְתְהֹמֹם

ומתהום רבצת תחת Dt. 33, 13.

pl.: תְּהֹמוֹת, תְּהֻמוֹת

תחמת יכסימו Ex. 15, 5.
קפאו תהמת בלב־ים Ex. 15, 8.
באוצרות תהומות Ps. 33, 7.
אף ירגזו תהמות Ps. 77, 17.
ירדו תהומות Ps. 107, 26.
בימים וכל־תהמות Ps. 135, 6.
תניזים וכל־תהמות Ps. 148, 7.
בדעתו תהומות נבקעו Prv. 3, 20.
באין־תהמות חוללתי Prv. 8, 24.

pl.: וּתְהֹמֹת

נחלי מים עינת ותהמת Dt. 8, 7.

pl.: בַּתְּהֹמוֹת

ויוליכם בתהמות Ps. 106, 9.
מוליכם בתהמות Jes. 63, 13.

pl.: כְּתְהֹמוֹת

וישק כתהמות רבה Ps. 78, 15.

pl.: וּמִתְּהֹמוֹת

ומתחמות הארץ תשוב Ps.71,20.

הָוֹן

פעל נקיי וגוזד ומוכפל נסולקה כמו אָוֵן נקיי. ק' נשיפה וגשיפה כמו סגל [סויכטן], וקל הֶן כמו אֵן לעיל, וגכין סגוסף סוס בַּתֵּיהֶן נעתיד יָהֵין לשון סכסלה כמו יָהֵבִיל [עסאַיכט סשכ־לעלן], לוסר עשה להבל ולליל וגוף. ונקסף נשפתי מעבר כמו נסכלקה ווסקסף ויוכקסף סזרש ין, כזרש כמכוון. ל' עסילה נדגר נסלקף על פְּנֵי [ערשאַכייעגן], נסשקל על פני סיניעה לו סעבר.

vrb. prim. et intr., in quo duplex, sicuti in v. cognato אָוֵן, insita est notio; 1) flare, spirare, qua vi v. הֶן par est alteri אֵן q. v. s. *Hif.* הֵהֵין, impf. יָהֵין (syn. הֵחֵבִיל), sicut הֵהֲבִיל, temere, inconsiderate, nullo consilio agere; flamen enim nihili, vanitatis, erroris imago est. Cf. sanscr. *an*, respirare, unde *an*-ila, *ἄνεμος*; goth. *ana*, unde *us-ana*, exspirare, lat. *an*-imus, *an*-ima. LXX. *συναθροίζεσθαι* (הָוֹן = *πλῆθος*). Targ. שְׁרִיתָן. 2) laborare, elaborare, operam dare, eniti, cui comparari oportet פְּנֵי, deinde lucrifacere, quaestum consequi.

Hif-il: הֲהֵין

pl. imperf.: וַתָּהֵינָה

ותהינו לעלת ההרה Dt. 1, 41.

הָוֹן

ג"כ נמו אָוֹן והכנוי הוֹמָם, והסלנה רכוש וקיל נכם ועבר [ייכטמום, פעבעגנען], ופעמים לנין הנרך והדי, כמו נלַע־הון [נלי־די], ויש המכוון לזרש. ולע שנקנוש ונעשק ישעשל עול המכוון סנון וטוב כקען ולנון, כי לסוכי תרנוס לקעי [נעקווטש], וקיכו לזרש קקר, כי תמלוקו נעופי ועוכר נהלק ונשלוס.

n. m. opes (labore comparatae), divitiae, facultates, interdum de eo quod satis est sive sufficit, uti בְּלֹא־הוֹן = בְּלִי־דַי, syriace: *hon, haun*, de mentis intelligentiaeque vi atque praestantia, arabice et targumice: de levitate, commoditate atque jucunditate vitae, ad quam facultates copiaeque rerum conducunt. LXX. *πόνος, κτῆσις, κτῆμα, ὕπαρξις, τὰ ὑπάρχοντα, δύναμις, δόξα, ζωή, ἰσχύς, τιμή, πλουτεῖν, ἀρκεῖν, ἱκανός*; הוֹן, בַּיִת, *βίος*; רִב־הוֹן, *πλῆθος.*

תמכר־עמך בלא־הון Ps. 44, 13.
הון־ועשר בביתו Ps. 112, 3.
כעל כל־הון Ps. 119, 14.
כל־הון יקר נמצא Prv. 1, 13.
את־כל־הון ביתו יתן Prv. 6, 31.
הון עתק וצדקה Prv. 8, 18.
הון עשיר קריית עזו Prv. 10, 15.
לא־יועיל הון Prv. 11, 4.
הון מהבל ימעט Prv. 13, 11.
הון עשיר קריית עזו Prv. 18, 11.
הון יסיף רעים רבים Prv. 19, 4.
כל־הון יקר ונעים Prv. 24, 4.
ורעה זונות יאבד־הון Prv. 29, 3.
ארבע לא־אמרו הון Prv. 30, 15.
ואש לא־אמרה הון Prv. 30, 16
את־כל־הון ביתו באהבה Cant.8,7.
מרב כל־הון Ez. 27, 12. 18.

וְהוֹן

והון־אדם יקר חרוץ Prv. 12, 27.
מתרושש והון רב Prv. 13, 7.

וְהֹן

בית והון נחלת אבות Prv. 19, 14.

לְהוֹן

נבהל להון איש רע עין Prv.28,22.

cum suff.: מֵהוֹנֵךְ

כבד את־יי מהונך Prv. 3, 9.

cum suff.: הוֹנֵךְ

הונך ועזבוניך Ez. 27, 27.

cum suff.: הוֹנוֹ

מרבה הונו בנשך Prv. 28, 8.

pl. c. suff.: הוֹנַיִךְ *fem.:*

ברב הוניך ומערביך Ez. 27, 33.

הָוַן

v. הִין

הָוַר

v. s. הָרַר, הוֹר

הָוֹת

לומר הָת ונכין הכנד הוֹתֵת [כמו קומס מן קום], ולע מן הָתֵת כקשר קצנו הקדשים. סהלנה מנור ודקוי וסצור [שטילעגן, שטילגען], וכן נעבי הת וגכפל ה ת ת נמכוון הום. וכמדומה לי נמלוס הזרש נמכוון כדיפה וזכיפה ולוך [פּאַכּאַלגען, הפּסגען], ועס על כמו קנול וקיפה על ל"ש, וכן כזרש כמכוון נגבי עתיקי [goth. *hat*] והולו [s. *hed*] רומי [arm. *ad*, l. *od*] ולקם-עכי וכדומה.

h. e. הָתַת (*Pi.* הוֹתֵת, uti קוֹמֵם a v. קוּם, quare non subest v. הָתַת, ut nonnullis placuit), impetu violento ferri, irruere, invadere in aliquem, arab. *hata*. Forsitan vis persequendi odio invidiaque

Digitized by Google

ingenita huic verbo, ita ut vinculo affinitatis sit conjunctum cum gothico *hat*, sanscritico *hêd*, arm. *ad*, lat. *od*, et similibus. LXX. recte: *ἐπιτιθέναι*.

Pi-el: הוֹרָתָה

imperf. pl.: תְּהוֹרְתָהּ

Ps. 62, 4. תהורתו על־איש

הָוָה

פעל יקל ומקנוד, וסניכוני הוֶה, והמקוין לדעת דוכס אָכן-לכרע כדיפה וכיפה, לומר כיס ולא כיס תיר ולא תיר [שלאסנעניעריג, -שרוכאקען ויין], ולא אָכס לכוס כשל עכין נאלות שוכות, וכן נכאה דעת אָכן-נכאָה ואָכן-עוכָּה ודוד קאקי, שולם המוכיכים האלה לא ידעו להתאקל דעת השכע, אס גס שאכשוסו היעב נכללו. דע לאות שאאלות השעל חזֶה, והלבקו פסיקה, ע"י נגיכת אלות סשכה והכדיפה [נאסכען], ונפכע פתיקת הסה והכיקבקו נשסוק [דעק מוכד לויסקלאסען], וכן נאמת כשכע כשכון נשפתי עכע, ד"א נשפה סכדלקת ויוכית וכוועית ולבגליעיכלקית [s. *has*, gr. *χάσ-κω*, l. *his-co*, angl. *gaz-e*,] וקנין נוה השסוק סיים שוכנים, לומר פוסקים סה ושוכניס סכוקים על עכע, ולסניס ומבקניס לבוס, ושסה מדבניס לע"ז שלא כדעת, והלון הכתוב לע"ז מאשלה לאעלה. ומוכן העכני ולמודי דבוד בשסוק כלוסב לבוס, לומר בלי שקול משפעי, השאל השכון הכלשון.

vrb. monad. (prt. הוֹוֶה), de cujus significatu ambigitur inter lexicographos. *Dunas Ibn-Librat* vertit: semisopitum, somniculosum, somnolentum esse, assentiente paraphrasta: נְרַמִּין. Sic etiam *Ibn-'Ganah*, *Ibn-Ezra* et *Qimchi*, qui arab. *hadaa* h. e. quiescere, dormire (de somno vel morte) comparat. At grammatici isti magis vim verbi divinaverunt, quam, indagata origine, explicuerunt. Radix hujus verbi *paragogici* est חָוָה, vi hisc-endi, vel osc-itandi (gähnen), quod est signum obrepentis somni vel habitualis pigritiae atque ignaviae, sanscr. *has*, gr. *χάσ-κειν*, angl. *gaze*. Quare in appositio אֹהֲבֵי לָנוּם nulla inest tautologia. Alii, v. hebr. חזה, arab. חדי comparantes, de prophetis *delirantibus* explicant, qui vanis rerum imaginibus ipsi delusi, alios etiam deludere studebant. Vis *delirandi* et verbo arabico et talmudico הָזָא nonnisi translative inest. Aqu. *φανταζόμενοι*. Symm. *ὁραματισταί*. LXX. *ἐνυπνιαζόμενοι*.

part. pl.: הוֹזִים

Jes. 56, 10. הזים שכבים אהבי לנום

הוֹי

interj.: הָוֵי

Ez. 2, 10. קינים והגה והי

הָוָא

aram. v. s. הֲוָא *p.* 294.

הֲוָדָד

v. s. r. הָדַד *p.* 292.

הֲוָדוֹת

v. s. r. הָדָה *p.* 310.

הָוָה

פעל המיקות וכוול, והעתיק הָיְתָה, והמקור הָיָה, והמקור הָיוֹת וע"פ חָיָה. המוכן סוים ומיקות [ויין, עקסיסעילקן], וכלכך לכוב לקאול סכוצף עם הכצוף, או על כאלות נאקום סס, וסס ל סיוף כאלת לים, וכדומס נהזאלות רבות. הכפעל הָיְתָה הפעולי, לומר נעצה [וועדלען], נעצה וכוף, או סיוף כגאר וכלפס [פערטיג, סיכויין], וום המכוון אל נהייתי וכאליתי, ומעה בו סעדים הפרטן, שאחר שכוף אלמון נסה. ולפני לקאול הזכה קאמרו הָיָה לעיל דף נ"ל, ונאול הזכה והשווי נלשוכות ערב תעתק נספרי קלאול שפתי לרס דף ק"ס.

v. substant. intr., esse, existere, fieri, evenire, aram. חֱוֵא (cujus forma durior est הֱוֵא), sanscr. *bû*, pers. *bu*, gr. *φυ*, in quibus omnibus significatio flandi seu spirandi (wehen, athmen) ad gignendum, crescendum, existendum, vivendum translata est. *Ni.* נִהְיָה, fieri, factum esse, absolutum esse, etiam vi evanescendi (hin sein) veluti נֶחֱזֵיתִי וְנֶחֱלֵיתִי (Latine similiter: *fuimus Troes*), quod *Saadja* (cognomento: *ha-Parshan*) male a v. נָהָה deducendum putat. LXX. *εἶναι*, *γίνεσθαι*, *γεννᾶσθαι*; חָיָה, *δεῖ*, *ἔχειν*; חָיוֹת, *πλάνη* (חַיּוֹת). *Ni. γίνεσθαι*, *κοιμᾶσθαι*; *f. ἀσεβής*; הָיְתָה אָחוּז, *ἅπτεσθαι*; ח' בָּגַז, *καταγελᾶσθαι*; ח' בָּטַח, *πεποιθότα εἶναι*; ח' לְחַרְבָּה, *συμπίπτειν*; ח' כְּ *ὅμοιον γίνεσθαι*; ח' לֹא הָיָה בָּהּ רוּחַ, *ἐξ ἑαυτῆς γίνεται*; ח' מָצָב, *βασιλεύειν*; ח' מֶלֶךְ, *ῥυπὸν ἐκδύειν*; ח' מֹשֵׁל, *ἄρχοντα εἶναι*; ח' נָכוֹן, *ὑπερόπτεσθαι*; ח' לִנְהָדָה, *ἕτοιμον εἶναι*, *γίνεσθαι*, *ἱστάναι*; ח' נֶעֱזָר, *αἱρεῖσθαι*; ח' צָמַח, *ἐπιλάμπειν*; ח' מָקֹל, *εἰς οὐδὲν γίνεσθαι*; ח' שֹׁבֵחַ, *αἰχμάλωτον εἶναι*; הָיְתָה תְּחִנָּה, *ἐπιεικεύειν*.

3 *perf.:* הָיָה

Gn. 3, 1.	והנחש היה ערום
Gn. 3, 22.	היה כאחד ממנו
Gn. 4, 2.	היה עבד אדמה
Gn. 4, 20.	היה אבי ישב אהל
Gn. 4, 21.	היה אבי כל־תפש
Gn. 6, 9.	צדיק תמים היה
Gn. 7, 6.	והמבול היה מים
Gn. 10, 9.	הוא־היה גבר־ציד
Gn. 11, 3.	וחמר היה להם לחמר
Gn. 13, 3.	אשר־היה שם אהלה
Gn. 13, 5.	היה צאן־ובקר
Gn. 13, 6.	כי־היה רכושם רב
Gn. 15, 1.	היה דבר־יי
Gn. 15, 17.	ויהלמה היה
Gn. 26, 1.	היה בימי אברהם
Gn. 26, 28.	ראו ראינו כי־היה
Gn. 30, 29.	אשר־היה מקנך אתי
Gn. 30, 30.	כי־מעט אשר־היה
Gn. 31, 5.	ואלהי אבי היה עמדי
Gn. 31, 42.	ופחד יצחק היה לי
Gn. 37, 2.	היה רעה את־אחיו
Gn. 39, 22.	עשים שם הוא היה עשה
Gn. 41, 13.	פתר־לנו כן היה
Gn. 41, 53.	היה בארץ מצרים
Gn. 41, 54.	ארץ מצרים היה־לחם
Gn. 41, 56.	והרעב היה על כל־פני
Gn. 42, 5.	היה הרעב בארץ כנען
Ex. 1, 5.	ויוסף היה במצרים
Ex. 3, 1.	ומשה היה רעה
Ex. 8, 13.	עפר הארץ היה כנים
Ex. 9, 11.	כי־היה השחין
Ex. 9, 17. 24.	אשר לא־היה כמהו
Ex. 9, 26.	לא היה ברד
Ex. 10, 13.	הבקר היה ורוח הקדים
Ex. 10, 14.	לא־היה כן ארבה
Ex. 10, 23.	היה אור במושבתם
Ex. 32, 1. 23.	לא ידענו מה־היה לו
Ex. 39, 9.	רבוע היה כפול
Lev. 8, 29.	למשה היה למנה
Lev. 13, 32.	ולא־היה בו שער
Num. 9, 13.	ובדרך לא־היה
Num. 20, 2.	ולא־היה מים לעדה
Num. 26, 64.	ובאלה לא־היה איש
Num. 27, 3.	לא־היה בתוך העדה
Nu. 32, 1.	ומקנה־רב היה לבני ראובן
Num. 33, 14.	ולא־היה שם מים
Dt. 10, 9.	על־כן לא־היה ללוי חלק
Dt. 22, 20.	אמת היה הדבר הזה
Jos. 1, 17.	כאשר היה עם־משה
Jos. 5, 1.	ולא־היה בם עוד רוח
Jos. 5, 12.	ולא־היה עוד לבני
Jos. 8, 20.	ולא־היה בהם ידים
Jos. 8, 35.	לא־היה דבר מכל
Jos. 9, 5.	יבש היה נקדים
Jos. 10, 14.	ולא היה כיום ההוא
Jos. 17, 1.	הוא היה איש מלחמה
Jos. 19, 9.	היה חלק בני־יהודה
	ועל־כן־עדת ישראל היה
	קצתם
Jos. 22, 20.	
Jud. 3, 31.	ואחריו היה שמגר
Jud. 6, 40.	ועל־כל־הארץ היה טל
Jud. 7, 1. 8.	ומחנה מדין היה־לו
Jud. 8, 11.	והמחנה היה בטח
Jud. 9, 51.	ומגדל־עז היה בתוך
Jud. 11, 1.	ויפתח הגלעדי היה גבור
Jud. 14, 17.	אשר־היה להם המשתה
Jud. 17, 13.	היה־לי הלוי לכהן
Jud. 18, 27.	הכהן אשר היה־לו
Jud. 20, 38.	והמועד היה לאיש
1 S. 1, 28.	אשר היה הוא שאול ליי
1 Sam. 2, 11.	והנער היה משרת
1 Sam. 3, 1.	ודבר יי היה יקר
1 S. 3, 19	ויגדל שמואל ויי היה עמו
1 Sam. 4, 13.	כי־היה לבו חרד
1 Sam. 4, 16.	מה־היה הדבר בני
1 Sam. 6, 9.	מקרה הוא היה לנו
1 Sam. 9, 2.	ולו־היה בן
1 Sam. 10, 11.	מה־זה היה לבן־קיש
1 S. 14, 18.	כי־היה ארון האלהים
1 S. 17, 34.	רעה היה עבדך לאביו
1 Sam. 18, 12.	כי־היה יי עמו
1 Sam. 20, 13.	כאשר היה עם־אבי
1 Sam. 21, 7.	לא־היה שם לחם
1 Sam. 21, 9.	היה דבר־המלך נחוץ
Sam. 25, 37.	והוא היה לאבן
Sam. 28, 20.	גם־כח לא־היה בו
1 S. 29, 3.	אשר היה אתי זה ימים
2 S. 1, 4.	מה־היה הדבר הגד־נא
2 Sam. 2, 11.	אשר היה דוד מלך
2 Sam. 3, 6.	ואבנר היה מתחזק
2 Sam. 3, 17.	היה עם־זקני ישראל
2 Sam. 4, 4.	בן־חמש שנים היה
2 S. 4, 10.	והוא היה כמבשר בעיניו
2 Sam. 6, 23.	לא־היה לה ילד
2 S. 8, 10.	איש מלחמות תעי היה
2 Sam. 9, 9.	כל אשר היה לשאול
2 Sam. 12, 2.	לעשיר היה צאן ובקר
2 S. 13, 20.	האמיתן אחיך היה עמך
2 Sam. 13, 35.	כדבר עבדך כן היה
	וכאבשלום לא־היתה אישה
2 Sam. 14, 25.	יפה
2 Sam. 14, 25.	לא־היה בו מום
2 Sam. 15, 13.	היה לב־איש ישראל
2 S. 19, 29.	כי לא היה כל־בית אבי
2 S. 19, 44.	ולא־היה דברי ראשון לי
2 Sam. 20, 26.	היה כהן לדוד
2 Sam. 24, 11.	ודבר־יי היה אל־גד
2 S. 24, 16.	ומלאך יי היה עם־ארנן
1 Rg. 1, 37.	כאשר היה יי עם־אדני
1 Rg. 3, 12.	אשר כמוך לא־היה לפניך
1 Rg. 3, 13.	אשר לא־היה כמוך איש
1 Rg. 3, 21.	לא־היה בני אשר ילדתני
1 Rg. 5, 4.	ושלום היה לו מכל־עבדיו
1 Reg. 5, 15.	כי אתב היה חירם
	וארבעים באמה היה
1 Reg. 6, 17.	הבית
1 Reg. 7, 8.	כמעשה חזה היה
1 Reg. 8, 18 (bis).	היה עם־לבבך
1 Reg. 8, 57.	היה עם אבתינו
1 Reg. 10, 2.	אשר היה עם־לבבה
1 Reg. 10, 3.	לא־היה דבר נעלם
1 Rg. 10, 5.	ולא־היה בה עוד רוח
1 Reg. 10, 6.	אמת היה הדבר
1 Rg. 11, 4. 15, 3.	ולא־היה לבבו שלם
1 Rg. 12, 20.	לא היה אחרי בית־דוד
1 Rg. 14, 24.	וגם־קדש היה בארץ
1 Rg. 15, 14.	רק לבב־אסא היה שלם
1 Rg. 16, 7.	דבר־יי היה אל־בעשא
1 Rg. 16, 21	חצי העם היה אחרי תבני
1 Reg. 17, 7.	לא־היה גשם בארץ
1 Reg. 18, 1.	ודבר יי היה אל־אליהו
1 Reg. 18, 3.	היה ירא את־יי
1 Reg. 18, 31.	אשר היה דבר־יי
1 Reg. 21. 25.	רק לא־היה כאחאב
1 Reg. 22, 35.	והמלך היה מעמד
2 Reg. 1, 17	כי לא־היה לו בן
2 Reg. 3, 4.	מלך־מואב היה נקד
2 Reg. 3, 9.	ולא־היה מים למחנה
2 Reg. 4, 1.	היה ירא את־יי
2 Rg. 4, 41.	ולא היה דבר רע בסיר
2 Reg. 5, 1.	היה איש גדול
2 Reg. 5, 1.	היה גבור חיל
2 Reg. 6, 8.	היה נלחם בישראל
2 Rg. 8, 17.	ושתים שנה היה במלכו
2 Rg. 9, 14.	ויורם היה שמר ברמת
2 Rg. 14, 2.	וחמש שנה היה במלכו
	בן־שש עשרה שנה היה
2 Reg. 15, 2.	במלכו
	וחמש שנה היה
2 Reg. 15, 33. 18, 2.	במלכו
2 Reg. 18, 5.	לא־היה כמהו
2 Reg. 20, 4.	ודבר־יי היה אליו
	לא־היה דבר אשר לא־
2 Reg. 20, 13.	הראם
	לא־היה דבר אשר לא־
2 Reg. 20, 15.	הראיתם
2 Rg. 23, 25.	וכמהו לא־היה לפניו
2 Rg. 25, 3.	ולא־היה לחם לעם הארץ
2 Rg. 25, 16.	לא־היה משקל לנחשת
Jes. 1, 22.	כספך היה לסגים
Jes. 5, 1.	כרם היה לידידי
Jes. 10, 14.	ולא היה מדד כנף
Jes. 15, 6.	ירק לא היה
Jes. 23, 13.	זה העם לא היה
Jes. 32, 14.	עפל ובחן היה בעד
Jes. 33, 9.	היה השרון כערבה
Jes. 39, 2. 4.	לא־היה דבר אשר לא
Jes. 49, 5.	ואלהי היה עזי
Jes. 64, 10.	היה לשרפת אש
Jes. 64, 10.	מחמדינו היה לחרבה
Jer. 1, 2.	אשר היה דבר־יי אליו
Jer. 2, 14.	מדוע היה לבז

Digitized by Google

ומלקוש לוא היה Jer. 3, 3.
אשה זונה היה לך Jer. 3, 3.
היה לב סורר Jer. 5, 23.
דבר־יי היה להם לחרפה Jer. 6, 10.
אשר־היה אל־ירמיהו Jer. 7, 1.
11, 1. 18, 1. 21, 1. 25, 1. 30, 1.
32, 1. 34, 1. 8. 35, 1. 40, 1. 44, 1.
דבר יי אל־ירמיהו Jer. 14, 1.
לא־היה גשם בארץ Jer. 14, 4.
כי לא־היה דשא Jer. 14, 5.
למה היה כאבי נצח Jer. 15, 18.
נכח פניך היה Jer. 17, 16.
כי־היה דבר יי Jer. 20, 8.
היה דבר־יי אלי Jer. 25, 3.
היה הדבר הזה מאת יי Jer. 26, 1.
היה נבא בימי חזקיהו Jer. 26, 18.
היה מתנבא בשם יי Jer. 26, 20.
היה הדבר הזה Jer. 27, 1, 36, 1.
וירמיהו הנביא היה כלוא Jer. 32, 2.
היה דבר־יי אלי לאמר Jer. 32, 6.
ואשר דברת היה Jer. 32, 24.
ואל־ירמיהו היה דבר Jer. 39, 15.
היה דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 46, 1.
47, 1. 49, 34.
מלך מצרים אשר־היה Jer. 46, 2.
ואם לוא השחק היה לך
ישראל Jer. 48, 27.
ולא־היה לחם לעם Jer. 52, 6.
לא־היה משקל לנחשתם Jer. 52, 20.
היה פקיד על־אנשי Jer. 52, 25.
היה דבר־יי Ez. 1, 3.
נביא היה בתוכם Ez. 2, 5.
כי־מכשול עונם היה Ez. 7, 19.
אשר היה עליו Ez. 9, 3.
היה גשם שוטף Ez. 13, 11.
אשר היה בעצי היער Ez. 15, 2.
הטודה היה עון סדם Ez. 16, 49.
השקט היה לה Ez. 16, 49.
מניה כפיר היה Ez. 19, 3.
בתוך־אריות כפיר היה Ez. 19, 6.
ולא־היה בה מטה עז Ez. 19, 14.
בימיו היה תקסם ירושלם Ez. 21, 27.
לא היה עד־בא Ez. 21, 32.
דמה בתוכה היה Ez. 24, 7.
דבר־יי היה אלי לאמר Ez. 24, 20.
26, 1. 29, 1. 17. 30, 20. 31, 1.
32, 1. 17.
במצרים היה מפרשך Ez. 27, 7.
מאיי אלישה היה מכסך Ez. 27, 7.
וקנה במערבך היה Ez. 27, 19.
ושטי לא־היה לו ולחילו Ez. 29, 18.
כי־היה שרוש אל־מים רבים Ez. 31, 7.
אחד היה אברהם Ez. 33, 24.
כי נביא היה בתוכם Ez. 33, 33.
יי שם היה Ez. 35, 10.
ואלמו היה כמדת Ez. 40, 21.
ואיש היה עמד אצלי Ez. 43, 6.
אשר היה אל־הושע Hos. 1, 1.
אשרים היה עגה Hos. 7, 8.
אשר היה אל־יואל Joel 1, 1.
דברי עמוס אשר־היה Am. 1, 1.
שבן־לילה היה Jon. 4, 10.
אשר היה אל־מיכה Mich. 1, 1.
אשר־היה אל־צפניה Zeph. 1, 1.
היה דבר־יי ביד־חגי Hag. 1, 1. 2, 1. 10.
היה דבר־יי אל־זכריה Zach. 1, 1. 7. 7, 1.
ויהושע היה לבוש בגדים Zach. 3, 3.
היה לבי כדוגג Ps. 22, 15.
היה תרפה לשכניו Ps. 89, 42.
איש היה בארץ־עוץ Job. 1, 1.
יקמטני לעד היה Job. 16, 8.
ולא־היה כח באיל Dan. 8, 7
ולא־היה מציל לאיל Dan. 8, 7.
היה דבר־יי אל־ירמיה Dan. 9, 2.
היה נעשה ליום אחד Neh. 5, 18.
לא־היה מלך כמהו Neh. 13, 26.
ואהוב לאלהיו היה Neh. 13, 26.
ולא־היה לששן בניו 1 Chr. 2, 34.

כי לחם היה הגורל 1 Chr. 6, 39.
נגיד היה עליהם 1 Chr. 9, 20.
הרא־היה עם־דויד 1 Chr. 11, 13.
מאשר היה לפניך 1 Chr. 17, 13.
היה חדרעזר 1 Chr. 18, 10.
אני היה עם־לבבי 1 Chr. 22, 7.
כי לרב היה 1 Chr. 22, 14.
ולא־היה לאליעזר בנים 1 Chr. 23, 17.
ולא־היה לו בנים 1 Chr. 24, 28.
כי לא־היה בכור 1 Chr. 26, 10.
כל אשר היה ברוח עמו 1 Chr. 28, 12.
הוד מלכות אשר לא־
היה 1 Chr. 29, 25.
כי־שם היה אהל מועד 2 Chr. 1, 3.
אשר־לא־היה 2 Chr. 1, 12.
אשר היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
ביהודה היה דברים 2 Chr. 12, 12.
היה נער ורך־לבב 2 Chr. 13, 7.
כי היה פחד־יי 2 Chr. 14, 13.
היה שלם כל־ימיו 2 Chr. 15, 17.
ומלאכה רבה היה לו 2 Chr. 17, 13.
כי לא־היה מלך ישראל 2 Chr. 18, 32.
היה עם־לב יואש לחדש 2 Chr. 24, 4.

וַיְהִי 3 *perf.*:

והיה לארבעה ראשים Gn. 2, 10.
והיה כל־מצאי יהרגני Gn. 4, 14.
והיה לך ולהם לאכלה Gn. 6, 21.
והיה בעבי ענן Gn. 9, 14.
והיה כי־יראו אתך Gn. 12, 12.
והיה שמך אברהם Gn. 17, 5.
והיה לאות ברית Gn. 17, 11.
והיה כצדיק כרשע Gn. 18, 25.
והיה הנעלם אשר Gn. 24, 14.
והיה העלמה היצאת Gn. 24, 43.
והיה כאשר תריד Gn. 27, 40.
והיה זרעך כעפר הארץ Gn. 28, 14.
והיה יי לי לאלהים Gn. 28, 21.
והיה שכרי Gn. 30, 32.
והיה בכל־יחם Gn. 30, 41.
והיה העטפים ללבן Gn. 30, 42.
והיה לעד ביני ובינך Gn. 31, 44.
והיה המחתה הנשאר Gn. 32, 9.
והיה בכזיב בלדתה Gn. 38, 5.
והיה אם־בא אל־אשת Gn. 38, 9.
והיה האכל לפקדון Gn. 41, 36.
והיה כראותו כי־אין Gn. 44, 31.
והיה כי־יקרא לכם Gn. 46, 33.
והיה בתבואת Gn. 47, 24.
והיה אלהים עמכם Gn. 48, 21.
והיה כי־תקראנה Ex. 1, 10.
והיה כי תלכון Ex. 3, 21.
והיה אם־לא יאמינו Ex. 4, 8. 9.
והיה הוא יהיה־לך Ex. 4, 16.
והיה דם בכל־ארץ Ex. 7, 19.
והיה לכנם בכל־ארץ Ex. 8, 12.
והיה לאבק Ex. 9, 9.
והיה על־האדם Ex. 9, 9.
והיה לכם למשמרת Ex. 12, 6.
והיה הדם לכם Ex. 12, 13.
והיה היום הזה לכם Ex. 12, 14.
והיה כי־תבאו Ex. 12, 25.
והיה כי־יאמרו אליכם Ex. 12, 26.
והיה כאזרח הארץ Ex. 12, 49.
והיה כי־יביאך Ex. 13, 5.
והיה לך לאות Ex. 13, 9.
והיה כי־ובאך Ex. 13, 11.
והיה כי־ישאלך Ex. 13, 14.
והיה לאות על־ידכה Ex. 13, 16.
והיה ביום הששי Ex. 16, 5.
והיה משנה Ex. 16, 5.
והיה כאשר ירים Ex. 17, 11.
והיה כל־הדבר הגדל Ex. 18, 22.
והיה כי־יצעק אלי Ex. 22, 26.
והיה המשכן אחד Ex. 26, 6.
את־האהל והיה אחד Ex. 26, 11.
והיה פי־ראשו בתוכו Ex. 28, 32.
והיה על־אהרן לשרת Ex. 28, 35.

והיה על־המצנפת Ex. 28, 37.
והיה על־מצח אהרן Ex. 28, 38.
והיה על־מצחו Ex. 28, 38.
והיה לך למנח Ex. 29, 26.
והיה לאהרן ולבניו Ex. 29, 28.
והיה המזבח קדש Ex. 29, 37.
והיה לבחים לבדים Ex. 30, 4.
והיה לבני ישראל לזכרון Ex. 30, 16.
והיה כל־מבקש יי Ex. 33, 7.
והיה כצאת משה Ex. 33, 8.
והיה כבא משה Ex. 33, 9.
והיה בעבר כבדי Ex. 33, 22.
והיה קדש (נקוּד קְקוֹד) Ex. 40, 9.
והיה המזבח קדש Ex. 40, 10.
והיה כי־יאשם Lev. 5, 5.
והיה כי־יחטא Lev. 5, 23.
והיה חזחה לאהרן Lev. 7, 31.
והיה לך ולבניך Lev. 10, 15.
והיה בעור־בשרו Lev. 13, 2.
והיה במקום השחין Lev. 13, 19.
והיה הנגע ירקרק Lev. 13, 49.
והיה ביום השביעי Lev. 14, 9.
והיה אחד חטאת Lev. 14, 22.
והיה שבעת ימים Lev. 22, 27.
והיה ממכרו ביד Lev. 25, 28.
והיה כסף ממכרו Lev. 25, 50.
והיה ערכך הזכר Lev. 27, 3. 5. 6.
והיה ערכך חמשים Lev. 27, 3.
והיה ערכך שלשים Lev. 27, 4.
והיה ערכך חמשה עשר Lev. 27, 7.
והיה־הוא ותמורתו Lev. 27, 10. 33.
כסף־ערכך עליו והיה לו Lev. 27, 15.
והיה ערכך לפי זרעו Lev. 27, 16.
והיה השדה בצאתו Lev. 27, 21.
והיה כי־תלך עמנו Num. 10, 32.
והיה הטוב ההוא Num. 10, 32.
והיה טעמו כטעם Num. 11, 8.
והיה לכם לזרע Num. 11, 20.
והיה באכלכם מלחם Num. 15, 19.
והיה אם מעיני העדה Num. 15, 24.
והיה לכם לציצת Num. 15, 39.
והיה האיש אשר־יבחר Num. 16, 7.
והיה האיש אשר אבחר Num. 17, 20.
והיה כל־העדה Num. 21, 8.
והיה אם־נשך Num. 21, 9.
והיה אדום ירשה Num. 24, 18.
והיה ירשה Num. 24, 18.
והיה אשר תותירו Num. 33, 55.
והיה כאשר דמיתי Num. 33, 56.
והיה לכם פאת־נגב Num. 34, 3.
והיה לכם הים Num. 34, 6.
והיה לבבם זה להם Dt. 5, 26.
והיה כי־יביאך Dt. 6, 10. 11, 29.
והיה עקב תשמעון Dt. 7, 12.
והיה אם־שכח Dt. 8, 19.
והיה אם־שמע תשמעו Dt. 11, 13.
והיה המקום אשר־יבחר Dt. 12, 11.
והיה בך חטא Dt. 15, 9.
והיה לך עבד עולם Dt. 15, 17.
והיה כשבתו על כסא Dt. 17, 18.
והיה האיש אשר Dt. 18, 19.
והיה לנוס שמה Dt. 19, 3.
והיה עליך דמים Dt. 19, 10.
והיה כקרבכם אל־
המלחמה Dt. 20, 2.
והיה ככלת השטרים Dt. 20, 9.
והיה אם־שלום Dt. 20, 11.
והיה כל־העם הנמצא Dt. 20, 11.
והיה העיר הקרבה Dt. 21, 3.
והיה אם־לא חפצת Dt. 21, 14.
והיה הבן חבכר Dt. 21, 15.
והיה ביום הנחילו Dt. 21, 16.
והיה עמך עד דרש Dt. 22, 2.
והיה לפנות־ערב Dt. 23, 12.
והיה בשבתך חוץ Dt. 23, 14.
והיה מחניך קדוש Dt. 23, 15.
והיה בך חטא Dt. 23, 22. 24, 15.
והיה אם־לא תמצא Dt. 24, 1.

והיה אם־בן הכות Dt. 25, 2.
והיה הבכור אשר תלד Dt. 25, 6.
והיה בהניח יי אלהיך Dt. 25, 19.
והיה כי־תבוא אל־הארץ Dt. 26, 1.
והיה ביום אשר תעברו Dt. 27, 2.
והיה בעברכם את־הירדן Dt. 27, 4.
והיה אם־שמוע Dt. 28, 1.
והיה אם־לא תשמע Dt. 28, 15.
והיה כאשר־שש יי Dt. 28, 63.
והיה בשמעו את־דברי Dt. 29, 18.
והיה כי־יבאו עליך Dt. 30, 1.
פני מהם והיה לאכל Dt. 31, 17.
והיה כי־תמצאן Dt. 31, 21.
והיה־שם בך לעד Dt. 31, 26.
והיה בתת יי לנו Jos. 2, 14.
והיה כל אשר־יצא Jos. 2, 19.
והיה כנוח כפות רגלי Jos. 3, 13.
והיה במשך בקרן Jos. 6, 5.
והיה השבט אשר־ילכדנו Jos. 7, 14.
והיה הנלכד בחרם Jos. 7, 15.
והיה כי־יצאו לקראתנו Jos. 8, 5.
והיה כתפשכם את־העיר Jos. 8, 8.
יבש והיה נקדים Jos. 9, 12.
והיה לך תצאתיו Jos. 17, 18.
והיה אתם תמרדו היום Jos. 22, 18.
והיה כי־יאמרו אלינו Jos. 22, 28.
והיה כאשר־בא עליכם Jos. 23, 15.
והיה יי עם־השפט Jud. 2, 18.
והיה במות השופט Jud. 2, 19.
והיה אם־איש יבא Jud. 4, 20.
והיה אם־זרע ישראל Jud. 6, 3,
והיה אשר אמר אליך Jud. 7, 4.
והיה כאשר אעשה Jud. 7, 17.
והיה בבקר כזרח השמש Jud. 9, 33.
והיה היוצא אשר יצא Jud. 11, 31.
והיה ליי והעליתיהו
עולה Jud. 11, 31.
והיה כי יאמרו פלימי Jud. 12, 5.
והיה כל־הראה ואמר Jud. 19, 30.
והיה כי־יבאו אבותם Jud. 21, 22.
והיה כי הרבתה לחתפלל 1 S. 1, 12.
והיה כל־הנותר 1 Sam. 2, 36.
והיה אם־יקרא 1 Sam. 3, 9.
והיה כי תבאינה האתות 1 S. 10, 7.
והיה כהפנתו 1 Sam. 10, 9.
והיה ביום מלחמת 1 Sam. 13, 22.
והיה בהיות עליך 1 Sam. 16, 16.
והיה בהיות רוח־אלהים 1 S. 16, 23.
והיה האיש אשר־יכנו 1 S. 17, 25.
והיה הפלשתי הערל הזה 1 S. 17, 36.
והיה כי־קם הפלשתי 1 S. 17, 48.
והיה אם־ישבו בארץ 1 S. 23, 23.
והיה יי לדין 1 Sam. 24, 16.
והיה היא רכבת 1 Sam. 25, 20.
והיה כי־יעשה יי 1 Sam. 25, 30.
והיה לי לעבד עולם 1 Sam. 27, 12.
והיה ארון יי בא 2 Sam. 6, 16.
והיה לבן־אדניך 2 Sam. 9, 10.
והיה אם־תעלה חמת
המלך 2 Sam. 11, 20.
והיה מקץ ימים לימים 2 S. 14, 26.
והיה בקרב־איש 2 Sam. 15, 5.
והיה כל־הדבר אשר
תשמע 2 Sam. 15, 35.
והיה כנפל בהם 2 Sam. 17, 9.
והיה כשכב אדני־המלך 1 Reg. 1, 21.
והיה ביום צאתך 1 Reg. 2, 37.
והיה לבבכם שלם 1 Reg. 8, 61.
והיה ישראל למשל 1 Reg. 9, 7.
והיה אם־תשמע את־כל 1 Rg. 11, 38.
והיה מהנחל תשתה 1 Reg. 17, 4.
והיה אני אלך 1 Reg. 18, 12.
והיה האלהים אשר־
יענה 1 Reg. 18, 24.
והיה הנמלט מחרב חזאל 1 Rg. 19, 17.
והיה כל־מחמד עיניך 1 Rg. 20, 6.
והיה כנגן המנגן 2 Reg. 3, 15.
והיה בבאר אלינו 2 Reg. 4, 10.

Digitized by Google

והיה יי עמו 2 Reg. 18, 7.
והיה החסן לנערת Jes. 1, 31.
והיה באחרית הימים Jes. 2, 2.
והיה תחת בשם Jes. 3, 24.
והיה הנשאר בציון Jes. 4, 3.
והיה לבער Jes. 5, 5.
והיה למרמס Jes. 5, 5.
והיה כנור ונבל תף Jes. 5, 12.
והיה ביום ההוא ישרק Jes. 7, 18.
והיה ביום ההוא יחיה Jes. 7, 21.
והיה מרב עשות חלב Jes. 7, 22.
והיה ביום ההוא יהיה Jes. 7, 23.
והיה למשלח שור Jes. 7, 25.
והיה מטות כנפיו Jes. 8, 8.
והיה למקדש Jes. 8, 14.
והיה כי־ירעב והתקצף Jes. 8, 21.
והיה כי־יבצע אדני Jes. 10, 12.
והיה אור־ישראל לאש Jes. 10, 17.
והיה כמסס נסס Jes. 10, 18.
והיה ביום ההוא לא־ יוסיף Jes. 10, 20.
והיה ביום ההוא יסור Jes. 10, 27.
והיה צדק אזור מתניו Jes. 11, 5.
והיה ביום ההוא שרש ישי Jes. 11, 10.
והיה ביום ההוא יוסיף Jes. 11, 11.
והיה כצבי מדח Jes. 13, 14.
והיה ביום הניח יי לך Jes. 14, 3.
והיה כעוף־נודד Jes. 16, 2.
והיה כי־מאס Jes. 16, 12.
והיה ביום ההוא ידל Jes. 17, 4.
והיה כאסף קציר Jes. 17, 5.
והיה כמלקט שבלים Jes. 17, 5.
והיה לאות ולעד ליי Jes. 19, 20.
והיה ביום ההוא וקראתי Jes. 22, 20.
והיה לאב לישב ירושלם Jes. 22, 21.
והיה לכסא כבוד Jes. 22, 23.
והיה ביום ההוא ונשכחה Jes. 23, 15.
והיה מקץ שבעים Jes. 23, 17.
והיה סחרה ואתננה Jes. 23, 18.
והיה כעם ככהן Jes. 24, 2.
והיה חנט מקול הפחד Jes. 24, 18.
והיה ביום ההוא יפקד יי Jes. 24, 21.
והיה ביום ההוא יחבט יי Jes. 27, 12.
והיה ביום ההוא יתקע Jes. 27, 13.
והיה להם דבר־יי Jes. 28, 13.
והיה רק־זרעה הבין Jes. 28, 19.
והיה כאוב מארץ Jes. 29, 4.
והיה כאבק דק Jes. 29, 5.
והיה לפתע פתאם Jes. 29, 5.
והיה כחלום חזון לילה Jes. 29, 7.
והיה כאשר יחלם הרעב Jes. 29, 8.
והיה במחשך מעשיהם Jes. 29, 15.
והיה לכם מעוז פרעה Jes. 30, 3.
והיה דשן ושמן Jes. 30, 23.
והיה על כל־הר גבה Jes. 30, 25.
והיה אור־הלבנה Jes. 30, 26.
והיה כל מעבר Jes. 30, 32.
והיה־איש כמחבא Jes. 32, 2.
והיה מדבר לכרמל Jes. 32, 15.
והיה מעשה הצדקה Jes. 32, 17.
והיה אמונת עתיך Jes. 33, 6.
והיה השרב לאגם Jes. 35, 7.
והיה־שם מסלול ודרך Jes. 35, 8.
והיה העקב למישור Jes. 40, 4.
והיה לאדם לבער Jes. 44, 15.
והיה ליי לשם לאות עולם Jes. 55, 13.
והיה כזה יום מחר Jes. 56, 12.
והיה־לך יי לאור עולם Jes. 60, 19.
והיה השרון לנוה־צאן Jes. 65, 10.
והיה טרם יקראו Jes. 65, 24.
והיה מדי־חדש Jes. 66, 23.
והיה מקל זנותה Jer. 3, 9.
והיה כי תרבו Jer. 3, 16.
והיה ביום־ההוא נאם־יי Jer. 4, 9.
והיה כי תאמרו תחת מה Jer. 5, 19.
והיה אחרי נתשי אותם Jer. 12, 15.
והיה אם־למד ילמדו Jer. 12, 16.
והיה כי־יאמרו אליך Jer. 15, 2.
והיה כי תגיד לעם הזה Jer. 16, 10.
והיה כערער בערבה Jer. 17, 6.
והיה יי מבטחו Jer. 17, 7.
והיה כעץ שתול Jer. 17, 8.
והיה אם־שמע Jer. 17, 24.
והיה בלבי כאש Jer. 20, 9.
והיה האיש ההוא Jer. 20, 16.
והיה כמלאות שבעים Jer. 25, 12.
והיה כי ימאנו לקחת Jer. 25, 28.
והיה הגוי וחממלכה Jer. 27, 8.
והיה ביום ההוא נאם־יי Jer. 30, 8.
והיה אדיוד ממט Jer. 30, 21.
והיה כאשר שקדתי Jer. 31, 28.
והיה בהעלות חיל Jer. 37, 11.
והיה כאשר נלכדה Jer. 38, 28.
והיה לכם דבר הזה Jer. 40, 3.
והיה כל־הדבר אשר־יענה Jer. 42, 4.
והיה לשחק גם־הוא Jer. 48, 26.
והיה מואב לשחק Jer. 48, 39.
והיה לב גבורי מואב Jer. 48, 41.
והיה לב גבורי אדום Jer. 49, 22.
והיה באחרית הימים Jer. 49, 39.
והיה ככלחך לקרא Jer. 51, 63.
והיה לארז אדיר Ez. 17, 23.
והיה כי־יאמרו אליך Ez. 21, 12.
והיה להם כקסום־שוא Ez. 21, 28.
והיה יחזקאל לכם למופת Ez. 24, 24.
והיה משכני עליהם Ez. 37, 27.
והיה ביום ההוא יעלו Ez. 38, 10.
והיה ביום ההוא ביום Ez. 38, 18.
והיה ביום ההוא אתן לגוג Ez. 39, 11.
והיה לחם לשם Ez. 39, 13.
והיה ביום חשמיני Ez. 43, 27.
והיה סגור Ez. 44, 2.
והיה בבואם אל־שערי Ez. 44, 17.
והיה להם מקום לבתים Ez. 45, 4.
והיה ללוים משרתי חביית Ez. 45, 5.
והיה כל־נפש חיה Ez. 47, 9.
והיה הדגה רבה Ez. 47, 9.
והיה יעמדו עליו Ez. 47, 10.
והיו פריו למאכל Ez. 47, 12.
והיה גבול מן־הים Ez. 47, 17.
והיה תפלו אותה בנחלה Ez. 47, 22.
והיה בשבט אשר־גר Ez. 47, 23.
והיה המקדש בתוכה Ez. 48, 8.
והיה מקדש־יי בתוכו Ez. 48, 10.
והיה מגרש לעיר Ez. 48, 17.
והיה לעמת תרומת הקדש Ez. 48, 18.
והיה גבול מתמר Ez. 48, 28.
והיה ביום ההוא ושברתי Hos. 1, 5.
והיה מספר בני־ישראל Hos. 2, 1.
והיה ביום־ההוא Hos. 2, 18.
והיה ביום ההוא אענה Hos. 2, 23.
והיה כעם ככהן Hos. 4, 9.
והיה אחרי־כן אשפוך Joel 3, 1.
והיה כל אשר־יקרא Joel 3, 5.
והיה ביום ההוא יטפו Joel 4, 18.
והיה אם־יותרו עשרה אנשים Am. 6, 9.
והיה אם־כלה לאכול Am. 7, 2.
והיה ביום ההוא נאם אדני Am. 8, 9.
והיה קדש Obad. 1, 17.
והיה בית־יעקב Obad. 1, 18.
והיה מטיף העם הזה Mich. 2, 11.
והיה באחרית הימים Mich. 4, 1.
והיה זה שלום Mich. 5, 4.
והיה שאריה יעקב Mich. 5, 6. 7.
והיה ביום־ההוא נאם־יי Mich. 5, 9.
והיה כל־ראיך Nah. 3, 7.
והיה ביום זבח יי Zeph. 1, 8.
והיה ביום ההוא נאם־יי Zeph. 1, 10.
והיה בעת ההיא Zeph. 1, 12.
והיה חילם למשסה Zeph. 1, 13.
והיה חבל לשארית Zeph. 2, 7.
והיה כהן על־כסאו Zach. 6, 13.
והיה אם־שמוע Zach. 6, 15.
והיה כאשר הייתם Zach. 8, 13.
והיה כאלף ביהודה Zach. 9, 7.
והיה ביום־ההוא אשים Zach. 12, 3.
והיה חנכשל בהם Zach. 12, 8.
והיה ביום ההוא אבקש Zach. 12, 9.
והיה ביום ההוא נאם יי Zach. 13, 2.
והיה כי־יובא Zach. 13, 3.
והיה ביום ההוא יבשו Zach. 13, 4.
והיה בכל־הארץ Zach. 13, 8.
והיה ביום ההוא לא־ יהיה Zach. 14, 6.
והיה יום־אחד Zach. 14, 7.
והיה לעת־ערב Zach. 14, 7.
והיה ביום ההוא יצאו Zach. 14, 8.
והיה יי למלך על־כל־ הארץ Zach. 14, 9.
והיה ביום ההוא תהיה Zach. 14, 13.
והיה כל־החנותר Zach. 14, 16.
והיה אשר לא־יעלה Zach. 14, 17.
והיה הסירות בבית יי Zach. 14, 20.
והיה כל־סיר בירושלם Zach. 14, 21.
והיה כעץ שתול Ps. 1, 3.
והיה־האיש ההוא תם וישר Job. 1, 1.
והיה ראשיתך מצער Job. 8, 7.
והיה שדי בצריך Job. 22, 25.
והיה להם לשם רע Neh. 6, 13.
והיה חכהן בן־אהרן Neh. 10, 39.
והיה כי־מלאו ימיך 1 Chr. 17, 11.
והיה כהן ללא אלהים 2 Chr. 13, 9.

3 *perf. fem.:* הָיְתָה

וחארץ היתה תהו Gn. 1, 2.
היתה אם כל־חי Gn. 3, 20.
היתה־לי עדנה Gn. 18, 12.
ורחל היתה יפת־תאר Gn. 29, 17.
ותמנע היתה צילגש Gn. 36, 12.
לא־היתה בזה קדשה Gn. 38, 21. 22.
לא היתה לפרעה Gn. 47, 26.
כי היתה הרודתה Ex. 8, 11.
מאז היתה לגוי Ex. 9, 24.
חיתה שכבת הטל Ex. 16, 13.
ורמה לא־היתה בו Ex. 16, 24.
והמלאכה היתה דים Ex. 36, 7.
אשר לא־היתה לאיש Lev. 21, 3.
עקב היתה רוח אחרת Num. 14, 24.
וגם יד־יי היתה בם Dt. 2, 15.
לא היתה קריה Dt. 2, 36. 3, 4.
לא־היתה עיר Jos. 11, 19.
היתה־חברון לכלב Jos. 14, 14.
היתה לבני־מנשה Jos. 17, 6.
למנשה היתה ארץ תפוח Jos. 17, 8.
יד יי היתה־בם לרעה Jud. 2, 15.
היתה־זאת בישראל Jud. 21, 3.
כי השבועה הגדולה היתה Jud. 21, 5.
לא היתה כזאת אתמול 1 Sam. 4, 7.
מגפה גדולה היתה בעם 1 S. 4, 17.
כי־היתה מהומת־מות 1 S. 5, 11.
על־כן היתה למשל 1 Sam. 10, 12.
והנה היתה חרב איש 1 S. 14, 20.
במה היתה החטאת 1 Sam. 14, 38.
היתה צקלג למלכי 1 Sam. 27, 6.
לא היתה מתמלך להמית 2 S. 3, 37.
כי־היתה אליו פני המלחמה 2 Sam. 10, 9.
אל־פי אבשלום היתה שימה 2 Sam. 13, 32.
היתה אשה יפת מראה 2 S. 14, 27.
היתה מגפה בעם 1 Sam. 17, 9.
כי מיי היתה לו 1 Reg. 2, 15.
היתה לו לאשה 1 Reg. 4, 11.
היתה־זאת עמך 1 Reg. 11, 11.
כי־היתה סבה מעם יי 1 Rg. 12, 15.
ומלחמה היתה בין־ רחבעם 1 Reg. 14, 30. 15, 6.
ומלחמה היתה בין אבים 1 Rg. 15, 7.
ומלחמת היתה בין אסא 1 Reg. 15, 16. 32.
היתה אל־אליהו 1 Reg. 18, 46.
היתה־לו לאשה 2 Reg. 8, 18.
יי היתה ביהודה 2 Reg. 24, 3.
היתה למלך מצרים 2 Reg. 24, 7.
יי היתה בירושלם 2 Reg. 24, 20.
איכה היתה לזונה Jes. 1, 21.
כאשר היתה לישראל Jes. 11, 16.
היתה־זאת לכם Jes. 50, 11.
וראו חן היתה כזאת Jer. 2, 10.
היתה־לי נחלתי Jer. 12, 8.
כי־חיתת ארצם לשמה Jer. 25, 38.
היתה את־ירמיהו Jer. 26, 24.
ועל־תמתי היתה לי Jer. 32, 31.
היתה לשמה בבל בגוים Jer. 50, 23. 51, 41.
יי היתה בירושלם Jer. 52, 3.
ולוא היתה סדם אחותך Ez. 16, 56.
היתה ממים רבים Ez. 19, 10.
כי היא היתה בעמי Ez. 21, 17.
אשר היתה חזקה בים Ez. 26, 17.
ובין עבתים היתה צמרתו Ez. 31, 3.
ויד־יי היתה אלי בערב Ez. 33, 22.
למורשה היתה לנו Ez. 36, 2.
כטמאת הנדה היתה Ez. 36, 17.
הנשמה היתה כגן־עדן Ez. 36, 35.
היתה עלי יד־יי Ez. 37, 1. 40, 1.
לא־היתה לאיש ימאנו Ez. 44, 25.
וגם־שליטה לא־היתה לו Joel 2, 3.
ונינוה היתה עיר־גדולה Jon. 3, 3.
איך היתה לשמה Zeph. 2, 15.
מידכם היתה זאת Mal. 1, 9.
בריתי היתה אתו Mal. 2, 5.
תורת אמת היתה בפיהו Mal. 2, 6.
היתה־לי דמעתי לחם יומם Ps. 42, 4.
היתה יתודה לקדשו Ps. 114, 2.
היתה לראש פנה Ps. 118, 22.
מאת יי היתה זאת Ps. 118, 23.
זאת היתה־לי Ps. 119, 56.
היתה כאניות סוחר Prv. 31, 14.
ויד אלהינו היתה עליט Esr. 8, 31.
והסגנים היתה במעל הזה Esr. 9, 2.
כמעט־רגע היתה תחנה Esr. 9, 8.
כי ברעת היתה בביתר 1 Chr. 7, 23.
כי־חיתה מני־המלחמה 1 Chr. 19, 10.
יען אשר היתה זאת 2 Chr. 1, 11.
כי־חיתה נסבה 2 Chr. 10, 15.
חיתה בין אביה ובין ירבעם 2 Chr. 13, 2.
כי־בזה רבה חיתה בהם 2 Chr. 14, 13.
היתה עליו רוח אלהים 2 Chr. 15, 1.
היתה עליו רוח יי 2 Chr. 20, 14.
בת־אחאב היתה לו לאשה 2 Chr. 21, 6.
כי אמו היתה יועצתו 2 Chr. 22, 3.
ומאלהים היתה תבוסת אחזיתו 2 Chr. 22, 7.
היתה אחות אחזיהו 2 Chr. 22, 11.

3 *prf. fem.:* וְהָיְתָה

וחיתה לאות ברית Gn. 9, 13.
והיתה תקשת בענן Gn. 9, 16.
והיתה ברכתי בבשרכם Gn. 17, 13.
וברכתיה והיתה לגוים Gn. 17, 16.
והיתה צעקה גדלה Ex. 11, 6.
והיתה הרשת עד חצי Ex. 27, 5.
והיתה לחם כהנה Ex. 29, 9.
והיתה לחם חק־עולם Ex. 30, 21.
והיתה להיות לחם Ex. 40, 15.
והיתה לכהן כמנחה Lev. 5, 13.
והיתה מחית המכרה Lev. 13, 24.
והיתה לכם לחקת עולם Lev. 16, 29.
והיתה־זאת לכם לחקת Lev. 16, 34.
והיתה ללחם לאזכרה Lev. 24, 7.
והיתה לאהרן ולבניו Lev. 24, 9.
והיתה שבת הארץ לכם Lev. 25, 6.
והיתה גאלתו עד־תם Lev. 25, 29.
והיתה ארצכם שממה Lev. 26, 33.
והיתה אם־נטמאה Num. 5, 27.
והיתה האשה ההיא Num. 5, 27.
והיתה לעדת בני־ישראל Num. 19, 9.

Digitized by Google

3 *perf. masc.:*

אשר היית משקחו Gn. 40, 13.
כי־עבד היית בארץ Dt. 5, 15. 15, 15. 24, 22.
כי־עבד היית במצרים Dt. 16, 12. 24, 18.
כי־גר היית בארצו Dt. 23, 8.
אתה היית מוציא 2 Sam. 5, 2.
י׳ היית להם 2 Sam. 7, 24.
ולא היית כעבדי דוד 1 Reg. 14, 8.
כי־היית מעוז לדל Jes. 25, 4.
בעדן גן־אלהים היית Ez. 28, 13.
בהר קדש אלהים היית Ez. 28, 14.
בלהות היית ואינך Ez. 28, 19.
יתום אתה היית עזר Ps. 10, 14.
באתם עבדך עזרתי היית Ps. 27, 9.
כי־היית משגב לי Ps. 59, 17.
כי־היית מחסה לי Ps. 61, 4.
כי־היית עזרתה לי Ps. 63, 8.
מעון אתה היית לנו Ps. 90, 1.
אל נשא היית להם Ps. 99, 8.
איפה היית ביסדי־ארץ Job. 38, 4.
ואתה י׳ היית להם 1 Chr. 17, 22.

2 *perf. masc.:* וָהָיִיתָ

והיית לאב המון גוים Gn. 17, 4.
והיית נקי מאלתי Gn. 24, 41.
והיית לקהל עמים Gn. 28, 3.
והיית קרוב אלי Gn. 45, 10.
והיית לנו לעינים Num. 10, 31.
והיית חרם כמהו Dt. 7, 26.
והיית אך שמח Dt. 16, 15.
והיית רק למעלה Dt. 28, 13.
והיית לזעוה לכל ממלכות Dt. 28, 25
והיית ממשש בצהרים Dt. 28, 29.
והיית אך עשוק Dt. 28, 29.
והיית לשמה למשל Dt. 28, 37.
והיית לנו לקצין Jud. 11, 6.
והיית לנו לראש Jud. 11, 8.
וחזקת והיית לאיש 1 Reg. 2, 2.
והיית מלך על־ישראל 1 Rg. 11, 37.
והיית כגן רוה Jes. 58, 11.
והיית להם למופת Ez. 24, 27.
והיית להם לנחלה Ez. 36, 12.
והיית להם למשמר Ez. 38, 7.
והיית למשוסה למו Hab. 2, 7.
והיית כשכב בלבי־ים Prv. 23, 34.
והיית מצק ולא תירא Job. 11, 15.
והיית לי לתשועה 1 Chr. 19, 12.

2 *perf. m.:* וָהָיִיתָה

והיתה לי לתשוטה 2 Sam. 10, 11.

2 *perf. m.:* וָהָיִית

והית עלי למשא 2 Sam. 15, 33.

2 *perf. fem.:* הָיִית , הָיִיתְ

ואת היית בעכרי Jud. 11, 35.
מתבוססת בדמך היית Ez. 16, 22.
ולא הייתי כזונה Ez. 16, 31.
בלהות היית ואינך Ez. 27, 36.
ומשכלת גויך היית Ez. 36, 13.

2 *perf. f.:* וָהָיִית

והיית כאשה זה ימים 2 S. 14, 2.

2 *perf. f.:* וָהָיִית

והיית עטרת תפארת Jes. 62, 3.

1 *perf.:* הָיִיתִי

הייתי ביום אכלני חרב Gn. 31, 40.
ועתה הייתי לשני מחנות Gn. 32, 11.
גר הייתי בארץ Ex. 2, 22. 18, 3.
כאשר הייתי עם־משה Jos. 1, 5. 3, 7.
איש ריב הייתי אני Jud. 12, 2.
אשר הייתי לפניך 1 Sam. 29, 8.
המדבר הייתי לישראל Jer. 2, 31.
הייתי לשחוק כל־היום Jer. 20, 7.
הייתי כאיש שכור Jer. 23, 9.
כי־הייתי לישראל לאב Jer. 31, 9.
כי הייתי כאספי־קיץ Mich. 7, 1.
הסתרת פניך הייתי נבהל Ps. 30, 8.
מכל־צוררי הייתי חרפה Ps. 31, 12.
נער־הייתי גם־זקנתי Ps. 37, 25.
מוזר הייתי לאחי Ps. 69, 9.
כמופת הייתי לרבים Ps. 71, 7.
בחמות הייתי עמך Ps. 73, 22.
הייתי כגבר אין־איל Ps. 88, 5.
הייתי ככוס חרבות Ps. 102, 7.
ואני הייתי חרפה להם Ps. 109, 25.
כי־הייתי כנאד בקימור Ps. 119, 83.
כי־בן הייתי לאבי Prv. 4, 3.
כמעט הייתי בכל־רע Prv. 5, 14.
כאשר לא־הייתי אהיה Job. 10, 19.
ובר הייתי בעיניך Job. 11, 4.
נכרי הייתי בעיניהם Job. 19, 15.
כאשר הייתי בימי חרפי Job. 29, 4.
עינים הייתי לעור Job. 29, 15.
ועתה נגנתם הייתי Job. 30, 9.
את הייתי לתנים Job. 30, 29.
ואני הייתי על־אובל אולי Dan. 8, 2.
ואני הייתי מבין Dan. 8, 5.
אני דניאל הייתי מתאבל Dan. 10, 2.
ואני הייתי על־יד הנהר Dan. 10, 4.
ואני הייתי נרדם על־פני Dan. 10, 9.
ואני הייתי בשושן Neh. 1, 1.
ואני הייתי משקה למלך Neh. 1, 11.
ולא־הייתי רע לפניו Neh. 2, 1.
לא חייתי בירושלם Neh. 13, 6.

1 *perf.*. וָהָיִיתִי

והייתי נע ונד בארץ Gn. 4, 14.
והייתי להם לאלהים Gn. 17, 8.
והייתי בעיניו כמתעתע Gn. 27, 12.
והייתי לכם לאלהים Ex. 6, 7.
והייתי להם לאלהים Ex. 29, 45.
והייתי לכם לאלהים Lev. 26, 12.
והייתי כאחד האדם Jud. 16, 7. 11.
והייתי ככל־האדם Jud. 16, 17.
והייתי שפל בעיני 2 Sam. 6, 22.
והייתי אני ובני 1 Reg. 1, 21.
והייתי עמך 1 Reg. 11, 38.
והייתי רוח שקר 1 Reg. 22, 22.
והייתי לכם לאלהים Jer. 7, 23.
והייתי להם לאלהים Jer. 31, 33.
והייתי להם לאלהים Ez. 37, 27.
והייתי עד ממהר Mal. 3, 5.

3 *perf. pl.:* הָיוּ

הנפלים היו בארץ Gn. 6, 4.
המבול היו על־הארץ Gn. 7, 10.
והמים היו הלוך וחסור Gn. 8, 5.
היו אשורם ולטושם Gn. 25, 3.
כי־היו ידידו כידי עשו Gn. 27, 23.
ובניו היו את־מקנהו Gn. 34, 5.
אלה היו בני בשמת Gn. 36, 13.
היו בני אהליבמה Gn. 36, 14.
אשר היו בארץ מצרים Gn. 41, 48.
לא־היו עבדיך Gn. 42, 11.
עלי היו כלנה Gn. 42, 36.
אנשי מקנה היו Gn. 46, 32. 34.
היו ימי שני חיי Gn. 47, 9.
אשר היו על־החלחת Ex. 34, 1.
היו פני הכרבים Ex. 37, 9.
המסגרת היו הטבעת Ex. 37, 14.
ופרחיה ממנה היו Ex. 37, 17.
וקנתם ממנה היו Ex. 37, 22.
ממנו היו קרנתיו Ex. 37, 25. 38, 2.
לבית־אבתיו היו Num. 1, 44.
ובנים לא־היו להם Num. 3, 4.
אשר היו טמאים Num. 9, 6.
הנפשות אשר היו־שם Num. 19, 18.
לא־היו לו בנים Num. 26, 33.
ובנים לא־היו לו Num. 27, 3.
היו לבני ישראל Num. 31, 16.
בן־יוסף היו לנשים Num. 36, 12.
אשר־היו לפניך Dt. 4, 32.
אשר היו על־הלחת Dt. 10, 2.
כי־מלים היו כל־העם Jos. 5, 5.
כי־ערלים היו Jos. 5, 7.
כי היו לחרם Jos. 7, 12.
כי־היו בני־יוסף Jos. 14, 4.
לא־היו לו בנים Jos. 17, 3.
היו ערי המועדה Jos. 20, 9.
היו מלקטים Jud. 1, 7.
היו להם למס Jud. 1, 33.
נשים רבות היו לו Jud. 8, 30.
היו כהנים לשבט הדני Jud. 18, 30.
לא־היו־לה עוד 1 Sam. 1, 18.
ואלף היו עם־יונתן 1 Sam. 13, 2.
והעברים היו לפלשתים 1 S. 14, 21.
אשר־לך היו עמנו 1 Sam. 25. 7.
חומה היו עלינו גם־לילה 1 S. 25, 16.
בית יהודה היו אחרי דוד 2 S. 2, 10.
גדודים היו בן־שאול 2 Sam. 4, 2.
שלטי הזהב אשר היו 2 Sam. 8, 7.
ובידו היו כלי־כסף 2 Sam. 8, 10.
ובני דוד כהנים היו 2 Sam. 8, 18.
כי היו האנשים 2 Sam. 10, 5.
לא היו עם־אדניהו 1 Reg. 1, 8.
אשר היו לשלמה 1 Reg. 9, 19.
אשר־היו עמדים 1 Reg. 12, 6.
לא־היו מבני לוי 1 Reg. 12, 31.
אשר־היו לפניך 1 Reg. 14, 9.
אשר היו לפניו 1 Reg. 16, 33.
היו מצרפים פתח השער 2 Rg. 7, 3.
אשר היו לפניו 2 Reg. 17, 2.
את־י׳ היו יראים 2 Reg. 17, 33.
היו עבדים כמשפט 1 Reg. 17, 33.
פסיליהם היו עבדים 2 Rg. 17, 41.
היו בני־ישראו מקרים 2 Reg. 18, 4.
ואשר היו לפניו 2 Reg. 18, 5.
היו עשב שדה וירק 2 Reg. 19, 26.
אשר־היו אתו במצפה 2 Rg. 25, 25.
היו עלי לטרח Jes. 1, 14.
כי־היו בצען Jes. 30, 4.
היו עשב שדה Jes. 37, 27.
היו לבז ואין מציל Jes. 42, 22.
היו עצביהם לחיה Jes. 46, 1.
הנה היו ככש אש Jes. 47, 14.
כן היו־לך אשר יגעת Jes. 47, 15.
ענותיכם היו מבדילים Jes. 59, 2.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
מספר עריך היו אלהיך Jer. 2, 28.
כשמרי שדי היו עליה Jer. 4, 17.
מוזנים משכים היו Jer. 5, 8.
מספר עריך היו אלהיך Jer. 11, 13.
היו־לי כלם כסדם Jer. 23, 14.
הנביאים אשר היו לפני Jer. 28, 8.
כי־היו בני־ישראל Jer. 32, 30.
אשר־היו לפניך Jer. 34, 5.
אשר היו על־המגלה Jer. 36, 28.
האנשים אשר־היו אתו Jer. 41, 2.
צאן אבדות היה עמי Jer. 50, 6.
גבורתם היו לנשים Jer. 51, 30.
היו עריה לשמה Jer. 51, 43.
אשר־היו למשחית Ez. 5, 16.
נביאיך ישראל היו Ez. 13, 4.
גלולי אבותם היו עיניהם Ez. 20, 24.
אל־חרב היו את־עמי Ez. 21, 17.
איש לזרעו היו בך Ez. 22, 6.
אנשי רכיל היו בך Ez. 22, 9.
אשר היו בתוכך Ez. 22, 13.
היו־לי בית־ישראל Ez. 22, 18.
אם־אחת היו Ez. 23, 2.
היו שטים לך Ez. 27, 8.
חכמיך צור היו בך Ez. 27, 8.
וחכמיה היו בך Ez. 27, 9.
ומלחיהם היו בך Ez. 27, 9.
ופוט היו בחילך Ez. 27, 10.
וגמדים במגדלותיך היו Ez. 27, 11.
לא־היו כפראתיו Ez. 31, 8.
היו כל חית השדה Ez. 31, 13.
היו רעים אותם Ez. 34, 2.
אשר היו לבז וללעג Ez. 36, 4.
היו לחרבה תמיד Ez. 38, 8.
היו שרי יהודה Hos. 5, 10.
מעלליהם נגד פני היו Hos. 7, 2.
היו כקשת רמיה Hos. 7, 16.
עתה היו בגוים Hos. 8, 8.

והיתה לבני ישראל ולגר Nu. 19, 10.
והיתה להם לחקת עולם Num. 19, 21.
והיתה לו ולזרעו אחריו Num. 25, 13.
והיתה לבני ישראל לחקת Nu. 27, 11.
והיתה הארץ הזאת לכם Nu. 32, 22.
והיתה תל עולם Dt. 13, 17.
והיתה עמו וקרא בו Dt. 17, 19.
יהיתה לך לאשה Dt. 21, 13.
והיתה לאיש־אחר Dt. 24, 2.
והיתה נבלתך למאכל Dt. 28, 26.
והיתה העיר חרם Jos. 6, 17.
והיתה בכם לעדה Jos. 24, 27.
והיתה יד־י׳ בכם 1 Sam. 12, 15.
והיתה הצרורה פים 1 Sam. 13, 21.
והיתה נפש אדני 1 Sam. 25, 29.
והיתה נפשך תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
והית נבלת איזבל 2 Reg. 9, 37.
ושבה והיתה לבער Jes. 6, 13.
והיתה לשרפה מאכלת אש Jes. 9, 4.
והיתה מנחתו כבוד Jes. 11, 10.
והיתה מסלה לשאר עמו Jes. 11, 16.
והיתה בבל צבי ממלכות Jes. 13, 19.
והיתה מעי מפלצת Jes. 17, 1.
והיתה שממה Jes. 17, 9.
והיתה אדמת יהודה Jes. 19, 17.
והיתה ציצת נבל צבי Jes. 28, 4.
והיתה תאניה ואניה Jes. 29, 2.
והיתה לי כאריאל Jes. 29, 2.
והיתה ארצה לזפת בערה Jes. 34, 9.
והיתה נוה תנים Jes. 34, 13.
והיתה לאיש־אחר Jer. 3, 1.
והיתה נבלת העם Jer. 7, 33.
והיתה נבלתם למאכל Jer. 16, 4.
והיתה־לו נפשו לשלל Jer. 21, 9.
והיתה כל־הארץ הזאת Jer. 25, 11.
והיתה נפשם כגן רוה Jer. 31, 12.
והיתה לי לשם Jer. 33, 9.
והיתה נבלתם Jer. 34, 20.
והיתה־לו נפשו לשלל Jer. 38, 2.
והיתה לו נפשך לשלל Jer. 39, 18.
היתה החרב אשר אתם Jer. 42, 16.
והיתה לתל שממות Jer. 49, 2.
והיתה אדום לשמה Jer. 49, 17.
והיתה חצור למעונת תנים Jer. 49, 33.
והיתה כשדים לשלל Jer. 50, 10.
והיתה שממה כלה Jer. 50, 13.
והיתה בבל לגלים Jer. 51, 37.
והיתה במצור וצרת עליה Ez. 4, 3.
והיתה חרפה וגדופה Ez. 5, 15.
והיתה ידי אל־הנביאים Ez. 13, 9.
והיתה שממה מבלי עובר Ez. 14, 15.
והיתה לבז לגוים Ez. 26, 5.
והיתה ארץ־מצרים Ez. 29, 9.
והיתה שכר לחילו Ez. 29, 19.
והיתה חלחלה בכרש Ez. 30, 4.
והיתה חלחלה בהם Ez. 30, 9.
והיתה להם לנחלה Ez. 44, 28.
והיתה לו עד־שנת Ez. 46, 17.
והיתה להם תרומיה Ez. 48, 12.
והיתה העיר בתוכה Ez. 48, 15.
והיתה תבואתה Ez. 48, 18.
והיתה תרומת הקדש Ez. 48, 21.
והיתה ירושלם קדש Joel 4, 17.
והיתה ליי׳ המלוכה Obad. 1, 21.
והיתה חבל הים Zeph. 2, 6.
והיתה עשרה בא Hag. 2, 16.
והיתה עשרים Hag. 2, 16.
והיתה עת צרה Dan. 12, 1.
והיתה ידך עמי 1 Chr. 4, 10.

3 *prf. fem.:* הָיְתָה *p.*

כאשר דמיתי כן היתה Jes. 14, 24.
ציון מדבר היתה Jes. 64, 9.
על־כן לנידה היתה Thr. 1, 8.
ומלחמה לא היתה 2 Chr. 15, 19.

3 *prf. f. c. hint.:* הָיְתָה

והיתה זאת בימיכם Joel 1, 2.

Digitized by Google

חיו־לו מזבחות לחטא Hos. 8, 11.
אך־שוא היו בגלגל Hos. 12, 12.
וחיו כלוא חיו Obad. 1, 16.
ולובים היו בעזרתך Nah. 3, 9.
אספתי ממך היו Zeph. 3, 18.
כי־ברבים היו עמדי Ps. 55, 19.
חץ פתאם היו מכותם Ps. 64, 8.
איך היו לשמת Ps. 73, 19.
היו זרוע לבני־לוט Ps. 83, 9.
היו דמן לאדמת Ps. 83, 11.
זמרות היו־לי Ps. 119, 54.
עמדות היו רגלינו Ps. 122, 2.
לאויבים היו לי Ps. 139, 22.
הבקר היו חרשות Job. 1, 14.
חמה היו במדרי־אור Job. 24, 13.
אשר־היו עמי Dan. 10, 7.
וחנתינים היו ישבים Neh. 3, 26.
הנביאים אשר היו Neh. 6, 14.
טובתיו היו אמרים Neh. 6, 19.
ודברי היו מוציאים Neh. 6, 19.
היו כהנים ראשי Neh. 12, 12.
ושם היו לפנים Neh. 13, 5.
אלה היו בני־ירחמאל 1 Chr. 2, 33.
אלה היו בני כלב 1 Chr. 2, 50.
ואלה היו בני דויד 1 Chr. 3, 1.
היו שתי נשים 1 Chr. 4, 5.
כי חרשים היו 1 Chr. 4, 14.
היו על־עבדי הדרעזר 1 Chr. 18, 7.
היו האנשים נכלמים 1 Chr. 19, 5.
ולא־היו לו בנים 1 Chr. 23, 22.
ובנים לא־היו להם 1 Chr. 24, 2.
היו שרי־קדש 1 Chr. 24, 5.
המסכנות אשר־היו 2 Chr. 8, 6.
חזקנים אשר־היו 2 Chr. 10, 6.
והלובים היו לחיל לרב 2 Chr. 16, 8.
היו־לי יעצים 2 Chr. 22, 4.

3 perf. pl.: וַיִּהְיוּ

וחיו לאתת ולמועדים Gn. 1, 14.
וחיו למאורת ברקיע Gn. 1, 15.
והיו לבשר אחד Gn. 2, 24.
וחיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
וחיו המים אשר תחת Ex. 4, 9.
וחיו לדם ביבשת Ex. 4, 9.
והיו נכנים ליום השלישי Ex. 19, 11.
והיו נשיכם אלמנות Ex. 22, 23.
וחיו חכרבים פרשי Ex. 25, 20.
וחיו שמנה קרשים Ex. 26, 25.
והיו הבדים על־שתי Ex. 27, 7.
וחיו על־לב אחרן Ex. 28, 30.
וחיו על־אהרן ועל־בניו Ex. 28, 43.
וחיו קדש קדשים Ex. 30, 29.
וחיו תואמם מלמטה Ex. 36, 29.
וחיו שמנה קרשים Ex. 36, 30.
הם מקריבם וחיו קדש Lev. 21, 6.
וחיו לך ימי שבע שבתת Lev. 25, 8.
וחיו לכם לאחזה Lev. 25, 45.
וחיו־לי הלוים Num. 3, 12. 45. 8, 14.
וחיו לעבד את־עבדת Nu. 7, 5. 8, 11.
וחיו לך למקרא Num. 10, 2.
וחיו לכם לחקת עולם Num. 10, 8.
וחיו לכם לזכרון Num. 10, 10.
והיה תוצאתיו מנגב Num. 34, 4.
וחיו תוצאתיו הימה Num. 34, 5.
והיו תוצאת הגבל צדדה Nu. 34, 8.
וחיו תוצאתיו חצר עינן Nu. 34, 9.
וחיו תוצאתיו ים המלח Nu. 34, 12.
וחיו הערים לחם לשבת Nu. 35, 3.
וחיו לכם הערים למקלט Nu. 35, 12.
וחיו אלה לכם לחקת Num. 35, 29.
וחיו לאחד מבני שבטי Num. 36, 3.
וחיו הדברים האלה Dt. 6, 6.
וחיו לטטפת בין עיניך Dt. 6, 8.
והיו לטוטפת בין עיניכם Dt. 11, 18.
והיו שמיך אשר על־ראשך Dt. 28, 23
והיו בך לאות Dt. 28, 46.
וחיו חייך תלאים Dt. 28, 66.
והיו האבנים האלה Jos. 4, 7.

והיה תצאות הגבול Jos. 15, 4.
והיו תצאתיו אל־עין רגל Jos. 15, 7.
והיו תצאות הגבול ימה Jos. 15, 11.
והיו תצאתו ימה Jos. 16, 3.
והיו תצאתיו הימה Jos. 16, 8.
והיה תצאתיו מדברה Jos. 18, 12.
והיה תצאתיו אל־קריית Jos. 18, 14.
והיה תוצאותיו הגבול Jos. 18, 19.
והיה הערים למטה Jos. 18, 21.
והיה תצאתיו גי Jos. 19, 13.
והיה תצאות גבולם Jos. 19, 22.
והיו תצאתיו הימה Jos. 19, 29.
והיו לכם למקלט Jos. 20, 3.
והיו לכם לפח ולמוקש Jos. 23, 13.
והיו לכם לצדים Jud. 2, 3.
והיו באכלי שלחנך 1 Reg. 2, 7.
והיו עיני ולבי שם 1 Reg. 9, 3.
והיו לך עבדים 1 Reg. 12, 7.
והיו סריסים בהיכל 2 Reg. 20, 18.
והיו לבז ולמשסה 2 Reg. 21, 14.
והיו שבים לשביתם Jes. 14, 2.
והיו שתתיה מדכאים Jes. 19, 10.
והיו עיניך ראות את־מוריך Jes. 30, 20.
והיו עמים משרפות שיד Jes. 33, 12.
והיו סריסים בהיכל Jes. 39, 7.
והיו מלכים אמניך Jes. 49, 23.
והיו דראון לכל־בשר Jes. 66, 24.
והיו בתי ירושלם Jer. 19, 13.
והיו־לי לעם Jer. 24, 7.
והיו חללי יי Jer. 25, 33.
והיו שאסיך למשסה Jer. 30, 16.
והיו ביוו כקדם Jer. 30, 20.
והיו לי לעם Jer. 32, 38.
והיו לפניך ביום ההוא Jer. 39, 16.
והיו לאלה לשמה ולקללה Jer. 44, 12.
והיו לנחל שוטף Jer. 47, 2.
והיו גמליהם לבז Jer. 49, 32.
והיו לנשים Jer. 50, 37.
והיו אל־ההרים כיוני Ez. 7, 16.
והיו־לי לעם Ez. 11, 20.
והיו שלשת האנשים Ez. 14, 14.
והיו לאות ביני וביניכם Ez. 20, 20.
והיו שם ממלכה שפלה Ez. 29, 14.
והיו על־אדמתם לבטח Ez. 34, 27.
והיו לאחדים בידך Ez. 37, 17.
והיו אחד בידי Ez. 37, 19.
והיו חעצים אשר תכתב Ez. 37, 20.
והיו־לי לעם Ez. 37, 23.
והיו במקדשי משרתים Ez. 44, 11.
והיו לבית־ישראל Ez. 44, 12.
והיו לכם כאזרח Ez. 47, 22.
והיו־לו פאת־קדים הים Ez. 48, 1.
והיו כלוא היו Obad. 1, 16.
והיו שלל לעבדיהם Zach. 2, 13.
והיו לי לעם Zach. 2, 15. 8, 8.
והיו כגברים בוסים Zach. 10, 5.
והיו כאשר לא־זנחתים Zach. 10, 6.
והיו כגבור אפרים Zach. 10, 7.
והיו ליי מגישי מנחה Mal. 3, 3.
והיו לי אמר יי Mal. 3, 17.
והיו כל־זדים Mal. 3, 19.
והיו־לנו חלילה משמר Neh. 4, 16.
והיו על־החלשכות 1 Chr. 9, 26.
והיו עיני ולבי שם 2 Chr. 7, 16.
והיו לך עבדים 2 Chr. 10, 7.

2 prf. pl.: הֱיִיתֶם, הֱיִיתֵם

כי־גרים הייתם Ex. 22, 20. 23, 9.
כי־גרים הייתם Lev. 19, 34.
ממרים הייתם עם־יי Dt. 9, 7. 24.
מקצפים הייתם את־יי Dt. 9, 22.
גרים הייתם בארץ מצרים Dt. 10, 19
חייתם ככוכבי השמים Dt. 28, 62.
ממרים הייתם עם־יי Dt. 31, 27.
הייתם מבקשים את־דוד 2 S. 3, 17.
כי־פח הייתם למצפה Hos. 5, 1.
כאשר הייתם קללה בגוים Zach 8, 13

כי עתה הייתם לא Job. 6, 21.

2 perf. pl.: וְהֱיִיתֶם

והייתם כאלהים Gn. 3, 5.
והייתם לי סגלה Ex. 19, 5.
והייתם קדשים Lev. 11, 44. 45. 20, 7.
והייתם לי קדשים Lev. 20, 26.
והייתם קדשים לאלהיכם Nu. 15, 40.
והייתם נקים מיי Num. 32, 22.
והייתם כלכם נכנים Jos. 8, 4.
והייתם לאנשים ונלחמתם 18. 4, 9.
והייתם לנו לעבדים 1 Sam. 17, 9.
והייתם לו למרמס Jes. 28, 18.
והייתם לי לעם Jer. 11, 4. 30, 22.
והייתם לאלה ולשמה Jer. 42, 18.
והייתם לי לעם Ez. 36, 28.
והייתם ברכה Zach. 8, 13.

1 perf. pl.: וַהֲיִינוּ

לא הייטו מרגלים Gn. 42, 31.
וכן הייטו בעיניהם Num. 13, 33.
עבדים הייטו לפרעה Dt. 6, 21.
כסדם הייטו Jes. 1, 9.
הייטו מפניך יי Jes. 26, 17.
הייטו מעולם לא־משלת Jes. 63, 19.
הייטו חרפה לשכניטו Ps. 79, 4.
הייטו שמחים Ps. 126, 3.
כי־הייטו ברוח Neh. 3, 36.

1 perf. pl.: וַהֲיִיטֶם

והייטם לעם אחד Gn. 34, 16.
והייטו עבדים לפרעה Gn. 47, 25.
והייטו נקים משבעתך Jos. 2, 20.
והייטו גם־אנחטו 1 Sam. 8. 20.
והייטו לכם לעבדים 1 Sam. 17, 9.

part. fem.: הוֹיָה *sg.*

יד־יי הויה במקנך Ex. 9, 3.

inf. abs.: הָיֹה

היה־לח ברק Ez. 21, 15.

inf. abs.: הָיוֹ, הָיֹה

היו יהיה לגוי גדול Gn. 18, 18.
היו תהיה לאיש Num. 30, 7
כי היה יהיה הדבר 1 Reg. 13, 32.
היו תהיה לי Jer. 15, 18.
היה היה דבר־יי Ez. 1, 3.

inf. constr.: הֱיוֹת

היות האדם לבדו Gn. 2, 18.
היות־שם ערב Ex. 8, 18.
היות להם תחנה Jos. 11, 20.
כלי־ימי היות Jud. 18, 31.
כלי־ימי היות 1 Sam. 22, 4.
ואם־היות שלשת ימים 2 S. 24, 13.
היות־ניר לדויד־עבדי 1 Rg. 11, 36.
עד היות ראש־חמור 2 Reg. 6, 25.
היות יומם־ולילה Jer. 33, 20.
לבלתי היות־בו יושב Jer. 51, 62.
יען היות כלכם לסגים Ez. 22, 19.
יען היות־צאני לבז Ez. 34, 8.
יען היות לך איבת Ez. 35, 5.
היות־אחיה כמוך Ps. 50, 21.

inf. constr.: יֹת, לֶהֱיוֹת

להיות גבר בארץ Gn. 10, 8.
להיות לך לאלהים Gn. 17, 7.
חדל להיות לשרה Gn 18, 11.
להיות לעם אחד Gn. 34, 22.
לשכב אצלה להיות עמה Gn. 39, 10.
להיח עד חמס Ex. 23, 1.
להיות על־חשב Ex. 28, 28.
את־האהל להיח אחד Ex. 36, 18.
להיח על־חשב האפד Ex. 39, 21.
להיח לחם משחתם Ex. 40, 15.
להיח לכם לאלהים Lev. 11, 45.
מן־העמים להיות לי Lev. 20, 26.
להיות לכם לאלהים Lev. 22, 33.
25, 38. 26, 45.
להיות לכם לאלהים Num. 15, 41.
להיות לו לעם נחלה Dt. 4, 20.
להיות לו לעם סגלה Dt. 7, 6.
14, 2. 26, 18.

להיות לו לאשה Dt. 24, 4.
להיות לך לאלהים Dt. 26, 17.
לא אוסיף להיות עמכם Jos. 7, 12.
להיות עם־ישראל 1 Sam. 14, 21.
להיות נגיד על־עמי 2 Sam. 7, 8.
להיות לעולם לפניך 2 Sam. 7, 29.
להיות לך לאשה 2 Sam. 12, 10.
להיות שמי שם 1 Reg. 8, 16.
להיות על־עמי ישראל 1 Rg. 8, 16.
להיות עיניך פתוחת 1 Reg. 8, 52.
להיות ידיו אתו 2 Reg. 15, 19.
להיות ישועתי עד־קצה Jes. 49, 6.
להיות לו לעבדים Jes. 56, 6.
להיות לי לעם Jer. 13. 11.
להיות לי לעם Jer. 29, 26.
להיות פקדים בית יי Jer. 34, 16.
להיות לכם לעבדים Ez. 17, 8.
להיות לגפן אדרת Ez. 17, 14.
להיות ממלכה שפלה Ez. 20, 12.
להיות לאות ביני Ez. 27, 7.
להיות לך לנס Ez. 41, 6.
להיות אחוזים Ez. 44, 7.
להיות במקדשי Jon. 4, 6.
להיות צל על־ראשו Mich. 5, 1.
צעיר להיות באלפי Mich. 5, 1.
להיות מושל בישראל Mal. 2, 4.
להיות בריתי את־לוי Prv. 24, 1.
ואל־תאוי להיות אתם 1 Chr. 17, 7.
להיות נגיד על עמי 1 Chr. 17, 27.
להיות לעולם לפניך 1 Chr. 28, 4.
להיות למלך על־ישראל 2 Chr. 6, 5.
להיות שמי שם 2 Chr. 6, 5.
להיות נגיד על־עמי 2 Chr. 6, 6.
להיות על־עמי ישראל 2 Chr. 6, 20.
להיות עיניך פתוחות 2 Chr. 7, 16.
להיות שמי שם 2 Chr. 23, 16.
להיות לעם ליי

inf. constr.: וְלִהְיוֹת

ולהיות היהודים Esth. 8, 13.

inf. constr.: מִהְיוֹת, מֵהְיוֹת

מהית קלת אלהים Ex. 9, 28.
מהיות משה Ex. 12, 4.
מהית להם עבדים Lev. 26, 13.
מהיות זקן בביתך 1 Sam. 2, 31.
וימאסך מהיות מלך 1 S. 15, 26.
ישבתו מהיות גוי לפני Jer. 31, 36.
מהיות־לו בן מלך Jer. 33, 21.
מהיות עוד גוי לפניהם Jer. 33, 24.
לא־היתה מהיות גוי Dan. 12, 1.

inf. constr.: בִּהְיוֹת, בֶּהֱיוֹת

כאשר בהיות התבן Ex. 5, 13.
בהית הבקר Ex. 19, 16.
בהיות עליך רוח־אלהים 1 S. 16, 16.
והיה בהיות רוח־אלהים 1 S. 16, 23.
ויהי בהיות המלחמה 2 Sam. 3, 6.
בהיות שאול המלך עליטו 2 S. 5, 2.
בהיות הילד חי 2 Sam. 12, 18.
ויהי בהיות דוד 1 Reg. 11, 15.
בהיות לכם פליטי חרב Ez. 6, 8.
בהיות חלליהם בתוך Ez. 6, 13.
בהיות מקדשי בתוכם Ez. 37, 28.
בהיות ירושלם ישבת Zach. 7, 7.
בהיות לאל ידיך Prv. 3, 27.
בהיות שאול מלך 1 Chr. 11, 2.

inf. c. suff.: הֱיוֹתִי

עד־היותי על־אדמתי Jon. 4, 2.

inf. c. suff.: הֱיוֹתוֹ

ביום היותי בתוך־צאני Ez. 34, 12.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָהּ

מעת חיותה שם אני Jes. 48, 16.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָךְ

הטוב חיותך כהן Jud. 18, 19.
או היותך כהן לשבט Jud. 18, 19.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָהּ

תחת היותך עזובה Jes. 60, 15.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָם

מיום היותם על־האדמת Ex. 10, 6.

Digitized by Google

כל־ימי היותם בכרמל 1 Sam. 25, 7.
יען היותם משענת קנה Ez. 29, 6.
inf. c. suff.: הֱיוֹתָם
ולמען היותכם לקללה Jer. 44, 8.
inf. c. suff.: הֱיוֹתָנוּ
היותינו עמם רעים הצאן 1 S. 25, 16.
inf. c. suff.: מֶהְיוֹתָם
מהיותם בא אל־ערמת Hag. 2, 16.
inf. c. suff.: מֶהְיוֹתְךָ
נקל מהיותך לי עבד Jes. 49, 6.
inf c. suff.: לֶהְיוֹתְכֶם
להיותכם מורשה Ez. 36, 3.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתָם
ויהי בהיותם בשדה Gn. 4, 8.
בהיותם כאבים Gn. 34, 25.
בהיותם בארץ איביהם Lev. 26, 44.
בהיותם במצרים 1 Sam. 2, 27.
בהיותם מתי מספר Ps. 105, 12.
inf. c. s. s.: בְּהֱיוֹתוֹ, בְּהֱיוֹתָו
שלמה אביו בחיתו חי 1 Rg. 12, 6.
קראהו בהיתו קרוב Jes. 55, 6.
בהיתי עצור בחצר Jer. 39, 15.
בהיותו תמים לא יעשה Ez. 15, 5.
מזמור לדוד בהיותו במדבר Ps. 63, 1.
לדוד בהיותו במערה Ps. 142, 1.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתָכֶם
בהיותכם מתי מספר 1 Chr. 16, 19.
יי עמכם בהיותכם עמו 2 Chr. 15, 2.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתְךָ
בהיותך עירם ועריה Ez. 16, 22.
inf. c. suff.: וְלִהְיוֹתְךָ
ולהיותך עם־קדש Dt. 26, 19.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתָנוּ
בהיותנו בשדה 1 Sam. 25, 15.
impt. sg.: הֱיֵה
היה אתה לעם Ex. 18, 19.
אך היה־לי לבן־חיל 1 Sam. 18, 17.
היה זרעם לבקרים Jes. 33, 2.
יי היה־עזר לי Ps. 30, 11.
היה לי לצור מעוז Ps. 31, 3.
היה לי לצור מעון Ps. 71, 3.
impt. sg.: וֶהְיֵה
והיה ברכה Gn. 12, 2.
והיה חמים Gn. 17, 1.
והיה־שם Ex. 24, 12.
והיה נכון לבקר Ex. 34, 2.
והיה־לי לאב ולכהן Jud. 17, 10.
והיה־לנו לאב ולכהן Jud. 18, 19.
impt. fem.: הֱיִי *sg.*
את היי לאלפי רבבה Gn. 24, 60.
impt. pl.: הֱיוּ
היו נכנים לשלשת ימים Ex. 19, 15.
וכל־עדתך היו לפני יי Num. 16, 16.
impt. pl.: וֶהְיוּ
והיו לאנשים פלשתים 1 Sam. 4, 9.
והיו לבני־חיל 2 Sam. 2, 7. 13, 28.
והיו את־המלך בצאתו 2 Rg. 11, 8.
והיו כיונה תקנן Jer. 48, 28.
והיו כעתודים לפני־צאן Jer. 50, 8.
והיו את־המלך בבאו 2 Chr. 23, 7.
1 imperf.: אֶהְיֶה
כי־אהיה עמך Ex. 3, 12.
אהיה אשר אהיה Ex. 3, 14.
אהיה שלחני אליכם Ex. 3, 14.
ואנכי אהיה עם־פיך Ex. 4, 12. 15.
ואנכי אהיה עמך Dt. 31, 23.
הייתי עם־משה אהיה עמך Jos. 1, 5. 3, 7.
כי אהיה עמך Jud. 6, 16.
אנכי אהיה לכם לראש Jud. 11, 9.
כי אהיה־חתן למלך 1 Sam. 18, 18.
אהיה־לך למשנה 1 Sam. 23, 17.
אני אהיה־לו לאב 2 Sam. 7, 14.

אני המלך אהיה עבד אביך 2 S. 15, 34
לא אהיה ואתו אשב 2 Sam. 16, 18.
כן אהיה לפניך 2 Sam. 16, 19.
לא־אהיה חבש Jes. 3, 7.
לעלם אהיה גברת Jes. 47, 7.
אהיה לכם לאלהים Jer. 11, 4. 30, 22.
אהיה להם לאלהים Jer. 24, 7. 32, 38.
אהיה לאלהים Jer. 31, 1.
ואני אהיה להם לאלהים Ez. 11, 20. 14, 11. 37, 23.
אהיה להם לאלהים Ez. 34, 24.
ואנכי אהיה לכם לאלהים Ez. 36, 28.
ואנכי לא־אהיה לכם Hos. 1, 9.
אהיה כטל לישראל Hos. 14, 6.
ואני אהיה־לה נאם־יי Zach. 2, 9.
ולכבוד אהיה בתוכה Zach. 2, 9.
ואני אהיה להם לאלהים Zach. 8, 8.
חיות־אהיה כמוך Ps. 50, 21.
או כנפל ממון לא אהיה Job. 3, 16.
לא־חייתי אהיה Job. 10, 19.
שחק לרעהו ׀ אהיה Job. 12, 4.
ותחפו לפנים אהיה Job. 17, 6.
אני אהיה־לו לאב 1 Chr. 17, 13
ואני אהיה־לו לאב 1 Chr. 28, 6.
1 imperf.: וְאֶהְיֶה
ואהיה עמך ואברכך Gn. 26, 3.
ואהיה עמך Gn. 31, 3.
1 imperf.: וְאֶהְיֶה
ואהיה מתהלך באהל 2 Sam. 7, 6.
ואהיה עמך בכל 2 Sam. 7, 9.
ואהיה תמים לו 2 Sam. 22, 24.
ואהיה להם כמרימי Hos. 11, 4.
ואהיה אצלו אמון Prv. 8, 30.
ואהיה עלי למשא Job. 7, 20.
ואהיה מאהל אל־אהל 1 Chr. 17, 5.
ואהיה עמך בכל אשר 1 Chr. 17, 8.
שקדתי ואהיה Ps. 102, 8.
1 imperf.: וְאֶהְיֶה
ואהי־לו לכהן Jud. 18, 4.
ואהי להם למקדש Ez. 11, 16.
ואהי להם כמו־שחל Hos. 13, 7.
ואהי תמים עמו Ps. 18, 24.
ואהי כאיש אשר לא־שמע Ps. 38, 15.
ואהי להם למשל Ps. 69, 12.
ואהי נגוע כל־היום Ps. 73, 14.
ואהי להם למלה Job. 30, 9.
ואהי צם ומתפלל Neh. 1, 4.
ואהי־שם ימים שלשה Neh. 2, 11.
ואהי שבר בחומת Neh. 2, 13.
ואהי עלה בנחל לילה Neh. 2, 14.
ואהי שבר בחומה Neh. 2, 15.
3 imperf.: יִהְיֶה
לכם יהיה לאכלה Gn. 1, 29. 9, 3.
טרם יהיה בארץ Gn. 2, 5.
ומוראכם וחתכם יהיה Gn. 9, 2.
ולא־יהיה עוד מבול Gn. 9, 11.
ולא־יהיה עוד המים Gn. 9, 15.
עבד עבדים יהיה לאחיו Gn. 9, 25.
כה יהיה זרעך Gn. 15, 5.
כי־גר ׀ יהיה זרעך Gn. 15, 13.
והוא יהיה פרא אדם Gn. 16, 12.
ואברהם היו יהיה לגוי Gn. 18, 18.
גם־ברוך יהיה Gn. 27, 33
משמני הארץ יהיה Gn. 27, 39.
אם־יהיה אלהים עמדי Gn. 28, 20.
יהיה בית אלהים Gn. 28, 22.
עקדים יהיה שכרך Gn. 31, 8.
אם־ישראל יהיה שמך Gn. 35, 10.
וקהל גוים יהיה ממך Gn. 35, 11.
לא לו יהיה הזרע Gn. 38, 9.
יהיה לי עבד Gn. 44, 10. 17.
יהיה לכם לזרע השדה Gn. 47, 24.
הוא יהיה־לעם Gn. 48, 19.
וזרעו יהיה מלא־הגוים Gn. 48, 19.
יהיה־לך לפה Ex. 4, 16.
ואחרן אחיך יהיה נביאך Ex. 7, 1.
למחר יהיה האת הזה Ex. 8, 19.

והכבד לא יהיה־עוד Ex. 9, 29.
יהיה זה לנו למוקש Ex. 10, 7.
ואחריו לא יהיה־כן Ex. 10, 14.
בן־שנה יהיה לכם Ex. 12, 5.
ולא יהיה בכם נגף Ex. 12, 13.
מקרא־קדש יהיה לכם Ex. 12, 16.
תורה אחת יהיה לאזרח Ex. 12, 49.
יהיה לך לחזרים לי׳ Ex. 13, 12.
שבת לא יהיה־בו Ex. 16, 26.
כי־יהיה להם דבר Ex. 18, 16.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Ex. 20, 3
ולא יהיה אסון Ex. 21, 22.
ואם־אסון יהיה Ex. 21, 23.
וחמת יהיה־לו Ex. 21, 34. 36.
יהיה עם־אמו Ex. 22, 29.
יהיה לך למוקש Ex. 23, 33.
יהיה סרוח על־צדי Ex. 26, 13.
כן יהיה לשניהם Ex. 26, 24.
יהיה המזבח Ex. 27, 1.
כתפת חברת יהיה־לו Ex. 28, 7.
כמעשהו ממנו יהיה Ex. 28, 8.
רבוע יהיה כפול Ex. 28, 16
שפה יהיה לפיו Ex. 28, 32.
כפי תחרא יהיה־לו Ex. 28, 32.
מול פני־המצנפת יהיה Ex. 28, 37.
ותרומת יהיה מאת בני Ex. 29, 28.
ולא־יהיה בהם נגף Ex. 30, 12.
משחת־קדש יהיה Ex. 30, 25, 31.
קדש יהיה לכם Ex. 30, 32.
בד בבד יהיה Ex. 30, 34.
יהיה למוקש בקרבך Ex. 34, 12.
סלת יהיה קרבנו Lev. 2, 1.
יכפר־בו לו יהיה Lev. 7, 7.
חקריב לכהן לו יהיה Lev. 7, 8.
דם השלמים לו יהיה Lev. 7, 14.
מקוה־מים יהיה טהור Lev. 11, 36.
כי־יהיה בעור־בשרו Lev. 13, 2.
יהיה בר־בערו שחין Lev. 13, 18.
יהיה בעיר מכות־אש Lev. 13, 24.
יהיה בעור־בשרם Lev. 13, 38.
וכי־יהיה בקרחת Lev. 13, 42.
וראשו יהיה פרוע Lev. 13, 45.
כי־יהיה בו נגע Lev. 13, 47.
יהיה בו הנגע Lev. 13, 52.
יהיה זב מבשרו Lev. 15, 2.
אשר יהיה תחתיו Lev. 15, 10.
יהיה עליו שכבת־זרע Lev. 15, 17.
דם יהיה זבה בבשרה Lev. 15, 19.
כמשכב נדתה יהיה־לה Lev. 15, 26.
יהיה כטמאת נדתה Lev. 15, 26.
יהיה לכם ערלים Lev. 19, 23.
יהיה כל־פריו קדש Lev. 19, 24.
יהיה לכם הגר Lev. 19, 34.
והין צדק יהיה לכם Lev. 19, 36.
יהיה בהם אוב Lev. 20, 27.
קדש יהיה־לך Lev. 21, 8.
אשר יהיה בו מום Lev. 21, 17.
יהיה בו שבר רגל Lev. 21, 19.
לא לרצון יהיה לכם Lev. 22, 20.
תמים יהיה לרצון Lev. 22, 21.
מקרא־קדש יהיה לכם Lev. 23, 7. 21. 27. 36.
יהיה לכם שבתון Lev. 23, 24.
יהיה החלה האחת Lev. 24, 5.
משפט אחד יהיה לכם Lev. 24, 22.
כגר כאזרח יהיה Lev. 24, 22.
שבת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 4.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.
יהיה־לו גאל Lev. 25, 26.
כתושב יהיה עמך Lev. 25, 40.
כימי שכיר יהיה עמו Lev. 25, 50.
שנה בשנה יהיה עמו Lev. 25, 53.
לי׳ יהיו־קדש Lev. 27, 9.
ותמורתו יהיה־קדש Lev. 27, 10. 33.
כערכך הכהן כן יהיה Lev. 27, 12.
יהיה בשקל הקדש Lev. 27, 25.
עשרים גרה יהיה השקל Lev. 27, 25.
יהיה־קדש לי׳ Lev 27, 32.

ולא־יהיה קצף על־עדת Nu. 1, 53.
ולחם חתמיד עליו יהיה Nu. 4, 7.
יקריבו לכהן לו יהיה Num. 5, 9.
יתן לכהן לו יהיה Num. 5, 10.
יהיה בקרקע המשכן Num. 5, 17.
קדש יהיה גדל פרע Num. 6, 5.
ולא יהיה בבני ישראל Num. 8, 19.
איש כי־יהיה טמא Num. 9, 10.
חקה אחת יהיה לכם Num. 9, 14.
ובערב יהיה על־המשכן Nu. 9, 15.
כן יהיה תמיד Num. 9, 16.
ויש אשר יהיה הענן Num. 9, 21.
אם־יהיה נביאכם Num. 12, 6.
אשר אמרתם לבז יהיה Nu. 14, 31.
ולא־יהיה י׳ עמכם Num. 14, 43.
ככם כגר יהיה לפני י׳ Num. 15, 15.
ומשפט אחד יהיה לכם Nu. 15, 16.
תורה אחת יהיה לכם Num. 15, 29.
ולא־יהיה כקרח וכעדתו Nu. 17, 5.
ולא־יהיה עוד קצף Num. 18, 5.
זה יהיה לך מקדש Num. 18, 9.
קדש יהיה־לך Num. 18, 10.
לי׳ לך יהיה Num. 18, 13.
כל־חרם בישראל לך יהיה Nu. 18, 14.
באדם ובבהמה יהיה־לך Nu. 18, 15.
ובשרם יהיה־לך Num. 18, 18.
וכשוק הימין לך יהיה Nu. 18, 18.
וחלק לא־יהיה לך בתוכם Nu. 18, 20.
לא־זרק עליו ממא יהיה Nu. 19, 13.
חצי ההין יהיה Num. 28, 14.
מקרא־קדש יהיה לכם Nu. 28, 25. 26. 29, 1. 7. 12.
יום תרועה יהיה לכם Num. 29, 1.
הגורל לו יהיה Num. 33, 54.
יהיה לכם גבול ים Num. 34, 6.
יהיה לכם גבול צפון Nu. 34, 7. 9.
יהיה להם מגרשי הערים Nu. 35, 5.
ואם־יהיה היבל Num. 36, 4.
אשר אמרתם לבז יהיה Dt. 1, 39.
לא־יהיה לך אלהים Dt. 5, 7.
לא־יהיה בך עקר Dt. 7, 14.
ולא־יהיה מטר Dt. 11, 17.
כף־רגלכם בו לכם יהיה Dt. 11, 24.
יהיה לך את־אחיך Dt. 15, 3.
לא יהיה בך אביון Dt. 15, 4.
כי־יהיה בך אביון Dt. 15, 7.
פן־יהיה דבר עם־לבבך Dt. 15, 9.
יהיה בו מום Dt. 15, 21. 17, 1.
אשר יהיה בימים ההם Dt. 17, 9.
לא־יהיה לכהנים Dt. 18, 1.
ונחלה לא־יהיה־לו Dt. 18, 2.
וזה יהיה משפט Dt. 18, 3.
ולא־יהיה הדבר Dt. 18, 22.
וכי־יהיה איש שנא Dt. 19, 11.
אשר יהיה בעיר Dt. 20, 14.
ועל־פיהם יהיה כל־ריב Dt. 21, 5.
את אשר־יהיה לו Dt. 21, 16.
יהיה לאיש בן סורר ומורה Dt. 21, 18
וכי־יהיה באיש חטא Dt. 21, 22.
לא־יהיה כלי־גבר Dt. 22, 5.
כי יהיה נצל בתולה Dt. 22, 23.
כי־יהיה בך איש Dt. 23, 11.
אשר לא־יהיה טהור Dt. 23, 11.
ולא־יהיה קדש Dt. 23, 18.
לא־יהיה בך חטא Dt. 23, 23.
נקי יהיה לביתו Dt. 24, 5.
ולאלמנה יהיה Dt. 24, 19. 20. 21.
כי־יהיה ריב Dt. 25, 1.
לא־יהיה לך בכיסך Dt. 25, 13.
לא־יהיה לך בביתך Dt. 25, 14.
שלמה וצדק יהיה־לך Dt. 25, 15 (bis).
אשר יהיה בימים Dt. 26, 3.
הוא יהיה לראש Dt. 28, 44.
ולא־יהיה מנוח Dt. 28, 65.
יהיה־לך לאלהים Dt. 29, 12.
שלום יהיה־לי Dt. 29, 18.
אם־יהיה נדחך Dt. 30, 4.
הוא יהיה עמך Dt. 31, 8.

Digitized by Google

מבוא השמש יהיה נבו׳כם Jos. 1, 4.
רק יהיה י׳ אלהיך עמך Jos. 1, 17.
וכל אשר יהיה אתך בבית Jos. 2, 19.
רחוק יהיה ביניכם Jos. 3, 4.
יהיה־עליו קצף Jos. 9, 20.
יהיה לכם גבול נגב Jos. 15, 4.
יהיה לך גורל אחד Jos. 17, 17.
הר יהיה־לך Jos. 17, 18.
הכהן הגדול אשר יהיה Jos. 20, 6.
אם טל יהיה על־הגזה Jud. 6, 37.
כל־הארץ יהיה־טל Jud. 6, 39.
יהיה לראש Jud. 10, 18.
י׳ יהיה שמע בינותינו Jud. 11, 10.
נזיר אלהים יהיה הנער Jud. 13, 5. 7.
מה־יהיה משפט Jud. 13, 12.
ולא־יהיה זקן בביתך 1 Sam. 2, 32.
אם־מלך יהיה עלינו 1 Sam. 8, 19.
לך וי׳ יהיה עמך 1 Sam. 17, 37.
י׳ יהיה ביני וביניך 1 Sam. 20, 42.
ולא־יהיה־לנו לשטן 1 Sam. 29, 4.
והוא יהיה־לי לבן 2 Sam. 7, 14.
כסאך יהיה נכון עד־עולם 2 S. 7, 16.
דוד יהיה נכון לפניך 2 Sam. 7, 26.
יהיה־נא דבר־אדני 2 Sam. 14, 17.
אשר־יהיה־לו ריב 2 Sam. 14, 2. 4.
אשר יהיה־שם אדני המלך 2 S. 15, 21
כי־שם יהיה עבדך 2 Sam. 15, 21.
כל־חפץ יהיה שלום 2 Sam. 17, 3.
ולמה יהיה עבדך עוד למשא 2 Sam. 19, 36.
כן יהי עם־שלמה 1 Reg. 1, 37.
אם יהיה לבן־חיל 1 Reg. 1, 52.
יהיה שלום עד־עולם 1 Reg. 2, 33.
דמך יהיה בראשך 1 Reg. 2, 37.
וכסא דוד יהיה נכון 1 Reg. 2, 45.
לא יהיה גזרו 1 Reg. 3, 26.
יהיה על־אחד לכלכל 1 Reg. 4, 7.
אשר יהיה־שם איש 1 Reg. 5, 8.
אשר אמרת יהיה שמי שם 1 Rg. 8, 29.
ולא־יהיה מטר 1 Reg. 8, 35.
רעב כי־יהיה בארץ 1 Reg. 8, 37.
דבר כי־יהיה שדפון 1 Reg. 8, 37.
חסיל כי יהיה 1 Reg. 8, 37.
והבית הזה יהיה עליון 1 Rg. 9, 8.
והשבט האחד יהיה־לו 1 Rg. 11, 32.
כי היה יהיה הדבר 1 Reg. 13, 32.
מה־יהיה לנער 1 Reg. 14, 3.
אם־יהיה השנים האלה 1 Rg. 17, 1.
ישראל יהיה שמך 1 Reg. 18, 31.
ואם־אין לא יהיה 2 Reg. 2, 10.
וסאה־סלת בשקל יהיה 2 Rg. 7, 18.
יהיה־לי לבקר 2 Reg. 16, 15.
שלום ואמת יהיה בימי 2 Rg. 20, 19.
יהיה שמי שם 2 Reg. 23, 27.
יהיה הר בית־י׳ Jes. 2, 2.
תחת בשם מק יהיה Jes. 3, 24.
ביום ההוא יהיה צמח י׳ Jes. 4, 2.
שרשם כמק יהיה Jes. 5, 24.
יהיה כל־מקום Jes. 7, 23.
אשר יהיה־שם Jes. 7, 23.
לשמיר ולשית יהיה Jes. 7, 23.
אם־יהיה עמך ישראל Jes. 10, 22.
ובסר גמל יהיה נצח Jes. 18, 5.
ולא־יהיה למצרים מעשה Jes. 19, 15.
יהיה מצרים כנשים Jes. 19, 16.
ביום ההוא יהיה מזבח Jes. 19, 19.
יהיה ישראל שלישיה Jes. 19, 24.
שבעים שנה יהיה לצר Jes. 23, 15.
לפני י׳ יהיה סחרה Jes. 23, 18.
כה יהיה בקרב הארץ Jes. 24, 13.
יהיה י׳ צבאות Jes. 28, 5.
כן יהיה המון כל־הגוים Jes. 29, 8.
לכן יהיה לכם העון הזה Jes. 30, 13.
ואור החמה יהיה שבעתים Jes. 30, 26.
השיר יהיה לכם Jes. 30, 29.
לא־יהיה שם אריה Jes. 35, 9.
כי יהיה שלום Jes. 39, 8.

נוצר אלואחרי לא־יהיה Jes. 43, 10.
כן יהיה דברי אשר יצא Jes. 55, 11.
לא־יהיה־לך עוד השמש Jes. 60, 19.
כי י׳ יהיה־לך Jes. 60, 20.
הקטן יהיה לאלף Jes. 60, 22.
לא־יהיה משם עוד עול ימים Jes. 65, 20.
שלום יהיה לכם Jer. 4, 10.
חרב ורעב לא־יהיה לכם Jer. 14, 13.
חרב ורעב לא יהיה בארץ Jer. 14, 15.
ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.
לחרבה יהיה חבית החזה Jer. 22, 5.
אם־יהיה כניהו Jer. 22, 24.
יהיה דרכם להם Jer. 23, 12.
שלום יהיה לכם Jer. 23, 17.
כי המשא יהיה Jer. 23, 36.
כשלו יהיה הבית הזה Jer. 26, 9.
כי בשלומה יהיה לכם Jer. 29, 7.
לא־יהיה לו איש Jer. 29, 32.
ושם יהיה Jer. 32, 5.
יהיה ׀ במקום הזה Jer. 33, 12.
ולא יהיה לכם Jer. 35, 7.
זרע לא יהיה־לנו Jer. 35, 9.
לא־יהיה־לו יושב על־כסא Jer. 36, 30
ולא־יהיה־להם שריד Jer. 42, 17.
ולא יהיה פליט ושריד Jer. 44, 14.
אם־יהיה עוד שמי Jer. 44, 26.
ולא־יהיה הגוי אשר Jer. 49, 36.
ולא־יהיה יושב בה Jer. 50, 3.
אשר יהיה־שמה הרוח Ez. 1, 12.
כאשר יהיה האופן Ez. 1, 16. 10, 10.
יהיה־שם הרוח Ez. 1, 20.
הקשת אשר יהיה בענן Ez. 1, 28.
וזהבם למדה יהיה Ez. 7, 19.
לא יהיה עוד כל־חזון Ez. 12, 24.
וגשם שטף באפי יהיה Ez. 13, 13.
כערן הנביא יהיה Ez. 14, 10.
מה־יהיה עץ־הגפן Ez. 15, 2.
לא באות ולא יהיה Ez. 16, 16.
יהיה־לך עוד פתחון פה Ez. 16, 63.
ואיש כי־יהיה צדיק Ez. 18, 5.
דמיו בו יהיה Ez. 18, 13.
ולא־יהיה לכם למכשול Ez. 18, 30.
שבט מאסת לא יהיה Ez. 21, 18.
דמך יהיה בתוך הארץ Ez. 21, 37.
ולא־יהיה עוד לבית ישראל Ez. 28, 24. 29, 16.
יום ענן עת גוים יהיה Ez. 30, 3.
לא יהיה־עוד Ez. 30, 13.
דמו בראשו יהיה Ez. 33, 4.
מרום־ישראל יהיה נוהם Ez. 34, 14.
והוא יהיה להן לרעה Ez. 34, 23.
ומלך אחד יהיה לכלם Ez. 37, 22.
ורועה אחד יהיה לכלם Ez. 37, 24.
ברית עולם יהיה אותם Ez. 37, 26.
יהיה רעש גדול Ez. 38, 19.
השער הזה סגור יהיה Ez. 44, 2.
חרם בישראל להם יהיה Ez. 44, 29.
תרומתיכם לכהנים יהיה Ez. 44, 30.
יהיה מזה אל־הקדש Ez. 45, 2.
וב־יהיה המקדש Ez. 45, 3.
משרתי המקדש יהיה Ez. 45, 4.
לכל־בית ישראל יהיה Ez. 45, 6.
יהיה־לו לאחזה Ez. 45, 8.
תכן אחד יהיה Ez. 45, 11.
אל־החמר יהיה מתכנתו Ez. 45, 11.
וחמשה שקל המנה יהיה Ez. 45, 12.
ועל־הנשיא יהיה העולות Ez. 45, 17.
יהיה לכם הפסח Ez. 45, 21.
יהיה סגור ששת ימי המעשה Ez. 46, 1.
לנשיא יהיה Ez. 48, 22 (bis).
שבבים יהיה עגל שמרון Hos. 8, 6.
ובית אל יהיה לאון Am. 5, 5.
ולא־יהיה שריד Obad. 1, 18.
יראה מה־יהיה בעיר Jon. 4, 5.
לא־יהיה לך משליך חבל Mich. 2, 5.
יהיה הר בית־י׳ Mich. 4, 1.

גדול יהיה כבוד הבית Hag. 2, 9.
וצמח חעשירי יהיה לבית Zach. 8, 19.
על־יהודה יהיה במצור Zach. 12, 2.
ביום ההוא יהיה מקור Zach. 13, 1.
לא־יהיה אור יקרות Zach. 14, 6.
לעת־ערב יהיה־אור Zach. 14, 7.
בקיץ ובחרף יהיה Zach. 14, 8.
יהיה י׳ אחד Zach. 14, 9.
וחרם לא יהיה־עוד Zach. 14, 11.
אשר יהיה במחנה Zach. 14, 15.
ולא עליהם יהיה הגשם Zach. 14, 17.
יהיה על־מצלות חסוס Zach. 14, 20.
ולא־יהיה כנעני עוד Zach. 14, 21.
לא־יהיה בך אל זר Ps. 81, 10.
זרעו לעולם יהיה Ps. 89, 37.
גבור בארץ יהיה זרעו Ps. 112, 2.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.
כיס אחד יהיה לכלנו Prv. 1, 14.
כי־י׳ יהיה בכסלך Prv. 3, 26.
ונעוה־לב יהיה לברו Prv. 12, 8.
בכל־עצב יהיה מותר Prv. 14, 23.
ולבניו יהיה מחסה Prv. 14, 26.
ואחריתו יהיה מטן Prv. 29, 21.
יהיה באחרית חזעם Dan. 8, 19.
אם־יהיה מדחכם Neh. 1, 9.
מתי יהיה מחלכך Neh. 2, 6.
וככת יהיה נער ורק Neh. 5, 13.
יהיה לראש ולשד 1 Chr. 11, 6.
לעזרני יהיה־לי עליכם 1 Chr. 12, 17.
אשר יהיה מבניך 1 Chr. 17, 11.
יהיה־לי לבן 1 Chr. 17, 13.
יהיה נכון עד־עולם למה יהיה לאשמה לישראל 1 Chr. 17, 14.
הוא יהיה איש מנוחה 1 Chr. 21, 3.
שלמה יהיה שמו 1 Chr. 22, 9.
והוא יהיה־לו לבן 1 Chr. 22, 10.
ואחריך לא יהיה־כן 2 Chr. 1, 12.
ולא־יהיה מטר 2 Chr. 6, 26. 7, 13.
רעב כי־יהיה בארץ 2 Chr. 6, 28.
דבר כי־יהיה 2 Chr. 6, 28.
וחסיל כי יהיה 2 Chr. 6, 28.
אשר יהיה לכל־האדם 2 Chr. 6, 29.

3 *impf. c. h int.:* וַיְהִי
היהיה הדבר 2 Reg. 7, 2.
היהיה כדבר 2 Reg. 7, 19.

3 *impf. c. rel.:* שֶׁיִּהְיֶה
מה־שהיה הוא שיהיה Eccl. 1, 9.
לא־ידע האדם מה־ שיהיה Eccl. 10, 14.

3 *impf. ap.:* יְהִי
יהי אור Gn. 1, 3.
יהי רקיע Gn. 1, 6.
יהי מארת Gn. 1, 14.
לו יהי כדברך Gn. 30, 34.
יהי לך אשר־לך Gn. 33, 9.
יהי־דן נחש Gn. 49, 17.
יהי לתנין Ex. 7, 9.
יהי כן י׳ עמכם Ex. 10, 10.
יהי עליכם סתרת Dt. 32, 39.
יהי רצוי אחיו Dt. 33, 24.
יהי־נא חרב Jud. 6, 39.
וי׳ אלהיך יהי עמך 2 Sam. 14, 17.
יהי י׳ אלהינו עמנו 1 Reg. 8, 57.
יהי י׳ אלהיך ברוך 1 Reg. 10, 9.
יהי־נא דבר־ך 1 Reg. 22, 13
יהי־לך כן 2 Reg. 2, 10.
אל־יהי ברוך Jer. 20, 14.
יהי י׳ בנו Jer. 42, 5.
אל־יהי פליטה Jer. 50, 29.
ובת־צדק יהי לכם Ez. 45, 10.
יהי־חסדך י׳ עלינו Ps. 33, 22.
יהי־דרכם חשך Ps. 35, 6.
אל־יהי ישב Ps. 69, 26.
יהי פסת־בר ׀ בארץ Ps. 72, 16.
יהי שמו ׀ לעולם Ps. 72, 17.
יהי כבוד י׳ Ps. 104, 31.

אל־יהי־לו משך חסד Ps. 109, 12.
ואל־יהי חונן ליתומיו Ps. 109, 12.
יהי שם י׳ מברך Ps. 113, 2.
יהי־נא חסדך Ps. 119, 76.
יהי־לבי תמים Ps. 119, 80.
יהי־שלום בחילך Ps. 122, 7.
יהי־מקורך ברוך Prv. 5, 18.
יהי שם י׳ מברך Job. 1, 21.
יום ההוא יהי חשך Job. 3, 4.
חלילה תהוא יהי גלמוד Job. 3, 7.
ואל־יהי מקום לזעקתי Job. 16, 18.
יהי־רעב אנו Job. 18, 12.
יהי ׀ למלא בטנו Job. 20, 23.
ובלילה יהי כגנב Job. 24, 14.
יהי כרשע איבי Job. 27, 7.
יהי אלהיו עמו Esr. 1, 3.
עתה בני יהי י׳ עמך 1 Chr. 22, 11.
יהי י׳ אלהיך ברוך 2 Chr. 9, 8.
יהי פחד־י׳ עליכם 2 Chr. 19, 7.

3 *impf. ap.:* וַיְהִי
ויהי־אור Gn. 1, 3.
ויהי־ערב Gn. 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31.
ויהי־בקר Gn. 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31.
ויהי־כן Gn. 1, 7. 9. 11. 15. 24. 30.
ויהי האדם לנפש חיה Gn. 2, 7.
ויהי־הבל רעה צאן Gn. 4, 2.
ויהי מקץ ימים Gn. 4, 3.
ויהי בהיותם בשדה Gn. 4, 8.
ויהי בנה עיר Gn. 4, 17.
ויהי כל־ימי חנוך Gn. 5, 23.
ויהי כל־ימי־למך Gn. 5, 31.
ויהי־נח בן־חמש Gn. 5, 32.
ויהי כי־החל האדם Gn. 6, 1.
ויהי לשבעת הימים Gn. 7, 10
ויהי הגשם על־הארץ Gn. 7, 12.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
ויהי מקץ ארבעים יום Gn. 8, 6.
ויהי באחת ושש־מאות שנה Gn. 8, 13.
ויהי כל־ימי־נח Gn. 9, 29.
ויהי גבול הכנעני Gn. 10, 19.
ויהי מושבם ממשא Gn. 10, 30.
ויהי כל־הארץ שפה אחת Gn. 11, 1.
ויהי בנסעם מקדם Gn. 11, 2.
ויהי רעב בארץ Gn. 12, 10.
ויהי כאשר הקריב Gn. 12, 11.
ויהי כבוא אברם Gn. 12, 14.
ויהי־לו צאן־ובקר Gn. 12, 16.
ויהי־ריב בין רעי Gn. 13, 7.
ויהי בימי אמרפל Gn. 14, 1.
ויהי השמש לבוא Gn. 15, 12.
ויהי אברם בן־תשעים Gn. 17, 1.
ויהי כמצחק בעיני חתניו Gn. 19, 14.
ויהי כהוציאם אתם החוצה Gn. 19, 17.
ויהי בשחת אלהים Gn. 19, 29.
ויהי ממחרת Gn. 19, 34.
ויהי כאשר התעו Gn. 20, 13.
ויהי אלהים את־הנער Gn. 21, 20.
ויהי רבה קשת Gn. 21, 20.
ויהי בעת ההוא Gn. 21, 22.
ויהי אחר הדברים Gn. 22, 1.
ויהי אחרי הדברים Gn. 22, 20.
ויהי־חוא טרם כלה Gn. 24, 15.
ויהי כאשר כלו הגמלים Gn. 24, 22.
ויהי ׀ כראת את־הנזם Gn. 24, 30.
ויהי כאשר שמע עבד Gn. 24, 52.
ויהי אחרי מות אברהם Gn. 25, 11.
ויהי יצחק בן־ארבעים Gn. 25, 20.
ויהי עשו איש Gn. 25, 27.
ויהי רעב בארץ Gn. 26, 1.
ויהי כי ארכו־לו Gn. 26, 8.
ויהי־לו מקנה־צאן Gn. 26, 14.
ויהי ׀ ביום ההוא Gn. 26, 32.
ויהי עשו בן־ארבעים Gn. 26, 34.
ויהי כי־זקן יצחק Gn. 27, 1.
ויהי כאשר כלה יצחק Gn. 27, 30.

Digitized by Google

ויהי אך יצא יצא Gn. 27, 30.
ויהי כאשר ראה יעקב Gn. 29, 10.
ויהי בערב ויקח Gn. 29, 23.
ויהי בבקר והנה־הוא Gn. 29, 25.
ויהי כאשר ילדה רחל Gn. 30, 25.
ויהי־לו צאן רבות Gn. 30, 43.
ויהי בעת יחם הצאן Gn. 31, 10.
ויהי־לי שור וחמור Gn. 32, 6.
ויהי ביום השלישי Gn. 34, 25.
ויהי עמדי בדרך Gn. 35, 3.
ויהי ׀ חתת אלהים Gn. 35, 5.
ויהי־עוד כברת־הארץ Gn. 35, 16.
ויהי בהקשתה בלדתה Gn. 35, 17.
ויהי בצאת נפשה Gn. 35, 18.
ויהי בשכן ישראל Gn. 35, 22.
ויהי כאשר־בא יוסף Gn. 37, 23.
ויהי בעת ההיא וירד Gn. 38, 1.
ויהי ער בכור יהודה Gn. 38, 7.
ויהי ׀ כמשלש חדשים Gn. 38, 24.
ויהי בעת לדתה Gn. 38, 27.
ויהי בלדתה ויתן־יד Gn. 38, 28.
ויהי ׀ כמשיב ידו Gn. 38, 29.
ויהי יי את־יוסף Gn. 39, 2.
ויהי בבית אדניו Gn. 39, 2.
ויהי מאז הפקיד Gn. 39, 5.
ויהי ברכת יי Gn. 39, 5.
ויהי יוסף יפה תאר Gn. 39, 6.
ויהי אחר הדברים Gn. 39, 7.
ויהי כדברה אל־יוסף Gn. 39, 10.
ויהי כהיום הזה Gn. 39, 11.
ויהי כראותה כי־עזב Gn. 39, 13.
ויהי כשמעו Gn. 39, 15.
ויהי כהרימי קולי Gn. 39, 18.
ויהי כשמע אדניו Gn. 39, 19.
ויהי־שם בבית הסהר Gn. 39, 20.
ויהי יי את־יוסף Gn. 39, 21.
ויהי אחר הדברים Gn. 40, 1.
ויהי ׀ ביום השלישי Gn. 40, 20.
ויהי מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
ויהי בבקר ותפעם Gn. 41, 8.
ויהי כאשר פתר־לנו Gn. 41, 13.
ויהי רעב בכל־הארצות Gn. 41, 54.
ויהי הם מריקים שקיהם Gn. 42, 35.
ויהי כאשר כלו לאכל Gn. 43, 2.
ויהי כי־באנו אל־המלון Gn. 43, 21.
ויהי כי עליו Gn. 44, 24.
ויהי ימי־יעקב Gn. 47, 28.
ויהי אחרי הדברים Gn. 48, 1.
ויהי למס עבד Gn. 49, 15.
ויהי חמחנה כבד מאד Gn. 50, 9.
ויהי כל־נפש יצאי Ex. 1, 5.
ויהי כי־יראו המילדת Ex. 1, 21.
ויהי־לה לבן Ex. 2, 10.
ויהי ׀ בימים ההם Ex. 2, 11.
ויהי בימים הרבים Ex. 2, 23.
ויהי לנחש Ex. 4, 3.
ויהי למטה בכפו Ex. 4, 4.
ויהי בדרך במלון Ex. 4, 24.
ויהי ביום דבר יי Ex. 6, 28
ויהי לתנין Ex. 7, 10.
ויהי הדם בכל־ארץ Ex. 7, 21.
ויהי שחין אבעבעת Ex. 9, 10.
ויהי ברד ואש מתלקחת Ex. 9, 24.
ויהי חשך־אפלה Ex. 10, 22.
ויהי ׀ בחצי הלילה Ex. 12, 29.
ויהי מקץ שלשים Ex. 12, 41.
ויהי בעצם היום Ex. 12, 41. 51.
ויהי כי־הקשה פרעה Ex. 13, 15.
ויהי בשלח פרעה Ex. 13, 17.
ויהי הענן והחשך Ex. 14, 20.
ויהי באשמרת הבקר Ex. 14, 24.
ויהי־לי לישועה Ex. 15, 2.
ויהי כדבר אהרן Ex. 16, 10.
ויהי בערב Ex. 16, 13.
ויהי ׀ ביום הששי Ex. 16, 22.
ויהי ביום השביעי Ex. 16, 27.
ויהי ידיו אמנה Ex. 17, 12.
ויהי ממחרת Ex. 18, 13. 32, 30.

ויהי ביום השלישי Ex. 19, 16.
ויהי קול השפר Ex. 19, 19.
ויהי משה ידבר Ex. 24, 18.
ויהי־שם עם־יי Ex. 34, 28.
ויהי המשכן אחד Ex. 36, 13.
ויהי ׀ זהב התנופה Ex. 38, 24.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
ויהי בחדש הראשון Ex. 40, 17.
ויהי ביום השמיני Lev. 9, 1.
ויהי כל־בכור זכר Num. 3, 43.
ויהי ביום כלות משה Num. 7, 1.
ויהי המקריב ביום Num. 7, 12.
ויהי אנשים אשר היו טמאים Num. 9, 6.
ויהי בשנה השנית Num. 10, 11.
ויהי בנסע הארן Num. 10, 35.
ויהי העם כמתאננים Num. 11, 1.
ויהי כנוח עליהם Num. 11, 25.
ויהי בהקהל העדה Num. 17, 7.
ויהי ממחרת ויבא Num. 17, 23.
ויהי אחרי המגפה Num. 25, 19.
ויהי המכס ליי Num. 31, 37.
ויהי כל־זהב התרומה Nu. 31, 52.
ויהי בארבעים שנה Dt. 1, 3.
ויהי כשמעכם את־הקול Dt. 5, 20.
ויהי מקץ ארבעים יום Dt. 9, 11.
ויהי־שם לגוי גדול Dt. 26, 5.
ויהי בישרון מלך Dt. 33, 5.
ויהי אחרי מות משה Jos. 1, 1.
ויהי השער לסגור Jos. 2, 5.
ויהי מקצה שלשת ימים Jos. 3, 2.
ויהי בנסע העם Jos. 3, 14.
ויהי כאשר־תמו Jos. 4, 1.
ויהי כאשר־תם כל־העם Jos. 4, 11.
ויהי בעלות הכהנים Jos. 4, 18.
ויהי כשמע כל־מלכי Jos. 5, 1.
ויהי כאשר־תמו כל־הגוי Jos. 5, 8.
ויהי בהיות יהושע Jos. 5, 13.
ויהי כאמר יהושע Jos. 6, 8.
ויהי ׀ ביום השביעי Jos. 6, 15.
ויהי בפעם השביעית Jos. 6, 16.
ויהי כשמע העם Jos. 6, 20.
ויהי יי את־יהושע Jos. 6, 27.
ויהי שמע בכל־הארץ Jos. 6, 27.
ויעם לבב־העם ויהי למים Jos. 7, 5.
ויהי כראות מלך־העי Jos. 8, 14.
ויהי ככלות ישראל להרג Jos. 8, 24.
ויהי כל־הנפלים ביום ההוא Jos. 8, 25
ויהי כשמע כל־המלכים Jos. 9, 1.
ויהי מקצה שלשת ימים Jos. 9, 16.
ויהי כשמע אדני־צדק Jos. 10, 1.
ויהי בנוסם ׀ מפני ישראל Jos. 10, 11.
ויהי ככלות יהושע Jos. 10, 20.
ויהי כהוציאם את־המלכים Jos. 10, 24.
ויהי לעת־בוא השמש Jos. 10, 27.
ויהי כשמע יבין מלך Jos. 11, 1.
ויהי להם הגבול מערוער Jos. 13, 16.
ויהי גבול בני ראובן Jos. 13, 23.
ויהי לחם הגבול יעזר Jos. 13, 25.
ויהי לחצי מטה בני־מנשה Jos 13, 29
ויהי גבולם ממחנים Jos. 13, 30.
ויהי הגורל למטה בני Jos. 15, 1.
ויהי להם גבול נגב Jos. 15, 2.
ויהי ׀ בבואה ותסיתהו Jos. 15, 18.
ויהי גבול בני־אפרים Jos. 16, 5.
ויהי למס־עבד Jos. 16, 10.
ויהי הגורל למטה מנשה Jos. 17, 1.
ויהי לבני מנשה הנותרים Jos. 17, 2.
ויהי גבול־מנשה Jos. 17, 7.
ויהי תצאתיו הימה Jos. 17, 9.
ויהי חים גבולו Jos. 17, 10.
ויהי למנשה בישששכר Jos. 17, 11.
ויהי כי חזקו בני ישראל Jos. 17, 13.
ויהי להם הגבול Jos. 18, 12.
ויהי נחלתם בתוך נחלת Jos. 19, 1.
ויהי להם בנחלתם Jos. 19, 2.
ויהי גבול נחלתם Jos. 19, 10. 41.

ויהי גבולם יזרעאלה Jos. 19, 18.
ויהי גבולם חלקת וחלי Jos. 19, 25.
ויהי גבולם מחלף Jos. 19, 33.
ויהי תצאתיו הירדן Jos. 19, 33.
ויהי לבני אהרן הכהן Jos. 21, 4.
ויהי לבני אהרן ממשפחת Jos. 21, 10
ויהי ערי גורלם Jos. 21, 20.
ויהי גרלם ערים Jos. 21, 38.
ויהי הנחל בעדת יי Jos. 22, 17.
ויהי מימים רבים Jos. 23, 1.
ויהי אחרי הדברים Jos. 24, 29.
ויהי אחרי מות יהושע Jud. 1, 1.
ויהי בבואה ותסיתהו Jud. 1, 14.
ויהי יי את־יהודה Jud. 1, 19.
ויהי כי־חזק ישראל Jud. 1, 28.
ויהי כדבר מלאך יי Jud. 2, 4.
ויהי כאשר כלה Jud. 3, 18.
ויהי בבואו ויתקע בשופר Jud. 3, 27.
ויהי כי־זעקו בני־ישראל Jud. 6, 7.
ויהי כאשר ירא את־בית אביו Jud. 6, 27.
ויהי־כן וישכם ממחרת Jud. 6, 38.
ויהי־חרב אל־הגזה Jud. 6, 40.
ויהי מספר המלקקים Jud. 7, 6.
ויהי בלילה ההוא Jud. 7, 9.
ויהי כשמע גדעון Jud. 7, 15.
ויהי משקל נזמי הזהב Jud. 8, 26.
ויהי לגדעון ולביתו Jud. 8, 27.
ויהי כאשר מת גדעון Jud. 8, 33.
ויהי־לו שלשים בנים Jud. 10, 4. 12, 9.
ויהי מימים וילחמו בני־עמון Jud. 11, 4.
ויהי כאשר־נלחמו Jud. 11, 5.
ויהי כראותו אותה Jud. 11, 35.
ויהי מקץ ׀ שנים חדשים Jud. 11, 39.
ויהי־לו ארבעים בנים Jud. 12, 14.
ויהי איש אחד מצרעה Jud. 13, 2.
ויהי בעלות הלהב Jud. 13, 20.
ויהי כראותם אותו Jud. 14, 11.
ויהי ׀ ביום השביעי Jud. 14, 15. 17.
ויהי מימים בימי קציר Jud. 15, 1.
ויהי ככלתו לדבר Jud. 15, 17.
ויהי אחרי־כן ויאהב אשה Jud. 16, 4
ויהי כי־הציקה לו Jud. 16, 16.
ויהי טרחן בבית האסירים Jud. 16, 21.
ויהי כיטוב לבם Jud. 16, 25.
ויהי איש מהר־אפרים Jud. 17, 1.
ויהי בבית מיכיהו Jud. 17, 4.
ויהי־לו לכהן Jud. 17, 5.
ויהי־נער מבית לחם Jud. 17, 7.
ויהי חנער לו כאחד מבניו Jud. 17, 11
ויהי־לו הנער לכהן Jud. 17, 12.
ויהי בבית מיכה Jud. 17, 12.
ויהי בימים ההם Jud. 19, 1.
ויהי ביום הרביעי Jud. 19, 5.
ויהי כל־הנפלים מבנימן Jud. 20, 46
ויהי ממחרת וישכימו Jud. 21, 4.
ויהי איש אחד מן־הרמתים 1S. 1, 1.
ויהי לפנה וילדים 1 Sam. 1, 2.
ויהי היום ויזבח אלקנה 1 S. 1, 4.
ויהי לתקפות הימים 1 Sam. 1, 20.
ויהי ביום ההוא 1 Sam. 3, 2.
ויהי דבר־שמואל 1 Sam. 4, 1.
ויהי כבוא ארון בריתיי 1 S. 4, 5.
ויהי כחזכירו ׀ את־ארון 1 S. 4, 18.
ויהי אחרי ׀ הסבו 1 Sam. 5, 9.
ויהי כבוא ארון האלהים 1 S. 5, 10.
ויהי ארון־יי בשדי פלשתים 1S. 6, 1.
ויהי מיום שבת הארון 1 Sam. 7, 2.
ויהי שמואל מעלה העולה 1S. 7, 10.
ויהי שלום בין ישראל 1 Sam. 7, 14.
ויהי כאשר זקן שמואל 1 Sam. 8, 1.
ויהי שם־בנו הבכור 1 Sam. 8, 2.
ויהי־איש מבן־ימין 1 Sam. 9, 1.
ויהי כל־יודעי מאתמול 1 S. 10, 11.
ויהי כמחריש 1 Sam. 10, 27.
ויהי ממחרת וישם שאול 1S. 11, 11.

ויהי המשארים 1 Sam. 11, 11.
ויהי ככלתו להעלות העלה 1S. 13, 10
ויהי היום ויאמר יונתן 1 S. 14, 1.
ויהי עד דבר שאול 1 Sam. 14, 19.
ויהי דבש על־פני השדה 1 S. 14, 25.
ויהי דבר יי אל־שמואל 1 S. 15, 10.
ויהי בבואם וירא 1 Sam. 16, 6.
ויהי ככלתו לדבר 1 Sam. 18, 1.
ויהי בבואם בשוב דוד 1 S. 18, 6.
ויהי שאול עין את־דוד 1 S. 18, 9.
ויהי ממחרת ותצלח רוח 1S. 18, 10.
ויהי דוד לכל־דרכו 1 Sam. 18, 14.
ויהי בעת תת את־מרב 1 S. 18, 19.
ויהי שאול איב את־דוד 1 S. 18, 29.
ויהי ׀ מדי צאתם שכל דוד 1S. 18, 30.
ויהי לפניו כאתמול 1 Sam. 19, 7.
ויהי החדש וישב המלך 1 S. 20, 24.
ויהי ממחרת החדש 1 Sam. 20, 27.
ויהי בבקר ויצא יהונתן 1 S. 20, 35.
ויהי עליהם לשר 1 Sam. 22, 2.
ויהי בברח אביתר 1 Sam. 23, 6.
ויהי דוד נחפז ללכת 1 Sam. 23, 20.
ויהי כאשר שב שאול 1 Sam. 24, 2.
ויהי אחרי־כן 1 Sam. 24, 6.
ויהי ׀ ככלות דוד לדבר 1 S. 24, 17.
ויהי בגזז את־צאנו 1 Sam. 25, 2.
ויהי בבקר בצאת היין 1 S. 25, 37.
ויהי כעשרת הימים 1 Sam. 25, 38.
ויהי מספר הימים 1 Sam. 27, 7.
ויהי בימים ההם 1 Sam. 28, 1.
סר מעליך ויהי ערך 1 Sam. 28, 16.
ויהי בבא דוד 1 Sam. 30, 1.
ויהי מהיום ההוא 1 Sam. 30, 25.
ויהי ממחרת ויבאו 1 Sam. 31, 8.
ויהי אחרי מות שאול 2 Sam. 1, 1.
ויהי ׀ ביום השלישי 2 Sam. 1, 2.
ויהי בבאו אל־דוד 2 Sam. 1, 2.
ויהי אחרי־כן וישאל דוד 2 S. 2, 1.
ויהי מספר הימים 2 Sam. 2, 11.
ויהי כל־הבא אל־המקום 2 S. 2, 23.
ויהי בכורו אמנון 2 Sam. 3, 2.
ויהי בהיות המלחמה 2 Sam. 3, 6.
ויהי בחמדה לטוס 2 Sam. 4, 4.
ויהי כי צעדו נשאי ארון 2 S. 6, 13.
ויהי כי־ישב חמלך 2 Sam. 7, 1.
ויהי דבר־יי אל־נתן 2 Sam. 7, 4.
ויהי אחרי־כן ויך דוד 2 Sam. 8, 1.
ויהי כל־אדום עבדים 2 Sam. 8, 14.
ויהי דוד עשה משפט 2 Sam. 8, 15.
ויהי אחרי־כן וימת מלך 2 S. 10, 1.
ויהי לתשובת השנה 2 Sam. 11, 1.
ויהי לעת הערב 2 Sam. 11, 2.
ויהי בבקר ויכתב דוד 2 S. 11, 14.
ויהי בשמור יואב 2 Sam. 11, 16.
ויהי ביום השביעי 2 Sam. 12, 18.
ויהי אחרי־כן ולאבשלום 2 S. 13, 1.
ויהי לשנתים ימים 2 Sam. 13, 23.
ויהי המה בדרך 2 Sam. 13, 30.
ויהי ׀ ככלתו לדבר 2 Sam. 13, 36.
ויהי־שם שלש שנים 2 Sam. 13, 38.
ויהי מאחרי כן 2 Sam. 15, 1.
ויהי כל־האיש אשר־יהיה־לו 2 Sam. 15, 2.
ויהי מקץ ארבעים שנה 2 S. 15, 7.
ויהי הקשר אמץ 2 Sam. 15, 12.
ויהי דוד בא עד־הראש 2 S. 15, 32.
ויהי כל־העם נדון 2 Sam. 19, 10.
ויהי כי־בא ירושלם 2 Sam. 19, 26.
ויהי רעב בימי דוד 2 Sam. 21, 1.
ויהי ׀ איש מדין 2 Sam. 21, 20.
ויהי יי משען לי 2 Sam. 22, 19.
ויהי להם לשר 2 Sam. 23, 19.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg 2, 39.
ויהי ביום השלישי 1 Reg. 3, 18.
ויהי המלך שלמה 1 Reg. 4, 1.
ויהי לחם־שלמה 1 Reg. 5, 2.
ויהי לשלמה ארבעים אלף 1 Rg. 5, 6.
ויהי־שמו בכל־הגוים 1 Rg. 5, 11.

Digitized by Google

ויהי שירד חמשה ואלף 1 Rg. 5, 12.
ויהי חירום נתן לשלמה 1 Rg. 5, 24.
ויהי שלם בין חירם 1 Reg. 5, 26.
ויהי המס שלשים אלף איש 1 Reg. 5, 27.
ויהי לשלמה שבעים אלף 1 Rg. 5, 29.
ויהי בשמונים שנה 1 Reg. 6, 1.
ויהי דבר־יי אל־שלמה 1 Rg. 6, 11.
ויהי בצאת הכהנים 1 Reg. 8, 10.
ויהי עם־לבב דוד 1 Reg. 8, 17.
ויהי ככלות שלמה 1 Rg. 8, 54. 9, 1.
ויהי מקצה עשרים שנה 1 Rg. 9, 10.
ויהי משקל החזהב 1 Reg. 10, 14.
ויהי־לו אלף וארבע 1 Reg. 10, 26.
ויהי־לו נשים שרות 1 Reg. 11, 3.
ויהי לעת זקנת שלמה 1 Rg. 11, 4.
ויהי בהיות דוד 1 Reg. 11, 15.
ויהי גבת בית פרעה 1 Rg. 11, 20.
ויהי שר־גדוד בחרג דוד 1 Rg. 11, 24.
ויהי שטן לישראל 1 Reg. 11, 25.
ויהי בעת ההיא 1 Reg. 11, 29.
ויהי במצרים עד־מות שלמה 1 Reg. 11, 40.
ויהי כשמע ירבעם 1 Reg. 12, 2.
ויהי כשמע כל־ישראל 1 Rg. 12, 20.
ויהי דבר האלהים 1 Reg. 12, 22.
ויהי הדבר הזה לחטאת 1 Rg. 12, 30.
ויהי כשמע המלך 1 Reg. 13, 4.
ויהי דבר־יי אל־הנביא 1 Rg. 13, 20.
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Reg. 13, 23.
ויהי אחרי קברו אתו 1 Reg. 13, 31.
ויהי בדבר הזה 1 Reg. 13, 34.
ויהי כשמע אחיהו 1 Reg. 14, 6.
ויהי בשנה החמישית 1 Rg. 14, 25.
ויהי מדי־בא המלך 1 Reg. 14, 28.
ויהי כשמע בעשא 1 Reg. 15, 21.
ויהי כמלכו הכה 1 Reg. 15, 29.
ויהי דבר־יי אל־יהוא 1 Rg. 16, 1.
ויהי במלכו כשבתו 1 Reg. 16, 11.
ויהי כראות זמרי 1 Reg. 16, 18
ויהי הנקל לכתו 1 Reg. 16, 31.
ויהי דבר־יי אליו 1 Reg. 17, 2. 8.
ויהי מקץ ימים 1 Reg. 17, 7.
ויהי אחר הדברים 1 Reg. 17, 17.
ויהי ימים רבים 1 Reg. 18, 1.
ויהי בהכרית איזבל 1 Reg. 18, 4.
ויהי עבדיהו בדרך 1 Reg. 18, 7.
ויהי כראות אחאב 1 Reg. 18, 17.
ויהי בצהרים ויהתל 1 Rg. 18, 27.
ויהי כעבר הצהרים 1 Rg. 18, 29.
ויהי בעלות המנחה 1 Reg. 18, 36.
ויהי בשבעית ויאמר 1 Rg. 18, 44.
ויהי עד־כה ועד־כה 1 Rg. 18, 45.
ויהי גשם גדול 1 Reg. 18, 45.
ויהי כשמע אליהו 1 Reg. 19, 13.
ויהי כשמע את־הדבר 1 Rg. 20, 12.
ויהי לתשובת השנה 1 Rg. 20, 26.
ויהי ביום השביעי 1 Reg. 20, 29.
ויהי המלך עבר 1 Reg. 20, 39.
ויהי עבדך עשה הנה 1 Rg. 20, 40.
ויהי אחר הדברים 1 Reg. 21, 1.
ויהי כשמע איזבל 1 Reg. 21, 15.
ויהי כשמע אחאב 1 Rg. 21, 16. 27.
ויהי דבר־יי אל־אליהו 1 Rg. 21, 17.
ויהי בשנה השלישית 1 Reg. 22, 2.
ויהי כראות שרי הרכב 1 Rg. 22, 33.
ויהי בהעלות יי 2 Reg. 2, 1.
ויהי כעברו ואליהו אמר 2 Rg. 2, 9.
ויהי המה הלכים הלוך 2 Rg. 2, 11.
ויהי כמות אחאב 2 Reg. 3, 5.
ויהי בבקר כעלות 2 Reg. 3, 20.
ויהי־קצף גדול 2 Reg. 3, 27.
ויהי כמלאת הכלים 2 Reg. 4, 6.
ויהי היום ויעבר אלישע 2 Rg. 4, 8.
ויהי היום ויבא שמה 2 Rg. 4, 11.
ויהי היום ויצא אל־אביו 2 Rg. 4, 18.
ויהי כראות איש־האלהים 2 Rg. 4, 25.
ויהי כאכלם מהמזיד 2 Reg. 4, 40.

ויהי כקרא מלך־ישראל 2 Rg. 5, 7.
ויהי כשמע אלישע 2 Reg. 5, 8.
ויהי האחד מפיל הקורה 2 Rg. 6, 5.
ויהי כבאם שמרון 2 Reg. 6, 20.
ויהי אתרי־כן 2 Reg. 6, 24.
ויהי רעב גדול בשמרון 2 Rg. 6, 25.
ויהי מלך ישראל עבר 2 Rg. 6, 26.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 6, 30.
ויהי סאה־סלת בשקל 2 Rg. 7, 16.
ויהי כדבר איש האלהים 2 Rg. 7, 18.
ויהי־לו כן 2 Reg. 7, 20.
ויהי מקצה שבע שנים 2 Rg. 8, 3.
ויהי הוא־מספר למלך 2 Rg. 8, 5.
ויהי ממחרת ויקח המכבר 2 Reg. 8, 15.
ויהי־הוא קם לילה 2 Reg. 8, 21.
ויהי כראות יהורם 2 Reg. 9, 22.
ויהי כבא הספר אליהם 2 Rg. 10, 7.
ויהי בבקר ויצא 2 Reg. 10, 9.
ויהי ככלתו לעשות העלה 2 Rg. 10, 25.
ויהי אתה בית יי 2 Reg. 11, 3.
ויהי בשנת עשרים ושלש 2 Rg. 12, 7.
ויהי כראותם כי־רב 2 Reg. 12, 11.
ויהי הם קברים איש 2 Reg. 13, 21.
ויהי כאשר חזקה הממלכה 2 Rg 14, 5
ויהי מצרע עד־יום מתו 2 Rg. 15, 5.
על־כסא ישראל ויהי־כן 2 Rg. 15, 12.
ויהי־לו הושע עבד 2 Reg. 17, 3.
ויהי כי־חטאו בני־ישראל 2 Rg. 17, 7.
ויהי בתחלת שבתם שם 2 Rg. 17, 25.
ויהי בשנת שלש להושע 2 Reg. 18, 1.
ויהי בשנה הרביעית 2 Rg. 18, 9.
ויהי כשמע המלך 2 Rg. 19, 1. 22, 11.
ויהי הוא משתחוה 2 Reg. 19, 37.
ויהי ישעיהו לא יצא 2 Reg. 20, 4.
ויהי בשמנה עשרה שנה 2 Rg. 22, 3.
ויהי־לו יהויקים עבד 2 Reg. 24, 1.
ויהי בשנת התשיעית 2 Reg. 25, 1.
ויהי בחדש השביעי 2 Reg. 25, 25.
ויהי בשלשים ושבע שנה 2 Rg. 25, 27.
ויהי ביומי אחז Jes. 7, 1.
ויהי העם כמאכלת אש Jes. 9, 18.
ויהי־לי לישועה Jes. 12, 2.
ויהי מבחר־עמקיך Jes. 22, 7.
ויהי בארבע עשרה שנה Jes. 36, 1.
ויהי כשמע המלך חזקיהו Jes. 37, 1.
ויהי הוא משתחוה Jes. 37, 38.
ויהי דבר־יי אל־ישעיהו Jes. 38, 4.
ויהי כהר שלומך Jes. 48, 18.
ויהי כחול זרעך Jes. 48, 19.
ויהי להם למושיע Jes. 63, 8.
ויהי בימי יהויקים Jer. 1, 3.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Jer. 1, 4. 11. 13, 8. 16, 1. 18, 5. 24, 4.
ויהי דבר־יי אלי שנית Jer. 1, 13. 13, 3.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
ויהי דבריך לי לששון Jer. 15, 16.
ויהי ממחרת ויצא Jer. 20, 3.
ויהי ככלות ירמיהו Jer. 26, 8.
ויהי בשנה ההיא Jer. 28, 1.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 28, 12. 29, 30. 32, 26. 33, 1. 19. 23. 34, 12. 35, 12. 36, 27. 37, 6. 42, 7. 43, 8.
ויהי בעלות נבוכדראצר Jer. 35, 11.
ויהי בשנה הרביעית ליהויקים Jer. 36, 1.
ויהי בשנה החמשית Jer. 36, 9.
ויהי כשמעם Jer. 36, 16.
ויהי וכקרא יהודי שלש Jer. 36, 23.
ויהי־הוא בשער בנימן Jer. 37, 13.
ויהי כאשר ראם צדקיהו Jer. 39, 4.
ויהי בחדש חשביעי Jer. 41, 1.
ויהי ביום השני Jer. 41, 4.
ויהי כפגש אתם Jer. 41, 6.
ויהי כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.

ויהי כראות כל־העם Jer. 41, 13.
ויהי מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
ויהי ככלות ירמיהו Jer. 43, 1.
ויהי בשנה התשעית Jer. 52, 4.
ויהי בשלשים ושבע שנים Jer. 52, 31.
ויהי בשלשים שנה Ez. 1, 1.
ויהי־קול מעל לרקיע Ez. 1, 25.
ויהי מקצה שבעת ימים Ez. 3, 16.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Ez. 6, 1. 7, 1. 11, 14. 17. 21. 26. 12, 1. 13, 1. 14, 2. 12. 15, 1. 16, 1. 17, 11.
ויהי בשנה הששית Ez. 8, 1.
ויהי כתכותם Ez. 9, 8.
ויהי בצותו את־האיש Ez. 10, 6.
ויהי כהכבאי וכלטיתו Ez. 11, 13.
ויהי דבר־יי אלי בבקר Ez. 12, 8.
ויהי אחרי כל־רעתך Ez. 16, 23.
ויהי־בך הפך מן־הנשים Ez. 16, 34.
ויצמח ויהי לגפן Ez. 17, 6.
ויהי נשר־אחד גדול Ez. 17, 7.
ויהי דבר יי אלי לאמר Ez. 17, 11. 18, 1. 21, 1. 6. 13. 23. 22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 15. 25, 1. 27, 1. 28, 1. 11. 20. 30, 1. 33, 1. 23. 34, 1. 35, 1. 36, 16. 37, 15. 38, 1.
ויהי בשנת השביעית Ez. 20, 1.
ויהי דבר־יי אלי בשנת Ez. 24, 1.
ויהי בעשתי־עשרה שנה Ez. 26, 1.
ויהי בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.
ויהי באחת עשרה שנה Ez. 30, 20. 31, 1.
ויהי בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1. 17. 33, 21.
ויהי קהלה סביבות קברתה Ez. 32, 23.
ויהי־קול כהנבאי Ez. 37, 7.
ויהי אפרים כיונה פותה Hos. 7, 11.
ויהי דבר־יי אל־יונה Jon. 1, 1. 3, 1.
ויהי סער־גדול בים Jon. 1, 4.
ויהי יונה במעי הדג Jon. 2, 1.
ויהי כזרח חשמש Jon. 4, 8.
ויהי ריב ומדון ישא Hab. 1, 3.
ויהי דבר יי ביד־חגי Hag. 1, 3.
ויהי דבר־יי שנית Hag. 2, 20.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Zach. 4, 8. 6, 9.
ויהי בשנת ארבע לדריוש Zach. 7, 1.
ויהי דבר יי צבאות Zach. 7, 4. 8, 1.
ויהי דבר־יי אל־זכריה Zach. 7, 8.
ויהי קצף גדול מאת יי Zach. 7, 12.
ויהי כאשר־קרא Zach. 7, 13.
ויהי־יי למשען לי Ps. 18, 19.
ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3.
ויהי יי לי למשגב Ps. 94, 22.
ויהי־לי לישועה Ps. 118, 14.
ויהי מקנה שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
ויהי האיש ההוא גדול Job. 1, 3.
ויהי כי הקיפו ימי המשתה Job. 1, 5.
ויהי היום ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
ויהי היום ובניו ובנתיו Job. 1, 13.
ויהי לאבל כנרי Job. 30, 31.
ויהי אחר דבר יי Job. 42, 7.
ויהי־לו ארבעה עשר Job. 42, 12.
ויהי־לו שבעה בנים Job. 42, 13.
ויהי בהם מבני יהודה Dan. 1, 6.
ויהי המלצר נשא את־פתבגם Dan. 1, 16.
ויהי דניאל עד־שנת Dan. 1, 21.
ויהי בראתי ואני בשושן Dan. 8, 2.
ויהי בראתי אני דניאל Dan. 8, 15.
ויהי עם הארץ Esr. 4, 4.
ויהי בחדש־כסלו Neh. 1, 1.
ויהי כשמעי את־הדברים Neh. 1, 4.
ויהי בחדש ניסן Neh. 2, 1.
ויהי כאשר שמע סנבלט Neh. 4, 1.

ויהי לב לעם לעשות Neh. 8, 38.
ויהי כאשר שמעו אויביהם Neh. 4, 9.
ויהי מן־היום החזה Neh. 4, 10.
ויהי כאשר שמע לסנבלט Neh. 6, 1.
ויהי כאשר שמעו כל־אויבינו Neh. 6, 16.
ויהי כאשר נבנתה החומה Neh. 7, 1.
ויהי כשמעם את־התורה Neh. 13, 3.
ויהי כאשר צללו שערי Neh. 13, 19.
ויהי־לו עשרים ושלוש 1 Chr. 2, 22.
ויהי יעבץ נכבד מאחיו 1 Chr. 4, 9.
ויהי ערי גבולם 1 Chr. 6, 51.
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים 1 Chr. 10, 8.
יואב בן־צרויה ויהי לראש 1 Chr. 11, 6.
ויהי להם לשר 1 Chr. 11, 21.
ויהי דויד וזקני ישראל 1 Chr. 15, 25.
ויהי בעזר האלהים 1 Chr. 15, 26.
ויהי ארון בריתיי 1 Chr. 15, 29.
ויהי כאשר ישב דויד 1 Chr. 17, 1.
ויהי בלילה ההוא 1 Chr. 17, 3.
ויהי דבר אלהים 1 Chr. 17, 3.
ויהי אחרי־כן ויך דויד 1 Chr. 18, 1.
ויהי ארם לדויד 1 Chr. 18, 6.
ויהי עשה משפט וצדקה 1 Chr. 18, 14.
ויהי אחרי־כן וימת 1 Chr. 19, 1.
ויהי לעת תשובת השנה 1 Chr. 20, 1.
ויהי אחרי־כן ותעמד 1 Chr. 20, 4.
ויהי איש מדה 1 Chr. 20, 6.
ויהי כל־ישראל אלף 1 Chr. 21, 5.
ויהי עלי דבר־יי 1 Chr. 22, 8.
ויהי מספרם לגלגלתם 1 Chr. 23, 3.
ויהי־יתת הראש 1 Chr. 23, 11.
ויהי מספרם אנשי מלאכת 1 Chr. 25, 1.
ויהי מספרם עם־אחיהם 1 Chr. 25, 7.
ויהי בזאת קצף על־ישראל 1 Chr. 27, 24.
ויהי־לו אלף וארבע־מאות 2 Chr. 1, 14.
ויהי־שם עד היום חזה 2 Chr. 5, 9.
ויהי בצאת הכהנים 2 Chr. 5, 11.
ויהי כאחד למחצרים 2 Chr. 5, 13.
ויהי עם־לבב דויד אבי 2 Chr. 6, 7.
ויהי מקץ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
ויהי משקל החזהב 2 Chr. 9, 13.
ויהי לשלמה ארבעת אלפים 2 Chr. 9, 25.
ויהי מושל בכל־המלכים 2 Chr. 9, 26.
ויהי כשמע ירבעם 2 Chr. 10, 2.
ויהי דבר־יי אל־שמעיהו 2 Chr. 11, 2.
ויהי־לו יהודה ובנימן 2 Chr. 11, 12.
ויהי כהכין מלכות רחבעם 2 Chr. 12, 1.
ויהי בשנת החמישית 2 Chr. 12, 2.
ויהי מדי־בא המלך 2 Chr. 12, 11.
ויהי בחריא איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
ויהי לאסא חיל 2 Chr. 14, 7.
ויהי כשמע בעשא 2 Chr. 16, 5.
ויהי יי עם־יהושפט 2 Chr. 17, 3.
ויהי־לו עשר וכבוד 2 Chr. 17, 5.
ויהי פחד יי על 2 Chr. 17, 10.
ויהי יהושפט הלך וגדל 2 Chr. 17, 12.
ויהי ליהושפט עשר וכבוד 2 Chr. 18, 1.
ויהי כראות שרי הרכב 2 Chr. 18, 31. 32.
ויהי אחרי־כן באו 2 Chr. 20, 1.
ויהי פחד אלהים על כל 2 Chr. 20, 29.
ויהי קם לילה ויך 2 Chr. 21, 9.
ויהי לימים מימים 2 Chr. 21, 19.
ויהי בחשפט יהוא 2 Chr. 22, 8.
ויהי אתם בבית האלהים 2 Chr. 22, 12
ויהי אחרי־כן היה 2 Chr. 24, 4.
ויהי־קצף על־יהודה 2 Chr. 24, 18.
ויהי לתקופת השנה 2 Chr. 24, 23.
ויהי כאשר חזקה הממלכה 2 Chr. 25, 3.

Digitized by Google

ויחי אחרי בוא אמציהו 2Chr.25,14.
ויחי ׀ ברברו אליו 2 Chr. 25, 16.
ויחי לדרש אלהים 2 Chr. 26, 5.

3 *impf.:* וַיְהִי

ויהי מבריל Gn. 1, 6.
ויהי כנען עבד למו Gn. 9, 26. 27.
ויהי ברד בכל־ארץ Ex. 9, 22.
ויהי כבאך שם העיר 1 S. 10, 5.
ויהי חשך על־ארץ Ex. 10, 21.
ויהי אלהים עמך Ex. 18, 19.
ויהי מתיו מספר Dt. 33, 6.
ויהי יי עמך 1 Sam. 20, 13.
ויהי בך כח כי תלך 1 Sam. 28, 22.
ויהי בשמעך את־קול 2 Sam. 5, 24.
ויאמר אליואב ויהי מה 2 S. 18, 22.
ויהי מה ארדץ 2 Sam. 18, 23.
ויהי כהני במות 1 Reg. 13, 33.
ויהי כבאה והיא מתנכרה 1Rg. 14, 5.
ויהי־לי לגן־ירק 1 Reg. 21, 2.
ויהי־נא פי־שנים 2 Reg. 2, 9.
ויהי כאזור הזה Jer. 13, 10.
ויהי כזית הודר Hos. 14, 7.
ויהי־כן יי אלהי־צבאות Am. 5, 14.
ויהי אדני יי בכם לעד Mich. 1, 2.
ויהי טרף בביתי Mal. 3, 10.
ויהי יי משגב לדך Ps. 9, 10.
ויהי עתם לעולם Ps. 81, 16.
ויהי ׀ נעם יי אלהינו Ps. 90, 17.
תשת־חשך ויהי לילה Ps. 104, 20.
ויהי כשמעך את־קול 1 Chr. 14, 15.
ועשה ויהי יי עמך 1 Chr. 22, 16.
ויהי־נא דברך כאחד מהם 2 Chr. 18, 12.
ויהי יי עם־הטוב 2 Chr. 19, 11.

3 *impf. ap.:* יְהִי *p.*

על־כל־עובר לו־יהי Ez. 16, 15.

3 *impf. ap.:* וַיְהִי *p.*

לריח ניחח ויהי Ez. 16, 19.
כי היא אמר ויהי Ps. 33, 9.

3 *impf. fem.:* תְּהִי

והארץ תהיה לפניכם Gn. 34, 10.
תהיה תורת יי בפיך Ex. 13, 9.
תהיה יראתו על־פניכם Ex. 20, 20.
האשה וילדיה תהיה לאדניה Ex. 21, 4.
שבעת יי תהיה בין שניהם Ex. 22, 10.
לא־תהיה משכלה ועקרה Ex. 23, 26.
פן־תהיה הארץ שממה Ex. 23, 29.
קדש קדשים תהיה לכם Ex. 30, 36.
קדש תהיה לך ליי Ex. 30, 37.
ואש תהיה לילה בו Ex. 40, 38.
בלולה בשמן מצה תהיה Lev. 2, 5.
מנחת כהן כליל תהיה Lev. 6, 16.
תקריב אתה לו תהיה Lev. 7, 9.
תהיה איש כאחיו Lev. 7, 10.
לאתהיה שוק הימין למנה Lv. 7, 33.
נע צרעת כי תהיה באדם Lev. 13, 9.
זאת תהיה תורת המצרע Lev. 14, 2.
זאת תהיה טמאתו Lev. 15, 3.
ואשה כי־תהיה זבה Lev. 15, 19.
תהיה בנדתה Lev. 15, 19.
ימי נדתה תהיה Lev. 15, 25.
חקת עולם תהיה־זאת Lev. 17, 7.
בקרת תהיה Lev. 19, 20.
ולא־תהיה זמה בתוככם Lev. 20, 14.
כי תהיה לאיש זר Lev. 22, 12.
כי תהיה אלמנה וגרושה Lev. 22, 13.
תהיה כל־תבואתה לאכל Lev. 25, 7.
יובל הוא תהיה לכם Lev. 25, 10.
החמשים שנה תהיה לכם Lv. 25, 11.
קדש תהיה לכם Lev. 25, 12.
ימים תהיה גאלתו Lev. 25, 29.
גאלה תהיה־לו Lev. 25, 31. 48.
גאלת עולם תהיה Lev. 25, 32.
ולא־תהיה לכם חקומה Lev. 26, 37.
לכהן תהיה אחזתו Lev. 27, 21.
אחרן ובניו תהיה Num. 4, 27.
ולא תהיה עדת יי Num. 27, 17.
היו תהיה לאיש Num. 30, 7.
זאת תהיה לכם חארץ Num. 34, 12.
תהיה לאשה Num. 36, 8.
וצדקה תהיה־לנו Dt. 6, 25.
יד העדים תהיה־בו Dt. 17, 7.
ולו־תהיה לאשה Dt. 22, 19. 29.
ויד תהיה לך Dt. 23, 13.
וייתד תהיה לך Dt. 23, 14.
לא־תהיה קדשה Dt. 23, 18.
ולך תהיה צדקה Dt. 24, 13.
לא־תהיה אשת־חמת Dt. 25, 5.
למען תהיה־לי השירה Dt. 31, 19.
אם־יד תהיה־בו Jos. 2, 19.
למען תהיה זאת Jos. 4, 6.
לך תהיה לנחלה Jos. 14, 9.
האבן הזאת תהיה־בנו Jos. 24, 27.
כי לא תהיה תפארתך Jud. 4, 9.
מחר תהיה־לכם תשועה 1 S. 11, 9.
אשר תהיה רגלו 1 Sam. 23, 22.
וידי לא תהיה־בך 1 S. 24, 13. 14.
ולא־תהיה זאת 1 Sam. 25, 31.
כי־מרה תהיה באחרונה 2 S. 2, 26.
כי לא־תהיה־לנו פליטה 2 S. 15, 14.
אשר תהיה לכל־האדם 1 Rg. 8, 38.
וסכה תהיה לצל־יומם Jes. 4, 6.
לא תקום ולא תהיה Jes. 7, 7.
תהיה כל־הארץ Jes. 7, 24.
תהיה מסלה ממצרים Jes. 19, 23.
בהשקט ובבטחה תהיה Jes. 30, 15.
וישועתי לעולם תהיה Jes. 51, 6.
וצדקתי לעולם תהיה Jes. 51, 8.
שמחת עולם תהיה לחם Jes. 61, 7.
שממה תהיה כל־הארץ Jer. 4, 27.
כי לחרבה תהיה חארץ Jer. 7, 34.
ושארית לא תהיה להם Jer. 11, 23.
וירושלים עיים תהיה Jer. 26, 18.
תהיה העיר חזאת Jer. 27, 17.
ונבלתו תהיה משכבת Jer. 36, 30.
לחרב ולקללה תהיה Jer. 49, 13.
כי־שממות עולם תהיה Jer. 51, 62.
ושמעה אל־שמועה תהיה Ez. 7, 26.
לא־תהיה לכם לסיר Ez. 11, 11.
וארץ שממה תהיה Ez. 12, 20.
והארץ תהיה שממה Ez. 14, 16.
צדקת חצדיק עליו תהיה Ez. 18, 20.
לאש תהיה לאכלה Ez. 21, 37.
תהיה לצחק וללעג Ez. 23, 32.
משטה חרמים תהיה Ez. 26, 5. 14.
מן־הממלכות תהיה שפלה Ez. 29, 15
ונא תהיה להבקע Ez. 30, 16.
חרב איש באחיו תהיה Ez. 38, 21.
והאלמנה אשר־תהיה Ez. 44, 22.
ובחגים ובמועדים תהיה Ez. 45, 11.
נחלתו היא לבניו תהיה Ez. 46, 16.
נחלתו בניו להם תהיה Ez. 46, 17.
למינה תהיה דגתם Ez. 47, 10.
תהיה התרומה Ez. 48, 8.
ולאלה תהיה תרומת־ הקדש Ez. 48, 10.
אפרים לשמה תהיה Hos. 5, 9.
וביורושלם תהיה פליטה Joel 3, 5.
מצרים לשממה תהיה Joel 4, 19.
למדבר שממה תהיה Joel 4, 19.
אם־תהיה רעה בעיר Am. 3, 6.
גם־היא לא תהיה Am. 7, 6.
ובהר ציון תהיה פליטה Obad. 1, 17.
וירושלם עיין תהיה Mich. 3, 12.
עתה תהיה מבוכתם Mich. 7, 4.
עתה תהיה למרמס Mich. 7, 10.
כי עזה עזובה תהיה Zeph. 2, 4.
כי מואב כסדם תהיה Zeph. 2, 9.
וזאת תהיה המגפה Zach. 14, 12.
תהיה מהומת־יי Zach. 14, 13.
תהיה מגפת חסוס Zach. 14, 15.
ולא עליהם תהיה המגפה Zach. 14, 18.
זאת תהיה חטאת Zach. 14, 19.
ונחלתם לעולם תהיה Ps. 37, 18.
ותפלתי תהיה לחטאה Ps. 109, 7.
ורמיה תהיה למס Prv. 12, 24.
כי לא־תהיה אחרית Prv. 24, 20.
*תעפה כבקר תהיה Job. 11, 17.
כי־שוא תהיה תמורתו Job. 15, 31.
ולא־לו תהיה Dan. 11, 17.
ולא־תהיה כראשנה Dan. 11, 29.
לא תהיה לפליטה Dan. 11, 42.

3 *impf. f. ap.:* תְּהִי

אל־נא תהי מריבה Gn. 13, 8.
תהי נא אלה Gn. 26, 28.
וידנו אל־תהי־בו Gn. 37, 27.
אל־נא תהי כמת Num. 12, 12.
תהי־נא לך תחתיה Jud. 15, 2.
אל־תהי ידי 1 Sam. 18, 17.
תהי נא ידך בי 2 Sam. 24, 17.
אל־תהי־לה שאירית Jer. 50, 26.
תהי־טירתם נשמה Ps. 69, 26.
תהי־ידך על־איש ימינך Ps. 80, 18.
תהי־לו כבגד יעטה Ps. 109, 19.
תהי־ידך לעזרני Ps. 119, 173.
רפאות תהי לשרך Prv. 3, 8.
אל־תהי עולה Job. 6, 29.
תהי־נא אזנך קשבת Neh. 1, 6. 11.
תהי נא ידך בי 1 Chr. 21, 17.

3 *impf. f. ap.:* וַתְּהִי

ותהי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
ותהי נדתה עליו Lev. 15, 24.
ותהי־בו יד־פלשתים 1 S. 18, 17. 21.
ותהי־לו למקש 1 Sam. 18, 21.
ותהי־לו סכנת 1 Reg. 1, 2.
ותהי להשות גלים 2 Reg. 19, 25.
ותהי ליום אחרון Jes. 30, 8.
ותהי להשאות גלים Jes. 37, 26.
ותהי־עוד ׀ נחמתי Job. 6, 10.
ותהי לכם לחכמה Job. 13, 5.

3 *impf. f. ap.:* וַתְּהִי

ותהי ראשית ממלכתו Gn. 10, 10.
ותהי לחם הלבנה Gn. 11, 3.
ותהי שרי עקרה Gn. 11, 30.
ותהי נציב מלת Gn. 19, 26.
ותהי־לי לאשה Gn. 20, 12.
ותהי־לו לאשה Gn. 24, 67.
ותהי הארץ לפרעה Gn. 47, 20.
ותהי הכנם Ex. 8, 13. 14.
ותהי צעקה גדלה Ex. 12, 30.
ותהי עליו רוח אלהים Num. 24, 2.
ותהי המגפה בעדת יי Num. 31, 16.
ותהי המחצה חלק Num. 31, 36.
ותהי מחצת העדה Num. 31, 43.
ותהי נחלתן על־מטה Num. 36, 12.
ותהי עליו רוח־יי Jud. 3, 10.
ותהי על־יפתח רוח יי Jud. 11, 29.
ותהי־חק בישראל Jud. 11, 39.
ותהי אשת שמשון Jud. 14, 20.
ותהי־שם ימים Jud. 19, 2.
ותהי חטאת הנערים 1 Sam. 2, 17.
ותהי המכה גדולה 1 Sam. 4, 10.
ותהי יד־יי בעיר 1 Sam. 5, 9.
ותהי יד־יי בפלשתים 1 Sam. 7, 13.
ותהי המכה הראשנה 1 S. 14, 14.
ותהי המלחמה חזקה 1 S. 14, 52.
ותהי רוח־יי 1 Sam. 19, 9
ותהי על־מלאכי שאול 1 S. 19, 20.
ותהי עליו גם־הוא רוח 1 S. 19, 23.
ותהי־לו לאשה 1 Sam. 25, 42.
ותהי המלחמה קשה 2 Sam. 2, 17.
ותהי המלחמה ארכה 2 Sam. 3, 1.
ותהי מואב לדוד 2 Sam. 8, 2.
ותהי ארם לדוד 2 Sam. 8, 6.
ותהי־לו לאשה 2 Sam. 11, 27.
ותהי־לו כבת 2 Sam. 12, 3.
ותהי אל־ראש דוד 2 Sam. 12, 30.
ותהי המלחמה ביער 2 Sam. 18, 6.
ותהי־שם המגפה 2 Sam. 18, 7.
ותהי־שם המלחמה 2 Sam. 18, 8.
ותהי התשעה ביום ההוא 2 S. 19, 3.
ותהי־עוד מלחמה 2 S. 21, 15. 20.
ותהי־עוד המלחמה 2 S. 21, 18. 19.
ותהי־שם חלקת השדה 2 S. 23, 11.
ותהי ישראל שמטה מאות 2 S. 24, 9.
ותהי למלך סכנת 1 Reg. 1, 4.
ותסב המלוכה ותהי לאחיי 1Rg. 2, 15
ותהי כבראשנה 1 Reg. 13, 6.
ותהי נבלתו משלכת 1 Rg. 13, 24.
ותהי עליו יד יי 2 Reg. 3, 15.
ותהי לפני אשת נעמן 2 Reg. 5, 2.
ותהי נבלתם כסוחה Jes. 5, 25.
ותהי המשרה על־שכמו Jes. 9, 5.
ותהי לכם חזות הכל Jes. 29, 11.
ותהי יראתם אתי Jes. 29, 13.
ותהי האמת נעדרת Jes. 59, 15.
ותהי־לי אמי קברי Jer. 20, 17.
ותהי מרוצתם רעה Jer. 23, 10.
ותהי ארצכם לחרבה Jer. 44, 22.
ותהי עליו שם יד־יי Ez. 1, 3.
ותהי בפי כדבש למתוק Ez. 3, 3.
ותהי עלי שם יד־יי Ez. 3, 22.
*ותהי להפך Ez 16, 34.
ותהי לגפן ותעש בדים Ez. 17, 6.
ותהי לקיטה Ez. 19, 14.
ותהי עונותם על־עצמתם Ez. 32, 27.
ותהי לחרפות לי Ps. 69, 11.
ותהי לדל תקוה Job. 5, 16.
ותהי צעקת העם Neh. 5, 1.
ותהי שמחה גדולה Neh. 8, 17.
ותהי אשה אחרת 1 Chr. 2, 26.
ותהי חלקת השדה 1 Chr. 11, 13.
ותהי על־ראש דויד 1 Chr. 20, 2.
ותהי־עוד מלחמה 1 Chr. 20, 5. 6.

2 *imperf.:* תְּהִי

נע ונד תהיה בארץ Gn. 4, 12.
אתה תהיה על־ביתי Gn. 41, 40.
ואתה תהיה־לו לאלהים Ex. 4, 16.
לא־תהיה לו כנשה Ex. 22, 24.
לא־תהיה אחרי־רבים Ex. 23, 2.
ברוך תהיה מכל־העמים Dt. 7, 14.
חמים תהיה עם יי Dt. 18, 13.
ולא תהיה למטה Dt. 28, 13.
ואתה תהיה לזנב Dt. 28, 44.
ועזר מצריו תהיה Dt. 33, 7.
ואתה תהיה לנגיד 2 Sam. 5, 2.
תהיה כאחד הנבלים 2 Sam. 13, 13.
כי־תהיה־לנו מעיר 2 Sam. 18, 3.
שר־צבא תהיה לפני 2 Sam. 19, 14.
תהיה־עבד לעם 1 Reg. 12, 7.
קציץ תהיה־לטי Jes. 3, 6.
למה תהיה כגר בארץ Jer. 14, 8.
למה תהיה כאיש נדהם Jer. 14, 9.
היו תהיה לי כמו אכזב Jer. 15, 18.
יקר מזולל כפי תהיה Jer. 15, 19.
אל־תהיה־לי למחתה Jer. 17, 17.
שממות עולם תהיה Jer. 51, 26. 62.
ולא־תהיה להם לאיש Ez. 3, 26.
לאש תהיה לאכלה Ez. 21, 37.
תהיה לצחק וללעג Ez. 23, 32.
משטה חרמים תהיה Ez. 26, 14.
ואתה שממה תהיה Ez. 35, 4.
שממה תהיה הר־שעיר Ez. 35, 15.
לכסות הארץ תהיה Ez. 38, 9.
באחרית הימים תהיה Ez. 38, 16.
תעפה כבקר תהיה Job. 11, 17.
ואתה תהיה נגיד 1 Chr. 11, 2.
אם־תהיה לטוב 2 Chr. 10, 7.

2 *impf. fem.:* תְּהִי

ולא תהיי לאיש Hos. 3, 3.

2 *impf. ap.:* תְּהִי

נס־את תשכרי תהיי נעלמה Nah. 3, 11.
אל־תהי חכם בעיניך Prv. 3, 7.
אל־תהי בתקעי־כף Prv. 22, 26.
אל־תהי בסבאי־יין Prv. 23, 20.

Digitized by Google

Prv. 24, 28. אל־תהי עד־חנם
2 *impf. f. ap.:* וַתְּהִי
Ez. 16, 35. ותהי להפך
Ps. 118, 21. ותהי־לי לישועה
2 *impf. f.:* וַתְּהִי
Ez. 16, 8. ואעבר עליך ואראך ותהי עת דדים נאם אדני יי ותהי־לי
1 *impf. pl.:* נָהְיֶה
Gn. 38, 23. פן נהיה לבוז
Gn. 44, 9. ונהיה לאדני לעבדים
18.14,40 ויונתן בני נהיה לעבר אחד
Neh. 2, 17. ולא־נהיה עוד חרפה
1 *impf. pl.:* וְנִהְיֶה
Gn. 47, 19. ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
1 *impf. pl.:* וְנִהְיֶה
2 S. 11, 23. ונהיה עליהם עד־פתח
Jer. 44, 17. ונשבע לחם ונהיה טובים
1 *impf. pl. ap.:* וְנִהְיֶה
Num. 13, 33. ונהי בעיניו כחגבים
Jes. 64, 5. ונהי כטמא כלנו
2 *impf. pl.:* תִּהְיוּ
Gn. 34, 15. אם תהיו כמנו
Gn. 44, 10. ואתם תהיו נקים
Ex. 19, 6. ואתם תהיו־לי ממלכת
Lv. 19, 2 ואמרת אלהם קדשים תהיו
Lev. 26, 12. ואתם תהיו־לי לעם
1 S. 8, 17. ואתם תהיו־לו לעבדים
1 S. 14, 40. אתם תהיו לעבר אחד
2 Sam. 19, 12. למה תהיו אחרונים
2 Sam. 19, 13. ולמה תהיו אחרנים
2 S. 19, 23. כי־תהיו־לי היום לשטן
Jes. 1, 30. כי תהיו כאלה נבלת עלה
Jer. 7, 23. ואתם תהיו־לי לעם
Ez. 11, 11. ואתם תהיו בתוכה
Zach. 1, 4. אל־תהיו כאבותיכם
Mal. 3, 12. כי־תהיו אתם ארץ
Ps. 32, 9. אל־תהיו כסוס כפרד
2 *impf. pl.:* תִּהְיוּן
Ex. 22, 30. ואנשי־קדש תהיון
3 *impf. pl.:* יִהְיוּ
Gn. 6, 19. זכר ונקבה יהיו
Gn. 17, 16. מלכי עמים ממנה יהיו
Gn. 37, 20. מה יהיו חלמותיו
Gn. 41, 27. יהיו שבע שני רעב
Gn. 48, 5. ושמעון יהיו־לי
Gn. 48, 6. הולדת אחריהם לך יהיו
Ex. 25, 15 בטבעת הארן יהיו הבדים
Ex. 25, 20. יהיו פני הכרבים
Ex. 25, 31. ופרחיה ממנה יהיו
Ex. 25, 36. וקנתם ממנה יהיו
Ex. 26, 24. ויחדו יהיו תמים
Ex. 26, 24. לשני המקצעת יהיו
Ex. 28, 20. יהיו במלואתם
Ex. 28, 42. ממתנים ועד־ירכים יהיו
Ex. 29, 29. יהיו לבניו אחריו
Ex. 36, 29. ויחדו יהיו תמים
Lev. 11, 11. ושקץ יהיו לכם
Lev. 11, 35. וטמאים יהיו לכם
Lev. 13, 45. בגדיו יהיו פרמים
Lv. 16, 4. ומכנסי־בד יהיו על־בשרו
Lev. 20, 21. ערירים יהיו
Lev. 21, 6. קדשים יהיו לאלהיהם
Lev. 23, 18. יהיה עלה ליי
Lev. 23, 20. קדש יהיו ליי לכהן
Lev. 25, 44. ואמתך אשר יהיו־לך
Lev. 26, 33. ועריכם יהיו חרבה
Num. 1, 4. ואתכם יהיו איש
Num. 3, 13. יהיו אני יי
Nu. 5, 10. ואיש את־קדשיו לו יהיו
Nu. 5, 18. וביד הכהן יהיו מי המרים
Num. 14, 3. נשינו וטפנו יהיו לבז
Num. 14, 33. ובניכם יהיו רעים
Num. 28, 19. 31. 29, 8. תמימם יהיו
Nu. 29, 13. ארבעה עשר תמימם יהיו
Nu. 32, 26. יהיו־שם בערי הגלעד
Nu. 35, 3. ומגרשיהם יהיו לבהמתם
Dt. 12, 26. קדשיך אשר־יהיו לך

Dt. 19, 17. אשר יהיו בימים ההם
Dt. 20, 11. יהיו לך למס
Dt. 28, 40. זיתים יהיו לך
Dt. 28, 41. ולא יהיו לך
Jud. 2, 3. יהיו לכם למוקש
1 Sam. 25, 26. יהיו כנבל איביך
2 Sam. 7, 28. ודבריך יהיו אמת
1 Rg. 5, 20. ועבדי יהיו עם־עבדיך
1 Reg. 5, 28 חדש יהיו בלבנון
יובא בית יי לכהנים
2 Reg. 12, 17. יהיו
Jes. 1, 18. אם־יהיו חטאיכם
Jes. 1, 18. כצמר יהיו
Jes. 5, 9. בתים רבים לשמה יהיו
Jes. 10, 19. עץ יערו מספר יהיו
Jes. 15, 6. מי נמרים משמות יהיו
Jes. 17, 3. ככבוד בני־ישראל יהיו
Jes. 17, 9. יהיו ׀ ערי מעזו
Jes. 19, 18. יהיו חמש ערים בארץ
Jes. 31, 8. ובחוריו למס יהיו
Jes. 34, 12. וכל־שריה יהיו אפס
Jes. 41, 11. יהיו כאין ויאבדו
Jes. 41, 12. יהיו כאין וכאפס
Jes. 45, 14. עליך יעברו ולך יהיו
Jes. 59, 6. קוריהם לא־יהיו לבגד
Jer. 5, 13. והנביאים יהיו לרוח
Jer. 8, 2. 16, 4. על־פני האדמה יהיו
Jer. 14, 16. יהיו משלכים בחוצות
Jer. 16, 2. ולא־יהיו לך בנים
Jer. 18, 21. ואנשיהם יהיו הרגי מות
Jer. 27, 22. בבלה יובאו ושמה יהיו
Jer. 31, 1. 33. והמה יהיו־לי לעם
Jer. 48, 34. מי נמרים למשמות יהיו
Ez. 13, 9. בסוד עמי לא־יהיו
Ex. 13, 21. ולא־יהיו עוד בידכן
Ez. 17, 6. וישרשיו תחתיו יהיו
Ez. 34, 26. גשמי ברכה יהיו
Ez. 34, 28. ולא־יהיו עוד בז לגוים
Ez. 34, 29. ולא־יהיו עוד אספי רעב
Ez. 37, 22. ולא־יהיה־עוד לשני גוים
Ez. 37, 27. והמה יהיו־לי לעם
Ez. 41, 6. ולא־יהיו אחוזים בקיר
Ez. 44, 18. פשתים יהיו על־ראשם
Ez. 44, 18. פשתים יהיו על־מתניהם
Ez. 45, 16. כל העם הארץ יהיו
Ez. 46, 6. ואיל תמימם יהיו
Ez. 47, 10. משטוח לחרמים יהיו
Hos. 13, 3. לכן יהיו כענן־בקר
Mich. 5, 11. ומעוניים לא יהיו־לך
Mal. 3, 21. כי־יהיו אפר תחת כפות
Ps. 19. 15. יהיו־לרצון ׀ אמרי־פי
Ps. 35, 5. יהיו כמץ לפני־רוח
Ps. 63, 11. מנת שעלים יהיו
Ps. 78, 8. ולא יהיו ׀ כאבותם
Ps. 90, 5. זרמתם שנה יהיו
Ps. 92, 15. דשנים ורעננים יהיו
Ps. 109, 8. יהיו־ימיו מעטים
Ps. 109, 9. יהיו־בניו יתומים
Ps. 109, 15. יהיו נגד־יי תמיד
Ps. 115, 8. 135, 18 כמוהם יהיו עשיהם
Ps. 129, 6. יהיו כחציר גגות
Prv. 5, 17. יהיו־לך לבדך
Job. 21, 18. יהיו כתבן לפני רוח
Neh. 13. 22. אשר יהיו מטהרים
1 Chr. 9, 24. לארבע רוחות יהיה
2 Chr. 6, 40. יהיו־נא עיניך פתחות
2 Chr. 7, 15. עתה עיני יהיו פתחות
2 Chr. 12, 8. כי יהיו־לו לעבדים
3 *imperf. pl.:* וַיִּהְיוּ
Gn. 2, 25. ויהיו שניהם ערומים
Gn. 5, 4. ויהיו ימי אדם
Gn. 5, 5. ויהיו כל־ימי אדם
Gn. 5, 8. ויהיו כל־ימי שת
Gn. 5, 11. ויהיו כל־ימי אנוש
Gn. 5, 14. ויהיו כל־ימי קינן
Gn. 5, 17. ויהיו כל־ימי מהללאל
Gn. 5, 20. ויהיו כל־ימי־ירד

Gn. 5, 27. ויהי כל־ימי משותלח
Gn. 9, 18. ויהיו בני־נח
Gn. 11, 32. ויהיו ימי־תרח
Gn. 23, 1. ויהיו חיי שרה
Gn. 29, 20. ויהיו בעיניו כימים
Gn. 35, 22. ויהיו בני־יעקב
Gn. 35, 28. ויהיו ימי יצחק
Gn. 36, 11. ויהיו בני אליפז
Gn. 36, 22. ויהיו בני־לוטן
Gn. 40, 4. ויהיו ימים במשמר
Gn. 46, 12. ויהיו בני־פרץ
Ex. 7, 12. ויהיו לתנינם
Ex. 37, 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים
Num. 1, 20. ויהיו בני־ראובן
ויהיו כל־פקודי בני־
ישראל
Num. 1, 45.
Num. 1, 46. ויהיו כל־הפקדים
Num. 3, 17. ויהיו־אלה בני־לוי
Nu. 4, 36. ויהיו פקדיהם למשפחתם
40. 44.
Num. 4, 48. ויהיו פקדיהם שמנת
Num. 11, 35. ויהיו בחצרות
Nu. 15, 32. ויהיו בני־ישראל במדבר
Num. 17, 14. ויהיו המתים במגפה
25, 9.
Nu. 26, 7. 62. ויהיו פקדיהם שלשת
Num. 26, 10. ויהיו לנס
Num. 26, 20. ויהיו בני־יהודה
Num. 26, 21. ויהיו בני־פרץ
Num. 26, 46. ויהיו בני־בלע
Dt. 10, 5. ויהיו שם כאשר צוני
Jos. 4, 9. ויהיו שם עד היום הזה
Jos. 8, 22. ויהיו לישראל בתוך
Jos. 9, 21. ויהיו חטבי עצים
Jos. 10, 1. ויהיו בקרבם
Jos. 10, 26. ויהיו תלוים על־העצים
Jos. 15, 21. ויהיו הערים מקצה
Jud. 1, 30. 35. ויהיו למס
Jud. 3, 4. ויהיו לנסות בם
Jud. 14, 11 שלשים מרעים ויהיו אתו
Jud 16, 30 ויהיו המתים אשר־המית
1 Sam. 7, 2. ויהיו עשרים שנה
1 Sam. 11, 8. ויהיו בני־ישראל שלש
1 Sam. 13, 2. ויהיו עם־שאול
1 S. 14, 49. ויהיו בני שאול יונתן
1 S. 21, 6. ויהיו כלי־הנערים קדש
1 S. 22, 2. ויהיו עמו כארבע מאות
2 S. 2, 18. ויהיו שם שלשה בני צרויה
2 Sam. 2, 25. ויהיו לאגדה אחת
2 Sam. 4, 3. ויהיו־שם גרים
2 S. 13, 23. ויהיו גזזים לאבשלום
1 Reg. 1, 7. ויהיו דבריו עם יואב
1 Rg. 8, 8. ויהיו שם עד היום הזה
שרי המדינות ויהיו
מאתים
1 Reg. 20, 15.
2 Reg. 17, 25. ויהיו הרגים בהם
2 Reg. 17, 32. ויהיו יראים את־יי
ויהיו ׀ הגוים האלה
יראים
2 Reg. 17, 41.
2 Reg. 21, 15. ויהיו מכעסים אתי
Jes. 9, 15. ויהיו מאשרי העם־הזה
Jes. 66, 2. ויהיו כל־אלה נאם־יי
Jer. 7, 24. ויהיו לאחור ולא לפנים
Jer. 52, 23. ויהיו הרמנים תשעים
Ez. 19, 11. ויהיו־לה מטות עז
Hos. 9, 10. ויהיו שקוצים כאהבם
Ps. 106, 36. ויהיו להם למוקש
1 Chr. 1, 51. ויהיו אלופי אדום
1 Chr. 2, 25. ויהיו בני־ירחמאל
1 Chr. 2, 27. ויהיו בני־רם
1 Chr. 2, 28. ויהיו בני־אונם
1 Chr. 2, 52. ויהיו בנים לשובל
1 Chr 6, 17 ויהיו משרתים לפני משכן
1 Chr. 7, 19. ויהיו בני שמידע
1 Chr. 12, 21. ויהיו שרים בצבא
1 Chr. 12, 39. ויהיו־שם עם־דויד
1 Chr. 18, 2. ויהיו מואב עבדים
1 Chr. 18, 13. ויהיו כל־אדום עבדים

1 Chr. 23, 11. ויהיו לבית אב
1 Chr 23, 17 ויהיו בני אליעזר רחביה
2 Chr. 5, 8. ויהיו חכרבים פרשים
2 Chr. 13, 13. ויהיו לפני יהודה
2 Chr. 20, 25. ויהיו ימים שלושה
2 Chr. 24, 12. ויהיו שכרים חצבים
2 Chr. 24, 14. ויהיו מעלים עלות
3 *impf. pl.:* וַיִּהְיוּ
Ex. 7, 19. ויהיו־דם
Ex. 26, 24. ויהיו תאמם
Num. 17, 3. ויהיו לאות
Num. 31, 3. ויהיו על־מדין
1 Reg. 8, 59. ויהיו דברי אלה
Jer. 18, 23. ו׳היו מכשלים לפניך
Jer. 42, 17. ויהיו כל־אנשים אשר
Hos. 9, 17. ויהיו מדדים בגוים
Prv. 3, 22. ויהיו חיים לנפשך
3 *impf. pl.:* שֶׁיִּהְיוּ
Eccl. 1, 11. שיהיו לא־יהיה
Eccl. 1, 11. שיהיו לאחרנה
3 *impf. pl. f.:* תִּהְיֶינָה, תִּהְיֶיְנָה
Gn. 41, 36. אשר תהיין בארץ
Gn. 49, 26. תהיין לראש יוסף
Ex. 25, 27. לעמת המסגרת תהיין
Ex. 26, 2. היריעת תהיין חברת
Ex. 27, 2. ממנו תהיין קרנתיו
Ex. 28, 21. והאבנים תהיין על־שמת
Ex. 28, 21. איש על־שמו תהיין
Lev. 23, 15. שבתות תמימת תהיינה
Lev. 23, 17. סלת תהיינה
Nu. 35, 11. 13. 14. ערי מקלט תהיינה
Num. 35, 15. תהיינה שש־הערים
Nu. 36, 4. תמנה אשר תהיינה להם
Nu. 36, 6 (bis). תהיינה לנשים
Dt. 21, 15. תהיין לאיש שתי נשים
Jos. 21, 40. תהיינה הערים האלה
Jes. 16, 2. תהיינה בנות מואב
Jes. 17, 2. ערי ערער לעדרים תהיינה
Jer. 48, 9. ושריה לשמה תהיינה
וכל־עריה תהיינה
Jer. 49, 13. לחרבות
Ez. 7, 4. ותועבותיך בתוכך תהיין
Ez. 29, 12. מחרבת תהיין
Ez 30, 7 בתוך ערים נתרבות תהיינה
Ez. 34, 10. ולא־תהיין להם לאכלה
Ez. 35, 10. שתי האמות לי תהיינה
Ez. 36, 38. תהיינה הערים חחרבות
Ps. 130, 2. תהיינה אזניך קשבות
3 *impf. pl. f.:* תִּהְיֶינָה, וַתִּהְיֶיְנָה
Gn. 26, 35. ותהיין מרת רוח
Nu. 36, 11. ותהיינה מחלה תרצה
Jud. 15, 14. ותהיינה הזעבתים
1 Sam. 25, 43. ותהיין גם־שתיהן
2 S. 20, 3. ותהיינה צרורת עד־יום
Jer. 44, 6. ותהיינה לחרבה לשממה
Ez. 23, 4. ותהיינה לי ותלדנה בנים
Ez. 34, 5. ותהיינה לאכלה לכל־חית
Ez. 34, 8. ותהיינה צאני לאכלה
1 Chr. 7, 15. ותהיינה לצלפחד בנות
3 *impf. fem.:* וְתִּהְיֶינָה
Jer. 18, 21. ותהיינה נשיהם
Jer. 48, 6. ותהיינה כערוער מדבר
Nif-al: נָהְיָה 3 *perf.*
1 Reg. 1, 27. נהיה הדבר הזה
1 Rg. 12, 24 כי מאתי נהיה הדבר הזה
Joel 2, 2. לא נהיה מן־העולם
Neh. 6, 8. לא נהיה כדברים האלה
2 Chr. 11, 4. כי־מאתי נהיה הדבר
3 *perf. c. h int.:* הֲנֶהְיָה
Dt. 4, 32. הנהיה כדבר הגדול הזה
3 *perf. fem.:* נָהְיְתָה *p.*
Ex. 11, 6. אשר כמהו לא נהיתה
Jud. 19, 30. לא־נהיתה ולא נראתה
Jud. 20, 3. איכה נהיתה הרעה הזאת
Jud. 20, 12. אשר נהיתה בכם
Jer. 5, 30. ושערורה נהיתה בארץ

Digitized by Google

Jer. 48, 19. אמרי מה־נהיתה
Dan. 12, 1. אשר לא־נהיתה
3 *fem.*: נִהְיְתָה *p.*
Ez. 21, 12. 39, 8. הנה באה ונהיתה
2 *perf.*: הָיִיתָ
Dt. 27, 9. היית לעם ליי אלהיך
1 *perf.*: הָיִיתִי
Dan. 8, 27. ואהיה נחלירתי
part. masc.: הֹוֶה *sg.*
Mich. 2, 4. יוהה נהי נהיה
Prv. 13, 19. תאוה נהיה תערב לנפש

הָוָה

זצ"ץ גויל סוס, וכנכס שפעתיך, ומלטן לקל יסיס נסתעל לי־כסמך [דעל עוויג וי"עכלע], וקל תקסה לך, כי הנקוד סיס מן סרקוי לסיות יֶהֱוֶה, סלא נזעכל סוס שיכיו ז סוקו מוכסת קנוסה לקנק, כקסל יְהֹוָה [קסלא י' נ'] יוכיק. וכוס סוק פריעי, לכנוי לנס"ק, זסוק יכנס קת עלמו קסיס לזה סיס, ול"כ לקנקנו נקלקסו יסיס לזה יסיס, ווס סנוד. ומשומכוכים אלא ילכנוסו יניכו תקוסקו שֶׁהָיָה, לוסר הַיָּם, וכן נסזכס ונגמרל, ונקריקס נסמני קוד קלכנו כני ישכלל אֲדֹנָי תקוסקו, ובדבר קול אֲדֹנָי, סקזר מן אֲדֹנָי שָׁם, וקכל ע' וקכיס קוריוס, ווסו קלון, ונתקנוגיס סקלר סוס יי, וס י־ה, וס יה, וס יָהּ, וקכל סקזכוכים ירוד, למען סזקמכות עלכוקו זס סקדש, ובסרכנת פריעיס נזעק יְהֹ, יה, וס נסוף יָהּ, יְהֹ, ופזס יָהּ גס נכתני קדש תקוסק יהוס.

n. pr. Dei veri ac vivi, quod propter sanctitatem significatusque profunditatem שֵׁם הַמְפֹרָשׁ, שֵׁם חֲנוּכָּר וְתָשׁוּרָא, שֵׁם הַמְפֹרָשׁ, שֵׁם הַגְּדוֹל, שֵׁם הַחֲצוּם, שֵׁם הַחֲרוּת, שֵׁם הַמְּיֻחָד, שֵׁם הַמְּיֻחָל, שֵׁם הַנֶּעֱלָם nuncupatur, nullaque usquam ratione creaturis, veluti n. אֱלֹהִים, tribuitur. Originem hujus nominis in v. הָיָה (= יְהֹוָה) quaerendam esse, inter omnes constat. Factum est ex futuro v. יְהֹוָה, ad s. formarum יַשְׁקֵ, יַעֲקֹב, יִצְחָק, quibus status perpetuus, continuus et in infinitum durans exprimitur. Quare יְהֹוָה vertendum est *ens aeternum* (der Ewigseiende), explicatioque nominis, qua aeternitas illa tanquam tres in aeones dispescitur (ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος Ap. 1, 8. cf. 11, 17. 16, 5. *Beng.*) non in vocabuli tanquam compositi tripartiendi etymo, sed in futuri vel potius imperfecti, quod statum diuturniorem limitibusque temporis non circumscriptum denotat, emphasi maxime fundata est. Quae emphasis aperte docetur divina divini nominis periphrasi: אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, id quod neque ἐγώ εἰμι ὁ ὤν, ut exstat in Alexandrina, neque γενήσομαι ὅπερ ἐγενόμην vertendum est, cum potius, ut ita loquar, Dei, qui cum Mose colloquitur Deique, qui futurus sit (τοῦ ἐσομένου, τοῦ ἐρχομένου) identitas Deique proinde, etiamsi multimodis et in praesenti et in futuro se exserat, immutabilitas enuncietur. Qua identitate atque immutabilitate (modo recte eam intelligas) simul Dei *gratia ac veritas* subindicatur, ita ut sapientissime traditum sit, cum n. אֱלֹהִים Deum *omnipotentem* ac *justum* (מְהֵיכָן הַדִּין) indicet, nomine יְהוָה ejus *gratiam* ac *misericordiam* (מְהֵיכָן הָרַחֲמִים) denotari. Nomen tetragrammaton punctis suis carere, adscriptis punctis nominis אֲדֹנָי, refutaverunt veterum multi, ex formae cum similibus convenientia, ex imperfecto יִהְיֶה Qoh. 11, 3. ejusque nominis compendiis (יְהִי, יְהֹ, יְהוֹ, יְהוּ), quae in *nn. pr.* transierunt (*Hillleri* Onomast. p. 249.). Quare concidit traditio illa, qua tetragrammaton שֵׁם נִכְתָּב וְלֹא נִקְרָא (Qidushin f. 71, a), ὄνομα ἄῤῥητον h. e. ineffabile esse perhibetur. Attamen certum est, ei jam tempore Alexandrinorum interpretum nomen אֲדֹנָי (der Waltende) in legendo substitui esse solitum. Quare vertunt: LXX. κύριος, ἀδωναΐ κύριος, Θεός, δεσπότης; יְהוָה אֲדֹנָי, κύριος κύριος; אֲדֹנָי יְהוָה ἀδωναΐ κύριος, κύριος ὁ Θεός, κύριος κύριος, κύριος; דָּבַר יְהוָה, κύριος.

ביום עשות יי אלהים Gn. 2, 4.
לא המטיר יי אלהים Gn. 2, 5.
ויצר יי אלהים Gn. 2, 7.
ויטע יי אלהים Gn. 2, 8.
ויצמח יי אלהים Gn. 2, 9.
ויקח יי אלהים Gn. 2, 15.
ויצו יי אלהים Gn. 2, 16.
ויאמר יי אלהים לא־טוב Gn. 2, 18.
ויצר יי אלהים Gn. 2, 19.
ויפל יי אלהים תרדמה Gn. 2, 21.
ויבן יי אלהים Gn. 2, 22.
עשה יי אלהים Gn. 3, 1.
קול יי אלהים מתהלך Gn. 3, 8.
מפני יי אלהים Gn. 3, 8.
ויקרא יי אלהים Gn. 3, 9.
ויאמר יי אלהים לאשה Gn. 3, 13.
יי אלהים ׀ אל־הנחש Gn. 3, 14.
ויעש יי אלהים לאדם Gn. 3, 21.
ויאמר ׀ יי אלהים Gn. 3, 22.
וישלחהו יי אלהים Gn. 3, 23.
קניתי איש את־יי Gn. 4, 1.
וישע יי אל־הבל Gn. 4, 4.
ויאמר יי אל־קין Gn. 4, 6.
ויאמר יי אל־קין Gn. 4, 9.
ויאמר קין אל־יי Gn. 4, 13.
ויאמר לו יי לכן Gn. 4, 15.
וישם יי לקין Gn. 4, 15.
ויצא קין מלפני יי Gn. 4, 16.
הוחל לקרא בשם יי Gn. 4, 26.
האדמה אשר אררת יי Gn. 5, 29.
ויאמר יי לא־ידון Gn. 6, 3.
וירא יי כי רבה Gn. 6, 5.
וינחם יי כי־עשה Gn. 6, 6.
ויאמר יי אמחה Gn. 6, 7.
מצא חן בעיני יי Gn. 6, 8.
ויאמר יי לנח בא Gn. 7, 1.
ככל אשר־צוהו יי Gn. 7, 5.
ויסגר יי בעדו Gn. 7, 16.
וירח יי את־ריח Gn. 8, 21.
ויאמר יי אל־לבו Gn. 8, 21.
ברוך יי אלהי שם Gn. 9, 26.
גבר־ציד לפני יי Gn. 10, 9 (bis).
וירד יי לראת Gn. 11, 5.
ויאמר יי הן עם Gn. 11, 6.
ויפץ יי אתם Gn. 11, 8.
בלל יי שפת Gn. 11, 9.
ומשם הפיצם יי Gn. 11, 9.
ויאמר יי אל־אברם Gn. 12, 1.
דבר אליו יי Gn. 12, 4.
וירא יי אל־אברם Gn. 12, 7.
ויקרא בשם יי Gn. 12, 8. 26, 25.
ויסע יי ׀ את־ערשה Gn. 12, 17.
אברם בשם יי Gn. 13, 4.
שחת יי את־סדם Gn. 13, 10.
כגן־יי כארץ Gn. 13, 10.
הרמתי ידי אל־יי Gn. 14, 22.
דבר־יי אל־אברם Gn. 15, 1.
והנה דבר־יי אליו Gn. 15, 4.
אני יי אשר הוצאתיך Gn. 15, 7.
כרת יי את־אברם Gn. 15, 18.
עצרני יי מלדת Gn. 16, 2.
ישפט יי ביני Gn. 16, 5.
וימצאה מלאך יי Gn. 16, 7.
ויאמר לה מלאך יי Gn. 16, 9. 10. 11.
שמע יי אל־עניך Gn. 16, 11.
ותקרא שם־יי הדבר Gn. 16, 13.
וירא יי אל־אברם Gn. 17, 1.
וירא אליו יי Gn. 18, 1.
ויאמר יי אל־אברהם Gn. 18, 13.
ושמרו דרך יי Gn. 18, 19.
הביא יי על־אברהם Gn. 18, 19.
ויאמר יי Gn. 18, 20. 26.
עודנו עמד לפני יי Gn. 18, 22.
וילך יי כאשר כלה Gn. 18, 33.
צעקתם את־פני יי Gn. 19, 13.
וישלחנו יי לשחתה Gn. 19, 13.
משחית יי את־הערי Gn. 19, 14.
בחמלת יי עליו Gn. 19, 16.
גפרית ואש מאת יי Gn. 19, 24.
עמד שם את־פני יי Gn. 19, 27.
עצר עצר יי בעד Gn. 20, 18.
ויעש יי לשרה Gn. 21, 1.
בשם יי אל עולם Gn. 21, 33.
ויקרא אליו מלאך יי Gn. 22, 11.
המקום ההוא יי יראה Gn. 22, 14.
בהר יי יראה Gn. 22, 14.
ויקרא מלאך יי Gn. 22, 15.
בי נשבעתי נאם־יי Gn. 22, 16.
יי ׀ אלהי השמים Gn. 24, 7.
ויאמר ׀ יי אלהי אדני Gn. 24, 12.
והצליח יי דרכי Gn. 24, 21.
יי אלהי אדני Gn. 24, 27. 42. 48.
נחני יי בית אחי Gn. 24, 27.
ברוא ברוך יי למה Gn. 24, 31.
יי אשר־התהלכתי Gn. 24, 40.
הכית יי לבן־אדני Gn. 24, 44.
כאשר דבר יי Gn. 24, 51.
ויעתר לו יי Gn. 25, 21.
ותלך לדרש את־יי Gn. 25, 22.
ויאמר יי לה Gn. 25, 23.
וירא אליו יי Gn. 26, 2. 24.
ויברכהו יי Gn. 26, 12.
עתה הרחיב יי לנו Gn. 26, 22.
ראיתי כי־היה יי עמך Gn. 26, 28.
אתה עתה ברוך יי Gn. 26, 29.
ואברכה לפני יי Gn. 27, 7.
יי אלהיך לפני Gn. 27, 20.
כריח שדה אשר ברכו יי Gn. 27, 27.
והנה יי נצב עליו Gn. 28, 13.
ויאמר אני יי אלהי Gn. 28, 13.
יש יי במקום הזה Gn. 28, 17.
והיה יי לי לאלהים Gn. 28, 21.
וירא יי כי־שנואה Gn. 29, 31.
כי־ראה יי בעניי Gn. 29, 32.
שמע יי כי־שנואה Gn. 29, 33.
הפעם אודה את־יי Gn. 29, 35.
יסף יי לי בן Gn. 30, 24.
ויברכני יי בגללך Gn. 30, 27.
ויברך יי אתך לרגלי Gn. 30, 30.
ויאמר יי אל־יעקב Gn. 31, 3.
יצף יי ביני ובינך Gn. 31, 49.
יי האמר אלי שוב Gn. 32, 10.
רע בעיני יי וימתהו יי Gn. 38, 7.
וירע בעיני יי Gn. 38, 10.
ויהי יי את־יוסף Gn. 39, 2.
ויראו אדניו כי יי Gn. 39, 3.
ויברך יי את־בית Gn. 39, 5.
ויהי ברכת יי Gn. 39, 5.
ויהי יי את־יוסף Gn. 39, 21.
באשר יי אתו Gn. 39, 23.
הוא עשה יי מצליח Gn. 39, 23.
לישועתך קויתי יי Gn. 49, 18.
וירא מלאך יי אליו Ex. 3, 2.
וירא יי כי סר Ex. 3, 4.
ויאמר יי ראה ראיתי Ex. 3, 7.
יי אלהי אבתיכם Ex. 3, 15. 16.
יי אלהי העבריים Ex. 3, 18.
לא־נראה אליך יי Ex. 4, 1.
ויאמר אליו יי Ex. 4, 2.
ויאמר יי אל־משה Ex. 4, 4. 19. 21. 6, 1. 7, 1. 9. 14. 19. 26. 8, 1.
כי־נראה אליך יי Ex. 4, 5.
ויאמר יי לו ערך Ex. 4, 6.
ויאמר משה אל־יי Ex. 4, 10.
ויאמר יי אליו Ex. 4, 11.
חלא אנכי יי Ex. 4, 11.
ויחר־אף יי במשה Ex. 4, 14.
כה אמר יי Ex. 4, 22. 5, 1. 7, 17. 26.
ויפגשהו יי ויבקש חמיתו Ex. 4, 24.
ויאמר יי אל־אהרן Ex. 4, 27.
דברי יי אשר שלחו Ex. 4, 28.
אשר־דבר יי אל־משה Ex. 4, 30.
פקד יי את־בני Ex. 4, 31.
מי יי אשר אשמע Ex. 5, 2.
לא ידעתי את־יי Ex. 5, 2.
ירא יי עליכם וישפט Ex. 5, 21.
וישב משה אל־יי Ex. 5, 22.
ויאמר אליו אני יי Ex. 6, 2.
ושמי יי לא נודעתי Ex. 6, 3.
אמר לבני־ישראל אני יי Ex. 6, 6.
וידעתם כי־אני יי Ex. 6, 7.
מורשה אני יי Ex. 6, 8.
וידבר יי אל־משה Ex. 6, 10. 13. 29.
וידבר משה לפני יי Ex. 6, 12.
אשר אמר יי להם Ex. 6, 26.
ביום דבר יי אל־משה Ex. 6, 28.
לאמר אני יי Ex. 6, 29.
ויאמר משה לפני יי Ex. 6, 30.
כי־אני יי Ex. 7, 5. 17.
כאשר צוה יי Ex. 7, 6. 10. 20.
כאשר דבר יי Ex. 7, 13. 22.
יי אלהי העברים Ex. 7, 16.
אחרי הכות־יי Ex. 7, 25.
העתירו אל־יי Ex. 8, 4. 9, 28.
ויצעק משה אל־יי Ex. 8, 8.
ויעש יי כדבר משה Ex. 8, 9. 27.
כאשר דבר יי Ex. 8, 11. 15. 9, 35.
ויאמר יי אל־משה Ex. 8, 12. 16. 9, 1. 8. 13. 22. 10, 1. 12. 21. 11, 1. 9. 12, 1. 43.
כה אמר יי Ex. 8, 16. 9, 1. 13. 10, 3. 11, 4.
למען תדע כי אני יי Ex. 8, 18.
ויעש יי כן Ex. 8, 20.
והעתרתי אל־יי Ex. 8, 25.
ויעתר אל־יי Ex. 8, 26. 10, 18.
הנה יד־יי הויה Ex. 9, 3.
והפלה יי בין מקנה Ex. 9, 4.
וישם יי מועד Ex. 9, 5.
מחר יעשה יי Ex. 9, 5.
ויעש יי את־הדבר Ex. 9, 6.
ויחזק יי את־לב Ex. 9, 12. 10, 20. 27. 11, 10.
הירא את־דבר יי Ex. 9, 20.
לא־שם לבו אל־דבר יי Ex. 9, 21.
וימטר יי ברד Ex. 9, 23.
חמאתי הפעם יי הצדיק Ex. 9, 27.
אפרש את־כפי אל־יי Ex. 9, 29.
טרם תיראון מפני יי Ex. 9, 30.
ויפרש כפיו אל־יי Ex. 9, 33.
וידעתם כי־אני יי Ex. 10, 2.
ויעבדו את־יי אלהיהם Ex. 10, 7.
עבדו את־יי Ex. 10, 8. 24.
כי חג־יי לנו Ex. 10, 9.
יהי כן יי עמכם Ex. 10, 10.
ועבדו את־יי Ex. 10, 10.

Digitized by Google

ויהפך י״י רוח־ים Ex. 10, 18.
לעבד את־י״י אלהינו Ex. 10, 26.
מה־נעבד את־י״י Ex. 10, 26.
ויתן י״י את־חן העם Ex. 11, 3.
יפלה י״י בין מצרים Ex. 11, 7.
אעשה שפטים אני י״י Ex. 12, 12.
ועבר י״י לנגף Ex. 12, 23.
אשר יתן י״י לכם Ex. 12, 25.
כאשר צוה י״י Ex. 12, 28.
ולכו עבדו את־י״י Ex. 12, 31.
וי״י נתן את־חן Ex. 12, 36.
יצאו כל־צבאות י״י Ex. 12, 41.
כאשר צוה י״י Ex. 12, 50.
הוציא י״י את־בני ישראל Ex.12,51.
וידבר י״י אל־משה Ex. 13, 1.
הוציא י״י אתכם Ex. 13, 3.
והיה כי־יביאך י״י Ex. 13, 5. 11.
זה עשה י״י לי Ex. 13, 8.
למען תהיה תורת י״י Ex. 13, 9.
ביד חזקה הוצאך י״י Ex. 13, 9.
הוציאו י״י ממצרים Ex. 13,14. 16.
ויהרג י״י כל־בכור Ex. 13, 15.
וידבר י״י אל־משה Ex.14,1. 16,11.
וידעו מצרים כי־אני י״י Ex.14,4.18.
ויחזק י״י את־לב פרעה Ex. 14, 8.
ויצעקו בני־ישראל אל־י״י Ex.14,10.
וראו את־ישועת י״י Ex. 14, 13.
י״י ילחם לכם Ex. 14, 14.
ויאמר י״י אל־משה Ex. 14,15. 26.
16, 4. 28. 17, 5. 14.
ויולך י״י את־הים Ex. 14, 21.
וישקף י״י אל־מחנה Ex. 14, 24.
כי י״י נלחם להם Ex. 14, 25.
ויגער י״י את־מצרים Ex. 14, 27.
ויושע י״י ביום ההוא Ex. 14, 30.
עשה י״י במצרים Ex. 14, 31.
ויראו העם את־י״י Ex. 14, 31.
י״י איש מלחמה Ex. 15, 3.
י״י שמו Ex. 15, 3.
ימינך י״י נאדרי בכח Ex. 15, 6.
ימינך י״י תרעץ אויב Ex. 15, 6.
מי־כמכה באלם י״י Ex. 15, 11.
עד־יעבר עמך י״י Ex. 15, 16.
מכון לשבתך פעלת י״י Ex. 15, 17.
י״י ימלך לעלם ועד Ex. 15, 18.
וישב י״י עליהם Ex. 15, 19.
ויצעק אל־י״י Ex. 15, 25.
ויורהו י״י עץ Ex. 15, 25.
תשמע לקול י״י אלהיך Ex. 15, 26.
אני י״י רפאך Ex. 15, 26.
מי־יתן מותנו בידי י״י Ex. 16, 3.
וידעתם כי י״י הוציא Ex. 16, 6.
וראיתם את־כבוד י״י Ex. 16, 7.
את־תלנתיכם על־י״י Ex. 16, 7.
בתת י״י לכם בערב Ex. 16, 8.
בשמע י״י את־תלנתיכם Ex. 16, 8.
לא־עלינו תלנתיכם כי על־
י״י Ex. 16, 8.
קרבו לפני י״י Ex. 16, 9.
והנה כבוד י״י נראה Ex. 16, 10.
וידעתם כי אני י״י Ex. 16, 12.
הלחם אשר נתן י״י Ex. 16, 15.
הדבר אשר צוה י״י Ex. 16, 16. 32.
הוא אשר דבר י״י Ex. 16, 23.
ראו כי־י״י נתן Ex. 16, 29.
וינח אתו לפני י״י Ex. 16, 33.
כאשר צוה י״י אל־משה Ex. 16, 34.
למסעיהם על־פי י״י Ex. 17, 1.
מה־תנסון את־י״י Ex. 17, 2.
ויצעק משה אל־י״י Ex. 17, 4.
ועל נסתם את־י״י Ex. 17, 7.
לאמר היש י״י בקרבנו Ex. 17, 7.
ויקרא שמו י״י נסי Ex. 17, 15.
כי־הוציא י״י את־ישראל Ex. 18, 1.
אשר עשה י״י לפרעה Ex. 18, 8.
ויצלם י״י Ex. 18, 8.
הטובה אשר־עשה י״י
לישראל Ex. 18, 9.

ברוך י״י אשר הציל Ex. 18, 10.
גדול י״י מכל האלהים Ex. 18, 11.
ויקרא אליו י״י מן־ההר Ex. 19, 3.
הדברים האלה אשר צוהו
י״י Ex. 19, 7.
אשר־דבר י״י נעשה Ex. 19, 8.
דברי העם אל־י״י Ex. 19, 8.
ויאמר י״י אל־משה Ex. 19, 9. 21.
20, 22. 24, 12. 30, 34. 31, 12.
32, 9.
ביום השלשי ירד י״י Ex. 19, 11.
וירד י״י על־הר סיני Ex. 19, 20.
ויקרא י״י למשה Ex 19, 20.
פן־יהרסו אל־י״י Ex. 19, 21.
הנגשים אל־י״י Ex. 19, 22.
פן־יפרץ בהם י״י Ex. 19, 22.
ויאמר משה אל־י״י Ex. 19, 23.
ויאמר אליו י״י Ex. 19, 24.
אל־יהרסו לעלת אל־י״י Ex. 19, 24.
אנכי י״י אלהיך Ex. 20, 2.
כי אנכי י״י אלהיך Ex. 20, 5.
לא תשא את־שם־י״י Ex. 20, 7.
כי לא ינקה י״י Ex. 20, 7.
עשה י״י את־השמים Ex. 20, 11.
ברך י״י את־יום השבת Ex. 20, 11.
י״י אלהיך נתן לך Ex. 20, 12.
שבעת י״י תהיה Ex. 22, 10.
אל־פני האדן י״י Ex. 23, 17.
תביא בית י״י אלהיך Ex. 23, 19.
ועבדתם את י״י אלהיכם Ex. 23, 25.
ואל־משה אמר עלה אל־י״י Ex.24,1.
ונגש משה לבדו אל־י״י Ex. 24, 2.
ויספר לעם את כל־דברי י״י Ex.24,3.
הדברים אשר־דבר י״י Ex. 24, 3.
ויכתב משה את כל־דברי י״י Ex.24,4.
אשר־דבר י״י נעשה Ex. 24, 7.
אשר כרת י״י עמכם Ex. 24, 8.
וישכן כבוד־י״י על־הר Ex. 24, 16.
ומראה כבוד י״י Ex. 24, 17.
וידבר י״י אל־משה Ex. 25, 1. 30,
11. 17. 22. 31, 1. 32, 7.
מערב עד־בקר לפני י״י Ex. 27, 21.
ונשא אהרן את־שמותם לפני
י״י Ex. 28, 12.
לפני־י״י תמיד Ex. 28, 29. 30.
על־לב אהרן בבאו לפני י״י Ex.28,30.
בבאו אל־הקדש לפני י״י Ex. 28, 35.
לרצון להם לפני י״י Ex. 28, 38.
ושחטת את־הפר לפני י״י Ex.29,11.
אשר לפני י״י Ex. 29, 23.
תנופה לפני י״י Ex. 29, 24.
לריח ניחוח לפני י״י Ex. 29, 25.
תנופה לפני י״י Ex. 29, 26.
פתח אהל־מועד לפני י״י Ex. 29, 42.
אני י״י אלהיהם Ex. 29, 46 (bis).
לפני י״י לדרתיכם Ex. 30, 8.
יתן תרומת י״י Ex. 30, 14.
לתת את־תרומת י״י Ex. 30, 15.
לזכרון לפני י״י Ex. 30, 16.
אני י״י מקדשכם Ex. 31, 13.
ששת ימים עשה י״י Ex. 31, 17.
ויחל משה את־פני י״י Ex. 32, 11.
למה י״י יחרה אפך Ex. 32, 11.
וינחם י״י על־הרעה Ex. 32, 14.
כה־אמר י״י Ex. 32, 27.
ועתה אעלה אל־י״י Ex. 32, 30.
וישב משה אל־י״י Ex. 32, 31.
ויאמר י״י אל־משה Ex. 32, 33. 33,
5. 17. 34, 1. 27.
ויגף י״י את־העם Ex. 32, 35.
וידבר י״י אל־משה Ex. 33, 1.
והיה כל־מבקש י״י Ex. 33, 7.
ודבר י״י אל־משה Ex. 33, 11.
ויאמר משה אל־י״י Ex. 33, 12.
וקראתי בשם י״י לפניך Ex. 33, 19.
ויאמר י״י הנה מקום Ex. 33, 21.
כאשר צוה י״י אתו Ex. 34, 4.
וירד י״י בענן Ex. 34, 5.

ויקרא בשם י״י Ex. 34, 5.
ויעבר י״י על־פניו Ex. 34, 6.
ויקרא י״י י״י Ex. 34, 6.
מעשה י״י כי־נורא Ex. 34, 10.
כי י״י קנא שמו Ex. 34, 14.
את־פני האדן י״י Ex. 34, 23.
לראות את־פני י״י Ex. 34, 24.
תביא בית י״י אלהיך Ex. 34, 26.
ויהי־שם עם־י״י Ex. 34, 28.
אשר דבר י״י אתו Ex. 34, 32.
ובבא משה לפני י״י Ex. 34, 34.
הדברים אשר־צוה י״י Ex. 35, 1.
הדבר אשר־צוה י״י Ex. 35, 4.
יביאו את תרומת י״י Ex. 35, 5.
כל־אשר צוה י״י Ex. 35, 10.
הביאו את־תרומת י״י Ex. 35, 21.
הביאו את תרומת י״י Ex. 35, 24.
אשר צוה י״י לעשות Ex. 35,29. 36,5.
ראו קרא י״י בשם Ex. 35, 30.
נתן י״י חכמה Ex. 36, 1. 2.
לכל אשר־צוה י״י Ex. 36, 1.
כאשר צוה י״י את־משה Ex. 39, 1.
5. 7. 21. 26. 29. 31. 40, 19. 21.
23. 25. 27. 29. 32.
ככל אשר צוה י״י Ex.39,32.42.40,16.
כאשר צוה י״י Ex. 39, 43.
וידבר י״י אל־משה Ex. 40, 1.
ערך לחם לפני י״י Ex. 40, 23.
ויעל הנרות לפני י״י Ex. 40, 25.
וכבוד י״י מלא Ex. 40, 34. 35.
ענן י״י על־המשכן Ex. 40, 38.
וידבר י״י אליו Lev. 1, 1.
לרצנו לפני י״י Lev. 1, 3.
בן־הבקר לפני י״י Lev. 1, 4.
צפנה לפני י״י Lev. 1, 11.
קדש קדשים מאשי י״י Lev. 2, 3. 10.
יקריבנו לפני י״י Lev. 3, 1.
והקריב אתו לפני י״י Lev. 3, 7.
והקריבו לפני י״י Lev. 3, 12.
וידבר י״י אל־משה Lev. 4, 1. 5, 14.
20. 6, 1. 12. 17. 7, 22, 28. 8,
1. 11, 1. 12, 1. 13, 1. 14, 1. 33.
15, 1. 16, 1.
מכל־מצות י״י Lev. 4, 2. 13. 22. 5, 17.
פתח אהל־מועד לפני י״י Lev. 4, 4.
הפר לפני י״י Lev. 4, 4. 15 (bis).
שבע פעמים לפני י״י Lev. 4, 6. 17.
קטרת הסמים לפני י״י Lev. 4, 7.
אשר לפני י״י Lev. 4, 18. 8, 26.
העלה לפני י״י Lev. 4, 24.
אחת ממצות י״י Lev. 4, 27.
על אשי י״י Lev. 4, 35. 5, 12.
וחמאה בשגגה מקדשי י״י Lev.5,15.
וכפר עליו הכהן לפני י״י Lev. 5, 26.
לפני י״י אל־פני Lev. 6, 7.
לדרתיכם מאשי י״י Lev. 6, 11.
החטאת לפני י״י Lev. 6, 18.
תביאיטה את אשי י״י Lev. 7, 30.
תנופה לפני י״י Lev. 7, 30. 8, 27.
29. 9, 21. 10, 15. 14, 12. 24.
ומשתת ביום מאשי י״י Lev. 7, 35.
אשר צוה י״י לתת Lev. 7, 36.
אשר צוה י״י את־משה Lev. 7, 38.
כאשר צוה י״י Lev. 8, 4. 9. 13. 17.
21. 29. 9, 7. 10. 10, 15.
אשר־צוה י״י לעשות Lev. 8, 5.
צוה י״י לעשת Lev. 8, 34.
ושמרתם את־משמרת י״י Lev. 8,35.
הדברים אשר צוה י״י Lev. 8, 36.
וחקרב לפני י״י Lev. 9, 2.
לזבח לפני י״י Lev. 9, 4.
היום י״י נראה אליכם Lev. 9, 4.
ויעמדו לפני י״י Lev. 9, 5.
הדבר אשר־צוה י״י Lev. 9, 6.
וירא אליכם כבוד י״י Lev. 9, 6.
ויירא כבוד־י״י Lev. 9, 23.
ותצא אש מלפני י״י Lev. 9, 24. 10, 2.
ויקריבו לפני י״י Lev. 10, 1.

וימתו לפני י״י Lev. 10, 2.
אשר־דבר י״י לאמר Lev. 10, 3.
השרפה אשר שרף י״י Lev. 10, 6.
שמן משחת י״י Lev. 10, 7.
וידבר י״י אל־אהרן Lev. 10, 8.
אשר דבר י״י אליהם Lev. 10, 11.
הטוהרת מאשי י״י Lev. 10, 12.
מאשי י״י Lev. 10, 13.
לכפר עליהם לפני י״י Lev. 10, 17.
עלתם לפני י״י Lev. 10, 19.
חיוטב בעיני י״י Lev. 10, 19.
כי אני י״י Lev. 11, 44. 45.
והקריבו לפני י״י Lev. 12, 7.
לפני י״י פתח Lev. 16, 11.
שבע פעמים לפני י״י Lev. 14, 16. 27.
הכהן לפני י״י Lev. 14, 18. 15, 15. 30.
אחל מועד לפני י״י Lev. 14, 23.
לכפר עליו לפני י״י Lev. 14, 29.
הטמהר לפני י״י Lev. 14, 31.
ובא לפני י״י Lev. 15, 14.
בקרבתם לפני י״י Lev. 16, 1.
ויאמר י״י אל־משה Lev. 16, 2.
והעמיד אתם לפני י״י Lev. 16, 7.
יעמד־חי לפני י״י Lev. 16, 10.
מעל המזבח מלפני י״י Lev. 16, 12.
על־האש לפני י״י Lev. 16, 13.
הטמובח אשר לפני־י״י Lev. 16, 18.
לפני י״י תטהרו Lev. 16, 30.
כאשר צוה י״י את־משה Lev. 16, 34.
וידבר י״י אל־משה Lev. 17, 1.
18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 16. 22,
17. 26. 23, 1. 9. 23. 26. 33. 24,
1. 13. 25, 1.
הדבר אשר צוה י״י Lev. 17, 2.
לפני משכן י״י Lev. 17, 4.
חדם על־מזבח י״י Lev. 17, 6.
אני י״י אלהיכם Lev. 18, 2. 4. 30.
19, 2. 3. 4. 10. 25. 31. 34. 36.
20, 7. 24. 23, 22. 43. 24, 22.
וחי בהם אני י״י Lev. 18, 5.
אני י״י Lev. 18, 6. 21. 19, 12. 14.
16. 18. 28. 30. 32. 37. 20, 26.
21, 12. 22, 2. 3. 8. 30. 31. 33.
קדש י״י חלל Lev. 19, 8.
באויל האשם לפני י״י Lev. 19, 22.
אני י״י מקדשכם Lev. 20, 8. 21, 8.
22, 32.
ויאמר י״י אל־משה Lev. 21, 1.
אשי י״י לחם אלהיהם Lev. 21, 6.
אני י״י מקדשו Lev. 21, 15.
אשי י״י מום בו Lev. 21, 21.
אני י״י מקדשם Lev. 21,23. 22,9. 16.
מועדי י״י אשר־תקראו Lev. 23, 2.
אלה מועדי י״י Lev. 23, 4. 37.
העמר לפני י״י Lev. 23, 11.
תנופה לפני י״י Lev. 23, 20.
לפני י״י אלהיכם Lev. 23, 28.
מלבד שבתת י״י Lev. 23, 38.
חגתם את־חג י״י Lev. 23, 39.
ושמחתם לפני י״י Lev. 23, 40.
וידבר משה את־מעדי י״י Lv. 23,44.
מערב עד־בקר לפני י״י Lev. 24, 3.
לפני י״י תמיד Lev. 24, 4.
השלחן הטהר לפני י״י Lev. 24, 6.
יערכנו לפני י״י Lev. 24, 8.
מאשי י״י חק־עולם Lev. 24, 9.
לפרש להם על־פי י״י Lev. 24, 12.
ונקב שם י״י Lev. 24, 16.
כאשר צוה י״י Lev. 24, 23.
אני י״י אלהיכם Lev. 25, 17. 38. 55.
26, 1.
ומקדשי תיראו אני י״י Lev. 26, 2.
אני י״י אלהיכם Lev. 26, 13.
אני י״י אלהיהם Lev. 26, 44.
אני י״י Lev. 26, 45.
אשר נתן י״י Lev. 26, 46.
וידבר י״י אל־משה Lev. 27, 1.
אשר צוה י״י Lev. 27, 34.

Digitized by Google

ויִדבר יי אל־משה Num. 1, 1. 48. 2, 1. 3, 5. 11. 14. 44. 4, 1. 17. 21. 5, 1. 5. 11. 6, 1. 22. 8, 1. 5. 23. 9, 1. 9. 10, 1.
כאשר צוה יי Num. 1, 19. 2, 33. 3, 42. 51. 8, 3. 22.
ככל אשר צוה יי Num. 1, 54. 2, 34. 8, 20. 9, 5.
ביום דבר יי Num. 3, 1.
נדב ואביהוא לפני יי Num. 3, 4.
אש זרה לפני יי Num. 3, 4.
אני יי Num. 3, 13. 41. 45.
על־פי יי Num. 3, 16. 51. 4, 41. 45. 49.
על־פי יי למשפחתם Num. 3, 39.
ויאמר יי אל־משה Num. 3, 40.
על־פי יי ביד משה Num. 4, 37.
אשר צוה יי Num. 4, 49.
כאשר דבר יי Num. 5, 4.
והעמדה לפני יי Num. 5, 16.
את־האשה לפני יי Num. 5, 18.
יתן יי אותך לאלה Num. 5, 21.
בתת יי את־ירכך Num. 5, 21.
והניף את־המנחה לפני יי Nu. 5, 25.
והעמיד את־האשה לפני יי Nu. 5, 30.
והקריב הכהן לפני יי Num. 6, 16.
תנופה לפני יי Num. 6, 20. 8, 11. 21.
וברכך יי וישמרך Num. 6, 24.
יאר יי פניו Num. 6, 25.
ישא יי פניו Num. 6, 26.
קרבנם לפני יי Num. 7, 3.
ויאמר יי אל־משה Num. 7, 4. 11.
אשר הראה יי Num. 8, 4.
והקרבת את־הלוים לפני יי Num. 8, 10.
לעבד את־עבדת יי Num. 8, 11.
הקריב את־קרבן יי Num. 9, 7.
מה־יצוה יי לכם Num. 9, 8.
כי־קרבן יי לא הקריב Num. 9, 13.
על־פי יי יסעו Num. 9, 18.
ועל־פי יי יחנו Num. 9, 18.
משמרת יי Num. 9, 19. 23.
על־פי יי יחנו Num. 9, 20. 23.
ועל־פי יי יסעו Num. 9, 20. 23.
על־פי יי ביד משה Num. 9, 23. 10, 13.
ומחרתם לפני יי Num. 10, 9.
אני יי אלהיכם Num. 10, 10.
המקום אשר אמר יי Num. 10, 29.
יי דבר־טוב Num. 10, 29.
אשר ייטיב יי עמנו Num. 10, 32.
ויסעו מהר יי Num. 10, 33.
וארון ברית־יי נסע Num. 10, 33.
וענן יי עליהם Num. 10, 34.
קומה יי ויפצו Num. 10, 35.
שובה יי רבבות Num. 10, 36.
רע באזני יי Num. 11, 1.
וישמע יי ויחר אפו Num. 11, 1.
ותבער־בם אש יי Num. 11, 1.
ויתפלל משה אל־יי Num. 11, 2.
בערה בם אש יי Num. 11, 3.
ויחר־אף יי מאד Num. 11, 10.
ויאמר משה אל־יי Num. 11, 11.
ויאמר יי אל־משה Num. 11, 16. 23.
בכיתם באזני יי Num. 11, 18.
ויתן יי לכם בשר Num. 11, 18.
כי־מאסתם את־יי Num. 11, 20.
היד יי תקצר Num. 11, 23.
את דברי יי Num. 11, 24.
וירד יי ויבן Num. 11, 25.
כל־עם יי נביאים Num. 11, 29.
כי־יתן יי את־רוחו Num. 11, 29.
ויוח נסע יי מאת יי Num. 11, 31.
ואף יי חרה בעם Num. 11, 33.
ויך יי בעם Num. 11, 33.
הרק אך־במשה דבר יי Num. 12, 2.
וישמע יי Num. 12, 2.
ויאמר יי פתאם Num. 12, 4.
וירד יי בעמוד ענן Num. 11, 5.
אם־יהיה נביאכם יי Num. 12, 6.
ותמונת יי יביט Num. 12, 8.
ויחר אף יי Num. 12, 9.
ויצעק משה אל־יי Num. 12, 13.
ויאמר יי אל־משה Num. 12, 14. 14, 11. 15, 35. 37. 17, 25.
וידבר יי אל־משה Num. 13, 1. 14, 26. 15, 1. 17. 16, 20. 23. 17, 1. 9. 16.
על־פי יי כלם Num. 13, 3
ולמה יי מביא אתנו Num. 14, 3.
אם־חפץ יי בנו Num. 14, 8.
וכבוד יי נראה Num. 14, 10.
ויאמר משה אל־יי Num. 14, 13.
אתה יי בקרב העם Num. 14, 14.
נראה ׀ אתה יי Num. 14, 14.
ובלתי יכלת יי Num. 14, 16.
יי ארך אפים Num. 14, 18.
ויאמר יי סלחתי Num. 14, 20.
וימלא כבוד־יי Num. 14, 21.
חי־אני נאם־יי Num. 14, 28.
אני יי דברתי Num. 14, 35.
במגפה לפני יי Num. 14, 37.
המקום אשר־אמר יי Num. 14, 40.
עברים את־פי יי Num. 14, 41.
אין יי בקרבכם Num. 14, 42.
שבתם מאחרי יי Num. 14, 43.
ולא יהיה יי עמכם Num. 14, 43.
ואהרן בריתי־יי Num. 14, 44.
יהיה לפני יי Num. 15, 15.
דבר יי אל־משה Num. 15, 22.
כל־אשר צוה יי Num. 15, 23.
מן־היום אשר צוה יי Num. 15, 23.
וחטאתם לפני יי Num. 15, 25.
בחטאה בשגגה לפני יי Num. 15, 28.
את־יי הוא מגדף Num. 15, 30.
דבר־יי בזה Num. 15, 31.
כאשר צוה יי Num. 15, 36. 17, 26.
וזכרתם את־כל־מצות יי Nu. 15, 39.
אני יי אלהיכם Num. 15, 41 (bis).
כלם קדשים ובתוכם יי Num. 16, 3.
ומדוע תתנשאו על־קהל יי Nu. 16, 3.
בקר וידע יי Num. 16, 5.
קטרת לפני יי Num. 16, 7.
האיש אשר־יבחר יי Num. 16, 7.
עברת משכן יי Num. 16, 9.
הנעדים על־יי Num. 16, 10.
ויאמר אל־יי אל־תפן Num. 16, 15.
היו לפני יי Num. 16, 16.
והקרבתם לפני יי Num. 16, 17.
וירא כבוד־יי Num. 16, 19. 17, 7.
תדעון כי־יי שלחני Num. 16, 28.
לא יי שלחני Num. 16, 29.
בריאה יברא יי Num. 16, 30.
נאצו האנשים האלה את־ יי Num. 16, 30.
ואש יצאה מאת יי Num. 16, 35.
הקריבם לפני־יי Num. 17, 3.
להקטיר קטרת לפני יי Num. 17, 5.
כאשר דבר יי Num. 17, 5.
אתם המתם את־עם יי Num. 17, 6.
יצא הקצף מלפני יי Num. 17, 11.
המטה לפני יי Num. 17, 22.
המטה מלפני יי Num. 17, 24.
הקרב אל־משכן יי Num. 17, 28.
ויאמר יי אל־אהרן Num. 18, 1. 20.
וידבר יי אל־אהרן Num. 18, 8.
ברית מלח עולם הוא לפני יי Num. 18, 19.
וידבר יי אל־משה Num. 18, 25.
והרמתם ממנו תרומת יי Nu. 18, 26
גם־אתם תרומת יי Num. 18, 28.
את־תרומת יי Num. 18, 28.
כל־תרומת יי Num. 18, 29.
וידבר יי אל־משה Num. 19, 1.
אשר־צוה יי לאמר Num. 19, 2.
את־משכן יי טמא Num. 19, 13.
את־מקדש יי טמא Num. 19, 20.
בגוע אחינו לפני יי Num. 20, 3.
הבאתם את־קהל יי Num. 20, 4.
וירא כבוד־יי Num. 20, 6.
המטה מלפני יי Num. 20, 9.
ויאמר יי אל־משה Num. 20, 12. 21, 8. 34. 25, 4. 26, 1. 27, 6. 12. 18.
רבו בני־ישראל את־יי Nu. 20, 13.
ונצעק אל־יי Num. 20, 16.
כאשר צוה יי Num. 20, 27. 27, 22.
וישמע יי בקול Num. 21, 3.
וישלח יי בעם Num. 21, 6.
התפלל אל־יי Num. 21, 7.
בספר מלחמת יי Num. 21, 14.
אמר יי למשה Num. 21, 16.
כאשר ידבר יי אלי Num. 22, 8.
מאן יי לתתי Num. 22, 13.
לעבר את־פי יי Num. 22, 18.
מה־יסף יי דבר Num. 22, 19.
ויתיצב מלאך יי Num. 22, 22.
ותרא האתון את־מלאך יי Nu. 22, 23. 25. 27.
ויעמד מלאך יי Num. 22, 24.
ויוסף מלאך־יי Num. 22, 26.
ויפתח יי את־פי Num. 22, 28.
ויגל יי את־עיני Num. 22, 31.
וירא את־מלאך יי Num. 22, 31.
ויאמר אליו מלאך יי Num. 22, 32.
ויאמר בלעם אל־מלאך יי Nu. 22, 34.
ויאמר מלאך יי Num. 22, 35.
אולי יקרה יי Num. 23, 3.
וישם יי דבר בפי Num. 23, 5.
לא זעם יי Num. 23, 8.
אשר ישים יי בפי Num. 23, 12.
ויקר יי אל־בלעם Num. 23, 16.
מה־דבר יי Num. 23, 17.
יי אלהיו עמו Num. 23, 21.
אשר־ידבר יי Num. 23, 26. 24, 13.
טוב בעיני יי לברך Num. 24, 1.
כאהלים נטע יי Num. 24, 6.
מנעך יי מכבוד Num. 24, 11.
לעבר את־פי יי Num. 24, 13.
ויחר־אף־יי Num. 25, 3.
וישב חרון אף־יי Num. 25, 4.
כאשר צוה יי Num. 26, 4. 27, 11.
בהצותם על־יי Num. 26, 9.
כי־אמר יי להם Num. 26, 65.
אש־זרה לפני יי Num. 26, 61.
חנעדים על־יי Num. 27, 3.
את־משפטן לפני יי Num. 27, 5.
וידבר משה אל־יי Num. 27, 15.
יפקד יי אלהי הרוחת Num. 27, 16.
עדת יי כצאן Num. 27, 17.
במשפט האורים לפני יי Nu. 27, 21.
כאשר דבר יי Num. 27, 23.
ככל אשר־צוה יי Num. 30, 1.
הדבר אשר צוה יי Num. 30, 2.
החקים אשר צוה יי Num. 30, 17.
וידבר יי אל־משה Num. 31, 1. 33, 50. 34, 1. 16. 35, 1. 10.
נקמת יי במדין Num. 31, 3.
כאשר צוה יי Num. 31, 7. 31. 41. 47. 36, 10.
המגפה בעדת יי Num. 31, 16.
אשר צוה יי Num. 31, 21.
ויאמר יי אל־משה Num. 31, 25.
לאלעזר הכהן תרומת יי Nu. 31, 29.
משמרת משכן יי Num. 31, 30. 47.
מכס תרומת יי Num. 31, 41.
ונקרב את־קרבן יי Num. 31, 50.
על־נפשתיט לפני יי Num. 31, 50.
לבני־ישראל לפני יי Num. 31, 54.
הכח יי לפני עדת Num. 32, 4.
אשר־נתן להם יי Num. 32, 9.
ויחר־אף יי ביום Num. 32, 10.
מלאו אחרי יי Num. 32, 12.
ויחר־אף יי Num. 32, 13.
העשה הרע בעיני יי Num. 32, 13.
על חרון אף־יי Num. 32, 14.
תחלצו לפני יי Num. 32, 20.
את־הירדן לפני יי Num. 32, 21.
ונכבשה הארץ לפני יי Num. 32, 22.
לאחזה לפני יי Num. 32, 22.
חלוץ צבא לפני יי Num. 32, 27.
חלוץ למלחמה לפני יי Nu. 32, 29.
דבר יי אל־עבדיך Num. 32, 31.
חלוצים לפני יי Num. 32, 32.
למסעיהם על־פי יי Num. 33, 2.
אשר חכת יי Num. 33, 4.
עשה יי שפטים Num. 33, 4.
על־פי יי Num. 33, 38.
בגורל אשר צוה יי Num. 34, 13.
אלה אשר צוה יי Num. 34, 29.
אני יי שכן Num. 35, 34.
את־אדני צוה יי Num. 36, 2.
על־פי יי לאמר Num. 36, 5.
הדבר אשר צוה יי Num. 36, 6.
והמשפטים אשר צוה יי Nu. 36, 13.
אשר צוה יי אתו Dt. 1, 3.
יי אלהינו דבר אלינו Dt. 1, 6.
אשר נשבע יי לאבתיכם Dt. 1, 8.
יי אלהיכם הרבה אתכם Dt. 1, 10.
יי אלהי אבותכם Dt. 1, 11.
צוה יי אלהינו אתנו Dt. 1, 19.
אשר־יי אלהינו נתן לנו Dt. 1, 20. 35. 2, 29.
ראה נתן יי אלהיך Dt. 1, 21.
דבר יי אלהי אבתיך Dt. 1, 21.
את־פי יי אלהיכם Dt. 1, 26.
בשנאת יי אתנו הוציאנו Dt. 1, 27.
יי אלהיכם ההלך לפניכם Dt. 1, 30.
אשר נשאך יי אלהיך Dt. 1, 31.
וישמע יי את־קול Dt. 1, 34.
התאנף יי בגללכם Dt. 1, 37.
אשר־צונו יי אלהינו Dt. 1, 41.
ויאמר יי אלי Dt. 1, 42. 2, 1. 9. 17. 31. 3, 1. 26. 5, 25. 9, 13. 10, 11.
ותמרו את־פי יי Dt. 1, 43.
ותבכו לפני יי Dt. 1, 45.
ולא־שמע יי בקלכם Dt. 1, 45.
כאשר דבר יי אלי Dt. 2, 1.
כי יי אלהיך ברכך Dt. 2, 7.
יי אלהיך עמך Dt. 2, 7.
אשר־נתן יי להם Dt. 2, 12.
כאשר נשבע יי להם Dt. 2, 14.
וישמידם יי מפניהם Dt. 2, 21.
הקשה יי אלהיך את־רוחו Dt. 2, 30.
ויתנהו יי אלהינו Dt. 2, 33.
נתן יי אלהינו לפנינו Dt. 2, 36.
צוה יי אלהינו Dt. 2, 36.
ויתן יי אלהינו בידנו Dt. 3, 3.
יי אלהיכם נתן לכם Dt. 3, 18.
יניח יי ׀ לאחיכם Dt. 3, 20.
אשר יי אלהיכם Dt. 3, 20.
עשה יי אלהיכם Dt. 3, 21.
כן־יעשה יי Dt. 3, 21.
כי יי אלהיכם Dt. 3, 22.
ואתחנן אל־יי Dt. 3, 23.
ויתעבר יי בי למענכם Dt. 3, 26.
יי אלהי אבתיכם Dt. 4, 1.
מצות יי אלהיכם Dt. 4, 2.
אשר־עשה יי בבעל Dt. 4, 3.
כאשר צויני יי אלהי Dt. 4, 5.
עמדת לפני יי Dt. 4, 10.
יי אלי הקהל־לי Dt. 4, 10.
וידבר יי אליכם Dt. 4, 12.
ואתי צוה יי Dt. 4, 14.
ביום דבר יי אליכם Dt. 4, 15.
אשר חלק יי אלהיך Dt. 4, 19.
ואתכם לקח יי Dt. 4, 20.
יי אלהיך נתן לך Dt. 4, 21. 40.
ברית יי אלהיכם Dt. 4, 23.
אשר צוך יי אלהיך Dt. 4, 23.
כי יי אלהיך אש אכלה Dt. 4, 24.
הרע בעיני יי־אלהיך Dt. 4, 25.

Digitized by Google

והסיך י־י אתכם Dt. 4, 27.
ינחג י־י אתכם Dt. 4, 27.
ובקשתם משם את־י־י Dt. 4, 29.
ושבת עד־י־י Dt. 4, 30.
אל־רחום י־י אלהיך Dt. 4, 31.
עשה לכם י־י אלהיכם Dt. 4, 34.
כי י־י הוא אלהים Dt. 4, 35. 39.
י־י אלהינו כרת עמנו Dt. 5, 2.
כרת י־י את־הברית Dt. 5, 3.
פנים ׀ בפנים דבר י־י Dt. 5, 4.
אנכי עמד בין־י־י Dt. 5, 5.
לחגיד לכם את־דבר י־י Dt. 5, 5.
אנכי י־י אלהיך Dt. 5, 6. 9.
לא תשא את־שם־י־י אלהיך לשוא Dt. 5, 11.
כי לא ינקה י־י Dt. 5, 11.
כאשר צוך ׀ י־י אלהיך Dt. 5, 12. 16.
ויצאך י־י אלהיך משם Dt. 5, 15.
על־כן צוך י־י אלהיך Dt. 5, 15.
אשר־י־י אלהיך נתן לך Dt. 5, 16.
הדברים האלה דבר י־י Dt. 5, 19.
תראנו י־י אלהינו Dt. 5, 21.
לשמע את־קול י־י Dt. 5, 22.
יאמר י־י אלהינו Dt. 5, 24.
ידבר י־י אלהינו Dt. 5, 24.
וישמע י־י את־קול Dt. 5, 25.
אשר צוה י־י אלהיכם Dt. 5, 30. 6, 1.
תירא את־י־י אלהיך Dt. 6, 2.
כאשר דבר י־י Dt. 6, 3. 19.
שמע ישראל י־י אלהינו Dt. 6, 4.
י־י ׀ אחד Dt. 6, 4.
ואהבת את י־י אלהיך Dt. 6, 5.
כי יביאך ׀ י־י אלהיך Dt. 6, 10.
פן־תשכח את־י־י Dt. 6, 12.
י־י אלהיך תירא Dt. 6, 13.
אל קנא י־י אלהיך Dt. 6, 15.
פן־יחרה אף־י־י Dt. 6, 15.
לא תנסו את־י־י Dt. 6, 16.
תשמרון את־מצות י־י Dt. 6, 17.
הישר והטוב בעיני י־י Dt. 6, 18.
אשר נשבע י־י לאבתיך Dt. 6, 18.
אשר צוה י־י אלהינו Dt. 6, 20.
ויציאנו י־י ממצרים Dt. 6, 21.
ויתן י־י אותת ומפתים Dt. 6, 22.
ויצונו י־י לעשות Dt. 6, 24.
לפני י־י אלהינו Dt. 6, 25.
כי יביאך י־י אלהיך Dt. 7, 1.
ונתנם י־י אלהיך Dt. 7, 2.
וחרה אף־י־י בכם Dt. 7, 4.
בחר ׀ י־י אלהיך Dt. 7, 6.
חשק י־י בכם Dt. 7, 7.
כי מאהבת י־י אתכם Dt. 7, 8.
הוציא י־י אתכם Dt. 7, 8.
וידעת כי־י־י אלהיך Dt. 7, 9.
ושמר י־י אלהיך Dt. 7, 12.
והסיר י־י ממך כל־חלי Dt. 7, 15.
אשר י־י אלהיך נתן לך Dt. 7, 16.
אשר־עשה י־י אלהיך Dt. 7, 18.
הוצאך י־י אלהיך Dt. 7, 19.
כן־יעשה י־י אלהיך Dt. 7, 19.
ישלח י־י אלהיך בם Dt. 7, 20.
כי־י־י אלהיך בקרבך Dt. 7, 21.
ונשל י־י אלהיך Dt. 7, 22.
ונתנם י־י אלהיך לפניך Dt. 7, 23.
תועבת י־י אלהיך הוא Dt. 7, 25.
פי י־י יחיה האדם Dt. 8, 3.
י־י אלהיך מיסרך Dt. 8, 5.
ושמרת את־מצות י־י Dt. 8, 6.
י־י אלהיך מביאך אל־ארץ Dt. 8, 7.
וברכת את־י־י אלהיך Dt. 8, 10.
פן תשכח את־י־י אלהיך Dt. 8, 11.
ושכחת את־י־י אלהיך Dt. 8, 14.
וזכרת את־י־י אלהיך Dt. 8, 18.
תשכח את־י־י אלהיך Dt. 8, 19.
כגוים אשר י־י מאביד Dt. 8, 20.
תשמעון בקול י־י אלהיכם Dt. 8, 20.
י־י אלהיך הוא־העבר Dt. 9, 3.
כאשר דבר י־י לך Dt. 9, 3.

בהדקך י־י אלהיך אתם Dt. 9, 4.
חבריאני י־י לרשת Dt. 9, 4.
וברשעת הגוים האלה י־י מורישם Dt. 9, 4.
ברשעת ׀ הגוים האלה י־י אלהיך Dt. 9, 5.
נשבע י־י לאבתיך Dt. 9, 5.
י־י אלהיך נתן לך Dt. 9, 6.
הקצפת את־י־י Dt. 9, 7.
ובחרב הקצפתם את־י־י Dt. 9, 8.
ויתאנף י־י בכם Dt. 9, 8.
אשר־כרת י־י עמכם Dt. 9, 9.
ויתן י־י אלי Dt. 9, 10.
אשר דבר י־י עמכם Dt. 9, 10.
נתן י־י אלי Dt. 9, 11.
ויאמר י־י אלי קום Dt. 9, 12. 10, 11.
ויאמר י־י אלי Dt. 9, 13.
אשר־צוה י־י אתכם Dt. 9, 16.
ואתנפל לפני י־י Dt. 9, 18.
לעשות הרע בעיני י־י Dt. 9, 18.
אשר קצף י־י עליכם Dt. 9, 19.
וישמע י־י אלי Dt. 9, 19.
התאנף י־י מאד Dt. 9, 20.
מקצפים הייתם את־י־י Dt. 9, 22.
ובשלח י־י אתכם Dt. 9, 23.
ותמרו את־פי י־י Dt. 9, 23.
ממרים הייתם עם־י־י Dt. 9, 24.
ואתנפל לפני י־י Dt. 9, 25.
התנפלתי כי־אמר י־י Dt. 9, 25.
ואתפלל אל־י־י Dt. 9, 26.
מבלי יכלת י־י Dt. 9, 28.
בעת ההוא אמר י־י Dt. 10, 1.
אשר דבר י־י אליכם Dt. 10, 4.
כאשר צוני י־י Dt. 10, 5.
הבדיל י־י את־שבט הלוי Dt. 10, 8.
את־ארון ברית־י־י Dt. 10, 8.
י־י הוא נחלתו Dt. 10, 9.
דבר י־י אלהיך לו Dt. 10, 9.
וישמע י־י אלי Dt. 10, 10.
לא־אבה י־י השחיתך Dt. 10, 10.
מה י־י אלהיך Dt. 10, 12.
ליראה את־י־י אלהיך Dt. 10, 12.
ולעבד את־י־י אלהיך Dt. 10, 12.
לשמר את־מצות י־י Dt. 10, 13.
חשק י־י לאהבה אותם Dt. 10, 15.
כי י־י אלהיכם הוא Dt. 10, 17.
את־י־י אלהיך תירא Dt. 10, 20.
שמך י־י אלהיך Dt. 10, 22.
ואהבת את י־י אלהיך Dt. 11, 1.
מוסר י־י אלהיכם Dt. 11, 2.
ויאבדם י־י עד היום הזה Dt. 11, 4.
כל־מעשה י־י הגדל Dt. 11, 7.
נשבע י־י לאבתיכם Dt. 11, 9. 21.
ארץ אשר־י־י אלהיך Dt. 11, 11.
עיני י־י אלהיך בה Dt. 11, 12.
וחרה אף־י־י בכם Dt. 11, 17.
לאהבה את־י־י אלהיכם Dt. 11, 22.
והוריש י־י את־כל־הגוים Dt. 11, 23.
ומוראכם יתן י־י אלהיכם Dt. 11, 25.
אל־מצות י־י אלהיכם Dt. 11, 27. 28.
כי יביאך י־י אלהיך Dt. 11, 29.
אשר־י־י אלהיכם נתן לכם Dt. 11, 31.
אשר נתן י־י אלהי אבתיך Dt. 12, 1.
אשר־יבחר י־י אלהיכם Dt. 12, 5.
ואכלתם־שם לפני י־י Dt. 12, 7.
אשר ברכך י־י אלהיך Dt. 12, 7.
אשר־י־י אלהיך נתן לך Dt. 12, 9. 15, 7. 16, 18. 20. 17, 2. 14. 18, 9. 19, 1. 2. 10. 14. 20, 16. 21, 1. 23. 24, 4. 25, 15. 19. 26, 1. 2.
אשר־יבחר י־י אלהיכם Dt. 12, 10.
אשר־יבחר י־י Dt. 12, 11. 14. 18. 21. 26. 14, 24. 25.
ושמחתם לפני י־י Dt. 12, 12.
כברכת י־י אלהיך Dt. 12, 15.
לפני י־י אלהיך תאכלנו Dt. 12, 18.
ושמחת לפני י־י Dt. 12, 18. 16, 11.
כי־ירחיב י־י אלהיך Dt. 12, 20.

אשר נתן י־י לך Dt. 12, 21.
הישר בעיני י־י Dt. 12, 25.
על־מזבח י־י אלהיך Dt. 12, 27 (bis).
והישר בעיני י־י אלהיך Dt. 12, 28.
כי־יכרית י־י אלהיך Dt. 12, 29.
כל־תועבת י־י Dt. 12, 31.
כי מנסה י־י אלהיכם Dt. 13, 4.
אהבים את־י־י אלהיכם Dt. 13, 4.
אחרי י־י אלהיכם Dt. 13, 5.
דבר־סרה על־י־י Dt. 13, 6.
אשר צוך י־י אלהיך Dt. 13, 6.
מעל י־י אלהיך Dt. 13, 11.
י־י אלהיך נתן לך לשבת Dt. 13, 13.
ישוב י־י מחרון אפו Dt. 13, 18.
כי תשמע בקול י־י Dt. 13, 19.
הישר בעיני י־י אלהיך Dt. 13, 19.
בחר י־י לחיות לו לעם Dt. 14, 2.
ואכלת לפני ׀ י־י אלהיך Dt. 14, 23.
ליראה את־י־י אלהיך Dt. 14, 23.
יברכך י־י אלהיך Dt. 14, 24. 29.
ואכלת שם לפני י־י Dt. 14, 26.
כי־ברך יברכך י־י Dt. 15, 4.
י־י אלהיך נתן־לך Dt. 15, 4. 16, 5.
שמוע תשמע בקול י־י Dt. 15, 5.
י־י אלהיך ברכך Dt. 15, 6.
וקרא עליך אל־י־י Dt. 15, 9.
יברכך י־י אלהיך Dt. 15, 10. 23, 21.
אשר ברכך י־י אלהיך Dt. 15, 14.
ויפדך י־י אלהיך Dt. 15, 15. 24, 18.
וברכך י־י אלהיך Dt. 15, 18.
לפני י־י אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
אשר־יבחר י־י Dt. 15, 20.
הוציאך י־י אלהיך Dt. 16, 1.
המקום אשר־יבחר י־י Dt. 16, 6. 17, 8.
במקום אשר יבחר י־י Dt. 16, 7. 11, 15.
יברכך י־י אלהיך Dt. 16, 10. 15.
זכורת את־פני ׀ י־י Dt. 16, 16.
את־פני י־י ריקם Dt. 16, 16.
אצל מזבח י־י אלהיך Dt. 16, 21.
אשר שנא י־י אלהיך Dt. 16, 22.
כברכת י־י אלהיך Dt. 16, 27.
כי תועבת י־י אלהיך חוא Dt. 17, 1.
הרע בעיני י־י אלהיך Dt. 17, 2.
אשר יבחר י־י Dt. 17, 10. 15. 18, 6. 26, 2.
לשרת שם את־י־י Dt. 17, 12.
ליראה את־י־י ונחלתו יאכלון Dt. 17, 19.
אשר י־י ונחלתו יאכלון Dt. 18, 1.
י־י הוא נחלתו Dt. 18, 2.
בחר י־י אלהיך Dt. 18, 5.
לשרת בשם־י־י Dt. 18, 5.
ושרת בשם י־י אלהיו Dt. 18, 7.
העמדים שם לפני י־י Dt. 18, 7.
כי־תועבת י־י Dt. 18, 12.
התועבת האלה י־י Dt. 18, 12.
תמים תהיה עם י־י Dt. 18, 13.
נתן לך י־י אלהיך Dt. 18, 14.
יקים לך י־י אלהיך Dt. 18, 15.
מעם י־י אלהיך Dt. 18, 16.
לשמע את־קול י־י Dt. 18, 16.
ויאמרו י־י אלי Dt. 18, 17.
אשר לא־דברו י־י Dt. 18, 21.
ידבר הנביא בשם י־י Dt. 18, 22.
הדבר אשר לא־דברו י־י Dt. 18, 22.
כי־יכרית י־י אלהיך Dt. 19, 1.
ינחילך י־י אלהיך Dt. 19, 3.
ואם־ירחיב י־י אלהיך Dt. 19, 8.
לאהבה את־י־י אלהיך Dt. 19, 9.
הריב לפני י־י Dt. 19, 17.
כי־י־י אלהיך עמך Dt. 20, 1.
י־י אלהיכם ההלך עמכם Dt. 20, 4.
ונתנה י־י אלהיך Dt. 20, 13.
אשר נתן י־י אלהיך לך Dt. 20, 14.
כאשר צוך י־י אלהיך Dt. 20, 17.
כי בם בחר י־י אלהיך Dt. 21, 5.
ולברך בשם י־י Dt. 21, 5.
אשר־פדית י־י Dt. 21, 8.
תעשה הישר בעיני י־י Dt. 21, 9.

וניתנו י־י אלהיך בידך Dt. 21, 10.
תועבת י־י אלהיך Dt. 22, 5. 23, 19. 25, 16.
וכרות שפכה בקהל י־י Dt. 23, 2.
לא־יבא ממזר בקהל י־י Dt. 23, 3.
לא־יבא לו בקהל י־י Dt. 23, 3.
בקהל י־י Dt. 23, 4. (bis) 9.
ולא־אבה י־י אלהיך Dt. 23, 6.
וידהפך י־י אלהיך Dt. 23, 6.
כי־אוהבך י־י אלהיך Dt. 23, 6.
י־י אלהיך מתהלך Dt. 23, 15.
בית י־י אלהיך Dt. 23, 19.
דרש ידרשנו י־י Dt. 23, 22.
תועבת חוא לפני י־י Dt. 24, 4.
זכור את אשר־עשה י־י Dt. 24, 9.
צדקה לפני י־י אלהיך Dt. 24, 13.
יקרא עליך אל־י־י Dt. 24, 15.
למען יברכך י־י Dt. 24, 19.
והיה בתניח י־י Dt. 25, 19.
נשבע י־י לאבתיכו Dt. 26, 3.
לפני מזבח י־י אלהיך Dt. 26, 4.
ואמרת לפני ׀ י־י Dt. 26, 5.
ונצעק אל־י־י Dt. 26, 7.
וישמע י־י את־קלנו Dt. 26, 7.
ויוצאנו י־י ממצרים Dt. 26, 8.
והנחתו לפני י־י Dt. 26, 10.
והשתחויית לפני י־י Dt. 26, 10.
נתן־לך י־י אלהיך Dt. 26, 11.
ואמרת לפני י־י אלהיך Dt. 26, 13.
שמעתי בקול י־י Dt. 26, 14.
י־י אלהיך מצוך Dt. 26, 16.
את־י־י האמרת היום Dt. 26, 17.
י־י אלהיך נתן לך Dt. 27, 2. 3. 28, 8.
כאשר דבר י־י Dt. 27, 3.
תבנה את־מזבח י־י Dt. 27, 6.
ושחטת לפני י־י Dt. 27, 7.
ושמעת בקול י־י Dt. 27, 10.
תועבת י־י Dt. 27, 15.
תשמע בקול י־י Dt. 28, 1. 2.
ונתנך י־י אלהיך Dt. 28, 1.
יתן י־י את־אויביך Dt. 28, 7.
יצו י־י אתך Dt. 28, 8.
יקימך י־י לו לעם Dt. 28, 9.
תשמר את־מצות י־י Dt. 28, 9.
כי שם י־י נקרא עליך Dt. 28, 10.
נשבע י־י לאבתיך Dt. 28, 11.
יפתח י־י ׀ לך Dt. 28, 12.
ונתנך י־י לראש Dt. 28, 13.
מצות ׀ י־י אלהיך Dt. 28, 13.
בקול י־י אלהיך Dt. 28, 15.
ידבק י־י בך Dt. 28, 21.
יככה י־י בשחפת Dt. 28, 22.
יתן י־י את־מטר ארצך Dt. 28, 24.
יתנך י־י ׀ נגף Dt. 28, 25.
יככה י־י בשחין Dt. 28, 27. 35.
יככה י־י בשגעון Dt. 28, 28.
יולך י־י אתך Dt. 28, 36.
ינהגך י־י שמה Dt. 28, 37.
שמעת בקול י־י Dt. 28, 45.
לא־עבדת את־י־י Dt. 28, 47.
ישלחנו י־י בך Dt. 28, 48.
ישא י־י עליך Dt. 28, 49.
נתן י־י אלהיך לך Dt. 28, 52.
נתן־לך י־י אלהיך Dt. 28, 53.
את י־י אלהיך Dt. 28, 58.
והפלא י־י את־מכתך Dt. 28, 59.
יעלם י־י עליך Dt. 28, 61.
לא שמעת בקול י־י Dt. 28, 62.
שש י־י עליכם Dt. 28, 63.
וישיש י־י עליכם Dt. 28, 63.
והפיצך י־י בכל־העמים Dt. 28, 64.
ונתן י־י לך שם Dt. 28, 65.
והשיבך י־י ׀ ממצרים Dt. 28, 68.
אשר צוה י־י את־משה Dt. 28, 69.
אשר עשה י־י Dt. 29, 1.
נתן י־י לכם לב Dt. 29, 3.
אני י־י אלהיכם Dt. 29, 5.
לפני י־י אלהיכם Dt. 29, 9.

Digitized by Google

לעבך בברית י״י Dt. 29, 11.
י״י אלהיך כרת עמך Dt. 29, 11.
לפני י״י אלהינו Dt. 29, 14.
מעם י״י אלהינו Dt. 29, 17.
לא־יאבה י״י סלח־לו Dt. 29, 19.
אז יעשן אף־י״י Dt. 29, 19.
ומחה י״י את־שמו Dt. 29, 19.
והבדילו י״י לרעה Dt. 29, 20.
אשר־חלה י״י בה Dt. 29, 21.
הנך י״י באפו Dt. 29, 22.
עשה י״י ככה לארץ Dt. 29, 23.
עזבו את־ברית י״י Dt. 29, 24.
ויחר־אף י״י Dt. 29, 26.
ויתשם י״י Dt. 29, 27.
אשר הדיחך י״י Dt. 30, 1.
ושבת עד־י״י אלהיך Dt. 30, 2.
ושב י״י אלהיך Dt. 30, 3
חפיצך י״י אלהיך Dt. 30, 3.
יקבצך י״י אלהיך Dt. 30, 4.
והביאך י״י אלהיך Dt. 30, 5.
ומל י״י אלהיך Dt. 30, 6.
לאהבה את־י״י אלהיך Dt. 30, 6. 16. 20.
ונתן י״י אלהיך Dt. 30, 7.
ושמעת בקול י״י Dt. 30, 8.
והותירך י״י אלהיך Dt. 30, 9.
כי י׳ ישוב י״י Dt. 30, 9.
כי תשמע בקול י״י Dt. 30, 10.
כי תשוב אל־י״י Dt. 30, 10.
וברכך י״י אלהיך Dt. 30, 16.
נשבע י״י לאבתיך Dt. 30, 20.
י״י אלהיך הוא ׳ עבר Dt. 31, 3.
כאשר דבר י״י Dt. 31, 3.
ועשה י״י להם Dt. 31, 4.
ונתנם י״י לפניכם Dt. 31, 5.
כי ׳ י״י אלהיך הוא Dt. 31, 6.
נשבע י״י לאבתם Dt. 31, 7.
ארון ברית י״י Dt. 31, 9. 25. 26.
לראות את־פני י״י Dt. 31, 11.
ויראו את־י״י Dt. 31, 12.
ליראה את־י״י Dt. 31, 13.
ויאמר י״י אל־משה Dt. 31, 14. 16.
וירא י״י באהל Dt. 31, 15.
היתם עם־י״י Dt. 31, 27.
הרע בעיני י״י Dt. 31, 29
כי שם י״י אקרא Dt. 32, 3.
הל י״י תגמלו־זאת Dt. 32, 6.
כי חלק י״י עמו Dt. 32, 9.
י״י בדד ינחנו Dt. 32, 12.
וירא י״י וינאץ Dt. 32, 19.
כי־ידין י״י עמו Dt. 32, 36.
ודבר י״י אל־משה Dt. 32, 48.
ויאמר י״י מסיני Dt. 33, 2.
שמע י״י קול יהודה Dt. 32, 7.
ברך י״י חילו Dt. 33, 11.
לבנימן אמר ידיד י״י Dt. 33, 12.
מברכת י״י ארצו Dt. 33, 13.
צדקת י״י עשה Dt. 33, 21.
ומלא ברכת י״י Dt. 33, 23.
ויראהו י״י Dt. 34, 1.
ויאמר י״י אליו Dt. 34, 4.
משה עבד־י״י D. 34. 5.
על־פי י״י Dt. 34, 5.
ציה י״י את־משה Dt. 34, 9.
משה עבד־י״י Jos. 1, 1. 13. 15. 8, 31. 33. 11, 12. 12, 6. 13, 8. 14, 7. 18, 7. 22, 2. 4. 5.
ויאמר י״י אל־יהושע Jos. 1, 1.
כי עמך י״י אלהיך Jos. 1, 9.
י״י אלהיכם נתן לכם Jos. 1, 11.
י״י אלהיכם מניח לכם Jos. 1, 13.
עד אשר־יניח י״י Jos. 1, 15.
י״י אלהיכם נתן להם Jos. 1, 15.
יהיה י״י אלהיך עמך Jos. 1, 17.
נתן י״י לכם את הארץ Jos. 2, 9.
הוביש י״י את־מי Jos. 2, 10.
י״י אלהיכם הוא אלהים Jos. 2, 11.
והיה בתת י״י לנו Jos. 2, 14.

נתן י״י בידנו Jos. 2, 24.
ארון בריתי־י״י Jos. 3, 3.
מחר יעשה י״י בקרבכם Jos. 3, 5.
ויאמר י״י אל־יהושע Jos. 3, 7.
ושמעו את־דברי י״י Jos. 3, 9.
נשאי ארון י״י Jos. 3, 13.
נשאי הארון בריתי־י״י Jos. 3, 17. 4, 18.
ויאמר י״י אל־יהושע Jos. 4, 1. 15. 5, 9. 6, 2. 7, 10. 8, 1. 18. 10, 8. 11, 6
עברו לפני ארון י״י Jos. 4, 5.
מפני ארון בריתי־י״י Jos. 4, 7.
דבר י״י אל־יהושע Jos. 4, 8.
אשר־צוה י״י את־יהושע Jos. 4, 10.
עברו לפני י״י למלחמה Jos. 4, 13.
גדל י״י את־יהושע Jos. 4, 14.
אשר־הוביש י״י אלהיכם Jos. 4, 23.
כאשר עשה י״י אלהיכם Jos. 4, 23.
יד י״י כי חזקה היא Jos. 4, 24.
אשר הוביש י״י את־מי Jos. 5, 1.
אמר י״י אל־יהושע Jos. 5, 2.
לא־שמעו בקול י״י Jos. 5, 6.
אשר נשבע י״י Jos. 5, 6 (bis).
שר־צבא י״י אל־יהושע Jos. 5, 15.
יובלים לפני ארון י״י Jos. 6, 6.
יעבר לפני ארון י״י Jos. 6, 7.
היובלים לפני י״י Jos. 6, 8.
וארון ברית י״י הלך Jos. 6, 8.
ויסב ארון־י״י את־העיר Jos. 6, 11.
וישאו הכהנים את־ארון י״י Jos. 6, 12.
לפני ארון י״י הלכים Jos. 6, 13.
אחרי ארון י״י הולך Jos. 6, 13.
נתן י״י לכם את־העיר Jos. 6, 16.
אוצר בית־י״י Jos. 6, 24.
ארור האיש לפני־י״י Jos. 6, 26.
ויהי י״י את־יהושע Jos. 6, 27.
לפני ארון י״י עד־הערב Jos. 7, 6.
אמר י״י אלהי ישראל Jos. 7, 13.
אשר־ילכדנה י״י Jos. 7, 14 (ter).
ויצקם לפני י״י Jos. 7, 23.
יעכרך י״י ביום הזה Jos. 7, 25.
וישב י״י מחרון אפו Jos. 7, 26.
ונתנה י״י אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
כדבר י״י תעשו Jos. 8, 8.
כדבר י״י אשר צוה Jos. 8, 27.
נשאי ׳ ארון בריתי־י״י Jos. 8, 33.
לשם י״י אלהיך Jos. 9, 9.
פי י״י לא שאלו Jos. 9, 14
צוה י״י אלהיך Jos. 9, 24.
ולמזבח י״י עד־היום Jos. 9, 27.
ויחמם י״י לפני ישראל Jos. 10, 10.
תת י״י את־האמרי Jos. 10, 12.
לשמע י״י בקול איש Jos. 10, 14.
כי י״י נלחם לישראל Jos. 10, 14.
נתנם י״י אלהיכם Jos. 10, 19.
ככה יעשה י״י Jos. 10, 25.
ויתן י״י גם־אותה Jos. 10, 30
ויתן י״י את־לכיש Jos. 10, 32.
כאשר צוה י״י Jos. 10, 40.
י״י אלהי ישראל נלחם Jos. 10, 42.
ויתנם י״י ביד־ישראל Jos. 11, 8.
כאשר אמר־לו י״י Jos. 11, 9.
צוה י״י את־משה Jos. 11, 15 (bis). 20. 14, 5.
דבר י״י אל־משה Jos. 11, 23.
ויאמר י״י אליו Jos. 13, 1.
אשי י״י־אלהי ישראל Jos. 13, 14.
י״י אלהי ישראל Jos. 13, 33.
אחרי י״י אלהי Jos. 14, 8. 9. 14.
החיה י״י אותי Jos. 14, 10.
דבר י״י את־הדבר Jos. 14, 10.
דבר י״י ביום ההוא Jos. 14, 12.
אולי י״י אותי Jos. 14, 12.
כאשר דבר י״י Jos. 14, 12.
אל־פי י״י ליהושע Jos. 15, 13.
י״י צוה את־משה Jos. 17, 4.
אל־פי י״י נחלה Jos. 17, 4.
עד־כה ברכני י״י Jos. 17, 14.

אשר נתן לכם י״י Jos. 18, 3.
לפני י״י אלהינו Jos. 18, 6.
כהנת י״י נחלתו Jos. 18, 7.
גורל לפני י״י בשלה Jos. 18, 8.
גורל בשלה לפני י״י Jos. 18, 10.
על־פי י״י נתנו לו Jos. 19, 50.
בשלה לפני י״י Jos. 19, 51.
וידבר י״י אל יהושע Jos. 20, 1.
י״י צוה ביד־משה Jos. 21, 2.
אל־פי י״י את־העירים Jos. 21, 3.
צוה י״י ביד־משה Jos. 21, 8.
ויתן י״י לישראל Jos. 21, 41.
וינח י״י להם מסביב Jos. 21, 42.
נתן י״י בידם Jos. 21, 42.
אשר דבר י״י Jos. 21, 43.
מצות י״י אלהיכם Jos. 22, 3.
חניח י״י אלהיכם Jos. 22, 4.
לאהבה את־י״י אלהיכם Jos. 22, 5. 23, 11.
על־פי י״י ביד־משה Jos. 22, 9.
לשוב היום מאחרי י״י Jos. 22, 16.
ויהי הנגף בעדת י״י Jos. 22, 17.
תשבו היום מאחרי י״י Jos. 22, 18.
אחזת י״י אשר שכן־שם Jos. 22, 19.
משכן י״י Jos. 22, 19.
מזבח י״י אלהינו Jos. 22, 19.
אל ׳ אלהים ׳ י״י Jos. 22, 22 (bis).
לשוב מאחרי י״י Jos. 22, 23.
זבחי שלמים י״י הוא יבקש Jos. 22, 23.
וגבול נתן־י״י Jos. 22, 25.
ירא את־י״י Jos. 22, 25.
לעבד את־עבדת י״י Jos. 22, 27.
תבנית מזבח י״י Jos. 22, 28.
מאחרי י״י לבנות מזבח Jos. 22, 29.
מלבד מזבח י״י אלהינו Jos. 22, 29.
כי־בתוכנו י״י Jos. 22, 31.
מיד י״י Jos. 22, 31.
כי י״י האלהים Jos. 22, 34.
אשר־הניח י״י Jos. 23, 1.
עשה י״י אלהיכם Jos. 23, 3.
כי י״י אלהיכם Jos. 23, 3. 10.
דבר י״י אלהיכם לכם Jos. 23, 5.
ויורש י״י מפניכם Jos. 23, 9.
יוסיף י״י אלהיכם Jos. 23, 13.
נתן לכם י״י אלהיכם Jos. 23, 13. 15.
דברי י״י אלהיכם עליכם Jos. 23, 14. 15.
ברית י״י אלהיכם Jos. 23, 16.
וחרה אף־י״י בכם Jos. 23, 16.
כה־אמר י״י אלהי ישראל Jos. 24, 2.
ויצעקו אל־י״י Jos. 24, 7.
יראו את־י״י Jos. 24, 14.
ועבדו את־י״י Jos. 24, 14.
לעבד את־י״י Jos. 24, 15. 19.
נעבד את־י״י Jos. 24, 15. 18.
חלילה לנו מעזב את־י״י Jos. 24, 16.
כי י״י אלהינו Jos. 24, 17.
ויגרש י״י את־כל־העמים Jos. 24, 18.
כי תעזבו את־י״י Jos. 24, 20.
את־י״י נעבד Jos. 24, 21.
את־י״י לעבד Jos. 24, 22.
אל־י״י אלהי ישראל Jos. 24, 23.
את־י״י אלהינו Jos. 24, 24.
אשר במקדש י״י Jos. 24, 26.
כל־אמרי י״י Jos. 24, 27.
בן־נון עבד י״י Jos. 24, 29.
ויעבד ישראל את־י״י Jos. 24, 31.
כל מעשה י״י Jos. 24, 31.
ויאמר י״י יהודה יעלה Jud. 1, 2.
ויתן י״י את־הכנעני Jud. 1, 4.
ויהי י״י את־יהודה Jud. 1, 19.
ויעל מלאך־י״י Jud. 2, 1.
ויהי כדבר מלאך י״י Jud. 2, 4.
ויעבדו העם את־י״י Jud. 2, 7.
כל־מעשה י״י Jud. 2, 7.
יהושע בן־נון עבד י״י Jud. 2, 8.
לא־ידעו את־י״י Jud. 2, 10.
את־הרע בעיני י״י Jud. 2, 11.

ויעזבו את־י״י Jud. 2, 12. 13.
ויכעסו את־י״י Jud. 2, 12.
ויחר־אף י״י Jud. 2, 14. 20. 3, 8.
יד־י״י היתה־בם Jud. 2, 15.
כאשר דבר י״י Jud. 2, 15.
כשבע י״י להם Jud. 2, 15.
ויקם י״י שפטים Jud. 2, 16.
לשמע מצות־י״י Jud. 2, 17.
הקים י״י להם שפטים Jud. 2, 18.
והיה י״י עם־השפט Jud. 2, 18.
כי־ינחם י״י מנאקתם Jud. 2, 18.
דרך י״י ללכת בם Jud. 2, 22.
אשר הניח י״י Jud. 3, 1.
מצות י״י אשר־צוה Jud. 3, 4.
את־הרע בעיני י״י Jud. 3, 7. 12.
וישכחו את־י״י Jud. 3, 7.
ויזעקו בני־ישראל אל־י״י Jud. 3, 9. 15. 6, 6. 10, 10.
ויקם י״י מושיע Jud. 3, 9.
ותהי עליו רוח־י״י Jud. 3, 10.
ויתן י״י בידו Jud. 3, 10.
לעשות הרע בעיני י״י Jud. 3, 12. 4, 1.
ויחזק י״י את־עגלון Jud. 3, 12.
ויקם י״י להם מושיע Jud. 3, 15.
נתן י״י את־אויביכם Jud. 3, 28.
וימכרם י״י ביד יבין Jud. 4, 2.
ויצעקו בני ישראל אל־י״י Jud. 4, 3.
הלא־צוה ׳ י״י Jud. 4, 6.
ימכר י״י את־סיסרא Jud. 4, 9.
נתן י״י את־סיסרא Jud. 4, 14.
י״י יצא לפניך Jud. 4, 14.
וידם י״י את־סיסרא Jud. 4, 15.
ברכו י״י Jud. 5, 2. 9.
י״י בצאתך משעיר Jud. 5, 4.
הרים נזלו מפני י״י Jud. 5, 5.
זה סיני מפני י״י Jud. 5, 5.
שם יתנו צדקות י״י Jud. 5, 11.
אז ירדו לשערים עם־י״י Jud. 5, 11.
עם י״י Jud. 5, 13.
אמר מלאך י״י Jud. 5, 23.
לעזרת י״י Jud. 5, 23 (bis).
יאבדו כל־אויביך י״י Jud. 5, 31.
הרע בעיני י״י Jud. 6, 1. 10, 6.
ויתנם י״י Jud. 6, 1.
ויזעקו בני־ישראל אל־י״י Jud. 6, 6. 10, 10.
זעקו בני־ישראל אל־י״י Jud. 6, 8.
וישלח י״י איש נביא Jud. 6, 8.
כה־אמר י״י Jud. 6, 8.
אני י״י אלהיכם Jud. 6, 10.
ויבא מלאך י״י Jud. 6, 11.
וירא אליו מלאך י״י Jud. 6, 12.
ויאמר אליו י״י Jud. 6, 12. 16. 7, 9.
ויש י״י עמנו Jud. 6, 13.
ממצרים העלנו י״י Jud. 6, 13.
ועתה נטשנו י״י Jud. 6, 13.
ויפן אליו י״י Jud. 6, 14.
וישלח מלאך י״י Jud. 6, 21.
ומלאך י״י הלך מעיניו Jud. 6, 21.
כי־מלאך י״י הויא Jud. 6, 22.
ראיתי מלאך י״י Jud. 6, 22.
ויאמר לו י״י שלום Jud. 6, 23.
ויקרא־לו י״י שלום Jud. 6, 24.
ויאמר לו י״י קח Jud. 6, 25.
כאשר דבר אליו י״י Jud. 6, 27.
ורוח י״י לבשה Jud. 6, 34.
ויאמר י״י אל־גדעון Jud. 7, 2. 4 5. 7.
כי־נתן י״י בידכם Jud. 7, 15.
וישם י״י את־חרב Jud. 7, 22.
בתת י״י את־זבח Jud. 8, 7.
חי־י״י Jud. 8, 19.
י״י ימשל בכם Jud. 8, 23.
ולא זכרו בני ישראל את־י״י Jud. 8, 34.
ויעזבו את־י״י Jud. 10, 6.
ויחר־אף י״י Jud. 10, 7.
ויאמר י״י אל־בני ישראל Jud. 10, 11.
ויאמרו בני־ישראל אל־י״י Jud. 10, 15.

Digitized by Google

ויעבדו את־י׳ Jud. 10, 16.
ונתן י׳ אותם לפני Jud. 11, 9.
י׳ יהיה שמע בינותינו Jud. 11, 10.
כל־דבריו לפני י׳ Jud. 11, 11.
ויתן י׳ אלהי־ישראל Jud. 11, 21.
ועתה י׳ אלהי ישראל Jud. 11, 23.
הוריש י׳ אלהינו Jud. 11, 24.
ישפט י׳ השפט Jud. 11, 27.
על־יפתח רוח י׳ Jud. 11, 29.
ויתנם י׳ בידו Jud. 11, 32.
פציתי פי אל־י׳ Jud. 11, 35.
פציתה את־פיך אל־י׳ Jud. 11, 36.
עשה לך י׳ נקמות Jud. 11, 36.
ויתנם י׳ בידי Jud. 12, 3.
לעשות הרע בעיני י׳ Jud. 13, 1.
ויראמלאך־י׳ אל־האשה Jud. 13, 3.
ויעתר מנוח אל־י׳ Jud. 13, 8.
ויאמר מלאך י׳ אל־מנוח Jud. 13, 13. 16.
ויאמר מנוח אל־מלאך י׳ Jud. 13, 15. 17.
כי־מלאך י׳ הוא Jud. 13, 16. 21.
ויאמר לו מלאך י׳ Jud. 13, 18.
ויעל מלאך־י׳ Jud. 13, 20.
יסגן עוד מלאך י׳ Jud. 13, 21.
חפץ י׳ להמיתנו Jud. 13, 23.
ויברכהו י׳ Jud. 13, 24.
ותחל רוח י׳ לפעמו Jud. 13, 25.
ותצלח עליו רוח י׳ Jud. 14, 6. 19. 15, 14.
ויקרא אל־י׳ Jud. 15, 18.
כי י׳ סר מעליו Jud. 16, 20.
ויקרא שמשון אל־י׳ Jud. 16, 28.
כי ייטיב י׳ לי Jud. 17, 13.
נכח י׳ דרככם Jud. 18, 6.
כיח י׳ אני הלך Jud. 19, 18.
אל־י׳ המצפה Jud. 20, 1.
ויאמר י׳ יהודה בתחלה Jud. 20, 18.
ויבכו לפני־י׳ Jud. 20, 23.
ויאמר י׳ עלו אליו Jud. 20, 23.
וישבו שם לפני י׳ Jud. 20, 26.
עלות ושלמים לפני י׳ Jud. 20, 26.
ויאמר י׳ עלו Jud. 20, 28.
ויגף י׳ את־בנימן Jud. 20, 35.
למה י׳ אלהי ישראל Jud. 21, 3.
מכל־שבטי ישראל אל־י׳ Jud. 21, 5.
לא־עלה אל־י׳ Jud. 21, 5. 8.
כי עשה י׳ פרץ Jud. 21, 15.
חגי־י׳ בשלו Jud. 21, 19.
סגר י׳ בעד רחמה 1 Sam. 1, 6.
עלתה בבית י׳ 1 Sam. 1, 7.
על־מזוזת היכל י׳ 1 Sam. 1, 9.
ותתפלל על־י׳ 1 Sam. 1, 10.
ותאמר י׳ צבאות 1 Sam. 1, 11.
להתפלל לפני י׳ 1 Sam. 1, 12.
ואשפך את־נפשי לפני י׳ 1 S. 1, 15.
וישתחוו לפני י׳ 1 Sam. 1, 19.
ויזכרה י׳ 1 Sam. 1, 19.
ונראה את־פני י׳ 1 Sam. 1, 22.
יקם י׳ את־דברו 1 Sam. 1, 23.
ותבאהו בית־י׳ שלו 1 Sam. 1, 24.
להתפלל אל־י׳ 1 Sam. 1, 26.
ויתן י׳ לי את־שאלתי 1 Sam. 1, 27.
כי אל דעות י׳ 2 Sam. 2, 3.
י׳ מוריש ומעשיר 1 Sam. 2, 7.
י׳ יתתו מריבו עלו 1 Sam. 2, 10.
בשמים ירעם י׳ 1 Sam. 2, 10.
משרת את־י׳ 1 Sam. 2, 11. 3, 1.
לא ידעו את־י׳ 1 Sam. 2, 12.
את־פני י׳ 1 Sam. 2, 17.
מנחת י׳ 1 Sam. 2, 17.
משרת את־פני י׳ 1 Sam. 2, 18.
ישם י׳ לך זרע 1 Sam. 2, 20.
הגיר שמואל עם־י׳ 1 Sam. 2, 21.
שמע מעברים עם־י׳ 1 Sam. 2, 24.
כי חפץ י׳ להמיתם 1 Sam. 2, 25.
גם עם־י׳ 1 Sam. 2, 26.
כה אמר י׳ 1 Sam. 2, 27.

נאם י׳ 1 Sam. 2, 30.
נאם־י׳ תלילה לי 1 Sam. 2, 30.
ודברי י׳ היה יקר 1 Sam. 3, 1.
שכב בהיכל י׳ 1 Sam. 3, 3.
ויקרא י׳ אל־שמואל 1 Sam. 3, 4.
ויסף י׳ קרא עוד שמואל 1 S. 3, 6.
טרם ידע את־י׳ 1 Sam. 3, 7.
יגלה אליו דבר־י׳ 1 Sam. 3, 7.
ויסף י׳ קרא־שמואל 1 Sam. 3, 8.
כי י׳ קרא לנער 1 Sam. 3, 8.
דבר י׳ כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
ויבא י׳ ויתיצב 1 Sam. 3, 10.
ויאמר י׳ אל־שמואל 1 Sam. 3, 11.
ויפתח את־דלתות בית־י׳ 1 S. 3, 15.
ויאמר י׳ הוא הטוב 1 Sam. 3, 18.
ויסף י׳ להראה בשלה 1 S. 3, 21.
כי־נגלה י׳ אל־שמואל 1 S. 3, 21.
בדבר י׳ 1 Sam. 3, 21.
למה נגפנו י׳ היום 1 Sam. 4, 3.
ארון בריתי־י׳ 1 Sam. 4, 3. 4. 5.
ארון י׳ בא אל־המחנה 1 S. 4, 6.
לפני ארון י׳ 1 Sam. 5, 3.
ותכבד יד־י׳ 1 Sam. 5, 6.
ויהי ארון י׳ בשדה 1 Sam. 6, 1.
מה־נעשה לארון י׳ 1 Sam. 6, 2.
ולקחתם את־ארון י׳ 1 Sam. 6, 8.
וישמו את־ארון י׳ 1 Sam. 6, 11.
הורידו את ארון י׳ 1 Sam. 6, 15.
את ארון י׳ 1 Sam. 6, 18. 21. 7, 1.
כי ראו בארון י׳ 1 Sam. 6, 19.
כי־הכה י׳ בעם 1 Sam. 6, 19.
לפני י׳ האלהים 1 Sam. 6, 20.
ויעלו את־ארון י׳ 1 Sam. 7, 1.
בית ישראל אחרי י׳ 1 Sam. 7, 2.
שבים אל־י׳ 1 Sam. 7, 3.
והכינו לבבכם אל־י׳ 1 Sam. 7, 3.
ויעבדו את־י׳ לבדו 1 Sam. 7, 4.
ואתפלל בעדכם אל־י׳ 1 Sam. 7, 5.
וישפכו ׳ לפני י׳ 1 Sam. 7, 6.
אל־י׳ אלהינו 1 Sam. 7, 8.
ויזעק שמואל אל־י׳ 1 Sam. 7, 9.
ויעטהו י׳ 1 Sam. 7, 9.
וירעם י׳ בקול־גדול 1 Sam. 7, 10.
עד־הנה עזרנו י׳ 1 Sam. 7, 12.
ותהי יד־י׳ בפלשתים 1 Sam. 7, 13.
ויתפלל שמואל אל־י׳ 1 Sam. 8, 6.
ויאמר י׳ אל־שמואל 1 S. 8, 7. 22.
כלדברי י׳ אל־העם 1 Sam. 8, 10.
ולא־יענה י׳ אתכם 1 Sam. 8, 18.
וידברם באזני י׳ 1 Sam. 8, 21.
הלוא כי־משחך י׳ 1 Sam. 10, 1.
וצלחה עליך רוח י׳ 1 Sam. 10, 6.
אל־י׳ המצפה 1 Sam. 10, 17.
כה־אמר י׳ 1 Sam. 10, 18.
התיצבו לפני י׳ 1 Sam. 10, 19.
ויאמר י׳ הנה־הוא 1 Sam. 10, 22.
בחר־בו י׳ 1 Sam. 10, 24.
ויח לפני י׳ 1 Sam. 10, 25.
ויפל פחד־י׳ 1 Sam. 11, 7.
עשה־י׳ תשועה בישראל 1 S. 11, 13.
לפני י׳ בגלגל 1 Sam. 11, 15.
שלמים לפני י׳ 1 Sam. 11, 15.
ענו בי נגד י׳ 1 Sam. 12, 3.
עד י׳ בכם 1 Sam. 12, 5.
ויאמר שמואל אל־העם י׳ 1 S. 12, 6.
ואשפטה אתכם לפני י׳ 1 Sam. 12, 7.
כל־צדקות י׳ 1 Sam. 12, 7.
ויזעקו אבתיכם אל־י׳ 1 S. 12, 8.
וישלח י׳ את־משה 1 Sam. 12, 8.
וישכחו את־י׳ 1 Sam. 12, 9.
ויזעקו אל־י׳ 1 Sam. 12, 10.
כי עזבנו את־י׳ 1 Sam. 12, 10.
וישלח י׳ את־ירבעל 1 Sam. 12, 11.
נתן י׳ עליכם 1 Sam. 12, 13.
אם־תראו את־י׳ 1 Sam. 12, 14.
ולא תמרו את־פי י׳ 1 Sam. 12, 14.
אחר י׳ אלהיכם 1 Sam. 12, 14.
תשמעו בקול י׳ 1 Sam. 12, 15.

ומריתם את־פי י׳ 1 Sam. 12, 15.
והיתה יד־י׳ 1 Sam. 12, 15.
אשר י׳ עשה לעיניכם 1 Sam. 12, 16.
אקרא אל־י׳ 1 Sam. 12, 17.
עשיתם בעיני י׳ 1 Sam. 12, 17.
ויקרא שמואל אל־י׳ 1 Sam. 12, 18.
ויתן י׳ קלת ומטר 1 Sam. 12, 18.
ויירא כל־העם מאד את־י׳ 1 S. 12, 18.
אל־י׳ אלהיך 1 Sam. 12, 19.
ועבדתם את־י׳ 1 Sam. 12, 20.
לא־יטש י׳ 1 Sam. 12, 22.
הואיל י׳ לעשות 1 Sam. 12, 22.
יראו את־י׳ 1 Sam. 12, 24.
ומני י׳ לא חליתי 1 Sam. 12, 12.
מצות י׳ אלהיך 1 Sam. 13, 13.
הכין י׳ את־ממלכתך 1 S. 12, 13.
בקש י׳ לו איש 1 Sam. 13, 14.
ויצוהו י׳ לנגיד 1 Sam. 13, 14.
אשר צוך י׳ 1 Sam. 13, 14.
בן־עלי כהן י׳ בשלה 1 Sam. 14, 3.
אולי יעשה י׳ לנו 1 Sam. 14, 6.
נתנם י׳ בידנו 1 Sam. 14, 10.
נתנם י׳ ביד ישראל 1 Sam. 14, 12.
ויושע י׳ ביום ההוא 1 Sam. 14, 23.
חי־י׳ המושיע 1 Sam. 14, 39.
ויאמר שאול אל־י׳ 1 Sam. 14, 41.
חי־י׳ אם־יפל 1 Sam. 14, 45.
אתי שלח י׳ 1 Sam. 15, 1.
לקול דברי י׳ 1 Sam. 15, 1.
כה אמר י׳ צבאות 1 Sam. 15, 2.
ויהי דבר־י׳ אל־שמואל 1 Sam. 15, 10.
ויזעק אל־י׳ כל־הלילה 1 Sam. 15, 11.
הקימותי את־דבר י׳ 1 Sam. 15, 13.
אשר דבר י׳ אלי 1 Sam. 15, 16.
ויאמר י׳ למלך 1 Sam. 15, 17.
וישלחך י׳ בדרך 1 Sam. 15, 18.
שמעת בקול י׳ 1 Sam. 15, 19. 20.
ותעש הרע בעיני י׳ 1 Sam. 15, 19.
אשר־שלחני י׳ 1 Sam. 15, 20.
כשמע בקול י׳ 1 Sam. 15, 22.
מאסת את־דבר י׳ 1 S. 15, 23. 26.
עברתי את־פי־י׳ 1 Sam. 15, 24.
וימאסך י׳ 1 Sam. 15, 26.
קרע י׳ את־ממלכות 1 Sam. 15, 28.
לפני י׳ בגלגל 1 Sam. 15, 33.
ויאמר י׳ אל־שמואל 1 Sam. 16, 1. 7.
ויאמר י׳ עגלת בקר 1 Sam. 16, 2.
אשר דבר י׳ 1 Sam. 16, 4.
נגד י׳ משיחו 1 Sam. 16, 6.
לא־בחר י׳ 1 Sam. 16, 8. 9. 10.
ויאמר י׳ קום 1 Sam. 16, 12.
ותצלח רוח־י׳ אל־דוד 1 S. 16, 13.
ורוח י׳ סרה מעם שאול 1 S. 16, 14.
רוח־רעה מאת י׳ 1 Sam. 16, 14.
ויאמר דוד י׳ אשר הצלני 1 S. 17, 37.
בשם י׳ צבאות 1 Sam. 17, 45.
יסגרך י׳ בידי 1 Sam. 17, 46.
יהושיע י׳ 1 Sam. 17, 47.
והלחם מלחמות י׳ 1 Sam. 18, 17.
כי י׳ עם־דוד 1 Sam. 18, 28.
ויעש י׳ תשועה גדולה 1 S. 19, 5.
חי־י׳ אם־יומת 1 Sam. 19, 6.
חי־י׳ וחי נפשך 1 S. 20, 3. 25, 26.
בבריח י׳ הבאת 1 Sam. 20, 8.
י׳ אלהי ישראל 1 Sam. 20, 12.
כה־יעשה י׳ ליהונתן 1 Sam. 20, 13.
ויהי י׳ עמך 1 Sam. 20, 13.
תעשה עמדי חסד י׳ 1 Sam. 20, 14.
בהכרת י׳ את־איבי 1 Sam. 20, 15.
כי שלחך י׳ 1 Sam. 20, 22.
הנה י׳ ביני ובינך 1 Sam. 20, 23.
בשם י׳ 1 Sam. 20, 42.
י׳ יהיה ביני ובינך 1 Sam. 20, 42.
המוסרים מלפני י׳ 1 Sam. 21, 7.
נעצר לפני י׳ 1 Sam. 21, 8.
והמיתו ׳ כהני י׳ 1 Sam. 22, 17.
לפגע בכהני י׳ 1 Sam. 22, 17.
הרג שאול את כהני י׳ 1 Sam. 22, 21.

ויענהו י׳ 1 Sam. 23, 4.
ויאמר דוד י׳ אלהי 1 Sam. 23, 10.
כאשר שמע עבדך י׳ 1 Sam. 23, 11.
ויאמר י׳ ירד 1 Sam. 23, 11.
ויאמר י׳ יסגירך 1 Sam. 23, 12.
ברית לפני י׳ 1 Sam. 23, 18.
אשר־אמר י׳ אליך 1 Sam. 24, 5.
למשיח י׳ 1 Sam. 24, 7.
כי־משיח י׳ הוא 1 Sam. 24, 7.
נתנך י׳ היום בידי 1 Sam. 24, 11.
ישפט י׳ ביני וביניך 1 Sam. 24, 13.
ונקמני י׳ ממך 1 Sam. 24, 13.
וחיה י׳ לדין וישפט 1 Sam. 24, 16.
סגרני י׳ בידך 1 Sam. 24, 19.
אשר מיגע י׳ 1 Sam. 25, 26.
עשה יעשה י׳ 1 Sam. 25, 28.
כי־מלחמות י׳ 1 Sam. 25, 28.
בצרור החיים את י׳ 1 Sam. 25, 29.
יעשה י׳ לאדני 1 Sam. 25, 30.
והיטב י׳ לאדני 1 Sam. 25, 31.
ברוך י׳ אלהי ישראל 1 Sam. 25, 32.
חי־י׳ אלהי ישראל 1 Sam. 25, 34.
ויגף י׳ את־נבל 1 Sam. 25, 38.
ויאמר ברוך י׳ 1 Sam. 25, 39.
שלח ידו במשיח י׳ 1 Sam. 26, 9.
ויאמר דוד חי־י׳ 1 Sam. 26, 10.
כי אם־י׳ יגפנו 1 Sam. 26, 10.
משלח ידי במשיח י׳ 1 Sam. 26, 11.
תרדמת י׳ נפלה 1 Sam. 26, 12.
חי־י׳ 1 Sam. 26, 16.
אם־י׳ הסיתך בי 1 Sam. 26, 19.
ארורים הם לפני י׳ 1 Sam. 26, 19.
בנחלת י׳ 1 Sam. 26, 19.
מנגד פני י׳ 1 Sam. 26, 20.
נתנך י׳ היום 1 Sam. 26, 23.
לשלח ידי במשיח י׳ 1 Sam. 26, 23.
כן־תגדל נפשי בעיני י׳ 1 S. 26, 24.
ולא ענהו י׳ 1 Sam. 28, 6.
חי־י׳ אם־יקרך ערן 1 Sam. 28, 10.
ויעש י׳ לו כאשר דבר 1 Sam. 28, 17.
שמעת בקול י׳ 1 Sam. 28, 18.
עשה־לך י׳ 1 Sam. 28, 18.
ויתן י׳ גם את־ישראל 1 S. 28, 19.
יתן י׳ ביד פלשתים 1 Sam. 28, 19.
חי־י׳ כי־ישר אתה 1 Sam. 29, 6.
אשר־נתן י׳ לנו 1 Sam. 30, 23.
ועל־עם י׳ 2 Sam. 1, 12.
משיח י׳ 2 Sam. 1, 14. 16.
ויאמר י׳ אליו עלה 2 Sam. 2, 1.
כאשר נשבע י׳ לדוד 2 Sam. 3, 9.
עשו כי י׳ אמר 2 Sam. 3, 18.
וממלכתי מעם י׳ 2 Sam. 3, 28.
ישלם י׳ לעשה הרעה 2 Sam. 3, 39.
ויתן י׳ לאדני המלך 2 Sam. 4, 8.
חי־י׳ 2 Sam. 4, 9.
ויאמר י׳ לך 2 Sam. 5, 2.
ברית בחברון לפני י׳ 2 Sam. 5, 3.
כי־הכינו י׳ למלך 2 Sam. 5, 12.
ויאמר י׳ אל־דוד 2 Sam. 5, 19.
פרץ י׳ את־איבי 2 Sam. 5, 20.
יצא י׳ לפניך 2 Sam. 5, 24.
כאשר צוהו י׳ 2 Sam. 5, 25.
שם י׳ צבאות 2 Sam. 6, 2
משחקים לפני י׳ 2 Sam. 6, 5.
ויחר־אף י׳ 2 Sam. 6, 7.
ויירא דוד את־י׳ 2 Sam. 6, 9.
יבוא ארון י׳ 2 Sam. 6, 9.
להסיר אליו את ארון י׳ 2 Sam. 6, 10.
וישב ארון י׳ 2 Sam. 6, 11.
ויברך י׳ 2 Sam. 6, 11.
ברך י׳ 2 Sam. 6, 12.
נשאי ארון־י׳ 2 Sam. 6, 13.
בכל־עז לפני י׳ 2 Sam. 6, 14.
ארון י׳ 2 Sam. 6, 15. 16. 17.
ומכרכר לפני י׳ 2 Sam. 6, 16.
עלות לפני י׳ ושלמים 2 Sam. 6, 17.
בשם י׳ צבאות 2 Sam. 6, 18.
לפני י׳ אשר־בחר־בי 2 Sam. 6, 21.

Digitized by Google

על־עם יי	2 Sam. 6, 21.
וישחקתי לפני יי	2 Sam. 6, 21.
כי יי עמך	2 Sam. 7, 3.
ויהי דבר־יי אל־נתן	2 Sam. 7, 4.
כה אמר יי	2 Sam. 7, 5. 8.
והגיד לך יי	2 Sam. 7, 11.
יעשה לך יי	2 Sam. 7, 11.
וישב לפני יי	2 Sam. 7, 18.
גדלת יי אלהים	2 Sam. 7, 22.
כי תיית להם לאלהים	2 S. 7, 24.
ואתה יי אלהים	2 Sam. 7, 25.
יי צבאות אלהים	2 Sam. 7, 26.
כי־אתה יי צבאות	2 Sam. 7, 27.
וישע יי את־דוד	2 Sam. 8, 6. 14.
עשה דוד בשובי יי	2 Sam. 11, 27.
חי יי	2 Sam. 12, 5. 14, 11. 15, 21.
כה־אמר יי	2 Sam. 12, 7. 11.
דבר יי לעשות	2 Sam. 12, 9.
גם־יי העביר חטאתך	2 S. 12, 13.
נאצת את־איבי יי	2 Sam. 12, 14.
ויגף יי את־הילד	2 Sam. 12, 15.
ויבא בית־יי	2 Sam. 12, 20.
יחנני יי וחי הילד	2 Sam. 12, 22.
בעבור יי	2 Sam. 12, 25.
יסר־נא המלך את־יי	2 S. 14 11.
ישיב ישבני יי	2 Sam. 15, 8.
ועבדתי את־יי	2 Sam. 15, 8.
אמצא חן בעיני יי	2 Sam. 15, 25.
את־עצת אחיתפל יי	2 Sam. 15, 31.
חשיב עליך יי	2 Sam. 16, 8.
ויתן יי את־המלוכה	2 Sam. 16, 8.
וכי יי אמר לו	2 Sam. 16, 10.
כי־אמר לו יי	2 Sam. 16, 11.
אולי יראה יי בעוני	2 Sam. 16, 12.
והשיב יי	2 Sam. 16, 12.
אשר בחר יי	2 Sam. 16, 18.
הביא יי אל־אבשלום	2 S. 17, 14.
ברוך יי אלהיך	2 Sam. 18, 28.
שפטך יי היום	2 Sam. 18, 31.
קלל את־משיח יי	2 Sam. 19, 22.
ויבקש דוד את־פני יי	2 Sam. 21, 1.
וברט את־נחלת יי	2 Sam. 21, 3.
ויקיעם בהר לפני יי	2 Sam. 21, 9.
ביום הציל יי	2 Sam. 22, 1.
ויאמר יי סלעי	2 Sam. 22, 1.
מהלל אקרא יי	2 Sam. 22, 4.
בצר־לי אקרא יי	2 Sam. 22, 7.
ירעם מן־השמים יי	2 Sam. 22, 14.
גוערת יי מנשמת רוח אפו	2 Sam. 22, 16.
ויהי יי משען לי	2 Sam. 22, 19.
ימלני יי כצדקתי	2 Sam. 22, 21.
כי שמרתי דרכי יי	2 Sam. 22, 22.
וישב יי לי כצדקתי	2 Sam. 22, 25.
כי־אתה נירי יי	2 Sam. 22, 29.
אמרת יי צרופה	2 Sam. 22, 31.
מי־אל מבלעדי יי	2 Sam. 22, 32.
אל־יי ולא־ענם	2 Sam. 22, 42.
חי יי וברוך צורי	2 Sam. 22, 47.
אדדך יי בגוים	2 Sam. 22, 50.
רוח יי דבר־בי	2 Sam. 23, 2.
ויעש יי תשועה גדולה	2 S. 23, 10.
חלילה לי יי	2 Sam. 23, 17.
ויסף אף־יי	2 Sam. 24, 1.
ויוסף יי אלהיך	2 Sam. 24, 3.
ויאמר דוד אל־יי	2 S. 24, 10. 17.
ודבר־יי היה אל־גד	2 Sam. 24, 11.
כה אמר יי	2 Sam. 24, 12.
שלח־נא ביד־יי	2 Sam. 24, 14.
ויתן יי דבר ישראל	2 Sam. 24, 15.
ויחם יי אל־הרעה	2 Sam. 24, 16.
וימלאך יי היה עם־גרן	2 S. 24, 16.
כאשר צוה יי	2 Sam. 21, 19.
יי אלהיך ירצך	2 Sam. 24, 23.
ויעתר יי לארץ	2 Sam. 24, 25.
חי יי	1 Reg. 1, 29. 2, 24.
כן יאמר יי אלהי	1 Reg. 1, 36.
כאשר היה יי עם־אדני	1 Rg. 1, 37.
ברוך יי אלהי ישראל	1 Rg. 1, 48.
ושמרת את־משמרת יי	1 Rg. 2, 3.
למען יקים יי את־דברו	1 Rg. 2, 4.
למלא את־דבר יי	1 Reg. 2, 27.
נס יואב אל־אהל יי	1 Reg. 2, 29.
אל־אהל יי	1 Reg. 2, 30.
והשיב יי את־דמו	1 Reg. 2, 32.
שלום עד־שלם מעם יי	1 Reg. 2, 33
לא שמרת את שבעת יי	1 Reg. 2, 43.
והשיב יי את־רעתך	1 Reg. 2, 44.
יהיה נכון לפני יי	1 Reg. 2, 45.
ביתו ואת־בית יי	1 Reg. 3, 1.
נבנה בית לשם יי	1 Reg. 3, 2.
ויאהב שלמה את־יי	1 Reg. 3, 3.
בגבעון נראה יי	1 Reg. 3, 5.
ועתה יי אלהי אתה	1 Reg. 3, 7.
ארון ברית־יי	1 Reg. 3, 15. 6, 19. 8, 1. 6.
לבנות בית לשם יי	1Rg.5,17.19.8,17.
עד תת־יי אתם	1 Reg. 5, 17.
ויתה הניח יי	1 Reg. 5, 18.
דבר יי אל־דוד אבי	1 Reg. 5, 19.
ברוך יי היום	1 Reg. 5, 21.
דבר־יי אל־שלמה	1 Reg. 6, 11.
יסד בית יי	1 Reg. 6, 36.
ולחצר בית־יי	1 Reg. 7, 12.
למלך שלמה בית יי	1Reg.7, 40.45.
הכלים אשר בית יי	1 Reg. 7, 48.
המלך שלמה בית יי	1 Reg. 7, 51.
באצרות בית יי	1 Reg. 7, 51.
את־ארון יי	1 Reg. 8, 4.
אשר כרת יי	1 Reg. 8, 9.
מלא את־בית יי	1 Reg. 8, 10.
כבוד יי את־בית יי	1 Reg. 8, 11.
יי אמר לשכן בערפל	1 Rg. 8, 12.
ברוך יי אלהי ישראל	1 Rg. 8, 15.
ויאמר יי אל־דוד	1 Reg. 8, 18.
ויקם יי את־דברו	1 Reg. 8, 20.
כאשר דבר יי	1 Reg. 8, 20.
לשם יי אלהי	1 Reg. 8, 20.
אשר־שם ברית יי	1 Reg. 8, 21.
לפני מזבח יי	1 Reg. 8, 22.
ויאמר יי אלהי ישראל	1 Rg. 8, 23.
ועתה יי אלהי ישראל	1 Rg. 8, 25.
ואל תחנתו יי אלהי	1 Reg. 8, 28.
להתפלל אל־יי	1 Reg. 8, 54.
מלפני מזבח יי	1 Reg. 8, 54.
ברוך יי אשר נתן	1 Reg. 8, 56.
יהי יי אלהינו עמנו	1 Reg. 8, 57.
התחננתי לפני יי	1 Reg. 8, 59.
קרבים אל־יי	1 Reg. 8, 59.
יי הוא האלהים	1 Reg. 8, 60.
שלם עם יי אלהינו	1 Reg. 8, 61.
זבחים זבח לפני יי	1 Reg. 8, 62.
ויחנכו את־בית יי	1 Reg. 8, 63.
לפני בית־יי	1 Reg. 8, 64.
אשר לפני יי	1 Reg. 8, 64. 9, 25.
לפני יי אלהינו	1 Reg. 8, 65.
אשר עשה יי לדוד	1 Reg. 8, 66.
לבנות את־בית יי	1 Reg. 9, 1. 15.
ויירא יי אל שלמה	1 Reg. 9, 2.
ויאמר יי אליו	1 Reg. 9, 3.
עזבו את־יי אלהיהם	1 Reg. 9, 9.
חביא יי עליהם	1 Reg. 9, 9.
את־בית יי ואת־בית המלך	1 Reg. 9, 10.
לשם יי	1Reg. 10, 1.
אשר יעלה בית־יי	1 Reg. 10, 5.
יהי יי אלהיך ברוך	1 Reg. 10, 9.
באהבת יי את־ישראל	1 Rg. 10, 9.
מסעד לבית־יי	1 Reg. 10, 12.
אשר אמר־יי	1 Reg. 11, 2.
שלם עם־יי אלהיו	1 Reg. 11, 4.
הרע בעיני יי	1 Reg. 11, 6.
ולא מלא אחרי יי	1 Reg. 11, 6.
ויתאנף יי בשלמה	1 Reg. 11, 9.
נטה לבבו מעם יי	1 Reg. 11, 9.
אשר צוה יי	1 Reg. 11, 10.
ויאמר יי לשלמה	1 Reg. 11, 11.
ויקם יי שטן לשלמה	1 Rg. 11, 14.
כה אמר יי	1 Reg. 11, 31. 12, 24. 13, 2. 21. 14, 7.
היתה סבה מעם יי	1 Reg. 12, 15.
וישמעו את־דבר יי	1 Reg. 12, 24.
וישובו ללכת כדבר יי	1 Rg. 12, 24.
בדבר יי אל־בית אל	1 Reg. 13, 1.
בדבר יי	1 Rg. 13, 2. 5. 9. 17. 18. 32.
את־פני יי	1 Reg. 13, 6 (bis).
ויהי דבר יי אל־הנביא	1 Rg. 13, 20.
יען כי מריתה פי יי	1 Reg. 13, 21.
אשר צוך יי	1 Reg. 13, 21.
את־פי יי	1 Reg. 13, 26.
וימתהו כדבר יי	1 Reg. 13, 26.
כי יי דבר	1 Reg. 14, 11.
דבר טוב אל־יי	1 Reg. 14, 13.
והקים יי לו	1 Reg. 14, 14.
והכה יי את־ישראל	1 Reg. 14, 15.
מכעיסים את־יי	1 Reg. 14, 15.
כדבר יי אשר דבר	1 Reg. 14, 18. 15, 29. 16, 12. 34. 17, 16.
אשר־בחר יי	1 Reg. 14, 21.
הרע בעיני יי	1 Reg. 14, 22.
אשר הוריש יי	1 Reg. 14, 24.
אצרות בית־יי	1 Reg. 14, 26.
בא המלך בית יי	1 Reg. 14, 28.
שלם עם־יי	1 Reg. 15, 3.
למען דוד נתן יי	1 Reg. 15, 4.
הישר בעיני יי	1 Reg. 15, 5. 11.
היה שלם עם־יי	1 Reg. 15, 14.
וקדשו בית יי	1 Reg. 15, 15.
באוצרות בית־יי	1 Reg. 15, 18.
ויעש הרע בעיני יי	1 Reg. 15, 26. 34.
הכעיס את־יי	1 Reg. 15, 30.
ויהי דבר יי	1 Reg. 16, 1. 17, 2. 8.
דבר יי היה	1 Reg. 16, 7.
אשר עשה בעיני יי	1 Reg. 16, 7.
להכעיס את יי	1 Reg. 16, 13. 26. 33.
חרע בעיני יי	1 Reg. 16, 19. 25. 30.
חי־יי אלהי ישראל	1 Reg. 17, 1.
ויעש כדבר יי	1 Reg. 17, 5.
חי־יי אלהיך	1 Reg. 17, 12.
כה אמר יי	1 Reg. 17, 14. 20, 13. 14. 28. 42. 21, 19 (bis). 22, 11.
תתן יי גשם	1 Reg. 17, 14.
ויקרא אל־יי	1 Reg. 17, 20. 21.
ויאמר יי אלהי	1 Reg. 17, 20. 21.
וישמע יי בקול	1 Reg. 17, 22.
ודבר־יי בפיך אמת	1 Reg. 17, 24.
ודבר יי היה	1 Reg. 18, 1.
ירא את־יי מאד	1 Reg. 18, 3.
איזבל את נביאי יי	1 Reg. 18, 4. 13.
חי יי אלהיך	1 Reg. 18, 10.
ורוח יי ישאך	1 Reg. 18, 12.
ירא את־יי מנערי	1 Reg. 18, 12.
ואחבא מנביאי יי	1 Reg. 18, 13.
חי יי צבאות	1 Reg. 18, 15.
את־מצות יי	1 Reg. 18, 18.
הסעפים עם־יי	1 Reg. 18, 21.
אקרא בשם־יי	1 Reg. 18, 24.
וירפא את־מזבח יי	1 Reg. 18, 30.
אשר היה דבר־יי	1 Reg. 18, 31.
בשם יי	1 Reg. 18, 32.
ויאמר יי אלהי אברהם	1 Rg. 18, 36.
עניני יי ענני	1 Reg. 18, 37.
כי־אתה יי	1 Reg. 18, 37.
ותפל אש־יי	1 Reg. 18, 38.
יי הוא האלהים	1 Reg. 18, 39 (bis).
וידי יי היתה אל־אליהו	1 Rg. 18, 46.
רב עתה יי קח נפשי	1 Reg. 19, 4.
וישב מלאך יי	1 Reg. 19, 7.
והנה דבר־יי אליו	1 Reg. 19, 9.
ועמדת בהר לפני יי	1 Reg. 19, 11.
והנה יי עבר	1 Reg. 19, 11.
ומשבר סלעים לפני יי	1 Reg. 19, 11.
לא ברוח יי	1 Reg. 19, 11.
לא ברעש יי	1 Reg. 19, 11.
ויאמר יי אליו	1 Reg. 19, 15.
אלהי הרים יי	1 Reg.. 20, 28.
וידעתם כי־אני יי	1 Reg. 20, 28.
בדבר יי הכיני נא	1 Reg. 20, 35.
לא־שמעת בקול יי	1 Reg. 20, 36.
דבר־יי אל־אליהו	1 Reg. 21, 17. 28.
הרע בעיני יי	1 Reg. 21, 20. 25. 22, 53.
דבר יי לאמר	1 Reg. 21, 23.
אשר הוריש יי	1 Reg. 21, 26.
את־דבר יי	1 Reg. 22, 5.
לדרוש את־יי	1 Reg. 22, 8.
ונתן יי ביד המלך	1 Reg. 22, 12. 15.
חי יי	1 Reg. 22, 14.
אשר יאמר יי אלי	1 Reg. 22, 14.
רק־אמת בשם יי	1 Reg. 22, 16.
ויאמר יי	1 Reg. 22, 17. 20. 21.
שמע דבר־יי	1 Reg. 22, 19.
ראיתי את־יי	1 Reg. 22, 19.
ויעמד לפני יי	1 Reg. 22, 21.
נתן יי רוח שקר	1 Reg. 22, 23.
עבר רוח־יי מאתי	1 Reg. 22, 24.
לאדבר יי	1 Reg. 22, 28.
כדבר יי אשר דבר	1 Reg. 22, 38.
הישר בעיני יי	1 Reg. 22, 43.
ויכעס את־יי	1 Reg. 22, 54.
ומלאך יי דבר	2 Reg. 1, 3.
כה־אמר יי	2 Reg. 1, 4. 6. 16. 2, 21. 3, 17. 4, 43. 7, 1. 9, 6. 12.
וידבר מלאך יי	2 Reg. 1, 15.
וימת כדבר יי	2 Reg. 1, 17.
ויהי בהעלות יי	2 Reg. 2, 1.
כי יי שלחני	2 Reg. 2, 2. 4. 6.
חי־יי וחי־נפשך	2 Reg. 2, 3. 4. 6.
יי לקח את־אדניך	2 Reg. 2, 3. 5.
ויאמר איה יי	2 Reg. 2, 14.
פן־נשאו רוח יי	2 Reg. 2, 16.
ויקללם בשם יי	2 Reg. 2, 24.
ויעשה הרע בעיני יי	2 Reg. 3, 2.
אתה כי־קרא יי	2 Reg. 3, 10.
ונדרשה את־יי	2 Reg. 3, 11.
יש אותו דבר יי	2 Reg. 3, 12.
כי־קרא יי	2 Reg. 3, 13.
חי־יי צבאות	2 Reg. 3, 14.
ונקל זאת בעיני יי	2 Reg. 3, 18.
ירא את־יי	2 Reg. 4, 1.
חי־יי וחי־נפשך	2 Reg. 4, 30.
ויתפלל אל־יי	2 Reg. 4, 33.
כדבר יי	2 Reg. 4, 44. 7, 16. 9, 26. 10, 17.
נתן יי תשועה	2 Reg. 5, 1.
וקרא בשם־יי	2 Reg. 5, 11.
חי יי	2 Reg. 5, 16. 20.
יסלח־נא יי	2 Reg. 5, 18.
ויאמר יי פקח־נא	2 Reg. 6, 17.
ויפקח יי את־עיני	2 Reg. 6, 17.
ויתפלל אליהוע אל־יי	2 Reg. 6, 18.
אל־יושעך יי	2 Reg. 6, 27.
שמעו דבר־יי	2 Reg. 7, 1.
יי עשה ארבות	2 Reg. 7, 2. 19.
קרא יי לרעב	2 Reg. 8, 1.
ודרשת את־יי	2 Reg. 8, 8.
והראני יי	2 Reg. 8, 10.
הראני יי	2 Reg. 8, 13.
בעיני יי	2 Reg. 8, 18. 27. 13, 2.
ולא־אבה יי להשחית	2 Rg. 8, 19.
אל־עם יי אל־ישראל	2 Reg. 9, 6.
נאם־יי	2 Reg. 9, 26.
ויאמר דבר יי	2 Reg. 9, 36.
לא יפל מדבר יי ארצה	2 Reg. 10, 10.
אשר־דבר יי	2 Reg. 10, 10.
מעבדי יי	2 Reg. 10, 23.
ויאמר יי אל־יהוא	2 Reg. 10, 30.
ללכת בתורת־יי	2 Reg. 10, 31.
החל יי לקצות בישראל	2 Rg. 10, 32.
ויבא אתם אליו בית יי	2 Rg. 11, 4.
וישבע אתם בבית יי	2 Reg. 11, 4.
משמרת בית־יי	2 Reg. 11, 7.
בבית יי	2 Reg. 11, 10.

Digitized by Google

בית י״י 2 Reg. 11, 13. 15. 12, 5 (bis). 10 (bis). 11. 12 (bis). 13. 14. 15. 17. 19. 16, 18.
את הברית בין י״י 2 Reg. 11, 17.
מבית י״י 2 Reg. 11, 19.
הישר בעיני י״י 2 Reg. 12, 3.
ויחר־אף י״י 2 Reg. 13, 3.
וישמע אליו י״י 2 Reg. 13, 4.
ויתן י״י לישראל מושיע 2Reg. 13, 5.
ויעשה הרע בעיני י״י 2 Reg. 13, 11.
ויחן י״י אתם 2 Reg. 13, 23.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Reg. 14, 3. 15, 3. 34. 16, 2.
אשר־צוה י״י 2 Reg. 14, 6.
הנמצאים בית־י״י 2 Reg. 14, 14.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2.
כדבר י״י אלהי ישראל 2Reg. 14, 25.
כי־ראה י״י את־עני 2 Reg. 14, 26.
ולא דבר י״י למחות 2 Reg. 14, 27.
וינגע י״י את־המלך 2 Reg. 15, 5.
הוא דבר־י״י אשר דבר 2Reg. 15, 12.
שער בית־י״י העליון 2Reg. 15. 35.
בימים ההם החל י״י 2Reg. 15, 37.
הנמצא בית י״י 2 Reg. 16, 8.
אשר לפני י״י 2 Reg. 16, 14.
ומבין בית י״י 2 Reg. 16, 14.
חוריש י״י 2 Reg. 17, 8.
לא־כן עליהם אלהיהם 2Rg. 17, 9.
אשר־הגלה י״י 2 Reg. 17, 11.
להכעיס את־י״י 2 Reg. 17, 11.
אשר אמר י״י להם 2 Reg. 17, 12.
ויעד י״י בישראל 2 Reg. 17, 13.
אשר צוה י״י אתם 2 Reg. 17, 15.
כל־מצות י״י 2 Reg. 17, 16.
הרע בעיני י״י 2 Reg. 17, 17.
ויתאנף י״י מאד 2 Reg. 17, 18.
שמר את־מצות י״י 2 Reg. 17, 19.
וימאס י״י בכל־זרע 2 Reg. 17, 20.
מאחרי י״י 2 Reg. 17, 21.
חסיר י״י את־ישראל 2 Reg. 17, 23.
לא יראו את־י״י 2 Reg. 17, 25.
וישלח י״י בהם 2 Reg. 17, 25.
יראו את־י״י 2 Reg. 17, 28.
יראים את־י״י 2 Reg. 17, 32. 34.
את־י״י היו יראים 2 Reg. 17, 33.
אשר צוה י״י 2 Reg. 17, 34. 18, 6.
ויכרת י״י אתם ברית 2 Rg. 17, 35.
אם־את־י״י 2 Reg. 17, 36. 39.
יראים את־י״י 2 Reg. 17, 41.
הישר בעיני י״י 2 Reg. 18, 3.
יהיה י״י עמו 2 Reg. 18, 7.
לא־שמעו בקול י״י 2 Reg. 18, 12.
משה עבד י״י 2 Reg. 18, 12.
הכסף הנמצא בית־י״י 2Reg. 18, 15.
היכל י״י 2 Reg. 18, 16.
אל־י״י אלהינו 2 Reg. 18, 22.
עתה המבלעדי י״י 2 Reg. 18, 25.
י״י אמר אלי 2 Reg. 18, 25.
חזקיהו אל־י״י לאמר 2 Rg. 18, 30.
הצל יצילנו י״י 2 Reg. 18, 30.
י״י יצילנו 2 Reg. 18, 32.
כי יציל י״י את־ירושלם 2Reg. 18, 35.
ויבא בית י״י 2 Reg. 19, 1.
אולי ישמע י״י אלהיך 2Reg. 19, 4.
שמע י״י אלהיך 2 Reg. 19, 4.
כה אמר י״י אל־תירא 2Rg. 19, 6.
ויעל בית י״י 2 Reg. 19, 14.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י 2Rg. 19, 14.
ויתפלל חזקיהו לפני י״י 2Rg. 19, 15.
ויאמר י״י אלהי ישראל 2Rg. 19, 15.
הטה י״י אזנך 2 Reg. 19, 16.
פקח י״י עיניך וראה 2 Reg. 19, 16.
אמנם י״י החריבו 2 Reg. 19, 17.
ויעתה י״י אלהינו 2 Reg. 19, 19.
כי אתה י״י אלהים 2 Reg. 19, 19.
כה־אמר י״י 2Rg. 19, 20. 32. 20, 1. 5. 21, 12. 22, 15. 16. 18.

אשר דבר י״י עליו 2 Reg. 19, 21.
קנאת י״י תעשה־זאת 2 Rg. 19, 31.
נאם־י״י 2 Reg. 19, 33. 22, 19.
ויצא ׀ מלאך י״י ויך 2 Reg. 19, 35.
ויתפלל אל־י״י 2 Rg. 20, 2.
אנה י״י זכר־נא 2 Reg. 20, 3.
ודבר־י״י היה אליו 2 Reg. 20, 4.
תעלה בית י״י 2 Reg. 20, 5.
כי־ירפא י״י 2 Reg. 20, 8.
בית י״י 2 Reg. 20, 8. 22, 9. 23, 24.
מאת י״י 2 Reg. 20, 9.
כי יעשה י״י 2 Reg. 20, 9.
ויקרא ישעיהו הנביא אל־י״י 2 Reg. 20, 10.
שמע דבר־י״י 2 Reg. 20, 16.
לא־יותר דבר אמר י״י 2 Rg. 20, 17.
טוב דבר־י״י 2 Reg. 20, 19.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Rg. 21, 2. 20.
אשר הוריש י״י 2 Reg. 21, 2.
ובנה מזבחת בבית י״י 2 Rg. 21, 4.
אשר אמר י״י 2 Reg. 21, 4. 7.
חצרות בית־י״י 2 Reg. 21, 5.
אשר השמיד י״י 2 Reg. 21, 9.
וידבר י״י ביד־עבדיו 2 Rg. 21, 10.
לעשות הרע בעיני י״י 2 Rg. 21, 16.
ויעזב את־י״י 2 Reg. 21, 22.
ולא הלך בדרך י״י 2 Rg. 21, 22.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Reg. 22, 2.
הספר בית י״י 2 Reg. 22, 3.
המובא בית י״י 2 Reg. 22, 4.
המפקדים בבית י״י 2 Reg. 22, 5.
בבית י״י 2Reg. 22, 5. 8. 23, 2. 7. 25, 13.
דרשו את־י״י 2 Reg. 22, 13.
גדולה חמת י״י 2 Reg. 22, 13.
לדרש את י״י 2 Reg. 22, 18.
ותכנע ׀ מפני י״י 2 Reg. 22, 19.
ויעל המלך בית־י״י 2 Reg. 23, 1.
את־הבריית ׀ לפני י״י 2 Reg. 23, 3.
ללכת אחר י״י 2 Reg. 23, 3.
מבית י״י 2 Reg. 23, 6.
אל־מזבח י״י 2 Reg. 23, 9.
מבא בית־י״י 2 Reg. 23, 11.
חצרות בית י״י 2 Reg. 23, 12.
כדבר י״י אשר קרא 2 Reg. 23, 16.
אשור־שב אל־י״י 2 Reg. 23, 25.
לא־שב י״י מחרון אפו 2 Rg. 23, 26.
ויאמר י״י גם־את 2 Reg. 23, 27.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
וישלח י״י ׀ 2 Reg. 24, 2.
כדבר י״י אשר דבר 2 Reg. 24, 2.
על־פי י״י 2 Reg. 24, 3.
ולא־אבה י״י לסלח 2 Reg. 24, 4.
כל־אוצרות בית י״י 2 Reg. 24, 13.
בהיכל י״י 2 Reg. 24, 13.
כאשר דבר י״י 2 Reg. 24, 13.
על־אף י״י 2 Reg. 24, 20.
וישרף את־בית י״י 2 Reg. 25, 9.
אשר בית־י״י 2 Reg. 25, 13.
לבית י״י 2 Reg. 25, 16.
והאזיני ארץ כי י״י דבר Jes. 1, 2.
עזבו את־י״י Jes. 1, 4.
לולי י״י צבאות Jes. 1, 9.
שמעו דבר־י״י Jes. 1, 10.
רב־זבחיכם יאמר י״י Jes. 1, 11.
לכר־נא ונוכחה יאמר י״י Jes. 1, 18.
כי פי י״י דבר Jes. 1, 20.
י״י צבאות אביר ישראל Jes. 1, 24.
ועזבי י״י יכלו Jes. 1, 28.
הר בית־י״י Jes. 2, 2.
ונעלה אל־הר־י״י Jes. 2, 3.
ודבר י״י מירושלם Jes. 2, 3.
לכו ונלכה באור י״י Jes. 2, 5.
מפני פחד י״י Jes. 2, 10. 19. 21.
ונשגב י״י לבדו Jes. 2, 11. 17.
כי הטה האדון י״י Jes. 3, 1.
אל־י״י למרות עיני כבודו Jes. 3, 8.
נצב לריב י״י Jes. 3, 13.

י״י במשפט יבוא Jes. 3, 14.
ויאמר י״י יען כי גבהו Jes. 3, 16.
צמח י״י לצבי ולכבוד Jes. 4, 2.
וברא י״י על כל־מכון Jes. 4, 5.
כרם י״י צבאות Jes. 5, 7.
באזני י״י צבאות Jes. 5, 9.
ואת פעל י״י לא יביטו Jes. 5, 12.
ויגבה י״י צבאות במשפט Jes. 5, 17.
כי מאסו את תורת י״י Jes. 5, 24.
חרה אף־י״י בעמו Jes. 5, 25.
קדשו י״י צבאות Jes. 6, 3.
המלך י״י צבאות Jes. 6, 5.
ורחק י״י את־האדם Jes. 6, 12.
ויאמר י״י אל־ישעיהו Jes. 7, 3.
ויוסף י״י דבר אל־אחז Jes. 7, 10.
אות מעם י״י אלהיך Jes. 7, 11.
ולא־אנסה את־י״י Jes. 7, 12.
ביום ההוא ישרק י״י Jes. 7, 18.
ויאמר י״י אלי Jes. 8, 1. 3.
ויסף י״י דבר אלי Jes. 8, 5.
כה אמר י״י אלי Jes. 8, 11.
את־י״י צבאות Jes. 8, 13.
נתן־לי י״י לאתות Jes. 8, 18.
מעם י״י צבאות Jes. 8, 18.
קנאת י״י צבאות Jes. 9, 6.
וישגב י״י את־צרי רצין Jes. 9, 10.
ואת־י״י צבאות לא דרשו Jes. 9, 12.
ויכרת י״י מישראל ראש Jes. 9, 13.
באברת י״י צבאות Jes. 9, 18.
ונשען על־י״י קדוש ישראל Jes. 10, 20.
ועורר עליו י״י צבאות Jes. 10, 26.
הטה האדון י״י צבאות Jes. 10, 33.
ונחה עליו רוח י״י Jes. 11, 2.
רוח דעת ויראת י״י Jes. 11, 2.
והריחו ביראת י״י Jes. 11, 3.
את־י״י כמים לים Jes. 11, 9.
אודך י״י כי אנפת בי Jes. 12, 1.
עזי וזמרת יה י״י Jes. 12, 2.
זמרו י״י כי גאות עשה Jes. 12, 5.
נאספים י״י צבאות Jes. 13, 4.
י״י וכלי זעמו לחבל Jes. 13, 5.
הלילו כי קרוב יום י״י Jes. 13, 6.
הנה יום־י״י בא Jes. 13, 9.
בעברת י״י צבאות Jes. 13, 13.
כי ירחם י״י את־יעקב Jes. 14, 1.
על אדמת י״י Jes. 14, 2.
הניח י״י לך מעצבך Jes. 14, 3.
שבר י״י מטה רשעים Jes. 14, 5.
נאם י״י צבאות Jes. 14, 22. 23.
נשבע י״י צבאות Jes. 14, 24.
כי־י״י צבאות יעץ Jes. 14, 27.
י״י יסד ציון Jes. 14, 32.
דבר י״י אל־מואב Jes. 16, 13.
דבר י״י לאמר Jes. 16, 14.
נאם י״י צבאות Jes. 17, 3.
נאם־י״י אלהי ישראל Jes. 17, 6.
כה אמר י״י אלי Jes. 18, 4.
שם־י״י צבאות הר־ציון Jes. 18, 7.
הנה י״י רכב על־עב Jes. 19, 1.
נאם האדון י״י צבאות Jes. 19, 4.
מה־יעץ י״י צבאות Jes. 19, 12.
י״י מסך בקרבה Jes. 19, 14.
יד־י״י צבאות Jes. 19, 16.
עצת י״י צבאות Jes. 19, 17.
יצעקו אל־י״י Jes. 19, 20.
ונודע י״י למצרים Jes. 19, 21.
וידעו מצרים את־י״י Jes. 19, 21.
ונגף י״י את־מצרים Jes. 19, 22.
אשר ברכו י״י צבאות Jes. 19, 25.
דבר י״י ביד־ישעיהו Jes. 20, 2.
ויאמר י״י כאשר הלך Jes. 20, 3.
י״י צבאות אלהי ישראל Jes. 21, 10.
כי י״י אלהי־ישראל דבר Jes. 21, 17.
ונגלה באזני י״י צבאות Jes. 22, 14.
חנה י״י ממלמלך Jes. 22, 17.
נאם י״י צבאות Jes. 22, 25.
כי י״י דבר Jes. 22, 25. 24, 3. 25, 8.
י״י צבאות יעצה Jes. 23, 9.

י״י צוה אל־כנען Jes. 23, 11.
יפקד י״י Jes. 23, 17. 24, 21.
לפני י״י יהיה סחרה Jes. 23, 18.
הנה י״י בוקק הארץ Jes. 24, 1.
בגאון י״י צהלו מים Jes. 24, 14.
על־כן באורים כבדו י״י Jes. 24, 15.
שם י״י אלהי ישראל Jes. 24, 15.
כי־מלך י״י צבאות Jes. 24, 23.
י״י אלהי אתה ארוממך Jes. 25, 1.
ועשה י״י צבאות Jes. 25, 6.
זה י״י קויתי לו Jes. 25, 9.
יד י״י בהר הזה Jes. 25, 10.
כי בית י״י צור עולמים Jes. 26, 4.
משפטיך י״י קויתיך Jes. 26, 8.
ובל־יראה גאות י״י Jes. 26, 10.
י״י רמה ידך Jes. 26, 11.
י״י תשפת שלום לנו Jes. 26, 12.
י״י אלהינו בעלונו Jes. 26, 13.
יספת לגוי י״י Jes. 26, 15.
י״י בצר פקדוך Jes. 26, 16.
כן הייתי מפניך י״י Jes. 26, 17.
הנה י״י יצא ממקומו Jes. 26, 21.
ביום ההוא יפקד י״י Jes. 27, 1.
אני י״י נוצרה לרגעים Jes. 27, 3.
יחבט י״י משבלת Jes. 27, 12.
יהיה י״י צבאות Jes. 28, 5.
והיה להם דבר־י״י Jes. 28, 13.
שמעו דבר־י״י אנשי לצון Jes. 28, 14.
יקום י״י כמעמק בגבעון Jes. 28, 21.
מעם י״י צבאות יצאה Jes. 28, 29.
מעם י״י צבאות תפקד Jes. 29, 6.
כי־נסך עליכם י״י Jes. 29, 10.
כה־אמר י״י Jes. 29, 22.
לא־אבו שמוע תורת י״י Jes. 30, 9.
ולכן יחכה י״י Jes. 30, 18.
כי־אלהי משפט י״י Jes. 30, 18.
ביום חבש י״י Jes. 30, 26.
הנה שם־י״י בא ממרחק Jes. 30, 27.
בהר י״י אל־צור Jes. 30, 29.
והשמיע י״י את־הוד Jes. 30, 30.
כי־מקול י״י יחתו אשור Jes. 30, 31.
אשר יניח י״י עליו Jes. 30, 32.
נשמת י״י כנחל Jes. 30, 33.
ואת־י״י לא דרשו Jes. 31, 1.
כה אמר־י״י Jes. 31, 4.
כן ירד י״י צבאות Jes. 31, 4.
כן יגן י״י צבאות Jes. 31, 5.
נאם־י״י אשר־אור לו Jes. 31, 9.
ולדבר אל־י״י תועה Jes. 32, 6.
י״י חננו לך קוינו Jes. 33, 2.
נשגב י״י כי שכן מרום Jes. 33, 5.
יראת י״י היא אוצרו Jes. 33, 6.
עתה אקום יאמר י״י Jes. 33, 10.
אדיר י״י לנו Jes. 33, 21.
כי י״י שפטנו Jes. 33, 22.
י״י מחקקנו Jes. 33, 22.
י״י מלכנו Jes. 33, 22.
דרשו מעל־ספר י״י Jes. 34, 16.
יראו כבוד־י״י Jes. 35, 2.
ופדויי י״י ישבון Jes. 35, 10.
וכי־תאמר אלי אליהי אלהיכם Jes. 36, 7.
המבלעדי י״י עליתי Jes. 36, 10.
י״י אמר אלי עלה Jes. 36, 10.
חזקיהו אל־י״י לאמר Jes. 36, 15.
הצל יצילנו י״י Jes. 36, 15.
חזקיהו לאמר י״י יצילנו Jes. 36, 18.
כי־יציל י״י את־ירושלם Jes. 36, 20.
ויבא בית י״י Jes. 37, 1.
אולי ישמע י״י אלהיך Jes. 37, 4.
אשר שמע י״י אלהיך Jes. 37, 4.
כה ׀ אמר י״י אל־תיראי Jes. 37, 6.
ויעל בית י״י Jes. 37, 14.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י Jes. 37, 14.
ויתפלל חזקיהו אל־י״י Jes. 37, 15.
י״י צבאות אלהי ישראל Jes. 37, 16.
הטה י״י ׀ אזנך ושמע Jes. 37, 17.
פקח י״י עינך וראה Jes. 37, 17.

Digitized by Google

ועתה ר׳ אלהינו תושיענו Jes. 37, 20.
כי־אתה ר׳ לבדך Jes. 37, 20.
כה־אמר ר׳ אלהי ישראל Jes. 37, 21.
אשר דבר ר׳ עליו Jes. 37, 22.
קצאת ר׳ צבאות Jes. 37, 32.
כה־אמר ר׳ אל־מלך Jes. 37, 33.
אם־ר׳ Jes. 37, 34. 41, 14. 43, 10.
ויצא ׀ מלאך ר׳ Jes. 37, 36.
כה־אמר ר׳ צו לביתך Jes. 38, 1.
ויתפלל אל־ר׳ Jes. 38, 2.
אנה ר׳ זכר־נא Jes. 38, 3.
ויהי דבר־ר׳ Jes. 38, 4.
כה־אמר ר׳ Jes. 38, 5. 43, 1. 14. 16. 44, 2. 6. 24. 45, 14.
חנות מאת ר׳ Jes. 38, 7.
אשר יעשה ר׳ Jes. 38, 7.
עיני למרום ר׳ Jes. 38, 14.
ר׳ לחושיעני Jes. 38, 20.
על־בית ר׳ Jes. 38, 20.
כי אעלה בית ר׳ Jes. 38, 22.
שמע דבר ר׳ צבאות Jes. 39, 5.
לא יהיה דבר אמר ר׳ Jes. 39, 6.
טוב דבר־ר׳ Jes. 39, 8.
כי לקחה מיד ר׳ Jes. 40, 2.
פנו דרך ר׳ Jes. 40, 3.
וגלה כבוד ר׳ Jes. 40, 5.
כי פי ר׳ דבר Jes. 40, 5.
חזה ר׳ נשבה בו Jes. 40, 7.
מי־תכן את־רוח ר׳ Jes. 40, 13.
ר׳ בורא קצות הארץ Jes. 40, 28.
וקוי ר׳ יחליפו כח Jes. 40, 31.
אני ר׳ ראשון Jes. 41, 4.
אני ר׳ אלהיך Jes. 41, 13. 43, 3.
יד־ר׳ עשתה זאת Jes. 41, 20.
קרבו ויבכם יאמר ר׳ Jes. 41, 21.
האל ׀ ר׳ בורא השמים Jes. 42, 5.
אני ר׳ קראתיך בצדק Jes. 42, 6.
אני ר׳ הוא שמי Jes. 42, 8.
ר׳ כגבור יצא כאיש Jes. 42, 13.
ועור כעבד ר׳ Jes. 42, 19.
ר׳ חפץ למען צדקו Jes. 42, 21.
וישראל לבזזים הלא ר׳ Jes. 42, 24.
אנכי אנכי ר׳ Jes. 43, 11.
אם־ר׳ ואין־אל Jes. 43, 12.
אני ר׳ קדושכם Jes. 43, 15.
ר׳ צבאות אני Jes. 44, 6.
כי־עשה ר׳ Jes. 44, 23.
כי־גאל ר׳ יעקב Jes. 44, 23.
אנכי ר׳ עשה Jes. 44, 24.
כה־אמר ר׳ למשיחו Jes. 45, 1.
למען תדע כי אני ר׳ Jes. 45, 3.
אני ר׳ ואין עוד Jes. 45, 5. 6. 18. 21.
אני ר׳ עשה כל־אלה Jes. 45, 7.
אני ר׳ בראתיו Jes. 45, 8.
אמר ר׳ קדוש ישראל Jes. 45, 11.
אמר ר׳ צבאות Jes. 45, 13.
כי־פה אמר ר׳ Jes. 45, 18.
אני ר׳ דבר צדק Jes. 45, 19.
נאלך ר׳ צבאות Jes. 47, 4.
בשם ר׳ ובאלהי ישראל Jes. 48, 1.
ר׳ צבאות שמו Jes. 48, 2.
ר׳ אהבו יעשה חפצו Jes. 48, 14.
כה אמר ר׳ גאלך Jes. 48, 17.
אני ר׳ אלהיך Jes. 48, 17.
גאל ר׳ עבדו יעקב Jes. 48, 20.
אין שלום אמר ר׳ לרשעים Jes. 48, 22.
ר׳ מבטן קראני Jes. 49, 1.
אבן משפטי את־ר׳ Jes. 49, 4.
ועתה ׀ אמר ר׳ Jes. 49, 5.
ואכבד בעיני ר׳ Jes. 49, 5.
כה אמר־ר׳ גאל ישראל Jes. 49, 7.
למען ר׳ אשר נאמן Jes. 49, 7.
כה ׀ אמר ר׳ בעת רצון Jes. 49, 8.
כי־נחם ר׳ עמו Jes. 49, 13.
ותאמר ציון עזבני ר׳ Jes. 49, 14.
חי־אני נאם־ר׳ Jes. 49, 18.
כה ׀ אמר ר׳ Jes. 49, 25.
וידעת כי־אני ר׳ Jes. 49, 23.

אני ר׳ מושיעך Jes. 49, 26.
אמר ר׳ אי זה Jes. 50, 1.
מי בכם ירא ר׳ Jes. 50, 10.
יבטח בשם ר׳ Jes. 50, 10.
רדפי צדק מבקשי ר׳ Jes. 51, 1.
כי־נחם ר׳ ציון Jes. 51, 3.
כגן־ר׳ ששון ושמחה Jes. 51, 3.
זרוע ר׳ עורי כימי קדם Jes. 51, 9.
ופדויי ר׳ ישובון Jes. 51, 11.
ותשכח ר׳ עשך Jes. 51, 13.
ואנכי ר׳ אלהיך Jes. 51, 15.
ר׳ צבאות שמו Jes. 51, 15. 54, 5.
המלאים חמת־ר׳ Jes. 51, 20.
כה־אמר אדניך ר׳ Jes. 51, 22.
כה אמר ר׳ חנם נמכרתם Jes. 52, 3.
מה־לי־פה נאם־ר׳ Jes. 52, 5.
משלו יהלילו נאם־ר׳ Jes. 52, 5.
יראו בשוב ר׳ ציון Jes. 52, 8.
כי־נחם ר׳ עמו Jes. 52, 9.
חשף ר׳ את־זרוע Jes. 52, 10.
נשאי כלי ר׳ Jes. 52, 11.
הלך לפניכם ר׳ Jes. 52, 12.
וזרוע ר׳ על־מי נגלתה Jes. 53, 1.
ר׳ בידו יצלח Jes. 53, 10.
מבני בעלה אמר ר׳ Jes. 54, 1.
אמר גאלך ר׳ Jes. 54, 8.
אמר מרחמך ר׳ Jes. 54, 10.
וכל־בניך למודי ר׳ Jes. 54, 13.
זאת נחלת עבדי ר׳ Jes. 54, 17.
וצדקתם מאתי נאם־ר׳ Jes. 54, 17.
למען ר׳ אלהיך Jes. 55, 5.
דרשו ר׳ בהמצאו Jes. 55, 6.
וישב אל־ר׳ וירחמהו Jes. 55, 7.
נאם־ר׳ Jes. 55, 8. 59, 20.
כה אמר ר׳ שמרו משפט Jes. 56, 1.
הנלוה אל־ר׳ לאמר Jes. 56, 3.
הבדל יבדילני ר׳ Jes. 56, 3.
אמר ר׳ לסריסים Jes. 56, 4.
על־ר׳ לשרתו Jes. 56, 6.
ולאהבה את־שם ר׳ Jes. 56, 6.
אמר ר׳ ורפאתיו Jes. 57, 19.
כבוד ר׳ יאספך Jes. 58, 8.
ונחך ר׳ תמיד Jes. 58, 11.
אז תתענג על־ר׳ Jes. 58, 14.
כי פי ר׳ דבר Jes. 58, 14.
לא־קצרה יד־ר׳ Jes. 59, 1.
ויראו ר׳ וירע בעיניו Jes. 59, 15.
וירא ממערב את־שם ר׳ Jes. 59, 19.
רוח ר׳ נססה בו Jes. 59, 19.
אמר ר׳ רוחי Jes. 59, 21.
אמר ר׳ מעתה ועד עולם Jes. 59, 21.
וכבוד ר׳ עליך זרח Jes. 60, 1.
יזרח ר׳ וכבודו Jes. 60, 2.
ותהלות ר׳ יבשרו Jes. 60, 6.
לשם ר׳ אלהיך Jes. 60, 9.
וקראו לך עיר ר׳ ציון Jes. 60, 14.
אני ר׳ מושיעך Jes. 60, 16.
והיה־לך ר׳ לאור עולם Jes. 60, 19.
כי ר׳ יהיה־לך Jes. 60, 20.
אני ר׳ בעתה אחישנה Jes. 60, 22.
יען משח ר׳ אתי Jes. 61, 1.
ואתם כהני ר׳ תקראו Jes. 61, 6.
אני ר׳ אהב משפט Jes. 61, 8.
הם זרע ברך ר׳ Jes. 61, 9.
אשר פי ר׳ יקבנו Jes. 62, 2.
עטרת תפארת ביד־ר׳ Jes. 62, 3.
כי־חפץ ר׳ Jes. 62, 4.
המזכירים את־ר׳ Jes. 62, 6.
משבע ר׳ בימינו Jes. 62, 8.
והללו את־ר׳ Jes. 62, 9.
ר׳ השמיע אל־קצה הארץ Jes. 62, 11.
עם־הקדש גאולי ר׳ Jes. 62, 12.
חסדי ר׳ אזכיר תהלות ר׳ Jes. 63, 7.
כל אשר־גמלנו ר׳ Jes. 63, 7.
רוח ר׳ תניחנו Jes. 63, 14.
ועתה ר׳ אבינו אתה Jes. 64, 7.
אל־תקצף ר׳ עד־מאד Jes. 64, 8.
העל־אלה תתאפק ר׳ Jes. 64, 11.

ועונת אבותיכם יחדו Jes. 65, 7.
אמר ר׳ Jes. 65, 8. 66, 1. 12.
כה ׀ אמר ר׳ Jes. 65, 8. 66, 1. 12.
ואתם עזבי ר׳ Jes. 65, 11.
כי זרע ברוכי ר׳ Jes. 65, 23.
הר קדשי אמר ר׳ Jes. 65, 25.
ויהיו כל־אלה נאם־ר׳ Jes. 66, 2.
שמעו דבר־ר׳ Jes. 66, 5.
למענ שמי יכבד ר׳ Jes. 66, 5.
קול ר׳ משלם גמול Jes. 66, 6.
ולא אוליד יאמר ר׳ Jes. 66, 9.
ונודעה יד־ר׳ Jes. 66, 14.
כי־הנה ר׳ באש Jes. 66, 15.
כי באש ר׳ נשפט Jes. 66, 16.
ורבו חללי ר׳ Jes. 66, 16.
יחדו יספו נאם־ר׳ Jes. 66, 17.
הר קדשי ירושלם אמר ר׳ Jes. 66, 20.
בכלי טהור בית ר׳ Jes. 66, 20.
לכהנים ללוים אמר ר׳ Jes. 66, 21.
עמדם לפני נאם־ר׳ Jes. 66, 22.
להשתחות לפני אמר ר׳ Jes. 66, 23.
אשר היה דבר־ר׳ Jer. 1, 2.
ויהי דבר־ר׳ אלי לאמר Jer. 1, 4. 11. 2, 1.
ויאמר ר׳ אלי אל־תאמר Jer. 1, 7.
נאם־ר׳ Jer. 1, 8. 15. 19. 2, 3. 9. 12. 29. 3, 10. 12 (bis). 13. 14. 16. 20. 4, 1. 9. 17. 5, 9. 11. 15. 18. 22. 29. 6, 12. 7, 13. 19. 30, 32.
וישלח ר׳ את־ידו Jer. 1, 9.
ויאמר ר׳ אלי Jer. 1, 9. 3, 6. 11.
ויאמר ר׳ אלי הטבת Jer. 1, 12.
ויהי דבר־ר׳ ׀ אלי שנית Jer. 1, 13.
ויאמר ר׳ אלי מצפון Jer. 1, 14.
כה ׀ אמר ר׳ Jer. 2, 2. 5. 6, 3. 27. 5, 14. 6, 22.
שמעו דבר־ר׳ Jer. 2, 4.
ולא אמרו איה ר׳ Jer. 2, 6.
איה ר׳ ותפשי התורה Jer. 2, 8.
עזבך את־ר׳ אלהיך Jer. 2, 17. 19.
ראו דבר־ר׳ Jer. 2, 31.
כי־מאס ר׳ Jer. 2, 37.
ושוב אלי נאם־ר׳ Jer. 3, 1.
כסא ר׳ Jer. 3, 17.
לשם ר׳ לירושלם Jer. 3, 17.
שכחו את־ר׳ אלהיהם Jer. 3, 21.
כי אתה ר׳ אלהינו Jer. 3, 22.
בקול ר׳ אלהינו Jer. 3, 25.
ונשבעת חי־ר׳ Jer. 4, 2.
חרון אפי־ר׳ ממנו Jer. 4, 8.
מפני ר׳ מפני חרון אפו Jer. 4, 26.
חי־ר׳ יאמרו Jer. 5, 2.
לא ידעו דרך ר׳ Jer. 5, 4.
ידעו דרך ר׳ משפט Jer. 5, 5.
מה עשה ר׳ אלהינו Jer. 5, 19.
נירא נא את־ר׳ Jer. 5, 24.
כה אמר ר׳ צבאות Jer. 6, 6. 9.
הנה דבר־ר׳ Jer. 6, 10.
ואת חמת ר׳ ׀ Jer. 6, 11.
אמר ר׳ Jer. 6, 15. 16.
לכן כה אמר ר׳ Jer. 6, 21.
כי־מאס ר׳ בהם Jer. 6, 30.
מאת ר׳ לאמר Jer. 7, 1. 11, 1.
עמד בשער בית ר׳ Jer. 7, 2.
שמעו־דבר ר׳ Jer. 7, 2.
כה־אמר ר׳ Jer. 7, 3. 21. 8, 4.
היכל ר׳ Jer. 7, 4 (ter).
ראיתי נאם־ר׳ Jer. 7, 11.
לוא־שמעו בקול ר׳ Jer. 7, 28.
כי מאס ר׳ Jer. 7, 29.
בעת ההיא נאם־ר׳ Jer. 8, 1.
נאם ר׳ צבאות Jer. 8, 3.
לא ידעו את משפט ר׳ Jer. 8, 7.
ותורת ר׳ אתנו Jer. 8, 8.
הנה בדבר־ר׳ Jer. 8, 9.
יכשלו אמר ר׳ Jer. 8, 12.
נאם ר׳ Jer. 8, 13. 17. 9, 2. 5. 8. 21. 23.
ר׳ אלהינו הדמנו Jer. 8, 14.

כה אמר ר׳ צבאות Jer. 9, 6. 14, 16.
דבר פי־ר׳ אליו Jer. 9, 11.
ויאמר ר׳ על־עזבם Jer. 9, 12.
שמעתה נשים דבר־ר׳ Jer. 9, 19.
כה ׀ אמר ר׳ Jer. 9, 22. 10, 2. 18.
כי אני ר׳ Jer. 9, 23.
אשר דבר ר׳ עליכם Jer. 10, 1.
מאין כמוך ר׳ Jer. 10, 6.
ר׳ צבאות שמו Jer. 10, 16.
ואת־ר׳ לא דרשו Jer. 10, 21.
ידעתי ר׳ Jer. 10, 23.
יסרני ר׳ אך במשפט Jer. 10, 24.
כה־אמר ר׳ Jer. 11, 3. 12, 14. 13, 1. 9. 12. 13. 15, 2.
ואמר אמן ׀ ר׳ Jer. 11, 5.
ויאמר ר׳ אלי Jer. 11, 6. 9. 14, 11. 14. 15, 1.
לכן כה אמר ר׳ Jer. 11, 11. 21. 22. 14, 15.
קרא ר׳ שמך Jer. 11, 16.
לא תנבא בשם ר׳ Jer. 11, 21.
צדיק אתה ר׳ Jer. 12, 1.
ואתה ר׳ ידעתני Jer. 12, 3.
מחרון אפ־ר׳ Jer. 12, 13.
חי־ר׳ Jer. 12, 16.
נאם־ר׳ Jer. 12, 17. 13, 11. 14. 25. 15, 3. 6. 9.
כדבר ר׳ Jer. 13, 2.
ויהי דבר ר׳ אלי Jer. 13, 3. 8.
כאשר צוה ר׳ אותי Jer. 13, 5.
ויאמר ר׳ אלי קום Jer. 13, 6.
כי ר׳ דבר Jer. 13, 15.
כי נשבה עדר ר׳ Jer. 13, 17.
דבר־ר׳ אל־ירמיהו Jer. 14, 1.
עוניו ענו בנו ר׳ Jer. 14, 7.
ואתה בקרבנו ר׳ Jer. 14, 9.
כה־אמר ר׳ לעם Jer. 14, 10.
ידענו ר׳ רשענו Jer. 14, 20.
הלא אתה־הוא ר׳ Jer. 14, 22.
אמר ר׳ Jer. 15, 11.
אתה ידעת ר׳ Jer. 15, 15.
ר׳ אלהי צבאות Jer. 15, 16.
לכן כה־אמר ר׳ Jer. 15, 19. 18, 13.
נאם ר׳ Jer. 15, 20. 16, 5. 11. 14. 16. 17, 24. 18, 6. 19, 6. 12. 21, 7. 10. 13, 22, 5. 16. 24.
ויהי דבר־ר׳ אלי Jer. 16, 1. 5. 18, 5.
כה ׀ אמר ר׳ Jer. 16, 3. 5. 9. 17, 5. 19, 21. 18, 11. 19, 1. 11. 20, 4. 21, 4. 8. 22, 1. 3. 6. 11. 18. 30.
דבר ר׳ עליהם Jer. 16, 10.
עוד חי־ר׳ Jer. 16, 14.
כי־אם־חי־ר׳ Jer. 16, 15.
ר׳ עזי ומעזי Jer. 16, 19.
וידעו כי־שמי ר׳ Jer. 16, 21.
והיה ר׳ מבטחו Jer. 17, 7.
אני ר׳ חקר לב Jer. 17, 10.
מקוה ישראל ר׳ Jer. 17, 13.
מים־חיים את־ר׳ Jer. 17, 13.
איה דבר־ר׳ Jer. 17, 15.
שמעו דבר־ר׳ Jer. 17, 20. 19, 2. 21, 11.
ומבאי תודה בית ר׳ Jer. 17, 26.
מאת ר׳ לאמר Jer. 18, 1.
הקשיבה ר׳ אלי Jer. 18, 19.
ואתה ר׳ ידעת Jer. 18, 23.
אמר ר׳ צבאות Jer. 19, 3. 15.
אשר שלחו ר׳ שם Jer. 19, 14.
ויעמד בחצר בית־ר׳ Jer. 19, 14.
נגיד בבית ר׳ Jer. 20, 1.
אשר בבית ר׳ Jer. 20, 2.
פתיתני ר׳ Jer. 20, 7.
כי־היה דבר ר׳ Jer. 20, 8.
הללו את־ר׳ Jer. 20, 13.
אשר־הסך ר׳ Jer. 20, 16.
אל־ירמיהו מאת ר׳ Jer. 21, 1.
דרש־נא בעדנו את־ר׳ Jer. 21, 2.
אולי יעשה ר׳ אותנו Jer. 21, 2.
שמע דבר־ר׳ Jer. 22, 2.

Digitized by Google

מה עשה ר׳ Jer. 22, 8.
עזבו את־בריית ר׳ Jer. 22, 9.
שמעי דבר־ר׳ Jer. 22, 29.
כה־אמר ר׳ Jer. 23, 2. 15. 16. 38. 24, 5. 8. 25, 8. 15. 27. 28. 32. 26, 2. 4. 18. 27, 2. 4. 16. 19. 21. 28, 2. 11. 13. 14. 16. 29, 4. 8. 16. 17. 21. 25. 31. 32. 30, 2. 5. 12. 18. 31, 2. 7. 15. 16. 23. 38.
נאם ר׳ Jer. 23, 2. 4. 5. 7. 11. 12. 23. 24 (bis), 28. 29. 30. 31. 32 (bis). 33. 25, 7. 9. 12. 29. 31. 27, 8. 11. 15. 22. 28, 4. 29, 9. 11. 14. 19 (bis). 23. 32. 30, 3. 8. 10. 11. 17. 21. 31, 1. 14. 16. 20. 27. 28. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38.
כי אם־חי־ר׳ Jer. 23, 8.
מפני ר׳ Jer. 23, 9.
לא מפי ר׳ Jer. 23, 16.
דבר ר׳ שלום Jer. 23, 17.
עמד בסוד ר׳ Jer. 23, 18.
סערת ר׳ חמה יצאה Jer. 23, 19.
לא ישוב אף־ר׳ Jer. 23, 20.
ומה־דבר ר׳ Jer. 23, 35.
ומשא ר׳ Jer. 23, 36.
דברי אלהים חיים ר׳ Jer. 23, 36.
מה־ענך ר׳ Jer. 23, 37.
ומה־דבר ר׳ Jer. 23, 37.
משא ר׳ Jer. 23, 38 (bis).
הראני ר׳ Jer. 24, 1.
לפני היכל ר׳ Jer. 24. 1.
ויאמר ר׳ אלי Jer. 24, 3.
ויהי דבר־ר׳ אלי Jer. 24, 4.
כי אני ר׳ Jer. 24, 7.
היה דבר־ר׳ אלי Jer. 25, 3.
ושלח ר׳ אלוכם Jer. 25, 4.
אשר נתן ר׳ לכם Jer. 25, 5.
הכוס מיד ר׳ Jer. 25, 17.
שלחני ר׳ אליהם Jer. 25, 17.
ואמרת אליהם ר׳ ממרום Jer. 25, 30.
והיו חללי ר׳ Jer. 25, 33.
שדד ר׳ את־מרעיתם Jer. 25, 36.
מפני חרון אף־ר׳ Jer. 25, 37.
מאת ר׳ לאמר Jer. 26, 1. 27, 1. 30, 1.
הדברים האלה בבית ר׳ Jer. 26, 7.
כל־אשר צוה ר׳ Jer. 26, 8.
אל־ירמיהו בבית ר׳ Jer. 26, 9.
מבית־המלך בית ר׳ Jer. 26, 10.
ר׳ שלחני Jer. 26, 12.
ושמעו בקול ר׳ Jer. 26, 13.
שלחני ר׳ עליכם Jer. 26, 15.
בשם ר׳ אלהינו Jer. 26, 16.
ירא את־ר׳ Jer. 26, 19.
ויחם ר׳ Jer. 26, 19.
מתנבא בשם ר׳ Jer. 26, 20.
כאשר דבר ר׳ Jer. 27, 13.
כלי בית־ר׳ Jer. 27, 16. 28, 6.
יש דבר־ר׳ אתם Jer. 27, 18.
הנותרים בבית־ר׳ Jer. 27, 18.
הנותרים בית ר׳ Jer. 27, 21.
מגבעון בבית ר׳ Jer. 28, 1.
כלי־כלי בית ר׳ Jer. 28, 3.
העמדים בבית ר׳ Jer. 28, 5.
כן יעשה ר׳ Jer. 28, 6.
יקם ר׳ את־דבריך Jer. 28, 6.
דבר־ר׳ אל־ירמיהו Jer. 28, 12. 29, 30.
לא־שלחך ר׳ Jer. 28, 15.
דברת אל ר׳ Jer. 28, 16.
והתפללו בעדה אל־ר׳ Jer. 29, 7.
הקים לנו ר׳ Jer. 29, 15.
שמעו דבר ר׳ Jer. 29, 20. 31, 10.
ישימך ר׳ כצדקיהו Jer. 29, 22.
ר׳ נתנך כהן Jer. 29, 26.
פקדים בית ר׳ Jer. 29, 26.
כי־סרה דבר על־ר׳ Jer. 29, 32.
ויהודה אמר ר׳ Jer. 30, 3.
אשר דבר ר׳ Jer. 30, 4.
ועבדו את־ר׳ Jer. 30, 9.

הנה ׀ סערת ר׳ Jer. 30, 23.
חרון אף־ר׳ Jer. 30, 24.
מרחוק ר׳ נראה לי Jer. 31, 3.
אל־ר׳ אלהיטי Jer. 31, 6.
ואמרו הושע ר׳ Jer. 31, 7.
כי־פדה ר׳ את־יעקב Jer. 31, 11.
כי אתה ר׳ אלהי Jer. 31, 18.
כי־ברא ר׳ חדשה בארץ Jer. 31, 22.
יברכך ר׳ נוה־צדק Jer. 31, 23.
דעו את־ר׳ Jer. 31, 34.
ר׳ צבאות שמו Jer. 31, 35.
מאת ר׳ Jer. 32, 1. 34, 1. 8. 12. 35, 1. 36, 1. 37, 17. 40, 1.
כה אמר ר׳ Jer. 32, 3. 14. 15. 28. 36. 42. 33, 2. 4. 10. 12. 17. 20. 25. 34, 2 (bis). 4. 13. 17. 35, 13. 17. 18. 19. 36, 29. 30. 37, 7. 9. 38, 2. 3. 17. 39, 16.
נאם ר׳ Jer. 32, 5. 30. 44. 34, 5. 17. 22. 35, 13. 39, 17. 18.
דבר ר׳ אלי Jer. 32, 6.
כדבר ר׳ Jer. 32, 8.
דבר־ר׳ הוא Jer. 32, 8.
ואתפלל אל־ר׳ Jer. 32, 16.
ר׳ צבאות שמו Jer. 32, 18.
דבר־ר׳ אל־ירמיהו Jer. 32, 26. 33, 1. 19. 23. 34, 12. 35, 12. 36, 27. 37, 6.
הנה אני ר׳ Jer. 32, 27.
ר׳ יוצר אותה להכינה Jer. 33, 2.
ר׳ שמו Jer. 33, 2.
הודו את־ר׳ צבאות Jer. 33, 11.
כי־טוב ר׳ Jer. 33, 11.
מביאים תודה בית ר׳ Jer. 33, 11.
אמר ר׳ Jer. 33, 11. 13.
אך שמע דבר־ר׳ Jer. 34, 4.
והביאותם בית ר׳ Jer. 35, 2.
ואבא אותם בית ר׳ Jer. 35, 4.
דברי ר׳ Jer. 36, 4. 6. 8. 11. 37, 2.
לא אוכל לבוא בית ר׳ Jer. 36, 5.
באזני העם בית ר׳ Jer. 36, 6.
דבר ר׳ אל־העם Jer. 36, 7.
קראו צום לפני ר׳ Jer. 36, 9.
שער בית ר׳ Jer. 36, 10.
ויסתרם ר׳ Jer. 36, 26.
אל־ר׳ אלחיטי Jer. 37, 3.
בבית ר׳ Jer. 38, 14.
חי־ר׳ Jer. 38, 16.
שמע נא ׀ בקול ר׳ Jer. 38, 20.
אשר הראני ר׳ Jer. 38, 21.
דבר־ר׳ Jer. 39, 15.
ויאמר אליו ר׳ Jer. 40, 2.
ויעש ר׳ כאשר דבר Jer. 40, 3.
להביא בית ר׳ Jer. 41, 5.
והתפלל בעדנו אל־ר׳ Jer. 42, 2.
ויגד־לנו ר׳ אלהיך Jer. 42, 3.
מתפלל אל־ר׳ Jer. 42, 4.
אשר ישלחך ר׳ Jer. 42, 5.
בקול ׀ ר׳ אלהינו Jer. 42, 6 (bis).
ויהי דבר־ר׳ Jer. 42, 7.
כה אמר ר׳ Jer. 42, 9. 15. 18. 43, 10. 44, 2. 7. 11. 25. 30. 45, 2. 4. 47, 2. 48, 1. 40. 49, 1. 7. 28. 35. 50, 18. 33. 51, 1. 33. 36. 58.
נאם ר׳ Jer. 42, 11. 44, 29. 45, 5. 46, 5. 23. 26. 28. 48, 12. 25. 30. 35. 38. 43. 44. 47. 49, 6. 13. 16. 26. 30. 31. 32. 37. 38. 39. 50, 4. 10. 20. 21. 30. 35. 51, 24. 26. 39. 48. 52. 53.
בקול ר׳ אלהיכם Jer. 42, 13. 21.
שמעו דבר־ר׳ Jer. 42, 15. 44, 24. 26.
דבר ר׳ עליכם Jer. 42, 19.
שלחתם אתי אל־ר׳ Jer. 42, 20.
התפללו בעדנו אל־ר׳ Jer. 42, 20.
יאמר ר׳ אלהינו Jer. 42, 20.
דברי ר׳ אלהיהם Jer. 43, 1.
אשר שלחו ר׳ Jer. 43, 1.

לא שלחך ר׳ Jer. 43, 2.
וכל־הזדים בקול ר׳ Jer. 43, 4.
ויהי דבר ר׳ Jer. 43, 8.
אתם זכר ר׳ Jer. 44, 21.
ולא־יוכל ר׳ עוד Jer. 44, 22.
שמעתם בקול ר׳ Jer. 44, 23.
בשמי הגדול אמר ר׳ Jer. 44, 26.
יסף ר׳ יתן Jer. 45, 3.
דבר־ר׳ אל־ירמיהו Jer. 46, 1. 13. 47, 1. 49, 34.
כי ר׳ הדפו Jer. 46, 15.
ר׳ צבאות שמו Jer. 46, 18. 48, 15.
אמר ר׳ צבאות Jer. 46, 25.
כי־שדד ר׳ Jer. 47, 4.
אמר ר׳ Jer. 48, 8. 49, 2. 12. 18.
עשה מלאכת ר׳ רמיה Jer. 48, 10.
על־ר׳ הגדיל Jer. 48, 26. 42.
שמעתי מאת ר׳ Jer. 49, 14.
שמעו עצת־ר׳ Jer. 49, 20.
הדבר אשר דבר ר׳ Jer. 50, 1.
ואת ר׳ אלהיהם יבקשו Jer. 50, 4.
ונלוו אל־ר׳ Jer. 50, 5.
ומקוה אבותיהם ר׳ Jer. 50, 7.
כי נקמת ר׳ היא Jer. 50, 15. 51, 11.
פתח ר׳ את־אוצרו Jer. 50, 25.
נקמת ר׳ אלהיטו Jer. 50, 28.
כי אל־ר׳ זדה Jer. 50, 29.
גאלם ׀ חזק ר׳ Jer. 50, 34.
שמעו עצת־ר׳ Jer. 50, 45.
כוס־זהב בבל ביד־ר׳ Jer. 51, 7.
הוציא ר׳ את־צדקותינו Jer. 51, 10.
מעשה ר׳ אלהיטו Jer. 51, 10.
העיר ר׳ את־רוח Jer. 51, 11.
גם־זעם ר׳ Jer. 51, 12.
נשבע ר׳ צבאות Jer. 51, 14.
ר׳ צבאות שמו Jer. 51, 19. 57.
מחשבות ר׳ Jer. 51, 29.
מחרון אף־ר׳ Jer. 51, 45.
זכרו מרחוק את ר׳ Jer. 51, 50.
על־מקדשי בית ר׳ Jer. 51, 51.
שדד ר׳ את־בבל Jer. 51, 55.
גמלות ר׳ שלם ישלם Jer. 51, 56.
ואמרת ר׳ Jer. 51, 62.
ויעש הרע בעיני ר׳ Jer. 52, 2.
אף ר׳ היתה בירושלם Jer. 52, 3.
וישרף את־בית־ר׳ Jer. 52, 13.
לבית־ר׳ Jer. 52, 17. 20.
בבית־ר׳ Jer. 52, 17.
דבר־ר׳ אל־יחזקאל Ez. 1, 3.
ותהי עליו שם יד־ר׳ Ez. 1, 3.
ברוך כבוד־ר׳ ממקומו Ez. 3, 12.
ויד ר׳ עלי חזקה Ez. 3, 14.
דבר־ר׳ אלי Ez. 3, 16. 6, 1. 7, 1. 11, 14. 12, 1. 8. 12, 17. 21. 26. 13, 1. 14, 2. 12. 15, 1. 16, 1. 17, 1. 11. 18, 1. 20, 2. 21, 1. 6. 13. 23. 22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 1. 15. 25, 1. 26, 1. 27, 1. 28, 1. 11. 20. 29, 1. 17.
ותהי עלי שם יד־ר׳ Ez. 3, 22.
והנה־שם כבוד ר׳ Ez. 3, 23.
ויאמר ר׳ ככה יאכלו Ez. 4, 13.
וידעו כי־אני ר׳ Ez. 5, 13. 6, 10. 14. 7, 27. 12, 15. 16.
אני ר׳ דברתי Ez. 5, 15. 17.
וידעתם כי־אני ר׳ Ez. 6, 7. 13. 7, 4. 9. 11, 10. 12. 12, 20. 13, 14. 14, 8. 15, 7. 17, 21. 20, 38. 42. 44. 22, 22. 24, 24. 25, 5.
ביום עברת ר׳ Ez. 7, 19.
אין ר׳ ראה אתנו Ez. 8, 12.
עזב ר׳ את־הארץ Ez. 8, 12. 9, 9.
שער בית־ר׳ Ez. 8, 14.
חצר בית־ר׳ Ez. 8, 16.
היכל ר׳ Ez. 8, 16 (bis).
ויאמר ר׳ אלי Ez. 9, 4.
ויורם כבוד־ר׳ Ez. 10, 4.
את־נגה כבוד ר׳ Ez. 10, 4.

ויצא כבוד ר׳ Ez. 10, 18.
שער בית־ר׳ Ez. 10, 19. 11, 1.
ותפל עלי רוח ר׳ Ez. 11, 5.
כה־אמר ר׳ Ez. 11, 5. 21, 8. 14.
רחקו מעל ר׳ Ez. 11, 15.
ויעל כבוד ר׳ Ez. 11, 23.
את כל־דברי ר׳ Ez. 11, 25.
כי ׀ אני ר׳ Ez. 12, 25. 17, 24.
נאם־ר׳ Ez. 13, 6. 7.
וידעתן כי־אני ר׳ Ez. 13, 21. 23.
אני ר׳ נעניתי לו Ez. 14, 4.
אני ר׳ נעתה־לו Ez. 14, 7.
ודבר דבר אני ר׳ Ez. 14, 9.
שמעי דבר־ר׳ Ez. 16, 35.
וידעת כי־אני ר׳ Ez. 16, 62. 25, 7.
אני ר׳ דברתי ועשיתי Ez. 17, 24.
לדרש את־ר׳ Ez. 20, 1.
אני ר׳ אלהיכם Ez. 20, 5. 7. 19. 20.
אני ר׳ מקדשם Ez. 20, 12.
ידעו אשר אני ר׳ Ez. 20, 26.
כי אני ר׳ Ez. 21, 4. 29, 6. 36, 23.
אני ר׳ הוצאתי חרבי Ez. 21, 10.
אני ר׳ דברתי Ez. 21, 22. 37. 22, 14. 24, 14. 26, 14.
ויאמר ר׳ אלי Ez. 23, 36.
דבר־ר׳ היה אלי Ez. 24, 20.
וידעו כי־אני ר׳ Ez. 24, 27. 25, 11. 17. 28, 22. 23. 26. 29, 9. 16. 21. 30, 8. 19. 25. 26. 32, 15. 33, 29. 34, 27. 30.
ויהי דבר־ר׳ אלי Ez. 30, 1. 20.
אני ר׳ דברתי Ez. 30, 12. 34, 24.
דבר־ר׳ אלי Ez. 31, 1. 32, 1. 17. 33, 1. 23. 34, 1. 35, 1. 36, 16.
ויד־ר׳ היתה אלי Ez. 33, 22.
שמעו את־דבר ר׳ Ez. 34, 7.
שמעו דבר־ר׳ Ez. 34, 9. 36, 1.
ואני ר׳ אהיה להם Ez. 34, 24.
וידעת כי־אני ר׳ Ez. 35, 4. 12.
וידעתם כי־אני ר׳ Ez. 35, 9. 36, 11.
וידעו כי־אני ר׳ Ez. 35, 15.
עם־ר׳ אלה Ez. 36, 20.
אני ר׳ בניתי Ez. 36, 36.
אני ר׳ דברתי Ez. 36, 36.
וידעו כי־אני ר׳ Ez. 36, 38. 38, 23. 39, 6.
היתה עלי יד־ר׳ Ez. 37, 1. 40, 1.
ויוצאני ברוח ר׳ Ez. 37, 1.
וידעתם כי־אני ר׳ Ez. 37, 6. 13. 14.
נאם־ר׳ Ez. 37, 14.
ויהי דבר־ר׳ אלי Ez. 37, 15. 38, 1.
וידעו הגוים כי אני ר׳ Ez. 37, 28. 39, 7.
כי אני ר׳ אלהיהם Ez. 39, 22. 28.
השלחן אשר לפני ר׳ Ez. 41, 22.
וכבוד ר׳ בא Ez. 43, 4.
מלא כבוד־ר׳ הבית Ez. 43, 5.
ויאמר אלי ר׳ Ez. 44, 2. 5.
ר׳ אלהי־ישראל בא Ez. 44, 2.
לאכול־לחם לפני ר׳ Ez. 44, 3.
וחנה מלא כבוד־ר׳ Ez. 44, 4.
את־בית ר׳ Ez. 44, 4.
לכל־חקות בית־ר׳ Ez. 44, 5.
לשרת את־ר׳ Ez. 45, 4.
לפני ר׳ Ez. 46, 3. 9.
והיה מקדש־ר׳ Ez. 48, 10.
ושם־העיר מיום ר׳ Ez. 48, 35.
דבר־ר׳ אשר היה Hos. 1, 1.
תחלת דבר־ר׳ Hos. 1, 2.
מאחרי ר׳ Hos. 1, 2.
ויאמר ר׳ אליו Hos. 1, 4.
נאם־ר׳ Hos. 2, 15. 18. 23.
וידעת את־ר׳ Hos. 2, 22.
ויאמר ר׳ אלי Hos. 3, 1.
כאהבת ר׳ Hos. 3, 1.
ובקשו את־ר׳ Hos. 3, 5.
ויצחדו אל־ר׳ Hos. 3, 5.
שמעו דבר־ר׳ Hos. 4, 1.
כי־את־ר׳ עזבו לשמר Hos. 4, 10.

Digitized by Google

ואל־תשבעו חי־י Hos. 4, 15.
ירעם י־י Hos. 4, 16.
ואת־י׳ לא ידעו Hos. 5, 4.
לבקש את־י׳ Hos. 5, 6.
לכו ונשובה אל־י׳ Hos. 6, 1.
לדעת את־י׳ Hos. 6, 3.
ולא־שבו אל־י׳ Hos. 7, 10.
על־בית י׳ Hos. 8, 1.
י׳ לא רצם Hos. 8, 13.
לא ישבו בארץ י׳ Hos. 9, 3.
לא יביא בית י׳ Hos. 9, 4.
וליום חגי־י׳ Hos. 9, 5.
תן־להם י׳ מה־תתן Hos. 9, 14.
כי לא ירא אנו את־י׳ Hos. 10, 3.
לדרוש את־י׳ Hos. 10, 12.
אחרי י׳ ילכו Hos. 11, 10.
נאם־י׳ Hos. 11, 11.
ואנכי י׳ אלהיך Hos. 12, 10. 13, 4.
ובנביא העלה י׳ Hos. 12, 14.
יביא קדים רוח י׳ Hos. 13, 15.
שובה ישראל עד י׳ Hos. 14, 2.
ושובו אל־י׳ Hos. 14, 3.
כי־ישרים דרכי י׳ Hos. 14, 10.
דבר־י׳ אשר היה Joel 1, 1.
מנחה ונסך מבית י׳ Joel 1, 9.
בית י׳ אלהיכם Joel 1, 14.
חעקו אל־י׳ Joel 1, 14.
אליך י׳ אקרא Joel 1, 19.
כי־בא יום־י׳ Joel 2, 1.
כי־גדול יום־י׳ Joel 2, 11.
נאם־י׳ Joel 2, 12.
ושובו אל־י׳ Joel 2, 13.
הכהנים משרתי י׳ Joel 2, 17.
חוסה י׳ על־עמך Joel 2, 17.
ויקנא י׳ לארצו Joel 2, 18.
ויען י׳ ויאמר לעמו Joel 2, 19.
כי־הגדיל י׳ לעשות Joel 2, 21.
את־שם י׳ אלהיכם Joel 2, 26.
ואני י׳ אלהיכם Joel 2, 27.
לפני בוא יום י׳ Joel 3, 4.
יקרא בשם י׳ Joel 3, 5.
כאשר אמר י׳ Joel 3, 5.
אשר י׳ קרא Joel 3, 5.
כי י׳ דבר Joel 4, 8.
שמה הנחת י׳ גבוריך Joel 4, 11.
כי קרוב יום י׳ Joel 4, 14.
וידעתם כי אני י׳ Joel 4, 17.
ויאמר י׳ מציון ישאג Am. 1, 2.
כה אמר י׳ Am. 1, 3. 6. 9. 11. 13. 2, 1. 4. 6. 3, 12. 5, 4. 16.
ושריו יחדו אמר י׳ Am. 1, 15.
אחרגג עמו אמר י׳ Am. 2, 3.
תורת י׳ וחקיו Am. 2, 4.
נאם י׳ Am. 2, 11. 16. 3, 10. 15. 4, 6. 8. 9. 10. 11. 6, 8. 14. 9, 7. 8. 12. 13.
דבר י׳ עליכם Am. 3, 1.
י׳ אלהי־צבאות Am. 4, 13.
ודשו את־י׳ Am. 5, 6.
י׳ שמו Am. 5, 8. 9, 6.
ויהי־כן י׳ אלהי Am. 5, 14.
אולי יחנן י׳ Am. 5, 15.
אמר י׳ Am. 5, 17. 27. 7, 3.
יום י׳ Am. 5, 18 (bis). 20.
להזכיר בשם י׳ Am. 6, 10.
כי־הכה י׳ מצוה Am. 6, 11.
נחם י׳ על־זאת Am. 7, 3. 6.
ויאמר י׳ אלי Am. 7, 8. 8, 2.
ויקחני י׳ מאחרי הצאן Am. 7, 15.
ויאמר אלי י׳ Am. 7, 15.
ועתה שמע דבר־י׳ Am. 7, 16.
משבע י׳ בגאון יעקב Am. 8, 7.
לשמע את דברי י׳ Am. 8, 11.
לבקש את־דבר־י׳ Am. 8, 12.
אמר י׳ אלהיך Am. 9, 15.
שמועה שמענו מאת י׳ Obad. 1, 1.
נאם־י׳ Obad. 1, 4. 8.
קרוב יום־י׳ Obad. 1, 15.
כי י׳ דבר Obad. 1, 18.
ויהי דבר־י׳ אל־יונה Jon. 1, 1. 3, 1.
מלפני י׳ Jon. 1, 3. 10.
ואת־י׳ אלהי השמים Jon. 1, 9.
ויקראו אל־י׳ Jon. 1, 14.
כי־אתה י׳ Jon. 1, 14.
יראה גדולה את־י׳ Jon. 1, 16.
ויתפלל יונה אל־י׳ Jon. 2, 2.
מצרה לי אל־י׳ ויענני Jon. 2, 3.
חי י׳ אלהי Jon. 2, 7.
בהתעטף עלי נפשי את־י׳ Jon. 2, 8.
ויאמר י׳ לדג Jon. 2, 11.
כדבר י׳ Jon. 3, 3.
ויתפלל אל־י׳ Jon. 4, 2.
ויאמר אנה י׳ Jon. 4, 2.
ועתה י׳ קח־נא Jon. 4, 3.
ויאמר י׳ היטיב חרה Jon. 4, 3.
וימן י׳־אלהים Jon. 4, 6.
ויאמר י׳ אתה חסת Jon. 4, 10.
דבר י׳ אשר היה Mich. 1, 1.
כי־הנה י׳ יצא ממקמו Mich. 1, 3.
כה אמר י׳ Mich. 2, 3.
בקהל י׳ Mich. 2, 5.
הקצר רוח י׳ אם־אלה Mich. 2, 7.
אז יזעקו אל־י׳ Mich. 3, 4.
כה אמר י׳ על־הנביאים Mich. 3, 5.
מלאתי כח את־רוח י׳ Mich. 3, 8.
ועל־י׳ ישענו Mich. 3, 11.
הלא י׳ בקרבנו Mich. 3, 11.
בית־י׳ נכון בראש Mich. 4, 1.
ונעלה אל־הר־י׳ Mich. 4, 2.
כי־פי י׳ צבאות דבר Mich. 4, 4.
ואנחנו נלך בשם־י׳ Mich. 4, 5.
ביום ההוא נאם־י׳ Mich. 4, 6.
ומלך י׳ עליהם Mich. 4, 7.
יגאלך י׳ מכף איביך Mich. 4, 10.
לא ידעו מחשבות י׳ Mich. 4, 12.
ועמד ורעה בעז י׳ Mich. 5, 3.
בגאון שם י׳ Mich. 5, 3.
כטל מאת י׳ Mich. 5, 6.
נאם־י׳ Mich. 5, 10.
שמעו־נא את אשר־י׳ Mich. 6, 1.
שמעו הרים את־ריב י׳ Mich. 6, 2.
למען דעת צדקות י׳ Mich. 6, 5.
במה אקדם י׳ Mich. 6, 6.
הירצה י׳ באלפי אילים Mich. 6, 7.
ומה־י׳ דורש ממך Mich. 6, 8.
קול י׳ לעיר יקרא Mich. 6, 9.
כי־אשב בחשך י׳ Mich. 7, 8.
זעף י׳ אשא Mich. 7, 9.
אריב י׳ אלהיך Mich. 7, 10.
אל־י׳ אלהינו יפחדו Mich. 7, 17.
אל קנוא ונקם י׳ Nah. 1, 2.
נקם י׳ Nah. 1, 2 (bis).
י׳ ארך אפים Nah. 1, 3.
לא ינקה י׳ Nah. 1, 3.
טוב י׳ למעוז Nah. 1, 7.
מה־תחשבון אל־י׳ Nah. 1, 9.
ממך יצא חשב על־י׳ Nah. 1, 11.
כה אמר י׳ Nah. 1, 12.
וצוה עליך י׳ Nah. 1, 14.
כי שב י׳ Nah. 2, 3.
נאם י׳ צבאות Nah. 2, 14. 3, 5.
עד־אנה י׳ Hab. 1, 2.
הלוא אתה מקדם י׳ Hab. 1, 12.
י׳ למשפט שמתו Hab. 1, 12.
ויענני י׳ Hab. 2, 2.
הלוא הנה מאת י׳ Hab. 2, 13.
את־כבוד י׳ Hab. 2, 14.
י׳ שמעתי Hab. 3, 2.
י׳ פעלך בקרב Hab. 3, 2.
הבנהרים חרה י׳ Hab. 3, 8.
דבר־י׳ אשר־היה Zeph. 1, 1.
נאם־י׳ Zeph. 1, 2. 3. 10.
מאחרי י׳ Zeph. 1, 6.
לא־בקשו את־י׳ Zeph. 1, 6.
כי־קרוב יום י׳ Zeph. 1, 7.
כי־הכין י׳ Zeph. 1, 7.
והיה ביום זבח י׳ Zeph. 1, 8.
לא־ייטיב י׳ Zeph. 1, 12.
קרוב יום־י׳ Zeph. 1, 14.
קול יום י׳ Zeph. 1, 14
ביום עברת י׳ Zeph. 1, 18.
חרון אף י׳ Zeph. 2, 2.
יום אף־י׳ Zeph. 2, 2.
בקשו את־י׳ Zeph. 2, 3.
ביום אף י׳ Zeph. 2, 3.
דבר־י׳ עליכם Zeph. 2, 5.
כי יפקדם י׳ אלהיהם Zeph. 2, 7.
חי־אני נאם־י׳ Zeph. 2, 9.
על־עם י׳ צבאות Zeph. 2, 10
נורא י׳ עליהם Zeph. 2, 11.
י׳ צדיק בקרבה Zeph. 3, 5.
נאם־י׳ Zeph. 3, 8.
לקרא כלם בשם י׳ Zeph. 3, 9.
וחסו בשם י׳ Zeph. 3, 12.
הסיר י׳ משפטיך Zeph. 3, 15.
י׳ בקרבך לא־תראי Zeph. 3, 15.
י׳ אלהיך בקרבך Zeph. 3, 17.
אמר י׳ Zeph. 3, 20.
דבר־י׳ ביד־חגי Hag. 1, 1. 3. 2, 1. 10.
אמר י׳ צבאות Hag. 1, 2. 5. 7. 2, 6. 9. 11.
בית־י׳ להבנות Hag. 1, 2.
אמר י׳ Hag. 1, 8. 2, 8.
נאם י׳ צבאות Hag. 1, 9. 2, 23.
בקול י׳ אלהיהם Hag. 1, 12.
כאשר שלחו י׳ Hag. 1, 12.
ויאמר חגי מלאך י׳ Hag. 1, 13.
במלאכות י׳ לעם Hag. 1, 13.
נאם י׳ Hag. 1, 13. 2, 4 (ter). 14. 18.
ויער י׳ את־רוח Hag. 1, 14.
בבית־י׳ צבאות Hag. 1, 14.
בהיכל י׳ Hag. 2, 15.
אשר־יסד היכל־י׳ Hag. 2, 18.
ויהי דבר־י׳ Hag. 2, 20.
היה דבר־י׳ Zach. 1, 1.
קצף י׳ על־אבותיכם Zach. 1, 2.
כה אמר י׳ Zach. 1, 3. 4. 16. 17.
נאם י׳ צבאות Zach. 1, 3.
אמר י׳ צבאות Zach. 1, 3.
נאם־י׳ Zach. 1, 4. 16. 2, 9. 10 (bis). 14.
אשר שלח י׳ Zach. 1, 10.
ויענו את־מלאך י׳ Zach. 1, 11.
ויען מלאך־י׳ Zach. 1, 12.
ויאמר י׳ צבאות Zach. 1, 12.
ויען י׳ את־המלאך Zach. 1, 13.
אמר י׳ צבאות Zach. 1, 14. 2, 12.
ונלוו גוים רבים אל־י׳ Zach. 2, 15.
וידעת כי־י׳ צבאות Zach. 2, 15.
ונחל י׳ את־יהודה Zach. 2, 16.
הס כל־בשר מפני י׳ Zach. 2, 17.
עמד לפני מלאך י׳ Zach. 3, 1.
ויאמר י׳ אל־השטן Zach. 3, 2.
יגער י׳ בך השטן Zach. 3, 2.
ויגער י׳ בך Zach. 3, 2.
ומלאך י׳ עמד Zach. 3, 5.
ויעד מלאך י׳ Zach. 3, 6.
כה־אמר י׳ צבאות Zach. 3, 7. 6, 12. 7, 9. 8, 2. 4. 6. 7. 9. 14. 19. 20. 11, 4.
נאם י׳ צבאות Zach. 3, 9. 5, 4. 8, 6. 11. 13, 7.
זה דבר־י׳ אל־זרבבל Zach. 4, 6.
אמרי י׳ צבאות Zach. 4, 6. 7, 13. 8, 14.
ויהי דבר י׳ אלי Zach. 4, 8. 6, 9.
וידעת כי־י׳ צבאות Zach. 4, 9.
עיני י׳ המה Zach. 4, 10.
ובנה את־היכל י׳ Zach. 6, 12.
יבנה את־היכל י׳ Zach. 6, 13.
לזכרון בהיכל י׳ Zach. 6, 14.
ובנה בהיכל י׳ Zach. 6, 15.
וידעתם כי־י׳ צבאות Zach. 6, 15.
דבר־י׳ אל־זכריה Zach. 7, 1. 8
לחלות את־פני י׳ Zach. 7, 2.
הכהנים אשר לבית־י׳ Zach. 7, 3.
ויהי דבר י׳ צבאות Zach. 7, 4. 8, 1.
קרא י׳ ביד הנביאים Zach. 7, 7.
אשר שלח י׳ צבאות Zach. 7, 12.
קצף גדול מאת י׳ Zach. 7, 12.
כה אמר י׳ שבתי אל־ציון Zach. 8, 3.
והר־י׳ צבאות Zach. 8, 3.
בית־י׳ צבאות Zach. 8, 9.
נאם־י׳ Zach. 8, 17. 10, 12. 11, 6. 12, 1. 4. 13, 8.
את־פני י׳ Zach. 8, 21.
ולבקש את־י׳ Zach. 8, 21.
לבקש את־י׳ Zach. 8, 22.
ולחלות את־פני י׳ Zach. 8, 22.
משא דבר־י׳ Zach. 9, 1. 12, 1.
י׳ צבאות יגן עליהם Zach. 9, 15.
והושיעם י׳ אלהיהם Zach. 9, 16.
מלקוש י׳ Zach. 10, 1.
כי פקד י׳ צבאות Zach. 10, 3.
כי י׳ עמם Zach. 10, 5.
כי אני י׳ אלהיהם Zach. 10, 6.
ברוך י׳ Zach. 11, 5.
דבר־י׳ הוא Zach. 11, 11.
ויאמר י׳ אלי Zach. 11, 13. 15.
ואשליך אתו בית י׳ Zach. 11, 13.
וחרשע י׳ את־אהלי יהודה Zach. 12, 7.
ביום ההוא יגן י׳ Zach. 12, 8.
כמלאך י׳ לפניהם Zach. 12, 8.
דברת בשם י׳ Zach. 13, 3.
והוא יאמר י׳ אלהי Zach. 13, 9.
ויצא י׳ ונלחם בגוים Zach. 14, 3.
ובא י׳ אלהי Zach. 14, 5.
והיה י׳ למלך Zach. 14, 9.
יהיה י׳ אחד Zach. 14, 9.
יגף י׳ את־כל־העמים Zach. 14, 12.
תהיה מהומת־י׳ Zach. 14, 13.
להשתחות למלך י׳ Zach. 14, 16. 17.
יגף י׳ את־הגוים Zach. 14, 18.
והיה הסירות בבית י׳ Zach. 14, 20.
ולא־יהיה כנעני עוד־בבית י׳ Zach. 14, 21.
משא דבר־י׳ אל־ישראל Mal. 1, 1.
אהבתי אתכם אמר י׳ Mal. 1, 2.
נאם־י׳ Mal. 1, 2.
כה אמר י׳ Mal. 1, 4.
אשר־זעם י׳ Mal. 1, 4.
יגדל י׳ Mal. 1, 5.
אמר י׳ צבאות Mal. 1, 6. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 2, 2. 4. 8. 3, 1. 5. 7. 10. 11. 12. 17. 19. 21.
שלחן י׳ נבזה הוא Mal. 1, 7.
שלחן י׳ מנאל הוא Mal. 1, 12.
אמר י׳ Mal. 1, 13. 3, 13.
מלאך י׳־צבאות הוא Mal. 2, 7.
חלל יהודה קדש י׳ Mal. 2, 11.
יכרת י׳ לאיש Mal. 2, 12.
את־מזבח י׳ Mal. 2, 13.
כי־י׳ העיד בינך Mal. 2, 14.
אמר י׳ אלהי ישראל Mal. 2, 16.
הוגעתם י׳ בדבריכם Mal. 2, 17.
טוב בעיני י׳ Mal. 2, 17.
כי אני י׳ לא שניתי Mal. 3, 6.
מפני י׳ צבאות Mal 3, 14.
אז נדברו יראי י׳ Mal. 3, 16.
ויקשב י׳ Mal. 3, 16.
ליראי י׳ Mal. 3, 16.
לפני בוא יום י׳ Mal. 3, 23.
כי אם בתורת י׳ חפצו Ps. 1, 2.
כי־יודע י׳ דרך צדיקים Ps. 1, 6.
על־י׳ ועל־משיחו Ps. 2, 2.
אספרה אל־חק י׳ Ps. 2, 7.
עבדו את־י׳ ביראה Ps. 2, 11.
י׳ מה־רבו צרי Ps. 3, 2.
ואתה י׳ מגן בעדי Ps. 3, 4.
קולי אל־י׳ אקרא Ps. 3, 5.
כי י׳ יסמכני Ps. 3, 6.
קומה י׳ הושיעני Ps. 3, 8.
הפלה י׳ חסיד לו Ps. 4, 4.

Digitized by Google

ר׳ ישמע בקראי אליו	Ps. 4, 4.	עדות ר׳ נאמנה	Ps. 19, 8.
ובטחו אל־ר׳	Ps. 4, 6.	פקודי ר׳ ישרים	Ps. 19, 9.
אור פניך ר׳	Ps. 4, 7.	מצות ר׳ ברא מאירת עינים	Ps. 19, 9.
כי־אתה ר׳ לבדד	Ps. 4, 9.	יראת ר׳ ׀ טהורה	Ps. 19, 10
אמרי האזינה ר׳	Ps. 5, 2.	משפטי־ר׳ אמת	Ps. 19, 10.
ר׳ בקר תשמע קולי	Ps. 5, 4.	ר׳ צורי וגואלי	Ps. 19, 15.
יתעב ׀ ר׳	Ps. 5, 7.	יענך ר׳ ביום צרה	Ps. 20, 2.
ר׳ ׀ נחני בצדקתך	Ps. 5, 9.	ימלא ר׳ כל־משאלותיך	Ps. 20, 6.
צדיק ׀ ר׳	Ps. 5, 13.	כי הושיע ׀ ר׳ משיחו	Ps. 20, 7.
ר׳ אל־באפך תוכיחני	Ps. 6, 2.	בשם־ר׳ אלהינו נזכיר	Ps. 20, 8.
חנני ר׳ כי אמלל אני	Ps. 6, 3.	ר׳ הושיעה	Ps. 20, 10.
רפאני ר׳	Ps. 6, 3.	ר׳ בעזך ישמח־מלך	Ps. 21, 2.
ואת ר׳ עד־מתי	Ps. 6, 4.	ר׳ באפו יבלעם	Ps. 21, 10.
שובה ר׳ חלצה נפשי	Ps. 6, 5.	רומה ר׳ בעזך	Ps. 21, 14.
כי־שמע ר׳ קול בכיי	Ps. 6, 9.	גל אל־ר׳ יפלטהו	Ps. 22, 9.
שמע ר׳ תחנתי	Ps. 6, 10.	ואתה ר׳ אל־תרחק	Ps. 22, 20.
ר׳ תפלתי יקח	Ps. 6, 10.	יראי ר׳ ׀ הללוהו	Ps. 22, 24.
ר׳ אלהי בך חסיתי	Ps. 7, 2.	יהללו ר׳ דרשיו	Ps. 22, 27.
ר׳ אלהי עם־עשיתי	Ps. 7, 4.	וישבו אל־ר׳	Ps. 22, 28.
קומה ר׳ ׀ באפך	Ps. 7, 7.	ר׳ רעי לא אחסר	Ps. 23, 1.
ר׳ ידין עמים	Ps. 7, 9.	מי־יעלה בהר־ר׳	Ps. 24, 3.
שפטני ר׳	Ps. 7, 9.	ישא ברכה מאת ר׳	Ps. 24, 5.
אודה ר׳ כצדקו	Ps. 7, 18.	מלך הכבוד ר׳	Ps. 24, 8. 10.
ר׳ אדנינו מה־אדיר	Ps. 8, 2. 10.	ר׳ גבור מלחמה	Ps. 24, 8.
אודה ר׳ בכל לבי	Ps. 9, 2.	אליך ר׳ נפשי אשא	Ps. 25, 1.
ויהי ר׳ משגב לדך	Ps. 9, 10.	דרכיך ר׳ הודיעני	Ps. 25, 4.
לא־עזבתה דרשיך ר׳	Ps. 9, 11.	זכר־רחמיך ר׳ וחסדיך	Ps. 25, 6.
חנני ר׳	Ps. 9, 14.	למען טובך ר׳	Ps. 25, 8.
נודע ׀ ר׳ משפט	Ps. 9, 17.	טוב־וישר ר׳	Ps. 25, 8.
קומה ר׳ אל־ידד־אנוש	Ps. 9, 20.	כל־ארחות ר׳ חסד	Ps. 25, 10.
שיתה ר׳ ׀ מורה להם	Ps. 9, 21.	למען־שמך ר׳	Ps. 25, 11.
למה ר׳ תעמד ברחוק	Ps. 10, 1.	מי־זה האיש ירא ר׳	Ps. 25, 12.
נאץ ׀ ר׳	Ps. 10, 3.	סוד ר׳ ליראיו	Ps. 25, 14.
קומה ר׳ אל נשא ידך	Ps. 10, 12.	עיני תמיד אל־ר׳	Ps. 25, 15.
ר׳ מלך עולם ועד	Ps. 10, 16.	שפטני ר׳	Ps. 26, 1.
תאות ענוים שמעת ר׳	Ps. 10, 17.	בחנני ר׳ ונסני	Ps. 26, 2.
ר׳ ׀ בהיכל קדשו	Ps. 11, 4.	ואסבבה את־מזבחך ר׳	Ps. 26, 6.
ר׳ בשמים כסאו	Ps. 11, 4.	ר׳ אהבתי מעון ביתך	Ps. 26, 8.
ר׳ צדיק יבחן	Ps. 11, 5	במקהלים אברך ר׳	Ps. 26, 12.
כי־צדיק ר׳	Ps. 11, 7	ר׳ ׀ אורי וישעי	Ps. 27, 1.
הושיעה ר׳ כי־גמר חסיד	Ps. 12, 2.	ר׳ מעוז־חיי	Ps. 27, 1.
יכרת ר׳ כל־שפתי חלקות	Ps. 12, 4.	אחת ׀ שאלתי מאת־ר׳	Ps. 27, 4.
אקום יאמר ר׳	Ps. 12, 6.	שבתי בבית־ר׳	Ps. 27, 4.
אמרות ר׳ אמרות טהרות	Ps. 12, 7.	לחזות בנעם־ר׳	Ps. 27, 4.
אתה ר׳ תשמרם	Ps. 12, 8.	שמע־ר׳ קולי אקרא	Ps. 27, 7.
עד־אנה ר׳ תשכחני נצח	Ps. 13, 2.	את־פניך ר׳ אבקש	Ps. 27, 8.
ענני ר׳ אלהי	Ps. 13, 4.	הורני ר׳ דרכך	Ps. 27, 11.
ר׳ משמים השקיף	Ps. 14, 2.	האמנתי לראות בטוב־ר׳	Ps. 27, 13.
ר׳ לא קראו	Ps. 14, 4.	קוה אל־ר׳	Ps. 27, 14.
כי ר׳ מחסהו	Ps. 14, 6.	וקוה אל ר׳	Ps. 27, 14.
בשוב ר׳ שבות עמו	Ps. 14, 7.	אליך ר׳ ׀ אקרא	Ps. 28, 1.
ר׳ מי־יגור באהלך	Ps. 15, 1.	לא יבינו אל־פעלת ר׳	Ps. 28, 5.
ואת־יראי ר׳ יכבד	Ps. 15, 4.	ברוך ר׳ כי שמע	Ps. 28, 6.
ר׳ מנת־חלקי וכוסי	Ps. 16, 5.	ר׳ ׀ עזי ומגני	Ps. 28, 7.
אברך את־ר׳	Ps. 16, 7.	ר׳ עד־למו	Ps. 28, 8.
שויתי ר׳ לנגדי תמיד	Ps. 16, 8.	קול ר׳ על־המים	Ps. 29, 3.
שמעה ר׳ ׀ צדק	Ps. 17, 1.	ר׳ על־מים רבים	Ps. 29, 3.
קומה ר׳ קדמה פניו	Ps. 17, 13.	קול־ר׳ בכח	Ps. 29, 4.
ממתים־ידך ׀ ר׳	Ps. 17, 14.	קול ר׳ בהדר	Ps. 29, 4.
למנצח לעבד ר׳ לדוד	Ps. 18, 1.	קול ר׳ שבר ארזים	Ps. 29, 5.
ביום הציל־ר׳ אותו	Ps. 18, 1.	וישברר׳ את־ארזי הלבנון	Ps. 29, 5.
ארחמך ר׳ חזקי	Ps. 18, 2.	קול־ר׳ חצב להבות אש	Ps. 29, 7.
ר׳ ׀ סלעי ומצודתי	Ps. 18, 3.	קול ר׳ יחיל מדבר	Ps. 29, 8.
מהלל אקרא ר׳	Ps. 18, 4.	יחיל ר׳ מדבר קדש	Ps. 29, 8.
בצר־לי ׀ אקרא ר׳	Ps. 18, 7.	קול ר׳ ׀ יחולל אילות	Ps. 29, 9.
וירעם בשמים ׀ ר׳	Ps. 18, 14.	ר׳ למבול ישב	Ps. 29, 10.
מגערתך ר׳	Ps. 18, 16.	וישב ר׳ מלך לעולם	Ps. 29, 10.
ויהי־ר׳ למשען לי	Ps. 18, 19.	ר׳ עז לעמו יתן	Ps. 29, 11.
יגמלני ר׳ כצדקי	Ps. 18, 21.	ר׳ ׀ יברך את־עמו	Ps. 29, 11.
כי־שמרתי דרכי ר׳	Ps. 18, 22.	ארוממך ר׳ כי דליתני	Ps. 30, 2.
וישב־ר׳ לי כצדקי	Ps. 18, 25.	ר׳ אלהי שועתי אליך	Ps. 30, 3.
ר׳ אלהי יגיה חשכי	Ps. 18, 30.	ר׳ העלית מן־שאול	Ps. 30, 4.
אמרת־ר׳ צרופה	Ps. 18, 31.	ר׳ ברצונך העמדתה	Ps. 30, 8.
כי מי אלוה מבלעדי ר׳	Ps. 18, 32.	אליך ר׳ אקרא	Ps. 30, 9.
על־ר׳ ולא ענם	Ps. 18, 42.	ואל־ר׳ אתחנן	Ps. 30, 9.
חי־ר׳ וברוך צורי	Ps. 18, 47.	שמע־ר׳ וחנני	Ps. 30, 11.
אודך בגוים ר׳	Ps. 18, 50.	ר׳ היה־עזר לי	Ps. 30, 11.
תורת ר׳ תמימה	Ps. 19, 8.	ר׳ אלהי לעולם אודך	Ps. 30, 13.

בך־ר׳ חסיתי	Ps. 31, 2.	חשלך על־ר׳ ׀ יהבך	Ps. 55, 23.
ר׳ אל אמת	Ps. 31, 6.	מלתעות כפירים נתוץ ׀ ר׳	Ps. 58, 7.
ואני אל־ר׳ בטחתי	Ps. 31, 7.	לא־פשעי ולא־חטאתי ר׳	Ps. 59, 4.
חנני ר׳ כי צר־לי	Ps. 31, 10.	ואתה ר׳ אלהים צבאות	Ps. 59, 6.
ואני ׀ עליך בטחתי ר׳	Ps. 31, 15.	ואתה ר׳ תשחק־למו	Ps. 59, 9.
ר׳ אל־אבושה	Ps. 31, 18.	אך־ר׳ ישכן לנצח	Ps. 68, 17.
ברוך ר׳ כי הפליא חסדו	Ps. 31, 22.	ואני תפלתי־לך ׀ ר׳	Ps. 69, 14.
אהבו את־ר׳ כל־חסידיו	Ps. 31, 24.	עבני ר׳ כי־טוב	Ps. 69, 17.
אמונים נצר ר׳	Ps. 31, 24.	שמע אל־אביונים ר׳	Ps. 69, 34.
לא יחשב ר׳ לו עון	Ps. 32, 2.	להצילני ר׳	Ps. 70, 2.
כי־ישר דבר־ר׳	Ps. 33, 4.	ר׳ אל־תאחר	Ps. 70, 6.
חסד ר׳ מלאה הארץ	Ps. 33, 5.	בך־ר׳ חסיתי	Ps. 71, 1.
בדבר ר׳ שמים נעשו	Ps. 33, 6.	ברוך ׀ ר׳ אלהים	Ps. 72, 18.
ר׳ הפיר עצת־גוים	Ps. 33, 10.	זכר־זאת אויב חרף ׀ ר׳	Ps. 74, 18.
עצת ר׳ לעולם תעמד	Ps. 33, 11.	כי כוס ביד־ר׳	Ps. 75, 9.
אשרי הגוי אשר־ר׳	Ps. 33, 12.	מספרים תהלות ר׳	Ps. 78, 4.
משמים הביט ר׳	Ps. 33, 13.	לכן ׀ שמע ר׳ ויתעבר	Ps. 78, 21.
הנה עין ר׳	Ps. 33, 18.	עד־מה ר׳ תאנף לנצח	Ps. 79, 5.
יהי־חסדך ר׳	Ps. 33, 22.	ר׳ אלהים צבאות	Ps. 80, 5. 20.
אברכה את־ר׳	Ps. 34, 2.	אנכי ׀ ר׳ אלהיך	Ps. 81, 11.
דרשתי את־ר׳ ועניני	Ps. 34, 5.	משנאי ר׳ יכחשו־לו	Ps. 81, 16.
חנה מלאך־ר׳ סביב	Ps. 34, 8.	ויבקשו שמך ר׳	Ps. 83, 17.
וראו כי־טוב ר׳	Ps. 34, 9.	וידעו כי־אתה שמך ר׳	Ps. 83, 19.
יראו את־ר׳ קדשיו	Ps. 34, 10.	משכנותיך ר׳ צבאות	Ps. 84, 2.
ודרשי ר׳ לא־יחסרו	Ps. 34, 11.	נפשי לחצרות ר׳	Ps. 84, 3.
יראת ר׳ אלמדכם	Ps. 34, 12.	ר׳ צבאות	Ps. 84, 4. 13.
עיני ר׳ אל־צדיקים	Ps. 34, 16.	ר׳ אלהים צבאות	Ps. 84, 9.
פני ר׳ בעשי רע	Ps. 34, 17.	ומגן ר׳ אלהים	Ps. 84, 12.
קרוב ר׳ לנשברי־לב	Ps. 34, 19.	חן וכבוד יתן ר׳	Ps. 84, 12.
ומכלם יצילנו ר׳	Ps. 34, 20.	רצית ר׳ ארצך	Ps. 85, 2.
פדה ר׳ נפש עבדיו	Ps. 34, 23.	תרעינו ר׳ חסדך	Ps. 85, 8.
ריבה ר׳ את־יריבי	Ps. 35, 1.	מה־ידבר האל ר׳	Ps. 85, 9.
ומלאך ר׳ דחה	Ps. 35, 5.	גם־ר׳ יתן הטוב	Ps. 85, 13.
ומלאך ר׳ רדפם	Ps. 35, 6.	הטה־ר׳ אזנך	Ps. 86, 1.
כל עצמותי תאמרנה ר׳	Ps. 35, 10.	האזינה ר׳ תפלתי	Ps. 86, 6.
ראיתה ר׳ אל־תחרש	Ps. 35, 22.	הורני ר׳ ׀ דרכך	Ps. 86, 11.
שפטני כצדקך ר׳	Ps. 35, 24.	כי־אתה ר׳ עזרתני	Ps. 86, 17.
תמיד יגדל ר׳	Ps. 35, 28. 40, 17.	אדני ר׳ שעריי ציון	Ps. 87, 2.
למנצח לעבד־ר׳ לדוד	Ps. 36, 1.	ר׳ יספר בכתוב עמים	Ps. 87, 6.
ר׳ בהשמים חסדך	Ps. 36, 6.	ר׳ אלהי ישועתי	Ps. 88, 2.
אדם ובהמה תושיע ר׳	Ps. 36, 7.	קראתיך ר׳ בכל־יום	Ps. 88, 10.
והתענג על־ר׳	Ps. 37, 4.	ואני ׀ אליך ר׳ שועתי	Ps. 88, 14.
גול על־ר׳	Ps. 37, 5.	למה ר׳ תזנח נפשי	Ps. 89, 15.
וקוי ר׳ המה יירשו־ארץ	Ps. 37, 9.	חסדי ר׳ עולם אשירה	Ps. 89, 2.
וסמך צדיקים ר׳	Ps. 37, 17.	ויודו שמים פלאך ר׳	Ps. 89, 6.
יודע ר׳ ימי תמימים	Ps. 37, 18.	ר׳ ׀ אלהי צבאות	Ps. 89, 9.
כי־ר׳ סומך ידו	Ps. 37, 24.	ר׳ באור־פניך יהלכון	Ps. 89, 16.
כי ר׳ ׀ אוהב משפט	Ps. 37, 28.	עד־מה ר׳ תסתר לנצח	Ps. 89, 47.
ר׳ לא־יעזבנו בידו	Ps. 37, 33.	אשר חרפו אויביך ׀ ר׳	Ps. 89, 52.
קוה אל־ר׳	Ps. 37, 34.	ברוך ר׳ לעולם	Ps. 89, 53.
ויעזרם ר׳ ויפלטם	Ps. 37, 40.	שובה ר׳ עד־מתי	Ps. 90, 13.
ר׳ אל־בקצפך תוכיחני	Ps. 38, 2.	ויהי ׀ נעם ר׳ אלהינו	Ps. 90, 17.
כי־לך ר׳ הוחלתי	Ps. 38, 16.	כי־אתה ר׳ מחסי	Ps. 91, 9.
אל־תעזבני ר׳	Ps. 38, 22.	כי שמחתני ר׳ בפעלך	Ps. 92, 5.
הודיעני ׀ ר׳	Ps. 39, 5.	מה־גדלו מעשיך ר׳	Ps. 92, 6.
שמעה תפלתי ׀ ר׳	Ps. 39, 13.	כי הנה איביך ׀ ר׳	Ps. 92, 10.
קוה קויתי ר׳	Ps. 40, 2.	שתולים בבית ר׳	Ps. 92, 14.
אשר־שם ר׳ מבטחו	Ps. 40, 5.	להגיד כי־ישר ר׳	Ps. 92, 16.
רבית עשית ׀ אתה ר׳	Ps. 40, 6.	ר׳ מלך גאות לבש	Ps. 93, 1.
ר׳ אתה ידעת	Ps. 40, 10.	לבש ר׳ עז התאזר	Ps. 93, 1.
אתה ר׳ לא־תכלא	Ps. 40, 12	נשאו נהרות ׀ ר׳	Ps. 93, 3.
רצה ר׳ להצילני	Ps. 40, 14.	אדיר במרום ר׳	Ps. 93, 4.
ר׳ לעזרתי חושה	Ps. 40, 14.	אל־נקמות ר׳	Ps. 94, 1.
ימלטהו ר׳	Ps. 41, 2.	עד־מתי רשעים ׀ ר׳	Ps. 94, 3.
ר׳ ׀ ישמרהו ויחיהו	Ps. 41, 3.	עמך ר׳ ידכאו	Ps. 94, 5.
ר׳ יסעדנו על־ערש דוי	Ps. 41, 4.	ר׳ ידע מחשבות אדם	Ps. 94, 11.
אני אמרתי ר׳ חנני	Ps. 41, 5.	לא־יטש ר׳ עמו	Ps. 94, 14.
ואתה ר׳ חנני והקימני	Ps. 41, 11.	לולי ר׳ עזרתה לי	Ps. 94, 17.
ברוך ר׳ ׀ אלהי ישראל	Ps. 41, 14.	חסדך ר׳ יסעדני	Ps. 94, 18.
יומם ׀ יצוה ר׳ ׀ חסדו	Ps. 42, 9.	ויהי ר׳ לי למשגב	Ps. 94, 22.
ר׳ צבאות עמנו	Ps. 46, 8. 12.	יצמיתם ר׳ אלהינו	Ps. 94, 23.
לכו חזו מפעלות ר׳	Ps. 46, 9.	כי אל גדול ר׳	Ps. 95, 3.
כי ר׳ עליון נורא	Ps. 47, 3.	נברכה לפני־ר׳ עשנו	Ps. 95, 6.
ר׳ בקול שופר	Ps. 47, 6.	כי־גדול ר׳ ומהלל מאד	Ps. 96, 4.
גדול ר׳ ומהלל	Ps. 48, 2.	אמרו בגוים ׀ ר׳ מלך	Ps. 96, 10.
כן ראיתיך בעיר־ר׳	Ps. 48, 9	לפני ר׳ ׀ כי בא	Ps. 96, 13.
אל ׀ אלהים ר׳ דבר	Ps. 50, 1.	ר׳ מלך תגל הארץ	Ps. 97, 1.
אודה שמך ר׳ כי־טוב	Ps. 54, 8.	נמסו מלפני ר׳	Ps. 97, 5.

Digitized by Google

למען משפטיך י׳י Ps. 97, 8.
כי־אתה ׀ י׳י עליון Ps. 97, 9.
אהבי י׳י שנאו רע Ps. 97, 10.
הודיע י׳י ישועתו Ps. 98, 2.
הריעו לפני ׀ המלך י׳י Ps. 98, 6.
לפני־י׳י כי־בא לשפט Ps. 98, 9
י׳י מלך ירגזו עמים Ps. 99, 1.
י׳י בציון גדול Ps. 99, 2.
רוממו י׳י אלהינו Ps. 99, 5.
קראים אל־י׳י והוא יענם Ps. 99, 6.
י׳י אלהינו אתה Ps. 99, 8.
רוממו י׳י אלהינו Ps. 99, 9.
כי־קדוש י׳י אלהינו Ps. 99, 9.
עבדו את־י׳י בשמחה Ps. 100, 2.
דעו כי־י׳י הוא אלהים Ps. 100, 3.
כי־טוב י׳י לעולם חסדו Ps. 100, 5.
אשירה לך י׳י Ps. 101, 1.
להכרית מעיר י׳י Ps. 101, 8.
ולצני י׳י ישפך שיחו Ps. 102, 1.
י׳י שמעה תפלתי Ps. 102, 2.
ואתה י׳י לעולם תשב Ps. 102, 12.
ויראו גוים את־שם י׳י Ps. 102, 16.
כי־בנה י׳י ציון Ps. 102, 17.
י׳י משמים אל־ארץ הביט Ps. 102, 20.
לספר בציון שם י׳י Ps. 102, 22.
וממלכות לעבד את־י׳י Ps. 102, 23.
ברכי נפשי את־י׳י Ps. 103, 1. 2. 22. 104, 1. 35.
עשה צדקות י׳י Ps. 103, 6.
רחום וחנון י׳י Ps. 103, 8.
רחם י׳י על־יראיו Ps. 103, 13.
וחסד י׳י ׀ מעולם ועד עולם Ps. 103, 17.
י׳י בשמים הכין כסאו Ps. 103, 19.
ברכו י׳י ׀ מלאכיו Ps. 103, 20.
ברכו י׳י כל־צבאיו Ps. 103, 21.
ברכו י׳י ׀ כל־מעשיו Ps. 103, 22.
י׳י אלהי גדלת מאד Ps. 104, 1.
ישבעו עצי י׳י Ps. 104, 16.
מה־רבו ׀ מעשיך ׀ י׳י Ps. 104, 24.
יהי כבוד י׳י לעולם Ps. 104, 31.
ישמח י׳י במעשיו Ps. 104, 31.
ישמח לב ׀ מבקשי י׳י Ps. 105, 3.
דרשו י׳י ועזו Ps. 105, 4.
הוא י׳י אלהינו Ps. 105, 7.
אמרת י׳י צרפתהו Ps. 105, 19.
מי ימלל גבורות י׳י Ps. 106, 2.
זכרני י׳י ברצון עמך Ps. 106, 4.
לאהרן קדוש י׳י Ps. 106, 16.
לא שמע בקול י׳י Ps. 106, 25.
אשר אמר י׳י להם Ps. 106, 34.
ויתר־אף־י׳ בעמו Ps. 106, 40.
הושיענו ׀ י׳י אלהינו Ps. 106, 47.
ברוך י׳י ׀ אלהי ישראל Ps. 106, 48.
יאמרו גאולי י׳י Ps. 107, 2.
ויצעקו אל־י׳י Ps. 107, 6. 28.
ויזעקו אל־י׳י Ps. 107, 13. 19.
המה ראו מעשי י׳י Ps. 107, 24.
ויתבוננו חסדי י׳י Ps. 107, 43.
אודך בעמים ׀ י׳י Ps. 108, 4.
יכתר ׀ עון אבותיו אל־י׳י Ps. 109, 14.
יהיו נגד־י׳י תמיד Ps. 109, 15.
פעלת שמני מאת י׳י Ps. 109, 20.
עזרני י׳י אלהי Ps. 109, 26.
אתה י׳י עשיתה Ps. 109, 27.
אודה י׳י מאד Ps. 109, 30.
לדוד מזמור נאם י׳י Ps. 110, 1.
משה עדך ישלח י׳י Ps. 110, 2.
נשבע י׳י ׀ ולא ינחם Ps. 110, 4.
הללו־יה ׀ אודה י׳י בכל־לבב Ps. 111, 1.
גדלים מעשה י׳י Ps. 111, 2.
חנון ורחום י׳י Ps. 111, 4.
ראשית חכמה ׀ יראת י׳י Ps. 111, 10.
אשרי־איש ירא את־י׳י Ps. 112, 1.
הללו עבדי י׳י Ps. 113, 1.
הללו את־שם י׳י Ps. 113, 1.
יהי שם י׳י מברך Ps. 113, 2.
מהלל שם י׳י Ps. 113, 3.

רם על־כל־גוים י׳י Ps. 113, 4.
לא לנו י׳י לא־לנו Ps. 115, 1.
יראי י׳י Ps. 115, 11.
י׳י זכרנו יברך Ps. 115, 12.
יברך יראי י׳י Ps. 115, 13.
יסף י׳י עליכם Ps. 115, 14.
אהבתי כי־ישמע י׳י Ps. 116, 1.
ובשם־י׳י אקרא Ps. 116, 4. 13. 17.
אנה י׳י מלטה נפשי Ps. 116, 4.
חנון י׳י וצדיק Ps. 116, 5.
שמר פתאים י׳י Ps. 116, 6.
כי־י׳י גמל עליכי Ps. 116, 7.
אתהלך לפני י׳י Ps. 116, 9.
יקר בעיני י׳י Ps. 116, 15.
אנה י׳י כי־אני עבדך Ps. 116, 16.
בחצרות ׀ בית י׳י Ps. 116, 19.
הללו את־י׳י כל־גוים Ps. 117, 1.
ואמת־י׳י לעולם Ps. 117, 2.
יאמרו־נא יראי י׳י Ps. 118, 4.
י׳י לי לא אירא Ps. 118, 6.
י׳י לי בעזרי Ps. 118, 7.
בשם י׳י כי אמילם Ps. 118, 10. 11.
ימין י׳י עשה חיל Ps. 118, 15. 16.
ימין י׳י רוממה Ps. 118, 16.
מאת י׳י היתה זאת Ps. 118, 23.
זה־היום עשה י׳י Ps. 118, 24.
אנא י׳י ׀ הושיעה נא Ps. 118, 25.
אנא י׳י הצליחה נא Ps. 118, 25.
ברוך הבא בשם י׳י Ps. 118, 26.
ברכנוכם מבית י׳י Ps. 118, 26.
אל ׀ י׳י ויאר לנו Ps. 118, 27.
ההלכים בתורת י׳י Ps. 119, 1.
ברוך אתה י׳י Ps. 119, 12.
י׳י אל־תבישני Ps. 119, 31.
הורני י׳י דרך חקיך Ps. 119, 33.
ויבאני חסדך י׳י Ps. 119, 41.
משפטיך מעולם ׀ י׳י Ps. 119, 52.
זכרתי בלילה שמך י׳י Ps. 119, 55.
חלקי י׳י אמרתי לשמר דבריך Ps. 119, 57.
חסדך י׳י מלאה הארץ Ps. 119, 64.
י׳י כדברך Ps. 119, 65.
ידעתי י׳י כי־צדק Ps. 119, 75.
לעולם י׳י דברך Ps. 119, 89.
י׳י חיני כדברך Ps. 119, 107.
נדבות פי רצה־נא י׳י Ps. 119, 108.
צדיק אתה י׳י Ps. 119, 137.
קראתי בכל־לב ענני י׳י Ps. 119, 145.
י׳י כמשפטך חיני Ps. 119, 149.
קרוב אתה י׳י Ps. 119, 151.
רחמיך רבים ׀ י׳י Ps. 119, 156.
י׳י כחסדך חיני Ps. 119, 159.
שברתי לישועתך י׳י Ps. 119, 166.
תקרב רנתי לפניך י׳י Ps. 119, 169.
תאבתי לישועתך י׳י Ps. 119, 174.
אל־י׳י בצרתה לי Ps. 120, 1.
י׳י הצילה נפשי Ps. 120, 2.
עזרי מעם י׳י Ps. 121, 2.
י׳י שמרך Ps. 121, 5.
י׳י צלך על־יד ימינך Ps. 121, 5.
י׳י ישמרך מכל־רע Ps. 121, 7.
י׳י ישמר־צאתך Ps. 121, 8.
בית י׳י נלך Ps. 122, 1.
להודות לשם י׳י Ps. 122, 4.
למען בית־י׳י אלהינו Ps. 122, 9.
עינינו אל־י׳י אלהינו Ps. 123. 2.
חננו י׳י חננו Ps. 123, 3.
לולי י׳י שהיה לנו Ps. 124, 1. 2.
ברוך י׳י Ps. 124, 6.
עזרנו בשם י׳י Ps. 124, 8.
המיבה י׳י לטובים Ps. 125, 4.
ילוכם י׳י Ps. 125, 5.
בשוב י׳י את־שיבת ציון Ps. 126, 1.
הגדיל י׳י לעשות Ps. 126, 2. 3.
שובה י׳י את־שבותנו Ps. 126, 4.
אם־י׳י ׀ לא יבנה בית Ps. 127, 1.
אם־י׳י לא־ישמור־עיר Ps. 127, 1.
חנה נחלת י׳י בנים Ps. 127, 3.

אשרי כל־ירא י׳י Ps. 128, 1.
כן יברך גבר ירא י׳י Ps. 128, 4.
יברכך י׳י מציון Ps. 128, 5.
י׳י צדיק Ps. 129, 4.
ברכת־י׳י אליכם Ps. 129, 8.
ברכנו אתכם בשם י׳י Ps. 129, 8.
ממעמקים קראתיך י׳י Ps. 130, 1.
קוויתי י׳י קותה נפשי Ps. 130, 5.
יחל ישראל אל־י׳י Ps. 130, 8. 131, 3.
כי־עם־י׳י החסד Ps. 130, 8.
י׳י ׀ לא־גבה לבי Ps. 131, 1.
זכר־י׳י לדוד Ps. 132, 1.
קומה י׳י למנוחתך Ps. 132, 8.
נשבע־י׳י ׀ לדוד Ps. 132, 11.
כי־בחר י׳י בציון Ps. 132, 13.
כי שם ׀ צוה י׳י את הברכה Ps. 133, 3.
ברכו את־י׳י Ps. 134, 1.
כל־עבדי י׳י Ps. 134, 1.
העמדים בבית־י׳י Ps. 134, 1
וברכו את־י׳י Ps. 134, 2.
יברכך י׳י מציון Ps. 134, 3.
הללו את־שם י׳י Ps. 135, 1.
הללו עבדי י׳י Ps. 135, 1.
שעמדים בבית י׳י Ps. 135, 2.
כי־טוב י׳י Ps. 135, 3.
אני ידעתי כי־גדול י׳י Ps. 135, 5.
כל אשר־חפץ י׳י עשה Ps. 135, 6.
י׳י שמך לעולם Ps. 135, 13.
י׳י זכרך לדר־דר Ps. 135, 13.
כי־ידין י׳י עמו Ps. 135, 14.
ברכו את־י׳י Ps. 135, 19 (bis). 20 (bis).
יראו י׳י Ps. 135, 20.
ברוך י׳י ׀ מציון Ps. 135, 21.
איך נשיר את־שיר־י׳י Ps. 137, 4.
זכר י׳י ׀ לבני אדום Ps. 137, 7.
יודוך־י׳י כל־מלכי־ארץ Ps. 138, 4.
וישירו בדרכי י׳י Ps. 138, 5.
כי־רם י׳י Ps. 138, 6.
י׳י יגמר בעדי Ps. 138, 8.
י׳י חסדך לעולם Ps. 138, 8.
י׳י חקרתני ותדע Ps. 139, 1.
הן י׳י ידעת כלה Ps. 139, 4.
הלוא־משנאיך י׳י ׀ אשנא Ps. 139, 21.
חלצני י׳י מאדם רע Ps. 140, 2.
שמרני י׳י ׀ מידי רשע Ps. 140, 5.
האזינה י׳י קול תחנוני Ps. 140, 7.
אל־תתן י׳י מאויי רשע Ps. 140, 9.
יעשה י׳י דין עני Ps. 140, 13.
י׳י קראתיך חושה לי Ps. 141, 1.
שיתה י׳י שמרה Ps. 141, 3.
קולי אל־י׳י אזעק Ps. 142, 2.
קולי אל־י׳י אתחנן Ps. 142, 3.
זעקתי אליך י׳י Ps. 142, 6.
י׳י ׀ שמע תפלתי Ps. 143, 1.
מהר ענני ׀ י׳י Ps. 143, 7.
חצלני מאיבי ׀ י׳י Ps. 143, 9.
למען־שמך י׳י Ps. 143, 11.
ברוך י׳י ׀ צורי Ps. 144, 1.
י׳י מה־אדם ותדעהו Ps. 144, 3.
י׳י הט־שמיך Ps. 144, 5.
גדול י׳י ומהלל Ps. 145, 3.
חנון ורחום י׳י Ps. 145, 8.
טוב־י׳י לכל Ps. 145, 9.
יודוך י׳י כל־מעשיך Ps. 145, 10.
סומך י׳י לכל־הנפלים Ps. 145, 14.
צדיק י׳י בכל־דרכיו Ps. 145, 17.
קרוב י׳י לכל־קוראיו Ps. 145, 18.
שומר י׳י את־כל־אהביו Ps. 145, 20.
תהלת י׳י ידבר־פי Ps. 145, 21.
הללי נפשי את־י׳י Ps. 146, 1.
אהללה י׳י בחיי Ps. 146, 2.
שברך על־י׳י אלהיו Ps. 146, 5.
י׳י מתיר אסורים Ps. 146, 7.
י׳י ׀ פקח עורים Ps. 146, 8.
י׳י זקף כפופים Ps. 146, 8.
י׳י אהב צדיקים Ps. 146, 8.
י׳י ׀ שמר את־גרים Ps. 146, 9.
ימלך י׳י לעולם Ps. 146, 10.

בוסה ירושלם י׳י Ps. 147, 2.
מעדד עניים י׳י Ps. 147, 6.
רוצה י׳י את יראיו Ps. 147, 11.
שבחי ירושלם את־י׳י Ps. 147, 12.
הללו את־י׳י Ps. 148, 1. 7.
יהללו את־שם י׳י Ps. 148, 5, 13.
כי־רוצה י׳י בעמו Ps. 149, 4.
יראת י׳י ראשית דעת Prv. 1, 7.
ויראת י׳י לא בחרו Prv. 1, 29.
אז תבין יראת י׳י Prv. 2, 5.
כי־י׳י יתן חכמה Prv. 2, 6.
בטח אל־י׳י Prv. 3, 5.
ירא את־י׳י Prv. 3, 7.
כבד את־י׳י מהונך Prv. 3, 9.
מוסר י׳י בני אל־תמאס Prv. 3, 11.
אשר־יאהב י׳י יוכיח Prv. 3, 12.
י׳י בחכמה יסד ארץ Prv. 3, 19.
כי־י׳י יהיה בכסלך Prv. 3, 26.
כי תועבת י׳י נלוז Prv. 3, 32.
מארת י׳י בבית רשע Prv. 3, 33.
כי נכח ׀ עיני י׳י Prv. 5, 21.
שש־הנה שנא י׳י Prv. 6, 16.
יראת י׳י שנאת רע Prv. 8, 13.
י׳י קנני ראשית דרכו Prv. 8, 22.
תחלת חכמה יראת י׳י Prv. 9, 10.
לא־ירעיב י׳י נפש צדיק Prv. 10, 3.
ברכת י׳י היא תעשיר Prv. 10, 22.
יראת י׳י תוסיף ימים Prv. 10, 27.
מעז לתם דרך י׳י Prv. 10, 29.
מאזני מרמה תועבת י׳י Prv. 11, 1.
תועבת י׳י עקשי־לב Prv. 11, 20.
תועבת י׳י שפתי־שקר Prv. 12, 22.
הולך בישרו יראי י׳י Prv. 14, 2.
ביראת י׳י מבטח־עז Prv. 14, 26.
יראת י׳י מקור חיים Prv. 14, 27.
בכל־מקום עיני י׳י Prv. 15, 3.
זבח רשעים תועבת י׳י Prv. 15, 8.
תועבת י׳י דרך רשע Prv. 15, 9.
שאול ואבדון נגד י׳י Prv. 15, 11.
טוב־מעט ביראת י׳י Prv. 15, 16.
בית גאים יסח י׳י Prv. 15, 25.
תועבת י׳י מחשבות רע Prv. 15, 26.
רחוק י׳י מרשעים Prv. 15, 29.
יראת י׳י מוסר חכמה Prv. 15, 33.
ואמרתי מי י׳י Prv. 16, 2.
ותכן רוחות י׳י Prv. 16, 2.
גל אל־י׳י מעשיך Prv. 16, 3.
כל פעל י׳י למענהו Prv. 16, 4.
תועבת י׳י כל־גבה־לב Prv. 16, 5.
וביראת י׳י סור מרע Prv. 16, 6.
ברצות י׳י דרכי־איש Prv. 16, 7.
ובחן לבות י׳י Prv. 17, 3.
תועבת י׳י גם־שניהם Prv. 17, 15.
מגדל־עז שם י׳י Prv. 18, 10.
ועל־י׳י יזעף לבו Prv. 19, 3.
מלוה י׳י חונן דל Prv. 19, 17.
ועצת י׳י היא תקום Prv. 19, 21.
יראת י׳י לחיים Prv. 19, 22.
תועבת י׳י גם־שניהם Prv. 20, 10.
י׳י עשה גם־שניהם Prv. 20, 12.
תועבת י׳י אבן ואבן Prv. 20, 23.
נר י׳י נשמת אדם Prv. 20, 27.
לב־מלך ביד י׳י Prv. 21, 1.
ותכן לבות י׳י Prv. 21, 2.
ואין עצה לנגד י׳י Prv. 21, 30.
עשה כלם י׳י Prv. 22, 2.
עקב ענוה יראת י׳י Prv. 22, 4.
עיני י׳י נצרו דעת Prv. 22, 12.
זעום י׳י יפול־שם Prv. 22, 14.
כי־י׳י יריב ריבם Prv. 22, 23.
אם־ביראת י׳י כל־היום Prv. 23, 17.
פן־יראה י׳י ורע בעיניו Prv. 24, 18.
ירא את־י׳י בני ומלך Prv. 24, 21.
ומבקשי י׳י יבינו כל Prv. 28, 5.
ובטח על־י׳י ידשן Prv. 28, 25.
מאיר עיני שניהם י׳י Prv. 29, 13.
ואמרתי מי י׳י Prv. 30, 9.
אשה יראת־י׳י היא תתהלל Prv. 31, 30.

Digitized by Google

ויאמר יי אל־השטן Job. 1, 7. 8.
12. 2, 2. 3. 6.
ויען השטן את־יי Job. 1, 7. 9. 2, 2. 4.
ויצא השטן מעם פני יי Job. 1, 12.
יי נתן Job. 1, 21.
יהי שם יי מברך Job. 1, 21.
להתיצב על־יי Job. 2, 1.
ויצא השטן מאת פני יי Job. 2, 7.
כי יד־יי עשתה זאת Job. 12, 9.
ויען איוב את־יי Job. 40, 3. 42, 1.
ויען יי את־איוב Job. 40, 6.
ויהי אחר דבר יי Job. 42, 7.
ויאמר יי אל־אליפז Job. 42, 7.
כאשר דבר אליהם יי Job. 42, 9
וישא יי את־פני איוב Job. 42, 9.
ויסף יי את־כל־אשר Job. 42, 10.
אשר־הביא יי עליו Job. 42, 11.
כי־פקד יי את־עמו Ruth 1, 6.
יעשה יי עמכם חסד Ruth 1, 8.
פי־יצאה בי יד־יי Ruth 1, 13.
כה יעשה יי לי Ruth 1, 17.
השיבני יי Ruth 1, 21.
ויאמרו לו יברכך יי Ruth 2, 4.
ישלם יי פעלך Ruth 2, 12.
מעם יי אלהי ישראל Ruth 2, 12.
חי־יי Ruth 3, 13.
יתן יי את־האשה Ruth 4, 11.
מן הזרע אשר יתן יי לך Ruth 4, 12.
ויתן יי לה הריון Ruth 4, 13.
ברוך יי אשר Ruth 4, 14.
כי־יי הוגה על־רב פשעיה Thr. 1, 5.
ראה יי את־עניי Thr. 1, 9.
ראה יי והביטה Thr. 1, 11.
אשר הוגה יי Thr. 1, 12.
צרה יי ליעקב סביביו צריו Thr. 1, 17
צדיק הוא יי Thr. 1, 18.
ראה יי כי־צר־לי Thr. 1, 20.
שכח יי בציון מועד Thr. 2, 6.
קול נתנו בבית־יי Thr. 2, 7.
חשב יי להשחית חומת Thr. 2, 8.
עשה יי אשר זמם Thr. 2, 17.
ראה יי והביטה Thr. 2, 20.
ביום אף־יי פליט Thr. 2, 22.
חסדי יי כי לא־תמנו Thr. 3, 22.
חלקי יי אמרה נפשי Thr. 3, 24.
טוב יי לקוו Thr. 3, 25.
ודומם לתשועת יי Thr. 3, 26.
ונשובה עד־יי Thr. 3, 40.
וירא יי משמים Thr. 3, 50.
קראתי שמך יי Thr. 3, 55.
ראיתה יי עותתי Thr. 3, 59.
שמעתי חרפתם יי Thr. 3, 61.
גמול יי כמעשה ידיהם Thr. 3, 64.
ותשמידם מתחת שמי יי Thr. 3, 66.
כלה יי את־חמתו Thr. 4, 11.
פני יי חלקם Thr. 4, 16.
רוח אפינו משיח יי Thr. 4, 20.
זכר יי מה־היה לנו Thr. 5, 1.
אתה יי לעולם Thr. 5, 19.
השיבנו יי אליך ונשוב Thr. 5, 21.
דבר־יי אל ירמיה Dan. 9, 2.
שמעת בקול יי Dan. 9, 10.
ולא־חלינו את־פני יי Dan. 9, 13.
וישקד יי על־הרעה Dan. 9 14.
כי־צדיק יי אלהינו Dan. 9, 14.
ומשיל תחנתי לפני יי Dan. 9, 20.
דבר־יי מפי ירמיה Esr. 1, 1.
חעיר יי את־רוח כרש Esr. 1, 1.
ממלכות הארץ נתן לי יי Esr. 1, 2.
ויבן את־בית יי Esr. 1, 3.
לבנות את־בית יי Esr. 1, 5.
את־כלי בית־יי Esr. 1, 7.
בבואם לבית יי Esr. 2, 68.
ולכל־מועדי יי המקדשים Esr. 3, 5.
על־מלאכת בית־יי Esr. 3, 8.
חיכל יי Esr. 3, 10.
להלל את־יי Esr. 3, 10.
על הוסד בית־יי Esr. 3, 11.

אשר־נתן יי אלהי Esr. 7, 6.
ויתן־לו המלך כידיי Esr. 7, 6.
לדרש את־תורת יי Esr. 7, 10.
ספר דברי מצות־יי Esr. 7, 11.
ברוך יי אלהי אבתינו Esr. 7, 27.
לפאר את־בית יי Esr. 7, 27.
כידיי אלהי עלי Esr. 7, 28.
הלשכות בית יי Esr. 8, 29.
ואפרשה כפי אליי אלהיך Esr. 9, 5.
היתה תחנה מאת יי Esr. 9, 8.
יי אלהי ישראל צדיק אתה Esr. 9, 15.
אנא יי אלהי השמים Neh. 1, 5.
ויהללו את־יי Neh. 5, 13.
אשר־צוה יי את־ישראל Neh. 8, 1.
ויברך עזרא את־יי Neh. 8, 6.
חדות יי היא מעזכם Neh. 8, 10.
אשר צוה יי ביד־משה Neh. 8, 14.
ויקראו בספר תורת יי Neh. 9, 3.
ויזעקו בקול גדול אל־יי Neh. 9, 4.
ברכו את־יי Neh. 9, 5.
אתה־הוא יי לבדך Neh. 9, 6.
אתה הוא יי האלהים Neh. 9, 7.
את־כל־מצות יי Neh. 10, 30.
לבער על־מזבח יי Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית יי Neh. 10, 36.
רע בעיני יי 1 Chr. 2, 3.
לביתיי 1 Chr. 4, 16. 5, 1.
על־ידי שיר בית יי 1 Chr. 6, 16.
בית־יי בירושלם 1 Chr. 6, 17.
ואבתיהם על־מחנה יי 1 Chr. 9, 19.
היה עליהם לפנים יי 1 Chr. 9, 20.
השערים לבית־יי 1 Chr. 9, 23.
על־דבר יי 1 Chr. 10, 13.
ויאמר יי אלהיך 1 Chr. 11, 2.
ברית בחברון לפני יי 1 Chr. 11, 3.
כדבר יי ביד־שמואל 1 Chr. 11, 3.
כדבר יי על־ישראל 1 Chr. 11, 10.
ויושעיי תשועה גדולה 1 Chr. 11, 14.
כפי יי 1 Chr. 12, 23.
ומן־יי אלהינו 1 Chr. 13, 2.
יי יושב הכרבים 1 Chr. 13, 6.
ויחר־אף יי 1 Chr. 13, 10.
כי־פרץ יי פרץ בעזא 1 Chr. 13, 11.
ויברך יי את־בית 1 Chr. 13, 14.
ויאמר לו יי עלה 1 Chr. 14, 10.
כי־בם בחר יי לשאת 1 Chr. 15, 2.
להעלות את־ארון יי 1 Chr. 15, 3.
את ארון יי 1 Chr. 15, 12. 14.
פרץ יי אלהינו 1 Chr. 15, 13.
כדבר יי 1 Chr. 15, 15.
ארון בריתיי 1 Chr. 15, 25. 26. 28.
29. 16, 37. 22, 19. 28, 18.
ויברך את־העם בשם יי 1 Chr. 16, 2.
ויתן לפני ארון יי 1 Chr. 16, 4.
ישמח לב מבקשי יי 1 Chr. 16, 10.
דרשו יי ועזו 1 Chr. 16, 11.
הוא יי אלהינו 1 Chr. 16, 14.
כי גדול יי ומהלל מאד 1 Chr. 16, 25.
ויאמרו בגוים יי מלך 1 Chr. 16, 31.
מלפני יי כי־בא לשפוט 1 Chr. 16, 33.
ברוך יי אלהי ישראל 1 Chr. 16, 36.
לפני משכן יי 1 Chr. 16, 39.
ולכל־הכתוב בתורת יי 1 Chr. 16, 40.
וארון ברית יי 1 Chr. 17, 1.
כה אמר יי 1 Chr. 17, 4. 7. 21, 10. 11.
וביתי יבנה־לך יי 1 Chr. 17, 10.
וישב לפני יי 1 Chr. 17, 16.
מי־אני יי אלהים 1 Chr. 17, 16.
בעבור עבדך 1 Chr. 17, 19.
יי אין כמוך 1 Chr. 17, 20.
ואתה יי היית להם
לאלהים 1 Chr. 17, 22.
ואתה יי הדבר 1 Chr. 17, 23.
יי צבאות אלהי ישראל 1 Chr. 17, 24.
ואתה יי אתה־הוא 1 Chr. 17, 26.
כי־אתה יי ברכת 1 Chr. 17, 27.
ויושע יי את־דויד 1 Chr. 18, 13.
יוסף יי על־עמו 1 Chr. 21, 3.

וידבר יי אל־גד 1 Chr. 21, 9.
תרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
ומלאך יי משחית 1 Chr. 21, 12.
בידיי כי־רבים רחמיו 1 Chr. 21, 13.
ויתן יי דבר בישראל 1 Chr. 21, 14.
וכחשחית ראה יי 1 Chr. 21, 15.
ומלאך יי עמד 1 Chr. 21, 15.
וירא את־מלאך יי 1 Chr. 21, 16.
יי אלהי תהי נא ידך 1 Chr. 21, 17.
ומלאך יי אמר 1 Chr. 21, 18.
אשר דבר בשם יי 1 Chr. 21, 19.
ויקרא אל־יי ויענהו 1 Chr. 21, 26.
ויאמר יי למלאך 1 Chr. 21, 27.
כי־ענהו יי 1 Chr. 21, 28.
ומשכן יי אשר־עשה 1 Chr. 21, 29.
מפני חרב מלאך יי 1 Chr. 21, 30.
בית יי האלהים 1 Chr. 22, 1.
לשם יי אלהי 1 Chr. 22, 7.
ויהי עלי דבר־יי 1 Chr. 22, 8.
יהי יי עמך 1 Chr. 22, 11.
ובנית בית יי 1 Chr. 22, 11.
יתן לך יי שכל ובינה 1 Chr. 22, 12.
תורת יי אלהיך 1 Chr. 22, 12
צוה יי את־משה 1 Chr. 22, 13.
תכינותי לבית־יי 1 Chr. 22, 14.
ויהי יי עמך 1 Chr. 22, 16.
חלא יי אלהיכם 1 Chr. 22, 18.
ונכבשה הארץ לפני יי 1 Chr. 22, 18.
ובנו את־מקדש יי 1 Chr. 22, 19.
הנבנה לשם־יי 1 Chr. 22, 19.
להקטיר לפני יי 1 Chr. 23, 13.
לעבדת בית יי 1 Chr. 23, 24. 28. 32.
הניח יי אלהי־ישראל 1 Chr. 23, 25.
תמיד לפני יי 1 Chr. 23, 31.
לבוא לבית־יי 1 Chr. 24, 19.
כאשר צוהו יי אלהי
ישראל 1 Chr. 24, 19.
לשרת בבית יי 1 Chr. 26, 12.
על־אצרות בית יי 1 Chr. 26, 22.
לכל מלאכת יי 1 Chr. 26, 30.
כי אמר יי להרבות 1 Chr. 27, 23.
לאהרן בריתיי 1 Chr. 28, 2.
ויבחר יי אלהי 1 Chr. 28, 4.
נתן לי יי 1 Chr. 28, 5.
קהל־יי 1 Chr. 28, 8.
כל־מצות יי 1 Chr. 28, 8.
כל־לבבות דורש יי 1 Chr. 28, 9.
ריאה עתה כי־יי בחר 1 Chr. 28, 10.
לחזקות בית־יי 1 Chr. 28, 12.
עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13 (bis). 21.
מיד יי עלי השכיל 1 Chr. 28, 19.
יי אלהים אלהי עמך 1 Chr. 28, 20.
לאוצר בית־יי 1 Chr. 29, 8.
ויברך דויד את־יי 1 Chr. 29, 10.
ברוך אתה יי 1 Chr. 29, 10.
לך יי הגדלה 1 Chr. 29, 11.
לך יי הממלכה 1 Chr. 29, 11.
יי אלהינו כל ההמון 1 Chr. 29, 16.
יי אלהי אברהם 1 Chr. 29, 18.
ברכו־נא את־יי 1 Chr. 29, 20.
ויאכלו וישתו לפני יי 1 Chr. 29, 22.
על־כסא יי 1 Chr. 29, 23.
ויגדל יי את־שלמה 1 Chr. 29, 25.
משה עבד־יי 2 Chr. 1, 3.
לפני משכן יי 2 Chr. 1, 5.
מזבח הנחשת לפני יי 2 Chr. 1, 6.
עתה יי אלהים 2 Chr. 1, 9.
לבנות בית לשם יי 2 Chr. 1, 18. 6, 7.
בונה־בית לשם־יי 2 Chr. 2, 3.
ולמועדי יי אלהינו 2 Chr. 2, 3.
באהבת יי את־עמו 2 Chr. 2, 10.
ברוך יי אלהי ישראל 2 Chr. 2, 11.
לבנות את־בית־יי 2 Chr. 3, 1.
ארון בריתיי 2 Chr. 5, 2. 7.
אשר כרת יי 2 Chr. 5, 10.
והבית מלא ענן בית יי 2 Chr. 5, 13.
כי־מלא כבוד־יי 2 Chr. 5, 14.
יי אמר לשכון 2 Chr. 6, 1.

ויאמר ברוך יי 2 Chr. 6, 4.
ויאמר יי אל־דויד 2 Chr. 6, 8.
ויקם יי את־דברו 2 Chr. 6, 10.
כאשר דבר יי 2 Chr. 6, 10.
ואבנה חבית לשם יי 2 Chr. 6, 10.
אשר שם ברית יי 2 Chr. 6, 11.
ויעמד לפני מזבח יי 2 Chr. 6, 12.
ויאמר יי אלהי 2 Chr. 6, 14.
ועתה יי אלהי ישראל 2 Chr. 6, 16. 17.
ואל־תחנתו יי אלהי 2 Chr. 6, 19.
ועתה קומו יי אלהים 2 Chr. 6, 41.
כהניך יי אלהים 2 Chr. 6, 41.
יי אלהים אל־תשב 2 Chr. 6, 42.
וכבוד יי מלא את־הבית 2 Chr. 7, 1.
וכבוד יי על־הבית 2 Chr. 7, 3.
זבחים זבח לפני יי 2 Chr. 7, 4.
והלוים בכלי־שיר יי 2 Chr. 7, 6.
אשר עשה יי לדויד 2 Chr. 7, 10.
ויכל שלמה את־בית יי 2 Chr. 7, 11.
לעשות בבית־יי 2 Chr. 7, 11.
ויראה יי אל־שלמה 2 Chr. 7, 12.
עשה יי ככה לארץ 2 Chr. 7, 21.
עזבו את־יי 2 Chr. 7, 22.
בנה שלמה את־בית יי 2 Chr. 8, 1.
על מזבח יי 2 Chr. 8, 12.
עד־תיום מוסד בית־יי 2 Chr. 8, 16.
אשר יעלה בית יי 2 Chr. 9, 4.
יהי יי אלהיך ברוך 2 Chr. 9, 8.
מסלות לבית־יי 2 Chr. 9, 11.
למען הקים יי את־דברו 2 Chr. 10, 15.
ויהי דבר־יי אל שמעיהו 2 Chr. 11, 2.
כה אמר יי 2 Chr. 11, 4.
12, 5. 18, 10. 20, 15. 21, 12.
וישמעו את־דברי יי 2 Chr. 11, 4.
לבקש את־יי 2 Chr. 11, 16.
עזב את־תורת יי 2 Chr. 12, 1.
ויאמרו צדיק יי 2 Chr. 12, 6.
ובראות יי 2 Chr. 12, 7.
היה דבר־יי אל־שמעיה 2 Chr. 12, 7.
אצרות בית־יי 2 Chr. 12, 9.
בוא המלך בית יי 2 Chr. 12, 11.
שב ממנו אף־יי 2 Chr. 12, 12.
התיר אשר־בחר יי 2 Chr. 12, 13.
לדרוש את־יי 2 Chr. 12, 14. 14, 3.
15, 12. 18, 7.
הלא־לכם לדעת כי יי 2 Chr. 13, 5.
לפני ממלכת יי 2 Chr. 13, 8.
הלא הדחתם את־כהני יי 2 Chr. 13, 9.
ואנחנו יי אלהינו 2 Chr. 13, 10.
משמרת יי אלהינו 2 Chr. 13, 11.
עם־יי אלהי אבתיכם 2 Chr. 13, 12.
כי נשענו על־יי 2 Chr. 13, 18.
ויגפתו יי וימת 2 Chr. 13, 20.
תטוב וחישר בעיני יי 2 Chr. 14, 1.
כי־הניח יי לו 2 Chr. 14, 5.
דרשנו את־יי 2 Chr. 14, 6.
ויקרא אסא אל־יי 2 Chr. 14, 10.
ויאמר יי אין־עמך 2 Chr. 14, 10.
עזרנו יי אלהינו 2 Chr. 14, 10.
יי אלהינו אתה 2 Chr. 14, 10.
ויגף יי את־הכושים 2 Chr. 14, 11.
כי־נשברו לפני־יי 2 Chr. 14, 12.
היה פחד־יי עליהם 2 Chr. 14, 13.
יי עמכם 2 Chr. 15, 2.
וישב בצר־לו אל־יי 2 Chr. 15, 4.
ויחדש את־מזבח יי 2 Chr. 15, 8.
לפני אולם יי 2 Chr. 15, 8.
כי־יי אלהיו עמו 2 Chr. 15, 9.
וינח יי להם מסביב 2 Chr. 15, 15.
מאצרות בית יי 2 Chr. 16, 2.
ולא נשענת על־יי 2 Chr. 16, 7.
כי יי עיניו משטטות 2 Chr. 16, 9.
לא־דרש את־יי 2 Chr. 16, 12.
ויהי יי עם־יהושפט 2 Chr. 17, 3.
ויכן יי את־הממלכה 2 Chr. 17, 5.
ויגבה לבו בדרכי יי 2 Chr. 17, 6.
ועמהם ספר תורת יי 2 Chr. 17, 9.
ויהי פחד יי 2 Chr. 17, 10.

Digitized by Google

2Chr.18,4. דרשׁ־נא כיום את־דבר־יי
2 Chr. 18, 11. ויתן יי ביד המלך
2 Chr. 18, 13. ויאמר מיכיהו חי־יי
2 Chr. 18, 15. רק אמת בשם יי
2 Chr. 18, 16. 19. 20. ויאמר יי
2 Chr. 18, 18. שמע דבר־יי
2 Chr. 18, 20. ויעמד לפני יי
2 Chr. 18, 22. נתן יי רוח שקר
2Chr.18,23. אי זה הדרך עבר רוח־יי
2Chr.18,27. בשלום לא־דבר יי בי
2 Chr. 19, 2. ולשנאי יי תאהב
2 Chr. 19, 2. קצף מלפני יי
2 Chr. 19, 4. וישיבם אל־יי
2 Chr. 19, 7. פחד־יי עליכם
2 Chr. 19, 7. עם־יי אלהינו
2 Chr. 19, 8. למשפט יי ולריב
2 Chr. 19, 9. כה תעשון ביראת יי
2 Chr. 19, 11. לכל דבר יי
2 Chr. 19, 11. ויהי יי עם־החטוב
2 Chr. 20, 4. לבקש את־יי
2 Chr. 20, 5. בבית יי
2 Chr. 20, 6. ויאמר יי אלהי אבתינו
2 Chr. 20, 13. עמדים לפני יי
2 Chr. 20, 14. היתה עליו רוח יי
2 Chr. 20, 17. ישועת יי עמכם
2 Chr. 20, 18. נפלו לפני יי
2 Chr. 20, 22. נתן יי מארבים
2 Chr. 20, 26. כי שם ברכו את־יי
2Chr.20,27. כי־שמחם יי מאויביהם
2 Chr. 20, 28. אל־בית יי
2 Chr. 20, 29. כי נלחם יי
2Chr.20,32. לעשות הישר בעיני יי
2 Chr. 20, 37. פרץ יי את־מעשיך
2Chr.21,6.22,4. ויעש הרע בעיני יי
2 Chr. 21, 10. עזב את־יי אלהי
2 Chr. 21, 14. יי נגף מגפה גדולה
2 Chr. 21, 16. ויער יי על־יהורם
2 Chr. 21, 18. נגפו יי במעיו
2 Chr. 22, 7. אשר משחו יי
2 Chr. 22, 9. אשר־דרש את־יי
2 Chr. 23, 3. כאשר דבר יי
2 Chr. 23, 5. בחצרות בית יי
2 Chr. 23, 6. ואל־יבוא בית־יי
2Chr.23,12. ותבוא אל־העם בית יי
2 Chr. 23, 14. לא תמיתוה בית יי
2 Chr. 23, 18. מקדת בית יי
2 Chr. 23, 18. על־בית יי
2 Chr. 23, 18. להעלות עלות יי
2 Chr. 23, 19. על־שערי בית יי
2 Chr. 23, 20. מבית יי
2 Chr. 24, 2. 25, 2. 26, 4. 27, 2. 28, 1. 29, 2. הישר בעיני יי
2 Chr. 24, 4. לחדש את־בית יי
2 Chr. 24, 6. משה עבד־יי
2 Chr. 24, 7. כל־קדשי בית־יי
2 Chr. 24, 8. בשער בית־יי
2 Chr. 24, 12. עבדת בית־יי
2 Chr. 24, 12. לחדש בית יי
2 Chr. 24, 12. לחזק את־בית יי
2Chr.24,14. ויעשהו כלים לבית־יי
2 Chr. 24, 14. עלות בבית־יי
2 Chr. 24, 18. ויעזבו את־בית יי
2 Chr. 24, 19. להשיבם אל־יי
2 Chr. 24, 20. כי־עזבתם את־יי
2 Chr. 24, 21. בחצר בית יי
2 Chr. 24, 22. יראה יי וידרש
2 Chr. 24, 24. כי עזבו את־יי
2 Chr. 25, 4. אשר צוה יי
2 Chr. 25, 7. כי אין יי עם־ישראל
2 Chr. 25, 15. ויתר־אף יי באמציהו
2Chr.25,27. סר אמציהו מאחרי יי
2 Chr. 26, 5. הישר אשר־יי
2 Chr. 26, 16. 27, 3. אל־היכל יי
2 Chr. 26, 19. הסגים בבית יי
2 Chr. 26, 20. כי נגעו יי
2 Chr. 26, 21. כי נגזר מבית יי
2 Chr. 27, 3. את־שער בית־יי
2 Chr. 27, 6. לפני יי אלהיו

2 Chr. 28, 3. אשר הוריש יי
2 Chr. 28, 5. ויתנהו יי אלהיו
2 Chr. 28, 6. בעזבם את־יי
2 Chr. 28, 9. בחמת יי אלהי
2 Chr. 28, 11. חרון אף־יי עליכם
2 Chr. 28, 19. הכניע יי את־יהודה
2 Chr. 28, 21. חלק אחז את־בית יי
2 Chr. 28, 24. ולחות בית־יי
2 Chr. 28, 25. ויכעס את־יי
2Chr.29,3. פתח את־דלתות בית־יי
2 Chr. 29, 5. וקדשו את־בית יי
2 Chr. 29, 6. ועשו הרע בעיני יי
2 Chr. 29, 6. ויסבו פניהם ממשכן יי
2Chr.29, 8. קצף יי על־יהודה
2 Chr. 29, 11. בכם בחר יי
2Chr.29,15. כמצות המלך בדברי יי
2 Chr. 29, 16. לפנימה בית־יי
2 Chr. 29, 16. בהיכל יי
2 Chr. 29, 16. לחצר בית יי
2 Chr. 29, 17. באו לאולם יי
2 Chr. 29, 17. ויקדשו את־בית־יי
2 Chr. 29, 18. ויבאו אל־חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את־כל־בית יי
2 Chr. 29, 19. והנם לפני מזבח יי
2 Chr. 29, 20. ויעל בית יי
2 Chr. 29, 21. לחטאת על־מזבח יי
2 Chr. 29, 25. הלוים בית יי
2 Chr. 29, 25. כי בידי־יי המצות
2 Chr. 29, 25. החל שיר־יי
2 Chr. 29, 31. ותודות לבית יי
2 Chr. 29, 35. ותכון עבודת בית־יי
2 Chr. 30, 1. לבוא לבית־יי
2 Chr. 30, 6. שובו אל־יי
2 Chr. 30, 8. ועבדו את־יי אלהיכם
2 Chr. 30, 9. בשובכם על־יי
2 Chr. 30, 9. חנון ורחום יי
2 Chr. 30, 12. בדבר יי
2 Chr. 30, 15. ויביאו עלות בית יי
2 Chr. 30, 18. יי הטוב יכפר בעד
2Chr. 30, 20. וישמע יי אל־יחזקיהו
2 Chr. 31, 2. בשערי מחנות יי
2 Chr. 31, 3. ככתוב בתורת יי
2 Chr. 31, 4. למען יחזקו בתורת יי
2 Chr. 31, 8. ויברכו את־יי
2 Chr. 31, 10. לביא בית־יי
2 Chr. 31, 10. כי יי ברך את־עמו
2 Chr. 31, 11. להכין לשכות בבית יי
2 Chr. 31, 14. לתת תרומת יי
2 Chr. 31, 16. לכל־הבא לבית יי
2 Chr. 31, 20. ויעש הישר והאמת לפני יי
2 Chr. 32, 8. ויסמך יי אלהיו
2 Chr. 32, 11. יי אלהיו יצילנו
2 Chr. 32, 16. דברו עבדיו על־יי
2 Chr. 32, 21. וישלח יי מלאך
2 Chr. 32, 22. ויושע יי את־יחזקיהו
2 Chr. 32, 24. ויתפלל אל־יי
2 Chr. 32, 26. ולא־בא עליהם קצף יי
2 Chr. 33, 2. 6. הרע בעיני יי
2 Chr. 33, 2. אשר הוריש יי
2 Chr. 33, 4. ובנה מזבחות בבית יי
2 Chr. 33, 4. אשר אמר יי בירושלם
2 Chr. 33, 5. בשתי חצרות בית־יי
2 Chr. 33, 9. אשר השמיד יי
2 Chr. 33, 10. וידבר יי אל־מנשה
2 Chr. 33, 11. ויבא יי עליהם
2 Chr. 33, 12. את־פני יי
2 Chr. 33, 13. כי יי הוא האלהים
2 Chr. 33, 15. ואת הסמל מבית יי
2 Chr. 33, 15. אשר בנה בהר בית יי
2 Chr. 33, 16. ויבן את־מזבח־יי
2 Chr. 33, 16. לעבוד את־יי
2 Chr. 33, 18. בשם יי אלהי
2 Chr. 33, 22. ויעש הרע בעיני יי 36, 5. 9. 12.
2 Chr. 33, 23. ולא נכנע מלפני יי
2 Chr. 34, 2. ויעש הישר בעיני יי
2 Chr. 34, 8. לחזק את־בית יי
2 Chr. 34, 10. המפקדים בבית יי
2 Chr. 34, 10. אשר עשים בבית יי

2 Chr. 34, 14. תורת־יי ביד־משה
2 Chr. 34, 15. מצאתי בבית יי
2 Chr. 34, 17. הנמצא בבית יי
2 Chr. 34, 21. דרשו את־יי
2 Chr. 34, 21. כי־גדלה חמת־יי
2 Chr. 34, 21. דבר יי לעשות
2 Chr. 34, 24. 26. כה־אמר יי
2 Chr. 34, 27. נאם יי
2 Chr. 34, 30. ויעל המלך בית־יי
2 Chr. 34, 30. הנמצא בית יי
2 Chr. 34, 31. את־הברית לפני יי
2 Chr. 34, 31. ללכת אחרי יי
2 Chr. 34, 33. לעבד את־יי
2 Chr. 34, 33. לא סרו מאחרי יי
2 Chr. 35, 2. לעבודת בית יי
2 Chr. 35, 3. עבדו את־יי
2 Chr. 35, 6. כדבר־יי ביד־משה
2 Chr. 35, 16. ותכון כל־עבודת יי
2 Chr. 35, 16. עלות על מזבח יי
2 Chr. 35, 26. ככתוב בתורת יי
2 Chr. 36, 7. ומכלי בית יי
2 Chr. 36, 10. חמדת בית־יי
2 Chr. 36, 13. משוב אל־יי
2 Chr. 36, 14. ויטמאו את־בית יי
2 Chr. 36, 15. וישלח יי
2 Chr. 36, 16. חמת־יי בעמו
2 Chr. 36, 18. ואצרות בית יי
2 Chr. 36, 21. למלאות דבר־יי
2 Chr. 36, 22. לכלות דבר־יי
2 Chr. 36, 22. העיר יי את־רוח
2 Chr. 36, 22. נתן לי יי אלהי
2 Chr. 36, 23. מכל־עמו יי אלהיו

אֲדֹנָי יְהוִה

Gn. 15, 2. אדני יי מה־תתן־לי
Gn. 15, 8. ויאמר אדני יי
Dt. 3, 24. אדני יי אתה החלות
Dt. 9, 26. אדני יי אל־תשחת
Jos. 7, 7. אדני יי למה העברת
Jud. 6, 22. אהה אדני יי
Jud. 16, 28. ויאמר אדני יי
2 Sam. 7, 18. מי אנכי אדני יי
2 S. 7, 19 (bis). 20. 28. 29. אדני יי
1 Reg. 2, 26. את־ארון אדני יי
1 Reg. 8, 53. ממצרים אדני יי
Jes. 3, 15. נאם־אדני יי צבאות
Jes. 7, 7. 10, 24. כה אמר אדני יי 22, 15. 28, 16. 30, 15 49, 22. 65, 13.
Jes. 10, 23. אדני יי צבאות 22, 12. 14. 28, 22.
Jes. 40, 10. אדני יי בחזק יבוא
Jes. 48, 16. אדני יי שלחני ורוחו
Jes. 50, 4. אדני יי נתן לי
Jes. 50, 5. אדני יי פתח־לי אזן
Jes. 50, 9. הן אדני יי יעזר־לי
Jes. 52, 4. אדני יי מצרים ירד־עמי
Jes. 56, 8. נאם אדני יי
Jes. 61, 1. רוח אדני יי עלי
Jes. 61, 11. כן אדני יי יצמיח
Jes. 65, 15. ותמתך אדני יי
Jer. 1, 6. 4, 10. ואמר אהה אדני יי
Jer. 2, 19. 22. 49, 5. 50, 31. נאם־אדני יי
Jer. 7, 20. כה־אמר אדני יי
Ez. 2, 4. 3, 11. 27. 5, 5. 7. 8. 6, 3. 11. 7, 2. 5. 11, 7. 16. 17. 12, 10. 19. 23. 28. 13, 3. 8. 13. 18. 20. 14, 4. 6. 21. 15, 6. 16, 3. 17, 3. 9. 19. 22. 20, 3. 5. 27. 30. 39. 21, 3. 29. 31. 33. 22, 3. 19. 28. 23, 22. 28. 32. 35. 46. 24, 3. 6. 9. 21. 25, 3. 6. 8. 12. 13. 15. 16. 26, 3. 7. 15. 19. 28, 2. 6. 12. 22. 25. 29, 3. 8. 13. 19. 30, 2. 10. 13. 22. 31, 10. 15. 32, 3. 11. 33, 25. 27. 34, 2. 10. 11. 17. 20. 35, 3. 36, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 13. 22. 33. 37. 37, 5. 9. 12. 19. 21. 38, 3. 10. 14. 17. 39, 1. 17. 25. 43, 18. 44, 6. 9. 45, 9. 18. 46, 1. 16. 47, 13.
Ez. 4, 14. ואמר אהה אדני יי 9, 8. 11, 13. 21, 5. 29, 5.
Ez. 5, 11. 11, 8. 21. נאם אדני יי 12, 25. 28. 13, 8. 16. 14, 11. 14. 16. 18. 20. 23. 15, 8. 16, 8. 14. 19. 23. 30. 36. 43. 48. 59. 63. 17, 16. 18, 3. 9. 23. 30. 32. 20, 31. 33. 36. 40. 44. 21, 12. 18. 22, 12. 31. 23, 34. 24, 14. 25, 14. 26, 5. 14. 21. 28, 10. 29, 20. 30, 6. 31, 18. 32, 8. 14. 16. 31. 32. 33, 11. 34, 8. 15. 30. 31. 35, 6. 11. 14. 36, 14. 15. 23. 32. 38, 18. 21. 39, 5. 8. 10. 13. 20. 29. 43, 19. 27. 44, 12. 15. 27. 45, 9. 15. 47, 23. 48, 29.
Ez. 6, 3. דבר־אדני יי
Ez. 13, 9. 23, 49. כי־אני אדני יי
Ez. 25, 3. 36, 4. שמעו דבר אדני יי
Ez. 28, 24. וידעו כי אני אדני יי
Ez. 37, 3. ואמר אדני יי
Am. 1, 8. 7, 6. אמר אדני יי
Am. 3, 8. אדני יי דבר מי לא ינבא
Am. 3, 11. 5, 3. כה אמר אדני יי
Am. 3, 13. 4, 5. 8, 3. 9. 11. נאם־אדני יי
Am. 4, 2. 6, 8. נשבע אדני יי
Am. 4, 6. כה הראני אדני יי
Am. 7, 1. 4. 8, 1.
Am. 7, 2. ואמר אדני יי סלח־נא
Am. 7, 4. קרא לרב באש אדני יי
Am. 7, 5. ואמר אדני יי חדל־נא
Am. 9, 8. הנה עיני יי אדני יי
Obad. 1, 1. כה־אמר אדני יי
Mich. 1, 2. ויהי אדני יי
Zeph. 1, 7. הס מפני אדני יי
Ps. 69, 7. אדני יי צבאות
Ps. 71, 5. אדני יי מבטחי מנעורי
Ps. 71, 16. אבוא בגבורות אדני יי
Ps. 109, 21. ואתה אדני יי

יְהוָה אֲדֹנָי

Hab. 3, 19. יי אדני חילי
Ps. 140, 8. יי אדני עז ישועתי
Ps. 141, 8. כי אליך יי אדני עיני

בַּאדֹנָי יְהוִה

Ps. 73, 28. באדני יי מחסי

וַאדֹנָי יְהוִה

Jes. 50, 7. ואדני יי יעזר־לי
Am. 9, 5. ואדני יי צבאות
Zach. 9, 14. ואדני יי בשופר יתקע

בַּיהוָה

Gn. 15, 6. והאמן ביי ויחשבה
Gn. 24, 3. ואשביעך ביי אלהי
Ex. 14, 31. ויאמינו ביי ובמשה
Lev. 5, 21. ומעלה מעל ביי
Num. 5, 6. למעל מעל ביי
Num. 14, 9. אך ביי אל־תמרדו
Num. 21, 7. חטאנו כי־דברנו ביי
Num. 31, 16. למסר־מעל ביי
Num. 36, 2. ואדני צוה ביי
Dt. 1, 32. מאמינם ביי אלהיכם
Dt. 4, 4. ואתם הדבקים ביי
Dt. 33, 29. עם נושע ביי
Jos. 2, 12. השבעו־נא לי ביי
Jos. 9, 18. נשיאי העדה ביי
Jos. 9, 19. ביי אלהי ישראל
Jos. 22, 16. למרדכם היום ביי
Jos. 22, 18. תמרדו היום ביי
Jos. 22, 22. ואם־במעל ביי
Jos. 22, 25. 27. אין לכם חלק ביי
Jos. 22, 29. חלילה לנו ממני למרד ביי
Jos. 22, 31. לא־מעלתם ביי
Jos. 23, 8. אם־ביי אלהיכם
Jud. 1, 1. 20, 27. וישאלו בני ישראל ביי
Jud. 20, 23. וישאלו ביי לאמר
Jud. 21, 7. ואנחנו נשבענו ביי

Digitized by Google

עלץ לבי בי״י 1 Sam. 2, 1.
רמה קרני בי״י 1 Sam. 2, 1.
ויישאל דוד בי״י 1 Sam. 23, 2.
ויוסף עוד דוד לשאל בי״י 1 S. 23, 4.
חשבטה לי בי״י 1 Sam. 24, 22.
וישבע לה שאול בי״י 1 Sam. 28, 10.
ויתחזק דוד בי״י אלהיו 1 S. 30, 6.
וישאל דוד בי״י 1 Sam. 30, 8.
וישאל דוד בי״י 2 S. 2, 1. 5, 19. 23.
כי בי״י נשבעתי 2 Sam. 19, 8.
נשבעת בי״י אלהיך 1 Reg. 1, 17.
נשבעתי לך בי״י 1 Reg. 1, 30.
ואשבע לו בי״י 1 Reg. 2, 8.
לא האמיט בי״י 2 Reg. 17, 14.
בי״י אלהי־ישראל בטח 2 Rg. 18, 5.
וידבק בי״י 2 Reg. 18, 6.
בטחו בי״י עדי־עד Jes. 26, 4.
ואתה תגיל בי״י Jes. 41, 16.
ישראל נושע בי״י Jes. 45, 17.
אך בי״י לי אמר Jes. 45, 24.
בי״י יצדקו ויתהללו Jes. 45, 25.
פשע וכחש בי״י Jes. 59, 13.
שוש אשיש בי״י Jes. 61, 10.
בי״י אלהיך פשעת Jer. 3, 13.
בי״י אלהינו תשועת ישראל Jer. 3, 23.
כחשו בי״י Jer. 5, 12.
אשר יבטח בי״י Jer. 17, 7.
יפגעו־נא בי״י Jer. 27, 18.
והושעתים בי״י אלהיהם Hos. 1, 7.
בי״י בגדו Hos. 5, 7.
נשמחו בי״י Joel 2, 23.
ואני בי״י אצפה Mich. 7, 7.
ואני בי״י אעלוזה Hab. 3, 18.
יגל לבם בי״י Zach. 10, 7.
וגברתים בי״י Zach. 10, 12.
בי״י צבאות אלהיהם Zach. 12, 5.
למנצח לדוד בי״י חסיתי Ps. 11, 1.
כי־המלך בטח בי״י Ps. 21, 8.
שמחו בי״י וגילו צדיקים Ps. 32, 11.
רננו צדיקים בי״י Ps. 33, 1.
ונפשי תגיל בי״י Ps. 35, 9.
בטח בי״י ועשה־טוב Ps. 37, 3.
ויבטחו בי״י Ps. 40, 4.
בי״י אהלל דבר Ps. 56, 11.
שמחו צדיקים בי״י Ps. 97, 12.
אנכי אשמח בי״י Ps. 104, 34.
נכון לבו בטח בי״י Ps. 112, 7.
ישראל בטח בי״י Ps. 115, 9.
בית אהרן בטחו בי״י Ps. 115, 10.
יראי י״י בטחו בי״י Ps. 115, 11.
טוב לחסות בי״י Ps. 118, 8. 9.
הבטחים בי״י Ps. 125, 1.
ובטח בי״י אשריו Prv. 16, 20.
להיות בי״י מבטחך Prv. 22, 19.
וברטח בי״י ישגב Prv. 29, 25.
אשר־מעל בי״י 1 Chr. 10, 13.
ולא־דרש בי״י 1 Chr. 10, 14.
תאמינו בי״י 2 Chr. 20, 20.
דימעל בי״י 2 Chr. 26, 16.
ומעול מעל בי״י 2 Chr. 28, 19.
ויוסף למעול בי״י 2 Chr. 28, 22.
אשר מעלו בי״י 2 Chr. 30, 7.
לדרוש בי״י 2 Chr. 34, 26.

וּבַיהוָה

ובי״י אל־תמרדו Jos. 22, 19.
ובי״י בטחתי לא אמעד Ps. 26, 1.

לַיהוָה

מנחה לי״י Gn. 4, 3.
ויבן נח מזבח לי״י Gn. 8, 20.
ויבן שם מזבח לי״י Gn. 12, 7. 8.
רעים וחטאים לי״י Gn. 13, 13.
ויבן־שם מזבח לי״י Gn. 13, 18.
האיש וישתחו לי״י Gn. 24, 26.
ואקד ואשתחוה לי״י Gn. 24, 48.
וישתחו ארצה לי״י Gn. 24, 52.
ויעתר יצחק לי״י Gn. 25, 21.
ונזבחה לי״י אלהינו Ex. 3, 18. 5, 3.
נלכה מזבחה לי״י Ex. 5, 17.
ויזבחו לי״י Ex. 8, 4.
מבח לי״י אלהינו Ex. 8, 22.
ונזבחנו לי״י אלהינו Ex. 8, 23.
שלח את־העם לזבח לי״י Ex. 8, 25.
למען תדע כי לי״י Ex. 9, 29.
חטאתי לי״י אלהיכם Ex. 10, 16.
והעתירו לי״י אלהיכם Ex. 10, 17.
ועשיתם לי״י אלהינו Ex. 10, 25.
פסח הוא לי״י Ex. 12, 11.
וחגתם אתו חג לי״י Ex. 12, 14.
זבח־פסח הוא לי״י Ex. 12, 27.
ליל שמרים הוא לי״י Ex. 12, 42.
הלילה הזה לי״י שמרים Ex. 12, 42.
ועשה פסח לי״י Ex. 12, 48.
וביום השביעי חג לי״י Ex. 13, 6.
כל־פטר רחם לי״י Ex. 13, 12.
יהיה לך הזכרים לי״י Ex. 13, 12.
על־כן אני זבח לי״י Ex. 13, 15.
חשירה הזאת לי״י Ex. 15, 1.
אשירה לי״י כי־גאה Ex. 15, 1.
שירו לי״י כי־גאה Ex. 15, 21.
שבת־קדש לי״י מחר Ex. 16, 23.
שבת היום לי״י Ex. 16, 25.
מלחמה לי״י בעמלק Ex. 17, 16.
שבת לי״י אלהיך Ex. 20, 10.
בלתי לי״י לבדו Ex. 22, 19.
זבחים שלמים לי״י Ex. 24, 5.
פתוחי חתם קדש לי״י Ex. 28, 36.
עלה הוא לי״י Ex. 29, 18.
אשה לי״י הוא Ex. 29, 18.
אשה הוא לי״י Ex. 29, 25
תרומתם לי״י Ex. 29, 28.
לריח ניחח אשה לי״י Ex. 29, 41.
קדש־קדשים הוא לי״י Ex. 30, 10.
כפר נפשו לי״י Ex. 30, 12.
מחצית השקל תרומה לי״י Ex. 30, 13.
להקטיר אשה לי״י Ex. 30, 20.
קדש תהיה לך לי״י Ex. 30, 37.
שבת שבתון קדש לי״י Ex. 31, 15.
חג לי״י מחר Ex. 32, 5.
ויאמר מי לי״י אלי Ex. 32, 26.
מלאו ידכם היום לי״י Ex. 32, 29.
קחו מאתכם תרומה לי״י Ex. 35, 5.
תנופת זהב לי״י Ex. 35, 22.
בני־ישראל נדבה לי״י Ex. 35, 29.
חותם קדש לי״י Ex. 39, 30.
יקריב מכם קרבן לי״י Lev. 1, 2.
אשה ריח ניחוח לי״י Lev. 1, 9. 13. 17. 2, 2. 9. 3, 5.
עלה קרבנו לי״י Lev. 1, 14.
קרבן מנחת לי״י Lev. 2, 1.
אשר יעשה מאלה לי״י Lev. 2, 8.
אשר תקריבו לי״י Lev. 2, 11.
אשה לי״י Lev. 2, 11. 16. 3, 3. 9. 11. 14. 7, 5. 25.
תקריבו אתם לי״י Lev. 2, 12.
מנחת בכורים לי״י Lev. 2, 14.
לזבח שלמים לי״י Lev. 3, 6.
כל־חלב לי״י Lev. 3, 16.
תמים לי״י לרצאת Lev. 4, 3.
לריח ניחח לי״י Lev. 4, 31.
והביא את־אשמו לי״י Lev. 5, 6. 15
שני בני־יונה לי״י Lev. 5, 7.
אשם אשם לי״י Lev. 5, 19.
ואת־אשמו יביא לי״י Lev. 5, 25.
אזכרתה לי״י Lev. 6, 8.
אשר־יקריבו לי״י Lev. 6, 13.
תקריב ריח־ניחח לי״י Lev. 6, 14.
חק־עולם לי״י Lev. 6, 15.
אשר יקריב לי״י Lev. 7, 11.
תרומה לי״י Lev. 7, 14.
השלמים אשר לי״י Lev. 7, 20. 21.
זבח שלמיו לי״י Lev. 7, 29.
יביא את־קרבנו לי״י Lev. 7, 29.
תקריב אותם לכהן לי״י Lev. 7, 35.
את־קרבניהם לי״י Lev. 7, 38.
אשה הוא לי״י Lev. 8, 21. 28.
גורל אחד לי״י Lev. 16, 8.
עלה עליו הגורל לי״י Lev. 16, 9.
להקריב קרבן לי״י Lev. 17, 4.
והביאם לי״י אל־פתח Lev. 17, 5.
זבחי שלמים לי״י Lev. 17, 5.
לריח ניחח לי״י Lev. 17, 6.
לעשות אתו לי״י Lev. 17, 9.
זבח־שלמים לי״י Lev. 19, 5. 22, 21.
והביא את־אשמו לי״י Lev. 19, 21.
קדש הלולים לי״י Lev. 19, 24.
יקדישו־בני ישראל לי״י Lev. 22, 3.
אשר־ירימו לי״י Lev. 22, 15.
יקריבו לי״י לעלה Lev. 22, 18.
לא־תקריבו אלה לי״י Lev. 22, 22.
על־המזבח לי״י Lev. 22, 22.
לא־תקריבו לי״י Lev. 22, 24.
לקרבן אשה לי״י Lev. 22, 27.
זבח־תודה לי״י Lev. 22, 29.
שבת הוא לי״י Lev. 23, 3.
פסח לי״י Lev. 23, 5.
חג המצות לי״י Lev. 23, 6.
והקרבתם אשה לי״י Lev. 23, 8. 25. 27. 36.
בן־שנתו לעלה לי״י Lev. 23, 12.
בשמן אשה לי״י Lev. 23, 13.
מנחת חדשה לי״י Lev. 23, 16.
בכורים לי״י Lev. 23, 17.
יהיו עלה לי״י Lev. 23, 18.
אשה ריח־ניחח לי״י Lev. 23, 18.
קדש יהיו לי״י לכהן Lev. 23, 20.
שבעת ימים לי״י Lev. 23, 34.
תקריבו אשה לי״י Lev. 23, 36.
והקרבתם אשה לי״י Lev. 23, 36.
להקריב אשה לי״י Lev. 23, 37.
אשר תתנו לי״י Lev. 23, 38.
וחגתם אתו חג לי״י Lev. 23, 41.
לאזכרה אשה לי״י Lev. 24, 7.
ושבתה הארץ שבת לי״י Lev. 25, 2.
שבת לי״י Lev. 25, 4.
יקריבו ממנה קרבן לי״י Lev. 27, 9.
אשר יתן ממנו לי״י Lev. 27, 9.
יקריבו ממנה קרבן לי״י Lev. 27, 11.
את־ביתו קדש לי״י Lev. 27, 14.
איש את־שדהו לי״י Lev. 27, 16.
קדש לי״י כשדה Lev. 27, 21.
יקדיש לי״י Lev. 27, 22.
ביום התנו קדש לי״י Lev. 27, 23.
אשר יבכר לי״י Lev. 27, 26.
אם־שה לי״י הוא Lev. 27, 26.
יחרים איש לי״י Lev. 27, 28.
קדש־קדשים הוא לי״י Lev. 27, 28.
מפרי הארץ לי״י הוא Lev. 27, 30.
קדש לי״י Lev. 27, 30. 32.
האשם תמושב לי״י Num. 5, 8.
נדר נזיר לחזיר לי״י Num. 6, 2.
אשר־יזיר לי״י Num. 6, 5.
קדש הוא לי״י Num. 6, 8.
והזיר לי״י את־ימי נזרו Nu. 6, 12.
והקריב את־קרבנו לי״י Nu. 6, 14.
זבח שלמים לי״י Num. 6, 17.
ידר קרבנו לי״י Num. 6, 21.
האחד עלה לי״י Num. 8, 12.
והניפת אתם תנופה לי״י Nu. 8, 13.
ועשה פסח לי״י Num. 9, 10. 14.
ועשיתם אשה לי״י Num. 15, 3.
ריח־ניחח לי״י Nu. 15, 3. 7. 10. 13. 14.
המקריב קרבנו לי״י Num. 15, 4.
או־שלמים לי״י Num. 15, 8.
תרימו תרומה לי״י Num. 15, 19.
תתנו לי״י תרומה Num. 15, 21.
לריח ניחח לי״י Num. 15, 24.
קרבנם אשה לי״י Num. 15, 25.
מתנה נתנים לי״י Num. 18, 6.
ראשיתם אשר־יתנו לי״י Nu. 18, 12.
בארצם אשר־יביאו לי״י Nu. 18, 13.
אשר־יקריבו לי״י Num. 18, 15.
לריח ניחח לי״י Num. 18, 17.
ירימו בני־ישראל לי״י Nu. 18, 19.
אשר ירימו לי״י Num. 18, 24.
וירד ישראל מדר לי״י Num. 21, 2.
ותזקע אותם לי״י Num. 25, 4.
אשר תקריבו לי״י Num. 28, 3.
לריח ניחח אשה לי״י Nu. 28, 6. 29, 6.
נסך שכר לי״י Num. 28, 7.
ריח ניחח לי״י Num. 28, 8. 29.
תקריבו עלה לי״י Num. 28, 11.
ריח ניחח אשה לי״י Num. 28, 13.
לחטאת לי״י Num. 28, 15.
פסח לי״י Num. 28, 16.
אשה עלה לי״י Num. 28, 19.
אשה ריח־ניחח לי״י Nu. 28, 24. 29, 36.
מנחה חדשה לי״י Num. 28, 26.
לריח ניחח לי״י Num. 28, 27. 29, 2.
והקרבתם עלה לי״י Nu. 29, 8.
וחגתם חג לי״י Num. 29, 12.
ריח ניחח לי״י Num. 29, 13.
אלה תעשו לי״י Num. 29, 39.
ידר נדר לי״י Num. 30, 3.
תדר נדר לי״י Num. 30, 4.
וחרמתם מכס לי״י Num. 31, 28.
ויחי המכס לי״י Num. 31, 37.
ומכסם לי״י Num. 31, 38. 39. 40.
אשר הרימו לי״י Num. 31, 52.
חטת חטאתם לי״י Num. 32, 28.
חטאנו לי״י אנחנו Dt. 1, 41.
שבת י״י אלהיך Dt. 5, 14.
עם קדוש אתה לי״י Dt. 7, 6.
חטאתם לי״י אלהיכם Dt. 9, 16.
חן לי״י אלהיך השמים Dt. 10, 14.
לא־תעשון כן לי״י אלהיכם Dt. 12, 4.
אשר תדרו לי״י Dt. 12, 11.
לא־תעשה כן לי״י אלהיך Dt. 12, 31.
כל־שללה כליל לי״י Dt. 13, 17.
בנים אתם לי״י אלהיכם Dt. 14, 1.
עם קדוש אתה לי״י Dt. 14, 2. 21.
קרא שמטה לי״י Dt. 15, 2.
תקדיש לי״י אלהיך Dt. 15, 19.
לא תזבחנו לי״י אלהיך Dt. 15, 21.
ועשית פסח לי״י אלהיך Dt. 16, 1.
וזבחת פסח לי״י Dt. 16, 2.
ובישם השביעי עצרת לי״י Dt. 16, 8.
חג שבעות לי״י Dt. 16, 10.
שבעת ימים תחג לי״י Dt. 16, 15.
לא־תזבח לי״י אלהיך שור Dt. 17, 1.
וחטאתם לי״י אלהיכם Dt. 20, 18.
כי־תדר נדר לי״י Dt. 23, 22.
כאשר נדרת לי״י Dt. 23, 24.
הגדתי היום לי״י Dt. 26, 3.
עם־קדש לי״י Dt. 26, 19.
ובנית שם מזבח לי״י Dt. 27, 5.
עולת לי״י אלהיך Dt. 27, 6.
סהיית לעם לי״י Dt. 27, 9.
הנסתרת לי״י Dt. 29, 28.
וכל־אשר־בח לי״י Jos. 6, 17.
קדש הוא לי״י Jos. 6, 19.
שים־נא כבוד לי״י Jos. 7, 19.
אנכי חטאתי לי״י Jos. 7, 20.
יבנה יהושע מזבח לי״י Jos. 8, 30.
אז ידבר יהושע לי״י Jos. 10, 12.
ויזבחו־שם לי״י Jud. 2, 5.
אנכי לי״י אנכי אשירה Jud. 5, 3.
אזמר לי״י אלהי ישראל Jud. 5, 3.
ובנית מזבח לי״י Jud. 6, 26.
ואמרתם לי״י ולגדעון Jud. 7, 18.
ויקראו חרב לי״י ולגדעון Jud. 7, 20.
וידר יפתח נדר לי״י Jud. 11, 30.
והיה לי״י והעליתיהו Jud. 11, 31.
תעשה עלה לי״י Jud. 13, 16.
ויעל על־הצור לי״י Jud. 13, 19.
ברוך בני לי״י Jud. 17, 2.
הקדשתי את־הכסף לי״י Jud. 17, 3.
חפני ופינחס כהנים לי״י 1 Sam. 1, 3.
ונתתיו לי״י כל־ימי חייו 1 S. 1, 11.
לזבח לי״י את־זבח 1 Sam. 1, 21.
השאלתיהו לי״י כל־הימים 1 S. 1, 28.
אשר היו הוא שאול לי״י 1 Sam. 1, 28.

Digitized by Google

וישתחו שם לי׳ 1 Sam. 1, 28.
כי לי׳ מצקי ארץ 1 Sam. 2, 8.
אשר שאל לי׳ 1 Sam. 2, 20.
ואם לי׳ יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
שמואל לנביא לי׳ 1 Sam. 3, 20.
העלו עלה לי׳ 1 Sam. 6, 14.
זבחים ביום ההוא לי׳ 1 Sam. 6, 15.
אשם לי׳ 1 Sam. 6, 17.
חטאנו לי׳ 1 Sam. 7, 6.
ויעלה עולה כליל לי׳ 1 Sam. 7, 9.
ויבן־שם מזבח לי׳ 1 Sam. 7, 17.
חלילה לי מחטא לי׳ 1 Sam. 12, 23.
כי אין לי׳ מעצור 1 Sam. 14, 6.
הטה העם חטאים לי׳ 1 Sam. 14, 33.
ולא־תחטאו לי׳ 1 Sam. 14, 34.
ויבן שאול מזבח לי׳ 1 Sam. 14, 35.
ברוך אתה לי׳ 1 Sam. 15, 13.
לי׳ אלהיך 1 Sam. 15, 15. 21.
החפץ לי׳ בעלות 1 Sam. 15, 22.
ואשתחוה לי׳ 1 Sam. 15, 25.
והשתחויתי לי׳ אלהיך 1 S. 15, 30.
וישתחו שאול לי׳ 1 Sam. 15, 31.
כי לי׳ המלחמה 1 Sam. 17, 47.
ברכים אתם לי׳ 1 Sam. 23, 21.
ברכים אתם לי׳ 2 Sam. 2, 5.
חטאתי לי׳ 2 Sam. 12, 13.
נדרתי לי׳ בחברון 2 Sam. 15, 7.
וידבר דוד לי׳ 2 Sam. 22, 1.
ויסך אתם לי׳ 2 Sam. 23, 16.
הקם לי׳ מזבח 2 Sam. 24, 18.
לבנות מזבח לי׳ 2 Sam. 24, 21.
ולא אעלה לי׳ 2 Sam. 24, 24.
ויבן שם דוד מזבח לי׳ 2 S. 24, 25.
מהיות כהן לי׳ 1 Reg. 2, 27.
ויבן הבית לי׳ 1 Reg. 6, 1.
בנה המלך שלמה לי׳ 1 Reg. 6, 2.
אשר זבח לי׳ 1 Reg. 8, 63.
נותרתי נביא לי׳ לבדי 1 Rg. 18, 22.
קנא קנאתי לי׳ 1 Reg. 19, 10. 14.
האין פה נביא לי׳ 2 Reg. 3, 11.
כי אם־לי׳ 2 Reg. 5, 17.
מה־אוחיל לי׳ עוד 2 Reg. 6, 33.
להיות לעם לי׳ 2 Reg. 11, 17.
חטאו בני־ישראל לי׳ 2 Rg. 17, 7.
עשו פסח לי׳ 2 Reg. 23, 21.
הפסח הזה לי׳ בירושלם 2 Rg. 23, 23
כי יום לי׳ צבאות Jes. 2, 12.
וחכיתי לי׳ המסתיר Jes. 8, 17.
הודו לי׳ קראו בשמו Jes. 12, 4.
יובל־שי לי׳ צבאות Jes. 18, 7.
ושבעות לי׳ צבאות Jes. 19, 18.
יהיה מזבח לי׳ Jes. 19, 19.
אזל־גבולה לי׳ Jes. 19, 19.
והיה לאות ולעד לי׳ Jes. 19, 20.
קדש לי׳ Jes. 23, 18.
והשתחוו לי׳ Jes. 27, 13.
כי קצף לי׳ Jes. 34, 2.
חרב לי׳ מלאה דם Jes. 34, 6.
כי זבח לי׳ Jes. 34, 6.
כי יום נקם לי׳ Jes. 34, 8.
שירו לי׳ שיר חדש Jes. 42, 10.
ישימו לי׳ כבוד Jes. 42, 12.
זה יאמר לי׳ אני Jes. 44, 5.
יכתב ידו לי׳ Jes. 44, 5.
והיה לי׳ לשם Jes. 55, 13.
ויום רצון לי׳ Jes. 58, 5.
שמחד־רצון לי׳ Jes. 61, 2.
מנחה לי׳ בסוסים Jes. 66, 20.
לי׳ אלהינו חמאנו אנחנו Jer. 3, 25
המלו לי׳ Jer. 4, 4.
כי לוא לי׳ המה Jer. 5, 10.
להשתחות לי׳ Jer. 7, 2.
כי חטאנו לי׳ Jer. 8, 14.
תנו לי׳ אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
חמאנו לי׳ אלהינו Jer. 16, 10.
שירו לי׳ Jer. 20, 13.
ריב לי׳ בגוים Jer. 25, 31.
קדש לי׳ Jer. 31, 40.

הוי חרב לי׳ Jer. 47, 6.
אשר חטאו לי׳ Jer. 50, 7.
כי לי׳ חטאה Jer. 50, 14.
עת נקמה היא לי׳ Jer. 51, 6.
וקרוב יום לי׳ Ez. 30, 3.
והעלו אותם עלה לי׳ Ez. 43, 24.
תרימו תרומה לי׳ Ez. 45, 1.
יקרב הנשיא לי׳ Ez. 46, 4.
נדבה לי׳ Ez. 46, 12.
תעשה עולה ליום לי׳ Ez. 46, 13.
מנחה לי׳ Ez. 46, 14.
תרומה לי׳ Ez. 48, 9.
כי־קדש לי׳ Ez. 48, 14.
כי ריב לי׳ Hos. 4, 1.
לא־יסכו לי׳ יין Hos. 9, 4.
וריב לי׳ עם־יהודה Hos. 12, 3.
ונסך לי׳ אלהיכם Joel 2, 14.
והיתה לי׳ המלוכה Obad. 1, 21.
ישועתה לי׳ Jon. 2, 11.
כי ריב לי׳ עם־עמו Mich. 6, 2.
הנשבעים לי׳ Zeph. 1, 5.
כי לי׳ חטאו Zeph. 1, 17.
כי לי׳ עין אדם Zach. 9, 1.
הנה יום־בא לי׳ Zach. 14, 1.
יודע לי׳ Zach. 14, 6.
קדש לי׳ Zach. 14, 20. 21.
מנחה לי׳ צבאות Mal. 2, 12.
והיו לי׳ מגישי מנחה Mal. 3, 3.
וערבה לי׳ מנחת יהודה Mal. 3, 4.
לי׳ הישועה על־עמך Ps. 3, 9.
שגיון לדוד אשר־שר לי׳ Ps. 7, 1.
זמרו לי׳ ישב ציון Ps. 9, 12.
אשירה לי׳ כי גמל עלי Ps. 13, 6.
אמרת לי׳ אדני אתה Ps. 16, 2.
אשר דבר ׀ לי׳ Ps. 18, 1.
כי לי׳ המלוכה Ps. 22, 29.
לי׳ הארץ ומלואה Ps. 24, 1.
אשירה ואזמרה לי׳ Ps. 27, 6.
הבו לי׳ בני אלים Ps. 29, 1.
הבו לי׳ כבוד ועז Ps. 29, 1. 96, 7.
הבו לי׳ כבוד שמו Ps. 29, 2. 96, 8.
השתחוו לי׳ בהדרת־קדש Ps. 29, 2.
זמרו לי׳ חסידיו Ps. 30, 5.
כל־המיחלים לי׳ Ps. 31, 25.
אודה עלי פשעי לי׳ Ps. 32, 5.
הודו לי׳ בכנור Ps. 33, 2.
נפשנו חכתה לי׳ Ps. 33, 20.
גדלו לי׳ אתי Ps. 34, 4.
דום ׀ לי׳ והתחולל Ps. 37, 7.
ותיטב לי׳ משור Ps. 69, 32.
מדרו ושלמו לי׳ אלהיכם Ps. 76, 12.
כי מי בשחק יערך לי׳ Ps. 89, 7.
ידמה לי׳ בבני אלים Ps. 89, 7.
כי לי׳ מגננו Ps. 89, 19.
אמר לי׳ מחסי ומצודתי Ps. 91, 2.
טוב להדות לי׳ Ps. 92, 2.
לכו נרננה לי׳ Ps. 95, 1.
שירו לי׳ שיר חדש Ps. 96, 1.
שירו לי׳ כל־הארץ Ps. 96, 1.
שירו לי׳ ברכו שמו Ps. 96, 2.
חבו לי׳ משפחות עמים Ps. 96, 7.
השתחוו לי׳ בהדרת־קדש Ps. 96, 9.
שירו לי׳ שיר חדש Ps. 98, 1.
הריעו לי׳ כל־הארץ Ps. 98, 4.
זמרו לי׳ בכנור Ps. 98, 5.
הריעו לי׳ כל הארץ Ps. 100, 1.
אשירה לי׳ בחיי Ps. 104, 33.
הודו לי׳ קראו בשמו Ps. 105, 1.
הודו לי׳ כי־טוב Ps. 106, 1.
118, 1. 29. 136, 1.
הדו לי׳ כי־טוב Ps. 107, 1.
יודו לי׳ חסדו Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
ברוכים אתם לי׳ Ps. 115, 15.
השמים שמים לי׳ Ps. 115, 16.
מה־אשיב לי׳ Ps. 116, 12.
מדרי לי׳ אשלם Ps. 116, 14. 18.
זה־השער לי׳ Ps. 118, 20.
עת לעשות לי׳ Ps. 119, 126.

אשר נשבע לי׳ Ps. 132, 2.
עד־אמצא מקום לי׳ Ps. 132, 5.
אמרתי לי׳ אלי אתה Ps. 140, 7.
ענו לי׳ בתודה Ps. 147, 7.
שירו לי׳ שיר חדש Ps. 149, 1.
ומאזני משפט לי׳ Prv. 16, 11.
קוה לי׳ וישע לך Prv. 20, 22.
נבחר לי׳ מזבח Prv. 21, 3.
ברוך הוא לי׳ אשר Ruth 2, 20.
ברוכה את לי׳ בתי Ruth 3, 10.
ואתפללה לי׳ אלהי Dan. 9, 4.
ויעל עליו עלות לי׳ Esr. 3, 3.
מתנדב נדבה לי׳ Esr. 3, 5.
להעלות עלות לי׳ Esr. 3, 6.
בהלל ובהודות לי׳ Esr. 3, 11.
תרועה גדולה בהלל לי׳ Esr. 3, 11.
אנחנו יחד נבנה לי׳ Esr. 4, 3.
לדרש לי׳ אלהי ישראל Esr. 6, 21.
אתם קדש לי׳ Esr. 8, 28.
והכסף והזהב נדבה לי׳ Esr. 8, 28.
תנו תודה לי׳ Esr. 10, 11.
קדש־הוא לי׳ אלהיכם Neh. 8, 9.
ומשתחוים לי׳ אלהיהם Neh. 9, 3.
ויכסף אתם לי׳ 1 Chr. 11, 18.
להדות לי׳ 1 Chr. 16, 7. 41.
הודו לי׳ קראו בשמו 1 Chr. 16, 8.
שירו לי׳ כל־הארץ 1 Chr. 16, 23.
הבו לי׳ משפחות עמים 1 Chr. 16, 28
הבו לי׳ כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
הבו לי׳ כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
הודו לי׳ כי טוב 1 Chr. 16, 34.
והלל לי׳ 1 Chr. 16, 36. 25, 3.
להעלות עלות לי׳ 1 Chr. 16, 40.
להקים מזבח לי׳ 1 Chr. 21, 18.
ויבן שם דויד מזבח לי׳ 1 Chr. 21, 26.
והבית לבנות לי׳ 1 Chr. 22, 5.
לבנות־בית לי׳ 1 Chr. 22, 6.
לדרוש לי׳ אלהיכם 1 Chr. 22, 19.
להדות ולהלל לי׳ 1 Chr. 23, 30.
העלות עלות לי׳ 1 Chr. 23, 31.
כי לי׳ אלהים 1 Chr. 29, 1.
ויברכו כל־הקהל לי׳ 1 Chr. 29, 20.
וישתחוו לי׳ ולמלך 1 Chr. 29, 20.
ויזבחו לי׳ זבחים 1 Chr. 29, 21.
ויעלו עלות לי׳ 1 Chr. 29, 21.
וימשחו לי׳ 1 Chr. 29, 22.
ויבנה־בית לי׳ 2 Chr. 2, 11.
ובהלל לי׳ 2 Chr. 5, 13.
והודות לי׳ 2 Chr. 7, 3. 6.
עלות לי׳ 2 Chr. 8, 12.
על־כסאו למלך לי׳ 2 Chr. 9, 8.
וירבעם ובניו מכהן לי׳ 2 Chr. 11, 14.
לזבוח לי׳ 2 Chr. 11, 16.
וכהנים משרתים לי׳ 2 Chr. 13, 10.
ויצעקו לי׳ 2 Chr. 13, 14.
ויזבחו לי׳ ביום ההוא 2 Chr. 15, 11.
לא־ידרש לי׳ 2 Chr. 15, 13.
וישבעו לי׳ 2 Chr. 15, 14.
האין פה נביא לי׳ 2 Chr. 18, 6.
לא לאדם תשפטו כי לי׳ 2 Chr. 19, 6.
ולא יאשמו לי׳ 2 Chr. 19, 10.
לדרוש לי׳ 2 Chr. 20, 3.
להשתחות לי׳ 2 Chr. 20, 18.
להלל לי׳ 2 Chr. 20, 19. 29, 30.
ויעמד משררים לי׳ 2 Chr. 20, 21.
הודו לי׳ כי לעולם חסדו 2 Chr. 20, 21
לחיות לעם לי׳ 2 Chr. 23, 16.
להביא לי׳ משאת משה 2 Chr. 24, 9.
יש לי׳ לתת לך 2 Chr. 25, 9.
ועמו כהנים ׀ לי׳ 2 Chr. 26, 17.
להקטיר לי׳ 2 Chr. 26, 18.
ושם היה ׀ נביא לי׳ 2 Chr. 28, 9.
אשמות לי׳ אלהיכם 2 Chr. 28, 10.
לכרות ברית לי׳ 2 Chr. 29, 10.
מלאתם ידכם לי׳ 2 Chr. 29, 31.
לעולה לי׳ כל־אלה 2 Chr. 29, 32.
לעשות פסח לי׳ 2 Chr. 30, 1. 5.
תנו־יד לי׳ 2 Chr. 30, 8.

להקדיש לי׳ 2 Chr. 30, 17.
ומהללים לי׳ יום ׀ ביום 2 Chr. 30, 21.
בכלי עז לי׳ 2 Chr. 30, 21.
שכל־טוב לי׳ 2 Chr. 30, 22.
ומתודים לי׳ 2 Chr. 30, 22.
המקדשים לי׳ 2 Chr. 31, 6.
וספרים כתב לחרם לי׳ 2 Chr. 32, 16.
מביאים מנחה ליי 2 Chr. 32, 23.
רק לי׳ אלהיהם 2 Chr. 33, 17.
בירושלם פסח לי׳ 2 Chr. 35, 1.
הקדושים לי׳ 2 Chr. 35, 3.
להקריב לי׳ 2 Chr. 35, 12.

וְלַיהוָה

ולי׳ אלהי ישראל Jos. 22, 24.
ולי׳ התשועה Prv. 21, 31.

וַיהוָה

וי׳ אמר אל־אברם Gn. 13, 14.
וי׳ אמר המכסה Gn. 18, 17.
וי׳ המטיר על־סדם Gn. 19, 23.
וי׳ פקד את־שרה Gn. 21, 1.
וי׳ ברך Gn. 24, 1. 35.
וי׳ הצליח דרכי Gn. 24, 56.
וי׳ נתן קלת Ex. 9, 23.
וי׳ נהג רוח־קדים Ex. 10, 13.
וי׳ הכה כל־בכור Ex. 12, 29.
וי׳ הלך לפניהם יומם Ex. 13, 21.
וי׳ אתנו אל־תיראם Num. 14, 9.
וי׳ יסלח־לה Num. 30, 6. 10. 13.
וי׳ התאנף־בי Dt. 4, 21.
וי׳ אמר לכם Dt. 17, 16.
וי׳ האמירך היום Dt. 26, 18.
וי׳ אמר אלי Dt. 31, 2.
וי׳ הוא ׀ ההלך לפניך Dt. 31, 8.
וי׳ הסגירם Dt. 32, 31.
וי׳ השליך עליהם Jos. 10, 11.
וי׳ אלהיכם הוא יהדפם Jos. 23, 5.
וי׳ עמם Jud. 1, 22.
וי׳ סגר רחמה 1 Sam. 1, 5.
וי׳ היה עמו 1 Sam. 3, 19.
וי׳ גלה את־אזן שמואל 1 S. 9, 15.
וי׳ ענתו הנה האיש 1 Sam. 9, 17.
וי׳ אלהיכם מלככם 1 Sam. 12, 12.
וי׳ נחם כי־המליך 1 Sam. 15, 35.
וי׳ יראה ללבב 1 Sam. 16, 7.
וי׳ עמו 1 Sam. 16, 18.
וי׳ יהיה עמך 1 Sam. 17, 37.
וי׳ ישלמך טובה 1 Sam. 24, 20.
וי׳ ישיב לאיש 1 Sam. 26, 23.
וי׳ סר מעליך 1 Sam. 28, 16.
וי׳ אלהי צבאות עמו 2 Sam. 5, 10.
וי׳ הניח־לו 2 Sam. 7, 1.
וי׳ יעשה הטוב בעיניו 2 S. 10, 12.
וי׳ אהבו 2 Sam. 12, 24.
וי׳ אלהיך יהי עמך 2 Sam. 14, 17.
וי׳ צוה להפר 2 Sam. 17, 14.
וי׳ יגיה חשכי 2 Sam. 22, 29.
וי׳ נתן חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 26.
וי׳ אמר אל־אחיהו 1 Reg. 14, 5.
וי׳ דבר עליך רעה 1 Reg. 22, 23.
וי׳ העלים ממני 2 Reg. 4, 27.
וי׳ נשא עליו 2 Reg. 9, 25.
וי׳ עשה את אשר דבר 2 Rg. 10, 10.
וי׳ פתחן יערה Jes. 3, 17.
וי׳ יסה ידו Jes. 31, 3.
וי׳ הפגיע בו Jes. 53, 6.
וי׳ חפץ דכאו Jes. 53, 10.
אז תקרא וי׳ יענה Jes. 58, 9.
וי׳ אלהים אמת Jer. 10, 10.
וי׳ צבאות הנוטע Jer. 11, 17.
וי׳ הודיעני Jer. 11, 18.
וי׳ צבאות שפט צדק Jer. 11, 20.
וי׳ לא רצם Jer. 14, 10.
וי׳ צבאות בחן צדיק Jer. 20, 12.
וי׳ צוה־לה Jer. 47, 7.
וי׳ שם היה Ez. 35, 10.
וי׳ אלהי צבאות Hos. 12, 6.
וי׳ נתן קולו Joel 2, 11.

Digitized by Google

וי״י מציון ישאג Joel 4, 16.
וי״י מחסה לעמו Joel 4, 16.
וי״י לא עשה Am. 3, 6.
וי״י חמיל רוח־גדולה Jon. 1, 4.
וי״י בראשם Mich. 2, 13.
וי״י בהיכל קדשו Hab. 2, 20.
וי״י עליהם יראה Zach. 9, 14.
וי״י לעולם ישב Ps. 9, 8.
וי״י יאספני Ps. 27, 10.
וי״י שמע Ps. 34, 7. 18.
אקרא וי״י יושיעני Ps. 55, 17.
וי״י שמים עשה Ps. 96, 5.
וי״י עזרני Ps. 118, 12.
וי״י סביב לעמו Ps. 125, 2.
וי״י יכין צעדו Prv. 16, 9.
וי״י ישלם־לך Prv. 25, 22.
וי״י לקח Job. 1, 21.
וי״י שב את־שבית איוב Job. 42, 10.
וי״י ברך את־אחרית איוב Job. 42, 12
וי״י ענה בי Ruth 1, 21.
וי״י צבאות עמו 1 Chr. 11, 8.
וי״י נתן את־פחדו 1 Chr. 14, 17.
וי״י שמים עשה 1 Chr. 16, 26.
וי״י הטוב בעיניו יעשה 1 Chr. 19, 13.
וי״י אלהיו עמו 2 Chr. 1, 1.
וי״י דבר עליך רעה 2 Chr. 18, 22.
וי״י עזרו 2 Chr. 18, 31.
וי״י עמכם 2 Chr. 20, 17.
וי״י נתן בידם 2 Chr. 24, 24.

כַּיהוָה

כי־אין כי״י אלהינו Ex. 8, 6.
אין־קדוש כי״י 1 Sam. 2, 2.
מי כי״י אלהינו Ps. 113, 5.

מֵיהוָה

היפלא מי״י דבר Gn. 18, 14.
מי״י יצא הדבר Gn. 24, 50.
והייתם נקים מי״י Num. 32, 22.
לא ידעו כי מי״י היא Jud. 14, 4.
כי מי״י שאלתיו 1 Sam. 1, 20.
חלילה לי מי״י 1 Sam. 24, 7. 26, 11.
כי מי״י היתה לו 1 Reg. 2, 15.
נסתרה דרכי מי״י Jes. 40, 27.
מאלהיו מי״י צבאות Jer. 51, 5.
שאלו מי״י מטר Zach. 10, 1.
יראו מי״י כל־הארץ Ps. 33, 8
מי״י מצעדי־גבר Ps. 37, 23.
ותשועת צדיקים מי״י Ps. 37, 39.
טוב יפיק רצון מי״י Prv. 12, 2.
ויפק רצון מי״י Prv. 18, 22.
מי״י מצעדי־גבר Prv. 20, 24.
לא־מצאו חזון מי״י Thr. 2, 9.
לבקש מי״י 2 Chr. 20, 4.
לכבוד מי״י אלהים 2 Chr. 26, 18.

וּמֵיְיהוָה

ומי״י מענה לשון Prv. 16, 1.
ומי״י משפט־איש Prv. 29, 26.

שֵׁיְיהוָה

אשרי העם שי״י אלהיו Ps. 144, 15.

יָהּ

עזי וזמרת יה Ex. 15, 2.
כי־יד על־כס יה Ex. 17, 16.
עזי וזמרת יה Jes. 12, 2.
אמרתי לא־אראה יה Jes. 38, 11.
אזכיר מעללי־יה Ps. 77, 12.
מי־כמוך חסין יה Ps. 89, 9.
ויאמרו לא יראה־יה Ps. 94, 7.
אשר־תיסרנו יה Ps. 94, 12.
ועם נברא יהללי־יה Ps. 102, 18.
את־י״י הללי־יה Ps. 104, 35.
ינצרו הללי־יה Ps. 105, 45.
הללי־יה ׀ הודו לי״י Ps. 106, 1.
כל־העם אמן הללו־יה Ps. 106, 48.
הללי־יה ׀ אודה י״י Ps. 111, 1.
הללי־יה ׀ אשרי־איש Ps. 112, 1.
הללי־יה הללו עבדי י״י Ps. 113, 1.
שמחה הללי־יה Ps. 113, 9.
לא המתים יהללי־יה Ps. 115, 17.
מעתה ועד עולם הללי־יה Ps. 115, 18
ירושלם הללי־יה Ps. 116, 19.
ואמת־י״י לעולם הללי־יה Ps. 117, 2.
מן־המצר קראתי יה Ps. 118, 5.
ענני במרחב יה Ps. 118, 5.
עזי וזמרת יה Ps. 118, 14.
ואספר מעשה יה Ps. 118, 17.
אבא־בם אודה יה Ps. 118, 19.
שבטי־יה Ps. 122, 4.
אם עונות תשמר־יה Ps. 130, 3.
הללי־יה ׀ הללו את־שם י״י Ps. 135, 1.
הללי־יה ׀ כי־טוב י״י Ps. 135, 3.
יעקב בחר לו יה Ps. 135, 4.
שכן ירושלם הללי־יה Ps. 135, 21.
חללו יה הללי נפשי Ps. 146, 1.
לדר ודר הללי־יה Ps. 146, 10.
הללו יה ׀ כי־טוב זמרה Ps. 147, 1.
בל־ידעם הללי־יה Ps. 147, 20.
הללו יה ׀ הללו את־י״י Ps. 148, 1.
עם קרבו הללי־יה Ps. 148, 14.
הללו יה ׀ שירו לי״י Ps. 149, 1.
לכל־חסידיו הללי־יה Ps. 149, 9.
הללו יה ׀ הללו אל Ps. 150, 1.
כל הנשמה תהלל יה Ps. 150, 6.
הללי־יה Ps. 150, 6.
שלהבת יה Cant. 8, 6.

בְּיָהּ

כי ביה י״י צור עולמים Jes. 26, 4.
ביה שמו ועלזו לפניו Ps. 68, 5.

הֵין

מעמי, כמו אֵיךְ ע״ב, ונקרמי לרוב.
adv., ut אֵיךְ q. v.
היך אביא אלי 1 Chr. 13, 12.

– *adv.*: וַהֵיךְ

והיך יוכל עבד אדני Dan. 10, 17.

הִין

ע״ו וכנוי למלת דכרים לקים, ומפתיקי סתומה נלעזון יין קיפו וקנלו זס פסס נקנומס, וכנמרא [מכוות פ״ם ע״ן], הין תיסר לוגין סויין. למקקר הסרס קפצתי כמעטוכים קלרי שרשים, וכפני ענמס עלי, כי לא מלאתי מכלית דנרי.
n. m., mensura liquidorum, *log* duodecim continens; *log* autem ova sena capit. Josefus (Ant. III, 9.) δύο χόας Ἀττικοὺς habere ait, Menachot f. 89, a: חֵין חֲרִיסֵר לוֹגִין חֵינֵי. LXX. ὑν, εἶν, ἶν; χοῦς.

ושמן זית הין Ex. 30, 24.
ושמן הין לאיפה Ez. 45, 24. 46, 5. 7. 11.

וְהִין

והין צדק יהיה לכם Lev. 19, 36.

הַהִין

רבע ההין Ex. 29, 40.
ונסך רביעת ההין יין Ex. 29, 40.
ונסכה יין רביעת ההין Lev. 23, 13.
ברבעית ההין שמן Num. 15, 4.
ויין לנסך רביעית ההין Nu. 15, 5.
שלשית ההין Num. 15, 6. 7.
בלול בשמן חצי ההין Num. 15, 9.
תקריב לנסך חצי ההין Nu. 15, 10.
רביעת ההין Num. 28, 5. 7.
חצי ההין יהיה לפר Num. 28, 14.
ושלישת ההין לאיל Num. 28, 14.
ורביעת ההין לכבש Num. 28, 14.
תשתה ששית ההין Ez. 4, 11.
ושמן שלישית ההין Ez. 46, 14.

הֵיכַל

פעמי לא־עונר כ״ף נעור הֵיכַל [ציסיס ע״ם בֵּיתָהּ], וסכוונס סכלה וכלבול ופוון [פסקסעו, מיסבעהמען], ול״כ הסרס נתמנותו הֵיכַל, נדומס לא בֵּיתָהּ [בול], ונקרמי בֵּיתָהּ פעמים כהיכל, וכאן הסרס נ״כ כשמתי ערב. ודע שרשים סנויהו סשם הֵיכַל מן הֵיכַל [ע״ב] נמכוון חוס, ויסיס נאר הֵיכַל, ע״ם אֲוָתָהּ, ולא מתקוור, נאזר ערך ק׳ תדיר לגיון וס המקל.
v., in derivato הֵיכַל nobis conservatum, capere, excipere. Radix est enim הָכַל, cui congruum est הָגַל, et הָכַל in aramaico (unde טִיכְלָא, mensura, vid. *Charuze-Peninim* 146.). Alii originem nominis insequentis a v. הֵיכַל, cui eadem radix subest, petunt, ita ut pro הֵיכַל ad similitudinem f. אֲוָתָהּ dicatur. Neque vero ה ad nomina formanda solet adhiberi, sed potius א in principio vocabuli.

הֵיכַל

שם סתמי וסתמין הֵיכַל, ומכנוי נכנל הֵיכָלוֹת, הֵיכָלוֹת. סמלנס מתנן ומרמון, מענין סכלס וכלכול [מתלמסם], נסמכל על נית המקדש וקדשי קדשים, על המזרח ומקיף וזומיסם. המשוכ ע״מ בַּיתָהּ [שלמנר, המתמנל], ומוח דרך ניכוני, וכן הֵיכַל נמזבח וס, נמנס מסוכיס על יסודים נמער מיכל מתכון מקודש, לכנו מפני קוסס.
n. comm. bipl., ad s. f. participialis הֵיכַל, בֵּיתָהּ formatum, palatium, basilica, templum, quia est capax, amplum, lateque patens, speciatim de parte templi inter sanctuarium (הֵיכָל) et vestibulum (אוּלָם) medio, interdum generaliter de tota aede; deinde etiam de templo coelesti, in qua insunt divina exemplaria Mosi Davidique revelata. Cf. de nominibus coeli Chagiga II. Ibn-Ezra ad Ps. VIII, 4. LXX. οἶκος, ἄλως, θύμενος, βᾶρις (בִּירָה), βασίλειον, ναός, θρόνος, ὀχύρωμα, λαός.

בונים היכל לה׳ Esr. 4, 1.
תבנית היכל Ps. 144, 12.
והילילו שירות היכל Am. 8, 3.

וְהֵיכָל

והיכל תוסד Jes. 44, 28.

הַהֵיכָל

הוא ההיכל לפני 1 Reg. 6, 17.
וכן עשה לפתח ההיכל 1 Rg. 6, 33.
לאלם ההיכל 1 Reg. 7, 21.
על־פני ההיכל 2 Chr. 3, 17.
אל־תוך ההיכל Neh. 6, 10.
דלתות ההיכל Neh. 6, 10.
אשר־יבא אל־ההיכל וחי Neh. 6, 11.
ושוליו מלאים את־ההיכל Jes. 6, 1.
ויביאני אל־ההיכל Ez. 41, 1.
אל־פני ההיכל Ez. 41, 4.
וקיר ההיכל Ez. 41, 20.
ההיכל מזוזת רבעה Ez. 41, 21.
אל־דלתות ההיכל כרובים Ez. 41, 25.
על־פני ההיכל Ez. 42, 8.
ההיכל להבנות Zach. 8, 9.

וְהַהֵיכָל

והחיכל הפנימי Ez. 41, 15.
והחיכל נמוג Nah. 2, 7.

בַּהֵיכָל

ויתן בהיכל חמש מימין 2 Chr. 4, 7.
וינח בהיכל חמשה מימין 2 Chr. 4, 8.

לַהֵיכָל

סביב להיכל ולדביר 1 Reg. 6, 5.
לדלתי הבית להיכל זהב 1 Rg. 7, 50.
ודלתי הבית להיכל זהב 2 Chr. 4, 22.
ושתים דלתות להיכל Ez. 41, 23.

מֵהֵיכָל

קול מהיכל Jes. 66, 6.

constr.: הֵיכַל

על־מזוזת היכל י״י 1 Sam. 1, 9.
על־שני היכל הבית 1 Reg. 6, 3.
אצל היכל אחאב 1 Reg. 21, 1.
את־דלתות היכל י״י 2 Reg. 18, 16.
אל־היכל י״י 2 Chr. 26, 16. 27, 2.
ויסדו הבנים את־היכל י״י Esr. 3, 10.
אשתחוה אל־היכל Ps. 5, 8. 138, 2.
טמאו את־היכל קדשך Ps. 79, 1.
היכל י״י Jer. 7, 4 (ter). 24, 1.
פתח היכל י״י Ez. 8, 16.
אחוריהם אל־היכל י״י Ez. 8, 16.
לחבים אל־היכל קדשך Jon. 2, 5.
תפלתי אל־היכל קדשך Jon. 2, 8.
אשר־יסד היכל־י״י Hag. 2, 18.
את־היכל י״י Zach. 6, 12. 13.

constr.: וְהֵיכַל

והיכל י״י לא יסד Esr. 3, 6.

constr.: בְּהֵיכַל

ושמואל שכב בהיכל י״י 1 Sam. 3, 3.
בהיכל מלך בבל 2 Reg. 20, 18.
בהיכל י״י כאשר דבר י״י 2 Rg. 24, 13.
אשר מצאו בהיכל י״י 2 Chr. 29, 16.
י״י ׀ בהיכל קדשו Ps. 11, 4.
תבואינה בהיכל מלך Ps. 45, 16.
בהיכל מלך בבל Jes. 39, 7.
לעמד בהיכל המלך Dan. 1, 4.
וי״י בהיכל קדשו Hab. 2, 20.
אבן אל־אבן בהיכל י״י Hag. 2, 15.
בהיכל י״י Zach. 6, 14. 15.

constr.: מֵהֵיכַל

להרציא מהיכל י״י 2 Reg. 23, 4.
אדני מהיכל קדשו Mich. 1, 2.

cum suff.: הֵיכָלְךָ

בקרב היכלך Ps. 48, 10.
קדש היכלך Ps. 65, 5.

cum suff.: מֵהֵיכָלְךָ

מהיכלך על־ירושלם Ps. 68, 30.

cum suff.: הֵיכָלוֹ

נקמת היכלו Jer. 50, 28, 51, 11.
ופתאם יבוא אל־היכלו Mal. 3, 1.

cum suff.: בְּהֵיכָלוֹ

ויתנם בהיכלו בבבל 2 Chr. 36, 7.
ולבקר בהיכלו Ps. 27, 4.

cum suff.: וּבְהֵיכָלוֹ

ובהיכלו כלו אמר כבוד Ps. 29, 9.

cum suff.: מֵהֵיכָלוֹ

וישמע מהיכלו קולי 2 Sam. 22, 7.
ישמע מהיכלו קולי Ps. 18, 7.

1 pl. constr.: הֵיכָלֵי

מן־היכלי שן Ps. 45, 9.

pl. constr.: בְּהֵיכְלֵי

והיא בהיכלי מלך Prv. 30, 28.
בהיכלי ענג Jes. 13, 22.

pl. c. suff.: לְהֵיכְלֵיכֶם

הבאתם להיכליכם Joel 4, 5.

2 pl.: הֵיכְלוֹת

ויבן היכלות Hos. 8, 14.

הֵיכָל

נקמי כמו נענני, נלי הפרס מכוון.
arame., sicut hebr. LXX. οἶκος, ναός.

definit.: הֵיכְלָא

מן־היכלא די בירושלם Dan. 5, 2.
מן־היכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
היכלא די מלכא Dan. 5, 5.
די־מלח היכלא מלחנא Esr. 4, 14.
היכלא די בירושלם Esr. 5, 14. 6, 5.
מן־היכלא די בבל Esr. 5, 14.

definit.: בְּהֵיכְלָא

בהיכלא די בירושלם Esr. 5, 15.

definit.: לְהֵיכְלָא

להיכלא די בבל Esr. 5, 14.
לחיכלא די־בירושלם Esr. 6, 5.

constr.: הֵיכַל

Digitized by Google

על־היכל מלכותא Dan. 4, 26.
cum suff.: בְּהֵיכְלִי
ורענן בהיכלי Dan. 4, 1.
cum suff.: לְהֵיכְלָהּ
אזל מלכא להיכלה Dan. 6, 19.

הָכַר

פעל לם-עובר כש נעתיד לכנין הכוסף תַּחְכְּרִי־לִי, וועת כמו תַּחְכְּרִיהוּ, וכן יְהַכְּרוּ, לעיל נאר יַדְּרוּכוּ. לד"ק כמו סכר בלשון ישמעאל, לומר ענין הסתומות ותסמון, ולפ"ז היונ הסיס והשם [נעשינען], ולפ ששוור לי. וכמוהם־לי שנראו דְּבָרִי, נכרוף על דָּבָר וכדומה, ותעלות המכוון כמו תַּחְבְּרוּ, והכיר ל, סרגון על הסעיפה [עודע ג' י"ג], ושעכה קיוב: לפ תבנו סבכרו־לי, לשמוע עלי [קיסר שַׁמְעַת קייך ניכע, קינער יין לו- ענעש"ידען]. ופשר גם שסעלה תַּחְבְּרִי רק הכשבסה יין תַּחְבְּרִי, והשרש ס כ ר מעשה המקדקים ודוק.

verb. monadicum, cujus una tantum forma exstat תַּחְבְּרִי pro יַדְּרִיכוּ תַּחְבְּרִי, sicut יַדְּרִיכוּ pro יַדְּרִיכוּ. Nonnulli conferunt arab. *hakara*, stupere, hinc חֶחְכִּיר, stupefacere. Sed similius veri est, radicem esse כָּבַר, quod et in v. דָּבַר invenitur; תַּחְבְּרִי autem dici videtur pro תַּחְבְּרִי, vi dijudicandi, sententiam ferendi (חָבַר, Ezra 3, 13.). Et quidni תַּחְבְּרִי potuit productum esse ex תַּחְבְּרִי, ita ut verbum חָכַר mera sit grammaticorum fabula.

LXX. ἐπικῶσθαι.

2 *pl. impf.*: תַּחְבְּרוּ־ *Hif-il.*
Job. 19, 3. לא־תבשו תהכרו־לי

הָכְרַז

v. s. r. נָכְרַי *p.* 710.

הָל

פעל הכריעו למקרוק [לייעע-וועלכע], ומוץ יעול פעל סדעת הָל, וסל' נמקרק נסכנכה לשם, וכדגש פשם, ונפעל גם לשרש לפעל פעל פל וכדומה, וכן נקרעי נפעלות חָתָּה, הָל, מֵיתָל, חָתָּלִין, יְחַתָּלֵן, הָלְכָא, הַלְּלוּ וכדומה, ונכנה מוה הפעל הַלְּחָל נסוסני, לשון ניקוק, נעשה מסרעו למקרוק [ענע-פעלענען], ונעניני נכנה מפעלת הרעיוה הָל פשם, או פעלה הָלָא נקנועה מופיע לגיין הסרעוה [דאָקע, ווי-מעסין], ונפ' סתכלית הָלָאָה, וכן הפעניי הָלָם מוה [ע"פ פתקס, שלשם פתס] וכן הכפעל הָלָא לשון סוכקוק.

vocula demonstr. (δεικτική), ex qua ortus est articulus, elisa plerumque litera altera et sequente litera dagesata, ut partes compositionis in unum tanquam corpus coalescant. Idem vocabulum, levi mutatione, subest pronmm. אָל, אָתָּה, multisque pron. compositis, quae amat sermo aramaicus (v. text. *rabb.*). Hinc etiam v. syriacum: *halhal*, elongare (entfernen), quia *hal* (*le-hal*) rem remotam e longinquo tanquam digitis monstrat. Fons est etiam arabici *hal'a*, illic, ulterius; adjecto ה paragogico: הָלְאָה, unde denom. *Nif.* נֶהֱלָאָה. Incremento terminationis alius accrevit הָלָם ad s. f. פִּתְאֹם, שִׁלְשֹׁם, מִתָּם, הֵל,

הָלָא

מלה נכוים מן הֵל, ונפשר שמעקו הֵל, הֵל נמוכנכים רניס [כפשר ליקיכו לעיל], נמעק שגם לוס הַל סשרש ולפ הלי לנד כפשר קשנו רניס, ולפ שהמלה הָלְאָה סוה, נתוספת הָ. סכוונה למקוק [ווייע-סין], סניקק, וכפשר מסמקום והומן. ויוס נויר הפעל הנק. *adv.*, ultra, ulterius, cujus radix est non sola media litera, sed הֵל, הָל, quod permultis in derivatis reperitur, unde הָלְאָה, adjecto ה demonstr., quod ea ipsa de causa pronuntiatione non acuitur.

LXX. ἐπέκεινα, ἐκεῖ, εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον; מֵהָלְאָה, ἐπέκεινα.

adv.
הָלְאָה
Gn. 19, 9. ויאמרו גש־הלאה
Num. 17, 2. ואת־האש זרה־הלאה

adv.:
וָהָלְאָה
Lev. 22, 26. ומיום השמיני והלאה
Num. 15, 23. אשר צוה יי והלאה
Num. 32, 19. מעבר לירדן והלאה
1 Sam. 10, 3. וחלפת משם והלאה
1 Sam. 18, 9. מהיום ההוא והלאה
1 Sam. 20, 22. החצים ממך והלאה
1 Sam. 20, 37. החצי ממך והלאה
Jes. 18, 2. 7. מן־הוא והלאה
Ez. 39, 22. מן־היום ההוא והלאה
Ez. 43, 27. ביום השמיני והלאה

adv.;
בְּהָלְאָה
Gn. 35, 21. ויט אהלה מהלאה
Jer. 22, 19. מהלאה לשערי ירושלם
Am. 5, 27. מהלאה לדמשק

נֶהֱלָא

נכון כפעל מן הָלָא, ונמעק לך נכיכוני לנקנס נֶהֱלָאָה, וסכלון מוסקק [ענע-פעלענע], וכן כדומה ישמעאל סלס מן חֵלֶם, ונסוסני מצרם וס נכון מוכפל הֶהָלֵל, לשון ניקוק והסקקה.

v. Nif. (ex adv. הָלָא factum), remotus, procul disjunctus, longinquus; similiter arabice: *haluma*, *halumai*, ab adv. הֵלָם; syriace: *halhal*, ab adv. הָל=הָלָא. LXX. ἀποστᾶσθαι.

Nif-al:
נֶהֱלָא
part. fem.: וְהַנֶּהֱלָאָה
Mich. 4, 7. והנהלאה לגוי עצום

הֵלָם

עעמיי מן הֵל נסופיי פסגוי ם [וכן פִּתְאֹם = פִּתְאֹם, שִׁלְשֹׁם, מִתָּם, הֵלָם מן פֶּתַח, שָׁלֹשׁ, מֵת, הֵל], והכלון עעם סכרעו לומר פס לו עד כס [היעבר, היעסעד], ופוסנ לל סיקוס, ונעניני נוכו מוה פעל. עי' מנכה עמני לכס קע"ע.

לף קע"ע.

adv. (ortum ex הֵל ac vulgari terminatione *om*) hic, huc. Cf. Systema p. 179. LXX. ὧδε, ἐνταῦθα, ἐνώπιον; עַד־הֵלֹם, ἕως τούτων, ἕως αἰῶνος.

Gn. 16, 13. הגם הלם ראיתי
Ex. 3, 5. ויאמר אל־תקרב הלם
Jud. 18, 3. מי־הבריאך הלם
Jud. 20, 7. הבו לכם דבר ועצה הלם
Ruth 2, 14. גשי הלם ואכלת
1 Sam. 10, 22. הבא עוד הלם איש
1 S. 14, 37. נקרבה הלם אל־האלהים
1 Sam. 14, 38. גשו הלם כל־פנות העם
2 Sam. 7, 18. כי חביאתני עד־הלם
1 Chr. 17, 16. כי הביאתני עד־הלם
Ps. 73, 10. ישוב עמו הלם

הָלַךְ

ד ח

ad תֶּהֱלָה *v. s.* הָלַל *p.* 329.

הָלַךְ

פעל נודל והפעיל הֶהֱלִיךְ, והמקור הָלוֹךְ, והכינוני הוֹלֵךְ, ופס קן המעונות לשר מן הלך והלקוחות מן הָלַךְ ע"ג. הכוונה כמו חָךְ, שלרן שמנו נהתפעלות הל', לומר לריקה ותנועל ישור דרך והתהלכות וכדומה מן השלשה. נכון נפעל הָלַךְ מענין כלים וגויעה, והכנד חָלַךְ קווק הפעולה, והתפעל הִתְהַלֵּךְ כלשר מישור דרך לו סיול וכדומה.

v. intr. (unde formae impf. יַהֲלֹךְ, inf. הָלוֹךְ, part. הוֹלֵךְ; formas ceteras v. s. v. יָלַךְ) vi eadem, qua חָךְ, ex quo epenthesi propagatum est, tendere, contendere, ire. *Nif.* abire, discedere, evanescere; *Pi.* vi intenta, incedere, gradiri, grassari; *Hitpa.* spaciari, ambulare, migrare, degere, de vita, fide, moribus. LXX. ἄγειν, βαδίζειν, ἔρχεσθαι, οἴχεσθαι, πατεῖν; ἀπέρχεσθαι, ἀποίχεσθαι, ἀπολύεσθαι, ἀποτρέχειν, ἀποφέρειν, ἐκπορεύεσθαι; εἰσέρχεσθαι, εἰσπορεύεσθαι; προβαίνειν, προπορεύεσθαι, ἡγεῖσθαι, συνέρχεσθαι, συμπορεύεσθαι, συνέρχεσθαι; προσπορεύεσθαι, παραπορεύεσθαι; ἐξακολουθεῖν, διώκειν, καταδιώκειν, τιτρώσκειν; αἴρειν, ἀντέχεσθαι, προφητεύειν, הָלוֹךְ, πορεία; *Nif.* ἀνταναιρεῖν; *Pi.* κοιμᾶν, prt. ὁδοιπόρος; *Hitp.* περιπατεῖν; διοδεύειν, ἐμπεριπατεῖν, ἐλίττειν, εὐαρεστεῖν, κατακαυχᾶσθαι, ὁμιλεῖν, περιοδεύειν, συστρέφειν, ἀναστρέφεσθαι; הֹלֵךְ, ἐπακολουθεῖν, הָלַךְ יָחַד, φοίνειν; הָלַךְ לְרֶגֶל, ἀκολουθεῖν; הָלַךְ בַּשְּׁבִי, αἰχμάλωτον ἄγεσθαι.

Gn. 26, 26. הלך אליו מגרר
Gn. 31, 19. ולבן הלך לגזז את־צאנו
Gn. 32, 2. ויעקב הלך לדרכו
Num. 24, 1. ולא־הלך כפעם־בפעם
Num. 24, 25. הלך לדרכו
Num. 32, 41. ויאיר בן־מנשה הלך
Nu. 32, 42. ונבח הלך ויכד את־קנת
Dt. 4, 3. אשר הלך אחרי בעל
Jos. 14, 10 אשר־הלך ישראל במדבר
Jud. 6, 21. ומלאך יי הלך מעיניו
1 Sam. 10, 26. וגם־שאול הלך לביתו
1 Sam. 14, 3. לא ידע כי הלך יונתן
1 Sam. 14, 17. מי הלך מעמנו
1 Sam. 23, 18. ויהונתן הלך לביתו
1 Rg. 2, 41. כי־הלך שמעי מירושלם
1 Reg. 3, 6. כאשר הלך לפניך
1 Reg. 3, 14. 9, 4. כאשר הלך
1 Rg. 13, 12. אשר הלך איש האלהים
ואשר הלך אחרי בכל־
1 Reg. 14, 8. לבבו
1 Reg. 18, 6. אחאב הלך בדרך
1 Reg. 18, 6. ועבדיהו הלך
והוא־הלך במדבר דרך
1 Reg. 19, 4. יום
1 Reg. 22, 13. והמלאך אשר־הלך
לא־הלך עבדך אנה
2 Reg. 5, 25. ואנה
2 Rg. 5, 26. ויאמר אליו לא־לבי הלך
2 Rg. 20, 9. הלך הצל עשר מעלות
2 Reg. 21, 21. אשר־הלך אביו
2 Reg. 21, 22. ולא הלך בדרך יי
1 Chr. 5, 41. ויהוצדק הלך בהגלות יי
1 Chr. 17, 21. אשר הלך האלהים
2 Chr. 7, 17. כאשר הלך דויד
אז הלך שלמה לעציון־
2 Chr. 8, 17. גבר
כי הלך בדרכי דויד
2 Chr. 17, 3. אביו
והמלאך אשר־הלך
2 Chr. 18, 12. לקרא
2 Chr. 22, 3. הלך בדרכי בית אחאב
2 Chr. 22, 5. גם בעצתם הלך
Job. 31, 7. ואחר עיני הלך לבי
Ps. 1, 1. אשרי האיש אשר לא הלך
Prv. 7, 19. הלך בדרך מרחוק
Cant. 2, 11. הגשם חלף הלך לו
Cant. 6, 1. אנה הלך דודך
Jes. 20, 3. כאשר הלך עבדי
Jes. 50, 10. אשר ׀ הלך חשכים
Ez. 33, 15. בחקות החיים הלך
Hos. 5, 11. הלך אחרי־צו
Nah. 2, 12. אשר הלך אריה
Mal. 2, 6. ובמישור הלך אתי

3 *perf.*: הָלַךְ *p.*
2 Sam. 8, 14. בכל אשר הלך
1 Reg. 13, 12. אי־זה הדרך הלך
1 Reg. 22, 49. לזהב ולא הלך
2 Reg. 13, 6. 11. בה הלך
1 Chr. 18, 6. לדויד בכל אשר הלך
1 Chr. 18, 13. את־דויד בכל אשר הלך
2 Chr. 17, 4. ובמצותיו הלך
Jer. 48, 11. ובגולה לא הלך
Ez. 18, 17. בחקותי הלך

3 *perf.*: וְהָלַךְ
Jos. 17, 7. והלך הגבול אל־הימין
1 Sam. 7, 16. והלך מדי שנה בשנה
Jes. 8, 7. והלך על־כל־גדותיו
Jes. 58, 8. והלך לפניך צדקך
Am. 1, 15. והלך מלכם בגולה
Zach. 9, 14. והלך בסערות תימן

3 *perf.*: וְהָלַךְ *p.*
1 Sam. 6, 8. ושלחתם אתו והלך

3 *fem.* הָלְכָה
Nah. 3, 10. הלכה בשבי

3 *fem.*: הָלְכָה *p.*
Jes. 46, 2. ונפשם בשבי הלכה

3 *fem.*: וְהָלְכָה
Dt. 24, 2. והלכה והיתה לאיש
2 Sam. 17, 17. והלכה השפחה
Jer. 3, 1. והלכה מאתו

2 *perf.*: הָלַכְתָּ
Gn. 31, 30. ועתה הלך הלכת
Num. 22, 37. למה לא־הלכת אלי
Jud. 8, 1. כי הלכת להלחם במדין
1 Sam. 10, 2. הלכת לבקש
2 Sam. 7, 9. בכל אשר הלכת
2 S. 16, 17. למה לא־הלכת את־רעך
למה לא־הלכת עמי
2 Sam. 19, 26. מפיבשת
1 Rg. 13, 17. בדרך אשר־הלכת בה
ואהיה עמך בכל אשר
1 Chr. 17, 8. הלכת
2 Chr. 6, 16. כאשר הלכת לפני
2 Chr. 21, 12. תחת אשר לא־הלכת

2 *perf.*: הָלַכְתָּ *p.*
1 Reg. 13, 9. בדרך אשר הלכת

2 *perf.*: וְהָלַכְתָּ
Dt. 8, 19. והלכת אחרי אלהים
Dt. 14, 25. 26, 2. והלכת אל־המקום
Dt. 16, 7. והלכת לאהליך
Dt. 28, 9. והלכת בדרכיו
Jud. 11, 8. שבנו אליך והלכת עמנו
Jud. 19, 9. והלכת לאהלך
1 S. 20, 13. ושלחתיך והלכת לשלום
1 Reg. 2, 42. והלכת אנה ואנה
1 Rg. 11, 38. והלכת בדרכי ועשית

2 *perf.*: וָהָלַכְתָּ *p.*
Ex. 17, 5, קח בידך והלכת

2 *perf.*: הָלַכְתְּ *fem.*
Ez. 16, 47. ולא בדרכיהן הלכת

2 *perf.*: הָלַכְתְּ *p.*

Digitized by Google

דרך הלכתי Jer. 31, 21.
בדרך אחותך הלכת Ez. 23, 31.
2 perf.: וְהָלַכְתְּ fem.
והלכת אחריהן Ruth 2, 9.
והלכת אל־הכלים Ruth 2, 9.
והלכת שלה 1 Reg. 14, 2.
1 perf.: הָלַכְתִּי
אני מלאה הלכתי Ruth 1, 21
לא ידעו אתה הלכתי Neh. 2, 16.
אם־הלכתי עם־שוא Job. 31, 5.
אני בתמי הלכתי Ps. 26, 1.
אחרי הבעלים לא הלכתי Jer. 2, 23.
1 perf.: הָלַכְתִּי p.
בדרך אשר הלכתי Gn. 35, 3.
1 perf.: וְהָלַכְתִּי
והלכתי אף־אני עמכם Lev. 26, 24.
והלכתי עמכם בחמת־
קרי Lev. 26, 28.
והלכתי גם־אני Jud. 1, 3.
והלכתי לנוע על־
העצים Jud. 9, 9. 11. 13.
והלכתי אתכם 1 Sam. 23, 23.
והלכתי להושיע לך 2 Sam. 10, 11.
1 perf.: וְהָלַכְתִּי p.
אם־תלכי עמי והלכתי Jud. 4, 8.
3 pl.: הָלְכוּ
האנשים אשר הלכו אתי Gn. 14, 24.
ובני ישראל הלכו
ביבשה Ex. 14, 29. 15, 19.
ואם אשר־הלכו עמי
בקרי Lev. 26, 40.
אנה הלכו האנשים Jos. 2, 5.
הלכו בני־ישראל במדבר Jos. 5, 6.
אשר הלכו אבותם Jud. 2, 17.
הלכו העצים Jud. 9, 8.
הלכו הלך וגעו 1 Sam. 6, 12.
ולא־הלכו בניו בדרכו 1 Sam. 8, 3.
ובניך לא הלכו בדרכיך 1 Sam. 8, 5.
ופלשתים הלכו למקומם 1 S. 14, 46.
הלכו אחרי־שאול 1 Sam. 17, 13.
אשר הלכו במלחמה 1 Sam. 17, 13.
ושלשה הגדלים הלכו 1 Sam. 17, 14.
אשר הלכו עם־דוד 1 Sam. 30, 22.
ירן אשר לא־הלכו עמי 1 S. 30, 22.
הלכו בערבה 2 Sam. 2, 29.
אשר הלכו־אלהים
לפדות־לו 2 Sam. 7, 23.
ואת־אבשלום הלכו 2 Sam. 15, 11.
ולא־הלכו בדרכי לעשות 1 Rg. 11, 33.
הלכו ויעמדו מנגד 2 Reg. 2, 7.
הלכו להר שעיר 1 Chr. 4, 42.
כי הלכו בדרך דויד 2 Chr. 11, 17.
הלכו בציות נהר Ps. 105, 41.
הלכו בכלמה Jes. 45, 16.
ואשר הלכו אחריהם Jer. 8, 2.
ולא־הלכו בה Jer. 9, 12.
הלכו אחרי אלהים
אחרים Jer. 11, 10.
ולא־הלכו בתורתי Jer. 44, 10.
הלכו שבי לפני צר Thr. 1, 5.
הלכי בשבי Thr. 1, 18.
וחקותי לא־הלכו בהם Ez. 5, 6.
ואת־חקותי לא־הלכו
בהם Ez. 20, 16.
כי הלכו בגולה Ez. 25, 3.
הגוים אשר הלכו־שם Ez. 37, 21.
הלכו משד מצרים Hos. 9, 6.
כן הלכו מפניהם Hos. 11, 2.
אשר־הלכו אבותם Am. 2, 4.
3 perf. pl.: הָלְכוּ p.
בדרכיו הלכו Ps. 119, 3.
ואחרי לא־יועלו הלכו Jer. 2, 8.
נדדו הלכו Jer. 9, 9.
ובתרותך לא־הלכו Jer. 32, 23.
נדד הלכו Jer. 50, 3.
מהר אל־גבעת הלכו Jer. 50, 6.

בחקותי לא־הלכו Ez. 20, 13. 21.
אשור הלכו Hos. 7, 11.
3 pl.: וְהָלְכוּ
והלכו למקומו 1 Sam. 2, 20.
והלכו בניו ועשו משתה Job. 1, 4.
והלכו עמים רבים Jes. 2, 3.
והלכו גאולים Jes. 35, 9.
והלכו גוים לאורך Jes. 60, 3.
והלכו אליך שחוח Jes. 60, 14.
והלכו ערי יהודה Jer. 11, 12.
והלכו גוים רבים Mich. 4, 2.
והלכו כעורים Zeph. 1, 17.
והלכו יושבי אחת Zach. 8, 21.
3 pl.: וְהָלְכוּא
ההלכוא אתו Jos. 10, 24.
2 pl.: הֲלַכְתֶּם
בכל־הדרך אשר הלכתם Dt. 1, 31.
ואל־נערו אן הלכתם 1 Sam. 10, 14.
ובעדותיו לא הלכתם Jer. 44, 23.
בחקותי לא הלכתם Ez. 5, 6.
בחקי לא הלכתם Ez. 11, 12.
2 pl.: וְהָלַכְתֶּם
והלכתם לדרככם Gn. 19, 2.
והלכתם עמי קרי Lev. 26, 23. 26.
והלכתם אחריו Jos. 3, 3.
והלכתם ועבדתם אלהים Jos. 23, 16.
והלכתם ארץ בנימן Jud. 21, 21.
והלכתם ועבדתם אלהים 1 Reg. 9, 6.
והלכתם ועבדתם
אלהים 2 Chr. 7, 19.
והלכתם בכל־הדרך Jer. 7, 23.
והלכתם והתפללתם Jer. 29, 12.
1 pl.: וְהָלַכְנוּ
אשר הלכנו מקדש Dt. 2, 14.
בכל־הדרך אשר־
הלכנו בה Jos. 24, 17.
אשר־הלכנו עליה 1 Sam. 9, 6.
וכי הלכנו קדרנית Mal. 3, 14.
1 pl.: וְהָלַכְנוּ p.
את־בתנו והלכנו Gn. 34, 17.
part.: הוֹלֵךְ , הַהֹלֵךְ
ואנכי הולך ערירי Gn. 15, 2.
הלך עמם לשלחם Gn. 18, 16.
אשר אנכי הלך Gn. 24, 42.
אנכי הולך למות Gn. 25, 32.
בדרך הזה אשר אנכי
הולך Gn. 28, 20.
וגם הלך לקראתך Gn. 32, 7.
וירי הלך לפניהם יומם Ex. 13, 21.
ויהי קול השפר הולך Ex. 19, 19.
וכל־הולך על־כפיו Lev. 11, 27.
כל הולך על־גחון Lev. 11, 42.
וכל הולך על־ארבע Lev. 11, 42.
ובעמד ענן אתה הלך Num. 14, 14.
כי־הולך הוא Num. 22, 22.
הנני הולך לעמי Num. 24, 14.
וארון ברית יי הלך Jos. 6, 8.
הלך לפני הכהנים Jos. 6, 9.
הלך אחרי הארון Jos. 6, 9.
והחלוץ הלך לפניהם Jos. 6, 13.
הלך אחרי ארון יי Jos. 6, 13.
והנה אנכי הולך היום Jos. 23, 14.
אשר־אתה הולך Jud. 4, 9.
כי־אתה הולך לקחת אשה Jud. 14, 3.
ואנכי הולך לגור Jud. 17, 9.
בית יי אני הלך Jud. 19, 18.
הלך וגדל וטוב 1 Sam. 2, 26.
ודוד הלך ושב מעל שאול 1 S. 17, 15.
הלך וקרב 1 Sam. 17, 41.
ודוד הלך וחזק 2 Sam. 3, 1.
הלך אחרי המטה 2 Sam. 3, 31.
ואחיו הלך לפני הארון 2 Sam. 6, 4.
אני הלך אליו 2 Sam. 12, 23.
והעם הולך ורב 2 Sam. 15, 12.
ואני הולך על אשר־אני
הולך 2 Sam. 15, 20.

והוא הולך יחף 2 Sam. 15, 30.
הלך בצלע 2 Sam. 16, 13.
אנכי הלך בדרך כל־
הארץ 1 Reg. 2, 2.
הנך הולך מאתי 1 Reg. 20, 36.
ויהי יהושפט הלך וגדל 2 Chr. 17, 12.
הולך בכל־חמדיהת Esth. 9, 4.
חולך וגדול Esth. 9, 4.
וירח יקר הלך Job. 31, 26.
הולך תמים ופעל צדק Ps. 15, 2.
רוח הולך ולא ישוב Ps. 78, 39.
הלך בדרך תמים Ps. 101, 6.
הולך ואור עד־נכון היום Prv. 4, 18.
חלך עקשות פיו Prv. 6, 12.
הולך אחריה פתאם Prv. 7, 22.
הולך בתום ילך בטח Prv. 10, 9.
הולך רכיל מגלה־סוד Prv. 11, 13.
הלוך את־חכמים וחכם Prv. 13, 20.
הולך בישרו ירא יי Prv. 14, 2.
טוב רש הולך בתמו Prv. 19, 1.
גולה־סוד הולך רכיל Prv. 20, 19.
טוב־רש הולך בתמו Prv. 28, 6.
הולך תמים יושע Prv. 28, 18.
דור הלך ודור בא Eccl. 1, 4.
הולך אל־דרום Eccl. 1, 6.
הולך הרוח Eccl. 1, 6.
והכסיל בחשך הולך Eccl. 2, 14.
הכל הולך אל־מקום
אחד Eccl. 3, 20.
אל־מקום אחד הכל
הולך Eccl. 6, 6.
אשר אתה הלך שמה Eccl. 9, 10.
כשהסכל הלך Eccl. 10, 3.
כי־הלך האדם אל־בית
עלמו Eccl. 12, 5.
הולך לדודי למישרים Cant. 7, 10.
הלך צדקות ודבר
מישרים Jes. 33, 15.
הלך דרך ואיוילים Jes. 35, 8.
כי־הלך לפניכם יי Jes. 52, 12.
הלך נכחו Jes. 57, 2.
לאיש הלך והכין Jer. 10, 23.
וכל הלך בשרורות לבו Jer. 23, 17.
הלך הלך ובכה Jer. 41, 6.
ואין הלך למלחמה Ez. 7, 14.
ותועבותיהם לבם הלך Ez. 11, 21.
אחרי גלוליהם לבם הלך Ez. 20, 16.
חלך סביבת מטעה Ez. 31, 4.
אחרי בצעם לבם הלך Ez. 33, 31.
עם הישר הולך Mich. 2, 7.
וכטל משכים הלך Hos. 6, 4. 13, 3.
כי הים הולך וסער Jon. 1, 11. 13.
איש הלך רדח Mich. 2, 11.
אנה אתה הלך Zach. 2, 6.
part.: וְהוֹלֵךְ
והולך בחכמה Prv. 28, 26.
part.: הַהֹלֵךְ
התלך קדמת אשור Gn. 2, 14.
וגם־ללום ההלך Gn. 13, 5.
ההלך בשדה לקראתנו Gn. 24, 65.
התלך לפני מחנה ישראל Ex. 14, 19.
ההלך על־ארבע Lev. 11, 20. 21.
יי אלהיכם ההלך לפניכם Dt. 1, 30.
התלך לפניכם Dt. 1, 33.
כי יי אלהיכם ההלך עמכם Dt. 20, 4.
הוא ההלך עמך Dt. 31, 6.
ויי הוא ההלך לפניך Dt. 31, 8.
והגר ההלך בקרבם Jos. 8, 35.
ההלך בדרכיו Ps. 128, 1.
ההולך למרחבי ארץ Hab. 1, 6.
part.: כַּהוֹלֵךְ
כהולך בחליל Jes. 30, 29.
part.: לַהֹלֵךְ
בכו בכו להלך Jer. 22, 10.
part. pl.: הַהֹלְכִים
הולכים להורידו מצריימה Gn. 37, 25.
אם־אין פניך הלכים Ex. 33, 15.

חלכים הלוך וחקע Jos. 6, 13.
בשוערות Jud. 18, 5.
אשר אנחנו הלכים עליה 1 Sam. 6, 12.
פלשתים הלכים 2 Sam. 3, 1.
הלכים ודלים 2 Sam. 13, 34.
ותסר עם־רב הלכים 2 Sam. 17, 11.
ופניך הלכים בקרב
אתם הלכים לדרוש בבעל
זבוב 2 Reg. 1, 3.
חלכים הלוך ודבר 2 Reg. 2, 11.
כל־התחלים הלכים Eccl. 1, 7.
שהתחלים הלכים שם חם Eccl. 1, 7.
ושרים חלכים כעבדים Eccl. 10, 7.
והנכם הלכים Jer. 16, 12.
הלכים אחר רוחם Ez. 13, 3.
part. pl.: וְהֹלְכִים
והלכים לתמם 2 Sam. 15, 11.
part. pl.: הַהֹלְכִים
גם את־כל־התלכים Gn. 32, 20.
מי ומי תחלכים Ex. 10, 8.
התלכים לתור את־הארץ Nu. 14, 38.
יהושע את־התלכים Jos. 18, 8.
התלכים לרגל את־
הארץ Jud. 18, 14. 17.
חדם התאשים התלכים 2 S. 23, 17.
התלכים לפניך בכל־
לבם 1 Reg. 8, 23.
ושרי האלפים התלכים 1 Chr. 15, 25.
לעבדיך התלכים לפניך 2 Chr. 6, 14.
התלכים בתורת יי Ps. 119, 1.
התלכים לאם Jes. 8, 6.
התלכים בחשך Jes. 9, 1.
התלכים לרדת מצרים Jes. 30, 2.
התלכים חדרך לא־טוב Jes. 65, 2.
התלכים בשרורות לבם Jes. 13, 10.
האנשים התלכים אותך Jes. 19, 10.
part. pl.: לַהֹלְכִים
לתלכים בתמים Ps. 84, 12.
ורוח להלכים בה Jes. 42, 5.
pl. constr.: הֹלְכֵי
הלכי רכיל Jer. 6, 28.
pl. constr.: וְהֹלְכֵי
והלכי נתיבות Jud. 5, 6.
והלכי על־דרך שיחו Jud. 5, 10.
pl. constr.: לְהֹלְכֵי
מגן לחלכי תם Prv. 2, 7.
part. fem.: הֹלְכָה sg.
הלכת היא על־כל־חר Jer. 3, 6.
part. fem.: הֹלְכָתִי sg. Q're.
אתי הלכתי אליו היום 2 Rg. 4, 23.
part. fem.: הַהֹלֶכֶת sg.
במנחה התלכת לפני Gn. 32, 21.
התלכת על־ארבע Lev. 11, 27.
התולכת למואל Neh. 12, 38.
part. fem.: הֹלְכֹת pl.
ונערתיה הלכת Ex. 2, 5.
part. fem.: הֹלְכוֹת pl.
חלכות תרשיש 2 Chr. 9, 21.
part. fem.: הוֹלְכוֹת pl.
הולכות על־טוביה Neh. 6, 17.
part. pl.: הַהֹלְכֹת pl.
התלכת לרגלה 1 Sam. 25, 42.
inf. abs.: הָלֹךְ , הָלוֹךְ
מעל הארץ הלוך ושוב Gn. 8, 3.
היו הלוך וחסור Gn. 8, 5.
הלוך ונסוע הנגבה Gn. 12, 9.
וילך הלוך וגדל Gn. 26, 13.
ועתה הלך הלכת Gn. 31, 30.
חלכים הלוך ותקעו Jos. 6, 13.
הלוך ותקוע בשופרות Jos. 6, 9. 13.
הלך אלך עמך Jud. 4, 9.
הלוך ונקשה Jud. 4, 24.
הלוך הלכו העצים Jud. 9, 8.
וילך הלוך Jud. 14, 9.
הלכו הלך וגעו 1 Sam. 6, 12.

Digitized by Google

וילך הלוך ורב 1 Sam. 14, 19.
וילך הלוך ויתגבא 1 Sam. 19, 23.
הלוך ובכה 2 Sam. 3, 16.
וילך הלוך 2 Sam. 3, 24.
הלוך ונדול 2 Sam. 5, 10.
ותלך הלוך 2 Sam. 13, 19.
הלוך ויקלל 2 Sam. 16, 13.
וילך הלוך וקרב 2 Sam. 18, 25.
הלוך ודברת אל־דוד 2Sam. 24, 12.
הלכים הלוך ודבר 2 Reg. 2, 11.
הלוך ורחצת שבע 2 Reg. 5, 10.
וילך דוד הלוך וגדול 1 Chr. 11, 9.
הלוך ילך ובכה Ps. 126, 6.
הלוך וטפוף Jes. 3, 16.
הלך ערום ויחף Jes. 20, 2.
ולא־אבו בדרכיו הלוך Jes. 42, 24.
הלוך וקראת Jer. 2, 2.
הלך וקראת את־הדברים Jer. 3, 12.
הלוך וקנית לך Jer. 13, 1.
הלוך ועמדת Jer. 17, 19.
הלוך וקנית Jer. 19, 1.
הלוך ואמרת אל־חנניה Jer. 28, 13.
הלוך להרגיעו Jer. 31, 2.
הלך ואמרת אל־צדקיהו Jer. 34, 2.
הלוך אל־בית הרכבים Jer. 35, 2.
הלך ואמרת לאיש יהודה Jer. 35, 13.
הלך ילכו מעלינו Jer. 37, 9.
הלוך ואמרת Jer. 39, 16.
הלך הלך ובכה Jer. 41, 6.
הלוך ובכו ילכו Jer. 50, 4.
נלכה הלוך Zach. 8, 21.

inf. abs.: הָלוֹךְ
והלך אחרי אלהים אחרים Jer. 7, 9.
נאום והלך בשקר Jer. 23, 14.

inf. constr.: הָלַךְ
מאן בלעם הלך עמהו Num. 22, 14.

inf. constr.: לָלֶכֶת
מלך מצרים להלך Ex. 3, 19.
לתתי להלך עמכם Num. 22, 13.
להלך אל־אל במשפט Job. 34, 23.
להלך נגד החיים Eccl. 6, 8.

inf. constr.: לָ֫ךְ *s. M.* מֵהָלֶךְ
אל־נא תמנע מהלך אלי Num. 22, 16.
מהלך־נפש Eccl. 6, 9.

impert. pl.: הָלְכוּ
הלכו אל־תעמדו Jer. 51, 50.

1 *imperf.:* אֵלֵךְ
וארח לא־אשוב אהלך Job. 16, 22.
הן קדם אהלך ואינני Job. 23, 8.

3 *imperf.:* יֵלֵךְ
ואחלה מה־מני יהלך Job. 16, 6.
יהלך עלו אמים Job. 20, 25.
תמס יהלך Ps. 58, 9.
מדבר באפל יהלך Ps. 91, 6.
וכל־רע רכיל יהלך Jer. 9, 3.

3 *imperf.:* יְהַלֵּךְ
תחקפהו לנצח ויהלך Job. 14, 20.

3 *imperf. f.:* תֵּלֵךְ
ולשונם תהלך בארץ Ps. 73, 9.

3 *imperf. f.:* וַתֵּלֶךְ
ותהלך־אש ארצה Ex. 9, 23.

3 *impf. pl.:* יֵלְכוּ *p.*
מעיו לפידים יהלכו Job. 41, 11.

Nif-al: נֶהֱלַךְ
1 *perf.:* נֶהֱלַכְתִּי *p.*
כצל כנטותו נהלכתי Ps. 109, 23.

Pi-el: הִלֵּךְ
1 *perf.:* הִלַּכְתִּי *p.*
קדר הלכתי Job. 30, 28.
ולא־הלכתי בגדלות Ps. 131, 1.

1 *perf.:* הִלַּכְתִּי
קדר הלכתי Ps. 38, 7.

3 *prf. pl.:* חִלְּכוּ
עדם הלכו בלי לבוש Job. 24, 10.

שועלים הלכו־בו Thr. 5, 18.

part.: מְהַלֵּךְ
המהלך על־כנפי־רוח Ps. 104, 3.

part.: מִתְהַלֵּךְ
ובא כמהלך ראשך Prv. 6, 11.

part. pl.: מִתְהַלְּכִים
המהלכים תחת השמש Eccl. 4, 15.

imperat.: לֵךְ
והלך בדרכי לבך Eccl. 11, 9.

1 *imperf.:* אֶתְהַלֵּךְ
אהלך באמתך Ps. 86, 11.
באריתזו אהלך Ps. 142, 4.
בארח צדקה אהלך Prv. 8, 20.

3 *imperf.:* יִתְהַלֵּךְ
צדק לפניו יהלך Ps. 85, 14.
אם־יהלך איש Prv. 6, 28.
בחקותי יהלך Ez. 18, 9.

3 *imperf.:* וַיֵּלֶךְ
וישכב בשק ויהלך אט 1 Rg. 21, 27.

1 *imperf. pl.:* נֵלֵךְ
לנהות באפלות נהלך Jes. 59, 9.

3 *impf. pl.:* יֵלְכוּ *p.*
ישראל בדרכי יהלכו Ps. 81, 14.
רגליהם ולא יהלכו Ps. 115, 7.
וממקום קדוש יהלכו Eccl. 8, 10.
לאור חציך יהלכו Hab. 3, 10.

3 *impf. pl.:* יְהַלְּכוּן *p.*
באור־פניך יהלכון Ps. 89, 16.
בין הרים יהלכון Ps. 104, 10.
שם אניות יהלכון Ps. 104, 26.

pl. part.: מְהַלְּכִים *Hif-il.*
ונתתי לך מהלכים Zach. 3, 7.

Hitpa-el.: הִתְהַלֵּךְ

3 *perf.:* הִתְהַלֵּךְ
את־האלהים התהלך־נח Gn. 6, 9.
אשר־התהלך־שם 1 Sam. 30, 31.

3 *perf.:* וַיִּתְהַלֵּךְ
אם־יקום והתהלך בחוץ Ex. 21, 19.
והתהלך לפני־משיחי 1 Sam. 2, 35.

2 *perf.:* הִתְהַלַּכְתָּ *p.*
ובחקר תהום התהלכת Job. 38, 16.
בתוך אבני־אש התהלכת Ez. 28, 14.

1 *perf.:* הִתְהַלַּכְתִּי
כי אשר־התהלכתי לפניו Gn. 24, 40.
ואני התהלכתי לפניכם 1 S. 12, 2.
בכל אשר־התהלכתי 2 Sam. 7, 7.
התהלכתי לפניך 2 Reg. 20, 3.
בכל אשר־התהלכתי 1 Chr. 17, 6.
אשר התהלכתי לפניך Jes. 38, 3.

1 *perf.:* הִתְהַלָּכְתִּי *p.*
כאח לי התהלכתי Ps. 35, 14.

1 *perf.:* וְהִתְהַלַּכְתִּי
והתהלכתי בתוככם Lev. 26, 12.
והתהלכתי באמתך Ps. 26, 3.

3 *pl.:* הִתְהַלְּכוּ
האלהים אשר התהלכו Gn. 48, 15.

1 *perf. pl.:* הִתְהַלַּכְנוּ
כל־ימי התהלכנו אתם 1 S. 25, 15.
התהלכנו בארץ Zach. 1, 11.

part.: מִתְהַלֵּךְ
כי אלהים מתהלך בגן Gn. 3, 8.
מתהלך בקרב מחנך Dt. 23, 15.
הנה המלך מתהלך 1 Sam. 12, 2.
ואחיה מתהלך באהל 2 Sam. 7, 6.
מרדכי מתהלך Esth. 2, 11.
מתהלך באשמיו Ps. 68, 22.
מתהלך בתמו צדיק Prv. 20, 7.
ובא־מתהלך רישך Prv. 24, 34.

part. pl.: מִתְהַלְּכִים
המתהלכים ברגלי אדני 1 S. 25, 27.

part. fem. sg.: מִתְהַלֶּכֶת
מתהלכת בין החיות Ez. 1, 13.

inf. constr.: לְהִתְהַלֵּךְ
להתהלך בארץ Zach. 1, 10. 6, 7.

inf. constr.: וּבְהִתְהַלֵּךְ
ומהתהלך בה Job. 1, 7. 2, 2.

inf. c. suff.: בְּהִתְהַלֶּכְךָ
בהתהלכך תנחה אתך Prv. 6, 22.

imperat.: הִתְהַלֵּךְ
קום התהלך דארץ Gn. 13, 17.
התהלך לפני והיה תמים Gn. 17, 1.

pl.: הִתְהַלְּכוּ
לכו התהלכו בארץ Zach. 6, 7.

pl.: וְהִתְהַלְּכוּ
והתהלכו בארץ Jos. 18, 8.

1 *imperf.:* אֶתְהַלֵּךְ
למוד־קדר אתהלך Ps. 43, 2.
אתהלך בתם־לבבי Ps. 101, 2.
אתהלך לפני יי Ps. 116, 9.

1 *imperf.:* וְאֶתְהַלֵּכָה
ואתהלכה ברחבה Ps. 119, 45.

3 *imperf.:* יִתְהַלֵּךְ *p.*
ועל שבכה יתהלך Job. 18, 8.
וחוג שמים יתהלך Job. 22, 14.

3 *imperf.:* יִתְהַלֵּךְ
אך־בצלם יתהלך איש Ps. 39, 7.
יתהלך במישרים Prv. 23, 31.

3 *imperf.:* וַיִּתְהַלֵּךְ
ויתהלך חנוך Gn. 5, 22. 24.
ויתהלך על־גב בית־ המלך 2 Sam. 11, 2.
ויתהלך בכל־ישראל 1 Chr. 21, 4.
ויתהלך בתוך־אריות Ez. 19, 6.

3 *pl.:* יִתְהַלְּכוּ
יתהלכו לפני עד־עולם 1 S. 2, 30.
ובשמו יתהלכו נאם יי Zach. 10, 12.

3 *pl.:* יִתְהַלְּכוּ *p.*
ויתהלכו באשר יתהלכו 1 S. 23, 13.
אם־חצציך יתהלכו 1 Chr. 16, 20.
ויתהלכו מגוי אל־גוי Ps. 105, 13.

pl.: יִתְהַלְּכוּן
סביב רשעים יתהלכון Ps. 12, 9.

3 *pl.:* וַיִּתְהַלְּכוּ *fem.*
ותתהלכנה בארץ Zach. 6, 7.

הָלֵךְ
ג"כ וסהלנה הליכה ומסע [נשנג, רייוע] ונמשך מופשטי, ונקעגם לגיון המהלך ופיס הלך ופורק [רייואנדעך], והמשלג על כוול והלוך של דבש [הפגינ-שטפ].

n. m. incessus, itus, itio, iter, migratio, concret.: viator, trop. de fluxione mellis. LXX. *πάροδος, πορευόμενος.*

1 Sam. 14, 26. והנה הלך דבש
2 S. 12, 4. ויבא הלך לאיש העשיר

הֲלִיךְ
ג"כ ומוסב נכנוי הֲלִיכַי. הפשוט נעד והליכה [שרייעע, נשנג], ומסר לידיעת המשקל הוף כמו דָּרִיךְ.

n. m., ad s. f. דָּרִיךְ, gressus, incessus, *ὁδός.*

pl. c. suff.: הֲלִיכַי
ברחץ הליכי בחמה Job. 29, 6.

הֲלִיכָה
ג"כ גויר הֲלָךְ והמכוון כמוהו, לומר נעד ומשור והתהלכות [רייהערנשנג], נהמשל על נעדת ד' או מסתדות נהמון קונג והקפות [רייהעדנונג, פרשנעסמיתן], או לגיון המכסנ והמשטר [נשנג, ווייוע], או להמסבת העונדים ונוסעים נהנלס ותרקה [קשרשוושנע], ונתיגנוס סליכות שכנתן והיל היל.

n. f. (a m. הֲלִיךְ) incessus, praecipue de magnifico Dei incessu, de pompa, de apparatu solenni, cum ostentatione et magnificentia quadam, qualis fieri solet publicis feriis, snpplicationibus, triumphis, vel simpliciter de gressu seu gradu. LXX. *πορεία, ἀτραπός, διατριβή.*

pl.: הֲלִיכוֹת
הליכת שבא קורי־למו Job. 6, 19.

pl.: הֲלִיכוֹת
הליכות אלי Ps. 68, 25.
צופיה הלכות ביתה Prv. 31, 27.
הליכות עולם לו Hab. 3, 6.

pl. c. suff.: הֲלִיכוֹתֵיךָ
הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.

pl. c. suff.: בְּהֲלִיכוֹתָם
יכשלו בהליכותם Nah. 2, 6.

מַהֲלָךְ
ג"כ ומסמן מַהֲלַךְ, ומכוונם כמו הלך, לומר סליכה ומסע [רייוע, נשנג], המשקל מן המופשטים, ונשפה לנטף לרוב.

n. m. abstract. (c. מַהֲלַךְ), incessus, migratio, iter. LXX. *πορεία, περίπατος.*

constr.: מַהֲלַךְ
מהלך עשר אמות Ez. 42, 4.
מהלך שלשת ימים Jon. 3, 3.
מהלך יום אחד Jon. 3, 4.

cum suff.: מַהֲלָכְךָ
עד־מתי יהיה מהלכך Neh. 2, 6.

תַּהֲלֻכָה
ג"כ והכנוי תַּהֲלֻכָתִי. הכוונם כמו סליכה, לומר התדדות נהמון קונג והקפות [פרשנעסמיתן], ונשפה [נשנג, ווייוע], או להמסבת העונדים ונוסעים נהנלס ותרקה [קשרשוושנע], ונתיגנוס סליכות שכנתן והיל היל.

n. f. (a m. הֲלִיךְ) incessus, praecipue de magnifico Dei incessu, de pompa, de apparatu solenni, cum ostentatione et magnificentia quadam, qualis fieri solet publicis feriis, snpplicationibus, triumphis, vel simpliciter de gressu seu gradu. LXX. verbaliter: *διέρχεσθαι.*

pl.: וְתַהֲלֻכֹת
והתהלכת לימין Neh. 12, 31.

הַלַךְ

פעל נתרמי כמו נענני, ומכנד חַלַּךְ חוק הפעולם, והכוסף אַהֲלַךְ נדומה לו, ומהלקוק ניכוני הכנוי מַהְלְכֵיהֶן.

v. aram., hebraico par atque aequale *Pa.* הַלֵּךְ; *Af.* אַהֲלַךְ part. מַהְלְכִין. LXX. *πορεύεσθαι, περιπατεῖν.*

Pa-el: הַלֵּךְ

part. masc.: מְהַלֵּךְ
על־היכל מלכותא די בבל מהלך הוה Dan. 4, 26.

Af-el: אַהֲלַךְ

part. pl.: מַהְלְכִין
מהלכין בגוא־נורא Dan. 3, 25.
ודי מהלכין בגוה Dan. 4, 34.

הֲלַךְ
ג"כ גויר הֲלָךְ והמכוון כמוהו, לומר נעד ומשור והתהלכות [רייהערנשנג], נהמשל על נעדת ד' או מסתדות נהמון קונג והקפות [רייהעדנונג, פרשנעסמיתן], או לגיון המכסנ והמשטר [נשנג, ווייוע], או להמסבת העונדים ונוסעים נהנלס ותרקה [קשרשוושנע], ונתיגנוס סליכות שכנתן והיל היל.

n. f. (a m. הֲלִיךְ) incessus, praecipue de magnifico Dei incessu, de pompa, de apparatu solenni, cum ostentatione et magnificentia quadam, qualis fieri solet publicis feriis, snpplicationibus, triumphis, vel simpliciter de gressu seu gradu. LXX. *πορεία, ἀτραπός, διατριβή.*

pl.: הֲלִיכוֹת
הליכת שבא קורי־למו Job. 6, 19.

pl.: הֲלִיכוֹת
הליכות אלי Ps. 68, 25.
צופיה הלכות ביתה Prv. 31, 27.
הליכות עולם לו Hab. 3, 6.

pl. c. suff.: הֲלִיכוֹתֵיךָ
הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.

pl. c. suff.: בְּהֲלִיכוֹתָם
יכשלו בהליכותם Nah. 2, 6.

מַהֲלָךְ
ג"כ ומסמן מַהֲלַךְ, ומכוונם כמו הלך, לומר סליכה ומסע [רייוע, נשנג], המשקל מן המופשטים, ונשפה לנטף לרוב.

n. m. abstract. (c. מַהֲלַךְ), incessus, migratio, iter. LXX. *πορεία, περίπατος.*

constr.: מַהֲלַךְ
מהלך עשר אמות Ez. 42, 4.
מהלך שלשת ימים Jon. 3, 3.
מהלך יום אחד Jon. 3, 4.

cum suff.: מַהֲלָכְךָ
עד־מתי יהיה מהלכך Neh. 2, 6.

תַּהֲלֻכָה
ג"כ והכנוי תַּהֲלֻכָתִי. הכוונם כמו סליכה, לומר התדדות נהמון קונג והקפות [פרשנעסמיתן], ונשפה [נשנג, ווייוע], או להמסבת העונדים ונוסעים נהנלס ותרקה [קשרשוושנע], ונתיגנוס סליכות שכנתן והיל היל.

n. f. (a m. הֲלִיךְ) incessus, praecipue de magnifico Dei incessu, de pompa, de apparatu solenni, cum ostentatione et magnificentia quadam, qualis fieri solet publicis feriis, snpplicationibus, triumphis, vel simpliciter de gressu seu gradu. LXX. verbaliter: *διέρχεσθαι.*

pl.: וְתַהֲלֻכֹת
והתהלכת לימין Neh. 12, 31.

הַלַךְ

פעל נתרמי כמו נענני, ומכנד חַלַּךְ חוק הפעולם, והכוסף אַהֲלַךְ נדומה לו, ומהלקוק ניכוני הכנוי מַהְלְכֵיהֶן.

v. aram., hebraico par atque aequale *Pa.* הַלֵּךְ; *Af.* אַהֲלַךְ part. מַהְלְכִין. LXX. *πορεύεσθαι, περιπατεῖν.*

Pa-el: הַלֵּךְ

part. masc.: מְהַלֵּךְ
על־היכל מלכותא די בבל מהלך הוה Dan. 4, 26.

Af-el: אַהֲלַךְ

part. pl.: מַהְלְכִין
מהלכין בגוא־נורא Dan. 3, 25.
ודי מהלכין בגוה Dan. 4, 34.

Digitized by Google

n. m. vectigalis de usu viarum exacti (Wegzoll). LXX. *ἀναφορά, μέρος, συντέλεσμα.*

הֲלָךְ

Esr. 4, 13. מִנְדָּה בְלוֹ וְהֶלֶךְ לֹא יִנָּתֵן
מִדָּה בְלוֹ וְהֶלֶךְ מֵתִיהֵב
Esr. 4, 20. לְהוֹן
Esr. 7, 24. מִדָּה בְלוֹ וְהֶלֶךְ

הָלַל

v. חָלַל *q. v.* vi latissime patens (impf. יְהֻלַּל; inf. ex nonnull. sent. חֲלָל, ad sim. inf. שָׁחֲ Jerem. 5, 26. בָּרַר Qohel. 3, 18. יָדַד Jes. 45, 1; c. suff. הוֹלֵלוֹ Ps. 78, 62. a rad. הוּלַל = חָלַל; part. מְהוֹלָל pro מְהֻלָּל, f. מְהוֹלֶלֶת pro מְהֻלֶּלֶת). Notio huic verbo duplex inest: 1) clarum, lucentem esse, lucere, splendere, a rad. חָלַל (hell), quae inest etiam *v.* אָחַל (unde יַאֲחִיל, Job. 25, 5); 2) sonare (hall-en), quae duplex ejus verbi notio an eodem de fonte manet, dubito. Altera notio tropice refertur ad famam, laudem, gloriam, praedicationem, atque etiam, vi clamandi seu bacchandi, ad furorem et insaniam. LXX. 1) חָלַל, ἐπιφαύσκειν, αὐγεῖν; 2) αἰνεῖν, ἐξομολογεῖσθαι, εὐλογεῖν, καθυμνεῖν, ὑμνεῖν, περιφέρειν; παρασκευάζειν; παρανομεῖν, ἄνομος, παράνομος. *Hitp* ἀγαλλιᾶσθαι, καυχᾶσθαι, ἐγκαυχᾶσθαι, κατακαυχᾶσθαι, ἐπαινεῖν, ἐνδοξάζειν, παραφέρειν; συγχύνειν, σαλεύειν, ἐκμαίνεσθαι; חֲלָל, αἴνεσις, חֲלָלָה αἰνετός, αἶνος; חוּלָל, πενθεῖν; הֶלֶל, ἐπαινετός; הִלּוּל, αἰνετός; מְהוֹלָל, περιφορά.

2 *imperf. pl.:* תְּהֻלּוּ
Ps. 75, 5. אַל־תְּהַלּוּ
inf. c. suff.: בְּהֻלְּכוֹ
Job. 29, 3. בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עָלַי רֹאשִׁי
part. pl.: *מְהוֹלְלִים
Ps. 5, 6. *לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
pl.: *בַּהוֹלְלִים
Ps. 73, 3. *כִּי קִנֵּאתִי בְּהוֹלְלִים
pl.: *לִמְהוֹלְלִים
Ps. 75, 5. *אָמַרְתִּי לְהוֹלְלִים
Pi-el: הִלֵּל 3 *perf.*
Ps. 10, 3. כִּי־הלל רָשָׁע
1 *perf. c. s.:* הִלַּלְתִּיךָ
Ps. 119, 164. שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
3 *pl.:* וְהִלְּלוּ
Jes. 62, 9. וְהִלְלוּ אֶת־יְיָ
cum suff.: הֲלָלְוּךָ
Jes. 64, 10. אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ
2 *pl.:* וְהַלַּלְתֶּם
Joel 2, 26. וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ
1 *pl.:* הֲלָלְנוּ
Ps. 44, 9. בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל־הַיּוֹם
part. pl.: מְהַלְלִים
1 Chr. 23, 5. מְהַלְלִים לְיְיָ בַּכֵּלִים
וּמְהַלְלִים
1 Chr. 29, 13 וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ
2 Chr. 20, 21. וּמְהַלְלִים לְהַדְרַת־קֹדֶשׁ
2 Chr. 30, 21. וּמְהַלְלִים לַייָ יוֹם יוֹם
וְהַמְהַלְלִים
2 Chr. 23, 12. וְהַמְהַלְלִים אֶת־הַמֶּלֶךְ
inf. constr.: לְהַלֵּל
1 Chr. 16, 36. אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ
1 Chr. 25, 3. עַל־הוֹדוֹת וְהַלֵּל לַייָ
בְּהַלֵּל
2 Chr. 7, 6. בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם
Esr. 3, 11. וַיַּעֲנוּ בְהַלֵּל וּבְהוֹדוֹת
Esr. 3, 11. כְּהַלֵּל לַייָ
וּבְהַלֵּל
2 Chr. 5, 13. וּבְהַלֵּל לַייָ כִּי טוֹב
לְהַלֵּל
2 Sam. 14, 25. לְהַלֵּל מְאֹד
1 Chr. 23, 5. עָשִׂיתִי לְהַלֵּל
2 Chr. 5, 13. לְהַלֵּל וּלְהוֹדוֹת לַייָ
2 Chr. 8, 14. לְהַלֵּל וְלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים
2 Chr. 20, 19. לְהַלֵּל לַייָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בִּכְלֵי הַשִּׁיר וּמְוּדִיעִים
לְהַלֵּל
2 Chr. 23, 13. לְהַלֵּל לַייָ
2 Chr. 29, 30. לְהַלֵּל אֶת־יְיָ עַל־יְדֵי דָּוִיד
Esr. 3, 10. לְהַלֵּל לְהוֹדוֹת בְּמִצְוֹת
דָּוִיד
Neh. 12, 24. וְלְהַלֵּל
1 Chr. 16, 4. וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
1 Chr. 23, 30. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַייָ
2 Chr. 31, 2. לְשָׁרֵת וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
impt. pl.: הַלְלוּ
Ps. 113, 1. 135, 1. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ
Ps. 113, 1. הַלְלוּ אֶת שֵׁם־יְיָ
Ps. 117, 1. 135, 1. הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם
Ps. 148, 1. הַלְלוּ אֶת־יְיָ
Ps. 148, 1. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ
Ps. 150, 1. הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ
Jer. 20, 13. שִׁירוּ לַייָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ
Jer. 31, 7. הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ
imprt. pl.: הַלְלוּדְ
Ps. 22, 24. יִרְאֵי יְיָ הַלְלוּהוּ
Ps. 148, 1. הַלְלוּהוּ בְּרוֹמִים
Ps. 148, 2. הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו
Ps. 148, 2. הַלְלוּהוּ כָל צְבָאוֹ
Ps. 148, 3. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
Ps. 148, 3. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר
Ps. 148, 4. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם
Ps. 150, 1. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ
Ps. 150, 2. הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו
Ps. 150, 2. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ
Ps. 150, 3. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
Ps. 150, 3. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר
Ps. 150, 4. הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל
Ps. 150, 4. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
Ps. 150, 5. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע
Ps. 150, 5. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה
imprt. pl.: הַלְלוֹ־יָהּ
Ps. 104, 35 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 105, 45. וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 106, 1 הַלְלוּ־יָהּ הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב
Ps. 106, 48. אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 111, 1. הַלְלוּ־יָהּ אוֹדֶה יְיָ
Ps. 112, 1. הַלְלוּ־יָהּ אַשְׁרֵי־אִישׁ
Ps. 113, 1. הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ
Ps. 113, 9. שַׂמֵּחַ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 115, 18. וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 116, 19 בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלִַם הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 117, 2. וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 135, 1. הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
Ps. 135, 3. הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ
Ps. 135, 21. שָׁכֵן יְרוּשָׁלִַם הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 146, 1. הַלְלוּ־יָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי
Ps. 146, 10. לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 147, 1. הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה
Ps 147, 20. בְּלִי־דָעוּם הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 148, 1. הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ אֶת־יְיָ
Ps. 148, 14. עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 149, 1. הַלְלוּ־יָהּ שִׁירוּ לַייָ
Ps. 149, 9. לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 150, 1. הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ־אֵל
Ps. 150, 6. תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ־יָהּ
impt. fem.: הַלְלִי *sg.*
Ps. 146, 1 הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ
Ps. 147, 12. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
1 *imperf.:* אֲהַלֵּל
Ps. 56, 5. בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ
Ps. 56, 11. בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר
Ps. 56, 11. אֲהַלֵּל דָּבָר
1 *imperf.:* אֲהֻלְלָה *cum h opt.*
Ps. 69, 31. אֲהַלֵּל שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר
Ps. 146, 2. אֲהַלְלָה לַייָ בְּחַיָּי
1 *imperf.:* וַאֲהַלְלָה *cum h opt.:*
Ps. 145, 2. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד
1 *impf. c. suff.:* אֲהַלְלֶךָּ
Ps. 22, 23. בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ
Ps. 35, 18. בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ
cum suff.: אֲהַלְלֶנּוּ
Ps. 109, 30. וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ
3 *imperf.:* יְהַלֶּל־
Ps. 63, 6. נַפְשִׁי יְהַלֶּל־יְיָ
Ps. 102, 19. וְעַם נִבְרָא יְהֻלַּל־יָהּ
3 *impf. c. suff.:* יְהַלְלֶךָּ
Prv. 27, 2. יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא־פִיךָ
3 *impf. c. suff.:* יְהַלְלֻךָ
Jes. 38, 18. מוֹת יְהַלְלֶךָּ
3 *impf. c. suff.:* וַיְהַלְלֵהוּ
Prv. 31, 28. בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ
3 *imperf.:* תְּהַלָּל *fem.*
Ps. 150, 6. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ
3 *imperf.:* וּתְהַלָּלֵךְ *fem.*
Ps. 119, 175. תְּחִי־נַפְשִׁי וּתְהַלְלֵךְ
3 *pl. imperf.:* יְהַלְלוּ
Ps. 22, 27. יְהַלְלוּ יְיָ דֹּרְשָׁיו
Ps. 74, 21. עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ
Ps. 115, 17. לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ
Ps. 148, 5. 13. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
Ps. 149, 3. יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל
Prv. 28, 4. עֻזְבֵי תוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע
pl. imperf.: וַיְהַלְלוּ
Gn. 12, 15. וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה
Jud. 16, 24. וַיְהַלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
2 Chr. 29, 30. וַיְהַלְלוּ עַד־לְשִׂמְחָה
Neh. 5, 13. וַיְהַלְלוּ אֶת־יְיָ
pl. impf. c. s.: יְהַלְלוּךָ
Ps. 84, 5. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה
cum suff.: יְהַלְלוּהוּ
Ps. 69, 35. יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ
Ps. 107, 32. וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ
cum suff.: וַיְהַלְלוּהָ
Prv. 31, 31. וְיְהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים
cum suff.: וַיְהַלְלוּהָ
Cant. 6, 9. וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ
Pa-el: הִלֵּל
3 *perf. fem.:* הִהֵלָּה *p.*
Ez. 26, 17. הָעִיר הִהֵלָּה
3 *pl.:* *הִלְּלוּ *p.*
Ps. 78, 63. *וּבְתוּלוֹתָיו לֹא הוֹלָלוּ
part.: מְהַלֵּל
2 Sam. 22, 4. מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ
Ps. 18, 4. מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ
Ps. 113, 3. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ
part.: וּמְהֻלָּל
1 Chr. 16, 25. כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
Ps. 48, 2. 145, 3. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
Ps. 96, 4. כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
3 *imperf.:* יְהֻלַּל
Prv. 12, 8. לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל־אִישׁ
Hitpa-el: הִתְהַלֵּל
part.: מִתְהַלֵּל
Prv. 25, 14. מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת־שָׁקֶר
part.: הַמִּתְהַלֵּל
Jer. 9, 23. בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל
pl. part.: מִתְהַלְלִים
Ps. 97, 7. הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים
inf. constr.: לְהִתְהַלֵּל
Ps. 106, 5. לְהִתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתֶךָ
imperat. pl.: הִתְהַלְלוּ
1 Chr. 16, 10. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
Ps. 105, 3. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
2 *imperf.:* תִּתְהַלֵּל
Ps. 52, 3. מַה־תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה
Prv. 27, 1. אַל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר
2 *imperf.:* תִּתְהַלָּל *p.*
Jes. 41, 16. בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל
2 *fem.:* תִּתְהַלָּלִי
Jer. 49, 4. מַה־תִּתְהַלְלִי בָּעֲמָקִים
3 *imperf.:* יִתְהַלֵּל
1 Rg. 20, 11. אַל־יִתְהַלֵּל חֹגֵר כְּמַפְתִּחַ
Ps. 63, 12. יִתְהַלֵּל כָּל־הַנִּשְׁבָּע בּוֹ
Jer. 9, 22. אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם
Jer. 9, 22. וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
Jer. 9, 22. אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר
Jer. 9, 23. כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
3 *imperf.:* יִתְהַלָּל *p.*
Prv. 20, 14. וְאָז לוֹ אַז יִתְהַלֵּל
3 *imperf.:* תִּתְהַלָּל *fem.*
Ps. 34, 3. בַּיי תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
3 *imperf.:* תִּתְהַלָּל *p.*
Prv. 31, 30. אִשָּׁה יִרְאַת־יְיָ הִיא תִתְהַלָּל
3 *imperf. pl.:* יִתְהַלָּלוּ *p.*
Ps. 49, 7. וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ
Jer. 4, 2. וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ
3 *imperf. pl.:* וַיִּתְהַלָּלוּ
Ps. 64, 11. וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב
Jes. 45, 25. וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל
Po-el: הִתְהֹלֵל
part.: מִתְהֹלֵל *p.*
Eccl. 2, 2. לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלֵל
part. pl.: *מְהוֹלְלִים
Ps. 5, 6. *לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
p. pl.: *בַּהוֹלְלִים
Ps. 73, 3. *כִּי קִנֵּאתִי בְּהוֹלְלִים
p. pl.: *לְמִהוֹלְלִים
Ps. 75, 5. *אָמַרְתִּי לְהוֹלְלִים
part. c. suff.: מְהוֹלְלַי
Ps. 102, 9. מְהוֹלְלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ
3 *imperf.:* יְהוֹלֵל
Job. 12, 17. וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל
Eccl. 7, 7. כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם
Jes. 44, 25. וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל
Hitpo-el: הִתְהוֹלֵל
3 *p. pl.:* וְהִתְהוֹלְלוּ *p.*
Jer. 25, 16. וְהִתְגָּעֲשׁוּ וְהִתְהוֹלָלוּ
3 *pl.:* וְהִתְהוֹלָלוּ
Jer. 46, 9. וְהִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב
3 *imperf.:* וַיִּתְהוֹלֵל
1 Sam. 21, 14. וַיִּתְהוֹלֵל בְּיָדָם
3 *impf. pl.:* יִתְהוֹלָלוּ
Jer. 51, 7. עַל־כֵּן יִתְהוֹלְלוּ גוֹיִם
Nah. 2, 4. יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב

Digitized by Google

3 *imperf. pl.*: יְתְהַלָּלוּ *p.*
Jer. 50, 38. ובאלים יתהללו

Hif-il: הֵהֵלַל
3 *imperf.*: יַהֵלֹל
Job. 31, 26. אם־אראה אור כי יהל
3 *f. imperf.*: תַּהֵלֹל
Job. 41, 9. עמישתיו תהל אור
3 *imperf. pl.*: יַהֲלֹלוּ
Jes. 13, 10. לא יהלו אורם

הְהוֹלָל

ז׳ וכמוהו שמוע ולכון שמעם ומיידד קרועם ונסול ומרס ושיל [יוצעל, ליעד, פרייד־פֿעסע], נהשקל על קו השפיף וקו הקיליר, נאקעי השקל על שמעק כיתקונה, לכן בֵּית־הִתְהַלָּא ניט קקונה, לו יקונה נכלל, גכונק דהלולע מעת קקונה, לו מעת קקניס.

n. m. laudatio, praedicatio, triumphus, hymnus, festum laudationis Dei, maxime propter fruges collectas. Aram. speciatim de nuptiarum solennibus, unde בֵּית־הִתְהַלָּא domus, qua nuptiae celebrantur, vel ipsae nuptiae; נְטָא דְהִתְהַלָּא lectus genialis, torus. LXX. *χορός, αἰνετός.*

pl.: הְהוֹלִים
Ley. 19, 24. קדש הלולים לייי
Jud. 9, 27. וידרכו ויעשו הלולים

תְּהִלָּה

ז׳ מן סלל ע״ש קפלם קקנה וסיכוי תְּהִלּוֹת, ולציון ויקוק דוד תְּהִלִּים ונלקי תְּהִלִּין לקל מקכיס [פוקל-עצר], וכן מן תְּפִלָּה כלקר נכנוי תְּפִלִּין [נענגיל קפלים] לציון סעוף, ונקקל נקאר תְּלִין, תְּלִים [עי׳ קכווי פכיכים דף קכ״ו]. סכוונק כנוד ווכר ויקיל תיר רוסם ורודם נלק ורצולק [רוסס, לצמ, נעוצכנ], ומצלות לנוף.

n. f. (a v. הָלַל, ad s. f. הִלָּנָה, תְּהִלּוֹת; pl. תְּהִלּוֹת; תְּהִלִּים, תְּהִלִּין, תְּהִלָּה de psalmis Davidicis) laus, gloria, hymnus. LXX. *αἴνεσις, αἶνος, ἔπαινος, δόξα, δοξάζειν, ὕμνησις, ὕμνος, ἐξομολόγησις, γαυρίαμα, καύχημα, ἔνδοξος, ὀνομαστός, ἀρετή, γλύμμα, ἰατρεία, σωτήριον.*

Neh. 12, 46. תהלה והודות
Ps. 33, 1. נאוה תהלה
Ps. 40, 4. תהלה לאלהינו
Ps. 65, 2. לך דמיה תהלה
Ps. 119, 171. תבעה שפתי תהלה
Ps. 145, 1. תהלה לדוד
Ps. 147, 1. נאוה תהלה
Ps. 148, 14. תהלה לכל־חסידיו
Jes. 60, 18. ושעריך תהלה
Jes. 61, 3. מעטה תהלה
Jes. 62, 7. ירושלם תהלה בארץ
Jer. 49, 25. איך לא־עזבה עיר תהלה

וּתְהִלָּה

ובעת החלו ברנה
2 Chr. 20, 22. ותהלה
Neh. 9, 5. על־כל־ברכה ותהלה
Jes. 61, 11. יצמיח צדקה ותהלה

בְּתְהִלָּה

Ps. 100, 4. חצרותיו בתהלה

לְתְהִלָּה

Dt. 26, 19. לתהלה ולשם
Jer. 33, 9. לשמחה לתהלה
Zeph. 3, 19. ושמתים לתהלה

וְלִתְהִלָּה

Jer. 13, 11. ולשם ולתהלה
Zeph. 3, 20. לשם ולתהלה

constr.: תְּהִלַּת
Ps. 145, 21. תהלת יי ידבר־פי
Jer. 48, 2. אין עוד תהלת מואב
Jer. 51, 41. ותתפש תהלת כל־הארץ

cum suff.: תְּהִלָּתִי
Ps. 22, 26. תהלתי בקהל רב
Ps. 71, 6. בך תהלתי תמיד
Ps. 109, 1. אלהי תהלתי אל־תחרש
Jes. 43, 21. תהלתי יספרו
Jer. 17, 14. כי תהלתי אתה

cum suff.: וּתְהִלָּתִי
Jes. 42, 8. ותהלתי לפסילים
Jes. 48, 9. ותהלתי אחטם־לך

cum suff.: תְּהִלָּתְךָ
Dt. 10, 21. הוא תהלתך והוא אלהיך

cum suff.: תְּהִלָּתֶךָ
Ps. 9, 15. אספרה כל־תהלתיך

cum suff.: תְּהִלָּתֵךְ
Ps. 35, 28. כל־היום תהלתך
Ps. 48, 11. כשמך אלהים כן תהלתך
Ps. 51, 17. ופי יגיד תהלתך
Ps. 71, 8. ימלא פי תהלתך
Ps. 71, 14. והוספתי על־כל־תהלתך
Ps. 79, 13. נספר תהלתך

cum suff.: בְּתְהִלָּתֶךָ
1 Chr. 16, 35. ולהשתבח בתהלתך
Ps. 106, 47. להשתבח בתהלתך

cum suff.: תְּהִלָּתוֹ
Ps. 34, 2. תמיד תהלתו בפי
Ps. 66, 2. שימו כבוד תהלתו
Ps. 66, 8. והשמיע קול תהלתו
Ps. 106, 2. ישמיע כל־תהלתו
Ps. 106, 12. וישירו תהלתו
Ps. 111, 10. תהלתו עמדת לעד
Ps. 149, 1. שיר חדש תהלתו
Jes. 42, 10. תהלתו מקצה הארץ

cum suff.: וּתְהִלָּתוֹ
Ps. 102, 22. ותהלתו בירושלם
Jes. 42, 12. ותהלתו באיים יגידו
Hab. 3, 3. ותהלתו מלאה הארץ

pl.: תְּהִלּוֹת, תְּהִלֹּת
Ex. 15, 11. נורא תהלת עשה־פלא
Ps. 22, 4. יושב תהלות ישראל
Ps. 78, 4. מספרים תהלות יי
Jes. 63, 7. אזכיר תהלת יי

pl.: וּתְהִלּוֹת
Jes. 60, 6. ותהלות יי יבשרו

מְהֻלָּל

ז׳ והילון שנוק וכנוד נתינת קהלה וכנוד, לו קהלה נכלל [רוסס, דשם ריסעלן], סקמונק מופעטיק, ומסכוון נכנין מכנל.

n. m. piël. abstr., gloriatio, glorificatio. LXX. *ἐγκωμιάζειν.*

cum suff.: בְּהֻלָּלוֹ
Prv. 27, 21. ואיש לפי מהללו

הֻלֻלוֹת

ז׳ יקילים, כי סוף שכיי מן הֻלֻלוֹת, וכן כ׳ל השם הֻלֻלוֹת שכיי מן הֻלֻלוֹת, וכן חֻכְמוֹת [מצלי ע׳ ק׳] שכיי מן חָכְמוֹת, וסלילים נכתק, שם סיקיל, וכן רְבוֹת. מכוונק שעות ושנעון [רשועריים, עשלל-ייע], נהשקל על כסלות נכלל. סקמונק נויכק חלל, וק׳ הֻלֻלוֹת כמו מְהֻלָּלוֹת וכי כן הלל הכינוני נאר מְהֻלָּל דוק ומעטק.

n. f. sing. (ad s. frmm.. הֻלֻלוֹת, רְבוֹת, חֻכְמוֹת, רְבוֹת, חֻכְמוֹת, הֻלֻלוֹת, multo illae crebriores, atque vim abstractivam indicantes) delirium, desipientia, insania, furor, saepe de stultitia ac stupore. Forma est participialis; הֻלֻלוֹת enim pro מְהֻלָּלוֹת, veluti הֻלַּל pro מְהֻלָּל dicitur. LXX. *περιφέρεια, περιφορά, παραβολή.*

Eccl. 1, 17. ודעת הללות ושכלות
Eccl. 7, 25. והסכלות הוללות

sg.: וְהוֹלֶלוּת

Eccl. 2, 12. חכמה והוללות וסכלות
Eccl. 9, 3. והוללות בלבבם

הוֹלֶלוּת

ז׳ נדומס לסכוון הֻלֻלוֹת, כי סיק היק, ונלקנו יסוד לסשם לעיל.

n. f. vi eadem, qua הֻלֻלוֹת, quae hujus nominis nonnisi forma est secundaria. LXX. *περιφέρεια.*

Eccl. 10, 13. הוללות רעה

תְּהֻלָּה

ז׳ נויר תְּהֹל לל׳ק, וסכוונק כסילות, וכן תְּהֹן מן רכן, תֶּמֶס מן מסס. עי׳ יוקר מוס קקק קסל.

n. f. (a m. תְּהֹל ad s. f. תְּהֹן a. v. תֶּמֶס a v. תָּמַס) stultitia, arab. *vahl*, vanus.

Job. 4, 18. *ובמלאכיו ישים תהלה

הֵילֵל

ז׳ מן סלל כפי הנלקס, כי רק לסלל סלנק הוסילה ונסילים, ונענור שנקשר עס גן־שקר, על כיקן השרש כשר קשכנו. סקמונק ולס וכלקס נקלף הֵילֵל לשון נסילס וסהר [גלאנץ], וכן סשקנס כוכב נגס׳ק, ושלוס סדגש נסלקן סקנועס, וכן נקרגוס, עי׳ שִׁיזֵב נמר שָׁזַב וכדומס.

n. m. (a v. הָלַל; requiritur enim, ut apparet ex adjecto בֶּן־שַׁחַר verbum, cui inest vis splendendi lucendique) splendor, lux matutina. LXX. *ἑωσφόρος*, aram. נוּגְהָא (cf. arab. *zuhara*, de lucifero). Productum est autem הֵילֵל ex שִׁיזֵב ex שָׁזַב. Qui a v. הָלַל deducunt, certo ineptiunt.

Jes. 14, 12. הילל בן־שחר

I. הָלַם

פעל נוד, וסיכוון לקיפס וכלקס סנקס וניפס מקיס וליכיס [שעשטען, שלשגען], והשקל על סשלוס מיין, לוער סשכוונק, וסוס כשלו מכונק מעכו, לו מעטוע סשוס וכדומס מן סשלוס. מקוס סשרש נ״כ נשפע רומי מדכר סשהולס ומכונע [*lam*-ina] ונגמלק ידוע סיקוד לְהַלְמוּת, ולקל נכנים הַלְמוּת, וס״ס כמו סקילה, ודוק.

vrb. trans., tundere, trudere, quatere (ungulis), tropice part. חָלוּם יַיִן, vino percussum, vinolentum, ebrium, *οἰνοπλῆγα εἶναι.* LXX. *μεθύειν.* Radix est *lam* (unde: *lam*-ina, de aere per malleum tenuato). LXX. *καταπατεῖν, ἀποτέμνειν, νευροκοπεῖν, καταῤῥάσσειν, ἐμπαίζειν, παιδεύειν*; וַיֵּלֶךְ יַהֲלֹם *ἔνθεν καὶ ἔνθεν.*

3 *perf.*: וְהָלְמָה *fem.*
Jud. 5, 26. והלמה סיסרא
3 *pl.*: הָלְמוּ
Jud. 5, 22. אז הלמו עקבי־סוס
Jes. 16, 8. הלמו שרוקיה

c. suff.: הַלְמוּנִי
Prv. 23, 35. הלמוני בל־ידעתי

p. pass. constr.: הֲלוּמֵי
Jes. 28, 1. הלומי יין

inf. constr.: הָלֹם
1 Sam. 14, 16. נמוג וילך והלם

3 *impf. c. suff.*: יַהֲלְמֵנִי
Ps. 141, 5. יהלמני צדיק חסד

3 *imprf. pl.*: יַהֲלְמוּן
Ps. 74, 6. בכשיל וכילפות יהלמון

I. הָלָם

פעל נוד, וסיכוון לקיפס וכלקס סנקס וניפס מקיס וליכיס [שעשטען, שלשגען], והשקל על סשלוס מיין, לוער סשכוונק, וסוס כשלו מכונק מעכו, לו מעטוע סשוס וכדומס מן סשלוס. מקוס סשרש נ״כ נשפע רומי מדכר סשהולס ומכונע [*lam*-ina] ונגמלק ידוע סיקוד לְהַלְמוּת, ולקל נכנים הַלְמוּת, וס״ס כמו סקילה, ודוק.

vrb., uni derivato הֲלָם insitum, vi eadem, qua חָלַם (unde אַחְלָמָה, ad s. f. חַלְחָלָה, חַלָּחַל, et חַחְמַרְמֵשׁ, ad s. f. חַרְמֵשׁ, עֲבָרִשׁ, חָרְמֵשׁ), durum esse.

יַהֲלֹם

ז׳ לציון קכן יקלס, שנקלס כן ע״ס קשוי שלו, וסשרע לק כודע לי, וכן אַחְלָמָה, חַחְמַרְמֵשׁ מעשל קלס נמכוון סוס.

n. m. gemmae, quae a duritia appellata est, et cujus de specie ambigunt interpretes. LXX. *ἴασπις, σμάραγδος.* Trg. סַבְחַלְם, אֶסְפִּיר.

וְיַהֲלֹם

Ex. 28, 18. 39, 11. נפך ספיר ויהלם
Ez. 28, 13. אדם פטדה ויהלם

הֵם

v. s. הָמָה *p.* 330.

הָמָה

פעל כוד וסעתיד יֶהֱמֶה, וסמכוון כמו הֵם לעיל, תמנותו לשון סמסוס וועוס

Digitized by Google

וכסיפ [סומפען, ווומפען], מהמית סדנ ונעוע סכלב ונפנוף והגס היוכיס, מנעקת קנליס ומדוכקיס ומעצע נגון מכנור, משתף פגשם ונעצו ומקמון גלי יס, וכדומס מן המקלוף. נמנוס הנצע engl. *hum.* [גּ נשפתי מעצע ונעלני סעסס הכפל *humm*-en, מעלהו, ומנצע נהפעל הָמַם, הֵם, נקנגוס הכוסף אַהֲמֵי.

vrb. intr. (impf. יֶהֱמֶה), fremere, sonare, sicuti הֵם, הָמָם, de murmure ursi, de mussitatione canis, de gemitu turturum, de hominibus lamentabili querebundaque voce deplorantibus, de nervorum in fidibus pulsorum strepitu, de aquarum pluviarum fluctuumque agitatorum fremitu, de crepitu pedum tumultuque hominum, unde הֲמִיּוֹת, de fori viarumque propter vulgi confluentis turbam strepitu. Radix, *ham* (הָמָם, הֵם), vi strependi, invenitur etiam in linguis occidentalibus (*to hum, hummen*), arab. *hamham*. LXX. θροεῖν, ἠχεῖν, στενάζειν, ταράσσειν, συνταράσσειν, βομβεῖν, κυμαίνειν; ἀπαγγέλλειν, ἀποκτείνειν, εὐφραίνειν, λιμώττειν, μασσᾶν, σπαράσσειν, σπεύδειν; הָמָה, αἷμα; ὑβριστικός; הֲמָיָה, ἀνεπτερωμένη, θρασύς, τεῖχος.

3 *pl. perf.:* הָמָה
Ps. 46, 7. המו גוים
Cant. 5, 4. ומעי המו עליו
Jer. 31, 20. על־כן המו מעי לו
Zach. 9, 15. המו כמו־יין
3 *pl. perf.:* וַהֲמוּ
Jer. 5, 22. והמו גליו ולא־יעברנהו
Jer. 51, 55. והמו גליהם כמים רבים
part. masc.: הוֹמֶה, הֹמֶה
Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר
Jer. 4, 19. קירות לבי הומה־לי
part. fem.: הוֹמָה
1 Reg. 1, 41. קול־הקריה הומה
part. fem.: הֹמִיָּה *forma secunda.*
Prv. 7, 11. המיה היא וסוררת
Prv. 9, 13. אשת כסילות הומיה
Jes. 22, 2. עיר הומיה קריה עליזה
part. pl.: הֹמוֹת *fem.*
Ez. 7, 16. המות איש בעוני
pl.: הֲמִיּוֹת *forma sec.*
Prv. 1, 21. בראש המיות תקרא
inf. constr.: כְּהָמוֹת
Jes. 17, 12. כהמות ימים יהמיון
1 *imperf.:* וְאֶהֱמֶה
Ps. 55, 18. אשיחה ואהמה
1 *imperf.:* וְאֶהֱמֶיָה *p.*
Ps. 77, 4. אזכירה אלהים ואהמיה
2 *imperf.:* תֶּהֱמִי *fem.*
Ps. 42, 12. 43, 5. ומה־תהמי עלי
2 *imperf.:* וַתֶּהֱמִי *fem.*
Ps. 42, 6. ותהמי עלי
3 *imperf.:* יֶהֱמֶה
Jer. 6, 23. 50, 42. קולם כים יהמה
Jer. 48, 36. (bis) כחללים יהמה
1 *pl.:* נֶהֱמֶה
Jes. 59, 11. נהמה כדבים כלנו
3 *pl.:* יֶהֱמוּ
Ps. 46, 4. יהמו ויחמרו מימיו
Ps. 59, 7. 15. יהמו ככלב
Jes. 16, 11. ככנור יהמו
3 *pl.:* וַיֶּהֱמוּ
Jes. 51, 15. ויהמו גליו
Jer. 31, 35. ויהמו גליו

3 *pl.:* יֶהֱמִיּוֹן
Ps. 39, 7. אך־הבל יהמיון
Ps. 83, 3. חנה אויביך יהמיון
Jes. 17, 12. כהמות ימים יהמיון
3 *pl. fem.:* *תְּהֻמֶּינָה
Mich. 2, 12. *תהמיה מאדם

הֵם

ג"ו ולפ־עונר כפ נכנוי רנוי חֲמָתָם, ויפתו רנים שמוש כמו תמוכם, מן סיזיל הֵם מן המה; ולפ"ן מן חֲמָתָם, לומר לפנר מסס, וכן נתלגוס: מנכיסון. לומס נכל לפס מקפוק.

n. m. (cujus solum una forma חֲמָתָם reperitur), ex plurimorum sententia = הָמוֹן, a v. חָמָה. Jakob ben-Elazar a v. חָמָה, ad s. f. יָהּ, קָשָׁה, unde חֲשָׁרִים, יַחֲרִים, factum esse חָמָה statuit, dicique de filiis, tanquam de re, propter cujus interitum deploramus. Trg. מִבְּנֵיהוֹן. Salomo ben-Melek reduplicatum esse putat (= בָּנִים וּבְנֵי־בָנִים), Abendana: = מַחֲמֵיהֶם h. e. a tumultu hostium. LXX. ut videtur: οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

c. suff.: מֵהֲמָתָם
Ez. 7, 11. ולא מהמהם

הֲמִיָּה

ג"נ מן סמס וסמיון חֲמִיָּה, ונלמל מלעז כנור [ניעסטער-כוי'ענן]. ונגזלל יוע: שמעו סמיס של מליכס.

n. f., strepitus, uti barbiti, talmudice de turba multitudinis urbanae (חֲמִיָּה שֶׁל מְדִינָה). LXX. πολύς.

constr.: הֲמִיַּת
Jes. 14, 11. המית נבליך

הָמוֹן

ג"ו [פ"ע נקנס] ומסמן חָמוֹן, ונכנוי חָמֹן או חָמָן. סכוונס זלון ולעז מהגשם או מסמיס הכנור, או מתלוקת והמולות קלים, מלגזת קהל עם ומסן וקנן ומפעה, מקול ומון וכנס וכנור, מלגו ולקיפת מעיס ולקיפס ובדומס [נעלייס, נעטיימעל, נעטוָו, מעכנע, נעוועגונג]. והמלס גם נקנגוס.

n. m. (semel *f.*), factum ex *hama-un*, constr. חָמוֹן; c. s. חֲמֹן vel חָמֶן, strepitus, tumultus, turba, motus atque agitatio, copia, multitudo. LXX. ἦχος, θόρυβος, ἐξηχεῖν, βοή; πλῆθος ἠχοῦς, πλῆθος, ὄχλος, πλῆθος τοῦ θυμοῦ, ἔθνος, πολυοχλία, πολυάνδριον, παρεμβολή, πολύς, μέγας, ἁρμονία, δύναμις, πλοῦτος, φόβος, στήριγμα, ποῦς; חָמוֹן רַבָּה, גֵּיא חֲמוֹן, πολυάνδριον; πολυοχλία πλήθους.

2 Chr. 13, 8. ואתם המון רב ועמכם
2 Chr. 20, 2. בא עליך המון רב
Job. 31, 34. אערוץ המון רבה
Ps. 42, 5. המון חוגג
Cant. 8, 11. n. p. לשלמה בבעל המון
Jes. 13, 4. קול המון בהרים
Jes. 33, 3. מקול המון נדדו
Ez. 23, 42. וקול המון שלו בה
Dan. 10, 6. וקול דבריו כקול המון
Dan. 11, 11. 13. והעמיד המון רב

הָאֳמוֹן, הֲהָמוֹן

1 Sam. 4, 14. מה קול ההמון הזה
1 Sam. 14, 16. והנה ההמון נמוג
2 Sam. 18, 29. ההמון המדול
1 Reg. 20, 13. 28. את קול־ההמון
2 Rg. 7, 13. K'tib. כל־ההמון ישראל
2 Reg. 25, 11. ואת יתר ההמון
1 Chr. 29, 16. ההמון הזה אשר
2 Chr. 14, 10. באנו על־ההמון הזה
2 Chr. 20, 12. ההמון הרב הזה
2 Chr. 20, 15. מפני ההמון הרב
2 Chr. 20, 24. ויפנו אל־ההמון
2 Chr. 31, 10. והנותר את־ההמון
2 Chr. 32, 7. כל־ההמון אשר־עמו
Jes. 16, 14. בכל ההמון הרב
Jer. 52, 15. ואת יתר האמון
Dan. 11, 11. ההמון בידו
Dan. 11, 12. ונשא ההמון ירום לבבו

וְהֲמוֹן

1 Sam. 14, 19. וההמון אשר במחנה

בֶּהָמוֹן

Eccl. 5, 9. ומי־אהב בהמון

constr.: הֲמוֹן
Gn. 17, 4. והיית לאב המון גוים
Gn. 17, 5. כי אב־המון גוים נתתיך
2 Sam. 6, 19. לכל־המון ישראל
1 Reg. 18, 41. כי־קול המון הגשם
2 Rg. 7, 13. הנם ככל ההמון ישראל
2 Rg. 7, 13. הנם ככל־המון ישראל
2 Chr. 11, 23. וישאל המון נשים
Jes. 17, 12. המון עמים רבים
Jes. 29, 5. המון זריך
Jes. 29, 5. המון עריצים
Jes. 29, 7. המון כל־הגוים הצבאים
Jes. 29, 8. כן יהיה המון כל־הגוים
Jes. 32, 14. המון עיר עזב
Jes. 60, 5. כי־יהפך עליך המון ים
Jes. 63, 15. המון מעיך ורחמיך
Jer. 3, 23. מגבעות המון הרים
Jer. 10, 13. לקול תתו המון מים
Jer. 51, 16. המון מים בשמים
Ez. 26, 13. והשבתי המון שיריך
Ez. 30, 10. והשבתי את־המון מצרים
Ez. 30, 15. והכרתי את־המון נא
Ez. 32, 18. סהה על־המון מצרים
Ez. 39, 11. גיא המון גוג
Ez. 39, 15. אל־גיא המון גוג
Dan. 11, 10. ואספר המון חילים
Am. 5, 23. המון שריך

constr.: הֲמוֹן
Ps. 65, 8. והמון לאמים

constr.: לַהֲמוֹן
Job. 39, 7. ישחק להמון קריה

constr.: מֲהֲמוֹן
Ps. 37, 16. מהמון רשעים רבים

cum suff.: הֲמוֹנָהּ
Ez. 32, 12. אפיל המונך

cum suff.: הֲמוֹנְכֶם
Ez. 5, 7. יען המנכם

cum suff.: הֲמוֹנוֹ
Jud. 4, 7. ואת־רכבו ואת־המונו
Ez. 31, 2. מלך־מצרים ואל־המונו

cum suff.: הֲמוֹנָהּ
Ez. 31, 18. הוא פרעה וכל־המונה
Ez. 32, 31. ונחם על־כל־המונה
Ez. 32, 32. חרב פרעה וכל־המונה
Ez. 39, 11. את־גוג ואת־כל־המונה

cum suff.: הֲמוֹנְכֶם
Jes. 5, 13. והמוני צחה צמא

cum suff.: הֲמוֹנָהּ *fem.*
Ez. 7, 12. כי חרון אל־כל־המונה
Ez. 7, 13. אל־כל־המונה לא ישוב
Ez. 7, 14. כי חרוני אל־כל־המונה
Ez. 29, 19. ונשא המנה
Ez. 30, 4. ולקחו המונה
Ez. 32, 12. ונשמד כל־המונה
Ez. 32, 16. ועל־כל־המונה
Ez. 32, 24. עילם וכל־המונה
Ez. 32, 25. משכב לה בכל־המונה
Ez. 32, 26. וכל־המונה סביבותיו

cum suff.: הֲמוֹנָהּ
Ez. 39, 16. שם־עיר המונה

cum suff.: וַהֲמוֹנָהּ
Jes. 5, 15. וירד הדרה והמונה

cum suff.: הֲמוֹנָם
Ez. 7, 11. ולא מהמונם

cum suff.: וַהֲמוֹנָם
Jes. 31, 4. ומהמונם לא יענה

pl.: הֲמֹנִים
Joel 4, 14. חמנים חמנים

cum suff.: הֲמוֹנֶיהָ
Ez. 32, 20. משכו אותה וכל־המוניה

הָמוֹן

סנן־סנס לנסמר נלקיי נויר הֵם [ויפ], וסקופיי לפי ענינ דעתי מסכנני תֹּהוֹ, כי נס תְּהוֹם נמנפ, ולפ תְּהוֹם, נמר תְּהוֹמוֹ, תְּהוֹמוֹ, ודנוג פסנלס קנין נוס ודוק.

pron. 3 pers. aram. (factum ex הֵם et terminatione *ô*, quae orta videtur ex pr. *hû*, hôn: הוֹן; siquidem invenitur etiam תְּהוֹן pro תְּהוֹמוֹ, תְּהוֹמֵיהוֹן). LXX. πλῆθος (הֲמוֹנָן).
Esr. 4, 10. והרחב המו
Esr. 4, 23. ובטלו המו באדרע וחיל
Esr. 5, 5. ולא־בטלו המו
Esr. 5, 11. אנחנא המו עבדוהי
Esr. 5, 12. יהב המו ביד נבוכדנצר
Esr. 5, 14. והיבל המו להיכלא
Esr. 5, 14. הנפק המו כורש
Esr. 5, 15. אחת המו בהיכלא
Esr. 7, 17. ותקרב המו

pl.: הֲמוֹן
Dan. 2, 34. והדקת המון
Dan. 2, 35. ונשא המון רוחא
Dan. 3, 22. קטל המון שביבא

הֶמֶל

פעל לפ־עונר כפ נגור, וסכוונס כמו חָבַל, לשר הקפנקות ופניפס יקר [נוועפענן־נעטרענען ויין], ופפנר סהנזל על מיקי לכניס יקר, ושר מקנוק נדנר. ופנזר שמכוונו לשון קנינס ופקיפס והקפנכות ונשוע [ויך פנרענועלט־נעפענן], וסנזכ לפ"י הָמַל סכוענק גם לקל בָּמַל [סוס כמלס מנפענפס וסמוכס], וכן נמולו [s. *mil*] כנזכ כמכוון, והלקיון קנינ.

v. solo in derivato usit., cujus radix si par est rad. בָּמַל in vv. בָּמַל, unde הֲמֻלָּה, propterea quia formicae magnis catervis una vivunt, de congregando coëundoque dicitur (sanscr. *mil*); si affine est מָלַל in vv. יָמַל, חָמַל, de collatione, convictione atque societate.

הֲמֻלָּה

ג"נ נויר חָמַל סוכרי, וסמלנס סיון ונפענס וקנגס וקמלס [מענגע, מרוסס], ויקוס סכוונס לנכנ, ולפ קול סמלס כמו קול סיון.

n. f. (a m. חָמַל), multitudo, caterva (syn. הָמוֹן). Judaici interpretes מְלָא explicant (vel a v. חָמַל, vel c. ה prostethico a v. מָלַל). Assentit Targ. מָל מְלַלֵיהוֹן et LXX. λόγος, περικοπή. Lutherus: *Getümmel.*

הֲמוּלָה

Jer. 11, 16. לקול המולת גדלה

הֲמֻלָּה

Ez. 1, 24. קול המלה ככול מחנה

הָמַם

פעל כוול וסעקיל הֵם, וסכוונס כמו חוּם לעיל ע"ן, וסהנדל נכקר.

v. trans. (impf. יְהֻם), verbo חוּם (הֵם) par atque aequale. LXX.

Digitized by Google

συνταράσσειν, συγχύειν, ἐξισώνειν ἐξανaλίσκειν, μερίζειν.

3 perf.: וְהַמֵּם
Jes. 28, 28. והמם גלגל עגלתו
3 prf. c. suff.: הַמְּמָנִי
Jer. 51, 34. אכלני הממני
3 prf. c. suff.: הִמַּמְתָּם
2 Chr. 15, 6. כי־אלהים הממם
1 perf.: וְהַמּוֹתִי
Ex. 23, 27. והמתי את־כל־העם
inf. c. suff.: לְהַמָּם
Dt. 2, 15. להמם מקרב המחנה
Esth. 9, 24. להמם ולאבדם
imperf.: יָהֹם
2 impf. c. suff.: וְתֹהֲמֵם
Ps. 144, 6. שלח חציך ותהמם
3 impf. apoc.: וַיְהָם
Ex. 14, 25. ויהם את־מחנה מצרים
Jud. 4, 15. ויהם יי׳ את־סיסרא
c. suff.: וַיְהֻמֵם
2 Sam. 22, 15. ברק ויהמם
3 impf. c. s.: וַיְהֻמֵם
Jos. 10, 10. ויהם יי׳ לפני ישראל
1 Sam. 7, 10. על־פלשתים ויהמם
Ps. 18, 15. וברקים רב ויהמם

הַמְנִיךְ

ז׳ נקני, והכווכם כמו מְנִיקָא נקנגוס, לומר קלי הנשוק ולנעדה [מַשְׁלוֹ־, קרענצאנ]ן, וכן נמוכמי מאניכ׳ך, ונקנגוס גם המין לד׳ק. ודע קוכך שהקופיי ר׳ק או ר׳ק׳ין מסקנן, ולינו ש׳ין לשרש, וגם הם׳ כשאר כלשוני שרש, וקל נשקל מָנָה וזה שרש, וכן נסודו [s. manî] וככל שמתי מענה, ומענות המכוון מלגניעך או לנן יקרה והשאר משלל, וגם מקכם הכופר מָאנֵי מוס כידוע, ע׳ מָנָה.

n. m. aram., sicuti מְנִיקָא targumicum, torques, ornamentum vel colli (mon-ile) vel brachii, K'tib: חַמְנִיךְ, syr. hamniko, hemniko, targumice etiam breviori forma: חַמִּין, graece μανι-άκης (quo vocabulo Symmachus כַּהֲרִים, Aquila רָבִיד vertit), μάν-ος, μάνν-ος, latine, variata significatione: manica (g. manche). Terminatio ik (uk) diminutiva est; etiam ה adscitum est atque accersitum; siquidem radix est mani (sanscr. maṇi) margarita, gemma (unde etiam nomen Manis haeretici: מָאנִי). LXX. μανιάκης.

definit.: וַחֲמַנְיָכָא Q'ri.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנלא די־דהבא
definit.: וַחֲמַנְכָא K'tib.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנכא די־דהבא

הָמַס

פעל לנ׳-עונר כנ׳ נגור סנע, ולי לפעד לי להלמו.

verb. intellectu difficile atque arduum, unde der. insequens, quod LXX. verbaliter verterunt: τήκειν (מָס). Acclamant multi ex interpretibus Judaicis, qui חָמָסִים scriptum putant.

חָמָס

ז׳ ופך נרנוי חָמָסִים, ומוע יקר ופקנוד, והסלנה ל׳ק כמו נעריני פס׳ס, לומר ומוס וקלפס [ריין-סאלן], ולע מפקוור לי.

n. m. pluralet., ex nonnullorum sententia, in quorum numero jam Abulwalid, sicut *hashim* arabicum, sarmenta, ramalia arida. Glossa: חַמְשָׁא חַיְבָשׁ. Alii consumtionem seu tabem vertunt. Hieron. *si enim tu descenderes, tabescerent, juxta Symmachum, aquae maris.*

pl.: חֲמָסִים
Jes. 64, 1. כקדח אש המסים

הָמַר

פעל לנ׳-עונר כנ׳ נגור הכע חָמַר, ונכאר שמוע לן הרכון מן מַכְמֹר, כלשה שהשרש חָמַר נדומם על כמר ע׳.

verb., tantummodo in consequenti derivato reliquum, quod cum ex מַכְמֹר emollitum sit, חָמַר verbi מָמַר mollior videtur esse forma.

מַחֲמַר

ז׳ ונמנע לן נרנוי מַחֲמַרוֹת, ומוע נרכון מן מַכְמֹר ע׳, ונקרנוס נק׳ מַחְמֹר.

n. f. pluralet., ex forma duriori מַכְמֹר mollitum, targum. מַחְמֹר. LXX. ταλαιπωρία. Symm. βόθυνος, alius: ἐσπευσμένως, alius: μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους.

pl.: בְּמַחֲמַרוֹת
Ps. 140, 11. במהמרות בל־יקומו

הֵן

מלת סענס נקרני, נמכוון לס נענני [וועג], ומוס הן־הן כמו לס־לס נענני, וסיפס סמלס שקל לניין סקריפס [ויסע], וכי להכס נענני נ׳ס שרש הֵן נקוסנס ס׳. ולמר לקוור שרשו ליפס שני מע.

verb. aram. potestatis ejusdem, qua אִם hebraicum, unde הֵן־הֵן sive — sive, εἴτε — εἴτε, plane eodem modo, quo אִם — אִם hebraicum. Deinceps inservire coepit exclamationi, qua vi respondet hebraico הִנֵּה (quod ex eo, addito ה, natum est) latinoque *en*. LXX. הֵן אִיתַי, ἔστι γάρ; הֵן לָא, ἐὰν μή; וְהֵן, ἐὰν δέ; כְּהֵן הֵן, νῦν οὖν εἰ; וְהֵן לָא, καὶ ἐὰν μή.

Dan. 2, 5. הן לא תהודעונני
Dan. 3, 15. כען הן איתיכון עתידין
Dan. 3, 17. הן איתי אלהנא
Dan. 4, 24. הן תהוה ארכה
Dan. 5, 16. הן תוכל כתבא למקרא
Esr. 5, 17. הן על־מלכא טב
Esr. 5, 17. הן איתי
הן למות הן לשרשו הך־
Esr. 7, 26. לעגש נכסין

adv.: וְהֵן
Dan. 2, 6. והן חלמא ופשרה תהחון
Dan. 3, 15. והן לא תסגדון
Dan. 3, 18. והן לא

adv.: הֵי הֵן
Dan. 2, 9. די הן חלמא לא תהודענני
Esr. 4, 13. 16 די הן קריתא דך תתבנא

הֲנָהָה

v. s. r. נוּחַ p. 689.

הֲנָפָה

v. s. r. נוּף p. 693.

הָסָה

פעל לנ׳-עונר נקל, ומכוונו לנ״ך כמו חָשַׁד, קמונקו מוקשקק, סלנון לומיס ונשיקה וגיעס [כוסנן, שוויגנן], ומוס סכנר חָשָׁה, קוק הפעולה, נקלמות וקיניות והזנק [נשקן פעיצעומענן], והלווי מוס הָס נרכוי חָפוּ, ונכגינס ועפס חָס, כמלך פעפס. היולך כודך נעניד יָהַס, קקנר מן יָהָסָה, ומענר ימים חָחָסָה כי ה׳ נרקש קוק לכוך כקשר מליכו חָרְחַפְתָּ, נָחָרָה, חָחָרִים, חָחִרִין, חָחִרָה ולך לפעמים כגרוניי כמו חָלָא. קשר למקקר הפרש נרקה שמוכקיכו חָסָה שרש, ומשס קמוכס מקוקק, אל אָשָׁה לעיל מעלמו, נהפלך על הרגיעס והשקיקה, ונפלו [p. âsu-den] מס [s. âs] וכן נפרסי וכדומס.

v. piël. et hifil., sicuti חָשַׁח, quiescere, silere, obmutescere, unde, vi intenta, *Pi.* חִסָּה, conticere atque obmutescere, *imperat.* חָס, *pl.* חֲסוּ, cum silentium fieri jubetur, paus. חֳס adverb. tacite, silenter, clam. LXX. σιωπήν. *Hif.* imperf. יַחְסֶה (correptum ex יַחְסֵה; prf. הֶחְסָה ad s. frmm. חָחְרַפְתָּ, נָחָרָה, חָחָרִים, חָחָרִין, חָחָרָה; modo interdum, tanquam gutturali Chatef subscribitur, veluti in v. הֲחָלָא. Radix est *has*, unde induruit *chas'* in חָשַׁח, eodemque pertinet etiam אָשַׁח, vi quiescendi decumbendique, sanscr. *âs*; pers. *âsu*-den. LXX. *Pi.* σιγᾶν, σιωπᾶν, εὐλαβεῖσθαι; *Hif.* κατασιωπᾶν.

Pi-el: הִסָּה
imperat.: הָס
Hab. 2, 20. הס מפניו כל־הארץ
Zeph. 1, 7. הס מפני אדני
Zach. 2, 17. הס כל־בשר
imperat.: הָס p.
Jud. 3, 19. ויאמר הס ויצאו מעליו
Am. 6, 10. הס כי לא להזכיר בשם יי׳
Am. 8, 3. בכל־מקום השליך הס
pl.: הָסוּ
Neh. 8, 11. לאמר הסו

Hif-il: הֶחְסָה
3 impf. apoc.: וַיְהַס
Num. 13, 30. ויהס כלב את־העם

הָפוּגָה

v. s. r. פּוּג

הָפַךְ

פעל כוד והעתיל יָהָפֹךְ, סכפעל נָהָפַךְ וכזכע הָהָפֵךְ והקפעל הִתְהַפַּךְ. סהלנה הסכ דכר לנד לקר וסילופו כמו הפון היל [וועכדען, שוועגקען], לו מסכנ הפניס כמו הפן עוקף לנוס [נוקעסקען], לו מענין זמום ומספכה, לומר הריסס ועקילס וסקוכו, לו מעניך הקפעזות וסכנע דכר [פעד-וועכדעלן] וכדומס. סיפן לנן כמו הפן עוקף, לומר יונף וונד, לומר סכנ לדכר [עעווגס הערפֿאָרקעסרען, נו-קעסרען]. סכניכים קלי הכנכ. קמנות הכרע יָהָפֵךְ נעניני אדפן וכילף לל אָבָה לעיל ע׳ס, ומזלמו נזפני מענ. *v. trans.* (impf. יָהָפֵךְ; Nif. נָהָפַךְ, Hof. הָהְפַּךְ; Hitp. הִתְהַפַּךְ) vertere, vibrare (schwenken), τρέπειν, στρέφειν; sequente לְאָחוֹר, *tergiversari*, (tergum dare, fugere); evertere, exturbare, diruere; mutare, commutare; חָפַךְ לֵבָב de capillo alborem prae se ferente (hervorkehren). Radix est *fak*, unde et אָפַךְ, vel forma molliori בָּךְ, in כֶּבֶךְ, אֶבֶךְ, arab. *bâka*, gr. πλεκ, lat. *plic*. LXX. στρέφειν, ἀναστρέφειν, ἀποστρέφειν, ἐκστρέφειν, μεταστρέφειν; ἀλάσσειν, ἐκτρέπειν, μεταβάλλειν; ἡγεῖσθαι, ποιεῖν. *Nif.* ἐπανιστάναι, ἐπιβαίνειν; part. εὐμετάβολος. *Hitp.* διαστρέφειν, κυλιοῦν, λαμβάνειν.

Lev. 13, 3. ושער בנגע הפך לבן
Lev. 13, 4. ושערה לא־הפך לבן
Lev. 13, 13. כלו הפך לבן טהור הוא
Lev. 13, 20. ושערה הפך לבן
Lev. 13, 55. והנה לא־הפך הנגע
Dt. 29, 23. אשר הפך יי׳
Jos. 7, 8. אחרי אשר חפך
Jud. 20, 41. ואיש ישראל הפך
2 Rg. 5, 26. הפך־איש מעל מרכבתו
Job. 28, 9. הפך משרש הרים
Ps. 66, 7. הפך ים ליבשה
Ps. 105, 25. הפך לבם לשנא עמו
Ps. 105, 29. הפך את־מימיהם לדם
Jer. 20, 16. כערים אשר־הפך יי׳

3 perf.: וְהָפַךְ
2 Reg. 21, 13. והפך על־פניה
Job. 34, 25. והפך לילה וידכאו

3 fem. הֶהָפְכָה
Lev. 13, 10. והיא הפכה שער לבן

3 perf. c. suff.: הֲפָכָם
Job. 9, 5. אשר הפכם באפו

2 perf.: הָפַכְתָּ
Ps. 30, 12. הפכת מספדי למחול לי
Ps. 41, 4. כל־משכבו הפכת בחלין

1 perf.: הָפַכְתִּי
Am. 4, 11. הפכתי בכם

1 perf.: וְהָפַכְתִּי
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון
Am. 8, 10. והפכתי חגיכם לאבל
Hag. 2, 22. והפכתי כסא ממלכות
Hag. 2, 22. והפכתי מרכבה

3 pl.: הָפְכוּ
Ps. 78, 9, הפכו ביום קרב

2 pl.: הֲפַכְתֶּם
Am. 6, 12. כי־הפכתם לראש

2 pl.: וַהֲפַכְתֶּם
Jer. 23, 36. והפכתם את־דברי

part.: וְהֹפֵךְ
Am. 5, 8. והפך לבקר צלמות

part.: הַהֹפְכִי c. i parag.
Ps. 114, 8. החפכי הצור אגם־מים

part. pl.: הַהֹפְכִים
Am. 5, 7. החפכים ללענה משפט

part. pass.: הֲפוּכָה fem.
Hos. 7, 8. עגת בלי הפוכה

part. pass.: הֲהֻפוּכָה fem.
Thr. 4, 6. החפוכה כמו־רגע

inf. abs.: הָפוֹךְ
Prv. 12, 7. הפוך רשעים ואינם

inf. constr.: בְּהָפֵךְ
Gn. 19, 29. בהפך את־הערים

inf. constr.: וְלַהֲפֹךְ
1 Chr. 19, 3. לחקר ולהפך ולרגל

inf. c. suff.: הֲפָכָי
Gn. 19, 21. לבלתי הפכי את־העיר

inf. c. suff.: וּלְהַפְכָהּ
2 Sam. 10, 3. ולרגלה ולהפכה

inf. c. suff.: *הֲפָכְכֶם
Jes. 29, 16. *החפככם אם־כחמר היצר

imperat.: הֲפֹךְ
1 Rg. 22, 34. ויאמר לרכבו הפך ידיך
2 Chr. 18, 33. ויאמר לרכב הפך ידיך

1 imperf.: אֶהְפֹּךְ
Zeph. 3, 9. אהפך אל־עמים

3 imperf.: יַהֲפוֹךְ

Digitized by Google

Thr. 3, 3. יהפך ידו כל־היום
3 *imperf.*: וַיַּהֲפֹךְ
Gn. 19, 25. ויהפך את־הערים
Ex. 10, 19. ויהפך ר׳ רוח־ים
Dt. 23, 6. ויהפך ר׳ אלהיך לך
Jud. 20, 39. ויהפך איש־ישראל
2 Rg. 9, 23. ויהפך יהורם ידיו וינס
Neh. 13, 2. ויהפך אלהינו
Ps. 78, 44. ויהפך לדם יאריהם
3 *imperf.*: וַיַּהֲפֹךְ *s. M.*
1 S. 10, 9. ויהפך־לו אלהים לב אחר
c. h interr.: הֲיַהֲפֹךְ
Jer. 13, 23. היהפך כושי עורו
3 *impf. c. s.*: וַיַּהֲפְכֵהוּ
Jud. 7, 13. ויהפכהו למעלה
3 *impf. fem.*: וַתֵּהָפֵךְ
2 Chr. 9, 12. ותהפך ותלך לארצה
3 *impf. pl.*: וַיַּהֲפְכוּ *s. M.*
Job. 12, 15. וישלחם ויהפכו־ארץ
3 *impf. pl.*: וַיַּהֲפְכוּ
1 Sam. 25, 12. ויהפכו נערי־דוד
Nif-al: נֶהְפַּךְ 3 *perf.*
Ex. 7, 15. אשר־נהפך לנחש
Lev. 13, 17. והנה נהפך הנגע ללבן
Lev. 13, 25. והנה נהפך שער לבן
Jos. 8, 20. נהפך אל־הרודף
Esth. 9, 22. נהפך להם מיגון לשמחה
Job. 28, 5. ותחתיה נהפך כמו־אש
Ps. 32, 4. נהפך לשדי
Thr. 1, 20. נהפך לבי בקרבי
Thr. 5, 15. נהפך לאבל מחולנו
Dan. 10, 8. והודי נהפך עלי
Hos. 11, 8. נהפך עלי לבי
3 *perf.*: נֶהְפַּךְ *p.*
Job. 20, 14. לחמו במעיו נהפך
3 *perf.*: וְנֶהְפַּךְ
Lev. 13, 16. ונהפך ללבן
Prv. 17, 20. ונהפך בלשונו
3 *perf. fem.*: נֶהְפְּכָה
Thr. 5, 2. נהפכה לזרים
3 *prf. masc.*: וְנֶהְפַּכְתָּ
1 Sam. 10, 6. ונהפכת לאיש אחר
3 *perf. fem.*: נֶהְפְּכָה
Jer. 2, 21. נהפכת לי סורי הגפן
3 *pl.*: נֶהֱפְכוּ, נֶהֶפְכוּ
1 Sam. 4, 19. כי־נהפכו עליה צריה
Job. 19, 19. וזה־אהבתי נהפכו־בי
לקש נהפכו־לו אבני־קלע
Job. 41, 20.
Ps. 78, 57. נהפכו כקשת רמיה
Dan. 10, 16. נהפכו צירי עלי
3 *pl.*: וְנֶהֶפְכוּ
Ex. 7, 17. ונהפכו לדם
Jes. 34, 9. ונהפכו נחליה לזפת
Jer. 30, 6. ונהפכו כל־פנים
part. fem.: נֶהְפָּכֶת *sg. p.*
Jon. 3, 4. וניניוה נהפכת
inf.: וְנַהֲפוֹךְ
Esth. 9, 1. ונהפוך הוא
2 *imperf.*: תֶּהְפַּךְ
Job. 30, 21. תהפך לאכזר לי
Ez. 4, 8. ולא־תהפך מצדך
3 *imperf.*: יֵהָפֵךְ
Jes. 60, 5. כי־יהפך עליך המון ים
Joel 3, 4. השמש יהפך לחשך
3 *imperf.*: וַיֵּהָפֵךְ
Ex. 14, 5. ויהפך לבב־פרעה
Jes. 63, 10. ויהפך להם לאויב
pl. impf.: וַיֵּהָפְכוּ
Ex. 7, 20. ויהפכו כל־המים
Hof-al: הָהְפַּךְ 3 *perf.*
Job. 30, 15. נהפך עלי בלהות
Hitpa-el: הִתְהַפֵּךְ
part. masc.: מִתְהַפֵּךְ *sg.*
Jud. 7, 13. מתהפך במחנה מדין
Job. 37, 12. מתהפך בתחבולתו
part. f.: הַמִּתְהַפֶּכֶת *sg.*
Gn. 3, 24. החרב המתהפכת
3 *imperf.*: תִּתְהַפֵּךְ *fem.*
Job. 38, 14. תתהפך כחמר חותם

הֶפֶךְ, הֵפֶךְ, *הֲפֵךְ

ג׳ו, והכלים סקעוקה וסכוכה וסכנך [גענעגנזעץ, גענעגנעסייל], וקלות כלים לשכב ולשבת סכוכה, וילוע כנגרק העעמיי לְחֶפֶךְ, לומר כנגד וכנד [קוס-נעקעסרע], וכנדל מקדרנק, שקיכנו סכוכה כ״ק דרך רכוקה [קוס זץ מעהר] מן אֲרַבָּא. וכן חֶפּוּךְ מוסבעי [טרשכנ-פקויטיץ], ונסגיון חֲפָכִים כגדיס וכוכיס [גענעגנזעץ].

n. m., ratio versa, pars contraria, contrarium. LXX. *διαστρέφειν*. Notum est talmudicum: לְהֶפֵךְ, contrarie, unde differt אַדְרַבָּא, tanto, multo magis, nusquam de contrariis *privantibus*; חִפּוּךְ, transpositio; logice de generibus contrariorum.

Ez. 16, 34. הפך מן־הנשים
לְהֶפֶךְ
Ex. 16, 34. ותהי להפך
cum suff.: *הֲפֵכֶם
*Jes. 29, 16. *הפככם אם־כחמר היצר

הֲפֵכָה

ג׳כ וסוא סוסבע, וכעלק לך נסשלל על סיקנן וסבסוס [נעבעשלוכנ], נקבנוס קדיל סבס סוס.

n. f. abstr., eversio, syr. *def. hafikto*. LXX. *καταστροφή*.

מהפכת הדרב Gn. 29, 29.

מַהְפֵּכָה

ג׳כ מקוריי וסבסן מַהְפֵּכֶת, וסכלון כמו סבכס, מענין שמוס ועקור [פעלוויס-עוכנ], נקבנוס מַחְפֵּכֶת וסילועס מַחְפֵּכְתָּא מעלמו. ולע שסכניכס וסעבס מַחְפָּךְ סיקיל וכריי מוס, לך נמכוון סיפוך נכלל, לומר שסבוך נקמוכס מן מוכק, וסכלים שנקלק ג׳כ שופר סבוך, להכנילו מן שופר מוכק ושופר כיכלקק.

n. f. infinitivum ac proinde abstract., sicuti הֲפֵכָה eversio, disturbatio, vastatio, targ. מַהְפְּכָא, *def.* מַחְפְּכָתָא, syr. *def.*, vi eadem: *met-hafkonuto*. Nomen *m.* מַהְפָּךְ nomen accentus, propter formam, qua est *Munah* inversum, unde etiam שׁוֹפָר מְהֻפָּךְ appellatur, eoque nomine ab accentibus מוּנָּח et שׁ׳ פַּרְזְלָיְתָא distinguitur. LXX. *καταστρέφειν*.

constr.: כְּמַהְפֶּכֶת
Dt. 29, 22. כמהפכת סדם
Jes. 1, 7. כמהפכת זרים
Jes. 13, 19. כמהפכת אלהים את־סדם
Jer. 49, 18. כמהפכת סדם ועמרה
Jer. 50, 14. כמהפכת אלהים
Am. 4, 11. כמהפכת אלהים

מַהְפֵּכָת

ג׳כ וסכוכה מן סכר ומקנר ונינק לרגליס ולקלק מס מסנוף, לשר יקין ויקקע לוקס נגוך סקוק סיעב [קייכ-נוועכנע-נלעק], נקרמי סָרֵהּ, סָרֵי, ונעבני סָר מעלהו. ומ׳ לפ׳ ניון סכלי, וסספיכס מס מסבעול וסקעכוכוק וסזקנוע [פעריקמעלן, פער-ווילעלן].

הָפַךְ

vel פכס **vel pro** חָפַר **dicitur de sarmento, praecipue de foliis rami palmae solennis usurpatur.**

חֲפָן

ג׳ו וסכוונם כלי יון לדעת כל׳ק [ווצב-פע], לוולם עוד כל וס סול.

n. m., ex sent. Qimchii, arma (Targ. מָאנֵי זְיָנָא). Alii צִנָּה, alii חֲפָן comparant (v. lib. rad. s. r. חפן). LXX. in quibusd. edd. *μεθ' ὅπλων*. Pagn *rheda*. Lutherus: gerüstet.

Ez. 23, 24. חצן רכב וגלגל

חָרַר, חוֹר

v. s. r. חָרַךְ *p.* 235.

חָרַג

פעל נוזל וסעתיל חָרֵג. סכוונס כלים וסכנסס וסכסס [זעריעקען, יי-נעזוועלטינען], נסצלל על פנלס ומנור לקרן, על סכרנין וקטילס ומוופקות [עלדעען], ומוס כינעל חָרֵג וסכנעלס חרג פעשול״. נעלנוס וקעלנות כשכס חָרֵג לשון מזוד ומקיס זעריעקען], וכי כן נקיעי יָרֵג [ניע-דעי-זעריעקען], קצר מעכו חָרֵג פיזוועס מָרֵג, קצר מעכו חָרֵג פיזוועס כוזיס קנין נכול. קולס כל קלס לקן מקקווור, ומקי-קעכו סעדקקיס מלשון כנערק הוכני זוק וזקק, כי סס חוץ פנס, וסוק קו כאר חוץ, לומר מקילס, קו לציון עלי לולנ.

vrb. inus., ex nonnullorum sententia consimile arabico *chaçana*, unde *chaçana* (*ton*) arma; *chacin*, aethiopice de ferro vel ferramentis. Qui gemaricum חְצִנָּה comparavit, vehementer falsus est; nomen enim חוץ, quod *n. f.*, lignum, in quo suntium pedes vi includuntur, nervus, cippus, a torquendo (Einzwänge-Holz), *ποδοστράβη* (a v. *στρέφειν*), *ποδοκάκη* (syn. סַד, aram. סָדָן, סָדֵן, syr. *sad*). LXX. *ἀπόκλεισμα*, *καταφράκτης*; בֵּית מַחְפֶּכֶת; *φυλακή*. Hier. *pro nervo*, quem nos diximus. LXX. et Theod. vertere, *καταφράκτην*, Symm. *βασανιστήριον* sive *στρεβλωτήριον*, quod utrumque tormenta signat. D. Qimchi: בֵּית הַסְּדִי.

הַמַּהְפֶּכֶת

2 Chr. 16, 10. ויתנהו בית המהפכת
Jer. 29, 2. ויתן אתו על־המהפכת
Jer. 20, 3. את־ירמיהו מן־המהפכת
Jer. 29, 26. אל־המהפכת ואל הצינק

תַּהְפֻּכָה

ג׳כ וקן נכנוי תַּהְפֻּכֹת, וסכוונס עקצות ועושים סלף וכעוס קפלס ושקי סולנות וסכלות [פעלקעכטעיים], ולשון קפסבות סוס לשון שלטון. נקנוס נסבכון וס מָהְפָּכִי, וכן סקוקיי הַמָּקָן נסלנס וקק.

n. f. plural., distortio, perversitas, לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, lingua calumniatoris. LXX. *γλῶσσα ἀδίκου*; תְּהוֹר תַּהְפֻּכוֹת. LXX. *γενεὰ ἐξεστραμμένη*, *διεστραμμένοι ὁδοί*, alias: *ἀποστρέφειν*, *διαστρέφειν*, *διαστροφή*, *σκολιός*, *μηδὲν πιστόν*. Schol. *καταστρέφεσθαι*.

pl.: תַּהְפֻּכוֹת

Dt. 32, 20. כי דור תהפכת המה
Prv. 2, 12. מאיש מדבר תהפכות
Prv. 6, 14. תהפכות בלבו
Prv. 8, 13. ופי תהפכות שנאתי
Prv. 10, 31. ולשון תהפכות תכרת
Prv. 10, 32. ופי רשעים תהפכות
Prv. 16, 28 אישׁ תהפכות ישלח מדון
עצה עיניך לחשב
Prv. 16, 30. תהפכות
Prv. 23, 33. ולבך ידבר תהפכות

בְּתַהְפֻּכוֹת

Prv. 2, 14. יגילו בתהפכות רע

חֲפַכְפַּךְ

תוקיי מכלל סנס, וסכלון מסולף ומעוות ומצוק עקלקל ועקלתון [נע-קייעען], ונקנוס קוקיי מוס חֲפַכְפַּךְ.

adj. ex nomine redupl., distortus, curvatus, ambiguus (de ambagibus viae). LXX. *σκολιὸς σκολιός*.

Prv. 21, 8. הפכפך דרך איש זר

הַצָּלַח

v. s. r. צָלַל *p.* 726.

הָצַן

פעל לק-עונר כ״ק נסנס, סכוונס לדעת כל״ק כלי יון, וכן סעתק סתקנס מָאנֵי זְיָנָא, ול״כ סמלל כמו נערני קנן, לקר מעכו חָצַן כלי יון, ונסנס כוזיס קנין נכול. קולס כל קלס לק מתקוור, ומקי-קעכו סתדקקיס מלשון כנערק הוכני זוק וזקק, כי סס חוץ פנס, וסוק קו כאר חוץ, לומר מקילס, קו לציון עלי לולנ.

vrb. inus., ex nonnullorum sententia consimile arabico *chaçana*, unde *chaçana* (*ton*) arma; *chacin*, aethiopice de ferro vel ferramentis. Qui gemaricum חְצִנָּה comparavit, vehementer falsus est; nomen enim חוץ, quod vel pro חְצִיצָה dicitur de sarmento, praecipue de foliis rami palmae solennis usurpatur.

חָצָן

ג׳ו וסכוונם כלי יון לדעת כל״ק [ווצב-פע], לוולם עוד כל וס סול.

n. m., ex sent. Qimchii, arma (Targ. מָאנֵי זְיָנָא). Alii צִנָּה, alii חֲפָן comparant (v. lib. rad. s. r. חפן). LXX. in quibusd. edd. *μεθ' ὅπλων*. Pagn *rheda*. Lutherus: gerüstet.

Ez. 23, 24. חצן רכב וגלגל

חָרַר, חוֹר

v. s. r. חָרַךְ *p.* 235.

חָרַג

פעל נוזל וסעתיל חָרֵג. סכוונס כלים וסכנסס וסכסס [זעריעקען, יי-נעזוועלטינען], נסצלל על פנלס ומנור לקרן, על סכרנין וקטילס ומוופקות [עלדעען], ומוס כינעל חָרֵג וסכנעלס חרג פעשול״. נעלנוס וקעלנות כשכס חָרֵג לשון מזוד ומקיס זעריעקען], וכי כן נקיעי יָרֵג [ניע-דעי-זעריעקען], קצר מעכו חָרֵג פיזוועס מָרֵג, קצר מעכו חָרֵג פיזוועס כוזיס קנין נכול. קולס כל קלס לק מתקוור, ומקי-קעכו סתדקקיס מלשון כנערק הוכני זוק וזקק, כי סס חוץ פנס, וסוק קו כאר חוץ, לומר מקילס, קו לציון עלי לולנ.

verb. trans. prosternere, profligare, superare; *caedere* occidere, necare, interimere; pass. חָרֵג et הֹרַג. Radix est רָג (חָ in אָרַח contendere, ire, חָרַח abire, רָחַב in אָרַךְ extendere, porrigere), sanscr. *ric*, unde רִגְנָא (def. securis, a prosternendo (niederstrecken). LXX. *σπᾶν*, *θανατοῦν*, *ἀποκτεῖναι*, *ἀναιρεῖν*, *ἀποκτεῖναι*, *ἀπολλύναι*, *φονεύειν*, *σφάζειν*, *κατασφάζειν*; *διαπαρατηρεῖσθαι*; inf. הָרֵג, *ἀναίρεσις*, *σφαγή*; part. act. הֹרֵג, *φονευτής*, *ἀποκτόνησις*; part. pass. חָרֵג *νεκρός*, *θνήσκειν*; חָרֵג חֲרָגִים *ἀναιρεῖν*.

Jud. 9, 24. אשר הרג אותם
1 Sam. 22, 21. כי הרג שאול
1 Reg. 19, 1. אשר הרג את־כל
2 Chr. 22, 1. הרג הגדוד
3 *perf.*: הָרֵג *p.*
Jud. 9, 45. ואת־העם אשר־בה הרג
2 Sam. 14, 7. בנפש אחיו אשר הרג
1 Reg. 9, 16. הישב בעיר הרג
3 *perf.*: וְהָרַג
Ps. 135, 10. והרג מלכים עצומים
Jes. 27, 1. והרג את־התנין
3 *perf. c. s.*: וַהֲרָגָנִי *p.*
1 Sam. 16, 2. ושמע שאול והרגני
1 Reg. 18, 12. ולא ימצאך והרגני
1 Reg. 18, 14. הטה אליהי והרגני
3 *perf. c. s.*: הֲרָגוֹ
Gn. 4, 25. תחת הבל כי הרגו קין
3 *perf. c. s.*: הֲרָגָם
Ps. 78, 34. אם־הרגם ודרשוהו
3 *prf. f. c. s.*: הֲרָגָתְהוּ
Jud. 9, 45. אשה הרגתהו
3 *fem. c. s.*: וַהֲרָגָתַם
Am. 9, 4. את־החרב והרגתם
2 *perf.*: הָרַגְתָּ
Ex. 2, 14. כאשר הרגת את־המצרי
2 Sam. 12, 9. ואתו הרגת בחרב
Thr. 2, 21. הרגת ביום אפך
Thr. 3, 43. הרגת לא חמלת

Digitized by Google

2 *perf.*: הָרַגְתָּ *p.*
2 Chr. 21, 13. הטובים ממך הרגת
Jes. 14, 20. עמך הרגת
2 *perf.*: וְהָרַגְתָּ
Lev. 20. 16. והרגת את־האשה
2 *perf. c. suff.*: הָרַגְתָּנִי *p.*
1 Sam. 24, 19. בידך ולא הרגתני
1 *perf.*: הָרַגְתִּי
Gn. 4, 23. כי איש הרגתי לפצעי
Num. 22, 33. גם־אתכה הרגתי
Jud. 8, 19. לא הרגתי אתכם
Am. 4, 10. הרגתי בחרב בחוריכם
1 *perf.*: וָהָרַגְתִּי
Ex. 22, 23. והרגתי אתכם בחרב
1 *perf. c. suff.*: הָרַגְתִּיךָ
1 Sam. 24, 12. ולא הרגתיך
c. suff. fem.: הָרַגְתִּיהָ
Num. 22, 29. כי עתה הרגתיך
3 *pl.*: הָרְגוּ
Gn. 34, 26. הרגו לפי־חרב
Gn. 49, 6. כי באפם הרגו איש
Num. 31, 8. הרגו על־חלליהם
Num. 31, 8. הרגו בחרב
Jos. 10, 11. מאשר הרגו בני ישראל
Jos. 13, 22. הרגו בני־ישראל בחרב
Jud. 7, 25. הרגו ביקב־זאב
2 Sam. 3, 30. הרגו לאבנר
הרגו את־איש צדיק בביתו
2 Sam. 4, 11. ואת־נביאך הרגו
1 Reg. 19, 10. 14. בחרב
2 Reg. 11, 18. הרגו לפני המזבחות
2 Chr. 23, 17. הרגו לפני המזבחות
Esth. 9, 6. 12. הרגו היהודים ואבד
3 *pl.*: הָרְגוּ *p.*
Neh. 9, 26. ואת־נביאיך הרגו
Esth. 9, 10. צרי היהודים הרגו
Ez. 23, 10. ואותה בחרב הרגו
3 *pl.*: וְהָרְגוּ
Gn. 12, 12. והרגו אתי ואתך יחיו
3 *pl. c. suff.*: וְהָרָגוּנִי
Gn. 20, 11. והרגוני על־דבר אשתי
3 *pl. c. suff.*: וְהָרָגֻנִי
1 Reg. 12, 27. מלך יהודה והרגני
pl. c. suff.: הֲרָגוּם
Jos. 9, 26. ולא הרגום
3 *pl. c. suff.*: וַהֲרָגוּם
1 Chr. 7, 21. והרגום אנשי־גת
2 *pl.*: הֲרַגְתֶּם
Jud. 8, 18. אשר הרגתם בתבור
1 *pl. c. suff.*: וַהֲרַגְנֻהוּ
Jud. 16, 2. עד־אור הבקר והרגנהו
1 *pl. c. suff.*: וַהֲרַגְנוּם
Neh. 4, 5. נגיא אל־תוכם והרגום
part.: הֹרֵג
Gn. 4, 15. לכן כל־הורג קין
Ex. 4, 23. הנה אנכי הרג
Num. 31, 19. כל הרג נפש
2 Reg. 9, 31. השלום זמרי הרג אדניו
Ez. 21, 16. לחת אותה ביד־הורג
Hos. 9, 13. להוציא אל־הורג בניו
part. c. suff.: הֹרְגֶיהָ
Ez. 28, 9. לפני הרגך
part. pl.: הֹרְגִים
2 Reg. 17, 25. ויהיו הרגים בהם
part. pl.: לְהֹרְגִים
Jer. 4, 31. כי־עיפה נפשי להרגים
part. pass. pl.: הֲרוּגִים
Jes. 10, 4. ותחת הרוגים יפלו
Jes. 14, 19. לבש הרגים
pl.: הֲרוּגִים
Esth. 9, 11. בא מספר ההרוגים

pl.: בֲּהֲרוּגִים
Ez. 37, 9. ופחי בהרוגים האלה
pl. constr.: הַרְגֵי
Jer 18, 21. יהיו הרגי מות
pl. c. suff.: הַרְגֶיהָ
Jes. 27, 7. כהרג הרגיו
pl. c. suff.: הַרְגוּתָהּ
Prv. 7, 26. ועצמים כל־הרוגיה
ולא־תכסה עוד על־
Jes. 26, 21. הרוגיה
inf. abs.: הָרֹג
Num. 11, 15. הרגני נא הרג
Dt. 13, 10. כי הרג תהרגנו
Jes. 22, 13. הרג בקר ושחט צאן
inf. abs.: וָהָרוֹג
Esth. 9, 6. והרוג בשנאיהם
inf. constr.: בַּהֲרֹג
1 Reg. 11, 24. בהרג דוד אותם
1 Rg. 18, 13. בהרג איזבל את נביאי יי
inf. constr.: לַהֲרֹג
Ex. 2, 15. ויבקש להרג את־משה
Ex. 32, 12. להרג אתם בהרים
Jud. 9, 24. להרג את־אחיו
Jud. 9, 56. להרג את־שבעים
Jud. 20, 5. אותי דמו להרג
Esth. 3, 13. לחשמיד להרג ולאבד
7, 4. 8, 11.
Eccl. 3, 3. עת להרוג
Jer. 15, 3. את־החרב להרג
Hab. 1, 17. להרג גוים לא ירחמול
inf. c. h. int.: לַהֲרָגֵנִי
Ex. 2, 14. להרגני אתה אמר
inf. c. suff.: לְהָרְגֵנוּ
Ex. 5, 21. לתת־חרב בידם להרגנו
inf. c. suff.: לַהֲרָגֵךְ
1 S. 24, 11. ואמר להרגך ותחס עליך
inf. c. suff.: לְהָרְגֶךָ *p*
Gn. 27, 42. מתנחם לך להרגך
Neh. 6, 10. כי באים להרגך
Neh. 6, 10. באים להרגך
inf. c. suff.: לְהָרְגֶנּוּ
Ex. 21, 14. להרגו בערמה
imperat.: הָרֹג *sg.*
Jud. 8, 20. קום הרג אותם
imprt. c. suff.: הָרְגֵנִי
Num. 11, 15. הרגני נא הרג
pl.: הִרְגוּ
Num. 25, 5. הרגו איש אנשיו
Num. 31, 17. הרגו כל־זכר
imperat. pl.: הִרְגוּ *p.*
Num. 31, 17. למשכב זכר הרגו
imperat. pl.: וְהִרְגוּ
Ex. 32, 27. והרגו איש את־אחיו
1 *imperf.*: אֶהֱרֹג, אֲרֹג
Am. 2, 3. וכל־שריה אהרוג
Am. 9, 1. ואחריתם בחרב אהרוג
impf. c. h opt.: וְאַהַרְגָה
Gn. 27, 41. ואהרגה את־יעקב אחי
1 *perf. c. suff.*: וַאֲהָרְגֵהוּ
2 Sam. 4, 10. ואהרגהו בצקלג
2 Reg. 10, 9. על־אדני ואהרגהו
2 *imperf.*: תַּהֲרֹג
Gn. 20, 4. הגוי גם־צדיק תהרג
Ex. 23, 7. ונקי וצדיק אל־תהרג
2 Rg. 8, 12. ובחוריהם בחרב תהרג
2 *impf. c. suff.*: תַּהַרְגֵנּוּ
Dt. 13, 10. כי הרג תהרגנו
2 *perf. c. suff.*: תַּהַרְגֵם
Ps. 59, 12. אל־תהרגם
3 *imperf.*: יַהֲרֹג־
Job. 5, 2. כי לאויל יהרג־כעש
3 *imperf.*: יַהֲרֹג

Ps. 10, 8. במסתרים יהרג נקי
Ps. 78, 46. יהרג בברד גפנם
Jes. 14, 30. שאריתך יהרג
Ez. 26, 8. 11. בחרב יהרג
3 *imperf.*: וַיַּהֲרֹג
Ex. 13, 15. ויהרג כי כל־בכור
Jud. 8, 17. ויהרג את־אנשי העיר
Jud. 8, 21. ויהרג את־זבח
Jud. 9, 5 ויהרג את־אחיו בני־ירבעל
2 Sam. 10, 18. ויהרג דוד מארם
1 Chr. 19, 18. ויהרג דויד מארם
2 Chr. 21, 4. ויהרג את־כל־אחיו
2 Chr. 24, 22. ויהרג את־בנו
2 Chr. 25, 3. ויהרג את־עבדיו
2 Chr. 28, 6. ויהרג פקח בן־רמליהו
2 Chr. 28, 7. ויהרג זכרי גבור אפרים
2 Chr. 36, 17. ויהרג בחוריהם בחרב
Ps. 78, 31. ויהרג במשמניהם
Ps. 136, 18. ויהרג מלכים אדירים
Thr. 2, 4. ויהרג כל מחמדי־עין
3 *impf. c. s.*: יַהַרְגֵנִי
Gn. 4, 14. והיה כל־מצאי יהרגני
3 *impf. c. suff.*: וַיַּהַרְגֵהוּ
Gn. 4, 8. אל־הבל אחיו ויהרגהו
2 Sam. 23, 21. ויהרגהו בחניתו
1 Chr. 11, 23. מיד המצרי ויהרגהו
2 Chr. 24, 25. ויהרגהו על־מטתו
3 *impf. c. suff.*: וַיַּהַרְגֵם
1 Rg. 2, 5. ולעמשא בן־יתר ויהרגם
1 Reg. 2, 32. ויהרגם בחרב
2 Chr. 22, 8. לאחזיהו ויהרגם
3 *fem. c. suff.*: תַּהַרְגֵהוּ
Job. 20, 16. תהרגהו לשון אפעה
3 *fem. c. suff.*: יַהַרְגֵם
Prv. 1, 32. משובת פתים תהרגם
1 *impf. pl.*: נַהֲרֹג
Gn. 37, 26. מה־בצע כי נהרג
1 *pl. c. suf.*: וְנַהַרְגָהּ
Gn. 37, 20. ועתה לכו ונהרגהו
2 *pl.*: תַּהַרְגוּ
Ez. 9, 6. תהרגו למשחית
2 *pl.*: תַּהַרְגוּ *p.*
Lev. 20, 15. ואת־הבהמה תהרגו
2 *pl.*: וְתַהַרְגוּ
Jud. 9, 18. ותהרגו את־בניו
2 Chr. 28, 9. ותהרגו־בם בזעף
3 *pl.*: יַהַרְגוּ *p.*
Ps. 94, 6. אלמנה וגר יהרגו
Ez. 23, 47. ובנותיהם יהרגו
3 *pl.*: וַיַּהַרְגוּ
Gn. 34, 25. ויהרגו כל־זכר
Num. 31, 7. ויהרגו כל־זכר
Jud. 7, 25. ויהרגו את־עורב
Esth. 9, 15. ויהרגו בשושן
3 *pl.*: יַהַרְגֻן
Zach. 11, 5. אשר קניהן יהרגן
3 *pl. c. suff.*: יַהַרְגֻנִי
Gn. 26, 7. פן־יהרגני אנשי המקום
3 *pl. c. suff.*: וַיַּהַרְגוּם
2 Sam. 4, 12. את־הנערים ויהרגום
Nif-al: נֶהֱרָג
inf. constr.: בְּהֵהָרֵג = בֶּהָרֵג
Ez. 26, 15. בהרג הרג
3 *imperf.*: יֵהָרֵג *masc.*
Thr. 2, 20. אם־יהרג במקדש אדני
3 *imperf.*: תֵּהָרַגְנָה *pl fem.*
Ez. 26, 6. בחרב תהרגנה
Pu-al: הֹרָג *p.*
Jes. 27, 7. כהרג הרגיו הרג
1 *pl. perf.*: הָרֻגְנוּ
Ps. 44, 23. כי עליך הורגנו כל־היום

הֶרֶג

ז׳ ופכווכם ידועם קעל ולניקם ופכקם [מעקיל, סיכעמערקקונג], ופקמוכם ידועם נגמרק חֲרֶג סרנק.

n. m., profligatio, caedes, occisio, internecio. Gemarice חֲרֶג de caede. LXX. *ἀπολλύναι, κτείνειν*; חָרֵג חֲרֵגִים, *σπᾶν μάχαιραν*; חֶרֶג *ἀναιρεῖν*.

Jes. 30, 25. ביום הרג רב
Ez. 26, 15. בהרג הרג בתוכך
וְהֶרֶג
Esth. 9, 5. חרב והרג ואבדן
לְהֶרֶג
Jes. 27, 7. אם־כהרג הרגיו הרג
לַהֲרֵג
Prv. 24, 11. מטים להרג
הַהֲרֵגָה

ז׳ מקוי׳ לומר סרניקס [דאָס מאַר־דען, ווירגען], וכאמר נכנוכ מדבר העומד להריגה לו מקום סהריגה.

n. f. inf., occisio, veluti צאן הַהֲרֵגָה, oves ad caedem designatae, *πρόβατα σφαγῆς* (Rom. 8, 36.); גֵּיא הַהֲרֵגָה, vallis, in qua fiunt caedes atque supplicia. LXX. *σφαγή, ἀναιρεῖν, ταφή*.

Jer. 12, 3. והקדשם ליום הרגה
הַהֲרֵגָה
Jer. 7, 32. 19, 6. כי אם־גיא ההרגה
Zach. 11, 4. רעה את־צאן ההרגה
Zach. 11, 7. וארעה את־צאן ההרגה

הֶרֶת

ד ח

פעל נוד וסכווכם מפוכסמם לגון סתעכנות [צווזאַמענער ווין], ומוס חֹרֶה לאכר ליוויס לגלת, וסרכוי מן חָרַה־חֲרוֹת וכן בְּכִיָּה מן בָּכָה פוריס מן פָּרָה, וקכוב וס לאקמי. חֹרִים לכוב, וסהסבקל לעכוב כדבר, כגון עמל ועקר. סנאכ"ם הֹרָה סמקור הֹרוֹ. ועקר למקקר סהכם דע שנאקמי נאר וה בְּבָנָו, ועם קדע אם סהלוב לבעו תעכיל סקוכנס עם הֹר, ועוך סיעב.

vrb. intr. gravidum, foetum esse, unde הֹרָה, gravida, gravidata, ad pariendum apta, et הֹרִים parentes; tropice de rebus vitiosis potissimum, quibus quis praegnans est, sicut foetum, gravidatum esse, parere apud Latinos; Pu. inf. הֹרוֹ gravidum factum esse, tropice de conceptis pravis cogitationibus. LXX. *ἐν γαστρὶ ἔχειν, ἐν γαστρὶ λαμβάνειν, γεννᾶν, κυεῖν, συλλαμβάνειν*; הֵרָה (a. m. חָרָה) *ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχειν, σύλληψις, ὠδίνειν*; הָרָה וְיוֹלֵדָה, *τεκνοποιεῖν*; חֹרְיָה, *ἐν γαστρὶ ἔχουσα*.

3 *perf.*: וְהָרָתָה
Ps. 7, 15. והרה עמל וילד שקר
3 *prf. fem.*: הָרָתָה *p.*
Gn. 16, 4. ותרא כי הריתה
2 *perf.*: וְהָרִית *fem.*
Jud. 13, 3. והרית וילדת בן
1 *perf.*: הָרִיתִי
Num. 11, 12. האנכי הריתי
1 *pl.*: הָרִינוּ
Jes. 26, 18. הרינו חלנו כמו ילדנו
inf. abs.: הָרוֹ
Job. 15, 35. הרה עמל וילד און
inf. abs.: הָרוֹ
Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און
Jes 59, 13. הרו והגו מלב דברי־שקר
3 *impf. apoc.*: וַיְהַר
Gn. 4, 1. ותהר ותלד את־קין
Gn. 4, 17. ותהר ותלד את־חנך

Digitized by Google

ותהר ותרא כי הרתה Gn. 16, 4.
ותהר ותלד שרה לאברהם Gn. 21, 2.
ותהר רבקה אשתו Gn. 25, 21.
ותהר לאה ותלד בן Gn. 29, 32.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 29, 33.
34. 35. 38, 4.
ותהר בלהה ותלד ליעקב Gn. 30, 5.
ותהר עוד ותלד בלהה Gn. 30, 7.
ותהר ותלד ליעקב בן חמישי Gn. 30, 17.
ותהר עוד לאה ותלד Gn. 30, 19.
ותהר ותלד בן ותאמר Gn. 30, 23.
ותהר ותלד בן Gn. 38, 3.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 38, 4.
ויבא אליה ותהר לו Gn. 38, 18.
ותהר האשה ותלד בן Ex. 2, 2.
ותהר חנה ותלד בן 1 Sam. 1, 20.
ותהר ותלד שלשה־בנים 1 S. 2, 21.
ותהר האשה 2 Sam. 11, 5.
ותהר האשה ותלד בן 2 Reg. 4, 17.
ותהר את־מרים ואת־שמי 1 Chr. 4, 17.
ותהר ותלד בן 1 Chr. 7, 23.
ותהר ותלד בן Jes. 8, 3.
ותהר ותלד־לו בן Hos. 1, 3.
ותהר עוד ותלד בת Hos. 1, 6.
ותהר ותלד בן Hos. 1, 8.

2 pl.: תֵּהָרֶינָה

תהרו חשש תלדו קש Jes. 33, 11.

3 pl. fem.: וַתֵּהָרֶיךָ

ותהרין שתי בנות־לוט Gn. 19, 36.

1 part. pl. c. s.: הֹרֵי* *p.*

*גברו על־ברכת הורי Gn. 49, 26.

1 prt. fem. c. s.: הֹרָתִי *sg.*

ואל־חדר הורתי Cant. 3, 4.

cum suff.: הֹרָתָם *sg.*

הובישה הורתם Hos. 2, 7.

2 part. fem.: הָרָה *sg.*

הנך הרה וילדת בן Gn. 16, 11.
וגם הנה הרה לזנונים Gn. 38, 24.
אשר־אלה לו אנכי הרה Gn. 38, 25.
ונגפו אשה הרה Ex. 21, 22.
כי חנך הרה Jud. 13, 5. 7.
וכלתו אשת־פינחס הרה 1 S. 4, 19.
הרה אנכי 2 Sam. 11, 5.
הנה העלמה הרה Jes. 7, 14.
כמו הרה תקריב ללדת Jes. 26, 17.
הרה ויולדת יחדו Jer. 31, 8.

sg. constr.: הֵרַת

ורחמה הרת עולם Jer. 20, 17.

1 pl.: הָרוֹת

על־בקעם הרות Am. 1, 13.

pl. c. suff.: הָרוֹתֶיהָ

את כל־מחרותיה בקע 2 Reg. 15, 16.

pl. c. suff.: וְהָרֹתֵיהֶם

והרתיהם תבקע 2 Reg. 8, 12.

2 pl. c. suff.: וְהָרִיּוֹתֵיהֶן

והריותיו יבקעו Hos. 14, 1.

Hof-al: הוֹרָה *perf.*

*והלילה אמר הרה גבר Job. 3, 3.

הָרְיוֹן

ג״ז ע״פ יָרַק, יְהֹרָן, ולפני סכנוי נשאר הֵירֹן [ווס כמו הָרֹן] נשמיכ סלילי מקומנס לקמנס. סכוונס לו עס סעניר [שוומכנעדשפט], לו סעכור נכלל. סהעניר מקומנס לקמנס לגוף, נסרע נדומס.

n. m. ad s. f. זִבְרָן, יַרְקוֹן (c. suff. הֵירֹנוֹ, sicuti הֵירוֹן) quorum omnium Zere mutationis expers est, menses noni gravidatae vel tempus ad pariendum vicinum. LXX. *κύησις, σύλληψις; στεναγμός.*

Ruth 4, 13. ויתן יי׳ לה הריון

הָרְמוֹן

Hos. 9, 11. מלדה ומבטן ומהריונ

cum suff.: וְהֵרֹנֵךְ

Gn. 3, 16. עצבונך והרנך

הָרֹן

v. s. הֵרְיוֹן

הָרַם

v. הַרְמוֹן

סם לא נסנא כ״א נקנכא: והשלכתה הַרַדְרְמוֹנָה, ונלמד נקודם לום ופרלים סלכלים סלא סם נגדם, ויל׳מרו סמפרשים סמכוונם כמו קרמון לעיל, לומר ניל סנשים [סלרעם], ולא מקוור, כי ניוכו ליכנו ניל-סנשים. וכ״ל שסלם הַרְמוֹן לן סמקנר נשפא סמוכים מן הַרַדְרְמוֹן, שסוא ג״ע סמון לשופרן, ולינכו ק״ו שגילא לו עפוע נכתינם, כי סנכיל סקדוש סוס: סהרעם סרנם נסלום סמוכיות כילוע. ספעל הִשְׁלַכְתָּהּ כמו הִשְׁלַכְתָּהוּ נפ׳ תוספת, והרמון נפ׳ סקלית, והשלין נודע פס כמו סקרינ, סשלים. נקרנום הַרְמָךְ לומר קרס-שכי. *n.*, quod nonnisi semel legitur Am. 4, 3. (וְהִשְׁלַכְתֶּן הַרַדְרְמוֹנָה), gynaeconitis, gynaeceum (Harem), ex mente interpretum, sicut אַרְמוֹן. Neque vero alterutri horum vocabulorum inest gynaecei notio, ab interpretibus linguae arabicae amantioribus afficta. Similius veri est, הַרְמוֹן populum vulgari correptione pro הַרַדְרְמוֹן dici solitum fuisse; qua forma propheta utitur, non quin mendo ei fuerit elapsa, sed quia opelio T'eqoita utitur vulgari ac proinde rariori dicendi genere. Forma autem verbalis pro חִשְׁלַכְתֶּן, adjecto ה finis s. loci dicitur, vi intrans., sicut formae hifilicae הִקְרִיב, הִשְׁלִים.

Am. 4, 3. והשלכתנה ההרמונה

הַרְנֶן

ע״פ כפל פשנא, ונכנו הַר, וכן קרקר מן חַר, סיוכן סקוכס ולקיקף דנר והקנוכנוקו ע׳ קוף פשנא [פַּעלנעפּ-שען], לכן קכול ופשנא קוניף שקון, וכנלל כוס מן קשכ, וכן נשפא נשפני L. *aur.* ל״ע נשפא רוניף ונלמכיף [germ. *hör., hear., kör., hoor.*], כלומר קלשא נלוס״ג.

v. aram. redupl. (a rad. הָרַר, ad s. f. חִרְחֵר, a rad. חָר), percipere, *auribus* (unde ipsum n. *aur-is*, et vv. germanica h ör-en, *hear* etc.), deinde gener. percipere sensibus res externas (div. חֶשְׁבּ, quod de meditatione et ratiocinatione interna dicitur).

הַרְהוֹר

ג״ז, ושוכנו סכלון והקנול נקוף פשנא [פַּעלנעפּשוכנ], נהשלל על הפנפ כדמיון ע׳ סקוניס, והנן שקנפ פשנא.

n. m., perceptio, auditus, trop. imaginatio, quae speculi instar res extrinsecus animum ferientes reflectit (Fantasie). Targ. הַרְהוּרָא דִלְבָּא. LXX. *ταράσσειν.*

pl.: וַהֲרַהֹרִין

Dan. 4, 2. והרהרין על־משכבי

הָרַס

פעל כולד ופעתיד יֶהֱרַס, נהשלל על סכוונס קניפס ושמוף, נהשלל על נקון ופנון עיר לו קופס, על סקנרנוק יסול, על נקון ונקוק סשניס, על שלוק לו פסיס שפקיס [עכשפּ-שען], וכלוופס מן פשלוק. שקוק פשנא יָהֲרֹס, וכשלא נ״כ נשפלי יָהֲרֹס [ע״פ], יָהֲרֹס, יָהֲרֹס, יָהֲרֹס וכלוופס, ונס נשפי מעכ כשנ כשכון.

verb. trans., diripere, dirumpere, diruere, evertere, frangere (veluti dentes), deturbare de loco (entamten), et sic porro. Radix est *ras*, gr. *ῥήσσ-ειν*, quae invenitur etiam in vv. compluribus (vid. textum rabb). LXX. *καθαίρειν, καταβάλλειν, κατασκάπτειν, κατασπᾶν, καταστρέφειν, ῥηγνύναι, συντρίβειν, ἐξαίρειν, βιάζεσθαι; ἐγγίζειν; Nif. καταπίπτειν.*

חרס בעברתו Thr. 2, 2.
הרס ולא חמל Thr. 2, 17.

3 perf.: הָרַס *p.*

ועיר הרס Jes. 14, 17.

2 perf.: וְהָרַסְתָּ

והרסת את־מזבח הבעל Jud. 6, 25.

1 perf.: וְהָרַסְתִּי

והרסתי את־הקיר Ez. 13, 14.
והרסתי כלי־מבצריך Mich. 5, 10.

3 pl.: הָרְסוּ *p.*

מזבחותיך הרסו 1 Reg. 19, 10. 14.

3 pl.: וְהָרְסוּ

והרסו גבך Ez. 16, 39.
והרסו מגדלית Ez. 26, 4.
והרסו חומותיך Ez. 26, 12.

part.: הֹרֵס

אשר־בניתי אני הרס Jer. 45, 4.

part. pass.: הֲרֻסִים

את־מזבח יי׳ הֲרוּסִים 1 Reg. 18, 30.

inf. constr.: וְלַהֲרוֹס

ולהאביד ולהרוס Jer. 1, 10.
ולנטוע ולהרס Jer. 31, 28.

imperat.: הָרֵס־

אלהים חרס־שניהמו Ps. 58, 7.

imprt. c. suff.: וְהָרְסֵהוּ

והעיר והרסה וחזקתו 2 Sam. 11, 25.

1 imperf.: אֶהֱרֹס

ובניתים ולא אהרס Jer. 24, 6.
ובניתי אתכם ולא אהרס Jer. 42, 10.
המה יבנו ואני אהרוס Mal. 1, 4.

2 imperf.: תֶּהֱרֹס

וברב גאנך תהרס קמיך Ex. 15, 7.

3 imperf.: יֶהֱרֹס

חן יהרוס ולא יבנה Job. 12, 14.

3 impf. c. suff.: יְהָרְסֶךָּ

וממעמדך יהרסך Jes. 22, 19.

3 impf. c. suff.: וַיְהָרְסֶהָ

ואת־רבה ויהרסה 1 Chr. 20, 1.

3 impf. c. suff.: יְהָרְסֶנָּה

ואיש תרומות יהרסנה Prv. 29, 4.

3 impf. c. suff.: יְהָרְסֵם

יהרסם ולא יבנם Ps. 28, 5.

3 fem. c. suff.: תְּהָרְסֶנָּה

ואולת בידיה תהרסנו Prv. 14, 1.

3 pl.: יְהָרְסוּ

פן־יהרסו אלהי Ex. 19, 21.
אל־יהרסו לעלת אלהי Ex. 19, 24.

pl.: יְהֹרָסוּ *p.*

והערים יהרסו 2 Reg. 3, 25.

Nif-al: נֶהֱרַס

3 perf. fem.: נֶהֱרָסָה *p.*

וגדר אבניו נהרסה Prv. 24, 31.

3 pl.: נֶהֱרָסוּ

סהרסו חומותיה Jer. 50, 15.
סהרסו ממגורות Joel 1, 17.

3 pl.: וַתֶּהֱרַסְנָה

ותהרסו יסדותיה Ex. 30, 4.
ותהרסו סהרים Ex. 38, 20.

part. pl.: הַמְהֹרָסוֹת *fem.*

בניתי סהרוסות Ez. 36, 36.

part. pl.: וְהַנֶּהֱרָסוֹת *fem.*

והנשמות והנהרסות Ez. 36, 35.

3 imperf.: יֶהֱרַס

לא־יניחם ולא־יהרס Jer. 31, 39.

3 fem.: תֶּהֱרַס

ובפי רשעים תהרס Prv. 11, 11.

3 pl.: יֶהֱרָסוּן

כי חשחות יהרסון Ps. 11, 3.

Pi-el: הֵרַס

part. c. s. fem.: מְהָרֶסֶת

מהרסיך ומחריביך Jes. 49, 17.

inf.: הָרֵס

כי הרס תהרסם Ex. 23, 24.

2 impf. c. suff.: תְּהָרְסֵם

כי הרס תהרסם Ex. 23, 24.

הֲרֵסָה

ג״נ וכנלפ סם פקוכי, והלנן סכוקנה וסנוופס [כיפדעכי־ספסונ], וכן כסם נשפלפ. כשפס עכיכיק מְהֹרָסֶת כמו פשקנע, וסשפ מְהֹרָסוּת כמו שנשון.

n. f. inf. excisio, eversio, ruina. LXX. *τὰ κατεσκαμμένα.* Judaice מְהֹרָס, homo perversus, delirus (syr. *heresis, heresijutut, αἵρεσις?*)

pl. c. suff.: וַהֲרִסֹתַיִן

ותרסתיו אפים Am. 9, 11.

הֲרִיסָה

ג״נ לניון סקוכן וסמספכס [נעכ-שען].

n. f. eversio, ruina. LXX. *τὰ πεπτωκότα.*

cum suff.: הֲרִיסָתָךְ

וארץ תריסתך Jes. 49, 19.

הָרָס

n. p. v. s. חֹרֹס *p.* 436.

הָרַר

לו יָד פעל כולד, וסשלנס לשון סקנוסנוס וסקנוופס [ויך עכפ-שען] ויולוף להכנוכים. ולא שנשנל נ״כ נלשון יוכי סשרש סוס נשמוס רניס [ὄφ-ος, *Οὔρ-ανος*, ὄφρος, οὐρος], וכלוופ נשפל לשוכוף.

h. e. יָד *v. intr. sanscrito-semit.*, se efferre, ascendere, altum esse.

הַר, הָר

ג״ו נפ׳ סילוע יָתֵר, ונפ׳ סקלים יְתֵדָה, ונפ׳ סלעת נ״כ יְתֵדָה, סרנוי יְתֵדִים, ולפעמים סקמוכס הָר, הֵר, ונכפל סל׳ קמול סלנוג ככנוי יַתְּדֵי ולפעמים יְתֵדֵי מען שלשון, וכלנוי יְתֵדַי, וככוי יְתָדֵי. סכוונס ילוף לפי סשרש, לוף וסשלוס קלוף סנכס. [סשפא, נעכ], וסשלוס קלוף סנכס.

n. m. (c. art. הָהָר, c. ה finis s. loci: הָתְרָה, vel praef. art. הַהָרָה, pl. הָרִים. Interdum sing. הָרֵי, הָרֵי, et, recompensato Dages, cum s. הָרֵי, nonnunquam הָרָרֵי, forma ex altera producta, constr. pl. הֲרָרֵי, c. suff. הָרָרֵי) excelsum, locus elatus, mons. LXX. *ὄρος, ὄριον, ὀρεινή; γῆ, οὐρανός; δρυμός, ἴχυρον, βροντή, λαός, οἶκος, πόλις, φόβος.*

עמים הר־יקראו Dt. 33, 19.
כי הר יהוה־לך כי־יער Jos 17, 18.

Digitized by Google

ראולם הר־טפל יבול Job. 14, 18.
הר־זה קנתה ימינו Ps. 78, 54.
על הר־כשפה Jes. 13, 2.
והיה על־כל־הר גבה Jes. 30, 25.
וכל־הר וגבעה ישפלו Jes. 40, 4.
על הר־גבה עלי־לך Jes. 40, 9.
על הר־גבה ונשא Jes. 57, 7.
על־כל־הר גבה Jer. 3, 6.
וצדום מעל כל־הר Jer. 16, 16.
הנני אליך הר המשחית Jer. 51, 25.
על הר־גבה ותלול Ez. 17, 22.
אל־הר גבה מאד Ez. 40, 2.
מי־אתה הר־הגדול Zach. 4, 7.

בְּהָר, מֵהָר, הָר *n. p.*

כל־העדה הר החר Num. 20, 22.
אל־משה ואל־אהרן בהר החר Num. 20, 23.
והעל אתם הר החר Num. 20, 25.
ויעלו אל הר החר Num. 20, 27.
ויסעו מהר החר Num. 21, 4. 33, 41.
ויחנו בהר החר Num. 33, 37.
ויסעו מהר החר Num. 33, 38.
במתו בהר החר Num. 33, 39.
תתאו לכם הר החר Num. 34, 7.
מהר החר תתאו לבא Num. 34, 8.
אהרן אחיך בהר החר Dt. 32, 50.

מֵהָר

וחרמונים מהר מצער Ps. 42, 7.
מהר אל־גבעה הלכו Jer. 50, 6.

הָהָרָה

על החר הזה Ex. 3, 12.
ויחן־שם ישראל נגד החר Ex. 19, 2.
ויקרא אליו יי מן־החר Ex. 19, 3.
מן־החר אל־העם Ex. 19, 14.
וענן כבד על־החר Ex. 19, 16.
ויתיצבו בתחתית החר Ex. 19, 17.
ויחרד כל־החר Ex. 19, 18.
על־הר סיני אל־ראש החר Ex. 19, 20.
למשה אל־ראש החר Ex. 19, 20.
הגבל את־החר Ex. 19, 23.
ואת־החר עשן Ex. 20, 18.
ויבן מזבח תחת החר Ex. 24, 4.
ויעל משה אל־החר Ex. 24, 15.
ויכס הענן את־החר Ex. 24, 15.
כאש אכלת בראש החר Ex. 24, 17.
ויעל אל־החר Ex. 24, 18.
לרדת מן־החר Ex. 32, 1.
ויפן וירד משה מן־החר Ex. 32, 15.
וישבר אתם תחת החר Ex. 32, 19.
על־ראש החר Ex. 34, 2.
אל־ירא בכל־החר Ex. 34, 3.
אל־מול החר החוא Ex. 34, 3.
ברדתו מן־החר Ex. 34, 29.
ועליתם את־החר Num. 13, 17.
ויעלו אל־ראש־החר Num. 14, 40.
לעלות אל־ראש החר Num. 14, 44.
כל־העדה הר החר Num. 20, 22.
אל־משה ואל־אהרן בהר החר Num. 20, 23.
והעל אתם הר החר Num. 20, 25.
ויעלו אל הר החר Num. 20, 27.
בראש החר Num. 20, 28.
ואלעזר מן־החר Num. 20, 28.
ויסע מהר החר Num. 21, 4. 33, 41.
ויחנו בהר החר Num. 33, 37.
ויעל אהרן הכהן אל־החר Num. 33, 38.
במתו בהר החר Num. 33, 39.
תתאו לכם הר החר Num. 34, 7.
מהר החר תתאו לבא Num. 34, 8.
רב־לכם סב את־החר הזה Dt. 2, 3.
נחל יבק ועיר החר Dt. 2, 37.
החר הטוב הזה והלבנן Dt. 3, 25.
ותעמדון תחת החר Dt. 4, 11.
ואפן וארד מן־החר Dt. 9, 15.
אל־הנחל הירד מן־החר Dt. 9, 21.
ואפן וארד מן־החר Dt. 10, 5.
אחרן אחיך בהר החר Dt. 32, 50.
ישבי החר Jos. 10, 6.
החר והנגב והשפלה Jos. 10, 40.
החר ואת־כל־הנגב Jos. 11, 16.
מן־החר החלק Jos. 11, 17.
מן־החר מן חברון Jos. 11, 21.
ועד־החר החלק Jos. 12, 7.
כל־ישבי החר מן־הלבנון Jos. 13, 6.
חנתי־לי את־החר הזה Jos. 14, 12.
ועלה הגבול אל־ראש החר Jos. 15, 8.
ותאר הגבול מראש החר Jos. 15, 9.
לא־ימצא לטו החר Jos. 17, 16.
על־החר אשר מנגב Jos. 18, 13.
מן־החר אשר על־פני Jos. 18, 14.
וירד הגבול אל־קצה החר Jos. 18, 16.
יושב החר והנגב Jud. 1, 9.
וירש את־החר Jud. 1, 19.
עמו בני־ישראל מן־החר Jud. 3, 27.
ויעלם אל־ראש החר Jud. 16, 3.
עמדים אל־החר מזה 1 Sam. 17, 3.
וישראל עמדים אל־החר 1 S. 17, 3.
מצד החר מזה 1 Sam. 23, 26.
מצד החר מזה 1 Sam. 23, 26.
וירדת בסתר החר 1 Sam. 25, 20.
על־ראש־החר מרחק 1 S. 26, 13.
מדרך אחוריו מצד החר 2 S. 13, 34.
ושמעי הלך בצלע החר 2 S. 16, 13.
ויקן את החר שמרון 1 Reg. 16, 24.
ויבן את־החר 1 Reg. 16, 24.
שמר אדני החר שמרון 1 Rg. 16, 24.
והטה ישב על־ראש החר 2 Rg. 1, 9.
אל־החר ותחזק ברגליו 2 Reg. 4, 27.
והטה החר מלא סוסים 2 Rg. 6, 17.
לאמר צאו החר Neh. 8, 15.
החר חמד אלהים Ps. 68, 17.
ושוע אל־החר Jes. 22, 5.
כתרן על־ראש החר Jes. 30, 17.
ומן־החר ומן־הנגב Jer. 17, 26.
ובעורי החר Jer. 32, 44. 33, 13.
החר אשר בקדם לעיר Ez. 11, 23.
הבית על־ראש החר Ez. 43, 12.
וים מים והר החר Mich. 7, 12.
עלו החר Hag. 1, 8.
ומש חצי החר צפונה Zach. 14, 4.

וְהָהָר

והחר בער באש Dt. 4, 11. 5, 23. 9, 15.

מֵהָהָר

וירדו מהחר Jos. 2, 23.

בָּהָר

וישב בחר ושתי בנתיו Gn. 19, 30.
תקע את־אהלו בהר Gn. 31, 25.
זבח בהר Gn. 31, 54.
ויליני בהר Gn. 31, 54.
עלות בהר Ex. 19, 12.
כל־הנגע בהר Ex. 19, 12.
המה יעלו בהר Ex. 19, 13.
ויהי משה בהר Ex. 24, 18.
אשר־אתה מראה בחר כמשפטו אשר הראית Ex. 25, 40.
בהר Ex. 26, 30.
כאשר הראה אתך בהר Ex. 27, 8.
והאמרי יושב בהר Num. 13, 29.
הישב בהר החוא Num. 14, 45.
רב־לכם שבת בהר הזה Dt. 1, 6.
בערבה בהר Dt. 1, 7.
האמרי הישב בהר החוא Dt. 1, 44.
בהר מתוך האש Dt. 5, 4. 19. 9, 10. 10, 4.
ולא־עליתם בהר לאמר Dt. 5, 5.
ואשב בהר Dt. 9, 9.
דבר יי אליכם בהר Dt. 10, 4.
ואנכי עמדתי בהר Dt. 10, 10.
ומת בהר Dt. 32, 50.
בהר ובשפלה Jos. 9, 1.
בהר ובערבה נגב Jos. 11, 2.
והפרזי והיבוסי בהר Jos. 11, 3.
בהר ובשפלה ובערבה Jos. 12, 8.
ועלה בהר ימה Jos. 18, 12.
וישב בהר במדבר־זיף 1 S. 23, 14.
ויקיעם בהר לפני יי 2 Sam. 21, 9.
ושמנים אלף חצב בהר 1 Reg. 5, 29.
בהר אשר על־פני ירושלם 1 Reg. 11, 7.
ועמדת בהר לפני יי 1 Reg. 19, 11.
את־הקברים אשר־שם בהר 2 Reg. 23, 16.
ושמנים אלף איש חצב בהר 2 Chr. 2, 1. 17.
בהר הזה משתה שמנים Jes. 25, 6.
ובלע בהר הזה Jes. 25, 7.
כי־תנוח יד־יי בהר הזה Jes. 25, 10.

וּבָהָר

יצאים בבקעה ובהר Dt. 8, 7.
ובהר שמיר ויתיר Jos. 15, 48.

cum h loci: הָהָרָה

והנשארים הרה נסו Gn. 14, 10.

cum h loci: הָהָרָה

ויעתק משם ההרה Gn. 12, 8.
ההרה המלט Gn. 19, 17.
להמלט ההרה Gn. 19, 19.
עלה אלי ההרה Ex. 24, 12.
ויפנו ויעלו ההרה Dt. 1, 24.
ותהינו לעלת ההרה Dt. 1, 41.
ותזדו ותעלו ההרה Dt. 1, 43.
בעלתי ההרה Dt. 9, 9.
ועלה אלי ההרה Dt. 10, 1.
ואעל ההרה Dt. 10, 3.
ותאמר להם ההרה לכו Jos. 2, 16.
וילכו ויבאו ההרה Jos. 2, 22.
את־בני־דן ההרה Jud. 1, 34.

constr.: הַר

באכה ספרה הר הקדם Gn. 10, 30.
וישם את־פניו הר הגלעד Gn. 31, 21.
ויבא אל־הר האלהים Ex. 3, 1.
חנה שם הר האלהים Ex. 18, 5.
לעיני כל־העם על־הר סיני Ex. 19, 11.
לעלת אל־הר סיני Ex. 19, 23.
ויעל משה אל־הר האלהים Ex. 24, 13.
כבוד־יי על־הר סיני Ex. 24, 16.
בבקר על־הר סיני Ex. 34, 2.
ויעל אל־הר סיני Ex. 34, 4.
עלה אל־הר העברים Num. 27, 12.
דרך הר־שעיר עד קדש Dt. 1, 2.
ובאו הר האמרי Dt. 1, 7.
דרך הר האמרי Dt. 1, 19.
באתם עד־הר האמרי Dt. 1, 20.
ונסב את־הר־שעיר Dt. 2, 1.
נתתי את־הר שעיר Dt. 2, 5.
מנחל ארנן עד־הר חרמון Dt. 3, 8.
וחצי הר־הגלעד וערין Dt. 3, 12.
ועד־הר שיאן הוא חרמון Dt. 4, 48.
על־הר גרזים Dt. 11, 29.
על־הר עיבל Dt. 11, 29.
לברך את־העם על־הר גרזים Dt. 27, 12.
הר־העברים הזה הר־נבו Dt. 32, 49.
אל הר־נבו ראש הפסגה Dt. 34, 1.
אל־מול הר־גרזים Jos. 8, 33.
והחציו אל־מול הר־עיבל Jos. 8, 33.
ואת־הר ישראל Jos. 11, 16.
תחת הר־חרמון Jos. 11, 17.
ומכל הר יהודה Jos. 11, 21.
ומכל הר ישראל Jos. 11, 21.
עד־הר חרמון Jos. 12, 1.
תחת הר־חרמון Jos. 13, 5.
וכל הר חרמון וכל־הבשן Jos. 13, 11.
ויצא אל־ערי הר־עפרון Jos. 15, 9.
אל־הר שעיר Jos. 15, 10.
אל כתף הר יערים Jos. 15, 10.
ועבר הר־הבעלה Jos. 15, 11.
כי־אץ לך הר־אפרים Jos. 17, 15.
ואתן לעשו את־הר שעיר Jos. 24, 4.
ישב הר הלבנון Jud. 3, 3.
ברק בן־אבינעם הר־תבור Jud. 4, 12.
בכל־הר אפרים לאמר Jud. 7, 24.
ויעמד בראש הר־גרזים Jud. 9, 7.
ויעל אבימלך הר־צלמון Jud. 9, 48.
ויבאו הר־אפרים Jud. 18, 2.
ויעברו משם הר־אפרים Jud. 18, 13.
גר בירכתי הר־אפרים Jud. 19, 1.
עד־ירכתי הר־אפרים Jud. 19, 18.
את־כל־ישראל אל־הר הכרמל 1 Reg. 18, 19.
הנביאים אל־הר הכרמל 1 Rg. 18, 20.
עד הר האלהים חרב 1 Reg. 19, 8.
וילך משם אל־הר הכרמל 2 Rg. 2, 25.
אל־איש האלהים אל־הר הכרמל 2 Reg. 4, 25.
מבאר שבע עד־הר אפרים 2 Chr. 19, 4.
על־ישבי הר־שעיר 2 Chr. 20, 23.
ועל הר־סיני ירדת Neh. 9, 13.
על־ציון הר־קדשי Ps. 2, 6.
יבי־אוני אל־הר־קדשך Ps. 43, 3.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
הר־ציון ירכתי צפון Ps. 48, 3.
ישמח הר־ציון Ps. 48, 12.
הר־אלהים הר־בשן Ps. 68, 16.
הר גבנני הר־בשן Ps. 68, 16.
הר־ציון זה שכנת בו Ps. 74, 2.
את־הר ציון אשר אהב Ps. 78, 68.
אלך לי אל־הר המור Cant. 4, 6.
נכון יהיה הר בית־יי Jes. 2, 2.
ונעלה אל־הר־יי Jes. 2, 3.
על כל־מכון הר־ציון Jes. 4, 5.
הר בית־ציון Jes. 10, 32.
בכל־הר קדשי Jes. 11, 9.
אל־הר בת־ציון Jes. 16, 1.
שם־יי צבאות הר־ציון Jes. 18, 7.
הצבאים על־הר ציון Jes. 29, 8.
לצבא על־הר־ציון Jes. 31, 4.
והביאותים אל־הר קדשי Jes. 56, 7.
ויירש הר קדשי Jes. 57, 13.
השכחים את־הר קדשי Jes. 65, 11.
ולא־ישחיתו בכל־הר קדשי Jes. 65, 25.
על הר קדשי ירושלם Jes. 66, 20.
נוד־צדק הר הקדש Jer. 31, 23.
על הר־ציון ששמם Thr. 5, 18.
שים פניך אל־הר שעיר Ez. 35, 2.
הנני אליך הר־שעיר Ez. 35, 3.
הר שעיר לשממה Ez. 35, 7.
שממה תהיה הר־שעיר Ez. 35, 15.
ירושלם הר־קדשך Dan. 9, 16.
על הר־קדש אלהי Dan. 9, 20.
שכן בציון הר־קדשי Joel 4, 17.
שתיתם על־הר קדשי Obad. 1, 16.
וירשו הנגב את־הר עשו Obad. 1, 19.
לשפט את־הר עשו Obad. 1, 21.
הר בית־יי נכון Mich. 4, 1.
ונעלה אל־הר־יי Mich. 4, 2.
יי צבאות הר הקדש Zach. 8, 3.
על־הר הזיתים Zach. 14, 4.
ונבקע הר הזיתים Zach. 14, 4.

constr.: וְהַר

והר סיני עשן כלו Ex. 19, 18.
ושניר והר־חרמון Dt. 3, 9.
בני־עמון ומואב והר־ שעיר 2 Chr. 20, 10.
על־בני עמון מואב והר־ שעיר 2 Chr. 20, 22.
והר הבית לבמות יער Jer. 26, 18.
והר הבית לבמות יער Mich. 3, 12.
והר ההר Mich. 7, 12.
והר־יי צבאות Zach. 8, 3.

constr.: בְּהַר

בהר יי יראה Gn. 22, 14.
וידבק אתו בהר הגלעד Gn. 31, 23.
את־אחיו בהר הגלעד Gn. 31, 25.
וישב עשו בהר שעיר Gn. 36, 8.

Digitized by Google

אבי אדום בהר שעיר Gn. 36, 9.
ויפגשהו בהר האלהים Ex. 4, 27.
ויתעמו בהר נחלתך Ex. 15, 17.
לדבר אתו בהר סיני Ex. 31, 18.
אשר דבר יי אתו בהר סיני Ex. 34, 32.
צוה יי את־משה בהר סיני Lev. 7, 38
בהר סיני לאמר Lev. 25, 1.
בהר סיני ביד־משה Lev. 26, 46.
אל־בני ישראל בהר סיני Lev. 27, 34.
את משה בהר סיני Num. 3, 1.
העשיה בהר סיני Num. 28, 6.
ויחנו בהר־שפר Num. 33, 23.
בהר עיבל ושדת אותם Dt. 27, 4.
בהר עיבל ראובן גד ואשר Dt. 27, 13.
בהר עיבל Jos. 8, 30.
ומשל בהר חרמון Jos. 12, 5.
השחר בהר העמק Jos. 13, 19.
עלה מירחו בהר בית־אל Jos. 16, 1.
את־תמנת־סרח בהר אפרים Jos. 19, 50.
בהר נפתלי Jos. 20, 7.
בהר אפרים Jos. 20, 7.
היא חברון בהר יהודה Jos. 20, 7.
21, 11.
ואת־מגרשיה בהר אפרים Jos. 21, 21
בהר־אפרים מצפון Jos. 24, 30.
אשר נתנו־לו בהר אפרים Jos. 24, 33.
לשבת בהר־חרס Jud. 1, 35.
בהר אפרים מצפון Jud. 2, 9.
ויתקע בשופר בהר אפרים Jud. 3, 26.
ובין בית־אל בהר אפרים Jud. 4, 5.
לך ומשכת בהר תבור Jud. 4, 6.
בשמיר בהר אפרים Jud. 10, 1.
בהר העמלקי Jud. 12, 15.
ויעבר בהר־אפרים 1 Sam. 9, 4.
המתחבאים בהר־אפרים 1 S. 14, 22.
ויפלו חללים בהר הגלבע 1 S. 31, 1.
נפלים בהר הגלבע 1 Sam. 31, 8.
נקריתי בהר הגלבע 2 Sam. 1, 6.
בן־חור בהר אפרים 1 Reg. 4, 8.
את־שכם בהר אפרים 1 Rg. 12, 25.
ואת־מגרשיה בהר אפרים 1 Chr. 6, 52.
חללים בהר גלבע 1 Chr. 10, 1.
נפלים בהר גלבע 1 Chr. 10, 8.
בירושלם בהר המוריה 2 Chr. 3, 1.
בחר אפרים 2 Chr. 13, 4
וערים בנה בהר יהודה 2 Chr. 27, 4.
אשר בנה בהר בית־יי 2 Chr. 33, 15.
מי־ישכן בהר קדשך Ps. 15, 1.
מי יעלה בהר־יי Ps. 24, 3.
השכן בהר ציון Jes. 8, 19.
בהר ציון ובירושלם Jes. 10, 12.
בהר־מועד Jes. 14, 13.
בהר ציון ובירושלם Jes. 24, 23.
בהר הקדש בירושלם Jes. 27, 13.
לבוא בהר־יי Jes. 30, 29.
בהר אפרים Jer. 31, 6.
בהר מרום ישראל Ez. 17, 23.
בהר־קדשי בהר־מרום ישראל Ez. 20, 40.
ונתתיך בהר קדש Ez. 28, 14.
והריעו בהר קדשי Joel 2, 1.
כי בהר־ציון ובירושלם Joel 3, 5.
אשר בהר שמרון Am. 4, 1.
והבטחים בהר שמרון Am. 6, 1.
בהר ציון לשפט Obad. 1, 21.
ומלך יי עליהם בהר ציון Mich. 4, 7.
עוד בהר קדשי Zeph. 3, 11.

constr.: וּבְהַר

במכמש ובהר בית־אל 1 Sam. 13, 2.
ובהר אפרים והגלעד Jer. 50, 19.
ובהר ציון תהיה פליטה Obad. 1, 17.

constr.: כְּהַר

כהר־ציון לא־ימוט Ps. 125, 1.
כהר־פרצים יקום יי Jes. 28, 21.

constr.: לְהַר

מצפון להר־געש Jos. 24, 30.
מצפון להר־געש Jud. 2, 9.
מימין להר־המשחית 2 Rg. 23, 13.
הלכו להר שעיר 1 Chr. 4, 42.
מעל להר צמרים 2 Chr. 13, 4.
והשתחוו להר קדשו Ps. 99, 9.
ונתתיך להר שרפה Jer. 51, 25.
להר צבי־קדש Dan. 11, 45.

constr.: מֵהַר

את־עדים מהר חורב Ex. 33, 6.
ברדת משה מהר סיני Ex. 34, 29.
ויסעו מהר יי Num. 10, 33.
ויסעו מהר־שפר Num. 33, 24.
הופיע מהר פארן Dt. 33, 2.
מהר בעל חרמון Jud. 3, 3.
ויורד ברק מהר תבור Jud. 4, 14.
ישב ויצפר מהר הגלעד Jud. 7, 3.
ויהי־איש מהר־אפרים Jud. 17, 1.
והאיש מהר אפרים Jud. 19, 16.
צופים מהר אפרים 1 Sam. 1, 1.
כי איש מהר אפרים 2 Sam. 20, 21.
שני־נערים מהר אפרים 2 Rg. 5, 22.
ופליטה מהר ציון 2 Reg. 19, 31.
אשר לכד מהר אפרים 2 Chr. 15, 8.
ויענני מהר קדשו Ps. 3, 5.
שגלשו מהר גלעד Cant. 4, 1.
ופליטה מהר ציון Jes. 37, 32.
ומשמיע און מהר אפרים Jer. 4, 15.
ואחללך מהר אלהים Ez. 28, 16.
ותבונה מהר עשו Obad. 1, 8.
מהר עשו מקטל Obad. 1, 9.
וקדוש מהר־פארן Hab. 3, 3.

cum suff.: מֵהָרֵי

הרוי בשדה Jer. 17, 3.

cum suff.: לְהָרֵי

העמדת להררי עז Ps. 30, 8.

cum suff.: בְּהָרֵיהֶם

בהורים שעיר Gn. 14, 6.

sg. c. suff.: *הָרְכֶם

*נודו הרכם צפור Ps. 11, 1.

pl.: הָרִים

ארץ הרים ובקעת Dt. 11, 11.
ותלהט מוסדי הרים Dt. 32, 22.
הרים נזלו מפני יי Jud. 5, 5.
מפרק הרים 1 Reg. 19, 11.
אלהי הרים אלהיהם 1 Reg. 20, 23.
אלהי הרים יי 1 Reg. 20, 28.
מרום הרים ירכתי לבנון 2 Rg. 19, 23.
המעתיק הרים ולא ידעו Job. 9, 5.
מזרם הרים ירטבו Job. 24, 8.
הפך משרש הרים Job. 28, 9.
יתור הרים מרעהו Job. 39, 8.
כי־בול הרים ישאו־לו Job. 40, 20.
ומוסדי הרים ירגזו Ps. 18, 8.
ובמוט הרים בלב ימים Ps. 46, 3.
ירעשו־הרים בגאותו Ps. 46, 4.
ידעתי כל־עוף הרים Ps. 50, 11.
מכין הרים בכחו Ps. 65, 7.
הרים גבנים Ps. 68, 17.
ישאו הרים שלום לעם Ps. 72, 3.
בראש הרים Ps. 72, 16.
*ולא ממדבר הרים Ps. 75, 7.
כסו הרים צלה Ps. 80, 11.
וכלהבה תלהט הרים Ps. 83, 15.
בטרם הרים ילדו Ps. 90, 2.
ותועפות הרים לו Ps. 95, 4.
הרים כדונג נמסו Ps. 97, 5.
על־הרים יעמדו־מים Ps. 104, 6.
יעלו הרים Ps. 104, 8.
בין הרים יהלכון Ps. 104, 10.
משקה הרים מעליותיו Ps. 104, 13.
הרים הגבהים ליעלים Ps. 104, 18.
הרים סביב לה Ps. 125, 2.
המצמיח הרים חציר Ps. 147, 8.
בטרם הרים הטבעו Prv. 8, 25.
ונאספו עשבות הרים Prv. 27, 25.

כמץ הרים לפני־רוח Jes. 17, 13.
כנשא־נס הרים תראו Jes. 18, 3.
לעיט הרים Jes. 18, 6.
ונמסו הרים מדמם Jes. 34, 3.
עליתי מרום הרים Jes. 37, 24.
ושקל בפלס הרים Jes. 40, 12.
תדוש הרים ותדק Jes. 41, 15.
מראש הרים יצותו Jes. 42, 11.
אחריב הרים וגבעות Jes. 42, 15.
פצחו הרים רנה Jes. 44, 23.
יפצחו הרים רנה Jes. 49, 13.
מפניך הרים נזלו Jes. 63, 19. 64, 1.
מגבעות המון הרים Jer. 3, 23.
הרים שובבים Jer. 50, 6.
מהומה ולא־הד הרים Ez. 7, 7.
יוצר הרים ובורא רוח Am. 4, 13.
לקצבי הרים ירדתי Jon. 2, 7.
שמעו הרים את־ריב יי Mich. 6, 2.
הרים רעשו ממנו Nah. 1, 5.
ראוך יחילו הרים Hab. 3, 10.
כי־יגיע גי־הרים Zach. 14, 5.

pl. constr.: הַרְרֵי

ומראש הררי־קדם Dt. 33, 15.
על־הררי ציון Ps. 133, 3.
ויתפוצצו הררי־עד Hab. 3, 5.

pl. constr.: בְּהַרְרֵי

בהמות בהררי־אלף Ps. 50, 10.
ישודתיו בהררי־קדש Ps. 87, 1.

pl. constr.: כְּהַרְרֵי

צדקתך כהררי־אל Ps. 36, 7.

pl. constr.: מֵהַרְרֵי

מלך מואב מהררי קדם Num. 23, 7.
אדיר מהררי־טרף Ps. 76, 5.
מהררי נמרים Cant. 4, 8.

pl.: הָרְרִים

ויכסו כל־ההרים הגבהים Gn. 7, 19.
גברו המים ויכסו ההרים Gn. 7, 20.
נראו ראשי ההרים Gn. 8, 5.
על אחד ההרים Gn. 22, 2.
על־ההרים הרמים Dt. 12, 2.
מארבים על ראשי ההרים Jud. 9, 25.
יורד מראשי ההרים Jud. 9, 36.
את־צל ההרים Jud. 9, 36.
וירדתי על־ההרים Jud. 11, 37.
ותבך על־בתוליה על־ההרים Jud. 11, 38.
נפצים אל־ההרים 1 Reg. 22, 17.
וישלכהו באחד ההרים 2 Rg. 2, 16.
וכצבאים על־ההרים למהר 1 Chr. 12, 8.
נפוצים על־ההרים 2 Chr. 18, 16.
ההרים רקדו כאילים Ps. 114, 4.
ההרים תרקדו כאילים Ps. 114, 6.
אשא עיני אל־ההרים Ps. 121, 1.
ההרים וכל־גבעה Ps. 148, 9.
מדלג על־ההרים Cant. 2, 8.
בראש ההרים Jes. 2, 2.
ועל כל־ההרים הרמים Jes. 2, 14.
וירגזו ההרים Jes. 5, 25.
וכל ההרים אשר במעדר Jes. 7, 25.
מה־נאוו על־ההרים Jes. 52, 7.
כי ההרים ימושו Jes. 54, 10.
ההרים והגבעות יפצחו Jes. 55, 12.
אשר קטרו על־ההרים Jes. 65, 7.
ראיתי ההרים והנה רעשים Jer. 4, 24.
על־ההרים אשא בכי Jer. 9, 9.
על־ההרים דלקנו Thr. 4, 19.
בכל־ראשי ההרים Ez. 6, 13.
והיו אל־ההרים כיוני Ez. 7, 16.
אל־ההרים לא אכל Ez. 18, 6.
אל־ההרים אכל Ez. 18, 11.
על־ההרים לא אכל Ez. 18, 15.
ואל־ההרים אכלו בך Ez. 22, 9.
וישטחו אל־ההרים Ez. 31, 12.
בשרך על־ההרים Ez. 32, 5.
מדמך אל־ההרים Ez. 32, 6.
ישנו צאני בכל־ההרים Ez. 34, 6.

וסתרסו ההרים Ex. 38, 20.
על־ראשי ההרים יבואו Hos. 4, 13.
כשחר פרש על־ההרים Joel 2, 2.
על־ראשי ההרים ירקדון Joel 2, 5.
ימפו ההרים עסיס Joel 4, 18.
והמיפו ההרים עסיס Am. 9, 13.
ונמסו ההרים תחתיו Mich. 1, 4.
בראש ההרים Mich. 4, 1.
ריב את־ההרים Mich. 6, 1.
על־ההרים רגלי מבשר Nah. 2, 1.
עמך על־ההרים Nah. 3, 18.
ועל־ההרים ועל־הדגן Hag. 1, 11.
מבין שני ההרים Zach. 6, 1.

pl.: וְהָהָרִים

והההרים חרי נחשת Zach. 6, 1.

pl.: בֶּהָרִים

להרג אתם בהרים Ex. 32, 12.
את־המטרות אשר בהרים Jud. 6, 2.
ירדוך הקרא בהרים 1 Sam. 26, 20.
אכרים וכרמים בהרים 2 Chr. 26, 10.
יגע בהרים ויעשבו Ps. 104, 32.
גע בהרים ויעשנו Ps. 144, 4.
בהרים דמות עם־רב Jes. 13, 4.
כי כתבור בהרים Jer. 46, 18.

pl.: לֶהָרִים

להרים ולגבעות Ez. 6, 3. 36, 4. 6.
ואמרו להרים כסוני Hos. 10, 8.

pl. constr.: הָרֵי

על הרי אררט Gn. 8, 4.
הרי בגלבע 2 Sam. 1, 21.
על־הרי בתר Cant. 2, 17.
על הרי בשמים Cant. 8, 14.
על־הרי נשף Jer. 13, 16.
שים פניך אל־הרי ישראל Ez. 6, 2.
הרי ישראל שמעו Ez. 6, 3.
עוד אל־הרי ישראל Ez. 19, 9.
ושממו הרי ישראל Ez. 33, 28.
ורעיתים אל־הרי ישראל Ez. 34, 13.
תרעינה אל־הרי ישראל Ez. 34, 14.
אמרת על־הרי Ez. 35, 12.
הנבא אל־הרי ישראל Ez. 36, 1.
ואמרת הרי ישראל Ez. 36, 1.
הרי ישראל שמעו Ez. 36, 4.
הרי ישראל עגבם תתנו Ez. 36, 8.
הרי ישראל אשר־היו לחרבה Ez. 38, 8.
וקראתי עליו לכל־הרי Ez. 38, 21.
חרב והבאותיך על־הרי ישראל Ez. 39, 2.
על־הרי ישראל תפול Ez. 39, 4.
זבח גדול על הרי ישראל Ez. 39, 17.
על־הרי שמרון Am. 3, 9.
הרי נחשת Zach. 6, 1.

pl. constr.: בְּהָרֵי

ויחנו בהרי העברים Num. 33, 47.
עשה במות בהרי יהודה 2 Chr. 21, 11.
בהרי שמרון Jer. 31, 5.
בארץ בהרי ישראל Ez. 37, 22.

pl. constr.: וּבְהָרֵי

ובהרי מרום־ישראל Ez. 34, 14.

pl. constr.: בֶּהָרֵי

ויסעו מהרי העברים Num. 33, 48.

pl. c. suff.: הָרֵי *p.* הָרֶיהָ

ועל־הרי אבוסנו Jes. 14, 25.
ושמתי כל־הרי לדרך Jes. 49, 11.
ומיהודה יורש הרי Jes. 65, 9.
ונסתם גיא־הרי Zach. 14, 5.

pl. c. suff.: הָרֶיהָ

ומלאתי את־הריו חללין Ez. 35, 8.
ואשים את־הריו שממה Mal. 1, 3.

pl. c. suff.: וּבְהָרֶיהָ

ומהרריה תחצב נחשת Dt. 8, 9.

adj.: הָרָרִי, הָרְרִי

קוקיי מן הַר, לומר יוצא הסה [נצ-
ניגסנצווחהנצל.

Digitized by Google

adj. (a n. חָר) montanus. incola montium. LXX. ὀρεύς.

adj.: הָרָרִי
2 Sam. 23, 33. שמה ההררי

adj.: הָרְדִי *n. p.*
2 Sam. 23, 11. שמה בן־אגא הררי

הָתַךְ
v. s. r. נָתַךְ *p.* 768.

הָתַל
v. s. r. תָּלַל

הָתַת
v. s. r. דָּתַת *p.* 295.

הֵיטֵב אֹתִי הָא · יִסְּתֵנִי עֲרֵבַי בַּעֲשָׁחַר
לָבְקָרִי ;
בֵּן כָּל־חֲלָל · נִגְהִי דְּבָרַיִךְ בַּיָּגֹהַּ לְזָהַר :
כִּי קֹדֶשׁ נִגְהִי · לְשָׁפָל צְיוֹנֵיךְ
רַצְהִירוּ ;
קְרָנִים מִמֶּנִּי לְמִי · לְהֶדֶר אוֹרַיִךְ יְאִירוּ :

ו

וָא
v. s. וָךְ *forma redupl.*

I. וָאַל
זֹעֵל נוֹד, וְהוּץ כְּמוֹ וָאֵל, יַל לְעֵיל נִסְעֵל אָדַל ע״ג, וּנְמִצְּלִי לְךָ נִכְנִין נִסְעֵל כְּאֵל, נוֹאָלְתִּי, נוֹאָלוּ [נִכְנִיכִם]. הִכְווֹנִם נִכְעֵל הִרְלוּת לְךָ עִנְמוֹ כְּתִיל וּכְיל וּעֵד, לוֹ הָיוּ בְּמִכְּנִ הִסְכֵּל [יִין שִׁסְרִיכֵּם לִיינְעִן, שְׁוּוּעְרְךָ-וּיכְנִיג יִין], כִּי נִמְצְּלִי קְדִיר עַל קְסִיוּן דְּעַת וּזוּ, וְלֹא עַל סְמִקְעִקְּ, וְנִלְּמְ קְמִנוּת סְזֵרְם רְיִזוּן וּזְעֵלוּת, כְּלְשׁוֹן הִסְרִיךְ בַּל, בָּלָה, דָּבַל, אָבַל, אָוִיל יוֹכִיחַ. נִמְצְּלִי מִוּם הִזֵּרְם נִיאֵל וּהִיזוּעַ נָאֲלָא לְשׁוֹן כְּסִילוּת וְזוּילוּת, וְרוּץ כּוֹזְלֵה רוּץ לְזוּילוּת.

v. intr. (non יָאַל, quam formam grammatici tantummodo conjectura ducti excogitaverunt; nos autem literam ו a desertissima ista solitudine vindicabimus, atque justo et legitimo loco omnes eas radices deinceps enumerabimus, quas litera hacce aetate antiquissima inchoatas fuisse tum linguae cum semet ipsa comparatio, tum ceterarum linguarum certis ex legibus instituta collatio apertissime convincit) cujus nonnisi Nifal invenitur, stultum se praebere; hebetem, obtusum, pinguem esse, de hebescente ac languente mentis acie. Radix est enim יָל sive יָאַל, quae inest etiam verbo אָוַל, ac paululum variata (בָּל) verbis בָּלַהּ, בָּלַל, אָבַל, דָּבַל, וּ languendi et flaccescendi. Gemarice inde נִיאֵל, ingenii imbecillitas, fatuitas. LXX. ἐλλείπειν, οὐ δύνασθαι, ἀγνοεῖν.

Nif-al: נוֹאַל
3 *perf. pl.:* נוֹאֲלוּ
Jes. 19, 13. נואלו שרי צען
Jer. 5, 4. נואלו כי לא ידעו
3 *perf. pl.:* וְנֶאֱלוּ *p.*
Jer. 50, 36. חרב אל־הבדים ונאלו
1 *pl.:* נוֹאַלְנוּ
Nu. 12, 11. אשר נואלנו ואשר חטאנו

II. וָאַל
פְּעַל לְךָ-עוֹכֵר כְּךָ נִכְנִין הִכּוֹסֵף הִוֹאִיל וּנְעִיתִיל וָאֵל. הִכְווֹנִם כְּתִיר הִלִּין כְּנֵר הִלְּךָ, עֵכִין קְפִן וּלְנוֹן [וּוְאֲלְנִן], כְּוּוֹנִ פְּעוּעִי, וּזוּם הִכּוֹסֵף בְּמִצְּנ וּהִמְּצְּעוּת הִכְווֹנִם, לְוּמֵר פְּמִקְלוּת כְּקְפִן וּלְנוֹן וּהִמְּקְלִם כְּדֵנֵר [עְרְעִצְּע-נִעַן, כְּעֵנִיכְנִעַן], לְתִיר לְךָ נִעְשִׂה מְקְדִּם, וּהִלְּקִיחַ וְיִקְל-כִּי לְךָ נִסְּךָ, וּקְנִין נוּם כֹּל פְּמִקְלוּת. וּלְתִיר לְמִקְּקִר פְּמִצְּנ כְּתִיוּוּם כְּמִכְווֹן גַּם נִמְּצְּתִי עֵרְנ, כְּמוֹ [gr. βούλ-ομ., s. *wal* נְהוּדוֹ וְיוֹכִי [l. *vol*-o, *woll*-en] לוּעִי וּנְרְמִכִי [goth. vil-jan] נִנְרְמִכִי עְקִיכִי וּמְנְקְלְנִי [sl. *wol*; וְכְלוּסְךָ, לוּק וּמְקְלְךָ.

verb. hifil. (הוֹאִיל; impf. יוֹאֵל), primum: *vel-le*, deinde *Hif.* vi extensiva: studere, operam dare, aggredi, exordiri aliquid (veluti: 1 Sam. 17, 39.) Ex hac ejus verbi primaria notione omnes secundariae, quas longum est enumerare, tanquam de fonte manant. Radix sanscrito-semitica est, sanscr. *wal*, lat. *vol*, gr. βουλ, goth. *vil-jan*, slavice: *wol*, quae cum ita sint, mirum est sane, quomodo grammatici recentis memoriae formam ementitam *jaal*, utpote obsoletum errorem, non pridem rejecerint. LXX. ἄρχεσθαι, κοπιᾶν, ἔχειν, καταμένειν, ἐπιεικῶς, ἐπιεικαίως; הוֹאִיל לָשֶׁבֶת, κατοικίζεσθαι.

Hif-il: הוֹאִיל 3 *perf.*
Dt. 1, 5. הואיל משה באר
1 Sam. 12, 22. כי הואיל יי לעשות
Hos. 5, 11. כי הואיל הלך
2 *perf.:* הוֹאַלְתָּ
1 Chr. 17, 27. ועתה הואלת לברך
1 *perf.:* הוֹאַלְתִּי
Gn. 18, 27. 31 הואלתי לדבר אל־אדני
1 *pl.:* הוֹאַלְנוּ
Jos. 7, 7. ולו הואלנו ונשב
imperat.: הוֹאֵל *sg.*
2 Sam. 7, 29. ועתה הואל וברך
ויאמר נעמן הואל קח
2 Reg. 5, 23. ככרים
imperat.: הוֹאֶל־
Jud. 19, 6. הואל־נא ולין ויישב לבך
2 Reg. 6, 3. הואל נא ולך את־עבדיך
imp. pl.: הוֹאִילוּ
Job. 6, 28. ועתה הואילו פנו־בי
3 *imperf. apoc.:* וַיּוֹאֶל, וַיּוֹאַל
Ex. 2, 21. ויואל משה לשבת
Jos. 17, 12. ויואל הכנעני לשבת
Jud. 1, 27. ויואל הכנעני לשבת
Jud. 1, 35. ויואל האמרי לשבת
ויואל הלוי לשבת את־
Jud. 17, 11. האיש
1 Sam. 17, 39. ויאל ללכת כי לא־נסה
3 *imperf. apoc.:* וַיֹּאַל
Job. 6, 9. ויאל אלוה וידכאני

וָבַל
v. s. r. אָבַל, בּוּל, יָבַל *p.* 9 *a.*

וָבַשׁ
ad הוֹבִישׁ *v. s. r.* בּוּשׁ *p.* 159.

וָגָה
פְּעַל לְךָ-עוֹכֵר כְּךָ נִכְנִין הִכּוֹסֵף הִגָּה, וּהִכְווֹן יִהְיֶה כְּמוֹ וּגִי נִלְעוֹן יִשְׁמְעֵל, לוּמֵר הִנְּדְלָה וּהִצְּחָה וּהִסְּלָה. קוֹלֵם קְפִעַר שֶׁהִמְּלָם הִגָּה פְּעוּלִי, הִסְקְנִיר מִן חָחְגָּה מִן חָגָה נִנְלִיעַת סִפ׳, וּקְלֵ סְזֵרְם סִפ מִן.

v. hifil., (הִגָּה) secernere, separare, vi plane eadem, qua arab. וגי (unde, si linguarum collatio praeterea nil suppeditat, species antiqua radicis perspicitur), nisi forte חָגָה elisione ex חָחְגָּה ortum est (*n. verbale* a v. חָגָה). Cf. tamen הֲגָה, *s. voc'*, et quod annotavi s. v. לָהַג 590. LXX. ἔφθασεν (ἐκ τῆς τρίβου).

Hif-il: הֶגֶה* *perf.*
*כאשר הגה מן־המסלה 2 S. 20, 13.

וָגַר
פְּעַל נִקְרְעִי כְּמוֹ אָגַר, וּהִלְּמִן קְנִין וּקְסִוּף, וּנִקְרְנוּס גַּם דָּגַר קְסִף יְקֵל [נוּוְסְמְעִן-סִייְסְעִן], קְסִל מְמְנוּ אֲוְגָר כְּמְכְווֹן יְגַר, וּקְמְלִנוּת סְזֵרְם רָגַר וְכֵן נְזֵרְם כּוּוְעִי וּגִי מְלְכּוּר לְנְכְנִים, וּכְיוֹכִי [ἀ-γείρ-ειν.] וּנְסְפְּתִי מְעֵרְנ מְזֵלְמוֹ, כְּקְסִל תְּרְקֵם לְעֵיל קְפְּקְ לְגִי.

v. aram., cogere, colligere. Radix est גֵּר, גֶּר, unde aethiop. *wegr*, aram. דְּגַר, cujus propago est אֲזְגַר (= יְגַר), gr. ἀ-γείρ-ειν, lat. *garr*-io, *sarr*-io. V. s. r. אָגַר

יְגַר
ע׳ן וּכְכְווֹנִם לְנְכְנִים [סוּיסְע, סִי-נְעַל], וְכֵן כְּכְוּעִי יְגַר, כְּמְלְכִי כְּךָ כּוֹסֵף אֲזְגַר, וְכֵן מִן יְגַר כְּמְלְכִי אֲזְגַר כְּמְכְווֹן וְסִ.

n. m. acervus lapidum, collis, aethiop. יְגַר, aram., addita א initiali, אֲזְגַר, sicuti a n. יְגַר fit אֲזְגַר. LXX. βουνὸς (τῆς μαρτυρίας).

constr.: יִגַּר
Gn. 31, 47. יגר שהדותא

וָדָה
פְּעַל לְךָ-עוֹכֵר כְּךָ נִסְפְּעִיל וּסְתְּעִיל [וּוְסְ נִכְלְךָ תְּדִיר סוּ׳ וּנִכְל מְקוֹם לְזְכִּר סְנְנוּ וּ׳ לְפ׳ סְזֵרְם, וּגִם נִסְוּוּעִתְּ סְלְזוּוֹת יוֹדֵעַ סוּ׳ לְזְרְם] הוֹדָה, תְּחְוָדָה. סְהְלְכִם לְקְנִיתְ לְם זִיסִיכ נְדוּמְ לְכָל חָוִד, חָדָד, לְזוֹן זְנוּן וּלְוֹל [עְרִיוֹעִן]. לְכֵן כְּפִי הִנְלְקְ לִי נְדוּק וּמְנוֹסְ מְסְווּי נְסְפְּתִי מְעֵנ מְמְנוּתְו לְזוֹן לְמִיכְ וּפְכִיסְ מְכְנוּי נְסְ [נְעַנ-נְעַן, לוֹיסְזְסְעִבְּעִן], נְסְזְלְ עַל סְסוּוּעְמְ וּסְגְדְלְ דְּנְכְ [לוֹיסְוּוְזְנְעִן, גְּע-זְעְעִבְּעִן], לוֹ עַל זְנוּן וּכְלְ [לְזְעִבְּעִן], זְסוּוּ קְכִיכְּלְ זְם לְקְזְ לְכִינִס, וּכֵן נְזְסְ סְמְנוּ הוּוּ [s. *wad*, *wid*] וְיוֹכִי [ἀείδ-ειν, ὕδ-ειν] וּנְסְקְ זְסְפְּתִי מְעֵנ כְּסְרְם כְּמְכְווֹן. וּלְע זְנְלְמְנוּס וּמְכְנוּ סְזְעְלִים יָדַת, בָּדָה, בָּטָא נְדוּמִים, וּקוֹלִי מוּס דָּת קְמוּר יָדַת, לוּמֵר קוּמֵר וּנְכוּר וּקוּק.

v. hifil. et hitpaël., (litera autem ו radicem inchoat; nimirum verbum יָדָה germana est fabula) loqui, eloqui, appellare, sicuti *wad*, *wid* Indorum, speciatim tum de *confitendo*, tum de *celebrando* (sicut חָד, חֶד); illic enim peculiarem hanc nominum celebrandorum nuncupantur. Cognata sunt verba בָּד, בָּטָא sive בָּדָא, בָּדָה, qu. v. LXX. ἐξηγεῖσθαι, εὐλογεῖν, ὑμνεῖν, αἰνεῖν; ὁμολογεῖν, ἀνθομολογεῖσθαι, ἐξομολόγησις. הוֹדוּת, αἴνεσις, ἀνθομολόγησις; הִתְוַדָּה, ἐξαγορεύειν, ἐξομολογεῖσθαι.

Hif-il: הוֹדָה
3 *perf. pl.:* וְהוֹדוּ
ושבו אליך והודו את־
1 Reg. 8, 33. שמך
1 Reg. 8, 35. והודו את־שמך
2 Chr. 6, 24. ושבו והודו את־שמך
2 Chr. 6, 26. והודו את־שמך
1 *perf. pl.:* הוֹדִינוּ
Ps. 75, 2. הודינו לך אלהים הודינו
part.: מוֹדֶה
Prv. 28, 13. ומודה ועזב ירחם
pl.: מוֹדִים
1 Chr. 29, 13. מודים אנחנו לך
inf. constr.: הוֹדוֹת
1 Chr. 25, 3. על־הודות והלל ליי
inf. constr.: וְהוֹדוֹת
2 Chr. 7, 3. והודות ליי כי טוב
Neh. 12, 46. והודות לאלהים
inf. constr.: וּבְהוֹדוֹת
Esr. 3, 11. ובחודת ליי כי טוב
inf. constr.: לְהוֹדוֹת, לְהוֹדוֹת
1 Chr. 16, 7. דויד בראש להדות ליי
1 Chr. 16, 35. להודות לשם קדשך
להודות ליי כי לעולם
1 Chr. 16, 41. חסדו
1 Chr. 23, 30. להדות ולהלל ליי
להדות ליי כי־לעולם
2 Chr. 7, 6. חסדו
Neh. 12, 24. להודות במצות דויד
Ps. 92, 2. טוב להודות ליי
Ps. 106, 47. להודות לשם קדשך
Ps. 119, 62. אקום להודות לך
Ps. 122, 4. להודות לשם ייי
Ps. 142, 8. להודות את־שמך
inf. constr.: וּלְהוֹדוֹת
1 Chr. 16, 4. ולהזכיר ולהודות ולהלל
2 Chr. 5, 13. להלל ולהדות ליי
2 Chr. 31, 2. לשרת ולהדות ולהלל
impt. pl.: הוֹדוּ
1 Chr. 16, 8. הודו ליי קראו בשמו
1 Chr. 16, 34. הודו ליי כי טוב
2 Chr. 20, 21. ואמרים הודו ליי
Ps. 33, 2. הודו ליי בכנור
Ps. 100, 4. הודו לו ברכו שמו
Ps. 105, 1. הודו ליי קראו בשמו
Ps. 106, 1. הודו ליי כי־טוב
107, 1. 118, 1. 29. 136, 1.
Ps. 136, 2. הודו לאלהי האלהים
Ps. 136, 3. הודו לאדני האדנים
Ps. 136, 26. הודו לאל השמים
Jes. 12, 4. הודו ליי קראו בשמו
Jer. 33, 11. הודו את־יי צבאות
impert. pl.: וְהוֹדוּ
Ps. 30, 5. והודו לזכר קדשו
Ps. 97, 12. והודו לזכר קדשו
1 *imperf.:* אוֹדֶה
Gn. 29, 35. הפעם אודה את־יי
Ps. 7, 18. אודה יי כצדקו
Ps. 9, 2. אודה יי בכל־לבי
Ps. 32, 5. אודה עלי פשעי
Ps. 54, 8. אודה שמך יי כי־טוב
Ps. 109, 30. אודה יי מאד בפי
Ps. 111, 1. אודה יי בכל־לבב
Ps. 118, 19. אבא־בם אודה יה
Jes. 25, 1. אודה שמך כי עשית פלא
1 *imperf.:* וְאוֹדֶה
Ps. 138, 2. ואודה את־שמך

Digitized by Google

1 *impf.c.suff.:* אוֹדֶךָּ
עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְיָ בַּגּוֹיִם 2 S. 22, 50.
אוֹדְךָ בַּגּוֹיִם יְיָ Ps. 18, 50.
אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב Ps. 35, 18.
אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ Ps. 52, 11.
אוֹדְךָ בָּעַמִּים אֲדֹנָי Ps. 57, 10.
אוֹדְךָ בַּכִּנּוֹר־נֵבֶל Ps. 71, 22.
אוֹדְךָ אֱלֹהַי Ps. 86, 12.
אוֹדְךָ בָּעַמִּים יְיָ Ps. 108, 4.
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי Ps. 118, 21.
אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב Ps. 119, 7.
אוֹדְךָ בְּכִנּוֹר־לְבִי Ps. 138, 1.
אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת Ps. 139, 14.
אוֹדְךָ יְיָ כִּי אַנַּפְתָּ בִּי Jes. 12, 1.
1 *impf. suff.:* אוֹדֶךָּ
וְגַם־אֲנִי אוֹדֶךָּ Job. 40, 14.
יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ Ps. 30, 13.
1 *impf. c. suff.:* וְאוֹדֶךָּ
וְאוֹדְךָ בְּכִנּוֹר Ps. 43, 4.
1 *impf. c. suff.:* וְאוֹדֶךָּ
אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ Ps. 118, 28.
1 *impf. c. suff.:* אֲהוֹדֶנְּךָ
וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹדֶנּוּ Ps. 28, 7.
1 *impf. c. suff.:* אוֹדֶנְּךָ
כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ Ps. 42, 6. 12. 43, 5.
3 *imperf.:* יְהוֹדֶה
יְהוֹדָה לְתִפְלָה Neh. 11, 17.
3 *imperf.:* יוֹדֶךָּ
בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ Ps. 6, 6.
3 *impf. c. suff.:* יוֹדֶךָּ
חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ Jes. 38, 19.
3 *impf. c. h int.:* הֲיוֹדֶךָּ
הֵיוֹדְךָ עָפָר Ps. 30, 10.
3 *fem.* תּוֹדֶךָּ
כִּי־חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָּ Ps. 76, 11.
כִּי־לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֶךָּ Jes. 38, 18.
1 *pl.:* נוֹדֶה
וְנָמֵךְ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה Ps. 44, 9.
נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם Ps. 79, 13.
3 *pl.:* וְיוֹדוּךָ יוֹדוּ
יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא Ps. 99, 3.
יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ Ps. 140, 14.
וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ Ps. 89, 6.
3 *pl. c. s.:* יְהוֹדוּךָ, יוֹדוּךָ
הוֹדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ Gn. 49, 8.
עַמִּים יְהוֹדוּךָ Ps. 45, 18.
יוֹדוּךָ עַמִּים Ps. 67, 4. 6 (bis).
יְקוֹמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה Ps. 88, 11.
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ Ps. 138, 4.
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ Ps. 145, 10.
3 *pl. c suff.:* וְיוֹדֻךָ
וְיוֹדוּךָ כִּי־תֵיטִיב לָךְ Ps. 49, 49.
Hitpa-el: הִתְוַדֶּה
3 *perf.:* וְהִתְוַדָּה
וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ Lev. 5, 5.
וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת Lev. 16, 21.
3 *pl.:* וְהִתְוַדּוּ
וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם Lev. 26, 40.
וְהִתְוַדּוּ אֶת־חַטָּאתָם Num. 5, 7.
part.: וּמִתְוַדֶּה
וּמִתּוֹדָה עַל־חַטָּאוֹת Neh. 1, 6.
וּמִתּוֹדָה חַטָּאתִי Dan. 9, 20.
part. pl.: מִתְוַדִּים
מִתּוֹדִים וּמִשְׁתַּחֲוִים Neh. 9, 3.
part.: וּמִתְוַדִּים
וּמִתּוֹדִים לַיְיָ 2 Chr. 30, 22.
inf. c. suff.: וְכִהְתוַדּוֹתוֹ
וְכִהְתוַדּוֹתִי בָכָה Esr. 10, 1.
1 *imperf.:* וְאֶתְוַדֶּה
וְאֶתּוֹדֶה וְאֹמְרָה Dan. 9, 4.

3 *pl.:* וַיִּתְוַדּוּ
וַיִּתְוַדּוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם Neh. 9, 2.

הוֹדָה

ע"כ גויר הכוסף מן יָדָה, וכן תּוֹצֶא תּוֹדֶה גויר הכוסף על פ"ו [a-u=ô]. פרוש הסם כתיו הפעל, לומר הודעה והגדת דבר [נעקענטניסס], או שבוח וספלע [לעקנעוטנכ, פריים], והפרש יולע מנו-סמלין. נתכנוס המשוכות אוֹדָאָה והידועה אוֹדָאָתָא; אוֹדִי הידועה אוֹדִיתָא; אוֹדִי הידועה אִתְוַדָּאָה [נמר אִתְאוֹדָאָה], ונגמרל יולע המוקדי יַדִּי [לומר נולע ומפורסם נעליל ונכול] ולנקנס נַהֲאָה או נַהֲאָת, יולעת סכנוי נִמְסְכָת נַהֲיָא ולנקנס סכנוי נַהֲאוֹת, וכן יְהוֹי [עם תקנס] ועול סכנס, וכלס הוס ולו סנכע.

n. f. (e conj. Hif. v. יָדָה natum, ad s. f. תּוֹרָה, תּוֹצֶא a vv. יָרָה, יָצָא; *a-u* enim coaluit in *ô*) elocutio, vel confessio, denuntiatio, professio, vel celebratio, gratiarum actio, nominatio gloriosissima et magnificentissima. LXX. *ἄδ-ων, αἴνεσις, ἐξομολόγησις, εὐχὴ χαρμοσύνης, δῶρον, ὕμος.*

Lev. 7, 12. אִם עַל־תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ
Lev. 22, 29. זִבְחוּ־תוֹדָה לַיְיָ
Jos. 7, 19. וְתֵן־לוֹ תוֹדָה
Esr. 10, 11. וְעַתָּה תְּנוּ תוֹדָה לַיְיָ
Ps. 26, 7. לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל תּוֹדָה
Ps. 50, 14. זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה
Ps. 50, 23. זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי
Ps. 107, 22. וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה
Ps. 116, 17. לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה
Jes. 51, 3. תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה
Jer. 17, 26. וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יְיָ
Jer. 30, 19. וְיֹצֵא מֵהֶם תּוֹדָה
Jer. 33, 11. מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יְיָ
Am. 4, 5. וְקַטֵּר מֵחְמֵץ תּוֹדָה
Jon. 2, 10. בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ

וְתוֹדָה

2 Chr. 33, 16. זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה
Ps. 42, 5. בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה

הַתּוֹדָה

Lev. 7, 12. עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה

וְהַתּוֹדָה

Neh. 12, 38. וְהַתּוֹדָה הַשְּׁנִית

בְּתוֹדָה

Ps. 69, 31. וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה
Ps. 95, 2. נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
Ps. 100, 4. בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
Ps. 147, 7. עֱנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה

לְתוֹדָה

Ps. 100, 1. מִזְמוֹר לְתוֹדָה
constr.: תּוֹדַת
Lev. 7, 13. עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
Lev. 7, 15. וּבְשַׂר־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
pl.: תּוֹדוֹת
Neh. 12, 31. וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תּוֹדוֹת
pl.: תּוֹדוֹת
Ps. 56, 13. אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לָךְ

וְתוֹדוֹת

2 Chr. 29, 31. זִבְחִים וְתוֹדוֹת לְבֵית יְיָ
וַיְבִיאוּ הַקָּהָל זְבָחִים וְתוֹדוֹת 2 Chr. 29, 31.
pl.: הַתּוֹדוֹת
Neh. 12, 40. וַתַּעֲמֹדְנָה שְׁתֵּי הַתּוֹדוֹת
pl.: וּבְתוֹדוֹת
Neh. 12, 27. וּבְתוֹדוֹת וּבְשִׁיר

הוֹדָיָה

ע"כ נכנוי נויל יָדָה וקמונקו וכס וחוולס. סכוונס לפי המען הכקוב מלמעלה, יָדָה, מן שיכי מקבלות אזוכים [כַּשְׁרֵע], מן שיכי תוכס לְפָנֵי יְיָ זוכו, וכן נקמר לְקַח הַתּוֹדָה וכוכס לְתִפְלָה, ולל"ק מוס הַתְּמוּכָה נמר יְהוּדִית, וכל מס לְיִכְנוּ זוס לי.

n. f. pluralet. (a v. יָדָה) hymni, vel amoebea. Nonnulli a forma verb. יְהוּדִית (veluti: רֹאשׁ יַתְחִלָּה יְתוּדִית) hoc nomen, inversis literis, pro יְהוּדִית dictum ajunt. Sed etiamnunc hoc nomen *in ainίγμασι.* LXX. *χάρ* (הַתְּהִלָּה).

pl.: הַיְדוּת

Neh. 12, 8. עַל־הַיְדוּת הוּא וְאַחָיו

יָדָא

בלמי כמו נעני.

v. aram., hebraico aequale.

Haf-el: הוֹדָא

part.: מְהוֹדָא

Dan. 2, 23. מְהוֹדָא וּמְשַׁבַּח אַנְתְּ

part.: הוֹדָאִין

Dan. 6, 11. וּמוֹדָא קֳדָם אֱלָהֵהּ

יָדָה, יָדוֹ, יָדִי, יְדוֹת

v. s. יְהוּדָה, יַדֶּה *p.* 476.

יָדַע

v. s. r. יָדַע *p.* 470.

יָהַב aram.

v. s. יְהַב, יַהַב *p.* 475.

יָהַב

מלס וכס נתוכס [קוכע הפקודים כס, י"ל], לל"ק שעל נמר יָהַב, לשעת כלמוכים מלס קס לפני נהככב עמו, ונ"ל אֶהְיֶהְבָּ תמונס לקימ מן יָהַב שהוס כלימ, לומר נתן לו הלקס קס עלמו, ומכל סג ונקלק, כי מס לְאַחֲרֵי נכוכס, וגס הפתרון שקר.

vocab. monadicum intellectuque perdifficile. Ibn-Ezra et Qimchi n. pr. *urbis* esse censent. Rabinorum plerique a v. יָהַב (= יָתַן) deducunt, et סוּפָה de mari rubro (יַם־סוּף) explicant. Onq. עַל־כֵּן יִתְאֲמַר בְּסִפְרָא מְרָעִין הַעֲבַד יְיָ עַל־יַמָּא דְּסוּפָה. Isaaki: אֵת־אֲשֶׁר יָהַב לָהֶם וְיִתְרַבֶּה נִסִּים בְּיַם־סוּף. Qimchi testatur, se correctis in libris scriptum invenisse: אֲהֵיהָב. LXX. perverse: (*πόλεμος τοῦ κυρίου*) *τὴν Ζωόβ* (*ἐφλόγισε*). Versiculus iste, ex libro מִלְחֲמוֹת יְהוָה citatus, est profecto mysterium, quod vix conjectura quisquam assequetur.

n. p. יָהַב

Num. 21, 15. אֶת־וָהֵב בְּסוּפָה

יָהּ

פעל לל-עוכר כל כנוך סכל, וסכוונס לְפִי זווי וערך סלשונות קנוס וקנוך וקרוס [נוועמעכניעטען], וכן נקמך נסמך יִשְׁמָעֵאל ווי שלשון סרוג ולקוו, נהשקל על כווג לי"ס ולסס, וכשרש [s. *wap*] סוזו מענין קרוס וגלגול נהשקל על הסניכה והלינה, וכן נשמס מרקמים [p. *bêf-ten*] וכשלי שמי ערב וקדס. תקנות הפרש וָא [ומוס הכפל וָאו לו יָד נעכרי, ווי נעכרי], וכן כסודו וא [s. *wê*] הפרש הפעוש, וכלל שמי ערב משלמו, והפרש לשר לנכנס תמנו מוקכב כמו נעכרי, ולופן ההרכב סלל קנין מן הָדָה, יָד

גַּב לעיל, ונמוסי אָרֵא נמכוון כוס; ולל"כ כוונת וו כמו קרס.

verb. nonnisi uno in derivato conservatum, coagmentare, compingere, arab. וחי de compactione, tropice de matrimonio, sanscr. *wap*, tropice, complicare, contexere, pers. *bêf-ten*. Radix antiquissima monolitera est יָ, quae deinceps וָא scribi coepta est, unde nomen duplicatione verbi ortum וָאו sive וָו, arab. וחי ad s. f. יָד, גַּד. Etiam verbi indici radix est *wê*, וָא, linguarum illa occidentalium communis.

וָו

ע"ו וסכנוי וָיִם, סכוונס יקר ושוקן לקוזוב [הַשְׁקִין, כשגעל], לו קרס נאכרי וָיו כמוסו, ושוס שם השוע נלמלפ ניקר, כהרש וסמכוון על כהרש עי' קקר הפעל.

n. m. compages, clavus, paxillus; pl. וָיִם, aram. וָיִן de litera *Vav*. LXX. *κεφαλίς, κρίκος, ἀγκύλη.*

pl.: וָיִם

Ex. 38, 28. עֲשׂוֹת וָוִים לָעַמּוּדִים

constr.: וְוֵי

Ex. 27, 10. וְוֵי הָעַמּוּדִים וַחִשְׁקֵיהֶם
Ex. 27, 11. וְוֵי הָעַמּוּדִים וַחִשְׁקֵיהֶם
וְוֵי הָעַמּוּדִים וַהֲשִׁקֵיהֶם
Ex. 38, 10. 11. 12. 17. כֶּסֶף

cum suff.: וָוֵיהֶם

Ex. 26, 32. מִצְפֶּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
Ex. 26, 37. וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם
Ex. 27, 17. מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כֶּסֶף
Ex. 36, 36. וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
Ex. 36, 38. עַמּוּדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאֶת־וָוֵיהֶם
וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
Ex. 38, 19.

וָזַע

v. s. יָזַע *p.* 485.

וָזַר

פעל לל-עוכר כל כנוך סכל יָזַר, וסכלנס כמו נעכרי וזר לשון כזיקת פעל [ערשענן], ומוס נעכרי יָזַר לים כוזק פעל המלינס על שכמו [ווע ויר], וכל"ק מכזיקת פעל הקטל וכפעל והמרי, כן פרשו הקדמים, ומוס שקל. *v. inusit.* (unde יָזַר), ferre, portare, uti *vazara* arabicum, unde *Vazir* h. e. is, qui onera ac munera publica suscepit (Gesehäftsträger).

וָזַר

ע"ו מהשרש יָזַר, והסלנס מעוען לקשה [שולדנעלסטעט], ונקמלוסו הכלון נוסף סכל עון, ויקל ומקנודל כוס נל"ק, לוס לקל וכ הקמת כל"ל.

n. m. monadicum (a rad. יָזַר) onustus (peccatis).

Prv. 21, 8. וְהַפְכְפַּךְ דֶּרֶךְ אִישׁ וָזֹר

וָחַד

v. s. יָחַד *p.* 485.

וָחַם

v. s. יָחַם *p.* 486.

וָיִן

פעל לל עוכר, לקל כוס נכוכר כהרש לסהס הכל ע"ג, כידוע מעוות מלשונות. *v. inusit.*, quod nominis insequentis primordium esse, ex lin-

Digitized by Google

guarum comparatione sole clarius apparet.

יֵיִן

ג׳ קמוץ יָיִן, וספלגס קמץ ודס-שנב [ויין], ומשם הוס כשלכי יֵיִן וכשפס כוזוע יַיִן כשוסו, ודס שגם כשפתי מעגב כשם כשכוון כמו כיוכי [*Vin-os*] וכרומי [*Vin-um*] וכשלתי שפתי ערב, כלזר הלעתי נהמעלס נספרי שנכה שפתי קלס לף קכ״ג, ותקלסס גכ כי משכש יַיִן, ויין כשר יַיִן ודוק.

n. m. (constr. יֵין), *vin-um*, arab. יַיִן, aethiop. ወይን, gr. *Οἶνος*, et sic porro ceteris in linguis. Cf. Systema 123. LXX. *οἶνος, ἀσκὸς γλεύκους; κατοῦσθαι; οἰνοπότης; ἡμίεφθος οἶνος, μεθύσκεσθαι οἶνῳ; σῶμα οἴνου, οἰνοποτεῖν.*

Gn. 19, 32. לכה נשקה את־אבינו יין
Gn. 19, 33. ותשקין את־אביהן יין
Gn. 19, 34. נשקנו יין גם־הלילה
Gn. 27, 25. ויבא לו יין וישת
Lev. 10, 9. יין ושכר אל־תשת
Lev. 23, 13. ונסכה יין רביעת ההין
Num. 6, 3. חמץ יין וחמץ שכר
Jos. 9, 4. ואדות יין בלים
Jud. 13, 4. 7. ואל־תשתי יין ושכר
1 S. 1, 24. ואיפה אחת קמחו ונבל יין
1 Sam. 16, 20. ונאד יין ועז עזים
1 Sam. 25, 18. ושנים נבלי־יין
Neh. 2, 1. המלך יין לפניו
Neh. 5, 18. בכל־יום להרבה
Neh. 13, 15. ואת־יין ענבים ותאנים
Job. 1, 13. 18. אכלים ושתים יין
Ps. 60, 5. השקיתנו יין תרעלה
Prv. 21, 17. אהב יין ושמן לא יעשיר
Prv. 23, 31. אל־תרא יין כי יתאדם
Jes. 5, 11. יין ירדפם
Jes. 16, 10. יין ביקבים
Jes. 29, 9. שכרו ולא־יין
Jes. 55, 1. ובלוא מחיר יין וחלב
Jes. 56, 12. אתיו אקחה־יין
Jer. 35, 5. נבעים מלאים יין
Jer. 35, 6. לא תשתו־יין
Jer. 35, 8. 14. לבלתי שתות־יין
Jer. 40, 10. אספו יין וקיץ
Jer. 40, 12. ויאספו יין וקיץ
Hos. 9, 4. לא־יסכו ליי יין
Am. 6, 5. השתים במזרקי יין

p. יֵין

בלילה ההוא את־אביהן
Gn. 19, 35. יין
Ex. 29, 40. רביעת ההין יין
Num. 6, 20. ואחר ישתה הנזיר יין
Nu. 28, 14. ורביעת ההין לכבש יין
1 Sam. 10, 3. ואחד נשא נבלי־יין
2 Sam. 16, 1. ומאה קיץ ונבל יין
Prv. 23, 20. אל־תהי בסבאי־יין
Prv. 31, 4. אל למלכים שתו־יין
Jes. 5, 22. גבורים לשתות יין
Jes. 22, 13. אכל בשר ושתות יין
Jes. 24, 9. בשיר לא ישתו־יין
Jes. 28, 1. הלומי יין
Jer. 13, 12. (bis) כל־נבל ימלא יין
Jer. 23, 9. וכגבר עברו יין
Jer. 35, 2. והשקית אותם יין
Jer. 35, 5. ואמר אליהם שתו־יין
Jer. 35, 6. לא נשתה־יין
Joel 1, 5. והילילו כל־שתי יין
Am. 2, 12 והשקו את־הנזרים יין
Mich. 6, 15. ולא תשתה־יין
Zach. 9, 15. המו כמו־יין
Zach. 10, 7. ושמח לבם כמו־יין

יַיִן

Nu. 15, 5. יין לנסך רביעית ההין
Num. 15, 7. יין לנסך שלשית ההין
Num. 15, 10. יין תקריב לנסך
Dt. 28, 39. ויין לא־תשתה
Dt. 29, 5. ויין ושכר לא שתיתם
Jud. 13, 14. ויין ושכר אל־תשת
1 Sam. 1, 15. ויין ושכר לא שתיתי
1 Chr. 12, 40. ויין ושמן ובקר וצאן
2 Chr. 2, 9. ויין בתים עשרים אלף
Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך
Ps. 104, 15. ויין ישמח לבב־אנוש
Prv. 31, 6. ויין למרי נפש
Eccl. 10, 19. ויין ישמח חיים
Jer. 48, 33. ויין מיקבים השבתי
Ez. 44, 21. ויין לא־ישתו
Hos. 4, 11. זנות ויין ותירוש

p. יַיִן

Gn. 14, 18. הוציא לחם ויין
Jud. 19, 19. וגם לחם ויין ישׁ־לי ואצרות מאכל ושמן
2 Chr. 11, 11. ויין
Neh. 5, 15. ויקחו מהם בלחם ויין
Jes. 5, 12. ויין משתיהם
Thr. 2, 12. איה דגן ויין
Dan. 10, 3. ובשר ויין לא־בא אל־פי

p. הַיַּיִן

Gn. 9, 21. וישת מן־היין וישכר
Num. 6, 4. אשר יעשה מגפן היין
Jos. 9, 13. ואלה נאדות היין
Jud. 13, 14. מגפן היין לא תאכל
1 Sam. 25, 37. בצאת היין מנבל
1 Chr. 27, 27. לאצרות היין
Neh. 2, 1. ואשא את־היין
Esth. 5, 6. 7, 2. במשתה היין
Esth. 7, 7. ממשתה היין
Esth. 7, 8. אל־בית משתה היין
Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר
Jes. 24, 11. צוחה על־היין
Jes. 28, 7. נבלעו מן־היין
Jer. 25, 15. קח את־כוס היין
Hab. 2, 5. ואף כי־היין בוגד
Hag. 2, 12. ואל־הנזיד ואל־היין

p. הַיָּיִן

Prv. 23, 30. למאחרים על־היין
Cant. 2, 4. הביאני אל־בית היין

וַהַיַּיִן

2 Sam. 16, 2. והיין לשתות היעף
1 Chr. 9, 29. ועל־הסלת והיין והשמן
2 Chr. 2, 14. השמן והיין

בְּיַיִן

Prv. 9, 5. ושתו ביין מסכתי

בַּיַּיִן

Gn. 49, 11. כבס ביין לבשו
2 Sam. 13, 28. כטוב לב־אמנון ביין
Eccl. 2, 3. למשוך ביין את־בשרי
Jes. 28, 7. ביין שגו ובשכר
Joel 4, 3. והילדה מכרו ביין

p. בַּיַּיִן

Esth. 1, 10. כטוב לב־המלך ביין

וּבַיַּיִן

Dt. 14, 26. בבקר ובצאן וביין ובשכר

כְּיַיִן

Job. 32, 19. הנה בטנו כיין לא יפתח

לַיַּיִן

Mich. 2, 11. אטף לך ליין ולשכר

מִיַּיִן

Num. 6, 3. מיין ושכר יזיר
Cant. 1, 4. נזכירה דדיך מיין
Cant. 4, 10. מה־טבו דדיך מיין
Cant. 8, 2. אשקך מיין הרקח

p. מִיַּיִן

Gn. 49, 12. חכלילי עינים מיין
Ps. 78, 65. כגבור מתרונן מיין
Cant. 1, 2. כי־טובים דדיך מיין
Jes. 51, 21. ושכרת ולא מיין
Hos. 7, 5. חמת מיין

constr.: יֵין

Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם
Esth. 1, 7. ויין מלכות רב
Prv. 4, 17. ויין חמסים ישתו
Dan. 1, 16. ויין משתיהם
Am. 2, 8. ויין ענושים ישתו

constr.: בְּיֵין

Ez. 27, 18. ביין חלבון

constr.: וּבְיֵין

Dan. 1, 8. וביין משתיו

constr.: כְּיֵין

Cant. 7, 10. וחכך כיין הטוב
Hos. 14, 8. כיין לבנון

constr.: וּמְיֵין

Dan. 1, 5. ומיין משתיו

cum suff.: יֵינִי

Cant. 5, 1. שתיתי יני עם־חלבי

cum suff.: יֵינֶךָ *p.*

Eccl. 9, 7. ושתה בלב־טוב יינך

cum suff.: יֵינֵךְ

1 Sam. 1, 14. הסירי את־יינך מעלך

cum suff.: מֵיֵינוֹ

Gn. 9, 24. ויקץ נח מיינו

cum suff.: יֵינָהּ

Prv. 9, 2. מסכה יינה

cum suff.: מְיֵינָהּ

Jer. 51, 7. מיינה שתו גוים

cum suff.: יֵינָם

Dt. 32, 33. חמת תנינם יינם
Am. 5, 11. ולא תשתו את־יינם
Am. 9, 14. ושתו את־יינם
Zeph. 1, 13. ולא ישתו את־יינם

וָכַח

פעל לף-עוכר נקל, ונמלא לף נכנין כפעל נָכַח, ונכנין הכוסף הוֹכִיחַ, ונכנכלא הוּכַח, ונכנין הסתפעל הִתְוַכַּח, ונצלה ענכיכים גכ הכנכ נָכַח, וכל לשלס ונהנגוכים קמלא פ״ו הפעל. הלנה: ליקלית היוק קוק ועו ונמלן שליל וקיס לְמוֹן ומוֹנֵק נלְמֵן ולִיתן [נעשלק, פעמא ויין], ונעכיי הנכרש וכך יונק. תמלות הנכרש לפ״ו נָכַח, ונמלא גכ נפעל נָכַח ע״ג, וכן נוסף סולו [s. *çak*] נמכוון הוס. ומוס הכוסף לנון כלן ולמון וסעול [נע-עשטיגען, נעשטלקען], נהשלל לו על הכלא מופת ולקיס [נעשטלקען, נעוויגען, נעכטפערטיגען], מקוזק דכניו לפני הסופטים, לו מעלות הנמפא וסולקלו לקוב, שהוא הסולדה והמפעל על נ׳ מקנגדיס [נעוולקלטי-גען, אלי־כעטען], לו על המפעל והסולדה והעלנה נכלל. הנפעל לו הנקלות להסוכח יקד נדומה להתפעל, לו כפעולי״ן מן הכוסף ודוק.

vrb., cujus *Qal* non venit usu, *Nif.* נוֹכַח; *Hif.* הוֹכִיחַ; *Ho.* הוּכַח; *Hitp* הִתְוַכַּח; rabb. Pa. נִכַּח, quibus in formis omnino omnibus servatur illud ו *radicale*) vi primaria: valentem, pollentem, firmum esse (transitive, *va-kacha* apud Arabes). Radix est *kach*, sanscr. *çak*, quae invenitur etiam in v. יָכַח, praepositione sanscrito-semitica aucta (v. נכח). Hinc *Hif.* firmum facere, firmare, confirmare, logice: argumentis stabilire, evincere; arguere, coarguere, maxime de judiciali defensione atque accusatione, de controversiae diremtione vel judiciaria animadversione atque vindicatione. *Nif.* vel passive: convinci, coargui, vel de studio contendendi aut disceptandi. LXX. *Hi. ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν, παιδεύειν; ὀνειδίζειν, ἐγκαλεῖσθαι, βλασφημεῖν; ἑτοιμάζειν; Ni. διαλέγεσθαι, ἀληθεύειν* (נָכַח); *Pu.* הוּכַח, *ἔλεγμός; הוֹכִיחַ תּוֹכָחַת, ἰσχὺν αἰτεῖσθαι; מוֹכִיחַ λόγος; חָתְוַכַּח, διελέγχειν.*

Nif-al: נוֹכַח *part. sg.*

Job. 23, 7. שם ישר נוכח עמו

part. pl.: נוֹכָחִים

Prv. 24, 26. משיב דברים נוכחים

part. pl.: הַנּוֹכָחִים

2 Sam. 15, 3. דבריך טובים ונוכחים

part. fem.: וְנוֹכָחַת *sg.*

Gn. 20, 16. ואת כל ונוכחת

1 *impf. pl.:* וְנִוָּכְחָה

Jes. 1, 18. לכו־נא ונוכחה

Hif-il: הוֹכִיחַ 3 *perf.*

Gn. 24, 44. אשר־הכיח יי׳ לבן־אדני

3 *perf.:* וְהוֹכִיחַ

2 Reg. 19, 4. והוכיח בדברים
Prv. 19, 25. והוכיח לבון יבין דעת
Jes. 2, 4. והוכיח לעמים רבים
והוכיח במישור לענוי־ארץ
Jes. 11, 4.
והוכיח בדברים אשר
Jes. 37, 4. שמע
Mich. 4, 3. והוכיח לגוים עצמים

3 *perf.:* וְהוֹכַח

Gn. 21, 25. והוכח אברהם

2 *perf.:* הוֹכַחְתָּ

Gn. 24, 14. הכחת לעבדך ליצחק

1 *prf. c. suff.:* וְהוֹכַחְתִּיו

2 S. 7, 14. והכחתיו בשבט אנשים

part.: מוֹכִיחַ

Job. 9, 33. לא יש־ביניני מוכיח
Job. 32, 12. והנה אין לאיוב מוכיח
Job. 40, 2. מוכיח אלוה יענה
Prv. 25, 12. מוכיח חכם
Prv. 28, 23. מוכיח אדם אחרי
Ez. 3, 26. לאיש מוכיח
Am. 5, 10. שנאו בשער מוכיח

part.: וּמוֹכִיחַ

Prv. 9, 7. ומוכיח לרשע מומו

part: וְלִמּוֹכִיחַ

Jes. 29, 21. ולמוכיח בשער יקשון

pl.: וְלַמּוֹכִיחִים

Prv. 24, 25. ולמוכיחים ינעם

inf.: הוֹכֵחַ

Lev. 19, 17 הוכח תוכיח את־עמיתך
Job. 6, 25. ומה־יוכיח הוכח מכם
Job. 13, 10. הוכח יוכיח אתכם
Job. 15, 3. הוכח בדבר לא יסכון
Prv. 15, 12. לא־יאהב לץ הוכח לו

inf.: וְהוֹכֵחַ

Job. 13, 3. והוכח אל־אל אחפץ

inf. constr.: לְהוֹכִיחַ

Hab. 1, 12. וצור להוכיח יסדתו

inf c. h interr.: הֲלְהוֹכִיחַ

Job. 6, 26. הלהוכח מלים תחשבו

imperat.: הוֹכַח

Prv. 9, 8. הוכח לחכם

1 *imperf.:* אוֹכִיחַ

Job. 13, 15. אך־דרכו אל־פניו אוכיח

1 *impf. c. suff.:* אוֹכִיחֲךָ

Ps. 50, 8. לא על־זבחיך אוכיחך

1 *impf. c. suff.:* אוֹכִיחֲךָ

Ps. 50, 21. אוכיחך ואערכה לעיניך

2 *imperf.:* תּוֹכִיחַ

Lev. 19, 17. הוכח תוכיח את־עמיתך

2 *impf. ap.:* תּוֹכַח

Prv. 9, 8. אל־תוכח לץ פן־ישנאך

Digitized by Google

2 *impf. c. s.:* תּוֹכִיחֶנִּי
Ps. 6, 2. אל־באפך תוכיחני
Ps. 38, 2. אל־בקצפך תוכיחני
3 *imperf.:* יוֹכִיחַ
Job. 6, 25. ומה־יוכיח הוכח מכם
Job. 13, 10. הוכח יוכיח אתכם
Ps. 94, 10. היסר גוים הלא יוכיח
Prv. 3, 12. את אשר־יאהב ירי יוכיח
Prv. 30, 6. פן־יוכיח בך ונכזבת
Jes. 11, 3. ולא־למשמע אזניו יוכיח
3 *impf. ap.:* יוֹכַח
Hos. 4, 4. אל־ירב ואל־יוכח איש
3 *impf. ap.:* וְיוֹכַח
ירא אלהי אבותינו
1 Chr. 12, 17. ויוכח
Job. 16, 21. ויוכח לגבר עם־אלוה
3 *impf. ap.:* וַיּוֹכַח
Gn. 31, 42. ראה אלהים ויוכח אמש
1 Chr. 16, 21. ויוכח עליהם מלכים
Ps. 105, 14. ויוכח עליהם מלכים
3 *impf. c. suff.:* וְיוֹכִיחֵנִי
יהלמני צדיק חסד
Ps. 141, 5. ויוכיחני
cum suff.: יֹכִיחֲךָ
Job. 22, 4. המיראתך יכיחך
cum suff.: יוֹכִיחֲנוּ
Job. 5, 17. אשרי אנוש יוכיחנו אלוה
2 *perf.:* וְתוֹכִיחוּ
Job. 19, 5. ותוכיחו עלי חרפתי
2 *perf. c. suff.:* תּוֹכִיחֶךָ
Jer. 2, 19. ומשובותיך תוכחך
3 *pl.:* וְיוֹכִיחוּ
Gn. 31, 37. ויוכיחו בין שנינו
Hof-al: וְהוּכַח 3 *perf.*
Job. 33, 19. והוכח במכאוב
Hitpa-el: וְתִוָּכַח *p.*
3 *imperf.:* יִתּוָכַח
Mich. 6, 2. ועם־ישראל יתוכח

תּוֹכֵחָה

ס"נ נלי סיון וכנוי, והכנוי תּוֹכָחָתוֹת [נכנוי וסיון הסמוכה השכיח תּוֹכָחַת ע"ג]. סכוונס מוסר ונקיון פקדס ועכע ושפע קיון [שערשפע, ניכטי־נוכע], קשוט המכוון הכרעה ותקיפס וסנגלה כידוע מסורת.

n. f. (sine *constr.*, *pl.* תּוֹכָחוֹת; *c. suff.* et *constr.* usu venit forma secundaria תּוֹכַחַת) animadversio, castigatio, vindicatio, poena (a v. יָכַח valere, sive robore, sive argumentis). LXX. ἔλεγχος, ἐλεγμός.

Hos. 5, 9. ביום תוכחה

וְתוֹכֵחָה

2 Reg. 19, 3. יום־צרה ותוכחה
Jes. 37, 3. צרה ותוכחה ונאצה
pl.: תּוֹכָחוֹת
Ps. 149, 7. תוכחות בלאמים

תּוֹכָחַת

ס"כ כמו תּוֹכֵחָה וכנוי תּוֹכַחְתִּי והכנוי תּוֹכָחוֹת והסיון תּוֹכָחוֹת. סכוונס ריכוי והכרעה וסקנלות [סערטייי־נוכע, נעוויסיכרוכע], ווס הנקח מופתים והנעדקות, ולפעמים מוסר ונקיון [ריגע] וכדומה מן משקלות, קשר קודעכה מסורת. נגזרת וְיוֹכִיחַ כשיקה וכיוכה נקים ופלפול ומתווכחים ויכון עם קנכו, והסס וְיוֹכִיחִים נשפס עכניכיס ילוע [דיסקוסיע־סכען].

n. f. (sicuti תּוֹכֵחָה, תּוֹכַחְתִּי *c. suff.* *pl.* תּוֹכָחוֹת, *constr.* תּוֹכְחוֹת) defensio suae integritatis atque innocentiae declaratio; animadversio, objurgatio, castigatio, admonitio, reprehensio. Gem. יְכִוחַ, controversia; neoh. יְכוּחִים, disputationes. LXX. ἔλεγχος, ἔλεγμός, ἐκδίκησις, παιδεία, ἐντολή.

Prv. 10, 17. ועזב תוכחת מתעה
Prv. 12, 1. ושונא תוכחת בער
Prv. 13, 18. ושמר תוכחת יכבד
Prv. 15, 5. ושמר תוכחת יערם
Prv. 15, 10. שונא תוכחת ימות
Prv. 15, 31. אזן שמעת תוכחת חיים
Prv. 15, 32. ושמע תוכחת קונה לב
Prv. 27, 5. תוכחת מגלה

וְתוֹכָחַת

Prv. 5, 12. ותוכחת נאץ לבי
Prv. 29, 15. שבט ותוכחת יתן חכמה
cum suff.: תּוֹכַחְתִּי
Job. 13, 6. שמעו־נא תוכחתי
Prv. 1, 30. נאצו כל־תוכחתי
Hab. 2, 1. ומה אשיב על־תוכחתי
cum suff.: וְתוֹכַחְתִּי
Ps. 73, 14. ותוכחתי לבקרים
Prv. 1, 25. ותוכחתי לא אביתם
cum suff.: לְתוֹכַחְתִּי
Prv. 1, 23. תשבו לתוכחתי
cum suff.: בְּתוֹכַחְתּוֹ
Prv. 3, 11. ואל־תקץ בתוכחתו
pl.: תּוֹכָחוֹת
Job. 23, 4. ופי אמלא תוכחות
Ps. 38, 15. ואין בפיו תוכחות
Prv. 29, 1. איש תוכחות מקשה־ערף
pl.: בְּתוֹכָחוֹת
Ps. 39, 12. בתוכחות על־עון
pl. constr.: תּוֹכְחוֹת
Prv. 6, 23. תוכחות מוסר
pl. constr.: וּבְתוֹכְחוֹת
Ez. 5, 15. 25, 17. ובתוכחות חמה

וָלַד

פעל לע־עוכר כף נכפעל נוֹלַד ונספעיל תִּוָּלֵד ונכנין שלע כוכר שם פעלו חוּלְדָּה ונסכנוזות מוֹלֶדֶת, תּוֹלֶדֶת, וָלָד, ונערני ולד נו'. סכוונס סויס וניקס ממעיס, שקל לסיוע וניקס, עליס מדגר ופריקס ונכנוס [ענטשטעפנען, וועדלען, ענטשפרישפנען]. ופעמים כולד, סולדה ונסיוע [גענוּרטען, ער־ניינען], נכריקה ויכילה נסשקלס, לו מלינעת נכיס, לו סונאות דבר לעליל ולפרקוס ולגלוי ולקיוס נכלל. ומוס סנפעל פעולי והכוסף יוצא כרגילותס. תמלות משרש יָלַד, וכן בנגזרי פעיקי ל"ל [goth. *liud*-an] בזכרון שלפניכו, וכי קנקסו תמלסו גס נשלמי שפתי ערב.

v. intr. (*Nif.* נוֹלַד; *Hi.* הוֹלִיד; *Hof.* הוּלַד, arab. *valada*), emergere, exoriri, apparere, existere, nasci, interdum *trans.* parere, gignere, sensu vel communi vel translato. Radix est *lad*, quae, ut supra ostenditur, etiam linguarum occidentalium propria est. LXX. *Nif.* γεννητός; חוֹלֶדֶת, γέννησις; תּוֹלֶדֹת, γένεσις; *Hi.* ἐκτίκτειν, εὖ ποιεῖν, λαμβάνειν, γεννᾶν.

Nif-al: נוֹלַד 3 *perf.*
1 Chr. 2, 3. נולד לו מבת־שוע
1 Chr. 2, 9. ובני חצרון אשר נולד־לו
1 Chr. 3, 1. אשר נולד־לו בחברון
1 Chr. 3, 4. ששה נולד־לו בחברון
1 Chr. 20, 6. וגם־הוא נולד להרפא
1 Chr. 26, 6. ולשמעיה בנו נולד בנים
Eccl. 4, 14. גם במלכותו נולד רש
3 *prf. pl.:* נוֹלְדוּ
1 Chr. 3, 5. ואלה נולדו־לו בירושלם
1 Chr. 20, 8. אל נולדו להרפא בגת
part.: נוֹלָד
1 Rg. 13, 2. הנה־בן נולד לבית־דוד
1 Chr. 22, 9. הנה־בן נולד לך
Ps. 22, 32. לעם נולד כי עשה
part.: הַנּוֹלָד
Gn. 21, 3. שם־בנו הנולד־לו
part.: וְהַנּוֹלָד
Esr. 10, 3. כל־נשים והנולד מהם
pl. part.: הַנּוֹלָדִים
Gn. 48, 5. שני־בניך הנולדים
1 Chr. 7, 21. אנשי־גת הנולדים בארץ
inf. constr.: בְּהִוָּלֵד
Gn. 21, 5. בהולד לו את יצחק
inf. c. suff.: הִוָּלְדוֹ
Eccl. 7, 1. ויום המות מיום הולדו
inf. c. suff.: הִוָּלְדָהּ
Hos. 2, 5. כיום הולדה
imperf.: אִוָּלֵד
Job. 3, 2. יאבד יום אולד בו
2 *imperf.:* תִּוָּלֵד
Job. 15, 7. הראשון אדם תולד
Job. 38, 21. ידעת כי־אז תולד
3 *imperf.:* יִוָּלֵד
Gn. 17, 17. הלבן מאה־שנה יולד
שור אר־כשב אר־עז כי
Lev. 22, 27. יולד
Dt. 15, 19. כל־הבכור אשר יולד
Job. 11, 12. ועיר פרא אדם יולד
Prv. 17, 17. ואח לצרה יולד
Jes. 66, 8. אם־יולד גוי
3 *imperf.:* וַיִּוָּלֵד
Gn. 4, 18. ויולד לחנוך את־עירד
Gn. 46, 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים
Nu. 26, 60. ויולד לאהרן את־נדב
3 *impf. pl.:* יִוָּלְדוּ
Dt. 23, 9. בנים אשר־יולדו להם
pl.: יִוָּלְדוּ *p.*
Ps. 78, 6. בנים יולדו
pl.: וַיִּוָּלְדוּ
Gn. 10, 1. ויולדו להם בנים
2 Sam. 3, 2. ויולדו לדוד בנים
2 Sam. 5, 13. ויולדו עוד לדוד
ויולדו לאבשלום שלושה
2 Sam. 14, 27. בנים
Job. 1, 2. ויולדו לו שבעה בנים
Hif-il: הוֹלִיד, הֹלִיד 3 *perf.*
Gn. 11, 27. תרח הוליד את־אברם
Gn. 11, 27. ויחרן הוליד את־לוט
Gn. 25, 19. אברהם הוליד את־יצחק
Nu. 26, 29. ומכיר הוליד את־גלעד
Nu. 26, 58. וקהת הוליד את־עמרם
Ruth 4, 18. פרץ הוליד את־חצרון
Ruth 4, 19. הוליד את־רם ורם הוליד
Ruth 4, 20. הוליד את־נחשון
Ruth 4, 20. ונחשון הוליד
הוליד את־בעז ובעז
Ruth 4, 21. הוליד
Ruth 4, 22. הוליד את־ישי
Ruth 4, 22. וישי הוליד את־דוד
1 Chr. 2, 10. הוליד את־עמינדב
1 Chr. 2, 10. ועמינדב הוליד
1 Chr. 2, 11. הוליד את־שלמא
1 Chr. 2, 11. ושלמא הוליד
1 Chr. 2, 12. הוליד את־עובד
1 Chr. 2, 13. ואישי הוליד את־בכרו
1 Chr. 2, 18. וכלב בן־חצרון הוליד
1 Chr. 2, 20. הוליד את־אורי
1 Chr. 2, 20. ואורי הוליד
1 Chr. 2, 22. ושגוב הוליד את־יאיר
1 Chr. 2, 36. ועתי הוליד את־נתן
1 Chr. 2, 36. ונתן הוליד
1 Chr. 2, 37. וזבד הוליד את־אפלל
1 Chr. 2, 37. ואפלל הוליד
1 Chr. 2, 38. ועובד הליד את־יהוא
1 Chr. 2, 38. ויהוא הליד
הליד את־חלץ וחלץ
1 Chr. 2, 39. הליד
1 Chr. 2, 39. הליד את־עסמי
1 Chr. 2, 41. ועסמי הוליד את־יקמיה
1 Chr. 2, 41. ויקמיה הליד
1 Chr. 2, 44. הליד את־רחם
1 Chr. 2, 44. ורקם הליד
1 Chr. 2, 46. ויתרן הליד את־גזז
1 Chr. 4, 2. הליד את־יתת ויתת הליד
1 Chr. 4, 8. וקוץ הוליד את־ענוב
אחי־שוחה הוליד את־
1 Chr. 4, 11. מחיר
ואשתון הוליד את־בית
1 Chr. 4, 12. רפא
ומעונתי הוליד את־
1 Chr. 4, 14. עפרה
1 Chr. 4, 14. ושריה הוליד
1 Chr. 5, 30. הוליד את־שכחס
1 Chr. 5, 30. שכחס הליד
1 Chr. 5, 31. הוליד את־בקי
1 Chr. 5, 31. ובקי הוליד
1 Chr. 5, 32. הוליד את־זרחיה
1 Chr. 5, 32. וזרחיה הוליד
1 Chr. 5, 33. הוליד את־אמריה
1 Chr. 5, 33. ואמריה הוליד
1 Chr. 5, 34. 38. הוליד את צדוק
1 Chr. 5, 34. 38. וצדוק הוליד
1 Chr. 5, 35. הוליד את־עזריה
1 Chr. 5, 35. ועזריה הוליד
1 Chr. 5, 36. וירחנן הוליד את־עזריה
1 Chr. 5, 37. ואמריה הוליד
1 Chr. 5, 39. הוליד את־חלקיה
1 Chr. 5, 39. וחלקיה הוליד
1 Chr. 5, 40. הוליד את־שריה
1 Chr. 5, 40. ושריה הוליד
1 Chr. 7, 32. וחבר הוליד את־יפלט
1 Chr. 8, 1. ובנימן הוליד את־בלע
ושתרים הוליד בשדה
1 Chr. 8, 8. מואב
1 Chr. 8, 11. הוליד את־אלביטוב
ומקלות הוליד את־
1 Chr. 8, 31. שמאה
1 Chr. 8, 33. ונר הוליד את־קיש
1 Chr. 8, 33. וקיש הוליד את־שאול
1 Chr. 8, 33. ושאול הוליד את־יהונתן
ומריב בעל הוליד את־
1 Chr. 8, 34. 9, 40. מיכה
1 Chr. 8, 36. הוליד את־יהועדה
1 Chr. 8, 36. ויהועדה הוליד
וחמרי הוליד את־
1 Chr. 8, 36. 9, 42. מוצא
ומוצא הוליד את־
1 Chr. 8, 37. 9, 43. בנעה
1 Chr. 9, 38. ומקלות הוליד
1 Chr. 9, 39. ונר הוליד את־קיש
1 Chr. 9, 39. וקיש הוליד את־שאול
ושאול הוליד את
1 Chr. 9, 39. יהונתן
1 Chr. 9, 42. ואחז הוליד את־יערה
1 Chr. 9, 42. ויערה הוליד את־עלמת
1 Chr. 9, 42. וזמרי הוליד את־מוצא
1 Chr. 9, 43. ומוצא הוליד את־בנעא
Neh. 12, 10 וישוע הוליד את־יויקים
ויויקים הוליד את־
Neh. 12, 10. אלישיב
ואלישיב הוליד את־
Neh. 12, 10. ויודע
Neh. 12, 11. ויודע הוליד את־יונתן
Neh. 12, 11. ויונתן הוליד את־ידוע
Job. 38, 28. או מי־הוליד אגלי־טל
Ez. 18, 14. והנה הוליד בן
3 *perf.:* וְהוֹלִיד
1 Chr. 8, 7. והוליד את־עזא
Eccl. 5, 13. והוליד בן
Ez. 18, 10. והוליד בן־פריץ
3 *perf. c. suff.:* וְהוֹלִידָהּ

Digitized by Google

Jes. 55, 10. והולידה והצמיחה
2 *perf.*: הוֹלַדְתָּ
Gn. 48, 6. אשר־הולדת אחריהם
3 *prf. pl.*: הוֹלִידוּ, הוֹלִידוּ
Lév. 25, 45. אשר הולידו בארצכם
Ez. 47, 22. אשר־הולדו בנים
part.: הַמּוֹלִיד
Jes. 66, 9. אם־אני המוליד ועצרתי
part. pl.: הַמּוֹלִדִים
Jer. 16, 3. המולדים אותם
inf. abs.: וְהוֹלֵיד
Jes. 59, 4. הרה עמל והוליד און
inf. c. suff.: הוֹלִידָהּ
Gn. 5, 4. אחרי הולידו את־שת
Gn. 5, 7. אחרי הולידו את־אנוש
Gn. 5, 10. הולידו את־קינן
Gn. 5, 13. הולידו את־מהללאל
Gn. 5, 16. הולידו את־ירד
Gn. 5, 19. הולידו את־חנוך
Gn. 5, 22. הולידו את־מתושלח
Gn. 5, 26. הולידו את־למך
Gn. 5, 30. הולידו את־נח
Gn. 11, 11. הולידו את־ארפכשד
Gn. 11, 13. הולידו את־שלח
Gn. 11, 15. הולידו את־עבר
Gn. 11, 17. הולידו את־פלג
Gn. 11, 19. הולידו את־רעו
Gn. 11, 21. הולידו את־שרוג
Gn. 11, 23. הולידו את־נחור
Gn. 11, 25. הולידו את־תרח
imprt. pl.: וְהוֹלִידוּ־
Jer. 29, 6. והולידו בנים ובנות
1 *imperf.*: אוֹלִיד
Jes. 66, 9. האני אשביר ולא אוליד
2 *imperf.*: תּוֹלִיד
Dt. 4, 25. כי־תוליד בנים
Dt. 28, 41. בנים ובנות תוליד
2 Reg. 20, 18 אשר תוליד יקחו
Jes. 39, 7. אשר תוליד יקחו
3 *imperf.*: יוֹלִיד
Gn. 17, 20. שנים־עשר נשיאם יוליד
Eccl. 6, 3. אם־יוליד איש מאה
3 *imperf.*: וַיּוֹלֶד, וַיּוֹלֶד
Gn. 5, 3. ויולד בדמותו בצלמו
Gn. 5, 4. ויולד בנים ובנות
Gn. 5, 6. ויולד את־אנוש
Gn. 5, 7. ויולד בנים ובנות
Gn. 5, 9. ויולד את־קינן
Gn. 5, 10. 13. ויולד בנים ובנות
16. 19. 22. 26. 30. 11, 11. 13.
17. 19. 21. 23. 25.
Gn. 5, 12. ויולד את־מהללאל
Gn. 5. 15. ויולד את־ירד
Gn. 5, 18. ויולד את־חנוך
Gn. 5, 21. ויולד את־מתושלח
Gn. 5, 25. ויולד את־למך
Gn. 5, 28. ומאת שנה ויולד בן
Gn. 5, 32. ויולד נח את־שם
Gn. 6, 10. ויולד נח שלשה בנים
Gn. 11, 12. ויולד את־שלח
Gn. 11, 14. ויולד את־עבר
Gn. 11, 16. ויולד את־פלג
Gn. 11, 18. ויולד את־רעו
Gn. 11, 20. ויולד את־שרוג
Gn. 11, 22. ויולד את־נחור
Gn. 11, 24. ויולד את־תרח
Gn. 11, 26. ויולד את־אברם
Jud. 11, 1. ויולד גלעד את־יפתח
ויולד אברהם את־
1 Chr. 1, 34. יצחק
1 Chr. 5, 37. ויולד עזריה
1 Chr. 8, 9. ויולד מן־חדש אשתו
1 Chr. 14, 3. ויולד דויד עוד בנים
ויולד עשרים ושמנה
2 Chr. 11, 21. בנים
ויולד עשרים ושנים
2 Chr. 13, 21. בנים
2 Chr. 24, 3. ויולד בנים ובנות
Hof-al: הָוֻלַּד
inf.: הִוָּלְדָה, הִוָּלֶדֶת
Gn. 40, 20. יום הלדת את־פרעה
Ez. 16, 4. 6. ביום הולדת אותך
Hitpa-el: הִתְיַלֵּד
3 *pl.*: וַיִּתְיַלְּדוּ *imperf.*
Num. 1, 18. ויתילדו על־משפחתם

וָלָד

ז׳ והילון סכסיס וכולד [דשם נע-כתכנע, natus], וסוף כין וככד שם וכית פרי נען וסולדת, כתרגום וכנעתית וָלָד משלהו.

n. m. partus, filius (— a), posteri. Targ. et gem. וְלַד; pl. וְלָדוֹת. LXX. *τεκνοποιεῖν*.

Gn. 11, 30. שרי עקרה אין לה ולד

וֶלֶד

ז׳ וכן סוף נכתיב, לומס נקרי נמר סה יֶלֶד. סכוונס כמו וָלָד לעיל, ונמרת סנקנס סוס יַלְדָא לניין סרכס ונען שם, ועוד נמרת סרכוי וְלָדוֹת.

n. m. (Qeri: וָלָד), sicut וָלָד, q. v. Gemar. f. יַלְדָא, de utero. LXX. *παιδίον*.

2 Sam. 6, 23. לא־היה לה ילד

מַלֶּדֶת

ז׳ כ והרכוי מְלֶדֶת וסמיך מְלֶדֶת. סכוונס מכופלת: ס׳ מקום סמתולדות וניקס לעומס [נעבודעס־קרע, סיי-מעמס], וקל מוכס ועיר לנות, וקרן מולדת נס׳ מקום לנותיו [סייעמעס-לעכל], ווקס כוונס ס׳ המקום. נ׳ קסר כולד, לומר נכיס ונכות כין וככד [כמקמעכעמען], וגס זס ניון סמ׳, ונהמקל על מספחה וכני סמליכס. נמרת מוֹלֶדֶת סוולדות וסעשות היות ומכוכס [כייגענוט], ונקסר מליכת סמסכי.

n. f. (*pl.* מְלֶדֶת, c. מְלֹדֹת) 1) terra parens, altrix, patria, (non tamen, ut f. part. Hif. sit; מ enim praefixum locum indicat); 2) posteritas, posteri, agnati, gentiles, populares (praefixum enim vim habet abstractivam atque collectivam). Neoh. מוֹלֶדֶת (Neugeburt) de accretione lunae. LXX. *πατρίς, γενεά, γένεσις, γεννᾶσθαι, ἔκγονα, συγγένεια*; מוֹלֶדֶת אָב, *ὁμοπατρία*; אֶרֶץ מוֹלֶדֶת, *πατρίς*; מוֹלֶדֶת בַּיִת, *ἐνδογενής*.

Lev. 18, 9. מולדת בית או מולדת
Lev. 18, 11. מולדת אביך
cum suff.: מוֹלַדְתִּי
Gn. 24, 4. כי אל־ארצי ואל־מולדתי
Gn. 24, 7. ומארץ מולדתי
Num. 10, 30. ואל־מולדתי אלך
Esth. 8, 6. באבדן מולדתי
cum suff.: מוֹלַדְתֵּנוּ
Jer. 46, 16. ואל־ארץ מולדתנו
cum suff.: וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ
Gn. 43, 7. לנו ולמולדתנו לאמר
cum suff.: מוֹלַדְתֵּךְ *p.*
Gn. 31, 13. ושוב אל־ארץ מולדתך
cum suff.: וּמוֹלַדְתֵּךְ
Gn. 48, 6. ומולדתך אשר־הולדת
cum suff.: וּלְמוֹלַדְתֵּךְ
Gn. 32, 10. שוב לארצך ולמולדתך
cum suff.: וּלְמוֹלַדְתֵּךְ *p.*
אל־ארץ אבותיך
Gn. 31, 3. ולמולדתך
cum suff.: וּמִמּוֹלַדְתֵּךְ
מארצך וממולדתך Gn. 12, 1.
cum suff.: מוֹלַדְתָּהּ *fem.*
Ruth 2, 11. וארץ מולדתך
cum suff.: מוֹלַדְתּוֹ
Gn. 11, 25. בארץ מולדתו
Jer. 22, 10. וראה את־ארץ מולדתו
cum suff.: מוֹלַדְתָּהּ *fem.*
Esth. 2, 10. את־עמה ואת־מולדתה
Esth. 2, 20. מולדתה ואת־עמה
cum suff.: מוֹלַדְתָּם
Ez. 23, 15. כשדים ארץ מולדתם
pl. c. suff.: מְוֻלַדְתָּיִךְ, מְבֻלַדְתָּיִךְ
Ez. 16, 3. מכרתיך ומלדתיך
Ez. 16, 4. ומולדותיך ביום
תּוֹלַדְתֵּךְ

ז׳ כ ולק נמצק כק נסמך סרכוי תּוֹלֶדֶת. סכוונס מצפקס ויקס, לומר לקר כולד, מולדת ודור [פֿאַמיליע, נעצלעכט], וכצפק יסודים עוד תּוֹלָדָה, מכל דבר לקר נקסווס, לו מן סענע לנל קכמי סתולדה וסמליכס, וספר קולדת סוק מגלת יוסקין, וכן שלכת נסודסי, ויקס נקרמי נכלל, ולפעמים ספור לו מעשה נכלל.

n. f. (unde tantummodo *c. pl.* תּוֹלְדוֹת) genus, ortus, natura. סֵפֶר תּוֹלְדֹת, genealogia (syn. מְגִלַּת יוּחֲסִין). Hieros. סֵפֶר יְחוּס תּוֹלְדָה. Judaice תּוֹלְדָה etiamnunc, *φύσις*. LXX. *γενεά, γένεσις, συγγένεια*.

pl. constr.: תּוֹלְדוֹת
Gn. 2, 4. אלה תולדות השמים
Gn. 5, 1. זה ספר תולדת אדם
Gn. 6, 9. אלה תולדת נח
Gn. 10, 1. ואלה תולדת בני־נח
Gn. 11, 10. אלה תולדת שם
Gn. 11, 27. ואלה תולדת תרח
Gn. 25, 12. ואלה תולדת ישמעאל
Gn. 25, 19. ואלה תולדת יצחק
Gn. 36, 1. תלדות עשו הוא אדום
Gn. 36, 9. תלדות עשו אבי אדום
Gn. 37, 2. אלה תלדות יעקב
Num. 3, 1. ואלה תולדת אהרן
Ruth. 4, 18. ואלה תולדות פרץ
pl. c. suff.: לְתֹלְדֹתָיו
1 Chr. 26, 31. לחברוני לתלדתיו
cum suff.: תּוֹלְדֹתָם
אלה תולדתם בכור
1 Chr. 1, 29. ישמעאל
Num. 1, 20. 22. תולדתם למשפחתם
24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42.
cum suff.: בְּתוֹלְדֹתָם
Ex. 28, 10. השנית כתולדתם
cum suff.: לְתֹלְדֹתָם
Gn. 10, 32. בני־נח לתולדתם
Gn. 25, 13. בשמתם לתולדתם
Ex. 6, 16. בני־לוי לתלדתם
Ex. 6, 19. משפחת הלוי לתלדתם
1 Chr. 5, 7. בהתיחש לתלדותם
1 Chr. 7, 2. גבורי חיל לתלדותם
1 Chr. 7, 4. ועליהם לתלדותם
1 Chr. 7, 9. והתיחשם לתלדתם
1 Chr. 8, 28. לתלדותם ראשים
1 Chr. 9, 9. ואחיהם לתלדותם
1 Chr. 9, 34. ללוים לתלדותם

וָלַךְ

v. s. יָלַךְ *p.* 490.

וָלַל

v. s. r. יָלַל *p.* 494.

וָסַד

v. s. r. יָסַד *p.* 498.

וָעַד

v. s. r. יָעַד *p.* 501.

וָעַל

פעל לק־עונר כק נכנין סנוסף תועל, ונעלני ועל נו׳ מעלסו. סכוונס כמו עָלָה, כי תמנות סזרע דָעַל, והו׳ נכל לעלס מקנע מוצ ועעמי׳, עליס וכסיקס נכשעל על סמכוכד ויקר, ועזר לו יקכון ותועלת [סעך, וועיעסעעלע, כיעלניך ויין], ומוס תוֹעֶלֶת נשפס ענייניס. פשוי נשפתי מענע עי׳ תקת עלס.

v. hifil. (הוֹעִיל, arab. *vaala*) ascendere, altum esse, veluti עָלָה; radix est enim עַל, praepositione ו aucta. Tropice de eo, quod est magni pretii, utile, fructuosum. *Hif.* utilitatem vel habere in semet ipso vel utilitatem percipere. Unde nh. תּוֹעֶלֶת, utilitas, lucrum, quaestus. LXX. *ὠφελεῖν, ὄφελος, ὠφέλεια, ὠφέλημα; περαίνειν, ποιεῖν*; לֹא הוֹעִיל, *ἀνωφελής*; לְבִלְתִּי הוֹעִיל, *εἰς ἀνωφελῆ*.

3 *perf.*: הוֹעִיל *Hif-il.*
Hab. 2, 18. מה הועיל פסל
part.: מוֹעִיל
Jer. 16, 19. ואין־בם מועיל
inf.: הוֹעִיל
Jes. 44, 10. ופסל נסך לבלתי הועיל
Jes. 47, 12. אולי תוכלי הועיל
Jer. 7, 8. לבלתי הועיל
inf.: וְהוֹעִיל
Jer. 23, 32. והועיל לא־יועילו
inf. constr.: לְהוֹעִיל
Jes. 30, 5. ולא להועיל
Jes. 48, 17. מלמדך להועיל
1 *imperf.*: אֹעִיל
Job. 35, 3. מה אעיל מחטאתי
3 *imperf.*: יוֹעִיל
Job. 15, 3. ומלים לא יועיל בם
Prv. 11, 4. לא־יועיל הון ביום עברה
Jer. 2, 11. המיר כבודו בלוא יועיל
1 *pl.*: נוֹעִיל
Job. 21, 15. ומה־נועיל כי נפגע־בו
3 *pl.*: יוֹעִילוּ, יֹעִילוּ, יוֹעֲלוּ
1S. 12, 21. אשר לא־יועילו ולא יצילו
Job. 30, 13. להתיתי יעילו
Prv. 10, 2. לא־יועילו אוצרות רשע
Jes. 30, 5. לא־יועילו למו לא לעזר
Jes. 30, 6. על־עם לא יועילו
Jes. 44, 9. וחמודיהם בל־יועילו
Jer. 2, 8. ואחרי לא־יועלו הלכו
Jer. 12, 13. נחלו לא יועלו
Jer. 23, 32. לא־יועילו לעם־הזה
c. suff.: יוֹעִילֵךְ
Jes. 57, 12. ואת־מעשיך ולא יועילוך

וָעַת

פעל לק־עונר נמר רָעַב, רָעֵב ונמרת קן נגור תּוֹעֶפוֹת נמר תּוֹעָפוֹת. סכוונס לגון נסיכה וויכיס וסופעות [גלַאָפּנען, זיימפערן], וסזרע מסוס, ונמרת גב נכל זעפי מעלב, כקזר סנעתי נספרי מענה זעפי לוכס דף קפ.

verb. inus. (per transpos. pro: יָתַע, רָעַב, רָעֵב, unde deriv. תּוֹעֶפוֹת pro תּוֹעֲפוֹת), splendere, micare. Radix est עַ, עָא, עָה, sanscr. *bâ*, gr. *φά-ειν, φαί-νειν*, unde redupl. aram. בַּעְבַּע (בַּעְבּוּעַ, splendor); hebr. רָעָה (unde רֵעִי; literae enim ע et א adjectae sunt tantummodo ad radicem stabiliendam).

Digitized by Google

זָבַח

3 *perf.*: זָבַח
1 Reg. 8, 63. אשר זבח לפני יי
3 *perf.*: וַיִּזְבַּח
1 Reg. 13, 2. וזבח עליך
2 *perf.*: וַתִּזְבַּחְתָּ
Ex. 20, 24. וזבחת עליו
Dt. 12, 21. וזבחת מבקרך ומצאנך
Dt. 16, 2. וזבחת פסח ליי אלהיך
Dt. 27, 7. וזבחת שלמים ואכלת שם
1 *perf.*: זָבַחְתִּי
Ex. 39, 19. אשר־זבחתי לכם
3 *pl.*: וַיִּזְבְּחוּ
Ex. 34, 15. וזבחו לאלהיהם
Lev. 17, 5. וזבחו זבחי שלמים
2 *pl.*: וּזְבַחְתֶּם
Ex. 8, 24. וזבחתם ליי אלהיכם
1 *pl.*: וַנִּזְבְּחָה
Ex. 8, 23. וזבחנו ליי אלהינו
part.: זֹבֵחַ
Ex. 13, 15. על־כן אני זבח ליי
Ex. 22, 19. זבח לאלהים יחרם
1 Sam. 2, 13. כל־איש זבח זבח
Ps. 50, 23. זבח תודה יכבדני
Eccl. 9, 2. ולאשר איננו זבח
Jes. 66, 3. זובח השה ערף כלב
Ez. 39, 17. זבח לכם
part.: וְזֹבֵחַ
Mal. 1, 14. ונדר וזבח משחת
part.: הַזֹּבֵחַ
1 Sam. 2, 15. ואמר לאיש הזבח
part.: וְלַזֹּבֵחַ
Eccl. 9, 2. ולזבח ולאשר
part. pl.: זֹבְחִים
Lev. 17, 5. אשר הם זבחים
1 Reg. 8, 62. זבחים זבח לפני יי
2 Chr. 7, 4. זבחים זבח לפני יי
2Chr.33,17. עוד העם זבחים בבמות
Esr. 4, 2. ולא אנחנו זבחים
Jes. 65, 3. זבחים בגנות
part. pl.: הַזֹּבְחִים
2 Chr. 34, 4. הזבחים להם
Zach. 14, 21. ובאו כל־הזבחים
pl. constr.: זִבְחֵי
Dt. 18, 3. מאת זבחי הזבח
Hos. 13, 2. זבחי אדם עגלים
inf. constr.: זִבַּח
1Sam.15,15. למען זבח ליי אלהיך
inf. constr.: לִזְבֹּחַ
Ex. 8, 25. שלח את־העם לזבח
Lev. 9, 4. לזבח לפני יי
Dt.16,5. לא תוכל לזבח את־הפסח

נגעמוע], מכלוד והזעקות עופו, וובוב ספרדי לרפואה מגלגו ידוע, וובובי עות נתכ"ך הלגון זְבוּב מְדֵרִי וְאַרְסִי, ובעל ובוב, הלגון של המזקית הטובים סלקסייס, לליל עקרון [ליבל-ווקורס-מֶלְדעמר], כלאר סניע לפי ול' יעקב לְמַלְאכי כפסלו דרי מעלם כ"י. נגעמע הַזְּבוּבָא גב' מוס פזצע כמר הַזְּבוּבָא עי' עצף דף קס"ו.

n. m. musca, oestrus, tabanus, a gregatim volitando; זְבוּבֵי בָיְשׁ, oestra venenata atque pestifera, tanquam זְבוּב מְדֵרִי וְאַרְסִי. Male Symm. *μυῶν θανατος (σημεῖα ἔλαιον εἰῶδες μυρεψοῦ)*. Hinc etiam nomen Dei Akaronitici בַּעַל זְבוּב, tanquam averruncus muscarum (cf. *Λύκειος, Πύθιος, Ζεὺς Ἀπόμυιος, Μυίαγρος, Ἡρακλῆς Ἰποκτόνος, Κορυπαῖον* inter Graecos), in Novo Test. *Βεελζεβούβ*, (vel ironice *Βεελσεβούλ* h. e. stercoreus, futilis) de Satana, daemonum principe. Gem. inde הַזְּבוּבָא, de q. v. Systema 167. LXX. *μυῖα*.

בבעל זבוב אלהי עקרון 2 Reg. 1, 2. 3. 6. 16. n. p.

לְזֻבוּב
Jes. 7, 18. ישרק יי לזבוב
pl. constr.: זִבְוֵי
Eccl. 10, 1. זבובי מות יבאיש

זָבַד

פעל יקל וכוזד, סכוונס לדעת סמלקדים כנפ כלס לקים וסענקס, וקכינס [בעמענקען], וכן בעלני זבד, וכנפס סנפס לנון נתינס נכללן, ונכוניס זַבְדוּנָא אסלי. קולם כני סינלפס לי תעודתו כמו זָבַל לומר היונץ, לומר עכין דיכס וניקס וסבכנ, וכי הסלוף לו הסנוב כוס גב נפעלי קַלַּחְקָחַת, עֲלַחְשׁוּם וכדומס, לס גס שסעעל וְזָבַד נתכוון כתינס נהנפס זָבַד עקר וזכ.

v. trans. (ar. *dsabada*), ex plurimorum sententia, munerare, munerari aliquem (zabice vi dandi latissima, syr. *zebd-o, zebduno*, munus, unde nomen Zebedaei: *Zabdai*). Interpretationem aliam legentium judicio praeponit *text. rab.* LXX. *δωρεῖσθαι*.

1 *perf. c. suff.*: זְבָדַנִי
Gn. 30, 20. זבדני אלהים אתי

זֶבֶד

ע' [וכנמו נפעל זַבְדִּי] וסכוונס עקת ומקנה ודוכון [נעצנקן] וכן נקמרי, ונקנגוס זְבִיד, ומוס ספריעיים נמקנל וכן, וכדי, וכדיקל, וכדיס, וכדיסו, וכוול, קלוכן, וכוולס יוונן, וככל ופק קנס סמלס להלמס.

n. m. (c. suff. זִבְדִּי *n. pr.*) munus, donum, syr. *zebd*, targ. זִבּוּד. Inde nn. pr. זֶבֶד, (*Ζαβέδ*); זַבְדִּי (*Ζαβδί*); זַבְדִּיאֵל (*Σαβδιήλ*, 1 Mak. 11, 17); זַבְדָּה (*Ζαβδία, Ζαβδίας, Ζαβδαῖος, Ζεβεδαῖος*, syr. per apocop. זַבְדִּי); זַבְדִּיהוּ (*Ζαβαδία, Ζαβδίας*); זְבִיד (*Ζαβούθ*); אֶלְזָבָד (*Ελζαβάθ*); יְזַבְד (*Ἰελδάφ*); זְבִידָה (*Ἰωζαβάδ*).

Gn. 30, 20. זבד טוב

זְבֻד

פעל נוזד, וכעקיל יְזַבְּדָה. סכוונס נמקנוסס עניקס וקניקס מענק וקנב

זָאַב

פעל לק-עוכר כף נגור סכנ, וסהלנס לד"ק כמו זָהַב, לומר היות עוכסכ כצער ועור, ולל וסכ סתצוות והיום ונסיכה, ולל עתקווה. וסמצויס עם דלק כלצון יצמצל, כמכוון סכיס הענר נב טועים, כי וס נויר פסס דיב = ולק. וכ"ל שהלנת זָאַב כמו זָהָב [נרייסיג ויין], לצון סתמרמרות, עי' פסס.

verb. inus. (unde זְאֵב), ut quidem nonnulli sentiunt, vi eadem, qua זָהַב, de splendore atque colore *fulvo*, qualis est auri. Alii arabicum *dsâb* comparant, idque male, siquidem illud ipsum nominis זְאֵב = זִיב est propago. Neque vero alterutrum nobis arridet. Quidni זְאֵב ex זָהָב poterit esse emollitum, a *truculento* ac terribili adspectu, qualis est lupi.

זְאֵב

ע' והכנוי זְאֵבִים והסמך זְאֵבֵי. סמצעות מין קיס הנקלפ נתנוס זִיב, זִיב, הוּבָא, וסיל קיס לכועס ויוומסת ושוכסת [לייוע-גריס, וולף], ונקלפ כן ע"ס ועפס והתמרכוסת. סמזקל ניכוכיי כמו זָאַב, וכ"ל בדומס לל זָהָב. נגעמל מוס קופרי זְאֵבִי, ומוס עֲרֵבָה זְאֵבִית.

n. m. lupus, a vultu truculento atque moroso (זְאֵב enim forma est e participio oriunda; זָאַב autem idem valet, quod זָהָב). Trg. זִיב, זִיב, הוּבָא. LXX. *λύκος*.

Gn. 49, 27. בנימין זאב יטרף
Jes. 11, 6. וגר זאב עם־כבש
Jes. 65, 25. זאב וטלה ירעו כאחד
Jer. 5, 6. זאב ערבות ישדדם
pl.: כְּזְאֵבִים
Ez. 22, 27. כזאבים טרפי טרף
pl. constr.: זְאֵבֵי
Zeph. 3, 3. שפטיה זאבי ערב
pl. constr.: מְזְאֵבֵי
Hab. 1, 8. וחדו מזאבי ערב

זָבָב

פעל לק-עוכר כף נגור הנק, והלנס כמו נעכני דבדב, לומר כדילס וסיעור הסעתקות והתצוגות [קוף-סעכזוו־אֶרמען, -שעריין, -שיטעען], נהנזל על התהלכות כפלנות וכלוד קופס זל שלני-עוף. תמנות ונמנוס הנזכס מכלוד וסיעור גב כנזכני מעכנ, כמו נסולו וכומי לְנִקְלְנֵי ונרמני [s. kship; l. sip-ere, -are, sl. *syp*-]. עי' טָהָה, דֶּבֶשׁ לפן לקר [ac, etc. זל ספרוס.

verb. inus. (unde arab. דבדב) passim vagari, lati dispersum, diffusum esse (umherschwärmen), speciatim, de animalculis, quae nos *insecta* appellare consuevimus. Radix etiam linguarum ceterarum veluti indicae, latinae, slavicae, germanicae propria est. V. aliud ejus v. explicandi speciem s. v. דָּב, טָהָה.

זְבוּב

ע' לנין מין זכן עופי [פליגנע,

זָעַף

ע"ג נרנוי והסמך תּוֹעֲפוֹת. סלנון סכלפ וסתקנוסס לתקוק, נגס וכוס ליעס ולתפלרת [פאַסטען], וכי הסזקל מהתנוססות על כומס ונגהות ידוע מכס ע"ג, וכס הסכוון זל תועפות סרים, לומר נגהי סרים, וכף תועפות, סלנון כסף סרים, וכן כתועפות רפס לו, סלנון לו סהתנוססות וסהדר זל רפס [גלאַנץ, סערלאַנצען-לעס], ויולע וס מסנרס.

n. f. pluralet., (c. תּוֹעֲפוֹת), quidquid longe lateque splendet, locus altus, excelsus, culmen montis, fastigium. Hinc תּוֹעֲפוֹת הָרִים, culmina montis; בֶּסֶף תּוֹעֲפוֹת argentum montium, metallorum (Bergwerke); תּוֹעֲפוֹת רְאֵם, splendor, majestas. Hieros. תְּוִיקְפָא תְּוִישְׁבְּחָא וּגְבוּרְתָּא. וְהַמְּהוּלְלָא תְּוִישְׁבְּחָא וּגְבוּרְתָּא תְּוִיקְפָא וְרִיוְמָא. Onq. LXX. δόξα, ὕψος, πυρόν. Trg. Job. 22, 25.

מִן בֶּסֶף תְּקֵף רוּמָא דִילָךְ.

pl.: תּוֹעֲפוֹת
Job. 22, 25. וכסף תועפות לך
constr. pl.: וְתוֹעֲפוֹת
Ps. 95, 4. ותועפות הרים לו
constr. pl.: כְּתוֹעֲפוֹת
Num. 23, 22. 24, 8. כתועפת ראם לו

וָעַץ

v. s. יָעַץ *p.* 503.

וָפַע

v. s. r. יָפַע *p.* 505.

וָרָא, וָרֵא

v. s. יָרֵא 516. יָרַע *p.* 523.

וָשַׁע

v. s. יָשַׁע *p.* 531.

וָתַח

פעל לק-עוכר כף נגור תּוֹתֵחַ, והכוונס זל רֶתַח לנון סכלפ והרקעה, ונמנל הזכס נב נפעלי רָתַח, רָתַח, רֶתַח וכדומס, וכן נפעלי לָתַח, תָּרַג, כי נכולס תמנות לפק.

verb. inus., tundere, percutere; radix est *tach*, quae invenitur in vv. supra enumeratis.

תּוֹתָח

ע' לנין המוסנע, לומר הסכלפ והרקעה ודקוי ודכוי, ומוס לנין סכלי כמו כילף וכדומס, ולפנר שהנכס רֶתַח נדומס זל דָּתַח, דָּכַח עי' פק כל הזכרים לפר סנעני.

n. m. abstr. percussio, ictus, hinc *concr.* fustis, clava. Forsitan radix eadem *tach*, *dach*, *dak* latet etiam in verbis דָּכַח, דָּחַח. LXX. σφύρα. Trg. גְּרוּנְיָא.

Job. 41, 21. כקש נחשבו תותח

שַׁמּוֹתִי חֲזִיתִי אַרְוִחַ עֲרָח · אֹבֶר צֵאת תַּעֲרֹחַ ;
תַּעֲרֹחַ רָאִיתִי ;
תְּקַנְּתִי יָוּ בְּחֵיכָל מַלְכָּוּ · שִׁלְטֵי זָהָב עָלָיוּ תָּלְיוּ :
שְׁנֵי־טָא אֶל־תַּשְׁמַדְרוֹן · תַּשְׁגִּיחוּ לְאַמַּם וּלְחֵרֶב תַּבְּיוּ ;
מַה־יְּעֻיָּפָה תַּפְתֵּרֶת · יְפֵי הַבַּפְתֹּר תַּזְּרֶת :

Digitized by Google

לזבח זבח־גדול Jud. 16, 23.
לזבח ליי את־זבח הימים 1 Sam. 1, 21.
לזבח זבחי שלמים 1 Sam. 2, 19.
לזבח זבחי שלמים 1 Sam. 10, 8.
לזבח ליי אלהיך בגלגל 1 S. 15, 21.
ואמרת לזבח ליי באתי 1 S. 16, 2.
לזבח ליי באתי התקדשו 1 S. 16, 5.
נבעה לזבח שם 1 Reg. 3, 4.
לזבח ליי אלהי 2 Chr. 11, 16.
גם־שם עלית לזבח זבח Jes. 57, 7.
וכי־תגישון עור לזבח Mal. 1, 8.
inf. constr.: לְזָבְחָ
ולזבח ליי צבאות 1 Sam. 1, 3.
inf. c. suff.: בְּזָבְחוֹ
בזבחו את־הזבחים 2 Sam. 15, 12.
imperat.: זְבַח
זבח לאלהים תודה Ps. 50, 14.
impert. pl.: זִבְחוּ
זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
זבחו זבחי־צדק Ps. 4, 6.
1 *imperf.:* אֶזְבַּח
לך־אזבח זבח תודה Ps. 116, 17.
c. h opt.: אֶזְבְּחָה־
במדה אזבחה־לך Ps. 54, 8.
בקול תודה אזבחה־לך Jon. 2, 10.
c. h opt.: וְאֶזְבְּחָה־
ואזבחה באהלו Ps. 27, 6.
2 *imperf.:* תִּזְבַּח
לא־תזבח על־חמץ Ex. 23, 18.
חזבח ואכלת בשר Dt. 12, 15.
אשר תזבח בערב Dt. 16, 4.
שם תזבח את־הפסח Dt. 16, 6.
לא־תזבח ליי אלהיך Dt. 17, 1.
imprf. c. suff.: תִּזְבְּחֶנּוּ
לא תזבחנו ליי אלהיך Dt. 15, 21.
2 *impf. c. suff.:* תִּזְבָּחֵם
וזבחים להם לאכול Ez. 16, 20.
3 *imperf.:* וַיִּזְבַּח *f.*
ויזבח יעקב זבח בהר Gn. 31, 54.
ויזבח זבחים לאלהי אביו Gn. 46, 1.
ויזבח בלק בקר וצאן Num. 22, 40.
ויהי היום ויזבח אלקטה 1 Sam. 1, 4.
ויזבח שור ומריא 2 Sam. 6, 13.
ויזבח אדניהו צאן ובקר 1 Reg. 1, 9.
ויזבח שור ומריא־ 1 Reg. 1, 19. 25.
ויזבח שלמה את זבח השלמים 1 Reg. 8, 63.
ויזבח את־כל־כהני הבמות 2 Reg. 23, 20.
בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם 1 Chr. 21, 28.
ויזבח המלך שלמה 2 Chr. 7, 5.
ויזבח־לו אחאב 2 Chr. 18, 2.
ויזבח לאלהי דרמשק 2 Chr. 28, 23.
ויזבח עליו זבחי שלמים 2 Chr. 33, 16
3 *impf. c. suff.:* וַיִּזְבְּחֵהוּ
צמד הבקר ויזבחהו 1 Reg. 19, 21.
3 *impf. f. c. s.:* וַתִּזְבְּחֵהוּ
ותמהר ותזבחהו 1 Sam. 28, 24.
1 *pl.:* נִזְבְּחָה
מזבח ליי אלהינו Ex. 8, 22.
הן מזבח 1 *pl. c. h. opt.* נִזְבְּחָה
נלכה נזבחה לאלהינו Ex. 5, 8.
נלכה נזבחה ליי Ex. 5, 17.
1 *pl.:* וְנִזְבְּחָה
ונזבחה ליי אלהינו Ex. 3, 18. 5, 3.
2 *pl.:* תִּזְבְּחוּ
וכי תזבחו זבח שלמים Lev. 19, 5.
וכי־תזבחו זבח־תודה Lev. 22, 29.
ולא תזבחו להם 2 Reg. 17, 35.
2 *pl.:* תִּזְבָּחוּ *p.*
לרצנכם תזבחו Lev. 22, 29.
ולו תשתחוו ולו תזבחו 2 Rg. 17, 36.
הבריאה תזבחו Ez. 34, 3.
2 *pl. c. suff.:* תִּזְבָּחֻהוּ
לרצנכם תזבחהו Lev. 19, 5.
3 *pl.:* יִזְבְּחוּ
ולא־יזבחו עוד Lev. 17, 7.
יזבחו לשדים לא אלה Dt. 32, 17.
שם יזבחו זבחי־צדק Dt. 33, 19.
הבהבי יזבחו בשר Hos. 8, 13.
3 *pl.:* וְיִזְבְּחוּ
ויזבחו ליי Ex. 8, 4.
ויזבחו זבחי תודה Ps. 107, 22.
3 *pl.:* וַיִּזְבְּחוּ
ויזבחו זבחים שלמים Ex. 24, 5.
וישתחוו־לו ויזבחו־לו Ex. 32, 8.
ויזבחו שלמים Jos. 8, 31.
ויזבחו־שם ליי Jud. 2, 5.
ויזבחו זבחים ביום 1 Sam. 6, 15.
ויזבחו־שם זבחים שלמים 1 S. 11, 15.
ויזבחו שבעה־פרים 1 Chr. 15, 26.
ויזבחו ליי זבחים 1 Chr. 29, 21.
ויזבחו ליי ביום ההוא 2 Chr. 15, 11.
ויזבחו ביום ההוא Neh. 12, 43.
ויזבחו את־בניהם Ps. 106, 37.
ויזבחו־שם את־זבחיהם Ez. 20, 28.
ויזבחו־זבח ליי Jon. 1, 16.
3 *pl. c. h int.:* הֵיזָבְחוּ
היעזבו להם היזבחו Neh. 3, 34.
Pi-el: זִבַּח 3 *perf.:*
זבח אמון ויעבדם 2 Chr. 33, 22.
3 *pl.:* זִבְּחוּ
זבחו לעצבי כנען Ps. 106, 38.
3 *pl.:* זִבֵּחוּ *p.*
שורים זבחו Hos. 12, 12.
part.: מְזַבֵּחַ
רק בבמות הוא מזבח 1 Rg. 3, 3.
part. pl.: מְזַבְּחִים
רק העם מזבחים בבמות 1 Rg. 3, 2.
לפני הארון מזבחים 1 Reg. 8, 5.
מזבחים ומקטרים 1 Reg. 22, 44.
מזבחים ומקטרים 2 Reg. 12, 4.
14, 4. 15, 4. 35.
מזבחים צאן ובקר 2 Chr. 5, 6.
מזבחים זבחי שלמים 2 Chr. 30, 21.
part. pl.: וּמְזַבְּחוֹת
מקטירות ומזבחות 1 Reg. 11, 8.
inf. constr.: לְזַבֵּחַ
לזבח לעגלים 1 Reg. 12, 32.
1 *imperf.:* אֶזְבַּח
להם אזבח ויעזרוני 2 Chr. 28, 23.
3 *imperf.:* יְזַבֵּחַ
על־כן יזבח לחרמו Hab. 1, 16.
3 *imperf.:* וַיְזַבֵּחַ
ויזבח ויקטר בבמות 2 Rg. 16, 4.
ויזבח ויקטר בבמות 2 Chr. 28, 4.
3 *imperf.:* יְזַבְּחוּ *p.*
על־ראשי ההרים יזבחו Hos. 4, 13.
ועם־הזקדשות יזבחו Hos. 4, 14.
לבעלים יזבחו Hos. 11, 2.

זֶבַח *m.* (זִבְחֵי מִשְׁפָּחָה cum epulis conjunctum (*epularia* sacrificia). Targ. דְּבָח, idem. LXX. *σφαγίον, θυσία, θυσίασμα, θῦμα, θυμίαμα, ὁλοκάυτωμα; θεοί, θυιάζειν.*

זֶבַח *p.*
ויזבח יעקב זבח בהר Gn. 31, 54.
זבח־פסח הוא ליי Ex. 12, 27.
זבח חג הפסח Ex. 34, 25.
ואם־זבח שלמים Lev. 3, 1.
משור זבח שלמים Lev. 4, 10.
כחלב זבח השלמים Lev. 4, 26.
מעל זבח השלמים Lev. 4, 31.
ראשת תורת זבח השלמים Lev. 7, 11.
והקריב על־זבח התודה Lev. 7, 12.
על־זבח תודת שלמיו Lev. 7, 13.
ובשר זבח תודת שלמיו Lev. 7, 15.
זבח קרבנו ביום הקריבו Lev. 7, 16.
מבשר־זבח שלמיו Lev. 7, 18.
מבשר־זבח השלמים אשר ליי Lev. 7, 21.
המקריב את־זבח שלמיו Lev. 7, 29.
זבח השלמים אשר לעם Lev. 9, 18.
אשר־יעלה עלה אר־זבח Lev. 17, 8.
וכי תזבחו זבח שלמים ליי Lev. 19, 5.
זבח־שלמים ליי Lev. 22, 21.
וכי־תזבחו זבח־תודה ליי Lev. 22, 29.
זבח ונסכים דבר־יום ביומו Lev. 23, 37.
יעשה זבח שלמים Num. 6, 17.
אשר־תחת זבח השלמים Nu. 6, 18.
וכל בקר זבח השלמים Nu. 7, 88.
עלה אר־זבח Num. 15, 3. 5.
לזבח זבח־גדול Jud. 16, 23.
לזבח ליי את־זבח 1 Sam. 1, 21.
כל־איש זבח זבח 1 Sam. 2, 13.
לזבח את־זבח הימים 1 Sam. 2, 19.
כי זבח היום לעם בבמה 1 Sam. 9, 12.
כי־זבח הימים שם 1 Sam. 20, 6.
כי זבח משפחה לנו בעיר 1 S. 20, 29.
זובחים זבח לפני ייי 1 Reg. 8, 62.
את זבח השלמים 1 Reg. 8, 63.
כי זבח גדול לי לבעל 2 Reg. 10, 19.
וכל־דם זבח עליו תזרק 2 Rg. 16, 15.
זבחים זבח לפני ייי 2 Chr. 7, 4.
את־זבח הבקר 2 Chr. 7, 5.
במקום הזה לי לבית זבח 2 Chr. 7, 12.
זבח ומנחה לא חפצת Ps. 40, 7.
כרתי בריתי עלי־זבח Ps. 50, 5.
כי לא־תחפץ זבח ואתנה Ps. 51, 18.
לך אזבח זבח־תודה Ps. 116, 17.
זבח רשעים תועבה ייי Prv. 15, 8.
זבח רשעים תועבה Prv. 21, 27.
מתת הכסילים זבח Ecc. 4, 17.
ועבדו זבח ומנחה Jes. 19, 21.
כי זבח ליי בבצרה Jes. 34, 6.
גם־שם עלית לזבח זבח Jes. 57, 7.
ומקטיר מנחה ועשה זבח Jer. 33, 18.
כי זבח לאדני ייי צבאות Jer. 46, 10.
לכם זבח גדול Ez. 39, 17.
את־זבח העם Ez. 46, 24.
ישביתי זבח ומנחה Dan. 9, 27.
ואין זבח ואין מצבה Hos. 3, 4.
חסד חפצתי ולא־זבח Hos. 6, 7.
ויזבחו־זבח ליי Jon. 1, 16
כי־הכין ייי זבח Zeph. 1, 7.
והיה ביום זבח ייי Zeph. 1, 8.

וְזֶבַח
עלה וזבח לאלהים 2 Reg. 5, 17.

וְזֶבַח *p.*
על־דברי עולה וזבח Jer. 7, 22.

וְזֶבַח
עלה וזבח ומנחה Jer. 17, 26.

וְהַזֶּבַח *p.*
והנותר מבשר הזבח Lev. 7, 17.
מאת זבחי הזבח Dt. 18, 3.
כי־הוא יברך הזבח 1 Sam. 9, 13.
ואת־הזבח לעם Ez. 44, 11.

וְהַזֶּבַח *p.*
תעלה בם והזבח Ez. 40, 42.

בְּזֶבַח
בזבח ובמנחה עד־עולם 1 S. 3, 14.

בְּזֶבַח *p.*
וקראת לישי בזבח 1 Sam. 16, 3.
ובאתם אתי בזבח 1 Sam. 16, 5.

לְזֶבַח
לזבח שלמים ליי Lev. 3, 6.
לזבח שלמים Lev. 23, 19.
לא לעולה ולא לזבח Jos. 22, 28.

לְזֶבַח *p.*
לא לעולה ולא לזבח Jos. 22, 26.

לַזֶּבַח *p.*
על־העלה או לזבח Num. 15, 5.
ויקרא להם לזבח 1 Sam. 16, 5.

וּלְזֶבַח
ולמלואים ולזבח השלמים Lev. 7, 37
ולזבח השלמים בקר שנים Nu. 7, 17.
23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.

וּלְזֶבַח *p.*
לעלה למנחה ולזבח Jos. 22, 29.

מִזֶּבַח
והקריב מזבח השלמים Lev. 3, 3. 9.
מזבח השלמים Lev. 4, 35.
בשר זבח השלמים Lev. 7, 20.
מזבח שלמיו Lev. 7, 29.
שמע מזבח טוב 1 Sam. 15, 22.

מִזֶּבַח *p.*
נבחר ליי מזבח Prv. 21, 3.
cum suff.: זִבְחִי
לא־תזבח על־חמץ דם־ זבחי Ex. 23, 18.
על־חמץ דם־זבחי Ex. 34, 25.
על־זבחי אשר אני זבח לכם Ez, 39, 17.
cum suff.: בִּזְבָחַי
למה תבעטו בזבחי 1 Sam. 2, 29.
cum suff.: מִזְבְּחֵי
מזבחי אשר־זבחתי לכם Ez. 39, 19.
cum suff.: זִבְחֵכֶם
ביום זבחכם יאכל Lev. 19, 6.
cum suff.: זִבְחוֹ
ביום הקריבו את־זבחו Lev. 7, 16.
cum suff.: מִזְבְּחוֹ
ואכלת מזבחו Ex. 34, 15.
pl.: זִבְחִים
ויזבח זבחים לאלהי אביו Gn. 46, 1.
תתן בידנו זבחים ועלת Ex. 10, 25.
ויזבחו זבחים שלמים Ex. 24, 5.
ויזבחו זבחים ביום ההוא 1 S. 6, 15.
ויזבחו־שם זבחים שלמים 1 S. 11, 15.
לעשות זבחים בבית־ייי 1 Rg. 12, 27.
ויבאו לעשות זבחים 2 Rg. 10, 24.
ויזבחו ליי זבחים 1 Chr. 29, 21.
והביאו זבחים ותודות לבית ייי 2 Chr. 29, 31.
ויביאו הקהל זבחים ותודות 2 Chr. 29, 31.
זבחים גדולים Neh. 12, 43.
pl.: וְזִבְחִים
עלה וזבחים לאלהים Ex. 18, 12.
בעלות וזבחים 1 Sam. 15, 22.
וזבחים לרב לכל־ ישראל 1 Chr. 29, 21.
pl.: הַזְּבָחִים
בזבחו את־הזבחים 2 Sam. 15, 12.
הזבחים ומנחה Am. 5, 25.

ע"ו וכתבו זִבְחֵי והרבו כתפל זְבָחִים, זְבָחוֹת. הללון עתק ומשתק ולקס וסעודס [משתלייע], מעבוד הכשר. וכן וכף־כיכ, הללון סעודס לשלר יכינו כה לכבי הקבורה. לפעמים מן קרבן- וכף, כספרא מן מכשף ועלה, וכוכף- סימים וכוכף משפשף הוכף ומסעודס יקר. נתקנוס דבה משלמו.

n. m. biplur. tanquam mactatio, epulae, a carnibus appositis; sacrificium, diversum illud a sacrificiis, quae עֹלָה et מִנְחָה appellantur, atque interdum (זִבְחֵי הַיָּמִים,

Digitized by Google

וְזִבְחֵיהֶם *pl.:*
2 Chr. 7, 1. ותאכל העלה וזבחים

זִבְחֵי *pl. constr.:*
Lev. 17, 5. וזבחו זבחי שלמים
Num. 10, 10. ועל זבחי שלמיכם
Dt. 33, 19. שם יזבחו זבחי־צדק
Jos. 22, 23. לעשות עליו זבחי שלמים
1 Sam. 10, 8. לזבח זבחי שלמים
2 Chr. 30, 22. מזבחים זבחי שלמים
2 Chr. 33, 16. עליו זבחי שלמים
Ps. 4, 6. זבחו זבחי־צדק
ואזבחה באהלו זבחי תרועה
Ps. 27, 6.
Ps. 54, 19. זבחי אלהים רוח נשברה
Ps. 51, 21. אז תחפץ זבחי־צדק
Ps. 106, 28. ויאכלו זבחי מתים
Ps. 107, 22. ויזבחו זבחי תודה
Prv. 7, 14. זבחי שלמים עלי
Prv. 17, 1. מבית מלא זבחי־ריב
Hos. 8, 13. זבחי הבהבי יזבחו בשר

לְזִבְחֵי *pl. constr.:*
Num. 25, 2. לזבחי אלהיהן

מִזְבְּחֵי *pl. constr.:*
Ex. 29, 28. מזבחי שלמיהם
Lev. 7, 32. 34. מזבחי שלמיכם
Lev. 7, 34. מזבחי שלמיהם
Lev. 10, 14. מזבחי שלמי בני ישראל

וּבְזִבְחֵינוּ *pl. c. suff.:*
Jos. 22, 27. בעלותינו ובזבחינו

זִבְחֵךָ *pl. c. suff.:*
Dt. 12, 27. ודם־זבחיך ישפך
Ps. 50, 8. לא על־זבחיך אוכיחך
Jes. 43, 24. וחלב זבחיך לא הרויתני

וּזְבָחֶיךָ *pl. c. suff.:*
Jes. 43, 23. וזבחיך לא כבדתני

זִבְחֵיכֶם *pl. c. suff.:*
Jes. 1, 11. למה לי רב־זבחיכם
Jer. 7, 21. ספו על־זבחיכם
Am. 4, 4. לבקר זבחיכם

וְזִבְחֵיכֶם *pl. c. suff.:*
Dt. 12, 6. עלתיכם וזבחיכם
Dt. 12, 11. עולתיכם וזבחיכם
Jer. 6, 20. וזבחיכם לא־ערבו לי

זִבְחֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Lev. 17, 5. את זבחיהם אשר
Lev. 17, 7. ולא־יזבחו עוד את־זבחיהם
Ez. 20, 28. ויזבחו־שם את־זבחיהם
Hos. 9, 4. ולא יערבו־לו זבחיהם

וְזִבְחֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Jes. 56, 7. עולתיהם וזבחיהם

זִבְחֵימוֹ *pl. c. suff.:*
Dt. 32, 38. חלב זבחימו יאכלו

מִזְבְּחֹתָם *2 pl. c. suff.:*
Hos. 4, 19. ויבשו מזבחתם

מִזְבֵּחַ

ע"ז וסמין מִזְבַּח והיכוי מִזְבְּחֹת. הכווכ מקום שנוח שו מוקדש נו [שלמצח], ונאכל מוכח העולה, מוכח הנקמח, מוכח הקטרת, ונאכלת מִדָּבָּח שלמטו, ונאכל ניון המכוון על מוכח נג' למסמכת מקום מקדושת ע"ז.

n. m. (*c.* מִזְבַּח; *pl.* מִזְבְּחוֹת) ara, altare, ubi immolantur vel in quo offeruntur victimae (מִזְבַּח חֲטֹאת, sive מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת), deinde de ara unaquaque (veluti: מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת). Aram. מַדְבְּחָא. LXX. *θυσιαστήριον, βωμός, στήλη.*

ויבן נח מזבח ליי Gn. 8, 20.
ויבן שם מזבח ליי Gn. 12, 7. 13, 8. 26, 25.
ויצב־שם מזבח Gn. 33, 20.
ועשה־שם מזבח לאל Gn. 35, 1.
ואעשה־שם מזבח Gn. 35, 3.
ויבן שם מזבח ויקרא למקום Gn. 35, 7.
ויבן משה מזבח Ex. 17, 15.
ויבן מזבח תחת ההר Ex. 24, 4.
ועשית מזבח מקטר קטרת Ex. 30, 1.
ויבן מזבח לפניו Ex. 32, 5.
אז יבנה יהושע מזבח Jos. 8, 30.
מזבח על־הירדן מזבח גדול Jos. 22, 10.
בבנותכם לכם מזבח Jos. 22, 16. 19.
לבנות לנו מזבח Jos. 22, 23.
לבנות מזבח לעלה למנחה Jos. 22, 29.
ויבן שם גדעון מזבח Jud. 6, 24.
ובנית מזבח ליי אלהיך Jud. 6, 26.
ויבנו־שם מזבח Jud. 21, 4.
ויבן־שם מזבח ליי 1 Sam. 7, 17.
ויבן שאול מזבח 1 Sam. 14, 35.
לבנות מזבח 1 Sam. 14, 35.
עלה הקם ליי מזבח 2 Sam. 24, 18.
לבנות מזבח ליי 2 Sam. 24, 21.
ויבן שם דוד מזבח ליי 2 S. 24, 25.
ויצו מזבח ארז 1 Reg. 6, 20.
ויאמר מזבח מזבח 1 Reg. 13, 2.
ויקם מזבח לבעל 1 Reg. 16, 32.
מזבח בשם ייי 1 Reg. 18, 32.
להקים מזבח ליי 1 Chr. 21, 18.
ואבנה־בו מזבח ליי 1 Chr. 21, 22.
ויבן שם דויד מזבח 1 Chr. 21, 26.
וזה־מזבח לעלה לישראל לפני מזבח אחד 1 Chr. 22, 1.
תשתחוו 2 Chr. 32, 12.
יהיה מזבח ליי Jes. 19, 19.
כל־אבני מזבח כאבני־גר Jes. 27, 9.
הילילו משרתי מזבח Joel 1, 13.
אצל כל־מזבח Am. 2, 8.
כזויות מזבח Zach. 9, 15.

הַמִּזְבֵּחַ

אל־מקום המזבח Gn. 13, 4.
ויבן שם אברהם את־המזבח Gn. 22, 9.
וישם אתו על־המזבח Gn. 22, 9.
וחצי הדם זרק על־המזבח Ex. 24, 6.
ועשית את־המזבח עצי שטים Ex. 27, 1.
רבוע יהיה המזבח Ex. 27, 1.
תחת כרכב המזבח Ex. 27, 5.
עד חצי המזבח Ex. 27, 5.
על־שתי צלעת המזבח Ex. 27, 7.
אר בגשתם אל־המזבח Ex. 28, 43. 30, 20.
על־קרנות המזבח Ex. 29, 12.
אל־יסוד המזבח Ex. 29, 12.
וזרקת על־המזבח Ex. 29, 16.
על־המזבח סביב Ex. 29, 20.
מן־הדם אשר על־המזבח Ex. 29, 21.
וחטאת על־המזבח Ex. 29, 36.
תכפר על־המזבח Ex. 29, 37.
והיה המזבח Ex. 29, 37.
וזה אשר תעשה על־המזבח Ex. 29, 38.
את־אהל מועד ואת־המזבח Ex. 29, 44.
אהל מועד ובין המזבח Ex. 30, 18. 40, 7.
את־כל־כלי המזבח Ex. 38, 3.
על צלעת המזבח Ex. 38, 7.
ואת כל־כלי המזבח Ex. 38, 30.
וקדשת את־המזבח Ex. 40, 10.
והיה המזבח קדש קדשים Ex. 40, 10.
בין־אהל מועד ובין המזבח Ex. 40, 30.
ובקרבתם אל־המזבח ירחצו Ex. 40, 32.
על־המזבח סביב Lev. 1, 5. 11. 3, 2. 8. 13. 7, 2. 8, 19. 24. 9, 12.
אשר על־המזבח Lev. 1, 8. 12.
על ירך המזבח Lev. 1, 11.
על־המזבח סביב Lev. 1, 11.
אל־המזבח Lev. 1, 15.
על קיר המזבח Lev. 1, 15.
אצל המזבח קדמת Lev. 1, 16.
והגישה אל־המזבח Lev. 2, 8.
ואל־המזבח לא־יעלו Lev. 2, 12.
על־קרנת המזבח Lev. 4, 18.
אל־יסוד המזבח Lev. 4, 30. 34.
על־קיר המזבח Lev. 5, 9.
על־המזבח כל־הלילה Lev. 6, 2.
ואש המזבח תוקד בו Lev. 6, 2.
את־העלה על־המזבח Lev. 6, 3.
ושמו אצל המזבח Lev. 6, 3.
והאש על־המזבח Lev. 6, 5.
תוקד על־המזבח Lev. 6, 6.
אל־פני המזבח Lev. 6, 7.
והקטיר המזבח Lev. 6, 8.
ויץ ממנו על־המזבח Lev. 8, 11.
וימשח את־המזבח Lev. 8, 11.
על־קרנות המזבח Lev. 8, 15.
אל יסוד המזבח ומן־הדם אשר על־המזבח Lev. 8, 15.
קרב אל־המזבח Lev. 8, 30.
ויקרב אהרן אל־המזבח Lev. 9, 7.
ויתן על־קרנות המזבח Lev. 9, 8.
אל־יסוד המזבח Lev. 9, 9.
ויקטר על־המזבח Lev. 9, 13. 17.
ויזרקו על־המזבח סביב Lev. 9, 18.
ותאכל על־המזבח Lev. 9, 24.
ואכלוה מצות אצל המזבח Lev. 10, 12.
מעל המזבח מלפני ייי Lev. 16, 12.
ויצא אל־המזבח Lev. 16, 18.
על־קרנות המזבח Lev. 16, 18.
ואת־אהל מועד ואת־המזבח Lev. 16, 20. 33.
נתתיו לכם על־המזבח Lev. 17, 11.
ואל־המזבח לא יגש Lev. 21, 23.
על־המזבח ליי Lev. 22, 22.
ועל־המזבח סביב Num. 3, 26. 4, 26.
ודשנו את־המזבח Num. 4, 13.
כל כלי המזבח Num. 4, 14.
והקריב אתה אל־המזבח Nu. 5, 24.
ואת־המזבח ואת־כל־כליו Num. 7, 1.
את חנכת המזבח Num. 7, 10.
לפני המזבח Num. 7, 10.
לחנכת המזבח Num. 7, 11.
זאת חנכת המזבח Num. 7, 84. 85.
ותן־עליה אש מעל המזבח Num. 17, 11.
ואל־המזבח לא יקרבו Num. 18, 3.
ואת משמרת המזבח Num. 18, 5.
לכל־דבר המזבח Num. 18, 7.
תזרק על־המזבח Num. 18, 17.
את־המזבח אל־מול ארץ כנען Jos. 22, 11.
את־המזבח לא לעולה Jos. 22, 26.
על־המזבח הבטוי בעלות הלהב מעל המזבח Jud. 13, 20.
בלהב המזבח Jud. 13, 20.
ויחזק בקרנות המזבח 1 Reg. 1, 50. 2, 29.
והנה אחז בקרנות המזבח 1 Rg. 1, 51.
וירדהו מעל המזבח 1 Reg. 1, 53.
והנה אצל המזבח 1 Reg. 2, 29.
על המזבח החדש 1 Reg. 3, 4.
וכל־המזבח אשר־לדביר 1 Reg. 6, 22.
על־המזבח אשר בנה ליי 1 Reg. 9, 25.
ויעל על־המזבח 1 Reg. 12, 32.
ויעל על־המזבח אשר־עשה 1 Reg. 12, 33.
ויעל על־המזבח להקטיר 1 Reg. 12, 33.
וירבעם עמד על־המזבח להקטיר 1 Reg. 13, 1.
ויקרא על־המזבח בדבר ייי 1 Reg. 13, 2.
חנה המזבח נקרע 1 Reg. 13, 3.
אשר קרא על־המזבח 1 Reg. 13, 4.
את־ידו מעל המזבח על־המזבח אשר 1 Reg. 13, 4.
בבית־אל 1 Reg. 13, 32.
ויסחו על־המזבח 1 Reg. 18, 26.
אצל המזבח בימין 2 Reg. 12, 10.
וירא את־המזבח אשר בדמשק 2 Reg. 16, 10.
את־דמות המזבח 2 Reg. 16, 10.
ויבן אוריה הכהן את־המזבח 2 Reg. 16, 11.
וירא המלך את־המזבח ויקרב 2 Reg. 16, 12.
המלך על־המזבח 2 Reg. 16, 12.
אשר־לו על־המזבח 2 Reg. 16, 13.
מבין המזבח ומבין 2 Reg. 16, 14.
ויתן את־על ירך המזבח 2 Rg. 16, 14.
על המזבח הגדול הקטר 2 Rg. 16, 15.
לפני המזבח החד 2 Reg. 18, 22.
וגם את־המזבח אשר בבית־אל 2 Reg. 23, 15.
גם את־המזבח ההוא וישרף על־המזבח 2 Reg. 23, 15.
ויטמאהו 2 Reg. 23, 16.
כי חנכת המזבח עשו 2 Chr. 7, 9.
ויכינו המזבח על־מכוניתו Esr. 3, 3.
עד־קרנות המזבח Ps. 118, 27.
לקח מעל המזבח Jes. 6, 6.
לפני המזבח Jes. 36, 7.
מצפון לשער המזבח Ez. 8, 5.
בין האולם ובין המזבח Ez. 8, 16.
משמרת המזבח Ex. 40, 46.
המזבח עץ שלוש אמות Ez. 41, 22.
ואלה מדות המזבח Ez. 43, 13.
וזה גב המזבח Ez. 43, 13.
אלה חקות המזבח Ez. 43, 18.
וחטאו את־המזבח Ez. 43, 22.
וכפרו את־המזבח Ez. 43, 26.
יעשו הכהנים על־המזבח Ez. 43, 27.
ונגדעו קרנות המזבח Am. 3, 14.
אדני נצב על־המזבח Am. 9, 1.
כמזרקים לפני המזבח Zach. 14, 20.

וְהַמִּזְבֵּחַ

והמזבח נקרע 1 Reg. 13, 5.
והמזבח לפני הבית Ez. 40, 47.

cum h finis: הַמִּזְבֵּחָה

והקטרת המזבחה Ex. 29, 13. 25.
את־כל־האיל המזבחה Ex. 29, 18.
את־הכל המזבחה Lev. 1, 9.
והקטיר המזבחה Lev. 1, 13. 15. 2, 9. 4, 19. 5, 12.
והקטיר אתו הכהן המזבחה Lev. 1, 17.
את־אזכרתה המזבחה Lev. 2, 2.
בני־אהרן המזבחה Lev. 3, 5.
והקטירו הכהן המזבחה Lev. 3, 11.
והקטירם הכהן המזבחה Lev. 3, 16.
יקטיר המזבחה Lev. 4, 26.
הכהן אתם המזבחה Lev. 4, 35.
הכהן המזבחה Lev. 4, 31. 7, 5.
את־החלב המזבחה Lev. 7, 31.
ויקטר משה המזבחה Lev. 8, 16.
את־כל־האיל המזבחה Lev. 8, 21.
ויקטר המזבחה Lev. 8, 28.
הקטיר המזבחה ויקטר על־המזבחה Lev. 9, 10.
המזבחה Lev. 9, 14.

Digitized by Google

ויקטר החלבים המזבחה Lev. 9, 20.
ואת־המנחה המזבחה Lev. 14, 20.
יקטיר המזבחה Lev. 16, 25.
והקטיר המזבחה Num. 5, 26.
ויזרקו המזבחה וישחטו
האלים 2 Chr. 29, 22.
ויזרקו הדם המזבחה
וישחטו 2 Chr. 29, 22.
ויזרקו הדם המזבחה 2 Chr. 29, 22.
ויחטאו את־דם
המזבחה 2 Chr. 29, 24.

לַהַמְזְבֵּחַ

להעלות העלה להמזבח 2 Chr. 29, 27.

בַּמִּזְבֵּחַ

ויעל עלת במזבח Gn. 8, 20.
כל־הנגע במזבח Ex. 29, 37.
פר ואיל במזבח Num. 23, 2. 30.
פר ואיל במזבח Num. 23, 4. 14.

לַמִּזְבֵּחַ

ועשית בדים למזבח Ex. 27, 6.
ויעש למזבח מכבר Ex. 38, 4.
רקעי פחים צפוי למזבח Num. 17, 3.
וירקעום צפוי למזבח Num. 17, 4.
וביר־גד למזבח Jos. 22, 34.
סביב למזבח 1 Reg. 18, 32.
וילט המים סביב
למזבח 1 Reg. 18, 35.
למזבח ולבית 2 Reg. 11, 11.
עמדים מזרח למזבח 2 Chr. 5, 12.
השמאלית למזבח
ולבית 2 Chr. 23, 10.
פנות העזרה למזבח Ez. 45, 19.
מנגב למזבח Ez. 47, 1.

וְלַמִּזְבֵּחַ

סביב למשכן ולמזבח Ex. 40, 33.
בין האולם ולמזבח Joel 2, 17.

constr.: מִזְבַּח

מזבח אדמה תעשה־לי Ex. 20, 24.
ואם־מזבח אבנים Ex. 20, 25.
ואת־מזבח הקטרת Ex. 30, 27.
31, 8. 35, 15. 37, 25.
ואת־מזבח העלה Ex. 30, 28.
31, 9. 35, 16.
ויעש את־מזבח העלה Ex. 38, 1.
ואת מזבח הנחשת Ex. 38, 30.
ואת מזבח הזהב Ex. 39, 38.
את־מזבח הנחשת Ex. 39, 39.
ונתת את־מזבח הזהב Ex. 40, 5.
ונתת את מזבח העלה Ex. 40, 6.
ומשחת את־מזבח העלה Ex. 40, 10.
וישם את־מזבח הזהב Ex. 40, 26.
ואת מזבח העלה Ex. 40, 29.
מזבח קטרת הסמים Lev. 4, 7.
אל־יסוד מזבח העלה Lev. 4, 7.
על מזבח העלה Lev. 4, 10.
אל־יסוד מזבח העלה Lev. 4, 18. 25.
על־קרנת מזבח העלה Lev. 4, 25.
30. 34.
את־דם על־מזבח יהוה Lev. 17, 6.
ועל־מזבח הזהב Num. 4, 11.
על־מזבח יהוה אלהיך ודם־
זבחיך Dt. 12, 27.
ישפך על־מזבח יהוה אלהיך Dt. 12, 27.
אצל מזבח יהוה אלהיך Dt. 16, 21.
לפני מזבח יהוה אלהיך Dt. 26, 4.
מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אבנים Dt. 27, 5.
את־מזבח יהוה אלהיך Dt. 27, 6.
מזבח אבנים שלמות Jos. 8, 31.
מבלעדי מזבח יהוה Jos. 22, 19.
את־תבנית מזבח יהוה Jos. 22, 28.
מלבד מזבח יהוה אלהינו Jos. 22, 29.
והרסת את־מזבח הבעל Jud. 6, 25.
והנה נתץ מזבח הבעל Jud. 6, 28.
כי נתץ את־מזבח הבעל Jud. 6, 30.
את מזבח הזהב 1 Reg. 7, 48.
ויעמד שלמה לפני

מזבח יהוה 1 Reg. 8, 22.
קם מלפני מזבח יהוה 1 Reg. 8, 54.
כי־מזבח הנחשת אשר
לפני יהוה 1 Reg. 8, 64.
וירפא את־מזבח יהוה
ההרוס 1 Reg. 18, 30.
אל־מזבח יהוה בירושלם 2 Reg. 23, 9.
על־מזבח העלה 1 Chr. 6, 34.
ועל־מזבח הקטרת 1 Chr. 6, 34.
על־מזבח העלה תמיד 1 Chr. 16, 40.
ויעל שלמה שם על־מזבח
הנחשת 2 Chr. 1, 6.
ויעש מזבח נחשת 2 Chr. 4, 1.
ואת מזבח הזהב 2 Chr. 4, 19.
ויעמד לפני מזבח יהוה 2 Chr. 6, 12.
כי־מזבח הנחשת 2 Chr. 7, 7.
על מזבח יהוה אשר בנה 2 Chr. 8, 12.
ויחדש את־מזבח יהוה 2 Chr. 15, 8.
להקטיר על־מזבח
הקטרת 2 Chr. 26, 16.
ואת־מזבח העולה 2 Chr. 29, 18.
והנם לפני מזבח יהוה 2 Chr. 29, 19.
להעלות על־מזבח יהוה 2 Chr. 29, 21.
ויבן את־מזבח יהוה 2 Chr. 33, 16.
והעלות עלות על
מזבח יהוה 2 Chr. 35, 16.
ויבנו את־מזבח Esr. 3, 2.
לבער על־מזבח יהוה Neh. 10, 35.
אל־מזבח אלהים Ps. 43, 4.
אצל מזבח הנחשת Ez. 9, 2.
דמעה את־מזבח יהוה Mal. 2, 13.

constr.: וּמִזְבַּח

ומזבח הנחשת יהיה־לי 2 Rg. 16, 15.
ומזבח העלה 1 Chr. 21, 29.
ומזבח הנחשת 2 Chr. 1, 5.

constr.: הַמִּזְבַּח

ואת המזבח הנחשת 2 Rg. 16, 14.
על המזבח בית־אל 2 Reg. 23, 17.

constr.: לְמִזְבַּח

מעל למזבח הקטרת 2 Chr. 26, 19.

constr.: וְלַמִּזְבֵּחַ

ולמזבח יהוה עד־היום הזה Jos. 9, 27.
ולמזבח הקטרת 1 Chr. 28, 18.

cum suff.: מִזְבְּחִי

במעלת על־מזבחי Ex. 20, 26.
מעם מזבחי תקחנו Ex. 21, 14.
לעלות על־מזבחי 1 Sam. 2, 28.
מעם מזבחי 1 Sam. 2, 33.
לרצון על־מזבחי Jes. 56, 7.
יעלו לרצון מזבחי Jes. 60, 7.
מגישים על־מזבחי Mal. 1, 7.
ולא־תאירו מזבחי חנם Mal. 1, 10.

cum suff.: מִזְבְּחֵךְ *p.*

וכליל על־מזבחך Dt. 33, 10.

cum suff.: מִזְבְּחֶךָ

לפני מזבחך 1 Reg. 8, 31.
לפני מזבחך בבית הזה 2 Chr. 6, 22.
ואסבבה את־מזבחך יהוה Ps. 26, 6.
על־מזבחך פרים Ps. 51, 21.

cum suff.: מִזְבְּחוֹ

כי נתץ את־מזבחו Jud. 6, 31. 32.
זנח אדני מזבחו Thr. 2, 7.

pl.: ־וֹת, מִזְבְּחוֹת

בזה שבעה מזבחת Num. 23, 1. 29.
ויבן שבעה מזבחת Num. 23, 14.
ויקם מזבחות לבעל 2 Reg. 21, 3.
ובנה מזבחות בבית יהוה 2 Rg. 21, 4.
ויבן מזבחות לכל־צבא 2 Rg. 21, 5.
ויסר את־מזבחות הנכר 2 Chr. 14, 2.
ויעש לו מזבחות 2 Chr. 28, 24.
ויקם מזבחות לבעלים 2 Chr. 33, 3.
ובנה מזבחות בבית יהוה 2 Chr. 33, 4.
את מזבחות הבעלים 2 Chr. 34, 4.
מזבחות לבשת מזבחות
לקטר Jer. 11, 13.
כי־הרבה אפרים מזבחות
לחטא Hos. 8, 11.
היו־לו מזבחות לחטא Hos. 8, 11.
על־מזבחות בית־אל Am. 3, 14.

pl.: הַמִּזְבֵּחוֹת

את־שבעת המזבחת Num. 23, 4.
הרגו לפני המזבחות 2 Reg. 11, 18.
ואת־המזבחות אשר על־
הגג 2 Reg. 23, 12.
אשר־שם על־המזבחות 2 Rg. 23, 20.
הרגו לפני המזבחות 2 Chr. 23, 17.
המזבחות אשר
בירושלם 2 Chr. 30, 14.
ואת־המזבחות מכל־
יהודה 2 Chr. 31, 1.
וכל־המזבחות אשר בנה 2 Chr. 33, 15.
וינתץ את־המזבחות 2 Chr. 34, 7.
ולא ישעה אל־המזבחות Jes. 17, 8.

pl.: וְהַמִּזְבְּחֹת

והמנרה והמזבחת Num. 3, 31.

pl.: לַמִּזְבְּחוֹת

הרבה למזבחות Hos. 10, 1.

pl. c. suff.: מִזְבְּחוֹתֶיךָ

את־מזבחותיך הרסו 1 Rg. 19, 10. 14.
את מזבחותיך יהוה צבאות Ps. 84, 4.

pl. c. suff.: מִזְבְּחוֹתֵיכֶם

ולקרנות מזבחותיכם Jer. 17, 1.
ונשמו מזבחותיכם Ez. 6, 4.
סביבות מזבחותיכם Ez. 6, 5.
ויאשמו מזבחותיכם Ez. 6, 6.

pl. c. suff.: מִזְבְּחֹתָיו

את־מזבחתי 2 Reg. 11, 18.
במותיו ואת־מזבחתיו 2 Rg. 18, 22.
ואת מזבחתיו 2 Chr. 23, 17.
במותיו ואת־מזבחתיו 2 Chr. 32, 12.
במתיו ואת־מזבחתיו Jes. 36, 7.

pl. c. suff.: ־תָם, מִזְבְּחֹתָם

כי את־מזבחתם תתצון Ex. 34, 13.
ומצבתם את־מזבחתם Dt. 12, 3.
שרף על־מזבחותם 2 Chr. 34, 5.
כזכר בניהם מזבחותם Jer. 17, 2.
הרא יערף מזבחותם Hos. 10, 2.
יעלה על־מזבחותם Hos. 10, 8.
זבחו גם מזבחותם Hos. 12, 12.

pl. c. suff.: מִזְבְּחוֹתֵיהֶם

מזבחתיהם תחצר Dt. 7, 5.
מזבחותיהם תתצון Jud. 2, 2.
סביבות מזבחותיהם Ez. 6, 13.

זָבָל

פעל יקר ומקנודד נמצרי, קולם כמי סכלקם מגוזקין ומסמכוון קרמי סלמנקו כפולם ומכופלת: ק׳ לשון גלילה וסתגולות לכיכה וכיכסה וכעכשות [וואלמען, נוואממען-הייפען], וסל׳ סשכת דָּבָל [הו׳ מקנב מוצ ומעמי׳], ומקלק סשכת קם מקקר היטב כפעלי דָּבַל, גָּבָל וכפתי מעכב בל *s. wal* l. *vol*-vo, goth. vol-vjan, sl. *wal*, *wěl, wil* [וכדומס, סכל לשון גלילה ולכיכה יקד. ומוס כמקרי זָבָל ובנמלק זֶבֶל, לומר גל וכד. וכי גֵּלֶל מצלמו מעכין לכיכה, ומוס סם זַבָּל, אִזְדַּבָּל, גוירי סם, זְבוּל, מַזְבֵּל וכדומס. כ׳ ענין סכוב לדיכס [וואָהנען], ומעמן כ׳ סכוונות עי׳ מקק אָתַל.

v. in scr. s. monadicum, quod, si derivata atque v. aram. conferas, significatione duplex est: 1) volvere, convolvere, coacervare, e radice *bal*, sanscr. *wal*, quam, aliis praepositionibus auctam, inveneris in vv. גָּבַל, דָּבַל. Inde זֶבֶל (syn. גֵּלֶל) de stercore. Verbo hebraico par est atque aequale aram. זְבַל, unde זֶבֶל gemaricum; at זַבָּל et אִזְדַּבָּל orta sunt ex ipso nomine, quod, forma ac significatione variatum, exstat in nmm. זְבוּל et מַזְבֵּל. 2) habitare, *συνοικεῖν*. Quae duae significationes, qua ratione inter se cohaereant v. s. r. אָהַל. LXX. *αἰρετίζειν*.

3 *impf. c. s.:* יִזְבְּלֵנִי

הפעם יזבלני אישי Gn. 30, 20.

זָבֶל

ס׳ וסכוונס לדיכ ומקום סנוב ומקומל [קומסילנעך, -קרייסענע קָרָע], וכמר מכפת סכקיע ומקוב שמים, מדיכ סשכת וסיכ וכלומס. נמרק ידוע מוס סשכת וסמכוון זְבִיל, לשון סקר זקניון מעשה ונפיף, כמו זְבִילֵיהֶן דְּחִימְשִׁין [מגלה כ׳ ע״כ].

n. m. locus circumvallatus, cinctus, habitaculum, domicilium, de coelis, tanquam Dei astrorumque domicilio (Himmelswölbung, syn. חוּג חַשָּׁמַיִם). Gemarice זְבִיל velamentum, latebra. LXX. *οἶκος, δόξα, ἅγιος.*

בנה בניתי בית זבל לך 1 Rg. 8, 13.

זְבֻל

ואני בניתי בית־זבל לך 2 Chr. 6, 2.

מְזֻבָּל

שאול מזבל לו Ps. 49, 15.

מְזֻבָּל

מזבול קדשך ותפארתך Jes. 63, 15.

cum suff.? זְבוּלָּה

ירח עמד זבלה Hab. 3, 11.

זֶבֶן

פעל כנ-סנכן ונולד נקרמי ופעקיל זֶבֶן. סכוונס קניס ולקיקס סקיכס וכיכסס עזית קיל וסנגס [עזוועכענען, עקקויפֿען, נעווינכענען], ומוס סכנד זֶבֶן נשנוי סמכוון יחוע. מקנוס סשכת זֶבֶן [וסו׳ מקנב מוצ ומעמי׳ לשון יקוד: נוועמען], ומעמן עס זֶבֶן שוף ומקב וכסילוס סמדקדיס, ומנוס סשכת כן גב נסולו ויוני כוסי ונרמני *s. pan, wan*, l. *ven*-do עתיקי [goth. *vinn*-an, ge-winn-en], וכדומס נקנקלני ונעקלי שפקי מעכב.

vrb. trans. aram. pervulgatum, (*imp.* = יְזַבֶּן) comparare, coëmere, lucrari; Pa. זַבֵּן, vi eadem. Magnopere erraverunt, qui v. זְמַן contulerunt; radix est enim *ban, van*, sanscr. *pan*, quae per omnes linguarum antiquarum familias percrebuit. LXX. *ἐξαγοράζειν*.

part. pl.: זַבְּנִין

ידע אנא די עדנא אנתון זבנין Dan. 2, 8.

זֹג

v. s. r. זָגַג *p.* 348.

זֹד

v. s. r. זָדַד *p.* 348.

זֹד

קמוכס רכס מן שֵׂה שמוקל ק׳ י״ו, ל״ד, ולינכנו-מעות סכתינכ ק״ו, כק נקלוף סמנכס עי׳ שֵׂה.

f. emollita nm. שֵׂה, ovis. Scilicet non est mendum librariorum, id quod grammatici hujus seculi vili placito ementiti sunt.

1 Sam. 17, 34. ונשא זה מהעדר

Digitized by Google

זָהָב

פעל לח-עזר כף נגור, וסכווכ כמו צָהַב, והתעוכ קרמים הָהַב לציל דף רעף, וכמו הָהַב נקרמי, לומר נסירס והסוצעות ונסירות [גלַלְנַען, ציִמְעַרְן], וכן נקעת תעלות מזרח והמכוון נשפע סודו [s. *dip*] לעַון ניסוד. נשפע עכניכית הָהוּב מין מעגע ידוע [גולדען]. *vrb. inus.*, splendere, micare, aram. צָהַב (q. v.), sicuti Litera ח ad propagandam radicem injecta est; radix est enim *dab*, *çab*, sanscr. *dip*. Judaice זָהוּב de numo aureo.

זָהָב

ש"ז והסעך זָהָב וגו' וְזָהָב. וספלנס מין מעכע ידוע ע"ש הניסוד [גלַלְ], ולפעמים לניין מעגע של וסכ, לומר שקל, לך תעלות המכוון מעלך כספסוק מלפון וסכ יפקה, לומר ניסוד, וכן שמניקים מפליסס וסכ, לומר נגה. נגמרת קוקיי מוס זָהָבִי, לומר נוקף-וסכ.

n. m., aurum, propter fulvum splendorem, interdum de siclo aureo. Vim primariam luculente perspexeris ex Job. 37, 22. מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה de splendore radiante. Trg. מִן־צִפּוּנָא אִסְתָּנָא דִּיהַב יְקָרָא. Zach. 4, 12. de fulvo *oleo*. LXX. *Ἀπό βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα*. LXX. *χρυσοῦς, χρυσίον, χρυσός, ἀργύριον*; זָהָב אֲפָרָה, *περιχρυσοῦν*.

Gn. 24, 22.	נזם זהב בקע משקלו
Gn. 24, 22.	עשרה זהב
Gn. 24, 53.	כלי־כסף וכלי זהב
Gn.36,39. *n.p.*	בת־מטרד בת־מי זהב
Gn. 44, 8.	מבית אדניך כסף או זהב
Ex. 3, 22. 12, 35.	וכלי זהב ושמלת
Ex. 11, 2.	כלי־כסף וכלי זהב
Ex. 20, 23.	ואלהי זהב לא תעשו
Ex. 25, 3. 35, 5.	זהב וכסף ונחשת
Ex.25,11.23.	וצפית אתו זהב טהור
Ex. 25, 11. 23.	זר זהב
Ex. 25, 12.	ויצקת לו ארבע טבעת זהב
Ex. 25, 13. 28.	וצפית אתם זהב
Ex. 25, 17.	ועשית כפרת זהב
Ex. 25, 18.	שנים כרבים זהב
Ex. 25, 25.	זר־זהב למסגרתו ועשית לו ארבע טבעת זהב
Ex. 25, 26.	אשר יסד בהן זהב טהור
Ex.25,29.	מנרת זהב טהור
Ex. 25, 31.	מקשה אחת זהב טהור
Ex.25,36. 37, 22.	ומחתתיה זהב טהור
Ex.25,38.37,23	ככר זהב טהור
Ex. 25, 39.	חמשים קרסי זהב
Ex. 26, 6. 36, 13.	תעשה זהב
Ex. 26, 29.	תצפה זהב
Ex. 26, 29.	וצפית את־הבריחם זהב
Ex.26,29.	מצפים זהב ויהם זהב
Ex.26,32.	וצפית אתם זהב ויהם זהב
Ex. 26, 37.	ועשו את־האפד זהב
Ex. 28, 6.	זהב תכלת וארגמן
Ex. 28, 8. 15. 39, 5. 8.	משבצות זהב תעשה אתם
Ex. 28, 11.	ועשית משבצת זהב
Ex. 28, 13.	ושתי שרשרת זהב
Ex. 28, 14.	משבצים זהב יהיו
Ex. 28, 20.	מעשה עבת זהב טהור
Ex. 28, 22. 39, 15.	שתי טבעת זהב
Ex. 28, 23. 30, 4.	ועשית שתי טבעת זהב
Ex. 28, 26. 27.	ופעמני זהב בתוכם
Ex. 28, 33.	פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
Ex. 28, 34.	ועשית ציץ זהב טהור
Ex. 28, 36.	וצפית אתו זהב טהור
Ex. 30, 3.	ועשית לו זר זהב סביב
Ex. 30, 3.	וצפית אתם זהב
Ex. 30, 5.	ואמר להם למי זהב
Ex. 32, 24.	ויעשו להם אלהי זהב
Ex. 32, 31.	כלי־כלי זהב
Ex. 35, 22.	תנופת זהב
Ex. 35, 22.	צמה זהב ואת־טבעתם עשה
Ex. 36, 34.	ויצף את־הבריחם זהב
Ex.36,34.	ויצפם זהב ויהם זהב
Ex. 36, 36.	רצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
Ex. 36, 38.	ויצפהו זהב טהור
Ex. 37, 2.	זר זהב
Ex. 37, 2. 11. 26.	ויצק אתם זהב
Ex. 37, 4. 15. 28.	ויעש כפרת זהב טהור
Ex. 37, 6.	ויעש שני כרבים זהב
Ex. 37, 7.	ויצק אתו זהב
Ex. 37, 11. 26.	ויעש זר־זהב למסגרתו
Ex. 37, 12.	ארבע טבעת זהב
Ex. 37, 13.	אשר יסד בהן זהב טהור
Ex.37,16.	ויעש את־המנרה זהב
Ex. 37, 17.	ככר זהב טהור
Ex. 37, 24.	ושתי טבעת זהב
Ex. 37, 27.	ויעש את־האפוד זהב
Ex. 39, 2.	מסבת משבצת זהב
Ex. 39, 6.	משבצת זהב במלאתם
Ex. 39, 13.	משבצת זהב ושתי טבעת זהב
Ex. 39, 16.	שתי טבעת זהב
Ex. 39, 19. 20.	פעמני זהב טהור
Ex. 39, 25.	מזר־החקדש זהב טהור
Ex. 39, 30.	כף אחת עשרה זהב
Num. 7, 14.	20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
Nu.7,84.86.	כפות זהב שתים עשרה
Num. 8, 4.	מקשה זהב עד־ירכה
Nu.31,50.	איש אשר מצא כלי־זהב
Jos. 7, 21.	ולשון זהב אחד
Jud. 8, 24.	כי־נזמי זהב להם
Jud. 8, 26.	ושבע־מאות זהב
1 Sam. 6, 4.	וחמשה עפלי זהב
1 Sam. 6, 4.	חמשה עכברי זהב
1 Sam. 6, 15.	אשר־בו כלי־זהב
2 Sam. 1, 24.	המעלה עדי זהב
2 Sam. 8, 10.	כלי־כסף וכלי־זהב
2 Sam. 12, 30.	ומשקלה ככר זהב
1 Reg. 6, 20.	ויצפהו זהב סגור ויעבר מפנימה זהב סגור
1 Reg. 6, 21.	ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב
1 Reg. 6, 21.	ואת־כל־הבית צפה זהב
1 Reg. 6, 22.	אשר־לדביר צפה זהב
1Reg. 6, 22.	ויצף את־הכרובים זהב
1Reg. 6, 28.	ואת־קרקע חבית צפה זהב
1 Reg. 6, 30.	וצפה זהב
1 Reg. 6, 32.	ופטרי צצים וצפה זהב
1Reg. 6, 35.	לחם הפנים זהב
1 Reg. 7, 48.	זהב סגור
1 Reg. 7, 49.	והמלקחים זהב
1 Reg. 7, 49.	והמחתות זהב
1 Reg. 7, 50.	לחיכל זהב
1 Reg. 7, 50.	מאה ועשרים ככר זהב
1Rg.9,14.16.	ויקחו משם זהב
1 Reg. 9, 28.	אשר־נשא זהב מאופיר
1Reg.10,11.	ששים ושש ככר זהב
1 Reg. 10, 14.	צמה זהב שתום שש־מאות
1 Reg. 10, 16.	זהב
1 Reg. 10, 16.	מגנים זהב שחוט
1 Reg. 10, 17.	שלשה מנים זהב
1 Reg. 10, 17.	ויצאהו זהב מופז
1 Reg. 10, 18.	וכל כלי משקה המלך שלמה זהב
1 Reg. 10, 21.	וכל כלי בית־יער הלבנון זהב סגור
1 Reg. 10, 21.	נשאת זהב וכסף
1 Reg. 10, 22.	כלי־כסף וכלי זהב
1 Reg. 10, 25.	ויעש שני עגלי זהב
1 Reg. 12, 28.	ושמת אלפים זהב
2 Reg. 5, 5.	כל־כלי זהב וכלי־כסף
2Reg.12,14.	ושלשים ככר זהב מאה ככר־כסף וככר זהב
2 Reg. 18, 14.	זהב
2 Reg. 23, 33.	אשר זהב זהב
2 Reg. 25, 15.	וכל כלי זהב וכסף
1 Chr. 18, 10.	וימצאה משקל ככר זהב
1 Chr. 20, 2.	שקלי זהב משקל שש מאות
1 Chr. 21, 25.	זהב ככרים מאת־אלף
1Chr.22,14.	ורתיהם זהב
1 Chr. 28, 15.	ואת־החזק משקל לשלחתות זהב טהור ולכפורי
1 Chr. 28, 16.	הזהב
1 Chr. 28, 17.	זהב מזקק
1 Chr. 28, 18.	הכרובים זהב
1 Chr. 28, 18.	ישׂ־לי סגלה זהב וכסף
1Chr.29,3.	ככרי זהב מזהב אופיר
1Chr.29,4.	זהב ככרים חמשת־ אלפים
1 Chr. 29, 7.	ויצאהו מפנימה זהב סחור
2 Chr. 3, 4.	ויחפהו זהב טוב
2 Chr. 3, 5. 8.	וקירותיו ודלתותיו זהב
2Chr.3,7.	חמשים זהב והעלית חמה זהב
2 Chr. 3, 9.	ויצפו אתם זהב
2 Chr. 3, 10.	ויעש מזרקי זהב מאה
2Chr. 4, 8.	לפני הדביר זהב סגור
2Chr. 4,20.	והמלקחים זהב הוא
2 Chr. 4, 21.	מכלות זהב
2 Chr. 4, 21.	והמחתות זהב סגור
2 Chr. 4, 22.	להיכל זהב
2 Chr. 4, 22.	וחמשים ככר זהב
2 Chr. 8, 18.	מאה ועשרים ככר זהב
2 Chr. 9, 9.	חביאו זהב מאופיר
2 Chr. 9, 10.	ושש ככרי זהב מביאים זהב וכסף
2 Chr. 9, 13.	לשלמה
2 Chr. 9, 14.	מאתים צנה זהב שחום
2Chr.9,15.	שש מאות זהב מגנים זהב שחום שלש
2 Chr. 9, 15.	מאות זהב
2 Chr. 9, 16.	ויצפהו זהב טהור
2 Chr. 9, 17.	וכל כלי משקה המלך שלמה זהב
2 Chr. 9, 20.	וכל כלי בית־יער הלבנון זהב סגור
2 Chr. 9, 20.	נשאות זהב וכסף
2 Chr. 9, 21.	כלי כסף וכלי זהב
2 Chr. 9, 24.	ועמכם עגלי זהב
2 Chr. 13, 8.	וכפות וכלי זהב וכסף
2 Chr.24,14.	מאה ככר־כסף וככר זהב
2 Chr.36,3.	אגרטלי זהב שלשים
Esr. 1, 9.	כפורי זהב שלשים
Esr. 1, 10.	זהב דרכמונים
Esr. 2, 69.	זהב מאה ככר
Esr. 8, 26.	וכפורי זהב עשרים
Esr. 8, 27.	זהב דרכמנים אלף
Neh. 7, 70.	זהב דרכמנים שתי רבות
Neh. 7, 71. 72.	מנורת זהב וכסף
Esth. 1, 6.	והשקות בכלי זהב
Esth. 1, 7.	ועטרת זהב גדולה
Esth. 8, 15.	אן עם־שרים זהב להם
Job. 3, 14.	ועפרת זהב לו
Job. 28, 6.	לא־יערכנה זהב
Job. 28, 17.	אם־שמתי זהב כסלי
Job. 31, 24.	מצפון זהב יאתה
Job. 37, 22.	ואיש נזם זהב אחד
Job. 42, 11.	ממשבצות זהב לברשה
Ps. 45, 14.	מאלפי זהב וכסף
Ps. 119, 72.	נזם זהב באף חזיר
Prv. 11, 22.	יש זהב ורב־פנינים
Prv. 20, 15.	תפוחי זהב במשכיות כסף
Prv. 25, 11.	נזם זהב וחלי־כתם
Prv. 25, 12.	תורי זהב נעשה־לך
Cant. 1, 11.	רפידתו זהב
Cant. 3, 10.	ידיו גלילי זהב
Cant. 5, 14.	חזלים זהב־מכיס
Jes. 46, 6.	זהב ולבונה ישאו
Jes. 60, 6.	תחת הנחשת אביא זהב
Jes. 60,17.	כי תעדי עדי־זהב
Jer. 4, 30.	כוס־זהב בבל אשר זהב זהב ואשר־ כסף כסף
Jer. 51, 7.	איכה יועם זהב
Jer. 52, 19.	ותעדי זהב וכסף
Thr. 4, 1.	ותעש זהב וכסף
Ez. 16, 13.	בזו כסף בזו זהב
Ez. 28, 4.	הנה־הוא תפוש זהב
Nah. 2, 10.	מנורת זהב כלה
Hab. 2, 19.	זהב וכסף ובגדים
Zach. 4, 2.	וְזָהָב
Zach. 14, 14.	צאן ובקר וכסף רזהב
Gn. 24, 35.	מלא ביתו כסף וזהב
Num. 22, 18. 24, 13.	כסף וזהב עליהם
Dt. 7, 25.	וכסף וזהב ירבה־לך
Dt. 8, 13.	וכסף וזהב לא ירבה־לו
Dt. 17, 17.	כסף וזהב אשר עמהם
Dt. 29, 17.	וכל כסף וזהב וכלי נחשת
Jos. 6, 19.	כסף וזהב עם־שאול
2 Sam. 21, 4.	בשמים וזהב רב־מאד
1 Rg. 10, 2.	כסף וזהב וכלים
1 Reg. 15, 15.	שחד כסף וזהב
1 Reg. 15, 19.	וישאו משם כסף וזהב ובגדים
2 Reg. 7, 8.	בשמים וזהב לרב
2 Chr. 9, 1.	כסף וזהב וכלים
2 Chr. 15, 18.	ויצא אסא כסף וזהב
2 Chr. 16, 2.	הנה שלחתי לך כסף וזהב
2Chr.16,3.	ויוציאם בכסף וזהב
Ps. 105, 37.	עצביהם כסף וזהב
Ps. 115, 4.	עצבי חגוים כסף וזהב
Ps. 135, 15.	כנסתי לי גם־כסף וזהב
Eccl. 2, 8.	וחמלא ארצו כסף וזהב
Jes. 2, 6.	וזהב לא יחפצר־בו
Jes. 13, 17.	וזהב מאופז
Jer. 10, 9.	אבן יקרה וזהב
Ez. 27, 22.	וזהב מלאכת תפיך
Ez. 28, 13.	לשאת כסף וזהב
Ez. 38, 13.	כסף וזהב בשבי יבא
Dan. 11, 8.	וזהב עשר לבעל
Hos. 2, 10.	ולקחת כסף־וזהב
Zach. 6, 11.	זַהֲבָא
Gn. 2, 11.	אשר־שם החזב
Gn. 41, 42.	וישם רבד הזהב
Ex. 28, 5.	וחם יקחו את־החזהב
Ex. 28, 24.	את־שתי עבתת החזהב
Ex. 32, 2.	פרקו נזמי הזהב
Ex. 32, 3.	את־נזמי הזהב
Ex. 38, 24.	כל־הזהב העשוי
Ex. 39, 3.	וירקעו את־פחי החזהב
Ex. 39, 17.	שתי העבתת החזהב
Ex. 39, 38.	ואת מזבח הזהב
Ex. 40, 5.	ונתת את־מזבח החזהב
Ex. 40, 26.	וישם את־מזבח החזהב
Lev.8,9.	את ציץ הזהב נזר הקדש
Num. 4, 11.	ועל מזבח הזהב

Digitized by Google

אך את־הזהב Num. 31, 22.
את־הזהב מאתם Num. 31, 51.
ואלעזר הכהן את־הזהב Nu.31,54.
ואת־לשון הזהב Jos. 7, 24.
ויהי משקל מזמי הזהב Jud. 8, 26.
ואת־כלי הזהב 1 Sam. 6, 8.
ואת עכברי הזהב 1 Sam. 6, 17.
ואלה טחרי הזהב 1 Sam. 6, 11.
ועכברי הזהב 1 Sam. 6, 18.
את שלטי הזהב 2 Sam. 8, 7.
התמורות את־הזהב 1 Reg. 6, 32.
את מזבח הזהב 1 Reg. 7, 48.
ואת־הזהב ואת־הכלים 1 Rg. 7, 51.
ויהי משקל הזהב 1 Reg. 10, 14.
ויקח את־כל־מגני הזהב 1Rg.14, 26.
עגלי הזהב אשר בית־אל 2Rg.10, 29.
ואת כל־הזהב הנמצא 2Rg. 12, 19.
ולקח את־כל־הזהב
והכסף 2 Reg. 14, 14.
אחז את־הכסף ואת־
הזהב 2 Reg. 16, 8.
את־הכסף ואת־הזהב 2Rg. 20, 13.
נגש את־הכסף ואת־
הזהב 2 Reg. 23, 35.
ויקצץ את־כל־כלי הזהב 2Rg.24, 13.
ויקח דויד את שלטי
הזהב 1 Chr. 18, 7.
למטרות הזהב 1 Chr. 28, 15.
הזהב ׀ לזהב 1 Chr. 29, 2.
הזהב בירושלם 2 Chr. 1, 15.
ויעש את־מטרות הזהב 2 Chr. 4, 7.
ואת מזבח הזהב 2 Chr. 4, 19.
ואת־הזהב ואת־כל־
הכלים 2 Chr. 5, 1.
ויהי משקל הזהב 2 Chr. 9, 13.
את־מגני הזהב 2 Chr. 12, 9.
ומגורת הזהב 2 Chr. 13, 11.
וכל־הזהב והכסף 2 Chr. 25, 24.
את־הכסף ואת־כלי Esr. 8, 25.
את־שרבים הזהב Esth. 4, 11. 8, 4.
את־שרבים הזהב אשר
בידך Esth. 5, 2.
ותרק גלת הזהב Eccl. 12, 6.
ואת־הזהב ואת־הבשמים Jes.39, 2.
במכמני הזהב והכסף Dan. 11, 43.
לי הכסף ולי הזהב Hag. 2, 8.
צנתרות הזהב Zach. 4, 12.
המריקים מעליהם הזהב Zach.4, 12
ובחטתים כבחן את־הזהב Zach.13, 9

וְהַזָּהָב
רק הכסף והזהב Jos. 6, 24.
עם־הכסף והזהב 2 Sam. 8, 11.
את־כל־הכסף והזהב 1 Reg. 15, 8.
והכסף והזהב נתן
יהויקים 2 Reg. 23, 35.
עם־הכסף והזהב 1 Chr. 18, 11.
והזהב זהב פרזים 2 Chr. 3, 6.
והכסף והזהב מדבה ליי Esr. 8, 28.
הכסף והזהב והכלים Esr. 8, 30.
משקל הכסף והזהב Esr. 8, 33.

בַּזָּהָב
בזהב ובכסף Ex. 31, 4. 35, 32.
לעשות בזהב ובכסף 2 Chr. 2, 6. 13.
וכבש בזהב לכסא
מאחזים 2 Chr. 9, 18.
בזהב ברכוש ובבהמה Esr. 1, 6.
וצרף בזהב ירקעני Jes. 40, 19.

בְּזָהָב
בזהב ובכסף Dan. 11, 38.

וּבְזָהָב
בכסף ובזהב ובנחשת Jos. 22, 8.
בכסף ובזהב וברכוש Esr. 1, 4.
בכסף ובזהב יישהו Jer. 10, 4.

וּבַזָּהָב
במקנה בכסף ובזהב Gn. 13, 2.
ובזהב לכל־חפצי 1 Reg. 9, 11.

כַּזָּהָב
חמודת כזהב Esr. 8, 27.
בחנני כזהב אצא Job. 23, 10.
רזקק אתם כזהב Mal. 3, 3.

לַזָּהָב
לזהב לכסף ולנחשת 1 Chr. 22, 16.
לזהב במשקל לזהב 1 Chr. 28, 14.
הזהב ׀ לזהב והכסף לכסף 1Chr.29, 2
לזהב לזהב ולכסף לכסף 1 Chr. 29, 5.
כל־כלים לזהב ולכסף Esr. 1, 11.
ומקום לזהב יזקו Job. 28, 1.
וכור לזהב Prv. 17, 3. 27, 21.

וְלַזָּהָב
לכסף ולזהב ולמגדנות 2 Chr. 21, 3.
לכסף ולזהב ולאבן
יקרה 2 Chr. 32, 27.

מִזָּהָב
הנחמדים מזהב Ps. 19, 11.
מזהב ומפז Ps. 119, 127.

וּמִזָּהָב
מכסף ומזהב חן טוב Prv. 22, 1.

זָהָב *constr.:*
זהב התנופה Ex. 38, 24.
כל־זהב הכפורת Num. 7, 86.
ויהי ׀ כל־זהב התרומה Num. 31, 52.
וזהב זהב פרזים 2 Chr. 3, 6.

זְהַב *constr.:*
זהב הארץ ההוא טוב Gn. 2, 12.

מְזָהָב
מזהב אופיר Ps. 72, 15.
ויתן־לו מזהב שבא
זְהָבִי *cum suff.:*
כספי וזהבי לקחתם Joel 4, 5.

וְזָהָבִי *cum suff.:*
ולכספי ולזהבי 1 Reg. 20, 7.

מְזָהָבִי *cum suff.:*
מזהבי ומכספי Ez. 16, 17.

זְהָבְךָ *cum suff.:* *p.*
אפדת מסכת זהבך Jes. 30, 22.

זְהָבוֹ *cum suff.:*
כספך וזהבך לי־הוא 1 Reg. 20, 3.
כספך וזהבך ונשיך 1 Reg. 20, 5.

זְהָבִי *cum suff.:*
אלילי זהבי Jes. 2, 20.
ואלילי זהבי Jes. 31, 7.

זְהָבָם *cum suff.:*
גם־כספם גם־זהבם Zeph. 1, 18.

זְהָבָם *cum suff.:*
כספם וזהבם אתם Jes. 60, 9.
וזהבם למדה יהידו Ez. 7, 19.
כספם וזהבם לא־יוכל
כספם וזהבם עשו להם Hos. 8, 4.

זָהֹב

v. s. r. זָהַב *p.* 347.

זָהַם

פעל לפ-עונר כף נכנין סכנך זָהַם, וסכווכף עפיפף וגיעול ונקילם ווכיקוף [צמוענ״ג, כלַבְּנִיג ויין], וכילופו ופעלפו סָמֵא, נקמי טָמֵא, ופקיל סעכע נגוולים נקמי, כמו זוּהַם, זְהוּם וכלופף. פקמוכף וְהַמְהִוּ נמר וְהַמְהֵמוּ ע״י כוויל׳ם, ופעלוב נפפתי מעכע ע״י פתף טָמֵא.

v. piël. (זהם), unde c. s. 3 p. וְהַמְהִוּ pro וְהַמְהֵמוּ, lutulentum, rancidum esse. Radice eadem oriundum est טָמֵא, aram. טְמָא. Aramaice eodem de verbo nmm. זוּהַם, זְהוּם et sim. Cf. v. טָמֵא. LXX. (*Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου*) *οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι.*

Pi-el: זֵהֵם

perf. c. suff.: וְזֵהֲמָתְהוּ 3 *fem.*
Job. 33, 20. ורהמתו חיתו לחם

זָהַר

פעל לפ-עונר כף נכנין סכנוף וכנפעל, תפלוף סכוונף כמו צָהַר, סָהַר נקלוף סנרף תפקלף וכקטוי נכ טָהַר, לועל לסירף ולהוב [גלַבְּנִיגן], עי׳ זָהַר הקמי, והכנוסות זְהַר, זָהוֹר, זְהוֹרִי, זוהר, וזהרו [דניאל י״ב, ג׳] כפילת וסכ. תסתקל נענכי נכוסף תסתקלם ע״י לעול [עלי־לַבְּנִיגן], ומוס לעול ופוסרף נכלל; ומוס סוג תסיר נענכי אֲזָהֲרוּת, לועל לעול לו סיר תוכני [לעהרנעדי־כן]. להפען נשפתי תעכע ע״י עסר ולסר.

v. hifil. et nif., cui cognata sunt vv. זָהַר, צָהַר, טָהַר, splendere, lucere, aram. זְהַר, unde apud Aramaeos זְהַר (ad s. f. זְהִירָה), זְהַר (ad s. f. זְהִירָא), זְהוֹר. *Hif.* illuminare, luminosum esse (Dan. 12, 3). Tropice de illustratione, quae efficitur per spiritum sanctum et verbum Dei, de institutione atque admonitione. V. vv. זָהַר, טָהַר, סָהַר. LXX. *Hif. ἐκλάμπειν, διαμαρτύρεσθαι, διαπειλεῖν, διαστέλλειν, προαπαγγέλλειν, φυλάσσειν. Nif. προσέχειν, φυλάσσειν.*

Nif-al: נִזְהָר 3 *perf.*
Ps. 19, 12. גם־עבדך מזהר בהם

זֹהֵר *part.:*
Ez. 3, 21. חזר יחיה כי מזהר
Ez. 33, 4. קול השופר ולא מזהר
Ez. 33, 5. ולא מזהר דמו בו יהיה
Ez. 33, 5. והוא מזהר נפשו מלט
Ez. 33, 6. והעם לא־נזהר

לְהַזָּהֵר *inf. constr.:*
Eccl. 4, 13. לא־ידע להזהר עוד

הִזָּהֵר *imperat.:*
Eccl. 12, 12. ויתר מהמה בני הזהר

Hif-il: הִזְהִיר
3 *perf.:* וְהִזְהִיר *masc.*
Ez. 33, 3. והזהיר את־העם

3 *perf. c. suff.:* וְהִזְהִירוֹ
2 Reg. 6, 10. והזהירה ונשמר־שם

2 *perf.:* הִזְהַרְתָּ
Ez. 3, 19. ואתה כי־הזהרת רשע
Ez. 33, 9. כי־הזהרת רשע

2 *perf.:* וְהִזְהַרְתָּ
Ez. 3, 17. 33, 7. והזהרת אותם ממני

2 *perf.:* וְהִזְהַרְתָּה
Ex. 18, 20. והזהרתה אתהם

2 *perf. c. suff.:* הִזְהַרְתָּנוּ
Ez. 3, 18. ולא הזהרתו
Ez. 3, 20. כי לא הזהרתו
Ez. 3, 21. ואתה כי הזהרתו

2 *pl.:* וְהִזְהַרְתֶּם
2 Chr. 19, 10. והזהרתם אתם

2 *pl.:* וְהַזְהַרְתֶּם
*והזהרתם את־בני־
ישראל Lev. 15, 31.

לְהַזְהִיר *inf. constr.:*
Ez. 3, 18. ולא דברת להזהיר
Ez. 33, 8. ולא דברת להזהיר רשע

3 *imperf. pl.:* יַזְהִרוּ
Dan. 12, 3. והמשכילים יזהרו
זֹהַר
ע״ו ופמכוון נגפ וסילל [גלַבְּנִיגן], ממכוון פפ׳.

n. m. splendor. LXX. *λαμπρότης, αὐγή.*
Ez. 8, 2. זהר כעין החשמלה

כְּזֹהַר
Dan. 12, 3. יזהרו כזהר הרקיע

זְהַר

נקמי כמו נעכי, ושנר נכ״ק ען נמכוון סנ׳ פסזקלפ.

verb. aram., hebraico par atque aequale, etiam notionis primariae translatione. LXX. זָהִיר, *πεφυλαγμένος.*

part. pl.: וְזָהֲרִין *pass.*
Esr. 4, 22. וזהירין הוו שלו למעבד

זָו

פעל לפ-עונר כ״ף נגור זָיַז ׀ זָו [ע״ע זִין, זִיב, שָׁזִיר], ופפלפף נסירף ונסירף [גלַבְּנִיגן, כלימען], נפזקל על פפיקה ונכנון, וכן נפעף הוזו ו לזון נסירף וכנכון [*s. šûbh*] וכן נפרפי נקצוי [*p. khûbh*]. ותקיף לפ״ו גכ פעמיקו זָהַב לועל זֵהַב, זָב, ופכ פקומרים מעכין זָהַח עופים, וכן זָיז לפ יקכן נמר זְהִיל, כי ולפ פקמוכף, לוק ותפנף. *verb. inus.*, (unde זָיז ad s. f. זִין, זִיב, שָׁזִיר) elucere, enitere, efflorescere, sanscr. *šubh*, pers. *khûbh* (quae radix inest etiam v. זָהַב, unde זֵהַב, = זֵהַב, זָב). Clarum est igitur, eos, qui verbum זָהַב esse dicunt, indeque זָיז, tanquam זָהִיז, derivant, vehementer falli.

זִיו, זִין *aram.*

ע״ו, וסכלון סופעות ולין וסכ וכול כנפ ויפעפ [גלַבְּנִיגן], נפזקל על כול סעכיקים כפעכ לכוב. ומוס עם פקיפ זָיז, נקכנוס זָהַח זָיז נְאָנָא, פכול פניפים, וכן זִיסָן = נְשָׁן, נְאָן נדמיון פמכוון, וויו הוף לפל פפקכוכים אֵזַי מן לול, נדומפ לעכע ווי. וכפי פנכלפ לי עם פקיפ סִיוָן נמר זִינָן, ונ׳ פקיפיס כיסן לול סיון לפ״ו ילקי פפניב.

n. m., splendor, nitor (viriditatis potissimum herbescentis florumque primo vere enitentium). Hinc nomen mensis זִיו, targ.: *mensis florum splendescentium*, nominatus ille aetate posteriori אִיָּר, a r. אָר, vi lucendi. Indidem natum esse videtur nomen mensis *Sivan* (סִיוָן enim a זִיו, סִיו descendit), sicuti זִיסָן (= נִיסָן, נְאָן) a n. נֵס. LXX. *μορφή, ὄψις.*

בשנת הרביעית בחדש זו 1Reg.6, 1.
יסד בית לי בירת זו 1 Reg. 6, 37.

זְוִיזֵי *cum suff.:* *aram.*
Dan. 4, 33. הדרי וזיוי יתוב עלי

זִיוָהִי *cum suff.:* *aram.*
Dan. 2, 31. וזיוה יתיר קאם לקבלך

זִיוַי *pl. c. suff.:* *aram.*
רעיוני יבהלנני וזיוי
Dan. 7, 28. ישתנון

זִיוָךְ *pl. c. suff.:*
Dan. 5, 10. וזיוך אל־ישתנו

זִיוָהִי *cum suff.:* *aram.*
Dan. 5, 6. זיוהי שנהי ורעיוהי

זִיוָהִי *pl. c. suff.:* *aram.*
Dan. 5. 9. וזיוהי שנין עלוהי

זוֹב

פעל נוזל, וסכוונף נוילף ופנפף ופנקף לנר[קיעצרשטֶמען, פלייעסמען], ולנוב פוינף לם הכנים כיפי ויסמן, פו פקוב לפיס, פו וונ וניל על לכנים, פו כפו הקמוננות ופלוף, נהלוף על דונ

Digitized by Google

וזכך וכזופס. מקטוף הזכר והמכוון
גכ כזפתי מעכנ. סניכוכי זב מנעל
ויכך כוכע, והמופנת כנמכך זיבה.
vrb. trans., redundare, superfluere, fluere, labi, manare, de fluxionibus mulierum menstruis, de gonorrhoea virorum, de *tabie*, aegritudine, afflictione animi (syn. הֶבֶא, הֶבֶל). Part. זָב, *γονόῤῥοιος*; gemar. *n. abstr.* זִיבָה. LXX. *ῥεῖν, ῥυεῖν, γονοῤῥυεῖν, πυρεύεσθαι*; זָב, *γονοῤῥοής, ῥύσις.*

3 *perf.:* זָב *masc.*

Lev. 15, 2. זב מבשרו זובו טמא הוא
Jer. 49, 4. זב עמק

part.: זָב

Lev. 22, 4. והוא צרוע או זב
Num. 5, 2. כל־צרוע וכל־זב
2 S. 3, 29. זב ומצרע ומחזיק בפלך

part.: זָבַב

Lev. 15, 4. אשר ישכב עליו הזב
Lev. 15, 6. אשר־ישב עליו הזב
Lev. 15, 7. והנגע בבשר הזב
Lev. 15, 8. וכי־ירק הזב בטהור
Lev. 15, 9. אשר ירכב עליו הזב
Lev. 15, 11. יכל אשר יגע־בו הזב ישבר
Lev. 15, 12. אשר־יגע־בו הזב ישבר
Lev. 15, 13. וכי־יטהר הזב מזובו
Lev. 15, 32. זאת תורת הזב

part. fem.: זָבָה

Lev. 15, 19. כי־תהיה זבה

part. constr.: זֹבַת *fem.*

Ex. 3, 8. 17. זבת חלב ודבש
Ex. 13, 5. 16, 14. 33, 3. ארץ זבת חלב ודבש
Lev. 20, 24. זבת חלב ודבש וגם זבת חלב ודבש הוא
Num. 13, 27. זבת חלב ודבש
Num. 14, 8. זבת חלב ודבש
Num. 16, 13. מארץ זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3. 11, 9. 26, 9. 15. 27, 3. ארץ זבת חלב ודבש
Dt. 31, 20. זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6. ארץ זבת חלב ודבש
Jer. 11, 5. 32, 22. ארץ זבת חלב ודבש
Ez. 20, 6. זבת חלב ודבש

3 *imperf.:* יָזוֹב

Lev. 15, 25. כי־יזוב זוב דמה

3 *fem.:* תָּזוֹב

Lev. 15, 25. כי־תזוב על־נדתה

3 *pl.:* יָזֹבוּ

Thr. 4, 9. שהם יזבו מדקרים

3 *pl.:* וַיְזֹבְבוּ

Ps. 78, 20. 105, 41. ויזובו מים
Jes. 48, 21. ויבקע־צור ויזבו מים

זוֹב

ס"נ ע"מ חוֹב, וככוונה ריר מכזיס ויוצא
זרע שלהם [ומשמעותם דער מענטשער],
או המעיס ויוסת מכזיס [מענטשפלום].
בתכונה יוכלתי כתוב על ותכה כי
תהיה זכה ומוליק סי כנון ועכרכת.
ונגמרת כגור מן זוֹב הכה זוֹבוֹ, לומר
לכנר הוא, כלומר מכא כ' כתן יקילני
נעל מעכוך ול.

n. m. ad s. f. חוֹב, gonorrhoea marium vel menstruum mulierum profluvium (*ῥοῦς ἐρυθρός, ἔμμηνος κάθαρσις, γυναικείων ὁρμή*). Trg. Lev. 14, 16. וְאִנְתָּא אֲרִיהַּ חַתָּא דְּרָבָא אֲרֵם סְמוּק וְאוּכָּם וּמוֹרִיק בַּי כְּנֶגֶן זְבָחִים. Gemarice: זוּבָן *n. membrum gonorrhoeum.* LXX. *ῥῦσις.*

Lev. 15, 25. כל־ימי זוב טמאתה

זוּב

פעל לק-עזכ כק נגוד הנק, ותקנוקו
לפי שווי סלשון כ"ל לשון סגירה כעד
והסנכה, הקפה והכתקה, קמוק וסנוכ,
לומר קנוד מכל וכל [קומפליפשען,
קומפיכירען]. כי תמלוס ונמלוס הזכר
לשון קנוד וקשור [כיכדען], וכן כתקמי
זוֹג וככבל זַוָּג, והפעולי אֲזַוְּגָה, ונווזוקיו
זִוּוּג [כרוס וסקשר], זוֹג [סתקוזר,
ומוכמל, לומר מכני"ס]. וכן ניון זוֹג של
סמניס, לומר מכני קלקיו, וכן הסוכב
והקילון של פעמון זוֹג [כתשר פרט כעל
הערוך], כי הסכימי נקרא ענכול, וכן
ניון זוֹג לשון מלנוג והעמכה, או זֵיג,
כמו וניכנך לין ו'יג, קלס ולכב וונף
כלילים וכדומס מן הסשלות, וכבל מן
תמלוס הכוונס כתשר הינעכו. תשר
לתקקר הזכר כתמונה כתכון נכתכי
s. *jug* l. *jug.* sl. jûg. gr. ζύγ.] ענב
[pers. *jugh* וכן נכתבי קלס.

v. uno in deriv. usit., colligare, constringere; notio enim radicis nativa colligationem s. connexionem significat (cf. aram. זְוִיג; *Pa.* זַוֵּג; *Itpa.* אִזְדַּוַּג; *n.* זִוּוּג, vinculum, conjunctio; זוֹג, res connexa, conserta, conjuncta, par, jug-um, conjuges, geminae alicujus forficis partes, et pars externa tintinnabuli (pistillum enim עַגְבוּל vocatur); זֵיג s. זוֹג de vesti, quae omnia primariae verbi notioni inituntur.

זָג

ס"נ והוא קליפת ענכ, סוכנו וקשוקו
ומעטפו [ערויכעכשלע, סילוע],
והמיתן לל ונוניקת זוע וקל. סרכוי
נתפס יהולקס זָגִים.

n. m., folliculus acini; pl. judaice: זָגִים. Erant, qui זְגוּגִיתָא comparerent idque perperam, uti apparet. LXX. *γίγαρτον.*

Num. 6, 4. מחרצנים ועד־זג

זָדַד

פעל כוזד והמכוון לתיקת ונעיס
וכזול [ויעדען, קנעטען], נהשתל על
נקת קון לנעיסה, פתיוק ויסיכות וילון
ונקוק [קינצרימיסינ ויין], ולכוב סהשתל
כוס, כאשר שָׁחַז, בָּחָה, אָחָה וכדומס
יוכיקו. ניכוני הנפעל נָזִיד [מן זִיד
נמכוון נָזוֹד], לומר המנוקו [נעקנעטעס]
ותכזיל ותקיקה. סכוסף פיוקו
של קל נכ' סכוונות. ותשר לתקקר הזכר
לע שכזכר וכמכוון כנפתי מעכנ, כמו
כהודו ויוכי [*s. swid.* gr. *ἰδ-*] רומי
ותקלבני [l. *sud*, sl. *sswid*] וכדומס;
והמקוטס *i* נתקבל נעכני כמו נכוומי

[קיבשרמוטס]; נתקנוס וכנפרת
סנוכקות של שָׁנְגָה.

n. m. (ad s. f. חִיזָּוֹן, חִיזָּן, modo mutata paullulum vocali priori, sicuti in לָצוֹן, c. לְצוֹן, שָׁטוֹן, c. שְׁטוֹן, זְדוֹן, c. זְדוֹן), fervor, redundantia, superbia; targ. et gem. de voluntate, intentione, consilio peccandi (opp. שְׁגָגָה). LXX. *ὕβρις, ὑπερηφάνεια* (*-ανία*), *ἀσέβεια, ἁμαρτία*; *παράνομος, ὑβριστία.*

Prv. 11, 2. בא זדון ויבא קלון
Prv. 21, 24. עושה בעברת זדון
Jer. 50, 31. הנני אליך זדון
Jer. 50, 32. וכשל זדון ונפל

זַדָּנוֹן

Ex. 7, 10. פרעה הזדון

בְּזָדוֹן

Dt. 17, 12. והאיש אשר־יעשה בזדון
Dt. 18, 22. בזדון דברו הנביא
Prv. 13, 10. רק־בזדון יתן מצה

constr.: זְדוֹן

Jer. 49, 16. השיאו אתך זדון לבך
Obad. 1, 3. זדון לבך השיאך

cum suff.: זְדֹנָה

1 Sam. 17, 28. את־זדנך ואת רע לבבך

זֵידוֹן

קוקרי וכך ע"ע חיזון, ונקניכי כפקק
כמו עירים מן עיר. סכוונס פקיז
ויסיכי מפקון גלי סיס [עפעלנוהגענכ],
נתקנוס זֵידָן או זֵידוֹן מנפוס נכללן
סזמות עס זָדַד, זָדוֹן, זָדֹנָא, זַיִד עין
מעכוך.

adj. n. m. (ad s. f. חִיזָּוֹן; Chireq transiit in Zere, sicut in adj. עֵירִים a v. עִיר), redundans, de fervore maris. LXX. (*τὸ ὕδωρ τὸ*) *ἀνυπόστατον.*

pl.: הַזֵּדוֹנִים

Ps. 124, 5. המים הזידונים

זָיִד

ס"נ לעיון סתנזיל [נעקנעטעס, נע-
כיכט], והתמוכס סניכוכי כפעל כאר
נָזוֹד, כלומר ריקנו לעיל.

n. m. part. (= נָזוֹד), epulae elixae, coctae. LXX. *ἔψημα.*

Gn. 25, 29. ויזד יעקב נזיד
2 Rg. 4, 38. ובשל נזיד לבני הנביאים

הַזָּיִד

2 Reg. 4, 39. וישלח אל־סיר הזיד
Hag. 2, 12. ואל־הנזיד ואל־היין

מֵהַזָּיִד

2 Reg. 4, 40. וירהי כאכלם מהנזיד

constr.: נְזִיד

Gn. 25, 34. לחם ונזיד עדשים

זָדַד

פעל נקרתי כתו נענכי, וכך קן
מקור הכוסף.

v. aram., hebr. aequale. *Haf.* inf. הַזְדֵּה. LXX. *ὑπερηφανεύσασθαι.*

Haf-el: הַזְדִּיד

inf.: לְהַזְדִּידָה

Dan. 5, 20. ורוחה תקפה להזדה

זָרָה

פעל לק-עזכ כק כנגוות הכוקוס,
ולק ילפתי תמלוס פזכר להולמו, כי
לאכר הגוילו מפענכי וו' הכלים פתר
נקין מועיל. ותשר שהמכוון הפעל
כמו זֵד [ויהיה סהלוך שלו] לעיל, לומר
התנוססות ונהיכה, כי מכוון הכנוך
כמו שָׁהֹה, וכך המתנוסס למרוקן, כמו
מקרי המוכך ומנוך הסיכול [עקוייליג],

על כי מקסוס יהו' לקוק, וכן שׁוּר
נסודו לעון שיר, swri, *swar*
vrb. trans., fervefacere (sieden), coquere, trop. effervescere, ebullire superbia, virtutes, sapientias; se jactare atque ostentare (syn. גָּאָה, בָּגָה, פָּחַז). *Part. Nif.* (a f. נָזִיד) נָזִיד (pro נָזוּד), aliquid elixi, cocti, epulae, cibus. *Hif.* 1) *trans.* coquere; 2) *intr.* ferventer, fervide, petulanter agere. Est vero radix sanscritica aeque ac semitica, sanscr. *swid*, gr. *ἰδ* (*ἱδος, ἱδρώς*), lat. *sud* (sudare, sudor); nativa autem vocalis *i* in v. hebraico, sicuti in latino, intercidit atque *v* in *u* transit. Similiter *swri*, *swar*, (sanscr. canere), hebr. שִׁיר, quod quidem ו radicis proprium probe discernendum est ab illo, quod ementitae verborum classi grammatici affinxerunt. LXX. *ἀνθιστάναι, ἐπιτιθέναι; Hif. ἀσεβεῖν, παραβιάζεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι, ὑπερηφανεῖν.*

3 *perf. fem.:* זָדָה

Jer. 50, 29. זדה אל־קדוש ישראל

3 *pl.:* זָדוּ

Ex. 18, 11. אשר זדו עליהם

Hif-il: הֵזִידוּ

3 *pl. perf.:* הֵזִידוּ

Neh. 9, 10. כי הזידו עליהם
Neh. 9, 16. והם ואבותינו הזידו
Neh. 9, 29. הזידו ולא־שמעו

3 *imperf.:* יָזִד

Ex. 21, 14. וכי־יזד איש על־רעהו

3 *imperf.:* יָזִיד

Dt. 18, 20. הנביא אשר יזיד לדבר

3 *impf. apoc.:* וַיָּזֵד

Ex. 25, 29. ויזד יעקב מזיד

2 *pl.:* וַהֲזִדֹתֶם

Dt. 1, 43. ותזדו ותעלו ההרה

3 *pl.:* יְזִידוּן

Dt. 17, 13. ולא יזידון עוד

זָד

ס"נ ע"מ לָץ [תמונה ניכוכית] וככוונה
יסיר ונחלון ולוץ נוס, ומוס נוגל ומו-
פניס נלילעל ותקון קוכף ורקע וכדומס
מן הנחלות.

n. m. part. (ad s. f. לָצָה), fervens, fervidus, superbus, petulans, impius. LXX. *ὑπερήφανος, θρασύς, ἄνομος, παράνομος; ἀλλογενής, ἀλλότριος* (זָר).

Prv. 21, 24. זד יזיר לץ שמו

pl.: זֵדִים

Ps. 86, 14. אלהים זדים קמו
Ps. 119, 21. גערת זדים ארורים
Ps. 119, 51. זדים הליצני עד־מאד
Ps. 119, 69. טפלו עלי שקר זדים
Ps. 119, 78. יבשו זדים
Ps. 119, 85. כרו־לי זדים שיחות
Ps. 119, 122. אל־יעשקני זדים
Jes. 13, 11. והשבתי גאון זדים
Mal. 3, 15. אנחנו מאשרים זדים
Mal. 3, 19. זדים וכל־עשה רשעה

pl.: הַזֵּדִים

Jer. 43, 2. וכל־האנשים הזדים

pl.: מְזִדִּים

Ps. 19, 14. גם מזדים חשך עבדך

זָדוֹן

ס"נ ע"מ חיזון, חיזן, וכך נתנוסס
פקפק נפתנס. ונפתל המשתל נפתנוס
נמשוע לָצוֹן, שָׁטוֹן וכדומס, סמיך
וְזָדוֹן. סכוונס יסיכות, מקוע ונפוע

Digitized by Google

ונגזרת ידוע קרן זויח נקטור, וגם לקרן כידוע הסלעה של הסתכוסכות, וכן הצרה לפנים, ודוק היטב.

v. ***inus.***, perdifficile explicatu; sunt, qui arab. דוּר vi celandi conferant; quo jure, non video. Fortasse זָוַה forma producta et adjecto ה, ut solet, propagata est verbi זָוַי, ut זָרַח dicitur de re lucente eminusque conspicienda, sicuti חָרַן, quocum gemarice jungi solet: חָרַן זָרַח.

זָרַח

ג"כ, וכרכוי זָחַח כסונן, והרלון קרן ויקלוט וכנה [עקע], מקרכות ופכות הקומה, לו מן כליכי פיקה [עקוי־לען], מקומות תכנית היכל, ומחלוקו מן הסתכוסכות וקדוד כנעה כקומה לו נדנר מה. נתרגום זָרַי וגם זָרָא עצלהו, ונצחה ומנהיגיה זָרָה נָצְבָה [רעכעד ווינקעל], זָרָה חַדָּה [שפיצער ווינקעל] וכדומה.

n. f. (pl. זָרוֹת) angelus, de angulis arae, de columnis templi angularibus, a lucendo, prospiciendo prominendo, eminendo. Targum. inde זָרַי, זָרָא, neoh. זָרָה נָצְבָה, angelus rectus, זָרָה חַדָּה, angelus acutus. LXX. *καλλωπίζεσθαι* (זָרַי, זָרָה).

pl.: כְּזָרוֹת בנותיו כזרות מחטבות Ps. 144, 12.
כזוית מזבח Zach. 9, 15.

מְזָרָה

ג"כ וכרמי מְזָרִים, והרלון מכנה וקדר נקרן הקומה לו הכיה, ומקיר מכנה מגלגלי נקרן ופנה לתק־הקולר, וכן פנה נהשלל כוה, ופה הע' ניון המקום, וכוונת מוו לע"ו לוקר המגדל [שפיי־כער־עסוים, עקעסוים]. המשקל מצקל מְכֶסָּה נמר מַכְסֶה.

n. m. (pl. מְזָרִים) ad s. f. מְכֶסָּה pro מַכְסֵה, conclave angulare; promptuarium, cella penaria (syn. אֲסָמָה; lit. מ signum loci est). LXX. *ταμεῖον.*

pl. c. suff.: מְזָרֵיהֶם מזוית מלאים Ps. 144, 13.

זוּז

פעל לק־עוכר נכ"ק כק כניוכים, וכפי הנראה מתמוכתו נתקוה מכפילות הצרה, כי כפל הקות לפנים עכוכת הקרקוק, והסלעה תוכה מהגור זָוַז לו מְזוּזָה. ודע קורל שלצרה לפניהו כוונה עכולת, לין ניהים הרכנתו ומחלוקו. ל' מצרה רקני זוּ [ומוה נכפל זוּז], לצון הוקאה והולדה וכנכוה, וכן נהולו ופרסי וכפל שפתי מערב [s. su, sû], ול"כ כפל הצרה קווק הפעולה, נכנוה למכניי ולצנע לעלאה ולקאים. כ' מן זָרַי, זָרָה, לצון התכוסכות ונהם מכל [העלפֿאַרצאָגען, -שעאַבּען, -שעאַרכען], ומוה הכפל זוּז הקווק, וניהיו זָוַז נקרנוס, מְזוּזָה נמרני, והכן היתה. ג' מחמנות ומהנו זָא, זָא לצון נדנוד נכל הלזנות, ומוה הכפל זָז, קווק הפעולה [וכנ' הקודמים זוּ הפעולות כלשר רקיהו], ומוה זָוַז נגזרת מה נפור וקצה דקרעת, לו מכמן פיתנעכע, הכקרת גכ זָאזָא [כפי הצרה], וכן הפעל זָז, לצון נדנוד.

v. ***inus.*** (ex radice זוּ per iterationem literae primitivae ortum), significatione triplici: 1) existere, gignere, generare, progerminare; oritur autem hac vi a v. זוּ, quod si duplicatur, fit זוּז, sanscr. su, sû, omnium illud prope linguarum commune. Forma duplicata notionis incrementum atque tanquam exaggerationem indicat; siquidem dicitur de fecunda propagatione atque sobole, de abundantia luxuriosa. 2) a v. זָז, זָזָה, prominere, eminere, prospicere, exstare, unde iteratione literae radicalis fit זוּז, unde זָוַז, targ., מְזוּזָה hebr. 3) vi verborum זָא, זָז (in quibus א et ע literam radicalem, quo facilius pronunciari atque per se subsistere queat, sustentant) vi vacillandi, nutandi (*σείειν*), quae radix per linguas omnes pervulgata et percelebrata est, unde זָז, geminata radicali, unde זָוַז, nomen avis gemaricum, ab ultro citroque volitando, quae etiam זָאזָא, duplicata radice זָא, appellatur.

זָוַז

ג"כ והרלון נכנוה ומוקאה הצנע ומהכניי והמלאה [פֿיללען, לייגען־פֿלוסען], ווה ויו זרי ויו כנוה נצלוה על יְד מצלהו. ומפותיים מן ריה עועים, וכל זה מהכוון הפ' נתרגום ונגזרת הצרה זָוַז עוד מהכוון הכ' וכנ'.

n. m. propagatio fecunda, abundantia, luxuria. Qui de ave explicant, fabulas sectantur. Targ. et gem. זָוַז etiam significatione verbi altera atque tertia. LXX. *ὡραιότης, εὔσοδος; זָוַז שַׁדַּי, μονιὸς ἄγριος.*

מְזָזַז

והתענגתם מזוז כבודה Jes. 66, 11.

זָזַז

רוזוז שדי עמדי Ps. 50, 11.
רוזוז שדי ירעבה Ps. 80, 14.

מְזוּזָה

ג"כ, והכוונה מהמכוון הכ' על הצרה, לומר לקר מתכוסם וגנוה מכל, כמו עמול הכזקה מכוקל [הערפֿאַרצאָגער־רעכטעם, ווילע, פֿאַסטעטע], ונתרגום נ"כ מוה הצרה זָוַז, לצון יָצִוּיִי, אַתְּרִיק כעכני, ולפעמים כתב זָוַז כמר זָרַי נדומה לו, ודוק היטב. ודע קולק שהפעל זוזים לצון הענקים מוה הצרה, דוק ותמלא.

n. f. (a v. זוּז II.) aliquid prominens, columna, postis. Targum. saepe זָוַז vi paene eadem vertit, ubi textus sacer habet יָצִוּיִי, אַתְּרִיק; interdum זָרַי pro זָוַז scriptum est, propter significationis similitudinem. N. pr. זוזים, gigantes, h. e. qui corporibus *eminent*, hac de radice exstitit. LXX. *πρόθυρον, σταθμός, φλιά, χώρα, ἀναπτυσσόμενος; אוּל מְזוּזָה, φλιά.*

הַמְּזוּזָה

Ex. 21, 6. אור אל־המזוזה
וְהַמְּזוּזָה

Jes. 57, 8. ואחר הדלת והמזוזה

constr.: מְזוּזַת

1 Sam. 1, 9. על־מזוזת היכל יי
Ez. 41, 21. מזוזת רבעה
Ez. 45, 19. אל־מזוזת הבית
Ez. 45, 19. ועל־מזוזת שער החצר
Ez. 46, 2. על־מזוזת השער

cum suff.: מְזוּזָתִי

Ez. 43, 8. ומזוזתם אצל מזוזתי

pl.: הַמְּזוּזוֹת

Ex. 12, 7. ונתנו על־שתי המזוזת
Ex. 12, 22. 23. ועל־שתי המזוזת

pl.: הַמְּזוּזוֹת

Jud. 16, 3. ובשתי המזוזות

pl.: וְהַמְּזוּזוֹת

1 Rg. 7, 5. וכל־הפתחים והמזוזת

constr. pl.: מְזוּזוֹת

Dt. 6, 9. על־מזוזת ביתך ובשעריך

constr. pl.: בְּמִזְוְזוֹת

Dt. 11, 20. על מזוזת ביתך
1 Reg. 6, 31. האיל מזוזם חמשית
1 Reg. 6, 33. מזוזת עצי־שמן

constr. pl.: מְזוּזוֹת

Prv. 8, 34. לשמר מזוזת פתחי

זוּל

פעל כודד, והמכוון כמו זָל, נהפעל אָזַל, לומר עלעול והכעה [וועגוועגפֿען, וועגזיקקען], והוק הכודד ממנו, והמשקל על וילך הכסף ושפיכת נקצתו [פֿערגוועגלען], ונכנין הכוסף לגון זלזול [וועגוועגפֿען, פֿערשלעפֿען].

vrb. trans. abjicere, dimittere, amittere, sicuti זָל in v. אָזַל, tropice de prodiga pecuniarum effusione, de contemtione, despicientia, vilitate. LXX. *συμβάλλεσθαι.*

part. pl.: הַזָּלִים חזלים זהב מכיס Jes. 46, 6.
2 f. imperf.: *תְּזֻלִּי Jes. 2, 36. *מה־תזלי מאד

Hif-il: הַזִּיל

3 prf. pl. c. s.: הַזִּילוּהָ Thr. 1, 8. כל־מכבדיה החילוה

זְלוּת

v. s. זָלַל *p.* 354.

זוֹלֶדָה

v. arcan. part.

זָוַן

פעל לק־עוכר נעכרי כק נכנפ הזון [לל"ק] ונגור מָזוֹן, לכן נתרגמ הפ' לזוכ. הכוונה לדעת המפורכים קייה וכלכול ומלכלה והכנקה [נפֿערנעמען, עראָפֿלעגען], וכוסים מְזוֹנֵי [כתיב] הכלון מוסים מכוכקים ונכריים, לולם להקרין הָרְזוֹנִים מן יָזַן כמו אָזַן לעיל לקל מלוכים, לומר מלוכים [גענוי־טיגע, זוועגע]. המשך נפתי מערב לק ידעתי להלמו, ונפ מלות הגור זָן הכנוי זָנִים לק ידעתי לכוונו. ע' הפעל הבא.

עדן והפעל וכה ונלוס"ם נסוף.

verb. (unde solummodo הַזָּן, ex nonnullorum sententia) nutrire alere, conservare, unde סוּסִים מְרֻזָּנִים equi bene alti, nutriti, pingues, opimi. Qeri: מְרִיזָנִים (a v. יָזַן = אָזַן v. super מְאֻזָּנִים) equi ponderosi, graves, crassi. LXX. *ἵπποι θηλυμανεῖς.* De origine verbi ejusque cum ceteris linguis necessitudine v. Lexicon, quod has concordantias, simul atque editae fuerint, quam primum insequetur.

Hof-al: הוּזַן

part. pl.: מְהֻזָּנִים K'tib. סוסים מוזנים Jer. 5, 8.

מָזוֹן

ג"כ, והכוונה לקס וכלכול וסעוד כלנ קכל ומכלת נכיס ודגן [נפֿהכונג, שפייוע], נתרגום עור מוה הצרה נמקום מוון זִיוּן, והקולקיי נצפה יסולפה מְזוֹנֵי.

n. m. nutrimentum, cibus, epulae (targ. זִיוּן, vi eadem). LXX. *τροφή.*

Gn. 45, 23. נשאת בר ולחם ומזון לדרך
הַמָּזוֹן

2 Chr. 11, 23. ויתן להם המזון לרב

זוּן

פעל נלקמי כמו נעכרי נלי הכלל המכוון, ונתרגום לכיוב.

v. aram., hebraico par atque aequale, in targumico potissimum sermone perusitatum.

Itpe-el: אִתְּזַן
3 imperf.: יִתְּזַן

Dan. 4, 9. ומנה יתזין כל־בשרא
מָזוֹן

ג"כ נלקמי כמו נעכרי.

n. m. aram., a hebr. non diversum.

הַמָּזוֹן

Dan. 4, 9. 18. ומזון לכלא־בה

זָוַן II.

פעל לק־עוכר כק נכנפ לל"ק נפסוק סוסים מְרֻזָּנִים נמר מְזֻנָּנִים, וכן נתגור זָנָה לצון כלי זין [מלכ' ק' כ"ב, ל"ק]. הכוונה זכון וקדוד, כי זָן כמו שַׁז [שפיעלען, שאַרפֿען], וכן לק ר"ב התעלות כוס. ומוה נתרגום זְנֵה, זְנוּן, ונפעל זַנַּן, ונפפה רנכלה זְנוּ. לולי הזלל הלנתו זיכון וקדוד לתמונה מה [שפיעלען, פֿאַרמעגן], וכי נפעלים הרנה יקם וקוכה לנתי הכוונות, ולל"ב הפה זָן ממנו ע"ב.

v. pual. quod nonnulli versiculo uni inesse putant, Jer. 5, 8. מְרֻזָּנִים enim pro מְזֻנָּנִים (equi armati) didictum censent. Quodsi זְנָה h. e. telum, cuspis, spiculum (1 Reg. 22, 38.) contuleris, facile perspexeis, v. זָן vi *acuendi* cohaerere cum v. שָׁן; quam vim participant voc. targumica inde oriunda זִיזָן, זִיזָנָא et v. זַנְזַן, et rabinicum זִיזָן.

זַן

ג"כ והכרי זָנִים, הכוונה כמו מין נעכע, לומר תמונה [נעאַטטונג], ומוה הסלעל על מין נכלל [שאַרע, נאַטטונג], הצייך למעפקה לפת, ונתרגום הצה הוה הוה לסרנה, ולין מן הכורך לומר שהצה זָנָה, כי גם מפעלים כנוכים מעקלים כוה. ע' נפתי קרוי פרכים פ' י"ב, כ'.

n. m. (pl. זָנִים) forma, figura; genus, species, vocabulum in sermone targumico pervulgatum (sat esto attulisse proverbium illud: מְלָא כְּרֵסֵהּ זַנְ בְּרֵישֵׁי), a v. זָן, *sanna* arab., vi formandi). LXX. *γένος.*

זָן *p.*

Ps. 144, 13. מפיקים מזן אל־זן
מִזָּן

Ps. 144, 13. מפיקים מזן אל־זן

pl.: הַזָּנִים

2 Chr. 16, 14. רחנים מרקחים
זַנָּה

ג"כ לד"ק מן ון, מענין כלי זין [ווינפֿע], נמלכים ק' כ"ב ל"ק, ולל נהירא לי. ע' וכה.

n. f. monad., ex quorundam mente a v. זָן (= שָׁן) spiculum, telum, id quod perquam dubium est.

Digitized by Google

Aram. מְזוֹנְקִיתָא (h. e. *πανδοχίς, πανδοχεῖον, πανδοκεῖον, πανδοκεύτριον*), assentientibus Qimchio et Salomone Isaaki.

pl.: *וְזַנּוֹת

1 Rg. 22, 38. *את־דמו וזנות רחצו

זָן

נלקחי כמו נעבדי.

aram., sicut hebr. LXX. *γένος.*

pl. constr.: זְנֵי

Dan. 3, 5. 7. 10. 15. וכל זני זמרא

זָנַע

הלמון זָנֵעַ, וגם זָנַי [כשאר כתיבן וגזר יוכיח] ופעתיד יָזַע. שהלמ"ה נעיצה ולגיוס קריסי וכהול סכעס ולעוג [שיטעפלן], דורכשיטעפלן], ומזה סכעד זְנִיעַ קווק הפעולם. וכלשון לי שפעפל סאסא נדומם לו, ענין דקוף ונכלוב, וכן בלשון יפשעפל סק, נמכוון כלכוד יי' בְּסַכּ. תמלות סשרש נכ נשפתי ערב sanscr. *sû* [כמו נסודו ויוכי וכלומם gr. *σεύ-, σεί-, σαί-ειν*]. ולע קוקל נעיס שכשק עוד על זְנֵעַ המכוון של עפעוף וכוול של יוע [עלייפלן, שווי-עינן], לומר זָנַע כלומם לק יָזָע, ווה כלוב ולפת, כי גם כשרש הולו לעיכ השרש נכ המכוון הום.

h. e. *v.* זָנַע, interdum etiam זָנַי, imp. יָזַע, quatere, quatefacere, concutere, vehementer movere, *Pi.* זִנְזֵעַ (cui par atque aequale videtur סִאסֵא h. e. quassare, jactare, arab. סא, *v. s. r.* בָּסַע). Est vero hoc verbum sanscriticum aeque ac semiticum, sanscr. *sû*. Scito, verbo זְנַע insuper etiam vim stillandi, *su*dandi insitam esse, ita ut זָנַע cum v. composito יָזַע cohaereat, id quod verbi זְנַי in ceteris linguis similia confirmant. LXX. *σαλεύειν*; מְזַנְזֵעַ, *ἐπίβουλος.*

part.: זָנֵעַ

Esth. 5, 9. ולא־קם ולא־זע ממנו

3 *imperf. pl.:* יְזֻעוּ

Eccl. 12, 3. שיזעו שמרי הבית

Pi-el: זִנְזֵעַ

part. pl. c. suff.: מְזַנְזְעֶיךָ

Hab. 2, 7. ויקצו מזעזיך

זְעָה

ל"נ כו' נלקח נמר זוֹעֶה, וסהלמ"ה טלטול וכלכול שעיקס ופוור סעלס וסיעור [שוכשעלפינקייע], ומזה סהשלל על סקפסס ועזית לע נכלל, ועמיס נכ מלין סרעה, לומר פקדס ופהלמ"ה [שרעקנילע]. נגזרק מלן זְוֵעָה, לשל לכ קעיכל גוֹחָא, לומר לעס וכעל, ועול נקרנוס ונגזרק סרנס שמוע שמנו. נקרי קמוכו קדיל זַעֲוֵחַ ע"ג.

n. f. (c. ו mobili, pro זוֹעֶה) concussio, commotio vehemens, agitatio, erratio, vita erratica, vexata atque vaga; divexatio, infesta atque injusta exagitatio et jactatio; formido, res formidolosa. Gemara (ex traditione Rabi Qathina) per גּוֹחָא, tonitru, explicat. Qeri ubique formam inversam lectuque faciliorem זַעֲוֵחַ substituit. LXX. *κίνησις, διασκορπισμός, διασπορά, ἀνάγκη, ἐλπὶς πονηρά, ἔκστασις.*

זַעֲוָה

Jes. 28, 19. רק־זועה הבין שמועה

לְזַעֲוָה

K'tib.

Dt. 28, 25. והייית לזועה

2 Chr. 29, 8. ויתנם לזועה

Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. ונתתים לזועה

Jer. 34, 17. ונתתי אתכם לזועה

Ez. 23, 46. לזועה ולבז

זַעֲוָה

ל"נ כמו זְנֵעָה, וסוף סמלום מעכו לל"ק, כמו צַלְיֵי־צַוֵלָה, ולפעמ נכ סמוף נויר זְנֵי נסלקוס סו', כי כן לכך סמקנוסוס נלקחי, ונמלף קליל נכתיב קמור זְנֵעָה. *n. f.* ex n. m. זְנֵי literarum, ut videtur, trajectione ortum, sicut עַיְלָה pro dicitur); quamvis possit etiam ex n. m. זְנֵי derivari; aramaica certe lingua illud ו vocale nominum abstractivorum in casibus obliquis atque voc. derivatis prope semper in consonam mutare consuevit. Ketib semper: זְוֵעָה.

לְזַעֲוָה *Q'ri.

Dt. 28, 25. והייית לזועה

2 Chr. 29, 8. *ויתנם לזועה

Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. *ונתתים לזועה

Jer. 34, 17. *ונתתי אתכם לזועה

Ez. 23, 46. לזועה ולבז

זְעֵה

ל"נ וכלומו יָזַע, ומכוון יזוע, נעיס סיונלים מגוף [שוויים], ומקלף לפיס נגזרק: כל־זיעף לנקף אנכ נשק סמף דמוקף הוס. ועוד נגזרק מעשומי שלף לנכיס כמו ויעף נעיס זיקין ומעכוק, ויעף תוקים ורמוכים, ויעף סנכיס, ופעל נויר־זס אַזַיְעַ לומר סוזלף ויעף. סשרש כלשר שמרנו לעיל, מענין סולה ומשוף. *n. f.* (quocum tum vim tum originem participat יָזַע) stillatio, spec. sudor, gemarice de unaquaque fluxione stillante guttatimque manante. Hinc v. denom. אַזְעֵי, sudorem emittere, unde nomina חַזְעִי et חַזְעָה (schweisstreibend).

constr.: בְּזַעַת

Gn. 3, 19. בזעת אפך תאכל לחם

זָעַי

נלקחי כמו נעבדי.

verb. aram., ab hebraico non diversum, part. זָאֲעִין, Qeri: זָעֲיִן) LXX. *τρέμοντες.*

part. pl.: זָאֲעִין K'tib.

הוו זאעין ודחלין מך

Dan. 5, 19. קדמוהי

Dan. 6, 27. להון זאעין ודחלין

זָעַף

פעל לק־עוכר כק נגוד זָעַם ע"ג, וסכוונס כמו זוֹב, לשון כולס ומינס ומתעוקקות [שעלנען, פלימסען], וכן סכוונס נשרש לשפת ישמעאל נשכוי קנת, וכן נשפתי מערב כשרש כמכוון [*s. tap.* l. sap-o, sap-a, saf-t].

verb. inusit., (unde זַעַף), sicuti זָב, liquescere, liquefieri, manare, scr. *tap.*, arab. *va-dapa*, *va-dsapa*

זַעַף

ל"נ מן זָהַף, ע"מ נָפַח מן נָם, קָשַׁח מן קֶשׁ, בָּחַת מן בָּח, שָׁחַת מן שָׁח וכדומס; כי לסקוטיס שסשם זַעַף מן זָעַם לין סכלע. סהלמ"ה כמר לו מוץ סויסה [פעף]. נגזרק ונקנוס זַעֲפָא, זַעַף, וגויל שם נגזרק זַעַף, זָעַף, כמו ווסקיס סספינס, קכיק ופוקס, וסשם זַעַף שם מוכר ופק לו עשה ופק.

n. f. a v. זָעַם ad s. f. זַעַף (בָּחַת), שֶׁחַת (שָׁח), נַחַת (נָח), שֶׁבֶת (שָׁב); errant enim, qui זַעַף f. n. זַעַף esse pronunciant. Significat picem (*πίσσα*), aram. זַעֲפָא, זְעַפְתָּא (def.); arab. *zift*, syr. *zeft-o*, in sermone mishnico זִפְתָּא, qui picarium exercet; זָעַף, *denom.* pice obducere. LXX. *πίσσα.*

וּבְזַעַף *p.*

Ex. 2, 3. ותחמרה בחמר ובזפת

לְזַעֲפָה

Jes. 34, 9. וטהפכו נחליה לזפת

Jes. 34, 9. והיתה ארצה לזפת בערה

זָעַר

פעל לכ סמכוון, ומקוטי שרש קליפוס; כ' כמו סָגַר, פעיכס מדבר וסליכס נסיגס לקור ונכיקס ומיכס [וועגגע-סען, נוליקגעסטען], וכן נמכוון קליפס וקליליס פשרש נשפת מערב, כמו נקודו ולומי [s. sri, l. de-*serere*] ונכוומס. נמכוון סוס נכ הפעל דָּזַר נשקנ מוצג לקר, לומר פעיכס מדבר ומיכס ופשרש שמכל, וכ' מפעלים ישקלמו יקד נכניכוס. ומשכוון הוס סהשלל על סמוורות וסכנדלות וסנפרשות, סכל נשמוס כמו סָזַר, לומר נהלף ומוקק כוור ונכבי [פרעמר, עכעפערנע ויין], וסשלוף רכוס, ונמלף נשפעל ונכזַר נס. כ' כמו צָר, צַר לשון קשור ונלוס לכוף וקכור רלוף ולקרוב [נוועפעגע-, סוס-קיפפען, -לייקקען], כמו ויור לק סגוס, כי רגל קווריס, וסקשוכס זוּרַת כמו זוּרָה [כמו לָמָּה וכ' ס' ל', עֶלְמָה, אִשָּׁה, לִבְנָה, פִּשְׁחָה] ניכוכי כקנס. ומקיכ כוס סגוריס יָר [נָזַר], סָזוֹר, זַרְזִיר, זֶרֶז [= זַרְזַר כלקחי], וכן נלמלף גכ סשרש נשפתי מערב כמו נקודו [ser-ere] לשון קציכה. ג' כמו זָרָה, זֵרֶא, לשון נויכ ווריקס [שרייען], וכן נשפתי מערב, ומוס סכנד זוֹרֵר, נסשלל על סצטיוס [ניצטען], לומר נויכ קלקול קנס ופכס, וכן לספעל עָשַׁשׁ נמכוון סמכוון נלצניכו, וסשם זְרִיר נלקחי נויר זוֹרֵר ודוק.

vrb. multijuge atque multiforme: 1) abire, recedere, refugere, sicuti סָר, sanscr. *sri*, lat. de-*ser*-ere, qua vi inest haec ipsa radix in *v. compos.* דָּזַר h. e. separare, secedere, unde נָזִיר (syn. פָּרִישׁ), spec. (*Nif.* נָזַר; *Hof.* הוּזַר) alienum, alienatum, alienigenum, peregrinum esse, plane sicut סוּר, quae ejusdem radicis nonnisi variata paululum forma est. 2) sicut צָר, צַר, circumligare, cingere, cómprimere (Jud. 6, 38. Job, 39, 15.). Forma זוּרָה (Jes. 59, 5.) ad s. f. לְבָנָה Zachar. 5, 4; עֶלְמָה, אִשָּׁה, שִׁשְׁחָה, pro זוֹרֶה dicitur; est enim part. f. (ovum compressum, conculcatum, protritum). Eadem notio inest syriaco *zar*, *zevar*, arab. *zajara*, lat. serere (conserere, *conserte* = conjuncte, connexe), nascunturque inde propagines זֶרַע (זָרַע), מָזוֹר, זַרְזִיר, זֶרֶז (aram., ex v. duplicato זַרְזַר, uti fit plurimis in verbis, compendio ortum); 3) perinde ut verba eadem de radice propagata זָרַע, זָרָה, *se*rere, spargere, unde *Pi.* זֵרַר, sternutari, quia sternutamentum pituitae narium est dispersio (syn. תְּעַטֵּשׁ) cf. זֵרִיר aram.,

זָר

quod hujus *Piël.* verbale est. LXX. I. *ἀπαλλοτριοῦν, στερεῦν, ἀλλότριος*; II. *ἀποπιάζειν, μάλαγμα ἐπιτιθέναι*; III. *σκορπίζειν. Pi.* זֵרַר, *ἀνδρίζεσθαι.*

3 *perf.:* זָרָה *fem.*

Job. 19, 17. רוחי זרה לאשתי

3 *perf. pl.:* זָרוּ

Job. 19, 13. וידעי אך־זרו ממני

Ps. 78, 30. לא־זרו מתאותם

3 *perf. pl.:* זָרוּ *intrans.*

Ps. 58, 4. זרו רשעים מרחם

Jes. 1, 6. לא־זרו ולא חבשו

part. pass.: זָרוּר = זָהוּר

Jes. 59, 5. וזחורה תבקע אפעה

3 *imperf.:* יִזַּר

Jud. 6, 38. ויזר את־הגזה

3 *fem. c. suff.:* תְּזוֹרֶנָּה

Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזורה

Pi-el: זֵרַר

3 *imperf.:* יְזוֹרֵר

2 Reg. 4, 35. ויזורר הנער עד־

Hof-al: הֻזַּר

part.: מְזֻזָּר

Ps. 69, 9. מזר הייתי לאחי

זָר

תוקפי סזכר ולנקמי זָרָה פק־זֵרֵא כק', וסוק סניטוני של פעל מכמון סק' מעוורוק ונכדלות [פרעמר] נכל סשלוות כמו נכרי. מן מִזָּר נגזרק סקנס מִזָּרָת [כינס מווסק] לנין כמו ורק, על סמנ ונסלק, ומסשלל נכון.

adj. m. (f. זָרָה, זֵרָא, part. v. זוּר I.) peregrinus, alienus, vi latissima. Plin. VI. 30. *Esar ipso nomine advenas significat.* LXX. *ἄλλος, ἀλλότριος, ἀλλογενής, ἕτερος, μὴ ἐγγίζων, ἄπιστος, ἀσεβής, ἐχθρός, οὐθείς, παράθυμος, πικρία, ὑβριστής, ὕβρις; πρόσφατος; זָרָה, πορνή; זֵר מֻתָּשׁ ἀλλοτρίως χρᾶσθαι; זָרָה זָרָה, ἐκτείνειν; מַיִם זָרִים, ὕδωρ βιαίως ὂσω φερόμενον.*

adj. masc. זָר

Ex. 30, 33. ואשר־יתן ממנו על־זר

Lev. 22, 10. וכל־זר לא־יאכל קדש

Lev. 22, 12. כי תהיה לאיש זר

Lev. 22, 13. וכל־זר לא־יאכל בו

Num. 17, 5. אשר לא־יקרב איש זר

Dt. 25, 5. תהיה לאיש זר

1 Reg. 3, 18. אין־זר אתנו בבית

Job. 15, 19. ולא־עבר זר בתוכם

Job. 19, 27. ועיני ראו־ולא זר

Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר

Ps. 81, 10. לא־יהיה בך אל זר

Prv. 11, 15. רע ירוע כי־ערב זר

Prv. 14, 10. ובשמחתו לא־יתערב זה

Prv. 20, 16. לקח־בגדו כי־ערב זר

Prv. 27, 2. יהללך זר ולא־פיך

Prv. 27, 13. קח־בגדו כי־ערב זר

Jes. 17, 10. וזמרת זר תזרענו

Jes. 28, 21. זר מעשהו

Jes. 43, 12. ואין בכם זר

Hos. 8, 12. כמו־זר נחשבו

וְזָר

Ex. 29, 33. וזר לא־יאכל

Num. 18, 4. וזר לא־יקרב אליכם

וְזָר

Prv. 21, 8. הפכפך דרך איש וזר

וְזַר

Num. 1, 51. והזר הקרב יומת

3, 10. 38. 18, 7.

זוּר

לְזָר
Job. 19, 15. ואמתיו לזר תחשבני

לַזָּר
Prv. 6, 1. תקעת לזר כפיך

זָרִים *pl.:*
2 Reg. 19, 24. ושתיתי מים זרים
Ps. 54, 5. כי זרים קמו עלי
Ps. 109, 11. ויבזו זרים יגיעו
Prv. 5, 10. פן ישבעו זרים כחך
Jes. 1, 7. זרים אכלים אתה
Jes. 1, 7. כמהפכת זרים
Jes. 25, 2. ארמון זרים מעיר
Jes. 25, 5. שאון זרים תכניע
Jes.61,5. ועמדו זרים ורעו צאנכם
Jer. 2, 25. כי־אהבתי זרים
Jer. 5, 19. כן תעבדו זרים
Jer. 18, 14. מים זרים קרים
Jer.30,8. ולא־יעבדו בו עוד זרים
Jer. 51, 2. זרים וזרוה
באו זרים על־מקדשי בית ה׳
Jer. 51, 51.
Ez. 11, 9. ונתתי אתכם ביד־זרים
Ez. 16, 32. תקח את־זרים
Ez. 28, 7. זרים עריצי גוים
Ez. 28, 10. ביד זרים
Ez. 30, 12. ארץ ומלאה ביד־זרים
Ez. 31, 12. ויכרתוהו זרים
Hos. 5, 7. בנים זרים ילדו
Hos. 7, 9. אכלו זרים כחו
Hos. 8, 7. זרים יבלעהו
Obad.1,11. ביום שבות זרים חילו

זָרִים *pl.:*
Joel4,17. וזרים לא־יעברו־בה עוד

הַזָּרִים *pl.:*
Ez. 7, 21. ביד־הזרים לבז

בְּזָרִים *pl.:*
Dt. 32, 16. יקנאהו בזרים

לְזָרִים *pl.:*
Prv. 5, 17. ואין לזרים אתך
Thr. 5, 2. נחלתנו נהפכה לזרים

לַזָּרִים *pl.:*
Jer.3,13. ותפזרי את־דרכיך לזרים

זָרֶיךָ *pl. c. suff.:* *p.*
Jes. 29, 5. כאבק דק המון זריך

זָרָה *adj. fem.:* *sg.*
Ex.30,9. קטרת זרה ועלה ומנחה
Lev. 10, 1. אש זרה אשר לא צוה
Num.3,4.26,61. בהקרבם אש זרה
Prv. 2, 16. לחצילך מאשה זרה
Prv. 5,3. כי נפת תטפנה שפתי זרה
Prv. 7, 5. לשמרך מאשה זרה

לְזָרָא *adj. fem.:* *abs.*
Num. 11, 20. והיה לכם לזרא

בְּזָרָה *adj. fem.:* *sg.*
Prv. 5, 20. ולמה תשגה בני בזרה

זָרוֹת *pl.:* *fem.*
Prv. 22, 14. שוחה עמקה פי זרות
Prv. 23, 33. עיניך יראו זרות

מָזוֹר

ג׳ וכפי סכלקם מפכוון סכ׳, לומר לו סקכוס לפכם [סַעכנסכל], ומוס רפוקס נכללי, לו הכקבר לרצת ופק ונפיס, לומר מוקס [סלינכנ, סַפלַצסיים]. ודע שפכרס מָזֵר נעכרי, מָזַר נלקרי גל נפכוון סקבר ופלוג [ומפכו מפוכז], ונפעלק מוס מְזֵרָה, סלנון קמון ויליעס וענר סקלוג ולכוף [מַקפַעמע], וכן מְזוּרָה [לומר סקוכנוס]. כפו עד ג׳ליו וי׳קכו נס פוכוקס כלבכס, סלנון ג׳ילכו סלנוס [כַּקפַעריכן] מפכס נקוט סלבכס נקנרקס. ונעכרי כלקס מְזָרִים מפכו.

n. m. (a v. זוּר II.), circumligatio, obligatio vulneris, fascia, hinc: medicina; moraliter: laqueorum connexio, perfidia fallax, insidiosa, fraudulenta. Cf. v. מָזַר, מָזַר, vi ligandi vinciendique, unde gem. מְזָרָן, tapetum, aulaeum; מְזוּרוֹת, mulieres in textrina operariae (cui additur בְּלֻבְנָה h. e. splendente luna operantes); atque, ut videtur, מְזָרִים hebr., v. מָזַר.

Hos. 5, 13. ולא־יגהה מכם מזור
Obad. 1, 7. ישימו מזור תחתיך

לְמָזוֹר
Jer. 30, 13. אין־דין דינך למזור

מְזֹרוֹ *cum suff.:*
Hos. 5, 13. ויחודה את־מזרו

זָר

ג׳ [קמוכס ניכוכיס], וסכלון עפיס ולויס, דכר סלנכף ופלג סניב[קרַעכן] וכן ג׳כ כאר סקנלף וגלכיס [ליַסטע]. נקלנוס סקמוס נאכוון וס מן זְרֵי, סקוס כפיל סקיס, וכן מן דָּגָר נגור סס כוס.

n. m. part. (a v. זוּר II.), res cingens, circumligata, limbus, spec. corona, sertum, diadema. LXX. (στρεπτόν) κυμάτιον, (στρεπτή) στεφάνη.

Ex.25,11. ועשית עליו זר זהב סביב
Ex.25,24. ועשית לו זר זהב סביב
30, 3.
Ex.25,25. ועשית זר־זהב למסגרתו
Ex.37,2.11.26. ויעש לו זר זהב סביב
Ex. 37, 12. ויעש זר־זהב למסגרתו

לְזָרוֹ *cum suff.:*
Ex. 30, 4. תעשה לו מתחת לזרו
Ex. 37, 27. עשה לו מתחת לזרו

זַרְזִיר

ג׳ ויקי סוף ופקנולד נכ״ק, וכפלף לן נסקבר עס פקכ״ס, ונפלבר זכנול מן זַרְזִיר, נכלף סלנלקו כפו מן זְרֵי נלקרי, לומר מוולו כפקכיס וקנול ופנוכם [נעגירעפע], וכן כפלף לדעת כניס מן סלקנוכיס. ונפלבר זַרְזִיר מפנלפק ופפלפנק ופיס קיל, לומר יכיב ופול [נעגען-קַפַּמפַּפער].

n. m. in scr. s. monad. (ז׳ פָּתְנִים), circumligatus, cinctus, accinctus (gegürtet), uti jam Elia Levita in l. *Meturgeman* explicat, a v. זָרַר (aram., forma correpta, זְרַז, cingere, redimire). Gem. זַרְזִירִי, ἀνταγωνιστής. Trg. וַאֲבָא דְמְזָרְזָן בֵּיעָתָא תַּרְנְגוֹלָא (gallus); Aq. Theod. ἀλεκτρυὼν (νωτῷ); Symm. περιεσφραγισμένος (τὴν ὀσφύν). Hieron. *gallus.* LXX. ἀλέκτωρ.

Prv. 30, 31. זרזיר מתנים או־תיש

מִזְרִים

c. s. r. מָזַר *p.* 628.

זָהַל

סלנון זַח [ונפלפי זָחַל], ולפ-עונר כפ נכפעל נָזַח וסעתיל יַזִּיחַ. סכלנס פעול וכפול ופפוס ופקפוס ועפוק [ריקקען, וועכקען], וכן תפלות סכלכ כפעתי עכנ, כפו נכזלו [*s. çaç*] וכדומפס, ונפלף ג׳כ תפלות סכלכ כפעלי בָּסַג, בָּסַח, פָּסַח ע״ג ופפלקפו, נפלפי זָחַי, ונפלפי סכפל ופוק פעלפו.

h. e. זַח (aram. זָחַח) *v. nif.* (נָזַח; imp. יִזַּח), dimovere; *Nif.* dimoveri, vacillare. Radix hujus verbi est זַח, quae invenitur etiam in *vv. comp.* בָּסַח, בָּסַג, פָּסַח, q. v. sanscr. *çaç*, aram. *zâch*, arab. *zacha, zachzacha.* LXX. *χαλᾶν.*

3 *imperf.:* יָזַח *Nif-al.*
Ez. 28, 28. 39, 21. ולא־יזח החשן

זָהַל

פעל נוזל, וסכוונס פלילס וטוטפות וטיליס וכלכול [ויך נעוועגען, קריע-כען], תפלות סכלכ זָהַל, וכן סכלכ נפפת סוזו [*s. c'al*], וסו׳ פס פקלנ טוגנ. וקלי עפר ליון סנקפיס, וסמפלל נכללן על סילקס כסוגן.

v. intr., se movere, repere, a radice *chal*, sanscr. *c'al*; *sa* enim praepositio est radici affixa ad significationem subtilius variandam.

LXX. σύρειν, ἡσυχάζειν.

1 *perf.:* זָהַלְתִּי
Job. 32, 6. על־כן זחלתי ואירא

pl. constr.: זָחֲלֵי *part.*
Dt. 32, 24. עם־חמת זחלי עפר

pl. constr.: כְּזֹחֲלֵי *part.*
Mich. 7, 17. כזחלי ארץ ירגזו

זוּת

פעל לפ-עוכר כפ כנור זֵיַח [וכן בֵּיַח בּוּח], סכלנס לפי דעתי סיקס וכולל נפס לפעלנים, סיוס נקפר ופוכ מניק ופעם, סקלק פניס ולפילם פניס ופפוס [ליענליך, פַּנענעפס-זוּפ-פעכר, עפלַרייעכר], וכן נקפת סנרפ נסודו ויוכי [*s. swâd*, gr. ἡδ-ύς], וכדומפס לנרפ יוכי שֹׂוֹשׂ ווס שקר, תפ״פ שפלס סיוכית נכקנ נגפרק נת׳ זֵיתוֹס. לדעת סמקדקיס סקדמיס סנרפ זֵיתוֹס, לנון נסילה, ונס וס סנכל, כי ק׳ סנרפ לפ נמלפ נפעכי; כ׳ סמפקל ו״ק מן וסס ק׳ תפנזי; ג׳ סמכוון גכ לפ יקכן.

vrb. inusit. (unde זֵיַח, eodem modo, quo בֵּיַח a v. בּוּח), suavem, jucundum, gratum esse, de suavitate odorum, qui afflantur e floribus, sanscr. *swad*, gr. ἡδύς. Sunt, qui graecum ζύθος comparent, propter externam similitudinem, idque male, etsi gemarice graecum illud vocabulum זֵיתוֹס scribitur. Etiam, qui radicem זָחַח esse ajunt, magno in errore versantur; namque primum radix זָחַח extra ipsorum mentem non exstat, certe in lingua hebraica; deinde forma זֵיַח a v. זָחַח perquam mire foret conficta; denique vis splendendi non sine violentia ad olivam trahitur.

זַיִת

ג׳ וסקמן זַיִת וסכלנו זֵיתִים. סכוונס גרגל סנמן [סָלַיפַּע], מעלון נמפו וכיקו, ופעמים ו״ת כמו עץ זית, ועץ-זמן כמו עץ זית, ולפעמים נסקפל ו״ת זמן כמו עץ זמן. ונעכני פעל גויר סנמ מו״ת, לומר סקקפס וקניפר מעכו, וסנמע זַיִתֵךְ תוֹפְרֵי מעכו.

n. m. oliva (interdum, sicut עֵץ שֶׁמֶן, זֵיתִי שֶׁמֶן, עֵץ שֶׁמֶן, de arbore speciatim), dicta a suavitate odoris, arab. *zait'*, maur. *shedshra de zeitun* (de arbore), hispan. *azeytuna.* LXX. ἔλαία, ἔλαιον, ἐλαϊνός. חֲבָט זֵיתִים ἐλαιολογεῖν. A v. denom. (unguentum, oleum *olere*), n. pr. זֵיתָן, bene olens.

זֵיתִי *p.* זַיִת

Gn.8,11. והנה עלה־זית טרף בפיה
Ex. 27, 20. שמן זית זך
Ex. 30, 24. ושמן זית הין
Lev. 24, 2. שמן זית זך
Jud. 15, 5. ועד־קמה ועד־כרם זית
2 Reg. 18, 32. ארץ זית יצהר ודבש
Neh. 8, 15. והביאו עלי־זית
Jes. 17, 6. עללות כנקף זית
Jes. 24, 13. כנקף זית כעללת
Jer. 11, 16. זית רענן
Mich. 6, 15. אתה תדרך־זית
Hab. 3, 17. כחש מעשה־זית

הַזַּיִת
Jud. 9, 9. ויאמר להם הזית
Hag. 2, 19. ועץ הזית לא נשא

בְּזֵית
Ps. 52, 10. ואני כזית רענן

כַּזַּיִת
Job. 15, 33. וישלך כזית נצתו
Hos. 14, 7. ויהי כזית הודו

לַזַּיִת
Jud.9,8. ויאמרו לזית מלוכה עלינו

זֵית *constr.:*
Dt. 8, 8. ארץ־זית שמן ודבש

זֵיתֶךָ *cum suff.:*
Dt. 24, 20. כי תחבט זיתך

זֵיתֶךָ *cum suff.:* *p.*
Dt. 28, 40. כי ישל זיתך

לְזֵיתֶךָ *cum suff.:* *p.*
Ex.23,11. כן־תעשה לכרמך לזיתך

זֵיתִים *pl.:*
Dt. 28, 40. זיתים יהיו לך
Ps. 128, 3. בניך כשתלי זיתים
Zach. 4, 3. ועינים זיתים עליה

זֵיתִים *pl.:*
Dt. 6, 11. כרמים וזיתים אשר לא־נטעת
Jos. 24, 13. כרמים וזיתים אשר לא־נטעתם
2 Reg. 5, 26. זיתים וכרמים וצאן ובקר
Neh. 9, 25. כרמים וזיתים

הַזֵּיתִים *pl.:*
2 Sam. 15, 30. ודוד עלה במעלה הזיתים
1Chr.27,28. ועל־הזיתים והשקמים
Zach.4,11. מה־שני הזיתים האלה
Zach.4,12. מה־שתי שבלי הזיתים
Zach. 14, 4. על־הר הזיתים
Zach. 14, 4. ונבקע הר הזיתים

זֵיתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
1 Sam. 8, 14. וזיתיכם המובים יקח
Am. 4, 9. וזיתיכם יאכל הגזם

זֵיתֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Neh. 5, 11. זיתיהם ובתיהם

זָד

v. s. r. זוּד *p.* 348.

זִיז

c. s. r. זַז *p.* 345.

זִיז

v. s. r. זוּז *p.* 349.

זֵיקוֹת

r. c. r. זָקַק *p.* 362.

זִיר

ad זָרָא *v. s. r.* זוּר *p.* 350.

זוּת

r. s. r. זוּת *p.* 351.

Digitized by Google

זְךְ
חז
v. s. r. זָכַךְ *p.* 352.

זָכָה
פעל נזד, וכלפי שמוש המלרע מן זָךְ, נקמלות המכוון מוקף ומוכן, לומר מלוף [דולכויינע, געלייטערט], קולם פה לף נמכוון המוסרי, היות עמוד וכל לנע ון ונקי כפים. מוה הכנד זָכָה והמקעלל חוַּבָּח נמכוך סח' ע' לנוש. נלרמי ונגמרל המש המה לכוב, ומצוי כשפתי ערב עי' תקת זָכְךְ.
v. intr., quod ex vv. זָךְ, זַךְ productione factum est, perlucidum, purum esse, semper moraliter: purum, integrum, innocentem, castum esse. *Pi.* (זִכָּה) purgare, justificare, a noxa culpaque peccatorum integrum ac liberum vel facere vel servare. *Hitpa.* (חִזַּכֵּח) se purgare. Vi nativa *zak*, *zaq* de *colando* dicitur, sanscr. *sic*, slav. *sek*, *siak*, *sacz*, lat. (apud Columellam) *sacc*-are; is vero, qui percolat, nonne purgat? LXX. ἀποκαθαρίζειν, νικᾶν (sicut *z'ko* syriacum), ἄμεμπτος; *Pi.* ἁγνὸν ἔχειν, κατορθοῦν, δικαιοῦν. *Hitp.* καθαρὸν γίνεσθαι.

1 *impf. c. h int.*: הַאֲזְכֶּה
Mich. 6, 11. האזכה במאזני רשע
2 *imperf.*: תְּזַכֶּה
Ps. 51, 6. תזכה בשפטך
3 *imperf.*: יְזַכֶּה
Job. 15, 14. מה־אנוש כי־יזכה
Job. 25, 4. ומה־יזכה ילוד אשה
Pi-el: זִכָּה
1 *perf.*: זִכִּיתִי
Ps. 73, 13. אך־ריק זכיתי לבבי
Prv. 20, 9. מי־יאמר זכיתי לבי
3 *imperf.*: יְזַכֶּה
Ps. 119, 9. במה יזכה־נער את־ארחו
Hitpa-el: הִתְזַכֶּה
impert. pl.: הִתְזַכּוּ
Jes. 1, 16. רחצו הזכו

זְכָא
פעל נלרמי כמו נענני, נלי הפעל המכוון.
v. aram., ab hebraico non diversum, syriace vi duplici et vincendi et purgandi.

זַכּוּ
ג"כ נלרמי, והסמך זְכוּת [נתקנוס], ומילועם זְכוּתָא, סמלנה נול ועסל לנב תמם ונקיון [רייניקייט], ונגמרל ונתקנוס עול המשוכה זַכָּאוּ, וכן המוקר זַכֵּי.
(non זְכוּ) *n. f. aram.* (c. זְכוּת, in serm. targ. sexcenties, def. זְכוּתָא, puritas, integritas, talmud. vi *meriti* dogmatica, forma interdum paullum variata זַכָּאוּ, unde זַכֵּי integer, pius). LXX. εὐθύτης.
Dan. 6, 23. קדמוהי זכו השתכחת

זָכוּךְ
פעל נוזד, ומסלנה כמו זָכֵה, ונמרל נמכוון מוסרי לו ענני, ונכנין סכוסף חִזַּוּךְ יונל. תמונת וסוד הפרש כמו זָכַךְ, לשון סנון נסודרין לו נמסכנת מס [וייסען], וייגען], וכן נהודו ונגרמני sl. *sek*, *siak*, *sacz*] ולנקלנ [s. *sic*], ונשלני שפתי יפרנ, והמשלל קל לסכין, כי המוקק והמלוף הוק הון. נגמרל ונתקנוס הפעל זַגֵּג מלמו, וכן זַכֵּךְ לפר מעכו אֲזַכֵּךְ.
v. intr., vi eadem, qua זָכָה, purum esse, tum physice tum moraliter. *Hif.* הִזְכִּיךְ, purgare. Vis nativa radicis in significatione colandi, percolandi consistit, sicuti v. זָקַק; a percolato ad purum facilis est transitus. Gem. et targ. זַגֵּג, זַכֵּךְ (*Itpa.* אִזְדַּכַּךְ), vi nativa plane eadem. LXX. καθαρίζειν, καθαρός; *Hif.* ἀποκαθαίρειν.

3 *pl. perf.*: זַכּוּ
Job. 15, 15. ושמים לא־זכו בעיניו
Job. 25, 5. וכוכבים לא־זכו בעיניו
Thr. 4, 7. זכו נזיריה משלג
Hif-il: הִזְכִּיךְ
1 *perf.*: וְהַזְכֹּתִי
Job. 9, 30. והזכותי בבר כפי
זָךְ
תוקפי וכר ולנקנס זַכָּח, המלנס מוקק ועסור ונר ונייר וכיר, הן ענני הן מוסרי [ריין, דורכלייעטערט], ונתקנוס זַכִּיךְ תוקפי נדומס לו, ומכוון יודע מסנרס.
adj. m. (f. זַכָּה), purum, lautum, mundum; integrum, a peccatis culpaque peccatorum liberum esse, targ. notione eadem: זַכִּיךְ ad s. f. חַכָּים, צַדִּיק.
adj. masc.: זָךְ *p.*
Ex. 27, 20. שמן זית זך
Lev. 24, 2. שמן זית זך
adj. masc.: זַךְ
Job. 8, 6. אם־זך וישר אתה
Job. 11, 4. ותאמר זך לקחי
Job. 33, 9. זך אני בלי־פשע
Prv. 16, 2. כל־דרכי איש־זך בעיניו
Prv. 20, 11. אם־זך ואם־ישר פעלו
adj. masc.: וְזַךְ
Prv. 21, 8. וזך ישר פעלו
adj. fem.: זַכָּה
Ex. 30, 34. סמים ולבנה זכה
Lev. 24, 7. לבנה זכה
Job. 16, 17. ותפלתי זכה

זְכוּכִית
ג"כ והמכוון דנר המלוסנ והמלוף ונכיל, סנקיק נגמרל וונילל ונעכני ונלנ, לומר לל"ק מין מקנת, ולל"ק מין לנכני שנעשה מנקר ודמן וכדומה ע' ניוף [גלאס]. נתקנוס זְגוּגִי, זוּגִי מלמו, ומוה נגמרל זַגָּג לים עשה וכוכית, וכן נגמרל בָּלֵי זְכוּכִית, אוּמָּן זְכוּכִית וכדומה. ולפר כלי-וכוכית לנתים נקרל לל"ק נתקנוס שְׁוּפְרִי.
n. f., res pura ac perlucida, gemar. זְגוּגִיתָא (a v. זָג), syr. *zegugito*, crystallus, ut quidem nonnulli putant, ex sentent. aliorum: vitrum; targum. זְגוּגִי, זוּגִי, unde gemar. זַגָּגִין s. זַגָּגִים, vitriarii (syn. אוּמָּנֵי זְכוּכִית). Targ. vertit: זְכוּכִיתָא; targ. aliud: אַסְפַּקְלָרְיָא. LXX. ὕαλος. Schol. κρύσταλλος. Hieron. *vitrum*. Santes: *adamas*.

וְזְכוּכִית
Job. 28, 17. לא־יערכנה זהב וזכוכית

זָכָר
פעל נוזד לפי תמונתו [המעיד יְזַכֵּר], כי לקנית הלנתו [כמו דָּכַר, הִקַּר,

זָכַר
Hos. 7, 2. כל־רעתם זכרתי
Jon. 2, 8. את־יי זכרתי
1 *perf.*: וְזָכַרְתִּי
Gn. 9, 15. וזכרתי את־בריתי
Lev. 26, 42. וזכרתי את־בריתי
וזכרתי להם ברית
Lev. 26, 45. ראשנים
Ez. 16, 60. וזכרתי אני את־בריתי
1 *perf. c. suff.*: זְכַרְתִּיךָ
Ps. 63, 7. אם־זכרתיך על־יצועי
3 *pl.*: זְכָרוּ
Jud. 8, 34. ולא זכרו בני ישראל
Neh. 9, 17. ולא־זכרו נפלאותיך
Ps. 78, 42. לא־זכרו את־ידו
Ps. 106, 7. לא זכרו את־רב חסדיך
Am. 1, 9. ולא זכרו ברית אחים
3 *pl.*: וְזָכְרוּ
Ez. 6, 9. וזכרו פליטיכם אותי
2 *pl.*: וְזְכַרְתֶּם
Nu. 15, 39. וזכרתם את־כל־מצות יי
Jud. 9, 2. וזכרתם כי־עצמכם
Ez. 20, 43. וזכרתם שם את־דרכיכם
Ez. 36, 31. וזכרתם את־דרכיכם
1 *perf.*: וְזָכַרְנוּ
Num. 11, 5. זכרנו את־הדנה
part. pl.: וְלִזְכְרֵי *constr.*
Ps. 103, 18. ולזכרי פקדיו לעשותם
inf.: זָכֹר
Dt. 7, 18. זכר תזכר את אשר־עשה
Jer. 31, 20. זכר אזכרנו עוד
Thr. 3, 20. זכור תזכור ותשיח
inf. constr.: כְּזָכְרִי
Jer. 17, 2. כזכר בניהם מזבחותם
inf. constr.: לְזָכְרִי
Gn. 9, 16. וראיתיה לזכר ברית עולם
Ex. 23, 19. לזכר את־ימי נעוריה
inf. c. suff.: בְּזָכְרֵנוּ
Ps. 137, 1. בזכרנו את־ציון
impt.: זָכוֹר, זְכֹר, זְכוֹר, זָכְרִי
Ex. 13, 3. זכור את־היום הזה
Ex. 20, 8. זכור את־יום השבת
Ex. 32, 13. זכור לאברהם ליצחק
Dt. 9, 7. זכר אל־תשכח
Dt. 9, 27. זכר לעבדיך לאברהם
זכור את אשר־עשה יי
Dt. 24, 9. אלהיך למרים
Dt. 25, 17. זכור את אשר־עשה
Dt. 32, 7. זכור ימות עולם
Jos. 1, 13. זכור את־הדבר
2 Reg. 9, 25. כי זכר אני ואתה
2 Reg. 20, 3. אנה יי זכר־נא
Neh. 1, 8. זכר־נא את־הדבר
Job. 4, 7. זכר־נא מי הוא נקי אבד
Job. 7, 7. זכר כי־רוח חיי
Job. 10, 9. זכר־נא כי־כחמר עשיתני
Job. 36, 24. זכר כי־תשגיא פעלו
Job. 40, 31. זכר מלחמה אל־תוסף
Ps. 25, 6. זכר־רחמיך יי
Ps. 25, 7. כחסדך זכר־לי
Ps. 74, 2. זכר עדתך קנית קדם
Ps. 74, 18. זכר־זאת אויב
Ps. 74, 22. זכר חרפתך מני־נבל
Ps. 89, 48. זכר־אני מה־חלד
Ps. 89, 51. זכר אדני חרפת עבדיך
Ps. 103, 14. זכור כי־עפר אנחנו
Ps. 119, 49. זכר־דבר לעבדך
Ps. 132, 1. זכור־יי לדוד
Ps. 137, 7. זכר יי לבני אדום
Jes. 38, 3. אנה יי זכר־נא
Jes. 44, 21. זכר־אלה יעקב
Jer. 14, 21. זכר אל־תפר בריתך
Jer. 18, 20. זכר עמדי לפניך
Thr. 3, 19. זכר־עניי ומרודי
Thr. 5, 1. זכר יי מה־חיתה לנו
Mich. 6, 5. זכר־נא מה־יעץ בלק

נלרמי, זָכָר נעגני, לפר נכלס קומע הפרש זָכָר, זְכֶר, נמכוון קָר] נקיעם ועניים נדנר גידם ומיליס הפיים וכיים [לייכנאמען, לייכלייכנען], כלפר עוד הפש זָכָר [לומר הִקַּר, כִּרָּח] נעלום לל נקנס [לומר זְקִיבָּח] יוכיח. ומוה הפעלל על המילס וניד נמוע [לייכלייכנען, ויך לייכפאנען], לומר קקיים נכוק הכוקי, ווה תעלות הפיים ולקח והלניס נוכלון, ומוה הפעל נודל. הנניים קלי הנגנס.
verb. trans. (radix est enim *kar*, quae inest verbis his: קָרַר, זְכָר, קָרַר), infigere, insculpere, unde n. זֵכֶר (= קֶרֶר, כִּרָּח; opp. vi simili זְקִיבָּח = וְהַקָּבָּח), tropice memoriae infigere, imprimere, animo percipere et memoria custodire, in memoriam redigere, memoria retinere, complecti; intr. recordari, meminisse. Conjugg. intellectu perfaciles. LXX. μνᾶσθαι, μνείαν ποιεῖν, μνημονεύειν, οὐ πτοεῖσθαι, ἀναμιμνήσκειν, ὀνομάζειν; *inf.* μνεία; *Nif.* μνεία γίνεται; μνεῖά ἐστι; *part.* μνημόσυνον. *Hif.* ἀγαπᾶν, ἀναφωνεῖν, ἐπικαλεῖν, ἐπονομάζειν, καλεῖν; *inf.* ἀνάμνησις; *part.* μνημόσυνον; ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων; ὑπομνηματόγραφος.

זֵכֶר *p.* זֶכֶר
Gn. 40, 23. ולא־זכר שר־חמשקים
2 Chr. 24, 22. ולא־זכר יואש המלך
Esth. 2, 1. זכר את־דשתי
Ps. 9, 13. כי־דרש דמים אותם זכר
Ps. 98, 3. זכר חסדו ואמונתו
Ps. 105, 8. זכר לעולם בריתו
Ps. 105, 42. כי זכר את־דבר קדשו
Ps. 109, 16. לא־זכר עשות חסד
Ps. 136, 23. שבשפלנו זכר לנו
Eccl. 9, 15. ואדם לא זכר את־האיש
Jer. 44, 21. זכר יי ותעלה על־לבו
Thr. 2, 1. ולא־זכר הדום־רגליו
3 *perf. c suff.*: זְכָרָהּ
Ps. 115, 12. יי זכרנו יברך
3 *fem.*: זְכָרָה
Thr. 1, 7. זכרה ירושלם
Thr. 1, 9. לא זכרה אחריתה
2 *perf.*: וְזָכַרְתָּ
Dt. 5, 15. וזכרת כי־עבד היית
15, 15. 16, 12. 24, 18. 22.
Dt. 8, 2. וזכרת את־כל־הדרך
Dt. 8, 18. וזכרת את־יי אלהיך
1 Sam. 25, 31. וזכרת את־אמתך
2 *prf. c. suff.*: זְכַרְתָּנִי
Gn. 40, 14. כי אם־זכרתני אתך
2 *perf. c. suff.*: וְזָכַרְתָּנִי
1 Sam. 1, 11. וזכרתני ולא־תשכח
2 *perf. c. suff.*: זְכַרְתֶּם
Ps. 88, 6. לא־זכרתם עוד
2 *fem.*: זָכַרְתְּ *p.*
Jes. 17, 10. וצור מעזך לא זכרת
Jes. 47, 7. לא זכרת אחריתה
Jes. 57, 11. ואותי לא זכרת
2 *perf.*: זָכַרְתְּ *fem.*
לא זכרת־את־ימי נעוריך
Ez. 16, 22. 43.
2 *perf.*: וְזָכַרְתְּ
Ez. 16, 61. וזכרת את־דרכיך
1 *perf.*: זָכַרְתִּי *p.*
Job. 21, 6. ואם־זכרתי ונבהלתני
Ps. 119, 52. זכרתי משפטיך מעולם
Ps. 119, 55. זכרתי בלילה שמך יי
Ps. 143, 5. זכרתי ימים מקדם
Jer. 2, 2. זכרתי לך חסד נעוריך

Digitized by Google

וְזָכַר *imperat.:*
חזכר את־בוראך Eccl. 12, 1.
זָכְרָה *impt. c. h opt.:*
זכרה לחסדי דויד עבדך 2 Chr. 6,42.
זכרה־לי אלהי Neh. 5, 19. 13, 31.
זכרה אלהי כטוביה Neh. 6, 14.
גם־את זכרה־לי אלהי Neh. 13,22.
זכרה להם אלהי Neh. 13, 29.
זָכְרֵנִי *impt. c. suff.:*
זכרני נא וחזקני נא Jud. 16, 28.
זכרני יי ברצון עמך Ps. 106, 4.
זכרני ופקדני Jer. 15, 15.
זִכְרוּ *pl.:*
זכרו נפלאתיו אשר עשה 1 Chr. 16, 12.
זכרו לעולם בריתו 1 Chr. 16, 15.
זכרו נפלאתיו Ps. 105, 5.
זכרו־זאת והתאששו Jes. 46, 8.
זכרו ראשנות מעולם Jes. 46, 9.
זכרו מרחוק את־יי Jer. 51, 50.
זכרו תורת משה Mal. 3, 22.
זָכְרוּ *impt. pl.:* *p.*
אדני הגדול והנורא זכרו Neh. 4, 8.
אֶזְכֹּר, אֶזְכָּרָה *1 imperf.:*
בריתי אברהם אזכר Lev. 26, 42.
והארץ אזכר Lev. 26, 42.
וחמאתיך לא אזכר Jes. 43, 25.
ולחמאתם לא אזכר־עוד Jer. 31, 34.
וָאֶזְכֹּר *imperf.:*
ואזכר את־בריתי Ex. 6, 5.
אֶזְכְּרָה *1 impf. c. h opt.:*
אזכרה ואשפכה עלי נפשי Ps. 42, 5.
אזכרה אלהים ואהמיה Ps. 77, 4.
כי־אזכרה מקדם פלאך Ps. 77, 12.
אֶזְכָּרְךָ *1 impf. c. suff.:*
אזכרך מארץ ירדן Ps. 42, 7.
אֶזְכְּרֵנִי *1 impf. c. suff.:*
אם־לא אזכרכי Ps. 137, 6.
אֶזְכִּרֶנּוּ *1 impf. c. suff.:*
ואמרתי לא־אזכרנו Jer. 20, 9.
זר אזכרנו עוד Jer. 31, 20.
תִּזְכֹּר *2 imperf.:*
חזכר את אשר־עשה יי Dt. 7, 18.
למען תזכר את־יום צאתך Dt. 16, 3.
ואל־תזכר את אשר הציה 2 S. 19, 20.
כמים עברו תזכר Job. 11, 16.
ופשעי אל־תזכר Ps. 25, 7.
אל תזכר־לנו עונת ראשנים Ps. 79, 8.
ואל־לעד תזכר עון Jes. 64, 8.
זכר תזכור ותשיח Thr. 3, 20.
ברגז רחם תזכור Hab. 3, 2.
וְתִזְכְּרֵנִי *2 impf. c. suff.:*
תשית לי חק ותזכרני Job. 14, 13.
תִּזְכְּרֶנּוּ *2 impf. suff.:*
מה־אנוש כי־תזכרנו Ps. 8, 5.
תִּזְכְּרִי *2 fem.:*
וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד Jes. 54, 4.
למען תזכרי ובשת Ez. 16, 63.
ומצרים לא תזכרי־עוד Ez. 23, 27.
יִזְכֹּר *3 imperf.:*
יזכר־נא המלך 2 Sam. 14, 11.
יזכר כל־מנחתיך Ps. 20, 4.
יזכר לעולם בריתו Ps. 111, 5.
ועמלו לא יזכר־עוד Prv. 31, 7.
כי לא הרבה יזכר Eccl. 5, 19.
עתה יזכר עונם Jer. 14, 10.
עתה יזכר עונם Hos. 8, 13.
יזכר עונם Hos. 9, 9.
יזכר אדיריו Nah. 2, 6.
וַיִּזְכֹּר *3 imperf.:*
ויזכר את־ימי החשך Eccl. 11, 8.
וַיִּזְכָּר *3 imperf.:*
ויזכר אלהים את־נח Gn. 8, 1.
ויזכר אלהים את־אברהם Gn. 19, 29.
ויזכר אלהים את־רחל Gn. 30, 22.
ויזכר יוסף את החלמות Gn. 42, 9.
ויזכר אלהים את־בריתו Ex. 2, 24.
ויזכר כי־בשר המה Ps. 78, 39.
ויזכר להם בריתו Ps. 106, 45.
ויזכור ימי־עולם Jes. 63, 11.
וַיִּזְכְּרָהּ *3 impf. c. suff.:*
ויזכרה יי 1 Sam. 1, 19.
תִּזָּכְרוּ *2 pl.:*
למען תזכרו ועשיתם Num. 15, 40.
אל־תזכרו ראשנות Jes. 43, 18.
ומשא יי לא תזכרו־עוד Jer. 23, 36.
יִזְכְּרוּ *3 pl.:*
יזכרו וישבו אלי־יי Ps. 22, 28.
ולא יזכרו־בו Jer. 3, 16.
וַיִּזְכְּרוּ *3 pl.:*
ויזכרו כי־אלהים צורם Ps. 78, 35.
יִזְכְּרוּנִי *3 pl. c. suff.:*
ובמרחקים יזכרוני Zach. 10, 9.
יִזְכְּרוּךָ *3 pl. c. suff.:*
בדרכיך יזכרוך Jes. 64, 4.
Nif-al: נִזְכַּר
נִזְכַּרְתֶּם *2 pl.:*
ונזכרתם לפני יי Num. 10, 9.
נִזְכָּרִים *part. pl.:*
מזכרים ונעשים Esth. 9, 28.
הַזְכָּרָתָם *inf. c. suff.:*
יען הזכרכם Ez. 21, 29.
תִּזָּכְרִי *2 imperf.:* *fem.*
הרבי־שיר למען תזכרי Jes. 23, 16.
בתוך הארץ לא תזכרי Ez. 21, 37.
יִזָּכֵר *3 imperf.:*
עד לא־יזכר Job. 24, 20.
ראמות וגביש לא יזכר Job. 28, 18.
יזכר שם־ישראל עוד Ps. 83, 5.
יזכר־עון אבתיו Ps. 109, 14.
ושמו לא־יזכר עוד Jer. 11, 19.
תִּזָּכֵר *3 fem.:*
למען לא־תזכר בני־עמון Ez. 25, 10.
יִזָּכְרוּ *3 pl.:*
לא יזכרו לו בצדקתו Ez. 18, 22.
ולא־יזכרו עוד בשמם Hos. 2, 19.
ולא יזכרו עוד Zach. 13, 2.
תִּזָּכַרְנָה *3 fem.:*
ולא תזכרנה הראשנות Jes. 65, 17.
לא תזכרנה במעלו Ez. 18, 24.
אשר חטא לא תזכרנה לו Ez. 33, 16.
תִּזָּכֵרְנָה *3 fem.:*
ולא תזכרן צדקתו Ez. 3, 20.
כל צדקתו לא תזכרן Ez. 33, 13.
Hif-il: הִזְכִּיר *3 perf.*
ממעי אמי הזכיר שמי Jes. 49, 1.
וְהִזְכַּרְתָּנִי *2 prf. c. suff.:*
והזכרתני אל־פרעה Gn. 40, 14.
part.: מַזְכִּיר
את־חטאי אני מזכיר Gn. 41, 9.
בן־אחילוד מזכיר 2 Sam. 8, 16.
בן־אחילוד מזכיר 1 Chr. 18, 15.
מזכיר לבנה Jes. 66, 3.
והוא־מזכיר עון להתפש Ez. 21, 28.
מזכיר עון Ez. 29, 16.
part.: הַמַּזְכִּיר
בן אחילוד המזכיר 2 Sam. 20, 24.
בן־אחילוד המזכיר 1 Reg. 4, 3.
בן־אסף המזכיר 2 Reg. 18, 18. 37.
יואח בן־יואחז המזכיר 2 Chr. 34, 8.
בן־אסף המזכיר Jes. 36, 3. 22.
part. pl.: הַמַּזְכִּירִים
המזכירים את־יי Jes. 62, 6.
part. fem.: מַזְכֶּרֶת *sg.*
מזכרת עון Num. 5, 15.
inf. constr.: הַזְכִּיר
בעבור הזכיר שמי 2 Sam. 18, 18.

inf. constr.: לְהַזְכִּיר
להזכיר את־עוני 1 Reg. 17, 18.
מזמור לדוד להזכיר Ps. 38, 1.
למנצח לדוד להזכיר Ps. 70, 1.
כי לא להזכיר לשם יי Am. 6, 10.
inf. constr.: וּלְהַזְכִּיר
ולהזכיר ולהודות ולהלל 1 Chr. 16, 4.
inf. c. suff.: הַזְכִּרְכֶם
יען הזכרכם עונכם Ez. 21, 29.
inf. c. suff.: כְּהַזְכִּירָן
ויהי כהזכירו את־ארון 1 S. 4, 18.
impf. c. suff.: הַזְכִּירֵנִי
הזכירני נשפטה יחד Jes. 43, 26.
imperat. pl.: הַזְכִּירוּ
הזכירו כי נשגב שמו Jes. 12, 4.
הזכירו לגוים הנה Jer. 4, 16.
1 imperf.: אַזְכִּיר
אשר אזכיר את־שמי Ex. 20, 24.
אזכיר צדקתך לבדך Ps. 71, 16.
אזכור מעללי־יה Ps. 77, 12.
אזכיר רהב ובבל Ps. 87, 4.
אזכיר תהלת יי Jes. 63, 7.
1 impf. c. h opt.: אַזְכִּירָה
אזכירה שמך בכל־דר Ps. 45, 18.
3 imperf.: יַזְכִּיר
כל אשר יזכיר אתה Jes. 19, 17.
1 pl.: נַזְכִּיר
בשם־יי אלהינו נזכיר Ps. 20, 8.
לבד־בך נזכיר שמך Jes. 26, 13.
cum h opt.: נַזְכִּירָה
מזכירה דדיך Cant. 1, 4.
2 pl.: תַּזְכִּירוּ
אלהים אחרים לא תזכירו Ex. 23, 13.
ובשם אלהיהם לא־תזכירו Jos. 23, 7.
3 pl.: יַזְכִּירוּ
ובאלהי ישראל יזכירו Jes. 48, 1.

זֵכֶר

ס"ו, והסמיך זְכַר והכינוי נכפל זְכָרַיִם, זְכֻרִית נכפל המכוון. ההלנס כמו זכר, לומר שכר גו יוסיר ויוסיף דכר נוכרין [gedenken], או שכר יזכיר ויוסיף נכפל המכוון, ותנין גוסף מכפף וכרון ופתני וכרון. ולפעמים מכתיבים על ספר דבר ופניעם ופקרה שם למוכלת עולם [gedenkwürdigen ערלי־יגניסם], וספר וכרון סוף סוף. והכינוי זְכֻרוֹת מדברי הימים הנכתבים לזכרון בספר, ומוסף ספר הזכרונות, לומר ספר דברי הימים למלכי או לבית המלך. והכינוי וכרונים לציון או מכתב וכרון על מבנת אבן, או נסרלף עם שבל ודוק.

n. m. biplurale: memoria, recordatio; monumentum; liber memorabilium (ὑπόμνημα, mémoire); sententia, qua quid memoriae proditur. LXX. ἀνάμνησις, μνῆμη, μνημόσυνον, ψαλμός, γαυρίαμα.

כתב זאת זכרון בספר Ex. 17, 14.
אבני זכרן לבני ישראל Ex. 28, 12.
אבני זכרון לבני ישראל Ex. 39, 7.
מנחת זכרון מזכרת עון Nu. 5, 15.
זכרון לבני ישראל Nu. 17, 5. 31, 54.
לא־יהיה להם זכרון Eccl. 1, 11.
ספר זכרון לפניו Mal. 3, 16.

וְזִכָּרוֹן

אין־חלק וצדקה וזכרון Neh. 2, 20.

הַזִּכָּרוֹן

את מנחת הזכרון Num. 5, 18.

לְזִכָּרוֹן

היום הזה לכם לזכרון Ex. 12, 14.
על־שחי כתפיו לזכרן Ex. 28, 12.
לזכרן לפני־יי תמיד Ex. 28, 29.
לזכרון לפני יי Ex. 30, 16.
והיו לכם לזכרון Dt. 10, 10.
האבנים האלה לזכרון Jos. 4, 7.
לזכרון בהיכל יי Zach. 6, 14.

וּלְזִכָּרוֹן

ולזכרון בין עיניך Ex. 13, 9.

זִכְרוֹן *constr.:*

זכרון תרועה Lev. 23, 24.
אין זכרון לראשנים Eccl. 1, 11.

זִכְרִי *cum suff.:*
וזה זכרי לדר דר Ex. 3, 15.
זִכְרֵךְ *cum suff.:* *p.*
כי אין במות זכרך Ps. 6, 6.
זִכְרֵךְ *cum suff.:*
יי זכרך לדר־דור Ps. 135, 13.
וְזִכְרֵךְ *cum suff.:*
וזכרך לדר ודר Ps. 102, 13.
וּלְזִכְרֵךְ *cum suff.:*
ולזכרך תאות־נפש Jes. 26, 8.
זִכְרוֹ *cum suff.:*
זכרו־אבד מני־ארץ Job. 18, 17.
יי זכרו Hos. 12, 6.
זכרו כיין לבנון Hos. 14, 8.
זִכְרָם *cum suff.:*
אשביתה מאנוש זכרם Dt. 32, 26.
אבד זכרם המה Ps. 9, 7.
להכרית מארץ זכרם Ps. 34, 17.
ויכרת מארץ זכרם Ps. 109, 15.
כי נשכח זכרם Eccl. 9, 5.
וְזִכְרָם *cum suff.:*
וזכרם לא־יסוף Esth. 9, 28.

זֵכֶר

כמו זָכָר עי׳ בשלם המכוון.
n. m. vi eadem, qua זָכָר, sine significationis ullo discrimine.
*אמחה את־זכר עמלק Ex. 17, 14.
*זכר צדיק לברכה Prv. 10, 7.
*ותאבד כל־זכר למו Jes. 26, 14.

זָכְרוֹן, זִכָּרוֹן

ס"ו והסמיך זְכָרוֹן והכינוי נכפל זְכָרַיִם, זְכֻרוֹת נכפל המכוון. ההלנס כמו זכר, לומר שכר גו יוסיר ויוסיף דכר נוכרין [gedenken], או שכר יזכיר ויוסיף נכפל, ותנין גוסף מכפף וכרון ופתני וכרון. ולפעמים מכתיבים על ספר דבר ופניעם ופקרה שם למוכלת עולם [gedenkwürdigen ערלי־יגניסם], וספר וכרון סוף סוף. והכינוי זְכֻרוֹת מדברי הימים הנכתבים לזכרון בספר, ומוסף ספר הזכרונות, לומר ספר דברי הימים למלכי או לבית המלך. והכינוי וכרונים לציון או מכתב וכרון על מבנת אבן, או נסרלף עם שבל ודוק.

n. m., impressio, deinde memoria, recordatio, quatenus est imaginum impressarum thesaurus; mentio, quae fit ore atque nominis appellatione, honorifica potissimum ac solenni. Similiter gemarice אַזְכָּרָה, nominis Dei Sanctissimi mentio. Rabinice inde haec scribendi compendia זצל (= זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה); זצה"ל (זֵכֶר צַדִּיק לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא) וזצל"ה (idem); זצלה"ה (זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה); זצ"ל (זֵכֶר צַדִּיק לְחַיֵּי הַבָּא); זצוק"ל (יִקְדָּשָׁתוֹ לִבְרָכָה). LXX. μνεῖα, μνήμη, μνημόσυνον, μνημονεύειν, ὄνομα; ἄρσεν (זָכָר).

אמחה את־זכר עמלק Ex. 17, 14.
תמחה את־זכר עמלק Dt. 25, 19.
זכר עשה לנפלאתיו Ps. 111, 4.
זכר רב־טובך יביעו Ps. 145, 7.
זכר צדיק לברכה Prv. 10, 7.
ותאבד כל־זכר למו Jes. 26, 14.

לְזֵכֶר

והודו לזכר קדשו Ps. 30, 5. 97, 12.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.

Digitized by Google

Eccl. 2, 16. כי אין זכרון לחכם
cum suff.: זִכְרוֹנָךְ
Jes. 57, 8. שמת זכרונך
1 pl. c. suff.: זִכְרֹנֵיכֶם
Job. 13, 12. זכרניכם משלי־אפר
II. pl.: הַזְכָּרוֹת
Esth. 6, 1. את־ספר הזכרנות
אַזְכָּרָה
ג"נ [נויר הפעיל], והלפניו תוכן הפקיון סנוסף [ופעם סנוסף שנוי וסלול, והוכיר כמו סודקת שם 7', וכמלא נ"נ הוכיר נשם כמו קרץ נשם. ומוסף הפעלל לניין הפקדה והפכיקס ל7', כי הקרנות ניתוקו ושנוקו של פקנ"ס, ווה הסוד נשוכיר לכנוכ], לומר הפקדה והזנוק [פרייווכ, שפפערוכנ]; נגמרת לוכרם ונמסרת לדכרת ניון לשם הפעוכם.
n. f. hifil., nominis divini nuncupatio solennis (nam הַזְכִּיר בח' dicitur pro קָרָא בח'), tropice sacrificium, quod ad Dei laudem cum ejus mentione honorifica offertur (unde מַזְכִּיר לְבֹנָה). Gemarice de ipso Dei nomine arcano. LXX. *ἀνάμνησις.* Vulg. memoriale (Gedächtnissopfer).
לְאַזְכָּרָה
Lev. 24, 7. יהיתה ללחם לאזכרה
cum suff.: אַזְכָּרָתָהּ
Lev. 2, 2. את־אזכרתה המזבחה
Lev. 2, 9. מן־המנחה את־אזכרתה
Lev. 2, 16. והקטיר הכהן את־ אזכרתה
Lev. 5, 12. מלוא קמצו את־אזכרתה
Lev. 6, 8. ריח ניחח אזכרתה ליי
Nu. 5, 26. מן־המנחה את־אזכרתה
זָכָר
שם זכר לניין הוכר הפולי"ד ופשפיע והכנוי זְכָרִים, וכוכזו נְקֵבָה, וסלנון הפיעי וגכרי", ופעלוזו כפעל יולד מפעיל, כמו בָּקָר, ע"ע קכס, והכנקס הפוכו·וסכן. נגמרת פוס עוד זְכָרוּת, זְכָרִית, וכדקדוק זְכָרִי, נִזְהַכָּר, נִזְהַכָּרוּת יולע.
n. m., mas, vir (opp. נְקֵבָה), a v. זָכַר (syn. הָבָר). LXX. *ἀνήρ, ἄῤῥην, ἄρσεν, ἄρσην, ἀρσενικός; θῆλυς, ἄρσην.*
Gn. 1, 27. זכר ונקבה ברא אתם
Gn. 5, 2. זכר ונקבה בראם
Gn. 6, 19. זכר ונקבה יהיו
Gn. 7, 3. שבעה שבעה זכר ונקבה
Gn. 7, 9. אל־התבה זכר ונקבה
Gn. 7, 16. והבאים זכר ונקבה
Gn. 17, 10. המול לכם כל־זכר
ימול לכם כל־זכר
Gn. 17, 12. לדרתיכם
Gn. 17, 14. ערל זכר אשר לא־ימול כל־זכר באנשי בית אברהם
Gn. 17, 23. להמל לכם כל־זכר
Gn. 34, 15. בהמול לנו כל־זכר
Gn. 34, 22. וימלו כל־זכר
Gn. 34, 24. ויהרגו כל־זכר
Gn. 34, 25. שה תמים זכר בן־שנה
Ex. 12, 5. המולו כל־זכר ואז יקרב
Ex. 12, 48. זכר תמים יקריבנו
Lev. 1, 3. 10. אם־זכר אם־נקבה
Lev. 3, 1. זכר או נקבה תמים
יקריבנו
Lev. 3, 6. שעיר עזים זכר תמים
Lev. 4, 23. כל־זכר בבני אהרן
Lev. 6, 11. כל־זכר בכהנים
Lev. 6, 22. 7, 6. כי תזריע וילדה זכר
Lev. 12, 2. ואת זכר לא תשכב
Lev. 18, 22. את־זכר משכבי אשה
Lev. 20, 13. לרצנכם תמים זכר
Lev 22, 19. אם־זכר והיה ערכך
Lev. 27, 7. כל־זכר לגלגלתם
Num. 1, 2. כל־זכר מבן עשרים
Nu. 1, 20. 22. כל־זכר מבן חדש
Nu. 3, 15. 39. 26, 62. במספר כל־זכר
Num. 3, 22. 28. 34. כל־בכר זכר
Num. 3, 40. 43. כל־זכר יאכל אתו
Num. 18, 10. ויהרגו כל־זכר
Num. 31, 7. חרגו כל־זכר בטף
Num. 31, 17. למשכב זכר
Num. 31, 17. אשר לא־ידעו משכב זכר
Num. 31, 18. 35. תבנית זכר או נקבה
Dt. 4, 16. כל־זכר וכל־אשה
Jud. 21, 11. ידעת משכב־זכר
Jud. 21, 11. ידעה איש למשכב זכר
Jud. 21, 12. ויך כל־זכר באדום
1 Reg. 11, 15. עד־הכרית כל־זכר
באדום
1 Reg. 11, 16. מנות לכל־זכר בכהנים
2 Chr. 31, 19. והמליכה זכר
Jes. 66, 7. ילד־לך בן זכר
Jer. 20, 15. אם־ילד זכר
Jer. 30, 6. ותעשי־לך צלמי זכר
Ez. 16, 17. ויש בעדרו זכר
Mal. 1, 14. הַזָּכָר
והיה ערכך הזכר
Lev. 27, 3. 5. 6. הזכר תקדיש ליי אלהיך
Dt. 15, 19. לַזָּכָר
הילדת לזכר
Lev. 12, 7. לזכר ולנקבה
Lev. 15, 33. מִזָּכָר
מזכר עד־נקבה תשלחו
Num. 8, 3. הַזְּכָרִים
pA:
Ex. 13, 12. אשר יהיה לך הזכרים
Ex. 13, 15. כל־פטר רחם הזכרים
Jos. 5, 4. הוצא ממצרים הזכרים
Jos. 17, 2 בן־יוסף הזכרים
Esr. 8, 4. ועמו מאתים הזכרים
Esr. 8, 5. שלש מאות הזכרים
Esr. 8, 6. חמשים הזכרים
Esr. 8, 7. ועמו שבעים הזכרים
Esr. 8, 8. ועמו שמנים הזכרים
Esr. 8, 9. ושמנה עשר הזכרים
Esr. 8, 10. מאה וששים הזכרים
Esr. 8, 11. עשרים ושמנה הזכרים
Esr. 8, 12. מאה ועשרה הזכרים
Esr. 8, 13. ועמהם ששים הזכרים
Esr. 8, 14. ועמהם שבעים הזכרים
pl.: לְזָכָרִים
2 Chr. 31, 16. מלבד התיחשם לזכרים
Esr. 8, 3. ועמו התיחש לזכרים
זָכַר
פעל נויר השם זָכַר, ונמלא לך נניכוכי פעול זְכוּר שהוא כמו שם, וכן נכפעל זְכַר, לומר היות זכר [נולד זכר].
vrb. denom. (a n. זָכָר), unde part. pass. זָכוּר, sicuti זָכָר, et חִבֵּר marem nasci. LXX. *ἀῤῥηνικός.*
prt. pass. c. s.: זְכוּרָהּ
Dt. 20, 13. והכית את־כל־זכורה
prt. pass. c. s.: זְכוּרֶךָ
Ex. 23, 17. 34, 23. יראה כל־זכורך
Dt. 16, 16. יראה כל־זכורך
Nif-al: נִזְכַּר
2 imperf.: תִּזָּכֵר
Ex. 34, 19. וכל־מקנך תזכר
זָכוּר
ז"ו ע"ע שָׁמַיִם לל"ק, כי השקלים פעוליים כקלם לנוע נקלוף השקל והקרק, עי' לעיל. סבוונם סוכר מקדם ונהמה [דהם מקנכליבע]. נגמרת זָכָר נסרכך על בר, כי עקרם קקל.

n. m. ad *s. f.* נְקֵבָה (propria est enim nom. participialium pass. vocalium Shureq et Chireq vicissitudo), mas. Gem. זָכָר, sicuti בָּר, dicitur; siquidem origine sunt eadem. LXX. *ἀρσενικός.*
prt. pass. c. s.: זְכוּרָהּ
Dt. 20, 13. וחכית את־כל־זכורה
prt. pass. c. s.: זְכוּרֶךָ
Ex. 23, 17. 34, 23. יראה כל־זכורך
Dt. 16, 16. יראה כל־זכורך

זָלַג

פעל לְךָ-עוכר נעכרי כף נגור, וסכוונם לליפס וכעיפס ועפעוף רעיפס ופכוי [עיעפען, עכְפַּפען], וכן נדוק ופכוסס פמכוון נקפרי, כמו עיכי ולנף דעיין, וכן נגמרת ולנו עיכיו דעיוע, וכן פשכ זָלַח נקרוס ונגמרת נדוסס. ולע שהפעל הוס נ"נ כ"כ [*σταλάζω, stalay.*], ופעלות פשכ דָּלַג וכן נפשפי עכ [*laikān*, gr. *λαικᾶν*, ahd. *laich.*] וכדוסס.
vrb. in lingua sancta tantummodo uno in derivato exstans, still-are, guttatim fluere, veluti lacrimae (aram. עֵינַיָּא זָלְגָא דְּמָעִין; gem. זָלְגוּ עֵינֵיהֶם דְּמָעוֹת); cognatum est origine v. זָלַח targumicum, radix est autem לָגַג, לָחַח, ahd. *laich.*
מַזְלֵג
ז"נ, פפפכוון כוו וכמל וסקלס לנפע כיכס, לומר ולנוכל וקלון וופס [שלעכ-טינקייע], לפן הפכוכס וכס כעיכי, ולפוקוס כעפ נקפקי ולפ נעקפקי. לפ"נ זָלוּחַ פפיכיל זֶלַח ע"ע חֶשְׁקָה נפכוון שלפכיכו, ולפ עקכוור, פס נס שהפכוון ולנוכל נדוק וכפוכס, כפעכ פפוקרי זָלַל וכפעות יְזֹל, זַלְזֵל, זַלְזוּל בקפרי יוכיקו. נגמרת לדבו פפסוק שלפכיכו כרוס ולוע נפען לפק, לומר כפי סכלפה לי קְרָחִים פעכין קולעת [וכפפע כן נגמרת כרוס כמו קולעת, נכל פלעיעת ק"ו ע"נ עכני לכרוס, וסנרפת נל' כבונס, כי כן נכל שפתי ערב, כפעכ פוכקתי נספרי קדווי פניכים [לף ק"ל, וסוף תפלות אל פְּרִים־יל] וסלנון כדיקים ולוע לו ולוול לנכי לדפ פניפה כקולע פפעקנה נגעיו נקפה, ולפ"נ פשכ קְרָחִים נעכין נ"ל ppp קְרָחַי.
n. f. contemtio, despicientia, despicatus, pravitas; quae quidem forma omni simili caret. Ex nonnullorum sententia tanquam זְלוּת dicitur, a sing. זֶלַח ad *s. f.* חֶשְׁקָה, vi eadem contemtionis, quae inest certe etiam aram. זַלִּיל, זְלִי, זַלְזֵל, זַלְזוּל, זַלְזֵלִי. Gemara hunc versum (Ps. 12, 9.), in quo hoc vocabulum monadicum legitur, aliter explicat, קְרָחִים de verme, sicuti עִנְבֵי דִּקְרִים uvae vermiculosae (Mecia f. 106, b.); quam interpretationem secutus est *Mose ben-Menahem.* Legendum est enim קִרְחִים (unde, terminatione hypocorestica addita, קָרְחֵיל, Karm-esin; cf. sanscr. *Krimi*, pers. *Kirm*, vermis), non קָדִים, id quod opinatur *Jehiëli* Romanus. Sententia versus haec est: homines si flacci penduntur, similes sunt facies eorum cocci, qui variat colores. LXX. *κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρυσας τοῖς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;* al. *κατὰ τὸ ὕψος εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων;* al. *ὅταν ὑψωθῶσιν οἱ εὐτελεῖς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.* Chrysostomus: *ὁ δὲ Ἑβραῖος χάρμ ζολλὼθ λεβνὴ ἀδάμ.*
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם
זוֹלֵל
part.:
Dt. 21, 20. זולל וסבא
חוֹלֵל
part.:
Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש
מְחוֹלָל
part.:
Jer. 15, 19. ואם־תוציא יקר מזולל
part. pl.: זוֹלְלִים
Prv. 28, 7. ורעה זוללים יכלים אביו
pl. constr.: בְּזוֹלְלֵי
Prv. 23. 20. בזללי בשר למו
prt. fem. sg. זוֹלֶלָה *p.*
Thr. 1, 11. כי הייתי זוללה
Nif-al: נִזְלַל *3 perf.:*
Jes. 64, 2. יזרים מלו
זְלוּת
ג"נ, פפפכוון כוו וכמל וסקלס לנפע כיכס, לומר ולנוכל וקלון וופס [שלעכ-טינקייע], לפן הפכוכס וכס כעיכי, ולפוקוס כעפ נקפקי ולפ נעקפקי. לפ"נ זָלוּחַ פפיכיל זֶלַח ע"ע חֶשְׁקָה נפכוון שלפכיכו, ולפ עקכוור, פס נס שהפכוון ולנוכל נדוק וכפוכס, כפעכ פפוקרי זָלַל וכפעות יְזֹל, זַלְזֵל, זַלְזוּל בקפרי יוכיקו. נגמרת לדבו פפסוק שלפכיכו כרוס ולוע נפען לפק, לומר כפי סכלפה לי קְרָחִים פעכין קולעת [וכפפע כן נגמרת כרוס כמו קולעת, נכל פלעיעת ק"ו ע"נ עכני לכרוס, וסנרפת נל' כבונס, כי כן נכל שפתי ערב, כפעכ פוכקתי נספרי קדווי פניכים [לף ק"ל, וסוף תפלות אל פְּרִים־יל] וסלנון כדיקים ולוע לו ולוול לנכי לדפ פניפה כקולע פפעקנה נגעיו נקפה, ולפ"נ פשכ קְרָחִים נעכין נ"ל ppp קְרָחַי.
n. f. contemtio, despicientia, despicatus, pravitas; quae quidem forma omni simili caret. Ex nonnullorum sententia tanquam זְלוּת dicitur, a sing. זֶלַח ad *s. f.* חֶשְׁקָה, vi eadem contemtionis, quae inest certe etiam aram. זַלִּיל, זְלִי, זַלְזֵל, זַלְזוּל, זַלְזֵלִי. Gemara hunc versum (Ps. 12, 9.), in quo hoc vocabulum monadicum legitur, aliter explicat, קְרָחִים de verme, sicuti עִנְבֵי דִּקְרִים uvae vermiculosae (Mecia f. 106, b.); quam interpretationem secutus est *Mose ben-Menahem.* Legendum est enim קִרְחִים (unde, terminatione hypocorestica addita, קָרְחֵיל, Karm-esin; cf. sanscr. *Krimi*, pers. *Kirm*, vermis), non קָדִים, id quod opinatur *Jehiëli* Romanus. Sententia versus haec est: homines si flacci penduntur, similes sunt facies eorum cocci, qui variat colores. LXX. *κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρυσας τοῖς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;* al. *κατὰ τὸ ὕψος εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων;* al. *ὅταν ὑψωθῶσιν οἱ εὐτελεῖς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.* Chrysostomus: *ὁ δὲ Ἑβραῖος χάρμ ζολλὼθ λεβνὴ ἀδάμ.*
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם

זָלַל

לומר זָל פעל כולד וסכיכוני זַלָּל. סכוונם כדכול וכפכוף [ניפעפלן], ופוס הפשקל על שפיכת נקוסת וקכול סון, לומר כוירת עוכו וכדכולו, וולל כשר סלנון כלית סנוף ע"י נקופים וסניקס וכדוסם, לו נפשקל על כוי וכנול והקלס [פערפֶּעלין ויין], כי כל דנר לפר יקנל ויפול לים ויכלפו נכוס נעיכיו, וכן פשכ וסכוון נשפתי ערב [*σαλ-ευειν* gr.]. כהפעל הָלַל נשנר הָלוּז לנון סתנשות [ערנענען, ערניעפערפ וועדלען]. עי' לעיל פשכ זָלַל נשכוון פוס, וכן אֶזַּל לעיל.
h. e. זָלַל *vrb. trans.* (p. זוֹלֵל), quatere (schütteln), tropice dilapidare, disperdere opes atque pecunias, perdere corpus stupris atque helluationibus (זוֹלְלֵי בָשָׂר), *intr.* abjectum, vile, contemtum esse. *Nif.* נָזַל (3 pl. נָזְלוּ), quassari, concuti. LXX. egregie: *ἐσαλεύθησαν;* v. enim *σαλ-εύειν* radice eadem est oriundum. V. supr. vv. זָלַל et אֶזַּל. LXX. *ἀτιμοῦν; ἀνάξιος, πορνοκόπος, ἀσωτία, συμβολαῖς ἐκτείνεσθαι, συμβολοκοπεῖν.*
part.: זוֹלֵל
Dt. 21, 20. זולל וסבא
חוֹלֵל
part.:
Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש
מְחוֹלָל
part.:
Jer. 15, 19. ואם־תוציא יקר מזולל
part. pl.: זוֹלְלִים
Prv. 28, 7. ורעה זוללים יכלים אביו
pl. constr.: בְּזוֹלְלֵי
Prv. 23. 20. בזללי בשר למו
prt. fem. sg. זוֹלֶלָה *p.*
Thr. 1, 11. כי הייתי זוללה
Nif-al: נִזְלַל *3 perf.:*
Jes. 64, 2. יזרים מלו
זְלוּת
ג"נ, פפפכוון כוו וכמל וסקלס לנפע כיכס, לומר ולנוכל וקלון וופס [שלעכ-טינקייע], לפן הפכוכס וכס כעיכי, ולפוקוס כעפ נקפקי ולפ נעקפקי. לפ"נ זָלוּחַ פפיכיל זֶלַח ע"ע חֶשְׁקָה נפכוון שלפכיכו, ולפ עקכוור, פס נס שהפכוון ולנוכל נדוק וכפוכס, כפעכ פפוקרי זָלַל וכפעות יְזֹל, זַלְזֵל, זַלְזוּל בקפרי יוכיקו. נגמרת לדבו פפסוק שלפכיכו כרוס ולוע נפען לפק, לומר כפי סכלפה לי קְרָחִים פעכין קולעת [וכפפע כן נגמרת כרוס כמו קולעת, נכל פלעיעת ק"ו ע"נ עכני לכרוס, וסנרפת נל' כבונס, כי כן נכל שפתי ערב, כפעכ פוכקתי נספרי קדווי פניכים [לף ק"ל, וסוף תפלות אל פְּרִים־יל] וסלנון כדיקים ולוע לו ולוול לנכי לדפ פניפה כקולע פפעקנה נגעיו נקפה, ולפ"נ פשכ קְרָחִים נעכין נ"ל ppp קְרָחַי.
n. f. contemtio, despicientia, despicatus, pravitas; quae quidem forma omni simili caret. Ex nonnullorum sententia tanquam זְלוּת dicitur, a sing. זֶלַח ad *s. f.* חֶשְׁקָה, vi eadem contemtionis, quae inest certe etiam aram. זַלִּיל, זְלִי, זַלְזֵל, זַלְזוּל, זַלְזֵלִי. Gemara hunc versum (Ps. 12, 9.), in quo hoc vocabulum monadicum legitur, aliter explicat, קְרָחִים de verme, sicuti עִנְבֵי דִּקְרִים uvae vermiculosae (Mecia f. 106, b.); quam interpretationem secutus est *Mose ben-Menahem.* Legendum est enim קִרְחִים (unde, terminatione hypocorestica addita, קָרְחֵיל, Karm-esin; cf. sanscr. *Krimi*, pers. *Kirm*, vermis), non קָדִים, id quod opinatur *Jehiëli* Romanus. Sententia versus haec est: homines si flacci penduntur, similes sunt facies eorum cocci, qui variat colores. LXX. *κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρυσας τοῖς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;* al. *κατὰ τὸ ὕψος εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων;* al. *ὅταν ὑψωθῶσιν οἱ εὐτελεῖς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.* Chrysostomus: *ὁ δὲ Ἑβραῖος χάρμ ζολλὼθ λεβνὴ ἀδάμ.*
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם

Digitized by Google

זְלַל

ז׳ ונסמך לך כזכרי זַלְזַלִּים [כלשון מכשולים כנגד הל׳], והסלמה כמו סֻלָּל, חֻלְחָל, לומר שלוקח ונעים ושוטה ושריג, ע״ש כלכודו וכפכופו [רמוז], מכוון ליחיד של השרש. *n. m. pluralet.* (זַלְזַלִּים, dagesata litera extrema, ex more nomm. duplicatorum), sicuti סֻלָּל, חֻלְחָל, ramus, palmes, flagella. LXX. *κληματίδες.*

pl.: הַזַּלְזַלִּים

Jes. 18, 5. וכרת הזלזלים במזמרות

זְלָעָפָה

v. s. r. לָעַף *et* זָעַף p. 605.

I. זָמַם

פעל טורד נסמכותיו כמו צָמַם, דָּסַם, ומקור זָמוּת כמו חֲוּת, שָׁמוּת, והעתיד יָזֹם ושם יְזֹמָה כמו נֶסֶבָה מן נָסַב, בֶּלַח מן בָּלַל. לשון קשירה וכליפה [שוא-ניכרין, סלעטענן, שפיכנען], נשפעל על ושם מקצות ומוסדות יחד, על קרינה ויקיפה ועל סומיפה וקשירה ומניה נדכר [שפיכנען, ויכנען], וכן השרש והמכוון כמוהו ובשפתי מערב [נמכוון ק-סס *s. jam*], ומן נמכוון קפס, בי קוטנה לחד. ושם נתנוש זָמָם כמו מקפוס, ומכוון המשפל יהוא שם חֲזָמַת, זְמוֹן [עי׳ מצח לכ], ויוקר שוה עי׳ חקק נמס, קפס, עלס וכדומה.

verb. trans., sicut צָמַם, דָּסַם, colligare, nectere, texere, plectere (arab. *zama*, unde *zimâm*, funis, aram. זְמָמָא, frenum, capistrum), tropice complicare rationes, nectere consilia, machinari, meditari, moliri, sanscr. *jam* (vi verbi גָּמַם; graec. *γαμ*; targ. חָדַם (sicut חָסַם, propter originis communionem). LXX. *βουλεύεσθαι, διανοῆσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ἐγχειρίζειν, ἐπινεύειν, παρατηρεῖν, παρατάσσειν; πονηρεύεσθαι, ἀδικία.*

3 perf.: זָמַם p.

Dt. 19, 19. ועשיתם לו כאשר זמם

Jer. 51, 12. גם־זמם יי׳ גם־עשה

Thr. 2, 17. עשה יי׳ אשר זמם

Zach. 1, 6. כאשר זמם יי׳

3 fem.: זָמְמָה

Prv. 31, 16. זממה שדה ותקחהו

2 perf.: זָמוֹתָ

Prv. 30, 32. ואם־זמות יד לפה

1 perf.: זָמַמְתִּי

Zach. 8, 14. כאשר זממתי להרע לכם
שבתי זממתי בימים האלה

Zach. 8, 15.

1 perf.: זָמַמְתִּי

Jer. 4, 28. זמתי ולא נחמתי

3 pl.: זָמְמוּ p.

Ps. 31, 14. לקחת נפשי זממו

inf. c. suff.: זִמָּתִי

Ps. 17, 3. זמתי בל־יעבר־פי

part.: זֹמֵם

Ps. 37, 12. זמם רשע לצדיק

3 impf. pl.: יִזְמְמוּ

Gn. 11, 6. אשר יזמו לעשות

זְמָמָה

ג׳ מסוכני זֵם, והכוונה עצה ומקצה יחוץ [פַּאַהנען], או מושה ומספכה ומשה [ליסס-שפיכנוכ], והכל מהשרש קשיה ונליסה כיחוד למדקדקים. מכוון הכ׳ לרוב המשקל על נגלת סוכות וקכור כמפופים, ושם הילדפס לוכוכים, וכפלא שגם נשפתי עכ יקוד סכוונות [*s. jam*, = *gam.* gr. *γαμ.*] ודוק. ונמרק ומס כמו וכוח.

n. f. (a m. זֵם), consilium, machinatio; machinae, fallaciae, praestigiae; saepenumero de vetita praemeditataque libidine, de stupris, corruptelis, adulteriis, incestis (syn. נְבָלָה). LXX. *ζέμα, θυμὸς ὀργῆς ἀκατάσχετος, δρόμος, ἀνόμημα, ἀνομία, ἀνόσιος, ἀπαλλοτρίωσις, ἀσέβεια, ἀσεβεῖν, ἀσέβημα, κακόν*, בְּזִמָּה, *παρανόμως.*

Lev. 18, 17. שארה הנה זמה הוא

Lev. 19, 29. ומלאה הארץ זמה

Lev. 20, 14. זמה הוא

Lev. 20, 14. זמה בתוככם

Jud. 20, 6. כי עשו זמה ונבלה

Job. 31, 11. כי־הוא זמה

Ps. 26, 10. אשר־בידיהם זמה

Ps. 119, 150. קרבו רדפי זמה

Prv. 10, 23. כשחוק לכסיל עשות זמה

Ez. 16, 27. הנגלמות מדרכך זמה

Ez. 22, 9. זמה עשו בתוכך

Ez. 23, 48. והשבתי זמה מן־הארץ

Ez. 24, 13. בטומאתך זמה

Hos. 6, 9. כי זמה עשו

הַזִּמָּה

Ez. 16, 43. ולא עשיתי את־הזמה

Ez. 23, 44. אשת הזמה

בְּזִמָּה

Prv. 21, 27. אף כי־בזמה יביאנו

Ez. 22, 11. את־כלתו טמא בזמה

constr.: זִמַּת

Prv. 24, 9. זמת אולת חטאת

Jer. 13, 27. זמת זנותך

Ez. 23, 21. את זמת נעוריך

cum. suff.: זִמָּתָךְ

Ez. 16, 58 את־זמתך ואת־תועבותיך

Ez. 23, 27. והשבתי זמתך ממך

Ez. 23, 35. שאי זמתך

cum suff.: זִמָּתָהּ

Ez. 23, 29. וזמתך ותזנותיך

cum suff.: זִמָּתֶכֶנָּה

Ez. 23, 49. ונתנו זמתכנה עליכן

cum suff.: בְּזִמָּתֶכֶנָּה

Ez. 23, 48. ותעשינה כזמתכנה

pl. c. suff.: זִמֹּתַי

Job. 17, 11. ימי עברי זמתי

זֵם

ג׳ ויקר ומקנוסד, וכוונתו כמו ושם.

n. m. monadicum, sicut זִמָּה, consilium, machinae. LXX. *διαλογίζεσθαι.*

cum suff.: זְמֹמוֹ

Ps. 140, 9. זממו אל־תפק

בְּזִמָּה

ג׳ והכינו מְזִמּוֹת והכוונה כמו ושם נכשל: ף׳ מסבכה ומכשה ומקצה חוות ושות, כלשון קיס ונעל מושה יוכיח. כ׳ לגיון המקצה נכלל בהרלף על דעת ומקשה, ולפעמים כהקצר דעת מושה, וכל אלה מהמוסות השרש.

n. f. 1) machinatio, fraus, dolus; 2) meditatio, cogitatio; prudentia, solertia. LXX. *βουλή, διαβούλιον, διαλογισμός, ἐγχείρημα, ἔννοια, φρόνιμος; παρανομία, παράνομος, ὀργή, βδέλυγμα; τόλμη; בַּעַל מְזִמּוֹת, ἀπαίδευτος.*

Job. 42, 2. ולא יבצר ממך מזמה

Ps. 21, 12. חשבו מזמה בל־יוכלו

הַמְזִמָּה

Prv. 1, 4. לנער דעת ומזמה

Prv. 3, 21. נצר תושיה ומזמה

לְמִזְמָה

Ps. 139, 20. אשר ימרוך למזמה

cum loci: הַמְזִמָּתָה

Jer. 11, 15. עשותה המזמתה

cum suff.: מְזִמָּתוֹ

Jer. 51, 11. על־בבל מזמתו

pl.: מְזִמּוֹת

Ps. 37, 7. באיש עשה מזמות

Prv. 5, 2. לשמור מזמות

Prv. 8, 12. ודעת מזמות אמצא

Prv. 12, 2. ואיש מזמות ירשיע

Prv. 14, 17. ואיש מזמות ישנא

Prv. 24, 8. לו בעל מזמות יקראו

Jer. 23, 20. 30, 24. תקימו מזמות לבו

pl.: וּמְזִמּוֹת

Job. 21, 27. ומזמות עלי תחמסו

pl.: בְּמְזִמּוֹת

Ps. 10, 2. במזמות זו חשבו

pl. c. suff.: מְזִמּוֹתָיו

Ps. 10, 4. אין אלהים כל־מזמותיו

II. זָמַם

פעל לף נמנע כף נכפיל השרש נעניי, ונענני נגול נשעי. יקוד השרש זָם לגון קוסים, וכן נלגון שמעאל וכמוהו והכפל נקוק, ומוס זַמְזָם שם קוסה של ענקים לך׳ ע״ש, קוסם שם גם שמעלות השרש נהגול לף מקכר דעת מענינים, פעמ כן נמנע המכוון שמתי נזוק ומכוסה נגמרק, כי שם זַמְזֹם [עכין ק״ל ק׳] ניין מכלי ומר ומכלכוס. *verb.* (quod superest in v. arab. duplicato *zamzam*, unde *zamzima*, strepens populi multitudo et, ut quidem nonnullorum sententia fert, in n. pr. hebr. זַמְזֻמִּים), strepere, unde syr. *zemomo*, tinnitus aurium, et gem. זַמְזוּם (Erubin f. 104, a), cymbalum.

זַמְזֹם

שמש ומך נכנוי זַמְזֻמִּים, ומכלון לך׳ מעכין המון עם, ולא מתקוול. וכל שמלוקו מכוון הרלמון על ומס, לומר יעוד עם עכים, קוקר לגנוים לכני שם; וכן נמת פרשו סרלמונים. וכנר פרשתי לך אמרים, זוזים, שמות עכים, ומכין למס גב ומוסים, ועי׳ גב רפלים נפלים ועכים. כת׳ נמר ומוסים נמכון ומוס. מוקרי מן זַמָּה נמכון ומוס. *n. pr. pluralet.* (זַמְזֻמִּים) gentis giganticae, ex nonnull. sent. a strepitu tumultuoso ac feroci; ut quidem nobis videtur, a v. זָמַם I., a vinciendo atque coercendo. Cf. nn. pr. רְפָאִים, זוּזִים, אֵמִים, זַמְזֻמִּים. Trg. זְמָזֵי adj. a n. זַמָּה, vi eadem, qua זְמָזֵם.

והעמנים יקראו להם זמזמים

Dt. 2, 20.

זָמַן

פעל נודד והכוונה תכן ומדוד ספיכה וכסיסה [נשפלען, נומעפסען], כי תמנות השרש דָּמַן, נדומה לל מָתָה [סו׳ מקנה מוגן מעמיי לגיון הסנוכ ומיקוד מכל וכל], וכן נשפתי מערב כמו נהולו ויוכי וכומי [*s. man*, gr. *μην*, l. *men*] וכדומה, כידוע לחניכים. ומשמדוד והכסיסה המשקל על המכוכה וימילה ומעיכה, על המקילה ויעוד [שפלרנען, נעשעימען], ומוס ניכוני הנשנם עתים מְזַמְּנִים, מְזֻמָּנוֹת, לומר עתים מיועדות ונקלנות.

verb. trans. numerare, computare, metiri; hinc notare, definire, constituere, veluti tempora. Radix est מָן, unde et מָתָה; (*sa* enim praepositio est, vi graeci *ἀμφί*), sanscr. *mên*, gr. *μην*, lat. *men*. Syr. et rabin. *Pa.* זַמֵּן, die dicta invitare.

LXX. מְזֻמָּן, *συναγή, χρόνος.*

Pu-al: זֻמַּן

part. pl.: מְזֻמָּנִים

Esr. 10, 14. יבא לעתים מזמנים

Neh. 19, 35. לעתים מזמנים

pl. fem.: מְזֻמָּנוֹת

Neh. 13, 31. בעתים מזמנות

זְמַן

ג׳ והכינו זְמַנִּים. השלמה השת והשועד השיועד [ניי״ע], ונכקק כן ע״ש השדוד וכסיסה, ומס תכיל תקלס כי גב לע ת ולשועד השמנות השרשית כוס, ונשפתי מערב שם הקוקד מוס השרש. כלשון שמעלל ומן כדומה לו, ונסוכסי כן [נקלוף השי פנ׳]. כהקדוק ומן ידוע, ונהגיון זַמְנִיר, זַמְנִירִית ידוע, ונשפת תכיים מְזַמֵּן, מכין לנכלת השוון, לו זְמִיוֹן, ונשפת יהולקה מְזַמֵּן כמו מכה לו מעות, ועוד הרבה.

n. m. (pl. זַמָּנִים), tempus, propter computationem, notationem, *mensionem* (unde men-sis apud Latinos), arab. *zaman, zamân*, syr. *zeban*. Rab. מְזֻמָּן sive זִמּוּן de numero convivarum ad benedictionem epularem (*Birkat ha-Mazon*) necessario; זַמְנִיָּה, temporalis, rabinismi philosophici tritum est vocabulum; מְזֻמָּן, de numis peculiove, sermonis vulgaris proprium. LXX. *χρόνος, ὅρος, ἐπιτελεῖν.*

Eccl. 3, 1. לכל זמן

Neh. 2, 6. ואתנה לו זמן

cum suff.: וְכִזְמַנֵּיהֶם

Esth. 9, 27. ככתבם וכזמנם

pl. c. suff.: בִּזְמַנֵּיהֶם

Esth. 9, 31. לקים את־ימי הפרים האלה בזמניהם

זְמַן

כמו נעכי, ומוס נתכנוס זַמָּן הכנד חוון הפעולה מכוון הכ׳, ונכ״ק הפעולי חֲזַמָּן, לומר יעוד לנכר יקד וכוסדות יקד, ונכתיב חֲזַמָּן תמור וה, לומר נכין הכוסף, שנשקר ונשלף עוד נשפת שומכוניס ונתקנוס ונגמרק, והגור חֲזַמָּה.

v., sicut hebr.; *Pa.* targ. et syr. apparare, invitare; *Itpa.* חִזְדַּמֵּן, componere, inire cum aliquo, convenire de al. re. LXX. *συντιθέναι*; *Af.* חַזְמֵן (samarit.), unde rabin. חַזְמָנָה, citatio.

Itpa-el: חִזְדַּמֵּן

2 perf. pl.: חִזְדַּמַּנְתּוּן Q'ri.

Dan. 2, 9. חזמנתון למאמר קדמי

Af-el: הַזְמֵן

2 perf. pl.: הַזְמַנְתּוּן K'tib.

Dan. 2, 9. חזמנתון למאמר קדמי

זְמָן

ג׳ ולפעמים זְמָן והילועה זְמָנָא והכינו זְמָנִין. הכוכון כמו נעכי וכמו עת ומועד, ולפעמים נקשור עם עדן שהוא השרש [עשה] לוען שהוא הכלל, ולפעמים כשעמיי לניין הפעם, כמו ומכין תלתה, וכן נסוסי ונעכי, ונגמרק זְמַנִּין־זְמַנִּין, כמו פעם־פעם.

n. m., (interdum זְמָן; def. זְמָנָא;

pl. זְמָנִין), tempus (interdum jungitur cum עִדָּן, hora), saepe pl. זְמָנִין ad rei iterationem definiendam, veluti זְמָנִין תְּלָתָא, ter, barbare: tribus vicibus; gem. זְמָנִין, modo — modo. LXX. *χρόνος, καιρός.*

זְמַן

Dan. 2, 16. די זמן ינתן־לה

זְמַן

Dan. 7, 12. יהיבת להון עד־זמן ועדן

definit.: זְמָנָא

Dan. 3, 7. 8. כל־קבל דה בה זמנא

Dan. 4, 33 בה־זמנא מנדעי יתוב עלי

Esr. 5, 3 בה־זמנא אתא עליהון תתני

definit.: וְזִמְנָא

Dan. 7, 22. וזמנא מטא

pl.: זִמְנִין

Dan. 7, 25. להשניה זמנין ודת

pl.: חִמְנִין

Dan. 6, 11. וזמנין תלתה ביומא

defint. pl.: וְזִמְנַיָּא

Dan. 2, 21. מהשנא עדניא וזמניא

זָמַר I

פעל קצי סנכס, ל״ק ענינו כסיקס וכריקס [צפ־צרייעון], ולפ קושב הפצס דפוד הכמלפ נפעל בֻּמַּד נפקנב פושנ לפקר, ומוס הפצלפ על הספסק קוקי נציל וגווב סנגון [עפקעלפ־יכפיעט], ונקמק נפ כיוני הפצלוב[ψάλλ-ειν,ψαλ-ίς], ולפ מקוושב לי נכפל ולפ מכמקס שעמיס. וכ״ל שהצפס זמר נאר זמר [נקלוף סידוע], וכן נקמק כלעון ישעמלפל זבר מקוכו, ולפ עוד לפלפ שגם שם זבור לגיון תפלים ומוסור, ונוסס תנין סיטב כפל הכוווכס: ל׳ ענין כסיקס, והפצס דבר [מיר], וידוע הפצס נכפל שפתי קדס ועבנ, ונקלקי סבר נאכוון זס ידוע. כ׳ לשון נלעזל ושיל, וכן נהודו [s. *swar*] ונשרני זבר, וכן נגרמני ולפקלני; [schwirr-én, sl. *cwira.*] ונשרני זבור מוסור [s. *swara*], ולפיכנו כנדל נקמנוסו מן שור [=שָׁזַר, שָׁזַר], ולפ״ל קך נאכוון הלקלון הו׳ מקלנ מוסנ. *vrb.* intellectu haud facile, ex nonnullorum sententia vi nativa desecandi, amputandi (quod si verum est, radix est זָמַר, quae et ipsa in v. בָּזַר invenitur), unde ad numerorum in cantu musicisque moderationem sive dimensionem fiat translatio, quemadmodum in gr. *ψάλλειν.* Id quod non placet, multis de caussis, quas longum est enumerare. Nam, ut quidem nobis videtur, זָמַר pro זָבַר dicitur, quod ipsum in lingua arabica pervulgatum est, unde *zubur* = *mazmur.* Radix est דָּבַר (מַר), cui vi duplici verbum hoc innititur, 1) vi secandi, amputandi, quae inest etiam v. aram. סְבַר, arab. *zabara*, cf. בָּרָא, בָּרָה I; 2) susurrare, canere, sanscr. *swar*, unde *swara*, cantilena, arab. זבור. Neque origine differt hoc verbum a v. שׁוּר (= שָׁזַר, unde duplic. שַׁרְזַר, forma correpta, שָׁזַר); litera enim dentalis praepositio non est, ut adparet. LXX. *τέμνειν*; *Pi. ψάλλειν, ὑμνεῖν*; impt. c. *He* opt. זַמְּרָה, *ψαλμός.*

3 imperf.: יְזַמֵּר

Jes. 5, 6. לא יזמר ולא יעדר

Pi-el: זִמֵּר

inf. constr.: וְלִזַמֵּר

Ps. 92, 2. ולזמר לשמך עליון

impt. c. h opt.: זַמְּרָה

Ps. 147, 1. זמרה אלהינו

imprt. pl.: זַמְּרוּ *p.*

1 Chr. 16, 9. שירו כו זמרו־לו

Ps. 9, 12. זמרו ליי ישב ציון

Ps. 30, 5. זמרו ליי חסידיו

Ps. 33, 2. בנבל עשור זמרו־לו

Ps. 47, 7. זמרו אלהים זמרו

Ps. 47, 7. זמרו למלכנו זמרו

Ps. 47, 8. זמרו משכיל

Ps. 66, 2 זמרו כבוד־שמו

Ps. 68, 5. זמרו שמו

Ps. 68, 33. זמרו אדני סלה

Ps. 98, 5. זמרו ליי בכנור

Ps. 105, 2. שירו־לו זמרו־לו

Ps. 135, 3. זמרו לשמו כי נעים

Ps. 147, 7. זמרו לאלהינו בכנור

Jes. 12, 5. זמרו יי כי גאות עשה

impert. pl.: וְזַמְּרוּ *p.*

Ps. 98, 4. פצחו ורננו וזמרו

1 imperf.: אֲזַמֵּר

Jud. 5, 3. אזמר ליי אלהי ישראל

2 Sam. 22, 50. ולשמך אזמר

impf. c. h opt.: אֲזַמְּרָה *p.*

Ps. 9, 3. אזמרה שמך עליון

Ps. 18, 50. ולשמך אזמרה

Ps. 59, 18. עזי אליך אזמרה

Ps. 61, 9. אזמרה שמך לעד

Ps. 71, 22. אזמרה לך בכנור

Ps. 71, 23. כי אזמרה־לך

Ps. 75, 10. אזמרה לאלהי יעקב

Ps. 101, 1. לך יי אזמרה

Ps. 104, 33. אזמרה לאלהי בעודי

Ps. 144, 9. בנבל עשור אזמרה־לך

Ps. 146, 2. אזמרה לאלהי בעדי

impf. c. h opt.: וַאֲזַמְּרָה

Ps. 7, 18. ואזמרה שם־יי עליון

Ps. 27, 6. אשירה ואזמרה ליי

Ps. 108, 2. ואזמרה אף־כבודי

impf. c. h opt.: וַאֲזַמְּרָה *p.*

Ps. 57, 8. אשירה ואזמרה

1 impf. c. suff.: אֲזַמְּרֶךָּ

Ps. 57, 10. אזמרך בלאמים

1 impf. c. suff.: אֲזַמְּרֶךָּ

Ps. 138, 1. נגד אלהים אזמרך

1 impf. c. suff.: וַאֲזַמְּרֶךָּ

Ps. 108, 4, ואזמרך בלאמים

3 impf. c. suff.: יְזַמְּרֶךָּ

Ps. 30, 13. למען יזמרך כבוד

1 impf. pl.: וְנְזַמְּרָה

Ps. 21, 14. ונזמרה גבורתך

3 pl.: יְזַמְּרוּ

Ps. 66, 4. יזמרו שמך סלה

Ps. 149, 3. בתף וכנור יזמרו־לו

3 pl.: וַיְזַמְּרוּ־

Ps. 66, 4. ויזמרו־לך

זָמִיר

ע״ו [ע״ע אָסִיף, אָבִיב, בָּצִיר, חָרִיף, קָצִיר, חָרִישׁ], וסכווכס ל׳ עת ופועל נשכס לפל כו יעפס פעולס פסועל, כי כן תמלוס התפוכס [יעון לעול], וכפלקו הפפוכיעים לפ שנכנס הפשקל ופיל מפכוון לקפי, לומר עת כסיקס עכניס [ווייכלעוע], לו עת ופול הלפריס לומר תקלס הלקינ, וסלקרון קניג. כ׳ לשון ופר ופיל וענוק [נעוקנג, לשקנגעוקנג, פרייסנעוקנג], וסרכוי זְמִירוֹת וסמך כיקיל זָמִיר, וידוע פסכסס. *n. m. part.* (ad s. frmm. בִּיב אָבִיב et אֶלְגַּל q. v.) 1) tempus, quo vel vites, ne sylvescant sarmentis, putantur, vel quo cantitant oscines. 2) canticum, cantilena, hymnus, c. זְמִירִית pl. זְמִירוֹת, syr. *z'mirto.* LXX. *τομή.* Symm. *καιρὸς τῆς καθαρσίας ἤγγικεν*, alibi cum Theodot. *ψαλμοί*, Aq. *μελῳδίαι.*

הַזָּמִיר

Cant. 2, 12. עת הזמיר הגיע

constr.: זְמִיר

Jes. 25, 5. זמיר עריצים יענה

זְמִרָה

ע״כ ולפעמים הפמוכס הכילית זְמִרַת, וכן עֻזַּת [תלים ס׳, ג], ויקר ועקנוד נפתק כמו חַיַּת [תלים ע״ל, י״ט], והפמך זְמִרַת. הכווכס ומר ושיר [נעוקנג, נע־עקן] וילוע פהזכס. לפעוס הפפוק מוסרת הקלן לעת רנים מעכוק ומיעב [וופס], ולפ עתקוול לי הפכוס הוס. ולפזכר זכס ומרס מעכוון רקני על הפעל, או נעכוון תמרס כעבני, לומר פילות מעוכוק, או כמו ומוס, ומי יתן ויליך ד׳ עיניכו.

n. f. (forma poëtica זְבִרַת, sicuti עֻזָּה Ps. 60, 13, et חַיַּת Ps. 74, 19; c. זְמִרַת), canticum, cantilena, psalmus. Phrasin זְמִרַת הָאָרֶץ plerique de laudatissimis decantatissimisque terrae fructibus interpretantur; id quod videtur altius repetitum. Quin potius vel זָמַר I. huic dictioni subest, vel comparandum est זמרה Arabum. LXX. *ψαλμός, ὕμνησις, αἴνεσις; καρπός;* (הָ) זְמִרָה, *σκεπαστής.*

Ps. 81, 3. שאו־זמרה ותנו־תף

Ps. 98, 5. בכנור וקול זמרה

Jes. 51, 3. תודה וקול זמרה

forma poëtica: וְזִמְרָת

Ex. 15, 2. עזי וזמרת יה

Ps. 118, 14. עזי וזמרת יה

Jes. 12, 2. עזי וזמרת יה

constr.: וְזִמְרַת

Am. 5, 23. זמרת נבליך לא אשמע

constr.: מִזְמֹרַת

Gn. 43, 11. קחו מזמרת הארץ

pl.: זְמִרוֹת, זִמְרוֹת

2 Sam. 23, 1 ונעים זמרות ישראל

Job. 35, 10. נתן זמרות בלילה

Ps. 119, 54. זמרות היו־לי חקיך

Jes. 24, 16. זמרת שמענו

pl.: בְּזִמְרוֹת

Ps. 95, 2. בזמרות נריע לו

מִזְמוֹר

ע״ו [ונפפס רנפלס הינוי מְזַמְּרִים], ומפקל מזקל מְבַחוֹר. הכווכס יוועס נקפלים, וכנדל קלס מציי, נקצר פלייוו לכוון צוון וסוכלס וסלל.

n. m. (pl. rabin. מְזַמְּרִים; ad s. f. מְבַחוֹר), canticum, hymnus, a canendo (= שִׁיר). LXX. *ψαλμός*, bis: *ᾠδή.*

Ps. 3, 1. מזמור לדוד

4, 1. 5, 1. 6, 1. 8, 1. 9, 1. 12, 1. 13, 1. 15, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 22, 1. 23, 1. 29, 1. 31, 1. 38, 1. 39, 1. 41, 1. 51, 1. 62, 1. 63, 1. 64, 1. 65, 1. 141, 1. 143, 1.

Ps. 24, 1. 40, 1. לדוד מזמור

Ps. 30, 1. מזמור שיר־חנכת הבית

Ps. 47, 1. 49, 1. לבני־קרח מזמור

Ps. 48, 1. שיר מזמור לבני־קרח

Ps. 50, 1. מזמור לאסף

Ps. 66, 1. למנצח שיר מזמור

Ps. 67, 1. 68, 1. מזמור שיר

Ps. 73, 1. 75, 1. 76, 1. 79, 1. 82, 1. מזמור לאסף

Ps. 77, 1. 80, 1. לאסף מזמור

Ps. 83, 1. שיר מזמור לאסף

Ps. 84, 1. 85, 1. 87, 1. לבני־קרח מזמור

Ps. 88, 1. שיר מזמור לבני־קרח

Ps. 92, 1. מזמור שיר ליום השבת

Ps. 98, 1. מזמור שירו ליי

Ps. 100, 1. מזמור לתודה

Ps. 101, 1. לדוד מזמור

Ps. 108, 1. שיר מזמור לדוד

Ps. 109, 1. 139, 1. למנצח לדוד מזמור

Ps. 110, 1. לדוד מזמור

Ps. 140, 1. למנצח מזמור לדוד

זְמָרָה

ע״כ וסמך זְמַרַת וכנוי פל זְמִרָתָם. סכווכס פלל וסנסן ונעיפס וזכיג פקיל וקפר [ניים, רפנקע], לופר מפכוון הילפון, הנקפ ומכוסק, וכן נפרפל מפכוון על זְמַרַת. לכן קפיפל לי, מלוע נסמן פסנסן פהקעפס וכסיקס, פלל נס פלפי דניכס מכוסקיס ומקוטיס. ועוד פהתפוכס לניכס להיות פעולים ווס פקב. ועוד פמנל נכ עין כיזפס כלקי מוקפ ומכוסק. וכ״ל פוופכס מפכוון כס׳, לופר פלנעול [פוויכרעון] פנסמן נזכס, ויוקוק וכעיפות פלנעול וכדכול פלפן ודוק. פפפוק פלקיס פל־פוופס פכיפ רניס מפקילים לפני יפלקו לנפפס, כלרך פפפכיס פת יפקוו לנפפ, ולפ עפוע פלפפס, לופר מוקיליס מני מנעת, ולפ ילפקו לכוווכו.

n. f. (c. זְמֹרַת; pl. c. suff. זְמִרֵיהֶם) **sarmentum, palmes, a v. זָמַר I. (vi secandi, putandi) vel, id quod praeplacet, a v. זָמַר II., propter susurrationem frondium agitatorum.** Versum (Ez. 8, 17): שֹׁלְחִים אֶת־הַזְּמֹרָה אֶל אַפָּם multi ex consuetudine Persarum interpretantur, qui, oriente sole orantes, manipulum sarmentorum (*barsom*) manu tenere consueverunt. Gemara (Joma fol. 77, a) interpretatur: חֲזִי פְּרִיסֵין עֲצָמָן וּמַסְרִיחִין לָמָּה הוּא מַבְאִישׁ לְפָנֵי מַעֲשֵׂיהֶן. **Isaaki: Lectio** אַפָּם, **sicut proditur memoriae, pro** אַפּוֹ **verecundiae ergo, inter Tiqune-Soferim recensetur. Symm.** *καὶ ὡς ἀφιέντες εἰσὶν ἦχον, ὡς ἆσθμα διὰ τῶν μυκτήρων αὐτῶν.* **Theodotio:** *ἐκτείνουσι τὸ κλῆμα.* **Origines:** *ἰστέον δέ, ὅτι ζεμαρὰ ἑβραϊστὶ καὶ ἦχον καὶ κλῆμα σημαίνει.* **LXX.** *αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες.*

Num. 13, 23. ויכרתו משם זמורה

הַזְּמוֹרָה

Ez. 8, 17. שלחים את־הזמורה

Ez. 15, 2. עץ־הגפן מכל־עץ הזמורה

constr.: וְזִמְרַת

Jes. 17, 10. וזמרת זר תזרענו

pl. c. suff.: וְזִמְרֵיהֶם

Nah. 2, 3. וזמריהם שחתו

בַּזְּמֵרָה

ע״כ וסכנו כלי פצר נו נכפס וכנכיל הענב, כי ע׳ פס ניין הכלי, כיפו נפצפק פצקלו [וויכנעצי־פצפפעב], וקל להכין.

n. f., **falx vinitoria, a v. זָמַר I. LXX.** *δρέπανον.*

pl.: בַּמַּזְמֵרוֹת

Jes. 18, 5. וכרת הזלזלים במזמרות

pl.: לְמַזְמֵרוֹת

Jes. 2, 4. וחניתותיהם למזמרות

Mich. 4, 3. וחניתותיהם למזמרות

Digitized by Google

pl. c. suff.: וּמַזְמְרוֹתֵיכֶם
Joel 4, 10. ומזמרותיכם לרמחים

בְּזַמֶּרֶת
ג"נ וקו נגוני מְזַמֶּרֶת. סכווכ כלי של כיוק וכמיקה לנכות, כמין מקמה או מלקיס [ליכטצניר-ע], וכנל וקת עוד מקסוק נסלנה.

n. f. pluralet., forfex ad candelas emungendas vel ellychnia purganda. Vulg., acclamantibus Qimchio et Salomone Isaaki, *psalteria*. LXX. *λυχνία, φιάλη; ἅλα* (= מַסְמְרוֹת).

pl.: מְזַמְּרוֹת
2 Reg. 12, 14. מזמרות מזרקות

pl.: הַמְּזַמְּרוֹת
Jer. 52, 18. המזמרות ואת המזרקת

pl.: וְהַמְזַמְּרוֹת
1 Reg. 7, 50. והמספות והמזמרות
2 Chr. 4, 22. והמזמרות והמזרקות

זֶמֶר
ג"נ לנין מין קיס מסוג הנמקים, ולא ידעתי להלמו. לנל הוס הנקרא נערבי זראפה [*Giraffe* = *Zurafa*], לומר קרוילא נמל".

n. m., animal ex genere cervorum vel antilopārum. Abulwalid animal idem esse dicit, quod arabice זָרָאפָה vocetur. LXX. *καμηλοπάρδαλις.*

וְזֶמֶר *p.*
Dt. 14, 5. ויאו וחמר

זֹמֶר

נלקמי כיו נעכרי, ונעכוון כך.
vrb. aram., a hebr. II. זָמַר non diversum.

זְמֶר
ג"נ והילופ זְמָרָא, והסלנה שיר ושקה ונניכ [ומנג, שפיעל], ונעקנוס ילוע מני ושרק, ויכי ושרק, ושר לכוכים, ונגזרק הסכלל כין זְמָרָא דְמָנָא [קיכ-סמוופענטל-מוויק], וכין זְמָרָא דְפוּמָא [פַּאקטל-מוויק].

n. m. (def. זְמָרָא) cantio, musica, unde gemar. זְמָרָא דְמָנָא (musica instrumentalis) et זְמָרָא דְפוּמָא, cantus (Vokal-Musik). LXX. *μουσικά.*

definit.: זְמָרָא
Dan. 3, 5. 7. 10. 15. וכל זני זמרא

זַמָּר
ג"נ נקרני והכווכ קיס שוכר [וגכ-נעכ], וכן נקרנוס.

n. m. piël. aram. (pl. abs. זַמָּרִין; def. זַמָּרַיָּא) cantor, hebr. מְשֹׁרֵר. LXX. *ἄδουσι.*

definit. pl.: זַמָּרַיָּא
Esr. 7, 24. זמריא תריעא נתיניא

זָנַב

פעל לנ-עוכר כך נגוד הנא. הסלנה כני הנלקה לי הנפה והכעה ועוסקות [ועפעלן, שוועכקן], כי מקוות הסכה דְּבַב נהלקף על נֵה [הו' מקנב שוגב] נאכוון הוס, ויקות וה המכוון להכנוד. ע' ס-כף. והלוקים מעכין שוקן שוקים.

verb. inus., vibrare, agitare (wedeln); radix est enim בָּ = נֵה; סְ-נַם v.

זָנָב
ג"נ והכלני זְנָבוֹת והסקן זַנְבוֹת. הכווכה לנר המקוכף ומקוכע לכה ולכה [וועפעלן, שוועכקן], וילוע מסכרם.

וַיִּפֶן זנב אל־זנב
Jud. 15, 4.

זָנָב
ראש וזנב
Jes. 9, 13. 19, 15.

הַזָּנָב
ונביא מורה־שקר הוא החנב
Jes. 9, 14.

לְזָנָב
לראש ולא לזנב
Dt. 28, 13.
ואתה תהיה לזנב
Dt. 28, 44.

cum suff.? זְנָבוֹ
וחפץ זנבו כמו־ארז
Job. 40, 17.

cum suff.: בְּזַנְבוֹ
שלח ידך ואחז בזנבו
Ex. 4, 4.

pl.: הַזְּנָבוֹת
שני הזנבות בתוך
Jud. 15, 4.

constr. pl.: זַנְבוֹת
זנבות האודים
Jes. 7, 4.

זָנַב
פעל גויר הסס, והכלון הסכת הוכנ של סמקנה, לומר לקריקו וסיפו; נגזרק הוכנת הגפניס וזוכנס, לומר הסכת הפוקלין שלהן ויקוכן.

v. denom. agmen extremum adoriri, caedere. LXX. bene: *καταλαμβάνειν τὴν οὐραγίαν, κόπτειν τὴν οὐραγίαν.*

2 pl. perf.: וְזְנַבְתֶּם
Jos. 10, 19. וזנבתם אותם

3 imperf.: וַיְזַנֵּב
Dt. 25, 18. ויזנב בך כל־הנחשלים

זָנָה

פעל לנ-הכלך וכוול, והכווכה ענוג וכלוף [כוהלען, לוסקווי"פען], הן לנעל קוכה הן לכווק, וזכה מקקרי מוכוכי קיס קקרי קוכו [נעה מקקק, כקוכה] וכן הקוכר עם מקקק, מעל, ונקסר הפ' קקק, על. הסנאל על מסילה קקרי ע"ו, על הכלוף לת הקען ולת הען, ולפעמים על הקקנהנים כמכנג עוכדי ע"ו, לו מקעיכת יד לת נכריס לעכוב מעכנ ולסקוב עסם. הכוסף חְזוּת, ונעקיל הסקלר יֶזֶן, כללכו יוכל. קקכות הנכם לפי עכיות לעני לנון הולדה וננכוב וכיפ נכלל, כקנר עול יעיל על וה הנכם והמכוון כשפני עכנ, ל"ת יוכי פרסי וכוסי וקלקלכי sl. *zen*-ić', pol. [וגרמני וקלס-מכי *z'on*-a = pers. *cen*, gr. *γαν-α*, *γυν-ή* etc. של ידע, כקנר יעיל על וה עכוב s. *g'an*,] הכוכוקת, ע' שוי הלשוקות *g'nâ*; gr. *γνω*, sl. *zna*, *γεν*, l. *gen*, sl. *gin*], הכלל נעכוב הכווכה של ידיעה נהולדה. וע' הסקען של שני הכווכות קקק ידע.

verb. intr. scortari, praecipue de muliere tum de nupta tum de non nupta (syn. שָׁטָה מְתֻתָּה); cum de viro dicitur, cum מָן מֵאַחֲרֵי con-

jungi solet. Tropice de iis, qui a Deo, Israëlis vel ecclesiae marito, ad Deos fictitios desciscit vel foedera init cum iis, qui Deum verum non adorant. *Nif.* הִזָּנֶה (imperf. apoc. יֵזָן), vi trans. Linguarum collatio evincit, זָנָה vi nativa in universum de procreando vel coëundo dici, notionesque cognoscendi et concumbendi antiquissimis temporibus fuisse connexas, v. sub v. יָדַע. LXX. *πορνεύειν; ἐμπόριον εἶναι, ὁμονοεῖν, ὀργίζεσθαι; זוֹנָה, πόρνη, πορνεία; Hif. ἐκπορνεύειν.*

3 *perf.:* וְזָנָה
Dt. 31, 16. וזנה אחרי אלהי נכר

3 *fem.:* זָנְתָה
Gn. 38, 24. זנתה תמר כלתך
Ez. 23, 19. ימי נעוריה אשר זנתה
Hos. 2, 7. כי זנתה אמם

3 *fem.:* וַתִּזֶן
Jes. 23, 17. וזנתה את־כל־ממלכות

2 *perf.:* זָנִית *masc.*
Hos. 9, 1. כי זנית מעל אלהיך

2 *perf.:* זָנִית *fem.*
Jer. 3, 1. ואת זנית רעים רבים

3 *pl.:* זָנוּ
Jud. 2, 17. כי זנו אחרי אלהים

3 *pl.:* וְזָנוּ
Ex. 34, 15. וזנו אחרי אלהיהם
Ex. 34, 16. וזנו בנתיו אחרי אלהיהן

part.: זֹנֶה, זוֹנָה
Ps. 73, 27. הצמתה כל־זונה ממך
Hos. 4, 15. אם־זנה אתה ישראל

part.: הַזּוֹנָה
Ez. 6, 9. נשברתי את־לבם הזונה

pl.: זֹנִים
Lev. 17, 7. הם זנים אחריהם
Num. 15, 39. אתם זנים אחריהם
Ez. 20, 30. שקוציהם אתם זנים

pl.: הַזֹּנִים
Lev. 20, 5. ואת־כל־הזנים אחריו

part. sg.: זֹנָה, זוֹנָה *fem.*
Lev. 21, 7. אשה זנה וחללה
Lev. 21, 14. וחללה זנה
Dt. 23, 19. לא־תביא אתנן זונה
Jos. 2, 1. ויבאו בית־אשה זונה
Jud. 11, 1. והוא בן־אשה זונה
Jud. 16, 1. וירא־שם אשה זונה
Prv. 6, 26. בעד־אשה זונה
Prv. 7, 10. שית זונה ונצרת לב
Prv. 23, 27. כי־שיחה עמוקה זונה
Jes. 23, 16. סבי עיר זונה נשכחה
Jer. 2, 20. את צעה זנה
Jer. 3, 3. ומצח אשה זונה
Jer. 5, 7. ובית זונה יתגודדו
Ez. 16, 30. מעשה אשת־זונה
Ez. 16, 35. לכן זונה שמעי דבר־יי
Ez. 23, 44. כבוא אל־אשה זונה
Mich. 1, 7. כי מאתנן זונה קבצה
Mich. 1, 7. ועד־אתנן זונה ישובו
Nah. 3, 4. זנוני זונה טובת חן

הַזּוֹנָה
Jos. 6, 17. רק רחב הזונה תחיה
Jos. 6, 22. באו בית־האשה הזונה
Jos. 6, 25. ואת־רחב הזונה
Jes. 23, 15. יהיה לצר כשירת הזונה

בַּזּוֹנָה
Joel 4, 3. ויתנו הילד בזונה

כַּזּוֹנָה
Ez. 16, 31. כזונה לקלס אתנן

cum h interr.: הַכְזוֹנָה
Gn. 34, 31. הכזונה יעשה

לְזוֹנָה
Gn. 38, 15. ויחשבה לזונה
Jes. 1, 21. איכה היתה לזונה

מְזוֹנָה
Ez. 16, 41. והשבתיך מזונה

pl.: זֹנוֹת
1 Reg. 3, 16. שתים נשים זנות
Prv. 29, 3. ורועה זונות יאבד־הון
Ez. 16, 33. לכל־זנות יתנו־נדה

pl.: הַזֹּנוֹת
Ez. 6, 9. ואת עיניהם הזנות
Hos. 4, 14. הם עם־הזנות יפרדו

inf. abs.: זָנֹה
Hos. 1, 2. זנה תזנה הארץ

inf. constr.: לִזְנוֹת
Lev. 20, 5. לזנות אחרי המלך
Lev. 20, 6. לזנת אחריהם
Lev. 21, 9. כי תחל לזנות
Num. 25, 1. לזנות אל־בנות מואב
Dt. 22, 21. לזנות בית אביה

inf. c. suff.: בִּזְנוֹתֵךְ
Ez. 23, 30. עשה אלה לך בזנותך

2 *imperf.:* תִּזְנִי *fem.*
Hos. 3, 3. לא תזני ולא תהיי לאיש

2 *imperf.:* וַתִּזְנִי *fem.*
Ez. 16, 15. ותזני על־שמך
Ez. 16, 16. ותזני עליהם
Ez. 16, 17. צלמי זכר ותזני־בם
Ez. 16, 26. ותזני אל־בני־מצרים
Ez. 16, 28. ותזני אל־בני אשור

2 *impf. c. suff.:* וַתִּזְנֵם
Ez. 16, 28. ותזנים וגם לא שבעת

3 *imperf.:* תִּזְנֶה *fem.*
Lev. 19, 29. ולא־תזנה הארץ
Hos. 1, 2. זנה תזנה הארץ
Am. 7, 17. אשתך בעיר תזנה

3 *imperf.:* וַתִּזְנֶה *fem.*
Jud. 19, 2. ותזנה עליו פילגשו
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה

3 *fem.:* וַתִּזְנֵי־ ex וַתִּזְנֶי־
Jer. 3, 6. כל־עץ רענן ותזני־שם

3 *impf. apoc.:* וַתִּזֶן *fem.*
Jer. 3, 8. ותלך ותזן גם־היא
Ez. 23, 5. ותזן אהלה תחתי

3 *pl.:* וַיִּזְנוּ
Jud. 8, 27. ויזנו כל־ישראל
Jud. 8, 33. ויזנו אחרי הבעלים
1 Chr. 5, 25. ויזנו אחרי אלהי עמי
Ps. 106, 39. ויזנו במעלליהם
Hos. 4, 12. ויזנו מתחת אלהיהם

3 *fem.:* תִּזְנֶינָה
Hos. 4, 13. על־כן תזנינה בנותיכם
Hos. 4, 14. על־בנותיכם כי תזנינה

3 *fem.:* וַתִּזְנֶינָה
Ez. 23, 3. ותזנינה במצרים

Pu-al: זוּנָה 3 *prf. masc.*
Ez. 16, 34. ואחריך לא זונה

Hif-il: הִזְנָה
2 *perf.:* הִזְנֵית
Hos. 5, 3. הזנית אפרים

3 *pl.:* הִזְנוּ
Hos. 4, 10. הזנו ולא יפרצו
Hos. 4, 18. הזנה הזנו

3 *pl.:* וְהִזְנוּ
Ex. 34, 16. והזנו את־בניך

inf. abs.: הַזְנֵה
Hos. 4, 18. הזנה הזנו

inf. constr.: כְּהַזְנוֹת
2 Chr. 21, 13. כהזנות בית אחאב

inf. c. suff.: לְהַזְנוֹתָהּ
Lev. 19, 29. את־בתך להזנותה

3 *impf. apoc.:* וַיִּזֶן *masc.*
2 Chr. 21, 11. ויזן את־ישבי ירושלם

Digitized by Google

3 *imperf.:* וַתִּזְנֶהָ *fem.*
2 Chr. 21, 13. ותזנה את־יהודה

זְנוּת

ג״כ וסכנוי מעכו זְנוּתִים, שלא כדרך [וכי כן קניתים]. הכוונה ידועה מהזנים או ענוג ונקוף, או המסיסה שקרי ע״ו, וקל להבין.

n. f. (*pl.* contra regulam: זְנוּתִים, fere sicuti חֲנִיתִים) scortatio, physice et spiritualiter. LXX. *πορνεία.*

Hos. 4, 11. זנות יין ותירוש
Hos. 6, 10. שם זנות לאפרים
cum suff.: זְנוּתָהּ
Jer. 13, 27. זמת זנותך
Ez.23,27. ואת־זנותך מארץ מצרים
cum suff.: זְנוּתָהּ
Jer. 3, 9. והיה מקל זנותה
cum suff.: זְנוּתָם
Ez. 43, 9. ירחקו את־זנותם
cum suff.: בְּזְנוּתָם
Ez. 43, 7. בזנותם ובפגרי מלכיהם
cum suff.: בְּזְנוּתַיִךְ *fem.*
Jer. 3, 2. בזנותיך וברעתך
cum suff.: זְנוּתֵיכֶם
Num. 14, 33. ונשאו את־זנותיכם

זְנוּן

ג״כ ועץ נכנוי זְנוּנִים [מן וכה, נסופיי וכ, וכי קְנִין מן קנא גב וכ, ונקרמי ידוע הסופיי כוס, ד״מ אֲתִין, בְּרִיקָן, אַרְיוֹן, עי׳ ספרי עמ״ש ל״ב]. ספלגה מופשטות, ולוה הכנוי גב, לומר ענוגות ותכונות ווכונים, נהפלו על עצמות קלונים ודכך עצב והכל.

n. m. pluralet. (זְנוּנִים, a v. זָנָה, terminatione aramaica, veluti in v. אֲרִיוֹן, אֲתִין, v. Systema 202.), scortatio, amores meretricii. LXX. *πορνεία.*

pl.: זְנוּנִים
Hos. 1, 2. אשת זנונים וילדי זנונים
Hos. 2, 6. כי־בני זנונים המה
Hos. 4, 12. כי רוח זנונים התעה
Hos. 5, 3. כי רוח זנונים בקרבם
pl.: לְזַנּוּנִים
Gn. 38, 24. הנה הרה לזנונים
pl. constr.: זַנּוּנֵי
2 Reg. 9, 22. עד־זנוני איזבל אמך
Nah. 3, 4. מרב זנוני זונה טובת חן
pl. constr.: מְזַנּוּנֵי
Ez. 23, 11. מזנוני אחותה
pl. c. suff.: זַנּוּנַיִךְ
Ez. 23, 29. ונגלה ערות זנוניך
pl. c. suff.: זַנּוּנֶיהָ
Hos. 2, 4. ותסר זנוניה מפניה
cum suff.: בְּזַנּוּנֶיהָ
Nah. 3, 4. המכרת גוים בזנוניה

תַּזְנוּת

ג״כ [ע״מ תַּרְכִּית, וסמשקל וכ], וסכנוי תַּזְנוּתִים. ספלגה כמו זנוח וזנון לעיל, כמבלל נזקי. נקרמי ידועות הקמוכות זְנִי, זַנָּי, זַנָּא וסקוקיי זַנֵּי וכדומה.

n. f. (ad s. f. תַּרְמִית; pl. תַּזְנוּתִים) scortatio, idololatria. LXX. *πορνεία, ἐκπορνεύειν, διαθήκη;* תַּרְבָּה, תַּזְנוּת *ἐκπορνεύειν πολλαχῶς.*

cum suff.: תַּזְנוּתֵךְ
Ez. 16, 26. 29. ותרבי את־תזנותך
cum suff.: תַּזְנוּתָם
Ez. 23, 8. תזנותם עליה
cum suff.: בְּתַזְנוּתָם
Ez. 23,17. ויטמאו אותה בתזנותם
pl. c. suff.: תַּזְנוּתַיִךְ *p.* ־יִךְ

Ez. 16, 15. ותשפכי את־תזנותיך
Ez. 16, 25. ותרבי את־תזנותך
Ez. 23, 35. שאי זמתך ואת־תזנותיך

p. ־יִךְ וְתַזְנֻתַיִךְ

Ez. 16, 22. תועבתיך ותזנותיך
Ez. 23, 29. וזמתך ותזנותיך

cum suff.: *p.* ־יִךְ בְּתַזְנוּתַיִךְ

Ez. 16, 33. מסביב בתזנותיך
Ez.16,34 הפך מן־הנשים בתזנותיך
Ez. 16,36. בתזנותיך על־מאהביך

cum suff.: מִתַּזְנוּתֵךְ

Ez. 16, 20. המעט מתזנותך

cum suff.: תַּזְנוּתַיִךְ

Ez. 23, 7. ותתן תזנותיה עליהם
Ez. 23, 8. ואת־תזנותיה ממצרים
Ez. 23, 11. ואת־תזנותיה מזנתי
Ez. 23, 14. ותוסף אל־תזנותיה
Ez. 23, 18. ותגל תזנותיה
Ez. 23, 19. ותרבה את־תזנותיה
Ez. 23, 43. עת יתה תזנותיה

זָנַח

פעל כוד לד״ק, וסמכוון כמו וכך נעכרי, לומר היות מוכלם סריך ונכון [שיכנקען], ונקן יסיס סקיום שלו, ומוס שסשקל על נקילה וכבול ונקון ומלום, וסכוסף יונק או מאכוון סל׳ או סב׳, וכל שלב לא מקמוור. ל׳ כי לדרכך הפעל הערבי קרום נקן, ומכלם גב נג׳ או נש׳; כ׳ ענין נלישב ונקיכם לקיכו מן סנכך נכל המקלל, וגם ספסוק וכך ענלך שמכן, לקיכו לשון נקיקה, כי מס לנקיקם לק ענל שמכון, שלא סכלון ל׳ מלם ענלך; ג׳ נשפה רנכלם ענכיכיק וכך לשון עוכם ודקוי ונכיקם, לומר סעיס מדכר וסלך לו, סקכוד וכמלע מדכר, ולם הפעל כוד, סמכוון סרכם והדקמק דכר, כשקל על כבול ומלום, ומשלהו לע״ו צָנַח [ע״ש השווי נשפתי מערכ] זָנַק וכדומם. עי׳ וכך נקרמי, דוק ותמלא הסכול.

v. intr., ut quidem nonnulli sentiunt, par arabico *zanakha*, male olere, foetidum, putidum, rancidum esse, unde צָחַן inversione ortum dicitur; a foetore translationem ad abominationem, fastidium fieri. Quae quidem omnia non videntur probabilia. Nam 1) potius v. arab. ex צָחַן trajectione literarum ortum est eaque de caussa principio etiam literis צ et ש scribitur; 2) notio foetoris, putidi odoris ne ullo quidem loco scripturae necessaria est, minime Hos. 8, 5. (ubi זָנַח vi trans. = מָאַס); 3) in lingua tum rabinica tum judaica זָנַח semper vi deserendi, derelinquendi, nunquam male olendi dicitur, tropice vi abominandi, fastidiendi, eaque vi nativa cohaerere inter se videntur vv. זָנַח, צָנַח et זָנַק aram. LXX. *ἀποστρέφειν, ἐκλείπειν, ἀπωθεῖν, ἀφιστάναι, ἀποτρίβειν. Hif. καταλείπειν, ἐκβάλλειν, μιαίνειν.*

Thr. 2, 7. זנח אדני מזבחו
Hos. 8, 3. זנח ישראל טוב
Hos. 8, 5. זנח עגלך שמרון

2 *perf.:* זָנַחְתָּ

Ps. 44, 10. אף־זנחת ותכלימנו
Ps. 74, 1. ולמה אלהים זנחת נצח
Ps. 89, 39. ואתה זנחת ותמאס

cum suff.: זְנַחְתָּנִי 2 *perf.*

Ps. 43, 2. למה זנחתני

cum suff.: זְנַחְתָּנוּ
Ps. 60, 3. זנחתנו פרצתנו
Ps.60,12. הלא־אתה אלהים זנחתנו
Ps. 108, 12. הלא־אלהים זנחתנו

1 *perf. c.suff.:* זְנָחָתִים
Zach.10,6. והיו כאשר לא־זנחתים

2 *imperf.:* תִּזְנַח

Ps. 44, 24. אל־תזנח לנצח
Ps. 88, 15. למה ׳י תזנח נפשי

2 *imperf.:* וַתִּזְנַח
Thr. 3, 17. ותזנח משלום נפשי

3 *imperf.:* יִזְנַח

Ps. 77, 8. חלעולמים יזנח אדני
Thr. 3, 31. כי לא יזנח לעולם אדני

Hif-il: הֶזְנִיחַ

2 Chr. 29, 19. אשר הזניח המלך אחז

cum suff.: הֶזְנִיחָם 3 *perf.*

2Chr.11,14. כי־הזניחם ירבעם ובניו

3 *impf. c. suff.:* הַזְנִיחֲךָ

1Chr.28,9. ואם־תעזבנו יזניחך לעד

אָזַח

פועלי ולא־עובר כף נגוד סנא. סכוונה לכוב ועוב־עיס, ומוס נגי׳ ויובי [ווסשסעב־לאם, וועפפיג], כי סלכונות סוא סהקוודות ומלעות המים. סשקל מצלל סקולי, כמו אָבַךְ, אָבֵב, וככרו בו סלקוכים.

adj. (ad s. f. אָבֵךְ, אָבֵב), quod praeter insequens verbum in usu non est, aqua destitutus, aqua carens (vi nativa: versickert), ac proinde, propter deficientes vivas aquas, palustris.

הֶאֱזַחְתִּי

נכין טוף גויר סקולי אָזַח, וסקמוכם נמר הֶאֱזַחְתִּי. ספלגה כלשב לקיכו נסקולי, לומר היות לכוב וכי׳ ועוב-מיס [וועסספעב־לאם, וועפפיג], כי סלכונות סוא סהקוודות ומלעות המים. סשקל מצלל סקולי, כמו אָבַךְ, אָבֵב, וככרו בו סלקוכים.

v. hif. denom. (ab adj. אָזַח, pro תֶּאֱזַחְתִּי), aquis vivis carere, palustrem fieri sive esse. Vulg. perbene: *deficient flumina.* LXX. *ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί.*

3 *perf. pl.:* וְהֶאֱזִרוּהוּ
Jes. 19, 6. והאזירו נחרות

זָנַק

פעל לק-עובר כף ננכן הכנד, וגם סם יקר ומקנוד. סמכוון כמו זָנַח, צָנַח נקמלוסם, לומר סהקוודות ומלעות מלכר, עוינם וסליכם לו [סעכפֿאָלגען, פֿאָרעלאָסגען], ווס יסוס לסכוון הפסוק, וכן מלנו סרלשוכים מלשון דלוג וליכה הלאם, וגם סשלוב קמן. נגמלק זָנַק מעכן קלוס ושען, וסיל סיל, סהקוודות ומלעות נלק. וסכן כוס פסוד של זָנַח נפסוק ופלוניקו נסרוס, כי סב׳ נקמלע נכלם, וכזרע וכמכוון נשפתי מערכ.

v. piēl., sicuti זָנַח, צָנַח, prosilire, prorumpere. Qimchi explicat: דִּלֵּג. Samar. vertit: יְדִיק, prospicit. Gemarice זָנַק, ebullire, se effundere, profluere, elahi, unde et זִנּוּק, sumptus, quo pecunia tanquam elabitur, evanescit. LXX. *ἐκπηδᾶν.*

Pi-el: זִנַּק
3 *imperf.:* יְזַנֵּק

Dt.33,22. גור אריה יזנק מן־הבשן

זְעָה

v. s. r. זוּעַ *p.* 350.

זָעַף

פעל כוד, ונשלם לך כנפעל, נפשלם על פסכרת וכפשלם, לו על פכנוי וכלליון [פֿאַרלאָסגען, פֿאַרצווייפלען]. קמנוקו כמו זָעֵף לעיל דף רפ״ג, וגם סס פסעל נאר זָעַף, שלשון כקיפס וסמקלס, וכזרע סוס קל וקל.

vrb. monad. nifal, (נִזְעַף), sicuti נָכַר, נָזַר, exstinctum, deletum esse, v. נָזַר. Qimchi: נִכְרַתְתִּי. Trg. חֲשִׁיבֵי זָעֲמָא. LXX. *δίουαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω.*

Nif-al: נִזְעַף

3 *perf. pl.:* נִזְעֲפוּ *p.*
Job. 17, 1. ימי נזעכו

זָעַם

פעל כוד נקמנוקו, וספקיד נכנל יְזַעֲמֶךָ, יְזַעֵם. ספלגה רקיקס וקליפס ועלות סלופיע [זייפען], וסע׳ נקמי *gh*, כקצר סערכי יוכיק, ווסוס על סקליפס נכלל, ונקר פשלוע קלוע סנגה. קמנוע פשרש נג׳ נשפתי מענג [angl. *skum*, *skim*, fr. *écume*, schäumen] וכנקרי שפתי קלס.

vrb. intr. (imp. יְזַעֲמֶךָ et יְזַעֵם), spumare, tropice irasci, ira persequi. Litera prima praepositionalis est; ז autem, ut v. arab. docet, ex indurescente *gh* ortum. LXX. *θυμοῦσθαι, μισεῖν, ἀπειλεῖν, ἐπικαταρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, ὀργὴν ἐπάγειν, ὑπερείδειν, θεωρεῖν; ἀδικεῖν; ἀναιδής.*

Num. 23, 8. לא זעם ׳י
Mal. 1. 4. ועם אשר־זעם ׳י

3 *perf.:* זָעַם
Jes. 66, 14. וזעם את־איביו
Dan. 11, 30. וזעם על־ברית־קודש

2 *perf.:* זָעַמְתָּה
Zach. 1, 12. ערי יהודה אשר זעמת

part. act.: זֹעֵם
Ps. 7, 12. ואל זעם בכל־יום

p.p.constr.: זְעוּם
Prv. 22, 14. זעום ׳י יפול־שם

p. p. fem.: זְעוּמָה
Mich. 6, 10. ואיפת רזון זעומה

imperat.: זְעָמָה = זַעֲמָה
Num. 23, 7. ולכה זעמה ישראל

1 *imperf.:* אֶזְעַם
Num. 23, 8. ומה אזעם לא זעם ׳י

3 *impf. pl.c.s.:* יִזְעֲמוּהוּ
Prv. 24, 24. יזעמוהו לאמים

Nif-al: נִזְעָם
part. pl.: נִזְעָמִים
Prv. 25, 23. ופנים נזעמים לשון סתר

זַעַם

ג״כ וכסווכס קנף ויקס וועף [נאָרן], וכזרע מופף ל׳ נקוסו לעכרון סלען ולשעס, ווסוס הסשלל על עוות ונשוס וסכוכוח-סלשון נקכיסיס.

n. m., ira spumans, praecipue de ira suppliciisque Dei, supremi sanctissimique terrae peccatricis judicis; cum de hominibus dicitur, interdum de superba feritate atque immanitate. LXX. *ὀργή, ἐμβρίμημα, ἀπειλή, ἀπαιδευσία, πικρία; ὅπλα, ὁπλομάχος.*

Digitized by Google

זַעַם זָעַף

זַעַם p. זָעַם
Jes. 10, 25. וכלה זעם
Jes. 26, 20. עד יעבור־זעם
Jes. 30, 27. שפתיו מלאו זעם
Jer. 15, 17. כי־זעם מלאתני
Ez. 22, 24. לא גשמה ביום זעם
Dan. 11, 36. והצליח עד־כלה זעם
וְזַעַם
Ps. 78, 49. עברה וזעם וצרה
p. דַּזְעַם
Dan. 8, 19. באחרית הזעם
בְּזַעַם
Thr. 2, 6. ויניאץ בזעם־אפו
Hab. 3, 12. בזעם תצעד־ארץ
מִזַּעַם
Hos. 7, 16. מזעם לשונם
cum suff.: זַעְמִי
Jes. 10, 5. בידם זעמי
Ez. 21, 36. ושפכתי עליך זעמי
Zeph. 3, 8. לשפך עליהם זעמי
cum suff.: זַעְמֶךָ
Ps. 38, 4. מפני זעמך
Ps. 69, 25. שפך־עליהם זעמך
Ps. 102, 11. מפני־זעמך וקצפך
cum suff.: זַעְמוֹ
Jes. 13, 5. ה׳ וכלי זעמו
Jer. 10, 10. ולא־יכלו גוים זעמו
Jer. 50, 25. ויוצא את־כלי זעמו
Nah. 1, 6. לפני זעמו מי יעמוד

זָעַף

פעל נודד וסטקיון קכיסה ושקיסה ונקנס קשיכה וקניסה [קויף-כרייוען, -שנייען, -קאַסען], כשאַלג על סקניסה וסוניסה, וכי שם גב סשאלג כדומס לוס, לו על סל כפס וסכיס כוסיס ועניוס וכדומס. ותכין כוס סכוונו נאַכי סעכין סעור ונגרשות, כמו נסקלים וסכיכיו כשערס שלל קוטוף עלעולף לחלה, וכן זַעַף קער. נאַכוס סזכיר זַעַף, ושאלהו נכל שפתי עיבן s. *kup*, l. *cup*. goth.] נזכר ושכוון כי סע׳ נקצוי, ודוק. [*hvôp*.

vrb. intr., anhelare, effervescere, stomacho et iracundia exardescere, iracundum, stomachosum, morosum esse. Targumista hebraicum נִשְׁעַר (Ps. 50, 3.) per זָעַף vertit; similiter זַעַף (syn. סָעַר) de tempestate, procella, Radix est זף, *ghaf*, (aucta vulgari praepositione *sa*), sanscr. *kup*, ubi litera *Ghain* induruit, quare probe discernendum est a v. זָעַם, unde זְעוּף, falsitas. LXX. *ταράσσειν, θυμοῦσθαι, αἰτιᾶσθαι*; זָעֵף, *σκυθρωπός*.

part. pl.: זָעֲפִים
Gn. 40, 6. ויראֵ אתם והנם זעפים
Dan. 1, 10. את־פניכם זעפים
inf. c. suff.: *וּבְזַעְפּוֹ
2 Chr. 26, 19. *ובזעפו עם־הכהנים
3 imperf.: יִזְעַף
Prv. 19, 3. ועל־ה׳ יזעף לבו
3 imperf.: וַיִּזְעַף
2 Chr. 26, 19. ויזעף עזיהו

זָעֵף

קופרי נויר ניכוני קל, וסלטן כמו וועס [נאַרכיג].

adj. (ex part. activo c. Qal ortum), iracundus, stomachosus. LXX. *ἐκλύειν*.

adj. masc.: וָזָעֵף
1 Rg. 20, 43. סר וזעף ויבא שמרונה
1 Reg. 21, 4. אל־ביתו סר וזעף

זַעַף

ז׳ן וסכוונס לף וכעס ועניה וקנין וקלף [נאַזען], כשאלג על וידע סיס. ודע זנקרנוס סשס סוס לרוב להעקצ סיפה, כי לסשס זַעֲפָא סיכוון על סער.

n. m., iracundia, stomachus, translate aestus maritimus, targumice saepe pro hebr. סוּפָה. LXX. *ὀργή, θυμός, ἀπειλή; σάλος*; זְעָפָה, *ὀργίζεσθαι*.

Prv. 19, 12. כהם כשפיר זעף מלך
Mich. 7, 9. זעף ה׳ אשא
בְּזַעַף
2 Chr. 16, 10. כי־בזעף עמו על־זאת
2 Chr. 28, 9. ותתרגז־בם בזעף
Jes. 30, 30. בזעף אף ולהב אש
מִזַּעְפּוֹ
Jon. 1, 15. ויעמד הים מזעפו
cum suff.: *וּבְזַעְפּוֹ
2 Chr. 26, 19. *ובזעפו עם־הכהנים

זְלַעֲפָה

ז׳ן ין זף נסקעטעות סל׳ לוס סכויל, וכי כן שַׁלְאַנְג ין נסקעטעוס. שכוונס רוס סעלה עשקיפס וכקיכ וקניפס [שעורס, ווייכזשוינען], נסשאלג על רוס רוקף, סנקכל שָׁמְדִּם ין שָׁם לוסר קכס, לו על רשף וכעקיר נכלב, ויודע סכל סקזכס. ודע שנסר זְלָ׳ נסקעטעוד זַלְ׳, וסיל סיל.

n. f. (ex זַעַף liquidae epenthesi natum, sicuti שַׁלְאַנְג ex שַׁאַנְג), tempestas, turba, hiems (Windschnauben), speciatim de vento שָׁמְדִּם (a n. שָׁם, סָם, venenum) dicto, fervente illo atque vehemente; quapropter hoc nomen etiam de quovis vehemente fervore dicitur. LXX. *καταιγίς, ἀθυμία*.

זַלְעָפָה

Ps. 119, 53. זלעפה אחזתני
pl.: זַלְעָפוֹת
Ps. 11, 6. ורוח זלעפות
pl. constr.: זַלְעֲפוֹת
Thr. 5, 10. מפני זלעפות רעב

זָעַק

פעל נודד וסכוון ין זָעַק [נעק נוון] מעכו, שכאלג נקוסה, ולף כן ועק] וסעקיל יִזְעַק. סכלגס קכיקס ונכיקס והמיס וניקס [כוסגען, קלאגען, שרייען], ונאקוד ע׳ עלנת וכקב. סכשאלג נִזְעַק כיו כקכק, מעכין נקסלוס ונקבלוס ע׳ קכיקס קו כדומס. סכוסף כככין סקל, נאשר שסקל נקסוס נודל לכוב, וכן חֲזֵרֵיצַ כמו זָרַע. מאלוס ומאלוס סשרש ומאכוון גב׳ נשפקי מעכב, וגס שס סכלגס נכיקס סמיס וניקס כמו נכוודו ופכסי לְנַקְלֵנִי וגרמני עקיקי כנודע [sanskr. *śuc*, *śuk*; pers. *ssuk*; litt. *szauk*, goth. *svôg*. etc.]

סכל ניקוד סאכוון.

v. intr. (ex forma duriori atque antiquiori צָעַק emollitum; *impf.* יִזְעַק), clamare, conclamare, ejulare, plorare. *Nif.* convocare, *conciere*. *Hif.*, sicut Qal, plerumque intrans., quemadmodum חֵזִירֵיצַ a v. זָרַע (semen concipere). Radicem per omnes linguas antiquas aequabiliter diffusam esse, textus rabb. docet. LXX. *κράζειν, ἀνακράζειν; βοᾶν, ἀναβοᾶν; στενάζειν, παραγγέλλειν. Nif. ἐνισχύειν, ἀναβαίνειν. Hif. καλεῖν, κηρύσσειν*.

3 fem.: וְזָעֲקָה p.
2 Sam. 13, 19. ותלך הלך וזעקה
1 perf.: זָעַקְתִּי
Ps. 142, 6. זעקתי אליך ה׳
3 prf. pl.: זָעֲקוּ
Jud. 6, 7. ויהי־כי זעקו בני־ישראל
1 Chr. 5, 20. כי לאלהים זעקו
Ps. 22, 6. אליך זעקו ונמלטו
Hos. 7, 14. ולא־זעקו אלי בלבם
3 pl.: וְזָעֲקוּ
Jer. 11, 11. וזעקו אלי ולא אשמע
Jer. 11, 12. וזעקו אל־האלהים
Jer. 47, 2. וזעקו האדם
2 pl.: וּזְעַקְתֶּם
1 Sam. 8, 18. וזעקתם ביום ההוא
inf. constr.: וְלִזְעָק
2 S. 19, 29. ולזעק עוד אל־המלך
inf. constr.: מִזְעָק
1 Sam. 7, 8. מזעק אל־ה׳ אלהינו
inf. c. suff.: *זַעֲקָךְ p.
Jes. 30, 19. *ירחנך לקול זעקך
inf. c. suff.: *בְּזַעֲקֵךְ
Jes. 57, 13. *בזעקך יצילך קבוציך
imperat.: זְעָק
Ez. 21, 17. זעק והילל
sg. fem.: זַעֲקִי
Jes. 14, 31. זעקי־עיר
sg. fem.: וְזַעֲקִי
Jer. 48, 20. הלילי וזעקי
pl.: וְזַעֲקוּ
Jud. 10, 14. לכו וזעקו אל־האלהים
Jer. 25, 34. וזעקו והתפלשו
Joel 1, 14. וזעקו אל־ה׳
1 imperf.: אֶזְעָק
Jer. 20, 8. אזעק חמס ושד
Thr. 3, 8. גם כי אזעק ואשוע
Hab. 1, 2. אזעק אליך חמס
1 imperf.: אֶזְעָק p.
Ps. 142, 2. קולי אל־ה׳ אזעק
Jer. 48, 31. ולמואב כלה אזעק
1 imperf.: וָאֶזְעָק
Jud. 12, 2. ואזעק אתכם
Ez. 9, 8. ואזעק ואמר אהה אדני
Ez. 11, 13. ואזעק קול־גדול
2 imperf.: תִּזְעָק
Jer. 30, 15. מה־תזעק על־שברך
3 imperf.: יִזְעָק
Jes. 15, 5. לבי למואב יזעק
3 imperf.: וַיִּזְעָק
1 Sam. 7, 9. ויזעק שמואל אל־ה׳
1 S. 15, 11. ויזעק אל־ה׳ כל־הלילה
2 Sam. 19, 5. ויזעק המלך קול גדול
1 Reg. 22, 32. ויזעק יהושפט
2 Chr. 18, 31. ויזעק יהושפט וי׳ עזרו
Esth. 4, 1. ויזעק זעקה גדולה
3 fem.: תִּזְעָק p. תְּזַעֲקָן
Job. 31, 38. אם־עלי אדמתי תזעק
Jes. 26, 17. תחיל תזעק בחבליה
Hab. 2, 11. אבן מקיר תזעק
3 fem.: וַתִּזְעָק
1 Sam. 4, 13. ותזעק כל־העיר
1 Sam. 28, 12. ותזעק בקול גדול
Jes. 15, 4. ותזעק חשבון ואלעלה
1 pl.: וְנִזְעָק
2 Chr. 20, 9. ונזעק אליך מצרתינו
3 pl.: יִזְעֲקוּ p.
Hos. 8, 2. לי יזעקו אלהי
3 pl.: יִזְעֲקוּ
Mich. 3, 4. אז יזעקו אל־ה׳
3 pl.: וַיִּזְעֲקוּ p. וַיִּזְעֲקוּן
Ex. 2, 23. מן־העבדה ויזעקו
Jud. 3, 9. ויזעקו בני־ישראל אל־ה׳
15. 10, 10.

Jud. 6, 6. ויזעקו בני־ישראל אל־ה׳
1 Sam. 5, 10. ויזעקו העקרנים
1 Sam. 12, 8. ויזעקו אבתיכם אל־ה׳
ויזעקו אל ה׳ ויאמרו
1 Sam. 12, 10. חמאנו
2 Chr. 32, 20. ויזעקו השמים
Neh. 9, 4. ויזעקו בקול גדול
Ps. 107, 13. 19 ויזעקו אל־ה׳ בצר להם
Jon. 1, 5. ויזעקו איש אל־אלהיו
3 pl.: וַיִּזְעֲקוּ
Ez. 27, 30. ויזעקו מרה
3 impf. c. suff.: וַיַּזְעִיקֻהָ
Neh. 9, 28. וישבו ויזעקו
Nif-al: נִזְעָק
2 perf.: נִזְעַקְתָּ p.
Jud. 18, 23. מה־לך כי מזעקת
pl.: נִזְעֲקוּ
Jud. 18, 22 אשר עם־בית מיכה מזעקו
3 imperf.: וַיִּזְעַק
Jud. 6, 34. ויזעק אביעזר אחריו
Jud. 6, 35. ויזעק גם־הוא אחריו
1 Sam. 14, 20. ויזעק שאול וכל־העם
3 imprf. pl.: וַיִּזְעֲקוּ
Jos. 8, 16. ויזעקו כל־העם
Hif-il: הַזְעִיק
inf. constr.: לְהַזְעִיק
2 Sam. 20, 5. להזעיק את־יהודה
imperat.: הַזְעֵק
2 S. 20, 4. הזעק־לי את־איש יהודה
3 impf. apoc.: וַיַּזְעֵק
Jud. 4, 10. ויזעק ברק את־זבולן ויזעק סיסרא את־כל־רכבו
Jud. 4, 13.
Jon. 3, 7. ויזעק ויאמר בניניוה
Zach. 6, 8. ויזעק אתי וידבר
3 pl.: יַזְעִיקוּ
Job. 35, 9. מרוב עשוקים יזעיקו

זַעֲק

ז׳ן וסכוונס לעקס ושועס כאקס ונוקס תזועס וכסי [נעזריי״ן], ויקר סתמונס סוכיית נכ״ק, ולכוד סשס סנאַ.

n. m., clamor, vociferatio (saepius זְעָקָה). LXX. *κραυγή*.

cum suff.: זַעֲקָךְ p.
Jes. 30, 19. *חנון יחנך לקול זעקך
cum suff.: *בְּזַעֲקֵךְ
Jes. 57, 13. *בזעקך יצילך

זְעָקָה

ז׳ן וסמין זַעֲקָה והמלנס כמו זַעַק ורדופו צְעָקָה.

n. f., sicut זַעַק et צְעָקָה, clamor, ejulatio lugubris. LXX. *βοή, κραυγή*; *βοᾶν, ἀκούειν*.

Esth. 4, 1. ויזעק זעקה גדולה
Jes. 65, 19. וקול זעקה
Jer. 18, 22. תשמע זעקה מבתיהם
Jer. 20, 16. ושמע זעקה בבקר
Jer. 48, 4. השמיעו זעקה צעוריה
Jer. 51, 54. קול זעקה מבבל
וְזַעֲקָה
Jer. 50, 46. וזעקה בגוים נשמע
הַזְעָקָה
Jes. 15, 8. הקיפה הזעקה
constr.: זַעֲקַת
Gn. 18, 20. זעקת סדם ועמרה
Jes. 15, 5. זעקת־שבר יערו
Ez. 27, 28. לקול זעקת חבליך
constr.: מִזְעֲקַת
Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל
Eccl. 9, 17. מזעקת מושל בכסילים
Jer. 48, 34. מזעקת חשבון
cum suff.: לְזַעֲקָתִי
Job. 16, 18. ואל־יהי מקום לזעקתי

Digitized by Google

cum suff.: זַעֲקָתָם
Neh.5,6. כאשר שמעתי את־זעקתם
Neh. 9, 9. ואת־זעקתם שמעת
cum suff.: וְזַעֲקָתָם
Esth. 9, 31. דברי הצמות וזעקתם

זְעַק

פעל נקרמי כמו נעגרי, גלי סגלל סיכוון.
v. aram., hebraico consimile.
LXX. *ἀναβοᾶν.*
3 perf.: זָעַק
Dan. 6, 21. בקל עציב זעק

זָעַר

פעל נוזד הזכוך. שֶׁל צָעַר [כי נעגר נוען, כאשר הזווי והשרש יוכיחו], כמו צָעַר, אָר, צַר, זָר, לומר גלימם וקצימם [נוועמענ-קוועטשען, -דרשאַ-נען], ומוסב השקל על עוקר ונר ונק ולק-ריק על מנעד וקוען, ותעלות וזווי השרש עי' תקת צָעַר. בקרנוס נמר ענר, קנר, קנר, קען, ויקמו לתעלות.
v. intr. (ex forma duriori atque vetustiori צָעַר emollitum), constipare, confercire, comprimere, vi simili, qua vv. אָר, צַר, זָר, hinc arctum, pusillum esse. Linguas ceteras, quantum fieri potuit, collatas inveneris s. r. צָעַר. Targ. pro hebr. עָצַר, חָשַׂךְ, קָצַר, חָסַן. זְעֵיר

ז"ו נסעקרון מעט, וקולי גר נספעקרון גר וקולק [קלייכהייט, ענגע], ומשקל מעקל קְרֹשׁ, שקליר נקרמי, ונכרך נכ"ק כשעמי".
n. m. ad s. f. aram. pervulgatae פְּרֹשׁ, parvitas, tenuitas, angustia, plerumque adverb. paulum, parumper. LXX. *μικρόν.*
adv.: זְעֵיר
Job. 36, 2. כתר־לי זעיר ואחוך
Jes. 28, 10. 13. זעיר שם זעיר שם

מְזָעָר

ז"ו מופעם, והכוונה כמו מְצָעָר, מעט, לומר מעטות [וועניגקייט], ומוסב מעט מועד, סלנון מעם המעטות [קלייכע וועניגקייט], וכן לקוח מועד, לומר לקוח שֶׁל מעטות, לומר מעט לקוחים, נקרנוס יחוע זְעֵרוּת למופעם.
n. m. abstr., sicuti מְצָעָר, parvitas, paucitas, unde מְצָעָר מִזְּעָר, tanquam paucitas exigua (kleine Wenigkeit), אֱנוֹשׁ מִזְעָר, homo paucitatis h. e. homines pauci. Targ. forma alia abstractiva usitatum est זְעֵרוּת. LXX. *ὀλίγος; μ' μ', μικρόν, ὀλιγοστός.*
Jes. 10, 25. 29,17. עוד מעט מזער
Jes. 16, 14. מזער לוא כביר
Jes. 24, 6. ונשאר אנוש מזער

זְעֵר

פעל נקרמי כמו נעגרי, וגנור נקרנוס.
v. arum., in trgg. pervulgatum, neque ab hebraico discrepans.

זְעֵיר

תוקרי נקרמי, וכ"ק אך הנקנס זְעֵרָה, והסלנון כמו צָעִיר נעגרי ע"ם.
adj. aram. (cujus solum fem. in S. S. reperitur, זְעֵרָה), hebraico צָעִיר consimile. LXX. *μικός.*
adj. fem.: זְעֵרָה
Dan. 7, 8. קרן אחרי זעירה

זֵרֶת

ז"ל וסכוונה לפי המכוון נגאלף לענע קעגנס, כאשר פרש כ' נתן יקילני ו"ל לו סימס מסנוזל עד לענע הקעגנס [שפאנגע], וכל לקח המכוון של ורת לענע קעגנס, וכן בקרמי סידועס זַרְתָּא, זַרְתָּא. ולא בתקרים דעתי כנויית סמקדקים לס נוכוס מן ורס, כי לוז ווהס לין קיבות עס ורת; ולאשר שכתכוונס מן זְעֵרָה, ותסיס ססיון של גוּדָל, וסתכונס זְעֵרָה [זֵרֶת] נתקנוס.
n. f. digitus minimus, auricularis (*μικρός, ὠτίτης, μύωψ*, v. Jehieli Romanum in l. *Aruk*), vel intervallum inter pollicem atque auricularem, cum extenduntur, intermedium, spithama (aram. זַרְתָּא, זַרְתָּא). Frustra laborant, qui hoc n. a v. זָרַר deducere satagunt; זֵרֶת enim de digito parvo pro זְעֵרָה (quae forma targumica est) dicitur, ita ut pollici (גּוּדָל) opponatur. LXX. *σπιθάμη.*
Ex. 28, 16. זרת ארכו חרת רחבו
39, 9.
Ez. 43, 13. סביב זרת האחד
וְזֶרֶת
Ex. 28, 16. זרת ארכו וזרת רחבו
39, 9.
וְזֶרֶת *p.*
1 S. 17, 4. גבהו שש אמות וזרת
בַּזֶּרֶת *p.*
Jes. 40, 12. ושמים בזרת תכן

זְקַן

פעל נוזד והסכוונה קשישס ושיבה וסזולקנות [שלס ויין, שלעפרן], ולאסר מסוקנה נקלסס, שֶׁכֶל מסכלתי-מלנר יָשַׁן, ונס יָשַׁשׁ או שָׁב מקלסס. ונעגור שנכין סקל להסשכת מנב פשוטי ונוודי מכל וכל סכוסף חִזְקִין יונק, לומר עשית ספעולה [שלעפרן] ונוזד, כמו חִשְׁרִישׁ, חֶחֱרִיב, חִלְבִּין, לאשר נכלס התעלות וסמלכו נוזד, לפי עיון פרשי של ככי-קלס. נגזרק ידוע יְזַקֵּן סלין, נולקנס הלשה, בשכוון נקלב, וכן סכוסף הזקין. לאשר לתעלות פשרש לד"ק ספעל נויר הסס זָקַן, ולא תקרוור. ודע קוכל נעים, שבפי מס שהנעתי לך מחכמת הסרכבה נפעלי לשון הקדש, ולין כתלמת ע' תקור סלשונות, מס שנלה ד' בתורתו תסוית פשס לתת, תכין ותצכיל כי גס מס פשרש נשתנותו כדוק ומכוסה זָקַן [וסו' עשיי], ופתרון פרש זס לשון קשישס ושיבה, וכן כדומי [l. *can*-eo, *can*-o] פשרש והשכוון, ולס תצכיל תכילסו גב נשתי שפתי ענב. אבן לכוב בתכלת סק' נשתי ענב כאשר לכוב, ותוס בתכוה שס פשרש לאשר תמלא נכל שפתי מסנו [l. *sen*-is, goth. *sin* in: *sin*-eigs, *sin*-ista] וכדומס.
vrb. intr., *can*-escere, sen-escere (syn. יָשַׁשׁ, שָׁב, de homine; etenim de rebus inanimatis dici solet יָשָׁן, inveterascere). Hif. trans. (sicuti in חִשְׁרִישׁ, חִלְבִּין, secundum sensum singularem orientalium) pr. efficere, ut canescat. Sunt, qui hoc verbum denominativum esse censeant a n. זָקָן, ut proprie dicatur de eo, cui mentum, utpote decrepito, flaccescat (arab. *dsiqn*). Nempe hoc belle conjectum! Si diligenter hoc verb. perscruteris (non caecum casum conjectando, sed potius viam atque rationem indagando secutus), inveneris, radicem esse *qan*, lat. *can* (can-us, can-ities), forma mollita *sen* (in voc. *sen*-ex, omnium fere linguarum occidentalium communi).
LXX. *γηράσκειν.*
Gn. 18, 12. עדנה ואדני זקן
Gn. 19,31. אל־הצעירה אבינו זקן
Gn. 24, 1. ואברהם זקן
Gn. 27, 1. ויהי כי־זקן יצחק
Jos. 13, 1. ויהושע זקן
Jos. 23, 1. ויהושע זקן בא בימים
1 Sam. 2, 22. ועלי זקן מאד
1 Sam. 4, 18. כי־זקן האיש וכבד
1 Sam. 8, 1. ויהי כאשר זקן שמואל
1 Sam. 17, 12. זקן בא באנשים
2 Sam. 19, 33. וברזלי זקן מאד
1 Reg. 1, 1. והמלך דוד זקן
1 Reg. 1, 15. והמלך זקן מאד
אבל בן אין־לה ואישה
2 Reg. 4, 14. זקן
1 Chr. 23, 1. ודויד זקן ושבע ימים
3 fem.: זָקְנָה
Prv. 23, 22. ואל־תבוז כי־זקנה אמך
2 perf.: זָקַנְתָּה
Jos. 13, 1. אתה זקנת
2 perf.: זָקַנְתָּ
1 Sam. 8, 5. הנה אתה זקנת
1 perf.: זָקַנְתִּי
Gn. 18, 13. אלד ואני זקנתי
Gn. 27, 2. ויאמר הנה־נא זקנתי
Jos. 23, 2. אני זקנתי באתי בימים
Ruth 1, 12. כי זקנתי מהיות לאיש
1 Sam. 12, 2. ואני־זקנתי ושבתי
Ps. 37, 25. נער הייתי גם־זקנתי
3 imperf.: וַיְזָקֵן
ויזקן יהוידע וישבע ימים
2 Chr. 24, 15.
Hif-il: הִזְקִין
3 imperf.: יַזְקִין
Job. 14, 8. אם־יזקין בארץ שרשו
Prv. 22, 6. גם כי־יזקין

זָקֵן

תוקרי וכ וסס"ך זָקוֹ וסרכוי זְקֵנִים לנקנס זְקֵנָה וסרכוי זְקֵנוֹת. סמלנס כמו ז"ק [*Shaikh*] נעגרי, לומר קשיס ולים שיכס ויש"ם, נסשקל על שוע ולקיל לקיל ולדיב וכגיד [עלנער, שַׁמְרַנְעַס-ענר]. השקל כניכוי.
adj. part. m. (c. זְקַן; pl. זְקֵנִים; f. זְקֵנָה; pl. זְקֵנוֹת), senex (propter canitiem); *sen*-ator, *πρεσβύτερος*, translatione eadem, qua *Shaikh* arabicum, et *Signor, Seigneur, Señor, Sire, Sir*, quae sunt in linguis occidentalibus nomina honoris ergo usitata atque a senectute repetita. LXX. *γέρων, γερουσία, πρεσβύτης, πρεσβύτερος, προφήτης, ἀνήρ; זְקַן שֵׂבָה, φύλαρχος.*
adj. masc.: זָקֵן
מנער ועד־זקן כל־העם
Gn. 19, 4. מקצה
Gn. 25, 8. בשיבה טובה זקן ושבע
Gn. 35, 29. ויאסף אל־עמיו זקן ושבע
Gn. 44, 20. אב זקן וילד זקנים קטן
Lev. 19, 32. והדרת פני זקן
Jos. 6, 21. מנער ועד־זקן
Jud. 19, 16. והנה איש זקן בא
1 Sam. 2, 31. מהיות זקן בביתך
1 Sam. 2, 32. ולא־יהיה זקן בביתך
1 S. 28, 14. ותאמר איש זקן עלה
1 Reg. 13, 11. ונביא אחד זקן
עלי־בחור ובתוכח זקן
2 Chr. 36, 17. וישש
Esth. 3, 13. מנער ועד־זקן
Job. 42, 17. זקן ושבע ימים
Eccl. 4, 13. ממלך זקן וכסיל
Jes. 9, 14. זקן ונשוא־פנים
Jes. 47, 6. על־זקן הכבדת עלך
Jer. 6, 11. זקן עם־מלא ימים
Jer. 51, 22. ומשחתי בך זקן ונער
Ex. 9, 6. זקן בחור ובתולה
וְזָקֵן
Jes. 3, 2. וקסם וזקן
Jes. 65, 20. עול ימים וזקן
Thr. 2, 21. נער וזקן
הַזָּקֵן
Gn. 43, 27. השלום אביכם הזקן
Jud. 19, 17. 20. ויאמר האיש הזקן
Jud. 19, 22. בעל הבית הזקן
1 Reg. 13, 25. אשר הנביא הזקן
ויבא אל־עיר הנביא
1 Reg. 13, 29. הזקן
בְּזָקֵן
Jes. 3, 5. ירהבו הנער בזקן
לְזָקֵן
Dt. 28, 50. אשר לא־ישא פנים לזקן
constr.: זְקַן
Gn. 24, 2. אל־עבד זקן ביתו
pl.: זְקֵנִים
Gn. 18, 11. ואברהם ושרה זקנים
Job. 12, 20. ומעם זקנים יקח
כי זקנים־המה ממנו לימים
Job. 32, 4.
Ps. 107, 32. ובמושב זקנים יהללוהו
Ps. 148, 12. זקנים עם־נערים
Prv. 17, 6. עטרת זקנים בני בנים
Prv. 20, 29. והדר זקנים שיבה
Thr. 4, 16. זקנים לא חנגו
Thr. 5, 12. פני זקנים לא נהדרו
Thr. 5, 14. זקנים משער שבתו
Joel 1, 14. אספו זקנים
Joel 2, 16. קבצו זקנים
Zach. 8, 4. עד ישבו זקנים וזקנות
pl.: וְזִקֵנִים
Job. 32, 9. וזקנים יבינו משפט
Jes 20,4. נערים וזקנים ערום ויחף
Jer. 31, 13. ובחורים וזקנים יחדו
pl.: הַזְּקֵנִים
Ex. 24, 14. ואל־חזקנים אמר
Num.11,25. על־שבעים איש הזקנים
Dt. 22, 16. אבי הנער אל־הזקנים
Dt. 25, 7. השערה אל־הזקנים
Dt.25,9. ובמתו אליו לעיני הזקנים
Jos. 24, 31. וכל ימי הזקנים
Jud. 2, 7. וכל ימי הזקנים
1 Reg. 12, 6. את־הזקנים אשר היו
ויעזב את־עצת
1 Reg. 12, 8. 13. הזקנים
ויאמרו אליו כל־
1 Reg. 20, 8. הזקנים
ותשלח הספרים אל־
1 Reg. 21, 8. הזקנים
1 Reg. 21, 11. הזקנים והחרים אשר
2 Reg. 6, 32. והוא אמר אל־הזקנים
2 Rg. 10, 1. אל־שרי יזרעאל הזקנים
את־הזקנים אשר־היו
2 Chr. 10, 6. עמדים
2 Chr. 10, 8. ויעזב את־עצת הזקנים
ויועץ את־הילדים
2 Chr. 10, 13. עצת הזקנים
Esr. 3, 12. וראשי האבות הזקנים
Ez. 9, 6. באנשים הזקנים
Joel 1, 2. שמעו־זאת הזקנים
pl.: וַהֲזְקֵנִים
Ruth 4, 11. והזקנים עדים
2 Reg. 6, 32. והזקנים ישבים אתו
2 Reg. 10,5. ואשר על־העיר והזקנים

Digitized by Google

1 Chr. 21, 16. ויפל דויד והזקנים
Esr. 10, 8. כעצת השרים והזקנים
pl.: לַזְּקֵנִים
Ruth 4, 9. ויאמר בעז לזקנים
pl.: מִזְּקֵנִים
Ps. 119, 100. מזקנים אתבונן
Ez. 7, 26. ועצה מזקנים
constr. pl.: זִקְנֵי
Gn. 50, 7. זקני ביתו וכל זקני ארץ
Ex. 3, 16. לך ואספת את־זקני
ויאספו את כל־זקני בני
Ex. 4, 29. ישראל
ויקרא משה לכל־זקני
Ex. 12, 21. ישראל
Ex. 17, 6. לעיני זקני ישראל
ויבא אהרן וכל ׳ זקני
Ex. 18, 12. ישראל
Lev. 4, 15. וסמכו זקני העדה
Num. 11, 16. זקני העם ושטריו
Nu. 16, 25. וילכו אחריו זקני ישראל
ויאמר מואב אל־זקני
Num. 22, 4. מדין
Num. 22, 7. וילכו זקני מואב
Dt. 19, 12. ושלחו זקני עירו
Dt. 21, 3. ולקחו זקני העיר
Dt. 21, 4. והורדו זקני העיר
Dt. 21, 6. וכל זקני העיר ההוא
Dt. 21, 19. ואמרו אל זקני עירו
Dt. 22, 15. אל־זקני העיר השערה
Dt. 22, 17. לפני זקני העיר
Dt. 22, 18. ולקחו זקני העיר־ההוא
Dt. 25, 8. וקראו־לו זקני־עירו
Dt. 31, 9. ואל־כל־זקני ישראל
Dt. 31, 28. את־כל־זקני שבטיכם
Jos. 20, 4. ודבר באזני זקני־העיר
Jud. 8, 16. ויקח את־זקני העיר
Jud. 11, 5. וילכו זקני גלעד
ויאמרו זקני גלעד אל־
Jud. 11, 8. 10. יפתח
ויאמר יפתח אל־זקני
Jud. 11, 9. גלעד
Jud. 11, 11. וילך יפתח עם־זקני גלעד
Jud. 21, 16. ויאמרו זקני העדה
Ruth 4, 4. ונגד זקני עמי
1 Sam. 4, 3. ויאמרו זקני ישראל
1 S. 8, 4. ויתקבצו כל זקני ישראל
1 Sam. 11, 3. ויאמרו אליו זקני יביש
1 Sam. 15, 30. כבדני נא נגד־זקני עמי
1 Sam. 16, 4. ויחרדו זקני העיר
2 S. 3, 17. היה עם־זקני ישראל לאמר
2 Sam. 5, 3. ויבאו כל־זקני ישראל
2 Sam. 12, 17. ויקמו זקני ביתו עליו
2 Sam. 17, 4. ובעיני כל־זקני ישראל
2 Sam. 17, 15. ואת זקני ישראל
2 S. 19, 12. דברו אל־זקני יהודה
1 Reg. 8, 1. את־זקני ישראל
1 Reg. 8, 3. ויבאו כל זקני ישראל
ויקרא מלך־ישראל לכל־
1 Reg. 20, 7. זקני הארץ
ואת זקני הכהנים
2 Reg. 19, 2. מחכסים
2 Rg. 23, 1. כל־זקני יהודה וירושלם
1 Chr. 11, 3. ויבאו כל־זקני ישראל
2 Chr. 5, 2. אז יקהיל שלמה את־זקני
2 Chr. 5, 4. ויבאו כל זקני ישראל
2 Chr. 34, 29. את־כל־זקני יהודה
Esr. 10, 14. זקני־עיר ועיר ושפטיה
Prv. 31, 23. בשבתו עם־זקני־ארץ
Jes. 3, 14. עם־זקני עמו ושריו
Jes. 37, 2. ואת זקני הכהנים
Jer. 29, 1. אל־יתר זקני הגולה
Thr. 2, 10. ידמו זקני בת־ציון
Ez. 8, 12. אשר זקני בית־ישראל
Ez. 20, 3. דבר את־זקני ישראל
Ez. 27, 9. זקני גבל וחכמיה
constr. pl.: וְזִקְנֵי
Ex. 3, 18. ובאת אתה וזקני ישראל

Num. 11, 30. הוא וזקני ישראל.
וילכו זקני מואב וזקני
Num. 22, 7. מדין
Dt. 27, 1. ויצו משה וזקני ישראל
Jos. 7, 6. עד־הערב הוא וזקני ישראל
Jos. 8, 10. ויעל הוא וזקני ישראל
1 Chr. 15, 25. ויהי דויד וזקני ישראל
Ez. 8, 1. וזקני יהודה יושבים
constr. pl.: לִזְקֵנֵי
Ex. 19, 7. ויקרא לזקני העם
Jos. 24, 1. ויקרא לזקני ישראל
Jud. 11, 7. ויאמר יפתח לזקני גלעד
1 Sam. 30, 27. לזקני יהודה לרעהו
constr. pl.: וְלִזְקֵנֵי
Lev. 9, 1. ולבניו ולזקני ישראל
constr. pl.: בִּזְקֵנֵי
Ex 17, 5. וקח אתך מזקני ישראל
Ex. 24, 1. 9. ושבעים מזקני ישראל
Nu. 11, 16. שבעים איש מזקני ישראל
Num. 11, 24. מזקני העם
Ruth 4, 2. עשרה אנשים מזקני העיר
Jer. 26, 17. מזקני הארץ
Ez. 8, 11. מזקני בית־ישראל
Ez. 14, 1. 20, 1. אנשים מזקני ישראל
constr. pl.: וּמִזִּקְנֵי
Jer. 19, 1. ומזקני העם
Jer. 19, 1. ומזקני הכהנים
pl. c. suff.: וּזְקֵנָי
Thr. 1, 19. כהני וזקני בעיר גוֹעו
pl. c. suff.: זְקֵינֵינוּ
Jos. 9, 11. זקינינו וכל־ישבי ארצנו
pl. c. suff.: וּבִזְקֵנֵינוּ
Ex. 10, 9. בעירינו ובזקינינו נלך
pl. c. suff.: זְקֵנֶיךָ
Dt. 21, 2. ויצאו זקניך ושפטיך
Dt. 32, 7. זקנך ויאמרו־לך
pl. c. suff.: זְקֵנֵיכֶם
Dt. 29, 10. זקניכם ושטריכם
Joel. 3, 1. זקניכם חלמות יחלמון
pl. c. suff.: וְזִקְנֵיכֶם
Dt. 5, 20. שבטיכם וזקניכם
pl. c. suff.: זְקֵנָיו
Jes. 24, 23. ונגד זקניו כבוד
pl. c. suff.: וּזְקֵנָיו
Jos. 8, 33. וכל־ישראל וזקניו
Ps. 105, 22. וזקניו יחכם
pl. c. suff.: לִזְקֵנָיו
Jos. 23, 2. לזקניו ולראשיו
pl. c. suff.: זְקֵנֶיהָ
Jud. 8, 14. שרי סכות ואת־זקניה
pl. fem.: וּזְקֵנוֹת *adj.*
Zach. 8, 4. עד ישבו זקנים וזקנות

זָקֵן

ס״מ וסמיך זָקֵן והסלנס ׳יועס הספס יו שער שעליו [קינן, נשרע], ונשקמי זָקֵן משלגו, ומוס סמוככנות עַבְדְּזָקֵן [וקן ענס] זַלְזָקֵן [וקן ול], וגס תְּזוּקְנֵי זְקֻנָּיו. ומשר למקק סשרש כ״ל שלשס זָקֵן לי-סמיך להפעל זָקֵן, כי תמנות הוקיכס כין לקים וכין לקשס מלד לוכן שער הכקש והשיכה, והמלה זָקֵן נקמל׳ נ״ל משער לקר ימיס נכעד לו לקים נכוזו וליזו, כמו ימיס וקכבס. ועוד שנקמי תדיכה הסשעקס דקן לזקן, מה שין כן לפעל. וכ״ל שהשרש זָקֵן, לשון נמיקס ונכוכו נשער, וכן gr. *γένυς* [נשפתי מערב כיזוע למניכס *γένειον-γένειων*; l. gena-genere; teut. [Kinn- keimen, sprossen], וקל׳ הסמיך יין. נמרמ׳ ידוע וקן הקלין, וקן התימון וכזומה.

n. m. (c. זְקֵן), mentum, vel barba menti, aram. דְּקֵן; neque vero hoc nomen ullo modo cum v. זָקַן co-haeret; non barba, sed canities signum est senectutis in utroque sexu, et praeterea, quod bene animadverte, זְקֵן etiam de efflorescente barbatulorum juvenum lanugine atque de barba leonis dicitur. Quare דְּקֵן potius a gignendo nomen repetivisse arbitror, et comparandum duco *gen* in vocc. occidentalibus *γένυς, gena.* LXX. *πώγων, φάρυγξ, βραχίων.*

Jes. 15, 2. כל־זקן גדועה
Jer. 41, 5. מגלחי זקן
Jer. 48, 37. וכל־זקן גרעה
דַּזְקָן
Lev. 13, 30. צרעת הראש או הזקן
Ps. 133, 2. ירד על־הזקן זקן־אהרן
Jes. 7, 20. וגם את־הזקן תספה
בְּזִקְנָן
Lev. 13, 29. בראש או בזקן
constr.: זְקַן
Ps. 133, 2. על־הזקן זקן־אהרן
constr.: בְּזִקְנָךְ
2 S. 20, 9. בזקן אמשא לנשק־לו
cum suff.: וְזִקְנִי
Esr. 9, 3. משער ראשי וזקני
cum suff.: זְקָנֶךָ
Lev. 19, 27. את פאת זקנך
Ez. 5, 1. על־ראשך ועל־זקנך
cum suff.: זְקָנְכֶם
2 S. 10, 5. עד־יצמח זקנכם ושבתם
1 Chr. 19, 5. עד אשר־יצמח זקנכם
cum suff.: זְקָנוֹ
Lev. 14, 9. את־ראשו ואת־זקנו
1 Sam. 21, 14. ויורד רירו על־זקנו
cum suff.: בְּזְקָנוֹ
1 Sam. 17, 34. והחזקתי בזקנו
cum suff.: זְקָנָם
Lev. 21, 5. ופאת זקנם לא יגלחו
2 Sam. 10, 4. ויגלח את־חצי זקנם
זָקָן
ס״ו, וסלנון עת ומועד סוקנס [נרייומכ-שלמעד], סימשקל משקל יָצַר, שמוש נ״כ לניין עת ופרק סקיים.

n. m. canities, senectus, ad s. f. נְעָר (juventus). LXX. *γῆρας.*

מִזְּקֻנָיו
Gn. 48, 10. ועיני ישראל כבדו מזקן
זְקֻנָה
ס״ל, והמכוון כמו זְקֵן, כהנדל נעקר.

n. f., sicuti זְקֵן, senectus. LXX. *γῆρας, γηράσκειν.*

Ps. 71, 9. אל תשליכני לעת זקנה
Ps. 71, 18. וגם־עד־זקנה ושיבה
Jes. 46, 4. ועד־זקנה אני הוא
constr.: זִקְנַת
1 Rg. 11, 4. ויהי לעת זקנת שלמה
cum suff.: זִקְנָתוֹ
1 Reg. 15, 23. רק לעת זקנתו
cum suff.: זִקְנָתָהּ
Gn. 24, 36. בן לאדני אחרי זקנתה
זְקֵנִים
סס לכני נמכוון מופעס, נדומס לל זְקֵן, ומוס בן־זקניס, לומר סכולל לנס נוקנוסו.

n. pluralet. abstr., senectus. LXX. *γῆρας.*

pl.: זְקֵנִים
Gn. 37, 3. כי־בן־זקנים הוא לו
Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן
cum suff.: לִזְקֻנָיו
Gn. 21, 2. לאברהם בן לזקניו
Gn. 21, 7. כי־ילדתי בן לזקניו

זָקַף

פעל יקר נענכי, ומנוד נקרמי, ונודד נכוונה, והוא קף וטע להפעל שָׁגַב. תמנות הסלנה קוון והכנה, שנוג ונטוד, כניכה והקמה והנחה [פעמעז, ניכעז, לויפֿניכעז], וכן נמרמ תְּזֻקִּיפָא כמו נטוד, ולשנג נ״כ הכוונה הוסף, והמכוון הנחה והקמה הסשלה מהעדוד כידוע. קוטע הצרע דָּקָה [והו׳ מקנה מוצג כלכלו], לכן נס נשפתי ערב הו׳ עמו טעמיי, כלשר כרמה מצווי הלצוקות *s. skab*, gr.] *σκηπ., σκαπ.*; l. *scap., scip.*; עי׳ שנב, שקף. [sl. *šćep., šćep.* etc. *vrb.* in sermone hebr. perrarum, in aramaico perusitatum, firmare, erigere (cf. שָׁגַב, huic verbo simillimum et maxime geminum). Radix est *qaf, qap* (cf. gemar. תְּקִיפָה, robustus), quae etiam in linguis ceteris, aucta praepositione, invenitur, uti textus rab. primo oculorum obtutu te docebit.

LXX. *ἀνορθοῦν.*

part.: זָקֵף
Ps. 146, 8. ה׳ זקף כפופים
part.: וְזוֹקֵף
Ps. 145, 14. וזוקף לכל־הכפופים

זְקֻפָה

נקרמי כמו נענכי, ומנוי סס נמר כקף הענכי, לניין הסלנה והקמה ל״מ וקיפת עץ, ומוס נקרנוס וקפתני נמר ללקני נענכי, והסשל על הלנוה [לויפֿניכעז, לויפֿהֶנגען]. מוס נמרמ זְקִיפָא [לשר סונב והוקס], לומר נלינה, וסמופנע זְקִיפָתִי, זְקִיהָ, זוקף, זַקְפוּ, זְקִיפוּ וכדומה.

vrb. aram., hebraico simillimum, statuere, erigere (targ. pro hebr. נָטָה, הָלָה), spec. crucem erigere (quae significatio in v. syriaco dominatur), unde זְקִיפָא, crux, cruciatio.

part. pass.: וְזָקִיף
Esr. 6, 11. וזקיף יתמחא עלהי

זָקַק

פעל קני הנגה, ומנוע נקוקס, ומי יתן קוק נעים ונתן ונשכיל ונצניף על יסודתו, ונקלפה כי לכל מכוון יסוד נשתן, וכל הסשלוחיו נדוקים ומכוסים. פ׳ לשון סנון נמסננת ווכוך ונכוף [דוכדויענען, -לייעטען], ונדופו לפ״ו זָקַק, דָּסָק, דַּקָּק נענכי, זָקַק, זָגַג נקרמי, וכשרש כמכוון נשפתי מעכב, כלשר כנר הנעתי לעיל תקת זָקַק. ומוס סמשלל על סנריפס סן טנעית סן מוסנית. כ׳ לשון שריפס וקיכס יכיפס ונקיוקו, ולפ״ע עמית וכע על זָקַק סוף צָחַח, דָּגַק, שכמנקו נ״כ נפעליס לקכיס למוסד [לויסנרעכנען, -לפֿער-רענ], וכן נקמת נ״כ סשרש נשפתי קדס, ועכ [s. *çush*, l. *sicc*-ari; sl. *such*-y] כלשר לניע תקת צָחַח נרור וקנ ע״פ. ג׳ לשון קשיכה וקנור, סתקוות ודניקה [שכהאָנגען, שכטלייפטען], וכן נמרמ זָקַק, נהשלל על סהכרת [נייסַיינען, לויסהאָנגען], וכי בָּרַח כמו דָּבַק נ״כ נהשלל כוה, וכן נשפתי ערב כשרש כמכוון נדומה לו [pol. przy-sieg-ać], ודוק.

vrb. triplex significatione aeque atque origine, 1) colare, percolare, purgare, tum physice tum moraliter, cui cognata sunt vv.

Digitized by Google

quit Columella) et frumenti retrimenta ad ventulum excutiuntur et repurgantur, aram. מְדַּרָא, a v. דְּרָא, unde et דִּרְאָה, de furfure s. palea. LXX. διασπορά.

בְּמִזְרֵה
Jer. 15. 7. ואזרם במזרה

וּבַמִּזְרֶה
Jes. 30, 24. זרה ברוח ובמזרה

מְזָרִים
שם כנוי, ומקום מקומו עוד סקום וקקום. נקינוס סשם נלי סעקקה, ומְזָרִים קְזָרִים קיֵרָא, ויפמרו סמלקלקים שמכוונו לפון, נשכור שמשוב לקדר [קלר קיפן], וסמלם כיכוני רכוי, לשר סשוכים סעננים, עי' סרוש לקר קקק מָזָר.

n. pluralet. origine incognita, ut quidem nonnulli sentiunt, venti dispergentes (aquilones; oppon. enim חֲרָר תֵּימָן = חֲרָר תֵּימָן), sicuti arab. *ramisât* vel *dsarijât* (Sur. 51, 1.). Sic Qimchi et Santes: a ventis aquilonaribus, qui dispergunt nubes. Trg. a cataractis *Mezarim* frigus. LXX. Ἀπὸ δὲ ἀκροτηρίων ψῦχος. Aquila: μαζοὺρ.

pl.: *מִמְזָרִים
Job. 37, 9. *ומִמְזָרִים קדה

זַרְזִיף
v. s. r. זָרַם *p.* 366.

זַרְזִיר
v. s. r. זָרַר *p.* 351.

זָרַח

פעל נוֹרַד, וסִסְלֵנֵס נסיסס וסיסס וסוסנס [סוּיסְגֵּלֵסְנֵנ, שיסמענן], וסוס על נֵן סיסס וילֵיקס סדסדוסי סוכן, נסשקל על פריקס וילֵיקס סעוך דכר [כסו נרעס], וסנקס ונקעוס [כסנ-פְּקִינרעכֵּנ], וכדוסס. סעוס כסנס דָּרַח וכעֵיכ נֵכ כסשעל פָּרַח, נסקנכ עוכנ פֵּקר] פָּרַג, שְׁרַג נקרי, ובן s. *rag'* כסנס וסמכוון נסנסי עכ [*ruc'*, p. *rus.* גוֹר], ופֵכ סנוור סעכן סוור גוֹף ונקר.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. זָרְחָה זָרְחָה; הִמְהִיבִי מְזָרֵחַ), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּרַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּרַח, פָּרַג, שָׁרַג (unde שְׁרָגָא = אוּר), sanscr. *rag*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
3 perf.: זָרַח *p.*
וכבוד יי עליך זרח Jes. 60, 1.
3 perf.: וְזָרַח
חרח משעיר למו Dt. 33, 2.
חרח השמש Eccl. 1, 5.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
3 fem.: זָרְחָה
אם־זרחה השמש עליו Ex. 22, 2.
והשמש זרחה 2 Reg. 3, 22.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
שמש זרחה ונדד Nah. 3, 17.
ואת־האש זרה־הלאה Num. 17, 2.
1 impf. c. suff.: וַאֲזָרֵם
ואזרם במזרה Jer. 15, 7.
2 imperf.: תְּזָרֶה
והשלישית תזרה לרוח Ex. 5, 2.
2 impf. c. suff.: תְּזָרֵם
תזרם כמו דוה Jes. 30, 22.
תזרם ורוח תשאם Jes. 41, 16.
3 imperf.: וַיִּזַּר
ויזר על־פני המים Ex. 32, 20.
Nif-al: נִזְרֶה
inf. c. suff.: בְּהָזָּרוֹתֵיכֶם
בהזרותיכם בארצות Ex. 6, 8.
3 impf. pl.: וַיִּזָּרוּ
ויזרו בארצות Ex. 36, 19.
Pi-el: זֵרָה
3 perf. c. suff.: וְזֵרָם
וזרם מעבר לנהר 1 Reg. 14, 15.
2 perf.: זֵרִיתָ
ארחי ורבעי זריתָ Ps. 139, 3.
2 perf. c. suff.: זֵרִיתָנִי
ובגוים זריתנו Ps. 44, 12.
1 perf.: וְזֵרִיתִי
וזריתי את־כל־שאריתך Ez. 5, 10.
וזריתי את־עצמותיכם Ez. 6, 5.
וזריתי אותם בארצות Ez. 12, 15. 30, 26.
וזריתי פרש על־פניכם Mal. 2, 3.
1 perf. c. suff.: וְזֵרִיתִיךָ
וזריתיך בארצות Ez. 22, 15.
1 perf. c. suff.: וְזֵרָתִים
וזרתים לכל־רוח Jer. 49, 32.
וזרתים לכל הרוחות Jer. 49, 36.
וזריתים בארצות Ex. 29, 12. 30, 23.
3 pl.: זֵרוּ
הקרנות אשר זרו Zach. 2, 2. 4.
3 pl. c. suff.: וְזֵרוּהָ
זרים וזרוה Jer. 51, 2.
part.: מְזָרֶה
מזרה בעיניו כל־רע Prv. 20, 8.
מזרה רשעים מלך חכם Prv. 20, 26.
מזרה ישראל יקבצנו Jer. 31, 10.
inf. constr.: וּלְזָרוֹת
ולזרות אותם בארצות Ez. 20, 23.
inf. c. suff.: לְזָרוֹתָהּ
אל־ארץ יהודה לזרותה Zach. 2, 4.
inf. c. suff.: וּלְזָרוֹתָם
ולזרותם בארצות Ps. 106, 27.
1 imperf.: אֶזְרֶה
ואתכם אזרה בגוים Lev. 26, 33.
לכל־רוח אזרה Ez. 5, 12.
אזרה לכל־רוח Ez. 12, 14.
3 pl.: יִזְרוּ
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
Pa-al: זֹרֶה
3 pl.: זֹרוּ
זרו רשעים מרחם Ps. 58, 4.
part.: מְזֹרֶה = זֹרֶה
זרה ברחת ובמזרה Jes. 30, 24.
part. fem.: מְזֹרָה
כי־חכם מזרה הרשת Prv. 1, 17.
3 imperf.: יְזֹרֶה
יזרה על־נטהו גפרית Job. 18, 15.

מִזְרֶה
ג"ו ע"פ מִכְבָּה, מִכְסֶה, וסמלנס שס כלי לספריקס ספפולס שמעוכנס נקוכל ולסעכנס עפכוכיס וקליפות [שוויכנע, וויכדשוויפֵּעל], נקרי מְדָרָא, וכן מסנרס דלק שס דְּרָאָה, לגיון ספפולס וסקונין. *n. m.* ad s. f. מִכְבָּה, מִכְסֶה, vannus, ventilabrum, quo aceres (instrumenta) et frumenti retrimenta ad ventulum excutiuntur et repurgantur, aram. מְדַּרָא, a v. דְּרָא, unde et דִּרְאָה, de furfure s. palea. LXX. διασπορά.

בְּמִזְרֵה
Jer. 15. 7. ואזרם במזרה

וּבַמִּזְרֶה
Jes. 30, 24. זרה ברוח ובמזרה

מְזָרִים
שם כנוי, ומקום מקומו עוד סקום וקקום. נקינוס סשם נלי סעקקה, ומְזָרִים קְזָרִים קיֵרָא, ויפמרו סמלקלקים שמכוונו לפון, נשכור שמשוב לקדר [קלר קיפן], וסמלם כיכוני רכוי, לשר סשוכים סעננים, עי' סרוש לקר קקק מָזָר.

n. pluralet. origine incognita, ut quidem nonnulli sentiunt, venti dispergentes (aquilones; oppon. enim חֲרָר תֵּימָן = חֲרָר תֵּימָן), sicuti arab. *ramisât* vel *dsarijât* (Sur. 51, 1.). Sic Qimchi et Santes: a ventis aquilonaribus, qui dispergunt nubes. Trg. a cataractis *Mezarim* frigus. LXX. Ἀπὸ δὲ ἀκροτηρίων ψῦχος. Aquila: μαζούρ.

pl.: *מִמְזָרִים
Job. 37, 9. *ומִמְזָרִים קדה

זַרְזִיף
v. s. r. זָרַם *p.* 366.

זַרְזִיר
v. s. r. זָרַר *p.* 351.

זָרַח

פעל נוֹרַד, וסִסְלֵנֵס נסיסס וסיסס וסוסנס [סוּיסְגֵּלֵסְנֵנ, שיסמענן], וסוס על נֵן סיסס וילֵיקס סדסדוסי סוכן, נסשקל על פריקס וילֵיקס סעוך דכר [כסו נרעס], וסנקס ונקעוס [כסנ-פְּקִינרעכֵּנ], וכדוסס. סעוס כסנס דָּרַח וכעֵיכ נֵכ כסשעל פָּרַח, נסקנכ עוכנ פֵּקר] פָּרַג, שְׁרַג נקרי, ובן s. *rag'* כסנס וסמכוון נסנסי עכ [*ruc'*, p. *rus.* גוֹר], ופֵכ סנוור סעכן סוור גוֹף ונקר.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. זָרְחָה זָרְחָה; הִמְהִיבִי מְזָרֵחַ), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּרַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּרַח, פָּרַג, שָׁרַג (unde שְׁרָגָא = אוּר), sanscr. *rag*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
3 perf.: זָרַח *p.*
וכבוד יי עליך זרח Jes. 60, 1.
3 perf.: וְזָרַח
חרח משעיר למו Dt. 33, 2.
חרח השמש Eccl. 1, 5.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
3 fem.: זָרְחָה
אם־זרחה השמש עליו Ex. 22, 2.
והשמש זרחה 2 Reg. 3, 22.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
שמש זרחה ונדד Nah. 3, 17.

זָרָה

פעל נוֹרַד, וסִסְלֵנֵס נסיסס וסיסס וסוסנס [סוּיסְגֵּלֵסְנֵנ, שיסמענן], וסוס על נֵן סיסס וילֵיקס סדסדוסי סוכן, נסשקל על פריקס וילֵיקס סעוך דכר [כסו נרעס], וסנקס ונקעוס [כסנ-פְּקִינרעכֵּנ], וכדוסס. סעוס כסנס דָּרַח וכעֵיכ נֵכ כסשעל פָּרַח, נסקנכ עוכנ פֵּקר] פָּרַג, שְׁרַג נקרי, ובן s. *rag'* כסנס וסמכוון נסנסי עכ [*ruc'*, p. *rus.* גוֹר], ופֵכ סנוור סעכן סוור גוֹף ונקר.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. זָרְחָה זָרְחָה; הִמְהִיבִי מְזָרֵחַ), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּרַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּרַח, פָּרַג, שָׁרַג (unde שְׁרָגָא = אוּר), sanscr. *rag*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
3 perf.: זָרַח *p.*
וכבוד יי עליך זרח Jes. 60, 1.
3 perf.: וְזָרַח
חרח משעיר למו Dt. 33, 2.
חרח השמש Eccl. 1, 5.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
3 fem.: זָרְחָה
אם־זרחה השמש עליו Ex. 22, 2.
והשמש זרחה 2 Reg. 3, 22.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
שמש זרחה ונדד Nah. 3, 17.
ואת־האש זרה־הלאה Num. 17, 2.
1 impf. c. suff.: וַאֲזָרֵם
ואזרם במזרה Jer. 15, 7.
2 imperf.: תְּזָרֶה
והשלישית תזרה לרוח Ex. 5, 2.
2 impf. c. suff.: תְּזָרֵם
תזרם כמו דוה Jes. 30, 22.
תזרם ורוח תשאם Jes. 41, 16.
3 imperf.: וַיִּזַּר
ויזר על־פני המים Ex. 32, 20.
Nif-al: נִזְרֶה
inf. c. suff.: בְּהָזָּרוֹתֵיכֶם
בהזרותיכם בארצות Ex. 6, 8.
3 impf. pl.: וַיִּזָּרוּ
ויזרו בארצות Ex. 36, 19.
Pi-el: זֵרָה
3 perf. c. suff.: וְזֵרָם
וזרם מעבר לנהר 1 Reg. 14, 15.
2 perf.: זֵרִיתָ
ארחי ורבעי זריתָ Ps. 139, 3.
2 perf. c. suff.: זֵרִיתָנִי
ובגוים זריתנו Ps. 44, 12.
1 perf.: וְזֵרִיתִי
וזריתי את־כל־שאריתך Ez. 5, 10.
וזריתי את־עצמותיכם Ez. 6, 5.
וזריתי אותם בארצות Ez. 12, 15. 30, 26.
וזריתי פרש על־פניכם Mal. 2, 3.
1 perf. c. suff.: וְזֵרִיתִיךָ
וזריתיך בארצות Ez. 22, 15.
1 perf. c. suff.: וְזֵרָתִים
וזרתים לכל־רוח Jer. 49, 32.
וזרתים לכל הרוחות Jer. 49, 36.
וזריתים בארצות Ex. 29, 12. 30, 23.
3 pl.: זֵרוּ
הקרנות אשר זרו Zach. 2, 2. 4.
3 pl. c. suff.: וְזֵרוּהָ
זרים וזרוה Jer. 51, 2.
part.: מְזָרֶה
מזרה בעיניו כל־רע Prv. 20, 8.
מזרה רשעים מלך חכם Prv. 20, 26.
מזרה ישראל יקבצנו Jer. 31, 10.
inf. constr.: וּלְזָרוֹת
ולזרות אותם בארצות Ez. 20, 23.
inf. c. suff.: לְזָרוֹתָהּ
אל־ארץ יהודה לזרותה Zach. 2, 4.
inf. c. suff.: וּלְזָרוֹתָם
ולזרותם בארצות Ps. 106, 27.
1 imperf.: אֶזְרֶה
ואתכם אזרה בגוים Lev. 26, 33.
לכל־רוח אזרה Ez. 5, 12.
אזרה לכל־רוח Ez. 12, 14.
3 pl.: יִזְרוּ
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
Pa-al: זֹרֶה
3 pl.: זֹרוּ
זרו רשעים מרחם Ps. 58, 4.
part.: מְזֹרֶה = זֹרֶה
זרה ברחת ובמזרה Jes. 30, 24.
part. fem.: מְזֹרָה
כי־חכם מזרה הרשת Prv. 1, 17.
3 imperf.: יְזֹרֶה
יזרה על־נטהו גפרית Job. 18, 15.

מִזְרֶה
ג"ו ע"פ מִכְבָּה, מִכְסֶה, וסמלנס שס כלי לספריקס ספפולס שמעוכנס נקוכל ולסעכנס עפכוכיס וקליפות [שוויכנע, וויכדשוויפֵּעל], נקרי מְדָרָא, וכן מסנרס דלק שס דְּרָאָה, לגיון ספפולס וסקונין. *n. m.* ad s. f. מִכְבָּה, מִכְסֶה, vannus, ventilabrum, quo aceres (instrumenta) et frumenti retrimenta ad ventulum excutiuntur et repurgantur, aram. מְדַּרָא, a v. דְּרָא, unde et דִּרְאָה, de furfure s. palea. LXX. διασπορά.

בְּמִזְרֵה
Jer. 15. 7. ואזרם במזרה

וּבַמִּזְרֶה
Jes. 30, 24. זרה ברוח ובמזרה

מְזָרִים
שם כנוי, ומקום מקומו עוד סקום וקקום. נקינוס סשם נלי סעקקה, ומְזָרִים קְזָרִים קיֵרָא, ויפמרו סמלקלקים שמכוונו לפון, נשכור שמשוב לקדר [קלר קיפן], וסמלם כיכוני רכוי, לשר סשוכים סעננים, עי' סרוש לקר קקק מָזָר.

n. pluralet. origine incognita, ut quidem nonnulli sentiunt, venti dispergentes (aquilones; oppon. enim חֲרָר תֵּימָן = חֲרָר תֵּימָן), sicuti arab. *ramisât* vel *dsarijât* (Sur. 51, 1.). Sic Qimchi et Santes: a ventis aquilonaribus, qui dispergunt nubes. Trg. a cataractis *Mezarim* frigus. LXX. Ἀπὸ δὲ ἀκροτηρίων ψῦχος. Aquila: μαζούρ.

pl.: *מִמְזָרִים
Job. 37, 9. *ומִמְזָרִים קדה

זַרְזִיף
v. s. r. זָרַם *p.* 366.

זַרְזִיר
v. s. r. זָרַר *p.* 351.

זָרַח

פעל נוֹרַד, וסִסְלֵנֵס נסיסס וסיסס וסוסנס [סוּיסְגֵּלֵסְנֵנ, שיסמענן], וסוס על נֵן סיסס וילֵיקס סדסדוסי סוכן, נסשקל על פריקס וילֵיקס סעוך דכר [כסו נרעס], וסנקס ונקעוס [כסנ-פְּקִינרעכֵּנ], וכדוסס. סעוס כסנס דָּרַח וכעֵיכ נֵכ כסשעל פָּרַח, נסקנכ עוכנ פֵּקר] פָּרַג, שְׁרַג נקרי, ובן s. *rag'* כסנס וסמכוון נסנסי עכ [*ruc'*, p. *rus.* גוֹר], ופֵכ סנוור סעכן סוור גוֹף ונקר.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. זָרְחָה זָרְחָה; הִמְהִיבִי מְזָרֵחַ), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּרַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּרַח, פָּרַג, שָׁרַג (unde שְׁרָגָא = אוּר), sanscr. *rag*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
3 perf.: זָרַח *p.*
וכבוד יי עליך זרח Jes. 60, 1.
3 perf.: וְזָרַח
חרח משעיר למו Dt. 33, 2.
חרח השמש Eccl. 1, 5.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
3 fem.: זָרְחָה
אם־זרחה השמש עליו Ex. 22, 2.
והשמש זרחה 2 Reg. 3, 22.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
שמש זרחה ונדד Nah. 3, 17.

זָרַם

פעל נוֹרַד, וסִסְלֵנֵס נסיסס וסיסס וסוסנס [סוּיסְגֵּלֵסְנֵנ, שיסמענן], וסוס על נֵן סיסס וילֵיקס סדסדוסי סוכן, נסשקל על פריקס וילֵיקס סעוך דכר [כסו נרעס], וסנקס ונקעוס [כסנ-פְּקִינרעכֵּנ], וכדוסס. סעוס כסנס דָּרַח וכעֵיכ נֵכ כסשעל פָּרַח, נסקנכ עוכנ פֵּקר] פָּרַג, שְׁרַג נקרי, ובן s. *rag'* כסנס וסמכוון נסנסי עכ [*ruc'*, p. *rus.* גוֹר], ופֵכ סנוור סעכן סוור גוֹף ונקר.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. זָרְחָה זָרְחָה; הִמְהִיבִי מְזָרֵחַ), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּרַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּרַח, פָּרַג, שָׁרַג (unde שְׁרָגָא = אוּר), sanscr. *rag*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
3 perf.: זָרַח *p.*
וכבוד יי עליך זרח Jes. 60, 1.
3 perf.: וְזָרַח
חרח משעיר למו Dt. 33, 2.
חרח השמש Eccl. 1, 5.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
3 fem.: זָרְחָה
אם־זרחה השמש עליו Ex. 22, 2.
והשמש זרחה 2 Reg. 3, 22.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
שמש זרחה ונדד Nah. 3, 17.
וזרם מעבר לנהר 1 Reg. 14, 15.
2 perf.: זֵרִיתָ
ארחי ורבעי זריתָ Ps. 139, 3.
2 perf. c. suff.: זֵרִיתָנִי
ובגוים זריתנו Ps. 44, 12.
1 perf.: וְזֵרִיתִי
וזריתי את־כל־שאריתך Ez. 5, 10.
וזריתי את־עצמותיכם Ez. 6, 5.
וזריתי אותם בארצות Ez. 12, 15. 30, 26.
וזריתי פרש על־פניכם Mal. 2, 3.
1 perf. c. suff.: וְזֵרִיתִיךָ
וזריתיך בארצות Ez. 22, 15.
1 perf. c. suff.: וְזֵרָתִים
וזרתים לכל־רוח Jer. 49, 32.
וזרתים לכל הרוחות Jer. 49, 36.
וזריתים בארצות Ex. 29, 12. 30, 23.
3 pl.: זֵרוּ
הקרנות אשר זרו Zach. 2, 2. 4.
3 pl. c. suff.: וְזֵרוּהָ
זרים וזרוה Jer. 51, 2.
part.: מְזָרֶה
מזרה בעיניו כל־רע Prv. 20, 8.
מזרה רשעים מלך חכם Prv. 20, 26.
מזרה ישראל יקבצנו Jer. 31, 10.
inf. constr.: וּלְזָרוֹת
ולזרות אותם בארצות Ez. 20, 23.
inf. c. suff.: לְזָרוֹתָהּ
אל־ארץ יהודה לזרותה Zach. 2, 4.
inf. c. suff.: וּלְזָרוֹתָם
ולזרותם בארצות Ps. 106, 27.
1 imperf.: אֶזְרֶה
ואתכם אזרה בגוים Lev. 26, 33.
לכל־רוח אזרה Ez. 5, 12.
אזרה לכל־רוח Ez. 12, 14.
3 pl.: יִזְרוּ
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
Pa-al: זֹרֶה
3 pl.: זֹרוּ
זרו רשעים מרחם Ps. 58, 4.
part.: מְזֹרֶה = זֹרֶה
זרה ברחת ובמזרה Jes. 30, 24.
part. fem.: מְזֹרָה
כי־חכם מזרה הרשת Prv. 1, 17.
3 imperf.: יְזֹרֶה
יזרה על־נטהו גפרית Job. 18, 15.

מִזְרֶה
ג"ו ע"פ מִכְבָּה, מִכְסֶה, וסמלנס שס כלי לספריקס ספפולס שמעוכנס נקוכל ולסעכנס עפכוכיס וקליפות [שוויכנע, וויכדשוויפֵּעל], נקרי מְדָרָא, וכן מסנרס דלק שס דְּרָאָה, לגיון ספפולס וסקונין. *n. m.* ad s. f. מִכְבָּה, מִכְסֶה, vannus, ventilabrum, quo aceres (instrumenta) et frumenti retrimenta ad ventulum excutiuntur et repurgantur, aram. מְדַּרָא, a v. דְּרָא, unde et דִּרְאָה, de furfure s. palea. LXX. διασπορά.

בְּמִזְרֵה
Jer. 15. 7. ואזרם במזרה

וּבַמִּזְרֶה
Jes. 30, 24. זרה ברוח ובמזרה

מְזָרִים
שם כנוי, ומקום מקומו עוד סקום וקקום. נקינוס סשם נלי סעקקה, ומְזָרִים קְזָרִים קיֵרָא, ויפמרו סמלקלקים שמכוונו לפון, נשכור שמשוב לקדר [קלר קיפן], וסמלם כיכוני רכוי, לשר סשוכים סעננים, עי' סרוש לקר קקק מָזָר.

n. pluralet. origine incognita, ut quidem nonnulli sentiunt, venti dispergentes (aquilones; oppon. enim חֲרָר תֵּימָן = חֲרָר תֵּימָן), sicuti arab. *ramisât* vel *dsarijât* (Sur. 51, 1.). Sic Qimchi et Santes: a ventis aquilonaribus, qui dispergunt nubes. Trg. a cataractis *Mezarim* frigus. LXX. Ἀπὸ δὲ ἀκροτηρίων ψῦχος. Aquila: μαζούρ.

pl.: *מִמְזָרִים
Job. 37, 9. *ומִמְזָרִים קדה

זַרְזִיף
v. s. r. זָרַם *p.* 366.

זַרְזִיר
v. s. r. זָרַר *p.* 351.

זָרַח

פעל נוֹרַד, וסִסְלֵנֵס נסיסס וסיסס וסוסנס [סוּיסְגֵּלֵסְנֵנ, שיסמענן], וסוס על נֵן סיסס וילֵיקס סדסדוסי סוכן, נסשקל על פריקס וילֵיקס סעוך דכר [כסו נרעס], וסנקס ונקעוס [כסנ-פְּקִינרעכֵּנ], וכדוסס. סעוס כסנס דָּרַח וכעֵיכ נֵכ כסשעל פָּרַח, נסקנכ עוכנ פֵּקר] פָּרַג, שְׁרַג נקרי, ובן s. *rag'* כסנס וסמכוון נסנסי עכ [*ruc'*, p. *rus.* גוֹר], ופֵכ סנוור סעכן סוור גוֹף ונקר.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. זָרְחָה זָרְחָה; הִמְהִיבִי מְזָרֵחַ), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּרַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּרַח, פָּרַג, שָׁרַג (unde שְׁרָגָא = אוּר), sanscr. *rag*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
3 perf.: זָרַח *p.*
וכבוד יי עליך זרח Jes. 60, 1.
3 perf.: וְזָרַח
חרח משעיר למו Dt. 33, 2.
חרח השמש Eccl. 1, 5.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
3 fem.: זָרְחָה
אם־זרחה השמש עליו Ex. 22, 2.
והשמש זרחה 2 Reg. 3, 22.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
שמש זרחה ונדד Nah. 3, 17.

זָרַם

וְזָרְחָה 3 *fem.*:
חזרחה לכם יראי שמי Mal. 3, 20.
זֹרֵחַ *part.*:
שאם זרח הוא שם Eccl. 1, 5.
כְּזָרְחַ *inf.constr.*:
והיה בבקר כזרח השמש Jud.9,33.
ויהי כזרח השמש Jon. 4, 8.
יִזְרַח 3 *imperf.*: *p.*
וכאור בקר יזרח־שמש 2 Sam. 23, 4.
האמר לחרס ולא יזרח Job. 9, 7.
ועליך יזרח יי Jes. 60, 2.
וַיִּזְרַח 3 *imperf.*:
ויזרח־לו השמש Gn. 32, 32.
תִּזְרַח 3 *imperf.*: *fem.*
תזרח השמש יאספון Ps. 104, 22.

זֶרַח

ז׳, וכלנון כן פֿעל ויליף פֿעמ ונקיעה, נהזאל על מוך [קויפֿנעמכנ]. נגעלך זְרִיחָה כדומה, וכפעל וכן שם מיליף וסנקס, כמו חַשַּׁפִּים מְשֻׁזְרִיחִי [זכנ׳ ל׳] וכשפֿ ענכיניש כהזאלנ׳ נענ׳ מעכנ. עי׳ שָׁרַג נאכמ׳.

n. m., ortus, exortus solis, gem. זְרִיחָה (j. Sanhedr. 8, 2., vel בַּבְלִי זְרִיחָה Batra 8, 1.). Gemarice etiam de emissione fructuum, veluti ficuum (Shebiit IV.). V. שָׁרַג. LXX. זֶרַח, λαμπρότης; tres interpretes Gr. ἀνατολή.

זַרְחֲךָ *cum suff.*:
ומלכים לנגה זרחך Jes. 60, 3.

אֶזְרָחִי

קוקי כיאכ מן זֶרַח, נעמ נא׳ כוסף נכלמ, ולפעמים נא אֶזְרָח תמוכו, וזא לימו הנוב קוכ׳.

adj. patron. a n. pr. זֶרַח, addito א prosthetico, interdum etiam אֶזְרָח, unde patris nomen non est זֶרַח, sed אֶזְרָח.

הָאֶזְרָחִי *n. patr.*:
משכיל להימן האזרחי Ps. 88, 1.
משכיל לאיתן האזרחי Ps. 89, 1.

מִזְרָח

ז׳, וכפֿמן מִזְרָח וכפ׳ פֿכלית מִזְרָחָה, מִזְרָחָה [מן פֿמן]. פֿכלנון פֿקום סוליפֿה ופקיעת וליליף פֿעמ [מַסַּע], וא׳ ליון פֿקום כילוא. נפֿקזל וכלנוב פעמים כתוקל כמו מוכ יליקו. נגעלך קוקיי מוס מִזְרָחִי ולנקנס מִזְרָחִית.

n. m. (c. מִזְרַח; addito ה finis, מִזְרָחָה vel מִזְרָחָה) regio versus orientem solem sita, oriens (litera enim prima loci signum est). Gem. מִזְרָחִי, f. ית, orientalis. LXX. ἀνατολή, κατέναντι; מִזְרָחָה, ἱστίον, על־כל־פני מזרח לגלעד 1 Chr. 5, 10.
מזרח ימה צפונה 1 Chr. 9, 24.
עמדים מזרח למזבח 2 Chr. 5, 12.
ועד שער המים מזרח Neh. 12, 37.
כרחק מזרח ממערב Ps. 103, 12.
ומצפון ועד־מזרח Am. 8, 12.
מארץ מזרח Zach. 8, 7.

הַמִּזְרָח

ויאספם לרחוב המזרח 2 Chr. 29, 4.
שמר־שער המזרח Neh. 3, 29.
ואל־המזרח ואל־הצבי Dan. 8, 9.

לַמִּזְרָח

למזרח ולמערב 1 Chr. 12, 15.
למזרח הלוים ששה 1 Chr. 26, 17.
המים למזרח Neh. 3, 26.

וְלַמִּזְרָח

ולמזרח ישב עד־לבוא 1 Chr. 5, 9.
ולמזרח נערן ולמערב גזר 1 Chr. 7, 28.

מִמִּזְרָח

הכנעני ממזרח ומים Jos. 11, 3.
וברישכר ממזרח Jos. 17, 10.
ממזרח וממערב Ps. 107, 3.
מי העיר ממזרח Jes. 41, 2.
ממזרח אביא זרעך Jes. 43, 5.
קרא ממזרח עיט Jes. 46, 11.
ממזרח ומצפון Dan. 11, 44.

מִזְרַח *constr.*:
הירדן מזרח שמש Dt. 4, 47.
הירדן מזרח השמש Jos. 1, 15
בקצה מזרח יריחו Jos. 4, 19.
וכל־הלבנון מזרח השמש Jos. 13, 5.
קדמה מזרח השמש Jos. 19, 12.
ושב מזרח השמש Jos. 19, 27.
וביהודה הירדן מזרח השמש Jos. 19, 34.
מן־הירדן מזרח השמש 2 Rg. 10, 33.

לְמִזְרַח *constr.*:
עד למזרח הגיא 1 Chr. 4, 39.
למזרח הירדן 1 Chr. 6, 63.

מִמְזְרַח *constr.*:
ממזרח השמש Num. 21, 12.
ממזרח יריחה Jos. 16, 6.
ויבא ממזרח־שמש עד נכח הגבעה ממזרח־שמש Jud. 20, 43.
ממזרח־שמש Ps. 50, 1.
ממזרח־שמש עד־מבואו ממזרח־שמש יקרא Ps. 113, 3.
בשמי Jes. 41, 25.
ממזרח־שמש וממערבה Jes. 45, 6.

כי ממזרח־שמש ועד־מבואי Mal. 1, 11.

וּמִמִּזְרַח *constr.*:
וממזרח־שמש את־כבודו Jes. 59, 19.

מִזְרָחָה *ads. c. h finis*:
לפאת קדמה מזרחה Ex. 27, 13.
ולפאת קדמה מזרחה Ex. 38, 13.
והחנים קדמה מזרחה Num. 2, 3.
אהל־מועד מזרחה Nnm. 3, 38.
מעבר היגדן מזרחה Num. 32, 19.
קדמה מזרחה Num. 34, 15.
תחת אשדת הפסגה מזרחה Dt. 3, 17.
עבר הירדן מזרחה Dt. 4, 49.
ועד־בקעת מצפה מזרחה Jos. 11, 8.
וכל־הערבה מזרחה Jos. 12, 1.
עדים כנרות מזרחה Jos. 12, 3.
ים־המלח מזרחה Jos. 12, 3.
בעבר הירדן מזרחה Jos. 13, 8.
עבר הירדן מזרחה Jos. 13, 27.
מעבר לירדן יריחו מזרחה Jos. 13, 32.
למי יריחו מזרחה Jos. 16, 1.
ויהי גבול נחלתם מזרחה Jos. 16, 5.
ונסב הגבול מזרחה Jos. 16, 6.
מעבר לירדן מזרחה Jos. 18, 7.
ומשם עבר קדמה מזרחה Jos. 19, 13.
ומעבר לירדן יריחו מזרחה Jos. 20, 8.
ושלשה פנים מזרחה 1 Reg. 7, 25.
בשער המלך מזרחה 1 Chr. 9, 18.
מזרחה לשלמיהו 1 Chr. 26, 14.
ושלשת פנים מזרחה 2 Chr. 4, 4.
שער הסוסים מזרחה Jer. 31, 40.
מחציו מזרחה וימה Zach. 14, 4.

וּמִזְרָחָה *cum h finis*:
וצפונה ותימנה ומזרחה Dt. 3, 27.

לְמִזְרָחָה *cum h finis*:
למזרחה על מדבות האלהים 2 Chr. 31, 14.

מִזְרָחָה *constr. c. h finis*:
מזרחה שמש Dt. 4, 41.
מזרחה השמש Jos. 12, 1.
מזרחה השמש Jud. 21, 19.

זֶרֶם

פֿעל כולד, וסלנמו כמו זָרַם וכמו זָרַב נאלימ׳, לומר כוילה וסנפֿס שעיפֿס וליפֿיד וניקס וסזאפֿכות וסזקס ופקיוס [שליפֿעמן, קינעי־שעאפֿעמן]. נכנין פועל [קל של סכנד] זֶרֶם קוק סיפֿעולס [וכן שָׁטַשׁ, שָׁטָה, סַעַר, לָשַׁן, שָׁפַע, יָרַע]. הזווי כזפֿתי מעכנ עי׳ ppp זָרַם.

v. intr., sicuti זָרַם, זָרַב, fluere, fluitare, superfluere, redundare. *Pu.* vi intenta (ad s. form. שָׁטַשׁ, שָׁטָה, v. text. rab.) de aquis, quae rapide instar torrentum feruntur. Ceteras linguas comparatas inveneris s. v. דָּרַם. LXX. ἐκουδένωμα; זֹרְמֵי עֲבוֹת, πλῆθος ἠχοῦς.

זַרְמָתָם 2 *perf. c. suff.*:
זרמתם שנה יהיו Ps. 90, 5.

זֵרֵם *Pi-el*:
זֵרְמוּ 3 *pl.*:
זרמו מים עבות Ps. 77, 18.

זֶרֶם

ז׳, וככווכס פֿעמ־מיס לו גפֿס פֿוקמ, כמן ומעל סקף [נוסס, לעגענגוסס], לו מכמן נכל כמו וכס נכל, ווכס קיל. סלנון מעל סקף מפֿיל־קיל.

n. m., imber maximus vel aquarum pluviarum vel grandinis, procella (זֶרֶם קִיר h. e. procella parietes s. muros demoliens. LXX. ὕδωρ, ψεκάς, σκορπίζειν, σκληρότης (cf. *zarmo* syr.); זֶרֶם מַיִם, ὕδωρ φερόμενον.

זרם מים עבר Hab. 3, 10.

זֶרֶם *p.*
וסתר זרם Jes. 32, 2.

וְזֶרֶם
נפץ וזרם ואבן ברד Jes. 30, 30.

כְּזֶרֶם
רוח עריצים כזרם קיר Jes. 25, 4.
כזרם ברד Jes. 28, 2.
כזרם מים כבירים Jes. 28, 2.

בְּזֶרֶם
מזרם הרים ירטבו Job. 24, 8.
מזרם ומטר Jes. 4, 6.
מחסה מזרם Jes. 25, 4.

זִרְמָה

ז׳כ והפכוון כמו זֶרֶם, נהזאל על זפֿ־וכע על סוסיס [וזפֿפֿעכנוסס]. נתכנוס זַרְמָה, זַרְמִית, סתמונס סנקכיס, לא מסקף־וכע כפֿ מוכס.

n. f. sicuti זֶרֶם, equina seminis effusio. LXX. αἰδοῖα.

זִרְמַת *constr.*:
וזרמת סוסים זרמתם Ez. 23, 20.

זִרְמָתָם *cum suff.*:
וזרמת סוסים זרמתם Ez. 23, 20.

I. זֶרַע

פֿעל כודל וקפֿיל יְזָרֵע. סהלנס כמו זָרָה לעיל, לשון כוילה וליקס שעיפֿס והזלכס [שעייען], נהזאל על פֿזיכת סוכע [וזָעַן], לו על סכעיפֿס כללנ. סכפֿעל ספֿעולי, נהזאל גפֿ על נקענכוש סלקה, וכן סכנפֿס פֿעולי, וקפֿ מפֿזיכת סוכע. כנין סכוסף מסולקת וכע והולדה, לו מהולעס וקללת וכע על לקה, וגס וס כיולת. הזווי כזפֿתי מעכנ עי׳ לעיל ככת זָרָה, נלקמי זָרָא.

verb. trans. (imp. יְזָרֵע), sicuti זָרָה, *ser*-ere, spargere, semen spargere, sementem facere; semen effundere (de mari; *Nif.* et *Hif.* semen concipere); *Hif.* semen gignere (de plantis). Collatio linguarum instituta est s. v. זָרָה (זָרָא). LXX. σπείρειν, κατασπείρειν; σπορά, σπόρος; זֶרַע שָׁחִית, πόλιν σπείρειν; זֹרֵעַ, σπόριμος, σπέρμα; זָרַע, ἀνατέλλειν (זָרַח); *Nif.* ἐκσπερματίζειν; *Hi.* σπερματίζειν.

והיה אם־זרע ישראל Jud. 6, 3.
וְזָרַעְתִּי 1 *perf.*:
וזרעתי את־בית ישראל Jer. 31, 27.
וְזָרַעְתִּידָהּ 1 *perf. c. suff.*:
וזרעתיה לי בארץ Hos. 2, 25.
זָרְעוּ 3 *pl.*:
זרעו חמים וקצים Jer. 12, 13.
זְרַעְתֶּם 2 *pl.*:
זרעתם חרבה Hag. 1, 6.
וּזְרַעְתֶּם 2 *pl.*:
וזרעתם את־האדמה Gn. 47, 23.
וזרעתם את השנה Lev. 25, 22.
וזרעתם לריק זרעכם Lev. 26, 16.
זֹרֵעַ, זוֹרֵעַ *part.*:
עשב זרע זרע Gn. 1, 29.
פרי־עץ זרע זרע Gn. 1, 29.
זורע עולה יקצור־און Prv. 22, 8.
כרתו זורע מבבל Jer. 50, 16.
וְזֹרֵעַ *part.*:
וזרע צדקה שכר אמת Prv. 11, 18.
לְזֹרֵעַ *part.*:
ונתן זרע לזרע Jes. 55, 10.

Digitized by Google

part. pl.: הַזֹּרְעִים
Ps. 126, 5. הזרעים בדמעה
constr. pl.: זֹרְעֵי
Jes. 32, 20. זרעי על־כל־מים
constr. pl.: וְזֹרְעֵי
Job. 4, 8. וזרעי עמל יקצרהו
part. pass.: זָרוּעַ
Ps. 97, 11. אור זרע לצדיק
p. p. fem.: זְרוּעָה
Jer. 2, 2. בארץ לא זרועה
inf. constr.: לִזְרֹעַ
Jes. 28, 24. יחרוש החרש לזרע
imperat.: זְרַע
Eccl. 11, 6. בבקר זרע את־זרעך
pl.: זִרְעוּ
2Reg. 19, 29. ובשנה השלישית זרעו
Jes. 37, 30. זרעו וקצרו ונטעו
Hos. 10, 12. זרעו לכם לצדקה
1*impf. c. h opt.* אֶזְרְעָה
Job. 31, 8. אזרעה ואחר יאכל
1 *impf. c. suff.:* וַאֲזַרְעֵם
Zach. 10, 9. ואזרעם בעמים
2 *imperf.:* תִּזְרָע *p.*
Ex. 23, 10. תזרע את־ארצך
Ex. 23, 16. מעשיך אשר תזרע
Lev. 19, 19. שדך לא תזרע כלאים
Lev. 25, 3. שש שנים תזרע שדך
Lev. 25, 4. שדך לא תזרע
Dt. 11, 10. אשר תזרע את־זרעך
Dt. 22, 9. לא־תזרע כרמך
Dt. 22, 9. הזרע אשר תזרע
Jes. 30, 23. אשר־תזרע את־האדמה
Mich. 6, 15. אתה תזרע ולא תקצור
3 *imperf.:* יִזְרָע *p.*
Eccl. 11, 4. שמר רוח לא יזרע
3 *imperf.:* וַיִּזְרָע
Gn. 26, 12. ויזרע יצחק בארץ ההוא
3 *impf. c. suff.:* וַיְזָרְעֵהָ
Jud. 9, 45. ויזרעה מלח
3 *impf. fem.:* תִּזְרָעֵנִי *cum suff.*
Jes. 17, 10. וזמרת זר תזרענו
1 *pl.:* נִזְרָע
Lev. 25, 20. הן לא נזרע
2 *pl.:* תִּזְרְעוּ
Jer. 4, 3. ואל־תזרעו אל־קצים
2 *pl.:* תִּזְרָעוּ *p.*
Lev. 25, 11. לא תזרעו
Jer. 35, 7. וזרע לא־תזרעו
3 *pl.:* יִזְרְעוּ *p.*
Hos. 8, 7. כי רוח יזרעו
3 *pl.:* וַיִּזְרְעוּ
Ps. 107, 37. ויזרעו שדות
Nif-al: נִזְרָע
3 *fem.:* וְנִזְרְעָה
Num. 5, 28. ונקתה ונזרעה זרע
2 *pl.:* וְנִזְרַעְתֶּם
Ez. 36, 9. ונעבדתם ומזרעתם
3 *imperf.:* יִזָּרַע *p.*
Lev. 11, 37. זרע זרוע אשר יזרע
Dt. 21, 4. לא־יעבד בו ולא יזרע
3 *impf. apoc.:* יִזָּרַע
Nah. 1, 14. לא־יזרע משמך עוד
3 *impf. f.:* תִּזָּרַע
Dt. 29, 22. לא תזרע ולא תצמח
Pu-al: זֹרַע
3 *pl.:* זֹרֵעוּ *p.*
Jes. 40, 24. אף בל־זרעו
Hif-il: הַזְרִיעַ
part.: מַזְרִיעַ
Gn. 1, 11. 12. עשב מזריע זרע
3 *imperf. fem.:* תַּזְרִיעַ

Lev. 12, 2. אשה כי תזריע

זֶרַע

ז׳, וסמיך זֶרַע לו זֶרַע [עי׳ לעיל רמ״ק תיק הכ״ל] וכינוי זְרָעִים. הכלכה לו סוריעה ועק סוריעה [זעצע, -ייע], לומר מופעע, לו פרקת הוכע והגרעין מכעע ועצע וקנוקה, לו קמה ודגן נכלל, לומר כל הנוכע, לו זרם נוכע ומעע. הסעלל על וכע לקעיס לו על פרי נען ונכיס, על יקם ווולדה ומעמקם ומצע, על תקנות ופרקן וכדומה. נגזרת זֶרַע כמו וכע, ונכתוון יקם ומעמקה נלקחי זְרָעִי, והמופעע זְרִיעָה. *n. m.* (c. זֶרַע vel זֶרֶע; v. supra p. 291: הֶבֶל), tempus seminandi, sementis, satio; vel fruges satae, frumentum, quidquid ex granis, acinis, seminibus procreatur, tropice de semine virili, de sobole et posteritate, de gente atque gentilitate (cf. aram. זַרְעָא), gem. זֶרַע = זֶרַע. LXX. *σπέρμα, σπόρος, σπείρειν, καρποφόρος, φυτός; γενεά, γένος, ἐπιγινώσκειν, ἔθνος, υἱός; χείρ, ὦμος* (זְרֹעַ), *κυριεύειν, διακόνιαι; מַשֶּׁכֶת זַרְעָם, σπόρος; עַל־זַרְעָם, καθ' ἑαυτῶν.*

זֶרַע *p.* זֶרַע

Gn. 1, 11. 12. עשב מזריע זרע
Gn. 1, 29. עשב זרע זרע
Gn. 1, 29. פרי־עץ זרע זרע
Gn. 4, 25. שת־לי אלהים זרע אחר
Gn. 7, 3. לחיות זרע
Gn. 8, 22. כל־ימי הארץ זרע וקציר
Gn. 15, 3. הן לי לא נתתה זרע
Gn. 19, 32. 34. ונחיה מאבינו זרע
Gn. 21, 12. כי ביצחק יקרא לך זרע
Gn. 38, 8. והקם זרע לאחיך
Gn. 38, 9. לבלתי נתן זרע
Gn. 47, 19. ותן־זרע ונחיה
Gn. 47, 23. האדמה לכם זרע
על־כל־זרע זרוע אשר
Lev. 11, 37. יזרע
Lev. 11, 38. וכי יתן־מים על־זרע
Lev. 15, 16. 17. 18. שכבת־זרע
כי־ישכב את־אשה שכבת־
Lev. 19, 20. זרע
אשר־תצא ממנו שכבת־
Lev. 22, 4. זרע
Lev. 26, 5. ובציר ישיג את־זרע
Lev. 27, 16. זרע חמר שערים
ושכב איש אתה שכבת־
Num. 5, 13. זרע
Num. 5, 28. ונקתה ונזרעה זרע
Num. 20, 5. לא מקום זרע
Dt. 28, 38. זרע רב תוציא השדה
ונתת לאמתך זרע
1 Sam. 1, 11. אנשים
1 S. 2, 20. ישם יי לך זרע מן־האשה
1 Reg. 11, 39. ואענה את־זרע דוד
כבית סאתים זרע
1 Reg. 18, 32. סביב
ותאבד את כל־זרע
2 Reg. 11, 1. הממלכה
וימאס יי בכל־זרע
2 Reg. 17, 20. ישראל
1 Chr. 16, 13. זרע ישראל עבדו
2 Chr. 22, 10. את־כל־זרע הממלכה
Esr. 9, 2. והתערבו זרע הקדש
Neh. 9, 2. ויבדלו זרע ישראל
Ps. 22, 24. כל־זרע יעקב כבדוהו
Ps. 22, 24. כל־זרע ישראל
Ps. 22, 31. זרע יעבדנו
Ps. 105, 6. זרע אברהם עבדו
Jes. 1, 4. 14, 20. זרע מרעים
Jes. 6, 13. זרע קדש

Jes. 23, 3. זרע שחר קציר יאור
Jes. 41, 8. זרע אברהם אהבי
Jes. 45, 25. ויתהללו כל־זרע ישראל
Jes. 53, 10. יראה זרע יאריך ימים
Jes. 55, 10. ונתן זרע לזרע
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה
Jes. 57, 4. זרע שקר
Jes. 59, 21. ומפי זרע זרעך
Jes. 61, 9. כי הם זרע ברך יי
Jes. 65, 9. והרצאתי מיעקב זרע
Jes. 65, 23. כי זרע ברוכי יי המה
Jer. 2, 21. כלה זרע אמת
Jer. 7, 15. את כל־זרע אפרים
Jer. 23, 8. זרע בית ישראל
Jer. 31, 27. זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 31, 36. גם זרע ישראל ישבתו
Jer. 31, 37. בכל־זרע ישראל
Jer. 33, 22. ארבה את־זרע דוד
Jer. 33, 26. גם־זרע יעקוב
Jer. 33, 26. אל־זרע אברהם
Ez. 17, 5. ויתנהו בשדה־זרע
Zach. 8, 12. כי־זרע השלום
Mal. 2, 15. מבקש זרע אלהים

וְזֶרַע

Lev. 22, 13. וזרע אין לה
Ps. 37, 28. וזרע רשעים נכרת
Ps. 69, 36. וזרע עבדיו ינחלוה
Prv. 11, 21. וזרע צדיקים נמלט
Jes. 5, 10. וזרע חמר
Jer. 31, 27. זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 35, 7. וזרע לא־תזרעו

וְזֶרַע

Jer. 35, 9. ושדה וזרע לא יהיה־לנו

הַזֶּרַע *p.* הַזֶּרַע

Gn. 38, 9. כי לא לו יהיה הזרע
Dt. 22, 9. הזרע אשר תזרע
Ruth 4, 12. מן־הזרע אשר יתן יי לך
Ps. 126, 6. נשא משך־הזרע
Am. 9, 13. במשך הזרע
Hag. 2, 19. העוד הזרע במגורה
הגפן גפן לכם את־
Mal. 2, 3. הזרע

כְּזֶרַע

Ex. 16, 31. והוא כזרע גד לבן

לְזֶרַע *p.* לְזֶרַע

Gn. 47, 24. לזרע השדה ולאכלכם
Lev. 18, 20. לא־תתן שכבתך לזרע
2 Chr. 20, 7. לזרע אברהם אהבך
Jes. 45, 19. לא אמרתי לזרע יעקב
Ez. 20, 5. לזרע בית יעקב

מִזֶּרַע

Lev. 21, 21. מזרע אהרן הכהן
Lev. 22, 4. איש איש מזרע אהרן
Lev. 27, 30. מזרע הארץ מפרי העץ
Num. 17, 5. אשר לא מזרע אהרן
1 Rg. 11, 14. מזרע המלך הוא באדום
בן־אלישמע מזרע
המלוכה
2 Reg. 25, 25.
Esth. 6, 13. אם מזרע היהודים
Jer. 41, 1. מזרע המלוכה
Ez. 17, 5. ויקח מזרע הארץ
Ez. 17, 13. ויקח מזרע המלוכה
Ez. 43, 19. אשר הם מזרע צדוק
Ez. 44, 22. מזרע בית ישראל
Dan. 9, 1. בן־אחשורוש מזרע מדי

וּמִזֶּרַע

מבני ישראל ומזרע
Dan. 1, 3. המלוכה

constr.: כְּזֶרַע־

Num. 11, 7. והמן כזרע־גד הוא

cum suff.: זַרְעִי

1 Sam. 20, 42. ובין זרעי ובין זרעך
1 Sam. 24, 22. אם־תכרית את־זרעי

cum suff.: זַרְעֲךָ *p.* זַרְעֲךָ

Gn. 3, 15. ובין זרעך ובין זרעה
Gn. 13, 16. ושמתי את־זרעך
Gn. 13, 16. גם זרעך ימנה
Gn. 15, 5. כה יהיה זרעך
Gn. 15, 13. כי־גר יהיה זרעך
Gn. 17, 7. 10. ובין זרעך אחריך
Gn. 21, 13. לגוי אשימנו כי זרעך הוא
Gn. 22, 17. והרבה ארבה את־זרעך
Gn. 22, 17. וירש זרעך
Gn. 26, 4. והרביתי את־זרעך
וברכתיך והרבתי את־
Gn. 26, 24. זרעך
Gn. 28, 14. והיה זרעך כעפר הארץ
Gn. 32, 13. את־זרעך כחול הים
Gn. 48, 11. הראה אתי אלהים גם
את־זרעך
Dt. 11, 10. אשר תזרע את־זרעך
Dt. 14, 22. את כל־תבואת זרעך
Dt. 28, 59. ואת מכות זרעך
Dt. 30, 6. את־לבבך ואת־לבב זרעך
1 Sam. 20, 42. ובין זרעי ובין זרעך
והקימותי את־זרעך
2 Sam. 7, 12. אחריך
והקימותי את־זרעך
1 Chr. 17, 11. אחריך
Job. 5, 25. וידעת כי־רב זרעך
תחאמין בו כי־ישוב
Job. 39, 12. זרעך
Ps. 89, 5. עד־עולם אכין זרעך
Eccl. 11, 6. בבקר זרע את־זרעך
Jes. 43, 5. ממזרח אביא זרעך
Jes. 44, 3. אצק רוחי על־זרעך
Jes. 48, 19. ויהי כחול זרעך
Jes. 59, 21. ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
Jer. 30, 10. ואת־זרעך מארץ שבים
46, 27.

cum suff.: זַרְעֵךְ

Gn. 16, 10. הרבה ארבה את־זרעך
Gn. 24, 60. ויירש זרעך את שער
Jes. 17, 11. ובבקר זרעך תפריחי
cum suff.: וְזַרְעֵךְ

Gn. 17, 9. אתה וזרעך אחריך
cum suff.: וְזַרְעֵךְ

Jes. 54, 3. וזרעך גוים יירש
cum suff.: וְזַרְעֵךְ *p.*

Dt. 30, 19. למען תחיה אתה וזרעך
cum suff.: בְּזַרְעֵךְ

Gn. 22, 18. 26, 4. והתברכו בזרעך
cum suff.: וּבְזַרְעֵךְ *p.* וּבְזַרְעֶךָ

Gn. 28, 14. משפחת האדמה ובזרעך
Dt. 28, 46. ובזרעך עד־עולם
2 Rg. 5, 27. תדבק־בך ובזרעך לעולם
cum suff.: לְזַרְעֲךָ

Gn. 12, 7. ויאמר לזרעך אתן
Gn. 15, 18. לזרעך נתתי את־הארץ
Gn. 24, 7. לזרעך אתן את־הארץ
Gn. 26, 4. ונתתי לזרעך
Gn. 48, 4. לזרעך אחריך אחזת עולם
Ex. 33, 1. לאמר לזרעך אתננה
Dt. 34, 4. לאמר לזרעך אתננה
cum suff.: וּלְזַרְעֲךָ

Gn. 13, 15. לך אתננה ולזרעך
Gn. 17, 7. ולזרעך אחריך
Gn. 17, 8. ונתתי לך ולזרעך אחריך
Gn. 26, 3. כי־לך ולזרעך אתן
Gn. 28, 4. לך ולזרעך אתך
Gn. 28, 13. לך אתננה ולזרעך
Gn. 35, 12. ולזרעך אחריך אתן
Num. 18, 19. לך ולזרעך אתך
cum suff.: מִזַּרְעֲךָ

Gn. 17, 12. אשר לא מזרעך הוא
Lev. 21, 17. איש מזרעך לדרתם
cum suff.: וּמִזַּרְעֲךָ

Lev. 18, 21. ומזרעך לא־תתן
cum suff.: זַרְעֲכֶם

Gn. 9, 9. ואת־זרעכם אחריכם
Ex. 32, 13. ארבה את־זרעכם

Digitized by Google

Lev. 22,3. אשר־יקרב מכל־זרעכם
Lev. 26, 16. וזרעתם לריק זרעכם
Jes. 66, 22. כן יעמד זרעכם ושמכם
cum suff.: לְזַרְעֲכֶם
Ex. 32, 13. אתן לזרעכם
cum suff.: זַרְעוֹ
Gn. 1, 12. אשר זרע־בו
Gn. 46, 6. יעקב וכל־זרעו אתו
וכל־זרעו הביא אתו
Gn. 46, 7. מצרימה
Lev. 21,15. ולא־יחלל זרע בעמיו
לפי זרעו זרע חמר
שערים
Lev. 27, 16.
Dt. 31, 21. לא תשכח מפי זרעו
Jos. 24, 3. ואבל את־זרעו
1 Reg. 2, 33. ובראש זרעו לעלם
Esth. 10, 3. דבר שלום לכל־זרעו
Ps. 89, 30. ושמתי לעד זרעו
Ps. 89, 37. זרעו לעולם יהיה
Ps. 112, 2. גבור בארץ יהיה זרעו
Jer. 29, 32. הנחלמי ועל־זרעו
Jer. 36,31. ופקדתי עליו ועל־זרעו
Jer. 49, 10. שדד זרעו ואחיו
cum suff.: וְזַרְעוֹ
Gn. 48,19. חזרעו יהיה מלא־הגוים
Num. 14, 24. חזרעו יורשנה
Num. 24, 7. חזרעו במים.רבים
Ps. 25, 13. חזרעו יירש ארץ
Ps. 37, 25. חזרעו מבקש־לחם
Ps. 37, 26. חזרעו לברכה
Jer. 22,28. מדוע הוטלו הוא וזרעו
cum suff.: בְּזַרְעוֹ
Dt. 4, 37. ויבחר בזרעו אחריו
cum suff.: לְזַרְעוֹ
Gn. 17, 19. לזרעו אחריו
Neh. 9, 8. לתת לזרעו
cum suff.: וּלְזַרְעוֹ
Ex. 28, 43. לו ולזרעו אחריו
Ex. 30, 21. לו ולזרעו לדרתם
Nu. 25,13. והיתה לו ולזרעו אחריו
2 Sam. 22,51. לדוד ולזרעו עד־עולם
1 Reg. 2, 33. ולדוד ולזרעו
Ps. 18, 51. לדוד ולזרעו עד־עולם
cum suff.: מְזַרְעוֹ
Lev. 20, 2. אשר יתן מזרעו למלך
Lev. 20, 3. כי מזרעו נתן למלך
Lev. 20, 4. בתתו מזרעו למלך
Jer. 22, 30. כי לא יצלח מזרעו
Jer. 33, 26. מקחת מזרעו משלים
cum suff.: וּמִזַּרְעוֹ
2 Sam. 4, 8. משאול ומזרעו
cum suff.: זַרְעָהּ
Gn. 3, 15. ובין זרעך ובין זרעה
cum suff.: זַרְעָם
Esth. 9, 27, עליהם,ועל־זרעם
Esth. 9, 31. על־נפשם ועל־זרעם
Job. 21, 8. זרעם נכון לפניהם עמם
Ps. 106, 27. ולהפיל זרעם בגוים
Jes. 61, 9. ונודע בגוים זרעם
cum suff.: וְזַרְעָם
Esr. 2, 59. בית־אבתם וזרעם
Neh. 7, 61. בית־אבתם וזרעם
Ps. 21, 11. וזרעם מבני אדם
Ps. 102, 29. וזרעם לפניך יכון
cum suff.: בְּזַרְעָם
Dt. 10,15. ויבחר בזרעם אחריהם
cum suff.: וּלְזַרְעָם
Dt.1,8. לתת להם ולזרעם אחריהם
Dt. 11, 9. לתת להם ולזרעם
cum suff.: בְּזַרְעָם
Esth. 9, 28. לא־יסוף מזרעם
pl. c. suff.: זַרְעֵיכֶם
Jer. 31, 27. וזרעיכם וכרמכם
1 Sam 8, 15. יעשר

Jer. 17, 5. ושם בשר זרעו
Zach. 11, 17. חרב על־זרועו
Zach. 11, 17. זרעו יבוש תיבש
cum suff.: וְזַרְעוֹ
Dt. 11, 2. וזרעו הטובה
Jes. 17, 5. וזרעו שבלים יקצור
Jes. 40, 10. וזרעו משלה לו
Jes. 48, 14. וזרעו כשדים
Jer. 48, 25. וזרעו נשברה
Ez. 31, 17. וזרעו ישבו בצלו
Dan. 11, 6. ולא יעמד וזרעו
cum suff.: בְּזַרְעוֹ
Jes. 40, 11. בזרעו יקבץ טלאים
cum suff.: לְזַרְעוֹ
Ez. 22, 6. איש לזרעו היו בך
cum suff.: זַרְעָם
Jes. 33, 2. היה זרעם לבקרים
cum suff.: וְזַרְעָם
Ps. 44, 4. וזרועם לא־הושיעה
1 pl.: וְזַרְעֵנוּ
Dan. 11, 31. וזרעים ממנו יעמדו
pl. constr.: זַרְעֵי
Gn. 49, 24. ויפזו זרעי ידיו
pl. constr.: וְזַרְעֵי
Jes. 51, 5. וזרעי עמים ישפטו
pl. c. suff.: זַרְעָיו
2Rg. 9,24. ויד את־יהורם בין זרעיו
2 pl.: זַרְעֲכֶם, זַרְעֲתֶם
Dt. 33, 27. ומתחת זרעת עולם
Ps. 37,17. זרועות רשעים תשברנה
Ez. 30, 24. את־זרעות מלך בבל
Ez. 30, 24. ושברתי את־זרעות
Ez. 30, 25. את־זרעות מלך בבל
pl. constr.: וְזַרְעֹתֵי
Job. 22, 9. וזרעות יתמים ידכא
Ez. 30, 25. וזרעות פרעה
Dan. 11, 15. וזרעות הנגב לא יעמדו
Dan. 11, 22. וזרעות השטף
pl. c. suff.: זַרְעֹתַי *p.*
2 Sam. 22,35. קשת־נחושה זרעתי
Ps. 18, 35. קשת־נחושה זרועתי
pl. c. suff.: זַרְעֹתֵיכֶם
Ez. 13. 20. מעל זרעתיכם
pl. c. suff.: זַרְעוֹתַיִךְ
Jud. 15, 14. אשר על־זרעותיו
Jud. 16, 12. ויניתקם מעל זרעתיו
Ez. 30, 22. ושברתי את־זרעתיו
Hos. 11, 3. קחם על־זרועתיו
pl. c. suff.: זְרֹעֹתָיו
Dan. 10,6. וזרעתיו ומרגלתיו כעין
pl. c. suff.: זְרֹעוֹתֶיהָ
Prv. 31, 17. ותאמץ זרועותיה
pl. c. suff.: זְרוֹעֹתָם
Hos. 7, 15. חזקתי זרועתם
c. prosth.: וּבְאָזְרֹעַ *sg.*
Jer. 32, 21. ובאזרוע נטויה
cum suff.: וְאָזְרֹעַי *c. prosth.*
Job. 31, 22. ואזרעי מקנה תשבר

זֶרַע

פעל לע־עוכר כף נגור, והסלגס לשון כוילה ופכוי שעיפה וכניעה [שערשען, שלעיפען], וכן נסוכסי לפר ממנו זְרִיפָתָא, לומר גשם שוף, וכן וכף נעכרני לשון כוילה ושעיפה, וכן נגמרף וכף, לפר ממנו זַרְזִפֵי דְמַיָּא [יומף פ' ועף]. וכפת הפרם לפי שוי הלשונות כלוק ומכוסס, כי כהודו scr. sru [sl. *sraw*, *srow*.] ופקלכי [*sraw* כפרם כמכון, ובפרסי זַרֵב כלומה לו. תמנות הפרם דְרָהַ, דְרַב, חָרַב, וכן נפתי ערב [gr. *ῥέ-ειν*; l. *riv*-us]. *v. inus.* fluere, manare, aram. זְרַב,

n. comm. biplurale (c. א prosthetico אֶזְרַע) membrum factum ad *tollendum*, *ferendum*, portandum, brachium, tropice robur, potestas (cum vv. הָיָה, שָׁבַר, זְרַע יָד, זְרַע בָּשָׂר, אִישׁ זְרַע, אֶזְרַע, הֵרִים, הָרַע. LXX. *βραχίων*, *ἀντίληψις*, *τὸ ἐπίχειρον*; *σπέρμα*, *συγγενής*.

זְרוֹעַ, זְרַע
Dt. 33, 20. וטרף זרוע אף־קדקד
1 Sam. 2, 31. ואת־זרע בית אביך
2 Chr. 32, 8. עמו זרוע בשר
Job. 22, 8. ואיש זרוע לו הארץ
Job. 26, 2. הושעת זרוע לא־עז
Job. 40, 9. ואם־זרוע כאל לך
Ps. 10, 15. שבר זרוע רשע
Ps. 83, 9. היו זרוע לבני־לוט
Ps. 89, 14. לך זרוע עם־גבורה
Jes. 51, 9. לבשי־עז זרוע יי
Jes.52,10. חשף יי את־זרוע קדשו
Jes. 63, 12. זרוע תפארתו
Ez.30,21. זרוע פרעה מלך־מצרים
וּזְרוֹעַ
Job. 38, 15. וזרוע רמה תשבר
Ps. 98, 1. וימינו וזרוע קדשו
Jes. 53, 1. וזרוע יי על־מי נגלתה
הַזְּרוֹעַ
Num. 6, 19. את־הזרע בשלה
Dt. 18, 3. הזרע והלחיים והקבה
Dan. 11, 6. ולא־תעצר כוח הזרוע
וְהַזְּרוֹעַ
Dt. 7, 19. והזרוע הנטויה
בִּזְרוֹעַ
Ex. 6, 6. בזרוע נטויה
Ps. 77, 16. גאלת בזרוע עמך
Ps. 89,11. בזרוע עזך פזרת איביך
Jes. 44, 12. ויפעלהו בזרוע כחו
Ez. 17, 9. ולא־בזרוע גדולה
וּבִזְרוֹעַ, וּבִזְרֹעַ
Dt. 4, 34. וביד חזקה ובזרוע נטויה
Dt. 5, 15. ביד חזקה ובזרע נטויה
26, 8.
2Reg.17,36. בכח גדול ובזרוע נטויה
Ps. 136, 12. ובזרוע נטויה
Jes. 62, 8. בימינו ובזרוע עזו
Jer. 21, 5. ובזרוע חזקה
Ez. 20, 33. 34. ובזרוע נטויה
מִזְּרוֹעַ
Job. 35, 9. ישוע מזרוע רבים
cum suff.: זְרֹעִי, זְרוֹעִי
Ps. 89, 22. אף־זרועי תאמצנו
Jes. 51, 5. ואל־זרועי ייחלון
Jes. 63, 5. ותושע לי זרעי
cum suff.: וּבִזְרוֹעִי
Jer. 27, 5. ובזרועי הנטויה
cum suff.: זְרוֹעֲךָ *p.* ־ֶךָ
Ex.15,16. בגדל זרועך ידמו כאבן
1 Sam. 2, 31. וגדעתי את־זרעך
Ps. 71, 18. עד־אגיד זרועך לדור
Ps. 79, 11. כגדל זרועך
Cant. 8. 6. כחותם על־זרועך
cum suff.: וּזְרֹעֲךָ
1 Reg. 8, 42. וזרעך הנטויה
2 Chr. 6, 32. וזרועך הנטויה
Ps. 44, 4. כי־ימינך וזרועך
Ez. 4, 7. וזרעך חשופה
cum suff.: וּבִזְרֹעֲךָ
Dt. 9, 29. ובזרעך הנטויה
Jer. 32, 17. ובזרעך הנטויה
cum suff.: זְרֹעוֹ
2 S. 1, 10. ואצעדה אשר על־זרעו
Jes. 9, 19. איש בשר־זרעו יאכלו
Jes. 30, 30. ונחת זרועו יראה
Jes. 59, 16. ותושע לו זרעו

זֶרַע
כלכי כמו נענכי, כלי הכלל המכוון. *aram.*, sicut hebr. זֶרַע. LXX. *σπέρμα*.
constr.: בְּזֶרַע
Dan. 2, 43. מתערבין להון בזרע אנשא
זֶרְעַ
ע"ן וכנכוי זַרְעִים, וסתמוכה כמו זַרְעַ ע"פ מְלֵא, שִׁבְּלִים, כְּפֶר, וכדף עם זַרְעֵן לפעס, סלנון שלל קציל ודפל ועפנות ומיכי ודעיס [ומַעכייל, גע־ומַע, געמיוע], וכן פרמו סלפטוכים מיכי ודעיס.
n. m. (pl. זַרְעִים, pro זַרְעֵי ad s. f. שִׁבֹּלֶת, כְּפָר; syn. זַרְעֵן, q. v. infra), semina, olera, syr. *zar'uno*. LXX. *σπέρμα*.
זֶרְעַ
Lev. 11, 37. על־כל־זרע זרוע
1 pl. c. suff.: זַרְעֵנוּ
Jes. 61, 11. וכגנה זרועיה תצמיח
2 pl.: הַזַּרְעִים
Dan. 1, 12. מן־הזרעים ונאכלה
זַרְעֵן
ע"ו וען נכנוי זַרְעִים, וסכוונם כמו זַרְעִים לעיל, לומר מיכי דפלים, לו מיכי מפכל מעפנות ודפלים [געמיוע], וכן מכוון סמלם נסוריה, וכן נגמרף זַרְעֵי גִּנָּה, לגיון מיכי ירקות. וכ"ל שפפם לעיל הסקלר וסמכוון מום. *n. m. pluralet.* (זַרְעִים), sicuti זַרְעִים, olera, oluscula, gem. זַרְעֵי גִּנָּה, olera hortorum. Fortasse זַרְעִים correptum et tanquam decurtatum est ex זַרְעֵנִים. LXX. *σπέρμα*.
pl.: זַרְעֵנִים
Dan. 1, 16. ונתן להם זרעונים
מִזֶּרַע
ע"ו וסמען מִזֶּרַע וסמכוון סכוכע [ומַעכ], וקל סמ' פֶּס לוכנו לגיון המקום כף סמופעע. לפף סמ' גיון המקום, וסכוונם שפם וכע על פי כיקור, ועוד פקפוק.
n. m. abstr. (c. מִזֶּרַע), sementis, ex sententia aliorum seges, arvum. LXX. *σπείρειν*.
constr.: מִזֶּרַע
Jes. 19, 7. וכל מזרע יאור יבש

II. זֶרַע

פעל לע־עוכר כף נגור וכפף, והסלגס כניפת עפף וקוון ולמון [סעגען, עגף־גען, הַפְלַעגען], וכן נכפף לי מכוון של פפרם זְרֵע נקיפי, לפר ממנו פם לגיון הכוונם של זְרֵא נגמרף [דלף קניפף דקמרף, דלף עוכף], וכן נפפתי ערב פפרם וכמכוון [s. dhṛi = *dhar*, p. *dâr*], ותגין נוף קול הפם הכף.
verb. inusit., ferre, portare, aram. זְרַע (tragen), gemar. זְרָא (v. c. זְרֵא טוּנָא, זְרָא חֲבִיתָא דַחֲמָרָא), sanscr. *dhṛi*, forma grammaticorum, pro *dhar*, pers. *dâr*.
זְרַע
ע"פ, והכנוי נכפל זַרְעֹתַי, וגף' כוסף נלפף אֶזְרֵע. הכוונם לפר המגיף וכוגף ולוקו דגר [שרם], וכלמר גלע, שבר, דכל ולוע, כלפר שניוכו גם לפר פרם והלמן, וכן ולע בפר, ולע י', לוף ולוע, הכל מכל וגנוכם, ומוגע כום כילוע עשוי הלשונות נלמת לפרם. נלמני זְרַע מלפטו, לו זְרֹעַ, וכן אֶזְרֵע עם ע' לעיל.

Digitized by Google

זָרַף זָרַק, unde זִרְזִיף, imber, et דַּמְיָא (Joma f. 87, a), guttae. arab. *dsarafa*. Radix est דָּרַף, sanscr. *sru*, *sraw*, unde et תָּרַח, gr. *ῥέ-ειν*, *riv*-us.

זָרָק

ג"ו וכפי הנראה מהצרף נמר זַרְזִיף [וכן שַׁרְשֶׁף נמר שַׁרְשָׁרָה]. מהלכה מער זוף וסוף[רעגענוסם], וגמרל יזוע וכויפי דמיק. עי' מצרף.

n. m. (a v. זָרַף, ut videtur, pro זַרְזִיף, sicut שַׁרְשֶׁף pro שַׁרְשָׁרָה) imber, aquae pluviae eaeque vehementes atque multae. LXX. *στάζειν*.

Ps. 72, 6. כרביבים זרזיף ארץ

זָרַק

פעל טוד, נכפל המכוון: ק' לגזן פויכ וכויכ והוסף וכפון העפעופים לסכ וסכ [שעריען, שרעגנען], וסל כן מיכ לו מלך, ומהצלל מהתקוועות הצר וסוקנות, לשמר וכיקר ציכ. תמנות הצרק דָּרָק וכצפי ערב כצרק כשכוון מנויכ וסוסף כלך [pers. *rikh*-ten; l. *rig*-are; goth. *rig*-us], ונקרמי דָּרָק מעלמו, ונס דָּרָק. כ' מכוון לקל להצר מִזְרָק, ונעלם ממני התמנות, שס לף ציסים כלי הוליקה וסוסף נכלל, ולהצלל לפ"ו מכוון לקל.

vrb. trans., spargere, adspergere, affundere, tum de rebus siccis tum de humidis, tropice de adspersis canis, senum propriis (זְרִיקַת שֵׂיבָה), a rad. *raq*, lat. *rig*-are. Nomen insequens, a notione spargendi desumtum, habet aliquid controversiae. LXX. *διασκορπίζειν*, *κατασκεδάζειν*, *ῥίπτειν*, *πάσσειν*, *περιῤῥαντίζειν*, *περιχέειν*, *ἐκχέειν*, *προσχέειν*, *φαίνειν*; *ἐξανθεῖν*, *δέχεσθαι*.

וחצי הדם זרק על־ המזבח Ex. 24, 6.

3 *perf.*: זָרַק
Lev. 17, 6. וזרק הכהן את־הדם
3 *perf. c. suff.*: וְזָרְקוֹ
Ex. 9, 8. וזרקו משה השמימה
3 *fem.*: זָרְקָה
Hos. 7, 9. גם־שיבה זרקה בו
2 *perf.*: זָרַקְתָּ
Ex. 29, 16. וזרקת על־המזבח
Ex. 29, 20. וזרקת את־הדם
1 *perf.*: זָרַקְתִּי
Ez. 36, 25. וזרקתי עליכם מים
3 *pl.*: זָרְקוּ
Lev. 1, 5. וזרקו את־הדם
Lev. 1, 11. וזרקו בני אהרן הכהנים
3, 2.
Lev. 3, 8. 13 וזרקו בני אהרן את־דמו
part.: זֹרֵק
Lev. 7, 14. לכהן הזרק את־דם
part. pl.: זֹרְקִים
2 Chr. 30, 16 הכהנים זרקים את־הדם
inf. constr.: וְלִזְרֹק
Ez. 43, 18. ולזרק עליו דם
imperat.: זְרֹק
Ez. 10, 2. וזרק על־העיר
2 *imperf.*: תִּזְרֹק
Num. 18, 17. תזרק על־המזבח
2 Kg. 16, 15. וכל־דם זבח עליך תזרק
3 *imperf.*: יִזְרֹק
Lev. 7, 2. ואת־דמו יזרק
3 *imperf.*: וַיִּזְרֹק
Ex. 9, 10. ויזרק אתו משה
Ex. 24, 8. ויזרק על־העם
Lev. 8, 19. וישחט ויזרק משה
Lev. 8, 24. ויזרק משה את־הדם
2 Kg. 16, 13. ויזרק את־דם השלמים
2 Chr. 34, 4. ויזרק על־פני הקברים
3 *impf. c. suff.*: וַיִּזְרְקֵהוּ
Lev. 9, 12. 18. ויזרקהו על־המזבח
3 *pl.*: וַיִּזְרְקוּ
2 Chr. 29, 22. ויזרקו המזבחה
ויזרקו הדם
2 Chr. 29, 22. (bis) המזבחה
2 Chr. 35, 11. ויזרקו הכהנים מידם
Job. 2, 12. ויזרקו עפר על־ראשיהם
Pu-al: זֹרַק 3 *perf.*
Nu. 19, 13. 20. מי נדה לא־זרק עליו

מִזְרָק

ג"ו נכתל סרכוי, והכלמן כלי סופק [שפרענג־נעפעס], נסתקל על כלי סיין ועל לגרעל וקרעילף. עי' מצרף.

n. m. vas, ex quo adspergitur, crater, tropice de cratere, ex quo vinum hauritur. LXX. *φιάλη*, *ἐσχάρα*, *καλυπτήρ*; מִזְרָקִים, *διϋλίζειν*.

Num. 7, 13. מזרק אחד כסף
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
הַמִּזְרָק
Nu. 7, 85. ושבעים המזרק האחד
בַּמִּזְרָק
Zach. 9, 15. ומלאו כמזרק
1 *pl.*: בַּמִּזְרָקִים
Zach. 14, 20. כמזרקים לפני המזבח
pl. constr.: מִזְרְקֵי
Num. 7, 84. מזרקי־כסף שנים עשר
2 Chr. 4, 8. ויעש מזרקי זהב מאה
pl. constr.: בְּמִזְרְקֵי
Am. 6, 6. השתים במזרקי יין
2 *pl.*: מִזְרָקוֹת
מזמרות מזרקות
2 Reg. 12, 14. חצצרות
Neh. 7, 70. מזרקות חמשים
2 *pl.*: הַמִּזְרָקוֹת, הַמִּזְרָקֹת
Ex. 38, 3. היעים ואת המזרקת
Num. 4, 14. היעים ואת־המזרקת
1 Reg. 7, 40. היעים ואת המזרקות המהתית ואת־
2 Reg. 25, 15. המזרקות
2 Chr. 4, 11. היעים ואת־המזרקות
Jer. 52, 18. המזמרות ואת־המזרקת
Jer. 52, 19. המזרקות ואת־הסירות
2 *pl.*: וְהַמִּזְרָקוֹת
1 Reg. 7, 50. והמזרקות והכפות
1 Chr. 28, 17. והמזלגות והמזרקות
2 Chr. 4, 22. והמזמרות והמזרקות
2 *pl. c. suff.*: וּמִזְרָקֶיהָ
Ex. 27, 3. ויעיו ומזרקתיו

זֶרֶת

v. s. r. זָעֵר *p.* 360.

תַּמּוּחִי עֶרְבִי זֵדוֹן · חָלַב וָנֶגֶל חַדַּשְׂכֶל לְחַלְפֻּיּוֹת;
חָלִיתִי עָלַיִךְ אֶלֶם דַּשְׁגַּן · מְבֻרֶכֶת תָּכְנִיּוֹת פְּרִיפִיּוֹת:
חֶרֶב זֵדוֹן אִמְרֵי שַׁדַּי · צָנַח וְסַחֲרֵת אֲמִתּוֹ;
שׁוֹט שֹׁטֵם לְשָׁטֵי שֵׁטִים · סַיָּד לְיַשֵּׁר בְּטָחוֹ:

ח

חָב

v. s. r. חָבַב *p.* 367.

חָבָא

חָבָא, פעל טוד, והנוי חָבֵי, נמר חָבַח, וכן תַּחֲבֹת אלך, ומשקר מלך. מהלנה מלמנה והקקרם שמינם ומעלמה כמיסה וכסוי ועטוי [נעדעקן, קייכ־ מילנען], וסוס יוכנו מנויכים. תמנות הצרם חָבֵא, שכתוב גם קל חָב כחסר קלקה, וכן חָפֵא, חָח, רָחַח, גָּח, גָּחַח, פָּחַח, פָּח, כָּח, כָּב, מהלל מקוטע לקל, ומשוי מי' ממק מצרים מהלמ. נלקמי חָבָא מצלמו.

vel חָבַח, *vrb. trans.* (imprt. חָבֵי pro חָבַח; inf. *Nif.* הֵחָבֵח; ceterae formae a v. חָבֵא solent confieri), celare, occulere; radix est חָבֵא (v. חָבַב), quae invenitur etiam in vv., quae textus rab. recenset, quibus collatis linguarum cetera rum similia invenies. LXX. *κρύπτειν*, *καταφεύγειν*, *κρυφῇ*; inf. *Nif.* *καταφεύγειν*, *κρυφῇ*; inf. הֵחָבֵא, *φόβος*; *Hitpa.* *ἰατρεύειν*, *καταβαίνειν*.

impt. masc.: חֲבֵה = חֲבִי
Jes. 26, 20. חבי כמעט־רגע
Nif-al: נֶחְבָּא 3 *perf.*
Jud. 9, 5. התנן כי נחבא
1 S. 10, 23 הנה הוא נחבא אל־הכלים
2 Sam. 17, 9. הנה עתה הוא־נחבא
2 *perf.*: נֶחְבֵּאתָ
Gn. 31, 27. למה נחבאת לברח
2 *perf.*: וְנֶחְבֵּאתָ
1 Sam. 19, 2. וישבת בסתר ונחבאת
3 *pl.*: נֶחְבְּאוּ־
Jos. 10, 27. אשר נחבאו־שם
3 *pl.*: נֶחְבָּאוּ *p.*
Job. 29, 10. קול־נגידים נחבאו
3 *pl.*: וְנֶחְבָּאוּ *p.*
Job. 29, 8. ראוני נערים ונחבאו
2 *pl.*: וְנֶחְבֵּיתֶם
Jos. 2, 16. ונחבתם שמה
part. pl.: נֶחְבָּאִים
Jos. 10, 17. נחבאים במערה
inf. constr.: בְּהֶחָבְאָ *adv.*
Dan. 10, 7. ויברחו בהחבא
inf. constr.: לְהֶחָבְאָה
1 Reg. 22, 25. חדר בחדר להחבה
2 Kg. 7, 12. להחבה בהשדה לאמר
inf. constr.: לְהֵחָבְאָ
2 Chr. 18, 24. חדר בחדר להחבא
inf. abs.: וְהָחְבֵּה
Jer. 49, 10. ונחבה לא יוכל
1 *imperf.*: וְאֶחְבָּא
Gn. 3, 10. כי־ערם אנכי ואחבא
2 *imperf.*: תֶּחְבָּא
Job. 5, 21. בשוט לשון תחבא
3 *pl.*: יֶחְבָּאוּ
Am. 9, 3. ואם־יחבאו
3 *pl.*: וַיֶּחְבָּאוּ
Jos. 10, 16. ויחבאו במערה במקדה
Pu-al: הָחְבָּא
3 *pl.*: הָחְבְּאוּ
Job. 24, 4. יחד חבאו עניי־ארץ

Hif-il: הֶחְבִּיא
3 *perf. c. s.*: הֶחְבִּיאָנִי *p.*
Jes. 49, 2. בצל ידו החביאני
3 *fem.*: הֶחְבִּיאָה
Jos. 6, 25 כי החביאה את־המלאכים
3 *fem.*: הֶחְבִּיאָתָה *f. mixta.*
Jos. 6, 17 כי החבארה את־המלאכים
1 *imperf.*: וְאַחְבִּיא
1 Reg. 18, 13. ואחבא מנביאי ה'
3 *fem.*: תַּחְבִּיא
2 Reg. 6, 29. ותחבא את־בנה
3 *impf. c. suff.*: וַיַּחְבִּיאֵם
1 Kg. 18, 4. ויחביאם חמשים איש
Hof-al: הָחְבָּא
3 *perf. pl.*: הָחְבְּאוּ *p.*
Jes. 42, 22 ובבתי כלאים החבאו
Hitpa-el: הִתְחַבֵּא
3 *pl.*: הִתְחַבְּאוּ
1 Sam. 14, 11. אשר התחבארשם
part.: מִתְחַבֵּא
2 Reg. 11, 3. מתחבא שש שנים
2 Chr. 22, 9. והוא מתחבא בשמרון
2 Chr. 22, 12. מתחבא שש שנים
part. pl.: מִתְחַבְּאִים
1 Chr. 21, 20. בניו עמו מתחבאים
part. pl.: הַמִּתְחַבְּאִים
1 S. 14, 22. המתחבאים בהר־אפרים
3 *imperf.*: יִתְחַבֵּא
1 Sam. 23, 23. אשר יתחבא שם
3 *imperf.*: וַיִּתְחַבֵּא
Gn. 3, 8. ויתחבא האדם ואשתו
3 *impf. pl.*: יִתְחַבְּאוּ *p.*
Job. 38, 30. כאבן מים יתחבאו
3 *impf. pl.*: וַיִּתְחַבְּאוּ
1 S. 13, 6. ויתחבאו תאם במערות

מַחֲבֵא

ג"ו, וסכוונס מסקר ומקום סמעיכס והסכיסס [אלופֿוויסקע], וע' ניון סמקום כידוע.

n. m. latebra, recessus. LXX. *κρύπτειν*.

constr.: מַחְבֵּא־
Jes. 32, 2. כמחבא־רוח

מַחֲבָא

ג"ו ונמנא לף מַחֲבָאִים ומשכון כמו מַחֲבָא לעיל

n. m. pluralet. (מַחֲבָאִים) significatione plane eadem, qua מַחֲבָא. LXX. *τόπος*.

pl.: הַמַּחֲבָאִים
1 Sam. 23, 23. מכל המחבאים

חֶבְיוֹן

ג"ו ע"מ שֶׁלְיוֹן, אֶבְיוֹן, וסכוונס לצי תמנות מצרם ומעמ וכסוי [מילנע, דעקקע], כנגרל ונלרמי כמו מקבל.

n. m. ad s. f. חֶבְיוֹן, שֶׁלְיוֹן, tegumentum, tegmen, velamen, gem. et aram. latebra. LXX. *ἀγάπησις*.

הֶבְיוֹן

Hab. 3, 4. ושם חביון עזה

חָבַב

פעל לף-עונר נעצרי כף נינוני, וסכוונס כתצר לממכו לעיל, עניך עצוי וכסוי [נעצעקקען], וף סלמס, וכן מכוון עפיקו חָבַּה מעניך קצוי וכסוי, כהצלל על הסנגה וסיות לסתרה, ומוס כלקמי כהצלל על הלקוס ורעות, לומר הנגה.

verb. inus., contegere, velare, occultare, sicuti חָבָא, tropice: tueri, defendere, hinc: diligere, amare.

Digitized by Google

חֹבֵב
part.:
Dt. 33, 3. אַף חֹבֵב עַמִּים

חֹב

ע"ז וכנוי חֹבֵּי, וסלנון קיק וקנן [בֵּית-וַעַד], וכקל כן מכוון סלפיכה וסקקה ועטוי, וקקף כוה כי קנב וקנן עזרא לקד, וכן קרנס סעקרנס בְּחֹבֵּי, כיקות לעזרא, או ג"כ עִבְרָא עזרא דומה לו.

n. m. (c. s. חֹבֵי) sinus, non a fovendo, sed ab occultando; חָבַב enim et חָבָא unius radicis propagines; quare bene vertit targumista בְּטִמְתָּי. LXX. plane non vertunt.

cum suff.: בְּחֹבַי
Job. 31, 33. לטמון בחבי עוני

חָבַט

פעל נודד, וסעתיל יַחְבֹּט. סהלנה סקיקה ודפיקה והכאה ודכיקה [שלא-נען, קלאפענען]. וכלשון מקנוע סעכוה וסלנון ע"י דיבה או נקיפה, ותדיר הפעל הוה נלמדי נסחלנות רבות, כמו מקנוע סמער וסכאת הוכה נקיר, וזעוק סה תְּחַבֹּט, ומוה סה מקל חֲבַטָּא. מקנוע סעכה חַבַּט חַבַּט, ומכוון סעכה יחוע נסחתי מעכה.

vrb. trans. (impf. יַחְבֹּט), pulsare, percutere, veluti frumentum bacillo excutere, vel ficus decutere, aramaice de aquarum pluviarum strepente pulsatione, de angelo mortis sepulcrum pulsante (*Adhub al-Qabr*). Radix est חַבַּט, sanscrito-semitica illa atque in linguis occidentalibus perfrequens (cf. l. *bat*-uere). LXX. *ῥαβδίζειν, συμφράσσειν, τινάσσειν,* חֹבֵט זֵיתִים *ἐλαιολογεῖν.*

part.: חֹבֵט
Jud. 6, 11. וגדעון בנו חבט חטים
2 imperf.: תַּחְבֹּט
Dt. 24, 20. כי תחבט זיתך
3 imperf.: יַחְבֹּט
Jes. 27, 12. יחבט יי משבלת הנהר
3 imperf.: וְתַחְבֹּט *fem.*
Ruth 2, 17. ותחבט את אשר-לקטה
Nif-al: נֶחְבַּט
3 imperf.: יֵחָבֵט
Jes. 28, 27. במטה יחבט קצח

חָבַל

פעל נודד נסלנה המכוון: ע' סנון והנלסה וקלוג [וויכדען, כיכדען], נהרלף על דָּבַל [נעכין קלוג], דָּבַל [נמכוון פסקלנות], וכן נסקפי עכה, כמו נהמו וכומי נגיכי עקיקי וקנקלני [s. *wal*, l. *vol*-vere, goth. val-rjan, sl. *wal*]. ע' מוה לעיל קקף נגל, וקקן קקף כגל. ג' נמכוון הסכסל והקולות והכאה, לומר רפיון וקפלות נקפלות [סקאָלי-כַּע, סַעלעכעלין הקפ-לעלן], ומוה סטדד נמכוון שלפניכו הכסיל והכאיה. נכפעל עכין נקיקה וגזלה, ובכגד עכין קכול וקנול וכדומה. וקפלות פסקה עי' קקף כלה ק-כל, ק-ול, ע-ול וכדומה, וגל לוה הזווי נסקפי מעכה. ג' לקיקף פזכון [פַּאַלכען]. עי' סקפלות קקף הזה חָבַל וזוק.

vrb. trans. significatione tripartitum: 1) vincire, plectere, cui cognata vv. דָּבַל, גָּבַל (vi concatenandi), sanscr. *wal*, lat. *vol*-vere; cf. vv. גָּבַל, בָּבַל; 2) flaccescere, marcescere, perire; imbecillem, stolidum, impium esse, impie agere. *Nif.* perdi, concidere; *Pi.* perdere, pessumdare; cf. vv. בָּלַח, אָבַל, אָיַל, עָיַל; 3) pignerari, pignus accipere; cf. n. חֶבֶל. LXX. *λυμαίνεσθαι, ταπεινοῦν, χηράζειν, διαλύειν; ἐνεχυράζειν, ἐνέχυρον λαμβάνειν, ἐνεχυριάζειν;* חָבוּל *δεσμεύειν σχοινίοις; Pi. καταφθείρειν, ὀλέκειν, ἀπόλλυσθαι, ὠδίνειν.*

3 perf.: חָבַל *p.*
Ez. 18, 16. חבל לא חבל
1 pl. perf.: חָבַלְנוּ
Neh. 1, 7. חבל חבלנו לך
part.: חֹבֵל
Dt. 24, 6. נפש הוא חבל
part. pl.: חֹבְלִים
Zach. 11, 7. ולאחד קראתי חבלים
part. pl.: הַחֹבְלִים
Zach. 11, 14. מקלי השני את החבלים
prt. pass. pl.: חֲבֻלִים
Am. 2, 8. ועל-בגדים חבלים
inf. abs.: חָבֹל
Ex. 22, 25. אם חבל תחבל
inf. constr.: חֲבֹל
Neh. 1, 7. חבל חבלנו לך
impt. c. suff.: חַבְּלֵהוּ
Prv. 20, 16. ובעד נכריה חבלהו
Prv. 26, 13. ובעד נכריה חבלהו
1 imperf.: אֶחְבֹּל
Job. 34, 31. האמר נשאתי לא אחבל
2 imperf.: תַּחְבֹּל
Ex. 22, 25. אם חבל תחבל
Dt. 24, 17. ולא תחבל בגד אלמנה
Job. 22, 6. כי-תחבל אחיך חנם
3 imperf.: יַחְבֹּל
Dt. 24, 6. לא-יחבל רחים
3 pl.: יַחְבְּלוּ
Job. 24, 3. יחבלו שור אלמנה
3 pl.: יַחַבְלוּ *p.*
Job. 24, 9. ועל-עני יחבלו
Nif-al: נֶחְבַּל
3 imperf.: יֵחָבֵל
Prv. 13, 13. בז לדבר יחבל לו
Pi-el: חִבֵּל
3 perf.: וְחִבֵּל
Eccl. 5, 5. וחבל את-מעשה ידיך
3 fem.: חִבְּלָה
Cant. 8, 5. שמה חבלה ילדתך
3 fem. c. suff.: חִבְּלָתְךָ
Cant. 8, 5. שמה חבלתך אמך
inf. constr.: לְחַבֵּל
Jes. 13, 5. לחבל כל-הארץ
Jes. 32, 7. לחבל ענוים באמרי שקר
Jes. 54, 16. בראתי משחית לחבל
3 impart.: יְחַבֵּל-
Ps. 7, 15. הנה יחבל-און
3 imperf.: תְּחַבֵּל *fem.*
Mich. 2, 10. בעבור טמאה תחבל
part. pl.: מְחַבְּלִים
Cant. 2, 15. מחבלים כרמים
Pu-al: חֻבַּל
3 perf.: וְחֻבַּל
Jes. 10, 27. וחבל על מפני-שמן
3 fem.: חֻבְּלָה *p.*
Job. 17, 1. רוחי חבלה

חֶבֶל

ע"ז, וסלנה מכוון וענוע ועכנון [פַּאַלכען, קונעלע-], וכן קנלה לקמן.

וְחֶבֶל
Jos. 17, 14. גורל אחד וחבל אחד
Mich. 2, 10. וחבל נמרץ

הַחֶבֶל
2 Sam. 8, 2. ומלא החבל להחיות

בְּחֶבֶל
Ps. 78, 55. בחבל נחלה

בַּחֶבֶל
Jos. 2, 15. ותורידם בחבל
2 Sam. 8, 2. וימדדם בחבל
Am. 7, 17. ואדמתך בחבל תחלק

וּבְחֶבֶל
Job. 40, 25. ובחבל תשקיע לשונו

מֵחֶבֶל
Jos. 19, 9. מחבל בני יהודה
Jos. 19, 29. הימה מחבל אכזיבה

חֶבְלוֹ
cum suff.:
Job. 18, 10. טמון בארץ חבלו

חֲבָלִים
pl.:
2 Sam. 8, 2. וימדד שני-הבלים
2 S. 17, 13. אל-העיר ההיא חבלים
Ps. 16, 6. חבלים נפלו-לי בנעימים
Ez. 47, 13. יוסף חבלים
Job. 21, 17. חבלים יחלק באפו
Jer. 13, 21. חבלים יאחזוך
Jer. 22, 23. בבא-לך חבלים

וַחֲבָלִים
pl.:
1 Reg. 20, 31. וחבלים בראשנו
1 Reg. 20, 32. וחבלים בראשיהם
Ps. 140, 6. וחבלים פרשו רשת
Jes. 13, 8. צירים וחבלים יאחזון
Jer. 49, 24. צרה וחבלים אחזתה

בַּחֲבָלִים
pl.:
Jer. 38, 6. את-ירמיהו בחבלים
Jer. 38, 11. אל-הבור בחבלים
Jer. 38, 13. וימשכו את-ירמיהו בחבלים
Ez. 27, 24. בחבלים חבשים

לַחֲבָלִים
pl.:
Jer. 38, 12. מתחת לחבלים

חֶבְלֵי
1 pl. constr.:
Jos. 17, 5. ויפלו חבלי-מנשה

בַּחֲבָלֵי
pl. constr.:
Esth. 1, 6. אחוז בחבלי-בוץ
Job. 36, 8. ילכדון בחבלי-עני
Jes. 5, 18. בחבלי השוא
Hos. 11, 4. בחבלי אדם אמשכם

וּבְחַבְלֵי
pl. constr.:
Prv. 5, 22. ובחבלי חטאתו יתמך

חֶבְלֵי
2 pl. constr.:
2 Sam. 22, 6. חבלי שאול סבוני
Ps. 18, 5. 116, 3. אפפוני חבלי-מות
Ps. 18, 6. חבלי שאול סבבוני
Ps. 119, 61. חבלי רשעים עודני
Hos. 13, 13. חבלי יולדה יבאו לו

חֶבְלֶיהָ
pl. c. suff.:
Jes. 33, 23. נטשו חבליך

בַּחֲבָלֶיהָ
pl. cum suff.:
Jes. 26, 17. חזעק בחבליה

חֶבְלֵיהֶן
pl. c. suff.:
Jes. 33, 20. וכל-חבליו בל-ינתקו

חֶבְלֵיהֶם
pl. cum suff.:
Job. 39, 3. חבליהם תשלחנה

חֹבֶל

ע"ז גויר הסס חֶבֶל, נמכוון קנל הספיכה, לומר קנכניע הספיכה [ע"פ-פַּעל], או ויהיה גויר חֶבֶל, יכן לא מקוור לי הפרוש הוה. עי' תַּחְבֻּלָה.

n. m. denom. (a n. חֶבֶל) nauta, gubernator navis (חֻבְרִינֶתָא דְסַפְּנָהָא) a funibus s. rudentibus, ut quidem plerique ajunt. LXX. *κυβερνήτης, πρωρεύς;* חֹבְלִים, רַב חוֹבֵל *πρωρεύς; σχοίνισμα.*

חֲבַל

חַבְלֵי

Jon. 1, 6. יוקרב אליו רב החבל

pl. constr.: חַבְלֵי

Ez. 27, 29. כל חבלי הים

pl. c. suff.: חַבְלֶיךָ

Ez. 27, 8. המה חבליך

Ez. 27, 28. לקול זעקת חבליך

pl. c. suff.: וְחַבְלֶיךָ

Ez. 27, 27. מלחיך וחבליך

חֶבֶל

ז׳, וסוף ל״ק נויר חֶבֶל הספינה, נזיון כהינת הספינה נכלל, והלוז סתרן [מִסְטַעוִיס], ולפ מתקוור לי הגור הוס. וכ״ל שהשם חֶבֶל, חֶבֶל מחכון לפקר על הזרע, וכחכון חֵיל, מעין קליפה ודוק. עי׳ תקכולה.

n. m. denom. (a n. חֶבֶל, rudens, vel navis gubernatio in universum), malus, a quo rudentes pedesque dependent; at videtur v. חָבַל, unde haec nomina descendunt, vi alia, fortasse plectendi, accipi debere. LXX. *πολὺς κλύδων.*

Prv. 23, 34. וכשכב בראש חבל

חַבְלֻלָה

ז״ל נויר קבל, והכוונה נקיה וכשיפה הולכה ותרגול [פִּיסְכוֹנג], מכהינת המדינה לו עם, ומוס השפלה על כהינה ותרגול נקמה ומוסה, לו קכמת הכספת המדינה נכלל. נשפה יהודלה השם הוס רב-סנהדרין, לעיון הערמה והלומכוח. ונעניו הזכלוב לפעל עוד מקום להתנדב, וכי תנדוב ותקפה חֶבֶל, חֶבֶל תכיר שנשלה-להשפעל תמנות לפה. וכ״ל שלשוות השלה הפעל נכוונה מיוקלת, לומר הזרע חֶבֶל נכלוף עם חֶבֶל, בֶּבֶל, אֶבֶל, ונמנומו לע״ז נקיה ונהיגה והולכה, הם זיהיה כולד, ותענין כוה חֲבָלִים נוכריה, לומר תרגול [גֶּשְׁכְּנַעלְנַשְׁכֶּר], חֶבֶל הוא המכהיג לפ הספינה ומובילה [גֵּיס-פַּעל], חֶבֶל מורלית וקנרכיעת ומקנ הספינה [שְׁטֵיעֶרְרוּדְעֶר] וכדומה, ודוק.

ומשוי כשפתי מערב עי׳ תקת שלפ ספעלים.

n. f. (a v. חָבַל) gubernatio, administratio, rerum publicarum rectio, procuratio; hinc sapientia vel facultas administrandi, virtus civilis sive politica. Quaeritur, qua vi primaria polleat v. חָבַל, derivata חֶבֶל, חֹבֶל, תַּחְבֻּלָה si consideraveris. Simillimum veri videtur, radicem esse חָבַל, eique verbo originis communione juncta esse רָבַל, בָּבַל, אָבַל, vi *ducendi* transitiva, vel labendi, *vadendi* intransitiva, unde intellexeris חֲבָלִים (Zekar. 11, 7. 14.) vinculum, quo quis eundo assuefit (Gängelband), חֹבֶל, navis gubernator, חֶבֶל, gubernaculum. LXX. *κυβέρνησις, κυβερνᾶν, βούλεσθαι.*

pl.: תַּחְבֻּלוֹת

Prv. 1, 5. ונבון תחבלות ילקח

Prv. 11, 14. באין תחבלות יפל-עם

Prv. 12, 5. תחבלות רשעים מרמה

pl.: בְּתַחְבֻּלוֹת

Prv. 24, 6. בתחבלות תעשה-לך

pl.: וּבְרֹב תְּחְבֻּלוֹת

Prv. 20, 18 ויבתחבלות עשה מלחמה

pl. c. suff.: בְּתַחְבֻּלֹתָיו

Job. 37, 12. מתהפך בתחבולתו

חָבַל

נלקחי כמו נעכני, וכ״ק לף סכנה חָבַל, וסעולי שלו אִתְחַבַּל, נמכוון לנוד וסקנה.

verb. aram., sicut hebr. חָבַל (cujus solummodo Pa. חַבֵּל et Itpa. אִתְחַבַּל exstant), perdere, delere.

Pa-el: חַבֵּל

perf. pl. c. suff.: חַבְּלוּנִי

Dan. 6, 23. וסגר פם אריותא ולא חבלוני

inf. constr.: לְחַבָּלָה

Esr. 6, 12. לחבלה בית-אלהא דך

imperat. pl.: וְחַבְּלוּהִי

Dan. 4, 20. גדו אילנא וחבלוהי

Itpa-el: אִתְחַבַּל

3 impf. fem.: תִּתְחַבַּל

Dan. 2, 44. די לעלמין לא תתחבל

Dan. 6, 27. 7, 14. די-לא תתחבל

חֲבַל

נלקחי ז״ל, לשון קטול.

n. m. aram., corruptio.

וְחֶבֶל

Dan. 3, 25. וחבל לא-איתי בהון

definit.: חֲבָלָא

Esr. 4, 22. למה ישגא חבלא

חֲבוּלָה

כמו קבל לעיל.

n. f. idem.

Dan. 6, 23. חבולה לא עבדת

חֲבַץ

פעל לף-עונר כף נגור הנף, והכוונה כ״ל כמו חָבַץ, מקמון ותקוד הכיף [וואֲהלרי׳כען], לו מלעוג ושנון המקפה [הַעלְפַּאלְכִינג], וילוע נגמרת חֲמַס עין נשם נקמר, קמון הכיף, לקי קוצץ ולקפי נשמים, וכן חִפָּץ מין נגל למקבל, וכדומה סרנה. עי׳ עוד נגל לעיל.

verb. inus., sicuti חָמַץ, vel suave olere, vel claro, lucido colore esse. Gemarice חֲמַס, genus aromatis; חִמְּץ, genus bulbi vel cepae esculentae.

חֲבַצֶּלֶת

ז״ל מהוכרי חֲבַצֶּל מסרש קנן, והסופיי-ל מהקנן, והתמוכה לקנית לע״ז חָבַץ [וכדומה אֲרַאל, בְּרַמֶל, עָרָמֶל, חַרְמֶל מן אֲרָא, בֶּרֶם, עָרָה, חֹרֶק; וכן בָּצַל, הֶחֵל, סֶפֶל מן בַּץ, בֶּק, סָף]. הכוונה מין פרח קמון המלקה לו קמון הריק, ונלין הפרטי נקלקה המסורים. נסורסי נקלקה קנלת חֲמַצְלֶתָא.

n. f. (a m. חָבַץ, a radice חָמַץ, addita terminatione hypocoristica, ad similitudinem nominum supra enumeratorum; forma igitur primaria est חָבַץ), flos vel suave olens vel colore lucidus, syr. *chamçaljoto*. De specie ambigunt interpretes. LXX. *κρίνον, ἄνθος.* Trg. et Qimchi: וַרְדָּא.

Cant. 2, 1. אני חבצלת השרון

p. כַּחֲבַצֶּלֶת

Jes. 35, 1. ותפרח כחבצלת

חָבַק

פעל כוזד, והסלנה לקיות דבר נדבר והתלוות וסדנקה וקנור [לין לייכַּט-דער שרענקען, לומַּסַּלעען, -שַׁרמען], וקמנות הזרש חָבַק, נהרלף על דְּבֵק וק׳ פה יקנב מוצב כמו ד׳ שם [co-*haerere* = חְדֵּבֵק, ad-*haerere* דְּבֵק =], ולכוד נענין סבבד לניין סנפוף מכוונות והחזוק, לו לניין לקיוף י״ד כ״ל וקנוין [הַאֲנדע-שַׁאלטען]. למנוס פזרש נ״ל נשפתי מפרש, כמו נהוזו יוכי וכוסי לְקַלְבִי ונרמבי [s. *paç*; l. *pac.*, *pang*-ere; gr. *πήγ-νυμι*; pol. *pas*; nhd. füg-en, fug.], וסוס נעזרת חָבַק לניין מקנור וסויף סנסמה, וכן חָבַק פקוס שמקנן ירן על זוק נכפוף הילן, וסוף נגד פקופסה.

verb. trans., tanquam decussare (verschränken), complicare, complecti, amplecti. Radix est בָּק, sanscr. *paç*, lat. pingere (*πηγνύναι*), unde דְּבֵק, *ad*-plicare, חֲבַק, *com*-plicare, gem. חַבָּק, cingulum, חֹבֶק, inguen. LXX. *περιλαμβάνειν, περιβάλλειν, παραβάλλειν*; inf. *περίλημμα*; *Pi. συνέχειν.*

part.: חוֹבֵק

Eccl. 4, 5. הכסיל חבק את-ידיו

part. fem.: חוֹבֶקֶת

כעת חיה אתו חבקת בן

2 Reg. 4, 16.

inf. constr.: לַחֲבֹק

Eccl. 3, 5. עת לחבוק

Pi-el: חִבֵּק

3 pl. perf.: חִבְּקוּ

Job. 24, 8. ומבלי מחסה חבקו-צור

Thr. 4, 5. חבקו אשפתות

part.: מְחַבֵּק

Eccl. 3, 5. ועת לרחק מחבק

2 impf. masc.: תְּחַבֵּק

Prv. 5, 20. ותחבק חק נכריה

2 impf. c. suff.: תְּחַבְּקֶנָּה

Prv. 4, 8. תכבדך כי תחבקנה

impf. apoc.: וַיְחַבֵּק

Gn. 29, 13. ויחבק-לו וינשק-לו

3 imperf.: וַיְחַבֵּק

Gn. 48, 10. וישק להם ויחבק להם

3 impf. c. suff.: וַיְחַבְּקֵהוּ

Gn. 33, 4. לקראתו ויחבקהו

3 fem. c. suff.: תְּחַבְּקֵנִי

Cant. 2, 6. 8, 3. וימינו תחבקני

חִבֻּק

ז״ל וסלנה נפוף סיליס יקד ולקיוקן כלרך סעלנלים [הַאֲנדעשַׁלַטוכג], וכן נתרנוס. פזרש חִבּוּק נ״ל סוס הזרש, על עזקל מיוקד.

n. m., complicatio manuum, qualis est pigri. LXX. *ἐναγκαλιζεσθαι.*

Prv. 6, 10. 24, 33. מעם חבק ידים

חָבַר

פעל כוזד נכפל המכוון, כל-לעמת שקסיס תמנות הזרש: ק׳ הערכה וקדוד ולקוף יקד [נוּאַמְמֶען-כְּיִיכְטֶען], ותמנות הזרש חָבֵר נהרלף על דָּבֵר, צָבֵר נמכוון הוס, שנשלה נ״ל נשפתי ערב ע״ם. ומוס לפעמים כוזד סיות נלקלות [שַׁעֲרנוכדען, פַּעַר-כיכדעש ויין], לו נפשלל על מין קסס וכשוף, לשר על יזו יקוכר ויקונר ויולוסר דבר [נַשְׁכְּנַען, פַּעַמְּסַעלַן], והסיעך לפתי הכוונות נ״ל נשקלי לנוכות. כנרלה מוס חֵבֶר [*Gheber*] לניין המכשף, נרמוו לשלה הפרסית. כ׳ נמכוון חָפַר, לומר שריעה ונדילה [קַיִיקְעַרְכְנען], ומוס הסשלל על הפניעה [שַׁטְרִיעֶמְען], לו על עזית דבר עקר ושרשוע [שַׁטְרִיעֶן]. תמנות הזרש סם ג״כ דָּבֵר שנשלה נ״כ לנל בָּרֵא וכלוסס. מעניו הזוי כשפתי ערב עי׳ ססק חָדֵר, קָבֵר כזרש כמכוון. סכנד חָבַר וכנ״ל חָבֵר לו חָבֵר, וכוסף חִתְחַבֵּר יונק, והתקשל חִתְחַבֵּר, וכשוף מעכו מיוקד לקרי תִּתְחַבְּרוּת.

verb. origine atque vi duplex (*Pi.* חִבֵּר; *Pu.* חֻבַּר; *Hi.* חֶחְבִּיר; *Hitp.* הִתְחַבֵּר, unde inf. aram. תִּתְחַבְּרוּת) 1) conserere, connectere, colligare, a radice *bar*, quam habes etiam in vv. בָּרַר, דָּבַר, צָבַר, nonnunquam intrans. consertum, connexum, conjunctum esse, tropice magicam exercere, quod fieri solet inter alia etiam nodis magicis vinciendis, vel incantationibus, quibus quis fascinatur et impotens fit, unde gem. חֶבֶר, magus, pers. *gheber*; 2) sicut חָצַר, incidere, insculpere, hinc stringere, vulnerare, vel lineis tanquam incisis rem quampiam distinguere. Cognata sunt vv. בָּרָא, חָדַר, קָבַר, quos si contuleris, verbum sanscrito-semiticum esse intelliges. LXX. *συζευγνύναι, ἁρμᾶν, συμφωνεῖν, συνέχειν*; part. *ἐχόμενος, μέτοχος*; *ἐπᾴδων, φαρμακοῦσθαι*; חֻבַּר, *μέτοχος*; *Pi. κοινωνεῖν, συνάπτειν, συμπροσῖέναι, πορεύεσθαι, ἐπάλλεσθαι*; *Pu. συμπλέκειν*; חֶבֶר, *μετοχή*; *Hitpa. συμμιγνύναι, φιλιάζειν.*

3 pl.: חָבְרוּ

Gn. 14, 3. חברו אל-עמק השדים

part.: הוֹבֵר

Ps. 58, 6. חובר חברים מחכם

part.: וְהֹבֵר

Dt. 18, 11. וחבר חבר ושאל אוב

part. pl.: חֹבְרוֹת *fem.*

Ex. 26, 3. תחברן חברת

Ex. 26, 3. וחמש יריעת חברת

Ex. 28, 7. שתי כתפת חברת

Ex. 39, 4. כתפת עשו-לו חברת

Ez. 1, 9. חברת אשה אל-אחותה

Ez. 1, 11. שתים חוברות איש

part. pass.: חָבוּר *sg.*

Hos. 4, 17. חבור עצבים אפרים

Pi-el: חִבֵּר *3 perf.*

Ex. 36, 10. יריעת חבר

2 perf.: וְחִבַּרְתָּ

Ex. 26, 6. וחברת את-היריעת

Ex. 26, 9. וחברת את-חמש היריעת

Ex. 26, 11. וחברת את-האהל

inf. constr.: לְחַבֵּר

Ex. 36, 18. לחבר את-האהל

3 imperf.: וַיְחַבֵּר

Ex. 36, 10. 16. ויחבר את-חמש היריעת

Ex. 36, 13. ויחבר את-היריעת

3 impf. c. suff.: וַיְחַבְּרֵהוּ

2 Chr. 20, 36. ויחברהו עמו

Pu-al: חֻבַּר *3 perf. p.*

Ex. 39, 4. על-שני קצותיו חבר

3 perf.: וְחֻבָּר

Ex. 28, 7. אל-שני קצותיו וחבר

3 fem.: שְׁחֻבָּרוֹת

Ps. 122, 3. כעיר שחברה-לה יחדו

3 imperf.: יְחֻבַּר Q'ri.

Eccl. 9, 4. אשר יבחר אל כל-החיים

3 impf. c. hint.: וַיְהֻבַּרְךָ *c. suff.*

Ps. 94, 20. היחברך כסא הוות

Digitized by Google

Hif-il: הֶחְבִּיר
3*impf. c. h opt.:* אַחְבִּירָה
Job. 16, 4. אחבירה עליכם במלים
Hitpa-el: הִתְחַבֵּר
3*prf. aram.:* אִתְחַבַּר
2 Chr. 20, 35. אתחבר יהושפט
inf. c. suff.: בְּהִתְחַבְּרֶךָ
2Chr.20,37. בהתחברך עם־אחזיהו
3 *impf. pl.:* יִתְחַבְּרוּ *p.*
Dan. 11, 6. ולקץ שנים יתחברו

חָבֵר

קולי׳ וכו׳ ולנקבה חֲבֶרֶת. להלנה פּץ ורע ושרע [נעגסם, פרייכ]/לומר פ״ז מקובל לעמיתו, וכן כתיב פּקד קנינים. הקפוכס כ״ל כמר חָבֵיר, וקסיס פעולי״ת.

adj. m. (f. חֲבֶרֶת), fortasse passive pro חָבִיר, consociatus, unde: socius, amicus. LXX. *κοινωνός, μέτοχος, ἑταῖρος, φίλος; κοινωνεῖν, προσκεῖσθαι, προστιθέναι, ἔρχεσθαι, λοιπός.*

adj. masc.: חָבֵר
Ps.119,63 חבר אני לכל־אשר יראוך
Prv.28,24. חבר הוא לאיש משחית
cum suff.: חֲבֵרוֹ
Eccl. 4,10. האחד יקים את־חברו
pl.: חֲבֵרִים
Jud. 20, 11. כאיש אחד חברים
Cant.8,13. חברים מקשיבים לקולך
constr. pl.: וַחֲבֵרֵי
Jes. 1, 23. וחברי גנבים
pl. c. suff.: חֲבֵרֶיךָ *p.*
Cant. 1, 7. על עדרי חבריך
pl. c. suff.: מֵחֲבֵרֶיךָ *p.*
Ps. 45, 8. שמן ששון מחבריך
חֲבֵרַיִן, חֲבֵרָיִן *pl. c. suff.:*
Jes. 44, 11. הן כל־חבריו יבשו
Ez. 37, 16. וכל בית ישראל חברו
Ez. 37, 19. ושבטי ישראל חברו
adj. fem. c. s.: חֲבֶרְתֵּךְ
והיא חברתך ראשת
Mal. 2, 14. בריתך

חֶבֶר

ג׳ ופך נכנוי נכ״ק חֲבָרִים, והוא גויר חֶבֶר [כמו בַּלַח־מֶלַח; טַבָּח־טָבַח; סַבָּל־סָבֶל] ופקפוק נכוונם. לד״ק סהלנה מרעים וקנרי־סקר [הַלְבְּלְעַלְס־נעגסמען], ויהיה קנרים הללוג לכנענים, או שניהו קנרת לקנים ליידים, שיכהו עליו נורות. לדל״ת גויר חֶבֶר מעכוון הכ׳, לומר קוסמים קסמים לנוהו. ודע שהפעל יִבְרוּ מן בָּרָה נמכוון כרים וקפידה ולא כמו שקאנו קנת מענין קניס [s. *krî*], כי כרה נמכוון וה לינהו נקצר עם על.

n. m. plural. denom. (a n. חֶבֶר, sicuti מֶלַח a n. מֶלַח), socii vel qui una mercaturam faciunt (parall. בְּנַעֲנִים), vel qui, piscatoriam exercentes, capto cete, grandes carnium partes, tanquam fossas faciendo, excidunt, aut epulantur una. Sunt etiam, qui חֶבֶר a v. חָבַר II. oriundum putent, ut sint magi, qui incantationibus pisces aucupiunt. V. יִבְרוּ scito minime vi emendi (sanscr. *kṛi*) dici, cum praepositio בְּ jungitur, sed potius fodiendi, perfodiendi. Targ. בַּחֲרֵי בַּחֲרֵיתָא טוּרְיָא (= חֲבֵרִים, sensu rabbinico). LXX. *Ἐνσιτοῦνται δὲ αὐτὸν ἔθνη (καὶ μεριτεύονται αὐτὸν Φοινίκων γένη).*

pl.: חֲבֵרִים
Job. 40, 30. יכרו עליו חברים

חֶבֶר

ג׳ נפסס חֶבֶר ונכנוי חֲבָרִים, והמכוון נכפל: ק׳ סוד מרעים ויחנכם [נע־כפסענפּפּעס], ומוס בית קנר כמו סוד מרעים ובית סתקת עגם יקר, ונגזרת חֶבֶר עִיר, ספסן והטוכוקות של חָבִיד. ג׳ לקח ונקפ וכפף [נויבעכר־, כפּכנפּפּקמעס]. נגזרת חֶבֶר כידוע ניון לפרסים עתיקים, קצר כנדו והללנו יסוד מקצ, ווקת הכוונם של קפּק סהוק קנרל ושקליס לגזרת מקמיסון, וכן נקפת נקדיקים נלגוסם.

n. m. (in pausa חֶבֶר; pl. חֲבָרִים), 1) societas, collegium, sodalitium, unde בֵּית חֶבֶר, domus, in qua est communis multorum habitatio, vel in quo multi ad deliberandum et consultandum conveniunt (gemar. חֶבֶר עִיר, *Publicum*, opp. יָחִיד); 2) incantatio (*ἐπῳδή*) fascinus, gem. de Persis antiquis, ignem adorantibus. LXX. *κοινός, κοιτών; ἐπαοιδή, ἐπαοιδός, φαρμακεύεσθαι; λάκκος* (חֶפֶר), *κρύπτειν.*

Hos. 6, 9. חבר כהנים

חֶבֶר *p.*

Dt. 18, 11. וחבר חבר ושאל אוב
Prv. 21, 9. 25, 24. ובית חבר
pl.: חֲבָרִים
Ps. 58, 6. חובר חברים מחכם
pl. c. suff.: חֲבָרֶיהָ
Jes. 47, 9. בעצמת חבריך מאד
pl. c. suff.: בַּחֲבָרֶיהָ
Jes. 47, 12. עמדי־נא בחבריך

חֶבְרָה

ג׳ נמכוון חֶבֶר נהלנה ק׳, ונגזרת חַבּוּרָה, חַבְרוּתָא כיוסף נו, ונזפה יסולית פסס סוס על־יפי.

n. f. societas, sodalitas, sicuti חֶבֶר l., gem. חַבְרוּתָא. LXX. *κοινωνεῖν.*

לְחֶבְרָה

Job. 34, 8. וארח לחברה עם־פעלי

חֶבֶרֶת

ג׳, והלנון קמר וקצור, לומר מקום סקצור והקצור, והוא כיכוני קל נקנס.

n. f. partic., conjunctio, locus, quo quid conjungitur, conseritur. LXX. *συμβολή, συνάπτειν.*

הַחֶבֶרֶת

Ex. 26, 10. 36, 17. החברת השנית

בְּחֶבֶרֶת *p.*

Ex. 26, 4. מקצה בחברת
Ex. 26, 10. הקיצנה בחברת

מַחְבֶּרֶת

ג׳ והלנה כמו חֶבֶרֶת, לומר מקום סקצור והקצור של ג׳ קלקים, ונזפה כנכוסם כיון לקלק־לקח של ספר, או לספר מס סמקוכר מקלקים רבים, וכדומס לו חִבּוּר, כי עזה הספר נקרא מְחַבֵּר; ונקכמת המספר מקנרת יזועה [שדדיטין], לומר הספך של מנגעת. זמות הספרים שלל מלל־קיוי, מקנרות מקנרות לקיקל מלל־קיוי, מקנרות עמכוקל וכדומס.

n. f. locus, quo res duae junctae sunt, junctura, sicuti חֹבֶרֶת; rabbinice de tomis alicujus libri, vel rhapsodiis carminis majoris, vel singulis collectorum in unum corpus poëmatum partibus (veluti *Machberot Itiël*, *Machberot Imanuël*, v. Historiam poësis Judaicae, a *Franc. Delitschio* enarratam, I. p. 47. 53.). Auctor libri חִבּוּר, ipse liber חִבּוּר dicitur. In arithmeticis מַחְבֶּרֶת, additio, תֶּגְרַעַת h. e. subtractioni opponi solet. LXX. *συμβολή, συνάπτειν.*

בַּמַּחְבֶּרֶת *p.*

Ex. 26, 4. במחברת השניה
Ex. 26, 5. אשר במחברת השניה
36, 12.
Ex. 36, 11. מקצה במחברת
Ex. 36, 11. במחברת השניה
Ex. 36, 17. הקיצה במחברת
cum suff.: מַחְבַּרְתּוֹ
Ex. 28, 27. 39, 20. לעמת מחברתו

בְּחַבֻּרֶת

ג׳ ופך נכנוי נכ״ק חַבּוּרוֹת, והללנה כל דנר המקנר והמקצר, כמו קוכות ופ נכול, המדניק דנר נדנר.

n. f. pluralet. (מַחְבְּרוֹת), tigna jungentia, fibulae ferreae. LXX. *δοκός, στροφεύς.*

pl.: לַמַּחְבְּרוֹת
2 Chr. 34, 11. ועצים למחברות

pl.: וְלַמַּחְבְּרוֹת
1 Chr. 22, 3. ולמחברות הכין דויד

חֲבֻרָה

ג׳ והלנון קפולה, לומר שנע ונדוד מפנע מס [שעליעמע, פ״יכקעכנע], והמעוכה פעול״ת, ונגזרת ונקמי חֲפוּרָא נקמע מצלהו, ע׳ ספרי קרוי פניכים י״ג, מ״כ.

n. f. pass., incisum, vulnus, plaga, ab incidendo, gem. חֲפִירָא, nomen eadem radici (*far*, *bar*), innixum, v. Charuze Peninim XII, 42. LXX. *μώλωψ.*

pl. c. suff.: וּבַחֲבֻרָתוֹ
Jes. 53, 5. ובחברתו נרפא־לנו

חֲבוּרָה

ג׳ס והלנקו כמו קנוכוס, וכן נקנגוס חֲבוּרָא. סרנוי חַבְרוּתָא. נעלני קנר [פ״יכקעכנען], לגון שעוע נדנר [פ״יכקעכנען], והכנוכות כדומס לנלנו.

n. f. (pl. חֲבוּרֹת, sicuti חֲבוּרָה), incisio, vulnus, targ. חֲבוּרָא, arab. *chubara*, incidere, insculpere. LXX. *μώλωψ.*

Ex. 21, 25. חבורה תחת חבורה

וַחֲבוּרָה

Jes. 1, 6. פצע וחבורה

cum suff.: לַחֲבֻרָתִי
Gn. 4, 23. וילד לחברתי

pl.: חֲבֻרוֹת
Prv.20,30. חברות פצע תמריק ברע

pl. c. suff.: חֲבוּרֹתַי *p.*
Ps. 38, 6. נמקו חבורתי

חֲבַרְבָּרָה

ג׳ס מסוכרי חַבְרְבַּר ונמקל ופך נכנוי, והללנה כמין שרעועים וגדודים נעור, כי כפל הסרש סקלש הפעולה, כמצר הלעגי נספרי מ״ק, ופס לפ״ו מעקדים עקדים של כמר [נונעפּלעקען], הכיקו לעין כמו שרעועים, ונקלנון עוד חַבְרְבַּר הפעל עם פעולי״ת שלו. ודע שהפעל של נקש נגזרת חַבְרְבַּר מרש שלפניכו, ע״ש קנרנכרות כמר. ונגזרת מק עסקים דסלן קנרנכרת? כל הוק נכת לנר נשל ופן נר נשל קדם לפיק קנרנכרת פיק וכו׳.

n. f. pluralet. (a m. s. חַבְרְבַּר) incisiones in cute factae eaeque passim linearum vel macularum instar tanquam insculptae (*eingekerbt*), maculae vel lineae variegatae leopardorum, unde targ. חַבַרְבַּר, lineis versicoloribusque maculis distinctus, gemar. de genere anguium. LXX. *ποικίλματα.*

pl. c. suff.: חַבַרְבָּרֹתָיו
Jer. 13, 23. ונמר חברברתיו

חִתְחַבְּרוּת

ג׳כ, והוק מקול הסתפעל ע״ל לקרי, והכלון לגון קנוך ודנוק, ונמלק לך נדניקל, לקצר כל סגנכו על דרך זפת פלס.

n. f. inf. hitpa. aramaizans, conjunctio, commixtio. LXX. *συνανάμιξις.*

Dan. 11, 23. ומן־התחברות אליו

חֶבֶר

נלקרי כמו כענכי חָבֵר, רע ועמית.

n. m. aram., hebraico חָבֵר par atque aequale. LXX. *φίλος.*

pl. c. suff.: וְחַבְרוֹהִי
Dan. 2, 13. וחברוהי להתקטלה ולחנניה מישאל ועזריה
Dan. 2, 17. חבריהי
Dan. 2,18. יהודבדון דניאל וחבריהי

חַבְרָה

ג׳כ לקרי כמו כענכי חֶבְרָה, ונמלק פזפ פוס עוד ניוכי. סרנוי חַבְרָן וככוי סרנוי חַבְרָתָה.

n. f. aram. (pl. חַבְרָן; constr. חַבְרַת), hebr. חֶבְרָה respondens, gr. *ἅβρα*, socia, comes. LXX. *λοιπή.*

def. c. suff.: חַבְרָתָהּ
Dan. 7, 20. וחזוה רב מן־חברתה

חָבוּר

שעל לנהר נלקס נהרים היולל ונק תקת סהר בש שלל ריש שלל-ע׳ן, סהולך קדמה ולקל קימנה ולקל ימה, ויקנל נהר מגדון ויתן שלל כרכמים נתון הספת. ונקלק גל בָּבֶר ונערני קלנור, ותלנות הנרש קשה להלוס. וכ״ל מעכוונו כמו כנ-נר [Khûb-pâr] נשרסי מספק הודו, לומר נעל יפות גדיות [זאלאוֹפּעריג], ודוק.

n. pr. fluvii Mesopotamici, qui prope *Rasal-Ain* infra montes *Masicos* oritur, exceptoque *Mygdonio*, confecto suo versus occidentem cursu, in Eufratem se effundit, non procul a Circesio (כַּרְכְּמִישׁ). Nominatur etiam חָבֹר, nomine hebraico, graece *Χαβώρας, Ἀβδώρας, Ἀβώρας.* Fortasse nomen ejus persicum originem duxit ex lingua indica, ut a litoribus amoenis nuncupatus sit *Khûbpâr*, h. e. *εὔκρημνος* (schönuferig).

וְחָבוּר

1 Chr. 5, 26. ויביאם לחלח וחבור

וּבְחָבוּר

2Rg.17,6 וישב אותם בחלח ובחבור
2 Reg. 18, 11. וינחם בחלח ובחבור

חָבַשׁ

פעל לוד, והעתיל יַחְבֹּשׁ, יֶחְבַּשׁ. סכוונס נכיפה והלנפה וקניפה סניג [קומהילנען, -ניכדען, -קלייטען], ל״ק מקניפת הפקר והמנפה, נכפל יפס הפעול. מקנוג סרלת וכדומה סהנלל על מקול דנר, כמו פנע וקנורה, ומוה חֹבֶשׁ רופא, לומר מקוק הנוף או מקנר המכה, נהנלל על מוניע. ג׳

Digitized by Google

כסוי ועטוי [פֿאדעקט־ווערדן, נעדעקט], כמו קנס פכיס נעמען [כּוכּזן]. ג׳ עבר נעס ולקיקת מקנ פֿזדרס. פכנד מענין פֿסקיפֿס וקפיפֿס של נכי נסכות. קעלוס פֿזכס לפי קקול פֿלשון ולפי פֿזווי נזפקי מעכ חָבַשׁ, פכפֿלס גכ נהפֿעל לָבַשׁ. וכן בָּעַשׁ, שָׁבַשׁ נקרי, בָּעַת וכדומה, פכל נאכפו פכוונס של נכיפס וקזיכס ופקיכס וקקול, וכן sanscr.] פֿזכס נזפקי מכ כמו נכולו p. *pûsh*-] ופכסי [*bhûsh*, *was*, *paç* l. *ves*-tire, *ves*-tis;] רוחי ויוכי [iden goth.] גרמני ופלקלני [gr. *ἵσ-θος*, [ga-*vas*-jan, *vas*-ti; pol. *pas* כיקוד קפוכס וסמכוון, כי סק׳ מקלכ עוכ ועמיי, כפֿעל לפיכו פֿלכ חָבַשׁ [l. *bat*-uere] חָבַל, חָבַשׁ, חָבַר ע׳ פזווי נזפקי קלס ועלכ.

verb. trans. (imprf. יַחְבֹּשׁ, יַחְבֹּשׁ) amicire, vincire, velare, contegere, v. c. de amiciendo vel imponendo apice seu diademate, de capite bysso (שֵׁשׁ) cingendo; obligare, veluti vulnera, unde חֹבֵשׁ, qui chirurgiam exercet, tropice qui medicinam calamitatum adfert vel rei publicae vel privatae Deinde: occulere, abdere (Job. 40, 13); denique: imperio coercere, cohibere, continere, h. e. dominari. Radix verbi est בָּשׁ, sanscr. *bhûsh*, quae radix sanscrito-semitica insita est etiam vv. לָבַשׁ, שָׁבַשׁ, בָּעַשׁ, פָּעַשׁ, persico *pûsh*-iden, latino *ves*-tiendi verbo; ח enim, sicuti in verbo *bat*-uendi (Suet. Calig. LIV.): חָבַט, praepositio est, vim nativam leniter varians. LXX. *δέειν*, *ζωννύειν*, *περιτιθέναι*, *συμπλέκειν*, *καταδέειν*, *μοτοῦν*, *ἰᾶσθαι*, *πάλιν ἀποκαθιστάναι*; *ἐπισάττειν*, *δύειν*, *δῦναι*; *Pi.* *δεσμεύειν*, *ἀνακαλύπτειν*; *Pu.* *κατάδεσμος*.

2 *perf.*: וְחָבַשְׁתָּ
Ex. 29, 9. וחבשת להם מגבעת
2 *pl.*: חֲבַשְׁתֶּם
Ez. 34, 4. ולנשברת לא חבשתם
part.: חֹבֵשׁ
Jes. 3, 7. לא־אהיה חבש
part. pass.: חָבוּשׁ
Jon. 2, 6. סוף חבוש לראשי
part. pl.: חֲבוּשִׁים
Jud. 19, 10. צמד חמורים חבושים
pl.: חֲבֻשִׁים
2 Sam. 16, 1. וצמד חמרים חבשים
Ez. 27, 24. בחבלים חבשים
inf. constr.: חֲבֹשׁ
Jes. 30, 26. ביום חבש ה׳
inf constr.: לַחְבֹּשׁ
Jes. 61, 1. לחבש לנשברי־לב
inf. c. suff.: לַחְבְּשָׁהּ
Ez. 30, 21. לשום חתול לחבשה
imperat.: חֲבוֹשׁ
Joh. 40, 13. פניהם חבוש בטמון
Ez. 24, 17. פאבך חבוש עליך
imperat. pl.: חִבְשׁוּ
1 Reg. 13, 13. חבשו־לי החמור
1 Reg. 13, 27. חבשו־לי את־החמור
1 *imperf.*: אֶחְבֹּשׁ
Ez. 34, 16. ולנשברת אחבש
1 *impf. c. h opt.*: אֶאֱחְבְּשָׁהּ
2 Sam. 19, 27. אחבשה־לי החמור
1 *impf. c. suff.*: וַאֲחַבְּשֵׁךְ
Ez. 16, 10. ואחבשך בשש
3 *imperf.*: יַחְבֹּשׁ
Job. 34, 17. האף שונא משפט יחבוש
3 *imperf.*: בָּשׁ, וַיַּחְבֹּשׁ
Gn. 22, 3. ויחבש את־חמרו
Lev. 8, 13. ויחבש להם מגבעות
Num. 22, 21. ויחבש את־אתנו
2 Sam. 17, 23. ויחבש את־החמור
1 Reg. 2, 40. ויחבש את־חמרו
1 Reg. 13, 23. ויחבש־לו החמור
3 *imperf.*: וַיְחַבְּשׁ
Job. 5, 18. כי הוא יכאיב ויחבש
3 *impf. c. suff.*: וַיַּחְבְּשֵׁנִי
Hos. 6, 1. יך ויחבשנו
3 *fem.*: וַתַּחְבֹּשׁ
2 Rg. 4, 24. ותחבש האתון ותאמר
3 *pl.*: וַיַּחְבְּשׁוּ
1 Reg. 13, 13. ויחבשו־לו החמור
3 *pl.*: וַיַּחֲבְשׁוּ *p.*
חבשו־לי את־החמור
1 Reg. 13, 27. ויחבשו
Pi-el: חִבַּשׁ
Job. 28, 11. מבכי נהרות חבש
part.: וּמְחַבֵּשׁ
Ps. 147, 3. ומחבש לעצבותם
Pu-al: חֻבַּשׁ
3 *perf. f.*: חֻבְּשָׁה
Ez. 30, 21. והנה לא־חבשה
3 *pl.*: חֻבָּשׁוּ *p.*
Jes. 1, 6. לא־זרו ולא חבשו

חֹבֶת

פעל לפ־עונר כפ נגור הנפ, והכוונס ל׳ל כמו נעכרי קכו וכעפת כוס קכפ, לעון קפיס וכעול, ומוס יפיס פפס חֹבֶת נכתים, ולפ עקכוור לי. עי׳ הפמוס.

v. inusit., quocum nonnulli arab. *khabaça* (unde *khubz*, panis) et aethiopicum *hebest* componunt, vi coquendi. Acclamat dialectus gemarica, sed caret haec collatio adhuc analysis historiaeque confirmatione, sine qua vacillat atque claudicat.

חֹבֶת

ע״ו ופך נכנוי חֲבָתִים, פפלנפ ל׳ל מפעפ [נפקוועקן], כפעל לעפע קכו נעכרי, וכן נפעת חֹבֶת נגפרפ, ענין פלפל ופפפ, כמו קניתי כהן גדול ליפתן ועכיכתן [מכתוב דף נ״ו], וכן פפלנ וקינפים וסיין, ומכל פלנ כלפ פכוס לפון מפפ. ל׳ל פפלנפ כמו פלנפ, ומעפ קנפים, כלנון מעפ פלנפ, ועוד פקפוס נדנכ.

n. m. pluralet. (חֲבָתִים), epulae a pistoribus cocisve confectae, opus dulciarium, cui notioni assentit Gemara (*Menahot* f. 96. חֲבָתִי נוֹדֵל לְיִשְׁתֵּן וְצָרִיכָתָן). Alii *sartaginem* interpretantur, sicuti LXX. *τήγανον*.

pl.: חֲבָתִים
1 Chr. 9, 31. על מעשה החבתים

מַחֲבַת

ע״נ ל׳ל פקנכ מן מַחֲבַתְּ, וכלנון כלי לנליס וקליס לו פלנפ [כאפפע־פפפנענע, כלפעפפנענע], ולפ עקכוור לי פפנוכ.

n. m. (ut quidem nonnulli censent, ex מַחֲבַתְּ mutilatum), sartago. LXX. *τήγανον*.

Lev. 6, 14. על־מחבת בשמן תעשה
Lev. 7, 9. במרחשת ועל־מחבת
Ez. 4, 3. קח־לך מחבת ברזל

חֲבַת

Lev. 2, 5. ואם־מנחה על־המחבת

וַלַּמַּחֲבַת

1 Chr. 23, 29. ולמחבת ולמרבכת

חַג

v. s. r. חָגַג *p.* 370.

חַגָּא

v. s. r. חָגַג *p.* 371.

חָגַב

פעל לפ־עונר כפ נגור, וככוונס נכוך על חָג, לומר קולל ודור לילפ וקיוק, כלכוך ונפיקפ [קרייוען, פפנענען]. ומוס כפפפל על עפיק וקלינפ יום פוב, על עלות לרגל וכדומפ מן כפפלות. כפפעך נפעתי מעכ עי׳ קקק קונ.

v. intr., sicuti חָגַג, circulare, saltare, exsultare, tripudiare, choreas ducere, festum agere, semel: vertigine agi, de ebriis. LXX. *ἑορτάζειν*, *ταράσσειν*.

2 *pl.*: וַחֲגַגְתֶּם
Ex. 12, 14. וחגתם אתו חג ליי
Lev. 23, 41. וחגתם אתו חג ליי
Nu. 29, 12 וחגתם חג ליי שבעת
part.: חוֹגֵג
Ps. 42, 5. המון חוגג
part.: וְחֹגְגִים
1 S. 30, 16. אכלים ושתים וחגגים
inf. constr.: לָחֹג
Zach. 14, 18. 19. לחג את־חג הסכות
inf. constr.: וְלָחֹג
Zach. 14, 16. ולחג את־חג הסכות
impt. fem.: חֲגִי
Nah. 2, 1. חגי יהודה חגיך
2 *imperf.*: תָּחֹג
Ex. 23, 14. שלש רגלים תחג
Dt. 16, 15. שבעת ימים תחג ליי
2 *pl.*: תָּחֹגּוּ
Lev. 23, 39. תחגו את־חג־ייי
Lev. 23, 41. תחגו אתו

Ex. 12, 14. חקת עולם תחגרו
3 *pl.*: יְחוֹגְגוּ
Ps. 107, 27. יחוגו ויטעו כשכור
3 *pl.*: וְיָחֹגּוּ
Ex. 5, 1. ויחגו לי במדבר

חָג

קו חָגִ״ג וסמיך חֲגִ וככנוי חָגְּ, וכרנון יום טוב ומועד וזכיון ווס קנ קנ, עכס קנ [פֿעעסט, פֿייעב], וידוע מפכרס. וכגזרת ידוע מוס חֲגִינָּה. ומוזכר פפפעל על קינן סיקנ, כמו נפסרו קנ נעניותיס, קלב קני וכדומפ.

n. m. (c, חָגּ, c. s. חֲגִּי) festum, publicae laetitiae celebratio, tropice de victima solenni, velut in uno de ultimis versibus grandis Hosianae (Ps. 118, 27). LXX. *ἑορτή*, חָג חָג, חַג חָג חַתַּקְּשׁוּ חָג *ἑορτάζειν*.

חַג *p.* חָגַג

Ex. 10, 9. כי חג־ייי לנו
Ex. 12, 14. וחגתם אתו חג ליי
Ex. 13, 6. וביום השביעי חג ליי
Ex. 23, 15. את־חג המצות תשמר
34, 18.
Ex. 32, 5. חג ליי מחר
Ex. 34, 25. זבח חג הפסח
Lev. 23, 6. חג המצות ליי
Lev. 23, 34. חג הסכות שבעת ימים
Lev. 23, 39. תחגו את־חג־ייי
Lev. 23, 41. וחגתם אתו חג ליי
Num. 28, 27. חג שבעת ימים
Num. 29, 12. וחגתם חג ליי
Dt. 16, 10. ועשית חג שבעות ליי
Dt. 16, 13. חג הסכות תעשה לך
Jud. 21, 19. הנה חג־ייי בשילה
1 Reg. 12, 31. ויעש ירבעם חג
1 Rg. 12, 33. ויעש חג לבני ישראל
2 Chr. 30, 13. לעשות את־חג המצות
את־חג המצות שבעת
ימים
2 Chr. 30, 21. 35, 17.
Esr. 3, 4. ויעשו את־חג הסכות
Esr. 6, 22. ויעשו חג־מצות
Neh. 8, 18. ויעשו־חג שבעת ימים
Ps. 118, 27. אסרו־חג בעבתים
Jes. 30, 29. בליל התקדש־חג
Ez. 45, 21. חג שבעות ימים
Hos. 9, 5. וליום חג־ייי
Zach. 14, 16. ולחג את־חג הסכות
Zach. 14, 18. 19. לחג את־חג הסכות

וְחַג

Ex. 23, 16. וחג הקציר
Ex. 23, 16. וחג האסיף בצאת השנה
Ex. 34, 22. וחג שבעת תעשה
Ex. 34, 22. וחג האסיף

חַגֵּי *p.* חָגַג

1 Rg. 8, 65. את־החג וכל־ישראל עמו
2 Chr. 7, 8. ויעש שלמה את־החג
Ez. 45, 23. ושבעת ימי־החג

וְחַג

2 Chr. 7, 9. והחג שבעת ימים

בְּחַג

1 Reg. 8, 2. בירח האיתנים בחג
2 Chr. 5, 3. כל־איש ישראל בחג
Neh. 8, 14. בחג בחדש השביעי
Ez. 45, 25. בחג יעשה כאלה
constr.: בְּחַג
Dt. 16, 16. בחג המצות
2 Chr. 8, 13. בחג המצות
Dt. 31, 10. שנת השמטה בחג הסכות

וּבְחַג

ובחג השבועות ובחג
Dt. 16, 16. הסכות
ובחג השבועות ובחג
2 Chr. 8, 13. הסכות

Digitized by Google

חָגַב

1 Reg. 12, 32. כחג אשר ביהודה
cum suff.: חַגֵּי
Ex. 23, 18. ולא־ילין חלב־חגי
cum suff.: חַגֻּנִי
Ps. 81, 4. בכסה ליום חגנו
cum suff.: בְּחַגֶּכֶם *p.*
Dt. 16, 14. ושמחת בחגך
cum suff.: חַגֶּךָ
Hos. 2, 13. חגה חדשה ושבתה
pl.: חַגִּים
Jes. 29, 1. חגים יוסיפו
pl.: בְּחַגִּים
Ez. 45, 17. בחגים ובחדשים
pl.: וּבֶחָגִּים
Ez. 46, 11. ובחגים במועדים
pl. c. suff.: חַגֶּיהָ
Nah. 2, 1. חגי יהודה חגיך
pl. c. suff.: חַגֵּיכֶם
Am. 5, 21. מאסתי חגיכם
Am. 8, 10. והפכתי חגיכם
Mal. 2, 3. פרש חגיכם

חֲגָא

ז׳, והסלנס כמו חֲגָה נס׳, גויר קנר, לויר סניק נרכיס והקנועס רעד ופלנות [ניעטענן], כי המכוון על הסצס נכ פקיוק וכלכול כילוע.
s. f. (a v. חָגַג, pro חֲגָה), tremor, commotio genuum. LXX. *φόβητρον.*

לְחָגָא

Jes. 19, 17. למצרים לחגא

חָגָה

פעל שנשאר לך נגור חֲגָרִים, והסלנס לל׳ך כמו קנץ נעכני, לויר הקטוסטות ונקיעת מקסה ומסקר [ויך פֹּלִיכֹטענן], וסוף שקר, כי נעכני הפעל גויר הסצ. לל׳ך כמו נעכני קנ׳, מקסוף וקנון יקד נמקום לקר, וגס זס לל׳ך מקסוור. וכל׳ שמקנות הסצס של חָגָה כמו חָקָה, לויר נקיכה ופכיכה ונקיכה ונקיעה [ניינצ״ענן, ניינקעצענן], ולא הסצ לקמן כמו נקיך ונקיכה פרן ונקיע, וכן נמקת סכשוכו הכלקשוכים, ולולי כדומה לו חָג הפעל נמכוון לקר, ומוס חָגָא [סכוכני חֹג] לשון פרן, וכריך עיון.
vrb. inus., quocum nonnulli arab. *chag'a*, h. e. profugere, perfugere, conferunt, idque male; quandoquidem verbum arabicum ab ipso nomine oriundum est. Quin sic interpretandum hoc verbum videtur, ut sit verbi חָקָה forma mollior, de incidendo seu insculpendo, unde חֲגָו, rima, fissura, quemadmodum jam veteres explicuere (cf. *ac*-uere, *oác*-are, germ. *egg*-en). Comparari oportet huic verbo חַג, indeque חֲגָא a m. חֹג (פֶּרֶץ), pro חֲגָא.

חֲגָו

ז׳, ומסלנס קן נסמן סכנוי חַגְוֵי. סלנס נקיך ופרן ונקיע, ו קנוי-סלע כמו נקיך סלע, ונקכנוס בְּחַגְוֵי סְלָעִים [ניעטענן-ריססע, -סנכאָכנגע, -סלוס-ענן]. המסקל מעסל סְתָו, קָצִיר, חָדָו, וכל סלס מיכים יונקים מן סָחוּ, קָצוּ, חָדוּ, חָגוּ, ומקיך וס נכקרי, כקסר מוכקקיכו נדוק ומכוסס נספרי מעס קף קע׳ו.
n. m. (unde plur. c. חַגְוֵי, ortum illud ex חָגוּ ad s. f. סְתָו, קָצִיר, חָדוּ), rimae, fissurae rupis s. petrae, fauces, angustiae, targ. חַגְוֵי טְנָרָא. LXX. *ὀπὴ, τρυμαλιά, σκέπη.*
j l, constr.: בְּחַגְוֵי
Cant. 2, 14. יונתי בחגוי הסלע
Jer. 49, 16. שכני בחגוי הסלע
Obad. 1, 3. שכני בחגוי־סלע

חָגַל

v. s. חֲרְגֹּל *p.* 433.

חָגַר

פעל כוד והעתיק חָגוֹר, הסלנס סכוס מסכים וכניעס מויסס ומויכס קוון וקשור ורויוס [לומענרעטן, פֹּעסטענן], והסלוות רכוס, כמו על הלקס מסניע וסגיכס, ווסף תעוס הקנוכס. ומוס תכין נלמלוס ויקרנו מסנגוסיסס [תלים י״ק י״ו], נמכוון כוד סיוס כלל ולוקס ופקד [שכנסענן, ניעטענן], לומר נסקד ילכו מסנגוסיסס. ע׳ סיכס ו׳ יז ירגזו מסנגוסיסס, וכלסע קרב נלשון ישמעלו היוס נגוקס. תעלוס הסצס וקושנו חָגַר, ונמלס הסצס גס נהפעל סָגַר, הכל לשון סגיכס וקתיעס מסניע, וכן הסצס גַּר, לקר מעכו הסצ גַּר, נהפסק גֵּר [לומקוסענכונג], ולוס פרן כקל מעס גר, לומר ציפרון ויקעצע סכקל מעל גלוקיו ולוק. הלווי נשפתי מעכו ע׳, קסק סנכ. ולפני נלשון מסכה קנר מלשון עכוב, לומר עניירה, קניר מפעל נלפכיכו.
vrb. trans., cingere, accingere; circumdare, obsessum habere, vexare, unde *intr.* angi, trepidare, *ἀπορεῖν* (2 Sam. 22, 46.), cf. חָרַג, apud Arabes potissimum. Radix est גַּר, חָגַר, unde גֵּר, complexus litorum (*Umuferung*), Job. 28, 4., סָגַר, circumcirca circumcludere, q. v. Mishnice חָגַר, retardare, remorari. LXX. *ζωννύειν, περιζωννύειν, ἀναζωννύναι, ἀναλαμβάνειν, ἐνδύειν, σφάλλειν;* חֲגוֹר, *κυρτός.*
3 fem.: חָגְרָה
Prv. 31, 17. חגרה בעז מתניה
2 perf.: וְחָגַרְתָּ
Ex. 29, 9. וחגרת אותם אבנט
3 pl.: חָגְרוּ
Jes. 15, 3. בחוצותיו חגרו שק
Thr. 2, 10. חגרו שקים
3 pl.: וְחָגְרוּ
Ez. 7, 18. 27, 31. וחגרו שקים
part.: חֹגֵר
1 Rg. 20, 11. אל־יתהלל חגר כמפתח
2 Reg. 3, 21. מכל חגר חגרה
part. pass.: חָגוּר
Jud. 18, 11. חגור כלי מלחמה
1 Sam. 2, 18. נער חגור אפוד בד
2 Sam. 6, 14. דוד חגור אפוד בד
2 Sam. 20, 8. ויואב חגור מדו
2 Sam. 21, 16. והוא חגור חדשה
part. pass.: הֶחָגוּר
Jud. 18, 17. החגור כלי המלחמה
part. pl.: חֲגוּרִים
Ex. 12, 11. מתניכם חגרים
Jud. 18, 16. חגורים כלי מלחמתם
Dan. 10, 5. ומתניו חגרים
p. pass. constr.: חֲגֻרַת
Joel 1, 8. כבתולה חגרת־שק
inf. constr.: וְלַחְגֹּר
Jes. 22, 12. ולקרחה ולחגר שק
imperat.: חֲגוֹר
2 Rg. 4, 29. ויאמר לגיחזי חגר מתניך
2 Reg. 9, 1. ויאמר לו חגר מתניך
Ps. 45, 4. חגור חרבך על־ירך
impt. fem.: חֲגֹרִי
Jer. 6, 26. בת־עמי חגרי־שק
impert. pl.: חִגְרוּ
1 S. 25, 13. חגרו איש את־חרבו
Jer. 4, 8. על־זאת חגרו שקים
Joel 1, 13. חגרו וספדו הכהנים
impt. pl.: וַחְגֹרוּ
2 Sam. 3, 31. וחגרו שקים
pl. fem.: חֲגֹרְנָה
Jer. 49, 3. חגרנה שקים
2 imperf.: תַּחְגֹּר
Ps. 76, 11. שארית חמת תחגר
3 imperf.: יַחְגֹּר
Lev. 16, 4. ובאבנט בד יחגר
3 imperf.: וַיַּחְגֹּר
Lev. 8, 7. ויחגר אתו באבנט
Lev. 8, 7. ויחגר אורו בחשב
Lev. 8, 13. ויחגר אתם אבנט
Jud. 3, 16 ויחגר אותה מתחת למדיו
1 Sam. 17, 39. ויחגר דוד את־חרבו
1 S. 25, 13. ויחגר גם־דוד את־חרבו
3 impf. c. suff.: וַיַּחְגְּרֶהָ
Ps. 109, 19. ולמזח תמיד יחגרה
2 pl.: וַתַּחְגְּרוּ
Dt. 1, 41. ותחגרו איש את־כלי
3 pl.: וַיַּחְגְּרוּ
Ez. 44, 18. ולא יחגרו בזיעה
3 pl.: וַיַּחְגְּרוּ
2 Sam. 22, 46. ויחגרו ממסגרותם
Ps. 18, 46. *ויחרֹגו ממסגרותיהם
3 pl.: וַיַּחְגְּרוּ
1 S. 25, 13. ויחגרו איש את־חרבו
1 Rg. 20, 32. ויחגרו שקים במתניהם
3 fem.: וַתַּחְגְּרֶנָה
Ps. 65, 13. וגיל גבעות תחגרנה
חָגוֹר
תוקפי וכך ומן נסמן סכנוי חֲגוֹרֵי. סלנון פעולי, לומל קנול ומוכו ומשוכס [נענירעטע], וכל תוקפי כוס ומשוכס נמקרת לכוך, והפרק עס חֹגֶר שוף, והלנוך חֹגֶר חֲגֹרָה לויכנו דומס לו נמשנוס.
adj. m. pass. pluralet. (חֲגוֹרֵי), accinctus. LXX. *διαζωννύειν.*
pl. constr.: חֲגוֹרֵי
Ez. 23, 15. חגורי אזור במתניהם
חֲגוֹר
ז׳ נמשנוס מופעע כמו ע ק ו ר, מלוף, קלוס, ונמעלס. סלנס קנוס ומוור מויך וקשור [נוטע, גילעלן], ומוף הזכר לסצס סנף.
n. m. abstr. (ad s. n. שְׁחוֹר, מָלוֹא, חָלוֹם), usu tamen concretivo; cingulum, subligaculum, zona. LXX. *ζῶσις, περίζωμα, ζώνη, ζωννύειν.*
2 Sam. 20, 8. ועלו חגור חרב
וְחָגוֹר
Prv. 31, 24. וחגור נתנה לכנעני
cum suff.: חֲגֹרוֹ
1 Sam. 18, 4. ועד־קשתו ועד־חגורו
חֲגֹרָה
ע׳ן חָגוֹר לעיל, והמכוון משלמו.
n. f. (a m. חָגוֹר), cingulum. LXX. *περίζωμα, ζώνη, παραζώνη.*
2 Reg. 3, 21. מכל חגר חגרה ומעלה
Jes. 3, 24. ותחת חגורה נקפה
וַחֲגֹרָה
2 S. 18, 11. עשרה כסף וחגרה אחת
Jes. 32, 11. וחגרה על־חלצים
cum suff.: בַּחֲגֹרָתוֹ
1 Reg. 2, 5. בחגרתו אשר במתניו
pl.: חֲגֹרֹת
Gn. 3, 7. ויעשו להם חגרת
מַחֲגֹרֶת
ע׳נ מסוכני מַחְגֹּר [נגמלס נמשנ עוד מַחְגֹּר נדמיון המכוון]. סמלנס מקנור ומקשור [לומגילעוכנ], וילוע מסצס.
n. f. abstr. (a m. מַחְגֹּר, gem. מַחֲגֹר), accinctus, procinctus. LXX. *περιζωννύειν.*
Jes. 3, 24. ותחת פתיגיל מחגרת שק

חַד

adj. v. s. חָדָד

חַד

סס המספר נשלמי [ונעכני לך ניקוקלל לג, ל׳], לניון הקקד, ולנקנה חַדָּה נמשך חַדַּת [קיון, קייכע]. תמנוע הסצס לל כמו שמלתי וקימתי לעיל קלל לקל, כל קד סצס גס לל קד, וכן כסוזו [*s. âdi*] כלשון, וכן נמלכלני [*sl. jed*-in], ולל קניס הפעות סס. כקלס קוקר הפעל ועמיי, וקד שנמס ילוע נדקנוק.
numer. aram. (hebr. nusquam, nisi Ez. 33, 30.), unus, f. חַדָּה, una, c. חָדָּה. Hebraice אֶחָד addita litera prosthetica; חַד enim radix est, *âd*-i apud Indos, *jed*-in apud Slavos. Ergo אֶחָד hebraicum hoc loco ponendum erat, si de ea vocabuli radice in hoc opere inchoando persuasi fuissemus. LXX. *εἷς, μία, πρῶτος;* חָדָּה, *εἰςάπαξ;* חַד שִׁבְעָה, *ἑπταπλασίως;* שָׁעָה חַד, *καιρός.*
masc.: חַד
Dan. 2, 31. ואלו צלם חד שגיא
Dan. 6, 3. די דניאל חד מנהרן
Dan. 7, 5. ולשטר־חד הקימת
Dan. 7, 16. על־חד מן־קאמיא
Ez. 33, 30. ודבר חד את־אחד
fem.: חֲדָא
Dan. 4, 16. אשתומם כשעה חדא
Dan. 6, 18. והיתית אבן חדא
Esr. 4, 8. כתבו אגרא חדא
fem.: חֲדָה *adv.*
Dan. 2, 9. חדה־היא דתכן
Dan. 7, 1. בשנת חדה לבלשאצר
Esr. 5, 13. 6, 3. בשנת חדה לכורש
fem.: כַּחֲדָה *adv.*
Dan. 2, 35. באדין דקו כחדה

חָדַד

פעל כוד והעתיק יָחַד [נמר יָחִיד] וסלנס מקורן ומעוקן מלוע ומזון [לונעצפיעטע, שלמף ויין], וכן קד נעכני ונגמלף. סהשלל על נקיוע סלנוע וקלוע, וכי כד קף גס נהשלל כוס, וכן קמלמפו נשפתי עכו. סכוסף חַחָד ומעתיד יָחֵד כמר יַחַד יולף, לומר קוד ומכון. תמנוע הסצס מעכן קכון ומכון גס נשפתי מעכו, כמו sanscr. *kad*,] נסוזו ולוקלכי *kath*, khod; l. *cud.*, *cat.*; sl. ppp ע׳. [kód.; gr. *κηδ.*; l. caed.
חָדַד, כָּתַת.
vrb. intr. (imp. יָחֻד pro יָחוּד), a-*cut*-um esse (spitz, scharf sein), tropice: acrem, alacrem esse (syn. נִדַּהַם, gr. *ὀξὺν, θοὸν εἶναι*). *Hi.* חַחַד (imp. יַחַד pro יַחֲחַד). Radix sanscrito-semitica est, scr. *kad, kath, khod.* LXX. *ὀξύ-*

Digitized by Google

Hif-il: הַחְדִּיל
1 perf.: הֶחְדַּלְתִּי
Jud. 9, 9. החדלתי את־דשני
Jud. 9, 11. החדלתי את־מתקי
Jud. 9, 13. החדלתי את־תירושי

חָדָל

תוקפי וכר והסתן חָדָל, וסכינן קפץ ונמר [עכעצהיעכד, ערעקנעלעכד], כי סיכוון על יסכין ונגיעת נכ נהעצל.

adj. m. (c. חָדַל) carens, destitutus, derelictus, Jes. 53, 3. חָדַל אֲנָשִׁים, Symm. Ἐξουδενωμένος καὶ ἐλάχιστος ἀνδρῶν, ἀνὴρ ἐπίπονος καὶ γνωστὸς νόσῳ, egregie. LXX. ἐλλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

adj. masc.: חָדֵל
Ps. 39, 5. אדעה מה־חדל אני
adj. masc.: יְחָדֵל
Ez. 3, 27. השמע וישמע והחדל יחדל
constr.: וְחֶדֶל
Jes. 53, 3. נבזה וחדל אישים

חֶדֶל

ז"נ ונספסת חֶדֶל, והכווכח כדומיס וסיעות ונית קכרות, לעיר עקוס כסכנת והסנאר, ווס נית סיעת [עסדעקן־ רוסעסדע, נריאן], והסצסל כהוגן בסצר תקיפה מדומיה. ולע שרכים מסמדקדקים סקליפו חֶדֶל נסס חֶדֶל, וזס עטוק, כסצר קלסס נדוק ומכוסס עם ppp פסנס חָדַל.

n. m. (in pausa חֶדֶל), terminus rerum, locus, ubi exitum habet vita, ubi mortui conquiescunt, sepulcrum (Todtenruheort). Vehementer errant, qui חֶדֶל pro חָדַל per trajectionem literarum dictum opinantur. Confer modo v. חָדַל. LXX. ἐλλείπειν.

חָדֵל *p.*
Jes. 38, 11. עם־יושבי חדל

חֲדַל

פעל לק־עזר כ"ש נגזרות סכלוס, ותעלוסו יסרון ועקרון ושכון [עעצבלן, ליי־, -עעצבעלן], וכן חדק נעני וכלסי, ווסו תכנין פסס חיתק כנמרס, שכלוסו כמו חיתוך, כמו דלית כיס יסידקין [זכח מ"ו, ל'], וסמדקדקים לחסס כלעקו נו. תעזות וקועד פסנס נדוק ומכוסס חָדַק [הס' לישו לשנס מכל וכל, כלסר נתלמת עסווי הלשוכות], ותעלס פסנס נכ נסצעל חָדַק, וכלסי סָדַק, וכנסס כמכוון נכ נכל עסני מעכס, כמו נסודו [s. *tig*] לשון עקון, וכלסי [p. *tigh*] קרכ, וכדומה. ע' ppp סכנזות וסכן.

v. inus. compungere, arab. *chadaqa*, *chadsaqa*, unde gemar. חִדְּקָא (= חִתּוּכָא, Sabat f. 46, a). Radix exstat etiam in vv. חָדָק, סָדַק atque sanscritica (*tig*) aeque ac semitica.

חָדָק , חֶדֶק

ז"נ וספעקין סכפד ושוקן וקדוד [עסישינעס, עעצבעל], נהצעל על קוניס ודלדלים, ונלסר חֲשַׁבַּת חָדָק, מנדלה של קוניס, נתקנוס חָדָק וסילוסע חֲדָקָא, וסכנוי כנמרס עצלהו, והסס חִדּוּק גדול ושכס.

n. m. aliquid acutum, sentis, spina, dumus, vepres, dumetum, vepretum. LXX. ἄκανθα, σής ἐκτρώγων.

Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק
Jud. 5, 7. חדלו פרזון בישראל
Job. 3, 17. שם רשעים חדלו רגז
Job. 19, 14. חדלו קרובי
Jer. 51, 30. חדלו גבורי בבל להלחם
3 pl.: חָדֲלוּ *p.*
Jud. 5, 7. בישראל חדלו
1 Sam. 2, 5. ורעבים חדלו
1 pl.: חָדַלְנוּ
Jer. 44, 18. ומן־אז חדלנו לקטר
inf. constr.: מֵחְדֹּל
1 Sam. 12, 23. מחדל להתפלל בעדכם
imperat.: חֲדַל *p.* חֲדָל
Ex. 14, 12. חדל ממנו ונעבדה
2 Chr. 25, 16. חדל־לך למה יכוך
חדל־לך מאלהים אשר־
2 Chr. 35, 21. עמי
Job. 7, 16. חדל ממני כי־הבל ימי
Prv. 19, 27. חדל־בני לשמע מוסר
Prv. 23, 4. מבינתך חדל
Jer. 40, 4. לבוא־אתי בבל חדל
Am. 7, 5. ואמר אדני יי חדל־נא
impart.: וְחָדֵל Q'ri.
Job. 10, 20. הלא־מעט ימי וְחֲדַל
imperat. pl.: חִדְלוּ
Jes. 1, 16. חדלו הרע
Jes. 2, 22. חדלו לכם מן־האדם
imperat. pl.: חִדְלָה *p.*
Zach. 11, 12. ואם־לא חדלו
1 imperf.: אֶחְדַּל
Jud. 15, 7. נקמתי בכם ואחר אחדל
עם בני־בנימן אחי אם־
Jud. 20, 28. אחדל
1 Reg. 22, 6. למלחמה אם־אחדל
2 Chr. 18, 5. 14. למלחמה אם־אחדל
impf. c. h opt.: וָאֶחְדְּלָה
Job. 16, 6. ואחדלה מה־מני יהלך
2 imperf.: תֶּחְדַּל
Dt. 23, 23. וכי תחדל לנדר
3 imperf.: יֶחְדַּל
Dt. 15, 11. כי לא־יחדל אביון
פן־יחדל אבי מן־
1 Sam. 9, 5. האתנות
ברב דברים לא יחדל־
Prv. 10, 19. פשע
3 imperf.: יֶחְדָּל* K'tib.
Job. 10, 20. *הלא־מעט ימי יחדל
3 imperf.: יֶחְדַּל *p.*
השמע וישמע והחדל
Ez. 3, 27. יחדל
3 imperf.: וַיֶּחְדַּל
1 Sam. 23, 13. מקעילה ויחדל לצאת
ויחדל מבוא את־
1 Reg. 15, 21. הרמה
ויחדל מבוא את־
2 Chr. 16, 5. הרמה
2 Chr. 25, 16. ויחדל הנביא
Jer. 41, 8. ויחדל ולא המיתם
3 imperf.: וַיֶּחְדַּל *p.*
Job. 14, 6. שעה מעליו ויחדל
3 fem.: וַתֶּחְדַּל *p.*
Job. 14, 7. ויונקתו לא תחדל
3 fem.: וַתֶּחְדַּל
Ruth 1, 18. ותחדל לדבר אליה
1 pl.: נֶחְדַּל
1 Reg. 22, 15. למלחמה אם־נחדל
3 pl.: יֶחְדְּלוּ *p.*
Ez. 2, 5. 7. אם־ישמעו ואם־יחדלו
3, 11.
3 imperf.: יֶחֱדָלוּן *p.*
Ex. 9, 29. הקלות יחדלון והברד
3 pl.: וַיֶּחְדְּלוּ
Gn. 11, 8. ויחדלו לבנת העיר
Ex. 9, 33. ויחדלו הקלות והברד

חֶדְוָה

ז"נ נקרמי כמו נעכרי, ונקרנוס לכוס, ונגרסק עצעקת קקוכס.

n. f. aram., laetitia, gem. speciatim de laetitia nuptiali (שִׂמְחָה). LXX. εὐφροσύνη.

בְּחֶדְוָה
Esr. 6, 16. בית־אלהא דנה בחדוה

חֲדִי

ז"נ נקרמי ע"ע טָלָל, גָּלַח, ומוס הידועס חָדַן וכנכוי חֲדוּתִי, ועוד נקרנוס ונגרסק חָדָה [ומוס נגרסק נכנוי בַּר־חַדְרַיְתָן], לו חָדִי וידועה סכנוי חַדְרֵיתָא והסלנס כמו חָדֵה נעכרי, ונגרסק נכ עקוות סנקוטות. ע' ppp קוס הסצס.

n. m. aram., (ad s. f. טָלָל, גָּלַח, def. targ. חַדְיָא, pl. חַדְיִן, c. suff. חַדְוֹהִי), sicut חָזֶה hebraicum, pectus. Targ. et gem. etiam חַדְיָ (unde gem. plur. בֵּי־חַדְרַיְתָן) vel חִדְוֵי (plur. def. חַדְוֵיתָא), tum de pectore virorum tum de mammis, maxime virginum. LXX. στῆθος.

pl. c. suff.: חַדְוֹהִי
Dan. 2, 32. חדוהי ודרעוהי די כסף

חָדַל

לו חָדַל, וסעתיד יֶחְדַּל, סכוווכס סתסס וזניתס נמילס ולפיסס סצנס ופונס [עכעזווידעלן, לויסחאלטן, נצלאסס-סעלן], והסלוס רנוח, לין זיסיס הסמאן והסוניל. תעלוס סצלס חָדַל [הס' תקלס סוגר], וגס לזל סהצלל וסמכוון לקצי כוס כילוע. ע' ppp חָדֵל. נגרסק ילוע סקדל כמו מכיעס, ונקרנוס תעוכו פָּסַק יעוין סס. ודע שהלס חָדַל [לילוע י' כ'] לינכו קוקי כלצר קצר המקרנוס, כל פעל מכתס עכמיס.

s. חָדַל *v. intr.* (imp. הֶחְדַּל), vanescere, cessare, conquiescere, desinere, desistere, vario usu, qui ex orationis contextu facile perspicitur. Si ab hoc verbo compositio praepositionem secreveris, remanebit radix חַל (v. חָלַל). Gem. חֲחַדֵּל, παῦσις; Targ. pro חָדַל hebr. uti solet aram. פְּסַק. Scito denique חָדַל (Job. 10, 20. Trg. חֲלָא קַיְּמִין יוֹמַי וְיִפְסָקוּן) non esse adjectivum, sed potius verbum, multis de causis. LXX. ἐκλείπειν, διαλείπειν, ἀπολείπειν; παύεσθαι, ἐᾶν; παριέναι, ἀνιέναι, ἀφιέναι; ἡσυχάζειν, οὐ βούλεσθαι, μὴ θέλειν, οὐ δύνασθαι; ἀπειθεῖν, ἀπέπειν, ἀπέχεσθαι, ἀποτρέχειν, ἀφιστάναι, ἐκφεύγειν, ἐνδιδόναι, ἐπέχειν, κοπάζειν, κοπιᾶν, παρέρχεσθαι, οὐ προσποιεῖν, ὑστερεῖν, σιωπᾶν; πτοεῖν, ἐκκαίειν, ποιεῖν; חָדַל מֵצְוֹב, οὐ παρέρχεσθαι.

Gn. 18, 11. חדל להיות לשרה
Gn. 41, 49. עד כי־חדל לספר
Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד
Ps. 36, 4. חדל להשכיל להיטיב
Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים
3 perf.: וַיֶּחְדַּל
Num. 9, 13. וחדל לעשות הפסח
Ps. 49, 9. וחדל לעולם
2 perf.: וְחָדַלְתָּ
Ex. 23, 5. וחדלת מעזב לו
3 pl.: חָדְלוּ
Jud. 5, 6. בימי יעל חדלו ארחות

Hif-il: הַחְדִּיל
1 perf.: הֶחְדַּלְתִּי
Jud. 9, 9. החדלתי את־דשני
Jud. 9, 11. החדלתי את־מתקי
Jud. 9, 13. החדלתי את־תירושי

חָדָל

תוקפי וכר והסתן חָדָל, וסכינן קפץ ונמר [עכעצהיעכד, ערעקנעלעכד], כי סיכוון על יסכין ונגיעת נכ נהעצל.

adj. m. (c. חָדַל) carens, destitutus, derelictus, Jes. 53, 3. חָדַל אֲנָשִׁים, Symm. Ἐξουδενωμένος καὶ ἐλάχιστος ἀνδρῶν, ἀνὴρ ἐπίπονος καὶ γνωστὸς νόσῳ, egregie. LXX. ἐλλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

adj. masc.: חָדֵל
Ps. 39, 5. אדעה מה־חדל אני
adj. masc.: יְחָדֵל
Ez. 3, 27. השמע וישמע והחדל יחדל
constr.: וְחֶדֶל
Jes. 53, 3. נבזה וחדל אישים

חֶדֶל

ז"נ ונספסת חֶדֶל, והכווכח כדומיס וסיעות ונית קכרות, לעיר עקוס כסכנת והסנאר, ווס נית סיעת [עסדעקן־ רוסעסדע, נריאן], והסצסל כהוגן בסצר תקיפה מדומיה. ולע שרכים מסמדקדקים סקליפו חֶדֶל נסס חֶדֶל, וזס עטוק, כסצר קלסס נדוק ומכוסס עם ppp פסנס חָדַל.

n. m. (in pausa חֶדֶל), terminus rerum, locus, ubi exitum habet vita, ubi mortui conquiescunt, sepulcrum (Todtenruheort). Vehementer errant, qui חֶדֶל pro חָדַל per trajectionem literarum dictum opinantur. Confer modo v. חָדַל. LXX. ἐλλείπειν.

חָדֵל *p.*
Jes. 38, 11. עם־יושבי חדל

חֲדַל

פעל לק־עזר כ"ש נגזרות סכלוס, ותעלוסו יסרון ועקרון ושכון [עעצבלן, ליי־, -עעצבעלן], וכן חדק נעני וכלסי, ווסו תכנין פסס חיתק כנמרס, שכלוסו כמו חיתוך, כמו דלית כיס יסידקין [זכח מ"ו, ל'], וסמדקדקים לחסס כלעקו נו. תעזות וקועד פסנס נדוק ומכוסס חָדַק [הס' לישו לשנס מכל וכל, כלסר נתלמת עסווי הלשוכות], ותעלס פסנס נכ נסצעל חָדַק, וכלסי סָדַק, וכנסס כמכוון נכ נכל עסני מעכס, כמו נסודו [s. *tig*] לשון עקון, וכלסי [p. *tigh*] קרכ, וכדומה. ע' ppp סכנזות וסכן.

v. inus. compungere, arab. *chadaqa*, *chadsaqa*, unde gemar. חִדְּקָא (= חִתּוּכָא, Sabat f. 46, a). Radix exstat etiam in vv. חָדָק, סָדַק atque sanscritica (*tig*) aeque ac semitica.

חָדָק , חֶדֶק

ז"נ וספעקין סכפד ושוקן וקדוד [עסישינעס, עעצבעל], נהצעל על קוניס ודלדלים, ונלסר חֲשַׁבַּת חָדָק, מנדלה של קוניס, נתקנוס חָדָק וסילוסע חֲדָקָא, וסכנוי כנמרס עצלהו, והסס חִדּוּק גדול ושכס.

n. m. aliquid acutum, sentis, spina, dumus, vepres, dumetum, vepretum. LXX. ἄκανθα, σής ἐκτρώγων.

Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק

חֶדְוָה

ז"נ נקרמי כמו נעכרי, ונקרנוס לכוס, ונגרסק עצעקת קקוכס.

n. f. aram., laetitia, gem. speciatim de laetitia nuptiali (שִׂמְחָה). LXX. εὐφροσύνη.

בְּחֶדְוָה
Esr. 6, 16. בית־אלהא דנה בחדוה

חֲדִי

ז"נ נקרמי ע"ע טָלָל, גָּלַח, ומוס הידועס חָדַן וכנכוי חֲדוּתִי, ועוד נקרנוס ונגרסק חָדָה [ומוס נגרסק נכנוי בַּר־חַדְרַיְתָן], לו חָדִי וידועה סכנוי חַדְרֵיתָא והסלנס כמו חָדֵה נעכרי, ונגרסק נכ עקוות סנקוטות. ע' ppp קוס הסצס.

n. m. aram., (ad s. f. טָלָל, גָּלַח, def. targ. חַדְיָא, pl. חַדְיִן, c. suff. חַדְוֹהִי), sicut חָזֶה hebraicum, pectus. Targ. et gem. etiam חַדְיָ (unde gem. plur. בֵּי־חַדְרַיְתָן) vel חִדְוֵי (plur. def. חַדְוֵיתָא), tum de pectore virorum tum de mammis, maxime virginum. LXX. στῆθος.

pl. c. suff.: חַדְוֹהִי
Dan. 2, 32. חדוהי ודרעוהי די כסף

חָדַל

לו חָדַל, וסעתיד יֶחְדַּל, סכוווכס סתסס וזניתס נמילס ולפיסס סצנס ופונס [עכעזווידעלן, לויסחאלטן, נצלאסס-סעלן], והסצסל כהוגן בסצר תקיפה מדומיה. ולע שרכים מסמדקדקים סקליפו חֶדֶל נסס חֶדֶל, וזס עטוק, כסצר קלסס נדוק ומכוסס עם ppp פסנס חָדַל. נגרסק ילוע סקדל כמו מכיעס, ונקרנוס תעוכו פָּסַק יעוין סס. ודע שהלס חָדַל [לילוע י' כ'] לינכו קוקי כלצר קצר המקרנוס, כל פעל מכתס עכמיס.

s. חָדַל *v. intr.* (imp. הֶחְדַּל), vanescere, cessare, conquiescere, desinere, desistere, vario usu, qui ex orationis contextu facile perspicitur. Si ab hoc verbo compositio praepositionem secreveris, remanebit radix חַל (v. חָלַל). Gem. חֲחַדֵּל, παῦσις; Targ. pro חָדַל hebr. uti solet aram. פְּסַק. Scito denique חָדַל (Job. 10, 20. Trg. חֲלָא קַיְּמִין יוֹמַי וְיִפְסָקוּן) non esse adjectivum, sed potius verbum, multis de causis. LXX. ἐκλείπειν, διαλείπειν, ἀπολείπειν; παύεσθαι, ἐᾶν; παριέναι, ἀνιέναι, ἀφιέναι; ἡσυχάζειν, οὐ βούλεσθαι, μὴ θέλειν, οὐ δύνασθαι; ἀπειθεῖν, ἀπέπειν, ἀπέχεσθαι, ἀποτρέχειν, ἀφιστάναι, ἐκφεύγειν, ἐνδιδόναι, ἐπέχειν, κοπάζειν, κοπιᾶν, παρέρχεσθαι, οὐ προσποιεῖν, ὑστερεῖν, σιωπᾶν; πτοεῖν, ἐκκαίειν, ποιεῖν; חָדַל מֵצְוֹב, οὐ παρέρχεσθαι.

Gn. 18, 11. חדל להיות לשרה
Gn. 41, 49. עד כי־חדל לספר
Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד
Ps. 36, 4. חדל להשכיל להיטיב
Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים
3 perf.: וַיֶּחְדַּל
Num. 9, 13. וחדל לעשות הפסח
Ps. 49, 9. וחדל לעולם
2 perf.: וְחָדַלְתָּ
Ex. 23, 5. וחדלת מעזב לו
3 pl.: חָדְלוּ
Jud. 5, 6. בימי יעל חדלו ארחות

vein, paroxysm, access; ὀξύτερος.

וְחָדוּ *3 pl.:*
Hab. 1, 8. וחדו מזאבי ערב
3 imperf.: יַחַד *p.*
Prv. 27, 17. ברזל בברזל יחד
Hif-il: הַחַד
3 impf. ap. = יַחַד
Prv. 27, 17. ואיש יחד פני־רעהו
Hof-al: הוּחַד
3 fem.: הֻחְדָּה *perf.*
Ez. 21, 14. חרב חרב הוחדה
Ez. 21, 15. למען טבח טבח הוחדה
Ez. 21, 16. לתפש בכף היא הוחדה

חַד

תוקפי וכר, ולנקנס חַדָּה, וסמלנס מלועס ומעוכן ויקוף [עסדף], עקיכ וכלי וין. כנסס קכמים יזוע סתוקפי יָחֻדָּד, לו חֻדְּדִי [נוסס קדודית].

adj. m. (f. חַדָּה) acutus, cuspidatus, de ense et telis. LXX. ἠκονημένος, ὀξύς.

adj. fem.: חַדָּה
Jos. 19, 21. n. p. ועין חדה
Ps. 57, 5. ולשונם חרב חדה
Prv. 5, 4. חדה כחרב פיות
Jes. 49, 2. וישם פי כחרב חדה
Ez. 5, 1. קח לך חרב חדה

חַדּוּד

ז"נ וכ"ק לק הכנוי חַדּוּדִים, וסמלנס קכוניס ועוקניס [עעצבעלן, עפיעצען], וזוס נקרנוס [עין פַּרייען], ונכנין סכנד הנלנס והלמלס [ערסייעצען], ונקרני חָדֵי [חָדָא], מעצלהו, וכן כזעתי ערב [gr. *χηθ-, γαθ-έω*; l. gaud-eo].

vrb. intr. (impf. apoc. יַחַדְ, retento Dages), laetari, gaud-ere; *Pi.* exhilarare. Aram. חֲדֵי (חָדָא), subest, ut supra ostenditur, radix sanscrito-semitica. LXX. ἐξιστάναι, εἶναι; חֲדָה, εὐφραίνειν.

imperf. apoc.: יַחַדְ
Job. 3, 6. אל־יחד בימי שנה
imperf. apoc.: וַיַּחַדְ
Ex. 18, 9. ויחד יתרו על כל־הטובה
Pi-el: חִדֵּה
2 impf. c. suff.: תְּחַדֶּהוּ
Ps. 21, 7. תחדהו בשמחה את־פניך

חֶדְוָה

ז"נ וסמלנס שמס וזמון וגיל ועלוו [פַּריילע], והתמונס גויר חֶדוּ כילוע נקרני, נהריקות הו', ונסתנקנות לקרכ.

n. f. (a m. חֶדוּ), laetitia, gaudium. LXX. εὐφροσύνη, χαρά, καύχημα.

וְתֶחְדֶּה
1 Chr. 16, 27. עז וחדוה במקמו
constr.: חֶדְוַת
Neh. 8, 10. כי־חדות יי היא מעזכם

Digitized by Google

חָדֶק
כחדק ישר ממסוכה Mich. 7. 4.
חֲדֶקֶל
זע"פ לנהר הִדֶּקֶל או הִדֶּקֶל נקרא, וזה הנקרא כלעז טיגריס, וזוא ל' מנהרי גן-עדן. ודע קולא שהשם הענני גויר חֲדֶק, ושזה נקהוה נקוסקת הסקנן ל"ל סקמוכה חֲדֶקֶל, ולא קנקין מקבל הסם סזה מכל נד, הלא יקנגר לך ניזנו מקדוד והכדיפות [ר"ייסקעכל, שקרפשטאעכל], כי שלזנו לקדק נזוק ומנוסס. ולא לל חֲדֶק הסרם חָדֵק [כלשר רקיזנו לעיל], דע שהשם לנסר סזה נשפת סזנו [s. *tig*-ra] נל סזה סשרש, וככל שפת' ערנ, וכן נקרי ועכני הִדֶּקֶל [*dig*-la] פקשלות ומכזו השרש, והסופי נכלס הסקנן, ולל קלזות המלקדקים הכל ולעזת יוק.

n. pr. unius de quatuor paradisi fluviis, aram. הִדֶּקֶל vel הִדֶּקֶל, desumtum illud a rapida cursus celeritate, qua, instar sagittae, aquae Tigris fluvii feruntur. Nomen hebraicum factum est a n. חֲדֶק (quod a v. composito חָדַק descendit), addita terminatione hypocorestica; nomen occidentale ex eodem verbo, praepositione illa carente, ortum est. Vidimus enim supra, verbo חָדַק respondere rad. sanscr. *tig*, unde *tig-ra*, syr. *deg-la-t*, arab. *dig-lat*, *dag-lat*, pehlvice *teg-era*, zendice *teg-erem*. Quae historica nominis a fonte sanscrito-semitico dedùctio, uti traditionem vetustam, quam laudat Salomo Isaaki, confirmat, sic offusam ei nomini a neotericis caliginem dispellit.

הנהר השלישי חדקל Gn. 2, 14.
הנהר הגדול הוא חדקל Dan.10,14.

חָדַר
ז"ר
פעל נזד ויקר ומקנזד נכ"ק. תרגום סהלנה נהדלף עם גֶּדֶר, לזמר סגיהם והסכה וסונה [קומבליעסטען, -סַפַּס-סטען], וקיבל סקדמת לסס, לזמר סזונגת לְתָכֵס, כלשר פרש ר' יונה ללן נבקש. ולדל כמו חֲדֵרָה, ולל מתקוור לי. סשרש חָדַר, נקרי דֶּר, ובמפתי עכ"ל עכ"ל.

v. trans., sepire, stipare, obsessum tenere, ortum illud eadem de radice, qua דֶּר, דֶּר aram., unde חֹרֵב הַחֹרֶרֶת, ensis obsessum tenens, oppugnans, sicuti jam Ibn-Gannah interpretatus est. Jonatan: הַמְזַיְּנָא לְחַוָּן (= הַחֹרֶרֶת). LXX. *ἐξιστάναι.*

חלל הגדול החדרת להם Ezek.21,19.
part. fem.: הַחֹרֶרֶת *sg.*

חֶדֶר
ז"ר, ונסמן חֲדַר וכס' סקכלית חֲדֵרָה ונספסק חֲדֵרָה ובכזו חֲדָרִים. הכלון דנר מגודל ומוקף ומסובב, לזמר תל וקנס ולבכה [ר"ייסמער, קשמעל], נהשלל על קדל המבכב לו קדל הכזים, וקדלי נעז הזוק כלב, וקדלי יזין סם סמולות של יזין, שמקולים כקדלים, בענור שינפיכו נכפסס רוק יזין, לדעת המפורזים, וכן נלמר יכבתי נפון.

n. m. (c. חֲדַר; addita ה finis, חֲדֵרָה, in p. חֲדֵרָה), conclave, a circumsepiendo, cubiculum, gynaeconitis; חַדְרֵי בֶטֶן penetralia cordis, pectus; חַדְרֵי תֵיכָן, sidera australia (trg. אַדְרוֹנֵי שְׁטַרֵי מַזָּלְיָא). LXX. *ἀποθήκη, ἀποχώρησις, ταμία, ψυχή, ταμεῖον, ταμεῖον*; חֲדַר מִשְׁכָּב, *κοιτών.*

ויבא אל-העיר חדר 1 Reg. 20, 30.
בחדר
אשר תבא חדר בחדר 1 Rg. 22, 25.
והביאת אתו חדר בחדר 2 Rg. 9, 2.
תבוא חדר בחדר
להחבא 2 Chr. 18, 24.
ואל-חדר הורתי Cant. 3, 4.
חֲדָרִי
הביאני הבריה החדר 2 S. 13, 10.
מן-החדר תבוא סופה Job. 37, 9.
בַּחֲדָר
אשר תבא חדר בחדר 1 Rg. 22, 25.
תבוא חדר בחדר
להחבא 2 Chr. 18, 24.
p. בַּחֲדָר
ויבא אל-העיר חדר 1 Reg. 20, 30.
בחדר
והביאת אתו חדר בחדר 2 Rg. 9, 2.
p. בַּחֲדָר
והארב ישב בחדר Jud. 16, 12.
בְּחֶדְרָה
והארב ישב לה בחדר Jud. 16, 9.
cum h finis.: בַּחֲדֶרָה
ויבא החדרה ויבן שמה Gn. 43, 30.
אל-המלך החדרה 1 Reg. 1, 15.
cum h finis.: בַּחֲדֶרָה *p.*
אבאה אל-אשתי החדרה Jud. 15, 1.
ותבא לאמנן אחיה
החדרה 2 Sam. 13, 10.
constr.: בַּחֲדַר
את-רגליו בחדר המקרה Jud. 3, 24.
על-מטתו בחדר משכבו 2 S. 4, 7.
אשר תדבר בחדר משכבך 2 Rg. 6, 12.
אתו ואת-מנקתו בחדר
המטות 2 Reg. 11, 2.
ואת-מינקתו בחדר
המטות 2 Chr. 22, 11.
constr.: וּבַחֲדַר
ובחדר משכבך ועל-מטתך Ex. 7, 28.
cum suff.: בְּחֶדְרוֹ
יצא חתן מחדרו Joel 2, 16.
pl.: חֲדָרִים
ובדעת חדרים ימלאו Prv. 24, 4.
pl.: וּבַחֲדָרִים
ומחדרים אימה Dt. 32, 25.
constr. pl.: חַדְרֵי
יורדות אל-חדרי-מות Prv. 7, 27.
והם ירדו חדרי-בטן Prv. 18, 8. 26, 22
חפש כל-חדרי-בטן Prv. 20, 27.
ומכות חדרי-בטן Prv. 20, 30.
constr. pl.: וַחֲדַרֵי
וחדרי תמן Job. 9, 9.
constr. pl.: בְּחַדְרֵי
בחדרי מלכיהם Ps. 105, 30.
איש בחדרי משכיתו Ez. 8, 12.
constr. pl.: וּבַחֲדַרֵי
ובחדרי משכבך Eccl. 10, 20.
pl. c. suff.: בְּחַדְרֶיךָ
בא בחדריך Jes. 26, 20.
pl. c. suff.: חַדְרָיו
הביאני המלך חדריו Cant. 1, 4.
pl. c. suff.: וַחֲדָרָיו
ועליותיו וחדריו
הפנימים 1 Chr. 28, 11.

חָדָשׁ
פעל נזד, והסלנה יזועה, הסשון של יזין, כזלד ויסיס והויס [כ"י"ש ויין], ומוס נכנד שקקדמות לנר כמו נכין ועכיס, וכנכין הקפעל מקלנפת כף וקלוף רוק [ויך פעריוכנען]. קמלות סשרש חָדַשׁ, מעכין הקולדות וקדוש הכנכנד ושנוג, ונלמלת סשרש נקעכו נקפעל חָשָׁא, ונקרמי חָדַת, הָתָא, ומוס נקרגוש חַדְתָן, חַדְתוּ, חַדְתוּת, ונשפה לנכיך קדש לכ-סלונן.

vrb. intr., novum, recens esse. *Pi.* novare, innovare, renovare; *Hitp.* juvenescere, redintegrare, pristinas vires recuperare. Radix est חָדַשׁ vi gignendi, germinandi, quae invenitur etiam in vv. חָשָׁא, aram. הְתָא, sicuti חֲדַת pro חָדַשׁ. LXX. *καινίζειν, ἀνακαινίζειν, ἐπανακαινίζειν, ἐγκαινίζειν, ἐπισκευάζειν.*

Pi-el: חִדֵּשׁ
3 perf.pl.: וְחִדְּשׁוּ
וחדשו ערי חרב Jes. 61, 4.
inf.constr.: לְחַדֵּשׁ
לחדש את-בית יי 2 Chr. 24, 4.
imperat.: חַדֵּשׁ
ורוח נכון חדש בקרבי Ps. 51, 12.
חדש ימינו כקדם Thr. 5, 21.
2 imperf.: תְּחַדֵּשׁ
תחדש עדיך ונגדי Job. 10, 17.
2 imperf.: וְתְחַדֵּשׁ
ותחדש פני אדמה Ps. 104, 30.
3 imperf.: וַיְחַדֵּשׁ
ויחדש את-מזבח יי 2 Chr. 15, 8.
1 imperf pl.: וְנְחַדֵּשׁ
ונחדש שם המלוכה 1 Sam. 11, 14.
Hitpa-el: הִתְחַדֵּשׁ
3 imperf.: תִּתְחַדֵּשׁ *fem.*
תתחדש כנשר נעוריכי Ps. 103, 5.
חָדָשׁ
קוקיי וכך ולנקנה חֲדָשָׁה [ע"פ חָכָם], סהלנה הספך של יזן כולל ויסיס, לומר לקר לל סיס לו שנקקדם, ולפעמים כמו עכי וכיכ, וכוס קנין וקכיך סקמלות. סמשל על דנר לקר כזמע וכולע וכלומס, ולפעמים חֲדָשָׁה כמו חָכְמָה נשפה יסודית [כ"י"ענק"ע], וקדשות לו קדוש-היומי שלל היסודים יוע.

adj. m. (ad s. f. חָכָם), recens genitus, novus, novellus, innovatus, recens (opp. יָשָׁן), trop. insolitus, inauditus (חֲדָשָׁה, sicut חְכְמָה judaice, res nova). LXX. *καινός, νέος, πρόσφατος, κενός*; חֲדָשָׁה, *προσφάτως, σκηνή, κορύνη.*

ויקם מלך-חדש Ex. 1, 8.
מפני חדש תוציאו Lev. 26, 10.
אשר בנה בית-חדש Dt. 20, 5.
כי תבנה בית חדש Dt. 22, 8.
כבודי חדש עמדי Job. 29, 20.
שירו-לו שיר חדש Ps. 33, 3.
ויתן בפי שיר חדש Ps. 40, 4.
שירו ליי שיר חדש Ps. 96, 1.
שירו ליי שיר חדש Ps. 98, 1.
שיר חדש אשירה לך Ps. 144, 9.
הללו יה שירו ליי שיר
חדש Ps. 149, 1.
ואין כל-חדש תחת השמש Eccl. 1, 9
ראה-זה חדש הוא Eccl. 1, 10.
למורג חרוץ חדש Jes. 41, 15.
שירו ליי שיר חדש Jes. 42, 10.
וקרא לך שם חדש Jes. 62, 2.
adj. masc.: הֶחָדָשׁ
שער-יי החדש Jer. 26, 10.
שער בית-יי החדש Jer. 36, 10.
pl.: חֲדָשִׁים
חדשים מקרב באו Dt. 32, 16.
חדשים והנה התבקעו Jos. 9, 13.
יבחר אלהים חדשים Jud. 5, 8.
בשנים עבתים חדשים Jud. 15, 13.
יאסרוני בעבתים חדשים Jud. 16, 11.
ותקח דלילה עבתים
חדשים Jud. 16, 12.
כאבות חדשים יבקע Job. 32, 19.
חדשים גם-ישנים Cant. 7, 14.
שמים חדשים וארץ
חדשה Jes. 65, 17.
חדשים לבקרים Thr. 3, 23.
pl.: חֲדָשִׁים
השמים החדשים Jes. 66, 22.
adj. fem.: חֲדָשָׁה
מנחה חדשה ליי Lev. 23, 16.
בהקריבכם מנחה חדשה Nu. 28, 26.
כי-יקח איש אשה חדשה Dt. 24, 5.
עגלה חדשה אחת 1 Sam. 6, 7.
אל-עגלה חדשה 2 Sam. 6, 3.
את-העגלה חדשה 2 Sam. 6, 3.
והוא חגור חדשה 2 Sam. 21, 16.
והוא מתכשה בשלמה
חדשה 1 Reg. 11, 29.
קחו-לי צלחית חדשה 2 Reg. 2, 20.
על-עגלה חדשה 1 Chr. 13, 7.
חדשה עתה תצמח Jes. 43, 19.
וארץ חדשה Jes. 65, 17.
כי-ברא יי חדשה Jer. 31, 22.
ברית חדשה Jer. 31, 31.
לב אחד ורוח חדשה Ez. 11, 19.
לב חדש ורוח חדשה Ez. 18, 31.
36, 26.
adj. fem.: הַחֲדָשָׁה
בשלמה החדשה אשר
עליו 1 Reg. 11, 30.
לפני החצר החדשה 2 Chr. 20, 5.
והארץ החדשה Jes. 66, 22.
adj. fem. pl.: חֲדָשׁוֹת
השמעתיך חדשות מעתה Jes. 48, 6.
pl. fem.: וַחֲדָשׁוֹת
וחדשות אני מגיד Jes. 42, 9.

חֹדֶשׁ
ז"ר [פע' נשלוש נקניי] והכזוי חֲדָשִׁים. סלנון קדוש וסולדות סלנכס, לקר קנל סיסודיס נקרל מוֹלָד [כ"י"ענכל], וכן עוד המכוון נספסוק עתה יאכלם קדש וכדומס, וכן נגמרל [כ"ה ע"ו עפ] קנ שהקדש מקכסס כו, ומוס סהשלל על ירק ימים נכלל [עשבע] ולפעמים נכ קדש ימים.

n. m. (semel *f.*), lunae innovatio (jud. מוֹלָד, Neumond), calendae (Hos. 5, 7.), hiuc mensis ipsumque menstruum tempus (h. e. חֹדֶשׁ, יָמִים). LXX. *καινότης, νεομηνία, νουμηνία, ἑορτή, μήν; ἐρυσίβη, ταπείνωσις*; חֹ' אָבִיב, *μὴν τῶν νέων*; רֹאשׁ חֹדֶשׁ, אֶחָד לָחֹ' *νεομηνία*; אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים *τετράμηνον*; שְׁ' חֳדָשִׁים, בֶּן-חֹדֶשׁ *μηνιαῖος*; *τρίμηνον*, et sic *ἑξάμηνον, ἑπτάμηνον.*

וישב עמו חדש ימים Gn. 29, 14.
למועד חדש האביב Ex. 23, 15. 34, 18.
ואם מבן-חדש Lev. 27, 5.
מבן-חדש ומעלה Num. 3, 15.
22. 34. 39. 40. 43. 26, 62.
אר-חדש אר-ימים Num. 9, 22.
עד חדש ימים Num. 11, 20.
ואכלו חדש ימים Num. 11, 21.
ופדויו מבן-חדש תפדה Nu. 18, 16.
חדש בחדשו לחדשי
השנה Num. 28, 14.
בעשתי-עשר חדש Dt. 1, 3.
שמור את-חדש האביב Dt. 16, 1.
הנה-חדש מחר 1 Sam. 20, 5.

Digitized by Google

ויאמר־לו יהונתן מחר
חדש 1 Sam. 20, 18.
חדש בשנה יהיה 1 Reg. 4, 7.
חדש יהיו בלבנון 1 Reg. 5, 28.
לא־חדש ולא שבת 2 Reg. 4, 23.
בשנים עשר חדש 2 Reg. 25, 27.
חדש בחדש לכל חדשי
השנה 1 Chr. 27, 1.
הוא חדש התשיעי Esr. 10, 9.
שנים עשר חדש Esth. 2, 12.
הוא חדש טבת Esth. 2, 16.
הוא־חדש ניסן Esth. 3, 7.
הוא־חדש אדר Esth. 3, 7.
הוא־חדש אדר Esth. 3, 13. 8, 12.
הוא־חדש סיון Esth. 8, 9.
ובשנים עשר חדש Esth. 9, 1.
הוא־חדש אדר Esth. 9, 1.
חדש ושבת קרא מקרא Jes. 1, 13.
והיה מדי־חדש בחדשו Jes. 66, 23.
בשנים עשר חדש Jer. 52, 31.
בשני־עשר חדש Ez. 32, 1.
יאכלם חדש את־חלקיהם Hos. 5, 7.
לעשתי־עשר חדש Zach. 1, 7.
הוא־חדש שבט Zach. 1, 7.

בַּחֹדֶשׁ

עד החדש העשירי Gn. 8, 5.
החדש הזה לכם ראש Ex. 12, 2.
ביום־החדש הראשון Ex. 40, 2.
מלבד עלת החדש Num. 29, 6.
בשדה ויהי החדש 1 Sam. 20, 24.
ויהי ממחרת החדש
השני 1 Sam. 20, 27.
ביום־החדש השני
לחם 1 Sam. 20, 34.
הוא החדש השני 1 Reg. 6, 1.
הוא החדש השמיני כלה
הבית 1 Reg. 6, 38.
הוא החדש השביעי 1 Reg. 8, 2.
ועל מחלקת החדש
השני 1 Chr. 27, 4.
לעשתי עשר החדש 1 Chr. 27, 14.
לשנים עשר החדש 1 Chr. 27, 15.
הוא החדש השבעי 2 Chr. 5, 3.
ויגע החדש השביעי Esr. 3, 1.
ויגע החדש השביעי Neh. 7, 73.
וביום החדש יפתח Ez. 46, 1.
וביום החדש
מתי יעבר החדש Ez. 46, 6.
Am. 8, 5.

וְהַחֹדֶשׁ

והחדש אשר טהפך להם Esth. 9, 22.

בַּחֹדֶשׁ

בחדש השני בשבעה־עשר Gn. 7, 11.
בחדש השביעי בשבעה Gn. 8, 4.
העברה הזאת בחדש הזה Ex. 13, 5.
בחדש השלישי לצאת Ex. 19, 1.
וייהי בחדש הראשון Ex. 40, 17.
בחדש השביעי Lev. 16, 29.
בחדש הראשון בארבעה Lev. 23, 5.
בחדש השביעי באחד Lev. 23, 24.
בחדש השביעי תחגו
אתו Lev. 23, 41.
בחדש השבעי בעשור Lev. 25, 9.
בחדש הראשון לאמר Num. 9, 1.
בחדש הזה בין הערבים Num. 9, 3.
בחדש השני Num. 9, 11.
בחדש השני בעשרים
בחדש Num. 10, 11.
מדבר־צן בחדש הראשון Nu. 20, 1.
בחדש הראשון בחמשה Num. 33, 3.
בחדש החמשי באחד Num. 33, 38.
בחדש חליפות חדש יהיו 1Rg. 5, 28.
בחדש השמיני בחמשה 1Reg. 12, 32
בחדש השמיני 1 Reg. 12, 33.
בחדש אשר־בדא מלבד 1Reg. 12, 33.
בחדש העשירי בעשור 2Reg. 25, 1.
וייהי בחדש השביעי 2Reg. 25, 25.
את־הירדן בחדש

הראשון 1 Chr. 12, 15.
לבנות בחדש השני 2 Chr. 3, 2.
ויקבצו ירושלם בחדש
השלישי 2 Chr. 15, 10.
בחדש הראשון פתח את־
דלתות 2 Chr. 29, 3.
לעשות הפסח בחדש
השני 2 Chr. 30, 2.
את־חג המצות בחדש
השני 2 Chr. 30, 13.
בחדש השלישי 2 Chr. 31, 7.
בחדש השני החלו Esr. 3, 8.
בחדש החמישי Esr. 7, 8.
חדש התשיעי בעשרים
בחדש Esr. 10, 9.
בחג בחדש השביעי Neh. 8, 14.
בחדש העשירי הוא־
חדש Esth. 2, 16.
בחדש הראשון הוא־
חדש Esth. 3, 7.
בחדש הראשון Esth. 3, 12.
בחדש השלישי הוא־
חדש Esth. 8, 9.
תקעו בחדש שופר Ps. 81, 4.
בחדש החמישי Jer. 1, 3. 28, 1.
בחדש השביעי Jer. 28, 17.
בחדש התשעי Jer. 36, 9. 22.
בחדש העשרי Jer. 39, 1.
בחדש הרביעי בתשעה Jer. 39, 2.
52, 6.
וייהי בחדש השביעי Jer. 41, 1.
בחדש העשירי בעשור
לחדש Jer. 52, 4.
בחדש העשירי Ez. 24, 1.
וכן תעשה בשבעה בחדש Ez. 45, 20.
בחדש הששי ביום Hag. 1, 1.
בחדש השמיני Zach. 1, 1.
האבכה בחדש החמשי Zach. 7, 3.

בְּחֹדֶשׁ

יצאים בחדש האביב Ex. 13, 4.
כי בחדש האביב Ex. 34, 18.
כי בחדש האביב Dt. 16, 1.
בחדש זו הוא החדש
השני 1 Reg. 6, 1.
והיצאת חדש בחדש 1 Chr. 27, 1.
בחדש־כסלו שנת עשרים Neh. 1, 1.
וייהי בחדש ניסן Neh. 2, 1.

וּבַחֹדֶשׁ

ובחדש השני בשבעה Gn. 8, 14.
ובחדש הראשון בארבעה Nu. 28, 16.
ובחדש השביעי באחד
לחדש Num. 29, 1.
ובחדש החמישי 2 Reg. 25, 8.
ובחדש השביעי כלו 2 Chr. 31, 7.
ובחדש החמשי Jer. 52, 12.

לַחֹדֶשׁ

בשבעה־עשר יום לחדש Gn. 7, 11.
8, 4.
באחד לחדש Gn. 8, 5.
בראשון באחד לחדש Gn. 8, 13.
בשבעה־עשרים יום לחדש Gn. 8, 14.
בעשר לחדש הזה Ex. 12, 3.
עד ארבעה עשר יום לחדש
הזה Ex. 12, 6.
בארבעה עשר יום לחדש
בערב Ex. 12, 18.
האחד ועשרים לחדש
בערב Ex. 12, 18.
בחמשה עשר יום לחדש
השני Ex. 16, 1.
באחד לחדש תקים Ex. 40, 2.
באחד לחדש הוקם Ex. 40, 17.
בעשור לחדש Lev. 16, 29.
בארבעה עשר לחדש Lev. 23, 5.
ובחמשה עשר יום לחדש
הזה Lev. 23, 6.
בחדש השביעי באחד
לחדש Lev. 23, 24.
אך בעשור לחדש Lev. 23, 27.
בתשעה לחדש בערב Lev. 23, 32.
לחדש השביעי הזה Lev. 23, 34.
לחדש השביעי Lev. 23, 39.
בחדש השבעי בעשור
לחדש Lev. 25, 9.
באחד לחדש השני 1. 18. Num.
לחדש בין הערבים Num. 9, 5.
בארבעה עשר יום לחדש Nu. 28, 16.
ובחמשה עשר יום לחדש Nu. 28, 17.
ובחדש השביעי באחד
לחדש Num. 29, 1.
ובעשור לחדש השביעי Num. 29, 7.
לחדש השביעי מקרא־
קדש Num. 29, 12.
בחמשה עשר יום לחדש Num. 33, 3.
בחדש החמשי באחד
לחדש Num. 33, 38.
באחד לחדש Dt. 1, 3.
בעשור לחדש הראשון Jos. 4, 19.
בארבעה עשר יום לחדש Jos. 5, 10.
בחמשה־עשר יום
לחדש 1 Reg. 12, 32.
בעשור לחדש 2 Reg. 25, 1.
בתשעה לחדש ויחזק
הרעב 2 Reg. 25, 3.
בשבעה לחדש 2 Reg. 25, 8.
בעשרים ושבעה לחדש 2Reg. 25, 27.
לחדש הראשון ישבעם
בן־זבדיאל 1 Chr. 27, 2.
שרי הצבאות לחדש
הראשון 1 Chr. 27, 3.
לחדש השלישי בניהו 1 Chr. 27, 5.
הרביעי לחדש הרביעי 1 Chr. 27, 7.
החמשי לחדש החמישי 1 Chr. 27, 8.
הששי לחדש הששי 1 Chr. 27, 9.
השביעי לחדש השביעי 1Chr. 27, 10.
השמיני לחדש השמיני 1Chr. 27, 11.
התשיעי לחדש התשיעי 1Chr. 27, 12
העשירי לחדש העשירי 1Chr. 27, 13.
ובירים עשרים ושלשה
לחדש 2 Chr. 7, 10.
ויחלו באחד לחדש 2 Chr. 29, 17.
וביום שמונה לחדש 2 Chr. 29, 17.
וביום ששה עשר לחדש 2Chr. 29, 17.
בארבעה עשר לחדש
השני 2 Chr. 30, 15.
בארבעה עשר לחדש
הראשון 2 Chr. 35, 1.
מיום אחד לחדש השביעי Esr. 3, 6.
בארבעה עשר לחדש Esr. 6, 19.
כי באחד לחדש הראשון Esr. 7, 9.
לחדש החמישי Esr. 7, 9.
בשנים עשר לחדש Esr. 8, 31.
וישבו ביום אחד לחדש Esr. 10, 16.
עד יום אחד לחדש
הראשון Esr. 10, 17.
ביום אחד לחדש השביעי Neh. 8, 2.
וביום עשרים וארבעה
לחדש Neh. 9, 1.
בתשעה לחדש Jer. 39, 2. 52, 6.
בחדש העשירי בעשור
לחדש Jer. 52, 4.
ובחדש החמישי בעשור
לחדש Jer. 52, 12.
וחמשה לחדש Jer. 52, 31.
בחמשה לחדש Ez. 1, 1. 2.
8, 1. 33, 21.
בחמשי בעשור לחדש Ez. 20, 1.
בעשור לחדש Ez. 24, 1.
באחד לחדש Ez. 26, 1.
בשנים עשר לחדש Ez. 29, 1.
באחד לחדש Ez. 29, 17. 31, 1.
בראשון בשבעה לחדש Ez. 30, 20.
באחד לחדש Ez. 32, 1.
בחמשה עשר לחדש Ez. 32, 17.
בעשור לחדש Ez. 40, 1.
בראשון באחד לחדש Ex. 45, 18.
בארבעה עשר יום לחדש Ez. 45, 21.
בחמשה עשר יום לחדש Ez. 45, 25.
לחדש הראשון Dan. 10, 4.
אחד לחדש Hag. 1, 1.
עשרים וארבעה לחדש Hag. 1, 15.
בעשרים ואחד לחדש Hag. 2, 1.
בעשרים וארבעה לחדש Hag. 2, 20.
בארבעה לחדש התשעי Zach. 7, 1.

לְחֹדֶשׁ

מיום ליום ומחדש לחדש Esth. 3, 7.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
ארבעה עשר לחדש
אדר Esth. 9, 15. 19. 21.
שלשה עשר לחדש אדר Esth. 9, 17.

וּלְחֹדֶשׁ

מיום ליום ומחדש לחדש Esth. 3, 7.

cum suff.: חָדְשׁוֹ

איש חדשו לא יעדור 1 Reg. 5, 7.

cum suff.: בְּחָדְשׁוֹ

עלת חדש בחדשו Num. 28, 14.
והיתה מדי־חדש בחדשו Jes. 66, 23.

cum suff.: חָדְשָׁהּ

חגה חדשה ושבתה Hos. 2, 13.

cum suff.: בְּחָדְשָׁהּ

בחדשה ימצאנה Jer. 2, 24.

pl.: חֳדָשִׁים

ויהי כמשלש חדשים Gn. 38, 24.
לכם ראש חדשים Ex. 12, 2.
הרשה ממני שנים חדשים Jud. 11, 37.
וישלח ארחה שני חדשים Jud. 11, 38.
וייהי מקץ שנים חדשים Jud. 11, 39.
ימים ארבעה חדשים Jud. 19, 2.
בסלע רמון ארבעה
חדשים Jud. 20, 47.
בשדה פלשתים שבעה
חדשים 1 Sam. 6, 1.
ימים וארבעה חדשים 1 Sam. 27, 7.
ששה חדשים 2 Sam. 2, 11. 5, 5.
שלשה חדשים 2 Sam. 6, 11.
מקצה תשעה חדשים 2 Sam. 24, 8.
ואם־שלשה חדשים נסך 28. 24, 13.
בלבנון שנים חדשים 1 Reg. 5, 28.
כי־ששה חדשים
ישב־שם 1 Reg. 11, 16.
בשמרון ששה חדשים 2 Reg. 15, 8.
ישלשה חדשים מלך
בירושלם 2 Reg. 23, 31. 24, 8.
שבע שנים וששה
חדשים 1 Chr. 3, 4.
בביתו שלשה חדשים 1 Chr. 13, 14.
ואם־שלשה חדשים
נספה 1 Chr. 21, 12.
ושלשה חדשים 2 Chr. 36, 2.
ושלשה חדשים ועשרת
ימים 2 Chr. 36, 9.
ששה חדשים בשמן המר Esth. 2, 12.
וששה חדשים בבשמים Esth. 2, 12.
שבעה חדשים Ez. 39, 12. 14.
שלשה חדשים לקציר Am. 4, 7.

pl.: חֳדָשִׁים

החדשים למועדים Neh. 10, 34.

pl.: בְּחָדָשִׁים

בחגים ובחדשים Ez. 45, 17.
בשבתות ובחדשים Ez. 46, 3.

pl.: לַחֳדָשִׁים

לחדשים ולמעדים 1 Chr. 23, 31.
מודיעים לחדשים Jes. 47, 13.

pl.: וְלַחֳדָשִׁים

לשבתות ולחדשים 2 Chr. 2, 3.
8, 13. 31, 3.
ולחדשים ולכל־מועדי יי׳ Esr. 3, 5.

pl. constr.: חָדְשֵׁי

לכל חדשי השנה 1 Chr. 27, 1.

pl. constr.: לְחָדְשֵׁי

Digitized by Google

Ex. 12, 2. הוּא לכם לחדשי השנה
Num. 28, 14. לחדשי השנה
pl. constr.: חָדְשֵׁיכֶם
Nu. 10, 10. 28, 11. וביראשי חדשכם
Jes. 1, 14. חדשיכם ומועדיכם
pl. c. suff.: חָדְשֵׁיהֶן
Job. 14, 5. מספר־חדשיו אתך
Job. 21, 21. ומספר חדשיו חצוי
pl. c. suff.: לְחָדְשֵׁיהֶן
Ez. 47, 12. לחדשיו יבכר

חָדַת

נחלי כמו נעבי חָדְשׁ, לומר קוקרי, וסילועם חַדַּתָּא לו חַדְתָּא, וסיכוי חַדְתִּין לו חַדַּתִּין, ולכנקס חַדְתָּא וסילועם חַדַּתָּא [נאמר חַדַּתָּא], לו חַדַּתְּ, וסיכוי חַדַּתֵּן. ססלנס ילועם.

adj. aram. (def. חַדְתָּא, חַדַּתָּא; pl. חַדְתִּין, חַדַּתִּין; f. חַדַּתָּא, def. חַדַּתְתָּא pro חַדַּתָּא; vel absol. חַדַּתֵּי, pl. חַדַּתֵּן), hebraico חָדָשׁ par atque aequale. LXX. ἄγα חַדַּת, εἷς, male.

adj. masc.: חַדַּת
Esr. 6, 4. ונדבך די־אֶא חדת

חָדָא

לו חֲדֵי [נכ״ק], פעל נודד נקרני, וסללנס קשיכס ופסול ולכוי [ופנעו, עלנַסלעו], ווס מעכוסו נקל, כקשר סוכקני נקר סיעב נספרי עצל קף קע״ק. ווסוס נכנד חַדָּא, חַדּ, סנדס וסוכרס פשעם ונשור [אַכני״נעו, קינדעו], ונכנין סכוסף כדוסס לו, נסנדל נכיר. עשר לקקול סשרש סכסילו וססכילו סמקדקים נלעל נרך, כי קנ וכקי מעכוסו ע׳ שווי סלשוכות [s. *kʾjâ*, מעכוסו וכוסי כמוסו [*kʾj* = חד; l. *in-qua-m* וכלוסס.

s. חָדֵא (in S. S.), *verb. intr. aram.* dicere, narrare, sanscr. *kʾjâ* (*kʾj* = *qu*, חד), lat. *in-qua-m*. *Pa.* indicare. LXX. *ἀναγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, γνωρίζειν, διδάσκειν, ὑπολαμβάνειν; Haf.* הַחֲוָא, vi eadem.

Pa-el: חַדָּא
1 *imperf.:* אֲחַדֵּא
Dan. 2, 24. ומשרא למלכא אחוא
3 *impf. c. suff.:* יְחַדְּנָךְ
Dan. 5, 7. כתבה דנה ומשרה יחוונני
3 *impf. c. suff.:* יְחַדְּנֵהּ
Dan. 2, 11. ואחרן לא אית די יחוסה
1 *pl.:* נְחַוֵּא
Dan. 2, 4. ומשרא נחוא
Haf-el: הַחֲוָא
inf. constr.: לְהַחֲוָיָה
די מלת מלכא יוכל להחויה
Dan. 2, 10.
Dan. 2, 16. ומשרא להחויה למלכא
Dan. 2, 27. יכלין להחויה למלכא ולא־כהלין משרמלתא להחויה
Dan. 5, 15.
impt. pl. c. s.: הַחֲוֵנִי
Dan. 2, 6. חלמא ומשרה החוני
3 *imperf.:* יְחַחֲוֵנֵהּ
Dan. 5, 12. יתקרי ומשרה יהחוה
1 *pl.:* נְחַחֲוֵה
Dan. 2, 7. ומשרה נהחוה
2 *pl.:* תְּחַחֲוֹן
Dan. 2, 6. והן חלמא ומשרה תהחון
2 *pl. c. suff.:* תְּחַחֲוֹנַנִּי
Dan. 2, 9. ואנדע די משרה תהחוני

אַחֲוָה

ע״כ וסוס עקוב סיוסף מן חֲוָא, וסללנס עעוקעף, כנלס וכשעס וסועעס [קוכדעלכוכנ], עי׳ כשכנ. נקכנוס כשס סוס לכוכ, ועוכ שס חֲוָא גויר קל עשלכו.

n. f. (inf. Haf. v. חֲוָא), nunciatio, nuncius, in targ. crebro usitatum, sicut חֲוָיָא, ex conj. Qal ejusdem verbi ortum.

constr.: וַאֲחַוֵיַת
Dan. 5, 12. ואחוית אחידן

חָוַב

פעל נוזד, וססללנס סיוס עקויב לדבר לו נדבר ועקישס [שולדעו], ועקיוס סקיוב סיל לו עפיסף כפי ועכס ל נכסף לו נכנכסיס ע׳ סלוסס, לו עקוכל נקכעס ועקע, ועעוכ סקקיון סכשלל על סקכישס כללו, ועל עבדס לעקוס לו לקכני, ונעכוון סקקיון לכוכ נקנכוס. ונעקר שעלוס סקיוב סנרך וסקשקוס לשלוס ולפרעון, נקסוס ליון סעעל לפעיסס נשעס נכנית לסעו סכרק סשלוס [פעצרפללכעעס ויין], וכוס קנין כל הנוכ. סכנב חַיָּב יוכל לוער עקעיק נכנכע, לו סקללס נקעכע קוב ולוק.

vrb. intr., debere, aere alieno obstrictum esse, in aere esse, in aere alieno esse; hinc culpae reum, criminosum esse, de peccato vel in Deum vel in homines commisso; rabb. in universum: obstrictum, obligatum, devinctum, necessarium esse, oportere. *Pi.* reum, criminosum facere, crimen alicui inferre. LXX. *καταδικάζειν.*

Pi-el: חִיַּב
2 *perf. pl.:* וְחִיַּבְתֶּם
Dan. 1, 10. וחיבתם את־ראשי חוב

ע״ן, וסכעון עכעיע וכע ועעקס [עולב, נעלב-עולב], ועוס חֲבָלָת חוב, עעכון לקונקף, כקשר כרע סעקנוס, לוער עכעון לסכעקף סשלוס, ועס שנאער חֲבָלָתוֹ חוב סוף לרך שיי, להעקין סכעוי עסוער לנסעון, וכן לרכך ועס כעו לרך ועקך, עקפי עו כעו עקסס עוי, עלכעוסין ישועס כעו עלכעוס ישועתין, עעווי קיל כעו עעוו קילי, ולוק.

n. m. debitum, debitio, aes alienum, unde חֲבָלָת חוב (trg. מַשְׁכּוֹן), pignus retribuendae debitae pecuniae. Dicitur autem חֲבָלָת חוֹבוֹ pro חֲבָלָת חוֹבוֹ (quemadmodum הֶרְגֵּךְ וְשִׁמְרֵךְ pro הֶרֶג וְשִׁמְרֵךְ), genere dicendi *poëtico*. LXX. *ὀφείλειν.*

Ez. 18, 7. חבלתו חוב ישיב

חָוַג

פעל יקי ועקנוד, וסכעון כעו שָׂגַג, לוער סקסס וסכוב [קרייוען], לו כוד עעוע סקף, וכן נקכנוס. ודע שלקעכוע סשכש חֵג ס״יין חֵג ספעל, וכן עֵג כיקוד סעכון, וסשכש גס נשפני עכע, כקשר עקסס עסעווי עקע עוג.

vrb. intr., cui cognata sunt חָגַג (q. v.), circulare, *trans.* circumdare, cingere, circulum facere, orbem conficere, anfractu circumscribere, gem. (ut ex linguarum collatione intelligitur) delineare, unde מְחוֹג de conformatione lineamentorum, oris potissimum, quatenus sunt animae indices.

3 perf.: חָג
Job. 26, 10. חק חג על־פני־מים

חוּג

ע״כ וסכעון דוד וכדוד וכככוד [קרייס], ונעעק סססקל עכדוד סשעים וכככוד סקכן, ונשסס כנכיע עכדוני סקלוס. נקכנוס חוּגָא נקנס וסילועס חוּגָתָא עשלעו. ודע קוקל כעיס, שכני עכקסס לי ע׳ סשווי נשסס קדס ועכנ, לו גכ סעכוון סקקס [נייכנעו, רייסעו], וקל חֵג כעו חֲגָא, וכוס קנין מְחוֹג נגעקס שניוכו כעו וסוקסס נקלנע לו נכוקס סשנים [כיסס, סיענע].

n. m. circulus, orbis, gyrus, de orbe coelorum et terrarum, targ.

חוּגָא f. (def. חוּגְתָּא). LXX. *γῦρος, θρόνος.*

Prv. 8, 27. בחקי חוג על־פני תהום
Jes. 40, 22. על־חוג הארץ

וְחוֹג

Job. 22, 14. וחוג שמים יתהלך

מְחוֹגָה

ע״כ כלי סקנוג [נילקעל], לומר כלי סעוסס כלכוולים וכדוליס סכוונים וסקנים, ונכלל סקוג, שסוס סכלכוול סעוסעס

n. f. circulus h. e. instrumentum ad orbes vel rotundos ambitus conficiendos; מְחוֹג m. de orbe, anfractu sive circuitione ipsa. LXX. *κόλλη.*

וּבְמַחוֹגָה
Jes. 44, 13. ובמחוגה יתאדהו

חוּד

לו חֵד, ועשעות סעכוון ידועס ע״י שלונו עס סשס גוילו, לכן קעכוות עוכלו קשס לסלוס, כי נכ׳ לוסנים נוכל לקקול יסודקו. ל׳ נשכשו כדשס לל אֶחָד, ויכיס קעכוקו עכין לקוו וגפוף לסוד וסקלכדות יקד [פעכשלוכנעו, -קניסבס, -וויקקעלע ויין], ונלקס להשכש תאב כלשון יעשקל סעכוון סוס, ומוס שס חיד לניין דנור סשלי״ [פעכשלוכנעכע כעלע], ומסשווי לשכש נשפני קשס ועכנ הלל קלקס קקק אָרַד, עָרַךְ, בָּרַד וכדוסס, ונין [s. *gut-h*]. סכביסס וקפיסס נדוסס לו נ׳ נשכש נדשס לל חֵד לעיל, לוער עקוכן ועצוכן וקדוד ונכון [עשרף, שפיען ויין], וכי קשוסו נשפני מעכע הלל קלקס שגס שס כשכש כעכוון [עי׳ קלד], וסהשקל גס שס על סקכעס [*cat-us*], ודנוד קדוי״, ולקס קוכל כעיס נקר לן לשר תנקר. ולל לכקר קקק לשוכי קוכל כעיס, שסשעל נכ״ק לן גויל דשס, כעו מָשָׁל מן מָשַׁל, ונקשר שנעכל לקקק נככוך קידקי, לקיעס קידות עכי קדס, כ״ל שסעכוון לל קידס נלעוסו דכוך וספוך, נעשל לו נשיר, ולל כשכש חֵד לשון ספור וסנדס, וכן נשפני עכע [s. *gad*, sl. *gad'-ac'*, *gad-it*] ועוד שלקיק לי נסקעל גָּדַד, וכוס קנין לין שנקסוס רכוי סכוונוק.

vel חֵד *verb. transit. denom.* (sicuti מָשָׁל a v. מָשָׁל), cujus quidem significationem ex nomine consequenti facile assequere. Origo autem hujus verbi duplici modo potest definiri: 1) radix *chad* cognata videtur eidem bi-literae radici in vv. אָדַד, אָחַד, גָּדַד, גָּחַד, colligatum, complicatum, implicitum, connexum esse, sanscr. *guth*, arab. חָאַד, unde *chid* (oratio artificiose connexa vel aenigmatica); 2) poterit etiam radix par atque aequalis esse verbo חָדַד (vulgo חָדַד, q. v. s.), *acut*um esse; *acumen* etiam inter Latinos transfertur ad sapientiam in nomine *cat-us*. Sed cum nominis insequentis significatio, si alterutram harum originum probabilem esse credideris, non satis ampla sit, ut omnes S. S. loci, quibus *chida* reperitur, inde explicari queant, vi latissima *chida* de sermone atque oratione in universum dici videtur, vel *gnomica* illa vel ad *cantum* accommodata (מָשָׁל, שִׁיר), ita ut radix sit *chad*, *gad* (in גָּדַד), sanscr. *gad*. LXX. *διηγεῖσθαι, προβάλλειν.*

2 perf.: הַדְּתָה
Jud. 14, 16. חחידה חדתה לבני עמי

imperat.: חֻדָּד
Ez. 17, 2. חוד חידה ומשל משל

impt. c. h. opt.: חֻדָּדָה
Jud. 14, 13. חודה חידתך ונשמעה

1 *impf. c. h. opt.:* אֲחֻדְּדָה
Jud. 14, 12. אחודדה־נא לכם חידה

חִידָה

ע״כ, וסללנס נכ״ק לו כעו עשל ועלינס [שפוכלעיעד, לעכלעיעד], לו עדנוד עשלי וקידודי״ [טיעשוינכינעס, שעי-שלוכנעכעס וועכע [שכעלעל], ולפעיס כעי כשוס ועוער [שכעלעל], לפעיס כעו קוון ועשל [שיישכס-שכרון, פשכעלעל], וכדוסס ין סשלוס, כשכר לעכע לעיל קקס סקעלוס, כשכר לעכע לעיל קקס סשלוס.

n. f. oratio aenigmatica, explicatu difficilis, implicata propter brevitatem atque subtilitatem, interdum oraculum, prophetia, a radice *chad*, *gad* (in גָּדַד, unde חֲגָדָה, opp. הַלָּצָה), de oratione sublimiori minimeque vulgari. V. historiam poësis Jud. I. c. 3. LXX. *διήγημα, διήγησις, αἴνιγμα, πρόβλημα.*

Jud. 14, 12. אחודדה־נא לכם חידה
Ez. 17, 2. חוד חידה ומשל משל

הַחִידָה

Jud. 14, 14. ולא יכלו להגיד החידה
Jud. 14, 15. ויגד־לנו את־החידה
Jud. 14, 16. החידה חדתה לבני עמי
Jud. 14, 17. ותגד החידה לבני עמה
Jud. 14, 19. החליפות למגידי החידה

cum suff.: חִידָתִי
Jud. 14, 18. לא מצאתם חידתי
Ps. 49, 5. אפתח בכנור חידתי

cum suff.: חִידָתְךָ
Jud. 14, 13. חודה חידתך

pl.: חִידוֹת
Ps. 78, 2. אביעה חידות מני־קדם
Dan. 8, 23. ומבין חידות
Hab. 2, 6. ומליצה חידות לו

pl.: בְּחִידוֹת
Num. 12, 8. ומראה ולא בחידת
1 Rg. 10, 1. ותבא לנסתו בחידות
2 Chr. 9, 1. לנסות את־שלמה בחידות

pl. c. suff.: וְחִידֹתָם
Prv. 1, 6. דברי חכמים וחידתם

Digitized by Google

חָוֹד

נקרמי כמו נעגרי, ונקרנוס לכוב, והוק כמו נעגרי, נויל כסם, לומר קצר מן סלגן.

verb. aram. denom., sicut hebr.

אַחְוְדָא

ג"כ נקרמי כמו חִידָּה נעגרי, וסף' סוסף נרקס. סרכוי אַחִידָן כהונן, לכן נתקנוס עוד תמוכות לקטוף, כמו חוּדֵי וכסילועס חִוּדְתָּא, חוּדָא וסילועס חִוּדְתָּא, אִוּחֲדָא, וסילועס אִוּחֲדְתָּא [ומוס נרקס שקצר שסף' לינכו כוסף], חָדוּ והרכוי חָדָן וכיולף.

n. f. aram., ab hebr. חִידָּה nonnisi addito א prosthetico differens (pl. אַחִידָן), targ. חִוּדֵי (def. s. חִוּדְתָּא), חוּדָא (def. s. חִוּדְתָּא), אִוּחֲדָא (def. s. אִוּחֲדְתָּא, unde fit veri simile, forsitan א non esse prostheticum), חָדוּ (pl. חָדָן) LXX. *κρατούμενα*, Luth. dunkle Sprüche.

pl.: אַחִידָן

מפשר חלמין ואחוית אחידן

Dan. 5, 12.

חָוֹת I.

פעל נוד, נכפל סהלגא לצי ערך סיסוד: ל' כמו חַוָּה לקמן, לשון יוצת זיוות [לענגן], וסלכ תקנות סצרס חָוֹת [*châv*], ונצרת סודו מצלסו כצרס כמכוון [*s. g'iv* וכן בנרמכי עקיקי [goth. *quiw* = *quiv*] ונצלקלכי [*zywv., gyw.*] כדומס, סכל נתנועת סקרק, כי כדומס סצרס קי [*chî*], קצר מקנו חָיָה ע"ב. כ' כמו חָיָא לעיל, לשון דכור וסצמצה, עי' לעיל, ומוס סכנד חַוָּה לשון סקוד וסגלה, ונעכרי נמר וסי ר"חי, ונס קי צרס לעכן לסיכס והגלה נצפקי מעכר.

vrb. intr., vi atque origine duplici: 1) esse, existere, vivere, a radice *chàv*, sanscr. *g'iv* (cf. *chî* in חי"ה), quam radicem etiam ceterae linguae sanscriticae semiticaeque in sese continent; 2) sicuti חָוָא (q. v. supra), loqui, nunciare, indicare, unde *Pi.* חִוָּה (syn. סִפֵּר, הִגִּיד), arab. ر-ح-ي, e radice *chàv*, sanscr. *kîjà*, lat. *qua*, in v. *inquam*. LXX. *ἀναγγέλλειν, διδάσκειν, ὑπολαμβάνειν.*

Pi-el: חִוָּה

inf. constr.: מֲחַוֹּת

Job. 32, 6. מחות חיי אתכם

1 *imperf.* אֲחַוֶּה

Job. 32, 10. 17. אחוה דעי אף־אני

1 *impf. c. suff.:* אֲחַוֶּנְהָ

Job. 15, 17. אחוך שמע־לי

1 *impf. c. suff.:* וַאֲחַוֶּנְהָ

Job. 36, 2. כתר־לי זעיר ואחוך

3 *imperf.:* יְחַוֶּה־

Ps. 19, 3. ולילה ללילה יחוה־דעת

אַחְוָה

ג"כ, וסלגן סגלס וסצמצה וספור וסוכוס וסודעה [אַנְלַיינען, פַּעראיכּיגונג] ותמונת סצרס ליסעף כלילו מסנוסף, סולס נתמת סיל מסכנד.

n. f. piël. (ad s. f. hifilicarum), declaratio, nunciatio. Trg. תַּנּוּי. LXX. *ἀναγγέλλειν.*

cum suff.: וַאֲחַוָּתִי

Job. 13, 17. ואחותי באזניכם

חָוֹת II.

פעל לק־עוכר כק נגור סנק, סלגא כמו אָוָה, קנוג ועווק, ומוס סנוג וסקף [קיימען, ניינען], ומוס על סקנוג נכלל [אומקרזיוען]. ודע גס נצרת סודו כצרס כמכוון [*s. g'i*], ותכין נוס חִוְיָא נתרי, לגיין סנקס, מענין סלוזו וכפופו ונלצתק, וכן קוי נעכרי לגיין סקנוג וסקצס, וקוית סלגון מעיס סענולים, ועוד סכנס.

vrb. inus., sicuti חָיָה, curvare, inflectere, cingere, sanscr. *g'i*, unde חִוְיָא, nomen anguis aram., a corporis forma rotunda cursusque volubilitate.

חַוָּה

ג"כ, ולך נרכוי נכ"ק חוֹת, וסרכון לסל לאכיס לו לסל מוק וסמוכב [ריכנ־נעלע, נעלעקייו], ומוס הצאל על כפר קען [סיסעען־דלרף], מסצכוים נלסלים מקוננים ודוק. ודע צרס חָוָּי ג"ם מוס.

n. f. plur. (חַוֹּת), tabernaculum orbiculatum, deinde vicus, multitudine domorum leviter compactarum seu tabernaculorum constans, unde חַוִּי n. pr. gentis nomadicae, in coaedificatis tentoriis una habitantis.

pl.: חַוֹּת

Nu. 32, 41. ויקרא אתהן חות יאיר

Dt. 3, 14. חות יאיר עד היום סזס

Jos. 13, 30. וכל־חות יאיר

Jud. 10, 4. להם יקראו חות יאיר

1 Rg. 4, 13. לו חות יאיר בן־מנשה

1 Chr. 2, 23. את־חות יאיר מאתם

pl. c. suff.: חַוֹּתֵיהֶם

Num. 32, 41. וילכד את־חותיהם

חָוֹן

לומר חֵן, פעל לק־עוכר כק נגור סנק. כלק ניוכו כמו קִיז, חִוֵּשׁ, לשון תציסס וסצנס [סצצען], ולסל מקוס מקוס שכוכו מכלו סצנס, וכן מכוס, וכן נתמת סלצתי נצצמי לגיין קתק אָחֵז. לכן סם תנדוק סצס סוס, נקצמי וכצפס נכלסה, תנין ותסכיל שתמוכות סצס סוס כמו חֵוֵשׁ, לומר עכין קציכס וכתיכס וסכיכס וקמוק [קוס־ציעסכען, -סצסכנען, -נעכען], ווס סקצול מסכיכ, וכן סתמנות להפעל אָחֵז לגיל כמכוון ק' לומר מסניכס וגפיפס. לולס עול לק נתקריכס לצתי נוס, עי' קתק הצס.

h. e. חֵן *vrb. inus.*, ut quidem nonnulli censent, sicuti חִוֵּשׁ, vi prehendendi, captandi (haschen), ita ut מָחוֹז sit locus, quem sectamur aut appetimus (v. s. אָחֵז). Sed si usum ejus vocabuli aramaicum et rabbinicum consideraveris, intelliges, radicem *chas* verbo חֵשׁ subsequenti consimilem esse, vi complectendi, circumcludendi, circumdandi, quemadmodum etiam

I. eam vim participat.

מָחוֹז

ג"ל, וסכוונס לצתצ סלקצוכים מצרין ויקוף, מכוס ומקסס לצוכרי ימים [סצצען], וסלכ סצרס חֵז כמו חַז, חֵיז לקמן, לשון גדול וצריכה, לקצר מקנו קויו, וסלכ הצס מ"קוו כמו מצרין כצרס כמכוון וכתצוכה. קולס נקרמי מכוון הצס כמו חֵיז, ניין הלקוב [שצלסצסע], לומר מקוס מוגבל ומוקף, כמו נרים כל מקווין, לו עיל וקריס נכלל ונלכ מוס הצרס, ולסל סתמנות כקצר לתכנו לציל, ועוד פקצוק נדכר. ולקצר עוד שהצרס חֵז כמו חָזָה סהלוך זלו, וסצס מָחִיז כמו מַבָּט, לומר מקוס סהצנץ והכנסה [קוים־ויכע], נהצאל כמו מבע על סתקוה, ונס כוס קנין מקוו קצן ודוק.

n. m., ex sententia veterum, portus, a v. חֵז = חֵן, חֵיז, vi incidendi (Ufereinschnitt, Bucht, Bai, syn. מִבְחָן, arab. *furdha*). Aram. מָחִיז, platea, locus publicus, undique cinctus, sicuti in phrasi targumica: מָבֵּי מָחוֹזֵי (syn. et orig. cogn. חֵיזָן), vel etiam oppidum (Stadtbezirk), a v. חֵז = חֵן, חֵיז = אָחֵז I. Quin potest etiam radici חֵז inniti (unde prolongatum חָזָה, vi intuendi, ut sit res, in quam obtutum figimus, desiderata illa atque expetita, unde מָחוֹז חֶפְצִי (syn. מַבָּט). LXX. *λιμήν.*

constr.: מְחוֹז

Ps. 107, 30. ויבחם אל־מחוז חפצם

חָוֹח

אוֹ חַח, פעל לק־עוכר כק נגור סנק, וסלגא חַח כמו חָנָה, חָשָׁה [עי' לעיל], לומר עכין נקיכס וזכוב ונדוד [קייכצ־כיסצען, -כיסצען], ויולוס מוס סכנור חוֹחַ לגיין סקון, וכי לקון ולדרר וכלומס סתמנות כוס. וסצוי נצצתי מעכע עי' לעיל. ולסל קלמו סמקדקים סקדמים, סכוערים וסכסילים, מצרס קנק נכ' סהסתמנות, סכלים הסס ומנמנות, וכנוים על סמצות.

vel חַח, *vrb. inus.*, sicuti חָנָה, חָקָה, infigere, incidere, insculpere, pungere, unde חִיחַ (syn. דַּרְדַּר, קוֹץ). Neoterici originem in verbo ab ipsis ficte et fallaciter confecto inesse jactarunt.

חוֹחַ

ג"ל, וסכוני חוֹחִים ולצמיס חִיחִים [נסכלוק סו' כמו שָׂרִים, שָׂיְחִים], וסלגון נכצל מנוע לקד: ק' כמו חַח לקמן, לומר הצוקן וקדוד לו וו וקרס קדודי וצוקני [צפיטן־סצקצן], ונתקנ סקוק כוס נקוומי סדגים לסכוקוס כחצן, או נכללי הצנים לכקוקס נמקוס שלר ילנו הצוכים. כ' לגיין קוץ ודלדר, מעכין עוקן וקדוד, ונקרמי ונעכרי יעלבו.

n. m. (pl. חוֹחִים; interdum חִיחִים ad s. f. שִׂרִים), significatione duplici, una eademque origine: 1) sicut חַח insequens, uncus, uncina, hamus, fibula vel ad pisces capiendos, perforatisque naribus vivis in aquis conservandos, vel ad captivos vinciendos atque trahendos; 2) spina, spinetum, vepretum, arab. *khauch*, syr. *chauch*. LXX. *δεσμός, ψέλιον, μάνδρα; ἄκανθα, ἀκανθοίξ, κνίδη.*

Job. 31, 40. תחת חטה יצא חוח

Prv. 26, 9. חוח עלה ביד־שכור

Hos. 9, 6. חוח באהליהם

וְחוֹחַ

Jes. 34, 13. וחוח במבצריה

הַחוֹחַ

2 Reg. 14, 9. החוח אשר בלבנון

2 Reg. 14, 9. ויתרמס את־החוח

2 Chr. 25, 18. החוח אשר בלבנון

2 Chr. 25, 18. ויתרמס את־החוח

וּבְחוֹחַ

Job. 40, 26. ובחוח תקב לחיו

1 *pl.:* בַּחוֹחִים

Cant. 2, 2. כשושנה בין החוחים

1 *pl.:* בְּחוֹחִים

ויולכדו את־מנשה בחוחים

2 Chr. 33, 11.

2 *pl.:* וּבַחוֹחִים

1 Sam. 13, 6. במערות ובחוחים

חֵיט

ג"ל וסכוני חֵיטִים ונכוני סיקיד חֵיטַד [כלרך נעלי הכצל]. סהלגא כמו חִיטַּי, לומר סצוקן וסקדוד וקרס קדודי", ונמלא נהצלוק כמו קוץ לציל, לכן הסצאל לכוב על מין תכצים הכצים נתמונת סקרס. עצאל הצס סקנר מהלקצן, ונתצתות סקצן נכוני ונכנוי, לו לציסת סתנועה נהצאר לך סצסק, לכוב נקיכי צמות.

n. m. (pl. חִטִּים; c. s. s. חִטֵּי, ad s. formarum duplicatarum), sicuti חִיטַּי, ex quo compendio ortum est, fibula, ornamentum mulierum (Qimchi: חֲתִיכוֹת שֶׁל זָהָב כְּמִין חֵט שֶׁנּוֹתְנוֹת הַנָּשִׁים עַל מִצְחוֹתֵיהֶן לְתִלְיָה חֲתִיכוֹת שֶׁל זָהָב); uncinus ferarum pisciumve naribus affixus. LXX. *ἄγκιστρον, γαλεάγρα, κημός, παγίς, σφραγίς, φιμός.*

Ex. 35, 22. חח ונזם וטבעת וכומז

cum suff.: חַטֵּי

2 Reg. 19, 28. ושמתי חחי באפך

Jes. 37, 29. ושמתי חחי באפך

pl.: חַטִּים

Ez. 29, 4. חחים בלחייך

Ez. 38, 4. ונתתי חחים בלחייך

-pl.: בַּחֲטִיהֶם

Ez. 19, 4. ויביאהו בחחים

Ez. 19, 9. וישימהו בסוגר בחחים

חֵיטָה

תוקני מן חֵט, כמכוון דומס לו, ונמלא לן נכתיב ונרכוי חִיטִּים, ולסל הקומיס סהתמונס מצאל ל"ס עוצים.

adj. (a n. חֵט, unde Ketib חִיטִּים), vi eadem, qua חִיטַּי. Non est igitur nomen ad similitudinem vv. לֵה factum, sed adj. more vulgari conformatum. LXX. *παγίς.*

pl.: חִיטִּים K'tib.

Ez. 29, 4. חחיים בלחייך

חֵיל

פעל לק־עוכר נעכרי כק נגור, לכן נקרמי הפעל נל נכ"ק, וסעתיד נככין הכוסף חֵחִיבוּ. הסלגא סהקצית קציכס ותיקיס ותנוד [כיכדען, לומקצעטען, -ייסצען], תמונת הצרס חֵיל יולעה נתקר כלגון נצצתי קדם ועכר, כלצר כנר סוכיקתי לציל קתק אָרְגָּז, גִּיד [גִּיד], כָּרְקֹד וכלומס. ומוס הסצאל על רצוק שכוני קומס לו לנר מס, לומר

Digitized by Google

קנוס וקשוס. נקלנוס נס נכין
סבכל חַיָּט, נאכוון קפילס.
verb. aram. (imp. Af. חַיְטוּ; *hebr.* nonnisi in derivatis), vincire, colligare, concatenare, consuere (חַיָּט), semel: redintegrare moenia, coagmentandis parietinis. Cognata sunt verba אִיַּד, יָדַד (vel potius גִּדַּד), יָקַד et simil.
LXX. *ἀνυφοῦν.*

Af-el: אַחֵט
3 *impf. pl.:* יְחִיטוּ
ושוריא שכללו ראשיא
Esr. 4, 12. יחיטו

חוּט
ג"ו, והכיוי נשסס יהודית חוּטִים. סהלנס קנל ועניות [שַׁלְשֶׁלֶת, שעיק], ונקיל כן מענין קשור וענוד, וכנלל עקו ותקוס שסס מעונקים. לגיון חיוט נכלל, רק המקכר ומשקשר, ופס תשכיל נשרש תכין מלוע קוע נגעלל כמו ג"ל. נגעלל עול עוס סשרש חַיָּט תוֹפֵר, חָתַט כלי התפילס.
n. m. (pl. jud. חוּטִים), funis, filum, a *vinciendo*, *ligando* (Bindfaden); enim et תְּחִיָּה a *contorquendo* nominata sunt. Radicem si respexeris, intelliges, cur in Gemara חוּט et גִּיד promiscue dicantur. Gem. eadem radice: חַיָּט, sartor; מַחַט, acus. LXX. *σπαρτίον, ῥάμμα, περίμετρον.*
Jos. 2, 18. אדתקות חוט השני
וחוּט
1 Rg. 7, 15. וחוט שתים־עשרה אמה
Jer. 52, 21. וחוט שתים־עשרה אמה
וַחוּט
Eccl. 4, 12. והחוט המשלש
בַּחוּט
ויתאקם מעל זרעתיו
Jud. 16, 12. כחוט
בְּחוּט
Cant. 4, 3. כחוט השני שפתותיך
מֵחוּט
Gn. 14, 23. אם־מחוט ועד שרוך־נעל

חוּל

לוער חָל והעתיד יָחוּל, יָחִיל, וכו' פיעל יַחֵל, יְחַל, וכן עתיד הכוסף יְחִיל, ופעולי של הכוסף הוּחַל, והכנל הֻלַּל והכנסס חוֹלֵל, ססתעתל־תְּחוֹלֵל או תְּחֻלְחַל. תמוות ונמנוס סשרש כמו גַּל לעיל [ולפ כמו קנל] עמיקו, ענין הקשה וקנוג והכרכור והתקנלות [לרעתון, קרייונן], ומוס ססתקל ק' על סרקוד, כמו גול, או על התנסלות וקנוג מפקד [וכן גול], על סכריעס והתנוחות מכאס ומנער, נהתקל על זנלי לידס וכריעת סיולדת. ג' על התנסלות והתכופפות על דנר, לוער סנוס והקשה מכל נד ופלה, כמו שהקשה פרכב או סרוח מכל נד, משנוס ומשוס סידים נדנר [קוּפְקַייונן, קוּפְשוּיכנען]. ג' ססתקל על סכס והתקון, וכן ססתקל לנל קשר וקוק וכס, וכן לנל קוי נערני, או על התקוה והתוקלת, וכן לנל קוס ססתקל, ע' חיל, ונקין נוס יסוד כל הכניכים.
ססתעך כשתי ע' לעיל
תקע גיחל.
Ih e. חָל (imp. חֵיחִל, יָחֵל; praefixo Vav relat. וַיָּחֶל, וַיָּחֵל; imp. Hif. הַחֵיל; Hof. הוּחַל; Pi. חִלַּל; Pu. חֻלַּל; Hitpa. הִתְחוֹלֵל, הִתְחֻלְחַל, sicuti גָּל (non sicut חָבַל), volvere, circulare, in gyrum agere, unde:

1) vel exsultare laetitia vel tremere horrore (plane uti גּוֹל); cruciari, vexari, tanquam circumagi doloribus, de parturientibus potissimum; 2) circuire, circumdare, circumplecti, circumvolvi, de stricto intentoque telo, de procella circumvehente manibusque in aliquid invadentibus; 3) tropice: lacertosum, nervosum, robustum esse (cf. de earum notionum conjunctione קָשַׁר, חָזַק, פָּחַז) vel: sperare (cf. תִּקְוָה, יָחַל, פָּחַז). De similibus linguarum occidentalium v. גּוֹל. LXX. *σαλεύειν, ὠδίνειν, ὠδῖνας ἔχειν, πονεῖν, ἀσθενεῖν, κατατᾶν, ἴκειν*; inf. *ταραχή*; *Pi. καταρτίζειν, ὠδίν, χειμάζεσθαι, θανατοῦν*; *ἐξεγείρειν, πλάσσειν, τρέφειν*; *Pu. γεννᾶν, μαιοῦσθαι, συλλαμβάνειν*; *ἐπάγειν, ποιεῖν*; *Hif. συσσείειν, ἀλγεῖν, ὀδυνᾶσθαι, ὀδύνη, συμφοραίνειν, συντρίβειν, τραυματίζειν, φοβεῖσθαι*; *βεβηλοῦν, εὐλαβεῖσθαι, διαλείπειν, ὑπομένειν*; *Hitpa. συστρέφειν, ἱκετεύειν, φροντίς, ταράσσειν.*

3 *perf.:* חָלָה *fem.*
Jes. 54, 1. וצחלי לא־חלה
Jes. 66, 8. כי־חלה גם־ילדה ציון
Mich. 1, 12. כי־חלה לטוב
3 *perf.:* וַחָלָה
Hos. 11, 6. וחלה חרב בעריו
1 *perf.:* חָלָתִי
Jes. 23, 4. לא־חלתי ולא־ילדתי
3 *pl.:* חָלוּ
Jer. 5, 3. הכיתה אתם ולא־חלו
Thr. 4, 6. ולא־חלו בה ידים
3 *pl.:* וְיָחִלוּ
Dt. 2, 25. ורגזו וחלו מפניך
1 *pl.:* חָלִנוּ
Jes. 26, 18. חלנו כמו ילדנו
inf. abs.: חוֹל
Ez. 30, 16. חול תחול סין
inf. constr.: לָחוּל
Jud. 21, 21. לחול במחלת
impt. fem.: חוּלִי *sg*
Ps. 114, 7. מלפני אדון חולי ארץ
Mich. 4, 10. חולי וגחי בת־ציון
impt. pl.: חִילוּ
1 Chr. 16, 30. חילו מלפניו כל־הארץ
Ps. 96, 9. חילו מפניו כל־הארץ
3 *imperf.:* יָחוּל
Jer. 23, 19. על ראש רשעים יחול
Jer. 30, 23. על ראש רשעים יחול
3 *imperf.:* יָחִיל
Ps. 55, 5. לבי יחיל בקרבי
Job. 20, 21. על־כן לא־יחיל טובו
3 *impf. apoc.:* וַיָּחֶל
Gn. 8, 10. ויחל עוד שבעת ימים
1 Sam. 31, 3. ויחל מאד מהמורים
1 Chr. 10, 3. ויחל מן־היורים
3 *impf. fem.:* תָּחִיל Q'ri.
Ez. 30, 16. חול תחיל סין
3 *fem.:* תָּחִיל
Jes. 26, 17. תחיל תזעק בחבליה
Jes. 66, 7. בטרם תחיל ילדה
3 *fem. apoc.:* וַתָּחֶל
Ps. 97, 4. ראתה ותחל הארץ
3 *fem.:* וְתָחִיל
Zach. 9, 5. ועזה ותחיל מאד
3 *impf. fem.:* וַתָּחֶל *p.*
Jer. 51, 29. ותרעש הארץ ותחל

2 *fem.:* תְּחִלִּין
Jes. 45, 10. ולאשה מה־תחילין
1 *imperf.:* אֲחֹלָה = אוֹחִילָה
Jer. 4, 19. מעי מעי אוחולה
3 *pl.:* יְחִילוּ
Ps. 10, 5. יחילו דרכו בכל־עת
Ps. 77, 17. ראוך מים יחילו
Jes. 23, 5. יחילו כשמע צר
Joel 2, 6. מפניו יחילו עמים
Hab. 3, 10. ראוך יחילו הרים
3 *imperf.:* וַיְחִילוּ
Jud. 3, 25. ויחילו עד־בוש
3 *imperf.:* יְחִילֹן
Jes. 13, 8. כיולדה יחילון
3 *pl.:* יְחֹלּוּ
2 Sam. 3, 29. יחלו על־ראש יואב
2 *pl.:* תָּחִילוּ
Jer. 5, 22. אם מפני לא תחילו
Pi-el: חִלֵּל
3 *perf. fem.:* חִלְּלָה
Job. 26, 13. חללה ידו נחש
inf. constr.: חַלֵּל
Job. 39, 1. חלל אילות תשמר
part.: מְחוֹלֵל־
Prv. 26, 10. רב מחולל־כל
part. c. s.: מְחַלְּלָהּ
Dt. 32, 18. ותשכח אל מחוללך
part. fem.: מְחוֹלֶלֶת
Jes. 51, 9. מחוללת תנין
2 *imperf.:* וְתִחוֹלֵל
Job. 35, 14. דין לפניו ותחולל לו
2 *imperf.:* וַתְּחוֹלֵל
Ps. 90, 2. ותחולל ארץ ותבל
3 *fem.:* תְּחוֹלֵל
Prv. 25, 23. רוח צפון תחולל גשם
3 *impf. masc.:* יְחוֹלֵל
Ps. 29, 9. קול ה' יחולל אילות
3 *impf. fem.:* תְּחוֹלְלֵם *c. suff.*
Jes. 51, 2. ולא־שרה תחוללכם
Pu-al: חוֹלַל
2 *perf.:* חוֹלַלְתָּ *p.*
Job. 15, 7. ולפני גבעות חוללת
1 *perf.:* חוֹלַלְתִּי *p.*
Ps. 8, 25. לפני גבעות חוללתי
Ps. 51, 7. חן־בעון חוללתי
Prv. 8, 24. באין־תהמות חוללתי
part. masc.: מְחוֹלָל
Jes. 53, 5. מחולל מפשעינו
3 *impf. pl.:* יְחוֹלָלוּ *p.*
Job. 26, 5. הרפאים יחוללו
Hif-il: הֵחִיל *correp.* הֵיחִיל
3 *impf. masc.:* יָהֵל
Ps. 29, 8. קול ה' יחיל מדבר
Ps. 29, 8. יחיל ה' מדבר קדש
Hof-al: הוּחַל
3 *impf. c. h int.:* יָהוּחַל
Jes. 66, 8. היוחל ארץ ביום אחד
Hitpa-el: הִתְחוֹלֵל
part.: מִתְחוֹלֵל
Job. 15, 20. הוא מתחולל
Jer. 23, 19. וסער מתחולל על ראש
imperat.: וְהִתְחוֹלֵל
Ps. 37, 7. דום לה' והתחולל לו
Hitpa-el: הִתְחַלְחֵל
3 *imperf.:* וַתִּתְחַלְחֵל
Esth. 4, 4. ותתחלחל המלכה מאד

חַיִל
ג"ו והכיוי סהתנהלות ועקפ מפקד [ניעעקן], ומוס הקנוג מפקד, ונלמד מן מהתנהלות מפקד נכלל, או מעקפ וכניעת היולדת.

n. m. tremor, terror; dolores parturientium. LXX. *ὠδίν.*
Ex. 15, 14. חיל אחז ישבי פלשת
Ps. 48, 7. חיל כיולדה
Jer. 6, 24. 22, 23. 50, 43. חיל כיולדה
Mich. 4, 9. כי החזיקך חיל כיולדה

חֵילָה
ג"כ כמו חַיִל מהנער והקעק נכלל.
n. f., sicuti חַיִל, dolor, horror. LXX. *τεῖχος* (חֵילָה).

בְּחֵילָה
Job. 6, 10. ואסלדה בחילה לא יחמול

חַיִל
ג"ו ומסמן חַיָּל והכנוי חַיָּלִים. סרכון ק' נגוסס ועמן קוק ועילות מקל וכק [קרקפע, שעקקע, מוסס], ועכין כוס עשס ק"ל, והסשקל נכלל על לון ועשר יסן ויניע, לוער תקפו וגבורתו, וכל זס יסתנף ויסקשל מעכבו הסרס קל, כאשר תרקס קנל יקל, כך, קשר וכדומס. נאמרי הסס חַיִל והיולדס חַיָּלָא משלהו, ומוס סס פעל גויר הסס חַיָּל וספעולי אִתְחַיָּל, נמכוון קוק ועילה, ומוס אִתְחֵילוּ הסס. כ' נכף ומקכס ומעכבס [הפעיר], ועמרו סמדקדקים שנשקל סהלנס מכך, נאשר שנמצא נס כך ווכוע נהשקל כזס, לולם לא מקוול לי. כי לאכוון סכ' ככלקס סתמונת שפעס וסמון וקכון ועשר [סויפע, עויפפע], ועל כ להסרס סהלנס שפיעס וקניכס, ונלמת נאמרי חֲיָלָא שפעס וקנוכס, ומס תשניך לכל המקומות נכ"ק תכיר מכוון וס הלמת. ונלין ספק המכוון הון ועשר נס מתמונת הזלת, ולל מכך ונכוכס, וכי להסרס גַּל לקיכו נס לשון נכיכס וקניכס, ונס חֵיל מוס ולפעמים נאוכן חַיִל קוסה מקפת.
n. m. (c. חֵיל, interdum forma correpta absolutivi, ad s. f. לַיִל, שֵׁישׁ pro לֵיל, שֵׁישׁ; pl. חֲיָלִים) 1) vis, fortitudo, robur; virtus, probitas; 2) congregatio, collectio, multitudo, colluvies, opes, copiae, exercitus, unde עָשָׂה חַיִל, opes sibi comparare. Vis *torquendi* radici insita (v. יָחַל, חָבַל, חָשַׁר) transfertur ad firmitatem vimque corroboratam, aram. חֵיל, def. חֵילָא, unde denom. חַיַּל, Itpa. אִתְחַיַּל, corroborari, se corroborare; et nom. itpaël. אִתְחֵילָא, confirmatio, roboratio. Notioni hujus nominis alteri grammatici subesse dicunt vim *potentiae*, translatione eadem, qua nm. זְרַע, כֹּחַ usuvenire solent; sed potius v. חָלַל, unde חַיִל 2. et חוֹל insequens descendit, sicuti גַּיִל, vim *coacervandi*, colligendi, cogendi habere videtur, id quod nomine talm. מְחַיְלָא (congregatio) confirmatur. LXX. *στριφνός, δύναμις, δυναστεία, ἀνδρεῖος, δυνατός, ἰσχύς, ἰσχύων, πολεμιστής, πόλεμος*; *συναγωγή, ὄχλος, ἔθνος, παράταξις, στρατόπεδον, στρατεία, πλοῦτος, πλοῦτος ἄδικος* (בֶּטֶן הֶגְיָל, בָּטֶן הֶרְיָּוֹן), *τὰ ὑπάρχοντα*; אֵרֶשׁ חַיִל, *πονεῖν, δυνάστης*; *ἰσχύων*; גֶּבֶר חַיִל, בֶּן־חַיִל, *συνετός.*

חֵיל *p.* חַיִל
Gn. 47, 6. ויש־בם אנשי־חיל
Ex. 18, 21. אנשי־חיל יראי אלהים
Ex. 18, 25. ויבחר משה אנשי־חיל
Num. 24, 18. וישראל עשה חיל
Dt. 3, 18. בני־ישראל כל־בני־חיל
Dt. 8, 18. הנתן לך כח לעשות חיל
Jud. 3, 29. כל־שמן וכל־איש חיל

Digitized by Google

ויפתח הגלערי היה גבור חיל Jud. 11, 1.
אנשים בני־חיל מצרעה Jud. 18, 2.
כל־אלה אנשי חיל Jud. 20, 44. 46.
איש גבור חיל Ruth 2, 1.
כי אשת חיל את Ruth 3, 11.
ועשה־חיל באפרתה Ruth 4, 11.
ונכשלים אזרו חיל 1 Sam. 2, 4.
בן־איש ימיני גבור חיל 1 S. 9, 1.
ויעש חיל ויך את־עמלק 1S. 14, 48.
וכל־בן־חיל ויאספהו אליו 1 Sam. 14, 52.
ידע נגן וגבור חיל 1 Sam. 16, 18.
אך היה־לי לבן־חיל 1 Sam. 18, 17.
ויקומו כל־איש חיל 1 Sam. 31, 12.
והיו לבני־חיל 2 Sam. 2, 7.
כי אנשי־חיל שם 2 Sam. 11, 16.
חזקו והיו לבני־חיל 2 Sam. 13, 28.
והוא גם־בן־חיל 2 Sam. 17, 10.
ובני־חיל אשר אתו 2 Sam. 17, 10.
האל מעוזי חיל 2 Sam. 22, 33.
יחזרני חיל למלחמה 2 S. 22, 40.
*בן־איש חיל 2 Sam. 23, 20.
איש־חיל שלח חרב 2 Sam. 24, 9.
בא כי איש חיל אתה 1 Rg. 1, 42.
אם יהיה לבן־חיל 1 Reg. 1, 52.
והאיש ירבעם גבור חיל 1 Rg. 11, 28.
ואתה תמנה־לך חיל 1 Rg. 20, 25.
חמשים אנשים בני־חיל 2 Rg. 2, 16.
היה גבור חיל מצרע 2 Rg. 5, 1.
והנה חיל סובב את־העיר 2 Rg. 6, 15.
וקול סוס קול חיל גדול 2 Rg. 7, 6.
אנשים גבורי חיל 1 Chr. 5, 24.
גבורי חיל לתלדותם 1 Chr. 7, 2.
ראשי בית אבותם גבורי חיל 1 Chr. 7, 9.
גבורי־חיל דרכי קשת 1 Chr. 8, 40.
גבורי חיל מלאכת עבודת 1 Chr. 9, 13.
ויקומו כל־איש חיל 1 Chr. 10, 12.
בן־יהוידע בן־איש־חיל 1 Chr. 11, 22.
כי־גבורי חיל כלם 1 Chr. 12, 21.
גבורי חיל לצבא 1 Chr. 12, 25.
גבורי חיל אנשי שמות 1 Chr. 12, 30.
כי־גבורי חיל חמה 1 Chr. 26, 6.
ועובד אלזבד אחיו בני־חיל 1 Chr. 26, 7.
איש־חיל בכח לעבדה 1 Chr. 26, 8.
בני־חיל שמונה עשר 1 Chr. 26, 9.
חשביהו ואחיו בני־חיל 1 Chr. 26, 30.
גבורי חיל ביעזיר גלעד 1 Chr. 26, 31.
ואחיו בני־חיל אלפים 1 Chr. 26, 32.
ולכל־גבור חיל אל־ירושלם 1 Chr. 28, 1.
בחור גבור חיל 2 Chr. 13, 3.
ויהי לאסא חיל 2 Chr. 14, 7.
כל־אלה גבורי חיל 2 Chr. 14, 7.
ויתך־חיל בכל־ערי יהודה 2 Chr. 17, 2.
לבן־חיל ולעבדיה ולזכריה 2 Chr. 17, 7.
גבורי חיל בירושלם 2 Chr. 17, 13.
ועמו גבורי חיל 2 Chr. 17, 14.
יעמו מאתים אלף גבור חיל 2 Chr. 17, 16.
ומן־בנימן גבור חיל אלידע 2 Chr. 17, 17.
נתן בידם חיל לרב 2 Chr. 24, 24.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
ויהי לעזיהו חיל ראשי האבות לגבורי חיל 2 Chr. 26, 11.
מלחמה בכח חיל 2 Chr. 26, 12.
כהנים לרוֹ שמונים בני־חיל 2 Chr. 26, 13.
ביום אחד הכל בני־חיל 2 Chr. 26, 17.
ויכחד כל־גבור חיל 2 Chr. 28, 6.
וישם שרי־חיל בכל־הערים 2 Chr. 32, 21.

חיל ופרשים לעזרנו Esr. 8, 22.
שרי חיל ופרשים Neh. 2, 9.
אנשי־חיל Neh. 11, 6.
ואחיהם גברי חיל Neh. 11, 14.
חיל בלע ויקאנו Job. 20, 15.
עתקו גם־גברו חיל Job. 21, 7.
המאזרני חיל Ps. 18, 33.
ותאזרני חיל Ps. 18, 40.
נושע ברב־חיל Ps. 33, 16.
באלהים נעשה־חיל Ps. 60, 14. 108, 14.
חיל כי־ינוב Ps. 62, 11.
ושלוי עולם השגו־חיל Ps. 73, 12.
כל־אנשי־חיל ידיהם Ps. 76, 6.
ילכו מחיל אל־חיל Ps. 84, 8.
ימין יי עשה חיל Ps. 118, 15. 16.
אשת חיל עטרת בעלה Prv. 12, 4.
אשת־חיל מי ימצא Prv. 31, 10.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
ואנשי־חיל למסך שכר Jes. 5, 22.
חיל ועזוז יחדו Jes. 43, 17.
ואנשי־חיל למלחמה Jer. 48, 14.
עשית לך חיל Ez. 28, 4.
חיל גדול מאד מאד Ez. 37, 10.
אנשי־חיל מתלעים Nah. 2, 4.

וַחַיִל
סוסים ורכב וחיל כבד 2 Rg. 6, 14.
קהל גדול וחיל רב Ez. 38, 15.

חַיִל *p.* הַחַיִל
על פקודי החיל Num. 31, 14.
עשה לי את־החיל הזה Dt. 8, 17.
כל גבורי החיל Jos. 1, 14.
ואת־מלכה גבורי החיל Jos. 6, 2.
גבורי החיל וישלחם לילה Jos. 8, 3.
וכל גברי החיל Jos. 10, 7.
יי עמך גבור החיל Jud. 6, 12.
אלף איש מבני החיל Jud. 21, 10.
וילכו עמו החיל 1 Sam. 10, 27.
אל־יואב שר־החיל 2 Sam 24, 2.
ועל שרי החיל 2 Sam. 24, 4.
ויצא יואב ושרי החיל 2 Sam. 24, 4.
ויבא והנה שרי החיל ישבים 2 Reg. 9, 5.
את־שרי המאיות פקדי החיל 2 Reg. 11, 15.
על כל־גבורי החיל לתת 2 Rg. 15, 20.
ואת כל־גבורי החיל 2 Rg. 24, 14.
ואת כל־אנשי החיל 2 Rg. 24, 16.
וחצי שבט־מנשה מן־בני־החיל 1 Chr. 5, 18.
גברי החיל אנשי צבא 1 Chr. 12, 8.
את־שרי המאות פקודי החיל 2 Chr. 23, 14.
והתעותו אנשי החיל Eccl. 12, 3.
ויבא אל־החיל וַהַחַיִל
והחיל היצא אל־המערכה 1S. 17, 20
והחיל אשר אחריהם 1 Rg. 20, 19.

בְּחַיִל
ירושלמה בחיל כבד 1 Reg. 10, 2.
בירושלם בחיל כבד מאד 2 Chr. 9, 1.
בחיל גבורי מלחמה 2 Chr. 13, 3.
בחיל אלף אלפים 2 Chr. 14, 8.
כי־בחיל ילכו Jer. 46, 22.
ולא בחיל גדול Ez. 17, 17.
בחיל גדול וברכוש רב Dan. 11, 13.
על־מלך הנגב בחיל גדול Dan. 11, 25.
בחיל־גדול ועצום Dan. 11, 25.
לא בחיל ולא בכח Zach. 4, 6.

כַּחַיִל
כחיל הנפל מאותך 1 Reg. 20, 25.

לְחַיִל
והלובים היו לחיל 2 Chr. 16, 8.

מֵחַיִל
ילכו מחיל אל־חיל Ps. 84, 8.

חַיִל *constr.:*
ככל חיל פרעה Ex. 14, 28.
את כל־חיל הדרעזר 2 Sam. 8, 9.
ויורדפו חיל־כשדים 2 Reg. 25, 5.
את־כל־חיל הדרעזר 1 Chr. 18, 9.
וינהג יואב את־חיל הצבא 1 Chr. 20, 1.
חיל מלך־ארם מידך 2 Chr. 16, 7.
עלה עליו חיל ארם 2 Chr. 24, 23.
באו חיל ארם 2 Chr. 24, 24.
ועל־ידם חיל צבא 2 Chr. 26, 13.
חיל פרס ומדי Esth. 1, 3.
את־כל־חיל עם ומדינה Esth. 8, 11.
וצפון לצדיק חיל חוסא Prv. 13, 22.
את־חיל דמשק Jes. 8, 4.
חיל גוים יבאו לך Jes. 60, 5.
להביא אליך חיל גוים Jes. 60, 11.
חיל גוים תאכלו Jes. 61, 6.
חיל מלך בבל צרים Jer. 32, 2.
וביד חיל מלך בבל Jer. 34, 21.
מפני חיל הכשדים Jer. 35, 11.
ומפני חיל ארם Jer. 35, 11.
הנה חיל פרעה Jer. 37, 7.
אם־הכיתם כל־חיל כשדים Jer. 37, 10.
חיל הכשדים Jer. 37, 11.
מפני חיל פרעה Jer. 37, 11.
ביד חיל מלך־בבל Jer. 38, 3.
ויורדפו חיל־כשדים Jer. 39, 5. 52, 8.
על־חיל פרעה נכו Jer. 46, 2.
נתצו כל־חיל כשדים Jer. 52, 14.
חיל ים מים חומתה Nah. 3, 8.
ואסף חיל כל־הגוים Zach. 14, 14.

וְחֵיל *constr.:*
לפני אחיו וחיל שמרון Neh. 4, 2.
וחיל מלך־בבל Jer. 34, 7.
וחיל פרעה יצא ממצרים Jer. 37, 5.

בְּחֵיל *constr.:*
בחיל כבד ירושלם 2 Reg. 18, 17.
אל־המלך חזקיהו בחיל כבד Jes. 36, 2.

*בְּחַל *constr.:*
*בחל יזרעאל 1 Reg. 21, 23.

בְּחֵיל *constr.:*
כחיל תמורתו ולא יעלס Job. 20, 18.

לְחֵיל *constr.:*
ואשר עשה לחיל מצרים Dt. 11, 4.
לחיל העמים Jes. 10, 14.

חֵילִי *cum suff.:*
אם־אשמח כי־רב חילי Job. 31, 25.
חילי הגדול Joel 2, 25.
יי אדני חילי Hab. 3, 19.

חֵילְךָ *p.* חֵילֵךְ *cum suff.:*
ביום חילך Ps. 110, 3.
אל־תתן לנשים חילך Prv. 31, 3.
חילך ואוצרתיך Jer. 15, 13.
חילך כל־אוצרותיך Jer. 17, 3.
הרבית חילך Ez. 28, 5.
אותך ואת־כל־חילך Ez. 38, 4.

חֵילָהּ *cum suff.:*
ושללו חילך Ez. 26, 12.

וְחֵילָהּ *cum suff.:*
בני ארוד וחילך Ez. 27, 11.

בְּחֵילָהּ *cum suff.:*
הניעמו בחילך Ps. 59, 12.

בְּחֵילֵךְ *cum suff.:*
יהי־שלום בחילך Ps. 122, 7.
היו בחילך אנשי מלחמתך Ez. 27, 10.

בְּחֵילָהּ *cum suff.:* *p.*
ויגבה לבבך בחילך Ez. 28, 5.

חֵילוֹ *cum suff.:*
בפרעה ובכל־חילו Ex. 14, 4.
ובכל־חילו ברכבי Ex. 14, 17.
ברך יי חילו Dt. 33, 11.
קבץ את־כל־חילו הוא וכל־חילו על־ירושלם 2 Reg. 25, 1.
וכל־חילו נפצו מעליו לא־יעשר ולא־יקום 2 Reg. 25, 5.
חילו Job. 15, 29.
וברב חילו לא ימלט Ps. 33, 17.
מלך בבל וכל־חילו Jer. 34, 1.
מלך־בבל וכל־חילו Jer. 39, 1.
וכל חילו על ירושלם Jer. 52, 4.
וכל־חילו נפצו Jer. 52, 8.
העביד את־חילו Ex. 29, 18.
חללי־חרב פרעה וכל־חילו Ez. 32, 31.
נתן קולו לפני חילו Joel 2, 11.
ביום שבות זרים חילו Obad. 1, 11.

וְחֵילוֹ *cum suff.:*
רכב פרעה ופרשיו וחילו Ex. 14, 9.
מרכבות פרעה וחילו Ex. 15, 4.
ונער פרעה וחילו Ps. 136, 15.
וחילו ישמוט Dan. 11, 26.

בְּחֵילוֹ *cum suff.:*
ואל־תשלחנה בחילו Obad. 1, 13.

וּלְחֵילוֹ *cum suff.:*
ושכר לא־היה לו ולחילו Ex. 29, 18.

חֵילָהּ *cum suff.:*
והכה בים חילה Zach. 9, 4.

*לְחֵילָהּ *cum suff.:*
*שיתו לבבכם לחילה Ps. 48, 14.

חֵילָם *cum suff.:*
ואת־כל־חילם Gn. 34, 28.
ואת־כל־חילם בזזו Num. 31, 9.
ושאף צמים חילם Job. 5, 5.
הבטחים על־חילם Ps. 49, 7.
ועזבו לאחרים חילם Ps. 49, 11.
תאנה וגפן ניתכ חילם Joel 2, 22.
והיה חילם למשסה Zeph. 1, 13.

וְחֵילָם *cum suff.:*
וחילם לאדן כל־הארץ Mich. 4, 13.

חֵילִים *pl.:*
ישששכר גבורי חילים 1 Chr. 7, 5.
ראשי בית אבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 7.
לראשי האבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 11.
ברורים גבורי חילים 1 Chr. 7, 40.
ואספו חמון חילים Dan. 11, 10.

וַחֲיָלִים *pl.:*
וחילים יגבר Eccl. 10, 10.

וַחֲיָלִים *pl.:*
וישלח את־שרי החילים 1 Reg. 15, 20.
וישמעו כל־שרי החילים 2 Reg. 25, 23.
ועד־גדול ושרי החילים 2Rg. 25, 26.
וגבורי החילים עשהאל 1Chr. 11, 26.
וישלח את־שרי־החילים 2Chr. 16, 4.
וישמע כל־שרי החילים Jer. 40, 7.
וכל־שרי החילים 41, 11. 16. 43, 4. 5. Jer. 40, 13.
ואת כל־שרי החילים Jer. 41, 13.
כל־שרי־החילים Jer. 42, 1. 8.

חֵילֵיהֶם *pl. c. suff.:*
על־כתף עורים חילהם Jes. 30, 6.

חֵיל
נקרבי כמו נענני, ונקרנוס חֵיל תמוכו כסונן.
n. aram., sicuti hebr. 1) vis, fortitudo; 2) copia, multitudo (a v. חָל = גָּל, vi congregandi), unde צְבָא חַשְׁמַיִן חֵיל (hebr. צְבָא הַשָּׁמָיִם). LXX. *ἰσχύς, δύναμις*; גִּבָּרֵי חֵיל, *ἄνδρες ἰσχυροί.*
ולגברין גברי־חיל Dan. 3, 20.

Digitized by Google

וְחִיל
Esr. 4, 23. ובמלו המו באדרע וחיל
בְּחַיִל *p.*
Dan. 3, 4. וכרוזא קרא בחיל
Dan. 4, 11. קרא בחיל וכן אמר
Dan. 5, 7. קרא מלכא בחיל
constr.: בְּחֵיל
Dan. 4, 32. עבד בחיל שמיא
cum suff.: בְּחֵילֵהּ
Dan. 3, 20. גברי־חיל די בחילוהי

חֵל
ז׳ ע״מ גֵּר, אֵיד, שֵׁשׁ, וכיוצא בהם לי׳ חיון סופ׳ ותעלם [גרש־נען], כאשר לאנכי ואנוכי, וכיוצא׳ שיכוכם בו קלק מה מהנזכר, וכן נאמר קדיר נתכונם חֵיל הוכר לו חֵילָא הכנסה, לגיון הקיון והתעלה והעתק. תמות הדגש לפי שהוא כמדקדק על חֵל לקמן, כאשר כיוצא בהם, שנאמר גם כדגש כאשר נאמר כתי, ולא הנאתיו כאשר הוא כתוב בגל הדגש פעל לעיל, לאמן יתנכר לך, כי כתיות הדגש אך מהנזכרות תוכיחם. לפעמים נאמר התאוכה הוקש באשר חֵיל, וכיל הסהנר, כמו שֵׁרִישׁ, לַיִל [בנפרד] מן שֵׁרִישׁ, לַיִל.
n. m. (ad s. f. גֵּר, אֵיד, שֵׁשׁ, a v. חֵל = חֵל, q. v. infra, vi fodiendi, excavandi), fossa inter murum et antemurale (Wallgraben) intermedia. Hinc targum. גֵּי = חֵילָא (Jes. 28, 1.). LXX. *περίτειχος, προτείχισμα* (gem. בַּר שׁוּרָא).
Thr. 2, 8. ויאבל־חל וחומה

חַיִל
Jes. 26, 1. ישית חומות וחל

*חֲדַיִל
Obad. 1, 20. *וגלת החל הזה

בַּחֵיל
2 Sam. 20, 15. אל־החעיר ותעמד בחל

חֵילָה
ז׳ כמו חֵיל נאכזון יכזון כוונ, ונאמר כן נכתיס מ״ק י״ל.
n. f., sicuti חֵיל, fossa locum munitum cingens. LXX. (*θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς*) *τὴν δύναμιν αὐτῆς* (חֵילָהּ).

לְחֵילָה
Ps. 48, 14. שיתו לבכם לחילה

מָחוֹל
ז׳ והלעם הכלכול והקיקול והקנוג והדילם [עשכן], כי להדגש לגון קנוג ודילם והקף נקנוג כיולע. התאוכה נפ׳ נרשם נג לכוב סיפן הפתעם.
n. m. (*ma* enim initiale interdum nil nisi substantivi signum est), saltatio, chorea. LXX. *χορός, χαρά; συναγωγή* (gem. מַחֲלָא).
1 Reg. 5, 11. n. p. וחדע בני מחול

הַמָּחוֹל
Ps. 150, 4. הללוהו בתף ומחול

בְּמָחוֹל
Ps. 149, 3. יהללו שמו במחול
Jer. 31, 13. בתולה במחול

לְמָחוֹל
Ps. 30, 12. הפכת מספדי למחול לי
constr.: בְּמְחוֹל
Jer. 31, 4. במחול משחקים
cum suff.: מְחוֹלָם
Thr. 5, 15. נהפך לאבל מחולנו

מַחֲלָה
ז׳, והמכוון כמו מָחוֹל, נלי הדגש המכוון, והסם הוה נאמן גם נהשעם קנל י קולם.

n. f. (a m. מָחוֹל), chorea, saltatio; כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנָיִם (Cant. 7, 1.) Symm. *ἐν τρώσεσι τῶν παρεμβολῶν;* Schol. *ὡς χορὸν τῶν παρεμβολῶν;* LXX. *ὡς χοροὶ τῶν π.* Trg. לְאַחֲלָא מַשְׁרְיַת יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה (a v. חֵל, sicuti Symmachus).
constr.: כְּמַחֲלַת
Cant. 7, 1. כמחלת המחנים
pl.: וּמְחֹלֹת
Ex. 32, 19. וירא את־העגל ומחלת
pl.: וְהַמְּחֹלוֹת
1 S. 18, 6. והמחלות לקראת שאול
pl.: בְּמְחֹלוֹת
Jud. 21, 21. לחול במחלות
1 S. 21, 12. הלוא לזה יענו במחלות
1 Sam. 29, 5. אשר יענו־לו במחלות
pl.: וּבְמְחֹלֹת
Ex. 15, 20. אחריה בתפים ובמחלות
Jud. 11, 34 לקראתו בתפים ובמחלות

חֲלָחֲלָה
ז׳ג גויר כמל הפעל חִלְחֵל, והלעם קוק אל קיל, לומר יעדם וכעז רגו ויקפ, כהשאל על המנוקם ויימם, וכל לעם תכיר מהדגש. נאמר הפעל חַלְחֵל או מכוון הפקפוק והכדכוך, או מכוון נקיכה וקיכה, יעיון נעכור, וגם השמות נקנוג ונאמר יודיעו ההסתעמות ממכו הדגש.
n. f. (a v. duplicato חִלְחֵל), tremor, trepidatio, cruciatus. Gem. v. חַלְחַל, vi aut vacillandi nutandique, aut cavandi ac fodiendi (v. Aruk). LXX. *ἕλκυσις, ταραχή, ὠδίν.*
Jes. 21, 3. מלאו מתני חלחלה
Ez. 30, 4. והיתה חלחלה בכוש
Ez. 30, 9. והיתה חלחלה בהם

וַחֲלָחֲלָה
Nah. 2, 11. וחלחלה בכל־מתנים

חוֹל
ז׳ג וקנוני, והלעון עפר ועפק [ועפר], מעכין עפוף ונכור, לכן נלי לכוי, וכן נאמרי חֹל, נאמרת חוֹלִידָה מנכור עפר נכלל, או מעפר תקוק, ע״ם הנכילה, וכן גם הכנוי מקול חוֹלוֹת ע״ם הנכילה, ועפר נקיוב כ״ע י״ק רפה חֵיל.
n. m. collect. indeque singulare tant. (a v. חֹל = בָּל, vi colligendi atque coacervandi), arena, sabulum, aram. חֵל, gem. חוֹלִידָה (arenae cumulatio), pl. חוֹלוֹת, cumuli arenae (de Job. 29, 18. v. חוּל). LXX. *ἄμμος, παράλιος, στέλεχος φοίνικος.*
Dt. 33, 19. ושפוני טמוני חול
Jer. 5, 22. שמתי חול גבול לים
Jer. 33, 22. ולא ימד חול הים

הֶחוֹל
Prv. 27, 3. כבד אבן ונטל החול

בְּחוֹל
Ex. 2, 12. ויטמנהו בחול

פַּחוֹל
Jos. 11, 4. כחול אשר על־שפת־הים
Jud. 7, 12. כחול שעל־שפת הים לרב
1 S. 13, 5. כחול אשר על־שפת־הים
2 S. 17, 11. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 4, 20. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 5, 9. כחול אשר על־שפת הים
Jes. 48, 19. ויהי כחול זרעך
Hab. 1, 9. ויאסף כחול שבי
constr.: כְּחוֹל
Gn. 32, 13. את־זרעך כחול הים
Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר כחול הים
Jes. 10, 22. עמך ישראל כחול הים
Hos. 2, 1. כחול הים אשר לא־ימד

וְכַחוֹל
Gn. 22, 17. וכחול אשר על־שפת הים
Job. 29, 18. *וכחול ארבה ימים
constr.: וּכְחוֹל
Ps. 78, 27. וכחול ימים ערף כנף

מֵחוֹל
Job. 6, 3. מחול ימים יכבד
Ps. 139, 18. אספרם מחול ירבון
Jer. 15, 8. מחול ימים

חוּל
לפעל לנ־עונר כ״ף נעור, והלעון כמו חָמַם, וסם תקף הלעת המכוון, וגם הסווי נשפתי מענר.
vrb. inus., vi eadem, qua חָמַם, q. v.

חוּם
תוקפי׳ וכר מהדגש קום, והלעון נכמר המקף [דונכלגליהפן], והמשאל מן המכוונף ומכומר על הפקוד, הלף תקף לנל בָּבֵד, ותעלוקו מהקשבת הלנע ע׳ הקמום [דונכעלבאחנינ]. ודע קוק נעים, שמעלות הדגש חָם נענני חם, וגם סם המשאל על הקשכה נלנע ומקוד [זוטאכן־נענרבאנ], ומקי הדגש חָם נקמי אָכָם [מאכר מהכו אתאבם, נתאבם, אבם, אובמא, אובמוּ] לגון מקוד, וכן חָכָם נשפתי סומכוכית, והדגש גם נשפתי מענ.
adj. m. (a rad. חָם, arab. *chamma*) perquam candens, ardore tanquam perustus, hinc ater, niger, fuscus (schwarzgebrannt, schwarz). Etiam אָכָם aramaicum et חָכָם samariticum de nigrore dicuntur. LXX. *φαιός, ποικίλος.*
Gn. 30, 32. וכל־שה־חום בכשבים וכל־חום בכשבים ויתן
Gn. 30, 35. בידי־בניו
Gn. 30, 40. וכל חום בצאן לבן

וְחֻמִּים
Gn. 30, 33. וחום בכשבים

חוּמָה
v. s. r. חֲמָמָה *p.* 407.

חוּס
פעל נוד נמעכוקו והמעיד חָכַם עם נמוכך אָחוּס. המלעם קפיפה וגכיכה והמכה וכיוי [דמקמן, לימער־, ימי־עלמן, נמרגמן], ומנין נוה המלוע עם בָּל, וכי המכיל מאלם המעכוה גכ נמרכי. המשאל מוה ריחיפה על לנכ וקמילם, לומר גכיכה וקפיפה [שמנען, ויך מרכשמעכן], שאילו היה הפעל נוד, והמשאל המעה המדקדקים. לפעמים נקמר הפעל עם עין, לומר קסה עין על, לומר העין מכסה על דנכ ומנגיע עליו כהשנקה פרעית לקחול עליו. תמות הדגש חֵס לקי כָּסֵ״ה, כָּסֵ״א וכלוחם ע׳ סם, ונמקרגוס עול נאלם המכוון נל כניס ולמיכה, וזה מכסוי, ולוק.
vrb. trans., (imp. אָחוּס, יָחֹס) tegere, obtegere, tueri, tutari, occultare (quare in sermone tum *hebraico* tum *aramaico* pr. עַל sequi solet), tropice: commiserari, parcere, impunitum inultumque, dimittere, interdum, adjecto עַיִן, חָסָה עַיִן עַל h. e. tanquam obtegit, cum miseratione singularique clementia ac lenitate contuetur. Cognata origine atque significatione sunt vv. כָּסֵ״ה, כָּסֵ״א ac similia, q. v. Targumice vi exstinguendi, a contegendo desumta.
LXX. semper: *φείδεσθαι.*
3 *perf. fem.:* חָסָה
Ez. 16, 5. לא־חסה עליך עין
2 *perf.:* חָסַתָּ
Jon. 4, 10. אתה חסת על־הקיקיון
impt. c. h opt.: הוֹסָה
Joel 2, 17. חוסה ה׳ על־עמך
impt. c. h opt.: וְחוּסָה
Neh. 13, 22. וחוסה עלי כרב חסדך
1 *imperf.:* אָחוּס
Jer. 13, 14. לא־אחמול ולא־אחוס
Ez. 24, 14. לא־אפרע ולא־אחוס
Jon. 4, 11. ואני לא אחוס על־נינוה
3 *imperf.:* יָחֹס
Ps. 72, 13. יחס על־דל ואביון
3 *imperf.:* יָחוּס
Jer. 21, 7. לא־יחוס עליהם
3 *fem.:* תָּחֹס, תָּחוּס
Gn. 45, 20. ועינכם אל־תחס
Dt. 7, 16. לא־תחוס עינך עליהם
Dt. 13, 9. ולא־תחוס עינך עליו
Dt. 19, 13. 25, 12. לא־תחוס עינך
Dt. 19, 21. ולא תחוס עיניך
Jes. 13, 18. על־בנים לא־תחוס עינם
Ez. 5, 11. 7, 4. 9. ולא־תחוס עיני
Ez. 8, 18. 9, 10. לא־תחוס עיני
Ez. 9, 5. על־תחוס עינכם
3 *fem. apoc.:* וַתָּחָס
1 Sam. 24, 11. ואמר להרגך ותחס עליך
Ez. 20, 17. ותחס עיני עליהם

חוֹף
v. s. r. חֲפָפָה *p.* 422.

חוּץ
פעל לנ־עונר כ״ף נעור, והלעם של חֵץ כמו חֲצָה לקמן, לומר גויכם והכלל

Digitized by Google

כריתה והתך [שמע״דען, -זני״דען, -עהי״לען], ועלה הסמיך על החם הכל וריעות רוח, ועניין נוח הכנד חוצץ נמרץ, לומר הבדלה והפרשה.

ע׳ הכנוכות.

verb. inus., vi eadem, qua חָצָה, abscindere, secernere, separare, unde gem. חוּצָץ de separando ac distinguendo. Hoc verbum, qui cum arabico *châtha*, syriaco *choth* continere dicunt, fabellam divulgant.

חוּץ

ז׳ והרבון מיוחס לו קיר מבדיל [ע״י-דע-וושכל], ומוח סהשמל על כל דבר הכנדל מעקבו, כמו שדה ומיקב, הנקרא בקיעי נפר [דרוימען], לומר מקום הכפרס מנין לו מעבר לו מיבוב [שעשמס, פעלד, וויסעע]. ומבין נוח חוץ הטעמיי, כמו נר בקיעי, ולפעמים נס׳ הקבלית חוּצָה, לומר לבדך. ודוק.

n. m., paries interpositus, interjectus (architecti intergerinum vocant), hinc de re quavis separata, procul dissita a nobis, veluti area, agro (aram. בָּר), locus vel a domo vel ab urbe sejunctus, remotus, uti platea, ager, desertum (Marc. 1, 45. ἔξωθεν ἐν ἐρήμοις τόποις), *adverb.* extra, foris, extrinsecus, praeter; חוּצָה, foras, aram. לְבָרָא. LXX. ἔξοδος, *δίοδος, ὁδός*; *pl.* ἔπαυλις, *ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν, πλατεῖα*, ἔξωθεν; *adv.* ἔξω, ἔξωθεν, *ἐξώτερος*; חִיצָה *ἀοίκητος*; בַּחוּצוֹת, *πανταχῆ*; מְחוּצָה, *ῥύαξ*.

Lev. 18, 9. אֹו מולדת חוץ
Dt. 23, 13. ויצאת שמה חוץ
Dt. 23, 14. והיה בשבתך חוץ
Job. 18, 16. ולא־שם לו על־פני־חוץ
Eccl. 2, 25. ומי יחוש חוץ ממני
Ez. 47, 2. ויסבני דרך חוץ

בַּחוּץ

Jud. 12, 9. לבניו מן־החוץ
Jud. 19, 25. ויצא אליהם החוץ
2S. 13, 18. ויצא אותה משרתו החוץ
2 Rg. 4, 3. שאל־לך כלים מן־החוץ
Neh. 13, 8. כל־כלי בית־טוביה החוץ
Ez. 41, 9. אל־החוץ חמש אמות
Ez. 47, 2. דרך חוץ אל־שער החוץ

בַּמֵּחוּץ

Ez. 41, 25. אל־פני האולם מהחוץ

בַּחוּץ

Gn. 9, 22. לשני־אחיו בחוץ
Gn. 24, 31. למה תעמד בחוץ
Ex. 21, 19. אם־יקום והתהלך בחוץ
Dt. 24, 11. בחוץ תעמד
2 Reg. 10, 24. ויהוא שם־לו בחוץ
Esr. 10, 13. ואין כח לעמוד בחוץ
Job. 31, 32. בחוץ לא־ילין גר
Ps. 31, 12. ראי בחוץ נדדו ממני
Prv. 1, 20. חכמות בחוץ תרנה
Prv. 7, 12. פעם בחוץ פעם ברחבת
Prv. 22, 13. אמר עצל ארי בחוץ
Prv. 24, 27. הכן בחוץ ומלאכתך
Cant. 8, 1. אמצאך בחוץ אשקך
Jes. 42, 2. ולא־ישמיע בחוץ קולו
Jer. 6, 11. שפך על־עולל בחוץ
Ez. 7, 15. החרב בחוץ
Hos. 7, 1. פשט גדוד בחוץ

וּבַחוּץ

Jes. 51, 23. וכחוץ לעברים

לַחוּץ

Ps. 41, 7. יצא לחוץ ידבר
Ez. 42, 7. וגדר אשר־לחוץ

וְלַחוּץ

Ez. 41, 17. הבית הפנימי ולחוץ

מִחוּץ

Gn. 19, 16. ויניחהו מחוץ לעיר
מחוץ לעיר אל־באר המים
Gn. 24, 11.
Ex. 26, 35. את־השלחן מחוץ לפרכת
Ex. 27, 21. באהל מועד מחוץ לפרכת
Ex. 29, 14. מחוץ למחנה חטאת הוא
Ex. 33, 7. ונטה־לו מחוץ למחנה
Ex. 33, 7. אשר מחוץ למחנה
Ex. 40, 22. צפנה מחוץ לפרכת
Lev. 4, 12. 21. אל־מחוץ למחנה 6, 4. 10, 4. 5. 14, 3. 16, 27. 24, 14. 23.
Lev. 8, 17. שרף באש מחוץ למחנה 9, 11.
Lev. 13, 46. מחוץ למחנה מושבו
Lev. 14, 8. וישב מחוץ לאהלו
Lev. 14, 40. 41. 45. 53. אל־מחוץ לעיר
או אשר ישחט מחוץ למחנה
Lev. 17, 3.
Lev. 24, 3. מחוץ לפרכת העדת
Num. 5, 3. 4. אל־מחוץ למחנה 15, 36. 19, 3.
Num. 12, 14, 15. מחוץ למחנה 15, 35. 19, 9. 31, 13. 19.
Num. 35, 5. ומדתם מחוץ לעיר
Num. 35, 27. מחוץ לגבול עיר מקלטו
Dt. 23, 11. ויצא אל־מחוץ למחנה
Dt. 23. 13. תהיה לך מחוץ למחנה
Dt. 32, 25. מחוץ תשכל־חרב
Jos. 6, 23. ויניחום מחוץ למחנה
1 Rg. 21, 13. ויציאוהו מחוץ לעיר
2 Rg. 23, 4. וישלחם מחוץ לירושלם
2 Rg. 23, 6. מבית יי מחוץ לירושלם
2 Chr. 32, 3. אשר מחוץ לעיר ויעזרהו
מחוץ לירושלם פעם ושתים
Neh. 13, 20.
Jer. 9, 20. להכריית עולל מחוץ
Jer. 21, 4. מחוץ לחומה
Jer. 37, 21. מחוץ האפים
Thr. 1, 20. מחוץ שכלה־חרב
Ez. 40, 5. חומה מחוץ לבית
Ez. 40, 19. מחוץ מאה אמה
Ez. 43, 21. מחוץ למקדש
Ez. 46, 2. דרך אולם השער מחוץ

וּמִחוּץ

Gn. 6, 14. מבית ומחוץ בכפר
Ex. 25, 11. מבית ומחוץ תצפנו
Ex. 37, 2. זהב סחור מבית ומחוץ
1 Reg. 7, 9. במגרה מבית ומחוץ
1 Rg. 7, 9. ומחוץ עד־החצר הגדולה

cum h finis: חָצָה, הוּצָה

Ex. 12, 46. מן־הבשר חוצה
1 Reg. 6, 6. נתן לבית סביב חוצה
2 Chr. 24, 8. בשער בית־יי חוצה
2 Chr. 29, 16. לנחל־קדרון חוצה
2 Chr. 33, 15. וישלך חוצה לעיר
Prv. 5, 16. יפצו מעינתיך חוצה
Jes. 33, 7. הן ארואם צעקו חצה

cum h finis: וְהוּצָה

Num. 35, 4. מקיר העיר וחוצה

cum h finis: הַחוּצָה

Gn. 15, 5. ויוצא אתו החוצה
ויהי כהוציאם אתם החוצה
Gn. 19, 17.
וירץ לבן אל־האיש החוצה
Gn. 24, 29.
Gn. 39, 12. 15. וינס ויצא החוצה
Gn. 39, 13. 18. וינס החוצה
Dt. 24, 11. את־העבט החוצה
לא־תהיה אשת־המת החוצה
Dt. 25, 5.
Jos. 2, 19. מדלתי ביתך החוצה ושלשים בנות שלח
Jud. 12, 9. החוצה
1 Sam. 9, 26. הרא ושמואל החוצה שלחו־נא את־איש מעלי
2 Sam. 13, 17. החוצה
1 Reg. 8, 8. ולא יראו החוצה
2 Chr. 5, 9. ולא יראו החוצה
Ez. 34, 21. אותנה אל־החוצה

cum h finis: וְלַחוּצָה

2 Chr. 32, 5. ולחוצה החומה אחרת

cum h finis: מֵחוּצָה

Ez. 40, 40. מחוצה לעולה

cum h finis: וּמֵחוּצָה

Ez. 40, 44. ומחוצה לשער הפנימי

pl.: חוּצוֹת, חֻצוֹת

Num. 22, 39. ויבאו קרית חצות
2 Sam. 22, 43. כטיט־חוצות אדקם
Job. 5, 10. ושלח מים על־פני תוצות
Ps. 18, 43. כטיט חצות אריקם
Jes. 5, 25. בקרב חצות
Jes. 10, 6. כחמר חוצות
Jes. 51, 20. בראש כל־חוצות
Jer. 11, 13. ומספר חצות ירושלם
Thr. 2, 19. 4, 1. בראש כל־חוצות
Thr. 2, 21. שכבו לארץ חוצות
Am. 5, 16 ובכל־חוצות יאמרו הר־הו
Mich. 7, 10. למרמס כטיט חוצות
Nah. 3, 10. בראש כל־חוצות
Zach. 9, 3. ויחרוץ כטיט חוצות
Zach. 10, 5. בטיט חוצות במלחמה

pl.: וְחֻצוֹת

1 Rg. 20, 34. וחצות תשים לך בדמשק

pl.: וְהוּצוֹת

Prv. 8, 26. עד־לא עשה ארץ וחוצות

pl.: בְּהוּצוֹת, בְּהֻצוֹת

2 Sam. 1, 20. בחוצת אשקלון
Jer. 5, 1. שוטטו בחוצות ירושלם
Jer. 14, 16. משלכים בחוצות ירושלם

pl.: בְּהוּצוֹת

Jes. 24, 11. צוחה על־היין בחוצות
Thr. 4, 5. נשמו בחוצות
Thr. 4, 8. לא נכרו בחוצות
Thr. 4, 14. נעו עורים בחוצות
Ez. 7, 19. כספם בחוצות ישליכו
Nah. 2, 5. בחוצות יתהוללו הרכב

pl.: וּבְהוּצוֹת, וּבְהֻצוֹת

Jer. 7, 17. ובחוצות ירושלם 11, 6. 33, 10. 44, 6. 9. 17. 21.

pl.: וּבֶחוּצוֹת

Jer. 7, 34. ומחוצות ירושלם

pl. c. suff.: בְּחֻצוֹתֵינוּ

Ps. 144, 13. מרבבות בחצותינו

pl. c. suff.: חוּצוֹתֶיךָ

Ez. 26, 11. ירמס את־כל־חוצותיך

pl. c. suff.: חוּצוֹתָם

Zeph. 3, 6. החרבתי חוצותם

pl. c. suff.: בְּחוּצוֹתֶיהָ

Jes. 15, 3. בחוצותיו חגרו שק

pl. c. suff.: חוּצוֹתֶיהָ

Ez. 11, 6. ומלאתם חוצותיה חלל

pl. c. suff.: בְּחוּצוֹתֶיהָ

Jer. 51, 4. ומדקרים בחוצותיה
Ez. 28, 23. דבר ודם בחוצותיה

חֵיץ

ז׳ וסלון קיר וכתל [ווענד], ונקרא כן ע״ש שסוך קונן ומבדיל, ונקרנוס מְחִיצָה שעלהו, ונגמרת נ״ב חֵיץ.

n. m., paries, non a cingendo, sed a separando, arab. *chajith*, targ. eadem origine: מְחִיצָה. LXX. *τοῖχος*.

Ez. 13, 10. ורואה בנה חיץ

חִיצֹן

קוקרי״ וכר ע״ש תִּיקוֹן, ולבקנה חִיצֹנָה,

חִיצֹן חוּק

חִיצֹן

כרנון קונ״י ועבר נקוץ [קי״סעדעם], כהשמל נב על דבר קולן, שסוף קון לקדם. ועוד נגמרת תיצך קוקי״ לנין כל דבר קונ״י מדת כשופס סיזרשלית, כמו סבריס קיטוניס וכדומה. ונגמרת רשמו לסבריס קיטוניס חֲמִיצִים, בֶּרַחֲמָנָא, בֶּרַחֲמָתָא, בֶּרַחֲמֵיהּ וכדומה.

adj. m. (ad s. f. חִילְתָּא; f. חִילְתָּא) externus, extrarius, extremus, tropice etiam de re profana, quae est a sanctitate sejuncta. LXX. ἔξω, ἐξώτερος, ἐξώτατος.

adj. masc.: הַחִיצוֹן

Ez. 44, 1. חמקדש החיצון

וּבֶחָצֵר הַחִיצוֹן

Ez. 41, 17. בפנימי ובחיצון

וְלַחִיצוֹן

1 Reg. 6, 29. מלפנים ולחיצון
1 Reg. 6, 30. לפנימה ולחיצון

adj. fem.: הַחִיצֹנָה

2 Chr. 33, 14. בבה חומה חיצונה

adj. fem.: הַחִיצֹנָה

ואת־מבוא המלך החיצונה
2 Reg. 16, 18.
1 Chr. 26, 29. למלאכה החיצונה
Neh. 11, 16. על־המלאכה החיצנה לחצר בית־המלך
Esth. 6, 4. החיצונה
Ez. 10, 5. עד־החצר החיצנה
Ez. 40, 17. אל־החצר החיצונה 31. 42, 1. 14. 46, 20. 21.
Ez. 40, 20. לחצר החיצונה 34. 37. 42, 3. 8.
Ez. 42, 7. החצר החצונה
Ez. 42, 9. מהחצר החצנה
Ez. 44, 19. אל־החצר החיצונה אל־החצר החיצונה אל־העם
Ez. 44, 19.

חִיק

פעל לק־עונר כף כנור, ופעמי המקדקים שהלעקו כמו חָבַק, נאמרת סנ׳, ולק מעקוור לי, כי. כקצר לקיט לעיל הק׳ לקנק קיכנו שבש. ונל שמכוון הסבש מענין לסיכם והסתיים ועמיכם, וכן לעיל לסמם חֹב, ולמעי עֲמָקָה, כיבא, נכיון קיק וקנין, מעבש דומה נמכוון, ולק תמלוק הסבש חֵק, כדומה לל חָקָה, ודוק.

verb. inus., ex sententia gramm. idem, quod חָבַק, eliso ב; quod quidem probabile non est, siquidem, uti supra vidimus, ח ad radicem non pertinet. Potius vi *occultandi, celandi* dici videtur (cf. supra n. חֹב de sinu, a radice origini cognatae innixa). Quod si verum est, radix חֵק verbo prolongato חָקָה par atque aequalis est.

חוֹק

ז׳ כמו חֵיק לקמן, ונמלק לך בכתיב.

n. m. (Ketîb, pro חֵיק), sinus.

cum suff.: חֹוקֵךְ K'tîb.

Ps. 74, 11. מקרב חוקך כלה

חֵיק, חֵק

ז׳, והרבון קב ויבן [כוועבן], לומר המכתם ונקעבור [סעכטיעם], לנפיכם ולעמיכם, ולק קבוחות המקדקים מענין קבוק הבליס הפה קין מועיל. וכן חֵיק נגמרת, כמו היום יומב נחיקו שב לכרכם [קבוזין ע״כ, ע״כ]. ויבין כי תבניך לבבש המכוון שב קיק הרכב, הרבון מכתבו ונעבוהו

קיק הפעם וכלומס, או ציק נקיק וסכנס.
n. m. sinus, a v. חָק, vi vel coelandi (Vertiefung) vel abscondendi (non a v. חָק = חָבַק, complexus, uti ajunt neoterici). Origine eadem gemaricum חִיק, veluti חִיקוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם (Qidushin f. 72, b). Speciatim חִיק חָרֵב, חָאצָה, sinus, currus arae, h. e. media pars, cava illa atque capax. LXX. *Κοίλωμα, κόλπωμα, κόλπος, ἀγκάλη, κύκλῳ; בְּחֵיקָהּ, φείδεσθαι; מֵאֵת בְּחֵיק, σύγκοιτος.*

אל־חיק הרכב 1 Reg. 22, 35.
ותחבק חק נכריה Prv. 5, 20.
אל־חיק בניהם Jer. 32, 18.
אל־חיק אמתם Thr. 2, 12.

וְחֵיק
וחיק האמה Ez. 43, 13.

וְהַחֵיק־
והחיק־לה אמה סביב Ez. 43, 17.

בְּחֵיק
בחיק יוטל את־הגורל Prv. 16, 33.
ושחד בחק חמה עזה Prv. 21, 14.

בְּחֵיק
כי כעס בחיק כסילים ינוח Eccl. 7, 9.

מֵחֵק
שחד מחק רשע יקח Prv. 17, 23.

הֵמֵחֵיק
ומחיק הארץ Ez. 43, 14.

חֵיקָ *cum suff.:*
ותפלחי על־חיקי תשוב Ps. 35, 13.

בְּחֵיקָ *cum suff.:*
חשכיבה בחיקי 1 Reg. 3, 20.
כלו כליתי בחקי Job. 19, 27.
שאתי בחיקי Ps. 89, 51.

חֵיקָהּ *cum suff.:* Q'ri.
מקרב חוקך כלה Ps. 74, 11.

חֵיקָהּ *cum suff.:* *p.*
השב ידך אל־חיקך Ex. 4, 7.
אר־בתך אר־אשת חיקך Dt. 13, 7.
משכבת חיקך Mich. 7, 5.

בְּחֵיקָהּ *cum suff.:* *p.*
נתתי שפחתי בחיקך Gn. 16, 5.
הבא־נא ידך בחיקך Ex. 4, 6.
שאהו בחיקך Num. 11, 12.
ואת־נשי אדניך בחיקך 2 Sam. 12, 8.
ושכבה בחיקך 1 Reg. 1, 2.

חֵיקוֹ *cum suff.:*
וישב ידו אל־חיקו Ex. 4, 7.
באחיו ובאשת חיקו Dt. 28, 54.

בְּחֵיקוֹ *cum suff.:*
ויבא ידו בחיקו Ex. 4, 6.
היתתה איש־אש בחיקו Prv. 6, 27.

וּבְחֵיקוֹ *cum suff.:*
יבחיקו תשכב 2 Sam. 12, 3.
ובחיקו ישא עלות ינהל Jes. 40, 11.

בְּחֵיקוֹ *cum suff.:*
ויוצאה מחיקו Ex. 4, 7.

חֵיקָהּ *cum suff.:*
באיש חיקה Dt. 28, 56.

בְּחֵיקָהּ *cum suff.:*
ותשתהו בחיקה Ruth. 4, 16.
ותשכיבהו בחיקה 1 Reg. 3, 20.

מֵחֵיקָהּ *cum suff.:*
ויקחהו מחיקה 1 Reg. 17, 19.

חֵיקָם *cum suff.:*
שבעתים אל־חיקם Ps. 79, 12.
ושלמתי על־חיקם Jes. 65, 6.
ראשונה על־חיקם Jes. 65, 7.

חָרַר
ד ן
פעל כודד והפעיל הֶחֱרִר, והכינון היות לבן [וויים, -נרויש וועדלען], ומוה הִתְחַלֵּל על הסכסף והלבן פניס [על־נלַסְטען]. ולע שהשרש הזה תדיר בלתי מכל דבר מולבן, ומצא שם חָרַר, והכבד חַרְחַר, והפעולי אִתְחַרְחַר, ותעלות השרש חָדַר, כי נכפל השרש נמצא חָרְחַר בלתי, ומכאן השרש נמצא גם בהפעל עָדַר [לשון מעט כִּפֶּרֶת], בלתי עֲפָר [ומוה עֲפָרָן לבן יקלה לנבה], וכן אֲבַר בלתי [ומעט אָבַר לגיון הפעלים] חָדַר ע"ב, וקוטב השרש הזה נדוק ומכוסה גם בכל שפתי ערב [s. wri]. בערבי ובהכנזורות העבריות הוּ' תכוף לפעמים, ולפ תפוקה ע"ו שהגיע הי' לשרש. לכן דע שהשרש היכנו לגיון הלבון בפרט, כי סס הקוכולות ומלק ולוסו [רְחָפָה-לין-וויסלין] ודוק.
v. intr. (imp. חֲרַר), album, canum vel rubellum fieri, albicare; pallere; exalbescere, expallescere, aram. חֲוַר (unde Pa. חִוַּר; Itpa. אִתְחַוַּר), חֲוַרְוַר (h. e. passim album esse), a radice חָרַר (licet in derivatis Vav interdum quiescat), sanscr. wri, quae radix inest etiam vv. עָדַר (unde עֲפָרָן, nomen gemmae albae, עֲפָרֶת, aram. a v. אֲבַר, חָדַר q. v. LXX. *μεταβάλλειν.*

3 *impf. pl.:* יֶחֱוָרְרוּ *p.*
ולא עתה פניו יחורו Jes. 29, 22.

חֹר
ג ן, והכלנה מין לֶמֶר-נפן לבן ונקוד, כדוף על בּוּץ, שֵׁשׁ [וויים לינכנען], וילוע מתעלות השרש, נעדני חֲרִיר מין עז לבן, ובשפת כוש כמו חוּר פה, ומוה שעם נכ"ק חוּרִי [לומר עשה חור לו קיש חור], וכן נעדני חֲרִירִי שלהו, ג'ילוע לשם משורר גדול.
n. m., linteum album (syn. בּוּץ, שֵׁשׁ), a v. חָרַר; arab. *charir*, sericum album (aeth. *harir*, erioxylon album), unde *Chariri* (Hariri), nomen poëtae inter Arabes clarissimi, cujus gloriam aemulatus est *Juda al-Charizi* inter Judaeos. LXX. *βύσσος.*

חֹור כרפס ותכלת Esth. 1, 6.

חֲרִי
תכלת וחור Esth. 8, 15.

חֲרִי
תוקדי מקודס ונתענס, והמכוון כיקי, וכמו חֹר לעיל, ולכנו רבוי כמו קשנו לניס מהמדקדקים. המופי על דרך לקרי.
adj. m. (more *aramaico* formatum), vi eadem substantiva, qua חוּר, cujus ne pluralem esse putes. LXX. *βύσσος.*

חֲרִי *p.*
וארגמן חורי Jes. 19, 9.

חֲרִי
ג ן נויר חֹר הלבן, והסלנה לקס לבן מסלת נקיה, ולת הכוונה על סלי קדי [וויים-נרעלע], לוקם לדל מן חֹר הפעל, שלנוו קריה [דְּחֶרְיָא], ולכ הוא כמו חֲרִיָּא, לניון המלפה, ומלקים נתקנוס נאל קדי פה. עי' תקוני פניניס דף קל"ע.
n. m. (a n. חֹר albor, candor), panis siligineus h. e. e farina purissima confectus, arab. *chuvarai*; hinc חֲבֵי חוֹר. LXX. *κανᾶ χονδριτῶν*; Vulg. *canistra farinae.* Alii deducunt a v. חָר, torrefacere, unde aram. חֲרִירָא, חֲרָרָא (gedörrter Kuchen).

סלי חרי על־ראשי Gn. 40, 16.

חָרַר
תוקדי נתקדי ע"ע יזוע, והכלנון לבן וגם [וויים], ונתקנוס לרוב, כמו חָמַר, סוס חוּר, ופעמים נתפעם סס, לניון המלוכע, כמו קוכל דני רבי, והנקנס חוּרָא הידועה חוּרַחְתָּא, סס לניון הסלנה נקים וסמידל, או לניון השנוע והנקנס.
adj. aram. more consueto formatum, in S. S. semel חֲלָב חוּר, gem. et targ. creberrime de equi (סוּס) vel asini (חֲמָר) colore, interdum de leproso, vel substantive tum de pura farina tum de canitie s. senectute. LXX. *λευκός.*

לבושה כתלג חור Dan. 7, 9.

חָרַר
פעל כודד ולפ-עוכל כפ נכנוכות הנלוות. הסלנה כמו עוּר, קוּר, לבון כריס וקפידה ובקידה [הִתְפַּלְנֵן, גרפ-נען], וידוע השרש נשפתי קדם ועדב, כאשר תקלה קפת כור לקמן.
v. inusit., sicuti בּוּר, קוּר, cavare, fodere, perforare. De radice sanscrito-semitica v. s. v. בּוּר.

חֹר, חוֹר
ג ן, והכלנון מקלה ומקוכה נקב ופכן [הִתְפַּלֵּל, לָמֶן], מקור הקלוכות והעכים, מעכת הסכיס וכדומה. כשפ מעכו חֹרֵי, לומר יושב מעכות.
n. m., caverna, foramen, veluti fenestrarum, oculorum, unde n. pr. חֹרִי, incola speluncarum, *τρωγλοδύτης.* LXX. *τρώγλη, ὀπή, νεοσσιά.*

ויקב חר בדלתו 2 Reg. 12, 10.
על־חר פתן Jes. 11, 8.
והנה חר־אחד בקיר Ez. 8, 7.

הַחוֹר
דודי שלח ידו מן־החור Cant. 5, 4.

pl.: הֶחֳרִים
יצאים מן־החרים 1 Sam. 14, 11.

pl.: בְּחֹרִים *
*הפח בחורים כלם Jes. 42, 22.

pl. constr.: חוּרֵי
חורי עפר וכפים Job. 30, 6.

cum suff.: חֹרָיו
וימלא־טרף חריו Nah. 2, 13.

pl. c. suff.: בְּחֹרֵיהֶן
ועיניו תמקנה בחריהן Zach. 14, 12.

חוֹרִים
nobiles, v. s. r. חָרַר *p.* 438.

חוּשׁ
פעל כודד וסעתיל הֶחוּשׁ, והסלנה ק', כמו גּוּשׁ, קוּשׁ, התכודדות ותכונה התכוסמות ותעופה [פַּלִיעפען, עטע-קייטען], ומוה הסשל על סמהירות ודלות והדלקה, וכן כנרמני [הַאֲסֶען, הוּסֶען, הַסֶּם-עען], וכן נשמרי שפתי ערב וקדס. כ' השתלה על המון מעים והכנו סלב, הכלוף והתעוררות וכנרגות כלב ים [נעווענע, לוּפֶּנעראנע, -נע-ריינע ויין], וכן נפרסי וכשפתי ערב [pers. *gúsh*-iden, gisch-en], ומוה לסנג קוש"י נכלל [עמפֶּינדען], וכן לרוב הֹוּשׁ נשפה יהודית, ומוה קוש העשה, קוש הכיק, קוש השמע, קוש הכלוק, קוש השטוף, וכן מוּחָשׁ הפעולי", וכן חוּשָׁר טוקרי", חִישׁוּת סופטני, וכן חָשׁ כדומה. ונכוונה סוקת ינקלו רנים: מי יקכל ומי יזוק, ונעכור קוש' כי וזוק. סכוסף־חָחִישׁ לשון הסהכה, וכמעט כדומה לל נכון הקל, ולפעמים הסקנל כמו סכוני חֲרִישָׁה מכנין הוק.
vrb. intr. (imp. חָחוּשׁ, Hif. חֵחִישׁ; forma correpta חִישׁ), 1) sicuti חָוַשׁ, גּוּשׁ, קוּשׁ, fugere, effugere, aufugere; hinc properare, festinare (vicissitudine eadem notionum, qua inter nos: haschen, huschen, has-ten); 2) incitatum, commotum esse animo, sicuti חָשַׁשׁ, pers. *gúsh-iden*, hinc in universum: sentire, percipere (unde חוּשׁ jud., sensus, et vocabula philosophica מוּחָשׁ, חוּשִׁי, חִישׁוּת), Job. 20, 2. Qohel. 2, 25. LXX. *σπεύδειν, σπουδάζειν, παρέρχεσθαι, παρεῖναι, προσέχειν, ἑτοιμάζειν, εἰσακούειν, πίνειν*; prt. חָשׁ, *ὀξέως, πρόθυμος*; *Hif. ὁρμᾶν, ἐγκλίζειν, καταισχύνεσθαι, προσδέχεσθαι, συνάγειν.*

3 *perf.:* חָשׁ
שלל חש בז Jes. 8, 1. 3.
כנשר חש לאכול Hab. 1, 8.

3 *perf.:* וְחָשׁ
וחש עתרת למו Dt. 32, 35.

1 *perf.:* חַשְׁתִּי
חשתי ולא התמהמהתי Ps. 119, 60.

inf. c. suff.: חוּשִׁי
ובעבור חושי בי Job. 20, 2.

impt. c. h opt.: חוּשָׁה
מהרה חושה אל־תעמד 1 S. 20, 38.
לעזרתי חושה Ps. 22, 20. 40, 14.
חושה לעזרתי Ps. 38, 23.
רוי לעזרתי חושה Ps. 70, 2.
אלהים חושה־לי Ps. 70, 6.
אלהי לעזרתי חושה Ps. 71, 12.
רוי קראתיך חושה לי Ps. 141, 1.

3 *imperf.:* יְחוּשׁ
כי מי יאכל ומי יחוש Eccl. 2, 25.

3 *fem. apoc.:* וַתְּחַשׁ
ותחש על־מרמה רגלי Job. 31, 5.

Hif-il: הֵחִישׁ
3 *prf. pl.:* הֵחִישׁוּ
והארב החישו ויפשטו Jud. 20, 37.

imperat.: חִישָׁה K'tib.
אלהי לעזרתי חישה Ps. 71, 12.

imperf.: אָחִישָׁה
אחישה מפלט Ps. 55, 9.

1 *impf. c. suff.:* אֲחִישֶׁנָּה
בעתה אחישנה Jes. 60, 22.

3 *imperf.:* יָחִישׁ
המאמין לא יחיש Jes. 28, 16.

3 *imperf.:* יַחִישָׁה
יחישה מעשהו Jes. 5, 19.

חִישׁ
ג ן, והכלנון מסיכות [שנעלנע, לייכע], וכתקווה הסס לשעשיי, כדומה לל מ ס ר.
n. m., properatio, festinatio, plerumque *adv.* propere, festinanter. LXX. *πραΰτης.*

כי־גז חיש ונעפה Ps. 90, 10.

חוֹת
v. s. חָתַת *p.* 446.

חוֹתָם
v. s. r. חָתַם *p.* 445.

Digitized by Google

חָזָא

v. s. חָזָה *p.* 403.

חָזָה

פעל כודל ופעתיל חָזֵה וקְצֵרוֹ חָזֵי. המלכּה ק' כמו רקח עשׂיהו, לומר שעשׂה ושקיפה [שויען, נע-, -וכּעין], מרקיון דנר והשגיח עליו ע"י פקידה ודריסה, לו מרקיח מרקוח ויקוּוֹנוּת, כמו קוּם עשׂה, קוּם שׂוּח, ושקר המשקלות כמו נרקח. ושקר מסכוין נית לכנים יקוּם, לדק נכ קוּם, לומר רוקח לו וימלא נית לכנים, שם לא יציב קוּם שם נמכוין קוּו לקמן, כשקר הליצו רכים. תעלות ומרכו משרש כנרקח לי נכ נשפתי מערב, לומר נרקחיתיו חָזֵה הכמלא נשפה ענריכית. כ' כמו חֲזִי, חֵץ לשון שנון ונקיבה ושנון [שפיטען, שנייטען], ושוּם נמכוין הוּם נעוכות לחכות כחשר מרקח לקמן, וגם לוּם משרך נשפתי מערב ע' קנם, ולפשר נכ ציב קשר לחוּם לנכיהם.

verb. trans. (imp. חֲזֵה, apoc. חֲזִי, radix enim est חָזֵה); 1) videre, intueri, visere, invisere; contueri, spectare, de visis, quae divina revelatione prophetis objiciuntur (חָזֵה מַשָּׂא), etiam de falsis atque commentitiis (חָזֵה שָׁוְא); multis praeterea translationibus, quae etiam in v. רָאָה usuveniunt. Huc pertinere locum Job. 8, 17. (בֵּית אֲבָנִים חֲזֵה) permulti ajunt; nobis eo in loco חָזֵה pro חָזִי dictum videtur. Trg. בֵּית אַבְנָיָא רְכִיכָן. 2) sicuti חָזִי, חָזֵי, acuere, secare, scindere, quod et linguarum occidentalium proprium est, v. חָצָה. LXX. εἴδειν, ἐπιβλέπειν, ἐπόπτεσθαι, θεωρεῖν, ὁρᾶν, ὅρασις, ὁρατικός, σκέπτεσθαι, βλέπειν; ἀναγγέλλειν, ἀνακρούεσθαι, γίνεσθαι, γινώσκειν, ζῆν, κατέχειν, καλεῖν, μαντεία, συνίστασθαι, συντελεῖν; ἄπτεσθαι, ὕστερον (אָחַר); חָזָה, ἰδού; ὅρασις.

Ps. 58, 11. ישמח צדיק כי־חזה נקם
Jes. 1, 1. אשר חזה על־יהודה
Jes. 2, 1. הדבר אשר חזה
Jes. 13, 1. משא בבל אשר חזה
Am. 1, 1. אשר חזה על־ישראל
Mich. 1, 1. אשר־חזה על־שמרון
Hab. 1, 1. אשר חזה חבקוק

2 *perf.*: חָזִיתָ
Prv. 22, 29. חזית איש מהיר
Prv. 29, 20. חזית איש אץ בדבריו

2 *fem.*: חָזִית
Jes. 57, 8. יד חזית

1 *perf.*: חָזִיתִי
Job. 15, 17. וזה־חזיתי ואספרה

1 *perf. c. s.*: חֲזִיתִךָ
Ps. 63, 3. כן בקדש חזיתך

3 *pl.*: חָזוּ
Job. 24, 1. וידעו לא־חזו ימיו
Job. 36, 25. כל־אדם חזו־בו
Ps. 58, 9. בל־חזו שמש
Thr. 2, 14. חזו לך שוא ותפל
Ez. 13, 6. חזו שוא וקסם כזב
Zach. 10, 2. והקוסמים חזו שקר

2 *pl.*: חֲזִיתֶם
Job. 27, 12. הן־אתם כלכם חזיתם
Ez. 13, 7. מחזה־שוא חזיתם

2 *pl.*: וַחֲזִיתֶם
Ez. 13, 8. דברכם שוא וחזיתם כזב

inf. constr.: בְּחָזוֹת
Ez. 21, 34. בחזות לך שוא

inf. constr.: לַחֲזוֹת
Ps. 27, 4. לחזות בנעם־יי

imperat.: חֲזֵה
Jes. 33, 20. חזה ציון קריית מועדנו
Jes. 48, 6. שמעת חזה כלה

impert. pl.: חֲזוּ
Ps. 46, 9. לכו חזו מפעלות יי
Jes. 30, 10. חזו מהתלות

1 *imperf.*: אֶחֱזֶה
Job. 19, 26. ומבשרי אחזה אלוה
Job. 19, 27. אשר אני אחזה־לי
Job. 34, 32. בלעדי אחזה אתה הרני
Ps. 17, 15. בצדק אחזה פניך

1 *imperf.*: וְאֶחֱזֶה
Prv. 24, 32. ואחזה אנכי אשית לבי

1 *impf. apoc.*: אֶחֱזְךָ *p.*
Job. 23, 9. שמאול בעשתו ולא־אחז

2 *imperf.*: תֶּחֱזֶה
Ex. 18, 21. ואתה תחזה מכל־העם

3 *imperf.*: יֶחֱזֶה
Num. 24, 4. אשר מחזה שדי יחזה
Num. 24, 16. מחזה שדי יחזה
Job. 8, 17. בית אבנים יחזה

3 *impf. apoc.*: וַתֶּחֱזְנָה *fem.*
Mich. 4, 11. ותחז בציון עיניני

1 *pl.*: נֶחֱזֶה־
Cant. 7, 1. שובי שובי ונחזה־בך

2 *pl.*: תֶּחֱזוּ
Cant. 7. 1. מה־תחזו בשולמית
Jes. 30, 10. לא־תחזו־לנו נכחות

3 *pl.*: יֶחֱזוּ
Ps. 11, 4. עיניו יחזו
Ps. 11, 7. ישר יחזו פנימו
Jes. 26, 11. יחזו ויבשו קנאת־עם

3 *pl.*: יֶחֱזוּן *p.*
Jes. 26, 11. רמה ידך בל־יחזיון

3 *pl.*: וַיֶּחֱזוּ
Ex. 24, 11. ויחזו את־האלהים
Thr. 2, 14. ויחזו לך משאות שוא

3 *fem.*: תֶּחֱזֶינָה
Ps. 17, 2. עיניך תחזינה מישרים
Jes. 33, 17. תחזינה עיניך
Ez. 13, 23. שוא לא תחזינה

חֹזֶה

ג"ז וסוף ניכוכי, והכלנון ק' כמו ראֵה לומר כניף ורקח כנכוחה [ועפעך], ועע שמשם חֵזֶה מעכין זה כדוקה על חֵזֶה. כ' כמו חָזִיתִי לקמן, לומר מן קוּם נמכוין הכ' חָזִיתִי והכתוב, ושוּם ענין נכית [נוכן], וכי נכית נכ כמוהו.

n. m. part. 1) sicuti רֹאֶה, videns (visa), propheta (der Seher); 2) pactum, pactio, foedus, a verbo *icendi*, syn. בְּרִית. LXX. προφήτης, ὅραμα; συνθήκη.

חזה דוד לאמר
2 Sam. 24, 11.
ביד כל־נביאו כל־חזה
2 Rg. 17, 13.
שלון בן־כל־חזה
Neh. 3, 15.
בן־כל־חזה
Neh. 11, 5.
ועם־שאול עשיהו חזה
Jes. 28, 15.
חזה לימים רבים
Ez. 12, 27.
חזה לך ברחלך
Am. 7, 12.

הַחֹזֶה

ועל דברי גד החזה
1 Chr. 29, 29.
ובחזות יעדי החזה
2 Chr. 9, 29.
ועדו החזה להתיחש
2 Chr. 12, 15.
יהוא בן־חנני החזה
2 Chr. 19, 2.
כדברי דויד ואסף החזה
2 Chr. 29, 30.

constr.: חֹזֵה
אל־גד חזה דויד
1 Chr. 21, 9.
חזה המלך בדברי האלהים
1 Chr. 25, 5.
במצות דויד ונד חזה המלך
2 Chr. 29, 25.
והימן וידתון רחזה המלך
2 Chr. 35, 15.

pl.: חֹזִים
חזים שוא
Ez. 22, 28.

pl.: הַחֹזִים
ודברי החזים המדברים
2 Chr. 33, 18.
ואתי־ראשיכם החזים כסה
Jes. 29, 10.
החזים בכוכבים
Jes. 47, 13.
הנביאים החזים שוא
Ez. 13, 9.
וברושו החזים
Mich. 3, 7.

pl.: וַחֹזִים
והחזים לה חזון שלום
Ez. 13, 16.

pl.: וְלַחֹזִים
ולחזים לא־תחזו
Jes. 30, 10.

pl. c. suff.: חֹזַי *p.*
על דברי חוזי
2 Chr. 33, 19.

חָזוֹן

ג"ז והסמך חֲזֵה, והכלנון חזיון ומרקח קלנים [פיזיען], לו רקח והתנלות ל' נכללו והקודעות לנכי קדם, ולעתים נכ נהקל על תצודה ויוסף ונכוחה, וכל זה מהמכוון ק' על הנרש.

n. m. (c. חֲזוֹן), visio, visum; revelatio divina, in universum; interdum de ipsa prophetia vel verbo Dei revelato. LXX. ὅραμα, ὅρασις, προφητεία, ἐξηγητής; חֲזוֹן לַיְלָה, ὕπνος.

אין חזון נפרץ
1 Sam. 3, 1.
באין חזון יפרע עם
Prv. 29. 18.
לא־מצאו חזון מיי
Thr. 2, 9.
כי־חזון אל־כל־המונה
Ez. 7, 13.
ובקשו חזון מנביא
Ez. 7, 26.
ואבד כל־חזון
Ez. 12, 22.
ודבר כל־חזון
Ez. 12, 23.
בכל־חזון וחלמות
Dan. 1, 17.
חזון נראה אלי
Dan. 8, 1.
ולחתם חזון ונביא
Dan. 9, 24.
כי־עוד חזון לימים
Dan. 10, 14.
ונשאר להעמיד חזון
Dan. 11, 14.
ואנכי חזון הרביתי
Hos. 12, 11.
כתב חזון ובאר
Hab. 2, 2.
כי עוד חזון למועד
Hab. 2, 3.

הֶחָזוֹן

וככל החזון הזה
1 Chr. 17, 15.
החזון אשר־הוא חזה
Ez. 12, 27.
עד־מתי החזון התמיד
Dan. 8, 13.
בראתי אני דניאל את החזון
Dan. 8, 15.
כי לעת־קץ החזון
Dan. 8, 17.
ואתה סתם החזון
Dan. 8, 26.

בְּחָזוֹן

אז דברת־בחזון לחסידך
Ps. 89, 20.

בֶּחָזוֹן

ואראה בחזון (bis)
Dan. 8, 2.
אשר ראיתי בחזון
Dan. 9, 21.

גֵּי־חֲזוֹן

לילה לכם מחזון
Mich. 3, 6.

constr.: חִזּוֹן
חזון ישעיהו בן־אמוץ
Jes. 1, 1.
כחלום חזון לילה
Jes. 29, 7.
חזון שקר וקסם
Jer. 14, 14.
חזון לבם ידברו
Jer. 23, 16.
כל־חזון שוא
Ez. 12, 24.
והחזים לה חזון שלם
Ez. 13, 16.
חזון עבדיה
Obad. 1, 1.
ספר חזון נחום
Nah. 1, 1.

בְּחִזּוֹן

בחזון ישעיהו בן־אמוץ
2 Chr. 32, 32.

חָזוּת

ג"ז, והכלנון מרקח לו נלוי ה' [שפפעכ-נשמונג], ותמונת הסם לוכנה הכנוי כף היוד, כמשר לחוג מנצלי לה, וסיף הקנר מן חָזוּת כידוע כלקוק.

n. f. sing. (correptum ex forma longiori חָזוּת, v. חָכְמִית), revelatio Dei. LXX. ὅρασις.

constr.: וּבְחָזוּת
ובחזות יעדי החזה
2 Chr. 9, 29.

חֶזְוֹן

ג"ז והסמך חִזְוֵי, והכלנון חזיכי, וכלנון מרקח והתנלות הקנ"ס וכנוסה לו הקרח והקודעות, נהשקל על תעודה וכנוסה ככלל.

n. m. (c. חִזְוֵי, pl. חִזְיוֹנִית), visum, prophetia, revelatio. LXX. ὅραμα, ὅρασις, φάσμα, μελέτη (חִזְיוֹן); ἰχώ, πλανᾶν.

משא גיא חזיון
Jes. 22, 1.
בגי חזיון
Jes. 22, 6.

חֲזָיוֹן

וככל החזיון הזה
2 Sam. 7, 17.

constr.: חֲזִיוֹן
בחלום חזיון לילה
Job. 33, 15.

constr.: חֲזוֹן
וידד כחזיון לילה
Job. 20, 8.

cum suff.: בֶּחָזְוֹנוֹ
הנביאים אוש מחזיתו
Zach. 13, 4.

pl.: חֶזְיוֹנוֹת
בחוריכם חזיונות יראו
Joel 3, 1.

pl.: מַחֲזֵיוֹנוֹת
מחזיונות לילה
Job. 4, 13.

pl.: וּמַחֲזֵיוֹנוֹת
ומחזיונות תבעתני
Job. 7, 14.

מַחֲזֶה

ג"ז והכלנון כמו חזיון, והסנכל נכקר.

n. m. (vi eadem, qua חִזָּיוֹן). LXX. ὅραμα.

Digitized by Google

בְּמַחֲזֶה
היה דבר־יי אל־אברם במחזה Gn. 15, 1.

constr.: בְּמַחֲזֵה
אשר מחזה שדי יחזה Num. 24, 4.
מחזה שדי יחזה Num. 24, 16.
מחזה־שוא חזיתם Ez. 13, 7.

מֵחֲזֶה
ג' מן קוס סעצל, נאכוון רקה, וכלגן עקוס ספציקס נקלגן, לצר יוקה נו [דוכלויכע], וא"ל עקוס כגד עקוס כאעא כאו עקע עול עקע, לכן לגוג כאו קלגן [צענסעצר].

n. f. a v. חָזָה I., fenestra, tanquam prospectus, specula (*Durchsicht*). LXX. *θύρα, θύρωμα, χώρα.*

ומחזה אל־מחזה שלש 1 Reg. 7, 4.
ומול מחזה אל־מחזה 1 Reg. 7, 5.

וּמֵחֲזֶה
ומחזה אל־מחזה 1 Reg. 7, 4.

חֲזֵה
ג' וכגנוי חָזוּת [ע"ע חָצָה, עָלָה] וקען סיקיל חֲזֵה [כאו זָכַח מן זָבַח, עָלָה]. סהלגס כאו חֲזֵי לו חֲזֵה נאקאי, קלך קלאוני קלעגיס ולגוף, עקוס סצדיס וגכגוניות סדדיס [כרוסע], נאקגוטו סכגקף וכגעס כאו קויו, עאכוון סכ' אל סהעל, ואלס סקרמיס נדוסס לו נצרס ואכוון, וקיגו מן רקיס, כלאר קאגו רגיס נסגקפס רקאגוכ.

n. m. (ad s. f. חָצָה, עָלָה; c. sing. חֲזֵה ad s. f. זָבַח, עָלָה; pl. חֲזוֹת), sicuti חֲזֵה (חֲזֵי) aramaicum, pars anterior a gula usque ad ventrem, elatior illa propter mammas atque eminentior, pectus, a v. חָזָה II., vi eminendi, exstandi, non a conspiciendo, uti quidam primo obtutu judicaverunt. LXX. *στηθύνιον, ἧπαρ.*

הַחֲזֵה
ולקחת את־החזה Ex. 29, 26.
החלב על־החזה Lev. 7, 30.
יביאו את החזה Lev. 7, 30.
והיה החזה לאהרן ולבניו Lev. 7, 31.
ויקח משה את־החזה Lev. 8, 29.

constr.: חֲזֵה
וקדשת את חזה התנופה Ex. 29, 27.
כי את־חזה התנופה Lev. 7, 34.
ואת חזה התנופה Lev. 10, 14.
על חזה התנופה Num. 6, 20.

constr.: וַחֲזֵה
וחזה התנופה Lev. 10, 15.

constr.: כַּחֲזֵה
כחזה התנופה Num. 18, 18.

pl.: חֲזוֹת
את־החלבים על־החזות Lev. 9, 20.
ואת החזות ואת שוק הימין Lev. 9, 21.

חָזָה
נקרמי כמו נעכרי, והמקור חֲזָיָא, וסהלגס רקס.

verb. aram. (inf. חֲזָה), usu eodem, quo חָזָה hebr. LXX. *εἶδεν, θεωρεῖν, ὁρᾶν.*

3 perf.: חֲזָא
ודי חזא מלכא Dan. 4, 20.

3 perf.: חֲזָה
דניאל חלם חזה Dan. 7, 1.

2 perf.: חֲזֵיתָ
ודי־חזיתה רגליא Dan. 2, 41.
כל־קבל די חזיתה Dan. 2, 41.
כל־קבל די־חזית Dan. 2, 45.
אילנא די חזית Dan. 4, 17.

1 perf.: חֲזֵית
חלמא די־חזית Dan. 2, 26.
חלם חזית וירדחלנני Dan. 4, 2.
חזוי חלמי די־חזית Dan. 4, 6.
רגה חלמא חזית Dan. 4, 15.

2 perf.: חֲזֵיתוֹן
כל־קבל די חזיתון Dan. 2, 8.

part.: חָזֵה
אנתה מלכא חזה הויית Dan. 2, 31.
חזה הויית עד די התגזרת Dan. 2, 34.
אנה חזה גבריז ארבעה Dan. 3, 25.
על־משכבי חזה הויית Dan. 4, 7.
חזי הויית בחזוי ראשי Dan. 4, 10.
ומלכא חזה פס ידא Dan. 5, 5.
חזה הויית בחזוי Dan. 7, 2.
חזה הויית עד די־מריסר Dan. 7, 4.
באתר דנה חזה הויית Dan. 7, 6. 7.
חזה הויית עד די כרסון רמיו Dan. 7, 9.
חזה הויית באדין Dan. 7, 11.
חזה הויית בחזוי ליליא Dan. 7, 13.
חזה הויית וקרנא דכן Dan. 7, 21.

part. pl.: חָזַיִן
חזין לגבריא אלך Dan. 3, 27.
די לא־חזין ולא־שמעין Dan. 5, 23.

part. pass.: חֲזֵה *sg.*
על די חזה למזיה Dan. 3, 19.

inf.: לְמֶחֱזָא
לא־אריך לנא למחזא Esr. 4, 14.

חֲזוֹ
כמו חֲזוּ [וכן חֲזִי = רְאִי, רְאוּ] ג' נקרמי, וסילועס חֲזִיָא כסלקות הו', וסכגוי חֲזַיִן. סהלגס מרקס וקמוכ ולמוכ [נעצעצלע, ערצייכוכ].

n. f. aram. (= חֲזוּ, uti רֵי coaluit ex רְאִי; def. חֲזוָא, pl. חֲזַיִן), forma, species, figura. LXX. *ὅραμα, ὅρασις.*

definit.: בְּחֲזוָא
בחזוא די־ליליא רזא גלי Dan. 2, 19.

cum suff.: בְּחֶזְוֵי
בחזוי עם־לילייא Dan. 7, 2.

cum suff.: וְחֶזְוֵה
וחזוה רב מן־חבריתה Dan. 7, 20.

pl. constr.: חֶזְוֵי
חזוי חלמי די־חזית Dan. 4, 6.

pl. constr.: וְחֶזְוֵי
וחזוי ראשך על־משכבך Dan. 2, 28.
וחזוי ראשי יבהלנני Dan. 4, 2.
וחזוי ראשי על־משכבי Dan. 4, 7. 7, 1.
וחזוי ראשי יבהלנני Dan. 7, 15.

pl. constr.: בְּחֶזְוֵי
חזה הויית בחזוי ראשי Dan. 4, 10.
חזה הויית בחזוי לילייא Dan. 7, 13.

חֲזוֹת
ג' יקיל מן חֲזוּ, נסלנקת סת' לקני סקנועס ס נס נצפלל, וכן רְבִית, צְלוֹת, חֲמוֹת, כלל יקיל [עי' ספני עצ' לף קע"ן]. סלגן קויון [צַצַּעצנצלרוכג, פיוקען].

n. f. sing. (pro חֲזוּ, quae est absolutivi primaria forma, ad s. f. חֲמוֹת, צְלוֹת, רְבוֹת), revelatio, visum. LXX. *ὅρασις, κῦτος.*

cum suff.: וַחֲזוֹתֵהּ *sg.*
וחזותה לסוף כל־ארעא Dan. 4, 8.
וחזותה לכל־ארעא Dan. 14, 17.

חָזֵז
פעל לף־עונר כף נגור, והסלגס כמו חָצַץ, וכמו קו נצרני וקרמי, וכמו חָזֶה נמכוון הכ', לומר עקון וקדול ונקיכס [צפיעצען, קייכנאהרען], ויונן כוס הגור הגל והכגוגות נקרמי. סצרס ג"כ נשפתי ערג, כמו נהודו [*ças*] וכדומה.

v. inusit., sicut חָזֶה, חָצַץ II., et חָץ, *khazza* apud Aramaeos atque Arabes, acuere, infigere, perforare, ortum illud ex radice sanscrito-semitica *chaz*, sanscr. *ças.*

חָזִיז
ג' וסמען חָזִיז וסרכוי חֲזִיזִים. סהלגס לכל מעוקן ומקודד ל"ת קן [צפייל], נהצאל על קן נרק [לאכנערייל, נליען־צערצהל], ונקרגוס מעכן מעומס ומעוכר קני נרק [וועטעצוולאלקע], כמו חָזִיז בַּלַּיְלָה, וכאמר נרקע' לכס [ג'] מה' מיכי עכן: עכ, קויו, עכן, נצית, לילי, עי' תצכית לף ע'. ועוד נגמרק חָזִיז כמו נגעול, ע"ש למותו כעוקן וכמו קן.

n. m. (c. חֲזִיזֵי; pl. חֲזִיזִים), res acuta, veluti sagitta, translate de fulgure s. ictu fulminis (Blitzstrahl), targ. de nube pharethrae instar fulminum jaculis onusta (Wetterwolke), gem. calyx, *alabastrus*, propter formam quasi cuspidatam. LXX. *τίναγμα, φαντασία;* חֲזִיז קוֹלוֹת, *κυδοιμός.*

constr.: לַחֲזִיז
ודרך לחזיז קלות Job. 28, 27. 38, 25.

pl.: חֲזִיזִים
רי עשה חזיזים Zach 10, 1.

חָזַק
פעל כוד והעתיד יֶחֱזַק. סהלגס סחיכס וקחיכס כלכול והעתדס סכגס וכגור [צפיעצען, ערצצלעצען, פצעצעגנען], עי' יקוקלל ל', כף, וסצאלות רגוף. לו על הגאקוות ולגיקס נדגכי. וקוק נאלגס כמו נאקו נסגן, וכן קוק נקוכס, לו על כוית הגגוכס והקגגרוף, הן מגוף, הן מדגכ מס, לו על עתידס נדגכ נקין סקלל וקעוצס, לו על הגויכס וזריכס וקיוס, לו על הגגוף והכגג, וכדוסס, וכגל גלגס סכוון הפעל כמעג כגוול, לכן נקעת קעגוקו כוול, נקגיכס סכוווכות יקל. סכגכ יוצ' וקוק הפעולס, וקקגלס וקקולע גו סקעגות וסמכגו, וזאקי הגגיכיס קגין מעגס. קוצע ומכגו הזרג חָזָק וכוסס לו זָק [עי' לעיל קעת זָקָק] נמכוון ג', והצווי נשפתי עצרג] וכן נהודו [s. *sah*, *çak*] ויוכי [*σωκ-εῖν, ἰ-σύχ-ω = ἰ-σχύ-ω*]

וכדוסס, וקצ' סק' סס כאאר לגוב מקגג מוצ וטעי".

verb. trans. (imp. חֲזַק), tueri, servare, firmare (Ez. 30, 21.); transl. firmiter tenere, teneri, detineri; firmum, robustum esse vel corpore vel animo atque opibus; operam dare rei cuipiam assidue atque constanter; firmum, decretum, ratum, stabile esse; superare, vincere, domare, et similiter. *Pi.* transitive et vi intenta. Vis primaria hujus verbi *transitiva* est, id quod ex radice intelliges, si praepositionem distinxeris. Radix est enim חָזָק, cui cognatum est v. זָק (q. v. s. זָקָק), sanscr. *sah*, *çak*, gr. *ἰ-σχύ-ειν*, cf. textum rabin. LXX. 1) *ἐνισχύειν, ἰσχὺν δι-δόναι, ἰσχύειν, κατισχύειν, ὑπερισχύειν; κρατεῖν, ἐπικρατεῖν, ὑπερκρατεῖν, κραταιὸν γίνεσθαι; ἀνδρίζεσθαι, ἀνιστάναι, βαρύνειν, καθιστάναι, περιπλέκειν, πολυπλασιάζειν; Pi. ἰσχυροῦν, ὀχυροῦν, στεροῦν, σκληρύνειν, μὴ καθυστερεῖν οἰκοδομίν, διδόναι, παρακαλεῖν; Hif. κρατερεῖν, ἐγκρατεῖν, κατακρατεῖν, δυναστεύειν, βιάζεσθαι; ἀσφαλίζεσθαι, παρασφαλίζειν; λαμβάνειν, ἐπιλαμβάνειν, κατεπιλαμβάνειν, ἀντιλαμβάνεσθαι; δέχεσθαι, εἰςάγειν, ἐφιστάναι, ἔχειν, ἔχεσθαι; κατέχειν, ἀντέχεσθαι;* חֲזָק, *ἰσχύς; Hitpa. ἀνθιστάναι, ἀντέχεσθαι, προςκαρτερεῖν;* חֶזְקָא, *σύμβουλος;* חֶזְקָא בֶּדֶק, *προςέχειν ἰσχυρῶς.*

כי־חזק הרעב בכל־הארץ Gn. 41, 57.
כי־חזק עלהם הרעב Gn. 47, 20.
ויהי כי־חזק ישראל Jud. 1, 28.
כי־חזק ממני המלחמה 2 Reg. 3, 26.
ודבר־המלך חזק 1 Chr. 21, 4.

3 perf.: חָזַק *p.*
להעזר עד כי־חזק 2 Chr. 26, 15.

3 perf. c. suff.: חֲזָקוֹ
וויצר לו ולא חזקו 2 Chr. 28, 20.

3 fem.: חֲזָקָה *perf.*
חזקה הממלכה בידו 2 Reg. 14, 5.
כאשר חזקה הממלכה 2 Chr. 25, 3.

3 fem.: חֲזָקָה *p.*
וידי־לי עלי חזקה Ez. 3, 14.

2 perf.: וְחָזַקְתָּ
וחזקת והיית לאיש 1 Reg. 2, 2.

2 perf. c. suff.: חֲזַקְתַּנִי
חזקתני ותוכל Jer. 20, 7.

3 pl.: חֲזָקוּ
ויהי כי חזקו בני ישראל Jos. 17, 13.
על־כן חזקו ממנו 1 Reg. 20, 23.
חזקו עלי דבריכם Mal. 3, 13.

3 pl.: וְחָזְקוּ
וחזקו ידי כל־אשר אתך 2 S. 16, 21.

2 pl.: וַחֲזַקְתֶּם
וחזקתם מאד לשמר Jos. 23, 6.

inf. constr.: לְחָזְקָה
על־הבית לחזקה 2 Reg. 12, 13.

inf. c. suff.: לְחָזְקָהּ
לחזקה לחפש בחרב Ez. 30, 21.

imperat.: חֲזַק
רק חזק לבלתי אכל הדם Dt. 12, 23.
כל־ישראל חזק ואמץ Dt. 31, 7.
ויאמר חזק ואמץ Dt. 31, 23.
חזק ואמץ כי אתה תנחיל Jos. 1, 6.
רק חזק ואמץ מאד Jos. 1, 7.
הלוא צויתיך חזק ואמץ Jos. 1, 9.
רק חזק ואמץ Jos. 1, 18.
חזק ונתחזק בעד עמנו 2 S. 10, 12.
חזק ונתחזקה בעד עמנו 1 Chr. 19, 13.
חזק ואמץ אל־תירא 1 Chr. 22, 13.
בית למקדש חזק ועשה 1 Chr. 28, 10.
חזק ואמץ ועשה 1 Chr. 28, 20.
עשה חזק למלחמה 2 Chr. 25, 8.
חזק ועשה Esr. 10, 4.
חזק ויאמץ לבך Ps. 27, 14.
שלום לך חזק וחזק Dan. 10, 19.
ועתה חזק זרבבל Hag. 2, 4.

imperat.: חֲזַק *p.*
ולאחיו יאמר חזק Jes. 41, 6.

imperat.: וְחֲזַק
וחזק כל־עם Hag. 2, 4.
וחזק יהושע Hag. 2, 4.

Digitized by Google

imperat.: וְחֲזַק *p.*
Dan. 10, 19. שלום לך חזק וחזק
impt. pl.: חִזְקוּ
Dt. 31, 6. חזקו ואמצו אל־תיראו
Jos. 10, 25. ואל־תתתו חזקו ואמצו
2 Sam. 13, 28. חזקו והיו לבני־חיל
2 Chr. 15, 7. ואתם חזקו ואל
2 Chr. 19, 11. חזקו ועשו
2 Chr. 32, 7. חזקו ואמצו אל־תיראו
Ps. 31, 25. חזקו ויאמץ לבבכם
Jes. 35, 4. חזקו אל־תיראו
3 imperf.: יֶחֱזַק
1 Chr. 28, 7. אם־יחזק לעשות מצותי
3 imperf.: וַיֶּחֱזַק *p.* וַיֶּחֱזָק
ויחזק הרעב בארץ
Gn. 41, 56. מצרים
Ex. 7, 13. ויחזק לב פרעה
22. 8, 15. 9, 35.
1 S. 17, 50. ויחזק דוד מן־הפלשתי
2 Sam. 13, 14. ויחזק ממנה ויעצה
2 Sam. 18, 9. ויחזק ראשו באלה
ויחזק דבר־המלך אל־
2 Sam. 24, 4. יואב
1 Reg. 16, 22. ויחזק העם אשר
2 Reg. 25, 3. ויחזק הרעב בעיר
2 Chr. 8, 3. חמת צובה ויחזק עליה
2 Chr. 27, 5. ויחזק עליהם
Jes. 39, 1. כי חלה ויחזק
Jer. 52, 6. ויחזק הרעב בעיר
3 imperf.: וְיֶחֱזַק
Dan. 11, 5. ויחזק מלך־חנגב
Dan. 11, 5. ויחזק עליו
3 fem.: תֶּחֱזַק
2 S. 10, 11. אם־תחזק ארם ממני
1 Chr. 19, 12. אם־תחזק ממני ארם
3 fem.: וַתֶּחֱזַק
Ex. 12, 33. ותחזק מצרים על־העם
1 pl.: נֶחֱזַק
1 Reg. 20, 23. אם־לא נחזק מהם
2 pl.: תֶּחֱזְקוּ
Dt. 11, 8. למען תחזקו ובאתם
Esr. 9, 12. למען תחזקו ואכלתם
3 pl.: יֶחֱזְקוּ, יֶחֱזַקּ
2 S. 10, 11. ואם־בני עמון יחזקו ממך
1 Chr. 19, 12. יחזקו ממך
2 Chr. 31, 4. למען יחזקו בתורת יי
Jes. 28, 22. פן־יחזקו מוסריכם
3 fem.: תֶּחֱזַקְנָה
Jud. 7, 11. ואחר תחזקנה ידיך
2 Sam. 2, 7. תחזקנה ידיכם
Ez. 22, 14. אם־תחזקנה ידיך
Zach. 8, 9. 13. תחזקנה ידיכם
Pi-el: חִזֵּק *3 prf.*
Ps. 147, 13. כי־חזק בריחי שעריך
2 perf. c. suff.: חִזַּקְתָּנִי *p.*
Dan. 10, 19. כי חזקתני
1 perf.: חִזַּקְתִּי
Hos. 7, 15. חזקתי זרועתם
1 perf.: וְחִזַּקְתִּי
Ex. 14, 4. וחזקתי את־לב־פרעה
Ez. 30, 24. וחזקתי את־זרעות
3 pl.: חִזְּקוּ
Jud. 9, 24. אשר־חזקו את־ידיו
2 Reg. 12, 7. לא־חזקו הכהנים
Esr. 1, 6. חזקו בידיהם
Jer. 5, 3. חזקו פניהם מסלע
3 pl.: וְחִזְּקוּ
2 Rg. 12, 15. וחזקו בו את־בית יי
Jer. 23, 14. יחזקו ידי מרעים
2 pl.: חִזַּקְתֶּם
Ez. 34, 4. הנחלות לא חזקתם
part.: מְחַזֵּק
Ex. 14, 17. מחזק את־לב מצרים

part. pl.: מְחַזְּקִים
2 Reg. 12, 8. מדוע אינכם מחזקים
inf. constr.: חַזֵּק
2 Rg. 12, 9. ולבלתי חזק את־בדק
inf. constr.: לְחַזֵּק
Jos. 11, 20. לחזק את־לבם
1 Reg. 12, 13. לחזק את בדק בית
1 Reg. 22, 5. לחזק את־בדק הבית
1 Reg. 22, 6. לחזק את־הבית
1 Chr. 26, 27. לחזק לבית יי
2 Chr. 24, 5. לחזק את־בית אלהיכם
2 Chr. 24, 12. לחזק את בית יי
2 Chr. 34, 8. לחזק את־בית־יי אלהיו
Esr. 6, 22. לחזק ידיהם במלאכת
inf. constr.: וּלְחַזֵּק
1 Chr. 29, 12. ובידך לגדל ולחזק לכל
2 Chr. 34, 10. לבדוק ולחזק הבית
Ez. 13, 22. ולחזק ידי רשע
imperat.: חַזֵּק
Dt. 1, 38. אתו חזק כי־הוא ינחלנה
Neh. 6, 9. ועתה חזק את־ידי
Nah. 2, 2. חזק מתנים
impt. c. suff.: וְחַזְּקֵנִי
Jud. 16, 28. זכרני נא וחזקני נא
impt. c. s. וְחַזְּקֵהוּ
Dt 3, 28. וחזקהו ואמצהו
2 Sam. 11, 25. הרסה וחזקהו
impt. fem.: חַזְּקִי *p.* חַזֵּקִי
Jes. 54, 2. ויתדתיך חזקי
Nah. 3, 14. חזקי מבצריך
impt. pl.: חַזְּקוּ
Jes. 35, 3. חזקו ידים רפות
1 imperf.: אֲחַזֵּק
Ex. 4, 21. ואני אחזק את־לבו
Ez. 34, 16. ואת־החולה אחזק
1 impf. c. suff.: אֲחַזְּקֵנִי
Jes. 22, 21. ואבנטך אחזקנו
2 imperf.: תְּחַזֵּק
Job. 4, 3. וידים רפות תחזק
3 imperf.: יְחַזֵּק
Ex. 9, 12. ויחזק יי את־לב פרעה
10, 20. 27. 11, 10. 14, 8.
Jud. 3, 12. ויחזק יי את־עגלון
1 S. 23, 16. ויחזק את־ידו באלהים
2 Chr. 11, 11. ויחזק את־המצודות
2 Chr. 32, 5. ויחזק את־המלוא
ויחזק על־ידו עזר בן־
Neh. 3, 19. ישוע
Jes. 41, 7. ויחזק חרש
3 impf. c. s. וַיְחַזְּקֵנִי
Dan. 10, 18. כמראה אדם ויחזקני
3 impf. c. s. וַיְחַזְּקֵהוּ
Jes. 41, 7. ויחזקהו במסמרים
3 impf. c. s. וַיְחַזְּקֵם
2 Chr. 11, 12. ויחזקם להרבה מאד
2 Chr. 26, 9. ועל־המקצוע ויחזקם
2 Chr. 29, 3. דלתות בית־יי ויחזקם
2 Chr. 35, 2. ויחזקם לעבודת בית יי
3 pl.: יְחַזְּקוּ
2 Rg. 12, 6 ותם יחזקו את־בדק הבית
Ps. 64, 6. יחזקו־למו דבר רע
Jes. 33, 23. נטשו חבליך בל־יחזקו
3 pl.: וַיְחַזְּקוּ
ויחזקו את־מלכות
2 Chr. 11, 17. יהודה
Neh. 2, 18. ויחזקו ידיהם לטובה
3 pl. c. suff.: יְחַזְּקוּם
Jer. 10, 4. ובמקבות יחזקום
3 pl. c. suff.: וַיְחַזְּקוּם
2 Chr. 29, 34. ויחזקום אחיהם הלוים
Hif-il: הֶחֱזִיק
ובשלש־מאות האיש
Jud. 7, 8. החזיק

כי החזיק עד־למעלה
2 Chr. 26, 8.
ועל־ידם החזיק
Neh. 3, 4. (bis) 6.
על־ידו החזיק עזיאל
Neh. 3, 8.
ועל־ידו החזיק
Neh. 3, 8. 10.
ועל־ידם החזיק
Neh. 3, 9. 10.
מדה שנית החזיק
Neh. 3, 11.
ועל־ידו החזיק
Neh. 3, 12.
את שער הגיא החזיק
Neh. 3, 13.
ואת שער האשפות החזיק
Neh. 3, 14.
ואת שער העין החזיק
Neh. 3. 15.
אחריו החזיק נחמיה
Neh. 3, 16.
החזיק חשביה
Neh. 3, 17.
אחריו החזיק החזיק
Neh. 3, 20.
אחריו החזיק (bis)
Neh. 3, 21. 23.
24. 29.
החזיק שמעיה
Neh. 3, 29.
אחריו החזיק חנניה
Neh. 3, 30.
החזיק משלם
Neb. 3, 30.
אחרי החזיק מלכיה
Neh. 3, 31.
לא־החזיק לעד אפו
Mich. 7, 18.
3 perf.: וְהֶחֱזִיק
והחזיק־בה האיש
Dt. 22, 25.
והחזיק לו ונשק־לו
2 Sam. 15, 5.
ועשה בהם והחזיק
Dan. 11, 7.
והחזיק מלכות
Dan. 11, 21.
3 perf. c. suff.: הֶחֱזִיקוֹ
החזיקך חיל כיולדה
Mich. 4, 9.
3 perf. fem.: הֶחֱזִיקָה
ורמס החזיקה
Jer. 49, 24.
עני ואביון לא החזיקה
Ez. 16, 49.
3 perf. fem.: וְהֶחֱזִיקָה
והחזיקה במבשיר
Dt. 25, 11.
והחזיקה בו ונשקה לו
Prv. 7, 13.
3 fem. c. suff.: הֶחֱזִקַתְנִי *p.*
שמה החזקתני
Jer. 8, 21.
3 prf. c. suff.: הֶחֱזִקַתְנִי
צרה החזקתני
Jer. 6, 24.
3 perf. c. suff.: הֶחֱזִיקַתְהוּ
צרה החזיקתהו
Jer. 50, 43.
2 perf.: וְהֶחֱזַקְתָּ
והחזקת בו
Lev. 25, 35.
2 perf.: וְהֶחֱזַקְתִּי
החומה הזאת החזקתי
Neh. 5, 16.
בצדקתי החזקתי
Job. 27, 6.
אשר־החזקתי בימיט
Jes. 45, 1.
1 perf.: וְהֶחֱזַקְתִּי
וחחזקתי בזקנו
1 Sam. 17, 35.
1 perf.: וְהֶחֱזַקְתִּי
וחחזקתי את־זרעות
Ez. 30, 25.
1 perf. c. suff: הֶחֱזַקְתִּיךָ
החזקתיך מקצות הארץ
Jes. 41, 9.
3 pl.: הֶחֱזִיקוּ
ועלידים החזיקו
Neh. 3, 5.
ואת שער הישנה החזיקו
Neh. 3, 6.
אחריו החזיקו הלוים
Neh. 3, 17.
אחריו החזיקו אחיהם
Neh. 3, 18.
ואחריו החזיקו
Neh. 3, 22.
אחריו החזיקו
Neh. 3, 27.
החזיקו הכהנים
Neh. 3, 28.
החזיקו הצרפים
Neh. 3, 32.
החזיקו בתרמית
Jer. 8, 5.
החזיקו בם מאנו שלחם
Jer. 50, 33.
3 pl.: וְהֶחֱזִיקוּ
והחזיקו שבע נשים
Jes. 4, 1.
והחזיקו בכנף איש
יהודי
Zach. 8, 23.
והחזיקו איש יד רעהו
Zach. 14, 13.
part.: מַחֲזִיק
ועודך מחזיק בם
Ex. 9, 2.
מחזיק בתים
2 Chr. 4, 5.
ועדנו מחזיק בתמתו
Job. 2, 3.
עדך מחזיק בתמתך
Job. 2, 9.
מחזיק באזני־כלב
Prv. 26, 17.
אלהיך מחזיק ימינך
Jes. 41, 13.
ואין מחזיק בידה
Jes. 51, 18.

part.: וּמַחֲזִיק
2 Sam. 3, 29. זב ומצרע ומחזיק בפלך
part.: הַמַּחֲזִיק
Jud. 16, 26. אל־הנער המחזיק בידו
part.: לַמַּחֲזִיק
Dan. 11, 1. עמדי למחזיק ולמעוז לו
part. c. suff.: וּמַחֲזִיקֶהָ
Dan. 11, 6. ומחזקה בעתים
part. fem.: מַחֲזִקַּת
Neh. 4, 11. ואחת מחזקת השלח
part. pl.: מַחֲזִיקִים
Neh. 4, 10. וחצים מחזיקים
Neh. 4, 15 וחצים מחזיקים ברמחים
Neh. 10, 30. מחזיקים על־אחיהם
part. pl.: הַמַּחֲזִיקִים
Jes. 56, 4. 6. ומחזיקים בבריתי
part. pl.: לַמַּחֲזִיקִים
עץ־חיים היא למחזיקים
Prv. 3, 18. בה
p. pl. constr.: מַחֲזִיקֵי
Ez. 27, 9. 27. מחזיקי בדקך
inf. constr.: לְהַחֲזִיק
להחזיק הממלכה בידו
2 Rg. 15, 19.
Jes. 64, 6. מתעורר להחזיק בך
inf. c. suff.: הַחֲזִיקֵנִי
Jer. 31, 32. ביום החזיקי בידם
imperat.: הַחֲזֵק
החזק מלחמתך
2 Sam. 11, 25.
החזק מגן ורצנה
Ps. 35, 2.
החזק במוסר אל־תרף
Prv. 4, 13.
impt. fem.: הַחֲזִיקִי
חזיקי מלבן
Nah. 3, 14.
impt. fem.: וְהַחֲזִיקִי
והחזיקי את־ידך בו
Gn. 21, 18.
imperat. pl.: הַחֲזִיקוּ
החזיקו המשמר
Jer. 51, 12.
1 imprf. apoc.: וְאַחֲזֵק
ואחזק בידך
Jes. 42, 6.
3 imperf.: יַחֲזִיק
יחזיק בו ולא יקום
Job. 8, 15.
ולא יחזיק בידי־מרעים
Job. 8, 20.
ובן־אדם יחזיק בה
Jes. 56, 2.
3 impf. apoc.: יַחֲזֵק
יחזק עליו צמים
Job. 18, 9.
או יחזק במעזי
Jes. 27, 5.
3 impf. apoc.: וַיַּחֲזֵק
ויחזק האיש בסילגשו
Jud. 19, 25.
ויחזק בסילגשו ויתחזה
Jud. 19, 29.
ויחזק בכנר־מעילו
1 Sam. 15, 26.
ויחזק דוד בבגדו
2 Sam. 1, 11.
ויחזק בקרנות המזבח
1 Rg. 1, 50.
2, 28.
ויחזק בבגדיו ויקרעם
2 Rg. 2, 12.
3 impf. apoc.: וַיַּחֲזֵק
וישלח ידו ויחזק בו
Ex. 4, 4.
ויחזק־בו חתנו
Jud. 19, 4.
ויחזק־בה ויאמר לה
2 S. 13, 11.
3 fem. apoc.: וַתַּחֲזֵק
ותחזק־בו לאכל־לחם
2 Reg. 4, 8.
3 fem.: וַתַּחֲזֵק
ותחזק ברגליו ויגש גיחזי
2 Rg. 4, 27.
3 pl.: יַחֲזִקוּ, יַחֲזֵקוּ
קשת וכידון יחזיקו
Jer. 6, 23. 50, 42.
יחזקו ועשו
Dan. 11, 32.
יחזיקו עשרה אנשים
Zach. 8, 23.
3 pl.: וַיַּחֲזִקוּ, וַיַּחֲזֵקוּ
ויחזיקו האנשים
Gn. 19, 16.
ויחזיקו כית־שמאולם
Jud. 7, 20.
ויחזקו איש בראש רעהו
2 S. 2, 16.
ויחזיקו באלהים אחרים
1 Rg. 9, 9.
ויחזיקו באלהים אחרים
2 Chr. 7, 22.
ויחזיקו בשביה
2 Chr. 28, 15.

Digitized by Google

Hitpa-el: הִתְחַזֵּק 3 *pf.*
2 Chr. 13, 7. ולא התחזק לפניהם
2Chr.15,8. התחזק ויעבר השקוצים
2 Chr. 23, 1. התחזק יהוידע
2 Chr. 25, 11. ואמציהו התחזק
1 *perf.:* הִתְחַזַּקְתִּי
Esr. 7, 28. ואני התחזקתי
Dan.10,19. ובדברו עמי התחזקתי
2 *perf. pl.:* וְהִתְחַזַּקְתֶּם
Num. 13, 20. והתחזקתם ולקחתם
part.: מִתְחַזֵּק
2 Sam. 3, 6. ואבנר היה מתחזק
Dan. 10, 21. ואין אחד מתחזק עמי
part. pl.: הַמִּתְחַזְּקִים
1 Chr. 11, 10. המתחזקים עמו
inf. constr.: לְהִתְחַזֵּק
2 Chr. 13, 8. להתחזק לפני ממלכת
2Chr.16,9. להתחזק עם־לבבם שלם
imprt. sg.: הִתְחַזֵּק
1 Reg. 20, 22. ויאמר לו לך התחזק
imprt. pl.: הִתְחַזְּקוּ
1 Sam. 4, 9. התחזקו והיו לאנשים
3 *imperf.:* וַיִּתְחַזֵּק
Gn. 48, 2. ויתחזק ישראל וישב
Jud.20,22 ויתחזקו העם איש ישראל
1 S. 30, 6. ויתחזק דוד ביי אלהיו
2 Chr. 1, 1. ויתחזק שלמה בן־דויד
2Chr.12,13. ויתחזק המלך רחבעם
2Chr.13,21. ויתחזק אביהו וישא־לו
2 Chr. 17, 1. ויתחזק על־ישראל
2 Chr. 27, 6. ויתחזק יותם כי הכין
3 *imperf.:* וַיִּתְחַזֵּק
2Chr.21,4 על־ממלכת אביו ויתחזק
2 Chr. 32, 5. ויתחזק ויבן
1 *imperf. pl.:* וְנִתְחַזֵּק
2 Sam. 10, 12. ונתחזק בעד עמנו
1 *impf. pl.:* וְנֶתְחַזְּקָה
1 Chr. 19, 13. ונתחזקה בעד־עמנו
3 *pl.:* יִתְחַזְּקוּ *p.*
Ez. 7, 13. חיתו לא־יתחזקו

חָזָק

קוקיי וכר והכבוי חֲזָקִים, ולבקש חֲזָקָה. סמלגם נכון ומנוקר, תקיף וזריז, קשה ותקוסק, סיוע וחימון, לימן ונשנג, יוקר וככד, קשה ערף ויוקר מנק וכדומה.
adj. m. (pl. חֲזָקִים; f. *s.* חֲזָקָה) firmus, durus, robustus, potens, vehemens. LXX. 2) *ἰσχυρός, ἰσχυρότερος, ἰσχύων, ἰσχύς, κατισχύειν; κραταιός, κραταιότερος; δυνατός, δυνάστης, στερεός, σφοδρός, ὑψηλός, ἠχεῖν*; בַּב חָזָק, *στερεοπάρδιος*; חָזָק מָצֹר, *φιλόνεικος.*

ויהפך יי רוח־קדים חזק מאד
Ex. 10, 19.
וקול שפר חזק מאד
Ex. 19, 16.
כי־חזק הוא ממנו
Num. 13, 31.
עודני היום חזק
Jos. 14, 11.
כי רכב ברזל לו כי חזק
Jos.17,18.
ויהי חלוי חזק מאד
1 Rg. 17, 17.
והרעב חזק בשמרון
1 Reg. 18, 2.
ומיד חזק אביון
Job. 5, 15.
כי־גאלם חזק
Prv. 23, 11.
הכה חזק ואמץ לאדני
Jes. 28, 2.
וגאלו מיד חזק ממנו
Jer. 31, 11.
גאלם חזק יי צבאות
Jer. 50, 34.
מצחך חזק
Ez. 3, 8.
כשמיר חזק מצר
Ez. 3. 9.

חָזָק

ורוח גדולה וחזק
1 Reg. 19, 11.
וחזק לא־יאמץ כחו
Am. 2, 14.

חָזָק

החזק הוא הרפה
Num. 13, 18.

בְּחָזָק

יי בחזק יבוא
Jes. 40, 10.

מֵחָזָק

מציל עני מחזק ממנו
Ps. 35, 10.
pl.: חֲזָקִים
כי־חזקים המה
Jud. 18, 25.
חזקים כראי מוצק
Job. 37, 18.
את־פניך חזקים
Ez. 3, 8.
pl. constr.: חֲזְקֵי
חזקי־מצח וקשי־לב
Ez. 3, 7.
pl. constr.: וְחֶזְקֵי
קשי פנים וחזקי־לב
Ez. 2, 4.
adj. fem.: חֲזָקָה *sg.*
ולא ביד חזקה
Ex. 3, 19.
כי ביד חזקה ישלחם
Ex. 6, 1.
וביד חזקה יגרשם מארצו
Ex.6,1.
כי ביד חזקה הוציאך יי
Ex. 13, 9.
בכח גדול וביד חזקה
Ex. 32, 11.
בעם כבד וביד חזקה
Nu. 20, 20.
וביד חזקה ובזרוע נטויה
Dt.4,34.
ביד חזקה ובזרע נטויה
Dt. 5, 15.
26, 8.
ויציאנו יי ממצרים ביד חזקה
Dt. 6, 21.
הוציא יי אתכם ביד חזקה
Dt.7,8.
אשר־הוצאת ממצרים ביד חזקה
Dt. 9, 26.
את־יד יי כי חזקה היא
Jos.4,24.
ותהי המלחמה חזקה
1Sam.14,52.
ביד חזקה
Ps. 136, 12.
ובזרוע חזקה
Jer. 21, 5.
וביד חזקה
Jer. 32, 21.
אם־לא ביד חזקה
Ez. 20, 33.
ביד חזקה ובזרוע
Ez. 20, 34.
אשר היתה חזקה בים
Ez. 26, 17.
ביד חזקה
Dan. 9, 15.
adj. fem.: הַחֲזָקָה
גדלך ואת־ידך החזקה
Dt. 3, 24.
והיד החזקה והזרע הנטויה
Dt. 7, 19.
את־ידיד החזקה
Dt. 11, 2.
ולכל היד החזקה
Dt. 34, 12.
סני המלחמה החזקה
2 Sam.11,15.
ואת־ידך החזקה
1 Reg. 8, 42.
וידיך החזקה
2 Chr. 6, 32.
ובידיך החזקה
Neh. 1, 10.
החזקה ואת־הנשברת
Ez. 30, 22.
ואת־החזקה
Ez. 34, 16
adj. fem.: וְהַחֲזָקָה
והגדולה והחזקה
Jes. 27, 1.

חָזֵק

קוקיי כמו חָזָק נמכון, וסוף כיכוני יען וכוזן, וכוקר כלקמי. ודע קוקי שסתמוכס סכוסכס יקרס כודלק שסקדמס, כפי ענע הכני, עכ הקדמס לכוד כמס, כמו רָעֵב, אָשֵׁם, עָנֵג נהנדל מן רָעָב, אָשָׁם, עָנֵג, ודוק כיסוכים סלמה.
adj. part. (ex participii vetusta forma, quam lingua aramaica retinuit, exortum), vi eadem, qua חָזָק, sed magis intransitive, secundum naturam vocalis Zere, quod discrimen significationis etiam inter adjectiva supra enumerata intercedit. LXX. *ἰσχυρότερος, κραταιοῦν.*
adj.: וְחָזֵק
הולך וחזק מאד
Ex. 19, 19.
ודוד הלך וחזק
2 Sam. 3, 1.

חֵזֶק

ג"ו וקן נככוי חֵזֶק, וסלגון כיק וגכוסק יסן ועווו תקף וולע [עשבע], נהשלם על העור והסמיכה, וכן הסס הכח.
n. m. (tantummodo c. suff. חֵזְקִי), robur, potentia, auxilium. LXX. *ἰσχύς.*
cum suff.: חֵזְקִי
Ps. 18, 2. ארחמך יי חזקי

חֹזֶק

ג"ו כדומס לל חֹזֶק נכסדל נכקר פרק. נגמרק תמלל חֹזֶק סוס הפעל.
n. m., vi eadem, qua חֵזֶק. LXX. *ἰσχύς, δύναμις, κραταιός.*
Hag. 2, 22. חזק ממלכות הגוים

בְּחֹזֶק

Ex. 13, 3. כי בחזק יד הוציא יי
Ex. 13, 14. בחזק יד הוציאנו יי
Ex. 13, 16. כי בחזק יד הוציאנו יי
cum suff.: בְּחָזְקֵנוּ
Am. 6,13. בחזקנו לקחנו לנו קרנים

חָזְקָה

ג"כ וסמין חָזְקָה, וכלגון ידוע כמו חוק [זעטאַרקע, סעפֿעטינקייט], והקמוכס לו מקוכיק, כלאכר לכוד תמוכות נקכיוק מסמקוכ, לו הנקנס מן חֵזֶק, ולכוונס ציקין מקכוכוכות.
n. f. (c. חָזְקַת), robur, potentia, vehementia. Forma vel ex more femininorum ex infinitivo orta est, vel ex חֵזֶק secundum regulam facta. LXX. *ἰσχυρός; κρατεῖν, κατισχύειν, καταχρατεῖν.*
constr.: בְּחָזְקַת
Jes. 8, 11. בחזקת היד
cum suff.: וּכְחָזְקָתוֹ
2 Chr. 12, 1. וכחזקתו עזב את־
2 Chr. 26, 16. וכחזקתו גבה לבו
Dan.11,2 וכחזקתו בעשרו יעיר הכל

חָזְקָה

ג"כ וסמלגס נכסקפס לקכוגס ענין נגור וקווק, לו־תקיפות וקשוי, קולס כי קצגיך לקוקס כמו לְחַזֵּק וכדומס, תכיל שמקוכו מקור, וסמוגכים נקל נסקכיס.
n. f. infin. (חַזֵּק), corroboratio, communitio, robur, potentia, vis. LXX. *ἰσχυρός; בְּחָזְקָה, κραταιῶς, κατακράτος, ἐκτενῶς.*

בְּחָזְקָה

adv.
Jud. 4, 3. את־בני ישראל בחזקה
Jud. 8, 1. ויריבון אתו בחזקה
1 S. 2,16. ואם־לא לקחתי בחזקה
Jon.3,8. ויקראו אל־אלהים בחזקה

וּבְחָזְקָה

adv.
Ez. 34, 4. ובחזקה ודיתם

חָזַר

פעל לק־עוכר כק כנור הכק, לומר לאכר יקום להסס. וקאכר לקרו ציכס יק קור נעכרי, אקר וקרנק ליומק, כי קור הספעל סס נויר הסס, קעק שקאר המכלר הערכי סס: קכויל יק קור לל־ע־יק. ולע שהסס קויל נסמתי עערב [l. *aper*, dt. *Eber*, angl. *eafor*] שרש דומס אָבַר נעכרי, לומר עכין קווק, וקולי קור כמו קור קאכר, כמוכן קויקס. *vrb. inus.*, nullo modo arabico *chazara* (oculos instar porci pusillos habere) aequale, quippe quod ex nomine natum esse appareat. Est vero haec radix *ἐν αἰνίγμασι*. Nomini certe occidentali *aper* (angl. *eafor*) radicem אָבַר, sanscr. *wri*, subesse, clarum est.

חֲזִיר

ג"כ סס נהמס עקלס, כאלוב על ויו שדי, והוא הכקכק נקכמי חֲזִיר, ולנקכס חֲזִירָא, ונערני חנזיר [ענגער, שווייַן],

הַחֲזִיר

החזיר כי־מפריס פרסה
Lev.11,7.
ואת־החזיר כי־מפריס
Dt. 14, 8.
האכלים בשר החזיר
Jes. 65, 4.
אכלי בשר החזיר
Jes. 66, 17.

חֻדְרִי

v. s. r. הֻדְחַ *p.* 376.

חָטָא

פעל כוד והעתיד יֶחֱטָא, והסלגס עכין הסכין [פֿעהלען], הסכך של חֵטֶם שהוא הסלוס [גאַנץ ויין], והקמוס נדוקס ומכוסס כמקומות רכים כלקני קדש, לו מכעים מהמלכו [פֿערפֿעהלען], לו יקסר ועדר הדגר [פֿערמיסטען]. ומוס הסמלק על הקעק הסכין הסלמות, ונס זס כוד, על הקעימס וכעימס כלגל וכדומס. הסכגד עמוס לקמס [פֿערפֿעהלט ערפֿאַרען], עכיסס ולקימס [כיסטען, יסכען], ומוס כמו כפר. והכוסף יולק כסונן. עי' הזמות. ולקר לקמלות ולקוק הקרב, כל שהקרב חֲטָאָה נכדוף על חֲטָאָה, שכיוכו הסכס מדרך וגניגס [פֿירלען], ויוכן נוס הקסוק ולן נכגלים קולק, לומר תועס, וכי גס לסכסין הקרב חֲטָאָה, ולמלותו הסכס מדרך לו מדגר. ולכן גל מכוון מעכנים יקקעלו, לומר כהקעות שכוד יקעו מעכנים, ולוק סיעב.
v. intr. (imp. יֶחֱטָא), deficere, desse (opp. תָּם, integrum, totum esse), trop. deficere a vera via, peccare (quia peccatum est justitiae originalis defectus), reum, maleficum esse, vel: desiderare rem aliquam deficientem (vermissen). *Pi.* poenam peccati ferre, poenas sceleris pendere, poenas dare, expendere (sicuti כִּפֶּר). LXX. *ἁμαρτάνειν, ἐξαμαρτύνειν, ὁμαρτία, ἀδικεῖν; חָטָא וּבְרָהּ, ἐννοεῖν κακά; חֹטֵא (חֹטְאָה) ἁμαρτάνων, ἀσεβής, ἁμαρτωλός; Pi.* ἀποσιννύειν, ἐξιλᾶσθαι, καθαρίζειν, ῥαντίζειν, περιῤῥαντίζειν, ἀναφέρειν; *inf.* ἐξιλασμός; *Hif.* ποιεῖν ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἐξαμαρτάνειν, ἐφαμαρτάνειν, ἐκκλίνειν, ἐξάγειν, μιαίνειν; *Hitpa.* ἀγνίζειν, ἀφαγνίζειν.
חטא העם הזה
Ex. 32, 31.
מי אשר חטא־לי
Ex. 32, 33.
על חטאתו אשר חטא
Lev. 4, 3.
חטאתו אשר חטא
Lev. 4, 23.
הודע אליו חטאתו אשר חטא
Lev. 4, 28.
על־חטאתו אשר חטא
Lev. 4, 28. 4, 35.
והחודה אשר חטא עליה
Lev.5,5.
על חטאתו אשר חטא
Lev. 5, 6.
אד־אשמו אשר חטא
Lev. 5, 7.
מחטאתו אשר־חטא
Lev. 5, 10.
והביא את־קרבנו אשר חטא
Lev. 5, 11.
ואת אשר חטא מן־הקדש
Lev.5,16.
על־חטאתו אשר חטא
Lev.19,22.
מחטאתו אשר חטא
Lev. 19, 22.

Digitized by Google

מאשר חטא על־חנפש Num. 6, 11.
חטא ישראל Jos. 7, 11.
כי לוא חטא לך 1 Sam. 19, 4.
אשר חטאואשר החטיא 1Rg. 14, 16.
חטאות ירבעם אשר
חטא 1 Reg. 15, 30.
על־חטאתיו אשר חטא 1Rg. 16, 19.
וחטאתו אשר חטא 2 Reg. 21, 17.
על־אלה חטא־שלמה Neh. 13, 26.
לא־חטא איוב Job. 1, 22. 2, 10.
אביך הראשון חטא Jes. 43, 27.
והוא לא־חטא Ez. 3, 21.
ובחטאתו אשר־חטא Ez. 18, 24.
כל־חטאתו אשר חטא Ez. 33, 16.

חֲטָאָה *p.* 3 *fem.:*
כי ליי חטאה Jer. 50, 14.
חטא חטאה ירושלם Thr. 1, 8.
כחצי חטאתיך לא חטאה Ez. 16, 51.

חָטְאָה 3 *fem.:*
וחטאה בשגגה Lev. 5, 15.

וְחַטָּאת *f. aram.* 3 *fem.:*
מכים וחטאת עמך Ex. 5, 16.

חָטָאתָ 2 *perf.:*
אם־חטאת מה־תפעל־בו Job. 35, 6.
הגבעה חטאת ישראל Hos. 10, 9.

חָטָאתִי 1 *perf.:*
ומה־חטאתי לך Gn. 20, 9.
חטאתי הפעם Ex. 9, 27.
חטאתי ליי אלהיכם ולכם Ex. 10, 16.
חטאתי כי לא ידעתי Num. 22, 34.
חטאתי ליי אלהי ישראל Jos. 7, 20.
ואנכי לא־חטאתי לך Jud. 11, 27.
ויאמר שאול אל־שמואל
חטאתי 1 Sam. 15, 24.
ויאמר חטאתי 1 Sam. 15, 30.
רעה ופשעולא־חטאתי 1S. 24, 12
ויאמר שאול חטאתי 1 Sam. 26, 21.
חטאתי ליי 2 Sam. 12, 13.
כי אני חטאתי 2 Sam. 19, 21.
ויאמר דוד אל־ליי חטאתי 2S. 24, 10.
ויאמר הטה אנכי חטאתי 2 S. 24, 17.
חטאתי שוב מעלי 2 Reg. 18, 14.
ויאמר דויד אל־האלהים
חטאתי 1 Chr. 21, 8.
ואני־הוא אשר־חטאתי 1Chr. 21, 17.
חטאתי מה אפעל לך Job. 7, 20.
אם־חטאתי ושמרתני Job. 10, 14.
חטאתי וישר העויתי Job. 33, 27.
רפאה נפשי כי־חטאתי לך Ps. 41, 5.
לך לבדך חטאתי Ps. 51, 6.
על־אמרך לא חטאתי Jer. 2, 35.
מה חטאתי לך ולעבדיך Jer. 37, 18.
כי חטאתי לו Mich. 7, 9.

וָחָטָאתִי 1 *perf.:*
וחטאתי לאלהים Gn. 39, 9.
וחטאתי לך כל־הימים Gn. 43, 9.
וחטאתי לאבי כל־הימים Gn. 44, 32
ואעשה־כן וחטאתי Neh. 6, 13.

חָטָאוּ *p.* 3 *pl.:*
חטאו משקה מלך־מצרים Gn. 40, 1.
ונודעה החטאת אשר
חטאו Lev. 4, 14.
לעמך אשר חטאו־לך 1 Rg. 8, 50.
בחטאתם אשר חטאו 1 Rg. 14, 22.
וחטאות אלה בנו אשר
חטאו 1 Reg. 16, 13.
ויהי כי־חטאו בני־ישראל 2Rg. 17, 7.
לעמך אשר חטאו־לך 2 Chr. 6, 39.
ובמשפטיך חטאו־בם Neh. 9, 29.
אולי חטאו בני Job. 1, 5.
אם־בניך חטאו־לו Job. 8, 4.
שאול חטאו Job. 24, 19.
בכל־זאת חטאו עוד Ps. 78, 32.
אשר חטאו־לי (bis) Jer. 33, 8.
תחת אשר חטאו ליי Jer. 50, 7.
אבותינו חטאו ואינם Thr. 5, 7.

מושבתיהם אשר חטאו Ez. 37, 23.
כרבם כן חטאו־לי Hos. 4, 7.
כי ליי חטאו Zeph. 1, 17.

חֲטָאתֶם 2 *pl.:*
אתם חטאתם חטאה
גדלה Ex. 32, 30.
הטה חטאתם ליי ודע Num. 32, 23.
והנה חטאתם ליי אלהיכם Dt. 9, 16.
אשר חטאתם לעשות Dt. 9, 18.
כי־חטאתם ליי Jer. 40, 3.
אשר קטרתם ואשר
חטאתם Jer. 44, 23.

וְחַטָּאתֶם 2 *pl.:*
וחטאתם ליי אלהיכם Dt. 20, 18.

חָטָאנוּ 1 *pl.:*
אשר נאלנו ואשר חטאנו Nu. 12, 11.
אשר־אמר ליי כי חטאנו Nu. 14, 40.
חטאנו כי־דברנו ביי ובך Nu. 21, 7.
ותאמרו אלי חטאנו ליי Dt. 1, 41.
לאמר חטאנו לך Jud. 10, 10.
ויאמרו בני־ישראל אל־יי
חטאנו Jud. 10, 15.
ויאמרו שם חטאנו ליי 1 Sam. 7, 6.
ויאמר חטאנו כי עזבנו 1 S. 12, 10.
חטאנו והעוינו רשענו 1 Rg. 8, 47.
חטאנו העוינו ורשענו 2 Chr. 6, 37.
אשר חטאנו לך Neh. 1, 6.
וביתאבי חטאנו Neh. 1, 6.
חטאנו עם־אבותינו Ps. 106, 6.
הלא ליי זו חטאנו לו Jes. 42, 24.
כי ליי אלהינו חטאנו Jer. 3, 25.
כי חטאנו ליי Jer. 8, 14.
רבו משובתינו לך חטאנו Jer. 14, 7.
כי חטאנו לך Jer. 14, 20.
ומה חטאתנו אשר חטאנו Jer. 16, 10
אוי־נא לנו כי חטאנו Thr. 5, 16.
חטאנו ועוינו והרשענו Dan. 9, 5.
אשר חטאנו לך Dan. 9, 8.
כי חטאנו לו Dan. 9, 11.
חטאנו רשענו Dan. 9, 15.

חֹטֵא *part.:*
וצפון לצדיק חיל חוטא Prv. 13, 22.
בז לרעהו חוטא Prv. 14, 21.
ואץ ברגלים חוטא Prv. 19, 2.
מתעבדו חוטא נפשו Prv. 20, 2.
הוי גוי חטא Jes. 1, 4.

חוֹטֵא *for. s.* *part.:*
אשר חבא עשה רע Eccl. 8, 12.

וְחוֹטֶא *part.:*
אף כי־רשע וחוטא Prv. 11, 31.
וחוטא ילכד בה Eccl. 7, 26.
וחוטא נפשך Hab. 2, 10.

וְחוֹטֵא *for. s.* *part.:*
וחוטא אחד יאבד טובה Eccl. 9, 18.

וְהַחוֹטֵא *part.:*
והחוטא בן־מאה שנה Jes. 65, 20.

כַּחֹטֵא *part.:*
כטוב כחטא Eccl. 9, 2.

וְלַחוֹטֵא *part.:*
ולחוטא נתן ענין Eccl. 2, 26.

חַטָּאֵי *p. c. suff.:*
וחטאי חמס נפשו Prv. 8, 36.

חַטָּאִים *p. pl.:*
הנה העם חטאים ליי 1 Sam. 14, 33.

הַחַטָּאת *part. fem.:* *sg.*
הנפש החטאת Ez. 18, 4. 20.

חֲטֹא *inf. constr.:*
לבלתי חטא צדיק Ez. 3, 21.

לַחֲטֹא *inf. constr.:*
ויסף לחטא Ex. 9, 34.
האדם לחטא בהמה Lev. 5, 22.
ולא־נתתי לחטא חכי Job. 31, 30.
ויוסיפו עוד לחטא־לו Ps. 78, 17.
מזבחות לחטא (bis) Hos. 8, 11.
ועתה יוסיפו לחטא Hos. 13, 2.

בַּחֲטֹא, בֶּחָטְאוֹ *inf. constr.:*
חלילה לי מחטא ליי 1 Sam. 12, 23.
מחטוא בלשוני Ps. 39, 2.

בְּחַטְּךָ *inf. c. suff.:*
גם אנכי אותך מחטר־לי Gn. 20, 6.

חַטְאֹתָו *inf. constr.:*
ביום חטאתו Ez. 33, 12.

אֶחֱטָא 1 *imperf.:*
למען לא אחטא־לך Ps. 119, 11.

תֶּחֱטָא 2 *imperf.:*
ופקדת נוך ולא תחטא Job. 5, 24.

וְתֶחֱטָא 2 *masc.:*
תוכך חמס ותחטא Ex. 28, 16.

יֶחֱטָא 3 *imperf.:* *masc.*
אשר נשיא יחטא Lev. 4, 22.
והיה כי־יחטא ואשם Lev. 5, 23.
האיש אחד יחטא Num. 16, 22.
בכל־חטא אשר יחטא Dt. 19, 15.
אם יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
ואם ליי יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
אל־יחטא המלך 1 Sam. 19, 4.
אשר יחטא איש לרעהו 1 Rg. 8, 31.
אין אדם אשר לא־יחטא 1Rg. 8, 46.
אם־יחטא איש לרעהו 2 Chr. 6, 22.
אשר לא־יחטא 2 Chr. 6, 36.
אשר יעשה־טוב ולא
יחטא Eccl. 7, 20.

תֶּחֱטֶא 3 *fem.:*
נפש כי־תחטא בשגגה Lev. 4, 2.
תחטא בשגגה מעם הארץ Lev. 4, 27
ונפש כי־תחטא Lev. 5, 1.
ואם־נפש כי תחטא Lev. 5, 17.
נפש כי תחטא Lev. 5, 21.
נפש אחת תחטא בשגגה Nu. 15, 27.
ולמה תחטא בדם נקי 1 S. 19, 5.
ארץ כי תחטא־לי Ez. 14, 12.

וְנֶחֱטָא 1 *pl.:*
אתה קצפת ונחטא Jes. 64, 4.

תֶּחֱטָאוּ 2 *pl.:*
אל־תחטאו בילד Gn. 42, 22.
ולא־תחטאו ליי 1 Sam. 14, 34.

תֶּחֶטְאוּ *p.* 2 *pl.:*
על־פניכם לבלתי תחטאו Ex. 20, 20.
רגזו ואל־תחטאו Ps. 4, 5.

יֶחֶטְאוּ 3 *pl.:*
לפני אויב אשר יחטאו־לך 1Rg. 8, 33
כי יחטאו־לך 1 Reg. 8, 35. 46.
לפני אויב כי יחטאו־לך 2 Chr. 6, 24.
כי יחטאו־לך 2 Chr. 6, 26. 36.

חִטֵּא *Pi-el:*

וְחִטָּא 3 *perf.:*
וחטא את־הבית Lev. 14, 52.

וְחִטְּאוֹ 3 *perf. c. suff.:*
וחטאו ביום השביעי Nu. 19, 19.

וְחִטָּאתָ 2 *perf.:*
וחטאת על־המזבח Ex. 29, 36.
וחטאת אותו וכפרתו Ez. 43, 20.
וחטאת את־המקדש Ez. 45, 18.

חִטְּאוּ 3 *pl.:*
כאשר חטאו Ez. 43, 22.

וְחִטְּאוּ 3 *pl.:*
וחטאו את־המזבח Ez. 43, 22.

מְחַטֵּא *part.:*
המחטא אתה יאכלנה Lev. 6, 19.

לְחַטֵּא *inf. constr.:*
ולקח לחטא את־הבית Lev. 14, 49.

בְּחַטֵּא *inf. constr.:*
בכלותך מחטא Ez. 43, 23.

אֲחַטְּאֶנָּה 1 *impf. c. suff.:*
אנכי אחטנה Gn. 31, 39.

תְּחַטְּאֵנִי 2 *impf. c. suff.:*
תחטאני באזוב ואטהר Ps. 51, 9.

וַיֶּחֱטָא 3 *imperf.:*
ויחטא את־המזבח Lev. 8, 15.

וַיְחַטְּאֵהוּ 3 *impf. c. suff.:*
ויחטאהו כראשון Lev. 9, 15.

וַיֶּחֶטְאוּ 3 *pl.:*
ויחטאו את־דמם 2 Chr. 29, 24.

הֶחֱטִיא, הַחֲטִיא *Hif-il:*
ואשר החטיא 1 Reg. 14, 16.
ובחטאתו אשר החטיא 1Rg. 15, 26.
ואשר החטיא 1 Reg. 15, 30.
אשר החטיא את־ישראל 1Rg. 16, 26
ירבעם בן־נבט אשר
החטיא 1 Reg. 22, 53.
אשר החטיא את־ישראל 2Rg. 3, 3.
אשר החטיא 2 Reg. 10, 29. 31.
החטיא את־ישראל 2 Reg. 13, 2.
אשר־החטו 2 Reg. 13, 6.
אשר־החטיא 2 Reg. 3, 11. 14, 24.
אשר החטיא 2 Reg. 15, 9. 18. 28.
החטיא את־יהודה 2 Reg. 21, 16.
אשר החטיא את־ישראל 2Rg. 23, 15.

וְהַחֲטִיאָם 3 *perf. c. suff.:*
והחטיאם חטאה גדולה 2Rg. 17, 21.

הֶחֱטִיאוּ 3 *pl.:*
החטיאו את־ישראל 1 Reg. 16, 13.
גם־אותו החטיאו Neh. 13, 26.

מַחֲטִיאֵי 3 *p. pl. constr.:*
מחטיאי אדם בדבר Jes. 29, 21.

הַחֲטִי *inf. constr.:*
למען החטי את־יהודה Jer. 32, 35.

לְהַחֲטִיא *inf. constr.:*
להחטיא את־ישראל 1 Reg. 16, 19.

לַהֲטִיא *inf. constr.:*
לחטיא את־בשרך Eccl. 5, 5.

תַּחֲטִיא 2 *imperf.:*
ולא תחטיא את־הארץ Dt. 24, 4.

וְתַחֲטִא 2 *imperf.:*
ותחטא את־עמי ישראל 1Reg. 16, 2.

וַתַּחֲטִא 2 *imperf.:*
אשר הכעסת ותחטא 1Reg. 21, 22.

יַחֲטִא 3 *imperf.:*
אל־השערה ולא יחטא Jud. 20, 16.

וַיַּחֲטִא 3 *imperf.:*
ויחטא גם־את־יהודה 2Reg. 21, 11.

יַחֲטִיאוּ 3 *pl.:*
פן־יחטיאו אתך לי Ex. 23, 33.

Hipa-el: הָתְחַטֵּא

יִתְחַטֵּא 3 *imperf.:*
הוא יתחטא־בו Num. 19, 12.
ואם־לא יתחטא Num. 19, 12.
אשר־ימות ולא יתחטא Num. 19, 13.
אשר־יטמא ולא יתחטא Nu. 19, 20.
אך במי נדה יתחטא Num. 31, 23.

תִּתְחַטָּאוּ 3 *pl.:*
תתחטאו ביום השלישי Num. 31, 19.

תִּתְחַטְּאוּ *p.* 2 *imperf. pl.:*
וכל־כלי־עץ תתחטאו Num. 31, 20.

יִתְחַטְּאוּ 3 *imperf. pl.:*
משברים יתחטאו Job. 41, 16.

וַיִּתְחַטְּאוּ 3 *impf. pl.:*
ויתחטאו הלוים Num. 8, 21.

חֵטְא

ע"ז נמר חֵטְא, כי הסנוליים קונני ק' יקימו הסנול לפני הפ' כמו פֶּלֶא, חֵטְא, ותקיפה מוסיף תמוכתיהו, נכנוי חֵטְאִי ונכנוי חֵטְאִים והסימן חֲטָאִי [נקיוס קמץ הכנוי]. סהלכה מסר ומענה [פַּעֲמֵל, כוכַּעֲלֵלְקָמְעַנְכֶם״ע, לירעהוס], כלומר קדע מהכפים, לפעמים פרי לו עונם הקטן, וכן לפעם כילוף נ"כ לפעמים ענם הפעם. נקינוס חֵטְ נקסר ק'.

n. m. (pro חֵטְא, ad s. f. segol.

חֲטָאָה, חֲטָאָא; c. s. חֲטָאַי; pl. חֲטָאִים; c. חֲטָאֵי, servato Qamez plurali), defectus, status imperfectus (Rom. 3, 23. *πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ*); aberratio, peccatum, interdum poena, mulcta peccati (syn. אָשָׁם), a v. חָטֵא = חָטֵל, targum. חַט, abjecto א. LXX. *ἁμαρτία, ἁμαρτάνειν, ἀνομία.*

Lev. 19, 17.	ולא־תשא עליו חטא
Lev. 22, 9.	ולא־ישאו עליו חטא
Num. 18, 22.	לשאת חטא למות
Num. 18, 32.	ולא־תשאו עליו חטא
Dt. 15, 9. 23, 22. 24, 15.	והיה בך חטא
Dt. 19, 15.	בכל־חטא אשר יחטא
Dt. 21, 22.	חטא משפט־מות
Dt. 22, 26.	אין לנער חטא מות
Dt. 23, 23.	לא־יהיה בך חטא
Jes. 31, 7.	ידיכם חטא
Jes. 53, 12.	חטא רבים נשא
Thr. 1, 8.	חטא חטאה ירושלם
Hos. 12, 9.	עון אשר־חטא

וּבְחֲטָא

Ps. 51, 7.	ובחטא יחמתני אמי

cum suff.: חֲטָאוֹ

Lev. 24, 15.	יקלל אלהיו ונשא חטאו
Num. 9, 13.	חטאו ישא האיש ההוא

cum suff.: *חֲטָאָו

Thr. 3, 39.	*גבר על־חטאו

cum suff.: בְּחֲטָאוֹ

Num. 27, 3.	כי־בחטאו מת
Dt. 24, 16.	איש בחטאו יומתו
2 Rg. 14, 6.	כי־אם־איש בחטאו ימות
2 Chr. 25, 4.	איש בחטאו ימותו

cum suff.: בְּחֲטָאָה

Num. 15, 28.	בחטאה בשגגה

cum suff.: חֲטָאָם

Lev. 20, 20.	חטאם ישאו ערירים

pl.: חֲטָאִים

Eccl. 10, 4.	יניח חטאים גדולים

pl. constr.: וְחַטָּאֵי

2 Rg. 10, 29.	רק חטאי ירבעם בן־נבט
Am. 9, 10.	כל חטאי עמי

pl. constr.: וְחַטָּאֵי

Ez. 23, 49.	וחטאי גלוליכן תשאינה

pl. c. suff.: חַטָּאַי

Gn. 41, 9.	את־חטאי אני מזכיר

pl. c. suff.: חַטָּאָי *p.*

Jes. 38, 17.	אחרי גוך כל־חטאי

pl. c. suff.: מֵחַטָּאַי *p*

Ps. 51, 11.	הסתר פניך מחטאי

pl. c. suff.: בְּחַטָּאֵינוּ

Dan. 9, 16.	בחטאינו ובעונות

pl. c. suff.: כְּחַטָּאֵינוּ

Ps. 103, 10.	לא כחטאינו עשה לנו

pl. c. suff.: חַטָּאֵיכֶם

Jes. 1, 18.	חטאיכם כשנים

pl. c. suff.: חַטָּאָו

Thr. 3, 39.	גבר על־חטאו

חֲטָאָה, חֲטָאָא

ג"כ וכמו כמו קעקע לעיל, לומר לו קעקע נעגם, לו קיכן קעקע, שלוש כקעקע. נגזרת לגיון לגיל ופסל, נקצר שעוכדס קועקע.

n. f., peccatum, sacrificium, quod datur pro defectionis abolitione et pro peccato, quod animam ream facit, gem. de idolo, quod qui venerantur, peccant. LXX. *ἁμαρτία.*

בְּחֲטָאָה

Nu. 15, 28.	בחטאה בשגגה לפני יי

חֲטָאָה

Gn. 20, 9.	חטאה גדלה
Ex. 32, 21.	הבאת עליו חטאה
Ex. 32, 30.	חטאתם חטאה גדלה
Ex. 32, 31.	חטא העם הזה חטאה
2 Rg. 17, 21.	והחטיאם חטאה גדולה
Ps. 32, 1.	כסוי חטאה

וַחֲטָאָה

Ps. 40, 7.	עולה וחטאה לא שאלת

לַחֲטָאָה

Ps. 109, 7.	ותפלתו תהיה לחטאה

חֲטָא

ג"כ גויר סכנל, והלגון כמו הפעל נכנין סכנל, לומר לים נוזק עוכס הקעק על עגמו [ניסעק], לכן לגזוב גם הקועק נקדילות ותמידות נכללו, כקצר נקס להמשקל, לו כמו חֲטָא לגיון עגס הפגיעה, שלש כסונן.

n. m. piël., qui poenam peccati fert (sustinet, expendit), a *Pi.* חִטֵּא, crebro de eo, qui in peccatis *perseverat*, propter significationis per formam piëlicam auctam gravitatem, vel, sicuti חֲטָא de ipso statu defectionis vel peccati. LXX. *ἁμαρτάνων, ἁμαρτωλός; ἄνομος, ἀνομία; ἀσεβής.*

pl.: חַטָּאִים

Nu. 32, 14.	תרבות אנשים חטאים
1 Reg. 1, 21.	אני ובני שלמה חטאים
Ps. 1, 1.	ובדרך חטאים
Ps. 25, 8.	יורה חטאים בדרך
Ps. 26, 9.	אל־תאסף עם־חטאים
Ps. 104, 35.	יתמו חטאים מן־הארץ
Prv. 1, 10.	אם־יפתוך חטאים
Prv. 13, 21.	חטאים תרדף רעה
Jes. 33, 14.	פחדו בציון חטאים

pl.: וְחַטָּאִים

Gn. 13, 13	ואנשי סדם רעים וחטאים
Ps. 1, 5.	וחטאים בעדת צדיקים
Ps. 51, 15.	וחטאים אליך ישובו
Jes. 1, 28.	ושבר פשעים וחטאים

pl.: וַחַטָּאִים

Nu. 17, 3.	חחטאים האלה בנפשתם
1 S. 15, 18.	את־החטאים את־עמלק

pl.: בְּחַטָּאִים

Prv. 23, 16.	אל־יקנא לבך בחטאים

pl. c. suff.: וְחַטָּאֶיהָ

Jes. 13, 9.	וחטאיה ישמיד ממנה

חַטָּאָה

ג"כ מן חַטָּא, ולכ הוק קוק על קועקע [ויכלעיין], וכן נקעק המכוון על מעלכה הקעקע [עמום ע' ק'], לומר קועקע נקדילות ותמידות, לכן לגזוב הגם כמו חַטָּאת לקמן, לומר לו קעק נעגם, לו מעוכז הקעק. נקנוס חַטָּא הקוק על חֲטֵר, כמו חַטָּא נענגי מוסד על חַטָּא.

n. f. (a m. חַטָּא) 1) vi intenta idem, quod חַטָּאת, Amos 9, 5. regnum peccato obnoxium, in peccatis permanens; 2) sicuti חַטָּאת, aut peccatum ipsum `aut poena, supplicium, damnatio peccati. Etiam targ. חַטָּא eum significat, qui perstat in pravitate (pro leniori חַטֵּי, hebr. חֹטֵא). LXX. *ἁμαρτωλός, μάταιος; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀσέβημα, πλημμέλεια.*

Jes. 5, 18.	וכעבות העגלה חטאה

וְחַטָּאָה

Ex. 34, 7.	נשא עון ופשע וחטאה

הַחַטָּאָה

Am. 9, 8.	בממלכה החטאה

חַטָּאָה

נקדמי כמו חַטָּאת נענגי, נגיון קיכן קעקע. נכתיב חַטָּיָה, והיק היק.

חטאו Lev. 4, 14.
כאשר עשה לפר החטאת Lev. 4, 20.
ולקח הכהן מדם החטאת Lev. 4, 25. 34.
על ראש החטאת Lev. 4, 29.
ושחט את החטאת Lev. 4, 29.
על ראש החטאת Lev. 4, 33.
והזה מדם החטאת Lev. 5, 9.
זאת תורת החטאת Lev. 6, 18.
תשחט החטאת Lev. 6, 18.
ואת־פר החטאת Lev. 8, 2.
את פר החטאת Lev. 8, 14.
על־ראש פר החטאת Lev. 8, 14.
את־עגל החטאת אשר־לו Lev. 9, 8.
מן־החטאת הקטיר המזבחה Lev. 9, 10.
החטאת אשר לעם וישחטהו Lev. 9, 15.
מעשת החטאת והעלה Lev. 9, 22.
ואת־שעיר החטאת Lev. 10, 16.
את־החטאת במקום הקדש Lev. 10, 17.
אשר ישחט את־החטאת Lev. 14, 13.
ועשה הכהן את־החטאת Lev. 14, 19.
את־פר החטאת אשר־לו Lev. 16, 6.
פר החטאת אשר־לו Lev. 16, 11.
את־פר החטאת Lev. 16, 11.
את־שעיר החטאת Lev. 16, 15.
ואת חלב החטאת Lev. 16, 25.
ואת פר החטאת Lev. 16, 27.
ואת־שעיר החטאת Lev. 16, 27.
מעפר שרפת החטאת Num. 19, 17.
במה היתה החטאת 1 Sam. 14, 38.
ויגישו את־שעירי החטאת 2 Chr. 29, 23.
את הפר החטאת Ez. 43, 21.
הוא־יעשה את־החטאת Ez. 45, 17.
מדם החטאת Ez. 45, 19.
את־האשם ואת־החטאת Ez. 46, 20.

abs.: וְהַחַטָּאת

2 Chr. 29, 24.	העולה והחטאת
Ez. 40, 39.	העלה והחטאת
Ez. 42, 13. 44, 29.	והחטאת והאשם

abs.: בְּחַטָּאת

Jer. 17, 3.	במתיך בחטאת

abs.: כְּחַטָּאת

Lev. 6, 10.	כחטאת וכאשם
Lev. 7, 7.	כחטאת כאשם תורה אחת
Lev. 14, 13.	כי כחטאת האשם הוא
Ez. 45, 25.	כחטאת כעלה

abs.: לְחַטָּאת

Lev. 4, 3.	בן־בקר תמים ליי לחטאת
Lev. 4, 14.	פר בן־בקר לחטאת
Lev. 4, 32.	יביא קרבנו לחטאת
Lev. 4, 33.	ושחט אתה לחטאת
Lev. 5, 6.	אר־שעירת עזים לחטאת
Lev. 5, 7.	אחד לחטאת
Lev. 5, 11.	סלת לחטאת
Lev. 9, 2.	עגל בן־בקר לחטאת
Lev. 9, 3.	קחו שעיר־עזים לחטאת
Lev. 12, 6.	ובן־יונה או־תר לחטאת
Lev. 12, 8.	אחד לעלה ואחד לחטאת
Lev. 16, 3.	בפר בן־בקר לחטאת
Lev. 16, 5.	שני־שעירי עזים לחטאת
Lev. 23, 19	שעיר־עזים אחד לחטאת
Num. 6, 11.	אחד לחטאת
Nu. 6, 14	בת־שנתה תמימה לחטאת
Nu. 7, 16.	שעיר־עזים אחד לחטאת 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82.
Num. 7, 87.	שנים־עשר לחטאת
Num. 8, 8.	תקח לחטאת
Nu. 15, 24.	ושעיר־עזים אחד לחטאת 28, 15.
Num. 15, 27.	בת־שנתה לחטאת
1 Rg. 12, 30.	ויהי הדבר הזה לחטאת
2 Chr. 29, 21.	עזים שבעה לחטאת

n. f. aram., sicuti חַטָּאת hebr., sacrificium pro delicto, expiatio, oblatio pro peccato (*περὶ ἁμαρτίας*). Ketib: חַטָּיָה.

לַחַטָּאָה Q'ri.

Esr. 6, 17.	לחטיה על־כל־ישראל

cum suff.: וַחַטָּאָךְ Q'ri.

Dan. 4, 24.	וחטיך בצדקה פרק

cum suff.: וַחֲטָיָךְ K'tib.

Dan. 4, 24.	וחטיך בצדקה פרק

חַטָּאת

ג"כ וכן חַטָּא, כמו קעק מלכה שלכה] וכנוי חַטָּאתי [וכמעט כלנו כסמך לקמן] חַטָּאתכם, כינוי חַטָּאת וכנוי חַטָּאת, ולכל לגוז כוס כסנס הל'. כסלנס כמו קעקע וקעק לעיל, לגון פגע וגע ושגגה, ולפעמים כמו לים קעקע, כקצר נקק נכפסוק כגעה תסלך קעקע, ולפעמים לגיון הכעוק כמקעיק, כקצר לקיכו לעיל לגל קעקע נגפס תלמודית, לכן לגוז תקלוקו גזירת נכין הכנל, לומר לגזוב וכפור [שנניסוכנ, עכעויכדיגונכ], כמו מי־קעקע [מי נקס], וכדומס מן כסהלנוק.

n. f. (semel חַטָּת, c. חַטָּאת, pro חַטָּאַת, ad s. f. מְלֵאכֶת שֶׁאֹלָה; c. s. חַטָּאתי, חַטָּאתכם; pl. חַטָּאוֹת; c. s. חַטָּאתי) peccatum, interdum concr. peccator (Prov. 13, 6.), vel subjectum ad peccata perducens (sicuti חַטָּאָה talmud.), plerumque vi piëlica, expiatio, oblatio pro peccato (veluti מֵי־חַטָּאת = מֵי־חַטָּה), vel supplicium peccati. LXX. *ἀνόμημα, ἁμαρτάνειν, ἀδικεῖν; ἱλασμός, ἐξιλασμός; ἁγνισμός, ἄγνισμα; μετακίνησις, καρδία.*

Gn. 4, 7.	לפתח חטאת רבץ
Ex. 29, 14.	מחוץ למחנה חטאת הוא
Ex. 29, 36.	ופר חטאת
Lev. 4, 24.	לפני יי חטאת הוא
Lev. 5, 9. 11. 12.	חטאת הוא
Lev. 6, 23.	וכל־חטאת אשר יובא
Lev. 10, 19.	ואכלתי חטאת היום
Lev. 14, 22.	והיה אחד חטאת
Lev. 14, 31. 15, 30.	את־האחד חטאת
Lev. 15, 15.	אחד חטאת והאחד עלה
Lev. 16, 9.	ועשהו חטאת
Num. 8, 7.	הזה עליהם מי חטאת
Num. 8, 12.	את־האחד חטאת
Nu. 12, 11.	אל־נא תשת עלינו חטאת
Num. 19, 9.	למי נדה חטאת הוא
Num. 28, 22.	ושעיר חטאת אחד
Nu. 29, 5.	ושעיר־עזים אחד חטאת
Nu. 29, 11.	שעיר־עזים אחד חטאת ושעיר־עזים אחד
Num. 29, 16. 19. 25.	חטאת
Num. 29, 22.	ושעיר חטאת אחד 25. 31. 34. 38.
Dt. 19, 15.	לכל־עון ולכל־חטאת
Esr. 8, 35.	צפירי חטאת שנים עשר
Prv. 13, 6.	ורשעה תסלף חטאת
Prv. 14, 34.	וחסד לאמים חטאת
Prv. 21, 4.	נר רשעים חטאת
Prv. 24, 9.	זמת אולת חטאת
Jes. 30, 1.	ספות חטאת על־חטאת
Ez. 43, 25.	שעיר־חטאת יום
Ez. 45, 22.	פר חטאת
Mich. 1, 13.	חטאת היא לבת־ציון

וְחַטָּאת

Ez. 45, 23.	וחטאת שעיר עזים

abs.: הַחַטָּאת

Lev. 4, 8.	ואת־כל־חלב פר החטאת ונודעה החטאת אשר

Digitized by Google

תבואת רשע לחטאת Prv. 10, 16.
פר בן־בקר לחטאת Ez. 43, 19.
תמים לחטאת Ez. 43, 22.
abs.: לַחַטָּאת
לחטאת ראשונה Lev. 5, 8.
abs.: וְלַחַטָּאת
ולחטאת ולאשם Lev. 7, 37.
constr.: חַטַּאת
מדם חטאת הכפרים Ex. 30, 10.
חטאת הקהל הוא Lev. 4, 21.
מלבד חטאת הכפרים Num. 29, 11.
ותהי חטאת הנערים 1 Sam. 2, 16.
כי חטאת־קסם מרי 1 Sam. 15, 23.
חטאת־פימו Ps. 59, 13.
חטאת יהודה כתובה Jer. 17, 1
חטאת עמי יאכלו Hos. 4, 8.
חטאת ישראל Hos. 10, 8.
פרי בטני חטאת נפשי Mich. 6, 7.
חטאת מצרים Zach. 14, 19.
constr.: וְחַטַּאת
וחטאת אמו אל־תמד Ps. 109, 14.
חטאתי וחטאת עמי Dan. 9, 20.
וחטאת כל־הגוים Zach. 14, 19.
constr.: לְחַטַּאת
וסלחת לחטאת עמך 1 Rg. 8, 34.
וסלחת לחטאת עבדיך 1 Rg. 8, 36.
לחטאת בית ירבעם 1 Rg. 13, 34.
וסלחת לחטאת עמך 2 Chr. 6, 25.
וסלחת לחטאת עבדיך 2 Chr. 6, 27.
לחטאת ולמדה Zach. 13, 1.
constr.: מֵחַטַּאת
מחטאת סדם Thr. 4, 6.
cum suff.: חַטַּאתִי
מה־פשעי מה חטאתי Gn. 31, 36.
שא נא חטאתי Ex. 10, 17.
ועתה שא נא את חטאתי 1 S. 15, 25.
ומה־חטאתי לפני אביך 1 S. 20, 1.
ויאמר מה חטאתי 1 Reg. 18, 9.
לא תשמור על־חטאתי Job. 14, 16.
חטאתי אודיעך Ps. 32, 5.
ען חטאתי Ps. 32, 5.
מפני חטאתי Ps. 38, 4.
לא־פשעי ולא־חטאתי Ps. 59, 4.
חטאתי וחטאת עמי Dan. 9, 20.
cum suff.: וְחַטָּאתִי
פשעי וחטאתי הדיעני Job. 13, 23.
וחטאתי נגדי תמיד Ps. 51, 5.
cum suff.: וְלַחַטָּאתִי
ולחטאתי תדרוש Job. 10, 6.
cum suff.: מֵחַטָּאתִי
מה אעיל מחטאתי Job. 35, 3.
אדאג מחטאתי Ps. 38, 19.
מהרתי מחטאתי Prv. 20, 9.
cum suff.: וּמֵחַטָּאתִי
ומחטאתי טהרני Ps. 51, 4.
cum suff.: חַטָּאתֵנוּ
ומה חטאתנו אשר חטאנו Jer. 16, 10
cum suff.: וְלַחַטָּאתֵנוּ
ולחטאתנו ונחלתנו Ex. 34, 9.
cum suff.: חַטָּאתְךָ
ועשה את־חטאתך Lev. 9, 7.
גם־יי העביר חטאתך 2 S. 12, 13.
cum suff.: וְחַטָּאתְךָ
וחטאתך תכפר Jes. 6, 7.
cum suff.: חַטַּאתְכֶם
בעד חטאתכם Ex. 32, 30.
ודעו חטאתכם Num. 32, 23.
על כל־חטאתכם Dt. 9, 18.
ואת־חטאתכם אשר־עשיתם Dt. 9, 21.
cum suff.: חַטָּאתוֹ
על חטאתו אשר חטא Lev. 4, 3.
חטאתו אשר חטא בה Lev. 4, 23.
הודע אליו חטאתו Lev. 4, 28.

על־חטאתו אשר־חטא Lev. 4, 28. 35. 5, 6. 13. 19, 22.
את־חטאתו ואת־עלתו Nu. 6, 16.
ואל־רשעו ואל־חטאתו Dt. 9, 27.
וכל־חטאתו ומעלו 2 Chr. 33, 19.
כי יסיף על־חטאתו פשע Job. 34, 37.
ובחבלי חטאתו יתמך Prv. 5, 22.
כל־פרי הסר חטאתו Jes. 27, 9.
יקריב חטאתו Ez. 44, 27.
צפונה חטאתו Hos. 13, 12.
ולישראל חטאתו Mich. 3, 8.
cum suff.: וְחַטָּאתוֹ
וחטאתו אשר חטא 2 Reg. 21, 17.
cum suff.: בְּחַטָּאתוֹ
בחטאתו ימות Ez. 3, 20.
cum suff.: וּבְחַטָּאתוֹ
ובחטאתו אשר החטיא 1 Rg. 15, 26.
ובחטאתו אשר עשה 1 Rg. 16, 19.
ובחטאתו אשר החטיא 1 Rg. 16, 26.
ובחטאתו אשר־חטא Ez. 18, 24.
cum suff.: בַּחַטָּאתוֹ
מחטאתו ונסלח לו Lev. 4, 26.
וכפר עליו הכהן מחטאתו Lev. 5, 6.
מחטאתו אשר־חטא Lev. 5, 10. 19, 22.
מחטאתו אשר החטיא 2 Rg. 21, 16.
ושב מחטאתו Ez. 33, 14.
cum suff.: חַטָּאתָם
אם־תשא חטאתם Ex. 32, 32.
ופקדתי עלהם חטאתם Ex. 32, 34.
הקריבו את־חטאתם Lev. 10, 19.
והתודו את־חטאתם Num. 5, 7.
ולכל־חטאתם ולכל־אשמם Nu. 18, 9
כסית כל־חטאתם Ps. 85, 3.
cum suff.: וְחַטָּאתָם
וחטאתם כי כבדה מאד Gn. 18, 20.
פשע אחיך וחטאתם Gn. 50, 17.
וחטאתם לפני יי Num. 15, 25.
וחטאתם מלפניך אל־תמיתה Neh. 3, 37.
וחטאתם כסדם הגידו Jes. 3, 9.
משנה עונם וחטאתם Jer. 16, 18.
וחטאתם מלפניך Jer. 18, 23.
cum suff.: לְחַטָּאתָם
ואסלח לחטאתם 2 Chr. 7, 14.
cum suff.: וּלְחַטָּאתָם
ולחטאתם לא אזכר־עוד Jer. 31, 34.
לעונם ולחטאתם Jer. 36, 3.
cum suff.: מֵחַטָּאתָם
מחטאתם ישובון 2 Chr. 6, 26.
cum suff.: וּמֵחַטָּאתָם
ומחטאתם ישובון 1 Reg. 8, 35.
pl.: חַטָּאוֹת
כסה אשם וכסה חטאות 2 Rg. 12, 17.
ולחתם חטאות Dan. 9, 24.
pl.: וְחַטָּאוֹת
עונת וחטאות Job. 13, 23.
pl.: וְלַחַטָּאוֹת
ולקדשים ולחטאות Neh. 10, 34.
pl. constr.: חַטְּאת, חַטָּאוֹת
מכל־חטאת האדם Num. 5, 6.
בגלל חטאות ירבעם 1 Rg. 14, 16.
וילך בכל־חטאות אביו 1 Rg. 15, 3.
חטאת ירבעם אשר חטא 1 Rg. 15, 30.
אל כל־חטאות בעשא 1 Rg. 16, 13.
לא סר מעל חטאות ירבעם 2 Reg. 10, 31.
אחר חטאת ירבעם בן־נבט 2 Reg. 13, 2.
מכל־חטאות ירבעם 2 Rg. 13, 11. 14, 24.
מעל חטאות ירבעם בן־נבט 2 Reg. 15, 18.
לא סר מן־חטאות ירבעם 2 Reg. 15, 28.

בכל־חטאות ירבעם 2 Rg. 17, 22.
על־חטאות בני־ישראל Neh. 1, 6.
חטאות נעורי ופשעי Ps. 25, 7.
ואת־חטאת יהודה Jer. 50, 20.
וירא את־כל־חטאת אביו Ez. 18, 14.
constr.: וְחַטְּאֹת
וחטאות אלח בנו 1 Reg. 16, 13.
constr.: בְּחַטְּאוֹת
בחטאות ירבעם בן־נבט 1 Reg. 16, 31.
רק בחטאות ירבעם 2 Reg. 3, 3.
בחטאת מנשה־ככל אשר עשה 2 Reg. 24, 3.
constr.: וּבְחַטְּאוֹת
ובחטאות בית ישראל Mich. 1, 5.
pl. constr.: מֵחַטְּאוֹת, מֶחַטְּאֹת
מחטאת בית־ירבעם 2 Rg. 13, 6.
מחטאות ירבעם 2 Reg. 15, 9. 24.
מחטות נביאיה Thr. 4, 13.
pl. c. suff.: חַטְּאוֹתֵי *p.*
ושא לכל־חטאותי Ps. 25, 18.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֵינוּ
כי־יספנו על־כל־חטאתינו 1 S. 12, 19
להסיף על־חטאתנו 2 Chr. 28, 13.
וכפר על־חטאתינו Ps. 79, 9.
pl. c. suff.: וְחַטְּאֹתֵינוּ
וחטאותינו עצתה בנו Jes. 59, 12.
פשעינו וחטאתינו עלינו Ez. 33, 10.
pl. c. suff.: בְּחַטְּאֹתֵינוּ
עלינו בחטאותינו Neh. 9, 37.
pl. c. suff.: חַטֹּאתֶיךָ
וכענן חטאתיך Jes. 44, 22.
ובכל חטאותיך Jer. 15, 13.
חשמם על־חטאתיך Mich. 6, 13.
pl. c. suff.: וַחַטְּאֹתֶיךָ
וחטאתיך לא אזכר Jes. 43, 25.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתַיִךְ
עצמו חטאתיך Jer. 30, 15.
כחצי חטאתיך לא חמאה Ez. 16, 51.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֶיהָ *p.*
עצמו חטאתיך Jer. 30, 14.
גלה על־חטאתיך Thr. 4, 22.
pl. c. suff.: בְּחַטְּאֹתַיִךְ
פללת לאחותך בחטאתיך Ez. 16, 52.
pl. c. suff.: חַטֹּאתֵיכֶם
מכל חטאתיכם Lev. 16, 30.
שבע על־חטאתיכם Lev. 26, 18. 24. 28.
להראות חטאותיכם Ez. 21, 29.
ועצמים חטאתיכם Am. 5, 12.
pl. c. suff.: וַחַטְּאוֹתֵיכֶם
וחטאותיכם הסתירו פנים Jes. 59, 2.
וחטאתיכם מנע הטוב Jes. 5, 25.
pl. c. suff.: כְּחַטְּאֹתֵיכֶם
שבע כחטאתיכם Lev. 26, 21.
pl. c. suff.: וּלְחַטְּאוֹתֵיכֶם
לא־ישא לפשעכם ולחטאותכם Jos. 24, 19.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתָיו, חַטֹּאתָיו
על־חטאתיו אשר חטא 1 Rg. 16, 19.
מכל־חטאתו אשר עשה Ez. 18, 21.
חטאתו אשר חטא Ez. 33, 16.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֶיהָ
כפלים בכל־חטאתיה Jes. 40, 2.
pl. c. suff.: חַטֹּאתָם
ומפשעיהם לכל־חטאתם Lev. 16, 16
פשעיהם לכל־חטאתם מכל־חטאתם אחת Lev. 16, 21.
בשנה Lev. 16, 34.
פן־תספו בכל־חטאתם Nu. 16, 26.
ולבית יעקב חטאתם Jes. 58, 1.
ויפקד חטאתם Jer. 14, 10.
ויפקד חטאתם Hos. 8, 13.
יפקד חטאותם Hos. 9, 9.

במצולות ים כל־חטאתם Mich. 7, 19
pl. c. suff.: בְּחַטֹּאתֵיהֶם
בחטאתם אשר חטאו 1 Rg. 14, 22.
לחכעיסני בחטאתם 1 Rg. 16, 2.
pl. c. suff.: חַטֹּאתֵיהֶם
ויתודו על־חטאתיהם Neh. 9, 2.

חָטַב

פעל טודע [כמו חָצַב, חָצֵב קצוי שלו], ופסלנס פכוסלת: ק' לשון כריתה וקיצוץ ופסול [הויגן], לוטו פעק, לכן קנק לטב פקנן, וכן כפרי, ועי' פסווי כשפתי פעבא ppp קנב. ופוס נקרפי חָטְרָא [עי' כשפרי קרוי פכיכס פק, לכ: ענידין ליה קפיעק נדכק וקשפתק, קנענק ג' עק], לשפ ספרדס וסקנבה וסשבזה לעכשו [קוים־ז'יידען], ווחלעק], ולכ קפיכק כשו סנדלס לעכשו [יין עכווחלעק], וכן לקר פשנקר: ענק פיוק ד קוק קפיעק. כ' נדוסס לל קנבר, לשר עשית דנר עקד וזרעוע, והכנע עקדים עקדים ופעופר כעין זרעוצים וגדולים [זשרי־סענן], לכן הקפוקוע גדול, וקנין מס קעבוק [נוכע נעשעריי־ם], וכן נקרפי קעב לקר פעכו מָחְטָבְתָּא פלבוע פרוקס, וכן פרע פצרון חֲטִיבָא להסמיכ הפלר והקוד נכלי [זשוק].

v. *trans.*, sicuti חָצַב, חָצֵב, quae verba eadem de radice indurue-runt, 1) caedere, dolare, asciare, plerumque de ligno (arab. *chatab*), uti v. חָצַב q. v. de lapidibus. Aram. (v. c. in poëmate *Aqdumut*, Charuze-Peninim XLI., 32.), a secernendo vel seligendo, de re dilecta, quam quis propter singularem amorem sibi prae multis aliis delegit (glossa: עֲבַד מְיֻחָד). 2) lineis variegatis distinguere, unde חָטַב (buntgestreift), unde aram. מָחְטָבְתָּא, polymita, tunica phrygionata; חֲטִיבָא, gener. (v. Aruk) ornamentum, decus. LXX. κόπτειν, συνάγειν, ἐργάζεσθαι, πικαοσμεῖν; ξύλον, ξυλοκόπος, ξυλοφόρος; חָטוּב, ἀμφίταπος. Ps. 144, 12. Aqu. ὡς ἐπαγώνια διεσκιδασμένα; Symm. κεκοσμημένα.

part.: חֲטוּבָה
מחוטב עציך Dt. 29, 10.
part. pl.: חֲטֻבִים
לחטבים לכרתי העצים 2 Chr. 2, 9.
p. pl. constr.: חֹטְבֵי
ויהיו חטבי עצים Jos. 9, 21.
חטבי עצים ושאבי־מים Jos. 9, 27.
p. pl. constr.: וְחֹטְבֵי
וחטבי עצים ושאבי מים Jos. 9, 23.
p. pl. constr.: כְּחֹטְבֵי
כחטבי עצים Jer. 46, 22.
p. pl. fem.: חֹטְבוֹת
חטבות אטון מצרים Prv. 7, 16.
inf. constr.: לַחְטֹב
ביער לחטב עצים Dt. 19, 5.
3 impf. pl.: יַחְטְבוּ
ולא יחטבו מן־החילרים Ez. 39, 10.
Pu-al: חֻטַּב
p. pl. fem.: מְחֻטָּבוֹת
כזוית מחטבות Ps. 144, 12.

חֻטָּה

ע"כ והכנוי חֻטָּם, פק חֻטָּה [ע"ל פקרי]. הסלנס מין לנן קנ וכקי הסוקנ ומלוהס [נעלעפערכינעם, ווייטלען],

וכאחר קלב קעס, קלב קעיס. וקאר לאקקר כסרא דע׳ אראכיס עאו חָנַט לאדא, וחלת גרעת, וקרגא דיומת, כי סה לאכיעט לת סגר, ובכול כאמת אהר׳ סהתעלומות סתעום, וגם סאגנה לעאות לכל דבר פעל לאדא. וכל שהסה כוח יתן ונוחן, ולא יעלכנו ויכלכנו פעל נאמתי קלס, כי גם כסודו ואכתי כתב [s. *godhû*-ma, p. *kentu-m*] נקראי חִנְטָא, וכן נאראבי, ותקין כוח וקניר סהתעלומות הכ׳, וככל לתן יסיס, הפעל לוכלו זרא.

n. f. (pl. חִטִּים, semel חִטָּן), frumentum flavum, triticum, minime a. v. חִנָּט ortum, cujus significatio in hoc nomen plane non quadrat. Quin potius nomen perantiquum esse videtur, cui prorsus nulla radix verbalis subest; id quod, si linguas ceteras lustraveris, facile intelliges; sanscritice enim triticum *godhû-ma*, persice *kentu-m*, aram. חִנְטָא, arab. *chintha*, a flavo colore vocatur. LXX. *πυρός, σῖτος.*

Dt. 8, 8. אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה
Dt. 32, 14. עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה
Job. 31, 40. תַּחַת חִטָּה יֵצֵא חוֹחַ
Ps. 81, 17. וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה
Jes. 28, 25. וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה
Joel 1, 11. עַל־חִטָּה וְעַל־שְׂעוֹרָה

וַחִטָּה

Ex. 9, 32. וְהַחִטָּה וְהַכֻּסֶּמֶת

pl.: חִטִּים

וילך ראובן בימי קציר־חטים
Gn. 30, 14.
Ex. 29, 2. סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם
Ex. 34, 22. בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים
Jud. 6, 11. חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת
Jud. 15, 1. בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים
1 S. 6, 13. קֹצְרִים קְצִיר־חִטִּים בָּעֵמֶק
1 S. 12, 17. הֲלוֹא קְצִיר־חִטִּים הַיּוֹם
לִקְחִי חִטִּים וְיִכְהַר אֵל־
2 Sam. 4, 6. הַחֹמֶשׁ
1 Reg. 5, 25. עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּר חִטִּים
1 Chr. 21, 20. וְאַרְנָן דָּשׁ חִטִּים
נִצְחִי חִטִּים, מכות
2 Chr. 2, 9. לְעַבְדֵיךָ
וַעֲשֶׂרֶת אַלְפֵי כֹרֵי
2 Chr. 27, 5. חִטִּים
Ps. 147, 14. חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ
Cant. 7, 3. בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים
Jer. 12, 13. זָרְעוּ חִטִּים וְקֹצִים קָצָרוּ
Jer. 41, 8. חִטִּים וּשְׂעֹרִים

pl.: חִטִּין *f. aram.*

Ez. 4, 9. קַח־לְךָ חִטִּין וּשְׂעֹרִים

pl.: וְחִטִּים

2 S. 17, 28. וְחִטִּים וּשְׂעֹרִים וְקֶמַח

pl.: חִטִּים

Ruth 2, 23. וְקְצִיר הַחִטִּים
2 Chr. 2, 14. וְעַתָּה הַחִטִּים וְהַשְּׂעֹרִים
Ez. 45, 13. מֵחֹמֶר הַחִטִּים

pl.: חִטִּים

1 Chr. 21, 23. וְהַחִטִּים לַמִּנְחָה

pl. constr.: בְּחִטֵּי

Ez. 27, 17. בְּחִטֵּי מִנִּית וּפַנָּג

חִטְאָא

ג׳ נקראי, כמו חִטָּה נאנבי [כי הכ׳ סקעלומות] וסרכוי חִנְטִין, וסמכוון כמו נאנבי.

n. f. aram. (pl. חִנְטִין), triticum, hebr. חִטָּה. LXX. *πυρός.*

pl.: חִנְטִין

Esr. 6, 9. חִנְטִין מֶלַח וְחֹמֶר
Esr. 7, 22. וְעַד־חִנְטִין כּוֹרִין מְאָה

חָטַם

פעל כודד, ויקל ואתכודד, וסעתיד נסמון אֶחֱטֹם, וסהלנה כמו חָטַם לחיכו, לומר קנוז ועצור וקסוס סלף [פערזליעסען], וקסיאת סלף סלבון תציכת ואניעת סקנף וסקאסה, ולכ מכוון סאסקוק כיעציס לאעגן זאת לחיכין לפי׳ו [לאעגן] סקלחי לחעסה-לך [לפי], וכן נאחת סאסכוון על קעס נאערבי, וכן נאקרי קעלות סהזרע. ומוס נגאלת חָטָם כלי סקסיאה, כמו מקסוס נאערבי, וכן חוֹטָם נקרגוס, סחעלות כוס, לגיון סלף מקום סאקסוס [נעגיסס] וכי לסן [לאיוב פ״ל ס׳] גל נכאל סאכוון, וכמוסו נכאר לזנוזת, וסכן.

vrb. trans. (imp. constr. אֶחֱטֹם־), sicuti חָטַם, continere, coërcere, comprimere, veluti iram (= חֶאֱרִיךְ אַפִּי, Jes. 48, 9. *gloriae meae* ergo, *coercebo tibi* iram meam). Arab. *khathama*, aram. חַטֵּם, vi eadem, unde חֹטֶם, frenum, hebr. מַחְטֹם; חוֹטָם targ. nasus, tanquam locus, ubi frenum injicitur (Gebiss), plane sicut hebraice חֶסֶן (Job. 41, 5.), vi duplici dicitur. LXX *ἐπάγειν.*

1 *imperf.*: אֶחֱטֹם־ *s. M.*
Jes. 48, 9. וּתְהִלָּתִי אַחְטֹם־לָךְ

חָטַת

פעל כודד וסעתיד יַחְטֹת, סהלנה כמו גודל, פנול ונקיפס, סקטעה ונקליפה, קציסס וגוילה [אבקיעסען, וועג-כַּאפֶּען, כויבען], ואפעות סקעלות נאין נגעת הלל קעלת, אס תקבר סזרע נקפני אֶת לחיי חֻטָּה, שֶׁקֶד, וסלקוין קניב נהנסה מדויק, וסצוי כזעתי מערב ע׳, לקען קתת קטף. נגאלת ילוע מוס סזרע חֻטָּה קמס, וכן חִטָּאָא, וניין סקעמן חֻטָּה, חַטָּאָן, ועול גוזיס לקניס.

vrb. trans. (impf. יַחֲטֹף), detrahere, exuere, rapere, spoliare. Cognata sunt vv. חָטַף, vi excerpendi, q. v. Gemar. חֲטוּפָה, חִטָּאָא, vexatio, direptio; חָטֵף, חַטָּפָן, vexator, direptor. LXX. *ἁρπάζειν* (Matth. 11, 12. Syr. מחטפין).

2 *perf. pl.*: וַחֲטַפְתֶּם
Jud. 21, 21. וחטפתם לכם

inf. constr.: לַחֲטוֹף

Ps. 10, 9. יֹארֵב לַחֲטוֹף עָנִי
3 *imperf.*: יַחְטֹף
Ps. 10, 9. יַחְטֹף עָנִי בְּמשְׁכוֹ

חָטַר

פעל לל-עונר כלֹ נגור, והכוונה לדעת סמלקלים כמו קעד נעגי, וום זקר ונלעת, כי זס קעד גויר הזס. וכל סהלנתו כמו זנע, עגין קוק והכנה כניכה וסקמה, לכן נאכוון פעולי, וכן נקעת עלקתי מכוון סזרע נקפני עכ [s. *dh.ri*], ויקוק לסכנוגות. ולזר לאתו לניס מעגין קנוסה וסקנודות זוק וזקניס, כלזר סכנוגיס נלקני יוכיקו.

vrb. inus., firmum, erectum esse, sicuti שָׁרַשׁ, sanscr. *dh.ri*, quod verbum cum denominativo arabico *kha-thara* (flexibile esse, flectere, vibrare) neoterici, obsoleto errori faventes, confuderunt.

חֹטֶר

ג׳ והלנון מעה היוקל מנוע כמין זנע ומקל [זַנְזֶקֶת, זַנְזֶקֶת], וכן נקרני חוֹטֵר כמו מעה, ונאלל נקנוס כמר מעה נעגרי, וכן נגאלת חוֹטְרָא דְּסַמְרוּתָא מזנעת העור, ומוס זס חֹטֶר, והכנד חֹטֶר נויר הזס, לומר הכה נזנע לו נמעה.

n. m., bacillum, virga, quae ex stirpe in baculi vel caulis recti modum assurgit (Schaft, Stock), aram. חוּטְרָא (syn. מַטֶּה), gemar. חוּטְרָא דְּסַמְרוּתָא, baculus caecitatis h. e. quo caeci utuntur, חָטַר (= חָטַר), חָטַר *Pa. denom.* baculo, virga caedere, verberare. LXX. *βακτηρία, ῥάβδος.*

Prv. 14, 3. בְּפִי־אֱוִיל חֹטֶר גַּאֲוָה
Jes. 11, 1. וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי

חָיַי

v. s. r. חָיָה *p.* 391.

חָיָא

v. s. r. חָוָה *p.* 376.

חֵידָה

v. s. r. חָדָה *p.* 375.

חָיָה

פעל כודד וכן הלוכן, ונענר לנעגיס סהקלכ יַי כמר חָיָה, וחלן תקעין לסחוזיקים זכות סהכפולים, כי להקלכ סנה לקרק, כלזר לניע לך לקען, וסעתיד יְחֵיֶה והקלכ סעתיד יְחֵי. סהלנה כלזר הנעגי לעיל ככל חָיָה נאכוון ף׳, לגון יזוע ויזוע [לענען], נהנאל על הקלימה וכפוף. הכנד קווק הפעולה ויולל, לומר כניכת קיוק, נהנאל על הכלכול וכפוף, הנוסף כהונן. תעלות ומכנו הזרע חי [*chî*], וכן נזנגי מערב, ומוס נקמוות חַי או נהלקן חַיָּה, וקנין כוח לין כפל סי׳ לניכו רלים לזרע מוכפל, ונזנגיל וס הנכני כ׳ סקמוטת נענר ככל הזרע.

verb. intr. multimodis usitatum (interdum forma correpta חַי, imperf. יְחִיֶּה, apoc. יְחִי), sicuti חָיָה I. q. v., esse, vivere; interdum: convalescere. *Pi. trans.* et vi intenta, vitam dare, restituere, servare, sustinere. *Hi.* vitam servare, conservare, in vitam revocare. Radix sanscrito-semitica est *chî* (חַי), unde forma brevior חַי, minime illa duplicata, et f. productior חַיָּה. LXX. *βιοῦν, ζωή, ἐπιζῆν, ζωὴν εἶδειν; ἀναψύχειν, ἀναζωπυρεῖν, ὑγιῆ εἶναι, ἀνιστάναι, καταπαύειν. Pi. ζώειν, ζῆν ποιεῖν, περιβιοῦν, ὑγιάζειν, ἰᾶσθαι, ἐξανιστάναι, φυλάσσειν, διδάσκειν; Hi. ζωὴν διδόναι, ζωπυρεῖν*; promiscue modo hac modo illa conjugatione: *ζωγρεῖν, ζωογονεῖν, ζωοποιεῖν, σώζειν, τρέφειν, διατρέφειν, περιποιεῖσθαι*; חַיֵּי רֵיחַ, *μακροθυμίαν διδόναι.*

3 *perf.*: חָיָה
Eccl. 6, 6. וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים
3 *perf.*: חַי *for. alt.*
Gn. 5, 5. כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי
3 *perf.*: וָחַי *p.* וְחַי *for. alt.*
Gn. 3, 22. וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם
Num. 21, 8. וְרָאָה אֹתוֹ וְחַי

וָחָיָה

3 *perf.*:
Neh. 9, 29. אָדָם וְחָיָה בָהֶם
Esth. 4, 11. שֶׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה
Jer. 21, 9. *Q're* יִחְיֶה
Jer. 38, 2. *Q're* אֶל־הַכַּשְׂדִּים יִחְיֶה
Ez. 18, 23. בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה
Ez. 33, 11. בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה

וָחַיָּה *p. a masc.* חַי 3 *perf. f.*:

Ex. 1, 16. וְאִם־בַּת הִיא וְחָיָה

וְחָיְתָה

3 *perf. fem.*:
Gn. 12, 13. וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִגְלָלֶךָ
Jer. 38, 17. וְחָיְתָה נַפְשֶׁךָ

וָחָיִיתָ

2 *perf.*:
Dt. 30, 16. וְחָיִית וְרָבִית וּבֵרַכְךָ

וָחָיָתָה

2 *perf.*:
Jer. 38, 17. וְחָיְתָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ

וָחָיוּ

3 *pl.*:
Num. 14, 38. חִיו מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם

וְחָיוּ

3 *pl.*:
Num. 4, 19. וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ
Zach. 10, 8. וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם

וְחֵיִיתֶם

2 *pl.*:
Ez. 37, 5. מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם
Ez. 37, 6. 14. וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם

חָיֹה

inf. abs.:
2 Rg. 8, 10. לְךָ אֱמֹר־לֹא חָיֹה תִחְיֶה
2 Rg. 8, 14. וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי חָיֹה תִחְיֶה
Ez. 18, 9. צַדִּיק הוּא חָיֹה יִחְיֶה
Ez. 18, 17. 19. חָיֹה יִחְיֶה
Ez. 18, 21. חָיֹה יִחְיֶה לֹא יָמוּת
Ez. 33, 13. בֶּאֱמֹרִי לַצַּדִּיק חָיֹה יִחְיֶה

חָיוֹ

inf. abs.:
Ez. 3, 21. חִיו יִחְיֶה כִּי מְזָהָר
Ez. 18, 28. חָיוֹ יִחְיֶה לֹא יָמוּת
Ez. 33, 16. וְצַדָּקָה עָשָׂה חָיוֹ יִחְיֶה

לְחַיּוֹת

inf. constr.:
Ez. 33, 12. לְחַיּוֹת בָּהּ בְּיוֹם חַטָּאתוֹ

חַיּוֹתָם

inf. c. suff.:
Jos. 5, 8. בְּמַחֲנֶה עַד חֵיוֹתָם

חֲיֵה

imperat.:
Gn. 20, 7. וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וְחֵיֵה
Prv. 4, 4. 7, 2. שְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֵיֵה

חֲיֶינָה

impert. pl.:
Gn. 42, 18. זֹאת עֲשׂוּ וְחִיוּ
2 Reg. 18, 32. וְחִיוּ וְלֹא תָמוּתוּ
Prv. 9, 6. עִזְבוּ פְתָאִים וְחִיוּ
Jer. 27, 12. וְעִבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וְחִיוּ
Jer. 27, 17. עִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְחִיוּ
Ez. 18, 32. וְהָשִׁיבוּ וְחִיוּ
Am. 5, 4. דִּרְשׁוּנִי וְחִיוּ
Am. 5, 6. דִּרְשׁוּ אֶת־יְיָ וְחִיוּ

חַיִּי

impt. fem.: חַיָּה *sg.*
Ez. 16, 6. בְּדָמַיִךְ חֲיִי
Ez. 16, 6. וְאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי

אֲחַיֶּה

1 *imperf.*:
2 Reg. 1, 2. אִם־אֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה
Job. 7, 16. לֹא־לְעוֹלָם אֶחְיֶה
Ps. 118, 17. לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה
Ps. 119, 17. גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה

וְאֶחְיֶה

1 *imperf.*:
Ps. 119, 77. יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה
Ps. 119, 116. סְמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
Ps. 119, 144. הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה

וַאֲחַיֶּךָּ

1 *impf. c. hint.*:
2 Reg. 8, 8. 9. הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה

תְּחַיֶּה

2 *imperf.*:
Gn. 27, 40. וְעַל־חַרְבְּךָ תִּחְיֶה
Dt. 16, 20. לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ
Dt. 30, 19. לְמַעַן תִּחְיֶה
2 Reg. 8, 10. אֱמֹר־לֹא תִחְיֶה תִּחְיֶה
2 Reg. 8, 14. אֱמֹר לִי תִּחְיֶה תִּחְיֶה
2 Rg. 20, 1. כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה
Jes. 38, 1. כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה
Zach. 13, 3. לֹא תִחְיֶה כִּי שֶׁקֶר דִּבַּרְתָּ

Digitized by Google

2 impf. fem.: תְּחַיֶּי
ואת ובניכי תחיי בטהר 2 Rg. 4, 7.
3 imperf.: יְחַיֶּה
לו ישמעאל יחיה לפניך Gn. 17, 18.
תמצא את־אלהיך לא יחיה Gn. 31, 32.
אם־איש לא יחיה Ex. 19, 13.
אוי מי יחיה Num. 24, 23.
לא על־הלחם לבדו יחיה Dt. 8, 3.
על־כל־מוצא פי־יי יחיה האדם Dt. 8, 3.
כי לא יחיה אחרי נפלו 2 S. 1, 10.
כל אשר־יפקד לא יחיה 2 Rg. 10, 19.
המלך לעולם יחיה Neh. 2, 3.
מי גבר יחיה Ps. 89, 49.
ושונא מתנת יחיה Prv. 15, 27.
ושנים רבות יחיה Eccl. 6, 3.
אם־שנים הרבה יחיה Eccl. 11, 8.
חיו יחיה כי נזהר Ez. 3, 21.
צדיק הוא חיה יחיה Ez. 18, 9.
לא יחיה Ez. 18, 13.
חיה יחיה Ez. 18, 17. 19. 21. 33, 13. 15. 16.
אשר־עשה יחיה Ez. 18, 22.
עליהם הוא יחיה Ez. 33, 19.
שם נחלים יחיה Ez. 47, 9.
באמונתו יחיה Hab. 2, 4.
3 impf. c. h int.: וַיְחִיֶּהָ
אם־ימות גבר היחיה Job. 14, 14.
3 impf. apoc.: יְחִי
יחי ראובן ואל־ימת Dt. 33, 6.
ויאמרו יחי המלך 1 Sam. 10, 24.
יחי המלך יחי המלך 2 S. 16, 16.
יחי המלך אדניהו 1 Reg. 1. 25.
יחי אדני המלך דוד 1 Reg. 1, 31.
ואמרתם יחי המלך שלמה 1 Rg. 1, 34.
יחי המלך שלמה 1 Reg. 1, 39.
ויאמרו יחי המלך 2 Reg. 11, 12.
ויאמרו יחי המלך 2 Chr. 23, 11.
יחי לבבכם לעד Ps. 22, 27.
3 impf. apoc.: וַיְחִי
ויחי־עוד לנצח Ps. 49, 10.
ויחי לבבכם Ps. 69, 33.
ויחי ויתן־לו מזהב שבא Ps. 72, 15.
3 imperf.: וַיְחִי p.
וימרחו על־השחין ויחי Jes. 38, 21.
3 imperf.: וַיִּחְיוּ
ויחי אדם שלשים ומאת שנה Gn. 5, 3.
ויחי־שת חמש שנים Gn. 5, 6.
ויחי־שת אחרי הולידו Gn. 5, 7.
ויחי אנוש תשעים שנה Gn. 5, 9.
ויחי אנוש אחרי הולידו Gn. 5, 10.
ויחי קינן שבעים שנה Gn. 5, 12.
ויחי קינן אחרי הולידו Gn. 5, 13.
ויחי מהללאל חמש שנים Gn. 5, 15.
ויחי מהללאל אחרי הולידו Gn. 5, 16.
ויחי־ירד שתים וששים שנה Gn. 5, 18.
ויחי־ירד אחרי הולידו Gn. 5, 19.
ויחי חנוך חמש וששים Gn. 5, 21.
ויחי מתושלח שבע ויחי מתושלח אחרי הולידו Gn. 5, 25. 26.
ויחי־למך שתים ושמנים Gn. 5, 28.
ויחי־למך אחרי הולידו Gn. 5, 30.
ויחי־נח אחר המבול Gn. 9, 28.
ויחי־שם אחרי הולידו Gn. 11, 11.
ויחי ארפכשד אחרי Gn. 11, 13.
ויחי־שלח אחרי הולידו Gn. 11, 15.
ויחי־עבר ארבע ושלשים Gn. 11, 16.
ויחי־עבר אחרי הולידו Gn. 11, 17.
ויחי־פלג שלשים שנה Gn. 11, 18.
ויחי־פלג אחרי הולידו Gn. 11, 19.
ויחי רעו שתים ושלשים Gn. 11, 20.
ויחי רעו אחרי הולידו Gn. 11, 21.
ויחי שרוג שלשים שנה Gn. 11, 22.
ויחי שרוג אחרי הולידו Gn. 11, 23.
ויחי נחור תשע ועשרים Gn. 11, 24.
ויחי נחור אחרי הולידו Gn. 11, 25.
ויחי־תרח שבעים שנה Gn. 11, 26.
ויחי יעקב בארץ מצרים Gn. 47, 28.
ויחי יוסף מאה ועשר Gn. 50, 22.
ויחי ויקם על־רגליו 2 Reg. 13, 21.
ויחי אמציהו בן־יואש 2 Rg. 14, 17.
ויחי אמציהו בן־יואש 2 Chr. 25, 25.
ויחי איוב אחרי־זאת Job. 42, 17.
ויחי מחליך Jes. 38, 9.
3 imperf.: וַיִּחְי p.
כאשר־שמעת אתה ויחי Dt. 4, 33.
מתוך־האש כמוני ויחי Dt. 5, 23.
ותשב רוחו ויחי Jud. 15, 19.
נפש־הילד על־קרבו ויחי 1 Rg. 17, 22.
וישימו על־השחין ויחי 2 Rg. 20, 7.
3 fem.: תִּחְיֶה
רק רחב הזונה תחיה Jos. 6, 17.
3 fem. ap.: תִּחִי
תחי־נא נפשי 1 Reg. 20, 32.
תחי־נפשי ותהללך Ps. 119, 175.
3 fem. ap.: וְתִחִי
מצער הוא ותחי נפשי Gn. 19, 20.
שמעו ותחי נפשכם Jes. 55, 3.
ותחי נפשך Jer. 38, 20.
3 fem. ap.: וַתִּחִי
ותחי רוח יעקב Gn. 45, 27.
1 pl.: נִחְיֶה
אם־יחינו נחיה 2 Reg. 7, 4.
בצלו נחיה בגוים Thr. 4, 20.
ואיך נחיה Ez. 33, 10.
1 pl.: וְנִחְיֶה
ונחיה ולא נמות Gn. 42, 2. 43, 8.
ותן־זרע ונחיה Gn. 47, 19.
ונקחה דגן ונאכלה ונחיה Neh. 5, 2.
ונחיה לפניו Hos. 6, 2.
2 pl.: תִּחְיוּ
למען תחיו ובאתם Dt. 4, 1.
למען תחיו ימים רבים Jer. 35, 7.
למען תחיו Am. 5. 14.
2 pl.: תִּחְיֶיךָן
למען תחיון וטוב לכם Dt. 5, 33.
למען תחיון ורביתם Dt. 8, 1.
3 pl.: יִחְיוּ
הנשיאים יחיו Jos. 9, 21.
מדוע רשעים יחיו Job. 21, 7.
מתים בל־יחיו Jes. 26, 14.
מתיך נבלתי יקומון Jes. 26, 19.
אדני עליהם יחיו Jes. 38, 16.
ומשפטים לא יחיו בהם Ez. 20, 25.
והנבאים הלעולם יחיו Zach. 1, 5.
3 pl.: וְיִחְיוּ
בהרוגים האלה ויחיו Ez 37, 9.
3 pl.: וַיִּחְיוּ
ותבוא בהם הרוח ויחיו Ez. 37, 10.
3 pl. fem.: תִּחְיֶינָה
אשר לא־תחייה Ez. 13, 19.
3 pl. f. c. h int.: הֲתִחְיֶינָה
התחייה העצמות האלה Ez. 37, 3.
Pi-el: חִיֵּה 3 perf.
ונפשו לא חיה Ps. 22, 30.
3 fem. c. suff.: חִיָּתְכִי p.
כי אמרתך חיתני Ps. 119, 50.
2 perf. c. suff.: חִיִּיתָנִי p.
חייתני מיורדי־בור Ps. 30, 4.
כי־בם חייתני Ps. 119, 93.
3 pl.: חִיּוּ
אשר חיו מנשי ובשגלעד Jud. 21, 14.
2 pl. c. h int.: הַחִיִּיתֶם
החייתם כל־נקבה Num. 31, 15.
part.: מְחַיֶּה
ואתה מחיה את־כלם Neh. 9, 6.
part.: וּמְחַיֶּה
יי ממית ומחיה 1 Sam. 2, 6.
inf. constr.: לַחֲיוֹת
לחיות זרע על־פני Gn. 7, 3.
inf. constr.: וְלַחֲיוֹת
ולחיות נפשות Ex. 13, 19.
inf. c. suff.: לְחַיֹּתֵנִי
לחיתנו כהיום הזה Dt. 6, 24.
inf. c. suff.: לְחַיֹּתוֹ
מדרכו הרשעה לחיתו Ez. 3, 18.
inf. c. suff.: לְהַחֲיוֹתָם
ברית לחיותם Jos. 9, 15.
inf. c. suff.: וְלַהֲחִיוֹתָם
ולחיותם ברעב Ps. 33, 19.
impt. c. suff.: חַיֵּנִי
חיני כדברך Ps. 119, 25.
בדרכך חיני Ps. 119, 37.
בצדקתך חיני Ps. 119, 40.
כחסדך חיני Ps. 119, 88.
יי חיני כדברך Ps. 119, 107.
יי כמשפטך חיני Ps. 119, 149.
לאמרתך חיני Ps. 119, 154.
כמשפטיך חיני Ps. 119, 156.
יי כחסדך חיני Ps. 119, 159.
impt. c. suff.: חַיֵּהוּ
בקרב שנים חיהו Hab. 3, 2.
1 imperf.: אֶחְיֶה
יתמיך אני אחיה Jer. 49, 11.
1 imperf.: וְאֶחְיֶה
אני אמית ואחיה Dt. 32, 39.
2 imperf.: תְּחַיֶּה
מכשפה לא תחיה Ex. 22, 17.
מתן לך נחלה לא תחיה ככל־נשמה Dt. 20, 16.
2 impf. c. suff.: תְּחַיֵּנִי
*תשוב תחייני Ps. 71, 20.
תחייני אם על איבי Ps. 138, 7.
למען־שמך יי תחייני Ps. 143, 11.
2 impf. c. suff.: תְּחַיֵּנוּ
תשוב תחיינו Ps. 71, 20.
תחיינו ובשמך נקרא Ps. 80, 19.
אתה תשוב תחיינו Ps. 85, 7.
3 imperf.: יְחַיֶּה
ולא יחיה איש ואשה 1 Sam. 27, 9.
ואיש ואשה לא־יחיה דוד 1 S. 27, 11.
אולי יחיה את־נפשך 1 Rg. 20, 31.
ויואב יחיה את־שאר 1 Chr. 11, 8.
לא־יחיה רשע Job. 36, 6.
יחיה־איש עגלת בקר Jes. 7, 21.
הוא את־נפשו יחיה Ez. 18, 27.
3 impf. c. suff.: יְחַיֵּנוּ
יחייו מימים Hos. 6, 2.
3 impf. fem.: תְּחַיֶּינָה
החכמה תחיה בעליה Eccl. 7, 12.
3 fem. c. s.: תְּחַיֶּנִי
ונשמת שדי תחיני Job. 33, 4.
3 masc. c. s.: יְחַיֶּהוּ
יי ישמרהו ויחיהו Ps. 41, 3.
3 impf. c. s.: יְחַיֶּהָ
אשר קנה ויחיה 2 Sam. 12, 3.
1 pl.: נְחַיֶּה
ונחיה מאבינו זרע Gn. 19, 32. 34.
ונחיה סוס ופרד 1 Reg. 18, 5.
1 pl.: תְּחַיֵּנוּן
וכל־הבת תחיון Ex. 1, 22.
3 pl.: יְחַיּוּ
ואתך יחיו Gn. 12, 12.
יחיו דגן ויפרחו כגפן Hos. 14, 8.
3 pl. c. h int.: הֲיְחַיּוּ
היחיו את־האבנים Neh. 3, 34.
3 pl. c. suff.: יְחַיֻּנוּ
אם־יחינו נחיה 2 Reg. 7, 4.
2 pl. fem.: תְּחַיֶּינָה
ונפשות לכנה תחייינה Ez. 13, 18.
3 pl. fem.: וַתְּחַיֵּין
ותחיין את־הילדים Ex. 1, 17. 18.
Hif-il: 3 perf. הֶחֱיָה
החיה יהושע Jos. 6, 25.
הנה החית יי אותי Jos. 14, 10.
אשר־החית את־בנה את־אשר החיה את־המת 2 Reg. 8, 1. 5.
אשר־החית את־בנה 2 Reg. 8, 5.
אשר־החיה אלישע 2 Reg. 8, 5.
1 perf.: הֶחֱיֵיתִי
ואותה החייתי Num. 22, 33.
2 perf. c. suff.: הֶחֱיִיתָנִי
ויאמרו החיתני Gn. 47, 25.
2 pl.: הֶחֱיִיתֶם
לו חחיתם אותם Jud. 8, 19.
2 pl.: וְהֶחֱיִיתֶם
וחחיתם את־אבי Jos. 2, 13.
inf.: וְהַחֲיָתָה
והחיה אותם Jos. 9, 20.
inf. constr.: לְהַחֲיֹת, לְהַחֲיוֹת
לחחיות אתך Gn. 6, 19.
יבאו אליך להחיות Gn. 6, 20.
להחיות את־נפשי Gn. 19, 19.
להחית עם־רב Gn. 50, 20.
ומלא החבל להחיות 2 Sam. 8, 2.
להחיות רוח שפלים Jes. 57, 15.
inf. constr.: וּלְהַחֲיוֹת
ולהחיות לכם לפליטה Gn. 45, 7.
להמית ולהחיות 2 Reg. 5, 7.
ולהחיות לב מכאים Jes. 57, 15.
inf. c. suff.: לְהַחֲיֹתוֹ
מדרכו חרש להחיתו Ex. 13, 22.
impt. c. suff.: וַהֲחִיֵּנִי
וחחלימני והחייני Jes. 38, 16.
impt. c. suff.: וַהֲחִיֵהוּ
משכב זכר החיו לכם Num. 31, 18.

חָיָה

קוצרי וכוי נקנס חָיָה, וכרגע כמו קי ועכס קמין ויקנס [לענעסקקעס-ענג], כי קיוק הזרש לכוב על ההולדה, לומר כתינק קיזוק, וקכין נוס חָיָה [קולי כמר חָיָה] כקרמי, לומר יולדת קכמת סכולדס [קיס נעכנאָרען קוכ-דינע], ועוד קעקלות רכוס.

adj. (pl. f. חָיוֹת) vivus, valens, vegetus. Aram. חַיָּא (fortasse pro חָיֵה) tanquam faciens, ut gignatur seu in vitam evadat, operae parturientibus praestandae perita, obstetrix. LXX. כִּי־חָיוֹת, *τίκτουσι γάρ*.

pl.: חָיוֹת
כי־חיות הנה Ex. 1, 19.

חַיָּה

ג"כ וכסמן חַיַּת וכסמן ג'יכי חַיָּתִי [וכ"ס כסמן יען וכוגן, ונעלץ שווי לו כעצמי עכנ, ע', ע"ץ קף כי"כ], והכיוי חַיָּתִי. כסלכה: ץ' קצר קי [לענעצדעס], וכן קיס רעס, כל-סקיס, לומר נעלי קיים, ולכוב מנכסת כיעב וכזרס [ווילל]. נ' כמופגע ען חַי, לומר קיוק נכללו, ולא נרדוף על חַיִּים, כמו קיץ נעס, כעס קיס, מלץ קיס, קיץ ידן מלץ וכלומס. ג' כמו חַיָּה לעיל כו', נגיון קיגוג וכעוות, לומר לוכל מוקף ומכוכב [ריכנלעלע, נעלע-קריים], כהשלל על מקכה [ריכנלענעל], ולקיכו ג"ין לקיות לפי עכיוך דעתי.

n. f. (c. חַיַּת, poët. et archaice חַיָתִי, v. Systema 212), 1) quidquid vivit, animal, de feris potissimum; 2) *n. abstr.* (a m. חַי),

vita (syn. חַיִּים); 3) sicut חַיָּה, q. v. supra, tentorium rotundum, vel circulus tentorii (Ringzelt, Zeltkreis), deinde multitudo s. orbis tabernaculorum, castra (Ringlager). LXX. ζῶον, θήρ, θηρίον, τετράπους, κτῆνος, τὸ ἑρπετόν, θηριώλωπος, βρωτός; ζωή, ψυχή, ὥρα; τάγμα; חַיַּת יָד, ἐνισχύειν.

שרץ נפש חיה Gn. 1, 20.
נפש חיה למינה Gn. 1, 24.
ובכל־חיה הרמשת Gn. 1, 28.
אשר־בו נפש חיה Gn. 1, 30.
לנפש חיה Gn. 2, 7.
נפש חיה הוא שמו Gn. 2, 19.
מיד כל־חיה אדרשנו Gn. 9, 5.
כל־נפש חיה אשר אתכם Gn. 9, 12.
כל־נפש חיה בכל־בשר Gn. 9, 15. 16.
חיה רעה אכלתהו Gn. 37, 20. 33.
או בנבלת חיה טמאה Lev. 5, 2.
ציד חיה אור־עוף Lev. 17, 13.
והשבתי חיה רעה Lev. 26, 6.
חיה רעה אעביר Ez. 14, 15.
חיה־רעה מן־הארץ Ez. 34, 25.
כל־נפש חיה Ez. 47, 9.
ותבוא חיה במור־ארב Job. 37, 8.
הַחַיָּה
נפש החיה הרמשת Gn. 1, 21.
הַחַיָּה
חמה וכל־החיה Gn. 7, 14.
ואת כל־החיה Gn. 8, 1.
כל־החיה אשר־אתך Gn. 8, 17.
כל־החיה כל־הרמש Gn. 8, 19.
ואת כל־נפש החיה Gn. 9, 10.
זאת החיה אשר תאכלו Lev. 11, 2.
ומכל נפש החיה Lev. 11, 10.
בכל־החיה ההלכת על־ארבע Lev. 11, 27.
החיה הרמשת במים ובין החיה הנאכלת ובין החיה Lev. 11, 46. 47.
החיה וכל־בהמה Ps. 148, 10.
כי רוח החיה באופנים Ez. 1, 20. 21.
על־ראשי החיה רקיע Ez. 1, 22.
החיה אשר ראיתי Ez. 10, 15. 20.
כי רוח החיה בהם Ez. 10, 17.
מבלי עבר מפני החיה Ez. 14, 15.
*לַחַיָּה
*ויאספו פלשתים לחיה 2 S. 23, 11.
קציהם לחיה ולבהמה Jes. 46, 1.
לחיה נתתיו לאכלו Ez. 33, 27.
מרבץ לחיה Zeph. 2, 15.
לַחַיָּה
רע וחיה רעה Ez. 5, 17. 14, 20.
וּבַחַיָּה
נעוף ובבהמה ובחיה Gn. 7, 21.
וְלַחַיָּה
ולבהמתך ולחיה Lev. 25, 7.
constr.: חַיַּת
את־חית הארץ Gn. 1, 25.
ולכל־חית הארץ Gn. 1, 30.
כל־חית השדה Gn. 2, 19.
ולכל חית השדה Gn. 2, 20.
היה־עירם מכל חית השדה Gn. 3, 1.
ומכל חית השדה Gn. 3, 14.
וחתכם יהיה על כל־חית הארץ Gn. 9, 2.
ובכל־חית הארץ Gn. 9, 10.
לכל חית הארץ Gn. 9, 10.
וירעם תאכל חית השדה Ex 23, 11.
ורעה עליך חית השדה Ex 23, 29.
את־חית השדה Lev. 26, 22.
קן־תרבה עליך חית השדה Dt. 7, 22.
ואת־חית השדה לילה 2 S. 21, 10.

ותעבר חית השדה 2 Reg. 14, 9.
ותעבר חית השדה 2 Chr. 25, 18.
וכל־חית השדה ישחקו Job. 40, 20.
גער חית קנה Ps. 68, 31.
*חית ענייך אל־תשכח Ps. 74, 19.
תכבדני־חית השדה Jes. 43, 20.
*חית ידך מצאת Jes. 57, 10.
אספו כל־חית השדה Jer. 12, 9.
חית השדה נתתי לו Jer. 27, 6. 28, 14.
ילדו כל חית השדה Ez. 31, 6.
כל חית השדה Ez. 31, 13.
חית כל־הארץ Ez. 32, 4.
לכל־חית השדה Ez. 34, 5. 8.
חית השדה הקבצו Ez. 39, 17.
ואכלתם חית השדה Hos. 2, 14.
עם־חית השדה Hos. 2, 20.
חית חשדה תבקעם Hos. 13, 8.
constr.: וַחַיַּת
*וחית פלשתים חנה 2 Sam. 23, 13.
וחית השדה השלמה־לך Job. 5, 23.
וחית כפירים תמלא Job. 38, 39.
וחית השדה תדושה Job. 39, 15.
וחית הארץ לא תאכלם Ez. 34, 28.
וחית השדה וכל־הרמש Ez. 38, 20.
כל־כנף וחית השדה Ez. 39, 4.
constr.: בַּחַיַּת
בחית השדה ובעוף Hos. 4, 3.
constr.: לְחַיַּת
*אל־תתן לחית נפש תורך Ps. 74, 19.
לחית הארץ Ez. 29, 5.
constr.: וְלַחַיַּת
לעוף השמים ולחית הארץ 1 Sam. 17, 46.
constr.: וְהַחַיַּת
ומחית הארץ אל־תיראי Job. 5, 22.
constr.: חַיְתָו f. arch.
כי־לי כל־חיתו־יער Ps. 50, 10.
ישקו כל־חיתו־שדי Ps. 104, 11.
בו־תרמש כל־חיתו־יער Ps. 104, 20.
כל חיתו שדי Jes. 56, 9.
כל־חיתו ביער Jes. 56, 9.
כל־חיתו־גוי Zeph. 2, 14.
constr.: וְחֵיתוֹ f. arch.
וחיתו־ארץ למיטה Gn. 1, 24.
constr.: לְחֵיתוֹ־ f. arch.
בשר חסידיך לחיתו־ארץ Ps. 79, 2.
cum suff.: חַיְתִי
*דכא לארץ חיתי Ps. 143, 3.
cum suff.: חַיְתָו
*וזהמתו חיתו להם Job. 33, 20.
*חיתו לא־יתחזקו Ez. 7, 13.
cum suff.: וְחַיָּתוֹ
*וחיתו מעבר בשלח Job. 33, 18.
*וחיתו למתים Job. 33, 22.
*וחיתי באור תראה Job. 33, 28.
cum suff.: וְחַיָּתוֹ
וחיתו אין די עולה Jes. 40, 16.
cum suff.: *חַיָּתֵךְ
*חיתך ישבו־בה Ps. 68, 11.
cum suff.: חַיָּתָם
*וכל חיתם Num. 35, 3.
*ועוד בחיים חיתם Ez. 7, 13.
cum suff.: וְחַיָּתָם
*וחיתם בקדשים Job. 36, 14.
cum suff.: וְחַיָּתָם
*וחיתם לדבר הסגיר Ps. 78, 50.
pl.: חַיּוֹת
חיות קטנות עם־גדלות Ps. 104, 25.
ופריץ חיות בל־יעלה Jes. 35, 9.
דמות ארבע חיות Ez. 1, 5.
וכל־חיות לא־יעמדו לפניו Dan. 8, 4.
pl.: חַיּוֹת
ודמות החיות Ez. 1, 13.
מתהלכת בין החיות Ez. 1, 13.
ואוא החיות Ez. 1, 15.
אצל החיות Ez. 1, 15.
ובלכת החיות Ez. 1, 19.
ובהנשא החיות Ez. 1, 19.
כנפי החיות משיקות Ez. 3, 13.
pl.: וַחַיּוֹת
והחיות רצוא ושוב Ez. 1, 14.
חַי

תוקפיי וסמיך חַי [וכן חַי, חַיִּי, חַיָּה, חַיִּים, חַיִּין, חַיִּים, חַיִּין, חַיִּים, חַיִּין

חי־יי וחי־נפשך אם־
2 Reg. 2, 2. 4. 6. 4, 30. אעזבך
ויאמר אלישע חי־יי
2 Reg. 3, 14. צבאות
2Rg.5,16. חי־יי אשר־עמדתי לפניו
2Rg.5,20. חי־יי כי־אם־רצתי אחריו
2 Rg. 19, 4. 16. לחרף אלהים חי
2 Chr. 10, 6. בהיותו חי לאמר
2 Chr. 18, 13. ויאמר מיכיהו חי־יי
Job. 12, 10. אשר בידו נפש כל־חי
Job. 19, 25. ואני ידעתי גאלי חי
Job. 27, 2. חי־אל הסיר משפטי
Job. 28, 21. ונעלמה מעיני כל־חי
Job. 30, 23. ובית מועד לכל־חי
Ps. 18, 47. חי־יי וברוך צורי
Ps. 42, 3. לאלהים לאל חי
Ps. 58, 10. כמו־חי כמו־חרדן
Ps. 84, 3. ירנו אל־אל חי
Ps.143,2 כי לא־יצדק לפניך כל־חי
Ps. 145, 16. ומשביע לכל־חי רצון
Eccl. 9, 4. כי־לכלב חי הוא טוב
Jes. 37, 4. 17. לחרף אלהים חי
Jes. 38, 19. חי חי הוא יודך
Jes. 49, 18. חי־אני נאם־יי
Jer. 4, 2. ונשבעת חי־יי
Jer. 5, 2. ואם חי־יי יאמרו
Jer. 12, 16. להשבע בשמי חי־יי
Jer. 16, 14. 15. חי־יי אשר העלה
23, 7. 8.
Jer. 22, 24. חי־אני נאם־יי
Jer. 38, 16. חי־יי את אשר עשה־לנו
חי אדני יי בכל־ארץ
Jer. 44, 26. מצרים
Jer. 46, 18. חי־אני נאם־המלך
Thr. 3, 39. מה־יתאונן אדם חי
Ez. 5, 11. 16, 48. חי־אני נאם אדני־יי
Ez. 14, 16. חי אני נאם אדני יי
18. 20. 17, 16. 18, 3. 20, 31.
33. 33, 11. 35, 11.
Ez. 17, 19. חי־אני אם־לא אלתי
Ez. 20, 3. חי־אני אם־אדרש לכם
Ez. 33, 11. חי־אני נאם אדני יי
חי־אני אם־לא אשר
Ez. 33, 27. בחרבות
Ez. 34, 8. חי־אני נאם אדני יי
Hos. 2, 1. בני אל־חי
Hos. 4, 15. ואל־תשבעו חי־יי
Zeph. 2, 9. לכן חי־אני
וְחַי
2 Sam. 12, 22. וחי חילד
וְחַי *p.* וְחַי
*Gn. 3, 22. ואכל וחי לעולם
*Ex.33,20. כי לא־יראני האדם וחי
Lev. 18, 5. וחי בהם אני יי
Lev. 25, 35. גר ותושב וחי עמך
Num. 21, 8. *וראה אתו וחי
Num. 21, 9. אל־נחש הנחשת וחי
Dt. 4, 42. מן־הערים האל וחי
Dt. 5, 21. אלהים את־האדם וחי
Dt. 19, 4. אשר־ינוס שמה וחי
אל־אחת הערים־האלה
Dt. 19, 4. וחי
Neh.6,11. אשר־יבא אל־ההיכל וחי
Jer. 38, 2. לשלל וחי
Ez. 18, 13. ותרבית לקח וחי
Ez 18, 24. יעשה וחי
Ez.20,11. יעשה אותם האדם וחי
13. 21.
Ez. 47, 9. וחי כל אשר־יבוא
חַיָּה *p.* חַיָּה
Gn. 6, 19. ומכל־החי מכל־בשר
Ex. 21, 35. ומכרו את־השור החי
Lev. 13, 15. הבשר החי ומאו
Lev. 13, 15, הבשר החי
Lev.13,16. או כי־ישוב הבשר החי
Lev.16,20 והקריב את־השעיר החי
Lev. 16, 21. על־ראש השעיר החי

1 Reg. 3, 22. לא כי בני החי
1 Reg. 3, 22. בנך המת ובני החי
1 Reg. 3, 23. זה־בני החי
1 Reg. 3, 23. בנך המת ובני החי
1 Reg. 3, 25. גזרו את־החילד החי
וְהַחַי
Eccl. 7, 2. והחי יתן אל־לבו
*לַחַי
Gn. 16, 14. *באר לחי ראי
לָחַי *p.*
1 Sam. 25, 6. ואמרתם כה לחי
constr.: חֵי
Gn.42,15. חי פרעה אם־תצאו
Gn.42,16. חי פרעה כי מרגלים
1 Sam. 1, 26. חי נפשך אדני
1 Sam. 17. 55. חי־נפשך המלך
2 S. 14, 19. חי נפשך אדני המלך
Am. 8, 14. חי אלהיך דן
constr.: וְחֵי
*Lev. 25, 36. וחי אחיך עמך
1 Sam. 20; 3. 25, 26. חי יי וחי נפשך
2 Sam. 11, 11. חיך וחי נפשך
2 Sam. 15, 21. וחי אדני המלך
2 Rg. 2, 2. 4. 6. 4, 30. חי־יי וחי־נפשך
Am. 8, 14. וחי דרך באר־שבע
constr.: בְּחֵי
Dan. 12, 7. וישבע בחי העולם
pl.: חַיִּים
Gn. 26, 19. באר מים חיים
Ex. 4, 18. ואראה העודם חיים
Ex. 22,3. עד־שה חיים שנים ישלם
Lev. 14, 5. 50. על־מים חיים
Lev. 15, 13. במים חיים ומטהר
Num. 16, 30. וירדו חיים שאלה
Nu.16,33 וכל־אשר להם חיים שאלה
Num. 19, 17. מים חיים אל־כלי
Dt. 4, 4. חיים כלכם היום
Dt.4,10. כל־הימים אשר הם חיים
Dt. 5, 3. פה היום כלנו חיים
Dt. 5, 23. קול אלהים חיים
אשר־אתם חיים על־
Dt. 12, 1. 31, 13. האדמה
1 S. 17, 26. 36. מערכות אלהים חיים
אשר הם חיים על־פני
1 Reg. 8, 40. האדמה
1 Reg. 20, 18. תפשום חיים
1 Reg. 20, 18. חיים תפשום
2 Reg. 7, 12. ונתפשם חיים
תפשום חיים ויתפשום
2 Reg. 10, 14. חיים
כל־הימים אשר־הם
2 Chr. 6, 31. חיים
2 Chr. 25, 12. ועשרת אלפים חיים
Ps. 27, 13. בטוב־יי בארץ חיים
Ps. 52, 7. ושרשך מארץ חיים
Ps. 55, 16. ירדו שאול חיים
Ps. 69, 29. ימחו מספר חיים
Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו
Prv. 1, 12. נבלעם כשאול חיים
Eccl. 4, 2. אשר המה חיים עדנה
Eccl. 10, 19. ויין ישמח חיים
Cant. 4, 15. באר מים חיים
Jes. 53, 8. כי נגזר מארץ חיים
Jer. 2, 13. מקור מים חיים
Jer. 10, 10. האל־אלהים חיים
Jer. 11, 19. ונכרתנו מארץ חיים
Jer.17,13. מקור מים־חיים את־יי
Jer. 23, 36. דברי אלהים חיים
Ez. 26, 20. ונתתי צבי בארץ חיים
Ez. 32, 23. חתית בארץ חיים
Ez.32,24.25.26. חתיתם בארץ חיים
Ez.32,27. חתית גבורים בארץ חיים
Ez. 32, 32. חתיתו בארץ חיים
יצאו מים־חיים
Zach. 14, 8. מירושלם
pl.: חַיִּים

Ps. 17, 14. חלקם בחיים
Ps. 66, 9. חשם נפשנו בחיים
Eccl. 6, 12. מוד־טוב לאדם בחיים
Eccl. 9, 9. כי הוא חלקך בחיים
Ex. 7, 13. ועוד בחיים חיתם
pl. aram.: חַיַּיִן
Job.24,22. יקום ולא־יאמין בחיין
pl.: לְחַיִּים
2Sam. 15, 21. אם־למות אם־לחיים
Prv. 10, 16. פעלת־צדיק לחיים
Prv. 10, 17. ארח לחיים שומר
Prv. 11, 19. כן־צדקה לחיים
Prv. 19, 23. יראת יי לחיים
pl.: לַחַיִּים
Jes. 4, 3. כל־הכתוב לחיים
pl.: בַּחַיִּים
Ps. 63, 4. כי־טוב חסדך מחיים
Jer. 8, 3. ונבחר מות מחיים
pl. constr.: חַיֵּי
Gn. 23, 1. ויהיו חיי שרה
Gn. 23, 1. שני חיי שרה
Gn. 25, 7. ימי שני־חיי אברהם
Gn. 25, 17. שני חיי ישמעאל
Gn. 47, 9. ימי שני חיי
Gn. 47, 9. את־ימי שני חיי אבתי
Ex. 6, 16. ושני חיי לוי
Ex. 6, 18. ושני חיי קהת
Ex. 6, 20. ושני חיי עמרם
Prv. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא
Eccl. 6, 12. מספר ימי־חיי הבלו
Eccl. 9, 9. כל־ימי חיי הבלך
Jes. 38, 16. ולכל־בהן חיי רוחי
pl. constr.: לְחַיֵּי
Gn.7,11. שש־מאות שנה לחיי־נח
Dan. 12, 2. אלה לחיי עולם
pl. c. suff.: חַיַּי *p.* חַיֵּי
1 Sam. 18, 18. מי אנכי ומי חיי
2 Sam. 19, 35. כמה ימי שני חיי
Job. 7, 7. זכר כי־רוח חיי
Job. 9, 21. אמאס חיי
Ps. 7, 7. וירמס לארץ חיי
Ps. 23, 6. כל־ימי חיי
Ps. 26, 9. ועם־אנשי דמים חיי
Ps. 27, 1. יי מעוז־חיי
Ps. 27, 4. כל־ימי חיי
Ps. 31, 11. כי כלו ביגון חיי
Ps. 42, 9. תפלה לאל חיי
Ps. 64, 2. מפחד אויב תצר חיי
Jes. 38, 12. קפדתי כארג חיי
Thr. 3, 53. צמיתו בבור חיי
Thr. 3, 58. גאלת חיי
Jon. 2, 7. ותעל משחת חיי
cum suff.: וְחַיַּי
Ps. 88, 4. וחיי לשאול חגיעו
cum suff.: בְּחַיַּי *p.* בְּחַיֵּי
Gn. 27, 46. קצתי בחיי
Job. 10, 1. נקטה נפשי בחיי
Ps. 63, 5. כן אברכך בחיי
Ps. 104, 33. אשירה ליי בחיי
Ps. 146, 2. אהללה יי בחיי
cum suff.: בַּחַיַּי
Jon. 4, 3. כי טוב מותי מחיי
Jon. 4, 8. טוב מותי מחיי
cum suff.: חַיֵּינוּ
Jes. 38, 20. ננגן כל־ימי חיינו
cum suff.: חַיֶּיךָ *p.*
Gn.3,14. ועפר תאכל כל־ימי חייך
Gn. 3, 17. כל ימי חייך
Gn. 47, 8. כמה ימי שני חייך
Dt. 4, 9. מלבבך כל ימי חייך
Dt. 6, 2. ובן־בנך כל ימי חייך
Dt.16,3. מארץ מצרים כל ימי חייך
Dt. 25, 66. והיו חייך תלאים
Dt. 30, 6. ובכל־נפשך למען חייך
Dt.30,20. כי הוא חייך וארך ימיך

Lev. 14, 6. על המים החיים
Lev. 14, 51. ובמים החיים
ובמים החיים ובצפר
Lev. 14, 52. החיה
Nu.17,13. בין־המתים ובין החיים
Ruth2,20. את־החיים ואת־המתים
1 Sam. 25, 29. צרורה בצרור החיים
Job. 28,13. ולא תמצא בארץ החיים
Job. 33, 30. לאור באור החיים
Ps. 56, 14. באור החיים
Ps. 116, 9. בארצות החיים
Ps. 142, 6. חלקי בארץ החיים
מד־חיים אשר המה
Eccl. 4, 2. חיים
Eccl. 4, 15. ראיתי את־כל־החיים
Eccl. 6, 8. להלך נגד החיים
Eccl. 9, 4. אל כל־החיים
Eccl. 9, 5. כי החיים יודעים שימתו
Jes. 8, 20. בעד החיים אל־המתים
Jes. 38, 11. יה בארץ החיים
pl.: חַיִּים *abstr.*
Gn. 2, 7. ויפח באפיו נשמת חיים
Gn. 6,17 כל־בשר אשר־בו רוח חיים
מכל־הבשר אשר־ב רוח
Gn. 7, 15. חיים
Gn.7,22. כל אשר נשמת־רוח חיים
Gn. 27, 46. למה לי חיים
Job. 10, 12. חיים וחסד עשית עמדי
Ps. 16, 11. תודיעני ארח חיים
Ps. 21, 5. חיים שאל ממך
Ps. 30. 6. חיים ברצונו
Ps. 34, 13. מי־האיש החפץ חיים
Ps. 36, 10. כי עמך מקור חיים
Ps. 38, 20. ואיבי חיים עצמו
Ps. 133, 3. חיים עד־העולם
Prv. 2, 19. ולא ישיגו ארחות חיים
Prv. 3, 2. ושנות חיים
Prv. 3, 18. עץ־חיים היא
Prv. 3, 22. ויהיו חיים לנפשך
Prv. 4, 10. וירבו לך שנות חיים
Prv. 4, 22 כי־חיים הם למצאיהם
Prv. 4, 23. כי ממנו תוצאות חיים
Prv. 5, 6. ארח חיים פן־תפלס
Prv.6,23. דרך חיים תוכחות מוסר
Prv. 8, 35. כי מצאי מצא חיים
Prv. 9, 11. ויוסיפו לך שנות חיים
Prv. 10, 11. מקור חיים פי צדיק
Prv. 11, 30. פרי צדיק עץ חיים
Prv. 12, 28. באורח־צדקה חיים
Prv. 13, 12. ועץ חיים תאוה באה
Prv.13,14. תורת חכם מקור חיים
Prv. 14, 27. יראת יי מקור חיים
Prv. 15, 4. מרפא לשון עץ חיים
ארח חיים למעלה
Prv. 15, 24. למשכיל
Prv.15,31. אזן שמעת תוכחת חיים
Prv. 16, 15. באור־פני־מלך חיים
Prv.16,22. מקור חיים שכל בעליו
Prv.21,21. ימצא חיים צדקה וכבוד
Eccl. 9, 9. ראה חיים עם־אשה
pl.: וְחַיִּים *abstr.*
Job. 3, 20. וחיים למרי נפש
Prv. 18, 21. מות וחיים בידי־לשון
Prv. 22, 4. עשר וכבוד וחיים
Prv. 27. 27. וחיים לנערותיך
pl.: וַחַיִּים *abstr.*
Gn. 2, 9. ועץ החיים בתוך הגן
Gn. 3, 22. ולקח גם מעץ החיים
Gn. 3, 24. את־דרך עץ החיים
Dt. 30, 15. את־החיים ואת־הטוב
Dt. 30, 19. והחיים והמות
Eccl. 2, 17. ושנאתי את־החיים
Jer. 21, 8. את־דרך החיים
Ez. 33, 15. בחקות החיים
Mal. 2, 5. החיים והשלום
pl.: בַּחַיִּים *abstr.*
Dt. 30, 19. ובחרת בחיים

Digitized by Google

Jos. 1, 5. אִישׁ לֹא־יָכִיל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
2 Sam. 11, 11. חַיָּךְ וְחֵי נַפְשֶׁךָ
Ps. 128, 5. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
Prv. 4, 13. נְצֹרָה כִּי־הִיא חַיֶּיךָ
cum suff.: בְּחַיֶּיךָ
Dt. 28, 66. וְלֹא תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ
cum suff.: *p.* חַיֶּיכִי
Ps. 103, 4. הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיַּיכִי
cum suff.: חַיֵּיכֶם
Dt. 32, 47. כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם
cum suff.: חַיָּיִךְ
Gn. 47, 28. יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו
Dt. 17, 19. וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו
Jos. 4, 14. אֶת מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי חַיָּיו
1 S. 1, 11. וְנָתַתִּיו לַיי כָּל־יְמֵי חַיָּיו
1 Sam. 7, 15. כָּל יְמֵי חַיָּיו
וַעֲבָדִים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי חַיָּיו
1 Reg. 5, 1.
כִּי נָשִׂיא אֲשֶׁתֵּנוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו
1 Reg. 11, 34.
מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו
1 Reg. 15, 5.
וּבִין יָרָבְעָם כָּל־יְמֵי חַיָּיו
1 Rg. 15, 6.
לְמָנִיו כָּל־יְמֵי חַיָּיו
2 Reg. 25, 29.
דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו
2 Reg. 25, 30.
זֵכֶר אֶת־יְמֵי חַיָּיו
Eccl. 5, 19.
חַיָּיו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ
הָאֱלֹהִים
Eccl. 8, 15.
כָּל־יְמֵי חַיָּיו
Jer. 52, 33. 34.
cum suff.: בְּחַיָּיו
רִבִּים מֵאֲשֶׁר הַמִּית בְּחַיָּיו
Jud. 16, 30
וַיִּצְבֹּר־לוֹ בְּחַיָּיו
2 Sam. 18, 18.
כִּי־יִשְׁשַׂר בְּחַיָּיו יִבְרַךְ
Ps. 49, 19.
וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו
Eccl. 3, 12.
cum suff.: חַיָּיִךְ
Prv. 31, 12. כֹּל יְמֵי חַיָּיִךְ
cum suff.: בְּחַיַּיִךְ
Lev. 18, 18. עֲרוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ
cum suff.: חַיֵּיהֶם
Ex. 1, 14. וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם
Eccl. 2, 3. מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּיהֶם
cum suff.: בְּחַיַּיהֶם
2 Sam. 1, 23. וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם
Eccl. 9, 3. וְהוֹלֵלוֹת בִּלְבָבָם בְּחַיֵּיהֶם
adj. f. sg. הַחַיָּה
Lev. 14, 6. 7. אֶת־הַצִּפֳּר הַחַיָּה
Lev. 14, 6. 51. וְאֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה
sbst.: לַחַיָּה
2 Sam. 23, 11. וַיֶּאֱסְפוּ פְלִשְׁתִּים לְחַיָּה
constr.: חַיַּת
Ps. 74, 19. חַיַּת עָנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח
Jes. 57, 10. חַיַּת יָדֵךְ מָצָאת
constr.: חַיַּת *sbst.*
2 Sam. 23, 13. וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים חֹנָה
constr.: לְחַיַּת
Ps. 74, 19. לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ
cum suff.: חַיָּתִי
Ps. 143, 3. דַּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי
cum suff.: חַיָּתוֹ
Job. 33, 20. וְתַאֲתָו חַיָּתוֹ לֶחֶם
Ez. 7, 13. חַיָּתוֹ לֹא־יִתְחַזָּקוּ
cum suff.: וְחַיָּתוֹ
Job. 33, 18. וְחַיָּתוֹ מֵעֲבֹר בַּשֶּׁלַח
Job. 33, 22. וְחַיָּתוֹ לַמְמִתִים
Job. 33, 28. וְחַיָּתִי בְּאוֹר תִּרְאֶה
cum suff.: חַיָּתֵנוּ
Ps. 68, 11. חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ־בָהּ
cum suff.: חַיָּתָם
Num. 35, 3. וְלִכְלֵּ חַיָּתָם
Ez. 7, 13. וְעַד בְּחַיִּים חַיָּתָם
cum suff.: וְחַיָּתָם
Job. 36, 14. וְחַיָּתָם בִּקְדֵשִׁים

Ps. 78, 50. וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר
adj. pl.: חַיּוֹת
Lev. 14, 4. שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת
חַיּוֹת
ע"כ סופצע, וסיכוון יהוע, לומר היזוח [דשם לענען, עקסיסעצען]. וכן פשט נשפה ענגיכית
n. f. abstr., vita, in phrasi אַלְמְנוּת חַיּוֹת h. e. status viduitatis, superstite marito (abstr. a concr. אַלְמָנָה). LXX. χῆραι ζῶσαι (אַלְמָנוֹת חַיּוֹת).
2S. 20, 3. עֶשֶׂר נָשִׁים פִּילַגְשִׁים עָזַב דָּוִד וַיִּתְּנֵם בֵּית מָעֻצָּר וַיְכַלְכְּלֵם וְלֹא בָּא אֵלֵיהֶן וַתִּהְיֶינָה חֲתוּמוֹת עַד יוֹם מוֹתָן אַלְמְנוּת חַיּוֹת
מְחָיָה
ע"כ עזקל סקפי, וסיכוון סם שפיס [וועם עריסטאָלעס], וסע' ס' סעילם, כיזוע לעכיניס, לכן פסעכט פאכל וסכלכול. ודע קוכל שהשם פיס, נאפיס כשר יו, מן חָיָה ע"פ. נשפה לעכיך חַיָּה כשעט נדומה, אבל כך נפזקל פקפר פיס וסיקוסס.
n. f., id quod nutrit s. vitam sustentat, victus (מַיִם־שֶׁמְּחַיֶּה), rabbinice eodem de verbo חִיָּה, de resurrectione mortuorum. Nomen aliud soni ejusdem (in phrasi מְחָיַת פֶּשַׁע חַי), v. s. v. מָחָה. LXX. ὑπόστασις ζωῆς, ζωοποίησις, ζωή, περιποίησις, ὑγιάζειν, ὑγιής.
Jud. 6, 4. וְלֹא־יִשְׁאִירוּ מְחִיָּה
2 Chr. 14, 12. לְאֵין־לָהֶם מְחִיָּה
Esr. 9, 8. וְלִתֵּתְנוּ מְחִיָּה מְעַט
Esr. 9, 9. לָתֵת־לָנוּ מְחִיָּה
לְמַחְיָה
Gn. 45, 5. כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים
constr.: *מַחְיַת
Lev. 13, 24. *וְהָיְתָה מִחְיַת הַמְּכֹרֶת
constr.: *וּמַחְיַת
Lev. 13, 10. *וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי בְּשֵׂאֵת
cum suff.: וּמַחְיָתְךָ *p.*
Jud. 17, 10. וְעֵרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֵךְ

חַיִל
ע"כ חֵיָא נקמי, נאכוון העברי, והלוי חֵיל וסעקור מֵחָא נגליעת סי'. הכוסף אַחָא ג"כ נגליעת סי', ווסה נכ"ק מַחָא הכיכוכי. עי' סה שהנעתי סוה נסעכי ענגיכית סנכס ענפי אפכ קל"ג.
vel חֵיָא *v. aram.*, significatione eadem, qua hebr. (imp. חֵיִי, inf., eliso י, מֵחָא, Af. אַחֵי, prt. מַחֵא). LXX. ΗΗΗ, τύπτειν.
imprt. sg.: חֵיִי
Dan. 2, 4. מַלְכָּא לְעַלְמִין חֵיִי
3, 9. 5, 10. 6, 7. 22.
Af-el: אַחָא
part.: מַחֵא
Dan. 5, 19. וְדִי־הוּה צְבָא הוּה מַחֵא
חֵיוָא
ע"כ נקמי, כיקול האכוון אל קיס נעבכי, וסילוסס סמכו חַיְוָתָא, חֵיוָא, ואל תקסין לסקומכיס, שהו' נאל י', כי כל תקוכות כאלה מסנת הילות הו', נסוספת סופי נקני תקר, ואל חַיְוָא מן חַיִּי, וכן חֵדְוָא, סַחְיָא, גַּלְוָא, חַנְוָא מן חָדִי סָחִי, גָּלִי, חָנִי וכדומה, עי' קרוי פניכיס לף קל"ו ססק לקנכי.
n. f. aram., (def. חֵיוָתָא, חֵיוְתָא, a forma primaria חַיְוָא, cujus ו in f. secundaria mobile fit), animal, bestia. LXX. θηρίον.
Dan. 4, 13. וְלֵבַב חֵיוָא יִתְיְהִב לֵהּ
חֵיוָה
Dan. 7, 5. וְאָרוּ חֵיוָה אָחֳרִי

Dan. 7, 7. וְאָרוּ חֵיוָה רְבִיעָאָה
definit.: חֵיוְתָא
Dan. 4, 11. תַּנִּין חֵיוְתָא מִן־תַּחְתּוֹהִי
Dan. 4, 12. וְעִם־חֵיוְתָא חֶלְקֵהּ
Dan. 5, 21. וְלִבָּבֵהּ עִם־חֵיוְתָא שְׁוִי
Dan. 7, 11. עַד דִּי קְטִילַת חֵיוְתָא
Dan. 7, 19. עַל־חֵיוְתָא רְבִיעָיְתָא
Dan. 7, 23. כֵּן אָמַר חֵיוְתָא רְבִיעָיְתָא
definit.: לְחֵיוְתָא
Dan. 7, 6. וְאַרְבָּעָה רֵאשִׁין לַחֵיוְתָא
sg. constr.: חֵיוַת
Dan. 2, 38. חֵיוַת בָּרָא וְעוֹף־שְׁמַיָּא
Dan. 4, 9. תַּחְתּוֹהִי תִּסַּלְּלוּ חֵיוַת בָּרָא
תַּחְתּוֹהִי תָּדוּר חֵיוַת
Dan. 4, 18. בָּרָא
Dan. 4, 20. וְעִם־חֵיוַת בָּרָא חֶלְקֵהּ
וְעִם־חֵיוַת בָּרָא לֶהֱוֵי
מְדוֹרָךְ
Dan. 4, 22.
Dan. 4, 29. וְעִם־חֵיוַת בָּרָא מִדּוֹרָךְ
pl.: חֵיָוָן
Dan. 7, 3. וְאַרְבַּע חֵיוִן רַבְרְבִן
def. pl.: חֵיוָתָא
Dan. 7, 12. וְשָׁאַר חֵיוָתָא הֶעְדִּיוּ
Dan. 7, 17. אִלֵּין חֵיוָתָא רַבְרְבָתָא

חַי
תוקיי נקמי כמו נעברי, ומיזוע חַיָּא וסכנוי חַיָּין, ולפעמים סכנוי כשם כמו נעברי.
adj. aram. (def. חַיָּא, pl. חַיִּין, interdum substant.) hebraico par atque aequale. LXX. ζῶν.
וְלִחְיֵי
Dan. 4, 31. וְלִחְיֵי עָלְמָא שַׁבַּחַת
def. adj.: חַיָּא
Dan. 6, 21. דָּנִיֵּאל עַבְדָּ אֱלָהָא חַיָּא
Dan. 6, 27. דִּי חַוָּא אֱלָהָא חַיָּא
pl.: בְּחַיִּין
Dan. 7, 12. וְאָרְכָה בְּחַיִּין יְהִיבַת
def. pl.: חַיְוָא
Dan. 2, 30. דִּי־אִיתַי בִּי מִן־כָּל־חַיְוָא
Dan. 4, 14. דִּי יִנְדְּעוּן חַיְוָא
pl. constr.: לְחַיֵּי
Esr. 6, 10. לְחַיֵּי מַלְכָּא וּבְנוֹהִי

חֲיִי
v. s. חָיָה *p.* 389.

חֵיל
v. s. r. חוּל *p.* 377.

חֵין
v. חֶן *s. r.* חָנַן *p.* 417.

חֵיץ
v. s. r. חוּץ *p.* 380.

חֵיק
v. s. r. חוּק *p.* 381.

חֵישׁ
v. s. r. חוּשׁ *p.* 381.

חֵךְ
v. s. r. חָכַךְ *p.* 394.

חָכָה
פעל נוזד נקעלוקו והכיכוכי חִכֶּה, והסלנה כמו נעק לעיל, לומר קליפה ועיקר נגיעה ונסיכה קצל דבר, ועכין התלוות והנקות פשל על הנעקון [אַכְהַאלטען, פֶּערצויפען], ונמלא לכוד נקעוכת הכבד להסמן הקווק [חִכָּה], כקוד ושבר [וועקרעקן, הָאַפֶּטען], לומר סיוק נבעקון ותקוק. קעלוק הפשט חָכֵּה, ובנאקל חָכָה עשלהו [כמו: סיק קוכן כוה, הוק עקקכן, לומר מיקל ועקוק], וכן נעכני בדומה לו חָקָה [חָכָה], כשהשל מהתלוות והנקוק על קליוה וקיכה ותפיסה ולכידה, וכשבר תקלה קקק קכן, ועשוי הוס עכיל הוק הכוונה, כפי לשר הנעקי. המקור חַכֵּי כמו חַכָּה ל"ק [הוז' ו' ע'], לפן עוד לפשר עכוון לקר.
verb. intr. (part. חוֹכֶה; semel חַכֵּי Hos. 6, 9. inf., ut quidem plurimi arbitrantur, pro חַכָּה), agglutinatum esse, adhaerere, tropice confidere. Pi. (חִכָּה) sperare, opperiri, exspectare (syn. בָּטַח). Radix est חָכַךְ, unde et v. חָקָה (חָכָה), q. v., et gemar. חָקָה (unde יְחַכְּקָה, חִכְּקָה h. e. exspectans). LXX. ἐμμένειν, μένειν; *Pi.* μένειν, ὑπομένειν, ἀμείρεσθαι, ἰσχύς.
p. constr. pl.: חוֹכֵי
Jes. 30, 18. אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ
Pi-el חִכָּה 3 *perf.*
Job. 32, 4. וְאֱלִיהוּ חִכָּה אֶת־אִיּוֹב
3 *fem.:* חִכְּתָה
Ps. 33, 20. נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיי
1 *perf.:* וְחִכִּיתִי
Jes. 8, 17. וְחִכִּיתִי לוֹ
3 *pl.:* חִכּוּ
Ps. 106, 13. חִכּוּ לַעֲצָתוֹ
1 *pl.:* וְחִכֵּינוּ
2 Rg. 7, 9. וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר
part.: מְחַכֶּה
Dan. 12, 12. אַשְׁרֵי הַמְּחַכֶּה וְיַגִּיעַ
prt. constr.: לִמְחַכֵּה־
Jes. 64, 3. יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ
part. pl.: מְחַכִּים
Job. 3, 20. הַמְּחַכִּים לַמָּוֶת וְאֵינֶנּוּ
inf. constr.: *וְכַחֲכִי
Hos. 6, 9. *וְכַחֲכִי אִישׁ גְּדוּדִים
imperat.: חַכֵּה־
Hab. 2, 3. אִם־יִתְמַהְמָהּ חַכֵּה־לוֹ
impt. pl.: חַכּוּ
Zeph. 3, 8. חַכּוּ־לִי נְאֻם־יי
2 *imperf.:* תְּחַכֶּה
2 Reg. 9, 3. וְנָסַתָּה וְלֹא תַחְכֶּה
3 *imperf.:* יְחַכֶּה
Jes. 30, 18. וְיַחְכֶּה יי לְחָנַנְכֶם

חֹכֶן
פעל לף־עוכר כף נגוך, והלנה קיכס ועפיסה ולכידה [פַּאסטען, נפהמען], וף פעלוק קמלוק של חָקַק כמו לקק, לשר גכ קמלוקו ומכוון לְקַח, כזוי המכוון והנרש, וכשר הלנתי לעיל גכ חָכַךְ בדומה לו, כי נקרנוס נאמר מן חָכַךְ, קיכס ועפיסה, הוס בְּחִבֵּךְ [וילועת הכינוי מַחְבִּיָּא] לניון הקלע [דשם מִיפַּאסטאנדע], וכן המכוון של קכך, מענין זשיקה ופיכוק נדבר, לף הזשל מקיכס ועפיסה, ומכין נוס הכנוכות הכלות. ולשר לקול הזשע סלף סמלוקו גכ כשפי עכ.
verb. inus., adhaerescere, apprehendere, capere, sicuti v. cognatum eademque de radice ortum לָקַח, et חָכַךְ q. v. supra, targ. חָכָא, unde מַחְבֵּי (def. pl. מַחְבַּיָּא), marsupium, a capiendo.

חֵק
ע"כ וככוי חִבֵּי, וכשקל משקל חֵל, צֵל [ק"ל משפקו נכפולים, ולף כמו שזשנו המדקדקים המפכרים]. הכלנה

Digitized by Google

מלק, כלי הקיכה והקיסה [דמם פסמצנדע, גויענן], כי היך קוכן וקופם השקכל, והסזקלות ידועות. בקרעי ונעכני הזם נכ' הסתמצעות, וכן נגמק חִנָּא כמו חָנָא, נכ' הסתמצעות, והידע תכונת הזצעים, ולם גם למועד, ידע שהכ' בלתי שרש.

n. m. (c. s. חִכֵּי, ad s. f. חֵל, צַל, a verbis duplicatis, minime a v. חָנַךְ, quod est a grammaticis in hujus nominis gratiam effictum), palatum, propterea quia cibum apprehendit atque comminuit. Arab. *chanak*, syr. *chenko*, gem. חִנְּכָא, quorum omnium mediam literam ad radicem non pertinere, ecquis est conformationis radicum vel mediocriter gnarus, quin intelligat? LXX. *λάφυγξ, φάρυγξ, κόλπος.*

חֵכְּךָ

Job. 12, 11. וְחֵךְ אֹכֵל יִטְעַם לוֹ
Job. 34, 3. וְחֵךְ יִטְעַם לְאֹכֶל

cum suff.: חִכִּי

Prv. 8, 7. כִּי־אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי
Job. 6, 30. אִם־חִכִּי לֹא־יָבִין הַוּוֹת
Job. 31, 30. וְלֹא־נָתַתִּי לַחֲטֹא חִכִּי

cum suff.: בְּחִכִּי

Job. 33, 2. דִּבְּרָה לְשׁוֹנִי בְּחִכִּי

cum suff.: לְחִכִּי

Cant. 2, 3. וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי
מֵהַ־נִּמְלָצוּ לְחִכִּי
Ps. 119, 103. אִמְרָתֶךָ
Ps. 137, 6. תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי

cum suff.: חִכָּךְ *p.*

Prv. 24, 13. וְנֹפֶת מָתוֹק עַל־חִכֶּךָ
Ez. 3, 25. וְלָשׁוֹנְךָ אַדְבִּיק אֶל־חִכֶּךָ

cum suff.: חִכֹּה

Hos. 8, 1. אֶל־חִכְּךָ שׁוֹפָר

cum suff.: וְחִכּוֹ

Cant. 7, 10. וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב

cum suff.: חִכּוֹ

Cant. 5, 16. חִכּוֹ מַמְתַקִּים
Job. 20, 13. וַיִּמְנָעֵנָה בְּתוֹךְ חִכּוֹ
Thr. 4, 4. דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חִכּוֹ

cum suff.: חִכָּהּ

Prv. 5, 3. וְחֵלֶק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ

cum suff.: לְחִכָּם

Job. 29, 10. וּלְשׁוֹנָם לְחִכָּם דָּבְקָה

חַכָּה

ג"כ ע"פ שַׁפָּה, קַרָה [וע"כ מהכפולים], והסלנס כלי הלבידה לקיכה, וכוכ לגבול דגים, והוא מין עוגין לגול דגים [שַׁכְנעא], ותקנוקו מצכין התצפה, כיקות לגזע. נגזרל עול מוס פעל [גויב-שם] חַפַּי, לומר לכל נקכה.

n. f. (ad s. f. שַׁפָּה, קַרָה, ac proinde ortum ex duplicatis), instrumentum captandi, aucupandi, veluti pisces, hamus, unde gem. v. חַפַּי. ex hoc ipso nomine natum, hamo aucupari. LXX. *ἄγκιστρον.*

Jes. 19, 8. כָּל־מַשְׁלִיכֵי בַיְאוֹר חַכָּה

בְּחַכָּה

Job. 40, 25. תִּמְשֹׁךְ לִוְיָתָן בְּחַכָּה
Hab. 1, 15. כָּלָה בְחַכָּה הֶעֱלָה

pl. constr.: *וְכַחַכֵּי

Hos. 6, 9. *וְכַחֲכֵי אִישׁ גְּדוּדִים

חָכַל

פעל לק-עוכר כל נכנוכות, והסלנס לד"ק כמו קכל נעכני, לומר עכור וקדור ומוזגך [עיכע, דונקעל ויין], ווס עקל, כי גם רק מעמקות ולענות זצפה, ומעין הקכמה עי' מה שכתב הסלין נצחני ויולי נספר מיוחד.

v. intr., (imp. יָחֳכָם), scire, sicuti יָדַע (aram. etiam de concumbendo), deinde: sapientem esse, sapere. *Pi.* et *Hi. trans.* sapientem facere. *Hitp.* se sapientem vel jactare vel praebere. LXX. *σοφόν, σοφώτερον εἶναι, γίνεσθαι, φρονεῖν, πανουργότερον γίνεσθαι σοφίζειν* (*Pi.* et *Hif.*); *Hitpa.* הִתְחַכֵּם, *κατασοφίζεσθαι.*

Prv. 23, 15. בְּנִי אִם־חָכַם לִבֶּךָ

3 fem.: חָכְמָה

Zach. 9, 2. צֹר וַתִּצְרְדֹן כִּי חָכְמָה מְאֹד

2 perf.: חָכַמְתָּ

Prv. 9, 12. אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָךְ

1 perf.: חָכַמְתִּי

Eccl. 2, 15. וְלָמָּה חָכַמְתִּי אֲנִי אָז יֹתֵר
Eccl. 2, 19. שֶׁעָמַלְתִּי וְשֶׁחָכַמְתִּי

3 pl.: חָכְמוּ

Dt. 32, 29. לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת

imperat.: חָכָם

Prv. 27, 11. חָכַם בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי

imperf.: וַיַּחְכֵּם *p.*

Prv. 6, 6. רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם
Prv. 13, 20. הוֹלֵךְ אֶת־חֲכָמִים וְחָכָם
Prv. 23, 19. שְׁמַע־אַתָּה בְנִי וַחֲכָם

impt. pl.: וַחֲכָמוּ *p.*

Prv. 8, 33. שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ

1 impf. c. h: אֶחֱכַּם *p.*

Eccl. 7, 23. אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה

2 imperf.: תָּחְכַּם

Prv. 19, 20. לְמַעַן תֶּחְכַּם בְּאַחֲרִיתֶךָ

3 imperf.: יֶחְכַּם *p.*

Prv. 13, 20. הוֹלֵךְ אֶת־חֲכָמִים וְחָכָם
Prv. 20, 1. וְכָל־שׁוֹגֶה בוֹ לֹא יֶחְכָּם

3 imperf.: יֶחְכַּם־

Prv. 21, 11. בְּהַשְׂכִּיל־לֵץ יֶחְכַּם־פֶּתִי

3 impart.: וַיֶּחְכָּם

1 Reg. 5, 11. וַיֶּחְכַּם מִכָּל־הָאָדָם

3 imperf.: וַיֶּחְכַּם

Prv. 9, 9. תֶּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד

3 pl.: יֶחְכְּמוּ *p.*

Job. 32, 9. לֹא־רַבִּים יֶחְכָּמוּ

Pi-el: חִכֵּם

3 imperf.: יְחַכֵּם

Ps. 105, 22. וְזִקְנָיו יְחַכֵּם

3 impf. fem.: תְּחַכְּמֵנִי *c. s.*

Ps. 119, 98. מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתֶיךָ

3 impf. masc.: יְחַכְּמֵנּוּ

Job. 35, 11. וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם יְחַכְּמֵנוּ

Pu-al: חֻכַּם

part.: מְחֻכָּם *sg.*

Ps. 58, 6. חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם

part. pl.: מְחֻכָּמִים

Prv. 30, 24. וְחַכְמֵי חֲכָמִים מְחֻכָּמִים

Hif-il: הֶחְכִּים

p. fem. constr.: מַחְכִּימַת

Ps. 19, 8. מַחְכִּימַת פֶּתִי

Hitpa-el: הִתְחַכֵּם

2 imperf.: תִּתְחַכֵּם

Eccl. 7, 16. וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר

1 pl.: נִתְחַכְּמָה

Ex. 1, 10. הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ

חָכָם

תוקפי וסמיך חָכָם, ולנקנס חָכְמָה, סהלנס מנין ונכון למוד ומלומד מהיר ומומן [קוכלינג, נעשיקט], ומעשה מכמים כמו מעשה ידי לימן, וקכמות ומעגין הקכמה עי' מה שכתב הסלין נצחני ויולי נספר מיוחד.

v. intr., (imp. יָחֳכָם), scire, sicuti יָדַע (aram. etiam de concumbendo), deinde: sapientem esse, sapere. *Pi.* et *Hi. trans.* sapientem facere. *Hitp.* se sapientem vel jactare vel praebere. LXX. *σοφόν, σοφώτερον εἶναι, γίνεσθαι, φρονεῖν, πανουργότερον γίνεσθαι σοφίζειν* (*Pi.* et *Hif.*); *Hitpa.* הִתְחַכֵּם, *κατασοφίζεσθαι.*

Prv. 23, 15. בְּנִי אִם־חָכַם לִבֶּךָ

3 fem.: חָכְמָה

Zach. 9, 2. צֹר וַתִּצְרְדֹן כִּי חָכְמָה מְאֹד

2 perf.: חָכַמְתָּ

Prv. 9, 12. אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָךְ

1 perf.: חָכַמְתִּי

Eccl. 2, 15. וְלָמָּה חָכַמְתִּי אֲנִי אָז יֹתֵר

1 perf.: וְחָכַמְתִּי

Eccl. 2, 19. שֶׁעָמַלְתִּי וְשֶׁחָכַמְתִּי

3 pl.: חָכְמוּ

Dt. 32, 29. לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת

imperat.: חָכָם

Prv. 27, 11. חָכַם בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי

imperf.: וַיַּחְכֵּם *p.*

Prv. 6, 6. רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם
Prv. 13, 20. הוֹלֵךְ אֶת־חֲכָמִים וְחָכָם
Prv. 23, 19. שְׁמַע־אַתָּה בְנִי וַחֲכָם

impt. pl.: וַחֲכָמוּ *p.*

Prv. 8, 33. שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ

1 impf. c. h: אֶחֱכַּם *p.*

Eccl. 7, 23. אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה

2 imperf.: תָּחְכַּם

Prv. 19, 20. לְמַעַן תֶּחְכַּם בְּאַחֲרִיתֶךָ

3 imperf.: יֶחְכַּם *p.*

Prv. 13, 20. הוֹלֵךְ אֶת־חֲכָמִים וְחָכָם
Prv. 20, 1. וְכָל־שׁוֹגֶה בוֹ לֹא יֶחְכָּם

3 imperf.: יֶחְכַּם־

Prv. 21, 11. בְּהַשְׂכִּיל־לֵץ יֶחְכַּם־פֶּתִי

3 impart.: וַיֶּחְכָּם

1 Reg. 5, 11. וַיֶּחְכַּם מִכָּל־הָאָדָם

3 imperf.: וַיֶּחְכַּם

Prv. 9, 9. תֶּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד

3 pl.: יֶחְכְּמוּ *p.*

Job. 32, 9. לֹא־רַבִּים יֶחְכָּמוּ

Pi-el: חִכֵּם

3 imperf.: יְחַכֵּם

Ps. 105, 22. וְזִקְנָיו יְחַכֵּם

3 impf. fem.: תְּחַכְּמֵנִי *c. s.*

Ps. 119, 98. מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתֶיךָ

3 impf. masc.: יְחַכְּמֵנּוּ

Job. 35, 11. וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם יְחַכְּמֵנוּ

Pu-al: חֻכַּם

part.: מְחֻכָּם *sg.*

Ps. 58, 6. חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם

part. pl.: מְחֻכָּמִים

Prv. 30, 24. וְחַכְמֵי חֲכָמִים מְחֻכָּמִים

Hif-il: הֶחְכִּים

p. fem. constr.: מַחְכִּימַת

Ps. 19, 8. מַחְכִּימַת פֶּתִי

Hitpa-el: הִתְחַכֵּם

2 imperf.: תִּתְחַכֵּם

Eccl. 7, 16. וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר

1 pl.: נִתְחַכְּמָה

Ex. 1, 10. הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ

חָכָם

adj. (c. חַכַּם; f. חַכָּמָה) gnarus, peritus, artifex, sapiens, vi latissima; חַכָּמוֹת de mulieribus naeniarum s. cantuum lugubrium peritae; חַכָּמִים etiam de magis. חַכַּם, maxime de doctoribus medicinae. LXX. *σοφός, σοφώτερος; συνετός, συνετώτερος; φρόνιμος, ἀληθής, φίλος; σοφιστής, σοφία; ἄνορος;* חָכָם לֵב, *ἔχων τὴν σοφίαν.*

Dt. 4, 6. רַק עַם־חָכָם וְנָבוֹן
Dt. 32, 6. עַם נָבָל וְלֹא חָכָם
2 S. 13, 3. וְיוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד
2 S. 14, 20. וַאדֹנִי חָכָם כְּחָכְמַת מַלְאַךְ
1 Reg. 2, 9. כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה
1 Rg. 3, 12. נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכָם וְנָבוֹן
1 Rg. 5, 21. בֵּן חָכָם עַל־חָעָם הָרַב הַזֶּה
1 Chr. 22, 15. וְכָל־חָכָם בְּכָל־מְלָאכָה
2 Chr. 2, 6. שִׁלְחִ־לִי אִישׁ־חָכָם
2 Chr. 2, 11. בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֵׂכֶל
2 Chr. 2, 12. וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ־חָכָם
Job. 17, 10. וְלֹא־אֶמְצָא בָעָם חָכָם
Job. 34, 34. וְגֶבֶר חָכָם שֹׁמֵעַ לִי
Ps. 107, 43. מִי־חָכָם וְיִשְׁמֹר־אֵלֶּה
Prv. 1, 5. יִשְׁמַע חָכָם
Prv. 3, 7. אַל־תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ
Prv. 10, 1. 15, 20. בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב
Prv. 11, 30. וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם
Prv. 12, 15. וְשֹׁמֵעַ לְעֵצָה חָכָם
Prv. 13, 1. בֵּן חָכָם מוּסַר אָב
Prv. 13, 14. תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים
Prv. 14, 16. חָכָם יָרֵא וְסָר מֵרָע
Prv. 16, 14. וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה
Prv. 16, 23. לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל פִּיהוּ
גַּם אֹזֶיל מְחָרִישׁ חָכָם
Prv. 17, 28. יֵחָשֵׁב
Prv. 20, 26. מְזָרֶה רְשָׁעִים מֶלֶךְ חָכָם
אוֹפֵן וְנוֹחֵמֹד וְשֹׁטֵן בְּנֵרָה
Prv. 21, 20. חָכָם
Prv. 21, 22. עִיר גִּבֹּרִים עָלָה חָכָם
Prv. 23, 24. וְיוֹלִיד חָכָם וְיִשְׂמַח בּוֹ
Prv. 24, 5. גֶּבֶר־חָכָם בְּעֹז
מוֹכִיחַ חָכָם עַל־אָזֶן
Prv. 25, 12. שֹׁמַעַת
Prv. 26, 5. פֶּן־יִהְיֶה חָכָם בְּעֵינָיו
Prv. 26, 12. רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו
Prv. 26, 16. חָכָם עָצֵ֫ל בְּעֵינָיו
Prv. 28, 11. חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר
Prv. 29, 9. אִישׁ־חָכָם נִשְׁפָּט
Eccl. 7, 5. טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעָרַת חָכָם
Eccl. 7, 7. כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם
Eccl. 8, 5. יֹדֵעַ לֵב חָכָם
Eccl. 9, 15. אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם
Eccl. 10, 2. לֵב חָכָם לִימִינוֹ
Eccl. 10, 12. דִּבְרֵי פִי־חָכָם חֵן
Eccl. 12, 9. וְיֹתֵר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם
Jes. 31, 2. וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא רָע
Jes. 40, 20. חָרָשׁ חָכָם יִבְקָשׁ־לוֹ
Jer. 9, 22. אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ
Ez. 28, 3. חָכָם אַתָּה מִדָּנִיֵּאל
Hos. 13, 13. הוּא־בֵן לֹא חָכָם
Hos. 14, 10. מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה

וְחָכָם

יראה פרעה איש נבון וחכם. Gn. 41, 33.
אין־נבון וחכם כמוך Gn. 41, 39.
וחכם באחור ישבחנה Prv. 29, 11.

מכנים מקכנות, לומר יודעות קינה, ולין זיונקל על מכין ומקנון יתן ונצל כח הזצע, על מעניל הקונ כניר וקוקר הטצע וכדומה, קנין מסתעלנות. נקנוס חַכָּמִים מצלמ, ונצמה רכנקה יולע קכמי סחקר, קכמי זקול סדעת, קכמי סכיה, ולנצעים נצמה יסודית סנדילו ן קכם וקנים, כי הקיקון לפכו מקנה, כלשר סוכיח היכם לקנוסות.

adj. (c. חַכַּם; f. חַכָּמָה) gnarus, peritus, artifex, sapiens, vi latissima; חַכָּמוֹת de mulieribus naeniarum s. cantuum lugubrium peritae; חַכָּמִים etiam de magis. חַכַּם, maxime de doctoribus medicinae. LXX. *σοφός, σοφώτερος; συνετός, συνετώτερος; φρόνιμος, ἀληθής, φίλος; σοφιστής, σοφία; ἄνορος;* חָכָם לֵב, *ἔχων τὴν σοφίαν.*

Dt. 4, 6. רַק עַם־חָכָם וְנָבוֹן
Dt. 32, 6. עַם נָבָל וְלֹא חָכָם
2 S. 13, 3. וְיוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד
2 S. 14, 20. וַאדֹנִי חָכָם כְּחָכְמַת מַלְאַךְ
1 Reg. 2, 9. כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה
1 Rg. 3, 12. נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכָם וְנָבוֹן
1 Rg. 5, 21. בֵּן חָכָם עַל־חָעָם הָרַב הַזֶּה
1 Chr. 22, 15. וְכָל־חָכָם בְּכָל־מְלָאכָה
2 Chr. 2, 6. שִׁלְחִ־לִי אִישׁ־חָכָם
2 Chr. 2, 11. בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֵׂכֶל
2 Chr. 2, 12. וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ־חָכָם
Job. 17, 10. וְלֹא־אֶמְצָא בָעָם חָכָם
Job. 34, 34. וְגֶבֶר חָכָם שֹׁמֵעַ לִי
Ps. 107, 43. מִי־חָכָם וְיִשְׁמֹר־אֵלֶּה
Prv. 1, 5. יִשְׁמַע חָכָם
Prv. 3, 7. אַל־תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ
Prv. 10, 1. 15, 20. בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב
Prv. 11, 30. וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם
Prv. 12, 15. וְשֹׁמֵעַ לְעֵצָה חָכָם
Prv. 13, 1. בֵּן חָכָם מוּסַר אָב
Prv. 13, 14. תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים
Prv. 14, 16. חָכָם יָרֵא וְסָר מֵרָע
Prv. 16, 14. וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה
Prv. 16, 23. לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל פִּיהוּ
גַּם אֹזֶיל מְחָרִישׁ חָכָם
Prv. 17, 28. יֵחָשֵׁב
Prv. 20, 26. מְזָרֶה רְשָׁעִים מֶלֶךְ חָכָם
אוֹפֵן וְנוֹחֵמֹד וְשֹׁטֵן בְּנֵרָה
Prv. 21, 20. חָכָם
Prv. 21, 22. עִיר גִּבֹּרִים עָלָה חָכָם
Prv. 23, 24. וְיוֹלִיד חָכָם וְיִשְׂמַח בּוֹ
Prv. 24, 5. גֶּבֶר־חָכָם בְּעֹז
מוֹכִיחַ חָכָם עַל־אָזֶן
Prv. 25, 12. שֹׁמַעַת
Prv. 26, 5. פֶּן־יִהְיֶה חָכָם בְּעֵינָיו
Prv. 26, 12. רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו
Prv. 26, 16. חָכָם עָצֵ֫ל בְּעֵינָיו
Prv. 28, 11. חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר
Prv. 29, 9. אִישׁ־חָכָם נִשְׁפָּט
Eccl. 7, 5. טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעָרַת חָכָם
Eccl. 7, 7. כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם
Eccl. 8, 5. יֹדֵעַ לֵב חָכָם
Eccl. 9, 15. אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם
Eccl. 10, 2. לֵב חָכָם לִימִינוֹ
Eccl. 10, 12. דִּבְרֵי פִי־חָכָם חֵן
Eccl. 12, 9. וְיֹתֵר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם
Jes. 31, 2. וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא רָע
Jes. 40, 20. חָרָשׁ חָכָם יִבְקָשׁ־לוֹ
Jer. 9, 22. אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ
Ez. 28, 3. חָכָם אַתָּה מִדָּנִיֵּאל
Hos. 13, 13. הוּא־בֵן לֹא חָכָם
Hos. 14, 10. מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה

וְחָכָם

יראה פרעה איש נבון וחכם. Gn. 41, 33.
אין־נבון וחכם כמוך Gn. 41, 39.
וחכם באחור ישבחנה Prv. 29, 11.

Digitized by Google

טוב ילד מסכן וחכם Eccl. 4, 13.

הַחָכָם

החכם יענה דעת־רוח Job. 15, 2.
החכם עיניו בראשו Eccl. 2, 14.
ואיך ימות החכם Eccl. 2, 16.
ומי יודע החכם יהיה Eccl. 2, 19.
אם־יאמר החכם לדעת Eccl. 8, 17.
מי־האיש החכם Jer. 9, 11.

בַּהֲחָכָם

מי כהחכם Eccl. 8, 1.

לֶהָחָכָם

הוכח לחכם ויאהבך Prv. 9, 8.
תן לחכם ויחכם עוד Prv. 9, 9.
ובהשכיל לחכם יקח דעת Prv. 21, 11.

לֶהָחָכָם

כי אין זכרון לחכם Eccl. 2, 16.
כי מה־יותר לחכם מן־ Eccl. 6, 8.
הכסיל
החכמה תעז לחכם Eccl. 7, 19.

בֶּחָכָם

ועצה מחכם ודבר מנביא Jer. 18, 18.

חֲכַם *constr.:*

ובלב כל־חכם־לב Ex. 31, 6.
וכל־חכם־לב בכם Ex. 35, 10.
וכל־איש חכם־לב Ex. 36, 1. 2.
ויעשו כל־חכם־לב Ex. 36, 8.
חכם לבב ואמיץ כח Job. 9, 4.
חכם־לב יקח מצות Prv. 10, 8.

חֲכַם *constr.:*

וחכם חרשים Jes. 3, 3.

לַחֲכַם *constr.:*

ועבד אויל לחכם־לב Prv. 11, 29.
לחכם־לב יקרא נבון Prv. 16, 21.

חֲכָמִים *pl.:*

הנו לכם אנשים חכמים Dt. 1, 13.
אנשים חכמים וידעים Dt. 1, 15.
השחד יעור עיני חכמים Dt. 16, 19.
לכד חכמים בערמם Job. 5, 13.
אשר־חכמים יגידו Job. 15, 18.
שמעו חכמים מלי Job. 34, 2.
כי יראה חכמים ימותו Ps. 49, 11.
דברי חכמים וחידתם Prv. 1, 6.
בגד חכמים ינחלו Prv. 3, 35.
חכמים יצפנו־דעת Prv. 10, 14.
ולשון חכמים מרפא Prv. 12, 18.
הלך את־חכמים וחכם Prv. 13, 20.
ושפתי חכמים תשמורם Prv. 14, 3.
עטרת חכמים עשרם Prv. 14, 24.
לשון חכמים תיטיב דעת Prv. 15, 2.
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
אל־חכמים לא ילך Prv. 15, 12.
בקרב חכמים תלין Prv. 15, 31.
ואזן חכמים תבקש־דעת Prv. 18, 15.
הם אזנך ושמע דברי חכמים Prv. 22, 16.
והמה חכמים מחכמים Prv. 30, 24.
לב חכמים בבית אבל Eccl. 7, 4.
דברי חכמים בנחת Eccl. 9, 16.
דברי חכמים כדרבנות Eccl. 12, 11.
הוי חכמים בעיניהם Jes. 5, 21.
בן־חכמים אני Jes. 19, 11.
משיב חכמים אחור Jes. 44, 25.
חכמים המה להרע Jer. 4, 22.
איכה תאמרו חכמים אנחנו Jer. 8, 8.
תבשו חכמים Jer. 8, 9.
מעשה חכמים כלם Jer. 10, 9.
והאבדתי חכמים מאדום Ob. 1, 8.

חֲכָמִים *pl.:*

וחכמים ישיבו אף Prv. 29, 8.

הַחֲכָמִים *pl.:*

ויבאו כל־החכמים Ex. 36, 4.
עם־החכמים אשר עמי 2 Chr. 2, 6.

וְהַחֲכָמִים *pl.:*

אשר־הצדיקים והחכמים Eccl. 9, 1.

לַחֲכָמִים *pl.:*

ויקרא גם־פרעה לחכמים Ex. 7, 11.
לחכמים ידעי העתים Esth. 1, 13.
גם־אלה לחכמים Prv. 24, 23.
וגם לא לחכמים לחם Eccl. 9, 11.

חַכְמֵי *pl. constr.:*

אל־כל־חכמי־לב Ex. 28, 3.
לא יראה כל־חכמי־לב Job. 37, 24.
חכמי יעצי פרעה Jes. 19, 11.
כי בכל־חכמי הגוים Jer. 10, 7.

וְחַכְמֵי *pl. constr.:*

וחכמי ארני דויד אביך 2 Chr. 2, 13.

חַכְמֶיךָ *pl. c. suff.:*

עם־חכמיך וחכמי אדני 2 Chr. 2, 13.
אים אפוא חכמיך Jes. 19, 12.

חַכְמֶיהָ *pl. c. s.:*

חכמיך צור היו בך Ez. 27, 8.

חַכְמָיו *pl. c. s.:*

ויאמרו לו חכמיו Esth. 6, 13.
ואבדה חכמת חכמיו Jes. 29, 14.

חַכְמֶיהָ *pl. c. suff.:*

ואת־כל חכמיה Gn. 41, 8.
ואל־שריה ואל־חכמיה Jer. 50, 35.

וְחַכְמֶיהָ *pl. c. suff.:*

והשכרתי שריה וחכמיה Jer. 51, 57.
זקני גבל וחכמיה Ez. 27, 9.

חֲכָמָה *adj. fem.:*

ויקח משם אשה חכמה 2 S. 14, 2.
ותקרא אשה חכמה 2 Sam. 20, 16.

חַכְמַת *constr.:*

וכל־אשה חכמת־לב Ex. 35, 25.

חַכְמוֹת *pl. fem.:*

ואל־החכמות שלחו Jer. 9, 16.

חַכְמוֹת *pl. constr.:*

חכמות שרותיה תענה Jud. 5, 29.

חָכְמָה

ס"כ והחלטים דעת וניכח ועצימה [קוכדא, ווייוסייע], ופעמים נסקצר עם לב, כמו קכס לב, וקל להכין. נקצנוס חָכְמָא, חָכְמָא מעלמו, והקוון חַכִּימוּ, ונצפה לעניך ילוע קכמת הענעיק, -קלסוס, -סקכוכס, -סנגון, -סכוכניס, -סמדילס, -סעצור, -סקעצוכת וכדומה.

n. f., scientia, sapientia, prudentia, etiam de sapientia hypostatica (*σοφία*, Matth. 11, 19.), trg. חָכְמָא, חָכְמָא, et vi intenta: חַכִּימוּ. LXX. *σοφία, σοφός, ἐπιστήμη, σύνεσις, τέχνη, ζωή; βάθος, πρόσεχόντως.*

אשר מלאתיו רוח חכמה Ex 28, 3.
נתתי חכמה Ex. 31, 6.
אשר נתן יי חכמה Ex. 36, 1. 2.
מלא רוח חכמה Dt. 34, 9.
ויתן אלהים חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 9.
ויי נתן חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 26.
הוספת חכמה וטוב 1 Reg. 10, 7.
חכמה ומדע תן־לי 2 Chr. 1, 10.
ותשאל־לך חכמה ומדע 2 Chr. 1, 11.
ויגד לך תעלמות חכמה Job. 11, 6.
ועמכם תמות חכמה Job. 12, 2.
בישישים חכמה Job. 12, 12.
עמו חכמה וגבורה Job. 12, 13.
ותגרע אליך חכמה Job. 15, 8.
מה־יעצת ללא חכמה Job. 26, 3.
ומשך חכמה מפנינים Job. 28, 18.
הן יראת אדני היא חכמה Job. 28, 28.
ורב שנים ידיעו חכמה Job. 32, 7.
פן־תאמרו מצאנו חכמה Job. 32, 13.
החרש ואאלפך חכמה Job. 33, 33.
מי־שת בטחות חכמה Job. 38, 36.
כי־הזשה אלוה חכמה Job. 39, 17.
פי־צדיק יהגה חכמה Ps. 37, 30.
ובסתם חכמה תודיעני Ps. 51, 8.
ונביא לבב חכמה Ps. 90, 12.
ראשית חכמה יראת יי Ps. 111, 10.
לדעת חכמה ומוסר Prv. 1, 2.
חכמה ומוסר אוילים בזו Prv. 1, 7.
כי־יי יתן חכמה Prv. 2, 6.
כי־תבוא חכמה בלבך Prv. 2. 10.
אשרי אדם מצא חכמה Prv. 3, 13.
קנה חכמה קנה ביקה Prv. 4, 5.
ראשית חכמה קנה חכמה Prv. 4, 7.
בדרך חכמה הרתיך Prv. 4, 11.
הלא־חכמה תקרא Prv. 8, 1.
כי־טובה חכמה מפנינים Prv. 8, 11.
אני חכמה שכנתי ערמה Prv. 8, 12.
תחלת חכמה יראת יי Prv. 9, 10.
בשפתי נבון תמצא חכמה Prv. 10, 13.
פי־צדיק יניב חכמה Prv. 10, 31.
ואת־צנועים חכמה Prv. 11, 2. 13, 10.
בקש־לץ חכמה ואין Prv. 14, 6.
בלב נבון תנוח חכמה Prv. 14, 33.
יראת יי מוסר חכמה Prv. 15, 33.
קנה־חכמה מה־טוב Prv. 16, 16.
לקנות חכמה ולב־אין Prv. 17, 16.
את־פני מבין חכמה Prv. 17, 24.
נחל נבע מקור חכמה Prv. 18, 4.
אין חכמה ואין תבונה Prv. 21, 30.
חכמה ומוסר ובינה Prv. 23, 23.
כן דעה חכמה לנפשך Prv. 24, 14.
איש אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 3.
שבט ותוכחת יתן חכמה Prv. 29, 15.
ולא־למדתי חכמה Prv. 30, 3.
והוספתי חכמה Eccl. 1, 16.
ולבי ראה הרבה חכמה Eccl. 1, 16.
ואתנה לבי לדעת חכמה Eccl. 1, 17.
כי ברב חכמה Eccl. 1, 18.
חכמה והוללות וסכלות Eccl. 2, 12.
חכמה ודעת ושמחה Eccl. 2, 26.
טובה חכמה עם־נחלה Eccl. 7, 11.
ובקש חכמה וחשבון Eccl. 7, 25.
לדעת חכמה Eccl. 8, 16.
גם־זה ראיתי חכמה Eccl. 9, 13.
טובה חכמה מגבורה Eccl. 9, 16.
טובה חכמה מכלי קרב Eccl. 9, 18.
ויתרון הכשיר חכמה Eccl. 10, 10.
רוח חכמה ובינה Jes. 11, 2.
האין עוד חכמה בתימן Jer. 49, 7.
מלא חכמה וכליל יפי Ez. 28, 12.
ומשכילים בכל־חכמה Dan. 1, 4.

וְחָכְמָה

לעשר וחכמה 2 Chr. 9, 22.
וחכמה לאיש תבונה Prv. 10, 23.
וחשבון ודעת וחכמה Eccl. 9, 10.
בכל־ספר וחכמה Dan. 1, 17.

הַחָכְמָה

את־החכמה ואת־ התבונה 1 Reg. 7, 14.
החכמה והמדע נתון לך 2 Chr. 1, 12.
כי בצל החכמה Eccl. 7, 12.
ויתרון דעת החכמה Eccl. 7, 12.
החכמה תעז לחכם Eccl. 7, 19.

וְהַחָכְמָה

והחכמה מאין תמצא Job. 28, 12.
והחכמה מאין תבוא Job. 28, 20.

בְּחָכְמָה

בחכמה ובתבונה ובדעת Ex. 31, 3.
נשא לבן אתנה בחכמה Ex. 35, 26.
בחכמה בתבונה ובדעת Ex. 35, 31.
ימותו ולא בחכמה Job. 4, 21.
מי־יספר שחקים בחכמה Job. 38, 37.
כלם בחכמה עשית Ps. 104, 24.
יי בחכמה יסד ארץ Prv. 3, 19.
בחכמה יבנה בית Prv. 24, 3.
והולך בחכמה הוא ימלט Prv. 28, 26.
פיה פתחה בחכמה Prv. 31, 26.
בחכמה ובדעת ובכשרון Eccl. 2, 21.

בַּחָכְמָה

לכל־נדיב בחכמה 1 Chr. 28, 21.
לדרוש ולתור בחכמה Eccl. 1, 13.
ולבי נהג בחכמה Eccl. 2, 3.
נסיתי בחכמה Eccl. 7, 23.

לַחָכְמָה

ותהי לכם לחכמה Job. 13, 5.

לַחָכְמָה

להקשיב לחכמה אזנך Prv. 2, 2.
אמר לחכמה אחתי את Prv. 7, 4.
שיש יתרון לחכמה Eccl. 2, 13.

וּלְחָכְמָה

לעשר ולחכמה 1 Reg. 10, 23.

בְּחָכְמָה

כי לא מחכמה שאלת Eccl. 7, 10.
יקר מחכמה מכבוד Eccl. 10, 1.

חָכְמַת *constr.*

מלא אתם חכמת־לב Ex. 35, 35.
כי ראו כי־חכמת אלהים בקרבו 1 Reg. 3, 28.
ותרב חכמת שלמה 1 Reg. 5, 10.
ומכל חכמת מצרים 1 Reg. 5, 10.
לשמע את חכמת שלמה 1 Reg. 5, 14.
את כל־חכמת שלמה 1 Reg. 10, 4.
ותרא מלכת־שבא את חכמת 2 Chr. 9, 3.
חכמת ערום הבין דרכו Prv. 14, 8.
חכמת אדם תאיר פניו Eccl. 8, 1.
ואבדה חכמת חכמיו Jes. 29, 14.
חסן ישועת חכמת ודעת Jes. 33, 6.
וכל דבר חכמת בינה Dan. 1, 20.

וְחָכְמַת *constr.:*

וחכמת המסכן בזויה Eccl. 9, 16.
וחכמת־מה להם Jer. 8, 9.

בְּחָכְמַת *constr.:*

חכם כחכמת מלאך 2 Sam. 14, 20.

בְּחָכְמַת *constr.:*

מחכמת כל־בני־קדם 1 Reg. 5, 10.

חָכְמָתִי *cum suff.:*

אף חכמתי עמדה לי Eccl. 2, 9.

וּבְחָכְמָתִי *cum suff.:*

ובחכמתי כי נבונתי Jes. 10, 13.

לְחָכְמָתִי *cum suff.:*

בני לחכמתי חקשיבה Prv. 5, 1.

חָכְמָתֵךְ *p. cum suff.:*

על־דבריך ועל־חכמתך 1 Reg. 10, 6.
השמעים את־חכמתך 1 Reg. 10, 8.
על־דבריך ועל־חכמתך 2 Chr. 9, 5.
חצי מיבית חכמתך 2 Chr. 9, 6.
ושמעים את־חכמתך 2 Chr. 9, 7.
ברב חכמתך ברכלתך Ez. 28, 5.
על־יפי חכמתך Ez. 28, 7.
שחת חכמתך Ez. 28, 17.

חָכְמָתֵךְ *cum suff.:*

חכמתך ודעתך Jes. 47, 10.

בְּחָכְמָתֵךְ *cum suff.:*

בחכמתך ובתבונתך Ez. 28, 4.

בְּחָכְמָתֵךְ *p. cum suff.:*

ועשית כחכמתך 1 Reg. 2, 6.

חָכְמַתְכֶם *cum suff.:*

כי הוא חכמתכם Dt. 4, 6.

חָכְמָתוֹ *cum suff.:*

שמעו את־חכמתו 1 Reg. 5, 14.
לשמע את־חכמתו 1 Reg. 10, 24.
לשמע את־חכמתו 2 Chr. 9, 23.

וְחָכְמָתוֹ *cum suff.:*

וכל־אשר עשה וחכמתו 1 Reg. 11, 41.

בְּחָכְמָתוֹ *cum suff.:*

את־העיר בחכמתו Eccl. 9, 15.
חכם בחכמתו Jer. 9, 22.
מכין תבל בחכמתו Jer. 10, 12.
מכין תבל בחכמתי Jer. 51, 15

Digitized by Google

cum suff.: בְּחָכְמָתָהּ
2Sam.20,22. אל־כל־העם בחכמתה
cum suff.: חָכְמָתָם
Ps. 107, 27. וכל־חכמתם תתבלע
Jer. 49, 7. נסרחה חכמתם

חָכְמוֹת

ע"נ ויקיל, וסן שכיוט מן חַכְמוּת, חָכְמוּת, כלשר הלעתי לעיל ררק חַלָּלוֹת, וכן חָזוּת [ע"נ], רְאוּת, צְלוּת, עֲלָלוֹת, סכל יקיל, ולכל המינה נרעת. הסלנה מופלשה כדרך משמוש נסופיי ות [ווייוסייס], וקכמות נקון תְּרָנָה נשר תָּרֹן, נסקרק יקילה נקנס, כי הס' נוסף, כמו קנל תָּבְאָתָהּ [דנכי' לג ע"נ], נשר תָּבְאַת, וסקמוכה תָּבְאַת שכיית מן תָּבָא, כלשר קפרש נסקר דקדוק קי"ס.

n. f. sing. abstr. (forma secundaria usitatioris חָכְמוּת ad s. nominum supra enumeratorum, cf. הֲלָלוֹת), sapientia, suprema illa, ut quidem doctores antiqui perhibent, atque substantialis, veluti in versiculo חָכְמוֹת בַּחֻיּוֹת תְּרָנָה, pro תָּרֹן 3 p. f. sing., sicuti תָּבְאָתָה (Deut. 33, 16.) pro תָּבְאַת = תָּבָא.
LXX. ἡ σοφία.

Ps. 49, 4. פי ידבר חכמות
Prv. 1, 20. חכמות בחוץ תרנה
Prv. 9, 1. חכמות בנתה ביתה
Prv. 24, 7. האמות לאויל חכמות

חָכְמָה

נלקמי כמו נעברי, ונשנק נדניקל.
n. aram., (def. חָכְמְתָא) ab hebraico neque vi neque usu diversum. LXX. σοφία.

וְחָכְמָה

Dan. 5,11. וחכמה כחכמת־אלהין
Dan.5,14. וחכמה יתירה השתכחת

בְּחָכְמָה

Dan.2,30. לא בחכמה די־אית בי
def.: חָכְמְתָא
די חכמתא וגבורתא די־
Dan. 2, 20. לה היא
Dan. 2, 21. יהב חכמתא לחכימין
Dan.2,23. חכמתא וגבורתא יהבת
constr.: בָּחָכְמַת
Dan. 5,11. וחכמה כחכמת־אלהין
Esr. 7, 25. כחכמת אלהך די־בידך

חַכִּים

נלקמי ע"נ קוקלי", וליונו קכס, ונשנק לנוב נגרמ. ומסקמוכה עי' מפרי קכווי פניניס דף קנ"ג.
n. m. aram., in Gemara perusitatum (ad s. f. אַתְּיָא, אַתַּיְיהוּ, וַאֲתִיבְ, רַצִּיבְ, חַמְּרִיד sexcentorumque aliorum), sapiens, spec. magus.
LXX. σοφός.
pl.: חַכִּימִין
Dan. 2, 27. לא חכימין אשפין
pl.: לְחַכִּימִין
Dan. 2, 21. יהב חכמתא לחכימין
def. pl.: חַכִּימַיָּא
Dan. 5, 15. העלו קדמי חכימיא
def. pl.: וְחַכִּימַיָּא
Dan. 2, 13. וחכימיא מתקטלין
pl. constr.: חַכִּימֵי
Dan.2,12. להובדה לכל חכימי בבל
Dan. 2, 18. עם־שאר חכימי בבל
Dan. 2, 48. על כל־חכימי בבל
Dan. 4, 3. קדמי לכל חכימי בבל
Dan. 4, 15. די־כל־חכימי מלכותי
Dan. 5, 8. עללין כל חכימי מלכא
pl. constr.: לְחַכִּימֵי

Dan. 2, 14. לקטלה לחכימי בבל
Dan. 2, 24. להובדה לחכימי בבל
Dan.2,24. לחכימי בבל אל־תחובד
Dan. 5, 7. ואמר לחכימי בבל

חֲלַל

v. s. r. חָלַל *p.* 379.

חָלַל

profanum, v. s. r. חָלַל *p.* 400.

חָלָא

פעל לק-עונר כק נגוור, כי נד"ם ע"נ, ע"נ, הוק נשר קלס ע"נ, והסלנה כסוי וופס וקלופס [שמוען-נשדעקען, קָטַל-סעמן], ופנין נוס סשם חָלָאָה ע"נ חֲטָאָה מן קעל, ומשנות השרש כסוי וקפוי נכלל, כלשר נרלה נדוק ומטופס משוות סלשוטות, ולל כמו שקשנו רניס מענין קלי ומלום, לשלר כל סקוסל ילקק. נכוסי שרש כלומס לו ונשכוון hŭll-en] וכן נגרמי [l. *cel, cul*] ודוק. נגרמי נד חֲחַלְיָא קפיק קלשה, כמו מעות שסקלי"ו, וכרלה לל מעות שסקלידו.
vrb. inusit. (siquidem 2 Chr. 16, 12. pro חָלָּה dicitur), luto obtegere, rubiginem trahere, gemar. חֲחַלְיָא. Vis primaria non in commaculando, sed simpliciter in *cel*-ando, oc-*cul*-endo continetur, uti linguarum ceterarum comparatio supra instituta evincit.

חֲלָאָה

ע"נ ע"ם חֲטָאָה, והלנון כסוי סיוסוס והקלופס [שמוען-דעקקע, רַשָּׁסע], עי' סשרש.
n. f. (ad s. f. חֲטָאָה), tegumentum luti, aerugo.
c. h finis.: חֲלָאָתָהּ
Ez. 24, 6. סיר אשר חלאתה בה
cum suff.: חֲלָאָתָהּ
Ez. 24, 11. תחם חלאתה
Ez.24,12 רבת חלאתה באש חלאתה
cum suff.: וְחֲלָאָתָהּ
Ez.24,6. וחלאתה לא יצאה ממנה

חֲלָאִים

v. s. חֲלָלָה *ad r.* חָלָה *p.* 498.

חֶלֶב

פעל לק-עונר כק נגוור, והסלנה של סשרש כלשר נרלה נדוק ררק לוסר טיקס וסיכה קליקס והלנקס ולויס לקל דנר [שַׁכְנְלייעמן, -סשָׁכְנעמן, -סעמן], כי קוסה סשרש חֶלֶב [סס' עקנה סוצג ועמעי"], וכן לֵב [לשר מעכו לֵב], אֲלָלָה, דָּלָה [מסשלל מסקליקס ועיקס וסקיכה וסקשכות כדנר [ויך סיכליעמן] על סכוילה, וכן סקשכות נשרש רוסי [lib-are], שָׁלַב, לָהַח, רָלַה, סָלַה, שָׁלַה, חָלַה וכדומס, ושלוה סכוונות עי' רנרל סשרשים הלה ונסנגוכות. עי' עוד מכוון לקר של סשרש רנרל
פשס חָלַב.
vrb. inus., adlinere, adhaerere, quam verbi vim primo insitam explicuimus s. v. אֲלָלָה; cognata sunt vv. דָּלָה, אָלָה (hingleiten, sich hinziehen, lat. *lib*-are), לָב (unde לֵב), שָׁלַב, רָלַה, סָלַה, שָׁלַה, חָלַה, quibus omnibus subest eadem radix *laf* (*lab*, *lav*), gr. *ἀ-λειφ-ω*, sanscr. *lip*. Eadem radix, uti infra demonstrabitur, habet etiam vim albescendi, in eaque significatione consentit cum lat. *alb*-us, gr. *ἀλφ-ός*, sabinice *alp*-, unde חֲלָב, sicuti gr. *γάλαξ*, lat. *lac* cum n. *λευκός* cognata sunt.

חָלָב

ע"נ וכנטי חֲלָבָה, והלנון סכוול ולקר יעוק וילקען כלקס [סיכניעסענדעס, -סליעסענדעס] ופוס נשם [מילך], וכן נגרמי עקרש נדוסס לו לד"ק [Milch] וכדומס. [*lac*=m-*lac*] וכדומי [*mulg*-*lac*] לולם סניקול סוס לק יסניק מכמס עשמיס; ק' לקרוס ולקטות סקלנ מין ס"יכות לעכין נוילס, כי גס לסיס וכדומס סכוילס. ג' נדוק ושכוסס תקטות סקלנ מעכין סלונן, כלשר יקוסק ע"י נגוסות נקרי. ג' גס נשלר לשוסות סתקטות רק מלונן, ולק כמו שקשנו קוקרי סלשון מעכין מיקס. וכ"ל שסרש חָדַלְב לוס מרכו מכוונו עכין לונן ולוור [וויים ויין], ולק השרש נסרלף על עָלַב [עכין כסוף ולכלן סכים], לָבַן, ולקשר נד עָלָה, וכן נשרש נשסני מעכנ כיולוע נדקדוק [l. *alb*-, sab. *alp*-], וכן כיוני וכוסי סשס של קלנ שלונן לו מין לנן [*yalax*. l. *lac* cf. *yalíγη*] וכדומס, וקכין נוס סשס חָלְבֹּן נקרוס לנין סלונן נכניס [ליי"ן-וויים], וכן לְבֹן בְּיָצָה נגרמ, ולולי כמוסו נין חֶלְבּוֹן כיוקולק, כלשר פרשו רניס, וכן חַלְבָּרִים מן פרק לנן, כלשר יכולר נעכין, כי חֶרֶס סוסי.
n. m. (c. s. חֶלְבֵּי), aliquid leniter fluens, spec. *lac*, latine et germ. (*lac*, Milch) simili de radice. Fateor tamen, eam hujus nominis deductionem mihi non arridere, primum quia notio manandi non singulari modo in lac quadrat, ut inde ejus nomen petitum esse veri simile sit; deinde usus nominis, in aramaico potissimum sermone, nullam habet liquoris, sed potius albi coloris notionem, estque etiam in ceteris linguis nomen lactis a colore tanquam nota ea, qûa potissimum distinguitur, desumtum. Quare v. חָדַלְב cognatum esse puto cum vv. עָלַב (pallescere), לָבַן, לָעַב, forsitan etiam עָדַלַם, quae omnia vim *albescendi* participant. LXX. *γάλα, γαλαθηνός; πιότης, στέαρ;* חֶלֶב עֲצָמִים *φύσεις σεμναί.*

Ex. 3, 8. 17. אל־ארץ זבת חלב
Ex.13,5. 33,3. ארץ זבת חלב ודבש
Lev. 20, 24. זבת חלב ודבש
Num. 13, 27. זבת חלב ודבש הוא
Nu.14,8. 16,13. 14. זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3. ארץ זבת חלב ודבש
11, 9. 26, 9. 27, 3.
Dt. 31, 20. זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6. ארץ זבת חלב ודבש
Jud. 5, 25. מים שאל חלב נתנה
1 Sam. 7, 9. סלה חלב אחד
Prv.30,33. כי מיץ חלב יוציא חמאה
Jes. 7, 22. מרב עשות חלב
Jer.11,5. 32,22. ארץ זבת חלב ודבש
Ez. 20, 6. 15. זבת חלב ודבש
Joel 4, 18. והגבעות תלכנה חלב

וְחָלָב

Gn. 18, 8. ויקח חמאה וחלב
Cant. 4,11. דבש וחלב תחת לשונך
Jes. 55, 1. ובלא מחיר יין וחלב

Jud. 4,19. ותפתח את־נאד החלב
18.17,18. ואת עשרת חריצי החלב

בֶּחָלָב

Cant. 5, 12. רחצות בחלב

כֶּחָלָב

Job. 10, 10. הלא כחלב תתיכני

בַּחֲלָב

Gn. 49, 12. ולבן־שנים מחלב
Jes. 28, 9. גמולי מחלב
Thr. 4, 7. צחו מחלב
cum suff.: חֲלָבָי
Cant. 5, 1. שחי ירעי עם־חלבי
cum suff.: חֲלָבְךָ
Ex. 25, 4. ותכלת ישחר חלבך

חֶלֶב

ע"נ כמו חֵלֶב, לן נסמן חֶלֶב, וכמכון ידוע מסקודס, ולשר לסתקוכס דע כי גס לְבֹד מסמן מן לֵבָב, נדעין מכוון לל לֵבָב. לדעת רניס מסמן סס לינו מתקוכס נשני עגמס, כי סלרי נסמן לו מסנוליים לו מכללי-קען לגוב נל נשלרי זעות, כמו עָקֵב, יַעֲקֹב, אֲבָל ובדומס.
n. m., sicuti חֶלֶב, constr. חֲלַב; ad s. f. לְבַב (Gn. 49, 12.) a n. לֵבָב (= לְבָב, עָקֵב, אֲבָל, יַעֲקֹב) a nn. זְאֵב, אֲבָל, יַעֲקֹב. Alii hunc constructivum vel a forma segolata חֶלֶב vel a qamezata חָלָב factum ajunt.

Prv. 27, 27. ודי חלב עזים
Jes. 66, 16. *ורקת חלב גרים

בְּחֶלֶב

Ex. 23, 19. 34, 26. גדי בחלב אמו
Dt. 14, 21. לא־תבשל גדי בחלב אמו

חֲלֵב

עי חלב ג"נ וכנטי חֲלָבֹו ומשרשי חֲלָבִים. סשלנה לפי סשרש שלר קניע לן מיסס [פעס-ווין] וכריסות שוען ויש [פעס-מיניים, כעל־ינעסיים], ומשמוסו מעכין מיקס ויקס, סול סשוען, וכן כשרש עכ שוען משרש וס [לח], ומשפל של לנ נכללי קכיל, כלשר שגס לקלנ משרש חֲלֵב, וכן נקפק סקשכוט נקרי משרש תֵּרֵב [צו-ווין־כמען], לשר פנוסף ומלרון.
vel חֶלֶב *n. m.* (c. s. חֲלֵבֵי; pl. חֲלָבִים) adeps, pinguedo, a v. חָדַלְב l., cujus radix לַב (unde et לֵב, sicuti תֵּרֵב aram. a v. תְּרַב, vi augescendi, pinguescendi) cohaeret cum graeca *λιπ*, unde *λίπα, λιπάω, λιπαρός, λιπόω, ἀλείφειν.* LXX. *στέαρ, μυελός, γάλα, ἀπαρχή, θυσία; στόμα.*

Gn. 45, 18. ואכלו את־חלב הארץ
Ex. 23, 18. ולא־ילין חלב־חגי
Lev. 3, 16. כל־חלב ליי
Lev. 3, 17. כל־חלב וכל־דם
Lev. 4, 8. ואת־כל־חלב פר
Lev. 4, 31. 35. כאשר הוסר חלב
Lev. 7, 23. כל־חלב שור וכשב
Lev. 7, 25. כי כל־אכל חלב
Lev 16, 2.5. ואת חלב החטאת
Num. 18, 12. כל חלב יצהר
Num. 18, 12. וכל־חלב תירוש
Dt. 32, 14. עם־חלב כרים
Dt. 32, 14. עם־חלב כליות
Dt. 32, 38. אשר חלב זבחימו
Ps.63,6. כמו חלב ודשן תשבע נפשי
Ps. 147, 14. חלב חטים ישביעך
Ez. 39, 19. ואכלתם־חלב לשבעה
Ez. 44, 7. את־לחמי חלב ודם
Ez. 44, 15. לחקריב לי חלב ודם

Digitized by Google

וְחֵלֶב
Lev.7,24. וחלב נבלה וחלב טרפה
Jes. 1, 11. וחלב מריאים
Jes.43,24. וחלב זבחיך לא הרויתני
דַּחֲלֶב
Ex. 29, 13. את־כל־החלב
Ex.29,13. ואת־החלב אשר עליהן
החלב ואת־הליה ואת־
Ex. 29, 22. החלב
Lev. 3, 3. 14. את־החלב המכסה את־
Lev. 3, 3. 14. הקרב
Lev. 3, 3. 14. ואת כל־החלב
Lev. 3, 4. ואת־החלב אשר עלהן
10. 15. 4, 9. 7, 4.
Lev. 3, 9. ואת־החלב המכסה
Lev. 3, 9. ואת כל־החלב
Lev. 4, 8. את החלב המכסה
Lev. 4, 8. ואת כל־החלב
Lev. 7, 3. את החלב המכסה
Lev. 7, 30 את־החלב על־החזה
Lev. 7, 31. את־החלב המזבחה
Lev. 7,33. ואת־החלב מבני אהרן
Lev. 8, 16. ויקח את־כל־החלב
Lev. 8, 25. ויקח את־החלב
Lev. 8, 25. ואת־כל־החלב
Lev.9,10. ואת־החלב ואת־הכליות
Lev. 17, 6. והקטיר החלב
Jud. 3, 22. ויסגר החלב בעד הלהב
1 S. 2, 15. בטרם יקטרון את־החלב
1 S. 2, 16. קטר יקטרון כיום החלב
Ez. 34, 3. את־החלב תאכלו
חֶלֶב
Lev. 4, 26. כחלב זבח
כַּחֶלֶב
Ps 119 70. טפש כחלב לבם
מֵחֶלֶב
1 Sam.15,22. להקשיב מחלב אילים
2 Sam. 1, 22. מחלב גבורים
Ps. 73, 7. יצא מחלב עינמו
Ps. 81, 17. ויאכילהו מחלב חטה
Jes. 34, 6. הדשנה מחלב
Jes. 34, 6. מחלב כליות אילים
Jes. 34, 7. ועפרם מחלב ידשן
constr.: חֵלֶב
Jes. 60, 16. #וינקת חלב גוים
constr.: וַחֲלֵב
Dt. 32, 14. וחלב צאן
cum suff.: חֶלְבּוֹ
Lev. 3, 9. חלבו האליה תמימה
Lev.4,19. ואת כל־חלבו ירים ממנו
Lev. 4, 26. ואת־כל־חלבו יקטיר
Lev. 7, 3. ואת כל־חלבו יקריב
Num.18,29. מכל־חלבו את־מקדשו
Num.18,30.32. בהרימכם את־חלבו
cum suff.: בְּחֶלְבּוֹ
Job. 15, 27. כי־כסה פניו בחלבו
cum suff.: חֶלְבֵּהּ
Lev. 4,31. 35. ואת־כל־חלבה יסיר
cum suff.: חֶלְבָּם
Num. 18, 17. ואת־חלבם תקטיר
cum suff.: חֶלְבָּמוֹ
Ps. 17, 10. חלבמו סגרו פימו
cum suff.: חֶלְבֵּהֶן
Lev. 8, 16. 25. ואת־חלבהן
pl.: דַּחֲלָבִים
Lev. 8, 26. וישם על־החלבים
Lev.9,19. ואת־החלבים מן־השור
Lev.9,20. את־החלבים על־החזות
Lev. 9, 20. ויקטר החלבים
Lev.9,24. את־העלה ואת־החלבים
Lev.10,15. על אשי החלבים יביאו
2 Chr. 7, 7. ואת־החלבים
pl.: וַחֲלָבִים
2 Chr. 35, 14. העולה והחלבים

pl. constr.: חֶלְבֵּי
Lev. 6, 5. והקטיר עליה חלבי השלמים
1 Reg. 8, 64. (bis) ואת־המנחה ואת חלבי השלמים
2 Chr. 7, 7. ואת חלבי השלמים
pl. constr.: בְּחֶלְבֵי
2 Chr. 29, 38. בחלבי השלמים ובנסכים
pl. c. suff.: וּמֵחֶלֶב בֶּהֱמָה
Gn. 4, 4. מבכרות צאנו ומחלבהן
חֶלְבּוֹן
שעַ לעיר נזקן לכס חֶלְבּוֹנֵיהָ, ועוד היום הזה קורקים לותם כסא הזה, לו נזסקר הסופי חֶלֶב [שלעפפע]. וכלקח נזין סמך שהזכוון נסא מעכן קלב, ונזמק תרגם המתרגם והסורסי וסומכום ועקילם מעכן קלב ודוק.
n. pr. urbis syriacae, caput provinciae Chalyboniticae, gr. Χαλυβών, syr. Cholob, arab. Chalab (Aleppo), a v. חָלַב, pingue, fertile esse. Ezech. 27, 18. יֵין חֶלְבּוֹן. LXX. Οἶνος ἐκ Χελβών. Hieron. Pro vino pingui, quod interpretatus est Symmachus, et apud Aquilam et Theodotionem, et in ipso Ebraico habetur vinum de Chelbon. Polychronius Symmachum Χαλβάνην vertisse tradit. Theodoret.: οἶνος λιπαρὸς ἐκ Χελβών.
Ez. 27, 18. ביין חלבון
חֶלְבְּנָה
ז"נ לסמין מין זרע [גאלבאנום], הכודף ריחו למרחוק, וגדל בארם, ונצמח סוכסי בקרקע חֶלְבָּא, ובלקח שמו מקלט בשכון שסחלת.
n. f. gummi syriacum acriter olens; fruticem, cujus de radice destillat, stagonitin Plinius appellat (H. N. 12, 56.). Dioscorides 3, 97. Χαλβάνη, inquit, ὀπός ἐστι νάρθηκος ἐν Συρίᾳ γεννωμένου, ἔστι δὲ αὐτῆς ἀρίστη λιβανοειδής, ὀσμὴ βαρεῖα. Syr. chelbonito, LXX. Χαλβάνη, Vulg. galbanum.
וְחֶלְבְּנָה
Ex. 30, 34. נטף ושחלת וחלבנה

חָלַד

ד ח
פעל כודד רק הכוכן, והסלגה מעולגת לשכוח התאכות ומרכי הזרע. ק' היות מקוכל ובעל קסון, מדוכק ומעוכה, כתאל ומלגל [ליידען, קרשקען, קיי־מערען], ובקשיקו מדוכק וכפילה למזכר לפ"ו, וכן התאכות נהוגו ופרסי נזרע [s. kalaj; p. kâli-den] וה, לכן יונק [s. kalaj; p. kâli-den] וכן נרוסי ויוכי מעריך ודכוי κελλ.]. [l. cell-o]. ג' נתאכות חָלֵד נתכוון בַּל, לומר שפיכה ופקור התיפות והדול [שיקקען], והשווי עי' ככל. ג' ענר על דבר הכה והכה, לומר סמכה ומעוגע [שעריכאלן], וכן נסשקל על סחלקת הדבור ומעכה רך, התקנות ודיבים לל פלוכי [שייכעלן, עריאלע־סען], לכן נתכוון הוה רק נכנין הכנך, ולמקבר הזרע דע שנשפע יון כזרע וכתכוון. ודע שהכוון הרשתון חָלֵד יוכל להיות כתו חָל לקען, לומר מוכה ומקובל [פעריוואונדעט ויין], ומוס חַלּוֹת קפצר שהוס מקור קל מן קלל, כשהר נתקע חַוּוֹת, שַׁוּוֹת, זַוּוֹת וכדומה.
v. intr. vi latissima usitatum ac tripartito distinguendum; 1) perpeti, aegrotare, moerere, propr. per-cell-i, decumbere, sanscr. kalaj, pers. kâli-den, gr. κελλ-ειν, lat. cell-ere. Par atque aequalis videtur esse rad. חל (unde חַוּוֹת inf. Qal, ad s. infinitivorum חַוּוֹת, שַׁוּוֹת, זַוּוֹת); 2) ornare, decorare, a rad. חָלֵד = כָּלַל (כָּלַל) q. v. 3) Pi. חִלַּד mulcere, emollire, adulari, favorem, gratiam atque opem alicujus verbis blandis implorare, gr. κηλ-εῖν. LXX. I. ἀρρώστειν, ἀσθενεῖν, ἐκλείπειν, κακῶς ἔχειν, κοπιᾶν, μαλακίζεσθαι, μετριάζειν, πονεῖν, τιτρώσκειν; ἀλίσκειν, ἐνοχλεῖν, παρενοχλεῖν; II. καταδέεσθαι, Pi. δέεσθαι, ἐξιλᾶσθαι, ζητεῖν, θεραπεύειν, λιτανεύειν. חֹלִי, ἄρρωστος; חֳלִי, ἀρρωστία; רָעָה חֹלָה, ἀρρωστία; מַחֲלֶה, κλῆρος (נָחֲלָה), πάσχειν, φλεγμαίνειν; נַחֲלָה prt. f. ἀλγηρός, ὀδυνηρός; חֲחֻלָּה, βασανίζειν; חֲחֻלִי (= הֲחָלִי), πληγή; denique persaepe, permutatione insulsa: ἄρχεσθαι.
1 Reg. 14, 1. בעת ההיא חלה אביה
לעת זקנתו חלה את־
1 Reg. 15, 23. רגליו
1 Reg. 17, 17. חלה בן־האשה
2 Reg. 13, 14. ואלישע חלה את־חליו
2 Rg. 20, 1. בימים ההם חלה חזקיהו
2 Rg. 20, 12. כי שמע כי חלה חזקיהו
בימים ההם חלה
2 Chr. 32, 24. יחזקיהו
Jes. 38, 1. חלה חזקיהו למות
Jes. 39, 1. כי חלה ויחזק
2 perf. fem.: חָלְיָת
Jes. 57, 10. על־כן לא חלית
1 perf.: חָלִיתִי
1 S. 30, 13. כי חליתי היום שלשה
Prv. 23, 35. הכוני בל־חליתי
Jes. 33, 24. ובל־יאמר שכן חליתי
1 perf.: וַחֲלִיתִי
Jud. 16, 7. 11. 17. וחלותי והייתי כאחד
3 pl.: חָלוּ
Jer. 5, 3. הכיתה אתם ולא־חלו
חָלַד, abscondidit; spec. aeruginem inducere, qua ipsa res tanquam tegumento absconditur (v. חֶלְאָה, חֲלָאָה). Radix est חָדַל, cui cognata sunt vv. חָלַם, חָלַן, unde חֲלוּדוּ, amictus, velamen, gr. λαῦ. 2) fodere, syr. chalad, arab. khalada, unde gem. חֲחֻלִיד (veluti חֲחֻלִיל; syn. אֶת־הָאָרֶץ).
חֶלֶד
ז"נ וכנוי חֶלְדִּי, והכתוב כמו עולם, עת הנסוכה והעמוכה והכמוסה [דונקלע, פערסישלעע, פערשיעלע, קוכנצגרענצע נייע], ומוס העולם, או סעתיד, או העלומת ותיקן, וכן לעולם המכוון הוה מעכן הרצלה. ותכן כוה לין שהשלות כמו כעולם קסיכה: ק' כמו העתיד והנלות [נוקוכגא], ומלסרים יקוס קלד, סרגון יותר שלסרים חנלות תקומתה נקוד הסלע [עי' זכרות עולם]. ג' קבל וקרן מכוסם היסיס ויקיומ [וועלע], ובשקל הקוקר מסאת לעגם, וכן כעולם, שהוא תבל, וכן ניוכי סהשקל כוה [αἰών]. ותכן כוה חלד נתכוון קי עולם הוה, וכן עולם [וועלעלכקייע], ומיכים מקלד הסכן של מכוון הפעל כתרן קפורות], ובקשך כן מכוון הפעל כנמרק. כמו: מקליד הקכ"ה לפכיכן את הארץ, לומר מקלים, וכן נעכני וסורסי.
n. m. (c. s. חֶלְדִּי), sicut עוֹלָם, tempus tenebricosum, velatum, immensum atque interminatum, 1) tempus futurum, res eventurae Joh. 11, 17. (cf. חָרְבוֹת עוֹלָם, Jes. 58, 12. 61, 4.). R. Levi זְמַן יִתֵּר סָתוּם בָּהִדּוּר וּמְזֻהָר יוֹתֵר מִמֻּחָרִים: (Zukunft). Trg. מִמַּחַר יוֹמָיָא. LXX. וְקָוִם גּוֹשְׁמֶךָ חֲלֶדִּי בְּבַר־נוּשְׁתָּא. ἐκ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή. 2) mundus, orbis terrarum, a finibus immensis oculisque hominum latentibus, vel a natura subsistendique ratione obscura atque ignota; sicuti עוֹלָם et αἰών N. T., etiam de vita mundana, vel physice vel moraliter (syn. עוֹלָם et עוֹלָם abs. (Weltlichkeit); בְּנֵי חֵלֶד, homines de aevo i. e. hujus vitae voluptatibus dediti, spe futurae abjecta. Aq. τεθνηκότες ἐκ καταδύσεως. Symm. νεκροί ἐνδεδοκότες. LXX. γῆ οἰκουμένη, ὑπόστασις.
חֶלֶד p.
Job. 11, 17. ומצהרים יקום חלד
Ps. 49, 2. האזינו כל־ישבי חלד
Ps. 89, 48. זכר־אני מה־חלד
מֵחֶלֶד
Ps. 17, 14. ממתים מחלד
cum suff.: וְחֶלְדִּי
Ps. 39, 6. וחלדי כאין נגדך
חֶלְדָּ
ז"נ ככוי לעין שכן קפרפר [מוילוואורף], ונגזרק גם הנקנה חוּלְדָּה, ונקרק כן לדעת הגזרק שעכין כריס ויפריס [ל' אמר שכלק קכלק], ויקריס קומריס שכלק קכוק, לומר ע"ם שקופר נאכן קפורות], ובקשך כן מכוון הפעל כגזרק. כמו: מקליד הקכ"ה לפכיכן את הארץ, לומר מקלים, וכן נעכני וסורסי.
n. m., talpa, f. gemar. חוּלְדָּה, a v. חָלַד II., vi fodiendi (שְׁרָצָא חֲרָזָא, חֲרָצָא). LXX. γαλῆ.
חָלַד II.
חָלַד, abscondidit, tegumento obtexit, velavit, ad s. infinitivorum חֲלוּדוּ, חֲלוּדָה, חֲלוּדָא, חֲלָאָה, חֲלָדָא, חֲלָדָה, חֲלָדוּ, חֲלָדוּתָא, חֲלָדוּתָה, חֲלָדוּתָא, חֲלָדוּתָה, חֲלָדוּתָא, חֲלָדוּתָה

part.: חֹלֶה
Gn. 48, 1. הִנֵּה אביך חלה
1 Sam. 19, 14. ותאמר חלה הוא
1 Sam. 22, 8. ואין־חלח מכם עלי
1 Reg. 14, 5. אל־בנה כי־חלה הוא
2Reg. 8,7. ובן־הדד מלך־ארם חלה
2Reg. 8,29. ביזרעאל כי־חלה הוא
2 Chr. 22,6. ביזרעאל כי־חלה הוא
Neh. 2, 2. ואתה אינך חולה
part.: וְחֹלֶה
Mal. 1, 8. וכי תגישו פסח וחלה
part.: הַחוֹלֶה
Mal. 1,13. ואת־חפסח ואת־החולה
part. fem.: חוֹלָה
Eccl. 5, 12. יש רעה חולה
Eccl. 5, 15. וגם־זה רעה חולה
part. fem.: הַחוֹלָה
Ez. 34, 4. החולה לא־רפאתם
Ez. 34, 16. ואת־החולה אחזק
part. fem.: כְּחוֹלָה
Jer. 4, 31. קול כחולה שמעתי
p. fem. constr.: חוֹלַת
Cant. 2, 5. כי־חולת אהבה אני
p. fem. constr.: שְׁחוֹלַת
Cant. 5, 8. שחולת אהבה אני
inf. c. suff.: בְּחֻלְּתוֹ
Jes. 38, 9. מלך־יהודה בחלתו
inf. c. suff.: בַּחֲלוֹתָם
Ps. 35, 13. בחלותם לבושי שק
3 imperf.: וַיֶּחֱלֶא
2 Chr. 16, 12. ויחלא אסא
3 impf. apoc.: וַיֶּחַל
2 Reg. 1, 2. אשר בשמרון ויחל
Nif-al: נֶחֱלָה
1 perf.: וְנֶחֱלֵיתִי
Dan. 8, 27. ואהיתי ונחלותי ימים
3 perf. pl.: נֶחֱלוּ
Jer. 12, 13. נחלו לא יועלו
Am. 6, 6. ולא נחלו על־שבר יוסף
part. fem.: נֶחֱלָה *sg.*
Jes. 17, 11. ביום נחלה וכאב אנוש
Jer. 10, 19. אורי־לי על־שבריי נחלה
Jer. 14, 17. מכה נחלה מאד
Jer. 30, 12. נחלה מכתך
Nah. 3, 19. נחלה מכתך
part. pl.: הַנֶּחֱלוֹת *fem.*
Ez. 34, 4. את־הנחלות לא חזקתם
Ez. 34, 21. תנגחו כל־הנחלות
Pi-el: חִלָּה *3 perf.*
Dt. 29, 21. אשר־חלה יי בה
2Chr. 33,12. חלה את־פני יי אלהיו
1 perf.: חִלִּיתִי
1 Sam. 13, 12. ופני יי לא חלותי
Ps. 119, 58. חליתי פניך בכל־לב
3 prf. pl.: וְחִלּוּ
Job. 11, 19. וחלו פניך רבים
1 pl.: חִלִּינוּ
Dan. 9, 13. ולא־חלינו את־פני יי
inf. constr.: לְחַלּוֹת
Zach. 7,2. 8, 21. לחלות את־פני יי
inf. constr.: וְלַחֲלוֹת
Zach. 8, 22. ולחלות את־פני יי
impt. apoc.: חַל־
1 Reg. 13, 6. חל־נא את־פני יי
impert. pl.: חַלּוּ־
Mal. 1, 9. חל־נא פני־אל
3 impf. apoc.: וַיְחַל
Ex. 32, 11. ויחל משה את־פני יי
1 Reg. 13, 6. ויחל איש־האלהים
2Reg. 13, 4. ויחל יהואחז את־פני יי
Jer. 26, 19. ויחל את־פני יי
3 pl.: יְחַלּוּ
Ps. 45, 13. פניך יחלו עשירי עם
Prv. 19, 6. רבים יחלו פני־נדיב
Pu-al: חֻלָּה
2 perf.: חֻלֵּית
Jes. 14, 10. גם־אתה חלית כמונו
Hif-il: הֶחֱלָה
1 perf.: הֶחֱלֵיתִי
Mich. 6,13. וגם־אני החליתי הכותך
3 pl.: הֶחֱלוּ
Hos. 7, 5. החלו שרים
part. fem.: מַחֲלָה
Prv. 13,12 תוחלת ממשכה מחלה לב
inf.: *הַחֲלִי
Jes. 53, 10. *ויי חפץ דכאו החלי
Hof-al: הָחֳלָה
1 perf.: הָחֳלֵיתִי
1Reg. 22,34. מן המחנה כי החליתי
2Chr. 18,33. מן־המחנה כי החליתי
2 Chr. 35, 23. כי החלותי מאד
Hitpa-el: הִתְחַלָּה
inf. constr.: לְהִתְחַלּוֹת
2 Sam. 13,2. ויצר לאמנון להתחלות
impt. apoc.: וְהִתְחַל
2Sam. 13,5. שכב על־משכבך והתחל
3 impf. apoc.: וַיִּתְחַל
2 Sam. 13, 6. וישכב אמנון ויתחל

חֲלִי
ג"ז ונהפסק חֲלִי, והכינוי חֲלָיִם, והלשה מלוס ועפיצת ועקוב [קרמנקא"י], ולפעמים גם מצנע ונקוד, או מרפא ועקוב ומרק־רוק, או מרפא המוסכי וכדומה. ודע שהמשנה חֲלָאִי כיצים כ"נ ו' לד"ק כמו חֲלִי, וסומר הקשר נמנול, לודות הצווי בשלפניו.
n. m. (in p. חֹלִי; c. art. semel הַחֲלִי Jes. 53. pro הַחֳלִי; pl. חֳלָיִם), morbus, plaga, moeror, aegritudo, etiam de morbo animae, h. e. peccato, moraliter. LXX. *ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστεια, νόσος, πόνος, μαλακία, μαλακίζεσθαι, τραῦμα* (חָלַח = חָלַל), *ἁμαρτία.*
Dt. 28, 61. גם כל־חלי וכל־מכה
Jer. 6, 7. תמיד חלי ומכה
Jer. 10, 19. אך זה חלי ואשאנו
Jes. 53, 10. חפץ דכאו החלי *p.*
Dt. 7, 15. והסיר יי ממך כל־חלי
Jes. 53, 3. וידוע חלי *p.*
2 Chr. 21, 15. יצאו מעיך מן־החלי
Eccl. 6, 2. וחלי רע הוא
2 Chr. 21, 18. לחלי לאין מרפא
Jes. 1, 5. כל־ראש לחלי
2 Reg. 1, 2. אם־אחיה מחלי זה
2Reg. 8,8,9. לאמר האחיה מחלי זה
cum suff.: חָלְיוֹ
1 Reg. 17, 17. ויהי חליו חזק מאד
2Reg. 13,14. ואלישע חלה את־חליו
2 Chr. 16, 12. עד־למעלה חליו
2 Chr. 21, 19. יצאו מעיו עם־חליו
Hos. 5, 13. וירא אפרים את־חליו
cum suff.: וְחָלְיוֹ
Eccl. 5, 16. וחליו וקצף
cum suff.: בְּחָלְיוֹ
2 Chr. 16, 12. בחליו לא־דרש את־יי
Ps. 41, 4. כל־משכבו הפכת בחליו
cum suff.: מַחֲלָיוֹ
Jes. 38, 9. ויחי מחליו

pl.: חֳלָיִם
Dt. 28, 59. וחלים רעים ונאמנים
pl.: בְּחֳלָיִים
2 Chr. 21, 15. ואתה בחליים רבים
pl. c. suff.: חֳלָיֵנוּ
Jes. 53, 4. אכן חליט הוא נשא

מַחֲלָה
ג"ז ומסלשה מוצעת, כדמיון לק חלי לעיל. המשקל מצקל מַדֶּוֶת, מַכָּה.
n. m. abstr. (ad s. f. מַכָּה, מַדֶּוֶת), aegrotatio. LXX. *νόσος, θεράπων φρόνιμος.*
constr.: בְּמַחֲלַת
2 Chr. 21, 15. במחלה מעיך
cum suff.: מַחֲלָתִי
Prv. 18, 14. רוח איש יכלכל מחלתו

מַחֲלָה
ג"ל, נדומה לק מקלה סוכר, ומסמרת לק לעומר.
n. f., aegrotatio, morbus. LXX. *νόσος, μαλακία.*
Ex. 23, 25. והסרתי מחלה מקרבך
1 Reg. 8, 37. כל־נגע כל־מחלה
2 Chr. 6, 28. כל־נגע וכל־מחלה

הַמַּחֲלָה
Ex. 15, 26. כל־המחלה אשר־שמתי

נַחֲלִי
ג"ז ע"ע מלנוש, מצוע, ומכוונם כמו מקלס, וכלקש המשוכה נכ"ס, ומולם כיולס המשים לעכיו.
n. m pluralet. (ad s. f. נַחֲלַת, נַחֲלָה), morbus. LXX. *μαλακία.*
pl.: נַחֲלָיִים
2 Chr. 24, 25. במחליים רבים

תַּחֲלֻאָה
ג"ז והכינוי תַּחֲלֻאַיִם ומסמך תַּחֲלוּאַי, ומלנס מכאובות ותוונות ונקלטות, וכמצע נדומס לק מקולמים. המשקל מצקל מַמְרוֹק, מַעֲנוֹג, מַמְרוֹר, מַכְאוֹב.
n. m. pluralet. (ad s. f. תַּחֲלֻאִים, תַּחֲלוּאִים, תַּחֲלוּאִי, תַּחֲלֻאִי), morbi, infirmitates. LXX. *νόσος, μαλακία, πόνος, θάνατος νοσερός.*
pl.: תַּחֲלֻאִים
Jer. 16, 4. ממותי תחלאים ימתו
pl.: בְּתַחֲלֻאִים
2 Chr. 21, 19. וימת בתחלאים
pl. constr.: תַּחֲלוּאֵי
Jer. 14, 18. והנה תחלואי רעב
pl. c. suff.: תַּחֲלוּאֶיכִי *p.*
Ps. 103, 3. הרפא לכל־תחלואיכי
pl. c. suff.: תַּחֲלֻאֶיהָ
Dt. 29, 21. ואת תחלאיה

חֶלְיִי
ג"ז והכינוי חֶלְיָיִם [וכרקס כמו חֲלָיִים]. המלנס תפקת והדר ועדי [שמוק], וילוע מסמרת נמפתי עכ וקלס, כמקר הנעתי תחת נ' לק המרת.
n. m. (pl. חֶלְאִים, ut videtur, pro חֲלָיִים), ornamentum, decus. Isaaki (Cant. 7, 2.) arab. *alchali* comparat. LXX. *φάρδων*; pl. *ὁρμίσκος.*
וְחִלְיֵי
Prv. 25, 12. מזם זהב וחלי־כתם
pl.: חֶלְאִים
Cant. 7,2. חמוקי ירכיך כמו חלאים

חֶלְיָה
ג"ל גויר חֲלִי הוכר, וסכוונם כמו קלי, נסנדל לנקר.
n. f. (a m. חֲלִי), ornatus. LXX. *καθόρμιον.*

cum suff.: וְחֶלְיָתָהּ
Hos. 2, 15. מזמה וחליתה

אַחֲלַי, אַחֲלֵי
comp. v. s. אָח f. 28.

חֲלַח
צמח למקוו נקרן לשור, ולמעט כוחני הגלילות נחלק הכפוני של לשור, לבל סנגול לרס־מכי, ולשם סנלו עמית הזנעים כיוני נכ"ק.
n. pr. provinciae assyriacae, quam, ut plerique putant, Strabo *Kalaχαρίν*, Ptolemaeus *Kalaxήν* appellat.
n. p. בַּחֲלַח
2 Reg. 17, 6. וישב אותם בחלח
2 Reg. 18, 11. ויניחם בחלח
n. p. לַחֲלַח
1 Chr. 5, 26. ויביאם לחלח

חַלְחֻלָּה
v. s' r. חִיל *p.* 379.

חָלַט
צעל לק־עוכר כק נעתיל בנין סנוסף יַחֲלִיטוּ [נאר יַחֲלִיטוּ], והלנס נעני קשה להלמה, לכן מלקר שהפעל נשם תלמולית שניר וקיר, בנכל יסתק המכוון. תמנות הזנע שם שם ביו חֵלֶק לפיהו [כי שלוב סל' וסע' יהוע], לוכר הזנשם וכזילה והצדקה [שכיעסק], ווה עצות חזוף ועכוס, ומקין־נוס מלקר עצלי נכרקנית רנס [פ' מק'] כמק דלקו נקליטין קן לוכי נקליסין, לוכר כמו שנלו לעולם עכוס ומזוף קן יגלו, ומוס הסמלל נסנוסף עצות נמיכוס, לוכר מכלי כנד ומעל, עכוס ומוסנם מכל מעשה [נמקק, נמצמיעצ, שמציעלל, שמריקע, שלייעלמן מק־כמן], לו מכלוב ומוכרה כנמיכוס, כלמר נמצמ יסמעלל, לו מלמיכוס ומקוק נכללל, לוכר נסנער וסלוק מכל וכל. ומקין נוס קוכל נעים הזשות חַלָּטָא, חִוּלְטָרִית וכדומה סרנה.
verb. (unde solummodo imp. Hif. יַחֲלִיטוּ pro יַחֲלִיטוּהוּ), sicuti חָלַץ (צ =ם), exuere, abstrahere, nudare, unde proverbium illud (Gen. Raba s. 41.) פְּעָמָא דַּאֲתוּ בַחֲלִיצִין בָּךְ אֲזָלוּ בַחֲלִיצִין h. e. sicut venerunt nudi, ita nudi discedunt; deinde tropice: aliquid facere nude h. e. sine praetextu, strictim, definite, vel aliquid nude h. e. sine fuco atque ambagibus testari, confirmare, arab. *chalatha*, religiose interpositoque jurejurando contendere, affirmare. Rabinice hoc de verbo multa nomina philosophica descendunt. LXX. *ἀναλίγειν λόγον.*
Hif-il: הַחֲלִיט
3 pl. imperf.: וַיַּהַלְטוּהוּ *apoc.*
1Reg. 20,33. וימהרו ויחלטו המנו

חֶלֶךְ
צעל נוזל, ולמ־עוכר נכ"ק כק נעוזים, ומכלון לל"ק כמו קלך נעכני, שנמיר עליו ננו־מלין של הערכיים קל־קוזו, שהוא נדומה לל מכלל, לוכר עכן הקשכה ועלעה ונלנול לפני סעיים [דונקעלן], ווה לק מתקוור לי, כמלר רקיעו לעיל קמת הזנע מכלל, קנל מכלילי. וכ"ל שתמנות של חֶלֶךְ נדומה נמיכו לל חֶלֶב, לשון קריסה

Digitized by Google

וכיוצא [וּכְדִמְיוֹן], כי סיי יקבן להתיצב מקומו הה', לו כתכב הה', עצמיי מקבב מוצב נפשי עלמו, והכיוצ כי בתכוון הפסוק לך עבי ומקבן יפוקר, ו סלך בה' יחללהו, כמו ויצא סלך לפלים עבירי.

vrb. intr. atque inus., ut quidem nonnulli putant, par arabico *chalaka*, nigrum, caliginosum, tenebricosum esse (Al-Qamus p. 1426). Sed haec comparatio verbi arabici parum prodest. Quin potius חָלַךְ cum v. חָדַךְ comparandum videtur, atque illud ח vel ex litera ה molliori induruit, vel praepositio est, ad variandam leniter verbi notionem, quae continetur in peregrinando s. proficiscendo (cf. חָלַךְ 2 Sam. 12, 4.).

חֶלֶךְ

ז"ז [כמו חָלַךְ], וכ' התכלית חֶלֶךְ [כמו קֶדֶם מן קָדַם], וכהפסק וגם כה' התכלית חֶלֶכָה [כמר חֶלֶכָה, נהפיך הסנוג], וכבל פלה נעתקה הכניכה לפלע שלא כדרך הסנולייס, ווה על כי שנתקבץ כמעט תמונתו לקציה. סהלנה כמו הלך, לומר לית-הלך ואין, נהשתל על עבי ומדוקב, וכן פרשו הפיקוכים וכן תרגם המתרגם.

n. m. (sicuti חֶלֶךְ, ab eadem radice oriundum; affixo ה finis חֶלֶכָה ad s. f. קֶדֶמָה; in pausa: חֶלֶכָה pro חֶלֶכָה), viator, trop. pauper, inops. Qimchi: = חֵיל נְבָרִים, contra linguae naturam. Targ.: עֲנִיִּין, מִסְכֵּנָא. LXX. *πένης, πτωχός.*

cum h finis: לַחֶלְכָה

Ps. 10, 8. עיניו לחלכה יצפנו

affixo h finis: חֶלְכָּה *p.*

Ps. 10, 14. עליך יעזב חלכה

חֶלְבִּי

תוקיי [ע"ל פרמי] מן חֶלֶךְ, והתמונה נעל חֶלְבִּי, ווה הרכוי נכ"ק כהונן חֶלְבָּאִים [כמו הַדְּרָאִים מן הַדַּר, לֶלְאוֹת מן לֵלִי], וכוכות נקיים סלכי נעבור ענע הק'. סהלנה כמו כלך נתוקיי, לומר עבי וכלך ומסכן.

adj. (aramaice factum, a n. חֶלֶךְ, pro חֶלְבִּי propter naturam literae ח, pl. חֶלְבָּאִים ad s. f. הַדְּרָאִים a n. לֶלְאוֹת, הַדְּרִי a n. לֵלִי), viator, pauperculus. Symm. *οἱ ἀσθενεῖς.* LXX. *πένης.*

adj. pl.: חֶלְבָּאִים

Ps. 10, 10. ונפל בעצומיו חלכאים

I. חָלַל

ז"ו חָל, טודד נכנוי סהלנה. כניה ונקיה, וכן חָל לעיל [עי' תקת חָל, חֲלָחָלָה], לעון קניה וכניה ונקוב [דורכ-נעהלען, -הֶחָלען], ונגזרת יוע ווה הפרש שמות כניי, נענני ממנו חָלָל, חָלִיל, חַלּוֹן, מְחִלָּה. וווה הפלל על הפניעה והקעל ודקיה [פַּעגוועונדען, מְחַרדען], וכן נפתי מענע נפרש כמכוון, ונפתרש דָּחַל לפני ממנו כיילה, נקל וכדומה גם ווה נקפנוקו, הכל ענין כניה וכקיה.

s. חָל *v. trans.*, sicuti חָל supra (v. sub nn. חָל, חֲלָחָלָה), perforare, cavare, unde nn. hebraica חָלָל, חַלּוֹן, מְחִלָּה, חֲלִיל; spec. transfigere, transfodere, veluti gladio, necare. Eadem radix latet in v. נָחַל, unde חִילָּח et נַחַל. LXX. *τραυματίας, ταράσσειν, χορεύειν* (denom. a n. חֲלִיל); חָלַל, *διαῤῥηγνύναι*; חָלַל, *τραυματίζειν.*

3 *perf.*: חָלַל

Ps. 109, 22. ולבי חלל בקרבי

1 *Pi-el:* חִלֵּל

inf. c. suff.: *חֲלוֹתִי

Ps. 77, 11. *ואמר חלותי היא

part. c. suff.: מְחַלֶּלְךָ

Ez. 28, 9. ביד מחללך

1 *Pu-al:* חֻלַּל

p.pl.constr.: מְחֻלְלֵי

Ez. 32, 26. ערלים מחללי חרב

2 *Pi-el:* חֹלֵל

part. fem.: מְחוֹלֶלֶת

Jes. 51, 9. מחוללת תנין

2 *Pu-al:* חֹלָל

part.: מְחֻלָּל

Jes. 53, 5. מחלל מפשעינו

חָלָל

ז"ו או תוקיי, והסיון חָלַל, הפלנה מדוקק ופלוע ומכוקב ומעוען קכנ [דורכנעהיעגען, פֶּעגוועוקכדעעגען], ווה הכוג נכלל, וכן קלל קכ, קלל נעג. נגזרת הכנך חָלַל, נקיכה וכניכה ופעוליי נניכוני חֲלָלִים [נמנ כ"ב, ע"כ] מכוונים; הפס חָלָל מעוכה או מכוונת, ולפעמים גם הנקנה חֲלָלָא נרדוף על נקב, וכן נתרנום.

n. m. vel *adj.* (c. חֲלַל), transfixus, transfossus, interemtus, veluti gladio, fame. Gem. חַלָּל (Sabat f. 52, b.) vi fodiendi cavandive, חָלָל *m.* (חֲלָלָא *f.*) cavum, caverna. LXX. *τραυματίας, τραῦμα, τραυματίζειν, τιτρώσκειν, νεκρός, θνήσκειν, σκῦλον.*

Dt. 21, 1. כי־ימצא חלל באדמה

Dt. 32, 42. מדם חלל ושביה

הצבי ישראל על־במותיך

2 Sam. 1, 19. חלל

יהונתן עַל־בָּמותיך

2 Sam. 1, 25. חלל

2 Sam. 23, 8. על־שמנה מאות חלל

2 Sam. 23, 18. על־שלש מאות חלל

על־שלש־מאות

1 Chr. 11, 11. 20. חלל

Jer. 51, 52. ובכל־ארצה יאנק חלל

Ez. 6, 7. ונפל חלל בתוככם

Ez. 11, 6. ומלאתם חוצותיה חלל

Ez. 21, 19. חרב חלל הגדול

Ez. 21, 30. ואתה חלל רשע

Ez. 26, 15. באנק חלל

Ez. 28, 8. ממותי חלל

Ez. 28, 23. ונפלל חלל בתוכה

Ez. 30, 4. בנפל חלל במצרים

Ez. 30, 11. ומלאו את־הארץ חלל

Ez. 30, 24. נאקות חלל לפניו

Nah. 3, 3. ורב חלל

הֶחָלָל

Dt. 21, 2. אשר סביבת החלל

Dt. 21, 3. העיר הקרבה אל־החלל

Dt. 21, 6. הקרבים אל־החלל

בֶּחָלָל

Num. 19, 18. חנגע בעצם או בחלל

Num. 31, 19. בכל ־ נגע בחלל

מֵחָלָל

Ps. 89, 11. דכאת כחלל רהב

Thr. 2, 12. בהתעטפם כחלל

constr.: בְּחַלְלֵי

Num. 19, 16. בחלל־חרב או במת

pl.: חֲלָלִים

ודם־חללים ישתה Num. 23, 24.

חללים לפני ישראל Jos. 11, 6.

ויפלו חללים רבים Jud. 9, 40.

להכות מהעם חללים Jud. 20, 31.

להכות חללים Jud. 20, 39.

ויפלו חללים בהר הגלבע 1 S. 31, 1.

מדם חללים מחלב גבורים 2 S. 1, 22

כי־חללים רבים נפלו 1 Chr. 5, 22.

ויפלו חללים בהר גלבע 1 Chr. 10, 1.

ויפלו חללים מישראל 2 Chr. 13, 17.

ונפש־חללים תשוע Job. 24, 12.

ובאשר חללים שם הוא Job. 39, 30.

כמו חללים שכבי קבר Ps. 88. 6.

כי־רבים חללים הפילה Prv. 7, 26.

בן־נתניהו חללים Jer. 41, 9.

ונפלו חללים Jer. 51, 4.

ומלאו את־החצרות חללים Ez. 9, 7.

שלישתה חרב־חללים Ez. 21, 19.

חללים הנפלים בחרב Ez. 32, 22.

כלם חללים Ez. 32, 23. 24.

בתוך חללים נתנו Ez. 32, 25.

בתוך חללים נתן Ez. 32, 25.

ירדו את־חללים Ez. 32, 30.

ונפלו חללים רבים Dan. 11, 26.

pl.: הַחֲלָלִים

באר על־החללים Gn. 34, 27.

לפשט את־החללים 1 Sam. 31, 8.

לבקר את־החללים 1 Reg. 11, 15.

לפשט את־החללים 1 Chr. 10, 8.

pl. constr.: חַלְלֵי

ויפלו חללי פלשתים 1 Sam. 17, 52.

חלליך לא חללי־חרב Jes. 22, 2.

ורבו חללי יי׳ Jes. 66, 16.

את־חללי בת־עמי Jer. 8, 23.

והנה חללי־חרב Jer. 14, 18.

והיו חללי יי׳ ביום ההוא Jer. 25, 33.

גם־בבל לנפל חללי ישראל Jer. 51, 49

לבבל נפלו חללי Jer. 51, 49.

טובים היו חללי־חרב Thr. 4, 9.

אל־צוארי חללי רשעים Ez. 21, 34.

אל־חללי־חרב Ez. 31, 17. 18.

בתוך חללי־חרב Ez. 32, 20.

הערלים חללי חרב Ez. 32, 21.

ערלים חללי־חרב Ez. 32, 25.

ותשכב את־חללי־חרב Ez. 32, 28.

את־חללי־חרב Ez. 32, 29. 31. 32.

המונה חללי־חרב Ez. 32, 31.

וכל־אפיקיך חללי־חרב Ez. 35, 8.

חללי חרבי המה Zeph. 2, 12.

pl. constr.: מֵחַלְלֵי

חללי־חרב מחללי רעב Thr. 4, 9.

pl. c. suff.: חֲלָלֵינוּ

ואשר הרבה את־חללינו Jud. 16, 24.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיךָ

ואל־מכאוב חלליך יספרו Ps. 69, 27.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיךָ

חלליך לא חללי־חרב Jes. 22, 2.

pl. c. suff.: חֲלָלֵיכֶם

והפלתי חלליכם Ez. 6, 4.

הרביתם חלליכם Ez. 11, 6.

חלליכם אשר שמתם Ez. 11, 7.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיהָ

ומלאתי את־הריו חלליו Ez. 35, 8.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיהָ

וכל־חלליה יפלו בתוכה Jer. 51, 47.

pl. c. suff.: חֲלָלֵיהֶם

הרגו על־חלליהם Num. 31, 8.

בחרב אל־חלליהם Jos. 13, 22.

חלליהם בתוך גלוליהם Ez. 6, 13.

pl. c. suff.: חֲלָלֵיהֶם

וחלליהם ישלכו Jes. 34, 3.

חֲלִיל

ז"ו וסיכוי חֲלִילִים, והסלנה כלי מכונן ומכוקב לנגון, וווה נדומה לפלנוג נפרש ומכוון [פְּלַאֲפֶּעג], ותולי נְחִילָה מזלהו, שמוח גם כלי-זמר. נגזרת כתוב ע"ל דרך: לְמִשְׁי קרו ליה קלילי דקליה קליה [מתוק קלנה], ווה שלח עם הדקדוק. ומכלן מוה פעל נויל הפס נכנין הקל והכנל.

n. m. (pl. חֲלִלִים) aliquid perforatum, os vel lignum cavum, tibia (syn. צְבוּב), sicuti חֲלִלָה, instrumentum eadem de radice apellatum. חָלַל, Pi-el: חִלֵּל, tibias inflare, *v. denom.* LXX. *αὐλός, χόρος.*

וָחָלִיל

Jes. 5, 12. תף וחליל ויין

בֶּחָלִיל

Jes. 30, 29. כהולך בחליל

pl.: בֶּחָלִלִים

1 Reg. 1, 40. והעם מחללים בחללים

pl.: כֶּחָלִלִים

Jer. 48, 36. (bis) כחללים יהמה

part. pl.: כְּחֹלְלִים *denom.*

Ps. 87, 7. ושרים כחללים

1 *Pi-el:* חֹלֵל *denom.*

part. pl. fem.: *הַמְחֹלְלוֹת

Jud. 21, 23. *מן־המחללות אשר גזלו

2 *Pi-el:* חִלֵּל *denom.*

part. pl.: מְחַלְּלִים *masc.*

1 Reg. 1, 40. והעם מחללים בחללים

חַלּוֹן

ז"ם נכפל הכנוי וכקיי, והסלנון פתח קטן ומכוקב להכנס האור [לַאֲך, דורכגעבָּאכעגע פֶּענסטער], ווה מ"ם נכלל [פענסטער], ותוכן הסלנה מהנזכ. ונגזרת יוע קלון מנזית [נזה]. ודע שנגזרת עוד חַלָּה שם לאכנו ולאוריי, ע"ש נכיכותו.

n. comm. biplurale, foramen muri ad lucis commeatum, fenestra, a cavando, gem. חַפָּנָה, eadem de radice, cista, arca. LXX. *διόρυγμα, θυρίς.*

Gn. 8, 6. ויפתח נח את־חלון התבה

הַחַלּוֹן

Gn. 26, 8. מלך פלשתים בעד החלון

Jos. 2, 15. בחבל בעד החלון

Jud. 5, 28. בעד החלון נשקפה

1 Sam. 19, 12. את־דוד בעד החלון

2 Sam. 6, 16. נשקפה בעד החלון

2 Reg. 9, 30. ותשקף בעד החלון

2 Reg. 9, 32. וישא פניו אל־החלון

ויאמר פתח החלון

2 Reg. 13, 17. קדמה

1 Chr. 15, 29. נשקפה בעד החלון

בְּחַלּוֹן

Jos. 2, 18. תקשרי בחלון

Jos. 2, 21. את־תקות השני בחלון

Zeph. 2, 14. קול ישורר בחלון

בְּחַלּוֹן

Prv. 7, 6. כי בחלון ביתי

וְחַלּוֹנִים

1 *pl.:* וחלונים לו

Ez. 40, 25.

Ez. 41, 26. וחלונים אטמות

pl.: הַחַלּוֹנִים

Joel 2, 9. בעד החלונים יבאו

pl.: וְהַחַלּוֹנִים

Ez. 41, 16. והחלונים האטמות

pl. constr.: חַלּוֹנֵי

1 Reg. 6, 4. חלוני שקפים אטמים

pl. c. suff.: בְּחַלּוֹנֵינוּ

Jer. 9, 20. עלה מות בחלונינו

pl. c. suff.: וְחַלּוֹנָיו

Ez. 40, 22. וחלונו ואילמו

2 *pl.:* וְחַלּוֹנוֹת

Ez. 40, 16. וחלונות אטמות

Digitized by Google

sis, profana (syn. חָסָךְ, opp. קָדַשׁ). Ar. חَلَّ, def. s. חَلَّا, חَلَّى, pl. חَلُّونَ, unde adj. חَلُّونِيٌّ s. חَلُّونِيَّةٌ, def. חَلُّونِيَّتَا s. חَلُّونِيَّتَا, barbarus, peregrinus (a n. חִלּוֹן, חִלּוֹן). Gr., vi eadem, κοινός (Marc. 7, 2. Rom. 14, 14. Act. 10, 14. 28. Hebr. 10, 29.). LXX. βέβηλος, bis προσλυσμα (חֵל).

1 S. 21, 5.	אין־לחם חל אל־תחת ידי
1 Sam. 21, 6.	וחול דרך חל
Ex. 48, 15.	חל־תרוא לעיר

הַחֹל

Lev. 10, 10.	בין הקדש ובין החל

לְהֹל

Ez. 22, 26.	בין־קדש לחל לא הבדילו
Ez. 42, 20.	להבדיל בין הקדש לחל
Ez. 44, 23.	בין קדש לחל

חֳלִילָה, חָלִילָה

שלא מעמש, נאר פעם חָלִיל, קנעלה וקולין [נו פרשׁתשׁבאם! נוס שׁכּח־ן], כי פס' קכליח, וכשׁל לפעמיי, לומר רקוק יסיס; נגמרק נאר וס קולין סוף לן.

adv. denom. (a n. חָלִיל, profanatio), in profanationem, abominationem, in malam rem, absit, apage, quae exclamatio est ejus, qui rem aliquam, tanquam profanam et religione carentem, detestatur, talmud. חָלִין הוּא לָהּ, N. T. μὴ γένοιτο, vulgar. חַס וְשָׁלוֹם. Litera finalis pro לְ, אֶל posita est (ה' תַּחֲלִיה). LXX. μὴ γένοιτο, μὴ εἴη, μηδαμῶς, ἵλεως.

Gn. 18, 25.	חלילה לך מעשת
Gn. 18, 25.	חלילה לך השפט
Gn. 44, 7.	חלילה לעבדיך מעשות
Gn. 44, 17.	חלילה לי מעשות זאת
Jos. 22, 29	חלילה לנו ממנו למרד
Jos. 24, 16.	חלילה לנו מעזב
1 S. 2, 30.	ועתה נאם־יי חלילה לי גם אנכי חלילה לי
1 Sam. 12, 23.	מחטא
1 S. 14, 45.	חלילה חי־יי אם־יפל
1 S. 20, 2.	ויאמר לו חלילה לא תמות
1 S. 20, 9.	ויאמר יהונתן חלילה לך
1 Sam. 22, 15.	היום החלתי לשאול לו
1 Sam. 22, 15.	חלילה לי
1 S. 24, 7.	חלילה לי מיי אם־אעשה
1 S. 26, 11.	חלילה לי מיי משלח ידי
2 S. 20, 20.	ויאמר חלילה חלילה לי
2 Sam. 23, 17.	ויאמר חלילה לי יי
1 Reg. 21, 3.	חלילה לי מיי
1 Chr. 11, 19	ויאמר חלילה לי מאלהי
Job. 27, 5.	חלילה לי אם־אצדיק
Job. 34, 10.	חלילה לאל מרשע

חָלָל

קופלי ולנקס חֲלָלֶיהָ, והכלון מפקר ומונעל ושמ [ענטוי־סטער, קוכלי־נער], וקלנס נקרמי חֲלִילָא, קוונס מפקרם. ולס כנרקס גויר חָלָל, ומצונס נהלנס.

adj. m. (f. חֲלָלָה), profanatus, constupratus, pollutus, impurus, aram. חֲלִילָא, de scorto meritorio. LXX. βεβηλωμένη.

Ez. 21, 30.	*ואתה חלל רשע

adj. fem.: וַחֲלָלָה

Lev. 21, 7.	אשה זנה וחללה
Lev. 21, 14.	וחללה זנה

III. חָלַל

קו חֵל, ונמנא לך נכנוסף ונפצולי שלו חֵחֵל, חחחל, והכלנס לצון הקלנס וסוקלת דנר [שׁנפּשׁנענן], ולס הנרס

1 *imperf.:* אֲחַלֵּל

Ps. 89, 35.	לא־אחלל בריתי

1 *imperf.:* וַאֲחַלֵּל

Jes. 43, 28.	ואחלל שרי קדש

1 *impf. c. suff.:* וַאֲחַלְלֵךְ

Ez. 28, 16.	ואחללך מהר אלהים

2 *imperf.:* תְּחַלֵּל

Lev. 18, 21	ולא תחלל את־שם
Lev. 19, 29.	אל־תחלל את־בתך

2 *impf. c. suff.:* תְּחַלְּלֶנּוּ

Dt. 28, 30.	כרם תטע ולא תחללנו

2 *impf. c. suff.:* וַתְּחַלְלֶהָ

Ex. 20, 25.	הנפת עליה ותחללה

3 *imperf.:* יְחַלֵּל

Lev. 21, 12.	ולא יחלל את מקדש
Lev. 21, 15.	ולא־יחלל זרעו
Lev. 21, 23.	ולא יחלל את־מקדשי

3 *imperf. c. s.:* יְחַלְּלֶנּוּ

Dt. 20, 6.	ואיש אחר יחללנו

2 *pl.:* תְּחַלְּלוּ

Lev. 22, 32.	ולא תחללו את־שם
Nu. 18, 32.	לא תחללו ולא תמותו שם קדשי לא תחללו־
Ex. 20, 39.	עוד

2 *pl.:* וַתְּחַלְּלוּ

Jer. 34, 16.	ותחללו את־שמי

2 *pl. fem.:* וַתְּחַלֶּלְנָה

Ez. 13, 19.	ותחללנה אתי אל־עמי

3 *pl.:* יְחַלְּלוּ

Lev. 21, 6	ולא יחללו שם אלהיהם
Lev. 22, 2.	ולא יחללו את־שם קדשי
Lev. 22, 15.	ולא יחללו את־קדשי

3 *pl.:* יְחַלֵּלוּ *p.*

Ps. 89, 32.	אם חקתי יחללו

3 *pl.:* וַיְחַלְּלוּ

Ez. 22, 26.	ויחללו קדשי
Ez. 36, 20.	ויחללו את־שם קדשי

3 *pl. c. suff.:* יְחַלְּלוּהוּ

Lev. 22, 9.	ומתו בו כי יחללהו

Pu-al: חֻלַּל

part.: מֻחֲלָל

Ez. 36, 23.	המחלל בגוים אשר

Hif-il: הֵחֵל

3 *imperf.:* יָחֵל

Num. 30, 3.	לא יחל דברו

3 *imperf. pl.:* *יָחֵלּוּ

Hos. 8, 10.	*ויחלו מעט ממשא

1 *imperf.:* אָחֵל

Ez. 39, 7.	ולא־אחל את־שם־קדשי

Hof-al: הוּחַל

3 *perf.:* *הוּחַל v. p. 373.

Gn. 4, 26.	*אז הוחל לקרא בשם יי

Hitpa-el: הִתְחוֹלֵל

part.: *מִתְחוֹלֵל

Job. 15, 20.	*ימי רשע הוא מתחולל

חֹל

ס"ז ע"ם חֹק, אָם, נגזרת סכנוי חָלִין. סכלנס קלול והתקדות שומס וקנעלס נקיכות ויולין [פרשׁפּנענם, פּצטפּצלנשׁוס], לומר דנר סיופקר וקיכו נעלר לכו, ולסיכן הקדש שקיכו הפקר. נקרמי חֹל וסילופס חֹלָא לו חֲלָא והכלי חָלִין מצלמו, וכן סס סוס חִלּוּבֵי לו חִלּוּבֵי וסילופס חִלּוּנָאָה לו חִלּוּנָאָת סנכרי מן חִלּוֹן לו חִלּוֹן נסופי־ון, לומר לית סתקדות וקלן ומופקר, וסופצת חֹלְגוֹל.

n. m. (ad s. f. חֹק, אָם, gemar. pl. חָלִין), res religione soluta, non consecrata, nihil habens religio-

inf. c suff.: לְחַלְּלוֹ

Lev. 21, 4.	בעל בעמיו להחלל

1 *imperf.:* וְאֶחֱלֶה

Ez. 22, 26.	ואחל בתוכם

3 *impf. fem.:* *תֶּחֱלֶה

Lev. 21, 9.	*כי תחל לזנות

3 *imperf.:* יֶחֱלֶה *p.*

Jes. 48, 11.	כי־איך יחל

3 *perf.:* חִלֵּל *Pi-el.*

Lev. 19, 8.	כי את־קדש יי חלל
Ps. 55, 21.	חלל בריתו
Thr. 2, 2.	חלל ממלכה ושריה
Mal. 2, 11.	כי חלל יהודה קדש

3 *perf. c. suff.:* חִלְּלוֹ

Dt. 20, 6.	נטע כרם ולא חללו

2 *perf.:* חִלַּלְתָּ

Gn. 49, 4.	אז חללת יצועי עלה
Ps. 89, 40.	חללת לארץ נזרו
Ez. 28, 18.	חללת מקדשיך

2 *perf. fem.:* חִלַּלְתְּ *p.*

Ez. 22, 8.	ואת־שבתתי חללת

2 *perf.:* וְחִלַּלְתָּ

Lev. 19, 12.	וחללת את־שם אלהיך

1 *perf.:* חִלַּלְתִּי

Jes. 47, 6.	חללתי נחלתי

3 *prf. pl.:* חִלְּלוּ

Ps. 74, 7.	חללו משכן שמך
Zeph. 3, 4.	כהניה חללו־קדש

3 *prf. pl.:* חִלְּלוּ *p.*

Ez. 20, 16.	ואת־שבתותי חללו
	21. 24. 23, 38.

3 *pl.:* וְחִלְּלוּ

Ez. 7, 22.	וחללו את־צפוני
Ez. 28, 7.	וחללו יפעתך
Dan. 11, 31.	וחללו המקדש המעוז

3 *pl.:* וְחִלְּלוּ *p.*

Jer. 31, 5	נטעי נטעים וחללו

3 *prf. pl. c. s.:* חִלְּלוּהוּ

Ez. 36, 21.	אשר חללהו בית ישראל

3 *pl. c. suff.:* וְחִלְּלוּהוּ

Ez. 7, 21.	לשלל וחללוה

3 *pl. c. suff.:* וְחִלְּלוּהָ

Ez. 7, 22.	ובאו־בת פריצים וחללוה

2 *pl.:* חַלֵּלְתֶּם

Ez. 36, 22.	אשר חללתם בגוים
Ez. 36, 23.	אשר חללתם בתוכם

part. sg.: מְחַלֵּל

Ez. 24, 21.	הנני מחלל את־מקדשי

part. pl.: מְחַלְּלִים

Mal. 1, 12.	ואתם מחללים אתו

part. pl.: וּמְחַלְּלִים

Neh. 13, 17.	ומחללים את־יום השבת

prt. pl. c. suff.: מְחַלְּלֶיהָ

Ex. 31, 14.	מחלליה מות יומת

inf. constr.: חַלֵּל

Am. 2, 7.	למען חלל את־שם קדשי

inf. constr.: לְחַלֵּל

Neh. 13, 18.	לחלל את־השבת
Jes. 23, 9.	לחלל גאון כל־צבי
Mal. 2, 10.	לחלל ברית אבתינו

inf. constr.: וּלְחַלֵּל

Lev. 20, 3.	ולחלל את־שם קדשי

inf. c. s.: וּבְחַלְּלוֹ

1 Chr. 5, 1.	ובחללו יצועי אביו

inf. c. s.: לְחַלְּלוֹ

Ez. 23, 39.	ביום ההוא לחללו
Ez. 44, 7.	להיות במקדשי לחללו

inf. c. s.: מְחַלְּלוֹ

Jes. 56, 2. 6.	שמר שבת מחללו

inf. c. s.: חַלְּלָם

Jer. 16, 18.	על־חללם את־ארצי

וחלונות סביב סביב Ez. 40, 16.
וחלונות לו ולאלמי Ez. 40, 29. 33.

2 *pl.:* חַלֻּנוֹת

Cant. 2, 9.	משגיח מן־החלנות
Ez. 41, 16.	עד־החלנות

2 *pl.:* וְחַלֻּנוֹת

Ez. 41, 16.	והחלנות מכסות

2 *pl.:* כְּחַלֻּנוֹת

Ez. 40, 25.	כהחלנות האלה

מְחִלָּה

ס"נ ע"ם מְחִתָּה, מְזוּחָה, מְגִנָּה, והכלנס קקענס מפוצעות, לומר פעמס ונקנס [מְחִלָּנוּ], והצרס קלל, נספס ענכית עוד סוכרי מָחָל [ע"ם מגן], והכנוי מְחִלִּים מצלמו, וכן חֲלָלָא נקרמי.

n. f. ad s. f. מְחִתָּה, מְזוּחָה, מְגִנָּה, excavatio, caverna, rab. vi eadem: מָחָל, ad s. f. מָגֵן, pl. מְחִלִּים, aram. חֲלָלָא. LXX. τρώγλη.

pl.: וּבְמִחְלוֹת

Jes. 2, 19.	ובמחלות עפר

חַלּוֹנִי

קופלי נמכוון סנס חִלּוֹן נרנוי, לומר מעשס קלן [פענסטערווערק], וופק סכוונס על וקרע לו קלוני, כי פרוש סמפורשים, ציסיס רנוי וכ, לס יסציק.

adj. vi eadem, qua n. חִלּוֹן, fenestrae (Fensterwerk). Neque vero est pluralis, sed singularis, vi collectiva.

Jer. 22, 14.	וקרע לו חלוני

II. חָלַל

פעל נוסד [קי־סזוסס וצלוע לקלנן נמכוון ל'], וסלנס על חֵל כמו גָּאַל [גֵּל] לעיל דף ל"ך, לומר סתנס ופקוס [לְחוֹלן], כלומר סתנס סכוונס וסמוקדש, כמו קלל כנס, סכוונ ומוקדש מפתקלנו. ולכוב נכנין סכוסף, על סצדים וכופר, על צלוס וקנים, על שקוב ופקוס קמוריס וכדומס. ומוס סמצלל כמו קלל נעל, גאל, על סצקנות, כי סמופקר סוף סקולין ניסוד סלצון, וסמוקדש ונעצר לנו סוף סקדש [סריי"ם, קוינעלצוס ויין]. וקנין סוס סמכוון נקירות ונעול [ענטווי־סען], נכול ונלון מקוס ולוכוקוס, ומוס סכנוזות חֵל, חֲלָלָה, וזמוס להכנס נקרמי מעכוון חצרס סוס, עי' לקמן.

vrb. trans. (a v. חָלַל I. prorsus diversum), sicuti גָּאַל (גֵּל), solvere, veluti rem sanctam ac Deo dicatam, ut fiat communis atque profana, v. c. חִלֵּל חֻכָּרֶם, *Hi.* solvere pretium ad liberandum aliquem, captos redimere e servitute. Transl., sicuti גָּאַל, גָּזַל, facere aliquid e sacro profanum (חֹל), a vi primaria *solvendi*; deinde violare (entweihen), polluere, unde חֵל, חֲלָלָה. LXX. *Pi.* παραλύειν, διασώζειν, βεβηλοῦν, στρωννύειν, τρυγᾶν (צָלַל), *Nif.* μιαίνειν, κατακληρονομεῖν; חָלַל, βεβήλωσις.

Nif-al: נֶחֱלַל

3 *perf.:* נֶחֱלַל *p.*	
Ez. 25, 3.	אל־מקדשי כי־ינחל
2 *perf.:* וְנֶחֱלַלְתְּ *fem.*	
Ez. 22, 16.	ונחלת בך לעיני גוים
3 *perf. pl.:* וְנֶחֱלָלוּ	
Ez. 7, 24.	ונחלו מקדשיהם

inf.: הֵחֵל *cf.* הֵחֵל

Ez. 20, 9. 14. 22.	לבלתי החל לעיני הגוים

Digitized by Google

firmum esse, q. v. supra., אֹלֶם, firmatum, *firmiter nexum* esse. Cf. gem. חֵלֶם שִׁפְוָיְהּ. Isaaki: חֲלִימָה חָיָא דְּכִיכָא בַּיְּתָא. 2) tropice: vinctum, ligatum esse, spec. lingua (syn. אֹלֶם), somniari, quia status somniantium tanquam vinctus atque obfirmatus est, non solutus atque liber (opp. חָפְשִׁית). LXX. *ἀποῤῥηγνύναι, ἐνυπνιάζεσθαι, ἐνυπνίζεσθαι, ἐνύπνιον εἶδειν, ὕπνος εἶδειν, ὁρᾶν, παρακαλεῖν.*

Gn. 42, 9. אשר חלם להם
Dan. 2, 1. חלם נבוכדנצר חלמות
2 *perf.*: חָלַמְתָּ *p.*
Gn.37,10. החלום הזה אשר חלמת
1 *perf.*: חָלַמְתִּי *p.* חָלָמְתִּי
Gn. 37, 6. אשר חלמתי
Gn. 37, 9. הנה חלמתי חלום
Gn. 41, 15. חלום חלמתי ופתר
Jos. 7, 13. הנה חלום חלמתי
Jer. 23, 25. לאמר חלמתי חלמתי חלום חלמתי וחפעם
Dan. 2, 3. רוחי
1 *prf.pl.*: חָלַמְנוּ *p.* חָלָמְנוּ
Gn. 40, 8. חלום חלמנו
Gn. 41, 11. כפתרון חלמו חלמנו
part.: חֹלֵם *masc.*
Gn. 41, 1. ופרעה חלם והנה עמד
Dt. 13, 2. נביא או חלם חלום
Dt. 13, 4. או אל־חולם החלום
Dt. 13, 6. או חלם החלום ההוא
part. pl.: חֲלֹמִים
Ps. 126, 1. היינו כחלמים
3 *imperf.*: יַחֲלֹם
Jes. 29, 8. כאשר יחלם הרעב
Jes. 29, 8. וכאשר יחלם הצמא
3 *imperf.*: וַיַּחֲלֹם
Gn. 28, 12. ויחלם והנה סלם
Gn. 37, 5. ויחלם יוסף חלום
Gn. 37, 9. ויחלם עוד חלום
Gn. 41, 5. ויישן ויחלם שנית
3 *impf. pl.*: יַחְלְמוּ
Job.39,4. יחלמו בניהם ירבו בבר
3 *pl.*: וַיַּחַלְמוּ
Gn. 40, 5. ויחלמו חלום שניהם
1 *pl. c. h opt.*: וְנַחֲלְמָה
Gn. 41, 11. ונחלמה חלום
3 *pl.*: יַחַלְמוּן *p.*
Joel 3, 1. זקניכם חלמות יחלמון
Hif-il: הַחֲלִים
part. pl.: מַחֲלִמִים
Jer. 29, 8. אשר אתם מחלמים
2 *impf. c. suff.*: וַתַּחֲלִימֵנִי
Jes. 38, 16. ותחלימני והחיניני

אַחְלָמָה

ז״ל לגיון שמן יקיר, וסמ׳ חיכנו לנקנה, כי סכנינס שלגיל, והתמוכ לע״ז נאר אַחְלָם, ונקיל כן ע״ב קצוי, שולם לגעת שמן-עוכל מעכין קלומות, וום לש מקצור. ופכוב סמקרנס עֵיר כֻּגְלָא לש ידעתי להלמו.

n. m. (non *f.*; est enim Mil'el, pro אַחְלָם), lapis pretiosus, a duritie, non a somniando, uti opinantur Ibn-Ezra et Qimchi. - Trg. עֵיר כֻּגְלָא. Nonnulli de Judaicis interpretibus comparant אלחלמא arabicum. LXX. *ἀμέθυστος.*

וְאַחְלָמָה Mil'el.

Ex.28,19.39,12. לשם שבו ואחלמה

חַלְמוּת

ז״ל ויקר ומקנוד, סהלנס לגעת dare, orbiculatum facere, unde fortasse Pi. חִלֵּל, Hitpa. תְּחוֹלֵל, quae ad v. חוּל referri solent; verba enim *duplicata* cum *cavis* arcta necessitudine conjuncta sunt.

3 *perf.*: חִלֵּל
Ps. 109, 22. ולבי חלל בקרבי
3*impf.fem.*: וַתְּחֹל
Jer. 51, 29. ותרעש הארץ ותחל
Pi-el: חִלֵּל
3*perf.fem.*: חִלְּלָה *v.* חוּל
Job. 26, 13. חללה ידו נחש
part. fem.: מְחוֹלְלֹת
Jes. 51, 9. מחוללת תנין
Hitpa-el: הִתְחוֹלֵל
part.: מִתְחוֹלֵל
Jer. 23,19. וסער מתחולל על ראש

חַלָּה

ז״ל, לגיון ענס ומעוג ונפיקיס [קוכנען], ונקיל כן מצגילה וכיכוכ, וכי לככי נכ סזקל ומצוכ כוס.

n. f., placenta, a rotundando (syn. כִּכָּר). A perforando, qui deducunt, male ingeniosi sunt. LXX. *ἄρτος, κόλλυρις;* חַלַּת לֶחֶם *ἄρτος.*

Num. 15, 20. חלה תרימו תרומה

חַלַּת

Lev. 24, 5. יהיה החלה האחת
constr.: חַלַּת
Lev. 8, 26. לקח חלת מצה אחת
2 Sam. 6,19. לאיש חלת לחם אחת
constr.: וְחַלַּת
Ex. 29, 23. וחלת לחם שמן אחת
Lev. 8, 26. וחלת לחם שמן
Num. 6, 19. וחלת מצה אחת
pl.: חַלּוֹת
Lev. 2, 4. סלת חלות מצת
Lev. 7, 12. חלות מצות
Lev. 24, 5. שתים עשרה חלות
pl.: חַלֹּת
Lev. 7, 12. חלת בלולת
Lev. 7, 13. על־חלת לחם חמץ
Nu. 6,15. סלת חלת בלולת בשמן
pl.: וְחַלֹּת
Ex. 29, 2. וחלת מצת

חֶלֶם

פעל נוכד, והסלנס ק׳ קויקס וקיקנות [זעטקיק, פֹּעסע ויין], והוזקל על סכניקות, קו על הקצוי, וקכין כוס הפסוק יקלמו נכיכס, לומל יהיו נריקים וקוקים, ולפעמים כמו רפוי, לומל עצות נריק וקמין. קמלוק הזכע חֶלֶם, וכן חֶלֶם לעיל, לשון קצוי וקווק, וקועטו ומלכוו הלק קמלק נהפעל אֶלֶם, לומל שנום וקצוי, וום תקיל הזקל על הגנוכס, והקליקי נגאלק קלס זפוקים, וכן לאמל רש״י ז״ל קליאס היל דניקס ניפס. ג׳ הזקל הקצור והקנוד על הזיכס קו על הקלוס, לומל היוק מקונד קלים ומקוזר הלשון, וקכין כוס סוד הקלוס, והפוכו הקפזית וכלתי קצור נדנור קו נמקזנס.

עי׳ הכנוכות.

vrb. intr. 1) robustum, firmum esse; deinde pinguem vel durum esse; Job. 39, 4. יַחְלְמוּ h. e. invalescunt, pingues sunt atque valentes. Hif. valentem facere, pristinam valetudinem restituere, Jes. 38, 16. Radix est *lam*, quae inest etiam in vv. חֲלָם, durum, וירחל שלמה לבנות 2 Chr. 3, 1.
ויחל לבנות בחדש השני 2 Chr.3,2.
ויחל יונה לברא בעיר Jon. 3, 4.
3*impf.fem.*: וַתָּחֶל
ותחל רוח יי׳ לפעמו Jud. 13, 25.
ותחל לענותו Jud. 16, 19.
2 *impf. pl.*: תָּחֵלּוּ
וממקדשי תחלו Ez. 9, 6.
3 *impf. pl.*: וַיָּחֵלּוּ
ויחלו להכות מהעם Jud. 20, 31.
ויחלו באחד לחדש 2 Chr. 29, 17.
ויחלו באנשים הזקנים Ez. 9, 6.
*ויחלו מעט ממשא Hos. 8, 10.
3 *pl. fem.*: וַתָּחֶלְינָה
ותחליטה שבע שני רעב Gn.41,53.
Hof-al: הוּחַל
*אז הוחל לקרא בשם יי׳ Gn.4,26.
Nif-al: נֶחֱלָל
3*impf.fem.*: תֵּחָלֶל *cf.* תֵּחָבֵּ
כי תחל לזנות Lev. 21, 9.

תְּחִלָּה

ז״ל ע״מ תְּחִנָּה, והסלנס לקזיק וקקיק [שקפֹּשקנג]. נקכגוס גויל הסס סוס תְּחֵלָּל, ומקוט סכוסף אֶתְחַלֵּי [קיוס ק׳ נ״ג], ונגמלק הקקיל לכוב, ומוס סס שכקנקי תַּחְתָּלָה וכלומס. ע׳ מס שכקנקי מעזיק פעליס כחלס נספני מנכס שמתי לכס נף נק.

n. f. ad s. f. תְּחִנָּה, initium, principium, exordium. Trg. *verb. denom.* תְּחֵלָּל, inf. *Af.* אַתְחָלֵי (Job. 1, 13.), gem. creberrime תְּתַחְלֵל, unde nom. hifil. תַּתְחָלָה, v. Systema 91. LXX. *ἀρχή, τὸ πρότερον* (adverb.), *αἶνος* (תְּהִלָּה), בַּתְּחִלָּה *ἀφηγούμενος.*

הַתְּחִלָּה

Neh. 11, 17. ראש התחלה יהודה

בַּתְּחִלָּה *adv.*

Gn. 13, 3. שם אהלה בתחלה
Gn. 41, 21. רע כאשר בתחלה
השב באמתחתינו
Gn. 43, 18. בתחלה
Gn.43,20. ירד ירדנו בתחלה לשבר
Jud. 1, 1. אל־כחכנעני בתחלה
Jud. 20, 18. מי יעלה־לנו בתחלה
Jud. 20, 18. יהודה בתחלה
Dan. 8, 1. הנראה אלי בתחלה
Dan. 9, 21. ראיתי בחזון בתחלה

כְּתְחִלָּה *adv.*

Jes. 1, 26. ויעציך כבתחלה
constr.: תְּחִלַּת
Prv. 9, 10. תחלת חכמה יראת יי׳
Eccl. 10, 13. תחלת דברי־פיהו
Hos. 1, 2. תחלת דבר־יי׳ בהושע

בְּתְחִלַּת

constr.:
Ruth 1, 22. בתחלת קציר שערים
תחלת קציר שערים 2 Sam. 21, 9.
2 Reg. 17, 25. ויהי בתחלת שבתם
Esr. 4, 6. בתחלת מלכותו
Dan.9,23 בתחלת תחנוניך יצא דבר
Am. 7, 1. בתחלת עלות הלקש
constr.: מְתְּחִלַּת
2 S.21,10. אל־הצור מתחלת קציר

חָלַל IV.

פעל לף עוכר כף נגוד, והסלנס כמו חֵל, גֵּל לעיל, לשון הקפה וקגוג כרכור והתקגלות [קריימן, רוכדעג]. וקולי סכנך חֵלֵל והסתפעל זְתְחַלֵּל זייכים להפעל שלפנגו, נשוי תיכוון, נקצר זסכנוכים וסכפולים דומים נכניכים הקלה, וקל נכל הזקלנות כמו קול.

vrb. inus., sicuti חָל, גָּל, circulare, in gyrum vertere, rotun-

חָל כמו אֵל, חֵל לעיל, לומר פתיקס וקף, ופין סיתן לפ״ז עם זתי סכוונות הקולמות.

vel potius חָל, *vrb. hifil.*, (חֵיל; pass. תּוּחַל) inchoare, ordiri, a rad. אֵל = חָל, חֵל q. v., principem, caput esse. Grammatici verbum חָלַל quatrifariam esse dispertiendum non viderunt, et fabulas facetissimas commenti sunt, utres a se longissime remotas artificiose connecterent. LXX. *ἄρχεσθαι, ἐνάρχεσθαι, ἐλπίζειν, κοπάζειν.*

Hif-il: הֵחֵל 3 *perf.*
Gn. 6, 1. ויהי כי־החל האדם
Gn.10,8 הוא החל להיות גבר בארץ
Gn. 44, 12. ויחפש בגדול החל
Num. 17, 11. מלפני יי׳ החל הנגף
Num. 17, 12. והנה החל הנגף בעם
Jud. 20, 39. ובימן החל להכות
1 S.14, 35. אתו החל לבנות מזבח
2Reg.10,32. החל יי׳ לקצות בישראל
2 Rg. 15, 37. בימים ההם החל יי׳
1 Chr.1,10. הוא החל להיות גבור
1Chr.27,24. בן־צרויה החל למנות
2 Chr. 29, 27. ובעת החל העולה
2 Chr. 29, 27. החל שיר־יי׳
2 Chr. 31, 21. אשר־החל בעבודת
2 Chr.34,3. החל לדרוש לאלהי דויד
2 Chr.34,3. החל לטהר את־יהודה
3 *fem.*: הֵחֵלָּה
Judc20,40. והמשאת החלה לעלות
2 *perf.*: הֲחֵלוֹתָ
Dt. 3, 24. אתה החלות להראות
Esth.6,13. אשר החלות לנפל לפניו
1 *perf.*: הַחֵלוֹתִי
Dt. 2, 31. החלתי תת לפניך
1 Sam. 22, 15. החלתי לשאול־לו
3 *pl.*: הֵחֵלּוּ
1 Sam. 3, 2. ועיניו החלו כהות
2 Chr. 20, 22. ביובעת החלו ברנה
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד
Esr. 3, 6. החלו להעלות עלות
Esr. 3, 8. בחדש השני החלו
Neh. 4,1. כי־החלו הפרצים להסתם
Esth. 9, 23. אשר־החלו לעשות
part.: מֵחֵל
Jer. 25, 29. אנכי מחל להרע
inf.: הָחֵל
1 Sam, 3, 12. אל־ביתו החל וכלה
inf. constr.: בַּהֲחֵל
Dt. 16, 9. מהחל חרמש בקמה
2 Chr. 31, 10. מהחל התרומה לביא
inf.: *הַהֵחֵל־
Obad. 1, 20. יגולת החל־הזה
inf. c. suff.: הַהֲחֵלָם
Gn. 11, 6. וזה החלם לעשות
imperat.: הָחֵל
Dt. 2, 24. ואת ארצו החל רש
Dt. 2, 31. החל רש
1 *imperf.*: אָחֵל
Dt. 2, 25. אחל תת פחדך
Jos. 3, 7. אחל גדלך בעיני
2 *imperf.*: תָּחֵל
Dt. 16, 9. תחל לספר שבעה
3 *imperf.*: יָחֵל
מי האיש אשר יחל להלחם
Jud. 10, 18.
Jud. 13, 5. והוא יחל להושיע
3 *imperf.*: יָחֵל, קָהֵל *v.* וַיָּחֶל
Gn. 9, 20. ויחל נח איש האדמה
Num. 25, 1. ויחל העם לזנות
Jud.16,22. ויחל שער־ראשו לצמח

Digitized by Google

הלנ"ג ענין נכיחות והקלמס [נצווכד-ח"יע], וכיר קלמוס, כמו כיר הנכיחות, כי כיר מקיש נכיח נקין עשם. ומכוון לקר הניח הלנ"ג מענין קלנון, לומר קלנון כיפה [קי"ף-ווי"ם], וקל"ם נמר כ', וכן נקנוס חָלְבּוֹן נעקב, או כיכך דקלמונך. ומקן-עזכ סכיך הפרוש של כיר נעקב, כי חֶלְבְּתָא נקלדי, חַלְבִּיתָא נמשכה, מין נמקב ירק ועשב [מקרעולשק], וכלם לקי מקשוריס, והכוקר יבקר.

n. f. explicatu subdifficile. Levi ben-Gerson *sanitatem* intelligi ait; salivam enim hominis, qui est integra valetudine, sapore carere (רֹק הַבְּרִיאוּת). Qimchi *vitellum* (אֹדֶם הַבֵּיצָה) sic dici censet; talmudice enim albumen ovi חֶלְבּוֹן, vitellum חֶלְמוֹן vocari. Trg. I. רִירָא בֵּצְתָא וְחֶלְמוֹנָא, II. רִירָא דְּחַלְמוֹנָא (Syr. *riro da-chlamto*). Alii (v. Ibn-Ezram) *portulacum* vertunt (aram. חֶלְמָא, mishnice חַלְמִית), quibuscum consentit Arabs.

LXX. *ῥήματα κενά.*

Job. 6, 6. בְּרִיר חלמות

חֶלְתָּם

ע"ו, והכוני חֶלְמוֹת. הסלנס נקמנות הנכס ולקיות על המנכ, ומוס סקלוס הידוע, ולפעמים כמו שוק ונקר, כשנר נכל הלשונות.

n. m. (pl. חֲלֹמוֹת), somnus, somnium, vanitas, a statu dormientis elingui et quasi vincto. LXX. ὕπνος, *ἐνύπνιον, ἐνυπνιάζεσθαι;* בַּעַל חֲלֹמוֹת, *ἐνυπνιαστής.*

Gn. 37, 5. ויחלם יוסף חלום
Gn. 37, 9. ויחלם עוד חלום
Gn. 37, 9. הנה חלמתי חלום
Gn. 40, 5. ויחלמו חלום שניהם
Gn. 40, 8. חלום חלמנו
Gn. 41, 7. ויישק פרעה והנה חלום
Gn. 41, 15. חלום חלמתי ופתר
Gn. 41, 15. תשמע חלום
Gn. 41, 25. חלום פרעה אחד
Gn. 41, 26. חלום אחד הוא
Dt. 13, 2. נביא או חלם חלום
Jud. 7, 13. מספר לרעהו חלום
Jud. 7, 13. ויאמר הנה חלום חלמתי
1Reg. 3, 15. ויקץ שלמה והנה חלום
Jer. 23, 28. אשר־אתו חלום
Jer. 23, 28. יספר חלום
Dan. 2, 3. חלום חלמתי ותפעם

הַחֲלֹם

Gn. 37, 6. שמעו־נא החלום הזה
Gn. 37, 10. מה החלום הזה
Gn. 41, 32. ועל השנות החלום
Dt. 13, 4. אל־חולם החלום ההוא
Dt. 13, 6. החלם החלום ההוא יומת
Jud. 7, 15. את־מספר החלום
Eccl. 5, 2. כי בא החלום ברב ענין
Dan. 2, 3. לדעת את־החלום

בַּחֲלֹם, בַּחֲלוֹם

Gn. 20, 3. בחלום הלילה
ויאמר אליו האלהים בחלם
Gn. 20, 6.
Gn. 31, 10. ואשא עיני וארא בחלום
Gn. 31, 11. מלאך האלהים בחלום
Gn. 31, 24. בחלם הלילה
Num. 12, 6. בחלום אדבר־בו
1Reg. 3, 5. אל־שלמה בחלום הלילה
Job. 33, 15. בחלום חזיון לילה

כַּחֲלוֹם

Job. 20, 8. כחלום יעוף
Ps. 73, 20. כחלום מהקיץ
Jes. 29, 7. כחלום חזון לילה

cum suff.: בַּחֲלֹמִי, בַּחֲלוֹמִי
Gn. 40, 9. ויאמר לו בחלומי
Gn. 40, 16. אף־אני בחלומי
Gn. 41, 17. בחלמי הנני עמד
Gn. 41, 22. וארא בחלמי והנה

cum suff.: חֲלֹמוֹ
Gn. 40, 5. איש כפתרון חלמו
Gn. 40, 9. את־חלמו ליוסף
ויספר פרעה להם את־חלמו
Gn. 41, 8.
Gn. 41, 11. כפתרון חלמו חלמנו

cum suff.: כַּחֲלֹמוֹ
Gn. 41, 12. איש כחלמו פתר

pl.: חֲלֹמוֹת
Eccl. 5, 6. כי ברב חלמות והבלים
Jer. 23, 32. על־נבאי חלמות שקר
Dan. 2, 1. חלם נבוכדנצר חלמות
Joel 3, 1. זקניכם חלמות יחלמון

pl.: וַחֲלֹמוֹת
Dan. 1, 17. בכל־חזון וחלמות
Zach. 10, 2. וחלמות השוא ידברו

pl.: הַחֲלֹמוֹת
Gn. 37, 19. הנה בעל החלמות
Gn. 42, 9. ויזכר יוסף את החלמות

pl.: בַּחֲלֹמוֹת
1Sam. 28, 6. גם בחלמות גם באורים
1Sam. 28, 15. הנבאים גם בחלמות
Job. 7, 14. וחתתני בחלמות

pl. c. suff.: חֲלֹמֹתֵינוּ
Gn. 41, 12. ויפתר־לנו את־חלמתינו

pl. c. suff.: חֲלֹמֹתֵיכֶם
Jer. 27, 9. ואל־חלמתיכם
Jer. 29, 8. חלמתיכם אשר אתם

pl. c. suff.: חֲלֹמֹתָיו
Gn. 37, 8. על־חלמתיו ועל־דבריו
Gn. 37, 20. ונראה מה־יהיו חלמתיו
Dan. 2, 2. להגיד למלך חלמתיו

pl. c. suff.: בַּחֲלוֹמֹתָם
Jer. 23, 27. בחלומתם אשר יספרו

חֶלֶם

ע"ו, וסילופס חֶלְמָא נקרמי, כמו נעכרי חֶלוֹם.

n. m. (def. חֶלְמָא), vi eadem, qua חֲלוֹם hebraicum. LXX. *ἐνύπνιον.*

Dan. 4, 2. חלם חזית וידחלנני
Dan. 7, 1. דניאל חלם חזה

definit.: חֶלְמָא
Dan. 2, 4. אמר חלמא לעבדיך
Dan. 2, 5. הן לא תהודעונני חלמא
Dan. 2, 6. חלמא ופשרה תחחון
Dan. 2, 7. מלכא חלמא יאמר
Dan. 2, 9. להן חלמא אמרו לי
Dan. 2, 26. חלמא די חזית ופשרה
Dan. 2, 36. דנה חלמא ופשרה
Dan. 2, 45. ויציב חלמא ומהימן
Dan. 4, 3. פשר חלמא יהודעוני
Dan. 4, 15. דנה חלמא חזית
Dan. 4, 16. חלמא ופשרה אל־יבהלך
Dan. 4, 16. חלמא לשנאיך
Dan. 7, 1. באדין חלמא כתב

definit.: חֶלְמָה
Dan. 4, 15. דנה חלמה חזית

definit.: וְחֶלְמָא
Dan. 4, 4. וחלמא אמר אנה
Dan. 4, 5. וחלמא קדמוהי אמרת

cum suff.: חֶלְמֵי
Dan. 4, 6. חזוי חלמי די־חזית

cum suff.: חֶלְמָךְ
Dan. 2, 28. חלמך וחזוי ראשך

pl.: חֶלְמִין
Dan. 5, 12. מפשר חלמין

חֲלַמִּישׁ

ע"ו נויר חַלָּב, נסופי יש [וכן גָּרִישׁ, עֲבָרִישׁ מן גָּר, עָבָר, גָּב, נסופי סָלַע, פְּעַלְיוכנען], לומר סרלוף וסקלף [כַּסְפֵּיעסען, -שְׁפִּיקְס], פְּעַלְיוכנען], לומר סרלוף וסקלף לקי כנר כעצים לקיכי, ונעין סעכנים נ"כ הסעור הלקה עכהר לו עקוב וכלוש. הכנל מקקלמוש והקלף כנגדים, וכוסף מעין תקוסה כנלל, והכל מקעין ל' נוכע. ולוק.

verb. intr. (impf. יַחֲלֹף) *elabi*, evadere (entgleiten, entschlüpfen), rad. *laf* (v. s. אָלַף, שָׁלַף, סָלַף), hinc: transire, praeterlabi, cito evanescere, praeterire; rursus virescere, progerminare (nachschiessen), LXX. *ἀπέρχεσθαι, ἐπέρχεσθαι, διέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, ἀλάσσειν, ἀφαιρεῖν, μεταβάλλειν, κατακρύπτειν, παραλογίζεσθαι, πατάσσειν, τιτρώσκειν;* חֲלַף *πορεύεσθαι, ἐπανθεῖν, ἐλίττειν.*

Cant. 2, 11. חלף הלך לו
Hab. 1, 11. אז חלף רוח ויעבר

3 perf.: וְחָלַף *p.*
Ps. 90, 6. בבקר יציץ וחלף
Jes. 8, 8. וחלף ביהודה

3 perf. fem.: וְחָלְפָה
Jud. 5, 26. ומחצה וחלפה רקתו

2 perf.: וְחָלַפְתָּ
1 Sam. 10, 3. וחלפת משם והלאה

3 pl.: חָלְפוּ
Job. 9, 26. חלפו עם־אניות אבה
Jes. 24, 5. חלפו חק

inf. constr.: לַחֲלוֹף
Jes. 21, 1. לחלוף ממדבר

3 imperf.: יַחֲלֹף
Job. 4, 15. ורוח על־פני יחלף

אם־יחלף ויסגיר Job. 11, 10.
בבקר כחציר יחלף Ps. 90, 5.
כליל יחלף Jes. 2, 18.

3 imperf.: וְיַחֲלֹף
Job. 9, 11. ויחלף ולא־אבין לו

3 fem. c. suff.: תַּחֲלָפֵהוּ
Job. 20, 24. תחלפהו קשת נחושה

3 pl.: וְיַחֲלְפוּ *p.*
Ps. 102, 27. תחליפם ויחלפו

Pu-el: חֻלַּף

3 imperf.: וַיְחֻלַּף
Gn. 41, 14. ויגלח ויחלף שמלתיו
2 Sam. 12, 20. ויסך ויחלף שמלתו

Hif-il: הַחֲלִיף

3 perf.: וְהֶחֱלִיף
Gn. 31, 7. והחלף את־משכרתי

imperat. pl.: וְהַחֲלִיפוּ
Gn. 35, 2. והחליפו שמלתיכם

2 imperf.: וַתַּחֲלִיף
Gn. 31, 41. ותחלף את־משכרתי

2 impf. c. suff.: תַּחֲלִיפֵם
Ps. 102, 27. כלבוש תחליפם ויחלפו

3 imperf.: יַחֲלִיף
Job. 14, 7. אם־יכרת ועוד יחליף

3 impf. c. suff.: יַחֲלִיפֶנּוּ
Lev. 27, 10. לא יחליפנו

3 impf. fem.: תַּחֲלִיף
Job. 29, 20. וקשתי בידי תחליף

1 impf. pl.: נַחֲלִיף
Jes. 9, 9. ואדרים נחליף

3 impf. pl.: יַחֲלִיפוּ
Jes. 40, 31. וקוי ה' יחליפו כח
Jes. 41, 1. ולאמים יחליפו כח

חֶלֶת

ע"ו, והכלנס תמוכה ושכוי [שַׁעֲרֵי-שוכנ], ומוס כשעריי, לומר קשור מו מר [מַכְשֵׁעֲשַׁע]. כתרגום כמר וס חֶלֶה.

n. m., permutatio, *adv.* pro, vice, loco. LXX. *ἀντί.*

Num. 18, 21. חלף עבדתם
Num. 18, 31. חלף עבדתכם

חֲלוֹף

ע"ו ומופעם, והכלנס נעוכות ונשיות, לומר מקוולות [פַּעֲרַלְשַׁפְּעַכְשַׁעַפְּט], ומוס יקשות ככלל וכבול, וכני קלוף לע"ו בני יקוסת, ולוק.

n. m. abstr., bona vel liberi, quos quis reliquit (Verlassenschaft).

LXX. *ἴγιῶς.*

Prv. 31, 8. אל־דין כל־בני חלוף

חֲלִיפָה

ע"כ, והכנון: ל' מקדמות הכלנס, וקליפות לע"ו נגדים שוכים או ערכי נגדים שוכים [שַׁכְנִיגְע], ויולע ולמ שהשכים. כ' הקלוף ומקערכות וכ כוס ויקוד נכרית וכלמוכ [וועכְּסְעַרְיי"ע, פַּרְייִכְּדִיגְשַׁפְּט], ווקל הכוונס של לין קלימות לכוו, לומר לין לקוכס לכס ועכוב לקוס ונרית, וכן קלף כלבון ישמעלל. ג' ענין כיקס לקרי קים, או כל לקרי קיל מעשר [שַׁכְנִיגְ-וכנ], ווקל הכוונס של קליפות ונכע, עד כל קליפי, וכדומס. לפעמים קליפות טעמי' נמכוון מקקון.

n. f. 1) permutatio, spec. vestis, *στολαὶ ἐξαλάσσουσαι;* 2) fides mutua, amicitia (אִישׁ חֲלִיפוֹת); 3) successio, *διαδοχή*, adv. חֲלִיפוֹת, alternatim. LXX. *ἀλλασσόμενος, ἀντάλλαγμα, στολή, διασός, ἐπάγειν;* חֲלִיפוֹת *πάλιν γίνεσθαι;* בָּא חֲלִיפָה *τὰ ἐπάνω, στολή.*

Digitized by Google

cum suff.: חֶלְיָתִי
Job. 14, 14. עד־בוא חליפתי

pl.: חֲלִיפוֹת, חֲלִיפוֹת
Gn. 45, 22. חלפות שמלת
Gn. 45, 22. וחמש חלפת שמלת
Jud. 14, 12. 13. ושלשים חלפת
1 Reg. 5, 28. חליפות חדש
2 Reg. 5, 5. ועשר חליפות בגדים
2 Kg. 5, 22. 23. ושתי חלפות בגדים
Job. 10, 17. חליפות וצבא עמי
Ps. 55, 20. אשר אין חליפות למו

pl.: חֲלִיפוֹת
Jud. 14, 19. ויתן החליפות

חָלַץ II.

פעל נודע, ולפ׳-עומר כ״ף כנור, ומנגינתו כמו גָּלַב, או גלה נלחון יחמצלע, נויוה וכסיפה כסיקה וגריעה גליקה וגליבה [צחנייהען, -צערען], ויתן ריסיה הזרע הזה בעגם נ״כ כשפתי ערב, עי׳ לעיל קפת גלב קף רמ״כ פניס ד׳. ולפעת לפן-עוקף העגם חֲלוּקָה נכנסי-קלוף, וכלילי יקלופו מוה, ולא יקיבו.

verb. trans. inus., sicuti גָּלַב, *g'alafa* arabicum, secare, radere, abradere, tondere, v. s. גָּלַב (p. 242.). Ibn-Ezra hanc significationem etiam ad Prov. 31, 8. Jes. 2, 18. adhibet, idque male.

מַחֲלָךְ

ג״כ, והכנוי מַחֲלָכִים, הכלון כלי הנויוה והכסיפה, לומר סכין [מעסעכ], וכן מַגָּלָב נמלכש רבה, והכל מן קלף, גלף, ענן כסיקה וגריעה, והזרע חֲלַכָּה גָּלָב, וכזרע וכמכוון נזפתי ערב. נגזרת חֲלוּקָה, חֲלַכָּה סכין, וכיה חֲלוּקוֹת לנבת הסכינים בגזרת; וכנר הזוה זכיתו ר׳ שלמה יקחי ז״ל.

n. m. (pl. מַחֲלָכִים), instrumentum secandi, culter, sicuti מַגָּלָב in *Midras Raba*, gemarice חֲלָכָּה, חֲלוּקָה vi eadem, בֵּית־חֲלוּקוֹת, conclave, quo cultri asservantur. LXX. *παράλλαττεω.*

pl.: מַחֲלָפִים
Esr. 1, 9. מחלפים תשעה ועשרים

חָלַץ III.

פעל נודע ולפ׳-עומר כ״ף כנור מַחֲלָפָה הנפה, וקעודתו זכיכה וקרוב גדול וכניכה [פַּלַעבַּעען], ודומה לו נזרע ומכוון כָּלַב, מעכין לכיגה וכניכה, וכן כלב נלעון יחמצלע. ומן כלב כלמר גָּלוּב [גענַלַבַּעטעם, קלַבען], סל ועגל, ומן קלף פה כלמר מקלף, שער מכוער ומקורע [פַּחַלַבַּעטע, נַחַלַף], ומנין נוה לון הכסילו והנעילו מתדקדקים נקקול מזרע. ולפר לשוי מלכוות דע שנשתי מעבע מזרע נסרום.

verb. inus., nectere, plectere, texere; sicuti כָּלַב, arab. *kalaba*, unde כְּלוּב (canistrum, sporta viminea). Gemarice hoc de verbo חֲלָכִין, חֲלָכִין, de frondibus arborum pertextis, חֲלוּפָא et nmm alia.

מַחֲלָפָה

ג״כ, ולפ נמצא כ״ף בניבוי מַחֲלָפוֹת, והכנון קוקות שער, או שער מכוער ומקורע ודלות כלפ לכוקות [הַחַלַבַּעלַבַּעטען, נַחַלַבַּעט], והזרע חלף עכין שמוע ונדול. נגזרת מוה חֲלָפִים או חֲלִיפִין, לשון נוד, ולפ׳-עוכר כ״ף כנור, ומנגינתו כמו גָּלַב, או גלה נלחון יחמצלע, נויוה וכניכה וגריעה גליקה וגליבה [צחנייהען, -צערען], ויתן ריסיה הזרע הזה בעגם נ״כ כשפתי ערב, עי׳ לעיל קפת גלב קף רמ״כ פניס ד׳. ולפעת לפן-עוקף העגם חֲלוּקָה נכנסי-קלוף, וכלילי יקלופו מוה, ולא יקיבו.

verb. trans. inus., sicuti גָּלַב, *g'alafa* arabicum, secare, radere, abradere, tondere, v. s. גָּלַב (p. 242.). Ibn-Ezra hanc significationem etiam ad Prov. 31, 8. Jes. 2, 18. adhibet, idque male.

מַחֲלָךְ

ג״כ, והכנוי מַחֲלָכִים, הכלון כלי הנויוה והכסיפה, לומר סכין [מעסעכ], וכן מַגָּלָב נמלכש רבה, והכל מן קלף, גלף, ענן כסיקה וגריעה, והזרע חֲלַכָּה גָּלָב, וכזרע וכמכוון נזפתי ערב. נגזרת חֲלוּקָה, חֲלַכָּה סכין, וכיה חֲלוּקוֹת לנבת הסכינים בגזרת; וכנר הזוה זכיתו ר׳ שלמה יקחי ז״ל.

n. m. (pl. מַחֲלָכִים), instrumentum secandi, culter, sicuti מַגָּלָב in *Midras Raba*, gemarice חֲלָכָּה, חֲלוּקָה vi eadem, בֵּית־חֲלוּקוֹת, conclave, quo cultri asservantur. LXX. *παράλλαττεω.*

pl.: מַחֲלָפִים
Esr. 1, 9. מחלפים תשעה ועשרים

חָלַץ III.

פעל נודע ולפ׳-עומר כ״ף כנור מַחֲלָפָה הנפה, וקעודתו זכיכה וקרוב גדול וכניכה [פַּלַעבַּעען], ודומה לו נזרע ומכוון כָּלַב, מעכין לכיגה וכניכה, וכן כלב נלעון יחמצלע. ומן כלב כלמר גָּלוּב [גענַלַבַּעטעם, קלַבען], סל ועגל, ומן קלף פה כלמר מקלף, שער מכוער ומקורע [פַּחַלַבַּעטע, נַחַלַף], ומנין נוה לון הכסילו והנעילו מתדקדקים נקקול מזרע. ולפר לשוי מלכוות דע שנשתי מעבע מזרע נסרום.

verb. inus., nectere, plectere, texere; sicuti כָּלַב, arab. *kalaba*, unde כְּלוּב (canistrum, sporta viminea). Gemarice hoc de verbo חֲלָכִין, חֲלָכִין, de frondibus arborum pertextis, חֲלוּפָא et nmm alia.

מַחֲלָכָה

ג״כ, ולפ נמצא כ״ף בניבוי מַחֲלָכ

וּמְכוּוַן כְּפִעֲלֵי פָּלֵג, פָּלַח, וּלְוֹלֵי גְּלֵי פָּלַג מִשְׁלְהוֹ. כ׳ נְקֻדּוֹת וּמְעוּרְעוֹת [גְלַעְטָע ויין], כְּמַעֲנוֹת מְרִיקָה וּמְרִיסָה מְלוּקָה וּמְלוּחָךְ [גְעלעקט, גְלַעְטָע, סְלִי-לִיכְע ויין], וּלְשׁ הַמְעַנּוֹת גְּשׁ חָלַק נִדְוֹמֶה לְשׁ לָשׁ, לָחַךְ, רָלַשׁ, נִכְשַׁל עַל כָּל קְלִיקָה זְקֻפִים. שְׁלוֹשׁ נ׳ סְכוּוֹנוֹת כְּמַצָּח יָכֹל מֵעַכְּי, פְּס לְשׁ הַמְעַר שְׁקִיפָתוֹ קְלִיקָה, וּמְעוֹרָע הַזְּשֵׁל עַל הַשְׁלִילָה וְסַכְּסוּכָה וּקְלִיטָה כְּכֹלֶל,וּנְמָשׁ הָלוּךְ כּוֹחַ אֶחָל לְעֵרָן, יָלַךְ וְכִדּוּמֶה [לְעֶקְעֶן, פְּרִעסְסְעֶן, שְׁכַּ-, -פְּיִיסְעֶן], וְכֵן נִשְׁמְעִי עֵרֶב [s. *lih*] הַמְצַח כּוֹחַ. לְיִכּוֹרוֹת וְכִנּוּיֵי הַכְּנוּסוֹת יְקִיר מְעַנֵּם. לְיִין הַכְּמַעַל מְשֻׁלָּשׁ כְּדַרְכּוֹ, וְלְהַכְּנִיד כְּתִיכַת מַכָּה וּקְלָק, לוֹ קְלָק וְהִכְסִיף לְכַּה וּלְכַּה, וְהִכְוֹסֶף יְלִיקַת הַמְעוֹלֶה מִקְמוֹת רְקִיעִית.

v. eodem sono duplex atque bipartitum: 1) scindere, discindere, diffindere, dividere, dispertiri, hinc secernere, disjungere, demere, diripere, a rad. *laq*, gr. *λαx* (*λαx-ίζειν*, *λαx-ίς*), l. *lac*-er, -inia, quae radix praepositionibus aliis aucta, inest etiam in vv. פָּלַג, פָּלַח. 2) laeve, politum, limatum esse, qua vi radix similis et vv. רָלַשׁ, לָחַךְ, לָשׁ, לָקַק q. c. Hae duae significationes an cohaereant, dubito, nisi vis lingendi, lambendi, carpendi, decerpendi primaria est, quae etiam in vv. לָחַךְ, רָלַשׁ et in sanscritico *lih* tropis similibus usurpatur. *Nif.* dividi, inter se dividere. *Pi.* dividere, dissipare. *Hi.* partitionem instituere, levigare, polire. LXX. *ἀπονέμειν*, *διαμερίζειν*, *διανέμειν*, *διαστέλλειν*, *διαιρεῖν*, *κατακληρονομεῖν*,, *καταμετρεῖν*, *κατέχειν*, *λαμβάνειν*, *μερίζειν*, *μερίς*, *παραδιδόναι*. *Pi.* *καταδιαιρεῖν*, *διΐστάναι*, *κληρονομεῖν*, *ἐμβατεύειν*, *ἔχειν*; *Hif.* *δολιοῦν*, *δολοῦν*, *κατασκευάζειν*, *πρὸς χάριν ἐμβάλλειν*, *ἀγοραίειν*, *τύπτειν*; חֲלָקִים לָשׁוֹן, *γλωσσοχαριτοῦν*.

3 perf.: חָלַק

Dt. 4, 19. אשר חלק יי אלהיך
Dt. 29,25. לא־ידעם ולא חלק להם
2 Chr. 23, 18. חלק דויד על־
2Chr.28,21. כי־חלק אחז את־בית יי
Job.39,17. ולא־חלק לה בחכמה
Hos. 10, 2. חלק לבם עתה יאשמו

3 pl.: חָלְקוּ

Jos. 18, 2. לא־חלקו את־נחלתם
Ps. 55, 22. חלקו מחמאת פיו

part.: חוֹלֵק

Prv. 29, 24. חולק עם־גנב

inf. constr.: לַחְלֹק

Neh.13,13. ועליהם לחלק לאחיהם

imprt. pl.: חִלְקוּ

Jos. 22, 8. חלקו שלל איביכם

2 impf.c. suff.: וַתַּחְלְקֵם

Neh. 9, 22. ותחלקם לפאה

3 imperf.: יַחְלֹק

Job. 27, 17. וכסף נקי יחלק
Prv.17,2. ובתוך אחים יחלק נחלה

2 pl.: תַּחְלְקוּ

2 Sam. 19, 30. תחלקו את־השדה

3 pl.: יַחְלְקוּ *p.*

1 S. 30,24. על־הכלים יחדו יחלקו

3 pl.: וַיַּחְלְקוּ

Jos. 14, 5. ויחלקו את־הארץ

3 pl. c. suff.: וַיַּחְלְקוּם

1Chr.24,4. מן־בני איתמר ויחלקום
1 Chr. 24, 5. ויחלקום בגורלות

Nif-al: נֶחְלַק

3 imperf.: יֵחָלֵק

Nu. 26,55. בגורל יחלק את־הארץ
1 Rg. 16, 21. אז יחלק העם ישראל

3 imperf.: יֵחָלֵק

Job.38,24. אי־זה הדרך יחלק אור

3 imperf.: וַיֵּחָלֵק

Gn. 14, 15. ויחלק עליהם לילה

3 fem.: תֵּחָלֵק

Num. 26, 53. לאלה תחלק הארץ
Num. 26, 56. על־פי הגורל תחלק

Pi-el: חִלֵּק

3 perf. c. suff.: חִלְּקָם

Thr. 4, 16. פני יי חלקם

3 fem. c. suff.: חִלְּקָתְהוּ

Jes. 34, 17. חלקתה להם בקו

2 perf. c. suff.: וְחִלַּקְתֶּם

Ez. 5, 1. מאזני משקל וחלקתם

3 pl.: חִלְּקוּ *p.*

Joel 4, 2. ואת־ארצי חלקו

2 pl.: וְחִלַּקְתֶּם

Ez. 47, 21. וחלקתם את־הארץ

inf. constr.: בַּחֲלֹק

Jos.19,51. ויכלו מחלק את־הארץ
Prv. 16, 19. מחלק שלל את־גאים

inf. c. suff.: בְּחַלְּקָם

Jes. 9, 2. בחלקם שלל

imperat.: חַלֵּק

Jos. 13, 7. חלק את־הארץ הזאת

1 imperf.: אֲחַלֵּק

Ex. 15, 9. ארדף אשיג אחלק שלל

1 imperf.: אֲחַלְּקָה

Jes. 53, 12. לכן אחלק־לו ברבים

1 impf. c. h opt.: אַחַלְּקָה

Ps. 60, 8. 108, 8. אחלקה שכם

1 impf. c. suff.: אֲחַלְּקֵם

Gn. 49, 7. אחלקם ביעקב

3 imperf.: יְחַלֵּק

Gn. 49, 27. ולערב יחלק שלל
Job. 21, 17. חבלים יחלק באפו
Jes. 53, 12. יחלק שלל
Dan. 11, 39. ואדמה יחלק במחיר
Mich. 2, 4. לשובב שדינו יחלק

3 imperf.: וַיְחַלֵּק

Jos. 18, 10. ויחלק־שם יהושע

3 imperf.: וַיְחַלֵּק

2 Sam. 6, 19. ויחלק לכל־העם
1 Chr. 16, 3. ויחלק לכל־איש ישראל

3 impf. c. suff.: וַיְחַלְּקֵם

1 Chr. 23, 6. ויחלקם דויד מחלקות
1 Chr. 24, 3. ויחלקם דויד

2 imperf.: תְּחַלֵּק

Ps. 68, 13. ונות בית תחלק שלל

3 pl.: יְחַלְּקוּ

Jud. 5, 30. הלא ימצאו יחלקו שלל
Ps. 22, 19. יחלקו בגדי להם

3 pl.: וַיְחַלְּקוּ

1 Rg. 18. 6. ויחלקו להם את־הארץ

Pu-al: חֻלַּק *3 perf.*

Jes. 33, 23. אז חלק עד־שלל

3 perf.: וְחֻלַּק

Zach. 14, 1. וחלק שללך בקרבך

3 fem. impf.: תְּחֻלַּק

Am. 7, 17. ואדמתך בחבל תחלק

Hif-il: הֶחֱלִיק *3 perf.*

Ps. 36, 3. כי־החליק אליו בעיניו

3 fem.: הֶחֱלִיקָה

Prv. 2, 16. 7, 5. אמריה החליקה

part.: מַחֲלִיק

Prv. 29, 5. גבר מחליק על־רעהו

part.: מַחֲלִיק

Jes. 41, 7. מחליק פטיש

part.: מַמְחֲלִיק

Prv. 28, 23. חן ימצא ממחליק לשון

inf.: לְהַחֲלִיק

Jer. 37, 12. לחלק משם בתוך העם

3 pl.: יַחֲלִיקוּן

Ps. 5, 10. לשונם יחליקון

Hitpa-el: הִתְחַלֵּק

perf. pl.: וְהִתְחַלְּקוּ

Jos. 18, 5. והתחלקו אתה

חָלָק

קוֹלְמֵיי וְסִלְמֵה מוּקָק וְכִלִּי-שֶׁעֶר [הַשְׁמֵל-לְשׁ, גְלַעְטָע], מַמְעוֹת הַמְכוּוָן שֶׁל מְלוּקוֹת, כְּהַזְּשֵׁלָה עַל גְּרִיעָה וּגְלִיקָה, כְּשֶׁם מִסְחָר וְשֵׁם [קַאסְטֶל], לִי-רְעֶכֶן וּמְכוֹעֵר מִיעֵר [לוֹיכְלִיגְקֵם], שֶׁמְשׁוּעַ וְכוֹוֵן נְקוּמֵר וְדַנְגִיס וְקִלּוּי וְכִקִּיסָה [שְׁמֵי-לְעֶכְל], כְּהַזְּשֵׁל עַל כְּנוּל וְכִקְּ וְשָׁנוּס [שְׁלִיסְעֶרִינְ], וְכִדּוּמֶה מִן הַזְּשֵׁלוֹת.

adj. m. (f. חֲלָקָה) 1) glaber, calvus, *ψιλός*, a v. חָלַק II. vi lingendi tondendive, trop. de monte tanquam glabro arborum comis; 2) lubricus, blandus, a v. חָלַק II., vi poliendi atque levigandi. LXX. *λεῖος*, *πρὸς χάριν*, *ἄστεγος*, *καιρός*.

Gn. 27, 11. ואנכי איש חלק
Prv.26,28. ופה חלק יעשה מדחה
Ez. 12, 24. חזון שוא ומקסם חלק

וְחָלָק

Prv. 5, 3. וחלק משמן חכה

הַחֲלָק

Jos. 11, 17. מן־ההר החלק
Jos. 12, 7. ועד־ההר החלק

pl. fem.: חֲלָקוֹת *abstr.*

Ps. 12, 3. שפת חלקות
Ps. 12, 4. כל־שפתי חלקות
Jes. 30, 10. דברו־לנו חלקות

pl.: בְּחֲלָקוֹת *abstr.*

Ps. 73, 18. אך בחלקות תשית למו

הַחֲלָקָה

ע״כ נִכְנוּי נְכֵ״ק, וְסִלְמֵה דַּנְגִיס נְכִיס וְכוֹוְגִים וְכִקְּזִים, פְּס זִיכִיו לְמִרִיס חֲלָקִים כְּלִי פְּגוּס לְמִעַן כְּקְּ [שְׁמֵי-כְּעֶ-לְ״ק, סִ״כְּעֶלְ״ק]. הַמְּמוּכָה רִקְּזִית שֶׁל וְס כְּשֶׁם חָלָק, וּמוּס לְנִקְנָה חֲלָקָה וְנִכְנוּי חֲלָקוֹת, וְכִנּוּי וְכִי כְּשֶׁם יְהוּדִית חֲלָקִים; וְכֵן מִן חָנֵּוֹ, חָצָב, חָבֵל סִכְנוּי חֲנֻנִים, חֲצָבִים, חֲבָלִים וְכִדּוֹמֶה.

n. f. pluralet. (a m. חֶלֶק; plur. חֲלָקוֹת, jud. חֲלָקִים, ad s. plur. חֶלְקֵךְ, חֶלְקֵי, חֶלְקֵם a nn. חֵלֶק, חֶבֶל), verba blanda, fallacia, assentatoria ad voluntatem, non ad veritatem conficta. LXX. *ὀλισθήματα*.

pl.: בְּחֲלָקוֹת

Dan. 11, 32. יחניף בחלקות

חֵלֶק

ע״ו וְנִכְנוּי חֲלָקִי וְסִכְנוּי חֲלָקִים וְסִמְיָן חֲלָקִי וְפְּ חֲבֵקִי [נְדְנוּס סַל׳ כְּדֶרֶךְ לְרוּב נְסְמְכִי כְּנוּי, ע׳ סִדְרָן הַזְּשֵׁלָה, כְּמוֹ שִׁבְּרִי, שִׁבְּחוֹת]. הַסְּלִמָה נְכֹל לְפָן הַזְּשֵׁרָה, לוֹמֵר פְּ׳ מְכָּה וְנוּר פְּרָם וְזְלֵנ [שְׁסִיי״לְ, שְׁעִיק, סְקֵרְעִיקְן], וּמוּס נוֹזֵל וּמְכָּה וְנִקְלָ [לְשָׁקֵם] וְקִלְּ יַעֲקֹב; כ׳ לְכֵן קְלָקֵס [שְׁעִיכְּמֵן] וְסִסִיפּוֹס, חֲלֵבִי לְכְּכִיס לְדַעַת סְרִלְּשׁוֹכִים, וְכֵן כְּנִשְׁמַע קְלָקֵי קְנוּוִיס וְכִדּוֹמֶה, וְלִשְׁעִיס כְּעַנְיֵי כְּמוֹ קְלָקְלוֹת.

n. m. (c. s. חֶלְקִי; pl. חֲלָקִים; c. s. חֶלְקֵי, semel חֲלָקֵי; injecto Dagesh, quo Sheba mobile producitur, ad s. f. חֶלְקִית, חֲלָקִית), 1) pars, portio, hinc: sors, haereditas. 2) lapillus levis, calculus, arab. *khalâqa*. Gem. חֲלָקֵי, de nucibus similibusque rebus. LXX. *μέρος*, *μερίς*, *μερισμός*, *μερίζειν*, *διαμερίζειν*, *κλῆρος*, *κληρονομία*, *βρόχος*.

Gn. 31, 14. העוד לנו חלק ונחלה
Num. 31, 36. חלק היצאים הצבא
Dt. 10,9. על־כן לא־היה ללוי חלק
Dt. 12, 12. כי אין לו חלק ונחלה
Dt. 14, 27. 29. כי אין לו חלק ונחלה
Dt. 18, 1. חלק ונחלה עם־ישראל
Dt. 18, 8. חלק כחלק יאכלו
Dt. 32, 9. כי חלק יי עמו
Jos. 14, 4. ולא־נתנו חלק ללוים
Jos.15,13 נתן חלק בתוך בני־יהודה
Jos. 18, 7. כי אין־חלק ללוים
Jos. 19, 9. כי־היה חלק בני־יהודה
Jos. 22, 25. 27. אין־לכם חלק ביי
2 S. 20, 1. ויאמר אין־לנו חלק בדוד
1 Reg. 12, 16. מה־לנו חלק בדוד
2 Chr. 10, 16. מה־לנו חלק בדויד
Neh. 2, 20. אין־חלק וצדקה וזכרון
Job. 20, 29. זה חלק־אדם רשע
Job. 27, 13. זה חלק־אדם רשע
Job. 31, 2. ומה חלק אלוה ממעל
Eccl. 11, 2. תן חלק לשבעה
Jes. 17, 14. זה חלק שוסינו
Jer. 10, 16. לא־כאלה חלק יעקב
51, 19.
Mich. 2, 4. חלק עמי ימיר

וְחֶלֶק

Gn. 14, 24. וחלק האנשים אשר
Num. 18, 20. וחלק לא־יהיה לך
Eccl. 9, 6. וחלק אין־להם עוד

הַחֵלֶק

Am. 7, 4. ואכלה את־החלק

בְּחֶלֶק

2Rg.9,10. בחלק יזרעאל ואין קבר
2 Rg. 9, 36. בחלק יזרעאל יאכלו
2 Reg. 9, 37. השדה בחלק יזרעאל
Prv. 7, 21. בחלק שפתיה תדיחנו

בַּחֶלֶק

Dt. 18, 8. חלק כחלק יאכלו
1 S. 30, 24. כחלק היורד במלחמה

וּבְחֶלֶק

1 S.30,24. וכחלק הישב על־הכלים

לַחֶלֶק

Job. 17, 5. לחלק יגיד־רעים

חֶלְקִי *cum suff.:*

Job. 32, 17. אענה אף־אני חלקי
Ps. 16, 5. יי מנת־חלקי וכוסי
Ps. 119, 57. חלקי יי אמרתי
Ps. 142, 6. חלקי בארץ החיים
Eccl. 2, 10. וזה־היה חלקי מכל־
עמלי
Thr. 3, 24. חלקי יי אמרה נפשי

וְחֶלְקִי *cum suff.:*

Ps. 73, 26. צור־לבבי וחלקי

חֶלְקֵךְ *cum suff.:*

Num. 18, 20. אני חלקך

חֶלְקֵךְ *cum suff.:* *p.*

Eccl. 9, 9. כי הוא חלקך בחיים
Ps. 50, 18. ועם מנאפים חלקך

חֶלְקֵךְ *cum suff.:*

Jes. 57, 6. בחלקי־נחל חלקך

חֶלְקוֹ *cum suff.:*

Eccl. 2, 21. יתנטהו חלקו
Eccl. 3, 22. 5, 17. כי־הוא חלקו
Eccl. 5, 18. ולשאת את־חלקו
Hab. 1, 16. כי בהמה שמן חלקו
Zach.2,16. ונחל יי את־יהודה חלקו

Digitized by Google

cum suff.: חֶלְקָם
Gn. 14, 24. הם יקחו חלקם
Lev. 6,10. חלקם נתתי אתה מאשי
Ps. 17, 14. חלקם בחיים
Jes. 61, 7. וכלמה ירנו חלקם
pl.: חֲלָקִים
Jos. 18, 5. לשבעה חלקים
Jos. 18,6. את־הארץ שבעה חלקים
Jos. 18, 9. לשבעה חלקים על־ספר
Ez. 48, 21. לפאת חלקים לנשיא
pl.: חֲלָקִים
Ez. 45, 7. לעמות אחד החלקים
Ez. 48, 8. וארך כאחד החלקים
pl. c. suff.: חֶלְקֵיהֶם
Hos. 5, 7. יאכלם חדש את־חלקיהם

חֵלֶק

ז׳ נקבי כמו חֵלֶק נענבי, לומר מכה ופרס [לחם].
n. m. aram., portio, sors, hebr. חֵלֶק. LXX. *μέρος, μερίς.*
Esr. 4, 16. חלק בעבר נהרא
cum suff.: חֶלְקֵהּ
Dan. 4, 12. ועם־חיותא חלקה
Dan. 4, 20. ועם־חיות בריא חלקה

חֲלַק

תוקיי ע״פ שֶׁבֶב, וסלנון כנרקם נדוסם של חלק, לומר שניע [נלשטע], ותוקי הוץ לשון, וחלקי־לשונים, לומר קלקים נשכנים.
adj. (ad s. f. חַלָּשׁ), laevis, politus, unde חֲלָקִים בָּאֲבָנִים = חֲלָקֵי אֲבָנִים. LXX. *λεῖος.*
pl. constr.: חַלְקֵי
1 Sam. 17, 40. חמשה חלקי אבנים
pl. constr.: *בְּחַלְקֵי
Jes. 57, 6. *בחלקי־נחל חלקך

חֶלְקָה

ז׳ ושיטי חֲלָקוֹת וסלנון נכפל. ף׳ תשיעות ושניעות [נלשטע], וכן יפרנו רכים לך ניחלקות תניח לפו, לומר נדלכים קלקות וחלקלקות ותוזותות. ותוס פשל על חלקות ונשלנות, כמו שנח חלקות. כ׳ כמו שדה ונחלה, לומר פרס ופלג וחלק, ולשעים נהקשר עם שדה. ותשנר שפשם חֲלַל נתרמי לך פסוות לן חֲלַל, והפש ע״פ קילוקיט הוץ חֲלַקְלַקָּא, כי כ״ל שפשם הוץ מלשון תרמי.
n. f. (pl. חֲלָקוֹת), laevitas, locus lubricus atque periculosus, metaph. assentatio, blandiloquentia. 2) pars, portio, possessio, fundus, interdum adjecto שָׂדֶה. Fortasse aram. חֲלַל (campus, ager) ex חֲלַק inversione literarum ortum est; n. pr. Ciliciae, cujus pars altera ἡ πεδιάς (campestris) vocatur, ex aramaico חֲלַקָּא ortum videtur. LXX. *μερίς, μερίζειν; ὀλίσθημα, δολιότης, διαβολή, πλάνησις, δόλιος, γυμνός.*
2 Rg. 3,25. וכל־חלקה טובה ישליכו
Am. 4, 7. חלקה אחת תמטר
וַחֶלְקָה
Am. 4,7. וחלקה אשר־לא־תמטיר
הַחֶלְקָה
2 Sam. 14, 30. את־החלקה באש
2S. 14,31. את־החלקה אשר־לי באש
2 S. 23, 12. ויתיצב בתוך־החלקה
2 Reg. 3, 19. וכל החלקה הטובה
1 Chr. 11,14. ויתיצבו בתוך־החלקה
בַּחֶלְקָה
2 Rg. 9, 26. בחלקה הזאת נאם־יי
2 Reg. 9, 26. בחלקה כדבר יי
constr.: חֶלְקַת

Gn. 27, 16. ועל חלקת צואריו
Gn. 33, 19. ויקן את־חלקת השדה
Dt. 33,21. כי־שם חלקת מחקק ספון
Ruth 2,3. ויקר מקרה חלקת השדה
Ruth 4,3. חלקת השדה אשר לאחינו
2 Sam. 2, 17. חלקת הצרים
2 Sam. 14, 30. ראו חלקת יואב
2 S. 23, 11. ותהי־שם חלקת השדה
1 Chr. 11, 13. ותהי חלקת השדה
Jer. 12, 10. את־חלקת חמדתי
constr.: בְּחֶלְקַת
Jos. 24, 32. בחלקת השדה
2 Rg. 9,21. בחלקת נבות היזרעאלי
2 Reg. 9, 25. בחלקת שדה נבות
constr.: מֶחֱלְקַת
Prv. 6, 24. מחלקת לשון נכריה
cum suff.: חֶלְקָתִי
Jer. 12, 10. בססו את־חלקתי
cum suff.: חֶלְקָתָם
Job. 24, 18. תקלל חלקתם בארץ
pl.: *חֲלָקוֹת
Ps. 12, 3. *שפת חלקות
Ps. 12, 4. *כל־שפתי חלקות
Jes. 30, 10. *דברו־לנו חלקות
pl.: *בְּחֲלָקוֹת
Ps. 73,18. *אך בחלקות תשית למו

חֶלְקָה

ז׳ כ והלנון חלוק ונלנו [עפיילונג], מסוכני חֶלֶק.
n. f. (a m. חֶלֶק), divisio, distributio, partitio. LXX. *μερίς.*
constr.: וַחֶלְקַת
2 Chr. 35,5. וחלקת בית־אב ללוים

חֲלַקְלַקּ

תוקיי כפיל־הטכס [כמו שַׁחֲלַקְלַק, חַפַּכְפַּךְ, יַרְקְרַק, אַדְמְדַּם, חַפַּרְפַּר] והיקול שלו לע״ז חֲלַק, ונכ״ק לך נכנוי נקנס. הסלנה חלק-חלק ונעיע [נלשטע נלשטע, שלישטערינ], לומר הששות המוצ הששוע ע״י שכתן תאלות הסנרש. לפעמים רנוי נקני לניין הפשטש, לומר חלקות נכנלו.
adj. redupl. pluralet. ad s. f. supra enumeratarum (a f. simplici חֲלָקָה), passim laevis, lubricus; unde חֲלַקְלַקּוֹת, loci lubrici; blanditiae, fallaciae, praestigiae. LXX. *ὀλίσθημα.*
pl.: וַחֲלַקְלַקּוֹת
Ps. 35, 6. חשך וחלקלקת
pl.: בַּחֲלַקְלַקּוֹת
Dan. 11, 21. מלכות בחלקלקות
Dan. 11, 34. רבים בחלקלקות
pl.: בַּחֲלַקְלַקּוֹת
Jer. 23, 12. דרכם להם כחלקלקות

מַחֲלָקָה

ז׳ כ וככנוי מַחֲלָקְתִּי והכנוי מַחֲלָקוֹת. הסלנה הנול ופרילה [ש״דוכנ, שלשכ-נוכנ], ותוס כמו חלק, נכ לניין הכת ופלנת ותפלנה, לומר שתפלנות הלוים והכהנים לכ״ד משמרות [קלנסטע, אנ-עפ״ל]. נמרת כמו חִלּוּק, לומר הנדל וכנוי נכפיל.
n. f. (c. s. מַחֲלָקְתּוֹ; pl. מַחֲלָקוֹת), separatio, divisio; ordo, classis, pars, praecipue de ordinibus levitarum sacerdotumque ter octonis (*κλῆρος, ἐφημερίς*, syn. מִשְׁמֶרֶת). LXX. *μερίς, μερισμός, μερίζειν, διαμερισμός, διαίρεσις, διάταξις, ἐφημερία.*
1 Chr. 27,4 ועל מחלקת החדש השני
הַמַּחֲלֶקֶת
1 Chr. 27, 1. המחלקת האחת
1 Chr. 27,2. על המחלקת הראשונה

cum suff.: מַחֲלֻקְתּוֹ
1 Chr. 27, 2. 4. ועל מחלקתו
1 Chr. 27, 4. ועל מחלקתו עשרים
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
cum suff.: וּמַחֲלֻקְתּוֹ
1 Chr. 27, 4. האחוחי ומחלקתו
1 Chr. 27, 6. ומחלקתו עמיזבד בנו
pl.: הַמַּחֲלֻקוֹת
1 Sam. 23, 28. סלע המחלקות
1 Chr. 27, 1. לכל־דבר המחלקות
1 Chr. 28, 1. ושרי המחלקות
2 Chr. 23, 8. הכהן את־המחלקות
pl.: בְּמַחֲלֻקוֹת
2 Chr. 31, 15. במחלקות כגדול כקטן
pl.: לְמַחֲלֻקוֹת
1 Chr. 26, 1. למחלקות לשערים
2 Chr. 5, 11. אין לשמור למחלקות
pl. constr.: מַחֲלְקוֹת
1 Chr. 26,12 לאלה מחלקות השערים
1 Chr. 26,19. אלה מחלקות השערים
1 Chr. 28, 21. והנה מחלקות הכהנים
2 Chr. 8, 14. 31, 2. מחלקות הכהנים
Neh. 11, 36. מחלקות יהודה
pl. constr.: וּלְמַחֲלְקוֹת
1 Chr. 28, 13. ולמחלקות הכהנים
cum suff.: בְּמַחֲלְקוֹתֵיכֶם
2 Chr. 35, 4. אבותיכם במחלקותיכם
pl. c. suff.: מַחֲלְקוֹתָם
1 Chr. 24, 2. ולבני אהרן מחלקותם
2 Chr. 31, 2. על־מחלקותם
2 Chr. 35, 10. והלוים על־מחלקותם
Ez. 48, 29. מחלקתם נאם אדני
pl. c. suff.: בְּמַחֲלְקוֹתָם
2 Chr. 8, 14. והשערים במחלקותם
pl. c. suff.: כְּמַחֲלְקוֹתָם
Jos. 11, 23. כמחלקתם לשבטיהם
Jos. 12, 7. וירושה כמחלקתם
Jos. 18, 10. לבני ישראל כמחלקתם
pl. c. suff.: בְּמַחֲלְקוֹתֵיהֶם
במשמרותיהם
2 Chr. 31, 17. כמחלקותיהם

מַחֲלָקָא

ז׳ כ כתרמי כמו מחלקת נענבי, והכנוי מַחֲלָקָהּ.
n. f. aram., (pl. abs. מַחֲלָקָן; c. מַחֲלָקַת), distributio, sicuti מַחֲלֹקֶת hebraicum. LXX. *μερισμός.*
pl. c. suff.: בְּמַחֲלָקָתְהוֹן
Esr. 6, 18. ולויא במחלקתהון

חָלַשׁ

פעל נוד ונוזד, כי תעתיד יַחֲלֹשׁ [פועלי] וגם יֶחֱלַשׁ [פעולי], והסלנה הכתתה והפלה [ניפעלשטעקקען, שטיילנען, נעויענען], ותוכ על נויס הכנון מוכל, לו רכילה והשכב הפעולי, לומר סכוך על-ערב דוי, ולפ משלמו גֶּבֶשׁ, שהוץ נפ ענין הכנן והשכב. ע׳ לעיל רמ״ז פניך כ׳. ונמר מכוון הלחכון כלמר בקנוס אִתְחַמְקָמֵק [לו חָלַשׁ], ווה הזשל. ולע קוכל נעיס שכנמרת חֶלֶשׁ ענין נורל, ולל תלמין לקומכים, שמכוונו נשרש לנשינו, כי נמר וס נפ נמלא קֶלֶס [ע׳ פניסה למדרש לימה: כשעה שספלתי חֲלָמִים], ווה עקר, נויר לשון יון, נמכוס הר׳, ונשנוי שנעלם לסס הזשרש כתנו לפעמים קִלְּסֵם, קִלְּפֵם, כדלימת נילקוט ונכנוט.
vrb. trans. et intr. (impf. et יַחֲלֹשׁ et יֶחֱלַשׁ), 1) prosternere, profligare, vincere; 2) *intr.* decumbere, morbo afflictum esse (quod Trg. vertit vel אִתְחַמְקָמֵק vel קְטַל, verbo eadem de radice oriundo). Eadem radix inest in v. גָּלַשׁ, arab. *g'alisa*. Gemar. חֵלֶשׁ, sors, interdum קֶלֶס (pl. חֲלָמִים v. *Petiha le-Midras Eka*), קִלְּפֵם, קִלְּפֵם, quod neutiquam ad hoc verbum referendum est, sed potius ex graeco *κλῆρος*, eliso ρ, in sermonem judaicum transiit. LXX. insulse: *ἀποστέλλειν, οἴχεσθαι, τρέπειν.*
part.: חוֹלֵשׁ
Jes. 14, 12. חולש על־גוים
3 *imperf.:* וַיֶּחֱלַשׁ
Ex. 17,13. ויחלש יהושע את־עמלק
3 *imperf.:* וַיֵּחָלֶשׁ *p.*
Job. 14, 10. וגבר ימות ויחלש

חַלָּשׁ

תוקיי נויר-כנד ע״פ דַּלּ, והלנון לים קלנ מקול לחלנ וקנר-יל לנ ומעלף [זוועף, שהכמאלטיג].
adj. piël., ad s. f. דַּלָּה, debilis, fractus, afflictus. LXX. *ἀδύνατος.*

הַחֲלָשׁ

Joel 4, 10. החלש יאמר גבור אני

חֲלוּשָׁה

ז׳כ נויר תכוון ל׳ של קלנ, ופתכוו הכתת [כיעלעדזטרעקקונג, לתנע], ומוס קטנ ופרן תכה ומנפה נכללנ.
n. f. a v. חָלַשׁ 1., profligatio, clades, ἧττα (opp. גְּבוּרָה, *νίκη*). LXX. *τροπή.*
Ex. 32, 18. ואין קול ענות חלושה

חָם

socer v. חָמָה *p.* 407.

חָם

calidus v. s. חָמֵם *p.* 411.

חָם

שנפ וגם כנוי למנרים לו לתפריקי נכללנ, ונקרל כן ע״ם קמיפה [ויל-לתכנ], ונלמת נפ קנל הקומות יכוכה תפריקי נשם שמתכיפ תוס, ותרן מנרים נשם נפנית כפנית שנפ [*χημία*] קנפי׳, ומתו מדקדקי שפת מנרים שתכוון רס לנון זקור, משקור לדמה שלהם.
n. pr. tum uniusde filiis Noae tum Aegypti vel universae Africae, ut quidem nonnulli putant, a calore solisque iis in terris aestu, aegyptiace, ut tradit Plutarchus in libro de Iside et Osiride, *χημία*, coptice chèmi, a n. *chame* (= שְׁחוֹר).
Ps. 105, 23. ויעקב גר בארץ־חם
Ps. 105, 27. ומפתים בארץ חם
Ps. 106, 22. נפלאות בארץ חם
etc. v. onom.

חָמָא

פעל לנ-עוכר כנ נעור, והסלנה לד״ק כמו קמנ נערני, לומר קפיפה [נע-ריכנען], והמתן נשפת קלס ועכנ כשת כעלם מתכי.
vrb. inus., quod ut plurimi dicunt, vi congelandi concrescendique, par est arabico חמא vel חמא.

חֲמָאָה

ז׳כ ע״מ חֲמָאָת והכנוי לד״ק חֲמָאָתִי, נהפסוק קלנו מקמוקות פיו. הסלנה קלנ [מילך], ונכתי דנש ומתפה כמו נהתי קלנ ודנש, הסתכת פשפש

Gn. 18, 8. ויקח חמאה וחלב
Dt. 32, 14. חמאת בקר וחלב צאן
Prv. 30, 33. מיץ חמאה יוציא חמה
Is. 7, 15. חמאה ודבש יאכל
Is. 7, 22. מרב חלב יעשה חמאה
Cant. 5, 1. ארזי חמאה
Cant. 5, 5. ידי עברו מור
Cant. 5, 13. שפתותיו שושנים נטפות מור
Cant. 6, 2. ערוגות הבשם לרעות בגנות
Cant. 8, 14. על הרי בשמים

חֲמוֹר

ז׳ כ וככנוי חֲמֹרִי, חֲמֹרֵנוּ, חֲמֹרָם, חֲמֹרֵיכֶם, חֲמֹרֵיהֶם, חֲמֹרֵיהֶן. הסלנה הנול ופרילה [ש״דוכנ, שלשכ-נוכנ], ותוס כמו חלק, נכ לניין הכת ופלנת ותפלנה, לומר שתפלנות הלוים והכהנים לכ״ד משמרות [קלנסטע, אנ-עפ״ל]. נמרת כמו חִלּוּק, לומר הנדל וכנוי נכפיל.
n. m. (c. s. חֲמוֹר־; pl. חֲמֹרִים), asinus, hebr. חֲמוֹר. LXX. *ὄνος.*
Gn. 12, 16. וילהי־לו צאן ובקר וחמרים
Gn. 22, 3. וישכם אברהם ויחבש את־חמרו
Gn. 22, 5. שבו־לכם פה עם־החמור
Gn. 22, 13. ואיל אחר נאחז בסבך בקרניו
Gn. 24, 32. ויפתח האיש את־הבית ויפרק הגמלים
Gn. 24, 35. ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים
Gn. 30, 43. ויהי־לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים
Gn. 32, 6. ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
Gn. 32, 16. עשרים פרות ופרים עשרה אתנות ועשרה פרים
Gn. 34, 28. את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמרים
Gn. 36, 24. והוא הנה את־החמרים
Gn. 42, 26. וישאו את־שברם על־חמריהם
Gn. 43, 18. ונפלה עלינו להחמרים
Gn. 43, 24. ויתן מספוא לחמריהם
Gn. 44, 3. שלחו המה וחמריהם
Gn. 44, 13. ויחמרו את־חמריהם
Gn. 45, 23. ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
Gn. 45, 23. ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך
Gn. 47, 17. ויתנו את־מקניהם לחמרים
Ex. 4, 20. וירכב אתם על־החמור וישב ארצה מצרים
Ex. 9, 3. הנה יד יי׳ הויה בקניך אשר בשדה בסוסים בחמרים
Ex. 20, 17. ולא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך
Ex. 22, 3. אם־זרחה השמש עליו דם לו
Ex. 22, 4. כי־תמצא שור אויבך או חמרו תעה
Ex. 22, 8. על־כל־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה על־שלמה
Ex. 22, 9. אשר יאמר כי־הוא זה לשור לחמור לשה לשלמה
Ex. 23, 4. כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
Ex. 23, 5. חמרו רבץ תחת משאו
Ex. 23, 12. למען ינוח שורך וחמרך
Ex. 23, 30. עד אשר תפרה ונחלת את־הארץ
Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה בשה
Ex. 34, 20. וכל בכור בניך תפדה
Ex. 34, 24. ולא יחמד איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני יי׳ אלהיך שלש פעמים בשנה
Lev. 19, 19. בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים
Lev. 25, 36. ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך
Num. 11, 22. הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם
Num. 16, 15. לא חמור אחד מהם נשאתי
Num. 22, 21. ויחבש את־אתנו
Num. 22, 22. ויחר אף אלהים כי־הלך הוא
Num. 22, 23. ותרא האתון את־מלאך יי׳ נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
Num. 22, 23. ותט האתון מן־הדרך
Num. 22, 23. ותך את־האתון להטתה הדרך
Num. 22, 25. ותרא האתון את־מלאך יי׳ ותלחץ אל־הקיר
Num. 22, 25. ותלחץ את־רגל בלעם אל־הקיר
Num. 22, 25. ויסף להכתה
Num. 22, 27. ותרבץ האתון תחת בלעם
Num. 22, 27. ויחר אף בלעם ויך את־האתון במקל
Num. 22, 28. ויפתח יי׳ את־פי האתון
Num. 22, 28. ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים
Num. 22, 29. כי התעללת בי
Num. 22, 29. לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך
Num. 22, 30. הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה
Num. 22, 30. ויאמר לא
Num. 22, 33. ותראני האתון זה שלש רגלים
Num. 22, 33. אולי נטתה האתון מפני
Num. 22, 33. אם־חיתה חייתי אתה
Num. 22, 34. ויאמר בלעם אל־מלאך יי׳ חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך
Num. 22, 34. ועתה אם־רע בעיניך אשובה לי
Num. 22, 39. וילך בלעם עם־בלק
Num. 22, 40. ויזבח בלק בקר וצאן
Num. 22, 40. וישלח לבלעם ולשרים אשר עמו
Num. 32, 26. מקנינו יהיו שם בערי גלעד
Num. 36, 6. לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים
Num. 36, 6. אך אל־משפחת מטה אבותיהם תהיינה לנשים
Num. 36, 8. ובכל־בנות נחלה במטות בני־ישראל לאשה תהיה
Num. 36, 8. למען ירשו בני־ישראל איש נחלת אבותיו
Num. 36, 9. ולא־תסב נחלה ממטה למטה אחר
Num. 36, 9. כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני־ישראל
Dt. 5, 18. ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך
Dt. 5, 21. ולא תחמד אשת רעך ולא תאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך
Dt. 22, 3. וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשלמתו
Dt. 22, 4. לא־תראה את־חמור אחיך או שורו נפלים בדרך
Dt. 22, 4. והתעלמת מהם
Dt. 22, 4. הקם תקים עמו
Dt. 22, 10. לא־תחרש בשור ובחמר יחדו
Dt. 28, 31. שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך
Dt. 28, 51. ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך
Dt. 28, 51. עד השמדך
Dt. 28, 51. אשר לא־ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך
Dt. 28, 51. עד הכחידו אתך
Dt. 28, 68. ומכרתם שם לאויביכם לעבדים ולשפחות
Dt. 28, 68. ואין קונה
Dt. 29, 9. אתם נצבים היום כלכם לפני יי׳ אלהיכם
Dt. 29, 9. ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל
Dt. 29, 10. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך
Dt. 29, 10. מחטב עציך עד שאב מימיך
Dt. 29, 11. לעברך בברית יי׳ אלהיך
Dt. 29, 11. ובאלתו אשר יי׳ אלהיך כרת עמך היום
Dt. 29, 12. למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה־לך לאלהים
Dt. 29, 12. כאשר דבר־לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק ולישקב
Dt. 29, 13. כי אתכם לבדי אנכי כרת את־הברית הזאת ואת־האלה הזאת
Dt. 29, 14. כי את־אשר יש־פה עמנו עמד היום לפני יי׳ אלהינו
Dt. 29, 14. ואת־אשר איננו פה עמנו היום
Dt. 29, 15. כי אתם ידעתם את־אשר ישבנו בארץ מצרים
Dt. 29, 15. ואת־אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם
Dt. 29, 16. ותראו את־שקוציהם ואת־גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם
Dt. 29, 17. פן־יש בכם איש או־אשה או־משפחה או־שבט אשר לבבו פנה היום מעם יי׳ אלהינו
Dt. 29, 17. ללכת לעבד את־אלהי הגוים ההם
Dt. 29, 17. פן־יש בכם שרש פרה ראש ולענה
Dt. 29, 18. והיה בשמעו את־דברי האלה הזאת
Dt. 29, 18. והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה־לי כי בשרירות לבי אלך
Dt. 29, 18. למען ספות הרוה את־הצמאה
Dt. 29, 19. לא־יאבה יי׳ סלח לו
Dt. 29, 19. כי אז יעשן אף־יי׳ וקנאתו באיש ההוא
Dt. 29, 19. ורבצה בו כל־האלה הכתובה בספר הזה
Dt. 29, 19. ומחה יי׳ את־שמו מתחת השמים
Dt. 29, 20. והבדילו יי׳ לרעה מכל שבטי ישראל
Dt. 29, 20. ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה
Dt. 29, 21. ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה
Dt. 29, 21. וראו את־מכות הארץ ההוא ואת־תחלואיה אשר חלה יי׳ בה
Dt. 29, 22. גפרית ומלח שרפה כל־ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא־יעלה בה כל־עשב
Dt. 29, 22. כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יי׳ באפו ובחמתו
Dt. 29, 23. ואמרו כל־הגוים על־מה עשה יי׳ ככה לארץ הזאת
Dt. 29, 23. מה חרי האף הגדול הזה
Dt. 29, 24. ואמרו על אשר עזבו את־ברית יי׳ אלהי אבתיהם
Dt. 29, 24. אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים
Dt. 29, 25. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
Dt. 29, 25. אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם
Dt. 29, 26. ויחר אף־יי׳ באיש ההוא
Dt. 29, 26. להביא עליו את־כל־הקללה הכתובה בספר הזה
Dt. 29, 27. ויתשם יי׳ מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
Dt. 29, 27. וישלכם אל־ארץ אחרת כיום הזה
Dt. 29, 28. הנסתרת ליי׳ אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם
Dt. 29, 28. לעשות את־כל־דברי התורה הזאת
Dt. 30, 9. ויותירך לטובה
Dt. 30, 9. כאשר ישוש על־אבתיך
Dt. 30, 9. כי תשמע בקול יי׳ אלהיך
Dt. 30, 9. לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה
Dt. 30, 9. כי תשוב אל־יי׳ אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך
Dt. 30, 10. כי תשמע בקול יי׳ אלהיך
Dt. 30, 10. לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה
Dt. 30, 10. כי תשוב אל־יי׳ אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך
Dt. 30, 16. אשר אנכי מצוך היום לאהבה את־יי׳ אלהיך
Dt. 30, 16. ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
Dt. 30, 16. וחיית ורבית
Dt. 30, 16. וברכך יי׳ אלהיך בארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה
Dt. 30, 17. ואם־יפנה לבבך ולא תשמע
Dt. 30, 17. והדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם
Dt. 30, 18. הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון
Dt. 30, 18. לא תאריכון ימים על־האדמה
Dt. 30, 18. אשר אתה עבר את־הירדן שמה לבוא לרשתה
Dt. 30, 19. החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
Dt. 30, 19. ובחרת בחיים
Dt. 30, 19. למען תחיה אתה וזרעך
Dt. 30, 20. לאהבה את־יי׳ אלהיך לשמע בקלו ולדבקה־בו
Dt. 30, 20. כי הוא חייך ואריך ימיך
Dt. 30, 20. לשבת על־האדמה
Dt. 30, 20. אשר נשבע יי׳ לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
Dt. 31, 10. בשנת השמטה בחג הסכות
Dt. 31, 11. בבוא כל־ישראל לראות את־פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר
Dt. 31, 11. תקרא את־התורה הזאת נגד כל־ישראל באזניהם
Dt. 31, 12. הקהל את־העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך
Dt. 31, 12. למען ישמעו וילמדו ויראו את־יי׳ אלהיכם
Dt. 31, 12. ושמרו לעשות את־כל־דברי התורה הזאת
Dt. 31, 13. ובניהם אשר לא־ידעו ישמעו וילמדו ליראה את־יי׳ אלהיכם
Dt. 31, 13. כל־הימים אשר אתם חיים על־האדמה
Dt. 31, 13. אשר אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה
Dt. 31, 19. ועתה כתבו לכם את־השירה הזאת
Dt. 31, 19. ולמדה את־בני־ישראל שימה בפיהם
Dt. 31, 19. למען תהיה־לי השירה הזאת לעד בבני־ישראל
Dt. 31, 21. כי לא תשכח מפי זרעו
Dt. 31, 21. כי יודע אני את־יצרו אשר הוא עשה היום
Dt. 31, 21. בטרם אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי
Dt. 31, 22. ויכתב משה את־השירה הזאת ביום ההוא
Dt. 31, 22. וילמדה את־בני־ישראל
Dt. 31, 24. ויהי ככלות משה לכתב את־דברי התורה הזאת על־ספר עד תמם
Dt. 31, 26. לקחו את־ספר התורה הזה
Dt. 31, 26. ושמתם אתו מצד ארון ברית יי׳ אלהיכם
Dt. 31, 26. והיה־שם בך לעד
Dt. 31, 28. כי אני יודע את־אחרי מותי
Dt. 31, 28. כי־השחת תשחתון
Dt. 31, 28. וסרתם מן־הדרך אשר צויתי אתכם
Dt. 31, 28. וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
Dt. 31, 28. כי־תעשו את־הרע בעיני יי׳
Dt. 31, 28. להכעיסו במעשה ידיכם
Dt. 31, 29. כי־ידעתי אחרי מותי
Dt. 31, 29. כי־השחת תשחתון
Dt. 31, 29. וסרתם מן־הדרך אשר צויתי אתכם
Dt. 31, 29. וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
Dt. 31, 29. כי־תעשו את־הרע בעיני יי׳
Dt. 31, 29. להכעיס במעשה ידיכם
Dt. 31, 30. עד תמם דברי התורה הזאת על־ספר
Dt. 32, 1. ותשמע הארץ אמרי־פי
Dt. 32, 2. יערף כמטר לקחי
Dt. 32, 2. תזל כטל אמרתי
Dt. 32, 2. כשעירם עלי־דשא וכרביבים עלי־עשב
Dt. 32, 3. כי שם יי׳ אקרא
Dt. 32, 3. הבו גדל לאלהינו
Dt. 32, 4. הצור תמים פעלו
Dt. 32, 4. כי כל־דרכיו משפט
Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול
Dt. 32, 4. צדיק וישר הוא
Dt. 32, 5. שחת לו לא בניו מומם
Dt. 32, 5. דור עקש ופתלתל
Dt. 32, 6. הליי׳ תגמלו־זאת
Dt. 32, 6. עם נבל ולא חכם
Dt. 32, 6. הלא הוא אביך קנך
Dt. 32, 6. הוא עשך ויכוננך
Dt. 32, 7. זכר ימות עולם
Dt. 32, 7. בינו שנות דר־ודר
Dt. 32, 7. שאל אביך ויגדך
Dt. 32, 7. זקניך ויאמרו לך
Dt. 32, 8. בהנחל עליון גוים
Dt. 32, 8. בהפרידו בני אדם
Dt. 32, 8. יצב גבלות עמים
Dt. 32, 8. למספר בני־ישראל
Dt. 32, 9. כי חלק יי׳ עמו
Dt. 32, 9. יעקב חבל נחלתו
Dt. 32, 10. ימצאהו בארץ מדבר
Dt. 32, 10. ובתהו ילל ישימן
Dt. 32, 10. יסבבנהו יבוננהו
Dt. 32, 10. יצרנהו כאישון עינו
Dt. 32, 11. כנשר יעיר קנו
Dt. 32, 11. על־גוזליו ירחף
Dt. 32, 11. יפרש כנפיו יקחהו
Dt. 32, 11. ישאהו על־אברתו
Dt. 32, 12. יי׳ בדד ינחנו
Dt. 32, 12. ואין עמו אל נכר
Dt. 32, 13. ירכבהו על־במתי ארץ
Dt. 32, 13. ויאכל תנובת שדי
Dt. 32, 13. ויניקהו דבש מסלע
Dt. 32, 13. ושמן מחלמיש צור
Dt. 32, 14. חמאת בקר וחלב צאן
Dt. 32, 14. עם חלב כרים ואילים
Dt. 32, 14. בני בשן ועתודים
Dt. 32, 14. עם חלב כלית חטה
Dt. 32, 14. ודם ענב תשתה חמר
Dt. 32, 15. ויבעט ישרון
Dt. 32, 15. שמנת עבית כסית
Dt. 32, 15. ויטש אלוה עשהו
Dt. 32, 15. וינבל צור ישעתו
Dt. 32, 16. יקניאהו בזרים
Dt. 32, 16. בתועבות יכעיסהו
Dt. 32, 17. יזבחו לשדים לא אלוה
Dt. 32, 17. אלהים לא ידעום
Dt. 32, 17. חדשים מקרב באו
Dt. 32, 17. לא שערום אבתיכם
Dt. 32, 18. צור ילדך תשי
Dt. 32, 18. ותשכח אל מחללך
Dt. 32, 19. וירא יי׳ וינאץ
Dt. 32, 19. מכעס בניו ובנותיו
Dt. 32, 20. ויאמר אסתירה פני מהם
Dt. 32, 20. אראה מה אחריתם
Dt. 32, 20. כי דור תהפכות המה
Dt. 32, 20. בנים לא־אמן בם
Dt. 32, 21. הם קנאוני בלא־אל
Dt. 32, 21. כעסוני בהבליהם
Dt. 32, 21. ואני אקניאם בלא־עם
Dt. 32, 21. בגוי נבל אכעיסם
Dt. 32, 22. כי־אש קדחה באפי
Dt. 32, 22. ותיקד עד־שאול תחתית
Dt. 32, 22. ותאכל ארץ ויבולה
Dt. 32, 22. ותלהט מוסדי הרים
Dt. 32, 23. ספה עלימו רעות
Dt. 32, 23. חצי אכלה בם
Dt. 32, 24. מזי רעב ולחמי רשף
Dt. 32, 24. וקטב מרי
Dt. 32, 24. ושן בהמות אשלח בם
Dt. 32, 24. עם חמת זחלי עפר
Dt. 32, 25. מחוץ תשכל חרב
Dt. 32, 25. וממדרים אימה
Dt. 32, 25. גם בחור גם בתולה
Dt. 32, 25. יונק עם איש שיבה
Dt. 32, 26. אמרתי אפאיהם
Dt. 32, 26. אשביתה מאנוש זכרם
Dt. 32, 27. לולי כעס אויב אגור
Dt. 32, 27. פן־יתנכרו צריהמו
Dt. 32, 27. פן־יאמרו ידינו רמה
Dt. 32, 27. ולא יי׳ פעל כל־זאת
Dt. 32, 28. כי גוי אבדת עצות המה
Dt. 32, 28. ואין בהם תבונה
Dt. 32, 29. לו חכמו ישכילו־זאת
Dt. 32, 29. יבינו לאחריתם
Dt. 32, 30. איכה ירדף אחד אלף
Dt. 32, 30. ושנים ישיבו רבבה
Dt. 32, 30. אם לא כי צורם מכרם
Dt. 32, 30. ויי׳ הסגירם
Dt. 32, 31. כי לא כצורנו צורם
Dt. 32, 31. ואיבינו פלילים
Dt. 32, 32. כי מגפן סדם גפנם
Dt. 32, 32. ומשדמות עמרה
Dt. 32, 32. ענבמו ענבי רוש
Dt. 32, 32. אשכלת מרורת למו
Dt. 32, 33. חמת תנינם יין
Dt. 32, 33. וראש פתנים אכזר
Dt. 32, 34. הלא הוא כמון עמדי
Dt. 32, 34. חתום באוצרותי
Dt. 32, 35. לי נקם ושלם
Dt. 32, 35. לעת תמוט רגלם
Dt. 32, 35. כי קרוב יום אידם
Dt. 32, 35. וחשו עתדות למו
Dt. 32, 36. כי־ידין יי׳ עמו
Dt. 32, 36. ועל־עבדיו יתנחם
Dt. 32, 36. כי־יראה כי אזלת יד
Dt. 32, 36.

timus atque adamamus; jucunditas, amoenitas. LXX. *ἐπιθύμημα, ἔνδοξος, ἐπίλεκτος, ὡραῖος*; מַחֲמַדִּים, *ἐπιθυμία.*

constr.: בַּחֲמַד

1 Reg. 20, 6. והיה כל־מחמד עיניך

Ez. 24, 16. מחמד עיניך במגפה

Ez. 24, 21. 25. מחמד עיניכם

Hos. 9, 6. מחמד לכספם

pl.: מַחֲמַדִּים

Cant. 5, 16. וכלו מחמדים

pl. constr.: מַחֲמַדֵּי

Thr. 2, 4. כל מחמדי־עין

Hos. 9, 16. והמתי מחמדי בטנם

pl. c. suff.: מַחֲמַדֶּיהָ

Joel 4, 5. ומחמדי הטבים

pl. c. suff.: מַחֲמַדֶּיהָ

Jes. 64, 10. וכל־מחמדינו

pl. c. suff.: מַחֲמַדֶּיהָ

2 Chr. 36, 19. וכל־כלי מחמדיה

Thr. 1, 10. על כל־מחמדיה

pl. c. suff.: מַחֲמַדֵּיהֶם * Q'ri.

Thr. 1, 11. *נתנו מחמודיהם

מַחְמָד

ז"ל ונכנוי מַחֲמַדִּים וסמלנס כמו קפרון, ולפעמים מַחְמַדִּים נכתבים.

n. m. (pl. מַחֲמַדִּים, vel (Ketib) מַחְמָדִים) res pretiosissimae, summopere expetendae plurimique habendae. LXX. *ἐπιθυμήματα.*

pl. c. suff.: מַחֲמַדֶּיהָ

Thr. 1, 7. כל מחמדיה

pl. c. suff.: מַחֲמַדֵּיהֶם K'tib.

Thr. 1, 11. נתנו מחמודיהם באכל

I. חֶמֶד

פעל נוזד ולף-עונר כף נגויים הנלים, ול"ל חֶם פעל כנוב, והלנתיסו פס קודות מקפוס. הסלנס כנפל: ף' סניים ובליפה קוון וסונה סניפה ונדיים [קומפסטען, -ליינען, -שפאנטען, -שליפסטען], ופל כמבוון נדר. פו נפ מעגין הנדל וסתק כמו קן, לומר קונן מנדיל, ונלפת לכל לנס קמנות לפק, וכן בנפת הולו [s. *jam, gam*], ופוס קומה. כ' ענין קצור וכפום כנלנ, מנלי הנגם על הסנוב והקף [פֿערנינ-לען, -קניפֿנגן, ויך פֿערשוונגערן], ולנפרס וס המנך עם גֶּם, עֵם, אֵם, וכמלן כנפל שפתי ערפ. ופתבר שלמכוון הנפני זרפ מיוקד נלי הפספתף ממכוון ף'.

vel potius חָם, *v. inus. trans.* 1) vincingendi, constipandi, sepiendi, complectendi (syn. גָּדַר), sanscr. *jam, gam.* 2) vincire, ligare, colligare, connectere, vinculo affinitatis conjungere (verschwägern), a radice omnium linguarum communi, quae paullulum variata exstat in אֵם, גֶּם, עֵם. Haec secunda verbi significatio cum altera neque etymologice neque logice cohaeret.

חוֹמָה

ז"נ והרנוי חוֹמוֹת וסונוי חֹמֹתַיִם, סהלנה כוקל מקיף וסור ונדר [מויער, ריכנ-], ד"ל מקומה מקפת עיר או בית, נהשקל לתוקר נקולה נקנת כתף סוררת לכל לים, והונוי מכפל הקומה לנד יושלים.

n. f. (dual. חֹמָתַיִם; pl. חוֹמוֹת), murus urbem vel alium locum cingens (Ringmauer), trop. de

וכדומה. נקרנוס סקמונות חֲמִידָא, חֲמִדָּא, חֲמוּדָא, כמעט כמוי סמכוון.

n. f. (c. חֲמַדַּת) appetitio, desideratio, studium, abstractive; deinde desiderium, jucunditas, venustas, amoenitas. חֲמַדַּת נָשִׁים, Dan. 11, 37., ut quidem nonnulli putant, Dea est Syrorum, quae alibi *Anaïtis* vocatur. Hieronym.: *et erit in concupiscentiis femina-rum* (de Antichristo). Trg. formae hujusmodi, חֲמִידָא, חֲמִדָּא usitatae sunt. LXX. *ἐπιθυμία, κάλλος, ἔπαινος, ἐπιθυμητός, ἐκλεκτός, ὡραῖος.*

2 Chr. 21, 20. וילך בלא חמדה

2 Chr. 32, 27. ולמגנים ולכל כלי חמדה

Ps. 106, 24. וימאסו בארץ חמדה

Jer. 3, 19. ואתן־לך ארץ חמדה

Jer. 25, 34. ונפלתם ככלי חמדה

Hos. 13, 15. אוצר כל־כלי חמדה

Neh. 2, 10. מכל כלי חמדה

Zach. 7, 14. ארץ־חמדה לשמה

חֲמוּדָה

Jes. 2, 17. שכיות החמדה

constr.: חֲמֻדַּת

1 Sam. 9, 20. ולמי כל־חמדת ישראל

2 Chr. 36, 10. עם־כלי חמדת בית־יי

Dan. 11, 37. ועל־חמדת נשים

Hag. 2, 7. חמדת כל־הגוים

cum suff.: חֲמֻדָּתִי

Jer. 12, 10. את־חלקת חמדתי

cum suff.: חֲמֻדָּתָן

Ez. 26, 12. ובתי חמדתך יתצו

cum suff.: חֲמֻדָּתָם

Dan. 11, 8. עם־כלי חמדתם

חֲמֻדוֹת

ז"נ סרנוי מסיקיל חֲמֻדָּה, והרנוי להסמן סמונצע וסמכלל. סהלנה נעיתות וקניכות יפיעות וענוב, ומוס יקוות נכלל [קאסטנאניע], וכן נגדי, כלי, לקס קמדות, ולים קמדות כמו יפיל ד', נקרנוס נגרל לקמקפל.

n. f. plur. (a s. חֲמֻדָּה, vi abstractiva atque collectiva) tanquam appetitiones, h. e. res expetendae, optabiles, desideratae, pretiosae, deliciae, אִישׁ חֲמֻדֹּת, de Daniele, homo, quem Deus summo amore atque gratia complectitur. LXX. *ἐπιθυμία, ἐπιθύμημα, ἐπιθυμητός, καταθύμιος, καλός, ψυχή.*

pl.: חֲמוּדוֹת, חֲמוּדֹת

2 Chr. 20, 25. ופגרים וכלי חמדות

Esr. 8, 27. שנים חמודת כזהב

Dan. 9, 23. כי חמודות אתה

Dan. 10, 3. לחם חמדות לא אכלתי

Dan. 10, 11. דניאל איש־חמדות

Dan. 10, 19. אל־תירא איש־חמדות

Dan. 11, 43. ובכל חמדות מצרים

pl.: חֲמֻדֹּת

Gn. 27, 15. בנה חגדל החמדת

pl.: וּבַחֲמֻדֹּת

Dan. 11, 38. ובאבן יקרה ובחמדות

מַחְמָד

ז"ו וסמלן מַחְמַד והרנוי מַחֲמַדִּים נקנוי ליוק סלקון [וכן מַרְחַקִּים, מִבְטָחִים מן בָּרְחָק, מִבְטָח]. סהלנה לו ענס סכסיפה והסנקע, נסמלל על תמודי פרי נען, לו ענן ויפעה ונעס וען וכדומה.

n. m. (c. מַחֲמַד; pl. מַחֲמַדִּים ad s. f. מַרְחַקִּים, מִבְטָחִים, a nn. מֶרְחָק, מִבְטָח) appetitus, res, quam expe-

ומוס סנוזד עניכת ונפיכת דנר על לים. סנכיכים יוכנו מלים. תמנות

הנפנ חֹ־בֵּד, וכן נגפת סודו [s. *math*]

v. intr., (impf. duplex, vi duplici: יַחְמֹד, יַחֲמֹד) *trans.* cupere, concupiscere, expetere, avere, studere; *intr.* jucundum, exoptatum, optabile, expetendum esse. Radix est *mad*, sanscr. *math*, aucta praepositione *cha*. LXX. *ἐπιθυμεῖν, ἐπιθυεῖσθαι, ἐπιθυμητὸν γίνεσθαι, εὐδοκεῖν, κάλλος, νικᾶν*; חָמַד, *ἐπιθυμητός, ὡραῖος.*

Ps. 68, 17. חמד אלהים לשבתו

Prv. 12, 12. חמד רשע מצוד רעים

3 *pl.:* חָמְדוּ

Prv. 1, 22. ולצים לצון חמדו להם

3 *pl.:* וְחָמְדוּ

Mich. 2, 2. וחמדו שדות וגזלו

2 *pl.:* חֲמַדְתֶּם

Jes. 1, 29. מאילים אשר חמדתם

p. p. c. suff.: חֲמוּדָיו

Ps. 39, 12. ותמס כעש חמודו

p. p. c. suff.: בַּחֲמוּדוֹ

Job. 20, 20. בחמודו לא ימלט

p. p. c. suff.: וַחֲמוּדֵיהֶם

Jes. 44, 9. וחמודיהם בל־יועילו

1 *impf. c. suff.:* וָאֶחְמְדֵם

Jos. 7, 21. ואחמדם ואקחם

2 *imperf.:* תַּחְמֹד

Ex. 20, 17. לא תחמד בית רעך

Ex. 20, 17. לא־תחמד אשת רעך

Dt. 5, 18. ולא תחמד אשת רעך

Dt. 7, 25. לא־תחמד כסף וזהב

Prv. 6, 25. אל־תחמד יפיה בלבבך

3 *imperf.:* יַחְמֹד

Ex. 34, 24. ולא־יחמד איש

1 *impf. pl.:* וְנַחְמְדֵהוּ

Jes. 53, 2. ולא־מראה ונחמדהו

Nif-al: נֶחְמָד

part.: נֶחְמָד *sg.*

Gn. 2, 9. כל־עץ נחמד למראה

Prv. 21, 20. אוצר נחמד ושמן

part.: וְנֶחְמָד *sg.*

Gn. 3, 6. ונחמד העץ להשכיל

part. pl.: הַנֶּחֱמָדִים

Ps. 19, 11. הנחמדים מזהב

Pi-el: חִמֵּד

1 *perf.:* חִמַּדְתִּי

Cant. 2, 3. בצלו חמדתי וישבתי

חֶמֶד

ז"ו, וסמלנון ענן ויפעה כעס ועגוב קן ומכלול קנון ונעמן [צמיוטס, נעגענסל-ווילדינגעס], וכן ד"י-קמ"ד, לומר ד"י-ענן, לפל לקיכיס הנפת כוספת ומנקפת.

n. m, appetitio, jucunditas, amoenitas, veluti שַׁדַּי־חֶמֶד, בַּחוּרֵי־חֶמֶד h. e. *πολυτεινοί, ἀξιοποθητοί.* LXX. *ἐπιθύμημα, ἐπιθυμητός, ἐπίλεκτος.*

Jes. 32, 12. על־שדי חמד

Ez. 23, 6. 12. 23. בחורי־חמד

Am. 5, 11. כרמי־חמד נטעתם

חֶמְדָּה

ז"נ, וסמלן כידוע חֶמְדַּת, וסהלנה כמוסנע, לומר הנקיפה והכסיפה והעריגה [נענעהרלנסס], וכן נלף-קמ"ד. ומוס עלס הכסיפה והסנקע, וכן חמלת נפיס נהכיפל [ל"ף, ל"ן], מן לילה קוכסית, ודוק. הסשלות תנין מעלמן, נהסמן הנעס ויפעה ען וענגה

וסנכיכה, ומוס הנשל על קריני קלב וגכיכה לו שוען הקלב לו כוקף וכדומה. ולפל לקקול הנפת כ"ל שנפת חָמָא לך הסכוס מן חָמָא, ולהלקיון הקמנות של עזיקס ועיקס, סוד הנוען, עי' קלב. ולפ"ו לו שוי נפתי מעגב, כלפל קלפ קפף מפס נדוק וסנוקס.

n. f. (ad s. f. חֶלְאָה, חֶמְאָה; pl. ex nonnullorum sententia חֶמְאֹת Ps. 55, 22.), lac (trop. ubertas, pinguedo, abundantia, veluti in בָּקְרֵי חֶמְאָה), lac congelatum, butyrum, caseus. V. חָמָא fortasse transpositione literarum ortum est ex חָמָא, vi *linendi*, quae inest etiam in v. חָלַב; v. s. v. חָמָא. LXX. *βούτυρον, ὀργή* (חֶמְאָה).

pl.: מֶחְמָאֹת

Ps. 55, 22. חלקו מחמאת פיו

חֶמָה

ז"נ הקנר מן חֶמְאָה נגליפת הף', ועיין נקנרי הסנוכ, וכן הֲרִמִּים דס"נ כ"נ, ס"ל חֶשְׁפּוֹת נקמ' נ' י"נ וכדומה.

n. f. forma decurtata ex חֶמְאָה, unde *e* vocalis prolongatur. V. חֶמְאָה.

f. decurt.: *בְּחֶמָה

Job. 29, 6. *ברחץ הליכי בחמה

חֶמְא

v. s. חֶמָה *p.* 407.

חֲמָא, חֳמָא

v. חָמַד *p.* 408.

חֲמַד

פעל נוזד, ונפעיל נכפל חַמְמַד, חֲמַמַּד נכפל סמלינס. הפתון כפיפה ותנוקה קפינה ועגינה וכיפה [ערשפֿענען, זוכען, נע-נעהרען], ונפתרון כוה הפעל כיונף.

חֹמָה

וימים להם חומה Ex. 14, 22. 29.
בית־מושב עיר חומה Lev. 25, 29.
אשר־לֹא חמה לצמיתת Lev. 25, 30.
אין־להם חמה סביב Lev. 25, 31.
חומה גבהה Dt. 3, 5.
חומה היו עלינו 1 Sam. 25, 16.
חומה ובריח נחשת 1 Reg. 4, 13.
ונסב חומה ומגדלים 2 Chr. 14, 6.
בנה חומה חיצונה 2 Chr. 33, 14.
עיר פרוצה אין חומה Prv. 25, 28.
אם־חומה היא ונבנה עליה Cant. 8, 9
אני חומה ושדי כמגדלות Cant. 8, 10
כל־חומה בצורה Jes. 2, 15.
ישבים באין חומה Ez. 38, 11.
וכל־חומה לארץ תפול Ez. 38, 20.
חומה מחוץ לבית Ez. 40, 5.
חומה לו סביב Ez. 42, 20.
יעלו חומה Joel 2, 7.

וְחוֹמָה

חל וחומה Thr. 2, 8.

הַחֹמָה, הַחוֹמָה

כי ביתה בקיר החומה Jos. 2, 15.
ותפל החומה תחתיה Jos. 6, 20.
אשר־ירד מעל החומה 2 S. 11, 20.
פלח רכב מעל החומה 2 S. 11, 21.
נגשתם אל־החומה 2 Sam. 11, 21.
אל־עבדך מעל החומה 2 S. 11, 24.
אל־גג השער על־החומה 2 S. 18, 24.
משחיתם להפיל החומה 2 Sam. 20, 15.
משלך אליך בער החומה 2 S. 20, 21.
ותפל החומה על־עשרים 1 Rg. 20, 30
ויעלהו עלה על־החמה 2 Rg. 3, 27.
מלך ישראל עבר על־ החמה 2 Reg. 6, 26.
והוא עבר על־החמה 2 Rg. 6, 30.
באזני העם אשר על־ החמה 2 Reg. 18, 26.
היושבים על־החומה 2 Reg. 18, 27.
החומה הצרוצה 2 Chr. 32, 5.
ולחוצה החומה 2 Chr. 32, 5.
אשר על־החומה 2 Chr. 32, 18.
עד־החומה הרחבה Neh. 3, 8.
אנחנו בונים את־החומה Neh. 3, 33.
ובנה את־החומה Neh. 3, 38.
ותקשר כל־חחומה Neh. 3, 38.
ונשוב כלנו אל־החומה Neh. 4, 9.
נפרדים על־החומה Neh. 4, 13.
במלאכת החומה הזאת Neh. 5, 16.
כי בניתי את־החומה Neh. 6, 1.
על־כן אתה בונה החומה Neh. 6, 6.
ותשלם החומה Neh. 6, 15.
ויהי כאשר נבנתה החומה Neh. 7, 1.
ואת־השערים החומה Neh. 12, 30.
ועד החומה הרחבה Neh. 12, 38.
מדוע אתם לנים נגד החומה Neh. 13, 21.
לבצר החומה Jes. 22, 10.
העם אשר על־החומה Jes. 36, 11.
הישבים על־החמה Jes. 36, 12.

לְהַחוֹמָה

ותצי העם מעל להחומה Neh. 12, 38.

בְּחוֹמָה

ואחי שבר בחומה Neh. 2, 8.
ואנו אמה בחומה Neh. 3, 13.
לא נוכל לבנות בחומה׃ Neh. 4, 4.
הבונים בחומה והנשאים בחומה ירצון Neh. 4, 11. Joel 2, 9.
נבעה בחומה נשגבה Jes. 30, 13.

וּבַחוֹמָה

ובחמה היא ירשבת Jos. 2, 15.

וּכְחוֹמָה

וכחומה נשגבה Prv. 18, 11.

לַחוֹמָה

מאחרי לחומה Neh. 4, 7.
שרי יהודה מעל לחומה Neh. 12, 31.
לימין מעל לחומה Neh. 12, 31.
במעלה לחומה Neh. 12, 37.
מחוץ לחומה Jer. 21, 4.

חוֹמַת *constr.*:

ונפלה חומת העיר Jos. 6, 5.
ואת־חומת ירושלם סביב 1 Rg. 3, 1.
ואת חומת ירושלם 1 Reg. 9, 15.
ויפרץ את־חומת גת 2 Chr. 26, 6.
ואת־חומת יבנה 2 Chr. 26, 6.
ואת חומת אשדוד 2 Chr. 26, 6.
וינתצו את חומת ירושלם 2 Chr. 36, 19.
ונבנה את־חומת ירושלם Neh. 2, 17.
ואת חומת ברכת השלח Neh. 3, 15.
ועד חומת העפל Neh. 3, 27.
ופרץ חומת אביהם Neh. 3, 35.
ובחנכת חומת ירושלם Neh. 12, 27.
גם־חומת בבל נפלה Jer. 51, 44.
להשחית חומת בת־ציון Thr. 2, 8.
חומת בת־ציון Thr. 2, 18.
על־חומת אנך Am. 7, 7.
חומת אש סביב Zach. 2, 9.

וְחוֹמַת *constr.*:

ותחומת ירושלם מפרצת Neh. 1, 3.

בְּחוֹמַת *constr.*:

תקעו בחומת בית שן 1 Sam. 31, 10.
ויפרץ בחומת ירושלם 2 Rg. 14, 13.
ויפרץ בחומת ירושלם 2 Chr. 25, 23.
והצתי אש בחומת דמשק Jer. 49, 27.
ושלחתי אש בחומת עזה Am. 1, 7.
ושלחתי אש בחומת צר Am. 1, 10.
והצתי אש בחומת רבה Am. 1, 14.

וּבְחוֹמַת *constr.*:

ובחומת העפל בנה לרב 2 Chr. 27, 3.

לְחוֹמַת *constr.*:

לחומת נחשת בצורה Jer. 15, 20.

וְלַחוֹמַת *constr.*:

לבית ולחומת העיר Neh. 2, 8.

מֵחוֹמַת *constr.*:

בניו מחומת בית שן 1 S. 31, 12.

חוֹמָתָהּ *cum suff.*:

ימהרו חומתה Nah. 2, 6.
מים חומתה Nah. 3. 8.

חֹמָה, חֹמָת, חוֹמוֹת *pl.*:

ואת־חומת ירושלם 2 Reg. 25, 10.
חומות דלתים ובריח 2 Chr. 8, 5.
תבנה חומות ירושלם Ps. 51, 20.
ישית חומות וחל Jes. 26, 1.
חומת ירושלם נתצו Jer. 39, 8.
אל־חומת בבל שאר־נס Jer. 51, 12.
חמות בבל הרחבה Jer. 51, 58.
כל־חומת ירושלם סביב Jer. 52, 14.
חומת ארמנותיה Thr. 2, 7.
ושחתו חומות צר Ez. 26, 4.

הַחוֹמוֹת *pl.*:

שמרי החמות Cant. 5, 7.

בְּחוֹמַת *pl.*:

שבר בחומת ירושלם Neh. 2, 13.

לְחוֹמוֹת *pl.*:

לחמות ירושלם Neh. 4, 1.

וְלַחוֹמוֹת *pl.*:

ולחמות נחשת Jer. 1, 18.

וּבְחוֹמֹתַי *pl. c. suff.*:

בביתי ובחמתי יד ושם Jes. 56, 5.

חֹמָתִיךְ *pl. c. suff.*:

עד רדת חמתיך הגבהת Dt. 28, 52.
משגב חמתיך השח Jes. 25, 12.

חוֹמֹתַיִךְ *pl. c. suff.*:

חומתיך נגדי תמיד Jes. 49, 16.
ובנו בני־נכר חומתיך Jes. 60, 10.
וקראת ישועה חומתיך Jes. 60, 18.
על־חומתיך ירושלם Jes. 62, 6.
תרעשנה חומותיך Ez. 26, 10.
והרסו חומותיך Ez. 26, 12.
על־חומותיך סביב (bis) Ez. 27, 11.

בְּחוֹמֹתַיִךְ *pl. c. suff.*: *p.*

ומחי קבלו יחן בחמותיך Ez. 26, 9.

חוֹמֹתֶיהָ *pl. c. suff.*:

יסובבה על־חומתיה Ps. 55, 11.
ועל כל־חומתיה Jer. 1, 15.
נהרסו חומותיה Jer. 50, 15.

חֲמֹתַיִם *dual.*:

דרך שער בין החמתים 2 Rg. 25, 4.
עשיתם בין החמתים Jes. 22, 11.
בשער בין החמתים Jer. 39, 4.
דרך שער בין־החמתים Jer. 52, 7.

חֵם

ז"נ וככוי חֲמֵיהּ, חֲמֵיהָ, וסנקנס חֲמוֹת. הלכון נקמצותו המקומן, לומר המקומר והמקומר [פתצטוגענעצט], מתמנות הצרם עכן הקצר וקנוני, וכצפני מעכב נקמץ הצרם עכין קמץ והקצר המצפקס. המקומר חֲמוֹת ע"פ חֲזוֹת עי' לעיל.

n. m. (c. s. חֲמִיךָ, חֲמִיהָ; f. חֲמוֹת ad s. f. חֲזוֹת q. v.) conjunctus affinitate, arab. *chami*, spec. socer, a rad. חָם (gr. *γαμ*, *γάμ-ος*, *γαμ-βρός*). LXX. *πενθερός*.

חָמִיךָ *cum suff.*:

הטה חמיך עלה תמנתה Gn. 38, 13.

חֲמִיהָ *cum suff.*:

והיא שלחה אל־חמיה Gn. 38, 25.
ומת חמיה ואישה 1 Sam. 4, 19.
ואל־חמיה ואישה 1 Sam. 4, 21.

חֲמוֹתֵךְ *cum suff.* *fem.*

אשר־עשית את־חמותך Ruth 2, 11.
אל־תבואי ריקם אל־ חמותך Ruth 3, 17.

חֲמוֹתָהּ *cum suff.* *fem.*

ותרא חמותה Ruth 2, 18.
ותאמר לה חמותה Ruth 2, 19.
ותשב את־חמותה Ruth 2, 23.
ותאמר לה נעמי חמותה Ruth 3, 1.
ככל אשר־צותה חמותה Ruth 3, 6.
ותבוא אל־חמותה Ruth 3, 16.

בַּחֲמֹתָהּ *cum suff.*:

כלה בחמתה Mich. 7, 6.

לַחֲמוֹתָהּ *cum suff.*:

ותשק ערפה לחמותה Ruth 1, 14.
ותגד לחמותה Ruth 2, 19.

חֲמַת

v. s. r. חָמַם *p.* 411.

חֲמַת II.

פעל נודד כמו קמס ע"ג, ומזה הכנוי הנץ.

v. intr., vi eadem, qua חָמַם, q. v.

חֲמָיָה

ג"נ והסימן חֲמַת, והכינון כתף וקינון ולעוף והכלנן [נלועה], ומזה הצעל על הקינון נכלנן, קו על קנס ומניכי וכוץ [ניפע], מקמום הכלנן כנוף.

n. f. (c. חֲמַת), aestus, ardor, de iracundia tanquam fervore mentis, de veneno, quo corpus tanquam conflagratur atque consumitur. LXX. *ὀργή*, *ὁρμή*, *ὀργίλος*, *θυμός*, *θυμώδης*, *ἐνθύμιον*, *θυμοῦσθαι*, *ἄκρατος*, *ἰός*; בֶּצֶרֶה חֲמַת, *ὀργίζεσθαι*; גֶּדֶל־חֲמָה, *κακόφρων*; מְלֵא חֲמַת, *θυμοῦσθαι σφόδρα*.

וימלא המן חמה Esth. 3, 5.
וימלא המן על־מרדכי חמה Esth. 5, 9.
כי־חמה עונות חרב Job. 19, 29.
כי־חמה פן־יסיתך Job. 36, 18.
ועזב חמה Ps. 37, 8.
מענה־רך ישיב חמה Prv. 15, 1.
איש חמה יגרה מדון Prv. 15, 18.
גל־חמה נשא ענש Prv. 19, 19.
ושחד בחק חמה עזה Prv. 21, 14.
אכזריות חמה ושטף אף Prv. 27, 4.
ובעל חמה רב־פשע Prv. 29, 22.
חמה אין לי Jes. 27, 4.
וישפך עליו חמה אפו Jes. 42, 25.
ישלם חמה לצריו Jes. 59, 18.
חמה יצאה Jer. 23, 19. 30, 23.
ובתכחות חמה Ez. 5, 15.
דם חמה וקנאת Ez. 16, 38.
להעלות חמה Ez. 24, 8.
בתוכחות חמה Ez. 25, 17.
נקם ליי ובעל חמה Nah. 1, 2.

וְחֵמָה

וחמה על־כל־צבאם Jes. 34, 2.
וחמה גדולה קנאתי לה Zach. 8, 2.

הַחֵמָה

כוס היין החמה Jer. 25, 15.

וְהַחֵמָה

מפני האף והחמה Dt. 9, 19.
כי־גדול האף והחמה Jer. 36, 7.

בְּחֵמָה

ויפן וילך בחמה 2 Reg. 5, 12.
כלה בחמה כלה ואינמו Ps. 59, 14.
להשיב בחמה אפו Jes. 66, 15.
וגם אני אעשה בחמה Ez. 8, 18.
ואבני אלגביש בחמה Ez. 13, 13.
ותתש בחמה לארץ Ez. 19, 12.
ועשו אותך בחמה Ez. 23, 25.

f. aram.: בְּחֵמָא

ויצא בחמא גדלה Dan. 11, 44.

וּבְחֵמָה

באף ובחמה Dt. 29, 27.
ובאף ובחמה Jer. 21, 5.
שפטים באף ובחמה Ez. 5, 15.
ובחמה שפוכה Ez. 20, 33. 34.
ועשיתי באף ובחמה Mich. 5, 14.

חֲמַת *constr.*:

תשוב חמת אחיך Gn. 27, 44.
עם־חמת זחלי עפר Dt. 32, 24.
חמת תנינים יינם Dt. 32, 33.
אם־תעלה חמת המלך 2 Sam. 11, 20.
כי־גדולה חמת יי 2 Reg. 22, 13.
כי־גדולה חמת־יי 2 Chr. 34, 21.
עד עלות חמת־יי בעמו 2 Chr. 36, 16.
כשך חמת המלך Esth. 2, 1.
חמת־למו Ps. 58, 5.
כדמות חמת־נחש Ps. 58, 5.
כי־חמת אדם תודך Ps. 76, 11.
חמת עכשוב Ps. 140, 4.
כי־קנאה חמת־גבר Prv. 6, 34.
חמת־מלך מלאכי־מות Prv. 16, 14.
מפני חמת המציק Jes. 51, 13.
ואיה חמת המציק Jes. 51, 13.
המלאים חמת־יי Jes. 51, 20.
ואת חמת יי מלאתי Jer. 6, 11.
חמת מיין Hos. 7, 5.

וַחֲמַת *constr.*:

וחמת חמלך שכבה Esth. 7, 10.

בַּחֲמַת

בחמת־קרי Lev. 26, 28.
בחמת יי אלהי 2 Chr. 28, 9.
מר בחמת רוחי Ez. 3, 14.

Digitized by Google

וירץ אליו בחמת כחו Dan. 8, 6.
constr.: וְחֲמַת
ומחמת שדי ישתה Job. 21, 20.
cum suff.: חֲמָתִי
השיב את־חמתין Num. 25, 11.
ונצתה חמתי 2 Reg. 22, 17.
ולא־תתך חמתי 2 Chr. 12, 7.
ותתך חמתי 2 Chr. 34, 25.
קבעת כוס חמתי Jes. 51, 22.
פן־תצא כאש חמתי Jer. 4, 4. 21, 12.
כי על־אפי ועל־חמתי Jer. 32, 31.
תתך חמתי Jer. 42, 18.
ותתך חמתי ואפי Jer. 44, 6.
והנחתי חמתי בם Ez. 5, 13.
חמתי בם Ez. 5, 13.
וכליתי חמתי בם Ez. 6, 12.
אשפך חמתי עליך Ez. 7, 8.
וכליתי את־חמתי בקיר Ez. 13, 15.
ושפכתי חמתי עליה Ez. 14, 19.
וחנחתי חמתי בך Ez. 16, 42.
לשפך חמתי עליהם Ez. 20, 8. 13. 21.
והנחתי חמתי Ez. 21, 22.
שפכתי חמתי עליכם Ez. 22, 22.
עד־הניחי את־חמתי בך Ez. 24, 13.
ושפכתי חמתי על־סין Ez. 30, 15.
ואשפך חמתי עליהם Ez. 36, 18.
תעלה חמתי באפי Ez. 38, 18.
cum suff.: וַחֲמָתִי
וחמתי היא סמכתני Jes. 63, 5.
אפי וחמתי נתכת Jer. 7, 20.
נתן אפי וחמתי Jer. 42, 18.
cum suff.: בַּחֲמָתִי
וארמסם בחמתי Jes. 63, 3. 6.
רוח־סערות בחמתי Ez. 13, 13.
cum suff.: וּבַחֲמָתִי
באפי ובחמתי Jer. 32, 37. 33, 5.
באפי ובחמתי Ez. 22, 20.
ובחמתי דברתי Ez. 36, 6.
cum suff.: וְכַחֲמָתִי
כאפי וכחמתי Ez. 25, 14.
cum suff.: חֲמָתְךָ *p.*
שפך חמתך אל־הגוים Ps. 79, 6.
עלי סמכה חמתך Ps. 88, 8.
חבער כמו־אש חמתך Ps. 89, 47.
שפך חמתך Jer. 10, 25.
להשיב את־חמתך Jer. 18, 20.
בשפכך את־חמתך Ez. 9, 8.
מספח חמתך Hab. 2, 15.
cum suff.: וַחֲמָתְךָ
ישב־נא אפך וחמתך Dan. 9, 16.
cum suff.: בְּחֲמָתְךָ
ואל־בחמתך תיסרני Ps. 6, 2.
cum suff.: וּבַחֲמָתְךָ
ובחמתך תיסרני Ps. 38, 2.
ובחמתך נבהלנו Ps. 90, 7.
cum suff.: חֲמָתוֹ
ולא־יעיר כל־חמתו Ps. 78, 38.
להשיב חמתו Ps. 106, 23.
את־כוס חמתו Jes. 51, 17.
שפך כאש חמתו Thr. 2, 4.
כלה ה׳ את־חמתו Thr. 4, 11.
חמתו נתכה כאש Nah. 1, 6.
cum suff.: וַחֲמָתוֹ
וחמתו בערה בו Esth. 1, 12.
cum suff.: בַּחֲמָתוֹ
והמלך קם בחמתו Esth. 7, 7.
cum suff.: וּבַחֲמָתוֹ
הפך ה׳ באפו ובחמתו Dt. 29, 30.
cum suff.: חֲמָתָם
אשר חמתם שתה רוחי Job. 5, 4.
pl.: חֲמָתוֹת, חֲמָת
שאריה חמת תחגר Ps. 76, 11.
ואת־איש חמות Prv. 22, 24.

חֲמָא
כמו חֲמָה נעניי.
aram. sicuti חֲמָה hebr.
נבוכדנצר החמלי חמא Dan. 3, 19.
וַחֲכָא
ברגז וחמא אמר Dan. 3, 13.

חָמַט

פעל לח-עונר כף כנור הנח, והסלנס נחמי-עמן), ומעכוון חחמי פנויכו המדקדקים פשם חָמָט. חולם עוד פסק נפעוט כוס, ולח ידעתי לכוונו.
verb. inus. arum., se curvare, unde חֲמָט. Sed superest ea in derivatione nonnihil controversiae.

חֲמָט
ע״ז להסמין מין זחל לסוג לעפה, והתמנות סוד. לדעת ל׳ סעדיה גלון הלנקו נערני קונק, לויר מין תכשית נקרחה [בַּת-מַלְעָזָן], ולח ידעתי מכין לו.
n. m. animalis impuri, limax, ut plurimi vertunt. LXX. *σαύρα.*
והחמט והתנשמת Lev. 11, 30.

חָמַל

פעל נודד וסעתיד יַחְמֹל, וסמקור חָמְלָה, והסלנס ק׳ היות ין [לנכן] ונעל ין ועכוה נעיס ומקוק [מילל, ומנפע ויין], וכן נחסת תמנות הפרש נשפתי ענב, נהזקל על לחכנה וכנעיקות, ל״ק l. *mel*-ior, sl. *myl* [כרוחי ולקלני *miel*], ומוס. להזקל פס על המקק וקסד וכבוס וקפלס [מילל ויין], וכנוי קסד לו קניכס וקיחס תקוסס ולחכנס וכדומס. ותכיר עוד תמנות הפרש נגמרין, כי שם נאמר כמל עוד על לנכר ין ונרקב [נאלנע, מילנע ויין], ומוס חֲמִילָה, ניין לאעשפס רכס ועשס, וכאעע נאכוון אמל, קמל, וכן ניוני [*âμαλ-ός*]. כ׳ נאכוון עמל עניין כזיהס ע״ב.
verb. intr. (impf. יַחְמֹל; inf. חָמְלָה), lene, *ἁμαλ-όν*, mol-le (mild) esse, unde gemar. חֲמִילָה, pallium molle et tenue, a radice antiquarum linguarum omnium propria, lat. *mel*-ior, slavice *myl*, *miel*. De hominibus: mollem, clementem, misericordem esse. De significatione altera hujus verbi v. s. r. עָמַל. LXX. *ἐπιποθεῖν*, *ἐλεεῖν*, *φείδεσθαι*, *αἰρετίζειν*, *πάσχειν*, *πονεῖν* (עָמַל, vi ferendi).

3 *perf.:* חָמַל *p.*
אשר חמל העם על־מיטב 1 S. 15, 15.
ועל אשר לא־חמל 2 Sam. 12, 6.
כי־חמל על־עמו 2 Chr. 36, 15.
ולא חמל על־בחור 2 Chr. 36, 17.
בלע אדני לא חמל Thr. 2, 2.
הרס ולא חמל Thr. 2, 17.
2 *perf.:* חָמַלְתָּ *p.*
טבחת לא חמלת Thr. 2, 21.
הרגת לא חמלת Thr. 3, 43.
1 *perf.:* וְחָמַלְתִּי
וחמלתי עליהם Mal. 3, 17.
2 *pl.:* חֲמַלְתֶּם
כי חמלתם עלי 1 Sam. 23, 21.
inf. constr.: לְחָמְלָה
לחמלה עליך Ez. 16, 5.
1 *imperf.:* אֶחְמֹל
לא־אחמול ולא־אחוס Jer. 13, 14.
וגם־אני לא אחמול Ez. 5. 11.
ולא־תחוס עיני עליך ולא אחמול Ez. 7, 4. 9.
לא־תחום עיני ולא אחמול Ez. 8, 18. 9, 10.
כי לא אחמול עוד Zach. 11, 6.
1 *imperf.:* וָאֶחְמֹל
ואחמל על־שם קדשי Ez. 36, 21.
2 *imperf.:* תַּחְמֹל
ולא־תחמל Dt. 13, 9.
ולא תחמל עליו 1 Sam. 15, 3.
3 *fem.:* וַתַּחְמֹל
ותחמל עליו ותאמר Ex. 2, 6.
3 *imperf.:* יַחְמֹל
בחילה לא יחמול Job. 6, 10.
יפלח כליותי ולא יחמל Job. 16, 13.
יחמל עליה ולא יעזבה Job. 20, 13.
וישלך עליו ולא יחמול Job. 27, 22.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
כתות לא יחמל Jes. 30, 14.
כי מי־יחמל עליך Jer. 15, 5.
ולא יחמל ולא ירחם Jer. 21, 7.
להרג גוים לא יחמול Hab. 1, 17.
ורעיהם לא יחמול עליהן Zach. 11, 5.
יחמל איש על־בנו Mal. 3, 17.
3 *imperf.:* וַיַּחְמֹל
ויחמל שאול והעם 1 Sam. 15, 9.
ויחמל לקחת מצאנ 2 Sam. 12, 4.
ויחמל המלך על־מפיבשת 2 S. 21, 7.
ויחמול על־עמו Joel 2, 18.
2 *pl.:* תַּחְמֹלוּ
אל־תחמלו אל־חץ Jer. 50, 14.
ואל־תחמלו אל־בחוריה Jer. 51, 3.
2 *pl.:* תַּחְמֹלוּ *p.*
עיניכם ואל־תחמלו Ez. 9, 5.
3 *pl.:* יַחְמֹלוּ *p.*
איש אל־אחיו לא יחמלו Jes. 9, 18.

חֶמְלָה
ע״ב מקוי״, והסלנס הקניכס וקיחס וכוח ומקק, כאנר יחוס לנזנרס.
n. f. inf. clementia, misericordia. LXX. *φείδεσθαι.*
constr.: בְּחֶמְלַת
בחמלת יי עליך Gn. 19, 16.
cum suff.: וּבְחֶמְלָתוֹ
ובחמלתו הוא גאלם Jes. 63, 9.

מַחְמָל
ע״ז וסמין מַחְמָל. הסלנס סמקק וכנלסנ וסקסנ, לויר עכמוקו, ומקפל כפס סלנון קנר תקסנ כנכפס. חולס לנלן מן קפל נמכוון כפס, ולנ מקפל כפס כמו פס כפס, וכנל לקן זיהס, המכוון נל ריקנס לינכו כתמנות.
n. m. (c. מַחְמַל), res, quam quis caritate atque clementia (Huld) complectitur, adamata illa atque cara. Alii hoc nomen a v. חָמַל II., vi ferendi, deducere malunt, ita ut מַשָּׂא נֶפֶשׁ חָמַל נַפְשׁ sit phrasi consimile. LXX. *φείδεσθαι.*
constr.: וּמַחְמַל
ומחמל נפשכם Ez. 24, 21.

חָמַם

לויר חָם, חַמּוֹתִי, והעתיד נכנל יָחֹם נהקנר יֵחָם, לו יֶחֱם, יֵחַם [זדומס לל חַם, כלנר עוד נכוסקנות הרכנ], וספרס העתיד נשתי התמונות לן נתנועה הלקנוה, הכנתקה מתנודלת יותר, וכן יֵצַר, יְצַר מן צָר, ולפעמים לן התמונה הנפתקה כמו יֵרֵע, יֶחֱר, יֵחַל, יֵשֵׁם, לם מתנודלות, ונתנלות הזמון הקרן מקרק על זהות הנרה נע״ע, וכן יֵבֵשׁ, וכי נס הקמן הקרן הפתק, ופתק ויקק כ׳ תנועות הזמון. ויקנין נוס אֵיתָם מן תָּם [תלים י״ע, י״ל] כמו אֵכָם, וכן יֵיטַב כמו יֵתַם, וכולס מכנוליס. ככנל נקוס הזמון נעתיד כנפל נקוס הנכין נכפעל, נקנר זנס נס פנפך וסקרק התמנות, וכקנר ע׳ פקרן פנתק נקמר נָעַב, נָבַס, כן ע׳ פקרן סקרק נָצַר, נָתַן [כלס כפולים], ומוס כינוני הכנוי נָתָם מפיקיד נָחַם, לן ועל לל נָעַב, נָבַל, כיטניים. ועל זמעתיד יָחַם הכנוי יָחֵמּוּ, לו נכוילה יָחֵדּוּ, נהזמר הדנוש, וכן יָזֵדּוּ מן יָזִם, ולדעת הרל״נ מן יָחַם הכפעל, ולנלן נורך, וכן יַחְמָתָה [מוס הזכרה], מן מן יָחַם של קל, לו של נפעל, ומוס עם תְּבַחְמָתָה, תְּצַלְחָה, וסנרי נמר הסדנוש. והזמון יָהּ לינכו קנדרונגוס, כ׳ נוזן וריקי, כי מעכע נם לנקנה סי׳, כמו ניקיד, וכן יְבָרְכָה [ע״ל ו׳ י״נ], יָהֲדְרָה [דניקל ק׳, כ״נ]. וכנר נמקר נמקומת נ׳ מלין קנדרונגוסם ויקנכס, ויזכנס, יעקדכס, וום לן מדוק, כי הסם תמונות נוזנות לנקיות. יָם הוא הקור ופ״ל חַמָּם, הקנר מן חַמָּם, ומוס נל׳ בַּחֲמָם. ויותר מוס ע׳ יָחֵם. התמנות כמו לעיל יָם [מוס], מקרן מן חַם, ונמקל נזכרת אַדָּם נקרי, יַדָּם כזומרוני יָרֵם [ערת נתקנ], ותולי ג״כ חַמָּדִים. לף ניקס ותמס תמונות מסוגיות, ויותר קומדניות ומזוערות.
h. e. חַם (l. *p. s. praet.* חַמֹתִי; impf., forma duplici vel חָם, *convers.* וַיֶּחֱם; vel וַיֵּחַם et חַם, quae forma, nonnullorum exemplarium testimonio, alteri propter vocalium Zere et Chireq similitudinem substituitur; forma *pathahata* intransitiva est, diversa illa ab altera, sicuti יָצַר et צָר, a v. צָרַר et imperfecta יִצֹּר, יִצֵּר, יִצַּר, יִבַּשׁ, יֵבַשׁ, יֵצַר, quorum omnium prima syllaba producta est; ex Chireq Zere, ex Patah Qamez fieri solet, quare interdum etiam consona quiescens adscribitur, veluti in יֵרֵעַ, יֵשֵׁם. Eodem modo in conj. Nif. productione vocalis Patah fit נָעַב, נֶעֱשׂ, productione voc. Chireq נָתַן, נִתַּן, נִצַּר, נִתַּם, *part.* נָתָם, quocum formas *qameçatas* נָעָב, נָבָל contuleris. *Plur. impf.* יֶחֱמֵּנָה, forma correpta יֶחֱמֶּינָה ad s. f. יֶחֱמֶינָה a sing. יָחֹם, 3 p. pl. f. יֶחֱמֶינָה ad s. f. תֶּחֱמֶינָה, תְּצַלֶּינָה; praefixum Zere habet, propterea quod Dagesh ex proxima litera excidit. Signum autem personae הָ ex ingenio linguae antiquissimo tum masculino tum feminino convenit, uti luculenter docent archaismi hi: יִצְרָתָהּ (1 Sam. 6, 12.), כַּלְהָדָתָהּ (Dan. 8, 22.), de quibus haud recte Masora dicit: גי׳ מְלֵאִין אַדְרִינְיָנוּס. Inf. חֹם, semel חֲמֹם, pro longiori חֲמֹכ, unde, praefixo *le*, לַחֲמֹם. Cf. v. יָחַם. Verbum חַם vim eandem insitam habet, quam v. חָם, quod inde productione vocalis breviusculae ortum est. Eadem radix (*cham*, *kam*), inest in vv. אַרְכָּם Aramaeorum, חַדָּם Samaritarum, רָחַם Hebraeorum, forsitan etiam in v. חִמֵּר, quamvis et חֵם et חָמָה sint formae perquam dubiae. LXX. *θερμαίνειν*, *διαθερμαίνειν*, *θέρμη γίνεσθαι*, *προσκαίεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι*; חָם, *μεσημβρία*; חַם *θέρμη*; עַד חַם, *ἕως ἅμα*; חַמָּם, *θάλπειν*.

חֵם
כמו חַם נענני.
aram. sicuti חַם hebr.
נבוכדנצר החמלי חמא Dan. 3, 19.
וַחֲכָא
ברגז וחמא אמר Dan. 3, 13.

חָמַט

פעל לח-עונר כף כנור הנח, והסלנס נחמי-עמן), ומעכוון חחמי פנויכו המדקדקים פשם חָמָט. חולם עוד פסק נפעוט כוס, ולח ידעתי לכוונו.
verb. inus. arum., se curvare, unde חֲמָט. Sed superest ea in derivatione nonnihil controversiae.

חֲמָט
ע״ז להסמין מין זחל לסוג לעפה, והתמנות סוד. לדעת ל׳ סעדיה גלון הלנקו נערני קונק, לויר מין תכשית נקרחה [בַּת-מַלְעָזָן], ולח ידעתי מכין לו.
n. m. animalis impuri, limax, ut plurimi vertunt. LXX. *σαύρα.*
והחמט והתנשמת Lev. 11, 30.

חָמַל

פעל נודד וסעתיד יַחְמֹל, וסמקור חָמְלָה, והסלנס ק׳ היות ין [לנכן] ונעל ין ועכוה נעיס ומקוק [מילל, ומנפע ויין], וכן נפעת תמנות הפרש נשפתי ענב, נהזקל על לחכנה וכנעיקות, ל״ק l. *mel*-ior, sl. *myl* [כרוחי ולקלני *miel*], ומוס. להזקל פס על המקק וקסד וכבוס וקפלס [מילל ויין], וכנוי קסד לו קניכס וקיחס תקוסס ולחכנס וכדומס. ותכיר עוד תמנות הפרש נגמרין, כי שם נאמר כמל עוד על לנכר ין ונרקב [נאלנע, מילנע ויין], ומוס חֲמִילָה, ניין לאעשפס רכס ועשס, וכאעע נאכוון אמל, קמל, וכן כיוני [*âμαλ-ός*]. כ׳ נאכוון עמל עניין כזיהס ע״ב.
verb. intr. (impf. יַחְמֹל; inf. חָמְלָה), lene, *ἁμαλ-όν*, mol-le (mild) esse, unde gemar. חֲמִילָה, pallium molle et tenue, a radice antiquarum linguarum omnium propria, lat. *mel*-ior, slavice *myl*, *miel*. De hominibus: mollem, clementem, misericordem esse. De significatione altera hujus verbi v. s. r. עָמַל. LXX. *ἐπιποθεῖν*, *ἐλεεῖν*, *φείδεσθαι*, *αἰρετίζειν*, *πάσχειν*, *πονεῖν* (עָמַל, vi ferendi).

3 *perf.:* חָמַל *p.*
אשר חמל העם על־מיטב 1 S. 15, 15.
ועל אשר לא־חמל 2 Sam. 12, 6.
כי־חמל על־עמו 2 Chr. 36, 15.
ולא חמל על־בחור 2 Chr. 36, 17.
בלע אדני לא חמל Thr. 2, 2.
הרס ולא חמל Thr. 2, 17.
2 *perf.:* חָמַלְתָּ *p.*
טבחת לא חמלת Thr. 2, 21.
הרגת לא חמלת Thr. 3, 43.
1 *perf.:* וְחָמַלְתִּי
וחמלתי עליהם Mal. 3, 17.
2 *pl.:* חֲמַלְתֶּם
כי חמלתם עלי 1 Sam. 23, 21.
inf. constr.: לְחָמְלָה
לחמלה עליך Ez. 16, 5.
1 *imperf.:* אֶחְמֹל
לא־אחמול ולא־אחוס Jer. 13, 14.
וגם־אני לא אחמול Ez. 5. 11.
ולא־תחוס עיני עליך ולא אחמול Ez. 7, 4. 9.
לא־תחום עיני ולא אחמול Ez. 8, 18. 9, 10.
כי לא אחמול עוד Zach. 11, 6.
1 *imperf.:* וָאֶחְמֹל
ואחמל על־שם קדשי Ez. 36, 21.
2 *imperf.:* תַּחְמֹל
ולא־תחמל Dt. 13, 9.
ולא תחמל עליו 1 Sam. 15, 3.
3 *fem.:* וַתַּחְמֹל
ותחמל עליו ותאמר Ex. 2, 6.
3 *imperf.:* יַחְמֹל
בחילה לא יחמול Job. 6, 10.
יפלח כליותי ולא יחמל Job. 16, 13.
יחמל עליה ולא יעזבה Job. 20, 13.
וישלך עליו ולא יחמול Job. 27, 22.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
כתות לא יחמל Jes. 30, 14.
כי מי־יחמל עליך Jer. 15, 5.
ולא יחמל ולא ירחם Jer. 21, 7.
להרג גוים לא יחמול Hab. 1, 17.
ורעיהם לא יחמול עליהן Zach. 11, 5.
יחמל איש על־בנו Mal. 3, 17.
3 *imperf.:* וַיַּחְמֹל
ויחמל שאול והעם 1 Sam. 15, 9.
ויחמל לקחת מצאנ 2 Sam. 12, 4.
ויחמל המלך על־מפיבשת 2 S. 21, 7.
ויחמול על־עמו Joel 2, 18.
2 *pl.:* תַּחְמֹלוּ
אל־תחמלו אל־חץ Jer. 50, 14.
ואל־תחמלו אל־בחוריה Jer. 51, 3.
2 *pl.:* תַּחְמֹלוּ *p.*
עיניכם ואל־תחמלו Ez. 9, 5.
3 *pl.:* יַחְמֹלוּ *p.*
איש אל־אחיו לא יחמלו Jes. 9, 18.

חֶמְלָה
ע״ב מקוי״, והסלנס הקניכס וקיחס וכוח ומקק, כאנר יחוס לנזנרס.
n. f. inf. clementia, misericordia. LXX. *φείδεσθαι.*
constr.: בְּחֶמְלַת
בחמלת יי עליך Gn. 19, 16.
cum suff.: וּבְחֶמְלָתוֹ
ובחמלתו הוא גאלם Jes. 63, 9.

מַחְמָל
ע״ז וסמין מַחְמָל. הסלנס סמקק וכנלסנ וסקסנ, לויר עכמוקו, ומקפל כפס סלנון קנר תקסנ כנכפס. חולס לנלן מן קפל נמכוון כפס, ולנ מקפל כפס כמו פס כפס, וכנל לקן זיהס, המכוון נל ריקנס לינכו כתמנות.
n. m. (c. מַחְמַל), res, quam quis caritate atque clementia (Huld) complectitur, adamata illa atque cara. Alii hoc nomen a v. חָמַל II., vi ferendi, deducere malunt, ita ut מַשָּׂא נֶפֶשׁ חָמַל נַפְשׁ sit phrasi consimile. LXX. *φείδεσθαι.*
constr.: וּמַחְמַל
ומחמל נפשכם Ez. 24, 21.

חָמַם

Digitized by Google

חֵם
3 *perf.*: חם־לבי בקרבי Ps. 39, 4.
וְחֵם
3 *perf.*: וחם השמש ומס Ex. 16, 21.
וחם לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
וחם להם Eccl. 4, 11.
חַמּוֹתִי
1 *perf.*: האח חמותי ראיתי אור Jes. 44, 16.
*לַחֲמִים
inf. constr.: *ושרש תמים לחמם Job. 30, 4.
*אין־גחלת לחמם Jes. 47, 14.
*לְחֹם
inf. constr.: *לבוש ואין־לחם לו Hag. 1, 6.
*בְּחֻמּוֹ
cum suff.: *בחמו נדעכו ממקומם Job. 6, 17.
*בְּחַמָּם
cum suff.: *בחמם אשית את־ Jer. 51, 39.
חֵם
קולי וכר, נהפוך מעט חם, נכוי חַמִּים. להלנה לניף ונקיק [היים, וועלכ].
adj. m. (in pausa חָם; pl. חַמִּים), calidus, ardens, fervidus. LXX. *θερμός*.
חֵם *p.*
זה לחמנו חם Jos. 9, 12.
חַמִּים
pl.: אשר־בגדיך חמים Job. 37, 17.
חַמָּה
ג"נ גויר הקולל חם, והלנון נלנל הקט [גלישענדער קלערפער], ויסוד נלנל קמץ, נכלל לל השמש, ולל קמץ על הפתח, ובי לנכה נ"כ הפתל כילוע. ובלילונ נקמר לל-קמץ, לומר קונן ומקנן [וואכענלאוינקייט], וקנור כוס ילוע נשנבי. ודע שלפעמים קמץ לן כמו קס, לומר קמוס.
n. f. (factum ex *adj. m.* חַם), calor; corpus ardens; rota fervida solis, sol (simili translatione, qua appellata est luna לְבָנָה; לֹא־חַמָּה, h. e. tenebrae solis radiis non dispersae. Targ. מְהַלַּת שִׁמְשָׁא. LXX. *θέρμη, ἥλιος, φιμός*.
קדר הלכתי בלא חמה Job. 30, 28.
הַחַמָּה
ובושה החמה Jes. 24, 23.
כאור החמה Jes. 30 26.
ואור החמה יהיה שבעתים Jes. 30, 26.
כַּחַמָּה
ברה כחמה Cant. 6, 10.
cum suff.: מֵחַמָּתוֹ ואין נסתר מחמתו Ps. 19, 7.
חַמָּן
ג"נ ולך נכנוי חַמָּנִיתְ, והלנון שלנל-קמס לענודס וכר, ול"כ חַמָּן קולי יש לל נס נסופי ן, לומר שבר לקמס, והמשקל משקל נקין, כנען וכדומה. ודע קוטן שנקקוקים שפוקקים של קל-קדש וכנען כמלך לנוב בַּעַל־חָמָן לניון לליל השמש, ול"כ חַמָּן קולי לנעל, וכן נקקוקים קדמוניים כמלך חַמָּנָא ע"ל לרכי.
n. m. pluralet. (חַמָּנִים; factum illud ex adj. חַם, adjecta terminatione *an*), solaris, spec. statuae Solis. Nam *Baal-Chaman* nomen est Dei Phoenicum supremi, in phoeniciis inscriptionibus saepe nuncupatum. Et in monumento palmyreno חַמָּנָא de statua Dei solaris diserte legitur (*Inscr. Palmyr.* III, v. 2.). LXX. *βδέλυγμα, εἴδωλον, τέμενος, ξύλινα χεροποιητά, ὑψηλός*.
pl.: וַחֲמָנִים לא־יקמו אשרים וחמנים Jes. 27, 9.
pl.: הַחַמָּנִים הבמות ואת־החמנים 2 Chr. 14, 4.
וכל־החמנים גדע 2 Chr. 34, 7.
pl.: וְהַחַמָּנִים והחמנים אשר־למעלה 2 Chr. 34, 4.
והאשרים והחמנים Jes. 17, 8.
pl. c. suff.: חַמָּנֵיכֶם והכרתי את־חמניכם Lev. 26, 30.
ונשברו חמניכם Ez. 6, 4.
ונגדעו חמניכם Ez. 6, 6.

חָמַס

פעל נוזל וסעקיל יַחְמֹס, ומשכון קמוך וקריפות, ומוס קשיקות ועריצות וכך [שלקף, קיפן, נעוואלטעטעטיג ויין], ומעלות הזכש חָמָס שכאנש נ"כ נשעלי אָבֶן, חָמַץ וכלומס, וקלוב וגולל לו כשפתי מערב. הכשלות תנין מעלמן, לו על המנלעות וקנף ומעמור ועיס, לו מעשיקם ולקיפם ועכון על הפרילות. ומעם מומות הלנון קנון מעשנות לון להכנה, ותנין עי"ן מעלות המכוון נוזל, כמו אָבֶן, אֲבֶן, מקנון ולמוף למכלו, ווס מעלות מקדול והקליפות, ונס סול הנגוזים, כלשב קרקס קלל קול, כך וכלומס. ועכין קעיפת הפרות לו הרום הנדר לן הזקל מעשיקם נכללו.
verb. intr. (*imp.* חֲמֹס), acutum, audacem, violentum esse, cujus verbi radix (*mas, maç*) invenitur etiam in vv. אָבֶן, חָמַץ et similibus. Hinc vi *trans.*, violare, vim facere, injuriam inferre rei cuipiam; חָמַס מְזִמּוֹת acuere cogitationes, consilia, h. e. colligere tanquam unum in centrum, qua cum dictione contuleris verba haec ejusdem radicis sarmenta, חֹמֶץ, חֹמֶץ, אֲבֶן, חֵיל, חָמָס, quae consimili notionum necessitudine ad robur ac potentiam transferuntur. Significationes decerpendi demoliendique ex notione violandi s. opprimendi generali nascuntur. LXX. *ἀθετεῖν, ἀσεβεῖν, διαπετάζειν, ἐπικεῖσθαι, παραδειγματίζειν, τρυγᾶν*.
3 *prf. pl.*: חָמְסוּ חמסו תורתי Ez. 22, 26.
חמסו תורה Zeph. 3, 4.
part.: חֹמֵס וחמאי חמס נפשו Prv. 8, 36.
3 *imperf.*: יַחְמֹס יחמס כגפן בסרו Job. 15, 33.
3 *imperf.*: וַיַּחְמֹס ויחמס כגן שכו Thr. 2, 6.
2 *pl.*: תַּחֲמֹסוּ *p.*
ומזמות עלי תחמסו Job. 21, 27.
אל־תגו אל־תחמסו Jer. 22, 3.
Nif-al: נֶחְמָס
3 *prf. pl.*: נֶחְמְסוּ נחמסו עקביך Jer. 13, 22.
חָמָס
ג"נ, והלנון עציקה וגולם ועריצות, ולפעמים הלנוי חֲמָסִים כמופנע, כלשב לנוב, ולפעמים היזיל כמו קיל ועוזב ויקפ, לומר הכקפם והכנול.
n. m. violentia, injuria, direptio, bona injuste acquisita, interd. pl. חֲמָסִים, abstract. tanquam de iniquitatum complexu. LXX. *ἀδικία, ἀδίκημα, ἄδικος, ἀδικεῖσθαι, ἀθεσία, ἀνομία, ἀπώλεια, ἀσέβεια, ἀσεβής, μόχθος, ὀλλύναι, ὄνειδος, παράνομος, πένθος ἄωρον, ταλαιπωρία, ὑπερηφάνεια, ψευδής; ἀλήθεια*.
חָמָס וחמלא הארץ חמס Gn. 6, 11.
כי־מלאה הארץ חמס Gn. 6, 13.
כלי חמס מכרתיהם Gn. 49, 5.
להית עד חמס Ex. 23, 1.
כי־יקום עד־חמס באיש Dt. 19, 16.
בלא חמס בכפי 1 Chr. 12, 17.
על לא־חמס בכפי Job. 16, 17.
הן אצעק חמס ולא אענה Job. 19, 7.
ואהב חמס שנאה נפשו Ps. 11, 5.
מאיש חמס תצילני Ps. 18, 49.
ושנאת חמס שנאוני Ps. 25, 19.
ויפח חמס Ps. 27, 12.
יקומון עדי חמס Ps. 35, 11.
חמס וריב בעיר Ps. 55, 10.
יעטף־שיח חמס למו Ps. 73, 6.
נאות חמס Ps. 74, 20.
איש־חמס רע Ps. 140, 12.
אל־תקנא באיש חמס Prv. 3, 31.
ופי רשעים יכסה חמס Prv. 10, 6. 11.
ונפש בגדים חמס Prv. 13, 2.
איש חמס יפתה רעהו Prv. 16, 29.
מקצה רגלים חמס שתה Prv. 26, 6.
על לא־חמס עשה Jes. 53, 9.
ופעל חמס בכפיהם Jes. 59, 6.
לא־ישמע עוד חמס Jes. 60, 18.
חמס ושד ישמע בה Jer. 6, 7.
חמס ושד אקרא Jer. 20, 8.
והעיר מלאה חמס Ez. 7, 23.
כי־מלאו את־הארץ חמס Ez. 8, 17.
תוכך חמס ותחטא Ez. 28, 16.
חמס ושד הסירו Ez. 45, 9.
האצרים חמס ושד Am. 3, 10.
ותגישון שבת חמס Am. 6, 3.
עשיריה מלאו חמס Mich. 6, 12.
אזעק אליך חמס Hab. 1, 2.
חמס ומרמה Zeph. 1, 9.
וכסה חמס על־לבושו Mal. 2, 16.
וְחָמָס
וחמס בארץ Jer. 51, 46.
ושד וחמס לנגדי Hab. 1, 3.
חֲמָסִים
החמס קם למטה־רשע Ez. 7, 11.
ומן־החמס אשר בכפיהם Jon. 3, 8.
לְחָמָס
כלה לחמס יבוא Hab. 1, 9.
מֵחָמָס
משעי מחמס תשעני 2 Sam. 22, 3.
וּמֵחָמָס
ומחמס יגאל נפשם Ps. 72, 14.
constr.: חֲמַס
לבוא חמס שבעים Jud. 9, 24.
חמס ידיכם תפלסון Ps. 58, 3.
חמס לבנון יכסך Hab. 2, 17.
constr.: וַחֲמַס
וחמס־ארץ Hab. 2, 8. 17.
constr.: מַחֲמַס
מחמס כל־הישבים בה Ez. 12, 19.
מחמס בני יהודה Joel 4, 19.
מחמס אחיך יעקב Obad. 1, 10.
cum suff.: חֲמָסָי
אל־אברם חמסי עליך Gn. 16, 5.
חמסי ושארי על־בבל Jer. 51, 35.
cum suff.: חֲמָסוֹ
ועל קדקדו חמסו ירד Ps. 7, 17.
pl.: חֲמָסִים
מאיש חמסים תצילני 2 S. 22, 49.
מאיש חמסים Ps. 140, 2. 5.
ויין חמסים ישתו Prv. 4, 17.
תַּחְמָס
ג"נ, לנינן עוף עמך סקופס, ויכיס לל"ך סעוף הכקרק כלים נלנון ישמעלל, לומר קמסן, ווס סינן [שכויס], ויענה הכקנס. לדעת סלכקלוס צִיצָא מלנון נ"ין, ולדעת קכנוס רופי עוף יעוף נכשף [כשבעל"לע], וקזה לעזר.
n. m. avis impurae, quae, ut Bochartus censet, arabice חַמָּס vocatur, h. e. struthionis maris. Onqel. צִיצָא; Hierosol. חַמּוּסִיתָא; interpres Arabs: חטאה. LXX., quos secutus est Lutherus, *γλαύξ*.
הַתַּחְמָס
התחמס ואת־השחף Lev. 11, 16.
ואת־התחמס ואת־ השחף Dt. 14, 15.

Digitized by Google

חָמַץ

פעל נודד, והעתיד יֶחְמַץ והפקוד פתקנ חָמְצָה. והפתקון כמו אָמַץ לעיל [דף ס"נ], וכמו חָמַע, חָמַץ נלקחי, וכמו עמץ נשמע כוש, לומר קדידס וקיבפס [ע"י לוסף הפכוכות למרכו לי-פוור סכס והכס. ומוס ל' קיבוח נקוס הטעם, לו נטעם עלקיי ומר [וזעלנינ], לו נטעם מוקען ומריר [וויעב], ולכ' פקרף הטעם. וילוע נגמרל ענגיס פקוליס, ויין קמון וכדומס. נ' קיבוח לקוס הילוס, ל"ל פלנעיס, קמון ופלוד פלנע וווכוקו ונהירוקו ונקוקו, ומוס הסוקר ונטע קמן [הָחְכַּרְסָתָם], וקמון נגלס ענור קוען, לומר סדור כלנוגו [סרל"נע], כי כל דנר שסוס אתנקן נכיקו ונאלקיקו כופל נו לנון קמון [רב"י]. נ' קיבוח פלנ וקציקוח ועריכוח, ומוס עציקס ולקילס ופריכוח כמו חָמֵס. הכוסף מענין קמון, וסהתפעל מענין מריכוח הלנ, ויקמץ לנבי כתקנומו יקוס לבי, נאלוב לקחתוכן מנור שכיכס.

vrb. intr. (impf. יֶחְמַץ; inf. fem. חָמְצָה), sicuti אָמַץ (q. v. supra), חָמַע et חָמַץ aram., עמץ aethiop., acutum esse (vires vel in unum acumen colligere vel in unum finem exserere): 1) de acie saporis, salsum, acidum esse, veluti gemarice חֲמֻצִּים חֲמוּצֵי יַיִן חָמֶץ, עֲנָבִים; 2) de acie coloris, lucidum, fulgentem, purpureum esse (hochroth); 3) de acie ingenii, vehementem, violentum esse, sicuti חָמֵס. *Hi.* fermentare, acidum facere. *Hitp.* acerbo dolore afflictum esse (parall. הִשְׁתּוֹנֵן, a v. שָׁנַן). LXX. ζυμοῦσθαι; חָמֵץ, ἐρύθημα; הִתְחַמֵּץ, ἐκκαίειν.

3 *perf.*: חָמֵץ *p.*

Ex. 12, 39. עגת מצות כי לא חמץ

part.: חָמוּץ *sbst.*

Ps. 71, 4. מכף מעול וחומץ

p.p. constr.: חֲמוּץ

Jes. 63, 1. חמוץ בגדים מבצרה

inf. c. suff.: חָמְצָתוֹ

Hos. 7, 4. מלוש בצק עד־חמצתו

3 *imperf.*: יֶחְמַץ *p.*

Ex. 12, 34. את־בצקו טרם יחמץ

Hitpa-el: הִתְחַמֵּץ

3 *imperf.*: יִתְחַמָּץ

Ps. 73, 21. כי יתחמץ לבבי

חֶמֶץ

ג"ו כמו חָמֵץ, מָחְמָץ נקרני, וק"כ הקמוכס נאר חָמֵץ [פעולי"], וסלנס עסס נקפנק, לו אפקס של קמן [נע־ וי"יעלעס], ונסקסוק וקער אקער קולס לל"ק כמקמעו, שנקאר ונקוק לל תקעיכו, קולס פרוס ת"י מן קקס, נסעתקקו: ומנגן מן קוכס קודקק, וכ' אפקווכיס.

n. m. pass. (= חָמֵץ, aram. חֲמַצְּ, מְחָמָע), fermentatum, ζυμωτόν. Am. 4, 5. sunt, qui חָמֵץ proprio sensu intelligant, sunt etiam, in his Jonatan paraphrastes, qui de bonis contra fas comparatis dictum censeant. LXX. ζύμη, ζυμωτὸς, ζυμοῦσθαι, ἀζυμίτης; מָחָמָץ, ξέω.

Ex. 12, 15. כי־כל־אכל חמץ ונכרתה

Ex. 13, 3. ולא יאכל חמץ

Ex. 13, 7. ולא־יראה לך חמץ

Ex. 23, 18. לא־תזבח על־חמץ

Ex. 34, 25. לא־תשחט על־חמץ

Lev. 2, 11. לא תעשה חמץ

Lev. 6, 10. לא תאפה חמץ

Lev. 7, 13. על־חלת לחם חמץ

Lev. 23, 17. חמץ תאפינה

Dt. 16, 3. לא־תאכל עליו חמץ

בָּחָמֵץ

Am. 4, 5. וקטר מחמץ תודה

חֹמֶץ

ג"ו,וסהלנס קלנ [עסס"נ], קוען יין לו שכר, וכקנוס חוֹמֶץ מזלהו. נגמרל קוען קן־יין כנוי לרשע קן־נלקיק, ולסיפך יין קן־קוען, והקוקר" כמעט עס חַמְצָנִי.

n. m., acetum, targumice חוּמְצָא, unde חַמְצָנִי. Gemarice חוֹמֶץ בֶּן־יַיִן de improbo, probi filio. LXX. ὄξος, ὄμφαξ.

Num. 6, 3. חמץ יין וחמץ שכר

Ps. 69, 22. ולצמאי ישקוני חמץ

Prv. 25, 20. חמץ על־נתר

וְחֹמֶץ

Num. 6, 3. חמץ יין וחמץ שכר

בְּחֹמֶץ

Ruth 2, 14. וטבלת פתך בחמץ

כַּחֹמֶץ

Prv. 10, 26. כחמץ לשנים

חָמוּץ

קוקרי וכר שנקעלס, על פלס קדוש, חָמוּד, וסהלנס כמו חָמֵץ, לומר קומס, ולין לפזו הוליכו נדרך טוב. לל"ק התקוכס נמכוון הוס ופעולי"ת, לומר הנוול, וסהעוס יהיו מי שסוס נוול ומעוות נדיכו [רל"ק], לו סקויקו כמו קנק סנוול [רב"י].

adj. m. substantive usit., ad s. f. חֲמוּצָה, חָמוּד, sicuti חֹמֶץ, homo vehemens, violentus, improbus; alii, in his Isaaki et Qimchi, passive de oppresso, cui vis illata est, intelligunt. LXX. (ῥύσασθε) ἀδικούμενον (חָמוּץ).

Jes. 1, 17. אשרו חמוץ

חֲמִיץ

קוקרי" וכר מקכוון רקני של סהכס, לומר פלקי" וקמון, וק"כ נלינ קמין נלינ פלינ, כמעט נסרלף על פלוק [וזעלנקויט], וכן חֲמָצָא מין עשב לו לעס נגמרל.

adj. m., herba salsa, acida (syn. חֲלֻחִית, ἅλμος), gem. חֲמָצָא, nomen oleris cujusdam. LXX. ἀναπεποιημένος.

Jes. 30, 24. בליל חמיר יאכלו

בַּחֲמֻצָּת

ג"כ נדומס לל קמן לעיל, לומר עיסס נקפנק, לו אפקס של קמן, וסקמוכס מענין הכוסף.

n. f., sicuti חֹמֶץ sup., fermentatum.

Ex. 12, 19. כי כל־אכל מחמצת

Ex. 12, 20. כל־מחמצת לא תאכלו

חָמַק

פעל נודד, וסהלנס נפוף נוכוטוע והקמוק, ומוס קנוק וסנוכ נכלל, וקפק עבר לפ"ו כמו סנב ועבר, וכן הִתְחַמֵּק, לנון הסקוננות. קאלוקו כמו קנק לנון קקיוח דבר נדבר, סקלוות והלנקס, ע"ב.

vrb. intr., sicuti חָבַק, complecti, amplecti brachiis, hinc cingere, circuire, vertere se; *Hitp.* circumvagari. Fortasse radix *maq* par est latino *mig*-ro, *mic*-, aramaico *baq* (in v. שָׁבַק), et vim primariam eundi mig-randive habet.

Cant. 5, 6. ודודי חמק עבר

Hitpa-el: הִתְחַמֵּק

2 *impf. fem.*: תִּתְחַמָּקִין

Jer. 31, 22. עד־מתי תתחמקין

הַמּוּק

ג"ו ע"פ עָמוּד, אֲלוּהּ, שָׁמוּל, והסכוון סקף וסכוב ונגול, וק"כ נסרלף על חֶבֶק נגמרל, שלינו מקנור ומויק, ול"כ קמוק פס כמו קנוק, לומס ל"פ שסוס סמוק ליסוב לסרך, וכן חֶבֶק נגמרל. ומ"ל לקקור הסכס לע שקעבר תמנוקו חֲשֻׁקָיו, עכן נסיעס והליכה, וכן נכוקי סנכס והסכוון [l. *mig*-ro, *mic*-], ול"כ קמוק עכן הלוך [נוג], נסמלל על שלשוע ולעות, ומ"ל שסנכס נק נלקחי נסעל שֶׁבֶק לנון נסיעס והליכה נדומס, נקלוף סילוע.

n. m. ad s. f. עֲמוּדָה, אֲלוּהָה, שָׁמוּל, circuitus, ambitus, veluti leniter rotundi femorum ambitus. Gem. חֲשֻׁקָיו, cingulum, quod corpus ambit. Sunt etiam, qui Cant. 7, 2. חֲמוּקֵי de cingulo femora amiciente explicent. LXX. ῥυθμός.

pl. constr.: חֲמוּקֵי

Cant. 7, 2. חמוקי ירכיך

חָמַר

פעל נודד, והעתיד יֶחְמַר. הסלנס ל' כמו עָמַד, קמוס וכשילס ולילסס ויקילס [גלילסנן, נרשבנען], ומוס הסמלל על כשול סמילס, על נענע עכוכף וקכוסר, לומר על הסקכוו וקשור [לוכקעל, -נעכרשבנע], לו על נענע הסקנך וקלנן, וכי חֹמֶר מזלהו, ווסף מכוון לל ויין קסך מלל עסן. נ' ויילס ורקיקס נעיס ונשילס [נשסרען], ומסלל וס עקמוס ושלילס כילוע, ומוס נרשבל עכ [fermento-ferveo], על רקיקך הסלולס ווילל סיין וכדומס. ספעולי" שכפיל הסרס חֲמַרְמַר, לומר נכשר ומקוסס [עכרשיעס וועכדען, גלילסנן], כמו קמרשבו מני נכי וכלוסס, והעוקיס שכוון הכנוע לקעלות שועיס לפ"ו. נקרנוס חֲמַר עכן כשילס ורקיקס, ונסלל נשר רסך נעכרי, לו נשר הלקס וקלנן, וכן נגמרל כפלס לקוור וקסרו נכי עציס [נשרשו], וכן וקוסרל לת כני עציך [זוכקס], וכן הרסרס נרסס ישעשלל.

vrb. intr. (impf. יֶחְמַר), 1) sicuti עָמַד, ardere, fervere, trop. de vultu tanquam adusto ac proinde furvo vel tenebricoso, h. e. multis lacrimis assiduisque fletibus infuscato, de colore vini purpureo et subnigro (cf. חוּם adj.); 2) effervescere, fermentare, ebullire, veluti de vino marinisque aestubus. Pu. redupl. חֻמְרְמַר, inflammari, incendi, de ore multis fletibus succenso, de visceribus vehementi animi perturbatione tanquam aestu effervescentibus. Arab. *chamara* et *khamara* priorem alteramque verbi hebraici vim participant. Targ. חֲמַר (Job. 30, 27.). LXX. συγκαίειν; ἄκρατος; Po. ταράσσεσθαι.

3 *perf.* חָמַר

Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך

3 *impf. pl.*: יֶחְמָרוּ

Ps. 46, 4. יחמו יחמרו מימיו

חֶמֶר

פעל נודד, והעתיד יֶחְמַר. הסלנס ל' כמו עָמַד, קמוס וכשילס ולילסס ויקילס [גלילסנן, נרשבנען], ומוס הסמלל על כשול סמילס, על נענע עכוכף וקכוסר, לומר על הסקכוו וקשור [לוכקעל, -נעכרשבנע], לו על נענע הסקנך וקלנן, וכן נגמרל כפלס לקוור וקסרו נכי עציס [נשרשו], וכן וקוסרל לת כני עציך [זוכקס], וכן הרסרס נרסס ישעשלל.

vrb. intr. (impf. יֶחְמַר), 1) sicuti עָמַד, ardere, fervere, trop. de vultu tanquam adusto ac proinde furvo vel tenebricoso, h. e. multis lacrimis assiduisque fletibus infuscato, de colore vini purpureo et subnigro (cf. חוּם adj.); 2) effervescere, fermentare, ebullire, veluti de vino marinisque aestubus. Pu. redupl. חֻמְרְמַר, inflammari, incendi, de ore multis fletibus succenso, de visceribus vehementi animi perturbatione tanquam aestu effervescentibus. Arab. *chamara* et *khamara* priorem alteramque verbi hebraici vim participant. Targ. חֲמַר (Job. 30, 27.). LXX. συγκαίειν; ἄκρατος; Po. ταράσσεσθαι.

3 *perf.* חָמַר

Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך

3 *impf. pl.*: יֶחְמָרוּ

Ps. 46, 4. יחמו יחמרו מימיו

חֲמַר

Pu-al: חֻמְרְמַר

3 *perf. pl.*: חֻמַּרְמְרוּ *p.*

Thr. 1, 20. מעי חמרמרו

3 *perf. pl.*: חֻמַּרְמְרוּ

Thr. 2, 11. חמרמרו מעי

3 *perf. pl.*: חֻמַּרְמָרוּ

Job. 16, 16. פני חמרמרה מני־בכי

חֵמָר

ג"ו ע"פ עָמַד, אַלָּה, שָׁמֵל, וסמכוון סקף וסכוב ונגול, וק"כ נסרלף על חֶבֶק נגמרל, שלינו מקנור ומויק, ול"כ קמוק פס כמו קנוק, לומס ל"פ שסוס סמוק ליסוב לסרך, וכן חֶבֶק נגמרל. ומ"ל לקקור הסכס לע שקעבר תמנוקו חֲשֻׁקָיו, עכן נסיעס והליכה, וכן נכוקי סנכס והסכוון [l. *mig*-ro, *mic*-], ול"כ קמוק עכן הלוך [נוג], נסמלל על שלשוע ולעות, ומ"ל שסנכס נק נלקחי נסעל שֶׁבֶק לנון נסיעס והליכה נדומס, נקלוף סילוע.

n. m. ad s. f. עֲמוּדָה, אֲלוּהָה, שָׁמוּל, circuitus, ambitus, veluti leniter rotundi femorum ambitus. Gem. חֲשֻׁקָיו, cingulum, quod corpus ambit. Sunt etiam, qui Cant. 7, 2. חֲמוּקֵי de cingulo femora amiciente explicent. LXX. ῥυθμός.

pl. constr.: חֲמוּקֵי

Cant. 7, 2. חמוקי ירכיך

חֲמֹר

פעל נודד, והעתיד יֶחְמַר. הסלנס ל' כמו עָמַד, קמוס וכשילס ולילסס ויקילס [גלילסנן, נרשבנען], ומוס הסמלל על כשול סמילס, על נענע עכוכף וקכוסר, לומר על הסקכוו וקשור [לוכקעל, -נעכרשבנע], לו על נענע הסקנך וקלנן, וכן נגמרל כפלס לקוור וקסרו נכי עציס [נשרשו], וכן וקוסרל לת כני עציך [זוכקס], וכן הרסרס נרסס ישעשלל.

vrb. intr. (impf. יֶחְמַר), 1) sicuti עָמַד, ardere, fervere, trop. de vultu tanquam adusto ac proinde furvo vel tenebricoso, h. e. multis lacrimis assiduisque fletibus infuscato, de colore vini purpureo et subnigro (cf. חוּם adj.); 2) effervescere, fermentare, ebullire, veluti de vino marinisque aestubus. Pu. redupl. חֻמְרְמַר, inflammari, incendi, de ore multis fletibus succenso, de visceribus vehementi animi perturbatione tanquam aestu effervescentibus. Arab. *chamara* et *khamara* priorem alteramque verbi hebraici vim participant. Targ. חֲמַר (Job. 30, 27.). LXX. συγκαίειν; ἄκρατος; Po. ταράσσεσθαι.

3 *perf.* חָמַר

Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך

3 *impf. pl.*: יֶחְמָרוּ

Ps. 46, 4. יחמו יחמרו מימיו

חֲמַר

Pu-al: חֻמְרְמַר

3 *perf. pl.*: חֻמַּרְמְרוּ *p.*

Thr. 1, 20. מעי חמרמרו

3 *perf. pl.*: חֻמַּרְמְרוּ

Thr. 2, 11. המרמרו מעי

3 *perf. pl.*: חֻמַּרְמָרוּ

Job. 16, 16. פני חמרמרה מני־בכי

חֲמֹר

ג"ו ע"פ עָמַד, אַלָּה, שָׁמֵל, עַמָּד, [עיין גויכי נוזד, יותר מנעלי קמוכין], וסהלנס מין עיר ונ"ש לקיר [שסשלנס], לומר עיר לרני הלנס נקפ, ומ"ל על יס־סהלנ, ומכוכף נאקוו נכל לעוף נו סקיר, וכן נקרף נערכי. קאלוקו סלנקו מהנגע כאור־סערלס.

n. m. (ad s. f. חֲמֹרָה, עַמָּד, שָׁמֵל, אַלָּה, עַמָּד, quae omnes qameçatis paullo magis sunt intransitivae), limus seu terra quaedam tenax ac lenta, quae, cum exponitur soli, durescit, bitumen, quod oritur prope Babylonem et mare mortuum, quod inde *lacus Asphaltites* vocatur, hispanice *Betun Judiego*, arab. *chumar*, *chummar*. LXX. ἄσφαλτος.

Gn. 14, 10. בארת בארת חמר

וַחֲמַר

Gn. 11, 3. ותחמר היה להם לחמר

בַּחֵמָר

Ex. 2, 3. ותחמרה בחמר

חֲמֹר

ג"ו,ל לסמין נסמס טוקף עלף, קמוס נעלו, וס קמור כילוע לוכר, לפר נקנקו קקרל לקון, ול"פ ג"כ קמור נאר לקון [עופל]. לנסמס סוקף נקרן סקלס נלע קמוס וקלקלקוע כילוע. כ' לסמין עלף־קמוך [עופלס־לפסס], לפר קמוכו לרוב חֲמָר, וכנזר ל"פ סקמוכס סוקף לוילוע הסלנס וזעוע סלנון טופל על לנון, וכן קמוכס לקמון.

n. m., 1) asinus, mas (fem. אָתוֹן), semel de asina, a colore subrubro asinorum in terris versus orientem sitis; 2) onus asini (syn. חֹמֶר, חֲמֹרָה), in notissima illa paronomasia, Jud. 15, 16. LXX. ὄνος, ὑποζύγιον; γομός; ἐπιθύμημα (חֲמָד), ἐξαλείφειν.

חֲמֹר, חֲמוֹר

Gn. 49, 14. יששכר חמר גרם

Ex. 13, 13 וכל־פטר חמר תפדה בשה

Ex. 21, 33. ונפל־שמה שור או חמור

Ex. 22, 3. משור עד־חמור עד־שה

Ex. 22, 8. על־שור על־חמור

Ex. 22, 9. חמור או־שור או־שה

Ex. 23, 5. כי־תראה חמור שנאך

Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה בשה

לא חמור אחד מהם נשאתי

Num. 16, 15.

Dt. 22, 4 לא־תראה את־חמור אחיך

Jud. 15, 15. וימצא לחי־חמור טריה

Jud. 15, 16. חמור חמרתים

1 Sam. 15, 3. מגמל ועד־חמור

1 Sam. 16, 20. ויקח ישי חמור לחם

2 Rg. 6, 25. ראש־חמור בשמנים כסף

Job. 24, 3. חמור יתומים ינהגו

Jes. 21, 7. רכב חמור

Jer. 22, 19. קבורת חמור יקבר

Zach. 9, 9. עני ורכב על־חמור

וַחֲמוֹר

Gn. 32, 6. וירהי־לי שור וחמור

Jos. 6, 21. ושה וחמור לפי־חרב

Jud. 6, 4. ושה ושור וחמור

Digitized by Google

וחמור מי לקחתי 1 Sam. 12, 3.
ושור וחמור ושה 1 Sam. 22, 19.
וחמור אבוס בעליו Jes. 1, 3.

חֲמָר, חֲמָר

שבר־לכם פה עם־החמור Gn. 22, 5.
וירכבם על־החמר Ex. 4, 20.
ותצנח מעל החמור Jos. 15, 18.
ותצנח מעל החמור Jud. 1, 14.
בלחי החמור חמור חמרתים Jud. 15, 16.
בלחי החמור Jud. 15, 16.
ויקחה על־החמור Jud. 19, 28.
רכבת על־החמור 1 Sam. 25, 20.
ותרד מעל החמור 1 Sam. 25, 23.
ותרכב על־החמור 1 Sam. 25, 42.
ויחבש את־החמור 2 Sam. 17, 23.
אחבשה־לי החמור 2 Sam. 19, 27.
חבשו־לי החמור 1 Reg. 13, 13.
ויחבשו־לו החמור 1 Reg. 13, 13.
ויחבש־לו החמור 1 Reg. 13, 23.
חבשו־לי את־החמור 1 Rg. 13, 27.
ולא שבר את־החמור 1 Rg. 13, 28.
וישיחהו אל־החמור 1 Reg. 13, 29.

וְהַחֲמוֹר

והחמור עמד אצלה 1 Rg. 13, 24.
והחמור והאריה 1 Reg. 13, 28.
והחמור אסור 2 Reg. 7, 10.
רגלי־השור והחמור Jes. 32, 20.
והחמור וכל־הבהמה Zach. 14, 15.

וּבַחֲמֹר

לא־תחרש בשור־ובחמר Dt. 22, 10.

לַחֲמוֹר

שום לסוס מהג לחמור Prv. 26, 3.

cum suff.: חֲמֹרְךָ

חמרך גזל מלפניך Dt. 28, 31.

cum suff.: וַחֲמֹרְךָ *p.*

לטען שורך וחמרך Ex. 23, 12.

cum suff.: וַחֲמֹרֶךָ

ושורך וחמרך Dt. 5, 14.

cum suff.: חֲמֹרוֹ

ויחבש את־חמרו Gn. 22, 3.
ויעמס איש על־חמרו Gn. 44, 13.
או חמור תעה Ex. 23, 4.
ואת־שורו ואת־חמרו Jos. 7, 24.
ויחבש את־חמרו 1 Reg. 2, 40.

cum suff.: וַחֲמֹרוֹ

ואמתו ושורו וחמרו Ex. 20, 17.
ואמתו שורו וחמרו Dt. 5, 18.

cum suff.: לַחֲמֹרוֹ

לתת מספוא לחמרו Gn. 42, 27.
וכן תעשה לחמרו Dt. 22, 3.

pl.: חֲמֹרִים, חֲמָרִים

עשרה חמרים נשאים Gn. 45, 23.
ונערו עמו וצמד חמרים Jud. 19, 3.
ועמו צמד חמורים Jud. 19, 10.
וצמד חמרים חבשים 2 Sam. 16, 1.
חמרים ששת אלפים Esr. 2, 67.
חמרים ששת אלפים Neh. 7, 69.
אשר בשר חמורים בשרם Ez. 23, 20.

pl.: וַחֲמֹרִים

ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים Gn. 12, 16.
ושפחה וגמלים וחמרים Gn. 24, 35.
ועבדים וגמלים וחמרים Gn. 30, 43.
וחמרים אחד ושששים אלף Nu. 31, 34.
וחמרים שלשים אלף Nu. 31, 39. 45.
וחמרים וגמלים ובגדים 1 S. 27, 9.
וחמורים אלפים 1 Chr. 5, 21.

pl.: חֲמֹרִים

ברעתו את־החמרים Gn. 36, 24.
ומדהחמרים ומן־הצאן Nu. 31, 28.
מן־החמרים ומן־הצאן Nu. 31, 30.
ותשם על־החמרים 1 Sam. 25, 18.
החמורים לביתהמלך 2 S. 16, 2.
ועסים על־החמרים Neh. 13, 15.

pl.: בַּחֲמֹרִים

בסוסים בחמרים בגמלים Ex. 9, 3.
בחמורים ובגמלים 1 Chr. 12, 40.
וינהלום בחמרים 2 Chr. 28, 15.

pl.: וּבַחֲמֹרִים

ובמקנה הבקר ובחמורים Gn. 47, 17.

pl.: לַחֲמוֹרִים

ויבול לחמורים Jud. 19, 21.

pl. c. suff.: חֲמֹרֵינוּ

לעבדים ואת־חמרינו Gn. 43, 18.

pl. c. suff.: לַחֲמֹרֵנוּ

גם־מספוא יש לחמורינו Jud. 19, 19.

pl. c. suff.: חֲמֹרֵיכֶם

ואת־חמוריכם יקח 1 Sam. 8, 16.

pl. c. suff.: חֲמֹרֵיהֶם

ואת־בקרם ואת־חמריהם Gn. 34, 28.
וישאו את־שבר על־חמריהם Gn. 42, 26.
סוסיהם ואת־חמריהם 2 Rg. 7, 7.

pl. c. suff.: וַחֲמֹרֵיהֶם

תמה וחמוריהם Gn. 44, 3.

pl. c. suff.: לַחֲמֹרֵיהֶם

ויתן מספא לחמריהם Gn. 43, 24.
שקים בלים לחמוריהם Jos. 9, 4.

חֲמָרָה

ג׳ ,וכמלא קן נווני חֲמָרָתַיִם, והסלגא כיו קשור בכוון הכ׳ וכיו קומר, לומר כגל ומגא סקמור, קו לגיון לגאה ושפאה בכלל.

n. f. dualetantum (חֲמָרָתַיִם), onus asini, vel general. pondus, copia, caterva. LXX. *ἐξαλείφων ἐξήλιψα αὐτούς.*

dual.: חֲמָרָתַיִם *p.*

חמור חמרתים Jud. 15, 17.

יַחְמוּר

ג׳ לגיון קיס מה לסון סלגוא, שנקלקה כן ע״ג לגאה קלמדאה, וכמגלא לה׳ לקמר, והפרע לא כודע לי. כהעתקת קרי נקים כשם שעני גלי סעקק.

n. m. animalis cujusdam ex cervorum genere, a colore rubro nominati, arab. يحمور, يحمر. Bochartus nomen *κεμάδος πυῤῥότριχος* esse conjicit, quam Eustathius vocat *ἀνθόλοπα.* LXX. *βούβαλος, ὄρνιθες ἐκλεκτοί.*

וַיַּחֲמוֹר

Dt. 14, 5. איל וצבי ויחמור
1 Rg. 5, 3. לבד מאיל וצבי ויחמור

חֶמֶר

ג׳ נכלוש הסכוון, וכלא כקים לגרש: ק׳ גויר חֶמֶר, לומר כעל ובגופא קמור, כקבר קמור לגיל, נסגנון ג״י. ומוסקו לגיון הסגא והקנופס נכלל [קויסגן], קו לגיון סגא גדלה, מעמסת הקמור הכלל. כ׳ הוילס והרקיקס מיין [קויסגאסכוכו, לסם ג״יסגן], מסכוון הכ׳ של סגרש, נסגלל ג״כ על לסנ ודכי סגלים ומקנעגות סמלולה. ג׳ מין עפר להדנק עיע ועיק לקיר, ע״ג לשלוש וכמור לנעגו [מסגן], והעיע קו לכלי כיולר, קו לקמוס דבר, קו לעוק קיר.

n. m. significatu triplex, 1) sicuti חֲמוֹר, unde factum est, onus asini, hinc: acervus, cumulus, et spec. nomen mensurae, quae *decem Bat* seu *Efa* continet; 2) effervescentia, aestus, ebullitio, de vino fluctibusque maritimis, a v. חָמַר 2.; 3) species quaedam terrae, a rubro colore nominatae, limus, argilla, interdum de luto. LXX. 1) *θημωνία, γομόρ, κόρος* (כֹּר), *ἀρτάβη*, quod est nomen mensurae persicae, quae medimnum unum, choenices tres capit; 3) *πηλός, κονιορτός, πηλινός.*

זרע חמר שערים Lev. 27, 16.
אף שכני בתי־חמר Job. 4, 19.
לגבי־חמר גביכם Job. 13, 12.
ויבא סגנים כמו־חמר Jes. 41, 25.
היאמר חמר ליצרו Jes. 45, 9.
וזרע חמר Jes. 5, 10.
עשרת הבתים חמר Ez. 45, 14.
כי־עשרת הבתים חמר Ez. 45, 14.
חמר מים רבים Hab. 3, 15.

וְחֹמֶר

וחמר שערים Hos. 3, 2.

הַחֹמֶר

אנחנו החמר ואתה Jes. 64, 7.
מעשר החמר הבת Ez. 45, 11.
ועשירת החמר האיפה Ez. 45, 11.
אל־החמר יהיה Ez. 45, 11.

בְּחֹמֶר

בחמר ובלבנים Ex. 1, 14.

כְּחֹמֶר

תתהפך כחמר חותם Job. 38, 14.
ולשלמו מרמס כחמר חוצות Jes. 10, 6.
אם־כחמר היצר יחשב Jes. 29, 16.

כַּחֹמֶר

כחמר עשיתני Job. 10, 9.
כחמר ביד היוצר Jer. 18, 4. 6.

וְכַחֹמֶר

וכחמר יכין מלבוש Job. 27, 16.

לַחֹמֶר

והחמר היה להם לחמר Gn. 11, 3.
הרני לחמר Job. 30, 19.

מֵחֹמֶר

מחמר החטים Ez. 45, 13.
מחמר השערים Ez. 45, 13.
מחמר קרצתי גם־אני Job. 33, 6.

pl.: חֳמָרִים, חֳמָרִם

חמרם חמרם Ex. 8, 10.
אסף עשרה חמרים Num. 11, 32

חֶמֶר

ג׳ לגיון סיין נסגנון ג׳יי, ע״ג סוילס וסגיקו, לומר שגי הומס [נסלגעגדעס נעגעלקן], וככון סקומר לסיין.

n. m. poët., vinum, merum, a fermentando atque effervescendo. LXX. *οἶνος, καλός* (חֶמֶד).

ודם־ענב תשתה־חמר Dt. 32, 14.
כרם חמר ענו־לה Jes. 27, 2.

חֲמָר

ג׳ נקמי והילופה חֲמָרָא, וסקלגא כמו חֲמַר נענגי.

n. m. aram. (def. חֲמָרָא), vinum. LXX. *οἶνος.*

מלח ׀ חמר ומשח Esr. 6, 9.
ועד־חמר בתין מאה Esr. 7, 22.

definit.: חֲמָרָא

ולקבל אלפא חמרא שתה Dan. 5, 1.
אמר׳ בטעם חמרא Dan. 5, 2.
אשתיו חמרא Dan. 5, 4.
חמרא שתין בהון Dan. 5, 23.

חָמַר

פעל שני גויל־הפא חֲמַר, והסלגא עוק נקמר הקיל קו לכל קם [נע־הסלגען], ולכוב גויל שמוק כלגא.

verb. denom. a n. חֵמָר, oblinere asphalto. LXX. *καταχρίειν ἀσφάλτοπίσσῃ.*

3 impf. fem.: וַתַּחְמְרָה

ותחמרה בחמר Ex. 2, 3.

חָמֵשׁ

שם המספר יסודיי לנקנס נאלנוס וכר ע״ע זָקֵן, והסמך חֲמֵשׁ [כמעט אלף כלכך], ולוכר נאלנוס נקנס חֲמִשָּׁה נכמל שם׳, והסמך חֲמֶשֶׁת כלכלו, והסלגא קלי אל עזלה [פיקה], ונמלף הפא הוס נכל שפתי ערב, כמעט סנעתי נספתי מענס שפתי לקם לף רמ״ס. סילנוי לגיון כמל המעוות חֲמִשִּׁים, וכנכוי חֲמִשִּׁית, חֲמִשִּׁים וכדומה.

numer. card. f. (formá masculiná, ad s. f. זָקֵן; constr. חֲמֵשׁ; m., formá femininá, חֲמִשָּׁה, cstr. חֲמֶשֶׁת), quinque, a rad. numerali חָמַשׁ, *panc'*, lat. *qu-in-que*, gr. *πέντε*, v. Systema 242. Pl. חֲמִשִּׁים (c. s. חֲמִשֵּׁיהֶם), quinquaginta (h. e. decades quinque). LXX. *πέντε, πέμπτος, πεντάκις*, semel *τέσσαρες*; חֲמֵשׁ אֲלָפִים; חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאֶלֶף; חֲמִשָּׁה *πεντακισχίλιοι*; חֲמִשִּׁים וּשְׁבַע מֵאוֹת וְאֶלֶף, *μύριοι πεντακισχίλιοι*; אַרְבָּעָה חֲמֵשׁ בָּאַמָּה, *πεντάπηχυς*; חֲמֵשׁ בָּאַמָּה, *τεσσαρακονταπέντε*; חֲמֵשׁ בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים, *πενταπλασίως*; יָרֵחַ חֲמִשִּׁים שָׁנָה, *πενταετής*; חֲמִשִּׁים שָׁנָה, *πεντηκονταετής*; עֹר חֲמִשִּׁים, *πεντηκόνταρχος.*

ויחי־שת חמש שנים ומאת Gn. 5, 6.
חמש שנים ותשע מאות Gn. 5, 11.
חמש שנים ושמים שנה Gn. 5, 15.
חמש ושמים שנה Gn. 5, 17.
חמש ושמים שנה Gn. 5, 21. 23.
חמש ושמים שנה Gn. 5, 30.
חמש ושלשים שנה Gn. 11, 12.
ימי־תרח חמש שנים Gn. 11, 32.
ואברם בן־חמש שנים Gn. 12, 4.
ממשאות כלם חמש ידות Gn. 43, 34.
ועד חמש שנים Gn. 45, 6.
כי־עד חמש שנים רעב Gn. 45, 11.
חמש אמות ארך Ex. 27, 1.
וקמה חמש אמות Ex. 27, 18.
חמש אמות ארכו Ex. 38, 1.
וקומה ברחב חמש אמות Ex. 38, 18.
ואם מבן־חמש שנים Lev. 27, 5.
ועד בן־חמש Lev. 27, 6.
מבן חמש ועשרים שנה Nu. 8, 24.
שש מאות חמש ושבעים Nu. 31, 37.
בן־חמש ושמונים Jos. 14, 10.
בן־חמש שנים היה 2 Sam. 4, 4.
חמש באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
על־כל־הבית חמש אמות 1 Rg. 6, 10.
חמש אמות קומת 1 Reg. 7, 16.
חמש על־כתף 1 Reg. 7, 39.
חמש מימין וחמש משמאל 1 Reg. 7, 49.
ובשנת חמש ליורם 2 Reg. 8, 16.
ויאמר להכות חמש 2 Rg. 13, 19.
וחסדיה יושב חסד חמש 1 Chr. 3, 20.
וחכן ועשן ערים חמש 1 Chr. 4, 32.
איש מדה חמש באמה 1 Chr. 11, 23.
כנף האחד לאמות חמש 2 Chr. 3, 11.
אמות חמש 2 Chr. 3, 11.
וכנף הכרוב האחד אמות חמש 2 Chr. 3, 12.
אמות חמש 2 Chr. 3, 12. 15.
חמש מימין וחמש 2 Chr. 4, 7.
חמש אמות ארכו 2 Chr. 6, 13.
יהיו חמש ערים Jes. 19, 18.
חמש אמות Jer. 52, 22.
ובין התאים חמש אמות Ez. 40, 7.
חמש ועשרים באמה Ez. 40, 21.
ורחב חמש ועשרים אמה אורך חמש ועשרים אמה Ez. 40, 25.
ורחב חמש Ez. 40, 30.
חמש ועשרים אמה Ez. 40, 33. 36.

Digitized by Google

חמש אמות מפה Ez. 40, 48. 41, 2.
אל־החוץ חמש אמות Ez. 41, 9.
חמש אמות סביב Ez. 41, 11.
חמש־אמות רחב סביב Ez. 41, 12.

וְחָמֵשׁ

ושבעים שנה וחמש שנים Gn. 25, 7.
וחמש חלפת שמלת Gn. 45, 22.
וחמש יריעת חברת Ex. 26, 3.
וחמש אמות רחב Ex. 27, 1.
וחמש יריעת חבר Ex. 36, 10.
וחמש־אמות רחבו Ex. 38, 1.
זה ארבעים וחמש שנה Jos. 14, 10.
וחמש צאן עשות וחמש 1 S. 25, 18.
וחמש נערתיה 1 Sam. 25, 42.
וחמש אמות כנף 1 Reg. 6, 24.
וחמש אמות 1 Reg. 6, 24.
וחמש אמות קומת הכתרת 1 Reg. 7, 16.
וחמש באמה קומתו 1 Reg. 7, 23.
וחמש על־כתף הבית 1 Rg. 7, 39.
חמש מימין וחמש משמאל 1 Reg. 7, 49.
בן־שלשים וחמש שנה במלכו 1 Reg. 22, 42.
ועשרים וחמש שנה בן־עשרים וחמש שנה חזיה 1 Reg. 22, 42. 2 Reg. 14, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Rg. 15, 33. 18, 2. 23, 36.
וחמשים וחמש שנה מלך 2 Rg. 21, 1.
אמות שלשים וחמש 2 Chr. 3, 15.
וחמש באמה קומתו חמש מימין וחמש משמאל 2 Chr. 4, 2. 4, 7.
וחמש אמות רחבו 2 Chr. 6, 13.
בן־שלשים וחמש 2 Chr. 20, 31.
ועשרים וחמש שנה מלך בן־עשרים וחמש שנה מלך 2 Chr. 20, 31. 25, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 27, 1. 8. 29, 1. 36, 5.
וחמשים וחמש שנה 2 Chr. 33, 1.
ששים וחמש שנה Jes. 7, 8.
בעשרים וחמש שנה Ez. 40, 1.
עשרים וחמש אמות Ez. 40, 13.
עשרים וחמש אמות Ez. 40, 29.
וחמש אמות מפה Ez. 40, 48. 41, 2.

constr.: חֲמֵשׁ

חמש עשרה שנה Gn. 5, 10.
ויהי־נח בן־חמש מאות שנה Gn. 5, 32.
חמש עשרה אמה מלמעלה Gn. 7, 20
חמש מאות שנה Gn. 11, 11.
חמש הריעות תחיין Ex. 26, 3.
וחברת את־חמש היריעת Ex. 26, 9.
חמש עשרה קלעים Ex. 27, 15.
מר־דרור חמש מאות Ex. 30, 23.
וקדה חמש מאות Ex. 30, 24.
ויחבר את־חמש היריעת Ex. 36, 10.
ויחבר את־חמש היריעת Ex. 36, 16.
קלעים חמש־עשרה Ex. 38, 14. 15.
חמש־מאות אלף איש 2 S. 24, 9.
חמש עשרה שנה 2 Reg. 14, 17.
בשנה חמש־עשרה שנה 2 Reg. 14, 23.
חמש עשרה שנה 2 Reg. 20, 6.
אנשים חמש מאות 1 Chr. 4, 42.
חמש־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 17.
לשנת חמש־עשרה 2 Chr. 15, 10.
חמש עשרה שנה 2 Chr. 25, 25.
ובקר חמש מאות 2 Chr. 35, 9.
חמש מאות איש Esth. 9, 6. 12.
חמש עשרה שנה Jes. 38, 5.
חמש־אמות קנים Ez. 42, 16.
חמש־מאת קנים Ez. 42, 17. 18. 19.
ארך חמש מאות Ez. 42, 20.
ורחב חמש מאות Ez. 42, 20.
חמש מאות בחמש מאות Ez. 45, 2.
פאת צפון חמש מאות Ez. 48, 16.
ופאת־נגב חמש חמש מאות Ez. 48, 16.
ומפאת קדים חמש מאות Ez. 48, 16.
ופאת־ימה חמש מאות Ez. 48, 16.
חמש מאות וארבעת אלפים Ez. 48, 30. 32. 33. 34.

constr.: וְחֵמֶשׁ

וחמש מאות שנה Gn. 5, 30.
וחמש עשרה אמה Ex. 27, 14.
וחמש מאות וחמשים Ex. 38, 26.
וחמש מאות Num. 1, 21. 31. 41. 2, 11. 19. 28. 3, 22
וחמש מאות ושמנים Num. 4, 48.
ארבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 18
ושבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 22
ששים אלף וחמש מאות Nu. 26, 27.
ושלשים אלף וחמש מאות Nu. 26, 37
ושבעת אלפים וחמש מאות Num. 31, 36.
שלשים אלף וחמש המאות Num. 31, 39.
שבעת אלפים וחמש מאות Num. 31, 43.
חמשים וחמש מאות 1 Rg. 9, 23.
אלפים וחמש מאות 2 Chr. 26, 13.
שלשים וחמש מאות Neh. 7, 70.
וחמש מאות צמד־בקר Job. 1, 3.
וחמש מאות אתונות Job. 1, 3.

constr.: בְּחֵמֶשׁ

מאות בחמש מאות Ez. 45, 2.

constr.: מֵחֵמֶשׁ

אחד נפש מחמש מאות Nu. 31, 28.

pl.: חֲמִשִּׁים

חמשים אמה רחבה Gn. 6, 15.
על־הארץ חמשים ומאת Gn. 7, 24.
מקצה חמשים ומאת יום Gn. 8, 3.
אולי יש חמשים צדיקם Gn. 18, 24.
למען חמשים הצדיקם Gn. 18, 24.
אם־אמצא בסדם חמשים צדיקם Gn. 18, 26.
יחסרון חמשים חצדיקם Gn. 18, 28.
שרי חמשים Ex. 18, 21. 25.
חמשים ללאת תעשה Ex. 26, 5.
ועשית חמשים קרסי זהב Ex. 26, 6.
ועשית חמשים ללאת ועשית קרסי נחשת חמשים Ex. 26, 10.
קלעים חמשים אמה Ex. 27, 12.
מזרחה חמשים אמה Ex. 27, 13.
ורחב חמשים בחמשים Ex. 27, 18.
מחציתו חמשים ואמתים Ex. 30, 23
בשם חמשים ואמתים Ex. 30, 23.
חמשים ללאת עשה Ex. 36, 12.
ויעש חמשים קרסי זהב Ex. 36, 13.
ויעש ללאת חמשים Ex. 36, 17.
ויעש קרסי נחשת חמשים Ex. 36, 18.
קלעים חמשים באמה Ex. 38, 12.
מזרחה חמשים אמה Ex. 38, 13.
תספרו חמשים יום Lev. 23, 16.
חמשים שקל כסף Lev. 27, 3.
ועד בן־חמשים שנה Num. 4, 3. 23. 30. 35. 39. 43. 47.
ומבן חמשים שנה ואנשים מבני־ישראל חמשים Num. 8, 25.
חמשים ומאתים מחתת Nu. 16, 2.
את חמשים ומאתים איש Nu. 16, 17.
ושרי חמשים ושרי עשרת Nu. 26, 10.
לאבי הנעלי חמשים כסף Dt. 1, 15.
חמשים שקלים משקלו Dt. 22. 29.
חמשים אלף איש Jos. 7, 21.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 Sam. 6, 19.
בכסף שקלים חמשים 1 S. 8, 12.
חמשים אמה ארכו 2 S. 24, 24.
חמשים וחמש מאות 1 Reg. 7, 6.
ויחביאם חמשים איש 1 Rg. 9, 23.
חמשים חמשים איש 1 Rg. 18, 4.
וישלח אליו שר חמשים 1 Reg. 18, 13.
שר חמשים אחר 2 Rg. 1, 9.
וישלח שר־חמשים 2 Reg. 1, 11.
ונפש עבדיך אלה חמשים 2 Reg. 1, 13.
חמשים אנשים בני־חיל 2 Rg. 1, 13.
וישלחו חמשים איש 2 Rg. 2, 16.
כי אם־חמשים פרשים 2 Rg. 2, 17.
חמשים שקלים כסף 2 Rg. 13, 7.
בשנת חמשים שנה 2 Rg. 15, 20.
לעזריה 2 Reg. 15, 23.
ועמו חמשים איש 2 Reg. 15, 25.
בשנת חמשים ושתים 2 Rg. 15, 27.
חמשים אלף וצאן 1 Chr. 5, 21.
כלי מלחמה חמשים אלף 1 Chr. 12, 33.
לשקלים חמשים זהב 2 Chr. 3, 9.
חמשים ומאתים הרדים 2 Chr. 8, 10.
מאתים חמשים וארבעה Esr. 2, 7.
אלפים חמשים ששה Esr. 2, 14.
ארבע מאות חמשים Esr. 2, 15.
חמשים ששה Esr. 2, 22. 30.
חמשים ושנים Esr. 2, 29.
מאתים חמשים וארבעה Esr. 2, 31.
אלף חמשים ושנים Esr. 2, 37.
שש מאות חמשים ושנים Esr. 2, 60.
ועמו חמשים הזכרים Esr. 8, 6.
שש מאות חמשים ושנים Neh. 7, 10.
מאתים חמשים וארבעה Neh. 7, 12.
אחר חמשים ושנים Neh. 7, 33.
מאתים חמשים וארבעה Neh. 7, 34.
אלף חמשים ושנים Neh. 7, 40.
מזרקות חמשים כתנות Neh. 7, 70.
גבה חמשים אמה Esth. 5, 14. 7, 9.
שר־חמשים Jes. 3, 3.
חמשים אמה Ez. 40, 15.
חמשים אמה ארכו Ez. 40, 21.
חמשים אמה ארך Ez. 40, 25. 29.
ארך חמשים אמה Ez. 40, 33. 36.
והרחב חמשים אמות Ez. 42, 2.
ארכו חמשים אמה Ez. 42, 7.
לחצר החצונה חמשים אמה Ez. 42, 8.
צפונה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
ונגבה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
וקדימה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
וימה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
לחשך חמשים פורה Hag. 2, 16.

pl.: וַחֲמִשִּׁים

שלש מאות שנה וחמשים Gn. 9, 28.
תשע מאות שנה וחמשים Gn. 9, 29.
וחמשים ללאת Ex. 26, 5. 10.
וחמשים ללאת עשה Ex. 36, 12. 17.
וחמש מאות וחמשים Ex. 38, 26.
תשעה וחמשים אלף Nu. 1, 23. 2, 13.
ושש מאות וחמשים Num. 1, 25.
ארבעה וחמשים אלף Nu. 1, 29. 2, 6.
שבעה וחמשים אלף Nu. 1, 31. 2, 8.
שלשה וחמשים אלף Nu. 1, 43. 2, 30.
וחמש מאות וחמשים Nu. 1, 46. 2, 32.
ואחד וחמשים אלף Num. 2, 16.
וארבע־מאות וחמשים Nu. 2, 16.
ושבעה וחמשים אלף Num. 2, 31.
שבע מאות וחמשים Num. 4, 36.
שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
שלשה וחמשים אלף Num. 26, 47.
שבע־מאות וחמשים Num. 31, 52.
וחמשים איש רצים לפניו 2 S. 15, 1.
וחמשים איש רצים לפניו 1 Rg. 1, 5.
וחמשים אמה רחבו 1 Reg. 7. 2.
ארבע־מאות וחמשים 1 Rg. 18, 19. 22
וחמשים איש מבני הנביאים 2 Reg. 2, 7.
וחמשים ושתים שנה 2 Rg. 15, 2.
וחמשים וחמש שנה מלך 2 Rg. 21, 1.
וחמשים אלף 1 Chr. 5, 21.
ובני בנים מאה וחמשים 1 Chr. 8, 40.
תשע מאות וחמשים 1 Chr. 9, 9.
ושמה וימצאו מאה וחמשים אלף 2 Chr. 2, 16.
וחמשים ככר זהב 2 Chr. 8, 18.
וחמשים ושתים שנה 2 Chr. 26, 3.
וחמשים וחמש שנה 2 Chr. 33, 1.
לזכרים מאה וחמשים Esr. 8, 3.
ככרים שש־מאות וחמשים Esr. 8, 26
מאה וחמשים איש Neh. 5, 17.
וחמשים אמה Ez. 45, 2.

pl.: חֲמִשִּׁים

שנת החמשים שנה Lev. 25, 11.
את החמשים ומאתים Num. 16, 35.
אחד־אחז מן־החמשים Nu. 31, 30.
אחד מן־החמשים Num. 31, 47.
וידבר אל־שר החמשים 2 Rg. 1, 10.
ויבא שר־החמשים 2 Reg. 1, 13.
את־שני שרי החמשים 2 Rg. 1, 14.

pl.: בַּחֲמִשִּׁים

ורחב חמשים בחמשים Ex. 27, 18.
בחמשים שקל כסף Lev. 27, 16.
וסוס בחמשים ומאה 1 Rg. 10, 29.
וסוס בחמשים ומאה 2 Chr. 1, 17.

pl.: לַחֲמִשִּׁים

לחמשים ושנים יום Neh. 6, 15.

pl. c. suff.: חֲמִשֶּׁיךָ

ותאכל אתך ואת־חמשיך 2 Rg. 1, 10.
ותאכל אתך ואת־חמשיך 2 Rg. 1, 12.

pl. c. suff.: חֲמִשָּׁיו

אתו ואת־חמשיו 2 Reg. 1, 10.
ותאכל אתו ואת־חמשיו 2 Rg. 1, 12.

pl. c. suff.: וַחֲמִשָּׁיו

שר חמשים וחמשיו 2 Reg. 1, 9.
שר־חמשים אחר וחמשיו 2 Rg. 1, 11.
שלשים וחמשיו 2 Reg. 1, 13.

pl. c. suff.: חֲמִשֵּׁיהֶם

ואת־חמשיהם 2 Reg. 1, 14.

masc.: חֲמִשָּׁה *sg.*

חמשים הצדיקם חמשה Gn. 18, 28.
ומקצה אחיו לקח חמשה Gn. 47, 2.
חמשה בקר ישלם Ex. 21, 37.
חמשה לקרשי צלע Ex. 26, 26.
חמשה עמודי שטים Ex. 26, 37.
חמשה אדני נחשת Ex. 26, 37.
חמשה לקרשי צלע Ex. 36, 31.
ואת־עמודיו חמשה Ex. 36, 38.
ואדניהם חמשה Ex. 36, 38.
ורדפו מכם חמשה מאה Lev. 26, 8.
ערכך הזכר חמשה שקלים Lev. 27, 6.
חמשה עשר שקל Lev. 27, 7.
חמשה וארבעים Nu. 1, 25. 2, 15.
חמשה ושלשים אלף Nu. 1, 37. 2, 23.
חמשה וששים Num. 3, 50.
אילם חמשה Num. 7, 17.
עתודים חמשה Num. 7, 17.
כבשים בני־שנה חמשה Nu. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
ולא חמשה ימים Num. 11, 19.
חמשה וארבעים אלף Nu. 26, 41. 50.
ויתלם על חמשה עצים Jos. 10, 26.
ממשפחתם חמשה אנשים Jud. 18, 2
חמשה עפלי זהב 1 Sam. 6, 4.
חמשת־חלקי אבנים 1 Sam. 17, 40.
חמשה־להם תנה בידי 1 S. 21, 4.
ולציבא חמשה עשר בנים 2 S. 4, 10.
ויהי שירי חמשה ואלף 1 Rg. 5, 12.
חמשה עשר הטור 1 Reg. 7, 3.
ויקחו־נא חמשה מך הסוסים 2 Reg. 7, 13.
כל־בני יהודה חמשה 1 Chr. 2, 4.
וכלכל ודרע כלם חמשה 1 Chr. 2, 6.
ויזיאל ישיה חמשה ראשים 1 Chr. 7, 3
חמשה ראשי בית אבות 1 Chr. 7, 7.

Digitized by Google

1 Chr. 24, 14. לבלגה חמשה עשר
2 Chr. 4, 6. 8. חמשה מימין
Esr. 2, 5. שבע מאות חמשה ושבעים
Esth. 9, 16. חמשה ושבעים אלף
Esth. 9, 21. יום־חמשה עשר בו
Jes. 17, 6. חמשה בסעפיה
Jes. 30, 17. מפני גערת חמשה תנסו
Ez. 45, 1. ארך חמשה ועשרים
Ez. 45, 3. ארך חמש ועשרים
Ez. 45, 6. וארך חמשה ועשרים אלף
Ez. 45, 12. חמשה ועשרים שקלים
Ez. 48, 8. 9. 20. חמשה ועשרים אלף
Ez. 48, 10. חמשה ועשרים אלף
Ez. 48, 10. ארך חמשה
Ez. 48, 13. חמשה ועשרים אלף ארך
Ez. 48, 13. כל־ארך חמשה
Ez. 48, 15. על־פני חמשה
Ez. 48, 21. (bis) חמשה ועשרים אלף

masc.: *sg.* וַחֲמִשָּׁה

אם־אמצא שם ארבעים וחמשה
Gn. 18, 28.
Ex. 26, 27. וחמשה בריחם לקרשי
Ex. 26, 27. וחמשה בריחם
Ex. 36, 32. (bis) וחמשה בריחם
Ex. 38, 25. ושבע מאות וחמשה
Ex. 38, 28. ושבע המאות וחמשה
Jud. 20, 35. 46. עשרים וחמשה אלף
1 Sam. 6, 4. וחמשה עכברי
1 S. 6, 16. וחמשה סרני־פלשתים
1 S. 22, 18. שמנים וחמשה איש
1 Reg. 7, 3. ארבעים וחמשה
2 Rg. 19, 35. שמונים וחמשה אלף
2 Reg. 25, 19. וחמשה אנשים מראי
משמאול
2 Chr. 4, 6. 8. חמשה מימין וחמשה
Esr. 2, 8. תשע מאות וארבעים
Esr. 2, 20. וחמשה
Esr. 2, 33 שבעמאות עשרים וחמשה
Esr. 2, 34. שלש מאות ארבעים
וחמשה
Esr. 2, 66. מאתים ארבעים וחמשה
Esr. 2, 67. ארבע מאות שלשים
וחמשה
Neh. 6, 15. בעשרים וחמשה לאלול
Neh. 7, 13. שמנה מאות ארבעים
וחמשה
Neh. 7, 20. שש מאות חמשים
וחמשה
Neh. 7, 25. תשעים וחמשה
Neh. 7, 36. שלש מאות ארבעים
וחמשה
Neh. 7, 67. מאתים וארבעים וחמשה
Neh. 7, 68. מאתים ארבעים וחמשה
Nch. 7, 69. ארבע מאות שלשים
וחמשה
Jes. 37, 36. מאה ושמונים וחמשה
אלף
Jer, 52, 30. ארבעים וחמשה
Jer. 52, 31. בעשרים וחמשה לחדש
Ez. 8, 16. כעשרים וחמשה איש
Ez. 11, 1. עשרים וחמשה איש
Ez. 45, 5. וחמשה ועשרים אלף
Ez. 45, 12. עשרה וחמשה שקל
Dan. 12, 12. מאות שלשים וחמשה

בַּחֲמִשָּׁה

Gn. 14, 9. מלכים את־החמשה
בַּחֲמִשָּׁה

Gn. 18, 28. התשחית בחמשה
Ex. 16, 1. בחמשה עשר יום לחדש
Lev. 23, 34. 39. בחמשה עשר יום
Nu. 33, 3. בחמשה עשר יום לחדש
1 Rg. 12, 32 בחמשה־עשר יום לחדש
1 Rg. 12, 33. בחמשה עשר יום בחדש
2 Rg. 6, 25. חֲמִשִּׁים בחמשה כסף
Esth. 9, 18. וינח בחמשה עשר בו
Ez. 1, 1. 2. 8, 1. 33, 21. בחמשה לחדש
Ez. 32, 17. בחמשה עשר לחדש
Ez. 45, 25. בחמשה עשר יום
Ez. 48, 20. בחמשה ועשרים אלף
Hos. 3, 2. בחמשה עשר כסף

וּבַחֲמִשָּׁה

Lev. 23, 6. ובחמשה עשר יום
Nu. 28, 17. 29, 12. ובחמשה עשר יום

לַחֲמִשָּׁה

1 Chr. 25, 22. לחמשה עשר לירמות

constr.: חֲמֻשֹׁת

Num. 3, 47. ולקחת חמשת חמשת
Nu. 18, 16. חמשת שקלים בשקל
Num. 31, 8. חמשת מלכי מדין
Jos. 10, 5. ויעלו חמשת מלכי
Jos. 10, 16. ויגנסו חמשת המלכים
Jos. 10, 17. נמצאו חמשת המלכים
Jos. 10, 22. 23. את־חמשת המלכים
Jos. 13, 3. חמשת סרני פלשתים
Jud. 3, 3. חמשת סרני פלשתים
Jud. 18, 7. וילכו חמשת האנשים
Jud. 18, 14. ויענו חמשת האנשים
Jud. 18, 17. ויעלו חמשת האנשים
Jud. 20, 45. חמשת אלפים איש
1 S. 17, 5. חמשת־אלפים שקלים
2 S. 21, 8. ואת־חמשת בני מיכל
1 Chr. 29, 7. ככרים חמשת־ אלפים
2 Chr. 35, 9. חמשת אלפים ובקר
Esr. 1, 11. חמשת אלפים וארבע
Esr. 2, 69. מנים חמשת אלפים
Ez. 45, 6. חמשת אלפים רחב

constr.: וַחֲמֻשֹׁת

Num. 31, 32. וחמשת אלפים
2 Sam. 19, 18. וחמשת עשר בניו
Ez. 48, 15. וחמשת אלפים הנותר

constr.: כַּחֲמֻשֹׁת

Jos. 8, 12. כחמשת אלפים איש
Jud. 8, 10. כחמשת עשר אלף

constr.: לַחֲמֻשֹׁת

1 Sam. 6, 18. לחמשת הסרנים

חָמֵשׁ

פעל נכנין סכנד נויר הצם, והכלון כתיבת הקוטב [נעפּיכפּעטן], וכתיבה כזה לפעמים כמו מם ד"ם למעכריים, וכמו מעשר לכל פעכריס.

verb. piël. denom., quintam partem h. e. vectigal, tributum exigere, vel dare. LXX. *ἀποπεμπτοῦν.*

Pi-el חִמֵּשׁ

3 *perf.:* וְחִמֵּשׁ

Gn. 41, 34. וחמש את־ארץ מצרים

חֹמֶשׁ

ג"ז נויר חָמֵשׁ, והכלון הקטיני, או קלן קטיני [פּיכפּעטן], ודומה לו חוּמַשׁ כלכתי, ונגזרת הקתרון להסתין ספר התורה, לומר קטצה קוטני קורא.

n. m. (a num. חָמֵשׁ), pars quinta, sicut *decima*, de tributo, quale pendere solebant Aegyptii. Aram. חוּמַשׁ, gemar. de pentateucho (= סֵפֶר חֲמִשָּׁה). LXX. verbaliter: *ἀποπεμπτοῦν.*

לַחֹמֶשׁ

Gn. 47, 26. לפרעה לחמש

חֲמִשִּׁי

או חֲמִישִׁי [הקלף התעוקה נמר דגז] מספר סדרי [תוקרי מן חָמֵשׁ], ולנקנה חֲמִשִּׁית [נצפה יהודית עוד חֲמִשִּׁיָּה], והכלון הקלף התסודר קקרי לרבעה [דעה, דיק פּיכפּעטן], וכתוקר נקצר עם הצם, ואף לפעמים הנקנה כצם, לומר קלף הקטני. כתיבת לנקנה חֲמִשִּׁיתָיו. נתיגוס חֲמִישִׁי או חֲמִישָׁאי והידועה חֲמִשִּׁיָּה ולנקנה חֲמִישָׁאָה והידועה חֲמִשִּׁיָּא כמו בעברי.

s. חֲמִישִׁי *num. ordin.* (a rad. חָמֵשׁ; f. חֲמִשִּׁית, judaice etiam חֲמִשִּׁיָּה; pl. f. c. suff. חֲמִשִּׁיֶּיהָ), quintus, *fem.* interdum subst. pars quinta. LXX. *πέμπτος; ἡ πέμπτη, τὸ ἐπίπεμπτον, πέμπτον μέρος, τὸ πέμπτον.*

num. ord.: חֲמִישִׁי

Gn. 1, 23. יום חמישי

num. ord.: חֲמִישִׁי

Gn. 30, 17. ותלד ליעקב בן חמישי

n. ord.: הַחֲמִישִׁי

Num. 7, 36. ביום החמשי נשיא
Num. 29, 26. וביום החמשי פרים
Nu. 33, 38. בחדש החמישי באחד
Jos. 19, 24. ויצא הגורל החמישי
Jud. 19, 8. ביום החמישי ללכת
2 Rg. 25, 8. ובחדש החמישי בשבעה
1 Chr. 2, 14. רדי החמישי
1 Chr. 3, 3. החמישי שפטיה לאביטל
1 Chr. 8, 2. ורפא החמישי
1 Chr. 12, 10. ירמיה החמשי
1 Chr. 24, 9. למלכיה החמישי
1 Chr. 25, 12. החמישי נתניהו
1 Chr. 26, 3. עילם החמישי
1 Chr. 26, 4. ונתנאל החמישי
1 Chr. 27, 8. החמישי לחדש החמישי
Esr. 7, 8. בחדש החמישי
Esr. 7, 9. ובאחד לחדש החמישי
Jer. 1, 3. 28, 1. בחדש החמישי
Jer. 52, 12. ובחדש החמישי
Zach. 7, 3. בחדש החמשי הצום
Zach. 8, 19. וצום החמישי

n. ord.: וַחֲמִישִׁי

2 Sam. 3, 4. והחמישי שפטיה

n. ord.: בַּחֲמִשִּׁי

Ez. 20, 1. בחמשי בעשור לחדש
Zach. 7, 5. וספוד בחמשי ובשביעי

n. o. fem.: חֲמִשִּׁית, חֲמִישִׁית

Gn. 47, 24. ונתתם חמישית לפרעה
Lev. 27, 15. 19. ויסף חמישית כסף־
1 Rg. 6, 31. האיל מזוזות חמשית
Neh. 6, 5. כדבר הזה פעם חמישית

adj. fem.: חֲמִישִׁית, הַחֲמִשִּׁית

Lev. 19, 25. ובשנה החמשית
1 Rg. 14, 25. ויהי בשנה החמישית
2 Chr. 12, 2. ויהי בשנה החמישית
Jer. 36, 9. בשנה החמשית
Ez. 1, 2. השנה החמישית

cum suff.: חֲמִישִׁיתוֹ, הַחֲמִישִׁיתוֹ

Lev. 5, 16. ואת־חמישתו יוסף עליו
Lev. 22, 14. 27, 27 ויסף חמשיתו עליו
Lev. 27, 13. ויסף חמישתו על־ערכך
Lev. 27, 31. חמשיתו יסף עליו

cum suff.: וַחֲמִשִּׁיתוֹ

Num. 5, 7. וחמישתו יסף עליו

cum suff.: וַחֲמִשְׁתָּיו

Lev. 5, 24. וחמשתיו יסף עליו

חָמֵשׁ

פעל לקל-עונר כ"ק נגזר ונגזד, והכלון כמו חָמֵשׁ, חָמֵץ נתמנות, לומר קריפות הכח וקוות ועצילות [געמאלק, עמאפּעל ויין], וכן נתמת קמצ כלשון יחמעאל, ומוסף קמיץ הם עקין ונגזר, וכן נלקחי בהשאל על מאמן ולתקוף, ולא"כ אין המאמן לו עם הספר.

verb. inus. intrans., sicuti חָמֵץ, חָמֵס, valentem, robustum, nervosum, lacertosum esse, arab. *chamisa*, unde *chamis*, vir fortis, et *Chamasa* (*Hamasa*), liber heroum (Heldenbuch), notissima illa poëmatum arabicorum collectio, facta ab *Abu Temam*, poëta inter Arabes clarissimo.

הַחֲמֵשׁ

ג"ז והכוונה הלכ לו הכלן ומוקן [לעגדא, ליינ], כגזרת חָמְצָא ניון הכרע, והשפּ כוזית חָמֵשׁ ניון כרם לו רקס לקס וכדומה, הכל מענין קוון כמו שקמרנו, ולא שלונו קלנים. והם ג"כ מכוון של התגוס סעד יבן, וכן סלל"נג: מקום לקבל קוקו הטנע יותר מכל המקומות, לקבל גם מזכן הקיים וקום הטנעי שיולף מאכו לל כל הגוף, והם המקום מקום הלב. והפותיס ככופל לל השפכר, כמו זופן קמיז', עוטים ומקינעים לניק.

n. m. lumbus, venter, tanquam sedes roboris vel pinguedinis, gem. חֲמָצָא, aethiop. חֲמָשׁ. Targ. recte vertit: סְטַר יַרְכָּה. *R. Johanan*, uti *Qimchi* testatur, explicuit: הַפַּן הַחֲמִישִׁי. Rectius *R. Levi ben-Gerson*, cujus de interpretatione vid. textum rabb. LXX. *ψόα.*

דַּהֲחָמֵשׁ

באחרי החנית אל־החמש
2 S. 2, 23.
2 Sam. 3, 27. ויכהו שם החמש
2 Sam. 4, 6. ויכהו אל־החמש
2 S. 20, 10. ויכהו בה אל־החמש

חָמֵשׁ

פעל נויר־הצם חָמֵשׁ, לומר קנר קמצ לחלקה, כמו קלן שכום קלנים [כיסעטן], וע"כ חֲמֻשִּׁים כמו חֲלֻצִים ג'לוכו, לומר קנוני־קומצ, וכן פרצ הרק"נצ, וזקת כוונת המתרגם חְזָרִזִין, כי יצערך לזקת המלה ג"כ לקל קלנים.

verb. denom. (a n. חֹמֶשׁ), lumbos accingere ad bellum, parare, armare, instruere. Part. חֲמֻשִׁים (syn. חֲלֻצִים), h. e. accincti, parati, instructi, armati, Trg. מְזָרְזִין. Aqu. *ἐνοπλισμένοι*; Symm. *καθωπλισμένοι.* Vulg. *armati.* LXX. *διασκευάζειν, εὔζωνος, πέμπτη γενεά; πεντήκοντα.*

p. p. pl.: חֲמֻשִּׁים

ואתם תעברו חמשים לפני
Jos. 1, 14.
Jos. 4, 12. חמשים לפני בני ישראל

p. p. pl.: וַחֲמֻשִׁים

Ex. 13, 18. וחמשים עלו בני־ישראל

p. p. pl.: הַחֲמֻשִּׁים

Jud. 7, 11. אל־קצה החמשים

חֹמֶת

פעל לקל-עונר כ"ק נגזר הכל חֹמֶת, וקצה להלמו, כי להגזרים מהעלני קמצ, לצון ריקנס, ליק הכרע ועצם, אע"פ שגם הצם קמצ בלכתי מועקק רוקב, ומי יתן ויליך ד' עיכיכו.

verb. inus. perdifficile explicatu. Sunt, qui comparent arab. *chamuta*, unde *chamit*, uter, putrescere, rancidum fieri; a quo verbo qua ratione uter nomen traxerit, non apparet.

חֲמָת

ג"ז והסיון חֲמַת, חֲמָת ונגזרת הכתוי חֲמָתוֹת, והסלנה כלד [שלויך], וכתיבתו רוקב. נגזרת הצם שלפכיכו עוד נהצלל לקר, לומר כמו שק, ל"ם קמצ-קלילין וכדומה. הקמנות סוד.

n. m. (constr. חֲמַת; pl. חֲמָתוֹת), uter, lagena, gem. etiam saccus. Targumista vertit רוּקָב, id quod etymologiam arabicam aliquatenus tuetur. LXX. *ἀσκός; δολερός.*

חֲמַת

ויכלו חמים מך־החמת Gn. 21, 15.
ותלך ותתע את־החמת Gn. 21, 19.
constr.: חֲמַת
ויקד־לחם וחמת מים Gn. 21, 14.
constr.: *חֲמַת
*חמת מיין Hos. 7, 5.
constr.: *וּמַחֲמַת
*ומחמת שדי ישתה Job. 21, 20.
cum suff.: *חֲמָתְךָ
*מספח חמתך Hab. 2, 15.

חֵן

v. s. r. חָנַן *p.* 416.

חָנָה

פעל נוח ופעיל יַחֲנֶה, והפקל וַיַּחַן, ומעונו הפלגה כליעה וכפיפה ונלפתות, נעים וזקיקה [ויך ניענען, ניענען, כייגען], ומוס קנה סיוס כיו כעם סיוס, מכעות נגלי ערב, וכן כשמ פנס. ומוס הסבאל על הפניס וכעים לעקוס פלמוני, פזכן ותנוחה, לומר נעם לקנות וזכן וסכנן, [כיע־דעלעסטען], והקניס נאכוון סוס לו מפזכן סמקומות וקויע לו למעפה, ולפעמים הזכן נכללי. ופזר לקוור הזכיג דע שהזכיג קנה נדומה על קָבֵּנִי, תֵּן וכדומה, וכן לקני נעלני הסכוון על כניעה, והשווי נשפתי מעכנ, ע' לקמן ממ כנע.

vrb. intr. (impf. יַחֲנֶה; apoc. וַיַּחַן), flecti, inflecti, se inclinare, unde חָנָה חַיּוֹם (syn. נָטָה חַיּוֹם), *κάκλισεν ἡ ἡμέρα*, Luc. 24, 29. (cf. v. פָּנָה parilem usum). Hinc: recumbere, residere, considere, domicilium collocare aliquo in loco; obsidere, obsessum tenere, oppugnare; praesidere, custodire; denique generaliter: habitare. Cognata vi atque origine sunt vv. קָנָה, q. v., חָן et arab. حنّ. LXX. *καταλύειν, περικαθίζειν, παρεμβάλλειν, καταστρατοπεδεύειν, περιχαρακοῦν, στρατοπεδεύειν, πολεμεῖν; ἀπαίρειν, ἐπιβαίνειν, κυκλοῦν, ὁδηγεῖν, ὑφίστανται*; חֹנֶה אִישׁ, *ἀνθρωπάρεσκος*; חָנָה סָבִיב, *εἶναι μετά τινος*; חָנָה סָבִיב, *κυκλοῦν.*

3 perf.: חָנָה
אל־המקום אשר חנה 1 S. 26, 5.
קריה חנה דוד Jes. 29, 1.
1 perf.: וָאֶחֱנֶה
וחניתי כדור עליך Jes. 29, 3.
וחניתי לביתי מצבה Zach. 9, 8.
3 perf. pl.: חָנוּ
כן־חנו לדגליהם Num. 2, 34.
ופלשתים חנו במכמש 1 S. 13, 16.
3 perf. pl.: וְחָנוּ
וחנו בני ישראל Num. 1, 52.
part.: חֹנֶה *masc.*
אשר־הוא חנה שם Ex. 18, 5.
חנה מלאך־י' Ps. 34, 8.
part. c. suff.: חֹנְךָ
פזר עצמות חנך Ps. 53, 6.
part. pl.: חֹנִים
אותם חנים על־הים Ex. 14, 9.
חנים סביבתו 1 Sam. 26, 5.
וישראל חנים 1 Sam. 29, 1.
על־פני השדה חנים 2 Sam. 11, 11.
והעם חנים על־גבתון 1 Rg. 16, 15.
part. pl.: הַחֹנִים
ונסעו המחנות החנים Num. 10, 5.
המחנות החנים תימנה Nu. 10, 6.
וישמע העם החנים 1 Reg. 16, 16.
החונים בגדרות Nah. 3, 17.
part. pl.: וְהַחֹנִים
והחנים קדמה מזרחה Num. 2, 3.
והחנים עליו מטה ישששכר Nu. 2, 5.
והחנים עליו מטה שמעון Nu. 2, 12.
והחנים עליו מטה אשר Nu. 2, 27.
והחנים לפני המשכן Num. 3, 38.
part. fem.: חֹנָה *sg.*
וחית פלשתים חנה 2 Sam. 23, 13.
חנה בעמק רפאים 1 Chr. 11, 15.
inf. constr.: חֲנוֹת
הנה חנות היום ליך פה Jud. 19, 9.
inf. constr.: וּבְחָנְתָּ
ובחנת המשכן Num. 1, 51.
inf. c. suff.: חֲנֹתֵנוּ
ידעת חנתנו במדבר Num. 10, 31.
inf. c. suff. לַחֲנֹתְכֶם
מקום לחנתכם Dt. 1, 33.
imprt. sg.: וַחֲנֵהוּ
וחנה על־העיר ולכדה 2 S. 12, 28.
impt. pl.: חֲנוּ
חנו מחוץ למחנה Num. 31, 19.
חנו עליה סביב Jer. 50, 29.
3 impf. apoc.: וַיִּחַן
ויחן בנחל־גרר Gn. 26, 17.
ויחן את־פני העיר Gn. 33, 18.
ויחן־שם ישראל Ex. 19, 2.
לכישה ויחן עליה Jos. 10, 31.
ויחן בתבץ וילכדה Jud. 9, 50.
ויחן על־יבש גלעד 1 Sam. 11, 1.
ויחן שאול בגבעת החכילה 1S.26,3.
ויחן ישראל ואבשלם 2 S. 17, 26.
ויחן עליה ויבנו עליה 2 Rg. 25, 1.
ויחן על־הערים הבצרות 2Chr.32,1.
2 imperf.: תַּחֲנֶה
אם־תחנה עלי מחנה Ps. 27, 3.
1 pl.: וְנַחֲנֶה
ונחנה שם ימים שלשה Esr. 8, 15.
2 pl.: תַּחֲנוּ
נכחו תחנו על־הים Ex. 14, 2.
3 pl.: יַחֲנוּ
וסביב למשכן יחנו Num. 1, 50.
והלוים יחנו סביב Num. 1, 53.
יחנו בני ישראל Num. 2, 2.
לאהל־מועד יחנו Num. 2, 2.
כאשר יחנו Num. 2, 17.
אחרי המשכן יחנו ימה Nu. 3, 23.
יחנו על ירך המשכן Num. 3, 29.
יחנו צפנה Num. 3, 35.
שם יחנו בני ישראל Num. 9, 17.
ועל־פי ה' יחנו Num. 9, 18.
על־המשכן יחנו Num. 9, 18.
על־פי ה' יחנו Num. 9, 20. 23.
יחנו בני־ישראל Num. 9, 22.
3 pl.: וַיַּחֲנוּ
וישבו ויחנו Ex. 14, 2.
3 pl.: וַיִּחֲנוּ
ויחנו באתם Ex. 13, 20.
ויחנו־שם על־המים Ex. 15, 27.
ויחנו ברפידים ואין מים Ex.17,1.
ויחנו במדבר Ex. 19, 2.
ויחנו במדבר פארן Num. 12, 16.
ויחנו באבת Num. 21, 10.
ויחנו בעיי העברים Num. 21, 11.
ויחנו בנחל זרד Num. 21, 12.
ויחנו מעבר ארנון Num. 21, 13.
ויחנו בערבות מואב Num. 22, 1.
ויחנו בסכת Num. 33, 5.
ויחנו באתם Num. 33, 6.
ויחנו לפני מגדל Num. 33, 7.
ויחנו במרח Num. 33, 8.
ושבעים תמרים ויחנו־שם Nu.33,9.
ויחנו על־ים־סוף Num. 33, 10.
ויחנו במדבר־סין Num. 33, 11.
ויחנו בדפקה Num. 33, 12.
ויחנו באלוש Num. 33, 13.
ויחנו ברפידם Num. 33, 14.
ויחנו במדבר סיני Num. 33, 15.
ויחנו בקברת התאוה Nu. 33, 16.
ויחנו בחצרת Num. 33, 17.
ויחנו ברתמה Num. 33, 18.
ויחנו ברמן פרץ Num. 33, 19.
ויחנו בלבנה Num. 33, 20.
ויחנו ברסה Num. 33, 21.
ויחנו בקהלתה Num. 33, 22.
ויחנו בהר־שפר Num. 33, 23.
ויחנו בחרדה Num. 33, 24.
ויחנו במקהלת Num. 33, 25.
ויחנו בתחת Num. 33, 26.
ויחנו בתרח Num. 33, 27.
ויחנו במתקה Num. 33, 28.
ויחנו בחשמנה Num. 33, 29.
ויחנו במסרות Num. 33, 30.
ויחנו בבני יעקן Num. 33, 31.
ויחנו בחר הגדגד Num. 33, 32.
ויחנו ביטבתה Num. 33, 33.
ויחנו בעברנה Num. 33, 34.
ויחנו בעצין גבר Num. 33, 35.
ויחנו במדבר־צן Num. 33, 36.
ויחנו בהר התר Num. 33, 37.
ויחנו בצלמנה Num. 33, 41.
ויחנו בפונן Num. 33, 42.
ויחנו באבת Num. 33, 43.
ויחנו בעיי העברים Num. 33, 44.
ויחנו בדיבן גד Num. 33, 45.
ויחנו בעלמן דבלתימה Nu. 33, 46.
ויחנו בהרי העברים Num. 33, 47.
ויחנו בערבת מואב Num. 33, 48.
ויחנו על־הירדן Num. 33, 49.
ויחנו בגלגל Jos. 4, 19.
ויחנו בני־ישראל בגלגל Jos 5, 10.
ויחנו מצפון לעי Jos. 8, 11.
ויחנו על־גבעון Jos. 10, 5.
מלכיש ועגלה ויחנו עליה Jos.10,34
ויחנו יחדו אל־מי מרום Jos. 11, 5.
ויחנו עליהם וישחיתו Jud. 6, 4.
ויחנו בעמק יזרעאל Jud. 6, 33.
ויחנו על־עין חרד Jud. 7, 1.
ויחנו בגלעד Jud. 10, 17.
ויחנו במצפה Jud. 10, 17.
ויחנו ביהצה Jud. 11, 20.
ויחנו ביהודה Jud. 15, 9.
ויחנו בקרית יערים Jud. 18, 12.
ויחנו על־הגבעה Jud. 20, 19.
ויחנו על־האבן העזר 1 Sam. 4, 1.
ויעלו ויחנו במכמש 1 Sam. 13, 5.
ויחנו בין־שוכה 1 Sam. 17, 1.
ויחנו בעמק האלה 1 Sam. 17, 2.
ויחנו בשונם 1 Sam. 28, 4.
ויחנו בגלבע 1 Sam. 28, 4.
ויחנו בערוער ימין העיר 2S.24,5.
ויחנו בני־ישראל נגדם 1 Rg. 20, 27.
ויחנו אלה נכח אלה 1 Rg. 20, 29.
ויבאו ויחנו לפני מידבא 1Chr.19,7.
ויחנו מבאר־שבע Neh. 11, 30.
ויחנו סביב לאהלי Job. 19, 12.
ויחנו עליה Jer. 52, 4.
3 pl.: וַיַּחֲנוּן
ויחנון בעבר ארנון Jud. 11, 18.

חָנוּת

ס"נ והכנוי חֲנֻיּוֹת, וספלנס פקוס פקניס ודיסה ופכל, פזכ יפנו וישו ויסכנו שפס כני פדס, פכן נקדיקות פזפל על דיקת פפקוסה וגנ ופפי פזוק [נעוופלנע, נפנפר־, נוזע], וכן חָנִיּת, פפוכלת חָנִי] או חֲנָיָא נקפי, ופזכ נקפי ע"נ. פפזפל על מפפכת וניק פעמר, או קלק פמפפכת, ע"ב דפוקו כקנוק. ודע שאין חֲנָיָא או חָנִי קפוקיי נגמרק חָנִי וסידופס חֲנָיָאוֹת, או חֲנָיָנִי, לופר נפל־קנוק, ופוס ניק־קנוכי כמו קנוק, וכדופס.

n. f. (pl. חֲנֻיּוֹת), habitaculum, domicilium, plerumque taberna, in emporio exstructa, ad mercaturas faciendas (Bazar-Gewölbe), aram. חָנְוָא (absol. חָנְוָ; def. syr. *chonuto*) vel חַנְוָיָא. Translate: carcer, custodia, ab externa formae similitudine. Gem. adj. חַנְוָנִי, def. חַנְוָנָאָה, vel חַנְוָנִי, tabernarius, unde חֲנֻיּוֹת חַנְוָנִי = חָנוּת. LXX. *χανοῦν*. Aquila: *in officinas vel tabernas.*

pl.: חֲנָיוֹת
ואל־החניות Jer. 36, 17.

חֲנִית

ס"כ ען קנוס, וסלנוי נכפל חֲנִיתִים, חֲנִיתִית [ק' הסופי לרוב כשניי נקשר, ונקריים נרכוי, וכן שְׁחִיתִית, פָּשָׁתִית, פָּסָחוֹת, דָּלָתִית יוכיו, וזס שפקנל סשלם]. סיזון דקר וקף [שניעס, שפעפר], ונקרק כן לל"ק ע"ם כניפס ונלפתות, ולל מקוזור. וכל סיזון ען חָנִית נאכוון נָוָ, קָנָה, קָן [שאר שפנו קָנּוֹן דופק], וסכנון קדול וסנול שנון וקיון [נוספיענען], וכן נקפת פשנ s. *çân*; l. *cun*]; כפודו יוכי וכויפ [gr. *κων*] ען קנוס נאון ק'.

n. f. biplurale (חֲנִיתוֹת, חֲנִיתִים, a v. חָנָה; litera singularis extrema, tanquam radicalis, in plurali servata est, quemadmodum in nmm. שְׁחִיתוֹת, פָּשָׁתוֹת, פָּסָחוֹת, דָּלָתוֹת, propter brevitatem, ut videtur, vocabulorum), hasta, cuspis, non ab inflectendo seu curvando, sed potius ab *acuendo*, qua vi v. חָנָה cum vv. נָוָ, קָנָה, קָן (unde חָנָה) significatione et stirpe conjuncta est, idemque verbum, uti textus rab. evincit, etiam in linguis sanscriticis invenitur.

חרב אר חנית 1 Sam. 13, 19.
תחת־ירך חנית אר־חרב 1 S.21, 9.
ראה אי־חנית המלך 1 S. 26, 16.
ויאמר הטה החנית המלך 1S.26,22.
ימלא ברזל ועץ חנית 2 S. 23, 7.
וביד המצרי חנית 2 Sam. 23, 21.
חנית כמנור ארגים 1 Chr. 11, 23.
להב חנית וכידון Job. 39, 23.
חנית מסע ושריה Job. 41, 18.
והרק חנית Ps. 35, 3.
וקצץ חנית Ps. 46, 10.
שניהם חנית וחצים Ps. 57, 5.
וברק חנית Nah. 3, 3.

וַחֲנִית

חרב וחנית ביד כל־העם 1S.13,22.
ועמהם בצנה וחנית 1 Chr. 12, 34.

הַחֲנִית

ויסל שאול את־החנית 1S.18, 11. 20, 33.
ויך את־החנית בקיר 1 S. 19, 10.
את־החנית אשר מראשתו 1S.26,11.
ויקח דוד את־החנית 1 S. 26, 12.
באחרי החנית אל־החמש 2 S. 2, 23.
ותצא החנית 2 Sam. 2, 23.
ויגזל את־החנית 2 Sam. 23, 21.
את־החנית ואת־השלטים 2 Reg. 11, 10.
את־החנית מיד המצרי 1Chr.11, 23.

וְהַחֲנִית

והחנית ביד־שאול 1 Sam. 18, 10.

Digitized by Google

בְּחַנִּית
1 Sam. 19, 10. להכות בחנית
1 Sam. 26, 8. אכנו נא בחנית
וּבַחֲנִית
1 S. 17, 45. בחרב ובחנית ובכידון
1S.17, 47. לאבחרב ובחנית יהושיע
cum suff.: חֲנִיתֵךְ p.
Hab. 3, 11. לנגה ברק חניתך
חֲנִיתוֹ
1 Sam. 17, 7. ונזק חניתו
1 Sam. 17, 7. ולהבת חניתו
2S.1, 6. והנה שאול נשען על־חניתו
2 S. 21, 19. ועץ חניתו כמנור ארגים
2 S. 23, 18. והוא עורר את־חניתו
1Chr.11, 11.20 הוא־עורר את־חניתו
1Chr.20, 5. ועץ חניתו כמנור ארגים
cum suff.: וַחֲנִיתוֹ
1 Sam. 19, 9. ישב וחניתו בידו
1 Sam. 22, 6. ברמה וחניתו בידו
1 S. 26, 7. וחניתו מעוכת־בארץ
cum suff.: בַּחֲנִיתוֹ
2 Sam. 23, 21. ויהרגהו בחניתו
1 Chr. 13, 2. ויהרגהו בחניתו
1 pl. c. suff.: וַחֲנִיתֹתָם
2 Chr. 23, 9. את־החניתים
2 pl. c. suff.: וַחֲנִיתֹתֵיהֶם
Jes. 2, 4. וחניתותיהם למזמרות
Mich. 4, 3. וחניתתיהם למזמרות
מַחֲנֶה
זז [פּץ נקני], והלכנו נכפל מַחֲנִים, מַחֲנֶה, ומזוגי מַחֲנִים. המונן מקום מקנים והכתן והסכן, ולכוב מקנני סללמם ומלכלי סקלרי"ם, ולדעת מקנעם נכנוי פנין, לומר ככתן פנין ופנוין. ומוס סמשלל על כתון ונכף, מעכבת ומפעת מכני פלמסה, כמשלות של קיל.
n. m. (semel f.; pl. dupl. מַחֲנִים, מַחֲנִית; dual. מַחֲנַיִם), locus, in quo recumbitur, castra vel militaria vel pastoritia, hinc ipse exercitus, copiae, multitudo. LXX. αὐλή, παρεμβολή, τάξις, παράταξις, λαός, δύναμις, πόλεμος; ἀγρός, βασιλεύς, τειχήρης; לַמַּחֲנֶה, ἀλιμαζονεῖς?
Dt. 23, 10. כי־תצא מחנה על־אויבך
Ps. 27, 3. אם־תחנה עלי מחנה
Ez. 1, 24. קול המלה כקול מחנה
לַמַּחֲנֶה
Gn. 32, 9. אל־המחנה האחת
Gn. 32, 9. והיה המחנה הנשאר
Gn. 33, 8. מי לך כל־המחנה הזה
Gn. 50, 9. ויהי המחנה כבד מאד
Ex. 16, 13. ותכס את־המחנה
Ex. 19, 17. לקראת האלהים מן־המחנה
Ex. 32, 19. כאשר קרב אל־המחנה וירא משה בשער המחנה
Ex. 32, 26. הרחק מן־המחנה
Ex. 33, 7. ושב אל־המחנה
Lev. 14, 8. ואחר יבוא אל־המחנה
Lev. 16, 26. 28. יבוא אל־המחנה
Num. 4, 5. 15. בנסע המחנה
Num. 5, 2. וישלחו מן־המחנה
Num. 10, 34. בנסעם מן־המחנה
Num. 11, 1. ותאכל בקצה המחנה
Num. 11, 9. על־המחנה לילה
Nu. 11, 30. ויאסף משה אל־המחנה
Num. 11, 31. ויטש על־המחנה
Num. 11, 31. 32. סביבות המחנה
Nu. 14, 44. לא־משו מקרב המחנה
Num. 19, 7. ואחר יבא אל־המחנה
Nu. 31, 12. ואת־השלל אל־המחנה
Nu. 31, 24. ואחר תבאו אל־המחנה
Dt. 2, 14. המלחמה מקרב המחנה
Dt. 2, 15. מקרב המחנה עד תמם
Dt. 23, 11. לא יבא אל־תוך המחנה
Dt. 23, 12. יבא אל־תוך המחנה
Jos. 1, 11. עברו בקרב המחנה
Jos. 3, 2. השטרים בקרב המחנה
Jos. 6, 11. ויבאו המחנה
Jos. 6, 14. פעם אחת וישבו המחנה
Jos. 8, 13. המחנה אשר מצפון וילכו אל־יהושע אל־המחנה
Jos. 9, 6. אל־המחנה הגלגלה לאמר
Jos. 10, 6. אל־המחנה הגלגלה
Jos. 10, 15. 43. וישבו כל־העם אל־המחנה
Jos. 10, 21. ויבאו אל־יהושע אל־המחנה
Jos. 18, 9. הרכב ואת־כל־המחנה
Jud. 4, 15. ואחרי המחנה
Jud. 4, 16. ופרה נערך אל־המחנה
Jud. 7, 10. את־מדין ואת־כל־המחנה
Jud. 7, 14. אנכי בא בקצה המחנה
Jud. 7, 17. סביבות כל־המחנה
Jud. 7, 18. בקצה המחנה
Jud. 7, 19. וירץ כל־המחנה
Jud. 7, 21. ובכל־המחנה ויגס המחנה
Jud. 7, 22. ויך את־המחנה
Jud. 8, 11. וכל־המחנה החריד
Jud. 8, 12. לא בא־איש אל־המחנה
Jud. 21, 8. ויבאו אותם אל־המחנה
Jud. 21, 12. ויבא העם אל־המחנה
1 Sam. 4, 3. ארון ברית־יי אל־המחנה
1 S. 4, 5. בא אל־המחנה
1 Sam. 4, 6. בא אלהים אל־המחנה
1 S. 4, 7. בתוך־המחנה
1 Sam. 11, 11. והרץ המחנה לאחיך
1 S. 17, 17. אל־שאול אל־המחנה
1 S. 26, 6. והנה איש בא מן־המחנה
2 S. 1, 2. והוציאני מן־המחנה
1 Rg. 22, 34. ואת־חמריהם המחנה
2 Rg. 7, 7. עד־קצה המחנה
2 Reg. 7, 8. ויצאו מן־המחנה להחבה
2Rg. 7, 12 והוצאתני מן־המחנה
2 Chr. 18, 33. וַהַמַּחֲנֶה
Jud. 8, 11. והמחנה היה בטח
בַּמַּחֲנֶה
Gn. 32, 22. בלילה־הזוא במחנה
Ex. 19, 16. ויחרד כל־העם אשר במחנה
Ex. 32, 17. קול מלחמה במחנה
Ex. 32, 27. משער לשער במחנה
Ex, 36, 6. ויעבירו קול במחנה
Lev. 17, 3. אור־עז במחנה
Lev. 24, 10. ויצאו במחנה
Num. 11, 26. שני אנשים במחנה
Num. 11, 26. ויתנבאו במחנה
Num. 11, 27. מתנבאים במחנה
Jos. 5, 8. במחנה עד חיותם
Jos. 6, 11. ויולינו במחנה
Jud. 7, 9. קום רד במחנה
Jud. 7, 11. וירדת במחנה
Jud. 7, 11. החמשים אשר במחנה
1 Sam. 14, 15. ותהי חרדה במחנה
1 S. 14, 19. וההמון אשר במחנה
1 S. 14, 21. אשר עלו עמם במחנה
1 Sam. 28, 1. תצא במחנה
1S.29, 6. צאתך ובאך אתי במחנה
1 Reg. 16, 16. ביום ההרא במחנה
1 Rg. 22, 36. ויעבר הרנה במחנה
Ps. 106, 16. ויקנאו למשה במחנה
לַמַּחֲנֶה
Ex. 16, 13. שכבת הטל סביב למחנה
Ex. 29, 14. מחוץ למחנה תשרף הוא
Ex. 33, 7. מחוץ למחנה
Ex. 33, 7. אשר מחוץ למחנה
Lev. 4, 12. אל־מחוץ למחנה
21. 6, 4. 10, 4. 5. 14, 3. 16, 27. 24, 14. 23.
Lev. 8, 17. שרף באש מחוץ למחנה
9, 11.
Lev. 13, 46. ממוץ למחנה מושבו
Lev. 17, 3. ישחט מחוץ למחנה
Num. 5, 3. אל־מחוץ למחנה
4. 15, 36. 19, 3. 31, 13.
Num. 12, 14. 15, 35. מחוץ למחנה
Num. 19, 9. והניח מחוץ למחנה
Nu. 31, 19. ואתם חנו מחוץ למחנה
Dt. 23, 13. תהיה לך מחוץ למחנה
Jud. 7, 21. סביב למחנה
2 Rg. 3, 9. ולא־היה מים למחנה
2 Chr. 22, 1. הבא בערבים למחנה
constr.: מַחֲנֵה
Gn. 32, 3. מחנה אלהים זה
Ex. 14, 19. ההלך לפני מחנה ישראל
Ex. 14, 20. מחנה מצרים ובין מחנה
Ex. 14, 20. וישקף יי אל־מחנה מצרים
Ex. 14, 24. ויהם את מחנה מצרים
Ex. 14, 24. דגל מחנה יהודה
Num. 2, 3. דגל מחנה ראובן
Nu. 2, 10. 10, 18. מחנה הלוים בתוך המחנה
Nu. 2, 17. דגל מחנה אפרים
Num. 2, 18. דגל מחנה דן
Num. 2, 25. דגל מחנה בני־יהודה
Nu. 10, 14. מחנה ראובן
Num. 10, 18. מחנה בני־אפרים
Num. 10, 22. מחנה בני־דן מאסף
Num. 10, 25. ושמתם את־מחנה ישראל
Jos. 6, 18. ויפל כל־מחנה
Jud. 4, 16. אל־מחנה ישראל
Jud. 7, 15. את־מחנה מדין
Jud. 7, 15. מכל מחנה בני־קדם
Jud. 8, 10. מחנה־דן עד הים הזה
Jud. 18, 12. פגר מחנה פלשתים
1 Sam. 17, 46. ויירא שאול את־מחנה פלשתים
1 Sam. 28, 5. את־מחנה ישראל יתן יי
1S. 28, 19. ויבאו אל־מחנה ישראל
2Rg. 3, 24. ונפלה אל־מחנה ארם
2 Rg. 7, 4. לבוא אל־מחנה ארם
2 Reg. 7, 5. עד־קצה מחנה
2 Reg. 7, 5. השמיע את־מחנה ארם
2 Reg. 7, 6. באנו אל־מחנה ארם
2 Reg. 7, 10. אחרי מחנה־ארם
2 Reg. 7, 14. ויבזו את מחנה ארם
2 Rg. 7, 16. ואבתיהם על־מחנה יי
1 Chr. 9, 19. להכות את־מחנה
1 Chr. 14, 15. פלשתים
1Chr. 14, 16. ויכו את־מחנה פלשתים
constr.: וּמַחֲנֵה
Jud. 7, 1 ומחנה מדין היה־לו מצפון
Jud. 7, 8. ומחנה מדין היה לו
1 Chr. 11, 15. ומחנה פלשתים חנה
constr.: בְּמַחֲנֵה
Jud. 7, 13. מתהפך במחנה מדין
Jud. 13, 25. במחנה־דן בין צרעה
1 Sam. 4, 6. במחנה העברים
2 S. 5, 24. להכות במחנה פלשתים
2 S. 23, 16. הגברים במחנה פלשתים
2 Reg. 19, 35. ויך במחנה אשור השלשה במחנה
1 Chr. 11, 18. פלשתים
2 Chr. 32, 21. במחנה מלך אשור
Jes. 37, 36. ויכה במחנה אשור
constr.: כְּמַחֲנֵה
1 Chr. 12, 22. גדול כמחנה אלהים
constr.: לְמַחֲנֵה
Nu. 2, 9. כל־הפקדים למחנה יהודה
Nu. 2, 16. כל־הפקדים למחנה ראובן
Nu. 2, 31. כל־הפקדים למחנה דן
ויניחום מחוץ למחנה ישראל
Jos. 6, 23.
1 Chr. 12, 22. עד־למחנה גדול
constr.: מִמַּחֲנֵה
1 Sam. 13, 17. המשחית ממחנה פלשתים
2 S. 1, 3. ממחנה ישראל נמלטתי
cum suff.: מַחֲנֵהוּ
Num. 1, 52. איש על־מחנהו
2 Reg. 5, 15. הוא וכל־מחנהו
2Rg. 6, 24 מלך־ארם את־כל־מחנהו
2 Chr. 14, 12. לפני־יי ולפני מחנהו
Ps. 78, 28. ויפל בקרב מחנהו
Joel 2, 11. כי רב מאד מחנהו
dual.: מַחֲנַיִם p.
Gn. 32, 2. n. p. המקום ההוא מחנים
dual.: הַמַּחֲנַיִם p.
Cant. 7, 1. כמחלת המחנים
dual.: מְמַחֲנַיִם p. נַיִם
Jos. 13, 30. n. p. *ויהי גבולם ממחנים
2 Sam. 2, 12. *ממחנים גבעונה
dual.: וּמְמַחֲנַיִם n. p.
Jos. 13, 26 *ומחנים עד־גבול לדבר
1 pl.: הַבְּמַחֲנִים cum h int.
Nu. 13, 19. הבמחנים אם־במבצרים
pl. c. suff.: מַחֲנֶיךָ
Dt. 23, 15. מתהלך בקרב מחנך
Dt. 23, 15. מחניך קדוש
Dt. 29, 10. וגרך אשר בקרב מחניך
pl. c. suff.: מַחֲנֵיכֶם
Am. 4, 10. באש מחניכם ובאפכם
pl. c. suff.: מַחֲנֵיהֶם
Nu. 5, 3. ולא יטמאו את־מחניהם
Jos. 10, 5. הם וכל־מחניהם
Jos. 11, 4. ויצאו הם וכל־מחניהם
1 S. 17, 1. את־מחניהם למלחמה
1 Sam. 17, 53. וישסו את־מחניהם
1 Sam. 28, 1. ויקבצו פלשתים את־מחניהם
1 Sam. 29, 1. ויקבצו פלשתים את־כל־מחניהם
pl. c. suff.: וּמַחֲנֵיהֶם
Jud. 8, 10. ומחניהם עמם
2 pl.: מַחֲנוֹת
Gn. 32, 8. והגמלים לשני מחנות
Gn. 32, 11. ועתה הייתי לשני מחנות
2 Chr. 31, 2. בשערי מחנות יי
Ez. 4, 2. ונתת עליה מחנות
2 pl.: הַמַּחֲנוֹת
Num. 2, 17. בתוך המחנת
Num. 2, 32. כל־פקודי המחנת
Num. 10, 2. ולמסע את־המחנות
Nu. 10, 5. המחנות החנים קדמה
Nu. 10, 6. המחנות החנים תימנה
Num. 10, 25. מאסף לכל־המחנת
בְּמַחֲנוֹת
2 pl.:
Zach. 14, 15. במחנות ההמה כמגפה
לְמַחֲנוֹת
2 pl.: constr.
1 Chr. 9, 18. חמה השערים למחנות
מִמַּחֲנוֹת
2 pl.: constr.
1 Sam. 17, 4. איש־הבנים ממחנות
תַּחֲנָה
ז"ל ע"י תַּאֲוָה, תַּאֲוָה, תַּאֲלָה, וכמנף נכ"ק מן נכנוי תַּחֲנוֹת, וסלנון סקנים וסכזכן [לַנַעֲוונן], ומוס מקום סכזכן וקנוים [לַנַעֲר־אֲרָע].
n. f. pluralet. (ad s. f. תַּאֲוָה; pl. תַּחֲנוֹת), metatio castrorum, deinde locus castris faciendis vel colligendo exercitui destinatus. LXX. παρεμβάλλειν.
pl. c. suff.: תַּחֲנֹתַי
2 Reg. 6, 8. פלני אלמני תחנתי

חָנַן

r. ficta, v. s. חָנַן, חוֹנֵן p. 376.

Digitized by Google

חָנַט

פעל נומד, והעתיד יַחְנֹט, והמונן לדעת רמ"י רקיקה נבזמים, והרל"ע מתאלם ונסתפק על המשתן עם קבוצה פנים, ולקיע לך נכבוד רקוד בלשון. המשכות נשמע רקיקה והשתקה [לשמרק], ושום אי המקנע המתים נשתקק לשמרק, ע"י לנקוח נבזמים ושרקרק, אי משקוע והסלע מתק ושרקק נשרות, כמו המלכה תקנע פנים, ושתתיקס ע"י נשול ונכוכר. והפ' ש"ין לשרש פה, כלשר השוי יוכיח, כי גם נרומי ונלרפתי וגרמני כשרש כשכוין [l. *cond*-ire, fr. *cand*-ir, dt. k and-]iren], ושם תנקע לשמשקתו, גם נשלמי שמתי קדם ועדע תמלאנו.

verb. trans. (impf. יַחְנֹט) cond-ire aromate, veluti de cadaveribus, quae more Aegyptiorum, ut quam diutissime vitae species conservaretur, odoribus variis inungebantur, de fructibus, qui primo peracerbi tum gustatu tum odoratu, deinde maturati dulcescunt. Litera *ch* hoc in verbo, uti linguarum sanscriticarum collatio demonstrat, non *praepositionalis* est, sed *radicalis*. LXX. *ἐνταφιάζειν, θάπτειν;* חֲנֻטִים, *ταφή.*

3 *prf. fem.*: חָנְטָה
Cant. 2, 13. התאנה חנטה פגיה
inf. constr.: לַחְנֹט
Gn. 50, 2. לחנט את־אביו
3 *impf. pl.*: וַיְחַנְטוּ
Gn. 50, 2. ויחנטו הרפאים
Gn. 50, 26. ויחנטו אתו

חֲנָטִים

ש"נ נכוי לנין המשעת, לומר המניעה [לי"ינבלוסמיכוכנ, מומיוכוכנ], נגמרת חֲנִיטָה מקנוע ספרות, וכן חֲנֻטָּא נלמי, לסמן הרקיקה. למשם קעם משרש קנע שוע ושקר.

n. m. plur. abstr., conditio cadaverum, gem. de dulcitudine fructuum maturescentium, aram. חֲנוּטָא, inunctio.

pl.: חֲנָטִים *abstr.*
Gn. 50, 3. כי כן ימלאו ימי החנטים

חֲנִיטָה

v. s. חֲנָטָה *p.* 389.

חֲנָטָא

aram. v. s. חֲנָטָה *p.* 389.

חָנַךְ

פעל קל המלכה, והקשה המונן תמנותי"י נשרשון, כי נגורות המלקלקים חָנַךְ, חֲנֻכָּה ש"ייכים ממך קכן, כלשר רמיכו לעיל, ולפ' נוקנות רמים לשרש, ונם המשך עם ענך קנך קנוך דיומק, ונכנסה על תמו, ולפ' מלין המעלות תמנך. לדעת רמ"י, עכיכו המקלך כניסק המלה או כלי לקומנות; שהוק עתיד לעמוד כה, או לעוב או לרע, ולפ כמו מרגלה, וכן בקלנוס אַדְרָךְ תמוכו. לדעת הרל"ע כמו לעוד, ורקיך כמו מלומד, ובלשון ישמעאל יכן לשון המכל ובינה, והטוסף יונק, ובשמת כוס יכך נויר קין, ולפ ש"ין לום. ע"י מקת מכך לעיל דף ק"ל פניס כ"ו. ועוד מקום להתנדר בו.

verb. trans., initiare, instituere, edocere, assuefacere, arab. *chanaka*, sapere, conj. *trans.* sapientem facere, docere. Vehementer errant, qui nmm. חָנֹךְ, arab. *chanak*, חַנָּה (v. s. חָנֵךְ, אָנַךְ) ad hoc verbum referunt, vel vv. חָנַן, חָנַק cognata esse putant. Verbum aethiopicum חנך, quod hoc probare videtur, ejus ipsius nominis חָנֹךְ est propago. LXX. *ἐγκαινίζειν.*

3 *perf. c. suff.*: חִנְּכוֹ
Dt. 20, 5. בית־חדש ולא חנכו
imperat.: חֲנֹךְ
Prv. 22, 6. חנך לנער על־פי דרכו
3 *impf. c suff.*: יְחֻנְּכֶנּוּ
Dt. 20, 5. ואיש אחר יחנכנו
3 *pl.*: וַיְחַנְכוּ
1 Reg. 8, 63. ויחנכו את־בית יי
2 Chr. 7, 5. ויחנכו את־בית האלהים

חֲנֻכָּה

ש"נ נויר חָנֹךְ סוכני, וניונו סמנש, כלומר סקניכס וקוץ וכוך וקנוע [קייטוייכוכנ, -ומנוכנ], ונלמד מקנון מניח והמונק, לו מקכנוק סקנון. נגמרת חִנּוּךְ מנלהו, כמו קנוך נעניס, זכן נעל־סמקנן וסמקונן וכלומס.

n. f. (a m. חָנֹךְ), primus rei cujuspiam usus, dedicatio, veluti aedis, arae, etiam de sacrificiis dedicationis seu consecrationis. Gem. חִנּוּךְ, institutio, *κατηχισμός.* LXX. *ἐγκαίνισις, ἐγκαινισμός, ἐγκαίνια.*

Neh. 12, 27. לעשת חנכה ושמחה
constr.: חֲנֻכַּת
Num. 7, 10. את חנכת המזבח
Num. 7, 84. 88. זאת חנכת המזבח
2 Chr. 7, 9. כי חנכת המזבח עשו
Ps. 30, 1. שיר־חנכת הבית
constr.: וּבַחֲנֻכַּת
Neh. 12, 27. ובחנכת חומת ירושלם
constr.: לַחֲנֻכַּת
Nu. 7, 11. את־קרבנם לחנכת המזבח

חֲנָכָא

נלמי כמו נענני.

n. aram. (c. חֲנֻכַּת), hebraico par atque aequale. LXX. *ἐγκαίνια.*

constr.: חֲנֻכַּת
Esr. 6, 16. חנכת בית־אלהא
constr.: לַחֲנֻכַּת
Dan. 3, 2. למתא לחנכת צלמא
Dan. 3, 3. לחנכת צלמא די הקים
Esr. 6, 17. לחנכת בית־אלהא

חָנִיךְ

ש"נ נויר ניכוני הפעולי", והכנוי חֲנִיכִים, והסלנס המוכנל ומלומד והמולך לקומנות [נעוואסכע, לייכנעוויסע], ומוס כמו למודי מלחמה.

n. m. part. pass. (pl. חֲנִיכִים), edoctus, institutus, assuefactus, instructus, spec. disciplina militari. LXX. *ἰδιώτης.*

pl. c. suff.: חֲנִיכָיו
Gn. 14, 14. וירק את־חניכיו

חִנָּם

v. s. r. חָנַן *p.* 417.

חִנָּם

פעל לנ־עוכר, ולנ כנוכ סנע יקר ומקנוכד. המונן כ"ל ענין קשוי והקשה מנק ולימן מנולם ופעלין [המרמ, מאסמעכנאסע, פעמע ויין], וכן נמשת תמנות המכוון לנקיו חָנָם, לנשן קשוי ומנק וכלמי מוס קיום כמו מנס. וכן להפעל צָנַם המכוון על קשוי, כלשר תקשה pro חֲנֻכָּה; inf. c. s. חַנֹּכָם, interdum חַנֹּתִי, ad s. inf. חַנֹּתִי, a vv. חָנַן, שָׁנַן), inclinare, propenso animo esse in aliquem, adamare affectu tenerrimo. Nif. חָנַן, ad s. f. נָחַן. Gem. אִרְחַנַּן, aliquem laeto vultu excipere. LXX. *οἰκτείρειν, ἐλεεῖν, κολακεύοντα προσκαλεῖσθαι, παύεσθαι;* חֹנֵן, *οἰκτίρμων;* חַנָּן, *κατασεισάζειν* (sicut arab. *channa*); הִתְחַנֵּן, *δέεσθαι, καταδέεσθαι, ἀξιοῦν, παραιτεῖσθαι.*

3 *perf.* חָנַן
Gn. 33, 5. חילדים אשר־חנן אלהים
3 *perf. c. suff.*: חַנָּנִי
Gn. 33, 11. כי־חנני אלהים
3 *perf. c. suff.*: וְחַנֵּנִי
2 Sam. 12, 22. מי יודע וחנני יי
1 *perf.*: וְחַנֹּתִי
Ex. 33, 19. וחנתי את־אשר אחן
1 *perf.*: וְחַנֹּתִי
Job. 19, 17. וחנותי לבני בטני
3 *pl.*: חָנְנוּ *p.*
Thr. 4, 16. זקנים לא חנו
part.: חוֹנֵן, חוֹנֵן
Ps. 37, 21. וצדיק חונן ותתן
Ps. 37, 26. כל־היום חונן ומלוה
Ps. 109, 12. ואל־יהי חונן ליתומיו
Ps. 112, 5. טוב־איש חונן ומלוה
Prv. 14, 31. ומכבדו חנן אביון
Prv. 19, 17. מלוה יי חונן דל
part.: לְחוֹנְנָן
Prv. 28, 8. לחונן דלים יקבצנו
inf. abs.: חָנוֹן
Jes. 30, 19. חנון יחנך לקול זעקך
inf. constr.: חַנּוֹת
Ps. 77, 10. השכח חנות אל
inf. c. suff.: *וְחַנֹּתִי
Job. 19, 17. וחנותי לבני בטני
inf. c. suff.: לְחַנָּתָהּ
Ps. 102, 14. כי־עת לחנתה
inf. c. suff.: לְחַנֹּתֵכֶם
Jer. 30, 18. יחמת יי לחנכם
impt. c. suff.: חָנֵנִי
Ps. 4, 2. חנני ושמע תפלתי
Ps. 6, 3. חנני יי כי אמלל אני
Ps. 9, 14. חנני יי ראה עניי
Ps. 31, 10. חנני יי כי צר־לי
Ps. 41, 5. אני אמרתי יי חנני
Ps. 41, 11. חנני והקימני
Ps. 51, 3. חנני אלהים כחסדך
Ps. 56, 2. חנני אלהים כי־שאפני אנוש
Ps. 57, 2. חנני אלהים חנני
Ps. 86, 3. חנני אדני כי־אליך אקרא
Ps. 119, 29. ותורתך חנני
Ps. 119, 58. חנני כאמרתך
impt. c. suff.: וְחָנֵּנִי
Ps. 25, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 26, 11. פדני וחנני
Ps. 27, 7. וחנני ועניני
Ps. 30, 11. שמע־יי וחנני
Ps. 86, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 119, 132. פנה־אלי וחנני
impt. c. suff.: חָנֵּנוּ
Ps. 123, 3. חנני יי חנני
Jes. 33, 2. חנני לך קויתי
impt. pl. c. s. חָנֵּנִי
Job. 19, 21. חנני חנני אתם רעי
impt. pl. c. s. חָנֵּנוּ
Jud. 21, 22. אליהם חננו אותם
1 *imperf.*: אָחֹן
Ex. 33, 19. וחנתי את־אשר אחן
2 *imperf.*: תָּחֹן

לקמן, לפר שמנו צוּנְבָא, לנין המלכן נמקמי [והשוי ל"י נק', לו ננק"ן ידוע נקקור המרש, כמו כנע-לנע], וכן המרש נסודו ומלכלכי נשוות סנשמיים, לכן נסכום, כלשר קלמה לקמן. ודע שעור לפר מרוש לפר, לם קשוב ומדמם המעל חָנָם לל בָּנָם [עי' לקמן] עכין קסילם [שכמרעסמען], שנשלח נל נשמתי עכב כידוע, לכן הרלשון קניב.

verb. inus., durum, solidum, globosum esse, qua vi cognatum est vv. חָנַם, unde חֻנְמוֹן (a f. simplici חֻנָּם), aram. קוּמָּא (substantia, syn. צָנָם), צָנָּא unde צוּנְבָא aram., lapis (commutantur enim צ et כ, ח, ק, v. c. in צָנַע, כָּנַע).

חַנְגָּל

ש"נ נויר חָנָם [ע"ש בָּנַת, בָּרַד], עם המוסיי ל"ל, כמו זַרְגָּל מן זָרַד, חַשְׁמַל מן חָשַׁם, נַרְגָּל מן נָרַג, ונלמי נַרְמָל, חגל, עַרְבָּל. המלנס לכן לנגיש, נגיש מקרק וקנלון, לולס מרקוק כלשר נרלה, כי המוסיי המקנן [נלנָם-מען], ותכין כוס המלוג לקן-נרך נמסוק כוס, וכן לפר מרל"נ: ולנ' דעתי קנמל לכן, כמו לכניס נדוגות מן המיים, כי סוף כנגד נרך עכ"ל. ולל חָנָם לך ומדמם נין המלכן ע' sl. *kamenj*] סכום נסודו ומלנלני [s. *açman*, ולל המרש נקנוק ומנוסף. ודע שלדעת המקנוב בָּרְזֶבְ, לומר מן ממיני לכנה, וכן לדעת רמ"י, ויים המרש חָנָם כמו בָּנָם לקמן, ומממנות מס מקמן מן חָנָם, וכי בָּרְזֶבְ נגמרת, והרלשון קניב.

n. m. (a nom. חָנָם, quod factum est ad s. f. בָּנָת, בָּרַד, adjecta terminatione *al* hypocoristica), grando, quae ex glaciei globulis constat. Huic interpretationi favet *Saadia Faj.*, quem D. Qimchi אלצקיע vertisse tradit. Ibn-Ezra חַנְגָּל (parall. בָּרַד) lapidem vertit; et profecto sanscritice lapis *açman*, slavice *kamenj* vocatur (unde nomen urbis Lusaticae). Isaaki *erucam* intelligit, gemar. בְּרִזְבָּא, hebr. בָּנָם, vulgo בַּרְזֶבְ, quod, si verum sit, radix חָנָם, sicuti בָּנָם, vim habet carpendi, depascendi, tondendi. LXX. *πάχνη.*

p. בַּחֲנָגָל
Ps. 78, 47. ושקמותם בחנמל

חָנַן

פעל נוד והעתיד נכפל יָחֹן [פועלי], יָחֹנֵּן [תפוכס סוקרס, פעולי], וככנוי פעתיד יְחָנֵנִי לו יְחָנֶּנּוּ מן יְחֻנּוּ, והקמוכס יְחָנְךָ כמר יְחָנֶּךָּ, נכסוג הקנועה לקוור, וכן יְחָנְכָה כמר יְחָנֶּכָּה, והמקור נכנוי חָנְנָם, חֲנֻנָּה, ולפעמים חַנּוֹת ע"ל חַנּוֹת, שַׁנּוֹת מן קלל, שכן. המלכה כמו חָנְכָה לעיל, לשון כניס ופניס לוי ולניקס ונעיס לקרי לים [היכני-נען, נו-], ומוס המשלוג לקן-נרך נשקוק סוס, וכן לפר הרל"נ: ולנ' דעתי קנמל לכן, כמו לכניס נדוגות מן המיים, כי סוף כנגד נרך עכ"ל. ולל חָנָם לך ומדמם נין המלכן ע' sl. *kamenj*] סכום נסודו ומלנלני [s. *açman*, ולל המרש נקנוק ומנוסף. ודע שלדעת המקנוב בָּרְזֶבְ, לומר מן ממיני לכנה, וכן לדעת רמ"י, ויים המרש חָנָם כמו בָּנָם לקמן, ומממנות מס מקמן מן חָנָם, וכי בָּרְזֶבְ נגמרת, והרלשון קניב.

verb. intr. (imp. חָנֹן, vel חָנֵּן vi *trans.*; c. s. חָנֵּנִי s. חָנֵּנוּ ab impf. יְחָנֵּנִי pro יְחָנְנֵנִי, יְחָנֵּךְ pro יְחָנְנֵךְ; יְחָנֶּךָּ pro יְחָנְכָה, יְחָנֶּכָּה pro יְחָנְכֵם, יְחָנֶּכֶם, יְחָנֵּנוּ pro יְחָנְנֵנוּ, יְחָנֶּנּוּ pro יְחָנְכֵנוּ, יְחָנֶּכֶנּוּ, יְחָנֵּם pro יְחָנְנֵם, יְחָנֵּן pro יְחָנְנֵן, יְחָנֶּנָּה pro יְחָנְכָה, יְחָנֶּכָּה; inf. c. s. חָנְנֵךְ, חָנְנֵכִי, חָנְנֵכֶם, interdum חָנֹתִי, חָנֹתִי, ad s. inf. חָנֹתִי, a vv. חָנַן, שָׁנַן), inclinare, propenso animo esse in aliquem, adamare affectu tenerrimo. Nif. חָנַן, ad s. f. נָחַן. Gem. אִרְחַנַּן, aliquem laeto vultu excipere. LXX. *οἰκτείρειν, ἐλεεῖν, κολακεύοντα προσκαλεῖσθαι, παύεσθαι;* חֹנֵן, *οἰκτίρμων;* חַנָּן, *κατασεισάζειν* (sicut arab. *channa*); הִתְחַנֵּן, *δέεσθαι, καταδέεσθαι, ἀξιοῦν, παραιτεῖσθαι.*

Digitized by Google

אל־תחן כל־בגדי ארן Ps. 59, 6.
2 *impf. c. suff.:* תְּחָנֵּם Dt. 7, 2.
ולא תחנם
3 imperf.: יָחֹן Dt. 28, 50.
ועיר לא יחן
וַיְחָן *3 imperf.:* 2 Rg. 13, 23.
ויחן יי אתם וירחמם
3 imperf.: יְחֻנַּן *f. altera.* Am. 5, 15.
אולי יחנן יי אלהי־צבאות
3 imperf.: יְחָנְּנֵהוּ *cum suff.* Ps. 67, 2.
אלהים יחנני
3 imperf.: וַיְחָנְּנוֹ *cum suff.* Mal. 1, 9.
חלו־נא פני־אל ויחנני
3 imperf.: שָׁיְחָנְּנוֹ Ps. 123, 2.
עד שיחנני
3 impf. c. suff.: יְחָנֶךָּ Gn. 43, 29.
אלהים יחנך בני
חנן יחנך לקול זעקך Jes. 30, 19.
3 impf. c. suff.: וַיְחָנֶךָּ Nu. 6, 25.
יאר יי פניו אליך ויחנך
3 imperf.: יְחָנְּנֵךְ *cum suff.* Jes. 27, 11.
ויצר לא יחננו
3 imperf.: וַיְחָנְּנֵהוּ Job. 33, 24.
ויחנו ויאמר פדהו
Nif-al: נֶחֱנַן
2 perf.: נָחַנְתָּ Jer. 22, 23.
מה־נחנתי בבא־לך
Pi-el: חוֹנֵן
part.: מְחוֹנֵן Prv. 14, 21.
ומחונן עניים אשריו
3 imperf.: יְחַנֵּן Prv. 26, 25.
כי־יחנן קולו
3 imperf.: יְחָנְּנֵהוּ Ps. 102, 15.
ואת־עפרה יחננו
Hof-al: חָנַן
3 imperf.: יְחֻנַּן Prv. 21, 10.
לא־יחן בעיניו רעהו
יחן רשע בל־למד צדק Jes. 26, 10.
Hitpa-el: תִּתְחַנַּן
2 perf.: הִתְחַנַּנְתָּ 1 Reg. 9, 3.
אשר התחננתה
1 perf.: הִתְחַנַּנְתִּי 1 Rg. 8, 59.
דברי אלה אשר התחננתי
3 perf. pl.: וְהִתְחַנְּנוּ 1 Rg. 8, 33.
והתחננו אליך בבית הזה
ותתחנן אליך בארץ 1 Rg. 8, 47.
והתחננו לפניך בבית 2 Chr. 6, 24.
והתחננו אליך בארץ 2 Chr. 6, 37.
inf. constr.: לְהִתְחַנֵּן
אל־המלך להתחנן־לו Esth. 4, 8.
inf. c. suff.: בְּהִתְחַנְּנוֹ Gn. 42, 21.
בהתחנו אליו
1 imperf.: אֶתְחַנַּן Job. 19, 16.
בזרי אתחנן־לו
1 imperf.: אֶתְחַנָּן *p.* Job. 9, 15.
כמשפטי אתחנן
ואל־יי אתחנן Ps. 30, 9.
קולי אל־יי אתחנן Ps. 142, 2.
1 imperf.: וְאֶתְחַנַּן Dt. 3, 23.
ואתחנן אל־יי
2 imperf.: תִּתְחַנַּן Job. 8, 5.
ואל־שדי תתחנן
3 imperf.: וַיִּתְחַנַּן 2 Rg. 1, 13.
ויתחנן אליו וידבר אליו
3 imperf.: וַיִּתְחַנֶּן Hos. 12, 5.
בכה ויתחנן־לו
3 impf. fem.: וַתִּתְחַנֶּן Esth. 8, 3.
ותבך ותתחנן־לו

חֵן
ז׳ נכנו חִנּוֹ, וסלנס סכעיס לקרי ז׳ ונכיס יפוס [נוכיינוכנ], ומוס קסל ולנו׳, קור סכיס וקסל ניקעיס ונקוסיס, ונקסר סקל, נסן, נסל, סולק קן. נסקנר עס שמוס כתוקר ליוכו שפר וקסל עלן ועגניס נעס ולסכיס וכלוסק.

n. m. (c. s. חִנּוֹ) inclinatio, propensa in aliquem animi voluntas, benevolentia, gratia, decor, venustas; רוּחַ חֵן, de spiritu sancto, gratiae divinae teste. LXX. *χάρις, ἔλεος, ἀρέσκεια, εὔχρηστος, ἐπίχαρις, θερμός.*

ונח מצא חן בעיני יי Gn. 6, 8.
מצאתי חן בעיניך Gn. 18, 3. 30, 27.
התנא מצא עבדך חן Gn. 19, 19.
להגיד לאדני למצא־חן Gn. 32, 6.
למצא־חן בעיני אדני Gn. 33, 8.
ויאמר למה זה אמצא־חן Gn. 33, 15.
אמצא־חן בעיניכם Gn. 34, 11.
וימצא יוסף חן בעיניו Gn. 39, 4.
נמצא־חן בעיני אדני Gn. 47, 25.
אם־נא מצאתי חן בעיניכם Gn. 47, 29.
אם־נא מצאתי חן בעיניכם Gn. 50, 4
ונתתי את־חן העם Ex. 3, 21.
ויתן יי את־חן העם Ex. 11, 3.
ויי׳ נתן את־חן העם Ex. 12, 36.
וגם־מצאת חן בעיני Ex. 33, 12.
אם־נא מצאתי חן Ex. 33, 13.
למען אמצא־חן Ex. 33, 13.
כי־מצאתי חן בעיניך Ex. 33, 16.
מצאת חן בעיני ואדעך Ex. 33, 17.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Ex. 34, 9.
לא־מצתי חן בעיניך Num. 11, 11.
אם־מצאתי חן בעיניך Nu. 11 15.
אם־מצאנ חן בעיניך Num. 32, 5.
אם־לא תמצא־חן בעיניו Dt. 24, 1.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Jud. 6, 17.
אמצא־חן בעיניו Ruth 2, 2.
מדוע מצאתי חן בעיניך Ruth 2, 10.
אמצה־חן בעיניך אדני Ruth 2, 13.
תמצא שפחתך חן בעיניך 1 S. 1, 18.
כי־מצא חן בעיני 1 Sam. 16, 22.
כי־מצאתי חן בעיניך 1 S. 20, 3.
אם־מצאתי חן בעיניך 1 S. 20, 29.
וימצאו הנערים חן בעיניך 1 S. 25, 8.
אם־נא מצאתי חן בעיניך 1 S. 27, 5.
כי־מצאתי חן בעיניך 2 S. 14, 22.
אם־אמצא חן בעיני יי 2 S. 15, 25.
אמצא־חן בעיניך אדני 2 S. 16, 4.
וימצא הדד חן בעיני 1 Rg. 11, 19.
ותהי אסתר נשאת חן Esth. 2, 15.
ותשא־חן וחסד לפניו Esth. 2, 17.
נשאה חן בעיניו Esth. 5, 2.
אם־מצאתי חן בעיני Esth. 5, 8.
אם־מצאתי חן בעיניך Esth. 7, 3.
ואם־מצאתי חן לפניו Esth. 8, 5.
הוצק חן בשפתותיך Ps. 45, 3.
חן וכבוד יתן יי Ps. 84, 12.
כי ׳ לויות חן Prv. 1, 9.
ומצא־חן ושכל טוב Prv. 3, 4.
ולענוים יתן־חן Prv. 3, 34.
תתן לראשך לויות־חן Prv. 4, 9.
ויעלת־חן Prv. 5, 19.
אשת חן תתמך כבוד Prv. 11, 16.
שכל־טוב יתן־חן Prv. 13, 15.
אבן־חן השחד Prv. 17, 8.
מכסה ומזהב חן טוב Prv. 22, 1.
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
מיכיח אדם אחרי חן Prv. 28, 23.
וגם לא לידעים חן Eccl. 9, 11.
דברי פי חכם־חן Eccl. 10, 12.
מצא חן במדבר Jer. 31, 2.
זוסה טובת חן Nah. 3, 4.
תשאות חן חן לה Zach. 4, 7.
רוח חן ותחנונים Zach. 12, 10.

וְחֵן
וחן לגרגרתיך Prv. 3, 22.

חֲנַן
שקר החן והבל היפי Prv. 31, 30.
cum suff.: חָנְנוֹ
ויתן חנו בעיני שר Gn. 39, 21.

חֵיִן
ע״ו כמו חֵן עמיקו, וסוף תמונס כמקס ממנו, וכן אֵישׁ המקס מן אָשׁ [מקס]. סהלנס היופי וסיקן וסכמיוסו [מקסייע, מכמוסו], ויקין ערכו סהלנון כעיס ויפי כקס שלו. ונסכוון יופי כקסר קן נסמכל קלמודי: קן מקוס ליוסיו קן קסס לנעלס קן מקס על נוקבו.

n. m. (cujus forma productione ortum est ex חֵן, sicuti אֵישׁ ex אָשׁ, a rad. אָשַׁשׁ), venustas, gratia, pulchritudo, veluti armorum (חֵיִן שָׁרְכוֹ). Targ. בְּטִיחָא דַּעֲלָהּ. LXX. *ἐλεήσει (τὸν ἴσον αὐτοῦ).*

וחין ערכי Job. 41, 4.

חַנּוּן
קולניי ע״מ רַחוּם, שַׁכְּוִיל, מָשׁוּב, וסהלנון רקסני וככסר ריקעיס קסי׳ל ויוקן [נכאליע, נמאיסטעלינג]. נסקנוס חַנָּן ונגעלס חָנָּן מעלסו, נסכוון סיופי וסכעיוסו.

adj. (ad s. f. רַחוּם), gratiosus, benefaciendi cupidus, targ. חַנָּן, gem. חִנָּן (venustus, jucundus). LXX. *ἐλεήμων, οἰκτίρμων.*

ושמעתי כי־חנון אני Ex. 22, 26.
כי־חנון ורחום יי 2 Chr. 30, 9.
חנון ורחום ארך־אפים Neh. 9, 17.
כי אל־חנון ורחום אתה Neh. 9, 31.
חנון ורחום יי Ps. 111, 4. 145, 8.
חנון ורחום וצדיק Ps. 112, 4.
חנון יי וצדיק Ps. 116, 5.
כי־חנון ורחום הוא Joel. 2, 13.
אל־חנון ורחום Jon. 4, 2.

חַנּוּן
יי׳ יי אל רחום וחנון Ex. 34, 6.
אל־רחום וחנון Ps. 86, 15.
רחום וחנון יי Ps. 103, 8.

חֲנִינָה
ע״כ וסלנון קסל ויקעיס ויסלס [עכ־נעלמען, עלנוכנ], וסקעוכס מופנעק, גויל סקקור.

n. f. inf. abstr., misericordia, clementia, benevolentia. LXX. *ἔλεος.*

לא־אחן לכם חנינה Jer. 16, 13.

תְּחִנָּה
ע״כ ע״ע תְּחִלָּה, תְּפִלָּה, וסהלנס נכפל ל׳ כמו קניכס, לומל ניקעיס ויקעל וסקל [עכינעלמען]. כ׳ עלנה ומעלנה נקעס וזוע [ניעעע, עכפלעסוכנ]. ונזעס יסודי׳ סס לניון סנגון קפלס ונקעס.

n. f. ad s. f. תְּחִלָּה, 1) gratia, favor, clementia, misericordia; 2) imploratio gratiae, supplicatio. LXX. *ἔλεος; δέησις, προσευχή, βοή, ἐπιεικεύειν.*

לבלתי היות להם תחנה Jos. 11, 20.
כל־תפלה כל־תחנה 1 Reg. 8, 38.
כל־תפלה כל־תחנה 2 Chr. 6, 29.
היתה תחנה מאת יי Esr. 9, 8.

וַתְּחִנָּה
את כל־התפלה והתחנה 1 Rg. 8, 54.
constr.: תְּחִנַּת
ושמעת אל־תחנת עבדך 1 Rg. 8, 30.
אל־תחנת עבדך 1 Reg. 8, 52.
ואל־תחנת עמך 1 Reg. 8, 52.
cum suff.: תְּחִנָּתִי שמע יי תחנתי Ps. 6, 10.
תבוא תחנתי לפניך Ps. 119, 170.
תפל־נא תחנתי לפניך Jer. 37, 20.
מפיל־אני תחנתי Jer. 38, 26.
ומפיל תחנתי לפני יי Dan. 9, 20.
cum suff.: מְתְחַנָּתִי
ואל־תתעלם מתחנתי Ps. 55, 2.
cum suff.: תְּחִנָּתֵנוּ
תפל־נא תחנתנו Jer. 42, 2.
cum suff.: תְּחִנָּתֵךְ
תחנתך אשר התחננתה 1 Rg. 9, 3.
cum suff.: תְּחִנָּתְכֶם
להפיל תחנתכם לפניו Jer. 42, 9.
cum suff.: תְּחִנָּתוֹ
ואל־תחנתו יי אלהי 1 Reg, 8, 28.
ואל־תחנתו יי אלהי 2 Chr. 6, 19.
ויעתר לו וישמע תחנתו 2 Chr. 33, 13.
cum suff.: תְּחִנָּתָם
תפלתם ואת־תחנתם 1 Rg. 8, 45. 49.
את־תפלתם ואת־תחנתם 2 Chr. 6, 35.
אולי תפל תחנתם Jer. 36, 7.
pl. c. suff.: תְּחִנֹּתֵיהֶם
ואת־תחנתיהם 2 Chr. 6, 39.

תַּחֲנוּן
ע״ו וסכנוי תַּחֲנוּנִים, ונסנל ג״כ לכוי נקכיי תַּחֲנוּנָה, וסיקיל לרוב נקפס יסודיס, וליון מין קפלס, וסכלנס כמו עקנס, נסיועיס עול נסנל תַּחַן ע״מ עמס נסכוון סוס.

n. m. (pl. תַּחֲנוּנִים vel תַּחֲנוּנוֹת), supplicatio, de quodam precum genere. In carminibus synagogalibus reperitur nom. תַּחַן ad s. f. תָּמָס. LXX. *οἰκτιρμός, παράκλησις, δέησις.*

pl.: תַּחֲנוּנִים
הירבה אליך תחנונים Job. 40, 27.
תחנונים ידבר־רש Prv. 18, 23.
pl.: וְתַחֲנוּנִים
לבקש תפלה ותחנונים Dan. 9, 3.
רוח חן ותחנונים Zach. 12, 10.
pl.: וּבְתַחֲנוּנִים
ובתחנונים אובילם Jer. 31, 9.
pl. constr.: תַּחֲנוּנֵי
ושמעת אל־תחנוני עבדך 2 Chr. 6, 21
תחנוני בני ישראל Jer. 3, 21.
pl c. suff.: תַּחֲנוּנַי *p.*
שמע קול תחנוני Ps. 28, 2.
כי שמע קול תחנוני Ps. 28, 6.
אכן שמעת קול תחנוני Ps. 31, 23.
את־קולי תחנוני Ps. 116, 1.
לקול תחנוני Ps. 130, 2.
האזינה יי קול תחנוני Ps. 140, 7.
האזינה אל־תחנוני Ps. 143, 1.
pl. c. suff.: תַּחֲנוּנֵינוּ
אנחנו מפילים תחנוניו Dan. 9, 18.
pl. c. suff.: תַּחֲנוּנֶיךָ
בתחלת תחנוניך יצא דבר Dan. 9, 23
pl c. suff.: תַּחֲנוּנָיו
תפלת עבדך ואל־תחנוניו Dan. 9, 17.
pl. c. suff.: תַּחֲנוּנֹתַי *p.*
והקשיבה בקול תחנוניתי Ps. 86, 6.

חָנָם
מלת סעמס גויל חָן, נסופי חָם כמו מַחֲמַדִּים [עי׳ לעיל לף מ׳], יוֹמָם, ריקָם, שַׁוְא, נסופי עמיי כוס, ומעלות הסופי עי׳ נספרי מנכס שפתי קרס לף קע״ע, ושס תמלס סשווי והסוף. הסלנס נשניל הקודס וסקסר, נלין תקוע שכר, ענן נתכנוס, רק ע׳ יסר וקניכס לי־זלוס [לוומוקנסע, שהנע צנטגעלע], ופעמיס נהשלל כמו לריק, לשוא, לתסו, לו נהקשר לל־תכס, ולמי־תכס הוא שניכת סס נקי׳.

חִנָּם
שמן ולנו׳, קור סכיס וקסל ניקעיס ונקוסיס, וכלמר מלל, נתן, נסל, סולק קן. נסקנר עס שמוס כתוקר ליוכו שפר וקסל עלן ועגניס נעס ולסכיס וכלוסק.

n. m. (c. s. חִנּוֹ) inclinatio, propensa in aliquem animi voluntas, benevolentia, gratia, decor, venustas; רוּחַ חֵן, de spiritu sancto, gratiae divinae teste. LXX. *χάρις, ἔλεος, ἀρέσκεια, εὔχρηστος, ἐπίχαρις, θερμός.*

חִנָּם
ע״ו כמו חֵן עמיקו, וסוף תמונס כמקס ממנו, וכן אֵישׁ המקס מן אָשׁ [מקס]. סהלנס היופי וסיקן וסכמיוסו [מקסייע, מכמוסו], ויקין ערכו סהלנון כעיס ויפי כקס שלו. ונסכוון יופי כקסר קן נסמכל קלמודי: קן מקוס ליוסיו קן קסס לנעלס קן מקס על נוקבו.

n. m. (cujus forma productione ortum est ex חֵן, sicuti אֵישׁ ex אָשׁ, a rad. אָשַׁשׁ), venustas, gratia, pulchritudo, veluti armorum (חֵיִן שָׁרְכוֹ). Targ. בְּטִיחָא דַּעֲלָהּ. LXX. *ἐλεήσει (τὸν ἴσον αὐτοῦ).*

Digitized by Google

adv. (a n. חֵן, addita terminatione adverbiale *am*, de qua vide Systema 179), gratiae gratique animi ergo, sine spe mercedis, meriti et compensationis, gratis, gratuito, frustra (syn. targ. מַגָּן); חֵם חִנָּם, de effusione sanguinis innoxii. LXX. *δωρεάν, διακενῆς, μάτην, ἀδίκως, μάταιος, ψευδῆς.*

Gn. 29, 15. ועבדתני חנם
Ex. 21, 2. יצא לחפשי חנם
Ex. 21, 11. ויצאה חנם אין כסף
Nu. 11, 5. אשר־נאכל במצרים חנם
1 Sam. 19, 5. להמית את־דוד חנם
1 Sam. 25, 31. ולשפך־דם חנם
2 Sam. 24, 24. ליהוה אלהי עלות חנם
1 Rg. 2, 31. דמי חנם אשר שפך יואב
1 Chr. 21, 24. והעלות עולה חנם
Job. 2, 3. ותסיתני בו לבלעו חנם
Job. 9, 17. והרבה פצעי חנם
Job. 22, 6. כי־תחבל אחיך חנם
Ps. 35, 7. חנם טמנו־לי
Ps. 35, 7. חנם חפרו
Ps. 35, 19. שנאי חנם יקרצו־עין
Ps. 69, 5. שנאי חנם
Ps. 109, 3. וילחמוני חנם
Ps. 119, 161. שרים רדפוני חנם
Prv. 1, 11. נצפנה לנקי חנם
Prv. 1, 17. כי־חנם מזורה הרשת
Prv. 3, 30. אל־תרוב עם־אדם חנם
Prv. 23, 29. למי פצעים חנם
Prv. 24, 28. אל־תהי עד־חנם בריעך
Prv. 26, 2. כן קללת חנם לא תבוא
Jes. 52, 3. חנם נמכרתם
Jes. 52, 5. כי־לקח עמי חנם
Jer. 22, 13. ברעהו יעבד חנם
Thr. 3, 52. איבי חנם
Ez. 6, 10. לא אל־חנם דברתי
Ez. 14, 23. כי לא חנם עשיתי
Mal. 1, 10. ולא־תאירו מזבחי חנם

adv. c. h. intr.: חִנָּם
Job. 1, 9. החנם ירא איוב אלהים

חָנַן

נקרי כמו נענה.

vrb. hebraico aequale.

inf.: בְּמִחֱנָן
Dan. 4, 24. ועויתך במחן ענין

Itpa-el: אִתְחַנַּן

part.: וּמִתְחַנַּן
Dan. 6, 12. ומתחנן קדם אלהה

חָנֵס

שע"פ לעיר גפעית, נגלית למצעי של מצרים, שהיתה קרת ממלכת נפתים ידועים, ונקראת נשפת ישמעאל קהנאים, ולפי היוכים שכווים, לו קרת־הנעל [העריאקלעפאלים], ולפ כודע לי סוד הפה, ולולי הוא נמלת חַנְסָנֵס נקרנוס, לעיון שמני מצרים. פרוש סתקרנוס קקפכתם נלפי מדוייק.

n. pr., caput nomi Heracleopolitani, qui est media in Aegypto, arab. אהנש, gr. Ἄνυσις (Herod. 2, 137.). Targ. vertit חַחְפַּנְחֵס h. e. Daphnae Pelusiae. Fortasse poterit hoc nomen ex voc. targumico חַנְסָנֵס, quod de statuis Soli dicatis usurpatur, explicari.

Jes. 30, 4. ומלאכיו חנס יגיעו

חָנַף

פעל נוזל, והכינוי חָנְפִּי נלרי, נסתפק ע"פ כדידותו [ויש פעלים שירלו הלרי סמוכ נמנעם לף נסתפק, ווה הסוד נסמלות לְבָשָׁם, אָהֲבוּ] והעתיד יַחֲנַף. סהלשה כמו סכרלפים מעל, נגד, לפע, לע, לומל יונף ונמכוון עשוי וכסוי וכוף. סכשלל לרוב כידוע על סקפר עלה וקפוי סמקשכה סרעה [פַּעַר־סילנען, -נעכנען, הי־כעלן], ומוסה סהשלל על סכויכה וסקיכה וסהקלקה, לו סויה נמלכ וה, וכוה הפעל נוזל, נהשלל על רפע ועולה. תמלות סדנף חָנֵף הכמלף נ"כ נהפעל צָדֵק וכדומה, ותקלף ותכיר כשרש כמכוון נשפתי ערב, כמו נהודו ופרסי רומי ויוכי [s. *nâbh*; לתקלני ונרמני וכדומה p. *nuhuf*, *nuhb*; l. *nûb*; gr. *νυφ*; sl. *nab* etc.]

vrb. intr. (Zere, quod est vv. intransitivorum signum, tantummodo in pausa apparet חָנֵף, plane sicuti in vv. אָהֲבוּ, לָבְשָׁם; imp. חְנַף), tegere, velare, occulere (syn. כָּסָה, בָּגַד, לָאַט, לָט), hinc celare, simulare, *ὑποκρίνεσθαι*, mentiri, fallere, mendacem, fallacem esse, gener. impium, pravum esse. Radix *naf*, quam ex textu rab. perspexeris sanscriticam aeque ac semiticam esse, invenitur etiam in v. צָנַף et aliis. LXX. *μολύνειν, ἐπιχαίρειν; μιαίνειν, φονοκτονεῖν; Hi.* הֶחֱנִיף, *ἐπάγειν.*

3 fem.: חָנְפָה
Jes. 24, 5. חנפה תחת ישביה

3 pl.: חָנְפוּ *p.*
Jer. 23, 11. גם־כהן חנפו

inf. abs.: חָלוֹךְ
Jer. 3, 1. הלוא חנוף תחנף הארץ

3 fem.: תָּחֳנַף *p.*
Jer. 3, 1. הלוא חנוף תחנף הארץ
Mich. 4, 11. תחנף ותחז בציון

3 fem: וַתְּחֳנַף
Ps. 106, 38. ותחנף הארץ בדמים
Jer. 3, 9. ותחנף את־הארץ

Hif-il: וַיַּחֲנֵף
2 impf. fem.: וַתַּחֲנִיפִי
Jer. 3, 2. ותחניפי ארץ

3 imperf.: יַחֲנִיף
Num. 35, 33. יחניף את־הארץ
Dan. 11, 32. יחניף בחלקות

2 pl.: תַּחֲנִיפוּ
Num. 35, 33. ולא־תחניפו את־הארץ

חָנֵף

ע"ו קוקלי, גויר ניטוי, והלנס סמקלין וסמשקר לנוע ומתקסר סמקיר עלס ונוגד [הי־כלעו], ובן הפס נקרנוס.

n. m. adj. particip., simulator, hypocrita. Ibn-Ezra: שָׁבָרוֹ טוֹב. LXX. *ὑποκριτής, ἄνομος, ἀσεβής, παράνομος; δόλος, πειράζειν.*

Job. 8, 13. ותקות חנף תאבד
Job. 13, 16. כי־לא לפניו חנף יבוא
Job. 15, 34. כי־עדת חנף גלמוד
Job. 17, 8. ונקי על־חנף יתערר
Job. 20, 5. ושמחת חנף עדי־רגע
Job. 27, 8. כי מה־תקות חנף כי יבצע
Job. 34, 30. ממלך אדם חנף
Prv. 11, 9. בפה חנף ישחת רעהו
Jes. 9, 16. כלו חנף ומרע
Jes. 10, 6. בגוי חנף אשלחנו

pl.: חֲנֵפִים
Jes. 33, 14. אחזה רעדה חנפים

pl. constr.: וַחֲנֵפֵי
Job. 36, 13. והנפי־לב ישימו אף

pl. constr.: בְּחַנְפֵי
Ps. 35, 16. בחנפי לעגי מעוג

חֹנֶף

ע"ו והלנון מופנע, לופר סקניפות וכפנה וצולס [פערפעלנונג, רוס־לאוינקייע], וכפנה יהודית עוד פנס חוֹנֵף, חֲנֻפָּה, חֲנֻפָּת, תְּחַנְפוּת וכדומה.

n. m. abstr., simulatio, fallacia, perfidia, pravitas. LXX. *ἄνομος* (חָנֵף).

Jes. 32, 6. לעשות חנף

חֲנֻפָּה

ע"ל מופנע נויר סוכרי חָנֵף, והלנס כמו חֹנֶף, נסכלל לנקר. ולנוע פע' תכיר סהקמוכה, לולס נלקרי וכפנה יהודית נע' רפס.

n. f. abstr. (a m. חָנֵף), sicuti חֹנֶף, hypocrisis, perfidia, impietas. Judaice et aram. חֲנֵפָה, non dagesata litera aspirata. LXX. *μολυσμός.*

Jer. 23, 15. יצאה חנפה לכל־הארץ

חָנַק

פעל נוזל, והלנס לפון נוף ונכ [עכנ ויין], וכן חָנֵק קקיפו, ונמלף הפעם ע"כ נפפתי מעכנ, כאשר שהוף הנה מכתי. ואשר לפונך, דע שנמלף לך נכנין נפעל ונהכנה, שם הוף פועלי ופעולי.

vrb. intr. onomatopoët., sicuti חָנַק (*ἄγχειν*, angere), angustum esse; *Nif.* *ἀπάγχεσθαι*, strangulari, se strangulare. *Pi.* trans. LXX. *ἀπάγχειν, ἐπιπνίγειν.*

Pi-el: חִנֵּק

part.: וּמְחַנֵּק
Nah. 2, 13. ומחנק לבאתיו

Nif-al: נֶחְנָק

3 imperf.: וַיִּחָנֵק
2 Sam. 17, 23. ויצו אל־ביתו ויחנק

מַחֲנָק

ע"ו והסיון מַחֲנָק, והלנס מופנע, לופר סקניפות ופפנה [עריוויכנונג], נפלוס לל פות, ופפע פפפות וקנקר מקנק נפפי, כלנון לקס קנקר קניקת נפפי ותנלס נוס, והפס מקנק נלפת נפפס רנניס כמו מקנק כרקס, לופר ניקפו. לדעת כלל־נ מקנק סה מוכרת, וסלנון נפפי תנקר מקנק, ובן דעת סתקנפ ונקנת שנכוקק נפפי. ולדעת נוסקפות מדויקות כתיב מַחֲנָק וע"כ הפלוס לל מעלמותי, והלנון יופר מקנק, ובן דעת רפ', והכוקר יפקר. נפשלל חֲנָק לקת לל מיות [נקרנוס שְׁרִיק], חֲנָק דנר מקנק נקרנוס וכדומה.

n. m. abstr. (constr. מַחֲנַק), strangulatio, suffocatio (parall. מָוֶת), Job. 7, 15. Targ. וּבְחֵירַת שְׁרִיקָא נַפְשִׁי, quam interpretationem, qua מַחֲנָק absolute positum est, sequitur *Levi Gersoni*. In nonnullis exemplaribus legitur מַחֲנָק, cui altero in hemistichio respondet מַצָּמוֹתַי. Hanc scripturam comprobat Isaaki Tricassini explicatio. Gem. חֲנָק (targ. שְׁרִיק, c. epenthesi שְׁרִיק), unum de quatuor suppliciorum generibus.

constr.: מַחֲנַק
Job. 7, 15. ותבחר מחנק נפשי

חֶסֶד

פעל לף־עונר כ"ף ננכין מכנד והתפעל, ותמלות סמונן עוד כסנר הקוס. לל"ק סמכנו נפקור קנלה, שתם קנלות וסקרוס סקויק נדנר, והקנלס וסקרוס לסנוע עוב לו רע, ותקנפנכם סוה כ' סכוונות וקקרלקם לנגונות, ולף ידעתי מכן הרלים. כי פעל פערני חסד הוף חֶסֶד הלרי, ונכניסם פנרש חֲסַד sl. *saud*. [כמו נסדו ולנלני [s. *sud*. לנון קנול ושניכ, ושיריד הוף הפעינם, ולם סמכוון מעלמו נעכרי, הלף המלות כלשר פתרו לין וסנל. וכ"ל שקופע הפרש חֲסַד נדופס נקמלות לל סָד [לשר מפנו סוד עי' נקמלות לל סָד [לשר מפנו סוד עי' לקמן], וסכוונס של הפרש סמכן וופנכן דנר וסיות סכן ולסנ ולים סוד [פעריכוש־שפייע], וכן עכוכ־מוצ, עי' יוקר סוה לקמן תחת סול, ותכיר כוה סמכוון הפרש ע"ב. סכנד חֶסֶד דרך לרמי, לעון סנקה וקלוף.

vrb. piël. et hitpaël., quod vi prima de qualicunque cupiditate et contentione animi, sive bona sive mala, dici nonnulli putant. At v. arabicum, quod comparant, par est aramaico חֲסַד, cujus radix (sanscr. *sud*, slavice *saud*), offendendi seu invidendi vim habet. Significatio primaria radicis חֲסַד (quae, nondum praepositionis incremento aucta, latet in n. סִיד, familiaritas, communitas) in consuescendo utendoque familiariter inesse nobis videtur. *Pi.* חִסֵּד, more *aramaico*, offendere, conviciari. *Hitpa.* se studiosum exhibere. LXX. *ἐπονείδιστον γίνεσθαι; ὁσιοῦν, ὅσιον εἶναι.*

Pi-el: חִסֵּד

3 impf. c. suff.: יְחַסְּדֶךָּ
Prv. 25, 10. פן־יחסדך שמע

Hitpa-el: הִתְחַסֵּד

2 imperf.: תִּתְחַסָּד *p.*
2 Sam. 22, 26. עם־חסיד תתחסד
Ps. 18, 26. עם־חסיד תתחסד

חֶסֶד

ע"ו וסרנוי חֲסָדִים. סהלנס כנ"ל סול, ומוס לסנס וחסד דודים [ליענע, וולסלוולנען], וסהשלל על סקס וסלפת נכלל וכדומה. ע' פקת פנרש סול. ודע שלפעמים ליון קסד עכין קרוף וומה, ווה סקן סכוונס שהזכרנו לעיל, וכן נלפת עכין קסד יוכן נלקרי, לכן רנים מהפוכרים יפרנו גם מלת קסד מפכוון הפ'.

n m. (pl. חֲסָדִים) fortasse sicuti חֶסֶד, consuetudo familiaris, amor, caritas, benevolentia, significatione sanctissima de gratia Dei, *χρηστότης, χάρις*. Bis, ut videtur, more aramaico (*chesdo*) de ignominia et flagitio dicitur. LXX. *δικαιοσύνη* (*δίκαιος*), *δόξα, ἐλεημοσύνη* (*ἐλεήμων*), *ἔλεος, ἐλπίς, χάρις* (*ἐπίχαρις*), *καρπὸς ζωῆς, οἰκτίρημα, ὅσιος; רַב חֶסֶד, גְּדֹל־חֶסֶד, πολυέλεος; כִּשֵּׁה חֶסֶד, ἀντιλήπτωρ.*

חֶסֶד *p.* חֶסֶ

Gn. 24, 12. ועשה־חסד עם אדני
Gn. 24, 14. ובה אדע כי־עשית חסד
Gn. 24, 49. עשים חסד ואמת
Gn. 39, 21. וים אליו חסד
Gn. 40, 14. ועשית־נא עמדי חסד
Gn. 47, 29. ועשית עמדי חסד ואמת
Ex. 20, 6. ועשה חסד לאלפים
Ex. 34, 6. ורב־חסד ואמת
Ex. 34, 7. נֹצֵר חסד לאלפים
Num. 14, 18. ורב־חסד

ועשה חסד לאלפים Dt. 5, 10.
כי־עשיתי עמכם חסד Jos. 2, 12.
עם־בית אבי חסד Jos. 2, 12.
ועשיו עמך חסד ואמת Jos. 2, 14.
ועשיו עמך חסד Jud. 1, 24.
ולא־עשו חסד עם־בית Jud. 8, 35.
יעשה יי עמכם חסד Ruth 1, 8.
עשיתה חסד עם־כל־בני 1 S. 15, 6.
ועשית חסד על־עבדך 1 S. 20, 8.
חסד יי ולא אמות 1 Sam. 20, 14.
יעש־יי עמכם חסד ואמת 2 S. 2, 6.
אעשה־חסד עם־בית שאול 2 S. 3, 8.
ואעשה עמו חסד בעבור 2 S. 9, 1.
ואעשה עמו חסד אלהים 2 S. 9, 3.
כי עשה אעשה עמך חסד 2 S. 9, 7.
אעשה־חסד עם־חנון 2 S. 10, 2.
עשה אביו עמדי חסד 2 S. 10, 2.
עמך חסד ואמת 2 Sam. 15, 20.
ועשה־חסד למשיחו 2 Sam. 22, 51.
הגלעדי תעשה־חסד 1 Reg. 2, 7.
דוד אבי חסד גדול 1 Reg. 3, 6.
כי־מלכי חסד הם 1 Reg. 20, 31.
אעשה־חסד עם־חנון 1 Chr. 19, 2.
כי־עשה אביו עמי חסד 1 Chr. 19, 2.
עם־דויד אבי חסד גדול 2 Chr. 1, 8.
ועלי הטה־חסד Esr. 7, 28.
ויתן־עלינו חסד Esr. 9, 9.
ארך־אפים ורב־חסד Neh. 9, 17.
ותשא חסד לפניו Esth. 2, 9.
למס מרעהו חסד Job. 6, 14.
ועשה חסד למשיחו Ps. 18, 51.
כל־ארחות יי חסד ואמת Ps. 25, 10.
חסד יסובבנו Ps. 32, 10.
חסד יי מלאה הארץ Ps. 33, 5.
חסד אל כל־היום Ps. 52, 3.
חסד ואמת מן ינצרהו Ps. 61, 8.
ולך־אדני חסד Ps. 62, 13.
חסד־ואמת נפגשו Ps. 85, 11.
ורב־חסד לכל־קראיך Ps. 86, 5.
ורב־חסד ואמת Ps. 86, 15.
עולם חסד יבנה Ps. 89, 3.
חסד ואמת יקדמו פניך Ps. 89, 15.
חסד־ומשפט אשירה Ps. 101, 1.
המעטרכי חסד ורחמים Ps. 103, 4.
ארך אפים ורב־חסד Ps. 103, 8.
אל־יהי־לו משך חסד Ps. 109, 12.
לא־זכר עשות חסד Ps. 109, 16.
יהלמני צדיק חסד Ps. 141, 5.
וגדול־חסד Ps. 145, 8.
חסד ואמת אל־יעזבך Prv. 3, 3.
נמל נפשו איש חסד Prv. 11, 17.
חסד ואמת יצרו־מלך Prv. 20, 28.
ותורת־חסד על־לשונה Prv. 31, 26.
ואנשי־חסד נאספים Jes. 57, 1.
חסד נעוריך Jer. 2, 2.
כי אני יי עשה חסד Jer. 9, 23.
על־כן משכתיך חסד Jer. 31, 3.
עשה חסד לאלפים Jer. 32, 18.
אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
כי חסד חפצתי Hos. 6, 6.
קצרו לפי־חסד Hos. 10, 12.
חסד ומשפט שמר Hos. 12, 7.
ורב־חסד Joel 2, 13.
ורב חסד Jon. 4, 2.
ואהבת חסד Mich. 6, 8.
כי־חפץ חסד הוא Mich. 7, 18.
חסד לאברהם Mich. 7, 20.

חֶסֶד *ignominia.*

את־ערותו חסד הוא Lev. 20, 17.

חֶסֶד *p.* חֶסֶד

שמר הברית וחסד Neh. 1, 5.
ויחשא־חן וחסד לפניו Esth. 2, 17.
חיים וחסד עשית עמדי Job. 10, 12.
טוב וחסד ירדפוני Ps. 23, 6.
ודק צדקה וחסד Prv. 21, 21.

וְחֶסֶד

וחסד יי מעולם Ps. 103, 17.
וחסד ואמת תרשי טוב Prv. 14, 22.
וחסד לאמים חמאת Prv. 14, 34.
וחסד ורחמים עשו Zach. 7, 9.

הַחֶסֶד

את־הברית ואת־החסד Dt. 7, 12.
אשר עשיתם החסד הזה 2 S. 2, 5.
ותשמר־לו את־החסד 1 Rg. 3, 6.
החסד אשר עשה 2 Chr. 24, 22.
כי־עם־יי החסד Ps. 130, 7.
את־החסד ואת־הרחמים Jer. 16, 5.

וְהַחֶסֶד

שמר הברית והחסד Dt. 7, 9.
שמר הברית והחסד 1 Reg. 8, 23.
שמר הברית והחסד 2 Chr. 6, 14.
שומר הברית והחסד Neh. 9, 32.
שמר הברית והחסד Dan. 9, 4.

בְּחֶסֶד

בטחתי בחסד־אלהים Ps. 52. 10.
בחסד ואמת יכפר ערן Prv. 16, 6.

בַּחֶסֶד

וסעד בחסד כסאו Prv. 20, 28.
והוכן בחסד כסא Jes. 16, 5.

וּבְחֶסֶד

ובחסד עליון בל־ימוט Ps. 21, 8.
ובחסד עולם רחמתיך Jes. 54, 8.
ובחסד וברחמים Hos. 2, 21.

כְּחֶסֶד

כחסד אשר עשיתי עמך Gn. 21, 23.

לְחֶסֶד

אם־לחסד ימצאהו Job. 37, 13.
לחסד ולרחמים Dan. 1, 9.

cum suff.: חַסְדִּי

אלהי חסדו יקדמני Ps. 59, 11.
משגבי אלהי חסדי Ps. 59, 18.
לעולם אשמור־לו חסדי Ps. 89, 29.
חסדי ומצודתי Ps. 144, 2.

וְחַסְדִּי

וחסדי לא־יסור ממנו 2 Sam. 7, 15.
וחסדי לא־אסיר מעמו 1 Chr. 17, 13.
ואמונתי וחסדי עמו Ps. 89, 25.
וחסדי לא־אפיר מעמו Ps. 89, 34.
וחסדי מאתך לא־ימוש Jes. 54, 10.

cum suff.: חַסְדְּךָ *p.*

ותגדל חסדך אשר עשית Gn. 19, 19.
כגדל חסדך Num. 14, 19.
ולא־תכחיש את־חסדך 1 S. 20, 15.
זה חסדך את־רעך 2 Sam. 16, 17.
ורחוסה עלי כרב חסדך Neh. 13, 22.
ואני ברב חסדך Ps. 5, 8.
הושיעני למען חסדך Ps. 6, 5.
כי חסדך לנגד עיני Ps. 26, 3.
יהי־חסדך יי עלינו Ps. 33, 22.
יי בהשמים חסדך Ps. 36, 6.
מה־יקר חסדך אלהים Ps. 36, 8.
משך חסדך לידעיך Ps. 36, 11.
לא־כחדתי חסדך ואמתך Ps. 40, 11.
חסדך ואמתך תמיד Ps. 40, 12.
ופדנו למען חסדך Ps. 44, 27.
דמינו אלהים חסדך Ps. 48, 10.
כי־גדול עד־שמים חסדך Ps. 57, 11.
וארנן לבקר חסדך Ps. 59, 17.
כי־טוב חסדך מחיים Ps. 63, 4.
אלהים ברב־חסדך Ps. 69, 14.
ענני יי כי־טוב חסדך Ps. 69, 17.
הראנו יי חסדך Ps. 85, 8.
כי־חסדך גדול עלי Ps. 86, 13.
היספר בקבר חסדך Ps. 88. 12.
שבענו בבקר חסדך Ps. 90, 14.
להגיד בבקר חסדך Ps. 92, 3.
חסדך יי יסעדני Ps. 94, 18.
כי גדול מעל־שמים חסדך Ps. 108, 5.
כי־טוב חסדך הצילני Ps. 109, 21.
על־חסדך על־אמתך Ps. 115, 1.
ויבאני חסדך יי Ps. 119, 41.
חסדך יי מלאה הארץ Ps. 119, 64.
יהי־נא חסדך לנחמני Ps. 119, 76.
על־חסדך ועל־אמתך Ps. 138, 2.
יי חסדך לעולם Ps. 138, 8.
השמיעני בבקר חסדך Ps. 143, 8.

cum suff.: חַסְדֶּךָ

ואמר לה זה חסדך Gn. 20, 13.
היטבת חסדך האחרון Ruth 3, 10.

cum suff.: בְּחַסְדֶּךָ *p.*

נחית בחסדך עם־זו גאלת Ex. 15, 13.
ואני בחסדך בטחתי Ps. 13, 6.
ואשמחה בחסדך Ps. 31, 8.
הושיעני בחסדך Ps. 31, 17.

וּבְחַסְדֶּךָ

ובחסדך תצמית אויבי Ps. 143, 12.

כְּחַסְדֶּךָ *p.*

כחסדך זכר־לי־אתה Ps. 25, 7.
חנני אלהים כחסדך Ps. 51, 3.
הושיעני כחסדך Ps. 109, 26.
כחסדך חיני Ps. 119, 88.
עשה עם־עבדך כחסדך Ps. 119, 124.
קולי שמעה כחסדך Ps. 119, 149.
יי כחסדך חיני Ps. 119, 159.

cum suff.: וַחֲסָדֵיכֶם

וחסדכם כענן־בקר Hos. 6, 4.

cum suff.: חַסְדּוֹ

אשר לא־עזב חסדו Gn. 24, 27.
אשר לא־עזב חסדו Ruth 2, 20.
כי טוב כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 34.
להודות ליי כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 41.
כי טוב כי לעולם חסדו 2 Chr. 5, 13. 7, 3.
הודו ליי כי לעולם חסדו 2 Chr. 20, 21.
כי־לעולם חסדו Esr. 3, 11.
כי הפליא חסדו לי Ps. 31, 22.
יומם יצוה יי חסדו Ps. 42, 9.
ישלח אלהים חסדו Ps. 57, 4.
האפס לנצח חסדו Ps. 77, 9.
זכר חסדו ואמונתו Ps. 98, 3.
כי־טוב יי לעולם חסדו Ps. 100, 5.
גבר חסדו על־יראיו Ps. 103, 11.
כי לעולם חסדו Ps. 106, 1. 107, 1.
יודו ליי חסדו Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
כי גבר עלינו חסדו Ps. 117, 2.
כי לעולם חסדו Ps. 118, 1. 2. 3. 4. 29.
כי לעולם חסדו Ps. 136 (sexies et vicies).
תאות אדם חסדו Prv. 19, 22.
רב־אדם יקרא־איש חסדו Prv. 20, 6.
וכל־חסדו כציץ השדה Jes. 40, 6.
כי־לעולם חסדו Jer. 33, 11.

cum suff.: וַחֲסָדָיו

לא־הסיר תפלתי וחסדו Ps. 66, 20.

cum suff.: לְחַסְדּוֹ

למיחלים לחסדו Ps. 33, 18.
את־המיחלים לחסדו Ps. 147, 11.

cum suff.: חַסְדָּם

חסדם יעזבו Jon. 2, 9.

pl.: חֲסָדִים

קטנתי מכל החסדים Gn. 32, 11.

pl. constr.: חַסְדֵי

חסדי יי עולם אשירה Ps. 89, 2.
ויתבוננו חסדי יי Ps. 107, 43.
חסדי דוד הנאמנים Jes. 55, 3.
חסדי יי אזכיר Jes. 63, 7.
חסדי יי כי לא־תמנו Thr. 3, 22.

pl. constr.: לְחַסְדֵי

זכרה לחסדי דויד עבדך 2 Chr. 6, 42.

pl. c. suff.: חַסְדֶּיךָ

ואל־תמח חסדי Neh. 13, 14.

pl. c. suff.: חַסְדֶּיךָ

הפלה חסדיך Ps. 17, 7.
איה חסדיך הראשנים Ps. 89, 50.
לא זכרו את־רב חסדיך Ps. 106, 7.

pl. c. suff.: וַחֲסָדֶיךָ

זכר־רחמיך יי וחסדיך Ps. 25, 7.

pl. c suff.: חֲסָדָיו

ויניחם כרב חסדו Ps. 106, 48.
כרחמיו וכרב חסדיו Jes. 63, 7.
ורחם כרב חסדו Thr. 3, 32.

pl. c. suff.: וַחֲסָדָיו

דברי יחזקיהו וחסדיו 2 Chr. 32, 32.
דברי יאשיהו וחסדיו 2 Chr. 35, 26.

חָסִיד

תוקפיי וכר ע"פ בָּרִיב, והסלנס קנון ונעים [ניעינ], לו תס ולדיק ועכו ועוב וכדומס מן המלות. נתקנוס כמוהו חָסִיד ולנקנס קס׳ דק, ונגמיק חָסוּד ולנקנס קסודס, כמו כלס נקס וקסודס, והמופנעת חֲסִידָה נתקנוס לעיון סתמיות.

adj. m. ad s. f. בָּרִיב, amans, pius, benignus, beneficus, etiam de piis et prophetis. (Ps. 16, 10.). 2 Mac. 14, 6, חֲסִידִים, Ἀσιδαῖοι, de religiosis, pro lege zelantibus. LXX. ἐλεήμων, εὐλαβής (εὐλαβεῖσθαι), ὅσιος, νίός.

עם־חסיד תתחסד 2 Sam. 22, 26.
כי־הפלה יי חסיד לו Ps. 4, 4.
כי־גמר חסיד Ps. 12, 2.
עם־חסיד תתחסד Ps. 18, 26.
יתפלל כל־חסיד Ps. 32, 6.
מגוי לא־חסיד Ps. 43, 1.
שמרה נפשי כי־חסיד Ps. 86, 2.
כי־חסיד אני נאם־יי Jer. 3, 12.
אבד חסיד מן־הארץ Mich. 7, 2.

וְחָסִיד

וחסיד בכל־מעשיו Ps. 145, 17.

cum suff.: חֲסִידְךָ *p.* דָּךְ

לאיש חסידך Dt. 33, 8.
לא־תתן חסידך Ps. 16, 10.

cum suff.: לַחֲסִידֶךָ *p.*

דברת־בחזון לחסידך Ps. 89, 20.

pl.: חֲסִידִים

תהלתו בקהל חסידים Ps. 149, 1.
יעלזו חסידים בכבוד Ps. 149, 5.

pl. c. suff.: חֲסִידֶיךָ *p.*

אספו־לי חסידי Ps. 50, 5.

cum suff.: חֲסִידֶיךָ

כי־טוב נגד חסידיך Ps. 52, 11.
בשר חסידיך לחיתו־ארץ Ps. 79, 2.

cum suff.: וַחֲסִידֶיךָ

וחסידיך ישמחו בטוב 2 Chr. 6, 41.
וחסידיך ירננו Ps. 132, 9.
וחסידיך יברכוכה Ps. 145, 10.

pl. c. suff.: חֲסִידָיו, חֲסִידֶיו

רגלי חסידו ישמר 1 Sam. 2, 9.
זמרו ליי חסידיו Ps. 30, 5.
אהבו את־יי כל־חסידיו Ps. 31, 24.
ולא־יעזב את־חסידיו Ps. 37, 28.
אל־עמו ואל־חסידיו Ps. 85, 9.
שמר נפשות חסידיו Ps. 97, 10.
תהלה לכל־חסידיו Ps. 148, 14.
הדר הוא לכל־חסידיו Ps. 149, 9.
ודרך חסידו ישמר Prv. 2, 8.

cum suff.: לַחֲסִידָיו

המותה לחסידיו Ps. 116, 15.

cum suff.: וַחֲסִידָיו

וחסידיה רנן ירננו Ps. 132, 16.

חֲסִידָה

ס"כ להסיון יין עוף. קסיל כנד ילדיו, וכתב רס"י וו דיס לכנסס, ליעוכי"ק נלעו, ולמס נקיל שמס קסילס, שעושס קסילות עס קכוקיס. נמוכות, וכן נתינוס חַגְרִיתָא. קולס לדעת ס"ס כ"כ היל הכלילי לעופות יודעים כשכס ולל נתקלסס דעתי נתלס.

n. f. avis a naturali pullorum in parentes parentumque in pullos

Digitized by Google

pietate nuncupatae. Rabini veteres: חֲסִידָה, Targ. חַגְרִיתָא. Isaaki diserte de *ciconia* (quae Publio dicitur *avis pietaticultrix*, cf. gr. ἀντιπελαργεῖν). LXX. *ἀσίδα, ἔποψ, ἐρωδιός, πελεκάν.*

חסידה ברושים ביתה Ps. 104, 17.
אם־אברת חסידה ונצה Job. 39, 13.
גב־חסידה בשמים Jer. 8, 7.

חֲסִידָה

ואת החסידה האנפה Lev. 11, 19.
כנפים ככנפי החסידה Zach. 5, 9.

חֲסִידָה

והחסידה והאנפה למינה Dt. 14, 18.

חָסָה

פעל נודד, והסלנס כמו קוט לעיל, לשון סקנודדות וקנוסס התנוססות וקעופס [סַלִיעסען], ומוס סיווק כללות והעוות [סַלִיכעסען], ומוס נקעת מקסס ומנוס עו ומצנג, ונקשר עס נ׳ לו עס יקס פצעול. ולשר לקוק פזכס לפ שנאמץ ג״כ נשפתי עלג, כלשר קביל מקפעל קוס.

vrb. intr., sicuti חוּשׁ, q. v. supra, fugere, confugere, perfugere, perfugium et praesidium salutis quaerere, in tutelam, Dei potissimum, se recipere, in gratia divina acquiescere. De origine verbi v. s. חוּשׁ. LXX. *σκεπάζειν, ἀντέχεσθαι, ἐλπίζειν, πείθεσθαι, ἐπιπείθεσθαι, πεποιθότα εἶναι.*

3 *perf.*: וְחָסָה
ישמח צדיק ביי וחסה בו Ps. 64, 11.
3 *perf. fem.*: חָסְתָה *cf.*
בך חסיה נפשי Ps. 57, 2.
1 *perf.*: חָסִיתִי
יי אלהי בך חסיתי Ps. 7, 2.
שמרני אל כי־חסיתי בך Ps. 16, 1.
אל־אבוש כי־חסיתי בך Ps. 25, 20.
בך יי חסיתי Ps. 31, 2. 71, 1.
בכה חסיתי אל־תער נפשי Ps. 141, 8.
מגני ובו חסיתי Ps. 144, 2.
3 *perf. pl.*: חָסוּ
וישישים כי־חסו בו Ps. 37, 40.
3 *perf. pl.*: חָסְיוּ
וחסו בשם יי Zeph. 3, 12.
3 *perf. pl.*: חָסֵנוּ *al. forma.*
צור חסיו בו Dt. 32, 37.
part.: וְחוֹסֶה
וחסה במותו צדיק Prv. 14, 32.
part.: וְהַחוֹסֶה
והחוסה בי ינחל־ארץ Jes. 57, 13.
part. pl.: חוֹסִים
מושיע חוסים Ps. 17, 7.
part. pl.: הַחוֹסִים, הַחֹסִים
מגן הוא לכל החסים בו 2S. 22, 31.
מגן הוא לכל החוסים בו Ps. 18, 31.
ולא יאשמו כל החוסים בו Ps. 34, 23
part. pl.: לַחוֹסִים, לַחֹסִים
פעלת לחוסים בך Ps. 31, 20.
מגן הוא לחסים בו Prv. 30, 5.
constr. pl.: חֹסֵי, חוֹסֵי
כל־חוסי Ps. 2, 12. 5, 12.
וידע חסי בו Nah. 1, 7.
inf. constr.: לַחֲסוֹת
מוב לחסות בייי Ps. 118, 8. 9.
לחסות תחת כנפיו Ruth 2, 12.
inf. constr.: וְלַחֲסוֹת
ולחסות בצל־מצרים Jes. 30, 2.
imperat. pl.: חֲסוּ
באו חסו בצלי Jud. 9, 15.

1 *imperf.*: אֶחֱסֶה
אלהי צורי אחסה־בו 2 Sam. 22, 3.
צורי אחסה־בו Ps. 18, 3.
אחסה בסתר כנפיך Ps. 61, 5.
1 *imperf.*: אֶחְסֶה
ובצל־כנפיך אחסה Ps. 57, 2.
2 *imperf.*: תֶּחֱסֶה
ותחת־כנפיו תחסה Ps. 91, 4.
3 *imperf.*: יֶחֱסֶה
אשרי הגבר יחסה־בו Ps. 34, 9.
3 *imperf. pl.*: יֶחֱסוּ
ובה יחסו עניי עמו Jes. 14, 32.
3 *pl.*: יֶחֱסִיוּן
בצל כנפיך יחסיון Ps. 36, 8.

חֲסוּת

ג״כ ע״ע גְּלוּת, ומלנון נקיעת מקסס ומנוס [צוּפלוֹכונג], וכולקס מעשקל יזוע.

n. f. (ad s. f. גְּלוּת), perfugium. LXX. *πείθεσθαι.*

וְהַחֲסוּת

והחסות בצל־מצרים Jes. 30, 3.

מַחֲסֶה

לו מַחֲסֶה, ונכנוי מַחְסִי, ומלנון כמו עצנג ומקעוד [נוֹפלוֹכם], ונינן סע׳ לנוג להסען המוסצע.

vel בַּחֲסֶה, *n. m. abstr.* (c. s. מַחְסִי), perfugium, receptus, asylum. LXX. *καταφυγή, σκέπη, ἔρεισμα, ἐλπίς, ἀντιλήπτωρ, βοηθός, πείθεσθαι, φείδεσθαι.*

ומבלי מחסה חבקר־צור Job. 24, 8.
אלהים לנו מחסה ועז Ps. 46, 2.
כי־היית מחסה לי Ps. 61, 4.
אלהים מחסה־לנו Ps. 62, 9.
סלעים מחסה לשפנים Ps. 104, 18.
ולבניו יהיה מחסה Prv. 14, 26.
מחסה מזרם Jes. 25, 4.
ויי מחסה לעמו Joel 4, 16.
וּלְמַחֲסֶה
ולמחסה ולמסתור Jes. 4, 6.
constr.: מַחְסֵה
מחסה כזב Jes. 28, 17.
cum suff.: מַחְסִי, מַחְסִי
מחסי באלהים Ps. 62, 8.
ואתה מחסי־עז Ps. 71, 7.
באדני יי מחסי Ps. 73, 28.
אמר ליי מחסי Ps. 91, 2.
כי־אתה יי מחסי Ps. 91. 9.
ואלהי לצור מחסי Ps. 94, 22.
אמרתי אתה מחסי Ps. 142, 6.
מחסי אתה ביום רעה Jer. 17, 17.
cum suff.: מַחְסִי
כי שמנו כזב מחסי Jes. 28, 15.
cum suff.: מַחְסֵהוּ
כי יי מחסהו Ps. 14, 6.

חָסַל

פעל נודד, ויקל ומקנודד, וסלנס מקנוסית פנול וסקנ מקעיסס הזעסס וקלינס קעיסס וצלילה [שְׁכַּאלען, -ניי־עסען, -ניעסען], ומכ הפעל נלדוף על גַּזַל [ע״ל], וסכנס שכעיק ומקיקית חֲסַל לקוס צַל, נפעלי אֲצַל, רָצַל, בָּצַל, ס־צַל וכלומס, ומצווי נשפתי מעכנ מעמץ קנל נלל. נקרנוס פזכס נאכוון פזאל, על סנמיכס וסקעיסס.

v. trans. detondere, decerpere, deglubere. Radix est *sal* (סָל, זָל, צָל), quae inest in vv. אָצַל, גָּזַל, בָּצַל, פָּצַל, cf. v. בָּצַל. Aram. et rab. חַסַל סַפֵּי, finis libri; Isaaki in fine uniuscujusque sectionis, quam interpretatus est: חַסְלָת . . . פְּרָשָׁה. LXX. *κατέδεσθαι.*

3 *impf. c. suff.*: יַחְסָלֶנּוּ
כי יחסלנו האַרבה Dt. 28, 38.

חָסִיל

ג״כ להסען מין קוכנס, ונקרק כן ע״ס קעצו הזצקים והעלים וקוצף ומצנל ויקעס זצם ויער, וכן סהצקל נהיוכי נכוכָּם, מן סקעיפה ומכסיפה.

n. m., species locustae, bruchus, agros depascens. Recte jam Elia Askenasi: חָסִיל לְפִי שְׁהוּא מְכַלֶּה אֶת־הַבָּצִיר. LXX. *βροῦχος, ἀκρίς, ἐρυσίβη.*

ארבה חסיל כי יהיה 1 Rg. 8, 37.

חֲסִיל

אסס החסיל Jes. 33, 4.
אכל החסיל Joel 1, 4.

וְהַחֲסִיל

והחסיל והגזם Joel 2, 25.

וְחָסִיל

ארבה וחסיל כי יהיה 2 Chr. 6, 28.

לְחָסִיל

ויתן לחסיל יבולם Ps. 78, 46.

חָסַם

פעל נודד, וסעתיד יַחְסֹם, וסהלנס סניכס וסנפס, קעיפס ונקעיפס [צַחְצעלען], ומוס סצקל על קנוכ ונעוס כף [פַּעלצלינפען], מפקוס פקוס סמפקוס. וסספוק קפפס סיפ קת כעוכניס פקר מנקס יקקמו קת קפס מלסיך ריך סצניס, וכ״ל פרס שכ פניס זיפלו זס יקלו קת סעוכניס מענוכ, וסקקיכן קניכ, וכן נסעתק סוכסי. סזכס נ״כ נשפתי עלג.

v. trans. (impf. יַחְסֹם) occludere, praecludere, veluti os capistro. Ex. 39, 11. sunt, qui interpretentur: *viatores propter foetorem cadaverum nares sibi opprimunt*; alii explicant: *multitudo cadaverum viam occludit praetereuntibus.* Sic Syrus. LXX. *φιμοῦν, περιοικοδομεῖν.*

part. fem.: וְחוֹסֶמֶת *sg.*
וחסמת הים את־הזעברים Ez. 39, 11.
2 *imperf.*: תַּחְסֹם
לא־תחסם שור בדישו Dt. 25, 4.

מַחְסֹם

ג״כ ומלנון כלי סקסיפס לפס סנספס [מוילקַלכע], ונעזכס חֲסֹם מצלמו, וסמוסנס נגעכק חֲסֻמָה, חֲסָמִים וכלומס.

n. m. capistrum. LXX. *φυλακή.*
אשמרה לפי מחסום Ps. 39, 2.

חָסַן

פעל לק־עוכר כף נגוכ וכנפעל, וכקמוכס הוזק לק סיס ולק נכרל קך נמוך סמדקקיס, כי הזכע חָס כקשר נדוק נקקוכ הלשון, נכדוף על קו נפעל אֲחַיָּה, ולכ הקמנוס לקיקס לקקווס וסקוקס וסקעסס [נצוּיען-ערנרי־סַען], ומוס סהצקל על הקנכוס נכלל, ונכנן עי״ן סוד סנגוכוס, נכוכוס כזעכ. ודע קוכק שהנפעל חָסַן גויר פזכס חָסֵן לקען, כקשר קלקה נקמוך, וכן נקרמי חָסָן גויר פזכס, וספעל לפי לק־עוכר, וסקוסיכס שכקנכס מן קפס עוסיס.

vrb. inus. (חָסָן forma est commentitia; radix est enim חָסַן, cognata simili חַז in v, אֶחַז), possessionem occupare, obtinere, potiri. Nif. תֵּחָסֵן (impf. יֵחָסֵן), sicuti חָסַן aram., non ipsius radicis, sed potius nominis חֹסֶן est propago.

חָסֵן

ג״כ ע״ע אֹזֶן, בֻּשָׁה, אֹפֶן [מעכע נכוכ וקנכ בָּשׁ, אוֹ, אֹם ע׳ קלס], וסכ׳ לפ״כ זעוס סוס״ נכס, כנוכע נקיוכ סלשון, ומינכו קמוכס סנוליח נקנכי־זכע להכנס נכעוס ס׳ סופ״י, כמו בֶּרֶם [מעכס נסקסל פזוכ בָּר], בֶּרֶם [בָּר], עֶלֶם [עֶל, פצעל עול], וכנל שלמ יקהוו קנכס מן קנכס, וש״כ חֹס סוס סיסוד ע״ע זָו, וסנמיעו סנס עקעי כקפוס. סספלנס קווק ויקוף או סכסיוק והקעס [נצוּיען-ערנרי־סַען-צַחְצעלען] נסצקל על סקסוס ועוכר נקלס ושוכר.

וכלומס, ומכן יעוצע לפ״כ שוכר.

n. m. — ad s. f. אֹזֶן, בֻּשָׁה, אֹזֶן, quae facta sunt ex radd. cavis זָו, בֻּשׁ, אֹם, adjecta terminatione substantiva *en*, cujus forma consimilis est *em* segolatum, veluti בֶּרֶם (a simpl. בָּר), בֶּרֶם (בָּר), עֶלֶם (עֶל, vulgo עֵלֶם); quare et hujus nominis primitiva forma est חֹס (a rad. חָסַן, ad s. f. זָו), unde factum est nomen secundarium, terminatione segolata auctum חֹסֶן — usucapio, potestas, potentia, facultates, divitiae, thesaurus. LXX. *δυναστεία, ἰσχύς, κράτος, θησαυρός.*

בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
כי לא לעולם חסן Prv. 27, 24.
חסן ישועות חכמת ודעת Jes. 33, 6.
כל־חסן העיר ההאת Jer. 20, 5.
חסן ויקר יקחו Ez. 22, 25.

חֶסֶן

פעל גויר פזכס, ויקן נכפעל שנוכ, והסלנס סנגס, קעיפס ויקעיפס [שַׁצעריען], ומוס סצקל על קנוכ ויקוס סקף [פַּעריאלינפען], מפקוס פקוס סמפקוס. וספקוק קפפס סיפ קת כעוכניס פקר מנקס יקקמו קת קפס מלסיך ריך סצניס, וכ״ל פרס שכ פניס זיפלו זס יקלו קת סעוכניס מענוכ, וסקקיכן קניכ, וכן נסעתק סוכסי. סזכס נ״כ נשפתי עלג.

v. trans. (impf. יַחְסֹם) occludere, praecludere, veluti os capistro. Ex. 39, 11. sunt, qui interpretentur: *viatores propter foetorem cadaverum nares sibi opprimunt*; alii explicant: *multitudo cadaverum viam occludit praetereuntibus.* Sic Syrus. LXX. *φιμοῦν, περιοικοδομεῖν.*

part. fem.: וְחוֹסֶמֶת *sg.*
וחסמת הים את־הזעברים Ez. 39, 11.
2 *imperf.*: תַּחְסֹם
לא־תחסם שור בדישו Dt. 25, 4.

מַחְסֹם

ג״כ ומלנון כלי סקסיפס לפס סנספס [מוילקַלכע], ונעזכס חֲסֹם מצלמו, וסמוסנס נגעכק חֲסֻמָה, חֲסָמִים וכלומס.

n. m. capistrum. LXX. *φυλακή.*
אשמרה לפי מחסום Ps. 39, 2.

חָסַן

פעל לק־עוכר כף נגוכ וכנפעל, וכקמוכס הוזק לק סיס ולק נכרל קך נמוך סמדקקיס, כי הזכע חָס כקשר נדוק נקקוכ הלשון, נכדוף על קו נפעל אֲחַיָּה, ולכ הקמנוס לקיקס לקקווס וסקוקס וסקעסס [נצוּיען-ערנרי־סַען], ומוס סהצקל על הקנכוס נכלל, ונכנן עי״ן סוד סנגוכוס, נכוכוס כזעכ. ודע קוכק שהנפעל חָסַן גויר פזכס חָסֵן לקען, כקשר קלקה נקמוך, וכן נקרמי חָסָן גויר פזכס, וספעל לפי לק־עוכר, וסקוסיכס שכקנכס מן קפס עוסיס.

vrb. inus. (חָסָן forma est commentitia; radix est enim חָסַן, cognata simili חַז in v, אֶחַז), possessionem occupare, obtinere, potiri. Nif. תֵּחָסֵן (impf. יֵחָסֵן), sicuti חָסַן aram., non ipsius radicis, sed potius nominis חֹסֶן est propago.

חָסֵן

ג״כ ע״ע אֹזֶן, בֻּשָׁה, אֹפֶן [מעכע נכוכ וקנכ בָּשׁ, אוֹ, אֹם ע׳ קלס], וסכ׳ לפ״כ זעוס סוס״ נכס, כנוכע נקיוכ סלשון, ומינכו קמוכס סנוליח נקנכי־זכע להכנס נכעוס ס׳ סופ״י, כמו בֶּרֶם [מעכס נסקסל פזוכ בָּר], בֶּרֶם [בָּר], עֶלֶם [עֶל, פצעל עול], וכנל שלמ יקהוו קנכס מן קנכס, וש״כ חֹס סוס סיסוד ע״ע זָו, וסנמיעו סנס עקעי כקפוס. סספלנס קווק ויקוף או סכסיוק והקעס [נצוּיען-ערנרי־סַען-צַחְצעלען], ומוס סצקל על קנוכ ונעוס כף [פַּעלצלינפען], מפקוס פקוס סמפקוס ועוכר נקלס ושוכר.

וכלומס, ומכן יעוצע לפ״כ שוכר.

n. m. — ad s. f. אֹזֶן, בֻּשָׁה, אֹזֶן, quae facta sunt ex radd. cavis זָו, בֻּשׁ, אֹם, adjecta terminatione substantiva *en*, cujus forma consimilis est *em* segolatum, veluti בֶּרֶם (a simpl. בָּר), בֶּרֶם (בָּר), עֶלֶם (עֶל, vulgo עֵלֶם); quare et hujus nominis primitiva forma est חֹס (a rad. חָסַן, ad s. f. זָו), unde factum est nomen secundarium, terminatione segolata auctum חֹסֶן — usucapio, potestas, potentia, facultates, divitiae, thesaurus. LXX. *δυναστεία, ἰσχύς, κράτος, θησαυρός.*

בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
כי לא לעולם חסן Prv. 27, 24.
חסן ישועות חכמת ודעת Jes. 33, 6.
כל־חסן העיר ההאת Jer. 20, 5.
חסן ויקר יקחו Ez. 22, 25.

חֶסֶן

פעל גויר פזכס, ויקן נכפעל שנוכ, והסלנס סנגס, קעיפס ויקעיפס [שַׁצעריען], ומוס סצקל על קנוכ ונעוס כף [פַּעריאלינפען], מפקוס פקוס סמפקוס. וספקוק קפפס סיפ קת כעוכניס פקר מנקס יקקמו קת קפס מלסיך ריך סצניס, וכ״ל פרס שכ פניס זיפלו זס יקלו קת סעוכניס מענוכ, וסקקיכן קניכ, וכן נסעתק סוכסי. סזכס נ״כ נשפתי עלג.

v. trans. (impf. יַחְסֹם) occludere, praecludere, veluti os capistro. Ex. 39, 11. sunt, qui interpretentur: *viatores propter foetorem cadaverum nares sibi opprimunt*; alii explicant: *multitudo cadaverum viam occludit praetereuntibus.* Sic Syrus. LXX. *φιμοῦν, περιοικοδομεῖν.*

part. fem.: וְחוֹסֶמֶת *sg.*
וחסמת הים את־הזעברים Ez. 39, 11.
2 *imperf.*: תַּחְסֹם
לא־תחסם שור בדישו Dt. 25, 4.

מַחְסֹם

ג״כ ומלנון כלי סקסיפס לפס סנספס [מוילקַלכע], ונעזכס חֲסֹם מצלמו, וסמוסנס נגעכק חֲסֻמָה, חֲסָמִים וכלומס.

n. m. capistrum. LXX. *φυλακή.*
אשמרה לפי מחסום Ps. 39, 2.

חָסַן

פעל לק־עוכר כף נגוכ וכנפעל, וכקמוכס הוזק לק סיס ולק נכרל קך נמוך סמדקקיס, כי הזכע חָס כקשר נדוק נקקוכ הלשון, נכדוף על קו נפעל אֲחַיָּה, ולכ הקמנוס לקיקס לקקווס וסקוקס וסקעסס [נצוּיען-ערנרי־סַען], ומוס סהצקל על הקנכוס נכלל, ונכנן עי״ן סוד סנגוכוס, נכוכוס כזעכ. ודע קוכק שהנפעל חָסַן גויר פזכס חָסֵן לקען, כקשר קלקה נקמוך, וכן נקרמי חָסָן גויר פזכס, וספעל לפי לק־עוכר, וסקוסיכס שכקנכס מן קפס עוסיס.

vrb. inus. (חָסָן forma est commentitia; radix est enim חָסַן, cognata simili חַז in v, אֶחַז), possessionem occupare, obtinere, potiri. Nif. תֵּחָסֵן (impf. יֵחָסֵן), sicuti חָסַן aram., non ipsius radicis, sed potius nominis חֹסֶן est propago.

Digitized by Google

3 *perf.*: הֶחְסִינָה
Dan. 7, 22. ומלכותא החסנו קדישין
3 *impf. pl.*: יַחְסְנוּן *pl.*
Dan. 7, 18. ויחסנון מלכותא

חָסַן

ע"נ נקמי, ומילועז חַסְנָא, לומל כח וגנוזה ויל, כמו יוסן נעגלי, וגם נוס הכ' לך קוסי, נקנגוס עוד סקמוכה חוּסָן.

n. m. aram. (def. חַסְנָא), potentia, facultas, abundantia, sicut חֹסֶן hebr., cui respondet חוּסָן targum. LXX. *ἰσχύς, ἰσχυρός.*

definit.: חַסְנָא
Dan. 2, 37. מלכותא חסנא ותקפא
cum suff.: חַסְנֵי
Dan. 4, 27. בתקף חסני וליקר הדרי

חָסַף

פעל כודד, ויקל ומקבודד, ומהלכה כמו חָצָה לקמן [ע"ב], לומל נקיעה לקיסים וקבקוק, ומקלופו קליפה, מלבן כנעגה קליפות קליפות ויקלופים [זאלמן, כלאטעריען], ויוסף נכנין כפיל הזכ חַסְפָּה, או נהקלר חַסְפָּס, נגוור לוק הקמקון.

v. trans., sicut חָצָה, findere in testas squamasve (arab. *khazaf*, syr. *chezpo*, testa, squama), in lamellas dissolvere. Dupl. חַסְפַּסְתָּ, apoc. חַסְפַּס, part. pass. מְחֻסְפָּס, squamatum, testarum lamellarumve similem esse. Qimchi: מְגֻלְגָּל וְנִגְלָל. LXX. *ὡσεὶ κόριον.*

Pu-al: מְחֻסְפָּס *for. redupl.*
part.: מְחֻסְפָּס *sg.*
Ex. 16, 14. דק מחספס

חַסָּף

ע"נ נקמי, ומילועז חַסְנָא, ומהלכה קוס [זאלמן], ונקרא כן ע"ב נכון ונגוד גו, כאשר נקיכו לעיל לחל הזכ, או כפי הכ"ל מענין קוסיכה וגוי, כאשר תרמה לקמן לחל קנ"ם, ומילוס חַסְפָּנֵי נגזרת עכין קדוק, וכן נאמל נספר הוסר קוּסְפָּא, קוּסְפָּרָא לעיין מקנ"ב-לבן, מהכ"ם נדומה.

n. m. aram. (def. חַסְפָּא), testa, vel a scabendo, vel, ut mihi videtur, a secando (v. s. חָצָה). Etiam gem. חַסְפָּנֵי et soharicis קוּסְפָּא vis *findendi* subest. LXX. *ὄστρακον, ὀστράκινος.*

Dan. 2, 33. ומטהון די חסף
Dan. 2, 41. מטהין חסף די־פחר
Dan. 2, 42. ומנהין חסף

בֶּחָסָף

Dan. 2, 41. 45. מערב בחסף טינא

definit.: חַסְפָּא
Dan. 2, 35. פרזלא חספא נחשא
Dan. 2, 43. לא מתערב עם־חספא
Dan. 2, 45. פרזלא נחשא חספא

וַחֲסָפָא

Dan. 2, 34. די פרזלא וחספא

חָסַר

פעל כודד, ומספסק נרכוי חָסְרוּ [כלכן הכודדים לרוב נספסק, ומעות סוף להניג סלכי לתכונת הזכר], והנקיד יֶחְסָרוּ. מהלכה נקמנותו כמו גָּזַר [עי' לעיל לף רמ"ק עיס נ'], לומר קניכה ונגוע ומכרת, ומקנות חָסֵר כמו בָּזַר שמה, וכן יוסה מזוי נקקור סלשון, ע"ב ומקמץ מקנוע. ומוה לפיסה ונגיעה ונכיכה ונזיקה [עכעגעהרען, ערמאכענעלן,

cum suff.: מַחְסֹרְךָ
Jud. 19, 20. רק כל־מחסורך עלי
cum suff.: וּמַחְסֹרֵךְ
Prv. 6, 11. ומחסרך כאיש מגן
cum suff.: מַחְסֹרוֹ
Dt. 15, 8. די מחסרו אשר
pl. c. suff.: מַחְסֹרֶיהָ *p.*
Prv. 24, 34. ומחסריך כאיש מגן

חָסֵר

תוקפי נקמי, והלשון לי־כאלה ותס, לו לכך המוצקת ונכלל [מאַנגעל-הַפֿטע], והקמוכה לרוב נקמי.

adj. aram., carens, mancus, non perfectus vel integer. LXX. *ὑστερεῖν.*

Dan. 5, 27. והשתכחת חסיר

חָת

v. s. r. חָפַת *p.* 422.

חָפָא

פעל כודד ולף-עוכר כ"ף נכנין הכנכך, והמלכה כמו חָבָא [לעיל לף זס"ו פנים ג'] וכמו חָפָה לקמן, לומר כמיסה ועשוי הלשכה והסקיכה. וקפף דנכיס על ל', הלשון הסתר והעלם ילישת הכוכף, לאמר אין ל' רוקה [לל"ק], ווה סכדוי [כז"י] ועמוק מקנכה [הייאלין, פֿאראַנדערגען עטון]. תמלות הזכה חָפָא, נכדוף על חָבָא, חָפָה, חָפְּתָה, חָפְּתָ, חָפְּתָ, חָפִּית, חָפָה, חָפְּתָה, חָפִינוּ, חָפִיתֶם, חָפְּתֶן, חָפוּ. LXX. חָפָא *ἀμφιεννύναι λόγους.*

Pi-el: חִפָּא
3 impf. pl.: וַיְחַפְּאוּ
2 Reg. 17, 9. ויחפאו בני־ישראל

חָפַד

פעל כודד, והסלכה כמו קפף לעיל, כמוי ועמוי ונכוף [דעקקען, סילאַגען], וכן נקומכי ועככי, ומוס הסקלל על נכיכה וסכיכה וזנוב [זיטצען], לומר לכוף מכל וכל. נכנין הכנכך ניוכו כסה דנר כסף לו וסכ לו עץ, והכ"כ חָפָה הפעולי", מכוון הכ' על קל, ווקף סכוונה נהפסוק על כל-כנוד קפה, שיכיכו זס כ"ף פעל, והנפעל פעולי" מכוון הכנכך. נקרנוס מפעל כוס הזעות חִפּוּי, חַפָּאָה, חוֹפָאָה וכדומה.

verb. trans., tegere, operiri, translate: tueri, protegere. *Pi.* aliquid ligno, auro argentove obducere; *Pu.* protegi, obtegi. LXX. *καλύπτειν, ἀποκαλύπτειν, ἐπικαλύπτειν; ξυλοῦν, χρυσοῦν, διατρέπειν;* חָפָה *καταχρυσοῦν; חָפָה בַּעֲסֶתָ περιαργυροῦν.*

3 perf. pl.: חָפְפוּ
2 Sam. 15, 30. חפו איש ראשו
Esth. 7, 8. ופני המן חפו
Jer. 14, 4. חפו ראשם
3 perf.: חָפְיוּ
Jer. 14, 3. וחפו ראשם
part. pass.: חָפוּי *sg.*
2 Sam. 15, 30. וראש לו חפוי

1 Reg. 11, 22. כי מה־אתה חסר עמי
1 Rg. 17, 16. וצפחת השמן לא חסר
Eccl. 6, 2. ואינגו חסר לנפשו
Eccl. 10, 3. כשהסכל הלך לבו חסר

constr.: חֲסַר
1 Sam. 21, 16. חסר משגעים אני
Prv. 6, 32. נאף אשה חסר־לב
Prv. 7, 7. נער חסר־לב
Prv. 9, 4. חסר־לב אמרה לו
Prv. 10, 13. ושבט לגו חסר־לב
Prv. 11, 12. בז לרעהו חסר־לב
Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב
Prv. 17, 18. אדם חסר־לב תקע כף
Prv. 24, 30. ועל־כרם אדם חסר־לב
Prv. 28, 16. נגיד חסר תבונות

constr.: וְחֲסַר
2 S. 3, 29. ונפל בחרב וחסר־לחם
Prv. 9, 16. וחסר־לב ואמרה לו
Prv. 12, 9. ממתכבד וחסר־לחם

constr.: לַחֲסַר
Prv. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב

constr.: בַּחֲסַר
Prv. 10, 21. בחסר־לב ימותו

חֶסֶר

ע"נ והלשה נגירות ועוכי ופקיחות ועמל [מאַנגעל], ויונן מקקור הזכה.

n. m., penuria, defectus. LXX. *ἔνδεια; ἐλείμων.*

Prv. 28, 22. ולא־ידע כי־חסר יבאנו

בְּחֶסֶר

Job. 30, 3. בחסר ובכפן גלמוד

חֹסֶר

ע"נ כמו חֶסֶר נהכלל לנקר, ונקרנוס חוּסֶר מצלמו.

n. m., sicuti חֶסֶר, penuria, indigentia, egestas, targ. חוּסַר. LXX. *ἔκλειψις, ἔνδεια.*

וְחֹסֶר

Am. 4, 6. וחסר לחם

בְּחֹסֶר

Dt. 28, 57. כי־תאכלם בחסר־כל
Dt. 28, 48. ובעירם ובחסר כל

חֶסְרוֹן

ע"נ נסופי תוקפי מקונב על חֶסֶר, לכן נהכלשה לף יוכר הזכוי. המצלל מצלל חֶשְׁרוֹן, יִתְרוֹן, וסניגול נעגור הגזוכי, מקנהל לנגל הלקוק.

n. m. (factum ex חֶסֶר, ad *s. f.* חֶסְרוֹן, יִתְרוֹן, addita terminatione adjectiva), defectus, penuria, indigentia. LXX. *ὑστέρημα.*

וְחֶסְרוֹן

Eccl. 1, 15. וחסרון לא־יוכל להמנות

מַחְסוֹר

ע"נ ונכנוי מַחְסוֹר [נעזיכוק, מקנן על מקולם], והלנון מקכנות ועכי [דיפֿעזענקייע], ויונן מהזכה.

n. m. (*c. s.* pl. מַחְסוֹר; siquidem *Shureq* fit ex correpto *Cholem*), inopia, penuria, indigentia. LXX. *ἔνδεια (ἐνδέεσθαι), ὑστέρημα; ἐλάσσων, ἐλαττοῦν, ἐλασσονεῖν.*

Jud. 18, 10. מחסור כל־דבר
Jud. 19, 19. אין מחסור כל־דבר
Ps. 34, 10. כי־אין מחסור ליראיו
Prv. 21, 17. איש מחסור אהב שמחת
Prv. 28, 27. נותן לרש אין מחסור

לְמַחְסוֹר

Prv. 11, 24 וחשך מישר אך־למחסור
Prv. 14, 23 ודבר שפתים אך למחסור
Prv. 21, 5. וכל־אץ אך־למחסור
Prv. 22, 16. נתן לעשיר אך למחסור

פעהלען], נהקלוף נכוף, כמו נעכען פקיקס וכניכה על הלקוג וסקכן, לומל היוף קסל לקס וקבקוף, וכלשון ישמעאל מלבון כוף וקכול. הכנכך יוף, והכוסף יוף לשליש, והממעיט לף מקמיל, הכלון יוף. עי' חֲסוּרָה שנת דף ק"ק, ע"ב.

verb. intr. (pl. paus. חָסְרוּ, ex more intransitivorum; errant vero, qui Zere formae paradigmaticae subjiciunt; imp. חְסַר; pl. חִסְרוּ), sicut זָעַר, quod eidem radici inititur, secare, caedere, dirimere, hinc deficere, carere, egere, detrimentum capere, jacturam pati (arab. *khasara, khasira*). LXX. *ἐλασσοῦν, ἐλαττονεῖν, προςδέεσθαι, ὑστερεῖν.*

2 perf.: חָסַרְתָּ *masc.*
Dt. 2, 7. לא חסרת דבר
3 pl.: חָסְרוּ *p.*
Neh. 9, 21. כלכלתם במדבר לא חסרו
1 pl.: חָסַרְנוּ
Jer. 44, 18. חסרנו כל
inf. abs.: וָחָסוֹר
Gn. 8, 5. והמים היו הלוך וחסור
1 imperf.: אֶחְסַר *p.*
Ps. 23, 1. ה' רעי לא אחסר
3 f. imperf.: תֶּחְסַר
Dt. 8, 9. לא־תחסר כל בה
3 imperf.: יֶחְסַר *p.*
Dt. 15, 8. די מחסרו אשר יחסר לו
Prv. 31, 11. ושלל לא יחסר
ושמן על־ראשך אל־יחסר
Eccl. 9, 8.
Cant. 7, 3. אל־יחסר המזג
Jes. 51, 14. ולא יחסר לחמו
3 fem.: תֶּחְסַר *p.*
1 Rg. 17, 14. וצפחת השמן לא תחסר
Prv. 13, 25. ובטן רשעים תחסר
3 pl.: יַחְסְרוּ
Ps. 34, 11. לאריחסרו כל־טוב
Ez. 4, 17. למען יחסרו לחם ומים
3 pl.: וַיַּחְסְרוּ
Gn. 8, 3. ויחסרו המים
3 pl.: יַחְסְרוּן
Gn. 18, 28. אולי יחסרון חמשים

Pi-el.
part.: וּמְחַסֵּר
Eccl. 4, 8. ומחסר את־נפשי מטובה
2 impf. c. suff.: וַתְּחַסְּרֵהוּ
Ps. 8, 6. ותחסרהו מעט מאלהים

Hif-il: הֶחְסִיר *3 perf.*
Ex. 16, 18. והממעיט לא החסיר
3 imperf.: יַחְסִיר
Jes. 32, 6. ומשקה צמא יחסיר

חָסֵר

תוקפי ע"ם זָקֵן, והסמך חֲסַר כסונן, והלנון נכוד ונגע דנר, או הזכל נכלל, כמו יקר לקס, יקר לנ וכדומה, ונקן נוה נשפה יסודית יקר קצר, יקוס, קנוכה, עשה, עלה, לקוכים וכדומה, והלקה סם חֲסֵרָה נסמן חֲסֵרָת, וכן נקרנוס. ולע קולק ע"ס-לנ [נאלי י' כ"ף] מוצג לקח, ולין מן הלכך לומר ע"סיה הסמך מן חֲסֵר, לע"ם שנאלף נסמך כוס, כמו אֶבֶל, חֲבַל מן אָבַל, חֲבַל ודוק.

adj. ad *s. f.* זָקֵן (*c.* חֲסַר, non a חֲסֵר ad *s. f.* חֲבַל, אֲבַל), expers, destitutus, egens. LXX. *ἐλάττων, ἐνδεής; חֲסַר־לֵב, ἀνὴρ ἀκάρδιος, ἄφρων, ἐνδεὴς φρενῶν, ἔνδεια φρενῶν.*

Digitized by Google

p.p.constr.: וַחֲפוּי
Esth. 6, 12. אבל וחפוי ראשׁ

Nif-al: נֶחְפָּה

part. fem.: נֶחְפָּה
Ps. 68, 14. כנפי יונה נחפה בכסף

Pi-el: חִפָּה 3 *perf.*
2 Chr. 3, 5. חפה עצי ברושים
2 Chr. 3, 9. והעליות חפה זהב

3 *imperf.:* וַיְחַפְּ
2 Chr. 3, 7. ויחפ את־הבית

3 *impf. c.s.:* וַיְחַפֵּהוּ
2 Chr. 3, 5. ויחפהו זהב טוב
2 Chr. 3, 8. ויחפהו זהב טוב

Pu-al: חֻפָּה 3 *perf.*
Jes. 4, 5. על־כל־כבוד חפה

חָפַן

פעל נוד והעתיד יַחְפֹּז, והמלה נקועצת קצת סנכה. לדעת המדקדקים לשון נדוד לכה וקה, רעוד ומהירות [וועגיקען, ל״לען], ומוסכ המלה על הפזק.

verb. intr. (imp. יַחְפֹּז), vi nutandi, properandi, horrendi, ut grammatici ajunt. LXX. *σαλεύειν, θαμβεῖν, θραύειν, σπεύδειν; αἰσθάνεσθαι, σκεπάζειν; inf.* חָפֹז, *ἔκστασις;* חָפְזִי, *δειλιάν.*

inf. c. suff.: בְּחָפְזִי
Ps. 31, 23. ואני אמרתי בחפזי
Ps. 116, 11. אני אמרתי בחפזי

inf. c. suff.: בְּחָפְזָה
2 Sam. 4, 4. ויהי בחפזה לנוס

inf. c. suff.: בְּחֻפָּזָם Q'ri.
2 Reg. 7, 15. השליכו ארם בהחפזם

3 *imperf.:* יַחְפֹּז *masc.*
Job. 40, 23. הן יעשק נהר לא יחפוז

3 *imperf.:* יַחְפֹּץ = יַחְפֹּז
Job. 40, 17. יחפץ זנבו כמו ארז

2 *impf. pl.:* תַּחְפְּזוּ
Dt. 20, 3. אל תיראו ואל תחפזו

Nif-al: נֶחְפָּז

3 *perf.:* נֶחְפָּזוּ *p.*
Ps. 48, 6. נבהלו נחפזו

part.: נֶחְפָּז *sg*
1 Sam. 23, 26. ויהי דוד נחפז ללכת

3 *imperf.:* יֶחְפָּזוּן *p.*
Ps. 104, 7. מן־קול רעמך יחפזון

inf. c. suff.: בְּהֶחְפְּזָם K'tib.
2 Reg. 7, 15. השליכו ארם בהחפזם

חָפְזוֹן

ז׳, והלשון מסיכות והקשות המשפ והיכות [ל״לע, שנעלע], ומשמל ידוע. ודע קוכ נעים שהשכ שפו נאמשר דומה לשכ יקן נמפשוק יקען וכנו, לומר כנעקו, וכן נאמת שכ הלנ״ג יכיע וכנו נאפוס והמיכות, והנס הנדי תמונת ון, נעכור שמס שמוכן אקר. והאמת המכוון של תנועה לו הלוך נעפיפס והקונג [טריפפעלן] תמנות לשכ, כאשר תכיר ע׳ קקור הלשון, כי התמנות חָפַז נדומה אל פַּז, שעניכו עפיפת ההלוך והכעה והנוג, כידוע למדקדקים. והלשון ישמעאל שאלהו אפו, ופו, כפו, והנמרק קַדַּז, ודע השכ לע״ז קַדָּק, והדומה, ול״כ הק׳ מס מקנב מוזג ועעמיי׳.

n. m. (ad s. f. חִפָּזוֹן), trepidatio, festinatio, a v. חָפַז, cui cognatum est v. חָפַץ (Job. 40, 11. ubi glossa: בְּמוֹ יַחְפֹּז בְּזוֹן עִנְיָן חֲמִיצָה בְּחֲזִירוּת), et פַּז (2 Sam. 6, 16.), cujus formae arabicae sunt *faza, a-faza, va-faza, na-faza.* Gem. eadem de radice, praefixo duriori קַדַּז, cui gemellum est hebr. קַדָּק (cui subest ejusdem radicis forma eadem, quae verbo חָדַק). LXX. *σπουδή, ταραχή.*

בִּחְפָזוֹן

Ex. 12, 11. ואכלתם אתו בחפזון
Dt. 16, 3. כי בחפזון יצאת
Jes. 52, 12. כי לא בחפזון תצאו

חָפָן

פעל לק־עונר, וכפי סנרקס לי שרש שדומס למדקדקים, לסנת סגור סנק, כי ידוע נקקור הלשון, שרשים שמדקדקים, ונפרע מדקדקי מפרד, דמו והמניקו פעלים לנגוריס, שאר נכתוב סנגורות ונקפוע לקדקי קוקוסיסס, כמכלי שוק נקשנו, ווס מסנת סשכלתס ורס עמודי הלשון ותכיוסיס. וכנר סשערתי על וס פקת לון, לפן, נשן, קלן וכדומס, כי סעיכו קופי סשס נקות שרשית. ולשר להפעל יפן נשרני הלק ידוע, שמוק גויר סשס. ולק לנר נסקופיי דָּן שנו מדקדקים נרוקס קנל עָרֵם, בֶּרֶם, צָלֵם, עֶלֶם, חֶלֶם וכדומס.

vrb. a grammaticis inventum, propter errorem opinionemque falsam, in quam nostrates grammaticos Hispani, Arabum grammaticae faventes, induxerunt, qui, cum trisyllabam unamquamque radicem esse statuerent, etiam nomini insequenti radicem trisyllabam subesse rati, ex eo ipso nomine ejusmodi radicem figuraverunt (Cf. de his falsis Grammaticorum Iberiacorum placitis *Delitschii* historiam poësis Jud. §. 30.). Ejusdem erroris exempla praebent vv. אָזַן, אָזֵן, בָּשַׁן, חָצַן, quae omnia grammatici ex nmm. אֹזֶן, בֹּשֶׁן, חֹצֶן genuerunt. Neque solum terminatio יָן grammaticos ad nova verba effingenda seduxit, sed etiam terminatio יָם, in qua eodem modo liquidam ad radicem verbi pertinere putabant. V. arab. *chafanà* (h. e. junctis volis comprehendere) ex nomine factum esse, ex ejus significatione consequitur.

חָפָן

ג׳, והווני חֻפָנִים, וכ״ק קן הווג, והסלנה כף לו הקנרף [הַפַּלְהַפְּלוֹנג, פוֹיסע], ונקרמי חוּפָן, ונצרני חפנה מעלהו, ונספה רכנית חֻפָנִית נדומה לו. הקמנות חֹם מן חָם, נדומה לע בָּם, והסה לע ניקוד המונח והמכוון עם בָּם, ומוכנו מענין בפיפה, והסופיי דָן כוס הלק הקנק ג״כ קנל אָזֶן, בָּשָׁן, חֻסָן, והלנקיו סה הקק קפן לסקל הקפוס. ולע שין הסה נעלני קפן לקיוס נקפנים, ונספה רכנית חֻפִינָה סה מקוריי, ונכין סכנד חָפַן נמרק, והמע נעני חֻפְנִי.

n. m. dualet. (חֻפְנַיִם), vola, pugnus, aram. חוּפָּן, arab. *chafna*, rab. חֻפְנִית V. חָם (unde factum est primum חֹם, deinde חֹפֶן) verbo בָּם cognatum est, unde בַּם, manus cava. Rab. indidem n. inf. חֻפִינָה, gem. v. piël. חִפֵּן, hebr. u. pr. חֻפְנִי. LXX. *δράξ, χείρ, κόλπος.*

dual.: חֻפְנַיִם
Eccl. 4, 6. ממלא חפנים עמל

du. constr.: חָפְנֵי
Ez. 40, 7. אל־חפני לבש הבדים

du. c. suff.: חָפְנָיו
Lev. 16, 12 ומלא חפניו קטרת סמים

du. c. suff.: בְּחָפְנָיו
Prv. 30, 4. מי אסף־רוח בחפניו

du. c. suff.: חָפְנֶיךָ
Ez. 10, 2. ומלא חפניך גחלי־אש

du. c. suff.: חָפְנֵיכֶם
Ex. 9, 8. קחו לכם מלא חפניכם

חֻפָּה

וֹ חָם, פעל נוד והכיכוכי חֻפָּם, והלנון ק׳ כמו קצץ לעיל, לשון כסוי והלנף [הילנען, דעקקען], ומוס כנכיכס וקכיכס נכלל [זיטצען], עי׳ הזווי נזרעי ענני קקק קצס וקצץ וקנק, וכן נסצץ סוזו נכמון [s. *aw*], וכן נסצץ שרעי עכ כמו נגרפתי וכדומס. כ׳ לשון שזיקס והדקס עקיס וזעוף [שנייענען, -ייניגען], ונגשרע לרוב עקציצת לקצ, וכן נאלץ הזרע נאמון סוס נסצץ מעכע להנכס, ומוס נגשרע חֻפָּפִית, עס נרוע וזקין, ע״ש הקכון והקציפס, וכן חֻפִּיפָה, וכן עס חֻפָּה נגרני חֻפָּן כלי הקכון וקלשון, ומסס חֻפִּיר המוזגס, וכדומס מכנכס.

vel potius חָפַם. *vrb. trans.* (part. חֹפֵם), 1) sicut חָפָא, tegere, velare, hinc tueri, protegere (v. s. vv. חָפָה, חָפַת, חָבַב, חָפָא), sanscritice *aw;* 2) detergere, deluere, abluere, lavare, purgare, velut caput (gemarice חֻפַּת רֵישָׁא חֻפָּת). Gemarice חֻפָּפִית, lepra, elephantiasis, a radendo et defricando, simil. חֻפִּיפָה; חֹם (pl. חֻפָּן), de instrumento ad radendum, veluti pectine; חֻפִּי, n. abstr. LXX. *σκιάζειν.*

part.: הֹפֵם *sg.*
Dt. 33, 12. חופף עליו כל־היום

הֲפֻפָּה

ג׳כ והלנון מכסס נגיי כמין קסכל, קצר תקקיו יכנסו סקקן וסכלס לקדוזין, ונעשס כקסל שפריל, כזוק מד׳ מוטות [עריוק־נעלעצ׳ן], ויקיכו לפ״ו המשס, כקצר קצנו סמדקקים סכסילים, קדציס מקנוב נקו, וכנר סשערתי על זס נסמרי קרווי סכיכיס דף ק״ל. *n. f.*, umbraculum, quo sponsus et sponsa, cum ritu solemni matrimonium contrahitur, teguntur, minime thalamus seu torus. Elia Levita: *baldachino*, Himmel. LXX. *σκεπάζειν, παστός.*

Jes. 4, 5. *על־כל־כבוד חפה

cum suff.: מֵחֻפָּתוֹ
Ps. 19. 6. כחתן יצא מחפתו

cum suff.: מֵחֻפָּתָהּ
Joel 2, 16. וכלה מחפתה

חֹם

וֹ חֹם ג״ו, והלנון נדות וחמוק־כיס שפס וסנוב [פוֹפּער, נעזעפֿלע], ונקרק כן לדעת המדקדקים מעכן קפיפס נמכוון נ׳, ע״ש שסיס קופף ויוכן נו, ומשוו מלת סָפַר נקרני, שעניכו קוף, ולהפעל הכוונס של קכון, קולס לל מקווור לי. וכל שמוק גויר קפף נמכוון הל׳, ועניכו המשק והמעכנ ומקיף כור וכרכוב, וגס מלס לקרמיס מלשון ספר ענול וחמוק כידוע נהשכלס לחמתית, נקשר שכאלץ גס זס המכוון נקרני, וכן סָפִיחַ נקלים לשון נגולות מלשון מלכים ועגולים [רַאנ־דער], כי גס המכוון של מספר מעכן מנגלס, כידוע ע״ג, ונכור לך לקר מקפון נמשכל ונלעת.

vel חִיחַ *n. m.*, ripa, litus, a tegendo, quia fluctibus marinis tegitur seu alluitur (syn. סְפַר aram.; ut quidam volunt, a radendo). Potius a tegendo seu *cingendo*, quatenus mare *ambit*. LXX. *αἰγιαλός, παράλιος, ὄχμος, κατοικεῖν;* חוֹף יָם, *παράλιος, παραθαλάσσιος.*

Jos. 9, 1. ובכל חוף הים הגדול
Jer. 47, 7. ואל חוף הים
Ez. 25, 16. שאירית חוף הים
וּבְחוֹף
Dt. 1, 7. ובגבע ובחוף הים
לְחוֹף
Gn. 49, 13. לחוף ימים ישכן
Gn. 49, 13. והוא לחוף אניות
Jud. 5, 17. אשר ישב לחוף ימים
חָם
קוקיי ע״מ קל, והלנון קפוף ויקוכן ומלוגס [מַאלירע, שנעגיכנען], ומוס נסצל על נקיוס מוסכיס, לומר נקי מכל סיג ונלקס.

adj. ad s. f. קַל, politus, tersus, purus, moraliter. LXX. *ἄμεμπτος.*

Job. 33, 9. חף אנכי ולא עון לי

חָפֵץ

פעל נוד נקיוס סלכי נקמוכס חֲפֵצַת קולס נשפר נפתק סע׳ והעתיד יַחְפֹּץ, ומשר שנאלץ יַחְפֹּץ רק פשקנות ען יַחְפֹּז, ומיכו שייך לכאן. סלנון כסיפה ומיכנס נקיפס ומקוכס ומשוקס [נע־נעסרען, פֿערלאַנגען], ומוס פשקל על קפיפה לכ לעצות דבר, או מכליכת לב כללו. תמנות הפשה חֲפֵץ [פע׳ מקנב מוזג] וכן נפתק סוזו כפשה כמכוון [s. *waç*] וכדומס.

vrb. intr. (3 p. f. חָפְצָה, retento Zere; impf. יַחְפֹּץ; forma יַחְפֹּץ, quae ex יַחְפֹּז q. v. induruit, huc plane non pertinet), cupere, avere, propensa in aliquem vel in aliquam rem animi voluntate esse. Radix est חֲפַץ, sanscr. *waç.* LXX. *βούλεσθαι, βουλόμενον βούλεσθαι, ἐπιθυμεῖν, θέλειν, ἐθέλειν (θέλημα), εὐδοκεῖν, αἱρετίζειν, ἀγαπᾶν, ἐρᾶν, εὔχεσθαι, ἔγκειμα, ἱστάναι, χρείαν ἔχειν;* חֵפֶץ, חָפֵץ, *θέλησις.*

3 *perf.:* חָפֵץ
Gn. 34, 19. כי חפץ בבת־יעקב
Num. 14, 8. אם־חפץ בנו יי
Jud. 13, 23. לו חפץ יי להמיתנו
1 Sam. 2, 25. כי־חפץ יי להמיתם
1 S. 18, 22. הנה חפץ בך המלך
1 Sam. 19, 1. בן־שאול חפץ בדוד
2 S. 20, 11. מי אשר חפץ ביואב
2 Sam. 22, 20. יחלצני כי־חפץ בי
2 Sam. 24, 3. למה חפץ בדבר הזה
1 Reg. 9, 1. שלמה אשר חפץ
1 Rg. 10, 9. אשר חפץ בך לתתך
2 Chr. 9, 8. אשר חפץ בך לתתך
Esth. 2, 14. כי אם־חפץ בה המלך
Esth. 6, 6. אשר המלך חפץ ביקרו
9. 11.
Ps. 18, 20. יחלצני כי חפץ בי
Ps. 22, 9. יצילהו כי חפץ בו
Ps. 109, 17. ולא־חפץ בברכה
Ps. 112, 1. במצותיו חפץ מאד
Ps. 115, 3. כל אשר־חפץ עשה
Ps. 135, 6. כל אשר־חפץ יי עשה

Digitized by Google

יי חפץ למען צדקו Jes. 42, 21.
ויי חפץ דכאו Jes. 53, 10.
כי־חפץ יי בך Jes. 62, 4.
כי־חפץ חסד הוא Mich. 7, 18.
ובהם הוא חפץ Mal. 2, 17.
3 *perf.:* חָפֵץ
החפץ ימלא את־ידו 1Rg. 13, 33.
מי־האיש החפץ חיים Ps. 34, 13.
החפץ שלום עברו Ps. 35, 27.
3 *perf. fem.:* חָפְצָה *p.*
ובשקוציהם נפשם חפצה Jes. 66, 3.
2 *perf.:* חָפַצְתָּ
והיה אם־לא חפצת בה Dt. 21, 14.
זבח ומנחה לא חפצת Ps. 40, 7.
בזאת ידעתי כי־חפצת בי Ps. 41, 12.
הן־אמת חפצת בטחות Ps. 51, 8.
כאשר חפצת עשית Jon. 1, 14.
1 *perf.:* חָפַצְתִּי *p.*
לא חפצתי לקחתה Dt. 25, 8.
לא חפצתי בך 2 Sam. 15, 26.
דבר כי־חפצתי צדקך Job. 33, 32.
רצונך אלהי חפצתי Ps. 40, 9.
ועמך לא־חפצתי בארץ Ps. 73, 25.
כי־בו חפצתי Ps. 119, 35.
ותאודים לא חפצתי Jes. 1, 11.
עשה את־אשר חפצתי Jes. 55, 11.
ובחרו באשר חפצתי Jes. 56, 4.
ובאשר לא־חפצתי בחרתם Jes. 65, 12.
ובאשר לא־חפצתי בחרן Jes. 66, 4.
כי־באלה חפצתי נאם־יי Jer. 9, 23.
כי חסד חפצתי Hos. 6, 6.
2 *perf.:* חָפַצְתָּם
במקום אשר חפצתם Jer. 42, 22.
1 *perf.:* חָפַצְנוּ *p.*
ודעת דרכיך לא חפצנו Job. 21, 14.
inf. c. h int.: הֶחָפֵץ
החפץ אחפץ מות רשע Ez. 18, 23.
1 *imperf.:* אֶחְפֹּץ *p.*
והוכח אל־אל אחפץ Job. 13, 3.
1 *imperf.:* אֶחְפָּץ
החפץ אחפץ מות רשע Ez. 18, 23.
כי לא אחפץ במות המת Ez. 18, 32.
אם־אחפץ במות הרשע Ez. 33, 11.
2 *imperf.:* תַּחְפֹּץ
כי־אם־תחפץ זבח ואתנה Ps. 51, 18.
אז תחפץ זבחי־צדק Ps. 51, 21.
3 *impf. fem.:* שְׁתַחְפֹּץ
עד־שתחפץ Cant. 2, 7. 3, 5. 8, 4.
3 *impf. masc:* יַחְפֹּץ
ואם־לא יחפץ האיש Dt. 25, 7.
ואם־לא יחפץ לגאלך Ruth 3, 13.
למי יחפץ המלך Esth. 6, 6.
אם־יחפץ לריב עמו Job. 9, 3.
*יחפץ זבוב כמו־ארז Job. 40, 17.
לא־יחפץ כסיל בתבונה Prv. 18, 2.
על־כל־אשר יחפץ ישנו Prv. 21, 1.
כל־אשר יחפץ יעשה Eccl. 8, 3.
3 *imperf.:* יֶחְפֹּץ *p.*
ודרכי יחפץ Ps. 37, 23.
לא בגבורת הסוס יחפץ Ps. 147, 10.
3 *pl.:* יַחְפְּצוּ
וחהב לא יחפצו־בו Jes. 13, 17.
לחרפה ולא יחפצו־בו Jer. 6, 10.
3 *pl.:* יֶחְפְּצוּ *p.*
קרבות יחפצו Ps. 68, 31.
3 *pl.:* יֶחְפְּצוּן *p.*
דעת דרכי יחפצון Jes. 58, 2.
קרבת אלהים יחפצון Jes. 58, 2.

חֵפֶץ

עֹז, ובכנוי חֶפְצִי וחֶפְצוֹ חֲפָצִים, ומלעון רבוי וכינוי וקיום בדבר ופעל שפר על פיו [נעפֿעלליען]. ודבר קצן סחורה דברים קשודים ומקבלים קשופרים על פיו, ולפעמים כמו קשר, ולפעמים קצן-קפץ כמו מכני-יקר לו קשר, והכוונה קפצים הכלון פקפיקים ומעדנות. ומזה מסשלה על מעלת-רוח ומקנה, ובכתבי קדש המקרונים ובמדרש ענינו ענין ופעלה דבר וכדומה, לומר עסק הקפיצה והכלון.

n. m. (c. s. חֶפְצִי; pl. חֲפָצִים), voluntas, voluptas, arbitrium, *εὐδοκία*; jucunditas (הִבְרֵי חֵפֶץ), praestantia, caritas (אַבְנֵי חֵפֶץ); res, cui operam damus, negotium, munus, *πρᾶγμα*, (syn. עֲנְיָן, syr. *ʿnjānā*), significatione amplissima. LXX. *θέλημα, χρεία, πρᾶγμα*; *θελητός, τίμιος, ἐκλεκτός, εὔχρηστος* (אֵין חֵפֶץ, *ἄχρηστος*); *βούλεσθαι, θέλειν, μέλει.*

אין־חפץ למלך במהר 1 S. 18, 25.
כי־כלישעי וכל־חפץ 2 S. 23, 5.
ועת לכל־חפץ Eccl. 3, 1.
כי־עת לכל־חפץ Eccl. 3, 17.
כי אין חפץ בכסילים Eccl. 5, 3.
לכל־חפץ יש עת ומשפט Eccl. 8, 6.
אין־לי בהם חפץ Eccl. 12, 1.
למצא דברי־חפץ Eccl. 12, 10.
וכל־גבולך לאבני־חפץ Jes. 54, 12.
ביום צמכם תמצאו־חפץ Jes. 58, 3.
אם־כלי אין חפץ בו Jer. 22, 28.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.
אין־לי חפץ בכם Mal. 1, 10.
ארץ חפץ אמר יי Mal. 3, 12.
וְחֶפְצוֹ
וחפץ יי בידו יצלח Jes. 53, 10.
c. h interr.: הַחֶפְצוֹ
החפץ ליי בעלות 1 Sam. 15, 22.
החפץ לשדי כי תצדק Job. 22, 3.
הַחֶפְצוֹ
אל־תתמה על־החפץ Eccl. 5, 6.
בְּחֶפְצוֹ
ותעש בחפץ כפיה Prv. 31, 13.
מֵחֶפְצוֹ
אם־אמנע מחפץ דלים Job. 31, 16.
cum suff.: חֶפְצִי
ואתה תעשה את־חפצי 1 Rg. 5, 23.
ואדירי כל־חפצי־בם Ps. 16, 3.
וכל־חפצי ישלם Jes. 44, 28.
וכל־חפצי אעשה Jes. 46, 10.
כי לך יקרא חפצי־בה Jes. 62, 4. n. p.
cum suff.: חֶפְצָהּ
אני אעשה את־כל־חפצך 1 Rg. 5, 22.
ממצוא חפצך Jes. 58, 13.
cum suff.: חֶפְצוֹ

וכפץ קפנה לפ"ו כמו נפץ כלינה ומקנתה.

adj. m. (f. חֲפֵצָה), libens, promptus, paratus, propensus. LXX. *βούλεσθαι, θέλειν, θέλημα.*

אם־חפץ אתה 1 Reg. 21, 6.
כי לא אל־חפץ רשע אתה Ps. 5, 5.
adj. fem.: חֲפֵצָה
בלב שלם ובנפש חפצה 1 Chr. 28, 9.
pl. masc.: חֲפֵצִים
אשר אתם חפצים Mal. 3, 1.
pl. masc.: חֲפֵצִים
החפצים ליראה את־שמך Neh. 1, 11.
pl. constr.: חֲפֵצֵי *masc.*
וישמחו חפצי צדקי Ps. 35, 27.
חפצי רעתי Ps. 40, 15. 70, 3.

חֶפֶץ

ועצי ברושים כל־חפצו 1 Rg. 5, 24.
ובזהב לכל־חפצו 1 Reg. 9, 11.
כי מה־חפצו בביתו Job. 21, 21.
בתורת יי חפצו Ps. 1, 2.
יעשה חפצו בבבל Jes. 48, 14.
cum suff.: חֶפְצֵהוּ
את־כל חפצה אשר שאלה 1 Rg. 10, 13
כל־חפצה אשר שאלה 2 Chr. 9, 12.
cum suff.: חֶפְצָם
וינחם אל־מחוז חפצם Ps. 107, 30.
pl.: חֲפָצִים
וכל־חפצים לא אשוו־בה Prv. 8, 11.
pl. c. suff.: חֲפָצֶיךָ
וכל־חפציך לא ישוו־בה Prv. 3, 15.
עשות חפצך Jes. 58, 13.
pl. c. suff.: חֲפָצֵיהֶם
דרושים לכל־חפציהם Ps. 111, 2.

חָפַר

פעל כודד, והעתיק יַחְפֹּר, והפעול נאכזון קנר לעיל [קף סמ"ק נ'], לשון שניעה ונדילה כניה וקפיקה [פֿייכפֿיידען, נרשענען], והסזעל על הקפיקה והדגיקה, כלומר שהדוק יענר נדנר ויוכן לת עלמו בו. תעלות הסדם חָדָר, וכן לעיל חָדַר [הף' מקנב מוצג ועטמיי], ונמלא כשרם כאכזון נשפתי מערב, כלומר כנר הוכקתי לעיל [קף קל"ת פנים ד'] קמת בור, וגם קמת נחש. ולע קוראי נעים שבגמלא עוד תעלות הסדם נכלא, נלי תוספת מקנב מוצג ועטמיי, כי פָּר לשון כריה, ומוס פִּירָא לשון קפורה ונור, כמו פירא דכוורי, פירא דסופלי, פירא של נופרית וכדומה, והלמת הלא י"ם לה כנלים.

v. trans. (imp. חֲפֹר), sicuti חָבַר, q. v. supra, incidere, fodere, forare, trop. exquirere, indigare, eruere, quaerere. Radix simplex, nondum praepositione (ה) aucta, exstat in Gemara; פִּירָא enim (a v. פָּר) de *fovea* dicitur, veluti פִּירָא דְּסַמְלֵי, fovea, in quam nuclei dactylorum conjiciuntur. De similibus ceterarum linguarum v. בּוֹר. LXX. *ὀρύσσειν, ἀνορύσσειν, ἀνασκάπτειν, εὐοδεύειν; ζητεῖν, κατασκοπεύειν.* Cf. *φαρ-οῦν.*

3 *perf.:* חָפַר
משם חפר אכל Job. 39, 29.
2 *perf.:* חָפַרְתָּ
וחפרת לבטח תשכב Job. 11, 18.
2 *perf.:* חָפַרְתָּה
בשבתך חוץ וחפרתה בה Dt. 23, 14.
1 *perf.:* חָפַרְתִּי
כי חפרתי את־הבאר Gn. 21, 30.
3 *pl.:* חָפְרוּ
וכל הבארת אשר חפרו Gn. 26, 15.
אשר חפרו בימי אברהם Gn. 26, 18.
חנם חפרו לנפשי Ps. 35, 7.
3 *pl.:* חָפֲרוּ *p.*
הבאר אשר חפרו Gn. 26, 32.
3 *pl. c. s.:* חָפָרוּהָ
באר חפרוה שרים Num. 21. 18.
part.: חֹפֵר
חפר גומץ בו יפל Eccl. 10, 8.
inf. constr.: לַחְפֹּר
לחפר את־הארץ Jos. 2, 2.
כי לחפר את־כל־הארץ באו Jos. 2, 3.
*לחפר פרות Jes. 2, 20.
1 *imperf.:* וְאֶחְפֹּר
ואחפר ואקח את־האזור Jer. 13, 7.
3 *imperf.:* וַיַּחְפֹּר
ויחפר את־בארת המים Gn. 26, 18.
ויחפר באר אחרת Gn. 26, 22.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּחְפְּרֵהוּ
בור כרה ויחפרהו Ps. 7, 17.
3 *pl.:* יַחְפְּרוּ
יחפרו בעמק Job. 39, 21.
3 *pl.:* וַיַּחְפְּרוּ
ויחפרו עבדי־יצחק בנחל Gn. 26, 19
ויחפרו באר אחרת Gn. 26, 21.

Hif-il: הֶחְפִּיר 3 *perf.*
החפיר לבנין קמל Jes. 33, 9.
part.: מַחְפִּיר
בן מביש ומחפיר Prv. 19, 27.
2 *impf. fem.:* תַּחְפִּירִי
כי־לא תחפירי Jes. 54, 4.
3 *imperf.:* וַיַּחְפֵּר
ורשע יבאיש ויחפיר Prv. 13, 5.

חֵפֶר

פעל כודד, והעתיק יַחְפֹּר, נלכוי יַחְפְּרוּ, והמקון קנר לעיל [קף סמ"ק נ'], לשון שניעה ונדילה כניה וקפיקה [פֿייכפֿיידען, נרשענען], והסזעל על הקפיקה והדגיקה, כלומר שהדוק יענר נדנר ויוכן לת עלמו בו. תעלות הסדם חָדָר, וכן לעיל חָדַר [הף' מקנב מוצג ועטמיי], ונמלא כשרם כאכזון נשפתי מערב, כלומר כנר הוכקתי לעיל [קף קל"ת פנים ד'] קמת בור, וגם קמת נחש. ולע קוראי נעים שבגמלא עוד תעלות הסדם נכלא, נלי תוספת מקנב מוצג ועטמיי, כי פָּר לשון כריה, ומוס פִּירָא לשון קפורה ונור, כמו פירא דכוורי, פירא דסופלי, פירא של נופרית וכדומה, והלמת הלא י"ם לה כנלים.

v. intr. (impf. יַחְפֹּר; pl. יַחְפְּרוּ), *erubescere*, veluti pudore, sicut בּוֹשׁ, vi *expallescendi*, itidem pudore, arab. *khufira*, hinc pudore affici, spe excidere; *Hi.* vel *intr.* tanquam ruborem ostendere h. e. pudorem prae se ferre, vel *trans.* pudorem incutere, spem fallere, facere, ut quem pudeat. Radix est חָפַר, gr. *πυρ, πυρρ*, cui par atque aequalis est *per* in v. פָּרַר, unde כְּפִר de flore rubro. LXX. *ἐπαισχύνεσθαι, καταισχύνεσθαι, ἐντρέπειν, καταγελᾶν; μέριμνα καὶ φροντίς;* חֲפִירָה, *ὀνειδίζειν, αἰσχύνεσθαι, ἐπονειδιστὸν εἶναι; οὐκ ἔχειν παῤῥησίαν.*

3 *perf. fem.:* חָפְרָה
חפרה יולדתכם Jer. 50, 12.
3 *fem.:* וְחָפְרָה
וחפרה הלבנה Jes. 24, 23.
3 *fem.:* וַתֶּחְפַּרְנָה *p.*
בעד יומם בושה וחפרה Jer. 15, 9.
3 *pl.:* הֶחְפִּירוּ *p.*
כי־בשו כי־חפרו Ps. 71, 24.
3 *pl.:* וְחָפְרוּ
וחפרו הקסמים Mich. 3, 7.
2 *pl. impf.:* וְתַחְפְּרוּ
ותחפרו מהגנות Jes. 1, 29.
3 *pl.:* יֶחְפְּרוּ *p.*
ופניהם אל־יחפרו Ps. 34, 6.
3 *pl.:* וַיַּחְפְּרוּ
יסגו אחור ויחפרו Ps. 35, 4.
ויחפרו יחדו שמחי רעתי Ps. 35, 26.
ויחפרו יחד מבקשי נפשי Ps. 40, 15.
ויחפרו מבקשי נפשי Ps. 70, 3.
ויחפרו ויאבדו Ps. 83, 18.
3 *pl.:* וַיֶּחְפְּרוּ *p.*
באר עדיה ויחפרוה Job. 6, 20.

Digitized by Google

Ex. 7, 24. ויחפרו כל־מצרים
3 *pl.*: וַיַּחְפְּרוּ
Dt. 1, 22. ויחפרו־לנו את־הארץ
3 *pl. c. suff.*: וַיַּחְפְּרֻהָ
Job. 3, 20. ויחפרהו ממטמונים

חַפַּרְפֶּרֶת

ז"נ לגיון מין חרק קופר וכורה בארץ, וכתב רז"י ור"ל בלעי ע"ז נדמות קפרפרות, מיני חרקים שקופרין מתחת שקורין בלע"ז נלזו, ורד"ק הניח דעת מפרשים עוף שמנקר הפרות [בקמנס שמוש שמי עלות], ואמר מרש"כ לפי דעתי שמפקת חַפַּרְפֶּרֶת, והוא שם עוף יעוף בלילה כעטלף, ומניח ביום נאקוס מתר, ומפרושים מתלה לא מתקוורים נהלנת מכתוב. כי אם מרים מתלה מפת ע"י נאמל מרגיש, ומתמן חרן שם מפרפרת, לא יתכן לפרשו עוף, ואל"כ לנמסך חַפַּרְפָּרוֹת נמקיף ונמפת מפת מקולס, וכוכבי לע"ז יתיס חַפַּרְפָּר. ואל יעניך מלוק מתלה, מלא יתלץ כן פַּקַחְקוֹחַ, קַרְקָנ מלוק, אעפ"י שכם מלה מ', ואם מתכתב לך מתמוכ, מכיר שלקו דנבי רז"י ור"ל, וקרובים אל פשט מכתוב ואל מסכל. וכיצד מתלקלקים מלו נמלה מל' מכם פַּרָה לגון נור, מתמנות רקחי של מסרת, לומר קופרי־נורות, ולא מתקוור.

n. f. bestiae fodicantis. Hieronymus, qui *talpas* vertit, *Est autem*, inquit, *animal absque oculis, quod semper terram fodit, et humum egerit, et radices subter comedens frugibus noxium est, quod Graeci ἀσπάλακα vocant.* Idem: *Pro talpis, quas nos interpretati sumus.* LXX. *vana* (τοῖς ματαίοις), *Aquila* ὀρυγάς, *Symmachus infructuosa, Theodotio ipsum verbum Ebraicum posuit Hafarferot. Isaaki* simulacra intelligit in talparum figuram formata; *Qimchi* nonnullos, in his *Ibn-Ganah*, aves intelligere ait, quae *fructus* arborum abrodant; *Ibn-Ezra* denique חַפַּרְפֶּרֶת noctuae ululaeve nomen esse putat. Targ. לְמִסְגַּד לְטַעֲיְתָא וּלְצַלְמַנְיָא Fortasse לַחֲפַר־פָּרוֹת pro לַחֲפַר־פָּר scriptum est (a sing. חֲפַר־פָּר); reduplicata est altera radicis pars (veluti in aram. שַׁפְרְפָרָה multisque aliis); neque tamen vocabuli duae partes in unum coaluerunt, id quod etiam in nmm. פַּקַח־קוֹחַ, קַרְקָנ, quae minime pro binis vocabulis habenda sunt, factum non est. Ad significationem vocabuli quod attinet, nomen *talpae* esse videtur, quam antiquissimorum doctorum traditionem suo more secutus est etiam *Lutherus.*

pl.: עם' לַחֲפַר פְּרוֹת
Jes. 2, 20. *לחשתחות לחפר פרות

חָפַשׂ

פעל כורד וכעתיד יַחְפֹּשׂ והכתוי חָפְשׂוּ, וכפעול גלוי וידוע כמו חָפֻשׂ נאלמי, לגון קקיכ וקפיכ נקור ונקיקס [דורכגינעלן, -זוכגן, -פַּקַחְקוֹחַן], וכן מכוון כפסוק נתלים ס"ד, ו' יקפסו עולת, לומר יקקו קקרי עולה, תעכו קפת קפפת, ויאמרו גמרנו הקפיסס, וכמוסס עקוב ומוומס, לומר כליל והיטב. ותעלום הקקיכס הלא היא

v. trans. (impf. יַחְפֹּשׂ, pl. יַחְפְּשׂוּ), *sicuti* חָפַס aram., perfodere, perscrutari, pervestigare, perquirere, veluti סוֹלֶת (h. e. machinari maleficia), חָפַשׂ מְחָפֵשׂ, de facinore bene excogitato. *Pi.* vi intenta. *Pu.* defossum, abditum, difficile pervestigatu esse. *Hitpa.* se occulere, dissimulare se, mutato habitu. Radix est חָדַשׂ, sanscr. *wish, bis*, vi perfodiendi, perforandi. LXX. *σκάλλειν, ἐρευνᾶν, ξιφευνᾶν, ἀλλοιειν, ἐπιλαμβάνειν; ὑποβάσις, ξιφεύνησις; ὑπέβασε, κατακαλύπτειν, συγκαλύπτειν; καταδύειν, κρατυοῦν.*

part.: חֹפֵשׂ *sg.*
Prv. 20, 27. חפש כל־חדרי־בטן
2 *impf. c. suff.*: תַּחְפְּשֶׂנָּה
Prv. 2, 4. וכמטמנים תחפשנה
1 *pl.*: נַחְפְּשָׂה
Thr. 3, 40. נחפשה דרכינו
3 *pl.*: יַחְפְּשׂוּ־
Ps. 64, 7. ויחפשו־עולת
Nif-al: נֶחְפַּשׂ
3 *perf. pl.*: נֶחְפְּשׂוּ
Obad. 1, 6. איך נחפשו עשו
Pi-el: חִפֵּשׂ
1 *perf.*: וְחִפַּשְׂתִּי
1 Sam. 23, 23 וחפשתי אתו
3 *pl.*: וְחִפְּשׂוּ
1 Reg. 20, 6. וחפשו את־ביתך
imprt. pl.: חַפְּשׂוּ
2 Reg. 10, 23. חפשו וראו
1 *imperf.*: אֲחַפֵּשׂ
Am. 9, 3. משם אחפש ולקחתים
Zeph. 1, 12. אחפש את־ירושלם
3 *imperf.*: וַיְחַפֵּשׂ
Gn. 31, 35. ויחפש ולא מצא
Gn. 44, 12. ויחפש בגדל החל
Ps. 77, 7. ויחפש רוחי
Pu-al: חֻפַּשׂ
part.: מְחֻפָּשׂ
Ps. 64, 7. תמנו חפש מחפש
3 *imperf.*: יְחֻפַּשׂ
Prv. 28, 12. יחפש אדם
Hitpa-el: הִתְחַפֵּשׂ 3 *perf.*
1Rg. 22, 30. התחפש ובא במלחמה
2Chr. 18, 29. התחפש ובוא במלחמה
2 Chr. 35, 22. כי להלחם־בו התחפש
3 *imperf.*: יִתְחַפֵּשׂ
Job. 30, 18. ברב־כח יתחפש לבושי
3 *imperf.*: וַיִּתְחַפֵּשׂ
1 Sam. 28, 8. ויתחפש שאול
1Rg. 20, 38. ויתחפש באפר על־עיניו
1 Rg. 22, 30. ויתחפש מלך ישראל
2 Chr. 18, 29. ויתחפש מלך ישראל

חֵפֶשׂ

ז"נ ונכנוי חֻפְשִׁי, והלגון נכפל ק' רפידם והנעה, כמו נגדי-קפז לרכנת, לומר נגדים רבודים על מסום לרכוב עליסס, ולק מעגין יקר וקנות, ווה לעת מקדמונים. כ' הנעת ומזכר מקולה, ועגין נמיס קפז, מזכני וצרני, ונכיסס יודעו מפזרע.

n. m. (c. s. חֻפְשִׁי) 1) stratio, veluti בִּגְדֵי חֵפֶשׂ לִרְכֻבָּה h. e. tapetes stratae ad equitandum, ephippium (*στρῶμα ἐφίππιον*). Veteres de vestibus pretiosis, homine libero et nobili dignis. 2) tanquam recubitûs, stragulum, cubile, Ps. 88, 6. LXX. *ἐλευθερία, ἐλεύθερος, ἐκλεκτός.*

Ez. 27, 20. בבגדי־חפש
cum suff.: חָפְשִׁי
Ps. 88, 6. במתים חפשי

חָפְשָׁה

ז"נ גויב חֹפֶשׂ, כי לגוב יאוכ מקולס נמניס, ומסלנס מקות [פַּרְייִיט]. ומכתב קנן-עוקל, מטמם מסיס מסנכג לכמוב לס נע קפז, קס מככס מקנ עד ומן קנון, ווה וקפזס לק כתן-לס. ומפוקיס כמקור עוים.

n. f. minime *inf.* (a m. חֹפֶשׁ) libertas, manumissio, testificatio manumissionis (גֵּט חָפְשִׁי). LXX. *ἀνάθεμα.*

הַחֲשָׁה

Lev. 19, 20. אור חפשה לא נתנלח

חֻפְשִׁי

תוקרי וכר מן חֹפֶשׁ, לכן נמכוון ק' של מזכר, לומר מצוקר לו קויי [פַּרְייִיק, -נעלזסמן], ונמכין לקמן, שהוא כמו קפז' לו לקפז, לפר י' מיכוס יו"ל נוסף, וכ' יסודל מתקדק לפר סלפ"ל נוסף, ולדעת מרש"נ זכיס מזכרים, לסקר מיס מסמיק, והוא סכנון.

adj. m. (a n. חֹפֶשׁ), liber; libertus, manumissus; immunis. In dictione לְחָפְשִׁי *Mirwan* lud extremum, *Iuda ibn-Qarish* Lamed inchoans superadditum putat; *Ibn-Ezra* vel hoc vel illud potuisse non scriptum esse recte animadvertit. LXX. *ἀνάθεμα, ἄφεσις, δεῖδειν.*

Ex. 21, 5. לא אצא חפשי
Dt. 15, 12. תשלחנו חפשי מעמך
Dt. 15, 13. וכי־תשלחנו חפשי מעמך
Dt. 15, 18. בשלחך אתו חפשי מעמך
1 S. 17, 25. יעשה חפשי בישראל
Job. 3, 18. ועבד חפשי מאדניו
Job. 39, 5. מי־שלח פרא חפשי
Jer. 34, 14. ושלחתו חפשי מעמך
adv.: לַחָפְשִׁי
Ex. 21, 2. ובשבעת יצא לחפשי חנם
Ex. 21, 26. 27. לחפשי ישלחנו
pl.: חָפְשִׁים
Jes. 58, 6. ושלח רצוצים חפשים
Jer. 34, 9. 10. חפשים לבלתי עבד־בם
Jer. 34, 11. אשר שלחו חפשים
Jer. 34, 16. אשר־שלחתם חפשים

חָפְשׁוּת

ז"נ והכלנס מזכר מקולים לו מקלי נעגם [קרצ'נקפ"יע, קרצ'נקעכלצ'נעכ], כי מקמוכ מופזמ כידוע, ולא כיס מקצוות כמו כיס מקולים. קולם לדעת הרצ'נוכים עניכו מקכוך, לומר נכיל זכצ'נס סם קפז' כל עגודס ומצ'ן מלכוך, ווה כיס בודל ליקוק מעיל, כי ליקוק ז'זכ מלך נכיס מקולים ומוכלי מקלוקים. לק"ל מהלנס כיס-מעים, לומר מע הוא קוס מקפז', כמ"ל מלמודי כיון זמ"ן קדם נמזס קפז' מן מסנוך, ולא מקוור.

n. f. abstr., decubitûs, lectus, quo aegrotus decumbit, ipse morbus vel corporis imbecillitas, unde בֵּית חָפְשׁוּת, nosocomium; antiqui, in his Qimchi, domum extra urbem rurive aedificatam intelligunt, ubi rex, quod ei de regali labore tempus datum fuerit, in cessatione libera atque otiosa transegerit. *Ibn-Ganah* arabice חפשי de parva domuncula dici tradit. Hieron.: *in domo libera.* Theodoretus: *κρουφαῖος οἱ λοιποὶ ἑκδεδώκασι, τοῦτ' ἔστιν, ἔνδον ἐν θαλάμῳ ὑπὸ μηδενὸς ὁραόμενος.* LXX. *ἐν οἴκῳ ἀπφουσώθ.*

K'tib: חֲפְשׁוּתֹת
2 Chr. 26, 21. וישב בית החפשות

חָפְשִׁית

כמו מזכ לפכיו, כלי הכלל המכוון, כי זכיסס קמוכות מופזמיוס.

n. f. abstr., morbus, corporis imbecillitas. LXX. *ἀπφουσώθ.*

וישב בברית החפשית 2 Rg. 15, 5.
וישב בית החפשות 2 Chr. 26, 21.

חָץ

v. s. r. חָצַץ *p.* 426.

חָצַב

לץ חָצַב, כאזר דמו לניס, כי מוץ ינץ וכוד, ונספסוק וגם יקב קנב מו מוץ קופר, ומעתיד יַחְצֹב כדכן כל פועל. הסלגה כמו קָצַב, חָסַב, לגון קנימס וקינים ומסול, ולכוב מלכן, וקך למיעוט גב מעך, ונמלך נב נספעל קָצַח, לאזר מאכו קנפס. מסמלל על קינים לסכוח, על מסמעד וכלין וכדומס, והנכיים יוכנו מלך מנמן.

ע' קנב.

vrb. trans. (forma *intrans.* חָצַב grammaticis debetur, quandoquidem חָצַב Jes. 5, 2. adject. est; impf. יַחְצֹב), sicut קָצַב, חָסַם, קָצַח (unde מַקָּצֶחֶת), caedere, excidere (lapides, raro de ligno), findere, diffindere, discindere; trop. interimere, delere. LXX. *κόπτειν, διακόπτειν; λατοτομεῖν, ἐκλατοτομεῖν; ὀρύσσειν, ἐγγλύφειν, μεταλλεύειν; ἀποθερίζειν, ὑπερείδειν, ποιεῖν;* חֹצֵב, *λατόμος, τεχνίτης.*

3 *perf.*: *חָצָב
*וגם־יקב חצב בו Jes. 5, 2.
3 *fem.*: חָצְבָה
חצבה עמודיה שבעה Prv. 9, 1.
2 *perf.*: חָצַבְתָּ
אשר לא־חצבת Dt 6, 11.
כי־חצבת לך פה קבר Jes. 22, 16.
1 *perf.*: חָצַבְתִּי
על־כן חצבתי בנביאים Hos. 6, 5.
part.: חֹצֵב
ושמנים אלף חצב בהר 1Rg. 5, 29.
ושמנים אלף איש חצב 2Chr. 2, 1. 17.
חצב להבות אש Ps. 29, 7.
part.: חֲחֹצֵב
הגרון על החצב בו Jes. 10, 15.
p. constr.: חֹצְבֵי *f. antiqua.*
חצבי מרום קברו Jes. 22, 16.
part. pl.: חֹצְבִים
ויעמד חצבים 1 Chr. 22, 2.
חצבים וחרשי אבן ועץ 1Chr. 22, 15.
ויהיו שכרים חצבים 2 Chr. 24, 12.
part. pl.: לַחֹצְבִים
לחצבים ולחרשים Esr. 3, 7.
constr. pl.: וּלְחֹצְבֵי
ולגזרים ולחצבי האבן 2Rg. 12, 13.
p. p. pl.: חֲצוּבִים
ברית חצובים Dt. 6, 11.
ברות חצובים Neh. 9, 25.
inf. constr.: לַחְצוֹב
לחצוב אבני גזית 1 Chr. 22, 2.
לחצב להם בארות Jer. 2, 13.
2 *imperf.*: תַּחְצֹב
ומהרריה תחצב נחשת Dt. 8, 9.
3 *imperf.*: וַיַּחְצֹב
ויחצב ברות רבים 2 Chr. 26, 10.
Nif-al: נֶחְצַב
3 *imperf.*: יֵחָצְבוּן
לעד בצור יחצבון Job. 19, 24.
Pu-al: חֲצֻבִים
2 *perf. pl.*: חֲצַבְתֶּם
הביטו אל־צור חצבתם Jes. 51, 1.

Hif-il: הַחֲצִיב
part. fem.: הַמַּחֲצֶבֶת
המחצבת רהב Jes. 51, 9.

מַחְצֵב

ז"ז, ע"ע מַרְבֵּץ, מַשְׁבֵּר, מַשְׁבֵּר, והסלגה מקניגס וספסול, לומר מופנע [דמס כמהויען], ומום לסכנ מקנב כמעע כמו פסילין, לומר לסכניס לסר כקנטון. כמקנוס קנב נמר פסל נעכרי, ומסס חָצִיב סוף לסן מקנב, חָצֵב קונב לסן, מַחְצֵב מקום מקניגס, ונקרנוס נמר פסילים נסופעים, וכדומס.

n. m. abstr. ad s. f. מַרְבֵּץ, מַשְׁבֵּר, caesio, excisio, unde אַבְנֵי מַחְצֵב, lapides excisi. Targ. חֲצֵב pro hebr. סֶלַע; חֲצִיב, lapis excisus; חֵצֶב, lapicida; מַחְצֵב, lapicidina. LXX. *λατομητός; α' μ' λίθοι τετράπεδοι.*

2 Reg. 12, 13. ואבני מחצב
2Rg. 22, 6 ולקנות עצים ואבני מחצב
2 Chr. 34, 11. לקנות אבני מחצב

חָצַב

קופלי כאזר לסלסי לנב הסעל, ויקב קנב לע"ז כמו יקב קנוב, כי קנוסע הסעל בסקק, נאזר מסוף פועלי".

adj., ut videtur, v. s. חָצַב
וגם־יקב חצב Jes. 5, 2.

חָצָה

פעל נוכד, ומקנוכו גויים והנכל כריקס וסקק [מנמנייסן, מפלעמן], ומום גויכס לקנלין [מסייכמן], וקלוק ונכלוב, וכן נאמלך הוכלס הנכס חֵץ לעיל לף ע"ם פנים פ', והעעל קנן לקמן, וכלס מסקוב לקך יגלו, ומזווי נזמפי עכב יהוע.

vrb. trans., scindere, findere, hinc dividere, duas in partes dispertire, tanquam dimidiare. Cognata sunt vv. חֵץ (v. supra f. 380, a.) et חֵץ (חָצַץ), q. v. infra. LXX. *διαῤῥηγνύναι, διαιρεῖν, ἐπιδιαιρεῖν, μεριτεύεσθαι, διαστέλλειν, ἡμισεύειν.*

3 *perf.*: חָצָה
אשר חצה משה Num. 31, 42.
2 *perf.*: וָחָצִיתָ
וחצית את־המלקוח Num. 31, 27.
3 *pl.*: וְחָצוּ
וחצו את־כספו Ex. 21, 35.
3 *imperf.*: יֶחֱצֶה
עד־צואר יחצה Jes. 30, 28.
3 *tmpf. ap.*: וַיַּחַץ
ויחץ את־הצם אשר־אתו Gn. 32, 8.
ויחץ את־הילדים Gn. 33, 1.
ויחץ את־שלש־מאות Jud. 7, 16.
3 *impf. c. suff.*: וַיְחִצֵם
ויחצם לשלשה ראשים Jud. 9, 43.
3 *impf. pl.*: יְחִצוּ
לא־יחצו ימיהם Ps. 55, 24.
3 *impf. pl.*: יְחִצֻן
את־המת יחצון Ex. 21, 35.
3 *impf. pl. c. s.*: יְחִצוּהוּ
יחצוהו בין כנענים Job. 40, 30.
Nif-al: נֶחְצָה
3 *impf. fem.*: וְתֵחָצֵן
ותחץ לארבע רוחות Dan. 11, 4.
3 *pl.*: יֵחָצוּ
ולא יחצו עוד Ez. 37, 22.
3 *pl.*: וַיֵּחָצוּ
ויחצו הנה והנה 2 Reg. 2, 8. 14.

חֲצִי

ולף חֲצִי, ז"ו, ונסמסק חֲצִי [לף נסמסק מעע, נסנעמלק טעם כיו ז"ע כ"ם י'],

ונכנוי חֲצִיהּ, חֲצָיו. סמקוב סנוויי וסהנכל, לו מקום סהנכל, לומר מקון [מיעמע], ומום מזאל על פנים וקלק, לומר נלמי הזלם ומעקנית. ולע קוקל שנמקום שהזם חֲצִי עניכו קן סי' כוסף, ונלמי זיין למזקל הזם. כנמקל סכנוי קן חֲצִי הוא חֲצָאִין, ולונגאות לו נעכרי.

(non חֲצִי) *n. m.* — c. s. חֲצִיהּ — divisio, distributio in duas partes, vel locus divisionis h. e. medium, hinc de parte dimidia, gem. pl. חֲצָאִין. Illud חֲצִי, cujus *Iud* paragogicum est, quod de *sagitta* (חֵץ, *βολίς*) dicitur, grammatici sine jure cum nomine חֲצִי permiscuerunt. LXX. *ἥμισυ, τὸ ἥμισυ, μεσοῦν.*

ויקח משה חצי הדם Ex. 24, 6.
חצי היריעה העדפת Ex. 26, 12.
הרשת עד חצי המזבח Ex. 27, 5.
ויאכל חצי בשרו Num. 12, 12.
בלול בשמן חצי ההין Num. 15, 9.
תקריב לנסך חצי ההין Num. 15, 10.
ונסכיהם חצי ההין Num. 28, 14.
ואל־חצי שבט־מנשה Jos. 22, 13. 15.
עד־חצי הלילה Jud. 16, 3.
ויגלח את־חצי זקנם 2 Sam. 10, 4.
וגם חצי עם ישראל 2 Sam. 19, 41.
המכונה חצי האמה 1 Reg. 7, 35.
את־חצי ביתך 1 Rg. 13, 8.
חצי העם היה אחרי 1 Rg. 16, 21.
חצי המנחות 1 Chr. 2, 52.
ובני חצי שבט מנשה 1 Chr. 5, 23.
חצי מנשה בגורל 1 Chr. 6, 46.
ממשפחת חצי מטה 1 Chr. 6, 56.
חצי מרבית חכמתך 2 Chr. 9, 6.
שר חצי פלך ירושלם Neh. 3, 9. 12.
חצי פלך בית־צור Neh. 3, 16.
שר־חצי־פלך קעילה Neh. 3, 17. 18.
חצי נערי עשים במלאכה Neh. 4, 10.
חצי מדבר אשדודית Neh. 13, 24.
עד־חצי המלכות Esth. 5, 3. 6. 7, 2.
סביב אותה חצי האמה Ez. 43, 17.
ויצא חצי העיר בגולה Zach. 14, 2.
ומש חצי ההר צפונה Zach. 14, 4.

הַחֲצִי

את־החצי לאחת 1 Reg. 3, 25.
ואת־החצי לאחת 1 Reg. 3, 25.

וְהַחֲצִי

והחצי אחרי עמרי 1 Reg. 16, 21.
וחצי הדם זרק על־המזבח Ex. 24, 6.
אמה וחצי האמה Ex. 26, 16. 36, 21.
לתשעת המטות וחצי Num. 34, 13.
וחצי מטה מנשה Num. 34, 14.
שני המטות וחצי המטה Nu. 34, 15.
וחצי הר־הגלעד ועריו Dt. 3, 12.
וחצי שבט המנשה Jos. 4, 12.
22, 9. 10. 11. 21.
וחצי הגלעד ועד יבק Jos. 12, 2.
וחצי הגלעד גבול סיחון Jos. 12, 5.
וחצי השבט המנשה Jos. 13, 7.
וחצי ארץ בני עמון Jos. 13, 25.
וחצי הגלעד Jos. 13, 31.
וחצי המטה Jos. 14, 2.
המטות וחצי המטה Jos. 14, 3.
וחצי שבט המנשה Jos. 18, 7.
אמה וחצי האמה 1 Reg. 7, 31.
אמה וחצי האמה 1 Reg. 7, 32.
וחצי המנחתי 1 Chr. 2, 54.
וחצי שבט־מנשה 1 Chr. 5, 18.
והגדי וחצי שבט מנשה 1Chr. 12, 37
והגדי וחצי שבט המנשי 1Chr. 26, 32
וחצי שרי יהודה Neh. 12, 32.
וחצי העם מעל להחומה Neh. 12, 38.
וחצי הסגנים עמי Neh. 12, 40.

שבוע אחד וחצי השבוע Dan. 9, 27.

בַּחֲצִי

ויהי בחצי הלילה Ex. 12, 29.
השמש בחצי השמים Jos. 10, 13.
ויקם בחצי הלילה Jud. 16, 3.
ויהי בחצי הלילה Ruth 3, 8.
אל־תעלני בחצי ימי Ps. 102, 25.
בחצי ימו יעזבנו Jer. 17, 11.

כַּחֲצִי

כחצי חמאתיך לא חמאת Ez. 16, 51.

כְּבַחֲצִי

כבחצי מענה צמד שדה 1 S. 14, 14.

לַחֲצִי

לחצי שבט המנשה Dt. 3, 13.
לחצי שבט מנשה Jos. 13, 29.
ויהי לחצי מטה Jos. 13, 29.
לחצי בני־מכיר Jos. 13, 31.
לחצי שבט מנשה 1 Chr. 27, 20.
לחצי המנשה גלעדה 1 Chr. 27, 21.

וְלַחֲצִי

ולחצי שבט מנשה Num. 32, 33.
ולחצי שבט המנשי Dt. 29, 7.
ולראובני ולגדי ולחצי Jos. 1, 12.
ולחצי שבט המנשה Jos. 12, 6. 22, 1. 7.
ולחצי שבט מנשה 1 Chr. 5, 26.

מֵחֲצִי

מחצי מטה מנשה Jos. 21, 27.

וּמֵחֲצִי

ומחצי מטה מנשה בגורל Jos. 21, 5.
ומחצי מטה מנשה בבשן Jos. 21, 6.
ומחצי מטה מנשה 1 Chr. 12, 31.

דַּחֲצִי *p.*

לא־הגד־לי החצי 1 Reg. 10, 7.

וַחֲצִי *p. parva.*

אמתים וחצי ארכו Ex. 25, 10. 37, 10.
ואמה וחצי רחבו Ex. 25, 10. 37, 1.
ואמה וחצי קמתו Ex. 25, 10. 37, 1.
אמתים וחצי ארכה Ex. 25, 17. 37, 6.
ואמה וחצי רחבה Ex. 25, 17. 37, 6.
ואמה רחבו ואמה וחצי Ex. 25, 23.
ארך אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
ורחב אמת אחת וחצי Ez. 40, 42.
כי למועד מועדים וחצי Dan. 12, 7.

בַּחֲצִי

את־מדויהם בחצי 2 Sam. 10, 4.
את־מדויהם בחצי 1 Chr. 19, 4.

לַחֲצִי *p.*

העם ישראל לחצי 1 Rg. 16, 21.
cum suff.: חֲצִינוּ
ואם־ימתו חצינו 2 Sam. 18, 3.
cum suff.: חֲצָיו
מלמטה עד־חציו Ex. 38, 4.
חציו אל־מול הר־גרזים Jos. 8, 33.
חציו־שרוף במו־אש Jes. 44, 16
על־חציו בשר יאכל Jes. 44, 16.
חציו שרפתי במו־אש Jes. 44, 19.
cum suff.: וַחֲצָיו
וחציו נגבח Zach. 14, 4.
cum suff.: וְחֲצָיוֹ
והחציו אל־מול הר Jos. 8, 33.
cum suff.: וּלְחֲצָיוֹ
ולחציו נתן יהושע Jos. 22, 7.
cum suff.: מֵחֲצָיוֹ
ונבקע הר הזיתים מחציו Zach. 14, 4
cum suff.: חֲצִיהֶם
כל־התומה עד־חציה Neh. 3, 38.
cum suff.: חֲצָיִם
חצים אל־הים Zach. 14, 8.
cum suff.: וְחֲצִיָּם
וחצים מחזיקים Neh. 4, 10.
וחצים מחזיקים ברמחים Neh. 4, 15.
וחצים אל־הים Zach. 14, 8.

Digitized by Google

חֲצוֹת

ס"נ נשקל ידוע, וכנר נקרתיסו לעיל, הסמך חֲצוֹת. ספקרון הקמנע לקרי קלוק לכר לקנקין [מיעטע], וועק הכוונה על קנות היום והלילה.

n. f. (c. חֲצוֹת חַיּוֹם; חֲצוֹת חַלַּיְלָה, חֲצוֹת חַלַּיְלָה; media nox, *μεσονύκτιον*. LXX. *μέσος*.

constr.: חֲצוֹת
Ps. 119, 62. חצות־לילה אקום

constr.: וַחֲצוֹת
Job. 34, 20. וחצות לילה יגעשו עם

constr.: כַּחֲצוֹת
Ex. 11, 4. כחצות הלילה אני יוצא

מֶחֱצָה

ס"נ ע"מ מִשְׁרָח, מַרְאָה, מִנְחָה, ועל כינוי מֶחֱצִית, וספלגה פלג לעגין עם והקמנע והקיכון [מיעטע], זו פרס ועקר נכלל.

n. f. (ad s. f. מִשְׁרָה, מַרְאָה, מִנְחָה; pl. מֶחֱצוֹת), pars dimidia, dimidium. LXX. *ἡμίσευμα*.

הַמֶּחֱצָה
Num. 31, 36. ותהי המחצה חלק

constr.: מֶחֱצַת
Num. 31, 43. ותהי מחצת העדה

מֶחֱצִית

ס"נ וספלגה הקני והפרס זו קיון, וספנדל לע"ז כין שמות סקולעים פרק נעקר.

n. f., medium; pars dimidia. LXX. *ἡμίσευμα, ἥμισυ, μεσοῦν*.
Ex. 30, 13. (his) מחצית השקל
Ex. 38, 26. מחצית השקל בשקל
1 Reg. 16, 9. שר מחצית הרכב
Neh. 8, 3 מן־האור עד־מחצית היום

מִמַּחֲצִית, מִמֶּחֱצַת
Ex. 30, 15. ממחצית השקל לחת
Num. 31, 47. ממחצת בני־ישראל
1 Chr. 6, 46. ממחצית מטה חצי

וּמִמַּחֲצִית, וּמִמֶּחֱצַת
Nu. 31, 30. 42. וממחצת בני־ישראל
Jos. 21, 25. וממחצית מטה מנשה
1 Chr. 6, 55. וממחצית מטה מנשה

cum suff.: מֶחֱצִיתוֹ
Ex. 30, 23 מחציתו חמשים ומאתים

cum suff.: מַחֲצִיתָהּ
Lev. 6, 13. מחציתה בבקר

cum suff.: וּמַחֲצִיתָהּ
Lev. 6, 13. ומחציתה בערב

cum suff.: מֶחֱצִיתָם
Num. 31, 29. ממחציתם תקחו

חָצַן

פעל לף־עזכר כף נגזר, והפלגה לדעת הפלקלקים נזיקה נקיק, כמו קנן נעקני, וזה שקר וכזוב, כילוע לעקיכים, נקשר שפעל סערבי גויר הפא, וקל נזליגת המופת יקרבל המפעט. וכ"ל שפרש הכנוכות סנקות חָץ, בלשון נגזר ופרילה [קייבאי־דען], וכן חָז לעיל [זמ"ק פ' כ'] נקיון פרילה, שפרי שמנו פקוו, וכן קנס, קנן, וקל הפמות שייכים לפרש לעיל, וסלרקים פה לפקל הקנוע.

verb. inus., cui grammatici v. arabici *chaçana* vim inesse putant, *h. e.* in ulnas, sinum recipere, quod ipsum v. ex *nomine* insequenti ortum est. Quin potius radix nominum insequentium v. חָץ esse videtur, cui cognata sunt חָז (unde חָזוּת, Ufereinschnitt), חָצַץ, חָצָה, vi incidendi.

חָצָן

ס"נ וכנכוי חָצְנִי, וסלקון מפרק שפר יעבו הנגדים לו גדול, כדרך מפרק פיס [קייבאכיטע, נוסע], ומוס כמעט כמו קיק, וקל תמנות הפרש חֹץ, וסמופיי ן יזוע, כשפל הנעתי לעיל תקת קמן וכדומה. וכוונת הפמוק והניקו בניך בקנן סלנון בקיק הנגד, לומר נגדוליו ומפלניו, שפר בקמווס ע"י כריכה, וקנני נעריתי סלנון כעיקת סכריון הכתמווס כמפרק, ולוק.

n. m. (ortum ex n. חֹץ, adjecta vulgari terminatione *en*; c. suff. חָצְנָךְ, v. s. חָסֶן), incisio, *sinus*, fere sicut חֵרֶק, non de parte aliqua humani corporis, sed de profundo recessu, qui fit amiculo circa pectus amicto. LXX. *κόλπος, ἀναβολή*.

בְּחֹצֶן
Jes. 49, 22. והביאו בניך בחצן

cum suff.: חָצְנֵי
Neh. 5, 13. גם־חצני נערתי

חֶצֶן

ס"נ מתמנות לקני חֵץ נסופי נזוסה, והמכוון כמוהו, נהכלל לנקר. פשרש כשפר לפרקי חֵץ ולף קנן, וגס נגזרף ונלקרי לף כשלף שרש קנן לתמנות, וסגס חֵצֶן גס מפכוון קן נעכין הגוד ונקוק, כשפר הנעתי נספרי קרווי פניכים דף קל"ע.

n. m. (a n. primit. חֵץ, sicuti חֹצֶן ex חֹץ), sinus. Radix est חֵץ (unde aram. חַצִּין, securis), minime חָצַן. LXX. *κόλπος*.

cum suff.: וְחָצְנוֹ
Ps. 129, 7. וחצנו מעמר

חֲצַץ

פעל לפרי, וכפי סכרלף לי פפעל קָצַה נעכרי קעוי שלו, ותמנות ספקרון כל"ל הפך של הרגעש וקלול פמעשה, לומר סיעור ומתמוללות [שעירפען, וויעפען], וכן נתמת התמנות של קלף כילוע לפניכים, עכין ופיפס וכקיכ סיעור ונגרעות, וכן ועף לעיל שכ"ע ס' ק', ונתמת נעכין התמוללות מכוון הפרש לקיקו וקוקמו נפשת הודו ופרסי [s. *kshubh*; p. *â-shûf*-ten] מקר שמנף נכ"ע הפוועק הלפוכות ניקפר סיק', נרלף שהרכו חָצָה וכן קָצָה וכדומה. הפשלל על עוות ונעוע על עקיקות וודוע וכדומה, ונגרעף ונקרגוס הלף ילוע חִצְּיוּת, וכן ונפשף לנכית חֲצִיתוּת, וכן כיק־לין קנוף וכדומה.

verb. aram. (unde v. hebr. קָצַה induruit), tumultuari, turbas facere, *saevire*, *Af.* tumultuose instare, urgere (opp. בָּטַל, חִרְגִּיעַ; syn. זָעַם), sanscr. *kshubh*, pers. *â-shûf*-ten. LXX. *ὑπερισχύειν*; חָצְפָה רוּחָא, (*ἐξήλθεν*) *ἡ γνώμη ἡ ἀναιδής*, secundum usum hujus vocabuli *targumicum* (Prov. 7, 13. חַצְפַת אַפָּהָא, Trg. חַצִיפַת אַפָּהָא; 21, 29. חַצְפָא בְּפָנֶיהָ, Trg. מַחְצִיף אַפּוי; Jer. 3, 3. מֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה, Targum. חוּצְפָא דְאַתְתָּ נָפְקַת בְּרָא). Notum est proverb. gemaricum: בְּעִקְבוֹתָיו חִוְּצָאָה חִוְּצָאָה יִסָּגֵא: מְשִׁיחָא, h. e. temporibus extremis, appropinquante Mesiae adventu, augescet petulantia. Elia Levita: חֲצוּפָה, *dispazato*.

Haf-el: הַחְצַף

חָצַץ

part.: מַחְצַפָּה
Dan. 3, 22. די מלת מלכא מחצפה

part.: מְהַחְצְפָה
Dan. 2, 15. על־מה דתא מהחצפה

חָצַץ

לף חָץ, וסניכוי חֲצָץ, ועניכו כמו קָץ, גַּז, לשון כריקס וכסיקס וגוור [אכייזען, סויען], ומוס נגזרף חֲצִיצָא דנר נגרף, לשון גרון. ומוס פשלל על סכלוג ופלוג לקלקין לו לקלקים, ודומס לו לפ"ו חֵץ, חֲצִיחָה לעיל, כי סכלוג סוף סקוד לנכים. נגזרף יזוע קוללין מקנף לוף ומקנף לוף, שלו קוללין נקלפס, לשון סנדל, ומוס סם דייכי דקנקף כמו דייכי פשכס. מפקרון סקלוק והכדל יכין הפכוון של נדודי", לומר קלוק למקנף ונדוד, וועק סכוונף של קונן כלו. סכנד מקנקים פרשו רכים מעכין קן נויר פשס, לומר כומי קקף לו סיוכים, ועפשר שכוף כמו מקלקים, לומר מקלקי שלו.

vel חֵץ (prt. חֹצֵץ), sicut חָץ, גָּז, secare, caedere, unde talm. חֲצִיצָא, securis (= חֲצִינָא), hinc discindere, dividere, dispertire, sicut חֵץ, חִצָּה (unde gem. חֲצָצָתָא = הַיְנֵי הַחֲצָצָתָא, הַיְנֵי פְּשִׁיטָא), spec. in turmas cohortesve dividere Prov. 30, 27. Ibn-Ezra: מְחֻבָּץ מְאֻסָּף; Qimchi: מְחֻלָּק. *Pi.* prt. מְחַצְּצִים, sunt, qui tanquam verbum de nomine חֵץ factum, de sagittariis, sunt etiam qui de distributoribus manubiarum explicent. LXX. *διαιρεῖν*; חֲצָץ, *κέλευσμα*; *Pi.* *ἀνακρούεσθαι*.

part.: חֹצֵץ
Prv. 30, 27. ויצא חצץ כלו

Pu-al: חֻצָּץ
3 *perf. pl.:* חֻצְּצוּ *p.*
Job. 21, 21. ומספר חדשיו חצצו

חָצַץ

ס"נ וסניכוי נכנוו חֲצַצְתָּ, וסלקון פ' נור וסמוף כתף ופלף וזכנ, כשפר יעיד עליו פפעל, ומוס לנקון נור ופנן [זעייכפען], וכן חֻצָּצָא נקרמי [משלי כ' י"ז], ומתקוול לי הפרוש הוס, שעז זעוד לפפר פרוש לקר נצור זווי הלזוכוף. כ' כמו חֵץ לקען, נהפעל על קן־הנרק, ומתמוכה נלקס רק לקרן של קן ע"ג.

n. m. (pl. c. s. חֲצָצֶיהָ), 1) aliquid abscissi, lapillus, scrupus, aram. חֲצָצָא (Trg. Prov. 20, 17.). LXX. *ψῆφος, χάλιξ*. 2) sicuti חֵץ, unde prolongatum est, telum, fulgur. LXX. *βέλος*.
Prv. 20, 17. ואחר ימלא־פיהו חצץ

בְּחָצָץ
Thr. 3, 16. ויגרס בחצץ שני

pl. c. suff.: חֲצָצֶיהָ
Ps. 77, 18. אף־חצציך יתהלכו

חֵץ

ס"נ נכנוי חֵצִי ונכנוי חֲצָצִים, וני, נוסף כיקיל חֲצִי, ופפקרון כן־לפפס זו כן־קנת זו רפף־קנת, לומר ניר ופונ"ף [פפ"יל], ומוס נעלי־קנים רפס־קנת, ופפשלל לגיון סנוק לומר פמוללף, וכן קני נעב וכדומה, לפי הפקרון מכס פוף וזקר, כי לכוונ קני, פרלון קני שכול נפרל ופפה ופרס, כדרך לוקפי קלס, וכן קני זלי עפדי לפכר קפפס שפה רוקי כפרפ"י ו"ל. פפלות פפכוון כמו שנב [שפליפ־

עער], נפכר ז"קן נדוופס לו, ויקוק לפזרפ. ופכר לעגין קן קניק, נפר עץ, ונלף ז"ין לכלן.

s. m. (c. s. חֲצֵי, pl. חֲצָצִים; sg. paragog. חֲצִי), a v. חָץ, vi findendi (splittern, syn. שָׁחַץ), sagitta, jaculum, telum, trop. de fulmine, fame, pestilentia, nusquam de vulnere (Job. 34, 6. אָנוּשׁ חֵצִי, sagitta Dei, qua ictus sum, *cf.* חִצֵּי שַׁדַּי בִּי. Mire Trg., ac si scriptum esset אֲבַהֲבַ בַּר־כָּשׁ (הָכְדֵי גִירֵי כִּדְלֵית סִדְרָהָא). Semel חֵץ pro כֵּץ de hastili cuspidis dicitur, qua vi huc plane non pertinet (1 Sam. 17, 7., *Ketib*). LXX. *σχίζα, βέλος, βολίς, τόξευμα, τόξον, κοντός, ῥάβδος*.
2 Reg. 13, 17. חץ־תשועה ליי
2 Reg. 19, 32. ולא־יורה שם חץ
Ps. 64, 8. וירם אלהים חץ פתאם
Prv. 7, 23. עד יפלח חץ כבדו
Jes. 37, 33. ולא־יורה שם חץ
Jer. 9, 7. חץ שוחט לשונם
Jer. 50, 14. אל־תחמלו אל־חץ

וְחֵץ
1 S. 17, 7. וחץ חניתו כמנור ארגים
2 Reg. 13, 17. וחץ־תשועה בארם
Prv. 25, 18. מפיץ וחרב וחץ שנון

לְחֵץ
Jes. 49, 2. וישימיני לחץ ברור

לַחַץ
Thr. 3, 12. כמטרא לחץ

מֵחֵץ
Ps. 91, 5. מחץ יעוף יומם

c. i parag.: חִצֵּי
1 Sam. 20, 36. והוא־ירה החצי
1 Sam. 20, 37. הלוא החצי
1 Sam. 20, 37. עד־מקום החצי
1 Sam. 20, 38. וילקט נער יהונתן אחר החצי
2 Reg. 9, 24. ויצא החצי מלבר

cum suff.: חִצָּי
Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע

cum suff.: חִצּוֹ
Zach. 9, 14. ויצא כברק חצו

cum suff.: חִצָּם
Ps. 11, 2. כוננו חצם על־יתר
Ps. 64, 4. דרכו חצם דבר מר

pl.: חִצִּים
Gn. 49, 23. וישטמהו בעלי חצים
2 S. 22, 15. וישלח חצים ויפיצם
Prv. 26, 18. חצים ומות

pl.: וְחִצִּים
2 Reg. 13, 15. קח קשת וחצים
2 Rg. 13, 15. ויקח אליו קשת וחצים
Ps. 57, 5. שניהם חנית וחצים

pl.: הַחִצִּים
1 Sam. 20, 20. ואני שלשת החצים
1 S. 20, 21. לך מצא נא את־החצים
1 S. 20, 21. הנה החצים ממך והנה
1 S. 20, 22. הנה החצים ממך והלאה
1 Sam. 20, 36. מצא־נא את־החצים
2 Rg. 13, 18. ויאמר קח החצים ויקח
Jer. 51, 11. הברך החצים

pl.: בַּחִצִּים
2 Chr. 26, 15. ליורא בחצים
Jes. 7, 24. בחצים ובקשת יבא שמה
Ez. 21, 26. קלקל בחצים

pl.: וּבַחִצִּים
1 Chr. 12, 2. באבנים ובחצים בקשת

pl.: וּבְחִצִּים
Ez. 39, 9. בקשת ובחצים

Digitized by Google

pl.: חֲצָצִים
כחצים ביד־גבור Ps. 127, 4.
pl. constr.: חֲצֵי
כי חצי שדי עמדי Job. 6, 4.
חצי גבור שנונים Ps. 120, 4.
חצי הרעב הרעים Ez. 5, 16.
pl. c. suff.: חִצֶּיךָ
חצי אכלה־בם Dt. 32, 23.
אשכיר חצי מדם Dt. 32, 42.
pl. c. suff.: חִצֶּיךָ
כי־חציך נחתו בי Ps. 38, 3.
חציך שנונים Ps. 45, 6.
שלח חציך ותהמם Ps. 144, 6.
לאור חציך יהלכו Hab. 3, 11.
pl. c. suff.: חִצֶּיהָ
וחציך מיד ימינך אפיל Ez. 39, 3.
pl. c. suff.: חִצָּיו
חציו לדלקים יפעל Ps. 7, 14.
וישלח חציו ויפיצם Ps. 18, 15.
חצו כמו יתמללו Ps. 58, 8.
אשר חציו שנונים Jes. 5, 28.
חציו כגבור משכיל Jer. 50, 9.
pl. c. suff.: וְחִצָּיו
יגרם וחציו ימחץ Num. 24, 8.

חָצַץ

פעל נויר־פסח נכנין סכנוב לל״ק, וסלנון סמוניס נקצת, ולפעמ׳ עוד פנוע לקל, כלפי סלעני ספק סכנים.

v. denom. piēl., ut nonnulli putant, sagittas (חִצִּים) jacere.

Pi-el: חִצֵּץ *denom.*
part. pl.: מְחַצְּצִים *denom.*
מקול מחצצים Jud. 5, 11.

חָצַר

פעל נוד ולפ־עוכר, וסלפעוע סכלפ וסונפ קפוק ונדור [קופלייכען, -נע-נען, -פליפען], וכן קפנות סנכנ נקפק נלטון ׳שלפלל, ולקווק פלעמו ׳ברר, אדר וכדומה. וסלווי נלפני פעלנ כנני פרלני לפל נור, לור וכדומה, ונוה קנין סכנוסות הכלוק.

v. trans., sepire, circumdare, circumplecti, arab. *chazara*. Eadem de radice accreverunt vv. עָזַר, גָּזַר, אָזַר, q. v.

חָצֵר

ג״ם ומרנוי חֲצֵרִים לו חֲצֵרוֹת, ומפקרין מקום מקופק ומנודר [קופלייכען, -נע-נען], כי סקמוכם לייכנה פועלים כ״ק נמר חָצִיר, כלפי יציל צוד עליו הפס סנפ, וכן פָּלַט סקלר מן פָּלַיט נכ״ק. סהזפל על מקום מוקף, כמו כפר לו זדל וכדומה, וכיים מצפ׳ מוכלכנות נחלר כמו קלר קדר, קלר סוסה, קלר עיכון, קלר שועל, ע״ש בלוכו מקום מוקף.

n. comm. pass. (siquidem pro חָצִיר dicitur, sicut פָּלַט pro פָּלִיט; pl. חֲצֵרִים et חֲצֵרוֹת), locus septus, atrium, villa, pagus, quocum vocabulo multa nn. pr., veluti חֲצַר־עֵינָן, חֲצַר־סוּסָה, חֲצַר־אַדָּר composita sunt. LXX. αὐλή, ἑξέδρα, ἑξώτερος, ἔπαυλις, θεέ (תא), κώμη, ὁδός, οἴκια, πύλη, σκηνή, πλούσιος.

1 Reg. 7, 8. חצר האחרת
2 Rg. 20, 4. לא יצא העיר התיכנה
Ez. 40, 28. אל־חצר הפנימי
Ez. 40, 31. אל־חצר החיצונה
Ez. 46, 21. והבה חצר במקצע החצר
Ez. 46, 21. חצר במקצע החצר
*חצר התיכון Ez. 47, 16.

חָצָר

1 Reg. 7, 12. וחצר הגדולה סביב

חֲצַר

Ex. 27, 12. זרחב החצר לפאת־ים
Ex. 27, 13. ורחב החצר לפאת קדמה
Ex. 27, 16. ולשער החצר
Ex. 27, 17. כל־עמודי החצר
Ex. 27, 18. ארך החצר מאה באמה
Ex. 27, 19. וכל־יתדת החצר נחשת
Ex. 35, 17. את קלעי החצר
Ex. 35, 17. שער החצר
Ex. 35, 18. ואת־יתדת החצר
Ex. 38, 9. ויעש את־החצר
Ex. 38, 9. קלעי החצר
Ex. 38, 15. מזה ומזה לשער החצר
Ex. 38, 16. כל־קלעי החצר סביב
Ex. 38, 17. כל עמדי החצר
Ex. 38, 18. ומסך שער החצר
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Ex. 38, 31. ואת־אדני החצר סביב
Ex. 38, 31. ואת־אדני שער חחצר
Ex. 38, 31. יתדת החצר סביב
Ex. 39, 40. את קלעי החצר
Ex. 39, 40. לשער החצר
Ex. 40, 8. ושמת את־החצר סביב
Ex. 40, 8. את־מסך שער החצר
Ex. 40, 33. ויקם את־החצר
Ex. 40, 33. את־מסך שער החצר
Num. 3, 26. וקלעי החצר
Nu. 3, 26. ואת־מסך פתח החצר
Nu. 3, 37. 4, 32. ועמדי החצר סביב
Num. 4, 26. ואת קלעי החצר
Num. 4, 26. פתח ׳ שער החצר
1Rg. 6, 36. ויבן את־החצר הפנימית
1 Reg. 7, 9. עד־החצר הגדולה
קדש המלך את־תוך החצר
1 Reg. 8, 64.
2 Chr. 7, 7. את־תוך החצר
2 Chr. 20, 5. לפני החצר החדשה
Esth. 4, 11. אל־החצר הפנימית
Ez. 8, 7. אל־פתח החצר
Ez. 10, 3. את־החצר הפנימית
Ez. 10, 5. עד־החצר החיצנה
Ez. 40, 14. ואל־איל החצר
Ez. 40, 17. אל־החצר החיצונה
Ez. 40, 19 לפני החצר הפנימי ויביאני אל־החצר הפנימי
Ez. 40, 32.
Ez. 40, 47. וימד את־החצר
Ez. 41, 15. ואלמי החצר
Ez. 42, 1. ויוציאני אל־החצר
Ez. 42, 7. דרך החצר החצונה
Ez. 42, 10. ברחב ׳ גדר החצר
Ez. 42, 14. 46, 20 אל־החצר החיצונה
Ez. 43, 5. אל־החצר הפנימי
Ez. 44, 17. אל־שערי החצר
Ez. 44, 17. בשערי החצר
Ez. 44, 19. (bis) אל־החצר החיצונה
Ez. 44, 21. 27. אל־החצר הפנימית
Ez. 45, 19. 46, 1. שער החצר הפנימית
Ez. 46, 21. ויוציאני אל־החצר
Ez. 46, 21. מקצעי החצר
Ez. 46, 21. והנה חצר במקצע החצר
Ez. 46, 21. חצר במקצע החצר
Ez. 46, 22. בארבעת מקצעת החצר

וְחָצַר

Ex. 10, 4. וחחצר מלאה את־נטה

מֵחָצַר

Ez. 42, 9. מהחצר החצנה

בְּחָצַר

Esth. 5, 2. עמדת בחצר
Esth. 6, 4. מי בחצר והמן בא לחצר
Esth. 6, 5. הנה המן עמד בחצר
Jer. 36, 10. בחצר העליון
Ez. 40, 44. בחצר הפנימי

לְחָצַר

Ex. 27, 9. קלעים לחצר
Ez. 40, 17. ורצפה עשוי לחצר
Ez. 40, 20. לחצר החיצונה
Ez. 40, 23. 27. לשער לחצר הפנימי
Ez. 40, 34. 37. לחצר החיצונה
Ez. 42, 3. אשר לחצר הפנימי
Ez. 42, 3. אשר לחצר
Ez. 42, 8. אשר לחצר החצונה
וְלַחָצַר
Ex. 38, 20. ולחצר סביב נחשת
c. h finis: חֲצֵרָה
Jer. 36, 20. אל־המלך חצרה
constr.: חֲצַר
ועשית את חצר המשכן Ex. 27, 9.
ויעש חצר חכתנים 2 Chr. 4, 9.
חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
אל־חצר המטרה Jer. 32, 8.
אל־חצר בית־יי Ez. 8, 16.
constr.: בְּחַצַר
בחצר אהל־מועד Lev. 6, 9. 19.
בחצר בית יי 2 Chr. 24, 21.
בחצר גנת ביתן Esth. 1, 5.
בחצר בית־המלך Esth. 5, 1.
ויעמד בחצר בית־יי Jer. 19, 14.
בחצר בית־יי Jer. 26, 2.
בחצר המטרה Jer. 32, 2.
12. 33, 1. 38, 13. 28.
בחצר המטרה Jer. 37, 21. (bis)
אשר בחצר המטרה Jer. 38, 6.
עצור בחצר המטרה Jer. 39, 15.
constr.: וּבְחַצַר
ובחצר שועל Neh. 11, 27. n. p.
constr.: לְחַצַר
לחצר בית יי 2 Chr. 29, 16.
אשר לחצר המטרה Neh. 3, 25.
לחצר בית־המלך Esth. 6, 4.
constr.: וְלַחָצַר
ולחצר בית־יי 1 Reg. 7, 12.
constr : מֵחָצַר
מחצר המטרה Jer. 39, 14.
constr.: בְּחַצְרוֹ
ולא באר בחצרו 2 Sam. 17, 18.
1 pl.: חֲצֵרִים
כי חצרים בנו להם Neh. 12, 29.
ישב ׳ במארב חצרים Ps. 10, 5.
חצרים תשב קדר Jes. 42, 11.
pl.: הַחֲצֵרִים
ובתי החצרים Lev. 25, 31.
וכל־החצרים אשר Jos. 19, 8.
ואל־החצרים Neh. 11, 25.
pl. constr.: בְּחַצְרֵי
בחצרי בית האלהים Neh. 13, 7.
pl. c. suff.: חֲצֵרַי *p.*
רמס חצרי Jes. 1, 12.
וגם תשמר את־חצרי Zach. 3, 7.
pl. c. suff.: חֲצֵרֶיךָ *p.*
ישכן חצריך Ps. 65, 5.
pl. c. suff.: בְּחַצֵרֶיךָ
כי טוב־יום בחצריך Ps. 84, 11.
pl. c. suff.: חֲצֵרֶיהָ
שדה העיר ואת־חצריה Jos. 21, 12.
שדה העיר ואת־חצריה 1Chr. 6, 41.
pl. c. suff.: וְחַצֵרֶיהָ
עקרון ובנתיה וחצריה Jos. 15, 45.
וחצריה עזה בנותיה
וחצריה Jos. 15, 47.
וחצריה Neh. 11, 25.
וביקבצאל ותצריה
pl. c. suff.: חַצֵרֵיהֶם
וכל־חצריהם 1 Chr. 4, 33.
pl. c. suff.: וְחַצֵרֵיהֶם
חעירם וחצריהם Jos. 13, 28.
וחצריהם עיטם ועין 1 Chr. 4, 32.
עדלם וחצריהם Neh. 11, 30.
cum suff.: בְּחַצֵרֵיהֶם
ואלה שמחם בחצריהם Gn. 25, 16.
המה בחצריהם 1 Chr. 9, 22.
ואחיהם בחצריהם לבוא 1Chr. 9, 25.
cum suff.: וְחַצֵרֵיהֶן
הערים וחצריהן Jos. 13, 23.
עשרים ותשע וחצריהן Jos. 15, 32.
ארבע־עשרה וחצריהן Jos. 15, 36.
ערים שש־עשרה
וחצריהן Jos. 15, 41. 19, 22.
ערים תשע וחצריהן Jos. 15, 44. 55.
על־יד אשדוד וחצריהן Jos. 15, 46.
ערים אחת־עשרה
וחצריהן Jos. 15, 51.
ערים עשר וחצריהן Jos. 15, 57.
ערים שש וחצריהן Jos. 15, 59. 62.
ערים שתים וחצריהן Jos. 15, 60.
כל־הערים וחצריהן Jos. 16, 9.
ערים שתים־עשרה
וחצריהן Jos. 18, 23. 19, 15.
ערים ארבע־עשרה
וחצריהן Jos. 18, 27.
ערים שלש־עשרה
וחצריהן Jos. 19, 6.
ערים ארבע וחצריהן Jos. 19, 7.
הערים האלה
וחצריהן Jos. 19, 16. 31. 48.
חצרים האלה
וחצריהן Jos. 19, 23. 39.
עשרים ושתים וחצריהן Jos. 19, 30.
תשע־עשרה וחצריהן Jos. 19, 38.
2 pl.: חֲצֵרוֹת
חצרות קטרות Ez. 46, 22.
pl.: הַחֲצֵרֹת
מן־החבתים מן־החצרת Ex. 8, 9.
pl.: הַחֲצֵרוֹת
החצרות ועל־הלשכות 1Chr. 23, 28.
ומלאו את־החצרות Ez. 9, 7.
כעמודי החצרות Ez. 42, 6.
pl. constr.: חַצְרוֹת
חצרות בית־יי 2 Rg. 21, 5. 23, 12.
בשתי חצרות בית־יי 2 Chr. 33, 5.
pl. constr.: בְּחַצְרוֹת
וכל־העם בחצרות בית יי 2Chr. 23, 5.
בחצרות אלהינו Ps. 92, 14.
בחצרות ׳ בית יי Ps. 116, 19.
בחצרות ׳ בית אלהינו Ps. 135, 2.
ישתחו בחצרות קדשי Jes. 62, 9.
pl. constr.: וּבְחַצְרוֹת
ובחצרות בית האלהים Neh. 8, 16.
pl. constr.: לְחַצְרוֹת
לחצרות בית־יי 1 Chr. 28, 12.
pl. c. suff.: וְחַצְרוֹתַי *p.*
הוא־יבנה ביתי וחצרותי 1Chr. 28, 6
pl. c. suff.: חַצְרוֹתָיו
חצרתיו בתהלה Ps. 100, 4.
pl. c. suff.: לְחַצְרוֹתָיו
ובאו לחצרותיו Ps. 96, 8.
pl. c. suff.: וּבְחַצְרוֹתֵיהֶם
איש על־גגו ובחצרותיהם Neh. 8, 16.

חֲצִיר

ג״ם כמו חָצֵר, קמוכם ליפיע שלו, ולפע סכוונם של ולקיר לנכנות יפנם, לומר ביע ולקוס פנולר ומוקף, נשלוט על נוס, וכן קניר לקנס ונפע, גל נשלוט על נוס, ויפוע קרנס סמקנס לקנע לנע נפע, לקר.... יסקון קנס, וכן לקר סרל״ק כמו קנר נלרי, וכן יפ ויפיע, וכן סרל״נע.

n. comm., sicut חָצֵר, cujus forma est primaria, locus septus, Jes. 34, 13. 35, 7. (Trg. אֲתַר). LXX. αὐλή.

Digitized by Google

Jes. 34, 13. חציר לבנות יענה
Jes. 35, 7. חציר לקנה וגמא

חָצַר

פעל כולל, והלגם ככל כמו סלל, לגון נכנון וסופעות [זריללען, הפל-לען], ותעלות הזרם הנרם שנעית, וקנין כוס כפל הפקיון. פ' נריקות קול וועוק כאזר נסלל, וכפעל הזרם חֲצַרְצַר, מענית הויעוק ונלול [נע-נרְאָקען עאָקען], ותכועה ושנרים. כ' סכלכון נשרקים והוסעוקם, וכן קול ונכץ נהשקל כוס, והענרם מלגל הקול לנרקות סכנע לכוד נשפלים נעכין נסירם, כידוע לשכניכים. ותפכוון הכ' נאנף פץ נקרי חֲצַרִים, לומר מוסרים על הקנכרם, שקשר לשרשו כגוי הזה.

vrb. intr. onomatopoët., sicut הָלַל, micare, tinnire (schrillen, hallen), 1) de sono tanquam undulante, unde חֲצַרְצַר, de sonis fractis tubae; 2) de floris colore micante, unde חָצִיר. V. חֲצַרְצַר (2 Chr. 5, 12. *Qeri*) denominativum est.

חֲצַרְצַרָה

ע"נ נשר חֲצַרְצָרָה, מכנין כפיל-הזרם חֲצַרְצַר, וכן לכוד כידוע נדקוק, נגלישע לוח הכפל. הפקיון כלי-סנכים לנריקה [עראָפּעטע], ע"נ שנכי תכוונתיו וכנכון והוסעות קולו [זשטעטערכלשר לויב]. ומוס נויב הזרם חֲצֹצַר, או חֲצֵר, חֲחַצֵּר, חִצְרֵר, לומר קקע נקנכרה, נקיוס סקולם על הזרם [טראָפּעטען], וכפעל לא כוכל לומר אלויוס נכין הוא, כי דרך נויכי זשות לפעשים להקריים נשלוחם, כמו הזרם ל, הזוכיק וכלוחם.

n. f. (pro חֲצַרְצָרָה a v. duplic. חֲצַרְצַר, devorata litera reduplicata, ad s. f. חֲזוֹזַל = חָזַל; חֲסוֹטָר = חָטַר; חֲסַרְסָר), tuba, buccina, a sono fracto vel clangente (schmettern). Inde *denom.* חִצְרֵר, retenta nominis forma, tubam inflare, clangere (drommeten), ad s. f. חֲאָוִיחַ, חֲסוֹמָאיל. LXX. *ἠχεῖν, σάλπιγξ.*

Hos. 5, 8. חצרת ברמה
pl.: חֲצֹצְרוֹת, חֲצוֹצְרֹת
Num. 10, 2. שתי חצוצרת כסף
2 Reg. 12, 14. מזרקות חצוצרות
1 Chr. 16, 42. חצוצרות ומצלתים
pl.: חֲצֻצְרוֹת
Nu. 31, 6. וחצוצרות התרועה בידו
2 Chr. 13, 12. וחצוצרות התרועה
pl.: וַחֲחֲצֻצְרוֹת
2 Rg. 11, 14. והחצוצרות אל-המלך
2 Chr. 23, 13. והשרים והחצוצרות
2 Chr. 29, 27 החל שיר-יי והחצוצרות
2 Chr. 29, 28. והחצוצרות מחצצרים
pl.: רוֹת, בַּחֲצֻצְרוֹת
Num. 10, 8. יתקעו בחצוצרות
Num. 10, 9. והרעתם בחצוצרת
Num. 10, 10. ותקעתם בחצוצרת
2 Reg. 11, 14. ותקע בחצוצרות
1 Chr. 15, 24. מחצצרים בחצוצרות
1 Chr. 16, 6. בחצוצרות תמיד לפני
2 Chr. 5, 12. מחצרים בחצוצרות
2 Chr. 5, 13. קול בחצוצרות
2 Chr. 13, 14. מחצצרים בחצוצרות
2 Chr. 23, 13. ותוקע בחצוצרות
2 Chr. 29, 26. והכהנים בחצוצרות
Esr. 3, 10. מלבשים בחצוצרות
Neh. 12, 35 ומבני הכהנים בחצוצרות
Neh. 12, 41. זכריה חניה בחצוצרות
Ps. 98, 6. בחצוצרות וקול שופר
pl.: וּבַחֲצֹצְרוֹת
1 Chr. 13, 8. ובמצלתים ובחצוצרות
1 Chr. 15, 28. ובחצוצרות ובמצלתים
2 Chr. 15, 14. ובחצוצרות ובשופרות
2 Chr. 20, 28. ובחצוצרות אל-בית יי
1 *Pi-el:* חִצֵּר *denom.*
part. pl.: לְמַחֲצְרִים Q'ri.
2 Chr. 5, 13. ויהי כאחד למחצרים
Hif-il: הֶחְצִר *denom.*
part. pl.: מַחְצִרִים Q'ri.
1 Chr. 15, 24. מחצרים בחצוצרות
2 Chr. 7, 6. והכהנים מחצרים
2 Chr. 13, 14. מחצרים בחצוצרות
2 Chr. 29, 28. והחצוצרות מחצרים
2 *Pi-el:* הִצְרֵר *denom.*
part. pl.: מְחַצְרְרִים K'tib.
2 Chr. 5, 12. *מחצרים בחצוצרות
3 *Pi-el:* חִצְצֵר *denom.*
part. pl.: לַמְחַצְצְרִים K'tib.
2 Chr. 5, 13. *למחצצרים ולמשררים
part. pl.: מְחַצְצְרִים K'tib.
1 Chr. 15, 24. *מחצצרים בחצוצרות
2 Chr. 7, 6. *והכהנים מחצצרים
2 Chr. 13, 14. *מחצצרים בחצוצרות
2 Chr. 29, 28. *והחצוצרות מחצצרים

חָצִיר

ע"נ וסהלגם נכולי פרח ועשב, כמו פוכות וכלים [נרשט, לוף], והסכוון ידוע עקעלות הזרם, כי הכנכון והוסעות פוכשל על הפקיוס.

n m., gramen, porrum (Lauch), a micando, quod orientali tropo ad florendum transfertur. LXX. *βοτάνη, χλόη, πράσον, χόρτος, χλωρός.*

1 Reg. 18, 5. אולי נמצא חציר
Job. 8, 12. ולפני כל-חציר ייבש
Job. 40, 15. חציר כבקר יאכל
Ps. 104, 14. מצמיח חציר לבהמה
Ps. 147, 8. המצמיח הרים חציר
Prv. 27, 25. גלה חציר וטראו דשא
Jes. 15, 6. כי-יבש חציר
Jes. 40, 6. כל-הבשר חציר
Jes. 40, 7, 8. יבש חציר
Jes. 40, 7. אכן חציר העם
Jes. 44, 4. וצמחו בבין חציר
Jes. 51, 12. ומבן-אדם חציר ינתן
הֶחָצִיר
Nu. 11, 5 ואת-החציר ואת-הבצלים
כֶּחָצִיר
Ps. 37, 2. כחציר מהרה ימלו
Ps. 90. 5. בבקר כחציר יחלף
Ps. 103, 15. אנוש כחציר ימיו
constr.: חֲצִיר
2 Rg. 19, 26. ויבש דשא חציר גגות
Jes. 37, 27. חציר גגות
constr.: כַּחֲצִיר
Ps. 129, 6. יהיו כחציר גגות

חָקַק

v. s. r. חוק *p.* 381.

חָקַק

v. s. r. חָקַק *p.* 429.

חֲקָדָה

פעל כולל, כאכן כן חק לקען, והפקיון עוות ונקוע קנוע ויקעוב [הפקקען, כויען], ומוס הזרם על הקיקים וגליפס [פייכלייכענ], ותוכן הזרם והשוי עי', עקע קקק לקען. ומוס סנזכ"פ חֻקָּה סיוע פנולף ומוקרע וככנע ומוקנע [פייכענרצענ, -נעצ"כענ, -נעציכענ, -נעריס-סען ויין], לכן פרשו סמוכרים ככוי מעכין ליוב. וכנר לאר סרל"ק זס קקק ויקק נעכען לקד. ונגרע ידוע חֻקָּה עכן ליוב סלמים, ומזס חֻקֵּי נזרס עקקיית, כמו ככוי, נדומס על ליוב נכזס ע"י קנוכל דנר. סקעכל חֻחַקָּה עכן קקוק נוכות לעצמו [ויך ל"כענ, פ"ייכענרצכוכנען עצכען], ולכ על זרעי רגלי תקקק סלמון תעים לך ליוכים ומזרס וקנרס, לעען לא תקנדן סכורעכוך. ומרל"ע ערס על עקבי רגלי תעים קק וגכול נרמו לבן לרס, ולא מקכוור. ולדעת סלנ"ג זכ תקקק על הסל, לומר זקקיקק סמלסר הסוף, שנלסרו כו רגליו, כלמו נקקק על זרעי רגליו, עת ליסים סקקק כו כזעור רגליו נלמוס, וג"כ לא מקכוור.

v. trans. (ex v. חָק q.v. prolongatum), findere, caedere (hack-en), incidere, insculpere; *Pu.* (חֻקָּה), incisum, insculptum, pictum esse. Gemar. חֲקָה, pingere; rab. חִקּוּי, imago rei externae perceptione animo impressa. *Hitp.* sibi signa, incisiones facere, Job. 13, 27.: in plantis pedum meorum signa tibi facis, quibus fines gressuum meorum praefinias. Targ. עַל-סִמְיֵי רַגְלֵי תְּשִׂים. LXX. *εἰς δὲ ῥίζας ποδῶν μου ἀφίκου.* lidem alias: *διαγράφειν, ζωγραφεῖν;* חֲקָקָה, *ἐκτύπωσις.*

Pu-al: חֻקָּה
part. masc.: מְחֻקֶּה *sg.*
Ez. 8, 10. מחקה על-הקיר סביב
Ez. 23, 14. מחקה על-הקיר
part. masc.: הַמְּחֻקֶּה
1 Reg. 6, 35. מישר על-המחקה
Hitpa-el: הִתְחַקָּה
2 *imperf.:* תִּתְחַקֶּה *masc.*
Job. 13, 27. על-שרשי רגלי תחחקה

חֲקָקָה

עו חק, ומקור נכנוי חֻקּוֹ ומכינוי חֻקָּם ני' נוסף חֻקָּקוֹ. ומסלגם כמו קקק לעיל, נמכוון הזרם לנרר קריקס גליפס, ל"ע קקיקת קנר נסלע, קקיקס על לוח לשוכרם, ליוב ונלוף על כפיס לוכרון, עשות מקקס וליוב מלנר, לומר כנוטו, עשות קק ומעשם וכדומה, ומכל תנין מזרם קקה. ועזר לתוכן הזרם, דע שהפעל חק סנרס עניית, ודומס לו הק או סך נעדני, חזר מעטו כפיל הזרם הקקק, סכסן, וליוטו ענני קניפס [הקק-טן] כמעט נכל לשוטות, ובן הזרם ניוכי [*ax*] וכדומס. סכנד חֻקָּה לשון נלוף מזזעים על ספר, ומוס מוסר ונותן קק, ומכינוי פְּחֻקָּה ידוע, שמוש הרומה ומכניף ויוען וקכס קרים, ולזעמים שנע מעקוקס. ניכוי סנזכ"פ סוף סקק. נקרנוס מן קקק סניכוי חָקָק כדרך הכנוכים.

vel חָק (inf. c. s. חֲקוֹ; part. חֹקֵק; c. *Iud* parag. וְחָקַק), incidere, veluti sepulcrum in petra; insculpere, veluti literas in tabula; exarare, delineare, pingere; formam speciemque rei praefinire vel praemeditatione mentis vel stili adumbratione; hinc condere leges, constituere, imperare. Radix *chaq* syllaba est onomatopoëtica h. e. soni naturalis imitatio, sicuti arab. *haq, hak* (unde verba duplicata *hakhak, haqhaq*), gr. *ἀκ*, lat. *ac, acc*, germ. *egg*-en. *Pi.* praescribere leges, imperare; *part.* מְחֹקֵק, *θεσμοθέτης*, in prophetia ista clarissima. Aquila: *ἀκριβαζόμενος.* Theod. *ἡγούμενος.* Onq. סָנֵיגָא. Hieros. I. סַנְהֶדְרִין מְאַלְפֵי אִזְרְחָא. Hieros. II. סַנְהֶדְרִין סַלְפֵי אוֹרְחָא. LXX. *διαγράφειν, ζωγραφεῖν, ἀφορίζειν, ἐξερευνᾶν, ἰσχυρὸν ποιεῖν, τιθέναι; חֹקֵק, γράφειν;* חָק, *διατάττειν;* מְחֹקֵק, *ἄρχειν, ἡγούμενος, βασιλεύς, βασιλεία,* חֻקָּה, *σοφία.*

2 *perf.:* וַחֲקוֹתָ
Ez. 4, 1. וחקות עליה עיר
1 *perf. c. suff.:* חַקּוֹתִיךָ
Jes. 49, 16. על-כפים חקותיך
part. constr.: חֹקְקֵי *f. antiqua.*
Jes. 22, 16. חקקי בסלע משכן לו
part. pl.: הַחֹקְקִים
Jes. 10, 1. החקקים חקקי-און
pl. constr.: לְחוֹקְקֵי
Jud. 5, 9. לבי לחוקקי ישראל
part. pass.: חֲקֻקִּים *pl.*
Ez. 23, 14. צלמי כשדים חקקים
inf. c. suff.: בְּחֻקּוֹ
Prv. 8, 27. בחקו חוג על-פני
inf. c. suff.: בְּחוּקוֹ
Prv. 8, 29. בחוקו מוסדי ארץ
imprt. c. s.: חֻקָּה
Jes. 30, 8. ועל-ספר חקה
Pi-el: חִקֵּק
part.: מְחַקֵּק *masc.*
Dt. 33, 21. חלקת מחקק ספון
part.: הַמְחַקֵּק
Gn. 49, 10. ומחקק מבין רגליו
part.: מְחֹקְקֵנוּ
Num. 21, 18. במחקק במשענתם
part c. suff.: מְחֹקְקִי
Ps. 60, 9. 108, 9. יהודה מחקקי
part. c. suff.: מְחֹקְקֶנּוּ
Jes. 33, 22. כי מחקקנו
part. pl.: מְחֹקְקִים
Jud. 5, 14. מני מכיר ירדו מחקקים
3 *imperf.:* יְחֻקְּקוּ
Prv. 8, 15. ורוזנים יחוקקו צדק
Pu-al: חֻקַּק
part.: מְחֻקָּק
Prv. 31, 5. פן-ישתו וישכח מחקק
Hof-al: הָחְקַק
3 *impf. pl.:* וַיֵּחָקוּ *p.*
Job. 19, 23. מי-יתן בספר ויחקו

חֹק

ע"ו, ולפני סעיף חֹק, נכנוי חֻקִּי, חֻקֶּה, וכנוי חֻקִּים וסמיך חֻקֵּי. סמעיון לנר סנקרן ונקקק וכרסם, ומוס הזיועל, כמו לקס קקי, או עבודת קק, לומר עבודס מיועדת לקק, ומוס סמעל לקן ומקרית סנקלנס, כמו לנבי קק, עשה קק, או עת מיועדת וכדומס. לכן לרוב ניכוי סמקוקק מסמקוקק, לומר קורס [נעועמן], סן ממק עכמי סן ממק לאבי, סן ממצ ל', סן ממכנ קוקי".

n. m. ante *Maqef* חֻקּ; c. s. חֻקִּי, חֻקָּהּ; pl. חֻקִּים; constr. חֻקֵּי), res insculpta, scripta, definita, veluti חֵלֶק חֹק, h. e. certa epularum portio, Luc. 12, 42. *τὸ σιτομέτριον;* עֲבֹדַת חֹק, munus pensumque definitum; deinde finis, terminus,

cancelli circumscripti; plerumque lex vel naturalis vel divinitus revelata, vel aeterna vel temporalis. LXX. δόσις, ἔργον, αἰτάρκιες, ὅριον, χρόνος; δικαίωμα, ἐντολή, πρόσταγμα, νόμος, τὸ νόμιμον, σύνταξις, ἀκριβασμός; ἀριθμεῖν, διαιδεπειν; κόλπος (חָקַק).

Gn. 47, 22. כי חק לכהנים
Ex. 15, 25. שם שם לו חק ומשפט
Jos. 24, 25. וישם לו חק ומשפט
Jud. 11, 39. ותהי־חק בישראל
Esr. 7, 10. וללמד בישראל חק
Job. 14, 13. חשית לי חק ותזכרני
Job. 26, 10. חק חג על־פני־מים
Job. 28, 26. בעשתו למטר חק
Ps. 2, 7. אספרה אל־חק
Ps. 81, 5. כי חק לישראל הוא
Ps. 94, 20. יצר עמל עלי־חק
Jes. 5, 14. לבלי־חק
Jes. 24, 5. חלפו חק
Mich. 7, 11. יום ההוא ירחק־חק
Zeph. 2, 2. בטרם לדת חק

וְחָק

Ps. 99, 7. וחק נתן־למו
Prv. 31, 15. וחק לנערתיה
Ez. 45, 14. וחק השמן

לְחָק

Gn. 47, 26. וישם אתה יוסף לחק
1 S. 30, 25. וישמה לחק ולמשפט
1 Chr. 16, 17. ויעמידה ליעקב לחק
2 Chr. 35, 25. ויתנם לחק על־ישראל
Ps. 105, 10. ויעמידה ליעקב לחק

anteMaqef: חָק־

Ex. 30, 21. והיתה להם חק־עולם
Lev. 6. 11. חק־עולם לדרתיכם
Lev. 6, 15. חק־עולם לי׳י
Lev. 24, 9. מאשי י׳י חק־עולם
Ps. 148, 6. חק־נתן ולא יעבור
Jer. 5, 22. חק־עולם ולא יעברנהו

וְחָק־

anteMaqef:
Lev. 10, 13. 14. כי חקך וחק־בניך

לְחָק־

anteMaqef:
Ex. 12, 24. לחק־לך ולבניך
Ex. 29, 28. לאהרן ולבניו לחק־עולם
Lev. 7, 34. ולבניו לחק־עולם
Lev. 10, 15. ולבניך אתך לחק־עולם
Num. 18, 8. ולבניך לחק־עולם
Num. 18, 11. 19. אתך לחק־עולם

חֻקִּי

cum suff.:
Job. 23, 14. כי ישלים חקי
Job. 38, 10. ואשבר עליו חקי
Prv. 30, 8. הטריפני לחם חקי

מֻחָקִּי

cum suff.:
Job. 23, 12. מחקי צפנתי אמרי־פיו

חֻקָּה

cum suff.:
Lev. 10, 13. 14. כי חקך וחק־בניך

חֻקּוֹ

cum suff.:
Ez. 16, 27. ואגרע חקך

חֻקּוֹ

cum suff.:
Prv. 8, 29. בשומו לים חקו

חֻקֵּכֶם

cum suff.:
Ex. 5, 14. מדוע לא כליתם חקכם

חֻקָּם

cum suff.:
Gn. 47, 22. ואכלו את־חקם

חֻקִּים

pl.:
Dt. 4, 5. למדתי אתכם חקים
Dt. 4, 8. אשר־לו חקים ומשפטים
Dt. 4. 14. ללמד אתכם חקים
Neh. 9, 13. חקים ומצות טובים
Ez. 20, 25. חקים לא טובים
Mal. 3, 22. חקים ומשפטים

וְחֻקִּים

pl.:
Neh. 9, 14. ומצות וחקים ותורה
והזהרת אתהם את־החקים
Ex. 18, 20.
את כל־החקים אשר
Lev. 10, 11.
אלה החקים והמשפטים
Lev. 26, 46.
אלה החקים אשר צוה י׳י
Nu. 30, 17.
שמע אל־החקים
Dt. 4, 1.
אשר ישמעון את כל־החקים
Dt. 4, 6.
החקים ואת־המשפטים
Dt. 5, 1. 7, 11.
וזאת המצוה החקים
Dt. 6, 1.
לעשות את־כל־החקים
Dt. 6, 24.
החקים ואת־המשפטים
Dt. 11, 32.
אלה החקים והמשפטים
Dt. 12, 1.
ועשית את־החקים האלה
Dt. 16, 12.
החקים האלה לעשתם
Dt. 17, 19.
את־החקים האלה
Dt. 26, 16.
ואת־החקים ואת־
2 Reg. 17, 37.
לעשות את־החקים
1 Chr. 22, 13.
החקים ואת־המשפטים
Neh. 1, 7.
אם־ימשו החקים האלה
Jer. 31, 36.

וְלַחֻקִּים

pl.:
חעדת והחקים והמשפטים
Dt. 4, 45.
את כל־המצוה והחקים
Dt. 5, 28.
מה העדת והחקים
Dt. 6, 20.
לכל־התורה והחקים
2 Chr. 33, 8.
המצות והחקים
Jer. 32, 11.

לְחֻקִּים

pl.:
לחקים ולמשפטים
2 Chr. 19, 10.

חֻקֵּי

pl. constr.:
את־חקי האלהים
Ex. 18, 16.

בְּחֻקֵּי

pl. constr.:
בחוקי אבותיכם אל־
Ez. 20, 18.

חֻקַּי

pl. c. suff.:
לשמר חקי ומצותי
1 Reg. 3, 14.
חקי ומשפטי תשמר
1 Reg. 9, 4.

חֻקַּי

pl. c. suff.: *p.*
מה־לך לספר חקי
Ps. 50, 16.

וְחֻקַּי

pl. c. suff.:
וחקי ומשפטי השמור
2 Chr. 7, 17.
אך דברי וחקי
Zach. 1, 6.

בְּחֻקַּי

pl. c. suff.:
אשר בחקי לא הלכתם
Ez. 11, 12.
אשר־בחקי תלכו
Ez. 36, 27.

מֻחָקַּי

pl. c. suff.:
סרתם מחקי
Mal. 3, 7.

חֻקֶּיךָ

pl. c. suff.:
לשמר חקיך
Ps. 119, 5.
את־חקיך אשמר
Ps. 119, 8.
למדני חקיך
Ps. 119, 12. 26. 65.
הורני י׳י דרך חקיך
Ps. 119, 33.
זמרות היו־לי חקיך
Ps. 119, 54.
חקיך למדני
Ps. 119, 64.
למען אלמד חקיך
Ps. 119, 71.
חקיך לא שכחתי
Ps. 119, 83.
נטיתי לבי לעשות חקיך
Ps. 119, 112.
ולמדני את־חקיך
Ps. 119, 135.
חקיך אצדה
Ps. 119, 145.
כי־חקיך לא דרשו
Ps. 119, 155.
כי תלמדני חקיך
Ps. 119, 171.

וְחֻקֶּיךָ

pl. c. suff.:
עדותיך וחקיך
1 Chr. 29, 19.
וחקיך למדני
Ps. 119, 124.

בְּחֻקֶּיךָ

pl. c. suff.:
עבדך ישיח בחקיך
Ps. 119, 23.
ואשיחה בחקיך
Ps. 119, 48.
יהי־לבי תמים בחקיך
Ps. 119, 80.
ואשעה בחקיך תמיד
Ps. 119, 116.

מֵחֻקֶּיךָ

cum suff.:
כל־שוגים מחקיך
Ps. 119, 118.

חֻקָּיו

pl. cum suff.:
ושמרת כל־חקיו
Ex. 15, 26.
ושמרת את־חקיו
Dt. 4, 40.
ולשמור חקיו ומצותו
Dt. 26, 17.
ועשית את־מצותו ואת־
Dt. 27, 10.
חקיו
וימאסו את־חקיו
2 Reg. 17, 15.
חקי עשית ולא יעבר
Job. 14, 5.
בעבור ישמרו חקיו
Ps. 105, 45.
חקיו ומשפטיו לישראל
Ps. 147, 19.

וְחֻקָּיו

pl. c. suff.:
ועדתיו וחקיו אשר צוך
Dt. 6, 17.
ולשמר מצותיו וחקיו
1 Rg. 8, 58.
ועדותיו וחקיו
2 Chr. 34, 31.
דברי מצות־י׳י וחקיו
Esr. 7, 11.
ומשפטיו וחקיו
Neh. 10, 30.
וחקיו לא שמרו
Am. 2, 4.

בְּחֻקָּיו

pl. c. suff.:
ללכת בחקיו ולשמר
1 Reg. 8, 61.

חֻקָּה

ז״נ גויר חֹק, וסכווכה נדומה לו, והספרים נבאר, נגמרת ידוע שצ״ל לפניהו חֻקּוֹ כמו קוקן בעבני, ד״מ יוקן קוקף, ונשפה רבניה חֻקּוּף וכדומה.

n. f. (a m. חָקַק), vi eadem, qua חֹק. Gem. חֻקּוֹק, *γραμματεύς*, veluti יְחֻנָּן חֻקּוֹקָא, sicut חֹק hebr. LXX. *νόμος, πρόσταγμα, δικαίωμα, τὸ νόμιμον, ἐντολή, κρίμα, διαστολή, τροπή;* חֻקַּת עוֹלָם, *εἰς τὸν αἰῶνα.*

Num. 9, 14. חקה אחת יהיה לכם
Num. 15, 15. חקה אחת לכם

הַחֻקָּה

Ex. 13, 10. ושמרת את־החקה הזאת

constr.: חֻקַּת

חקת עולם תחגהו
Ex. 12, 14.
לדרתיכם חקת עולם
Ex. 12, 17.
זאת חקת הפסח
Ex. 12, 43.
חקת עולם לדרתם
Ex. 27, 21.
חקת עולם לו ולזרעו
Ex. 28, 43.
חקת עולם לדרתיכם
Lev. 3, 17. 10, 9.
חקת עולם לדרתם
Lev. 7, 36.
חקת עולם
Lev. 16, 31.
חקת עולם תהיה־זאת
Lev. 17, 7.
חקת עולם לדרתיכם
Lev. 23, 14. 31. 41. 24, 3.
חקת עולם בכל־
מושבתיכם
Lev. 23. 21.
ככל־חקת הפסח
Num. 9, 12.
חקת עולם לדרתיכם
Num. 15, 15.
חקת עולם לדרתיכם
Num. 18, 23.
זאת חקת התורה
Num. 19, 2.
זאת חקת התורה
Num. 31, 21.

כְּחֻקַּת

constr.:
כחקת הפסח
Num. 9, 14.

לְחֻקַּת

constr.:
כהנה לחקת עולם
Ex. 29, 9.
והיתה לכם לחקת עולם
Lev. 16, 29.
זאת לכם לחקת עולם
Lev. 16, 34.
והיו לכם לחקת עולם
Num. 10, 8.
הגר בתוכם לחקת עולם
Nu. 19, 10.
והיתה להם לחקת עולם
Nu. 19, 21.
לבני ישראל לחקת משפט
Nu. 27, 11.
והיו אלה לכם לחקת
משפט
Num. 35, 29.

חֻקּוֹת

pl.:
הידעת חקות שמים
Job. 38, 33.
שבעת חקות קציר
Jer. 5, 24.
כי־חקות העמים הבל הוא
Jer. 10, 3.
חקות ירח וכוכבים
Jer. 31, 35.
חקות שמים וארץ
Jer. 33, 25.
אלה חקות המזבח
Ez. 43, 18.
חקות בית־י׳י
Ez. 44, 5.
חקות עולם תמיד
Ez. 46, 14.
וישחמר חקות עמרי
Mich. 6, 16.

בְּחֻקַּת

pl.:
ולא תלכו בחקת הגוי
Lev. 20, 23.

בְּחֻקּוֹת

pl.:
ללכת בחקות דוד אביו
1 Rg. 3, 3.
וילכו בחקות הגוים
2 Reg. 17, 8.
וילכו בחקות ישראל
2 Rg. 17, 19.
בחקות החיים הלך
Ez. 33, 15.

מֻחָקּוֹת

pl.:
מחקות התועבת
Lev. 18, 30.

חֻקָּתִי

pl. c. suff.: *p.*
מצותי חקותי ותורתי
Gn. 26, 5.
ואת־חקתי תשמרו
Lev. 18, 4. 19, 19.
ושמרתם את־חקתי
Lev. 18, 15. 20, 8. 20, 22.
ושמרתם אתם את־
חקתי
Lev. 18, 26.
ושמרתם את־כל־חקתי
Lev. 19, 37.
ועשיתם את־חקתי
Lev. 25, 18.
ואת־חקתי געלה נפשם
Lev. 26, 43.
ולא תשמרו מצותי חקתי
1 Rg. 9, 6.
לשמר חקתי ומצותי
1 Reg. 11, 38.
ושמרו מצותי חקותי
2 Rg. 17, 13.
ועזבתם חקותי ומצותי
2 Chr. 7, 19.
אם־חקתי יחללו
Ps. 89, 31.
חקותי מן־הארצות
Ez. 5, 6.
את כל־חקותי שמר
Ez. 18, 19.
ושמר את־כל־חקותי
Ez. 18, 21.
ואתן להם את־חקתי
Ez. 20, 11.
ואת־חקותי לא־הלכו
Ez. 20, 16.
ואת־תורתי ואת־חקתי
Ez. 44, 24.

וְחֻקָּתַי

pl. c. suff.: *p.*
ולא שמרת בריתי וחקתי
1 Rg. 11, 11.
וחקתי ומשפטי כדוד
1 Reg. 11, 33.
אשר שמר מצותי וחקתי
1 Rg. 11, 34.
וחקתי לא־הלכו בהם
Ez. 5, 6.
וחקותי מאסו
Ez. 20,, 24.
וחקתי ישמרו
Ez. 37, 24.

בְּחֻקָּתַי

pl. c. suff.:
אם־בחקתי תלכו
Lev. 26, 3.
ואם־בחקתי תמאסו
Lev. 26, 15.
אם־תלך בחקתי
1 Reg. 6, 12.
בחקותי לא הלכתם
Ez. 5, 7.
למען בחקתי ילכו
Ez. 11, 20.
בחקותי יהלך
Ez. 18, 9.
בחקותי הלך
Ez. 18, 17.
בחקותי לא הלכו
Ez. 20, 13. 21.
בחקותי לכו
Ez. 20, 19.

וּבְחֻקָּתַי

pl. c. suff.:
בתורתי ובחקתי
Jer. 44, 10.

בְּחֻקָּתֵךְ

pl. c. suff.:
בחקתיך אשתעשע
Ps. 119, 16.

חֻקֹּתָיו

pl. c. suff.:
ככל־חקתיו וככל־משפטיו
Nu. 9, 3.
לשמר את־כל־חקתיו
Dt. 6, 2.
ואת־חקתיו אשר אנכי
Dt. 10, 13.
לשמר חקתיו מצותיו
1 Reg. 2, 3.
ואת־חקתיו בכל־לב
2 Rg. 23, 3.
ואת־כל־חקתיו (bis)
Ez. 43, 11.

וְחֻקֹּתָיו

pl. c. suff.:
מצותיו ומשפטיו וחקתיו
Dt. 8, 11.
וחקתיו ומשפטיו ומצותיו
Dt. 11, 1.
לעשות את־כל־מצותיו
וחקתיו
Dt. 28, 15.
מצותיו וחקתיו אשר צוך
Dt. 28, 45.
לשמר מצותיו וחקתיו
Dt. 30, 10. 16.
וחקתיו לא־אסור ממנו
28. 22, 23.
וחקתיו לא־אסירו מני
Ps. 18, 23.

וּבְחֻקֹּתָיו

pl. c suff.:
ובתורתו ובחקתיו
Jer. 44, 23.

בְּחֻקֹּתָם

pl. c. suff.:
ואינם עשים כחקתם
2 Rg. 17, 34.

וּבְחֻקֹּתֵיהֶם

pl. c. suff.:
ובחקתיהם לא תלכו
Lev. 18, 3.

חֵק

ז״נ ולפ חֵקֵק, כלומר סלינו המדקדקים, ומוסכמין הכנוי חֵקֵךְ, כסתן פתמוכס, כמו צַמַּךְ מן עס, והתמוכס חֵק ע״מ צֵל, שכלומר נכ מפנו צִלֵּל, ולכ כדומה לל חֵק, וגם ככווכס לין פסרס.

Digitized by Google

n. m. (minime חֹקֶק, quod nomen grammaticorum est figmentum, pl. constr. חִקְקֵי, sicut עַמְמֵי a n. עַם, הַרְרֵי a n. הַר, צַלְלֵי a n. צֵל), vi eadem, qua חֹק. LXX. *ἀκριβασμός*; c. v. חָק: *γράφειν*.

pl. constr.: חִקְקֵי
Jud. 5, 15. נדלים חקקי־לב
Jes. 10, 1. החקקים חקקי־און

חָקַר

פעל כוד ומעתיד יַחְקֹר, ומפקרון כקינס ולגיעס וכריס [נרשׁמען], ומוס השלם על סדליסס ונפיס לחקור נדנר [שׂוכטען], שׂשׂהמען], או סקיכס וסדליסס נכלל. תמלות השרש נקלס להכן, וסיל חָקֹר, ומשלהו ומוכנו תמלס נשעלי בָּקַר, בָּקַר, דָּקַר כמקלני מוצג שוניס, ונסיס השרש נהשעל קִקֵּר, בָּקֵר, ומס תמלס השוי נשפתי מעכב.

vrb. trans. (impf. יַחְקֹר), fodere, scrutari, eruere, trop. explorare, investigare, perscrutari, Aq. et Theod. *ἐξιχνιάζειν*. Radix est *qar*, quae inest etiam in vv. בָּקַר, בָּקַר, דָּקַר, aucta praepositionibus vi sua paullulum variantibus, et in vv. simplicibus בָּר, בָּרָה, q. v. LXX. *ἐρευνᾶν, ἐξιχνιάζειν, ἰχνεύειν, ἐτάζειν, ἐξερευνᾶν, ἀνακρίνειν, δοκιμάζειν, ἐκζητεῖν, ἐξακριβάζειν, ἐρωτᾶν; εἰκάζειν, ἐκλείπειν, ἐλέγχειν, καταγινώσκειν, ταπεινοῦν, τιμᾶν.*

3 *prf. c. suff.:* וַחֲקָרָהּ
Prv. 18, 17. יבא רעהו וחקרו
3 *fem. c. suff.:* חֲקָרָהּ
Job. 28, 27. הכינה וגם־חקרה
2 *perf.:* וְחָקַרְתָּ
Dt. 13, 15. ודרשת וחקרת ושאלת
2 *perf. c. suff.:* חֲקַרְתָּנִי
Ps. 139, 1. יי חקרתני ותדע
1 *perf. c. suff.:* חֲקַרְתִּיהָ
Job. 5, 27. הנה־זאת חקרנוה
part.: חֹקֵר
Job. 28, 3. ולכל־תכלית הוא חוקר
Jer. 17, 10. אני יי חקר לב
inf. constr.: חֲקֹר
2 Sam. 10, 3. בעבור חקר את־העיר
Prv. 25, 2. וכבד מלכים חקר דבר
inf. constr.: חֲקֹר, לַחֲקֹר
1 Chr. 19, 3. הלא בעבור לחקר ולהפך
Prv. 23, 30. לבאים לחקור ממסך
inf. c. suff.: וְלַחְקֹרָהּ
Jud. 18, 2. את־הארץ ולחקרה
impt. c. s.: חָקְרֵנִי
Ps. 139, 23. חקרני אל ודע לבבי
impert. pl.: חִקְרוּ
Jud. 18, 2. לכו חקרו את־הארץ
1 *imperf.:* אֶחְקֹר
1 Sam. 20, 12. כי־אחקר את־אבי
1 *impf. c. suff.:* אֶחְקְרֵהוּ
Job. 29, 16. ורב לא־ידעתי אחקרהו
3 *imperf.:* יַחְקֹר
Job. 13, 9. הטוב כי־יחקר אתכם
3 *imperf.:* יְחַקְּרֵהוּ *s. M.*
Ps. 44, 22. הלא אלהים יחקר־זאת
3 *impf. c. suff.:* יַחְקְרֵנוּ
Prv. 28, 11. ודל מבין יחקרנו
1 *pl.:* וְנַחְקְרָה *p.*
Thr. 3, 40. נחפשה דרכינו ונחקרה

2 *pl.:* תַּחְקְרוּן
Job. 32, 11. עד־תחקרון מלין
3 *pl.:* יַחְקְרוּ *p.*
Ez. 39, 14. שבעה־חדשים יחקרו
Nif-al: נֶחְקַר 3 *perf.*
1 Rg. 7, 47. לא נחקר משקל הנחשת
2 Chr. 4, 18. כי לא נחקר
3 *imperf.:* יֵחָקֵר
Jer. 46, 23. כי לא יחקר כי רבו
3 *imperf. pl.:* וְיֵחָקְרוּ
Jer. 31, 37. ויחקרו מוסדי־ארץ
Pi-el: חִקֵּר
3 *perf.:* וְחִקֵּר
Eccl. 12, 9. ואזן וחקר תקן משלים

חֵקֶר

ש"נ ונסיון סכנוי חֵקֶר, והכלנון לו סדליסס ומקפוע [ערשׂאכטונג], לומר מופנע, ולא נהשעל על מקקיס ומקיכס נכלל, ל"ש כמו נוסדות ונועלות סלנ, לו עלס סנקקי והכדכש, לומר סנסקר ומיון ומקעלומס, וולס סכוונס על ככר תסוס, לומר לנ. נגעלס ילוע סשם חָקוּר, ומיומנע חֲקֵרָה.

n. m. (pl. c. חִקְרֵי), 1) *abstr.*, investigatio, perscrutatio; 2) ipsa res investiganda h. e. abscondita, occulta, arcana, veluti חֶקֶר תְּהוֹם, loca abyssi penitus abdita; חֵקֶר אֱלֹהּ, *τὰ βάθη τοῦ θεοῦ* 1 Cor. 2, 10. LXX. *ἐξιχνιασμός, ἐξεύρεσις, ἴχνος; πέρας, τιμάω;* אֵין חֵקֶר, *ἀνεξιχνίαστος, ἀνεξέλεγκτος, ἀπέραντος.*

Job. 5, 9. עשה גדלות ואין חקר
Job. 9, 10. עשה גדלות עד־אין חקר
Job. 34, 24. ירע כבירים לא־חקר
Job. 36, 26. מספר שניו ולא־חקר
Ps. 145, 3. ולגדלתו אין חקר
Prv. 25, 3. ולב מלכים אין חקר
Jes. 40, 28. אין חקר לתבונתו
וְחֵקֶר
Prv. 25, 27. וחקר כבדם כבוד
cum h intr.: הַחֵקֶר
Job. 11, 7. החקר אלוה תמצא
וּבְחֵקֶר
Job. 38, 16. ובחקר תהום התהלכת
לַחֵקֶר
Job. 8, 8. וכונן לחקר אבותם
pl. constr.: חִקְרֵי
Jud. 5, 16. גדולים חקרי־לב

מֶחְקָר

ש"ז, ומלנון עלס סקקיס ומדליסס, לומר הלנ ומסון, ולא נדומס לל קקר לעיל, לכן נשלס לכניס מקקר כמו פילוסופיל נכלל. נספר הגדלים [מדרש מלין] מהקכס מכקס נקבשלס סרבניקי, נלמר קקיכ עכיו קסוס קלקיס רניס, נכנסיס קסת עכין כולל, עד כלמר מלמ משלס נלוסס הקלקיס שלמת על לוסו הכולל.

n. m. vel perscrutatio vel res perscrutanda, h. e. penetralia, intimi rei cujuspiam recessus. LXX. *πέρας.*

pl. constr.: מֶחְקְרֵי
Ps. 95, 4. אשר בידו מחקרי־ארץ

חוֹר, חֹר

v. s. r. חָרַר *p.* 439.

חָרָא

זו חָרֵה, פעל נולד, ולל-עונר כל נגור, ומסלנל נריסס לעיהול והנמת סיג [שׂכשלשקקען, ייכינגען], וכן נלמת *scour* [לשוכת הזרע נשנתי ערע *ecur-er, σκωρ.*], והוצלל על סרקת סנמן ע' סנמת הסיג, כלמר תרלס נסנגוות. ודע קוכל שבתי סכ"ל כפעל חֵרֵי לשון הנמת קלסס וסיג, ומוס סלנכת, נדומס לזרע לעניכו. ודע קוכל נעיס שנגמרל עול נמלל כפעל חָרָא, נמכוון גריסס והנמת סיג ויעים, נהשלל על השלטוע, ומכנד זס חָרָא, ומניכוני נקנס חֲחֹרֵי תנוכל, לומל נורזת ומכנדת התטר, וכן שמות זס מוס.

vel חָרַח *vrb. trans., scoriis* purgare, expurgare, plerumque purgare, evacuare alvum, talm. חֲרָא (syn. טְאֲטֵא), scopis quisquilias, pulverem aliasque sordes auferre, verrere; מְחֹרֵרָא, muliercula fornacem purgans.

חֲרָא

ש"ז, ומכנוי חֲרָאִים, ומלן סכנוי חֲרָאֵי, לו נהסלנ לל"ק נכתיב חֲרֵי ומכנוי חֲרָאִיהֶם, ומהלנס סיג ומנגלף מקלסס ונוסף [שׂכשנור, שׂכנשׂכנ, שׂכשׂכשנועל], ומוס עלמות הנוסף וקיל סיג וקלסת הכנן [קשׂטע] ומכוונס קנוסר מהשרש. נגלרל ילוע חֲרֵי מעלמו, ומילועס חֲרָיָא, כמו קיכ"ל דעין, קוכעין דקרי, קרי קמיי ומלומס, ולולי סלן סכנוי נכתיב חֲרֵי כל"ק נ"ב מיקיד חֲרֵי, ולל סקנל מן חֲרָאֵי ודוק.

n. m. (pl. חֲרָאִים; c. חֲרָאֵי, Ketib, forma breviori: חֲרֵי, c. s. חֲרָאֵיהֶם), *scor*-dia, sordes, excrementa alvi, gem. חֲרֵי, *def.* חֲרָיָא, veluti חֲרָיָא qua ex forma breviori factum esse videtur חֲרֵי (2 Reg. 6, 25.).

pl. constr.: חֲרֵי = *חֲרָאֵי K'tib.
2 Reg. 6, 25. *ורבע הקב חרי־יונים
pl. c. suff.: חֲרָאֵיהֶם K'tib.
Jes. 36, 12. לאכל את־חראיהם
pl. c. suff.: חֲרֵיהֶם* K'tib.
2 Reg. 18, 27. לאכל את־חריהם

חֲרָאָה

ש"נ וסכנוי חֲרָאוֹת, והסלנס מקוס-סלעי וגריסת סנוסס וסיג וקלסס [קלשׂקס], המשקל ידוע, וע' ניין סמקום. ודע קוכל שנכל סנגוות של קרק שנו נעלי סמסרת סנוסמס, וסקליוסו עם קולקוע ינל וגוע, ווס מדרן כנוד, ונלמר נמסכת מנלס עליו: כל סמקלקוע סכתוכין נמוכס לגנלי קורין קוקן לשנק.

n. f. (pl. מֲחָרָאוֹת), cloaca, per quam sordes publicae eluuntur, *ἀπόπατος*. Masoretae nominibus a v. חָרָא oriundis, tanquam ea publice legere obscenum esset, ubique nomina, quae dicuntur, *euphemistica* substituerunt, quorum vocalibus vocabulum textuale notatum est. LXX. *λουτρών.*

pl.: לְבֵית־הַמְּחָרָאוֹת* K'tib.
2 Reg. 10, 27. *וישימהו למחראות

חֲדָדוֹן

ש"נ וסכנוי חֲרֵיהֶם [כנל סנוסמס ש"נ ו' כ"ם], גויל קלס, נדומס לל קנל, והוס ע"ע הֲבֵל [נקני נמר קריון] אֲבָדוֹן, בָּלַהּ מן דנס, לנס עלס, ולל לייכו זס מוכנ כמו שנשקנו נו רניס, לקני שנשנ השרש, ע"ם כנויו לנגלי. הסקרון כמו חֵרֵא לעיל, לומר סיג וקלסס וגוסס [שׂכשׂ-זוכר, מיסע], וכן נמסת תמנות של דניון, עי' לעיל לף רכ"ז פניס נ',

וונס סניג סקרין קמוכו, ולל סיוכיס פוכקוק.

n. m. minime compositum (pl. חֲרִירֹנִים, a v. חֵרֵחַ = חָרָא, ad s. f. חֲרִירֹנִית, עֲלִילֹת, אֲבִרֹת, הֲבֵלֹת, quod ipsum voc. Masoretae תֹּף Ketib substituerunt, a vv. הָבֵל, עָלַל, אָבַד, merda, excrementa alvi, sicut חָרָא q. v. s. LXX. *κόπρος περιστερῶν.*

pl.: חֲרִירֹנִים K'tib.
2 Rg. 6, 25. ורבע הקב חרי־יונים

חָרַב

פעל כוד, ומעתיד יֶחֱרַב, ומסלנס יניסס וקריסס ולקוע [שׂרשׂקכען, שׂעכ-לשׂקכען], ונקמת הזעל נכלנס לל יכ, ונעכוון וס סנשׂנ וכנוסף ונגוכוע. ומוס סהשקל: ל' על הזעיסס ומסזק ונניס, וכן כלמר לקריב סריס [קשׂזיך לוסס] ולנגיס קוכיס, וקרקס כוס קולדת סכוונס, לו מסנעל ונמוס כלכל, ולך יקר ומקנוזד הזעל יגל. כ' זמוס כלשון תמכון, וכן שׂמס, שׂכר נהשקל כוס, כילוע נדקוק. ולמזר לתמנות הזרע ע' הכגוכות.

vrb. intr. (impf. יֶחֱרַב), arescere, exarescere (syn. יָבֵשׁ), exsiccari, exhauriri, absumi, exstingui, deleri; raro stupescere, attonitum esse (syn. שָׁמֵם, שָׁעֵר). LXX. *ἀναξηραίνειν, ξηραίνειν, ἐκλείπειν, διαφθείρειν, μαχαίρᾳ ἐκδικεῖν;* חָרֵב, *ἐξολοθρεύειν;* חָרֵב, *ἐρημία;* ***Nif.*** נֶחֱרַב, *μάχεσθαι;* ***Hi.*** הֶחֱרִיב *ἐξερημοῦν, ἐρημοῦν;* חֲרֵבָה, *φόμφαία,*

3 *perf. pl.:* חָרֵבוּ
Gn. 8, 13. חרבו המים
Gn. 8, 13. חרבו פני האדמה
3 *pl.:* וְחָרְבוּ
Jes. 19, 6. דללו וחרבו יארי מצור
3 *pl.:* *חָרְבוּ
Jer. 2, 12. *ושערו חרבו מאד
inf. abs.: חָרֹב
Jes. 60, 12. והגוים חרב יחרבו
imprt. sg.: חָרֵב *trust.*
Jer. 50, 21. חרב והחרם אחריהם
imprt. fem.: חָרְבִי *sg.*
Jes. 44, 27. האמר לצולת חרבי
imprt. pl.: חִרְבוּ *trust.*
Jer. 50, 27. חרבו כל־פריה
imprt. pl.: חָרְבוּ
Jer. 2, 12. ושערו חרבו מאד
3 *imperf.:* יֶחֱרַב
Job. 14, 11. ונהר יחרב ויבש
Jes. 19, 5. ונהר יחרב ויבש
3 *imperf.:* וַיֶּחֱרַב
Hos. 13, 15. ויחרב מעינו
3 *imperf.:* וַיֶּחֱרַב *p.*
Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף ויחרב
3 *fem.:* תֶּחֱרַב *p.*
Jes. 34, 10. מדור לדור תחרב
3 *pl.:* יֶחֱרָבוּ
Jer. 26, 9. והעיר הזאת תחרב
3 *pl.:* יֵחָרְבוּ
Ez. 6, 6. יחרבו ויאשמו
3 *pl.:* יֵחָרְבוּ *p.*
Jes. 60, 12. והגוים חרב יחרבו
Am. 7, 9. ומקדשי ישראל יחרבו
3 *fem. pl.:* תֶּחֱרַבְנָה
Ez. 6, 6. הערים תחרבנה
Ez. 12, 20 הנושבות תחרבנה

Digitized by Google

Nif-al: נֶחֱרַב
3 *perf. pl.:* נֶחֶרְבוּ
חחרב נחרבו המלכים 2 Reg. 3, 23.
part. fem.: נֶחֱרָבָה *sg.*
Ez. 26, 19. בתתי אתך עיר נחרבת
p. fem. pl.: נֶחֱרָבוֹת
Ez. 30, 7. בתוך־ערים נחרבות
Hif-il: הֶחֱרִיב 3 *perf.*
Ez. 19, 7. ועריהם החריב
1 *perf.:* הֶחֱרַבְתִּי
Zeph. 3, 7. החרבתי חוצותם
1 *perf.:* וָאַחֲרַבְתִּי
Jer. 51, 36. והחרבתי את־ימה
3 *perf. pl.:* הֶחֱרִיבוּ
2 Reg. 19, 17. החריבו מלכי אשור
Jes. 37, 18. החריבו מלכי אשור
part.: מַחֲרִיב
Jud. 16, 24. ואת מחריב ארצנו
part. c. suff.: וּמַחֲרִיבֵיהֶן
Jes. 49, 17. ומחריביך ממך יצאו
part. fem.: הַמַּחֲרֶבֶת
Jes. 51, 10. היא המחרבת ים
1 *imperf.:* אַחֲרִיב
Jes. 42, 15. אחריב הרים וגבעות
Jes. 50, 2. הן בגערתי אחריב ים
1 *imperf.:* וְאַחֲרֹב
2 Reg. 19, 24. ואחרב בכף פעמי
Jes. 37, 25. ואחרב בכף־פעמי
Pu-al: חֹרַבְתִּי
3 *pl. perf.:* חֹרְבוּ *p.*
Jud. 16, 7. 8. אשר לא־חרבו
Hof-al: הָחֳרַב
3 *perf. fem.:* הָחֳרְבָה* *p.*
Ez. 26, 2. *אמלאה החרבה
part. fem. pl.: מָחֳרָבוֹת
Ez. 29, 12. נתון ארים מחרבות
inf.: הָחֳרֵב
2 Reg. 3, 23. יחרב נחרבו המלכים

חָרֵב

ק׳, ונקנס חָרֵבָה, ומוס סרכוי חֲרֵבוֹת [סקין קטף כשאר נרכוי נקני. ע״פ שמוסו כלומס על חֲרֵבוֹת לקין, לסן אחר שכעני הר׳ סקין קטף קן לעסקון]. והרכון יכ קרר [לידר, מרעקקען], לו מוסס ונשאס שאס וכנס [וויסע], לו כסרם ומקומקר ונאס [נעראשערע]. נקרנוס חָרֵב, חָרֵב עוקרייס. ואחר לעתנות כשרש פלן ילוע שסכוונס קריכס, וכן כשרש ניוכי [קאף-ω], והמרכו כל חָרַב, כשנאן גנ נשעלי צָרַב, דָּרַב, וכאנוי קָנַן סָרַה, צָרַה, סָרַה, וָרַב, וקועד כשרש גנ נקאשר נפעלי סָרַב, רָב, עכן קריקוך והפגרות מלון. ולסן, גם לס לן יקפאת כשוי כשרש ניוכי, ככון הוא נעגס כלשון, וסענלה מסקריקוך לשמיאס טוען לך מפעל קרר נעגס, כקאר קריכס יוכיק. ולאס גם הענגס ככונס, פלן להשרש חָרֵב לפאר מאכוון אל מריסס ושמיאס, כמו ניוכי [ε-φείπ-ω] וכלוומס. עי׳ יותר מוס קפת שרש.

adj. m. (f. חֲרֵבָה; pl. f. חֲרֵבוֹת, ad s. f. חֲרֵבוֹת), exsiccatus atque aridus, torridus atque perustus, horridus atque incultus, desertus ac dirutus, targ. חֲרֵב, חֲרוֹב, ad s. f. חֲשׁוֹךְ. Radix v. חָ־רַ־בַ (gr. κ-άρφ-ειν) invenitur etiam in vv. חָרַב, צָרַב, סָרַב, צָרַב, סָרַה, וָרַב, צָרַה, סָרַה, וי torrendi, exurendi, exarescendi, exardescendi. Fortasse etiam vv. חָרַב, רָב (iracundia et stomacho exardescere) eadem de radice ac-
creverunt. Translatio exustionis ad excisionem usuvenit etiam in v. חָרַר; eamque translationem si non agnoscas, conferre poteris v. *ε-ρείπ-ειν*, v. s. שָׁרַם. LXX. ἔρημος, *μὴ ἀναπεποιημένος; ἐρημοῦν, ἐξερημοῦν μετ᾽ ὠδονῆς.*

adj. masc.: חָרֵב
Jer. 33, 10. חרב הוא מאין אדם
Hag. 1, 4. והבית הזה חרב
Hag. 1, 9. ביתי אשר־הוא חרב
adj. masc.: הֶחָרֵב
Jer. 33, 12. החרב מאין־אדם
adj. fem.: חֲרֵבָה
Neh. 2, 3. בית־קברות אבתי חרבה
Neh. 2, 17. אשר ירושלם חרבה
Prv. 17, 1. טוב פת חרבה
adj. fem.: וַחֲרֵבָה
Lev. 7, 10. בלולה־בשמן וחרבה
adj. fem. pl.: הֶחֳרֵבוֹת
Ez. 36, 35. החרבות והנשמות
Ez. 36, 38. חערים החרבות

חָרֵב

ק׳ שסעפל חָרֵב, וספקיון קלקוע וקכון קכוד ונקיקס ניס וניון [לידרע], ונכנלס לך יקר ומקנוד כמשכ קוסס כ״ס כ״ב, ומקוסו לרב חָרֵב כידוע. ודע קוסל שהשס עס חָרֵב נב משכ לפכיכו, וניוכו ניכוכיי סר השמס וקרר וקי־וכוע, ונקקל קלל סעבלים גבל משל, לומר סר עשס.

n. m. (a v. חָרַב), ariditas, siccitas (Misne-Tora, 28, 22.), sicuti חֹרֶב. Etiam n. pr. חוֹרֵב eodem de verbo originem habet, mons horridus atque incultus, arab. *Gébel Musa.* LXX. plane non vertunt.

וּבַחֲרֵב
Dt. 28, 22. ובדלקת ובחרחר ובחרב

חָרֵב

ק׳, והכלון כמו נסשעל נכשל סעכין, ל׳ קלשון וניון לו קמיסה נכלל [לידרע, היעלע], וכן חָרֵב לעיל. נ׳ שמוס ונשס קרקוע וכסרסות [וויסע-סייע, נעראשערונג], ועכי קרב כמו ערים קרנוס. נקרנוס נמכוון סל׳ וסנ׳ חוֹרֵב, וסידוע חוֹרֵבָא לו חָרֵבָא לו נרשס נקני חָרֵבָא, וסמן סרכוי חָרְבָּה כידוע.

n. m. duplici sensu, sicut v. 1) siccitas, ariditas, fervor, ardor (syn. חֹרֶב); 2) excisio, eversio, veluti עָרֵי חָרְבוֹת = עָרִים חֳרֵבוֹת. Targ. חוֹרֵב *m.* (def. חוֹרְבָא, חֳרֵבָא), חָרְבָּא *f.* (pl. constr. חָרְבֵּי). LXX. ξηρασία, *καῦμα*; *διψᾶν*, ἔρημος; *κόραξ* (עֹרֵב), *φομφαία* (חֶרֶב).

Gn. 31, 40. הייתי ביום אכלני חרב
Jud. 6, 37. ועל כל־הארץ חרב
Jud. 6, 39. יהי־נא חרב אל־הגזה
Jud. 6, 40. ויהי־חרב אל־הגזה
Job. 30, 30. ועצמי־חרה מני־חרב
Jes. 25, 5. חרב בצל עב
Jes. 61, 4. וחדשו ערי חרב
Jer. 50, 38. חרב אל־מימיה ויבשו
Ez. 29, 10. לחרבות חרב שממה
Zeph. 2, 14. חרב בסף
Hag. 1, 11. ואקרא חרב על־הארץ

בְּחֹרֶב
Jes. 25, 5. כחרב בציון
לַחֹרֶב
Jer. 36, 30. משלכת לחרב ביום
Jer. 49, 13. לחרב ולקללה
מֵחֹרֶב
Jes. 4, 6. לצל־יומם מחרב
Jes. 25, 4. צל מחרב

חָרְבָּה

ק׳כ נויב חֹרֶב וסכנוי חֳרָבוֹת, וספעוע שמסס ונקיקס וניון וסיום [סַעכווי-סעוכג, -סעעכוכג], וכן נקכי, וסנס חָרְבָּן לו חוֹרְבָן סוס. וכן נספסוק סכוכיס קכנות לעו.

n. f. (a m. חֹרֶב, pl. חָרְבוֹת), excisio, dirutio; ruinae, rudera. Inde n. aram. חוּרְבָּן s. חוּרְבָּנָא. LXX. ἐρήμωσις, ἐρημία, ἔρημος, ὀνειδισμός (חֳרְפָּה); חָרְבָּה לְחָרְבָּה, *συμπίπτειν.*

Lev. 26, 31. ונתתי את־עריכם חרבה
Lev. 26, 33. ועריכם יהיו חרבה
Jer. 27, 17. העיר הזאת חרבה
Jer. 44, 2. והנם חרבה היום הזה
Ez. 25, 13. ונתתיה חרבה מתימן
Ez. 35, 4. עריך חרבה אשים
וְחָרְבָּה
Ez. 29, 9. לשממה וחרבה
לְחָרְבָּה
Jes. 64, 10. מחמדינו היה לחרבה
Jer. 7, 34. לחרבה תהיה הארץ
Jer. 22, 5. לחרבה יהיה הבית הזה
Jer. 25, 11. 18. לחרבה לשמה
Jer. 44, 6. 22. לחרבה לשממה
Ez. 5, 14. ואתנך לחרבה ולחרפה
Ez. 38, 8. אשר־היו לחרבה
pl.: חָרְבוֹת
Job. 3, 14. הבנים חרבות למו
Ps. 9, 7. תמו חרבות לנצח
Ps. 102, 7. הייתי ככוס חרבות
Ez. 38, 12. על־חרבות נושבות
Mal. 1, 4. ונשוב ונבנה חרבות
pl.: הֶחֳרְבוֹת
Ez. 33, 24. ישבי החרבות האלה
Ez. 36, 33. ונבנו החרבות
pl.: וְהֶחֳרְבוֹת
Ez. 36, 10. והחרבות תבונה
pl.: בֶּחֳרְבוֹת
Ez. 13, 4. כשעלים בחרבות
Ez. 26, 20. בחרבות מעולם
pl.: בֶּחָרְבוֹת
Ez. 33, 27. אשר בחרבות בחרב
pl.: וְלֶחָרְבוֹת
Ez. 36, 4. ולחרבות השממות
pl. constr.: חָרְבוֹת
Jes. 52, 9. רננו יחדו חרבות
Jes. 58, 12. ובנו ממך חרבות עולם
Jes. 61, 4. ובנו חרבות עולם
pl. constr.: וְחָרְבוֹת
Jes. 5, 17. וחרבות מחים גרים
pl. constr.: לְחָרְבוֹת
Jer. 49, 13. לחרבות עולם
Ez. 29. 10. מצרים לחרבות חרב
pl. constr.: וְלֶחָרְבוֹת
Jer. 25, 9. ולחרבות עולם
pl. c. suff.: חָרְבֹתָיו
Esr. 9, 9. ולהעמיד את־חרבתיו
pl. c. suff.: חָרְבֹתַיִךְ
Jes. 49, 19. כי חרבתיך ושממתיך
pl. c. suff.: חָרְבֹתֶיהָ
Jes. 51, 3. נחם כל־חרבותיה
pl. c. suff.: וְחָרְבוֹתֶיהָ
Jes. 44, 26. וחרבותיה אקומם
pl. c. suff.: מֶחָרְבוֹתֵיהֶם
Ps. 109, 10. ודרשו מחרבותיהם

חָרְבָּה

ב׳ נשר חַרְבָּה נדנוס סק׳, והענין יבשת וניון ויקוור [שרשקענעס, דיירע], נטוקוות לל סיס והליקות, ויודע וס עסצרס.

n. f. piël. (pro חֲרֵבָה), ariditas, siccitas; humus, solum (Continent). LXX. ἡ ξηρά, ἔρημος.

Ez. 30, 12. ונתתי יארים חרבה
הֶחָרְבָּה
Jos. 4, 18. רגלי הכהנים אל החרבה
Hag. 2, 6. ואת־הים ואת־החרבה
בֶּחָרְבָּה
Gn. 7, 22. מכל אשר בחרבה מתו
נשאי הארץ בריית־יו׳
Jos. 3, 17. בחרבה
Jos. 3, 17 וכל־ישראל עברים בחרבה
2 Reg. 2, 8. ויעברו שניהם בחרבה
לֶחָרְבָּה
Ex. 14, 21. וישם את־הים לחרבה
pl.: *בֶּחָרְבוֹת
Jes. 48, 21. *בחרבות הוליכם

חָרְבוֹן

ב׳ו, ונכסען סרכוי חַרְבוֹנֵי קין, וספלנס כמו קרב נעיל, נקיקס וניון, והרכוי ע״פ שהוס אס קנוני ודוק.

n. m. (pl. c. חַרְבוֹנֵי), sicuti חֶרֶב, חֹרֶב, ariditas, siccitas. LXX. *ἐμπηγνύναι.*

pl. constr.: נסוג לקוד בַּחַרְבוֹנֵי
Ps. 32, 4. בחרבוני קיץ

חֶרֶב

כמו קרב נענבי, כלי סנדל סאכוון, וגס סכנין כמו נענבי, כי כוס לן נמלא.

vrb. trans. plane hebraico aequale.

Hof-al: הָחְרַב
3 *fem.:* הָחָרְבָה *perf.*
Esr. 4, 15. קריתא דך החרבת

חָרַב

פעל נורד, ולן־עונר כן נגור, וסלנס כמו לקל חָרַם נעיקוי, חֲרַם נקרבי, שנכיכו שריעס ונקיקס ונקוד [שפי-עלען, לייכטזיין], ומן קרף כקאר חוֹרַם נקרבי, שהוס נור ונקוד סקכין, ומענות סשרש כילוע גב נשפתי ערב. עי׳ קרווי שכיכיס קל״ע.

v. trans. inus., sicuti חָרַם, חָרַם, acuere, incidere, unde aram. חוֹרָם, acies cultri (Schneide), trop. minuta subtilitas, acumen ingenii (cf. לַמְדָן, ingeniosus, opp. לַמְקֵן, qui multa addidicit).

חֶרֶב

ב׳כ והכלנס סכין וקלין [שכיילע, שלייפֿע], ופעמים נקשור עס לפי, נענור שקרב נסיקס לניון כלי הקירוה נכלל, ונכלף נכ״ק עס פקיקס. נקרנוס חָרַב שעלמו, ונגזרת מכל סכין, ל״מ קרנך לקוצכף.

n. f., acies, acumen; ensis (unde פִּי חֶרֶב, acies ensis), targ. חַרְבָּא, gen. de cultro, veluti חַרְבָּא דְאוּשְׁכָּפָא. LXX. *μάχαιρα, ξίφος, λόγχη, ἐγχειρίδιον, φομφαῖα, σίδηρος, σφαγή, πόλεμος, φόνος, προμαχών, χείρ, Θάνατος νοσερός; ἄγγελος;* pl. חַרְבוֹת, *φονεύειν, τόπος.*

חֶרֶב *p.*
Gn. 31, 26. את־בנתי כשביות חרב
Gn. 34, 26. הרגו לפי חרב
Ex. 5, 21. לתת־חרב בידם
Ex. 17, 13. ואת־עמו לפי־חרב
Lev. 26, 25. והבאתי עליכם חרב
Lev. 26, 33. והריקתי אחריכם חרב
Lev. 26, 36. ונסו מנסת־חרב
Lev. 26, 37. כמפני־חרב ורדף אין
Num. 19, 16. בחלל־חרב או במת

Digitized by Google

ויכהו ישראל לפי־חרב Num.21,24.
לו ישׂ־חרב בידי Num. 22, 29.
העיר ההוא לפי־חרב Dt. 13, 16.
בהמתה לפי־חרב Dt. 13, 16.
את־כל־זכורה לפי־חרב Dt.20,13.
מחוץ תשכל־חרב Dt. 32, 25.
ואשר־חרב גאותך Dt. 33, 29.
ושה וחמור לפי־חרב Jos. 6, 21.
ויפלו כלם לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכו אתה לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכה לפי־חרב Jos. 10, 28. 30. 32.
ויכוה לפי־חרב Jos. 10, 35. 37.
ויכום לפי־חרב Jos. 10, 39.
לפי־חרב החרם Jos. 11, 11
לפי־חרב החרים אותם Jos.11,12.
כל־האדם הכו לפי־חרב Jos.11,14.
ויכו אותה לפי־חרב Jos. 19, 47.
ויכוהו לפי־חרב Jud. 1, 8.
ויכו את־העיר לפי־חרב Jud.1,25.
ויעש לו אהוד חרב Jud. 3, 16.
לפי־חרב לפני ברק Jud. 4, 15.
מחנה סיסרא לפי־חרב Jud. 4,16.
בלתי אם־חרב גדעון Jud. 7, 14.
ויקראו חרב ליי נלגדעון Jud.7,20.
את־חרב איש ברעהו Jud. 7, 22.
ועשרים אלף איש שלף חרב Jud. 8, 10.
ויכו אותם לפי־חרב Jud. 18, 27.
איש רגלי שלף חרב Jud. 20, 2.
אלף איש שלף חרב Jud. 20, 15. 17. 46.
כל־אלה שלפי חרב Jud. 20, 25.
כל־אלה שלף חרב Jud. 20, 35.
ויך את־כל־העיר לפי־חרב Jud. 20, 37.
ויכום לפי־חרב Jud. 20, 48.
יבש גלעד לפי־חרב Jud. 21, 10.
פן יעשו העברים חרב 1Sam.13,19.
ולא נמצא חרב וחנית 1Sam.13,22.
היתה חרב איש ברעהו 1S.14,20.
חנית אי־חרב 1 Sam. 21, 9.
ויאמר הכהן חרב גלית 1S. 21, 10.
ואת חרב גלית הפלשתי 1S.22,10.
הכה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
ושה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
הלנצח תאכל חרב 2 Sam. 2, 26.
לא־תסור חרב מביתך 2S.12,10.
והכה העיר לפי־חרב 2 S. 15, 14.
ועלו חגור חרב מצמדת 2S.20,8.
איש־חיל שלף חרב 2 Sam. 24, 9.
קחו ליי־חרב 1 Reg. 3, 24.
איש שלף חרב 2 Reg. 3, 26.
ויכום לפי־חרב 2 Reg. 10, 25.
ומאה אלף איש שלף חרב 1 Chr. 21, 5.
איש שלף חרב 1 Chr. 21, 5.
חרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
מפני חרב מלאך יי 1 Chr. 21, 30.
חרב שפוט ודבר 2 Chr. 20, 9.
מכת־חרב והרג Esth. 9, 5.
הכו לפי־חרב Job. 1, 15. 17.
ובמלחמה מידי חרב Job. 5, 20.
וצפו הוא אלי־חרב Job. 15, 22.
גורו לכם מפני חרב Job. 19, 29.
כי־חמה ענות חרב Job. 19, 29.
ירבו בניו למו־חרב Job. 27, 14.
ולא ישוב מפני־חרב Job. 39, 22.
משיגהו חרב בלי תקום Job.41,18.
חרב פתחו רשעים Ps. 37, 14.
ולשונם חרב חדה Ps. 57, 5.
יגירהו על־ידי־חרב Ps. 63, 11.
בושה כמדקרות חרב Prv. 12, 18.
כלם אחזי חרב Cant. 3, 8.
חרב תאכלו Jes. 1, 20.
גוי אל־גוי חרב Jes. 2, 4.
מטעני חרב Jes. 14, 19.
מפני חרב נטושה Jes. 21, 15.
חלליך לא חללי־חרב Jes. 22, 2.

ונס לו מפני־חרב Jes. 31, 8.
חרב ליי מלאה דם Jes. 34, 6.
ונגעה חרב עד־הנפש Jer. 4, 10.
כי חרב לאיב Jer. 6, 25.
כי חרב ליי אכלח Jer. 12, 12.
לא־תראו חרב Jer. 14, 13.
והמה אמרים חרב ורעב Jer.14,15.
והנה חללי־חרב Jer. 14, 18.
והגרם על־ידי־חרב Jer. 18, 21.
בחוריהם מכי־חרב Jer. 18, 21.
והכם לפי־חרב Jer. 21, 7.
כי חרב אני קרא Jer. 25, 29.
עם שרידי חרב Jer. 31, 2.
ופליטי חרב ישבון Jer. 44, 28.
ואכלה חרב ושבעה Jer. 46, 10.
כי־אכלה חרב סביביך Jer.46,14.
מפני חרב היונה Jer.46,16.50,16.
הוי חרב ליי Jer. 47, 6.
אחריך תלך חרב Jer. 48, 2.
חרב על־כשדים Jer. 50, 35.
חרב אל־הבדים ונאלו Jer.50, 36.
חרב אל־גבוריה וחתו Jer.50, 36.
חרב אל־סוסיו Jer. 50, 37.
חרב אל־ארצה־תיה Jer. 50, 37.
מחוץ שכלה־חרב Thr. 1, 20.
טובים היו חללי־חרב Thr. 4, 9.
מפני חרב המדבר Thr. 5, 9.
קח־לך חרב חדה Ez. 5, 1.
אני מביא עליכם חרב Ez. 6, 3.
פליטי חרב בגוים Ez. 6, 8.
חרב יראתם וחרב אביא Ez.11,8.
או חרב אביא Ez. 14, 17.
חרב תעבר בארץ Ez. 14, 17.
חרב ורעב וחיה רשה Ez. 14, 21.
חרב חרב הוחדה Ez. 21, 14.
חרב והיא מרטה Ez. 21, 16.
מגורי אל־חרב היו Ez. 21, 17.
חרב שלישתה תרב־ חללים Ez. 21, 19.
היא חרב חלל הגדל Ez. 21, 19.
נתתי אבחת־חרב Ez. 21, 20.
לבוא חרב מלך־בבל Ez. 21, 24.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
חרב חרב פתוחה Ez. 21, 33.
מביא עליך חרב Ez. 29, 8.
ובאה חרב במצרים Ez 30, 4.
אל־חללי־חרב Ez. 31, 17.
את־חללי־חרב Ez. 31, 18. 32, 28. 29. 30. 32.
חרב מלך־בבל תבואך Ez. 32, 11.
חללי חרב יפלו חרב נתנה Ez.32,20.
הערלים חללי חרב Ez. 32, 21.
ערלים חללי־חרב Ez. 32, 25.
ערלים מחללי חרב Ez. 32, 26.
המוסה חללי־חרב Ez. 32, 31.
כי־אביא עליה חרב Ez. 33, 2.
ותבוא חרב ותקחהו Ez. 33, 4.
ותבוא חרב ותקח Ez. 33, 6.
על־ידי חרב Ez. 35, 5.
חללי־חרב יפלו בהם Ez. 35, 8.
לכל־הרי חרב Ez. 38, 21.
חרב איש באחיו Ez. 38, 21.
וחלה חרב בעריו Hos. 11, 6.
גוי אל־גוי חרב Mich. 4, 3.
וכפיריך תאכל חרב Nah. 2, 14.
ולהב חרב Nah. 3, 3.
תכריתך חרב Nah. 3, 15.
ואקרא חרב על־הארץ Hag. 1, 11.
חרב על־חרבו Zach. 11, 17.
חרב עורי על־רעי Zach. 13, 7.

וְחֶרֶב

וחרב לא־תעבר בארצכם Lev.26,6.
וחרב אין ביד־דוד 1 Sam. 17, 50.
בתחך לו לחם וחרב 1 Sam. 22, 13.
וחרב שאול לא תשוב ריקם 2S.1,22.
נשאי מגן וחרב 1 Chr. 5, 18.
וחרב אויביך 1 Chr. 21, 12.

מגן וחרב ומלחמה Ps. 76, 4.
וחרב פיפיות בידם Ps. 149, 6.
מפיץ וחרב וחץ שנון Prv.25, 18.
וחרב לא־אדם תאכלנו Jes. 31, 8.
וחרב ורעב לוא נראה Jer. 5, 12.
וחרב אריק Ez. 5, 2. 12.
וחרב אביא עליך Ez. 5, 17.
וחרב אביא עליכם Ez. 11, 8.
וחרב אריק אחריהם Ez. 12, 14.
וקשת וחרב ומלחמה Hos. 2, 20.

הַחֶרֶב

ואת להם החרב Gn. 3, 24.
ויקח את־החרב Jud. 3, 21.
כי לא שלף החרב מבטנו Jud.3,22.
ויקח שאול את־החרב 1 S. 31, 4.
כזה וכזה תאכל החרב 2 S. 11, 25.
מאשר אכלה החרב 2 Sam. 18, 8.
ותדבק ידו אל־החרב 2 S. 23, 10.
ויביאו החרב לפני המלך 1Rg.2,24.
ויקח שאול את־החרב 1 Chr. 10, 4.
ויפל גם־הוא על־החרב 1 Chr. 10, 5.
ויגל השאירית מן־החרב 2Chr.36,20.
ושלחתי אחריהם את־ החרב Jer. 9, 15.
את־החרב להרג Jer. 15, 3.
מן־החרב ומן־הרעב Jer. 21, 7.
ושלחתי בם את־החרב Jer.24, 10.
מפני החרב Jer. 25, 16. 27.
את־החרב את־הרעב Jer. 29, 17.
מפני החרב והרעב Jer. 32, 24.
אל־הסללות ואל־החרב Jer. 33, 4.
אל־החרב אל־הדבר Jer. 34, 17.
החרב אשר אתם יראים Jer.42,16.
את־החרב עד כלתי Jer. 49, 37.
החרב בחוץ Ez. 7, 15.
והפלתי את־החרב מידך Ez.30, 22.
את־החרב באה Ez. 33, 3.
כי־יראה את־החרב Ez. 33, 6.
משם אצוה את־החרב Am. 9, 4.

וְהַחֶרֶב

והרעב והחרב מי אנחמך Jes.51.19.
מפני הרעב והחרב Jer. 14, 16.

בְּהֶחֱרֶב

בחרב ובחנית ובכידון 1 S. 17, 45.
כי־לא בחרב ובחנית 1 S. 17, 47.
הרגת בחרב בני עמון 2 S. 12, 9.
ונפל אשור בחרב Jes. 31, 8.
ונפלו בחרב איביהם Jer. 20, 4.
בחרב עליה מסביב Ez. 28, 23.
ונכשלו בחרב ובלחבת Dan. 11, 33.
איש בחרב אחיו Hag. 2, 22.

בַּחֶרֶב

לנפל בחרב Num. 14, 4.
סף־בחרב אצא לקראתך Nu.20,18.
הרגו בני־ישראל בחרב Jos. 13, 22.
ונפל בחרב וחסר־לחם 2 S. 3, 29.
החתי חכית בחרב 2 Sam. 12, 9.
ועמשא לא־נשמר בחרב 2 S. 20, 10.
ויהורגם בחרב 1 Reg. 2, 32.
ובחוריהם בחרב תהרג 2Rg.8,12.
בחרב בית מלך 2 Reg. 11, 20.
והפלתיו בחרב בארצו 2Rg.19,7.
ושראצר־נֵיו הכהו בחרב 2Rg.19,37.
בחרב בבית מקדשם 2 Chr. 36, 17.
בחרב בשבי ובבזה Esr. 9, 7.
שנט כחרב לשונם Ps. 64, 4.
כחניו בחרב נפלו Ps. 78, 64.
מתיך בחרב יפלו Jes. 3, 25.
והפלתיו בחרב בארצו Jes. 37, 7.
בניו הכהו בחרב Jes. 37, 38.
חבחורים ימותו בחרב Jer. 11, 22.
בהרב וברעב ובדבר Jer. 14, 12.
בחרב וברעב יתמו Jer. 14, 15.
בחרב וברעב ובדבר Jer. 21, 9. 27, 8. 13. 29, 18. 32, 36. 38, 2. 42, 17. 22. 44, 13.
בחרב וימת אתו Jer. 41, 2.

בחרב ברעב יתמו Jer. 44, 12.
בחרב וברעב ימתו Jer. 44, 12.
בחרב וברעב עד־כלותם Jer.44,27.
חטה בחרב Ez. 5, 2.
בחרב יפלו Ez. 5, 12.
בחרב ברעב ובדבר Ez. 6, 11.
והקרוב בחרב יפל Ez. 6, 12.
בחרב ימות Ez. 7, 15.
בחרב תפלו Ez. 11, 10.
בכל־אגפיו בחרב יפלו Ez. 17, 21.
ואותה בחרב הרגו Ez. 23, 10.
ואחריתך בחרב תפול Ez. 23, 25.
בחרב יפלו Ez. 24, 21. 25, 13.
בחרב תהרגנה Ez. 26, 6.
בחרב יהרג Ez. 26, 8.
עמך בחרב יחרג Ez. 26, 11.
בחרב יפלו Ez. 30, 5. 17.
בחרב יפלו־בה Ez. 30, 6.
אשר בחרבות בחרב יפלו Ez.33,27.
ויפלו בחרב כלם Ez. 39, 23.
יפלו בחרב שריהם Hos. 7, 16.
בחרב יפלו Hos. 14, 1.
על־רדפו בחרב אחיו Am. 1, 11
הרגתי בחרב בחוריכם Am. 4, 10.
בחרב ימות ירבעם Am. 7, 11.
ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.
ואחריתם בחרב אהרג Am. 9, 1.
בחרב ימותו כל חטאי עמי Am.9,10.
ורעו את־ארץ אשור בחרב Mich. 5, 5.

בְּחֶרֶב

בדבר או בחרב Ex. 5, 3.
והרגתי אתכם בחרב Ex. 22, 23.
ונפלתם בחרב Num. 14, 43.
בן־בעור הרגו בחרב Num. 31, 8.
הרגו בני ישראל בחרב Jos.10,11.
ואת־מלכה הכה בחרב Jos.11,10.
בית ישראל כי נפלו בחרב 2S.1,12.
אם־ימית את־עבדו בחרב 1Rg.1,51.
אם־אמיתך בחרב 1 Reg. 2, 8.
את־כל־הנביאים בחרב 1Rg.19,1.
נביאיך הרגו בחרב 1Reg.19,10.14.
והבא אחריה המת בחרב 2Rg.11,15.
ויהרג את־כל־אחיו בחרב 2 Chr. 21, 4.
והבא אחריה יומת בחרב 2 Chr. 23, 14.
עתליהו המיתו בחרב 2Chr.23,21.
והנה נפלו אבותינו בחרב 2Chr.29,9.
שם הפילהו בחרב 2 Chr. 32, 21.
וכל־הנספה יפול בחרב Jes.13, 15.
בטח בהמה בחרב Jer. 5, 17.
והפלתים בחרב Jer. 19, 7.
והכם בחרב Jer. 20, 4.
ויכהו בחרב Jer. 26, 23.
לא תמות בחרב Jer. 34, 4.
לתפש בחרב Ez. 30, 21.
חללים הפלים בחרב Ez. 32, 22. 23. 24.
על־בית ירבעם בחרב Am. 7, 9.

וּבֶחֶרֶב

בקשת ובחרב ובמלחמה Hos. 1, 7.
ובחרב וברעב יכלו Jer. 16, 4.
ובחרב לא תפל Jer. 39, 18.
ובחרב וברעב תמטו Jer. 44, 18.

כְּחֶרֶב

חדה כחרב פיות Prv. 5, 4.
וישם פי כחרב חדה Jes. 49, 2.
ושמתיך כחרב גבור Zach. 9, 13.

לַחֶרֶב

ויסגר לחרב עמו Ps. 78, 62.
ומניתי אתכם לחרב Jes. 65, 12.
ואשר לחרב לחרב Jer. 15, 2.
ושאריתם לחרב אתן Jer. 15, 9.
הרשעים נתנם להרב Jer. 25, 31.
ואשר לחרב לחרב Jer. 43, 11.
ואשר תפלט לחרב אתן Mich. 6, 14.

Digitized by Google

p. לֶחֱרֹב
Lev. 26, 7. ונפלו לפניכם לחרב
Lev. 26, 8. לפניכם לחרב
Jer. 43, 11. ואשר לחרב לחרב

מַחֲרֵבָה
Ex. 18, 4. ויצילני מחרב פרעה
1 Rg. 19, 17. הנמלט מחרב חזאל
1 Rg. 19, 17. והנמלט מחרב יהוא
Job. 5, 15. וישע מחרב מפיהם
Ps. 22, 21. חצילה מחרב נפשי
Ps. 144, 10. עבדו מחרב רעה
Jer. 51, 50. פלטים מחרב הלכו
Ez. 12, 16. מחרב מרעב ומדבר
Ez. 38, 8. משובבת מחרב

cum suff.: חַרְבִּי
Ex. 15, 9. תמלאמו נפשי אריק חרבי
Dt. 32, 41. אם־שנותי ברק חרבי
1 Sam. 21, 9. כי גם־חרבי וגם־כלי
Jes. 34 5. כי־רותה בשמים חרבי
Ez. 21, 8. והוצאתי חרבי מתערה
Ez. 21, 9. תצא חרבי מתערה
Ez. 21, 10. הוצאתי חרבי מתערה
Ez. 30, 24. ונתתי את־חרבי בידו
Ez. 30, 25. בתתי חרבי ביד מלך
Ez. 32, 10. בניפפי חרבי על־פניהם
Zeph. 2, 12. חללי חרבי המה

cum suff.: וְחַרְבִּי
Dt. 32, 42. וחרבי תאכל בשר
Ps. 44, 7. וחרבי לא תושיעני

cum suff.: בְּחַרְבִּי
Gn. 48, 22. מחרבי ובקשתי

cum suff.: p. חַרְבֶּךָ
Gn. 27, 40. ועל־חרבך תחיה
Ex. 20, 25. כי חרבך הנפת עליה
Jud. 9, 54. שלף חרבך ומותתני
1 Sam. 15, 33. שכלה נשים חרבך
1 S. 31, 4. שלף־חרבך ודקרני בה
1 Chr. 10, 4. שלף חרבך
Ps. 17, 13. מרשע חרבך
Ps. 45, 4. חגור חרבך על־ירך

cum suff.: בַּחַרְבְּךָ
Jos. 24, 12. לא בחרבך ולא בקשתך
2 Rg. 6, 22. האשר שבית בחרבך

cum suff.: חַרְבְּכֶם
Jer. 2, 29. אכלה חרבכם נביאיכם
Ez. 33, 26. עמדתם על־חרבכם

cum suff.: חַרְבּוֹ
Gn. 34, 25. אחי דינה איש חרבו
Ex. 32, 27. שימו איש־חרבו על־ירכו
Jud. 8, 20. ולא־שלף הנער חרבו
1 S. 17, 39. ויחגר דוד את־חרבו
1 S. 17, 51. ויקח את־חרבו וישלפה
1 Sam. 18, 4. ועד־חרבו ועד־קשתו
1 Sam. 25, 13. חגרו איש את־חרבו
1 Sam. 25, 13. ויחגרו איש את־חרבו
1 S. 25, 13. ויחגר גם־דוד את־חרבו
1 Sam. 31, 5. ויפל גם־הוא על־חרבו
1 Chr. 21, 27. וישב חרבו אל־נדנה
Neh. 4, 12. חרבו אסורים על־מתניו
Job. 40, 19. העשו יגש חרבו
Ps. 7, 13. חרבו ילטוש
Ps. 89, 43. אף־תשיב צור חרבו
Cant. 3, 8. איש חרבו על־ירכו
Jes. 41, 2. יתן כעפר חרבו
Jer. 48, 10. וארור מנע חרבו מדם

cum suff.: וַחַרְבּוֹ
Num. 22, 23. 31. וחרבו שלופה בידו
Jos. 5, 13. וחרבו שלופה בידו
2 Sam. 2, 16. וחרבו בצד ריעהו
1 Chr. 21, 16. וחרבו שלופה בידו

cum suff.: בְּחַרְבּוֹ
Jes. 27, 1. בחרבו הקשה והגדולה

cum suff.: וּבְחַרְבּוֹ
Jes. 66, 16. ובחרבו את־כל־בשר

cum suff.: חַרְבָּם
Ps. 37, 15. חרבם תבוא בלבם

cum suff.: בְּחַרְבָּם
Ps. 44, 4. כי לא בחרבם ירשו־ארץ

pl.: חָרְבוֹת
Ps. 59, 8. חרבות בשפתותיהם
Prv. 30, 14. דור חרבות שניו
Jes. 21, 15. מפני חרבות נדדו
Ez. 38, 4. תפשי חרבות כלם

pl.: בֶּחֳרָבוֹת
1 Reg. 18, 28. בחרבות וברמחים

pl.: לַחֲרָבוֹת
Joel 4, 10. כתו אתיכם לחרבות

pl. constr.: חָרְבוֹת
Jos. 5, 2. עשה לך חרבות צרים
Jos. 5, 3. ויעש־לו יהושע חרבות צרים

pl. constr.: בַּחֲרָבוֹת
Ez. 32, 12. בחרבות גבורים אפיל

pl. c. suff.: בְּחָרְבוֹתָיו
Ez. 26, 9. ומגדלתיך יתץ בחרבותיו

pl. c. suff.: חַרְבוֹתָם
Jes. 2, 4. וכתתו חרבותם
Ez. 28, 7. 30, 11. והריקו חרבותם
Ez. 32, 27. חרבותם תחת ראשיהם

pl. c. suff.: בְּחָרְבוֹתָם
Ez. 16, 40. ובתקוך בחרבותם
Ez. 23, 47. וברא אותהן בחרבותם

pl. c. suff.: חַרְבֹתֵיהֶם
Neh. 4, 7. עם־חרבתיהם רמחיהם
Mich. 4, 3. וכתתו חרבתיהם

pl. c. suff.: *בְּחַרְבֹתֵיהֶם
2 Chr. 34, 6. *בחרבתיהם סביב

חָרַג

פעל כוד, ויקי ומקכוד, וסוף לד״ק כמו קרג נעכני, לשון נהם ונוקה, ומוסף ילפס וכתפ נכללו. לד״ק הזכרם חָרַג נעכס לשון רעיעה וקכופ לפכס ולכס מפקר, וכלפת זכרם כמוהו, ומפנו חַרְגָּא כעד וכתפ. ויקפנו שפכנות הזכרם חָרַג נדופס לל רַג, שעכיכו רקיפס, ופ״כ הפ׳ מקנג מוצג ועכפי׳, ונכלפת יפות הזכנם לפכוס הוס, כי מלפנו מיכס ו׳ יו נאב וס יהגוו מפסנכוסיפס. ולפכוס הפ׳ יפיס כמו קנר לעיל, שנאלת תמוכו ג״כ כ״נ ס״ו. וכתב רש״י ז״ל ויקרנו לשון קיפס, מקדיס קיפס מקרנפין קרנת מוקפ. מנכס פתר קוקו לשון רפיון קנוסה, וכן פרוזו ויקרפו מפסנכוסיפס. ודומה פתר ויפתקו לשון קנילת, ומקניב כלאר לפתכו. ועי׳ מוס פקת הפעל ק־רג, ומפלת סס פעלת הזכרם, וגם פקת סרג.

verb. intr., uti nonnulli putant, angustiis premi, trepidare, contremiscere, ἀπορεῖν, aram. חַרְגָּא, unde חַרְגָּא, trepidatio, tremor (*Eka* 1, 20. M. T. 32, 25. Trg. חַרְגַּת מוֹתָא), a radice חָרַג, cui cognata sit v. רָגַז. Quae interpretatio probabilis fit collatione *Ψ.* 18, 46. et Mika 7, 17. Alii arab. *kharag'a* comparant, vi exeundi (*Qor-an*, Sur. XII, 76. 100). Alii חָרַג pro חָגַר dictum putant, collatis *Ψ.* 18, 46. et 2 Sam. 22, 46. *Menahem* de laxationes. solutione zonae (רְפָיוֹן חֲגוֹרָה) interpretatur. *Dunash* ad וַיְפַזְּחוּ (1 Reg. 18, 26.), glossema facit: לָשׁוֹן חֲגִירָא, vi claudicandi. LXX. *χωλαίνειν*. Cf. vv. סְחָרַג, אְחָרַג.

3 pl.: וַיַּחֲרְגוּ
Ps. 18, 46. ויחרגו ממסגרותיהם

חַרְגֹּל

ע״ן גויב חָרָג, ונקסוה נסופי חַרְגָּ, וסופי ־ל סמקטן, כמו מִכָּל [מן אֲשֶׁר] מַרְכָּל [מן מֶרְכָּס], גִּבְעָל [מן גֶּבַע], נַחְשָׁל [נאפמי מן נָחַשׁ], שְׁמֹאל כמי שְׁמָאל [מן שָׂם], טָחֹל [נאפמי מן טָחַ = טָוַה] וכדומה סכנס, וכנר לנכתי מוס נספרי מנכס שפתי תכס לך ל״ג, וקרוי פניכיס לך ק״ג. ספקור מין לנכס ע״ב קפיזתו ונקודו וכתובו, ולא נסנדל מן קרנס שניהו לגמת קרנס, וסמעל קרגל נעדני גויב חמס, לומר לדוג כלקנס. והכי״נע כתב לס סיפ מיונעת פין לה קף, וזס סיפ ג׳ מלות תסיס תולדת תסלעס, ווה לפ מתקוור לי.

n. m. — a simpl. חָרָג, c. s. חַרְגֵּ, adjecta terminatione hypocoristica *ol*, ad s. f. אֶשְׁכֹּל (a simpl. שָׂם pro שְׁמָאל (a s. אֶשֶׁךְ), arab. *shâm*), טָחֹל (aram. a v. טָחַ h. e. טָוַה) aliarumque multarum — genus locustae, a saliendo (syn. אַרְבֶּה, ab examinibus gregariis). V. arab. חרגל denominativum est, salire locustae instar, sicuti *atana*, gressus asininos facere h. e. lente incedere. Arab. *char'guvan*, genus locustae impenne (*ἀσιφαχος, ὄνος*). LXX. *ὀφιομάχης*.

חַרְגֹּל

Lev. 11, 22. ואת החרגל למינהו

חָרַד

פעל כוד והעתיל יֶחֱרַד, וסהלנס כתיכס ובהילה נעוע ורגוו, מעיכס וכשול ופקיפוק, לעוד וכיפה פנון ופקיפה רעוע ופקילה [נעגען, וועגקען, עכ־ שגעקקען]. ומוס הזאלה על כקיפה מפני לכל וכרק, לו דלק מן לכל, לו מסר מפקד וכתפ. הכוסף יֶחֱרַד יוצא כדכרו. תמנות הזכרם חָרַד [כי הפ׳ מקנב מוצג ועמפי׳], וכלף לו חָעַד, רַט, רָת, ולא תביר הזכרם מצוי׳ סלשון נעגמו, וכמלת גב נזכתי עכר, כלאר תקיפה לאל רעד לקפן.

vrb. intr. (impf. יֶחֱרַד), tremere, contremiscere, trepidare, exhorrescere, pavere; terrore perculsum fugere, festinare. *Hif.* הֶחֱרִיד, perterrefacere, in terrorem atque trepidationem conjicere. Radix est חָרַד, cui cognata sunt vv. חָעַד, רַט, רָת, v. s. רָעַד. LXX. *πτοεῖν, φοβεῖσθαι, ἐξιστάναι, ταράσσειν, φόβος λαμβάνει; ἐκπέτασθαι, ἐξανιστάναι, προσδέχεσθαι; Hi. ἐμφοβεῖν, φοβερίζειν, φοβεῖσθαι; ἐκφοβεῖν, ἀποσοβεῖν, διώκειν; παρενοχλεῖν, ὀξύνειν.*

3 perf.: וָחָרַד
Jes. 19, 16. וחרד ופחד

3 fem.: חָרְדָה
Jes. 10, 29. חרדה הרמה

2 perf. fem.: חָרַדְתָּ
2 Reg. 4, 13. הנה חרדת אלינו

3 pl.: חָרְדוּ
1 Sam. 13, 7. וכל־העם חרדו אחריו
1 Sam. 14, 15. חרדו גם־המה

3 pl.: וְחָרְדוּ
Ez. 26, 16. 32, 10. וחרדו לרגעים

impt. pl.: חִרְדוּ
Jes. 32, 11. חרדו שאננות

3 imperf.: יֶחֱרַד
Job. 37, 1. אף־לזאת יחרד לבי

3 imperf.: וַיֶּחֱרַד
Gn. 27, 33. ויחרד יצחק חרדה
Ex. 19, 16. ויחרד כל־העם
Ex. 19, 18. ויחרד כל־ההר מאד
Ruth 3, 8. ויחרד האיש וילפת
1 S. 21, 2. ויחרד אחיעלך לקראת
1 Sam. 28, 5. וירא ויחרד לבו מאד

3 pl.: יֶחֶרְדוּ
Ez. 26, 18. עתה יחרדו האיין

3 pl.: יַחְרְדוּ
Hos. 11, 11. יחרדו כצפור ממצרים

3 pl.: p. יַחֲרְדוּ
Jes. 41, 5. קצות הארץ יחרדו
Am. 3, 6. ועם לא יחרדו

3 pl.: וַיַּחְרְדוּ
Hos. 11, 10. ויחרדו בנים מים

3 pl.: וַיַּחֲרְדוּ
Gn. 42, 28. ויחרדו איש אל־אחיו
1 Sam. 16, 4. ויחרדו זקני העיר
1 Reg. 1, 49. ויחרדו ויקמו

Hif.-il: הַחֲרִיד 3 perf.
Jud. 8, 12. וכל־המחנה החריד

1 perf.: וַהֲחֲרַדְתִּי
2 Sam. 17, 2. ורפה ידים והחרדתי

part.: מַחֲרִיד sg.
Lev. 26, 6. ושכבתם ואין מחריד
ולבהמת הארץ ואין מחריד
Dt. 28, 26.
Job. 11, 19. ורבצת ואין מחריד
Jes. 17, 2. ורבצו ואין מחריד
Jer. 7, 33. 30, 10. 46, 27. ואין מחריד
Ez. 34, 28. 39, 26. ואין מחריד
Mich. 4, 4. ואין מחריד
Nah. 2, 12. ואין מחריד
Zeph. 3, 13. ואין מחריד

inf. constr.: לְהַחֲרִיד
Ez. 30, 9. להחריד את־כוש בטח
Zach. 2, 4. ויבאו אלה להחריד

חֶרֶד

קוקני, וסכנוי חֲרָדִים, וסלנון יפ וכן־לנ, קסר־לנ ונעל לימס, מקפלן ומקפקד [מְגִנְּסְטְלִין, פּוּרְטוּסְטָס], ונין סילקס נגד הקנ״ס לעונס, כמו קרד נמנוס, קרד על־לנר ל׳, וכדומס. סתמונס קלת סכנס.

adj. m. (pl. חֲרֵדִים), trepidus, pavidus, timidus, venerabundus (veluti חֶרֶד מִמְצְוַת). LXX. *δειλός; τρέμειν, ἐξιστάναι, διώκειν.*

Gn. 4, 13. לבו חרד על־ארון
Esr. 9, 4. כל חרד בדברי אלהי־

adj. masc.: וְחָרֵד
Jud. 7, 3. מי־ירא וחרד ישב ויצפר
Jes. 66, 2. וחרד על־דברי

adj. m. pl.: הַחֲרֵדִים
Jes. 66, 5. החרדים אל־דברו

pl.: וַחֲרֵדִים
Esr. 10, 3. והחרדים במצות אלהינו

חֲרָדָה

ע״כ, וסמען חֲרָדַת וסכנוי חֲרָדוֹת, והסלנס מכן ומנוכס יפס ופלנות מענן ופילס [שגעקקען], ופוכת הסמען יוצא, כמו קכלת קלס, לומר הפקד מפני קלס. ולפעמים כמו לקנס נכלל.

n. f. (c. חֲרַדַת; pl. חֲרָדוֹת), trepidatio, tremor, festinatio, studium. LXX. *φόβος, ἔκστασις, ἀσέβεια; φοβεῖσθαι.*

Gn. 27, 33. ויצחק חרדה גדלה

Digitized by Google

וּתְחִי חֲרָדָה בְּמַחֲנֵה 1 Sam. 14, 15.
קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ Jer. 30, 5.
חֲרָדַת גְּדֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם Dan. 10, 7.
הַחֲרָדָה
אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת 2 Rg. 4, 13.
לַחֲרָדָה
שָׂם לִי לַחֲרָדָה Jes. 21, 4.
constr.: חֲרָדַת
חֲרָדַת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ Prv. 29, 25.
constr.: לַחֲרָדַת
וּתְחִי לַחֲרָדָה אֱלֹהִים 1 S. 14, 15.
pl.: חֲרָדוֹת
חֲרָדוֹת וּלְבֻשׁוֹ Ez. 26, 16.

חָרָה

פעל נוד, וסעיד חֲחֵרָה, וסקנל חַחַר. הספרון כמיכם ולליקם וקניפם וולעוף [גליסן, נרעננען], ולכוב נקנרת קף, לנאר עלם קמם, ולפעמים קרם לנד כמו קרם קף, לנאר הסנקפות וכעיסם וקניפם. ולע קולק שהמוכם חֲחֵרִי [שיר ק' ו'] מן קרר, נסתך הדגוש או כהפל, ולא נאר חָחוּי, וכן חֲחִיקוּ מן קקק, נַחֲחוּ וכלומם נסתכת הדגוש; וסתמוכם חֲחָרִים לפי נל מן קרר. סנומף הַחֲחָרָה, או נקנוי סם' חֲחָרָה, ונעתיל שפעכי תִּתְחָרֶה, וסניכי מְתֻחָרֶה [ונעתק קצוי כוס נל קנל רגל, כי תִּרְגַּיל נאר חִרְגֵּיל], וסשקרון עזות מעשה נקרקור ונקעימם ונקנקפ. הקנר סעתיד של הפעל יִתְחַר, נהקרל הל', וסשכוון כאכנגו. למקקר הזכרם תעכון לקיו חָר, חָר [נעיל לל"ק], וכזכרם וכאכוון כשפת [s. çrâ] וזוק.

v. intr. (impf. יֶחֱרֶה, apoc. יַחַר), ardere, urere, candere, flagrare, plerumque חָרָה אַף (nares calescunt, h. e. iracundia exardescere, interdum *absol.*). Cognata sunt vv. יָחַר, חָר, sanscr. çrâ. De conjugationum vi formisque v. textum rab. LXX. ἐκκαίειν, ὀργίζεσθαι; θυμοῦσθαι, βαρυθυμεῖν, ἀθυμεῖν, λυπεῖν, λυπηρὸν εἶναι; πονηρὸν εἶναι, πονηρὸν φαίνεσθαι, παροξύνειν; διορίζειν, συγχύειν; חָרָה, ἀντικείμενος; תִּתְחָרֶה, δεινῶς χρᾶσθαι; חֲרֵה, παραζηλοῦν, χαίρειν; חָרָה חָרָה, σκληρῶς ἀποκρίνεσθαι; חָרָה אַף, ὀργὴ γίνεται, ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι; ἁμαρτάνειν; חָרָה בְּעֵינַי, βαρέως φέρειν, σκληρὸν φαίνεται.

לָמָּה חָרָה לְךָ כ"ף Gn. 4, 6.
וְאַף יְיָ חָרָה בָּעָם Num. 11, 33.
וְלָמָּה זֶּה חָרָה לָךְ 2 Sam. 19, 43.
וַיִּתְגַּעַשׁ כִּי־חָרָה לוֹ 2 Sam. 22, 8.
אֲשֶׁר־חָרָה אַפּוֹ 2 Reg. 23, 26.
בְּאִיּוֹב חָרָה אַפּוֹ Job. 32, 2.
וּבִשְׁלֹשֶׁת רֵעֵיהוּ חָרָה אַפּוֹ Job. 32, 3.
חָרָה אַפִּי בְךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ Job. 42, 7.
וַיִּתְגַּעַשׁ כִּי־חָרָה לוֹ Ps. 18, 8.
חָרָה אַף־יְיָ בְּעַמּוֹ Jes. 5, 25.
חָרָה אַפִּי בָם Hos. 8, 5.
הֶהֱיטַב חָרָה־לְךָ Jon. 4, 4. 9.
חָרָה־לִי עַד מָוֶת Jon. 4, 9.
הֲבַנְּהָרִים חָרָה יְיָ Hab. 3, 8.
עַל־הָרְעִים חָרָה אַפִּי Zach. 10, 3.
3 perf.: וָחָרָה
וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי Ex. 22, 23.
וְחָרָה אַף־יְיָ בָּכֶם Dt. 7, 4. 11, 17.
וְחָרָה אַפִּי בוֹ בַּיּוֹם Dt. 31, 17.
וְחָרָה אַף־יְיָ בָּכֶם Jos. 23, 16.
inf. abs.: חָרֹה
וְאִם־חָרֹה יַחֲרֶה לוֹ 1 Sam. 20, 7.
inf. constr.: בַּחֲרוֹת
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ Ps. 124, 3.
inf. constr.: לַחֲרוֹת
אַף־יְיָ לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל 2 S. 24, 1.
3 imperf.: יֶחֱרֶה
לָמָּה יְיָ יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ Ex. 32, 11.
פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְיָ אֱלֹהֶיךָ Dt. 6, 15.
וְאִם־חָרֹה יַחֲרֶה לוֹ 1 Sam. 20, 7.
3 impf. ap.: יַחַר
אַל־נָא יִחַר לְאַדֹנִי Gn. 18, 30. 32.
וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיהָ אַל־יִחַר Gn. 31, 35
וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ Gn. 44, 18.
וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם Gn. 45, 5.
אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי Ex. 32, 22.
אַל־יִחַר אַפְּךָ בִּי Jud. 6, 39.
3 impf. ap.: וַיִּחַר
וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד Gn. 4, 5.
וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל Gn. 30, 2.
וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן Gn. 31, 36.
וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד Gn. 34, 7.
עֲשָׂה לִי עַבְדְּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ Gn. 39, 19.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּמֹשֶׁה Ex. 4, 14.
וַיִּחַר־אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵם Ex. 32, 10.
וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה Ex. 32, 19.
וַיִּשְׁמַע יְיָ וַיִּחַר אָפּוֹ Num. 11, 1.
וַיִּחַר־אַף יְיָ מְאֹד Num. 11, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בָּם וַיֵּלֶךְ Num. 12, 9.
וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד Num. 16, 15.
וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים Num. 22, 22.
וַיִּחַר־אַף בִּלְעָם Num. 22, 27.
וַיִּחַר־אַף בָּלָק אֶל־בִּלְעָם Nu. 24, 10.
וַיִּחַר־אַף־יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל Num. 25, 3.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיוֹם הַהוּא Nu. 32, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל Nu. 32, 13.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּאֶרֶץ הַהוּא Dt. 29, 26.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. 7, 1.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל Jud. 2, 14.
20. 3, 8. 10, 7.
גַּעַל בֶּן־עֶבֶד וַיִּחַר אַפּוֹ Jud. 9, 30.
וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּיתָה Jud. 14, 19.
וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד 1 Sam. 11, 6.
וַיִּחַר לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְיָ 1 S. 15, 11.
וַיִּחַר־אַף אֲלִיאָב בְּדָוִד 1 S. 17, 28.
וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד 1 Sam. 18, 8.
וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בְּיוֹנָתָן 1 S. 20, 30.
וַיִּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד 2 Sam. 3, 8.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּעֻזָּא 2 Sam. 6, 7.
וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ 2 S. 6, 8.
וַיִּחַר־אַף דָּוִד בְּאִישׁ מָאֵד 2 S. 12, 5.
וַיִּחַר לוֹ מְאֹד 2 Sam. 13, 21.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל 2 Rg. 13, 3.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּעֻזָּא 1 Chr. 13, 10.
וַיִּחַר לְדָוִיד כִּי־פָרַץ יְיָ 1 Chr. 13, 11.
וַיִּחַר אַפִּם מְאֹד 2 Chr. 25, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּאֲמַצְיָהוּ 2 Chr. 25, 15.
וַיִּחַר לוֹ וַיִּכְעַס חֲרֹבָה Neh. 3, 33.
וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד Neh. 4, 1.
וַיִּחַר לִי מְאֹד Neh. 5, 6.
וַיִּחַר אַף אֱלִיהוּא Job. 32, 2.
וַיִּחַר אַפּוֹ Job. 32, 5.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּעַמּוֹ Ps. 106, 40.
וַיִּחַר לוֹ Jon. 4, 1.
1 Hif-il: הֶחֱרָה *3 perf.*
הֶחֱרָה הַחֹזֶק בְּרוּדָ Neh. 3, 20.
3 impf. ap.: וַיִּחַר
וַיִּחַר עָלַי אַפּוֹ Job. 19, 11.
2 Hif-il: תַּחֲרֶה
part.: מַתְחָרֶה
אַתָּה מִתְחָרֶה בָּאָרֶז Jer. 22, 15.
2 impf. masc.: תִּתְחָרֶה
וְאִיךְ תִּתְחָרֶה אֶת־הַסּוּסִים Jer. 12, 5
Hitpa-el: הִתְחָרֶה
2 impf. ap.: תִּתְחַר
אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים Ps. 37, 1.
אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ Ps. 37, 7.
אַל־תִּתְחַר אַךְ־לְהָרַע Ps. 37, 8.
אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים Prv. 24, 19.
Nif-al: נֶחֱרָה
3 perf. pl.: *נֶחֶרְדוּ
*בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי Cant. 1, 6.
part. pl.: *הַנֶּחֱרָרִים
*כָּל הַנִּחָרִים בָּךְ Jes. 41, 11.
*וְיִבְשׁוּ כָּל הַנִּחָרִים בּוֹ Jes. 45, 24.

חֲרִי

ז"ו, וסלנון רפה ונלעוף קף וסקפס [נקלנלועס], ונספסק נשפס יסודיק חֲרִי.

n. m. (in p. חֲרִי, judaice), fervor, aestus irae. LXX. θυμός, ὀργή.

מִחֲרִי הָאַף הַגָּדוֹל Dt. 29, 23.
בְּחֲרִי
וַיֵּצֵא מֵעִם־פַּרְעֹה בְּחֲרִי־אַף Ex. 11, 8
מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בְּחֲרִי־אַף 1 S. 20, 34.
לְמָקוֹמִים בְּחֲרִי־אַף 2 Chr. 25, 10.
בְּחֲרִי־אַף רְצִין וַאֲרָם Jes. 7, 4.
גָּדַע בְּחֲרִי־אַף Thr. 2, 3.

חָרוֹן

ז"ו ע"ם חָזוֹן, וסהלנס כמו קרי לעיל כמוד וסלנק קף, ונעתק נעגור וס לגוד נסקנל עם קף. נקנגוס חֲרוֹנִי, חֲחֲרִי, חָרָא עצלמו, והקולרי חַרְחֲנִי, ונגעתק מְחֻחָרָא לגיין קשוד ושוקד עוס. ולע קולק שפסס חֲחָרָא לגיכו ז"יין לגרש לפניכו, כי סיק פלס נפני עגפס ע"ם. עי' קרי.

n. m. (ad s. f. חֲזוֹן), sicuti חֲרִי, aestus irae, qua vi saepissime cum אַף conjungitur LXX. θυμός, ὀργή, ὀνειδισμός.

וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חָרוֹן Neh. 13, 18.
*כְּמוֹ־חָרוֹן יִשְׁעַרְנִי Ps. 58, 10.
כִּי חָרוֹן אַף־כָּל־הַמּוּסָה Ez. 7, 12.
constr.: חֲרוֹן
וַיָּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְיָ Num. 25, 4.
עַל חֲרוֹן אַף־יְיָ אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל Nu. 32, 14
וְלֹא־עָשִׂית חֲרוֹן־אַפּוֹ 1 S. 28, 18.
כִּי חֲרוֹן אַף־יְיָ עֲלֵיכֶם 2 Chr. 28, 11.
וַיָּשֶׁב מִמֶּנִּי חֲרוֹן אַפּוֹ 2 Chr. 29, 10.
וַיָּשֶׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ 2 Chr. 30, 8.
חֲרוֹן אַף־אֱלֹהֵינוּ Esr. 10, 14.
יִשְׁלַח־בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ Job. 20, 23.
יִשְׁלַח־בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ Ps. 78, 49.
וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ Jes. 13, 13.
כִּי לֹא־שֹׁב חֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 4, 8.
מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ Jer. 4, 26.
מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 25, 37.
מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה Jer. 25, 38.
וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ Jes. 25, 38.
לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 30, 24.
אֶת־חֲרוֹן אַפִּי נָאָם־יְיָ Jer. 49, 37.
בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ Thr. 1, 12.
שְׁפֹךְ חֲרוֹן אַפּוֹ Thr. 4, 11.
לֹא אֲעֲשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי Hos. 11, 9.
חֲרוֹן אַף יְיָ Zeph. 2, 2.
כֹּל חֲרוֹן אַפִּי Zeph. 3, 8.
constr.: וַחֲרוֹן
וַחֲרוֹן אַף עַל־יִשְׂרָאֵל 2 Chr. 28, 13.
וַחֲרוֹן אַפּוֹ יִשִּׂגֵם Ps. 69, 25.
אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וְחָרוֹן אַף Jes. 13, 9.
constr.: בְּחָרוֹן
וּמִי יָקוּם בְּחָרוֹן אַפּוֹ Nah. 1, 6.
constr.: מֵחֲרוֹן
שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ Ex. 32, 12.
לְמִן יָשׁוּב יְיָ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ Dt. 13, 18.
וַיָּשָׁב יְיָ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ Jos. 7, 26.
מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל 2 Reg. 23, 26.
הֲשִׁיבוֹת מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ Ps. 85, 4.
מֵחֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 12, 13. 51, 45.
וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ Jon. 3, 9.

חָרַז

פעל נוד, ולע־עונר כף נניטני פשוט חֲרִיזוּ, וסהלנס עניכם יקר וסדוק לעוד וסלנס [נייסן, נוטשעמן-], וכן נקעק פעלנס כפרש נקפני כיזוע [פי' ספרי קרוזי פניניס כ"ב, ק' ולף קי"ל]. ונעתק חֲרֵז מעיכם וסדוק, כמו וקוזין סנכס סהן נקוע לקק, ושוזין לוזו כמין ענק וטוזלין נטוקריכס, וכן נלמר מסדוד הפסוקים יקר, כמו מֲחֲרִיז דנרי קוכס לנניליס [ויקרל רנס פ' י"ן], וכן כפס חֲרִיז לכל מוכני מעך־פניניס, נזלוב לל חֲרֵתִי, וסניכין סמענך וסמדר, וכפני סטוקס פניניס. וכן נמלל פפס חֲרִיזוּ לו סמקומוכס נקניק חֲרִיזָה סמיוכס ונקרי יקר [נייסן, לויפנייכוב]. וכפפס סלניק לגיין סקנר ועכין טוני כפיר וכיוסס לנניוט ועכ' [סמרפפ], עד ז'קקיזו ויקדמו נסוסס, סן נכולם לו נמקלפס, הן נסרוב לו נמדים מקוניכים, כפי רוב סיופי לפר קנוע על סקרין. ותניק כוס הסנדל כין חֲרִיזִים וכין שְׁיָרִים, ונפל־סקיזו נקלק חֲרֵטָה נקבפ פסלנס [מסמפעיק]. ועוד נמלל מֲחֲרִיזָה לגיין מעך וקבוי דגים, שנקניזים על זוע מסיוכיכים למניכלם סעיכם. ומכל לנס קלפ שפעניע סעכען לויכנו נקיכם ונקיכס, כ"ף סדוד וסערכם נגעוד יקר.

v. trans. cujus solum part. pass. חֲרִיזִים, חֲרִיזוּת (h. e. serie juncti uniones) scripturae sancitum est usu, ordinatim jungere, ordine serieque quadam componere, inter se aptare atque connectere (reihen, zusammenreihen), sicuti חֲרָזִים aram. spec. margaritas, inserto filo, ordine jungere (*Charuze Penimim* XXII, 8.), locos pentateuchicos cum propheticis componere (מֲחֲרִיזִין, T. K. Raba, s. XVI.), pisces, transmisso per nares filo, conserte suspendere (מַחֲרִיזוּת), versus binos aut plures, syllabis similiter sonantibus, inter se connectere (חֲרִיזוּ, ital. *rima*, חַרְזָן, versificator, v. Eliam in Tisbite, qui bene distinguit inter חֲרִיזוּ, שִׁיר, et חֲלָצָה). Erant, qui vim perforandi, inserendi, consuetudine linguae arabicae fulti, primariam esse censerent; at v. arab., quamvis iisdem literis constet, ab eo, quod tractavimus, differt neque simili caret in sermone gemarico (v. Aruk s. v. חַרְזָא), unde חִרְזָא, signum alicubi infixum; חַרְזִי, testiculos perfodere; מַחֲרִיזִי נַפְשֵׁהּ בְּסִלְיָא, qui semet ipsum sentis aculeo pungit, ut somnum arceat. LXX. ὀρμίσκος.

p. p. pl.: בַּחֲרוּזִים *subst.*
צוֹאֲרֵךְ בַּחֲרוּזִים Cant. 1, 10.

חַרְחֻר

v. s. r. חָרַר *p.* 439.

cum suff.: חֲרוֹנִי
כִּי חֲרוֹנִי אֵל־כֹּל־הַמּוּסָה Ez. 7, 14.
cum suff.: חֲרוֹנָהּ
תִּשְׁלַח חֲרוֹנָךְ Ex. 15, 7.
cum suff.: וּבְחֲרוֹנוֹ
וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ Ps. 2, 5.
pl. c. suff.: חֲרוֹנֶיךָ *p.*
עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ Ps. 88, 17.

חָרֵז

Digitized by Google

חָרַט

פעל כותב, וכלי-עובר כ"ע בגזירים, ופתקין כמו בָּרַם לעיל ככ"ל פנים ל', לומר ענין קיעור וקליפה, קיבית וכיוצ' [הַשְׁלָגָן, טיעפּען], ומזה מגליפה וסקיבלה וקעקוע בכלל [איינ-גראָבען, -שניידען, -סקולפירען], וע"כ נ"כ נהלוף על חָרַח. ונס הפעל חָרַט נמצא נאמרון הזה, ולקוחת מהעיז בָּרַח, חָרַד [פאר אמט חָרְטֹם], ונאמר נ"כ נרני לשונות ערב, כמו בכותו ולקלבי רומי ובלסי. ומשורי נשתי מענג ע', לעיל פקת גרע, ולקמן פקת קרץ.

v. trans. inus., sicuti חָרַם q. v. s., cavare, excavare, coelare (höhlen, tiefen), hinc: insculpere, incidere, infodere, cui cognata sunt vv. חָרַת (*χαράσσειν*), חָרַשׁ gem., חָרַד, חָרַד (unde חֹרְחֹם, ascia, securis). V. s. חָרַת. Rab. חִתְחֵרַט, pungi conscientia, poenitere; חֲרָטָה, poenitentia.

חָרֹם

ז' [ונכנוי חַרְטֵי נפש יהודית], ומהלגה כלי לגלוף ולגרוע, לקרות בו על לוח ולפסול [איי־סקאלן], או עט וחלוף [גריפֿפֿעל]. והפתיל נאלת קרע על קופן הדבור הלך תמלא גב נפשתי ערב [סטיל].

n. m. (c. s. חַרְטֵי, judaice), instrumentum ad dolandum, scalpendum seu sculpendum, scalpellum (Meissel), stilus, ad scribendum, unde de scriptura ipsa. LXX. *γραφίς, θυλάκιον.*

בְּחֶרֶט

Jes. 8, 1. וכתב עליו בחרט אנוש

בַּחֹרֶט

Ex. 32, 4. ויצר אתו בחרט

חָרְטֹם

ז' נויר חָרָט נסופי ם, וכן חָרְטֹם מן חָרָד, וכן סָלְטָם מן סָלַע נאר סָלְטָם, והכינוי חַרְטֻמִּים נדגוש תמ'. הפתיון סופר וכותב, היודע לגלוף נקרע על לוח גלופין וכיוצ לקסוס קסם [הי־ציי-רוֹגליפיסט, כילדערציי־פֿעי־סטער], וזוטיס כאלה, פותרי קלומות וכוכבי שמים, היו לכוד נקבר סמלבות אל נכל ומניהם כיוצא. ולפ"ז התמוכ לענינו ענרית ולא מלרית.

n. m. (ex n. חֶרֶט, adjecta terminatione *ôm* factum, sicuti חָרְדֹם ex חָרֵד, סָלְטָם, ex סָלַע, pro סָלְגָם; pl. חַרְטֻמִּים, dagesato *Mêm*), sculptor, *ἱερογλύπτης*, quo nomine inter Aegyptios Sacerdotes, inter Babylonios Magi appellati sunt. Iablonski vocabulum Aegyptiacum esse putat: *Ersom, Ertom*, qui miracula peragit; Ign. Rossius *Harehtom*, h. e. custos mysteriorum, comparat. LXX. *ἐπαοιδός, φαρμακός.*

pl.: חַרְטֻמִּים

Gn. 41, 24. ואמר אל־החרטמים
Ex. 8, 3. 14. ויעשו־כן החרטמים
Ex. 8, 15. ויאמרו החרטמים אל־
Ex. 9, 11. ולא־יכלו החרטמים
עמד ידות על־כל־
Dan. 1, 20. החרטמים

pl.: בַּחַרְטֻמִּים

Ex. 9, 11. כי־היה השחין בחרטמים

pl.: לַחַרְטֻמִּים

Dan. 2, 2. לחרטמים ולאשפים

pl. constr.: חַרְטֻמֵּי

Gn. 41, 8. את־כל־חרטמי מצרים
ויעשו גם־הם חרטמי
מצרים
Ex. 7, 11.
Ex. 7, 22. ויעשו־כן חרטמי מצרים

חָרִים

ז"ו ע"ל תמוכ פעולית, וסרלון סמקוער [פֿויגעוואָלנטעם, -נעפּאָלטעם], ומזה כדומם על נעלם, ע"ם קעוד וקלוע ונרוע, לניין הנקלון לו סכים [עפּאָנע], וכלשון ישמעאל קיבית עזלמו.

n. m. pass., aliquid cavati, coelati, sacculus, arab. *kharitha*, marsupium. LXX. *θυλάκιον.*

pl.: חֲרִיטִים

2 Reg. 5, 23. בשני חרטים

pl.: וַחֲרִיטִים

Jes. 3, 22. והמטפחות והחריטים

חַרְטֹם

נלקמי כמו נעבני, וסכנוי חַרְטֻמִּין, נלי סנלל המכוון.

n. m. aram. (pl. חַרְטֻמִּין) vi eadem, qua hebr.

Dan. 2, 10. לכל־חרטם ואשף

pl.: חַרְטֻמִּין

Dan. 2, 27. אשפין חרטמין גזרין
Dan. 5, 11. רב חרטמין אשפין

pl. definit.: חַרְטֻמַּיָּא

Dan. 4, 4. באדין עלין חרטמיא
Dan. 4, 6. בלטשאצר רב חרטמיא

חָרַךְ

פעל כותב וסעתיל יַחֲרֹךְ, ופתקין כמו בָּרַךְ נעבני ונקמי, לומר תקול יקד ולקוו [נוּפֿפֿמען־וויקקעלן]. ומזה תפיסס וסקוקס נכלל [פֿאָפּפֿסען, עי־גרי־פֿען], וקריכת ניל חוס, וכן פנור סככים חוס, וסתמנות ומשוי עי' פקת בָּרַךְ.

verb. trans. (impf. יַחֲרֹךְ), sicuti בָּרַךְ, convolvere, complicare; comprehendere, apprehendere, capere, veluti feras. Collatio linguarum instituetur s. v. בָּרַךְ q. v.

LXX. *ἐπιτυγχάνειν.*

3 *imperf.:* יַחֲרֹךְ

Prv. 12, 27. לא־יחרך רמיה צידו

חָרֹךְ

ז', ונמלק לן נכנוי חַרְכִּים, ומזה מענין הלנוז, סלק נ"כ מן קָמָן, עֲצַב, גֶּמֶל נאמר נכנוי קְטַנִּים, גְּמַלִּים, עֲצַבִּים. המכוון לכנס ונסנכ ומזה [ניעטער, פֿענסטער־], ונקלק כן ע"ם כנוד מעליו וכפיסיו וכרוכס למעזה רזק, ויודע מהזרע. נתקנוס חַרְכָּא, מזלהו, ונגזרת קנרי קרכ ידוע.

n. m. pluralet. (חַרְכִּים, injecto *Dages*, ad s. f. קְטַנּוֹת, גְּמַלִּים, עֲצַבִּים, a sing. קָמָן, גֶּמֶל, עֲצַב), fenestra, cancelli, a v. חָרַךְ, propterea quod reticulatum est h. e. reticuli instar factum (Fenstergitter, Jalousien). Targum. חַרְכָּא (pro hebr. חַלּוֹת, אֲרֻבּוֹת, syn. כַּוִּין), gem. תַּגְרֵי חַרְכָּא (qui venduut in tabernis cancellatis).

LXX. *δίκτυα.*

pl.: חַרְכִּים

Cant. 2, 9. מציץ מן־החרכים

חָרְךְ

פעל כותב נלקמי, וכ"ק לן פעולי סכנד תְּחָרֵךְ. הפקדון לסוס וסוי וכווי [גלישען, נלענצען, וענגען], וכתקנוס נמר קרר נעבני. תמלות סמרם ומרכוו חֲרַךְ, נעבני קרק, ומלק נ"כ נפעלי דָּרַח, שָׁרַג, בָּרַק, נמקנני מוגג לקרים, והתקלר לות הסופי, ולכ התמלות ענין הופעה ונלנון ולהיכה, להיטה וקריכה, וכן נלמת מכוון הזרם נשתי ענה, כלשר הנעתי תקת ורק ונרק.

verb. intr. aram. (cujus solummodo *Pass. Paël.* חְתַחֲרַךְ in S. S. invenitur), ardere, urere, adurere, amburere. Targ. pro חָרַר hebr. Radix verbi hujus (arab. *charaqa*) occurrit tibi etiam in vv. דָּרַח, שָׁרַג, בָּרַק, paullulum variata aliarumque praepositionum additamentis aucta, vi exsplendescendi flammandique. Similia linguarum occidentalium v. s. vv. בָּרַק, זָרַח. LXX. *φλογισθῆναι.*

Itpa-el: וְתִתְחָרַךְ 3 *perf.*

Dan. 3, 27. ושער ראשהון לא התחרך

חָרַל

ad חָרַר *v. s. p.* 439.

I. חָרַם

פעל כותב, ונמלק נכ"ק לן נכוסף ופעולי שלו חֲרָמִים, חֲחֻרָם. מלמה תמלוניות היות נכדוד ועכילי נשמוס ויקוד [לייכוֹפֿס, פֿעולכֿפֿסמען ויין], ומזה כמו ל־זס לעיל דף קל"ג ע' ל', להסמן הזמיפה והמנוקס והסכידה, וכן זמס, יזס נהשלל כוס לקמן. ונכנר דומס לפ"ז תמור הכדוד ועכילות ומזה סוף הכלוף והקדול, הזמה והנוקס, הקסו והמלכני ולי־ישוב, לומר היות זמה ונלה, ובני ונכדוד לעוכה לפ"ז סכנמה והלמי הקלע והקלל ונקע [כוסיו, שעילל, לייכוֹפֿס, ויעטינ ויין], ויולין כוס כלוף והתקנות [נאָפּסיין], תוכן הזמק והלמי. ומזה קנין ותקקול נכן הכוסף, זהוף סיולף, לו הפרע וכדוד דכר נעזותו לקדע [לייכ-ומען, לויסוֹפֿכלפען פֿיר גפֿטע], וכן נתמת ענין פֿזמה וזמס, לו מזמוס, ועזות זמס ונלה, כדד ועכירי, נלף וקלל נכלל, סן קי סן לוזס, והקרמת סיס לפ"ז סיף יכוזו וכווכו. ומכל פלה חֲחֻרָם הפעולי. ומתכוון מהכנע הכוסף

1 *pl.*: וַנַּחֲרֹם *apoc.*
Dt. 2, 34. ונחרם את־כל־עיר מתם
Dt. 3, 6. ונחרם אותם
2 *pl.*: תַּחֲרִימוּ
Jos. 6, 18. פן־תחרימו
Jud. 21, 11 ידעת משכב־זכר תחרימו
3 *pl.*: וַיַּחֲרִימוּ
Jos. 6, 21. ויחרימו את־כל־אשר
Jos. 10, 39. ויחרימו את־כל־נפש
Jud. 1, 17. ויחרימו אותה
3 *pl. c. suff.*: וַיַּחֲרִימֵם
1 Chr. 4, 41. ויחרימם עד־היום הזה
Hof-al: הָחֳרַם
3 *imperf.*: יֵחָרֵם *masc.*
Lev. 27, 29. אשר יחרם מן־האדם
Esr. 10, 8. יחרם כל־רכושו
3 *imperf.*: יֵחָרֵם *p.*
Ex. 22, 19. זבח לאלהים יחרם
חֵרֶם

ג"ז, ובכנוי חֶרְמִי והכנוי חֲרָמִים, וסִפְתְקון: ל' נקמצוקו מופֵּעָא, הפליפס והקנית הסקיעס ודמי [נְפֶּסְמוּנָא], מאכוון היוּנֹל של הסרם. ומוס נקעצס לניין כלי-קליפס ותכנית [נְפֶּסְס-נע-ציכל], כאו רסק ופק וכדומס, וקנין כוס הסזקלוּת. כ' מוקצס מאכוון רקאי של שמיאס ועריכוּת [סַעַרְזְדוּנָג, -לְסַסְטַעְנְס"ייַ, נְסָן], וקנין כוס ל'י-קרס', לומר לאיר נקרס. לו שכקעצס לניין עכין סכקרס.

n. m. (c. s. חֶרְמִי, pl. חֲרָמִים), 1) mansuefactio, condocefactio, domatio, metonym. instrumentum ad domandum, veluti rete s. laqueus; 2) vastatio, exinanitio, depopulatio; 3) segregatio profani, consecratio, *ἀναθεματισμός*, unde אִישׁ חֶרְמִי, h. e. vir, quem me de medio sublaturum mihimet ipsi spopondi. LXX. *ἄγιστρον, ἀμφίβληστρον, σαγήνη; ἀπώλεια (ἀπολλύναι), ἐξολόθρευμα, ἐκθλιβή, ἔκθλιψις; ὀλέθριος, ἄρδην; ἀφόρισμα, ἀφορισμένος, ἀνάθεμα, ἀνάθημα, ἀναθεματισμένον.*

Lev. 27, 28. אך כל־חרם אשר יחרם
Lev. 27, 28. כל־חרם קדש־קדשים
Lev. 27, 29. כל־חרם אשר יחרם
Num. 18, 14. כל־חרם בישראל
Dt. 7, 26. והיית חרם כמהו
Dt. 7, 26. תתעבנו כי־חרם הוא
Jos. 6, 17. והיתה העיר חרם היא
Jos. 7, 13. חרם בקרבך ישראל
Ez. 44, 29. וכל־חרם בישראל
Mich. 7, 2. יצודו חרם
Mal. 3, 24. והכיתי את־הארץ חרם
וְהֵרֶם
Zach. 14, 11. וחרם לא יהיה־עוד
הַחֵרֶם
Lev. 27, 21. כשדה החרם
Dt. 13, 18. בידך מאומה מן־החרם
Jos. 6, 18. שמרו מן החרם
Jos. 6, 18. ולקחתם מן־החרם
Jos. 7, 1. מן־החרם
Jos. 7, 11. וגם לקחו מן־החרם
Jos. 7, 12. תשמידו החרם
Jos. 7, 13. עד־הסירכם החרם
1 S. 15, 21. צאן ובקר ראשית החרם
בַּחֵרֶם
Jos. 7, 1. מעל בחרם
Jos. 7, 15. והיה הנלכד בחרם
1 Chr. 2, 7. אשר מעל בחרם
לְחֵרֶם
Jos. 6, 18. את־מחנה ישראל לחרם
Jos. 7, 12. כי היו לחרם

לַחֲרִם
Jes. 43, 28. ואתנה לחרם יעקב
cum suff.: חֶרְמִי
1 Rg. 20, 42. שלחת את־איש־חרמי
Jes. 34, 5. ועל עם חרמי למשפט
cum suff.: בְּחֶרְמִי
Ez. 32, 3. והעלוך בחרמי
cum suff.: חֶרְמוֹ
Hab. 1, 17. העל כן יריק חרמו
cum suff.: בְּחֶרְמוֹ
Hab. 1, 15. יגרהו בחרמו
cum suff.: לְחֶרְמוֹ
Hab. 1, 16. על־כן יזבח לחרמו
pl.: חֲרָמִים
Ez. 26, 5. 14. משטח חרמים תהיה
pl.: וַחֲרָמִים
Eccl. 7, 26. מצודים וחרמים
pl.: לַחֲרָמִים
Ez. 47, 10. משטוח לחרמים יהיו
fem.: חֲרָמָה *n. p.*
Num. 21, 3. שם־המקום חרמה
Dt. 1, 44. בשעיר עד־חרמה
Jud. 1, 17. את־שם־העיר חרמה
הַחֲרָמָה *n. p.*
Nu. 14, 45 ויכום ויכתום עד־החרמה

II. חָרֵם

פעל כולל, וכינוי פעול חָרֵם, וסִפְלְנָס לְשׁוֹן כְּרִיתָה וקְטוֹע [צֶעשְׁנֵייִדְן, קְרִי-נְעָן], ומוס קְרוֹס, כתרגומו לְקִי-נְקוּעַ"יס, לומר קְנִין-קף, ונתרגוס חֲרֵמִים מְשֻׁלָּמוֹ, וכן תְּמוֹת שֶׁכֶם בְּעֶבְרִי, ומוס בְּנִכְרָאָה חֲרֵם נְגְמַרְף, לְנִיין סְקִיעָה וְזוֹלֵד.

v. trans. (p. pass. חָרוּם), exsecare, decurtare, mutilare. Trg. חָרוּם vertit: הְלֵקֵי בְּחוּטָמֵהּ, naso mutilo, vel simus. Qimchi: שֶׁחוּטְמוֹ שָׁטֻחַ בֵּין שְׁתֵּי הַשִּׁנַּיִם שֶׁפּוֹתֵל שְׁתֵּי שִׁנַּיִו בְּאֶחָד. Arab. אגדע, *cui nasi mucro scissus vel is, cui narium imbrex rescissus, vel labium scissum.* Hinc, ut videtur, חֲרֵם gemar. de homine subdolo et malitioso. Vulg. *parvo naso.* LXX. *κολοβόῤῥις.*

part. pass.: חָרוּם
Lev. 21, 18. אשר חרם או שרוע
חָרְמֵשׁ

ג"ו כיכר חֶרְמֵשׁ מן חֵרֶם נסופי כוס, וכן חַלָּמִישׁ [חַלָּם], עֲבָרִישׁ [עֶבֶר], וכדומס נסופי כוס, וסִפְלְנָס כלי סהכרת וקְלִיפָה, כמו מגל [וַיְיגֶעל], וקל סקומיס זמוס מוכרכ עוקיס.

n. m. (pro חֶרְמִישׁ, a n. חֵרֶם, sicut חַלָּמִישׁ ex חַלָּם, עֲבָרִישׁ ex עֶבֶר factum est), falx messoria. LXX. *δρέπανον.*

Dt. 16, 9. מהחל חרמש בקמה
וְחֶרְמֵשׁ
Dt. 23, 26. וחרמש לא תניף

חָרֵס

לו חֶרֶשׂ, פעל כולל ולף עוכר, וסִפְלְנָס לְשׁוֹן לְטוֹן ופרפור ויקוע וסִפְעָרְקוע [נְעָרְעֵיִיפְעָרְן-נְרְעֵבְּעָן], ול' סקעצוע חָרֵס [וסף' קְקִינָ עוֹבְ], וכן נקמת סקעצוע לסזכרת רָס, רַץ, וסְצוּוי בזפתי ערב עי' קְקִת כְּסָם, ולְעִיל קְקִת נרס. ומוס פְּזֹקל על סקכון, על פְּנוֹל נדבר וקריקה וגריכה [קְרִיצְעָן, כְּרִיְיגְעָן], וכיולף נוס, כי גם וס עכין לניכה.

vel חָרַשׂ *v. trans. inus.*, confringere, comminuere, deinde findere, scalpere, scabere, ex praep. *cha* et radice רָס compositum, quam habes etiam in vv. רַס, רַץ, v. supra s. v. חָרַס, et infra s. חָרַס.

חֶרֶס

לו חֶרֶס, ג"ו וסכלון לְקִים וכפון וגוב [צְעִיקְן], ומוס כְּלוֹנִי כלים [צְעִיכְנְעָן], ומוס סְסְזְקל של מין נְקְעָת, ע"ב סנרוד וקכון נו, ויכולף סכל מְקְעָנוֹת לְקִי דנכנו. ולע זְעוֹד לְקְזֵר זְקְעָנוֹת פְּזְרָע נדומס של חֶרֶץ, זְעָכִיכו קְדִילְס ופְקון, וקְרָס לע"ו מקדויו, וכן נְקְעָת, לוּלָס כל קלס לע מְקְעוּוִיכְס לי. כי נְהִיכִיי נוּדוֹתִיו נכקס נְעָלִיל, זְקְעָנוֹתו מין קְעָר ועִיס, לְקִר מְקְעָנוֹ נְקְעָת כְּנָכִין וכלים [עָסָן, לְעָסָס], כלְקִר קְקִיס מיולר קְרָס, וקְרָסִיס וכדומס. ומס גם זכְקִיכְץ נקיוכ קְרָס וקְרוֹן כְּזְלוּכ, מְקְעָר זכְקִיכְץ קדודי קְרָס, נכקס קְזְקְרָס נְעָכָס נְלִי קדוד, כ"ף ניין סנולס לְקִר מְקְעָנוֹ נְעָכָס, וזְכִיכִי קְרָס ג"כ נכוונס סולף. ולולף דְּמְסְקְעִיכְץ סִייִ'יִ קולר זְקְעָכָס חָרַס, לְקִ הקזוי מן כְּזְעָל אָרֶץ זְלַף-עוכר, ולְקִר מְקְעָנוֹ אָרֶץ, וכְּמְכוון כְּמוֹ כְּזְעָל של עִיס ויין, וכלְקִת נְזְעָרְץ חָרְסִית מן עִיס ויין, כְּמוֹ מְכְסִין נְכְסִיל ונְקְרְסִיס, וכן חֲלָקָת נְזְעָרְץ סוּס, ע"ב זְסוּל וכר לְעִיס, וּמְעָנוֹן סְרְקְזִי סוּס קְכִין סְסְקְכִין חֶרֶס לְצְכִיכוּ, כילוּוּ למכיכים. וקְבִיר גַּם סְסְקְרָס מין ולְדְמָס.

vel חֶרֶשׂ *n. m.*, fragmen, testa, deinde genus leprae, a scalpendo (arab. *charasha*, *kharasha*, de cute aspera scalpenda). Poterit etiam חֶרֶס eandem vim habere, quam v. חָרַץ, acuendi dico atque cuspidandi, ut חֶרֶשׂ sit de re acuminata acutave dictum. At si usum ejus vocabuli consideras, facile intelliges, significari materiam, ex qua figulus opera sua format, h. e. lutum seu argillam, unde שִׁבְרֵי חֶרֶשׂ, non, fragmina testae, חֶרֶס est enim fictilis, חַהוּדֵי חֶרֶשׂ (parall. חֶרְדֵּץ), testae acutae, argilla ac lutum, qua ex massa, rudi illa atque informi, vasa fingit opifex. Hieronym. ex perveteri traditione, acclamantibus Isaaki et Qimchio (מַדְרָגְלִיוֹת): *Sub ipso erant radii Solis.* Trg. פְּרִיסֵין דְּחַדְרִין. Forsitan v. חָרַס ex inusitato אֶרֶץ, unde אֶרֶץ, induruit, lutulentum, luteum, argillosum esse, de terra molli tenaci ac flexibili (Lehmerde, opp. אַדְמָה, Dammerde, a firmitate ac soliditate). Et revera gem. חַרְסִית genus terrae argillosae (syn. סִיד, חַלְסָת, cibus *paschalis* in memoriam laboriosorum operum, quae ex *luto s. terra limosa* in Aegypto exstruxerunt olim Israëlitae. LXX. *ὄστρακον, ὀστράκινος, ὀξύς; κνήφη, κειράδες; ἀροτριᾶν, ἀροτριάζειν* (חָרֵשׁ), *ἐγκαινίζειν, ἑορτή.*

וּבְחֶרֶס *p.*
Dt. 28, 27. ובגרב ובחרס
חֶרֶשׂ *p.*
Lev. 6, 21. וכלי־חרש אשר תבשל־בו
Lev. 11, 33. וכל־כלי־חרש אשר־יפל
Lev. 14, 5. 50. אל־כלי־חרש
Lev. 15, 12. וכלי־חרש אשר־יגע
מים קדשים בכלי־חרש Num. 5, 17.
חרש לחתגרד בו Job. 2, 8.
תחתיו חדודי חרש Job. 41, 22.
סיגים מצפה על־חרש Prv. 26, 23.
במכתתו חרש Jes. 30, 14.
חרש את־חרשי אדמה Jes. 45, 9.
בקבק יוצר חרש Jer. 19, 1.
ונתתם בכלי־חרש Jer. 32, 14.
נחשבו לנבלי־חרש Thr. 4, 2.
כַּחֶרֶשׂ
יבש כחרש כחי Ps. 22, 16.
pl. constr.: חַרְשֵׂי
את־חרשי אדמה Jes. 45, 9.
pl. constr.: חַרְשֵׂיהָ
ואת חרשיה תגרמי Ez. 23, 34.
חַרְסוּת

לו כסצר נקרי חַרְסִית, ג"כ נויר חֶרֶס, וסכלון מקום נעלי קרם [עָף-פְּעָרְייִף], לומר מקום קצר יעבו שם סיולכים עפים וקמר מיכי כלים שוכים, וגעל קקד כיולוזלים נקרף ע"ג כוס.

vel, ut *Qeri* legit, חַרְסִית *n. f.* (a m. חֶרֶס), locus, ubi figuli suas habent opificinas, unde nominata est una de portis Hierosolymitanis (Töpferei-Thor). Qimchi: porta orientalis (= חַרְסָה, Sonnenaufgang). Hieronym. *porta fictilis.* LXX. *πύλη τῆς χαρσιθ.*

n. p. חַרְסִית *Q'ri.*
Jer. 19, 2. פתח שער החרסות

חָרַס

פעל כולל ולף-עוכר, וסִפְלְנָס נְקִיפָה וסוקעוע [צְעִיפְעָרְן, גְלִיפְנְעָן], וכן קְעָנוֹת סְסְרָס כיוכי [*χρυσ.*], וכקקי קְסְרָס, עי' חֶרֶץ לקמן, ונס פְּעָל חָצַר לְעִיל, זכולס עולים על סנגון קקד.

v. intr. inus., micare, splendere, gr. *χρυσ.*, unde nomen insequens.

חֶרֶס

ג"ז וכס' נוסף חַרְסָה, וסכלון סְזְקל [וְזָקְכְּנָע], וכקל כן ע"ג כְּנוֹטוֹ וסוקעוקוי. וקְזֵר נסנגון סְסְסוק עיר סקקם יקְמר כיזְעִיס עי' סכלוכיס זס.

n. m. (c. *He* parag. חַרְסָה, ad s. f. לַחֲלָה, חֲיָתָה), sol, a splendendo. LXX. *ἥλιος.*

הַחֶרֶס *p.*
Jud. 8, 13. מלמעלה החרס

לַחֲרִס

Job. 9, 7. האמר לחרס ולא יזרח
הַחֲרָסָה *p.*
Jud. 14, 18. בטרם יבא החרסה

חָרַת

פעל כולל וסעקיל חֲחָרָה. סִפְלְנָס לְשׁוֹן קְקִיפָה וקְלִיפָה נְקִיפָה וקְקִיפָה [רוּפְפָעָן], וכקמר מקשוף וקְלִיפָה סְסְרוּת [שְׁנִיצְלִיקְקָן], ומְעָנִין סְלִינָה וסְנוֹל סוּזְקל על סְלְעוֹג וגְלוּף וכקוֹן, כלוּוְעָף לְכָל קְנִין מְקִיס [סְקְסְכָן, שְׁנִיצְלָעָן, סְעָרְלְקְסְעָרְן]. וקְזֵר סְסְקְכוּן סוּס לומר עזוס קיס ענולס [כְּלְקָס שְׁעָלְלָעָן], מְעָנִין קְדוֹל, כְּמוֹ קְרָכ לְעִיל, וכְּמוֹ קְרָף נקְמִי, וקְזֵר מְעָנוֹ קְרִיף לניין סְסְכִין, וּלְקִר כדומס על גדף. סְכְּנָכ קְוּוּק סְסְעוֹלָה מְעָכוּן סְכ', וכקמר מקכוף כְּזְס נְסְזְקל, לניין סוּלילָס נקיים. סְכְּזְעָל סְעוֹלִי של סְכְּנָכ סְיוּס עוּולוֹל, וכקמר מְקְזֵר לו שְׁקְזֵר, כי נקרְכְּזְ וכולולוֹלָס לקיס ע'

Digitized by Google

נעילה. ונגזרת כל לשם כי קשיס נעולת נעל, או סגולת סנעל, בקליפת חֲרוּפָה, וכוס קנין קוטל כעיס כל גוד סנף. קעגות סשכח חָרַם, ולקוות מיעטו חָרָם ע״ג, חָרָם, והשוי כשפתי מעגב הלש יזוע, עי׳ קפק פעליס שוכנו.

v. trans. (impf. יַחֲרֹם) radice eadem, qua חָרַם, חָרָם q. cf., *rapere*, pellere, *carp*-ere, veluti fructus; vellicare, pervellere, illudere, conviciari, probro afficere (syn. קָרַע, אָבַל), nisi forte haec metaphora a verbi vi altera, acuminis dico atque aciei (cgn. חָרַב, חָרַם, unde חֲרִים culter; syn. גָּרַם) desumta est. *Pi.* conviciari, exprobrare, contemnere, veluti שָׂטַן h. e. vitam aspernari, de milite forti, *παραβάλλεσθαι τὴν ψυχήν*. *Nif.* (pass. *Pi.*), probro, ignominia affectum esse, de virgine constuprata ac proinde in contemptionem adducta (נַחֲרֶפֶת לְאִישׁ). Qimchi: מְיֻחֶדֶת וּמְפֻרְסֶמֶת. Onk. אֲחִידָא. Gem. חֲרוּפָה de unaquaque muliere vel nupta viro vel desponsata. LXX. *ὀνειδίζειν, ἄτοπα πράττειν, ἥκειν*; חֹרֶם, *ἐπονείδιστος*; *Nif.* *διαπεφυλαγμένη* (*ἀνθρώπῳ*); *Pi.* *εἰς ὄνειδος διδόναι, ὀνειδίζειν, παροξύνειν.*

part. c. suff.: חֹרְפִי
Ps. 119, 42. ואענה חרפי דבר
Prv. 27, 11. ואשיבה חרפי דבר
p. pl. c. s.: חוֹרְפֶיךָ
Ps. 69, 10. וחרפות חורפיך נפלו עלי
inf. c. suff.: בְּחָרְפָם
2 Sam. 23, 9. בחרפם בפלשתים
3 *imperf.:* יַחֲרֹם
Job. 27, 6. לאיחרף לבבי מימי
Nif-al: נֶחֱרָם
part. fem.: נֶחֱרָפֶת *sg.*
Lev. 19, 20. שפחה נחרפת לאיש
Pi-el: חֵרֵם 3 *perf.*
Jud. 5, 18. עם חרף נפשו למות
1 Sam. 17, 26. כי חרף מערכות
1 S. 17, 36. כי חרף מערכת אלהים
Ps. 57, 4. חרף שאפי סלה
Ps. 74, 18. אויב חרף יי׳
Prv. 14, 31. עשק דל חרף עשהו
Prv. 17, 5. לעג לרש חרף עשהו
2 *perf.:* חֵרַפְתָּ
1 Sam. 17, 45. ישראל אשר חרפת
2 Reg. 19, 22. את־מי חרפת וגדפת
2 Reg. 19, 23. ביד מלאכיך חרפת
Jes. 37, 23. את־מי חרפת וגדפת
Jes. 37, 24. ביד עבדיך חרפת
1 *perf.:* חֵרַפְתִּי
1 Sam. 17, 10. חרפתי את־מערכות
3 *pl.:* חֵרְפוּ
Ps. 89, 52. אשר חרפו אויביך יי׳
Ps. 89, 52. חרפו עקבות משיחך
Zeph. 2, 8. אשר חרפו את־עמי
Zeph. 2, 10. חרפו ויגדלו
3 *pl. c. suff.:* חֵרְפוּנִי
Ps. 42, 11. חרפוני צוררי
Ps. 102, 9. כל־היום חרפוני אויבי
Jes. 65, 7. ועל־הגבעות חרפוני
3 *pl. c. suff.:* חֵרְפוּךָ
Ps. 79, 12. חרפתם אשר חרפוך
2 *pl.:* חֲרַפְתֶּם
Jud. 8, 15. אשר חרפתם אתי לאמר
part.: מְחָרְפֶךָ *sg.*
Ps. 44, 17. מקול מחרף ומגדף

inf. constr.: לְחָרְפָם
1 S. 17, 25. כי לחרף את־ישראל
2 Reg. 19, 4. 16. לחרף אלהים חי
2 Chr. 32, 17. לחרף ליי׳ אלהי ישראל
Jes. 37, 4. 17. לחרף אלהים חי
3 *imperf.:* יַחֲרֹף
Ps. 74, 10 יחרף צר
3 *imperf.:* וַיַּחֲרֹף
2 Sam. 21, 24. ויחרף את־ישראל
1 Chr. 20, 7. ויחרף את־ישראל
3 *impf. c. suff.:* יַחַרְפֵנִי
Ps. 55, 13. כי לא־אויב יחרפני
3 *pl. c. suff.:* יְחָרְפוּנִי
Neh. 6, 13. לשם רע למען יחרפוני

חֹרֶף

ע״ז וכנוי חָרָף, וסלגש עת סניף וקעיפת סשנות וקליפת סלקש, וכן חֲרִיף, כמעק לשפע ובעבי, ובלשון ישמעאל סמכוון של קעיפה נדוק ומכוסה [סערבסט], וקנין כוס קיץ וקרף, ניח קרף. וכן לשעס סמפוכשים ניחי קרפי, לקיון סכבוד נזכיס [רייפע, סערבסט-שלשער], על כי נקרף סמנוסה וסשנות מבוזלות. וגם נגזרת נעכין סקדס וכבור שוס, כמו שקריפו ופוקו שקריפו ועלו, סכל עכין נכוד וגמור, ווקת כוונת רש״י ול על ניחי קרפי ודוק. ושוס גויר לשם קרף כיזוע.

n. m. (c. s. חָרְפֵּי), tempus, quo fructus decerpi ac colligi solent, autumnus, sicuti חֲרִיף *n. pr.* (arab. *kharif*), quod Ezr. 2, 18. יוֹרָה vertitur, trop. maturitas aetatis, similis maturitati frugum autumnali, adolescentia. LXX. *ἔαρ, χειμερινός*; *ὀνειδίζειν, περίπτερος.*

וָקֹר וחם וקיץ וחרף
Gn. 8, 22.
קיץ וחרף אתה יצרתם
Ps. 74, 17.

הַחֹרֶף

יושב בית־החרף
Jer. 36, 22.
והכיתי בית־החרף
Am. 3, 15.

וּבַחֹרֶף

בקיץ ובחרף יהיה
Zach. 14, 8.

מֵחֹרֶף

מחרף עצל לא יחרש
Prv. 20, 4.

cum suff.: חָרְפִּי
כאשר היית בימי חרפי
Job. 29, 4.
3 *impf. fem.:* תַּחֲרֹף *denom. p.*
עליו תחרף
Jes. 18, 6.

חֶרְפָּה

ע״כ מכוון סנ׳ של סשרש, וסלגוי חֶרְפּוֹת, וסלגש נדוף וקלון [שמץ, שכנדע], לגיד נקפוסת נגלי קלון עמיקו, ושוס קרפס ונקון נכלל, גס סערוס עלש סקלון, ודוק.

n. f. (pl. חֶרְפּוֹת), exprobratio, probrum, ignominia; semel de pudendis (parall. עֶרְיָה). LXX. *ὀνειδισμός, ὄνειδος, αἰσχύνη; στενακτός.*

כי־חרפה הוא לנו
Gn. 34, 14.
ושמותיה חרפה
1 Sam. 11, 2.
והסיר חרפה מעל
1 Sam. 17, 26.
ולא־נהיה עוד חרפה
Neh. 2, 17.
מכל־צוררי הייתי חרפה
Ps. 31, 12.
תשימנו חרפה לשכנינו
Ps. 44, 14.
עליך נשאתי חרפה
Ps. 69, 8.
חרפה שברה לבי
Ps. 69, 21.
יעטו חרפה וכלמה
Ps. 71, 13.
היינו חרפה לשכנינו
Ps. 79, 4.
היה חרפה לשכניו
Ps. 89, 42.
ואני הייתי חרפה להם
Ps. 109, 25.

גל מעלי חרפה ובוז
Ps. 119, 22.
ועם־קלון חרפה
Prv. 18, 3.
דע שאתי עליך חרפה
Jer. 15, 15.
בשנו כי־שמענו חרפה
Jer. 51, 51.
חרפה וגדופה מוסר
Ez. 5, 15.
נתתיך חרפה לגוים
Ez. 22, 4.
עוד חרפה בגוים
Joel 2, 19.
משאת עליה חרפה
Zeph. 3, 18.

וְחֶרְפָּה

וחרפה לא־נשא
Ps. 15, 3.

בְּחֶרְפָּה

בחרפה הכו לחיי
Job. 16, 10.
ישבע בחרפה
Thr. 3, 30.

וּבְחֶרְפָּה

ברעה גדלה ובחרפה
Neh. 1, 3.

לְחֶרְפָּה

כי לבשת וגם־לחרפה
Jes. 30, 5.
דבר־יי׳ היה להם לחרפה
Jer. 6, 10.
כי־היה דבר־יי׳ לי לחרפה
Jer. 20, 8.
לחרפה ולמשל
Jer. 24, 9.
לשמה לחרפה לחרב
Jer. 49, 13.
ירושלם ועמך לחרפה
Dan. 9, 16.
ואל־תתן נחלתך לחרפה
Joel 2, 17.

וְלַחֶרְפָּה

ולשרקה ולחרפה
Jer. 29, 18.
ולקללה ולחרפה
Jer. 42, 18.
44, 8. 12.
לחרבה ולחרפה בגוים
Ez. 5, 14.

חֶרְפַּת
constr.:

את־חרפת מצרים
Jos. 5, 9.
חרפת אדם
Ps. 22, 7.
חרפת נבל אל־תשימני
Ps. 39, 9.
חרפת עולם נתן למו
Ps. 78, 66.
זכר אדני חרפת עבדיך
Ps. 89, 51.
אל תיראו חרפת אנוש
Jes. 51, 7.
חרפת עולם וכלמות
Jer. 23, 40.
חרפת נעורי
Jer. 31, 19.
עת חרפת בנות־ארם
Ez. 16, 57.
לא תקחו עוד חרפת רעב
Ez. 36, 30.
שמעתי חרפת מואב
Zeph. 2, 8.

וְחֶרְפַּת
constr.:

וחרפת עמו יסיר
Jes. 25, 8.
וחרפת אלמנותיך
Jes. 54, 4.
וחרפת עמים
Ez. 36, 15.
וחרפת עמי תשאו
Mich. 6, 16.

מֵחֶרְפַּת
constr.:

מחרפת הגוים אויבינו
Neh. 5, 9.

חֶרְפָּתִי
cum suff.:

אסף אלהים את־חרפתי
Gn. 30, 23.
ריב חרפתי מיד נבל
1 S. 25, 39.
אנה אוליך את־חרפתי
2 S. 13, 13.
ותוכיחו עלי חרפתי
Job. 19, 5.
חרפתי ובשתי וכלמתי
Ps. 69, 20.
העבר חרפתי אשר יגרתי
Ps. 119, 39.

חֶרְפָּתֵנוּ
cum suff.:

אסף חרפתנו
Jes. 4, 1.
הביט וראה את־חרפתנו
Thr. 5, 1.

חֶרְפָּתֵךְ
cum suff.:

זכר חרפתך מני־נבל
Ps. 74, 22.

חֶרְפָּתֵךְ
cum suff.:

גם תראה חרפתך
Jes. 47, 3.

חֶרְפָּתוֹ
cum suff.:

והשביתי קציך חרפתו לו
Dan. 11, 18.
חרפתו ישיב לו
Dan. 11, 18.

וְחֶרְפָּתוֹ
cum suff.:

וחרפתו לא תמחה
Prv. 6, 33.
וחרפתו ישיב לו
Hos. 12, 15.

חֶרְפָּתָם
cum suff.:

והשב חרפתם אל־ראשם
Neh. 3, 36.
חרפתם אשר חרפוך
Ps. 79, 12.
שמעת חרפתם
Thr. 3, 61.
אל־בני עמון ואל־חרפתם
Ez. 21, 33

לַחֲרָפוֹת
pl.:

ותהי לחרפות לי
Ps. 69, 11.
לחרפות לדראון עולם
Dan. 12, 2.

וְחֲרָפוֹת
pl. constr.:

וחרפות חורפיך
Ps. 69, 10.

חָרַץ

פעל כולל והעתיד יֶחֱרַץ, וספקיון קִי׳ כמו חָרַת, חָרַשׁ, לשון גדוד וגליפה ושכעוט [קייכשכיידען], וכן סשכח נכולו ופכסי [*rashi*-den] יוכי וקנקלני וכלומה, וקנין כוס חָרִיץ, חָרוּץ עי׳ לקמן, והענכס מכוונת סגליפה ושכיעה לעין סקדילה יזוע. והכוונות לש״ס קיימה [קייכשכיידען]. פניעה וקתיכה קעקוע וקכילה [פעכוואוכדען, כיעכעען], קדילה ושכיכה ולעוט [שפיעכעען], וגם כוונה מוקלק, ד״מ מלשון, קקיכה והגזר ופניעה [עכעשיידען], יעוד והקתן וקנוץ [כעשיימען], וכלומה מן סשלמות. כ׳ עכין שכוס וקוור [כי־סעמען, גיכעמען], ומוס חָרֵץ נקרי, לעין קכר מזוכס ומכוזק, או לעין סזריזות והקכילות והכלוף ככלל [סור־עיג, פלייסיג, לייליג ויין], ושלוב כ׳ סכוונות עוד כעלש מעני. סכפעל חֵרֵץ מעכוון הפ׳.

verb. trans. (impf. יַחֲרֹץ), sicut חָרַשׁ, חָרַת, arab. *charaça*, *kharaça*, incidere. insecare; deinde, vulgari translatione, acuere, exacuere; pungere, perstringere, vulnerare; decidere, decernere, definire (*Nif.* נֶחֱרַץ). Idem v. compositum in lingua Indorum sacra (*krish*) invenitur, unde ad Persas transiit (*khirashi*-den). 2) cingere, accingere, armare, sicut חָלַץ (unde חֲלָצַיִם, artus accincti, robusti), aram. חֲרַץ (unde חַרְצִין, lumbi); promptum, expeditum, alacrem, sedulum esse, arab. *charaça* (*Qor-an*, Sur. XII., 103.). LXX. *φονεύειν, συντέμνειν, συντελεῖν, ἁλοᾶν, καταβαίνειν, γρύζειν*; *Nif.* part. f. נֶחֱרָצָה, נֶחֱרָצַת, *συντέλεια.*

3 *perf.:* חָרַץ
Jos. 10, 21. לא־חרץ לבני ישראל
2 *perf.:* חָרַצְתָּ *p.*
1 Rg. 20, 40. כן משפטיך אתה חרצת
part. pass.: חָרוּץ
Prv. 12, 27. והון־אדם יקר חרוץ
Prv. 21, 5. מחשבות חרוץ
Jes. 10, 22. כליון חרוץ
part. pass.: חָרוּץ* *sbst.*
Lev. 22, 22. *אור־חרוץ או־יבלת
Jes. 41, 15. *למורג חרוץ חדש
part. pass.: וְחָרוּץ* *sbst.*
Dan. 9, 25. *ונבנתה רחוב וחרוץ
part. pass.: וְהֶחָרוּץ* *sbst.*
Joel 4, 14. *בעמק החרוץ כי קרוב
Joel 4, 14. *בעמק החרוץ
pl.: *חֲרָצִים
Prv. 10, 4. *ויד חרוצים תעשיר
Prv. 12, 24. *יד־חרוצים תמשול
Prv. 13, 4. *ונפש חרוצים תדשן
p. p. pl.: חֲרוּצִים
Job. 14, 5. אם־חרוצים ימיו
2 *imperf.:* תַּחֲרֹץ *p.*
2 S. 5, 24. בראשי הבכאים אז תחרץ
3 *imperf.:* יַחֲרֹץ
Ex. 11, 7. לא יחרץ־כלב לשנו
Nif-al: נֶחֱרַץ
part. fem.: נֶחֱרָצָה *sg.*
Dan. 11, 36. כי־נחרצה נעשתה

Digitized by Google

Ps. 35, 16. חרק עלי שניהמו
3 *imperf.*: יַחֲרֹק
Ps. 112, 10. יחרק ונמס
3 *pl.*: וַיַּחֲרְקוּ־
Thr. 2, 16. ויחרקו־שן

חָרַר

זו חַר, פעל כודד כמו חָרְתָה לעיל קל׳ ע׳ ו׳ [לנקבה חָרָה, לרבוי חָרוּ]. הסתירון כחיכה וולעוף [גליפען, נרעבען], נהשחל על היניסה וניחיס כילוע. ועניו להוע וולעוף [זוגעליגן], מוחשל על וכוע ונכילות עסור ולכילות [לוכנעבלעקע ויין], ומוס לניין סרקיכות והכליכות הכניולות וסבוכות נכללו, כלאר קרלה נהנוורים סנשים, וכן סהעלך נלעון ׳נעמעל. נכנעל סתוכה חָר או חֹר [כמו חָלַל, חָלַח], ומוס סרכוי חָרַח, והניוכי חָרָה. הכנל חֹרַחַר נכנעל הסרס. לאלר לקבור סרסרס, ע׳ לעיל חֹרֶק קרס, ולקמן חֹרַר.

חֹרֶק

vel חַר *verb. intr.* (3 p. pr. f. חָרָה; pl. חָרוּ), sicut חָרָה, candere, ardere, fervere, deinde aridum, exsiccatum esse; tum, quia, quod percandefactum est, igne purgatur, purum, integrum, immaculatum esse (arab. *charra*). *Nif-al:* נָחַר vel נָחַר (ad s. f. חָלַל, חָלַח; pl. חָלוּ; part. נָחֳרָה), exustum, perustum, exsiccatum esse. *Pi-el*, reduplicata radice: חִרְחֵר, incendere, inflammare. V. s. vv. חָרַח, חָרַר. LXX. *συμφρύγειν, συντρίβειν, πτωχὸν εἶναι*; חָרַר, *ἐλλείπειν*; חָרַר, *βραγχιάζειν*; חִרְחֵר, *ταραχή*.

3 *perf. fem.*: חָרָה
Job. 30, 30. ועצמי־חרה מני־חרב
3 *perf. fem.*: וַתֶּחֱרָה
Ez. 24, 11. וחרה נחשתה
3 *pl.*: חָרוּ
Jes. 24, 6. על־כן חרו ישבי ארץ
1 *Nif-al*: נֶחֱרֵר 3 *perf.*
Jer. 6, 29. נחר מפח מאשתם
3 *perf.*: נָחַר *p.*
Ez. 15, 4. ותוכו נחר
2 *Nif-al*: נֶחֱרֵר 3 *perf.*
Ps. 69, 4. נחר גרוני
3 *perf. pl.*: נָחֲרוּ *p.*
Ps. 102, 4. כמוקד נחרו
3 *perf. pl.*: נֶחֱרוּ־
Cant. 1, 6. בני אמי נחרו־בי
part. pl.: הַנֶּחֱרִים
Jes. 41, 11. *כל הנחרים בך
Jes. 45, 24. *ויבשו כל הנחרים
3 *imperf.*: וַיִּחַר
Ez. 15, 5. כי־אש אכלתהו ויחר
2 *pl.*: יֶחֱרֵךְ *p.*
Ez. 24, 10. והעצמות יחרו
Pi-el: חִרְחֵר *redupl.*
inf. constr.: לְהַחֲרִיר־
Prv. 26, 20. לחרחר־ריב

חֹר

ולעסעים חֹור [אלע כסונן] ז׳, וכרכוי חֹרִים, וסכלנס קניל ועל כליב ועוס [עדלער, פֿרייער], ונקרל כן לניין סקניולות וכניכות כילוע. ונקרנוס ילוע חָרֵי ולנקרי חָרְתָא, וגס סרכוי חֹרִין ונגרל חֹרִירִין וסעוסע חֹרִי, וגס סעל שָׁחֹרֵר וסעוסע שָׁחֹרִי וכלוסס סוס. ויולר סוס ע׳ סקס שָׁחֹר לקמן.

וילוע סעסרס. ולע קולל שלנס עכניל חצרס, שלוסס לו נרכוון, ולנס סעוסלוכיל חַצְרִים מן קלר, סכיום סעכס שלנו, ולוק.

n. m. plural. t. (חַרְצַנִּים), uva immatura atque acerba, arab. *chizrim*, samar. *chazrom*, per metathesin. LXX. *στέμφυλοι*.

pl.: מֵחַרְצַנִּים
Num. 6, 4. מחרצנים ועד־ענב

חַרְצָב

v. s. nom.

חַרְצֹב

ז׳, ונעלל לך נרכוי חַרְצֹבוֹת, וסעסוכה נעל חַצֹּב נסעלנוות סל׳, להסכת סלנוע כלאר לרוב, והנכע לפ׳ חָצַב וניין לעיל, ולקרלינו והנלפיסו פס להקל סקנוס. סהלנה ענל וקנר עכוות וקנר לנל ומוך [נלאלל, קנלל-עלן], ומוס כמו קנל לניין קלנה וניל, מענין סתצוקות [קוולל, שמערן]. סתצות כהנע חָצַב עניך קצור ועכוד סניוך והנגדל [קיינלען, ניכדען], וכן חָשַׁב לקמן, לאלר מעכו חֹשֶׁב וכלוסס ע״ו, וכן סתעוות של חָבַל, כלאר תרלה לקמן, ותעוות הנהע נעלל עוד נגמרל, כי גס הנעל צָב, עניך עכוד וקנור, ומוס צָב קניולה וכרוך [ניכדעל], ועוד הרנה כוס. ותביר כוס הנהע לקמוו נלעון נעלמו.

n. m. pluralet. (חַרְצֻבּוֹת), a. v. חָרְצָב, pro חַצֹּב, injecto *Res*, uti multis in *quadrilitteris*, ex formis *piëlicis* exortis, factum est), vinculum, nodus, deinde, sicut חֶבֶל, tormentum, cruciatus. Radix verbi חָרְצָב invenitur etiam in gemarico צָב, vincire, ligare (unde צֶבֶת, fasciculus), in vv. חָבַשׁ (unde חֹבֶשׁ, zona), חָבַשׁ, q. v. infra. LXX. *ἀνάπευσις*; חַרְצֻבּוֹת חֶשֶׁד, *σύνδεσμος ἀδικίας* (Act. 8, 23.).

pl.: חַרְצֻבּוֹת
Ps. 73, 4. כי אין חרצבות למותם
Jes. 58, 6. פתח חרצבות רשע

חָרַק

פעל נודל, וסעתיל חֲרַק, וסעתיון כמו חרק נלעון, ׳נעמעל, לוער ולקיקע [קניכענען], וכן סנכע נעכע תלעודים, ומוס כניתם ולקיכם נכלל סס. הסס חָרַק נלקלוק נאר חָרַק מוס, ע״ל קכוק הנניתו, ומוס נויל הסס חָרַק, וכדומס, ונגמרל עוד חָרַק. תעלות סנכע סנכס טענית, ונמלל ג״כ ניוני [*κρύγ.*] כנכע כמכוון.

vrb. trans. (impf. יַחֲרֹק), frendere (dentibus), dentes cum stridore prae ira comprimere. Hoc a verbo vocalis *Chireq* nominata est (arab. *Kesre* = שֶׁבֶר), ut quidem *Ibn-Ezra* in principio libri *Zahot* Mantuae conscripti testatur: מִפְּנֵי שֶׁמְּחַדְּשָׁהּ מִן הַשֵּׁם נִרְאֶה חֲקוֹרֵב אֶחָיו. Radix verbi (arab. *charaqa*, gr. *κρύγ.*) onomatopoëtica est. LXX. *βρύχειν* (Act. 7, 15. Syrus: מְחָרְקִין חָוֹן שִׁנַּיהוֹן).

3 *perf.*: חָרַק
Job. 16, 9. חרק עלי בשניו
part.: וְחֹרֵק
Ps. 37, 12. וחרק עליו שניו
inf. abs.: חָרֹק

Am. 1, 3. בחרצות חרזל

חָרְזִין

ת׳ נאר חַרְזִין, לכן נקיום סקעך, נרכוי חֲרִזִּים, וסעתיון מן מכוון הנכע על שכוס וולוו, לוער מוולו וולעיל [לייפֿרינ], וכשפס יסודית חֲרִיזוּת יולוע, לניין סתעילות.

adj. m. (pro חַרְזִין, unde pl. חֲרִזִּים, retento *Dages* compensativo), accinctus, promptus, studiosus, sedulus. LXX. *ἀνδρεῖος, γλωσσότμητος, ἐκλεκτός, καθαρός*.

חָרְזִין

Prv. 21, 5. מחשבות חרוץ
pl.: חֲרוּצִים
Prv. 10, 4. ויד חרוצים תעשיר
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול
Prv. 13, 4. ונפש חרוצים תדשן

חָרֻץ

ז׳ נקלני, וסילועה נתרנוס חַרְצָא וסרכוי חַרְצָן, וסעתיון כמו חָלֵץ נעכני, לוער לקר עכוכם ויוולו [לעכלע], ונלעון סולסי נקסר ל׳ שלף כלרך, ויולוע תעלות כוולכ סנכע לנכע כמכוון כ׳.

n. m. aram. (def. targ. חַרְצָא; pl. חַרְצִין), sicut hebr. חֶלֶץ, lumbi, ab accingendo (חָרַץ 2.), syr. *chaço*, eliso *Res*. LXX. *ὀσφύς*.

cum suff.: חַרְצָהּ *sg.*
Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

חָרֵץ

ד ייי

פעל נודל, ולע עונר כף נעור, וסכלנס כמו חָרַס לעיל, וכפי הכ״ל סעפעל חָצַר לעיל לך הסרוס שלו, לוער נלכון והלל [ז׳ייפֿערן, זריללען], נסשחל על יסון [קניכענען], וכן סנכע נעכע תלעודים, ומוס כניתם ולקיכם נכלל סס. הסס חָרֵץ נלקלוק נאר חָרֵץ מוס, ע״ל קכוק הנניתו, ומוס נויל הסס חָרֵץ, וכדומס, ונגמרל עוד חָרֵץ. תעלות סנכע סנכס טענית, ונמלל ג״כ ניוני [*κρύγ.*] כנכע כמכוון.

vrb. trans. (impf. יַחֲרֹץ), frendere (dentibus), dentes cum stridore prae ira comprimere. Hoc a verbo vocalis *Chireq* nominata est (arab. *Kesre* = שֶׁבֶר), ut quidem *Ibn-Ezra* in principio libri *Zahot* Mantuae conscripti testatur: מִפְּנֵי שֶׁמְּחַדְּשָׁהּ מִן הַשֵּׁם נִרְאֶה חֲקוֹרֵב אֶחָיו. Radix verbi (arab. *charaqa*, gr. *κρύγ.*) onomatopoëtica est. LXX. *βρύχειν* (Act. 7, 15. Syrus: מְחָרְקִין חָוֹן שִׁנַּיהוֹן).

3 *perf.*: חָרַק
Job. 16, 9. חרק עלי בשניו
part.: וְחֹרֵק
Ps. 37, 12. וחרק עליו שניו
inf. abs.: חָרֹק

part. fem.: וְנֶחֱרָצָה *sg.*
Jes. 10, 23. כי כלה ונחרצה
Jes. 28, 22. כלה ונחרצה שמעתי
Dan. 9, 27. ועד־כלה ונחרצה
part. fem.: נֶחֱרֶצֶת *sg.*
Dan. 9, 26. נחרצת שממות

חָרִיץ

ז׳ ונרכוי חֲרִצִּים, וסכלנון נכפל: ק׳ סנקעך וקנקן, לוער גור ופלע [זעיק], וולע תעלנות סכוונס על קיניני סקלנ, לוער קעיכי קלנ [זכיעבע], ונעלני כניין מלהו, נקלוף סף׳ נכ׳. כ׳ סעקודד ומלועע, כמו חָרִיץ לקמן, לוער מוגג ונרקן [דרעב-זכייעג], וכן לאר רס׳ פלע קניניס כמו פניריפס, וס׳ יקוקו לנרס.

n. m. (plur. חֲרָצִים), segmentum, *τμῆμα*, veluti חֲרִיצֵי חֶחָלֶב (arab. *kariz*). LXX. *τρυφαλίδες*. Hesychius: *τρυφαλίδες· τμήματα ἁπαλοῦ τυροῦ*. Vulg. *formellae casei*. 2) res acuta, acuminata, veluti חֲרִיצֵי חַבַּרְזֶל, tribulae ferreae. LXX. *τρίβολος, σκέπαρνον, πρίων*. Symm. *τροχοί* (*σιδηροῖ*). Hieron. *plaustra ferrea*.

pl. constr.: חֲרִיצֵי
1 S. 17, 18. ואת עשרת חריצי החלב
pl. constr.: וּבְחֲרִיצֵי
2 S. 12, 31. ובחרצי הברזל ובמגזרות
pl. constr.: וּבַחֲרִיצֵי
1 Chr. 20, 3. ובחריצי הברזל

חָרוּץ

ז׳, ולעעיס תוקני, ולו נמלל סרכוי נקני חֲרָצוֹת. סתתירון עסולס: ק׳ כמו קריץ נקרני, לוער תעלה ולכרה נוען ולוסס [נרשנען], וולע סכוונס על כוולכ ולכנכס נוען ולוסס [נרשנען], וולע סכוונס על קעון סעקלס והקלמדוות ולנירת שלל נעניס, וכי סון קלר נל קניר לעיל, ולוס תניין סכנוולות. תעלות סנכע נל נגד לעיל, ולוס תניין [לייפֿרינ], ולנפס יסודית חֲרִיצוּת יולוע, לניין סתעילות.

adj. m. (pro חַרְזִין, unde pl. חֲרִזִּים, retento *Dages* compensativo), accinctus, promptus, studiosus, sedulus. LXX. *ἀνδρεῖος, γλωσσότμητος, ἐκλεκτός, καθαρός*.

חָרְזִין

Prv. 21, 5. מחשבות חרוץ
pl.: חֲרוּצִים
Prv. 10, 4. ויד חרוצים תעשיר
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול
Prv. 13, 4. ונפש חרוצים תדשן

חָרֻץ

ז׳ נקלני, וסילועה נתרנוס חַרְצָא וסרכוי חַרְצָן, וסעתיון כמו חָלֵץ נעכני, לוער לקר עכוכם ויוולו [לעכלע], ונלעון סולסי נקסר ל׳ שלף כלרך, ויולוע תעלות כוולכ סנכע לנכע כמכוון כ׳.

n. m. aram. (def. targ. חַרְצָא; pl. חַרְצִין), sicut hebr. חֶלֶץ, lumbi, ab accingendo (חָרַץ 2.), syr. *chaço*, eliso *Res*. LXX. *ὀσφύς*.

cum suff.: חַרְצָהּ *sg.*
Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

חָרֵץ

ד ייי

פעל נודל, ולע עונר כף נעור, וסכלנס כמו חָרַס לעיל, וכפי הכ״ל סעפעל חָצַר לעיל לך הסרוס שלו, לוער נלכון והלל [זיימערן, זריללען], נסשחל על יסון [קניכענען], וכן סנכע נעכע תלעודים, ומוס כניתם ולקיכם נכלל סס. הסס חָרֵץ נלקלוק נאר חָרֵץ מוס, ע״ל קכוק הנניתו, ומוס נויל הסס חָרֵץ, וכדומס, ונגמרל עוד חָרֵץ. תעלות סנכע סנכס טענית, ונמלל ג״כ ניוני [*κρύγ.*] כנכע כמכוון.

vrb. trans. (impf. יַחֲרֹץ), frendere (dentibus), dentes cum stridore prae ira comprimere. Hoc a verbo vocalis *Chireq* nominata est (arab. *Kesre* = שֶׁבֶר), ut quidem *Ibn-Ezra* in principio libri *Zahot* Mantuae conscripti testatur: מִפְּנֵי שֶׁמְּחַדְּשָׁהּ מִן הַשֵּׁם נִרְאֶה חֲקוֹרֵב אֶחָיו. Radix verbi (arab. *charaqa*, gr. *κρύγ.*) onomatopoëtica est. LXX. *βρύχειν* (Act. 7, 15. Syrus: מְחָרְקִין חָוֹן שִׁנַּיהוֹן).

3 *perf.*: חָרַץ
Job. 16, 9. חרץ עלי בשניו
part.: וְחֹרֵץ
Ps. 37, 12. וחרץ עלו שניו
inf. abs.: חָרֹץ

part. fem.: וְנֶחֱרָצָה *sg.*
Jes. 10, 23. כי כלה ונחרצה
Jes. 28, 22. כלה ונחרצה שמעתי
Dan. 9, 27. ועד־כלה ונחרצה
part. fem.: נֶחֱרֶצֶת *sg.*
Dan. 9, 26. נחרצת שממות

חָרִיץ

ז׳ ונרכוי חֲרָצִים, וסכלנון נכפל: ק׳ סנקעך וקנקן, לוער גור ופלע [זעיק], וולע תעלנות סכוונס על קיניני סקלנ, לוער קעיכי קלנ [זכיעבע], ונעלני כניין מלהו, נקלוף סף׳ נכ׳. כ׳ סעקודד ומלועע, כמו חָרִיץ לקמן, לוער מוגג ונרקן [דרעב-זכייעג], וכן לאר רס׳ פלע קניניס כמו פניריפס, וס׳ יקוקו לנרס.

n. m. (plur. חֲרָצִים), segmentum, *τμῆμα*, veluti חֲרִיצֵי חֶחָלֶב (arab. *kariz*). LXX. *τρυφαλίδες*. Hesychius: *τρυφαλίδες· τμήματα ἁπαλοῦ τυροῦ*. Vulg. *formellae casei*. 2) res acuta, acuminata, veluti חֲרִיצֵי חַבַּרְזֶל, tribulae ferreae. LXX. *τρίβολος, σκέπαρνον, πρίων*. Symm. *τροχοί* (*σιδηροῖ*). Hieron. *plaustra ferrea*.

pl. constr.: חֲרִיצֵי
1 S. 17, 18. ואת עשרת חריצי החלב
pl. constr.: וּבְחֲרִיצֵי
2 S. 12, 31. ובחרצי הברזל ובמגזרות
pl. constr.: וּבַחֲרִיצֵי
1 Chr. 20, 3. ובחריצי הברזל

חָרוּץ

ז׳, ולעעיס תוקני, ולו נמלל סרכוי נקני חֲרָצוֹת. סתתירון עסולס: ק׳ כמו קריץ נקרני, לוער תעלה ולכרה נוען ולוסס [נרשנען], וולע סכוונס על כוולכ ולכנכס נוען ולוסס [נרשנען], וולע סכוונס על קעון סעקלס והקלמדוות ולנירת שלל נעניס, וכי סון קלר נל קניר לעיל, ולוס תניין סכנוולות. תעלות סנכע נל נגד לעיל, ולוס תניין [לייפֿרינ], ולנפס יסודית חֲרִיצוּת יולוע, לניין סתעילות.

adj. m. (pro חַרְזִין, unde pl. חֲרִזִּים, retento *Dages* compensativo), accinctus, promptus, studiosus, sedulus. LXX. *ἀνδρεῖος, γλωσσότμητος, ἐκλεκτός, καθαρός*.

חָרְזִין

Prv. 21, 5. מחשבות חרוץ
pl.: חֲרוּצִים
Prv. 10, 4. ויד חרוצים תעשיר
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול
Prv. 13, 4. ונפש חרוצים תדשן

חָרֻץ

ז׳ נקלני, וסילועה נתרנוס חַרְצָא וסרכוי חַרְצָן, וסעתיון כמו חָלֵץ נעכני, לוער לקר עכוכם ויוולו [לעכלע], ונלעון סולסי נקסר ל׳ שלף כלרך, ויולוע תעלות כוולכ סנכע לנכע כמכוון כ׳.

n. m. aram. (def. targ. חַרְצָא; pl. חַרְצִין), sicut hebr. חֶלֶץ, lumbi, ab accingendo (חָרַץ 2.), syr. *chaço*, eliso *Res*. LXX. *ὀσφύς*.

cum suff.: חַרְצָהּ *sg.*
Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

חָרֵץ

ד ייי

פעל נודל, ולע עונר כף נעור, וסכלנס כמו חָרַס לעיל, וכפי הכ״ל סעפעל חָצַר לעיל לך הסרוס שלו, לוער נלכון והלל [זיימערן, זריללען], נסשחל על יסון [קניכענען], וכן סנכע נעכע תלעודים, ומוס כניתם ולקיכם נכלל סס. הסס חָרֵץ נלקלוק נאר חָרֵץ מוס, ע״ל קכוק הנניתו, ומוס נויל הסס חָרֵץ, וכדומס, ונגמרל עוד חָרֵץ. תעלות סנכע סנכס טענית, ונמלל ג״כ ניוני [*κρύγ.*] כנכע כמכוון.

vrb. trans. (impf. יַחֲרֹץ), frendere (dentibus), dentes cum stridore prae ira comprimere. Hoc a verbo vocalis *Chireq* nominata est (arab. *Kesre* = שֶׁבֶר), ut quidem *Ibn-Ezra* in principio libri *Zahot* Mantuae conscripti testatur: מִפְּנֵי שֶׁמְּחַדְּשָׁהּ מִן הַשֵּׁם נִרְאֶה חֲקוֹרֵב אֶחָיו. Radix verbi (arab. *charaqa*, gr. *κρύγ.*) onomatopoëtica est. LXX. *βρύχειν* (Act. 7, 15. Syrus: מְחָרְקִין חָוֹן שִׁנַּיהוֹן).

3 *perf.*: חָרַץ
Job. 16, 9. חרץ עלי בשניו
part.: וְחֹרֵץ
Ps. 37, 12. וחרץ עלו שניו
inf. abs.: חָרֹץ

Digitized by Google

interdum חוֹר (formâ insolitâ), *n. m.* (pl. חֹרִים), ingenuus, nobilis, liber, a morum generisve puritate atque probitate. Targ. חָרָא (f. חָרְתָּא, pl. חֹרִין), gem. חֲרוּרִין, abstr. חֵרוּת (libertas), שָׁחַרר, manumittere, in libertatem vindicare, emancipare (syr. *cha'rar*), unde n. שְׁחָרוּר, manumissio, emancipatio, v. s. v. שָׁחַר. LXX. ἐλεύθερος, ἔντιμος, ἄρχων.

pl.: חוֹרִים

*ארץ שמלכך בן־חורים Eccl.10,17.

pl.: הַחֹרִים

ואלי־החרים אשר בעירו 1 Rg.21,8.
ואמר אל־החרים Neh. 4, 13.
ואריבה את־החרים Neh. 5, 7.
ואקבצה את־החרים Neh. 7, 5.

pl.: וְהַחֹרִים

והחרים אשר הישבים 1 Rg.21,11.

pl.: וְלַחֹרִים

ולחרים ולסגנים Neh. 2, 16.

pl. constr.: חֹרֵי

מרבים חרי יהודה Neh. 6, 17.
ואריבה את חרי יהודה Neh13,17.
ואת־כל־חרי יהודה Jer. 27,20. 39, 6.

pl. c. suff.: חֹרֶיהָ

חריה ואין־שם מלוכה Jes. 34,12.

חָרְחָר

ז׳ וסך נכנו ככ״ק חֲרָרִים, וסשקוי קין־קוכ ותלשוב, כיס ויקכון כשון ונקיסק ושקן נככוח [וקשכבשרכשבכ־שם נשמל], וסשקל עשקל חָצֵר, גֶּדֶר, וככון לקשכוח.

n. m. pluralet. (חֲרָרִים, ad s. f. גֶּדֶר, חָצֵר), loca sicca et torrida, propter nimium solis aestum pluviaeque defectum. LXX. αὐχμερά.

pl.: חֲרָרִים

ושכן חררים במדבר Jer. 17, 6.

חַרְחָר

ז׳ והלשון קלי נקריכת הנוף וקדיקקו, לכן כמו קדקד [פ״יענער], וכן נקרמי.

n. m., genus morbi totum corpus perurentis, febris ardens acuta vel maligna. LXX. ἐρεθισμός.

וּבַחַרְחַר

ובדלקת ובחרחר ובחרב Dt.28,22.

חָרְחֹל

ז׳, וסכנוי חֲרָלִים, מן חַר נסוסי״ סספקון חָל, וכן חָהוֹל נקרמי מן חֵת, בְּחֵל נענכי מן בַּת, עי׳ נספכי קכוי פיניס קף קל״ע. הלשון קין ולכלד וסקפל, קצר ע״ב עוקלו ׳שקף נעור, כלכן סקוכים [דאלין, שעכלאלכן]. וגם נקיוב קפק קכול יסוסקו סוס, וסוק הסוב.

n. m. (pl. חֲרָלִים, a. n. חֹר, addita terminatione hypocoristica *ûl*, ad s. f. חָהוֹל s. חַהוֹל a. n. חֵת, בְּחֵל a. n. בַּת), sentis, paliurus (*Celsius* in Hierobot. II, 166.), ab urendo vel comburendo. LXX. φρύγανα (a v. φρύγειν) ἄγρια; ἐκλείπειν; כֻּסֵּת חֲרָלִים, χορτομανεῖν.

תחת חרול יספדו Job. 30, 7.
ממשק חרול Zeph. 2, 9.

pl.: חֲרֻלִּים

כסו פניו חרלים Prv. 24, 31.

חָרְמֹן

ז׳ נקלים, לל״ק נסספסוק כמו קי כמו קכון, וסכלכון קכיר וקר ויכן [דייכר], ולל מקקוור.

adj. m. (semel Ψ. 58, 10.), adustus vel torridus. Mose ben-Menahem: noch frisch, kaum angewärmt. Symn. πρὶν ἢ αὐξηθῶσιν αἱ ἄκανθαι ὑμῶν, ὥστε γενέσθαι ῥάμνον, ἔτι ζῶντα ὡς ὁλόξηρον λαίλαψ ἀρεῖ. LXX. (ὡσεὶ ἐν ὀργῇ.

*כמו חרון ישערנו Ps. 58, 10.

חָרַשׁ

חָרַשׁ, חָרַס *s. r.*, וּ חָרַת

חָרַשׁ

פעל נודד, והעתיד יַחֲרֹשׁ, וסספלכה כמו חָרַץ לעיל תל״, וכמו חָרַז נקפה תלמודית, לומר נדוד ונליפה וזריעה קקיכה וסנוד [קייכסיידען, פפלינען]. ומוס הלכה מעכית, ותעלות הזרע כלשון סוכקתי ג״כ כהודו ופרסי יוכי ומקלכי, ויותר מוס עי׳ קתק קרץ וקרע. ומושלל על קריצת המתכות, שהיא עכין קתוך, ובמכוון מוסרי על קריצת עוב וו רע״. סכפעל פעולי שלו, והכוסף הקוזק מקל, ודוק. ולע קוכל שגלוף וגוור בתכות כתיכת נורקס, ע״כ כגוריכים ניון הזרע לעון הזלם כלתומות ומסירות ומדע כשלשלה, ולל תעשה לת עלמך, לומר שהתעות לייכה כלשון תמכנו.

v. trans. (impf. יַחֲרֹשׁ), incidere, insculpere, sicut חָרַת, חָרַץ (q. v. supra), et talmudicum חָרַז; spec. perstringere aratro s. vomere, arare, sulcos imprimere; etiam de aeris ferrique *fabrica*, et tropice de facinorum malorum, calamitatum, insidiarum machinatione seu molitione. *Nif.* arari. *Hif.* fabricari, machinari aliquid, vi morali. LXX. γλύφειν, ἀροτριᾶν, ἀροτριάζειν, τεκταίνειν; θερίζειν, καινίζειν, καταδαμάζειν; חֹרֵשׁ, ἀροτριών, τέκτων, χαλκεύς, ἀλοητός; ἁμαρτωλός, ἀρχηγός. *Hif.* ἐγκαινίζειν (חִדֵּשׁ).

3 perf. pl.: חָרְשׁוּ

על־גבי חרשו חורשים Ps. 129, 3.

2 perf. pl.: חֲרַשְׁתֶּם

לולא חרשתם בעגלתי Jud. 14, 18.
חרשתם־רשע Hos. 10, 13.

part.: חֹרֵשׁ *sbst.*

כל־חרש נחשת וברזל Gn. 4, 22.
איש־צרי חרש נחשת 1 Reg. 7, 14.
והוא חרש שנים־עשר 1 Reg. 19, 19.
ונגש חורש בקוצר Am. 9, 13.

part.: הַחֹרֵשׁ

יחרש החרש לזרע Jes. 28, 24.

part. pl.: חֹרְשִׁים

על־גבי חרשו חורשים Ps. 129, 3.

pl. constr.: חֹרְשֵׁי

כאשר ראיתי חרשי און Job. 4, 8.

pl. fem.: חֹרְשׁוֹת

הבקר היו חרשות Job. 1, 14.

part. pass.: חָרוּשׁ = חָרוּת

חרות על־הלחת Ex. 32, 16.

part. pass.: חֲרוּשָׁה *fem.*

חרושה על־לוח לבם Jer. 17, 1.

inf. constr.: וְלַחֲרֹשׁ

ולחרש חרישו 1 Sam. 8, 12.

2 imperf.: תַּחֲרֹשׁ

לא־תחרש בשור־ובחמר Dt. 22, 10.
אל־תחרש על־רעך רעה Prv. 3, 29.

3 imperf.: יַחֲרֹשׁ

מחרף עצל לא יחרש Prv. 20, 4.
יחרש החרש לזרע Jes. 28, 24.
יחרוש יהודה Hos. 10, 11.
אם־יחרוש בבקרים Am. 6, 12.

Nif-al: נֶחֱרַשׁ

3 imperf. fem.: תֵּחָרֵשׁ

ציון שדה תחרש Jer. 26, 18.
ציון שדה תחרש Mich. 3, 12.

Hif-il: הֶחֱרִישׁ

part.: מַחֲרִישׁ *sg.*

כי־עליו שאול מחריש 1 S. 23, 9.

חָרֵשׁ

ז׳ נמר חָרֵשׁ, לכן קיוס סקמן, וסספן חָרֵשׁ, והכנוי חָרָשִׁים, וסספן חָרָשֵׁי. סהלכה סגולף וקוכת קדיר נמקכות לקומכתו [צעיין-מעכן], ומוס קרע כיול ולכן, ולפעמים ג״כ מען, לו קרע נהצלל, נמכוון מוקרי וכדומה [קינסט-לער, נעלי״עצר].

n. m. (pro חָרֵשׁ, quare *Qamez* immutabile est; c. חָרַשׁ; pl. חָרָשִׁים c. חָרְשֵׁי), is, qui fabricae aeris, lapidum, ligni, operam dat, sculptor, faber, latomus; translate artifex, fabricator. LXX. τέκτων, χαλκεύς, οἰκοδόμος, τεχνίτης, ἀρχιτέκτων; ἀρχιτεκτονεύειν, τεκταίνειν; ἐγκαινίζειν (חִדֵּשׁ), καφός (חָרֵשׁ), τὸ ἅγιον; חָרֵשׁ אֶבֶן, λιθουργική τέχνη; גֵּיא חָרָשִׁים, γησασαρίμ.

כל־מלאכת חרש וחשב Ex. 35, 35.
חרש וחשב ורקם Ex. 38, 23.
מעשה ידי חרש Dt. 27, 15.
הפסל נסך חרש Jes. 40, 19.
חרש חכם יבקשלו Jes. 40, 20.
ויחזק חרש את־צרף Jes. 41, 7.
חרש נפח באש פחם Jes. 54, 16.
מעשה ידי־חרש Jer. 10, 3.
מעשה חרש Jer. 10, 9.
והוא חרש עשהו Hos. 8, 6.

וְחָרָשׁ

וחרש לא ימצא 1 Sam. 13, 19.

הֶחָרָשׁ

וכל־החרש והמסגר 2 Reg. 24, 14.
ואת־החרש ואת־המסגר Jer. 24, 1.

וְהֶחָרָשׁ

והחרש והמסגר 2 Reg. 24, 16.
וחחרש והמסגר Jer. 29, 2.

constr.: חָרָשׁ

מעשה חרש אבן Ex. 28, 11.
חרש ברזל מעצד Jes. 44, 12.
חרש עצים נטה קו Jes. 44, 13.

pl.: חָרָשִׁים

מלאכה ביד חרשים 1 Chr. 29, 5.
מעשה חרשים כלה Hos. 13, 2.
ויראני ד׳ ארבעה חרשים Zach. 2, 3.

pl.: וְחָרָשִׁים

חצבים וחרשים 2 Chr. 24, 12.
וחרשים המה מאדם Jes. 44, 11.

pl.: לֶחָרָשִׁים

לחרשים ולבנים 2 Reg. 22, 6.
ויתנו לחרשים ולבנים 2Chr. 34, 11.

pl.: וְלֶחָרָשִׁים

לחצבים ולחרשים Esr. 3, 7.

pl. constr.: חָרָשֵׁי

חרשי צירים Jes. 45, 16.
חרשי משחית Ez. 21, 36.

pl. constr.: וְחָרָשֵׁי

וחרשי עץ וחרשי אבן 2 S. 5, 11.
וחרשי קיר וחרשי עצים 1Chr. 14, 1.
חצבים וחרשי אבן ועץ 1Chr. 22, 15.

pl. constr.: לְחָרָשֵׁי

ויוציאהו לחרשי העץ 2Reg. 12, 12.
וגם לחרשי ברזל 2 Chr. 24, 12.

חָרָשׁ

ז׳ המופלט מהקודם, וסכנוי חֲרָשִׁים, והפתקון קומכות ומלאכה, ונתמנותו סנליפה [קונסט, קינסטליכע שכניין], וכן יונן קכס קרגיס, נסשקל סמוסרי״, לומר קכס וידען במדעים וקכמות, וכנון לקח בדומה לו נכלל ולל נפרע.

n. m. abstr. (n. concreti חָרָשׁ; pl. חֲרָשִׁים), fabricatio, opificium, artificium, ars, doctrina. LXX. חֲכַם חֲרָשִׁים, σοφὸς ἀρχιτέκτων.

pl.: חֲרָשִׁים

אבי גיא חרשים 1 Chr. 4, 14. n. p.
כי חרשים היו 1 Chr. 4, 14.
וחכם חרשים Jes. 3, 3.

pl.: הַחֲרָשִׁים

גי החרשים Neh. 11, 35. *n. p.*

חֹרֶשׁ

ז׳ ע״מ אֹבֵד, יֹתֵר, שֹׁרֶק, והלכון כלי הקריסה והגליפה, ומוס כל קרע כקשק לל״ק, לולם לל״ל שכתעכם שם נמר כמוסשע.

n. m. (ad s. f. אֹבֵד, יֹתֵר, שֹׁרֶק), instrumentum opificum, fabrorum, Gen. 4, 22. Alii concretum pro abstracto positum putant. LXX. לַטָּשׁ כָּל־חֹרֶשׁ, σφυροκόπος, χαλκεύς.

כל־חרש נחשת וברזל Gn. 4, 22.
איש־צרי חרש נחשת 1 Rg. 7, 14.

חֲרֹשֶׁת

ז׳ והלכה מופלטת, לומר הקריסה והקומכות כתן, כלכך הקרגיס, ולפעמים ג״כ קמכות של שע״ם חֲרֹשֶׁת, כקצר מליכו קרקע הנויס.

n. f. abstr., sculptura, fabrica vel ligni vel lapidum. LXX. τεκτονικός, λιθουργίζειν, κατεργάζεσθαι, δρυμός (חֹרֶשׁ), חֲרֹשֶׁת אֶבֶן, λιθουργικός.

עד חרשת הגוים Jud. 4, 16. n. p.

בַּחֲרֹשֶׁת *n. p.*

והוא יושב בחרשת הגוים Jud. 4, 2.

מֶחֱרֹשֶׁת *n. p.*

מחרשת הגוים Jud. 4, 13.

וּבַחֲרֹשֶׁת

ובחרשת אבן למלאת Ex. 31, 5. 35, 33.
ובחרשת עץ Ex. 31, 5. 35, 33.

p. חֲרֹשֶׁת *n. p.*

אבניה בקיר חרשת 2 Reg. 3, 25.

n. p. חֲרֹשֶׁת

*קיר־חרשת Jes. 16, 7. n. p.

חָרִישׁ

ז׳, והמשקל ׳יוע כמו אָסִיף, קָצִיר, בָּצִיר, אָבִיב, חֲרִיף [נשפה ׳יסודית], זָמִיר וכדומה, לכיון עתותי הזכה נהן תעשה הפעולות. הלכון לו הקריסה והלרכת מעכית נעלה [דאם פפלינגען], לו עת הקריסה.

n. m. (ad s. f. קָצִיר, בָּצִיר, חֲרִיף (jud.), זָמִיר, אָבִיב, ad significanda tempora anni, in quae incidit actio, cujus notio verbo insita est), tempus arandi vel aratio ipsa. LXX. ἀροτρίοσις, θερισμός, σπόρος.

אשר אין־חריש Gn. 45, 6.

בֶּחָרִישׁ

בחריש ובקציר תשבת Ex. 34, 21.

Digitized by Google

adj. m. (f. חֲרִישִׁית), tacitus, quietus, leniter susurrans, veluti ventus. Jonatan (Jona 4, 8.): רוּחַ קַדְּמָיְתָא חֲרִישָׁאָה. Isaaki ex traditione: סְעָרָה חֲרִישִׁית סְעָרָה. Sic, testante Ibn-Ezra, etiam Ibn-Ganah. LXX. *συγκαίων.*

adj. fem.: הַרְרִישִׁית
Jon. 4, 8. רוח קדים חרישית

חָרֶת
c. s. r. חָרַשׁ *p.* 439.

חָשׁוֹ:
פעל נוד ופעתיד יַחְשֹׁךְ, ופצחון כמו חָסַךְ נקרמי, לומר מכיצה ועניה כליפה ועניסה הכפה והתפקות [אַל-תַּחְשֹׂךְ, אַל-, טריק-], ומוס לו הצניה והדמוי ככלה, לו סמלה ועור מנהה, לו לגילת ונגינת דגר מקנהו [אַעֲרֹ-זַעֲנֵן], לו נגינת כסף ומקילת הנאר ומקיבת יד כלים נוגע [גַּיְלִינֵן, אַעֲרֹ-רַעֲן], לו סמלה בכלב, וכלומה מן הַחְשָׁלוֹת. בנמרת חֹסֶךְ הכניעה והבזיקה ועניכה. תפלות ומכנו הזרע חֲסָרֹה נקרמי חֲסַךְ [כף' מקנב מוצ ועצמי], ולומה לזרע חֲסֵרָה [נמלת ברין] ע"ג, והלמנו לפ"ו מקתך והנור [אַנְצַנְיֵיעֲרֵן], וכן נקרמי ומקנלמי נרמני ומלקי אַעֲרֹ עֲרֵב בזרע כמהון [l. sec-are; sl. siek.; dt. säg-en.], ומתן לוך נקרנום חֹסֶךְ עכן עמוע ומקיכם [אַעֲרֹקַבְּרֵן] וכלומה.

verb. trans. (impf. יַחְשֹׂךְ), sicuti חָסַךְ aram., retinere, detinere, cohibere, veluti vocem, hinc tacere; aliquem ab interitu, hinc servare; rem aliquam, ne quis ejus particeps fiat, h. e. supprimere, denegare; continere aliquid, veluti pecunias, ne dissipentur, h. e. parsimoniâ retinere; denique parcere hominibus, quod itidem fit cohibendo, iram dico atque invidiam. Radix est *sak*, quae invenitur in vv. חָסַךְ, חָדַשׁ, חָשַׂךְ (unde חֶשְׂבֹּן), vi primitiva *desecandi*, lat. *sec*-are, slavice *siek*, unde targ. חֲסַךְ, frustulum, segmentum parvulum. LXX. *ὑπεξαίρειν, περιτρύειν, ἀποκεῖσθαι, περιποιεῖσθαι, συνιέναι, κουφίζειν, φείδεσθαι; οἰκτείρειν ἀφειδῶς.*

3 *perf.:* חָשַׂךְ
Gn. 39, 9. ולא־חשך ממני מאומה
1 S. 25, 39. ואת־עבדו חשך מרעה
2 S. 18, 16. כי־חשך יואב את־העם
2 Rg. 5, 20. חשה חשך אדני את־נעמן
Ps. 78, 50. לא־חשך ממות נפשם
3 *perf.:* חָשְׂכָה *p.*
Jes. 14, 6. מרדה בלי חשך
2 *perf.:* חָשַׂכְתָּ
Gn. 22, 12. 16. ולא חשכת את־בנך
Esr. 9, 13. חשכת למטה מעונינו
1 *perf.:* חָשַׂכְתִּי
Job. 38, 23. אשר חשכתי לעת צר
3 *perf. pl.:* חָשְׂכוּ
Job. 30, 10. ומפני לא־חשכו רק
3 *perf. pl.:* חָשְׂכוּ *p.*
Jer. 14, 10. לנוע רגליהם לא חשכו
part.: חוֹשֵׂךְ
Prv. 13, 24. חושך שבטו שונא בנו
Prv. 17, 27. חושך אמריו יודע דעת
part.: חוֹשְׂכֵי

חֵרֵשׁ
ע"ג נאר חֵרֵשׁ, והכנוי חֲרָשִׁים, והצקון קים זקיכו זועם וקיכו מדנר, כקילו מלוקם ומכוזף [טויב], וכן נקרמי.

n. m. (pro חֵרֵשׁ; pl. חֲרָשִׁים), surdus, auribus captus tanquam fascinatione daemonica, quare et translate de surditate animi diabolica dicitur. LXX. *κωφός.*

Ex. 4, 11. אר חרש או פקח או עור
Lev. 19, 14. לא־תקלל חרש
Ps. 58, 5. כמו־פתן חרש

וְחֵרֵשׁ
Jes. 42, 19. וחרש כמלאכי אשלח

בְּחֵרֵשׁ
Ps. 38, 14. ואני כחרש לא אשמע

pl.: חֲרָשִׁים
Jes. 35, 5. ואזני חרשים תפתחנה

pl.: וְחֵרָשִׁים
Jes. 43, 8. וחרשים ואזנים למו

pl.: חֲרָשִׁים
Jes. 29, 18. החרשים דברי־ספר
Jes. 42, 18. החרשים שמעו

חֶרֶשׁ
ע"ג, וכלנון הקצוי והלמי, זקיקה ולקק [כלעלנא, הייפליקיים], וזוזו נקכל כ' נ"כ זעמיי, לומל כק' נרו. ורע"ו נקר המלם לקמ לכם עזו עניכם כקרנים, אלא יקמילו לנכיכם מפניכם, וכלר"ק כוסילם אילנו נזקיקה, קולכים כקרנים, אלא ילניזו נפם.

n. m., silentium, reticentia, arcanum; adverb., ommissa praepositione בְּ, silenter, secrete; Jonatan: בְּטַיָּא. LXX. מְρυβίοις, *κατασκοπεῦσαι.*

Jos. 2, 1. מרגלים חרש לאמר

הֶחֱרִישׁ
ע"ג וכמ' מקכנית חַרְשָׁה, ונפ נעמה בַּחֲרָשָׁה, והכנו חֲרָשִׁים, ונמכנת כתיב נ"כ חֲרָשׁ. והפתנון יעב ומילן ועכף כפי מקנך [מיין, ווּאַלַכְּזֵן, נעכיב], וכן נקרנום חֲרָשׁ, וכנפה קלמוליה נ"כ חֲרִישָׁה, כמו קכיקת קנים, ועוד נקרנום חֲרִישָׁה, ונקרמי עוד חֲרִישָׁה, עי' מפני קרוני פניכים ע' מ"ק ו' ולף קל"ט.

n. m. (c. He finis חֲרִשָׁה, חֲרִישָׁה; pl. חֲרָשִׁים; Masora scribit etiam חֹרֶשׁ), nemus, silvula, virgultum, a foliorum flatibus venti agitatorum lenibus susurris. Targ. חוּרְשָׁא, חֲרִישָׁא, חוּרְשָׁא, talm. חֲרִישָׁה, veluti חֲרִישַׁת קָנִים. LXX. *δρυμός; πυκνός, καινός.*

וְחֹרֶשׁ
Ez. 31, 3. וחרש מצל

בַּחֲרָשׁ
Jes. 17, 9. כעזבת החרש והאמיר

pl.: וּבַחֲרָשִׁים
2 Chr. 27, 4. ובחרשים בנה בירניות

c. h. finis: חֲרָשָׁה
1 Sam. 23, 16. וילך אל־דוד חרשה

c. h finis: בַּחֲרָשָׁה
1 Sam. 23, 15. במדבר־זיף בחרשה
1 Sam. 23, 18. וישב דוד בחרשה

חֲרִישִׁי
קוקרייי, ולנקנה חֲרִישִׁית, והכלנון דומס ומוקע ומקנה [זוויינוקס, רוהינ], ונקמר מן כיוק קם לק קסער נספה, וכן נעמרק נספה זמכנת מצנקת כל הכוקות עכניס והיק קמס מקל, ולהכר"ק זנעצו נני עֲלֵם כקרנים נכניכתם.

φωτᾶν σοφίαν; הַחֲרִישׁ, *παρακούειν.*

2 *imperf.* תַּחֲרִשׁ *p.*
Ps. 28, 1. צורי אל־תחרש ממני
Ps. 35, 22. ראיתה ריי אל־תחרש
Ps. 39, 13. אל־דמעתי אל־תחרש
Ps. 83, 2. אל־תחרש ואל־תשקט
Ps. 109, 1. אלהי תהלתי אל־תחרש
3 *imperf.:* יַחֲרֹשׁ
Ps. 50, 3. יבא אלהינו ואל־יחרש
3 *pl. fem.:* תַּחֲרִשְׁנָה
Mich 7, 16. אזניהם תחרשנה
Hif-il: הֶחֱרִשׁ 3 *perf.*
Num. 3, 15. כי־החרש לה
3 *perf.:* וְהֶחֱרִשׁ
Gn. 34, 5. והחרש יעקב עד־באם
Num. 30, 5. והחריש לה אביה
Num. 30, 8. ביום שמעו והחריש לה
Num. 30, 12. ושמע אישה והחרש לה
1 *perf.:* הֶחֱרַשְׁתִּי
Esth. 7, 4. נמכרנו החרשתי
Ps. 32, 3. כי החרשתי בלו עצמי
1 *perf.:* וְהֶחֱרַשְׁתִּי
Ps. 50, 21. אלה עשית והחרשתי
3 *perf. pl.:* וְהֶחֱרִשׁוּ
2 Rg. 18, 36. והחרישו העם ולא־ענו
part.: מַחֲרִישׁ *masc.*
Gn. 24, 21. משתאה לה מחריש
Prv. 17, 28. גם אויל מחריש
part.: מַחֲרִישׁ
1 Sam. 10, 27. ויהי כמחריש
part. pl.: מַחֲרִשִׁים
2 Sam. 19, 11. למה אתם מחרשים
inf. abs.: הַחֲרֵשׁ
Num. 30, 15. ואם־החרש יחריש לה
Esth. 4, 14. אם־החרש תחריש
Job. 13, 5. מי יתן החרש תחרישון
imperat.: הַחֲרֵשׁ *sg.*
Jud. 18, 19. ויאמרו לו החרש
Job. 33, 31. החרש ואנכי אדבר
Job. 33, 32. החרש ואאלפך חכמה
imprt. fem.: הַחֲרִישִׁי *sg.*
2 Sam. 13, 20. החרישי אחיך הוא
impert. pl.: הַחֲרִישׁוּ
Job. 13, 13. החרישו ממני ואדברה
Jes. 41, 1. החרישו אלי איים
1 *imperf.:* אַחֲרִישׁ
Job. 6, 24. הורוני ואני אחריש
Job. 13, 19. כי־עתה אחריש ואגוע
Job. 41, 4. לא־אחריש בדיו
Jes. 42, 14. אחריש אתאפק
Jer. 4, 19. לבי לא אחרש
2 *impf.:* תַּחֲרִישׁ *ap.* רָשׁ
1 Sam. 7, 8. אל־תחרש ממנו
Hab. 1, 13. תחריש בבלע רשע
2 *impf. fem.:* תַּחֲרִישִׁי
Esth. 4, 14. אם־החרש תחרישי
3 *imperf.:* יַחֲרִישׁ
Num. 30, 15. ואם־החרש יחריש לה
Prv. 11, 12. ואיש תבונות יחריש
Zeph. 3, 17. יחריש באהבתו
2 *pl.:* תַּחֲרִישׁוּן
Ex. 14, 14. ואתם תחרשון
Job. 13, 5. מי־יתן החרש תחרישון
3 *pl.:* יַחֲרִישׁוּ
Job. 11, 3. בדיך מתים יחרישו
3 *pl.:* וַיַּחֲרִשׁוּ, וַיַּחֲרִישׁוּ
Neh. 5, 8. ויחרישו ולא מצאו דבר
Jes. 36, 21. ויחרישו ולא־ענו אתו
Jer. 38, 27. ויחרשו ממנו
Hitpa-el: הִתְחָרֵשׁ
3 *impf. pl.:* וַיִּתְחָרְשׁוּ
Jud. 16, 2. ויתחרשו כל־הלילה

cum suff.: חֲרִישׁוֹ
1 Sam. 8, 12. ולחרוש חרישו

מַחֲרֵשָׁה
ע"ג, נכנוי מַחֲרַשְׁתּוֹ, והכנוי כנקלה מַחֲרֵשׁוֹת, והלנה כלי הקריסה והקירם ווינכה [פַּלוּגְזַאק], ו"ק פָּרֵשׁ, והוק מעלמ, מן גלוף וזכיוס. וכנמרק מעלמו מלמון נכיוס, קולם סכנו ק"ו מוּשַׁפָּיָא, וו מקכיסה לקמן, וום כלי קלוד ומק [פַּלְקָא]. ונמרק נקרק כן לל סקד נקדוס, ולל סכקב נקרק נית נקוע, וסקד נקדוס דומס לנל סקרילם של מקריסה.

n. f. (c. s. מַחֲרַשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת), instrumentum, quo inciditur (*χαράσσ-εται*), vomer. Jonatan: מָרְבָּא, stimulus, baculus, quo boves reguntur; plur. vertit מְזַעֲזְעָיָא h. e. ligones, acies ligonis, deinde propter similitudinem, aratri (opp. gemar. בֵּית בְּקוּעַ.) LXX. *θερισταίριον.*

cum suff.: מַחֲרַשְׁתּוֹ
1 Sam. 13, 20. מחרשתו ואת־אתו
pl.: *לַמַּחֲרֵשׁוֹת
1 Sam. 13, 21. *למחרשות ולאתים

מַחֲרֵשָׁה
ע"ג, כנקלה נהנלל מן מקרסה, וכנכוי מַחֲרַשְׁתּוֹ, והכנוי כמו לעיל מַחֲרֵשׁוֹת. הפתנון כנקלה סכין המקריסה [פַּלוּגְזַאק], ו"ק מְשֹׁךְ, וום וכ"ו מעמסעק], ו"ק מְשֹׁךְ, וכנכ ידעכו וה, וכ"ו כתב פוזוי"ל נלעו, ולנעת הכ"ק כלי לומוכות מן קרס עניס, וכלס כנקלה המיקו הטעם מהמכן.

n. f. (ut videtur, a מַחֲרֵשָׁה distinguendum; c. s. מַחֲרֵשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת), culter seu dens aratri. LXX. *δρέπανον, θερίζειν.*

cum suff.: מַחֲרֵשָׁתּוֹ
1 Sam. 13, 20. ואת מחרשתו
pl.: לַמַּחֲרֵשׁוֹת
1 Sam. 13, 21. למחרשות ולאתים

חָרַשׁ
זעל נוד והעתיד יַחֲרֹשׁ, והלנה קצת הכנה, כי תמנוו נכלל מלקנון מכל וכל. קוועו נרקה קצוי וזעיקה והתלקוות [זוויינוקס ויין, לייוע, סַלְ-סעעכך לעלמן], וכן נמלך עוד המכוון נתרנום מתלקוות הקוסיים, הינוים כצופם נקצ'י. כמו מְחֲרֵשָׁן יַת־נַפְשֵׁהּ, מלוזדות נפצות נלקוסם וכצופם, ומוס סם חָרָשׁ ולנקנה חֲרָשָׁה, לניין קוסם וקוסמת לוקם ולוקצת, ונעניו קצוי כקמת מצרם נסוכמי ונעניי, נהצלל על הלוזיה והזקיקה. וכוס קניו קריצת לוכים, לומר שהלוכים מהצמועה הנלה כלנו מנוזות נרצת הלקת והכצוף [נעהעקסע, נעצוינעצע], וכאצר למקנכם נגלוד כפצות.

verb. intr. (impf. יֶחֱרַשׁ), taciturnum, silentem esse, summisse, leniter loqui, susurrare, veluti targumice de incantatoribus: מְחָרְשָׁן יַת־נַפְשֵׁהּ, h. e. irretiunt animos susurris arcanis, unde n. m. חָרָשׁ (f. חֲרָשָׁה), incantator, *φαρμακός.* A leniter susurrando translatio fit ad silendum (syr. *charesh*, obmutescere; *Etpa.* incantatum esse), et ad obsurdescendum, quia surdus tanquam fascinatione impeditus est, quominus audiat. LXX. *ἀποκωφᾶσθαι, αἰσχύνεσθαι;* חֲרִישׁ, *ἡσυχάζειν, ἡσυχίαν ἄγειν, σιγᾶν, σιωπᾶν, ἀποσιωπᾶν, παριέναι, ἐπε-*

Digitized by Google

וחשך שפתיו משכיל Prv. 10, 19.
וחשך מישר אף־למחסור Prv. 11, 24
imperat.: חְשֹׂךְ
גם מזדים חשך עבדך Ps. 19, 14.
1 imperf.: אֶחְשֹׂךְ־
גם־אני לא אחשך־פי Job. 7, 11.
1 imperf.: וְאֶחְשֹׂךְ
ואחשך גם־אנכי ארתך Gn. 20, 6.
2 imperf.: תַּחְשֹׂךְ
ומסים להרג אם־תחשך Prv. 24, 11
קרא ברנן אל־תחשך Jes. 58, 1.
2 impf. fem.: תַּחְשְׂכִי *p.*
ימו אל־תחשכי Jes. 54, 2.
3 imperf.: יַחְשֹׂךְ
ניד שפתי יחשך Job. 16, 5.
יחשך נפשר מני־שחת Job. 33, 18,
וצדיק יתן ולא יחשך Prv. 21, 26.
Nif-al: נֶחְשָׂךְ
3 imperf.: יֵחָשֵׂךְ
לא־יחשך כאבי Job. 16, 6.
נסוג לקול יֵחָשֵׂךְ *3 imperf.:*
כי ליום איד יחשך רע Job. 21, 30.

חָשַׂף

פעל כודד נתמלוהו, והמעיל יַחְשֹׂף, כדרך הכודדים, וספקיהן והמרכו ענין קנוי וקשור לכוס ועכוד [קניפֵּען, כיכדען], וכן נתמת חָצֵב קשר מתנו תַּחְרֹצֵב, כמר חָצֵב, לגיון עכד ועכוה, וכן מצרם לפכיהו חָשֵׂב, מקנרת וקוור מתמלות ותת, וכן כָּרַב לקמן בצווי מתמלות ע"ם. והקוכן סה חָשֵׂב [הק' מקנב מוצ ועמעיי], ונגמרת צֵב הפעל, ענין קשור ועכוד, ומוס צֵירֵב קנילה [כיכדעל], וכדומה סהכנס. ומוס חשל על ככוס מוחות ווחוס, על שקילה ומניס נדנר [שפיכטען, ויכנען], וכן הסשקל מקל ומס, נמס וכדומה, ונס סכסיסס וספיילה ועשות קשכון ועכך סיל עכוד וקשור וסצעית הקלקים [רעכטען], לין שוחית דכר היל [שַׁכטען, סשלטען]. סכהיכים יוכהו מקליכס.

verb. trans. (impf. יַחְשֹׂף), vincire, ligare, nectere, sicut חָצֵב, unde חַרְצֹב (= חָצֵב, vinculum), כָּרַב. Inde חָשֵׂב, polymitarius, artifex; חֶשֶׁב, cingulum. Etenim *cha*, quod efficit primam verbi syllabam, praepositio est; verbum simplex est שָׂב, gemarice צֵב, unde צֶבֶת, fasciculus. Translate (sicut זָמַם, צָמַם) de cogitatione, quae fit ordine notionum inter se aptarum et connexarum, vel de computatione, qua summatim conjunguntur vel efficiuntur numeri, qui dati sunt particulatim. Hinc: cogitare, meditari, computare, rationes conferre; putare, imputare, aestumare, et similiter. LXX. *λογίζεσθαι, συλλογίζεσθαι, ἐκλογίζεσθαι, διαλογίζεσθαι, προσλογίζεσθαι; διανοεῖσθαι, ἡγεῖσθαι, δοκεῖν, ὑπολαμβάνειν, βουλεύεσθαι, ἐπιχειρεῖν, μνησικακεῖν, φροντίζειν, εὐλαβεῖσθαι, κινδυνεύειν; ἀρχιτεκτονεῖν, ποιεῖν;* חָשַׁב, *ὑφαντής* (*ὑφαντός*), *ποικιλτής, λογιστής* (*λογισμός*), *ἀρχιτεκτονία.*

ושאול חשב להפיל 1 Sam. 18, 25.
אשר חשב על־היהודים Esth. 8, 3.
חשב על־היהודים Esth. 9, 24.
מחשבתו הרעה אשר־ Esth. 9, 25.
חשב
לא חשב אנוש Jes. 33, 8.
ומחשבותיו אשר חשב Jer. 49, 20. 50, 45.
חשב רי להשחית Thr. 2, 8.
3 perf.: וָחָשַׁב
וחשב מחשבות לבלתי 2 S. 14, 14.
וחשב עליהם מחשבה Jer. 49, 30.
3 perf. c. s.: חָשְׁבָה
אלהים חשבה למבה Gn. 50, 20.
2 perf.: חָשַׁבְתָּ

חְשֹׁךְ, וסעיל יֶחְשַׂף, וסעקרון כמו חָסַךְ לעיל ק"כ פעים ק', לומר קסעסעות וקליפס, פעול וגלוד [שַׁב-גלאעטען, -שַׁגלאגען], כמו עץ מיעב, לו קצוף יעכות ככלל. ומוס הסשקל על נגוי ועכוי, ד"ם תת, שכל וכדומה, נסשלות מיוקדות, וסכל מתמלות סתסעסעות וכקלפות.

verb. trans. (impf. יֶחְשַׂף), sicut חָסַךְ, decorticare, tegmine foliorum nudare, gener. nudare, veluti anum (שַׁת), retegere, veluti syrmam. LXX. *ἀνασύρειν, κατασύρειν, ἀποκαλύπτειν, ἀποσυρίζειν, ἐξαντλεῖν, ἐρευνᾶν, ἐξερευνᾶν; στεροῦν;* חֲשׂוּפִי שַׁת, *ἅμα κεκαλυμμένοι.*

3 perf.: חָשַׂף
חשף רי את־זרוע קדשו Jes. 52, 10.
3 perf. c. suff.: חֲשָׂפָהּ
חשף חשפה והשליך Joel 1, 7.
1 perf.: חָשַׂפְתִּי
חשפתי שולין על־פניך Jer. 13, 26.
אני חשפתי את־עשו Jer. 49, 10.
part. pass. pl.: וְחָשׂוּפֵי *f. antiqua.*
וחשופי שת ערות מצרים Jes. 20, 4.
p. pass. fem.: חֲשׂוּפָה *sg.*
חרש חשופה Ez. 4, 7.
inf. abs.: חָשׂוֹף
חשף חשפה והשליך Joel 1, 7.
inf. constr.: לַחְשׂף
לחשף חמשים פורת Hag. 2, 16.
inf. constr.: וְלַחְשׂף מים מגבא Jes. 30, 14.
imprt. fem.: חֲשָׂפִי־ *sg.*
חשפי־שבל Jes. 47, 2.
3 imperf.: וַיְחַשֹּׂף
ויחשף יערות Ps. 29, 9.

חָשַׂף

פעל כודד, והמעיל יֶחְשַׂף, והסקרון כמו חָסַךְ לעיל ק"כ פעים ק', לומר קסעסעות וקליפס, פעול וגלוד [שַׁב-גלאעטען, -שַׁגלאגען], כמו עץ מיעב, לו קצוף יעכות ככלל. ומוס הסשקל על נגוי ועכוי, ד"ם תת, שכל וכדומה, נסשלות מיוקדות, וסכל מתמלות סתסעסעות וקלפות.

verb. trans. (impf. יֶחְשַׂף), sicut חָסַךְ, decorticare, tegmine foliorum nudare, gener. nudare, veluti anum (שַׁת), retegere, veluti syrmam. LXX. *ἀνασύρειν, κατασύρειν, ἀποκαλύπτειν, ἀποσυρίζειν, ἐξαντλεῖν, ἐρευνᾶν, ἐξερευνᾶν; στεροῦν;* חֲשׂוּפִי שַׁת, *ἅμα κεκαλυμμένοι.*

3 perf.: חָשַׂף
חשף רי את־זרוע קדשו Jes. 52, 10.
3 perf. c. suff.: חֲשָׂפָהּ
חשף חשפה והשליך Joel 1, 7.
1 perf.: חָשַׂפְתִּי
חשפתי שולין על־פניך Jer. 13, 26.
אני חשפתי את־עשו Jer. 49, 10.
part. pass. pl.: וְחָשׂוּפֵי *f. antiqua.*
וחשופי שת ערות מצרים Jes. 20, 4.
p. pass. fem.: חֲשׂוּפָה *sg.*
חרש חשופה Ez. 4, 7.
inf. abs.: חָשׂוֹף
חשף חשפה והשליך Joel 1, 7.
inf. constr.: לַחְשׂף
לחשף חמשים פורת Hag. 2, 16.
inf. constr.: וְלַחְשׂף מים מגבא Jes. 30, 14.
imprt. fem.: חֲשָׂפִי־ *sg.*
חשפי־שבל Jes. 47, 2.
3 imperf.: וַיְחַשֹּׂף
ויחשף יערות Ps. 29, 9.

חָשַׁב

פעל כודד נתמלוהו, והמעיל יַחְשֹׁב, כדרך הכודדים, וספקיהן והמרכו ענין קנוי וקשור וקנוד [קניפֵּען, כיכדען], וכן נתמת חָצֵב קשר מתנו תַּחְרֹצֵב, כמר חָצֵב, לגיון עכד ועכוה, וכן מצרם לפכיהו חָשֵׂב, מקנרת וקוור מתמלות ותת, וכן כָּרַב לקמן בצווי מתמלות ע"ם. והקוכן סה חָשֵׂב [הק' מקנב מוצ ועמעיי], ונגמרת צֵב הפעל, ענין קשור ועכוד, ומוס צֵירֵב קנילה [כיכדעל], וכדומה סהכנס. ומוס חשל על ככוס מוחות ווחוס, על שקילה ומניס נדנר [שפיכטען, ויכנען], וכן הסשקל מקל ומס, נמס וכדומה, ונס סכסיסס וספיילה ועשות קשכון ועכך סיל עכוד וקשור וסצעית הקלקים [רעכטען], לין שוחית דכר היל [שַׁכטען, סשלטען]. סכהיכים יוכהו מקליכס.

verb. trans. (impf. יַחְשֹׁב), vincire, ligare, nectere, sicut חָצֵב, unde חַרְצֹב (= חָצֵב, vinculum), כָּרַב. Inde חָשֵׂב, polymitarius, artifex; חֶשֶׁב, cingulum. Etenim *cha*, quod efficit primam verbi syllabam, praepositio est; verbum simplex est שָׂב, gemarice צֵב, unde צֶבֶת, fasciculus. Translate (sicut זָמַם, צָמַם) de cogitatione, quae fit ordine notionum inter se aptarum et connexarum, vel de computatione, qua summatim conjunguntur vel efficiuntur numeri, qui dati sunt particulatim. Hinc: cogitare, meditari, computare, rationes conferre; putare, imputare, aestumare, et similiter. LXX. *λογίζεσθαι, συλλογίζεσθαι, ἐκλογίζεσθαι, διαλογίζεσθαι, προσλογίζεσθαι; διανοεῖσθαι, ἡγεῖσθαι, δοκεῖν, ὑπολαμβάνειν, βουλεύεσθαι, ἐπιχειρεῖν, μνησικακεῖν, φροντίζειν, εὐλαβεῖσθαι, κινδυνεύειν; ἀρχιτεκτονεῖν, ποιεῖν;* חָשַׁב, *ὑφαντής* (*ὑφαντός*), *ποικιλτής, λογιστής* (*λογισμός*), *ἀρχιτεκτονία.*

ושאול חשב להפיל 1 Sam. 18, 25.
אשר חשב על־היהודים Esth. 8, 3.
חשב על־היהודים Esth. 9, 24.
מחשבתו הרעה אשר־ Esth. 9, 25.
חשב
לא חשב אנוש Jes. 33, 8.
ומחשבותיו אשר חשב Jer. 49, 20. 50, 45.
חשב רי להשחית Thr. 2, 8.
3 perf.: וָחָשַׁב
וחשב מחשבות לבלתי 2 S. 14, 14.
וחשב עליהם מחשבה Jer. 49, 30.
3 perf. c. s.: חָשְׁבָה
אלהים חשבה למבה Gn. 50, 20.
2 perf.: חָשַׁבְתָּ

חזאת חשבת למשפט Job. 35, 2.
2 perf.: חָשַׁבְתָּה
ולמה חשבתה כזאת 2 Sam. 14, 13.
2 perf.: וְחָשַׁבְתָּ
וחשבת מחשבת רעה Ez. 38, 10.
1 perf.: חָשַׁבְתִּי
אשר חשבתי לעשות לו Jer. 18, 8.
3 pl.: חָשְׁבוּ
חשבו מזמה בל־יוכלו Ps. 21, 12.
אשר חשבו רעות בלב Ps. 140, 3.
אשר חשבו לדחות פעמי Ps. 140, 5.
כי־עלי חשבו מחשבות Jer. 11, 19.
בחשבון חשבו עליה רעה Jer. 48, 2.
חשבו להם כלי־שיר Am. 6, 5.
3 pl.: חָשֵׁבוּ *p.*
במזמות זו חשבו Ps. 10, 2.
2 perf. pl.: חֲשַׁבְתֶּם
חשבתם עלי רעה Gn. 50, 20.
1 pl. c. suff.: חֲשָׁבָנוּ
נבזה ולא חשבנהו Jes. 53, 3.
ואנחנו חשבנהו נגוע Jes. 53, 4.
part.: חֹשֵׁב *sbst.*
מעשה חשב תעשה Ex. 26, 1.
מעשה חשב יעשה אתה Ex. 26, 31.
מעשה חשב Ex. 28, 6. 36, 35. 39, 3.
מעשה חשב כמעשה אפד Ex. 28, 15.
מעשה חשב עשה אתם Ex. 36, 8.
מעשה חשב כמעשה אפד Ex. 39, 8.
מחשבת חושב 2 Chr. 26, 15.
אשר אנכי חשב לעשות Jer. 26, 3.
אשר אנכי חשב עליכם Jer. 29, 11.
אנכי חשב לעשות Jer. 36, 3.
חכני חשב על־המשפחה Mich. 2, 3.
חשב על־לי רעה Nah. 1, 11.
part.: וְחֹשֵׁב
כל־מלאכת חרש וחשב Ex. 35, 35.
חרש וחשב Ex. 38, 23.
והשב עליכם מחשבה Jer. 18, 11.
part. pl.: חֹשְׁבִים
חשבים לעשות לי רעה Neh. 6, 2.
והיהודים חשבים למרוד Neh. 6, 6.
part. pl.: הַחֹשְׁבִים
החשבים להשכיח Jer. 23, 26.
החשבים און Ez. 11, 2.
pl. constr.: חֹשְׁבֵי
חשבי רעתי Ps. 35, 4.
חוי חשבי־און Mich. 2, 1.
pl. constr.: וְחֹשְׁבֵי
וחשבי מחשבת Ex. 35, 35.
pl. constr.: וְלִחְשֹׁבֵי
ליראי רי ולחשבי שמו Mal. 3, 16.
inf. constr.: לַחְשֹׁב
לחשב מחשבת Ex. 31, 4.
inf. constr.: לַחְשֹׁב
עצה עיניו לחשב Prv. 16, 30.
תחפכות
inf. constr.: וְלַחְשֹׁב
ולחשב מחשבת Ex. 35, 32.
ולחשב כל־מחשבת 2 Chr. 2, 13.
2 impf. c. suff.: וַתַּחְשְׁבֵנִי
ותחשבני לאויב לך Job. 13, 24.
3 imperf.: יַחְשֹׁב
יחשב לתבן ברזל Job. 41, 19.
יחשב תהום לשיבה Job. 41, 24.
לא יחשב רי לו עון Ps. 32, 2.
און יחשב על־משכבו Ps. 36, 5.
ולבבו לא־כן יחשב Jes. 10, 7.
3 imperf.: יַחְשֹׁב־
אל־יחשב־לי אדני 2 Sam. 19, 20.
אדני יחשב־לי Ps. 40, 18.
3 impf. c. suff.: יַחְשְׁבֵנִי
יחשבני לאויב לו Job. 33, 10.
3 impf. c. suff.: וַיַּחְשְׁבֵנִי

ויחשבני לו כצריו Job. 19, 11.
3 impf. c. suff.: וַיַּחְשְׁבֵהָ
ויחשבה לו צדקה Gn. 15, 6.
ויחשבה לזוטה Gn. 38, 15.
ויחשבה עלי לשכרה 1 Sam. 1, 13.
3 impf. fem.: תַּחְשֹׁב
הוות תחשב לשונך Ps. 52, 4.
1 pl.: וְנַחְשְׁבָה
ונחשבה על־ירמיהו Jer. 18, 18.
2 pl.: תַּחְשְׁבוּ *p.* שׁוּבוּ
אל־תחשבו בלבבכם Zach. 7, 10. 8, 17.
הלהוכח מלים תחשבו Job. 6, 26.
2 pl. c. suff.: תַּחְשְׁבֵנִי
לזר תחשבני Job. 19. 15.
3 pl.: יַחְשְׁבוּ
עלי יחשבו רעה לי Ps. 41, 8.
יחשבו עליו מחשבות Dan. 11, 25.
3 pl.: יַחְשְׁבוּ *p.*
אשר־כסח לא יחשבו Jes. 13, 17.
3 pl.: יַחְשְׁבוּן *p.*
דברי מרמות יחשבון Ps. 35, 20.
Nif-al: נֶחְשָׁב
3 perf.: נֶחְשַׁב *p.*
לא נחשב בימי שלמה 1 Rg. 10, 21.
אין כסף נחשב בימי 2 Chr. 9, 20.
3 perf.: וְנֶחְשַׁב
ונחשב לכם תרומתכם Nu. 18, 27.
ונחשב ללוים כתבואת Nu. 18, 30.
1 perf.: נֶחְשַׁבְתִּי
נחשבתי עם־יורדי בור Ps. 88, 5.
3 pl.: נֶחְשְׁבוּ
ותהו נחשבו־לו Jes. 40, 17.
איכה נחשבו לנבלי־חרש Thr. 4, 2.
3 pl.: נֶחְשְׁבוּ *p.*
כי נאמנים נחשבו Neh. 13, 13.
כקש נחשבו Job. 41, 21.
כצר נחשבו Jes. 5, 28.
וכשחק מאזנים נחשבו Jes. 40, 15.
כמו־זר נחשבו Hos. 8, 12.
1 pl.: נֶחְשְׁבְנוּ
הלא נכריות נחשבנו לו Gn. 31, 15.
מדוע נחשבנו כבהמה Job. 18, 3.
נחשבנו כצאן טבחה Ps. 44, 23.
part. masc.: נֶחְשָׁב *sg.*
במה נחשב הוא Jes. 2, 22.
3 imperf.: יֵחָשֵׁב
לא יחשב לו פגול יהיה Lev. 7, 18.
דם יחשב לאיש ההוא Lev. 17, 4.
על־שדה הארץ יחשב Lev. 25, 31.
אך לא־יחשב אתם 2 Reg. 22, 7.
אויל מחריש חכם יחשב Prv. 17, 28.
אם כחמר היצר יחשב Jes. 29, 16.
והכרמל ליער יחשב Jes. 29, 17.
תחשב אף־הוא Dt. 2, 20.
3 imperf.: תֵּחָשֵׁב
צפונה לכנעני תחשב Jos. 13. 3.
בארת תחשב על־בנימן 2 S. 4, 2.
3 imperf.: תֵּחָשֵׁב
קללה תחשב לו Prv. 27, 14.
3 impf. fem.: וְתֵחָשֵׁב־
ותחשב לו לצדקה Ps. 106, 31.
3 pl.: יֵחָשְׁבוּ
רפאים יחשבו אף־הם Dt. 2, 11.
Pi-el: חִשֵּׁב
3 perf.: וְחִשַּׁב
וחשב את שני ממכרו Lev. 25, 27.
וחשב עם־קנהו Lev. 25, 50.
וחשב־לו כפי שניו Lev. 25, 52.
וחשב־לו הכהן Lev. 27, 18. 23.
3 prf. fem.: חִשְּׁבָה
והאניה חשבה להשבר Jon. 1, 4.
1 perf.: חִשַּׁבְתִּי

Digitized by Google

חשבתי ימים מקדם Ps. 77, 6.
חשבתי דרכי Ps. 119, 59.
part.: מְחַשֵּׁב
מחשב לחרע Prv. 24, 8.
1 imperf.: וְאַחְשְׁבָה
ואחשבה לדעת זאת Ps. 73, 16.
2 impf. c. suff.: וַתְּחַשְּׁבֵהוּ
בן־אנוש ותחשבהו Ps. 144, 3.
3 imperf.: יַחְשֹׁב
לב אדם יחשב דרכו Prv. 16, 9
ועל מבצרים יחשב Dan. 11, 24.
2 pl.: תְּחַשְּׁבוּן
מה־תחשבון אל־יי Nah. 1, 9.
3 pl.: יַחְשְׁבוּ
ולא יחשבו את־ 2 Reg. 12, 16.
האנשים Hos. 7, 15.
ואלי יחשבו־רע
Hitpa-el: הִתְחַשֵּׁב
3 imperf.: יִתְחַשֵּׁב *p.*
ובגוים לא יתחשב Num. 23, 9.

חֶשְׁבִּי

נלקחי כמי נענני, כלי סגלל המכוון, וידוע לשם חֶשְׁבִּי, עי׳ קרוי פניכיס פ׳ כ״ג, ס׳, ונשפה לענין חֶשְׁבּוֹן.
verb. aram., hebraico par atque aequale. LXX. *λογίζεσθαι.*
p. p. pl.: חֲשִׁיבִין
דאתי ארעה כלה חשיבין Dan. 4, 32.

חֶשְׁבּוֹן

ג״נ ולשם מקנת וקוור [נירטעל], ונלקח מקנת כמן סרלפ/לקזור מקטר עם הקטן, ויוכן לשם מקטרת לשרת, קטור וכוסס ועבור.
n. m., cingulum, balteus, summi potissimum sacerdotis, quo *ἐπωμίδα καὶ λογεῖον* ligat, ab ipsa ligandi actione appellatus. LXX. *ὕφασμα, ὑφαντός, συνυφή, ποίησις, λόγιον* (חֹשֶׁן).
לחיות על־חשב Ex. 28, 28. 39, 21.
וְחֶשְׁבּוֹ
וחשב אפדתו Ex. 28, 8. 39, 5.
בְּחֶשְׁבּ
ואפדת לו בחשב האפוד Ex. 29, 5.
ויחגר אתו בחשב האפד Lev. 8, 7.
לְחֶשְׁבּ
ממעל לחשב Ex. 28, 27. 39, 20.
חֶשְׁבּוֹן

ג״נ, וסרשוע קנוסס ולעת סרשכל ומופס טעם וזכל, והכל מקמנות נלקי לכוס הומום [קלאניקאטיאן, ערלאנקונג], לו ענין סרשרת קלקים וכקימס [רעכטוכנ], ונשכוון הלקיון ג״כ נלקחי חֶשְׁבּוֹן, נסרשכל על קוכקת, שהיל עזיז קרשנון. עי׳ קרוי פניכיס קל״ט.
n. m., connexio cogitationum, computatio rationum, hinc de facultate ratiocinationis, prudentia (*Combinationsgabe*). LXX. *λογισμός, ψῆφος.*
למצא חשבון Eccl. 7, 27.
וְחֶשְׁבּוֹן
ובקש חכמה וחשבון Eccl. 7, 25.
כי אין מעשה וחשבון Eccl. 9, 10.
n. p. בְּחֶשְׁבּוֹן*
*עיניך ברכות בחשבון Cant. 7, 5.
חֶשְׁבּוֹן

ג״נ והלכוי חֶשְׁבּוֹת נקיום סרנוע שלפ כלקן, מלקר שכמלפ וְקִרְיוֹת, חֶזְיוֹת נלקחן סרנוע. סרקיון כמו מקנולות ומופס, סרומום לו נקמנות המכוון, ומופס לו כלים, מקשכת קופב נשלקמ [קלייענס-מאזיצע], לו לוקב והקכלות נכללי וכוסס מופס, וכולע מסרשכ.

n. m. (pl. חֶשְׁבּוֹנוֹת, retento *Dages* contra regulam, quippe quod abjici solere ostendunt formae חֻזְיוֹת, זִכְרוֹת), machinatio, hinc de machinis bellicis, vel sensu latiori de dolis, machinis, fallaciis, praestigiis. LXX. *λογισμός, μηχανή.*
pl.: חֶשְׁבּוֹנוֹת
בירושלם חשבנות 2 Chr. 26, 15.
חשבנות רבים Eccl. 7, 29.

מַחֲשָׁבָה

ג״כ לו נקלקן מַחֲשָׁבָה [וכן עֲצֵרֶת, קְטֹרֶת־קְטֹרֶת, חֲמֹשֶׁד־נְחֹשֶׁת נקלקן, וסרנוי מַחֲשָׁבוֹת. סרלפס מעכס ומועלפ קפן וומס נוסרום ועפס קקנולפ וסגיון, וכדומס מן סרלפות, וכן נלקחי.
vel מַחֲשֶׁבֶת (quae formae compluribus in nmm. promiscue usurpantur), *n. f.* (pl. מַחֲשָׁבוֹת; c. מַחֲשְׁבוֹת), cogitatio, consilium, ratio, ars. LXX. *διάνοια, διαγώνισις, διανόημα; λογισμός, διαλογισμός; σοφία, μηχανεύεσθαι, βουλή; ἀρχιτεκτονία, ἀρχιτεκτονεῖν; ποικιλία;* יֶצֶר מַחֲשָׁבוֹת, *διανοία, διανοεῖσθαι;* מַחֲשָׁבָה וּפְזוּרָה, *τόλμη.*
וחשב עליכם מחשבה Jer. 18, 11.
וחשב עליהם מחשבה Jer. 49, 30.
מַחֲשֶׁבֶת *f. secunda.*
מחשבת חושב 2 Chr. 26, 15.
מחשבת המן בן־המדתא Esth. 8, 5.
וחשבת מחשבת רעה Ez. 38, 10.
מַחֲשֶׁבֶת *p.*
בכל־מלאכת מחשבת Ex. 35, 33.
ולחשב כל־מחשבת 2 Chr. 2, 13.
cum suff.: מַחֲשַׁבְתּוֹ
מחשבתו אשר חשב Esth. 8, 3.
מחשבתו הרעה אשר־ Esth. 9, 25.
pl.: מַחֲשָׁבוֹת
לחשב מחשבת Ex. 31, 4. 35, 4.
וחשבי מחשבת Ex. 35, 35.
וחשב מחשבת 2 Sam. 14, 14.
וכלי־יצר מחשבות מבין 1 Chr. 28, 9.
הפר מחשבות באין סוד Prv. 15, 22.
רבות מחשבות בלב־איש Prv. 19, 21
מחשבות בעצה תכון Prv. 20, 18.
עלי חשבו מחשבות Jer. 11, 19.
על־ירמיהו מחשבות Jer. 18, 18.
יחשבו עליו מחשבות Dan. 11, 25.
pl.: דַּמַּחֲשָׁבֹת
ידעתי את־המחשבת Jer. 29, 11.
pl. constr.: מַחְשְׁבוֹת, בֹּת
וכלי־יצר מחשבת לבו Gn. 6, 5.
ליצר מחשבות לבב 1 Chr. 29, 18.
מפר מחשבות ערומים Job. 5, 12.
הניא מחשבות עמים Ps. 33, 10.
מחשבות לבו לדר ודר Ps. 33, 11.
יי׳ ידע מחשבות אדם Ps. 94, 11.
מחשבות און Prv. 6, 18.
מחשבות צדיקים משפט Prv. 12, 5.
תועבת יי׳ מחשבת רע Prv. 15, 26.
מחשבות תרוץ אך־ למותר Prv. 21, 5.
מחשבות און Jes. 59, 7.
מחשבות אונך Jer. 4, 14.
נאם־יי׳ מחשבות שלום Jer. 29, 11.
קמה על־בבל מחשבות יי׳ Jer. 51, 29.
לא ידעו מחשבות יי׳ Mich. 4, 12.
pl. c. suff.: מַחְשְׁבוֹתַי
כי לא מחשבותי Jes. 55, 8.
pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבוֹתַי
ומחשבותי ממחשבותיכם Jes. 55, 9
pl. c. suff.: מַחְשְׁבוֹתֵינוּ
אחרי מחשבותינו נלך Jer. 18, 12.
pl. c. suff.: מַחְשְׁבוֹתֶיךָ *p.*
מאד עמקו מחשבותיך Ps. 92, 6.
ויכח מחשבתיך Prv. 16, 3.
pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבוֹתֶיהָ
נפלאותיך ומחשבותיך Ps. 40, 6.
pl. c. suff.: מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם
הן ידעתי מחשבותיכם Job. 21, 27.
לא מחשבותי מחשבותיכם Jes 55, 8
pl. c. suff.: מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם
ומחשבתי ממחשבותיכם Jes. 55, 9.
pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתָיו
ואיש און מחשבתיו Jes. 55, 7.
יחשב מחשבתיו Dan. 11, 24.
pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבוֹתָיו
ומחשבותיו אשר חשב Jer. 49, 20.
ומחשבותיו אשר חשב Jer. 50, 45.
pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתָם
עלי כל־מחשבתם לרע Ps. 56, 6.
פרי מחשבתם Jer. 6, 19.
כל־מחשבתם לי Thr. 3, 60.
כל־מחשבתם עלי Thr. 3, 61.
pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתֵיהֶם
מחשבתיהם מחשבות און Jes. 59, 7.
אתר מחשבתיהם Jes. 65, 2.
pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם
מעשיהם ומחשבותיהם Jes. 66, 18.

חָשַׁד ד ח

פעל נוזד והעתיד יֶחְשַׁד, ולשם כמו חָסַר לעיל שלפ פ׳ כ׳, מוסרו ולקזית, לוזר דמוי וגניעס שתיקה וקריסות [רוסטן, שוויינען], ומוס הסנת ונלשוס. נכוסף יונף, לוזר סקשס והקשס והסנת לוזר קדוש, מספך סלכן, לוזר קדוסס וכדומס. סטוסף יונף, עסות סנכס וסעלת קדוש, לו נסשלל על קדוש הענס ומופס, לוזר שלת הענס רעס ולף־תמיס. מקנוף ומכוו סנכס יֶחְשַׁד, נכיון הקדוש, וכן נכומי [caec.], ונכשרי שפתי ערב.
verb. intr. (impf. יֶחְשַׁךְ), obscurum, tenebricosum vel esse vel fieri. *Hif.* obtenebrare, obscurare, offundere tenebras vel caliginem alicui rei, tenebris obcaecare. Radix est חָדַשׁ, lat. *caecus*, cujus vis primitiva eadem est. *Sisenna* Historiarum libro III.: *Subito mare subhorrescere caecosque fluctus in se provolvere leniter occepit.* LXX. *σκοτίαν εἶναι, σκοτοῦν, σκοτάζειν, σκοτίζειν, σκότος, φθείρειν; Hif.* συσκοτάζειν, κρύπτειν.
3 perf.: חָשַׁךְ
אור חשך באהלו Job. 18, 6.
חשך משחור תארם Thr. 4, 8.
ואור חשך בעריפיה Jes. 5, 30.
חשך השמש בצאתו Jes. 13, 10.
ובתחפנחס חשך היום Ez. 30, 18.
3 perf. fem.: וְחָשְׁכָה
וחשכת לכם מקסם Mich. 3, 6.
3 pl.: חָשְׁכוּ
על־אלת חשכו עיניהם Thr. 5, 17.
3 pl.: וְחָשְׁכוּ
וחשכו הראות באוכות Eccl. 12, 3.
3 impf. fem.: תֶּחְשַׁכְנָה
אשר לא־תחשך השמש Eccl. 12, 2.
3 impf. fem.: וַתֶּחְשַׁכְנָה
ותחשך הארץ Ex. 10, 15.
3 pl.: יֶחְשְׁכוּ
יחשכו כוכבי נשפו Job. 3, 9.
3 pl. fem.: תֶּחְשַׁכְנָה
part. pl.: מַחְשִׁכִים
ואתם מחשים אל־תעצלו Jud. 18, 9.
ואנחנו מחשים מקחת 1 Rg. 22, 3.
ואנחנו מחשים 2 Reg. 7, 9.
וחלומים מחשים לכל־העם Neh. 8, 11.
imprt. pl.: הַחְשִׁכוּ
גם־אני ידעתי החשך 2 Reg. 2, 3. 5.

חָשָׁךְ

פעל נוזד נלקחי, וסרקיון סיום יף סלכן, ולקר ״עכ ויועיל ויסיס לסנלף ותופלם [נלאטסיג, כיפלנלך ויין], ולף ידעתי לסולמו נתקנוקו, וכצוי לשפתי ערב, עלקר שהכת נכלף סקקנר יף חֲשָׁחַשׁ.
verb. intr. aram. (ut videtur, ex חֲשָׁחַשׁ factum), necessarium, utile, aptum esse. LXX. *χρεὼν ἔχειν, ὑστέρημα.*
p. pl. masc.: חֲשָׁחִין
לא־חשחין אנחנא Dan. 3, 16.
p. pl. fem.: חֲשָׁחָן
ומח חשחן ובני תורין Esr. 6, 9.
חֲשָׁחוּ

ג״כ ונסריכות חֲשָׁחוּת, וסרלמן סלוכן [לעכ נעלשרף], עי׳ פככב.
n. f. (c. חֲשָׁחוּת), necessitas LXX. *χρεία.*
constr.: חֲשָׁחוּת
ושאר חשחות בית אלהך Esr. 7, 20.

חֲשָׁךְ

פעל נוזד, והעתיד יֶחְשַׁךְ, וסרקיון לקלמן קלוד [דונקלמן], ונלקר מקנוך מקוד כלכב, לוזר קלוכו, מקנוך סלקן, לוזר קדוסס וכדומס. סטוסף יונף, עסות כנכס וסעלת קדוש, לו נסשלל על קדוש הענס ומופס, לוזר שלת הענס רעס ולף־תמיס. מקנוף ומכוו כנכס יֶחְשַׁךְ, נכיון הקדוש, וכן נכומי [caec.], ונכשרי שפתי ערב.
verb. intr. (impf. יֶחְשַׁךְ), obscurum, tenebricosum vel esse vel fieri. *Hif.* obtenebrare, obscurare, offundere tenebras vel caliginem alicui rei, tenebris obcaecare. Radix est חָדַשׁ, lat. *caecus*, cujus vis primitiva eadem est. *Sisenna* Historiarum libro III.: *Subito mare subhorrescere caecosque fluctus in se provolvere leniter occepit.* LXX. *σκοτίαν εἶναι, σκοτοῦν, σκοτάζειν, σκοτίζειν, σκότος, φθείρειν; Hif.* συσκοτάζειν, κρύπτειν.
3 perf.: חָשַׁךְ
אור חשך באהלו Job. 18, 6.
חשך משחור תארם Thr. 4, 8.
ואור חשך בעריפיה Jes. 5, 30.
חשך השמש בצאתו Jes. 13, 10.
ובתחפנחס חשך היום Ez. 30, 18.
3 perf. fem.: וְחָשְׁכָה
וחשכת לכם מקסם Mich. 3, 6.
3 pl.: חָשְׁכוּ
על־אלת חשכו עיניהם Thr. 5, 17.
3 pl.: וְחָשְׁכוּ
וחשכו הראות באוכות Eccl. 12, 3.
3 impf. fem.: תֶּחְשַׁכְנָה
אשר לא־תחשך השמש Eccl. 12, 2.
3 impf. fem.: וַתֶּחְשַׁכְנָה
ותחשך הארץ Ex. 10, 15.
3 pl.: יֶחְשְׁכוּ
יחשכו כוכבי נשפו Job. 3, 9.
3 pl. fem.: תֶּחְשַׁכְנָה

Digitized by Google

Ps. 69, 24. תחשכנה עיניהם מראות
Hif-il: הֶחְשִׁיךְ 3 *perf.*
Am. 5, 8. ויום לילה החשיך
1 *perf.:* וְהֶחְשַׁכְתִּי
Am. 8, 9. והחשכתי לארץ ביום אור
part.: מַחְשִׁיךְ
Job. 38, 2 מי זה מחשיך עצה במלין
3 *imperf.:* יַחְשֶׁךְ, יַחְשִׁיךְ
Ps. 139, 12. גם־חשך לא־יחשיך
Jer. 13, 16. במרם יחשך
3 *imperf.:* וְיַחְשֶׁךְ
Ps. 105, 28. שלח חשך ויחשך
חָשֵׁךְ

ע"ז וכנוי חָשְׁכִּי, וסלנס קפלס ומעוף קדוק ועלעס [דוכקעלה"י, פיכסעער-ניסס], והוצאל על מקוס הקצך ונלמוס כמו הצשול, על מפסכת קצת הקרן מקוס מקצבים, או על נרה ונוקס ונגון, ופשוכו קו"ר, ניון הסלנק, או על מנעוע וכסילוס, לומר הקצך הצכל, או הפלנוס ומוכך רוק וכדומה.

n. m. (c. s. חָשְׁכִּי), obscuritas, caligo, tenebrae, de geënna. de carcere subterraneo, trop. de calamitate, de moerore, de mente stultitia obcaecata. LXX. *σκότος* (*σκοτεινός*), *γνόφος*; *πῦρ*.

Ex. 10, 21. ויהי חשך
Ex. 10, 21. וימש חשך
Ex. 10, 22. ויהי חשך־אפלה
Dt. 4, 11. חשך ענן וערפל
2 S. 22, 12. וישת חשך סביבותיו
Job. 3, 4. היום ההוא יהי חשך
Job. 3, 5. יגאלהו חשך וצלמות
Job. 5, 14. יומם יפגשו־חשך
Job. 10, 21. אל־ארץ חשך וצלמות
Job. 12, 22. מגלה עמקות מני־חשך
Job. 12, 25. ימששו־חשך ולא־אור
Job. 15, 22. לא־יאמין שוב ממני־חשך
Job. 15, 23. כי־נכון ביד־יום חשך
Job. 15, 30. לא־יסור ממני־חשך
Job. 17, 13. אור קרוב מפני־חשך
Job. 18, 18. יהדפהו מאור אל־חשך
Job. 19, 8. ועל־נתיבותי חשך ישים
Job. 20, 26. כל־חשך טמון לצפוניו
Job. 22, 11. או־חשך לא תראה
Job. 23, 17. כי־לא נצמתי מפני־חשך
Job. 26, 10. עד־תכלית אור עם־חשך
Job. 29, 3. לאורו אלך חשך
Job. 34, 22. אין־חשך ואין צלמות
Job. 37, 19. לא נערך מפני־חשך
Thr. 3, 2. חשך ולא־אור
Ps. 18, 12. ישת חשך
Ps. 35, 6. חשך וחלקלקת
Ps. 104, 20. תשת־חשך ויהי לילה
Ps. 105, 28. שלח חשך ויחשך
Ps. 107, 10. ישבי חשך וצלמות
Ps. 139, 11. אך־חשך ישופני
Ps. 139, 12. גם־חשך לא־יחשיך
Prv. 2, 13. ללכת בדרכי חשך
Prv. 20, 20. ידעך נרו באישון חשך
Jes. 5, 20. שמים חשך לאור
Jes. 5, 30. והנה־חשך צר ואור
Jes. 42, 7. מבית כלא ישבי חשך
Jes. 45, 3. ונתתי לך אוצרות חשך
Jes. 45, 7. יוצר אור ובורא חשך
Jes. 45, 19. במקום ארץ חשך
Jes. 59, 9. נקוה לאור והנה־חשך
Ez. 32, 8. ונתתי חשך על־ארצך
Joel 2, 2. יום חשך ואפלה
Am. 5, 10. הוא־חשך ולא־אור
Am. 5, 20. חשך יום ה' ולא־אור
Nah. 1, 8. ואיביו ירדף־חשך
Zeph. 1, 15. יום חשך ואפלה
וְחָשֵׁךְ
Gn. 1, 2. וחשך על־פני תהום
Job. 38, 19. וחשך אי־זה מקומו
הַחֹשֶׁךְ
Gn. 1, 4. בין האור ובין החשך
ולחבדיל בין האור ובין
Gn. 1 18. החשך
Dt. 5, 20. את־הקול מתוך החשך
Eccl. 2, 13. כיתרון האור מן־החשך
Eccl. 11, 8. ויזכר את־ימי החשך
Jes. 60, 2. הנה החשך יכסה־ארץ
וַחֲשֵׁכָה
Ex. 14, 20. ויהי הענן והחשך ויאר
בַּחֹשֶׁךְ
Jos. 2, 5. ויהי השער לסגור בחשך
1 Sam. 2, 9. ורשעים בחשך ידמו
Job. 17, 14. בחשך רפדתי יצועי
Job. 24, 16. חתר בחשך בתים
Ps. 88, 13. היודע בחשך פלאך
Ps. 112, 4. זרח בחשך אור לישרים
Eccl. 2, 14. והכסיל בחשך הולך
Eccl. 5, 16. בחשך יאכל
Jes. 9, 1. ההלכים בחשך
Jes. 47, 5. ובאי בחשך בת־כשדים
Jes. 49, 9. לאשר בחשך הגלו
Jes. 58, 10. וזרח בחשך אורך
זקני בית־ישראל עשים
Ez. 8, 12. בחשך
Mich. 7, 8. כי־אשב בחשך
וּבַחֹשֶׁךְ
Eccl. 6, 4. ובחשך ילך
Eccl. 6, 4. ובחשך שמו יכסה
לַחֹשֶׁךְ
Jes. 5, 20. ואור לחשך
Joel 3, 4. השמש יהפך לחשך
לַחֹשֶׁךְ
Job. 28, 3. קץ שם לחשך
וְלַחֹשֶׁךְ
Gn. 1, 5. ולחשך קרא לילה
מֵחֹשֶׁךְ
Ps. 107, 14. יוציאם מחשך וצלמות
וּמֵחֹשֶׁךְ
Jes. 29, 18. ומחשך עיני עורים
cum suff.: חָשְׁכִּי
2 Sam. 22, 29. ויי יגיה חשכי
Ps. 18, 29. וי' אלהי יגיה חשכי
חֲשֵׁכָה

ע"כ ויקי ומקנוד, ולד"ק ני"ל וְחַשְׁכָּה, וסוף פעל, ולד"ק סניר וְחַשְׁכָּה סס, וסף קוף סס, הסלנס כמו קצך יסולקו.

n. f. tenebrae. Alii וְחַשְׁכָּה verbaliter intelligendum putant, alii nomen חֲשֵׁכָה perhibent. LXX. *σκοτία* (*ἔσται*).

וְחֲשֵׁכָה
Mich. 3, 6. וחשכה לכם מקסם
חֲשֵׁיכָה

ע"כ, ולפעמים ני' חֲשֵׁיכָה, נסמך כמלך חֲשֵׁכַת, ונכנוי נמלך חֲשֵׁכִים, ולכולס כפ"ל מקבל קמ'. הסלנס כמו קצך, לומר לפלס וקדוקס.

n. f. (interdum חֲשֵׁיכָה; c. חֲשֵׁכַת; pl. חֲשֵׁכִים), tenebrae, caligo. LXX. *σκότος*, *σκοτεινός*.

Gn. 15, 12. והנה אימה חשכה גדלה
וַחֲשֵׁכָה
Jes. 8, 22. והנה צרה וחשכה
בַּחֲשֵׁכָה
Ps. 82, 5. בחשכה יתהלכו
בַּחֲשֵׁיכָה
Ps. 139, 12. כחשיכה כאורה
constr.: חֲשֵׁכַת
Ps. 18, 12. חשכת־מים
pl.: חֲשֵׁכִים *abstr.*
Jes. 50, 10. אשר הלך חשכים

חָשֵׁךְ

פעל נוד, ולפ-עונר כ"ק נגוונין, וקפס-הלנס. רניס מפמלקקים נכו מגלל הפוכק נקויר, ופרקו מלנס פמוקם, [פעטע ויין], ועוקו לקוק פקולפ חָשֵׁם, חָשַׁשׁ, שהם נעדני, ועקו שמנס לקפס, וכלפת עקו עיניהם מרקות פרוב נהיר של קפס [עי' לעיל], וגם קפס לק ידעו, ולנכנס לק כן. ודע כק קוק שהפעל חָשֵׁם נדומה אל בָּחַם, קצוי אלו, וגם חָשַׁן נקפצות עמיקו, ומכוון הפרש נילס וסופעות כניהם ווהור [גלאָצנען, פימעגן], נהיהם וקור, נקרי חָסַם נדומה, כקפר תרקה נהנגוהות, וקנין גוס בָּחַם והנ

חָשֵׁךְ

ת"ו וסכנוי חֲשֵׁכִים, והסלנס נעיר ונפל ומלנת העס, ווס מכוון הפצל [דוכקעל, כיעדיג], וכן נקרמי ולכוב.

adj. m. (pl. חֲשֵׁכִים), obscurus, ignobilis, humili loco natus. LXX. *νωθρός*.

pl.: חֲשֵׁכִים
Prv. 22, 29. יתיצב לפני חשכים
מַחְשָׁךְ

ע"ו וסכנוי מַחֲשַׁכִּים, והלנס כמו קצך לעיל, נפצל על סקר וקניון, ונפקוד נכנו, כקפר מקצבי־לרן יוכיס.

n. m. (pl. מַחֲשַׁכִּים), tenebrae, locus tenebricosus, penetralia, latebrae. LXX. *σκότος*, *σκοτεινός*, *σκοτίζειν*; *ταλαιπωρία*.

Ps. 88, 19. מידעי מחשך
Jes. 42, 16. מחשך לפניהם לאור
בְּמַחְשָׁךְ
Jes. 29, 15. והיה במחשך מעשיהם
pl.: בְּמַחֲשַׁכִּים
Ps. 88, 7. במחשכים במצלות
Ps. 143, 3. הושיבני במחשכים
Thr. 3, 6. במחשכים הושיבני
pl. constr.: מַחְשַׁכֵּי־
Ps. 74, 20. מלאו מחשכי־ארץ
חֲשׁוֹךְ

כמו קצך נענני.

n. m. uti hebr. חֹשֶׁךְ.

def.: בַּחֲשׁוֹכָא
Dan. 2, 22. ידע מה בחשוכא

חָשַׁל

פעל נוד, ולפ-עונר כ"ק נגפעל, וסלנס כמו פָּשַׁל, כי מעכו נקפצק, והלנון נלנוד ופיק נרכיס, כקפר קרקפ הקפצות קפל כפל, ומוק הסצפל על כפול והמעד מקפת קולפל [וועכ-קען], וכלפל היות מדולדל וכפל-כק ומוולול נפר עיף ויגע וכדומה. עי' הפוי וסקפלות קפת פָּשַׁל.

vrb. intr., sicut פָּשַׁל, cujus est mollior forma, labare, tremere, vacillare genibus, debilem, infirmum esse. LXX. נֶחֱשָׁלִים, *κοπιῶντες*.

Nif-al: נֶחְשַׁל
part. pl.: הַנֶּחֱשָׁלִים
Dt. 25, 18. כל־הנחשלים אחריך
חָשַׁל

נקרמי כמו נענני, לכן יונק.

v. trans. aram., labefacere, debilitare, atterere. LXX. *δαμάζειν*.

part.: וְחָשֵׁל *adj.*
Dan. 2, 40. מהדק וחשל כלא

חָשַׁם

פעל נוד, ולפ-עונר כ"ק נגוונין, וקפס-הלנס. רניס מפמלקקים נכו מגלל הפוכק נקויר, ופרקו מלנס פמוקם, [פעטע ויין], ועוקו לקוק פקולפ חָשֵׁם, חָשַׁשׁ, שהם נעדני, ועקו שמנס לקפס, וכלפת עקו עיניהם מרקות פרוב נהיר של קפס [עי' לעיל], וגם קפס לק ידעו, ולנכנס לק כן. ודע כק קוק שהפעל חָשֵׁם נדומה אל בָּחַם, קצוי אלו, וגם חָשַׁן נקפצות עמיקו, ומכוון הפרש נילס וסופעות כניהם ווהור [גלאָצנען, פימעגן], נהיהם וקור, נקרמי חָסַם נדומה, כקפר תרקה נהנגוהות, וקנין גוס בָּחַם והנ

נהופעקו, חָשֵׁם, פקפלות קל חָשְׁמָן, חַשְׁמַל, פכל ענין נלנון והופעות. עי' יקר מוס ומפצוי קפק כקס.

vrb. intr., vi, ut quidem grammatici ajunt, pinguedinis; siquidem, pingui profecto Minerva, aliquam verborum חָשַׁם, חָשְׁמָן, *chashuma*, necessitudinem excogitaverunt. Quin potius v. חָשַׁם, aram. חֲסַם, induruit ex v. פָּחַם, cui forsitan cognatum est etiam חָשַׁן, vi splendendi micandive, unde חֹשֶׁם, sicut פֻּחָם, splendor, ex quo חַשְׁמַל factum est; חִשְׁמַן, adjecta terminatione vulgari *an*. V. s. v. פָּחַם.

חַשְׁמַל

ע"ו גויר חֹשֶׁם, נסופיי יהוע ל, וכן גַּרְמַל מן גֶּרֶם, חַמְנַל מן חָמָם וכדומה. סלנס מקבל נסוכה ונסירס [גלאָנען-מעטאָלל, גלאָנען-ערץ, גלאָל-ערץ]. ולנון פצוי כקצל מקוך קפס כן הענן מקוך קו מקלקק, ולינכו הרכב לע"ו, כקצר קצכו רניס. נה' מקבלית חַשְׁמַלָּה, לכן נצפס רנכיס נרכוי חַשְׁמַלִּים, נדגוש הל' כדרכו. נגזרת כקפל שליכו נדכק ג"כ מלפן, וגס סוסור ונסור, לומר עלס והר [גלאָנען-ווערק], קולס לפצא הכתוב לך מין מקבת יקכן, כקצר כנר הצ"ג רצ"י ו"ל.

n. m. (factum ex n. חֹשֶׁם, adjecta terminatione *al*, quemadmodum חַמְנַל ex חָמָם, גַּרְמַל ex גֶּרֶם; c. *He* finis חַשְׁמַלָּה; pl. jud. חַשְׁמַלִּים, angeli, Glanzwesen), aes splendidum, aurichalcum (Glanzmetall), parall. חָשְׁמָן. Sunt, qui vocabulum ex duobus compositum esse censeant; de quorum variis opinionibus v. *Musa Maimuni More* III, c. 7, et *Dav. Qimchi Sefer Shoroshim* s. v. חנמל. *R. Iuda:* חַיְוֹת מַמַּלְלוֹת אֵשׁ. Rectissimam voc. interpretationem suppeditat Apocalypsis 1, 15. *χαλκολίβανον* (*Bengel:* das lauterste Erz).

LXX. *ἤλεκτρον*.

Ez. 1, 27. וארא כעין חשמל
הַחַשְׁמַל
Ez. 1, 4. כעין החשמל
c. h finis: הַחַשְׁמַלָה
Ez. 8, 2. כעין החשמלה
חַשְׁמָן

ע"ו, גויר חֹשֶׁם, נסופיי בן [וכן אוֹפָן, אַשְׁמָן, חַרְצָן, שׁוֹשָׁן מן אוֹת, אֵשֶׁם, חֶרֶץ, שׁוֹשׁ, נסופיי כוס], וסכנוי חַשְׁמַנַּיִם נכפל הכ' כדרכו. הלנון שוע ופלינ רוון וכגיל קמון וסר [פעלעסר, פַּאלכענסטער], ונקרק כן ע"ס נסיוות וכנכדות כיקס ופקור. נקלנוס נמר וס חוּסָמָן מן חוֹסֶם עסכ ענני, וכעפס יסודית יהוע חַשְׁמַנַּי שוע ופניל [קאַלדיכאל], הנקלק נ"כ נְפִיוֹר, עסכ פִּפְיוֹר [*πάππα ἱερός*], וג"כ לקוסר עפפס מיוקפת ניזכיל, הנקלק חַשְׁמַנַּאִים, ומוס מלכות קשמונאים, ספני קשמונאים וכדומה.

n. m. (a n. חֹשֶׁם, adjecta terminatione *an*, ad s. f. אוֹפָן, אַשְׁמָן, חַרְצָן, שׁוֹשָׁן, a nmm. אוֹת, אֵשֶׁם, חֶרֶץ, שׁוֹשׁ; pl. חַשְׁמַנִּים), nobilis, generosus, clarus, a *splendore* generis, targ. חוּסְמָן, a n. חוּסָם. Judaice חַשְׁמַנַּאי, pl. חַשְׁמַנָּאִים, de Makabaeis. LXX. *πρίσβυς*.

Digitized by Google

pl.: חַשְׁמַנִּים
Ps. 68, 32. יֹאתִיו חַשְׁמַנִּים

חָשָׁן

פעל לפ-עונר כ"פ נגור, והפתרון לר"ק כמו נעגרי, נגנון ויוצי והדר [צַחֲנֵי גַלְגַּלְצַעֲכָ ויין], ול"כ כדומה לפ' קצה וכתם, נקלוף הת' נכ'. לומר לפצר שהלבה נהתאוות חֵשׁ, ויתן לפ היה ולפ נכרת, וגם לצרע זה השכוון של לסיכה והסור, וכן נהוגו [s. *kâs*, *kâç*].

vrb. inus., splendidum, pulchrum esse, quae significatio si revera inest, cognata sunt vv. חָשַׁם, חָתַם. At forma verbi videtur esse חָשׁ, vi eadem, sanscr. *kâs*, *kâç*; v. חָשַׁן grammatici pepererunt.

חָשָׁן

ר"ת, והפלגה נתאוות עדי ותפתרת הדר ונתון [צמוק], ונתאר מעדי תפתרת על לב כהן הרתף, שנקרא רצון השבע, עי' יותר הוה נתצרע הקומה. ותצר לתאוה לפצר שתאוות חֵשׁ מן חֵשׁ כתצר דכרנו מאנו נצרע, ול"כ יָ סופי כאו מגל בֶּשֶׁן.

n. m. (a n. חֵשׁ, sicut בֶּשֶׁן a n. בָּשׁ), ornamentum, decus, insigne; spec. pectorale sacerdotis summi, quod XII. gemmas nominibus filiorum Israël insignitas sustinebat, a splendore gemmarumque nitore appellatum. LXX. *λογεῖον* (v. Ben-Sira 45, 10.), *λόγιον*, *περιστήθιον*, *ποδήρης*.

Ex. 28, 4. חשן ואפוד ומעיל
Ex. 28, 15. ועשית חשן משפט
Ex. 28, 30. ונתת אל־חשן המשפט

הַחֹשֶׁן

Ex. 28, 22. 23. ועשית על־החשן
Ex. 28, 23. קצות החשן
Ex. 28, 24. אל־קצות החשן
Ex. 28, 23. 39, 19 על־שני קצות החשן
Ex. 28, 28. 39, 21. וירכסו את־החשן
Ex. 28, 28. 39, 21. ולא־יזח החשן
Ex. 29, 5. ואת־האפד ואת־החשן
Ex. 39, 8. ויעש את־החשן
Ex. 39, 9. עשו את־החשן
Ex. 39, 15. ויעשו על־החשן
Ex. 39, 17. על־קצות החשן
Lev. 8, 8. וישם עליו את־החשן
Lev. 8, 8. ויתן אל־החשן

בְּחֹשֶׁן

Ex. 28, 29. בחשן המשפט על־לבו

וְלַחֹשֶׁן

Ex. 25, 7. 35, 27. לאפד ולחשן
Ex. 35, 27. המלאים לאפוד ולחשן

חֹשֶׁק

פעל נוד, והפלגה לקוו ודנוק קנור זוקוק [צַכְסַפְּטְעָן, -קְכִיפְּפְטְעָן, -סְצַכְנְעָן], ווסף תפתרתו ומכרוו. ומוסף הפצלל על הדנק ולקווק ונטוית לקרי דנר, וכמעט כנוד. ומוסף לפנק וידידות שהן סנלקוות נכלל, ווקוק הנפש והכרקס סוף פקנק והנעיה לעשות דנר, ונתן נוסף כל גוד. תפתרת חֹשֶׁק [פס' מקנר-מוצ וטעמ"י] נמכוון זקוק ודנוק ונטיס לקרי, וכן הצרע כספעל רָשָׁק נתפתרת כוחת, לומר לו סדנק ולקוו נדנר, ופ"ל כנזיקס [צַכְ-לְיִיכְצַדְעָר הַעְצַעְנְעָן, קִיסְסְעָן], לו הקנרת וכזוק כלי מלקחה [וְוִצְפְּצַעְן צַכְלַעְנְעָן], וכן הצרע קצל זָק, עי' לעי"ל סם"כ ענים ל', עוד להרנה, מענין הסווי עי' לעי"ל פקק וקק.

pl.: חֹשְׁקִים
Jes. 38, 17. חשקת נפשי משחת בלי
2 perf.: וְחָשַׁקְתָּ
Dt. 21, 11. וחשקת בה ולקחת לך
Pi-el: חִשַּׁק
3 perf.: וְחִשַּׁק
Ex. 38, 28. וחשק אתם
part.pass.pl.: מְחֻשָּׁקִים
Ex. 27, 17. מחשקים כסף ווריהם כסף
Ex. 38, 17. והם מחשקים כסף

חֻשָּׁק

ר"ת, ונכנוי חֻשָּׁקָי, והפלגה סכוסף והקפנה קפד ולקרת ענג ותקוס [לוסט, נצוגהרלנגקס], לכן נתפתרת סהפלנק והכנוים לקרי דנר, ענין הקנק.

n. m. (c. s. חִשְׁקִי), appetitus, desiderium, concupiscentia, proprie propensio, adjunctio animi vel voluntatis ad aliquam rem. LXX. *ἐπιθυμία*, *πραγματεία*.

1 Reg. 9, 1. ואת כל־חשק שלמה
1 Reg. 9, 19. ואת־חשק שלמה
2 Chr. 8, 6. ואת־כל־חשק שלמה
cum suff.: חִשְׁקֵךְ
Jes. 21, 4. את נשף חשקי

חִשֻּׁק

ר"ת, ונכנוי חֻשָּׁקִים, והפלגה סוטות הכנמדות סבס ופבס לעמודים [ניכל-צַעְצַכְ], ולפי הקטוכ סענין נמוד ולקוו [דצַס צַכְגצַסְצַעְצַסְצַע], לומר סלקוו סבס ופבס, ויקוק לפ"ו לנכנ.

n. m. (pl. חֻשָּׁקִים), virgae s. conti jungentes (Bind-stäbe), quibus columnae atrii erectae superne junctae erant et simul aulaea sustinebantur. LXX. (*ψαλίδες*, *ἀγκύλαι*), *πραγματεία*.

pl. c. suff.: וַחֻשׁוּקֵיהֶם
Ex. 27, 10. 11. וחשקיהם כסף
38, 10. 11. 12 (plene). 19.
Ex. 36, 38. וחשקיהם זהב
Ex. 38, 17. ווי העמודים וחשוקיהם

חִשֻּׁק

ר"ת ונכנוי חֻשָּׁקִים, וספתרתן מוסף מקנרת-סקנור עס הענולם [צַצְייכְצַ], ונקלפה כן ע"ס הנמוד וסקנור, ולנרצה כ"י ענול, ולהדל"ק עכין כנוס וסדוק, ונקלת נקרי עכין דנוק וקנור.

n. m. (pl. חֻשָּׁקִים), radii rotae, qui exteriorem roti cincturam cum modiolo conjungunt. Vulg. *canthi*. LXX. *πραγματεία*.

pl. c. suff.: וְחִשֻּׁקֵיהֶם
1 Reg. 7, 33. וחשקיהם וחשריהם

חִשּׁוּר

פעל לפ-עונר, לנרצה כ"י מענין רעיפה נטוענים, כמו חֲשֻׁרֵי נצוס תלמודית, או ענין קשור וכוסס, ונקלת נרצני לצון קנור וקנון.

vrb. inus., sicut hebr. חָשַׁר et arab. *chashara*, vi conjungendi ac colligendi. Isaaki talmud. חֲשָׁר, vi stillandi, comparat.

חֲשָׁרָה

ר"ת ונסמין חֲשָׁרָת, והפתרון לרצה כ"י ענין קצירת ורציפת מים על סתרן [ענ"יפצלונג], או ענין הסתקרות הצרים. ותצ קורת שנמכוון קנור וקנון פשרש חֲשַׁר, נדוסה לפ חֲשַׁר ע"ש.

n. f. (c. חַחְשֶׁרֶת), stillatio aquarum pluviarum, ut quidem Isaaki putat, vel nubium concursus (parall. Ψ. 18, 12. חֲשָׁכָת). LXX. *σκότος*.

constr.: חֲשֻׁרַת
2 Sam. 22, 12. חשרת־מים עבי

חֲשׁוּר

ר"ת, ותן נרנוי נכ"ק, והפלגה סונג סלוון, ע"ש שהוא קונר וקוצר כלו [נסנצ], ומשרש והתפלנוקו עי' תתק – קנר.

n m. pluralet., modiolus, qui radios in se excipit atque conjungit. LXX. plane non vertunt.

pl. c. suff.: וְחִשֻּׁרֵיהֶם
1 Reg. 7, 33. וחשקיהם וחשריהם

חִשֵּׁשׁ

לו חַשׁ, פעל לפ-עונר, ומוסף כמו חָשַׁשׁ קצוי שלו, לצר מתכו וכ"ש, ע"ש התפלנוק ומכוון.

vel חַשׁ, *vrb. inus.*, vi eadem, qua חָשַׁשׁ (unde חָשַׁשׁ), q. v.

חַשַּׁשׁ

ר"ת וכמעט נדומה לפ חָשׁ, ע"ש ppp קצצ וקצ.

n. m., vi eadem, qua חָשׁ q. v. LXX. *αἰσθάνεσθαι* (חֵשׁ aram.), *συγκαίειν*.

Jes. 33, 11. תהרו חשש תלדו קש

וַחֲשַׁשׁ

Jes. 5, 24. וחשש להבה ירפה

חַת

v. s. חֲתַת *p.* 446.

חָתָה

פעל נוד, והתיל חַתְּתָה, ומתקוד לַחֲתוֹת. מהלנה תפתס ותקיוה לקיקה ומכלה ומקוקה [פַּצַחְסְטָן, ערגרייפְּטָן], ל"מ תפתס ותקיוה לים, לן תקיות קה מיקוד, וכן ככה נקלס ומכתקה על רקה. תפתות ותקקר הצרע חֲתָתָה, ומתלה ג"כ לגל אֶחָד, אֶחָז סתפתות, נמכוון תפתס, וכפפה רכנית נתפתת חֲתָתָה לצם ספעל.

vrb. trans. (impf. יַחֲתֶה; inf. לַחֲתוֹת), prehendere, capere, veluti hominem, ignem, prunas de foco. Radix v. חָתַת inest etiam verbis אָחַז, אָחַר. LXX. *αἴρειν*, *ἐκτίλλειν*, *σωρεύειν*, *ἀποδίειν*.

vrb. trans., affigere, annectere, adjungere; deinde de propensione atque inclinatione voluntatis, adhaerescere, adamare, amare, etiam propensum esse ad aliquid agendum. Radix est חָשַׁשׁ, quam habes, alia praepositione auctam in v. רָשַׁשׁ, quod primum de junctis arcte suaviantium labiis, deinde de apparatu armaturae (Waffenanlegung) dicitur, זָק, q. v. s. קָזַק. LXX. *προαιρεῖν*, *αἱρεῖσθαι*; *ἐπιθυμεῖν*, *ἐνθυμεῖσθαι*, *πραγματεύεσθαι*; *Pi.* חִשֵּׁק, *κατακοσμεῖν*; *καταρύεσθαι*; חִשֵּׁק פֶּסֶל, *περιαργυροῦν*.

Dt. 7, 7. חשק יי בכם ויבחר בכם
Dt. 10, 15. חשק יי לאהבה אותם
1 Reg. 9, 19. אשר חשק לבנות
2 Chr. 8, 6. אשר חשק לבנות
Ps. 91, 14. כי בי חשק ואפלטהו
3 fem.: חָשְׁקָה
Gn. 34, 8. חשקה נפשו בבתכם
2 perf.: חָשַׁקְתָּ
Jes. 38, 17. חשקת נפשי משחת בלי
2 perf.: וְחָשַׁקְתָּ
Dt. 21, 11. וחשקת בה ולקחת לך
Pi-el: חִשַּׁק
3 perf.: וְחִשַּׁק
Ex. 38, 28. וחשק אתם
part.pass.pl.: מְחֻשָּׁקִים
Ex. 27, 17. מחשקים כסף ווריהם כסף
Ex. 38, 17. והם מחשקים כסף

חֻשָּׁק

ר"ת, ונכנוי חֻשָּׁקִי, והפלגה סכוסף והקפנה קפד ולקרת ענג ותקוס [לוסט, נצוגהרלנגקס], לכן נתפתרת סהפלנק והכנוים לקרי דנר, ענין הקנק.

n. m. (c. s. חִשְׁקִי), appetitus, desiderium, concupiscentia, proprie propensio, adjunctio animi vel voluntatis ad aliquam rem. LXX. *ἐπιθυμία*, *πραγματεία*.

1 Reg. 9, 1. ואת כל־חשק שלמה
1 Reg. 9, 19. ואת־חשק שלמה
2 Chr. 8, 6. ואת־כל־חשק שלמה
cum suff.: חִשְׁקֵךְ
Jes. 21, 4. את נשף חשקי

חִשֻּׁק

ר"ת, ונכנוי חֻשָּׁקִים, והפלגה סוטות הכנמדות סבס ופבס לעמודים [ניכל-צַעְצַכְ], ולפי הקטוכ סענין נמוד ולקוו [דצַס צַכְגצַסְצַעְצַסְצַע], לומר סלקוו סבס ופבס, ויקוק לפ"ו לנכנ.

n. m. (pl. חֻשָּׁקִים), virgae s. conti jungentes (Bind-stäbe), quibus columnae atrii erectae superne junctae erant et simul aulaea sustinebantur. LXX. (*ψαλίδες*, *ἀγκύλαι*), *πραγματεία*.

pl. c. suff.: וַחֻשׁוּקֵיהֶם
Ex. 27, 10. 11. וחשקיהם כסף
38, 10. 11. 12 (plene). 19.
Ex. 36, 38. וחשקיהם זהב
Ex. 38, 17. ווי העמודים וחשוקיהם

חִשֻּׁק

ר"ת ונכנוי חֻשָּׁקִים, וספתרתן מוסף מקנרת-סקנור עס הענולם [צַצְייכְצַ], ונקלפה כן ע"ס הנמוד וסקנור, ולנרצה כ"י ענול, ולהדל"ק עכין כנוס וסדוק, ונקלת נקרי עכין דנוק וקנור.

n. m. (pl. חִשֻּׁקִים), radii rotae, qui exteriorem roti cincturam

חָתָה חָתַן

part.: חֹתֶה *sg.*
Prv. 25, 22. כי גחלים אתה חתה

inf. constr.: לַחְתּוֹת
Jes. 30, 14. לחתות אש מיקוד

3 impf. c. hist.: וַיַּחְתֵּהוּ
Prv. 6, 27. חיחתה איש אש בחיקו

3 impf. c. suff.: יַחְתֶּךָּ
Ps. 52, 7. יחתך ויסחך מאהל

3 fem.: *תַּחְתֵּת
Prv. 17, 10. *תחת נערה במבין

מַחְתָּה

ר"ת נויר קקה, ע"ש מַחֲלָה, מַרְאָה, והכנוי מַחְתִּית. מהלנה ק' כלי לקקוח נו לנר ולהקה, ל"מ כמו מקנה ומצרת תגן ומיכס סצל וכיוד, סכל ע"ש מכלס ותפיסס ויקוקס [מַצַּחְכְּנַצַ, נעקקען], ונתוד למכיל נקלים, ותצר ג"כ נדמות ק"ת. נ' כלי למטנה נרות כתין מלקח ונטן [לוכַצ-נַצַּחְכְּנַצַ], ע"ש מהקה. נתרנוס ג"כ מקומכס מַחְתִּית מקנה.

n. f. (ex v. חָתָה ortum, ad s. f. מַחֲלָה, מַרְאָה; pl. מַחְתִּית), 1) thuribulum, acerra, quae prunas potissimum ignitas capit (syn. אַת); 2) forceps ad fungos ellychnii prehendendos atque auferendos. Targ. מַחְתִּית. LXX. *θυΐσκη*, *ἐπαρυστρίς*, *πυρεῖον*, *ὑπόθεμα*.

הַמַּחְתָּה

Lev. 16, 12. מלא־חמחתת גחלי־אש
Num. 17, 11. קח את־המחתה

cum suff.: מַחְתָּתוֹ
Lev. 10, 1. מחתתו
Num. 16, 17. וקחו איש מחתתו
Num. 16, 17. איש־מחתתו
Nu. 16, 17. ואתתו ואהרן איש מחתתו
Num. 16, 18. ויקחו איש מחתתו

pl.: מַחְתּוֹת
Nu. 16, 6. מחתות קרח וכל־עדתו
Nu. 16, 17. חמשים ומאתים מחתת
Num. 17, 3. את מחתות החטאים
Num. 17, 4. את מחתות הנחשת

pl.: יְתֹוֹת, הַמַּחְתֹּת
Ex. 38, 3. ואת־המחתת
Num. 4, 14. את־המחתת
Num. 17, 2. וירם את־המחתת
2 Reg. 25, 15. ואת־המחתות
Jer. 52, 19. הספים ואת־המחתות

pl.: וְהַמַּחְתּוֹת
1 Reg. 7, 50. והכפות והמחתות
2 Chr. 4, 22. והכפות והמחתות

pl. c. suff.: וּמַחְתֹּתָיו
Ex. 27, 3. ומזלגתיו ומחתתיו

pl. c suff.: מַחְתֹּתֶיהָ
Num. 4, 9. ואת־מחתתיה

pl. c. suff.: וּמַחְתֹּתֶיהָ
Ex. 25, 38. ומלקחיה ומחתתיה
37, 23.

חָתַן

פעל נוד, ויקר ומקנוד, והפקרן סנור והכסף [צַכְייִדְעָן, צַיייִדְעָן], ומוסף סהצלל כמו קצל גוד, על פסוק דין ונקריצת מצפע [צַנְצַפְּצַיייִדְעָן, נַעְצַפְּצַ-מְעָן]. תפתות הצרע חָתַנְתָּ [פס' מקנר מוצ וטעמ"י], ונומס לו בָּחַק נעכני ב-חת, כָּתַת וכדומה. עי' לעי"ל פקק נקק.

vrb. trans., secare, concidere, deinde, sicut גָּזַר, decidere, decernere. Radix, si praepositionem dempseris, remanebit *tak*, quae

Digitized by Google

invenitur etiam in vv. חָתַךְ, arab. *ba-taka*, חָתַת; et simil. V. supra s. v. בָּתַק. LXX. *συντέμνειν*.

Nif-al: נֶחְתַּךְ

3 perf.: נֶחְתַּךְ *masc.*

Dan. 9, 24. נחתך על־עמך

חָתַל

צעל טודד, וסעצע עכוד ועעוף קלוס וגירים קכוז וגלוס [קייכסילעלען, -כיכ-דען], וכאלף נכאכ"ע וכקאעל, וכן קאעל נעאלף. מככו קאכש חָתַל [קְתִיל מקלנ-עוצג], וכע לו מאכו נקאעל חָתַל [עכין עכוד], וכן קאעלות קל חָתַל ע' לעיל דף רכ"ק ע' ד', וקס קאעל קלף קאלקהו ג"כ בקאעי עכנ.

verb. trans. involvere, illigare, cooperire. *Pu.* et *Hof-al:* fasciis seu linteis, puerorum instar, involutum esse. Consociata sunt hocce cum verbo originis significationisque communione vv. חָבַל, חָבַשׁ, q. v. LXX. *σπαργανοῦν*; inf. *Hof.* *σπάργανον*.

Pu-al: חֻתַּל

2perf.fem.: תְּחֻתַּלְתְּ *p.*

Ez. 16, 4. והחתל לא תחתלת

Hof-al: הָחְתַּל

inf. abs.: וְהָחְתֵּל

Ez. 16, 4. והחתל לא תחתלת

חִתּוּל

ג"נ, והסלנס נכנע וטכול [כיכלע], לכן נכאקל על קנוס למכס ולכלכס [פעל-נאלן], לכן נאקת קכאים יותר כולל. נעאלחִיתּוּל קל ונלע, הכעאס ע' עכוד וכנוס אתילים דקיס, והכינו חִיתּוּלוֹת, ויולוס מאכוון לקקר הקרס, ובאפורגיס כלקמו נו לנלע לכן.

n. m., fascia, qua vulnus obligatur (Verband). Gem. חִיתְּלָא (pl. חִיתְּלָוֹת), corbis viminea, a nectendo. LXX. *μάλαγμα*.

Ez. 30, 21. לשום חתול לחבשה

חֲתֻבָּה

ג"נ גויר חָתַל הוכני, וכן אֲהֻבָּה אֲלֻמָּה, אֲרֻבָּה, אֲפֻדָּה מוכריים פאוציס, ובלזון נאקלו לך הנקניות, לגיון נאקלס והכולל. קאקתיון נכוו וקקול ועעוף [קומיללוכג], וילוע מקלכס.

n. f. a m. חָתָל, ad s. f. אֲהֻבָּה, אֲרֻבָּה, אֲלֻמָּה, quibus omnibus subsunt nn. m., quae intercidérunt), velamen, fascia. LXX. *σπαργανοῦν*.

cum suff.: חֲתֻלָּתוֹ

Job. 38, 9. ועדפל חתלתו

חָתַם

פעל טודד, והעתיל יַחְתֹּם, קפאוע סניגס וקנוס ועלוכ, כמו חָתַם לקיכו [פַּעַרזעגלען], ומוס קסאקל על קסניגס נגוסנקנקל [וויעגעל], וכלי קסניגס נגוסנקנקל מוסנע, ומוס קנוס כמו סגר נעל. קוללות מאכוון לנוע, לו קכיצע ועצירת לכל, כמו ניל כל-פלס יקוס [חֲתָמִים נכוומכוכ'], לו עסירת לכל כתוב וקקוס, לוסל נחקי וכרמו, לו עכין נעיכס והקוס נכללו, וכמעע כמו קקוך וקסק לין, וכלוסס קן הקלנות. ע' גו-סמלין.

vrb. trans. (impf. יַחְתֹּם), sicut חָתַם, occludere, hinc sigillo obsignare (c. בְּצַר, sicuti סָגַר בְּצַר sed *abstr.*, deinde annulus signatorius, quem in collo suspensum veteres portare solebant. Targ. חוּתְמָא. LXX. *ἀποσφράγισμα, σφραγίς, δακτύλιος*; חוֹתָם צֵר, *σμυρίτης λίθος*.

Ex. 28, 11. פתוחי חתם תפתח

Ex. 28, 21. פתוחי חותם

36. 39, 6. 14. 30.

Job. 38, 14. תתהפך כחמר חותם

Job. 41, 7. סגור חותם צר

Jer. 22, 24. חותם על־יד ימיני

Ez. 28, 12. *אתה חותם תכנית

כְּחוֹתָם

Cant. 8, 6. כחותם על־לבך

Cant. 8, 6. כחותם על זרועך

Hag. 2, 23. ושמתיך כחותם

constr.: לַחוֹתָם

Ez. 28, 12. אתה חותם תכנית

cum suff.: חֹתָמְךָ

Gn. 38, 18. חתמך ופתילך ומטך

cum suff.: בְּחֻתָמוֹ

1 Reg. 21, 8. ותחתם בחתמו

חֹתֶמֶת

ג"כ והסלנס כמו קוקס עקוכו, והסכלל לנקר פרק. נעאלף חֹתֶם לו חֲתִימָה כתינת הנס קקק הכקנ נסוסו ולקלי נעילקו, ויולוס לנכנס.

n. f. vi eadem, qua n. m. חֹתֶם. Gem. חֲתִימָה, nominis subsignatio. LXX. *δυκτύλιος*.

הַחֹתֶמֶת

Gn. 38, 25. למי החתמת והפתילים

הֲחָתָם

נלקמי כמו נעכני.

v. trans. hebr. aequale.

3 prf. c. suff.: וַהֲחָתָמָהּ

Dan. 6, 18. וחתמה מלכא בעזקתה

חֶתֶן

פעל יקר וקני הנכס. קקאלות נרלס קקוך והקנר [פַּעַרניכדען], ומוס הנאל על הקנר הקנאקס והקקלות [פַּעַר-שוועגערן], וכן נלקק הקקלות והסנאל על קס נעיל דף ק"ל ע"ל. ומוס הכינוכי חֲתֻנָּה [כלעון יסודית חֲתוּנָּה לסיכן], לומל המקנר והמקנר הקנאקס כמו קס, ולנקנס חֲתֻנָּה. קקלות הנכס חֲתָן, והכנכס לקכוכס קקלות הקנוך, וכן ע' נקינת שוי כלזוכות.

v. trans. (ex radice *tan* et praepositione *cha* compositum), ligare, vincire, spec. affinitate conjungere, devincire (syn. חָתַם). Hinc *part. m.* חֹתֵן, is, qui jungit familias matrimonii vinculis, socer h. e. pater uxoris, sicut חָם pater mariti; *f.* חֹתֶנֶת, socrus. *Hitpa.* affinitatem contrahere. LXX. חֹתֵן, *γαμβρός, πενθερός*; חֹתֶנֶת, *πενθερά*; הִתְחַתֵּן, *γαμβρεύεσθαι, ἐπιγαμβρεύειν, ἐπιγαμίαν ποιεῖν*.

part.: חֹתֵן *sbst.*

Ex. 18, 1. כהן מדין חתן משה

Ex. 18, 2. ויקח יתרו חתן משה

Ex. 18, 5. ויבא יתרו חתן משה

Ex. 18, 12. ויקח יתרו חתן משה

Ex. 18, 12. עם־חתן משה

Ex. 18, 14. וירא חתן משה

Ex. 18, 17. ויאמר חתן משה אליו

Num. 10, 29. המדיני חתן משה

Jud. 1, 16. ובני קיני חתן משה

Jud. 4, 11. מבני חבב חתן משה

cum suff.: חֹתְנֵךְ

Ex. 18, 6. אני חתנך יתרו בא אליך

claudum facere (lähmen, samar. חַתִּים), occulere, ne quid manifestum fiat; perficere, transigere, de Deo, promissiones et prophetias explere atque consummare. LXX. *σφραγίζειν, ἐπισφραγίζειν, κατασφραγίζειν, ἐκφοβεῖν*; חָתְחִים, *ἀποσφράγισμα*; חָתַם, *συνιστάναι*.

part.: חוֹתֵם

Ez. 28, 12. *אתה חותם תכנית

part. pass.: חָתוּם

Dt. 32, 34. חתום באוצרותי

Cant. 4, 12. מעין חתום

Jes. 29, 11. כי חתום הוא

part. pass.: חָתֵם

Job. 14, 17. חתם בצרור פשעי

part. pass: חֲתוּמִים

Neh. 10, 1. וכתבים ועל החתום

Jes. 29, 11. כדברי הספר החתום

Jer. 32, 11. ספר המקנה את־החתום

Jer. 32, 14. ואת החתום

prt. p. pl.: וַחֲתֻמִים

Dan. 12, 9. כי־סתמים וחתמים

part. pass. pl.: הֲחֻתוּמִים

Neh. 10, 2. ועל החתומים נחמיה

inf. abs.: וְחָתוֹם

Jer. 32, 44. וחתום והעד עדים

inf. constr.: וְלַחְתֹּם

Dan. 9, 24. ולחתם חטאות

Dan. 9, 24. ולחתם חזון ונביא

imperat.: חֲתוֹם *sg.*

Jes. 8, 16. חתום תורה בלמדי

imperat.: וַחֲתֹם *sg.*

Dan. 12, 4. סתם הדברים וחתם

imprt. pl.: וַחֲתֻמוּ

Esth. 8, 8. וחתמו במבעת המלך

1 *imperf:* וַאֲחַתֹּם

Jer. 32, 10. ואחתם ואעד עדים

3 *imperf.:* יַחְתֹּם, תֹּחַם

Job. 9, 7. ובעד כוכבים יחתם

Job. 33, 16. ובמסרם יחתם

Job. 37, 7. ביד־כל־אדם יחתום

3 *imperf.:* וַיַּחְתֹּם

Esth. 8, 10. ויחתם בטבעת המלך

3*impf.fem.:* וַתַּחְתֹּם

1 Reg. 21, 8. ותחתם בחתמו

Nif-al: נֶחְתָּם

part.: וְנֶחְתָּם

Esth. 3, 12. ונחתם בטבעת המלך

inf. abs.: וְנַחְתוֹם

Esth. 8, 8. ונחתום בטבעת המלך

Pi-el: חִתֵּם

3 *perf. pl.:* חִתְּמוּ־

Job. 24, 16. יומם חתמו־למו

Hif-il: הֶחְתִּים 3 *perf.*

Lev. 15, 3. או־החתים בשרו מזובו חוֹתָם

ג"נ ע"ע סוֹלָם, חוֹלָם, וקקאלות סופעע, לומל לו לאל יקוס ויסניל נגוסנקנקל, ויכלול ויגמור [דאָס פַּעַרוייעגעלבדעל], וכן עולס סופעע מעיקרל, לומל הכעלס והכסקל, ולל כולע ומפולסס מאכו נגול וגעול [דולכקלעס, לולכבענרעכל-עעס], ולקל"ו הולס וכקעלס, לו קאקקיס לו הגוסנקנקל ועכעע [וויעגעל, -ריכג], וכאלוסו קלוי נקכל על לב, כלאל עול היום נלקן הקלס, וקכיו כוס כקוקס על-לב, כקוקס על-וכוע וולק. נקכנוס חוֹתָם מאלסו, והסופעע נגמרל חִתּוּם.

n. m. (ad s. f. סוֹלָם, חוֹלָם), res obsignans, primum non *partic.*

p. cum suff.: חֹתְנוֹ

Ex. 3, 1. רעה את־צאן יתרו חתנו

Ex. 4, 18. וישב אל־יתר חתנו

Ex. 18, 7. ויצא משה לקראת חתנו

Ex. 18, 24. וישמע משה לקול חתנו

Ex. 18, 27. וישלח משה את־חתנו

Jud. 19, 4. ויחזק־בו חתנו

Jud. 19, 7. ויפצר־בו חתנו וישב

Jud. 19, 9. ויאמר לו חתנו

cum suff.: לְחֹתְנוֹ

Ex. 18, 8. ויספר משה לחתנו

Ex. 18, 15. ויאמר משה לחתנו

p. fem. c. s.: חֹתַנְתּוֹ *sg.*

Dt. 27, 23. ארור שכב עם־חתנתו

Hitpa-el: הִתְחַתֵּן

2 *perf. pl.:* וְהִתְחַתַּנְתֶּם

Jos. 23, 12. והתחתנתם בהם

inf. constr.: הִתְחַתֵּן

1 Sam. 18, 23. התחתן במלך

inf. constr.: לְהִתְחַתֵּן

1S. 18, 26. בעיני דוד להתחתן במלך

1 Sam. 18, 27. להתחתן במלך

inf. constr.: וּלְהִתְחַתֵּן

Esr. 9, 14. ולהתחתן בעמי התעבות

imperat.: הִתְחַתֵּן

1 S. 18, 22. ועתה התחתן במלך

imprt. pl.: וְהִתְחַתְּנוּ

Gn. 34, 9. והתחתנו אתנו

2 *imperf.:* תִּתְחַתֵּן

Dt. 7, 3. ולא תתחתן בם

1 S. 18, 21. בשתים תתחתן בי היום

3 *imperf.?* וַיִּתְחַתֵּן

1 Rg. 3, 1. ויתחתן שלמה את־פרעה

2 Chr. 18, 1. ויתחתן לאחאב

חָתָן

ג"נ וסקען חָתָן, וסלנוי כנסס יסודית חֲתָנִים, הסלנס ידועס לקוס ונעל נת-קס [נכרייט-גסס], וקקן-דמים הוס קקן סק"נס, ע"י לס סמלה, כי ע' לס סמלה ילד סמסול יסודן ויוונג לל הסכיכה כלקו, ודוק. נעאלף עוד חֲתִינִים, חֲתוּן סמוסנס.

n. m. (c. חֲתַן; pl. jud. חֲתָנִים), sponsus, gener, qui filiam socri (חוֹתֵן) in matrimonium duxit; חֲתַן דָּמִים, *νυμφίος αἱμάτων*, qui sacramento circumcisionis tanquam sponsalia cum Deo (שְׁכִירָה) fecit, Deum sibi despondit. LXX. *γαμβρός, νυμφίος*.

Gn. 19, 12. עוד מי־לך פה חתן

1 S. 18, 18. כי־אהיה חתן למלך

Neh. 6, 18. כי־חתן הוא לשכניה

Neh. 13, 28. חתן לסנבלט החרני

Jes. 62, 5. ומשוש חתן על־כלה

Jer. 7, 34. קול חתן וקול כלה

16, 9. 25, 10. 33, 11.

Joel 2, 16. יצא חתן מחדרו

כְּחָתָן

Ps. 19, 6. כחתן יצא מחפתו

כְּחָתָן

Jes. 61, 10. כחתן יכהן־פאר

constr.: חֲתַן

Ex. 4, 25. ותאמר כי חתן־דמים

Ex. 4, 26. אז אמרה חתן דמים

Jud. 15, 6. שמשון חתן התמני

2 Rg. 8, 27. כי חתן בית־אחאב הוא

constr.: וַחֲתַן

1 S. 22, 14. כדוד נאמן וחתן המלך

cum suff.: חֲתָנוֹ

Jud. 19, 5. ויאמר אבי הנערה אל־חתנו

pl. c. suff.: חֲתָנָיו

Gn. 19, 14. וידבר אל־חתניו

Digitized by Google

בעיני חתניו Gn. 19, 14.

חֲתָנָה

ג' כ' מן חָתַן הזכרי', וסלגן מופסק, לומר מסתפקנות [פֿעמאָהלונג], וק' תכיל מהשלל על עת ספנה, יוס ספונס וכדומה. נגמלץ בדומה לו

חֲתֻנִּית, כמו ג'יק-קתנות.

n. f. (a m. חָתָן), spousalia, gem. חֲתֻנָּה. LXX. *νύμφευσις.*

cum suff.: חֲתָנָתוֹ

ביום חתנתו Cant. 3, 11.

חָתַת

פעל נוד, וסעיל חָתוֹת, מסלגס כמו חָתַף, קמיס וגוילם מפשט וקליס [מפֿקקען, רויגען], ומסקל וסגווי ע' קתף קָטַף.

verb. trans. (impf. יַחְתֹּת), sicuti חָטַף, prehendere, rapere. V. s. v. קָטַף. LXX. *ἁπαλλάττειν* (חָלַץ).

3 imperf.: יַחְתֹּת

הן יחתם מי ישיבנו Job. 9, 12.

חֵתֶת

ג' ומפתיון המיסס ומקטיפס [רויג], ונפעלס לקל נמכון. נדקדוק טולוקוט קתף נע' ידושוע, כמו חָטַף, נִתְחַטַּף וכדומה.

n. m. rapina, latrocinium, *concr.*, sicut חֹלֵךְ (viator), latro, praedo. LXX. בְּחֶתֶת, *συντόμως.*

בְּחֶתֶת

אם־היא כחתם תארב Prv. 23, 28.

חָתַר

פעל נוד ומעיל יַחְתֹּר ומלגוי חֲתוֹר, ומפתיון נקיכ ונקוק, קלקוד ומענכ [דוכנעכען], ד"מ קיל, כמעג יעזה סנגב, לו נמשלל על נתוק ונקוד היס ע' ישיס, מעזה שיס [דוכרודעכן]. קגן הזכם חָדַר [ק' הוק מזכק, מקלב-מוזב ומעמי'], ונמלץ כזכם כמכוון נב' נפעלי בָּקַר, פָּרַר, [מס ב' ע' הזנק], ומי עוד יעלס עיניו, ומי נבעד יעון לנו, ולץ ינין שמועה, נזווי לל זעתי ערב, נזכם ומכוון. ע' קתף נקר ופקר. נקלנוס חָתַר, אֲחַתְּרֶה מזלהו, ונמפס נכניף חֲתִירָה, חֹתֵר, חֲתָרֵי גויפיו.

v. trans. (impf. יַחְתֹּר; pl. יַחְתְּרוּ), perrumpere, perfodere, veluti parietem furis instar, mare impetu pulsuque remorum. Radix est *tar*, quam, aliis praepositionibus amplificatam, repraesentant vv. בָּקַר, פָּרַר, q. v. LXX. *ὀρύσσειν, διορύττειν, κατορύσσειν, παραβιάζεσθαι.*

3 perf.: חָתַר

חתר בחשך בתים Job. 24, 16.

1 perf.: חָתַרְתִּי־

חתרתי־לי בקיר Ez. 12, 7.

imperat.: חְתָר־ *ante Maqef.*

חתר־נא בקיר Ez. 8, 8.

לעיניהם חתר לך־בקיר Ez. 12, 5.

1 imperf.: וָאֶחְתֹּר

ואחתר בקיר Ez. 8, 8.

3 impf. pl.: יַחְתְּרוּ

בקיר יחתרו להוציא בו Ez. 12, 12.

אם־יחתרו בשאול Am. 9, 2.

3 impf. pl.: וַיַּחְתְּרוּ

ויחתרו האנשים Jon. 1, 13.

מַחְתֶּרֶת

ג"כ וסלגס מקום הקטיפ [קייכ-נזון], וכן הזכם נקרני.

חָתַת

פעל נוד, וסעיל חָתוֹת, מסלגס כמו חָטַף, קמיס וגוילם מפשט וקליס [מפֿקקען, רויגען], ומסקל וסגווי ע' קתף קָטַף.

verb. trans. (impf. יַחְתֹּת), sicuti חָטַף, prehendere, rapere. V. s. v. קָטַף. LXX. *ἁπαλλάττειν* (חָלַץ).

3 imperf.: יַחְתֹּת

הן יחתם מי ישיבנו Job. 9, 12.

חֵתֶת

ג' ומפתיון המיסס ומקטיפס [רויג], ונפעלס לקל נמכון. נדקדוק טולוקוט קתף נע' ידושוע, כמו חָטַף, נִתְחַטַּף וכדומה.

n. m. rapina, latrocinium, *concr.*, sicut חֹלֵךְ (viator), latro, praedo. LXX. בְּחֶתֶת, *συντόμως.*

בְּחֶתֶת

אם־היא כחתם תארב Prv. 23, 28.

חָתַר

פעל נוד ומעיל יַחְתֹּר ומלגוי חֲתוֹר, ומפתיון נקיכ ונקוק, קלקוד ומענכ [דוכנעכען], ד"מ קיל, כמעג יעזה סנגב, לו נמשלל על נתוק ונקוד היס ע' ישיס, מעזה שיס [דוכרודעכן]. קגן הזכם חָדַר [ק' הוק מזכק, מקלב-מוזב ומעמי'], ונמלץ כזכם כמכוון נב' נפעלי בָּקַר, פָּרַר, [מס ב' ע' הזנק], ומי עוד יעלס עיניו, ומי נבעד יעון לנו, ולץ ינין שמועה, נזווי לל זעתי ערב, נזכם ומכוון. ע' קתף נקר ופקר. נקלנוס חָתַר, אֲחַתְּרֶה מזלהו, ונמפס נכניף חֲתִירָה, חֹתֵר, חֲתָרֵי גויפיו.

v. trans. (impf. יַחְתֹּר; pl. יַחְתְּרוּ), perrumpere, perfodere, veluti parietem furis instar, mare impetu pulsuque remorum. Radix est *tar*, quam, aliis praepositionibus amplificatam, repraesentant vv. בָּקַר, פָּרַר, q. v. LXX. *ὀρύσσειν, διορύττειν, κατορύσσειν, παραβιάζεσθαι.*

3 perf.: חָתַר

חתר בחשך בתים Job. 24, 16.

1 perf.: חָתַרְתִּי־

חתרתי־לי בקיר Ez. 12, 7.

imperat.: חְתָר־ *ante Maqef.*

חתר־נא בקיר Ez. 8, 8.

לעיניהם חתר לך־בקיר Ez. 12, 5.

1 imperf.: וָאֶחְתֹּר

ואחתר בקיר Ez. 8, 8.

3 impf. pl.: יַחְתְּרוּ

בקיר יחתרו להוציא בו Ez. 12, 12.

אם־יחתרו בשאול Am. 9, 2.

3 impf. pl.: וַיַּחְתְּרוּ

ויחתרו האנשים Jon. 1, 13.

מַחְתֶּרֶת

ג"כ וסלגס מקום הקטיפ [קייכ-נזון], וכן הזכם נקרני.

n. f. locus perfossionis (Einbruch). LXX. *διόρυγμα.*

בַּמַּחְתֶּרֶת

אם־במחתרת ימצא הגנב Ex. 22, 2.

לא־במחתרת מצאתים Jer. 2, 34.

חָתַת

קו חַת, פעל נוד, לנקנס חָתַת, נסמסק חָתָה, סלנוי חַתּוּ, נסמסק חָתוּ, ניטוי סלנוי חַתִּים, וסלוי נלנוי חָתוּי, וסעיל כלנך סנוולים נכסולים חַתַּת, נסמסק חַתַּת, וכן אַחַתָּה, ונס' נוסף אַחַתָּה, וכן תַּחַתָּה [וכן נאמר מכסולים נוולים יַחַל, יַמַּד, יִבַּד, יָשַׁם, יָחַם וכדומה, ע' לעיל קתף קטס], ולנ' מכוונס נפעלת ונוולת, ולנ' המעוכס. ולע זיע עוד חַתַּת נעניך קל, עזנע קתף ע"ם, כמו ימי' כנ', י"ג, ווס סתך מן חַתַּת ע"מ יָגַשׁ, יִשַּׁל כמנסג, ולנ' תקליסס. הנפעל מסלקת ממדקדקים, כי זגו נדקדוק, כי המכוונס חַתַּת [ג"כ נ"ס], חֻחַתָּת [קליס י"ק נ"ס], חֻחְתָּה [קליס ל"ג נ'], כלס עזנע חָתַת, נמכוון סכנע וסעקס ומסק לנכ וסלמס [ניע-דער-דיקקען, -טרעטען], ד"מ הקטת נדרכה ועזיכקה, והמכוונס לפ' כמו נָגַשׁ, חֻם מן כנג, כקס, וגס הפליע חַתּ מלפני נ' ה' מן נקת, ולץ מן חתת, נסלוג נכון לל ילקה, וכן חֲתִתִים תוקלי רבוי מן נקת. וניקיד חָתַת וכן סָבַב, וכי מן סעף סְעִפִים, ולץ כמו שזעגו קנת נילוני נפעל מן קתת, ולנ' סנכין נהלם, והנפעל נודל ולינו. עי' קתף זמס, קלב, קתף דמס לפיל עוד נסתפקתי נוס. הנכב חַתַּת תדיר יונק, וכיומים כף כ"ו נמכוון מסלל. סכוסף חַתַּת, ומעכו חֲתִתֹת, ונתת ה' מנכין פתף מלל מי-הקטף, כדרך לפני פתקל-זרע מגון, וכן חֲמַדְתָּה מן עוד, נסלמך תכועת הנכין, וכלי וה כמר חֻסַּבְתָּ. וכן מוס תַּחְתַּתִי נעכוב ק' הזנק נת' הגופי', לקרי שנתקרק תתכועס המעלנעת, כי כמכנ ריקוי חֲתוּתֵי. וסעיל חָתַת, ומוס נככויים אֲחוּתֵי חֲתוּתֵי. ולפל להקמוכס יְחִיתֵנִי לְמוּ הפלקלקים שסיל נמר יְחוּתֵנִי וכ' הכנוי, וכפתק נעכוב הפסק, ולנ' נלי הפסק יְחוּתֵנִי, ועוד לנ' כתקלקס לעתי נוס. הפתיון נעלנות ופקידם נעות ונסילס וכדומה [פֿירכטען, עלטרקקען], לקן הקען והמר ע' ppp לל עמיתו נָחַת.

vel חַת, *v. intr.* — f. חָתָּה, in paus. חַתָּה; pl. חַתּוּ, in p. חֲתוּ, part. pl. חֲתִים; impr. pl. חֹתּוּ. Impf. ex more verborum intransitivorum, quorum duae radicales vocali brevi acutave continentur, חַתַּת, in paus. חַתָּת; 1 p. sing. imperf. אֶחַת, c. *He* paragog. אֲחַתָּה, 2 p. תֶּחַת, ad s. f. תֶּחֶתִּי, תֶּחְתִּי, תֶּחֱתִי, יָחַת (v. supra s. v. חָמַם), quorum omnium significatio, non forma *nif-alica* atque passiva est. Impf. *aliud* יֵחַת (Jer. 21, 13.) ex v. נָחַת factum est, pro יִחַת ad s. f. תִּיחַת, יִשַּׁל. *Nif-al* v. חַת grammaticorum errori debetur; formis enim חַתּ (2 S. 22, 35.), חַתָּה (Ψ. 18, 35.), חַתּוּ (Ψ. 38, 3.), subest v. חָתַת, vi deprimendi calcandive, veluti arcum, idemque *Nif-al* (ad s. f. נִגַּשׁ, נַחַם factum) habes etiam Malachi 2, 5., ubi exparallelismo v. יָרֵא nil conficitur. (Cf. vv. שָׁמַם, כָּלַל, דָּמַם). Sic etiam חֲתִתִים adj. pl. a v. חָתַת; sing. חָתַת, ad s. f. חָתַת; pl. סְחָתִים. *Pi.* semper trans.; Jerem. 51, 56. vi trop. *Hif.* הַחְתִּית, unde חָחְתָּה, He non *chathefato*, uti fit ante gutturalem, velut חֶחְתִּיתָה a v. פָּחַד, quae forma alteri חָסִבְתָּ respondet, 1 p. praet. *Hif.* הַחְתַּתִּי, commixto *Tav* radicis et suffixi elisaque vocali *hifilica*; siquidem debuit scriptum esse חֶחְתִּיתִי. Impf. *Hif.* יַחַת (c. suff. אֲחִתְּךָ). De forma יְחִיתֵךָ, grammatici יְחִתֵּךָ requiri dicunt, pro יְחַתֵּךָ, propter pausam — horrescere, perterrefactum, attonitum, terrore perculsum esse. Plura de vi primitiva dicentur s. v. חָתַת. LXX. *πτοεῖν, φοβεῖσθαι, πτήσσειν, παραλύειν, συντρίβειν, ἐκλείπειν, ἡττᾶν, καταγνύναι, ἀσθενεῖν, ἀσθενῆ ποιεῖν; τιθέναι, ποιεῖν. Pi. ἐκφοβεῖν. Hif. διασκεδάζειν; ἔρις, ξηραίνειν; κατακόπτειν.*

חַת

3 perf.: חַת

חת מורדך Jer. 50, 2.

3 perf. fem.: חָתָּה *sg.*

בעבור האדמה חתה Jer. 14, 4.

חביש מואב כי־חתה Jer. 48, 20.

איך חתה הילילו Jer. 48, 39.

3 perf. fem.: חָתּוּ *p.*

חבישה המשגב וחתה Jer. 48, 1.

3 pl.: חַתּוּ

קצרי־יד חתו ויבשו 2 Reg. 19, 26.

חתו לא־עמי עד Job. 32, 15.

חתו ובשו Jes. 37, 27.

חתו ויל כדד Jer. 8, 9

חתו גלולית Jer. 50, 2.

3 pl.: וַחֲתוּ

וחתו ובשו מכוש מבטם Jes. 20, 5.

וחתו מנס שריד Jes. 31, 9.

וחתו גבוריך תימן Obad. 1, 9.

3 pl.: וַחֲתוּ *p.*

חרב אל־גבוריה וחתו Jer. 50, 36.

impert. pl.: וַחֲתוּ *p.*

רעו עמים וחתו Jes. 8, 9.

התאזרו וחתו Jes. 8, 9. (bis)

part. pl.: חַתִּים

קשת גברים חתים 1 Sam. 2, 4.

ראתי המה חתים Jer. 46, 5.

1 imperf.: אֶחַתָּה *c. h parag.*

ואל־אחתה אני Jer. 17, 18.

2 imperf.: תֵּחַת *p.* תֵּחַתּ

אל־תירא ואל־תחת Dt. 1, 21.

לא תירא ולא תחת Dt. 31, 8.

אל־תערץ ואל־תחת Jos. 1, 9.

אל־תירא ואל־תחת Jos. 8, 1.

אל־תירא ואל־תחת 1 Chr. 22, 13. 28, 20.

אל־תחת מפניהם Jer. 1, 17.

ואל־תחת ישראל Jer. 30, 10. 46, 27.

ומפניהם אל־תחת Ez. 2, 6.

ולא־תחת מפניהם Ez. 3, 9.

3 imperf.: יֵחַת *p.* יֵחַתּ

ישחק לפחד ולא יחת Job. 39, 22.

יחת אפרים מעם Jes. 7, 8.

מקול ה' יחת אשור Jes. 30, 31.

מקולם לא יחת Jes. 31, 4.

3 imperf. fem.: תֵּחַת *p.*

וצדקתי לא תחת Jes. 51, 6.

2 pl.: תֵּחַתּוּ *p.*

אל־תיראו ואל־תחתו Jos. 10, 25.

אל־תיראו ואל־תחתו 2 Chr. 20, 15. 17. 32, 7.

ומגדפתם אל־תחתו Jes. 51, 7.

ומאחרת חשמים אל־ תחתו Jer. 10, 2.

3 pl.: יֵחַתּוּ

יחתו מריבי 1 Sam. 2, 10.

וברגע שאול יחתו Job. 21, 13.

כי־יחתו הגוים Jer. 10, 2.

יחתו המה Jer. 17, 18.

ולא־יוראו ערד ולא־יחתו Jer. 23, 4.

3 pl.: וַיֵּחַתּוּ

ויחתו ויראו מאד 1 Sam. 17, 11.

Pi-el: חִתַּת

2 perf. c. suff.: וְחִתַּתָנִי

וחתתני בחלמות Job. 7, 14.

3 fem.: חִתָּתָה

חתתה קשתותם Jer. 51, 56.

Hif-il: הַחְתִּית

2 perf.: הַחְתֵּתָה

הן יחתה כיום מדין Jes. 9, 3.

1 perf.: וְהַחְתִּתִי

וחחתתי את־עילם Jer. 49, 37.

1 perf. c. suff.: אֲחִתְּתֵהוּ

פן־אחתך לפניהם Jer. 1, 17.

3 perf. c. suff.: יְחִתָּנִי

וברוח משפתותי יחתני Job. 31, 34.

3 perf. c. s.: יְחִיתֵן

*ושד בתמות יחיתן Hab. 2, 17.

חֵת

ג' ע"מ עָם, ונסמסק חָת, ונכנוי חֹתְכֶם, ומעכו תמוכס נקנק חַתַּת, וכן חַשַּׁשׁ, תמוכס נקנק מן חֵשׁ, כדומה לל קַשׁ, ווס סמוך לנל שָׁרְכָךְ, חֹרֶכֶךָ, חֹרֶכֶם, צְלָלִי, גְּלָלִי מן שֵׁר, חֹר, צֵל, גֵּל, וכן עָמָם [זוס' ס' י"ל; נקמ' ע' כ"נ, כ"ל] סתך מן עָם. סמלנס עכינוי ומזל וסיס [זעקקען], ומתמוכס חֲתֵם כינוי כינוע לעיל.

vel חֵתֶת, formâ solutâ, sicut חַשַּׁשׁ ex חַשׁ, קֹשֶׁר ex שָׁרְכָךְ ex חָרֵרֶם, עָמָם ex גַּל, גְּלָלִי ex צֵל, צְלָלִי ex חֹר, חֹרֶכֶם ex שֵׁר, *n. m.* (ad s. f. עָם, in paus. חֵת, c. suff. חֹתְכֶם), terror, horror, metus. LXX. *τρόμος; ἐγκατα-παίζειν.*

חעשו לבלי־חת Job. 41, 25.

cum suff.: חֹתְכֶם

ומוראכם וחתכם יהיה Gn. 9, 2.

forma soluta: חֵתֶת

תראו חתת ותיראו Job. 6, 21.

חֲתָתָה

ג"כ כמו חת נמכוון, וסמכל נמקר, וכמנע נב' נמלץ חָתַתָּה.

n. f., sicut חֵת, terror, horror, unde et מְחִתָּה. LXX. *φόβος.*

constr.: חִתַּת

ויסעו ויהי חתת אלהים Gn. 35, 5.

חִתִּית

ג"כ כמו חֵתֶת, חַת לעיל.

n. f. vi eadem, qua חֵת, חֵתֶת. LXX. *φόβος, ἐκφοβεῖν.*

חתית בארץ חיים Ez. 32, 23.

חתית גבורים בארץ חיים Ez. 32, 27.

cum suff.: חִתִּיתִי

חתיתו בארץ חיים Ez. 32, 32.

cum suff.: חִתִּיתָם

נתנו חתיתם לכל־יושבי Ez. 26, 17.

חתיתם בארץ החיים Ez. 32, 24.

כי־נתן חתיתם Ez. 32, 25.

כי־נתנו חתיתם Ez. 32, 26.

cum suff.: בְּחִתִּיתָם

ירדו את־חללים בחתיתם Ez. 32, 30.

חַתְחַת

ת"ו, ומן נמכוי חַתְחַתִּים, גוזר כפיל הזכם, וסמלנס קכל מלל וקמר לנ

Digitized by Google

נעל-פקד ומקנלן [פּוּרכַּעוּפּס, זרעקפּפּס] וק"ל.
adj. m. pluralet. (חַתְחַתִּים), pavidus, formidolosus. LXX. θάμβος.

pl.: וַחֲתַחְתִּים
Eccl. 12, 5. ותחתחים בדרך

מְחִתָּה
ז"נ מוסדת סמוצ, ומלמון עריכות ומקד פלן וכוכות לנ תקמון ומשפ וכלומס ין סשלות, ומכל יונן מהקדס.
n. f. abstr. horror, stupor, disturbatio, animi defectio. LXX. τρόμος, πτοῖν, δειλία, συντριβή, ἐκπότημα, ἀλλοτρίωσις.
Ps. 89, 41. שמת מבצריו מחתה
Prv. 10, 14. ופי אויל מחתה קרבה
Prv. 13, 3. פשק שפתיו מחתה־לו
Prv. 18, 7. פי כסיל מחתה־לו

לְמַחְתָּה
Prv. 10, 29. 21, 15. ומחתה לפעלי און

לְמַחְתֶּה
Jer. 17, 17. אל־תהיה־לי למחתת

וְלַמַּחְתֶּה
Jer. 48, 39. לשחק ולמחתה

וּמַמַּחְתֶּה
Jes. 54, 14. וממחתה כי לא־תקרב

מַחֲתַת
constr.:
Prv. 10, 15. מחתת דלים רישם
Prv. 14, 28. ובאפס לאם מחתת רזון

חַתַּת
v. s. חַת

חֲתָתַי בְּנֵי חַיִל · מֶשֶׁךְ פָּנַיִם מְרַגְּלֵי ·
חֲרוֹן וְתֵבֵל רִגַּשְׁתִּי · בְּחוֹן וְחָרוֹץ שָׁמַרְתִּי ·

ט

טָא

פעל נוזל, ונלך-עובר כלך נכפילו. פנקון גניפס וניעיפס פגרס וסלך וסכלס [פלייענן, פּאָרס-], וכן סקמנות נעבני, ודומס לו סָא לקען, נמכוון סלך וסגרס [פּאָרעפּאָפּסען], סכמנלך גס נסמעל בָּסָא, וכן בלמון יפמעלך, ועוד דומס לו זָא [עי' לעיל ז"כ], מלמון גניפס וסגרס נרקמיקו, וכן נמנלך פגרס נפנקי ערב. מוס כפיל-פגרס טָאטָא נכנל, קוון פפעולס, וכן סאטָא מן סָא, זָעזָא מן זָא, וסלמון נע"ז כנוד וסלך וסגרס הלמס [פּאָרע-פּענען]. ומכפיל הפרס כוס נעפס פסקנר עָם, נפוי סמכוון לל טָאטָא, ולפר מפנו טָיט, וכן זָז נעבני ונלקמי פסקנר מן זָעזָא [עי' לעיל זמ"ע ס' ל']; כי לל נאלך פרס נכפיל לוק ענמו, פס לל זיסיס מוכפיל נתמנות, וכן וָא פרס ופמנות לל יָו, הָא לל דַּד, הָא לל הָדָה, כלפר תפכיל נדוק ומכוסס נכל פלס. נעלך פסקנר מן טָאטָא נאלך טָאָב,

לָכן נסמקור נכ טָאטָר, ומוס סס טָאטָר, ומילופס טָאטירָא, ונפפס נכניך טָאוּט סמופנפ. קולס מן טָיט הפס נאלך פפעל נויכו טַיָּט נכנד, אַטָּרָט נפפעל, והפוות טִיוּט, אַטְרוּט ולוק.
vrb. trans., pellere, propellere, sicut זָא et סָא, vi protrudendi, unde v. רָסָא. *Pi.* טִאטָא (ad s. f. סָאטָא a v. סָא, זְעזָע a v. זָע), auferre, ejicere, veluti scopis quisquilias, pulverem aliasque sordes, everrere, detergere. Ex forma duplicata orta est brevior טָט, vi consimili, unde טִיט, quemadmodum ex duplicato זְעזָע factum est זָז, v. tum hebraicum tum aramaicum. Neque enim exstat ulla radix bilitera, ex literis paribus composita, quae non sit orta ex forma piëlica verbi in vocalem exeuntis. Sic וָו ortum est ex וָא, הָא ex הָדָה, הָא ex דַּד. Gemar. pro טִאטָא forma compendiaria טָאטָא usuvenit (inf. טָאטָר), unde n. טָאטָרי (def. טָאטִירָא), et n. rabb. טִאוּט. Ex n. טִיט factum est Pa-ël. טַיָּט et Af-el אַטְיָט, unde nomm. טִיוּט (Isaaki Jes. 28, 17.), אַטְרוּט. LXX. v. s. מַטְאָטָא.

Pi-el: טִאטָא *f. redupl.*

1 *perf. c. suff.:* וְטָאטָאתִיהָ
Jes. 14, 23. ומאטאתיה במטאטא השמד

מַטְאֲטֵא
ז"נ ומלמון כלי פעפוע ומכנוך, מכנדע נלמון קכמים ומקנייך [נעופן], ומפלופו ידוע מהדרס.
n. m., scopa, everriculum (syn. rab. מְכַבְּדָה, gem. מָחֲרֵיָא). LXX. טַאטָא בְּמַטְאֲטָא, *τιθέναι βάραθρον πηλοῦ.*

בְּמַטְאֲטָא
Jes. 14, 23. במטאטא השמד

טִיט
ז"נ ומלמון קפר ועיע סיולר יון ופצפס [לעפס, עפָּן, קָפָּע], ופמנות כידוע מפדרס קופס ופקי, ופלר יעלועל נפעפעל.
n. m. lutum, argilla, coenum, sordes, quae everruntur vel deterguntur. LXX. πηλός, βόρβορος, ἀλειφή.
Job. 41, 21. ירפד חרוץ עלי־טיט
Jes. 41, 25. וכמו יוצר ירמס־טיט
Jer. 38, 6. אין־מים כי אם־טיט

וָטִיט
Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו רפשוטיט

בְּטִיט
Zach. 10, 5. בטיט חוצות במלחמה

בַּטִּיט
Jer. 38, 6. ויטבע ירמיהו בטיט
Nah. 3, 14. באי בטיט

בְּטִיט
2 Sam. 22, 43. כטיט־חוצות אדקם
Ps. 18, 43. כטיט חוצות אריקם
Mich. 7, 10. למרמס כטיט חוצות
Zach. 9, 3. וחרוץ כטיט חוצות

מִטִּיט
Ps. 40, 3. מטיט היון
Ps. 69, 15. הצילני מטיט

טְאֵב

פעל נוזל נלקמי, ודומס לל טוב נעבני, ופפקרון כפמנות עוב נעבני, סיוק זעק ועוב לנ [פּרעפּ ויין]. עי' עוב.
vrb. intr. aram., sicut טוּב hebr., laetum, hilarem esse. LXX. ἀγαθύνεσθαι.
Dan. 6, 24. שגיא מאב עלוהי

טָב
ק"נ נלקמי, כמו טוֹב נענבי, כי דין סלקמי לסקמן סקולס.
adj. m. aram., hebr. טוֹב par atque aequale. LXX. ἀγαθός, καθαρός.
Dan. 2, 32. ראשה די־דהב טב
Esr. 5, 17. וכען הן על־מלכא טב

טָבַח
פעל כולד, והפלנס וניקס ולניקס זניעס והיניג [זלעזפען], לומר קיוס לפכילס, לכן נעבני נמכוון נכול ולליס, ומוס הזפל על סקפל והפלס נכלל, לכן מעניקס לקינן כלמר וגק. מסמקר והכווי עי' לעיל ססק וגק ולגק.
vrb. trans. mactare, laniare, praecipue animalia, ut praeparentur ac comedantur (syn. זָבַח, praec. immolare victimas, quae sacrificentur). Hinc arab. *thabakha*, coquere, assare. Deinde vi interficiendi, de bello internecino. De origine verbi v. s. זָבַח, דָּבַח, אָרַב. LXX. σφάττειν, μαγαρεύειν; τέμνειν, σφαγή.

3 *perf. c. suff.:* וְטָבְחוֹ
Ex. 21, 37. שור או־שה וטבחו

3 *perf. fem.:* טָבְחָה
Prv. 9, 2. מבחה מסכה יינה

2 *perf.:* טָבַחְתָּ
Thr. 2, 21. טבחת לא חמלת

1 *perf.:* טָבַחְתִּי
1 Sam. 25, 11. אשר טבחתי לגזזי

part. pass.: טָבוּחַ *sg.*
Dt. 28, 31. שורך טבוח לעיניך

inf. constr.: טְבֹחַ
Ez. 21, 15. למען טבח טבח הוחדה

inf constr.: לְטָבְחָהּ
Ps. 37, 14. לטבוח ישרי־דרך
Jer. 11, 19. ככבש אלוף יובל לטבוח
Jer. 25, 34. כי־מלאו ימיכם לטבוח
Jer. 51, 40. אורידם ככרים לטבוח

imperat.: וּטְבַח
Gn. 43, 16. וטבח טבח והכן

טֶבַח
ז"נ מופנעי, לומל זקיעת סנפמות [דפּס זלעזפען], לו סהלג והקעל [מקלל], לו הפעופס סנעזיק מקיות זקוועות, וכלומס מן הזפלות.
n. m. abstr. mactatio, internecio, epulum vel mensa multa carne exstructa. LXX. σφαγή, σφάγιον, θῦμα.
Gn. 43, 16. וטבח טבח
Prv. 7, 22. כשור אל־טבח יבא
Ez. 21, 15. למען טבח טבח

וָטֶבַח
Jes. 34, 6. וטבח גדול בארץ אדום

לְטֶבַח
Ez. 21, 33. חרב פתוחה לטבח
p.
Ez. 21, 20. מעטה לטבח

לַטֶּבַח
Jes. 53, 7. כשה לטבח יובל
Jes. 65, 12. וכלכם לטבח תכרעו

p.
Jes. 34, 2. החרימם נתנם לטבח
Jer. 48, 15. בחוריו ירדו לטבח
Jer. 50, 27. כל־פריה ירדו לטבח

cum suff.: טִבְחָהּ
Prv. 9, 2. טבחה מבחה

טִבְחָה
ז"נ נויכ טֶבַח, והפלנס לו מעופה כמו מנק, לו הכג וקעל [זלעזפענק, מפעלעלייק], ויונן מהזכס.
n. f. (a m. טֶבַח), mactatio, carnes mactatorum pecudum, epulum, convivium. LXX. σφαγή, θῦμα.
Ps. 44, 23. נחשבנו כצאן טבחה

לְטִבְחָה
Jer. 12, 3. כצאן לטבחה

טִבְחָתִי
cum suff.:
1 S. 25, 11. ואת־מימי ואת טבחתי

טַבָּח
ז"נ נויכ הכנד, והפלנס קנב וזוקע, ומוס ל' לים מוען הפעופס ומכיכס לו מנזל [קקָן]. נ' מופע מוע ומקעל [זלעלך-כילעעל], הקוקן מזפע מוע הכנול, ועמק סים מהכלים והלים זל המלך, וקפ הפנקים נקלק רב לו ז ר הפנקים.
n. m. piël. mactator, lanius, hinc 1) coquus, f. טַבָּחוֹת, coquae; 2) carnifex, lictor, et, quia in terris orientalibus de rerum capitalium damnatis satellites regis supplicium sumebant, regis satelles; שַׂר טַבָּחִים, רַב טַבָּחִים, praefectus praetorii. Trg. קָטוֹלַיָּא. Arabs: *sajafin.* LXX. μάγειρος, fem. μαγείρισσα; רַב ט', ἀρχιμάγειρος; שַׂר ט', ἀρχιμάγειρος, ἀρχιδεσμώτης.

הַטַּבָּח
1 S. 9, 24. וירם הטבח את־השוק

לַטַּבָּח
1 Sam. 9, 23. ויאמר שמואל לטבח

pl.: טַבָּחִים
2 Rg. 25, 8. בא נבוזראדן רב־טבחים
2 Reg. 25, 10. חיל כשדים אשר רב־טבחים
2 Rg. 25, 11. 20. נבוזראדן רב־טבחים
2 Reg. 25, 12. השאיר רב־טבחים
2 Reg. 25, 15. לקח רב־טבחים
2 Reg. 25, 18. ויקח רב־טבחים
Jer. 39, 9. רב־טבחים
10. 11. 40, 1. 2. 5. 41, 10. 43, 6. 52, 12. 14. 15. 16. 19. 24. 26. 30.

pl.: הַטַּבָּחִים
Gn. 37, 36. סריס פרעה שר הטבחים
39, 1.
Gn. 40, 3. במשמר בית שר הטבחים
41, 10.
Gn. 40, 4. ויפקד שר הטבחים
Gn. 41, 12. עבד לשר הטבחים

pl. fem.: לַטַּבָּחוֹת
1 S. 8, 13. לרקחות לטבחות ולאפות

טַבָּח
ז"נ נלקמי כמו נעבני, נמכוון הכ'.
n. m. aram., sicut hebr. LXX. ἀρχιμάγειρος

def. pl.: טַבָּחַיָּא
Dan. 2, 14. רב־טבחיא די מלכא

מַטְבֵּחַ
ז"נ והפלנס מקוס הסלג והקעל, כי מ' לנוב ניון המקוס, לו זיסיס ניון הפופעע [מעטעלייק].
n. m. locus mactationis, vel *abstr.* internecio. LXX. σφάττειν.
Jes. 14, 21. הכינו לבניו מטבח

טָבַל I.

פעל נודד וסעתיד יִטְבֹּל, והסתכון הסשלים והכפה נמיס ויניפה והסשכה נמיס [נעגענען, נעגיעסענען]. ויחוה נמיס סנילה נמיס וכקילה, ע' הנפת מיס סנילה נמיס וכקילה, ע' הנפת מיס על רקע [פייכטוי־כען], והכפעל פעולי. תמנות הסרש טָבֹל [הע' מקנה-מוסג ועמעיי], והכנה שרשית תמלא גם תחת אָבַל, בָּל, בָּבַל, דָּבַל, שָׁבַל וכדומה, הכל מתמנות הנפה והסשכה. תמנות הרקע של הסרש הסשך מיס עד לנכר עוד לרוב נמרץ, ושם הסמות עֲבוֹל, חֲבִילָה, טְבִילוּ וכדומה.

verb. trans. (impf. יִטְבֹּל), rigare, tingere, perfundere; *immergere*. Radix est *bal*, siquidem *tha* munere praepositionis fungitur. Compara modo verba eadem de radice orta: בָּבַל, אָבַל, בָּל, בָּבַל, דָּבַל, שָׁבַל, et sim. LXX. *βάπτειν, βαπτίζειν* (semel); *μολύνειν*.

3 *perf.*: וְטָבַל

Lev. 4, 6. וטבל הכהן את־אצבעו
14, 16.
Lev. 4, 17. וטבל הכהן אצבעו
Lev. 14, 6. ואת־האזב וטבל אותם
Lev. 14, 51. וטבל אתם בדם הצפר
Num. 19, 18. וטבל במים איש טהור

2 *perf. fem.*: וְטָבַלְתְּ

Ruth 2, 14. וטבלת פתך בחמץ

2 *pl.*: וְטְבַלְתֶּם

Ex. 12, 22. וטבלתם בדם אשר־בסף

part.: וְטֹבֵל *sg.*

Dt. 33, 24. וטבל בשמן רגלו

2 *impf. c. suff.*: תִּטְבְּלֵנִי

Job. 9, 31. אז בשחת תטבלני

3 *imperf.*: וַיִּטְבֹּל

Lev. 9, 9. ויטבל אצבעו בדם
ויטבל אותה ביערת
1 Sam. 14, 27. הדבש
2 Reg. 5, 14. וירד ויטבל בירדן
ויקח המכבר ויטבל
2 Reg. 8, 15. במים

3 *impf. pl.*: וַיִּטְבְּלוּ

Gn. 37, 31. ויטבלו את־הכתנת בדם

Nif-al: נִטְבַּל

3 *perf. pl.*: נִטְבְּלוּ

Jos. 3, 15. נטבלו בקצה המים

טָבַל II.

פעל נודד ולפ־עונר, ופין לו ז'ייכות והשך להקודם. הספתרון סנדלה וכנוד כנוד וגנול גלוס וקנוס [וויכלען, לוס־, -וויקקעלען], וכשרש וכמכוון תמלא למותר נפעלי בָּבַל, דָּבַל, דָּבַל, דָּבַל, כמקנה־מוסג זוכים, וע' כל לנה ותתפלא, ותמלא מרנוס וכתא, וגם משוי נשפתי ערב תקפה שפה. ודע שכשפת כוס טבלה כמו ענל פה, נמכוון חנוס וגלוס והנוף.

v. trans. (quod cum בָּבַל I. plane non cohaeret), vol-vere, circumvolvere, amicire, aethiop. טבלל, a radice *bal*, quam aliarum praepositionum incremento auctam exhibent vv. דָּבַל, דָּבַל, בָּבַל.

טָבּוּל

ז'ו, ופן נרכוי נכ"ק טְבוּלִים, והספתרון נכיף, ופשר מוגלס ומוקנס סניב הרקע [ניכלע, עורכשען], ויפות זה השם נתתנותו לשרש.

n. m. pluralet. (טְבוּלִים), vitta, tiara, *διάδημα*. LXX. סְרוּחֵי טְבוּלִים, *τιάραι βαπταί*.

טָבּוּל

pl.: טְבוּלִים

Ez. 23, 15. סרוחי טבולים בראשיהם

טָבַע

פעל נודד, וסעתיד יִטְבַּע, ויפה השווה המלקדים עם צָבַע, כי הע' קשוי הכ', וכן עֲרֵים־צָרִים, טָהַר־צָהֵר, טַל־צַל, טָעַן־צָעַן, טָפַח־צָפַח, נָקַר־נָצַר, כלשון הסערבי: על זה נסמכי מנכם שפתי לרם לף ל"ק, ופ"ן, וכל זה מענע הפות, ואל תעשה לת עצמך לומר ע"ז שהוא ערבי. הפתרון סיות נשקע נקומר ונטבל נדבר, לומר עוקע וקשור על הקימה [ויענעלריכע], או עוקע וגושפנקע כללו, לף נלי הקימה, ע"ל הזשל. נשמך ידוע הפעל מענין הזשקע, כמו טבעת לרנם, לומר שקעה הפיכתו, וכן נענין הקיקה, ד"ל קניעת תוכיון, והרנה כמוהו.

n. f. (pl. טַבָּעוֹת; c. טַבְּעֹת), annulus ad imprimendum s. obsignandum, ad sigilla imprimenda, deinde gen. annulus. Gem. טָבָע, monetas cudere; מַטְבֵּעַ, moneta, vel latius rei cujuspiam character. LXX. *δακτύλιος, σύμπλησις*.

Num. 31, 50. טבעת עגיל וכומז

וְטַבַּעַת

Ex. 35, 22. חח ומם וטבעת וכומז

הַטַּבַּעַת

Ex. 26, 24. 36, 29. אל־הטבעת האחת

בְּטַבַּעַת

Esth. 3, 12. ונחתם בטבעת
Esth. 8, 8. ונחתום בטבעת המלך
Esth. 8, 8. וחתמו בטבעת המלך
Esth. 8, 10. ויחתם בטבעת המלך

cum suff.: טַבַּעְתּוֹ

Gn. 41, 42. ויסר פרעה את־טבעתו
Esth. 3, 10. ויסר המלך את־טבעתו
8, 2.

pl.: טַבָּעוֹת

Ex. 25, 12 (bis). ושתי טבעת
Ex. 37, 3 (bis). ושתי טבעת
Ex. 38, 5. ויצק ארבע טבעת

pl.: הַטַּבָּעוֹת

Ex. 25, 26. ונתת את־הטבעת
Ex. 25, 27. תהיין הטבעות
Ex. 28, 23. ונתת את־שתי הטבעות
Ex. 28, 24. 39, 17. על־שתי הטבעת
Ex. 37, 13. ויתן את הטבעת
לעמת המסגרת היו
Ex. 37, 14. הטבעת
Ex. 39, 16. ויתנו את־שתי הטבעת
Jes. 3, 21. הטבעות ונזמי האף

pl.: בַּטַּבָּעוֹת

Ex. 25, 14. את־הבדים בטבעת
Ex. 27, 7. והובא את־בדיו בטבעת
Ex. 37, 5. ויבא את־הבדים בטבעת
38, 7.

pl. constr.: טַבְּעֹת

Ex. 25, 12. 26. ארבע טבעת זהב
37, 3. 13.
Ex. 27, 4. ארבע טבעת נחשת
Ex. 28, 23. שתי טבעות זהב
Ex. 28, 26. 27. שתי טבעות זהב
Ex. 28, 28. 39, 21. אל־טבעת האפוד
Ex. 30, 4. ושתי טבעת זהב
37, 27. 39, 16.
ויעשר שתי טבעת
Ex. 39, 19. 20. זהב

pl. constr.: בְּטַבְּעֹת

בטבעת הארן יהיו
Ex. 25, 15. הבדים

pl. c. suff.: מִטַּבְּעֹתָו

Ex. 28, 28. את־החשן מטבעתו

pl. c. suff.: טַבְּעֹתֵיהֶם

Ex. 26, 29. טבעתיהם תעשה זהב

pl. c. suff.: טַבְּעֹתָם

Ex. 36, 34. ואת־טבעתם עשה זהב

טָבַר

פעל לף־עונר כף נגור, והספתרון כנרשה סיות תנוקן והכרי [סינעלינ. ערהאסט ויין], ויקרן להגור שמכו השם טַבּוּר, לגיון הסכר לו נגנון, וכן הסעם תָּבוּר נרשה מן תָּבַר, נדומה לזה, ענין נגנוטות, ועוד מקום נשרש להקנדר. ע' השם.

v. inus. praecelsum, editum, collinum esse, unde טַבּוּר, q. v. et n. pr. תָּבוֹר, mons, uti traditur, transfigurationis (*Θαβώρ, Ἀταβύριον, Ἰταβύριον*). Hesychius: *Ἀταβύριον ὄρος ἔνθα θηρία σύναγονται*. Josef. de excid. IV., 6. *Ἰταβούριον ὄρος τὸ μὲν ὕψος ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἀνίσχει, μάλις πρόσβατον κατὰ τὸ προσάρκτιον κλεῖμα· πεδίον δὲ ἐστιν ἡ κορυφὴ σταδίων ἓξ καὶ εἴκοσι*.

טַבּוּר

ז'ו והספתרון כפת וימה ועעלה, סרר וגנגון [בֹּכֹא, נעגע], וכשפה שומלוניק טַבֶּר, וסיעולה טַבָּרָה, נל נאכוון סרר וגנגון, וכן כאלי שֶׁבֶר ע' הנודלים. הספתרון נסירה וניקוד [גלַאנגען, זיפפעלן], ומוה השקל על הזוכות, הן נאכוון סמוסרי, הן נאכוון נוסני [ריין ויין]. סרנך קווק הסעולה, והכנכ פשוני שלו, והסתעל חַשְׁבֵר, נעכוב ק' הכנין עם השרש וכסדנשה. ע' יותר מזה תחת וסר ונסר.

v. intr. (in paus. יָטַהֵר; impf. יִטְהַר, Hitpa-ël יִתְטַהֵר), splendere, micare (gem. טִיהַר יוֹמָא, טָהַר, splendor lucis diurnae), hinc purum esse, sensu etiam spirituali. LXX. *καθαρὸν, ἄμεμπτον εἶναι*, semel *ἀκάθαρτον εἶναι*; *Pi.* *καθαρὸν εἶναι*, semel *μιαίνειν*; טַהֵר, *ἁγισμός*; *Pu.* טֻהַר, *βρέχειν*; *Hitp.* *καθαρὸν εἶναι, καθαίρειν*; promiscue: *καθαρίζειν, ἁγνίζειν, ἀφαγνίζειν*.

3 *perf.*: וְטָהֵר *p.*

Lev. 11, 32. וטמא עד־הערב וטהר
Lev. 13, 6. 34. וכבס בגדיו וטהר
Lev. 13, 58. וכבס שניה וטהר
Lev. 14, 8. ורחץ במים וטהר
Lev. 14, 9. את־בשרו במים וטהר

נאכוון סרר וגנגון, וכן כאלי שֶׁבֶר ע' הנודלים. הספתרון נסירה וניקוד [גלַאנגען, זיפפעלן], ומוה השקל על הזוכות, הן נאכוון סמוסרי, הן נאכוון נוסני [ריין ויין]. סרנך קווק הסעולה, והכנכ פשוני שלו, והסתעל חַשְׁבֵר, נעכוב ק' הכנין עם השרש וכסדנשה. ע' יותר מזה תחת וסר ונסר.

v. intr. (in paus. יָטַהֵר; impf. יִטְהַר, Hitpa-ël יִתְטַהֵר), splendere, micare (gem. טִיהַר יוֹמָא, טָהַר, splendor lucis diurnae), hinc purum esse, sensu etiam spirituali. LXX. *καθαρὸν, ἄμεμπτον εἶναι*, semel *ἀκάθαρτον εἶναι*; *Pi.* *καθαρὸν εἶναι*, semel *μιαίνειν*; טַהֵר, *ἁγισμός*; *Pu.* טֻהַר, *βρέχειν*; *Hitp.* *καθαρὸν εἶναι, καθαίρειν*; promiscue: *καθαρίζειν, ἁγνίζειν, ἀφαγνίζειν*.

3 *perf.*: וְטָהֵר *p.*

Lev. 11, 32. וטמא עד־הערב וטהר
Lev. 13, 6. 34. וכבס בגדיו וטהר
Lev. 13, 58. וכבס שניה וטהר
Lev. 14, 8. ורחץ במים וטהר
Lev. 14, 9. את־בשרו במים וטהר

טֹהַר

פעל נודד וסעתיד יִטְהַר, וכסתק סעבר עָטַר ע"ל הנודלים. הספתרון נסירה וניקוד [גלַאנגען, זיפפעלן], ומוה השקל על הזוכות, הן נאכוון סמוסרי, הן נאכוון נוסני [ריין ויין]. סרנך קווק הסעולה, והכנכ פשוני שלו, והסתעל חַשְׁבֵר, נעכוב ק' הכנין עם השרש וכסדנשה. ע' יותר מזה תחת וסר ונסר.

v. intr. (in paus. יָטַהֵר; impf. יִטְהַר, Hitpa-ël יִתְטַהֵר), splendere, micare (gem. טִיהַר יוֹמָא, טָהַר, splendor lucis diurnae), hinc purum esse, sensu etiam spirituali. LXX. *καθαρὸν, ἄμεμπτον εἶναι*, semel *ἀκάθαρτον εἶναι*; *Pi.* *καθαρὸν εἶναι*, semel *μιαίνειν*; טַהֵר, *ἁγισμός*; *Pu.* טֻהַר, *βρέχειν*; *Hitp.* *καθαρὸν εἶναι, καθαίρειν*; promiscue: *καθαρίζειν, ἁγνίζειν, ἀφαγνίζειν*.

3 *perf.*: וְטָהֵר *p.*

Lev. 11, 32. וטמא עד־הערב וטהר
Lev. 13, 6. 34. וכבס בגדיו וטהר
Lev. 13, 58. וכבס שניה וטהר
Lev. 14, 8. ורחץ במים וטהר
Lev. 14, 9. את־בשרו במים וטהר

Digitized by Google

וכפר עליו הכהן וטהר Lev.14,20.
וכפר על־הבית וטהר Lev. 14, 53.
במים חיים וטהר Lev. 15, 13.
וטמא עד־הערב וטהר Lev.17,15.
ובא השמש וטהר Lev. 22, 7.
וטהר בערב Num. 19, 19.
תעבירו באש וטהר Num. 31, 23.
3 perf. fem.: טָהֲרָה
ואם־טהרה מזובה Lev. 15, 28.
3perf. fem.: וְטָהֲרָה
וטהרה ממקר דמיה Lev. 12, 7.
3perf. fem.: וְטָהֲרָה p.
וכפר עליה הכהן וטהרה Lev.12, 8.
2 perf. fem.: טָהַרְתְּ
ולא טהרת Ez. 24, 13.
1 perf.: טָהַרְתִּי
טהרתי מחטאתי Prv. 20, 9.
1 perf.: וְטָהַרְתִּי p.
הלא־ארחץ בהם וטהרתי 2Rg.5,12.
2 perf. pl.: וּטְהַרְתֶּם
ביום השביעי וטהרתם Nu. 31, 24.
מים טהורים וטהרתם Ez. 36, 25.
imperat.: וּטְהָר p.
וישב בשרך לך וטהר 2 Rg. 5, 10.
אמר אליך רחץ וטהר 2Reg.5,13.
1 imperf.: וְאֶטְהָר p.
תחטאני באזוב ואטהר Ps. 51, 9.
3impf.fem.: תִּטְהֲרִי
לא תטהרי אחרי מתי עד Jer.13, 27.
לא תטהרי־עוד Ez. 24, 13.
3 imperf.: יִטְהָר
וכי־יטהר הזב Lev. 15, 13.
אם־מעשהו יטהר גבר Job. 4, 17.
3 imperf.: יִטְהָר p.
לא יאכל עד אשר יטהר Lev.22,4.
וביום השביעי יטהר Num.19, 12.
וביום השביעי לא יטהר Nu.19,12.
3 imperf.: וַיִּטְהָר p.
כבשר נער קטן ויטהר 2 Rg.5, 14.
3impf.fem.: תִּטְהָר p.
ואחר תטהר Lev. 15, 28.
3 pl.: תִּטְהָרוּ p.
לפני יי תטהרו Lev. 16, 30.
Pi-el: טִהֵר
3 perf.: וְטִהֵר
וטהר את־הנגע Lev. 13, 13.
וטהר הכהן את־הנגע Lev.13, 17.
וטהר אתו הכהן Lev. 13, 34.
וטהר הכהן את־הבית Lev.14, 48.
וטהר את־בני־לוי Mal. 3, 3.
3 perf. c. suff.: וְטִהָרוֹ
וטהרו הכהן Lev. 13, 6. 37.
השחין הוא וטהרו הכהן Lev 13,23.
את המכוה הוא וטהרו Lev.13,28.
וטהרו ושלח Lev. 14, 7.
וטהרו וקדשו Lev. 16, 19.
2 perf.: וְטִהַרְתָּ
וטהרת אתם Num. 8, 6. 15.
1 perf.: וְטִהַרְתִּי
וטהרתי אותם Ez. 37, 23.
1 perf. c. suff.: טִהַרְתִּיךְ
יען מהרתיך Ez. 24, 12.
1 perf. c. suff.: וְטִהַרְתִּים
וטהרתים מכל־נכר Neh. 13, 30.
וטהרתים מכל־עונם Jer. 33, 8.
3 pl.: וְטִהֲרוּ
וטהרו הארץ Ez. 39, 16.
וטהרו אתו ומלאו ידו Ex. 43, 26.
1 pl.: טִהַרְנוּ
טהרנו את־כל־בית יי 2Chr. 29,18.
part.: מְטַהֵר sg.
ומטהר כסף Mal. 3, 3.

part.: הַמְטַהֵר
והעמיד הכהן המטהר Lev.14, 11.
inf. constr.: טַהֵר
למען טהר את־הארץ Ez. 39, 12.
inf. constr.: לְטַהֵר
לטהר אתכם Lev. 16, 30.
לטהר בית יי 2 Chr. 29, 15.
לפנימה בית־יי לטהר 2Chr. 29, 16.
לטהר את־יהודה 2 Chr. 34, 3.
לטהר את־האדמה 2Chr.34, 8.
inf. c. suff.: טַהֲרִי
ביום טהרי אתכם Ez. 36, 33.
inf. c. suff.: לְטַהֲרוֹ
לטהרו או לטמאו Lev. 13, 59.
inf. c. suff.: לְטַהֲרָהּ
על־פני הארץ לטהרה Ez. 39, 14.
inf. c. suff.: לְטַהֲרָם
תעשה להם לטהרם Num. 8, 7.
ויכפר עליהם אהרן לטהרם Nu.8,21.
impt. c. suff.: טַהֲרֵנִי
ומחטאתי טהרני Ps. 51, 4.
1 imperf.: אֲטַהֵר
אטהר אתכם Ez. 36, 25.
3 imperf.: וַיְטַהֵר
ויטהר את־יהודה 2 Chr. 34, 5.
3 impf. c. suff.: וַתְּטַהֲרֵם fem.
ורוח עברה ותטהרם Job. 37, 21.
3 pl.: וַיְטַהֲרוּ
ויטהרו את־העם Neh. 12, 30.
ויטהרו הלשכות Neh. 13, 9.
Pu-al: טֻהַר
part. fem.: מְטֻהָרָה sg.
ארץ לא מטהרה היא Ez. 22, 24.
Hitpa-el: הִטַּהֵר
3 perf. pl.: הִטַּהֲרוּ p.
וזבלון לא הטהרו 2 Chr. 30, 18.
3 perf. pl.: הִטַּהֲרוּ
כי הטהרו הכהנים Esr. 6, 20.
3 perf. pl.: וְהִטַּהֲרוּ p.
וכבסו בגדיהם והטהרו Nu. 8, 7.
1 pl.: הִטַּהַרְנוּ
אשר לא־הטהרנו ממנו Jos.22,17.
part.: מִתְטַהֵר sg.
וזה על־המטהר Lev. 14, 7.
וכבס המטהר Lev. 14, 8.
את האיש המטהר Lev. 14, 11.
אזן המטהר הימנית Lev. 14, 14. 17. 25. 28.
יתן על־ראש המטהר Lev.14,18.29.
וכפר על־המטהר Lev. 14, 19.
על המטהר לפני יי Lev. 14, 31.
part.: לַמִּטַּהֵר sg.
ולקח למטהר Lev. 14, 4.
part. pl.: מְטַהֲרִים
אשר יהיו מטהרים Neh. 13, 22.
part. pl.: וַהֲמְטַהֲרִים
והמטהרים אל־הגנות Jes. 66, 17.
imprt. pl.: וְהִטַּהֲרוּ
והטהרו והחליפו Gn. 35, 2.
3 imperf.: וַיִּטַּהֲרוּ
ויטהרו הכהנים Neh. 12, 30.

טָהֹר

ת׳ ונסמך תְּחוֹר, ולפני מקף לפעמים טָהֳרָ־. והכלון יך ויף ונקי [ייִ־לִיך], וכאמר או כנגוד לפי מפף, או מוקוף סמוכות, או נמכוון סמוסיי, או ז׳יעכם להסמין הספעם.
adj. m. (c. טְהוֹר, adj. f. טְהֹרָה), purus, sorde, scoriis, re spurca carens; spir. purus, sanctificatus. LXX. ἁγιός, καθαρός (καθαρίζειν); ἅγιος, ὅσιος, δίκαιος, δόκιμος; ψαλμός; טְהוֹר לְהִתְקַדֵּישׁ, δύνασθαι ἁγιασθῆναι.

וצפית אתו זהב טהור Ex. 25, 11. 24. 30, 3.
ועשית כפרת זהב טהור Ex.25, 17.
זהב טהור תעשה אתם Ex. 25, 29.
מנרת זהב טהור Ex. 25, 31.
מקשה אתת זהב טהור Ex.25, 36. 37, 22.
ומחתתיה זהב טהור Ex. 25, 37. 37, 23.
ככר זהב טהור Ex. 25, 39.
שרשרות זהב טהור Ex. 28, 14.
מעשה עבת זהב טהור Ex.28, 22. 39, 15.
ועשית ציץ זהב טהור Ex. 28, 36.
ממלת טהור קדש Ex. 30, 35.
ויצפהו זהב טהור Ex. 37, 2.
ויעש כפרת זהב טהור Ex. 37, 6.
ויצק אתו זהב טהור Ex.37, 11. 26.
אשר יסד בהן זהב טהור Ex. 37, 16.
את־המנרה זהב טהור Ex. 37, 17.
ככר זהב טהור Ex. 37, 24.
ואת־קטרת הסמים טהור Ex.37, 29.
פעמני זהב טהור Ex. 39, 25.
ציץ נזר־הקדש זהב טהור Ex.39, 30.
אל־מקום טהור Lev. 4, 12. 6, 4.
כל־טהור יאכל בשר Lev. 6, 19.
תאכלו במקום טהור Lev. 10, 14.
מקוה־מים יהיה טהור Lev.11, 36.
אשר יזרע טהור הוא Lev. 11, 37.
כלו הפך לבן טהור הוא Lev. 13, 13.
את־הנגע טהור הוא Lev. 13, 17.
נרפא הנתק טהור הוא Lev. 13, 37.
פרח בעור טהור הוא Lev. 13, 39.
קרח הוא טהור הוא Lev. 13, 40.
גבח הוא טהור הוא Lev. 13, 41.
והאיש אשר־הוא טהור Nu. 9, 13.
כל־טהור בביתך יאכל Num.18, 11.
כל־טהור בביתך יאכלנו Nu.18, 13.
ואסף איש טהור Num. 19, 9.
במקום טהור Num. 19, 9.
וטבל במים איש טהור Nu. 19, 18.
כל־עוף טהור תאכלו Dt. 14, 20.
אשר לא־יהיה טהור Dt. 23, 11.
בלתי טהור הוא 1 Sam. 20, 26.
כי־לא טהור 1 Sam. 20, 26.
והקשות זהב טהור 1 Chr. 28, 17.
מפנימה זהב טהור 2 Chr. 3, 4.
ויצפהו זהב טהור 2 Chr. 9, 17.
טהור להקדיש ליי 2 Chr. 30, 17.
מי־יתן טהור ממטא Job. 14, 4.
בכתם טהור לא תסלה Job. 28, 19.
לב טהור ברא־לי Ps. 51, 12.
דור טהור בעיניו Prv. 30, 12.
בכלי טהור בית יי Jes. 66, 20.
צניף טהור על־ראשו Zach. 3, 5.
adj.: דְּ, טָהוֹר
ומכל העוף הטהור Gn. 8, 21.
ובין הטמא ובין הטהר Lev. 10, 10.
בין הטמא ובין הטהר Lev.11, 47.
ביום הטמא וביום הטהר Lev.14, 57.
על השלחן הטהר Lev. 24, 6.
והזה הטהר על־הטמא Nu. 19, 19.
לחם על־השלחן הטהור 2Chr.13, 11.
הצניף הטהור Zach. 3, 5.
adj.: וְהַטָּהוֹר
הטמא והטהור יאכלנו Dt. 12, 15.
הטמא והטהור יחדו Dt.12, 22. 15, 22
adj.: בַּטָּהוֹר
וכי־ירק חבב בטהור Lev 15, 8.
adj.: לְטָהוֹר
ובין־הטמא לטהור Ez. 22, 26.
ובין־טמא לטהור Ez. 44, 23.
adj.: לַטָּהוֹר
הען הטמא לטהר Lev. 20, 25.

adj.: וְלַטָּהוֹר
ולטהור ולטמא Eccl. 9, 2.
constr.: טְהוֹר
טהור עינים מראות רע Hab. 1, 13.
anteMaqef: טְהוֹר־ constr.
אהב טהור־לב Prv. 22, 11.
c. anteMaqef: וּטְהוֹר־
ומהר־ידים יסיף אמץ Job. 17, 10.
pl.: טְהוֹרִים
כאחד כלם טהורים Esr. 6, 20.
מים טהורים Ez. 36, 25.
pl.: וּטְהֹרִים
וטהרים אמרי־נעם Prv. 15, 26.
adj. fem.: טְהוֹרָה sg.
אשר לא טהרה Gn. 7, 2.
אשר אינה טהרה Gn. 7, 8.
כל־צפור טהרה תאכלו Dt. 14, 11.
יראת יי טהורה Ps. 19, 10.
מגש לשמי ומנחה טהורה Mal.1, 11.
adj. fem.: וּטְהוֹרָה sg.
וטהרה היא ונקתה Num. 5, 28.
adj. fem.: וַטְּהוֹרָה sg.
מכל הבהמה הטהורה Gn.7, 2. 8, 20.
מן־הבהמה הטהורה Gn. 7, 8.
ואת־המטה הטהרה Ex.31, 8. 39, 37
בין־הבהמה הטהרה Lev. 20, 25.
על המטה הטהרה Lev. 24, 4.
fem. pl.: טְהֹרוֹת
שתי־צפרים חיות טהרות Lev.14, 4
אמרות טהרות Ps. 12, 7.

טֹהַר

ע׳ ונכנוי טָהֳרוֹ כלכך, כי טָהֳרוֹ נמר טָהֳרוֹ, וסמיכין נגד ווסר [נלמכן], וסלגור כשניית יון עשר, סלגון נוחמו וסמקו [פעריכנעכן].
n. m. (c. s. טָהֳרוֹ pro טָהֳרוֹ), splendor, nitor; puritas; purgatio, justificatio, sanctificatio. LXX. καθαριότης, καθαρισμός, κάθαρσις.
לָטָהֳרוֹ
וכעצם השמים לטהר Ex. 24, 10.
מְטָהֳרוֹ
השבת מטהרו Ps. 89, 45.
cum suff.: טָהֳרָהּ
עד־מלאת ימי טהרה Lev. 12, 4.
ובמלאת ימי טהרה Lev. 12, 6.
טָהֳרָה
ע׳ נויר טָהֳרָ־, וסמיכין נקיות ווכות [ייִנסייע], ונמיכוד נמכוון עסכת סמצה ע׳ קעוף וקינן.
n. f. (a m. טֹהַר), puritas; purgatio; דְּמֵי טָהֳרָה, sanguis menstruus, propter quem mulier eget purgatione. LXX. ἁγνεία, καθαρισμός, καθαρός, καθαρίζειν.
תשב בדמי טהרה Lev. 12, 4.
תשב על־דמי טהרה Lev. 12, 5.
הַטָּהֳרָה
ומשמרת הטהרה Neh. 12, 45.
constr.: טָהֳרַת
ועל־טהרת לכל־קדש 1 Chr. 23, 28.
constr.: כְּטָהֳרַת
ולא כטהרת הקדש 2 Chr. 30, 19.
cum suff.: טָהֳרָתוֹ
אחרי טהרתו Lev. 13, 35.
ביום טהרתו Lev. 14, 2.
וגלח ראשו ביום טהרתו Nu. 6, 9.
ואחרי טהרתו Ez. 44, 26.
cum suff.: בְּטָהֳרָתוֹ
תשוג ידו בטהרתו Lev. 14, 32.
cum suff.: לְטָהֳרָתוֹ
אל־הכהן לטהרתו Lev. 13, 7.

Digitized by Google

ביום חשמיני לטהרתו Lev. 14, 23.
שבעת ימים לטהרתו Lev. 15, 13.

טוֹא

v. s. r. תָּאָא *p.* 447.

טוב

פעל מוד, וכמלך לך נקולס פענר טָב, טָבוּ, ע"פ בָּשׁ, לכן פעתיד ין יָטֵב לקמן. הפתלון הפך של רע, לומר פיות נכקר וכעיס, ערב ושפר, פקוק וכקמד [נוט, אַכגעכעכפס, ליענליך ויין], וכמלוד מכעיומת הריק לדעת פאדקדיקים, ומוס עליונות עוב הלב [פייעכר, פַּרְפָּס ויין] וכדומס, נהקפר עס לב, לו טוכס נכלב. הפמוכס קדיכס מעכין המליקות, נדבר נפתר כופל [קוכפעכיוֹאֲכליך]. ופשר לתמלות הפרק עי' עוד יעב פיעב, הקל וכלה, וגם לפס ציין. חֲטֵיב הכוסף. לין ציפיס הפרק טָב, תכיל מלרמי.

vel טֵב (aram.) *vrb. intr.* (perf. טָב, טָבוּ ad s. f. בָּשׁ; impf. a v. יֵיטַב, q. v. infra), bonum, jucundum, suave; hilarem, laetum esse (c. לְ), usu semper impersonali. De origine v. יָטַב, quorsum etiam pertinet Hif-il הֵיטִיב. LXX. *ἀγαθύνεσθαι, καλλιοῦσθαι, καλός.*

3 *perf.:* טוֹב

ומוב לכם Dt. 5, 30.
כי־טוב לו עמך Dt. 15, 16.
ומוב לך Dt. 19, 13. *v. s. adj.*

3 *perf. pl.:* טָבוּ

מה טבו אהליך יעקב Num. 24, 5.
מה־טבו דדיך מיין Cant. 4, 10.

טוֹב

ת"ו,ולנקנס טוֹבָה, ומפקיון ידוע, לו פוכס ופפרס, מגן ושָׁכֵר ופרעס, לו דגן ונכיל ופוכס ומוון [נעלייענ, פעפלק, נעוובל], לו מרעכוֹת הפלנוס וכדומס, לו נמכוון פמוסקיי, נכל לופן שנלנס, סן מנל פתכליל, לו מנל פסנס, סן מנל הפת ופמקוס, סן נל המוסר וכדומס. ולפעמים כמס ענס, כמו נתוקר לרוב, לו נקיון פסנלק, לו כתוקר פפעל ופעמיי, וגם כנקנס פוכס כמס לרוב.

adj. m. (f. טוֹבָה) bonus, vi latissima de pascuis plenis et feracibus, de fructibus arborum uberibus et crebris, de uberrima laetissimaque segete, de pecore pingui atque opimo, de auro puro atque praestanti, vel sensu *morali*, de bonitate unaquaque tum absoluta tum respectiva, de felicitate atque beatitudine, de laetitia, quae ex cujuslibet boni fruitione exoritur. Interdum m. טוֹב et f. טוֹבָה substant., id, quod bonum est atque felicem beatumve reddit. LXX. *ἀγαθός, αἱρετώτερος, ἀληθινός, ἀρεστός, ἀστεῖος, βελτίων, δύσχρηστος, εἰρηνικός, εὐθύς, καθαρός, καλός, κράτιστος, κρείσσων, χρηστός, ὡραῖος; ἀγαθῶς, καλῶς, ὀρθῶς; ἀγαθωσύνη, χρηστότης, τὰ συμφέροντα; εὖ εἶναι, εὖ γίνεσθαι, εὖ ποιεῖν, ἀρέσκειν, δοκεῖν, συμφέρειν; טוֹבָה, ἀγαθωσύνη, χρηστότης, λόγος, ἀγαθοῦν; טוֹב טוֹב, κρείσσων; יוֹם טוֹב, εὐφροσύνη; לְא טוֹב, ἐναντίος; טוֹב לֵב, εὐφραίνειν; ט' עַיִן, καλός; ט' מַרְאֶה, ט' בְּצִירֵי, ἀρεστός, ἀρέσκειν, δεκεῖν, θέλειν; קָטֵן טוֹב, κανάμωμον, שֶׁמֶן טוֹב, μύρον.*

את־האור כי־טוב Gn. 1, 4.
וירא אלהים כי־טוב Gn. 1, 10. 12. 18. 21. 25.
והנה־טוב מאד Gn. 1, 31.
ועץ הדעת טוב Gn. 2, 9.
והזהב הארץ ההוא טוב Gn. 2, 12.
ומעץ הדעת טוב ורע Gn. 2, 17.
לא־טוב חיות האדם Gn. 2, 18.
כאלהים ידעי טוב ורע Gn. 3, 5.
ותרא האשה כי טוב העץ Gn. 3, 6.
כאחד ממנו לדעת טוב Gn. 3, 22.
דבר אליך רע או־טוב Gn. 24, 50.
עשינו עמך רק־טוב Gn. 26, 29.
טוב תתי אתה לך Gn. 29, 19.
זבדני אלהים ׃ אתי זבד טוב Gn. 30, 20.
וירא שר־האפים כי־טוב פתר Gn. 40, 16.
וירא מנחה כי טוב Gn. 49, 15.
ותרא אתו כי־טוב הוא Ex. 2, 2.
כי טוב לנו עבד את־ Ex. 14, 12.
לא־טוב הדבר־אשר־אתה Ex. 18, 17.
טוב ברע או־רע בטוב Lev. 27, 10.
בין טוב ובין רע Lev. 27, 12. 14.
לא יבקר בין־טוב לרע Lev. 27, 33.
כי־לי דבר־טוב Num. 10, 29.
כי־טוב לנו במצרים Num. 11, 18.
הלא טוב לנו שוב מצרימה Nu. 14, 3.
*כי טוב בעיני י' Num. 24, 1.
טוב־הדבר אשר־דברת Dt. 1, 14.
לא־ידעו היום טוב ורע Dt. 1, 39.
*כי־טוב לו עמך Dt. 15, 16.
הלא טוב עללות אפרים Jud. 8, 2.
בעלי שכם מה־טוב לכם Jud. 9, 2.
טוב אתה מבלק Jud. 11, 25.
*טוב בתי כי תצאי Ruth 2, 22.
אם־יגאלך טוב יגאל Ruth 3, 13.
*הלוא אנכי טוב לך 1 Sam. 1, 8.
טוב ממנו 1 Sam. 9, 2.
טוב דברך 1 Sam. 9, 10.
הנה שמע מזבח טוב 1 S. 15, 22.
בדוד טוב אל־שאול אביו 1 S. 19, 4.
וכי מעשיו טוב־ 1 Sam. 19, 4.
אם־כה יאמר טוב 1 Sam. 20, 7.
*והנה־טוב אל־דוד 1 Sam. 20, 12.
כי־על־יום טוב בָּנו 1 Sam. 25, 8.
*ולב נבל טוב עליו 1 Sam. 25, 36.
לא־טוב הדבר הזה 1 Sam. 26, 16.
אין־לי טוב כי־החמלט 1 S. 27, 1.
לא־טוב אתה 1 Sam. 29, 6.
ידעתי כי טוב אתה בעיני 1 S. 29, 9.
ויאמר טוב אני אכרת 2 S. 3, 13.
כל־אשר־טוב בעיני ישראל 2 S. 3, 19.
בעיני כל־העם טוב 2 Sam. 3, 36.
עם־אמנון למרע ועד־טוב 2 S. 13, 22
טוב לי עד אני־שם 2 Sam. 14, 32.
יעשה־לי כאשר טוב בעיניו 1 Sam. 15, 26.
ועתה טוב כי־תהיה־לנו מעיר 2 Sam. 18, 3.
איש־טוב זה 2 Sam. 18, 27.
האדע בין־טוב לרע 2 Sam. 19, 36.
ועשה־לו את אשר־טוב בעיניך 2 Sam. 19, 38.
וגם־הוא טוב־תאר 1 Reg. 1, 6.
ותאמר בת־שבע טוב 1 Rg. 2, 18.
שמעי למלך טוב הדבר 1 Rg. 2, 38.
ותאמר אלי טוב הדבר 1 Rg. 2, 42.
להבין בין־טוב לרע 1 Reg. 3, 9.
יען נמצא־בו דבר טוב 1 Rg. 14, 13.
ויאמרו טוב הדבר 1 Reg. 18, 24.
כי לא־טוב אנכי מאבתי 1 Rg. 19, 4.
כרם טוב ממנו אם טוב 1 Rg. 21, 2.
כי לא־יתנבא עלי טוב 1 Rg. 22, 8.
פה־אחד טוב אל־המלך 1 Rg. 22, 13.
ודברת טוב 1 Reg. 22, 13.
לוא־יתנבא עלי טוב 1 Rg. 22, 18.
הטה־נא מושב העיר טוב 2 Rg. 2, 19.
וכל־עץ טוב 2 Reg. 3, 19. 25.
הלא טוב אבנה ופרפר 2 Rg. 5, 12.
טוב דבר־י' אשר דברת 2 Rg. 20, 19.
*אם־עליכם טוב 1 Chr. 13, 2.
ויחפהו זהב טוב 2 Chr. 3, 5. 8.
ובהלל ליי כי טוב 2 Chr. 5, 13.
והודות ליי כי טוב 2 Chr. 7, 3.
פה־אחד טוב 2 Chr. 18, 12.
ודברת טוב 2 Chr. 18, 12.
לא־יתנבא עלי טוב 2 Chr. 18, 17.
חמשכילים שכל־טוב ליי 2 Chr. 30, 22.
ובהודת ליי כי טוב Esr. 3, 11.
*אם־על־המלך טוב Neh. 2, 5. 7.
לא־טוב הדבר Neh. 5, 9.
*אם־על־המלך טוב Esth. 1, 19.
*אם־על־המלך טוב Esth. 3, 9. 5, 4. 9, 13.
*ואם־על־המלך טוב Esth. 5, 8. 7, 3.
אשר דבר־טוב על־המלך Esth. 7, 9.
אם־על־המלך טוב Esth. 8, 5.
משתה ויום טוב Esth. 8, 17. 9, 19.
ומאבל ליום טוב Esth. 9, 22.
דרש טוב לעמו Esth. 10, 3.
תשוב עיני לראות טוב Job. 7, 7.
והוא מלא בתיחם טוב Job. 22, 18.
כי טוב קויתי ויבא רע Job. 30, 26.
מדעה ביניטי מה־טוב Job. 34, 4.
מי־יראנו טוב Ps. 4, 6.
אין עשה־טוב Ps. 14, 1. 3.
ברכות טוב Ps. 21, 4.
טוב וחסד ירדפוני Ps. 23, 6.
טוב־וישר י' Ps. 25, 8.
וראו כי־טוב י' Ps. 34, 9.
לא־יחסרו כל־טוב Ps. 34, 11.
אהב ימים לראות טוב Ps. 34, 13.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 26
יתיצב על־דרך לא־טוב Ps. 36, 5.
בטח ביי ועשה־טוב Ps. 37, 3.
טוב מעט לצדיק Ps. 37, 16.
תחת רדופי טוב Ps. 38, 21.
ריחש לבי דבר טוב Ps. 45, 2.
ואקוח שמך כי־טוב Ps. 52, 11.
אודה שמך י' כי־טוב Ps. 54, 8.
כי־טוב חסדך מחיים Ps. 63, 4.
עניי י' כי־טוב חסדך Ps. 69, 17.
אך טוב לישראל Ps. 73, 1.
קרבת אלהים לי טוב Ps. 73, 28.
כי טוב־יום בחצריך Ps. 84, 11.
י' לא ימנע־טוב Ps. 84, 12.
אדני טוב וסלח Ps. 86, 5.
טוב להודות ליי Ps. 92, 2.
כי־טוב י' לעולם חסדו Ps. 100, 5.
תפתח ידך ישבעון טוב Ps. 104, 28.
הודו ליי כי־טוב Ps. 106, 1. 107, 1. 118, 1. 29. 136, 1.
ונפש רעבה מלא־טוב Ps. 107, 9.
כי־טוב חסדך הצילני Ps. 109, 21.
שכל טוב לכל־עשיהם Ps. 111, 10.
טוב־איש חונן ומלוה Ps. 112, 5.
טוב לחסות ביי Ps. 118, 8. 9.
טוב עשית עם־עבדך Ps. 119, 65.
טוב־אתה ומטיב Ps. 119, 68.
טוב־לי כי־עניתי Ps. 119, 71.
טוב־לי תורת־פיך Ps. 119, 72.
אבקשה טוב לך Ps. 122, 9.
הנה מה־טוב ומה־נעים Ps. 133, 1.
הללו־יה כי־טוב י' Ps. 135, 3.
טוב־יי לכל Ps. 145, 9.
הללו־יה כי־טוב זמרה Ps. 147, 1.
כל־מעגל־טוב Prv. 2, 9.
ומצא־חן ושכל טוב Prv. 3, 4.
כי טוב סחרה Prv. 3, 14.
אל־תמנע טוב מבעליו Prv. 3, 27.
כי לקח טוב נתתי לכם Prv. 4, 2.
טוב פריי מחרוץ ומפז Prv. 8, 19.
תאוות צדיקים אך־טוב Prv. 11, 23.
שחר טוב יבקש רצון Prv. 11, 27.
טוב יפיק רצון מיי Prv. 12, 2.
טוב נקלה ועבד לו Prv. 12, 9.
מפרי פי־איש ישבע־ טוב Prv. 12, 14.
ודבר טוב ישמחה Prv. 12, 25.
מפרי פי־איש יאכל טוב Prv. 13, 2.
שכל־טוב יתן־חן Prv. 13, 15.
ואת־צדיקים ישלם־טוב Prv. 13, 21.
טוב ינחיל בני־בנים Prv. 13, 22.
ומעליו איש טוב Prv. 14, 14.
וחסד ואמת חרשי טוב Prv. 14, 22.
טוב־מעט ביראת יי Prv. 15, 16.
טוב ארחת ירק Prv. 15, 17.
ודבר בעתו מה־טוב Prv. 15, 23.
טוב מעט בצדקה Prv. 16, 8.
קטר־חכמה מה־טוב מחרוץ Prv. 16, 16.
מוב שפל־רוח את־עניים Prv. 16, 19.
משכיל על־דבר ימצא־ טוב Prv. 16, 20.
והזליכו בדרך לא־טוב Prv. 16, 29.
טוב ארך אפים מגבור Prv. 16, 32.
טוב פת חרבה ושלוה־בה Prv. 17, 1.
עקש־לב לא ימצא־טוב Prv. 17, 20.
גם ענוש לצדיק לא־טוב Prv. 17, 26.
שאת־פני־רשע לא־טוב Prv. 18, 5.
מצא אשה מצא טוב Prv. 18, 22.
טוב רש הולך בתמו Prv. 19, 1.
גם בלא־דעת נפש לא־טוב Prv. 19, 2.
שמר תבונה למצא־טוב Prv. 19, 8.
ומאזני מרמה לא־טוב Prv. 20, 23.
טוב לשבת על־פנת־גג Prv. 21, 9.
טוב שבת בארץ מדבר Prv. 21, 19.
מכסף ומזהב חן טוב Prv. 22, 1.
טוב־עין הוא יברך Prv. 22, 9.
אכלי־בני דבש כי טוב Prv. 24, 13.
הכר־פנים במשפט בלי־ טוב Prv. 24, 23.
ועליהם תבוא ברכת־ טוב Prv. 24, 25.
כי טוב אמר־לך Prv. 25, 7.
טוב שבת על־פנת־גג Prv. 25, 24.
אכל דבש הרבות לא־ טוב Prv. 25, 27.
טוב שכן קרוב Prv. 27, 10.
טוב־רש הולך בתמו Prv. 28, 6.
ותמימים ינחלו־טוב Prv. 28, 10.
הכר־פנים לא־טוב Prv. 28, 21.
גמלתהו טוב ולא־רע Prv. 31, 12.
טעמה כי־טוב סחרה Prv. 31, 18.
אי־זה טוב לבני אדם Eccl. 2, 3.
אין־טוב באדם Eccl. 2, 24.
והראה את־נפשו טוב Eccl. 2, 24.
ידעתי כי אין טוב בם Eccl. 3, 12.
ולעשות טוב Eccl. 3, 12.
וראה טוב בכל־עמלו Eccl. 3, 13.
וראיתי כי אין טוב Eccl. 3, 22.
טוב מלא כף נחת Eccl. 4, 6.
יש־לחם שכר טוב Eccl. 4, 9.
טוב ילד מסכן וחכם Eccl. 4, 13.
טוב אשר לא־תדר Eccl. 5, 4.
טוב אשר־יפה Eccl. 5, 17.
טוב ממנו הנפל Eccl. 6, 3.
טוב מראה עינים Eccl. 6, 9.
מה־טוב לאדם בחיים Eccl. 6, 12.
טוב שם משמן טוב Eccl. 7, 1.
טוב ללכת אל־בית־אבל Eccl. 7, 2.
טוב כעס משחוק Eccl. 7, 3.
טוב לשמע גערת חכם Eccl. 7, 5.
טוב אחריתדבר מראשיתו Eccl. 7, 8.
טוב ארך־רוח מגבה רוח Eccl. 7, 8.
טוב אשר תאחז בזה Eccl. 7, 18.
אשר יעשה־טוב ולא יחטא Eccl. 7, 20.
טוב לפני האלהים ימכט Eccl. 7, 26.
יהיה־טוב ליראי

Digitized by Google

האלהים Eccl. 8, 12.
אשר אין־טוב לאדם Eccl. 8, 15.
טוב מן־האריה המת Eccl. 9, 4.
ושתה בלב־טוב יינך Eccl. 9, 7.
אם־טוב ואם־רע Eccl. 12, 14.
אמוד צדיק כי־טוב Jes. 3, 10.
לרע טוב ולטוב רע Jes. 5, 20.
טוב דבר־יי אשר דברת Jes. 39, 8.
אמר לדבק טוב הוא Jes. 41, 7.
מבשר טוב משמיע ישועה Jes. 52, 7.
ואכלו טוב Jes. 55, 2.
טוב מבנים ומבנות Jes. 56, 5.
ההלכים הדרך לא־טוב Jes. 65, 2.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 8, 15.
14, 19.
ולא יראה כי־יבוא טוב Jer. 17, 6.
משפט וצדקה אז טוב לו Jer. 22, 15.
דן דין־עני ואביון אז טוב Jer. 22, 16
כי־טוב יי כי־לעולם חסדו Jer. 33, 11
אם־טוב בעיניך לבוא Jer. 40, 4.
אל־טוב ואל־הישר Jer. 40, 4.
אם־טוב ואם־רע Jer. 42, 6.
טוב יי לקוו Thr. 3, 25.
טוב ויחיל ודומם Thr. 3, 26.
טוב לגבר Thr. 3, 27.
אל־שדה טוב אל־מים
רבים Ez. 17, 8.
ואשר לא־טוב עשה Ez. 18, 18.
כל־נחת טוב Ez. 24, 4.
במרעת־טוב Ez. 34, 14.
בנזה טוב Ez. 34, 14.
נראה מראיהם טוב Dan. 1, 15.
כי טוב לי אז מעתה Hos. 2, 9.
ואלה כי־טוב צלה Hos. 4, 13.
זנח ישראל טוב Hos. 8, 3.
כל־תשא עון וקח־טוב Hos. 14, 3.
דרשו־טוב ואל־רע Am. 5, 14.
ואהבו טוב Am. 5, 15.
טוב מותי מחיי Jon. 4, 3. 8.
שנאי טוב ואהבי רעה Mich. 3, 2.
הגיד לך אדם מה־טוב Mich. 6, 8.
טוב יי למעוז Nah. 1, 7.
אם טוב בעיניכם Zach. 11, 12.
כל־עשה רע טוב בעיני יי Mal. 2, 17.

adj.: וָטוֹב

וטוב למאכל Gn. 2, 9.
*למען תחיון וטוב לכם Dt. 5, 30.
*דם־חנקי מישראל וטוב
לך Dt. 19, 13.
עם־יפה עינים וטוב
ראי 1 Sam. 16, 12.
*ונגן בידו וטוב לך 1 Sam. 16, 16.
*ורוח לשאול וטוב לו 1 Sam. 16, 23.
וטוב בעיני צאתך 1 Sam. 29, 6.
איש חיל ואתה וטוב
תבשר 1 Reg. 1, 42.
וטוב אדניה 2 Chr. 17, 8.
שמח וטוב לב Esth. 5, 9.
אשריך וטוב לך Ps. 128, 2.
וטוב־לב משתה תמיד Prv. 15, 15.
וטוב רש מאיש כזב Prv. 19, 22.
וטוב משניהם Eccl. 4, 3.
וטוב לא־יהיה לרשע Eccl. 8, 13.
וטוב לעינים לראות Eccl. 11, 7.
מבחר וטוב־לבנון Ez. 31, 16.

adj.: וָטוֹב

ויקח בן־בקר רך וטוב Gn. 18, 7.
הלך וגדל וטוב 1 Sam. 2, 26.
ושמו שאול בחור וטוב 1 Sam. 9, 2.
הוספת חכמה וטוב 1 Reg. 10, 7.
מרעה שמן וטוב 1 Chr. 4, 40.

adj. c. h int.: הַטּוֹב

*ויעתה הטוב טוב אתה Jud. 11, 25.
*הטוב היותך כהן Jud. 18, 19.
*הטוב לך כי־תעשק Job. 10, 3.
*הטוב כי־יחקר אתכם Job. 13, 9.

adj. masc.: הַטּוֹב

עשי־לה הטוב בעיניך Gn. 16, 6.
והיה הטוב ההוא Num. 10, 32.
ההר הטוב הזה Dt. 3, 25.
כי תעשה הטוב Dt. 12, 28.
ושמחת בכל־הטוב Dt. 26, 11.
את־אוצרו הטוב Dt. 28, 12.
את־החיים ואת־הטוב Dt. 30, 15.
מכל הדבר הטוב Jos. 21, 43.
את כל־הדבר הטוב Jos. 23, 15.
ככל־הטוב בעיניך Jud. 10, 15.
ועשו להם הטוב בעיניכם Jud. 19, 24
עשי הטוב בעיניך 1 Sam. 1, 23.
הוא הטוב בעיניו יעשה 1 Sam. 3, 18.
ועשיתם לנו ככל־הטוב 1 Sam. 11, 10.
כל־הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 36.
הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 40.
ועל־כל־הטוב 1 Sam. 15, 9.
לרעך הטוב ממך 1 Sam. 15, 28.
ויי יעשה הטוב בעיניו 2 S. 10, 12.
לשמע הטוב והרע 2 Sam. 14, 17.
ולעשות הטוב בעיני 2 Sam. 19, 19.
ועשה הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 28.
אעשה־לו את־הטוב
בעיניך 2 Sam. 19, 39.
ויעל אדני המלך הטוב
בעיניו 2 Sam. 24, 22.
מכל דברו הטוב 1 Reg. 8, 56.
וראיתם הטוב והישר 2 Reg. 10, 3.
הטוב בעיניך עשה 2 Reg. 10, 5.
ואת שמן הטוב 2 Reg. 20, 13.
ויי הטוב בעיניו יעשה 1 Chr. 19, 13.
ויעש אדני חמלך הטוב
בעיניו 1 Chr. 21, 23.
ויעש אסא הטוב והישר 2 Chr. 14, 1.
ויהי יי עם־הטוב 2 Chr. 19, 11.
יי הטוב יכפר בעד 2 Chr. 30, 18.
ויעש הטוב והישר
והאמת 2 Chr. 31, 20.
גם את־הטוב נקבל Job. 2, 10.
גם־יי יתן הטוב Ps. 85, 13.
כשמן הטוב על־הראש Ps. 133, 2.
וחכך כיין הטוב Cant. 7, 10.
ואת השמן הטוב Jes. 39, 2.
וחטאותיכם מנע הטוב Jer. 5, 25.
אי־זה דרך הטוב ולכו־בה Jer. 6, 16.
וקנה הטוב מארץ מרחק Jer. 6, 20.
את־דברי הטוב Jer. 29, 10.
והקימותי את־הדבר הטוב Jer. 33, 14
ישנא הכתם הטוב Thr. 4, 1.
המרפה הטוב תרעו Ez. 34, 18.

adj. masc.: וְהַטּוֹב

והטוב בעיני יי Dt. 6, 18.
והטוב בעיניך עשיתי 2 Reg. 20, 3.
והטוב בעיניך עשיתי Jes. 38, 3.
לא תצא הרעות והטוב Thr. 3, 38.

adj. masc.: בְּטוֹב

אור־ע בטוב Lev. 27, 10.
נפשו בטוב תלין Ps. 25, 13.
וראה בטוב Eccl. 2, 1.
היה בטוב Eccl. 7, 14.

adj. masc.: בַּטּוֹב

בטוב בעיניך שב Gn. 20, 15.
בטוב לו לא תונגי Dt. 23, 17.
וחסידיך ישמחו בטוב 2 Chr. 6, 41.
יבלו בטוב ימיהם Job. 21, 13.
יכלו ימיהם בטוב Job. 36, 11.
המשביע בטוב עדיך Ps. 103, 5.
ובחור בטוב Jes. 7, 15. 16.
בטוב אשר־אני עשה Jer. 29, 32.

adj. masc.: כְּטוֹב

ויהי כיטוב לבם ויאמרו Jud. 16, 25.
ראו־נא כטוב לב־אמנון
ביין 2 Sam. 13, 28.
*כטוב לב־המלך ביין Esth. 1, 10.
כטוב לארצו Hos. 10, 1.

adj. masc.: כַּטּוֹב

ועשו להן כטוב בעיניכם Gn. 19, 8.
כטוב וכישר בעיניך Jos. 9, 25.
כטוב בעיניך Esth. 3, 11.
כטוב בעיניכם Esth. 8, 8.
כטוב כחטא Eccl. 9, 2.
כטוב וכישר בעיניכם Jer. 26, 14.

adj. masc.: לְטוֹב

לטוב לנו כל־הימים Dt. 6, 24.
מצוך היום לטוב לך Dt. 10, 13.
לשוש עליך לטוב Dt. 30, 9.
אם־תהיה לטוב 2 Chr. 10, 7.
לטוב בית הנשים Esth. 2, 9.
ערב עבדך לטוב Ps. 119, 122.
לחת לטוב Eccl. 2, 26.
אם־לא שרותך לטוב Jer. 15, 11.
לטוב להם ולבניהם Jer. 32, 39.
כי־חלה לטוב Mich. 1, 12.

adj. masc.: לַטּוֹב

לטוב בעיניהם תהיינה Num. 36, 6.
לטוב ולטהור Eccl. 9, 2.

adj. masc.: וְלַטּוֹב

ולטוב רע Jes. 5, 20.

adj. masc.: מֻטּוֹב

פן־תדבר עם־יעקב מטוב Gn. 31, 24
מדבר עם־יעקב מטוב Gn. 31, 29.
החשיתי מטוב Ps. 39, 3.
אהבת רע מטוב Ps. 52, 5.
תפוצנה עיי מטוב Zach. 1, 17.

adj. masc.: מִטּוֹב

כי לאדם שטוב לפניו Eccl. 2, 26.

cum suff.: טוֹבָם

טובם כחדק ישר Mich. 7, 4.

adj. pl.: טֹבִים *masc.*

שני גדיי עזים טבים Gn. 27, 9.
ובתים טבים תבנה וישבת Dt. 8, 12
והאנשים טבים לנו מאד 1 S. 25, 15.

adj. pl.: טֻבִים *masc.*

ראה דבריך טובים 2 Sam. 15, 3.
ודברת אליהם דברים
טובים 1 Reg. 12, 7.
דברים טובים 2 Chr. 10, 7.
ביהודה היה דברים
טובים 2 Chr. 12, 12.
אבל דברים טובים
נמצאו 2 Chr. 19, 3.
חקים ומצות טובים Neh. 9, 13.
כי משפטיך טובים Ps. 119, 39.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20.
שחו רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
טובים השנים Eccl. 4, 9.
שהימים הראשנים היו
טובים Eccl. 7, 10.
שניהם כאחד טובים Eccl. 11, 6.
כי־טובים דדיך מיין Cant. 1, 2.
לריח שמניך טובים Cant. 1, 3.
והיה טובים Jer. 44, 17.
טובים היו חללי־חרב Thr. 4, 9.
חקים לא טובים Ez. 20, 25.
ומעלליכם אשר לא־
טובים Ez. 36, 31.
הדבר בי דברים טובים Zach. 1, 13.
ולמעדים טובים Zach. 8, 19.

pl. c. h intr.: הַטּוֹבִים

חטובים מן־הממלכות Am. 6, 2.

adj. pl.: וְטֹבִים, וְטֻבִים

צדיקים וטבים ממנו 1 Reg. 2, 32.
צופות רעים וטובים Prv. 15, 3.
גדלים וטובים Jes. 5, 9.

pl.: וַהֲטֹבִים

מכל הדברים הטובים Jos. 23, 14.
רחיתיכם הטובים יקח 1 S. 8, 14.
ואת־בחוריכם הטובים 1 S. 8, 16.
ונשיך ובניך הטובים 1 Rg. 20, 3.
בית־אביך הטובים
ממך 2 Chr. 21, 13.

pl.: הַטֻּבִים

ומחמדי הטבים Joel 4, 5.

pl.: לַטֻּבִים

הטיבה יי לטובים Ps. 125, 4.

pl. constr.: וְטוּבֵי

וטובי לב על כל־הטובה 1 Rg. 8, 66.
וטובי לב על־הטובה 2 Chr. 7, 10.
וטובי מראה Dan. 1, 4.

adj. fem.: טוֹבָה *sg.*

תקבר בשיבה טובה Gn. 15, 15.
בשיבה טובה זקן ושבע Gn. 25, 8.
שלמתם רעה תחת טובה Gn. 44, 4.
אל־ארץ טובה ורחבה Ex. 3, 8.
טובה הארץ מאד מאד Nu. 14, 7.
לעשות טובה או רעה Nu. 24, 13.
ויאמרו טובה הארץ Dt. 1, 25.
מביאך אל־ארץ טובה Dt. 8, 7.
אדרת שנער אחת טובה Jos. 7, 21.
בן־יואש בשיבה טובה Jud. 8, 32.
ואם־טובה עשיתם Jnd. 9, 16.
טובה ממנה תהי־נא לך Jud. 15, 2.
והנה טובה מאד Jud. 18, 9.
היא טובה לך משבעה Ruth 4, 15.
כי לוא־טובה השמעה 1 S. 2, 24.
אשר עשיתה אתי
טובה 1 Sam. 24, 19.
ויי ישלמך טובה 1 Sam. 24, 20.
ושלחו בדרך טובה 1 Sam. 24, 20.
וישב־לי רעה תחת טובה 1 S. 25, 21.
והשיב יי לי טובה 2 Sam. 16, 12.
לא־טובה העצה 2 Sam. 17, 7.
טובה עצת חושי 2 Sam. 17, 14.
ואל־בשורה טובה יבוא 2 S. 18, 27.
וכל־חלקה טובה 2 Reg. 3, 25.
וימת בשיבה טובה 1 Chr. 29, 28.
כי־עשה טובה בישראל 2 Chr. 24, 16.
וכלי נחשת מצהב טובה Esr. 8, 27.
לבקש טובה לבני ישראל Neh. 2, 10.
יד אלהי אשר־היא טובה Neh. 2, 18.
ברוחו לא־ראו טובה Job. 9, 25.
בהם תבואתך טובה Job. 22, 21.
רעה תחת טובה Ps. 35, 12. 38, 21.
109, 5.
כי־אתה אלוהי רוחך
טובה Ps. 143, 10.
כי־טובה חכמה מפנינים Prv. 8, 11.
שמועה טובה תדשן־ Prv. 15, 30.
משיב רעה תחת טובה Prv. 17, 13.
ושמועה טובה מארץ Prv. 25, 25.
טובה תוכחת מגלה Prv. 27, 5.
ולראות טובה Eccl. 5, 17.
טובה חכמה עם־נחלה Eccl. 7, 11.
ביום טובה היה בטוב Eccl. 7, 14.
טובה חכמה מגבורה Eccl. 9, 16.
טובה חכמה מכלי קרב Eccl. 9, 18.
יאבד טובה הרבה Eccl. 9, 18.
תחת־טובה רעה Jer. 18, 20.
לדבר עליהם טובה Jer. 18, 20.
נשיתי טובה Thr. 3, 17.

וְטוֹבָה

וטובה אני בעיניו Esth. 8, 5.
וטובה לא ראה Eccl. 6, 6.

c. h int.: הַטּוֹבָה

הטובה הוא אם־רעה Num. 13, 19.

הַטּוֹבָה, הַטּוֹבָה

יתרו על כל־הטובה Ex. 18, 9.
את הארץ הטובה Dt. 1, 35.
את־הארץ הטובה Dt. 3, 25.
אל־הארץ הטובה Dt. 4, 21.
וירשתם את־הארץ הטובה Dt. 4, 22
הארץ הטובה Dt. 6, 18.
על־הארץ חטבח Dt. 8, 10.
את־הארץ הטובה הזאת Dt. 9, 6.
הארץ הטבה אשר יי Dt. 11, 17.
מעל האדמה הטובה Jos. 23, 13.
הלמע אדמה הטובה Jos. 23, 15.
מעל הארץ חטובה Jos. 23, 16.

Digitized by Google

ככל־הטובה אשר עשה Jud. 8, 35.
ואת־תנובתי הטובה Jud. 9, 11.
בדרך הטובה וחישרה 1 S. 12, 23.
כי אתה גמלתני הטובה 1S. 24, 18.
ככל אשר־דבר את־ 1 Sam. 25, 30.
הטובה
אעשה אתכם חטובה 2 Sam. 2, 6.
ותדבר אל־עבדך את־ 2 Sam. 7, 28.
הטובה
עצת אחיתפל הטובה 2 S. 17, 14.
את־הדרך חטובה 1 Reg. 8, 36.
על כל־הטובה 1 Reg. 8, 66.
מ׳על האדמה הטובה 1 Rg. 14, 15.
וכל חחלקה הטובה 2 Reg. 3, 19.
ותדבר על־עבדך 1 Chr. 17, 26.
הטובה
תירשו את־הארץ 1 Chr. 28, 8.
הטובה
אל־הדרך הטובה 2 Chr. 6, 27.
על־הטובה אשר עשה 2 Chr. 7, 10.
כיד־אלהיו חטובה עליו Esr. 7, 9.
כיד־אלהינו הטובה עליו Esr. 8, 18.
כיד־אלהי הטובה עלי Neh. 2, 8.
ורוחך חטובה נתת Neh. 9, 20.
לרעותה הטובה Esth. 1, 19.
ברבות הטובן Eccl. 5, 10.
לא־תשבע מן־הטובה Eccl. 6, 3.
ונחמתי על־הטובה Jer. 18, 10.
מביא עליהם את־כל־ Jer. 32, 42.
חטובה
את־כל־חטובה Jer. 33, 9.
ורגזו על כל־הטובה Jer. 33, 9.

בְּטוֹבָה
ולא אכל בטובה Job. 21, 25.

לְטוֹבָה, לְטֹבָה
אלהים חשבה לטבה Gn. 50, 20.
והותרך יי׳ לטובה Dt. 28, 11.
ובפרי אדמתך לטבה Dt. 30, 9.
מתנבא עלי לטובה 2 Chr. 18, 7.
על־כל־מבקשיו לטובה Esr. 8, 22.
זכרה־לי אלהי לטובה Neh. 5, 19.
13, 31.
עשה־עמי אות לטובה Ps. 86, 17.
תתפלל בעד־העם חזה
לטובה Jer. 14, 11.
לרעה ולא לטובה Jer. 21, 10.
ארץ כשדים לטובה Jer. 24, 5.
עיני עליהם לטובה Jer. 24, 6.
לרעה ולא לטובה Jer. 39, 16. 44, 27.
לרעה ולא לטובה Am. 9, 4.

לַטּוֹבָה
ידיהם לטובה Neh. 2, 18.

מִטּוֹבָה
ומחסר את־נפשי מטובה Eccl. 4, 8.
constr.: טוֹבַת, טוֹבָת
וחנער טבת מראה Gn. 24, 16.
כי־טובת מראה הוא Gn. 26, 7.
וחאשה טובת־שכל 1 Sam. 25, 3.
וחאשה טובת מראה 2 Sam. 11, 2.
כי־טובת מראה נזיא Esth. 1, 11.
בתולה טובת מראה Esth. 2, 3.
זיתת טובת חן Nah. 3, 4.
constr.: וְטוֹבַת
וטובת מראה Esth. 2, 7.
constr.: בְּטוֹבַת
לראות בטובת בחיריך Ps. 106, 5.
cum suff.: טוֹבָתִי
טובתי בל־עליך Ps. 16, 2.
cum suff.: p טוֹבָתְךָ
עטרת שנת טובתך Ps. 65, 12.
cum suff.: בְּטוּבָתֶךָ
תכין בטובתך לעני Ps. 68, 11.
cum suff.: וְטוֹבָתָם, וְטוֹרָ
לא־תדרש שלמם וטובתם Dt. 23, 7.
שלמם וטובתם Esr. 9, 12

pl.: טֹבוֹת
כי טבת חמה Gn. 6, 2.
pl.: טוֹבוֹת
וידבר אתו טבות 2 Reg. 25, 28.
בתולת טובות מראה Esth. 2, 2.
כי־ידברו אליך טובות Jer. 12, 6.
pl.: טֹבוֹת
תאנים טבות מאד Jer. 24, 2.
הטבות טבות מאד Jer. 24, 3.
וידבר אתו טבות Jer. 52, 32.
pl.: טֹבוֹת, וְטֹבוֹת
בקנה אחד בריאות וטבת Gn. 41, 5.
בקנה אחד מלאת וטבות Gn. 41, 22.
גדלת וטבת אשר לא־בנית Dt. 6, 10.
pl.: בְּטֹבוֹת, בַּטֹּבוֹת
את שבע השבלים חטבות Gn. 41, 24.
שבע פרת הטבת Gn. 41, 26.
השבלים חטבת Gn. 41, 26.
השנים חטבות חבאת Gn. 41, 35.
התאנים חטבות Jer. 24, 3.
כתאנים חטבות Jer. 24, 5.
pl. c. suff.: טוֹבֹתָיו
גם טובתיו חיו אמרים Neh. 6, 19.

טוּב

ג׳ ופועל, וסלון עכוס ועוכס וקעלס [ג׳ועל], מקבוכס טוכס ועפס עוב, מיופי ומכלל, מעוזר וככס וכדומס. נתקנוס סלנוי כמו לפני, ונעמיק לגיון סלנוי, ועול נתקנוס טיב, טבוי, טבאי, טיב, וקופיי טוביו, ומכוין סלכך טיוב.

n. m. abstr. bonitas, de Deo perfecte absoluto et erga creaturas benigno, de beatitudine fidelium, de vitae etiam hujus prosperitate. De formis gemaricis et targumicis v. textum rab. LXX. *ἀγαθωσύνη, χρηστότης, δόξα, τὰ ἀγαθά, κάλλιστος*; טוֹב, *εὐφροσύνη*; טוּב בַּטַּעַם, *χρηστότης καὶ παιδεία.*

Gn. 24, 10. וכל־טוב אדניו בידו
Gn. 45, 18. ואתנה לכם את־טוב ארץ
Gn. 45, 20. כי־טוב כל־ארץ מצרים
Dt. 6, 11. ובתים מלאים כל־טוב
2 Reg. 8, 9. וכל־טוב דמשק
Esr. 9, 12. ואכלתם את־טוב הארץ
Neh. 9, 25. בתים מלאים־כל־טוב
Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני
Jes. 1, 19. טוב הארץ תאכלו
Jes. 63, 7. ורב־טוב לבית ישראל
Jer. 31, 12. ונהרו אל־טוב יי׳
Hos. 10, 11. על־טוב צוארה

בְּטוּב
לראות בטוב־יי׳ Ps. 27, 13.
נשבעה בטוב ביתך Ps. 65, 5.
וראה בטוב ירושלם Ps. 128, 5.
בטוב צדיקים תעלץ Prv. 11, 10.

וּבְטוּב
בשמחה ובטוב לבב Dt. 28, 47.

מִטּוּב
נשאים מטוב מצרים Gn. 45, 23.
עבדי ירוו מטוב לב Jes. 65, 14.
cum suff.: טוּבִי
אני אעביר כל־טובי Ex. 33, 19.
ועמי את־טובי ישבעו Jer. 31, 14.
cum suff.: טוּבְךָ
למען טובך יי׳ Ps. 25, 7.
מה רב טובך Ps. 31, 20.
זכר רב־טובך יביעו Ps. 145, 7.
cum suff.: בְּטוּבְךָ
ויתעדנו בטובך Neh. 9, 25.
cum suff.: וּבְטוּבְךָ
ובטובך הרב אשר־נתת Neh. 9, 35.
cum suff.: טוּבוֹ

וקנקלני [l. *duc*, *ting*; litt. *dux*] ובדומס, וכעפס נכ קעל ג־בית, טָחַח.

vel טָהַהּ (interdum טָכַח, propter gutturalem; Nif-al נָטְחַח, inf. הִטָּחַח), illinere, oblinere, inducere, velut parieti murove calcem vel crustam, *ting*-ere, ob-*ducere*, veluti oculos tanquam tectorio, quin cernant. Radicem *thah*, quam facile cognosces in sanscr. *dih*, *duh*, graeco τέγγ-ω, exhibent etiam vv. יָחַח, דָּחַח. LXX. *ἀλείφειν, ἐξαλείφειν, ἐπιμανροῦν.*

3 *perf.*: טָחַח
כי טח מראות עיניהם Jes. 44, 18.
3 *perf.*: וְטָחָה
ומח את־הבית Lev. 14, 42.
3 *pl.*: טָחוּ
ונביאיה טחו להם תפל Ez. 22, 28.
2 *pl.*: טַחְתֶּם
אית חמיח אשר טחתם Ez. 13, 12.
חקיר אשר־טחתם תפל Ez. 13, 14.
part. pl.: טָחִים
ותכם טחים אתו Ez. 13, 10.
part. pl.: הַטָּחִים
ואין חטחים אתו Ez. 13, 15.
part. pl.: וּבַטָּחִים
ובטחים אתו תפל Ez. 13, 15.
pl. constr.: טָחֵי
אמר אל־טחי תפל Ez. 13, 11.
inf. constr.: לָטְחַח
לטוח קירות הבתים 1 Chr. 29, 4.
Nif-al: נָטְחַח
inf. abs.: הִטָּחֵה, הִטָּחַח
ואחרי הטוח Lev. 14, 43.
אחרי הטח את־הבית Lev. 14, 48.

טָיַח

ג׳ ע׳פ יָיב, שָׁיר, דִּין, וסמון סלנק לטוס סקיר וסעיקס [ע׳יכנא], נעתק טָח נדומס לפעל סלנו, ומוס סס נכנוי פָּחֵיהָ, לומר סעיקס סקיר, וכדומס סרנס.

n. m. (ad s. f. יָיב, שָׁיר, דִּין), *tectorium*. LXX. *ἀλοιφή.*

הטית אשר מתחם Ez. 13, 12.

טַחֲוָה

ג׳כ נכנוי נכ׳ק חָחוֹת, והלנון כלים [ניעלע], ונקלקת כן ע׳פ שטוקס נקלנ, ווס קמת, כי נכעכו מיסדי סלנון מזלינים כוס. לכן נכלל שוד מקטוק ונסתנקוק, כי לנק בַּחֲחָה נקלים נמכוון לקר, ומי יקרן.

n. f. pluralet. (חָחוֹת), renes, ab adipe, qua obducti sunt. Sic jam *Ibn-Melek*. Trg. Job. חַד שַׁדֵּי בְּכִלְיָן חֵיכְרֵיתָא. LXX. *τὰ ἄδηλα* (בַּשְּׁחִיתִי), Syr. בְּכַסְיָא, Job. 38, 36. *τίς ἔδωκεν γυναικὶ ὑφάσματος σοφίαν.*

pl.: *בַּטְּחוֹת
מי־שת בטחות חכמה Job. 38, 36.
אמת חפצת בטחות Ps. 51, 8.

טַחַל

פעל כוחד, וסמוכן ק׳ דלחול וולוול תכוטס וסכפס עלטול וכחול וכטוף [ניעטעלן], טוועטקקן], וכן נקמת סתקלות קלל עול, קול, דלל, ולל, סלל, קלל וכדומס, וום יכים כמו יָהֵל נקרי, וכמו עול נכעתי ערב נמכוון פליסס [וויענען, וועטקקן], ומוס טְלַעֲל נכנל סנכת, מכלכול קנס

טָחַן

pl.: טְחֹנוֹת
ושתי טחנות Ex. 11, 5.
טחנות לחם Jer. 52, 11.
cum suff.: טְחֹנָתָהּ
ולקחתי את־טחנתה Lam. 5, 13.

טְחִינָה

ג׳ נוכ׳ ונכ׳ק, ונכן לכן נכין הכמוס נקרי לכוב, וכן בְּנָא כן בָּנָא, מָנָא כן מָצָא, וכן סדכן נעכרי, עי׳ ספרי מנכס שפתי קרס קף קע׳. סלנון תעכית ועכוי [דמס בַּחֲמָנִין].

n. f. (a v. טָחֲנָה, sicut מָנָה a v. מָצָה, מָנָה, מָנָא a v. מָצָא), jejunium, cibi abstinentia (hebr. תַּעֲנִית). LXX. בָּת טְוִיתָ, *ἐκουμήθη ἄδειπνος.*

Dan. 6, 19. ובת טוח

טוּחַ

פו פָּח, ולפעמים פָּח נפתח, נעכור פק׳ לוח נרוכי, וכנפעל כָּחַח ומקור חִחוּחַ. סמלנס פתלוות ולנקוח כלנכן, סמנכס ומיקס ומקיכס וכניעס לדכר [ליעכרטרי־כן], שכנליטעטן, לינעכ־ניעכן], מפנע עיכיס ומפעל סקיר, ונעכרי מכמוי ומתלוות מזוכן. מקטוח מנכת גל נפתני ערב, כמו נכוזו ויוכי כנוזי [s. *dih*, *duh*; gr. *τέγγ-ειν*]

Job. 20, 21. על־כן לא־יחיל טובו
Hos. 3, 5. ופחדו אל־יי׳ ואל־טובו
Zach. 9, 17. מה־טובו ומה־יפיו
cum suff.: טוּבָהּ
Neh. 9, 36. את־פריה ואת־טובה
cum suff.: וְטוּבָהּ
Jer. 2, 7. לאכל פריה וטובה
cum suff.: טוּבָם
Job. 21, 16. הן לא בידם טובם

טָהָה

פעל מדד, ויקל ומקבוד, ומסלנס קוילס וקוכן [וועכען, מפ׳יכנען], ומקעלנס כנכיקס עכין עכוד וקכוך ומכוך [קניעכען]. ומיכו מכנס לפי עכיוך דפתי דָּחָה, ובמכוון מפמעל נכ קעל דָּחָה, וקולי גס נמפעל חִדַּב, מעכיכו רקוס וקכון, מכנס עכ נכוזס. נמקס רכניך מכמוך טְוִיתָ, טְוִיתָ, יכוזות, ומכוי נמקתי ערב לק קדס.

vrb. intr., sicut חָדַב, דָּחָה, quae vv. indidem originem habent, nectere; texere, nere. LXX. *νήθειν.*

3 *perf. pl.*: טָוּ
בידיה טוו Ex. 35, 25.
טוו את־העזים Ex. 35, 26.

מַטְוֶה

ג׳ן, ומלנון מכעוס ומעוול [נעמקנע-כעס], ומעקל יכוע. נקרוס יכוע סוס מכנס מַטְוֶאָה ומפנוכיק מַטְוֶאָתָא [כן פנדקס יכוס], לנין עכנ׳ס, וכמן סוף.

n. m., netum. Trg. מַטְוֶאָה (def. מַטְוֶאָתָא), aranea. LXX. *νεηθσμένα.*

Ex. 35, 25. ויביאו מטוה

טְוָאָה

פעל נקרי, וסוף קנוי של הָוָא, ומכלנס כמו הָבָה, הָאַב נעכרי, לומר מקיפס ועלנות עפוף מכוך ולקוך מתן מכנס ומגמות עזוז ועכוי [מַאֲבִי-מען, ליידען, ויעלען, מַאמען], לכן מקעכיך נכלל. ולכ מפעיקיס עלס להמוות עוף מס עס לקוך מנמיס כעוכיס נקפלס.

v. aram., quod ex הָוָא induruit, sicut דָּבָה, דָּאַב, moestum, demissum, afflictum, tanquam animo liquefactum esse; animo con-*tabescere*, hinc spec. jejunium (תַּעֲנִית) servare.

טְוָת

ג׳כ נויכ טָוָא, וכן לכן נכין הכמוס נקרי לכוב, וכן בְּנָת מן בָּנָא, מָנָת מן מָנָא, מָצָת מן מָצָא, וכן סדכן נעכרי, עי׳ ספרי מנכס שפתי לק קע׳. סלנון תעכית ועכוי [דמס מַאֲבִי-מען].

n. f. (a v. טָוָא, sicut מָנָת a v. מָצָה, מָנָה, מָנָא a v. מָצָא), jejunium, cibi abstinentia (hebr. תַּעֲנִית). LXX. בָּת טְוִיתָ, *ἐκουμήθη ἄδειπνος.*

Dan. 6, 19. ובת טות

טוּל

פו פָּל, ולפעמים עָל נפתח, נעכור פק׳ לוח נרוכי, וכנפעל כָּל וסקוק חִלּוּל. סמלנס פתלוות ולנקוח כלנכן, סמנכס ומיקס ומקיכס וכניעס לדכר [ליעכרטרי־כן], שכנליטעטן, לינעכ־ניעכן], מפנע עיכיס ומפעל סקיר, ונעכרי מכמוי ומתלוות מזוכן. מקטוח מנכת גל נפתני ערב, כמו נכוזו ויוכי כנוזי [s. *dih*, *duh*; gr. *τέγγ-ειν*]

Digitized by Google

וּמְנַכֵּה. נ׳ כְּזַיִּף וּמְנַכֵּה [מְעַנֵּן, עַר-] וּמְכַסֵּה, וְכֵן תְּלֵאָה, הָלֵא וּכְדוֹמֶה, וּמִזֶּה מְסֻלָּיִם נִכְלָל [פַּעֲלְטְמְעַנְן, -וּוּעְרְטְעַן]. נִנְקַן סְנוֹסֵף חֲטָרִיל, וּכְאֹמֶר מְסַגֵּלֶן הָקִנְיָ סְלֹפֶּס לְהַכּוֹת בְּזַיִּם, מְסַגֵּלֶן זַיִּם שֶׁל סִיס, מְגוּזוֹ מִקְרָן עִנּוֹ, מְסַגֵּלֶן רוּחַ [עֲנְטְוִוקְלְטְן] וּכְדוֹמֶה. וּפֹה מְנַקְוֹן וְתַקְלֵק סְלֹף מְכִיר שֶׁנְּכוֹזֶה זָכָה וְנִכְּה פ׳, וּמְשֻׁלָּיסֶם כְּשַׁפְטִי עִנּוֹ. נְתִנְגּוֹס שֶׁיֵּל, מְסֻלָּן נְכְקֵת שֶׁכֶּס וּפֹה מוּס, וְסַגֵּס שֶׁנְּכְמְעַס שֶׁיֵּל, וְסַמּוּסַגֵּס שֶׁיְּחֵל, וְיוֹדֵעַ לְסַמְּעַסְּקַ כְּשִׁקּוּף וּשְׁיוֹל. וְדַע קוֹלֵל כְּעִיס שֶׁכְּפִי סְכִרְלַס לִי כְּסַס שֶׁכַּל סְנַס מוּס סְשַׁרְס, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁקְּנוּ כְּמְדַקְדְּקִים מִן מֵעַל.

v. intr. 1) concussum, quassatum esse, jactari, vacillare, vagari *σαλ-εύειν, ταλ-αντεύειν*, sicuti תָּלַל, סָלַל, הָלַל, זָלַל, עָלַל, אָלַל, aram. תְּלִיל, unde pi-ēl. dupl. טַלְטֵל, ultro citroque jactare. 2) *toll*-ere, extollere, sicut הָלֵא, הֹלֵל, hinc Hif. הֵטִיל, jacere (fortheben), projicere, ejicere, emittere. Targ. טַיֵּל, ambulare; טַיּוּל, ambulacrum, inambulatio. LXX. טַלְטֵל, *ἐκβάλλειν; ἐπιβάλλειν, αἴρειν, ἀποῤῥίπτειν, ἐκβολὴν ποιεῖν, ἐκρίπτειν, ἐμβάλλειν, ἐξεγείρειν, ἐπαίρειν, καταβάλλειν, πλήθειν; Hof.* הוּטַל, *ἐπέρχεσθαι, θαυμάζειν.*

Hif-il: הֵטִיל 3 *perf.*

Jon. 1, 4. וַיְיָ הֵטִיל רוּחַ

1 *perf.:* וַהֲטִלֹתָ

Jer. 16, 13. וְהִטַּלְתִּי אֶתְכֶם

Jer. 22, 26. וְהִטַּלְתִּי אֶתְךָ

impt. pl. c. s.: וַהֲטִילֻנִי

Jon. 1, 12. וְהָטִילוּנִי אֶל־הַיָּם

1 *impf.c. suff.:* אֲטִילֵךְ *p.*

Ez. 32, 4. עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אַטִּילֵךְ

3 *impf. ap.:* וַיָּטַל

1 Sam. 18, 11. 20, 33. וַיְטַל שָׁאוּל

3 *pl.:* וַיַּטִּילוּ

Jon. 1, 5. וַיָּטִילוּ אֶת־הַכֵּלִים

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּטְלֻהוּ

Jon. 1, 15. וַיָּטִלוּ אֹתוֹ אֱלֹהִים

Hof-al: הוּטַל

3 *perf. pl.:* הוּטְלוּ

Jer. 22, 28. הוּטְלוּ הוּא וְזַרְעוֹ

3 *imperf.:* יוּטַל

Prv. 16, 33. בְּחֵיק יוּטַל אֶת־הַגּוֹרָל

3 *imperf.:* יִשָּׁל *p.*

Job. 41, 1. הֲגַם אֶל־מַרְאִיר יִשָּׁל

3 *imperf.:* יוּטָל *p.*

Ps. 37, 24. כִּי־יִפֹּל לֹא יוּטָל

Pi-el: טַלְטֵל

part. c. s.: מְטַלְטֵלְךָ

Jes. 22, 17. מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֶר

טַלְטֵלָה

ס׳ גּוֹיֵר-מְקוֹר, וְהִכְוִוּן כְּדָכוֹר וְנִכְנוֹף וְכֵלוֹן [קוֹמְפַּרְוִוּכְלְכְּעְרוּנְג, קוֹכְּסַפְּעַסְּיִיט], וְנִקְרָנוֹס יְדוּעַ טַלְטֵל לְמוּזִגָּה, וְנִגְזַרְתְּ מְטַלְטָלִים לְעוֹ׳ כְּכְסִיס, לְגַיֵּן הַסִּיפָן שֶׁל מְסֻרְתָּסִים, וְסַלְטֵלוֹן הַכְּסִים הַיְכוֹלִים לְהִיטַּלְטֵל, מִה שֶׁאֵינוֹ נְקִרְקָע.

n. f., erratio, vita inconstans, vaga, volubilis, exul. LXX. *ἐκτρίβειν.*

Jes. 22, 17. *inf.* טַלְטֵל גָּבֶר

טָמַל

ס׳, וְהִמּוֹן מֵעַל וְכֹעַל וְהִכְשׁוֹפֶס [נַעֲפַּעַס, נַעְווִילְכַּעַ], וְהוּזְקַל עַל כָּל גּוֹלֶס בְּנַד [מַעֲפַּעַס], וְהִכֹּל מְקַטְנוֹת הַדֶּבֶר סְנַגֵּס וְעִכְּיוֹף סְנִיזִּיף, כֵּן הַסְּקַל גּוֹיְרֵי דֶּבֶר וְס נְסְפַּתִּי עֶרֶב, כְּיוֹצֵא לְמַכִּיכִים, וּמְעִילֵי כְּרוֹל לְפ׳ גּוֹלְמֵי כְּרוֹל [פַּיְיוֹן-מַאֲסִסְעַן, -כְּאַרְכְּעַן], וְיוֹתֵר לְמֶדֶב סְכְמוֹב. סְמְקַל כָּל מְקַל מְדַיָּתִי [קְמֵר זַיִן קְקֵת וּוֹךְ, וּקְנַלְתִּיסוֹ קְקֵת מוּךְ לְהָקֵל סְקְמוּב], וּמְמֵר מְמְנוֹ מְקַל נְקִנֵּי מְדַיָּתָה, מְלֵיאָה, מְרִיבָה. וְדַע שֶׁנְּקִנּוֹס מְטָמֵל, לְגוֹן גּוֹלֶס וּמְקַל וְכֹעַל [נַעווִילְכַּע], לְמֶסְע [פַּיְין גְּטְווּאָגְוּנְג], וְכֵן נְמֵאֵר נְקוֹל וּעִרְיִף [פַּיְין גְּטְווּאָגְוּנְג], וְכֵן נְמֵאֵר לְמְזוֹנוֹת, וְלִפְעָמִים מוֹכְכִ נְמְעַיִי אַד, כְּמוֹ אַמְטְמֵל, וּוֹס יוֹתֵר כְּכוֹן.

n. m. (ad s. f. מְדַיָּתִי et femin. inde factorum מְלִיאָה, מְרִיבָה), id quod tollitur, sustinetur, portatur, onus, pondus, hinc de omni corpore gravi, moles, massa, unde מְטִרְלֵי בַרְזֶל, magna ferri pondera, vectes ferrei (Eisenbarren). Trg. מְטָמֵל, pondus, adverb. in ponderatione, h. e. re momento suo ponderata (in Abwägung), cum praepos. *ad*, אַמְטְמֵל. LXX. *χυτός* (sicut arab. مَطْمُول, ferrum cusum et extensum).

constr.: כְּבֶמֶשׁ

Job. 40, 18. גַּרְמֵיו כְּמוֹטֵל בַּרְזֶל

טִין

סְעַל לְפ׳-עוֹכֵר, וּכְלְמִי לְךָ הָגוּר עָרֵן, לוּלֵי מוּכְנוּ כְּמוֹ סְזִין לְקִיכוֹ נְעַנְרִי, לְוֹ סְזִין נְכְלְמִי, לְוֹמֵר לְכִיּוֹס וּמְלִיכֹס יִין [קְפִּ-עִיג וִיין], לְכֵן סְקְמוּת כֹּל עִנְיָן סְמִיכֹס וּוּכְזִ. עִי׳ סוּן לְקַמֵּן.

verb. inus., sicut סִין hebr., סְיָן aram., luteum, lutulentum esse. V. nom.

טִין

ס׳ נְקְמִי, וְהִכְלוֹן כְּמוֹ טִיט וְקְמֵר נְעַנְרִי [לְעַפֶּס], וּמוֹס קְסֵף טִיכְּ נְכ׳ק׳. וְלַ׳ק סֵסֶס עִין נְעַשֵּׂה מִן טִיט, וּוֹס שֶׁקֵּר, כִּי סְקֵּכֶן נְכ׳ע.

n. m. aram. lutum, coenum, argilla (hebr. חֹמֶר), veluti חֲסַף *testae argillaceae.* LXX. *τὸ ὄστρακον.* Cf. *χθών, Thon.*

definit.: טִינָא

Dan. 2, 41. 43. מִעָרַב בְּחַסַף טִינָא

טִיף

לוּ שֶׁהָ, פְּעַל נוֹלֵד וְלֹא-עוֹכֵר כֵּף נְגוֹר, וְסְנְשׁוּת פְּעוּף וְכְסוּי וְעִכּוּד [קוֹמְכִּ-לְעִקְקְעַן], וְכֵן מִן סְקְמֵת קִ״יִּי וְקִכְלוּ קוֹד סְנְכֵּת נְכִיס מְסְקְמוּכִיס, וְקִקֵּר סְלְשׁוֹן יִלְדֵּק נְסְנֵּס. כִּי סְקוּמֵר שֶׁהָ, כִּיּוֹס וְקִכּוּד לְ הָיָה נ׳ לְעִיל דֶּף כ״נ פ״כ, לְקְנֵר מְמְנוֹ מְדוֹס, וְנִמְלֵא סְקֵּכֶן נֵכ לְכֹל עֲשָׂהָ, כִּי סֵס סְפ׳ מְקְנוֹמוֹ וּמְכִיכוֹ [מְקְנְכּ-מוּזְנ], וְכֵן נְסְמְתִּי עֶרֶב, כְּקְנֵר מְקֵּס מְפְעָלִים מְפְלֵה, וּוֹסוּף לוֹ סִיּוּכִי [τάπ-ης.] נְסְוּכוֹן עְטוּף, וּוֹס לְכֹל נְעִלִּיל. וְדַע שֶׁיִּ מְסְמְדַקְדְּקִים מְקְנְזִיס, שֶׁיְּמְכוֹ מְקְמוּת מְפְעַל עִכֵּן סְלוּף וְסְנוֹכ, וְלִפְיִקְ מְקְנֵת מְקְנֵר עֲרֵי, וּוֹס עְטוּף, כִּי סֵס טְלֹף כְּמוֹ טְפַף כְּעֲרֵי, וְכֵן דְּנֵכ.

vel טֵהַ, *v. trans. inus.*, circumligare, cooperire, origine ac vi eadem, qua הָדַּח II. (unde מַדְּוֵיהֶם), עָטַהּ, graec. *ταπ-ης.* Vehementer errant, qui טאף arabicum, vi circueundi cingendive, conferunt, utpote quod hebraicorum verborum טֵהַ, בֵּהַ, participat originem.

טוֹטָפֶת

ס״כ, וּכְמִצְלֹ לְךָ נְכְכוֹי טְוֹטָפֶת, וּמְמְעַנְס עְכוֹד וּכְכוֹע [כּוֹכֵל, נְמַכֵּל], וּכִיקוֹד מְעְכוֹד סוֹכוֹע וּמְכִיקֵּס ע״י לְכוֹעוֹת תְּפִלִּין, נְעְכוֹד לְעֵת סְתְפִלָּה, וְכֵן נְקְנוֹס טוֹטָפֶת, וּמְסִקְלַע טְוֹטָפְתָּא, וּמְכְנוֹי טְוֹטָפָן, וּמְקְמוֹכְ נְמֵר טָפְפָתָּ נְמְלְכֵן סְקְנוֹעַ סְקְנֵי מְכוֹק סוֹף-סְזֵרַע, וְכֵן כּוֹכֵב נְמֵר כְּבְכָּב, וְלִפְעָמִים כְּלְנוֹג מְעוֹר סְמְכוֹק, כְּמוֹ כְּבָר נְמֵר כְּרְבָּר, וּכְלְמִי דֶּרֶךְ סְפ׳ לְרוֹכ. עִי׳ נְקְסֵי מְנְכְּ שֶׁפְּתִי לְרֵס דֶּף קְס״ד וְדוֹק. סְרְנוּי תְּפִלִּין מִן תְּפִלָּא שֶׁלְּ כְּלְכְנוֹ, לְסַנְדִּיל נִין קְלֵּ לְקוֹל, וְכֵן תְּחִלִּים, תְּלִים, תְּלִין מִן תְּחִלָּה לְסְפְּרֵס.

n. f. pluralet. (טְוֹטָפֹת), ligamentum, taenia, quae vel brachio vel capiti circumligatur, spec. de phylacteriis (תְּפִלִּין), quae tempore precationis induuntur. Trg. טוֹטָפֶת (def. טְוֹטָפְתָּא, pl. טְוֹטָפָן), pro טָפְפָתָּ, prolongata post elisam consonam vocali, ad s. f. כּוֹכֵב pro כְּבָכֵב. Interdum elisa consona dagesatione proximae recompensatur, veluti כְּבָר pro כְּרְבָּר. Aquila: *ἐνεκτά.* Hieron. *appensum.* LXX. *ἀσάλευτον.*

pl.: לְטוֹ־, לְטָטָפֹת

Dt. 6, 8. וְהָיוּ לְטָטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ

Dt. 11, 18. וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם

pl.: וּלְטוֹטָפֹת

Ex. 13, 16. וְלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ

טָוַר

סְעַל נוֹזֵד, וְלֹא נְגוֹל, וּסְמוֹנֵן כְּקוֹמֵר סְפְעַל לְכֹל כָּתַר, לוֹמֵר שֶׁנּוֹל וְקִכּוֹי סוֹקְלַס וּנְכִיקֵּס [עֲרוּוּלְטְעַן, -הָשַׁסְּטְעַן], וּלְפִעְמִים גַּם כְּנִיכֵּס וּשְׁמִיכֵּס עַל מְנְפֵּס [וּוּלְטְעַן] סְקֵּן, וּסְשֵׁלֵר שֶׁנְּכֵּ. וְכֵן סְקְמוּת לְכְטֵר, לְשֵׁר מְמְנוֹ מְעְרֵס, עִי׳ סְנוּיִים מְרֵס, עִיכֵּס, עוֹר, נְשֵׁר שֶׁסְּמְכוֹן שֶׁל סְנִיכֵּה וְסוּנֵס לְפְעֵר כִּיקֵּס וְקוֹרְכֵּס לְעִכֵּן נְגִיכֵּס וּשְׁמִיכֵּס [תְּף-εἰν]. וְדַע שֶׁפֹּס תְּנְכֵּר סְכִּיכֵּן, כִּי כֹּל מְעְכוֹד סוֹכוֹע וְקוֹקוֹ, וְלֹא כִּיקֵּס עוֹד. וּוּקֵּ סְכְוּוּכֵּס שֶׁל וּעְרֵס יְכִיכֵּ, עְרֵס יִנְמֵק, לוֹמֵר נְקוֹקְלַס שִׁיכֵּס שִׁינְמֵק, וְעוֹד לְךָ כִּיכֵּ וְלֹא נְמֵק, וְקְנִין נוֹס מְכְוּוּכוֹ קוֹלֵס שֶׁכִּיכֵּ, לְמְנִי, כִּי כֹּל מְלֵּ יְקוֹל לְמְכִּיכֵּ. וְכֵן עֵרֵס יְמְנִי, נְכִיכֵּס מְקוֹקְלַס שֶׁמְנוּ נְמְנֵּ מְקוֹקְלַס שִׁיעְנוּ, וְעוֹד לְךָ מְנוּ. וְלִכּוֹ נְקְשׁוּר כְּכֹל״כ, כְּכְכוֹן מְכֹל מְעְמֵי מְשׁוּ מְשֵׁ, וְיוֹקֵר מוֹס עִי׳ כְּנוּ-סְמְלִין.

n. m. secundar. (a n. פָּר, adjecta vulgari terminatione *em* = *en*), ad s. f. בָּרֶם, בָּלֶם, חֻלֶּם, a nmm. עָלֶם, חֵל, צַל, עָר (= קִיל), exspectatio, spes, adv. tanquam *exspectanter*, seq. impf., de re quae nondum evenit, sed exspectatur solummodo, antequam, priusquam (syn. קֹדֶם, לִפְנֵי, targ. עַד־כְּדִי, עַד־דִּי, עֲדֵין). LXX. בְּטֶרֶם, *πρό.*

Gn. 2, 5. טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ

Ex. 12, 34. אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ

Jos. 2, 8. וְהֵמָּה טֶרֶם יִשְׁכָּבוּן

Jos. 3, 1. וַיָּלִנוּ שָׁם טֶרֶם יַעַבְרוּ

1 Sam. 3, 3. וְנֵר אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה

Ps. 119, 67. טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שָׁגָג

Jes. 65, 24. וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ

adv. c. hint.: הַטֶּרֶם *nom.*

Ex. 10, 7. הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה

adv.: בְּטֶרֶם *nom.*

Gn. 27, 4. תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת

Gn. 27, 33. וְאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם תָּבוֹא

Gn. 41, 50. בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב

Gn. 45, 28. וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת

Ex. 1, 19. בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן

Lev. 14, 36. בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן

Dt. 31, 21. בְּטֶרֶם אַבִיאֶנּוּ אֶל־הָאָרֶץ

Jud. 14, 18. בְּטֶרֶם יָבֹא הַחַרְסָה

Ruth 3, 14. *בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־

1 Sam. 2, 15. גַּם בְּטֶרֶם יַקְטִירוּן

1 Sam. 9, 13. בְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבָּמָתָה

2 Reg. 2, 9. בְּטֶרֶם אֵלָקַח מֵעִמָּךְ

2 Reg. 6, 32. בְּטֶרֶם יָבֹא הַמַּלְאָךְ

Ps. 39, 14. בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי

Ps. 58, 10. בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם

Ps. 90, 2. בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ

Prv. 8, 25. בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ

Prv. 18, 13. מֵשִׁיב דָּבָר בְּטֶרֶם יִשְׁמָע

Prv. 30, 7. בְּטֶרֶם אֶמּוּת

Job. 10, 21. בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְלֹא אָשׁוּב

Jes. 7, 16. 8, 4. כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר

Jes. 28, 4. כִּבְכוּרָה בְּטֶרֶם קַיִץ

Jes. 42, 9. בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה

Jes. 66, 7. בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה

Jer. 13, 16. בְּטֶרֶם יַחְשִׁךְ

Jer. 38, 10. בְּטֶרֶם יָמוּת

Jer. 47, 1. בְּטֶרֶם יַכֶּה פַרְעֹה

Ez. 16, 57. בְּטֶרֶם תִּגָּלֶה רָעָתֵךְ

Zeph. 2, 2. בְּטֶרֶם לֵדֶת חֹק

Zeph. 2, 2. (bis) בְּטֶרֶם לֹא־יֵבוֹא

adv.: וּבְטֶרֶם *nom.*

Gn. 37, 18. וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֵלֵיהֶם

Jer. 1, 5. וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מֵרֶחֶם

Jer. 13, 16. וּבְטֶרֶם יִתְּנָגְפוּ רַגְלֵיכֶם

adv.: מִטֶּרֶם *nom.*

Hag. 2, 15. מִטֶּרֶם שׂוֹם־אֶבֶן

טֶרֶם

ס״נ עִנְיָן נְכְתִּיב, וּן סְנְכֵּת פֶּר, כְּקְנֵר סוֹכְקְתִּי שֶׁכֵּל טֶרֶם, וּפֹה טֵם סוֹפִי מְעְמֵי לְכִיּוֹס, שֶׁנְּקֵר עִנּוֹ כְּנוֹ סְמְדַקְדְּקִים שֶׁכִּינוּ מְכֵּס לְנְכֵּת, שֶׁלֹּ סִיס וְלֹא נְנְכֵּ. סְסוֹפִי כּוֹס נְמִנְּ גַּ שֶׁלֹּ שֶׁכֵּל סְחֹם וּן שֶׁהָ, סְתְאֹם וְכְדוֹמֶה.

adv. (in *Ketib*), sicut בֶּרֶם, adjecta terminatione *om*, ad s. f. טֹרֶם, סְתְאֹם, a v. פָּר; quandoquidem verbum טָרַם, obstetricante Volcano, grammatici pepererunt.

adv.: בְּטָרֹם K'tib.

Ruth 3, 14. בְּטֶרֶם יָכִיר

Digitized by Google

טִירָה

ז"נ ע"מ טִירָה, ומכוון מקום מלכים ומקומלות והכוי, או מקום משמים ומנעילים [ומנעלנע]. ומוסב כמעט כמו ניון ומנסה מגל וקרמון [בורג], וומק כוונם קמתית, ומזהר מון נגנהו סופם. למעמים נהשהל על חלק מהכהל, לומר חלק ממנל, ווחק דרך ישרה. נגמרת טָיטִירָא כמו טִרְטִירָא, מכפיל מזרח, נמכוון לרמון ונקן.

n. f. (ad s. f. טִירָה), locus, quo exspectatur, specula, gener. arx, acropolis, vel de parte arcis sive palatii, gem. טִיטִירָא, pro טִרְטִירָא. LXX. ἔπαλξις, ἀπαρτία, ἔπαυλις, κώμη.

constr.: טִירַת
Cant. 8, 9. נבנה עליה טירת כסף

cum suff.: טִירָתָם
Ps. 69, 26. תהי־טירתם נשמה

pl.: דַּטִּירוֹת
Ez. 46, 23. מתחת המירות סביב

pl. c. suff.: טִירֹתָם
Num. 31, 10. מידתם שרפו באש

pl. c. suff.: וּבְטִירֹתָם
Gn. 25, 16. בחצריהם ובטירתם

pl. c. suff.: לְטִירֹתָם
1 Chr. 6, 39. מושבותם לטירותם

pl. c. suff.: טִירוֹתֵיהֶם
Ez. 25, 4. וישבו טירותיהם בך

טְוִר

ז"נ והכנון קומם וקיל, זומרת וכוכרת הנכין [מויעל], כי מסכוך מיכנו נהמלה נעמס, לחקי זנמחך למכניב, מלח קומם נככלל. וקולי מכוונו כמו מיכם, מלך ממלך, קומם לו דבר לחק. ועכין סדל ועדך [ר״יסע], עי׳ ממך זול וקול, כי מם מקומו, ומם מן מגל הקלוף.

n. m., murus, moenia, a v. טָר = נָטַר, quia murus tanquam custodit aedificium, minime a cingendo. Fortasse, sicut טָוַר, pars palatii (exterior). Significatio ordinis et seriei s. v. שׁוּר, תְּוֹר explicabitur. LXX. ἑξέδρα (אַכְסַדְרָא), γένος; אַרְבָּעָה טוּרִים, τετράστιχος.

Ex. 28, 17. 39, 10. טור אדם פטדה וטוך
1 Reg. 6, 36. וטור כרתת ארזים
1 Reg. 7, 12. וטור כרתות ארזים
Ez. 46, 23. וטור סביב בהם

דַּטָּוּר
Ex. 28, 17. 39, 10. המור האחד
1 Reg. 7, 3. חמשה עשר המור

וְדַטָּוּר
Ex. 28, 18. 39, 11. והמור השני
Ex. 28, 19, 39, 12. יהמור השלישי
Ex. 28, 20. 39, 13. יהמור הרביעי

pl.: טוּרִים
Ex. 28, 17. ארבעה טורים אבן
1 Reg. 7, 4. ושקפים שלשה טורים
1 Reg. 7, 12. טורים גזית
1 Reg. 7, 18. ושני טורים סביב
1 Reg. 7, 24. שני טורים הפקעים
1 Reg. 7, 42. שני־ טורים רמנים
2 Chr. 4, 3. שנים טורים הבקר
2 Chr. 4, 13. שנים טורים רמונים

pl.: טֻרִים
1 Reg. 7, 20. והרמנים מאתים טרים

pl. constr.: טוּרֵי
Ex. 39, 10. ארבעה טורי אבן
1 Reg. 6, 36. שלשה טורי גזית
1 Reg. 7, 2. על ארבעה טורי עמודי

טוּר

mons, aram. v. s.: טָבַר p. 448.

טִוֵּשׁ

ון טָשׁ, נמרמי טָס, לנון מכוכם ומופס [סַלְיפנען-], ונמקוד מצוכות מקף, וכן כמרם כמכוון נמפמי ערב. נמכנוס סכנוכי טָאַס ון טָרַס, וסמעיד יָטוּס ון יְטוּס, וסכנוד טָרַס, לנין עוף.

vel טָשׁ, *vrb. intr.* (aram. טָס, unde טָרַס, avis), volare, avolare; cf. *to toss.* LXX. πέτεσθαι.

3 *imperf.:* יָטוּשׁ
Job. 9, 26. כנשר יטוש עלי־אכל

טוּת

aram. v. s. טְוָא p. 452.

טָהָה

פעל נוד, ומן נכנד טַהְוָה נכ״ק, ומפעוכם נמצית נרמצימק מן פפקלמות מעוד הדנוג, ומק״כ ו׳ פתכועה נועפה ומוכמפה כמות, ע״מ שׁוֹרֵשׁ, וכן שַׁחְוָה פמר מפכו חִשְׁתַּחֲוָיָה מפרם שָׁחָה, וכן נָאְוָה [מר נָאָה] מן נָאָה, ווס כ״ל פתור ו׳ פפקנעות. פפתכון נרימ ודקימפ הכעפ וספה לכדון והדם [פַּלְרמצְטַמְפען], ועמיקו לפ׳ הָחַח, הָהּ, הֵהּ וכדומפ. מולם לפמר עוד מכוון לפר לעפה, נכדוף לל מפיכפ [ניהפן, נפפכנען], ומעקוי-קפת כמו מוכני קפת, וגם זה מן יכ״ם, וכן נמפת פמרם ג״כ נמפתי ערב. ע׳ עוף וגעף. נגמרת טָה מפלמו, נכפל פמכוון פמקטו, ומוס נהכוסף הַטָּהֵה, ומוס פם מָטָּחָא.

v. trans. piël. — טָהָה, ad s. f. שַׁחְוָה (חִשְׁתַּחֲוָיָה) a v. שָׁחָה, נָאְוָה (= נָאָה) a v. נָאָה — protendere, abigere, projicere, jaculari. Cognata sunt vv. חָהּ, הָהּ, הָהָה, alia. Vel, si inest v. טָחָה vis ducendi, tendendi (v. vv. טָהַר, בָּטַח) (Bogenschützen) erunt potius ii, qui arcum intendunt (Bogenspanner), syn. מְשַׁכֵּי קֶשֶׁת. Gem. טָה vi duplici tum *jaciendi* tum *tendendi*; *Hif.* הַטָּחָה, unde nm. מַטָּחָא.

pl. constr.: כְּמַטַּחֲוֵי
Gn. 21, 16. הרחק כמטחוי קשת

טָהַר

v. s. r. טָהָה p. 452.

טָחַן

פעל נוד, ומן נכנד יִטְחַן, ומפעיל יָטְחַן, ומפקוד מוכנת טָחוֹן, ומפענה כתיפה ומלך ומקיפה [נפרמצלמען], ומוס עקיכה נרקיפ [מפהלען], וכן הפעל נקרמי ונפרני. ומוס הוזקל על ניפה ומזכב ונקוף לפה, קולם המעלות ון המפה היות עוקנת ומפקה לפ״ם פ׳. קרן המרם ומזכה קול.

vrb. trans. (impf. יִטְחַן; inf. abs. טָחוֹן), comminuere, conterere, molere, c. Dat.: alicui venditum atque mancipatum esse, Job. 31, 13. Lutherus, cum Paraphraste (חִשְׁפַּשׁ עִם־חוֹרָן אִתְּתִי) et Vulgata, de concubitu cum alieno viro. LXX. ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ. Quin quod Hieronym. (Es. XLVII.) etiam טוֹחֲנָה Jud. 16, 21. de subagitando coëundove intelligendum putat, atque, judaicam traditionem secutus, Thren. V. 13. de sodomitico adolescentum abusu interpretatus est. Qohel. XII. טְחֲנוֹת, puellae molas trudentes vel circumagentes, allegor. de dentibus molaribus. Symm. οἱ μυλοί. LXX. ἀλίσκω, ἀλήθειν, καταλίσκω, καταισχύνειν, ἀφέσκειν.

3 *perf. pl.:* וְטָחֲנוּ
Num. 11, 8. ומחמ ברחים

part.: טוֹחֵן
Jud. 16, 21. מוחן בבית האסירים

pl. fem.: דַּטּוֹחֲנוֹת
Eccl. 12, 3. ובמלו המחמות

inf. abstr.: טָחוֹן
Dt. 9, 21. ואמת אתר מחון הימב

imprt. fem.: וְטָחֲנִי *sg.*
Jes. 47, 2. קחי רחים וטחני קמח

3 *imperf.:* וַיִּטְחַן
Ex. 32, 20. ויטחן עד אשר־דק

3 *imperf. fem.:* תִּטְחַן
Job. 31, 10. תמחן לאתר אשתי

2 *pl.:* תִּטְחֲנוּ *p.*
Jes. 3, 15. ופני עניים תמחנו

טַהֲרָה

ז"נ כמו ע׳ עון, ומכנדל נמקר. נמפמ רנכית מְחִיצָה מימפנע.

n. f., sicut טָחוֹן, pistrinum, mola. LXX. ἀλήθουσα (מַחֲסָה).

דַּטַּחֲנָה
Eccl. 12, 4. בשמל קול המחנה

טָחוֹן

ז"נ ומכנון מקום מפמינה [מַפַּכל-מָלָע, מיפלע] ובמעמ נרלוף לל רקים.

n. m., pistrinum, mola versatilis et trusatilis. LXX. טָחוֹן, κλαυθμός
Thr. 5, 13. בחורים טחון נשאו

טָהַר

פעל לנ-עונר כ״נ נגור, ומך נככיב, ומפנמות כ״ל מעכין קריכה על פי מענמע [נרעכנען], ומוס קנוי סיניפס, וום ע׳ מנמ ומכנמס נקכור. ומקנות המנם לפ״ו טָהֳרָה, נדומס נקומנו לל חֹר ומכן.

vrb. inus., urere, de fervore intestini recti haemorrhoidali, a rad. חָרַר (vid. חָרַר).

טָהוֹר

ז"נ, ומכנוי טְהוֹרִים, ומפלנס מנמ ע׳ קריכ על פי מענמע, נמצה מוס קנוי סיניפס [מַפַּעער-זוועלנונג, -ענעניכלונג], ווס נככיב, לנכל נקרי נמר וס מפלי׳ם ע״ב. נקרנוס מפמ סוס למכנס.

n. m. pluralet. (טְהוֹרִים, plerumque Qeri pro טְהָלִים), inflammatio, tumor ani, syr. *thechuro*, de tenesmo. LXX. ἕδρα.

pl.: טְהוֹרִים Q'ri.
1 Sam. 5, 9. וישתרו להם טחורים

pl.: בַּטְּחֹרִים Q'ri.
1 Sam. 5, 6. ויך אותם בטחרים
1 S. 5, 12. לא־מתו הכו בטחרים

pl.: וּבַטְּחֹרִים Q'ri.
Dt. 28, 27. בשחין מצרים ובטחרים

pl. constr.: טְחוֹרֵי Q'ri.
1 Sam. 6, 4. חמשה טחרי זהב
1 Sam. 6, 17. ואלה טחרי הזהב

pl. c. suff.: טְחוֹרֵיכֶם Q'ri.
1 Sam. 6, 5. צלמי טחריכם

pl. c. suff.: טְחוֹרֵיהֶם Q'ri.
1 Sam. 6, 11. ואת צלמי טחריהם

טָיַח

r. s. r. טָהַח p. 452.

טָיַט

r. s. r. טָאָא p. 447.

טִין

aram., v. s. r. טְהַן p. 453.

טָלָא

פעל נוד, ומכוון נקמנוכו לנקע מפלקלים כמו טָל לקון, לומר כוסף וכמוס ומכנמ מנכ וכנ [נמצמנע-נען], וכל מכוון כוס נפנמל על דנר מעוקד ומכוד [נמפלמקע, נמצמנעקע ויין], ומוס נכד וקד מכנד [פַּלִיקקען], ומפכ נמנף ג״כ נקרי. ולי כלפס מכוכן עכין לנלול ולנול למפכ, מכנדים נלוים [נמפלניקע, נערירמפען ויין], וכן נקמע מפכ קנל דל, ול קפיו. ונמרמף יולע טָלָא מפנית קפיכע נלוים על דנר וכדומפ [פַּלִיקקען], ומוס טְלָא, מְלָלָא, מַטָּלִי, טָלֵי נלוי ומקנם [פַּמְנען, לומפם], ומן מוס מפנמל קפ״כ על מכניכות מעוה. ומפכ המפך נמפ׳ים נמפ.

vrb. trans., consutum, pannis obsitum, pannosum esse, radice cognata verbis טָלַל, בָּלַל, gemar. טְלָא assuere, unde nomina *panni* gemarica, quae enumerat text. *rab.* Translate: maculatum, variegatum esse. Grammatici, collato verbo טָלַל, vim *adspergendi* primariam esse censent, unde טָלְיָא, tanquam maculis variis conspersus (gesprenkelt). LXX. מְכֻלָּא, καταπέλματοῦν; טָלְיָא, ῥαπτός, διάλευκος, σπυδοειδής, ῥαντός.

part. pass.: וְטָלְיָא *sg.*
Gn. 30, 32. כל־שה ונקד וטלוא
Gn. 30, 32. וטלוא ונקד
Gn. 30, 33. כל אשר־אינגו נקד וטלוא

p. p. pl.: וְדַטְלָאִים
Gn. 30, 35. חעקדים והטלאים

pl. fem.: טְלָאוֹת
Ez. 16, 16. במות טלאות

pl. fem.: וְדַטְלָאוֹת
Gn. 30, 35. חנקדות והטלאת

Pa-al: טִלֵּא
part. pl. fem.: וּמְטַלָּאוֹת
Jos. 9, 5. ונעלות בלות ומטלאות

טַלַּח

פעל לנ-עונר כ״נ נגור, ומכלנס כמו טָלָא נקרמי, וומפס לו טָהַח נעכרי, נקלוף כר׳ נל׳ מכמ מפמקמקים, וכן נרקס לי ערף עם דלף. ומפמעות סיוח רעכן ולק קי ועכי קדם ועכר מפכיק וכוכן [יוכנ, סַרִיס, נליהעכל ויין], וכן נקמע מפמנות כמפתי ערב, כמו כיוכי [ϑάλλ-ω] וכדומפ.

vrb. inus., sicut טָלָא aram., cui, praeter liquidam permutatam (comp. טָרַם et הָלַם), par est טָהַח hebr., juvenem, recentem, florentem esse, gr. ϑάλ-εν.

Digitized by Google

טָלֶה

ז' ניטוכי, ופעמ כנמ יך [נ]עמכ[ען], ונעכני פעיר, לו מן כל נהמה וקיס [יונגעם], ויקוק לקומר פנכנ. נקכנוס סוס טָלֶה, טָלֶה, טָלֶה, ופמנוכיה טַלְיָא, ולנקנס טַלְיָא, וסילופע טַלְיְתָא סוס, וכן פמופעמ טָלְיָה, לניין נכות נמכיס ונעכוס ועולמות.

n. m. part., agnus tener, agnellus, ἀρνίον, arab. de pullo tenera-que prole animantium omnium, targ. טַלְיָא, טַלְיָה, טָלֶה (def. טַלְיָא; fem. טַלְיְתָא, def. טַלְיְתָא), n. abstr. טַלְיוּ, teneritas, tenera aetas.

LXX. ἀρήν.

וְטָלָה

Jes. 65, 25. זאב וטלה ירעו כאחד

constr.: טְלֵה

1 Sam. 7, 9. טלה חלב אחד

טָלֶה

ז', והכוני נמנול סי' טָלָאִים [נמכ טְלָיִים], וכן דְּבָאִים, דְּבָאוֹת מן דָּבָר. פיוכן כמו עלם לעיל, נלי ספנמ. ודע נע"פ טָלֶם מן טֶלֶה [ע"פ רש"י], נסופי ם, לנן נמנמ תמוכו טָלָאִים, ול"כ לינכו פנמ נפני עניו.

n. m. (pl. טָלָאִים, pro טָלֶיִם, quemadmodum דְּבָאִים a n. דְּבָאוֹת), agnellus. N. pr. טָלֶם (טָלָאִים, 1 Sam. 15, 4.), factum est a n. טֶלֶה (ad s. f. רַע = טָלְיָה), adjecta terminatione *em*, veluti in n. דָּגָם. Quare neutra nominis forma corrupta est, uti recentium interpretum nonnulli dictitatorie dictitaverunt. LXX. ἀρήν.

pl.: טָלָאִים

Jes. 40, 11. בזרע יקבץ טלאים

pl.: בַּטְּלָאִים *n. p.*

1 Sam. 15, 4. ויספקם בטלאים

טְלַטֵּל

v. s. r. טָהַל p. 452.

I. טָלַל

פעל נודד, ולפ-עונר כ"פ נגזר, וסמענה סוקם וכנסם וסנקפם [נמפנרענגען], -ניפנסטען], מנפס דק לו מעל. ותפנות וקומר פנכנ תפנפ פעל חַיָּל, עכין לקום וכולם, וכן פנכנ היומי [gâlâ-ω] מפכוון הוס, ול"כ כרפס פנכין לך ומרי כפפעל טָלָה, נדומפ לוס נפכנ ומכוון. וכן כרפס לי המנך פעל טרף לקען, עכין לליפס, וכן הנכנ נלרמי ונעכני, ויותר סוס תפנפ כי קפפס נפפתי ערכ.

vrb. trans. inus., conspergere, irrigare, perfundere, origine eadem, qua דָּגַל. Fortasse vis *irrigandi* visque *florescendi* (v. טָלָה) cohaerent inter se ejusdem radicis communione, id quod occidentalium linguarum collatione confirmatur.

טַל

ז', כהפסק טֶל, וכנכוי טַלִּי, וסלכון נפס לק וכסיס-נפס גלילם [עהויפ], וכקרק כן ע"פ זיוף ויוכף על-פני סקרק, ונלנון יפנפקל על הוף ערפילי, לו נפס לק נפנפ, ויקוק לנכנ.

n. m. (in p. טַל; c. s. טַלֵּנוּ), ros, humor ille vitalis, qui noctibus serenis in herbas ac gramina demittitur, arab. de pluvia tenui.

LXX. δρόσος, ἴαμα.

Dt. 33, 28. אף־שמיו יערפו־טל

Jud. 6, 37. אם טל יהיה על־הגזה

Jud. 6, 38. ויסץ טל מן־הגזה

Jud. 6, 39. ועל־כל־הארץ יהיה־טל

Jud. 6, 40. ועל־כל־הארץ היה טל

2 Sam. 1, 21. הרי בגלבע אל־טל

1 Reg. 17, 1. השנים האלה טל ומטר

Job. 38, 28. או מי־הוליד אגלי־טל

Ps. 110, 3. טל ילדתך

Prv. 3, 20. ושחקים ירעפו־טל

Cant. 5, 2. שׂראשי נמלא־טל

Jes. 18, 4. כעב טל בחם קציר

Jes. 26, 19. כי טל אורת טלך

וָטַל

Job. 29, 19. וטל ילין בקצירי

p. הַטַּל

Ex. 16, 13. היתה שכבת הטל

Ex. 16, 14. ותעל שכבת הטל

Nu. 11, 9. וברדת הטל על־המחנה

2 Sam. 17, 12. כאשר יפל הטל

כָּטָל

Ps. 133, 3. כטל חרמון

Mich. 5, 6. כטל מאת יי

כַּטַּל

Dt. 32, 2. תזל כטל אמרתי

Hos. 14, 6. אהיה כטל לישראל

וְכַטָּל

Prv. 19, 12. וכטל על־עשב רצונו

וְכַטַּל

Hos. 6, 4. 13, 3. וכטל משכים הלך

מִטַּל

Gn. 27, 28. מטל השמים

p. מַטָּל

Dt. 33, 13. ממגד שמים מטל

Hag. 1, 10. כלאו שמים מטל

וּמִטַּל

Gn. 27, 39. ומטל השמים מעל

cum suff.: *p.* טַלֵּךְ

Jes. 26, 19. כי טל אורת טלך

cum suff.: טַלָּם

Zach. 8, 12. והשמים יתנו טלם

טָל

ז' נלרמי כמו נעכני, לני ספנמ המכוון. *n. m. aram.*, ros. LXX. δρόσος.

וּבְטַל

Dan. 4, 12. 20. ובטל שמיא יצטבע

וּמִטַּל

Dan. 4, 22. ומטל שמיא לך מצבעין

Dan. 4, 30. 5, 21. ומטל שמיא גשמה

II. טָלַל

פעל נודד, וסמתוך כסוי ועגיל לל [נמטענען, לעקקען], כי צֵל לקיסו, לצר מעכו צל. וסתמנות קניס ועגיס כסיס וקניס הנכס וסלכמה ילומה, וכן נלרמי נאר שכב וכסוי וגניכס, וכן פנכנ נפפתי ערכ [cf. δόλ-ος]. מכנל טָלֵל עגיית נג וכסוי ע"י קורות [לעק-קען, נאלקען], וסוף עכין קפיס, וכן כתנוס טָלֵל עכין נג, וסנמוך טַלָּא, לו נכיכון על' טַלָּלָא, לאל המכסה, טַלִּית מלנוש כסוי ועטוף.

vrb. trans. obumbrare, obtegere trabibus potissimum contignatis (syn. סָכַךְ), sicut צָלַל (unde צֵל). Aram. vi *tegendi* amplissima, טְלָלָא *n. m.* tectum; טַלָּלָא, טַלְלָא, טַלָּלְתָּא, טַלְלְתָּא, טַלִּית, tegmen, velut tentorii; טַלִּית, tegumentum precantium. LXX. στεγάζειν.

Pi-el: טִלֵּל

3 *impf. c. suff.:* וַיְטַלְלֵנִי

Neh. 3, 15. חוא יבנה ויטללה

טְלַל

נלרמי כמו נעכני, לכן נסוסף אַטְלַל מעכין לל, לומר סתעלם נלל [נאטענען נעכיעסטען, ויך נאטענען], וגם וס יונפ. ועכין לל נלרמי טָלַל לומר טָל, וכן טָלָל, והנס טָלָן סוס סמוין וכו', שנקיק כן ע"ג ניתכסס וכנקנק כלל, והנס טָלָיָה סוס לל. וזוק.

vrb. aram., hebraico par. *Hif.* אַטְלַל, umbra frui, tanquam sibimet ipsi umbrare (sich schatten). Aram. n. טַל, טָלָל, טָלָנָא, umbra (צֵל); טָלָן, nomen daemonis fugitantis seque abdentis instar umbrae. LXX. κατασκηνοῦν.

3 impf. fem.: תַּטְלֵל

Dan. 4, 9. תחתוהי תטלל חיות בראי

טָמֵא

פעל נודד, וסעקיל יִטְמָא, וסמקור טָמְאָה. וסמענה קדיכה ועכיכה קניכס וכסיס [עריענען, דוכקעלנן], ומקנגד לע"ז לל עסיר, נפנעוותו לסיכה וניכוה. ומוס סתנלוס היות מוומס וכסוי קלפה [נמוענינ ויין], ומנל כנוקל ומפונל ומנוקן ומוומס סוה לק-עסור, ווה ענין עוומפה [מוכריין ויין]. ומכוון סתקניון נכ"ק מעומפת נכי לדס, לו מנלתי קייס סמוומיס ומעומפים. סנכיכים תניין מענמן. נסתפעל נקמר תִּטַּמֵּא נגליעת ק' נע', כמו תִּטַּהַר, ומנמק מתכו פעולי תִּטַּמֵּא, ויקר ומתנוול. קכן פנכנ נמכוון לקני טָמְאָכוֹ טָמֵא, ולים נלומו זָהֵם זסוף זָהֵם, זֵם, ענין נקילה וונקות, וכן נעכני סתפנות נל מפת ענין קדיכה ועכיכה, וכן כנכנ כמכוון נזפתי ערכ, כמו נסולו [*s. tum*, p. *tem*] ופרקי וכדומה.

vrb. intr. (impf. יִטְמָא; inf. טָמְאָה; *Hitpa.* הִתַּטַּמֵּא ad s. f. הִתַּהֵר; *Nif.* 2 p. pl. נִטְמֵאתֶם = נִטְמֵיתֶם), obscurum, caliginosum, nubilum, turbidum esse (opp. טָהֵר), hinc squalidum, sordidum, immundum ac proinde lege vetitum esse, de hominibus ceterisque rebus tum animalibus tum inanimis, de immunditie cum ceremoniali tum morali. Radix est *tham*, quae tibi se offeret etiam in v. זָהַם (= זָחַם, זָמַם), sanscr. *tam*, pers. *tem*. LXX. ἀκάθαρτον εἶναι (*γίνεσθαι*), ἐκμαίνεσθαι, *μαίνειν*, *σιωπᾶν*; *inf.* ἀκαθαρσία (= טָמְאָה); טָמֵא, *μαίνειν*, *βεβηλοῦν*; *inf. Pi.* ἀκαθαρσία, *μίανσις*.

3 perf. fem.: וַתִּטְמָאֶה

Lev. 12, 2. ותטמאה שבעת ימים

Lev. 12, 5. ותטמאה שבעים כנדתה

Lev. 22, 6. ותטמאה עד־הערב

2 perf.: טָמֵאת

Ez. 22, 4. אשר־עשית טמאת

3 perf. pl.: וַיִּטְמְאוּ

Lev. 15, 18. ותטמאו עד־הערב

inf.: טָמְאָה *al. nom.*

Mich. 2, 10. בעבור טמאה תחבל

inf. constr.: לְטָמְאָה

Lev. 15, 32. שכבת־זרע לטמאה

Lev. 18, 20. לזרע לטמאה־בה

Lev. 18, 23. שכבתך לטמאה־בה

Lev. 19, 31 אל־תבקשו לטמאה בהם

Lev. 22, 8. לטמאה־בה אני יי

Ez. 22, 3. גלולים עליה לטמאה

Ez. 44, 25. לא יבוא לטמאה

3 impf.: יִטְמָא

Lev. 5, 3. אשר יטמא בה

Lev. 11, 24. 31. 39. יטמא עד־הערב

14, 46. 15, 10. 19. 23.

Lev. 11, 26. כל־הנגע בהם יטמא

Lev. 11, 27. הנגע בגבלתם יטמא

Lev. 11, 32. במחם יטמא

Lev. 11, 33. כל אשר בתוכו יטמא

Lev. 11, 34. עליו מים יטמא

Lev. 11, 34. בכל־כלי יטמא

Lev. 11, 35. עליו יטמא

Lev. 11, 36. ונגע בגבלתם יטמא

Lev. 13, 14. בו בשר חי יטמא

Lev. 13, 46. אשר הנגע בו יטמא

Lev. 14, 36. ולא יטמא כל־אשר

Lev. 15, 4. החב יטמא

Lev. 15, 4. ישב עליו יטמא

Lev. 15, 9. ירכב עליו החב יטמא

תשכב עליו בנדתה

Lev. 15, 20. יטמא

וכל אשר־תשב עליו

Lev. 15, 20. יטמא

Lev. 15, 24. אשר־ישכב עליו יטמא

Lev. 15, 27. וכל הנגע בם יטמא

Lev. 22, 5. בכל־שרץ אשר יטמא

Lev. 22, 5. או באדם אשר יטמא־לו

Nu. 19, 14. 16. יטמא שבעת ימים

Num. 19, 20. ואיש אשר־יטמא

Num. 19, 21. יטמא עד־הערב

Num. 19, 22. יגע־בו הטמא יטמא

Hag. 2, 13. ויאמרו יטמא

3 impf. c. hint.: וַיִּטְמָא

Hag. 2, 13. בכל־אלה חיטמא

3 fem.: תִּטְמָא

Lev. 12, 2. נדת דותה תטמא

Num. 19, 22. תטמא עד־הערב

3 fem.: וַתִּטְמָא

Lev. 18, 25. 27. ותטמא הארץ

Ez. 23, 17. ותטמא־בם

3 pl.: וַיִּטְמְאוּ

Ps. 106, 39. ויטמאו במעשיהם

Pi-el: טִמֵּא *3 perf.*

Gn. 34, 5. כי טמא את־דינה

Gn. 34, 13. אשר טמא את־דיטה

Num. 19, 13. את־משכן יי טמא

Num. 19, 20. את־מקדש יי טמא

2 Rg. 23, 13. בני־עמון טמא המלך

Ez. 18, 6. 15. אשת רעהו לא טמא

Ez. 18, 11. ואת־אשת רעהו טמא

Ez. 22, 11. את־כלתו טמא

3 perf.: וְטִמֵּא

Lev. 13, 3. וראהו הכהן וטמא אתו

Lev. 13, 22. וטמא הכהן אתו נגע

Lev. 13, 25. 30. וטמא אתו הכהן

Lev. 13, 27. וטמא הכהן אתו

Num. 6, 9. וטמא ראש נזרו

2 Reg. 23, 10. וטמא את־התפת

3 perf. c. suff.: וְטִמְּאוֹ

Lev. 13, 8. וטמאו הכהן צרעת

Lev. 13, 11. וטמאו הכהן לא יסגרנו

Lev. 13, 15. הבשר החי וטמאו

Lev. 13, 20. וטמאו הכהן נגע־צרעת

1 perf.: טִמֵּאת

Ez. 5, 11. את־מקדשי טמאת

3 prf. pl.: טִמְּאוּ

Gn. 34, 27. ויבזו העיר אשר טמאו

Ps. 79, 1. טמאו את־היכל קדשך

Ez. 23, 38. טמאו את־מקדשי

3 prf. pl.: וְטִמְּאוּ

Ez. 43, 8. וטמאו את־שם קדשי

3 pl. c. suff.: טִמְּאוּהָ

Ez. 36, 18. ובגלוליהם טמאוה

2 prf. pl.: טִמֵּאתֶם

Ez. 33, 26. אשת רעהו טמאתם

Digitized by Google

וְטִמֵּאתֶם 2 *pl.*:
וטמאתם את־צפוי Jes. 30, 22.
inf. constr.: טַמֵּא
טמא יטמאנו הכהן Lev. 13, 44.
למען טמא את־מקדשי Lev. 20, 3.
inf. constr.: לְטַמֵּא
הבדלתי לכם לטמא Lev. 20, 25.
inf. c. suff.: לְטַמְּאוֹ
לטהרו או לטמאו Lev. 13, 59.
נקרא שמי־עליו לטמאו Jer. 7, 30. 32, 34.
inf. c. suff.: בְּטַמְּאָכֶם
בטמאכם אתה Lev. 18, 28.
inf. c. suff.: בְּטַמְּאָם
בטמאם את־משכני Lev. 15, 31.
imprt. pl.: טַמְּאוּ
טמאו את־חביות Ez. 9, 7.
1 *imperf.*: וָאֲטַמֵּא
ואטמא אותם במתנותם Ez. 20, 26.
2 *imperf.*: תְּטַמֵּא
ולא תטמא את־הארץ Nu. 35, 34.
ולא תטמא את־אדמתך Dt. 21, 23.
3 *imperf.*: וַיְטַמֵּא
ויטמא את־הבמות 2 Reg. 23, 8.
3 *impf. c. suff.*: יְטַמְּאֵנִי
יטמאו הכהן Lev. 13, 44.
3 *impf. c. suff.*: וַיְטַמְּאֵהוּ
ויטמאהו כדבר יי 2 Reg. 23, 16.
2 *pl.*: תְּטַמְּאוּ
ולא תטמאו את־ נפשתיכם Lev. 11, 44.
2 *pl.*: וַתְּטַמְּאוּ
ותטמאו את־ארצי Jer. 2, 7.
3 *pl.*: יְטַמְּאוּ
ולא יטמאו את־מחניהם Nu. 5, 3.
ולא יטמאו עוד Ez. 43, 7.
3 *pl.*: וַיְטַמְּאוּ
ויטמאו את־בית יי 2 Chr. 36, 14.
ויטמאו אותה בתזנותם Ez. 23, 17.
ויטמאו אותה Ez. 36, 17.
Pu-al: טֻמָּא
part. fem.: מְטֻמָּאָה *p.*
נפשי לא מטמאה Ez. 4, 14.
Nif-al: נְטְמָא 3 *perf.*
נטמא ישראל Hos. 5, 3. 6, 10.
3 *prf. fem.*: נְטְמְאָה
והיתה אם־נטמאה Num. 5, 27.
ואם־לא נטמאה האשה Nu. 5, 28.
3 *fem.*: נִטְמָאָה *p.*
ונסתרה והיא נטמאה Num. 5, 13.
והוא נטמאה Num. 5, 14.
והיא לא נטמאה Num. 5, 14.
בכל־גלוליהם נטמאה Ez. 23, 7.
וארא כי נטמאה Ez. 23, 13.
3 *fem.*: וְנִטְמָאָה *p.*
תחת אישה ונטמאה Num. 5, 29.
2 *perf. fem.*: נִטְמֵאת
תחת אישך וכי נטמאת Nu. 5, 20.
נטמאת בגלוליהם Ez. 23, 30.
1 *perf.*: נִטְמֵאתִי
איך תאמרי לא נטמאתי Jer. 2, 23.
3 *pl.*: נִטְמְאוּ
בכל־אלה נטמאו הגוים Lev. 18, 24.
2 *pl.*: נִטְמֵאתֶם
אשר נטמאתם בם Ez. 20, 43.
2 *pl.*: וְנִטְמֵתֶם בם
ונטמתם בם Lev. 11, 43.
part. pl.: נִטְמְאִים
אתם נטמאים Ez. 20, 30.
נטמאים לכל־גלוליכם Ez. 20, 31.
Hitpa-el: הִתַּטַּמֵּא
3 *imperf.*: יִתַּטַּמֵּא
לא־יטמא בעמיו Lev. 21, 1.
לא־תיתה לאיש לה יטמא Lev. 21, 3.
לא יטמא בעל בעמיו Lev. 21, 4.
לאביו ולאמו לא יטמא Lev. 21, 11.
לא־יטמא להם במתם Num. 6, 7.
2 *pl.*: תִּתַּטַּמְּאוּ
ולא תטמאו בהם Lev. 11, 43. 18, 30.
אל־תטמאו Lev. 18, 24.
p.
ולאלה תטמאו Lev. 11, 24.
ובגלולי מצרים אל־תטמאו Ez. 20, 7
ובגלוליהם אל־תטמאו Ez. 20, 18.
3 *pl.*: יִתַּטַּמְּאוּ
ולא־יטמאו עוד Ez. 14, 11.
ולא יטמאו עוד בגלוליהם Ez. 37, 23
3 *pl.*: יִתַּטַּמָּאוּ *p.*
לאיש יטמאו Ez. 44, 25.
כל־אכליו יטמאו Hos. 9, 4.
Hotpa-el: הָתְטַמֵּא
3 *perf. fem.*: הִתְטַמְּאָה *p.*
אחרי אשר הטמאה Dt. 24, 4.

טָמֵא

ט׳, ולנקנק טְמֵאָה, וסמיך טְמֵאָה. סיומן כנוקל ומפוגל ומוסס [קוכרין], נכל סזכל, ועמקת סזכ סוף הפגול נזכ, סיום לקים זכ רע [קוף-נע-פלעקע]. נגזכת עמק סקנגדום לעסוד לרוב.

adj. m. (f. טְמֵאָה, c. טְמֵאַת), squalidum, immundum, impurum esse, veluti טְמֵאַת חֵטֶם, h. e. nomine impuro, famâ pollutâ. LXX. ἀκάθαρτος; ἀκαθαρσία, ῥύπος, μιαίνειν, μιαρός; *f.* ἀποκαθημένη, ἀκαθαρσία; טָמֵא וְאָשֵׁם, μιαίνειν.

בכל־דבר טמא Lev. 5, 2.
או בנבלת שרץ טמא Lev. 5, 2.
והוא טמא ואשם Lev. 5, 2.
אשר יגע בכל־טמא Lev. 7, 19.
כי־תגע בכל־טמא Lev. 7, 21.
או־בכל שקץ טמא Lev. 7, 21.
טמא הוא לכם Lev. 11, 4. 5. 7. 38.
כי טמא הוא Lev. 13, 11.
הבשר החי טמא הוא Lev. 13, 15.
לשער הצהב טמא הוא Lev. 13, 36.
צרוע הוא טמא הוא Lev. 13, 44.
וטמא טמא יקרא Lev. 13, 45.
יטמא טמא הוא Lev. 13, 46.
הנגע טמא הוא Lev. 13, 51.
לא־פשה טמא הוא Lev. 13, 55.
אל־מקום טמא Lev. 14, 40. 41. 45.
בבית טמא הוא Lev. 14, 44.
זובו טמא הוא Lev. 15, 2.
תשב עליו טמא יהיה Lev. 15, 26.
וכל טמא לנפש Num. 5, 2.
כי טמא מזר Num. 6, 12
כי יהיה טמא לנפש Num. 9, 10.
לא־זרק עליו טמא יהיה Nu. 19, 13.
פתיל עליו טמא הוא Num. 19, 15.
לא־זרק עליו טמא הוא Nu. 19, 20.
ולא גרה טמא הוא לכם Dt. 14, 8.
לא תאכלו טמא הוא לכם Dt. 14, 10.
טמא הוא לכם לא יאכלו Dt. 14, 19.
ואל־תאכלי כל־טמא Jud. 13, 4.
ולא־יברא טמא 2 Chr. 23, 19.
לא־יעברנו טמא Jes. 35, 8.
טמא אל־תגעו Jes. 52, 11.
סורו טמא קראו למו Thr. 4, 15.
לחמם טמא בגוים Ez. 4, 13.
ובין־טמא לטהור Ez. 44, 23.
ובאשור טמא יאכלו Hos. 9, 3.
יקריבו שם טמא Hag. 2, 14.
adj. masc.: וְטָמֵא
וטמא עד־הערב Lev. 11, 25. 28. 32. 40 (bis).
וטמא וטמא יקרא Lev. 13, 45.
וטמא עד־הערב Lev. 15, 5. 6. 7. 8. 10. 11. 16. 17. 21. 22. 27. 17, 15.
וטמא הכהן עד־הערב Nu. 19, 7.
וטמא עד־הערב Num. 19, 10.
וטמא שבעת ימים Num. 19, 11.
יבא־בך עוד ערל וטמא Jes. 52, 1.
adj. masc.: הַטָּמֵא
ובין הטמא ובין הטהור Lev. 10, 10.
וחה לכם הטמא Lev. 11, 29.
בין הטמא ובין הטהור Lev. 11, 47.
ביום הטמא ובים הטהר Lev. 14, 57
חעם הטמא לטהר Lev. 20, 25.
והזה הטהר על־הטמא Nu. 19, 19.
יגע־בו הטמא Num. 19, 22.
הטמא והטהור יאכלנו Dt. 12, 15.
הטמא והטהור יחדו Dt. 12, 22.
הטמא והטהור יחדו Dt. 15, 22.
ובין־הטמא לטהור Ez. 22, 26.
adj. masc.: בְּטָמֵא
ולא־בערתי ממנו בטמא Dt. 26, 14.
adj. masc.: לַטָּמֵא
ולקחו לטמא מעפר Num. 19, 17.
adj. masc.: וְלַטָּמֵא
ולטהור ולטמא Eccl. 9, 2.
adj. masc.: לַטָּמֵא
ונחי כטמא כלנו Jes. 64, 5.
adj. masc.: מָטָמֵא
מי־יתן מהור מטמא Job. 14, 4.
constr.: טְמֵא
וחגע בכל טמא נפש Lev. 22, 4.
איש טמא־שפתים Jes. 6, 5.
עם־טמא שפתים Jes. 6, 5.
אם־יגע טמא־נפש Hag. 2, 13.
pl.: טְמֵאִים
טמאים הם לכם Lev. 11, 8. 26. 27.
טמאים המה לכם Lev. 11, 28.
טמאים הם Lev. 11, 35.
טמאים לנפש אדם Num. 9, 6. 7.
לא הפריסו טמאים הם Dt. 14, 7.
pl.: וְטְמֵאִים
וטמאים יהיו לכם Lev. 11, 35.
pl.: לַטְּמֵאִים
אלה הטמאים לכם Lev. 11, 31.
כמקום התפת הטמאים Jer. 19, 13.
adj. fem.: טְמֵאָה *sg.*
בנבלת חיה טמאה Lev. 5, 2.
או בנבלת בהמה טמאה Lev. 5, 2.
או בבהמה טמאה Lev. 7, 21.
טמאה הוא לכם Lev. 11, 7.
טמאה הוא Lev. 15. 25.
אשר ישכב עם־טמאה Lev. 15, 33.
ואם כל־בהמה טמאה Lev. 27, 11.
ואך אם־טמאה ארץ Jos. 22, 19.
על־אדמה טמאה תמות Am. 7, 17.
adj fem.: הַטְּמֵאָה
ואם בבהמה הטמאה Lev. 27, 27.
בכור־הבהמה הטמאה Num. 18, 15.
adj. fem.: לַטְּמֵאָה
הטהרה לטמאה Lev. 20, 25.
constr.: טִמְאַת
טמאת חשם Ez. 22, 5.
טמאת הנדה עור־בך Ez. 22, 10.

טָמְאָה

קו טְמְאָה ג״כ, וכוף המקור נהפוך, וסמך סרגוי טְמְאַת, והפתרון הפעול סוכוס הנקול והכעור [קוכרייכסייע], נכל הזקל וגכל קוגן ספעל קגיו, ונגזרת לרוב.

s. טְמְאָה *n. f. inf.* (pl. c. טְמְאֹת), immundities, impuritas, vi latissima, veluti חֵטֶא חַטְּמְאָה, spiritus daemonicus, cujus instinctu inflatuque pseudoprophetae fundunt oracula. LXX. ἀκαθαρσία, ἀκάθαρτος, μιαίνειν.

forma prima: טָמְאָה*
בעבור טמאה תחבל* Mich. 2, 10.
for. suff.: טָמְאָה
טמאת תחת אישך Num. 5, 19.
ואל־תאכלי כל־טמאת Jud. 13, 7.
וכל־טמאת אל־תאכל Jud. 13, 14.
הַטְּמְאָה
ויוציאו את כל־הטמאה 2 Chr. 29, 16
רוח הטמאה Zach. 13, 2.
constr.: בְּטָמְאַת
כי יגע בטמאת אדם Lev. 5, 3.
בטמאת אדם Lev. 7, 21.
constr.: כְּטָמְאַת
כטמאת מדתה Lev. 15, 26.
כטמאת הנדה Ez. 36, 17.
constr.: כְּטָמְאַת
מטמאת נויר־הארץ Esr. 6, 21.
cum suff.: טָמְאָתְךָ
והתמתי טמאתך ממך Ez. 22, 15.
cum suff.: בְּטָמְאָתֵךְ
בטמאתך זמה Ez. 24, 13.
cum suff.: מִטָּמְאָתֵךְ
מטמאתך לא תטהרי Ez. 24, 13.
cum suff.: טָמְאָתוֹ
לכל טמאתו Lev. 5, 3.
טמאתו בזבו Lev. 15, 3.
טמאתו הוא Lev. 15, 3.
לכל טמאתו Lev. 22, 5.
עוד טמאתו בו Num. 19, 13.
cum suff.: וְטָמְאָתוֹ
וטמאתו עליו ונכרתה Lev. 7, 20.
וטמאתו עליו Lev. 22, 3.
cum suff.: מִטָּמְאָתוֹ
על־חמטחר מטמאתו Lev. 14, 19.
cum suff.: טָמְאָתָהּ
כל־ימי זוב טמאתה Lev. 15, 25.
למען לי מזוב טמאתה Lev. 15, 30.
ואל־אשה בנדת טמאתה Lev. 18, 19
טמאתה בשוליה Thr. 1, 9.
ותכח בתוכה טמאתה Ez. 24, 11.
cum suff.: מָטְמְאָתָהּ
והיא מתקדשת מטמאתה 2 S. 11, 4.
cum suff.: בְּטָמְאָתָם
ולא ימתו בטמאתם Lev. 15, 31.
מפות־אל שה בטמאתם Esr. 9, 11.
cum suff.: כְּטָמְאָתָם
כטמאתם וכפשעיהם Ez. 39, 24.
cum suff.: מִטָּמְאָתָם
בני־ישראל מטמאתם Lev. 15, 31.
pl.: טָמְאֹת
מטמאת בני ישראל Lev. 16, 16. 19.
pl. c. suff.: טָמְאוֹתֵיכֶם
ומהרתם מכל טמאותיכם Ez. 36, 25.
אתכם מכל טמאותיכם Ez. 36, 29.
pl. c. suff.: טָמְאֹתָם
בתוך טמאתם Lev. 16, 16.

טָמַד

פעל נוזד, ויקר ויתנוזד, והמכוון כמו בָּם נקרי, לומר פעטוס כלנ ועלקתו וסנוזו [פערעטצפעס, פֿעער-טצפֿקע ויין], והוזקל על ענין הפתיוח [דומס ויין], ווזק סכוונה של כעמיכו כעיניכס, כמ״כ רש״י ו״ל נקשנכו כעיניכס עמיוחיס, ויין יסוד נקינה כ״ף ע׳ וח׳ עכ״ל. ווס קפק, כי קומר פזרע בָּם־חַ, בָּם נקרי, ולקיו אָבֶם, חָדָם, וכן כזצתי ערב כמו נהזדו יוכי וכוחי נלקציקס s. *dam.*] וכדומס. [l. *dom*-are, gr. δαμ-ᾶν]

Digitized by Google

סמיכה טָמֵאתָם, כמ׳ טְמֵאֹתָם, ע״ין עֹל עמ׳.

vrb. intr., sicut טם aram., obturatum, obstructum esse, veluti animo, hinc bardum, stupidum esse, *Nif.* stultum haberi. Sic jam *Isaaki* et *Qimchi* (qui glossam habet סְתִימַת חַבַּד). Targ. טְמָעֲנָא בְּמֵחֲשֵׁיכוֹן. Vulg. *sordui-mus* (= נִטְמָאנוּ). Radix est *tham*, quae latet etiam in vv. אָטֵם, חָתַם, חָטַם. LXX. ut videtur, *σεσωπήμαμεν.*

Nif-al: נִטְמַדְנוּ

1 *pl.:* נִטְמֵינוּ *perf.*

Job. 18, 3. נטמינו בעיניכם

2 *perf. pl.:* *וְנִטְמַתֶּם

*ונטמתם בם Lev. 11, 43.

טָמַן

פעל נוד, וסכנון סָמוּךְ לכך וקיומו וסגילה [שעקקען שלכען, רעפטערען], ווס שמלוע והקנקפ וכקוד [נעגרגען], פסקיפה והקיפה [פערשלאגען], והפשלוח רנוח. שמיכת זך וכתך, שמיכת כפל וקנוכרו, שמיכת לגלות כסף וכדומה. תמנות ומכוו פשכ עָבָן [סע׳ מקנכ עוגב ועמיי], והשכ לכך בלי שמיי כרקפ נפלגפ של השקר, כמכוון פיד [שעקקען קען, גלייגען], ומכוון רקפי שלכו פכוד שמנו, וכן נקמת פשמיות בפצחי ערב [p. *mân*-den, l. *man*-ere, gr. *μέν-ειν*]. פסנהל נין שין לקבל נשכש, וגפ שפכוון ט״ן תליך ע״ל כ״ו׳.

vrb. trans., facere, ut cesset, reliqui, relictum facere, abscondere, recondere, obruere, veluti thesaurum. Radix est *man*, si praepositionem, qua verbum transitivum factum est, secreveris, pers. *mân*-den, gr. *μέν-ειν*, lat. *man*-ere. LXX. *κρύπτειν, ἐγκρύπτειν, κατορύσσειν, ἐκπορεύεσθαι*; מָטְמוֹן, *ἀτιμία, κατοικεῖν*; *Hif.* *κατακρύπτειν*; מַמָּן, לְצָפוּן, *ὑπο-μέν-ειν.*

3 *perf.* טָמַן

Ps. 35, 8. אשר־טמן תלכדו

Prv. 19, 24. 26, 15. טמן עצל ידך

2 *perf. c. suff.:* וְטָמַנְתָּם

Jer. 43, 9. וטמנתם במלט במלבן

1 *perf.:* טָמַנְתִּי *p.*

לאבנים האלה אשר

Jer. 43, 10. טמנתי

1 *perf. c. suff.:* טְמַנְתִּיו

Jer. 13, 7. מן־המקום אשר־טמנתיו

3 *pl.:* טָמְנוּ *perf.*

Ps. 31, 5. מרשת זו טמנו לי

Ps. 35, 7. טמנו־לי שחת

Ps. 140, 6. טמנו־גאים פח לי

Ps. 142, 4. טמנו פח לי

Jer. 18, 22. ופחים טמנו לרגלי

3 *pl.;* טָמְנָה *p.*

Ps. 9, 16. נרשת־זו טמנו

part. pass.: טָמוּן *sg.*

Job. 3, 15. או כעפל טמון לא אהיה

Job. 18, 10. טמון בארץ חבלו

Job. 20, 26. כל־חשך טמון לצפוניו

part. pass.: טְמוּנִים *sbst.*

Jōb. 40, 13. עפיהם חבוש בטמון

part pass, pl.: טְמֻנִים

Jos. 7, 21. והנם טמנים בארץ

pl. constr.: טְמוּנֵי *sbst.*

Dt. 33, 19. ושפני טמוני חול

p. pa. s. fem.: טְמוּנָה *sg.*

Jos. 7, 22. והנה טמונה באהלו

inf. constr.: לְטָמוֹן

Job. 31, 33. לטמון בחבי עוני

Ps. 64, 6. יספרו לטמון מוקשים

inf. c. suff.: לָטְמְנוֹ־

Jer. 13, 6. אשר צויתיך לטמנו־שם

imprt. c. s.: וְטָמְנֵהוּ

Jer. 13, 4. וטמנהו שם בנקיק הסלע

imprt. c. s.: טָמְנָם *sg.*

Job. 40, 13. טמנם בעפר יחד

1 *impf. c. suff.:* וַאֲטַמְּנֵהוּ

Jer. 13, 5. ואטמנהו בפרת

3 *imperf.:* וַיִּטְמֹן

Gn. 35, 4. ויטמן אתם יעקב

3 *imprf. c. s.:* וַיְטַמְּנֵהוּ

Ex. 2, 12. ויטמנהו בחול

3 *imprf. c. suff.:* וַתִּטְמְנֵם

Jos. 2, 6. ותטמנם בפשתי חפץ

Nif-al: נִטְמָן

imprt.: וְהִטָּמֵן *sg.*

Jes. 2, 10. והטמן בעפר

Hif-il: הַטְמִין

3 *impf. pl.:* וַיַּטְמִנוּ

2 Reg. 7, 8 (bis). וילכו ויטמנ

מַטְמוֹן

ג״ז וסכנוי מַטְמוֹנִים, לו נסמוך מַטְמוֹנִים, ופפעות מקום לסוף והעמן מקנף ומפתר [נעגרי־שלגן]. ומוס לגיון פלוגר פנעמן [שעמן], ונכניפס תמנות פמכש.

n. m. (pl. מַטְמוֹנִים, מַטְמֹנִים), locus, quo absconditur, deinde res ipsa abscondita, thesaurus. LXX. *θησαυρός.*

Gn. 43, 23. נתן לכם מטמון

pl.: מַטְמֹנִים

Jer. 41, 8. יש־לנו מטמנים בשדה

pl.: וְכַמַּטְמֹנִים

Prv. 2, 4. וכמטמנים תחפשנה

pl.: מִמַּטְמוֹנִים

Job. 3, 21. ויחפרהו ממטמונים

pl. constr.: וּמַטְמֹנֵי

Jes. 45, 3. ומטמני מסתרים

טָנָא

פעל נוד ול״ע כ״ף נגור, ופמוכן סכיכה ופרינה וקניכה [קניפפען, פלעכפען], וכן נערני, צָנָא נקרמי, ופיפה פוס שפעלות טָנֵ־א, וכמלף ג״כ לקל אָדָן צי׳ לעיל ס״ף פניס נ׳, וכן לקל שָׁדָן ומ״פ ויקפ [ליפע־שפינכען], חָדָן עכין קשור נקורנה ומשפקה, וכדומה רָבָן ע״ב, וכן פעלות נשפתי ערב.

v. trans. inus., nectere, plectere, texere, arab. *vadhana* (unde *mîdana*, corbis), aram. צְנָא. Eandem radicem (*than*) repraesentant etiam vv. שָׁדָן, אָדָן, שָׁתָן (insidias nectere), חָדָן (de affinitatis conjunctione), רָבָן q. v.

טֶנָא

ג״ז וסכנוי סַנָּאֵךְ, והפקיון סל [קלאכ], ונקרל כן ע״ב סכוך וקוג פשלוים, לפנ מפנו כעשה, וכנקרי צָנָא פשלהו, ונגפרל נָנָ כדומה לו.

n. m. (c. s. טַנְאֵךְ), corbis vimineus, fiscella, tanquam crates, a plectendo, aram. צְנָא, gem. טְנֵי. LXX. *χάρταλλος, ἀποθήκη* (אַפוֹתִיקָי).

דַּטְנָא

Dt. 26, 4. ולקח הכהן הסנא מידך

בַּסְנָא

Dt. 26, 2. ושמת בסנא והלכת

cum suff.: סַנְאֶךָ

Dt. 28, 5. ברוך סנאך ומשארתך

Dt. 28, 17. ארור סנאך

טָנַף

פעל לק־עונר כ״ף נכנך נכ״ק, ופעמכ ופיפס ועמיפה ופגילה [נעוועלען, שמוג״ן ויי״ן], וכן נקרמי סָנַף נמר נ׳קל פענרי, לָכן מלכו פמכוון עכין כפוי קלקה וווסס [שמוען־קומפילען ויי״ן], ויקופ פפכש סָנֵף [סע׳ מקנכ עוגב] נקנרק סָנָף, חָנַף, צָנַף, גָּנַב, וכלפ לפנרש פמכוון כפוי ועקוי נלנכ [פיל־לען, לפנקקען], וכן נקפתי ערב.

vrb. intr., maculatum, sordidum, spurcum, squalidum esse, aram. סְנַף (hebr. גָּאַל), propr. sordibus tectum esse, a rad. *naf*, quam exhibent vv. סָנָף, חָנַף, צָנַף, גָּנַב, vi tegendi vel operiendi. *Pi.* polluere, commaculare. LXX. *μολύνειν.*

Pi-el: טִנֵּף

1 *imprf. c. suff.:* אֲטַנְּפֵם

Cant. 5, 3. איככה אטנפם

טָעָה

פעל נוד, והוג פקלוף נמר תָּעָה, ונע׳ תמוכה לקרמית, פמוכן נכוך ונגפ, לו הולך לכה ופכה [לירלען], ומוס הכוסף חִטְּאָה יונף. עי׳ פתפלות ופגווי תקת תקפ.

vrb. intr. (forma aramaica verbi תָּעָה), errare, *Hif-il:* inducere in errorem. V. s. v. תָּעָה. LXX. *πλανᾶν.*

Hif-il: הִטְעָה

3 *perf. pl.:* הִטְעוּ *f. aram.*

Ez. 13, 10. הטעו את־עמי לאמר

טָעַם

פעל נוד, ופמוכן רוים ופכילה ופקעלפות נדנר [נעניעפפען, שמעק־קען], נפגיפל על הרגפס ופגוג ועעימס ופיפס [פֵּיפלען, עמפֵּיכלען], וכל לקה פכוונות לקל, וכן טַעַם נקרמי. ולפ קולל נעים פפמכוון יקפפע מפעלה קוגיל לנוקניה, ונכוקניה הלפתו עלה וסוד, כי וה פ״ע פ. ולקר לקפלות הקרש, הפלוב נפפתי ערב כעת נעלם מפכי, ועול לקנר מפכו נקוף הספר. עי׳ טם.

vrb. trans., frui, sapere, gustare, deinde sentire, sensu percipere, experiri, aram. טְעַם, arab. suavi titillatione vel tactum vel saporem permulcere. LXX. *γεύεσθαι, γινώσκειν.*

3 *perf.* טָעַם

1 S. 14, 24. ולא־טעם כל־העם לחם

2 *perf. fem.:* טָעָמְהְ

Prv. 31, 18. טעמה כי־טוב סחרה

1 *perf.:* טָעַמְתִּי

1 S. 14, 29. כי טעמתי מעט דבש

1 Sam. 14, 43. ויאמר טעם טעמתי

inf. abs.: טָעֹם

1 Sam. 14, 43. טעם טעמתי

impart. pl.: טָעֲמֵי

Ps. 34, 9. טעמו וראו כי־טוב

1 *imperf.:* אֶטְעַם־

2 S. 3, 35. אטעם־לחם או כל־מאומה

3 *imperf.:* יִטְעַם

2 Sam. 19, 36. אם־יטעם עבדך

Job. 12, 11. וחך אכל יטעם־לו

Job. 34, 3. וחך יטעם לאכל

3 *pl.:* יִטְעֲמוּ

Jon. 3, 7. אל־יטעמו מאומה

טַעַם

ג״ז וסכן נכנוי נכ״ק, לו טַעֲמִים וכרי״, לו מַטְעַמוֹת נקנ״, וסמעכה מקכל ג״ל עפס ופעכוג ועפוג [לעקקעכנ״ס-סען], וכלך לפ״ז עס מכעמים ומעכים מקכל תקוה ולקס לכיכים וכדומה. סי״ל כתכנוס [קנק׳ ל׳ ע״ן], והמכוון יפות לפרש.

n. m. pluralet. (vel מַטְעַמִּים vel מַטְעַמוֹת), cibi sapori suaves et jucundi, cupediae, delectamenta saporis (syn. מַעֲדַנִּים, מַשְׁמַנִּים). Singul. exstat apud Jonatanem, Habak. 1, 16. LXX. *βρώματα, ἐδέσματα.*

1 *pl.:* מַטְעַמִּים

Gn. 27, 4. 7. ועשה־לי מטעמים

Gn. 27, 9. ואעשה אתם מטעמים

Gn. 27, 14. ותעש אמו מטעמים

Gn. 27, 31. ויעש גם־הוא מטעמים

1 *pl.:* הַמַּטְעַמִּים

Gn. 27, 17. ותתן את־המטעמים

2 *pl.:* לְמַטְעַמּוֹתֶיהָ

Prv. 23, 3. 6. אל־תתאו למטעמותיו

טַעַם

נקרמי כמו נעניי, נלי סנדל פמכוון, ונכנין מכנך לגון סעמס, לו נקינף נלכילה, ונקרנוס לרוג.

vrb. aram., hebr. טָעַם; *Pa.* טַעֲמַם, edendum dare. LXX. *ψωμίζειν.*

Digitized by Google

Pa-el: טַעֵם
3 *impf. pl.:* יְטַעֲמוּן
Dan. 4, 22. כתורין ולך יטעמון
3 *pl. c. suff.:* יְטַעֲמוּנָהִי
Dan. 5, 21. עשבא כתורין יטעמונה

טַעַם

ז׳ נקבי, ותקבו כתוקף סני ענבי, ולשלמו כהלכת טַעַם כנפ׳.
n. m. aram. (def. טַעֲמָא), voluntatis declaratio, dogma, decretum; יְהַב טַעֲמָא, rationem reddere. LXX. *γνώμη*; *ἀποδιδόναι λόγον.*
Esr. 6, 14. מן־טעם אלה ישראל
Esr. 7, 23. מן־טעם אלה שמיא

טַעַם

ז׳ נקבי, ומשמון כמו טעם נענבי, כמו טעם קמץ, לומר לכוב טעם משכל, ונכלף עם ניכם עלם וקבמם סוד ותנוכם ותקנון וכדומם. ותקני מום יסב טעמץ, נתיכת תקנון נהשכל ודעת, זוס טעם, נתיכת משנקתו וניכתו על דבר, לו נתיכת נוכח ועבה, נעל טעם, נעל-טעם ולקח עלן וכניף ופקיד וכדומם, וכל משלות מלמם תקיר מפשרת.
n. m. aram., sapor (*γεῦσις*), plerumque ratio, consilium, consilii declaratio, edictum, veluti טְעֵם; LXX. *διδόναι δόγμα*, *ὑπακούειν δόγματι τινος*, *ὑποταγῆναι τῷ δόγματι*; מִטְעֵם (par. מִן־טַעַם); LXX. *ἀπὸ γνώμης*; בְּעַל טַעַם, consiliarius regius. LXX. *βαλτάμ.*
Dan. 3, 10. אנתה מלכא שמת טעם
Dan. 3, 12. לא־שמו עליך מלכא טעם
Dan. 3, 29. ומני שים טעם די כל־
Dan. 4, 3. ומני שים טעם להנעלה
Dan. 6, 14. לא־שם עליך מלכא טעם
Dan. 6, 27. מן־קדמי שים טעם
Esr. 4, 8. 9. 17. רחום בעל־טעם
Esr. 4, 19. ימני שים טעם
Esr. 4, 21. כען שימו טעם
Esr. 5, 3. 9. מן־שם לכם טעם
Esr. 5, 13. כורש מלכא שם טעם
Esr. 5, 17. מן־כורש מלכא שים טעם
Esr. 6, 1. דריוש מלכא שם טעם
Esr. 6, 3. כורש מלכא שם טעם
Esr. 6, 8. 11. ומני שים טעם
Esr. 6, 12. אנא דריוש שמת טעם
Esr. 7, 13. מני שים טעם
Esr. 7, 21. מלכא שים טעם

וְטַעֲם
Dan. 2, 14. התיב עטה וטעם

בְּטַעֲם
Dan. 5, 2. אמר בטעם חמרא

וּמִטַּעֲם
Esr. 6, 14. ומטעם כורש ודריוש

def.: טַעֲמָא
Dan. 6, 3. יהבין להון טעמא
Esr. 5, 5. עד־טעמא לדריוש

טָעַן

פעל כודד, ופעונן ק׳ סכתקם קרנם והודלם, עגול והפלם [שרעקקען, כיעדער־], וום ענין הכתם ותעוקם ולקילם [טַעֲדען], לכן ענין דקיכם לוכנו סתעלות, ופום הכנכ״ם פעולי״. נקנוס טָעַן נאר נככם, עוק, דקר נענרי, והכל נלא נגעוס, כי תעלותו עגול והנתקם, ונאלא ג״כ סם נאכוון רוקני של הָן, אֶהֶן, נאכוון הכנכם והכתקם ע״ם. ופוס תכיל שהנרם נתעוו טָעַן, והע׳ נהלוך התנועה מקורו, ונלאת כהנרם ואכוון וה נהנתי ערנ כידוע. ועתם לן והלתם הנהנים

Pa-el: טַעֵן
3 *impf. pl.:* יְטַעֲנוּן
Dan. 4, 22. כתורין ולך יטענון
3 *pl. c. suff.:* יְטַעֲנוּנָהִי
Dan. 5, 21. עשבא כתורין יטענונה

טָעַם

ז׳ נקבי, ותקבו כתוקף סני ענבי, ולשלמו כהלכת טָעַם כנפ׳.
n. m. aram. (def. טַעֲמָא), voluntatis declaratio, dogma, decretum; יְהַב טַעֲמָא, rationem reddere. LXX. *γνώμη*; *ἀποδιδόναι λόγον.*
Esr. 6, 14. מן־טעם אלה ישראל
Esr. 7, 23. מן־טעם אלה שמיא

טַעַם

ז׳ נקבי, ומשמון כמו טעם נענבי, כמו טעם קמץ, לומר לכוב טעם משכל, ונכלף עם ניכם עלם וקבמם סוד ותנוכם ותקנון וכדומם. ותקני מום יסב טעמץ, נתיכת תקנון נהשכל ודעת, זוס טעם, נתיכת משנקתו וניכתו על דבר, לו נתיכת נוכח ועבה, נעל טעם, נעל-טעם ולקח עלן וכניף ופקיד וכדומם, וכל משלות מלמם תקיר מפשרת.
n. m. aram., sapor (*γεῦσις*), plerumque ratio, consilium, consilii declaratio, edictum, veluti טְעֵם; LXX. *διδόναι δόγμα*, *ὑπακούειν δόγματι τινος*, *ὑποταγῆναι τῷ δόγματι*; מִטְעֵם (par. מִן־טַעַם); LXX. *ἀπὸ γνώμης*; בְּעַל טַעַם, consiliarius regius. LXX. *βαλτάμ.*
Dan. 3, 10. אנתה מלכא שמת טעם
Dan. 3, 12. לא־שמו עליך מלכא טעם
Dan. 3, 29. ומני שים טעם די כל־
Dan. 4, 3. ומני שים טעם להנעלה
Dan. 6, 14. לא־שם עליך מלכא טעם
Dan. 6, 27. מן־קדמי שים טעם
Esr. 4, 8. 9. 17. רחום בעל־טעם
Esr. 4, 19. ימני שים טעם
Esr. 4, 21. כען שימו טעם
Esr. 5, 3. 9. מן־שם לכם טעם
Esr. 5, 13. כורש מלכא שם טעם
Esr. 5, 17. מן־כורש מלכא שים טעם
Esr. 6, 1. דריוש מלכא שם טעם
Esr. 6, 3. כורש מלכא שם טעם
Esr. 6, 8. 11. ומני שים טעם
Esr. 6, 12. אנא דריוש שמת טעם
Esr. 7, 13. מני שים טעם
Esr. 7, 21. מלכא שים טעם

וְטַעֲם
Dan. 2, 14. התיב עטה וטעם

בְּטַעֲם
Dan. 5, 2. אמר בטעם חמרא

וּמִטַּעֲם
Esr. 6, 14. ומטעם כורש ודריוש

def.: טַעֲמָא
Dan. 6, 3. יהבין להון טעמא
Esr. 5, 5. עד־טעמא לדריוש

טָעַן

פעל כודד, ופעונן ק׳ סכתקם קרנם והודלם, עגול והפלם [שרעקקען, כיעדער־], וום ענין הכתם ותעוקם ולקילם [טַעֲדען], לכן ענין דקיכם לוכנו סתעלות, ופום הכנכ״ם פעולי״. נקנוס טָעַן נאר נככם, עוק, דקר נענרי, והכל נלא נגעוס, כי תעלותו עגול והנתקם, ונאלא ג״כ סם נאכוון רוקני של הָן, אֶהֶן, נאכוון הכנכם והכתקם ע״ם. ופוס תכיל שהנרם נתעוו טָעַן, והע׳ נהלוך התנועה מקורו, ונלאת כהנרם ואכוון וה נהנתי ערנ כידוע. ועתם לן והלתם הנהנים

pl.: טְפָחוֹת
Ps. 39, 6. הנה טפחות נתתה ימי
pl.: הַטְפָחוֹת
1 Reg. 7, 9. וממסד עד־הטפחות

טֶפַח

ז׳ כמו טָפַח, ולולי היה נלקלקיתו מופנם.
n. m. palmus, mensura digitorum expansorum, sicut טָפַח. LXX. *παλαιστής.*
Ex. 25, 24. מסגרת טפח סביב
Ex. 37, 12. ויעש לו מסגרת טפח
1 Reg. 7, 26. ועביו טפח ושפתו
2 Chr. 4, 5. ועביו טפח ושפתו
Ex. 40, 43. והשפתים טפח אחד

וְטֶפַח
Ex. 40, 5. שש־אמות באמה וטפח
Ex. 43, 13. אמה אמה וטפח

מְטַפַּחַת
ז׳ כ׳ וסכנוי מְטַפָּחוֹת, והמתוי מלנוש ומעטף תלר יתפף על כל סנוף, ונמלול מתעטף סכנים [מתכתפל-לומוחוף], ולולי ג׳ כ׳ סדין מנוש ומעופף על סנוף, כמי הכלות להמתך סתסוק, כי כלתה מסיתם מלנוש ניכי״.
n. f. (pl. מְטַפָּחוֹת), peplum, palla, mulierum potissimum, ab extensione atque amplitudine (Umwurf). Trg. סוּדְרָא. LXX. *περίζωμα*; *ἐπίβλημα.*

הַמְטַפַּחַת
חבי המטפחת אשר־עליך Ruth 3, 15
pl.: וְהַמְּטַפָּחוֹת
Jes. 3, 22. והמטפחות והחריטים

טָפַח

פעל נכנין סכנכ, נויל-פעם טָפַח, ומתענם כתף סילד על ס״ל, ווס לתן ילדים נתסכים ורוך [פּלענען], לו כתנר יקנכוהו רכים לנתיל ניון רנתי, לתן ונקנ ילד נתעם ילים סכינו [עתעלען, פּתעלען]. וכתעם תקכון קכיב, נתסכל על גדול וכנו נכים נכלל.
v. piël. denom. (a n. טֶפַח), in palmis gestare, veluti infantes, hinc fovere, amore tenerrimo adocere, vel, ut alii explicant, palma manus mulcere, palpare. LXX. *ἐπιφρατεῖν.*
1 *perf.:* טִפַּחְתִּי
Thr. 2, 22. אשר־טפחתי וריתי

טִפַּח

ז׳ ותן נינוי טִפָּחִים, והסלנם מופנת תן טָפַח תתקון, לומר לתון ונקוק גדול ונכוי ילדים ונכילוקם על קק [דסם פּלענען, וולרעען], והכוי יתות לתופנת.
n. m. pluralet. (טִפָּחִים, n. *abstractum* verbi denom. טָפַח), liberorum educatio atque curatio. LXX. *θηλάζειν.*
pl.: טִפָּחִים
Thr. 2, 20. עללי טפחים

טָפַל

פעל כודד ומתעיד יִטְפֹּל, ומתענם לנוק ומקנר על דבר ועיקר [שכתעפּ-תען, לויפּטעריי־כען]. ומפלי־תקר לנ׳ כנלוב על רוסתי תלי״ל, לומר מתעים ומתקנרים ומתדנקים תקר, וכן מתפל על עוכי, לומר תקנר ותלנק עלין ותכתסו [נתלתקקען, נתלענען, לוס-]. ונלאת נגמרת לתפעל ע פל תתכון שלנו [שכתלענען, -שתיתרען, -שתריי-

כתן], מיקת ומניכת לנר והלנקס, כמו עופל טיע סניניו, מפל כנללים. וכן חָפַל נתנכי נ״כ נתכוון תוס, ומתנו תָפַל [יקוק׳ י״נ ׳, וכדומם], לניין מתיק [מיכנע], ומוס מס מדנק ולוני נכלל, כמו מפל נתתם לנפתם, ישלפל שנתנל לנוי. ומוס מס מפל מוקרי טוכיות של עקר, לומר סנלנק נלנר ומיקו ולינכו עלמוקו, לו כתם סתיק כנלל, ומתוקנם תָפַל. מסתקר מנרש ומתכוון ע׳ קקת תפל. ולע קוסל מסתכוון עתילם ויניעם ונכילם נתנרקס ומריקס נלתון קכיתם תל מפל, כמו קייב לתפל נס, מפולו מכוכם,

מפול נכיס, נ״כ נלתון ישתפל.
verb. trans. (impf. יִטְפֹּל), affigere, allinere, adjungere, veluti כָּחַל (syn. רָפָאי אֱלִיל), qui mendacium mendacio assuunt (cf. gr. *δόλον ῥάπτειν*), תָּטְפֹל עַל־טַיָּחַ, h. e. assuis, oblinis, obtegis. Cognatum est v. חָפַל, unde חֵפֶל, tectorium. Gem. vi *allinendi* (unde חָפַל, accidens rei, opp. עָקַר), vique elaborandi dandique operam, plane ad arabici verbi similitudinem. LXX. *πληθύνειν*, *ἐπισημαίνειν*; טַפַּל, *ἰατρός.*
3 *perf.:* טָפְלוּ
Ps. 119, 69. טפלו עלי שקר זדים
p. pl. cstr.: טֹפְלֵי
Job. 13, 4. ואולם אתם טפלי־שקר
2 *imperf.:* תִּטְפֹּל
Job. 14, 17. ותטפל על־עוני

טְפַסַר

ז׳ וסכנוי טַפְסָרִים, ומסוון לנתע כל״ק כמו אר, כמו ומפסריך כנוב, לנתע כ״ס׳ מעוכם, ולטתפנם צנר קכנם. ונקתע תואשר נפכמי אר מפיל ומעלתקה, ונמנם נתכנוס ג״כ תן נניד ואר אל מעלפכים. והכילנ״ע מכם מסכוון אר, ולתר מעלם נכניס, ותן לה תנכר, ולע תקכיכה נעלים.
n. m., ut videtur, *persicum* (pl. טַפְסָרִים), dux, imperator. D. Qimchi: קָצִין וְשַׂר. Isaaki: מְמֻנֶּה. Targ. Hieros. I. (Deut. 28, 12.) angelorum principis nomen. LXX. *βελόστασις*, *σύμμικτος.*
Jer. 51, 27. פקדו עליה טפסר
pl. c. suff.: וַטַּפְסְרֶיהָ
Nah. 3, 17. וטפסריך כגוב גובי

טָפַף

פעל כודד ויקר ומקנודד, ומפענם מלע תענם, לניל עגב ודנב, ומקנמו ענני, מליכה תע ומוזב, נוגתי קדם ומנב מנוי [עטפּפ-תן]. ומלון עפיפ מלון לתע, עקב כנל נודל, תוס נתדם [מיכפּעלען], וכן ד״ף, תף נלשון יטתעלל, ומסלנם תתקוונם. לניתע מיקנ״ע נויל פסם תף, לומר מליכת מהלך תף, ונכוזים תקיכים תקוו ויכ. נטתיל תתף תניכו יכיכם תמדם, לומר לע פתוח ולע יוקר, לע תקוק ולע נדוב, ומיש סיל, ותפע מסכילם.
verb. intr. onomatopoët., minutis lubricisque gressibus incedere, de mulierculis Hierosolymitanis, lascivis illis et juvenibus placendi studiosis. Cognata sunt vv. טָבַב, דָּבַב, arab. *daffa*, *thaffa* (tappen, trippeln). *Qimchi* tres expositiones affert: 1) ludere et

pl.: טְפָחוֹת
Ps. 39, 6. הנה טפחות נתתה ימי
pl.: הַטְפָחוֹת
1 Reg. 7, 9. וממסד עד־הטפחות

טֶפַח

ז׳ כמו טָפַח, ולולי היה נלקלקיתו מופנם.
n. m. palmus, mensura digitorum expansorum, sicut טָפַח. LXX. *παλαιστής.*
Ex. 25, 24. מסגרת טפח סביב
Ex. 37, 12. ויעש לו מסגרת טפח
1 Reg. 7, 26. ועביו טפח ושפתו
2 Chr. 4, 5. ועביו טפח ושפתו
Ex. 40, 43. והשפתים טפח אחד

וְטָפַח
Ex. 40, 5. שש־אמות באמה וטפח
Ex. 43, 13. אמה אמה וטפח

מְטַפַּחַת
ז׳ כ׳ וסכנוי מְטַפָּחוֹת, והמתוי מלנוש ומעטף תלר יתפף על כל סנוף, ונמלול מתעטף סכנים [מתכתפל-לומוחוף], ולולי ג׳ כ׳ סדין מנוש ומעופף על סנוף, כמי הכלות להמתך סתסוק, כי כלתה מסיתם מלנוש ניכי״.
n. f. (pl. מְטַפָּחוֹת), peplum, palla, mulierum potissimum, ab extensione atque amplitudine (Umwurf). Trg. סוּדְרָא. LXX. *περίζωμα*; *ἐπίβλημα.*

הַמְטַפַּחַת
חבי המטפחת אשר־עליך Ruth 3, 15
pl.: וְהַמְּטַפָּחוֹת
Jes. 3, 22. והמטפחות והחריטים

טָפַח

פעל נכנין סכנכ, נויל-פעם טָפַח, ומתענם כתף סילד על ס״ל, ווס לתן ילדים נתסכים ורוך [פּלענען], לו כתנר יקנכוהו רכים לנתיל ניון רנתי, לתן ונקנ ילד נתעם ילים סכינו [עטעלען, פּטעלען]. וכתעם תקכון קכיב, נתסכל על גדול וכנו נכים נכלל.
v. piël. denom. (a n. טֶפַח), in palmis gestare, veluti infantes, hinc fovere, amore tenerrimo adocere, vel, ut alii explicant, palma manus mulcere, palpare. LXX. *ἐπιφρατεῖν.*
1 *perf.:* טִפַּחְתִּי
Thr. 2, 22. אשר־טפחתי וריתי

טִפַּח

ז׳ וסכנוי טִפָּחִים, והסלנם מופנת תן טָפַח תתקון, לומר לתון ונקוק גדול וכנוי ילדים ונכילוקם על קק [דסם פּלענען, וולרעען], והכוי יתות לתופנת.
n. m. pluralet. (טִפָּחִים, n. *abstractum* verbi denom. טָפַח), liberorum educatio atque curatio. LXX. *θηλάζειν.*
pl.: טִפָּחִים
Thr. 2, 20. עללי טפחים

טָפַל

פעל כודד ומתעיד יִטְפֹּל, ומתענם לנוק ומקנר על דבר ועיקר [שכתעפּ-תען, לויפּטעריי־כען]. ומפלי־תקר לנ׳ כנלוב על רוסתי תלי״ל, לומר מתעים ומתקנרים ומתדנקים תקר, וכן מתפל על עוכי, לומר תקנר ותלנק עלין ותכתסו [נתלתקקען, נתלענען, לוס-]. ונלאת נגמרת לתפעל ע פל תתכון שלנו [שכתלענען, -שתיתרען, -שתריי-

כתן], מיקת ומניכת לנר והלנקס, כמו עופל טיע סניניו, מפל כנללים. וכן חָפַל נתנכי נ״כ נתכוון תוס, ומתנו תָפַל [יקוק׳ י״נ ׳, וכדומם], לניין מתיק [מיכנע], ומוס מס מדנק ולוני נכלל, כמו מפל נתתם לנפתם, ישלפל שנתנל לנוי. ומוס מס מפל מוקרי טוכיות של עקר, לומר סנלנק נלנר ומיקו ולינכו עלמוקו, לו כתם סתיק כנלל, ומתוקנם תָפַל. מסתקר מנרש ומתכוון ע׳ קקת תפל. ולע קוסל מסתכוון עתילם ויניעם ונכילם נתנרקס ומריקס נלתון קכיתם תל מפל, כמו קייב לתפל נס, מפולו מכוכם,

מפול נכיס, נ״כ נלתון ישתפל.
verb. trans. (impf. יִטְפֹּל), affigere, allinere, adjungere, veluti כָּחַל (syn. רָפָאי אֱלִיל), qui mendacium mendacio assuunt (cf. gr. *δόλον ῥάπτειν*), תָּטְפֹל עַל־טַיָּחַ, h. e. assuis, oblinis, obtegis. Cognatum est v. חָפַל, unde חֵפֶל, tectorium. Gem. vi *allinendi* (unde חָפַל, accidens rei, opp. עָקַר), vique elaborandi dandique operam, plane ad arabici verbi similitudinem. LXX. *πληθύνειν*, *ἐπισημαίνειν*; טַפַּל, *ἰατρός.*
3 *perf.:* טָפְלוּ
Ps. 119, 69. טפלו עלי שקר זדים
p. pl. cstr.: טֹפְלֵי
Job. 13, 4. ואולם אתם טפלי־שקר
2 *imperf.:* תִּטְפֹּל
Job. 14, 17. ותטפל על־עוני

טְפַסַר

ז׳ וסכנוי טַפְסָרִים, ומסוון לנתע כל״ק כמו אר, כמו ומפסריך כנוב, לנתע כ״ס׳ מעוכם, ולטתפנם צנר קכנם. ונקתע תואשר נפכמי אר מפיל ומעלתקה, ונמנם נתכנוס ג״כ תן נניד ואר אל מעלפכים. והכילנ״ע מכם מסכוון אר, ולתר מעלם נכניס, ותן לה תנכר, ולע תקכיכה נעלים.
n. m., ut videtur, *persicum* (pl. טַפְסָרִים), dux, imperator. D. Qimchi: קָצִין וְשַׂר. Isaaki: מְמֻנֶּה. Targ. Hieros. I. (Deut. 28, 12.) angelorum principis nomen. LXX. *βελόστασις*, *σύμμικτος.*
Jer. 51, 27. פקדו עליה טפסר
pl. c. suff.: וַטַּפְסְרֶיהָ
Nah. 3, 17. וטפסריך כגוב גובי

טָפַף

פעל כודד ויקר ומקנודד, ומפענם מלע תענם, לניל עגב ודנב, ומקנמו ענני, מליכה תע ומוזב, נוגתי קדם ומנב מנוי [עטפּפ-תן]. ומלון עפיפ מלון לתע, עקב כנל נודל, תוס נתדם [מיכפּעלען], וכן ד״ף, תף נלשון יטתעלל, ומסלנם תתקוונם. לניתע מיקנ״ע נויל פסם תף, לומר מליכת מהלך תף, ונכוזים תקיכים תקוו ויכ. נטתיל תתף תניכו יכיכם תמדם, לומר לתון ונקוק גדול וכנוי ילדים ונכילוקם על קק [דסם פּלענען, וולרעען], והכוי יתות לתופנת.
n. m. pluralet. (טִפָּחִים, n. *abstractum* verbi denom. טָפַח), liberorum educatio atque curatio. LXX. *θηλάζειν.*
pl.: טִפָּחִים
Thr. 2, 20. עללי טפחים

טָפַל

פעל כודד ומתעיד יִטְפֹּל, ומתענם לנוק ומקנר על דבר ועיקר [שכתעפּ-תען, לויפּטעריי־כען]. ומפלי־תקר לנ׳ כנלוב על רוסתי תלי״ל, לומר מתעים ומתקנרים ומתדנקים תקר, וכן מתפל על עוכי, לומר תקנר ותלנק עלין ותכתסו [נתלתקקען, נתלענען, לוס-]. ונלאת נגמרת לתפעל ע פל תתכון שלנו [שכתלענען, -שתיתרען, -שתריי-

Digitized by Google

cum *puerilibus* ineptiis incedere per plateas (תָּהּ, unde vocabulum derivat etiam *Ibn-Ezra*); 2) cum gestu ferientium tympana (תֹּף); 3) aequali dimetatoque gressu incedere (comparata dictione talmudica: מְהֵא טַפְּחָא). Egregie Lutherus. LXX. (ut videtur) *σύρουσαι τὰς χιτῶνας*.

inf. abs.: וָטָפֹף
Jes. 3, 16. הלוך ושפוף תלכנה

טַף

ע"ז וכנוי יֶלֶד, וכוונה ילד רך ועולל ויונק, סימולך ילף, עקב נגד גודל [לשם מיפעפלנדע קיכל], נוכחות של נער ונערה ונקולה וכדומה. ויחס לעמים כשם סכולל לכל סניף, וכן כשאר לשונות. נגזרת ונקרנות טָפֵל מטלטו, וסילופו שַׁפְלָא, ווס מן תָּהּ, נסקנן ־ל, וכדומה לסכנס.

n. m. (c. s. טַפְּי), infans, puerulus, vel potius coll. de parvulis utriusque sexus, a minutis gressibus, quibus incedunt (trippelnde Kindlein). Gemar., adjecta terminatione hypocoristica טָפֵל, def. טַפְלָא. LXX. *νήπιον, παιδίον, τέκνον, ἔκγονα, ἐπιγονή, συγγένεια, οἰκία, ὀχλός, σῶμα, ἀπαρτία, λοιπός*; טַפִּים, *ἀποσκευή*.

Esth. 3, 13. 8, 11. טַף ונשים

וְטַף

Jer. 41, 16. ונשים וטף וסרסים
Ez. 9, 6. בחור ובתולה וטף

וָטַף *p.*

Jer. 40, 7. אנשים ונשים וטף

הַטַּף *p.*

Gen. 47, 12. לחם לפי הטף
Num. 31, 18. וכל־הטף בנשים
Jud. 18, 21. וישימו את־הטף
2 Sam. 15, 22. וכל־הטף אשר אתו
Jer. 43, 6. ואת־הנשים ואת־הטף

וְהַטַּף *p.*

Dt. 2, 34. מתם והנשים והטף
Dt. 3, 6. מתם הנשים והטף
Dt.20,14 רק הנשים והטף והבהמה
Dt. 31, 12. האנשים והנשים והטף
Jos.8,35. קהל ישראל והנשים והטף
Jud.21,10. לפי־חרב והנשים והטף

בַּטַּף *p.*

Num. 31, 17. הרגו כל־זכר בטף

מִטַּף *p.*

Ex. 12, 37. הגברים לבד מטף

cum suff.: מִטַּפְנוּ
Gen. 43, 8. גם־אתה גם־טפנו
Nu.32,17. וישב טפנו בערי המבצר
Num. 32, 26. טפנו נשינו מקננו

cum suff.: וְטַפְנוּ
Num. 14, 3. נשינו וטפנו יהיו לבז

cum suff.: לְטַפְּנוּ
Num. 32, 16. וערים לטפנו

cum suff.: וּלְטַפְּנוּ
Esr. 8, 21. לנו ולטפנו ולכל־רכושנו

cum suff.: טַפְּכֶם
Gen. 50, 21. אתכם ואת־טפכם
Ex.10,10. אשלח אתכם ואת־טפכם
Ex. 10, 24. גם־טפכם ילך עמכם
Dt. 29, 10. טפכם נשיכם וגרך
Jos. 1, 14. נשיכם טפכם ומקניכם

cum suff.: וְטַפְּכֶם
Nu. 14,31. וטפכם אשר אמרתם לבז
Dt. 1, 39. וטפכם אשר אמרתם
Dt.3,19. רק נשיכם וטפכם ומקנכם

cum suff.: לְטַפְּכֶם
Gn. 45, 19. עגלות לטפכם ולנשיכם
Gn. 47, 24. ולאכל לטפכם
Nu. 32, 24. בנו־לכם ערים לטפכם

cum suff.: טַפָּם
Gn. 34, 29. חילם ואת־כל־טפם
Gn. 46, 5. ואת־טפם ואת־נשיהם
Gn. 50, 8. רק טפם וצאנם ובקרם
Nu.31, 9. את־נשי מדין ואת־טפם
2Chr.20,13. גם־טפם נשיהם ובניהם
2 Chr. 31, 18. ולהתיחש בכל־טפם

cum suff.: וְטַפָּם
Nu. 16, 27. ונשיהם ובניהם וטפם

טְפַר

פעל לק-עזר נקיי, וסלקתו כמו צָפַר נענני ע"ג, לומר קידס וקיליס וזכיכ [קיינגרצקען, שפיצען], וק"כ כמו קכן, נפר, עוט ע"ג. תעזות סצרס טָפַר [הע' מקנכ-עוג ועצעי], ונעזק סצרס לכוב נעכני וקיי ונעכני ונצפי עכ, כאזר תיקס לכל נקכ ויפר.

v. inus. aram., sicut צָפַר hebr., infodere, insculpere, acuere (syn. עָזַק, אָנַךְ). Radix est *far*, quam exhibent et vv. חָ־פַר molliorque forma חָ־בַר, q. v.

טָפֶר

ע"ז וסכנוי טְפָרִין, וסמונן כמו נעזון נענני, לומר עזק וקדוד, לו דנר עזקני וקדודי [שפיצע, שפצכעל], ומזס סצאל לנעכן [נאגעל]. ונקרנות כמו קכן, סדומה לו נזכרו. ועכין פרסה כמו נפרן.

n. m. (c. s. טִפְרֵי, hebr. צִפֹּרֶן, pl. טְפָרִין), unguis, ab acumine. LXX. *ὄνυξ*.

sg. c. suff.: וְטִפְרֵיהּ
Dan. 7, 19. וטפריה די־נחש

pl. c. suff.: וְטִפְרוֹהִי
Dan, 4, 31. וטפרוהי כצפרין

טָפַשׁ

פעל נודל, ויקר ומקנודל נכ"ק, וסהלנה כמו פֶּשׁ לקמן ע"ג, וכמו פעס, פעס, לומר סעלפה וסכיקה ויקיכס, וזה סיזת שמן [פעטע ויין], ומקק פע תקלה סצווי ומקקר סצרס. סמצקנות נגזרת על סכסילות והקוילות נכונות וילופון, ונכויות על מוסדי הלצון.

v. intr., opimum, crassum, pinguem, trop. stolidum, animo obfirmatum esse. Cognata sunt vv. פָּשׁ, פָּשַׁח, פָּתַח; *tha* est enim praepositio. V. דָּבַשׁ pag. 269. LXX. *τυροῦσθαι*.

3 *perf.*: טָפַשׁ
Ps. 119, 70. טפש כחלב לבם

טָרַד

פעל נודל, וסמקרון דקיפס ודקוי סלפה ועכידה ודקיפה נקדיות [שמשמטען, דכשנגען], ונשמר דלף ערל, לומר סכוול נכקיפס ונקדיות נקין סצנה. ונגזרת ילוע ע ר ו ל, לומר סכקון ונקוף נעמקיו, וגס סמכוון של נריפה נקרנות סוס. ועזר לקקר סצרס דע זכן סמעזות נזצמי ערנ, כמו נכוני [*trud-ere*].

verb. trans., *trud-ere*, urgere, premere, veluti טֹרֶד הֶלֶם, stillicidium stillans indesinenter. Gem. טָרְדָה, Elias: לְמֵי שֶׁצָּמְקוּ תְּבֵרִיד עַל־גַּבֵּי טְרֵדָא אֲחֵרָא, (hebr. טִרְדָּה), studium acerrimum. LXX. *ἐκβάλλειν*; טֹרֶד, *οὐχ ἁγνός*.

part.: טוֹרֵד
Prv.19,13. ודלף טרד מדיני אשה
Prv.27,15. דלף טורד ביום סגריר

טִרְד

נקיי כמו נענני, נמכוון רקצי, ונצפי עכ ג"כ נקפי כ' סמעלעוק, ונגזרת מספלר וגרוע, ווס עפל, וכן נקיי. ומוס פְּרֵדָה סז, וכן מַטְרֵד, טַרְדוּד וכדומה.

v. aram., trud-ere, urgere, pellere (hebr. גָּרַשׁ). LXX. *ἐκδιώκειν*.

part. pl.: טָרְדִין
Dan. 4, 22. ולך טרדין מן־אנשא
Dan. 4, 29. ומן־אנשא לך טרדין

part.pass.: טָרִיד *sg.*
Dan. 4, 30. ומן־אנשא טריד
Dan. 5, 21. ומן־בני אנשא טריד

טָרַד

פעל נודל ולק-עזר כ"ף נגזר, וסמללה כמו טָלָה לעיל, נקלוף סל' נר', וכן נעכני נר' ע"ג.

verb. intr. inus., verbo טָלָה par atque aequale.

טָרֵד

ת"ז ולנקבה טְרֵדָה, ע"ע עכ', וסמונן לה [פרים], ונקמר מעכס, לו מדבר וולקו, וילוע מפצרס.

adj. m. (ad s. f. טָרֵדָה; f. טְרֵדָה), humidus, recens, viridis, veluti de vulnere tabo, sanie, sanguine fluente. LXX. *φλεγμαίνειν, ἐκρίπτειν*.

adj. fem.: טְרֵדָה *sg.*
Jud.15,15. וימצא לחי־חמור טריה
Jes. 1, 6. ומכה טריה

טָרַח

פעל נודל, ומפצעות עלינס ועמילס ונינעס [יון מיפען, שמימלען], וכן טְרַח נקיי, וכדומה לו ניוכ', לק יונק [*telq*]. ונכ"ק לק סכוסף חִטְרִיחַ נסמסוק לק-נכי יעכ"ק עכ, הפעסת עמל ועכק לו מצק [נעלפסמען]. ומוס פצלל על פצר ע' ממול, ומקקר ומכעס ומכנעס [ניעצעלרי"קקען], ומכוון ספסוק לק לס סנכי"רוע [נכי מן נרס, נדומה לל נרך] ומפר פצעס תכניע וקצק העכ. וצלוב ספסוקים כן הוס: לס מן הקדר [קדרי תימן] תנוח קופס, ולס ממוכים קכס, לו לפס מכשמת לנלפי יתן [לנלפי] קנק וכך מ"ס נמונק, לק [לפס] נכי [כ"ל סנכי"רוע] יעכ"ק עכ וכדומה, נכל לנלה נמסנות יקסנן, וכן. ומוס פצרס נגזרת טִרְחָא, טַרְחָן.

v. intr., fatigari, defatigari, usque ad lassitudinem dare operam, aram. טְרַח, *τειρ-ειν*. *Hif.* הִטְרִיחַ, semel Job. 37, 11. de aestu solis nubes tanquam onerante h. e. deprimente. Symm. *ἀλλὰ καὶ καρπῷ ἐπιβρίσει νεφέλη* (פֶּרִי = בְּרִי). Hieron. *frumentum* (בַּר) *desiderat nubes*. Olympiodorus: *ἐπιβρίσει ἡ νεφέλη τῷ καρπῷ τουτέστιν ἐπελεύσεται, ἐπιχυθήσεται*. LXX. *καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη*.

Hif-il: הִטְרִיחַ

3 *imperf.*: יַטְרִיחַ *sg.*
Job. 37, 11. אף־ברי יטריח עב

טָרַח

ע"ז סופצע, והלנון סכעל וסצעל [לצסע, מיכע], וכן נקנוס טִרְחָא, וקכילסו מסזרע, ונוקר נצ'יל סלקני תמור מצל סצני.

n. m. abstr., onus, molestia, opera, targ. טִרְחָא. LXX. *κόπος, πλησμονή*.

לָטְרַח

Jes. 1, 14. היו עלי לטרח

cum suff.: טָרְחֲכֶם
Dt. 1, 12. טרחכם ומשאכם

טָרַם

ad טְרוֹם *v. s. p.* 453.

טָרַף

פעל נודל וסעתיד יִטְרֹף, ופ"ע יִטָּרֵף, וסמונן זסוע וסצוע פכיסס וקכיסס, קעיסס וקיכיסס [נעכרי"סקען, שכ-], וכלסר מקטוף עלס, ומסצוע קית קטף וכדומס. וכן נלסת תעלות הזרע כצפני [*δρέπ-ειν, δρύφ-ειν*] עכ, כמו ביוכי [*drap-ac, drap-nac*] ולקלני וכדומס, וכן נלצון יצמעלל, ותעלות הזרע הלל ידוע טָ־רַף [*rap-ere*], ותעלל הקקר וסצווי קקת חָ־רַף, גָּ־רַף וכדומס. מפעל הוס הכפעל וסכעב"ע, לכן הכוסף ז"ין לפעל הזכי לקמן.

verb. trans. (impf. יִטְרַף, semel יִטְרַף), discerpere, decerpere, diripere, laniare, de feris, gr. *δρέπειν, δρύφ-ειν*, slavice *drap-nac', drap-ac'*, arab. *tharofa*, lat. *rap-ere*. Radix est enim *raf, rap*, quam repraesentant etiam vv. חָ־רַף, גָּ־רַף. *Hif.* הִטְרִיף ad verbum insequens, literis iisdem scriptum, pertinet. LXX. *ἁρπάζειν* (*ἅρπαξ*), *θηρεύειν, συντρίβειν, παίειν, χρᾶσθαι*; טָרֵף, *θηρίον*; טָרַף טֶרֶף, *θηριόβρωτον γίνεσθαι*.

3 *perf.*: טָרַף
Job. 16, 9. אפו טרף וישטמני

3 *perf.*: טָרָף
Gn. 8, 11. *עלה־זית טרף בפיה
Hos. 6, 1. כי הוא טרף וירפאנו

3 *perf.*: יִטְרַף
Dt. 33, 20. וטרף זרוע אף־קדקד
Mich. 5, 7. וטרף ואין מציל

part.: טֹרֵף *masc.*
Job. 18, 4. טרף נפשו באפיו
Ps. 22, 14. אריה טרף ושאג
Ez. 22, 25. שואג טרף טרף
Nah. 2, 13. אריה טרף בדי גרוחיו

p. pl. cstr.: טַרְפֵי
Ez. 22, 27. כזאבים טרפי טרף

inf. abs.: טָרֹף
Gn. 37, 33. טרף טרף יוסף
Gn. 44, 28. ואמר אך טרף טרף
Ex. 22, 11. אם־טרף יטרף

inf. constr.: לִטְרֹף
Ps. 17, 12. כאריה יכסוף לטרף

inf. ante Maqef: לִטְרַף־
Ez. 19, 3. 6. וילמד לטרף־טרף

1 *imperf.*: אֶטְרֹף
Ps. 50, 22. פן־אטרף ואין מציל
Hos. 5, 14. אני אני אטרף

3 *imperf.*: יִטְרֹף
Ps. 7, 3. פן־יטרף כאריה

3 *imperf.*: יִטְרָף *p.*
Gn. 49, 27. בנימין זאב יטרף

3 *imperf.*: וַיִּטְרֹף
Am. 1, 11. ויטרף לעד אפו

Digitized by Google

Nif-al: נִטְרָף
3 *imperf.*: יִטָּרֵף *sg.*
Ex. 22, 12. אִם טָרֹף יִטָּרֵף
Jer. 5, 6. כָּל־הָיֹצֵא מֵהֶם יִטָּרֵף
Pu-al: טֹרָף 3 *perf.*
Gn. 37, 33. טֹרֹף טֹרַף יוֹסֵף
3 *perf.*: טֹרָפָה *p.*
Gn. 44, 28. אַךְ טֹרֹף טֹרַף
part.: מְטֹרָף = *טָרֵף
Gn. 8, 11. *עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ

טֶרֶף

ג"ז וּמִלְּעֵלָה סְגֹלָה וּפַתַּח [שֶׁנִּפְתָּח-סְעִנְעִם], וּמוּם פ' לְעֵיל עִלָּה סְנִקְעָף, וְעֵינָן כָּכוֹת רַק נִמְצָא [כְּלִפְתָּח]. כ' לְעֵיל אֵלֶּה קִיְּמוּ קָעָף, וּסְנִקְרָף מֵהֶן, קָעָף וּנִיד [כּוּיב], וְנִלְּוּם סְכָל לְהַטְרִיף. וּסְרֵי עֵרֶף, סְלֵעוֹן סְרֵי קָעָף קְוּסִ קִיּוּם קוּפְּטִים.

n. m. res decerpta, hinc 1) folium, frons viridis, modo decerpta; 2) rapina, praeda ferarum laniantium, veluti הָרֵי טָרֶף, montes feris laniantibus referti. LXX. *βλαστός, ἁρπαγή; ἅρπαγμα (ἁρπάζειν), διαρπαγή, ἅλωσις.*

טָרֵף *p.* טֹרֵף
Nu. 23, 24. לֹא יִשְׁכַּב עַד־יֹאכַל טָרֶף
Job. 4, 11. לִישׁ אָבַד מִבְּלִי־טָרֶף
Job. 29, 17. וּמְשַׁנֵּיתִי אֲשַׁלִּיךְ טָרֶף
Job. 38, 39. הַתָּצוּד לְלָבִיא טָרֶף
Ps. 76, 5. אַדִּיר מֵהָרְרֵי־טָרֶף
Ps. 124, 6. שִׁלָּא נְתָנֵנוּ טֶרֶף
Jes. 5, 29. וְיֹאחֵז טֶרֶף
Ez. 19, 3. וַיִּלְמַד לִטְרֹף־טָרֶף
Ez. 22, 25. שׁוֹאֵג טֹרֵף טָרֶף
Ex. 22, 27. טִרְפֵי טָרֶף
Nah. 2, 13. וַיִּמְלֵא־טֶרֶף חוֹרָיו.
Nah. 3, 1. לֹא יָמִישׁ טָרֶף

וְטֶרֶף

Am. 3, 4. וְטֶרֶף אֵין לוֹ

לַטָּרֶף *p.*

Job. 24, 5. מִשְׁתֵּרִי לַטָּרֶף
Ps. 104, 21. הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף

מִטָּרֶף

Gn. 49, 9. מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ

cum suff.: מִטַּרְפֵּךְ
Nah. 2, 14. וְהִכְרִיתִי מֵאֶרֶץ טַרְפֶּךָ

cum suff.: טַרְפּוֹ
Jes. 31, 4. וְהִכְפִּיר עַל־טַרְפּוֹ

pl. constr.: טַרְפֵּי
Ez. 17, 9. כָּל־טַרְפֵי צִמְחָה תִיבָשׁ

טְרֵפָה

ג"ל גּוֹיִם קוֹמְיֵי טָמָּם, נִמְצָא טְרֵיפָה וּסְפַקְעוֹן סְכַעֲרָף וּמְשׁוֹמֵעַ זְפוּנֵיפָּ [נְעַלְיִסְסְמְכְנְעָם], וּנְלִמְּדוּ מְנַסְּפָם פְּפוּנֵיפָּ וּמְשׁוֹמֵעַ נְשַׁלְּסְ, וְכֵן נְקִלְנוֹס.

n. f. (ab adj. m. טָרֵף, vi passiva, pro טָרִיף), id quod laniatum est a feris. LXX. *ἁρπαγή, θηριάλωτος.*

טְרֵפָה לֹא־תֹאכְלוּ בַּשָּׂדֶה
Gn. 31, 39. טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלַיִךְ
Ex. 22, 30. וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה
Lev. 7, 24. וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה
Nah. 2, 13. וּמִעַטְתִּיךְ טְרֵפָה

וּטְרֵפָה

Lev. 17, 15. אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה
Lev. 22, 8. נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל
Ez. 4, 14. וּמְרֵפָה לֹא־אָכַלְתִּי
Ez. 44, 31. כָּל־נְבֵלָה וּטְרֵפָה

הַטְּרֵפָה

Ex. 22, 12. יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה

טָרָף

ק"ז וּסְלֵעוֹן קְמוּף מֵעֲלָה, שׁוֹ עֲלָה נְקִטָף,

נִטְרָף
Nif-al:
3 *imperf.*: יִטָּרֵף *sg.*
Ex. 22, 12. אִם טָרֹף יִטָּרֵף
Jer. 5, 6. כָּל־הָיֹצֵא מֵהֶם יִטָּרֵף
Pu-al: טֹרָף 3 *perf.*
Gn. 37, 33. טֹרֹף טֹרַף יוֹסֵף
3 *perf.*: טָרָפָה *p.*
Gn. 44, 28. אַךְ טֹרַף טֹרָף
part.: מְטֹרָף = *טָרֵף
Gn. 8, 11. *עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ

טֶרֶף

פַּעַל נוֹדֵד, וּלְפִי-עוֹבֵר נְכוֹ כ"ף נִסְנוֹסֵף חִטְרִיף, וּסְמְכוּתָן שֶׁנִּיעַם וְוִיס [וִיץ וְעֵט-עִינְעָן, כְּפִסְרְעָן] וּסְכַלְכְּלוֹת. וּמוּם סְנוֹסֵף סְפַכְלֵס וְנִקִּיסְ לְשַׁנְעַם וּסְזַכְּסְ, וְכֵן נִשְׁמְעִי עֵרֶב כְּמוֹ נְהוּדוֹ [s. *trip*] וּוִיוֹנִי [τρέπ-ω, τρέφ-ω] וּלְנִקְלְנִי וְכַדּוֹמֵס, וּפ"כ לִין שַׁיְיכוּת לוֹ עִם עֵרֶב לְעֵיל.

verb. intr. hifil. (bene discernendum a v. טָרַף), nutrire, satiare, cibum dare, sanscr. *trip*, graec. *τρέφ-ω*. LXX. הַטְרִיף, *συντάσσειν.*

Hif-il: הַטְרִיף
impf. c. suff.: הַטְרִיפֵנִי
Prv. 30, 8. הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי

טָרֶף

ג"ז וּסְלֵעוֹן כְּנִילְסְ סְסְנֵיס לְשׁוֹן סְוִין וּסְכַל [שְׁסְיִיוֹן], כְּמוֹ נְתַן עֵרֶף לְנִיס, סִיס עֵרֶף נְכִיס, עֵרֶף נְתַן לִירְלִיו.

n. m., cibus, epulum, syr. *tharfo.* LXX. *τροφή, βορά, βρῶμα.*

Prv. 31, 15. וַתִּתֵּן־טֶרֶף לְבֵיתָהּ
Mal. 3, 10. וִיהִי טֶרֶף בְּבֵיתִי
Ps. 111, 5. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו

חַד־גְּדְיָא פִּרְחֵי בִּית · בָּעֵם לְרֹאשֶׁךָ עֲטֶרֶת:
חֲמֵה בָּבוֹד לְמִשְׁעֵי חַמְּדֵנִי · חֲמֵה לַאֲלֹהַ חְמַאֲרֵת:
אֲיֵה סֹפֵר מְסַפֵּר גָּלֶה · אֲיֵה מַבְרִין בָּלֹ־חֲלֵיכֹתֵיהֶן!
אֲיֵה שֹׁקֵל בַּפֶּלֶס בָּלֶה · אֲיֵה מְאֵיר חֲיֵרֹבֹתֵיהֶן!

יָאַב

פַּעַל נוֹדֵד, וּסְמְקוּר כְּמוֹ אֲבֵ"ח לְעֵיל, סְעִיף-לַ"ב וּקְפִינְס, סְקִלְנוֹת שֶׁל דָּבָר וּשְׁיִיסְ [פַּעַלְשַׁנְעָן]. סְמְנוֹת סְשֵׁם יָאַב, וּסִי' מְקוֹבֵּ מוֹנֵ וּעִמְעִי, וּקְוּוֹת מִרְעִסוֹ יְדַאֵב, אֲבֵ"ח, אֲוֵ"ח, וְכֵשֵׁם כְּכוֹוֹן נִשְׁמְעִי מֵעֵרֶב [l. *hav-, av-ere*; s. *aw*].

v. intr., sicut אָוַח, תָּאַב, אָבֵ"ח, inclinare atque propendere ad aliquam rem, *av-ere* (*hav-ere*), cupere, s. *aw*. LXX. *ἐπιποθεῖν.*

1 *perf.*: יָאָבְתִּי *p.*
Ps. 119, 131. כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי

יְאֵד

פַּעַל נוֹדֵד, וּכְשֶׁנִּפְעָל נַעֲנִי יֵן יָאֲתָה מְמֵנּוּ. סְסַלְּסְ זוֹיס וְכִיוֹסְ לְדַבֵּר, [נַעֲפַּלִיקְט], כְּמוֹ עֵרֶף סְשֵׁם נִמְכוֹן פ'.

adj. m. decerptus, de folio, hinc *viridis*, frons viridis, modo decerpta. V. טֶרֶף I.
Gn. 8, 11. עֲלֵה־זַיִת טָרָף

טָרַף

פַּעַל נוֹדֵד, וּלְפִי-עוֹבֵר נְכוֹ כ"ף נִסְנוֹסֵף חִטְרִיף, וּסְמְכוּתָן שֶׁנִּיעַם וְוִיס [וִיץ וְעֵט-עִינְעָן, כְּפִסְרְעָן] וּסְכַלְכְּלוֹת. וּמוּם סְנוֹסֵף סְפַכְלֵס וְנִקִּיסְ לְשַׁנְעַם וּסְזַכְּסְ, וְכֵן נִשְׁמְעִי עֵרֶב כְּמוֹ נְהוּדוֹ [s. *trip*] וּוִיוֹנִי [τρέπ-ω, τρέφ-ω] וּלְנִקְלְנִי וְכַדּוֹמֵס, וּפ"כ לִין שַׁיְיכוּת לוֹ עִם עֵרֶב לְעֵיל.

verb. intr. hifil. (bene discernendum a v. טָרַף), nutrire, satiare, cibum dare, sanscr. *trip*, graec. *τρέφ-ω*. LXX. הַטְרִיף, *συντάσσειν.*

Hif-il: הַטְרִיף
impf. c. suff.: הַטְרִיפֵנִי
Prv. 30, 8. הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי

טֶרֶף

ג"ז וּסְלֵעוֹן כְּנִילְסְ סְסְנֵיס לְשׁוֹן סְוִין וּסְכַל [שְׁסְיִיוֹן], כְּמוֹ נְתַן עֵרֶף לְנִיס, סִיס עֵרֶף נְכִיס, עֵרֶף נְתַן לִירְלִיו.

n. m., cibus, epulum, syr. *tharfo.* LXX. *τροφή, βορά, βρῶμα.*

Prv. 31, 15. וַתִּתֵּן־טֶרֶף לְבֵיתָהּ
Mal. 3, 10. וִיהִי טֶרֶף בְּבֵיתִי
Ps. 111, 5. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו

יָאַב

פַּעַל נוֹדֵד, וּסְמְקוּר כְּמוֹ אֲבֵ"ח לְעֵיל, סְעִיף-לַ"ב וּקְפִינְס, סְקִלְנוֹת שֶׁל דָּבָר וּשְׁיִיסְ [פַּעַלְשַׁנְעָן]. סְמְנוֹת סְשֵׁם יָאַב, וּסִי' מְקוֹבֵּ מוֹנֵ וּעִמְעִי, וּקְוּוֹת מִרְעִסוֹ יְדַאֵב, אֲבֵ"ח, אֲוֵ"ח, וְכֵשֵׁם כְּכוֹוֹן נִשְׁמְעִי מֵעֵרֶב [l. *hav-, av-ere*; s. *aw*].

v. intr., sicut אָוַח, תָּאַב, אָבֵ"ח, inclinare atque propendere ad aliquam rem, *av-ere* (*hav-ere*), cupere, s. *aw*. LXX. *ἐπιποθεῖν.*

1 *perf.*: יָאָבְתִּי *p.*
Ps. 119, 131. כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי

יְאֵד

פַּעַל נוֹדֵד, וּכְשֶׁנִּפְעָל נַעֲנִי יֵן יָאֲתָה מְמֵנּוּ. סְסַלְּסְ זוֹיס וְכִיוֹסְ לְדַבֵּר,

יָאַד, יָאוֹד

עֶרְוַת עַל־יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר.
Jes. 19, 7.
Jes. 19, 7. וְכָל מִזְרַע יְאוֹר
Jes. 23, 3. קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ
Ez. 29, 9. יְאוֹר לִי וַאֲנִי עָשִׂיתִנִי
Zach. 10, 11. כָּל מְצוּלוֹת יְאוֹר

הַיְאוֹר

Gn. 41, 1. וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאוֹר
Gn. 41, 2. 18. וְהִנֵּה מִן־הַיְאוֹר עֹלוֹת
Gn. 41, 3. עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאוֹר
Gn. 41, 3. עַל־שְׂפַת הַיְאוֹר
Gn. 41, 17. הִנְנִי עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאוֹר
Ex. 2, 3. וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל־שְׂפַת הַיְאוֹר
Ex. 2, 5. לִרְחֹץ עַל־הַיְאוֹר
Ex. 4, 9. אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאוֹר
Ex. 7, 15. לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאוֹר
Ex. 7, 18. וּבָאַשׁ הַיְאוֹר
Ex. 7, 18. לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאוֹר
Ex. 7, 24. סְבִיבֹת הַיְאוֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת
Ex. 7, 24. לִשְׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַיְאוֹר
Ex. 7, 25. אַחֲרֵי הַכּוֹתוֹ אֶת־הַיְאוֹר
Ex. 7, 28. וְשָׁרַץ הַיְאוֹר צְפַרְדְּעִים
Ex. 17, 5. אֲשֶׁר הִכִּית בּוֹ אֶת־הַיְאוֹר
Dan. 12, 5. אֶחָד הִנֵּה לִשְׂפַת הַיְאוֹר
Dan. 12, 5. וְאֶחָד הִנֵּה לִשְׂפַת הַיְאוֹר
Dan. 12, 6. 7. מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאוֹר

cum h finis: הַיְאֹרָה
Ex. 1, 22. הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ

בַּיְאוֹר

Ex. 7, 17. עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר
Ex. 7, 18. וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאוֹר
Ex. 7, 20. וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר
Ex. 7, 20. כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיְאוֹר לְדָם
Ex. 7, 21. וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאוֹר מֵתָה
Ex. 7, 21. וַיִּבְאַשׁ בַּיְאוֹר
Ex. 8, 5. 7. רַק בַּיְאוֹר תִּשָּׁאַרְנָה
Jes. 19, 8. כָּל־מַשְׁלִיכֵי בַיְאוֹר חַכָּה

בַּיְאֹר

Jes. 23, 10. כִּיאֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ
Jer. 46, 7. מִי־זֶה כַּיְאֹר יַעֲלֶה
Jer. 46, 8. מִצְרַיִם כַּיְאֹר יַעֲלֶה
Am. 9, 5. וְעָלְתָה כַּיְאֹר כֻּלָּהּ

*כְּאֹר

*Am. 8, 8. *וְעָלְתָה כְּאֹר כֻּלָּהּ

יְאֹר, יָאוֹר

Am. 8, 8. וְנִשְׁקְעָה כַּיְאוֹר מִצְרָיִם
Am. 9, 5. וְשָׁקְעָה כַּיְאוֹר מִצְרָיִם

cum suff.: יְאֹרֵי
Ez. 29, 3. אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי

pl.: יְאֹרִים
Job. 28, 10. בְּצוֹרוֹת יְאֹרִים בָּקָע
Jes. 33, 21. יְאֹרִים רְחֹבֵי יָדָיִם
Ez. 30, 12. וְנָתַתִּי יְאֹרִים חָרְבָה

pl.: הַיְאֹרִים
Ex. 8, 1. עַל־הַטְּחֹרוֹת עַל־הַיְאֹרִים

pl.: בַּיְאֹרִים
Nah. 3, 8. הֲיֵשֵׁבְתְּ בִּיְאֹרִים

pl. constr.: יְאֹרֵי, יִאֹרֵי
2 Reg. 19, 24. כָּל יְאוֹרֵי מָצוֹר
Jes. 7, 18. בְּקַצֵּה יְאֹרֵי מִצְרָיִם
Jes. 19, 6. וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר
Jes. 37, 25. כָּל יְאוֹרֵי מָצוֹר

pl. c. suff.: יְאֹרֶיהָ
Ez. 29, 4. דִּגַת־יְאֹרַיִךְ
Ez. 29, 4. מִתּוֹךְ יְאֹרַיִךְ
Ez. 29, 4. וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרַיִךְ

Nilo. Targ. Es. 33, 21. (יְאֹרִים נַהֲרִין שַׁטְפִין): Alex. *ποταμοὶ καὶ διώρυγες*, quibuscum consentit Qimchi, qui rivos manibus hominum factos ad educendas ex fluvio aquas intelligit. LXX. *ποταμός, διώρυξ*, semel אֹר, tanquam per aphaeresin, *ποταμός; συναγωγὴ ὕδατος.*

יְאַר, יְאוֹר

עֶרְוַת עַל־יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר.
Jes. 19, 7.
Jes. 19, 7. וְכָל מִזְרַע יְאוֹר
Jes. 23, 3. קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ
Ez. 29, 9. יְאוֹר לִי וַאֲנִי עָשִׂיתִנִי
Zach. 10, 11. כָּל מְצוּלוֹת יְאוֹר

הַיְאֹר

Gn. 41, 1. וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר
Gn. 41, 2. 18. וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת
Gn. 41, 3. עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר
Gn. 41, 3. עַל־שְׂפַת הַיְאֹר
Gn. 41, 17. הִנְנִי עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאֹר
Ex. 2, 3. וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל־שְׂפַת הַיְאֹר
Ex. 2, 5. לִרְחֹץ עַל־הַיְאֹר
Ex. 4, 9. אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאֹר
Ex. 7, 15. לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאֹר
Ex. 7, 18. וּבָאַשׁ הַיְאֹר
Ex. 7, 18. לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר
Ex. 7, 24. סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת
Ex. 7, 24. לִשְׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַיְאֹר
Ex. 7, 25. אַחֲרֵי הַכּוֹתוֹ אֶת־הַיְאֹר
Ex. 7, 28. וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים
Ex. 17, 5. אֲשֶׁר הִכִּית בּוֹ אֶת־הַיְאֹר
Dan. 12, 5. אֶחָד הִנֵּה לִשְׂפַת הַיְאֹר
Dan. 12, 5. וְאֶחָד הִנֵּה לִשְׂפַת הַיְאֹר
Dan. 12, 6. 7. מִמַּעַל לְמֵימֵי הַיְאֹר

cum h finis: הַיְאֹרָה
Ex. 1, 22. הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ

בַּיְאֹר

Ex. 7, 17. עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר
Ex. 7, 18. וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר
Ex. 7, 20. וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר
Ex. 7, 20. כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹר לְדָם
Ex. 7, 21. וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר מֵתָה
Ex. 7, 21. וַיִּבְאַשׁ בַּיְאֹר
Ex. 8, 5. 7. רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה
Jes. 19, 8. כָּל־מַשְׁלִיכֵי בַיְאֹר חַכָּה

בַּיְאֹר

Jes. 23, 10. כִּיאֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ
Jer. 46, 7. מִי־זֶה כַּיְאֹר יַעֲלֶה
Jer. 46, 8. מִצְרַיִם כַּיְאֹר יַעֲלֶה
Am. 9, 5. וְעָלְתָה כַּיְאֹר כֻּלָּהּ

*כְּאֹר

*Am. 8, 8. *וְעָלְתָה כְּאֹר כֻּלָּהּ

יְאֹר, יָאוֹר

Am. 8, 8. וְנִשְׁקְעָה כַּיְאוֹר מִצְרָיִם
Am. 9, 5. וְשָׁקְעָה כַּיְאוֹר מִצְרָיִם

cum suff.: יְאֹרֵי
Ez. 29, 3. אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי

pl.: יְאֹרִים
Job. 28, 10. בְּצוֹרוֹת יְאֹרִים בָּקָע
Jes. 33, 21. יְאֹרִים רְחֹבֵי יָדָיִם
Ez. 30, 12. וְנָתַתִּי יְאֹרִים חָרְבָה

pl.: הַיְאֹרִים
Ex. 8, 1. עַל־הַטְּחֹרוֹת עַל־הַיְאֹרִים

pl.: בַּיְאֹרִים
Nah. 3, 8. הֲיֵשֵׁבְתְּ בִּיְאֹרִים

pl. constr.: יְאֹרֵי, יִאֹרֵי
2 Reg. 19, 24. כָּל יְאוֹרֵי מָצוֹר
Jes. 7, 18. בְּקַצֵּה יְאֹרֵי מִצְרָיִם
Jes. 19, 6. וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר
Jes. 37, 25. כָּל יְאוֹרֵי מָצוֹר

pl. c. suff.: יְאֹרֶיהָ
Ez. 29, 4. דִּגַת־יְאֹרַיִךְ
Ez. 29, 4. מִתּוֹךְ יְאֹרַיִךְ
Ez. 29, 4. וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרַיִךְ

[כְּמוֹ כֵּן, סְרֵי, וְיֵשׁ [נַעֲנִיעֵעֵן, שֶׁנִּפְעָל-סְעַן], וּלְפִי סְזֵכֶם סוּס לְנוֹכ. וּמוּס נְקִנְגוּס שֶׁנִּיגוּכִי יְאֵי, יְאָה, לְנִקְנֵס יְאֵיא וֹי נְסְקֵעֵם יְיֵא, וּכְכוּי נְקֵנֵס יְאֵיא וֹי יְאֵיוֹ, וְכֵן כְּשֶׁלְּפִי נְקִנְגוּס סְשֵׁמוּת יְאֵיא וְסְעֵן יְאֵית, יְאֵי, יְאֵי סְסְפְּעֵם, וְכֵן יְאֵיוּ, וְנִם נְסוּיִיס עֵפְלְסוּ. וְסְזוּי עִם כְּיֵס כְּנֵר עֵשֵׂס רְצֵ' וֹ"ל, וְסְזוּי נְשְׁמְעִי עֵרֶב רְשֵׁס קְעֵס נְשֵׁס, וּלוֹס עוֹד סְקְסוּן נְלִכֵּר. עִי' סְנִכֵּי שְׁפְּעִי שְׁכֵס קְצֵ'.

v. intr. (unde solummodo יָאֲתָה), sicut נָאָה q. v., decere, decorum, conveniens esse. Formas verbi targumicas recenset textus *rab.* Etiam sermo syriacus creberrime hoc utitur verbo, veluti Matth. 3, 15. *ja-é lan*, h. e. decet nos. LXX. ed. *Compl. σοὶ γὰρ πρέπει.*

3 *fem.*: יָאֲתָה *p.*
Jer. 10, 7. כִּי לְךָ יְאָתֶה

יְאַל

lubitem esse, v. s. I. יָאַל *p.* 337.

יֵאַל

velle, v. s. II. יָאַל *p.* 337.

יְאַל

פַּעַל נוֹפֵל, וּלְפִי-עוֹבֵר כְּכ"ף נְנוֹז, וּסְשְׁמְעִין לְכ"ף כְּמוֹ בָּדַד, שֶׁנִּשְׁקַל סְמְכוּתוֹ מִן נְסִיכִים שֶׁל נְסִיכִים, וְכֵן יְסִיס יְקַר, נְשְׁנוֹתוֹ נְסִיכִים וּנְסִילִים [פְּלִיסְעֵרֶן, שִׁיסְעֵרֶן], וּמוּס נְסִיכִים [וְוַעֲלְעֵרֶן], סְנִיהוֹל סְנֵלִים. וְיוּוֹעֵר סְשֵׁס נְעֵ' רָאֵי כְּוּוּסְ שֶׁל אֵר, וּנְשְׁמְעִין סְשֵׁס יְאֵי כְּוּוּסְרוֹנִי, נְסִיכִין נְסִילִים וּנְסִילִים, וּמוּס שֵׁס כְּסִר הָבָא [כְּמוֹ כֵּן, סְרֵי, לוֹר, עַל סְנִשְׁמְעִין], וּסְשֵׁס יְאֵי נְסִר הָשָׁא, וְכֵן סְתּוֹקְיֵי נְקִנְגוּס יְאֵיתֵי, וּפ"כ כְּמוֹ נְסִיכִים וְנִסְנוֹסִים סְנִיהוֹל סְיִיכִים סְנִיהוֹל סְנִיכִים סְנִיהוֹל סְנִיכִים סְנִיהוֹל סְנ

Ez. 29, 5. כל־דגת יאריך
Ez. 29, 10. חכי אליך ואל־יאוריך
pl. c. suff.: יְאֹרֶיךָ
Ez. 29, 3 הרבץ בתוך יאריו
pl. c. suff.: יְאֹרֵיהֶם
Ex. 7, 19. על־יאוריהם ועל־אגמיהם
Ps. 78, 44. ויהפך לדם יאריהם

יָאַשׁ

פעל נודד, ונפעל לְךָ נכאבך וכאבך נוֹאָשׁ, יַאֵשׁ, והמכוון נמשך ומרפקת דבר, קדילה ומוכה וקיצוץ נפש [קוץ־נענען], ומוס נכפעל יקע נכאבו מן דבר ומוכתו [פעלנווי־פעלנן]. ופכינוני נוֹאָשׁ נפקר נופל, לו בענין המיקוח, לוזר הוֹק נקיעת נפש ונקנס. והכנד יוֹנֵק לנליבי. נתכנוס מוס יַאֵשׁ, וכן נְיָאֵשׁ, ולזוב נגרפ, לכן התפנות עוֹד סוד, ולְךָ אֲתִיקַת מאכו.

verb. trans. nifal. (נוֹאָשׁ) et *piël.* (יַאֵשׁ), desistere, cessare, intermittere, arab. *jaasa*, *transp. ajisa*, hinc *Nif.* desperare, animum desp*o*ndere, animo cadere; part. נוֹאָשׁ, desperatum, perditum est. *Pi.* in desperationem inducere, desperatum aliquem relinquere. LXX. *Nif.* ἀνδρίζεσθαι, ἀνιᾶναι, παύεσθαι; part. παύσομαι, ἀνέχεσθαι; *Pi.* ἀνατάσσεσθαι.

Nif-al: נוֹאָשׁ
part.: נוֹאָשׁ *adv.*
Job. 6, 26. ולרוח אמרי נואש
Jes. 57, 10. לא אמרת נואש
Jer. 2, 25. ואמרי נואש
Jer. 18, 12. ואמרו נואש
part.: וְנוֹאָשׁ
1 Sam. 27, 1. ושאול ממני שאול
Pi-el: יַאֵשׁ
inf. constr.: לְיַאֵשׁ
Eccl. 2, 20. ליאש את־לבי

יָבַב

פעל נודד, ונפעל לְךָ נסכנד יָבַב, ומסלנס לדעת מיתקנס ענין מנעמ, ולדעת סרל"ק ענין תרועה [יובען], ולדעת רס"י ענין דבור. לוֹלס כלס ילעו מעכוון שלו כערבי, ענין סנרת והרעס. ולוזס לו נסרס אָבַב, כמי הנלקס לי, לקר מעמו אַבּוּב, וכן נלמת לְנֵב נעלני. נמכוון הוס, ונתקנוס לזוב נעל סנרת וועיקס ונכיס.

מקוס הסרס מנעית. ע' יָבַל.

v. intr. onomatopoët. piël., vociferari, lamentari, elata voce clamare, sicut אָבַב, *ababa* (*syr.* et *arab.*), unde אַבּוּב. Targ. סְדַרְנָא, h. e. circumspectat, prospectat (צְנִיף הַבָּטָה); alibi Paraphrastes hebr. חַרְדַּע hoc verbo reddit. LXX. plane non verterunt.

Pi-el: יִבֵּב
3 *impf. fem.:* וַתְּיַבֵּב
Jud. 5, 28. נשקפה ותיבב אם סיסרא

יָבַל

פעל נודד, ומסתכון כוילס וזקוי וכסוס, וכן לקיו אָבֶל, בֵּל, וככל מפעי ענג, ונגור מוס יָבַל, יוּבַל, ויקוי הסרס נלקיכוי סלס תעלס לנל סמעלים שמוכרתי. ומוס סמשל על המיסס [נעמפלי־עסמנן], ע' סגור יָבַל, וכן לנל נגל לעיל. ומוס המשלס נכוסף לנמיסס וסליכס, מקכון תנוסתו נורכס וכדומס, כלנר מרלס לנל יְבוּל סכנור.

יגל יבול ביתו Job. 20, 28.
ואין יבול בגפנים Hab. 3, 17.
ויבול לחמורים Jud. 19, 21.
cum suff.: יְבוּלָהּ
ונתנה הארץ יבולה Lev. 26, 4.
ארצכם את־יבולה Lev. 26, 20.
לא תתן את־יבולה Dt. 11, 17.
ארץ נתנה יבולה Ps. 67, 7.
וארצנו תתן יבולה Ps. 85, 13.
והארץ תתן יבולה Ez. 34, 27.
כלאת יבולה Hag. 1, 10.
והארץ תתן את־יבולה Zach. 8, 12.
cum suff.: וְיִבְלָהּ
ותאכל ארץ ויבלה Dt. 32, 22.
cum suff.: יְבוּלָם
ויתן לחסיל יבולם Ps. 78, 46.
יְבוּל

ע"ג וסמלנס כמו יְבָל, לומר נסר וכוול ומלג [פלוסס], לוֹלס נעלמות מופעע, כלסר תעיד עליו התמוכה. כי המשקל עזקל גּוּמָץ, עוּגָב, אוּבָל [ז'יגלו לנעמים נקמץ עוּגָב, גּוּמָץ]. וועפ תמוכה לרמיה, נמר סנולי הענני גּוּמָץ, עֻגָב, ועֹכ סס נמר יְבָל, וכן סוֹגָר נמר סָגָר. וסנולי כוס תליל מופעע, וכל לְלָס שרידי לרס, ונמלים יקן נכתני קלס המתלרמים, והמענכס לתמוכה הענרית תכיר נשס הוֹגָב [בלרמי הוּגָב], וכלין ספק כדומס סתמוכה מוֹרֶג. ומוס תכיל המתוכות עוֹלָם, חוֹתָם, [בלרמי חוּתָם] נהקמנס, וסס כמו עוֹלָם, חוֹתָם, מהענכס מלכס לענר, ולוק.

n. m. flumen, amnis, sicut יָבָל. Forma nominis abstractiva est atque aramaica, ad sim. nmm. גּוּמָץ, עוּגָב, אוּבָל, interdum *kamezata* syllaba extrema (גּוּמָץ, עוּגָב), respondetque segolatis hebraicae linguae nmm. עֻגָב, גֻּמָץ, quare יוּבַל pro יְבָל, sicut סוֹגָר pro סָגָר. Transitionem ad formam hebraicam repraesentant nm. הוֹגָב (ar. הוּגָב), מוֹרָג, quae et ipsa kamezantur interdum, veluti חוֹתָם pro חוּתָם, עוֹלָם (pro עוּלָם), (aram. חוֹתָם). LXX. ἰκμάς.

ועל־יובל ישלח שרשיו Jer. 17, 8.
תְּבַל

ע"כ, ומתמוכה קנה, כי מן ע' מעולם לְךָ כמלך מעקל כוס, וגם המכוון לְךָ יכון לנרס יבל, כלסר קנמו רניס. לכן כ"ל שנרס תֵּבֵל, ע"ע מתקר ומשוו, ומוק על מעקל תַּיְלָל מן סלל, ומס ידוע נמר חֵלֶל. כי נמלוק סדנוג נקלק נקסוס נכי, כלסר מָאן, סַנָּה יוכיק, וע"כ ג"כ תֵּבֵל נמר תְּבָל. ונלתי ליקוק מתלמת לְמר סרל"ק נקסנו מכלל [ל' ג'ילדק] דף קס"ס: תבל כמו ס'לל, ולְךָ יקנן תבל לרנים, כי ליכאו כמו מרלן, כי מרן לע"ג שהוק כלל, לפעמים מוק פרט, ותבל לעולם כלל, והוק שם לכל לרלות היזוב. ולולי הוק שם עם עולם השפל, ולינו שם תוקר, ולְךָ יתקבר עם הכנוים ולְךָ יקנן עכ"ל. ע' תבל בתקמוחו. ולוק תרלס ג"כ הנווי נשפתי ערב, ומנגתיהו ג"כ שם לתקל סתפוק.

n. f. singulare tantum (forma inenodabili, si verbum פ"י subesse putes; quare potius e verbo יָבַל orta videtur, pro תְּבַל, ad s. f. יַיְאָה, סַנָּה, pro חֵלַל a v. חַלַל; propter dagesationis defectum), orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη. Recte Qimchi (*Miklol* f. 165.): שֵׁם תְּבַל לְכָל־אַרְצוֹת רַחֲשׁוּב, quare neque pluralem habet neque suffixis augetur. De significatione v. infra s. v. יָבַל.

1 Sam. 2, 8. וישת עליהם תבל
2 Sam. 22, 16. יגלו מסדות תבל
1Chr. 16, 30 אף־תכון תבל בל־תמוט
Job. 34, 13. ומי שם תבל כלה
Job. 37, 12. על־פני תבל ארצה
Ps. 9, 9. וישפט תבל בצדק
Ps. 18, 16. ויגלו מוסדות תבל
Ps. 19, 5. ובקצה תבל מליהם
Ps. 24, 1. 98, 7. תבל וישבי בה
Ps. 33, 8. כל־ישבי תבל
Ps. 50, 12. כי־לי תבל ומלאה
Ps. 77, 19. האירו ברקים תבל
Ps. 89, 12. תבל ומלאה אתה יסדתם
Ps. 93, 1. אף־תכון תבל בל־תמוט
96, 10.
Ps. 96, 13. 98, 9. וישפט־תבל בצדק
Ps. 97, 4. האירו ברקיו תבל
Prv. 8, 26. וראש עפרות תבל
Jes. 13, 11. ופקדתי על־תבל רעה
Jes. 14, 17. *masc.* שם תבל כמדבר
Jes. 14, 21. ומלאו פני־תבל ערים
Jes. 18, 3. כל־ישבי תבל
Jes. 24, 4. אמללה נבלה תבל
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
Jes. 26, 18. ובלי־יפלו ישבי תבל
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
Jes. 34, 1. תבל וכל־צאצאיה
Jer. 10, 12. 51, 15. מכין תבל בחכמתו
Thr. 4, 12. וכל ישבי תבל
וְתֵבֵל
Ps. 90, 2. ותחולל ארץ ותבל
Nah. 1, 5. ותבל וכל־ישבי בה
בְּתֵבֵל
Prv. 8, 31. משחקת בתבל ארצו
וּמְחֵבֵל
Job. 18, 18. ומתבל ידחהו
מַבּוּל

ע"ן, והוק לנעת רניס נויר יָבֵל, ומלנוע מנליע הי', ועול וס נסמק. כי נס נגויים מפעלים נכוכים הע' תקקר נקצו להסס, כדרכה נקרמי, וכן נענני מַשָּׁע מן סָע, מַשָּׁחַ מן פָּחַ, ולולי ג"כ מַצָּע מן צָע, מַשְׁוֹר מן שָׁר, ונעלל ומפורסס תלקס כל לנלס לְנֵל מְשׁוֹט, מַשּׁוֹאָה, שנרסס ידוע שׁוֹאָה, שׁוּט, וע"כ גם סס הנרס לפי ענינו דעתי בּוּל, ומכנתיהו סס מנ"ל הרגל הקוראים. מתכוון התנועות ומשיק המים על לנכר, תשקה ומלפה [פיגעפלעוועטונג], ויקוט לנרס נול ודוק.

n. m. — a v. יָבַל, eliso *Jud*; vel potius a v. בּוּל, ad s. f. מַשָּׁע a v. מַשְׁוֹר (צע), מַצָּע (פח), מַשָּׁחַ (צע), מָשָׁע (שוא) מַשּׁוֹאָה (שוט) מְשׁוֹט (עֵר) — inundatio aquarum, diluvium. LXX. κατακλυσμός.

ולא־יהיה עוד מבול Gn. 9, 11.
הַמַּבּוּל
הנני מביא את־המבול Gn. 6, 17.
מפני מי המבול Gn. 7, 7.
ומי המבול היו על־הארץ Gn. 7, 10.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
ממי המבול Gn. 9, 11.
ויחי־נח אחר המבול Gn. 9, 28.
להם בנים אחר המבול Gn. 10, 1.
הגוים בארץ אחר המבול Gn. 10, 32.
שנתים אחר המבול Gn. 11, 10.
וְהַמַּבּוּל
והמבול היה מים Gn. 7, 6.
לְמַבּוּל
עוד המים למבול Gn. 9, 15.

והמקקר והזווי ע' תקת לְנֵל, כל והדומים.

v. intr., fluere, manare, rigare. Affinia sunt vv. בֹּל, בָּל, אָבַל, q. v., unde יְבָל, יוּבַל. Deinde vi diffluendi, liquescendi (sicut בָּלַל), vid. der. יָבֵל. Hinc *Hif.* vi faciendi, ut aliquid affluat vel eat, ducere, colligere, de frugum in horrea collectione, v. יְבוּל. LXX. *Hif-il:* ἀνάγειν, ἀπάγειν, διάγειν, ἐπάγειν; φέρειν, ἀναφέρειν, ἀποφέρειν; ἐμπορεύεσθαι, ἁπαλλάττειν.

Hif il: הֹבִיל
1 *impf. c. suff.:* אוֹבִילֵם
Jer. 31, 9. ובתחנונים אובילם
3 *impf. c. suff.:* יוֹבִלֵנִי, יְבִלֵנִי
Ps. 60, 11. מי יובלני עיר מצור
Ps. 108, 11. מי יבלני עיר מבצר
3 *pl.:* יוֹבִילוּ
לך יובילו מלכים שי Ps. 68, 30.
יובילו שי למורא Ps. 76, 12.
3 *pl.:* יוֹבִלוּן
Zeph. 3, 10. יובלון מנחתי
3 *pl. c. suff.:* יְבִלוּהָ
Jes. 23, 7. יבלוה רגליה מרחוק
Hof-al: הָבַל
1 *imperf.:* אוּבָל *p.*
Job. 10, 19. מבטן לקבר אובל
3 *imperf.:* יוּבָל
Jes. 18, 7. יובל־שי ליהוה צבאות
Jer. 11, 19. ככבש אלוף יובל לטבוח
3 *imperf.:* יוּבָל *p.*
Job. 21, 32. וחוא לקברות יובל
Jes. 53, 7. כשה לטבח יובל
Hos. 10, 6. גם־אותו לאשור יובל
Hos. 12, 2. ושמן למצרים יובל
2 *imperf.:* תּוּבָל
Ps. 45, 15. לרקמות תובל למלך
2 *pl.:* תּוּבָלוּן
Jes. 55, 12. ובשלום תובלון
3 *pl.:* יוּבָלוּ *p.*
Job. 21, 30. ליום עברות יובלו
3 *pl. fem.:* תּוּבָלְנָה
Ps. 45, 16. תובלנה בשמחת וגיל יְבֵל

ע"ג וסמלון כסל וסלנ ומלג [שערשם], ומוס נרנוי יְבַלֵּי־מַיִם, סרנון סלנ שיס, מן יבל עכן כוילס וסליכס, נתרגוס יְבַל עזלמו.

n. m., flumen, unde יְבַלֵּי־מַיִם, fluenta aquarum, liquores ammium. LXX. ὕδωρ διαπορευόμενον, παραῤῥέον ὕδωρ.

pl. constr.: יְבֵלֵי
Jes. 30, 25. פלגים יבלי־מים
Jes. 44, 4. כערבים על־יבלי־מים
יְבוּל

ע"ג וסמלון תנוסס ויול וכן [ערערשג], לומר סנקנן והמשוסף ניסס, כי עכין קנילס ומסיפס [ז'ייגוולנלען] ג"כ נשורס. וכן בּוּל לעיל נמכוון סוס, מערס בָּל נדומס מוס יָבָל, נמרס מוס מְיֻבָּלָא, לומר מעס וסנל [לנסטן], מכנין סכוסף.

n. m., messis seu proventus, qui in horrea tanquam influit seu illabitur (das Eingescheuerte), a v. יָבַל, vi eadem, qua בָּל, unde בּוּל. Talm. מְיֻבָּלָא *n. hofal.*, onus. LXX. καρπός, σπόρος, γέννημα, τὰ ἐκφόρια, ἰσχύς, ἀπώλεια.

וירשחיתו את־יבול הארץ Jud. 6, 4.

Digitized by Google

לַמַּבּוּל
Ps. 29, 10. לי למבול ישב

יָבֶל
ת"נ, וזה מכוסה נכ"ק יָבֶלֶת [נתעלום מַבֶּה] שכתעלם. המעכה מכה מכועפת ומתעוגגת וכשוקה [פ"יתעכלע וושוכ-דע], וכגור לפ"נ מן יבל נמכוון שתמלכו. ושוה נגמרק תעלמו, לגיון המכה נכללו פו נושפ, ושוקרי יָבֶלֶת נתפס נכנית, נתכגוס, והשופעת יָבֶלֶת נתפס נכנית, והפעל יָבַל גויר-תפס נתפס תלמודית, וכדומה.

adj. m. (unde solummodo *f.* יָבֶלֶת, suppl. מַכָּה), vulnus sanie *diffluens*, purulentum. Trg. יָבְלָן, Sam. חבלי, Syr. יָבֶל, Vulg. *habens papulas*, LXX. *μορμιώντα*.

adj. fem.: יָבֶלֶת *sbst.*
Lev. 22, 22. אר־חרוץ או־יבלת

יְבוּל
v. s. r. יָבוּל *p.* 155.

אוּבָל
v. s. r. אָבֵל *p.* 7.

יָבַל

נתרמי כמו נתנרי, ושוה נכנין סכוסף יַיבֵּל, כמו סכוסף נתנרי.

vrb. aram., par hebraico יָבַל; *Af-el:* הַיבֵּל. LXX. *ἀποφέρειν, κομίζειν.*

Af-el: הַיבֵּל
3 *perf.*: וְהַיבֵּל
Esr.5,14 וחיבל חמו להיכלא די בבל
inf.: וּלְהַיבָּלָה
Esr. 7, 15. ולהיבלה כסף ודהב

יֶבֶל

ת"נ, ופ"ע כ"ף נגור, וסכוונם סריע וכון ונתקם [יוכילינן, פַּרְתְּמַלְתָּק-קמן]. ותעלום תשרש תגם ענתי, וכן נשפת רוחל ונשפתי ערנ, והשופסם פין נכיך לרפים, קולם תתעוכם כתשר פ"ע לתניכו, רק תקרך פן יָב לעיל ע"ב.

v. inus. onomatopoët. (ex v. יָב q. v. s. prolongatum), laetos clamores tollere (jubiliren), unde יוּבַל (= יֹבֵל), et n. pr. יוּבָל.

יֹבֵל

ת"נ, ופ"ע ניכוי"ן, כ"ף כתעוכת תֹּלַע יֹתֵר, פן תֹּלַע, יֹתֵר, על כן סתכוון קדיר כתגולי"ן, וסתעוכם חוקף נוכנם כתעוכת שׁוֹבָב, אוֹבֵל, סוֹגֵר, גּוֹמֵץ, שכולם עולים לתגנון תקף. הסלנם לפ"ן קרועם וסידד, כן ונתקם, ככנם וגיל, תשוקם וסעולם [יוכעל, לתעם], ולכוב נסקשר עם שָׁמֵד, שׁוֹפֵר, כלים סכתשכים לתכועם, וקנין תשן נקרן סיובל, ולפעים יובל ניקוד, כמו קרן היובל, וום קנור. שכת סיובל סיל שכת סלכור, כי תוכשים נילקשים נקרן קיובל לקרוע דכור, ולפעמים יובל כמר שכת יובל, ותוס לפעמים נקני", על כי סכותב יקשב שמם. ודע שסשפ"ם יוֹבֵל, לפני כל קופע כנור ותוגב, תשרש וה נתכוון וה.

n. m. (forma vetusta, pro segolato יֹבֶל, sicuti יֹתֵר pro יֹתֶר, תֹּלַע pro תֹּלֵע), laeta exclamatio, vociferatio, *jubilus* (syn. תְּרוּעָה), saepe juncto קֶרֶן שׁוֹפָר v. שׁוֹפָר, quae interdum per ellipsin desunt, de clangente cornu seu buccina; c. quam), annus quinquagenus, cujus initio, inflatis buccinis, captivis liberatio, servis manumissio, debitoribus remissio foeneris, venditoribus fundorum restitutio, et cujusque ad familiam suam reditus promulgabatur (syn. שְׁנַת הֶרוֹר). LXX. *φωνὴ καὶ σάλπιγξ, ἰωβήλ; ἀφέσεως σημασία, σημασία, ἄφεσις, ἀφαίρεσις, ἱερός.*

יוֹבֵל
Lev. 25, 10. יובל הוא תהיה לכם
Lev.25,11. יובל הוא שנת החמשים
Lev. 25, 12. כי יובל הוא קדש

הַיּוֹבֵל, הַיּוֹבֵל
Ex. 19, 13. במשך היבל המה
Lev. 25, 13. בשנת היובל הזאת
Lev.25,15 במספר שנים אחר היובל
Lev. 25, 28. עד שנת היובל
Lev.25,40 עד־שנת היבל יעבד עמך
Lev. 25, 50. 52. עד־שנת היבל
Lev. 25, 54. ויצא בשנת היבל
Lev. 27, 17. אם־משנת היבל
Lev. 27, 18. ואם־אחר היבל
Lev. 27, 18. 23. עד שנת היובל
Lev. 27, 24. בשנת היובל
Num. 36, 4. ואם־יהיה היבל
Jos. 6, 5. והיה במשך בקרן היובל

בַּיּוֹבֵל
Lev. 25, 28. ויצא ביבל
Lev. 25, 30. לא יצא ביבל
Lev. 25, 33. ועיר אחזתו ביבל
Lev. 27, 21. בצאתו ביבל

וּבַיּוֹבֵל
Lev. 25, 31. וביבל יצא
pl.: יוֹבְלִים
Jos. 6, 6. שבעת שופרות יובלים
pl.: הַיּוֹבְלִים
Jos. 6, 4. שבעה שופרות היובלים 8. 13.

יְבַם

פעל לפ-עונר כ"ף נגור, ולפ ידעתי מסוקו ותתנוקו, ולפ תלפתי נתקור סלנון פרוש תספיק לו, ול' יקנכו לעתם.

v. inus., origine incognita.

יָבָם

ת"נ והסלנם קפי-סנעל [שוגענר], ויקיכו להסתקק עם פתק קפיו, קפקי מות קפיו נלפ נכיס, והסתנות נעלם תעכי.

n. m., levir, mariti frater. LXX. *ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός.*

cum suff.: יְבָמִי
Dt. 25, 7. מאן יבמי

cum suff.: יְבָמָהּ
Dt. 25, 5. יבמה יבא עליה

יְבָמֶת
ת"כ נויר יָבָם, וסלנון פתק פפ [שוגענר], ונככוי כתפר יְבָמְתָהּ, יְבָמְתוֹ, וסתעלות לפ תדע.

n. f. (a m. יָבָם), glos, fratria, fratris vel etiam mariti fratris uxor. LXX. *γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ, σύννυμφος, γυνή.*

cum suff.: יְבִמְתֵּךְ
Ruth 1, 15. הנה שבה יבמתך
Ruth 1, 15. אחרי יבמתך

cum suff.: יְבִמְתּוֹ
Dt. 25, 7. לקחת את־יבמתו
Dt. 25, 7. ועלתה יבמתו
Dt. 25, 9. ונגשה יבמתו אליו

יָבֵשׁ

פעל נוגד, וסתעיל יְבֵשׁ, וסתן תתקוד יָבֵשׁ, יְבֶשֶׁת, והסלנם סיות קנכ ולפוג וקנר [ערעקקען ויין]. ונפתר מינוס תים וכוונו, מינוס תתרן תפקי סנגס, תפוות תלמקים ומנוסף ליקס, מינוס סכח נגוף, לו נפנכי סנוף וכדומה. עוה סכנר יָבֵשׁ [נעתיל פ"ע וַיִּבָּשֵׁהוּ נתקני י' תשרש], קווק תפעולם וכידודם. סכוסף הוֹבִישׁ [כתילו תים תשרש יָבֵשׁ, לכן סוף נתר יְבִישׁ, תפקר שנתלף יְבֵשׁ], תרקוס סינגוס ותקריתם, ודוק. תעלות וקקר תשרש יָבֵשׁ, וענינו שריפה ויקריתם, וכן נתפתי ערנ וכדומה [*fus-co*, s. *ush*; l. *bus-to*].

v. intr. (impf. יִיבַשׁ; inf. constr. יָבְשׁ, יְבֹשׁ), aridum, siccum esse vel fieri, arescere, exarescere, desiccari, trop. de absumtione et privatione roboris ac virium. *Pi.* יִבֵּשׁ (semel impf. וַיְבַשֵּׁהוּ, eliso Jud radicali), arefacere, exsiccare. *Hif.* הוֹבִישׁ (pro וַיַּבְיֵשׁ, ad s. f. יְבֵשׁ, tanquam a verbo וָבַשׁ), efficere aut prae se ferre siccitatem. LXX. *ξηρὸν γίνεσθαι, ἀναξηραίνειν, κατασχύνεσθαι;* inf. יָבוֹשׁ, *ξηρασία; Hif. ἀποξηραίνειν; Pi-ēl, Qal* et *Hif-il: ξηραίνειν.*

3 perf.: יָבֵשׁ
Jos. 9, 5. יבש היה נקדים
Jos. 9, 12. ועתה הנה יבש
Ps. 22, 16. יבש כחרש כחי
Ps. 129, 6. שקדמת שלף יבש
Jes. 15, 6. כי־יבש חציר
Jes. 40, 7. 8. יבש חציר נבל ציץ
Thr. 4, 8. יבש היה כעץ
Hos. 9, 16. שרשם יבש

3 perf.: וַיָּבֵשׁ
Job. 14, 11. ונהר יחרב ויבש
Ps. 90, 6. לערב ימולל ויבש
Jes. 19, 5. ונהר יחרב ויבש
Ez. 17, 9. פריה יקוסס ויבש
Am. 1, 2. ויבש ראש הכרמל

3 fem.: יָבְשָׁה
Gn. 8, 14. יבשה הארץ

3 pl.: יָבְשׁוּ
Jer. 23, 10. יבשו נאות מדבר
Ez. 37, 11. יבשו עצמותינו
Joel 1, 20. כי יבשו אפיקי מים

3 pl.: יָבֵשׁוּ *p.*
Joel 1, 12. כל־עצי השדה יבשו

3 pl.: וַיָּבֵשׁוּ *p.*
Jer.50,38. חרב אל־מימיה ויבשו
Ez. 19, 12. התפרקו ויבשו

inf. abs.: יָבוֹשׁ, יָבֹשׁ

תיבש יבש
Zach. 11, 17. זרע יבוש תיבש

inf. constr.: בְּיָבְשׁ
Jes. 27, 11. ביבש קצירה

inf. constr.: יְבֹשֶׁת
Gn.8,7. יצא ושוב עד־יבשת המים

1 *imperf.*: אֵיבַשׁ *p.*
Ps. 102, 12. ואני כעשב איבש

3 *imperf.*: יִיבַשׁ *p.*
Job. 8, 12. ולפני כל־תציר ייבש
Jes.19,7. וכל מזרע יאור יבש נדף
Jer. 12, 4. ועשב כל־השדה ייבש

3 *imperf.*: וַיִּיבַשׁ *p.*
1 Reg. 17, 7. וייבש הנחל
Jon. 4,7. ותך את־התקיקין וייבש

3 *imperf.*: וַיִּבַשׁ
Ps. 102, 5. ויבש לבי

3 *imperf.*: וַיִּבּוֹשׁ
Hos. 13, 15. ויבוש מקורו

3 *imperf. fem.*: תִּיבַשׁ *p.*
Ez. 17, 9. כל־טרפי צמחה תיבש
Ez. 17, 10. תיבש יבש
Ex. 17,10. על־ערגת צמחה תיבש
Am. 4, 7. לא־תמטיר עליה תיבש
Zach. 11, 17. זרעו יבוש תיבש

3 *imperf. fem.*: וַתִּיבַשׁ
1 Rg. 13, 4. ותיבש ידו אשר־שלח

3 *pl.*: יִבְשׁוּ *p.*
Job. 18, 16. מתחת שרשיו יבשו

3 *pl.*: וַיִּבְשׁוּ *p.*
Job. 12, 15. הן יעצר במים ויבשו

3 *pl.*: וַיִּבָּשׁוּ *p.*
Jes. 40, 24. וגם נשף בהם ויבשו

Pi-el: יִבֵּשׁ

3 *imperf. fem.*: תְּיַבֵּשׁ
Job. 15, 30. יונקתו תיבש שלהבת

3 *imperf.*: תְּיַבֵּשׁ
Prv. 17,22. ורוח נכאה תיבש־גרם

3 *impf. masc.*: וַיְיַבֵּשׁ
Nah. 1, 4. גער בים ויבשהו

Hif-il: הוֹבִישׁ 3 *perf.*
Jos.2,10. הוביש יי את־מי ים־סוף
Jos.4,23. אשר־הוביש יי אלהיכם
Jos. 4, 23. אשר־הוביש מפניו
אשר־הוביש יי את־מי
הירדן
Ez. 19, 12. הוביש פריה
Joel 1, 10. הובישׁ תירוש

2 *perf.*: הוֹבַשְׁתָּ
Ps. 74, 15. הובשת נהרות איתן

1 *perf.*: הוֹבַשְׁתִּי
Ez. 17, 24. הובשתי עץ לח

1 *perf.*: וְהוֹבַשְׁתִּי
Jer. 51, 36. והבשתי את־מקורה

3 *pl.*: וְהוֹבִישׁוּ
Zach. 10,11. והובישו כל מצולות

1 *imperf.*: אוֹבִישׁ
Jes. 42, 15. וכל־עשבם אוביש
Jes. 42, 15. ואגמים אוביש
Jes. 44, 27. ונהרתיך אוביש

יָבֵשׁ

ת"נ, ולנקנם יְבֶשֶׁת, והסלנם קנכ ולפוג וקנר [ערעקקען, דייר], וכן יָבֵשׁ נתכנוס, והקוק סם יַבִּישׁ, וילוע תסשרש.

adj. m. (f. יְבֶשָׁה), siccus, aridus, exsiccatus, destitutus humore aut viribus (opp. לַח, viridis, succulentus), targ. יָבֵשׁ, יַבִּישׁ. LXX. *ξηρός, κατάξηρος, ὑπὸ πνεύματος φερόμενος*

Job. 13, 25. ואת־קש יבש תרדף
Jes. 56, 3. הן אני עץ יבש

Digitized by Google

Ez. 17, 24. והפרחתי עץ יבש
Ez. 21, 3. וכל־עץ יבש לא־תחכבה
Nah. 1, 10. כקש יבש מלא
adj. pl.: יְבֵשִׁים *masc.*
Num. 6, 3. לחים ויבשים לא יאכל
adj. fem.: יְבֵשָׁה *sg.*
Num. 11, 6. ועתה נפשנו יבשה
pl. fem.: יְבֵשׁוֹת
Ez. 37, 2. והנה יבשות מאד
pl. fem.: הַיְבֵשׁוֹת
Ez. 37, 4. העצמות היבשות

יַבָּשָׁה

ס"ו יַבֶּשֶׁת, ז"נ, והסלנה קלסוד וקינה, קינון וכיה [עריקקעגעם, ערקקעג־ייט], ס"ו כיושעזא ס"ו ככקעצנס, וכקרגוס יזלהו. נשפס עכריכיק יבשה הפך של ים, וכקפר משליך כיס וכיבשה לניין משל נכל, וכן הדנור נשפס יעמעלי'ק.

vel יַבֶּשֶׁת, *n. f.*, aridum, siccitas, de terra arida (syn. הֶחָרָבָה). LXX. ξηρασία, ἄνυδρος, γῆ, ἡ ξηρά, τὸ ξηρόν.

Jes. 44, 3. ונחלים על־יבשה

הַיַּבָּשָׁה

Gn. 1, 9. ותראה היבשה ויהי־כן
Ex. 4, 9. ושפכת היבשה
Jon. 1, 9. את־הים ואת־היבשה
Jon. 1, 13. להשיב אל־היבשה
Jon.2,11. ויקא את־יונה אל־היבשה

בַּיַּבָּשָׁה

Ex. 14, 16. 22. בתוך הים ביבשה
Ex. 14, 29. 15, 19. הלכו ביבשה
Jos. 4, 22. ביבשה עבר ישראל
Neh. 9, 11. בתוך־הים ביבשה

לַיַּבָּשָׁה

Gn. 1, 10. ויקרא אלהים ליבשה

לְיַבָּשָׁה

Ps. 66, 6. הפך ים ליבשה
alt. for.: וְיַבָּשֶׁת
Ps. 95, 5. ויבשת ידיו יצרו
altera f. בַּיַּבֶּשֶׁת *p.*
Ex. 4, 9. ויהיו לדם ביבשת

יַבֶּשֶׁת

ז"נ נקעי כמו נענני, ווס סמכיק וסמסיק, קולס סמנכר יַבָּשָׁא, ונקנוס עוד יְיַבֶּשָׁא עשלהו. ומוס נעזרק יְהַבֶּשָׁך, מקוס ינוסק סמיס, ונשפס יכניק יַבָּשׁוּת.

n. f. aram. (def. יַבֶּשְׁתָּא), hebraico par et aequale, targ. יְהַבֶּשָׁא. LXX. ἡ ξηρά.

definit.: יַבֶּשְׁתָּא
Dan.2,10 לא־איתי אנש על־יבשתא

יָבֵשׁ

pudore affici, v. s. r. בּוּשׁ *p.* 159.

יָגֵב

פעל כוד, ויקר ומקנוד, וספקיון כיים וקציס וקליל [גרקנען, פקלינען], ונקמר מקכר ועז"ת גדודים. קין סשפט יָגֵב, וקיון גֶּב לעיל, וס' כמו קעל יכ, מקנב מוגב ועמעי, וקוב סמקוס על־כנון כיים, וכשפט כמכוון נשפתי מעפר, כמו נפרסי וכומי, [p. *kûf-ten*, *kâw-iden*, l. *cav-o*]

וכן נענני קָב, גֶּב, גֵּו, וכוק.

vrb. trans., fodere, arare, sulcos imprimere, cujus radicem, praepositione *ja* auctam, exhibent etiam vv. יַגֵּב, גֶּב, גֵּו, קָב. Inde יְגֵבִים agricolae, coloni. LXX. γεωργοί, γαβίν.

part. pl.: וְיֹגְבִים
*2 Reg. 25, 12. לכרמים ולגבים
Jer. 52, 16. לכרמים וליגבים

יָגֵב

ז"נ פעולי כמר יָגֵיב, וכן יָגַע נשלוב קל יָגִיעַ, פָּלֵט קל פָּלִיט וכלוסס. והמעכס דנר סככרס וכקפר [דוכ־פּלֵיגע], לומר אֶכֶר וזלס וגדוד [קקקעכר].

n. m. pass. (pro יָגֵיב, ad s. f. יָגֵע pro יָגִיעַ, פָּלֵט pro פָּלִיט), humus vomere subacta, ager. LXX. ἀγρός.

pl.: יְגֵבִים
Jer. 39, 10. כרמים ויגבים

יָגַהּ

לע"ל קפעול משרש כלפגר יָגַהּ, קולס סי' כילס נככין הכנר יָגֵהּ, לן כספעיל הוֹגַהּ וכנפעל נוֹגַהּ כו' מן י'. המכוון [וסוס פעל נוד] דלינס ועיכס יפיקים וכנעקוס [ויך סְחֶרְעָן, מיכען, פֶּגנפּעגען], וק"כ נכרלף נשרש של יָגַע כלפגר תיכס לקען, ונעכני משרש לפניכו וגע, וסוס משפל על נכיכס ועיכס [נעעיכע עין]. ולפגר לפקק משרש, דע שם נשפתי ערב כשרש כמכוון, כמו נסולו [s. *wîg*] וכלוסס. המקוסס מיכוס מן נוֹגַהּ, נספענרס מקולס לשורק, כלפגר לרוב נסלקן משלס.

aut הגה (Pi. יִגֵּהּ; Nif. et Hif. *Vav* radicale exhibent: הוֹגַהּ, נוֹגַהּ), *vrb. intr.* moerere, lugere, laborare, cruciari, sicut יָגַע (arab. وغغ), sanscr. *wîg*. Zefan. 3, 18. נוּגֵי מִמּוֹעֵד, qui ob moerorem abstinent a solennibus coetibus. Mire Vulg.: *Nugas, qui a lege recesserunt*. LXX. Nif. part. מוּגֶה (= נוֹגֶה), *συντετριμμένος*, *ἀγόμενος*; Hif. *ταπεινοῦν*, *ἀδικεῖν*, *ἔγκοπον ποιεῖν*.

Hif-il: הוֹגָה *3 perf. c. s.*
Thr. 1, 5. הוגה על־רב־פשעיה
3 perf.: הוֹגָה
Thr. 1, 12. אשר הוגה לי
Thr. 3, 32. כי אם־הוגה
part. c. suff.: מוֹגֵךְ
Jes. 51, 23. ושמתיה ביד מוגיך
2 impf. pl.: תּוֹגְיוּן i. e. תּוֹגוּ
Job. 19, 2. עד־אנה תגיון נפשי
Nif-al: נוֹגֶה
part. pl. cstr.: נוגי *masc.*
Zeph. 3, 18. נוגי ממועד
part. pl. fem.: נוּגוֹת
Thr. 1, 4. בתולתיה נוגות
Pi-el: יִגֶּה
3 imperf.: יְדֻגֶּה cf. וַיְדֻגֶּה
Thr. 3, 33. ויגה בני־איש

יָגוֹן

ז"נ, והסלון לפגס ועכון ומר־לב, מריכות ומער ומקיכס, לכן סתמכות עריכות [סאֶרמוכן, קומעער, נע־עיניכסס], ומשקל משקל קוון.

n. m. (ad s. f. יָזוֹן), moeror, luctus, dolor ingens, veluti captivorum vel tyrannide oppressorum. LXX. ὀδύνη, λύπη, πένθος, πόνος, κόπος, ἔκλυσις; שְׂמַחַ מִיָּגוֹן *s. wîg*] וכלוסס. המקוסס מיכוס מן נוֹגַהּ, נספענרס מקולס לשורק, כלפגר לרוב נסלקן משלס.

Ps. 13, 3. יגון בלבבי
Jes. 35, 10. ונסו יגון ואנחה
Jes. 51, 11. נסו יגון ואנחה
Jer. 8, 18. מבליגיתי עלי יגון
Jer. 45, 3. כי־יסף יי יגון

יָגוֹן

Ps. 107, 39. מעצר רעה ויגון
Ps. 116, 3. צרה ויגון אמצא
Jer. 20, 18. לראות עמל ויגון
Ez. 23, 33. שכרון ויגון תמלאי

בְּיָגוֹן

Gn. 42, 38. את־שיבתי ביגון
Gn.44,31. שיבת עבדך אביכי ביגון
Ps. 31, 11. כי כלה ביגון חיי

מִיָּגוֹן

Esth. 9, 22. מיגון לשמחה

מְיֻגוֹנָם

cum suff.: ושמחתים מיגונם
Jer. 31, 13. ושמחתים מיגונם

תּוּגָה

ז"כ ע"ע הוֹגָה, הוֹגָה, וכשרק פס סקולס, כמו נכיכוכי כפעל, סמשמוע כמו יגון, מכיכות ועכנות.

n. f. (ad s. f. הוֹגָה, הוֹגָה, mutato *Cholem* in *Shureq*), moeror, ingens afflictio. LXX. ὀδύνη, πένθος, λύπη, ἀκηδία.

Prv.14,13. ואחריתה שמחה תוגה

לְתוּגָה

Prv. 17, 21. ילד כסיל לתוגה לו

מִתּוּגָה

Ps. 119, 28. דלפה נפשי מתוגה
constr.: תּוּגַת
Prv. 10, 1. ובן כסיל תוגת אמו

יָגַהּ

separare, v. s. נָגַהּ p. 337.

יָגֵן

ad נָגַן, *torculus, v. s.* גַּת p. 256.

יָגַע

פעל כוד וסעתיד יִיגַע, וסמוכן כמו נָגָה לעיל, לומר עניכס ופקילס, ולפעמים נסרלף עם עכנ. ומוס עמילס נדנר [ויך שְׁנִיסְעָן, סְאֶרמעָן], ונקשר עס נ, כלרך פעלים של עמילס, ונעכני לו המכוון של יגס נסשלל. סכנר וסנוסף נמכוון כוד ויונע, לומר עשס לעמל וסעכיק. קקר משרש וסשוי עי' ככק יגס לעיל.

v. intr. (impf. יִיגַע), sicut נָגָה, laborare, confici, cum praep. בְּ ex more verborum laborandi), moerere. *Pi.* et *Hif.* facere, ut laboret, fatigare, affligere, de passione domini propter peccata humani generis necessaria. LXX. μοχθεῖν, κοπιᾶν, ἐκλείπειν, κοιμᾶσθαι, μανθάνειν, παρεκτείνειν; יָגֵעַ, οὐκ ἀποθνήσκειν; יָגַע, κοποῦν; הוֹגִיעַ, ἔγκοπον ποιεῖν, παροξύνειν.

3 perf. fem.: יָגְעָה
2 Sam. 23, 10. עד־כי־יגעה ידו
2 perf.: יָגַעְתָּ
Jos.24,13. ארץ אשר לא־יגעת בה
Jes. 43, 22. כי־יגעת בי ישראל
2 perf. fem.: יָגַעְתְּ
Jes. 47, 12. באשר יגעת מנעוריך
Jes. 47, 15. כן היו־לך אשר יגעת
Jes. 57, 10. ברב דרכך יגעת
Jes. 62, 8. תירושך אשר יגעת בו
1 perf.: יָגַעְתִּי
Ps. 6, 7. יגעתי באנחתי
Ps. 69, 4. יגעתי בקראי
Jes. 49, 4. לריק יגעתי
Jer. 45, 3. יגעתי באנחתי
1 perf. pl.: יָגַעְנוּ
Thr. 5, 5. יגענו לא־הונח לנו

1 *imperf.:* אִיגַע *p.*
Job. 9, 29. למה־זה הבל איגע
2 *imperf.:* תִּיגַע
Prv. 23, 4. אל־תיגע להעשיר
3 *imperf.:* יִיגַע
Jes. 40, 28. לא ייעף ולא ייגע
3 pl.: יִיגְעוּ
Jes. 65, 23. לא יגעו לריק
3 pl.: יִיגָעוּ *p.*
Jes. 40, 31. ירוצו ולא ייגעו
3 pl.: וְיִיגְעוּ
Hab. 2, 13. וייגעו עמים בדי־אש
3 pl.: וְיִיגָעוּ
Jer. 51, 58. ויגעו עמים בדי־ריק
3 pl.: וְיָגְעוּ *p.*
Jes. 40, 30. ויעפו נערים ויגעו
Pi-el: יְגַע
2 imperf.: תְּיַגַּע
Jos.7,3 אל־תיגע שמה את־כל־העם
3 impf. c. suff.: תְּיַגְּעֵנִי
Eccl. 10, 15. עמל הכסילים תיגענו
Hif-il: הוֹגַע
2 perf. c. suff.: הוֹגַעְתַּנִי
Jes. 43, 24. הוגעתני בעונתיך
3 perf. c. s.: הוֹגַעְתָּךְ
Jes. 43, 23. ולא הוגעתיך בלבונה
2 perf.: הוֹגַעְתֶּם
Mal. 2, 17. הוגעתם יי בדבריכם
1 pl.: הוֹגַעְנוּ *p.*
Mal. 2, 17. במה הוגענו

יָגֵעַ

ת"ו, וספקיון עיף ויקוס וכשל [עי־מידעט], וסוס פעולי', וידוע משרש. *adj. m. passiv.*, lassus, fessus, defatigatus. LXX. κατάκοπος.

pl. constr.: יְגִיעֵי
Job. 3, 17. ושם ינוחו יגיעי כח

יְגֵעַ

ת"ו, נדוסס קל יָגֵיעַ, וגס וס פעולי', קלף שנקכוונת סקמונס, וכלסדנרים יגעים, כמו כל־סדנרים קלוזים. *adj. m. pass.* (ad s. f. יְגֵבָה pro יְגֵיבָה), fessus, defatigatus, debilitatus, laboriosus. LXX. ἔγκοπος, κοπιῶν.

2 Sam. 17,2. והרא יגע ורפה ידים

adj.: וְיָגֵעַ *masc.*
Dt. 25, 18. ואתה עיף ויגע

pl.: יְגֵעִים *masc.*
Eccl. 1, 8. כל־הדברים יגעים

יְגִיעַ

ז"ו, וסקלנס כלוי כיק ועמל לקוס ועיסוס ויוון [שנשעקנוכן, שנמיסוכן], ומוס לניין מרי סעמל והינעס, ולכוכ נקשור עס כעיס.

n. m., labor, contentio virium, deinde de fructu laboris, hoc est, de opibus, facultatibus. LXX. κόπος, πόνος, μόχθος, κοπιᾶν, ἔργον.

Gn. 31, 42. יגיע כפי ראה אלהים
Job. 10, 3. כי תמאס יגיע כפיך
Ps. 128, 2. יגיע כפיך כי תאכל
Jes. 45,14. יגיע מצרים וסחר־כוש
Jer. 3, 24. יגיע אבותיכם מנעוריכו
Hag. 1, 11. ועל כל־יגיע כפים

cum suff.: יְגִיעֲךָ
Dt. 28,33. פרי אדמתך וכל־יגיעך

cum suff.: יְגִיעֵךְ *p.*
Job. 39, 11. ותעזב אליו יגיעך

cum suff.: יְגִיעָךְ
Ez. 23, 29. ולקחו כל־יגיעך

Digitized by Google

יְגִיעֹ *cum suff.:*
ויבזו זרים יגיעי Ps. 109, 11.
הֲמִיגִיעֹ *cum suff.:*
מביתו ומיגיעו Neh. 5, 13.
יְגִיעָהּ *cum suff.:*
לריק יגיעה בלי־פחד Job. 39, 16.
ואת־כל־יגיעה ואת־ Jer. 20, 5.
כל־יקרה
וְיִגְיעֲכֶם *cum suff.:*
ויגיעכם בלוא לשבעה Jes. 55, 2.
וְיִגְיָעָם *cum suff.:*
ויגיעם לארבה Ps. 78, 46.
יְגִיעַי *pl. cum suff.:*
כל־יגיעי לא ימצאו־לי Hos. 12, 9.

יָגַע

ז׳ נפעון יָגֵא, והפעיל נגקר.
n. m., vi eadem, qua יְגִיעַ, labor vel id quod labore partum est. LXX. *κοπιᾶν.*
משיב יגע ולא יבלע Job. 20, 18.
יְגִיעָהּ
ז׳ נ, והפעול כמו הפעל, לומר תצוילה, ומוסב כמו י ג י ע, לומר כלוי כח ועפל.
n. f., fatigatio, consumtio virium. LXX. *κόπωσις.*
יְגִעַת *constr.:*
ולהג חרבה יגעת בשר Eccl. 12, 12.

יָגֵר

ז׳:
וְגַר *aram. v. s. r.:* p. 337.

יָגַר

ד׳
פעל נוד וסוף מן הקעלעים, כמו שָׁכַל, יָכַל, קָטַן, ומענהו כמו גֵּר לעיל, לומר יכיפס ופקיפס [פּיכּפּעז], וכן נגר נעדכי, ונמצא פּעכּז נ׳׳כ נפּפּעל חָדַר, כמו ו׳קנרו מפּפּגרוקיפּס, וכן ד׳׳גר נפּקרי, לשון פּקיפּדפּוסקפּיימות. ודומה לו קָרָא נקרעי, ונם תמצא הזוי נפּפּעי ערכו.
v. intr. (cholematum, sicut שָׁכַל, יָכַל, קָטַן), sicut גּוֹר, arab. *vag'ira*, vi metuendi seu formidandi. Eandem radicem habes in v. חָדַר (2 Sam. 22, 46.). קָרָא. LXX *δείδειν, διενλαβεῖσθαι, ἔκφοβον εἶναι, σείειν, ὑποπτεύειν.*
יָגֹרְתָּ *2 perf.:*
אשר יגרת מפניהם Dt. 28, 60.
יָגֹרְתִּי *1 perf.:*
כי יגרתי מפני האף Dt. 9, 19.
ואשר יגרתי יבא לי Job. 3, 25.
יגרתי כל־עצבותי Job. 9, 28.
העבר חרפתי אשר יגרתי Ps. 119, 39

יְגֹר

קוצרי ידוע תפעל, ותמכוון קל לסנין, כי סוף ניכוכי.
adj. part., timens. LXX. *φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι.*
יְגוֹר *adj. masc.:*
אתה יגור מפניהם Jer. 22, 25. 39, 17

יָד

ח׳
ס׳׳ם [מכן לפוף נקני], ופסוף יָד, ונכנוי יָדִי, יָדְךָ, ונמצא יָדֶיהָ תקוק יָדֶיהָ. סמענה לנכי סילוע, פלקמי נ׳׳כ אַיִד, ונמצם כוזיק אָד, לומר סמקוק וסקוזם [דפּק פּפּסקפּצכדע, ערנרי־ פּעכדע, סבּכּד], וק׳׳כ תמצוק על יָד כמו חָד, אֶד, וסמעל חָדַד לעיל סוס, וגם [לף לכ׳׳כ, פּניס נ׳] תמצא נ׳׳כ סזווי נשפתי ערכו. סזפלוק של יד ינוק, לו על עור ולזוזם עו וכן, לו

כלומה, וכיד לוק כטעמי, וכן על, תקצ יד. סלכוי וונ׳׳ יָדַיִם, לפכן נניין הזפלל על דנכ מלפכוקי כלפני יָדוֹת. ויוקר מוס עי׳ נגן־המלין.
n. comm. (plerumque *f.*) — c. יַד, c. s. יְדֵי, יָדְךָ, יְדֵכֶם pro יֶדְכֶם — *manus*, usu late et varie diffuso, translate de robore, potentia et viribus, de ministerio, quia manus instrumentum est actionum humanarum, de consilio, ope et machinatione, de cura et tutela, de trophaeo, signo vel monumento victoriae, de loco, spatio vel lateribus, *pl. f.* de cardinibus rotarumque axibus. Aram. אִיד, aeth. אֶד, vi primitiva, de eo, quod prehendit vel capit, tanquam חָד, אֶד, unde et v. חָדַד, q. v. supra. LXX. *χείρ, βραχίων, ἀγών, ἀγωνίσκος, πῆχος, χεῖλος; δύναμις, δόξα, πλῆθος; πρόσταγμα, λόγος, πόνος, μέρος, ὅριον, τόπος, οἶκος, θάλασσα* (יָם), *καρπός, χρέος, πτῶμα, συγκυφεῖν;* יַדַיִם, *ἄνεσις;* עֶשֶׂר יָדוֹת, חֲמֵשׁ יָדוֹת, *πενταπλασίως;* רַחַב יָדַיִם, *ἀμέτρητος, πλατὺς καὶ εὐρύχωρος;* אֲזַלַּת יָד, *παραλύειν;* חֲשֵׁיכַת יָד, *διακούειν, συγκατατιθέναι;* הֶחֱזִיר יָד, *εἰς τέλος;* חֵזֵק יָד, *ἐνισχύειν;* אֹמֵץ יַד יָמִין, *ἀμφοτεροδέξιος;* יַד קָדְשׁוֹ, *παγίς;* יַד מָצְאָה, *λαμβάνειν;* תַּשָּׂה יָד, *χρέος ἴδιον;* יַד מָצְאָה, *ἔργον;* יַד עֲבָל, *ἀνάγκη;* תְּרוּמַת יָד, *εὐχή;* תְּשׁוּמֶת יָד, *κοινωνία;* שָׁלַח יָד, *ἅπτεσθαι, ἀποκτείνειν, διαφωνεῖν, διαχωρεῖν, πονηρεύεσθαι;* c. בַּבְּזָה, *διαρπάζειν.*
וידהי בלדהה ויתן־יד Gn. 38, 28.
כי בחזק יד הוציא לו Ex. 13, 3.
בחזק יד הוציאנו Ex. 13, 14.
כי בחזק יד Ex. 13, 16.
ויאמר כי־יד על־כס יה Ex. 17, 16.
לא־תגע בו יד Ex. 19, 13.
יד תחת יד Ex. 21, 24.
או־בתשומת יד או בגזל Lev. 5, 21.
שבר רגל או שבר יד Lev. 21, 19.
ואם באבן יד Num. 35, 17.
או בכלי עץ־יד Num. 35, 18.
יד ביד רגל ברגל Dt. 19, 21.
כי יראה כי־אזלת יד Dt. 32, 36.
אם־יד תהיה־בו Jos. 2, 19.
ויחטו מציב לו יד 1 Sam. 15, 12.
ויים יד במלך 1 Reg. 11, 26.
אשר־יחרים יד במלך 1 Reg. 11, 27.
וישביהן קצרי־יד חתו 2 Reg. 19, 26.
נתנו יד תחת שלמה 1 Chr. 29, 24.
תנו־יד לה׳ 2 Chr. 30, 8.
ומשא פל־יד Neh. 10, 32.
אם־תשגו יד אשלח בכם Neh. 13, 21.
לשלח יד במלך Esth. 2, 21. 6, 2.
לשלח יד במרדכי Esth. 3, 6.
לשלח יד במבקשי רעתם Esth. 9, 2.
ושימו יד על־פה Job. 21, 5.
אך לא־בעי ישלח־יד Job. 30, 24.
יד ליד לא־ינקה רע Prv. 11, 21.
וקבץ על־יד ירבה Prv. 13, 11.
יד ליד לא ינקה Prv. 16, 5.
ואם־זמות יד לפה Prv. 30, 32.
הניפו יד Jes. 13, 2.
וישביהן קצרי־יד Jes. 37, 27.
יד ושם טוב מבנים Jes. 56, 5.
יד חזות Jes. 57, 8.
מצרים נתנו יד Thr. 5, 6.
ותנה־יד שלוחה אלי Ez. 2, 9.
וישלח תבנית יד Ez. 8, 3.
יען מחאך יד Ez. 25, 6.
ובמקל יד Ez. 39, 9.
ובאספם יד Dan. 8, 25.
והנה־יד נגעה בי Dan. 10, 10.
ישימו יד על־פה Mich. 7, 16.

וְיָד

ויד אל־חשלחו־בו Gn. 37, 22.
ויד תהיה לך מחוץ Dt. 23, 13.
ויד ברא ברצש דרך Ex. 21, 24.
הַיֵּד
את־היד הגדלה Ex. 14, 31.
ולכל היד החזקה Dt. 34, 12.
בחזקת היד Jes. 8, 11.
וזצת היד תנטויה Jes. 14, 27.
וַהַיָּד
והיד החזקה Dt. 7, 19.
בְּיָד
ולא ביד חזקה Ex. 3, 19.
ביד חזקה ישלחם Ex. 6, 1.
כי ביד חזקה Ex. 13, 9.
יצאים ביד רמה Ex. 14, 8.
אשר־תעשה ביד רמה Num. 15, 30.
ביד רמה לעיני כל־ Num. 33, 3.
ביד חזקה Dt. 5, 15.
ממצרים ביד חזקה Dt. 6, 21.
ביד חזקה Dt. 7, 8.
הוצאת ממצרים ביד חזקה Dt. 9, 26.
יד ביד Dt. 19, 21.
ביד חזקה ובזרע נטויה Dt. 26, 8.
ודוד מנגן ביד 1 Sam. 19, 9.
נתנך ה׳ היום ביד 1 Sam. 26, 23.
כי־לא ביד יקחו 2 Sam. 23, 6.
למען תתם ביד 2 Chr. 25, 20.
אביר לא ביד Job. 34, 20.
ביד חזקה Ps. 136, 12.
הניח לארץ ביד Jes. 28, 2.
ביד נטויה Jer. 21, 5.
תתרתי־לו בקיר ביד Ez. 12, 7.
אם־לא ביד חזקה Ez. 20, 33.
ביד חזקה Ez. 20, 34.
ביד חזקה Dan. 9, 15.
וּבְיָד
וביד חזקה ינרשם Ex. 6, 1.
בכח גדול וביד חזקה Ex. 32, 11.
בעם כבד וביד חזקה Num. 20, 20.
וביד חזקה Dt. 4, 34.
וביד חזקה Jer. 32, 21.
לְיָד
יד ליד לא־ינקה Prv. 11, 21. 16, 5.
מִיָּד
את־איש חרמי מיד 1 Reg. 20, 42.
תמצל כצבי מיד Prv. 6, 5.
constr.: יַד
ויצברר־בר תחת־יד Gn. 41, 35.
ויתן אותה על־יד יוסף Gn. 41, 42.
כי־ישית אביו יד־ימיני Gn. 48, 17.
ויתמך יד־אביו Gn. 48, 17.
הלכת על־יד היאר Ex. 2, 5.
הנה יד־ה׳ הויה Ex. 9, 3.
מתחת יד־מצרים Ex. 18, 10.
ומלאת יד־אהרן Ex. 29, 9.
יד גר ותושב עמך Lev. 25, 47.
אשר תשיג יד המדר Lev. 27, 8.
ועל יד הירדן Num. 13, 29.
וגם יד־ה׳ היתה בם Dt. 2, 15.
כל־יד נחל יבק Dt. 2, 37.
יד העדים תהיה־בו Dt. 17, 7.
את־יד ה׳ כי חזקה היא Jos. 4, 24.
על יד אשדות הפסגה Jos. 15, 46.
ותכבד יד בית־יוסף Jud. 1, 35.
יד־ה׳ היתה־בם לרעה Jud. 2, 15.
אטר יד־ימינו Jud. 3, 15.
את־יד שמאלו Jud. 3, 21.
תחת יד ישראל Jud. 3, 30.
ותלך יד בני־ישראל Jud. 4, 24.
ותעז יד־מדין על־ישראל Jud. 6, 2.
את־יד אחד מבניו Jud. 17, 5.
וימלא מיכה את־יד הלוי Jud. 17, 12.
אמר יד־ימיני Jud. 20, 16.
כי־יצאה בי יד־ה׳ Ruth 1, 13.
יד דרך מצפה 1 Sam. 4, 13.
אחרנית בעד יד השער 1 S. 4, 18.
ותכבד יד־ה׳ 1 Sam. 5, 6.
ותהי יד־ה׳ בעיר 1 Sam. 5, 9.
כבדה מאד יד האלהים 1 S. 5, 11.
ותהי יד־ה׳ בפלשתים 1 Sam. 7, 13.
והיתה יד־ה׳ בכם 1 Sam. 12, 15.
על־יד שומר הכלים 1 Sam. 17, 22.
ותהי־בו יד־פלשתים 1 S. 18, 17. 21.
כי לא תמצאך יד־שאול 1 S. 23, 17.
ועמד על־יד דרך השער 2 S. 15, 2.
ויעמד המלך אל־יד השער 2 S. 18, 4.
ויקרא לה יד אבשלום 2 Sam. 18, 18.
ותחז יד־ימין יואב 2 Sam. 20, 9.
ותשב יד־המלך אליו 1 Reg. 13, 6.
והפקיד על יד שרי 1 Reg. 14, 27.
והיה עלון יד ה׳ 2 Reg. 3, 15.
פשע אדום מתחת יד־ 2 Rg. 8, 20.
ויפשע אדום מתחת יד־ 2 Rg. 8, 22.
ויצאו מתחת יד־ארם 2 Reg. 13, 5.
מתחת יד פרעה 2 Reg. 17, 7.
על־יד עשי המלאכה 2 Reg. 22, 5.
על־יד עשי המלאכה 2 Reg. 22, 9.
על יד־אסף הנבא 1 Chr. 25, 2.
המקדיש על־יד־שלמית 1 Chr. 26, 28.
על יד־יחיאל הגרשני 1 Chr. 29, 8.
על־יד שרי הרצים 2 Chr. 12, 10.
פשע אדום מתחת יד 2 Chr. 21, 8.
מתחת יד־יהודה 2 Chr. 21, 10.
אשר על־יד כרשים 2 Chr. 21, 16.
על יד־חנניהו 2 Chr. 26, 11.
תיתה יד האלהים 2 Chr. 30, 12.
על־יד עשה המלאכת 2 Chr. 34, 10.
על־יד חמפקדים ועל־יד עושי 2 Chr. 34, 17.
על־יד מתרדת הגזבר Esr. 1, 8.
יד־אלהינו על־כל־ Esr. 8, 22.
על יד־מרמות בן־אוריה Esr. 8, 33.
ואגיד להם את־יד אלהי Neh. 2, 18.
אל־יד הגא סריס המלך Esth. 2, 3.
אל־יד הגי Esth. 2, 8.
אל־יד הגי שמר Esth. 2, 8.
אל־יד שעשגז Esth. 2, 14.
על־יד־איש משרי חמלך Esth. 6, 9.
כי יד־ה׳ עשתה זאת Job. 12, 9.
כי יד־אלוה נגעה בי Job. 19, 21.
כל־יד עמל תבאנו Job. 20, 22.
ה׳ צלך על־יד־ימינך Ps. 121, 5.
אל־יד אדוניהם Ps. 123, 2.
אל־יד גבירתה Ps. 123, 2.
יד־חרוצים תמשול Prv. 12, 24.
יד־ה׳ צבאות Jes. 19, 16.
כי־תניח יד־ה׳ Jes. 25, 10.
כי יד־ה׳ עשתה זאת Jes. 41, 20.
לא־קצרה יד־ה׳ מהושיע Jes. 59, 1.
ונודעה יד־ה׳ Jes. 66, 14.
חותם על־יד ימיני Jer. 22, 24.
אך יד אחיקם Jer. 26, 24.
על־יד סחר־פרת Jer. 46. 6.
ותהי עלי שם יד־ה׳ Ez. 1, 3.
ותהי עלי שם־יד־ה׳ Ez. 3, 22.
תבנית יד־אדם Ez. 10, 8.
היתה עלי יד־ה׳ Ez. 37, 1. 40, 1.
אל־יד דרך־חחלן Ez. 48, 1.
אל־יד חמת Ez. 48, 1.
על־יד הנהר הגדול Dan. 10, 4.
יד־עם־קדש Dan. 12, 7.
והחזיקו איש יד רעהו Zach. 14, 13.
על־יד רעהו Zach. 14, 13.

וְיָד

c. c. h int.: וְיַד *constr.:*
היד ה׳ תקצר Num. 11, 23.
היד יואב אתך בכל־זאת 28. 14, 19.

וְיַד

constr.:
ידו בכל ויד כל בו Gn. 16, 12.
יד־אהרן ויד־בניו Ex. 29, 9.

Digitized by Google

וד־כל העם Dt. 13, 10. 17, 7.
וד־יי היתה אל־אליהו 1 Reg. 18, 46.
ויד אלהינו היתה עלינו Esr. 8, 31.
ויד השרים והסגנים Esr. 9, 2.
ויד רשעים אל־תנדני Ps. 36, 12.
ויד חרוצים תעשיר Prv. 10, 4.
ויד־יי עלי חזקה Ez. 3, 14.
ויד אדני יי Ez. 8, 1.
וד־עני ואביון לא החזיקה Ez. 16, 49.
ויד־יי היתה אלי Ez. 33, 22.

constr.: בְּיַד praep.

ביד יעקב בנח Gn. 27, 17.
ויתן ביד־בניו Gn. 30, 35.
ויתן ביד־עבדיו עדר Gn. 32, 17.
ביד רעהו העדלמי Gn. 38, 20.
כל־אשר־לו ביד יוסף Gn. 39, 6.
ויתן שר בית־הסהר ביד Gn. 39, 22.
שלח־נא ביד־תשלח Ex. 4, 13.
כאשר דבר יי ביד־משה Ex. 9, 35.
מי־יתן מותנו ביד־יי Ex. 16, 3.
לחת העדת ביד־משה Ex. 34, 29.
לעשות ביד־משה Ex. 35, 29.
ביד איתמר בן־אהרן Ex. 38, 21.
אשר־צוה יי ביד־משה Lev. 8, 36.
דבר יי אליהם ביד־ Lev. 10, 11.
ביד־איש עתי Lev. 16, 21.
ממכרי ביד הקנח Lev. 25, 28.
ונתתם ביד־אויב Lev. 26, 25.
כתר סיני ביד־משה Lev. 26, 46.
ביד איתמר Num. 4, 28. 33. 7. 8.
על־פי יי ביד־משה Num. 4, 37. 45. 9, 23. 10, 13.
פקד אותם ביד־משה Num. 4, 49.
צוה יי אליכם ביד־משה Nu. 15, 23.
דבר יי ביד משה לו Num. 17, 5.
כאשר דבר יי ביד־משה Nu. 27, 23.
ביד־משה ואהרן Num. 33, 1.
אשר צוה יי ביד־משה Num. 36, 13.
ביד האמורי להשמידנו Dt. 1, 27.
ונתנו אתו ביד גאל חדם Dt. 19, 12.
ביד האמורי להאבידנו Jos. 7, 7.
ביד ישראל ואת־מלכה Jos. 10, 30.
את־לכיש ביד ישראל Jos. 10, 32.
ויתנם יי ביד־ישראל Jos. 11, 8.
כאשר צוה יי ביד־משה Jos. 14, 2. 21, 8.
דברתי אליכם ביד־משה Jos. 20, 2.
ולא ימות ביד גאל חדם Jos. 20, 9.
יי צוה ביד־משה Jos. 21, 2.
על־פי יי ביד־משה Jos. 22, 9.
ויתנם ביד ששים Jud. 2, 14.
ביד אויביהם Jud. 2, 14.
ולא נתנם ביד יהושע Jud. 2, 23.
צוה את־אבותם ביד־משה Jud. 3, 4.
ביד כושן רשעתים Jud. 3, 8.
ביד יבין מלך־כנען Jud. 4, 2.
כי ביד אשה ימכר יי Jud. 4, 9.
ויתנם יי ביד־מדין Jud. 6, 1.
ויתן שופרות ביד־כלם Jud. 7, 16.
ביד־שמאלם בלפידים Jud. 7, 20.
ביד פלשתים וביד בני עמון Jud. 10, 7.
ואת־כל־עמו ביד ישראל Jud. 11, 21.
ויתנם יי ביד־פלשתים Jud. 13, 1.
לתתך ביד־פלשתים Jud. 15, 12.
אתה נתת ביד־עבדך Jud. 15, 18.
ביד הערלים Jud. 15, 18.
ביד המלאכים לאמר 1 Sam. 11, 7.
וימר אתם ביד סיסרא 1 S. 12, 9.
חרב ותנית ביד כל־העם 1 S. 13, 22.
כי־נתנם יי ביד ישראל 1 S. 14, 12.
התתנם ביד ישראל 1 S. 14, 37.
וישלח ביד־דוד בנו 1 Sam. 16, 20.
ויהרב אין ביד־דוד 1 Sam. 17, 50.
והחנית ביד־שאול 1 Sam. 18, 10.
להפיל את־דוד ביד־
פלשתים 1 Sam. 18, 25.
אתי ואת־אנשי ביד שאול 1 S. 23, 12.
ולנו הסגירו ביד חמלך 1 S. 23, 20.
יום־אחד ביד שאול 1 Sam. 27, 1.
גם ביד הנביאים 1 Sam. 28, 15.
עמך ביד־פלשתים 1 Sam. 28, 19.
יתן יי ביד פלשתים 1 Sam. 28, 19.
ולא המציתך ביד דוד 2 Sam. 3, 8.
ביד דוד עבדי 2 Sam. 3, 18.
ביד עבדיו אל־אביך 2 Sam. 10, 2.
נתן ביד אבשי אחיו 2 Sam. 10, 10.
וישלח ביד אוריה 2 Sam. 11, 14.
וישלח ביד נתן הנביא 2 S. 12, 25.
המלוכה ביד אבשלם 2 S. 16, 8.
השלשית ביד־יואב 2 Sam. 18, 2.
ביד אבישי 2 Sam. 18, 2.
ביד אחי הגתי 2 Sam. 18, 2.
בחרב אשר ביד־יואב 2 S. 20, 10.
ויתנם ביד הגבענים 2 S. 21, 9.
ויפלו ביד־דוד 2 Sam. 21, 22.
נפלה־נא ביד־יי 2 Sam. 24, 14.
ביד בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 25.
וחממלכה נכונה ביד 1 Rg. 2, 46.
כאשר דברת ביד משה 1 Reg. 8, 53.
אשר דבר ביד משה 1 Reg. 8, 56.
ביד אחיה השילני 1 Reg. 12, 15.
ביד־עבדו אחיהו הנביא 1 Rg. 14, 18
ויתנם ביד עבדיו 1 Reg. 15, 18.
ביד־עבדו אחיה השילני 1 Rg. 15, 29
וגם ביד יהוא 1 Reg. 16, 7.
ביד יהוא הנביא 1 Reg. 16, 12.
ביד יהושע בן־נון 1 Reg. 16, 34.
אשר דבר ביד אליהו 1 Reg. 17, 16.
ביד אחאב להמיתני 1 Reg. 18, 9.
ויתן אדני ביד המלך 1 Reg. 22, 6.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 12. 15.
לתת אותם ביד־מואב 2 Rg. 3, 10. 13.
ביד־עבדו אליהו התשבי 2 Rg. 9, 36.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 10, 10.
ביד חואל מלך־ארם 2 Reg. 13, 3.
ביד עבדו יונה בן־אמתי 2 Rg. 14, 25
ויושיעם ביד ירבעם 2 Reg. 14, 27.
ביד כל־נביאו 2 Reg. 17, 13.
ביד עבדי 2 Reg. 17, 13.
ויתנם ביד ששים 2 Reg. 17, 20.
ביד כל־עבדיו הנביאים 2 Rg. 17, 23.
ביד מלך אשור 2 Rg. 18, 30. 19, 10.
ביד מלאכיך חרפת אדני 2 Rg. 19, 23.
ביד־עבדיו הנביאים 2 Reg. 21, 10.
ונתתים ביד איביהם 2 Reg. 21, 14.
ביד עבדיו הנביאים 2 Reg. 24, 2.
וירושלם ביד נבוכדנצר 1 Chr. 5, 41.
כדבר יי ביד שמואל 1 Chr. 11, 3.
להדות ליי ביד־אסף 1 Chr. 16, 7.
נתן ביד אבשי אחיו 1 Chr. 19, 11.
ויפלו ביד־דויד וביד־
עבדיו 1 Chr. 20, 8.
אפלה־נא ביד־יי 1 Chr. 21, 13.
ביד אהרן אביהם 1 Chr. 24, 19.
מלאכה ביד חרשים 1 Chr. 29, 5.
וישלח־לו חורם ביד־
עבדיו 2 Chr. 8, 18.
אשר דבר ביד אחיהו 2 Chr. 10, 15.
עזבתי אתכם ביד־שישק 2 Chr. 12, 5.
חמתי בירושלם ביד־
שישק 2 Chr. 12, 7.
ביד בני דויד 2 Chr. 13, 8.
ויתן האלהים ביד המלך 2 Chr. 18, 5.
ונתן יי ביד המלך 2 Chr. 18, 11.
ביד הכהנים 2 Chr. 23, 18.
פקדת המלך ביד חלוים 2 Chr. 24, 11.
ביד יעואל הסופר 2 Chr. 26, 11.
ביד מלך ארם 2 Chr. 28, 5.
וגם ביד־מלך ישראל 2 Chr. 28, 5.
ביד־יי המצוה ביד
נביאיו 2 Chr. 29, 25.
והמשפטים ביד־משה 2 Chr. 33, 8.
ספר תורת־יי ביד־משה 2 Chr. 34, 14.
אשר־נתן ביד־עבדיך 2 Chr. 34, 16.
כדבר־יי ביד־משה 2 Chr. 35, 6.
ביד־מלאכיו השכם 2 Chr. 36, 15.
ביד מלכי הארצות Esr. 9, 7.
אשר צוית ביד עבדיך Esr. 9, 11.
אשר צוה יי ביד־משה Neh. 8, 14.
ביד משה עבדך Neh. 9, 14.
ותתנם ביד צריהם Neh. 9, 27.
ותעזבם ביד איביהם Neh. 9, 28.
ביד־נביאיך ולא האזינו Neh. 9, 30.
ביד עמי הארצות Neh. 9, 30.
אשר נתנה ביד משה Neh. 10, 30.
ביד חסריסים Esth. 1, 12. 15.
ביד הרצים Esth. 3, 13. 8, 10.
וישלחם ביד־פשעם Job. 8, 4.
ולא יחזיק ביד־מרעים Job. 8, 20.
ארץ נתנה ביד־רשע Job. 9, 24.
אורה אתכם ביד־אל Job. 27, 11.
ביד־כל־אדם יחתם Job. 37, 7.
ולא הסגרתני ביד אויב Ps. 31, 9.
אחזת ביד ימיני Ps. 73, 23.
כי כוס ביד־יי Ps. 75, 9.
ביד־משה ואהרן Ps. 77, 21.
ותפארתו ביד־צר Ps. 78, 61.
ויתנם ביד־גוים Ps. 106, 41.
כחצים ביד־גבור Ps. 127, 4.
מחיר ביד־כסיל Prv. 17, 16.
מות וחיים ביד־לשון Prv. 18, 21.
לב־מלך ביד־יי Prv. 21, 1.
שלח דברים ביד־כסיל Prv. 26, 6.
חוח עלה ביד־שכור Prv. 26, 9.
ועבדיהם ביד האלהים Eccl. 9, 1.
ביד אדנים קשה Jes. 19, 4.
דבר יי ביד־ישעיהו Jes. 20, 2.
ביד מלך אשור Jes. 36, 15. 37, 10.
ביד עבדיך חרפת Jes. 37, 24.
ושמתיה ביד מוגיך Jes. 51, 23.
תפארת ביד־יי Jes. 62, 3.
ותמוגנו ביד־עוינינו Jes. 64, 6.
כחמר ביד היוצר Jer. 18, 4. 6.
אתן ביד מלך־בבל Jer. 20, 4.
אתן ביד איביהם Jer. 20, 5.
ביד נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 21, 7.
ביד מלך־בבל תנתן Jer. 21, 10.
ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
ביד־העם להמיתו Jer. 26, 24.
ביד מלאכים Jer. 27, 3.
ביד נבוכדנצר Jer. 27, 6.
ביד אלעשה בן־שפן Jer. 29, 3.
ביד נבוכדראצר Jer. 29, 21.
ביד מלך־בבל Jer. 32, 3. 36. 34, 2.
ינתן ביד מלך־בבל Jer. 32, 4.
ביד הכשדים הנלחמים Jer. 32, 24.
נתנה ביד הכשדים Jer. 32, 25. 43.
ביד הכשדים Jer. 32, 28. 38, 18.
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם Jer. 34, 20. 21.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 37, 2.
ביד־מלך בבל תנתן Jer. 37, 17.
ביד חיל מלך־בבל ולכדה Jer. 38, 3.
ואם־אתנך ביד האנשים Jer. 38, 16.
כי ביד מלך־בבל Jer. 38, 23.
ביד נבוזראדן Jer. 39, 11.
ולא תנתן ביד האנשים Jer. 39, 17.
אשר הכה ביד־גדליהו Jer. 41, 9.
ביד־הכשדים להמית Jer. 43, 3.
ביד איביו Jer. 44, 30.
ביד נבוכדראצר Jer. 44, 30.
נתנה ביד עם־צפון Jer. 46, 24.
ביד מבקשי נפשם Jer. 46, 26.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 50, 1.
כוס־חמת בבל ביד־יי Jer. 51, 7.
בנפל עמה ביד־צר Thr. 1, 7.
הסגיר ביד־אויב Thr. 2, 7.
ביד־הזורים לבז Ez. 7, 21.
ונתתי אתכם ביד־זרים Ez. 11, 9.
לתת אותה ביד־הורג Ez. 21, 16.
ביד אנשים בצרים Ez. 21, 36.
ביד־מאהביה ביד בני אשור Ez. 23, 9.
ביד אשר שנאת Ez. 23, 28.
ביד אשר־נקעה Ez. 23, 28.
ביד עמי ישראל Ez. 25, 14
ביד מחללך Ez. 28, 9.
ביד זרים Ez. 28, 10.
ביד נבוכדראצר Ez. 30, 10.
את־הארץ ביד־רעים Ez. 30, 12.
ביד־זרים Ez. 30, 12.
חרבי ביד מלך־בבל Ez. 30, 25.
ביד אל גוים Ez. 31, 11.
אשר ביד־אפרים Ez. 37, 19.
ביד עבדי נביאי ישראל Ez. 38, 17.
ואתנם ביד צריהם Ez. 39, 23.
ביד עבדיו הנביאים Dan. 9, 10.
ביד בני יהודה Joel 4, 8.
ביד־חגי הנביא Hag. 1, 1. 2, 1.
הבדיל ביד זרובבל Zach. 4, 10.
ביד שני צנתרות Zach. 4, 12.
ביד הנביאים הראשנים Zach. 7, 7. 12.
איש ביד־רעהו Zach. 11, 6.
אל־ישראל ביד מלאכי Mal. 1, 1.

constr.: וּבְיַד praep.

וביד־אשתו וביד שתי בנתיו Gn. 19, 16.
וביד הכהן יחיו מי חמרים Nu. 5, 18.
וביד־ימינם Jud. 7, 20.
וביד בני עמון Jud. 10, 7.
וביד־פלשתים 1 Sam. 12, 9.
וביד מלך מואב 1 Sam. 12, 9.
וביד עבדיו 2 Sam. 21, 22.
וביד המצרי חנית 2 Sam. 23, 21.
וביד אדם אל־אפלה 2 S. 24, 14.
וביד בן־הדד 2 Reg. 13, 3.
וביד המצרי חנית 1 Chr. 11, 23.
ביד־דוד וביד־עבדיו 1 Chr. 20, 8.
וביד־אדם אל־אפל 1 Chr. 21, 13.
וביד מבקשי נפשם Jer. 19, 7.
וביד איביהם Jer. 21, 7.
וביד מבקשי נפשם Jer. 21, 7.
וביד אשר־אתה יגור Jer. 22, 25.
וביד נבוכדרצר 32, 28. 46, 26. Jer. 22, 25.
וביד הכשדים Jer. 34, 20. 21.
וביד מבקשי נפשם Jer. 34, 21.
וביד חיל מלך בבל Jer. 44, 30.
וביד מבקשי נפשו Jer. 46, 26.
וביד עבדיו Ez. 40, 5.
וביד האיש קנה המדה Hos. 12, 11.
וביד הנביאים אדמה Zach. 11, 6.
וביד מלכי

constr.: בְּיַד praep.

אשר נתן־לה כיד המלך 1 Rg. 10, 13.
כיד־יי אלהיו עליו Esr. 7, 6.
כיד־אלהיו הטובה עליו Esr. 7, 9.
כיד־יי אלהי Esr. 7, 28.
כיד־אלהינו הטובה עלינו Esr. 8, 18.
כיד־אלהי הטובה עלי Neh. 2, 8.
רב כיד המלך Esth. 1, 7.
ויתן משאת כיד המלך Esth. 2, 18.

constr.: לְיַד praep.

ועמדתי ליד־אבי 1 Sam. 19, 3.
הראשנים ליד המלך 1 Chr. 18, 17.
מעמדם ליד בני־אהרן 1 Chr. 23, 28.
ליד המלך לכל־דבר Neh. 11, 24.
פרשו רשת ליד־מעגל Ps. 140, 6.
ליד־שערים לפי־קרת Prv. 8, 3.

constr.: מִיַּד praep.

מיד כל־חיה אדרשנו Gn. 9, 5.
מיד איש אחיו Gn. 9, 5.
מיד אחי מיד עשו Gn. 32, 12.
מיד בני־חמור אבי שכם Gn. 33, 19.
הערבון מיד האשה Gn. 38, 20.
מיד הישמעאלים Gn. 39, 1.
אשר לקחתי מיד האמרי Gn. 48, 22.

Digitized by Google

הצילנו מיד הרעים Ex. 2, 19.
וארד להצילו מיד מצרים Ex. 3, 8.
את־ישראל מיד מצרים Ex. 14, 30.
אשר הצילו מיד מצרים Ex. 18, 9.
מיד מצרים Ex. 18, 10.
או קנה מיד עמיתך Lev. 25, 14.
ולקח הכהן מיד האשה Nu. 5, 25.
וצים מיד כתים Num. 24, 24.
מיד גאל הדם Num. 35, 25.
מיד שני מלכי האמרי Dt. 3, 8.
מיד פרעה מלך־מצרים Dt. 7, 8.
ויצל אותם מיד בני־ ישראל Jos. 9, 26.
את־בני ישראל מיד יי Jos. 22, 31.
ויושיעם מיד שסיהם Jud. 2, 16.
והושיעם מיד איביהם Jud. 2, 18.
ואצל אתכם מיד מצרים Jud. 6, 9.
כי הושעתנו מיד מדין Jud. 8, 22.
מיד כל־איביהם מסביב Jud. 8, 34.
ויצל אתכם מיד מדין Jud. 9. 17.
את־ישראל מיד פלשתים Jud. 13, 5.
קנותך השדה מיד נעמי Ruth 4, 5.
לכליון ומחלון מיד נעמי Ruth 4, 9.
מיד האלהים האדיירים 1 S. 4, 8.
ויצל אתכם מיד פלשתים 1 S. 7, 3.
וישעני מיד פלשתים 1 Sam. 7, 8.
הצילו ישראל מיד פלשתים 1 S. 7, 14.
והושיע את־עמי מיד פלשתים 1 Sam. 9, 16.
ואציל אתכם מיד מצרים 1 S. 10, 18.
ולא־לקחת מיד־איש 1 Sam. 12, 4.
מיד איבנו ונעבדך 1 Sam. 12, 10.
ויצל אתכם מיד איביכם 1 S. 12, 11.
ויצל את־ישראל מיד 1 S. 14, 48.
מיד הארי ומיד הדב 1 S. 17, 37.
מיד הפלשתי 1 Sam. 17, 37.
ובקש יי מיד איבי דוד 1 S. 20, 16.
את־ריב חרפתי מיד נבל 1 S. 25, 39.
עמי ישראל מיד פלשתים 2 S. 3, 18.
מנגן האמה מיד פלשתים 2 S. 8, 1.
הצלתיך מיד שאול 2 Sam. 12, 7.
כי־שפטו יי מיד איביו 2 S. 18, 19.
מיד כל־תקמים עליך 2 S. 18, 31.
את־החנית מיד המצרי 2 S. 23, 21.
מיד בנך אקרענה קרע את־המלכה מיד שלמה 1 Reg. 11, 12. 31.
ולקחתי המלוכה מיד בנו 1 Rg. 11, 35
מקחת אותה מיד מלך 1 Rg. 22, 3.
כל־עבדי יי מיד איזבל 2 Rg. 9, 7.
מיד בן־הדד 2 Reg. 13, 25.
מיד יהואחז 2 Reg. 13, 25.
מיד כל־איביכם 2 Reg. 17. 39.
מיד מלך אשור 2 Reg. 18, 33.
מיד המלאכים ויקראם 2 Rg. 19, 14.
את־החנית מיד המצרי 1 Chr. 11, 23.
גת ובנותיה מיד פלשתים 1 Chr. 18, 1.
הכל בכתב מיד יי 1 Chr. 28, 19.
מיד המלך ושריו 2 Chr. 30, 6.
זרקים את־הדם מיד הלוים 2 Chr. 30, 16.
מיד כוניהו ושמעי אחיו 2 Chr. 31, 13.
מיד סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 22
מיד מנשה ואפרים 2 Chr. 34, 9.
מיד צריהם Neh. 9, 27.
ומלטוני מיד־צר Job. 6, 23.
מיד־כלב יחידתי Ps. 22, 21.
הצילני מיד־אויבי Ps. 31, 16.
יפדה־נפשי מיד שאול Ps. 49, 16.
פלטני מיד רשע Ps. 71, 4,
מיד רשעים חצילו Ps. 82, 4
ימלט נפשו מיד־שאול Ps. 89, 48.
מיד רשעים יצילם Ps. 97, 10.
ויושיעם מיד שונא Ps. 106, 10.
מיד אויב Ps 106, 10.
אשר גאלם מיד־צר Ps. 107, 2.
מיד בני נכר Ps. 144, 7.

והצילני מיד בני־נכר Ps. 144, 11.
וכצפור מיד יקוש Prv. 6, 5.
מיד האלהים היא Eccl. 2, 24.
מיד מלך אשור Jes. 36, 18.
הספרים מיד המלאכים Jes. 37, 14.
כי לקחה מיד יי Jes. 40, 2.
את־נפשם מיד להבה Jes. 47, 14.
שתית מיד יי Jes. 51. 17.
והצלתיך מיד רעים Jer. 15, 21.
מיד מרעים Jer. 20, 13.
והצילו גזול מיד עשק Jer. 21, 12. 22, 3.
ואקח את־הכוס מיד יי Jer. 25, 17.
מיד חזק ממנו Jer. 31, 11.
מיד הכשדים Jer. 32, 4.
מיד־הצפה אדרש Ez. 33, 6,
מיד העבדים בחם Ez. 34, 27.
קשתך מיד שמאלך וחציך Ez. 39, 3.
מיד ימינך Ez. 39, 3.
מיד שאול אפדם Hos. 13, 14.

constr.: יְדֵי *praep.*

ומיד האדם Gn. 9, 5.
ומיד פרעה Ex. 18, 10.
ומיד בן־נכר Lev. 22, 25.
ומיד כל־לחציכם Jud. 6, 9.
ומיד כל־חממלכות 1 Sam. 10, 18.
ומיד־מי לקחתי כפר 1 S. 12, 3.
ומיד חדב 1 Sam. 17, 37.
ומיד כל־אויביהם 2 Sam. 3, 18.
מידי ומיד אבותי 2 Chr. 32, 15.
ומיד־כל 2 Chr. 32, 22.
ומיד חזק אביון Job. 5, 15.
ומיד עריצים Job. 6, 23.
מכף כל־איביו ומיד שאול Ps. 18, 1.
ומיד עשקיהם כח Eccl. 4, 1.

cum suff.: יָדִי

הרימתי ידי אל־יי Gn. 14, 22.
ישר־לאל ידי Gn. 31, 29.
תנח אתו על־ידי Gn. 42, 37.
ושלחתי את־ידי Ex. 3, 20.
אשר נשאתי את־ידי Ex. 6, 8.
ונתתי את־ידי במצרים Ex. 7, 4.
בנטתי את־ידי Ex. 7, 5.
כי עתה שלחתי את־ידי Ex. 9, 15.
תורישמו ידי Ex. 15, 9.
אשר נשאתי את־ידי Num. 14, 30.
כחי ועצם ידי Dt. 8, 17.
כי־אשא אל־שמים ידי. Dt. 32, 40
ותאחז במשפט ידי Dt. 32, 41.
ידי הושיעה לי Jud. 7, 2.
אל־תחי ידי בו 1 Sam. 18, 17.
אין־לחם חל אל־תחת ידי 1 S. 21, 5.
למשיח יי לשלח ידי בו 1 S. 24, 7.
לא־אשלח ידי באדני 1 Sam. 24, 11.
וחושע ידי לי 1 Sam. 25, 33.
משלח ידי במשיח יי 1 Sam. 26, 11.
לשלח ידי במשיח יי 1 Sam. 26, 23.
והטה ידי עמך להסב 2 Sam. 3, 12.
חלקת יואב אל־ידי 2 Sam. 14, 30.
לא־אשלח ידי אל־בן־ חמלך 2 Sam. 18, 12.
ותשב ידי אלי 1 Reg. 13, 6.
והוא נשען על־ידי 2 Reg. 5, 18.
ידי כבדה על־אנחתי Job. 23, 2.
אם־הניפותי על־יתום ידי Job. 31, 21.
וכי־כביר מצאה ידי Job. 31, 25.
ותשק ידי לפי Job. 31, 27.
ידי שמתי למו־פי Job. 40, 4.
ידי ׀ לילה נגרה Ps. 77, 3.
ועל צריהם אשיב ידי Ps. 81, 15.
אשר ידי תכון עמו Ps. 89, 22.
נטיתי ידי ואין מקשיב Prv. 1, 24.
ואשיבה ידי עליך Jes. 1, 25.
כאשר מצאה ידי Jes. 10, 10.
בכח ידי עשיתי Jes. 10, 13.
ותמצא כקן ידי Jes. 10, 14.

אף־ידי יסדה ארץ Jes. 48, 13.
אשא אל־גוים ידי Jes. 49, 22.
הקצור קצרה ידי Jes. 50, 2.
ובצל ידי כסיתיך Jes. 51, 16.
ואת־כל־אלת ידי עשתה Jes. 66, 2.
כי־אטה את־ידי Jer. 6, 12.
את־ידי עליך Jer. 15, 6.
את־ידי ואת־גבורתי Jer. 16, 21.
ונטיתי את־ידי עליך Jer. 51, 25.
ונטיתי את־ידי עליהם Ez. 6, 14.
ונטיתי את־ידי עליו Ez. 14, 9.
ונטיתי ידי עליה Ez. 14, 13.
נטיתי ידי עליך Ez. 16, 27.
ואשא ידי לזרע בית Ez. 20, 5.
ואשא ידי להם Ez. 20, 5.
נשאתי ידי להם Ez. 20, 6. 15.
והשיבתי את־ידי Ez. 20, 22.
נשאתי את־ידי להם Ez. 20, 23.
אשר נשאתי את־ידי Ez. 20, 28. 42.
נטיתי את־ידי עליך Ez. 25, 7.
ונתתי ידי על־אדום Ez. 25, 13.
חנני נוסח ידי Ez. 25, 16.
ונטיתי ידי עליך Ez. 35, 3.
אני נשאתי את־ידי Ez, 36, 7.
ואת־ידי אשר־שמתי בחם Ez. 39, 21
נשאתי ידי עליהם Ez. 44, 12.
נשאתי את־ידי Ez. 47, 14.
והשיבתי ידי על־עקדן Am. 1, 8.
משם ידי תקחם Am. 9, 2.
ונטיתי ידי על־יהודה Zeph. 1, 4.
הנני מניף את־ידי Zach. 2, 13.
והשבתי ידי על־הצערים Zach. 13, 7.

cum suff.: יָדַי

וידי לא תהיה־בך 1 S. 24, 13. 14.

cum suff.: בְּיָדַי

וכל אשר־יש־לו נתן בידי Gn. 39, 8.
וכוס פרעה בידי Gn. 40, 11.
מטה באלהים בידי Ex. 7, 17.
ומטה האלהים בידי Ex. 17, 9.
את־הזעם הזה בידי Num. 21, 2.
לו יש־חרב בידי Num. 22, 29.
אם־ישך מושיע בידי Jud. 6, 36.
כי־תושיע בידי את־ ישראל Jud. 6, 37.
את־זבח ואת־צלמנע בידי Jud. 8, 7.
ומי יתן את־העם הזה בידי Jud. 9, 29.
את־בני עמון בידי Jud. 11, 30.
ויתנם יי בידי Jud. 12, 3.
ויאמר הנה נמצא בידי 1 Sam. 9, 8.
לא מצאתם בידי מאומה 1 S. 12, 5.
בקצה המטה אשר־בידי 1 S. 14, 44.
יסגרך יי בידי 1 Sam. 17, 46.
חמשה־לחם תנה בידי 1 S. 21, 4.
לא־לקחתי בידי 1 Sam. 21, 9.
נכר אתו אלהים בידי 1 Sam. 23, 7.
נתנך יי היום בידי 1 Sam. 24, 11.
כנף מעילך בידי 1 Sam. 24, 12.
אין בידי רעה ופשע 1 S. 24, 12.
ומה־בידי רעה 1 Sam. 26, 18.
כאשר דבר בידי 1 Sam. 28, 17.
התתנם בידי 2 Sam. 5, 19.
ונתתם בידי 1 Chr. 14, 10.
פרץ האלהים את־ אויבי בידי 1 Chr. 14, 11.
כי נתן בידי את ישבי 1 Chr. 22, 18.
ויקשתי בידי תחלים Job. 29, 20.
כן־אתם בידי Jer. 18, 6.
והיו אחד בידי Ez. 37, 19.

cum suff.: לְיָדַי

מי־הוא לידי יתקע Job. 17, 3.

cum suff.: מִיָּדַי

שבע כבשת תקח מידי Gn. 21, 30.
מידי תבקשנה Gn. 31, 39.
ולקחת מנחתי מידי Gn. 33, 10.
אערבנו מידי תבקשנו Gn. 43, 9.
ואין מידי מציל Dt. 32, 39.

את־החכסף לי מידי לבני Jud. 17, 3.
חצילו את־שמרון מידי 2 Rg. 18, 34.
חצילו את־ארצם מידי 2 Rg. 18, 35.
יציל יי את־ירושלם מידי 2 Rg. 18, 35
לחציל את־ארצם מידי 2 Chr. 32, 13.
להציל את־עמו מידי 2 Chr. 32, 14.
אתכם מידי 2 Chr. 32, 14.
להציל עמו מידי 2 Chr. 32, 15.
לא־יצילו אתכם מידי 2 Chr. 32, 15.
לא־הצילו עמם מידי 2 Chr. 32, 17.
יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי 2 Chr. 32, 17.
וכי־הצילו את־שמרון מידי Jes. 36, 19.
חצילו את־ארצם מידי Jes. 36, 20.
יציל יי את־ירושלם מידי Jes. 36, 20.
ואין מידי מציל Jes. 43, 13.
מידי היתה זאת לכם Jes. 50, 11.
חיין החמה הזאת מידי Jer. 25, 15.
ואיש לא־יצילנה מידי Hos. 2, 12.

cum suff.: יָדְנוּ

סן־יאמרו ידנו רמה Dt. 32, 27.
ואין לאל ידנו Neh. 5, 5.

cum suff.: וְיָדֵנוּ

וידו אל־תהי־בו Gn. 37, 27.

cum suff.: בְּיָדֵנוּ

ונשב אתו בידנו Gn. 43, 21.
וכסף אחר הושבו בידנו Gn. 43, 22.
תתן בידנו זבחים Ex. 10, 25.
ויתן יי אלהינו בידנו Dt. 3, 3.
כי־נתן יי בידנו Jos. 2, 24.
בידנו את שמשון ויעבנו Jud. 16, 23.
נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 24.
כי־נתנם יי בידנו 1 Sam. 14, 10.
ונתן אתכם בידנו 1 Sam. 17, 47.
הבא עלינו בידנו 1 Sam. 30, 23.
ולא תמות בידנו Jer. 11, 21.

cum suff.: מִיָּדֵנוּ

לא־לקח מידנו עלה Jud. 13, 23.

cum suff.: יָדְךָ

ויחזיקי את־ידך בו Gn. 21, 18.
אל־תשלח ידך אל־הנער Gn. 22, 12.
שים־נא ידך תחת ירכי Gn. 24, 2. 47, 29.
ידך בערף איביך Gn. 49, 8.
שלח ידך Ex. 4, 4.
הבא־נא ידך בחיקך Ex. 4, 6.
השב ידך אל־חיקך Ex. 4, 7.
קח מסך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
נטה את־ידך במטך Ex. 8, 1.
נטה את־ידך על־השמים Ex. 9, 22.
נטה ידך על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
נטה ידך על־השמים Ex. 10, 21.
לאות על־ידך Ex. 13, 9.
ונטה את־ידך על־חים Ex. 14, 16.
נטה את־ידך על־חים Ex. 14, 26.
אל־תשח ידך עם־רשע Ex. 23, 1.
וסמכת את־ידך עליו Nu. 27, 18.
את־גדלך ואת־ידך Dt. 3, 24.
ידך תהיה־בו Dt. 13, 10.
מעשה ידך אשר תעשה Dt. 14, 29.
ולא תקפץ את־ידך Dt. 15, 7.
כי־פתח תפתח את־ידך Dt. 15, 8.
פתוח תפתח את־ידך Dt. 15, 11.
מסת נדבת ידך Dt. 16, 10.
משלח ידך אשר תעשה Dt. 28, 20.
שים־ידך על־פיך Jud. 18, 19.
מה־יש תחת־ידך 1 Sam. 21, 4.
אין ישׂ־פה תחת־ידך 1 S. 21, 9.
תמצנא את אשר תמצא ידך 1 S. 25, 8
וחושע ידך לך 1 Sam. 25, 26.
לשלח ידך לשחת 2 Sam. 1, 14.
תחי נא ידך בו ובבית אבי 2 S. 24, 17.
ואת־ידך החזקה וזרעך 1 Rg. 8, 42.
ויאמר לרכבו הפך ידיך 1 Rg. 22, 34.
הרכב ידך על־הקשת 2 Rg. 13, 16.
והיתה ידך עמי 1 Chr. 4, 10.

Digitized by Google

ימלא את־ידכם Lev. 8, 33.
י אלהי תהי־נא ידך בי 1 Chr. 21, 17.
ויאמר לרכב הפך ידיך 2 Chr. 18, 33.
אשר־נשאת את ידך Neh. 9, 15.
שלח־נא ידך Job. 1, 11. 2, 5.
בעצם ידך תשטמני Job. 30, 21.
מתים־ידך י Ps. 17, 14.
תמצא ידך לכל־איביך Ps. 21, 9.
מתרת ידך אני כליתני Ps. 39, 11.
ידך גוים הורשת Ps. 44, 3.
למה תשיב ידך Ps. 74, 11.
תהי־ידך על־איש ימינך Ps. 80, 18.
תעז ידך תרום ימינך Ps. 89, 14.
תפתח ידך ישבעון טוב Ps. 104, 28.
וידעו כי־ידך זאת Ps. 109, 27.
תהי־ידך לעזרני Ps. 119, 173.
גם־שם ידך תנחני Ps. 139. 10.
בהיות לאל ידיך Prv. 3, 27.
כל אשר תמצא ידך Eccl. 9 10.
רמה ידך בל־יחזיון Jes. 26, 11.
ומעשה ידך כלנו Jes. 64, 7.
השב ידך כבוצר Jer. 6, 9.
מעני ידך בדד ישבתי Jer. 15, 17.
להשיב ידך על־חרבות Ez. 38, 12.
תרם ידך על־צריך Mich. 5, 8.
cum suff.: יָדְךָ *p.*
ברכך בכל מעשה ידך Dt. 2, 7.
וקשרתם לאות על־ידך Dt. 6, 8.
והדביק ידך ותרומת ידך Dt. 12, 17.
את־אחיך תשמט ידך Dt. 15, 3.
ובכל משלח ידך Dt. 15, 10. 28, 8.
בכל משלח ידך Dt. 23, 21.
ולברך את כל־מעשה ידך Dt. 28, 12.
ואין לאל ידך Dt. 28, 32.
בכל מעשה ידך Dt. 30, 9.
כאשר תמצא ידך Jud. 9, 33.
עשה לך אשר־תמצא ידך 1 S. 10, 7.
אל־הכהן אסף ידך 1 Sam. 14, 19.
עתה הרף ידך 2 Sam. 24, 16.
רב עתה הרף ידך 1 Chr. 21, 15.
רק אליו אל־תשלח ידך Job. 1, 12.
אל נשא ידך Ps. 10, 12.
תכבד עלי ידך Ps. 32, 4.
ותנחת עלי ידך Ps. 38, 3.
תשלח ידך Ps. 138, 7.
פותח את־ידך Ps. 145, 16.
אל־תנח את־ידך Eccl. 7, 18.
ולערב אל־תנח ידך Eccl. 11, 6.
והמכשלה הזאת תחת ידך Jes. 3, 6.
מן־האזקים אשר על־ידך Jer. 40, 4.
cum suff.: יָדָהּ
לאות על־ידכה Ex. 13, 16.
cum suff.: יָדֶךָ
וידך החזקה וזרועך 2 Chr. 6, 32.
cum suff.: בְּיָדְךָ
קח בידך והלכת Ex. 17, 5.
כי בידך נתתי אתו Num. 21, 34.
ראה נתתי בידך את־סיחון Dt. 2, 24.
למען תתו בידך Dt. 2, 30.
כי בידך נתתי אתו Dt. 3, 2.
ולא־ידבק בידך מאומה Dt. 13, 18.
נתתי בידך את־יריחו Jos. 6, 2.
ראה נתתי בידך Jos. 8, 1.
בכידון אשר־בידך Jos. 8, 18.
כי בידך אתנה Jos. 8, 18.
כי בידך נתתים Jos. 10, 8.
אשר סגרני י בידך 1 Sam. 24, 19.
וקמה בידך ממלכת 1 Sam. 24, 21.
הנני נתנ בידך היום 1 Rg. 20, 13.
וקח משענתי בידך 2 Kg. 4, 29.
קח בידך מנחה 2 Reg. 8, 8.
אם־און בידך הרחיקהו Job. 11, 14.
בידך אפקיד רוחי Ps. 31, 6.
בידך עתתי Ps. 31, 16.
קחתה בידך Jer. 36, 14.
קח בידך מזה Jer. 38, 10.
קח בידך אבנים Jer. 43, 9.

בידך לעיניהם Ez. 37, 20.
cum suff.: בְּיָדְךָ *p.*
אשר־מגן צריך בידך Gn. 14, 20.
ומטך אשר בידך Gn. 38, 18.
מזה בידך Ex. 4, 2.
המטה הזה תקח בידך Ex. 4, 17.
המפתים אשר־שמתי בידך Ex. 4, 21.
נהפך לנחש תקח בידך Ex. 7, 15.
ונתן מלכיהם בידך Dt. 7, 24.
ונתנה י אלהיך בידך Dt. 20, 13.
ונתנו י אלהיך בידך Dt. 21, 10.
וקטפת מלילת בידך Dt. 23, 26.
כל־קדשיו בידך Dt. 33, 3.
ועתה הנני בידך Jos. 9, 25.
ונתתיהו בידך Jud. 4, 7.
את־סיסרא בידך Jud. 4, 14.
ונתתי את־מדין בידך Jud. 7, 7.
כי נתתיו בידך Jud. 7, 9.
זבח וצלמנע עתה בידך Jud. 8, 6. 15.
כי מחר אתנך בידך Jud. 20, 28.
עגלת בקר תקח בידך 1 Sam. 16, 2.
נתן את־פלשתים בידך 1 S. 23, 4.
אנכי נתן את־איביך בידך 1 S. 24, 5.
חיום את איביך בידך 1 S. 26, 8.
את־הפלשתים בידך 2 Sam. 5, 19.
ההמון הגדול הזה בידך 1 Rg. 20, 28.
וקח פך השמן הזה בידך 2 Rg. 9, 1.
ונתתים בידך 1 Chr. 14, 10
ובהשענך על־י נתנם בידך 2 Chr. 16, 8.
כל־אשר־לו בידך Job. 1, 12.
הנו בידך אך את־נפשו שמר Job. 2, 6
לתת בידך Ps. 10, 14.
ואחזק בידך Jes. 42. 6.
והיו לאחדים בידך Ez. 37, 17.
cum suff.: בְּיָדֵךְ
ובידך מלאת כיום הזה 1 Rg. 8, 24.
ובידך כח וגבורה 1 Chr. 29, 12.
ובידך לגדל 1 Chr. 29, 12.
בפיך וביד מלאת 2 Chr. 6, 15.
וביד כח וגבורה 2 Chr. 20, 6.
וביד החזקה Neh. 1, 10.
cum suff.: מִיָּדְךָ
מידך היא ולך הכל 1 Chr. 29. 16.
ואין מידך מציל Job. 10, 7.
או מה־מידך יקח Job. 35, 7.
והמה מידך נגזרו Ps. 88, 6.
לקחת־הכרס מידך Jer. 25, 28.
ודמו מידך אבקש Ez. 3, 18. 33, 8.
cum suff.: מִיָּדֵךְ *p.*
את־דמי אחיך מידך Gn. 4, 11.
ולקח הכהן הטנא מידך Dt. 26, 4.
וישפטני מידך 1 Sam. 24, 16.
את־הממלכה מידך 1 Sam. 28, 17.
חיל מלך־ארם מידך 2 Chr. 16, 7.
לא־חצילו את־עמם מידך 2 Chr. 25, 15.
והכרתי כשפים מידך Mich. 5, 11.
cum suff.: וּמִיָּדֵךְ
ממך הכל ומידך נתנו 1 Chr. 29, 14.
cum suff.: יָדֵךְ
חית ידך מצאת Jes. 57, 10
סחרת ידך Ez. 27, 15.
המה סחרי ידך Ez. 27, 21.
cum suff.: בְּיָדֵךְ
הנה שפחתך בידך Gn. 16, 6.
ולקחת בידך עשרה לקחי־נא לי פת־לחם בידך 1 Reg. 14, 3.
ואתנם בידך 1 Reg. 17, 11.
ונתתי כוסת בידך Jes. 47, 6.
cum suff.: מִיָּדֵךְ
החדר ואברה מידך 2 Sam. 13, 10.
הטה לקחתי מידך Jes. 51, 22.
cum suff.: יָדְכֶם
מלאו ידכם היום Ex. 32, 29.

יוסיף אדני שנית ידו Jes. 11, 11.
לאות על־ידכם Dt. 11, 18.
ואת תרומת ידכם Dt. 12, 6.
בכל משלח ידכם Dt. 12, 7.
מעשרתיכם ותרמת ידכם Dt. 12, 11.
עתה מלאתם ידכם לי 2 Chr. 29, 31.
cum suff.: בְּיָדְכֶם
דגי הים בידכם נתנו Gn. 9, 2.
קחו בידכם Gn. 43, 12.
תשיבו בידכם Gn. 43, 12.
ומקלכם בידכם Ex. 12, 11.
כי אתן בידכם את ישבי Ex. 23, 31.
ונתנה י אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
קהו בידכם צדה Jos. 9, 11.
כי נתנם י אלהיכם בידכם Jos. 10, 19
ואתן אותם בידכם Jos. 24, 8. 11.
את־מואב בידכם Jud. 3, 28.
כי־נתן י בידכם Jud. 7, 15.
בידכם נתן אלהים Jud. 8, 3.
כי־נתנה אלהים בידכם Jud. 18, 10.
ונתן את־מואב בידכם 2 Rg. 3, 18.
וינתנו בידכם 2 Chr. 18, 14.
על־יהודה נתנם בידכם 2 Chr. 28, 9.
כלי המלחמה אשר בידכם Jer. 21, 4.
ואני הנני בידכם Jer. 26, 14.
הנה־הוא בידכם Jer. 38, 5.
cum suff.: מִיֶּדְכֶם
אבקש את־דמו מידכם 2 S. 4, 11.
מי בקש זאת מידכם Jes. 1, 12.
מידכם היתה זאת Mal. 1, 9.
ומנחה לא־ארצה מידכם Mal. 1, 10.
הארצה אותה מידכם Mal. 1, 13.
ולקחה רצון מידכם Mal. 2, 13.
cum suff.: בְּיֶדְכֶן
ולא־יהיו עוד בידכן Ez. 13, 21.
cum suff.: מִיֶּדְכֶן
והצלתי את־עמי מידכן Ez. 13, 21. 23.
cum suff.: יָדָיו
ועתה פן ישלח ידו Gn. 3, 22.
וישלח ידו ויקחה Gn. 8, 9.
ידו בכל Gn. 16, 12.
וישלח אברהם את־ידו Gn. 22, 10.
וישם העבד את־ידיו Gs. 24, 9.
על־ידו שני Gn. 38, 28.
ויהי כמשיב ידו Gn. 38, 29.
יצא אחיו אשר על־ידו Gn. 38, 30.
טבעתו מעל ידו Gn. 41, 42.
לא־ירים איש את־ידו Gn. 41, 44.
ישית ידו על־עיניך Gn. 46, 4.
וישלח ידו ויחזק Ex. 4, 4.
ויבא ידו בחיקו Ex. 4, 6.
ויוצאה והנה ידו מצרעת Ex. 4, 6.
וישב ידו Ex. 4, 7.
ויט אהרן את־ידו Ex. 8, 2. 13.
ויט משה את־ידו Ex. 10, 22.
וירם משה את־ידו Ex. 14, 21. 27.
וירים משה ידו Ex. 17, 11.
וניח ידו Ex. 17, 11.
ומת תחת ידו Ex. 21, 20.
אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו Ex. 22, 7. 10.
ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו Ex. 24, 11.
וסמך ידו על ראש העלה Lev. 1, 4.
וסמך ידו על־ראש קרבנו Lev. 3, 2.
וסמך את־ידו על־ראשו Lev. 3, 8.
וסמך את־ידו על־ראשו Lev. 3, 13.
וסמך את־ידו Lev. 4, 4. 29. 33.
וסמך ידו על־ראש השעיר Lev. 4, 24
ואם־לא תגיע ידו די שה Lev. 5, 7.
ואם־לא תשיג ידו Lev. 5, 11.
ועל־בהן ידו הימנית Lev. 8, 23. 14, 14. 17. 25. 28.
ואין ידו משגת Lev. 14, 21.
אשר תשיג ידו Lev. 14, 22. 31.
מאשר תשיג ידו Lev. 14, 30.

אשר לא־תשיג ידו Lev. 14, 32.
ואשר ימלא את־ידו Lev. 16, 32.
ומלא את־ידו Lev. 21, 10.
והשיגה ידו Lev. 25, 26.
ואם־לא מצאה ידו Lev. 25, 28.
ומטה ידו עמך Lev. 25, 35.
אר־השיגה ידו ונגאל Lev. 25, 49.
איש על־ידו לדגליהם Nu. 2, 17.
מלבד אשר־תשיג ידו Nu. 6, 21.
וירם משה את־ידו Num. 20, 11.
את־ידו החזקה Dt. 11, 2.
כל־בעל משה ידו Dt. 15, 2.
איש כמתנת ידו Dt. 16, 17.
ומדחה ידו בגרזן Dt. 19, 5.
ככתות ידו ויבאו העיר Jos. 8, 19.
לא־השיב ידו אשר נטה Jos. 8, 26.
ותעז ידו Jud. 3, 10.
וישלח ידו ויקחה Jud. 15, 15.
כי־קשתה ידו עליו 1 Sam. 5, 7.
למה לא־תסור ידו מכם 1 S. 6, 3.
יקל את־ידו מעליכם 1 Sam. 6, 5.
כי לא ידו נגעה בנו 1 Sam. 6, 9.
וישב ידו אל־פיו 1 Sam. 14, 27.
וישלח דוד את־ידו 1 Sam. 17, 49.
ויחזק את־ידו באלהים 1 S. 23, 16.
מי שלח ידו במשיח י 1 S. 26, 9.
להשיב ידו בטהר־עזה 2 Sam. 8, 3.
ושלח את־ידו והחזיק לו 2 S. 15, 5.
וכל־עבדיו עברים על־ידו 2 S. 15, 18.
נשא ידו במלך בדוד 2 S. 20, 22.
יגעה ידו ותדבק ידו 2 S. 23, 10.
וישלח ידו המלאך 2 Sam. 24, 16.
וישלח ירבעם את־ידו 1 Rg. 13, 4.
ותיבש ידו 1 Reg. 13, 4.
החפץ ימלא את־ידו 1 Rg. 13, 33.
והניף ידו אל־המקום 2 Rg. 5, 11.
וישלח ידו ויקחהו 2 Reg. 6, 7.
למלך נשען על־ידו 2 Reg. 7, 2.
אשר־נשען על־ידו 2 Reg. 7, 17.
ויהוא מלא ידו בקשת 2 Rg. 9, 24.
תנה את־ידיך ויתן ידו 2 Rg. 10, 15.
ויורכב ידו 2 Reg. 13, 16.
וישלח עזא את־ידו 1 Chr. 13, 9.
על אשר־שלח ידו 1 Chr. 13, 10.
להציב ידו בנהר פרת 1 Chr. 18, 3.
למלאות ידו היום 1 Chr. 29, 5.
כל־הבא למלא ידו 2 Chr. 13, 9.
ועל־ידו יהוחנן השר 2 Chr. 17, 15.
ועל־ידו עמסיה בן־זכרי 2 Chr. 17, 16
ועל־ידו יהוחבד 2 Chr. 17, 18.
בעת ההיא מתחת ידו 2 Chr. 21, 10.
ועל־ידו עדן ומנימן 2 Chr. 31, 15.
ועל־ידו בנו Neh. 3, 2
ועל־ידו בנה Neh. 3, 2.
על־ידו חחזיק Neh. 3, 8.
ועל־ידו החזיק Neh. 3, 8. 10. 12. 17.
ויחזק על־ידו עזר Neh. 3, 19.
באתת ידו עשה Ne. 4, 11.
טבעתו מעל ידו Esth. 3, 10.
שלח ידו ביהודיים Esth. 8, 7.
יתר ידו ויבצעני Job. 6, 9.
ישת ידו על־שניטי Job. 9, 33.
כי־נטה אל־אל ידו Job. 15, 25.
חללה ידו נחש ברח Job. 26, 13.
בחלמיש שלח ידו Job. 28, 9.
כי־י סומך ידו Ps. 37, 24.
לא־זכרו את־ידו Ps. 78, 42.
ושמתי בים ידו Ps. 89, 26.
עם מרעיתו וצאן ידו Ps. 95, 7.
וישא ידו לחם Ps. 106, 26.
טמן עצל ידו בצלחת Prv. 19, 24. 26, 15.
שלח ידו מן־החור Caut. 5, 4.
ויט ידו עליו Jes. 5, 25.
ידו נטויה Jes. 5, 25.
ועד־זאת נטויה Jes. 9, 11. 16. 20. 10, 4.
ינפנף ידו Jes. 10, 32.
ידו חדה Jes. 11, 8.

Digitized by Google

והניף ידו על־הנהר Jes. 11, 15.
ידו נטה על־הים Jes. 23, 11.
ורי יטה ידו Jes. 31, 3.
וזה יכתב ידו לי׳ Jes. 44, 5.
בצל ידו החביאני Jes. 49, 2.
ושמר ידו מעשות כל־רע Jes. 56, 2.
וישלח י׳ את־ידו Jer. 1, 9.
רעו איש את־ידו Jer. 6, 3.
ארץ ממשלת ידו Jer. 34, 1.
ידו פרש צר Thr. 1, 10.
לא־חשיב ידו מבלע Thr. 2, 8.
יהפך ידו כל־היום Thr. 3, 3.
וישלח הכרוב את־ידו Ez. 10, 7.
והנה נתן ידו Ez. 17, 18.
מעול ישיב ידו Ez, 18, 8.
מעני השיב ידו Ez. 18, 17.
מנחה מתת ידו Ez. 46, 5.
כאשר תשיג ידו Ez. 46, 7.
ולכבשים מתת ידו Ez. 46, 11.
וישלח ידו בארצות Dan. 11, 42.
משך ידו את־לצצים Hos. 7, 5.
וסמך ידו על־הקיר Am. 5, 19.
וים ידו על־צפון Zeph. 2, 13.
ישרק יניע ידו Zeph. 2, 15.
ועלתה ידו Zach. 14, 13.

cum suff.: יָדָיו

וידו אחזת בעקב עשו Gn. 25, 26.
וידו הנטויה ומי ישיבנה Jes. 14, 27.
וידו חלקתה להם בקו Jes. 34, 17.

cum suff.: יָדְךָ

ויחזיקו האנשים בידו Gn. 19, 16.
ויקח בידו את־האש Gn. 22, 6.
וכל־טוב אדניו בידו Gn. 24, 10.
ויקח מן־הבא בידו Gn. 32, 14.
י׳ מצליח בידו Gn. 39, 3.
וכל ישׁ־לו נתן בידו Gn. 39, 4.
את־כל־מאומה בידו Gn. 39, 23.
ונתת כוס־פרעה בידו Gn. 40, 13.
נמצא הגביע בידו Gn. 44, 16. 17.
את־מטה האלהים בידך Ex. 4, 20.
ומכרו ונמצא בידו Ex. 21, 16.
תמצא בידו הגנבה Ex. 22, 3.
ושני לתת העדת בידו Ex. 32, 15.
ויקח בידו שני לחת Ex. 34, 4.
וחרבו שלופה בידו Nu. 22, 23. 31.
ויקח רמח בידו Num. 25, 7.
וחצצרות התרועה בידך Nu. 31, 6.
או באיבה הכהו בידו Nu. 35, 21.
וחרבו שלופה בידו Jos. 5, 13.
בכידון אשר־בידך Jos. 8, 18.
ולא־יסגרו את־החרצה בידו Jos. 20, 5.
נתתי את־הארץ בידו Jud. 1, 2.
ויתן י׳ בידו Jud. 3, 10.
בידו מנחה Jud. 3, 15.
המשענת אשר בידו Jud. 6, 21.
נתן האלהים בידו Jud. 7, 14.
את־הקרדמות בידך Jud. 9, 48.
ויתנם יי בידו Jud. 11, 32.
ומאומה אין בידו Jud. 14, 6.
המחזיק בידו הניחה אותי Jud. 16, 26.
והמזלג שלש השנים בידו 1S. 2, 13.
את־קצה המטה אשר בידו 1 Sam. 14, 27.
איש שורר בידו הלילה 1 S. 14, 35.
ונגן בידו וטוב לך 1 Sam. 16, 16.
את־הכנור ונגן בידו 1 S. 16, 23.
ויקח מקלו בידו 1 Sam. 17, 40.
וקלעו בידו 1 Sam. 17, 40.
וראש הפלשתי בידו 1 S. 17, 57.
ודוד מנגן בידו 1 Sam. 18, 10.
וחניתו בידו 1 Sam. 19, 9.
ברמה וחניתו בידו 1 Sam. 22, 6.
אפוד ירד בידו 1 Sam. 23, 6.
היסגרני בעלי קעילה בידו 1S. 23, 11
ולא־נתנו אלהים בידו 1 S. 23, 14.

וילך ויקח בידו 2 Reg. 5, 5.
ויקח מנחה בידו 2 Reg. 8, 9.
איש וכליו בידו 2 Reg. 11, 8. 11.
חזקה הממלכה בידו 2 Reg. 14, 5.
להחזיק הממלכה בידו 2Rg. 15, 19.
וחרבו שלופה בידו 1 Chr. 21, 16.
ויכן י׳ את־הממלכה בידו 2 Chr. 17, 5.
איש וכליו בידו 2 Chr. 23, 7.
ואיש ׳ שלחו בידו 2 Chr. 23, 10.
הכל נתן בידו 2 Chr. 36, 17.
ואגרת פתוחה בידו Neh. 6, 5.
שרביט הזהב אשר בידו Esth. 5, 2.
לאשר הביא אלוה בידו Job. 12, 6.
אשר בידו נפש כל־חי Job. 12, 10.
נכון בידו יום חשך Job. 15, 23.
י׳ לא־יעזבנו בידו Ps. 37, 33.
אשר בידו מחקרי־ארץ Ps. 95, 4.
צרור הכסף לקח בידו Prv. 7, 20.
ואין בידו מאומה Eccl. 5, 13.
בעמלו שילך בידו Eccl. 5, 14.
וממשלתך אתן בידו Jes. 22, 21.
וחפץ י׳ בידו יצלח Jes. 53, 10.
עד־תמי אתם בידו Jer. 27, 8.
את־המגלה בידו Jer. 36, 14.
את־האנשים בידו Jer. 38, 11.
על פשעי בידו Thr. 1, 14.
ואיש מקטרתו בידו Ez. 8, 11.
כלי משחתו בידו Ez. 9, 1.
ואיש כלי מפצו בידו Ez. 9, 2.
ונתתי את־חרבי בידו Ez. 30, 24.
ופתיל־פשתים בידו Ez. 40, 3.
וקו בידו Ez. 47, 3.
ויתן אדני בידו Dan. 1, 2.
מרמה בידו Dan. 8, 25.
ונתן ההמון בידו Dan. 11, 11.
וכלה בידו Dan. 11, 16.
בידו מאזני מרמה Hos. 12, 8.
ואיש משענתו בידו Zach. 8, 4.

cum suff.: וּבְיָדוֹ

ובידו חיו כלי־כסף 2 Sam. 8, 10.
ובידו מלא לאמר 1 Reg. 8, 15.
ובידו מקטרת להקטיר 2Chr. 26, 19.
ובידו רצפה Jes. 6, 6.
ובידו תנתן Jer. 34, 3.
ובידו אנך Am. 7, 7.
ובידו חבל מדה Zach. 2, 5.

cum suff.: לְיָדוֹ

והאלהים אנה לידו Ex. 21, 13.

cum suff.: מִיָּדוֹ

מידו עד־ארנן Num. 21, 26.
ואצל אתכם מידו Jos. 24, 10.
וישלך הלחי מידו Jud. 15, 17.
ונמלטתי מידו 1 Sam. 27, 1.
את־כל־הממלכה מידו 1 Rg. 11, 34.
מקחת מידו את אשר 2 Rg. 5, 20.
להציל אתכם מידו 2 Rg. 18, 29.
הושיענו נא מידו 2 Reg. 19, 19.
מידו ברוח יברח Job. 27, 22.
הושיענו מידו Jes. 37, 20.
לא תמלם מידו Jer. 34, 3.
ולהציל אתכם מידו Jer. 42, 11.
והפלתי את־החרב מידו Ez. 30, 22.
ואין מציל מידו Dan. 8, 4.
מציל לאיל מידו Dan. 8, 7.
ואלה ימלטו מידו Dan. 11, 41.
קרנים מידו לו Hab. 3, 4.

cum suff.: יָדָיו *al. pl.*

רום ידיהו נשא Hab. 3, 10.

cum suff.: יָדֶיהָ

ותרד כדה על־ידה Gn. 24, 18.
ואם־לא תמצא ידה Lev. 12, 8.
מיד מכהו ושלחה ידה Dt. 25, 11.
ידה ליתד תשלחנה Jud. 5, 26.
ותשם ידה על־ראשה 2 S. 13, 19.
נתנה ידה Jer. 50, 15.

cum suff.: בְּיָדָהּ

ויעזב בגדו בידה Gn. 39, 12.
כי־עזב בגדו בידה Gn. 39, 13.
את־התך בידה Ex. 15, 20.
ונתן בידה Dt. 24, 1. 3.
את־המקבת בידה Jud. 4, 21.
ואין מחזיק בידה Jes. 51, 18.

cum suff.: מִיָּדָהּ

ויקח דוד מידה 1 Sam. 25, 35.
ואכלתי מידה 2 Sam. 13, 5.
שתי לבבות ואברח מידה 28. 13, 6.

cum suff.: יָדֶיהָ

וישלחו האנשים את־ידם Gn. 19, 10
ומלאת את־ידם Ex. 28, 41.
ועל־בהן ידם הימנית Ex. 29, 20.
ולמלא־בם את־ידם Ex. 29, 29.
למלא את־ידם Ex. 29, 33.
שבעת ימים תמלא ידם Ex. 29, 35.
ועל־בהן ידם הימנית Lev. 8, 24.
אשר־מלא ידם לכהן Num. 3, 3.
כי גם־ידם עם־דוד 1 Sam. 22, 17.
לשלוח את־ידם 1 Sam. 22, 17.
אשר־נשאו את־ידם 2 Sam. 18, 28.
יתנו את־הכסף על־ידם 2Rg. 12, 16.
הכסף הנתן על־ידם 2 Reg. 22, 7.
ועל־ידם חיל צבא 2 Chr. 26, 13.
ואשקלה על־ידם Esr. 8, 26.
ועל־ידם החזיק Neh. 3, 4 (ter).
ועל־ידם החזיקו Neh. 3, 5.
ועל־ידם החזיק Neh. 3, 7. 9. 10.
ועל־ידם חנן בן־זכור Neh. 13, 13.
לא שלחו את־ידם Esth. 9, 10. 15. 16.
ויכנעו תחת ידם Ps. 106, 42.
ומואב משלוח ידם Jes. 11, 14.
כי ישׁ־לאל ידם Mich. 2, 1.

cum suff.: בְּיָדָם

אלהי הנכר אשר בידם Gn. 35, 4.
ומשנה־כסף לקחו בידם Gn. 43, 15.
את־המנחה אשר־בידם Gn. 43, 26.
לתת־חרב בידם להרגנו Ex. 5, 21.
וקסמים בידם Num. 22, 7.
ויקחו בידם מפרי הארץ Dt. 1, 25.
נתן י׳ בידם Jos. 21, 42.
את־הכנעני והפרזי בידם Jud. 1, 4.
מתתי את־מדין בידם Jud. 7, 2.
המלקקים בידם אל־פיהם Jud. 7, 6.
את־צדה העם בידם Jud. 7, 8.
ונפרץ הכדים אשר בידם Jud. 7, 19.
נאסרך ונתנך בידם Jud. 15, 13.
ויעלו הכסף בידם Jud. 16, 18.
ויתהלל בידם 1 Sam. 21, 14.
ושלחתם בידם אלי 2 Sam. 15, 36.
ולמלכי ארם בידם יצאו 1Rg. 10, 29.
ישימו בידם ולקחו 1 Rg. 20, 6.
ויפלו בידם וישבו 1 Chr. 5, 10.
וינתנו בידם ההגריאים 1Chr. 5, 20.
ומלכי ארם בידם יוציאו 2Chr. 1, 17.
בהלל דויד בידם 2 Chr. 7, 6.
ויתנם אלהים בידם 2 Chr. 13, 16.
ארוכה למלאכה בידם 2Chr. 24, 13.
ויי נתן בידי חיל לרב 2Chr. 24, 24.
ותתנם בידם Neh. 9, 24.
הן לא בידם טובם Job. 21, 16.
וחרב פיפיות בידם Ps. 149, 6.
בידם זעמי Jes. 10, 5.
ביום החזיקי בידם Jer. 31, 32.
פן־יתנו אתי בידם Jer. 38, 19.
ומנחה ולבונה בידם Jer. 41, 5.
שרים בידם נתלו Thr. 5, 12.
ונתתי אותך בידם Ez. 16, 39.

cum suff.: מִיָּדָם

ויצילהו מידם Gn. 37, 21.
למען הציל אתו מידם Gn. 37, 22.
ולקחת אתם מידם Ex. 29, 25.
ויקח מידם ויצר אתו Ex. 32, 4.
ואושיעה אתכם מידם Jud. 10, 12.
ולא־הושעתם אותי מידם Jud. 12, 2.

שתי־לחם ולקחת מידם 1 S. 10, 4.
ויקח מידם ויפקד בבית 2Rg. 5, 24.
ויחזקו הכהנים מידם 2 Chr. 35, 11.
לא־חמלט מידם Jer. 38, 18. 23.
פרק אין מידם Thr. 5, 8.
ודרשתי את־צאני מידם Ez. 34, 10.
ולא אציל מידם Zach. 11, 6.

du.: יָדַיִם

והארץ הטה רחבת־ידים Gn. 34, 21.
ולא־היתה בהם ידים לנטש Jos. 8, 20.
והארץ רחבת ידים Jud. 18, 10.
והוא יגע ורפה ידים 2 Sam. 17, 2.
וישימו לה ידים 2 Reg. 11, 16.
והארץ רחבת ידים 1 Chr. 4, 40.
וישימו לה ידים 2 Chr. 23, 15.
והעיר רחבת ידים Neh. 7, 4.
ומחרי־ידים יסוך אמץ Job. 17, 10.
מעט־חבק ידים Prv. 6, 10. 24, 33.
ובשפלות ידים ידלף Eccl. 10, 18.
כלי־ידים תרפיטה Jes. 13, 7.
חזקי ידים רפות Jes. 35, 3.
ופעלך אין־ידים לו Jes. 45, 9.
על כלי־ידים גדדת Jer. 48, 37.
ורפו כל־ידים Ez. 21, 12.

du.: יָדַיִם *p.*

גדול ורחב ידים Ps. 104, 25.
אל־ארץ רחבת ידים Jes. 22, 18.
יאורים רחבי ידים Jes. 33, 21.
מרפיון ידים Jer. 47, 3.
ולא־חלו בה ידים Thr. 4, 6.

du.: וְיָדַיִם

וידים רפות תחזק Job. 4, 3.
וידים שפכות דק־נקי Prv. 6, 17.

du.: הַיָּדַיִם

כל־הידים תרפינה Ez. 7, 17.

du.: הַיָּדַיִם *p.*

והרגלים וכפות הידים 2 Reg. 9, 35.

du.: וְהַיָּדַיִם

וחידים ידי עשו Gn. 27, 22.

du.: בְּיָדַיִם

שממית בידים תתפש Prv. 30, 28.

pl. constr.: יְדֵי

על־ידי אחתו Gn. 24, 30.
וחידים ידי עשו Gn. 27, 22.
ממדבר־צן על־ידי אדום Nu. 34, 3.
מעשה ידי אדם Dt. 4, 28.
מעשה ידי חרש Dt. 27, 15.
אשר על־ידי ארנון Jud. 11, 26.
וחזקו ידי כל־אשר אתך 2 S. 16, 21.
יצק מים על־ידי אליהו 2 Rg. 3, 11.
על־ידי עשי המלאכה 2 Rg. 12, 12.
על־ידי המלך 2 Reg. 13, 16.
כי אם־מעשה ידי־אדם 2Rg. 19, 18.
העמיד דוד על־ידי־שיר 1Chr. 6, 16.
ועל־ידי בני־מנשה 1 Chr. 7, 29.
על־ידי המלך 1 Chr. 25, 2.
על ידי אביהם יהודתון 1 Chr. 25, 3.
על־ידי אביהם 1 Chr. 25, 6.
על־ידי המלך 1 Chr. 25, 6.
ובשיר על ידי דויד 2 Chr. 23, 18.
ועל ידי כלי דויד 2 Chr. 29, 27.
מעשה ידי האדם 2 Chr. 32, 19.
להלל את־יי על־ידי דויד Esr. 3, 10.
מרפים ידי עם־יהודה Esr. 4, 4.
על־ידי עשי המלאכה Esth. 3, 9.
ועל־ידי רשעים ירמני Job. 16, 11.
יגירהו על־ידי־חרב Ps. 63, 11.
מעשה ידי אדם Ps. 115, 4. 135, 15.
וגמול ידי־אדם ישוב לו Prv. 12, 14.
מעשה ידי אמן Cant. 7, 2.
מעשה ידי־אדם Jes. 37, 19.
מעשה ידי־חרש Jer. 10, 3.
והגרם על־ידי־חרב Jer. 18, 21.
וחזקו ידי מרעים Jer. 23, 14.
על־ידי מונה Jer. 33, 12.
ידי אנשי המלחמה Jer. 38, 4.

Digitized by Google

ואת ידי כל־הצם Jer. 38, 4.
מעשה ידי יוצר Thr. 4, 2.
ידי נשים רחמניות Thr. 4, 10.
ידי אדם תחת כנפיהם Ez. 10, 21.
ולחזק ידי רשע Ez. 13, 22.
על־ידי חרב Ez. 35, 5.
ידי זרבבל יסדו הבית Zach. 4, 9.

pl. constr.: יְדֵי

וידי משה כבדים Ex. 17, 12.
מעשה חרש וידי צורף Jer. 10, 9.
וידי אדם מתחת כנפיהם Ez. 1, 8.
וידי עם־הארץ תבהלנה Ez. 7, 27.

pl. constr.: בִּידֵי

נשמטו בידי־סלע Ps. 141, 6.
בידי לא־אוכל קום Thr. 1, 14.

pl. constr.: כִּידֵי

ידיו כידי עשו Gn. 27, 23.

pl. constr.: בְּיָדֵי

מידי אביר יעקב Gn. 49, 24.
ובמלחמה מידי חרב Job. 5, 20.
שמרני ה׳ מידי רשע Ps. 140, 5.
שמרני מידי פח Ps. 141, 9.

pl. c. suff.: יָדַי

כבר ידי ישיב לי 2 Sam. 22, 21.
מלמד ידי למלחמה 28.22,35.18, 35.
כבר ידי ישיב לי Ps. 18, 21.
כבר ידי לנגד עיניו Ps. 18, 25.
כארי ידי ורגלי Ps. 22, 17.
בשאי ידי אל־דביר קדשך Ps.28,2.
פרשתי ידי אליך Ps. 143, 6.
המלמד ידי לקרב Ps. 144, 1.
בכל־מעשי שעשה ידי Eccl. 2, 11.
ומעשה ידי אשור Jes. 19, 25.
מעשה ידי בקרבו Jes. 29, 23.
ועל־פעל ידי תצוני Jes. 45, 11.
ידי נטו שמים Jes. 45, 12.
מעשי ידי להתפאר Jes. 60, 21.
פרשתי ידי כל־היום Jes. 65, 2.
על כל־אצילי ידי Ez. 13, 18.

pl. c. suff.: יָדַי *p.*

לוחת הברית על שתי ידי Dt. 9, 15.
ואשליכם מעל שתי ידי Dt. 9, 17.
ועתה חזק את־ידי Neh. 6, 9.
על־ברכי וכפות ידי Dan. 10, 10.

pl. c. suff.: וְיָדַי

וידי נטפר־מור Cant. 5, 5.

pl. c. suff.: יָדֵינוּ

ממעשנו ומעצבון ידינו Gn. 5, 29.
ידינו לא שפכה Dt. 21, 7.
ומעשה ידינו כוננה עלינו Ps.90,17.
ומעשה ידינו כוננהו Ps. 90, 17.
רפו ידינו Jer. 6, 24.
אלהינו למעשה ידינו Hos. 14, 4.

pl. c. suff.: בְּיָדֵנוּ

אשר בידנו Num. 31, 49.

pl. c. suff.: יָדֶיךָ

מקדש אדני כוננו ידיך Ex. 15, 17.
בכל משלח ידיך Dt. 12, 18.
ובכל מעשה ידיך Dt. 16, 15.
בכל מעשה ידיך Dt. 24, 19.
אל־תרף ידיך מעבדיך Jos. 10, 6.
ואחר תחזקנה ידיך Jud. 7, 11.
ידיך לא־אסרוה 2 Sam. 3, 34.
תנה את־ידיך 2 Reg. 10, 15.
ידיך עצבוני ויעשוני Job. 10, 8.
למעשה ידיך תכסף Job. 14, 15.
תמשילהו במעשי ידיך Ps. 8, 7.
במעשי ידיך ארנן Ps. 92, 5.
ומעשה ידיך שמים Ps. 102, 26.
ידיך עשוני ויכוננוני Ps. 119, 73.
מעשי ידיך אל־תרף Ps. 138, 8.
במעשה ידיך אשוחח Ps. 143, 5.
שלח ידיך ממרום Ps. 144, 7.
וחבל את־מעשה ידיך Eccl. 5, 5.
תחת אצילות ידיך Jer. 38, 12.
עד למעשה ידיך Mich. 5, 12.

מה המכות האלה בין ידיך Zach. 13, 6.

pl. c. suff.: יָדֶיךָ

צמידים על־ידיך Ez. 16, 11.
אם־תחזקנה ידיך Ez. 22, 14.

pl. c. suff.: יָדֶיךְ *p.*

אל־ירפו ידיך Zeph. 3, 16.

pl. c. suff.: וְיָדֶיךָ

וידיך על־ראשך Jer. 2, 37.

pl. c. suff.: יְדֵיכֶם, יְדֵיכֶן

להכעיסו במעשה ידיכם Dt.31,29.
ועתה תחזקנה ידיכם 2 S. 2, 7.
אני מביא על־ידיכם 2 Rg. 10, 24.
חזקו ואל־ירפו ידיכם 2 Chr. 15, 7.
חמס ידיכם תפלסון Ps. 58, 3.
שאו־ידכם קדש Ps. 134, 2.
ידיכם דמים מלאו Jes. 1, 15.
ידיכם חטא Jes. 31, 7.
במעשה ידיכם Jer. 25, 6. 7.
להכעיסני במעשי ידיכם Jer.44, 8.
את כל־מעשה ידיכם Hag. 2, 17.
תחזקנה ידיכם Zach. 8, 9. 13.

pl. c. suff.: וּבְיָדֵיכֶם

ובידיכם מלאתם לאמר Jer.44, 25.

pl. c. suff.: יָדָיו

הלבישה על־ידיו Gn. 27, 16.
כי־הרו ידיו כידי עשו Gn. 27,23.
שכל את־ידיו Gn. 48, 14.
ויפזו זרעי ידיו Gn. 49, 24.
ויהי ידיו אמונה Ex. 17, 12.
ידיו תביאנה את אשי ה׳ Lev.7,30.
ויסמך את־ידיו Num. 27, 23.
ידיו רב לו Dt. 33, 7.
ופעל ידיו תרצה Dt. 33, 11.
כי־סמך משה את־ידיו Dt. 34, 9.
ויקצצו את־בהנות ידיו Jud. 1, 6.
כגמול ידיו עשיתם Jud. 9, 16.
אשר־חזקו את־ידיו Jud. 9, 24.
וימסו אסוריו מעל ידיו Jud.15,14.
ושתי כפות ידיו 1 Sam. 5, 4.
על־ידיו ועל־רגליו 1 Sam. 14, 13.
וירפו ידיו וכל־ישראל 2Sam. 4, 1.
ואצבעות ידיו 2 Sam. 21, 20.
במעשה ידיו 1 Reg. 16, 7.
ויהפך יהורם ידיו וינס 2Rg. 9, 23.
וישם־אלישע ידיו 2 Reg. 13, 16.
להיות ידיו אתו 2 Reg. 15, 19.
מעשה ידיו ברכת Job. 1, 10.
כי־מעשה ידיו כלם Job. 34, 19.
ומעשה ידיו מגיד הרקיע Ps.19,2.
ואל־מעשה ידיו Ps. 28, 5.
שלח ידיו בשלמיו Ps. 55, 21.
תריץ ידיו לאלהים Ps. 68, 32
ויבשת ידיו יצרו Ps. 95, 5.
מעשי ידיו אמת Ps. 111, 7.
כי־מאנו ידיו לעשות Prv. 21, 25.
הכסיל חבק את־ידיו Eccl. 4, 5.
ידיו גלילי זהב Cant. 5, 14.
למעשה ידיו ישתחוו Jes. 2, 8.
כי־גמול ידיו יעשה לו Jes. 3, 11.
ומעשה ידיו לא ראו Jes. 5, 12.
אל־המזבחות מעשה ידיו Jes.17,8.
ופרש ידיו בקרבו Jes. 25, 11.
עם ארבות ידיו Jes. 25, 11.
ידיו על־חלציו Jer. 30, 6.
ורפו ידיו Jer. 50, 43.

pl. c. suff.: יָדֶיהָ

רום ידיהו נשא Hab. 3, 10.

pl. c. suff.: יָדֶיהָ

וישא אהרן את־ידו Lev. 9, 22.
את־שתי ידו Lev. 16, 21.
ומלאו ידו Ez. 43, 26.

pl. c. suff.: וְיָדָיו

וידיו לא־שמטו Lev. 15, 11.
ימחץ וידו תרפינה Job. 5, 18.
וידיו תשבטה אונו Job. 20, 10.

וידיו תבצעה Zach. 4, 9.

pl. c. suff.: בְּיָדִיו

תמכו בידיו Ex. 17, 12.

pl. c. suff.: וּבְיָדָיו

ובידיו מלא לאמר 2 Chr. 6, 4.

pl. c. suff.: מִיָּדָיו

וישלך מידו את־הלחת Ex.32,19.

pl. c. suff.: יָדָיהָ

והתעני תחת ידיה Gn. 16, 9.
ושני צמידים על־ידיה Gn.24, 22.
והצמידים על־ידיה Gn. 24, 47.
ידיה שלחה בכישור Prv. 31, 19.
תנו־לה מפרי ידיה Prv. 31, 31.
לבה אסורים ידיה Eccl. 7, 26.

pl. c. suff.: וְיָדֶיהָ

וידיה על־הסם Jud. 19, 27.
וידיה שלחה לאביון Prv. 31, 20.

pl. c. suff.: בְּיָדֶיהָ

חכמת־לב בידיה טוו Ex. 35, 25.
ואולת בידיה תהרסנו Prv. 14, 1.
פרשה ציון בידיה Thr. 1, 17.

pl. c. suff.: יְדֵיהֶם

את־ידיהם על־ראש הפר Ex.29,10.
את־ידיהם על־ראש Ex. 29, 15. 19.
את־ידיהם ואת־רגליהם Ex.30,19. 40, 31.
ורחצו ידיהם ורגליהם Ex. 30, 21.
את־ידיהם על־ראש הפר Lev.4, 15. 8, 14.
ידיהם על־ראש האיל Lev.8, 18. 22.
את־ידיהם על־ראשו Lev. 24, 14.
את־ידיהם על־הלוים Num. 8, 10.
והלוים יסמכו את־ידיהם Nu.8, 12.
ירחצו את־ידיהם Dt. 21, 6.
בהנות ידיהם ורגליהם Jud. 1, 7.
ויקצצו את־ידיהם 2 Sam. 4, 12.
הכעסני בכל מעשה ידיהם 2 Reg. 22, 17.
ויסמכו ידיהם עליהם 2Chr.29, 23.
בכל מעשי ידיהם 2 Chr. 34, 25.
לחזק ידיהם במלאכת Esr. 6, 22.
ויחזקו ידיהם לטובה Neh. 2, 18.
ירפו ידיהם Neh. 6, 9.
אמן׳ אמן במעל ידיהם Neh. 8, 6.
רעות על־ידיהם Job. 1, 14.
ולא־תעשנה ידיהם Job. 5, 12.
גם־כח ידיהם למה לי Job. 30, 2.
כמעשה ידיהם תן־להם Ps. 28, 4.
כל־אנשי־חיל ידיהם Ps. 76, 6.
ידיהם׳ ולא ימישון Ps. 115, 7.
בעולתה ידיהם Ps. 125, 3.
ומעשה ידיהם יבלו Jes. 65, 22.
למעשי ידיהם Jer. 1, 16.
וידו על־ידיהם Jer. 5, 31.
וכמעשה ידיהם Jer. 25, 14.
במעשה ידיהם Jer. 32, 30.
כמעשה ידיהם Thr. 3, 64.
וכן כל־מעשה ידיהם Hag. 2, 14.

pl. c. suff.: וְיָדֵיהֶם

וידיהם וכנפיהם Ez. 10, 12.

pl. c. suff.: בְּיָדֵיהֶם

חזקו בידיהם Esr. 1, 6.
אשר־בידיהם זמה Ps. 26, 10.

pl. c. suff.: יְדֵיהֶן

צמידים אל־ידיהן Ez. 23, 42.

pl. c. suff.: בְּיָדֵיהֶן

ודם בידיהן Ez. 23, 37. 45.

pl.: יָדוֹת

ממשאות כלם חמש ידות Gn.43,34.
שתי ידות לקרש Ex. 26, 17.
שתי ידת לקרש Ex. 36, 22.
עשר־ידות לי במלך 2 Sam. 19,44.
וימצאם עשר ידות Dan. 1, 20.

pl.: יָדֹת, יְדוֹת

וידת מזה ומזה 1 Reg. 10, 19.

וידות מזה 2 Chr. 9, 18.

pl.: יַדֹּת, יְדוֹת

ואלבע הידת יהיה לכם Gn.47,24.
אצל הידות 1 Reg. 10, 19.
ושתי הידות בכם 2 Reg. 11, 7.
עמדים אצל הידות 2 Chr. 9, 18.
ותשע הידות בערים Neh. 11, 1.

pl. constr.: וְיִדוֹת

וידות האופנים במכונה 1Reg.7,32.

pl. c. suff.: יְדֹתָיו

לשתי ידתיו Ex.26,19 (bis). 36, 24.

pl. c. suff.: יְדֹתֶיהָ

ועל ראש המכנה ידתיה 1 Rg.7,35.
ויפתח על־הלחת ידתיה 1 Rg.7,36.

pl. c. suff.: יְדוֹתָם

ידותם וגביהם וחשקיהם 1Rg.7,33.

יָד

נקימי כמו נענני, ומקנני יָדָא, ונכנני יְדָהּ, יְדָהֹם, ונכנני יְדָהֹן, ומסלנף כמו נענני. נקמגוס סמכוכר עור אַדָּא, ל׳ אידא.

n. aram. (def. יְדָא; c. s. יְדֵהּ, יְדֵהֹם, pl. יְדִין), vi eadem latissima, qua n. hebr. Targ. etiam, variante paullulum forma: אִידָא, אַדָּא. LXX. χείρ, veluti יְדֵי לָא בִידַיִן, *ἄνευ χειρῶν.*

אצבען די יד־אנש Dan. 5, 5.
מן־יד אריותא Dan. 6, 28.

constr.: בְּיַד *praep.*

ביד נבוכדנצר מלך־בבל Esr.5,12.

def.: יְדָא

פס ידא די כתבא Dan. 5, 5.
פסא די־ידא Dan. 5, 24.

cum suff.: יְדֵהּ

ומן־יד מלכא ישחיב Dan. 3, 17.

cum suff.: בִּידֵהּ

ועוף־שמיא יהב בידך Dan. 2, 38.
בדת אלהך די בידך Esr. 7, 14.
כחכמת אלהך די־בידך Esr.7,25.

cum suff.: יְדֵהּ

ועם די־ישלח ידה Esr. 6, 12.

cum suff.: בִּידֵהּ

די־ימחא בידה Dan. 4, 32.
די נשמתך בידה Dan. 5, 23.
ויתיהבון בידה Dan. 7, 25.

cum suff.: בִּידֵהֹם

מתעבדא ומצלח בידהם Esr. 5, 8.

dual.: בִּידֵין

אבן די־לא בידין Dan. 2, 34. 45.

pl. c. suff.: יְדֵי

אלה די־ישחבנכון מן־ידי Dan.3,15.

יָדָד

פעל נוד, ולפ׳ עוכר כ׳ נגור, והפתרון להכה וקניבות [לישנא], וכן נעכני 7,7, ומוס ׳י׳ל, ׳ילידות וכדומה. פולם נקקינו לפקי מכנו בשבע ותמנות, נלקח נעליל שקומיו יָדַד, ומ׳ מקלנ מוצג, כי לעיל יָד לנד ג׳כ נמצון הוס, ו׳ תצלום ונוכה לרוב, וזה נלוק. לכן נכתבי מסות יָד, יגעתי הכתב על שמלתי. כי כלל הוא נדקדוק, כל שבע מלוקות דומה מוכבו, ול׳כ גם יָד מוכבו, וקבן שלו הכתב ק׳, לות וקבועה. וקבן השבע הָא, ומוס הכעל הָאהָא [וכן שלמע לעיל], וכקמע מוס יָד, והמכוון קציכה וקנוך [קניפתן, כינדמן], וכעל השבע חוק השעולה, מקבוך לחוס והשלמה, וכן התמנות לפל חָבֵר [פרייכ], עכין קנוך. ובעיון זה תמלא כשבע וכמכוון כבקן נכוך מקקר הלצון, כי גם נסודו ויוכי ופרסי קבן השבע והמכוון

Digitized by Google

s. *dâ*; hinc: *dâ-man*; gr. *δί-ω*]. [p. *dâ*; in: *dâ-m*;

vrb. intr. inus., diligere, amare, arab. *vadda*, origine eadem, qua v. יָדַד (q. v. s.); *ja* enim, ar. *va*, munere praepositionis fungitur. Regula est autem, omne verbum biliterum, literis paribus constans, compositum esse, atque mutilum et tanquam decurtatum. Sic et יָדַד ortum est ex radice יָדָא duplicata יְדַאדָא, vi nectendi ligandive, deinde intenta significatione de vinculo amicitiae. Tropo eodem in n. חָבֵר significatio vinciendi ad consensum et societatem consiliorum et voluntatum transfertur. Radicem *da* antiquarum linguarum communem esse evincit text. *rab.*

יְדִיד

ע"ו ומקום יְדִיד, וכלנון קנב ומקמנ וע ומועמ [צַעֲרִיכְדַעְמַעַר, סַרְייִנְכ], ומקמקל פעולי. ומקם קוס יסיס סנקני יְדִידָה שנמקל נקע"פ, כי גם קוכני לפעמים כתוקרי, ונוס תנין לנוי נקני יְדִידוֹת, שנתקווס למוקמע, מלת הסכלכ והסקנן.

n. m. pass. (c. יְדִיד), conjunctus, connexus, sociatus, socius, amicus; f. יְדִידָה *n. pr.*; pl. f. יְדִידוֹת, deliciae, res amabiles ac suavissimae. LXX. *ἠγαπημένος, ἀγαπητός.*

constr.: יְדִיד

Dt. 33, 12. לבנימן אמר ידיד יי

cum suff.: לְיְדִידִי

Jes. 5, 1. אשירה נא לידידי

Jes. 5, 1. כרם היה לידידי

Jer. 11, 15. מה לידידי בביתי

cum suff.: לְיְדִידוֹ

Ps. 127, 2. כן יתן לידידו שנא

pl. c. suff.: יְדִידֶיךָ

Ps. 60, 7. 108, 7. למען יחלצון ידידיך

pl. fem.: יְדִידֹת *sg.* יְדִידָה

Ps. 45, 1. שיר ידידת

pl. fem.: יְדִידוֹת *abstr.*

Ps. 84, 2. מה־ידידות משכנותיך

יְדִידוּת

ע"כ מופעם וקפעם, ומקנון כפוף של מסנס ומקוס [ליענעם-נענעכטעכל], לו מסנס נכלל, ומכינו יְדִידוּת כמעט מעלמו.

n. f. abstr., amor vel objectum amoris. LXX. *ἠγαπημένος.*

Jer. 12, 7. את־ידידות נפשי

יְדֻדָה

פעל נוזל, ונכנו סנווי יְדֻדָה, ומקנון סנקמק ומנוג [ניעדעכטעכקקען, -וועכסען], ווסק סכווכס של יְדֻדָה על־קמקלו. לכן לכוג נכנין סכנל יְדֻדָה, ומוס נעקיד יְדֻדָה נאר יְדֻדָה, כמו יְדוּדוֹן, ומוס כו' מעך יְדֻדָה, ג"כ נגליעת סי', ומקוב יְדוּדוֹת כהונן. ומכין כוס, לין שמקדקים שגו, נהליג יְדֻדָה לשרש. ומכל לקקוב סלנון והנווי דע שהקמנות יְדֻדָה, וכן נהולו [s. *judh*], כשכס כמכון לקעי.

v. trans. (imper. pl. יְדֻדוּ), prosternere, profligare, dejicere, *Pi.* יִדַּד (impf. יְדַדּוּ = יְדַדּוּ; inf. יְדַדּוֹת, quibus formis minime subest יְדֵד), jacere, sanscr. *judh.* LXX. *τοξεύειν; Pi. βάλλειν.*

imprat. pl.: יִדּוּ *masc.*

Jer. 50, 14. כל־דרכי קשת ידו אליה

Pi-el: יִדֵּד

inf. constr.: לְיַדֵּד

Zach. 2, 4. לידות את־קרנות הגוים

3 *imperf.:* יְיַדֵּד *masc.*

Joel 4, 3. וידו גורל

Obad. 1, 11. וידו גורל

Nah. 3, 10. וידו גורל

3 *imperf.:* וַיְיַדֵּד *ap.*

Thr. 3, 53. וירדו־אבן בי

יְדָדָה

confitere, v. s. נָדָה p. 337.

יָדַע

פעל נוזל, והעתיל יַדַּע, פ"ע יְיֻדַּע, ומקור סמכיע יָדֹעַ, וסמקן יֵדַע, כל פ"ע לְיַדֵּעַ. סמכוון ליפ והנעס וגניקס נעקור הפכל [וענהען], ומוס יליעס והנכס [וויסכען], והסגלל על יליעס ע"י עעיפס נכל לופן, הן ע"י קוס פריפס לו פגמיעס, וכדומס על דכיפס ונקידס ונקור וכדומס. ע"י נגו־סמלין. תעלות פגכס והגווי נגפתי מעכע ע"י נסתכי מכנכס גסתי פרס קף קכ"ג נסעכס.

vrb. intr. (impf. יֵדַע, semel יְיֻדַּע); *inf. abs.* יָדֹעַ, *constr.* יֵדַע, semel c. praep. (לְיֵדַעַ), videre, scire, usu patente latissime, de cognitione, quam adipiscimur vel sensu vel intellectu, de observantia, honore, cura, amore, providentia, de scientia, quae oritur ex fide, de conjunctione maris et feminae tum licita tum illicita, et sic porro. Comparari oportet sanscr. *vid*, lat. *vid-ere*, graec. *ἰδεῖν, οἶδα*, goth. *vit-an*. LXX. *εἶδ-ειν, εἰδ-έειν, συν-εἰδ-ειν; αἰσθάνεσθαι, αἴσθησις; γινώσκειν, διαγινώσκειν, ἐπιγινώσκειν* (*εὔγνωστος*), *γνωρίζειν; συνιέναι, ἐπίστασθαι, μανθάνειν; ἐπισκοπεῖν; συγγίνεσθαι; ἀποστάζειν, ἐγείρειν, ἐκδιδόναι, ἔπειν, ἔχειν, κακοῦν, λύειν, νέμειν, οἰκτείρειν, ποιμαίνειν, πονηρεύεσθαι, σώζειν; יֹדֵעַ, γνῶσις, γνωστῶς; יָדַע, αἰσθητικός; יֹדֵעַ, ἐπιστήμων, συνετός. Nif-al: γνωστὸν εἶναι, ἡδύθηλον, ἐμφανῆ, περίβλεπτον γίνεσθαι; ἐξαγγέλλειν, ἐξιλᾶσθαι; נוֹדַע, מְיֻדָּע, γνωστός. Hif-il: ἐμφανίζειν, δεικνύναι, παραδεικνύναι; ἀναγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι, γνωρίζειν, διαμαρτύρεσθαι, συμβιβάζειν, καταξαίνειν. Hitpa-ël: ἀναγνωρίζεσθαι; מֻכָּרוֹן יוֹדֵעַ, πανοῦργος.*

3 *perf.:* יָדַע

Gn. 4, 1. והאדם ידע את־חוה

Gn. 19, 33. ולא־ידע בשכבה ובקומה

Gn. 19, 35. ולא־ידע בשכבה ובקמה

Gn. 31, 32. ולא־ידע יעקב

Gn. 38, 16. כי לא ידע כי כלתו הוא

Gn. 39, 6. ולא־ידע אתו מאומה

Gn. 39, 8. הן אדני לא־ידע אתי

Ex. 1, 8. אשר לא־ידע את־יוסף

Ex. 34, 29. ומשה לא־ידע כי קרן

Lev. 5, 3. 4. והוא ידע ואשם

Lev. 5, 17. ולא־ידע ואשם

Lev. 5, 18. והוא לא־ידע ונסלח לו

Dt. 2, 7. ידע לכתך את־המדבר

Dt. 34, 6. ולא־ידע איש את־קברתו

Jos. 8, 14. והוא לא ידע כי־ארב לו

Jud. 13, 16. כי לא־ידע מנוח

Jud. 13, 21. אז ידע מנוח

Jud. 16, 20. לא ידע כי יי סר מעליו

1 S. 3, 7. ושמואל טרם ידע את־יי

1 S. 3, 13. אשר־ידע כי־מקללים

1 Sam. 14, 3. והעם לא ידע כי הלך

1 Sam. 20, 3. ויאמר ידע ידע אביך

1 Sam. 20, 39. והנער לא־ידע

1 S. 22, 15. כי לא־ידע עבדך בכל־

2 Sam. 11, 16. אל־המקום אשר ידע

2 Sam. 14, 22. היום ידע עבדך

2 S. 19, 21. ידע עבדך כי אני חטאתי

1 Reg. 2, 44. אשר ידע לבבך

ומודכי ידע את־כל־אשר

Esth. 4, 1. נעשה

Job. 11, 11. כי־הוא ידע מתי־שוא

Job. 12, 9. מי לא־ידע בכל־אלה

Job. 15, 23. ידע כי־נכון בידו

Job. 18, 21. וזה מקום לא־ידע אל

Job. 20, 20. כי לא־ידע שלו בבטנו

Job. 22, 13. ואמרת מה־ידע אל

Job. 23, 10. כי־ידע דרך עמדי

Job. 28, 13. לא־ידע אנוש ערכה

Job. 28, 23. והוא ידע את־מקומה

Job. 35, 15. ולא־ידע בפש מאד

Ps. 73, 11. איכה ידע־אל

Ps. 91, 14. אשגבהו כי־ידע שמי

Ps. 103, 14. כי־הוא ידע יצרנו

Ps. 104, 19. שמש ידע מבואו

Prv. 7, 23. ולא־ידע כי־בנפשו הוא

Prv. 9, 18. ולא־ידע כי־רפאים שם

Eccl. 4, 13. אשר לא־ידע להזהר

Eccl. 7, 22. פעמים רבות ידע לבך

Eccl. 10, 15. לא־ידע ללכת אל־עיר

Jes. 1, 3. ידע שור קנהו

Jes. 1, 3. ישראל לא ידע

Jes. 29, 12. אשר לא־ידע ספר

Jes. 59, 8. לא ידע שלום

Jon. 4, 11. אשר לא־ידע בין־ימינו

3 *perf.:* יָדַע *p.*

Lev. 5, 1. או ראה או ידע

Dt. 33, 9. ואת בנו לא ידע

2 S. 3, 26. מבור הסרה ודוד לא ידע

1 Reg. 1, 11. ואדניהו דוד לא ידע

1 Reg. 2, 32. ואבי דוד לא ידע

Eccl. 6, 5 גם־שמש לא־ראה ולא ידע

Jes. 42, 25 ותלהטהו מסביב ולא ידע

Jer. 41, 4. ואיש לא ידע

Hos. 7, 9 (bis). והוא לא ידע

3 *perf. c. suff.:* יָדָעוֹ

Dt. 34, 10. אשר ידעו יי פנים

Job. 28, 7. נתיב לא־ידעו עיט

3 *perf. c. suff.:* יְדָעָהּ

Gn. 24, 16. בתולה ואיש לא ידעה

1 Reg. 1, 4. והמלך לא ידעה

3 *perf. c. suff.:* יְדָעֻהוּ

Jes. 63, 16. כי אברהם לא ידעני

3 *perf. fem.:* יָדְעָה

Jud. 11, 39. והיא לא־ידעה איש

Jud. 21, 12. אשר לא־ידעה איש

Prv. 9, 13. פתיות ובל־ידעה־מה

Jer. 8, 7. ידעה מועדיה

Hos. 2, 10. והיא לא ידעה

2 *perf.:* יָדַעְתָּ

Gn. 30, 26. אתה ידעת את־עבדתי

Gn. 30, 29. אתה ידעת את אשר

Gn. 47, 6. ואם־ידעת ויש־בם

Ex. 32, 22. אתה ידעת את־העם

Num. 10, 31. כי על־כן ידעת חנתנו

Nu. 11, 16. ידעת כי־הם זקני העם

Nu. 20, 14. ידעת את כל־ התלאה

Dt. 7, 15. אשר ידעת לא ישימם בך

Dt. 8, 3. אשר לא־ידעת

Dt. 9, 2. אשר אתה ידעת

Dt. 13, 7. לא ידעת אתה ואבתיך

Dt. 28, 36. 64 לא־ידעת אתה ואבתיך

Jos. 14, 6. אתה ידעת את־הדבר

Jud. 15, 11 הלא ידעת כי־משלים בנו

1 Sam. 28, 9. הנה אתה ידעת

2 S. 1, 5. איך ידעת כי־מת שאול

2 S. 3, 25. ידעת את־אבנר בן־נר

2 S. 7, 20. ואתה ידעת את־עבדך

2 S. 17, 8. אתה ידעת את־אביך

2 S. 19, 23. כי הלוא ידעת כי היום

1 Reg. 2, 5. וגם אתה ידעת

1 Rg. 2, 44. אתה ידעת את כל־הרעה

1 Rg. 5, 17. אתה ידעת את־דוד אבי

1 Rg. 5, 20. כי אתה ידעת כי אין בנו

1 Reg. 8, 39. כי־אתה ידעת לבדך

2 Reg. 4, 1. ואתה ידעת כי עבדך

2 Chr. 6, 30. כי־אתה לבדך ידעת

Neh. 9, 10. כי ידעת כי הזידו עליהם

Job. 15, 9. מה־ידעת ולא נדע

Job. 20, 4. הזאת ידעת מני־עד

Job. 34, 33. ומה־ידעת דבר

Job. 38, 4. הגד אם־ידעת ביטה

Job. 38, 18. הגד אם־ידעת כלה

Job. 38, 21. ידעת כי־אז תולד

Ps. 31, 8. ידעת בצרות נפשי

Ps. 69, 6. אתה ידעת לאולתי

Ps. 69, 20. ידעת חרפתי ובשתי

Ps. 139, 2. ידעת שבתי וקומי

Ps. 139, 4. הן יי ידעת כלה

Ps. 142, 4. ואתה ידעת נתיבתי

Prv. 14, 7. ובל־ידעת שפתי־דעת

Jes. 40, 28 הלוא ידעת אם־לא

Jes. 48, 8. גם לא ידעת

Jer. 15, 15. אתה ידעת יי

Jer. 17, 16. ידעת מוצא שפתי

Jer. 18, 23. ידעת את־כל־עצתם

Zach. 4, 5. ידעת מה־המה אלה

Zach. 4, 13. הלוא ידעת מה־אלה

2 *perf.* יָדַעְתָּ *p.*

Dt. 28, 33. עם אשר לא־ידעת

ועשקה אדני המלך לא

1 Reg. 1, 18. ידעת

1 Chr. 17, 18. ואתה את־עבדך ידעת

Ps. 40, 10. יי אתה ידעת

Jer. 15, 14. בארץ לא ידעת

Jer. 17, 4. בארץ אשר לא־ידעת

Ez. 37, 3. ואמר אדני יי אתה ידעת

2 *perf.:* יְדַעְתָּ

Dt. 4, 39. וידעת היום והשבת

Dt. 7, 9. וידעת כי־יי אלהיך

Dt. 8, 5. וידעת עם־לבבך

Dt. 9, 3. וידעת היום כי יי אלהיך

Dt. 9, 6. וידעת כי לא בצדקתך

1 Rg. 2, 9. וידעת את אשר תעשה־לו

1 Reg. 20, 13. וידעת כי־אני יי

Job. 5, 24. וידעת כי־שלום אהלך

Job. 5, 25. וידעת כי־רב זרעך

Job. 39, 2. וידעת עת לדתנה

Ez. 25, 7. 35, 4. וידעת כי־אני יי

Ez. 35, 12. וידעת כי אני יי שמעתי

Zach. 4, 9. וידעת כי־יי צבאות

2 *perf. c. h int.:* הֲיָדַעְתָּ

2 Reg. 2, 3. 5. הידעת כי היום

Job. 38, 33. הידעת חקות שמים

Job. 39, 1. הידעת עת לדת יעלי־סלע

Dan. 10, 20. הידעת למה־באתי

2 *perf.:* יָדַעְתָּה

2 Sam. 2, 26. הלוא ידעתה כי־מרה

2 *perf. c. suff.:* יְדַעְתַּנִי

Jes. 45, 4. אכנך ולא ידעתני

Jes. 45, 5. אאזרך ולא ידעתני

Jer. 12, 3. ואתה יי ידעתני

2 *perf. c. suff.:* יְדַעְתָּנִי

Dt. 22, 2. אחיך אליך ולא ידעתו

2 *perf. c. suff.:* יְדַעְתֶּם

Dt. 13, 3. אחרים אשר לא־ידעתם

Jes. 48, 6. ונצורות ולא ידעתם

Jer. 33, 3. ובצורות לא ידעתם

Ez. 32, 9. ארצות אשר לא־ידעתם

Digitized by Google

2 *perf. fem.*: יָדַעְתְּ
אשר לא־ידעת תמול Ruth. 2, 11.
את ידעת כי־לי היתה 1 Rg. 2, 15.
2 *perf. fem.*: יָדַעְתְּ *p.*
ואת לא ידעת Jer. 50, 24.
2 *perf.* וְיָדַעְתְּ *fem.*
וידעת את־המקום Ruth. 3, 4.
וידעת כי־אני יי Jes. 49, 23.
וידעת כי־אני יי מושיעך Jes. 60, 16.
וידעת כי־אני יי Ez. 16, 62. 22, 16.
וידעת את יי Hos. 2, 22.
וידעת כי־יי צבאות Zach. 2, 15.
1 *perf.*: יָדַעְתִּי
ויאמר לא ידעתי Gn. 4, 9.
הנה־נא ידעתי Gn. 12, 11.
ידעתי כי בתם־לבבך Gn. 20, 6.
לא ידעתי מי עשה Gn. 21, 26.
עתה ידעתי כי־ירא אלהים Gn. 22, 12.
לא ידעתי יום מותי Gn. 27, 2.
ויאמר ידעתי בני ידעתי Gn. 48, 19.
כי ידעתי את־מכאביו Ex. 3, 7.
ואני ידעתי כי לא־יתן Ex. 3, 19.
ידעתי כי־דבר ידבר Ex. 4, 14.
לא ידעתי את־יי Ex. 5, 2.
ידעתי כי טרם תיראון Ex. 9, 30.
עתה ידעתי כי־גדל יי Ex. 18, 11.
כי ידעתי את אשר־תברך Nu. 22, 6.
חמאתי כי לא ידעתי Num. 22, 34.
ידעתי כי־מקנה רב לכם Dt. 3, 19.
כי ידעתי את־יצרו Dt. 31, 21.
ידעתי את־מריך Dt. 31, 27.
כי ידעתי אחרי מותי Dt. 31, 29.
ולא ידעתי מאין המה Jos. 2, 4.
לא ידעתי אסה הלכו Jos. 2, 5.
ידעתי כי־נתן יי לכם Jos. 2, 9.
עתה ידעתי כי־ירא אתה Jud. 17, 13.
אני ידעתי את־זדנך 1 Sam. 17, 28.
הלוא ידעתי כי־בחר 1 Sam. 20, 30.
ידעתי ביום ההוא 1 Sam. 22, 22.
ועתה הנה ידעתי 1 Sam. 24, 21.
אשר לא ידעתי אי מזה 1 S. 25, 11.
ידעתי כי טוב אתה בעיני 1 S. 29, 9.
כי ידעתי 2 S. 1, 10. 19, 7.
ואת־עבדך ולא ידעתי מה 2 S. 18, 29
עם לא־ידעתי יעבדני 2 S. 22, 44.
זה ידעתי כי איש 1 Reg. 17, 24.
אני ידעתי החשד 2 Reg. 2, 3. 5.
הנה־נא ידעתי 2 Reg. 4, 9.
ויאמר הנה־נא ידעתי 2 Reg. 5, 15.
ידעתי את אשר־תעשה 2 Rg. 8, 12.
ידעתי אשר עבדיך 2 Chr. 2, 7.
ידעתי כי־יעץ אלהים 2 Chr. 25, 16.
אמנם ידעתי כי־כן Job. 9, 2.
ידעתי כי־לא תנקני Job. 9, 28
ידעתי כי־זאת עמך Job. 10, 13.
כתחכם ידעתי גם־אני Job. 13, 2.
ידעתי כי־אני אצדק Job. 13, 18.
ואני ידעתי גאלי חי Job. 19, 25.
הן ידעתי מחשבותיכם Job. 21, 27.
מי־יתן ידעתי ואמצאהו Job. 23, 3.
ורב לא־ידעתי אחקרהו Job. 29, 16.
כי־ידעתי מות תשיבני Job. 30, 23.
כי לא ידעתי אכנה Job. 32, 22.
עם לא־ידעתי יעבדוני Ps. 18, 44.
ידעתי כי הושיע יי Ps. 20, 7.
אשר לא־ידעתי ישאלוני Ps. 35, 11.
נכים ולא ידעתי Ps. 35, 15.
בזאת ידעתי כי־חפצת בי Ps. 41, 12.
ידעתי כל־עוף הרים Ps. 50, 11.
חדידעתי כי־אלהים לי Ps. 56, 10.
כי לא ידעתי ספרות Ps. 71, 15.
שפה לא־ידעתי אשמע Ps. 81, 6.
ידעתי יי כי־צדק Ps. 119, 75.
קדם ידעתי מעדתיך Ps. 119, 152.
ידעתי כי־גדול יי Ps. 135, 5.
ושכלות ידעתי Eccl. 1, 17.

ידעתי כי אין טוב בם Eccl. 3, 12.
ידעתי כי כל־אשר יעשם Eccl. 3, 14.
לא ידעתי נפשי שמתני Cant. 6, 12.
לא ידעתי ספר Jes. 29, 12.
ידעתי בגוד תבגוד Jes. 48, 8.
הנה לא־ידעתי דבר Jer. 1, 6.
ידעתי יי כי לא לאדם Jer. 10, 23.
ולא־ידעתי כי־עלי חשבו Jer. 11, 19
ידעתי את־המחשבת Jer. 29. 11.
אני ידעתי נאם־יי עברתו Jer. 48, 30
אני ידעתי אפרים Hos. 5, 3.
רק אתכם ידעתי Am. 3, 2.
כי ידעתי רבים פשעיכם Am. 5, 12.
ידעתי כי אתה אל־חנון Jon. 4, 2.
1 *perf.*: יָדַעְתָּ
ידעת כי־כל תוכל Job. 42, 2.
ידעת כי־יעשה יי דין עני Ps. 140, 13
1 *perf.*: יָדַעְתִּי *p.*
ואנכי לא ידעתי Gn. 28, 16.
חי־נפשך המלך אם־ידעתי 1 Sam. 17, 55.
וצאתך ובאך ידעתי 2 Reg. 19, 27.
הלמוני בל־ידעתי Prv. 23, 35.
וצאתך ובואך ידעתי Jes. 37, 28.
ואין צור בל־ידעתי Jes. 44, 8.
השירו ולא ידעתי Hos. 8, 4.
1 *perf.*: וְיָדַעְתִּי
וידעתי כי־תושיע בידי Jud. 6, 37.
וידעתי את מספר העם 2 S. 24, 2.
וידעתי אלהי 1 Chr. 29, 17.
וידעתי גם־אני Eccl. 2, 14.
1 *perf. c. suff.*: יְדַעְתִּיךָ
ידעתיך בשם Ex. 33, 12.
בבטן ידעתיך Jer. 1, 5.
אני ידעתיך במדבר Hos. 13, 5.
1 *perf. c. suff.*: יְדַעְתִּין
ידעתיו למען אשר יצוה Gn. 18, 19.
1 *prf. c. suff.*: יְדַעְתִּיהָ
רוחכם אני ידעתיה Ez. 11, 5.
1 *perf. c. suff.*: יְדַעְתִּים
וארבע לא ידעתים Prv. 30, 18.
1 *perf. c. suff.*: יְדַעְתִּין
מן־תאמר הנה ידעתין Jes. 48, 7.
3 *pl.*: יָדְעוּ
אשר לא־ידעו איש Gn. 19, 8.
והם לא ידעו כי שמע Gn. 42, 23.
כי לא ידעו מה־הוא Ex. 16, 15.
לא־ידעו משכב זכר Nu. 31, 18. 35.
אשר לא־ידעו היום Dt. 1, 39.
אשר לא־ידעו Dt. 11, 2.
ובניהם אשר לא־ידעו Dt. 31, 13.
ידעו את כל־מעשה יי Jos. 24, 31.
אשר לא־ידעו את־יי Jud. 2, 10.
את כל־אשר לא־ידעו Jud. 3, 1.
ואביו ואמו לא ידעו Jud. 14, 4.
והם לא ידעו כי־נגעת Jud. 20, 34.
לא ידעו את־יי 1 Sam. 2, 12.
ידעו את־הדבר 1 Sam. 20, 39.
וכי ידעו כי־ברח 1 Sam. 22, 17.
ולא ידעו כל־דבר 2 Sam. 15, 11.
ידעו כי־רעבים אנחנו 2 Reg. 7, 12.
לא ידעו את־משפט 2 Reg. 17, 26.
והסגנים לא ידעו Neh. 2, 16.
לא ידעו אור Job. 24, 16.
הלא ידעו כל־פעלי Ps. 14, 4. 53, 5.
לא ידעו ולא־יבינו Ps. 82, 5.
והם לא־ידעו דרכי Ps. 95, 10.
לא ידעו במה יכשלו Prv. 4, 19.
לא־ידעו אדריכם Jes. 42, 16.
לא ידעו ולא יבינו Jes. 44, 18.
לא ידעו הנשאים Jes. 45, 20.
לא ידעו שבעה Jes. 56, 11.
לא ידעו הבין Jes. 56, 11.
כי לא ידעו דרך יי Jer. 5, 4.
המה ידעו דרך יי Jer. 5, 5.
ועמי לא ידעו Jer. 8, 7.

אחרים אשר לא־ידעתם Jer. 7, 9.
על־הארץ אשר לא ידעתם Jer. 16, 13
הלא ידעתם מה־אלה Ez. 17, 12.
2 *pl. c. hint.*: הֲיְדַעְתֶּם
הידעתם את־לבן בן־נחור Gn. 29, 5.
הידעתם כי יש בחרים Jud. 18, 14.
הידעתם כי־לנו רמת 1 Reg. 22, 3.
2 *pl.*: וִידַעְתֶּם
וידעתם כי־אני יי אלהיכם Ex. 6, 7.
וידעתם כי־אני יי Ex. 10, 2. 16, 12.
ערב וידעתם כי יי הוציא Ex. 16, 6.
וידעתם את־תנואתי Num. 14, 34.
וידעתם כי נאצו Num. 16, 30.
וידעתם היום Dt. 11, 2.
וידעתם בכל־לבבכם Jos. 23, 14.
וידעתם כי־אני יי 1 Reg. 20, 28.
וידעתם כי־אני יי Ez. 6, 7. 13. 7, 4. 9. 11, 10. 12. 12, 20. 13, 9. 14. 14, 8. 15, 7. 17, 21. 20, 38. 42. 44. 22, 22. 23, 49. 24, 24. 25, 5. 35, 9. 36, 11. 37, 6. 13. 14.
וידעתם כי לא חנם Ez. 14, 23.
וידעתם כי בקרב Joel 2, 27.
וידעתם כי אני יי Joel 4, 17.
וידעתם כי־יי צבאות Zach. 2, 13. 6, 15.
וידעתם כי שלחתי אליכם Mal. 2, 4.
2 *pl. fem.*: יְדַעְתֶּן
ואתנה ידעתן כי בכל־כחי Gn. 31, 6.
2 *pl. fem.*: וִידַעְתֶּן
וידעתן כי־אני יי Ez. 13, 21. 23.
1 *prf. pl.*: יְדַעְנוּ
לא ידענו מי־שם כספנו Gn. 43, 22.
לא ידענו מה־היה לו Ex. 32, 1. 23.
ידענו כי־בתוכנו יי Jos. 22, 31.
כי־תאמר הן לא־ידענו Prv. 24, 12.
ידענו יי רשענו Jer. 14, 20.
1 *pl.*: יְדָעָנוּ *p.*
ויאמרו ידענו Gn. 29, 5.
1 *pl.*: וְיָדָעְנוּ
ואם־לא וידענו 1 Sam. 6, 9.
1 *pl. c. suff.*: יְדַעֲנוּךָ
ידענוך ישראל Hos. 8, 2.
1 *pl. c. suff.*: יְדַעֲנוּם
ועינותינו ידעתם Jes. 59, 12.
part.: יוֹדֵעַ, יֹדֵעַ
כי ידע אלהים Gn. 3, 5.
איש ידע ציד איש שדה Gn. 25, 27.
ידע כי־הילדים רכים Gn. 33, 13.
אל־אלהים יי הוא ידע Jos. 22, 22.
כי יודע כל־שער עמי Ruth 3, 11.
איש ידע מנגן בכנור 1 Sam. 16, 16.
ידע נגן וגבור חיל 1 Sam. 16, 18.
וגם־שאול אבי ידע 1 Sam. 23, 17.
ואין יודע ואין מקרץ 1 Sam. 26, 12.
כי אמרתי מי יודע 2 Sam. 12, 22.
כי־ידע כל־ישראל 2 Sam. 17, 10.
איש ידע לכרת־עצים 1 Reg. 5, 20.
בן חכם יודע שכל ובינה 2 Chr. 2, 11.
איש־חכם יודע ביטה 2 Chr. 2, 12.
יודע לעשות בזהב 2 Chr. 2, 13.
כל יודע מבין Neh. 10, 29.
ומי יודע אם־לעת כזאת Esth. 4, 14.
כי־יודע יי דרך צדיקים Ps. 1, 6.
יודע יי ימי תמימם Ps. 37, 18.
ידע תעלמות לב Ps. 44, 22.
ולא־אתנו יודע עד־מה Ps. 74, 9.
מי־יודע עז אפך Ps. 90, 11.
יי ידע מחשבות אדם Ps. 94, 11.
יודע צדיק נפש בהמתו Prv. 12, 10.
לב יודע מרת נפשו Prv. 14, 10.
חושך אמריו יודע דעת Prv. 17, 27.
ופיד שניהם מי יודע Prv. 24, 22.
ובאדם מבין ידע Prv. 28, 2.
ידע צדיק דין דלים Prv. 29, 7.

בגוים אשר לא ידעו Jer. 9, 15.
ולא ידעו כי רפאתים Hos. 11, 3.
ולא־ידעו עשות־נכחה Am. 3, 10.
כי־ידעו האנשים Jon. 1, 10.
לא ידעו מחשבות Mich. 4, 12.
pl.: יָדְעוּ *p.*
אל־סיר הנזיד כי־לא ידעו 2 Rg. 4, 39
המעתיק הרים ולא ידעו Job. 9, 5.
בדרך לא ידעו Jes. 42, 16.
עורים כלם לא ידעו Jes. 56, 10.
דרך שלום לא ידעו Jes. 59, 8.
אותי לא ידעו Jer. 4, 22.
ולהיטיב לא ידעו Jer. 4, 22.
גם־הכלים לא ידעו Jer. 6, 15.
והכלם לא ידעו Jer. 8, 12.
ואתי לא ידעו Jer. 9, 2.
אל־ארץ ולא ידעו Jer. 14, 18.
הארץ אשר לא־ידעו Jer. 22, 28.
ואת־יי לא ידעו Hos. 5, 4.
3 *pl.*: יָדָעוּן
ולא ידעון אבתיך Dt. 8, 3.
אשר לא־ידעון אבתיך Dt. 8, 16.
3 *pl.*: וְיָדְעוּ
וידעו מצרים כי־אני יי Ex. 14, 4. 18.
וידעו כי אני יי אלהיהם Ex. 29, 46.
וידעו את־הארץ Num. 14, 31.
וידעו העם כלו Jes. 9, 8.
וידעו מצרים את־יי Jes. 19, 21.
וידעו תעי־רוח Jes. 29, 24.
וידעו כל־בשר Jes. 49, 26.
וידעו כי־שמי יי Jer. 16, 21.
וידעו כל־שאירית יהודה Jer. 44, 28.
וידעו כי נביא היה בתוכם Ez. 2, 5.
וידעו כי־אני יי Ez. 5, 13. 6, 10. 14. 7, 27. 12, 15. 16. 24, 27. 25, 11. 17. 26, 6. 28, 22. 23. 26. 29, 9. 16. 21. 30, 5. 19. 25. 26. 32, 15. 33, 29. 34, 27. 30. 35, 15. 36, 38. 38, 23. 39, 28.
וידעו כל־עצי השדה Ez. 17, 24.
וידעו כל־בשר Ez. 21, 10.
וידעו את־נקמתי Ez. 25, 14.
וידעו כי אני אדני יי Ez. 28, 24.
וידעו כל־ישבי מצרים Ez. 29, 6.
וידעו כי נביא היה Ez. 33, 33.
וידעו הגוים כי־אני יי Ez. 36, 23. 37, 28. 39, 7.
וידעו הגוים Ez. 36, 36.
וידעו כי־אני יי Ez. 38, 23.
וידעו בית ישראל Ez. 39, 22.
וידעו הגוים כי בעונם Ez. 39, 23.
3 *pl. c. suff.*: יְדָעוּנִי
וחפשי התורה לא ידעוני Jer. 2, 8.
3 *pl. c. suff.*: יְדָעוּךָ
אל־הגוים אשר לא־ידעוך Ps. 79, 6.
לא־ידעוך Jes. 55, 5.
הגוים אשר לא־ידעוך Jer. 10, 25.
3 *pl. c. suff.*: יְדָעוּהוּ
אשר לא־ידעוהו אבתיו Dan. 11, 38.
3 *pl. c. suff.*: יְדָעוּם
אלהים אשר לא־ידעום Dt. 29, 25.
אלהים לא ידעום Dt. 32, 17.
אשר־לפנים לא ידעום Jud. 3, 2.
ומשפטים בל־ידעום Ps. 147, 20.
אשר לא־ידעום Jer. 19, 4.
אשר לא ידעום המה Jer. 44, 3.
הגוים אשר לא־ידעום Zach. 7, 14.
2 *prf. pl.*: יְדַעְתֶּם
הלוא ידעתם Gn. 44, 15.
אתם ידעתם כי שנים Gn. 44, 27.
ואתם ידעתם את־נפש הגר Ex. 23, 9.
אשר לא־ידעתם Dt. 11, 28. 13, 14.
כי־אתם ידעתם את Dt. 29, 15.
הלוא ידעתם את אשר 2 Sam. 11, 20.
אתם ידעתם את־האיש 2 Reg. 9, 11.

Digitized by Google

ומי יודע החכם יהיה Eccl. 2, 19.
מי יודע רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
מה־לעני יודע Eccl. 6, 8.
כי מי־יודע מה־טוב Eccl. 6, 12.
ומי יודע פשר דבר Eccl. 8, 1.
כי־איננו ידע מה־שיהיה Eccl. 8, 7.
כי גם־יודע אני Eccl. 8, 12.
אין יודע האדם Eccl. 9, 1.
איכך יודע Eccl. 11, 5.
איכך יודע אי זה יכשר Eccl. 11, 6.
אל־יודע הספר Jes. 29, 11.
מי יודע ישוב ונחם Joel 2, 14.
כי יודע אני כי בשלי Jon. 1, 12.
מי־יודע ישוב ונחם Jon. 3, 9.
ולא־יודע עול בשת Zeph. 3, 5.

part.: יֹדֵעַ

וידע דעת עליון Num. 24, 16.
וידע למפתח פתרחים 2 Chr. 2, 6.
וידע חסי בו Nah. 1, 7.

part.: הַיּוֹדֵעַ

ואנכי הַיּוֹדֵעַ ועד Jer. 29, 23.

part. c: suff.: יֹדְעוֹ

ויהי כל־יודעו מאתמול 1S. 10, 11.

part. c. suff.: יֹדְעָנוּ

מי ראנו ומי ידענו Jes. 59, 15.

part. pl.: יֹדְעִים

כאשר אינם ידעים 2 Reg. 17, 26.

part. pl.: יוֹדְעִים

אשר עבדיך יודעים 2 Chr. 2, 7.
מדינת המלך יודעים Esth. 4, 11.
כי־אינם יודעים לעשות Eccl. 4, 17.
כי החיים יודעים Eccl. 9, 5.
אינם יודעים Eccl. 9, 5.

part. pl.: יְדֻעִים

וידעים האזינו לי Job. 34, 2.

part. pl.: הַיְדֻעִים

הידעים כי־מלכטרות Jer. 44, 15.

part. pl.: לַיְדֻעִים

וגם לא לידעים חן Eccl. 9, 11.

pl. constr.: יְדְעֵי, יוֹדְעֵי

יודעי טוב רע Gn. 3, 5.
אנשי אניות ידעי הים 1 Rg. 9, 27.
יודעי בינה לעתים 1 Chr. 12, 32.
ועבדים יודעי ים 2 Chr. 8, 18.
ידעי העתים Esth. 1, 13.
ידעי דת ודין Esth. 1, 13.
ויבטחו בך יודעי שמך Ps. 9, 11.
אשרי העם ידעי תרועה Ps. 89, 16.
שמעו אלי יודעי צדק Jes. 51, 7.
וכל ידעי שמו Jer. 48, 17.
ועם ידעי אלהיו Dan. 11, 32.
אל־יודעי נהי Am. 5, 16.

pl. constr.: וְיִדְעֵי

וידעו עדתיך Ps. 119, 79.
וידעי דעת Dan. 1, 4.

pl. c. suff.: וְיִדְעֶיךָ

וידעי אך־זרו ממני Job. 19. 13.

pl. c. suff.: לְיִדְעֶיךָ *p.*

רחב ובבל לידעי Ps. 87, 4.

pl. c. suff.: יֹדְעֶיךָ

כל־יודעיך בעמים Ez. 28, 19.

pl. c. suff.: לְיֹדְעֶיךָ

משוך חסדך לידעיך Ps. 36, 11.

pl. c. suff.: יֹדְעָיו

וכל־ידעיו לפנים Job. 42, 11.

pl. c. suff.: וְיֹדְעוֹ

וידעו לא־חזו ימיו Job. 24, 1.

part. fem.: יֹדַעַת *sg.*

וכל־אשה ידעת איש Num. 31, 17.
וכל־אשה ידעת משכב Jud. 21, 11.
ינפשי ידעת מאד Ps. 139, 14.

part. p. constr.: וְיֹדְעַ

וידע חלי Jes. 53, 3.

p. p. pl.: יְדֻעִים

חכמים ונבנים וידעים Dt. 1, 13.
אנשים חכמים וידעים Dt. 1, 15.

inf. abs.: יָדוֹעַ, יָדְעַ

ידע תדע כי־גר יהיה Gn. 15, 13.
ידוע תדעו כי לא יוסיף יי׳ Jos. 23, 13.
ידע ידע אביך 1 Sam. 20, 3.
ידע אדע כי־כלתה 1 Sam. 20, 9.
ידע תדע כי אתי תצא 1 Sam. 28, 1.
ידוע תדע כי מות תמות 1 Rg. 2, 37. 42.
ידע תדע פני אצאנך Prv. 27, 23.
אד׳ידע תדעו Jer. 26, 15.
ידע תדעו כי־העידותי Jer. 42, 19.
ועתה ידע תדעו Jer. 42, 22.

inf. abs. c. h. int.: יָדַע, הַיָּדוֹעַ

הידוע נדע Gn. 43, 7.
הידוע לא נדע Jer. 13, 12.
הידע תדע Jer. 40, 14.

inf. abs.: יָדֹעַ

חשכל וידע אותי Jer 9, 23.

inf. constr.: הֵדַעַת

למען דעת כל־עמי הארץ Jos. 4, 24.
למען דעת דרות בני־ישראל Jud. 3, 2.
למען דעת כל־עמי הארץ 1 Rg. 8, 60.
מאנו דעת־אותי Jer. 9, 5.
למען דעת הגוים אתי Ez. 38, 16.
למען דעת צדקות יי׳ Mich. 6, 5.

inf. constr.: לָדַעַת

כאחד ממנו לדעת טוב ורע Gn. 3, 22.
לדעת ההצליח יי׳ דרכו Gn. 24, 21.
לדעת כי אני יי׳ מקדשכם Ex. 31, 13.
לדעת לעשת את־כל־ Ex. 36, 1.
אתה הראת לדעת Dt. 4, 35.
לדעת את־אשר בלבבך Dt. 8, 2.
לדעת הישכם אהבים Dt. 13, 4.
לכם לב לדעת Dt. 29, 3.
לדעת הישמיע את־מצות Jud. 3, 4.
לדעת את־כל־אשר בארץ 2S. 14, 20.
לדעת מה־יעשה 1 Chr. 12, 32.
הלא לכם לדעת כי יי׳ 2 Chr. 13, 5.
לדעת כל־בלבבי 2 Chr. 32, 31.
לדעת את־שלום אסתר Esth. 2, 11.
לדעת מה־זה ועל־מה־זה Esth. 4, 5.
לדעת כל־אנשי מעשהו Job. 37, 7.
לדעת בארץ דרכך Ps. 67, 3.
ואחשבה לדעת זאת Ps. 73, 16.
לדעת חכמה ומוסר Prv. 1, 2.
והקשיבו לדעת ביטה Prv. 4, 1.
לדעת חכמה Eccl. 1, 17.
לדעת ולתור Eccl. 7, 25.
לדעת חכמה Eccl. 8, 16.
אם־יאמר החכם לדעת Eccl. 8, 17.
לדעת לעות את־יעקב Jes. 50, 4.
לב לדעת אתי Jer. 24, 7.
לדעת כי אני יי׳ מקדשם Ez. 20, 12.
לדעת כי אני יי׳ אלהיכם Ez. 20, 20.
לדעת את־החלום Dan. 2, 3.
נדפה לדעת את־יי׳ Hos. 6, 3.
הלוא לכם לדעת Mich. 3, 1.
לדעת את־כבוד יי׳ Hab. 2, 14.

inf. constr.: וְלָדַעַת

ולדעת את־מוצאך 2 Sam. 3, 25.
ולדעת את כל־אשר אתה עשה 2 Sam. 3, 25.
ולדעת כי־שמך נקרא 1 Reg. 8, 43.
ולדעת כי־שמך נקרא 2 Chr. 6, 33.
ולדעת רשע כסל Eccl. 7, 25.

inf. constr.: לְדַעְתָּהּ *f. s.*

לדעה מה־יעשה לו Ex. 2, 4.

inf. c. suff.: דַּעְתִּי

מיום דעתי אתכם Dt. 9, 24.

inf. c. suff.: לְדַעְתּוֹ

לדעתו מאוס ברע Jes. 7, 15.

inf. c. suff.: לְדַעְתָּהּ

ולא־יסף עוד לדעתה Gn. 38, 26.

imprt.: דַּע

דע כי־מות תמות Gn. 20, 7.
דע כי־כלתה הרעה 1 Sam. 20, 7.
דע וראה כי אין בידי 1 S. 24, 11.
עתה דע וראה 2 Sam. 24, 13.
דע את־אלהי אביך 1 Chr. 28, 9.
שמענה ואתה דע־לך Job. 5, 27.
דע שאתי עליך Jer. 15, 15.

impt. c. h parag.: הֵדָעָה

כן דעה חכמה לנפשך Prv. 24, 14.

imperat.: וְדַע

ודע וראה את אשר 1 Rg. 20, 22.
ודע כי־ישה לך אלוה Job. 11, 6.
ודע לבבי בחנני Ps. 139, 23.
ודע שרעפי Ps. 139, 23.
ודע כי על־כל־אלה Eccl. 11, 9.

impt. c. suff.: וְדָעֵהוּ

בכל־דרכיך דעהו Prv. 3, 6.

imprt. pl.: דְּעוּ

ועתה דעו Jud. 18, 14.
ויאמר דעו־נא וראו 1 Reg. 20, 7.
כי אך־דעו־נא וראו 2 Reg. 5, 7.
דעו אפוא כי לא יפל 2 Reg. 10, 10.
דעו־אפוא כי־אלוה עותני Job. 19, 6.
דעו כי־יי׳ הוא אלהים Ps. 100, 3.
דעו את־יי׳ Jer. 31, 34.

impart. pl.: וְדֵעוּ

ודעו חמאתכם אשר Num. 32, 23.
ודעו וראו כי־רעתכם רבה 1 S. 12, 17.
ודעו וראו במה היתה 1 S. 14, 38.
ודעו וראו את־מקומו 1 S. 23, 22.
וראו ודעו מכל המתבאים 1 S. 23, 23.
ודעו כי־הפלה יי׳ Ps. 4, 4.
ודעו כי־אנכי אלהים Ps. 46, 11.
ודעו קרובים גברתי Jes. 33, 13.
וראו־נא ודעו ובקשו Jer. 5, 1.

imprt. fem.: דְּעִי *sg.*

ועתה דעי וראי Jer. 2, 23.
דעי מה עשית Jer. 3, 13.
אך דעי עונך

imprt. fem.: וְדְעִי *sg.*

ודעי וראי כי־רע ומר Jer. 2, 19.
ודעי עדה את־אשר־בם Jer. 6, 18.

imperf.: אֵדַע

במה אדע כי אירשנה Gn. 15, 8.
ובה אדע כי־עשית חסד Gn. 24, 14.
בזאת אדע כי כנים אתם Gn. 42, 33.
כי אם־ידע אדע כי־כלתה 1 S. 20, 9.
אדע מה־יעשה־לי אלהים 1 S. 22, 3.
לא אדע צאת ובא 1 Reg. 3, 7.
תם אני לא־אדע נפשי Job. 9, 21.
ולא אדע שכול Jes. 47, 8.

imperf.: אֵדָע *p.*

ישאך על־אשר לא־אדע 1 Rg. 18, 12
נפלאות ממני ולא אדע Job. 42, 3.
כי־פשעי אני אדע Ps. 51, 5.
ואני־בער ולא אדע Ps. 73, 22.
רע לא אדע Ps. 101, 4.

impf. c. h int.: הַאֵדַע

תאדע בין־טוב לרע 2 Sam. 19, 36.

imperf.: וְאֵדַע

ואדע כי־לא אבוש Jes. 50, 7.
ואדע כי דבר־יי׳ הוא Jer. 32, 8.
ואדע כי כרובים המה Ez. 10, 20.

imperf.: אֵדְעָה

אדעה מלים יענני Job. 23, 5.
אדעה מה־חדל אני Ps. 39, 5.

imperf.: אֵדָעָה *p.*

ואם־לא אדעה Gn. 18, 21.

imperf.: וְאֵדְעָה

ואדעה כי לא מרגלים Gn. 42, 34.
ואדעה מה אעשה־לך Ex. 33, 5.
ואדעה מה־יסף יי׳ Num. 22, 19.
הגידה לי ואדע כי אין Ruth 4, 4.
ואדעה את־מספרם 1 Chr. 21, 2.
ואדעה עדתיך Ps. 119, 125.

1 imperf.: וְאֵדְעָה

ואדעה כי־מניות הלוים Neh. 13, 10.

1 imperf.: וְאֵדָעָה *p.*

ויי הודיענו ואדעה Jer. 11, 18.

1 imprf. c. s.: וְאֵדָעֵהוּ

ואדעך למען אמצא־חן Ex. 33, 13.

1 impf. c. suff.: וְאֵדָעֲךָ

ואדעך בשם Ex. 33, 17.

2 imperf.: תֵּדַע *masc.*

תדע כי גר יהיה Gn. 15, 13.
בזאת תדע כי אני יי׳ Ex. 7, 17.
למען תדע כי־ Ex. 8, 6. 9, 29.
בעבור תדע כי Ex. 9, 14.
המרם תדע כי אבדה Ex. 10, 7.
רק עץ אשר־תדע Dt. 20, 20.
ידע תדע כי אתי תצא 1 S. 28, 1.
לכן אתה תדע 1 Sam. 28, 2.
ידע תדע כי מות תמות 1 Rg. 2, 37. 42.
תדע את־לבבי 1 Reg. 8, 39.
תדע את־לבבי 2 Chr. 6, 30.
כי לא־תדע מה־ילד יום Prv. 27, 1.
ידע תדע פני צאנך Prv. 27, 23.
כי לא תדע מה־יהיה רשע Eccl. 11, 2
ככה לא תדע Eccl. 11, 5.
למען תדע כי אני יי׳ Jes. 45, 3.
הן גוי לא־תדע תקרא Jes. 55, 5.
גוי לא־תדע לשונו Jer. 5, 15.
ויאמרו אליו הידע תדע Jer. 40, 14.

2 imperf.: תֵּדְעִי *p.*

עמקה משאול מה־תדעי Job. 11, 8.
מי־שם ממדיה כי תדע Job. 38, 5.
נטי מעגלתיה לא תדע Prv. 5, 6.
ומה־שם־בנו כי תדע Prv. 30, 4.
עניני נפשנו ולא תדע Jes. 58, 3.
עמי ישראל לבטח תדע Ez. 38, 14.
ואלהים זולתי לא תדע Hos. 13, 4.

2 impf. c. h int.: הֵתֵדְעִי

התדע בשום־אלוה Job. 37, 15.
התדע על־מפלשי־עב Job. 37, 16.

2 imperf.: וְתֵדְעִי

ותדע ובחנת את־דרכם Jer. 6, 27.
ותדע ותשכל Dan. 9, 25.

2 imperf.: וַתֵּדַע *p.*

יי׳ חקרתני ותדע Ps. 139, 1.

2 impf. c. suff.: וַתֵּדָעֵהוּ

מה־אדם ותדעהו Ps. 144, 3.

2 impf. fem.: תֵּדְעִי

אם־לא תדעי לך היפה Cant. 1, 8.
לא תדעי שחרה Jes. 47, 11.

2 imperf. fem.: תֵּדַעְנָה *p.*

שאה לא תדעי Jes. 47, 11.

2 imperf. fem.: תֵּדַעְנָה

עד אשר תדעין Ruth 3, 18.

3 imperf.: יֵדַע, יֵדְעֵ־

אל־ידע־זאת 1 Sam. 20, 3.
איש אל־ידע מאומה 1 Sam. 21, 3.
תבואהו שואה לא ידע Ps. 35, 8.
ולא־ידע מי־אספם Ps. 39, 7.
ולא־ידע כי־חסר יבאנו Prv. 28, 22.
לא ידע דבר רע Eccl. 8, 5.
ידע לב חכם Eccl. 8, 5.
לא־ידע האדם את־עתו לא־ידע האדם מה־ שיהיה Eccl. 9, 12. 10, 14.
בטרם ידע הנער Jes. 7, 16. 8, 4.
לכן ידע עמי שמי Jes. 52, 6.
ואיש אל־ידע Jer. 36, 19.
איש אל־ידע בדברים Jer. 38, 24.

3 imperf.: יֵדְעֶ *p.*

וגבוה ממרחק יידע Ps. 138, 6.

3 imperf.: יֵדַע *p.*

וישראל הוא ידע Jos. 22, 22.
יכבדו בניו ולא ידע Job. 14, 21.
איש־בער לא ידע Ps. 92, 7.

Digitized by Google

וכצר נפשך הוא ידע Prv. 24, 12.
ואיש לא ידע Jer. 40, 15.

3 *imperf.:* וְיֵדַע
וידע כי יש נביא בישראל 2Reg. 5, 8.
וידע אלוה תמתי Job. 31, 6.

3 *imperf.:* וְיֵדַע *p.*
ישלם אליו וידע Job. 21, 19.

3 *imperf.:* וַיֵּדַע
וידע קין את־אשתו Gn. 4, 17.
וידע אדם עוד את־אשתו Gn. 4, 25.
וידע נח כי־קלו המים Gn. 8, 11.
וידע את אשר־עשה לו בנו Gn. 9, 24.
וידע ענך כי לא לו Gn. 38, 9.
וידע אלהים Ex. 2, 25
וידע אלקנה את־חנה 1 Sam. 1, 19.
וידע כל־ישראל מדן 1 Sam. 3, 20.
וידע כי יי עם־דוד 1 Sam. 18, 28.
וידע יהונתן כי־כלה הוא 1 S. 20, 33.
וידע דוד כי עלה שאול 1 S. 23, 9.
וידע כי־בא שאול אל־נכון 1 S. 26, 4.
וידע שאול כי־שמואל 1 S. 28, 14.
וידע דוד כי־הכינו יי 2 Sam. 5, 12.
וידע יואב בן־צריה 2 Sam. 14, 1.
וידע דויד כי־הכינו יי 1 Chr. 14, 2.
וידע מנשה כי יי הוא 2 Chr. 33, 13.
וידע אלמנותיו Ez. 19, 7.

3 *impf. c. suff.:* יְדָעֵנִי
ואנש הוא מי ידעני Jer. 17, 9.

3 *impf. c. suff.:* וַיְדָעֵם
בנו וידעם Hos. 14, 10.

1 *impf. pl.:* נֵדַע
היזוע נדע כי יאמר Gn. 43, 7.
לא־נדע מה־נעבד את־יי Ex. 10, 26.
איכה נדע את־הדבר Dt. 18, 21.
לא נדע מה־נעשה 2 Chr. 20, 12.
הידוע לא נדע Jer. 13, 12.

1 *imperf.:* *p.* נֵדַע
כי־תמוך אנחנו ולא נדע Job. 8, 9.
מה־תדעם ולא נדע Job. 15, 9.
הן־אל שגיא ולא נדע Job. 36, 26.
עשה גדלות ולא נדע Job. 37, 5.

1 *pl.:* נֵדָעָה
מדעה ביניני מה־טוב Job. 34, 4.

1 *pl.:* וְנֵדָעָה
הוציאם אליני ונדעה Gn. 19, 5.
ונדעה התצלח דרכנו Jud. 18, 5.
ונדעה אחריתן Jes. 41, 22.
ונדעה כי אלהים אתם Jes. 41, 23.
ונדעה נדעה לדעת Hos. 6, 3.
ונדעה בשלמי הרעה Jon. 1, 7.

1 *pl.:* *p.* וְנֵדָעָה
עצת־קדוש־ישראל ונדעה Jes. 5, 19.
מי־הגיד מראש ונדעה Jes. 41, 26.

1 *pl. c. suff.:* וַנֵּדָעֵנּוּ
אשר בא אל־ביתך ונדענו Jud. 19, 22.

1 *pl. c. suff.:* וַנֵּדָעֵם
אשר שמענו ונדעם Ps. 78, 3.

2 *pl.:* תֵּדָעוּ
למען תדעו כי אני יי Dt. 29, 5.
אשר־תדעו את־הדרך Jos. 3, 4.
תדעו כי לא יוסיף Jos. 23, 13.
הלא תדעו כי־שר וגדול 2 S. 3, 38.
הלא תדעו מה עשיתי 2 Chr. 32, 13.
הלוא תדעו הלוא תשמעו Jes. 40, 21.
למען תדעו ותאמינו Jes. 43, 10.
אך־ידע תדעו Jer. 26, 15.
ידע תדעו כי־התידותי Jer. 42, 19.
ועתה ידע תדעו Jer. 42, 22.
תדעו כי קום יקומו דברי Jer. 44, 29.

2 *pl.:* *p.* תֵּדָעוּ
וראו ראו ואל־תדעו Jes. 6, 9.

2 *pl.:* תֵּדָעוּן
למען תדעון אשר יפלה Ex. 11, 7.
בזאת תדעון כי יי Dt. 16, 28.
בזאת תדעון כי אל חי Jos. 3, 10.
למען תדעון שדין Job. 19, 29.

2 *pl. c. suff.:* יְדַעְתֶּם
תצמח חלוא תדעוה Jes. 43, 19.

3 *pl.:* יָדְעוּ
למען ידעו דרתיכם Lev. 23, 43.
ולא ידעו כי־אתי אשת 1 Rg. 14, 2.
אשר ידעו איש נגעו 2 Chr. 6, 29.
למען ידעו כל־עמי 2 Chr. 6, 33.
לא ידעו ולא יראו Neh. 4, 5.
ידעו גוים אנוש המה Ps. 9, 21.
למען ידעו דור אחרון Ps. 78, 6.
ובל־ידעו למען יבשו Jes. 44, 9.
ידעו ממזרח־שמש Jes. 45, 6.
כי כולם ידעו אותי Jer. 31, 34.
אשר ידעו אשר אני יי Ez. 20, 26.
ידעו ישראל Hos. 9, 7.

3 *pl.:* וְיָדְעוּ
וידעו כל־הארץ 1 Sam. 17, 46.
וידעו כל־הקהל הזה 1 Sam. 17, 47.
וידעו העם הזה 1 Reg. 18, 37.
וידעו כל־ממלכות 2 Reg. 19, 19.
וידעו עבודתי 2 Chr. 12, 8.
וידעו כי־אלהים משל ביעקב Ps. 59, 14.
וידעו כי־אתה שמך יי Ps. 83, 19.
וידעו כי־ידך זאת Ps. 109, 27.
וידעו מה־יעץ יי צבאות Jes. 19, 12.
וידעו כל־ממלכות הארץ Jes. 37, 20.
למען יראו וידעו Jes. 41, 20.

3 *pl.:* וַיְדָעוּ
וידעו כי עירמם הם Gn. 3, 7.
וידעו אותה ויתעללו־בה Jud. 19, 25
וידעו כי ארון יי בא 1 Sam. 4, 6.
וידעו כל־העם וכל־ישראל 2 S. 3, 37.
וידעו כי מאת אלהינו Neh. 6, 16.
וידעו כן עניי הצאן Zach. 11, 11.

3 *pl.:* יֵדָעֻן
אשר ידעון כי כאשר היתי Jos. 3, 7.
אשר ידעון איש נגע לבבו 1 Rg. 8, 38.
למען ידעון כל־עמי הארץ 1 Rg. 8, 43
שפתי צדיק ידעון רצון Prv. 10, 32.

Nif-al: נוֹדַע 3 *perf.*
ולא נודע כי־באו Gn. 41, 21.
אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
או נודע כי שור נגח הוא Ex. 21, 36.
לא נודע מי הכהו Dt. 21, 1.
ולא נודע כחו Jud. 16, 9.
וישמע שאול כי נודע דוד 1 S. 22, 6.
ולא נודע דבר 2 Sam. 17, 19.
שמעו אויבינו כי־נודע לנו Neh. 4, 9.
נודע למשגב Ps. 48, 4.
נודע יי משפט עשה Ps. 9, 17.
ולא־נודע מקומו אים Nah. 3, 17.

3 *perf.:* וְנוֹדַע
אז תרפאו ונודע לכם Jes. 19, 21.
ונודע יי למצרים Jes. 61, 9.
יונודע בגוים זרעם

2 *perf. fem.:* וְנוֹדַעְתְּ
ונודעה החטאת Lev. 4, 14.
ונודעה יד־יי Jes. 66, 14.

1 *perf.:* נוֹדַעְתִּי
ושמי יי לא נודעתי להם Ex. 6, 3.
נודעתי אליהם לעיניהם Ez. 20, 9.

1 *perf.:* וְנוֹדַעְתִּי
ונודעתי בם Ez. 35, 11.

1 *perf.:* וְנוֹדַעְתִּי
ונודעתי לעיני גוים Ez. 38, 23.

3 *pl.:* נֹדְעוּ *p.*
ועקבותיך לא נדעו Ps. 77, 20.

prt. masc.: נוֹדָע *sg.*
נודע ביהודה אלהים Ps. 76, 2.
נודע בשערים בעלח Prv. 31, 23.

prt. masc.: וְנוֹדָע
ונודע אשר־הוא אדם Eccl. 6, 10.

inf. c. suff.: הֹדְעִי
ואחרי הודעי Jer. 31, 19.

1 *imperf.:* וְאוֹדַע
ואודע להם בארץ מצרים Ez. 20, 5.

2 *impf. fem.:* תּוֹדְעִי
אל־תודעי לאיש Ruth 3, 3.

3 *imperf.:* יְהֵדַע
ולא יודע השבע Gn. 41, 31.
ובמה יודע אפוא Ex. 33, 16.
אל־יודע כי־באה האשה Ruth 3, 14.
יודע כי־אתה 1 Reg. 18, 36.
יודע כמביא למעלה Ps. 74, 5.
יודע בגיים לעינינו Ps. 79, 10.
אויל ביום יודע כעסו Prv. 12, 16.
יודע הנביא אשר־שלחו יי Jer. 28, 9.
יודע לכם Ez. 36, 32.
הוא יודע ליי Zach. 14, 7.

3 *impf. c. h int.:* הֲיְהֵדַע
היודע בחשך פלאך Ps. 88, 13.

3 *imperf.:* יְהֵדַע *p.*
ומעקש דרכיו יודע Prv. 10, 9.

3 *imperf.:* וַיְהֵדַע
ויודע הדבר למרדכי Esth. 2, 22.

3 *impf. fem.:* תְּהֵדַע *p.*
ובקרב כסילים תודע Prv. 14, 33.

1 *Pi-el:* יוֹדַע
1 *perf.:* יוֹדַעְתִּי
הנערים יודעתי 1 Sam. 21, 3.

2 *Pi-el:* יְדַע
2 *perf.:* יְדַעְתָּה
ידעת שחר מקומו Job. 38, 12.

Pu-al: יְדַע
part. c. suff.: וּמְיֻדָּעַי *sg.*
אלופי ומידעי Ps. 55, 14.

p. pl. c. suff.: מְיֻדָּעַי
חרחקת מידעי ממני Ps. 88, 9.
מידעי מחשך Ps. 88, 19.

p. pl. c. suff.: וּמְיֻדָּעַי
ומידעי שכחוני Job. 19, 14.

p. pl. c. suff.: לְמְיֻדָּעַי *p.*
ופחד למידעי Ps. 31, 12.

p. pl. c. suff.: וּמְיֻדָּעָיו
וכל־גדליו ומידעיו 2 Reg. 10, 11.

Hif-il: הוֹדִיעַ 3 *perf.*
הודיע יי ישועתו Ps. 98, 2.

3 *perf. c. suff.:* הוֹדִיעֵנִי
ויי הודיעני ואדעה Jer. 11, 18.

2 *perf.:* הוֹדַעְתָּ
ולא הודעת את־עבדיך 1 Reg. 1, 27.
ואת־שבת קדשך הודעת Neh. 9, 14.
הודעת בעמים עזך Ps. 77, 15.

2 *perf.:* הוֹדַעְתָּ *p.*
ותושיה לרב הודעת Job. 26, 3.

2 *perf.:* וְהוֹדַעְתָּ
והודעת להם את־הדרך Ex. 18, 20.

2 *perf. c. suff.:* הוֹדַעְתַּנִי
ואתה לא הודעתני Ex. 33, 12.

2 *perf. c. suff.:* וְהוֹדַעְתָּהוּ
והודעתה את כל־תועבתיה Ez. 22, 2

2 *perf. c. suff.:* וְהוֹדַעְתָּם
והודעתם לבניך Dt. 4, 9.

1 *perf. c. suff.:* הוֹדַעְתִּי
ואת־משפטי הודעתי Ez. 20, 11.
הודעתי נאמנה Hos. 5, 9.

1 *perf.:* וְהוֹדַעְתִּי
והודעתי את־חקי Ex. 18, 16.
והודעתי לך את אשר 1 Sam. 10, 8.

1 *perf. c. suff.:* הוֹדַעְתִּיךָ
הודעתיך היום אף־אתה Prv. 22, 19.

3 *pl.:* הוֹדִיעוּ
בדברים אשר הודיעו להם Neh. 8, 12
למהדר לא הודיעו Ez. 22, 26.

2 *pl.:* יְדוֹדַעְתֶּם
והודעתם את־בניכם Jos. 4, 22.

part. c. suff.: מוֹדִיעֲךָ
מודיעך את אשר־יהיה Dan. 8, 19.

part. c. suff.: מוֹדִיעָם
חנני מודיעם Jer. 16, 21.

part. pl.: מוֹדִיעִים
מודיעים לחדשים Jes. 47, 13.

part. pl.: וּמוֹדִיעִים
ומודיעים להלל 2 Chr. 23, 13.

inf. constr.: הוֹדַע
אחרי הודיע אלהים Gn. 41, 39.

inf. constr.: לְהוֹדִיעַ
להודיע את־עבדך 2 Sam. 7, 21.
להחדיע את־כל־הגדלות 1 Chr. 17, 19.
להודיע את־גבורתו Ps. 106, 8.
להודיע לבני האדם Ps. 145, 12.

inf. c. suff.: לְהוֹדִיעֵנִי
להודיעני מה אעשה 1 Sam. 28, 15.

inf. c. suff.: הוֹדִיעֲךָ
למען הודיעך Dt. 8, 3.

inf. c. suff.: לְהוֹדִיעֲךָ
להודיעך קשט אמרי Prv. 22, 21.

inf. c. suff.: לְהוֹדִיעָם
ובריתו להודיעם Ps. 25, 14.
להודיעם לבניהם Ps. 78, 5.

imperat.: הוֹדַע *p.*
למטת ימינו כן הודע Ps. 90, 12.

imperat.: הוֹדַע
חודע לצדיק ויוסף לקח Prv. 9, 9.
הודע את־ירושלם Ez. 16, 2.
וכל־תורתו הודע אותם Ez. 43, 11.

imprt. c. suff.: הוֹדִיעֵנִי
הודיעני נא את־דרכיך Ex. 33, 13.
הודיעני על־מה־תריבני Job. 10, 2.
דרכיך יי הודיעני Ps. 25, 4.
הודיעני יי קצי Ps. 39, 5.
הודיעני דרך־זו אלך Ps. 143, 8.

imprt. c. suff.: הוֹדִיעֵנִי
משעי וחמאתי הדיעני Job. 13, 23.

imprt. c. suff.: וְהוֹדִיעֵנִי
ואשאלך והודיעני Job. 38, 3.
אשאלך והודיעני Job. 40, 7. 42, 4.

impt. pl. c. suff.: הוֹדִיעֵנוּ
הודיעו מה־נאמר לו Job. 37, 19.

imprt. c. suff.: הוֹדִיעֵם
תועבות אבותם הודיעם Ez. 20, 4.

imprt. pl.: הוֹדִיעוּ
הודיעו בעמים עלילתיו 1 Chr. 16, 8.
הודיעו בעמים עלילותיו Ps. 105, 1.
הודיעו בעמים עלילתיו Jes. 12, 4.

imprt. pl. c. s.: הוֹדִיעֻנוּ
הודיענו במה נשלחנו 1 Sam. 6, 2.

1 *imperf.:* אוֹדִיעַ
אודיע אמונתך בפי Ps. 89, 2.
ואת־שם קדשי אודיע Ez. 39, 7.

1 *imperf.:* אוֹדִיעָה
אודיעה דברי אתכם Prv. 1, 23.
אודיעה־נא אתכם Jes. 5, 5.

1 *impf. c. suff.:* אוֹדִיעֲךָ
ואנכי אודיעך את אשר 1 Sam. 16, 3.
חסאתי אודיעך Ps. 32, 5.

1 *impf. c. suff.:* אוֹדִיעֵם
אודיעם את־ידי Jer. 16, 21.

2 *imperf.:* תּוֹדִיעַ
בקרב שנים תודיע Hab. 3, 2.

2 *impf. c. suff.:* תּוֹדִיעֵנִי
תודיעני ארח חיים Ps. 16, 11.
ובסתם חכמה תודיעני Ps. 51, 8.

3 *imperf.:* יוֹדִיעַ
יודיע דרכיו למשה Ps. 103, 7.
יודיע אל־אמתך Jes. 38, 19.

Digitized by Google

3 *impf. ap.*: וַיֵּדַע
Num. 16, 5. בקר וידע יי
3 *impf. ap.*: וַיֵּדַע
Jud. 8, 16. וידע בהם את אנשי סכות
3 *impf. c. suff.*: יוֹדִיעֵנִי
Jes. 40, 13. ואיש עצתו יודיענו
Jes. 40, 14. ודרך תבונות יודיענו
1 *impf. pl.*: וְנוֹדְיָעָה
1 Sam. 14, 12. ונודיעה אתכם דבר
3 *impf. pl.*: יֵדִיעוּ
Job. 32, 7. ורב שנים ידיעו חכמה
3 *pl. c. suff.*: יוֹדָעָם
Ez. 44, 23. ובין־טמא לטהור יודעם
Hof-al: הוּדַע 3 *perf.*
Lev. 4, 23. 28. או־הודע אליו חטאתו
part. fem.: מוּדַעַת *sg.*
Jes. 12, 5. מידעת זאת בכל־הארץ
Hitpa-el: הִתְוַדָּע
inf. constr.: בְּהִתְוַדְּעוֹ
Gn. 45, 1. בהתודע יוסף אל־אחיו
1 *imperf.*: אֶתְוַדָּע *p.*
Num. 12, 6. במראה אליו אתודע

דַּע

ג׳, והוא סמקום סוכרי מן ע׳, ונעתק לנס מופעת, וסרנוי דַּעִים, וסכנסה ממנו דַּעַת, [וכן לַדַּת, עֵצַת, עֵדַת, שַׂמָּה], או נסמסנגלות דַּעַת [כמו לֵדַת, שֵׂבֶת, רֵדַת], ונגזרת מקור סוכרי לנוב, נסקצר עם ל׳. סהלנס קבמת לנ ולקח נין ודעת [וויסמנן, קענענט-נימס], ומעים דעים סלנון מעים נדעום.

n. m. inf. abstr. (pl. דֵּעִים), scientia, sententia, quae oritur ex scientia et sensu; חַכְמֵי הַדֵּעִים, de Deo scientiis perfecto et absoluto. LXX. *εἰδ-έειν, ἐπιστήμη.*

cum suff.: דֵּעִי
Job. 32, 6. מחות דעי אתכם
Job. 32, 10. 17. אחוה דעי אף־אני
Job. 36, 3. אשא דעי למרחוק
pl.: דֵּעִים
Job. 37, 16. תמים דעים
דֵּעָה

ג׳ס מסוכרי דַּע, ומפקור כמוסו, ונקצר ניסם כפעול כפעל.

n. f. inf. (a m. דַּע, ad s. f. לָדַת, שָׁנָה, עָדָה, עָצָה), cognitio, scientia. LXX. *γνῶσις, ποιμαίνειν; δέσθαι, ἐπιστήμη.*

Ps. 73, 11. ויש דעה בעליון
Jes. 11, 9. כי־מלאה הארץ דעה
Jes. 28, 9. את־מי יורה דעה
Jer. 3, 15. ורעו אתכם דעה והשכיל
pl.: דֵּעוֹת
1 Sam. 2, 3. כי אל דעות יי
Job. 36, 4. תמים דעות עמך
דַּעַת

ג׳כ מקורי, ומכנון ידיעם וסכרם וקבמת לנ [וויסמן, ערקענטניסם], ולפעמים נהקצר עם יסם כפעול, כמו סדעת קוסי, וכס׳ סידוסם דעת לאלים. ומקבור עם מלות יהוע, כמו מבלי דעת. נגזרת מוסם מקוסקרי דַּעְתָּךְ, וסכנסה דַּעְתָּנִית.

n. f. inf. segol. (ad s. f. דֵּעָה, לָדַת, שֵׂבֶת), cognitio, scientia aut cura rerum et naturalium vel politicarum, et divinarum, praecipue de Dei vera et salutari cognitione. LXX. *αἴσθησις, ἀκούειν; γνῶσις, ἐπίγνωσις; ἐπιστήμη, ἐπίστασθαι; ἔννοια, πρόνοια; σοφία, σοφός; σύνεσις, φρόνησις, βουλή; δεξιὰ, βουλή; ἀγνωσία, ἀκουσίως; יֹדֵעַ הַדַּעַת, ἐπιγνώμων.*

Num. 4, 42. בבלי־דעת
Nu. 19, 4. יכה את־רעהו בבלי־דעת
Jos. 20, 5. כי בבלי־דעת הכה
Job. 15, 2. החכם יענה דעת־רוח
Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר
Ps. 139, 6. פלאיה דעת ממני
Prv. 1, 4. לנער דעת ומזמה
Prv. 2, 6. מפיו דעת ותבונה
Prv. 19, 2 גם בלא־דעת נפש לא־טוב
Prv. 24, 5. ואיש דעת מאמץ־כח
Eccl. 7, 12. ויתרון דעת החכמה
Eccl. 12, 9. עוד למד־דעת את־העם
Jes. 11, 2. רוח דעת ויראת יי
Jes. 40, 14. וילמדהו דעת
Jes. 44, 19. ולא דעת ולא־תבונה
Dan. 1, 4. וידעי דעת
Hos. 4, 1. ואין־דעת אלהים בארץ
Mal. 2, 7. שפתי כהן ישטרו־דעת
דֵּעָה *p.*
Jos. 20, 3. בשגגה בבלי־דעת
Job. 21, 22. הלאל ילמד־דעת
Job. 36, 12. ויגועו בבלי דעת
Job. 38, 2. במלין בלי־דעת
Job. 42, 3. עצה בלי־דעת
Ps. 19, 3. יחוה־דעת
Ps. 94, 10. המלמד אדם דעת
Prv. 1, 7. יראת יי ראשית דעת
Prv. 1, 22. וכסילים ישנאו־דעת
Prv. 1, 29. תחת כי־שנאו דעת
Prv. 8, 9. וישרים למצאי דעת
Prv. 10, 14. חכמים יצפנו־דעת
Prv. 12, 1. אהב מוסר אהב דעת
Prv. 12, 23. אדם ערום כסה דעת
Prv. 14, 7. ובל־ידעת שפתי־דעת
Prv. 14, 18. וערומים יכתירו דעת
Prv. 15, 2. לשון חכמים תיטיב דעת
Prv. 15, 7. שפתי חכמים יזרו דעת
Prv. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת
Prv. 18, 15. לב נבון יקנה־דעת
Prv. 18, 15. ואזן חכמים תבקש־דעת
Prv. 19, 25. והוכיח לנבון יבין דעת
Prv. 19, 27. לשגות מאמרי־דעת
Prv. 20, 15. וכלי יקר שפתי־דעת
Prv. 21, 11 ובהשכיל לחכם יקח דעת
Prv. 22, 12. עיני יי נצרו דעת
Prv. 23, 12. ואזנך לאמרי־דעת
Prv. 29, 7. לא־יבין דעת
Jes. 5, 13. עמי מבלי־דעת
וְדַעַת
Job. 21, 14. ודעת דרכיך לא חפצנו
Job. 33, 3. ודעת שפתי ברור מללו
Prv. 2, 5. ודעת אלהים תמצא
Prv. 2, 10. ודעת לנפשך יעים
Prv. 5, 2. ודעת שפתיך ינצרו
Prv. 8, 10. ודעת מחרוץ נבחר
Prv. 8, 12. ודעת מזמות אמצא
Prv. 9, 10. ודעת קדשים בינה
Prv. 14, 6. ודעת לנבון נקל
Prv. 30, 3. ודעת קדשים אדע
Eccl. 1, 17. ודעת הללות
Eccl. 2, 26. חכמה ודעת ושמחה
Eccl. 9, 10. וחשבון ודעת וחכמה
Jes. 58, 2. ודעת דרכי יחפצון
Hos. 6, 6. ודעת אלהים מעלות
וְדַעַת
Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני
וְדַעַת *p.*
Prv. 22, 20. במעצות ודעת
Eccl. 1, 16. הרבה חכמה ודעת
Jes. 33, 6. ישועת חכמת ודעת
הַדַּעַת
Gn. 2, 9. ועץ הדעת טוב ורע
Gn. 2, 17. ומעץ הדעת טוב ורע
1 Rg. 7, 14 ואת־התבונה ואת־הדעת
Jer. 22, 16. הלא־היא הדעת אתי
Hos. 4, 6. כי אתה הדעת מאסת
דַּעַת *p.*
Dan. 12, 4. ותרבה חדעת
Hos. 4, 6. מדמו עמי מבלי חדעת
בְּדַעַת
Job. 34, 35. איוב לא־בדעת ידבר
בְּדַעַת *p.*
Prv. 13, 16. כל־ערום יעשה בדעת
וּבְדַעַת
Ex. 31, 3. בחכמה ובתבונה ובדעת
Ex. 35, 31. בחכמה בתבונה ובדעת
Prv. 11, 9. ובדעת צדיקים יחלצו
Prv. 24, 4. ובדעת חדרים ימלאו
Eccl. 2, 21. ובדעת ובכשרון
לָדַעַת *p.*
Jes. 32, 4. יבין לדעת
מְדַעַת
Jer. 10, 14. נבער כל־אדם מדעת
51, 17.
cum suff.: לְדַעְתִּי
Prv. 22, 17. ולבך תשית לדעתי
cum suff.: מַדַּעְתִּי
Jes. 48, 4. מדעתי כי קשה אתה
cum suff.: דַּעְתּוֹ
Job. 10, 7 על־דעתך כי־לא ארשע
cum suff.: דַּעְתָּךְ
Jes. 47, 10. חכמתך ודעתך
cum suff.: בְּדַעְתּוֹ
Prv. 3, 20. בדעתו תהומות נבקעו
Jes. 53, 11. בדעתו יצדיק צדיק
cum suff.: כְּדַעְתְּכֶם
Job. 13, 2. כדעתכם ידעתי גם־אני
cum suff.: וְדַעְתֶּם
Jes. 44, 25. ודעתם יסכל
מַדָּע

סו מַדָּע ג׳, ומסכוון כמו דעת, לכן סוא ענני מסמקים, ונסמר על מוסר ולקח נין וקכמס [קענענטיסס], סו סנות ועצות [נעצקנקע], ותדיר סמס נלמי מַדָּע, נכסר סדנוש ע׳ כ׳ סמענטות, ונגעכן סס נב תמור ענין ודבר. מעקל מצקל מַדָּע, מן יס 7.

s. מַדָּע *n. m. inf.* (ad s. f. מַמָּד; aram., injecto *Nun*, מַמְנָע, unde nomen *Mendaeorum* h. e. *Γνωστικῶν*, מַמְנָדְעָאֵי) scientia (divinitus impertita); cogitatio, conscientia. KXX. *φρόνησις; σύνεσις, συνείδησις.*

Dan. 1, 17. מדע והשכל
מַדָּע *p.*
Dan. 1, 4. ומביני מדע
וּמַדָּע
2Chr. 1, 10. עתה חכמה ומדע תן־לי
2Chr. 1, 11. ותשאל־לך חכמה ומדע
וְמַדָּע
2Chr. 1, 12. החכמה והמדע נתון לך
cum suff.: בְּמַדָּעָךְ
Eccl. 10, 20. במדעך מלך אל־תקלל
מַדָּע

סו מַדָּע, ג׳ס מופעת, ומסכוון לעת ופסכנות, לומר ידיעת לס לסיו נרעות וסקוס [נעקצנעצפּפּס, סרייכדצפּפּס], ומוס מסמכ וידיד ומידע ורע [נעקצנעער, סרייכ], כי נקעכס סמלס כמו מַדָּע, שמעות עניכו רעות [סרייכדצפּפּע], ותנין כוס לין שקמר מוכר ונקנס. ומקל למצקל סלל ידוע כי מצוקי ע׳ נרקס סלנמס מופעת, וכן מַלְאָךְ עניכו לסיכס וסבלס [ועכדוכנ], ומוס נקעכס. ותנין כוס סמלות על גלופים לרמיים מוֹלֵדְתָּא, לומר מוֹלֵדְתָּא, סרכוי נעכס כלידס [נייגוכנ], ונתעכס לנין סמולדת [מַלְמוטעטע], לילים סוכסית [*Μύλιττα*], וכן תּוֹלֶדֶת, לומר תּוֹלַדְתָּא עצלסו.

s. n. m. abs., notitia (Bekanntschaft), cognatio, familiaritas, amicitia, hinc *concr.* notus, familiaris, amicus, de utroque sexu (syn. מַדָּע). Multa enim nomina, praefixo *Mem* formata, primum abstractiva fuerunt, uti et מַלְאָךְ, *legatio*, hinc legatus, angelus; מוֹלֵדְתָּא (מוֹלַדְתָּא), nomen idoli aramaici, primum procreatio, partus, deinde patrona parientium, Venus, gr. *Μύλιττα* (*Natio* Dea, a nascendo, Cic. de Nat. Deor. f. 69, a.). LXX. *γνώριμος.*

Ruth 2, 1. ולנעמי מידע לאישה
וּמֹדַע
Prv. 7, 4. ומדע לבינה תקרא
מֹדָעַת

ג׳כ ומופעת, והפעול כמו סוכרי מודע.

n. f. abstr., deinde *concr.* (a m. מֹדָע), cognatio, affinitas, hinc cognatus, affinis. LXX. *γνώριμος.*

cum suff.: מֹדַעְתֵּנוּ
Ruth 3, 2. הלא בעז מדעתנו
יְדִעָנִי

ג׳ס נקעכס עס׳, וסרנוי יְדִעֹנִים [וכל וס עקסונס לקפיע יְדִעֹנִי, ע׳ס יְתֵדוֹ, ונס וס עקופיי יַתֵּד], פפעקיון רוס סקוס [פּפּקעקצנייעס], לומר רוס סעופקס וסכנוף, כי נפעכס עס׳ קדיר להזצמס לל לוס [*πνεῦμα πύθωνος*], ומוס פפצל על קיס קצר נו רוס פפופקס וסקוס, ווס פצל ידעני. וקצר עלת אוֹב, ע׳ פפפצרס נדומס לל שֵׂב, וכן נקעת נערני, ולל מעצוע לוס רוס פפצל [נעפפעכנעס], *[le revenant* וכן נקעת נפצמי ערב *revenant]*, לומר נעכרי צוד פפצל נפפס. נגזרת נקעכ פפיס עצם קיס נפס נפפס, וכן נע׳ יְדוֹנִי, ויוקר מוס עי׳ סכנסדין ס״ס עץ, וסרנ״נס סלכוס ע׳ פרק ו׳.

n. m. adj. deinde *subst.* (pl. יִדְּעֹנִים, a forma primaria יִדְּעֹן, ad s. f. יִתְרֹן, quod et ipsum ortum est ex adj. יָדַע), spiritus divinationis (*πνεῦμα μαντικόν*), deinde is, qui spiritu immundo instinctus ariolatur editque de rebus futuris oracula (syn. אוֹב, secundum nonnullos a v. arab. *âba* = שָׂב, h. e. *le revenant*, Isaaki: מַעֲלֶה אֶת־נִשְׁמַת מֵת־מֵאֲרֶץ). Judaeorum nonnulli fabulam de portentosa avi (*Maimuni*, Hilkot Aboda Sara VI. §. 2.) vel bestiola (*Bartenora* ad Sanh. f. 65, a. *Simson* apud *Mosen mi-Qozi* Pr. neg. 39. *Abravaneli*, Jes. 8.) commenti sunt, cujus ossiculum, ori impositum, portenta, loquatur. LXX. *γνώστης, ἐγγαστρίμυθος, τερατοσκόπος, ἀπὸ τῆς γῆς φωνεῖν.* Theodoretus: *Γνώστας τίνας καλεῖ; τοὺς μάντεις τοὺς οἰομένους τὰ μέλλοντα εἰδέναι· ὥσπερ γὰρ ὁρῶντας καὶ βλέποντας τοὺς προφήτας ἐκάλουν, ὡς τὰ μέλλοντα προορῶντας, οὕτω καὶ τοὺς μάντεις γνώστας ἐκάλουν, ὡς καὶ γινώσκειν τὰ κεκρυμμένα οἰομένους, καὶ προγινώσκειν τὰ μηδέπω γεγενημένα.*

Digitized by Google

אוב או ידעני Lev. 20, 27.
וְיִדְּעֹנִי
ושאל אוב וידעני Dt. 18, 11.
ועשה אוב וידעני 2 Chr. 33, 6.
הַיִּדְּעֹנִי
ואת־הידעני מן־הארץ 1 S. 28, 9.
וְיִדְּעֹנִים *pl.:*
ועשה אוב וידענים 2 Reg. 21, 6.
הַיִּדְּעֹנִים *pl.:*
האבת ואל־הידעונים Lev. 19, 31. 20, 6.
האבות ואת־הידעונים 1 Sam. 28, 3.
האבות ואת־הידעונים 2 Reg. 23, 24.
האבות ואל־הידעונים Jes. 8, 19. 19, 3.

מַהוּעַ

עלת הצלם, הקמץ מן מַדּוּעַ, והכתוב על יָדַע סועלי, כמו זָכוֹר, בָּסוּחַ, ולֹא לזכו מכין ולסומך [קונדין], והצלם כמו כן ניוכי [*τί μαθών*], וכן נוס הסגלל ניכו וכן לפס. *interr.* (contractum ex מַדּוּעַ), plane sicut gr. *τί μαθών;* (יָדַע enim vi activa, quemadmodum זָכוֹר, בָּסוּחַ), hinc qua de causa, qua ratione, cur. LXX. *ἵνα, τί.*

מַדּוּעַ, מַהַע *interr.:*
מדוע באתם אלי Gn. 26, 27.
מדוע פניכם רעים היום Gn. 40, 7.
מדוע מהרתן בא היום Ex. 2, 18.
מדוע לא־יבער הסנה Ex. 3, 3.
מדוע לא כליתם Ex. 5, 14.
מדוע אתה יושב לבדך Ex. 18, 14.
מדוע נתתה לי נחלה Jos. 17, 14.
מדוע נגברך אחיני 2 Sam. 19, 42.
מדוע ככה עשית 1 Reg. 1, 6.
מדוע קול־הקריה 1 Reg. 1, 41.
מדוע באתי Jes. 50, 2.
מדוע שבבה העם הזה Jer. 8, 5.
מדוע הכעסוני בפסליהם Jer. 8, 19.
מדוע לא עלתה ארכת Jer. 8, 22.
מדוע דרך רשעים צלחה Jer. 12, 1.
מדע לא־נשא הבן Ez. 18, 19.
מדוע קדמוני ברכים Job. 3, 12.
מדוע נחשבנו כבהמה Job. 18, 3.
מדוע רשעים יחיו Job. 21, 7.
מדוע משדי לא נצפנו Job. 24, 1.
מדוע אליו ריבות Job. 33, 13.
מדוע פניך רעים Neh. 2, 2.
מדוע לא־ירעו פני Neh. 2, 3.
מדוע נעזב בית־האלהים Neh. 13, 11
מדוע אתם לנים Neh. 13, 21.
וּמַדּוּעַ *interr.:*
ומדוע יסתיר אבי ממני 1 S. 20, 2.
ומדוע לא־הכיתו 2 Sam. 18, 11.
ומדוע הקלחני 2 Sam. 19, 44.

יְדַע

נלמי כמו נענני, והעתיד יֵדַע, נסתר סדגש ע"כ סמלעוע, כלכן נלמי למוג. סנוסף הוֹדַע, ונעתיד יְהוֹדַע נסחר ס' סנכון, וסמכוון כמו סנוסף נענני.

v. aram. (imp. יְדַע, recompensato *Dages* per *Nun* epentheticum, vi eadem, qua יָדַע hebr. Af-el: הוֹדַע (impf. יְהוֹדַע). LXX. *γνωρίζειν, ἀναγγέλλειν, δηλοῦν;* לְבָם, מְחוֹדְעִין, *ὑμῖν ἐγνώρισται.*

יְדַע 3 *perf.:*
עד דיידע Dan. 5, 21.
והיאל כדי ידע דיי־רשים Dan. 6, 11.
יְדַעְתָּ 2 *perf.:*
די כל־דנה ידעת Dan. 5, 22.
יְדַעְתָּ 1 *perf.:*
די אנא ידעת Dan. 4, 6.

part.: יָדַע *sg.*
מן־יציב ידע אנא Dan. 2, 8.
ידע מה בחשוכא Dan. 2, 22.
ודי לא ידע תהודעון Esr. 7, 25.
part. pl.: יְדָעִין
ולא־שמעין ולא ידעין Dan. 5, 23.
p. pl. constr.: יְדָעֵי
לכל־ידעי דתי אלהך Esr. 7, 25.
pl. constr.: לְיִדְעֵי
ומדעא לידעי בינה Dan. 2, 21.
part. pass.: יְדִיעַ *sg.*
והן לא ידיע Dan. 3, 18.
ידיע להוא למלכא Esr. 4, 12. 13.
ידיע להוא למלכא Esr. 5, 8.
imperat.: דַּע
דע מלכא דיי־דת למדי Dan. 6, 16.
1 *imperf.:* וְאֶנְדַּע
אמרו לי ואנדע Dan. 2, 9.
2 *imperf.:* תְּנַדַּע
ורעיוני לבבך תנדע Dan. 2, 30.
עד־די תנדע דיי־שליט Dan. 4, 22. 29.
מן־די תנדע די שלימן Dan. 4, 23.
2 *imperf.:* וְתִנְדַּע
ותנדע די קריתא דך Esr. 4, 15.
3 *impf. pl.:* יִנְדְּעוּן
דיי־ינדעון חייא Dan. 4, 14.
Af-el: הוֹדַע 3 *perf.*
הודע אריוך לדניאל Dan. 2, 15.
חברוהי מלתא הודע Dan. 2, 17.
אלה רב הודע למלכא Dan. 2, 45.
3 *perf.:* וְהוֹדַע
וחודע למלכא נבוכדנצר Dan. 2, 28.
3 *prf. c. suff.:* הוֹדְעָךְ
וגלא רזיא הודעך Dan. 2, 29.
2 *prf. c. suff.:* הוֹדַעְתָּנִי
וכען הודעתני דיי־בעינא Dan. 2, 23.
2 *prf. c. suff.:* הוֹדַעְתָּנָא
מלת מלכא הודעתנא Dan. 2, 23.
1 *perf. pl.:* וְהוֹדַעְנָא
שלחנא והודענא למלכא Esr. 4, 14.
part. pl.: מְהוֹדְעִין
ופשרה לא־מהודעין לי Dan. 4, 4.
מהודעין אנחנה למלכא Esr. 4, 16.
ולכם מהודעין די כל־ Esr. 7, 24.
inf.: לְהוֹדָעָה
ופשרא להודעה למלכא Dan. 5, 8.
inf. c. suff.: לְהוֹדָעוּתָנִי
להודעתני חלמא דיי־חזית Dan. 2, 26
פשרא להודעתני Dan. 4, 15.
ופשרה להודעתני Dan. 5, 15.
ופשרה להודעתני Dan. 5, 16.
inf. c. suff.: לְהוֹדָעוּתָךְ
שאלנא להם להודעותך Esr. 5, 10.
1 *impf. c. suff.:* אַהוֹדְעִנָּךְ
ופשרא אהודענה Dan. 5, 17.
3 *imperf.:* יְהוֹדַע
די פשרא למלכא יהודע Dan. 2, 25.
3 *impf. c. suff.:* יְהוֹדְעִנָּנִי
ופשר מליא יהודענני Dan. 7, 16.
2 *impf. pl.:* תְּהוֹדְעִנָּן
ודי לא ידע תהודעון Esr. 7, 25.
2 *impf. pl. c. s.:* תְּהוֹדְעִנְּנִי
הן לא תהודעוננני Dan. 2, 5.
2 *pl. c. suff.:* תְּהוֹדְעִנָּנִי
הן־חלמא לא תהודענני Dan. 2, 9.
3 *pl.:* יְהוֹדְעוּן
די פשרא למלכא יהודעון Dan. 2, 30
3 *pl. c. suff.:* יְהוֹדְעִנָּנִי
דיי־פשר חלמא יהודענני Dan. 4, 3.

יְדַע

ע"ו כמו מַדָּע נענני, נסתר סדגש, וסמכוון כמו נענני. מוס סמלס

מִתְיַדַּע לומר מִתְיַדַּע־מָה, לו נסקלר מִתְיַדַּע, עי' נספרי מנכס שפתי לפס ק"ס.

n. m., vi eadem, qua מַדָּע hebr., quod et ipsum aramaizat. Inde adv. מִתְיַדַּע (= מִתְיַדַּע־מָה). LXX. *φρόνησις, φρήν.*

וּמַנְדַּע

Dan. 5, 12. רוח יתירא ומנדע
definit.: וּמַנְדְּעָא
Dan. 2, 21. ומנדעא לידעי בינה
cum suff.: מַנְדְּעִי
Dan. 4, 33. מנדעי יתוב עלי
cum suff.: וּמַנְדְּעִי
Dan. 4, 31. ומנדעי עלי יתוב

יְהֹוָה

ח

n. pr., Dei ex tetragrammato abbreviatum, sicut יְהוֹיָה *ὁ ὤν, ens.* LXX. *θεός, κύριος, σωτήριον.* Vid. pag. 324. s. v. יָהּ.

יָהַב

פעל נודד, והסווי יָהַב, חָבָה [נסק' סקכלי"ת], והכנוי חָבוּ, ולנקנס יהילית חָבִי, ונכלם נשקית התנועה קמץ הס', שלא כדרך, מסנת הגרוכיי. המענה לל"ק כמו יָאַב, נהענתם מקוסק לדקיגס [וויכטן], וקרנען], ומוס הגור יָהַב [ע"מ חָבָב] סדקיגס [וקרנע], וכן לע' וקנים ומתקנוס. לוכס נסניתן כל המקומות נכ"ק תכיר שמעות הענין כתיכס [נענען], ומוס משאל לכל ענין כתיכס, ל"ל ציתן וציתן מוסד [וצעלען], לו כלכול [ערעסיילען], לן סכתיכס רקציה. ולצד למקקר סצרס דע סכן הצרס נקצוי נשפת ערב [עי' ספרי מנכס שפתי לפס דף מ"כ], כי קצוי סי' לכוב לוחיות נכ"ק, כמו כשב ויצר, יצים וקציים יבש ועפש ועק וקער וכדומס, לכן נעדני וסכ נו', ולפער שסי' לן מקנב מוצג, ולן סב צרס, וכן נרלס לי, ונמצל גב s. *âp*;] נשפתי ערב כשרס ומכוון gr. *ἀπ-τειν;* p. *jâf*-ten; l. *op*-tare, וכדומס. [*ap*-to

vrb. intr., (impf. יָהַב, c. *He* finis חָבִי, pl. חָבוּ, sing. f. חָבָה, quae omnia sunt Mil-él, propter gutturalem), desiderare, curare, solicitum esse, sicut יָאַב, ex nonnullorum sententia, unde יָהַב (ad s. f. חָבָב), cura, solicitudo. LXX. *μέριμνα.* At si omnes locos, quibus libri divinitus scripti eo vocabulo utuntur, diligenter perpenderis, vim *dandi, ponendi, impertiendi* huic verbo principio propriam fuisse intelliges. Radix *jab* in linguis aliis induruit, goth. *GiBa*, germ. *GeBen* (cf. יָשַׁב et יָשַׁשׁ, עָשַׂר et עָשַׁר, יָתַר et עָתַר; *Systema* p. 42.). *Jud* initiali lingua arab. Vav substituit, unde verisimile est, radicem primum fuisse biliteram (חָב), praepositione *ja* vel *va* deinceps auctam. LXX. *διδόναι, φέρειν, εἰσάγειν, ἐᾶν, δεῦτε;* אָמַר חָבוּ, *αἰτεῖν.*

imperat.: הָב *sg.*
Prv. 30, 15. שתי בנות הב הב
imperat.: הָבָה *cum h finis.*
Gn. 11, 3. הבה נלבנה לבנים
Gn. 11, 4. הבה נבנה־לנו עיר

הבה נרדה ונבלה שם Gn. 11, 7.
הבה את־אשתי Gn. 29, 21.
הבה־לי בנים ואם־אין Gn. 30, 1.
הבה־נא אבוא אליך Gn. 38, 16.
הבה־לנו לחם Gn. 47, 15.
הבה נתחכמה לו Ex. 1, 10.
ותאמר לו הבה־לי ברכה Jud. 1, 15.
הבה תמים 1 Sam. 14, 41.
הבה־לנו עזרת מצר Ps. 60, 13. 108, 13
imprt. pl.: הָבוּ
ויאמר יוסף הבו מקניכם Gn. 47, 16.
הבו לכם אנשים חכמים Dt. 1, 13.
הבו גדל לאלהינו Dt. 32, 3.
הבו לכם שלשה אנשים Jos. 18, 4.
הבו לכם דבר ועצה הלם Jud. 20, 7.
חבר את־אוריה 2 Sam. 11, 15.
הבו לכם עצה מה־נעשה 2 S. 16, 20.
הבו ליי משפחות עמים 1 Chr. 16, 28.
הבו ליי כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
הבו ליי כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
הכי־אמרתי הבו לי Job. 6, 22.
הבו ליי בני אלים Ps. 29, 1.
הבו ליי כבוד ועז Ps. 29, 1.
הבו ליי כבוד שמו Ps. 29, 2.
הבו ליי משפחות עמים Ps. 96, 7.
הבו ליי כבוד ועז Ps. 96, 7.
הבו ליי כבוד שמו Ps. 96, 8.
הבו שכרי Zach. 11, 12.
imprt. pl.: *הָבוּ
*אהבו הבו Hos. 4, 18.
imprt. fem.: הָבִי *sg.*
חבי המטפחת Ruth 3, 15.
יְהַב

ע"ו ע"מ חָבָב, וסמענם לל"ק נקצה ומוס [נענעסכ], לו כציקק־כצס ולקנס [ומסנוסכ], וקרנע], ולכ מצרס יסב כדומס לל יקב, וכן נקמק הניכוסו סמקרנעים. לוכס כפי פרוס קמתי של סצרס סכוונס כמו יָהַב נקרני, לומר מצב, לצר יותן על דבר, נסצלל על לקנס [עי' זכווי סניכים כ' כ"ק].

n. m. (ad s. f. חָבָב), cupiditas, desiderium, cura, a v. יָהַב (= יָאַב), vi cupiendi vel potius oneris instar imponendi, unde יְהַב, onus (glossae: מַשָּׂא), tropice de solicitudine. LXX. *μέριμνα* (1 Ptr. 5, 7).

cum suff.: יְהָבֵךְ
חשלך על־יי יהבך Ps. 55, 23.

יָהַב

פעל נודד, והסענם כתיכס נכלל [נענען], ומוס סצלל לסנגרס וסגרס וסתמכוות [פריין נענען], לו צימס וציתס וכתיכס יסול, וכדומס מן סצלול. ונכלל מסנו נכ"ק סענר וסלווי [הַב] וומן סניכוני [יָהַב, יְהִיבוּ], וכתיכוס נל סצמולי אֲהִיהַב לו אֲהִיהַב נכל לומן וומן, לכן נקל לל נמלל הצתיד וסמקור, וסצמל יָהֵן יצליסו, עי' ספרי מנכס שפתי לפס דף קנ"ק. ניכולמי נקמץ סצרס, ונקמץ הַב נמר יָהַב, כמו הַד יָהַב לָהּ [נדליס], לומר יְהִי יָהַב לָהּ, וכן יָבִין נמר יָהֲבִין, וכן יָהֲבָה נמר יָהֲבָה וכדומס.

vrb. trans. aram. (imper. הַב; conjug. participialis: יְהִיבַת, יְהִיב; targ. pass. אִתְיְהִיב, אִתְיְהִבוּ; hierosol. יָבִין = יָהֲבִין, יָהַב = יָהֲבָה), dare, prodere, ponere. V. *Fuerstii Systema Aram.* p. 191. LXX. *διδόναι, ἀποδιδόναι, παραδιδόναι.*

3 *perf.:* יְהַב
ותקפא ויקרא יהב־לך Dan. 2, 37.

Digitized by Google

יעוֹקִ־שמיא יהב בידך Dan. 2, 38.
רברבן שגיאן יהבו־לה Dan. 2, 48.
יהב לנבוכדנצר אבוך Dan. 5, 18.
רבותא די יהבו־לה Dan. 5, 19.
לאלה שמיא יהב המו Esr. 5, 12.
יחב אשיא די־בית אלהא Esr. 5, 16.

2 perf.: יְהַבְתְּ
וגבורתא יהבת לי Dan. 2, 23.

3 perf. pl.: וְיַהֲבוּ
ויהבו גשמיהון Dan. 3, 28.

part.: יָהֵב
יהב חכמתא לחכימין Dan. 2, 21.

part. pl.: יְהָבִין
יהבין לחון מעמא Dan. 6, 3.

imperat.: הַב
ונבזביתך לאתרן הב Dan. 5, 17.

part.pass.: יְהִיב
ולבב אנש יהיב לח Dan. 7, 4.
ושלטן יהיב לה Dan. 7, 6.

part. pass.: יְהֵב
ולה יהב שלטן Dan. 7, 14.
ודינא יהב לקדישי Dan. 7, 22.

p. p. 3 fem.: יְהִיבַת *v. particip.*
וארכה בחיין יהיבת לחון Dan. 7, 12.
יהיבת לעם קדישי Dan. 7, 27.

p. p. 3 fem.: וְיַהִיבַת
ויהיבת למדי ופרס Dan. 5, 28.
ויהיבת ליקדת אשא Dan. 7, 11.

p. p. 3 pl.: וְיַהִיבוּ
ויהיבו לששבצר שמה Esr. 5, 14.

Itpe-el: אִתְיְהַב

part.: מִתְיְהַב *sg.*
וחלך מתיהב לחזן Esr. 4, 20.
מתיהב לחם יום Esr. 6, 9.

part. fem.: מִתְיְהֲבָא *sg.*
תהוא מתיהבא לגבריא Esr. 6, 8.

part. pl.: מִתְיְהֲבִין *masc.*
די־מתיהבין לך Esr. 7, 19.

3 imperf.: יִתְיְהַב
ולבב חיוא יתיהב לה Dan. 4, 13.

3 imperf.: תִּתְיְהַב
מן־בית מלכא תתיהב Esr. 6, 4.

3 impf. pl.: וְיִתְיְהַבְנִין
ויתיהבון בידה Dan. 7, 25.

יְהַד

פעל לק היה ולק נעלם נעלמותו, וכנוי מעמע יְהַדְתּ, ושם היי נלעי שרש, ומוסכמעל תְּתַהֲדוּ נויל משם, מסמפע לקמוכת היהודים, וכן תְּתַהֲוֵי נשמה רבניים, מן מָהֵוֵי, מעיל מָהֲוֵת נגלוי, וכדומה, וכן תַּלְמֵד עזות לתלמיד. עי' ספרי מכנס שמתי לקמי לף קמ"ע.

v. a grammaticis ex n. pr. יְהוּד confictum; exstat enim solummodo Hitpa-ël: הִתְיַהֵד *denom.* Iudaeum fieri, Iudaeorum fidem, ritus moresque amplecti; ad s. vv. תְּהַוֵּי (rab. Nazarenum h. e. Christianum fieri), תַּלְמֵד, discipulum seu auditorem facere, in disciplinam recipere. LXX. *ἰουδαΐζειν.*

Hitpa-el: הִתְיַהֵד

part. pl.: מִתְיַהֲדִים
מעמי הארץ מתיהדים Esth. 8, 17.

יְהֻדָה

שעל לעיס מ"נ שנעים, ומשנעם מן לעם יודן, לומר משומש ומשונה.

n. pr. filii Iacobi, qui nomen accepit a laudibus, quibus mater inde a partu ejus Deum celebravit, et quibus fratres eum, uti pater moriens vaticinatus est, celebraturi erant. Alludit ad eam nominis originem Paulus (Rom. 2, 29.).

יְהוּדָי

שם יקמ"י, וסכנקנס יְהוּדָיִת לף יְהוּדִית, והכנוי וכמ"י יְהוּדִים לף יְהוּדִים והמכוון יהוע. ודע שספמוכס יְהוּדִית כשעמ"י, נסמען על סלסלון, ונלמד משמע ענכ.

n. gent. (f. יְהוּדִית, s. יְהוּדִית; pl. m. יְהוּדִים s. יְהוּדִים), Iudaeus; *f. adverb.* de lingua, judaice. LXX. *ἰουδαῖος, ἰουδαία, ἰουδαϊστί.*

איש יהודי היה בשושן Esth. 2, 5.
אשר־הוא יהודי Esth. 3, 4.
יהודי בן־נחניהו Jer. 36, 14.
וישלח המלך את־יהודי Jer. 36, 21.
ויקראת יהודי Jer. 36, 21.
כקרא יהודי שלש Jer. 36, 23.

n. gent. masc.: הַיְהוּדָי
את־מרדכי היהודי Esth. 5, 13.
ועשה־כן למרדכי היהודי Esth. 6, 10.
ולמרדכי היהודי Esth. 8, 7.
ומרדכי היהודי את־כל־תקף Esth. 9, 29.
מרדכי היהודי Esth. 9, 31.
כי־מרדכי היהודי Esth. 10, 3.

n. g. masc.: בַּיְהוּדָי
ביהודי אחיהו Jer. 34, 9.

n. g. pl.: יְהוּדָיִם
לעיני אנשים יהודים Jer. 43, 9.
יהודים שלשת אלפים Jer. 52, 28.
יהודים נפש שבע מאות Jer. 52, 30.

pl.: הַיְהוּדִים, יְהוּדִים
וינשל את־היהודים 2 Reg. 16, 6.
היהודים ואת־הכשדים 2 Rg. 25, 25.
ואשאלם על־היהודים Neh. 1, 2.
וילע על־היהודים Neh. 3, 33.
מה היהודים האמללים Neh. 3, 34.
ויהי כאשר־באו היהודים Neh. 4, 6.
אל־אחיהם היהודים Neh. 5, 1.
קנינו את־אחינו היהודים Neh. 5, 8.
ראיתי את־היהודים Neh. 13, 23.
להשמיד את־כל־היהודים Esth. 3, 6
צרר היהודים Esth. 3, 10. 8, 1. 9, 10.
היהודים מנער ועד־זקן Esth. 3, 13.
מכל־היהודים Esth. 4, 13.
כנוס את־כל־היהודים Esth. 4, 16.
אם מזרע היהודים Esth. 6, 13.
אשר חשב על־היהודים Esth. 8, 3.
לאבד את־היהודים Esth. 8, 5.
ואתם כתבו על־היהודים Esth. 8, 8.
היהודים ואל האחשדרפנים Esth. 8, 9.
ואל־היהודים Esth. 8, 9.
ולהיות היהודים עתודים Esth. 8, 13.
נפל פחד־היהודים עליהם Esth. 8, 17.
שברו איבי היהודים Esth. 9, 1.
אשר ישלטו היהודים Esth. 9, 1.
נקהלו היהודים בעריהם Esth. 9, 2.
מנשאים את־היהודים Esth. 9, 3.
ויכו היהודים Esth. 9, 5.
הרגו היהודים ואבד Esth. 9, 6. 12.
ויקהלו היהודים Esth. 9, 15.
ושאר היהודים Esth. 9, 16.
על־כן היהודים הפרזים Esth. 9, 19.
אל־כל־היהודים Esth. 9, 20. 30.
אשר־נחו בהם היהודים Esth. 9, 22.
וקבל היהודים Esth. 9, 23.
צרר כל־היהודים Esth. 9, 24.
חשב על־היהודים Esth. 9, 24.
אשר־השב על־היהודים Esth. 9, 25.
וקבל היהודים עליהם Esth. 9, 27.
לא יעבר מתוך היהודים Esth. 9, 28.
לעיני כל־היהודים Jer. 32, 12.
אני דאג את־היהודים Jer. 38, 19.
היהודים אשר־במואב Jer. 40, 11.
וישבו כל־היהודים Jer. 40, 12.
היהודים אשר־היו אתו Jer. 41, 3.
אל כל־היהודים Jer. 44, 1.

pl.: וַיְהוּדָיִם
והיהודים וחסגנים מאה Neh. 5, 17.
והיהודים השבים Neh. 6, 6.
והיהודים אשר בשושן Esth. 9, 18.

pl.: בַּיְהוּדָיִם
ביהודים לאבדם Esth. 4, 7.
שלח ידו ביהודים Esth. 8, 7.

לַיְהוּדָיִם
אבל גדול ליהודים Esth. 4, 3.
והצלה יעמוד ליהודים Esth. 4, 14.
ליהודים אשר בכל־עיר Esth. 8, 11.
ליהודים היתה אורה Esth. 8, 16.
שמחה וששון ליהודים Esth. 8, 17.
ליהודים אשר בשושן Esth. 9, 13.
וגדול ליהודים Esth. 10, 3.

pl.: וְלַיְהוּדָיִם
וליהודים ולכהנים Neh. 2, 16.

n. g. fem.: הַיְהוּדָיָה
ואשתו היהודיה 1 Chr. 4, 18.

adv.: יְהוּדִית
ואל־תדבר עמני יהודית 2 Rg. 18, 26.
בקול־גדול יהודית 2 Reg. 18, 28.
בקול־גדול יהודית 2 Chr. 32, 18.
לדבר יהודית Neh. 13, 24.
ואל־תדבר אליו יהודית Jes. 36, 11.
ויקרא בקול־גדול יהודית Jes. 36, 13.

יְהוּד

נלמד כמו יְהוּדָה נעבדי, ומשנו נקלל, ונעבדי יְהוּד, נגמילת סי' נרקב.

n. pr. aram., sicut *Hud* arabicum, ex hebraico יְהוּדִית mutilatum, Judaea. LXX. *Ἰουδαία.*

בני גלותא די יהוד Dan. 2, 25. 5, 13.
מלכא אבי מן־יהוד Dan. 5, 13.
מן־בני גלותא די יהוד Dan. 6, 14.
לבקרה על־יהוד Esr. 7, 14.

n. p. בְּיהוּד
די ביהוד ובירושלם Esr. 5, 1.

n. p. לִיהוּד
די אזלנא ליהוד Esr. 5, 8.

יְהַדָּאֵי
תוקפי יקמ"י מן יְהוּד נלמד, ומשנו נכ"ק הלנוי יְהַדָּאֵן וסמען יְהוּדָאֵי, ומכוון יהוע.

adj. gent. ar. (a n. pr. aram. יְהוּדָאֵי, pl. יְהוּדָאֵן, c. יְהַדָּאֵי).
LXX. *Ἰουδαῖος.*

pl.: יְהַדָּאֵן
איתי גברין יהודאין Dan. 3, 12.

definit. pl.: יְהַדָּיֵא *for. syr.*
ואכלו קרציהון די יהודיא Dan. 3, 8.
למלכא די יהודיא Esr. 4, 12.
לירושלם על־יהודיא Esr. 4, 23.
על־יהודיא די ביהוד Esr. 5, 1.
על־שבי יהודיא Esr. 5, 5.
פחת יהודיא ולשבי יהודיא Esr. 6, 7.
ושבי יהודיא בנין Esr. 6, 14.

יוֹם

שעפ, נויל סוס, משקל עקידי, והנמנעו לעיל קקק כיס קף ע"ו. כי אם ניקו, ושמה סכנשו נ"כ נקי"ם של וה שהוא פרישי לפכשנו נ"כ נקי"ם של וה מספר.

יוֹם

שעל כוון, ולק־עונר כק נגוד, והלנמ סתנוסמות והקרוממות [מָשָׁן, עכמ־נען ויין], ומקנות מסנש יָרֵחַ, וכן חֹר לעיל קף ע"ל, ומכווי נשמתי עכ ע"ב. וכוס קנין אִתְיַהַד נלמדי, לומר סתכיומ והקנלף [ויך עכשענען], שמלניכען].

v. intr. inus., altum, elatum, sublimem esse, unde aram. אִתְיַהַד, se efferre, gloriari. Originem *v.* s. חֹר.

יְהַדַּר

ק"ן, ומכנון נמס וכנוש לב ומקענר [שמלען, עכמלכען], וכן נגמרק. ומוס נגמרק שול משם יְהִירוּ, יְהַדָּא, ומכל נכון לשרש.

adj. m., elatus, inflatus, superbus, insolens. Gem. יְהִירָא, יְהִירוּ, superbia, intemperantia. LXX. *αὐθάδης καὶ ἀλαζών.*

חד יהדר לץ שמו Prv. 21, 24.
גבר יהדר ולא יכוה Hab. 2, 5.

יוֹם

ס"ם ומכנוי יָמִים [מסיקיל יֶם], ומשענם נוכוות של ליל [משך], ומכלנות רמק, לו יום רעם, לו יום עוב, לו יום הרג ומלחמם, לו יום כיפנם, לו יון נכלב, עי' נו־סמלין. ולמנר למענוקו מסנש יָמִים, ונכלמ לי שמלנ סיוכי נקיוב לו [יְהוָה] כי י' מעקיל לנוב כוס נשמע יון.

n. comm. (pl. יָמִים, a sing. יֶם), dies, gr. *ἡμ-έρα*, quod indidem initium duxit, de tempore generatim, de anno speciatim (יָמִים, tanquam certus dierum complexus), et sic porro. Vid. lexicon. LXX. *ἡμ-έρα, ἔτος, ἡ ἐπιοῦσα, ἡνίκα, χρόνος; ἁμαρτία, βασιλεία, νύξ, ὕδωρ, χείρ;* יָמָם, *καιρός, γενεά, βίος, βίος τοῦ χρόνου;* יָמֵי, *αὐθημερινός;* יוֹם יוֹם, *διαπαντός;* יוֹם, *καθ' ἑαυτὴν ἡμέραν;* אֶתְמוֹל יָמִים, *πολὺς βίος;* יָמִים, חֲצִי יָמִים, *μακροημερεύειν, μακρόημερον, πολυήμερον, μακρόβιον, μακροχρόνιον γίνεσθαι (εἶναι);* בְּיוֹם, *ὅτε;* בְּיוֹם, *αὐθήμερον, σήμερον, καθημέραν;* הַיָּרֵחַ יָמִים, *βιβλιοθήκη;* חֲמֵי יָמִים, *πολὺν χρόνον βιοῦν (ζῆν);* חֲמֵי חַיּוֹם, *ἡμερησία;* יוֹם טוֹב, *εὐφροσύνη;* בְּיוֹם בְּיוֹם, *καθ' ἑκάστην ἡμέραν;* לִיכֵי עֲלֵיכֵי, *ἀνδρωθεὶς ἐν ἀνθρώποις;* מִיכֵי מֵהֵם, *ἀπ' ἀρχῆς;* עַד־דַּאֲכֵי יָמִים, *πώποτε, οὐδέποτε;* עַד יָמִים, *ἕως τοῦ νῦν;* עַל יָמִים, *ἄωρος;* עֲצֶם הַיּוֹם, *καιρὸς τῆς ἡμέρας;* עֶרֶב יוֹם, *ἑσπερινός;* יוֹם קָדִים, *πνεῦμα θυμοῦ;* קְצַר יָמִים, *ὀλιγόβιος;* רְוַח הַיּוֹם, *τὸ δειλινόν;* שְׁלִשֶׁת יָמִים, *τριημερία, τριταῖος;* תָּמִיד יָמִים, *διαπαντός.*

ויקרא אלהים לאור יום Gn. 1, 5.
יום אחד Gn. 1, 5.
יום שני Gn. 1, 8.
יום שלישי Gn. 1, 13.
יום רביעי Gn. 1, 19.
יום חמישי Gn. 1, 23.
יום הששי Gn. 1, 31.
ויברך אלהים אתיום Gn. 2, 3.
ארבעים יום Gn. 7, 4.
בשבעה־עשר יום לחדש Gn. 7, 11.
ארבעים יום Gn. 7, 12.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
חמשים ומאת יום Gn. 7, 24. 8, 3.
בשבעה־עשר יום לחדש Gn. 8, 4.
מקץ ארבעים יום Gn. 8, 6.

Digitized by Google

בשבטה ועשרים יום Gn. 8, 14.
לא ידעתי יום מותי Gn. 27, 2.
גם־שניכם יום אחד Gn. 27, 45.
גנבתי יום וגנבתי לילה Gn. 31, 39.
ותפקום יום אחד Gn. 33, 13.
כדברה אל־יוסף יום יום Gn. 39, 10.
וימלאו־לו ארבעים יום Gn. 50, 3.
שבעים יום Gn. 50, 3.
כלו מעשיכם דבר־יום Ex. 5, 13.
מלבניכם דבר־יום ביומו Ex. 5, 19.
ארבעה עשר יום לחדש Ex. 12, 6.
עד־יום השביעי Ex. 12, 15.
בארבעה עשר יום Ex. 12, 18.
עד יום האחד Ex. 12, 18.
בחמשה עשר יום Ex. 16, 1.
ולקטו דבר־יום ביומו Ex. 16, 4.
ילקטו יום יום Ex. 16, 5.
זכור את־יום השבת Ex. 20, 8.
ברך יי את־יום השבת Ex. 20, 11.
אך אם־יום או ימים Ex. 21, 21.
משה בהר ארבעים Ex. 24, 18.
ארבעים יום Ex. 34, 28.
עד־יום העלתו Ex. 40, 37.
עד יום מלאת Lev. 8, 33.
ושלשים יום ושלשת ימים Lev. 12, 4.
ששים יום ששת ימים Lev. 12, 5.
עד־יום השלישי Lev. 19, 6.
ובחמשה עשר יום Lev. 23, 6.
תספרו חמשים יום Lev. 23, 16.
כי יום כפורים Lev. 23, 28.
בחמשה עשר יום Lev. 23, 34.
דבר־יום ביומו Lev. 23, 37.
אך בחמשה עשר יום Lev. 23, 39.
יום נשיא לבני אשר Num. 7, 72.
יום נשיא לבני נפתלי Num. 7, 78.
בארבעה עשר־יום Num. 9, 3. 5. 11.
לא יום אחד תאכלון Num. 11, 19.
ולא עשרים יום Num. 11, 19.
כדרך יום כה וכדרך
יום כה Num. 11, 31.
וכל יום המחרת Num. 11, 32.
מקץ ארבעים יום Num. 13, 25.
ארבעים יום Num. 14, 34.
יום לשנה יום לשנה Num. 14, 34.
ויבכו את־אהרן שלשים
יום Num. 20, 29.
בארבעה עשר יום לחדש Nu. 28, 16.
ובחמשה עשר יום Num. 28, 17.
יום תרועה יהיה לכם Num. 29, 1.
ובחמשה עשר יום Num. 29, 12.
אישה מיום אל־יום Num. 30, 15.
בחמשה עשר יום Num. 33, 3.
אחר עשר יוב מתרב Dt. 1, 2.
יום אשר עמדת Dt. 4, 10.
שמור את־יום השבת Dt. 5, 12.
לעשות את־יום השבת Dt. 5, 15.
ארבעים יום וארבעים Dt. 9, 9. 11. 18.
ארבעים יום Dt. 10, 10.
תזכר את־יום צאתך Dt. 16, 3.
כי קרוב יום אידם Dt. 32, 35.
שלשים יום Dt. 34, 8.
בארבעה עשר יום לחדש Jos. 5, 10.
עד יום אמרי אליכם Jos. 6, 10.
מן־הבטן עד־יום מותו Jud. 13, 7.
עד־יום גלות הארץ Jud. 18, 30.
יום אחד לפני בוא 1 Sam. 9, 15.
עד־יום מותו 1 Sam. 15, 35.
ויתיצב ארבעים יום 1 Sam. 17, 16.
כי־על־יום טוב בט 1 Sam. 25, 8.
אספה יום־אחד ביד 1 Sam. 27, 1.
לא־היתה לה ילד עד יום
מותה 2 Sam. 6, 23.
עד־יום מתן אלמנת 2 Sam. 20, 3.
עשרים יום ירושלם 2 Sam. 24, 8.
דבר־יום ביומו 1 Reg. 8, 59.
ארבעה עשר יום 1 Reg. 8, 65.
בחמשה־עשר יום לחדש 1 Rg. 12, 32.
בחמשה עשר יום בחדש 1 Rg. 12, 33.

עד יום תזון־יי גשם 1 Reg. 17, 14.
הלך במדבר דרך יום 1 Rg. 19, 4.
ארבעים יום וארבעים 1 Rg. 19, 8.
יום־בשרה הוא 2 Reg. 7, 9.
ויהי מצרע עד־יום מתו 2 Reg. 15, 5.
יום־צרה ותוכחה ונאצה 2 Rg. 19, 3.
דבר־יום ביומו 2 Reg. 25, 30.
יום ביום יבאר 1 Chr. 12, 22.
בשרו מיום־אל־יום 1 Chr. 16, 23.
לדבר־יום ביומו 1 Chr. 16, 37.
ובדבר־יום ביום להעלות 2 Chr. 8, 13
לדבר־יום ביומו 2 Chr. 8, 14.
מצרע עד־יום מותו 2 Chr. 26, 21.
ומהללים ליי יום ביום 2 Chr. 30, 21.
לבית־יי לדבר־יום 2 Chr. 31, 16.
ועלת יום ביום Esr. 3, 4.
דבר־יום ביומו Esr. 3, 4.
עד יום אחד לחדש
הראשון Esr. 10, 17.
לחמשים ושנים יום Neh. 6, 15.
תורת האלהים יום ביום Neh. 8, 18.
דבר־יום ביומו Neh. 11, 23. 12, 47.
ומחללים את־יום השבת Neh. 13, 17.
לקדש את־יום השבת Neh. 13, 22.
שמונים ומאת יום Esth. 1, 4.
יום ויום Esth. 2, 11. 3, 4.
בשלושה עשר יום בו Esth. 3, 12.
זה שלשים יום Esth. 4, 11.
בשלושה עשר יום בו Esth. 9, 1.
יום משתה Esth. 9, 17.
יום משתה ושמחה Esth. 9, 18.
את יום ארבעה עשר Esth. 9, 19.
יום ארבעה עשר Esth. 9, 21.
ואת יום־חמשה עשר Esth. 9, 21.
יאבד יום אולד בי Job. 3, 3.
יבעתהו כמרירי יום Job. 3, 5.
יקבהו ארורי־יום Job. 3, 8.
נכון בידד יום חשך Job. 15, 23.
אם־לא בכיתי לקשה־יום Joh. 30, 25
ואל זעם בכל־יום Ps. 7, 12.
יום ליום יביע אמר Ps. 19, 3.
יום אירא אני אליך אבטח Ps. 56, 4.
לשלמי נדרי יום ויום Ps. 61, 9.
ברוך אדני יום יום Ps. 68, 20.
לך יום אף־לך לילה Ps. 74, 16.
יום אשר־שם מני־צר Ps. 78, 42.
כי טוב־יום בחצריך Ps. 84, 11.
יום־צעקתי בלילה נגדך Ps. 88, 2.
קראתיך יי בכל־יום Ps. 88, 10.
את יום ירושלם Ps. 137, 7.
בכל־יום יגורו מלחמות Ps. 140, 8.
בכל־יום אברכך Ps. 145, 2.
בנשף־בערב־יום Prv. 7, 9.
שעשועים יום יום Prv. 8, 30.
על־דלתתי יום יום Prv. 8, 34.
לא־תדע מה־ילד יום Prv. 27, 1.
כי יום ליי צבאות Jes. 2, 12.
כפה ואגמון יום אחד Jes. 9, 13.
כי קרוב יום יי Jes. 13, 6.
הנה יום־יי בא Jes. 13, 9.
כי יום מהומה ומבוסה Jes. 22, 5.
כי יום נקם ליי Jes. 34, 8.
יום־צרה ותוכחה ונאצה Jes. 37, 3.
ולפני־יום ולא שמעתם Jes. 48, 7.
והיה כזה יום מחר Jes. 56, 12.
ואותי יום יום ידרשון Jes. 58, 2.
יום ענות אדם נפשו Jes. 58, 5.
כי יום נקם בלבי Jes. 63, 4.
יום השכם ושלח Jer. 7, 25.
חביא עליהם יום רעה Jer. 17, 18.
את־יום השבת Jer. 17, 22.
יום השבת Jer. 17, 24.
לקדש את־יום השבת Jer. 17, 27.
יום אשר־ילדתני אמי Jer. 20, 14.
עד יום פקדי אתם Jer. 27, 22.
יום קראו נצרים Jer. 31, 6.
עד־יום אשר־נלכדה Jer. 38, 28.
צבאות יום נקמה Jer. 46, 10.

כי יום אידם בא עליהם Jer. 46, 21.
עד־יום מותו Jer. 52, 11. 34.
חבאת יום־קראת Thr. 1, 21.
מאות ותשעים יום Ez. 4, 5.
ארבעים יום יום לשטח יום
לשנה Ez. 4, 6.
שלש־מאות ותשעים יום Ez. 4, 9.
יום מפלתך Ez. 26, 18.
כי־קרוב יום וקרוב יום Ez. 30, 3.
ליי יום ענן Ez. 30, 3.
לשם יום הכבדי Ez. 39, 13.
בארבעה עשר יום Ez. 45, 21.
בחמשה עשר יום Ez. 45, 25.
דבר־יום ביומו Dan. 1, 5.
עשרים ואחד יום Dan. 10, 13.
כי גדול יום יזרעאל Hos. 2, 2.
יום מלכנו החלו שרים Hos. 7, 5.
כי קרוב יום יי Joel 1, 15.
כי־בא יום־יי Joel 2, 1.
יום חשך ואפלה יום ענן Joel 2, 2.
כי־גדול יום Joel 2, 11.
לפני בוא יום יי Joel 3, 4.
כי קרוב יום יי Joel 4, 14.
המתאוים את־יום יי Am. 5, 18.
יום יי Am. 5, 18.
חשך יום יי ולא־אור Am. 5, 20.
כי קרוב יום־יי Obad. 1, 15.
מהלך יום אחד Jon. 3, 4.
עוד ארבעים יום Jon. 3, 4.
יום מצפיך Mich. 7, 4.
יום לבנות גדריך יום
תהוא Mich. 7, 11.
יום הוא ועדיך יבוא Mich. 7, 12.
כי קרוב יום יי Zeph. 1, 7.
קרוב יום־יי הגדול Zeph. 1, 14.
יום יי Zeph. 1, 14.
יום עברה היום ההוא Zeph. 1, 15.
יום צרה ומצוקה Zeph. 1, 15.
יום שאה ומשואה Zeph. 1, 15.
יום חשך ואפלה Zeph. 1, 15.
יום ענן וערפל Zeph. 1, 15.
יום שופר ותרועה Zeph. 1, 16.
כמוץ עבר יום Zeph. 2, 2.
יום אף יי Zeph. 2, 2.
חטה יום־בא ליי Zach. 14, 1.
והיה יום־אחד Zach. 14, 7.
לא יום Zach. 14, 7.
ומי מכלכל את־יום בואו Mal. 3, 2.
יום יי הגדול והנורא Mal. 3, 23.
וְיוֹם
ויום ולילה Gn. 8, 22.
ויום השביעי שבת ליי Ex. 20, 10.
ויום השביעי שבת Dt. 5, 14.
משתה ויום טוב Esth. 8, 17.
ויום טוב Esth. 9, 19.
ויום המות מיום הולדו Eccl. 7, 1.
ויום רצון ליי Jes. 58, 5.
ויום נקם לאלהיטי Jes. 61, 2.
ויום אנוש לא התאויתי Jer. 17, 16.
ויום לילה החשיך Am. 5, 8.
וְיוֹם
אל־הבית הזה לילה
ויום 1 Reg. 8, 29.
ובכל יום־ויום Esth. 2, 11.
באמרם אליו ידם ויום Esth. 3, 4.
לילה ויום Esth. 4, 16.
לילה ויום אצרנה Jes. 27, 3.
הַיּוֹם
לחבדיל בין היום Gn. 1, 14.
לממשלת היום Gn. 1, 16.
בגן לרוח היום Gn. 3, 8.
הן גרשת אתי היום Gn. 4, 14.
רק רע כל־היום Gn. 6, 5.
בעצם היום הזה בא נח Gn. 7, 13.
בעצם היום הזה Gn. 17, 23.
בעצם היום הזה מול Gn. 17, 26.
פתח־האהל כחם היום Gn. 18, 1.

אבי־מואב עד־היום Gn. 19, 37.
אבי בני־עמון עד־היום Gn. 19, 38.
לא שמעתי בלתי היום Gn. 21, 26.
היום בהר יי יראה Gn. 22, 14.
הקרת־נא לפני היום Gn. 24, 12.
ואבא היום אל־העין Gn. 24, 42.
באר שבע עד היום הזה Gn. 26, 33.
הן עוד היום גדול Gn. 29, 7.
אעבר בכל־צאנך היום Gn. 30, 32.
מה־אעשה לאלה היום Gn. 31, 43.
ביני וביניך היום Gn. 31, 48.
על־כן הירך עד היום הזה Gn. 32, 33
קברת־רחל עד־היום Gn. 35, 20.
סניכם רעים היום Gn. 40, 7.
הטאי אני מזכיר היום Gn. 41, 9.
והקטן את אביהו היום Gn. 42, 13.
והקטן היום את־אביהו Gn. 42, 32.
קניתי אתכם היום Gn. 47, 23.
לחק עד־היום הזה Gn. 47, 26.
מעדי עד־היום הזה Gn. 48, 15.
מהרתן בא היום Ex. 2, 18.
גם־תמול גם־היום Ex. 5, 14.
למן־היום הוסדה Ex. 9, 18.
עד היום הזה Ex. 10, 6.
כל־היום ההוא Ex. 10, 13.
היום הזה לכם לזכרון Ex. 12, 14.
כי בעצם היום הזה Ex. 12, 17.
ושמרתם את־היום הזה Ex. 12, 17.
ויהי בעצם היום הזה Ex. 12, 41. 51.
זכור את־היום הזה Ex. 13, 3.
היום אתם יצאים Ex. 13, 4.
אשר־יעשה לכם היום Ex. 14, 13.
את־מצרים היום Ex. 14, 13.
אכלהו היום Ex. 16, 25.
כי־שבת היום ליי Ex. 16, 25.
היום לא תמצאהו Ex. 16, 25.
וקדשתם היום ומחר Ex. 19, 10.
מלאו ידכם היום Ex. 32, 29.
ולתת עליכם היום ברכה Ex. 32, 29.
אשר אנכי מצוך היום Ex. 34, 11.
כי חיום יי נראה אליכם Lev. 9, 4.
הן היום הקריבו Lev. 10, 19.
ואכלתי חטאת היום Lev. 10, 19.
עד־עצם היום הזה Lev. 23, 14.
בעצם היום הזה Lev. 23, 21.
בעצם היום הזה Lev. 23, 28. 29. 30.
כל־היום ההוא Num. 11, 32.
מן־היום אשר צוה יי Num. 15, 23.
מעודך עד־היום הזה Num. 22, 30.
והנכם היום כככבי Dt. 1, 10.
לא־ידעו היום טוב ורע Dt. 1, 39.
אתה עבר היום את־גבול Dt. 2, 18.
וישבר התתם עד היום הזה Dt. 2, 22.
היום הזה אחל תת Dt. 2, 25.
חות יאיר עד היום הזה Dt. 3, 14.
חיים כלכם היום Dt. 4, 4.
נתן לפניכם היום Dt. 4, 8.
תעידתי בכם היום Dt. 4, 26.
למן־היום Dt. 4, 32.
וידעת היום והשבת Dt. 4, 39.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 4, 40.
באזניכם היום Dt. 5, 1.
אנחנו אלה פה היום Dt. 5, 3.
היום הזה ראינו Dt. 5, 21.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 6, 6. 7, 11. 8, 1. 11.
העדתי בכם היום Dt. 8, 19. 30, 19.
אתה עבר היום Dt. 9, 1.
וידעת היום כי יי Dt. 9, 3.
למן־היום אשר־יצאת Dt. 9, 7.
את ארבעים היום Dt. 9, 25.
ולברך בשמו עד היום הזה Dt. 10, 8.
מצוך היום לטוב לך Dt. 10, 13.
וידעתם היום כי לא Dt. 11, 2.
ויאבדם יי עד היום הזה Dt. 11, 4.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 11, 8.
מצוה אתכם היום Dt. 11, 13. 27. 28.
ראה אנכי נתן לפניכם

Digitized by Google

היום Dt. 11, 26.
נתן לפניכם היום Dt. 11, 32.
עשים פה היום Dt. 12, 8.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 13, 18. 15, 5
את־הדבר הזה היום Dt. 15, 15.
מצוך היום Dt. 19, 9.
אתם קרבים היום למלחמה Dt. 20, 3
הגדתי היום ליי Dt. 26, 3.
היום הזה יי אלהיך מצוך Dt. 26, 16.
את־יי האמרת היום Dt. 26, 17.
ויי האמירך היום Dt. 26, 18.
מצוה אתכם היום Dt. 27, 1. 4. 28, 14.
היום הזה נהיית לעם Dt. 27, 9.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 27, 10.
28, 1. 13. 15. 30, 2. 8. 11. 16.
וכלות אליהם כל־היום Dt. 28, 32.
ואזנים לשמע עד היום הזה Dt. 29, 3
אתם נצבים היום כלכם Dt. 29, 9.
כרת עמך היום Dt. 29, 11.
למען הקים־אתך היום לו Dt. 29, 12.
עמו עמד היום Dt. 29, 14.
פה עמנו היום Dt. 29, 14.
אשר לבבו פנה היום Dt. 29, 17.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
הגדתי לכם היום Dt. 30, 18.
ועשרים שנה אנכי היום Dt. 31, 2.
אשר הוא עשה היום Dt. 31, 21.
הן בעדני חי עמכם היום Dt. 31, 27.
מעיד בכם היום Dt. 32, 46.
בעצם היום הזה לאמר Dt. 32, 48.
חפן עליו כל־היום Dt. 33, 12.
את־קבורתו עד היום הזה Dt. 34, 6.
היום הזה אחל גדלך Jos. 3, 7.
ויחיו שם עד היום הזה Jos. 4, 9.
חיום גלותי Jos. 5, 9.
עד היום הזה Jos. 5, 9.
בעצם היום הזה Jos. 5, 11.
בקרב ישראל עד היום
הזה Jos. 6, 25. 13, 13.
עד היום הזה Jos. 7, 26 (bis).
שממה עד היום הזה Jos. 8, 28.
גדול עד היום הזה Jos. 8, 29.
עד־היום הזה Jos. 9, 27.
עד־עצם היום הזה Jos. 10, 27.
ועתה הנה אנכי היום Jos. 14, 10.
עדני היום חזק Jos. 14, 11.
לנחלה עד היום הזה Jos. 14, 14.
בירושלם עד היום הזה Jos. 15, 63.
בקרב אפרים עד־היום
הזה Jos. 16, 10.
ימים רבים עד היום הזה Jos. 22, 3.
לשוב היום מאחרי יי Jos. 22, 16.
למרדכם היום ביי Jos. 22, 16.
לא הטהרנו ממנו עד היום Jos. 22, 17
ואתם תשבו היום Jos. 22, 18.
תמרדו היום Jos. 22, 18.
אל־תושיעו היום הזה Jos. 22, 22.
ולשוב היום מאחרי יי Jos. 22, 29.
היום ידענו כי־בתוכנו יי Jos. 22, 31.
כאשר עשיתם עד היום
הזה Jos. 23, 8.
בפניכם עד היום הזה Jos. 23, 9.
והנה אנכי הולך היום Jos. 23, 14.
בחרו לכם היום Jos. 24, 15.
בירושלם עד היום הזה Jud. 1, 21.
הוא שמה עד היום הזה Jud. 1, 26.
כי זה היום אשר נתן יי Jud. 4, 14.
יי שלום עד היום הזה Jud. 6, 24.
על־בית אבי היום Jud. 9, 18.
ועם־ביתו היום הזה Jud. 9, 19.
נלחם בעיר כל היום Jud. 9, 45.
חות יאיר עד היום הזה Jud. 10, 4.
אך הצילנו נא היום הזה Jud. 10, 15.
ישפט יי השפט היום Jud. 11, 27.
עליהם אלי היום הזה Jud. 12, 3.
אשר בלחי עד היום הזה Jud. 15, 19.
עד־היום ההוא Jud. 18, 4.
מחנה־דן עד היום הזה Jud. 18, 12.

עד־נטות היום Jud. 19, 8.
הנה־נא רפה היום Jud. 19, 9.
חנות היום Jud. 19, 9.
עד היום הזה Jud. 19, 30.
להפקד היום מישראל Jud. 21, 3.
נגדע היום שבט אחד Jud. 21, 6.
איפה לקטת היום Ruth 2, 19.
עשיתי עמו היום Ruth 2, 19.
כי־אם־כלה הדבר היום Ruth 3, 18.
ערים אתם היום Ruth 4, 9. 10.
לא השבית לך גאל היום Ruth 4, 14.
ויהי היום ויבא אלקנה 1 S. 1, 4.
למה נגפנו יי היום 1 Sam. 4, 3.
מן־המערכה נסתי היום 1 Sam. 4, 16.
באשדוד עד היום הזה 1 Sam. 5, 5.
את ארון יי עד היום הזה 1 S. 6, 18.
ועד־היום הזה 1 Sam. 8, 8.
כי לנביא היום 1 Sam. 9, 9.
כי היום בא לעיר 1 Sam. 9, 12.
כי זבח היום 1 Sam. 9, 12.
ואכלתם עמי היום 1 Sam. 9, 19.
לך היום שלשת הימים 1 Sam. 9, 20.
בלכתך היום מעמדי 1 Sam. 10, 2.
ואתם היום מאסתם 1 Sam. 10, 19.
עד־חם היום 1 Sam. 11, 11.
כי היום עשה־יי 1 Sam. 11, 13.
מנערי עד־היום הזה 1 Sam. 12, 2.
ועד משיחו היום הזה 1 Sam. 12, 5.
הלא קציר־חטים היום 1 S. 12, 17.
ויהי היום ויאמר יונתן 1 Sam. 14, 1.
אשר־יאכל לחם היום 1 Sam. 14, 28.
אף כי לוא אכל אכל היום 1 S. 14, 30.
גלו אלי היום אבן גדולה 1 S. 14, 33.
החטא את הזאת היום 1 Sam. 14, 38.
אלהים עשה היום הזה 1 S. 14, 45.
ממלכות ישראל מעליך
היום 1 Sam. 15, 28.
מעכות ישראל היום 1 S. 17, 10.
היום הזה יסגרך יי בידי 1 S. 17, 46.
היום הזה לערף השמים 1 S. 17, 46.
היום ההוא וכל־הליכה 1 S. 19, 24.
גם־תמול גם־היום 1 Sam. 20, 27.
ואף כי־היום יקדש בכלי 1 S. 21, 6.
היום החלתי לשאול־לו 1 S. 22, 15.
הנה היום אשר־אמר יי 1 Sam. 24, 5.
הנה היום הזה ראו עיניך 1 S. 24, 11.
אשר־נתנך יי היום בידי 1 S. 24, 11.
ואת הגדת היום 1 Sam. 24, 19.
תחת היום הזה 1 Sam. 24, 20.
היום רבו עבדים 1 Sam. 25, 10.
אשר שלחך היום הזה 1 Sam. 25, 32.
אשר כלתני היום הזה 1 Sam. 25, 33.
סגר אלהים היום את־
איביך 1 Sam. 26, 8.
כי־גרשוני היום 1 Sam. 26, 19.
יקרה נפשי בעיניך היום 1 S. 26, 21.
אשר נתנך יי היום 1 Sam. 26, 23.
גדלה נפשך היום הזה 1 Sam. 26, 24.
עד־היום הזה 1 Sam. 27, 6.
29, 6. 8. 30, 25.
אל־פשטתם היום 1 Sam. 27, 10.
עשה־לך יי היום הזה 1 Sam. 28, 18.
כל־היום וכל־הלילה 1 Sam. 28, 20.
נפלו עד־היום הזה 1 Sam. 29, 3.
כי חלירתי היום שלשה 1 Sam. 30, 13.
היום אעשה־חסד 2 Sam. 3, 8.
האשה היום 2 Sam. 3, 8.
את־דוד לחם בעוד היום 2 S. 3, 35.
נפל היום הזה בישראל 2 Sam. 3, 38.
ואנכי היום רך ומשוח 2 Sam. 3, 39.
גרים עד היום הזה 2 Sam. 4, 3.
ויבאו כחם היום 2 Sam. 4, 5.
נקמות היום הזה משאול 2 S. 4, 8.
פרץ עזה עד היום הזה 2 Sam. 6, 8.
מה־נכבד היום 2 Sam. 6, 20.
אשר נגלת היום 2 Sam. 6, 20.
ועד היום הזה 2 Sam. 7, 6.
ולמן־היום אשר צויתי 2 Sam. 7, 11.

שב בזה גם־היום 2 Sam. 11, 12.
ויאמר יואב היום ידע 2 Sam. 14, 22.
היום ישיבו לי בית 2 Sam. 16, 3.
תחת קללתי היום הזה 2 S. 16, 12.
יד אבשלום עד היום הזה 2 S. 18, 18.
אתה היום הזה 2 Sam. 18, 20.
כי־שפטך יי היום 2 Sam. 18, 31.
הובשת היום את־פני כל־ 2 S. 19, 6.
נפשך היום 2 Sam. 19, 6.
כי הגדת היום 2 Sam. 19, 7.
כי ידעתי היום 2 Sam. 19, 7.
וכלכן חיום מתים 2 Sam. 19, 7.
והטה־באתי היום ראשון 2 S. 19, 21.
כי־תחזיר־לי היום לשטן 2 S. 19, 23.
היום יומת איש 2 Sam. 19, 23.
הלוא ידעתי כי היום 2 S. 19, 23.
למן־היום לכת המלך 2 S. 19, 25.
עד־היום אשר־בא 2 Sam. 19, 25.
בן־שמנים שנה אנכי
היום 2 Sam. 19, 36.
כי ירד היום ויזבח 1 Reg. 1, 25.
כי כן אעשה היום הזה 1 Reg. 1, 30.
נתן היום ישב 1 Rg. 1, 48.
כי היום יומת אדניהו 1 Rg. 2, 24.
ויאמר ברוך יי היום 1 Rg. 5, 21.
ויהיו שם עד היום הזה 1 Rg. 8, 8.
מן־היום אשר הוצאתי 1 Rg. 8, 16.
עבדך מתפלל לפניך היום 1 Rg. 8, 28.
ארץ כבול עד היום הזה 1 Rg. 9, 13.
למס־עבד עד היום הזה 1 Rg. 9, 21.
ולא נראה עד היום הזה 1 Rg. 10, 12.
אם־היום תהיה־עבד 1 Rg. 12, 7.
בבית דוד עד היום הזה 1 Rg. 12, 19.
היום בבית־אל 1 Reg. 13, 11.
יכריח את־בית ירבעם זה
היום 1 Reg. 14, 14.
כי היום אראה אליו 1 Rg. 18, 15.
היום ידע כי־אתה 1 Reg. 18, 36.
תנו בידך היום 1 Reg. 20, 13.
היום יי לקח את־אדניך 2 Rg. 2, 3. 5.
וירשו חמים עד היום הזה 2 Rg. 2, 22.
ויהי היום ויעבר אלישע 2 Rg. 4, 8.
ויהי היום ויבא שמה 2 Rg. 4, 11.
ויהי היום ויצא אל־אביו 2 Rg. 4, 18.
מדוע אתי הלכתי אליו
היום 2 Reg. 4, 23.
תני את־בנך ונאכלנו היום 2 Rg. 6, 28
אלישע בן־שפט עליו היום 2 Rg. 6, 31
היום הזה יום־בשרה הוא 2 Rg. 7, 9.
מתחת יד־יהודה עד היום 2 Rg. 8, 22
וישימהו למזראות עד־
היום 2 Reg. 10, 27.
יקחאל עד היום הזה 2 Rg. 14, 7.
וישבו שם עד היום הזה 2 Rg. 16, 6.
אשורה עד היום הזה 2 Rg. 17, 23.
עד היום הזה הם עשים 2 Rg. 17, 34.
הם עשים עד היום הזה 2 Rg. 17, 41.
ונאצה היום הזה 2 Reg. 19, 3.
עד־היום הזה 2 Reg. 20, 17.
מן־היום אשר יצאו 2 Rg. 21, 15.
ועד היום הזה 2 Reg. 21, 15.
ויחרימם עד־היום הזה 1 Chr. 4, 41.
וישבו שם עד היום הזה 1 Chr. 4, 43.
ונחר גרון עד היום הזה 1 Chr. 5, 26.
פרץ עזא עד היום הזה 1 Chr. 13, 11.
מן־היום אשר העליתי 1 Chr. 17, 5.
עד היום הזה 1 Chr. 17, 5.
למלאות ידו היום ליי 1 Chr. 29, 5.
למחרת היום הזרא 1 Chr. 29, 21.
ויהי־שם עד היום הזה 2 Chr. 5, 9.
מן־היום אשר הוצאתי 2 Chr. 6, 5.
למס עד היום הזה 2 Chr. 8, 8.
עד־היום מוסד בית־יי 2 Chr. 8, 16.
בבית דויד עד היום הזה 2 Chr. 10, 19.
עמק ברכה עד־היום 2 Chr. 20, 26.
מתחת יד־יהודה עד היום
הזה 2 Chr. 21, 10.
לא־עליך אתה היום 2 Chr. 21.

בקינותיהם על־יאשיהו
עד־היום 2 Chr. 35, 25.
עד היום הזה Esr. 9, 7.
מתפלל לפניך היום Neh. 1, 6.
והצלי־חדנא לעבדך
היום Neh. 1, 11.
ויהי מן־היום ההוא Neh. 4, 10.
מן־האור עד־מחצית היום Neh. 8, 3
היום קדש־הוא לייי Neh. 8, 9.
כי־קדוש היום לאדנינו Neh. 8, 10.
כי־היום קדש Neh. 8, 11.
עד־היום ההוא Neh. 8, 17.
מן־היום הראשון Neh. 8, 18.
עד היום האחרון Neh. 8, 18.
רביעית היום Neh. 9, 3.
עד היום הזה Neh. 9, 32.
הנה אנחנו היום עבדים Neh. 9, 36.
יבוא המלך והמן היום Esth. 5, 4.
לעשות כדת היום Esth. 9, 13.
ויהי היום ויבאו Job. 1, 6. 2, 1.
ויהי היום ובניו ובנותיו Job. 1, 13.
היום ההוא יהי חשך Job. 3, 3.
גם־היום מרי שיחי Job. 23, 2.
אני היום ילדתיך Ps. 2, 7.
אותך קויתי כל־היום Ps. 25, 5.
בשאגתי כל־היום Ps. 32, 3.
כל־היום תהלתך Ps. 35, 28.
כל־היום חונן ומלוה Ps. 37, 26.
כל־היום קדר הלכתי Ps. 38, 7.
כל־היום יהגו Ps. 38, 13.
באמר אלי כל־היום Ps. 42, 4.
באמרם אלי כל־היום Ps. 42, 11.
באלהים הללנו כל־היום Ps. 44, 9.
כל־היום כלמתי נגדי Ps. 44, 16.
כי־עליך הרגנו כל־היום Ps. 44, 23.
חסד אל כל־היום Ps. 52, 3.
כל־היום לחם ילחצני Ps. 56, 2.
שאפי שוררי כל־היום Ps. 56, 3.
כל־היום דברי יעצבו Ps. 56, 6.
כל־היום תפארתך Ps. 71, 8.
כל־היום תשועתך Ps. 71, 15.
כל־היום תהגה צדקתך Ps. 71, 24.
כל־היום יברכטהו Ps. 72, 15.
ואהי נגוע כל־היום Ps. 73, 14.
מניי־נבל כל־היום Ps. 74, 22.
אליך אקרא כל־היום Ps. 86, 3.
סבוני כמים כל־היום Ps. 88, 18.
בשמך יגילון כל־היום Ps. 89, 17.
היים אם־בקלו תשמעו Ps. 95, 7.
כל־היום תרפוני אויבי Ps. 102, 9.
זה־היום עשה יי Ps. 118, 24.
למשפטיך עמדו היום Ps. 119, 91.
כל־היום היא שיחתי Ps. 119, 96.
עד־נכון היום Prv. 4, 18.
היום שלמתי נדרי Prv. 7, 14.
כל־היום התאוה תאוה Prv. 21, 26.
הודעתיך היום אף־אתה Prv. 22, 19.
ביראת יי כל־היום Prv. 23, 17.
עד שיפוח היום Cant. 2, 17. 4, 6.
עוד היום בנוב Jes. 10, 32.
הכל היום יחרש החרוש Jes. 28, 24.
ונאצה היום הזה Jes. 37, 3.
כמוני היום אב לבנים Jes. 38, 19.
אבותיך עד־היום הזה Jes. 39, 6.
ותפחד תמיד כל־היום Jes. 51, 13.
כל־היום שמי מנאץ Jes. 52, 5.
שמרים כל־היום Jes. 62, 6.
פרשתי ידי כל־היום Jes. 65, 2.
אש יקדת כל־היום Jes. 65, 5.
ראה הפקדתיך היום Jer. 1, 10.
הנה נתתיך היום Jer. 1, 18.
מנעוריני ועד־היום הזה Jer. 3, 25.
אוי לנו כי־פנה היום Jer. 6, 4.
למן־היום אשר יצאו Jer. 7, 25.
עד חיום הזה
11, 7. 32, 20.
חייתי לשחוק כל־היום Jer. 20, 7.
לחרפה ולקלס כל־היום Jer. 20, 8.

Digitized by Google

ארור היום אשר ילדתני Jer. 20, 14.
ועד היום הזה Jer. 25, 3. 32, 31. 36, 2.
כי נחל היום Jer. 30, 7.
למן היום אשר בנו Jer. 32, 31.
את־בריחי היום Jes. 33, 20.
וחשבו אתם היום Jer. 34, 15.
ולא שתו עד־היום הזה Jer. 35, 14.
הנה פתחתיך היום Jer. 40, 4.
העידתי בכם היום Jer. 42, 19.
ואגד לכם היום Jer. 42, 21.
חרבה היום הזה Jer. 44, 2.
לא דכאו עד היום הזה Jer. 44, 10.
על־היום הבא Jer. 47, 4.
כל־היום דוה Thr. 1, 13.
אך זה היום שקויתהו Thr. 2, 16.
יהפך ידו כל־היום Thr. 3, 3.
נגיתם כל־היום Thr. 3, 14.
הגיונם עלי כל־היום Thr. 3, 62.
ער־עצם היום הזה Ez. 2, 3.
קוב היום מהומה Ez. 7, 7.
הנה היום הנה באת Ez. 7, 10.
בא העת הגיע היום Ez. 7, 12.
במה עד היום הזה Ez. 20, 29.
גלוליכם עד־היום Ez. 20, 31.
את־שם היום Ez. 24, 2.
את־עצם היום הזה Ez. 24, 2.
בעצם היום הזה Ez. 24, 2.
ובחשמנתם חשך היום Ez. 30, 18.
הוא היום אשר דברתי Ez. 39, 8.
מן־היום ההוא והלאה Ez. 39, 22.
בעצם היום הזה Ez. 40, 1.
כי מן־היום הראשון Dan. 10, 12.
וכשלת היום Hos. 4, 5.
כל־היום כזב ושד Hos. 12, 2.
וקדר עליהם היום Mich. 3, 6.
עברה היום ההוא Zeph. 1, 15.
מן־היום הזה ומעלה Hag. 2, 15. 18.
למן־היום אשר־יסד Hag. 2, 18.
מן־היום הזה אברך Hag. 2, 19.
גם־היום מגיד משנה Zach. 9, 12.
היום בא בער כתנור Mal. 3, 19.
היום הבא Mal. 3, 19.

וְהַיּוֹם

היום רד מאד Jud. 19, 11.
והיום אנחך עמנו ללכת 2 S. 15, 20.
והיום הזה לא תבשר 2 S. 18, 20.
והיום מלאכה Neh. 4, 16.
והיום הזה תאמרה Esth. 1, 18.
והיום ההוא נאדני יי Jer. 46, 10.

כְּהַיּוֹם

ויהי כהיום הזה Gn. 39, 11.
לחיתנו כהיום הזה Dt. 6, 24.
כי־אתו כהיום תמצאון 1 S. 9, 13.
מאין יושב כהיום הזה Jer. 44, 22.
כהיום הזה Esr. 9, 7.
פליטה כהיום הזה Esr. 9, 15.
השיבו נא להם כהיום Neh. 5, 11.
ותעש־לך שם כהיום הזה Neh. 9, 10.

מֵהַיּוֹם

מהיום ההוא ומעלה 1 S. 16, 13. 30, 25
מהיום ההוא והלאה 1 S. 18, 9.

בְּיוֹם

ביום עשות יי אלהים Gn. 2, 4.
ביום אכלך ממנו Gn. 2, 17.
ביום אכלכם ממנו Gn. 3, 5.
ביום ברא אלהים Gn. 5, 1.
ביום הבראם Gn. 5, 2.
ביום הגמל את־יצחק Gn. 21, 8.
צדקתי ביום מחר Gn. 30, 33.
העה אתי ביום צרתי Gn. 35, 3.
ויהי ביום דבר יי Ex. 6, 28.
כי ביום ראתך פני Ex. 10, 28.
מלאכה ביום השבת Ex. 31, 15.
בכל־משבתיכם ביום השבת Ex. 35, 3
ביום־החדש הראשון Ex. 40, 2.
יתנו ביום אשמתו Lev. 5, 24.
ביום המשח אתו Lev. 6, 13.
ביום קרבנו יאכל Lev. 7, 15.
ביום הקריבו את־זבחו Lev. 7, 16.
ביום הקריב אתם Lev. 7, 35.
ביום משחו אתם Lev. 7, 36.
ביום צותו את־בני ישראל Lev. 7, 38
ביום טהרתו Lev. 14, 2.
לחורת ביום הטמא Lev. 14, 57.
ביום זבחכם יאכל Lev. 19, 6.
לא תשחטו ביום אחד Lev. 22, 28.
ביום הניפכם את־העמר Lev. 23, 12.
ביום השבת ביום השבת Lev. 24, 8.
ביום הכפרים Lev. 25, 9.
ביום דבר יי את־משה Num. 3, 1.
ביום הכתי כל־בכור Nu. 3, 13. 8, 17.
ביום טהרתו Num. 6, 9.
ביום מלאת ימי נזרו Num. 6, 13.
ויהי ביום כלות משה Num. 7, 1.
ביום המשח אתו Num. 7, 10.
ביום עשתי עשר יום נשיא Nu. 7, 72.
ביום שנים־עשר יום נשיא Nu. 7, 78.
מקשש עצים ביום השבת Nu. 15, 32.
המכה ביום־המגפה Num. 25, 18.
ביום שמעו Num. 30, 6.
ושמע אישה ביום שמעו Nu. 30, 8.
ואם ביום שמע אישה Nu. 30, 9.
ביום שמעו Num. 30, 13.
ביום דבר יי אליכם Dt. 4, 15.
מתוך האש ביום הקהל Dt. 9, 10.
10, 4.
ביום הקהל לאמר Dt. 18, 16.
והיה ביום הנחילו Dt. 21, 16.
ביום צאתנו ללכת אליכם Jos. 9, 12.
ביום תת יי את־האמרי Jos. 10, 12.
ביום־קנותך השדה Ruth 4, 5.
ביום אחד ימותו שניהם 1 S. 2, 34.
והיה ביום מלחמת 1 Sam. 13, 22.
בידו כיום ביום 1 Sam. 18, 10.
נסתרת שם ביום המעשה 1 S. 20, 19.
ולא־אכל ביום־החדש 1 S. 20, 34.
לחם חם ביום הלקחו 1 S. 21, 7.
ובשרת ביום אחר 2 Sam. 18, 20.
ביום הכות פלשתים 2 Sam. 21, 12.
ביום הציל יי אתו 2 Sam. 22, 1.
יקדמני ביום אידי 2 Sam. 22, 19.
בתוך הבאר ביום השלג 2 S. 23, 20.
ביום לכתי מתנים 1 Reg. 2, 8.
והיה ביום צאתך 1 Reg. 2, 37.
ביום צאתך והלכת 1 Reg. 2, 42.
מאה־אלף רגלי ביום אחד 1 Reg. 20, 29.
בתוך הבור ביום השלג 1 Chr. 11, 22.
כי לעת־יום ביום יבאו 1 Chr. 12, 22.
יום ביום להעלות 2 Chr. 8, 13.
כה עשו ליום ביום 2 Chr. 24, 11.
ביום אחד הכל בני־חיל 2 Chr. 28, 6.
ומהללים ליי יום ביום 2 Chr. 30, 21.
ועלת יום ביום Esr. 3, 4.
וישבו ביום אחד לחדש Esr. 10, 16.
ביום אחד לחדש השביעי Neh. 8, 2.
תורת האלהים יום ביום Neh. 8, 18.
וכל־שבר ביום השבת Neh. 10, 32.
ביום השבת Neh. 13, 15.
ואעיד ביום מכרם Neh. 13, 15.
לא־יבוא משא ביום השבת Neh. 13, 19.
שם ונשים ביום אחד Esth. 3, 13.
ביום אחד Esth. 8, 12.
גם ביום ארבעה עשר Esth. 9, 15.
ביום־שלושה עשר Esth. 9, 17.
נגרות ביום אפי Job. 20, 28.
ביום הצילי־יי אותו Ps. 18, 1.
יקדמוני ביום־אידי Ps. 18, 19.
יענך יי ביום צרה Ps. 20, 2.
יענני ביום־קראנו Ps. 20, 10.
ביום רעה Ps. 27, 5.
ביום רעה ימלטהו יי Ps. 41, 2.
וקראני ביום צרה Ps. 50, 15.
ביום אקרא Ps. 56, 10.
ביום צר־לי Ps. 59, 17.
ביום צרתי אדני Ps. 77, 3.
הפכר ביום קרב Ps. 78, 9.
ביום צרתי אקראך Ps. 86, 7.
ביום צר־לי Ps. 102, 3.
ביום אקרא Ps. 102, 3.
ביום חילך Ps. 110, 3.
מחץ ביום־אפו Ps. 110, 5.
ביום קראתי ותעננני Ps. 138, 3.
סכותה לראשי ביום נשק Ps. 140, 8.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
לא־יועיל הון ביום עברה Prv. 11, 4.
התרפית ביום צרה Prv. 24, 10.
כצנת־שלג ביום קציר Prv. 25, 13.
מבטח בוגד ביום צרה Prv. 25, 19.
מעדה־בגד ביום קרה Prv. 25, 20.
אל־תתהלל ביום מחר Prv. 27, 1.
אל־תבוא ביום אידך Prv. 27, 10.
דלף טורד ביום סגריר Prv. 27, 15.
ביום טובה היה בטוב Eccl. 7, 14.
ואין שלטון ביום המות Eccl. 8, 8.
ביום חתנתו Cant. 3, 11.
שיתו ושמירו ביום אחד Jes. 10, 17.
ביום עלתו מארץ מצרים Jes. 11, 16.
ביום הניח יי לך Jes. 14, 3.
ביום נטעך Jes. 17, 11.
ביום נחלה Jes. 17, 11.
ברוחו הקשה ביום קדים Jes. 27, 8.
ביום הרג רב Jes. 30, 25.
ביום חבש יי Jes. 30, 26.
רגע ביום אחד Jes. 47, 9.
ביום צמכם תמצאו־חפץ Jes. 58, 3.
עשות חפצך ביום קדשי Jes. 58, 13.
היוחל ארץ ביום אחד Jes. 66, 8.
ביום הוציא אותם Jer. 7, 22. 11, 4.
ביום העלותי Jer. 11, 7.
ומנטסי ביום צרה Jer. 16, 19.
מחסי אתה ביום רעה Jer. 17, 17.
משא ביום השבת Jer. 17, 21.
מבתיכם ביום השבת Jer. 17, 22.
ביום השבת ולקדש Jer. 17, 24.
ביום השבת Jer. 17, 27.
ביום אידם Jer. 18, 17.
ביום החזיקי בידם Jer. 31, 32.
ביום הוצאי אותם Jer. 34, 13.
בית יי ביום צום Jer. 36, 6.
ביום רעה Jer. 51, 2.
ביום חרון אפו Thr. 1, 12.
ביום אפו Thr. 2, 1.
הרגת ביום אפך Thr. 2, 21.
ביום אפ־יי Thr. 2, 22.
קרבת ביום אקראך Thr. 3, 57.
בענן ביום הגשם Ez. 1, 28.
ביום עברת יי Ez. 7, 19.
במלחמה ביום יי Ez. 13, 5.
ביום הולדת אותך Ez. 16, 4.
ביום הלדת אתך לשמועה בפיך ביום גאוניך Ez. 16, 5. 16, 56.
ביום בחרי בישראל Ez. 20, 5.
ביום זעם Ez. 22, 24.
ביום קחתי מהם Ez. 24, 25.
ביום מפלטך Ez. 24, 27.
ביום הבראך כונט Ez. 28, 13.
ביום רדתו שאלה Ez. 31, 15.
ביום מפלתך Ez. 32, 10.
ביום פשעו Ez. 33, 12.
ביום שובר Ez. 33, 12.
ביום חמאתו Ez. 33, 12.
ביום היותו בתוך־צאנו Ez. 34, 12.
ביום ענן Ez. 34, 12.
ביום טהרי אתכם Ez. 36, 33.
ביום בוא גוג Ez. 38, 18.
ביום העשותו Ez. 43, 18.
ביום השבת ששת כבשים Ez. 46, 4.
כאשר יעשה ביום השבת Ez. 46, 12.
ביום תוכחה Hos. 5, 9.
ביום מלחמה Hos. 10, 14.
בתרועה ביום מלחמה Am. 1, 14.
בסער ביום סופה Am. 1, 14.
כי ביום פקדי Am. 3, 14.
לארץ ביום אור Am. 8, 9.
ביום עמדך מנגד Obad. 1, 11.
ביום שבות זרים Obad. 1, 11.
ביום־אחיך ביום נכרו Obad. 1, 12.
ביום אבדם Obad. 1, 12.
ביום צרה Obad. 1, 12.
בשער־עמי ביום אידם Obad. 1, 13.
ביום אידך Obad. 1, 13.
בחילו ביום אידי Obad. 1, 13.
שרידיו ביום צרה Obad. 1, 14.
למעז ביום צרה Nah. 1, 7.
הרכב ביום הכיני Nah. 2, 4.
ביום קרה Nah. 3, 17.
והיה ביום זבח יי Zeph. 1, 8.
ביום עברת יי Zeph. 1, 18.
ביום אף יי Zeph. 2, 3.
ביום אחד לחדש Hag. 1, 1.
ביום עשרים וארבעה Hag. 1, 15.
ביום עשרים וארבעה Zach. 1, 7.
האריך־הדיא ביום אחד Zach. 3, 9.
ביום יסד בית־יי Zach. 8, 9.
כיום הלחמו ביום קרב Zach. 14, 3.

וּבְיוֹם

וביום פקדי ופקדתי Ex. 32, 34.
וביום הראות בו Lev. 13, 14.
וביום הטהר Lev. 14, 57.
וביום הקים את־המשכן Nu. 9, 15.
וביום שמחתכם Num. 10, 10.
וביום השבת שני־כבשים Nu. 28, 9.
וביום הבכורים Num. 28, 26.
וביום עשרים ושלשה 2 Chr. 7, 10.
וביום שמנה לחדש 2 Chr. 29, 17.
וביום ששה עשר לחדש 2 Chr. 29, 17.
וביום עשרים וארבעה Neh. 9, 1.
וביום קדש Neh. 10, 32.
וביום רעה Eccl. 7, 14.
וביום שמחת לבו Cant. 3, 11.
וביום חרון אפו Jes. 13, 13.
וביום ישועה עזרתיך Jes. 49, 8.
וביום באו אל־הקדש Ez. 44, 27.
וביום השבת יפתח Ez. 46, 1.
וביום החדש יפתח Ez. 46, 1.
וביום החדש פר בן־בקר Ez. 46, 6.
וביום עשרים וארבעה Dan. 10, 4.

בַּיּוֹם

ולמשול ביום ובלילה Gn. 1, 18.
ויכל אלהים ביום השביעי Gn. 2, 2.
וישבת ביום השביעי Gn. 2, 2.
ביום הזה נבקעו Gn. 7, 11.
ביום ההוא כרת יי Gn. 15, 18.
ביום השלישי וישא Gn. 22, 4.
ביום ההוא ויבאו עבדי Gn. 26, 32.
ביום ההוא את־התישים Gn. 30, 35.
ויגד ללבן ביום השלישי Gn. 31, 22.
הייתי ביום אכלני חרב Gn. 31, 40.
וישב ביום ההוא עשו Gn. 33, 16.
ביום השלישי בהיותם Gn. 34, 25.
ביום השלישי יום הלדת Gn. 40, 20.
יוסף ביום השלישי Gn. 42, 18.
ויברכם ביום ההוא Gn. 48, 20.
ויצא ביום השני Ex. 2, 13.
ויצו פרעה ביום ההוא Ex. 5, 6.
והפליתי ביום ההוא Ex. 8, 18.
אך ביום הראשון Ex. 12, 15.
והגדת לבנך ביום ההוא Ex. 13, 8.
ויושע יי ביום ההוא Ex. 14, 30.
והיה ביום הששי Ex. 16, 5.
ויהי ביום הששי Ex. 16, 22.
ויהי ביום השביעי יצאו Ex. 16, 27.
ביום הששי לחם יומים Ex. 16, 29.
ביום השביעי Ex. 16, 29.
וישבתו העם ביום השביעי Ex. 16, 30.
ביום הזה באו מדבר סיני Ex. 19, 1.

Digitized by Google

כי ביום השלשי Ex. 19, 11.
ויהי ביום השלישי Ex. 19, 16.
וינח ביום השביעי Ex. 20, 11.
ביום השמיני תתנו־לי Ex. 22, 29.
ביום השביעי מתוך הענן Ex.24,16.
ויפל מן־העם ביום ההוא Ex.32,28.
ביום השלישי באש ישרף Lev.7,17.
ביום השלישי לא ירצה Lev.7,18.
כאשר עשה ביום הזה Lev. 8, 34.
ויהי ביום השמיני Lev. 9, 1.
וראתו הכהן ביום השביעי Lev. 13, 5. 27.
ביום השביעי שניה Lev. 13, 6.
את־הנתק ביום השביעי Lev.13,34.
חגגו ביום השביעי Lev. 18, 32. 51.
וחיה ביום השביעי Lev. 14, 9.
ביום השמיני למטהרתו Lev. 14, 23.
ושב הכהן ביום השביעי Lev.14,39.
כי־ביום הזה יכפר Lev. 16, 30.
יאכל ביום השלישי Lev. 19, 7.
ביום ההוא יאכל Lev. 22, 30.
ביום הראשון Lev. 23, 7. 35. 40.
שבעת ימים ביום השביעי Lev.23,8
ביום השמיני Lev. 23, 36.
ביום הראשון שבתון Lev. 23, 39.
ביום ההוא קדש לי׳ Lev, 27, 23.
ביום מהרתו ביום השביעי Nu.6, 9.
וקדש את־ראשו ביום ההוא Num. 6, 11.
המקריב ביום הראשון Nu. 7, 12.
ביום השני הקריב Num. 7, 18.
ביום השלישי נשיא Num. 7, 24.
ביום הרביעי נשיא Num. 7, 30.
ביום החמישי נשיא Num. 7, 36.
ביום הששי נשיא Num. 7, 42.
ביום השביעי נשיא Num. 7, 48.
ביום השמיני נשיא Num. 7, 54.
ביום התשיעי נשיא Num. 7, 60.
ביום העשירי נשיא Num. 7, 66.
ביום המשח אתו Num. 7, 84.
לעשות־הפסח ביום ההוא Nu. 9, 6.
ולפני אהרן ביום ההוא Nu. 9, 6.
ביום השלישי (bis). Nu.19, 12. 19
וחטאו ביום השביעי Nu. 19, 19.
ביום הראשון מקרא־קדש Nu.28,18
ביום השמיני עצרת Num. 29, 35.
ביום השלישי Num. 31, 19.
ביום השביעי וטהרתם Nu.31,24.
ויתר־אף׳ ביום ההוא Nu.32,10.
ביום הראשון לבקר Dt. 16, 4.
קבר תקברנו ביום ההוא Dt.21,23.
והיה ביום אשר תעברו Dt. 27, 2.
את־העם ביום ההוא Dt. 27, 11.
והרה אפי בויום־ההוא Dt.31,17.
ואמר ביום ההוא Dt. 31, 17.
אסתיר פני ביום ההוא Dt. 31, 18.
את־השירה הזאת ביום ההוא Dt. 31, 22.
ביום ההוא גדל לי׳ Jos. 4, 14.
ביום השני Jos. 6, 14.
ויהי ביום השביעי Jos. 6, 15.
רק ביום ההוא Jos. 6, 15.
יעכרך לי׳ ביום הזה Jos. 7, 25.
כל־הנפלים ביום ההוא Jos. 8, 25.
אל־עריחם ביום השלישי Jos. 9, 17.
ויתנם יהושע ביום ההוא Jos. 9, 27.
לכד יתושע ביום ההוא Jos.10, 28.
וילכדה ביום השני Jos. 10, 32.
וילכדוה ביום ההוא Jos. 10, 35.
ביום ההוא החרים Jos. 10, 35.
וישבע משה ביום ההוא Jos.14, 9.
ביום שלח אותי Jos. 14, 11.
ביום ההוא כי־אתה Jos. 14, 12.
שמעת ביום ההוא Jos. 14, 12.
ברית לעם ביום ההוא Jos. 24, 25.
ויכנע אלהים ביום ההוא Jud.4,23.
ביום ההוא לאמר Jud. 5, 1.
ויקרא־לו ביום־ההוא Jud. 6, 32.
האיש אשר־בא ביום אלי Jud.13,10
ויהי ביום השביעי Jud. 14, 15. 17.
אנשי העיר ביום השביעי Jud.14,18
ויהי ביום הרביעי Jud. 19, 5.
ביום החמשי Jud. 19, 8.
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא Jud. 20, 15.
וישחיתו בישראל ביום ההוא Jud. 20, 21.
ערכו־שם ביום הראשון Jud.20, 22.
אל־בני בנימן ביום השני Jud.20,24.
מן־הגבעה ביום השני Jud.20,25.
ויצומו ביום־ההוא Jud. 20, 26.
אל־בני בנימן ביום השלישי Jud. 20, 30.
בבנימן ביום ההוא Jud. 20, 35.
שלף חרב ביום ההוא Jud. 20, 46.
ביום ההוא ועלי שכב 1 Sam. 3, 2.
ביום ההוא אקים אל 1 Sam. 3, 12.
ויבא שלה ביום ההוא 1 Sam. 4, 12.
ויזבחו זבחים ביום ההוא 1 S. 6, 15.
וישבו עקרון ביום ההוא 1 S. 6, 16.
ויצמו ביום ההוא 1 Sam. 7, 6.
ביום ההוא על־פלשתים 1 S. 7, 10.
וזעקתם ביום ההוא 1 Sam. 8, 18.
ביום ההוא 1 Sam. 8, 18.
עם־שמואל ביום ההוא 1 Sam. 9, 24.
האתנת האלה ביום ההוא 1 Sam. 10, 9.
לא־יומת איש ביום הזה 1 S. 11, 13.
קלת ומשר ביום ההוא 1 S. 12, 18.
ביום ההוא ובני ישראל 1 S. 14, 18.
וישע י׳ ביום ההוא 1 Sam. 14, 23.
נגש ביום ההוא 1 Sam. 14, 24.
ויכו ביום ההוא 1 Sam. 14, 31.
ולא ענהו ביום ההוא 1 Sam. 14, 37.
ויקדהו שאול ביום ההוא 1 S. 18, 2.
מאומה ביום ההוא 1 Sam. 20, 26.
ביום ההוא נעצר לפני י׳ 1 S. 21, 8.
ויברח ביום־ההוא מפני 18.21, 11.
וימת ביום ההוא 1 Sam. 22, 18.
ידעתי ביום ההוא כי־שם 1 S. 22, 22.
ביום ההוא את־צקלג 1 Sam. 27, 6.
צקלג ביום השלישי 1 Sam. 30, 1.
גם כל־אנשיו ביום ההוא 1 S. 31, 6.
ויהי ביום השלישי 2 Sam. 1, 2.
קשה עד־מאד ביום ההוא 2 S. 2, 17.
וכל־ישראל ביום ההוא 2 S. 3, 37.
ויאמר דוד ביום ההוא 2 S. 5, 8.
ויראו דוד את־י׳ ביום ההוא 2 Sam. 6, 9.
ביום ההוא 2 Sam. 11, 12.
ויהי ביום השביעי 2 Sam. 12, 18.
ביום ההוא עשרים אלף 2 S. 18, 7.
מאשר אכלה החרב ביום 2 S. 18, 8.
ותהי התשעה ביום ההוא 2 S. 19, 3.
כי־שמע העם ביום ההוא 2 S. 19, 3.
ביום ההוא לבוא העיר 2 Sam. 19, 4.
ביום אשר־יצא אדני 2 S. 19, 20.
תשועה גדולה ביום ההוא 2 Sam. 23, 10.
ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא 2 Sam. 24, 18.
ויהי ביום השלישי ללדתי׳ 1 Rg. 3, 18.
ביום ההוא קדש המלך 1 Reg. 8, 64.
ביום השמיני שלח את 1 Rg. 8, 66.
אל־רחבעם ביום השלישי 1 Reg. 12, 12.
שובו אלי ביום השלישי 1 Rg. 12, 12.
ונתן ביום ההוא מופת 1 Reg. 13, 3.
ביום ההוא במחנה 1 Reg. 16, 16.
ויהי ביום השביעי 1 Reg. 20, 29.
הנך ראה ביום ההוא 1 Reg. 22, 25.
ותעלה המלחמה ביום ההוא 1 Reg. 22, 35.
המלך יהורם ביום ההוא 2 Reg. 3, 6.
ואומר אליה ביום האחר 2 Reg. 6, 29
ביום השלישי תעלה 2 Rg. 20, 5.
ועליתי ביום השלישי 2 Rg. 20, 8.
האלתים ביום ההוא 1 Chr. 13, 12.
ביום ההוא אז נתן 1 Chr. 16, 7.
ביום ההוא בשמחה 1 Chr. 29, 22.
ויעשו ביום השמיני 2 Chr. 7, 9.
אל־רחבעם ביום השלשי 2 Chr. 10, 12
שובו אלי ביום השלשי 2 Chr. 10, 12.
ויזבחו לי׳ ביום ההוא 2 Chr. 15, 11.
הנך ראת ביום ההוא 2 Chr. 18, 24.
ותעל המלחמה ביום 2 Chr. 18, 34.
עבדתי לי׳ ביום ההוא 2 Chr. 35, 16.
תיכלו ביום Neh. 3, 34.
ויזבחו ביום ההוא Neh. 12, 43.
ויפקדו ביום ההוא Neh. 12, 44.
ביום ההוא נקרא בספר Neh. 13, 1.
ביום השביעי כטוב Esth. 1, 10.
ויהי ביום השלישי Esth. 5, 1.
ויצא המן ביום ההוא Esth. 5, 9.
גם ביום השני Esth. 7, 2.
ביום ההוא נתן המלך Esth. 8, 1.
ביום אשר שברו Esth. 9, 1.
ביום ההוא בא מספר Esth. 9, 11.
שבע ביום הללתיך Ps. 119, 164.
למממשלת ביום Ps. 136, 8.
ביום ההוא אבדו Ps. 146, 4.
אויל ביום יודע כעסו Prv. 12, 16.
כי גם ביום ובלילה Eccl. 8, 16.
ביום שיעטו שמרי Eccl. 12, 3.
ביום שידבר־בה Cant. 8, 8.
לבדר ביום ההוא Jes. 2, 11. 17.
ביום ההוא ישליך Jes. 2, 20.
ישא ביום ההוא לאמר Jes. 3, 7.
ביום ההוא יסיר אדני Jes. 3, 18.
ביום ההוא לאמר Jes. 4, 1.
ביום ההוא יהיה צמח Jes. 4, 2.
ביום ההוא כהמת־ים Jes. 5, 30.
ביום ההוא ישרק לי׳ Jes. 7, 18.
ביום ההוא יגלח אדני Jes. 7, 20.
ביום ההוא יחיה־איש Jes. 7, 21.
ביום ההוא Jes. 7, 23.
ביום ההוא לא־יוסיף עוד Jes.10,20
ביום ההוא יסור סבלו Jes. 10, 27.
ביום ההוא שרש ישי Jes. 11, 10.
ביום ההוא יוסיף Jes. 11, 11.
ואמרת ביום ההוא Jes. 12, 1.
ואמרתם ביום ההוא Jes. 12, 4.
והיה ביום ההוא ידל Jes. 17, 4.
ביום ההוא ישעה Jes. 17, 7.
ביום ההוא יהיו Jes. 17, 9.
ביום ההוא יהיה מצרים Jes.19,16.
ביום ההוא יהיו Jes. 19, 18.
ביום ההוא יהיה מזבח Jes.19,19.
וידעו מצרים את־י׳ ביום ההוא Jes. 19, 21.
ביום ההוא תהיה מסלה Jes.19,23.
ביום ההוא יהיה ישראל Jes.19,24.
ביום ההוא הנה־כה Jes. 20, 6.
ותבט ביום ההוא Jes. 22, 8.
ביום ההוא לבכי ולמספד Jes.22,12.
והיה ביום ההוא וקראתי Jes.22,20.
ביום ההוא נאם י׳ צבאות Jes.22,25
ביום ההוא ונשכחת צר Jes. 23, 15.
ביום ההוא יפקד י׳ Jes. 24, 21. 27, 1.
ואמר ביום ההוא Jes. 25, 9.
ביום ההוא ישור השיר־ Jes. 26, 1.
ביום ההוא כרם חמר Jes. 27, 2.
ביום ההוא יחבט י׳ Jes. 27, 12.
ביום ההוא יתקע Jes. 27, 13.
ביום ההוא יהיה י׳ Jes. 28, 5.
יעבר ביום ובלילה Jes. 28, 19.
ושמעו ביום־ההוא Jes. 29, 18.
ירעה מקניך ביום ההוא Jes. 30, 23.
ביום ההוא ימאסון Jes. 31, 7.
לכן ביום ההוא Jes. 52, 6.
והיה ביום־ההוא Jer. 4, 9.
חללי י׳ ביום ההוא Jer. 25, 33.
והיה ביום ההוא Jer. 30, 8.
מושלכת לחרב ביום Jer. 36, 30.
ויגבים ביום ההוא Jer. 39, 10.
והיו לפניך ביום ההוא Jer. 39, 16.
והצלתיך ביום־ההוא Jer. 39, 17.
ויהי ביום השני Jer. 41, 4.
גבורי מואב ביום ההוא Jer. 48, 41.
גבורי אדום ביום ההוא Jer. 49, 22.
ידמו ביום תחוא Jer. 49, 26. 50, 30.
ביום ההוא נשאתי ידי Ez. 20, 6.
מקדשי ביום תחוא Ez. 23, 38. 39.
ביום תחוא יבוא הפלים Ez. 24, 26.
ביום תחוא יפתח פיך Ez. 24, 27.
ביום ההוא אצמיח Ez. 29, 21.
ביום ההוא יצאו Ez. 30, 9.
והיה ביום ההוא Ez. 38, 10. 39, 11.
ביום ההיא בשבת עמי Ez. 38, 14.
ביום ההוא ביום בוא גוג Ez. 38, 18.
ביום ההוא יהיה רעש Ez. 38, 19.
והיה ביום השמיני Ez. 43, 27.
ועשה חכשיא ביום ההוא Ez. 45, 22.
בימם ההוא ושברתי Hos. 1, 5.
ביום־ההוא נאם־י׳ Hos. 2, 18.
ביום ההוא עם־היה Hos. 2, 20.
ביום ההוא אענה Hos. 2, 23.
ביום השלישי יקמנו Hos. 6, 2.
והיה ביום ההוא Joel 4, 18.
ערום ינוס ביום־ההוא Am. 2, 16.
שירות היכל ביום ההוא Am. 8, 3.
והיה ביום ההוא Am. 8, 9.
ביום ההוא אקים Am. 9, 11.
הלוא ביום ההוא Obad. 1, 8.
ביום ההוא ישא עליכם Mich. 2, 4.
ביום ההוא נאם־י׳ Mich. 4, 6.
והיה ביום־ההוא Mich. 5, 9.
על־המפתן ביום ההוא Zeph. 1, 9.
והיה ביום ההוא Zeph. 1, 10.
ביום ההוא לא תבושי Zeph. 3, 11.
ביום ההוא יאמר Zeph. 3, 16.
ביום ההוא נאם־י׳ Hag. 2, 23.
אל־י׳ ביום ההוא Zach. 2, 15.
ביום ההוא נאם י׳ Zach. 3, 10.
ובאת אתה ביום ההוא Zach. 6, 10.
ביום ההוא כצאן עמו Zach. 9, 16.
ותפר ביום ההוא Zach. 11, 11.
ביום־ההוא אשים Zach. 12, 3. 6.
ביום ההוא נאם־י׳ Zach. 12, 4. 13, 2.
ביום ההוא יגן י׳ Zach. 12, 8.
ביום ההוא כדויד Zach. 12, 8.
ביום ההוא אבקש Zach. 12, 9.
ביום ההוא יגדל Zach. 12, 11.
ביום ההוא יהיה מקור Zach. 13, 1.
ביום ההוא יבשו Zach. 13, 4.
ועמדו רגליו ביום־ההוא Zach. 14, 4.
והיה ביום ההוא Zach. 14, 6. 8.
ביום ההוא יהיה י׳ אחד Zach.14, 9.
והיה ביום ההוא Zach. 14, 13.
ביום ההוא יהיה Zach. 14, 20.
בבית־י׳ צבאות ביום Zach.14, 21.
ביום אשר־אני עשה Mal. 3, 21.

ביום

וביום הראשון מקרא Ex. 12, 16.
וביום השביעי Ex. 12, 16.
וביום השביעי חג Ex. 13, 6.
וביום השביעי Ex. 16, 26.
וביום השביעי תשבת Ex. 23, 12.
וביום השביעי שבת Ex. 31, 15. 17.
וביום השביעי תשבת Ex. 34, 21.
וביום השביעי Ex. 35, 2.
וביום השמיני ימול Lev. 12, 3.
וביום השמיני Lev. 14, 10. 15, 14. 29. 23, 39.
וביום השביעי Lev. 23, 3.
וביום השמיני יבא Num. 6, 10.
וביום השביעי Num. 19, 12 (bis).
וביום השביעי Num. 19, 19. 31, 19.
וביום השביעי מקרא־ Nu. 28, 25.
וביום השני פרים Num. 29, 17.
וביום השלישי פרים Num. 29, 20.

Digitized by Google

וביום הרביעי פרים Num. 29, 23.
וביום החמשי פרים Num. 29, 26.
וביום הששי פרים Num. 29, 29.
וביום השביעי פרים Num. 29, 32.
וביום השביעי עצרת Dt. 16, 8.
וביום השביעי תסבו Jos. 6, 4.
וביום הזה לא אמיתך 1 Rg. 2, 26.
וביום הרביעי נקהלו 2 Chr. 20, 26.
וביום הרביעי נשקל Esr. 8, 33.
וביום השני נאספו Neh. 8, 13.
וביום השמיני Neh. 8, 18.
וביום השני תקריב Ez. 43, 22.

בְּיוֹם

ולא־אץ לבוא כיום תמים Jos. 10, 13
חדל מגן בידו כיום וביום 18. 18, 10
בעתיך כיום אתמול Ps. 90, 4.
כיום מסה במדבר Ps. 95, 8.
כיום מדין Jes. 9, 3.
כיום מועד Thr. 2, 7.
תקרא כיום מועד Thr. 2, 22.
כיום מצרים Ez. 30, 9.
והצנחיה כיום הולדה Hos. 2, 5.
ואחריתה כיום מר Am. 8, 10.
כיום הלחמו Zach. 14, 3.

וְיוֹם

וכיום עלותה Hos. 2, 17.

בַּיּוֹם

מטרח כיום את־בכרתך Gn. 25, 31
השבעה לי כיום Gn. 25, 33.
למען עשה כיום הזה Gn. 50, 20.
תתו בידך כיום הזה Dt. 2, 30.
לעם נחלה כיום הזה Dt. 4, 20.
נשבע לאבתיך כיום הזה Dt. 8, 18.
מכל־העמים כיום הזה Dt. 10, 15.
אל־ארץ אחרת כיום הזה Dt. 29, 27.
ולא היה כיום ההוא Jos. 10, 14.
קטר יקטרון כיום 1 S. 2, 16.
ואתה עמד כיום 1 S. 9, 27.
לארב כיום הזה 1 Sam. 22, 8. 13.
ישבע־לי כיום המלך 1 Reg. 1, 51.
ישב על־כסאו כיום הזה 1 Rg. 3, 6.
ובידך מלאת כיום הזה 1 Rg. 8, 24.
ולשמר מצותיו כיום הזה 1 Rg. 8, 61.
דרש־נא כיום את־דבר יי 1 Rg. 22, 5.
ומשפטי כיום הזה 1 Chr. 28, 7.
ובידך מלאת כיום הזה 2 Chr. 6, 15.
דרש־נא כיום את־דברי יי 2 Chr. 18, 4.
ולילה כיום יאיר Ps. 139, 12.
לא־תצמו כיום Jes. 58, 4.
זבח חלב ודבש כיום הזה Jer. 11, 5.
ולקללה כיום הזה Jer. 25, 18.
שם כיום הזה Jer. 32, 20.
לשממה כיום הזה Jer. 44, 6.
הרעה הזאת כיום הזה Jer. 44, 23.
ולנו בשת הפנים כיום הזה Dan. 9, 7.
ותעש־לך שם כיום הזה Dan. 9, 15.

לְיוֹם

לחם־שלמה ליום אחד 1 Rg. 5, 2.
סה עשו ליום ביום 2 Chr. 24, 11.
והמלאכה לא־ליום אחד Esr. 10, 13.
נעשה ליום אחד Neh. 5, 18.
מיום־ליום Esth. 3, 7.
ומאבל ליום טוב Esth. 9, 22.
לילה ליום ישימו Job. 17, 13.
כי ליום אד Job. 21, 30.
ליום עברות Job. 21, 30.
ליום קרב ומלחמה Job. 38, 23.
יום ליום יביע אמר Ps. 19, 3.
בכסה ליום חגנו Ps. 81, 4.
מזמור שיר ליום השבת Ps. 92, 1.
מיום־ליום ישועתו Ps. 96, 2.
ונם־רשע ליום רעה Prv. 16, 4.
סרס מוכן ליום מלחמה Prv. 21, 31.
ותשחק ליום אחרון Prv. 31, 25.
ומה־תעשו ליום פקדה Jes. 10, 3.
ותהי ליום אחרון Jes. 30, 8.
והקדשם ליום הרגה Jer. 12, 3.

ליום מועד Hos. 9, 5.
המנדים ליום רע Am. 6, 3.
אשר אנוח ליום צרה Hab. 3, 16.
ליום קומי לעד Zeph. 3, 8.
בז ליום קטנות Zach. 4, 10.

וְלַיּוֹם

וליום חגי־לי Hos. 9, 5.

לַיּוֹם

והיו נכנים ליום השלישי Ex. 19, 11.
תעשה ליום על־הכפרים Ex. 29, 36.
שנים ליום תמיד Ex. 29, 38.
נשיא אחד ליום נשיא Num. 7, 11.
אחד ליום יקריבו Num. 7, 11.
שנים ליום עלה תמיד Num. 28, 3.
תעשו ליום שבעת ימים Nu. 28, 24.
לצפונה ליום ארבעה 1 Chr. 26, 17.
לנגבה ליום ארבעה 1 Chr. 26, 17.
עתידים ליום הזה Esth. 3, 14. 8, 13.
ונתן לו ככר־לחם ליום Jer. 37, 21.
עשרים שקל ליום Ez. 4, 10.
הלילו הה ליום Ez. 30, 2.
שעיר־חטאת ליום Ez. 43, 25.
אילים תמימים ליום Ez. 45, 23.
שעיר עזים ליום Ez. 45, 23.
תעשה עולה ליום ליי Ez. 46, 13.
אהה ליום כי קרוב Joel 1, 15.
ליום אשר אני עשה Mal. 3, 17.

בְּיוֹם

מיום חיותם על־האדמה Ex. 10, 6.
מיום הראשן Ex. 12, 15.
מיום חבריאכם Lev. 23, 15.
מיום אל־יום Num. 30. 15.
מיום דעתי אתכם Dt. 9, 24.
מיום שבת הארון 1 Sam. 7, 2.
מיום העלתי 1 Sam. 8, 8.
מיום בואך אלי 1 Sam. 29, 6.
מיום אשר הייתי לפניך 1 S. 29, 8.
מיום ענתו את תמר אחתו 2 S. 13, 32.
מיום עזבה את־הארץ 2 Reg. 8, 6.
מיום אחד לחדש השביעי Esr. 3, 6.
בשרו מיום־אל־יום 1 Chr. 16, 23.
גם מיום אשר־צוה אותי Neh. 5, 14.
מיום ליום ומחדש לחדש Esth. 3, 7.
בשרו מיום־ליום ישועתו Ps. 96, 2.
מיום הולדו Eccl. 7, 1.
מיום עד־לילה Jes. 38, 12. 13.
גם־מיום אני הוא Jes 43, 13.
מיום דברתי אליך Jer. 36, 2.
מיום הבראך Ez. 28, 15.
ושם־העיר מיום יי שמה Ez. 48, 35.
מיום עשרים וארבעה Hag. 2, 18.

וּמִיּוֹם

ומיום השמיני Lev. 22, 27

לְמִיּוֹם

למיום עלות Jud. 19, 30.
למיום העלתי 2 Sam. 7, 6.
למיום סור־אפרים Jes. 7, 17.

יוֹמָהּ *cum suff.:*

כי בא יומד Jer. 50, 31.

יוֹמוֹ *cum suff.:*

אר־יומו יבא ומת 1 S. 26, 10.
בית איש יומו Job. 1, 4.
ויקלל את־יומו Job. 3, 1.
עד־ירצה כשכיר יומו Job. 14, 6.
בלא־יומו תמלא Job. 15, 32.
על־יומו נשמו אחרנים Job. 18, 20.
אשר־בא יומו בעת ערן Ez. 21, 30.

בְּיוֹמוֹ *cum suff.:*

דבר־יום ביומו Ex. 5, 13. 19. 16, 4.
דבר־יום ביומו Lev. 23, 37.
ביומו תתן שכרו Dt. 24, 15.
דבר־יום ביומו 1 Reg. 8, 59.
דבר־יום ביומו 2 Reg. 25, 30.
לדבר־יום ביומו 1 Chr. 16, 37.
לדבר־יום ביומו 2 Chr. 8, 14. 31, 16.
דבר־יום ביומו Esr. 3, 4.
דבר־יום ביומו Neh. 11, 23. 12, 47.
דבר־יום ביומו Jer. 52, 34.
דבר־יום ביומו Dan. 1, 5.

יוֹמָם *cum suff.:*

*באה שמשה בעד יומם Jer. 15, 9.
כי־בא יומם Jer. 50, 27.
אשר־בא יומם Ez. 21, 34.

יוֹמָיִם *p.* *dual.:*

לחם יומים Ex. 16, 29.
יום או יומים יעמד Ex. 21, 21.
אר־ימים אר־חדש Num. 9, 22.
ולא יומים Num. 11, 19.

מִיּוֹמָיִם *p.* *du.:*

יחיינו מימים Hos. 6, 2.

יָמִים *pl.:*

ויהי מקץ ימים Gn. 4, 3.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 12.
ובן־שמנת ימים ימול Gn. 17, 12.
יצחק בני בן־שמנת ימים Gn. 21, 4.
בארץ פלשתים ימים Gn. 21, 34.
ימים או עשור Gn. 24, 55.
וישבת עמו ימים אחדים Gn. 27, 44.
וישב עמו חדש ימים Gn. 29, 14.
וישם דרך שלשת ימים Gn. 30, 36.
דרך שבעת ימים Gn. 31, 23.
זקן ושבע ימים Gn. 35, 29.
על־בני ימים רבים Gn. 37, 34.
ויהיו ימים במשמר Gn. 40, 4.
השריגים שלשת ימים Gn. 40, 12.
בעוד שלשת ימים Gn. 40, 13. 19.
שלשה הסלים שלשת ימים Gn. 40, 18
מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
אל־משמר שלשת ימים Gn. 42, 17.
לאביו אבל שבעת ימים Gn. 50, 10.
דרך שלשת ימים במדבר Ex. 3, 18. 5, 3.
וימלא שבעת ימים Ex. 7, 25.
דרך שלשת ימים נלך Ex. 8, 23.
בכל־ארץ מצרים שלשת ימים Ex. 10, 22.
איש מתחתיו שלשת ימים Ex. 10, 23
שבעת ימים מצות תאכלו Ex. 12, 15.
שבעת ימים שאר לא ימצא Ex. 12, 19.
שבעת ימים תאכל Ex. 13, 6.
וילכו שלשת־ימים Ex. 15, 22.
ששת ימים תלקטהו Ex. 16, 26.
היו נכנים לשלשת ימים Ex. 19, 15.
ששת ימים תעבד Ex. 20, 9. 34, 21.
כי ששת־ימים עשה יי Ex. 20, 11.
שבעת ימים יהיה Ex. 22, 29.
ששת ימים תעשה מעשיך Ex. 23, 12.
שבעת ימים תאכל מצות Ex. 23, 15. 34, 18.
ויכסהו הענן ששת ימים Ex. 24, 16.
שבעת ימים ילבשם הכהן Ex. 29, 30.
שבעת ימים תמלא ידם Ex. 29, 35.
שבעת ימים תכפר Ex. 29, 37.
ששת ימים יעשה מלאכה Ex. 31, 15.
כי־ששת ימים עשה Ex. 31, 17.
ששת ימים תעשה Ex. 35, 2.
לא תצאו שבעת ימים Lev. 8, 33.
כי שבעת ימים Lev. 8, 33.
ולילה שבעת ימים Lev. 8, 35.
וטמאה שבעת ימים Lev. 12, 2.
ושלשת ימים תשב Lev. 12, 4.
ששת ימים תשב Lev. 12, 5.
את־הנגע שבעת ימים Lev. 13, 4.
שבעת ימים שנית Lev. 13, 5.
והסגירו הכהן שבעת ימים Lev. 13, 21. 26.
נגע הנתק שבעת ימים Lev. 13, 31.
שבעת ימים שנית Lev. 13, 33. 54.
את־הנגע שבעת ימים Lev. 13, 50.
לאהלו שבעת ימים Lev. 14, 8.
שבעת ימים Lev. 14, 38. 15, 13.
שבעת ימים Lev. 15, 25.
זוב דמה ימים רבים Lev. 22, 27.
שבעת ימים תחת אמו Lev. 23, 3
ששת ימים תעשה מלאכה Lev. 23, 39.
חג־יי שבעת ימים Lev. 25, 29.
ימים תהיה גאלתו Num. 9, 19.
על־המשכן ימים רבים Num. 9, 20.
ימים מספר Num. 9, 22.
או־חדש או־ימים Num. 10, 33 (bis).
דרך שלשת ימים Num. 11, 19.
ולא עשרה ימים Num. 11, 19.
ולא חמשה ימים Num. 11, 20.
עד־חדש ימים Num. 11, 21.
ואכלו חדש ימים Num. 12, 14.
תכלם שבעת ימים Num. 12, 14.
תסגר שבעת ימים Nu. 12, 15.
מחוץ למחנה שבעת ימים Num. 19, 11.
וטמא שבעת ימים Num. 19, 14. 16.
ישמא שבעת ימים Nu. 20, 15.
במצרים ימים רבים Nu. 28, 17. 29, 12. 31, 19.
שבעת ימים Num. 28, 24.
ליום שבעת ימים Nu. 33, 8.
וילכו דרך שלשת ימים Dt. 1, 46.
ימים רבים Dt. 2, 1.
את־הר־שעיר ימים רבים Dt. 4, 26.
לא־תאריכן ימים Dt. 4, 40.
ולמען תאריך ימים Dt. 5, 13.
ששת ימים תעבד Dt. 5, 30.
והארכתם ימים בארץ Dt. 11, 9.
ולמען תאריכו ימים Dt. 16, 3.
שבעת ימים תאכל־עליו Dt. 16, 4.
שבעת ימים Dt. 16, 8.
ששת ימים תאכל מצות Dt. 16, 13.
תעשה לך שבעת ימים Dt. 16, 15.
שבעת ימים תחג Dt. 17, 20.
למען יאריך ימים Dt. 20, 19.
תצור אל־עיר ימים רבים Dt. 21, 13.
ואת־אמה ירח ימים Dt. 22, 7.
ויטב לך והארכת ימים Dt. 30, 18.
תאריכן ימים Dt. 32, 47
תאריכו ימים על־האדמה Jos. 1, 11.
כי בעוד שלשת ימים Jos. 2, 16.
ונחבתם שמה שלשת ימים Jos. 2, 22.
וישבו שם שלשת ימים Jos. 3, 2. 9, 16.
מקצה שלשת ימים Jos. 6, 3.
כה תעשה ששת ימים Jos. 6, 14.
כה עשו ששת ימים Jos. 11, 18.
ימים רבים עשה יהושע Jos. 22, 3.
ימים רבים עד היום הזה Jos. 24, 7.
ותשבו במדבר ימים רבים Jos. 24, 31.
אשר האריכו ימים Jud. 2, 7.
אשר האריכו ימים Jud. 11, 40.
ארבעת ימים בשנה להגיד החידה שלשת ימים Jud. 14, 14.
ותהי־שם ימים ארבעה Jud. 19, 2.
וישב אתו שלשת ימים Jud. 19, 4.
הנה ימים באים 1 Sam. 2, 31.
שבעת ימים תוחל 1 Sam. 10, 8.
הרף לנו שבעת ימים 1 Sam. 11, 3.
ויחל שבעת ימים 1 Sam. 13, 8.
ימים וארבעה 1 Sam. 27, 7.
אשר היה אתי זה ימים 1 Sam. 29, 3.
שלשה ימים ושלשה לילות 1 Sam. 30, 12.
ויצמו שבעת ימים 1 Sam. 31, 13.
וישב דוד בצקלג ימים 2 Sam. 1, 1.
ויהי לשנתים ימים 2 Sam. 13, 23.
כאשה זה ימים רבים 2 Sam. 14, 2.
והיה מקץ ימים לימים 2 S. 14, 26.
בירושלם שנתים ימים 2 S. 14, 28.
איש יהודה שלשת ימים 2 S. 20, 4.
ואם־היות שלשת ימים 2 S. 24, 13.
בירושלם ימים רבים 1 Reg. 2, 38.
ולא־שאלת לך ימים 1 Reg. 3, 11.
שבעת ימים ושבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
לכו־עד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.

Digitized by Google

שבעת ימים בתרצה 1 Reg. 16, 15.
ויהי מקץ ימים 1 Reg. 17, 7.
ותאכל הרא והיא וביתה ימים 1 Reg. 17, 15.
ויהי ימים רבים ודבר יי 1Reg.18,1.
נכח אלה שבעת ימים 1Reg.20,29.
ויבקשו שלשה ימים 2 Reg. 2, 17.
ויסבו דרך שבעת ימים 2Reg.3,9.
וימלך ירח־ימים 2 Reg. 15, 13.
הנה ימים באים 2 Reg. 20, 17.
ויתאבל אפרים אביהם ימים 1 Chr. 7, 22.
ויצמו שבעת ימים 1 Chr. 10, 12.
עם דויד ימים שלושה 1Chr.12,39.
ואם־שלשת ימים חרב 1Chr.21,12
ודויד זקן ושבע ימים 1 Chr. 23, 1.
שבע ימים עשר וכבוד 1Chr.29,28.
וגם־ימים רבים לא שאלת 2Chr.1,11
בעת ההיא שבעת ימים 2 Chr.7, 8.
והחג שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
עד שלשת ימים ושובו 2 Chr.10,5.
ויהיו ימים שלשה מן־החלי ימים על־ימים 2 Chr. 20, 25.
ויזקן יהוידע וישבע ימים 2 Chr. 21, 15.
שבעת ימים בשמחה 2 Chr. 24, 15.
שבעת ימים אחרים 2 Chr.30, 21.
ויעשו שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
חג המצות שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
ועשרת ימים מלך 2 Chr.35,17.
שבעת ימים בשמחה 2 Chr. 36, 9.
ונחטה שם ימים שלשה Esr. 6, 22.
ונשב שם ימים שלשה Esr. 8, 15.
ואתאבלה ימים Esr. 8, 32.
ואחר־שם ימים שלשה Neh. 1, 4.
ובין עשרת ימים Neh. 2, 11.
ויעשו־חג שבעת ימים Neh. 5, 18.
ולקץ ימים נשאלתי Neh. 8,18.
גדלתו ימים רבים Neh. 13, 6.
שבעת ימים Esth. 1, 4.
שלשת ימים לילה ויום Esth. 1, 5.
שבעת ימים ושבעת לילות Esth.4,16.
וארך ימים תבונה Job.2,13
קצר ימים ושבע־רגז Job. 12, 12.
בביר מאביך ימים Job. 14, 1.
וכחול ארבה ימים Job. 15, 10.
אמרתי ימים ידברו Job. 29, 18.
זקן ושבע ימים Job. 32, 7.
ארך ימים עולם ועד Job. 42, 17.
בבית־יי לארך ימים Ps. 21, 5.
אהב ימים לראות טוב Ps. 23, 6.
ימים על־ימי־מלך תוסיף Ps. 34, 13.
חשבתי ימים מקדם Ps. 61, 7.
ארך ימים אשביעהו Ps. 77, 6.
יי לארך ימים Ps. 91, 16.
ימים יצרו Ps. 93, 5.
זכרתי ימים מקדם Ps. 139, 16.
כי ארך ימים Prv. 3, 2.
ארך ימים בימינה Prv. 3, 16.
יראת יי תוסיף ימים Prv. 10, 27.
שונאי בצע יאריך ימים Prv.28,16.
ולא־יאריך ימים כצל Eccl. 8, 13.
ימים אשר לא־באו Jes. 7, 17.
ומרב ימים יפקדו Jes. 24, 22.
ימים על־שטה Jes. 32, 10.
הנה ימים באים Jes. 39, 6.
יראה זרע יאריך ימים Jes. 53,10.
עול ימים וזקן Jes. 65, 20.
ימים אין מספר Jer. 2, 32.
זקן עם־מלא ימים Jer. 6, 11.
הנה ימים באים Jer. 7, 32.
9, 24. 16, 14. 19, 6. 23, 5. 7. 30, 3. 31, 27. 31. 38. 33, 14. 48, 12. 49, 2. 51, 47. 52.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
בעוד שנתים ימים Jer. 28, 3. 11.
יעמדו ימים רבים Jer. 32, 14.

למען תחיו ימים רבים Jer. 35, 7.
וישב־שם ירמיהו ימים Jer.37,16.
מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
תעזבנו לארך ימים Thr. 5, 20.
שבעת ימים משמים Ez. 3, 15.
מקצה שבעת ימים Ez. 3, 16.
למספר ימים Ez. 4, 5.
שבעת ימים Ez. 43, 25.
שבעת ימים וכפרו Ez. 43, 26.
שבעת ימים יספרד־לו Ez. 44, 26.
שבעת ימים מצות Ez. 45, 21.
נס־נא את־עבדיך ימים Dan. 1, 12.
וינסם ימים עשרה Dan. 1, 14.
ומקצת ימים עשרה Dan. 1, 15.
סהיתי ונחליתי ימים Dan. 8, 27.
שבעים ימים Dan. 10, 2. 3.
בשבי ובבזה ימים Dan. 11, 33.
ימים אלף מאתים Dan. 12, 11.
ימים רבים תשבי לי Hos. 3, 3.
כי ימים רבים ישבו Hos. 3, 4.
ימים באים עליכם Am. 4, 2.
לשלשת ימים מעשרתיכם Am. 4, 4.
הנה ימים באים Am. 8, 11. 9, 13.
שלשה ימים Jon. 2, 1.
מהלך שלשת ימים Jon. 3, 3.
משעטתו בידו מרב ימים Zach.8,4.
וימים pl.: רַבִּים
וימים רבים לישראל 2 Chr. 15, 3.
pl.: הַיָּמִים
ויהי לשבעת הימים Gn. 7, 10.
כי ארכו־לו שם הימים Gn. 26, 8.
וירבו הימים ותמת Gn. 38, 12.
וחטאתי לך כל־הימים Gn. 43, 9.
וחטאתי לאבי כל־הימים Gn.44,32
אתכם באחרית הימים Gn. 49, 1.
יאכל את שבעת הימים Ex. 13, 7.
במספר הימים Num. 14, 34.
לעמך באחרית הימים Nu. 24, 14.
הימים אשר הם חיים Dt. 4, 10.
באחרית הימים Dt. 4, 30.
נתן לך כל־הימים Dt. 4, 40.
את־כל־מצותי כל־הימים Dt.5,26
כל־הימים לחיותנו Dt. 6, 24.
ומצותיו כל־הימים Dt. 11, 1.
כל־הימים אשר־אתם חיים Dt.12,1
את־יי אלהיך כל־הימים Dt.14,23.
הוא וביתו כל־הימים Dt. 18, 5.
בדרכיו כל־הימים Dt. 19, 9.
וגזול כל־הימים Dt. 28, 29.
עשוק ורצוץ כל־הימים Dt.28,33.
כל־הימים אשר אתם חיים Dt.31,13
באחרית הימים Dt. 31, 29.
את־יי אלהיכם כל־הימים Jos.4,24.
שבעת הימים Jud. 14, 17.
כל־הימים ותאלצהו Jud. 16, 16.
ויהי לתקפות הימים 1 Sam.1,20.
את־זבח הימים 1 Sam. 1, 21.
השאלתיהו ליי כל־הימים 1 Sam. 1, 28.
את־זבח הימים 1 Sam. 2, 19.
זקן בביתך כל־הימים 1 Sam.2,32.
לפני־משיחי כל־הימים 1 S. 2, 35.
וירבו הימים 1 Sam. 7, 2.
חיום שלשת הימים 1 Sam. 9, 20.
לא־באת למועד הימים 1 S. 13, 11.
ולא־מלאו הימים 1 Sam. 18, 26.
איב את־דוד כל־הימים 1 S. 18, 29.
כי־זבח הימים שם 1 Sam. 20, 6.
כל־הימים אשר־בן־ישי חי 1S.20,31
ויבקשהו שאול כל־הימים 1 Sam. 23, 14.
ויהי כעשרת הימים 1 Sam. 25, 38.
ויהי מספר הימים 1 Sam. 27, 7.
וכה משפטו כל־הימים 1Sam.27,11.
אשימך כל־הימים 1 Sam. 28, 2.
ויהי מספר הימים 2 Sam. 2, 11.
על־בנו כל־הימים 2 Sam. 13, 37.

לפני כל־הימים תחת 2Sam.19,14.
לשם יי עד הימים 1 Reg. 3, 2.
חירם לדוד כל־הימים 1Reg.5,15.
למען יראוך כל־הימים 1Reg.8,40.
עיני ולבי שם כל־הימים 1Reg.9,3.
כל־הימים ׀ לפני 1 Reg. 11, 36.
אך לא כל־הימים 1 Reg. 11, 39.
והיו לך עבדים כל־הימים 1Rg.12,7.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 14, 19. 29. 15, 7. 23. 31. 16, 5. 14. 20. 27. 22, 39. 46.
ובין ירבעם כל־הימים 1Reg.14,30.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 1, 18. 8, 23. 10, 34. 12, 20. 13, 8. 12. 14, 15. 28. 15, 6. 11. 15. 21. 26. 31. 36. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 25. 23, 28. 24, 5.
ניר לבנין כל־הימים 2 Reg. 8, 19.
בן־חנאל כל־הימים 2 Reg. 13, 3.
לעשות כל־הימים 2 Reg. 17, 37.
כי עד־הימים ההמה 2Rg.18,4.
לבוא לשבעת הימים 1 Chr. 9, 25.
דברי הימים למלך דויד 1Chr.27,24.
כל־הימים אשר־הם חיים 2Chr.6,31
עיני ולבי שם כל־הימים 2 Chr.7,16.
והיו לך עבדים כל־הימים 2 Chr. 10, 7.
וירבעם כל־הימים לחת לו ניר ולבניו כל־הימים 2 Chr. 12, 15.
ואת־המועד שבעת הימים 2 Chr. 21, 7.
לא־יבוא לשלשת הימים 2 Chr. 30, 22.
לשלשת הימים Esr.10,8.
ובמלאת ׀ הימים האלה Esr. 10, 9.
בספר דברי הימים Esth. 1, 5.
דברי הימים Esth. 2, 23.
שני הימים האלה Esth. 6, 1.
על־ספר דברי הימים Esth. 9, 27.
כל הימים Esth. 10, 2.
הימים הבאים הכל נשכח Job. 1, 5.
כי־ברב הימים תמצאנו Eccl.2,16
והיה ׀ באחרית הימים Eccl. 11, 1.
כאור שבעת הימים Jes. 2, 2.
באחרית הימים תתבוננו Jes. 30, 26.
אחרי הימים ההם Jer.23,20. 30, 24.
לפני כל־הימים Jer. 31, 33.
עמד לפני כל־הימים Jer. 31, 36.
באחרית הימים נאם־יי Jer.48,47.
והיה ׀ באחרית הימים Jer. 49, 39.
מספר הימים Ez. 4, 4.
הימים אשר־אתה ׀ שוכב Ez. 4, 9.
יארכו הימים Ez. 12, 22.
קרבו הימים Ez. 12, 23.
באחרית הימים תהיה Ez. 38, 16.
ויכלו את־הימים Ez. 43, 27.
שבעת הימים וחטאת Ez. 45, 23.
שבעת הימים Ez. 45, 25.
ולמקצת הימים Dan. 1, 18.
באחרית הימים Dan. 10, 14.
באחרית הימים Hos. 3, 5.
והיה ׀ באחרית הימים Mich. 4, 1.
לפני הימים ההם Zach. 8, 10.
pl.: הַהֵמָּה
עד־מלאת הימם Num. 6, 5.
pl.: הַהֵמִּין f. aram.
לגרלך לקץ הימין Dan. 12, 13.
pl.: וְהַהֵמָּה
והימים הראשנים יפלו Num. 6, 12.
והימים ימי בכורי ענבים Nu.13,20.
והימים אשר־הלכנו Dt. 2, 14.
והימים אשר מלך דדד 1 Reg. 2, 11.
והימים אשר מלך שלמה 1Rg.11,42.
והימים אשר מלך ירבעם 1Rg.14,20

והימים אשר מלך יהורא 2Rg.10,36.
והימים אשר מלך 1 Chr. 29, 27.
והימים האלה מכרים Esth. 9, 28.
pl.: שְׁהַיָּמִים
שהימים הראשנים Eccl. 7, 10.
pl.: בְּיָמִים
בימים קדמונים Ez. 38, 17.
pl.: וְבְיָמִים
ובימים אחדים ישבר Dan. 11, 20.
pl.: בַּיָּמִים
בארץ בימים ההם Gn. 6, 4.
זקנים באים בימים Gn. 18, 11.
ואברהם זקן בא בימים Gn. 24, 1.
ויהי ׀ בימים ההם Ex. 2, 11.
ויהי בימים הרבים ההם Ex. 2, 23.
אשר יהיה בימים ההם Dt. 17, 9.
אשר יהיו בימים ההם Dt. 19, 17.
אשר יהיה בימים ההם Dt. 26, 3.
ויחושע זקן בא בימים Jos. 13, 1.
זקנת באת בימים Jos. 13, 1.
אשר יהיה בימים ההם Jos. 20, 6.
זקן בא בימים Jos. 23, 1.
אני זקנתי באתי בימים Jos. 23, 2.
בימים ההם אין Jud. 17, 6. 21, 27.
בימים ההם Jud. 18, 1.
ויהי בימים ההם ומלך Jud. 19, 1.
ברית האלהים בימים ההם Jud. 20, 27.
עמד ׀ לפניו בימים ההם Jud.20,28.
היה יקר בימים ההם 1 Sam. 3, 1.
ויהי בימים ההם 1 Sam. 28, 1.
זקן בא בימים 1 Reg. 1, 1.
בימים ההם החל יי 2Reg. 10, 32. 15, 37.
בימים ההם חלה חזקיהו 2Rg.20,1.
בימים ההם חלה יחזקיהו 2 Chr. 32, 24.
בימים ההם מרבים Neh. 6, 17.
בימים ההמה ראיתי Neh. 13, 15.
גם ׀ בימים ההם ראיתי Neh.13,23.
בימים ההם Esth. 1, 2. 2, 21.
בימים ההם חלה חזקיהו Jes.38,1.
בימים ההמה נאם־יי Jer. 3, 16.
בימים ההמה ילכו Jer. 3, 18.
וגם בימים ההמה Jer. 5, 18.
בימים ההם Jer. 31, 29. 33, 15. 16.
בימים ההמה ובעת Jer. 50, 4. 20.
בימים ההם Ez. 38, 17.
בימים ההם Dan. 10, 2.
בימים ההמה Joel 3, 2.
בימים ההמה ובעת Joel 4, 1.
העם ההה בימים ההם Zach. 8, 6.
בימים האלה Zach. 8, 9.
זממתי בימים האלה Zach. 8, 15.
בימים ההמה אשר Zach. 8, 23.
pl.: וּבַיָּמִים
ובימים ההם Jud. 18, 1.
pl.: כְּיָמִים
בעיניו כימים אחדים Gn. 29, 20.
pl.: כַּיָּמִים
כימים אשר ישבתם Dt. 1, 46.
כימים הראשנים Dt. 10, 10.
כימים אשר־נחו בהם Esth. 9, 22.
לא כימים הראשנים אני Zach.8,11
pl.: לְיָמִים
כי לימים עד Gn. 7, 4.
לימים ראשנים Dt. 4, 32.
ויהי לימים ׀ מימים 2 Chr. 21, 19.
חקץ לימים 2 Chr. 21, 19.
את־בית־יי לימים שמונה 2 Chr. 29, 17.
צעירים ממני לימים Job. 30, 1.
המח ממנו לימים Job. 32, 4.
צעיר אני לימים Job. 32, 6.
חזה לימים רבים Ez. 12, 27.
כי לימים רבים Dan. 8, 26.

Digitized by Google

לימים אלה שלש מאות Dan. 12, 12.
pl.: לַיָּמִים
עשרת כסף לימים Jud. 17, 10.
מקץ ימים לימים 2 Sam. 14, 26.
קראו לימים האלה פורים Esth. 9, 26
לימים אשר אני עשה Ez. 22, 14.
כי־עוד חזון לימים Dan. 10, 14.
pl.: מְיָמִים
למועדה מימים ימימה Ex. 13, 10.
ויהי מימים רבים Jos. 23, 1.
ויהי מימים וילחמו Jud. 11, 4.
מימים ימימה תלכנה Jud. 11, 40.
וישב מימים לקחתה Jud. 14, 8.
ויהי מימים Jud. 15, 1.
בשלו מימים ימימה Jud. 21, 19.
מעיר מימים ימימה 1 Sam. 1, 3.
והעלתה לו מימים 1 Sam. 2, 19.
ויהי לימים מימים 2 Chr. 21, 19.
מימים רבים תפקד Ez. 38, 8.
pl.: וְלְמְיָמִים
ולמימים אשר צויתי 1 Chr. 17, 10.
cum h finis: יְמֵימָה
למועדה מימים ימימה Ex. 13, 10.
מימים ימימה תלכנה Jud. 11, 40.
מימים ימימה Jud. 21, 19.
מעיר מימים ימימה 1 Sam. 1, 3.
מימים ימימה 1 Sam. 2, 19.
pl.: וְלְיָמִים
ולימים ושנים Dan. 1, 14.
pl. constr.: יְמֵי
כל־ימי חייך Gn. 3, 14. 17.
ימי־אדם Gn. 5, 4. 5.
ויהיו כל־ימי שת Gn. 5, 8.
ויהיו כל־ימי אנוש Gn. 5, 11.
ויהיו כל־ימי קינן Gn. 5, 14.
ויהיו כל־ימי מהללאל Gn. 5, 17.
ויהיו כל־ימי ירד Gn. 5, 20.
ויהי כל־ימי חנוך Gn. 5, 23.
ויהיו כל־ימי מתושלח Gn. 5, 27.
ויהי כל־ימי־למך Gn. 5, 31.
עד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
ויהי כל־ימי־נח Gn. 9, 29.
ויהיו ימי־תרח Gn. 11, 32.
ואלה ימי שני־חיי אברהם Gn. 25, 7.
קרבו ימי אבל Gn. 27, 41.
ויהיו ימי יצחק Gn. 35, 28.
כמה ימי שני חייך Gn. 47, 8.
ימי שני מגורי Gn. 47, 9.
ימי שני חיי Gn. 47, 9.
ימי שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ויהי ימי־יעקב Gn. 47, 28.
ויקרבו ימי־ישראל Gn. 47, 29
כן ימלאו ימי התמרים Gn. 50, 3.
ויעברו ימי בכיתו Gn. 50, 4.
עד־מלאת ימי טהרה Lev. 12, 4.
ובמלאת ימי טהרה Lev. 12, 6.
כל־ימי אשר הנגע בו Lev. 13, 46.
כל־ימי הסגיר אתו Lev. 14, 46.
כל־ימי זוב טמאתה Lev. 15, 25.
כל־ימי זובה Lev. 15, 26.
וחיו לך ימי שבע Lev. 25, 8.
כל ימי השמה Lev. 26, 34. 35.
כל ימי מזרו Num. 6, 4. 8.
כל־ימי נדר נזרו Num. 6, 5.
כל־ימי הזירו ליי Num. 6, 6.
ביום מלאת ימי נזרו Num. 6, 13.
כל־ימי אשר ישכן Num. 9, 18.
ימי בכורי ענבים Num. 13, 20.
מלבבך כל ימי חייך Dt. 4, 9.
כל ימי חייך Dt. 6, 2. 16, 3.
וקרא בו כל־ימי חייו Dt. 17, 19.
ויחמו ימי בכי Dt. 34, 8.
איש לפניך כל ימי חייך Jos. 1, 5.
כל־גדתיו כל ימי קציר Jos. 3, 15.
כל־ימי חייו Jos. 4, 14.
כל ימי יהושע Jos. 24, 31.
וכל ימי הזקנים Jos. 24, 31.

ימי יהושע וכל ימי הזקנים Jud. 2, 7
כל ימי השופט Jud. 2, 18.
שבעת ימי המשתה Jud. 14, 12.
כל־ימי חיות בית Jud. 18, 31.
ונתתיך ליי כל־ימי חייו 1 S. 1, 11.
בפלשתים כל ימי שמואל 1 S. 7, 13.
כל ימי חייו 1 Sam. 7, 15.
על־פלשתים כל ימי שאול 1 S. 14, 52.
כל־ימי היות־דוד במצודה 1 S. 22, 4
כל־ימי היותם בכרמל 1 S. 25, 7.
כל־ימי התהלכנו אתם 1 S. 25, 15.
כל־ימי היותנו עמם 1 S. 25, 16.
כמה ימי שני חיי 2 Sam. 19, 35.
ויקרבו ימי־דוד 1 Reg. 2, 1.
את־שלמה כל־ימי חייו 1 Rg. 5, 1.
כל ימי שלמה 1 Reg. 5, 5.
לישראל כל־ימי שלמה 1 Rg. 11, 25.
נשיא אשתנו כל ימי חייו 1 Rg. 11, 34.
אשר צוהו כל ימי חייו 1 Rg. 15, 5.
ובין ירבעם כל־ימי חייו 1 Rg. 15, 6.
כל ימי יהואחז 2 Reg. 13, 22.
וכל ימי מלכי ישראל 2 Rg. 23, 22.
לפניו כל־ימי חייו 2 Reg. 25, 29.
כל ימי חייו 2 Reg. 25, 30.
כל־ימי יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 2.
תמיד כל ימי יהוידע 2 Chr. 24, 14.
כל־ימי השמה שבתה 2 Chr. 36, 21.
כל־ימי כורש מלך פרס Esr. 4, 5.
על ספר דברי הימים Neh. 12, 23.
ועד ימי יוחנן Neh. 12, 23.
כן ימלאו ימי מרוקיהן Esth. 2, 12.
ימי משתה ושמחה Esth. 9, 22.
לקים את־ימי הפרים Esth. 9, 31.
כי הקיפו ימי המשתה Job. 1, 5.
כל־ימי צבאי איחל Job. 14, 14.
כל־ימי רשע הוא מתחולל Job. 15, 20
יאחזוני ימי־עני Job. 30, 16.
קדמני ימי־עני Job. 30, 27.
כל־ימי חיי Ps. 23, 6
כל־ימי חיי Ps. 27, 4.
יודע ה' ימי תמימם Ps. 37, 18.
על־ימי־מלך תוסיף Ps. 61, 7.
הקצרת ימי עלומיו Ps. 89, 46.
ימי־שנותינו בהם Ps. 90, 10.
כמה־ימי־עבדך Ps. 119, 84.
כל ימי חייך Ps. 128, 5.
כל־ימי עני רעים Prv. 15, 15.
כל ימי חייה Prv. 31, 12.
מספר ימי חייהם Eccl. 2, 3.
מספר ימי־חיו Eccl. 5, 17.
יזכר את־ימי חייו Eccl. 5, 19.
ורב שיהיו ימי־שניו Eccl. 6, 3.
בעמלו ימי חייו Eccl. 8, 15.
כל־ימי חיי הבלך Eccl. 9, 9.
כל ימי הבלך Eccl. 9, 9.
ויזכר את־ימי החשך Eccl. 11, 8.
יבאו ימי הרעה Eccl. 12, 1.
ננגן כל־ימי חיינו Jes. 38, 20.
ושלמו ימי אבלך Jes. 60, 20.
וינשאם כל־ימי עולם Jes. 63, 9.
ויזכר ימי־עולם Jes. 63, 11.
כי כימי העץ ימי עמי Jes. 65, 22.
תמיד כל ימי חיו Jer. 52, 33.
כל ימי חייו Jer. 52, 34.
ימי ענוה ומרודיה Thr. 1, 7.
עד־כלותך ימי מצורך Ez. 4, 8.
כמלאת ימי המצור Ez. 5, 2.
לא זכרתי את־ימי נעוריך Ez. 16, 22. 43.
את־ימי נעוריה Ez. 23, 19.
ושבעת ימי־החג Ez. 45, 23.
ששת ימי המעשה Ez. 46, 1.
את־ימי הבעלים Hos. 2, 15.
באו ימי הפקדה Hos. 9, 7.
ימי השלם Hos. 9, 7.
pl. constr.: וְיָמֵי
וימי בניכם Dt. 11, 21.

וימי הפורים Esth. 9, 28.
pl. constr.: בְּיָמֵי
ויהי בימי אמרפל Gn. 14, 1.
אשר היה בימי אברהם Gn. 26, 1.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 15.
אשר חפרו בימי אברהם Gn. 26, 18.
וילך ראובן בימי קציר Gn. 30, 14.
בימי מגוריהם Gn. 47, 9.
בימי שמגר בן־ענת Jud. 5, 6.
בימי יעל Jud. 5, 6.
ארבעים שנה בימי גדעון Jud. 8, 28.
בימי קציר־חטים Jud. 15, 1.
בימי פלשתים עשרים Jud. 15, 20.
ויהי בימי שפט השפטים Ruth 1, 1.
והאיש בימי שאול זקן 1 S. 17, 12.
ויהי רעב בימי דוד 2 Sam. 21, 1.
בימי קציר בראשונים 2 S. 21, 9.
בימי שלמה למאומה 1 Rg. 10, 21.
בימי בנו אביא 1 Reg. 21, 29.
אשר נשאר בימי אסא 1 Rg. 22, 47.
בימי פקח מלך־ישראל 2 Rg. 15, 29.
בימי יחזקיהו מלך 1 Chr. 4, 41.
בימי יותם מלך־יהודה 1 Chr. 5, 17.
בימי דויד עשרים ושנים כי־לא דרשנהו בימי שאול 1 Chr. 7, 2. 1 Chr. 13, 3.
נחשב בימי שלמה 2 Chr. 9, 20.
כח ירבעם עוד בימי אביהו 2 Chr. 13, 20.
בימי זכריהו המבין 2 Chr. 26, 5.
קצף ה' בימי יחזקיהו 2 Chr. 32, 26.
ואחיהם בימי ישוע Neh. 12, 7.
הלוים בימי אלישיב Neh. 12, 22.
בימי יויקים בן־ישוע Neh. 12, 26.
כי־בימי דויד ואסף בימי זרבבל ובימי נחמיה Neh. 12, 46. 12, 47.
ויהי בימי אחשורוש Esth. 1, 1.
אל־יחד בימי שנה Job. 3, 6.
כאשר הייתי בימי חרפי Job. 29, 4.
בימיהם בימי קדם Ps. 44, 2.
למה אויא בימי רע Ps. 14, 6.
הכל ראיתי בימי הבלי Eccl. 7, 15.
בימי בחורותיך Eccl. 11, 9.
בימי בחרותיך Eccl. 12, 1.
בימי עזיהו יותם Jes. 1, 1.
ויהי בימי אחז Jes. 7, 1.
בימי יאשיהו בן־אמון Jer. 1, 2.
ויהי בימי יהויקים Jer. 1, 3.
בימי יאשיהו המלך Jer. 3, 6.
היה נבא בימי חזקיהו Jer. 26, 18.
בימי יהויקים בן־יאשיהו Jer. 35, 1.
בריתי אותך בימי נעוריך Ez. 16, 60.
בימי עזיה יותם Hos. 1, 1.
ואם בימי אבתיכם Joel 1, 2.
בימי עזיה מלך־יהודה Am. 1, 1.
בימי יותם Mich. 1, 1.
בימי יאשיהו Zeph. 1, 1.
מפני הרעש בימי עזיה Zach. 14, 5.
pl. constr.: וּבִימֵי
ובימי שאול עשו מלחמה 1 Chr. 5, 10
ובימי ירבעם 1 Chr. 5, 17.
ובימי דרשו את־ה' 2 Chr. 26, 5.
ובימי ארתחששתא Esr. 4, 7.
ובימי יויקים היו כהנים Neh. 12, 12.
ויוצדק ובימי נחמיה Neh. 12, 26.
ובימי נחמיה Neh. 12, 47.
ובימי רעבון ישבעו Ps. 37, 19.
ובימי ירבעם Hos. 1, 1.
ובימי ירבעם Am. 1, 1.
pl. constr.: כְּיָמֵי
כימי נדת דותה Lev. 12, 2.
טמאתה כימי נדתה Lev. 15, 25.
כימי שכיר יהיה עמו Lev. 25, 50.
כימי השמים Dt. 11, 21.
כימי גבר Job. 10, 5.
כימי אלוה ישמרני Job. 29, 2.

וכסאו כימי שמים Ps. 89, 30.
כימי מלך Jes. 23, 15.
ערי כימי קדם Jes. 51, 9.
כימי העץ ימי עמי Jes. 65, 22.
תשכן כימי־קדם Jer. 46, 26.
כימי נעוריה Hos. 2, 17.
כימי הגבעה Hos. 9, 9.
באהלים כימי מועד Hos. 12, 10.
כימי עולם Am. 9, 11
כימי עולם Mich. 7, 14.
כימי צאתך מארץ Mich. 7, 15.
כימי עולם וכשנים Mal. 3, 4.
pl. constr.: וְכִימֵי
וכימי שכיר ימיו Job. 7, 1.
pl. constr.: הֲכִימֵי *cum h int.*
הכימי אנוש ימיך Job. 10, 5.
pl. constr.: לִימֵי
ישוב לימי עלומיו Job. 33, 25.
pl. constr.: מִימֵי
מימי השפטים 2 Reg. 23, 22.
כי מימי שלמה בן־דויד 2 Chr. 30, 26
מימי שמואל הנביא 2 Chr. 35, 18.
זבחים מימי אסר חדון Esr. 4, 2.
מימי אבתינו אנחנו Esr. 9, 7.
מימי ישוע בן־נון Neh. 8, 17.
מימי מלכי אשור Neh. 9, 32.
להשקיט לו מימי רע Ps. 94, 13.
מימי־קדם קדמתה Jes. 23, 7.
אותה עשיתי מימי קדם Jes. 37, 26.
מימי יאשיהו Jer. 36, 2.
מימי קדם Thr. 1, 7.
אשר צוה מימי־קדם Thr. 2, 17.
מימי הגבעה חטאת Hos. 10, 9.
מקדם מימי עולם Mich. 5, 1.
מימי קדם Mich. 7, 20.
כברכת־מים מימי היא Nah. 2, 9.
pl. constr.: לְמֵימֵי
למימי קדם ויצרתיה 2 Reg. 19, 25.
למימי אבתיכם Mal. 3, 7.
pl. c. suff.: יְמֵי
ימי קלו מני־ארג Job. 7, 6.
הלא־מעט ימי יחדל Job. 10, 20.
ימי מזעכו Job. 17, 1.
ימי עברו זמותי נתקו Job. 17, 11.
ומדת ימי מה־היא Ps. 39, 5.
הנה טפחות נתת ימי Ps. 39, 6.
ימי כצל נטוי Ps. 102, 12.
אמרתי בדמי ימי Jes. 38, 10.
pl. c. suff.: יָמַי *p.*
כי מלאי ימי Gn. 29, 21.
כי־הבל ימי Job. 7, 16.
כי־כלו בעשן ימי Ps. 102, 4.
קצר ימי Ps. 102, 24.
אל־תעלני בחצי ימי Ps. 102, 25.
ויכלו בבשת ימי Jer. 20, 18.
pl. c. suff.: וְיָמַי
וימי קלו מני־רץ Job. 9, 25.
pl. c. suff.: בְּיָמַי *p.*
שלום ואמת יהיה בימי 2 Rg. 20, 19.
שלום ואמת בימי Jes. 39, 8.
pl. c. suff.: וּבְיָמַי
ובימי אקרא Ps. 116, 2.
pl. c. suff.: בְּיוֹמַי *p.*
לא־יחרק לבבי מימי Job. 27, 6.
pl. c. suff.: יְמֵינוּ
כצל ימינו על־הארץ 1 Chr. 29, 15.
כי צל ימינו עלי־ארץ Job. 8, 9.
כל־ימינו פנו בעברתך Ps. 90, 9.
למנות ימינו כן הודע Ps. 90, 12.
ונשמחה בכל־ימינו Ps. 90, 14.
שתות־יין כל־ימינו Jer. 35, 8.
מלאו ימינו Thr. 4, 18.
חדש ימינו כקדם Thr. 5, 21.
pl. c. suff.: יְמֶיךָ
למען יארכון ימיך Ex. 20, 12.

Digitized by Google

Ex. 23, 26. את־מספר ימיך אמלא
Dt. 5, 16. למען יאריכן ימיך
Ps. 6, 2. ולמען יארכן ימיך
Dt. 12, 19. את־הלוי כל־ימיך
Dt. 23, 7. וטבתם כל־ימיך לעולם
Dt. 25, 15. למען יאריכו ימיך
Dt.30,20. כי הוא חייך וארך ימיך
Dt. 31, 14. הן קרבו ימיך
2 Sam. 7, 12. כי־ימלאו ימיך
1 Reg. 3, 13. איש במלכים כל־ימיך
1 Reg. 3, 14. והארכתי את־ימיך
2 Reg. 20, 6. והספתי על־ימיך
1 Chr. 17, 11. והיה כי־מלאו ימיך
Job. 10, 5. הכימי אנוש ימיך
Job. 38, 21. ומספר ימיך רבים
Prv. 9, 11. כי־בי ירבו ימיך
Jes. 38, 5. הנני יוסף על־ימיך

pl. c. suff.: בְּיָמֶיךָ

1 Reg. 11, 12. אך־בימיך לא אעשנה

pl. c. suff.: וּבְיָמֶיךָ

Dt. 33, 25. וכימיך דבאך

pl. c. suff.: מְיָמֶיךָ

1 S. 25, 28. לא־תמצא בך מימיך

pl. c. suff.: דַּמְיָמֶיךָ *h interrr.*

Job. 38, 12. המימיך צויית בקר

pl. c. suff.: יְמֵיכֶם

Dt. 11, 21. למען ירבו ימיכם
Jer. 25, 34. מלאו ימיכם לטבוח
Jer. 35, 7. תשבו כל־ימיכם

pl. c. suff.: בְּיָמֵיכֶם

Ez. 12, 25. בימיכם בית המרי
Joel 1, 2. ההיתה זאת בימיכם
Hab. 1, 5. כי־פעל פעל בימיכם

pl. c. suff.: וּבְיָמֵיכֶם

Jer. 16, 9. לעיניכם ובימיכם

pl. cum suff.: יְמֶיךָ

Ez. 22, 4. ותקריבי ימיך

pl. cum suff.: יָמֶיהָ

Gn. 25, 24. וימלאו ימיה ללדת

pl. c. suff.: וְיָמֶיהָ

Jes. 13, 22. וימיה לא ימשכו

pl. c. suff.: יְמֵיהֶם

1 Rg. 15, 16. 32. מלך־ישראל כל־ימיהם
Job. 21, 13. יבלו בטוב ימיהם
Job. 36, 11. יכלו ימיהם בטוב
Ps. 55, 24. לא־יחצו ימיהם
Ps. 78, 33. ויכל־בהבל ימיהם

pl. c. suff.: בְּיָמֵיהֶם

Ps. 44, 2. פעל פעלת בימיהם

pl. poët.: יְמוֹת

Dt. 32, 7. זכר ימות עולם

pl. poët.: כְּיָמוֹת

Ps. 90, 15. שמחנו כימות עניתנו

יוֹם

לְמִקְרֵי כְּמוֹ נְעָנֵי, וּמוֹסִ סִילוּעַס יוֹמָא, וְנִסְמָךְ סִכְנוּי כְּמִנְּךָ גַּ יוֹמָתְ. נִסְכַּכְנוּ עִם אֲחֶרָא נִקְמֵר יוֹמָתְרָא, נְמֵר מִקְּרֵי נְעָנֵי, וְסִלְנוֹן יוֹמָא אֲחֶרָא.

n. m. aram. (def. יוֹמָא; pl. c. יוֹמָתְ), dies, hebr. יוֹם. Componitur cum אֲחֶרָא *adverb.*, יוֹמָתְרָא (= יוֹמָא אֲחֶרָא), respondetque hebr. מָחָר q. v. LXX. *ἡμέρα.*

Esr. 6, 9. מתיהב להם יום ביום
Esr. 6, 15. עד יום תלתה

בְּיוֹם

Esr. 6, 9. מתיהב להם יום ביום

def.: בְּיוֹמָא

Dan. 6, 11. וזמנין תלתא ביומא

pl.: יוֹמִין

Dan. 6, 8. 13. עד־יומין תלתין
Dan. 7, 9. ועתיק יומין יתב

def. pl.: יוֹמַיָּא

Dan. 2, 28. די להוא באחרית יומיא
Dan. 4, 31. ולקצת יומיא אנה
Dan. 7, 13. ועד־עתיק יומיא
Dan. 7, 22. אתה עתיק יומיא

pl. constr.: וְיוֹמֵי

Dan. 5, 11. וביומי אבוך

pl. constr.: וְיוֹמֵי

Esr. 4, 7. וביומי ארתחשתא

pl. c. suff.: וְיוֹמֵיהֶן

Dan. 2, 44. וביומיהון די מלכיא

pl. constr.: יוֹמָת *al. for.*

Esr. 4, 15. 19. מן־יומת עלמא

יוֹמָם

מלת הטעם מן יוֹם נסוף מעמי״ם, וכן לעוב, וסלנון נעת יוס [נייל עשגע, עשגלין]. נקמי יָמָם, יַמָּם, יוֹמָנָא מעלסו.

adv. (a n. יוֹם, c. terminatione *am*), interdum, quotidie. Aram. יוֹמָנָא, יַמָּם, יָמָם. LXX. *ἡμέρας, ἡμέραν.*

Ex. 13, 21. וי״י הלך לפניהם יומם
Ex. 13, 21. ללכת יומם
Ex. 13, 22. עמוד הענן יומם
Ex.40, 38. ענן י״י על־המשכן יומם
Lev. 8, 35. תשבו יומם ולילה
Num. 9, 21. או יומם ולילה
Num. 10, 34. וענן י״י עליהם יומם
Num.14,14. אתה הלך לפניהם יומם
Dt. 1, 33. ובענן יומם
Jos. 1, 8. והגית בו יומם ולילה
Jud. 6, 27. מעשות יומם ויעש לילה
1 Sam. 25, 16. גם־לילה גם־יומם
2 Sam. 21, 10. לנוח עליהם יומם
1 Reg. 8, 59. יומם ולילה
1 Chr. 9, 33. כי־יומם ולילה עליהם
2 Chr. 6, 20. אל הבית הזה יומם
Neh. 1, 6. חיום יומם ולילה
Neh. 4, 3. עליהם יומם ולילה
Neh. 9, 12. תנחיתם יומם
Job. 5, 14. יומם יפגשו־חשך
Job. 24, 16. יומם חתמו־למו
Ps. 1, 2. יהגה יומם ולילה
Ps. 13, 3. יגון בלבבי יומם
Ps. 22, 3. אלהי אקרא יומם
Ps. 32, 4. כי־יומם ולילה
Ps. 42, 4. יומם ולילה באמר אלי
Ps. 42, 9. יומם יצוה י״י חסדו
Ps. 55, 11. יומם ולילה
Ps. 78, 14. וינחם בענן יומם
Ps. 91, 5. מחץ יעוף יומם
Ps. 121, 6. יומם השמש לא־יככה
Jes. 4, 5. ענן יומם ועשן
Jes. 4, 6. לצל־יומם מחרב
Jes. 21, 8. אנכי עמד תמיד יומם
Jes. 60, 11. יומם ולילה לא יסגרו
Jes. 60, 19. חשמש לאור יומם
Jer. 8, 23. ואבכה יומם ולילה
Jer. 16, 13. יומם ולילה
Jer. 31, 35. נתן שמש לאור יומם
Jer. 33, 20. ולבלתי היות יומם
Jer. 33, 25. בריתי יומם ולילה
Thr. 2, 18. יומם ולילה
Ez. 12, 3. וגלה יומם לעיניהם
Ez.12,4. ככלי גלה יומם לעיניהם
Ez. 12, 7. ככלי גלה יומם
Ez. 30, 16. ונף צרי יומם

adv.: וְיוֹמָם

Dt. 28, 66. ופחדת לילה ויומם
Jes. 34, 10. ויומם לא תכבה
Jer. 14, 17. לילה ויומם

adv.: בְּיוֹמָם

Neh. 9,19. לא־סר מעליהם ביומם

יוֹן

יוֹ יָן, פעל לף־עובר כ״ף כנור, וסמוכן לד״ק כמו יָתֵּד סקין שלו, ככיכה ומסיסה [וויין ויין], לף סשרש יכס לע״ו יונק, כתכס וסמסס [וויין מף־כמן], לומר מעיכה ודקיקה [דקיקתן], והשרוש סוס לף מתקוור לי. וכל שתמנות עניכו נקמת עכין מפעוע ונכנון ונעגוע [עריבתן, גשהרתן], כי כן נקמת מלקתי סשרש וסתכוון נכוונתי עכ, ל״ת נקודו ומלקלקני וכדומה [s. *g'an*; sl. *zen-ic'*] נקקור סלגון, ונלגון נעגעו לף מלקתי דמיון.

vel יָן (nisi forte יָנַן nominis insequentis radix est), *v. inus.*, ut nonnulli censent, *intrans.* verbi transitivi יָנָה, mollire, premere, hinc: mollem esse. Verumtamen linguarum collatione consequitur, *jan* vim habere bulliendi vel fermentandi, s. *g'an*, sl. *zen-ic'*.

יַיִן

ל״ו ע״ם עֲכָב, ומוס נסמיכות יֵין כמו עֲכָב, חֲכַשׁ, ונרמה כמילו השרש יָנַן, והשם מן תוקדי מתכו, כי מעשלים נכוכים לף מלקתי דוגמת לו. המענה נכה ונגס [שלשתם], ומוד מסקוח נדגר להכיכה.

n. m. (ad s. f. עֲכָב, c. יֵין ad s. f. חֲכַשׁ, עֲכָב), limus, coenum, lutum. LXX. *ἰλύς.*

הַיְאֹר

Ps. 40, 3. ממים היון

constr.: בִּיאֹר

Ps. 69, 3. מבעתי ביון מצולה

יוֹנָה

זל״ש לעקן ויזכיר נקלק לסיל הקטכה ונעגכה [גריבעגלעגכה], ווס ילוע. ומשם סוס נקמו לסס יוכני יון על כי קעודקו נעקלים [יוכגערן], ונספך לעקוקיסס קרקו גריקו [*Γραικοί*], שהלעקו סוקכיס, וכלוס ילוע נקכעת קקור סלעון. עכן עס קעסה לקרי מוכף מסס מעכף, זכן ככו מסכדקים כל יוכני מעכה וסוקכיס [s. *javana*], וקכין כוס עין שלקרן עכ לציר מסקר של סוליים עס מעכוייס יקות גכ מסס כוס. מוס מסס יָוָן, וסכיכוי יְוָנִים קוקר סיקס.

n. pr. terrae Asiaticae et Europaeae (יַוָן). Graji enim majores *Graec-os*, semet ipsos *Jon-es* h. e. juniores vocabant. Indi omnes occidentales, qui mercaturas faciunt, *javana* appellant, unde et nomen oppidi *Jemen* in Arabia felici, quod est Arabum Indorumque emporium. Schol. ad Arist. Acharn. 106. *πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν.*

n. p. יָוָן

Gn.10,4. ובני יון אלישה ותרשיש
Dan.8,21. והצפיר השעיר מלך יון

n. p. וְיָוָן

Gn. 10, 2. ומדי ויון ותבל
Jes.66,19 תובל ויון האיים הרחקים
Ez. 27, 19. ודן ויון מאזל

n. patr. pl.: הַיְוָנִים

Joel 4, 6. מכרתם לבני היונים

יוֹנָה

ל״כ וסלמי יוֹנִים, וניזו עוף ילוע [מוינע], וכשלל לניוד נכ״ק לסמין סלכות וסכעימות וסקכינות, וזכרשה נעלם מעני.

n. f. (pl. יוֹנִים), columba, integritatis, amabilitatis, innocentiae, socordiae symbolum; בֶּן־יוֹנָה, pullus columbinus. *Ψ.* 51, 1. Aquila: *ὑπὲρ περιστερᾶς ἀλάλου μακρυσμῶν*, de ecclesia pressa, apud peregrinos exulante. LXX. *περιστερά*; בֶּן־, *περιστερίδιον.*

Lev. 5, 7. או־שני בני־יונה
12, 8. 14, 22. 15, 14. 29.
Lev. 5, 11. או לשני בני־יונה
Lev. 12, 6. ובן־יונה או־תר
Num. 6, 10. או שני בני יונה
Ps. 68, 14. כנפי יונה נחפה בכסף

יוֹנָה

Gn. 8, 8. וישלח את־היונה מאתו
Gn. 8, 9. ולא־מצאת־היונה מנוח
Gn. 8, 10. ויסף שלח את־היונה
Gn. 8, 11. ותבא אליו היונה
Gn. 8, 12. וישלח את־היונה
Lev.1,14. 14,30. או מן־בני היונה

יוֹנָה

Ps. 55, 7. מי־יתן־לי אבר כיונה
Jes. 38, 14. אהגה כיונה

יוֹנָה

Jer. 48, 28. והיו כיונה תקנן
Hos. 7, 11. כיונה פותה

יוֹנָה

Hos. 11, 11. וכיונה מארץ אשור

constr.: יוֹנַת

Ps. 56, 1. על־יונת אלם

cum suff.: יוֹנָתִי

Cant. 2, 14. יונתי בחגוי הסלע
Cant. 5, 2. אחתי רעיתי יונתי תמתי
Cant. 6, 9. אחת היא יונתי תמתי

pl.: יוֹנִים

Cant. 1, 15. 4, 1. עיניך יונים

Digitized by Google

כקול יונים מתפפות Nah. 2, 8.
pl.: יוֹנִים
עיניו כיונים Cant. 5, 12.
pl.: וְכַיּוֹנִים
וכיונים הגה נהגה Jes. 59, 11.
וכיונים אל־ארבתיהם Jes. 60, 8.
pl. constr.: כְּיוֹנֵי
אל־ההרים כיוני הגאיות Ez. 7, 16.

יזע

פעל נומד, ולפ׳ עומר כמ׳ נגוד, וסהלנס כמו זע לעיל דף ל״ב, עפעוף וכוול ולוף [מרייפעלן, ריבנען], וכן וזע נעכני, וכן וזע כשפתי יעכ [s. *sû*], עי׳ וזע.

verb. intr. inus., sicut זָע, sanscr. *sû*, stillare, arab. رشح.

יֶזַע

זי׳, וסמוכ כמו זֶעַח לעיל, עפעוף ריולף מנוף, כוול ולוף ע״י נקני הטוב [זוויים], ומשקל הסס סגולי׳, ומכמו כולף הזכיר יזע.

s. m. segol., sicut זֶעַח (a y. זָע), sudor guttatim ex corpore destillans. LXX. *βία.*

p. בְּיֶזַע
לא יתגרו ביזע Ez. 44, 18.

יָחַד

פעל נומד, ובשניד יָחֵד, וסמוכ לקוי ויקול [פֵּערקניפֵּט ויין], ומוס בכנד יָחֵד יולף, ותשלות הזכר יָחֵד נלמון הקזר, וכן אֶחָיו, אֶחָיִךָ, וכלומס עשלמו, וכמלף נכ נשפתי עכ. נקנוס נכ אֶתְיַחֵד, נמכוון הקל שלמו.

verb. intr. (impf. יָחֵד; Pi. יִחֵד), jungere, copulare, origine eadem, qua vv. יָחַד, אֶחָד. LXX. *ἑρίδειν, καθαρὸν εἶναι; Pi.* יִחֵד, *εὐφραίνειν* (חֶדְוָה).

2 *imperf.:* תָּיַחַד
לא־תתחד אתם בקבורה Jes. 14, 20.
3 impf. fem.: תִּיַּחַד
נקהלם אל־תתחד כבדי Gen. 49, 6.
Pi-el: יִחֵד
imprt.: יַחֵד *sg. masc.*
יחד לבבי ליראה Ps. 86, 11.
יַחֵד

זי׳ סנולי׳, וסיעכס סקנכות וסקלקוס [קי״כינוכ], וקן כלו כנכו כשנצי׳, לוכ כיקוד וקנכס [נווקס-מק], וקווקי׳ק סכיכ. נגמלק נמר זס יְחִידְךָ, גל כעכס עכס.

n. m. segol., copulatio, ἕνωσις, unio; *adverb.* una, simul, pariter, vi intenta: יַחַד סָבִיב; gem. בְּיַחַד. LXX. *ἕνωσις; ἅμα, ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπιτοαυτό, κατὰ τὸ αὐτό, μετὰ ταῦτα, καταμόνας, ὁμοθυμαδόν; γλῶσσα יַחַד, μονομαχῶν.*

יחד שבטי ישראל Dt. 33, 5.
אתי ואת־בני יחד 2 Sam. 14, 16.
כי אנחנו יחד נבנה ליי Esr. 4, 3.
יחד אסירים שאננו Job. 3, 18.
יחד סביב ותבלעני Job. 10, 8.
יחד עלי יתמלאון Job. 16, 10.
אם־יחד על־עפר נחת Job. 17, 16.
יחד ירבאו גדודיו Job. 19, 12.
יחד על־עפר ישכבו Job. 21, 26.
יחד חבאו עלי־ארץ Job. 24, 4.
ברדיחד כוכבי בקר Job. 38, 7.
מוסדם יחד עלי Ps. 31, 14.
היצר יחד לבם Ps. 33, 15.
יבשו ויחפרו יחד Ps. 40, 15.
יחד עלי יתלחשו Ps. 41, 8.
יחד עשיר ואביון Ps. 49, 3.
יחד כסיל ובער Ps. 49, 11.
יחד אנכי ער־אעבור Ps. 141, 10.
כל קציניך נדדו־יחד Jes. 22, 3.
וצדקה תצמיח יחד Jes. 45, 8.
יחד לא ירומם Hos. 11, 7.
יחד נכמרו נחומי Hos. 11, 8.
שאירית ישראל יחד Mich. 2, 12
adv.: יַחַד *p.*
ולא נשארו־בם שנים יחד 1 S. 11, 11.
חטי־לי איש ונלחמה יחד 1 S. 17, 10.
לפני ישראל ויאספו יחד 2 S. 10, 15.
ויפלו שבעתים יחד 2 Sam. 21, 9.
במאזנים ישאו־יחד Job. 6, 2.
יגוע כל־בשר יחד Job. 34, 15.
ועל־גוי ועל־אדם יחד Job. 34, 29.
טמנם בעפר יחד Job. 40, 13.
ורוזנים נוסדו־יחד Ps. 2, 2.
המה מהבל יחד Ps. 62, 10
ועתי פתוחיה יחד Ps. 74, 6.
נינם יחד Ps. 74, 8.
הקיפו עלי יחד Ps. 88, 18.
שבת אחים גם־יחד Ps. 133, 1.
אפשעה בה אציתנה יחד Jes. 27, 4.
אשם ואשאף יחד Jes. 42, 14.
חזקירמו נשפטה יחד Jes. 43, 26.
יפחדו יבשו יחד Jes. 44, 11.
נעמדה יחד Jes. 50, 8.
adv.: לְיַחַד
ויחד תלמיה יבכירון Job. 38, 38.
p. לְיַחַד
עליכם לבב ליחד 1 Chr. 12, 17.

יַחְדָּו

סו יַחְדָּיו, וכקוד הסקכון כסלו סכנוי, וכקוד הכיסון נמר יַחְדָּו, נהכילות הו׳, וסוס טעמי׳ וכעכס נל מן יַחַד, וסמכוון כיקוד וקנכס, וכן נעכס כְּלָּו מן כֹּל.

s. יַחְדָּיו (pro יַחְדּוֹ, a n. יַחַד, ad s. כֻּלּוֹ, a n. כֹּל), una, simul, pariter. LXX. *ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπιτοαυτό, ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθόλου, κατὰ τὸ αὐτό, ὁμοθυμαδόν, ὡσαύτως, ἀλλά.*

הארץ לשבת יחדו Gen. 13, 6.
לשבת יחדו Gen. 13, 6.
ויולכו שניהם יחדו Gn. 22, 6. 8.
ויקמו וילכו יחדו Gn. 22, 19.
רכושם רב משבת יחדו Gn. 36, 7.
ויענו כל־העם יחדו Ex. 19, 8.
התמא והטהור יחדו Dt. 12, 22. 15, 22.
בשור ובחמר יחדו Dt. 22, 10.
צמר ופשתים יחדו Dt. 22, 11.
כי־ישבו אחים יחדו Dt. 25, 5.
כי־ינצו אנשים יחדו Dt. 25, 11.
ינגח יחדו אפסי־ארץ Dt. 33, 17.
ויתקבצו יחדו להלחם Jos. 9, 2.
ויחנו יחדו אל־מי מרום Jos. 11, 5.
ובני־קדם נאספו יחדו Jud. 6, 33.
ויאכלו שניהם יחדו Jud. 19, 6.
יחדי יחלקו 1 Sam. 30, 24.
ביום ההוא יחדו 1 Sam. 31, 6.
על־ברכת גבעון יחדו 2 Sam. 2, 13.
ויפלו יחדו 2 Sam. 2, 16.
ותגדל עמו ועם־בניו יחדו 2 Sam. 12, 3.
ואנחנו יחדו איך־זר 1 Reg. 3, 18.
וכל־ביתו יחדו מתו 1 Chr. 10, 6.
ויקשרו כלם יחדו Neh. 4, 2.
לכה ונועדה יחדו Neh. 6, 2.
לכה ונוצעה יחדו Neh. 6, 7.
ויועדו יחדו לבוא Job. 2, 11.
נבוא יחדו במשפט Job. 9, 32.
כי יחדו בקר למו Job. 24, 17.
בשלום יחדו אשכבה Ps. 4, 9.
יחדו נאלחו Ps. 14, 3. 53, 4.
צדקו יחדו Ps. 19, 10.
ונרוממה שמו יחדו Ps. 34, 4.
יבשו ויחפרו יחדו Ps. 35, 26.
ופשעים נשמדו יחדו Ps. 37, 38.
עברי יחדו Ps. 48, 5.
יחדו נמתיק סוד Ps. 55, 15.
ושמרי נפשי נועצו יחדו Ps. 71, 10.
נועצו לב יחדו Ps. 83, 6.
בהקבץ עמים יחדו Ps. 102, 23.
כעיר שחברה־לה יחדו Ps. 122, 3.
יכנו יחדו על־שפתיך Prv. 22, 18.
פשעים ותמאים יחדו Jes. 1, 28.
ובערו שניהם יחדו Jes. 1, 31.
יחדו המה על־יהודה Jes. 9, 20.
שרי יחדו מלכים Jes. 10, 8.
וכפיר ומריא יחדו Jes. 11, 6.
יחדו ירבצו ילדיהן Jes. 11, 7.
יחדו יבזו את־בני־קדם Jes. 11, 14.
יחדו לעיט הרים Jes. 18, 6.
אסרו יחדו מרחוק Jes. 22, 3.
וראו כל־בשר יחדו Jes. 40, 5.
יחדו למשפט נקרבה Jes. 41, 1.
תדהר ותאשור יחדו Jes. 41, 19. 60, 13.
וישכילו יחדו כי יד־יי Jes. 41, 20.
ונשתעה ונרא יחדו Jes. 41, 23.
כל־הגוים נקבצו יחדו Jes. 43, 9.
חיל ועזוז יחדו Jes. 43, 17.
וגם־נכלמו כלם יחדו Jes. 45, 16.
התנגשו יחדו פליטי Jes. 45, 20.
אף יועצו יחדו Jes. 45, 21.
קרסו כרעו יחדו Jes. 46, 2.
יעמדו יחדו Jes. 48, 13.
יחדו ירננו Jes. 52, 8.
פצחו רננו יחדו Jes. 52, 9.
ועונת אבותיכם יחדו Jes. 65, 7.
יחדו יספו נאם־יי Jes. 66, 17.
יחדו מארץ צפון Jer. 3, 18.
יחדו שברו עול Jer. 5, 5.
כוד בחורים יחדו Jer. 6, 11.
שדות ונשים יחדו Jer. 6, 12.
אבות ובנים יחדו Jer. 6, 21.
והאבות והבנים יחדו Jer. 13, 14.
הרה ויולדת יחדו Jer. 31, 8.
ובחרים וזקנים יחדו Jer. 31, 13.
וכל־עריו יחדו Jer. 31, 13.
ויאכלו שם לחם יחדו Jer. 41, 1.
כהניך ושריו יחד Jer. 48, 7.
ובני יהודה יחדו Jer. 50, 4. 33.
יחדו ככפרים ישאנו Jer. 51, 38.
יחדו אמללו Thr. 2, 8.
ובני־ישראל יחדו Hos. 2, 2.
הוא ושריו יחדו Am. 1, 15.
הילכו שנים יחדו Am. 3, 3.
כל־נוגש יחדו Zach. 10, 4.
adv.: יַחְדָּיו
יחדיו נפלו שניהם Jer. 46, 12.
נסו יחדיו לא עמדו Jes. 46, 21.
כהניו ושריו יחדיו Jer. 49, 3.
adv.: וְיַחְדָּו
ויחדו יהיו תמים Ex. 26, 24.
ויחדו יהיו תמים Ex. 36, 29.
ויחדו כלם יכלון Jes. 31, 3.

יָחִיד

תי׳, וסנקנס יְחִידָה, וסיעכס סיוקד [קי״כינ], ומוס סנכקד וסנלסנ, וכן סכשלל נזפתי עכנ, ונכקני קנ סכוונס של יקידה סנפס וסקי״ס, וכן כנוד כידוע. נגמלק ידוע מְיוּחָד לוכר מְיוּחֶדֶת לנקנס, וסנס יְחִידוּת וכלומס.

adj. m. (f. יְחִידָה), unicus; qui unice a quopiam diligitur, unigenitus, solitarius; *f. subst.*, de vita s. anima (syn. כָּבוֹד). LXX. *ἡ μονογενής.* Aq. *μοναχή.* Symm. *μονότης.* LXX. *ἀγαπητός* (Za. 12, 10. Mt. 3, 16.), *ἀγαπώμενος, μονογενής* (Ψ. 25, 16.), *μονότροπος.*

כי־יחיד ועני אני Ps. 25, 16.
אבל יחיד עשי־לך Jer. 6, 26.
כאבל יחיד Am. 8, 10.
וְיָחִיד
רק ויחיד לפני אמי Prv. 4, 3.
הַיְחִידָה
כמספד על־היחיד Zach. 12, 10.
cum suff.: יְחִידֶךָ
את־בנך את־יחידך Gn. 22, 2, 12.
cum suff.: יְחִידֶךָ *p.*
את־בנך את־יחידך Gn. 22, 16.
adj. pl.: יְחִידִים
מושיב יחידים ביתה Ps. 68, 7.
sg. fem.: יְחִידָה *adj.*
ורק היא יחידה Jud. 11, 34.
cum suff.: יְחִידָתִי
מיד־כלב יחידתי Ps. 22, 21.
מכפירים יחידתי Ps. 35, 17.

יָחַל

פעל נומד, נמכוון חוֹל לעיל [עי׳ לעיל דף שמ״ו], וסהלנס קוים ויקול [ווי׳לן-עגן, סָאפֶּפֶּנען] ומוס נכנד יַחַל, וכנוסף חוֹחִיל, ונכפעל מִיַּחַל, ומכוון הנכיכים יפפרס מעלמו, ומקקר הזווי כנר הניצני מקם קול וגול, ולך והדמס עול קוס, והי׳ כידוע מקנס מוגנ ועמי׳, וכשקר עול לפעמים נכפעל. נגמלק ונכשם נככית מוס הזכר הזם יַחְוִיל, והוס כמו תוקלת נעכני.

verb. intr., sicut חָל (supra p. 377.), exspectare, praestolari, sperare (syn. קָוָה). Rabin. inde יַחֵל, hebr. תּוֹחֶלֶת. LXX. *Nif.* (נִיחַל), *ἀπωθεῖν; Pi.* (יַחֵל), *ὑπομένειν, ἐλπίζειν, ἐπελπίζειν, προσέχειν; διαλείπειν, ἐπέχειν, ὑφιστάναι; Hif.* הוֹחִיל, *μένειν, προσμένειν, ἐνωτίζεσθαι.*

Pi-el: יִחֵל
2 *prf. c. suff.:* יִחַלְתָּנִי *p.*
על אשר יחלתני Ps. 119, 49.
1 *perf.:* יִחַלְתִּי *p.*
כי למשפטך יחלתי Ps. 119, 43.
לדברך יחלתי Ps. 119, 74. 81. 114. 147.
3 *pl.:* וַיְיַחֲלוּ
ויחלו כמטר לי Job. 29, 23.
ויחלו לקים דבר Ez. 13, 6.
3 *pl.:* וַיְחַכּוּ *p. cf.* חָכָה
לי־שמעו ויחלו Job. 29, 21.
1 *perf. pl.:* יִחַלְנוּ
כאשר יחלנו לָךְ Ps. 33, 22.
part.: מְיַחֵל
מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
part. pl.: מְיַחֲלִים
כל־המיחלים לי׳ Ps. 31, 25.
את־המיחלים לחסדו Ps. 147, 11.
part. pl.: לַמְיַחֲלִים
למיחלים לחסדו Ps. 33, 18.
imperat.: יַחֵל *sg.*
יחל ישראל אל־יי Ps. 130, 7. 131, 3.
1 *imperf.:* אִיחַל
מה־כחי כי איחל Job. 6, 11.
הן־יקטלני לא איחל Job. 13, 15.
כל־ימי צבאי איחל Job. 14, 14.
ואני תמיד איחל Ps. 71, 14.
1 *imperf.:* וְאֲיַחֲלָה
ואיחלה לאור Job. 30. 26.
3 *imperf.:* יִיחַל
ולא ייחל לבני אדם Mich. 5, 6.
3 *pl.:* וַיְיַחֲלוּ *p.*

Digitized by Google

Jes. 42, 4. ולתורתו איים ייחלו
3 *pl.*: יְיַחֲלוּן
Jes. 51, 5. ואל־זרועי ייחלון
Nif-al: נוֹחַל
3*perf. fem.*: נוֹחֲלָה* v. חָלַל II.
Ez. 19, 5. *נוחלה אבדה תקותה
3*impf. ap.*: וַיּוּחָל
Gn. 8, 12. וייחל עוד שבעת ימים
Hif-il: הוֹחִיל
1 *perf.*: הוֹחַלְתִּי
Job. 32, 11. הן הוחלתי לדבריכם
1 *perf.*: הוֹחַלְתִּי *p.*
Ps. 38, 16. כי־לך יי הוחלתי
Ps. 130, 5. ולדברו הוחלתי
1 *perf.*: וְהוֹחַלְתִּי
Job. 32, 16. והוחלתי כי־לא ידברו
imprt. fem.: חֹלִי, הוֹחִילִי
Ps. 42, 6. 12. 43, 5. הודוֹלי לאלהים
1 *imperf.*: אוֹחִיל
2 Reg. 6, 33. מה־אוחיל ליי עוד
Thr. 3, 21. 24. על־כן אוחיל
1 *imperf.*: אֹחִילָה
2 S. 18, 14. לא־כן אחילה לפניך
Jer. 4, 19. *מעי ׀ מעי ׀ אוחולה
Mich. 7, 7. אוחילה לאלהי ישעי
2 *impf. ap.*: תּוֹחִיל *masc.*
1 Sam. 10, 8. שבעת ימים תוחל
3 *imperf.*: וַיּוֹחֶל K'tib.
1 Sam. 13, 8. וייחל שבעת ימים
3 *impf. ap.*: וַיְיֻחַל Q'ri.
1 Sam. 13, 8. וייחל שבעת ימים
יָחִיל
ת״נ, וסקעוכה כמו יָחֵל פועלי״, וסמוכן מקומלן ומקכה [ומצרעצכ], ומיכנו פעולי״ כמצר קצמו כניס. נגמרק כמס יָחִיל.
adj. m., sicut יָחֵל, *act.* (non *pass.*, ut plerique sentiunt), exspectans, veluti dei opem, etiam aliquantulum retardatam. LXX. *ὑπομενεῖ.*
adj.: וַיָּחִיל
Thr. 3, 26. טוב ויחיל ודומם
תּוֹחֶלֶת
ת״נ, וסהלכה מקוס ומנע כסל ומנעק [עכוומצרעוכנ], וידוע מסמרש.
n. f. exspectatio, spes, saepissime de fiducia dei implente promissiones. LXX. *ἐλπίς, ὑπόστασις* (Ψ. 38, 11. cf. Hbr. 11, 1.); *καύχημα* (תִּחְלָה), *ἀρχή* (תְּחִלָּה), *ἐγχρονίζειν.*
Prv. 10, 28. תוחלת צדיקים שמחה
Prv. 13, 12. תוחלת ממשכה
וְתוֹחֶלֶת
Prv. 11, 7. ותוחלת אונים אבדה
cum suff.: תּוֹחַלְתִּי
Ps. 39, 8. תוחלתי לך היא
cum suff.: וְתוֹחַלְתִּי
Thr. 3, 18. ותוחלתי מיי
cum suff.: תּוֹחַלְתּוֹ
Job. 41, 1. הן תוחלתו נכזבה

יָחַם

פעל כוזד, ומסוכן סיוס שולג מגלי-כמוי עיכס וקצוף [נצמר, כלצם ויין], ומקלוס מסמש יָחַם, וכדומס לו חָם, שעניכו מקוככות ומלועצות, נסצמל על נקיוק מוסריס, ומס מסמל על מקוס סרגל, לכן נצרש סוס עוד מקוס להתגדר. נקלנוס חָם, וסככר חַם, ונמרמש אִתְחַם מגלהו.
verb. intr., nudum esse (bloss, baar), spec. non calceatum, targ. יְחַם, *Pi.* יַחֵם, in *midrasico* sermone *Itpa.* אִתְחַם. Radicem repraesentat v. חָם, tersum, politum esse, trop. de puritate morali.

יֶחָף

ת״נ, וסרגון שולג וקצוף-סרגל [נצמר-סוס], וידוע מסמרש. נגמרק מסמ יְחוּף, יַחַף ידוע.
adj. m. nudus pedibus, discalceatus. LXX. *ἀνυπόδετος*; *ὁδὸς τραχεῖα* (Jer. 2, 25. Syrus: *chefjo-juto*, h. e. nuditas pedum).
2 Sam. 15, 30. והוא הולך יחף
adj.: יָחֵף
Jes. 20, 2. הלך ערום ויחף
Jes. 20, 3. ערום ויחף שלש שנים
Jes. 20, 4. ערום ויחף וחשופי שת
adj.: מְיֻחָף
Jer. 2, 25. מנעי רגלך מיחף

יֶחֶר

ד״ר
v. s. r. אָחֵר *p.* 35.

יָחַשׁ

פעל כוזד ומקוקי, ולק-עוכר כף נגוור, והמעכס כ״ל כמו שָׁכַל יָלַד, נככוב ופריקס וסולס [שפרשסטין, שנע-שעשטין], והסרש נקלמוסו יָחַשׁ נקרמי יָחַם, ויסיס סגלל והקין מסרש ע״י קוס מסריקס, ויסולמו ומ, ונקמע לפי מקור הלשון ומקדמות מסלס כסרש וכמכוון, כן נקוסמס ב סו לק, ד״ל נגרמכי עקיקי וכדומס ב, [goth. *vahs*-jan, *wachs*-en], וכן
כגרמו מסרש נהולו יוכי וכוקי.
verb. intr. inus., progerminare, gigni, exsistere (syn. יָלַד), ortum ex radice יחשׁ, sibilo aucta, goth. *vahs*-jan, aram. וְחַס. Hoc de verbo descendunt hebr. יַחַשׁ, aram. יְחוּפָא, יְחַפְחָפָא.

יַחַשׁ

ת״נ וסגולי״, ומפקוק כמו קולדס, לומר שלר כתקוס ע״י נככוב והסולד, ומוס נמע ויוכך למסרשק [שפר שָׁם], נסמל על מרשק גוע ומעס. ותכין כוס ספר ס״יק,

לומר שלר נו כרצמ מסרשק כגומס עס למקים ויוכקים, וכן יַחַס נקרמי, נסמל רנ, ומוס סרש יְחוּס, יְחַסְחַסְפָּא וכדומס.
n. m. segol., id quod natum est progerminatione, germen, surculus, soboles (syn. תּוֹלֶדָה), trop. gens, genus, familia, uni radici stirpique innixa, unde סֵפֶר יַחַשׂ, N. T. *βίβλος γενέσεως*, genealogia. LXX. *συνοδία.*
דַּיַּחַשׂ
Neh. 7, 5. ואמצא ספר היחש
הִתְיַחֵשׂ
כנין מסרש נויר-סרש, ומסוכן נכקב נסרשר סיקש לגוזו ומרשקו, ומרשים מסקור מסכו כרש, ווס לרוב.
v. hitpa. denom., secundum familias recenseri, in catalogum referri. LXX. *γενεαλογεῖσθαι, καταριθμεῖσθαι, γενεαλογία, καταλογία, καταλογισμός, ἐπιγονή, συνοδία, ὁδηγός, πρᾶξις, σύντριμμα.*
Hitpa-el: הִתְיַחֵשׂ
3 *perf. pl.*: הִתְיַחֲשׂוּ
1Chr. 5, 17. כלם התיחשו בימי יותם
1 Chr. 9, 1. וכל־ישראל התיחשו
part. pl.: הַמִּתְיַחְשִׂים
Esr. 2, 62. כתבם המתיחשים
Neh. 7, 64. כתבם המתיחשים
inf. constr.: הִתְיַחֵשׂ
2 Chr. 31, 17. התיחש הכהנים
2 Chr. 31, 19. ולכל התיחש בלוים
Esr. 8, 3. ועמו התיחש לזכרים
inf. constr.: לְהִתְיַחֵשׂ *adv.*
1 Chr. 5, 1. ולא להתיחש לבכרה
2 Chr. 12, 15. ועדו החזה להתיחש
Neh. 7, 5. ואת־הזעם להתיחש
inf. constr.: וְלְהִתְיַחֵשׂ
2 Chr. 31, 18. ולהתיחש בכל־טפם
inf. c. suff.: הִתְיַחֲשָׂם
1 Chr. 7, 5. התיחשם לכל
1 Chr. 9, 22. בחצריהם התיחשם
2Chr. 31, 16. מלבד התיחשם לזכרים
inf. c. suff.: וְהִתְיַחֲשָׂם
1 Chr. 4, 33. מושבותם והתיחשם
1 Chr. 7, 7. והתיחשם עשרים ושנים
1 Chr. 7, 9. והתיחשם לתלדותם
1 Chr. 7, 40. והתיחשם בצבא
Esr. 8, 1. ראשי אבותיהם ותיחשם
inf. c. suff.: בְּהִתְיַחְשָׂם
1 Chr. 5, 7. בהתיחשם לתלדותם

יָטַב

פעל כוזד, וכמוכ קן נעתיד יִיטַב, יִטַּב [ופל הִיטְבִי], לסן נעכר מן טוֹב מסרש, לעיל קף ס״כ. מסצעות וכיכ ויפיעס פעור ושמור נכיכס וגניכס [גלַאֲכְנען, צאָן ויין], ווסל מכוונס של וכיצר קל-כקצס, לומר וקיפס, ומוס מסצמל כלכך מצולס על מסקון של רע, על צפיכס ועציכס, על נעיפס ומקיקס, על עליונות ושוב לב, ועל מעוב נעצס, כידוע לכל מרש עוב. ומוס סכוסף הֵיטִיב, ועקידו יֵיטִיב. מקנות ומכלו מסרש רַב, ודומס לו טֵב לעיל, לסן נכקוד לאתי נקרמי טָאַב לומר טֵב, כלסר יסוכסס ע״י זווי סלצוכות. כי ינעתי ומצלתי מרש ומכוון לאתי וס כשתי ערב נ״כ, ד״ל נהולו [*s. div, dip*] ענין נהיכס נכיקיכס, וכדומס נשלר לשוכות.
verb. intr. (unde solummodo impf. יִיטַב, יֵיטַב, semel תֵּיטְבִי; prf. enim a v. טוּב fieri solet), splendere, conceptione fervorem pruritumque libidinosum. De origine v. חָמַם. LXX. *παραθερμαίνειν, κισσᾶν, ἐγκισσᾶν.*
3 *fem. c. suff.*: יְחַמַּתְנִי
Ps. 51, 7. ובחטא יחמתני אמי
Pi-el: יִחֵם *v. p.* 407.
inf. constr.: יַחֵם
Gn. 30, 41. והיה בכליחם הצאן
Gn. 31, 10. ויהי בעת יחם הצאן
inf. c. suff.: לְיַחֲמָהּ
Gn. 30, 41. ליחמה במקלות

חֻמָּה

v. s. r. חָמָה *p.* 407.

יָחַף

ד״ן
פעל כוזד ומקוקי, ולק-עוכר כף נגוור, והמעכס כ״ל כמו שָׁכַל יָלַד, נככוב ופריקס וסולס [שפרשסטין, שנע-שעשטין], והסרש נקלמוסו יָחַשׁ נקרמי יָחַם, ויסיס סגלל והקין מסרש ע״י קוס מסריקס, ויסולמו ומ, ונקמע לפי מקור הלשון ומקדמות מסלס כסרש וכמכוון, כן נקוסמס ב סו לק, ד״ל נגרמכי עקיקי וכדומס ב, [goth. *vahs*-jan, *wachs*-en], וכן
כגרמו מסרש נהולו יוכי וכוקי.
verb. intr. inus., progerminare, gigni, exsistere (syn. יָלַד), ortum ex radice יחשׁ, sibilo aucta, goth. *vahs*-jan, aram. וְחַס. Hoc de verbo descendunt hebr. יַחַשׁ, aram. יְחוּפָא, יְחַפְחָפָא.

יַחַשׁ

ת״נ וסגולי״, ומפקוק כמו קולדס, לומר שלר כתקוס ע״י נככוב והסולד, ומוס נמע ויוכך למסרשק [שפר שָׁם], נסמל על מרשק גוע ומעס. ותכין כוס ספר ס״יק,

Digitized by Google

וְהֵיטַב 3 *perf.*: Gn. 4, 7.
והיטב ה׳ לאדני 1 Sam. 25, 31.
וְהֵיטַבְתָּ 3 *perf.*:
והיטבך והרבך מאבתיך Dt. 30, 5.
הֵיטַבְתָּ 2 *perf.*: *masc.*
היטבת לראות Jer. 1, 12.
הֵיטַבְתְּ 2 *perf. fem.*:
היטבת חסדך האחרון Ruth 3, 10.
הֵטִיבוּ, הֵיטִיבוּ 3 *pl.*:
הטיבו כל־אשר דברו Dt. 5, 28.
היטיבו אשר דברו Dt. 18, 17.
הטיבו מצבות Hos. 10, 1.
וְהֵטַבְנוּ 1 *pl.*:
והטבנו לך Num. 10, 29. 32.
מֵיטִיב *part.*:
איש מיטיב לנגן 1 Sam. 16, 17.
הַמֵּיטִיב *part.*:
מוב־אתה ומטיב Ps. 119, 68.
וְהַמֵּטִב *part.*:
ישה קול ומטב נגן Ez. 33, 32.
מֵיטִיבִים *part. pl.*:
המה מיטיבים את־לבם Jud. 19, 22.
מֵטִבֵי, מֵיטְבֵי *pl. constr.*:
מיטיבי צעד Prv. 30, 29.
ואריצה מטבי לכת Prv. 30, 29.
הֵיטֵב, הֵטֵב *inf.*: *adv.*
היטב איטיב Gn. 32, 13.
ואת אתו מחון היטב Dt. 9, 21.
וחקרת ושאלת היטב Dt. 13, 15.
ושמעת ודרשת היטב Dt. 17, 4.
הרשו השפטים היטב Dt. 19, 18.
התורה הזאת באר היטב Dt. 27, 8.
ואת־צלמיו שברו היטב 2 Rg. 11, 18.
למדו היטב Jes. 1, 17.
היטיב תיטיבו Jer. 7, 5.
וגם־היטיב אין אותם Jer. 10, 5.
היטב חרה־לי Jon. 4, 9.
הַהֵיטֵב *inf. c. h int.*:
היטב חרה לך Jon. 4, 4. 9.
לְהֵיטִיב, לַהֲטִיב *inf. constr.*:
להרע או להיטיב Lev. 5, 4.
להיטיב אתכם Dt. 28, 63.
חדל להשכיל להיטיב Ps. 36, 4.
גם־אתם תוכלו להיטיב Jer. 13, 23.
אשר אמרתי להיטיב Jer. 18, 10.
וששתי עליהם להטיב Jer. 32, 41.
חדל כפים להיטיב Mich. 7, 3.
להיטיב את־ירושלם Zach. 8, 15.
וְלְהֵיטִיב *inf. constr.*:
ולהיטיב לא ידעו Jer. 4, 22.
לְהֵיטִיבְךָ *inf. c. suff.*:
להיטיבי אתם Jer. 32, 40.
לְהֵיטִבְךָ *inf. c. suff.*:
להיטבך באחריתך Dt. 8, 16.
בְּהֵיטִיבְכֶם *inf. c. suff.*:
בהיטיבו את־חנרת Ex. 30, 7.
הֵיטִיבָה *imprt. sg.*: *masc.*
היטיבה ברצונך את־ציון Ps. 51, 20.
הטיבה ה׳ לטובים Ps. 125, 4.
הֵטִיבִי *imperat. fem.*:
הטיבי נגן הרבי־שיר Jes. 23, 16.
הֵיטִיבוּ *imprt. pl.*:
היטיבו נגן Ps. 33, 3.
חיטיבו דרכיכם Jer. 7, 3.
הֵטִיבוּ, וְהֵיטִיבוּ *imprt. pl.*:
והטיבו דרכיכם Jer. 18, 11. 26, 13.
והיטיבו מעלליכם Jer. 35, 15.
אֵיטִיב 1 *imperf.*:
ואתה אמרת היטב איטיב Gn. 32, 13
וְאֵיטִיבָה 1 *imperf.*:
ולמולדתך ואיטיבה עמך Gn. 32, 10
תֵּטִיב 2 *imperf.*:

הלוא אם־תטיב שאת Gn. 4, 7.
ואם לא תטיב Gn. 4, 7.
תֵּיטִיב 2 *imperf.*:
ויודך כי־תיטיב לך Ps. 49, 19.
תֵּיטְבִי 2 *impf. fem.*:
מה־תיטבי דרכך Jer. 2, 33.
תֵּיטְבִי 2 *impf. c. h int.*: *al. Qal.*
התיטבי מנא אמון Nah. 3, 8.
יֵיטִיב 3 *imperf.*:
אשר ייטיב ה׳ עמנו Num. 10, 32.
כי־ייטיב ה׳ לי Jud. 17, 13.
בכל אשר־ייטיב 1 Sam. 2, 32.
לב שמח ייטיב גהה Prv. 17, 22.
לא־ייטיב ה׳ ולא ירע Zeph. 1, 12.
יֵיטַב 3 *imperf.*:
כי־ייטב אל־אבי 1 Sam. 20, 13.
לב שמח ייטב פנים Prv. 15, 13.
יֵיטֵב 3 *imperf.*:
ייטיב אלהיך את־שם 1 Reg. 1, 47.
יֵיטֵב 3 *imperf.*:
ואלמנה לא ייטיב Job. 24, 21.
וַיִּיטַב 3 *imprf. ap.*:
ויטב אלהים למילדת Ex. 1, 20.
וְיִטַּב־לְךָ 3 *impf. c. suff.*:
ויטיבך לבך בימי Eccl. 11, 9.
תֵּיטַב 3 *fem.*:
לשון חכמים תיטיב דעת Prv. 15, 2.
וַתִּיטַב 3 *fem. ap.*:
ותיטב את־ראשה 2 Reg. 9, 30.
תֵּיטִבוּ 2 *pl.*:
אם־תיטיבו ותרעו Jes. 41, 23.
תיטיבו את־דרכיכם Jer. 7, 5.
יֵיטִיבוּ 3 *pl.*:
הלוא דברי ייטיבו Mich. 2, 7.

מֵיטָב

ז׳ ע״מ מֵישָׁר, מֵיתָר, וסמיך מֵיטַב, וספיקין העוג מכל וכנקמל [לפם נעפטע], וכן מיטב הגפן, מיטב הזית, מיטב הכרם וכדומה. קמוגם מופטע.

n. m. abstr. (ad s. f. מֵישָׁר, מֵיתָר, c. מֵיטַב), bonum, optimum rei, veluti agri, vineae, terrae, gregis.
LXX. *τὰ βέλτιστα, βέλτιστος.*

מֵיטַב *constr.*:
מיטב שדהו Ex. 22, 4.
ועל־מיטב הצאן 1 Sam. 15, 9.
על־מיטב הצאן והבקר 1 S. 15, 15.
וּמֵיטַב *constr.*:
ומיטב כרמו ישלם Ex. 22, 4.
בְּמֵיטַב *constr.*:
במיטב הארץ הושב Gn. 47, 6.
במיטב הארץ בארץ Gn. 47, 11.

יִטְבָה

נקרי כמו נענרי, וסעתיד יַיטַב.
v. aram. (impf. יַיטַב), hebraico par et aequale.
יֵיטַב 3 *imperf.*:
ועל־אחיך ייטב Esr. 7, 18.

יִין

v. s. r. יָנַן *p.* 339.

יָכַח

v. s. r. נָכַח *p.* 339.

יָכֹל

פעל כודד, ונמנה נם יָכֹל, והעתיד מכוכם יוּכַל, וסמלה כלכול והכלה [לוסמפלעטן], ודומה לו כזכזו לפ״ז פָּל לקמן, וכן פְּחַל נקרי, וכן הָכַל לר״ק, ונחת תמנות היכולה היו

סכלכול וקוק [לוסמפלעטן, קמכנען], והכנוכות מִיכָל, הַיכָל. סמפלות רכות, כסמילות היכלת נפמי ערב, ולפעמים נכ על הכלות. תמנות ומקור סזכם וגם סזווי נפמי ערב עי׳ ppp פָּל [כול] לקמן.

s. יָכֹל, *vrb. trans.* (impf. *Hof-al* יוּכַל), sustinere, sufferre, posse, valere, praevalere, aram. יָכַל, הָכַל. Cognata sunt vv. פָּל et הָכַל, unde ex nonnullorum sententia descendit הֵיכָל. LXX., intellecta eorum vv. cognatione: *ἀνέχεσθαι, ὑποφέρειν, χωρεῖν, δύνασθαι* (*δυνατός*), *ἰσχύειν, ἐξέχειν, ἐκποιεῖν, συνεσθίειν.*

יָכֹל 3 *perf.*:
וירא כי לא יכל לו Gn. 32, 26.
ולא־יכל יוסף להתאפק Gn. 45, 1.
ולא־יכל משה לבוא Ex. 40, 35.
ולא יכול לראות 1 Sam. 4, 15.
ולא־יכל עוד לחשיב 2 Sam. 3, 11.
כי לא יכל לבנות בית 1 Rg. 5, 17.
ולא יכל לחשיבה אליו 1 Rg. 13, 4.
ואחיהו לא־יכל לראות 1 Rg. 14, 4.
כי־לא יכול להציל 2 Rg. 18, 29.
ולא־יכל דויד ללכת 1 Chr. 21, 30.
לא יכול להכיל 2 Chr. 7, 7.
אשר יכול להציל 2 Chr. 32, 14.
ולא יכל להלחם עליה Jes. 7, 1.
יָכְלָה 3 *fem.*:
ולא יכלה ארץ מגוריהם Gn. 36, 7.
ולא־יכלה עוד הצפינו Ex. 2, 3.
וַיָּכָלְתְּ 2 *perf.*:
ויכלת עמד Ex. 18, 23.
יָכָלְתִּי 1 *perf.*: *p.*
עם־אחתי גם־יכלתי Gn. 30, 8.
ומה־יכלתי עשות ככם Jud. 8, 3.
ולא־יכלתי לראות Ps. 40, 13.
יְכָלְתִּיו 1 *perf. c. suff.*:
פן־יאמר איבי יכלתיו Ps. 13, 5.
יָכְלוּ 3 *pl.*:
ולא יכלו לשבת יחדו Gn. 13, 6.
ולא יכלו דברו לשלם Gn. 37, 4.
ולא־יכלו אחיו לענות Gn. 45, 3.
ולא־יכלו מצרים לשתות Ex. 7, 21.
לא יכלו לשתות ממימי Ex. 7, 24.
ולא־יכלו החרטמים לעמד Ex. 9, 11.
ולא יכלו להתמהמה Ex. 12, 39.
ולא יכלו לשתת מים Ex. 15, 23.
ולא־יכלו לעשת־הפסח Nu. 9, 6.
*ולא יכלו בני ישראל Jos. 7, 12.
*לא יוכלו בני־יהודה Jos. 15, 63.
ולא יכלו בני מנשה Jos. 17, 12.
ולא־יכלו עוד לעמד Jud. 2, 14.
ולא יכלו להגיד החידה Jud. 14, 14.
ולא־יכלו הכהנים לעמד 1 Rg. 8, 11.
אשר לא־יכלו בני ישראל 1 Rg. 9, 21.
ולא יכלו לאכל 2 Reg. 4, 40.
ולא יכלו להלחם 2 Reg. 16, 5.
ולא־יכלו הכהנים לעמוד 2 Chr. 5, 14
ולא יכלו הכהנים לבוא 2 Chr. 7, 2.
ולא יכלו להפשיט 2 Chr. 29, 34.
כי לא יכלו לעשתו 2 Chr. 30, 3.
יכלו אלהי גויי הארצות 2 Chr. 32, 13.
ולא יכלו להגיד Esr. 2, 59.
ולא יכלו להגיד בית Neh. 7, 61.
דחו ולא־יכלו קום Ps. 36, 13.
גם לא־יכלו לי Ps. 129, 2.
לא יכלו מלט משא Jes. 46, 2.
יכלו לך אנשי שלמך Obad. 1, 7.
יָכְלוּ 3 *pl.*: *p.*
את־החכנים ולא יכלו Ex. 8, 14.
אל־מלך ארום ולא יכלו 2 Rg. 3, 26.
אל־הירבשה ולא יכלו Jon. 1, 13.
וַיֻּכְלוּ 3 *pl.*:

ויכלו לך אנשי שלמך Jer. 38, 22.
יָכֹל, יָכוֹל *inf. abs.*:
כי־יכול נוכל לה Num. 13, 30.
וגם יכל תוכל 1 Sam. 26, 25.
כֹּל, הֲיָכוֹל *inf. abs. c. h int.*:
היכל אוכל דבר Num. 22, 38.
היכול יכלו 2 Chr. 32, 13.
יְכֹלֶת *inf. constr.*:
מבלתי יכלת י׳ Num. 14, 16.
מבלי יכלת י׳ Dt. 9, 28.
אוּכַל 1 *imperf.*: *Hof-al.*
לא אוכל להמלט ההרה Gn. 19, 19.
כי לא אוכל לעשות דבר Gn. 19, 22.
כי לא אוכל לקום מפניך Gn. 31, 35.
לא־אוכל אנכי לבדי Num. 11, 14.
אולי אוכל Num. 22, 6. 11.
לא אוכל לעבר Num. 22, 18. 24, 13.
האמנם לא אוכל כבדך Num. 22, 37.
היכל אוכל דבר מאומה Num. 22, 38.
לא־אוכל לבדי שאת Dt. 1, 9.
איכה אוכל להורישם Dt. 7, 17.
לא־אוכל עוד לצאת ולבוא Dt. 31, 2.
ולא אוכל לשוב Jud. 11, 35.
לא אוכל לגאול־לי Ruth 4, 6.
כי לא־אוכל לגאול Ruth 4, 6.
ואם־אני אוכל־לו 1 Sam. 17, 9.
לא־אוכל ללכת באלה 1 Sam. 17, 39.
ויאמר לא אוכל לשוב 1 Rg. 13, 16.
לא אוכל לעשות 1 Reg. 20, 9.
ולא אוכל לרדת Neh. 6, 3.
כי איכה אוכל וראיתי Esth. 8, 6.
ואיככה אוכל וראיתי Esth. 8, 6.
נשגבה לא־אוכל לה Ps. 139, 6.
לא־אוכל און ועצרה Jes. 1, 13.
לא אוכל כי חתום הוא Jes. 29, 11.
לא־אוכל לעשות לכם Jer. 18, 6.
לא אוכל לבוא בית י׳ Jer. 36, 5.
בידי לא־אוכל קום Thr. 1, 14.
אשר לא־אוכל לעבר Ez. 47, 5.
אוּכַל 1 *imperf.*: *p.*
ומשאתו לא אוכל Job. 31, 23.
אתו לא אוכל Ps. 101, 5.
ונלאיתי כלכל ולא אוכל Jer. 20, 9.
הַאוּכַל 1 *impf. c. h int.*:
האוכל להשיבו עוד 2 Sam. 12, 23.
תּוּכַל 2 *imperf.*:
אם־תוכל לספר אתם Gn. 15, 5.
לא תוכל לראת את־פני Ex. 33, 20.
לא תוכל כלתם מהר Dt. 7, 22.
לא־תוכל לאכל בשעריך Dt. 12, 17.
כי לא תוכל שאתו Dt. 14, 24.
לא תוכל לזבח את־הפסח Dt. 16, 5.
לא תוכל לתת עליך Dt. 17, 15.
לא תוכל להתעלם Dt. 22, 3.
לא־תוכל להרפא Dt. 28, 27. 35.
לא תוכל לקום לפני איביך Jos. 7, 13.
לא תוכל ללכת 1 Sam. 17, 33.
אם־תוכל לתת לך 2 Reg. 18, 23.
לא־תוכל לו Esth. 6, 13.
אם־תוכל השיבני Job. 33, 5.
אם־תוכל לתת לך רכבים Jes. 36, 8.
תּוּכַל 2 *imperf.*: *p.*
וגם יכל תוכל 1 Sam. 26, 25.
ויאמר חפתה וגם תוכל 1 Reg. 22, 22.
ידעת כי־כל תוכל Job. 42, 2.
וחבים אל־עמל לא תוכל Hab. 1, 13.
וַתּוּכַל 2 *imperf.*: *p.*
ועם־אנשים ותוכל Gn. 32, 29.
ותעשי הרעות ותוכל Jer. 3, 5.
חזקתני ותוכל Jer. 20, 7.
תְּוֻכְלִי 2 *fem.*:
לא תוכלי כפרה Jes. 47, 11.
אולי תוכלי הועיל Jes. 47, 12.
יוּכַל 3 *imperf.*:
אם־יוכל איש למנות Gn. 13, 16.

Digitized by Google

לא־יוכל הנער לעזב Gn. 44, 22.
לא יוכל לראות Gn. 48, 10.
ולא יוכל לראת את־הארץ Ex. 10, 5.
לא־יוכל העם לעלת Ex. 19, 23.
לא יוכל לבכר Dt. 21, 16.
לא־יוכל לשלחה כל־ימיו Dt. 22, 19.
לא־יוכל שלחה כל־ימיו Dt. 22, 29.
לא־יוכל בעלה הראשון Dt. 24, 4.
כהוה לא יוכל לראות 1 Sam. 3, 2.
מי יוכל לעמד לפני יי 1 Sam. 6, 20.
אם־יוכל להלחם אתי 1 Sam. 17, 9.
כי מי יוכל לשפט 1 Reg. 3, 9.
כי יוכל אלהיכם 2 Chr. 32, 14.
כי־לא יוכל כל־אלוה 2 Chr. 32, 15.
חגם־לחם יוכל תת Ps. 78, 20.
לא־יוכל איש לדבר Eccl. 1, 8.
מעות לא־יוכל לתקן Eccl. 1, 15.
לא־יוכל להמנות Eccl. 1, 15.
ולא־יוכל לדין Eccl. 6, 10.
מי יוכל לתקן Eccl. 7, 13.
כי לא יוכל האדם Eccl. 8, 17.
לא יוכל למצא Eccl. 8, 17.
כי לא־יוכל לחציל Jes. 36, 14.
לא־יוכל להושיע Jer. 14, 9.
לא־יוכל להרפות עוד Jer. 19, 11.
כי־אין המלך יוכל אתכם Jer. 38, 5.
ולא־יוכל יי עוד לשאת Jer. 44, 22.
לא־יוכל להצילם Ez. 7, 19.
לא יוכל לחיות בה Ez. 33, 12.
והיד יוכל עבד אדני Dan. 10, 17.
לא יוכל לרפא לכם Hos. 5, 13.
לא־יוכל להצילם Zeph. 1, 18.

3 *imperf.:* יוּכַל *p.*

להתפלל ולא יוכל Jes. 16, 12.
כי השקט לא יוכל Jer. 49, 10.
וגחבה לא־יוכל Jer. 49, 23.
השקט לא יוכל Job. 4, 2.
ועצר במלין מי יוכל

3 *impf. c. h int.:* הֲיוּכַל

אמרו היוכל אל Ps. 78, 19.

3 *imperf.:* וַיּוּכַל *p.*

וישר אל־מלאך ויכל Hos. 12, 5.

3 *fem.:* תּוּכַל

לא־תוכל שאת Prv. 30, 21.
לא־תוכל לבוא Jes. 59, 14.
לא־תוכל הארץ להכיל Am. 7, 10.

1 *pl.:* נוּכַל

לא נוכל דבר אליך Gn. 24, 50.
לא נוכל עד אשר יאספו Gn. 29, 8.
לא נוכל לעשות Gn. 34, 14.
לא נוכל לרדת Gn. 44, 26.
לא נוכל לראות Gn. 44, 26.
כי־יכול נוכל לה Num. 13, 30.
לא נוכל לעלות Num. 13, 31.
לא נוכל לנגע בהם Jos. 9, 19.
ובמה נוכל לו ואסרנוהו Jud. 16, 5.
לא־נוכל לתת־להם נשים Jud. 21, 18.
לא נוכל לבנות בחומה Neh. 4, 4.

1 *pl.:* וְנוּכְלָה

אולי יפתה ונוכלה לו Jer. 20, 10.

2 *pl.:* תּוּכְלוּ

לא תוכלו לעבד את־יי Jos. 24, 19.
ואם־לא תוכלו להגיד לי Jud. 14, 13.
גם־אתם תוכלו להיטיב Jer. 13, 23.

3 *pl.:* יוּכְלוּ

ולא יכלו בני ישראל Jos. 7, 12.
לא יוכלו בני־יהודה Jos. 15, 63.
כי לא יוכלו להראות 2 Sam. 17, 17.
ולא־יכלו קום Ps. 18, 39.
לא יוכלו לכבות Cant. 8, 7.
לא יוכלו לנבח Jes. 56, 10.
ולא־יוכלו לך Jer. 1, 19.
ולא יוכלו להקשיב Jer. 6, 10.
לא־יוכלו לצאת ממנה Jer. 11, 11.
ולא־יוכלו לך Jer. 15, 20.
בלא יוכלו Thr. 4, 14.

לא יוכלו נקין Hos. 8, 5.

3 *pl.:* יְכָלְלוּ *p.*

חשבו מזמה בל־יוכלו Ps. 21, 12.
ויתגעשו ולא יוכלו Jer. 5, 22.
רדפי יכשלו ולא יכלו Jer. 20, 11.

3 *pl.:* יְוֻכָלְלוּ

כי לא יוכלון המצרים Gn. 43, 32.
כאשר יובלון שאת Gn. 44, 1.

מְיכָל

ז׳ ע״מ מִישָׁר, מֵישָׁר, מֵישָׁב, מֵיתָר נצלנו מקרק נגרי, ומקתין נקר מקוץ מים ונרכס, ונקרק כן ע״מ כלכול ומכלה [נעהֲלָטער = נעהֲלָטער-עגן, פֶּסְטְעגן], ומוס מסמיכות מֵיכַל מַיִם,ומ״ק הגווירים מסם מן מ כל מנעזים כעורים קיל, ולית לין ולית לין, ומכל כסומק נמרכנס, וכן ומק מעלות מסרס מעל בָּלֵי ע״ב.

n. m. (ad s. f. modo ***Zere*** modo ***Chireq*** habentium מִישָׁר, מֵישָׁר, c. מִיכַל מַיִם), rivus, tanquam aquarum receptaculum, a v. יָכַל = כָּל, *χωρεῖν*, unde et כְּלִי, vas, receptaculum. Trg. יַרְדְּנָא. LXX. *μικρὸν τοῦ ὕδατος* (cf. arab. denom. ***makila***, h. e. parum aquarum continere).

constr.: מִיכַל

עברו מיכל המים 2 Sam. 17, 20.

הֵיכָל

v. s. r. הֲכַל *p.* 424.

יָכֶל

שׁוֹ יָכֹל נקרני כמו יָכֹל נענני, נלי מסרס מכוון, ומוס נמקנוס מסם מעופעז יוּכַל, כמו מס מקוני יְכֹלֶת נענני. ומ״ל מקנוי כנ׳כול עי׳ נספרי מנכה ענמי מרס דף כל״ו.

s. יָכֹל, *vrb. aram.*, cui respondet hebr. יָכֹל. Targ. inde יוּכָל, potentia (hebr. יְכֹלֶת), rab. דְּבִיכוֹל, si esset in potentia h. e. si fieri posset id, quod propter dei perfectionem fieri non potest. LXX. *δύνασθαι.*

Af-el: הֲהֵיכַל 3 *perf.*

היכל לשיזבותך Dan. 6, 21.

2 *perf.:* יְכֵלְתָּ

יכלת למגלא רזא דנה Dan. 2, 47.

part.: יָכֵל *sg.*

יכל לשיזבותנא Dan. 3, 17.
בגוה יכל להשפלה Dan. 4, 34.

part. fem.: וַיְכֵלָה *sg.*

ויכלה להן Dan. 7, 21.

part. pl.: יְכֵלִין *masc.*

יכלין להחויה למלכא Dan. 2, 27.
לא־יכלין פשרא Dan. 4, 15.
לא־יכלין להשכחה Dan. 6, 5.

2 *imperf.:* תְּוֹכַל Q'ri.

די תוכל פשרין למפשר Dan. 5, 16.
הן תוכל כתבא Dan. 5, 16.

3 *imperf.:* יְכֵל

די־יכל להצלה כדנה Dan. 3, 29.

Of-al: הְוֵכַל

2 *imperf.:* תְּוֵכַל K'tib.

תוכל פשרין למפשר Dan. 5, 16.
תוכל כתבא Dan. 5, 16.

3 *imperf.:* יְהֵכַל

מלת מלכא יוכל להחויה Dan. 2, 10.

דֵּיכַל

aram., v. p. 424.

יָלַד

פעל כוזד, וסעתיד יֵלֵד כדרך פ״י, ומוס סמקור יָלֹד וסמתן יַלֶּדֶת, לֹו סם נסקנר יַלַּת, נמקוס סל, ולפ נמנת פסעל סוס כ״פ נקל ונענין סכנד יֵלֵד ונכנסם יַלֵּד ונסתעל תְּיַלֵּד ונסכנזוקות יֶלֶד, יַלְדָּה, יַלְדּוּת, יַלְיד, יְלִיד, וכל סזקר מצרם יֶלֶד נו׳ כמו נעדכי, ומפנת שקוסתם דף ל״ח לעיל. סלנס סוים ונוסם וסוכזוקות דנר לעסקוס [נעגנס-רען,ליינגען], סמנסם וסכנס סיזוס מקר לו מקס, וסצלות רנוס מקוד, עי׳ נגו־סעלין. קוסת סכנד מעוור סלדס ל״פ מקים, וקוסת סמתעל מנרצוקות נסצדי סיסם לו נסצדי קולדות, וכל וס נדוק וידוע. קקור מצרם וסצווי

עי׳ ססק יֶלֶד.

vrb. trans. (impf. יֵלֵד, inf. abs. יָלֹד, c. לֶדֶת, semel per syncopen לַת), cujus praeter ***Qal***, ***Pi-ēl***, ***Pu-al*** et ***Hitpa-ēl*** nulla conjugatio exstat; siquidem ceterae ex v. יֶלֶד confici solent. ***Pi.*** parturientes juvare, de obstetricia. ***Hitpa.*** natales profiteri, in genealogias (***Sifre-Toldot***) referri. LXX. *τεκνοῦν, τίκτειν, συλλαμβάνειν, κᾶσθαι, ἀποβαίνειν*; יֶלֶד, *τοκετός*; לֶדֶת, *ὠδίν*; יוֹלֵד, *υἱός*; יוֹלֶדֶת, *νεᾶνις*; תֶּרֶם וְיוֹלֶדֶת, *τεκνοποιήσει*; יָלוּד, *γεννητός, παιδίον*; יָלַד, *μαιοῦσθαι*, מְיַלֶּדֶת, *μαῖα*; תְּיַלֵּד, *ἐπισκέπτεσθαι, ἐπιζονεῖν* (h. e. in *ἄζονας* referre).

3 *perf.:* יָלַד

ועירד ילד את־מחויאל Gn. 4, 18.
ומחויאל ילד את־מתושאל Gn. 4, 18
ומתושאל ילד את־למך Gn. 4, 18.
וכוש ילד את־נמרד Gn. 10, 8.
ומצרים ילד את־לודים Gn. 10, 13.
וכנען ילד את־צדון Gn. 10, 15.
וארפכשד ילד את־שלח Gn. 10, 24.
ושלח ילד את־עבר Gn. 10, 24.
ויקטן ילד את־אלמודד Gn. 10, 26.
ובתואל ילד את־רבקה Gn. 22, 23.
ויקשן ילד את־שבא Gn. 25, 3.
וכוש ילד את־נמרד 1 Chr. 1, 10.
ומצרים ילד את לודיים 1 Chr. 1, 11.
וכנען ילד את־צידון 1 Chr. 1, 13.
וארפכשד ילד את־שלח 1 Chr. 1, 18.
ושלח ילד את־עבר 1 Chr. 1, 18.
ויקטן ילד את־אכמודד 1 Chr. 1, 20.
ילד שבר ואת־תרחנה 1 Chr. 2, 48.
מי ילד־לי את־אלה Jes. 49, 21.

3 *perf.:* יָלַד *p.*

קורא דגר ולא ילד Jer. 17, 11.

3 *perf.:* וַיֵּלֶד

ותרה עמל וילד שקר Ps. 7, 15.

3 *prf. c. suff.:* יְלָדָהּ

צור ילדך תשי Dt. 32, 18.

3 *perf. c. suff.:* יְלָדֶךָ *p.*

שמע לאביך זה ילדך Prv. 23, 22.

3 *prf. c. suff:* יְלָדוֹ

וכפר שמים מי ילדו Job. 38, 29.

3 *perf. fem.:* יָלְדָה

ילדה את־תובל קין Gn. 4, 22.
אשת אברם לא ילדה לו Gn. 16, 1.
אשר־ילדת הגר Gn. 16, 15.
גם־הוא ילדה בן Gn. 19, 38.
אשר־ילדה־לו שרה Gn. 21, 3.
אשר־ילדה לאברהם Gn. 21, 9.
הנה ילדה מלכה גם־הוא Gn. 22, 20.
אלה ילדה מלכה Gn. 22, 23.
אשר ילדה לנחור Gn. 24, 24.
אשר ילדה־לו מלכה Gn. 24, 47.
אשר ילדה הגר Gn. 25, 12.
כי לא ילדה ליעקב Gn. 30, 1.
ואחר ילדה בת Gn. 30, 21.
ויהי כאשר ילדה רחל Gn. 30, 25.
אשר ילדה ליעקב Gn. 34, 1.
ובשמת ילדה את־רעואל Gn. 36, 4.
ילדה את־יעוש Gn. 36, 5.
ילדה־לו אסנת Gn. 41, 50.
כי שים ילדה־לי אשתי Gn. 44, 27.
אלה בני לאה אשר ילדה Gn. 46, 15.
ילדה־לו אסנת Gn. 46, 20.
ילדה אתה ללוי במצרים Nu. 26, 59.
ילדה־לו גם־היא בן Jud. 8, 31.
אשר־ילדה תמר ליהודה Ruth. 4, 12.
עד־עקרת ילדה שבעה 1 S. 2, 5.
אשר ילדה אשת־אוריה 2 S. 12, 15.
אשר ילדה לשאול 2 Sam. 21, 8.
אשר ילדה לעדריאל 2 Sam. 21, 8.
ואתו ילדה אחרי אבשלום 1 Rg. 1, 6.
ילדה את־זמרן 1 Chr. 1, 32.
ילדה לו את־פרץ 1 Chr. 2, 4.
ואביגיל ילדה את־עמשא 1 Chr. 2, 17
ילדה את־חרן 1 Chr. 2, 46.
ילדה את־ירד 1 Chr. 4, 18.
ילדה את־מכיר 1 Chr. 7, 14.
ילדה את־ארשחוד 1 Chr. 7, 18.
גם־ילדה ציון Jes. 66, 8.
ילדה ועזוב Jer. 14, 5.

3 *perf. fem.:* יָלְדָה *p.*

ואשתו עקרה ולא ילדה Jud. 13, 2.
אשריאל אשר ילדה 1 Chr. 7, 14.
מכל־בנים ילדה Jes. 51, 18.
רני עקרת לא ילדה Jes. 54, 1.
בטרם תחיל ילדה Jes. 66, 7.
עד־עת יולדה־ילדה Mich. 5, 2.

3 *perf. fem.:* וַיֹּלֶדֶת

וילדה־לו בנים Ex. 21, 4.
כי תזריע וילדה זכר Lev. 12, 2.

3 *perf. fem. c. s.:* יְלָדַתְנִי

אשר ילדתני אמי Jer. 20, 14.

3 *prf. fem. c. s.:* יְלָדַתְךָ *p.*

שמה חבלת ילדתך Cant. 8, 5.

3 *prf. f. c. s.:* יְלָדַתְךָ

ואת־אמך אשר ילדתך Jer. 22, 26.

3 *perf. c. s.:* יְלָדַתְהוּ

אשר־אהבתך ילדתו Ruth 4, 15.

2 *prf. fem.:* יְלַדְתְּ, יְלָדְתְּ

את־עקרה ולא ילדת Jud. 13, 3.
בטותיך אשר ילדתי לי Ez. 16, 20.

2 *prf. fem.:* יְלַדְתְּ *p.*

אל־תיראי כי־בן ילדת 1 S. 4, 20.

2 *prf. fem.:* וְיָלַדְתְּ

וחרית וילדת בן Jud. 13, 3.

2 *prf. fem. c. s.:* יְלָדַתְנִי

אוי־לי אמי כי ילדתני Jer. 15, 10.

2 *perf. c. s.:* יְלָדַתְנִי Q'ri.

ולאבן את ילדתני Jer. 2, 27.

2 *perf. c. suff.:* יְלָדָתְנִי K'tib.

ולאבן את ילדתני Jer. 2, 27.

1 *perf.:* יָלַדְתִּי

כי־ילדתי בן לזקניו Gn. 21, 7.
ילדתי לו שלשה בנים Gn. 29, 34.
כי־ילדתי לו ששה בנים Gn. 30, 20.
וגם ילדתי בנים Ruth 1, 12.
לאמר כי ילדתי בעצב 1 Chr. 4, 9.
לא־חלתי ולא־ילדתי Jes. 23, 4.

1 *perf.:* יָלַדְתִּי *p.*

לא־היה בני אשר ילדתי 1 Rg. 3, 21.

1 *perf. c. s.:* יְלָדַתִּיהָ

אני היום ילדתיך Ps. 2, 7.

1 *prf. c. suff.:* יְלָדְתִּיהוּ

אם־אנכי ילדתיהו Num. 11, 12.

3 *pl.:* יָלְדוּ

בניהן אשר ילדו־לי Ez. 23, 37.

Digitized by Google

ילדו כל חית השדה Ez. 31, 6.
3 pl.: יָלְדוּ p.
או לבניהן אשר ילדו Gn. 31, 43.
בנים זרים ילדו Hos. 5, 7.
3 pl.: וַיִּלְדוּ
אל־בנות האדם וילדו להם Gn. 6, 4.
וילדו כל־הצאן נקדים Gn. 31, 8.
וילדו כל הצאן Gn. 31, 8.
ילדו־לו בנים האחרבה Dt. 21, 15.
2 pl.: וַיְלַדְתֶּם p.
המילדת וילדו Ex. 1, 19.
1 pl.: יָלַדְנוּ
חלנו כמו ילדנו רוח Jes. 26, 18.
part.: יוֹלֵד, יָלֹד sg. masc.
ילד כסיל לתוגה לו Prv. 17, 21.
יָלֹד חכם וישמח בו Prv. 23, 24.
אם־ילד זכר Jer. 30, 6.
part. e. suff.: וְהַיֹּלְדָה
ויחילדה ומחקה בעתים Dan. 11, 6
part. pl. c. s.: יֹלְדֵיהֶן
אביו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.
אביהו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.
part. fem.: יוֹלֶדֶת sg.
כצירי יולדה Jes. 21, 3.
חבלי יולדה יבאו לו Hos. 13, 13.
עד־עת יולדה ילדה Mich. 5, 2.
part. fem.: מְיוֹלֶדֶת sg.
חיל כיולדה Ps. 48, 7.
כיולדה יחילון Jes. 13, 8.
כיולדה אפעה Jes. 42, 14.
חיל כיולדה Jer. 6, 24. 22, 23. 50, 43.
על־חלציו כיולדה Jer. 30, 6.
וחבלים אחזתה כיולדה Jer. 49, 24.
החזיקך חיל כיולדה Mich. 4, 9.
ונחי בת־ציון כיולדה Mich. 4, 10.
part. fem.: יֹלֶדֶת sg.
שרה אשתך ילדת לך בן Gn. 17, 19.
אמללה ילדת השבעה Jer. 15, 9.
part. fem.: וְיֹלַדְתָּן f. corr.
הנך הרה וילדת בן Gn. 16, 11.
כי הנך הרה וילדת בן Jud. 13, 5. 7.
part. fem.: וְיוֹלֶדֶת, וְיֹלֶדֶת sg.
הרה וילדת בן Jes. 7, 14.
הרה ויולדת יחדו Jer. 31, 8.
part. fem.: דַּיֹּלֶדֶת sg.
זאת תורת הילדת Lev. 12, 7.
part. fem. c. s.: יוֹלַדְתֵּךְ p.
ותגל יולדתך Prv. 23, 25.
part. fem. c. s.: לְיוֹלַדְתָּהּ
ומר ליולדתו Prv. 17, 25.
part. fem. c. s.: לְיוֹלַדְתָּהּ
נרח היא ליולדתה Cant. 6, 9.
p. fem. c. s.: יוֹלַדְתְּכֶם
חפרה יולדתכם Jer. 50, 12.
part. pl. fem.: דַּיּוֹלְדוֹת
הילדות אותם Jer. 16, 3.
part. pass.: דַּיָּלוּד sg.
תצלה את־הילוד 1 Reg. 3, 26. 27.
part. pass.: יָלוּד constr.
אדם ילוד אשה Job. 14, 1.
וכי יצדק ילוד אשה Job. 15, 14.
ומה־יזכה ילוד אשה Job. 25, 4.
part. pass. pl.: הַיְלוּדִים
הילודים אשר־הרי־לו 1 Chr. 14, 4.
inf. abs.: וָלֹד
חרה עמל וילד און Job. 15, 35.
inf.: לַדַּת subst.
כמו אשת לדה Jer. 13, 21.
inf.: לְלֶדֶת subst.
וכח אין ללדת 2 Reg. 19, 3.
וכח אין ללדת Jes. 37, 3.
inf.: מְלֶדֶת subst.

מלדה ומבטן Hos. 9, 11.
inf. constr.: לָדַת
עת לדת יעלי־סלע Job. 39, 1.
בטרם לדת חק Zeph. 2, 2.
inf. constr.: בְּלֶדֶת
בלדת־הגר את־ישמעאל Gn. 16, 16.
בן־ששים שנה בלדת אתם Gn. 25, 26
inf. constr.: לָלֶדֶת
ותוסף ללדת את־אחיו Gn. 4, 2.
וימלאו ימיה ללדת Gn. 25, 24.
עת ללדת ועת למות Eccl. 3, 2.
כמו הרת תקריב ללדת Jes. 26, 17.
inf. constr.: לָלֶת f. corr.
הרה ללת 1 Sam. 4, 19.
inf. constr.: מָלְדָת
עצרני ה׳ מלדת Gn. 16, 2.
ותעמד מלדת Gn. 29, 35.
כי עמדה מלדת Gn. 30, 9.
inf. c. suff.: לְלִדְתִּי
ביום השלישי ללדתי 1 Reg. 3, 18.
inf. c. suff.: לְדָתָהּ
ויהי בעת לדתה Gn. 38, 27.
inf. c. suff.: בְּלִדְתָּהּ
ותקש בלדתה Gn. 35, 16.
בהקשתה בלדתה Gn. 35, 17.
והיה בכזיב בלדתה Gn. 38, 5.
ויהי בלדתה ויתן־יד Gn. 38, 28.
inf. c. suff.: לִדְתָּנָה p.
וידעת עת לדהנה Job. 39, 2.
1 imperf.: אֵלֵד
האם אמנם אלד Gn. 18, 13.
1 imperf.: וְאֵלֵד
ואלד עמה בבית 1 Reg. 3, 17.
2 imperf.: תֵּלְדִי
בעצב תלדי בנים Gn. 3, 16.
3 imperf.: נסוג לאחור יֵלֵד
כי לא־תדע מה־ילד יום Prv. 27, 1.
3 impf. fem.: תֵּלֵד
תברך־תשעים שנה תלד Gn. 17, 17.
אשר תלד לך שרה Gn. 17, 21.
ואם־נקבה תלד Lev. 12, 5.
והיה הבכור אשר תלד Dt. 25, 6.
ובבניה אשר תלד Dt. 28, 57.
רעה עקרה לא תלד Job. 24, 21.
3 impf. fem.: וְתֵלֶד
ותלד על־ברכי Gn. 30, 3.
3 fem.: וַתֵּלֶד
ותהר ותלד את־קין Gn. 4, 1.
ותהר ותלד את־חנוך Gn. 4, 17.
ותלד עדה את־יבל Gn. 4, 20.
ותלד בן ותקרא את־שמו Gn. 4, 25.
ותלד הגר לאברם בן Gn. 16, 15.
ותלד הבכירה בן Gn. 19, 37.
ותלד שרה לאברהם Gn. 21, 2.
ותלד גם־הוא את־סבתא Gn. 22, 24.
ותלד שרה אשת אדני Gn. 24, 36.
ותלד לו את־זמרן Gn. 25, 2.
ותהר לאה ותלד בן Gn. 29, 32.
תהר עוד ותלד בן Gn. 29, 33. 34. 35.
ותלד ליעקב בן Gn. 30, 5.
ותלד בלהה Gn. 30, 7.
ותלד זלפה Gn. 30, 10. 12.
ותלד ליעקב בן חמישי Gn. 30, 17.
ותלד בן־ששי ליעקב Gn. 30, 19.
ותהר ותלד בן ותאמר Gn. 30, 23.
ותלד רחל ותקש בלדתה Gn. 35, 16.
ותלד עדה Gn. 36, 4.
ותלד לאליפז Gn. 36, 12.
ותלד לעשו את־יעוש Gn. 36, 14.
ותהר ותלד בן Gn. 38, 3.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 38, 4.
ותלד בן Gn. 38, 5.
ותלד את־אלה ליעקב Gn. 46, 18. 25.
ותהר האשה ותלד בן Ex. 2, 2.

ותלד בן ויקרא את־שמו Ex. 2, 22.
ותלד לו את־אהרן Ex. 6, 20.
ותלד לו את־נדב Ex. 6, 23.
ותלד לו את־פינחס Ex. 6, 25.
ותלד לעמרם את־אהרן Nu. 26, 59.
ותלד אשת־גלעד Jud. 11, 2.
ותלד האשה בן Jud. 13, 24.
ויתן־לה הריון ותלד בן Ruth 4, 13.
ותהר חנה ותלד בן 1 Sam. 1, 20.
ותהר ותלד שלשה־בנים 1 S. 2, 21.
ותכרע ותלד 1 Sam. 4, 19.
ותהי־לו לאשה ותלד לו בן 2 S. 11, 27.
וישכב עמה ותלד בן 2 S. 12, 24.
ותלד גם־האשה 1 Reg. 3, 18.
ותלד לו אחות תחפניס 1 Rg. 11, 20.
ותהר האשה ותלד בן 2 Rg. 4, 17.
ותלד לו את־חור 1 Chr. 2, 19.
ותלד לו את־שגוב 1 Chr. 2, 21.
ותלד לו את־אשחור 1 Chr. 2, 24.
ותלד לו את־אחבן 1 Chr. 2, 29.
ותלד לו את־יתי 1 Chr. 2, 35.
ותלד שמע אבי מדמנה 1 Chr. 2, 49.
ותלד לו נערה 1 Chr. 4, 6.
ותלד מעכה אשת־מכיר 1 Chr. 7, 16.
ותהר ותלד בן 1 Chr. 7, 23.
ותלד לו בנים את־יעוש 2 Chr. 11, 19.
ותלד לו את־אביה 2 Chr. 11, 20.
ותהר ותלד בן Jes. 8, 3.
ותלד־לו בן Hos. 1, 3.
ותלד בת Hos. 1, 6.
ותהר ותלד בן Hos. 1, 8.
2 pl.: תֵּלְדוּ
תלדו קש Jes. 33, 11.
3 pl.: יָלְדוּ
ולא ילדו לבהלה Jes. 65, 23.
3 pl.: וַיֹּלְדוּ p.
ואמהתיו וילדו Gn. 20, 17.
3 pl.: יָלְדוּן
גם כי ילדון Hos. 9, 16.
3 fem.: וְתֵלַדְנָה
ותלדנה בנים ובנות Jer. 29, 6.
3 fem.: וַתֵּלַדְנָה
ותלדנה בנים ובנות Ez. 23, 4.
3 fem.: וְתָלַדְנָה
ותלדן חצאן עקדים Gn. 30, 39.
Pi-el: יִלֵּד
part. fem.: מְיַלֶּדֶת sg.
ותאמר לה המילדת Gn. 35, 17.
ותקח המילדת Gn. 38, 28.
תבוא אלחן המילדת Ex. 1, 19.
part. fem. pl.: מְיַלְּדֹת
ותיראן המילדת Ex. 1, 17.
ותאמרן המילדת Ex. 1, 19.
ויהי כי־יראו המילדת Ex. 1, 21.
part. fem. pl.: לַמְיַלְּדֹת
למילדת העבריות Ex. 1, 15.
מלך־מצרים למילדת Ex. 1, 18.
וייטב אלהים למילדת Ex. 1, 20.
inf. c. suff.: בְּיַלֶּדְכֶן
בילדכן את־העבריות Ex. 1, 16.
Pu-al: יֻלַּד
3 perf.: יֻלַּד, יוּלַּד
ולשת גם־הוא ילד־בן Gn. 4, 26.
ולשם ילד גם־הוא Gn. 10, 21.
ולעבר ילד שני בנים Gn. 10, 25.
אשר ילד־לו בפדן ארם Gn. 35, 26.
ולויוסף ילד שני בנים Gn. 41, 50.
בני רחל אשר ילד ליעקב Gn. 46, 22.
אשר־ילד־לו במצרים Gn. 46, 27.
אשר יולד לישראל Jud. 18, 29.
ילד־בן לנעמי Ruth 4, 17.
וגם־הוא ילד להרפה 2 Sam. 21, 20.
ולעבר ילד שני בנים 1 Chr. 1, 19.
זה ילד־שם Ps. 87, 4.
איש ואיש ילד־בה Ps. 87, 5.

זה ילד־שם סלה Ps. 87, 6.
אדם לעמל יולד Job. 5, 7.
כי־ילד ילד־לנו Jes. 9, 5.
ילד־לך בן זכר Jer. 20, 15.
3 perf. fem.: יָלְדָה
אשר ילדה לבתואל Gn. 24, 15.
1 perf.: יָלַדְתִּי
אשר ילדתי בו Jer. 20, 14.
3 pl.: יָלְדוּ
ובנות ילדו להם Gn. 6, 4.
אשר ילדו־לו Gn. 36, 5.
ילדו על־ברכי יוסף Gn. 50, 23.
אלה ילדו לדוד בחברון 2 Sam. 3, 5.
ילדו להרפה בגת 2 Sam. 21, 22.
3 pl.: יָלְדוּ p.
בטרם־הרים ילדו Ps. 90, 2.
2 pl.: יְלַדְתֶּם
אשר לא־ילדתם שם Jer. 22, 26.
part.: יוֹלֵד, יָלֹד al. 3 perf.
*וליוסף ילד שני בנים Gn. 41, 50.
*אשר יולד לישראל Jud. 18, 29.
*כי אדם לעמל יולד Job. 5, 7.
part.: דַּיּוֹלֵד
מה־נעשה לנער היולד Jud. 13, 8.
Hitpa-el: דִּתְיַלֵּד
3 impf. pl.: וְיִתְיַלְּדוּ
ויתילדו על־משפחתם Num. 1, 18.

ילד

ג׳ וסכנוי נסמן יַלְדִי לו יִלְדִי, וסמוכן יֶלֶד, נסכון כולד של סמכם [קינל], וכן ענד כ׳ל סעובד, ונקמר מבן ועלם, ולפעמים נסמלל, כמו ילדי פסע, לו בניון כמו בן נוקבת סקוטרי׳, כמו ילדי נכריס לומר בני־נכר.

n. m. (pl. c. יַלְדֵי, יִלְדֵי, a v. יֶלֶד, *vi intransitiva, ad* s. f. עֻבַד = עוֹבֵד), puer, partus, proles (tum hominum tum brutorum), filius (pl. de *liberis*); *vi spirituali filii peccati* dicuntur (Mt. 13, 38. οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, Ef. 2, 2. οἱ υἱοὶ τῆς ἀπειθείας), quibus opponuntur *regeniti* ex semine verbi divini (Jes. 8, 18., Ebr. 2, 13.). Interdum יֶלֶד, sicut בֵּן, periphrastice, ut dicunt. LXX. παῖς, παιδίον, παιδάριον, υἱός, νεανίσκος, νεοσσός, ἄρσεν, νεώτερος.

טוב ילד מסכן וחכם Eccl. 4, 13.
כי־ילד ילד־לנו Jes. 9, 5.
אם ילד שעשועים Jer. 31, 20.
וְיֶלֶד
ויהי לחברתי Gn. 4, 23.
וילד זקנים קטן Gn. 44, 20.
הַיֶּלֶד p. הַיָּלֶד
ויגדל הילד ויגמל Gn. 21, 8.
ואת־הילד וישלחהו Gn. 21, 14.
ותשלך את־הילד Gn. 21, 15.
אל־אראה במות הילד Gn. 21, 16.
הילד אינני ואני אנה Gn. 37, 30.
ותשם בה את־הילד Ex. 2, 3.
ותפתח ותראהו את־הילד Ex. 2, 6.
ותינק לך את־הילד Ex. 2, 7.
ותקרא את־אם הילד Ex. 2, 8.
הילכי את־הילד Ex. 2, 9.
ותקח האשה הילד Ex. 2, 9.
ויגדל הילד ותבאהו Ex. 2, 10.
ותקח נעמי את־הילד Ruth 4, 16.
ויגף ה׳ את־הילד 2 Sam. 12, 15.
וימת הילד 2 Sam. 12, 18.
לחגיד־לו כי־מת הילד 2 S. 12, 18.
בהיות הילד חי 2 Sam. 12, 18.
נאמר אליו מת הילד 2 Sam. 12, 18.
ויבן דוד כי מת הילד 2 Sam. 12, 19.
המת הילד 2 Sam. 12, 19.

Digitized by Google

בעבור חילד חי 2 Sam. 12, 21.
וכאשר מת הילד 2 Sam. 12, 21.
בעוד הילד חי 2 Sam. 12, 22.
יחנני ה׳ וחי הילד 2 Sam. 12, 22.
גזרו את־הילד החי 1 Reg. 3, 25.
רגליך העירה ומת הילד 1 Reg. 14, 12
ויתמוד על־הילד 1 Reg. 17, 21.
תשב־נא נפש־הילד 1 Reg. 17, 21.
ותשב נפש־הילד 1 Reg. 17, 22.
ויקח אליהו את־הילד 1 Reg. 17, 23.
ויגדל הילד ויהי היום 2 Reg. 4, 18.
ויעל וישכב על־הילד 2 Reg. 4, 34.
ויחם בשר הילד 2 Reg. 4, 34.
עם הילד השני Eccl. 4, 15.
חילד בזוטה Joel 4, 3.

בְּיֶלֶד

אל־תחטאו בילד Gn. 42, 22.

p.

לְיֶלֶד

השלום לילד 2 Reg. 4, 26.

pl.: יְלָדִים *p.*

לפנה ילדים 1 Sam. 1, 2.
ולחנה אין ילדים 1 Sam. 1, 2.
ארבעים ושני ילדים 2 Reg. 2, 24.
ילדים אשר אין־בהם Dan. 1, 4.
ילדים וילדות משחקים Zach. 8, 5.

pl.: וְיַלְדִים

אנשים ונשים וילדים Esr. 10, 1.

pl.: הַיְלָדִים

ויחץ את־הילדים Gn. 33, 1.
ואת־הילדים Gn. 33, 5.
הילדים אשר חנן אלהים Gn. 33, 5.
כי־הילדים רכים Gn. 33, 13.
לרגל הילדים Gn. 33, 14.
ותחיין את־הילדים Ex. 1, 17. 18.
ויזעק את־הילדים 1 Reg. 12, 8.
וידברו אליו הילדים 1 Reg. 12, 10.
כעצת הילדים 1 Reg. 12, 14.
ויזעק את־הילדים 2 Chr. 10, 8.
וידברו אתו הילדים 2 Chr. 10, 10.
כעצת הילדים לאמר 2 Chr. 10, 14.
שחטי הילדים בנחלים Jes. 57, 5.
מן־הילדים אשר כגילכם Dan. 1, 10.
מראינו ומראה הילדים Dan. 1, 13.
מן־כל־הילדים Dan. 1, 15.

pl.: וְהַיְלָדִים

הנשים והילדים שמחו Neh. 12, 43.
והילדים אשר נתן־לי ה׳ Jes. 8, 18.
והילדים האלה ארבעתם Dan. 1, 17.

pl. constr.: יַלְדֵי־

אתם ילדי־פשע Jes. 57, 4.

pl. constr.: וִילְדֵי

וילדי זנונים Hos. 1, 2.

pl. constr.: וּבִילְדֵי

ובילדי נכרים Jes. 2, 6.

pl. constr.: מִיַּלְדֵי

מילדי העברים זה Ex. 2, 6.

pl. c. suff.: יְלָדַי

תנה את־נשי ואת־ילדי Gn. 30, 26.
את־שני ילדי לו לעבדים 2 Reg. 4, 1.

pl. c. suff.: יְלָדָיו, יְלָדֶיהָ

ואת־אחד עשר ילדיו Gn. 32, 23.
כי ילדי אל־אל ישועו Job. 38, 41.
כי בראתו ילדיו Jes. 29, 23.

pl. c. suff.: יְלָדֶיהָ

ויצאו ילדיה Ex. 21, 22.
משני ילדיה ומאישה Ruth 1, 5.

pl. c. suff.: יַלְדֶיהָ

ואת־לאה וילדיה Gn. 33, 2.
ותגש גם־לאה וילדיה Gn. 33, 7.
האשה וילדיה Ex. 21, 4.

pl. c. suff.: יַלְדֵיהֶם

וילדיהם ירקדון Job. 21, 11.

pl. c. suff.: יַלְדֵיהֶן

ואת־ילדיהן ראשנה Gn. 33, 2.

תכרענה ילדיהן תפלחנה Job. 39, 3.
בשלו ילדיהן Thr. 4, 10.
יחדו ירבצו ילדיהן Jes. 11, 7.

pl. c. suff.: וְיַלְדֵיהֶן

הנה וילדיהן ותשתחוין Gn. 33, 6.

יַלְדָּה

ג׳ב, נויר יֶלֶד מזכרי, ומעונן כמו נק [מְיֻלָּדָן].

n. f. (a m. יֶלֶד), puella, sicut בַּת. LXX. *παιδίσκη, κοράσιον.*

הַיַּלְדָּה

קח־לי את־הילדה הזאת Gn. 34, 4.

וְהַיַּלְדָּה

והילדה מכרו ביין Joel 4, 3.

pl.: וַיְלָדוֹת

ימלאו ילדים וילדות Zach. 8, 5.

יַלְדוּת

ג׳ב מופנע, ומלעון עת מכוער [יונעכר], ונקמר נפקת נב מכוער ויפי מכעכות, קעב ג׳ילד מקוכו נעמם ככות נפכים מקוד. ואין ג׳יסיס מסם נאר נעריס נכללו ידוע ומפורסם.

n. f. abstr., juventus, juventa, *Ps.* 110, 3. LXX. *ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.* Aq. *ἀπὸ μήτρας ἐξωρθρισμένου σοι δρόσος παιδιότητός σου.* Symm. *ὡς κατ᾽ ὄρθρον σοι δρόσος ἡ νεότης σου.* V. editio: *ἐκ μήτρας ἐπὶ ὄρθρου σοι δρόσος ἡ νεότης σου.*

הַיַּלְדוּת

כי־הילדות והשחרות Eccl. 11, 10.

cum suff.: יַלְדֻתֵךְ *p.*

טל ילדתך Ps. 110, 3.

cum suff.: בִּילֻדוּתֵךְ

שמח בחור בילדותך Eccl. 11, 9.

יָלִיד

ג׳ם וסוף נויר פעולי׳, וכלעון הכולל, ונק כמעט נדומה לק ילד, ומוסכ ילידי עבק, ילידי ניק. נקרנוס יָלִיד לכוכ.

n. m. pass., natus, veluti בַּיִת, verna, *οἰκογενής.* Targ. יְלִיד. LXX. *ἀπόγονος, γέννημα, ἔκγονα, γενεά, υἱός;* ר׳ ב׳, *οἰκογενής, οἰκογενὴς τῆς οἰκίας.*

constr.: יְלִיד

יליד בית ומקנת־כסף Gn. 17, 12. 27.
המול ימול יליד ביתך Gn. 17, 13.
אם־ילוד בית הוא Jer. 2, 14.

constr.: וְיִלִּיד

וילוד ביתו Lev. 22, 11.

pl. constr.: יְלִידֵי

את־חניכין ילידי ביתו Gn. 14, 14.
ואת כל־ילידי ביתו Gn. 17, 23.
ילידי הענק Num. 13, 22. 28.
ילידי הענק Jos. 15, 14.

pl. constr.: בְּיִלְדֵי, בִּילִדֵי

אשר בילידי הרפה 2 Sam. 21, 16.
אשר בילדי הרפה 2 Sam. 21, 18.

pl. constr.: מְיִלִידֵי

מילידי הרפאים ויכבדו 1 Chr. 20, 4.

יְלוּד

ג׳ם ע׳מ יְסוֹר, שְׁפוֹר, גְּבוֹר, מעמקל סכנל נלי קוון הפעולה כלי, ופלכ הפיוום כמו ילל, ילידי לעילי, והמנהל קן נמקר פרק.

n. m. piël. (ad s. f. יְסוֹר, שְׁפוֹר, גְּבוֹר), vi fere eadem, qua יֶלֶד, יָלִיד. LXX. verbaliter: *τίκτειν, ἀποτίκτειν, γεννᾶσθαι, γίνεσθαι.*

הַיְלוּד

כל־הבן הילוד היאורה Ex. 1, 22.
גם הבן הילוד לך 2 Sam. 12, 14.

ללכת אחרי Gn. 24, 5.
תאבה האשה ללכת Gn. 24, 8.
תרחיקו ללכת Ex. 8, 24.
ללכת יומם ולילה Ex. 13, 21.
תשמרו ללכת בהם Lev. 18, 4.
ללכת בדרכיו Dt. 8, 6.
ללכת בכל־דרכיו Dt. 10, 12. 11, 22.
ללכת אחרי אלהים Dt. 11, 28. 28, 14.
ללכת בה ובערת Dt. 13, 6.
ללכת לעבד את־אלהי Dt. 29, 17.
ללכת בדרכיו ולשמר Dt. 30, 16.
ביום צאתנו ללכת אליכם Jos. 9, 12.
ללכת אל־ארץ הגלעד Jos. 22, 9.
ללכת אחרי אלהים Jud. 2, 19.
את־דרך ה׳ ללכת בם Jud. 2, 22.
ולנו לא קראת ללכת עמך Jud. 12, 1.
אל־תעצלו ללכת Jud. 18, 9.
ויקם ללכת Jud. 19, 5.
ויקם האיש ללכת Jud. 19, 7.
ביום החמישי ללכת Jud. 19, 8.
ויקב האיש ללכת Jud. 19, 9.
ויצא ללכת לדרכו Jud. 19, 27.
כי־מתאמצת היא ללכת Ruth 1, 18.
בהפנתו שכמו ללכת 1 Sam. 10, 9.
ויסב שמואל ללכת 1 Sam. 15, 27.
לא תוכל ללכת 1 Sam. 17, 33.
ויאל ללכת 1 Sam. 17, 39.
לא־אוכל ללכת באלה 1 Sam. 17, 39.
דוד נחפז ללכת 1 Sam. 23, 26.
הוא ואנשיו ללכת בבקר 1 S. 29, 11.
ולא־נטה ללכת על־הימין 2 S. 2, 19.
ולא־אבה ללכת 2 Sam. 13, 25.
מהרו ללכת פן־ידמהר 2 Sam. 15, 14.
אטיף עמנו ללכת 2 Sam. 15, 20.
ללכת לקראת המלך 2 Sam. 19, 16.
ללכת בדרכיו לשמר 1 Reg. 2, 3.
ללכת לפני באמת 1 Reg. 2, 4.
ללכת בחקות דוד 1 Reg. 3, 3.
ללכת בהם 1 Reg. 6, 12.
ללכת לפני כאשר הלכת 1 Reg. 8, 25.
ללכת בכל־דרכיו 1 Reg. 8, 58.
ללכת בחקיו ולשמר 1 Reg. 8, 61.
ללכת אל־ארצך 1 Reg. 11, 22.
וישובו ללכת כדבר 1 Reg. 12, 24.
ללכת בדרך אשר־הלכת 1 Reg. 13, 17.
ללכת בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 19.
ויחעב מאד ללכת אחרי 1 Reg. 21, 26.
ללכת אופירה לזהב 1 Reg. 22, 49.
ללכת להגיד ביזרעאל 2 Reg. 9, 15.
ללכת בתורת־ה׳ 2 Reg. 10, 31.
ללכת אחר ה׳ 2 Reg. 23, 3.
ללכת עם־אבתיך 1 Chr. 17, 11.
ולא־יכול דויד ללכת 1 Chr. 21, 30.
ללכת בתורתי 2 Chr. 6, 16.
ייראוך ללכת בדרכיך 2 Chr. 6, 31.
אניות ללכת תרשיש 2 Chr. 20, 36.
ללכת אל־תרשיש 2 Chr. 20, 37.
מאפרים ללכת למקומם 2 Chr. 25, 10.
ללכת אחרי ה׳ 2 Chr. 34, 31.
ללכת ירושלם Esr. 8, 31.
ללכת בתורת האלהים Neh. 10, 30.
ובתורתו מאנו ללכת Ps. 78, 10.
ללכת אל־עיר מושב Ps. 107, 7.
ללכת בדרכי־חשך Prv. 2, 13.
ערום ישוב ללכת Eccl. 5, 14.
טוב ללכת אל־בית־אבל Eccl. 7, 2.
לא ידע ללכת אל־עיר Eccl. 10, 15.
ללכת נחיבות Jer. 18, 15.
ללכת בתורתי Jer. 26, 4.
ללכת ארץ בנימן Jer. 37, 12.
הישר בעיניך ללכת Jer. 40, 4.
הישר בעיניך ללכת לך Jer. 40, 5.
ללכת לבוא מצרים Jer. 41, 17.
ללכת לקטר לעבד Jer. 44, 3.
הרוח ללכת Ez. 1, 12.
הרוח ללכת ילכו שמה Ez. 1, 20.
חרוח ללכת Ez. 1, 20.
ללכת בתורתיו Dan. 9, 10.

pl.: הַיְלָדִים

הילדים במדבר Jos. 5, 5.
הילדים לו בירושלם 2 Sam. 5, 14.
חילדים במקום הזה Jer. 16, 3.

וָלַד

v. p. 341.

וָלָד

v. p. 341.

תּוֹלְדָה, מוֹלֶדֶת

v. s. r. וָלַד *p.* 341.

יָלַךְ

פעל לק-עונר כק נעתיד יֵלֵךְ ונצווי לֵךְ והמקור לֶכֶת, קופס סענר אל קל וכנפעל וכנכד והמתפעל ג״יכים לק הָלַךְ ע״ג, ופן סכוסף הֵילִיךְ או הֲלִיךְ מעכם אלנו. המתרגם מקיפ ומקנול [נעמסן], נהמשל נב על דנר נלתי נעל מי, או על התעופפות ומילה וקלוף וכדומה, ע׳ כנו-המלין. ומתנות מעכם כל כמו מעל מלך נסנרס יָלַךְ, יָדַךְ, ומיכו כדומה לעכם מרמי חָךְ, כמשר נענמי קשנתי לעיל, כי לעכם אלנו סנגון מקר נמקומו, ומתמקמו עם כמווי מעל שָׁלַח לקמן ע״ב.

v. intr. (impf. יֵלֵךְ; impr. לֵךְ; inf. לֶכֶת; *Hif.* הֵילִיךְ, הֲלִיךְ; ceteras conjugationes ac formas ad v. הָלַךְ oportet referri), ire, incedere (trop. vivere), abire, etiam de rebus inanimatis. V. lexicon. Radix non est חָךְ, uti supra posuimus, sed potius יָלַךְ, יָדַךְ. Vide v. שָׁלַח. LXX. *ἰέναι* (*εἶναι*), *βαδίζειν, ὁδεύειν, ἥκειν, αἰλίζεσθαι; ἔρχεσθαι, ἀπέρχεσθαι, διέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι, ἐξέρχεσθαι, ἐπανέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, προσέρχεσθαι, συνέρχεσθαι; ἀναβαίνειν, ἐπιβαίνειν, καταβαίνειν; πορεύεσθαι, διαπορεύεσθαι, εἰςπορεύεσθαι, ἐκπορεύεσθαι, προπορεύεσθαι, συμπορεύεσθαι; οἴχεσθαι, ἀπολέσθαι; τρέχειν, ἀποτρέχειν; ἀναστρέφειν, ἀποστρέφειν; ἀπακολουθεῖν, ἐπακολουθεῖν; ἀπαίρειν, ἀποδιδράσκειν, ἀποστέλλειν, παραγίνεσθαι, περιπατεῖν, ῥυεῖν; ἐπιφέρειν, θέλειν, κομᾶσθαι, κλαίειν, μολύνειν, πράσσειν, συντελεῖν, τεκνοποιεῖν; βᾶσις, πορεία; imper. δεῦρο, δεύρω, δεῦτε; הוֹלִיךְ, ἄγειν, ἀπάγειν, διάγειν, περιάγειν, ὑπάγειν; ὁδηγεῖν. καθοδηγεῖν; ἀποφέρειν, ἐξαποστέλλειν, γεννᾶν, πορεύεσθαι; הַיָּלַךְ, διατηρεῖν; וַיֵּלֶךְ וַהֲלֹם, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; וַתָּסֶב לָכֶת, καλῶς διαβαίνειν; שׁוּב לָלֶכֶת, ἐπιστρέφειν; יָלַךְ בַּשְּׁבִי, σύρειν τοὺς χιτῶνας; יָלַךְ, αἰχμάλωτον αἴρεσθαι.

inf. constr.: לָלֶכֶת

לבלתי־לכת Ruth 3, 10.
למן־היום לכת המלך 2 Sam. 19, 25.
לבלתי־לכת אחרי 1 Reg. 11, 10.
והצנע לכת עם־אלהיך Mich. 6, 8.

inf. constr.: לָכֶת *p.*

ואיש תבונה יישר־לכת Prv. 15, 21.
וארבעה מטבי לכת Prv. 30, 29.

inf. constr.: וּבְלֶכְתָּ

ובלכת החיות Ez. 1, 19.
ובלכת הכרובים Ez. 10, 16.

inf. c. suff.: לֶכְתָּ

ללכת ארצה כנען Gn. 11, 31.
ויצאו ללכת ארצה כנען Gn. 12, 5.

Digitized by Google

Zach. 6, 7. וּבַקְּשׁוּ לָלֶכֶת
inf. constr.: לָלֶכֶת *p.*
Eccl. 1, 7. הַם שָׁבִים לָלֶכֶת
inf. constr.: וְלָלֶכֶת
Dt. 19, 9. וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים
Dt. 26, 17. וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
Jos. 22, 5. וְלָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו
Job. 34, 8. וְלָלֶכֶת עִם־אַנְשֵׁי־רֶשַׁע
inf. constr.: מְלֶכֶת
1 Sam. 30, 21. מִלֶּכֶת אַחֲרֵי דָוִד
2 Chr. 11, 4. וַיָּשֻׁבוּ מִלֶּכֶת אֶל־יָרָבְעָם
2 Chr. 25, 13. מִלֶּכֶת עִמּוֹ לַמִּלְחָמָה
Eccl. 7, 2. מִלֶּכֶת אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה
Jes. 8, 12. וּמִדַּרְכָּם מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם
Thr. 4, 18. מִלֶּכֶת בְּרְחֹבוֹתֵינוּ
inf. c. suff.: לֶכְתִּי
1 Reg. 2, 8. בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם
inf. c. suff.: לֶכְתְּךָ
Dt. 2, 7. יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת־הַמִּדְבָּר
inf. c. suff.: בְּלֶכְתְּךָ
Ex. 4, 21. בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה
Ex. 33, 16. חָלוֹא בְלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ
1 Sam. 10, 2. בְּלֶכְתְּךָ הַיּוֹם מֵעִמָּדִי
Prv. 4, 12. בְּלֶכְתְּךָ לֹא־יֵצַר צַעֲדֶךָ
inf. c. suff.: וּבְלֶכְתֶּךָ
Dt. 6, 7. 11, 19 וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
inf. c. suff.: לֶכְתֵּךְ
Jer. 2, 2. לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר
inf. c. suff.: לֶכְתּוֹ
1 Rg. 16, 31. לְלֶכְתּוֹ בְּחַטֹּאות יָרָבְעָם
inf. c. suff.: בְּלֶכְתּוֹ
1 Sam. 9, 9. בְּלֶכְתּוֹ לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים
2 Sam. 8, 3. בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ
2 Sam. 19, 1. וְכִי־אָמַר בְּלֶכְתּוֹ
1 Chr. 12, 20. בְּלֶכְתּוֹ אֶל־צִקְלַג
1 Chr. 18, 3. בְּלֶכְתּוֹ לְהָצִיב יָדוֹ
Jer. 51, 59. בְּלֶכְתּוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ
inf. c. suff.: לֶכְתָּם
2 Sam. 17, 21. וְיֹאשִׁי אֲחֲרֵי לֶכְתָּם
inf. c. suff.: בְּלֶכְתָּם
Ez. 1, 17. 21. בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
Ez. 1, 24. כְּקוֹל־שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם
Ez. 10, 11. בְּלֶכְתָּם אֶל־אַרְבַּעַת
Ez. 10, 11 (bis). לֹא יִסֹּבּוּ בְּלֶכְתָּם
inf. c. suff.: וּבְלֶכְתָּם
2 Chr. 24, 25. וּבְלֶכְתָּם מִמֶּנּוּ
inf. c. suff.: בְּלֶכְתָּן
Ez. 1, 9. 12. 17. לֹא־יִסֹּבּוּ בְּלֶכְתָּן
imperat.: לֵךְ־, לֶךְ *ante Maqif.*
Gn. 12, 1. לֵךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ
Gn. 26, 16. לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ
Gn. 27, 9. לֵךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן
Gn. 28, 2. קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם
Gn. 37, 14. לֵךְ־נָא רְאֵה
Ex. 3, 16. לֵךְ וְאָסַפְתָּ
Ex. 4, 12. לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ
Ex. 4, 18. יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם
Ex. 4, 19. לֵךְ שֹׁב מִצְרָיִם
Ex. 4, 27. לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה
Ex. 7, 15. לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר
Ex. 10, 28. וַיֹּאמֶר־לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי
Ex. 19, 10. לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם
Ex. 19, 24. לֵךְ־רֵד וְעָלִיתָ
Ex. 32, 7. לֵךְ־רֵד כִּי שָׁחֵת עַמֶּךָ
Ex. 32, 34. לֵךְ נְחֵה אֶת־הָעָם
Ex. 33, 1. לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה
Num. 22, 20. קוּם לֵךְ אִתָּם
Num. 22, 35. לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים
Dt. 5, 27. לֵךְ אֱמֹר לָהֶם
Dt. 10, 11. קוּם לֵךְ לְמַסָּע
Jud. 4, 6. לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ בְהַר תָּבוֹר
Jud. 4, 22. וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָ
Jud. 6, 14. לֵךְ בְּכֹחֲךָ זֶה
Jud. 9, 11. לֵךְ אַתָּה מְלֹךְ־עָלֵינוּ
1 Sam. 3, 9. לֵךְ שְׁכַב

1 S. 9, 3. וְקוּם לֵךְ בַּקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנֹת
1 S. 15, 3. לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק
1 S. 15, 18. לֵךְ וְהַחֲרַמְתָּ אֶת־הַחַטָּאִים
1 Sam. 17, 37. לֵךְ וַיְיָ יִהְיֶה עִמָּךְ
1 S. 20, 21. לֵךְ מְצָא אֶת־הַחִצִּים
1 Sam. 20, 22. לֵךְ כִּי שִׁלַּחֲךָ יְיָ
1 S. 20, 40. וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הָבִיא הָעִיר
1 S. 20, 42. וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ
1 S. 22, 5. לֵךְ וּבָאתָ־לְךָ אֶרֶץ
1 S. 23, 2. לֵךְ וְהִכִּיתָ בַּפְּלִשְׁתִּים
1 S. 26, 19. לֵאמֹר לֵךְ עִבְדוּ אֱלֹהִים
2 Sam. 3, 16. לֵךְ שׁוּב וַיָּשָׁב
2 S. 7, 3. כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה
2 Sam. 7, 5. לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי
2 S. 15, 9. לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
2 Sam. 15, 22. לֵךְ וְעֲבֹר
2 Sam. 18, 21. לֵךְ הַגֵּד לַמֶּלֶךְ
2 Sam. 24, 1. לֵךְ מְנֵה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְיֹאמֶר־לוֹ שְׁלֹמֶה לֵךְ
1 Reg. 1, 53. לְבֵיתֶךָ
1 Reg. 2, 26. עֲנָתֹת לֵךְ עַל־שָׂדֶיךָ
1 Reg. 2, 29. לֵאמֹר לֵךְ פְּגַע־בּוֹ
1 Rg. 13, 15. לֵךְ אִתִּי הַבַּיְתָה וְאֹכַל
1 Rg. 15, 19. לֵךְ חָפַרְתָּה אֶת־בְּרִיתֵךְ
1 Rg. 17. 3. לֵךְ מִזֶּה וּפָנִיתָ לְךָ קֵדְמָה
1 Reg. 17. 9. קוּם לֵךְ צָרְפַתָה
1 Reg. 18, 1. לֵךְ הֵרָאֵה אֶל־אַחְאָב
1 Rg. 18, 5. לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעְיְנֵי
1 Rg. 18, 8. 11. 14. לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה
1 Reg. 19, 15. לֵךְ שׁוּב לְדַרְכֶּךָ
1 Reg. 19, 20. לֵךְ שׁוּב
1 Rg. 20, 22. וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִתְחַזָּק
2 Reg. 3, 13. לֵךְ אֶל־נְבִיאֵי אָבִיךָ
2 Reg. 5, 5. לֵךְ בֹּא וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר
2 Rg. 5, 19. וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם
2 Rg. 8, 10. לֵךְ אֱמֹר־לוֹ חָיֹה תִּחְיֶה
1 Chr. 17, 4 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־דָּוִיד עַבְדִּי
1 Chr. 21, 10. לֵךְ וְדַבַּרְתָּ אֶל־דָּוִיד
2 Chr. 16, 3. לֵךְ הָפֵר בְּרִיתְךָ
Esth. 4, 16 לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים
Prv. 3, 28. אַל־תֹּאמַר לְרֵעֲךָ לֵךְ וָשׁוּב
Prv. 6, 3. לֵךְ הִתְרַפֵּס
Prv. 6, 6. לֵךְ אֶל־נְמָלָה עָצֵל
Prv. 14, 7. לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל
Eccl. 9, 7. לֵךְ אֱכֹל בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ
Jes. 6, 9. לֵךְ וְאָמַרְתָּ
Jes. 20, 2. לֵךְ וּפָתַחְתָּ שָׂק
Jes. 21, 6. לֵךְ הָעֲמֵד הַמְצַפֶּה
Jes. 22, 15. לֵךְ־בֹּא אֶל־הַסֹּכֵן
Jes. 26, 20. לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ
Jer. 13, 4. 6. וְקוּם לֵךְ פְּרָתָה
Jer. 36, 19. לֵךְ הַסְתֵּר
Jer. 40, 4. לְלֶכְתְּךָ שָׁמָּה לֵךְ
Jer. 40, 5. כִּי־הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכְתְּךָ לֵךְ
Ez. 3, 4. לֵךְ־בֹּא אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
Dan. 12, 9. וַיֹּאמֶר לֵךְ דָּנִיֵּאל
Dan. 12, 13. וְאַתָּה לֵךְ לְקֵץ
Hos. 1, 2. לֵךְ קַח־לְךָ
Hos. 3, 1. לֵךְ אֱהַב־אִשָּׁה
Am. 7, 12. לֵךְ בְּרַח־לְךָ
Am. 7, 15. לֵךְ הִנָּבֵא אֶל־עַמִּי
Jon. 1, 2. 3, 2. לֵךְ אֶל־נִינְוֵה
imperat.: לֵךְ־, לְךָ *sg.*
Num. 23, 13. לֵךְ־נָא אִתִּי אֶל־מָקוֹם
Jud. 19, 13. לֵךְ וְנִקְרְבָה בְּאַחַד
2 Chr. 25, 17. לֵךְ נִתְרָאֶה פָּנִים
imperat.: וָלֵךְ־, וְלֵךְ *sg.*
Gn. 22, 2. וְלֵךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
Gn. 27, 13. שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי
Jud. 18, 19. יָדְךָ עַל־פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ
1 Sam. 16, 1. וְלֵךְ אֶשְׁלָחֲךָ אֶל־יִשַׁי
1 Sam. 29, 7. שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם
2 Sam. 14, 21. וְלֵךְ הָשֵׁב אֶת־הַנַּעַר
2 Reg. 6, 3. הֵרָאֵל נָא וְלֵךְ
2 Reg. 8, 8. וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים
2 Reg. 9, 1. בְּיָדְךָ וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד
Ez. 3, 1. וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל

Ez. 3, 11. וְלֵךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה
imperat.: וָלֵךְ *p.*
Gn. 12, 19. הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ
Gn. 24, 51. רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וָלֵךְ
2 Reg. 4, 24. וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ
2 Reg. 4, 29. וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ
Jer. 36, 14. קַחְנָה בְיָדְךָ וָלֵךְ
impt. c. h finis: לְכָה
Gn. 19, 32. לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־אָבִינוּ
Gn. 31, 44. לְכָה נִכְרְתָה בְרִית
Gn. 37, 13. לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם
Ex. 3, 10. לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה
Num. 10, 29. לְכָה אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ
Num. 22, 6. לְכָה־נָּא אָרָה־לִּי
Num. 22, 11. עַתָּה לְכָה קַבָּה־לִּי
Num. 23, 7. לְכָה אָרָה־לִי יַעֲקֹב
Num. 23, 27. לְכָה־נָּא אֶקָּחֲךָ
Num. 24, 14. לְכָה אִיעָצְךָ
Jud. 11, 6. לְכָה וְהָיִיתָ לָנוּ לְקָצִין
Jud. 19, 11. לְכָה־נָּא וְנָסוּרָה
1 Sam. 9, 5. לְכָה וְנָשׁוּבָה
לְכָה וְנֵלְכָה וְיֵלְכוּ אֲלֵי־
1 Sam. 9, 10. הָעִיר
לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל־מֹצַב
1 S. 14, 1. 6.
1 S. 17, 44. לְכָה אֵלַי וְאֶתְּנָה אֶת־
1 Sam. 20, 11. לְכָה וְנֵצֵא הַשָּׂדֶה
2 Reg. 10, 16. וַיֹּאמֶר לְכָה אִתִּי
2 Reg. 14, 8. לְכָה נִתְרָאֶה פָּנִים
Neh. 6, 2. 7. לְכָה וְנִוָּעֲדָה יַחְדָּו
Prv. 1, 11. אִם־יֹאמְרוּ לְכָה אִתָּנוּ
Prv. 7, 18. לְכָה נִרְוֶה דֹדִים
Eccl. 2, 1. לְכָה־נָּא אֲנַסְּכָה
Cant. 7, 12. לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה
impt. c. h finis: וְלֵכָה
Num. 22, 17. וְלֵכָה־נָּא קַבָּה־לִּי
Num. 23, 7. וְלֵכָה זְעָמָה יִשְׂרָאֵל
Ps. 80, 3. וְלֵכָה לִישׁוּעָתֵנוּ
imprt. c. h finis: וְלֵכָה *p.*
1 Sam. 23, 27. מַהֲרָה וְלֵכָה כִּי־פָשְׁטוּ
imprt. pl.: לְכוּ
Gn. 37, 20. וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ
Gn. 37, 27. לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לְיִשְׁמְעֵאלִים
Gn. 41, 55. לְכוּ אֶל־יוֹסֵף
Gn. 42, 19 וְאֶתְכֶם לְכוּ הָבִיאוּ
Ex. 5, 4. לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם
Ex. 5, 11. אַתֶּם לְכוּ קְחוּ
Ex. 5, 18. וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ
Ex. 8, 21. לְכוּ זִבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ
Ex. 10, 8. לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
Ex. 10, 11. לֹא כֵן לְכוּ נָא הַגְּבָרִים
Ex. 10, 24. לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְיָ
Num. 22, 13. לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם
Jos. 2, 1. לְכוּ רְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
Jos. 18, 8. לְכוּ וְהִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ
Jud. 10, 14. לְכוּ וְזַעֲקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים
Jud. 18, 2. לְכוּ חִקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ
Jud. 18, 6. לְכוּ לְשָׁלוֹם
Jud. 21, 10. לְכוּ וְהִכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי
Jud. 21, 20. לְכוּ וַאֲרַבְתֶּם בַּכְּרָמִים
1 Sam. 8, 22. לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ
1 Sam. 9, 9. לְכוּ וְנֵלְכָה
1 Sam. 11, 14. לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל
1 Sam. 15, 6. לְכוּ סֻרוּ רְדוּ
1 Sam. 23, 22. לְכוּ־נָא הָכִינוּ עוֹד
2 Sam. 14, 30. לְכוּ וְהַצִּיתֻהּ בָּאֵשׁ
1 Reg. 12, 5. לְכוּ־עוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים
1 Rg. 18, 21. וְיְיָ הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו
1 Rg. 18, 21. וְאִם־הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו
2 Reg. 1, 2. לְכוּ דִרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב
2 Reg. 1, 6. לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 6, 13. וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ
2 Reg. 6, 19. לְכוּ אַחֲרָי
2 Reg. 7, 4. לְכוּ וְנִפְלָה אֶל־מַחֲנֵה
2 Reg. 7, 9. לְכוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּידָה
2 Reg. 7, 14. לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ
2 Reg. 22, 13. לְכוּ דִרְשׁוּ אֶת־יְיָ
1 Chr. 21, 2. לְכוּ סִפְרוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל

2 Chr. 34, 21. לְכוּ דִרְשׁוּ אֶת־יְיָ
Neh. 2, 17. לְכוּ וְנִבְנֶה אֶת־חוֹמַת
Neh. 8, 10. לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים
Ps. 34, 12. לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי
Ps. 66, 5. לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים
Ps. 66, 16. לְכוּ־שִׁמְעוּ וְאֲסַפְּרָה
Ps. 83, 5. לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי
Ps. 95, 1. לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ
Prv. 9, 5. לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי
Jes. 1, 18. לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה
Jes. 2, 3. Mich. 4, 2. לְכוּ וְנַעֲלֶה
Jes. 2, 5. לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ
Jes. 18, 2. לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים
Jes. 30, 21. זֶה הַדֶּרֶךְ לְכוּ בוֹ
Jes. 50, 11. לְכוּ בְּאוּר אִשְׁכֶם
Jes. 55, 1. לְכוּ לַמָּיִם
Jer. 7, 12. לְכוּ־נָא אֶל־מְקוֹמִי
Jer. 12, 9. לְכוּ אִסְפוּ כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה
Jer. 18, 18. לְכוּ וְנַחְשְׁבָה
Jer. 18, 18. לְכוּ וְנַכֶּנּוּ בַלָּשׁוֹן
Jer. 48, 2. לְכוּ וְנַכְרִיתֶנָּה
Ez. 20, 39. אִישׁ גִּלּוּלָיו לְכוּ עִבְדוּ
Hos. 6, 1. לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל־יְיָ
Jon. 1, 7. לְכוּ וְנַפִּילָה גֹרָלוֹת
Zach. 6, 7. וַיֹּאמֶר לְכוּ
imprt. pl.: לֵכוּ *p.*
Jos. 2, 16. הֵהָרָה לָכֶם
2 Reg. 6, 2. וַיֹּאמֶר לָכֶם
Ez. 20, 19. בְּחֻקּוֹתַי לֵכוּ
imprt. pl.: וְלֵכוּ
Gn. 29, 7. הַשְׁקוּ הַצֹּאן וְלֵכוּ רְעוּ
Gn. 45, 17. וְלֵכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן
Ex. 12, 31. וְלֵכוּ עִבְדוּ
Jos. 9, 11. וְלֵכוּ לִקְרָאתָם
Jos. 22, 4. וְעַתָּה פְּנוּ וְלֵכוּ לָכֶם
Job. 42, 8. וְלֵכוּ אֶל־עַבְדִּי אִיּוֹב
Jes. 55, 1. שִׁבְרוּ וְאִכְלוּ וְלֵכוּ שִׁבְרוּ
Jes. 55, 3. הַטּוּ אָזְנְכֶם וְלֵכוּ אֵלָי
Jer. 6, 16. דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְלֵכוּ־בָהּ
Am. 6, 2. וְלֵכוּ מִשָּׁם חֲמָת רַבָּה
Mich. 2, 10. קוּמוּ וְלֵכוּ
impt. pl.: וָלֵכוּ *p.*
Gn. 42, 33. קְחוּ וְלֵכוּ
Ex. 12, 32 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וְלֵכוּ
1 Sam. 29, 10. וְאוֹר לָכֶם וְלֵכוּ
impt. fem.: לְכִי *sg.*
Jud. 9, 10. 12. לְכִי־אַתְּ מְלוֹכִי עָלֵינוּ
Ruth 2, 2. לְכִי בִתִּי
1 Sam. 1, 17. וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
2 Sam. 13, 7. לְכִי נָא בֵּית אַמְנוֹן
2 Sam. 14, 8. לְכִי לְבֵיתֵךְ
1 Reg. 1, 12. לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה
1 Rg. 1, 13. לְכִי וּבֹאִי אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד
1 Reg. 14, 7. לְכִי אֱמָרִי לְיָרָבְעָם
1 Rg. 14, 12. וְאַתְּ קוּמִי לֵכִי לְבֵיתֵךְ
2 Rg. 4, 3. לְכִי שְׁאַלִי־לָךְ כֵּלִים
2 Reg. 4, 7. לְכִי מִכְרִי אֶת־הַשֶּׁמֶן
impt. fem.: לֵכִי *p.*
Ex. 2, 8. בַּת־פַּרְעֹה לְכִי
Jud. 11, 38. וַיֹּאמֶר לְכִי
2 Sam. 13, 15. קוּמִי לְכִי
impt. fem.: וְלֵכִי *sg.*
2 Rg. 8, 1. קוּמִי וְלֵכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ
Cant. 2, 10. יְפָתִי וְלֵכִי־לָךְ
Cant. 2, 13. רְעִיָתִי יְפָתִי וְלֵכִי־לָךְ
impt. fem.: לֵכְנָה *pl.*
Ruth 1, 8. לְכֹנָה שֹּבְנָה
impt. fem.: לֵכְנָה *pl.*
Ruth 1, 12. שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְנָה
1 *imperf.:* אֵלֵךְ, אֵלֵךְ
Gn. 24, 58. וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ
Ex. 3, 11. כִּי אֵלֵךְ אֶל־פַּרְעֹה
Lev. 26, 41. אַף־אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי
Nu. 10, 30. לֹא אֵלֵךְ כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי
Num. 10, 30. וְאֶל־מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ
Dt. 2, 27. בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ

Digitized by Google

כי בשררות לבי אלך Dt. 29, 18.
תלכי עמי לא אלך Jud. 4, 8.
ותאמר חלך אלך עמך Jud. 4, 9.
כי אל־אשר תלכי אלך Ruth 1, 16.
ויאמר שמואל איך אלך 1 S. 16, 2.
והיה אני אלך מאתך 1 Rg. 18, 12.
ויאמר אני אלך 2 Reg. 6, 3.
בטרם אלך ולא אשוב Job. 10, 21.
לארורו אלך חשך Job. 29, 3.
גם כי־אלך בגיא צלמות Ps. 23, 4.
ואני בתמי אלך Ps. 26, 11.
בטרם אלך ואינני Ps. 39, 14.
למה־קדר אלך Ps. 42, 10.
אם־אלך בקרב צרה Ps. 138, 7.
אנה אלך מרוחך Ps. 139, 7.
הודיעני דרך־זו אלך Ps. 143, 8.
אלך לי אל־הר המור Cant. 4, 6.
אני לפניך אלך Jes. 45, 2.
ואחריהם אלך Jer. 2, 25.
אלך אשובה אל־מקומי Hos. 5, 15.

וָאֵלֵךְ 1 *imperf.:*
ואלך את־המלך 2 Sam. 19, 27.
שלחני ואלך אל־ארצי 1 Rg. 11, 21.
אטרף ואלך Hos. 5, 14.

וָאֵלֵךְ 1 *imperf.:*
ואלך עד־בית־לחם Jud. 19, 18.
ואלך בדרך אשר־שלחני 1 S. 15, 20.
ואלך ואטמנהו בפרת Jer. 13, 5.
ואלך פרתה Jer. 13, 7.
ואלך מר בחמת רוחי Ez. 3, 14.

וָאֵלֵךְ *p.* 1 *imperf.:*
יתצני סביב ואלך Job. 19, 10,

הָאֵלֵךְ 1 *impf. c. h int.:*
האלך וקראתי לך Ex. 2, 7.
האלך והכיתי 1 Sam. 23, 2.
האלך על־רמת גלעד 1 Rg. 22, 6.

אֵלְכָה 1 *imperf.:*
אלכה ואראנו Gn. 45, 28.
אלכה נא ואשובה Ex. 4, 18.
אלכה־נא השדה Ruth 2, 2.
אלכה נא ואשלם את־נדרי 2 S. 15, 7.
אלכה־לי אל־הגדלים Jer. 5, 5.
לאמר אלכה נא Jer. 40, 15.
אלכה אחרי מאהבי Hos. 2, 7.
אלכה ואשובה אל־אישי Hos. 2, 9.
אלכה גם־אני Zach. 8, 21.

אֵילְכָה 1 *imprf. c. hf.:*
אילכה שולל ועורום Mich. 1, 8.

אֵלְכָה 1 *imperf.:* *p.*
ברמי ימי אלכה Jes. 38, 9.

וְאֵלְכָה 1 *imperf.:*
שלחוני ואלכה לאדני Gn. 24, 56.
ואלכה אל־מקומי Gn. 30, 25.
ואלכה לנגדך Gn. 33, 12.
ואלכה אולי יקרה לי Num. 23, 3.
ואלכה וירדתי על־ההרים Jud. 11, 37.
ואלכה אליה ואדרשה־בה 1 S. 28, 7.
ואלכה מעל העיר 2 Sam. 20, 21.
ואלכה אחריך ויאמר לו 1 Rg. 19, 20.
ואלכה מאתם Jer. 9, 1.

וְאֵלְכָה 1 *imperf.:* *p.*
עבדתי אתך בהן ואלכה Gn. 30, 26.
אקומה ואלכה ואקברנה 2 S. 3, 21.

תֵּלֵךְ, תֵּלֶךְ 2 *imperf.:*
על גחנך תלך Gn. 3, 15.
ואל־מולדתי תלך Gn. 24, 4.
אם־לא אל־בית־אבי תלך Gn. 24, 38.
ימים או עשור אחר תלך Gn. 24, 55.
ושמרתיך בכל אשר־תלך Gn. 28, 15.
למי־אתה ואנה תלך Gn. 32, 18.
לא־תלך רכיל Lev. 19, 16.
והיה כי־תלך עמנו Num. 10, 32.
לא תלך עמהם Num. 22, 12.
למען תשכיל בכל אשר תלך Jos. 1, 7.
בכל אשר תלך Jos. 1, 9.
אנה תלך ומאין תבוא Jud. 19, 17.

כי תלך בדרך 1 Sam. 28, 22.
למה תלך גם־אתה 2 Sam. 15, 19.
ואם־תלך בדרכי 1 Reg. 3, 14.
אם־תלך בחקתי 1 Reg. 6, 12.
אם־תלך לפני 1 Reg. 9, 4.
ואתה אם־תלך לפני 2 Chr. 7, 17.
בדרך־זו תלך Ps. 32, 8.
אל־תלך בדרך אתם Prv. 1, 15.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20.
אז תלך לבטח Prv. 3, 23.
תלך אל־בית האלהים Eccl. 4, 17.
אל־תבהל מפניו תלך Eccl. 8, 3.
בל־תלך בו אני־שית Jes. 33, 21.
כי־תלך במו־אש Jes. 43, 2.
מדדיכך בדרך תלך Jes. 48, 17.
אשר אשלחך תלך Jer. 1, 7.
ואל־תלך לספוד Jer. 16, 5.
המקמות אשר תלך־שם Jer. 45, 5.
אם־בדרכי תלך Zach. 3, 7.

וַתֵּלֶךְ 2 *imprf. ap.:*
ותלך ותעשה־כן 1 Reg. 14, 9.
ותלך בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 2.
ותלך אחרי הבעלים 1 Reg. 18, 18.
ותלך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 13.

וַתֵּלֶךְ 2 *impf. c. h int.:*
התלך אתי למלחמה 1 Reg. 22, 4.
התלך אתי 2 Reg. 3, 7.
התלך עמי רמת גלעד 2 Chr. 18, 3.

תֵּלְכִי 2 *impf. fem.:*
אם־תלכי עמי ותלכתי Jud. 4, 8.
ואם־לא תלכי עמי Jud. 4, 8.
אל־אשר תלכי אלך Ruth 1, 16.
אל־תלכי ללקט בשדה Ruth 2, 8.

תֵּלְכִי *p.* 2 *impf. fem.:*
אי־מזה באת ואנה תלכי Gn. 16, 8.
אתור תלכי Jer. 15, 6.

וַתֵּלְכִי 2 *impf. fem.:*
ותלכי אל־עם Ruth 2, 11.

הַתֵּלְכִי 2 *impf. c. h int.:*
התלכי עם־האיש הזה Gn. 24, 58.

יֵלֵךְ, יֵלֶךְ 3 *imperf.:*
גם־טפכם ילך עמכם Ex. 10, 24.
וגם־מקננו ילך עמנו Ex. 10, 26.
כי־ילך מלאכי לפניך Ex. 23, 23.
הנה מלאכי ילך לפניך Ex. 32, 34.
ילך־נא אדני בקרבנו Ex. 34, 9.
ילך וישב לביתו Dt. 20, 5. 6. 7. 8.
מתפרח ילך הגבול ימה Jos. 16, 8.
זה־ילך אתך הוא ילך אתך Jud. 7, 4.
זה לא־ילך עמך Jud. 7, 4.
הוא לא ילך Jud. 7, 4.
עבדך ילך ונלחם 1 Sam. 17, 32.
ילך־נא המלך ועבדיו 2 Sam. 13, 24.
ולא ילך־נא אתנו אמנון 2 S. 13, 26.
למה ילך עמך 2 Sam. 13, 26.
הלוך ילך ובכה Ps. 126, 6.
הולך בתום ילך בטח Prv. 10, 9.
אל־חכמים לא ילך Prv. 15, 12.
כל־עמת שבא כן ילך Eccl. 5, 15.
ובחשך ילך Eccl. 6, 4.
ומי ילך־לנו Jes. 6, 8.
קולה כנחש ילך Jer. 46, 22
מלכם בגולה ילך Jer. 49, 3.
לפניו ילך דבר Hab. 3, 5.

וַיֵּלֶךְ 3 *impf. c. h int.:*
הילך בתורתי Ex. 16, 4.

וַיֵּלֶךְ 3 *imperf.:* *p.*
ישאהו קדים וילך Job. 27, 21.

וַיֵּלֶךְ 3 *impf. ap.:*
וילך אברם Gn. 12, 4.
וילך אתו לוט Gn. 12, 4.
וילך למסעיו מנגב Gn. 13, 3.
וילך ויי כאשר כלה Gn. 18, 33.
ויקם וילך אל־המקום Gn. 22, 3.
וילך אברהם ויקח Gn. 22, 13.
וילך וכל־טוב Gn. 24, 10.
ויקם וילך Gn. 24, 10.
וילך יצחק אל־אבימלך Gn. 26, 1.
וילך הלוך ונדל Gn. 26, 13.
וילך משם יצחק Gn. 26, 17.
וילך עשו השדה Gn. 27, 5.
וילך ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
וילך מדנה ארם Gn. 28, 5. 7.
וילך עשו אל־ישמעאל Gn. 28, 9.
וילך חרנה Gn. 28, 10.
וילך ארצה בני־קדם Gn. 29, 1.
וילך ראובן בימי קציר Gn. 30, 14.
וילך וישב לבן למקמו Gn. 32, 1.
וילך ראובן וישכב Gn. 35, 22.
וילך אל־ארץ Gn. 36, 6.
וילך יוסף אחר אחיו Gn. 37, 17.
וילך איש מבית לוי Ex. 2, 1.
וילך משה וישב אל־יתר Ex. 4, 18.
וילך ויפגשהו Ex. 4, 27.
וילך משה ואהרן Ex. 4, 29.
וילך מאחריהם Ex. 14, 19.
וילך לו אל־ארצו Ex. 18, 27.
וילך אל־דתן ואבירם Num. 16, 25.
וילך עם־שרי מואב Num. 22, 21.
וילך בלעם Num. 22, 35.
וילך בלעם עם־בלק Num. 22, 39.
וילך שפי Num. 23, 3.
וילך וישב למקמו Num. 24, 25.
וילך ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
וילך משה וידבר Dt. 31, 1.
וילך משה ויהושע Dt. 31, 14.
וילך יהושע אלינו Jos. 5, 13.
וילך אחר שמעון Jud. 1, 3.
וילך יהודה אל־הכנעני Jud. 1, 10.
וילך משם אל ישבי דביר Jud. 1, 11.
וילך וישב את־העם Jud. 1, 16.
וילך יהודה את־שמעון Jud. 1, 17.
וילך האיש ארץ החתים Jud. 1, 26.
וילך ויך את־ישראל Jud. 3, 13.
וילך ירבעל בן־יואש Jud. 8, 29.
וילך אבימלך בן־ירבעל Jud. 9, 1.
וילך ויעמד בראש הר Jud. 9, 7.
ויברח וילך בארה Jud. 9, 21.
וילך אבימלך אל־תבץ Jud. 9, 50.
וילך יפתח עם־זקני גלעד Jud. 11, 11.
וילך ישראל במדבר Jud. 11, 16.
וילך במדבר ויסב Jud. 11, 18.
וילך מנוח אחרי אשתו Jud. 13, 11.
וילך הלך ואכל Jud. 14, 9.
וילך אל־אביו Jud. 14, 9.
וילך שמשון וילכד Jud. 15, 4.
וילך שמשון עזתה Jud. 16, 1.
וילך האיש מהעיר Jud. 17, 8.
ומחיותך וילך הלוי Jud. 17, 10.
ויקם אישה וילך אחריה Jud. 19, 3.
וילך ויבא עד־נכח יבוס Jud. 19, 10.
וילך למקמו Jud. 19, 28.
וילך איש מבית לחם Ruth 1, 1.
וילך אלקנה הרמתה 1 Sam. 2, 11.
שוב שכב וילך וישכב 1 Sam. 3, 5.
ויקם שמואל וילך אל־עלי 1 S. 3, 6.
ויקם וילך אל־עלי 1 Sam. 3, 8.
וילך שמואל 1 Sam. 3, 9.
נמוג וילך והלם 1 Sam. 14, 16.
וילך הלוך ורב 1 Sam. 14, 19.
וילך אליו אגג מעדנת 1 Sam. 15, 32.
וילך שמואל הרמתה 1 Sam. 15, 34.
וילך הרמתה 1 Sam. 16, 13.
וילך כאשר צוהו ישי 1 Sam. 17, 20.
וילך השלשתי 1 Sam. 17, 41.
וילך ויקרב לקראת דוד 1 S. 17, 48.
וילך הוא ואנשיו 1 Sam. 18, 27.
וילך ויברח וימלט 1 Sam. 19, 12.
וילך הוא ושמואל 1 Sam. 19, 18.
וילך גם־הוא הרמתה 1 S. 19, 22.
וילך שם אל־בית ברמה 1 S. 19, 23.
וילך הלוך ויתנבא 1 Sam. 19, 23.
וילך דוד משם וימלט 1 S. 22, 1.
וילך דוד משם מצפה 1 S. 22, 3.
וילך דוד ויבא יער 1 Sam. 22, 5.
וילך דוד ואנשיו קעילה 1 S. 23, 5.
וילך אל־דוד חרשה 1 Sam. 23, 16.
וילך שאול ואנשיו לבקש 1 S. 23, 25.
וילך שאול מצד זה 1 S. 23, 26.
וילך לקראת פלשתים 1 S. 23, 28.
וילך לבקש את־דוד 1 Sam. 24, 3.
קם מהמערה וילך בדרך 1 S. 24, 8.
וילך שאול אל־ביתו 1 S. 24, 23.
וילך דוד לדרכו 1 Sam. 26, 25.
וילך הוא ושני אנשים 1 S. 28, 8.
וילך דוד הוא ושש־מאות 1 S. 30, 9.
וילך אתה אישה 2 Sam. 3, 16.
וילך גם־אבנר לדבר 2 Sam. 3, 19.
וילך בשלום 2 Sam. 3, 21.
כי שלחו וילך בשלום 2 S. 3, 22.
וישלחהו וילך בשלום 2 S. 3, 23.
למה־זה שלחתו וילך הלוך 2 S. 3, 24.
וילך המלך ואנשיו 2 Sam. 5, 6.
וילך דוד הלוך וגדול 2 Sam. 5, 10.
וילך דוד וכל־העם 2 Sam. 6, 2.
וילך דוד ויעל את־ארון 2 S. 6, 12.
וילך כל־העם איש לביתו 2 S. 6, 19.
וילך המלאך ויבא 2 Sam. 11, 22.
וילך נתן אל־ביתו 2 Sam. 12, 15.
את־כל־העם וילך רבתה 2 S. 12, 29.
וילך אל־אחלמי בן־עמיהוד 2 S. 13, 37.
ואבשלום ברח וילך גשור 2 S. 13, 38.
ויקם יואב וילך גשורה 2 S. 14, 23.
ויקם וילך חברונה 2 Sam. 15, 9.
וילך דוד ואנשיו 2 Sam. 16, 13.
ויקם וילך אל־ביתו 2 Sam. 17, 23.
וילך הצפה אל־גג חשער 2 S. 18, 24.
וילך הלוך וקרב 2 Sam. 18, 25.
וילך עמשא להחעיק 2 Sam. 20, 5.
וילך דוד ויקח את־עצמות 2 S. 21, 12.
ויקם וילך ויחזק 1 Reg. 1, 50.
וילך נתה אל־אביש 1 Reg. 2, 40.
וילך שמעי 1 Reg. 2, 40.
וילך חמלך גבעתה 1 Reg. 3, 4.
וילך שלמה אתרי עשתרת 1 Rg. 11, 5.
וילך רחבעם שכם 1 Reg. 12, 1.
וילך ישראל לאהליו 1 Rg. 12, 16.
וילך בדרך אחר 1 Reg. 13, 10.
וילך אחרי איש האלהים 1 Rg. 13, 14.
וילך וימצאהו אריה 1 Rg. 13, 24.
וילך וימצא את־נבלתו 1 Rg. 13, 28.
וילך בכל־חטאות אביו 1 Rg. 15, 3.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 15, 26.
וילך בדרך ירבעם 1 Rg. 15, 34.
וילך בבל־דרך ירבעם 1 Rg. 16, 26.
וילך ויעבד 1 Rg. 16, 31.
וילך ויעש כדבר יי 1 Reg. 17, 5.
וילך וישב 1 Reg. 17, 5.
ויקם וילך צרפתה 1 Rg. 17, 10.
וילך אליהו להראות 1 Rg. 18, 2.
וילך עבדיהו 1 Rg. 18, 16.
וילך אחאב 1 Reg. 18, 16.
וירכב אחאב וילך 1 Reg. 18, 45.
ויראויקם וילך אל־נפשו 1 Rg. 19, 3.
וילך בכח האכילה 1 Reg. 19, 8.
וילך משם וימצא 1 Rg. 19, 19.
וילך אחרי אליהו 1 Rg. 19, 21.
וילך מאצלו 1 Rg. 20, 36.
וילך הנביא ויעמד למלך 1 Rg. 20, 38.
וילך מלך־ישראל 1 Rg. 20, 43.
וילך בכל־דרך אסא 1 Rg. 22, 43.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 22, 53.
כי מות תמות וילך אליה 2 Rg. 1, 4.
וילך אליהו ואלישע 2 Reg. 2, 1.
וילך משם אל־הר הכרמל 2 Rg. 2, 25.
וילך וישלח אל־יהושפט 2 Rg. 3, 7.
וילך מלך ישראל 2 Reg. 3, 9.
ויקם וילך אחריה 2 Rg. 4, 30.
וישב וילך בבית 2 Rg. 4, 35.
וילך ויקח בידו 2 Reg. 5, 5.
ויפן וילך בחמה 2 Rg. 5, 12.
וילך מאתו 2 Reg. 5, 19.

Digitized by Google

וילך אתם ויבאו הירדנה 2 Rg. 6, 4.
וילך חזאל לקראתו 2 Rg. 8, 9.
וילך הנער הנער הנביא 2 Rg. 9, 4.
וירכב יהוא וילך 2 Reg. 9, 16.
וילך רכב הסוס לקראתו 2 Rg. 9, 18.
ויקם ויבא וילך שמרון 2 Rg. 10, 12.
וילך משם וימצא 2 Reg. 10, 15.
וילך אחר חטאת ירבעם 2 Rg. 13, 2.
וילך ויגע איש בעצמות 2 Rg. 13, 21.
וילך בדרך מלכי ישראל 2 Rg. 16, 3.
וילך המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
ויסע וילך וישב סנחריב 2 Rg. 19, 36.
וילך בכל־הדרך 2 Reg. 21, 21.
וילך בכל־דרך דוד אביו 2 Rg. 22, 2.
וילך חלקיהו הכהן 2 Reg. 22, 14.
וילך המלך יאשיהו 2 Rg. 23, 29.
וילך דרך הערבה 2 Reg. 25, 4.
וילך דויד וכל־ישראל 1 Chr. 11, 4.
וילך דויד הלוך וגדול 1 Chr. 11, 9.
וילך שלמה חמת צובה 2 Chr. 8, 3.
וילך רחבעם שכמה 2 Chr. 10, 1.
וישב אלי וילך העם 2 Chr. 10, 5.
וילך כל־ישראל לאהליו 2 Chr. 10, 16
וילך בדרך אביו אסא 2 Chr. 20, 32.
וילך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 6.
וילך בלא חמדה 2 Chr. 21, 20.
וילך את־יהורם 2 Chr. 22, 5.
וילך גיא המלח 2 Chr. 25, 11.
וילך שמו עד־לבוא 2 Chr. 26, 8.
וילך בדרכי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 2.
וילך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 34, 2.
וילך חלקיהו 2 Chr. 34, 22.
וילך אל־לשכת יהוחנן Esr. 10, 6.
אלישיב וילך שם Esr. 10, 6.
וילך אחריהם הושעיה Neh. 12, 32.
וילך וישב סנחריב Jes. 37, 37.
וילך שובב Jes. 57, 17.
וילך ירמיה הנביא Jer. 28, 11.
וילך לעבר אל־בני עמון Jer. 41, 10.
וילך אל־בני עמון Jer. 41, 15.
וילך ויקח את־גמר Hos. 1, 3.
וילך אפרים אל־אשור Hos. 5, 13.
וילך אל־נינוה Jon. 3, 3.

3 *imperf.*: וַיֵּלֶךְ *p.*
את־רבקה וילך Gn. 24, 61.
ויאכל וישת ויקם וילך Gn. 25, 34.
ויחר־אף יי בם וילך Num. 12, 9.
וילך ויהונתן בא 1 Sam. 21, 1.
ויקצף נעמן וילך 2 Reg. 5, 11.
כלה ענך וילך Job. 7, 9.
ויגרשהו וילך Ps. 34, 1.

3 *fem.*: תֵּלֶךְ
אלי לא־תלך האשה אחרי Gn. 24, 39
אש לפניו תלך Ps. 97, 3.
אחריך תלך חרב Jer. 48, 2.

3 *fem. ap.*: וַתֵּלַכְנָה
ותלך התבה Gn. 7, 18.
ותלך ותעמד במדבר Gn. 21, 14.
ותלך ותשב לה מנגד Gn. 21, 16.
ותלך ותמלא את־החמת Gn. 21, 19.
ותלך לדרש את־יי Gn. 25, 22.
ותלך תמר ותשב Gn. 38, 11.
ותקם ותלך ותסר צעיפה Gn. 38, 19.
ותלך העלמה Ex. 2, 8.
מן־הדרך ותלך בשדה Nu. 22, 23.
ותקם דבורה ותלך Jud. 4, 9.
ותלך יד בני־ישראל Jud. 4, 24.
ותלך היא ורעותיה Jud. 11, 38.
ותלך מאתו אל־בית אביה Jud. 19, 2
Ruth 2, 3.
ותלך ותבוא ותלקט
תלך האשה לדרכה 1 Sam. 1, 18.
ותלך אחרי מלאכי דוד 1 S. 25, 42.
ותלך תמר בית אמנון 2 S. 13, 8.
ותלך הלוך וזעקה 2 Sam. 13, 19.
ותצן ותלך לארצה 1 Reg. 10, 13.
ותקם ותלך שלה 1 Reg. 14, 4.
ותלך ותבא תרצתה 1 Rg. 14, 17.

ותלך לקחת ויקרא אליה 1 Rg. 17, 11.
ותלך ותעשה כדבר 1 Reg. 17, 15.
ותלך מאתו ותסגר הדלת 2 Reg. 4, 5.
ותלך ותבא אל־איש 2 Reg. 4, 25.
ותלך היא וביתה 2 Reg. 8, 2.
ותתחזק ותלך לארצה 2 Chr. 9, 12.
ותלך ותזן גם־היא Jer. 3, 8.
ותלך אחרי מאהביה Hos. 2, 15.

1 *pl.*: נֵלֵךְ
דרך שלשת ימים נלך Ex. 8, 23.
ובזקנינו נלך Ex. 10, 9.
ובבקרנו נלך Ex. 10, 9.
דרך המלך נלך Num. 20, 17.
בדרך המלך נלך Num. 21, 23.
ואל־כל־אשר תשלחנו נלך Jos. 1, 16.
לא נלך איש לאהלו Jud. 20, 8.
והנה נלך ומה־נביא לאיש 1 S. 9, 7.
ואף כי־נלך קעלה 1 Sam. 23, 3.
אל־נא נלך כלנו 2 Sam. 13, 25.
בית יי נלך Ps. 122, 1.
ויאמרו לא נלך Jer. 6, 16.
אחרי מחשבותינו נלך Jer. 18, 12.
ואנחנו נלך בשם־יי Mich. 4, 5.

נקוּ קמוּר נֵלְכָה־ 1 *pl.*:
הדרך אשר נלך־בה Jer. 42, 3.

1 *pl. ap.*: וְנֵלֵךְ
ונלך את כל־המדבר Dt. 1, 19.

1 *pl.*: וְנֵלֵךְ
עזבוה ונלך איש לארצו Jer. 51, 9.

1 *pl. c. hint.*: הֲנֵלֵךְ
הנלך אל־רמת גלעד 1 Reg. 22, 15.
הנלך אל־רמות גלעד 2 Chr. 18, 5. 14.

1 *pl.*: נֵלְכָה
נלכה עד־כה Gn. 22, 5.
נלכה דתינה Gn. 37, 17.
ועתה נלכה־נא דרך שלשת Ex. 3, 18.
נלכה נא דרך שלשת ימים Ex. 5, 3.
נלכה נזבחה לאלהינו Ex. 5, 8.
נלכה נזבחה ליי Ex. 5, 17.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt. 13, 2.
נלכה ונעבדה Dt. 13, 7. 14.
עתה נלכה שם 1 Sam. 9, 6.
נלכה־נא עד־הירדן 2 Reg. 6, 2.
נלכה הלוך Zach. 8, 21.
לאמר נלכה עמכם Zach. 8, 23.

1 *pl.*: נַלְכָה *p.*
לכה ונלכה 1 Sam. 9, 10.

1 *pl.*: וְנֵלְכָה *p.*
נסעה ונלכה Gn. 33, 12.
ונקומה ונלכה Gn. 43, 8.
קומי ונלכה Jud. 19, 28.

1 *pl.*: וְנֵלְכָה
ונלכה עד־הראה 1 Sam. 9, 9.
צפחת המים ונלכה־לנו 1 S. 26, 11.
ונלכה באריחיו Jes. 2, 3.
לכו ונלכה באור יי Jes. 2, 5.
ונלכה בארחתיו Mich. 4, 2.

2 *pl.*: תֵּלְכוּ
בדרך אשר תלכו־בה Gn. 42, 38.
לא תלכו ריקם Ex. 3, 21.
ולא תלכו בחקת הגוי Lev. 20, 23.
ואם־תלכו עמי קרי Lev. 26, 21.
אשר תלכו־בה Dt. 1, 33.
ואחר תלכו לדרככם Jos. 2, 16.
את־הדרך אשר תלכו־בה Jos. 3, 4.
אשר תלכו בה Jud. 18, 6.
לא תלכו לרע לכם Jer. 7, 6.
תלכו בשבי Jer. 20, 6.
ואל־תלכו אחרי אלהים Jer. 25, 6.
ואל־תלכו אחרי אלהים Jer. 35, 15.
ולא תלכו רומה Mich. 2, 3.

2 *pl.*: תֵּלְכוּ *p.*
ובחקתיהם לא תלכו Lev. 18, 3.
אם־בחקתי תלכו Lev. 26, 3.
אלהיכם אתכם תלכו Dt. 5, 30.

אחרי יי אלהיכם תלכו Dt. 13, 5.
ואחר תלכו Jos. 2, 16.
ואחר תלכו Jud. 19, 5.
אמרתי אליכם אל־תלכו 2 Rg. 2, 18.
הלוא ביראת אלהינו תלכו Neh. 5, 9.
ובדרך אל־תלכו Jer. 6, 25.
בחוקי אבותיכם אל־תלכו Ez. 20, 18
אשר־בחקי תלכו Ez. 36, 27.

2 *pl.*: תֵּלְכוּן
לא תלכון אחרי Dt. 6, 14.

2 *pl.*: תֵּלְכוּן *p.*
והיה כי תלכון Ex. 3, 21.
ובמנוסה לא תלכון Jes. 52, 12.

2 *pl.*: וַתֵּלְכוּ
ותלכו ומה־לי עוד Jud. 18, 24.
ותלכו במעגותם Mich. 6, 16.

3 *pl.*: יֵלְכוּ
הם ילכו וקששו Ex. 5, 7.
את־הדרך ילכו בה Ex. 18, 20.
אלהים אשר ילכו לפנינו Ex. 32, 1. 23.
כי ילכו בשבי Dt. 28, 41.
ילכו ארחות עקלקלות Jud. 5, 6.
וכל־העם ילכו איש למקמו Jud. 7, 7.
והם ילכו ויגידו 2 Sam. 17, 17.
אשר ילכו־בה 1 Reg. 8, 36.
ילכו עבדי עם־עבדיך 1 Reg. 22, 50.
ילכו־נא ויבקשו את־ 2 Reg. 2, 16.
אל־הדרך הטובה אשר
ילכו־בה 2 Chr. 6, 27.
הדרך אשר ילכו־בה Neh. 9, 12. 19.
ילכו במועצותיהם Ps. 81, 13.
ילכו מחיל אל־חיל Ps. 84, 8.
למען ילכו וכשלו אחור Jes. 28, 13.
ילכו ולא ייעפו Jes. 40, 31.
ולא־ילכו עוד אחרי שרירות Jer. 3, 17.
ילכו בית־יהודה Jer. 3, 18.
ילכו גם־יחד פרי Jer. 12, 2.
חלך ילכו מעלינו הכשדים Jer. 37, 9.
ילכו האופנים Ez. 1, 19.
ילכו האופנים Ez. 10, 16.
ילכו לבקש את־יי Hos. 5, 6.
אחרי יי ילכו Hos. 11, 10.
ילכו יונקותיו Hos. 14, 7.
וצדקים ילכו בם Hos. 14, 10.
ילכו מים Joel 4, 18.
ילכו אל־הנעדרת Am. 2, 7.
ואם־ילכו בשבי Am. 9, 4.
ילכו איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.

3 *pl.*: יֵלְכוּ *p.*
ויאמר פני ילכו Ex. 33, 14.
אחריך ילכו Jes. 45, 14.
ומאהביך בשבי ילכו Jer. 22, 22.
כלם בשבי ילכו Jer. 30, 16.
כי־לא ילכו Jer. 37, 9.
כי־בחיל ילכו Jer. 46, 22.
עבר פניו ילכו Ez. 1, 9.
ואיש אל־עבר פניו ילכו Ez. 1, 12.
החדה ללכת ילכו Ez. 1, 12.
בלכתם ילכו Ez. 1, 17. 21.
ללכת ילכו Ez. 1, 20.
אל־ארבעת רבעיהם ילכו Ez. 10, 11.
אחריו ילכו Ez. 10, 11.
איש אל־עבר פניו ילכו Ez. 10, 22.
למען בחקתי ילכו Ez. 11, 20.
בגולה בשבי ילכו Ez. 12, 11.
ובמשפטי ילכו Ez. 37, 24.
כאשר ילכו אפרוש Hos. 7, 12.

3 *pl. c. hint.*: הֵילְכוּ
חילכו שנים יחדו Am. 3, 3.

3 *pl.*: יֵלֵכוּן *p.*
ובמשפטי לא ילכון Ps. 89, 31.
ואיש בדרכיו ילכון Joel 2, 7.
גבר במסלתו ילכון Joel 2, 8.

3 *pl.*: וַיֵּלְכוּ
וישתחו וילכו אל־אדניהם 2 Rg. 6, 22.
וילכו וישבו 2 Reg. 17, 27.

p. וַיֵּלְכוּ
ויתהגו וילכו 1 Sam. 30, 22.
התשלח ברקים וילכו Job. 38, 35.

3 *pl.*: וַיֵּלְכוּ
וילמד אחריות Gn. 9, 23.
וילכו סדמה Gn. 18, 22.
וילכו שניהם יחדו Gn. 22, 6. 8.
ויקמו וילכו יחדו Gn. 22, 19.
וילכו מאתו בשלום Gn. 26, 31.
וילכו אחיו לרעות Gn. 37, 12.
על־חמריהם וילכו משם Gn. 42, 26.
וילכו גם־אחיו ויפלו Gn. 50, 18.
וילכו ויעשו בני ישראל Ex. 12, 28.
וילכו שלשת ימים Ex. 15, 22.
וילכו ויבאו אל־משה Num. 13, 26.
וילכו אחריו Num. 16, 25.
וילכו זקני מואב Nnm. 22, 7.
וילכו בני מכיר Num. 32, 39.
וילכו דרך שלשת ימים Num. 33, 8.
וילכו ויעבדו Dt. 29, 25.
וילכו ויבאו Jos. 2, 1. 22.
וילכו לפני העם Jos. 3, 6.
וילכו כתמול־שלשם Jos. 4, 18.
וילכו אל־המארב Jos. 8, 9.
וילכו ויצטירו Jos. 9, 4.
וילכו אל־יהושע המחנה Jos. 9, 6.
וילכו האנשים ויעברו Jos. 18, 9.
וילכו אל־אהליהם Jos. 22, 6.
וילכו בני ראובן Jos. 22, 9.
וילכו בני ישראל איש Jud. 2, 6.
וילכו אחרי־אלהים אחרים Jud. 2, 12
ריקים ופחזים וילכו אחריו Jud. 9, 4
וילכו וימליכו את־אבימלך Jud. 9, 6
וילכו אחרי אבימלך Jud. 9, 49.
וילכו איש למקמו Jud. 9, 55.
וילכו זקני גלעד Jud. 11, 5.
וילכו חמשת האנשים Jud. 18, 7.
וילכו בני־דן לדרכם Jud. 18, 26.
וילכו וישובו אל־נחלתם Jud. 21, 23.
וילכו אל־העיר 1 Sam. 9, 10.
וילכו עמו 1 Sam. 10, 27.
וילכו כל־העם הגלגל 1 S. 11, 15.
וילכו שלשת בני־ישי 1 S. 17, 13.
וילכו זיפה לפני שאול 1 S. 23, 24.
מראשתי שאול וילכו להם 1 S. 26, 12.
ויקמו וילכו בלילה ההוא 1 S. 28, 25.
ויסגו וילכו לדרכם 1 Sam. 30, 2.
וילכו כל־הלילה 1 Sam. 31, 12.
וילכו כל־הלילה 2 Sam. 2, 32.
וילכו בני־רמון הבארתי 2 S. 4, 5.
וילכו דרך הערבה 2 Sam. 4, 7.
וילכו שניהם מהרה 2 Sam. 17, 18.
וילכו ויגדו למלך 2 Sam. 17, 21.
וילכו איש לדרכו 1 Reg. 1, 49.
וילכו לאהליהם שמחים 1 Rg. 8, 66.
וילכו דמשק וישבו בה 1 Rg. 11, 24.
וילכו העם 1 Reg. 12, 5.
וילכו העם לפני האחד 1 Rg. 12, 30.
וילכו המים סביב 1 Reg. 18, 35.
וילכו הלמאכים וישבהו 1 Rg. 20, 9.
וכלכלו וילכו לקראתם 1 Rg. 20, 27.
אם־אעזבך וילכו שניהם 2 Rg. 2, 6.
וישלחם וילכו 2 Reg. 6, 23.
וילכו וימצמינ 2 Reg. 7, 8 (bis).
וילכו אחריהם עד־דדדן 2 Rg. 7, 15
וילכו לקברה ולא־מצאו 2 Rg. 9, 35.
וילכו עד־עיר בית־הבעל 2 Rg. 10, 25
וילכו בחקות הגוים 2 Reg. 17, 8.
וילכו אחרי ההבל 2 Reg. 17, 15.
וילכו בחקות ישראל 2 Rg. 17, 19.
וילכו בני ישראל בכל
חטאת 2 Reg. 17, 22.
וילכו למבוא גדר 1 Chr. 4, 39.
וילכו כל־העם 1 Chr. 16, 43.
וילכו ויגידו לדויד 1 Chr. 19, 5.
וילכו שלמה וכל־החקהל 2 Chr. 1, 3.
וילכו ליהודה ולירושלם 2 Chr. 11, 14

Digitized by Google

2 Chr. 30, 6. וילכו רצים באגרות
Neh. 8, 12. וילכו כל־העם לאכל
Job. 42, 9. וילכו אליפז התימני
Jer. 2, 5. וילכו אחרי ההבל
Jer. 7, 24. וילכו במעצות
Jer. 9, 13. וילכו אחרי שרירות לבם
Jer. 11, 8. וילכו איש בשרירות לבם
Jer. 13, 10. וילכו אחרי אלהים
Jer. 16, 11. וילכו אחרי אלהים
Jes. 41, 12. וילכו לחלחם
Jer. 41, 14. וילכו אל־יוחנן בן־קרח
Jer. 41, 17. וילכו וישבו
Jer. 52, 7. וילכו דרך הערבה
Thr. 1, 6. וילכו בלא־כח

3 pl.: וַיֵּלְכוּ *p.*

Gn. 14, 11. ואת־כל־אכלם וילכו
Gn. 14, 12. בן־אחי אברם וילכו
Gn. 45, 24. וישלח את־אחיו וילכו
Jos. 2, 21. ותשלחם וילכו
Jos. 18, 8. ויקמו האנשים וילכו
Jud. 18, 21. ויפנו וילכו
Jud. 19, 14. ויעברו וילכו
1 Sam. 6, 6. וישלחום וילכו
2 Rg. 5, 24 וישלח את־האנשים וילכו
Jer. 5, 23. סרו וילכו

3 fem. pl.: תֵּלַכְנָה

Jud. 11, 40. תלכנה בנות ישראל
Jes. 3, 16. הלוך ופעום תלכנה
Ez. 7, 17. וכל־ברכים תלכנה מים 21, 12.
Ez. 30, 17. והנה בשבי תלכנה
Ez. 30, 18. ובטחיה בשבי תלכנה
Joel 4, 18. והגבעות תלכנה חלב

3 pl. fem.: וַתֵּלַכְנָה

Gn. 24, 61. ותלכנה אחרי האיש
Ruth 1, 7. ותלכנה בדרך לשוב
Ruth 1, 19. ותלכנה שתיהם
Jes. 3, 16. ותלכנה נטוות גרון

2 pl. fem.: תֵּלַכְנָה

Ruth 1, 11. למה תלכנה עמי

Hif-il: הוֹלִיךְ *3 perf.*

2 Rg. 24, 15. הוליך גולה מירושלם

3 perf. c. suff.: הוֹלִיכָךְ

Dt. 8, 2. אשר הוליכך יי אלהיך

3 perf. c. suff.: וְהוֹלִיכוֹ

Prv. 16, 29. והוליכו בדרך לא־טוב

3 perf. c. suff.: הוֹלִיכָם

Jes. 48, 21. בחרבות הוליכם

1 perf.: וְהוֹלַכְתִּי

Jes. 42, 16. והולכתי עורים
Ez. 36, 12. והולכתי עליכם אדם

1 perf. c. suff.: וְהֹלַכְתִּיהָ

Hos. 2, 16. והלכתיה המדבר

part.: מוֹלִיךְ

Job. 12, 17. מוליך יועצים שולל
Job. 12, 19. מוליך כהנים שולל
Jes. 63, 12. מוליך לימין משה

part.: הַמּוֹלִיךְ *sg. masc.*

Jer. 2, 6. המוליך אתנו במדבר

part.: לְמוֹלִיךְ *sg. masc.*

Ps. 136, 16. למוליך עמו במדבר

part. c. suff.: מוֹלִיכְךָ

Jer. 2, 17. בעת מולכך בדרך

part. c. suff.: הַמּוֹלִיכֵךְ

Dt. 8, 15. המוליכך במדבר

part. c. suff.: מוֹלִיכָם

Jes. 63, 13. מוליכם בתהמות

part. fem. pl.: מוֹלִכוֹת

Zach. 5, 10. אנה המה מולכות

inf. c. suff.: לְהוֹלִיכוֹ

2 Chr. 36, 6. בנחשתים להוליכו בבלה

imperat.: וְהוֹלֵךְ *sg.*

Nu. 17, 11. והולך מהרה אל־העדה

impt. fem.: הוֹלִיכִי *sg.*

Ex. 2, 9. הוליכי את־הילד הזה

imprat. pl.: הוֹלִיכוּ

2 Reg. 17, 27. הוליכו שמה

1 imperf.: אוֹלִיךְ

2 Sam. 13, 13. ואני אנה אוליך
Ez. 32, 14. ויהרותם כשמן אוליך

1 imperf.: וְאוֹלֵךְ

Lev. 26, 13. ואולך אתכם קוממיות
Dt. 29, 4. ואולך אתכם ארבעים שנה
Jos. 24, 3 ואולך אותו בכל־ארץ כנען
Am. 2, 10. ואולך אתכם במדבר

1 imperf.: וְאוֹלִיכָה

2 Reg. 6, 19. ואוליכה אתכם

1 impf. c. suff.: אוֹלִיכֶם

Jer. 31, 9. אוליכם אל־נחלי מים

3 imperf.: יוֹלֵךְ

Dt. 28, 36. יולך יי אתך ואת־מלכך

3 imperf.: יוֹלִיךְ

Eccl. 10, 20. יוליך את־הקול
Jer. 32, 5. ובבל יוליך את־צדקיהו

3 impf. ap.: וַיּוֹלֶךְ

Ex. 14, 21. ויולך יי את־הים

3 impf. ap.: וַיּוֹלֶךְ

2 Reg. 6, 19. ויולך אותם שמרונה
2 Reg. 25, 20. ויולך אתם על־מלך בבל
Jer. 52, 26. ויולך אותם אל־מלך בבל

3 imperf.: יֵלֵךְ

Thr. 3, 2. ויולך חשך ולא־אור

3 imperf.: שֵׁלֵךְ

Eccl. 5, 14. שילך בידו

3 impf. c. suff.: וַיּוֹלְכֵנִי

Ez. 40, 24. ויולכני דרך הדרום
Ez. 43, 1. ויולכני אל־החשער
Ez. 47, 6. ויולכני וישבני

3 impf. c. suff.: יוֹלִיכֵם

Ps. 125, 5. יוליכם יי את־פעלי האון

3 impf. c. suff.: וַיּוֹלִיכֵם

Ps. 106, 9. ויוליכם בתהמות

3 pl.: וַיֵּלְכוּ

1 Reg. 1, 38. וילכו אתו על־גחון

3 pl. c. suff.: וַיּוֹלִיכֻהוּ

2 Chr. 33, 11. ויוליכהו בבלה
2 Chr. 35, 24. ויוליכהו וירושלם וימת

יָלַל

פעל כודד, ולפ־נחלק כפ׳ נהפעיל הֵילֵל, וסעתיד יְהֵילֵל [נסרוקות ס׳ סכנין], או יְיֵלֵיל [נכדכוד סתכופה, וכן יְיֵטֵיב, יְיֵדֵיעַ], וחסר קמץ מכנין שכנים, לפעל הוֹלֵל: נחלים, מגזרת סכופף הֵילֵיל, שוח ושקר, כי שם סוף סעשוי׳ של חֵלֵל, ולפ סוף סכוכוח של תנכינה, נהקשר עם לפ. ממנוח סמכוון כמו אָלֵל לעיל, וכמו סשלוב נשמעי ערב, כי סוף מוסף ענעי, וום סוד סכפל. וחסר להשם הוֹלֵל, דע שחינו ייך לשרש שלמו, כי חסר יליו כמו הְתוֹלֵל עושים, ולחמות סשרש חָלֵל, כחסר מלפ לקמן. וחסר מענין שׁוֹלֵל, שייך לד״ק נכ לכחן, עי׳ לקמן ממך שלל. נחכוגוס סקל וסכנד והכוסף ידוע.

v. intr. onomatopoët. hifil.—הֵילֵל; impf. יְהֵילֵל vel יְיֵלֵיל, ads. f. יְיֵטֵיב, יְיֵדֵיעַ; הוֹלֵלוּ (Ψ. 78, 36.) *Pu-al* est a *Pi-ēl* חִלֵּל, minime passivum activi הֵילֵיל = הֵילֵל —, sicut אִלֵּל, ejulare, gemere. Nomen תְּלָלָה (minime pro תְּהוֹלֵלָה) huc non pertinet, nedum שׁוֹלֵל, quae v. s. vv. חָלַל, שָׁלַל. LXX. *ἀλαλάζειν, ὁλολύζειν, θρηνεῖν, πενθεῖν, καταλλάττειν.*

Hif-il: הֵילֵל

3 perf.: וְהֵילֵל

Jer. 47, 2. והילל כל יושב הארץ

imperat.: הֵילֵל *sg.*

Zach. 11, 2. הילל ברוש

imperat.: וְהֵילֵל *sg.*

Ez. 21, 17. זעק והילל

imprt. pl.: הֵילִילוּ

Jes. 13, 6. הילילו כי קרב יום יי
Jes. 23, 1. 14. הילילו אניות תרשיש
Jes. 23, 6. הילילו ישבי אי
Jer. 25, 34. הילילו הרעים
Jer. 48, 39. הילילו איך הפה־ערם
Jer. 51, 8. הילילו עליה
Ez. 30, 2. הילילו הה ליום
Joel 1, 11. הילילו כרמים
Joel 1, 13. חילילו משרתי מזבח
Zeph. 1, 11. הילילו ישבי המכתש
Zach. 11, 2. הילילו אלוני בשן

imprt. pl.: וְהֵילִילוּ

Jer. 4. 8. ספדו והילילו
Joel 1, 5. והילילו כל־שתי יין
Am. 8, 3. והילילו שירות היכל

imprt. fem.: הֵילִילִי *sg.*

Jes. 14, 31. הילילי שער
Jer. 48, 20. חלילי וזעקי
Jer. 49, 3. הזילילי חשבון

1 imperf.: אֵילִיל

Jer. 48, 31. על־כן על־מואב אוליל

1 imperf.: וְאֵילִילָה

Mich. 1, 8. על־זאת אספדה ואוילילה

3 imperf.: יְיֵלֵיל

Jes. 15, 2. מואב ייליל
Jes. 15, 3. כלה ייליל
Jer. 16, 7. לכן ייליל
Jer. 16, 7. כלה ייליל

2 impf. pl.: תְּיֵלִילוּ

Jes. 65, 14. ומשבר רוח תיללו

3 impf. pl.: יְיֵלִילוּ

Hos. 7, 14. ויולילו על־משכבותם

3 pl.: וְיֵלֵלוּ

Jes. 52, 5. משלו יהילילו

יֶלֶל

ס״ז וסכנון נסי [קלבנע], ופעקל עקבל קֶרֶשׁ, ונקמר מכסעת ונעקע קיות קמץ, לומר נאר מדבר, וכן נאגי קרקע יבקע, סכנון יְגִיב חַחֹרֵב, ווס מדבר נכלל.

n. m. (ad s. f. קֶרֶשׁ), ejulatus, ululatus ferarum, qui auditur in locis desertis. Arab. *jabâb-on*, de ipsa solitudine. Aquila (*Misne-Tora* 32, 10,): *ἐν ἀτάκτῳ, ἀοικήτῳ, ἠφανισμένῃ.* LXX. *καῦμα.*

Dt. 32, 10. ובתהו ילל ישמן

יְלָלָה

ס״נ וסמען יַלֶּלֶת, ומכוון כפעם כמו יֶלֶל לעיל, ומכנדל לנקר.

n. f. (c. יַלֶּלֶת), ejulatus, ululatus. LXX. *ἀλαλαγμός, ὀλολυγμός, θρηνεῖν.*

יְלָלָה

Zeph. 1, 10. ויללה מן־המשנה

constr.: יִלֶּלֶת

Zach. 11, 3. קול יללת הרעים

constr.: וִילֶלֶת

Jer. 25, 36. ויללת אדירי הצאן

cum suff.: יִלְלָתָהּ

Jes. 15, 8. עד־אגלים יללתה
Jes. 15, 8. ובאר אלים יללתה

יָלַע

פעל יקי ומקנודד נכ״ק, ולפעת הניל״נ ומכל״נ סמענות יָלַע [נוע], חסר נעוד מכפל מעכו שָׁלַע = לַעֲלַע, ופ״ מסמקון נליעה וכלוי. ולפעת רכ״ סוף לוע נעצם, ומסמוכ יָלַע כמו יָלַע ע״מ יָקֵם. ולפעת פקיים כמו לעס לקמן פ״ל. על כן דנכי לעו, לומר ענין מעשוע דנכיס, כחסר נפת מעם מסרם נערני [פכן נענני עוד מסך מסיק נדנר, כחסר מלפ לקמן], ומסעשוע ומכעוי סוס כמקן על מעשפר לנדור כדר, ומי יתן יוכנו ד׳ מסך מכנון.

vrb. ἅπαξ λεγ., secundum *Ibn-Ezram* et *Levi Gersoni*, vi eadem, qua לִיַּע, unde factum est v. duplicatum לְיַלַּע, cujus mutilata forma est יָלַע. *S. Isaaki* יָלַע (pro יָלֵם, ad s. f. יָלֵם) ex v. לִיַּע factum putat. Alii v. יָלַע (Job. 6, 3.) comparant, quod Targum vertit: מְכַלְחֲחָךְ. Aq. *σκῶλον ἀνθρώπου καταπίεται ἡγιασμένος.* Hieron. *Ruina est homini devorare sanctos.* LXX. *παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι.*

3 perf.: יָלַע*

Prv. 20, 25. *מוקש אדם ילע קדש

יָלַף

פעל לפ־עונר כפ כנור, וסמוכן טיפת דנר נכניעם ולווי, סדנקס וכהינם נסמכן [שכנגלייעגן, -סעצעגן], ומוס מכדנקות לעור [שכפצעגן], ד״מ מלרעת. ומקנות הנרם לנ״ו יָלַף, מלרעת, ולקוות מרעסו לָיֶה, אָלָה וכדומס, שכוולם סענין סדנק ולווי, וכן נמפתי עיכ, כמוכ דלף לנל לפף לעיל.

v. inus., illinere, infigere, *intr.* adhaerere, veluti cuti, de lepra. Radix est *lap*, quam exhibent etiam vv. לָיֶה, אָלָה, q. v.

יַלֶּפֶת

ס״נ נויר סוכרי יַלֶּפֶת, וסמקון נרעת נדנקת נעור [סויעגלעכטע, שכוטעגן], כי סמעכות קכור וסדנק. ודע שגם פנרם לוֹהֵם נמקרי סוס.

n. f. (a m. יַלֶּפֶת), mentico, lichen, impetigo, ab adhaerendo (Hautflechte, Ansatz). LXX. *λειχήν.*

Lev. 21, 20. 22, 22. או גרב או ילפת

יֶלֶק

פעל כודד, ולפ כפ כנוכ, וסמעכה כמו לָפַק, נכדף על חָסַל נמקנות, ומי׳ מקנב עוכג ומעמי׳.

vrb. trans. inus., sicut לָפַק (syn. חָסַל), lingere, carpere.

יֶלֶק

ס״ז לנין מין מרנפ, ונקרק כן פ״ל מסילמו סעלים, ויוקר סוס מקנק כנו־סמלין.

n. m., genus locustae, a carpendo. LXX. *ἀκρίς, βροῦχος.*

Nah. 3, 16. ילק פשט ויעף

וֶיֶלֶק

Ps. 105, 34. ויולק ואין מספר

הַיֶּלֶק

Joel 1, 4. ויתר הילק
Joel 2, 25. הילק והחסיל והגזם

הַיֶּלֶק *p.*

Joel 1, 4. אכל הילק

בְּיֶלֶק

Jer. 51, 27. העלו־סוס כילק

כַּיֶּלֶק

Jer. 51, 14. מלאתיך אדם כילק
Nah. 3, 15. התכבד כילק

Digitized by Google

p. בַּיָּלָק
Nah. 3, 15. תֹּאכַלְךְ כַּיֶּלֶק

יָם
ח

ע"י וסמך גם יָם [נסחיך התנועה], וען יקי יָם, וסרגוי יַמַּיִם כדנוע סע', כדרך לנוע שנל ל"ש וקל סרקיש תקוו שכשל הסרש, עי' וען, קען, נשל]. סיעגה נעגמוע כמעש כשו תקוס, לוש שתון סיס וכקל [דשם עקוענקע, מעגער], ושוס הסקלה לכל כהר, ד"ש מנהר כיל של מלכיס, או מנהר פרת, וים הנקסת הסקל של הסקל. נס' סיבלית חָמָת, כדנוע הס' כשו נרכוי, והסקלה על פקת מעגה מקנוגת קרן יסרקל. מרכו הסרש לד"ק יָם, כדוסס על אָם [אַרְם לעיל], חָם, וכן יָד כדוסס על אָד ע"ש, לוקס כל שלשה לש מקנוד לי.

n. m. (c. יַם vel יָם, pl. יַמִּים, dagesato Mem, ex more liquidarum, veluti זְנָבַיִם, חֲנָיַיִם, וְגַבָּלִים, תְּהֹמוֹת, mare, propter fremitum tumultuosamque fluctuum agitationem, etiam de magnis fluminibus, veluti de Nilo et Eufrate, de vase templi aheneo, lotioni sacerdotum inserviente (יָם הַנְּחֹשֶׁת), de plaga occidentali, quia mare mediterraneum alluit litora Judaeae occidentalia, unde יָמָּה, versus occidentem. Ad originem vocabuli quod attinet, יָם nonnullis videtur idem esse, quod אֵם (v. אִים supra), quemadmodum יָד idem sit quod אָד, id quod cf. At haec vacillant. LXX. θάλασσα, ὕδωρ, παράλιος, λουτήρ, δυσμή, γῆ; אַפִּיקֵי יָם, ἀφέσεις θαλάσσης; תְּהוֹם יָם, παράλιος; גְּבֻל יָם, ἡ παραθαλασσία; שְׁפַת יָם, ποντοφορεῖν.

Ex. 10, 19. ויחפך י' רוח־ים
Ex. 15, 8. קפאו תהמת בלב־ים
Ex. 15, 10. נשפת ברוחך כסמו ים
Ex. 27, 12. ורחב החצר לפאת־ים
Ex. 38, 12. ולפאת־ים קלעים
Num. 34, 6. וגבול ים
Num. 34, 6. יהיה לכם גבול ים
Num. 35, 5. ואת־פאת־ים אלפים
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה
Jos. 15, 12. וגבול ים הימה הגדול
Jos. 18, 14. ונסב לפאת־ים
Jos. 18, 14. זאת פאת־ים
2 Sam. 22, 16. ויראו אפיקי ים
1 Reg. 18, 43. עלה־נא חבט דרך־ים
2 Chr. 8, 18. ועבדים ידעי ים
Job. 9, 8. הדוך על־במתי־ים
Job. 11, 9. ורחבה מני־ים
Job. 14, 11. אזלו־מים מני־ים
Job. 38, 8. ויסך בדלתים ים
Job. 38, 16. הבאת עד־נבכי־ים
Job. 41, 23. ים ישים כמרקחה
Ps. 66, 6. חבך ים ליבשה
Ps. 68, 23. אשיב ממצלות ים
Ps. 72, 8. וירד מים ועד־ים
Ps. 74, 13. פוררת בעזך ים
Ps. 78, 13. בקע ים ויעבירם
Ps. 80, 12. תשלח קצירה עד־ים
Ps. 93, 4. אדירים משברי־ים
Ps. 106, 7. ויסרו על־ים
Ps. 139, 9. אשכנה באחרית ים
Prv. 23, 34. והייתי כשכב בלב־ים
Prv. 30, 19. דרך־אניה בלב־ים
Jes. 5, 30. כהמת־ים
Jes. 16, 8. נשטו עברו ים
Jes. 21, 1. ממדבר־ים

Jes. 23, 2. עבר ים מלאוך
Jes. 23, 4. כי אמר ים מעוז הים
Jes. 50, 2. בגערתי אחריב ים
Jes. 51, 10. היא המחרבת ים
Jes. 51, 10. השמה מעמקי־ים
Jes. 60, 5. יהפך עליך המון ים
Jer. 48, 32. נטישתיך עברו ים
Ez. 27, 3. על־מבואת ים
Ez. 45, 7. מפאת־ים ימה
Ez. 45, 7. מגבול ים
Ez. 47, 20. ופאת־ים הים הגדול
Ez. 47, 20. זאת פאת־ים
Am. 8, 12. ונעו מים עד־ים
Mich. 7, 19 במצולות ים כל־חטאתם
Nah. 3, 8. אשר־חיל ים
Hab. 2, 14. כמים יכסו על־ים
Zach. 9, 10. ומשלו מים עד־ים
constr.: יָם
Gn. 14, 3. הוא ים המלח
Ex. 23, 31. ועד־ים פלשתים
Nu. 34, 3. מקצה ים־המלח קדמה
Num. 34, 11. על־כתף ים כנרת
Nu. 34, 12. והיו תצאתיו ים המלח
Dt. 3, 17. ועד ים הערבה ים המלח
Dt. 4, 49. ועד ים הערבה
Jos. 3, 16. על ים הערבה ים־המלח
Jos. 12, 3. עד ים כנרות
Jos. 12, 3. מזרחה ועד ים
Jos. 12, 3. ים־המלח
Jos. 13, 27. עד־קצה ים־כנרת
Jos. 15, 2. מקצה ים המלח
Jos. 15, 5. וגבול קדמה ים המלח
Jos. 18, 19. אל־לשון ים־המלח
2 Reg. 14, 25. עד־ים הערבה
2 Reg. 25, 13. ואת־ים הנחשת
1 Chr. 18, 8. את ים־הנחשת
2 Chr. 2, 15. על־ים יפו
Esr. 3, 7. מן־הלבנון אל־ים יפוא
Jes. 11, 15. את לשון ים־מצרים
Jer. 48, 32. עד ים יעזר נגעו
Jer. 52, 17. ואת־ים הנחשת
constr.: יַם
Ex. 13, 18. דרך המדבר ים־סוף
Num. 14, 25. דרך ים־סוף
Num. 21, 4. דרך ים־סוף
Num. 33, 10. ויחנו על־ים־סוף
Dt. 1, 40. 2, 1. המדברה דרך ים־סוף
Dt. 11, 4. את־מי ים־סוף על־פניהם
Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם
Jos. 24, 6. ובפרשים ים־סוף
Jud. 11, 16. עד־ים־סוף ויבא קדשה
1 Reg. 9, 26. על־שפת ים־סוף
Neh. 9, 9. זעקתם שמעת על־ים־סוף
Ps. 106, 22. נוראות על־ים־סוף
Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים
constr.: בְּיַם
Ex. 15, 4. טבעו בים־סוף
Ps. 106, 7. ויסרו על־ים בים־סוף
Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף
Ps. 136, 15. פרעה וחילו בים־סוף
Jer. 49, 21. בים־סוף נשמע קולה
constr.: לְיַם
Jos. 4, 23. י' אלהיכם לים־סוף
constr.: מִיַּם
Ex. 15, 22. את־ישראל מים־סוף
Ex. 23, 31 מים־סוף ועד־ים פלשתים
Num. 33, 11. ויסעו מים־סוף
c. h int.: הַיָּם
Job. 7, 12. הים־אני אם־תנין
וְיָם
Job. 28, 14. וים אמר אין עמדי
Ps. 65, 6. כל־קצוי־ארץ וים רחקים
Mich. 7, 12. וים מים והר ההר
וְהַיָּם
Gn. 1, 26. וירדו בדגת הים
Gn. 1, 28. ורדו בדגת הים

Gn. 9, 2. ובכל־דגי הים בידכם נתנו
Gn. 22, 17. וכחול אשר על־שפת הים
Gn. 32, 13. את־זרעך כחול הים
Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר כחול הים
Ex. 14, 2. תחנו על־הים
Ex. 14, 9. חנים על־הים
Ex. 14, 12. בין מגדל ובין הים
Ex. 14, 16. ונטה את־ידך על־הים
Ex. 14, 16. בתוך הים ביבשה
Ex. 14, 21 ויט משה את־ידו על־הים
Ex. 14, 21. ויולך י' את־הים
Ex. 14, 21. וישם את־הים לחרבה
ויבאו בני־ישראל בתוך הים
Ex. 14, 22.
Ex. 14, 23 רכבו ופרשיו אל־תוך הים
Ex. 14, 26. נטה את־ידך על־הים
Ex. 14, 27 ויט משה את־ידו על־הים
Ex. 14, 27. וישב הים
וינער י' את־מצרים בתוך הים
Ex. 14, 27.
Ex. 14, 29. הלכו ביבשה בתוך הים
Ex. 14, 30. מת על־שפת הים
Ex. 15, 19. את־מי הים
Ex. 15, 19. ביבשה בתוך הים
Ex. 20, 11. ואת־הארץ את־הים
Nu. 11, 22. כל־דגי הים יאסף להם
Num. 11, 31. ויגז שלוים מן־הים
Nu. 13, 29. והכנעני יושב על־הים
Num. 33, 8. ויעברו בתוך־הים
Nu. 34, 6. והיה לכם הים הגדול
Num. 34, 7. מן־הים הגדל
Dt. 1, 7. ובשפלה ובנגב ובחוף הים
Dt. 11, 24. ועד הים האחרון
Dt. 30, 13. יעבר־לנו אל־עבר הים
Dt. 34, 2. עד הים האחרון
Jos. 1, 4. ועד־הים הגדול מבוא
Jos. 5, 1. אשר על־הים
Jos. 9, 1. ובכל חוף הים הגדל
Jos. 11, 4. אשר על־שפת־הים לרב
Jos. 15, 5. מלשון הים
Jos. 17, 10. ויהי הים גבולו
Jos. 24, 7. ויבא עלין את־הים
Jud. 7, 12. כחול שעל־שפת הים
1 S. 13, 5. אשר על־שפת־הים לרב
2 S. 17, 11. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 4, 20. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 5, 9. כחול אשר על־שפת הים
1 Rg. 7, 23. ויעש את־הים מוצק
1 Rg. 7, 24. מקפים את־הים סביב
1 Reg. 7, 39. ואת־הים נתן מכתף
1 Rg. 7, 44. ואת־הים האחד
1 Reg. 7, 44. תחת הים
1 Rg. 9, 27. אנשי אניות ידעי הים
2 Rg. 16, 17. ואת־הים הורד מעל
2 Reg. 25, 16. שנים הים האחד
1 Chr. 16, 32. ירעם הים ומלואו
2 Chr. 4, 2. ויעש את־הים מוצק
2 Chr. 4, 3. מקיפים את־הים סביב
2 Chr. 4, 10. ואת־הים נתן מכתף
2 Chr. 4, 15 את־הים אחד ואת־הבקר
2 Chr. 8, 17. שפת הים בארץ אדום
Neh. 9, 11. ויעברו בתוך־הים
Esth. 10, 1. ואיי הים
Job. 12, 8. ויספרו לך דגי הים
Job. 26, 12. בכחו רגע הים
Job. 36, 30. ושרשי הים כסה
Ps. 8, 9. צפור שמים ודגי הים
Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים
Ps. 78, 53. אויביהם כסה הים
Ps. 89, 10. אתה מושל בגאות הים
Ps. 95, 5. לו הים והוא עשהו
Ps. 96, 11. 98, 7. ירעם הים ומלאו
Ps. 104, 25. זה־הים גדול
Ps. 107, 23. יורדי הים באניות
Ps. 114, 3. הים ראה וינס
Ps. 114, 5. מה־לך הים כי תנוס
Ps. 146, 6. הים ואת־כל־אשר בם
Eccl. 1, 7. הלכים אל־הים

Jes. 8, 23. דרך הים
Jes. 10, 22. כחול הים
Jes. 10, 26. ומטהו על־הים
Jes. 11, 11. ומאיי הים
Jes. 23, 4. מעוז הים לאמר
Jes. 23, 11. ידו נטה על־הים
Jes. 24, 15. כבדו י' באיי הים
Jes. 42, 10. יורדי הים ומלאו
Jes. 48, 18. וצדקתך כגלי הים
Jes. 51, 15. רגע הים ויהמו גליו
Jer. 25, 22. אשר בעבר הים
Jer. 27, 19. ועל־הים ועל־המכונות
Jer. 31, 35. רגע הים ויהמו גליו
Jer. 33, 22. ולא ימד חול הים
Jer. 47, 7. ואל־חוף הים שם יעדה
Jer. 51, 42. עלה על־בבל הים
Jer. 52, 20. הים האחד
Ez. 25, 16. שאירית חוף הים
Ez. 26, 3. כהעלות הים לגליו
Ez. 26, 5. תהיה בתוך הים
Ez. 26, 16. כל נשיאי הים
Ez. 27, 9. אניות הים ומלחיהם
Ez. 27, 29. כל חבלי הים
Ez. 27, 32. כדמה בתוך הים
Ez. 38, 20. ורעשו מפני דגי הים
Ez. 39, 11. העברים קדמת הים
Ez. 41, 12. פאת דרך־הים
Ez. 42, 19. סבב אל־רוח הים
Ez. 47, 10. כדגת הים הגדול
Ez. 47, 15. מן־הים הגדול
Ez. 47, 17. והיה גבול מן־הים
Ez. 47, 18. על־הים הקדמני תמדו
Ez. 47, 19. 20. הים הגדול
Ez. 48, 1. והיו־לו פאת־קדים הים
Ez. 48, 28. על־הים הגדול
Hos. 2, 1. כחול הים אשר לא־ימד
Hos. 4, 3. וגם־דגי הים יאספו
Joel 2, 20. פניו אל־הים הקדמני
Joel 2, 20. וסופו אל־הים האחרון
Am. 5, 8. 9, 16. הקרא למי־הים
Am. 9, 3. בקרקע הים
Jon. 1, 4. רוח־גדולה אל־הים
Jon. 1, 5. אל־הים להקל מעליהם
Jon. 1, 9. את־הים ואת־היבשה
Jon. 1, 11. ויישתק הים מעלינו
Jon. 1, 11. כי הים הולך
Jon. 1, 12. והטילני אל־הים
Jon. 1, 12. וישתק הים מעליכם
Jon. 1, 13. כי הים הולך וסער
Jon. 1, 15. ויטלהו אל־הים
Jon. 1, 15. ויעמד הים
Hab. 1, 14. ותעשה אדם כדגי הים
Zeph. 1, 3. עוף־השמים ודגי הים
Zeph. 2, 5. ישבי חבל הים
Zeph. 2, 6. והיתה חבל הים
Hag. 2, 6. ואת־הים ואת־החרבה
Zach. 14, 8. חצים אל־הים הקדמוני
Zach. 14, 8. אל־הים האחרון

וְיַמִּים
Jos. 15, 47. והים הגבול וגבול
Jos. 23, 4. והים הגדול מבוא השמש
1 Rg. 7, 25. והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 4, 4. והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 4, 6. והים לרחצה לכהנים
Neh. 9, 11. והים בקעת לפניהם
Eccl. 1, 7. והים איננו מלא

מֵהַיָּם
Jes. 19, 5. ונשתו מים מהים

בַּיָּם
Ex. 14, 28. הבאים אחריהם בים
Ex. 15, 1. 21. סוס ורכבו רמה בים
Ex. 15, 4. וחילו ירה בים
Ex. 15, 19. ברכבו ובפרשיו בים
1 Reg. 5, 23. אשימם דברות בים
אני תרשיש למלך בים
1 Reg. 10, 22.

Digitized by Google

בִּים דַּרְכֶּךָ Ps. 77, 20.
וּשְׁמָתֶיךָ בִּים יְדֶךָ Ps. 89, 26.
חַשְׁלַח בִּים צִירִים Jes. 18, 2.
וְהֹרֵג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם Jes. 27, 1.
הַנֹּתֵן בִּים דָּרֶךְ Jes. 43, 16.
וְכַכַּרְמֶל בִּים יָבוֹא Jer. 46, 18.
נְמוֹג בִּים דְּאָגָה Jer. 49, 23.
חִזְקָה בִּים Ez. 26, 17.
וְנִבְהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר־בִּים Ez. 26, 18.
וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בִּים Jon. 1, 4.
גֹּעֵר בִּים וְיַבְּשֵׁהוּ Nah. 1, 4.
אִם־בִּים עֶבְרָתֶךָ Hab. 3, 8.
דָּרַכְתָּ בִּים סוּסֶיךָ Hab. 3, 15.
וְהַכָּה בִּים חִילָהּ Zach. 9, 4.
וְהַכָּה בִּים גַּלִּים Zach. 10, 11.

פַּיָּם

וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרֶשׁ Jes. 57, 20.
קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמָה Jer. 6, 23. 50, 42.
כִּי־גָדוֹל כַּיָּם שִׁבְרֵךְ Thr. 2, 13.

לַיָּם

וְלֹא־מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא Dt. 30, 13.
מֵעֵבֶר לַיָּם מֵאֲרָם 2 Chr. 20, 2.
בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ Prv. 8, 29.
כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים Jes. 11, 9.
שִׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם Jer. 5, 22.

מַיָּם

בֵּית־אֵל מַיִם וְהָעַי מִקֶּדֶם Gn. 12, 8.
וּבֵין הָעִי מָיִם Jos. 8, 9. 12.
וְאֶת־עֶקְבֵי מַיִם לָעִיר Jos. 8, 13.
וּבִנְפוֹת דּוֹר מָיִם Jos. 11, 2.
וּבַאֲשֶׁר פֹּגַע מָיִם Jos. 19, 34.
כְּכֹחַ־אִישׁ עֲלֵה מָיִם 1 Reg. 18, 44.
וַיֹּרֶד מַיִם עֲדֵי־יָם Ps. 72, 8.
צָהֳלוּ מָיִם Jes. 24, 14.
אִיהּ הַמַּעְלֶם מַיִם Jes. 63, 11.
וַיִּחַרְדוּ בְנֵי מַיִם Hos. 11, 10.
וְנָעוּ מַיִם עֲדֵי־יָם Am. 8, 12.
וְיָם מַיִם וְהַר הַחֹר Mich. 7, 12.
יָם מַיִם חוֹמָתָהּ Nah. 3, 8.
וּמָשְׁלוּ מַיִם Zach. 9, 10.

וּמַיָּם

הַכְנָעֵנִי מִמִּזְרָח וּמַיָּם Jos. 11, 3.
מִצִּפּוֹן וּמַיָּם Ps. 107, 3.
וְהַמַּה־אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמַיָּם Jes. 49, 12.

יַמָּה *cum h finis*

וּפָרַצְתָּ יָמָּה וְקַדְמָה Gn. 28, 14.
וַיִּתְקַעְהוּ יָמָּה סוּף Ex. 10, 19.
וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה Ex. 26, 22. 36, 27.
לִירֵכְתַּיִם יָמָּה Ex. 36, 32.
לְצִבְאֹתָם יָמָּה Num. 2, 18.
אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחֲנוּ יָמָּה Nu. 3, 23.
יָמָּה וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה Dt. 3, 27.
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה Jos. 5, 1. 12, 7.
תְּצֹאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה Jos. 15, 4. 11.
עַל־פְּנֵי גֶּר־חִנָּם יָמָּה Jos. 15, 8.
וְנָסַב הַגְּבוּל מִבַּעֲלָה יָמָּה Jos. 15, 10.
וְיָרַד יָמָּה Jos. 16, 3.
וְהָיוּ תְצֹאוֹתָיו יָמָּה Jos. 16, 3.
יָמָּה נַחַל־קָנָה Jos. 16, 8.
וְעָלָה בֶּחָר יָמָּה Jos. 18, 12.
וַיֵּצֵא הַגְּבוּל יָמָּה Jos. 18, 15.
וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָּה Jos. 19, 34.
מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה Jos. 22, 7.
יֶרֶד מִן־הַלְּבָנוֹן יָמָּה 1 Reg. 5, 23.
וְשִׁלְשָׁה פָנִים יָמָּה 1 Reg. 7, 25.
מִזְרָח יָמָּה צָפוֹנָה 1 Chr. 9, 24.
וְשִׁלְשָׁה פָנִים יָמָּה 2 Chr. 4, 4.
בְּכֹתֶף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה Jes. 11, 14.
מִפְאַת־יָם יָמָּה Ez. 45, 7.
בִּירֻכְתֵם יָמָּה Ez. 46, 19.
וְעַד־פְּאַת־יָמָּה Ez. 48, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
וּפְאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת Ez. 48, 16.
וְעֶשְׂרֹת אֲלָפִים יָמָּה Ez. 48, 18.
עַל־גְּבוּל יָמָּה Ez. 48, 21.
עַד־פְּאַת־יָמָּה Ez. 48, 23. 24. 25. 26. 27.
פְּאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת Ez. 48, 34.

יְמָמָה *cum h finis*

Dan. 8, 4. יָמָּה וְצָפוֹנָה וְנֶגְבָּה
וְיָמָּה רֹחַב עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים Ez. 48, 10.
וְיָמָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם Ez. 48, 17.
קְדִימָה וְיָמָּה Ez. 48, 21.

יַמָּה *cum h finis*

Gn. 13, 14. וְנֶגְבָּה וְקַדְמָה וְיָמָּה
מִמַּעֲקְרוֹן וְיָמָּה כֹּל אֲשֶׁר Jos. 15, 46.
מִמְּחֻצִיו מִזְרָחָה וְיָמָּה Zach. 14, 4.

דַּיְמָה *cum h finis*

וְהָיוּ תְצֹאֹתָיו הַיְמָה Num. 34, 5.
הַיְמָה הַגָּדוֹל Jos. 15, 12.
וַיֵּצֵא הַגְּבוּל הַיְמָה Jos. 16, 6.
וְהָיוּ תְצֹאֹתָיו הַיְמָה Jos. 16, 8. 17, 9.
וְשָׁגַע בְּכַרְמֶל הַיְמָה Jos. 19, 26.
וַיִּסֹּב תְּצֹאֹתָיו הַיְמָה Jos. 19, 29.
וְתָבֹאוּ הַיְמָה Jos. 23, 4.
וּבָאוּ הַיְמָה אֶל־הַיָּמָּה Ez. 47, 8.

לַיְמָה *cum h finis*

וְעָלָה גְבוּלוֹ לַיְמָה Jos. 19, 11.

יַמָּהּ *cum suff.*:

וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־יַמָּהּ Jer. 51, 36.

יַמִּים *pl.*:

וְלִמְקוֹם חַמִּים קְרָא יַמִּים Gn. 1, 10.
זִבְלוֹן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן Gn. 49, 13.
כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ Dt. 33, 19.
אֲשֶׁר יָשַׁב לְחוֹף יַמִּים Jud. 5, 17.
מְחוֹל יַמִּים יִכְבַּד Job. 6, 3.
עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים Ps. 8, 9.
עַל־יַמִּים יְסָדָהּ Ps. 24, 2.
וּבְמוֹם חֲרִים בְּלֵב יַמִּים Ps. 46, 3.
מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים Ps. 65, 8.
יַמִּים וְכָל־רָמֵשׂ בָּם Ps. 69, 35.
וְכִחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף Ps. 78, 27.
כְּהָמוֹת יַמִּים יְהֻמְיוּן Jes. 17, 12.
מְחוֹל יַמִּים חֲבָאתִי Jer. 15, 8.
בְּלֵב יַמִּים גְּבוֹלֵיךְ Ez. 27, 4.
בְּלֵב יַמִּים Ez. 27, 25. 26. 27. 28, 2. 8.
בֵּין יַמִּים לְהַר צְבִי־קֹדֶשׁ Dan. 11, 45.
בִּלְבַב יַמִּים Jon. 2, 4.

בַּיַּמִּים *pl.*:

הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם Neh. 9, 6.

בַּיַּמִּים *pl.*:

וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים Gn. 1, 22.
בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים Lev. 11, 9.
בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים Lev. 11, 10.
בַּיַּמִּים וְכֹל־תְּהֹמוֹת Ps. 135, 6.
וְאַתָּה כְּתַנִּים בַּיַּמִּים Ez. 32, 2.

מִיַּמִּים *pl.*:

נִשְׁבַּרְתָּ מִיַּמִּים Ez. 26, 17.
כְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים Ez. 27, 33.
עֵת נִשְׁבַּרְתְּ מִיַּמִּים Ez. 27, 34.

יָם

ג׳ל לְצִדִּי וּסִילוּעַ יַמָּא כְּמִכְוַן סְעָנִי׳.
n. m. aram. (def. יַמָּא). LXX. *Θάλασσα.*

יַמָּא *def.*:

סַלְקָן מִן־יַמָּא Dan. 7, 3.

לְיַמָּא *def.*:

מְגִיחָן לְיַמָּא רַבָּא Dan. 7, 2.

יָם

ג׳ל וְקָן נְכִוֵי יַמָּא נְכֵ׳ק, וּכְקַלְקוּ סְפוּרֵ׳ס כְּכַוּנְקוּ, וְלֵ׳ק לְכְרֵי׳ע.
n. m. pluralet. (יַמִּם), de cujus significatione lis est inter Scripturae explicatores. Sunt, qui *mulos* (פְּרָדִים) intelligant; horum inventorem *Ana* dici, cui equa, asino admisso, postea pepererit *mulum*. In his *Jonatan Uzielī*, *Mose Nachmeni*, *Qimchi*, *Isaaki*, *Gr. Venet.*, et *Arabs*, qui vertit: רכב אלבעאל, h. e. *composuit mulos*. De traditione rabinica v. Genesis Raba LXXXII., 17., ubi *Simon* explicat: חֲמִימֵי, h. e. *ἡμίονος*, Rabini: חֲמִיסֵי חֲצִיִי חֲמוֹר (h. e. *ἥμισυ*). Alii יַמִּים (= אֵימִים) nomen *gigantum*, Anakaeorum similium esse putant; eorumque sententiae acclamat *Ongelos Paraphrastes*, qui גִּבָּרַיָּא, *Samaritanus*, qui עַם אֵימָאֵי vertit. V. *Wagenseilium* ad Sotham p. 217. Sunt denique, qui *thermas seu aquas calidas* hoc nomine indicari dicunt, quam vocabuli vim in lingua *punica* superesse tradit *Hieronymus*. Vulg. *aquae calidae*. Syrus: יַמָּיָא. Diodorus: ὁ Σῦρος καὶ ὁ Ἑβραῖος τὸν ἰαμεὶν ὕδωρ βούλονται λέγειν, ἀντὶ τοῦ· εὗρε πηγὴν ἐν ἐρήμῳ. LXX. τὸν ἰαμείν.

דַּיַּמִּם *pl.*:

Gn. 36, 24. אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִם

יָמִן

פְּעַל לְךָ־עוֹנֵר כַּף נְגוֹר, וְסַעֲנֵךְ כַּל כְּמוֹ מְנֵיחַ לְשׁוֹן שָׁמוּר וְהַלְכָה [נְעַנְלִיקִין], כְּאָמַר נִכְפַּף עוֹד מִכָּל מִכִּי, מְעַכְּיִן שׁוֹמֵר, וְסִתְעַמְּנוּת כְּנִיכָּה וְהַעֲרֵכָה אֲמָן, וְכֵן בְּאֵמֶת נִשְׁפְּתִי עֵרֶב, וְנִפְעַל לְאַחַר לְךָ שָׁדֶה לְהַזְלִמוֹ, כִּי רַק נִמְכְּוֵן סוּס כִּיפֵן שֶׁל שְׁפָלָה.
vrb. inus., sicut מָנָה, אָנָן (unde מָנֶה), vi prosperandi s. secundandi, uti ostendere videtur n. pr. בִּנְיָמִין (opp. בֶּן־אוֹנִי, Gen. 35, 18.), arab. *jamn-on*, felicitas.

יָמִין

ג׳ל וְסַעֲנֵן יָמִין, וְסַעֲלֵנָה לְךָ סַעֲוֵנֵר וְסַעֲלֵנָה, לְךָ סַעֲוֵנֵר וְסַכְּנִיכָה [נְעַכְּנִי-וְיִעַנְ], כְּלוֹנַעֲנָה שׁוֹק סִימִין, וְנִפְעַנְיִס כְּלִי סִ׳ עִין יְמִין. וְיִמִין נִפְעַנְיִס עַנְעִי׳, וְכִיקִיק לְעֵיוֹן סַעֲכְלִיק, כְּיִיךְ נוֹדֵל־זֵס לְכוֹנוֹ. וְתַעֲלוֹת סַעֲכְוֵן אֶל שׁוֹמֵר סְלָף קַעֲנָף נִפְעַנְ תִּרְיָמִין, וְכֵן יְמִין נְעַנְכִי, וּבֵן לְךָ־סִימִין נְצַוִי לְךָ תֵּיתָן לְקָמֵן [ו׳ז], כְּמוֹ סִימִין סִיזִיוֹן.
n. m. (c. יְמִין), latus dexterum, tanquam latus prosperum, secundum, commodum, rectum; manus dextera, uti Dei, quae nihil aliud est, nisi omnipotens ejus virtus (*Form. Conc. p.* 768.); plaga australis (syn. תֵּימָן), quae ei, qui solem orientem intuetur, est ad dextram. LXX. *δεξιά, ἡ δεξιά, δεξιόν, τὰ δεξιά, ἐπιδέξιος*; אִשֵּׁר יַד, יָמִין, *ἀμφοτεροδέξιος*.

יָמִין

Gn. 24, 49. וְאִם־שְׂמְאוֹל וְאִם־יָמִין
Num. 20, 17. לֹא נַטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאל
Num. 22, 26. לִנְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל
Dt. 2, 27. לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל
Dt. 5, 29. לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
Dt. 17, 11. יָגִידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל
Dt. 17, 20. מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל
Dt. 28, 14. הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאל
Jos. 1, 7. מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
לִבְלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
Jos. 23, 6.
1 Sam. 6, 12. וְלֹא־סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
1 Sam. 11, 2. בְּנָקֹר לְכֻם כָּל־עַיִן יָמִין
2 Reg. 22, 2. וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאל
2 Chr. 34, 2. וְלֹא־סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
Job. 23, 9. יַעְטֹף יָמִין וְלֹא אֶרְאֶה
Job. 30, 12. עַל־יָמִין פַּרְחַח יָקוּמוּ
Ps. 142, 5. הַבִּיטָה יָמִין וּרְאֵה

אַל־תַּט יָמִין וְשְׂמֹאל Prv. 4, 27.
עַל־יָמִין וְרֹעַ Jes. 9, 19.
כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי Jes. 54, 3.
וְאֹכְלוּ עַל־יָמִין Zach. 12, 6.

וְיָמִין

צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם Ps. 89, 13.

הַיְמִין

וְאִם־הַיְמִין וְאִשְׂמְאִילָה Gn. 13, 9.
וְאֶת שׁוֹק הַיְמִין Ex. 29, 22.
וְאֶת שׁוֹק הַיְמִין Lev. 7, 32. 8, 25. 9, 21.
שׁוֹק הַיְמִין לְמָנָה Lev. 7, 33.
וְעַל שׁוֹק הַיְמִין Lev. 8, 26.
וְכִשּׁוֹק הַיְמִין לְךָ יִהְיֶה Num. 18, 18.
וְהָלַךְ הַגְּבוּל אֶל־הַיְמִין Jos. 17, 7.
לָלֶכֶת עַל־הַיְמִין 2 Sam. 2, 19.
אֶל־הַיְמִין לְאַרְבַּעְתָּם Ez. 1, 10.

לַיְמִין

לִימִין מַעַל לַחוֹמָה Neh. 12, 31.

מִיְּמִין

עַל־כֹּתֶף הַבַּיִת מִימִין 1 Reg. 7, 39.
חֲמֵשׁ מִימִין וַחֲמֵשׁ 1 Reg. 7, 49.
אֲצֶל הַמִּזְבֵּחַ בִּימִין 2 Reg. 12, 10.
אֶחָד מִימִין 2 Chr. 3, 17.
וַיִּתֵּן חֲמִשָּׁה מִימִין 2 Chr. 4, 6.
חֲמֵשׁ מִימִין 2 Chr. 4, 7.
חֲמִשָּׁה מִימִין וַחֲמִשָּׁה 2 Chr. 4, 8.

יְמִין *constr.*:

אֶל יְמִין חִישִׁימוֹן 1 Sam. 23, 24.
וַתַּחַז יַד־יְמִין יוֹאָב 2 Sam. 20, 9.
וַיִּחַן בְּעַרְעֹר יְמִין הָעִיר 2 S. 24, 5.
שְׁנַת יְמִין עֶלְיוֹן Ps. 77, 11.
הֲרִימוּת יְמִין צָרֶיךָ Ps. 89, 43.
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל Ps. 118, 15. 16.
וִימִינִם יְמִין שֶׁקֶר Ps. 144, 8. 11.
כּוֹס יְמִין יְיָ Hab. 2, 16.
עַל־יְמִין הַמְּנוֹרָה Zach. 4, 11.

בִּימִין *constr.*:

תִּמְכְתִּיךְ בִּימִין צִדְקִי Jes. 41, 10.

לִימִין *constr.*:

מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה Jes. 63, 12.
כִּי־יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן Ps. 109, 31.

בִּימִין *constr.*:

מִימִין יִשְׂרָאֵל Gn. 48, 13.
אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימוֹן 1 Sam. 23, 19.
מִימִין לְחֹר־הַמִּשְׁחִית 2 Reg. 23, 13.
עֹמְדִים מִימִין לְבֵית Ez. 10, 3.
אֶחָד מִימִין הַגִּלָּה Zach. 4, 3.

יְמִינִי *cum suff.*:

אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי Ps. 73, 23.
תִּשְׁכַּח יְמִינִי Ps. 137, 5.
חוֹתַם עַל־יַד יְמִינִי Jer. 22, 24.

יְמִינִי *cum suff.*:

וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם Jes. 48, 13.

בִּימִינִי *cum suff.*:

חִלְוֹא־שֶׁקֶר בִּימִינִי Jes. 44, 20.

לִימִינִי *cum suff.*:

לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי Ps. 110, 1.

מִימִינִי *cum suff.*:

כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט Ps. 16, 8.

יְמִינְךָ *p.* יְמִינֶךָ *cum suff.*:

שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ Gn. 48, 18.
יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ Ex. 15, 6.
יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב Ex. 15, 6.
נָטִיתָ יְמִינֶךָ Ex. 15, 12.
עַל־יְמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלֶךָ 2 S. 2, 21.
כִּי־תוֹשִׁיעַ לְךָ יְמִינֶךָ Job. 40, 14.
יְמִינְךָ תִּמְצָא שׂנְאֶיךָ Ps. 21, 9.
כִּי־יְמִינְךָ חְדוֹעָךְ Ps. 44, 4.
וְנוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ Ps. 45, 5.
צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ Ps. 48, 11.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי Ps. 60, 7. 108, 7.
בִּי תִמְכָה יְמִינֶךָ Ps. 63, 9.
וְכִנָּה אֲשֶׁר־נָטְעָה יְמִינֶךָ Ps. 80, 16.
עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ Ps. 80, 18.

Digitized by Google

תעז ידך תרום ימינך Ps. 89, 14.
אדני על־ימינך מחץ Ps. 110, 5.
יי׳ צלך על־יד ימינך Ps. 121, 5.
ותושיעני ימינך Ps. 138, 7.
ותאחזני ימינך Ps. 139, 10.
יי׳ אלהיך מחזיק ימינך Jes. 41, 13.
וחציך מיד ימינך אפיל Ez. 39, 3.
cum suff.: יְמִינְךָ
וימינך תסעדני Ps. 18, 36. *p.*
cum suff.: יְמִינֶךָ
למה תשיב ידך וימינך Ps. 74, 11.
cum suff.: בִּימִינֶךָ
תעמות בימינך נצח Ps. 16, 11. *p.*
cum suff.: בְּיְמִינֶךָ
ממתקוממים בימינך Ps. 17, 7.
cum suff.: לִימִינֶךָ
אבה שגל לימינך Ps. 45, 10. *p.*
cum suff.: מִיְּמִינֶךָ
ורבבה מימינך Ps. 91, 7.
cum suff.: מִיְּמִינֶךָ
היושבת מימינך סדם Ez. 16, 46.
cum suff.: יְמִינוֹ
וישלח ישראל את־ימיני Gn. 48, 14.
כי־ישית אביו יד־ימיני Gn. 48, 17.
איש אטר יד־ימיני Jud. 3, 15.
מתחת למדיו על ירך ימיני Jud. 3, 16
החרב מעל ירך ימיני Jud. 3, 21.
אטר יד־ימיני Jud. 20, 16.
1 Chr. 6, 24. העמד על־ימיני
2 Chr. 18, 18. עמדים על־ימיני
Neh. 8, 4. ומעשיה על־ימיני
Ps. 20, 7. בגבורות ישע ימיני
Ps. 78, 54. הר־זה קנתה ימיני
Ps. 89, 26. ובהדות ימיני
Ps. 98, 1. הושיעה־לו ימיני
Ps. 109, 6. ושטן יעמד על־ימיני
Prv. 27, 16. ושמן ימיני יקרא
Thr. 2, 3. השיב אחור ימיני
Thr. 2, 4. נצב ימיני כצר
Dan. 12, 7. וירם ימיני ושמאלו
Jon. 4, 11. אשר לא־ידע בין־ימיני
Zach. 3, 1. על־ימיני לשטנו
Zach. 11, 17. ועל־עין ימיני
Zach. 11, 17. ועין ימיני
cum suff.: וְיְמִינוֹ
Cant. 2, 6. 8, 3. ויימיני תחבקני
cum suff.: בְּיְמִינוֹ
Gn. 48, 13. את־אפרים בימיני
Jud. 16, 29. אחד בימיני
Jes. 45, 1. אשר החזקתי בימיני
Jes. 62, 8. נשבע יי׳ בימיני
Ez. 21, 27. בימיני היה החקסם
cum suff.: לְיְמִינוֹ
1 Reg. 2, 19. ותשב לימיני
Eccl. 10, 2. לב חכם לימינו
cum suff.: מְיְמִינוֹ
Dt. 33, 2. מימינו אש דת למו
2 Sam. 16, 6. וכל הגבורים מימיני
1 Reg. 22, 19. מימינו ומשמאלו
cum suff.: יְמִינָם
Jud. 7, 20. וביד־ימינם השופרות
cum suff.: וִימִינָם
Ps. 26, 10. וימינם מלאה שחד
Ps. 144, 8. 11. וימינם ימין שקר
cum suff.: מִימִינָם
Ex. 14, 22. חומה מימינם
Ex. 14, 29. והמים להם חמה מימינם
cum suff.: וִימִינָהּ
Jud. 5, 26. וימינה להלמות עמלים
cum suff.: בִּימִינָהּ
Prv. 3, 16. ארך ימים בימינה

יָמִין

פעל נוזר סמס, ופך נסכוסף יַמִּיר, יַמִּין, וסלנון ספנה והזיר סכיס לנד ימין [נעכעס וועכדען], וכן כידוע נעזס פעל פזעלן. סניכוני נעזס מַיְמִין כדיכו, ולפעמים חֲאָמִין נאר יַחְמִין, כאלו סיס סזרע ימן, ולהיפך ין ימן נקראי יַמָּן נסוסף, וכל זס מסנף סזווי נזרע.

v. denom. (Hif. יַמִּין, יַחְמִין), se dextrorsum vertere (opp. הִשְׂמְאִיל), part. מַיְמִין. Semel חֵאָמִין pro יַחְמִין invenitur, uti vicissim verbi יַמִּין extat Hif-il aramaicum אַמֵּן, propter originis communionem, quae inter haec duo verba intercedit.

Hif-il: הֵימִין
part. pl.: מֵימִינִים
1 Chr. 12, 2. מימינים ומשמאלים
inf. constr.: לְהַמְלִין
2 Sam. 14, 19. איש להמין ולהשמיל
imprt. fem.: הֵימִינִי *sg.*
Ez. 21, 21. התאחדי הימיני
1 *imperf.:* וְאֵימִינָה
Gn. 13, 9. אם־השמאל ואימינה
2 *pl.:* *תַּאֲמִינוּ
Jes. 30, 21 *כי תאמינו וכי תשמאילו
יְמִינִי
ת׳ נוזר ימין, והסלנון אזר לנד ימין [נעכעס], לו כאזר נסקנר נעזס, מאוזל ומולנן [גליקלין], כי כאזס לרוב סזעס נקסר נן.

adj. m. (a n. יָמִין), dexter; interdum sic compendio dicitur pro בֶּן־יְמִינִי, Benjaminita, benjaminiticus.

Jud. 19, 16. ואנשי המקום בני ימיני
1 Sam. 9, 1. בן־איש ימיני גבור חיל
1 Sam. 9, 4. ויעבר בארץ־ימיני
1 Sam. 9, 21. הלוא בן־ימיני אנכי
1 Sam. 22, 7. שמעו־נא בני ימיני
2 S. 20, 1. שבע בן־בכרי איש ימיני
Esth. 2, 5. איש ימיני
Ps. 7, 1. על־דברי־כוש בן־ימיני
adj. masc.: דַּיְמָנִי K'tib.
2 Chr. 3, 17. שם־הימיני
Ez. 4, 6. על־צדך חימיני

דַּיְמָנִי

ואת כי־עתה בן־הימיני 2 S. 16, 11.
בן־הימיני אשר מבחורים 2 S. 19, 17
בן־גרא בן־הימיני מבחורים 1 Rg. 2, 8

יְמָנִי

ת׳ ולנקנס יְמָנִית, נוזר סס נוסן יְמָן, סכמלס נעכני, והסונן לד ימין [נעכעס]. נגמלס יזוע סעכע וס מְיְמָן, סלנון סנין ונקוס נכון ונלנ.

n. m. (f. יְמָנִית, a n. obsoleto יָמָן, arab. *jaman-on*), dexter. Talm. inde מְיְמָן, h. e. prosper, conveniens, δεξιός, -ά.

adj. masc.: דַּיְמָנִי
1 Reg. 7, 21. ויקם את־העמוד הימני
2 Chr. 3, 17. Q'ri. שם־הימיני
adj. fem.: דַּיְמָנִית
Ex. 29, 20. תנוך אזן בניו הימנית
Ex. 29, 20. ועל־בהן ידם הימנית
Ex. 29, 20. ועל־בהן רגלם הימנית
Lev. 8, 23. אזך־אהרן הימנית
Lev. 8, 23. ועל־בהן ידו הימנית
Lev. 8, 23. ועל־בהן רגלו הימנית
Lev. 8, 24. אזנם הימנית
Lev. 8, 24. ועל־בהן ידם הימנית
Lev. 8, 24. ועל־בהן רגלם הימנית
Lev. 14, 14. אזן המטהר הימנית
Lev. 14, 14. ועל־בהן ידו הימנית
Lev. 14, 14. ועל־בהן רגלו הימנית
17. 25. 28.
Lev. 14, 16. את־אצבעו הימנית
Lev. 14, 27. באצבעו הימנית
1 Reg. 6, 8. אל־כתף הבית הימנית
1 Reg. 7, 39. מכתף הבית הימנית
2 Reg. 11, 11. מכתף הבית הימנית
2 Chr. 4, 10. מכתף הימנית קדמה
2 Chr. 23, 10. מכתף הבית הימנית
Ez. 47, 1. מכתף הבית הימנית
Ez. 47, 2. מן־הכתף הימנית

תֵּימָן

ת׳, ופך סס ז׳יסיס כתופר לרוח נעזס נקנס, וכס׳ התכלית תֵּימָנָה, והסלנס לד־ימין [ויל], והפזעל מזעכל מֵימִישָׁר לעזס שהוח נת׳, והנור נוזר ימין.

n. m. (*f.*, si de vento, Cant. 4, 16), ad s. f. מֵישָׁר, plaga meridionalis, auster c. h finis תֵּימָנָה. Recte Qimchi: וְכֵן נִקְרָא דָּרוֹם נֶגֶב אַתְּ עַל פִּי שֶׁתַּחְכֹּל אֲוִירוֹ. LXX. *νότος, λίψ, ἀπειλή.*

Jos. 15, 2. נגבה מקצה תימן
Job. 9, 9. וחדרי תימן
Ps. 78, 26. ויטהג בעזו תימן
Cant. 4, 16. ובואי תימן
Obad. 1, 9. וחתו גבוריך תימן
Zach. 9, 14. והלך בסערות תימן

הַתֵּיכָן

Zach. 6, 6. אל־ארץ התימן

לְתֵיכָן

Job. 39, 26. יפרש כנפו לתימן
Jes. 43, 6. ולתימן אל־תכלאי

מִתֵּיכָן

Jos. 13, 4. מתימן כל־ארץ הכנעני
Ez. 25, 13. ונתתיה חרבה מתימן
Hab. 3, 3. אלוה מתימן יבוא

וּמִתֵּיכָן

Jos. 12, 3. ומתימן תחת אשדות

cum h finis תֵּיכָנָה

Ex. 26, 18. לפאת נגבה תימנה
Ex. 26, 35. על צלע המשכן תימנה
Ex. 27, 9. לפאת נגב־תימנה
36, 23. 38, 9.
Num. 2, 10. תימנה לצבאתם
Nu. 3, 29. על ירך המשכן תימנה
Num. 10, 6. החנים תימנה
Ez. 21, 2. שים פניך דרך תימנה
Ez. 47, 19. ופאת נגב תימנה
Ez. 48, 28. אל־פאת נגב תימנה

cum h finis וְתֵיכָנָה

Dt. 3, 27. ימה וצפונה ותימנה

יָמַר

פעל לנ־עוכר כנ׳ נהפעיל הֵימִיר [נכנדל מן הֵמִיר לפעל מָר], ונהפעל חְתֵּמַּר, ונסלנס תמלוטית ע׳, ופך מָזֹר לקען, והסכוסף פס סלנס ענוע דכר נדכר וקלוף וסמיכ [וועכזעלן, עויזען]. ומוס נהפעיל מלוץ מקוס לקר, לומר נוץ נככוד של לקרים [שכלעבער פלצען ק״נכעהמען], ויוך וסך יקוס לנזע הפסוק, וכן מנגס מנקון סע׳דים מלעיוסי, ולומס לו כ׳ שלמס יקקי. ופפזר עוד זהכוסף הֵימִיר לך מן מָר נמר הֵמִיר, ונמר מָר כמלס זס נהפעל נפ״ מר לזרע, ונכפולים לפעמים י׳ נרפס, כמו אִתַּמֵּם נקרמי מן מַם, וסל זכע שלנו סנל

וענוע רוס.

v. praeter Hif-il (הֵימִיר; siquidem a v. מֵר q. v.) et *Hitpa. inus.*, permutare, commutare; *Hitpa.*, se cum aliquo commutare, in locum alicujus suffici, substitui. Sic *Saadja Fajumi* et *Isaaki Trecassinus.* Alii הִתְחַמֵּר pro הִתְחַאֵר dictum censent, in his Hieron. Targ. Syr. Qimchi. Poterit etiam הֵימִיר Hif-il esse verbi מֵר, מָר (*Nif.* נָמַר); quandoquidem verba duplicata interdum lud in principio assumunt, veluti אִתַּמֵּם aram. a v. מַם. LXX. *θαυμάζειν.*

Hitpa-el: הִתְיַמֵּר
2 *impf. pl.:* תִּתְיַמָּרוּ *p.*
Jes. 61, 6. ובכבודם תתימרו

יָמַשׁ

ad דַּיְמַשְׁנִי *v. s. r.* מָשַׁשׁ 637.

יָנַח

פעל-כוזד, וסעקיד לד״ק יִנֵּחַ [אצל נִיחַ נקלים], והכיכוני נקכיי יוֹנֵחַ, וכנכין סכוסף חוֹנֵה ונעקיד יוֹנֵה. ססלנס לדעת ספרשים רניס כמו יָנַן לעיל, נניסה ועזיקס וסכוסף [דריק-קען, וועלטינגען], וסכוסף לפ״נ כדומה לל קל, והסזלוות כמו עזק, על לוכזה נכללן, וקרב סיוכס לפ״נ קרב עוזקת. לכן עוד פקוק כתמוכות הקל. כי נִיחַ נקלים לדעת כל הקלמוכים מן נָיוֹן, וכן נקרוס לפכו נלכסון כניסיון כקדם. ולדעת רפ״ מוסל, ומיכ לקיס מן יכון ומכון [ווס עזות], ולך לנו-קלוליל לו כ׳ מיכוס לחר, כי כיכס פעל מעכן עזיקס. ופזר לקמוכת יוכס הר״ק והקרוס פרזוכו כניכוני, מן יוכס לשון עזיקס, לכן רפ״ נלפניס מן יוכס פוקס לין לב, ולכל קרב סיוכס התרוס מן שכוכות היין. לכן ככל ולך נרלס שמכות סהלנס לשון רכות וכיכס, ומוס נככד עכין עזיקס והרכך, ופקמוכות הזרע נרלס הזס יוכס לעוף ע״ם רכות, כלזר יקוקר נהזלל. בקרוס הפעל יזוע, וכן נגרמ, והשמות זס הִוֹנֶאת, הִוֹנֶתָּה, אִוֹנֶאת, אוֹנִי, אִוֹנָאִי, וכדומה.

verb. trans. (impf., ut nonnulli putant יִנֵּחַ = נִיחַ, unde part. f. יְנֻחָה; Hif. הוֹנִיחַ, impf. יוֹנִיחַ), premere, opprimere, subigere, sicut יָנַן, q. v. supra, a vi primaria mollitiei et teneritatis, unde et columbula nomen *jona* accepisse videtur. Formam נִיחַ, quam *Abulwalid* a verbo opprimendi descendere ait, ceteri grammatici paene omnes a nom. יוֹן (*filius*, proles; Isaaki perperam, collatis יָנוֹן et יָנוֹן, de *principe*) deducunt. Trg. אֲמָרוּ בְלִבְהוֹן בְּנֵי חוֹן בְּחֵדָא. LXX. *εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τοαυτό.* Formam verbalem יוֹנָה varie explicant et transferunt interpretes. Trg., ut solet, *ἐμφατικῶς*: חַרְבָּא דְּסָנְאָה דְּחָדָא חֲמַר מְרוּרְיָא. Syrus, assentiente Qimchi: חַרְבָּא דְּמַדְוְיָא, h. e. ensis affligens. LXX. *μάχαιρα ἑλληνική.* Vulg. *gladius columbae.* Luther. Schwert des Tyrannen. LXX. *Hif-il*: *κακοῦν, θλίβειν, καταδυναστεύειν.*

part. fem.: הַיּוֹנָה *sg.*
Jer. 25, 38. מפני חרון היונה
Jer. 46, 16. 50, 16. מפני חרב היונה
Zeph. 3, 1. העיר היונה
1 *impf. pl. c. s.:* *נִינֵם
Ps. 74, 8. cf. נין *נינים יחד
Hif-il: הוֹנָה 3 *perf.*
Ez. 18, 12. עני ואביון הונה
Ez. 18, 16. ואיש לא הונה

Digitized by Google

3 *perf. pl.*: דָּוֹנוּ כ׳ קְדָוֹנוּ
Ez. 22, 7. יתום ואלמנה הונו בך
Ez. 22, 29. ועני ואביון הונו
part. c: suff.: מוֹנֵךְ
Jes. 49, 26. והאכלתי את־מוניך
inf. c. suff.: לְהוֹנְכֶם
Ez. 46, 18. להונתם מאחזתם
2 *imperf.*: תּוֹנֶה
Ex. 22, 20. ונר לא־תונה
2 *impf. c. suff.*: תּוֹנְנוּ
Dt. 23, 17. בטוב לו לא תונני
3 *imperf.*: יוֹנֶה
Ez. 18, 7. ואיש לא יונה
2 *pl.*: תּוֹנוּ
Lev. 19, 33. בארצכם לא תונו אתו
Lev. 25, 14. אל־תונו איש את־אחיו
Lev. 25, 17 ולא תונו איש את־עמיתו
Jer. 22, 3. יתום ואלמנה אל־תנו
3 *pl.*: יוֹנוּ
Ez. 45, 8. ולא־יונו עוד

יָנַח

v. s. r. נָוַח *p.* 660.

יָנַק

פעל כודד, וספעיל יֵינֵק, וספלגס יזופס, מיניפס ומנוי וסתיס [ווינען, סריקטען], ולכוב על שדי קס, ווסוס סספזקל על סכיגה וכויס [נעטיעסטען], כמו יכיקק שפע יתיס. סכוסף חֵינִיק ווסוס כיכוני נקני מֵינֶקֶת יונק. תמנוס ומכמו משכע יְנֵקֶת, ותמלקמו שֶׁלְּ נָקֶה [עי׳ לקמן], וגס כפי סכיכוס לי קְנֵנֵי, דְּבַנֵּי, כי כמולס תתמנוס לו כולה וכויס [פלייעסטען], ווסוס רויס וסתיס כהזקל תדיר, לו מסיסס ומסמוס. עי׳ לקס הפעליס, וגס תמנק גס כשווי כשפתי ערב.

v. intr. (impf. יִינַק), sugere, praecipue de infantibus lac e mammis matris nutricisve haurientibus, hinc: frui, spiritualibus potissimum nutrimentis vitaeque sustentatione. *Hif.* מֵינִיק (prt. f. מֵינֶקֶת, nutrix), ubera praebere, lactare, nutrire. Radix est *nak*, quam habes etiam in vv. נָקֶה, דֵּנֵּנִי, עֲנֵנִי, quibus omnibus vis manandi affluendique, rigandi et liquescendi propria est. LXX. *θηλάζειν, φάγεσθαι, παιδίον* (יֹנֵק); *Hif. θηλάζειν, τροφός, τὰ ὑπάρχοντα.*

2 *perf.*: וַיְנַקְתָּ
Jes. 60, 16. וינקת חלב גוים ושד
2 *perf. pl.*: וַיְנַקְתֶּם
Jes. 66, 12. כבוד גוים וינקתם
1 *imperf.*: אֵינַק *p.*
Job. 3, 11. ומהשדים כי אינק
2 *impf. fem.*: תֵּינָקִי *p.*
Jes. 60, 16. מלכים תינקי
3 *imperf.*: יִינַק *p.*
Job. 20, 16. ראש־פתנים יינק
2 *pl.*: תֵּינָקוּ
Jes. 66, 11. למען תינקו ושבעתם
3 *pl.*: יֵינָקוּ *p.*
Dt. 33, 19. כי שפע ימים יינקו
Hif-il: הֵנִיק
3 *perf. fem.*: הֵנִיקָה
Gn. 21, 7. חניקה בנים שרה
3 *perf. pl.*: הֵנִיקוּ
Thr. 4, 3. חניקו גוריהן
part. fem.: מֵינֶקֶת *sg.*
Gn. 35, 8. מינקת רבקה
Ex. 2, 7. אשה מינקת מן העברית
p. fem. c. suff.: מֵנִיקָתוֹ
2 Rg. 11. 2. אתו ואת־מנקתו בחדר
part. fem. c. s.: מֵינִיקָתוֹ
2 Chr. 22, 11. ותתן אתו ואת־מינקתו
part. fem. c. s.: מֵנִיקָתָהּ
Gn. 24, 59. אתתם ואת־מנקתה
prt. fem. pl.: מֵינִיקוֹת
Gn. 32, 16. גמלים מיניקות
pl. f. c. s.: מֵינִיקוֹתֵיהֶם
Jes. 49, 23. ושרותיהם מיניקותיך
inf. constr.: לְהֵנִיק
1 Reg. 3, 21. לחניק את־בני
impt. c. suff.: וְהֵנִיקָהּ *fem.*
Ex. 2, 9. והינקתו לי
3 *impf. c. suff.*: וַיֵּנֶק
Dt. 32, 13. וינקהו דבש מסלע
3 *impf. fem.*: וְתֵינֶק
Ex. 2, 7. ותינק לך
3 *impf. f. ap.*: וְתֵינֶק
1 Sam. 1, 23. ותינק את־בנה
3 *impf. f. c. s.*: וַתֵּנִיקֵהוּ
Ex. 2, 9. האשה הילד ותניקהו

יוֹנֵק

ע׳ ניכוכי, והנקנס מעכו יוֹנֵקֶת, וספלגס מלנד מכוון סרקזון זקיל וקער סיונק עול על שדי סגוע, ווסוס כגר ונמץ נכלל, וספזקל נכון. נקנגוס נמר יונק סתמונות יָנֵק, יֵנֵק, יָנִיק, יְנוֹק ע׳ס.

n. m. part. (f. יוֹנֶקֶת), surculus tener ac recens, qui succum, parvuli instar, ex radice arboris trahit indeque incrementa capit, trop. soboles, posteri. LXX. *κλάδος, παραφυάς, ῥάδαμνος.*

יוֹנֵק

Dt. 32, 25. יונק עם־איש שיבה
1 S. 15, 3. 22, 19. מעולל ועד־יונק
Cant. 8, 1. יונק שדי אמי
Jes. 11, 8. ושעשע יונק
Thr. 4, 4. דבק לשון יונק

וְיוֹנֵק

Jer. 44, 7. איש־ואשה עולל ויונק
Thr. 2, 11. בעטף עולל ויונק

דַּיְנֵק

Num. 11, 12. ישא האמן את־היונק

בֵּיוֹנֵק

Jes. 53, 2. ויעל כיונק לפניו

וְיוֹנְקִים

pl.: מפי עוללים ויונקים
Ps. 8, 3.

וְיוֹנְקֵי

pl. constr.: ויונקי שדים
Joel 2. 16.

יוֹנַקְתּוֹ

cum suff.: ועל־גנתו יונקתו תצא
Job. 8, 16.
Job. 15, 30. יונקתו תיבש שלהבת

וְיוֹנַקְתּוֹ

cum suff.: ויונקתו לא תחדל
Job. 14, 7.

יוֹנְקוֹתֶיהָ

pl. c. suff.: ונחתי מראש ינקותיו
Ez. 17, 22.
Hos. 14, 7. ילכו יונקותיו

יְנִיקוֹתֶיהָ

pl. c. suff.: ואל־טהר ינקותיה
Ps. 80, 12.

יְנִיקָה

ע׳ג גויכ סוכני יָנִיק, ווסוס נכנוי יְנִיקוֹת, וסמוכן כמו יונק נמכוון סזקל, לוסר שקיל וקער, סיונק שדי סגוע [שפרזסטליכג]. נקנגוס מוס סזכס יְנִיקוֹת מופעס, ונגמלס תִּינוֹק ע׳ס תִּינוֹשׁ.

n. f. (a m. יָנִיק, pl. יְנִיקוֹת), surculus, ramus tener, arboris succum sugens. Gem. eodem de verbo תִּינוֹק (a s. f. תִּינוֹשׁ), puer, parvulus.

pl. c. suff.: יְנִיקוֹתָיו
Ex. 17, 4. ראש יניקותיו קסתּ

יְנִשּׁוּת

v. s. r. נָשָׁה *p.* 711.

יָסַד

פעל כודד, וספקזון ע׳ת דנכ וסינסס סנגס וסעמלס [וענעמן], ווסוס כזקל על כניכס סנגין וסעמלס על עלנו, מנריקת סקרן תד׳, ע׳ כניכס וסכתס סעולס, לו מלניכת כגל, וכדוסס יו כזקלוס. סנעצל מֹסָד יצב יקד לסוגן נסוד, לו פעולי נכללו, וסכנד קווק סעמולס, וסנעגס פעולי, ויקד נכ״ק. קומר כזכנ יְסָדוֹ, ולוסס לו [קְסִיד] מֹסָד לקמן זהוה כוד, וגס קגל סוד תיקס גס כזווי נכתתי קדס ועכ.

verb. trans., ponere, collocare; constituere, fundare et exstruere, jacere fundamenta aedificii, de creatione terrae, quae a Deo in media mundi universi sede locata est, solidum, ut verbum Dei ait, corpus atque immotum; statuere, decernere, ut aliquid firmum fixumque maneat. *Nif.* collocatum esse, considere ad deliberandum; fundatum, stabilitum esse. *Pi.* vi intenta. Originem v. s. v. יְסוֹד, cui cognatum est. LXX. *Θεμελιοῦν* (*Θεμέλιον*), *ἱστάναι, κτίζειν, παιδεία; יָסַד, καταρτίζειν; יְסוֹד, Θεμελίωσις; Nif. συνάγειν, ἐπισυνάγειν; Pi. יִסֵּד. εἰς τὸ Θεμέλιον ἐμβάλλειν, ἐπιτάττειν, θέλειν; Hof.* יוּסַד, *ἄρχεσθαι; inf. Θεμελίωσις.*

3 *perf.*: יָסַד
Ps. 104, 5. יסד־ארץ על־מכוניה
Prv. 3, 19. יי בחכמה יסד ארץ
3 *perf. c. suff.*: יְסָדָהּ
Ps. 24, 2. על־ימים יסדה
Ps. 78, 69. כארץ יסדה לעולם
Jes. 23, 13. אושר יסדה לציים
Am. 9, 6. ואגדתו על־ארץ יסדה
3 *fem.*: יְסָדָהּ
Jes. 48, 13. אף־ידי יסדה ארץ
2 *perf.*: יָסַדְתָּ
Ps. 102, 26. לפנים הארץ יסדת
Ps. 104, 8. אל־מקום זה יסדת להם
2 *perf. c. suff.*: יְסַדְתּוֹ
Hab. 1, 12. להוכיח יסדתו
2 *perf. c. suff.*: יְסַדְתָּם
Ps. 89, 12. תבל ומלאה אתה יסדתם
Ps. 119, 152. כי לעולם יסדתם
1 *perf. c. suff.*: וַיְסַדְתִּיךָ
Jes. 54, 11. ויסדתיך בספירים
part.: יֹסֵד *sg.*
Jes. 51, 13. נוטח שמים ויסד ארץ
Zach. 12, 1. נוטה שמים ויסד ארץ
inf. constr.: לְיַסּוֹד
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד
inf. constr.: וְלִיסֹד
Jes. 51, 16. וליסד ארץ
inf. c. suff.: בְּיָסְדִי־
Job. 38, 4. איפה היית ביסדי־ארץ
inf. c. suff.: בְּיָסְדוֹ
Esr. 3, 12. ביסדו זה הבית בעיניהם
3 *imperf.*: יִיסַּד = יְיַסֵּד
Jes. 28, 16. הנני יסד בציון
Nif-al: נוֹסַד
3 *perf. pl.*: נוֹסְדוּ
Ps. 2, 2. ורוזנים נוסדו־יחד
inf. c. suff.: הֻיַּסְדָה
Ex. 9, 18. למן־היום הוסדה
inf. c. suff.: בְּהֻיַּסְדָם
Ps. 31, 14. בהוסדם יחד עלי
3 *imperf. fem.*: תִּוָּסֵד
Jes. 44, 28. והיכל תוסד
Pi-el: יִסֵּד 2 *perf.*
1 Chr. 9, 22. המה יסד דויד ושמואל
Esth. 1, 8. כי־כן יסד המלך
Jes. 14, 32. כי יי יסד ציון
Jes. 28, 16. *יחנני יסד בציון
3 *perf. c. suff.*: יִסְּדָהּ
1 Reg. 16, 34. באבירם בכרו יסדה
2 *perf.*: יִסַּדְתָּ
Ps. 8, 3. יסדת עז
3 *perf.*: יִסְּדוּ
Zach. 4, 9. ידי זרבבל יסדו חבית
3 *perf.*: וַיִּסְּדוּ
Esr. 3, 10. ויסדו הבנים את־היכל
inf. constr.: לְיַסֵּד
1 Reg. 5, 31. ליסד חבית אבני גזית
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד
inf. c. suff.: יְיַסְּדָהּ
Jos. 6, 26. בבכרו ויסדה
Pu-al: יֻסַּד *p.* יְסֻדָּ 3 *perf.*
1 Reg. 6, 37. יסד בית יי בירח זו
Esr. 3, 6. והיכל יי לא יסד
Hag. 2, 18. אשר־יסד היכל־יי
Zach. 8, 9. ביום יסד בית־יי
3 *perf.*: וּמְיֻסָּד
1 Reg. 7, 10. ומיסד אבנים יקרות
part. pl.: מְיֻסָּדִים
Cant. 5, 15. מיסדים על־אדני־פז
Hof-al: הוּיַסַּד 3 *perf.*
Esr. 3, 11. על הוסד בית־יי
2 Chr. 3, 3. ואלה הוסד שלמה לבנות
part.: מְיֻסָּד
Jes. 28, 16. יקרת מוסד מוסד

יְסֹד

ע׳ג כמו יְסֻדָּה סנקנס לקמן, וסעמוכ יסיסס וכניכס [גריכלונג], נסמזקל על סמזקל וקמזיק, כדרך לרוב.

n. m., sicut יְסֻדָּה, fundatio, fundamentum, ima aedificii pars, cui superiora innituntur, quae, cum in exstruenda aede sit prima, יָסַד etiam de rei principio dicitur. LXX. *Θεμελιοῦν.*

Esr. 7, 9. הוא יסד המעלה מבבל

יְסוֹד

ע׳ג וסמעגס קרקע וסעמל דנכ, וסמכוון [גריוכ7], ע׳ס גְּבוֹר, שָׁחוֹר, ולכ נקמלוסו מופעס. נקנגוס מעלמו, ווסוס כזקס לנגניס סקופלי יְסוֹדֵי נקכמס סעגע. סרגוי מן יסוד לו נסוף וכר לו נקנס, וסמזקל גס על רוויכס כמו קגל ע׳ס.

n. m. abstr. (ad s. f. שָׁחוֹר, גְּבוֹר), fundatio, fundamentum, solum, *ima* et in structura *prima* rei pars. LXX. *Θεμελίωσις, Θεμέλιος* (*ον*), *βάσις, δεσμός, μέσος, σώζειν.*

Ex. 29, 12. תשפך אל־יסוד המזבח
Lev. 4, 7. 18. 25. ישפך אל־יסוד מזבח
Lev. 4, 30. 34. ישפך אל יסוד המזבח
Lev. 5, 9. ימצה אל־יסוד המזבח
Lev. 8, 15. 9, 9. אל־יסוד המזבח
Prv. 10, 25. וצדיק יסוד עולם
Hab. 3, 13. ערות יסוד עד־צואר

יִיסוֹד

2 Chr. 24, 27. ויסוד בית האלהים

הַיְסוֹד

2 Chr. 23, 5. והשלשית בשער היסוד

Digitized by Google

עַד הִיסוֹד בָּהּ Ps. 137, 7.
cum suff.: יְסֹדוֹ
וְגִלָּה יְסוֹד Ez. 13, 14.
cum suff.: יְסוֹדָם
אֲשֶׁר בְּעֵפֶר יְסוֹדָם Job. 4, 19.
חֹר יוֹצֵק יְסוֹדָם Job. 22, 16.
pl. c. suff.: וְיִסְדֶיהָ
וִיסוֹדֶיהָ אֲגֻלָּה Mich. 1, 6.
2 pl. c. suff.: יְסוֹדֹתֶיהָ
וְתֹאכַל יְסוֹדֹתֶיהָ Thr. 4, 11.
וְהֹרַסְתִּי יְסוֹדוֹתֶיהָ Ez. 30, 4.
יְסוֹדָהּ
ג' כמו יָסַד, והמענה כניכה ויסילה, או כמו יסוד, ונמצא אך בתלים.
n. f. (a m. יָסַד), fundatio, fundamentum. LXX. *θεμέλιον.*
cum suff.: יְסוֹדָתוֹ
יְסוֹדָתוֹ בְּהָרְרֵי־קֹדֶשׁ Ps. 87, 1.
מוֹסָד
ג' ונמצא אך בכתבי מוֹסָדוֹת [בכתבי נקניי], והמען מוֹסְדֵי [מען וכתי], מוֹסָדוֹת, והמענה יסולם וכתן, לומר כשוא פיסילה, או שתות ושנוקים [בניכוי-טונא, גוזלפעמעמען] וכדומה. והשלל על קנוות כמו אל קנים, לומר שכילי הנכין, ווא יסול.
n. m. pluralet. (pl. f. מוֹסָדוֹת; c. m. מוֹסְדֵי, c. f. מוֹסְדוֹת), fundatio, fundamentum, metaph. de centro terrae (medium enim in sphaera infimum est), de montium tanquam visceribus. LXX. *θεμέλιον, ἔδαφος.*
pl. constr.: מוֹסְדֵי
וְהַלֵּהּ מוֹסְדֵי הָרִים Dt. 32, 22.
יְמוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ Ps. 82, 5.
בְּחוֹקְקוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ Prv. 8, 29.
וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ Jes. 24, 18.
מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם Jes. 58, 12.
וַיַּחְקְרוּ מוֹסְדֵי־אָרֶץ Jer. 31, 37.
וְהָאתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ Mich. 6, 2.
pl. constr.: וּמוֹסְדֵי
וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ Ps. 18, 8.
2 pl.: לְמוֹסְדוֹתֵימוֹ
וְאֹבֵן לְמוֹסְדוֹת Jer. 51, 26.
pl. constr.: מוֹסְדוֹת
מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ 2 Sam. 22, 8.
יִגְלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל 2 Sam. 22, 16.
וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל Ps. 18, 16.
הֲבִינֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ Jes. 40, 21.
מוּסָד
ג' כמו מוֹסָד, והלכון לפ' מצוי [גלוכך], ותכין נוה הפסוק מוּסָד מוֹסָד, כי יוסד השני הכא ניכוני, והלכון יוסד לשל יוסד ונגשר הקל וכלה.
n. m. (sicut מוֹסָד), fundamentum, unde מוּסָד מוֹסָד (non: fundatio fundationis, uti vult Isaaki), fundamentum fundatum, h. e. firmiter stabilitum atque immobile (מוּסָד תּוּסָד). LXX. *εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς* (Σιών). In margine: *τεθεμελιωμένον.*
יִקַּח מוּסָד מוּסָד Jes. 28, 16.
constr.: מוּסַד
עַד־הַיּוֹם מוּסַד בֵּית־יְיָ 2 Chr. 8, 16.
מוּסָדָה
ג' כמו מוֹסָד סוכני, והוא כמו יסוד ויסיד, ותמונת הזה אך להקיין, לולם נכתיב בשתי מֵיסָדָה בסילוק היי, ע"ע מֵיסָדָה, וסיל סיל. והשלל לפעמים על סכניכם והעכבה בכלל [שנכתב-בונג], כידוע מהכתב.
n. f., sicut *m.* מוֹסָד, fundatio, exstructio, dispositio, collocatio.

Ketib: מֵיסָדָה ad s. f. מֵיסָד. LXX. *διάστημα.*
מִטֵּה מוּסָדָה Jes. 30, 32.
pl. constr.: מוּסְדוֹת Q'ri.
מוֹסְדוֹת הַצִּלְעוֹת Ez. 41, 8.
pl. constr.: מֵיסְדוֹת K'tib.
מֵיסְדוֹת הַצֶּלָעוֹת Ez. 41, 8.

מַסַּד

v. s. r. סָדִיד *p.* 757.

יַסָּן

v. s. r. סִיךְ *p.* 758.

יָסַף

פעל לפ-עונר כף נכוסף הוֹסִיף, ונעתיד יוֹסִיף, או נהקנר יַ, הפקינן יוֹסֵף [יעש' כ"ע י"ד; ל"ק ס'], וגס וס נסתר העתיד נענין הכוסף, ולא כמו שצכוהו רניס לניכוכי, כי הקצור סכני יוסף כהוכן, כי המלכר נעדו ילקס לת עלמו לכעוף הדכור, וילכר מעלמו כנסתר, וכן חִנֵּנִי יָדַד [יעש' כ"ק ע'], יוֹסֵף, וכו' הפעך יוֹסֵף, ולפעמים נת' כמר יַ, ד"ם יֹאסֵף, יֹאסֵף, יֹאסֵף, כלו סיס הזכר לפף, ווס לפעכר, כי לפף ויסף לקך, נככוי יוֹסִיפוּ כהוכן מהכוסף, והפקוד תוֹסִיף והכיכוכי מוֹסִיף, ומן הכוסף נגדל לקל הענר נקל נמכוכן הפעיל, והפקוד סְפוֹת [כמו זָמוֹת, חַנּוֹת, שַׁמּוֹת מכתולים], והכווי סָם כמו רַשׁ, ולפ' יוכנו מן ספס. כנפעל נוֹסַף כהוכן. תפכוכ הפקיכן כמו לפף לפיל, ווסף יכוי והקכן ותכוכך הפעכה, או תפקוף לפ הפכוכ וכדומה. עי' עוד ספס.
v. hif-il et nif-al. — Hif. הוֹסִיף, impf. יוֹסִיף, correpto Jud extremae syllabae: יוֹסֵף Jes. 29, 14; 38, 5. (quae forma minime propterea prt. est, quia הִנֵּנִי יָדַד cum ea conjungitur; siquidem hebraico in sermone qui de semet ipso loquitur, *tertia* in verbis uti solet *persona*, veluti הִנֵּנִי יָדַד Jes. 28, 16.), *c. Vav conv.* וַיּוֹסֶף, nonnunquam *Alef* in locum *Jud* suffecto, veluti יֹאסֵף, יֹאסֵף, tanquam radix esset אָסַף, quod revera cum v. יָסַף eandem habet et originem et significationem; pl. יוֹסִיפוּ, inf. הוֹסִיף, perf. מוֹסִיף. Ex conjug. Hif. v. אָסַף singularis quaedam forma conj. *Qal* (יָסַף) facta est, cujus inf. סְפוֹת (ad s. f. זְמוֹת, חַנּוֹת, שַׁמּוֹת v. duplicatorum); impr. סָף, ad s. f. סָפִּי, unde ad v. סָפַף non pertinet. Nif. (נוֹסַף), vi eadem, qua אָסַף q. v. supra, addere, adjicere, pergere, de incremento, auctione, iteratione, continuatione rei. LXX. *προστιθέναι, πάλιν, ἀναλαμβάνειν, προσέχειν, ἀγαλλιᾶσθαι, στρατεύεσθαι*; סְפוֹת *Ἄραβες*; *Hif.* *προστιθέναι* (*πρόσθεμα*), *συνάγειν, ὑπερβαίνειν, φορεῖν, διδόναι, δύνασθαι, ἔρχεσθαι*; הוֹסִיף לָמֶת, *πλεῖον ἀκούειν, σοφώτερον εἶναι*; נוֹסַף עוֹד, *πλείονα ποιεῖν.*
3 perf.: יָסַף
וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ Gn. 38, 26.
וְלֹא־יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְיָ Jud. 13, 21.
וְלֹא־יָסַף שְׁמוּאֵל Sam. 15, 35.
וְלֹא־יָסַף עוֹד לְבַקְשׁוֹ 1 Sam. 27, 4.
כִּי־יָסַף יְיָ יָגוֹן Jer. 45, 3.
3 perf.: יָסָף *p.*

קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף Dt. 5, 19.
3 perf.: וַיֹּסֶף
וַיֹּסֶף חֲמִשִׁיתוֹ עָלָיו Lev. 22, 14.
וְיָסַף חֲמִישִׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ Lev. 27, 13.
וְיָסַף חֲמִישִׁית כַּסְפְּךָ Lev. 27, 15. 19.
וְיָסַף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו Lev. 27, 27.
וְיָסַף עוֹד לְהַנְחִילוֹ Num. 32, 15.
3 perf. fem.: וַתֹּסֶף
וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו Gn. 8, 12.
וַתֹּסֶף פְּלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה 2 Reg. 19, 30.
וְיָסְפָה פְלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה Jes. 37, 31.
2 perf.: יָסַפְתָּ
יָסַפְתָּ עַל־הַשְׁמוּעָה 2 Chr. 9, 6.
יָסַפְתָּ לְגוֹי יְיָ יָסַפְתָּ Jes. 26, 15.
2 perf.: וַיָּסַפְתָּ
וַיָּסַפְתָּ לְךָ עוֹד שֶׁלֶשׁ עָרִים Dt. 19, 9.
1 perf.: וָיָסַפְתִּי
וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם Lev. 26, 18.
וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה Lev. 26, 21.
3 pl.: יָסְפוּ
וְלֹא יָסְפוּ לִשְׁאֹת רֹאשָׁם Jud. 8, 28.
וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְבָוא 1 Sam. 7, 13.
וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם 2 Sam. 2, 28.
וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם 2 Rg. 6, 23.
3 perf. pl.: יָסָפוּ *p.*
וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ Num. 11, 25.
3 perf. pl.: וַיֹּסֶפוּ
וְיוֹסְפֵי הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר Dt. 20, 8.
וְיוֹסְפֵי עֲנִיִּים בְּיִי Jes. 29, 19.
1 perf. pl.: יָסָפְנוּ
יָסָפְנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ 1 S. 12, 19.
part. pl.: יֹסְפִים
אִם יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ Dt. 5, 22.
Nif-al: נוֹסַף *3 perf.*
וְעוֹד נוֹסַף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים Jer. 36, 32.
3 perf.: וְנוֹסַף
וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שְׁנֵאֵינוּ Ex. 1, 10.
וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה Num. 36, 3.
part.: וְנוֹסָף *p.*
יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד Prv. 11, 24.
part. fem.: וְנוֹסָפָה
וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן Num. 36, 4.
p. fem. pl.: נוֹסָפוֹת *subst.*
עַל־דִּימוֹן נוֹסָפוֹת Jes. 15, 9.
Hif-il: הֹסִיף *3 perf.*
וְלֹא־הֹסִיף עוֹד מֶלֶךְ 2 Reg. 24, 7.
2 perf.: הוֹסַפְתָּ
הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וְטוּב 1 Reg. 10, 7.
1 perf.: וְהוֹסַפְתִּי
וְהוֹסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ 2 Reg. 20, 6.
וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתֵךְ Ps. 71, 14.
הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה Eccl. 1, 16.
וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי Eccl. 2, 9.
part. pl.: מוֹסִפִים
וְאַתֶּם מוֹסִפִים חָרוֹן Neh. 13, 18.
inf. constr.: לְהוֹסִיף
לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ Lev. 19, 25.
לְהוֹסִיף עַל־חַטֹּאתֵנוּ 2 Chr. 28, 13.
לְהוֹסִיף עַל־אַשְׁמָתֵנוּ Esr. 10, 10.
עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף Eccl. 3, 14.
1 imperf.: אֹסֵף, אוֹסִיף
לֹא אֹסֵף לְקַלֵּל עוֹד Gn. 8, 21.
וְלֹא־אֹסֵף עוֹד לְהַכּוֹת Gn. 8, 21.
לֹא־אֹסֵף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ Ex. 10, 29.
וְלֹא אוֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם Jos. 7, 12.
גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ Jud. 2. 21.
לָכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ Jud. 10, 13.
וְאֵינִי אוֹסִיף עַל־עֲלֹכֶם 1 Reg. 12, 11. 14.
וְלֹא אוֹסִיף לְהָנִיד רֶגֶל 2 Reg. 21, 8.
וְאֵינִי אוֹסִיף עַל־עֲלֹכֶם 2 Chr. 10, 11.

וְאֵינִי אוֹסִיף עָלָיו 2 Chr. 10, 14.
וְלֹא אוֹסִיף לְהַסִּיר 2 Chr. 33, 8.
אִם־עוֹל פְּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף Job. 34, 32.
וְשִׁתִּים וְלֹא אוֹסִיף Job. 40, 5.
אוֹסִיף אַבְקִשֵׁנוּ עוֹד Prv. 23, 35.
כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם Hos. 1, 6.
לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ Am. 7, 8. 8, 2.
אָנָּ אוֹסִיף לְהָבִיט Jon. 2, 5.
1 imperf.: אוֹסֵף
לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל Dt. 18, 16.
וְרֵעַ אֹסֵף עֲלֵיכֶם Ez. 5, 16.
לֹא אוֹסֵף אַהֲבָתָם Hos. 9, 15.
1 impf. c. h int.: הַאוֹסִיף
הַאוֹסִיף לִגְשֵׁת לַמִּלְחָמָה Jud. 20, 23.
הַאוֹסֵף עוֹד לָצֵאת Jud. 20, 28.
1 imperf.: וְאֹסֵפָה
וְאֹסְפָה לְךָ כְּהַפְּה וְכְהַנָּה 2 Sam. 12, 8.
2 impf. ap.: תֹּסֵף
אַל־תֹּסֵף רְאוֹת פָּנַי Ex. 10, 28.
אַל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי Dt. 3, 26.
2 imperf.: תֹּסֵף
לֹא־תֹסֵף עָלָיו לֹא תִגְרַע Dt. 13, 1.
2 imperf.: תּוֹסֵף, תּוֹסִיף
לֹא־תֹסִיף עוֹד לִרְאוֹתָהּ Dt. 28, 68.
וְעֲלֵיהֶם תּוֹסִיף 1 Chr. 22, 14.
עַד־פֹּה תָּבוֹא וְלֹא תֹסִיף Job. 38, 11.
יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף Ps. 61, 7.
כִּי אִם־תַּצִּיל וְעוֹד תּוֹסִיף Prv. 19, 19.
וְלֹא־תוֹסִיף עוֹד לְשַׁכְלֵם Ez. 36, 12.
לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא Am. 7, 13.
2 imperf.: תּוֹסֵף *p.*
זְכֹר מִלְחָמָה אַל־תּוֹסֵף Job. 40, 31.
2 impf. ap.: תּוֹסָף
אַל־תּוֹסַף עַל־דְּבָרָיו Prv. 30, 6.
2 impf. fem.: תּוֹסְפִי
לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לְעָלוֹז Jes. 23, 12.
לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרְאוּ־לָךְ Jes. 47, 1. 5.
לֹא־תוֹסִיפִי לְשַׁתּוֹתָהּ Jes. 51, 22.
וְלֹא־תוֹסִפִי לְגַבֵּהַּ Zeph. 3, 11.
3 imperf.: יֹסֵף, יוֹסִיף
אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף Dt. 25, 3.
פֶּן־יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ Dt. 25, 3.
כִּי לֹא יוֹסִיף יְיָ אֱלֹהֵיכֶם Jos. 23, 13.
כֹּה יַעֲשֶׂה יְיָ לִי וְכֹה יֹסִיף Ruth 1, 17.
לְךָ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף 1 Sam. 3, 17.
כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף 1 Sam. 14, 44.
לֵיהוֹנָתָן וְכֹה יֹסִיף 1 Sam. 20, 13.
לְאֵיבֵי דָוִד וְכֹה יֹסִיף 1 Sam. 25, 22.
לְאַבְנֵר וְכֹה יֹסִיף לוֹ 2 Sam. 3, 9.
וְכֹה יֹסִיף 2 Sam. 3, 35. 19, 14.
וּמֵהַ־יּוֹסִיף דָּוִד עוֹד 2 Sam. 7, 20.
וְלֹא־יֹסִיף עוֹד לִגְעַת בְּךָ 2 S. 14, 10.
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף 1 Reg. 2, 23.
כֹּה־יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף 2 Reg. 6, 31.
מֵהַ־יּוֹסִיף עוֹד דָּוִד אֵלֶיךָ 1 Chr. 17, 18.
וְטַהֲרֵי־יָדַיִם יֹסִיף אֹמֶץ Job. 17, 9.
כִּי יֹסִיף עַל־חַטָּאתוֹ פָּשַׁע Job. 34, 37.
בַּל־יוֹסִיף עוֹד Ps. 10, 18.
וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם Ps. 41, 9.
וְלֹא־יֹסִיף לְרַצּוֹת עוֹד Ps. 77, 8.
מֵהַ־יִּתֵּן לְךָ מַהַ־יֹּסִיף לָךְ Ps. 120, 3.
וְלֹא יוֹסִיף עֹצֶב עִמָּהּ Prv. 10, 22.
וּמַתֵּק שְׂפָתַיִם יוֹסִיף לֶקַח Prv. 16, 21.
וְעַל־שְׂפָתָיו יוֹסִיף לֶקַח Prv. 16, 23.
חוֹן יוֹסִיף רֵעִים רַבִּים Prv. 19, 4.
יוֹסִיף מַכְאוֹב Eccl. 1, 18.
לֹא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאֵר יִשְׂרָאֵל Jes. 10, 20.
יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ Jes. 11, 11.
הִנֵּנִי יוֹסֵף לְהַפְלִיא Jes. 29, 14.
הִנֵּנִי יוֹסֵף עַל־יָמֶיךָ Jes. 38, 5.

Digitized by Google

Jes.52,1. כי לא יוסיף יבא־בך עוד
Thr. 4, 16. לא יוסיף להביטם
Thr. 4, 22. לא יוסיף להגלותך
Nah. 2, 1. לא יוסיף עוד לעבור בך
3 *imperf.*: יוֹסֵף, יֹסֵף *ap.*
Gn. 30, 24. יסף לי בן אחר
Ex. 8, 25. אל־יוסף פרעה התל
Lev. 5, 16. ואת־חמישתו יוסף עליו
Lev. 5, 24. וחמשתיו יסף עליו
Lev. 27, 31. חמשיתו יסף עליו
Num. 5, 7. וחמישתו יסף עליו
Num. 22, 19. מה־יסף לי דבר עמי
Dt. 1, 11. יסף עליכם ככם
1 Chr. 21, 3. יוסף יי על־עמו כהם
Ps. 115, 14. יסף יי עליכם
Joel 2, 2. ואחריו לא יוסף
3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף
Eccl. 1, 18 ויוסיף דעת יוסיף מכאוב
3 *imperf.*: וַיֹּסֶף *ap.*
2 S. 24, 3. ויוסף יי אלהיך אל־העם
3 *imperf.*: וַיֹּסֶף
Prv. 1, 5. ישמע חכם ויוסף לקח
Prv. 9, 9. הודע לצדיק ויוסף לקח
3 *imperf.*: וַיֹּסֶף, וַיּוֹסֶף
Gn. 8, 10. ויסף שלח את־היונה
Gn. 18, 29. ויסף עוד לדבר אליו
Gn. 25, 1. ויסף אברהם ויקח אשה
Ex. 9, 34. ויסף לחטא
Num. 22, 15. ויסף עוד בלק
Num. 22, 25. ויסף להכתה
Num. 22, 26. ויוסף מלאך־יי עבור
Jud. 9, 37. ויסף עוד געל לדבר
Jud. 11, 14. ויוסף עוד יפתח וישלח
1 S. 3, 6. ויסף יי קרא עוד שמואל
1 Sam. 3, 8. ויסף יי קרא־שמואל
1 S. 3, 21. ויסף יי להראה בשלה
1 S. 9, 8. ויסף הנער לענות את־שאול
1 Sam. 19, 21. ויסף שאול וישלח
1 S. 20, 17. ויסף יהונתן להשביע
1 S. 23, 4. ויוסף עוד דוד לשאול ביי
2 S. 2, 22. ויסף עוד אבנר לאמר
2 S. 6, 1. ויסף עוד דוד את־כל־בחור
2 Sam. 18, 22. ויסף עוד אחימעץ
2 Sam. 24, 1. ויסף אף־יי לחרות
1 Rg. 16, 33. ויוסף אחאב לעשות
2 Chr. 28, 22. ויוסף למעל ביי
Job. 27, 1. 29, 1 ויוסף איוב שאת משלו
Job. 36, 1. ויוסף אליהוא ויאמר
Job. 42, 10. ויוסף יי את־כל־אשר
Jes. 7, 10. ויוסף יי דבר אל־אחז
Jes. 8, 5. ויוסף יי דבר אלי
Dan. 10, 18. ויוסף ויגע־בי
3 *imperf.*: וַיֹּאסֶף
1 Sam. 18, 29. ויאסף שאול עוד
3 *fem.*: תּוֹסֶף, תֹּסֶף
Ex. 11, 6. וכמהו לא תסף
Job. 20, 9. עין שפתו ולא תוסיף
Prv. 10, 27. יראת יי תוסיף ימים
Prv. 23, 28. ובוגדים באדם תוסיף
Jes. 24, 20. ולא־תוסיף קום
Am. 5, 2. לא־תוסף קום בתולת
3 *fem.*: תֹּסֶף
Gn. 4, 12. לא־תסף תת־כחה לך
3 *fem.*: וַתֹּסֶף
Gn. 4, 2. ותסף ללדת את־אחיו
Gn. 38, 5. ותסף עוד ותלד בן
1 S. 19, 8. ותסף המלחמה להיות
Esth. 8, 3. ותוסף אסתר ותדבר
Ez. 23, 14. ותוסף אל־תזנותיה
2 *pl.*: תּוֹסִפוּ
Ex. 14, 13. לא תספו לראתם עוד
Dt. 4, 2. לא תספו על־הדבר
Jes. 1, 5. עוד תוסיפו סרה
Jes. 1, 13. לא תוסיפו הביא
2 *pl.*: תֹּסִפוּן

Gn. 44, 23. לא תספון לראות פני
Ex. 9, 28. ולא תספון לעמד
Dt. 17, 16. לא תספון לשוב בדרך
2 *pl.*: תֹּאסִפוּן
Ex. 5, 7. לא תאספון לתת תבן
3 *pl.*: יֹסִפוּ, יוֹסִיפוּ
Dt. 13, 12. ולא־יוספו לעשות
Dt. 19. 20. ולא יספו לעשות עוד
2 Sam. 7, 10. ולא־יסיפו בני־עולה כה־יעשון לי אלהים
1 Reg. 20, 10. וכה יוספו
1 Chr. 17, 9. ולא־יוסיפו בני־עולה
Prv. 3, 2. ושלום יוסיפו לך
Jer. 31, 12. ולא־יוסיפו לדאבה עוד
Thr. 4, 15. לא יוסיפו לגור
Hos. 13, 2. ועתה יוספו לחטא
ויוסיפו
Prv. 9, 11. ויוסיפו לך שנות חיים
3 *pl.*: וַיֹּסִפוּ
Gn. 37, 5. 8. ויוספו עוד שנא אתו
Jud. 3, 12. 4, 1. ויספו בני ישראל
Jud. 10, 6. 13, 1. ויסיפו בני ישראל
Jud. 20, 22. ויספו לערך מלחמה
2 S. 3, 34. ויספו כל־העם לבכות
2 Sam. 5, 22. ויסיפו עוד פלשתים
1 Chr. 14, 13. ויסיפו עוד פלשתים
Ps. 78, 17. ויוסיפו עוד לחטא־לו
3 *pl.*: יוֹסְפוּן
1 Reg. 19, 2. וכה יוספון
יָסַף
פעל נקמי כמו נעני, ומוס פעולי שׁל הכוסף הוסַף, ומעון קל להנין. נגמלץ ידוע מוס מיסַף, קפלה טופסת לעקיץ, תוֹסֶפֶת, וסידועם תּוֹסְפָתָא, כמו טופסות נעני.
vrb. aram. (Of. חוֹסַף), cujus significatio eadem est, quae hebraici verbi יָסַף. LXX. *προστεθῆναι.*
Of-al: הוֹסַף
3 *perf. fem.*: הוֹסְפַת
Dan. 4, 33. ורבו יתירה הוספת־לי

יִסַּר

פעל נודד וסניטוכי יִסַּר, ומעתיק נמלס אֻסַּרְתֶּם, מן אֶסֹּר, דגוש נמר סכוך, ומלכ נמר אִיסַּר, וכן יִסַּד נמר יִיסַּד, נוֹדַּדוּ נמר מֻלְדוּ, יְצַר [נסמלס אֲצָרְךָ ירמי' ל' ס'] מן יָצַר, עמיק יִיצַר, וכן יִצַּק ישע' כ"ק י"ק, יִשַּׁר שמ' ו' י"ג, סכל פ"י. סכנד יִסַּר ומעתיק יְיַסַּר, ומעקור מעכיק יַסַּר לו תמוכ נקניק יַסָּרָה [וכן מקור נקני׳ שנל צַדֶּקֶת ישוק' ע"ו כ"נ, בְּקֹרֶת וכדומה], לוכס מעמוכ וְיִסְּרֵנִי יעני' ק' י"ק פ"ו מענר נככוי. סנוסף נעתיק עס כמוי אִיסְּרֵם נסלוקת פ"ו, נמר אִיסְּרֵם. סכמעל מִסַּר כדמן פ"ו. סמתפעל נִיסַּר נכליעות סת', נמר נִתְיַסַּר ישוק' כ"ג ס"ק. סמעתיק סוכסק ונקוד ונמע שמיעה ועניעה [נ׳יכ׳עי-נען, שעיבמען] לו מענין סוסר ולמוד לחוף וקנוך וכדומה [נמלעסיען, לוכ-עעווי״יען]. מעלות מסרס כְּיַסַּר כמו אָסַּר, לומר נליעת דנר כנמקנ וכמן ועניכה וקעוס, ומעלות מוכסק מקעוס, והשרש נ"כ נשמני ערנ, כמשר נומר שׁנל שׁרשׁ.
v. trans. — prt. יֹסֵר, impf. c. suff. אֲסֹרֵם, a simpl. אֲסֹור pro אֲיסֹר, dagessato propter Jud devoratum, uti יִסַּד pro יִיסַּד נִיַּלְדוּ pro נִילְדוּ, יְצַר (in אֲצָרְךָ Jer. 1, 5.) a v. יָצַר, pro יִיצַר, quae est altera imprf. forma, יִצַּק Gen. 28, 18., יִשַּׁר 1 S. 6, 12.; Pi. יִסַּר, c. suff. וְיִסְּרֵנִי Jes. 8, 11., impf. יְיַסֵּר, inf. abs. יַסֵּר, f. יַסָּרַת (ad s. f. בַּהֲדָת Ez. 16, 52.; בְּקֹרֶת, et simil.); Hif. impf. c. suff. אַיְסִירֵם pro אֲיַסִּירֵם, mobili Jud pro quiescente posito; Nif. בִּיסַּר, ad s. verbb. פ"י; Hitpa. נִיסַּר, devorato *Tav*, pro נִתְיַסַּר, Ez. 23, 18. — castigare, punire, erudire, commonere, condocefacere. Radix est יָסַר, cui cognatum est אָסַר, vi frenandi seu coercendi. V. שָׁרַר. LXX. *παιδεύειν, ἄρχων*; *Pi. νουθετεῖν, ἀπειθεῖν.*
part.: יֹסֵר
Prv. 9, 7. יסר־לץ לקח לו קלון
part. c. h int.: הַיֹּסֵר
Ps. 94, 10. חיסר גוים הלא יוכיח
1 *impf. c. suff.*: וְאֲיַסְּרֵם
Hos. 10, 10. באותי ואסרם
Nif-al: נִוַּסַּר
imprt. fem.: הִוָּסְרִי *sg.*
Jer. 6, 8. הוסרי ירושלם
imprt. pl.: הִוָּסְרוּ *masc.*
Ps. 2, 10. הוסרו שפטי ארץ
1 *imperf.*: וְאִוָּסְרָה
Jer. 31, 18. יסרתני ואוסר
3 *imperf.*: נכוג לקוד יִוָּסֵר
Prv. 29, 19. בדברים לא־יוסר עבד
2 *impf. pl.*: תִּוָּסְרוּ
Lev. 26, 23. ואם־באלה לא תוסרו לי
Pi-el: יִסֵּר 3 *perf.*
1 Reg. 12, 11. 14. אבי יסר אתכם
2 Chr. 10, 11. אבי יסר אתכם בשוטים
3 *perf. c. suff.*: יִסְּרָנִי
Ps. 118, 18. יסר יסרני יה
3 *perf. c. suff.*: וַיִּסְּרֵנִי
Jes. 8, 11. ויסרני מלכת בדרך
3 *perf. c. suff.*: וַיִּסְּרָהוּ
Jes. 28, 26. ויסרו למשפט
3 *fem. c. s.*: יִסְּרַתְהוּ
Prv. 31, 1. אשר־יסרתו אמו
2 *perf.*: יִסַּרְתָּ
Job. 4, 3. הנה יסרת רבים
Ps. 39, 12. על־עון יסרת איש
2 *perf. c. s.*: יִסַּרְתַּנִי
Jer. 31, 18. יסרתני ואוסר
1 *perf.*: יִסַּרְתִּי
Hos. 7, 15. יסרתי חזקתי זרועתם
1 *perf.*: וְיִסַּרְתִּי
Lev. 26, 28. ויסרתי אתכם אף־אני
1 *perf. c. s.*: וְיִסַּרְתִּיךָ
Jer. 30, 11. 46, 28. ויסרתיך למשפט
3 *perf. pl.*: וְיִסְּרוּ
Dt. 21, 18. ויסרו אתו ולא ישמע
Dt. 22, 18. את־האיש ויסרו אותו
3 *perf. pl.*: יִסְּרוּנִי
Ps. 16, 7. יסרוני כליותי
part. c. suff.: מְיַסְּרֶךָ
Dt. 8, 5. אלהיך מיסרך
inf. abs.: יַסֵּר
Ps. 118, 18. יסר יסרני יה
inf. constr.: לְיַסְּרָהּ
Lev. 26, 18. ויספתי ליסרה אתכם
inf. c. suff.: לְיַסְּרֵךְ
Dt. 4, 36. השמיעך את־קלו ליסרך
imperat.: יַסֵּר *sg.*
Prv. 19, 18. יסר בנך כי־יש תקוה
Prv. 29, 17. יסר בנך ויניחך
imprt. c. suff.: יַסְּרֵנִי
Jer. 10, 24. יסרני יי אך במשפט
1 *imperf.*: אֲיַסֵּר
1 Rg. 12, 11. 14 איסר אתכם בעקרבים

n. m. piēl. (ad s. f. יְסוֹד, מוּסָד), reprehensor, exagitator (Meisterer), Job. 40, 2. (39, 12.): Vultne igitur jurgio contendere cum Omnipotente reprehensor; רִב enim est inf. abs., ad s. f. מִיב, בָּא, Jud. 12, 25., interdum etiam רִיב (pro רִב inf. abs.), Jer. 50, 34. Veteres, יִסּוּר impf. Qal esse rati, verterunt: poterit homo Deum castigare, si cum ipso instituat judicium. Sebast. Schmid: *num contentioni cum Omnipotente defensio est.* LXX. *κρίνειν.*
Job. 40, 2. הרב עם־שדי יסור
מוּסָר
ג"ו נמקק מוסד ע"ע מוסד, מיצק, ומעתיק נלוס ומעוס [נאספיוכנ, נוכ"ע], ומלקי נלוס ומקור פלס תלק תעקס נמוסר מלכים פעקי, כיוצא למינים, ומוס תוכחה ונקור למוד ומעיעס ומוהכס נכללי, לו יכמס ומע תכלית המוסר. נמעס נכנית כמס סוס לכוג לעין סמלוקי", ומעכו תוקרי מיסרי.
n. m. (ad s. f. מוּסָד, מוּצָק, c. מוּסַר), coërcitio, cohibitio (Job. 12, 18. Trg. שׁוּשְׁלְתָא דְמַלְכַיָּא מַשְׁרֵי), castigatio, correptio, disciplina, eruditio, quae finis est castigationis, ut Philo ait: ἡ κόλασις νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει. Rab. מִיסָרֵי, ἠθικός, moralis. LXX. *δεσμός, στροφαὶ λόγων, παιδεία (παιδεύειν, παιδευτής), νουθέτημα, διδασκαλία, σοφία, νόμος, ὑπήκοος, καθιζάνειν*; אֵין מוּסָר, *ἀπαίδευτος.*
Ps. 50, 17. ואתה שנאת מוסר
Prv. 5, 12. איך שנאתי מוסר
Prv. 5, 23. הוא ימות באין מוסר
Prv. 6, 23. תוכחות מוסר
Prv. 8, 33. שמעו מוסר וחכמו
Prv. 12, 1. אהב מוסר אהב דעת
Prv. 13, 18. ריש וקלון פורע מוסר
Prv. 13, 24. ואהבו שחרו מוסר
Prv. 15, 10. מוסר רע לעזב ארח
Ps. 15, 32. פורע מוסר מואס נפשו

Digitized by Google

שמע עצה וקבל מוסר Ps. 19, 20.
חדל־בני לשמע מוסר Ps. 19, 27.
שבט מוסר יריחיקנה Ps. 22, 15.
אל־תמנע מנער מוסר Prv. 23, 13.
ראיתי לקחתי מוסר Prv. 24, 32.
מוסר לא לקחו Jer. 2, 30.
מאנו קחת מוסר Jer. 5, 3.
ולא לקחו מוסר Jer. 7, 28.
ולבלתי קחת מוסר Jer. 17, 23.
לקחת מוסר Jer. 32, 33.
הלוא תקחו מוסר Jer. 35, 13.
ונדפה מוסר ומשמה Ez. 5, 15.
ואני מוסר לכלם Hos. 5, 2.
לא לקחה מדסר Zeph. 3, 2.
תקחי מוסר Zeph. 3, 7.

וּמוּסָר

לדעת חכמה ומוסר Prv. 1, 2.
חכמה ומוסר אוילים בזו Prv. 1, 7.
חכמה ומוסר וביטה Prv. 23, 23.

בַּמּוּסָר

החזק במוסר אל־תרף Prv. 4, 13.

לַמּוּסָר

ויגל אזנם למוסר Job. 36, 10.
חביאה למוסר לבך Prv. 23, 12.
constr.: מוּסַר
את־מוסר יי אלתיכם Dt. 11, 2.
מוסר מלכים פתח Job. 12, 18.
מוסר כלמתי אשמע Job. 20, 3.
לקחת מוסר השכל Prv. 1, 3.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
מוסר יי בני אל־תמאס Prv. 3, 11.
שמעו בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
וכעכס אל־מוסר אויל Prv. 7, 22.
בן חכם מוסר אב Prv. 13, 1.
אויל ינאץ מוסר אביו Prv. 15, 5.
יראת יי מוסר חכמה Prv. 15, 33.
מוסר שלומינו עליו Jes. 53, 5.
מוסר הבלים עץ Jer. 10, 8.
מוסר אכזרי Jer. 30, 14.
constr.: וּמוּסַר
ומוסר שדי אל־תמאס Job. 5, 17.
ומוסר אולים אולת Prv. 16, 22.
cum suff.: מוּסָרִי
קחו־מוסרי ואל־כסף Prv. 8, 10.
cum suff.: מוּסָרְךָ
צקון לחש מוסרך למו Jes. 26, 16.

מֹסֵר

ע"ו כמו מוֹסֵד, גלי הגדל המכוון.
n. m., vi plane eadem, qua מוֹסָד. Trg. מַדְהוּת. LXX. εἶδος φόβου.
cum suff.: וּבְמֹסְרָם
ובמסרם ירחתם Job. 33, 16.

מוֹסֵר

i. e. מֹאסֵר, *v. s.* אָסַר p. 112.

יעד

יָדַ

עצל נודד, והעקיל ייעד, והמונן התעצם ויסילם ותקוף דנר [נעצעיט-עען], הן מיעוד המקום, הן מתקוף ויקיצ הזקן, הן מיעוד הצונב והמשפע, ומזה כמו ידע לעיון ההשכנ. סנשפעל נייד נוגע אל עמית ונקרס לו [ויך נעצעלנען, נעצעיטעען, נוזאמעען-טעצעגען], נסצאלות רכוש. סנוסף הייד הצעתם והכנה, יולק, או לשפע, או ליריב ותתקומם ונעל־עצטע, והפעל פעולייי. תקנות ותכוו הצרם יַדַּד [ה' תקנב-סוזנ, כאשר להלנה], נערכי ו־יצ, ונאנץ ג"כ אל קיד לקמן, וזס תקנץ הצווי נשפתי ערכ.

vrb. intr. (impf. יִיעַד), constituere, definire, veluti locum, tempus, poenam sceleris, trop. (sicut יִדַּע), desponsare. *Nif.* נוֹעַד, definire tempus conveniendi, dicto loco et tempore convenire, veluti de deo, praesentiam suam in tabernaculo vel templo secundum promissiones suas revelante. Targ. אִזְדַּמַּן מֵימְרֵי. *Hif.* adesse juhere aliquem, diem alicui dicere, in jus vocare, citare. *Hof.* constitutum, directum esse. Radix est עֵד q.v., cui lingua hebraica praefigit praepositionem *ja*, arabica *va.* LXX. τάσσειν, καθομολογεῖν, ἐξεγείρειν, κοσμεῖν; *Nif.* παραγίνεσθαι, προσέρχεσθαι, συμβάλλειν, συνάγειν, συναθροίζειν, ἐπισυνιστάναι, γινώσκειν, γνωρίζειν; *Hif.* ἀνθιστάναι; *Hof.* κεῖσθαι.

3 *perf. c. s.:* יָעַד
2 Sam. 20, 5. אשר יעדו
3 *perf. c. s.:* יְעָדָהּ
Ex. 21, 8. אשר־לא יעדה והפדה
Jer. 47, 7. ואל־חוף הים שם יעדה
Mich. 6, 9. שמעו מטה ומי יעדה
3 *impf. c. s.:* יִיעָדֶנָּה
Ex. 21, 9. ואם לבנו ייעדנה
Nif-al: נוֹעַד
1 *perf.:* וְנוֹעַדְתִּי
Ex. 25, 22. ונועדתי לך שם
Ex. 29, 43. ונעדתי שמה לבני ישראל
3 *perf. pl.:* נוֹעֲדוּ
Ps. 48, 5. המלכים נועדו
3 *pl.:* נוֹעֲדוּ *p.*
Am. 3, 3. בלתי אם־נועדו
3 *pl.:* וְנוֹעֲדוּ
Nu. 10, 4. ונועדו אליך הנשיאים
part. pl.: הַנִּוָּעָדִים *masc.*
Num. 14, 35. הנועדים עלי
Num. 16, 11. 27, 3. הנועדים על־יי
1 Reg. 8, 5. הנועדים עליו
2 Chr. 5, 6. הנועדים עליו
1 *imperf.:* אִוָּעֵד
Ex. 29, 42. אשר אועד לכם
Ex. 30, 6. אשר אועד לך שמה
Ex. 30, 36. אשר אועד לך
Num. 17. 19. אשר אועד
1 *impf. pl.:* נִוָּעֵד
Neh. 6, 10. נועד אל־בית האלהים
1 *impf. pl.:* וְנִוָּעֲדָה
Neh. 6, 2. לכה ונועדה יחדו
3 *impf. pl.:* וַיִּוָּעֲדוּ
Jos. 11, 5. ויועדו כל המלכים
Job. 2, 11. ויועדו יחדו לבוא
Hif-il: הוֹעִיד
3 *impf. c. suff.:* יוֹעִידֵנִי
Job. 9, 19. ואם־למשפט מי יועידני
3 *impf. c. s.:* יוֹעַ־, יוֹעִידֵנִי
Jer. 49, 19. מי כמוני ומי יעידני
Jer. 50, 44. מי כמוני ומי יועידני
Hof-al: הוּעַד
part.: מוּעָדִים
Jer. 24, 1. מועדים לפני היכל יי
prt. pl. fem.: מֻעָדוֹת
Ez. 21, 21. אנה פניך מעדות מוֹעֵד

ע"ו, והמענה ומן קנוץ [נייעפונקע], עת מיוקד, ומוס מועדים כמו ומכיס קנועים, קוון למועד, לעת קנוע וריקוק כמו עלן, לומר שנה, נדניקל לו קצל הכניסים, לו קנ ויום שוב, לומר יפי הועד ומקץ [פֿעטונקטלונג, פֿעטע-], ל"מ יום מועד, מועדי ל', ומקצות קצל קצי מועד, נצלוב קל קצי העלה. ומכל מועד כ"ל קמל

בחצר אהל־מועד Lev. 6, 9.
תאכל בחצר אהל מועד Lev. 6, 19.
אל־אהל מועד לכפר Lev. 6, 23.
אל־פתח אהל מועד Lev. 8, 3. 4.
ומפתח אהל מועד Lev. 8, 33. 10, 7.
ופתח אהל מועד Lev. 8, 35.
אל־פני אהל מועד Lev. 9, 5.
אל־אהל מועד Lev. 9, 23.
בבאכם אל־אהל מועד Lev. 10, 9.
וכן יעשה לאהל מועד Lev. 16, 16.
לא־יהיה באהל מועד Lev. 16, 17.
ואת־אהל מועד Lev. 16, 20. 33.
ובא אהרן אל־אהל מועד Lev. 16, 23
באהל מועד Num. 1, 1.
לאהל־מועד יחנו Num. 2, 2.
ונסע אהל־מועד Num. 2, 17.
לפני אהל מועד Num. 3, 7.
את־כל־כלי אהל מועד Num. 3, 8.
באהל מועד Num. 3, 24.
פתח אהל מועד Num. 3, 24.
לפני אהל־מועד Num. 3, 38.
באהל מועד Num. 4, 3.
4. 15. 23. 28. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43. 47.
ואת־אהל מועד Num. 4, 25.
פתח אהל מועד Num. 4, 25.
את־עבדת אהל מועד Num. 4, 30.
אל־פתח אהל מועד Num. 6, 10.
13. 16, 19. 17, 15. 20, 6.
פתח אהל מועד Num. 6, 18.
16, 18. 27, 2.
את־עבדת אהל מועד Num. 7, 5.
18, 6. 21. 23.
אל־אהל מועד לדבר אתו Num. 7, 89
לפני אהל מועד Num. 8, 9.
לעבד את־אהל מועד Num. 8, 15.
באהל מועד Num. 8, 19.
22. 26. 18, 31.
בעבדת אהל מועד Num. 8, 24.
אל־פתח אהל מועד Num. 10, 3.
אל־אהל מועד Num. 11, 16. 12, 4.
נראה באהל מועד Num. 14, 10.
קראי מועד Num. 16, 2.
ויפנו אל־אהל מועד Num. 17, 7.
אל־פני אהל מועד Num. 17, 8.
באהל מועד לפני העדות Nu. 17, 19.
את משמרת אהל מועד Num. 18, 4.
אל־אהל מועד Num. 18, 22.
פני אהל מועד Num. 19, 4.
בכים פתח אהל מועד Num. 25, 6.
פתח אהל־מועד Num. 27, 2.
ויבאו אתו אל־אהל מועד Num. 31, 54.
מועד צאתך ממצרים Dt. 16, 6.
והתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
ויתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
אהל מועד Jos. 18, 1.
פתח אהל מועד Jos. 19, 51.
הצבאות פתח אהל מועד 1 S. 2, 22.
מהבקר ועד־עת מועד 2 Sam. 24, 15.
ואת־אהל מועד 1 Reg. 8, 4.
משכן אהל־מועד בשיר 1 Chr. 6, 17.
שער פתח לאהל מועד 1 Chr. 9, 21.
את־משמרת אהל־מועד 1 Chr. 23, 32
אהל מועד האלהים 2 Chr. 1, 3.
לפני יי אשר לאהל מועד 2 Chr. 1, 6.
ירושלם מלפני אהל מועד 2 Chr. 1, 13
את־הארון ואת־אהל מועד 2 Chr. 5, 5
וביח מועד לכל־חי Job. 30, 23.
כי אקח מועד Ps. 75, 3.
כי־בא מועד Ps. 102, 14.
ואשב בהר־מועד Jes. 14, 13.
מבלי באי מועד Thr. 1, 4.
קרא עלי מועד Thr. 1, 15.
מועד ושבת Thr. 2, 6.
כיום מועד Thr. 2, 7.
תקרא כיום מועד Thr. 2, 22.
מה־תעשו ליום מועד Hos. 9, 5.

n. m., tempus statutum, momentum vel punctum temporis, unde מוֹעֲדִים, tempora fixa et statuta; מוֹעֵד, sicut עֵת, sensu prophetico, non de incerto tempore, sed definito (uti et χρόνος ac καιρός in Apocalypsi, hinc de indictis festorum solennibus, ipsoque de loco conventus solennis; אֹהֶל מוֹעֵד (Zelt der Versammlung), quia ad illud populus statis temporibus convocabatur (syn. מִשְׁכַּן עֵדוּת, propter tabulas legis divinae in memoriam testimoniumque foederis facti asservatas, Stiftszelt). Interdum מוֹעֵד, de templo, utpote loco conventus (syn. מִקְדָּשׁ, gem. בֵּית־יַעַד). *Montem conventus*, missis Indorum Persarumque fabulis, collato psalmi XLVIII. versu tertio, montem, in quo templum Hierosolymitanum exstructum erat, esse censemus (gem. הַר הַבַּיִת). LXX. καιρός, ὥρα, συνταγή, ἑορτή, πανήγυρις, βουλή, μαρτύριον; ἄριστον, συνταγή, ὄρος, ὑψηλός, σωτήριον.

Ex. 9, 5. וישם יי מועד לאמר
Ex. 27, 21. 40, 22. 24. באהל מועד
Ex. 28, 43 בבאם אל־אהל מועד
30, 20. 40, 42.
Ex. 29, 4. 11. 32. 40, 12 פתח אהל מועד
Ex. 29, 10. פתח אהל מועד
Ex. 29, 30. אשר יבא אל־אהל מועד
Ex. 29, 42. אהל־מועד לפני יי
Ex. 29, 44. וקדשתי את־אהל מועד
Ex. 30, 16. על־עבדת אהל מועד
Ex. 30, 18. 40, 7. בין־אהל מועד
Ex. 30, 26 ומשחת בו את־אהל מועד
Ex. 30, 36. באהל מועד אשר אועד
Ex. 31, 7. את ׳ אהל מועד
Ex. 33, 7. וקרא לו אהל מועד
Ex. 33, 7. יצא אל־אהל מועד
Ex. 35, 21. למלאכת אהל מועד
Ex. 38, 8. 30. פתח אהל מועד
Ex. 39, 32. 40, 3. משכן אהל מועד
Ex. 39, 40. המשכן לאהל מועד
Ex. 40, 6. 29. פתח משכן אהל־מועד
Ex. 40, 26. באהל מועד
ויכס הענן את־אהל מועד
Ex. 40, 34.
Ex. 40, 35. לבוא אל־אהל מועד
Lev. 1, 1. מאהל מועד לאמר
Lev. 1, 3. אל־פתח אהל מועד
4, 4. 8, 3. 4. 12, 6. 14, 23. 15, 14. 29. 17, 4. 5. 19, 21.
Lev. 1, 5. פתח אהל מועד
3, 2. 4, 7. 18. 8, 31. 14, 11. 16, 7. 17, 6. 9.
Lev. 3, 8. 13. 4, 14. לפני אהל מועד
Lev. 4, 5. והביא אתו אל־אהל מועד
Lev. 4, 7. 18. אשר באהל מועד
Lev. 4, 16. מדם הפר אל־אהל מועד

Digitized by Google

sculpere, infigere, facere, ut aliquid sit fixum, stabile, ratum, statutum; decernere. Radix est עָצַב (unde עֶצֶב), אָת (unde אוֹת), vide יָצַע. LXX. *συμβουλεύειν*, prt. *σύμβουλος*.

prt. pl. c. s.: יַעֲמֹדֵי
Ezr. 7, 14. ושבעת יעמדי שליח

prt pl. c. s.: וְיַעֲמֹדוּ
Ezr. 7, 15. ויעמדוהי התמדבו לאלה

Itpa-el: אִתְיַעַט
3 pl.: אִתְיַעֲטוּ
Dan. 6, 8. אתיעטו כל סרכי מלכותא

עֲטָא

v. s. r. עָתַם *p.* 800

יָעַל

ספל ל״ע כ״פ נגזר יָעַל, יַעֲלָה, והסלפ כמו ועל נערכי, וכמו עֲלָה עמיקו, לומר ספקה ועליס [שוי״פ שמ״נען], קלעמעכן], ושוס עליס נמעלה וכנוד נפשל, וספעלות ושמוי ע׳, ססק עלה, ושל להכוסף סוציל ע׳, ססק ושל דף שפ״ל.

v. inus. (unde *tria*, quae insequuntur, derivata), sicut ועל arab., עָלָה hebr., ascendere, escendere, scandere, eniti (klettern), hinc trop., uti ostendunt v. יַעֲלָה, יָעַל (unde חוֹעֵל), q. v. p. 341.

יַעַל

ש״ו, וסכלון רוס ונגה ושעלה [השפע], ושוס נהיכנ נלי-יעל, לומר לפ-רוסה [ט״יעפע], נלי-שעלה, שפל ושעלות, ונקלי נלי״ל נפ״ו נקלי סתכוס וספעק, והסשל על סהשקק יזוע.

n. m., altitudo, sublimitas, unde בְּלִי מַעֲלָה (= בְּלִיַּעַל), per litotin, profundum, abyssus; infernum, et quidquid ex inferno tanquam enascitur, etiam de ipso Satana, omnis malitiae autore. *Hillerus* in Onom. S. p. 764. (quem laudat *Bengelius* in *Gnomone*, ad *Belial* 2 Cor. 6, 15.): *Belijaal, sine adscensu h. e. infimae conditionis, humillimi et obscuri loci.* LXX. *ἀνομία, ἀνόμημα, ἀποστασία, λοιμός, παλαίωσις, ἀσεβής, ἄφρων, παράνομος, ἀντίον.*

בְּלִיַּעַל *p.*

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Dt. 15, 9. עם־לבבך בליעל לאמר
Jud. 19, 22 אנשי בני־בליעל נסבו
Jud. 20, 13. בני־בליעל אשר בגבעה
1 Sam. 1, 16. לפני בת־בליעל
1 Sam. 2, 12. ובני עלי בני בליעל
1 Sam. 10, 27. ובני בליעל אמרו
1 Sam. 25, 17. והוא בן־בליעל מדבר
2 Sam. 20, 1. ושם נקרא איש בליעל
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
1 Rg. 21, 10. שנים אנשים בני־בליעל
1 Reg. 21, 13. שני האנשים בני־בליעל
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים בני בליעל
Job. 34, 18. האמר למלך בליעל
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
Ps. 41, 9. דבר־בליעל יצוק בו
Ps. 101, 3. לנגד עיני דבר־בליעל
Prv. 6, 12. אדם בליעל
Prv. 16, 27. איש בליעל כרה רעה
Prv. 19, 28. עד בליעל יליץ משפט
Nah. 1, 11. יעץ בליעל
Nah. 2, 1. לעבור־בך בליעל

וּבְלִיַּעַל

Jes. 28, 17. ויעה ברד

יָעַם

ש״ו, וספעשות פנרפס, כלי סעפסף וספעסף ופנרף דנר [זויפעל], ויפוס לפרש.

n. m., pala, instrumentum, quibus quid, veluti cinis de altari, aufertur. Trg. מַגְרוּפְתָּא; Vulg. *forcipes*. LXX. *κρεάγρα, πυρεῖον, φιάλη, καλυπτήρ, θίρμαι.*

pl.: הַיָּעִים
Ex. 38, 3. את־הסירת ואת־היעים
Nu. 4, 14 ואת־היעים ואת־המזרקת
1 Reg. 7, 40. היעים ואת־המזרקות 7, 45.
2 Rg. 25, 14 ואת־הסירת ואת־היעים
2 Chr. 4, 11. 16. הסירות ואת־היעים
Jer. 52, 18. הסירות ואת־היעים

pl. c. suff.: וְיָעָיו
Ex. 27, 3. ויעיו ומזרקתיו

יָעַן

ספל ל״ע כ״פ נניכוכי נפעל מֵעַז, וספקר לד״ק כמו ועו נערכי, רשיוס וקריפס נעין, ול״כ הנפעל כיוס נמנכ סהכמו, כלי יכלת לדבר, ווס רקוק. לדעת רז״י המכוון אל מֵעַז כמו לוֹעַז, וום סס ען עַז נדוסס אל לָעַז, נקלוף ידוע, וגס וס נלתי יקרב אל סשכל. לדעת המקנפ [עם הַמְּקוֹם] וסל״ך עכיכו כמו עַז, ווס נכון מסכסס שנשנף נ״כ עַזּוּתָנִים נדוסס לו, קולס ליכנו מעכת מיוקר, כ״פ ציין אל עַז, וספסוכס מֵעַז נאר עַז. ע׳ ססק עוו.

v. intr. (unde solum part. Nif-al מֵעַז), quod arabizantes cum arab. وعز, vi nutu significandi, comparavere, unde עַם מֵעַז, populus *insuescens*, qui non verbis, sed nutu vultuque loquitur (syn. לָעַז). עַם לָעַז, quod ipsum in textum intrudere conatus est *Ludovicus de Dieu*). Isaaki מֵעַז a v. נָעַז (= לָעַז), liquidae permutatione, pro לוֹעַז dictum censet. At si translationes (Trg. עַם תַּקִּיף) veteremque traditionem consulueris, intelliges, מֵעַז (syn. עַז פָּנִים) de populo *insolente* atque *impudente* dici; neque descendit a v. quodam נָעַז, quod grammaticorum figmentum est, sed est v. עָזַז (עָזָז) conjugatio *Nif-al*, pro נֶעֱזַז, ut non raro verba duplicata ea in forma variant. Vulg. *populum impudentem*. LXX. ut videtur, *συμβουλεύσατο* (מֵעַז).

Nif-al: נֹעַז
part.: נֹעַז* *sg.*
Jes. 33, 19. *עם מעז לא תראה

יָעַט

v. s. r. עָטַה *p.* 815.

יָעַט

ספל נאכיי כמו יָעַץ נעכי, והסעות שכיכת לכך וקוק ע׳ נליפס וקעקוע [פ״יכנרפען, פפעסעפען]. ושוס קעוך וגוול לכך נעלה ולעת [נע-שליפפען], וסעות הפכם לפ״ו יָעַט נדוסס אל עֵט לקען, וכן אֵת [קוס] לעיל לף כ״ה, וע׳ יוקר שוס עקת יען. שוס ניכוכי יָעַט, והככין אִתְיַעַט כמו נִיצַּץ נעכי.

v. aram. (prt. יָעֵט; Itpa. אִתְיַעַט, hebr. נִיצַּץ), sicut יָצַץ hebr., incidere, infigere, facere, ut aliquid sit fixum, ratum, statutum; decernere. Radix est עָצַב (unde עֶצֶב), אָת (unde אוֹת), vide יָצַע. LXX. *συμβουλεύειν*, prt. *σύμβουλος*.

prt. pl. c. s.: יַעֲמֹדֵי
Ezr. 7, 14. ושבעת יעמדי שליח

prt pl. c. s.: וְיַעֲמֹדוּ
Ezr. 7, 15. ויעמדוהי התמדבו לאלה

Itpa-el: אִתְיַעַט
3 pl.: אִתְיַעֲטוּ
Dan. 6, 8. אתיעטו כל סרכי מלכותא

עֲטָא

v. s. r. עָתַם *p.* 800

יָעַל

ספל ל״ע כ״פ נגזר יָעַל, יַעֲלָה, והסלפ כמו ועל נערכי, וכמו עֲלָה עמיקו, לומר ספקה ועליס [שוי״פ שמ״נען], קלעמעכן], ושוס עליס נמעלה וכנוד נפשל, וספעלות ושמוי ע׳, ססק עלה, ושל להכוסף סוציל ע׳, ססק ושל דף שפ״ל.

v. inus. (unde *tria*, quae insequuntur, derivata), sicut ועל arab., עָלָה hebr., ascendere, escendere, scandere, eniti (klettern), hinc trop., uti ostendunt v. יַעֲלָה, יָעַל (unde חוֹעֵל), q. v. p. 341.

יַעַל

ש״ו, וסכלון רוס ונגה ושעלה [השפע], ושוס נהיכנ נלי-יעל, לומר לפ-רוסה [ט״יעפע], נלי-שעלה, שפל ושעלות, ונקלי נלי״ל נפ״ו נקלי סתכוס וספעק, והסשל על סהשקק יזוע.

n. m., altitudo, sublimitas, unde בְּלִי מַעֲלָה (= בְּלִיַּעַל), per litotin, profundum, abyssus; infernum, et quidquid ex inferno tanquam enascitur, etiam de ipso Satana, omnis malitiae autore. *Hillerus* in Onom. S. p. 764. (quem laudat *Bengelius* in *Gnomone*, ad *Belial* 2 Cor. 6, 15.): *Belijaal, sine adscensu h. e. infimae conditionis, humillimi et obscuri loci.* LXX. *ἀνομία, ἀνόμημα, ἀποστασία, λοιμός, παλαίωσις, ἀσεβής, ἄφρων, παράνομος, ἀντίον.*

בְּלִיַּעַל *p.*

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Dt. 15, 9. עם־לבבך בליעל לאמר
Jud. 19, 22 אנשי בני־בליעל נסבו
Jud. 20, 13. בני־בליעל אשר בגבעה
1 Sam. 1, 16. לפני בת־בליעל
1 Sam. 2, 12. ובני עלי בני בליעל
1 Sam. 10, 27. ובני בליעל אמרו
1 Sam. 25, 17. והוא בן־בליעל מדבר
2 Sam. 20, 1. ושם נקרא איש בליעל
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
1 Rg. 21, 10. שנים אנשים בני־בליעל
1 Reg. 21, 13. שני האנשים בני־בליעל
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים בני בליעל
Job. 34, 18. האמר למלך בליעל
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
Ps. 41, 9. דבר־בליעל יצוק בו
Ps. 101, 3. לנגד עיני דבר־בליעל
Prv. 6, 12. אדם בליעל
Prv. 16, 27. איש בליעל כרה רעה
Prv. 19, 28. עד בליעל יליץ משפט
Nah. 1, 11. יעץ בליעל
Nah. 2, 1. לעבור־בך בליעל

וּבְלִיַּעַל

Jes. 28, 17. ויעה ברד

יָעַם

ש״ו, וספעשות פנרפס, כלי סעפסף וספעסף ופנרף דנר [זויפעל], ויפוס לפרש.

n. m., pala, instrumentum, quibus quid, veluti cinis de altari, aufertur. Trg. מַגְרוּפְתָּא; Vulg. *forcipes*. LXX. *κρεάγρα, πυρεῖον, φιάλη, καλυπτήρ, θίρμαι.*

pl.: הַיָּעִים
Ex. 38, 3. את־הסירת ואת־היעים
Nu. 4, 14 ואת־היעים ואת־המזרקת
1 Reg. 7, 40. היעים ואת־המזרקות 7, 45.
2 Rg. 25, 14 ואת־הסירת ואת־היעים
2 Chr. 4, 11. 16. הסירות ואת־היעים
Jer. 52, 18. הסירות ואת־היעים

pl. c. suff.: וְיָעָיו
Ex. 27, 3. ויעיו ומזרקתיו

יָעַן

ספל ל״ע כ״פ נגזר יָעַן, יַעֲנָה, והסלפ כמו ועל נערכי, וכמו עֲנָה עמיקו, לומר ספקה ועליס [שוי״פ שמ״נען], קלעמעכן], ושוס עליס נמעלה וכנוד נפשל, וספעלות ושמוי ע׳, ססק עלה, ושל להכוסף סוציל ע׳, ססק ושל דף שפ״ל.

v. inus. (unde *tria*, quae insequuntur, derivata), sicut ועל arab., עָלָה hebr., ascendere, escendere, scandere, eniti (klettern), hinc trop., uti ostendunt v. יַעֲלָה, יָעַל (unde חוֹעֵל), q. v. p. 341.

יַעַל

ש״ו, וסכלון רוס ונגה ושעלה [השפע], ושוס נהיכנ נלי-יעל, לומר לפ-רוסה [ט״יעפע], נלי-שעלה, שפל ושעלות, ונקלי נלי״ל נפ״ו נקלי סתכוס וספעק, והסשל על סהשקק יזוע.

n. m., altitudo, sublimitas, unde בְּלִי מַעֲלָה (= בְּלִיַּעַל), per litotin, profundum, abyssus; infernum, et quidquid ex inferno tanquam enascitur, etiam de ipso Satana, omnis malitiae autore. *Hillerus* in Onom. S. p. 764. (quem laudat *Bengelius* in *Gnomone*, ad *Belial* 2 Cor. 6, 15.): *Belijaal, sine adscensu h. e. infimae conditionis, humillimi et obscuri loci.* LXX. *ἀνομία, ἀνόμημα, ἀποστασία, λοιμός, παλαίωσις, ἀσεβής, ἄφρων, παράνομος, ἀντίον.*

בְּלִיַּעַל *p.*

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Dt. 15, 9. עם־לבבך בליעל לאמר
Jud. 19, 22 אנשי בני־בליעל נסבו
Jud. 20, 13. בני־בליעל אשר בגבעה
1 Sam. 1, 16. לפני בת־בליעל
1 Sam. 2, 12. ובני עלי בני בליעל
1 Sam. 10, 27. ובני בליעל אמרו
1 Sam. 25, 17. והוא בן־בליעל מדבר
2 Sam. 20, 1. ושם נקרא איש בליעל
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
1 Rg. 21, 10. שנים אנשים בני־בליעל
1 Reg. 21, 13. שני האנשים בני־בליעל
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים בני בליעל
Job. 34, 18. האמר למלך בליעל
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
Ps. 41, 9. דבר־בליעל יצוק בו
Ps. 101, 3. לנגד עיני דבר־בליעל
Prv. 6, 12. אדם בליעל
Prv. 16, 27. איש בליעל כרה רעה
Prv. 19, 28. עד בליעל יליץ משפט
Nah. 1, 11. יעץ בליעל
Nah. 2, 1. לעבור־בך בליעל

וּבְלִיַּעַל

Ex. 44, 24. בכל־מועדי ישמרו

pl. c. suff.: מוֹעֲדַי *p.*
Lev. 23, 2. אלה הם מועדי

pl. c. suff.: מוֹעֲדָךְ
Ps. 74, 4. בקרב מועדך

cum suff.: מוֹעֲדֶיהָ
Jer. 8, 7. ידעה מועדיה

cum suff.: בְּמוֹעֲדֶיהָ
Ez. 36. 38. כצאן ירושלם במועדיה

cum suff.: וּמוֹעֲדֵיכֶם
Jes. 1, 14. חדשיכם ומועדיכם

cum suff.: בְּמוֹעֲדֵיכֶם
Nu. 15, 3. או במדבה או במעדיכם
Nu. 29, 39 אלה תעשו לי׳ במועדיכם

cum suff.: וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
Nu. 10, 10. שמחתכם ובמועדיכם

מוֹעֵד

ש״ו ע״ע מוֹשֵׁב, וסמכוון ועל סמקנות [זויפעל], ווקק סכוונס על קין כוזד כמועדי״ו, לומר נמקנותיו קין נכלל ומתנוזל, כי נזודים ומקונלים יכלו. נגמקן מעכת לפכיכו יִעַד, יְעוּד, יַעַד, ויוכנו.

n. m. (ad s. f. מוֹשֵׁב), congregatio, cohors, turma. LXX. *καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι(?).*

pl. c. suff.: בְּמוֹעֲדָיו
Jes. 14, 31. ואין בודד במועדיו

מוֹעֵדָה

ש״כ גויר מוֹעֵד, קולס סמכוון כמו מוֹעַד, וסכיכוי מוֹעֲדוֹת כמו מועדים.

n. f. (a m. מוֹעַד, pl. מוֹעֲדוֹת), vi eadem, qua מוֹעֵד, q. v.

pl.: וְלַמּוֹעֲדוֹת
2 Chr. 8, 13. ולחדשים ולמועדות

מוֹעָדָה

ש״כ ע״ע מוֹסָדָה, וסכלון מקום סמיועד [נעצטיפעצר אָרט], ושוס כמו מקלט ומכוס, וכן עיר סמועדה, לומר עיי סמקלט, וכן וַעֲדָא נסורסי, וכ״ת ועדת כית מקלט, לומר מקום מוכן ומיוקר.

n. f. (ad s. f. מוֹסָדָה), locus designatus ad perfugium, asylum, syr. וַעֲדָא, perfugium, portus; בֵּית וַעֲדָא, asylum. LXX. *ἐπίλητος.*

הַמּוֹעָדָה

Jos. 20, 9. אלה היו ערי המועדה

מוֹעֵדֹת

v. s. r. מָעַד *p.* 624.

עֵדָה

v. s. r. עוּד *p.* 796.

יָעַד

ספל כוזד, ונעכיי וע׳, וסעכנה כמו שפף, לומר קכיפה וקגיכה, ושוס סהשפל כמו שפל שפף ויפף על קעיפה וספפה וגרוף [נוועפעכן-רעפפען, פפאפע-]. תעכות פשרש כ״ל יָעַד נדוסס אל יָא לעיל, עכין שפוף וקכוב, וגס ע׳ פשוי נשפתי ערכ, שכן עוד פקפוק נדכר.

v. intr., colligere, comprehendere, corripere, abripere (syn. אָסַף, יָסַף), arab. وعد (cf. Navavi p. 52. Abdoll. p. 95.). Forma verbi primaria videtur fuisse יָעַד cujus radix יָא par est radici יָא, q. v. supra, vi colligendi conjungendive. LXX., ut videtur, *μάτην.*

3 perf.: וַיִּעַד

Hos. 12, 10. באהלים כימי מועד

הַמּוֹעֵד
2 Sam. 20, 5. ויחר מן־המועד
2 Chr. 30, 22. ויאכלו את־המועד
Jer. 46, 17. העביר המועד

וְהַמּוֹעֵד
Jud. 20, 38. והמועד היה לאיש

בְּמוֹעֵד
Dt. 31, 10. במעד שנת השמטה

לְמוֹעֵד
Ex. 23, 15. למועד חדש האביב 34, 18.
1 S. 13, 11. לא־באת למועד הימים
1 Sam. 20, 35. השדה למועד דוד
Dan. 8, 19. כי למועד קץ
Dan. 12, 7. למועד מועדים וחצי

לַמּוֹעֵד
Gn. 17, 21 למועד הזה בשנה האחרת
Gn. 18, 14. למועד אשוב אליך
Gn. 21, 2. למועד אשר־דבר אתו
Jos. 8, 14. למועד לפני הערבה
1 Sam. 9, 24. כי למועד שמור־לך
1 Sam. 13, 8. למועד אשר שמואל
2 Rg. 4, 16. 17. למועד הזה כעת חיה
Dan. 11, 27. כי־עוד קץ למועד
Dan. 11, 29. למועד ישוב
Dan. 11, 35. עת קץ כי־עוד למועד
Hab. 2, 3. עוד חזון למועד

מִמּוֹעֵד
Zeph. 3, 18. נוגי ממועד

cum suff.: מוֹעֲדֵנוּ
Jes. 33, 20. קריית מועדנו

cum suff.: מֵעָדָיו
Thr. 2, 6. שחת מעדו

cum suff.: בְּמֹעֲדָיו, בְּמוֹעֲדָיו
Num. 9, 2. את־הפסח במועדו
Num. 9, 3. תעשו אתו במעדו
Num. 9, 7. את־קרבן יי׳ במעדו
Num. 9, 13. לא הקריב במעדו
Num. 28, 2. להקריב לי במועדו
Hos. 2, 11. ותירושי במועדו

cum suff.: מוֹעֲדָהּ
Hos. 2, 13. וכל מועדה

cum suff.: לְמוֹעֲדָהּ
Ex. 13, 10 את־החקה הזאת למועדה

cum suff.: בְּמוֹעֲדָם
Lev. 23, 4. אתם במועדם

pl.: מוֹעֲדִים
Dan. 12, 7. למועד מועדים וחצי

pl.: בַּמּוֹעֲדִים
Ez. 46, 9. לפני יי׳ במועדים

pl.: וּבַמּוֹעֲדִים
Ez. 46, 11. ובחגים ובמועדים

pl.: לַמּוֹעֲדִים
Ps. 104, 19. עשה ירח למועדים

pl.: לַמּוֹעֲדִים
Neh. 10, 34. החדשים למועדים

pl.: וְלַמּוֹעֲדִים
Gn. 1, 14. והיו לאתת ולמועדים
Zach. 8, 19 ולמעדים טובים

pl.: וְלַמּוֹעֲדִים
1 Chr. 23, 31. לחדשים ולמעדים
2 Chr. 31, 3. ולחדשים ולמעדים

pl. constr.: מוֹעֲדֵי
Lev. 23, 2. אלהם מועדי יי׳
Lev. 23, 4. 37. אלה מועדי יי׳
Lev. 23, 44. את־מועדי יי׳
Esr. 3, 5. ולכל־מועדי יי׳ המקדשים
Ps. 74, 8. שרפו כל־מועדי־אל
Ez. 45, 17. בכל־מועדי בית ישראל

pl. constr.: וּלְמוֹעֲדֵי
2 Chr. 2, 3. ולמועדי יי׳ אלהינו

pl. c. suff.: מוֹעֲדַי

ויען כל־איש רע ובליעל 1 S. 30, 22.
ובליעל כקדק מכו 2 Sam. 23, 6.

הַבְּלִיָּעַל

אל־איש הבליעל הזה 1 Sam. 25, 25.
ואיש הבליעל 2 Sam. 16, 7.
ויקדהו אנשי חבליעל 1 Reg. 21, 13.

יַעֵל

ג׳ וסכנוי יְעֵלִים, וסמיך יַעֲלֵי, וסמוכן מין חיה מאזר מעלה שכי סלע ונוריס, כמאזר נמצא נורי סיעלים, נומר נויים נגסים, וכן יעלי־סלע, וסכל מעליתן מכוסי סלע ומלנונן מתן לתן, וזמן כמאזר מרם סכלבא שמייבמק נלוזו, וכן רמ״י ל״ל, וסוף מין נכי [נמ־ נצלנא] לל״ק. סמסוכס ניכוכיס, וסכנון סעולה [שמיגער, קלעטערעס], ולמעשים נכללו בו סכנקה, כמו שנל לתי יעלי־סלע. ודע שלמעת סרל״נא סכנוי יעלים מהלקדי יעלם, וכן למעתו יכיס מן יכנס, ולקוי לקקול כוס. עי׳ יענס.

n. m. part. semel *epicoen.* (pl. יַעֲלִים, c. יַעֲלֵי), scandens, enitens (= חֲזוֹלָה, Steiger, Kletterer), rupicapra, ibex, arab. *va'lon, va'ilon* (unde הַיְעֵלִים, montes excelsi, inaccessi hominibus, יַעֲלֵי־סָלַע, caprae, quarum sedes est in montibus rupibusque altis. Trg. יַעֲלֵי טַרְנֵא). LXX. ἔλαφος, τραγέλαφος.

pl.: הַיְעֵלִים
1 Sam. 24, 3. על־פני צורי הירעלים

pl.: לַיְעֵלִים
Ps. 104, 18. חרים הגבהים ליעלים

pl. constr.: יַעֲלֵי־
Job. 39, 1. עת לדת יעלי־סלע

יַעֲלָה

ג׳ מן יָעַל, וכמוס לגיון סרכות והכעיסות וסיומי, נככוי שעשוע לנקנס, כמו יעלת־חן, וכן נאמר נעכי יפיפית מיעלה.

n. f. (a m. יַעַל; Ibn-Ezra ab hoc singul. fieri censet pluralem *m.* יְעֵלִים, sicut יַעֲנָה a יְעֵנִים), caprea, antilope, trop. יַעֲלַת־חֵן, de muliere venusta; antilopes enim pulchritudo inter orientales populos proverbii locum obtinuit. Symm. Th. ἔλαφος χάριτος. Hieron. cerva charissima. LXX. ἔλαφος φιλίας.

constr.: וְיַעֲלַת
Prv. 5, 19. ויעלת־חן

יַעַן

פעל לוז־עוכר כף נגוד יַעֲנָה, והרכוי יַעֲנִים. והמוכן כמו יַעַנְתִּי נקרמי [כי תקנוס לל יעכס סוס יַעֲמִיחָא], לומר זלינס וזיק והניס וסימס [סיילען, קלאנען], וכרלף לל נָאַם נעכרי, לגון כנים, וכן נעכרי, וקל יען כמו עֵקֶב, לגון סניס. ותקנן נוס קכל כנכוח יעכס, וכע לנכוח יעכס [מקאכל], וקל סמוסיס מעכין לכיולה כמזוגעים יען לעת.

verb. inus., sicut יָעַם aram. (Targum enim יַעֲנָה vertit יַעֲמִיחָא), ululare, ejulare, clamare, cui cognatum est נָאַם hebraicum, vi loquendi, et עָנַה, vi eadem. Hanc jam veteres nominis insequentis originem tradidere; recentes, qui a *voracitate* struthionem nominatum ajunt, falluntur.

יְעֵנָה

ג׳ וסכנוי יְעֵנִים [כן לנעת סרל״נא], וסרלון עוף סזוכן כמלכנוות, ויענס נקול לקל [מעטוסס], נמקנוס יַעֲמִי, מעכס כזומס, ונגמרל ילוע ביצַת יַעֲמִית, לומר ניל׳ יענס, וכנוע יענס מן סכנוות. לולס לנעת סרל״ק סס סקנכוס מן סיענים, וסלמוע מעוספות נעולס, ותקנכס קכיכוס, ויתקנלו לקוסר מוונוותס. וסמעתק כעס ג״כ נערני כילוע.

n. f. (*pl. m.* יְעֵנִים), avis deserta loca amans, ferali lugubrique cantu (Qimchi: אֲשֶׁר קוֹלוֹ קוֹל יְלָלָה), struthiocamelus (v. *Maimuni* de cibis vetitis III.), targ. יַעֲמִי, a simili radice, arab. *naâm-on, naâmat-on, bint-u naâmat-in*; בְּנוֹת־יַעֲנָה de femellis (opp. חַזְחֲסָס), vel, ut vult Qimchi, de pullis. Talm. בֵּיצַת יַעֲמִית, ovum struthiocameli. LXX. בַּת־יַעֲנָה, στρουθίον, στρουθός; בְּנוֹת יַעֲנָה, σειρήν, σειρῆνες.

Job. 30, 29. ורע לבנות יענה
Jes. 13, 21. ושכנו שם בנות יענה
Jes. 34, 13. חציר לבנות יענה
Jes. 43, 20. תנים ובנות יענה
Jer. 50, 39. וישבו בה בנות יענה
Mich. 1, 8. ואבל כבנות יענה

הַיְעֵנָה

Lev. 11, 16. ואת בת היענה
Dt. 14, 15. ואת בת היענה

pl.: כַּיְעֵנִים
Thr. 4, 3. כיענים במדבר

יַעַן

präp., v. s. r. עָנָה *p.* 848.

יַעַת

פעל כוד והעתיל יַעֲתָּה, וסתמנוס נכסכל: ל׳ נסרוס מן יַעַף ע״ג, ומוס תְּוֹעֲפוֹת, ולל׳ לייכו ציין לכאן נאנס, ותמנלנו לגל יפע לקמן. ג׳ עכין עיסות ולאות [מידע, משעע ויין], ד״מ ע״י מלאכה קשה וכדומה [ערמידען]. הסספעל חָעֲתָּה כאעע כקל. מרכו סשרש רָעֲתָּה, ודומה לו עָתָּה לאר מאכו עָבָתָּ, וכן ועף נעכרי, והשווי כשפתי ערב עי׳ ללל עוף לקמן.

verb. intr. (impf. יִיעַף), duplici significatione, 1) sicut יָגַע, unde transpositione literarum ortum est. Hinc תְּוֹעֲפוֹת (Glanzpunkte, Höhen); 2) lassari, fatigari (*defetiscì*), defessum esse, cui verbo affinia sunt עָתָּה et עָרָה, arab. وتع. LXX. κοπιᾶν, κοπάζειν, ἐκλείπειν, ἐκλύειν, ἐκψύχειν, πεινᾶν, ἐκλέγεσθαι; רִיק יָעַף, ὀλιγοψυχεῖν.

3 perf. pl.: וַיִּיעָפוּ *p.*
Jer. 51, 58. ולאמים בדי־אש ויעפו
Jer. 51, 64. מבריא עליה ויעפו

3 imperf.: יִיעָף
Jes. 40, 28. לא ייעף ולא ייגע

3 imperf.: וַיִּיעַף *p.*
Jes. 44, 12. לא־שתה מים ויעף

3 impf. pl.: יִיעֲפוּ *p.*
Jes. 40, 31. ילכו ולא ייעפו
Jer. 2, 24. כל־מבקשיה לא ייעפו

3 imprf. pl.: יֵיעָפוּ *p.*
Hab. 2, 13. בדי־ריק לא יעפו

3 impf. pl.: וַיֵּיעָפוּ
Jes. 40, 30. ויעפו נערים ויגעו

יַעַת

פעל כוד והעתיל יַעֲתָּה, וסתמנוס נכסכל: ל׳ נסרוס מן יַעַף ע״ג, ומוס תְּוֹעֲפוֹת, ולל׳ לייכו ציין לכאן נאנס, ותמנלנו לגל יפע לקמן. ג׳ עכין עיסות ולאות [מידע, משעע ויין], ד״מ ע״י מלאכה קשה וכדומה [ערמידען]. הסספעל חָעֲתָּה כאעע כקל. מרכו סשרש רָעֲתָּה, ודומה לו עָתָּה לאר מאכו עָבָתָּ, וכן ועף נעכרי, והשווי כשפתי ערב עי׳ ללל עוף לקמן.

adj. m., sicut יָעַף, ex quo fortasse metathesi, uti et verbum ipsum, ortum est, lassus, defessus, sive corpore, sive animo. LXX. ἐλύειν, πειᾶν, ἔπειν.

Jes. 50, 4. לעות את־יעף דבר

adj.: לַיָּעֵף
Jes. 40, 29. נתן ליעף כח

adj. masc.: הַיָּעֵף
2 S. 16, 2. לשתות היעף במדבר

adj. pl.: הַיְעֵפִים
Jud. 8, 15. לאנשיך היעפים לחם

יָעֵף

ג׳ לנעת סרל״נא ע״א יקר, וסרלון עיפות [מידינג״ייט], לולס יָעֵף לנעתו מן עוף, לומר מוכרח לעוף בעיפות, ולנעת רס״נ סס נס יָעֵף מן עוף, ויסיס ע״א יָקוּם, יָרִיב, לומל עופף בעיפות ובוריוות ובעיסה קלה, וכן סנלוד בנימלן, ועי׳ מוס ככק עוף.

n. m. (ad s. f. יָקֵר, [כְּתִיב] יָקֵב), lassitudo, Dan. 9, 21. יָעֵף בְּיִעְפִּי. Ibn-Ezra: coactum, ut volaret *in lassitudine* h. e. defatigante volatu. *Pseudo-Saadja* et *Qimchi* etiam vi cito *volandi* dici putant, ad s. f. יָקוּם, יָרִיב. LXX. τάχει φερόμενος.

בְּיִעְפִּי

Dan. 9, 21. מעף ביעף נגע אלי

תְּוֹעֲפָה

v. s. r. יָעַף *p.* 505.

יַעַץ

פעל כוד נקמלוסו וסעתיל יִיַּעַץ, וסתתקון קכילף וקיוס לכך [סעסטי־ נעלן, כעזלייעסטען], ומוס יעילס כללל, לומר קכון לכך וקיומו ע׳ עלס, וכן יעץ בקלמי, ובערבי ועט. סהזלל על יסוד והוכוקוח ילוע. הנפעל נוֹעַץ קכון וקיוס לכך נעלס יקר [נעגעג־ וייטיג נעזלייעסטען, -כערזלייסטען], והתפעל נדומה לו. ויזכר לקקור סזכיר לל״ק כמו יָצָא, שעכיכו זכיכה וקיוס, אקן ע׳ קפך קַיִּץ לקמן.

verb. trans. (impf. יִיַּעַץ), sicut יָצַב, יָצַק q. v., figere, formare, fixum facere, decernere, facta ante deliberatione vel consultatione, aram. יְעַט, arab. وعظ, hinc commonere. *Nif.* mutua consultatione, communi sententia statuere, consultare, consilium inire vel communicare. *Hitp.* similiter: consultare. LXX. βουλεύειν, συμβουλεύειν, συμβουλεύοντα συμβουλεύειν, βούλεσθαι, ἀναγγέλλειν, ἐπιστηρίζειν, συνετάζειν; יוֹעֵץ, βουλευτής, βουλευτικός, σύμβουλος, βουλή; נוֹעַץ, ἀπαγγέλλειν, γινώσκειν, συνάγειν; prt. ἐπιγνώμων.

3 perf.: יָעַץ
2 S. 16, 23. אשר יעץ בימים ההם
2 Sam. 17, 7. יעץ אחיתפל
1 S. 17, 15. כזאת וכזאת יעץ אחיתפל
2 Sam. 17, 21. יעץ עליכם אחיתפל
2 Chr. 25, 16. כי־יעץ אלהים
Jes. 7, 5. כי־יעץ עליך ארם
Jes. 19, 12. מה־יעץ יי צבאות
Jes. 23, 8. מי יעץ זאת על־צר
Jer. 49, 20. אשר יעץ אל־אדום
Jer. 49, 30. כי־יעץ עליכם
Mich. 6, 5. מה־יעץ בלק

3 perf.: יָעַץ *p.*
Jes. 14, 27. כי־יי צבאות יעץ
Jes. 32, 7. הוא זמות יעץ
Jes. 32, 8. ונדיב נדיבות יעץ

3 perf. c. s.: יְעָצָנִי *p.*
Ps. 16, 7. אברך את־יי אשר יעצני

3 perf. c. s.: יְעָצָהּ
Jes. 23, 9. יי צבאות יעצה

2 perf.: יָעַצְתָּ
Job. 26, 3. מה־יעצת ללא חכמה
Hab. 2, 10. יעצת בשת לביתך

1 perf.: יָעַצְתִּי
2 S. 17, 11. כי יעצתי האסף יאסף
2 S. 17, 15. וכזאת וכזאת יעצתי אני
Jes. 14, 24. וכאשר יעצתי היא תקום

3 pl.: יָעֲצוּ
Ps. 62, 5. משאתו יעצו להדיח

3 pl. c. suff.: יְעָצֻנִי
1 Reg. 12, 8. 13. אשר יעצהו
2 Chr. 10, 8. אשר יעצהו

part.: יוֹעֵץ
2 S. 15, 12. אחיתפל הגילני יועץ
1 Chr. 26, 14. וזכריהו בנו יועץ בשכל
1 Chr. 27, 32. ויהונתן דוד־דויד יועץ
1 Chr. 27, 33. ואחיתפל יועץ למלך
Prv. 11, 14. ותשועה ברב יועץ
Prv. 24, 6. ותשועה ברב יועץ
Jes. 9, 5. פלא יועץ
Jes. 19, 17. אשר־הוא יועץ עליו
Jes. 41, 28. ומאלה ואין יועץ

part.: יֹעֵץ
Nah. 1, 11. יעץ בליעל

part.: וְיוֹעֵץ
Jes. 3, 3. ויועץ וחכם חרשים

part. c. h int.: הַלְיוֹעֵץ
2 Chr. 25, 16. הליועץ למלך נתנוך

part. c. suff.: יוֹעֲצֵהוּ
Mich. 4, 9. אם־יועצך אבד

part. pl.: יוֹעֲצִים
2 Chr. 22, 4. כי המה היו־לו יועצים
Esr. 4, 5. וסכרים עליהם יועצים
Job. 12, 17. מוליך יועצים שולל
Prv. 15, 22. וברב יועצים תקום

part. pl.: וְהַיּוֹעֲצִים
Ez. 11, 2. ואיעצים עצת־רע בעיר

pl. constr.: יוֹעֲצֵי
Jes. 19, 11. יעצי פרעה עצה נבערה

pl. constr.: וְיוֹעֲצֵי
Job. 3, 13. עם־מלכים ויעצי ארץ

pl. constr.: וְיֹלְיוֹעֲצֵי
Prv. 12, 20. ולמיעצי שלום שמחה

pl. c. suff.: וְיוֹעֲצֶיךָ
Jes. 1, 26. ויעציך כבתחלה

pl. c. suff.: וְיוֹעֲצֶיךָ
Esr. 7, 28. לפני המלך ויועציו
Esr. 8, 25. המלך ויעציו ושריו

prt. f. c. s.: יוֹעֲצָתוֹ *sg.*
2 Chr. 22, 3. יועצתו להרשיע

part. pass.: הַיְעוּצָה *sg.*
Jes. 14, 26. זאת העצה היעוצה

impt. pl.: *עֲצוּ
Jud. 19, 30. *עצו ודברו
Jes. 8, 10. *עצו עצה ותפר

1 imperf.: אִיעָצָה
Ps. 32, 8. איעצה עליך עיני

1 imperf.: אִיעָצֵךְ
Ex. 18, 19. שמע בקלי איעצך
Nu. 24, 14. לכה איעצך אשר יעשה
Jer. 38, 15. וכי איעצך לא תשמע

1 impf. c. suff.: אִיעָצֶךָּ

Digitized by Google

primae syllabae passivum indicat. Alii יְפֻיְפִיתָ pro יֻפְיְפִיתָ, ad s. f. חֻסְרָמָ, quae et ipsa *pu-alica* est, dictum putant. Utrumque apte quadrat. Trg. שְׁוִיתְהָךְ עֲדָיִךְ, de gratiarum venustatumque dotibus, quibus ultra aliorum sortem exornatus est sponsus. Radix est *fa*, *pa*, sanscr. *b'â*, quae inest verbis יָפֵא, יָפֵעַ, יָפַע (unde יְפִעַת), v. *Systema* 180. LXX. καλόν, κάλλος, γίνεσθαι, καλλιοῦσθαι, ὡραιωθῆναι; *Pi.* καλλωπίζεσθαι; *Pu.* יְפֻיְפִיתָ, ὡραῖος κάλλει; תְּתְיַפֵּי, ὡραϊσμός.

2 *perf. fem.*: יָפִית
Cant. 7, 7. מה־יפית ומה־נעמת
3 *perf. pl.*: יָפוּ
Cant. 4, 10. מה־יפו דדיך
Cant. 7, 2. מה־יפו פעמיך בנעלים
2 *impf. fem.*: תַּיְפִּי
Ez. 16, 13. ותיפי במאד מאד
3 *impf. ap.*: יֵיטֵב *masc.*
Ez. 31, 7. ויטב בגדלו
Pi-el: יִפֶּה
3 *impf. c. suff.*: יְיַפְּהוּ
Jer. 10, 4. בכסף ובזהב ייפהו
Pu-al: יְפֻיְפֶה
2 *perf.*: יְפֻיְפִיתָ
Ps. 45, 3. יפיפית מבני אדם
Hitpa-el: הִתְיַפֶּה
2 *impf. fem.*: תִּתְיַפִּי
Jer. 4, 30. לשוא תתיפי

יֶפֶה

ת׳ וסמיך יָפֶה, וכינוי יְפִי, וסמיך יְפַת, וסמיך יְפֵה, וכינוי יְפְיוֹ, וסמיך יְפִי, וכינוי יְפְיָהּ, וסמיך יְפִיךָ, וכינוי יְפְיֵךְ [יְפְיֵךְ], וסמיך יְפִיכִי, וכינוי יְפְיָהּ, וסמיך יְפִיהָ, וכינוי יְפְיֵנוּ, וסמיך יְפִינוּ, וכינוי יְפְיָם, וסמיך יְפִיהֶם, וכינוי יְפְיָן, וסמיך יְפִיהֶן, וכינוי יְפְיָם, וסמיך יְפִיהֶם.

adj. m. prt. (c. יָפֶה; f. יָפָה, c. יָפַת), pulcher, formosus; bonus, eximius, conveniens (syn. טוֹב, ar. חַסַן, שַׁפַּר). LXX. καλός, ὡραῖος, βελτίων, κάλλος; יָפֶה מַרְאֶה, εὐπρόσωπος; יָפֶה קוֹל, εὐφιζος; יָפֶה נוֹף, ἡδύφωνος.

2 Sam. 14, 25. לא־היה איש־יפה
Eccl. 3, 11. את־הכל עשה יפה בעתו
Eccl. 5, 17. טוב אשר־יפה לאכול
Cant. 1, 16. הנך יפה דודי אף נעים
Ez. 31, 9. יפה עשיתיו
constr.: יְפֵה
Gn. 39, 6. ויהי יוסף יפה תאר
18. 16, 12. עם־יפה עינים וטוב ראי
1 S. 17, 42. ואדמני עם־יפה מראה
Ps. 48, 3. יפה נוף
Jer. 11, 16. יפה פרי־תאר
Ez. 31, 3. יפה ענף
Ez. 33, 32. יפה קול ומטב נגן
constr.: וְיִפֵה
Gn. 39, 6. ויפה מראה
adj. fem.: יָפָה *sg.*
Gn. 12, 14. כי־יפה הוא מאד
2 S. 13, 1. אחות יפה ושמה תמר
1 Rg. 1, 3. נערה יפה בכל גבול ישראל
1 Rg. 1, 4. והנערה יפה עד־מאד
Prv. 11, 22. אשה יפה וסרת טעם
Cant. 1, 15. 4, 1. הנך יפה רעיתי
Cant. 1, 15. 4, 1. הנך יפה עיניך יונים
Cant. 4, 7. כלך יפה רעיתי
Cant. 6, 4. יפה את רעיתי
Cant. 6, 10. יפה כלבנה
adj. fem.: הַיָּפָה

Hos. 2, 14. ושמתים ליער
לַיָּעַר
Jes. 29, 17. 32, 15 וזכרמל ליער יחשב
מִיָּעַר
Jer. 5, 6. על־כן הכם ארית מיער
Jer. 10, 3. כי־עץ מיער כרתו
p.
Ps. 80, 14. יכרסמנה חזיר מיער
cum h finis: הַיַּעֲרָה
Jos. 17, 15. עלה לך היערה
cum suff.: יַעְרִי
Cant. 5, 1. אכלתי יערי עם־דבשי
cum suff.: יַעְרֵךְ
Jes. 10, 18. וכבוד יערו וכרמלו
Jes. 10, 19. ושאר עץ יערו
cum suff.: יַעְרָהּ
Jer. 46, 23. כרתו יערה נאם־יי׳
cum suff.: בְּיַעֲרָהּ
Jer. 21, 14. והצתי אש ביערה
pl.: יְעָרִים *n. p.*
Esr. 2, 25. בני קרית יערים
Neh. 7, 28. אנשי קרית יערים
pl.: הַיְּעָרִים
Jer. 26, 20. מקריית היערים
Ez. 39, 10. ולא יחטבו מן־היערים
pl.: בַּיְּעָרִים Q'ri.
Ez. 34, 25. וישנו ביעורים
pl.: בַּיְּעוֹרִים K'tib.
Ez. 34, 25. וישנו ביעורים
2 *pl.*: יְעָרוֹת
Ps. 29, 9. ויחשף יערות
יַעְרָה

ג״כ כמו יער נאכזון כ׳, והכונן סנן הקרא, מקום אשר יכבו סדבורים. ולדעת רד״ק קלף־סדבר, ע״ש שהקלף עשויים כסנן קטים. ועוד מקום להתגלל.

n. f., sicut יַעַר II., virgultum, densa arborum s. arundinis, in quibus favos faciunt apes, vel, ut Qimchi arbitratur, quorum instar placentae mellis factae sunt. *Iaara* est, inquit Qimchi, placenta mellis (חֲבַת דְּבַשׁ), melle nondum educto. LXX. δρυμός, κηρίον.

constr.: בְּיַעֲרַת
1 Sam. 14, 27. ביערת הדבש

יָפַח

פעל נודד, והעתיק יִיפֶה, והקנר העתיק יַפַּח, והפתור כמו יָפַע לקמן, והילם וכניסס פתור והדור [גלאַבנצן, זיממערן], ומוסכ שהשתל על הכתות וכתמדות וקיכוכ [שַׁפַּן ויין], מקי וכלתי נעל קי. ככנד יָפַח יוֹנֵק, והשתעל כדרכו. ופזר לתמונת יְפַיְפֵיהּ נתלים לל״ק מן יְפֵיפָה, פעולי של הכנד כפלי יְפֵיפָה, וקל כרפזון קען קתף, לניין ספעלי. לדל׳ התמונת נאר יְפֵיפִיתָ ע״פ חֻסְרָמָ והוא גכ פעולי, וכ׳ מתקוורים לכוונכ. ופזר לקקור פזרע התמונת יָפָה, וכן יָפֵא, יָפֵעַ, יָפַע [מוסף פַּעֲפַע] נאקרי, יָפֵעַ נענכי, וכן נהולו ויוכי וכדומה. עי׳ ספרי מכנה שפתי לרש דף קפ״ה.

vrb. intr. (impf. יִיפֶה, apoc. וַיִּיף), sicut יָפַע, splendere, nitere, hinc: pulchrum, decorum, eximium esse. Pi. יִפֶּה, ornare. Hitpa. se ornare. Forma יְפֻיְפִיתָ (Ψ. 45, 3.) passiva seu *pu-alica* est; facta est enim a יְפִיפֶה, forma *pi-elica* geminante literas, et *Qamez chathuf*

יֵעַר

ג׳, והסלנם סנן לילכים וקוכס [וועלנ], וכקיף כן ע״ם שכוב וכלנון סנכי לילנות [דיקילנ], וכין כוס נית־סיער, לו נית יער סלנון, לומר נית כנק, שזר סיס לשלמס נייער לנכון. בקרנוס נשלף יער נמר סוף וקנה, ומוס נרשם מכוון של יער דנק, כקרנוסו קָנֶא, לומר קנה וסוף מוצג סדכורין, וכן לקמן יעכ״ס.

n. m., 1) virgultum, silva, nemus, a frondescendo, arab. יער, syr. יַעְרָא, unde *domus sylvae Libanonticae*, de aedibus inter Libani cedros a Salomone adstructis, in quibus regium erat armarium; 2) arundo, canna, in qua apes nidos faciunt (targ. pro קָנֶה, סוּף) hinc de ipso *melle sylvestri* vel etiam de saccharo. *Arrianus* in periplo maris Erythr.: Καὶ μέλι τὸ καλάμινον τὸ λεγόμενον σακχάρι. Diosc. 2, 24. Σάκχαρον εἶδος μέλιτος ἐν Ἰνδίᾳ πεπηγότος καὶ τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ εὑρισκόμενον ἐπὶ τῶν καλάμων. Trg. קָנֶא דְּדוּבְשָׁא, LXX. δρυμός, βουνός, ἀγρός, ἄρτος. μαρτύριον; μελισσών; סְבָכֵי יַעַר ὑψηλός.

Jos. 17, 18. חר יהיה־לך כי־יער הוא
1 S. 22, 5. וילך דוד ויבא יער חרת
1 Rg. 7, 2. ויבן את־בית־יער הלבנון
1 Rg. 10, 17. 21. בית יער הלבנון
2 Rg. 19, 23. מלון קצה יער כרמלו
Eccl. 2, 6. יער צומח עצים
Jes. 7, 2. כנוע עצי־יער
Jes. 37, 24. יער כרמלו
Jes. 44, 23. יער וכל־עץ בו
Ez. 21, 2. יער השדה נגב
Mich. 5, 7. כאריה בבהמות יער
Mich. 7, 14. יער בתוך כרמל
Zach. 11, 2. כי ירד יער הבצור
p.
Ps. 50, 10. כי־לי כל־חיתו־יער
Ps. 83, 15. כאש תבער־יער
Ps. 96, 12. אז ירננו כל־עצי־יער
Ps. 104, 20. בר־תרמש כל־חיתו־יער
Ps. 132, 6. מצאנוה בשדי־יער
Jes. 44, 14. ויאמץ־לו בעצי־יער
Jer. 26, 18. לבמות יער
Mich. 3, 12. והר הבית לבמות יער
הַיָּעַר
1 Sam. 14, 26. ויבא העם אל היער
2 S. 18, 8. וירב היער לאכל בעם
2 Rg. 2, 24. שתים דבים מן־היער
Cant. 2, 3. כתפוח בעצי היער
Jes. 9, 17. בסבכי היער
Jes. 10, 34. ונקף סבכי היער
Ez. 15, 6. בעץ היער אשר־נתתיו
p.
Jes. 22, 8. אל־נשק בית היער
Jes. 32, 19. ברדת היער
Ez. 15, 2. אשר היה בעצי היער
בַּיָּעַר
Dt. 19, 5. ואשר יבא את־רעהו ביער
2 S. 18, 17. ביער אל־הפחת הגדול
Jes. 21, 13. ביער בערב תלינו
Am. 3, 4. הישאג אריה ביער
p.
1 Sam. 14, 25. וכל־הארץ באו ביער
Jes. 56, 9. כל־חיתו ביער
Jer. 12, 8. כאריה ביער
בְּיַעַר
2 Sam. 18, 6. ביער אפרים
לַיָּעַר
Ez. 21, 3. ואמרת ליער הנגב

1 Rg. 1, 12. לכי איעצך נא עצה
Nif-al: נִוָּעַץ 3 *perf.*
Jes. 40, 14. את־מי נועץ ויבינהו
3 *perf. pl.*: נוֹעֲצוּ
Ps. 71, 10. ושמרי נפשי נועצו יחדו
Ps. 83, 6. נועצו לב יחדו
part. pl.: נוֹעָצִים
1 Rg. 12, 6. איך אתם נועצים
1 Reg. 12, 9. מי אתם נועצים
2 Chr. 10, 6. איך אתם נועצים
2 Chr. 10, 9. מה אתם נועצים
Prv. 13, 10. ואת־נועצים חכמה
3 *imperf.*: וַיִּוָּעַץ
1 Rg. 12, 6. ויועץ המלך רחבעם
1 Reg. 12, 8. ויועץ את־הילדים
1 Reg. 12, 28. ויועץ המלך ויעש
2 Rg. 6, 8. ויועץ אל־עבדיו לאמר
1 Chr. 13, 1. ויועץ דויד עם־שרי
2 Chr. 10, 6. ויועץ המלך רחבעם
2 Chr. 10, 8. ויועץ את־הילדים
2 Chr. 20, 21. ויועץ אל־העם
2 Chr. 25, 17. ויועץ אמציהו מלך
2 Chr. 30, 2. ויועץ המלך ושריו
2 Chr. 32, 3. ויועץ עם־שריו וגבוריו
1 *impf. pl.*: וְנִוָּעֲצָה
Neh. 6, 7. לכה ונועצה יחדו
3 *impf. pl.*: יִוָּעֲצוּ
Jes. 45, 21. אף יועצו יחדו
3 *impf. pl.*: וַיִּוָּעֲצוּ
2 Chr. 30, 23. ויועצו כל־הקהל
Hitpa-el: הִתְיָעֵץ
3 *impf. pl.*: וְיִתְיָעֲצוּ
Ps. 83, 4. ויתיעצו על־צפוניך
מֹעֵצָה

ג״כ וען סרכוי מֹעֲצֹת, וסמוכן עכה וסוד ומקנכת ווסס [כשסבלנצ, אכ־], וסעקל יסוע, ומזכר יען. סולס מפזר עול שסבכם עון, וכן כמלף מוֹסָכָה מן יָסַק, וכן עייך עֲצָתְךָ תקק עון ע״כ.

n. f. pluralet. (מֹעֵצָה), consultatio, consilium, placitum, decretum, machinatio, a v. יָעַץ. Fortasse tamen radix hujus nominis est עוּץ (unde עֲצָה), ad s. f. מוֹעֲצָה a v. יָסַק. LXX. βουλή, διαβουλία, ἐπιτήδευμα, ἀσέβεια.

pl.: בְּמֹעֲצוֹת
Prv. 22, 20. במעצות ודעת
Jer. 7, 24. וילכו במעצות
pl. c. suff.: בְּמֹעֲצוֹתָם
Mich. 6, 16. ותלכו במעצותם
pl. c. suff.: בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם
Ps. 81, 13. ילכו במועצותיהם
pl. c. suff.: מִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם
Ps. 5, 11. יפלו ממעצותיהם
Hos. 11, 6. ואכלה ממועצותיהם
pl. c. suff.: וּמִמַּעֲצֹתֵיהֶם
Prv. 1, 31. וממעצותיהם ישבעו

עֵצָה

v. s. r. עוּץ *p.* 802.

יַעַר

פעל ל״ע כמ נגוד, וסמוכן כמו עֶרֶשׁ לקמן נמכוון ע׳ [שזר ממכו עָרוּשׁ], עֵר [שזר ממכו עַרְעָר], לומר שכוב ופניקס וכלנון [גינענ, וועכסענ], וכן יעקוש ומוסכ [כשסבלנצ, אכ־], וסעקל יסוע, ומזכר יען. סולס מפזר עול שסבכם עון, וכן כמלף מוֹסָכָה מן יָסַק, וכן עייך עֲצָתְךָ תקק עון ע״כ.

n. f. pluralet. (מֹעֵצָה), consultatio, consilium, placitum, decretum, machinatio, a v. יָעַץ. Fortasse tamen radix hujus nominis est עוּץ (unde עֲצָה), ad s. f. מוֹעֲצָה a v. יָסַק. LXX. βουλή, διαβουλία, ἐπιτήδευμα, ἀσέβεια.

v. inus., sicut עָרָה I (unde עָרוּשׁ), עַר (unde שֵׁרֶשׁ), virere, frondescere, crescere.

Digitized by Google

תדעי לך היפה בנשים Cant. 1, 8.
מדוד היפה בנשים Cant. 5, 9.
היפה בנשים Cant. 6, 1.
constr.: יְפַת
כי אשה יפת־מראה את Gn. 12, 11.
ורחל היתה יפת־תאר Gn. 29, 17.
אשת יפת־תואר Dt. 29, 17.
אשה יפת מראה 2 Sam. 14, 27.
והנערה יפת־תאר Esth. 2, 7.
constr.: וִיפַת
ויפת מראה Gn. 29, 17.
מובת־שכל ויפת תאר 1 S. 25, 3.
cum suff.: יְפָתִי
יפתי ולכי־לך Cant. 2, 10. 13.
fem. pl.: יְפוֹת
ולא נמצא נשים יפות Job. 42, 15.
pl.: הַיְפִיפוֹת
הבתולות היפות Am. 8, 13.
pl. constr.: יְפוֹת
שבע פרות יפות מראה Gn. 41, 2.
pl. constr.: יְפַת
שבע השבלים יפת המראה Gn. 41, 4.
pl. constr.: יִפַּת
בריאת בשר ויפת תאר Gn. 41, 18.

יְפִי

זו יֶפִי, ונספסק יְפִי, סנולי ל״ה, ונכנוי יָפְיָהּ. וספסקון כול והלכה נגה וחסר [גלצקן], כמו מהול פני מלך, ושם סיומי וסכמיות נכלל. נגזלת יזוע יְפוּי, יְפָיוּת.

s. יֹפִי (in p. יְפִיוֹ, c. s. יְפִיוֹ), splendor, pulchritudo vel externa vel interna. LXX. *δόξα, κάλλος, ὡραιότης.*

עליהי חכמתך Ez. 28, 7.
p. יָפְיֵךְ
מכללי־יפיי Ps. 50, 2.
כי־תחת יפי Jes. 3, 24.
שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
אני כלילת יפי Ez. 27, 3.
וכליל יפי Ez. 28, 12.
p. דַּהֲיָפְיִי
שקר החן והבל היפי Prv. 31, 30.
cum suff.: בְּיִפְיֵךְ *p.*
נבה לבב ביפיך Ez. 28, 17.
c. suff. fem.: יְפְיֵךְ
ויתאו המלך יפיך Ps. 45, 12.
ותתעבי את־יפיך Ez. 16, 25.
ביד כללו יפיך Ez. 27, 4.
המה כללו יפיך Ez. 27, 11.
c. suff. fem.: בְּיָפְיֵךְ
ויצאלך שם בגוים ביפיך Ez. 16, 14.
ותבטחי ביפיך Ez. 16, 15.
cum suff.: יְפְיָהּ
מחסוכו ומחדיפיו Zach. 9, 17.
cum suff.: בְּיִפְיָהּ
מלך ביפיו Jes. 33, 17.
לאדמה אלון ביפיך Ez. 31, 8.
cum suff.: יְפִיהָ
אחדיפיה Esth. 1, 11.
אל־תחמד יפיה בלבבך Prv. 6, 25.

יְפֵה־פִיָּה

ת״ס יֶפֶה כפל סזרע, והלכון יפה פלול. ופזר מענין סמפוכס עי׳ נרל״ק.

adj. f. (a Pi-ël duplicato יְפִיָּה), pulcherrima, specie eximia, de vitula. LXX. *καλλωπίζεσθαι.*

עגלה יפה־פיה מצרים Jer. 46, 20.

מוֹפֶת

v. s. r. יָפַת *p.* 505.

יָפֶה

פעל נודד, ול״ע כל׳ נסתפעל, וסיומן כמו נָשַׁם, לומר קניקה וסתכנשות [קי״כנן, וי״פֶּנען], כי קניקה וכניפה תתקלקה לשוגג לקד, כשבר יגוקי נקרמי. תקנות סזרע יָפֶה, וכמיל גכ קטל פְּוּחַ, רָפֶה וכדומה, וסס תמיל גכ סשוי כשבי עכ.

verb. intr. hitpa-ël., sicut נָשַׁם, anhelare, suspirare, angore animi ingemiscere. Cognata sunt verba יָפַח, פּוּחַ, רָפַח, q. v. LXX. *ἐλύειν.*

Hitpa-el: דִּתְיַפֵּחַ
3 impf. fem.: תִּתְיַפַּחַ
קול בת־ציון תתיפח Jer. 4, 31.

יְפַח

ז״ו וסמיך יָפַח, והמוכן כוסס לקני לכך [צכוינעכל], וכוון סמסוק סכוסס לקני קמק לעזוכו. קולם לל״ק ענין לכוך, וכן פרש סתקנס ול״י וסכל״נע, וכמעט היא היא.

adj. m. (c. יְפַח), anhelans, veluti חָמֵס, h. e. violentiam. Alii יְפַח vim *dicendi* (יְגֶנֶן דִּבּוּר) habere dicunt; in his *Isaaki*, *Ibn-Ezra* et *Paraphrastes*, qui יְפַח חָמֵס vertit: מְמַלְּלֵי חֲטוֹפָא. LXX. *ψεύδεσθαι, ἀνατέλλειν.*

adj.: וְיָפַח
ויפח לקץ ולא יכזב Hab. 2, 3.
adj. constr.: וְיַפַּח
ויפח חמס Ps. 27, 12.

יָפַע

פעל נודד, ול״ע כל׳ נכוסף הוֹפִיעַ וסמוכנס כמו יָפַח לעיל, לומר וסיכס ונסיכס [גלצקן], ושוס סכוסף יוכל כלבכו, נכלוב על תַּאֲוָה, לומר לו סענק וסל, לו סקיכ. נקרמי יָפַע מעלהו, וסתקיל יֵיפַע, וכן סכוסף, וסשוי עי׳ קמק יפס.

v. intr. (unde solummodo *Hif-il* (הוֹפִיעַ), sicut יָפַח, splendere, nitere, *Hif.* splendorem emittere, lucere, radiare (syn. הוֹפִיעַ). Ar. יָפַע (impf. יֵיפַע). LXX. *ἐμφαίνειν* (*ἐμφανῶς*), *παῤῥησιάζεσθαι*, *ἔρχεσθαι*, *κατασπεύδειν*, *ποιεῖν*, *προσέχειν.*

Hif-il: הוֹפִיעַ *3 perf.*
הופיע מהר פארן Dt. 33, 2.
אלהים הופיע Ps. 50, 2.
3 perf.: וְהוֹפִיעַ
והופיע אור עננו Job. 37, 15.
2 perf.: הוֹפַעְתָּ
ועל־עצת רשעים הופעת Job. 10, 3.
imperat.: הוֹפִיעַ *sg.*
אל־נקמות הופיע Ps. 94, 1.
imprt.: הוֹפִיעָה
ישב הכרבים הופיעה Ps. 80, 2.
3 impf. fem.: תּוֹפִיעַ
ואל־תופע עלינו טהרה Job. 3, 3.
3 impf. f. ap.: וְתוֹפַע
ותפע כמו־אפל Job. 10, 22.

יְפָעָה

ג״כ, והמענה יופי ווסל [גלצקן, ג״כ היי״ע], וסשס נויר יָפַע סוכרי, ונזעק עול כמלך יָפִיעַ, מִיפַעַת. נקרנוס עול תּוֹפָעוֹת, ונשמס רנכיך דּוֹפַעַת.

n. f. (a m. יָפַע), splendor, pulchritudo. LXX. *κάλλος.*

cum suff.: יְפְעָתֵךְ *p.*
וחללו יפעתך Ez. 28, 7.
חכמתך על־יפעתך Ez. 28, 17.

יָפַע

ז״כ כמו חוֹפָעָה, והסלנס לנעת סמקרנס תוזקה, ולנעת סכל״נע יָפַח, ולנעת כל׳ רוֹם, וסכל לקל, כי סזרע יפע לשון נסיכה, ול״כ כזס מכוונו מקום סכלקס לסרקוק [גלצקן, סיַפַּע-סונקע], וכסף תועפות לפ״ו נזר כסף תועפות סריס, ושוס סכנון.

n f., locus, qui longe lateque conspici potest, a *splendendo* (Glanz-, Höhepunkt), unde מֶסֶךְ יְפָעָה, argentum ex metallis montium erutum. Trg. מְדַּכְפָּא חוֹפְעָתָא. Syr. כְּסָפָא חוּשְׁבְּנִין. תְּקוֹף רוּמָא דִּילֵהּ. LXX. *ἀργύριον πεπυρωμένον.* Num. 23, 22. Trg. תְּקוֹפָא וְרוּמָא. *Ψ.* 95, 4. תְּקוֹפֵי רוּם טוּרַיָּא. LXX. *τὰ ὕψη τῶν ὀρέων.*

pl.: תְּוֹעָפוֹת
וכסף תועפות לך Job. 22, 25.
pl. constr.: וְתוֹעֲפוֹת
ותועפות הרים לו Ps. 95, 4.
pl. constr.: כְּתוֹעֲפַת
כתועפת ראם לו Num. 23, 22. 24, 8.

יָפַת

פעל לפ־עוכר כל׳ נגור סנף מוֹפֵת, והוק קצה סכנס. ופעזר שסזרע יָפַת עכיכו נכיעה ופקור והתקזרות וסנוך [צַעקכיפצען, -צלינגען], כי ופת תקות לסתעוות פת, כידוע משוי סלצוכות [עי׳ ל-צד, נד], וסל מופת סמנוך ופקוס [צַעכצלוכנגעכצס, וופוכלעכ]. קולם נקקי כתן לפופת מנפתי זקלר מנע סלנתי מסתקרע, ונפתזר זתכון הרפתי סנדלה וסבלפס [קויסקנדעכן, -ציילכנען], וסל נדומה על שָׂלֵא, תקר מעכו שָׂלֵא, וקרן סזרע לפ״ו יָפַת נדומה על בַּד, עכין סבפזס וסבלפס, וכן סבעל פָּרַשׂ נקרמי מזקל על עכין סבלפס, נתעכות סנדלה, וסס פְּרִישָׁא או פְּרִישׁוּת כמו מוֹפֵת, ולוק.

v. inus., cujus radix *fat* redit in vv. אָפַד, בָּד, vi nectendi, unde מוֹפֵת, aliquid implicatum, miraculosum, *τέρας.* Nisi potius יָפַת primum vi separandi distinguendique dicitur (uti et בָּד), indeque *miracula* et *prodigia* appellantur, utpote a quotidiano rerum cursu, ab hominum intelligentia atque viribus remota (syn. שָׂלֵא a v. פְּרִישָׁא, פְּרִישׁוּת a v. פָּרַשׂ).

מוֹפֵת

ז״ו ע״ק מוֹצָד, מוֹקָד, והכנוי יְסָדִים. והמעכס פלק והבלפס [קויסנעוקכ-דעכעצס, -נעוקהכלי׳כעס, וולוכלעכ], ומוס מוכק ולוק עכלל, עכ קוק נדול ממנו, והכל מזקל כקזר לרוב, על זהוק נדול ממנו, והכל מזקל כ-פק, סכבלפס והפלפס. סהזקל כמו קנל לוק, על דוגמק וכס [צַעקרינלי, עיסקס], לומר קס יסיס קיס לדוגמק ולמופת לעקיל, לעדות ולעזודס, ומוס רקיס נכלל [נעוויים, נעי״נוכנ]. כתרנוס מופת קוקר, ונקבמת סנינן ילוע מופת קוקר, וסקוקרי מוֹפְתֵי וסכנקס מוֹפְתִים.

n. m. (ad s. f. מוֹצָד, pl. מוֹפְתִים), aliquid a vulgari rerum cursu hominumque intelligentia remotum, rarum ac singulare, mirabile atque extraordinarium, 1) miraculum, vel a deo ipso vel a legatis ejus editum, veluti de prodigiis Aegyptiacis (juncto אוֹת, quod magis generale est); etiam de personis ipsis, quibus miranda atque inconsueta acciderunt (cf. Ebr. 2, 13.). 2) typus (Vorbild), quo sub externis factis res occultae, futurae potissimum, praesignificantur seu adumbrantur, veluti de actionibus prophetarum typicis, quae, cum exterius mandato divino peragebantur, mystici aliquid atque occulti significabant; 3) hinc generaliter de omni testimonio seu demonstratione veritatis, unde rab. nomen factum est syllogismi. LXX. *σημεῖον, τέρας, σκληρότης, ῥῆμα*; אוֹת מוֹפֵת, *τερατοσκόπος.*

תנו לכם מופת Ex. 7, 9.
ונתן אליך אות או מופת Dt. 13, 2.
ביום ההוא מופת 1 Reg. 13, 3.
כי־מופת נתתיך Ez. 12, 6.
כי־אנשי מופת המה Zach. 3, 8.
ומופת נתן לו וּמוֹפֵת 2 Chr. 32, 24.
אות ומופת על־מצרים Jes. 20, 3.
לאמר זה המופת הַמּוֹפֵת 1 Reg. 13, 3.
המופת אשר היה בארץ 2 Chr. 32, 31.
ובא האות והמופת וְהַמּוֹפֵת Dt. 13, 3.
כמופת הייתי לרבים כְּמוֹפֵת Ps. 71, 7
כמופת אשר נתן לְמוֹפֵת 1 Reg. 13, 5.
והיה יחשקאל לכם למופת Ez. 24, 24.
והיית להם למופת וְלִמוֹפֵת Ez. 24, 27.
והיו בך לאות ולמופת וּלְמוֹפֵת Dt. 28, 46.
cum suff.: מוֹפְתֵיכֶם
אמר אני מופתכם Ez. 12, 11.
pl.: מוֹפְתִים
ומפתים בארץ חם Ps. 105, 27.
מופתים בשמים ובארץ Joel 3, 3.
pl.: וּמוֹפְתִים
ויתן לי אותת ומפתים Dt. 6, 22.
ותתן אתת ומפתים Neh. 9, 10.
שלח אתות ומפתים Ps. 135, 9.
אתות ומפתים בארץ Jer. 32, 20.
pl.: הַמּוֹפְתִים
ראה כל־המפתים Ex. 4, 21.
עשו את־כל־המפתים Ex. 11, 10.
pl.: וְהַמּוֹפְתִים
והאתת והמפתים Dt. 7, 19.
חאתת והמפתים הגדלים Dt. 29, 2.
לכל־האתת והמופתים Dt. 34, 11.
pl.: וּבְמוֹפְתִים
במסת באתת ובמופתים Dt. 4, 34.
ובאתות ובמפתים Dt. 26, 8.
באתות ובמופתים Jer. 32, 21.
pl.: וּלְמוֹפְתִים
לאתות ולמופתים Jes. 8, 18.
pl. c. suff.: מוֹפְתַי
ואת־מופתי בארץ מצרים Ex. 7, 3.
למען רבות מופתי Ex. 11, 9.
pl. c. suff.: מֹפְתָיו
מפתיו ומשפטי־פיהו 1 Chr. 16, 12.
מפתיו ומשפטי־פיו Ps. 105, 5.
pl. c. suff.: וּמוֹפְתָיו
ומופתיו בשדה־צען Ps. 78, 43.

Digitized by Google

יָצָא

פעל כולל, והעתיק יָצָא, וכלווי צֵא והמקור יָצֹא והמך המקור צֵאת, וכיוצי נקני יָצֹא נאמ יְצֹאת, או יְצֵאת, יוצת מן יָצֹאת המקלב. המענה כמו נָפַק נלקמי, לומל נסיעה והליכה הלאה [הערוי נעסעק, העריפֿאָר-], נכל מצלל מסליכה. ל"מ יצא - למלקמה וכדומה, יצא קפצי מניע לחון, או לניון מלחה, ל"מ יצא מנען או מיכן פלוני וכדומה. מכוסף כלכנו יונק, ופעולי אלו ילוע. קעקוע מעבע רָצָא, ולומה לו נָגַא לעיל, לעון סנגע וסלף ומלגה, וכן סָגַא לקען, או זָע לעיל, מלעון הלף הלאה, ומהצווי נשמעי עכ עי' נכל אלה.

vrb. intr. (impf. יֵצֵא, impr. צֵא, inf. abs. יָצֹא, constr. צֵאת, prt. f. יוֹצֵאת pro יֹצְאָה, *vel* יֹצֵאת, pro יֹצְאָת קָם aramaicum, exire, egredi; prodire, progredi; procedere, veluti ad bellum, ex carceribus, in conspectum, veluti de sideribus, praecipue de sole oriente, trop. de ortu, proventu et partu. *Hif.* transitive. Radix est יָצָא, cui affinitate conjuncta sunt אָצָא, אָסָא, אָזָא, vi e loco movendi. LXX. ἐκπορεύεσθαι (πορεύεσθαι, διαπορεύεσθαι, εἰσπορεύεσθαι, συνεκπορεύεσθαι); ἐξέρχεσθαι (ἔρχεσθαι, ἀπέρχεσθαι, διέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, συνέρχεσθαι); ἔξοδος, ἐξοδιάζειν; διεξάγειν, ἐξαποστέλλειν, ἥκειν, ἱστάναι, ἐκστρατεύειν, ἐξαίρειν, ἐξέχειν, ἐξιστάναι, ἐξολισθαίνειν, ἔξεστι; ἀναστρέφειν, ἀνατέλλειν, ἀνθεῖν, γίνεσθαι, εἶναι, ἀποτρέχειν, ἀφιέναι, διαβάλλειν, καταδιώκειν, κατασπεύδειν, προσπίπτειν; ἀκούειν, ἀνακαλύπτειν, ἀνάπτεσθαι, κατισχύειν, μένειν, ποιεῖν, πρόβατον; ἡ ἔξω יָצָא, προστάττειν; רֶצָא לַפֶּקֶד ἐπάγειν; καθαρίζεται καθαρόν; רֶצָא לַאֲרֻכָּה מוֹצָיא, ἔξοδος; צֵאת, יְצִיאָה (ος), ἀνατολή; יְצֵא, ἔξοδος, γέννημα; יְצֵאת, διέξοδος; *Hif.* ἄγειν (ἀνάγειν, εἰσάγειν, συνάγειν); ἐκφέρειν (φέρειν, καταφέρειν); ἐκβάλλειν, ὁδηγεῖν, ἐκδιδόναι, ἐκσπᾶν, ἐκφαίνειν, ἐξαιρεῖν; ἀνοίγειν (διανοίγειν); αὐξάνειν, ἀπαγγέλλειν, κατέπειν, δεικνύναι, λαμβάνειν; מוֹצָא, διεκβολή; מוּצָאת, ἀγόμενος.

3 *perf.*: יָצָא

יצא אשור Gn. 10, 11.
חשמש יצא על־הארץ Gn. 19, 23.
ויאמרו מי׳ יצא הדבר Gn. 24, 50.
ואחרי־כן יצא אחיו Gn. 25, 26.
וירהי אך יצא יעקב Gn. 27, 30.
לאמר זה יצא ראשנה Gn. 38, 28.
כמשיב ידו והנה יצא Gn. 38, 29.
ואחר יצא אחיו Gn. 38, 30.
כי־יצא הקצף מלפני י׳ Nu. 17, 11.
הנה עם יצא ממצרים Num. 22, 5.
לישכר יצא הגורל Jos. 19, 17.
לבני נפתלי יצא הגורל Jos. 19, 32.
יצא הגורל השביעי Jos. 19, 40.
והוא יצא ועבדיו באו Jud. 3, 24.
חלא י׳ יצא לפניך Jud. 4, 14.
עשה לי כאשר יצא מפיך Jud. 11, 36.
מהאכל יצא מאכל Jud. 14, 14.
ומעז יצא מתוק Jud. 14, 14.
כי־יצא שאול לבקש 1 Sam. 23, 15.
אחרי מי יצא מלך ישראל 1 S. 24, 14.
כי־יצא מלך ישראל 1 S. 26, 20.
כי אז יצא יי לפניך 2 Sam. 5, 24.
הנה בני אשר־יצא ממעי 2 S. 16, 11.
ביום אשר־יצא אדני 2 S. 19, 20.
בתערה והוא יצא ותפל 2 S. 20, 8.
וירבעם יצא מירושלם 1 Rg. 11, 29.
יצא בקרב־המלחמה 1 Rg. 20, 39.
ויחוא יצא אל־עבדי 2 Rg. 9, 11.
הנה יצא להלחם אתך 2 Reg. 19, 9.
לא יצא העיר 2 Reg. 20, 4.
כי־יצא האלהים 1 Chr. 14, 15.
ובבאו יצא עם־יהורם 2 Chr. 22, 7.
הדבר יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
ומרדכי יצא מלפני המלך Esth. 8, 15
כציץ יצא וימל Job. 14, 2.
מבטן מי יצא הקרח Job. 38, 29.
בכל־הארץ יצא קום Ps. 19, 5.
יצא מחלב עיניהמו Ps. 73, 7.
מבית הסורים יצא למלך Eccl. 4, 14.
כאשר יצא מבטן אמו Eccl. 5, 14.
יצא להלחם אתך Jes. 37, 9.
יצא מפי צדקה Jes. 45, 23.
יצא ישעי Jes. 51, 5.
נסע יצא ממקמו Jer. 4, 7.
אשר יצא מן־המקום הזה Jer. 22, 11.
וחיל פרעה יצא ממצרים Jer. 37, 5.
אשר־יצא מפינו Jer. 44, 17.
כי־אש יצא מחשבון Jer. 48, 45.
יצא קרן־אחה Dan. 8, 9.
בתחלת תחנוניך יצא דבר Dan. 9, 23
ממך יצא חשב Nah. 1, 11.

3 *perf.*: וַיֵּצֵא

ויצא העם ולקמו Ex. 16, 4.
ויצא ודבר Ex. 34, 34.
ויצא הכהן Lev. 14, 3. 38.
ויצא אל־המזבח Lev. 16, 18.
ויצא ועשה את־עלתו Lev. 16, 24.
ויצא ביבל ושב לאחתו Lev. 25, 28.
ויצא ממכר־בית Lev. 25, 33.
ויצא מעמך הוא ובניו Lev. 25, 41.
ויצא בשנת היבל Lev. 25, 54.
ויצא חצר־אדר Num. 34, 4.
ויצא הגבל זפרנה Num. 34, 9.
ויצא אל־מחוץ למחנה Dt. 23, 11.
ויצא אל־מנגב למעלה Jos. 15, 3.
ויצא נחל מצרים Jos. 15, 4.
ויצא אל־ערי הר־עפרון Jos. 15, 9.
ויצא הגבול אל־כתף Jos. 15, 11.
ויצא יבנאל Jos. 15, 11.
ויצא מבית־אל לוזה Jos. 16, 2.
ויצא הגבול הימה Jos. 16, 6.
ופגע בירידו ויצא הירדן Jos. 16, 7.
ויצא הגבול ימה Jos. 18, 15.
ויצא אל־מעין Jos. 18, 15.
ויצא עין שמש Jos. 18, 17.
ויצא אל־גלילות Jos. 18, 17.
ויצא אל־הדברת Jos. 19, 12.
ויצא רמון המתאר Jos. 19, 13.
ויצא אל־כבול משמאל Jos. 19, 27.
ויצא משם חקקה Jos. 19, 34.
מלכנו ויצא לפנינו 1 Sam. 8, 20.
ויצא חטר מגזע ישי Jes. 11, 1.
ויצא מהם תודה Jer. 30, 19.
ויצא עוד קוה המדה Jer. 31, 39.
ויצא משם בשלום Jer. 43, 12.
ויצא כמיש בגולה Jer. 48, 7.
על־מפתן השער ויצא Ez. 46, 2.
ויצא וסגר את־השער Ez. 46, 12.
ויצא ונלחם עמו Dan. 11, 11.
ויצא בחמא גדלה Dan. 11, 44.
ויצא כברק חצו Zach. 9, 14.
ויצא חצי העיר בגולה Zach. 14, 2.
ויצא י׳ ונלחם Zach. 14, 3.

3 *prf. fem.*: יָצְאָה

ואש יצאה מאת י׳ Num. 16, 35.
כי־אש יצאה מחשבון Num. 21, 28.
כי־יצאה בי יד־י׳ Ruth 1, 13.
ונשמות־מי יצאה ממך Job. 26, 4.
נפשי יצאה בדברו Cant. 5, 6.
יצאה חנפה לכל־הארץ Jer. 23, 15.
חמה יצאה Jer. 23, 19. 30, 23.
יצאה הצפרדע Ez. 7, 10.
לא יצאה ממנה Ez. 24, 6.
לא יצאה יושבת צאנן Mich. 1, 11.

3 *prf. fem.*: יָצְאָה *p.*

מעם יי צבאות יצאת Jes. 28, 29.

3 *prf. fem.*: וַיֵּצְאָה

ויצאה אשתו Ex. 21, 3.
ויצאה חנם אין כסף Ex. 21, 11.
ויצאה מביתו והלכה Dt. 24, 2.

2 *perf.*: יָצָאתָ

אל־הארץ אשר־יצאת Gn. 24, 5.
כי־בו יצאת ממצרים Ex. 23, 15.
כי בחדש האביב יצאת Ex. 34, 18.
אשר־יצאת מארץ מצרים Dt. 9, 7.
יצאת מארץ מצרים Dt. 16, 3.
יצאת לישע עמך Hab. 3, 13.

2 *perf.*: וַיָּצָאתָ

ויצאת שמח חוץ Dt. 23, 13.
ויצאת אל־גיא בן־הנם Jer. 19, 2.

2 *perf. fem.*: וַיֵּצְאת

ויצאת במחול משחקים Jer. 31, 4.

1 *perf.*: יָצָאתִי

הנה אנכי יצאתי לשטן Num. 22, 32.
מבטן יצאתי ואגוע Job. 3, 11.
על־כן יצאתי לקראתך Prv. 7, 15.
אם־יצאתי השדה Jer. 14, 18.
למה זה מרחם יצאתי Jer. 20, 18.
יצאתי להשכילך ביהה Dan. 9, 22.

1 *perf.*: וַיֵּצֵאתִי

ערם יצתי מבטן אמי Job. 1, 21.

1 *perf.*: וַיֵּצְאתִי

ויצאתי אחריו והכתיו 1 Sam. 17, 35.

3 *perf. pl.*: יָצְאוּ

יצאו מן־התבה Gn. 8, 19.
אשר יצאו משם פלשתים Gn. 10, 14.
הם יצאו את־העיר Gn. 44, 4.
יצאו כל־צבאות י׳ Ex. 12, 41.
יצאו מן־העם ללקט Ex. 16, 27.
ולא יצאו האהלה Num. 11, 27.
ודתן ואבירם יצאו נצבים Nu. 16, 27.
אשר יצאו מארץ מצרים Num. 33, 1.
יצאו בני־ישראל ביד רמה Nu. 33, 3.
יצאו אנשים בני־בליעל Dt. 13, 14.
כאשר יצאו הרדפים Jos. 2, 7.
אשר לא יצאו אחרי ישראל Jos. 8, 17
ואלה יצאו מן־העיר Jos. 8, 22.
בכל אשר יצאו Jud. 2, 15.
ועבדי דוד יצאו 2 Sam. 2, 13.
וכל־העם יצאו למאות 2 Sam. 18, 4.
אנשים יצאו 1 Reg. 20, 17.
ואלה יצאו מן־העיר 1 Reg. 20, 19.
יצאו מן־העיר 2 Reg. 2, 23.
וארם יצאו גדודים 2 Reg. 5, 2.
יצאו אבתם ממצרים 2 Rg. 21, 15.
אשר יצאו משם פלשתים 1 Chr. 1, 12.
מאלה יצאו הצרעתי 1 Chr. 2, 53.
יצאו מעיר 2 Chr. 21, 19.
וככלות כל־זאת יצאו 2 Chr. 31, 1.
הרצים יצאו דחופים Esth. 3, 15.
יצאו מבהלים Esth. 8, 14.
יצאו בפעלם משחרי לטרף Job. 24, 5
יצאו ולא־שבו למו Job. 39, 4.
ומפי יצאו ואשמיעם Jes. 48, 3.
למן־היום אשר יצאו Jer. 7, 25.
אשר לא־יצאו אתכם Jer. 29, 16.
והלבנים יצאו Zach. 6, 6.
והברדים יצאו Zach. 6, 6.
והאמצים יצאו Zach. 6, 7.

3 *perf. pl.*: יָצְאוּ *p.*

והאנשים יצאו Jos. 2, 5.
ושאול והעם יצאו 1 Sam. 14, 41.
אם־לשלום יצאו 1 Reg. 20, 18.
ואם למלחמה יצאו 1 Reg. 20, 18.
ומפי יהודה יצאו Jes. 48, 1.
מרעה אל־רעה יצאו Jer. 9, 2.
מהאש יצאו Ex. 15, 7.
עם־יי אלה ומארצו יצאו Ex. 36, 20.

3 *perf. pl.*: וַיֵּצְאוּ

ויצאו ממנו מים Ex. 17, 6.
אשה הרה ויצאו ילדיה Ex. 21, 22.
ויצאו זקניך ושפטיך Dt. 21, 2.
ויצאו אחריהו עד התיקנו Jos. 8, 6.
ויצאו וראו בפגרי Jes. 66, 24.
ויצאו וחכו בעיר Ez. 9, 7.
ויצאו ישבי־ערי ישראל Ez. 39, 9.

3 *perf. pl. c. s.*: יָצְאֻנִי

בני יצאני ואינם Jer. 10, 20.

2 *perf. pl.*: יְצָאתֶם

אשר יצאתם ממצרים Ex. 13, 3.
אשר יצאתם משם Dt. 11, 10.

2 *perf. pl.*: וַיְצָאתֶם

ויצאתם מן־הכרמים Jud. 21, 21.
ויצאתם ופשתם Mal. 3, 20.

1 *perf. pl.*: יָצָאנוּ

למה זה יצאנו ממצרים Num. 11, 20.

1 *perf. pl.*: וַיֵּצְאנוּ

מושיע אתנו ויצאנו אליך 1 S. 11, 3.

part.: יוֹצֵא, יֹצְאָה *sg.*

ונהר יצא מעדן Gn. 2, 10.
הנה־הוא יצא לקראתך Ex. 4, 14.
הנה יצא המימה Ex. 7, 15.
הנה יוצא המימה Ex. 8, 25.
הנה אנכי יוצא מעמך Ex. 8, 25.
כחצת הלילה אני יוצא Ex. 11, 4.
כל־יצא צבא בישראל Num. 1, 3. 45. 26, 2.
כל יצא צבא Num. 1, 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
איש יצא מן־העיר Jud. 1, 24.
והנה העם יצא מן־העיר Jud. 9, 43.
שמואל יצא לקראתם 1 Sam. 9, 14.
אשר אינכי יצא 1 Sam. 11, 7.
יצא לקראת הפלשתי 1 Sam. 17, 55.
כי־הוא יוצא ובא לפניהם 1 S. 18, 16
והנה משם איש יוצא 2 Sam. 16, 5.
יצא יצוא ומקלל 2 Sam. 16, 5.
כי־אינך יוצא 2 Sam. 19, 8.
האחוב אשר יצא בקיר 1 Rg. 5, 13.
לבלתי תת יצא ובא 1 Reg. 15, 17.
יוצא ובא לאסא 2 Chr. 16, 1.
בחור יוצא צבא 2 Chr. 25, 5.
כחתן יצא מחפתו Ps. 19, 6.
הנה יי יצא ממקומו Jes. 26, 21.
ומן־האש יוצא ברק Ez. 1, 13.
ואני יוצא והנה שר Dan. 10, 20.
הנה יי יצא ממקמו Mich. 1, 3.
חמלאך הדבר בי יצא Zach. 2, 7.
ומלאך אחר יצא Zach. 2, 7.

part.: וַיֹּצֵא

ויצא בתוך העם Jer. 37, 4.

part.: הַיּוֹצֵא

היצא מגבל האמרי Num. 21, 13.
הנה העם היצא ממצרים Nu. 22, 11.
ככל היצא משפיו יעשה Num. 30, 3.
היצא השדה שנה שנה Dt. 14, 22.
כל־העם היצא ממצרים Jos. 5, 4.
והיה היוצא אשר יצא Jud. 11, 31.
והחיל היצא אל־המערכה 1 S. 17, 20
כי אם־בנך היצא מחלציך 1 Rg. 8, 19
כי בנך היצא מחלציך 2 Chr. 6, 9.
והמגדל היוצא מבית Neh. 3, 25.
והמגדל היוצא Neh. 3, 26.
המגדל הגדול היוצא Neh. 3, 27.
כל־היוצא מהנה יטרף Jer. 5, 6.
חיל פרעה היצא לכם Jer. 37, 7.

Digitized by Google

מה הדבר היוצא Ez.33,30.
part.: וְהַיּוֹצֵא
והיצא מפיכם תעשו Num. 32, 24.
והיוצאו ונפל על־הכשדים Jer. 21, 9.
והיצא אל־הכשדים Jer. 38, 2.
part.: לַיּוֹצֵא
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 15, 5.
part.: וְלַיּוֹצֵא
וליוצאולבא אין־שלום Zach. 8, 10.
part. pl.: יוֹצְאִים
היום אתם יצאים Ex. 13, 4.
יצאים ביד רמה Ex. 14, 8.
וששה קנים יצאים Ex. 25, 32. 37, 18.
יצאים בבקעה ובהר Dt. 8, 7.
והעם אשר־אתו יצאים Jud. 9, 33.
הנה עברים יצאים 1 Sam. 14, 11.
הנם יוצאים אליכם Ez. 14, 22.
והנה־מים יצאים Ez. 47, 1.
יוצאים אל־הגלילה Ez. 47, 8.
מן־המקדש המה יצאים Ez. 47, 12.
יצאים אל־ארץ צפון Zach. 6, 6.
part. pl.: הַיּוֹצְאִים
בני־נח־היצאים מן־ התבה Gn. 9, 18.
לששת הקנים היצאים Ex. 25, 33. 35.
לששת הקנים היצאים Ex. 37, 21.
היצאים מארץ מצרים Num. 26, 4.
היצאים לצבא Num. 31, 27.
היצאים לצבא Num. 31, 28.
חלק היצאים בצבא Num. 31, 36.
נפתרים היצאים Dt. 2, 23.
כל־העם היצאים Jos. 5, 5.
אנשי המלחמה היצאים Jos. 5, 6.
היוצאים אל־ארץ צפון Zach. 6, 8.
pl. constr.: יוֹצְאֵי
מכל יוצאי התבה Gn. 9, 10.
כל־יצאי שער עירו Gn. 34, 24.
כל־יצאי שער עירו Gn. 34, 24.
יצאי ירכו מלבד נשי Gn. 46, 26.
יצאי ירך־יעקב Ex. 1, 5.
שבעים בנים יצאי ירכו Jud. 8, 30.
כל יצאי השבת 2 Reg. 11, 7.
עם יצאי השבת 2 Reg. 11, 9.
ששים יצאי צבא 1 Chr. 5, 18.
יצאי צבא למלחמה 1 Chr. 7, 11.
מזבלון יוצאי צבא 1 Chr. 12, 33.
ומאשר יוצאי צבא 1 Chr. 12, 36.
עם יוצאי השבת 2 Chr. 23, 8.
יוצאי צבא לגדוד 2 Chr. 26, 11.
part. fem.: שֶׁיֹּצֵאת = שֶׁיּוֹצֵאת *sg.*
שיצא מלפני השלים Eccl. 10, 5.
part. fem.: יוֹצֵאת
והנה רבקה יצאת Gn. 24, 15. 45.
והנה בתו יצאת לקראתו Jud. 11, 34.
אין פרץ ואין יוצאת Ps. 144, 14.
הנה רעה יצאת Jer. 25, 32.
part. fem.: דַּיּוֹצֵאת
זאת האלה היוצאת Zach. 5, 3.
מה היוצאת הזאת Zach. 5, 5.
זאת האיפה היוצאת Zach. 5, 6.
part. fem.: הַיּוֹצֵאת
העלמה היצאת לשאב Gn. 24, 43.
היצאת אלף תשאיר מאה Am. 5, 3.
part. fem.: הַיֹּצֵאת
היוצת מבין רגליה Dt. 28, 57.
part. fem.: וְהַיּוֹצֵאת
והיוצאת מאה Am. 5, 3.
part. fem.: וְהַיֹּצֵאת
והיצאת חדש בחדש 1 Chr. 27, 1.
part. f. pl.: יוֹצְאוֹת
יצאת לשאב מים Gn. 24, 13.
נערות יצאות לשאב מים 1 S. 9, 11.
שתים נשים יוצאות Zach. 5, 9.
מרכבות יצאות Zach. 6, 1.

רוחות השמים יוצאות Zach. 6, 5.
inf. abs.: יָצֹא
יצא יצא יעקב Gn. 27, 30.
ואם־יצא יצא הרצח Num. 35, 26.
יצא אצא גם־אני 2 Sam. 18, 2.
אם־יצא תצא Jer. 38, 17.
inf. abs.: יָצוֹא
יצוא ושוב Gn. 8, 7.
יצא יצא ומקלל 2 Sam. 16, 5.
יצוא יצא ועמד 2 Reg. 5, 11.
inf. constr.: צֵאת
לעת צאת השאבת Gn. 24, 11.
לעת צאת המלאכים 2 Sam. 11, 1.
לא אדע צאת ובא 1 Reg. 3, 7.
לעת צאת המלכים 1 Chr. 20, 1.
וכעת צאת הקץ 2 Chr. 21, 19.
עד צאת הכוכבים Neh. 4, 15.
אחרי צאת יכניה Jer. 29, 2.
inf. constr.: בְּצֵאת
ויהי בצאת נפשה Gn. 35, 18.
וחג האסף בצאת השנה Ex. 23, 16.
בצאת היין מנבל 1 Sam. 25, 37.
בצאת הכהנים מן־הקדש 1 Rg. 8, 10.
ויהי בצאת הכהנים 2 Chr. 5, 11.
בצאת לפני החלוץ 2 Chr. 20, 21.
בצאת ישראל ממצרים Ps. 114, 1.
בצאת עזבניך מימים Ez. 27, 33.
בצאת־האיש קדים Ez. 47, 3.
inf. constr.: כְּצֵאת
כצאת העבדים Ex. 21, 7.
והיה כצאת משה Ex. 33, 8.
ואהביו כצאת השמש Jud. 5, 31.
inf. constr.: לְצֵאת
בהדש השלישי לצאת Ex. 19, 1.
לצאת בני־ישראל Num. 33, 38.
לצאת בני־ישראל 1 Reg. 6, 1.
inf. constr.: לָצֵאת
לצאת ולבוא Dt. 31, 2.
לצאת למלחמה Jud. 20, 14.
לצאת למלחמה Jud. 20, 28.
ויחדל לצאת 1 Sam. 23, 13.
ותכל דוד המלך לצאת 2 S. 13, 39.
מלך מצרים לצאת מארצו 2 Rg. 24, 7
וגם־הוא נדחף לצאת 2 Chr. 26, 20.
לא־יוכלו לצאת ממנה Jer. 41, 11.
ואם־מאן אתה לצאת Jer. 38, 21.
inf. constr.: וְלָצֵאת
למלחמה ולצאת ולבוא Jos. 14, 11.
inf. c. suff.: בְּצֵאתִי
עשה יי לי בצאתי ממצרים Ex. 13, 8.
כתמל שלשם בצאתי 1 Sam. 21, 6.
בצאתי שער עלי־קרת Job. 29, 7.
inf. c. suff.: כְּצֵאתִי
כצאתי את־חעיר Ex. 9, 29.
inf. c. suff.: צֵאתָנוּ
ביום צאתנו Jos. 9, 12.
inf. c. suff.: צֵאתְךָ
יום צאתך Dt. 16, 3.
מועד צאתך ממצרים Dt. 16, 6.
צאתך ובאך אתי במחנה 1 S. 29, 6.
והיה ביום צאתך 1 Reg. 2, 37.
ביום צאתך והלכת 1 Reg. 2, 42.
יי ישמר־צאתך ובואך Ps. 121, 8.
צאתך מארץ מצרים Mich. 7, 15.
inf. c. suff.: וְצֵאתְךָ
וצאתך ובאך ידעתי 2 Rg. 19, 27.
וצאתך ובואך Jes. 37, 28.
inf. c. suff.: בְּצֵאתְךָ *p.*
וברוך אתה בצאתך Dt. 28, 6.
וארור אתה בצאתך Dt. 28, 19.
שמח זבולן בצאתך Dt. 33, 18.
יי בצאתך משעיר Jud. 5, 4.
בצאתך לפני עמך Ps. 68, 8.
inf. c. suff.: *מְצֵאתָךְ
*אשר־בים מצאתך Ez. 26, 18.

inf. c. suff.: בְּצֵאתְכֶם
בדרך בצאתכם ממצרים Dt. 23, 5. 24, 9. 25, 17.
מפניכם בצאתכם ממצרים Jos. 2, 10
בצאתכם ממצרים Hag. 2, 5.
inf. c. suff.: צֵאתוֹ
המסוח עד־צאתו Ex. 34, 34.
לכפר בקדש עד־צאתו Lev. 16, 17.
אחרי צאתו Ez. 46, 12.
inf. c. suff.: בְּצֵאתוֹ
ושבעים שנה בצאתו מחרן Gn. 12, 4
והיה השדה בצאתו ביבל Lev. 27, 21
אשר בצאתו מרחם אמו Nu. 12, 12.
את־המלך בצאתו ובבאו 2 Rg. 11, 8.
בצאתו על־ארץ מצרים Ps. 81, 6.
חשך השמש בצאתו Jes. 13, 10.
inf. c. suff.: וּבְצֵאתוֹ
ובצאתו ולא ימות Ex. 28, 35.
בבאו ובצאתו 2 Chr. 23, 7.
inf. c. suff.: צֵאתָם
ויהי מדי צאתם 1 Sam. 18, 30.
inf. c. suff.: בְּצֵאתָם
בצאתם מארץ פרעה Ex. 5, 20.
בצאתם ממצרים Dt. 4, 45. 46.
בדרך בצאתם Jos. 5, 4.
בצאתם ממצרים Jos. 5, 5.
בצאתם מארץ מצרים 1 Rg. 8, 9.
בצאתם ממצרים 2 Chr. 5, 10.
שמח מצרים בצאתם Ps. 105, 38.
לעיני בצאתם Ez. 10, 19.
inf. c. suff.: וּבְצֵאתָם
ובצאתם עמד יהושפט 2 Chr. 20, 20.
ובצאתם אל־החצר Ez. 44, 19.
ובצאתם יצאו Ez. 46, 10.
inf. c. suff.: לְצֵאתָם
לצאתם מארץ מצרים Ex. 16, 1.
לצאתם מארץ מצרים Num. 1, 1. 9, 1.
imperat.: צֵא *sg.*
צא מן־התבה אתה Gn. 8, 16.
קום צא מן־הארץ Gn. 31, 13.
צא אתה וכל־העם Ex. 11, 8.
צא־נא עתה והלחם בו Jud. 9, 38.
צא צא איש הדמים 2 S. 16, 7.
ועתה קום צא 2 Sam. 19, 8.
כה־אמר המלך צא 1 Reg. 2, 30.
צא ועמדת בהר 1 Reg. 19, 11.
צא ועשה־כן 1 Reg. 22, 22.
וגם־תוכל צא ועשה־כן 2 Chr. 18, 21.
צא מן־המקדש 2 Chr. 26, 18.
צא־נא לקראת אחז Jes. 7, 3.
צא תאמר לו Jes. 30, 22.
קום צא אל־הבקעה Ez. 3, 22.
imperat.: וְצֵא *sg.*
וצא השדה Gn. 27, 3.
וצא הלחם בעמלק Ex. 17, 9.
imperat.: וְצֵאָה *p.*
רבה צבאך וצאה Jud. 9, 29.
imprt. pl.: צְאוּ
צאו מן המקום Gn. 19, 14.
קומי צאו מתוך עמי Ex. 12, 31.
צאו שלשתכם Num. 12, 4.
מחר צאו לפניהם 2 Chr. 20, 17.
צאו לערי יהודה 2 Chr. 24, 5.
לאמר צאו ההר Neh. 8, 15.
צאו מבבל Jes. 48, 20.
צאו משם Jes. 52, 11.
צאו מתוכה Jes. 52, 11.
צאו מתוכה עמי Jer. 51, 45.
impt. pl.: צֵאוּ *p.*
לאמר לאסורים צאו Jes. 49, 9.
ומארץ כשדים יצאו Jer. 50, 8. Q'ri
צאו ויצאו Ez. 9, 7.
imprt. pl.: וְצֵאוּ
עשו אתי ברכה וצאו 2 Rg. 18, 31.
וצאו אלי ואכלו Jes. 36, 16.

impt. fem.: צְאִי *sg.*
צאי־לך בעקבי הצאן Cant. 1, 8.
impt. fem.: צֶאֱינָה *pl.*
צאינה וראינה בנות ציון Cant. 3, 11.
1 imperf.: אֵצֵא
ואחרי כן אצא Ex. 11, 8.
לא אצא חפשי Ex. 21, 5.
פן־בחרב אצא לקראתך Nu. 20, 18.
כי־יאמר אליך לא אצא Dt. 15, 16.
אצא כפעם בפעם Jud. 16, 20.
אצא ועמדתי ליד־אבי 1 S. 19, 3.
יצא אצא גם־אני 2 S. 18, 2.
ויאמר אצא והייתי 1 Reg. 22, 22.
אצא והייתי לרוח 2 Chr. 18, 21.
בחנני כזהב אצא Job. 23, 10.
ואדם לא־אצא פתח Job. 31, 34.
כלא ולא אצא Ps. 88, 9.
גדר בעדי ולא אצא Thr. 3, 7.
1 imperf.: וְאֵצֵא
ואקום ואצא אל־הבקעה Ez. 3, 23.
1 imperf.: וָאֵ־, וְאֶצְאָה
ואצאה לפני חעם־הזה 2 Chr. 1, 10.
ואצאה בשער־הגיא Neh. 2, 13.
2 imperf.: תֵּצֵא
כי־תצא למלחמה Dt. 20, 1. 21, 10.
בדרך אחד תצא אליו Dt. 28, 25.
כי אתי תצא במחנה 1 Sam. 28, 1.
ויאמר העם לא תצא 2 Sam. 18, 3.
לא־תצא עוד אתנו 2 Sam. 21, 17.
ולא־תצא משם אנה ואנה 1 Rg. 2, 36.
אז תצא במלחמה 1 Chr. 14, 15.
ולא תצא בצבאותינו Ps. 44, 10.
ולא־תצא אלהים Ps. 60, 12. 108, 12.
אל־תצא לרב Prv. 25, 8.
ובטרם תצא מרחם Jer. 1, 5.
אם־יצא תצא אל־שרי Jer. 38, 17.
ואם לא־תצא אל־שרי Jer. 38, 18.
ולא תצא בתוכם Ez. 3, 25.
ואתה תצא בערב Ez. 12, 4.
2 fem.: תֵּצְאִי
כי תצאי עם־נערותיו Ruth 2, 22.
גם מאת זה תצאי Jer. 2, 37.
אל תצאי השדה K'tib Jer. 6, 25.
עתה תצאי מקריה Mich. 4, 10.
3 imperf.: יֵצֵא
אשר יצא ממעיך Gn. 15, 4.
אל־יצא איש ממקמו Ex. 16, 29.
ובשבעת יצא לחפשי Ex. 21, 2.
בגפו יצא Ex. 21, 3.
והוא יצא בגפו Ex. 21, 4.
יצא אל־אהל מועד Ex. 33, 7.
ומן־המקדש לא יצא Lev. 21, 12.
לא יצא ביבל Lev. 25, 30.
וביבל יצא Lev. 25, 31.
על אשר־יצא מאסכם Nu. 11, 20.
אשר־יצא לפניהם Num. 27, 17.
יצא לו שמה הגורל Num. 33, 54.
ואם־יצא יצא הרצח Num. 35, 26.
לא יצא בצבא Dt. 24, 5.
אשר־יצא מדלתי ביתך Jos. 2, 19.
ולא־יצא מפיכם דבר Jos. 6, 10.
אשר יצא מדלתי ביתי Jud. 11, 31.
מכל אשר־יצא מגפן היין Jud. 13, 14
יצא עתק מפיכם 1 Sam. 2, 3.
יצא־נא אבי ואמי 1 Sam. 22, 3.
מרשעים יצא רשע 1 Sam. 24, 14.
אשר יצא ממעיך 2 Sam. 7, 12.
כי־יצא עמך למלחמה 1 Rg. 8, 44.
יצא יצוא ועמד וקרא 2 Rg. 5, 11.
אל־יצא פלים מן־העיר 2 Rg. 9, 15.
באו הכום איש אל־יצא 2 Rg. 10, 25.
ולכל אשר־יצא על־הבית 2 Rg. 12, 13
בכל אשר־יצא ישכיל 2 Rg. 18, 7.
כי־יצא עמך למלחמה 2 Chr. 6, 34.
כי־יצא דבר־המלכה Esth. 1, 17.
יצא דבר־מלכות מלפניו Esth. 1, 19.

Digitized by Google

כי לא־יצא מעפר און Job. 5, 6.
ארץ ממנה יצא־לחם Job. 28, 5.
תחת חטה יצא חות Job. 31, 40.
והגה מפיו יצא Job. 37, 2.
בגיחו מרחם יצא Job. 38, 8.
יצא לקראת־נשק Job. 39, 21.
מנחיריו יצא עשן Job. 41, 12.
ולהב מפיו יצא Job. 41, 13.
מלפניך משפטי יצא Ps. 17, 2.
יצא לחרוש ידבר Ps. 41, 7.
יצא אדם לפעלו Ps. 104, 23.
בהשפטו יצא רשע Ps. 109, 7.
אלהים יצא את־כלם Eccl. 7, 18.
כי־משרשו נחש יצא צפע Jes. 14, 29.
לי כגבור יצא Jes. 42, 13.
דברי אשר יצא מפי Jes. 55, 11.
עד־יצא כנגה צדקה Jes. 62, 1.
ומשלו מקרבו יצא Jer. 30, 21.
ומדרכו יצא Ez. 44, 3.
ובדרכי יצא Ez. 46, 8.
יצא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
יצא דרך־שער צפונה Ez. 46, 9.
כי נכחו יצאו K'tib Ez. 46, 9.
ומשפטיך אור יצא Hos. 6, 5.
יצא חתן מחדרו Joel 2, 16.
ומעין מבית יי יצא Joel 4, 18.
ממך לי יצא להיות מושל Mich. 5, 1.
ולא־יצא לנצח משפט Hab. 1, 4.
יצא משפט Hab. 1, 4.
משפטו ושאתו יצא Hab. 1, 7.
ממנו יצא כל־נוגש Zach. 10, 4.

3 *imperf.*: וַיֵּצֵא

גרש לץ ויצא מדון Prv. 22, 10.
ויצא בקיר יחתרד Ez. 12, 12.
ויצא רשם לרגליו Hab. 3, 5.

3 *imperf.*: וַיֵּצֵא

ויצא קין מלפני יי Gn. 4, 16.
ויצא יצוא ושוב Gn. 8, 7.
ויצא נח ובניו ואשתו Gn. 8, 18.
ויצא מלך־סדום Gn. 14, 8.
ויצא מלך־סדם לקראתו Gn. 14, 17.
ויצא אלהם לום הפתחה Gn. 19, 6.
ויצא לום וידבר Gn. 19, 14.
ויצא יצחק לשוח בשדה Gn. 24, 63.
ויצא הראשון אדמוני Gn. 25, 25.
ויצא יעקב מבאר שבע Gn. 28, 10.
ויצא מאהל לאה Gn. 31, 33.
ויצא חמור אבי־שכם Gn. 34, 6.
וינס ויצא החוצה Gn. 39, 12. 15.
ויצא יוסף על־ארץ מצרים Gn. 41, 45
ויצא יוסף מלפני פרעה Gn. 41, 46.
ויצא לבם ויחרדו Gn. 42, 28.
ויצא ויתאפק Gn. 43, 31.
ויצא האחד מאתו Gn. 44, 28.
ויצא מלפני פרעה Gn. 47, 10.
ויגדל משה ויצא אל־אחיו Ex. 2, 11.
ויצא ביום השני Ex. 2, 13.
ויצא משה ואהרן Ex. 8, 8.
ויצא משה מעם פרעה Ex. 8, 26. 9, 33
ויפן ויצא מעם פרעה Ex. 10, 6.
ויצא מעם פרעה ויעתר Ex. 10, 18.
ויצא מעם־פרעה Ex. 11, 8.
ויצא משה לקראת חתנו Ex. 18, 7.
ויצא העגל הזה Ex. 32, 24.
ויצא בן־אשה ישראלית Lev. 24, 10.
ויצא משה וידבר Num. 11, 24.
ויצא אדום לקראתו Num. 20, 20.
ויצא לקראת ישראל Num. 21, 23.
ויצא עוג מלך־הבשן Num. 21, 33.
ויצא לקראתו אל־עיר Num. 22, 36.
ויצא האמורי הישב בהר Dt. 1, 44.
ויצא סיחן לקראתנו Dt. 2, 32.
ויצא עוג מלך־הבשן Dt. 3, 1.
ויצא סיחן מלך־חשבון Dt. 29, 6.
ויצא הגורל לבני יוסף Jos. 16, 1.
ויצא גבול גורלם Jos. 18, 11.
ויצא הגורל השני לשמעון Jos. 19, 1.
ויצא הגורל החמישי Jos. 19, 24.
ויצא גבול בני־דן Jos. 19, 47.
ויצא הגורל למשפחת Jos. 21, 4.
ויצא למלחמה Jud. 3, 10.
ויצא הפרשדנה Jud. 3, 22.
ויצא אחיד המסדרונה Jud. 3, 23.
ויצא געל בן־עבד Jud. 9, 35.
ויצא געל לפני בעלי שכם Jud. 9, 39.
ויצא העם השדה Jud. 9, 42.
ויצא אליהם האיש Jud. 19, 23.
ויצא ללכת לדרכו Jud. 19, 27.
ויצא איש ישראל Jud. 20, 20.
ויצא בנימן לקראתם Jud. 20, 25.
ויצא ישראל לקראת 1 Sam. 4, 1.
ויצא שאול לקראתו 1 Sam. 13, 10.
ויצא המשחית ממחנה 1 S. 13, 17.
ויצא מצב פלשתים 1 Sam. 13, 23.
ויצא איש־הבנים 1 Sam. 17, 4.
ויצא דוד בכל אשר ישלחנו 1 Sam. 18, 5.
ויצא ויבא לפני העם 1 Sam. 18, 13.
ויצא דוד וילחם בפלשתים 1 S. 19, 8.
ויצא יהונתן השדה 1 Sam. 20, 35.
ויצא מן־המערה ויקרא 1 S. 24, 9.
ויצא אבנר בן־נר 2 Sam. 2, 12.
ויצא יואב מעם דוד 2 Sam. 3, 26.
ויצא אוריה מבית המלך 2 S. 11, 8.
ויצא בערב לשכב 2 Sam. 11, 13.
ויצא המלך וכל־ביתו 2 Sam. 15, 16.
ויצא המלך וכל־העם 2 Sam. 15, 17.
ויצא העם השדה 2 Sam. 18, 6.
ויצא יואב ושרי החיל 2 Sam. 24, 4.
ויצא ארונה וישתחו 2 Sam. 24, 20.
ויצא ויפגע־בו וימח 1 Reg. 2, 46.
ויצא חירם מצר 1 Reg. 9, 12.
ויצא משם ויבן 1 Reg. 12, 25.
ויצא ויעמד פתח 1 Reg. 19, 13.
ויצא מלך ישראל ויך 1 Rg. 20, 21.
ויצא אליד בן־הדד 1 Reg. 20, 33.
ויצא הרוח ויעמד לפני יי 1 Reg. 22, 21.
ויצא אל־מוצא המים 2 Rg. 2, 21.
ויצא המלך יהורם 2 Reg. 3, 6.
ויצא אל־אביו 2 Reg. 4, 18.
ויצא אחד אל־השדה 2 Reg. 4, 39.
ויצא מלפניו מצרע 2 Reg. 5, 27.
ויצא וחנה־חיל סובב 2 Reg. 6, 15.
ויצא העם ויבזו 2 Reg. 7, 16.
ויצא יחורם מלך־ישראל 2 Rg. 9, 21.
ויצא התחצי מלבו ויכרע 2 Rg. 9, 24.
ויהי בבקר ויצא ויעמד 2 Reg. 10, 9.
ויצא אלהם אליקים 2 Reg. 18, 18.
ויצא מלאך יי ויך 2 Reg. 19, 35.
ויצא יהויכין מלך 2 Reg. 24, 12.
ויצא דויד לפניהם 1 Chr. 12, 17.
וישמע דויד ויצא לפניהם 1 Chr. 14, 8.
ויצא שם־דויד 1 Chr. 14, 17.
ויצא מן־הגרן 1 Chr. 21, 21.
ויצא הגורל הראשון 1 Chr. 24, 7. 25, 9.
ויצא גורלו צפונה 1 Chr. 26, 14.
ויצא אליהם זרח הכושי 2 Chr. 14, 8.
ויצא אסא לפניו 2 Chr. 14, 9.
ויצא לפני אסא ויאמר לו 2 Chr. 15, 2.
ויצא הרוח ויעמד 2 Chr. 18, 20.
ויצא אל־פניו יהוא 2 Chr. 19, 2.
וישב ויצא בעם 2 Chr. 19, 4.
ויצא וילחם בפלשתים 2 Chr. 26, 6.
ויצא שמו עד־למרחוק 2 Chr. 26, 15.
ויצא לפני הצבא 2 Chr. 28, 9.
ויצא לקראתו יאשיהו 2 Chr. 35, 20.
ויצא התך אל־מרדכי Esth. 4, 6.
ויצא המן ביום ההוא Esth. 5, 9.
ויצא השטן מעם פני יי Job. 1, 12.
ויצא השטן מאת פני יי Job. 2, 7.
שלח ויצא מגורה Job. 20, 25.
ויצא מצרה צדיק Prv. 12, 13.
ויצא לצרף כלי Prv. 25, 4.
ויצא חצץ כלו Prv. 30, 27.
ויצא אליו אליקים Jes. 36, 3.
ויצא מלאך יי Jes. 37, 36.
ויצא ירמיהו מירושלם Jer. 37, 12.
ויצא עבד־מלך Jer. 38, 8.
ויצא דרך הערבה Jer. 39, 4.
ויצא ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 6.
ויצא מן־בת־ציון כל־הדרה Thr. 1, 6
ויקח ויצא Ez. 10, 7.
ויצא כבוד יי Ez. 10, 18.
ויצא לך שם בגוים Ez. 16, 14.
ויצא יונה מן־העיר Jon. 4, 5.
ויצא חמלאך הדבר Zach. 5, 5.

3 *imperf. fem.*: תֵּצֵא

לא תצא כצאת העבדים Ex. 21, 7.
כי־תצא אש Ex. 22, 5.
ואיש כי־יצא ממנו Lev. 15, 16.
ואשר־תצא ממנו Lev. 15, 32. 22, 4.
כי־תצא מחה על־איביך Dt. 23, 10.
תצא אש מן־האסד Jud. 9, 15.
תצא אש מאבימלך כי מירחשלם תצא שאירית 2 Reg. 19, 31.
ועל־גנתו יונקתו תצא Job. 8, 16.
תצא רוחו ישב לאדמתו Ps. 146, 4.
כי מציון תצא תורה Jes. 2, 3.
מירחשלם תצא שאירית Jes. 37, 32.
כי תורה מאתי תצא Jes. 51, 4.
פן־תצא כאש חמתי Jer. 4, 4. 21, 12.
כי נצא תצא ועריה לשמה Jer. 48, 9.
מפי עליון לא תצא הרעות Thr. 3, 38
תצא־אש אל־כל־בית ישראל Ez. 5, 4
תצא חרבי מתערה Ex. 21, 9.
ולא־תצא ממנה רבת Ez. 24, 12.
כי מציון תצא תורה Mich. 4, 2.

3 *fem.*: וְתֵצֵא

ותצא אש מבעלי שכם Jud. 9, 20.

3 *imperf. fem.*: וַתֵּצֵא

ותצא לאה לקראתו Gn. 30, 16.
ותצא דינה בת־לאה Gn. 34, 1.
ותצא אש מלפני יי Lev. 9, 24. 10, 2.
ותצא יעל לקראת סיסרא Jud. 4, 18.
ותצא יעל לקראתו Jud. 4, 22.
ותצא מן־המקום Ruth 1, 7.
ותצא החנית מאחריו 2 Sam. 2, 23.
ותצא מיכל בת־שאול 2 Sam. 6, 20.
ותצא אחריו משאת 2 Sam. 11, 8.
ותצא מרכבה ממצרים 1 Reg. 10, 29.
ותסגר בעדו ותצא 2 Reg. 4, 21.
ותצא את־בנה ותצא 2 Reg. 4, 37.
ותצא לצעק אל־חמלך 2 Reg. 8, 3.
ותצא אש ממטה בדיה Ez. 19, 14.

1 *impf. pl.*: נֵצֵא

מחר נצא אליכם 1 Sam. 11, 10.
לכה דודי נצא חשדה Cant. 7, 12.
אנה נצא Jer. 15, 2.

1 *impf. pl.*: וְנֵצֵא

לכה ונצא השדה 1 Sam. 20, 11.
ונצא אל־מלך ישראל 1 Reg. 20, 31.

2 *impf. pl.*: תֵּצְאוּ

חי פרעה אם־תצאו מזה Gn. 42, 15.
ואתם לא תצאו Ex. 12, 22.
לא תצאו שבעת ימים Lev. 8, 33.
ומפתח אהל מועד לא תצאו Lev. 10, 7.
למה תצאו לערך מלחמה 1 S. 17, 8.
אל־תצאו השדה Jer. 6, 25. Q'ri
כי לא בחפזון תצאו Jes. 52, 12.
כי־בשמחה תצאו Jes. 55, 12.

3 *impf. pl.*: יֵצְאוּ

יצאו ברכש גדול Gn. 15, 14.
על־פיו יצאו Num. 27, 21.
בדרך אחד יצאו אליך Dt. 28, 7.
והיה כי־יצאו לקראתנו Jos. 8, 5.
אם־יצאו בנות־שילה Jud. 21, 21.
לאמר כי־יצאו מן־העיר 2 Rg. 7, 12.
ומביניך אשר יצאו ממך 2 Rg. 20, 18.
עד־יצאו מעיך 2 Chr. 21, 15.
ומביניך אשר יצאו ממך Jes. 39, 7.
ואשר יצאו בו Jer. 17, 19.
מארץ אחד יצאו שניהם Ez. 21, 24.
יצאו מלאכים מלפני Ez 30, 9.
ולא־יצאו מהקדש Ez. 42, 14.
יצאו מים־חיים Zach. 14, 8.

3 *impf. pl.*: יֵצְאוּ *p.*

ומלכים ממך יצאו Gn. 16, 6.
ומלכים מחלציך יצאו Gn. 35, 11.
ומחריביך ממך יצאו Jes. 49, 17.
ומארץ כשדים יצאו Jer. 50, 8. K'tib
ובצאתם יצאו Ez. 46, 10.

3 *impf. pl.*: וְיֵצְאוּ

ויצאו הגברים Jer. 46, 9.

3 *impf. pl.*: וַיֵּצְאוּ *p.*

שלח מעל־פני ויצאו Jer. 15, 1.

3 *impf. pl.*: וַיֵּצְאוּ

ויצאו אתם מאור כשדים Gn. 11, 31.
ויצאו ללכת ארצה כנען Gn. 12, 5.
ויצאו נגשי העם ושטריו Ex. 5, 10.
ויצאו אל־מדבר שור Ex. 15, 22.
ויצאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 20
ויצאו ויברכו את־העם Lev. 9, 23.
ויצאו שלשתם Num. 12, 4.
ויצאו שניהם Num. 12, 5.
ויצאו מים רבים Num. 20, 11.
ויצאו משה ואלעזר Num. 31, 13.
ויצאו אנשי־העיר Jos. 8, 14.
ויצאו הם וכל־מחניהם Jos. 11, 4.
ויצאו מעליו כל־העמדים Jud. 3, 19.
ויצאו השדה ויבצרו Jud. 9, 27.
אנשים ריקים ויצאו עמו Jud. 11, 3.
ויצאו ממטר מים Jud. 15, 19.
ויצאו כל־בני ישראל Jud. 20, 1.
ויצאו בני־בנימן Jud. 20, 21. 31.
ויצאו משם איש לנחלתו Jud. 21, 24.
ויצאו אנשי ישראל 1 Sam. 7, 11.
ויצאו שניהם הוא ושמואל 1 S. 9, 26.
ויצאו כאיש אחד 1 Sam. 11, 7.
ויצאו שרי פלשתים 1 Sam. 18, 30.
ויצאו שניהם השדה 1 Sam. 20, 11.
ויצאו מקעילה 1 Sam. 23, 13.
ויצאו לקראת דוד 1 Sam. 30, 21.
ויצאו בני אמון ויערכו 2 Sam. 10, 8.
ויצאו אנשי העיר ויולחמו 2 S. 11, 17.
ויצאו אליני השדה 2 Sam. 11, 23.
ויצאו כל־איש מעליו 2 Sam. 13, 9.
ויצאו אחריו אנשי יואב 2 S. 20, 7.
ויצאו מירושלם 2 Sam. 20, 7.
ויצאו אל־נגב יהודה 2 Sam. 24, 7.
ויצאו בצהרים ובן־הדד 1 Rg. 20, 16.
ויצאו נערי שרי 1 Reg. 20, 17.
ויצאו בני־הנבאים 2 Reg. 2, 3.
ויצאו מן־המחנה 2 Reg. 7, 12.
ויצאו לקראת 2 Reg. 9, 21.
ויצאו מתחת יד־ארם 2 Reg. 13, 5.
ויצאו בני עמון ויערכו 1 Chr. 19, 9.
ויצאו למדבר תקוע 2 Chr. 20, 20.
ויצאו העם ויבריאו Neh. 8, 16.
ויברחו ויצאו לילה Jer. 39, 4.
ויצאו מהעיר לילה Jer. 52, 7.
שער ויצאו בו Mich. 2, 13.

3 *impf. pl.*: וַיֵּצְאוּ

מבית שכם ויצאו Gn. 34, 26.

2 *impf. pl. fem.*: תֵּצֶאנָה

ופרצים תצאנה Am. 4, 3.

3 *pl. fem.*: וַתֵּצֶאנָה

ותצאנה הנשים מכל־ערי 1 S. 18, 6.
ותצאנה שתים דבים 2 Reg. 2, 24.

3 *pl. fem.*: וְתֵצֶאנָה

ותצאן כל־הנשים Ex. 15, 20.

Hif-il: הוֹצִיא 3 *perf.*

הוציא לחם ויין Gn. 14, 18.

Digitized by Google

הוציא יי את־בני ישראל Ex.12,51.
הוציא יי אתכם מזה Ex. 13, 3.
כי יי הוציא אתכם Ex. 16, 6.
כי־הוציא יי את־ישראל Ex.18,1.
ואותנו הוציא משם Dt. 6, 23.
תוציא יי אתכם ביד חזקה Dt.7,8.
כי הוציא שם רע Dt. 22, 19.
ושלל העיר תוציא 2 Sam. 12, 30.
העם אשר־בה הוציא 2 S. 12, 31.
אשר הוציא את־אבתם 1Reg. 9, 9.
ושלל העיר הוציא הרבה 1Chr.20,2.
העם אשר־בה הוציא 1 Chr. 20, 3.
הוציא את־כלי בית־יי Esr. 1, 7.
אשר הוציא נבוכדנצר Esr. 1, 7.
הוציא יי את־צדקתינו Jer. 51, 10.
ואתכם הוציא מתוכה Ez. 11, 7.
וְהוֹצִיא *3 perf.:*
והוציא את־כל־הפר Lev. 4, 12.
והוציא את־הפר Lev. 4, 21.
והוציא את־הדשן Lev. 6, 4.
והוציא אל־מחוץ לעיר Lev.14,45.
והוציא אתה אל מחוץ Nu. 19, 3.
והוצא עליה שם רע Dt. 22, 14.
והוציא כאוד צדקך Ps. 37, 6.
והוצא את־האבן Zach.4,7
וְהוֹצִיאֲנִי *3 prf. c. suff.*
הוציאני דרך השער Ez. 42, 15.
הוֹצִיאָנוּ *3 perf. c. suff.:*
בחוק יד הוציאנו יי Ex.13,14.16.
תוציאנו מארץ מצרים Dt. 1, 27.
הוֹצִיאֲךָ *3 prf. c. suff.:*
כי ביד חזקה הוצאך Ex. 13, 9.
אשר הוציאך מארץ מצרים Dt.6,12
אשר הוצאך יי אלהיך Dt. 7, 19.
תוציאך יי אלהיך ממצרים Dt.16,1
הוֹצִיאָם *3 perf. c. s.:*
לאמר ברעה הוציאם Ex. 32, 12.
הוציאם להמתם Dt. 9, 28.
הוציאם מארץ מצרים 2Chr.7,22.
הוֹצֵאתָ *2prf.masc.:*
הוצאת מארץ מצרים Ex. 32, 11.
אשר הוצאת ממצרים Dt. 9,12. 26.
אשר הוצאת בכחך הגדל Dt. 9, 29.
אשר הוצאת ממצרים 1 Rg. 8, 51.
ומים מסלע הוצאת להם Neh. 9, 15.
אשר הוצאת את־עמך Dan. 9, 15.
וְהוֹצֵאתָ *2 perf.:*
והוצאת להם מים Num. 20, 8.
והוצאת את־האיש Dt.17,5.
והוצאת כליך Ez. 12, 4.
חתר־לך בקיר והוצאת בו Ez.12,5.
וְהוֹצֵאתָ *2 perf.:*
והוצאת מפיך מלין Job. 15, 13.
וְהוֹצֵאת *2 perf.: fem.*
בראשנה והוצאת לי 1 Rg. 17, 13.
הוֹצֵאתַנִי *2 perf. c. s.:*
ולמה מרחם הוצאתני Job.10, 18.
והוצאתני מן־הבית הזה Gn.40,14.
והוצאתני מן־המחנה 2 Chr.18,33.
הוֹצֵאתָנוּ *2 prf. c. suff.:*
אשר הוצאתנו משם Dt. 9, 28.
וְהוֹצֵאתָנוּ *2 perf. c. s.:*
והוצאתו מאור כשדים Neh. 9, 7.
הוֹצֵאתִי *1 perf.:*
הוצאתי את־צבאותיכם Ex.12,17.
אשר הוצאתי אתם Ex. 29, 46.
אשר־הוצאתי אתכם Lev. 19, 36.
25, 38. 26, 13.
אשר־הוצאתי אתם Lev.25,42.26,45
אשר הוצאתי אותם Lev. 25, 55.
אשר הוצאתי אתכם Num. 15, 41.
אשר הוצאתי אתכם Jos. 24, 5.
אשר הוצאתי את־עמי 1 Rg. 8, 16.
אשר הוצאתי את־עמי 2 Chr. 6, 5.

כלי הוצאתי ככלי גולה Ez. 12, 7.
הוצאתי על־כתף Ez. 12, 7.
הוצאתי אותם לעיניהם Ez. 20, 22.
הוצאתי חרבי מתערה Ez. 21, 10.
וְהוֹצֵאתִי *1 perf.:*
והוצאתי אתכם מתחת Ex. 6, 6.
והוצאתי את־צבאתי Ex. 7, 4.
והוצאתי את־בני־ישראל Ex. 7, 5.
והוצאתי את־מנחתי Jud. 6, 18.
והוצאתי מיעקב זרע Jes. 65, 9.
והוצאתי את־בלער מפיו Jer. 51, 44.
והוצאתי אתכם מתוכה Ez. 11, 9.
והוצאתי אתכם Ez. 20, 34.
והוצאתי חרבי מתערה Ez. 21, 8.
והוצאתי אותך Ez. 38, 4.
הוֹצֵאתִיךָ *1 perf. c. s.:*
אני יי אשר הוצאתיך Gn. 15, 7.
אשר הוצאתיך מארץ Ex. 20, 2.
אשר הוצאתיך Dt. 5, 6.
הוֹצֵאתִיךָ *1 prf. c. s.:*
הוצאתיה נאם יי Zach. 5, 4.
הוֹצֵאתִים *1 prf. c. s.:*
אשר הוצאתים לעיניהם Ez.20,14.
וְהוֹצֵאתִים *1 prf. c. s.:*
והוצאתים מן־העמים Ez. 34, 13.
הוֹצִיאוּ *3 perf. pl.:*
אשר הוציאו ממצרים עגת Ex.12,39
כל משפחותיה הוציאו Jos. 6, 23.
וְהוֹצִיאוּ *3 perf. pl.:*
והוציאו את־בתולי Dt. 22, 15.
והוציאו את־הנער Dt. 22, 21.
וְהוֹצִיאֻהוּ *3 pl.c.suff.:*
והוציאהו וסקלהו וימת 1Rg.21,10.
הוֹצֵאתֶם *2 pl.:*
כי־הוצאתם אתנו Ex. 16, 3.
וְהוֹצֵאתֶם *2 perf. pl.:*
והוצאתם את־שניהם Dt. 22, 24.
מוֹצִיא *part.:*
אתה היית מוציא 2 S. 5, 2. K'tib.
מוציא אסירים בכושרות Ps. 68, 7.
מוֹצֵא *part.: sg.*
מצא רוח מאוצרותיו Ps. 135, 7.
וּמוֹצֵא *part.:*
ומוציא כלי למעשהו Jes. 54, 16.
ומוצא דבה הוא כסיל Prv.10,18.
הַמּוֹצִיא *part.:*
המוציא אתכם מתחת Ex. 6, 7.
המוציא אתכם מארץ Lev. 22, 33.
המוציא לך מים Dt. 8, 15.
המוציא אתכם Dt. 13, 6.
המוציא אותם מארץ Jud. 2, 12.
אתה היית מוציא 2 S. 5, 2. Q'ri
המוציא והמביא 1 Chr. 11, 2.
המוציא במספר צבאם Jes.40, 26.
המוציא רכב־וסוס Jes. 43, 17.
מוֹצִיאִי *part. c. suff.:*
ומוציאי מאיבי 2 Sam. 22, 49.
מַמְצִיאֲךָ *part. c. suff.:*
המוציאך מארץ מצרים Dt. 8, 14.
13, 10.
מוֹצִיאוֹ *part. c. suff.:*
אל מוציאו ממצרים Num. 24, 8.
מוֹצִיאָם *part. c. suff.:*
אל מוציאם ממצרים Num. 23, 22.
מוֹצִיאִים *part. pl.:*
ודברי היו מוציאים לו Neh. 6, 19.
מוֹצְאִים *part. pl.:*
מוצאים אל־הכשדים Jer. 38, 23.
וּמוֹצִיאִים *part. pl.:*
ומוציאים סוסים 2 Chr. 9, 28.
מוֹצְאֵי *prt.pl.constr.:*
מוצאי דבת־הארץ Num. 14, 37.
לְהוֹצִיא *inf. constr.:*

לבלתי הוציא אל־החצר Ez. 46,20.
לְהוֹצִיא *inf. constr.:*
להוציא את־בני־ישראל Ex.6,13.27
להוציא את־הכנים Ex. 8, 14.
להוציא דבה על־הארץ Nu.14,36.
להוציא מחיכל יי 2 Reg. 23, 4.
להוציא לנחל 2 Chr. 29, 16.
להוציא כל־נשים Esr. 10, 3.
ויתנו ידם להוציא Esr.10,19.
להוציא דבר לפני האלהים Eccl.5,1
להוציא לתם מן־הארץ Ps.104,14.
להוציא ממסגר אסיר Jes. 42, 7.
יחתרו להוציא בו Ez. 12, 12.
להוציא אל־הורג בניו Hos. 9, 13.
להוציא עצמים מן־הבית Am.6,10.
לְהוֹצִיאָהּ *inf. c. suff.:* Q'ri.
ביום הוציא אותם Jer. 7, 22.
לְהוֹצִיאִי *inf. c. suff.:*
ביום הוצאי אותם Jer.34,13. 11, 4.
בְּהוֹצִיאִי *inf. c. suff.:*
בהוציאי אתכם Ex. 16, 32.
בהוציאי אותם Lev. 23, 43.
בהוציאי אתכם מן Ez. 20, 41.
לְהוֹצִיאֵנוּ *inf. c. suff.:*
עשית לנו להוציאנו Ex. 14, 11.
בְּהוֹצִיאֲךָ *inf. c. suff.:*
בהוציאך את־העם Ex. 3, 12.
בהוציאך את־אבותינו 1Rg. 8, 53.
בְּהוֹצִיאָם *inf. c. suff.:*
בהוציאו אותם Dt. 29, 25.
בהוציאו אתם 1 Reg. 8, 21.
לְהוֹצִיאָהוּ *inf. c. suff.:*
להוציאהו אל־הבית Jer. 39, 14.
וּבְהוֹצִיאָם *inf. c. suff.:*
ובהוציאם את־הכסף 2 Chr.34,14.
כְּהוֹצִיאָם *inf. c. suff.:*
ויהי כהוציאם אתם Gn. 19, 17.
כהוציאם את־המלכים Jos.10, 24.
לְהוֹצִיאָם *inf. c. suff.:*
שמרים הוא לי להוציאם Ex.12,42.
להוציאם מארץ מצרים Jer. 31, 32.
להוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 6. 9.
הַיְצֵא *imperat.:* Q'ri.
על־הארץ הוצא אתך Gn. 8, 17.
הוֹצִיא *imperat.: sg.*
הוציא עם־עור Jes. 43, 8.
הוֹצֵא *imperat.: sg.*
הוצא אתם Gn. 8, 17. K'tib.
הוצא מן־המקום Gn. 19, 12.
הוצא את־המקלל Lev. 24, 14.
הוצא את־בנך וימת Jud. 6, 30.
הוצא את־האיש Jud. 19, 22.
הוצא לבוש 2 Reg. 10, 22.
וְהוֹצֵא *imperat.: sg.*
והוצא את־עמי בני־ישראל Ex.3,10
הוֹצִיאָה *imperat.: sg.*
הוציאה ממסגר נפשי Ps. 142, 8.
הוֹצִיאֵנִי *impt. c. suff.:*
ממצוקותי הוציאני Ps. 25, 17.
וְהוֹצִיאֵנִי *impt. c. suff.:*
והוציאני מן־המחנה 1Rg. 22, 34.
הוֹצִיאֵהוּ *impt. c. suff.:*
לנחתיה הוציאה Ez. 24, 6.
הוֹצִיאֵם *impt. c. s.:*
הוציאם אלינו ונדעה Gn. 19, 5.
הוֹצִיאוּ *impt. pl.:*
הוציאו כל־איש מעלי Gn. 45, 1.
הוציאו את־בני ישראל Ex. 6, 26.
הוציאו כל־איש מעלי 2 S. 13, 9.
הוציאו אתה אל־מבית 2Rg.11,15.
וְהוֹצִיאוּ *impt. pl.:*
והוציאו אתו אל־זקני Dt. 21, 19.
והוציאו משם את־האשה Jos.6,22.

והוציאו אלי את־חמשת Jos.10,22.
והוציאו את־המדה 2 Chr. 29, 5.
הוֹצִיאוּהָ *impt.pl.c.suff.:*
הוציאוה ותשרף Gn. 38, 24.
הוציאוה אל־מבית 2 Chr. 23, 14.
זאת הוציאוה Jes. 48, 20.
הוֹצִיאִי *impt. fem.: sg.*
הוציאי האנשים הבאים Jos. 2, 3.
אוֹצִיא *1 imperf.:*
וכי אוציא את־בני ישראל Ex.3,11.
מארץ מגוריהם אוציא Ez. 20, 38.
אוֹצִיאָה *1 imperf.:*
אוציאה־נא אתחן אליכם Gn.19,8.
אוציאה־נא אותם Jud. 19, 24.
וָאוֹצִיא *1 imperf.:*
ואוציא את־אבותיכם Jos. 24, 6.
ואוציא אתכם מבית Jud. 6, 8.
וָאוֹצֵא *1 imperf.:*
ואוצא־אש מתוכך Ez. 28, 18.
וְאוֹצֵיאָם *1 impf. c. suff.:*
ואוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 10.
תּוֹצִיא *2 imperf.:*
לא־תוציא מן־הבית Ex. 12, 46.
תוציא את־כל־מעשר Dt. 14, 28.
זרע רב תוציא השדה Dt. 28, 38.
תוציא מצרה נפשי Ps. 143, 11.
ואם־תוציא יקר מזולל Jer. 15, 19.
בעלטה תוציא פניך Ez. 12, 6.
וַתּוֹצֵא *2 impf. ap.:*
וחצא את־עמך Jer. 32, 21.
הַתּוֹצִיא *2 impf. c. h int.:*
התציא מזרות בעתו Job. 38, 32.
תּוֹצִיאֵנִי *2 impf. c. suff.:*
תוציאני מרשת זו Ps. 31, 5.
וַתּוֹצִיאֵנוּ *2 impf. c. suff.:*
ותוציאנו לרויה Ps. 66, 12.
יוֹצֵא, יֹצֵא *3 imperf.:*
יוציא אל־מחוץ למחנה Lev.16,27.
יוציא אליך את־העבוט Dt.24,11.
ותעלמה יצא אור Job. 28, 11.
כי הוא־יוציא מרשת רגלי Ps.25,15.
כל־רוחו יוציא כסיל Prv. 29, 11.
מיץ חלב יוציא חמאה Prv.30,33.
ומיץ־אף יוציא דם Prv. 30, 33.
ומיץ אפים יוציא ריב Prv.30,33.
משפט לגוים יוציא Jes. 42, 1.
לאמת יוציא משפט Jes. 42, 3.
וַיּוֹצֵא *3 imperf.:*
ויוצא אתו החוצה Gn. 15, 5.
ויוצא העבד כלי־כסף Gn. 24, 53.
ויוצא אלהם את־שמעון Gn.43,23.
ויוצא יוסף אתם Gn. 48, 12.
ויוצא משה את־העם Ex. 19, 17.
ויוצא אליו אל־תחת האלה Jud.6,19
ויוצא משם את־כל 2 Reg. 24, 13.
יוצא יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 14.
ויוצא ישראל מתוכם Ps. 136, 11.
ויוצא רוח מאצרותיו Jer.10,13 51,16
ויוצא את־כלי זעמו Jer. 50, 25.
וַיּוֹצֵא *3 imperf.:*
ויצא פרח ויצץ ציץ Num. 17, 23.
ויצא משה את־כל־המטה Nu.17,24
ויצא את־ארם 2 Sam. 10, 16.
ויצא אותה משרתו החוץ 2 S.13,18
ויצא למרחב אתי 2 Sam. 22, 20.
ויצא להם המלבוש 2 Reg. 10, 22.
ויצא מנחם את־הכסף 2 Rg.15,20.
ויצא את־האשרה מבית יי 2Rg.23,6
ויצא אסא כסף וזהב 2 Chr. 16, 2.
ויצא לאור צלמות Job. 12, 22.
ויצא פשחור את־ירמיהו Jer.20,3.
ויצא אתו מבית הכלוא Jer.52,34.
וַיֵּצֵא *3 imperf.:*
ויצא אלהם החוץ Jud. 19, 25.

Digitized by Google

וַיּוֹצֵא 3 *imperf.*:
Dt. 4, 20. ויוצא אתכם מכור הברזל
2 Reg. 11, 12. ויוצא את־בן־המלך
Ps. 78, 16. ויוצא נוזלים מסלע
Ps. 105, 43. ויוצא עמו בששון
וַיּוֹצִיאֵנִי 3 *impf. c. suff.*:
Mich. 7, 9. יוציאני לאור
וַיּוֹצִיאֵנִי 3 *impf. c. suff.*:
Ps. 18, 20. ויוציאני למרחב
Ez. 37, 1. ויוציאני ברוח יי
Ez. 42, 1. 46, 21. ויוציאני אל־החצר
Ez. 47, 2. ויוציאני דרך־שער צפונה
וַיּוֹצִאֵנוּ 3 *impf. c. suff.*:
Num. 20, 16. וישלח מלאך ויצאנו
Dt. 6, 21. 26, 8. ויוציאנו יי ממצרים
וַיּוֹצִיאֲךָ 3 *impf. c. suff.*:
Dt. 4, 37. ויוציאך בפניו בכחו הגדל
Dt. 5, 15. ויצאך יי אלהיך משם
וַיּוֹצִיאֵהוּ 3 *impf. c. suff.*:
Ex. 4, 6. ויוצאה והנה ידו מצרעת
Ex. 4, 7. ויוצאה מחיקו והנה־שבה
וַיּוֹצִיאֵם 3 *impf. c. suff.*:
Num. 27, 17. ואשר יוציאם
Ps. 107, 14. יוציאם מחשך וצלמות
Ps. 107, 28. וממצוקותיהם יוציאם
וַיּוֹצִיאֵם 3 *impf. c. suff.*:
Esr. 1, 8. ויוציאם כורש מלך פרס
Ps. 105, 37. ויוציאם בכסף וזהב
תּוֹצֵא 3 *impf. f. ap.*:
Gn. 1, 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ
תּוֹצֵאנָה 3 *impf. fem.*:
Jes. 61, 11. כי כארץ תוציא צמחה
Hag. 1, 11. אשר תוציא האדמה
וַתּוֹצֵא 3 *impf. f. ap.*:
Gn. 1, 12. ותוצא הארץ דשא
Ruth 2, 18. ותוצא ותתן־לה
נוֹצִיא 1 *impf. pl.*:
Num. 20, 10. המן־הסלע הזה נוציא
תּוֹצִיאוּ 2 *pl.*:
Lev. 26, 10. וישן מפני חדש תוציאו
Jer. 17, 22. ולא־תוציאו משא
יוֹצִיאוּ 3 *impf. pl.*:
1 Reg. 10, 29. ארם בידם יצאו
2 Chr. 1, 17. ארם בידם יוציאו
Job. 8, 10. ומלבם יוציאו מלים
Jer. 8, 1. ויוציאו את־עצמות מלכי
וַיּוֹצִיאוּ 3 *impf. pl.*:
Lev. 24, 23. ויוציאו את־המקלל
Num. 13, 32. ויוציאו דבת הארץ
Num. 15, 36. ויוציאו אתו כל־העדה
Jos. 6, 23. ויוציאו את־רחב
Jos. 10, 23. ויעשו כן ויוציאו אליו
1 Sam. 12, 8. ויוציאו את־אבותיכם
2 Reg. 10, 26. ויצאו את־מצבות
1 Chr. 19, 16. ויוציאו את־ארם
2 Chr. 1, 17. ויעלו ויוציאו ממצרים
2 Chr. 23, 11. ויוציאו את־בן־המלך
2 Chr. 29, 16 ויוציאו את כל־הטמאה
Jer. 26, 23. ויוציאו את־אוריהו
וַיּוֹצִאֻהוּ 3 *impf. pl. c. s.*:
Gn. 19, 16. ויוציאהו וינחהו מחוץ
1 Reg. 21, 13. ויוציאהו מחוץ לעיר
2 Reg. 12, 12. ויוציאהו לחרשי העץ
יוֹצִיאֻם 3 *impf. pl. c. s.*:
1 Chr. 9, 28. ובמספר יוציאום
Hof-al: הוּצָא
3 *perf. fem.*: הוּצְאָה *p.*
Ez. 38, 8. והיא מעמים הוצאה
part. pl.: הַמּוּצָאִים
Ez. 14, 22. המוצאים בנים ובנות
Ez. 47, 8. המוצאים ונרפאו המים
part. fem.: מוּצָאת *sg.*
Gn. 38, 25. היא מוצאת והיא שלחה
part. fem. pl.: מוֹצָאוֹת
Jer. 38, 22. מוצאות אל־שרי

יָצִיא
ז׳ פעולי, וסיף סרכוי יְצִיאֵי, וסיומן היולוד היוצ [סעריקאַרנע־גאַנגענעס, קיכ], ולייכט סוועל כאַפּער קעכט מדקדקי תפל, אַפּע זכאַפּט לכוב נאר וס פסועל יָצָא.
adj. m. pass. (pl. c. יְצִיאֵי), progressus, prognatus. LXX. יְצִיאֵי מֵעָיו, *οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.*
pl. constr.: וּמֵיצִיאֵי Q'ri.
2 Chr. 32, 21. ומיציאי מעיר
cum suff.: וּמֵיצִיאָיו K'tib.
2 Chr. 32, 21. ומיציאו מעיר

מוֹצָא
ז׳, וסלטון פו סוספּע, לוואַר יליפּ [קויסגאַנג], פו סאַקוס [קויסגאַנג], וילייפּת דאַס סוואַרט [קויסגאַנג], פו סקוס וילייפּת לכאַים מן סעיר [סהאַל], סקוס הקית מים, סונף פו מים, הכל ככין לשרש ולשאַקל. וכן סונף שאַפּיס לעיון הלכור, פו לעיון סאַכוכס וילייפּ סרכס וסולאַס [שכשעאַשסונג, שכ־קונסע]. נדקדוק סונף כמו סכעף.
n. m. (pl. מוֹצָאִים), egressio vel locus exitûs, de ortu solis, de porta urbis, de scaturigine aquarum, de sermone utpote labiorum effato, et similiter. LXX. ἔξοδος, διέξοδος, πορεία; ἐξέρχεσθαι, ἐκπορεύεσθαι, τόπος, εὑρίσκειν, γίνεσθαι; מוֹצָא מַיִם, πηγή.
כל־מוצא שפתיה לנדריה Nu. 30, 13.
על־כל־מוצא פי־יי Dt. 8, 3.
מוצא שפתיך תשמר Dt. 23, 24.
את־מוצא מימי גיחון 2 Chr. 32, 30.
כי יש לכסף מוצא Job. 28, 1.
ולהצמיח מצא דשא Job. 38, 27.
ידעת מוצא שפתי Jer. 17, 17.
ותשכל מן־מצא דבר Dan. 9, 25.
וּמוֹצָא
ומוצא הסוסים 1 Reg. 10, 28.
ומוצא הסוסים 2 Chr. 1, 16.
ומוצא שפתי לא אשנה Ps. 89, 35.
וְכִמּוֹצָא
וכמוצא מים Jes. 58, 11.
מִמּוֹצָא
כי לא ממוצא וממערב Ps. 75, 7.
cum suff.: מוֹצָאֲךָ
ולדעת את־מוצאך 2 Sam. 3, 25.
cum suff.: מוֹצָאוֹ
מקצה השמים מוצאו Ps. 19, 7.
כשחר נכון מצאו Hos. 6, 4.
pl. constr.: מוֹצָאֵי
מוצאי בקר וערב תרנין Ps. 65, 9.
בכל מוצאי המקדש Ez. 44, 5.
וּמַמְצָאֵי
ומצאי מים לצמאון Ps. 107, 33.
pl. constr.: כְּמוֹצָאֵי
לעיניהם כמוצאי גולה Ez. 12, 4.
pl. constr.: לְמוֹצָאֵי
וארץ ציה למצאי מים Ps. 107, 35.
וארץ ציה למוצאי מים Jes. 41, 18.
pl. c. suff.: וּמוֹצָאָיו
ומוצאיו ומובאיו Ez. 43, 11.
pl. c. suff.: מוֹצָאֵיהֶם
את־מוצאיהם למסעיהם Nu. 33, 2.
pl. c. suff.: לְמוֹצָאֵיהֶם
מסעיהם למוצאיהם Num. 33, 2.
pl. c. suff.: מוֹצָאֵיהֶן
מוצאיהן וכמשפטיהן Ez. 42, 11.
מוֹצָאָה
ז׳ס וסכנוי מוֹצָאֹת, וסמלנס פו כמו [וסקל ססמה על קסר סדשוע כי׳, כין כן כמלך עִבְרִים, חֻמְשִׁים נסכוף כ׳ מכל וכל]. סמענס קלקיי וסוגיי ומסוכף [שמוטינג, קאַטסינג], ויקוף לשכט יניק.
adj. m. (pro יְצִאֵי, pl. יְצִאִים, eliso *Jud* plurali, ad s. f. חֻמְשִׁים, עִבְרִים) coenosus, sordidus; inquinatus. LXX. (*ἰμάτια*) *ῥυπαρά.*
adj. pl.: צוֹאִים
לברוש בגדים צואים Zach. 3, 3.
adj. pl.: הַצּוֹאִים
חסירו הבגדים הצואים Zach. 3, 4.

צֵאָה
ז׳כ כמו יְצֵאָה, וסוף כמו יניקס כתלמוד, וכמו צֵאָה נעכרי, לומר קלקת סכתן וסינו [קאַקס], וקיק נקס סרכוך קיק מעוכף. ונמכוון סמוסכי נקס ככוי לקטף, קאַר יכקס סקדם נמעצים מוכים ונקמוכס. סצס פֶּרֶשׁ נעכרי, או בַּיְצָא נאַרמי, לעיון סנקס נכ׳ מצכע נדומס. ולע ז׳ס מריקי מוק שקומריס שסלס צו ניצפי׳ [קאַל נו נו] סקנר מן נוקס, ומיסלים סכנין על זוֹג [מן זוקס], וום זוֹג.
n. f. (pro יְצֵאָה), excrementa, unde צֵא צֵאָה, vomitus stercoris similis, metaph. de sordibus peccatorum, quae fide bonisque operibus, ex fide manantibus, abluuntur (syn. גַּלָּל, פֶּרֶשׁ, בַּיְצָא, יְצִיאָה, talm., צֵאָה). Sunt etiam, qui Iesaianum צֵא צֵא, comparato שָׁוְא et שִׁיאָה, ex יְצִיאָה mutilatum opinentur; quae sententia commentitia est atque futilis. LXX. ἔξοδος, *ῥύπος, σπίλωμα.*
מלאו קיא צאה Jes. 28, 8.
constr.: צֹאַת
את צאת בנות־ציון Jes. 4, 4.
cum suff.: וּמְצֹאָתוֹ
ומצאתו לא רחץ Prv. 30, 12.
cum suff.: צוֹאֲתָם Q'ri.
*לאכל את צואתם 2 Reg. 18, 27.
לאכל את־צואתם Jes. 36, 12.

צֶאֱצָא
ז׳ס נאר יְצֶאֱצָא ע׳פ צֶאֱלֶקֶל, וסכ מעכס יכס, וכס מן נוס, כאַפּר קעכט כניס, וכאַפּ קעכ צֶאֱצָאִים. סאַעכס קן נכניו צֶאֱצָאִים. ליכנ], לומר קאַר קלכס וקוניס סאַכן, וסוס סעאַל נאַקאַי מעיס, לומר נוקס מעיס.
n. m. pluralet. (pro יְצֶאֱצָא ad s. f. צֶאֱלֶקֶל, a v. יָצָא, non a v. צוּא), germina terrae, vel uteri h. e. liberi; prognati (adjecto, nonnumquam ommisso מֵעַיִם). LXX. *τὰ ἐν αὐτῇ (γῇ), τὰ ἔκγονα, τέκνον, ἀνδροῦσθαι, λαός, μικρός.*
pl.: הַצֶּאֱצָאִים
הצאצאים והצפרת Jes. 22, 24.
pl. constr.: וְצֶאֱצָאֵי
וצאצאי מעיך כמעותיו Jes. 48, 19.
pl. c. suff.: וְצֶאֱצָאָי
וצאצאי ישרשו Job. 31, 8.
pl. c. suff.: צֶאֱצָאֶיךָ
וברכתי על־צאצאיך Jes. 44, 3.
pl. c. suff.: וְצֶאֱצָאֶיךָ
וצאצאיך כעשב הארץ Job. 5, 25.
pl. c. suff.: וְצֶאֱצָאָיו
וצאצאיו לא ישבער־לחם Job. 27, 14.
pl. c. suff.: צֶאֱצָאֶיהָ
תבל וכל־צאצאיה Jes. 34, 1.

מוֹצָא נאַכוון מולס וסכוסס [שַׁכ־קונסע], פו לעיון סקוס הנוסס [קלקאַק], וכאַלְק נקני כאַר סקלקס. *n. f.* (pl. מוֹצָאוֹת) 1) ortus, origo, de filii aeterna generatione ex patris hypostasi, Mika 5, 1. LXX. ἔξοδος. 2) Qeri pro מָחֳרָאוֹת, de locis, in quae stercus effertur, *ἀφεδρών* Mrc. 7, 19. Substituitur, ut puritate verbi rei impuritas mitigetur.
pl. c. suff.: לְמוֹצָאוֹת Q'ri.
וישימהו למוצאות 2 Reg. 10, 27.
pl. c. suff.: וּמוֹצָאֹתָיו
ומוצאתיו מקדם Mich. 5, 1.

תּוֹצָאָה
ז׳כ וקן נכנוי, וסאַעכס פו כמו מוֹצָא, סקוס יניקת לכנים מן סעיר, לומר צאַר, פו כמו סקוי, לומר סאַקוס קאַר מאַכו ינק לכנ, פו סקוס סאַליכס וסכנסיעס. סהשקל על סצדות וספורקן [רעשטונג], לומר נקלנות סנכרס.
n. f. pluralet., exitus, de porta, fonte et limitum alicujus regionis tanquam excursu, trop. evasio, de liberatione alicujus tanquam vinculis constricti. LXX. ἔξοδος, *διέξοδος, διεκβολή.*
pl.: תּוֹצָאוֹת
למות תוצאות Ps. 68, 21.
pl. constr.: תּוֹצְאוֹת
והיו תצאת הגבל Num. 34, 8.
והיה תצאת הגבול Jos. 15, 4.
והיו תצאות הגבול רמה Jos. 15, 11.
והיו תצאות גבולם הירדן Jos. 19, 22
כי ממנו תוצאות חיים Prv. 4, 23.
ואלה תוצאת העיר Ez. 48, 30.
pl. c. suff.: תּוֹצְאֹתָיו
והיה תוצאתיו מנגב Num. 34, 4.
והיו תוצאתיו הימה Num. 34, 5.
והיו תוצאתיו Num. 34, 9.
והיו תוצאתיו ים המלח Nu. 34, 12.
והיו תצאתיו אל־עין רגל Jos. 15, 7.
והיו תצאתו ימה Jos. 16, 3.
והיו תצאתיו הימה Jos. 16, 8.
ויהי תצאתיו הימה Jos. 17, 9.
וברא־תו והיו לך תצאתיו Jos. 17, 18.
והיה תצאתיו מדברה Jos. 18, 12.
והיה תצאתיו אל־קריית־ Jos. 18, 14.
והיה תצאתיו הגבול Jos. 18, 19.
והיו תצאתיו גי יפתח־אל Jos. 19, 14.
ויהיו תצאתיו הימה Jos. 19, 29.
ויהיו תצאתיו הירדן Jos. 19, 33.
pl. c. suff.: תּוֹצְאוֹתֵיהֶם
מגרשי שרון על תוצאותם 1 Chr. 5, 16

צֵאָה
ז׳כ וסמיך צֵאַת [נקיוס סנכי קודוק סגנוכי׳], וככנוי צַאֲתָהּ, וסאַעכס כגסק ס׳נ וגרוף סנכן [שַׁכנַאַנג־שוכר], סהכנרף קלקס ולוקס ע׳ סרקק סנכן [קאַקס], ונעכנוכ זסי׳ ליכנו סמנוסי קסר נמקל, כידוע נמקלי סמסוק.
n. f. (c. צֵאַת, servato Zere, propter gutturalem; c. s. צַאֲתָהּ), stercus, excrementum. Errant, qui צֵאָה, abjecto Jud, pro יְצֵאָה dictum putant; *Jud* enim radicale non est. LXX. *κόπρος, ἀσχημοσύνη.*
constr.: צֵאַת
בגללי צאת האדם Ez. 4, 12.
cum suff.: צַאֲתָךְ *p.*
וכסית את־צאתך Dt. 23, 14.

צְאִי
ז׳ו וסכנוי צְאִים, וסמקל כמו יְצִיאִי

pl. c. suff.: וְצֵאֶצָאֶיהָ
Jes. 42, 5. רקע הארץ וצאצאיה
pl. c. suff.: וְצֵאֶצָאֵיהֶם
Job. 21, 8. וצאצאיהם לעיניהם
Jes. 61, 9. וצאצאיהם בתוך העמים
Jes. 65, 23. וצאצאיהם אתם

יְצָא

aram. ad שֵׁיצָא *v. s.*

יָצַב

זעל טודד, וכמלפ מאמו הכפעל הָצֵב, הכוסף הָצִיב וסכפעל הָצֵב [הכל בנליעת הי' ע"י דגוש, כדרך פ"נ, וחק דרך נוסכם מתקרמת בלשון ענכר, נל קל פ"י, וקל כמלינים קוסק קמץ בנל מועים], קולם נכתפעל הִתְיַצֵּב בהרקות י' הכזכ לקמתו, וכן נכנד הקדמי יַצֵּב בי', וקל יסוד הפעל בי', וכ' הנל וכעוד כוק, וגם הכזמות הָצֵב, הָצֵב, הָצֵב, מַצֵּבָה, מַצֵּבָה, מַצֵּבָה, מַצֵּבָה, תְּצֻבָּא כקדמי לק יוכו על יסוד הפעל נלנ, כאמר כרקם לקמן, לכן קנלתי ופסמתי פה כלס קמק הפעל לקמ. המענכ תמיכה וסעידה ורפידה יסידה וכוכיכה וחזוק [שמיענן, גריכדען, פעמיעטעלונג], ותמונות הזכר רָצַב, ודומה לו זכר רָשַׁב נתמונות, ונמלק נל כזכר כמכוון נשמתי עכיו, דף נהודו ויוכי וכומי ולקלקלני [*s. stabh*; gr. *στημβ.* etc.], וכן נמלק נכתפעל רֻצַּף [מהכזס מלכפת] וכדומה. עכין הפעל נהנכיכים ע',

נגו-סמלין.

vrb. trans. (Nif. נִצַּב, Hif. הֵצִיב, Hof. הָצַב, Jud initiali per Dages recompensato, qui est *archaismus* hebraici sermonis *aramaicus* in vv. et פֹּ et צֵּ et סֵּ; Hitpa. הִתְיַצֵּב, ex quo *Jud*, non *Nun* primam hujus verbi literam esse facile perspicitur, hinc Pi. aram. יַצֵּב, quare etiam nomina insequentia a v. נָצַב ad יָצַב huc transferri oportuit), fulcire, sustentare, statuere, constituere. De singularum conjugationum significatione v. lexicon. Radix est יָצַב, quam inveneris etiam in vv. רָצַב, רָצַף, sanscr. *stabh*. LXX. *Nif.* ἐπιστηρίζεσθαι, στερεοῦν, στηλοῦν, ὀρθοῦν, τηγνύειν, ἀνθιστάναι, καθιστάναι, παριστάναι, περιιστάναι, εἶναι, ζῆν, ἔρχεσθαι; *prt.* προστάτης, ὁλόκληρος; *Hif.* βεβαιοῦν, στηρίζειν, ποιεῖν; *inf.* ὑπόστασις; *Hof.* ὑπόστασις; *prt.* στάσις; הָרִים מַצֵּב, φύπον ἐκδύειν; *Hitpa.* ἐπιβαίνειν, κατασκοπεύειν, συμπαριστάναι, συνάγειν.

Nif-al: נִצָּב
3 perf. fem.: נִצְּבָה
Ps. 45, 10. נצבה שגל לימינך
3 prf. fem.: נָצְבָה *p.*
Gn. 37, 7. קמה אלמתי וגם־נצבה
Prv. 8, 2. בית נתיבת נצבה
2 perf.: וְנָצַבְתָּ
Ex. 7, 15. ונצבת לקראתו
Ex. 33, 21. ונצבת על־הצור
Ex. 34, 2. ונצבת לי שם
3 perf. pl.: נָצְבוּ
Ex. 15, 8. נצבו כמו־נד נזלים
3 perf. pl.: וְנָצְבוּ
Ex. 33, 8. ונצבו איש פתח אהלו
part.: נָצָב *sg.*
Gn. 24, 13. 43. אנכי נצב
Gn. 28, 13. והנה יי נצב
Ex. 17, 9. מחר אנכי נצב
Ex. 18, 14. וכל־העם נצב עליך
Num. 22, 23. 31. את־מלאך יי נצב
Nu. 22, 34. כי אתה נצב לקראתי
Num. 23, 6. והנה נצב על־עלתו
Num. 23, 17. והנו נצב על־עלתו
Jud. 18, 17. והכהן נצב פתח
1 S. 19, 20. עמד נצב עליהם
1 S. 22, 9. והוא נצב על־עבדי
Ps. 39, 6. הבל כל־אדם נצב
Ps. 82, 1. אלהים נצב בעדת־אל
Ps. 119, 89. דברך נצב בשמים
Jes. 3, 13. נצב לריב יי
Jes. 21, 8. ועל־משמרתי אנכי נצב
Thr. 2, 4. נצב ימינו כצר
Am. 7, 7. נצב על־חומת אנך
Am. 9, 1. אדני נצב על־המזבח
part.: הַנִּצָּב *sg.*
Ruth 2, 5. 6. הנצב על־הקוצרים
part. pl.: נִצָּבִים *masc.*
Gn. 18, 2. שלשה אנשים נצבים
Ex. 5, 20. נצבים לקראתם
Num. 16, 27. יצאו נצבים פתח
Dt. 29, 9. אתם נצבים היום
Jud. 18, 16. נצבים פתח השער
1 S. 22, 6. וכל־עבדיו נצבים
2 Sam. 13, 31. וכל־עבדיו נצבים
1 Reg. 4, 7. שנים־עשר נצבים
part. pl.: הַנִּצָּבִים
Gn. 45, 1. לכל הנצבים עליו
1 Sam. 22, 7. לעבדיו הנצבים עליו
1 Sam. 22, 17. לרצים הנצבים עליו
1 Reg. 4, 5. בן־נתן על־הנצבים
1 Rg. 5, 7. וכלכלו הנצבים האלה
1 Reg. 5, 30. לבד משרי הנצבים
1 Reg. 9, 23. אלה שרי הנצבים
2 Chr. 8, 10. שרי הנצבים
Q're. שרי הנצובים
part. fem.: הַנִּצָּבָה *sg.*
Zach. 11, 16. הנצבה לא יכלכל
part. fem.: הַנִּצָּבֶת *sg.*
1 Sam. 1, 26. אני האשה הנצבת
prt. fem. pl.: הַנִּצָּבוֹת
1 S. 4, 20. ותדברנה הנצבות עליה
Hif-il: הֵצִיב *3 perf.*
1 Reg. 16, 34. הציב דלתיה
2 perf.: הֲצִבֹתָ
Gn. 21, 29. אשר הצבת לבדנה
Ps. 74, 17. הצבת כל־גבולות ארץ
3 perf. pl.: הֵצִבוּ
Jer. 5, 26. חציבו משחית
part.: מַצִּיב *sg.*
1 Sam. 15, 12. והנה מציב לו יד
inf. constr.: לְהַצִּיב
1 Chr 18, 3. להציב ידו בנהר פרת
inf. constr.: וּלְהַצִּיב
1 Sam. 13, 21. ולהציב הדרבן
impt. fem.: הַצִּיבִי *sg.*
Jer. 31, 21. הציבי לך ציונים
2 impf. c. suff.: וַהֲצִיבֵנִי
Ps. 41, 13. ותציבני לפניך לעולם
3 imperf.: יַצִּיב
Jos. 6, 26. ובצעירו יציב דלתיה
3 impf. ap.: יִצַּב
Dt. 32, 8. יצב גבלת עמים
3 impf. ap.: וַיִּצַּב
Prv. 15, 25. ויצב גבול אלמנה
3 impf. ap.: וַיַּצֵּב
Gn. 21, 28. ויצב אברהם את־שבע
Gn. 35, 14. 20. ויצב יעקב מצבה
3 impf. ant. Maqef.: וַיַּצֵּב־
Gn. 33, 20. ויצב־שם מזבח
2 S. 18, 18. ויצב־לו בחייו
Ps. 78, 13. ויצב־מים כמו־נד
3 impf. c. suff.: וַיְצִיבֵנִי
Thr. 3, 13. ויציבני כמטרא לחץ
3 impf. pl.: וַיִּצָּבוּ
2 S. 18, 17. ויצבו עליו גל־אבנים
2 Reg. 17, 10. ויצבו להם מצבות
Hof-al: הָצַב
3 perf.: *וְהָצַב
Nah. 2, 8. *והצב גלתה העלתה
part.: מָצָב
Gn. 28, 12. והנה סלם מצב ארצה
Jud. 9, 6. עם־אלון מצב אשר בשכם
Hitpa-el: הִתְיַצֵּב
3 perf. pl.: הִתְיַצְּבוּ
2 Chr. 11, 13. התיצבו עליו מכל
3 perf. pl.: וְהִתְיַצְּבוּ
Num. 11, 16. והתיצבו שם עמך
inf. constr.: לְהִתְיַצֵּב
2 Chr. 20, 6. ואין עמך להתיצב
Job. 1, 6. להתיצב על־יי
Job. 2, 1. להתיצב על־יי
Job. 2, 1. בתכם להתיצב על־יי
inf. constr.: מֵהִתְיַצֵּב
2 Sam. 21, 5. נשמדנו מהתיצב
Zach. 6, 5. מהתיצב על־אדון
imperat.: הִתְיַצֵּב
Num. 23, 3. התיצב על־עלתך
Num. 23, 15. התיצב כה על־עלתך
2 Sam. 18, 30. סב התיצב כה ויסב
Jer. 46, 14. התיצב והכן לך
imperat.: וְהִתְיַצֵּב *sg.*
Ex. 8, 16. 9, 13. השכם בבקר והתיצב
imperat.: הִתְיַצְּבָה *p.*
Job. 33, 5. ערכה לפני התיצבה
impt. pl.: הִתְיַצְּבוּ *p.*
Ex. 14, 13. התיצבו וראו את
1 S. 10, 19. ועתה התיצבו לפני יי
1 S. 12, 7. התיצבו ואשפטה אתכם
1 S. 12, 16. גם־עתה התיצבו וראו
2 Chr. 20, 17. התיצבו עמדו וראו
impt. pl.: וְהִתְיַצְּבוּ
Dt. 31, 14. והתיצבו באהל מועד
Jer. 46, 4. והתיצבו בכובעים
1 imperf.: וְאֶתְיַצְּבָה
Hab. 2, 1. ואתיצבה על־מצור
2 imperf.: תִּתְיַצֵּב
2 Sam. 18, 13. ואתה תתיצב מנגד
3 imperf.: יִתְיַצֵּב
Dt. 7, 24. לא־יתיצב איש בפניך
Dt. 9, 2. מי יתיצב לפני בני ענק
Dt. 11, 25. לא־יתיצב איש בפניכם
Jos. 1, 5 לא־יתיצב איש לפניך
Ps. 36, 5. יתיצב על־דרך לא־טוב
Ps. 94, 16. מי־יתיצב לי עם־מעלי
Prv. 22, 29. בל־יתיצב לפני חשכים
3 imperf.: יִתְיַצֵּב *p.*
Job. 41, 2. ומי הוא לפני יתיצב
Prv. 22, 29. לפני־מלכים יתיצב
3 imperf.: וַיִּתְיַצֵּב
Ex. 34, 5. ויתיצב עמו שם
Num. 22, 22. ויתיצב מלאך יי
1 Sam. 3, 10. ויבא יי ויתיצב
1 Sam. 10, 23. ויתיצב בתוך העם
1 Sam. 17, 16. ויתיצב ארבעים יום
2 S. 23, 12. ויתיצב בתוך־החלקה
3 fem.: וַתִּתְיַצֵּב
Ex. 2, 4. ותתצב אחתו מרחק
3 pl.: יִתְיַצְּבוּ
Ps. 2, 2. יתיצבו מלכי־ארץ
Ps. 5, 6. לא יתיצבו הוללים
3 impf. pl.: וְיִתְיַצְּבוּ
Job. 38, 14. ויתיצבו כמו לבוש
3 impf. pl.: וַיִּתְיַצְּבוּ
Ex. 19, 17. ויתיצבו בתחתית ההר
Dt. 31, 14. ויתיצבו באהל מועד
Jos. 24. 1. ויתיצבו לפני האלהים
Jud. 20, 2. ויתיצבו פנות כל־העם
1 Chr. 11, 14. ויתיצבו בתוך־החלקה

נְצָב

ז"ו, וסוף ניכוכי כפעל, והכלון קמץ לו עין סקיכת לו סימת [הפעל, שפע, נניפף], ונקרל כן כמשמן ושק, וכן לפי כהל"ק יד הקנה, ולהמקנם הַסְּתָקָא, ולדעת רז"י סוף סנהול שהשמן מקוב לתוכו, שקורין סו"לש נלעו.

n. m. prt. Nif., capulus cultri vel ensis seu manubrium, ab innitendo. Trg. הַסְּתָקָא. LXX. λαβή.

נְצָב

1 Reg. 22, 48. באדום נצב מלך

הַנְּצָב

ויבא גם־הנצב אחר
Jud. 3, 22. הלהב

נְצִיב

ז"ו, תמונת שניים מן נצב, כמות מלשון כ' כזכר, לכן גם המכוון כמו נצב ניכוכי כפעל, לומר פקיד וכגיד [קייסגעוועלטער], לו כמו משמר ומעמד לקבל חיל, לו כמו מנב לקמן. ולפעמים כמו מַצֵּבָה, כמו נניב מלק.

n. m. (forma secundaria prt. Nif. נָצַב, cujus *Nun* tantidem valuit quantum radicalis), 1) praepositus, praefectus; 2) custodiae, praesidia militum; 3) statua, sicut מַצֵּבָה. LXX. ἡγούμενος; ὑπόστημα; στηλή; תֵּירָם, φρουρά, φρουρία.

Gn. 19, 26. ותהי נציב מלח
1 Sam. 13, 3. 4. את נציב פלשתים

וְנִצָּיב

1 Reg. 4, 19. ונציב אחד אשר בארץ
1 Chr. 11, 16. ונציב פלשתים
pl.: נְצִיבִים
2 Sam. 8, 6. וישם דוד נציבים בארם
2 Sam. 8, 14. וישם באדום נצבים
2 Sam. 8, 14. בכל־אדום שם נצבים
1 Reg. 4, 7. שנים־עשר נצבים
1 Chr. 18, 13. וישם באדום נציבים
2 Chr. 8, 10. *K'tib.* שרי הנציבים
2 Chr. 17, 2. ויתן נציבים בארץ
pl. constr.: נְצִיבֵי
1 S. 10, 5. אשר־שם נצבי פלשתים

מַצָּב

ז"ו, והסמין מַצֵּב, והמענכ מקום הינוכי, כלכן ע' המקום, לקן לפעמים נכתפל על משמר ומעמד לקנו קול [פאסטען], לו לגיון מזמרת ומקלה וזנלען [שמע], ומזרע יגב.

n. m. (c. מַצַּב), 1) locus, ubi aliquid stat vel positum est; 2) statio, vel de magistratu vel de mititari praesidio. LXX. στάσις, ὑπόστασις, ὑπόστημα, τόπος, οἰκονομία, μεσσάβ.

abs.: הַמַּצָּב
1 Sam. 14, 15. המצב והמשחית
constr.: מַצַּב
Jos. 4, 9. תחת מצב רגלי הכהנים
1 S. 13, 23. ויצא מצב פלשתים
1 Sam. 14, 1. אל־מצב פלשתים
1 S. 14, 4. לעבר על־מצב פלשתים
1 S. 14, 6. אל־מצב הערלים האלה
1 S. 14, 11. שניהם אל־מצב פלשתים
constr.: וּמַצַּב
2 Sam. 23, 14. ומצב פלשתים אז
constr.: מִמַּצַּב

Digitized by Google

Jos. 4, 3. מִמְּצַב רגלי הכהנים
cum suff.: מַצָּבֶךָ *p.*
Jes. 22, 19. וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצַּבְךָ

מַצָּב

ש' נִיצוֹבִי הַפּעַל, וְהִלְכּוֹן לַל"ק מִצּוּד [נִסְלַבְּוּוערְק], לַל"ק מִצְמֵר וּמִצְמֵד לִכְנִי קִיל סְנִיג לְעִיר, וְסוּף כְּמוֹ מַצָּב לְעֵיל, נִסְנִדל לְנִקּר.
n. m. prt. Hof., propugnaculum, vel, ut censent alii, statio vel obsessio militaris. LXX. *χάραξ.*
Jes. 29. 3. וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מָצוֹב

מַצָּבָה

ש' גּוֹיִר מַצֵּב סוֹכְרִי, וּמִעְנִיס מִצְמֵר וּמִצְמֵד לִכְנִי קִיל [פַּצְטְעִן, נְעוּס-עְנוֹג], וּלְכּ נְלִי סְנִדל מְסוֹכְרִי.
n. f. (a m. מַצָּב), statio, praesidium stativum. Trg. אַסְטַרְטֵיגִ (*στρατηγός*), חֵילָא. LXX. *μεσσάβ.*

הַמַּצָּבָה

1 Sam. 14, 12. וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה

מְצָבָה

ש', לַל"ק כְּמוֹ מַצֵּבָה, וְהִלְכּוֹן לִכְנִי קִיל מְקִיבִי-עִיר, חוֹלֵם לַלְּק סְכוּוֹכ נְמֵר מְצֵבָא, וּמְקִים מִן צֵבָא, וּנְנִי סְעִבּוּיִס מְנִיל רְנִי וֹל, וּיִלְמֵר שְׁנְמְכוּוֹן לְקְטוֹן סְעִכְן כְּמוֹ צְבִיתָה נִיצְעִי' כ"ע וֹ', וּסְמְקְנִס נְקִר כְּלִ', וּסְרַל"ק וּסְרַל"נ נְנִ', וּלְכּ לְכְרִיע.
n. f., vi eadem, qua מַצֵּבָה, praesidium, custodiae, excubiae, quibus urbs domusve septa est (*Isaaki* comparat מִצְבֵּיהָ, Jes. 29, 7.). *Qimchi* et *Ibn-Ezra* מְצֵבָה pro מַצֵּבָה a nomine צָבָא dictum putant, ut versiculi sententia sit: *defendam domum meam a militari obsessione.* LXX. (*καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου*) *ἀνάστημα.*
Zach. 9, 8. וְחָנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה

מַצֵּבָה

ש' וּסְמֵךְ מַצֵּבַת לְמַצֵּבָת [וְנִסְלַ לְפְעְמִים נְכ כְּמוֹכְרִי], וְכֵן עֲצֵבַת נִיקוּד עִם עֲצֵבָת, וּלְכּן סְנִי כְּסוּנְן כְּשְׁמוֹת רְנִיס, לְמַע שְׁלְרְנִיס קִיוּס סְנִי. סְפְקְרוּן דְּנִי לְמַר סוּקְס וְסוּנְכ וְסוּוְקְ, ל"ש מְקְנִן לְמַר סוּקְס לְכְכְלִית דְּנִי, וְסוּס נְכִיר וְיִל וְעְסוּד לְמוּכְרִי לְמוּנְכ [וְיִילְע, לְעְנִק-, גְּמַעְטְן-], לְמוּ כְּמוֹ מוּנְכ כְּכְלִ', וּע"ש דְּמוּמוּ נְכ נוּע וּנוֹלֵם שְׁל עֵץ [שְׁטוּפְפְ, שְׁטִיעְל].
n. f. (c. מַצַּבְתּ, מַצֶּבֶת, quod aliquoties etiam absolute ponitur; eodem modo variant עֲצַבְתּ et עֲצֶבֶת, item abjecto *Zere* absolutivi), cippus, columna, veluti lapidea, sive in memoriam rei memorabilis, sive cultus superstitiosi caussa, propter similitudinem etiam de stirpe arboris caesae residua. LXX. *στήλη* (Trg. מְצַמְתָא), *στήλωμα, στύλος, ὑπόστασις, θήκη.*
Gn. 28, 18. וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה
Gn. 28, 22. אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי שָׁם מַצֵּבָה
Gn. 31, 13. אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָׁם מַצֵּבָה
Gn. 31, 45. יַרִימוּ מַצֵּבָה
Gn. 35, 14. וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
Ex. 24, 4. וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה
Dt. 16, 22. וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה
Hos. 3, 4. וְאֵין מַצֵּבָה

וּמַצֵּבָה

Lev. 26, 1. וּפְסֶל וּמַצֵּבָה לֹא־תָקִימוּ
Jes. 19, 19. וּמַצֵּבָה אֵצֶל־גְּבוּלָהּ

הַמַּצֵּבָה

Gn. 31, 51. הִגֵּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה
Gn. 31, 52. וְהַמַּצֵּבָה הַזֹּאת
constr.: מַצֶּבֶת
2 Rg. 3, 2. וַיָּסַר אֶת־מַצֶּבֶת הַבַּעַל
2 Rg. 10, 27. וַיְתֹצוּ אֶת מַצֶּבֶת הַבַּעַל
abs. et constr.: מַצֵּבָה
Gn. 35, 14. מַצֶּבֶת אָבֶן
Gn. 35, 20. מַצֶּבֶת קְבֻרַת־רָחֵל
2 S. 18, 18. אֶת־מַצֶּבֶת אֲשֶׁר בְּעֵמֶק
Jes. 6, 13. אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מַצֵּבָה בָּם

לַמַּצֵּבָה

2 S. 18, 18. וַיִּקְרָא לַמַּצֵּבָה עַל־שְׁמוֹ
cum suff.: מַצֵּבָתָהּ
Jes. 6, 13. זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֵּבָתָהּ
pl.: מַצֵּבוֹת
2 Reg. 17, 10. מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים
Hos. 10, 1. הֵטִיב מַצֵּבוֹת
pl.: וּמַצֵּבוֹת
1 Rg. 14, 23. בָּמוֹת וּמַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים
pl.: הַמַּצֵּבֹת
2 Rg. 18, 4. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבֹת
pl.: וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
2 Reg. 23, 14. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
2 Chr. 14, 2. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
2 Chr. 31, 1. וַיְשַׁבֵּר הַמַּצֵּבוֹת
pl. constr.: מַצְּבוֹת
Jer. 43, 13. מַצְּבוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ
2 Rg. 10, 26. אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל
pl. constr.: וּמַצְּבוֹת
Ez. 26, 11. וּמַצְּבוֹת עֻזֵּךְ לָאָרֶץ
pl. c. suff.: וּמַצֵּבוֹתַיִךְ
Mich. 5, 12. פְּסִילַיִךְ וּמַצֵּבוֹתַיִךְ
pl. c. suff.: מַצֵּבוֹתָם
Ex. 34, 13. וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן
Dt. 12, 3. וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם
Hos. 10, 2. יְשַׁדֵּד מִזְבְּחוֹתָם
pl. c. suff.: וּמַצֵּבֹתָם
Dt. 7, 5. וּמִזְבְּחֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ
pl. c. suff.: מַצֵּבֹתֵיהֶם
Ex. 23, 24. וְשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם

יֵצֶב

ש' נִקְרִי כְּמוֹ נְעַנִי, נְהַסְקֵל עַל נִקְמְנוּת וּנְכִיכוּת [פַּעְטְעְנְעְטְעְלְנְע, נְעוּוִיס וְיִין], וּמוּס סְכְנִד יוֹנִק. וּדְע שְׁלְךְ נִקְרִי כְּמוֹ נְכ שְׁכְ מַצֵּב, נְכְלִ נְעְנִין מִן יָצַב, וּוּס מְסְנְכ מִיוּקְדְ.
v. aram. intr., firmum, statutum, certum, verum esse; *Pa.* pronunciare id, quod certum et firmum est, *ἀκριβοῦν.* V. וְנִצַּב a v. רְצַב longe diversum. LXX. *ζητεῖν ἀκριβῶς.*
inf. constr.: לְיַצְּבָא
Dan. 7, 19. אֱדַיִן צְבִית לְיַצְּבָא

יַצִּיב

ת"ו, וּסְמְעְנְכ שְׁכִיר וְקִיס נְקְמְן וּפְעְל נְכוֹן וּמְכוּוְכ [נְעְטְעִיפְע, וּוּאְהְר, וִיכְעְר], וּמוּס כְּטְעְמִי מִן־יַצִּיב, לוֹמֵר נְכוֹן וּפְעְל. נְקְנְגוּס יְלִיכ עוֹד כְּמוֹ שְׁוּרְ, מְסִיף שְׁל נְיוּוְר, עִי' קְנוּוִי פְּנִיכִים כְּנ כְּו'.
adj. m., firmus, certus, definitus, ratus, unde adverb. מִן־יַצִּיב, certo, sine dubitatione vel controversia. Targ. יַצִּיב de indigena (opp. גִּיּוֹר, *Charuze-Peninim* XXII., 26.). LXX. *ἀληθινός, ἀλήθεια, ἀκρίβεια; ἀκριβῶς, ἀληθῶς.*
Dan. 2, 8. מִן־יַצִּיב יְדַע אֲנָא
adj.: וְיַצִּיב
Dan. 2, 45. וְיַצִּיב חֶלְמָא
def.: יַצִּיבָא
Dan. 3, 24. יַצִּיבָא מַלְכָּא
Dan. 6, 13. וַיַּצִּיבָא מַלְכָּא כְּדָת־מָדַי
def.: וַיַּצִּיבָא
Dan. 7, 16. וַיְצִיבָא אֲבָעָא

נְצָבָא

ש' נִקְרִי, וְסִידוּעִס נְצְבְּתָא, נְקְנִן סְדְנוּס כְּדִין יְהוּדִים, וּלְקְ כְּעְזְס נִ' לְסוּף סְנְרִס, כְּלְמוֹ לְלְ סִיס מוּדְנְ מְעוֹלְס, וּלְכּן סְתְכוּעְס ג"כ שְׁלְ מְצְבְּתָא], נְכְכוּי נְצְבְּתָהוֹן כְּדִין, וּסְזְס כְּמוֹ נִיכוּי נְצְעֵל, וְדוּמְס לְעִכְּי מְצֵב. סְדְלוֹן לִיקוּס וְקוּוְק וְסְרִיכוּת [פַּע-סְעְנְקִיע], ל"ש ד' סְרוּלְלְ, וְכִן פְּרְשׁוּ רְשִׁ' וְיִלְ"נְע וּסְעְדִיס נְעוֹן תּוּקְף וְכְ וּמוֹנְכ, וּמְשְׁלְ נְקְרִנוּס כְּמוֹ מְלְכְּ.
n. f. aram. (def. נְצְבְּתָא, abjecto Dages, ads. f. עִירִים, c. s. נְצְבְּתְהוֹן), ortum ex part. Nif-al, sicut hebr. נְצֵב, stabilitas, firmitas. Trg. pro מַצֵּבָה. LXX. *ῥίζα* (*τῆς σιδηρᾶς*), quasi descendat a v. נְצַב, unde syr. נְצְבְּתָא Mt. 15, 13. = *φυτεία.*
def.: נְצְבְּתָא
Dan. 2, 41. וּמִן־נְצְבְּתָא דִּי־פַרְזְלָא

יָצַג

פְּעַל כּוֹוֵד וְלֹא נִמְצָא כַּף נִסְתְּעִיל תְּצִיג, וּפְעוּלִי שְׁלוֹ תָּצֵג, וּסְדְנוּס כְּמוֹ לְמַע יָצַג. סְתְּעִס סְתְּעְמִיס וְתְּעִיכְס וְכְכְּס [סְתְּעְטְעִנְן, זְתְּעְלְעְן], וּמוּס סְכּוֹתְ קְוּוֹק, לוֹמֵר סְתְּעְמִיס וְסְקְמְס, וּס סְתְּשְׁלִיס וּס סְכְּכְּס דְּנִי. תְּמְנוֹת סְזְכְּס יָצַג [כְּיִ', מְקְנִכ-מוּנְכ וּמְתְּעִי], וְדוּמְס לוֹ צָק [וּמוּס מָצוּק], יָצַק, וְסְכְּל כְּדוּמְס לְמַ יָדוּק, לְעֵיל לְף סְפ"ו נ', וְדוּמְס לוֹ סְזְכְּס וּסְמְכוּוְן נְסוּדוּ [s. *sah*], וּלְכּ לִין ז"יכוֹת לוֹ לִי"כ, וּלְסְזְכְּ סְסְכוּוְס וּפְעוּלִי וִין צָג, כְּמוֹ חָיַתּ וִין חָ"ח ע"כ לְקְמִי.
vrb. trans. (unde solummodo Hi. תְּצִיג, Hof. תָּצַג, media radicali dagesata, uti in v. נָצַב), firmare, statuere, ponere, locare. Radix, si praepositionem secernas, remanet יָצַג, cui cognata sunt צָק (unde מָצוּק), יָדַק, יָדַק (v. s. p. 383, c.), sanscr. *sah.* Forsitan יָצַג verbum est commentitium; quidni enim Hif-il תְּצִיג potuerit fieri ex simplici יָצַג, more aramaico, sicut תְּחִיתַּ ex חָתַּ. LXX. *Hi. ἀπερείδειν; τιθέναι, ἀποτιθέναι, παρατιθέναι; ἱστάναι, ἀποκαθιστάναι, καθιστάναι, παριστάναι; βαίνειν*; *Ho. ὑπολείπειν.*
Hif-il: הֶצִיג
3 *perf. c. suff.:* הֶצִיגָנוּ Q'ri.
Jer. 51, 34. הִצִּיגָנוּ כְּלִי רִיק
3 *perf. c. suff.:* וְהֶצִיגָנִי
Job. 17, 6. וַיְהִי מָשָׁל לְעַמִּים
3 *perf. c. suff.:* הֶצִיגָנוּ K'tib.
Jer. 51, 34. הִצִּיגָנוּ כְּלִי רִיק
1 *perf. c. suff.:* וְהַצַּגְתִּיו
Gn. 43, 9. וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ
1 *perf. c. suff.:* וְהַצַּגְתִּיהָ
Hos. 2, 5. וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ
part.: מַצִּיג *masc.*
Jud. 6, 37. הִנֵּה אָנֹכִי מֵצִיג
inf. constr.: הַצֵּג
Dt. 28, 56. תְּצֵג עַל־הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג
imprt. pl.: וְהָצִיגוּ
Am. 5, 15. וְהִצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט
1 *imperf.:* אַצִּיגֶנּוּ
Gn. 33, 15. אַצִּיגָה־נָּא עִמָּךְ

יָצַד

Jos. 4, 3. מִמְּצַב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים
cum suff.: מַצָּבֶךָ *p.*
Jes. 22, 19. וְהַדַּפְתִּיךָ מִמַּצַּבְךָ

מַצָּב

ש' נִיצוֹבִי הַפּעַל, וְהִלְכּוֹן לַל"ק מִצּוּד [נִסְלַבְּוּוערְק], לַל"ק מִצְמֵר וּמִצְמֵד לִכְנִי קִיל סְנִיג לְעִיר, וְסוּף כְּמוֹ מַצָּב לְעֵיל, נִסְנִדל לְנִקּר.
n. m. prt. Hof., propugnaculum, vel, ut censent alii, statio vel obsessio militaris. LXX. *χάραξ.*
Jes. 29. 3. וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מָצוֹב

מַצָּבָה

ש' גּוֹיִר מַצֵּב סוֹכְרִי, וּמִעְנִיס מִצְמֵר וּמִצְמֵד לִכְנִי קִיל [פַּצְטְעִן, נְעוּס-עְנוֹג], וּלְכּ נְלִי סְנִדל מְסוֹכְרִי.
n. f. (a m. מַצָּב), statio, praesidium stativum. Trg. אַסְטַרְטֵיגִ (*στρατηγός*), חֵילָא. LXX. *μεσσάβ.*

הַמַּצָּבָה

1 Sam. 14, 12. וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה

מְצָבָה

ש', לַל"ק כְּמוֹ מַצֵּבָה, וְהִלְכּוֹן לִכְנִי קִיל מְקִיבִי-עִיר, חוֹלֵם לַלְּק סְכוּוֹכ נְמֵר מְצֵבָא, וּמְקִים מִן צֵבָא, וּנְנִי סְעִבּוּיִס מְנִיל רְנִי וֹל, וּיִלְמֵר שְׁנְמְכוּוֹן לְקְטוֹן סְעִכְן כְּמוֹ צְבִיתָה נִיצְעִי' כ"ע וֹ', וּסְמְקְנִס נְקִר כְּלִ', וּסְרַל"ק וּסְרַל"נ נְנִ', וּלְכּ לְכְרִיע.
n. f., vi eadem, qua מַצֵּבָה, praesidium, custodiae, excubiae, quibus urbs domusve septa est (*Isaaki* comparat מִצְבֵּיהָ, Jes. 29, 7.). *Qimchi* et *Ibn-Ezra* מְצֵבָה pro מַצֵּבָה a nomine צָבָא dictum putant, ut versiculi sententia sit: *defendam domum meam a militari obsessione.* LXX. (*καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου*) *ἀνάστημα.*
Zach. 9, 8. וְחָנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה

מַצֵּבָה

ש' וּסְמֵךְ מַצֵּבַת לְמַצֵּבָת [וְנִסְלַ לְפְעְמִים נְכ כְּמוֹכְרִי], וְכֵן עֲצֵבַת נִיקוּד עִם עֲצֶבֶת, וּלְכּן סְנִי כְּסוּנְן כְּשְׁמוֹת רְנִיס, לְמַע שְׁלְרְנִיס קִיוּס סְנִי. סְפְקְרוּן דְּנִי לְמַר סוּקְס וְסוּנְכ וְסוּוְקְ, ל"ש מְקְנִן לְמַר סוּקְס לְכְכְלִית דְּנִי, וְסוּס נְכִיר וְיִל וְעְסוּד לְמוּכְרִי לְמוּנְכ [וְיִילְע, לְעְנִק-, גְּמַעְטְן-], לְמוּ כְּמוֹ מוּנְכ כְּכְלִ', וּע"ש דְּמוּמוּ נְכ נוּע וּנוֹלֵם שְׁל עֵץ [שְׁטוּפְפְ, שְׁטִיעְל].
n. f. (c. מַצַּבְתּ, מַצֶּבֶת, quod aliquoties etiam absolute ponitur; eodem modo variant עֲצַבְתּ et עֲצֶבֶת, item abjecto *Zere* absolutivi), cippus, columna, veluti lapidea, sive in memoriam rei memorabilis, sive cultus superstitiosi caussa, propter similitudinem etiam de stirpe arboris caesae residua. LXX. *στήλη* (Trg. מְצַמְתָא), *στήλωμα, στύλος, ὑπόστασις, θήκη.*
Gn. 28, 18. וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה
Gn. 28, 22. אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי שָׁם מַצֵּבָה
Gn. 31, 13. אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָׁם מַצֵּבָה
Gn. 31, 45. יַרִימוּ מַצֵּבָה
Gn. 35, 14. וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
Ex. 24, 4. וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה
Dt. 16, 22. וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה
Hos. 3, 4. וְאֵין מַצֵּבָה

וּמַצֵּבָה

Lev. 26, 1. וּפְסֶל וּמַצֵּבָה לֹא־תָקִימוּ
Jes. 19, 19. וּמַצֵּבָה אֵצֶל־גְּבוּלָהּ

הַמַּצֵּבָה

Gn. 31, 51. הִגֵּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה
Gn. 31, 52. וְהַמַּצֵּבָה הַזֹּאת
constr.: מַצֶּבֶת
2 Rg. 3, 2. וַיָּסַר אֶת־מַצֶּבֶת הַבַּעַל
2 Rg. 10, 27. וַיְתֹצוּ אֶת מַצֶּבֶת הַבַּעַל
abs. et constr.: מַצֵּבָה
Gn. 35, 14. מַצֶּבֶת אָבֶן
Gn. 35, 20. מַצֶּבֶת קְבֻרַת־רָחֵל
2 S. 18, 18. אֶת־מַצֶּבֶת אֲשֶׁר בְּעֵמֶק
Jes. 6, 13. אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מַצֵּבָה בָּם

לַמַּצֵּבָה

2 S. 18, 18. וַיִּקְרָא לַמַּצֵּבָה עַל־שְׁמוֹ
cum suff.: מַצֵּבָתָהּ
Jes. 6, 13. זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֵּבָתָהּ
pl.: מַצֵּבוֹת
2 Reg. 17, 10. מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים
Hos. 10, 1. הֵטִיב מַצֵּבוֹת
pl.: וּמַצֵּבוֹת
1 Rg. 14, 23. בָּמוֹת וּמַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים
pl.: הַמַּצֵּבֹת
2 Rg. 18, 4. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבֹת
pl.: וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
2 Reg. 23, 14. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
2 Chr. 14, 2. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
2 Chr. 31, 1. וַיְשַׁבְּרוּ הַמַּצֵּבוֹת
pl. constr.: מַצְּבוֹת
Jer. 43, 13. מַצְּבוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ
2 Rg. 10, 26. אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל
pl. constr.: וּמַצְּבוֹת
Ez. 26, 11. וּמַצְּבוֹת עֻזֵּךְ לָאָרֶץ
pl. c. suff.: וּמַצֵּבוֹתַיִךְ
Mich. 5, 12. פְּסִילַיִךְ וּמַצֵּבוֹתַיִךְ
pl. c. suff.: מַצֵּבוֹתָם
Ex. 34, 13. וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן
Dt. 12, 3. וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם
Hos. 10, 2. יְשַׁדֵּד מִזְבְּחוֹתָם
pl. c. suff.: וּמַצֵּבֹתָם
Dt. 7, 5. וּמִזְבְּחֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ
pl. c. suff.: מַצֵּבֹתֵיהֶם
Ex. 23, 24. וְשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם

יֵצֶב

ש' נִקְרִי כְּמוֹ נְעַנִי, נְהַסְקֵל עַל נִקְמְנוּת וּנְכִיכוּת [פַּעְטְעְנְעְטְעְלְנְע, נְעוּוִיס וְיִין], וּמוּס סְכְנִד יוֹנִק. וּדְע שְׁלְךְ נִקְרִי כְּמוֹ נְכ שְׁכְ מַצֵּב, נְכְלִ נְעְנִין מִן יָצַב, וּוּס מְסְנְכ מִיוּקְדְ.
v. aram. intr., firmum, statutum, certum, verum esse; *Pa.* pronunciare id, quod certum et firmum est, *ἀκριβοῦν.* V. וְנִצַּב a v. רְצַב longe diversum. LXX. *ζητεῖν ἀκριβῶς.*
inf. constr.: לְיַצְּבָא
Dan. 7, 19. אֱדַיִן צְבִית לְיַצְּבָא

יַצִּיב

ת"ו, וּסְמְעְנְכ שְׁכִיר וְקִיס נְקְמְן וּפְעְל נְכוֹן וּמְכוּוְכ [נְעְטְעִיפְע, וּוּאְהְר, וִיכְעְר], וּמוּס כְּטְעְמִי מִן־יַצִּיב, לוֹמֵר נְכוֹן וּפְעְל. נְקְנְגוּס יְלִיכ עוֹד כְּמוֹ שְׁוּרְ, מְסִיף שְׁל נְיוּוְר, עִי' קְנוּוִי פְּנִיכִים כְּנ כְּו'.
adj. m., firmus, certus, definitus, ratus, unde adverb. מִן־יַצִּיב, certo, sine dubitatione vel controversia. Targ. יַצִּיב de indigena (opp. גִּיּוֹר, *Charuze-Peninim* XXII., 26.). LXX. *ἀληθινός, ἀλήθεια, ἀκρίβεια; ἀκριβῶς, ἀληθῶς.*
Dan. 2, 8. מִן־יַצִּיב יְדַע אֲנָא
adj.: וְיַצִּיב
Dan. 2, 45. וְיַצִּיב חֶלְמָא
def.: יַצִּיבָא
Dan. 3, 24. יַצִּיבָא מַלְכָּא
Dan. 6, 13. וַיַּצִּיבָא מַלְכָּא כְּדָת־מָדַי
def.: וַיַּצִּיבָא
Dan. 7, 16. וַיְצִיבָא אֲבָעָא

נְצָבָא

ש' נִקְרִי, וְסִידוּעִס נְצְבְּתָא, נְקְנִן סְדְנוּס כְּדִין יְהוּדִים, וּלְקְ כְּעְזְס נִ' לְסוּף סְנְרִס, כְּלְמוֹ לְלְ סִיס מוּדְנְ מְעוֹלְס, וּלְכּן סְתְכוּעְס ג"כ שְׁלְ מְצְבְּתָא], נְכְכוּי נְצְבְּתָהוֹן כְּדִין, וּסְזְס כְּמוֹ נִיכוּי נְצְעֵל, וְדוּמְס לְעִכְּי מְצֵב. סְדְלוֹן לִיקוּס וְקוּוְק וְסְרִיכוּת [פַּע-סְעְנְקִיע], ל"ש ד' סְרוּלְלְ, וְכִן פְּרְשׁוּ רְשִׁ' וְיִלְ"נְע וּסְעְדִיס נְעוֹן תּוּקְף וְכְ וּמוֹנְכ, וּמְשְׁלְ נְקְרִנוּס כְּמוֹ מְלְכְּ.
n. f. aram. (def. נְצְבְּתָא, abjecto Dages, ads. f. עִירִים, c. s. נְצְבְּתְהוֹן), ortum ex part. Nif-al, sicut hebr. נְצֵב, stabilitas, firmitas. Trg. pro מַצֵּבָה. LXX. *ῥίζα* (*τῆς σιδηρᾶς*), quasi descendat a v. נְצַב, unde syr. נְצְבְּתָא Mt. 15, 13. = *φυτεία.*
def.: נְצְבְּתָא
Dan. 2, 41. וּמִן־נְצְבְּתָא דִּי־פַרְזְלָא

יָצַג

פְּעַל כּוֹוֵד וְלֹא נִמְצָא כַּף נִסְתְּעִיל תְּצִיג, וּפְעוּלִי שְׁלוֹ תָּצֵג, וּסְדְנוּס כְּמוֹ לְמַע יָצַג. סְתְּעִס סְתְּעְמִיס וְתְּעִיכְס וְכְכְּס [סְתְּעְטְעִנְן, זְתְּעְלְעְן], וּמוּס סְכּוֹתְ קְוּוֹק, לוֹמֵר סְתְּעְמִיס וְסְקְמְס, וּס סְתְּשְׁלִיס וּס סְכְּכְּס דְּנִי. תְּמְנוֹת סְזְכְּס יָצַג [כְּיִ', מְקְנִכ-מוּנְכ וּמְתְּעִי], וּדוּמְס לוֹ צָק [וּמוּס מָצוּק], יָצַק, וְסְכְּל כְּדוּמְס לְמַ יָדוּק, לְעֵיל לְף סְפ"ו נ', וְדוּמְס לוֹ סְזְכְּס וּסְמְכוּוְן נְסוּדוּ [s. *sah*], וּלְכּ לִין ז"יכוֹת לוֹ לִי"כ, וּלְסְזְכְּ סְסְכוּוְס וּפְעוּלִי וִין צָג, כְּמוֹ חָיַתּ וִין חָ"ח ע"כ לְקְמִי.
vrb. trans. (unde solummodo Hi. תְּצִיג, Hof. תָּצַג, media radicali dagesata, uti in v. נָצַב), firmare, statuere, ponere, locare. Radix, si praepositionem secernas, remanet יָצַג, cui cognata sunt צָק (unde מָצוּק), יָדַק, יָדַק (v. s. p. 383, c.), sanscr. *sah.* Forsitan יָצַג verbum est commentitium; quidni enim Hif-il תְּצִיג potuerit fieri ex simplici יָצַג, more aramaico, sicut תְּחִיתַּ ex חָתַּ. LXX. *Hi. ἀπερείδειν; τιθέναι, ἀποτιθέναι, παρατιθέναι; ἱστάναι, ἀποκαθιστάναι, καθιστάναι, παριστάναι; βαίνειν*; *Ho. ὑπολείπειν.*
Hif-il: הֶצִיג
3 *perf. c. suff.:* הֶצִיגָנוּ Q'ri.
Jer. 51, 34. הִצִּיגָנוּ כְּלִי רִיק
3 *perf. c. suff.:* וְהֶצִיגָנִי
Job. 17, 6. וַיְהִי מָשָׁל לְעַמִּים
3 *perf. c. suff.:* הֶצִיגָנוּ K'tib.
Jer. 51, 34. הִצִּיגָנוּ כְּלִי רִיק
1 *perf. c. suff.:* וְהַצַּגְתִּיו
Gn. 43, 9. וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ
1 *perf. c. suff.:* וְהַצַּגְתִּיהָ
Hos. 2, 5. וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ
part.: מַצִּיג *masc.*
Jud. 6, 37. הִנֵּה אָנֹכִי מֵצִיג
inf. constr.: הַצֵּג
Dt. 28, 56. תְּצֵג עַל־הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג
imprt. pl.: וְהָצִיגוּ
Am. 5, 15. וְהִצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט
1 *imperf.:* אַצִּיגֶנּוּ
Gn. 33, 15. אַצִּיגָה־נָּא עִמָּךְ

יָצַד

Digitized by Google

Ps. 63, 7. אם־זכרתיך על־יצועי
Ps. 132, 3. על־ערש יצועי
יְצוּעַי Q'ri.
1Reg.6,5. על־קיר הבית יצוע סביב
הַיְצוּעַ Q'ri.
1 Reg. 6, 6. היצוע התחתנה
1 Reg. 6, 10. ויבן את־היצוע

מַצָּע

ז׳, והכלון יצוע [נעגענער], לומר הרפד, וכן נתקנוס, וכצפה ענריכית סרנוי מַצָּעוֹת.

n. m., stratum (pl. neoh. מַצָּעוֹת). LXX. מַצָּר מַצָּע, *στενοχωρέω*.

הַמַּצָּע

Jes. 28, 20. כי־קצר המצע

צֹעָה

v. s. r. צָעָה

יָצַק

פעל נומד, וסעתיד יִצֹק, פל יָצַק, נמכוון נומד, וסרכוי יָצֹק, והצווי צֹק או יְצֹק, ומקור נסמך צֶקֶת. ספצעות כמו רָסַס, או כמו סָהַ, דָּסַהּ סדומים לו נזרם, כי מרכו מזרם פס רָצַק, וכן נזוסה לו אָסַהּ, סָשַׁח, הכל ענין זפיכה והתכה ולריפה וסכון [ויימפן, ניעפן], שמצמן, ומלמן], ותכין נוסה יפס מזרם חקל וכלס כהפיקסו על זָה, זֶה, וכדומה להרכם, וכי פפצת לפרי מזוי נזפפי ענב נכל פלה מעלמנו. מן הלרוך נכ״ק המכוון זפיכה, ל״פ מיים [ניעפן], או נפזפל, ל״פ דבר נלי־על יכול נו לל״ק, ומוה יפהכת המתכת ומפלריפה, נכל לופן פסזפל. עי׳ גו־סמלין. הכנד יָצַק יקי, וכ״ל זקר, לולם סנוסף יָצֹק וזעולי זלו הָצַק, כלפזר מזייך על צוק ע״ם. ודע קוכל ז״ם עוד מכוון לפקר על הזרם הנמלל נפעל נהנוסות, לכן לא נרכוי כ״כ כמו הל׳, וזה נמכוון רָצַב, חָזַק, לומר כניכה וזריכה [פַּעפּע, הַזרע ויין], ומכוון הזה כידוע סנוסן לפקר לפתילות כעכין המקור והצווי, ולכ׳ סכוונות נמלמ גמ הפעל כלי מקנב מוצ ועפ צָק, ולהקל המפוע הנגעי כל המקומות לפזר יסתפק נהן המלקלק פה וזמה, יצויין זם סקוכל.

vrb. trans. (impf. יִצֹק, יָצֹק, *semel* צַק, *vi intr.*; pl. יִצְקוּ, imp. צֹק vel יְצֹק, inf. constr. צֶקֶת), colare (*σακκεῖν, σακκ-ίζειν*), fundere, liquefacere (coquere), de metallis. Metaphorice Ψ. 41, 9. venustas atque etiam pravitas effundi in aliquem dicuntur. Cognata sunt ejusdem radicis (*sak, sah, shah*) affinitate vrb.: דָּשַׁח, אָסַהּ, דָּסַהּ, רָסַהּ, סָהַּ, זָבַהּ, זָנַק, זָהַּ. Pi. Ketib יִצֵּק. Hi. הֵצִיק, Ho. הֻצַּק, quae forsitan ad v. צוּק oportet referri. 2) firmum, durum esse, quae verbi significatio rarior est verbisque eadem origine oriundis דָּחַק, רָצַב, צָפַק cum eo est communis. LXX. *χέειν, χύειν, ἀποχέειν, ἐγχέειν, ἐκχέειν, ἐκχύνειν, ἐπιχέειν, ἐπιχύνειν, ἐπιχωννύειν; διδόναι, ἐλαύνειν, ἐπιτιθέναι, καταπενοῦν, λατομεῖν, ποιεῖν; χώνευσις; χυτός, κατα-χέειν; πηγνύειν*; הֵצִיק, *ἐστάναι, τιθέναι* (הֻצַּק); הֻצַּק, *ἐπιῤῥέειν*; מֻצָּק, *ἐπίχυσις*.

3 *perf.*: יָצַק
Lev. 8, 15. 9, 9. ואת־החם יצק
2 Reg. 3, 11. אשר־יצק מים
3 *perf.*: וַיִּצֹק
Lev. 2, 1. ויצק עליה שמן
3 *perf. c. suff.*: יְצָקָם
1 Rg. 7, 46. בככר הירדן יצקם המלך
2 Chr. 4, 17. בככר הירדן יצקם המלך
2 *perf.*: וַיִּצַּקְתָּ
Ex. 25, 12. ויצקת לו ארבע טבעת
Ex. 26, 37. ויצקת להם חמשה אדני
Ex. 29, 7. ויצקת על־ראשו
Lev. 2, 6. ויצקת עליה שמן
2 Reg. 9, 3. ויצקת על־ראשו
2 *perf. fem.*: וַיִּצַּקְתְּ
2 Reg. 4, 4. ויצקת על כל־הכלים
part. pass.: *יְצוּק sg. v. s. צוּק
Ps. 41, 9. *דבר בליעל יצוק בו
Job. 28, 2. *ואבן יצוק נחושה
Job. 29, 6. *וצור יצוק עמדי
Job. 41, 15. *יצוק עליו בל־ימוט
Job. 41, 16. *יצוק כמו־אבן
part. pass.: וְיָצוּק *sg.*
Job. 41, 16. ויצוק כפלח תחתית
p. pass. pl.: יְצֻקִים
1 Reg. 7, 24. הפקעים יצקים ביצקתו
p. pass. pl.: יְצוּקִים
2 Chr. 4, 3. יצוקים במצקתו
pl. fem.: יְצֻקוֹת
1 Reg. 7, 30. הכתפות יצקות
inf. constr.: בְּצֶקֶת
Job. 38, 38. בצקת עפר למוצק
inf. constr.: לָצֶקֶת
Ex. 38, 27. לצקת את אדני הקדש
imprt. sg.: צָק
2 Reg. 4, 41. ויאמר צק לעם ויאכלו
imprt. sg.: יְצֹק
Ez. 24, 3. וגם־יצק בו מים
impf. pl.: וַיִּצְקוּ
1 Reg. 18, 34. ויצקו על־העלה
1 *imperf.*: אֶצֹק־ *s.M.*
Jes. 44, 3. כי אצק־מים על־צמא
Jes. 44, 3. אצק רוחי
3 *imperf.*: יִצֹק
Lev. 14, 26. יצק הכהן על־כף
Num. 5, 15. לא־יצק עליו שמן
3 *imperf.*: וַיִּצֶק *intr.*
1 Reg. 22, 35. ויצק דם־המכה
3 *imperf.*: וַיִּצֹק
Gn. 28, 18. ויצק שמן על־ראשה
Gn. 35, 14. ויצק עליה שמן
Ex. 36, 36. ויצק להם ארבעה אדני
Ex. 37, 3. 13. ויצק לו ארבע טבעת
Ex. 38, 5. ויצק ארבע טבעת
Lev. 8, 12. ויצק משמן המשחה
1 Sam. 10, 1. ויצק על ראשו וישקהו
2 Reg. 9, 6. ויצק השמן אל־ראשו
3 *impf. fem.*: וַתִּצָּק
2 S. 13, 9. ותצק לפניו וימאן לאכול
3 *impf. pl.*: וַיִּצָּקוּ
2 Reg. 4, 40. ויצקו לנשים לאכול
Hif-il: הֵצִיק
3 *impf. pl.*: וַיַּצִּקוּ
2 Sam. 15, 24. ויצקו את־ארון
3 *impf. c. s.*: וַיִּצְקֵם
Jos. 7, 23. ויצקם לפני יי
part. fem.: מֹצֶקֶת *p. Q'ri.*
2 Reg. 4, 5. והוא מיצקת
part. fem.: מְצֻקֶת *p. K'tib.*
2 Reg. 4, 5. והוא מיצקת
Hof-al: הָרְצַק 3 *perf.*
Ps. 45, 3. הורצק חן בשפתותיך
part.: מְרֻצָּק *masc.*
Job. 11, 15. והיית מצק ולא תירא

part.: מָצֻק
1 Reg. 7, 16. מצק נחשת
3 *imperf.*: יִיצָק
Lev. 21, 10. אשר־יוצק על־ראשו
Job. 22, 16. נהר יוצק יסודם

יְצָקָה

ז״כ ומופנע, והסלנה סילוקס והפזיכס [דפס ניעפען], ווקף ספעולה.

n. f. abstr., fusio, fusura. LXX. *χωνευτήριον*.

cum suff.: בְּיִצְקָתוֹ
1 Reg. 7, 24. יצקים ביצקתו

מוּצָק

לו מוצק ז׳ ופעולי״, והכלון פ׳ דנר קצר מולק, לו מתכת [נענגסטענסם, נוסס], והפזקל מעקל מוּסָר, מוּסָד, לולס קפזר גכ זהוק נויר ע׳. כ׳ מתכוון הנ׳ זל הזרע, לומר כהון ומריר [הפֿרעסיי״ע, פֿעפּעסיי״ע], ומוה הזקל לנהור [נעדרענגעסיי״ע], ע״ד ילוע.

s. מוּצָק, *n. m. pass.*, ad s. f. מוּסָר, מוּסָד, 1) aliquid fusum, fusile, fusura (Guss), a v. יָצַק I. vel etiam a v. יָצוּק. 2) durities, firmitas, soliditas, de re firmiter compacta et coagmentata, a v. יָצַק (צוּק) II. LXX. *χυτός, χωνευτός, κατάχυσις, κονία, βούλεσθαι*.

1 Rg. 7, 23. ויעש את־הים מוצק
1 Rg. 7, 33. וחשוריהם הכל מוצק
1 Rg. 7, 37. מוצק אחד מדה אחת
2 Chr. 4, 2. ויעש את־הים מוצק
Job. 36, 16. רחב לא־מוצק תחתיה
Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק

בְּמוּצָק

Job. 37, 10. ורחב מים במוצק

לְמוּצָק

Job. 38, 38. בצקת עפר למוצק

מְוֻצָּקָה

ז״כ וס׳ ׳, סכלי, וסמלנה כלי זל ילוקס וזפיכה וקתון [נ׳יעפ־קצנכע, נעפֿצֶם].

n. f. (praefixo *Mem* instrumenti), tubulus fundens oleum, infundibulum. LXX. *ἐπαρυστρίς*.

cum suff.: בְּמֻצַקְתּוֹ
2 Chr. 4, 3. יצוקים במצקתו
pl.: מְוֻצָּקוֹת
Zach. 4, 2. מוצקות לנרות

יָצַר

פעל כומד, וסעתיד יִיצַר, יַצֵּר לו יִצֹּר, ומקנות המוכן הפעכה וסלור יקד [ליי״סען], קנור והדנק לכוס ומגוד [נומצ״מען-קנימפֿען, -צֶרלנען, פֿעכ-ניכלען], כלצר נומע ומפומסס נזוי עם צֵר, צַר ונזפתי עכנ. וכוס תקכיל ומקנין קומע המלה יְצַר [ליוב י׳ ו׳], זהוס מזקל [זעהנע, מומקפֿעל], כי לומס לו נזרם ומכוון, ענין רכוס ומקור [נפֿצֶר, זערפֿנען]. ומוס הזקל על עזיס וכניכס ע׳ רכוס וסלור יקד [ומס י״ם מ״ם, לדעת הקבמים], לו קניכה ומקור [פֿאַרמען, נילדען] נכללן זהתמנות ערניכ הנולס והסלקים, ומס הזקל קוזי״. לו ז״ניין רכוס מקנכות ומקור מומות [ויכנכען], ומן נלמת הקמנות לאל חָשֵׁב [עי׳ לעיל לך מ״ל]ומאל זָמַם, ומאל תכיר הנור יָצַר, ומס הסזקל כוקני״. ודע זכהזקל ל׳ לרוב מעזיק קרע [עפֿפּפֿעל], ומס הזקל זל הזקל, מתכוון קניכה ומקור נכניכס קלי הכנכה.

vrb. intr. (impf. יִיצַר, יִצַּר vel יִצֹּר), serie, ordinatim conjungere, conserere, connectere, jungere inter se et copulare (cf. fingere = fügen), qua significatione huic verbo respondent צָר, צוּר, quae fere sunt eadem (hinc יֵצֶר, Job. 17, 7.), deinde facere aliquid ordine ac dispositione, formare, fingere, figuli instar, vasa figurantis, non de rei ex nihilo creatione, sed de rerum creatarum formatione; cogitationes conjungere, meditari (syn. חָשַׁב, זָמַם). LXX. *συντάσσειν, πλάσσειν, καταπλάσσειν, κτίζειν, κατασκευάσειν, ποιεῖν, περιποιεῖσθαι, στερεοῦν, ἱστάναι, καταδεικνύναι, χωνεύειν; κεραμεύς, κέραμος, ὀστράκινος, χωνευτήριον, ἐπιγονή*; יוֹצֵר, *σκευαστός*.

3 *perf.*: יָצַר
Jes. 44, 10. מי־יצר אל ופסל נסך
3 *perf.*: יָצַר *p.*
Gn. 2, 8. את־האדם אשר יצר
3 *perf. c. s.*: יְצָרָהּ
Jes. 45, 18. לשבת יצרה
2 *perf. c. s.*: יְצַרְתָּ
Ps. 104, 26. יצרת לשחק־בו
2 *perf. c. suff.*: יְצָרָתָם
Ps. 74, 17. קיץ וחרף אתה יצרתם
1 *prf.*: יָצַרְתִּי
Jes. 43, 21. עם־זו יצרתי לי
Jes. 46, 11. יצרתי אף אעשנה
1 *perf. c. s.*: יְצַרְתִּיהָ
Jes. 44. 21. יצרתיך עבד־לי
1 *perf. c. s.*: יְצַרְתִּיו
Jes. 43, 7. יצרתיו אף־עשיתיו
1 *perf. c. s.*: וַיְצַרְתִּיהָ
2 Rg. 19, 25. למימי קדם ויצרתיה
Jes. 37, 26. ויצרתיה עתה הבאתיה
3 *perf. pl.*: יָצָרוּ *p.*
Ps. 95, 5. ויבשת ידיו יצרו
part.: יוֹצֵר *sbst.*
2 S. 17, 28. משכב וספות וכלי יוצר
Ps. 2, 9. ככלי יוצר תנפצם
Ps. 94, 9. אם־יצר עין הלא יביט
Ps. 94, 20. יצר עמל עלי־חק
Jes. 41, 25. וכמו יוצר ירמס־טיט
Jes. 45, 7. יוצר אור ובורא חשך
Jes. 45, 18. יצר הארץ ועשה
Jer. 10, 15. 51, 19. כי־יוצר הכל הוא
Jer. 18, 11. יוצר עליכם רעה
Jer. 19, 1. בקבק יוצר חרש
Jer. 33, 2. ה׳ יוצר אותה
Am. 4, 13. יוצר הרים ובורא
Am. 7, 1. והנה יוצר גבי
Hab. 2, 18. בטח יצר יצרו
Thr. 4, 2. מעשה ידי יוצר
part.: הַיּוֹצֵר *sbst.*
Ps. 33, 15. היצר יחד לבם
Jes. 29, 16. כחמר היצר יחשב
Jer. 18, 2. וירדת בית היוצר
Jer. 18, 3. וארד בית היוצר
Jer. 18, 4. 6. כחמר ביד היוצר
Jer. 18, 4. בעיני היוצר
Jer. 19, 11. ישבר את־כלי היוצר
Zach. 11, 13. השליכהו אל־היוצר
Zach. 11, 13. בית ה׳ אל־היוצר
part. c. h int.: הַיֹּצֵר
Jer. 18, 6. הכיוצר הזה
part.: וְיוֹצֵר *sbst.*
Zach. 12, 1. ויוצר רוח־אדם בקרבו
part. c. suff.: יֹצְרִי
Jes. 49, 5. יצרי מבטן לעבד
part. c. suff.: יֹצְרֵנוּ
Jes. 64, 7. אנחנו החמר ואתה יצרנו

Digitized by Google

וְיֹצְרְךָ *part. c. suff.:*
Jes. 43, 1. בראך יעקב ויצרך ישראל
Jes. 44, 2. ויצרך מבטן יעזרך
Jes. 44, 24. גאלך ויצרך מבטן
יְצָרָךְ *part. c. suff.:*
Jes. 45, 9. הוי רב את־יצרו
Hab. 2, 18. כי פסלו יצרו
וְיֹצְרָהּ *part. c. suff.:*
Jes. 27, 11. ויצרו לא יחנני
וְיֹצְרָהוּ *part. c. suff.:*
Jes. 45, 11. קדוש ישראל ויוצרו
לְיֹצְרוֹ *part. c. suff.:*
Jes. 29, 16. אמר ליצרו
Jes. 45, 9. היאמר חמר ליצרו
וְיֹצְרָהּ *part. c. suff.:*
Jes. 22, 11. ויצרה מרחוק
יוֹצְרִים *part. pl.:*
Jes. 30, 14. כשבר נבל יוצרים
הַיּוֹצְרִים *part. pl.:*
1Chr. 4, 23. היוצרים וישבי נטעים
יְצָרֵי *p. pl. constr.:*
Jes. 44, 9. יצרי־פסל כלם
אֶצָּרְךָ 1 *impf. c. s.:*
Jer. 1, 5. במרם אצורך בבטן
וָאֲצָרֵךְ 1 *impf. c. s:* v. s. נָצַר
Jes. 49, 8. *ואצרך ואתנך לברית
וַיִּיצֶר 3 *imperf.:*
Gn. 2, 7. ויצר יי אלהים את־האדם
וַיֵּצֶר 3 *imperf.:*
Gn. 2, 19 ויצר יי אלהים מן־האדמה
יְצָרֵהוּ 3 *impf. c. s.:*
Jes. 44, 12. ובמקבות יצרהו
Nif-al: נִוָּצַר 3 *perf.*
Jes. 43, 10. לפני לא־נוצר אל
Pu-al: יְצֻרוּ
3 *perf. pl.:* יְצָרוּךָ *p.*
Ps. 139, 16. ימים יצרו
Hof-al: דְּיֻצַּר
3 *imperf.:* יְיֻצַּר
Jes. 54, 17. כל־כלי יוצר עליך

יֵצֶר

ג׳, ובמלא לֵךְ נכנוי, וסהלנס כתזר לְמִכְנוֹ, כדומס לְשׁוֹר, לומר ניד ויקרים מלגדי הקנרים [ומסכנ, מום-קעל], ומס קנין סוד מסמוק בקיונ: ותכס מכעם עיבי ויבדי כנל כלס, ודוק.

n. m. pluralet., nervus, torus, musculus, a v. יָצַר, vi copulandi seu coagmentandi (syn. שׂוֹר, גִּיד). LXX. *πολιορκεῖν* (ויצרו עלי).

יִצְרֵי *pl. c. suff.:*
Job. 17, 7. ויצרי כצל כלם

יֵצֶר

ג׳, וסהלנס רכוס מקצנות ומוומן [דמס ויכנמן], דיכעמן], ומוס כמו מקצנס נכנל [נעדמנקע], ומוס קנין קנרן מנץ, יקרן ניצן נקלנוס, ומוס קמוכס ומוקר, לו עגס סקמוכס [נעכילדע].

n. m., cogitationum connexio (quam *idearum associationem* vocant), meditatio, fictio, vel figmentum ipsum. Hinc Judaici doctores discernunt יִצְרָא טָבָא et יִצְרָא בִישָׁא, quorum utrumque homini unicuique inesse dicunt, repudiata doctrina de peccato originis. LXX. *ποίημα, πλάσμα, ποιηρία, ἐγκεῖσθαι, ἀλήθεια*; יֵצֶר מַחֲשָׁבוֹת, *διάνοια, διανοεῖσθαι.*

Gn. 6, 5. וכל־יצר מחשבת לבו
Gn. 8, 21. כי יצר לב האדם רע
1 Chr. 28, 9. וכל־יצר מחשבות
Jes. 26, 3. יצר סמוך תצר שלום
וְיֵצֶר
Jes. 29, 16. ויצר אמר ליצרו
לְיֵצֶר
1 Chr. 29, 18. ליצר מחשבות לבב
cum suff.: יִצְרוֹ
Dt. 31, 21. כי ידעתי את־יצרו
Hab. 2, 18. יצר יצרו
יִצְרָנוּ *cum suff.:*
Ps. 103, 14. כי הוא ידע יצרנו

יְצַר

angl, v. s. r. צוּר

יְצַת

v. s. r. צוּת

יָקַב

ס׳כ ול׳ע כף נגור, וסהלנס קעור וקניכס [קוסעיעמן, -סמסלמן], וכן דָּקַב, קָב לקמן, וקיוכיו ומיוליעיו רניס, עי׳ מזוי נמפני ערכ ותמנ נקס.

v. trans. inus., excavare, profundum seu depressum facere. Cognata sunt vv. קָבַב, דָּקַב, tum significatione tum origine. At, si nomen insequens accuratius consideraveris, intelliges, verbum יָקַב esse unum de innumeris grammaticorum commentis. Etenim permulta sunt nomina et hebraica et aramaica, quae ex verborum imperfectis, servato praefixo, effinguntur, in his יְרִיב, יְקוּם (קוּם), יְבוּס (בּוּס), יְבוּל (בּוּל), יְנַר (נָר), יְחַם (חָם), יְהַד (הָד), יְזַע (זָע), יְצַל (צָל), יְלַק (לָק), יְעַף (עָף), יְלַח (לָח), יְהַם (הוּם), יְהַר (הָר). Quae cum ita sint, verba plurima, quae grammatici generaverunt, ad nihilum recidunt.

יֶקֶב

ג׳, ובכנוי יִקְבּוֹ והכנוי יְקָבִים וסמיך יְקָבַי. וסמענס כלי נקוב וקעכול [קוסע], לו מקום נקלנס נדולה, לזר יול מיכוס זמס, ולס נכדל מנע כלקמ׳ת מקכלים, לכן לנעמים כמקום סדריכס נכללו. ודע קורל ומעיין שלפי עכיוע דעתי ה׳ לך תמים וכלתי שרש, ולס סמרש קָב כדלקמן, וי׳ סמנמים לנוב לס ימים נויב הענידל, כלזר נכון נדקדוק [ל״ע יריב, יקוס, ילסר], וכן כ״ל יְבוּל מן בּוּל [כלזר יכוס מן נוס], יְנַר נלרמי מן נַר, וכן יֶזַע מן זָע, יְהַד, יְחַם, יְצַל, יְלַק מן לָק, יֶלֶד מן רָד, חַם, לָחַת, עָנַת, יְגַע מן נָגַע, יֶצֶר, יְצַף מן עָרַף, יְהוּס וכדומס, ולס שרשים רנים יבוו ומיו כלס היו, ובמקום לקר לפריו על סמדס, ולקיע לרוקב מקצוני:

n. m. (c. s. יִקְבּוֹ, pl. יְקָבִים, c. יִקְבֵי), lacus, ad excipiendum mustum, quod pedibus preloque expressum ex torculari fluit, a cavitate seu profunditate, interdum de ipso torculari seu vase amplo, in quo uvae calcantur et contunduntur. LXX. *προλήνιον, ὑπολήνιον; ληνός* (גַּת).

Jes. 5, 2. וגם־יקב חצב בו
יֶקֶב *p.*
Num. 18, 30. וכתבואת יקב

n. p. *בִּיקֶב
Jud. 7, 25. *הרגו ביקב־זאב
בִּיקָב
Hos. 9, 2. גרן ויקב לא ירעם
הַבִּיקָב
Hag. 2, 16. בא אל־חזיקב לחשת *p.*
הַבִּיקָב
Num. 18, 27. וכמלאה מן־חיקב
2 Rg. 6, 27. המן־החגרן או מן־חיקב
cum suff.: וּמִיִּקְבֵּךְ *p.*
Dt. 15, 14. מצאנך ומגרנך ומיקבך
Dt. 16, 13. באספך מגרנך ומיקבך
pl.: יְקָבִים
Job. 24, 11. יקבים דרכו ויצמאו
pl.: הַיְקָבִים
Joel 2, 24. והשיקו היקבים תירוש
Joel 4, 13. השיקו היקבים
pl.: בִּיקָבִים
Jes. 16, 10. ביקבים לא־ידרך
pl.: מִיקָבִים
Jer. 48, 33. ויין מיקבים חשבתי
pl.: יִקְבֵי
Zach. 14, 10. עד יקבי חמלך
pl. c. suff.: יִקְבֶיךָ
Prv. 3, 10. ותירוש יקביך יפרצו

יָקַד

ג׳, וסמיכול כמ ונלעוף [נלוסס], לו מסמ׳ ליון סמקום, לומר מקום סיקידס ומעשקס [מעכל], כי ס׳, מצמ לנכיסס. ונמכוון סכ׳ לכיוב נלקמי, עי׳ קכווי פניכיס דף כ״נ קדמוקדן יקיד וכלי.

n. m., vel de actione urendi, ardor, conflagratio, combustio, vel de loco, focus, ubi ignis candescens fovetur, aut titio, pyra, h. e. id, quod foco adurendum imponitur. LXX. *φρύγιον, τόπος.*

כְּמוֹקֵד
Ps. 102, 4. כמוקד נחרו
pl. constr.: מוֹקְדֵי
Jes. 33, 14. מי־יגור לנו מוקדי עולם
מוֹקֵדָה
ג״כ, ומפעול מקום סמעשס [מעכל], ונקמר מקום סמוכ, לקר זס נכלך כל־קדמן.

n. f. focus, veluti arae. LXX. *καύσις.*

Lev. 6, 2. על מוקדה על־המזבח
יָקַד
מעל נלקמי כמו יָקַד נמנרי, ומעכו ניכוכי נקנס נידוסס יָקַדְתָּא לומר יוקדן, ונקינוס הסעל לנוכ.

vrb. aram. (prt. f. def. יָקַדְתָּא, יָקִידְתָּא), hebraico יָקַד par atque aequale. LXX. *καίων.*

part. f. def.: יָקַדְתָּא
Dan. 3, 6. לגוא־אתון נורא יקידתא
11. 15. 21.
Dan. 3, 17. מן־אתון נורא יקידתא
def.: יָקִידְתָּא
Dan. 3, 20. לאתון נורא יקדתא
Dan. 3, 23. לגוא־אתון נורא יקדתא
Dan. 3, 26. לתרע אתון נורא יקדתא
יְקָדָא
ג״כ וסהלנס כמו יקוד נמנרי, וסידועס נקינוס יָקַדְתָּא, ונמנ׳ס זס ג״כ סיס יְקִידָה, מוֹקֵד.

n. f. (def. targ. יְקִידְתָּא), vi eadem, qua יְקוֹד hebr. LXX. *καῦσις.*

constr.: לְיֶקְדַת
Dan. 7, 11. ויהיבת לוקדת אשא

יְקוֹד

מעל ל״ע כף נגור, ומפעכס לל״ק כמו וקס נמרכי, מלמ לקרי קיס וסלוין לו [נעמלמן, נעמלכמן], וכן כנעתי סיזרס נזוי לנפתי ערכ נספרי מככס זמתי לרס קכ״נ נספרה, וכן לסמקנס ולנקן עוקל. לכן רז״ל מרמו ענין לפיסס, כמו יָקַדְתָּא נקלמודי, ומפרנים לקרים קמו ניס סני, ונפתי קוסס נס.

vrb. inus., cui multi, comparato arabico *vaqiha*, vim *obediendi* inesse dicunt, v. *Systema* p. 123. infra. Attamen Isaaki, quem non pauci sequuntur, collato talmudico יָקְדָא, nomen insequens *congregationem* vertit.

יְקֻדָּה
ג״כ וסמיך יְקֻדַּת, וסהלנן מזמנ [נעמלמנס], ונס כדנוס סס׳, כדיך לכוב נכמיך ל״ע יְנֻבִי, חֲנֻכִּי, קַשְׁרוּת, עֲצֻרוֹת וכדומס.

n. f. (c. יִקְדַּת, ad s. f. חֲנֻכִּי, עֲנֻבִי, קַשְׁרוּת, עֲצֻרוֹת, יְקֻרוֹת), obedientia. Aq. *σύστημα.* Samar. legit יְקֻדְתָּא (a v. קָדַת = קָדָא). LXX. *προσδοκία* (תּוֹקֶנֶת), uti et Theodotio); *γῆρας* (uti et Targ. מְסָרְסְיָתָא).

יָקַד

ג״כ ומסמיך יְקַד, וסהלנן מזמנ [כרמנכ], ונמנ׳ס מקנגד לרנון, ומפנקל ׳יוע.

n. m., ardor, flamma, incendium (parall. רָזוֹן, macies). LXX. *πῦρ καιόμενον.*

Jes. 10, 16. יקד יקד
בְּיִקּוֹד
Jes. 10, 16 יקד יקד כיקוד אש
מוֹקֵד

ג״כ ומפקרן לו מופנס, לומר קרכן

constr.: יְקַר
Gn. 49, 10. ולו יקהת עמים
constr.: לִיקַרַת
Prv. 30, 17. ותבז ליקהת־אם

יקע
ד

פעל ל"ע כף נעתיד יִקַּע, ונענר תמוכו נָקַע [נחלוף ידוע]. והכוונה לדעת רז"ל כמו שֶׁנִּקַּע נחלי, לומר שסרס והכרתם [ענע־, וועגי"סען], ופקע כף ירך, סלקין כתקעתם מתקום קנרתם, מלשון הסרס, וכתוכם נקעקע נ"לין, וכן התקנם וסלע"נע. והכוסף הוקַיַּל עכין תליס ונלינם, כסעתק התקנם, והתקוות זנור סתכיים [פערלענקען], וכל תלה נף מתקוור. כי תכהו הזרע כרתם רֶקַע, רָקַע, ומתו קוֹצַ הזם, כמו יָקוֹצ יָשׁוֹצ כמו יָשׁוֹצ מן יָשַׁע, לו שסתקנ תוצ ושעתי לך נסעל], אחר לף תעתיק התקנם, ותם תזוס כל תלה תכיר שהתכוון נתופן לתקו.

עי' קוע.

v. trans. (impf. יִקַּע; praet. sumitur a v. נָקַע), vi eadem, uti censet Isaaki, qua יִקְּעָה aram., h. e. eripere, abripere, evellere, intr. se avellere, allata vi de loco moveri. Trg. זְנַי, Syr. שְׁנָא (transferi), Samar. אֲקָא (= יָקַע). *Hi.* הוֹקִיעַ, suspendere, quia suspensorum membra distenduntur, divelluntur, luxantur. At si vv. יָקַע, יָקַע et n. קוֹצַ (pro יָקוֹצ, ad s. f. יְשׁוּצָה pro יְשׁוּעָה) inter se contuleris, aliam ei verbo vim ingenitam esse perspicies, v. יָקַע. LXX. ἀφιστάναι, ναρκᾶν; *Hi.* ἐξηλιάζειν, παραδειγματίζειν.

3perf.fem.: נִקְעָה* v. חוּצַ
Ez.23,18. ונקעה נפשי מעל אחותה
Ez. 23, 22. מאשר־נקעה נפשך מהם
Ex. 23, 28. מאשר־נקעה נפשך מהם
3 impf. fem.: תִּקַּע
Jer. 6, 8. פן־תקע נפשי ממך
3impf.fem.: וַתִּקַּע
Gn. 32, 25. ותקע כף־ירך יעקב
Ez. 23, 17. ותקע נפשה מהם
Ez. 23, 18. ותקע נפשי מעליה
Hif-il: הוֹקִיעַ
1 perf. pl. c. s.: וְהוֹקַעֲנוּם ליי בגבעת שאול
2S.21,6
imperat.: וְהוֹקַע
Num. 25, 4. והוקע אותם ליי
3 impf. pl. c. s.: וַיּוֹקִיעֻם
2 Sam. 21, 9. ויקיעם בהר לפני יי
Hof-al: הָדְקַע
part. pl.: הַמְּהֻקָּעִים
2 Sam. 21, 13. את־עצמות המוקעים

יקוּת
ד

v. s. r. קִוּת *et* נָקַת

יקץ
ד

פעל נודד, וספתיל יִיקַץ, יִקַּץ, ופל יָקַץ [כמו יָפַד לעיל], וכו' סתנ יָקַץ, והכוסף הַיְקִיץ, סהתעוות הָקַץ ע"ה. סמוכן כעור תזכם [עי־, לויס־ וועלכן], כנוסף כקל, וכן לפל עור, ונעיני יקע תעלהו. תעלות וקקוד סזרע עי' תתק קוץ, ספוכו כרס.

v. intr. (impf. יִיקַץ, יִקַּץ, semel יִקַּץ ad s. f. יְשַׁד, cum *Vav* conv. וַיִּיקַץ; *Hi.* הֵקִיץ, a forma simplice יָקַץ), expergefieri, excitari e somno, arab. يَقِظَ (syn. نَبَهَ, opp. نَرَقَدَ). LXX. ἐξυπνίζειν, ἐκνήφειν, ἐξανιστάναι; ἐγείρεσθαι, ἐξεγείρεσθαι.

1 imperf.: וָאִיקַץ *p.*
Gn. 41, 21. כאשר בתחלה ואיקץ
3 imperf.: וַיִּקַץ *p.*
1 Reg. 18, 27. אולי ישן הוא ויקץ
3 imperf.: וַיִּיקַץ
Gn. 9, 24. ויקץ נח מיינו
3 imperf.: וַיִּקַץ, וַיִּיקַץ
Gn. 28, 16. ויקץ יעקב משנתו
Gn. 41, 4. והבריאת וייקץ פרעה
Gn. 41, 7. וייקץ פרעה והנה חלום
Jud. 16, 14. וייקץ משנתו ויסע
Jud. 16, 20. ויקץ משנתו ויאמר
Ps. 78, 65. ויקץ כישן אדני
3 imperf.: וַיִּיקַץ
1 Reg. 3, 15. ויקץ שלמה והנה חלום

יקר
ד

פעל נודד וסתעתיד יִיקַר, יִיקַר, יָקַר, וסכלנס לדעת המקדקים כמו וקר נערני, וכמו יָקַר נקמי, סיות מסובל וכבד [שוועד, נעווי־כעיג ויין], וכן נקעת התכוון נתנוס, ומוס סיות כעל תעדם ועוב וכעל קצן שוס ויקר [קאסטנאפ, וועגעא ויין], וכדומס מן הזכלות. הכוסף יוסף, נהזכל על נלתי פוור ומעוב [ועלטען מאפען]. *v. intr.* (impf. יִיקַר, יִיקַר, יִקַּר), sicut יקר arab., יָקַר aram., grave, pretiosum, *car*-um esse. *Hif.* הוֹקִיר, carum, rarum facere. LXX. τιμᾶν (τιμή), ἐντιμᾶν, ἔντιμον γίνεσθαι (ἔντιμος), δοκιμάζειν; *Hi.* ἔντιμον εἶναι, σπάνιον εἰσάγειν.

3perf.fem.: יָקְרָה
1 Sam. 26, 21. יקרה נפשי בעיניך
2 perf.: יָקַרְתָּ
Jes. 43, 4. מאשר יקרת בעיני
1 perf.: יָקַרְתִּי
Zach. 11, 13. אשר יקרתי מעליהם
3 perf. pl.: יָקְרוּ
Ps. 139, 17. ולי מה־יקרו רעיך
3 imperf.: וַיִּקַר
Ps. 49, 9. ויקר פדיון נפשם
3 imperf.: וַיִּיקַר
Ps. 72, 14. ויקר דמם בעיניו
3 imperf.: וַיִּיקַר
1 Sam. 18, 30. ויקר שמו מאד
2 imperf.: תִּיקַר
2 Reg. 1, 13. תיקר־נא נפשי
2Reg.1,14. ועתה תיקר נפשי בעיניך
Hif-il: הוֹקַר
imprt.: הוֹקַר
Prv. 25, 17. הקר רגליך מבית רעך
1 imperf.: אוֹקִיר
Jes. 13, 12. אוקיר אנוש מפז
יָקָר

ת"ו ולנקנס יְקָרָה, וסכלנון נכנד ונקשר [קאסטנאפ, עדעל, סט"יעג], כמו תכן יקרס, ולפעמים כמו סס, ל"ע בְּיִקָּר כלים, ויקר־רוח נקרי [מזלי י"ן כ"ן], סלנון רוח כלינס [עדלען גייסעמס]. סמן סרכוי נקנס יְקָרוֹת [כדגוע סק', כלכך נסמיכות לכוכ], ומוס בְּיִקְרוֹתֶיךָ לומר בידידותיך.

adj. m. (*f.* יְקָרָה, pl. f. יְקָרוֹת), pretiosus, carus, magnificus, veluti אֶבֶן יְקָרָה, gemma. Interdum et יָקָר (c. יְקַר־, פִּי־יָקָר) et יְקָרָה (c. יִקְרַת) substantive usurpantur, Ψ. 37, 20. de arvorum splendore, Jes. 28, 26. de lapide fundamenti pretiosissimo. Prv. 17, 27. (Qeri: יְקַר רוּחַ) de eo, qui raro ad iram abripitur. LXX. τίμιος (τιμή), τιμιώτερος, ἔντιμος, πολυτελής, χρηστός, πληθύνειν, יָקָר חָלָךְ: φθύνειν; יָקָר רוּחַ, μακρόθυμος.

adj.: יָקָר
1 Sam. 3, 1. ודבר יי היה יקר
Job. 28, 16. כשהם יקר וספיר
Job. 31, 26. וירח יקר הלך
Ps. 36, 8. מה־יקר חסדך אלהים
Ps. 116, 15. יקר בעיני יי
Prv. 1, 13. כל־הון יקר נמצא
Prv. 12, 27. והון־אדם יקר חרוץ
Prv. 24, 4. כל־הון יקר ונעים
Eccl. 10, 1. יקר מחכמה מכבוד
Jer. 15, 19. ואם־תוציא יקר מזולל
constr.: יְקַר־ Q'ri.
Prv. 17, 26. יקר־רוח איש תבונה
constr.: כְּיִקַּר
Ps. 37, 20. כיקר כרים
adj. pl.: הַיְקָרִים
Thr. 4, 2. בני ציון היקרים
adj. fem.: יְקָרָה *sg.*
2 Sam. 12, 30. ככר זהב ואבן יקרה
1Rg. 10, 2. וזהב רב־מאד ואבן יקרה
1 Reg. 10, 10. 11. ואבן יקרה
1 Chr. 20, 2. ובה אבן יקרה
1 Chr. 29, 2. וכל אבן יקרה
2Chr. 3, 6. ויצפ את־הבית אבן יקרה
2 Chr. 9, 1. וזהב לרב ואבן יקרה
2 Chr. 9, 9. לרב מאד ואבן יקרה
2Chr. 9, 10. עצי אלגומים ואבן יקרה
2 Chr. 32, 27. ולזהב ולאבן יקרה
Prv. 3, 15. יקרה היא מפנינים
Prv. 6, 26. נפש יקרה תצוד
Ez. 27, 22. ובכל־אבן יקרה
Ez. 28, 13. כל־אבן יקרה מסכתך
Dan. 11, 38. ובאבן יקרה
adj. f. constr.: יִקְרַת *sg.*
Jes. 28, 16. פנת יקרת מוסד
pl.: יְקָרוֹת, יִקָּרוֹת
1Rg. 5, 31. אבנים יקרות ליסד הבית
1 Reg. 7, 9. כל־אלה אבנים יקרות
1 Reg. 7, 10. ומיסד אבנים יקרות
1Reg. 7, 11. ומלמעלה אבנים יקרות
Zach. 14, 6. אור יקרות יקפאון
pl. c. suff.: בִּיקָרוֹתֶיךָ
Ps. 45, 10. בנות מלכים ביקרותיך
יְקָר

ת"ו וספתיון ערך ושווי [ווערטס], מקיר ויקנן [קאסטנאפקיי"ט], גדול ומדר וכבוד [עסטיע], סוד ומדרס [פרטראט], וכדומס. נתקנוס יְקַר, אִיקַר, אַיְקַר מעלהו, ונגזרת עוד הזם יוקַר.

n. m., pretium, pretiositas, honos, splendor, magnificentia. LXX. τιμή, δόξα, ἔντιμος, δοξάζειν, δόκιμος.

Esth. 1, 4. ואת־יקר תפארת גדולתו
Esth. 1, 20. יתנו יקר לבעליהן
Esth. 6, 3. מה־נעשה יקר וגדולה
Esth. 6, 6. לעשות יקר יותר ממני
Job. 28, 10. וכל־יקר ראתה עינו
Prv. 20, 15. וכלי יקר שפתי־דעת
וְיָקָר
Esth. 8, 16. וששון ויקר
Ez. 22, 25. חסן ויקר יקחו
דְּיִקָּר
Zach. 11, 13. אדר היקר אשר יקרתי
בְּיִקָּר
Ps. 49, 13. ואדם ביקר בל־יליז
Ps. 49, 21. אדם ביקר ולא יבין
cum suff.: בִּיקָרוֹ
Esth. 6, 6. המלך חפץ ביקרו
Esth. 6, 7. 11. אשר המלך חפץ ביקרו
Esth. 6, 9 (bis). המלך חפץ ביקרו
cum suff.: יְקָרָהּ
Jer. 20, 5. ואת־כל־יקרה
יְקָר

נקמי כמו נעניי.

n. m. aram., honor, gloria. LXX. τιμή, ἔντιμος, ψῦχος (קֹר).

יִקָּר
Dan. 2, 6. ונבזבה ויקר שגיא
Dan. 7, 14. שלטן ויקר ומלכו
constr.: וְיִלְקַר
Dan. 4, 27. וליקר הדרי
Dan. 4, 33. וליקר מלכותי
def.: וְיִקָּרָא
Dan. 2, 37. ויקרא יהב־לך
Dan. 5, 18. ורבותא ויקרא והדרא
def.: וְיִקָּרָה
Dan. 5, 20. ויקרה העדיו מנה
יַקִּיר

ת"ו, וסכלנס קוון של יָקָר, כי סתנקל מכנדיס.

adj. m. (ad s. f. קִ֫ית, חַבִּים), pretiosus, ex adj. יָקָר vi intenta factum. LXX. ἀγαπητός.

adj.: יַקִּיר
Jer. 31, 20. הבן יקיר לי אפרים
יָקִיר

נקמי כמו נעניי, נכל מכוון סזרע.

adj. m. aram. significatione eadem, qua hebr. LXX. βαρύς, τίμιος.

def.: וְיַקִּירָא
Esr. 4, 10. אסנפר רבא ויקירא
adj. fem.: יַקִּירָה
Dan. 2, 11. די־מלכא שאל יקירה

יקשׁ
ד

פעל כוזד, ותתנו יָקְשָׁתִי וסכיכוכי יוֹקֵשׁ, לולס סתמוכס יְקֻשִּׁין, כלנו סיס סזרע קֵשׁ, ווס מסכנס שע"י ', סזתוע כזתכת ', סזרע, ספוכ זתוכ קוץ כזרע נוע כתכוון יכ כ"ל טעות סתדקדקים, לכן נסניני סעכרים סכתלתי לפעמים סזרעים להקל סקפוס. סתעכס לכידס ועתיכת פת [שליכנע לענען, סַטְכנען], וסתמנות כמו לכך, ענין קנוד ונתוס וכסוס [קניפפען], כדרך עזו פת ורצת, וסזרע יָרַס נתמנות כדומס לו, עי' קֵשׁ לקמן. סנפעל נוֹקַשׁ כדרכו פעולי, וסכזנס יוּקַשׁ כמו תְּיוּקַשׁ, כפזר לנוכ.

v. trans. (1 pr. יָקְשְׁתִּי, prt. יוֹקֵשׁ, impf. יְקֻשִּׁין tanquam a rad. קֵשׁ, sicut יָבַשׁ a r. יָבֵשׁ tanquam a שׁ; etiam hoc modo verba plurima exterminantur, quae grammatici inculcaverunt), nectere (laqueos), laqueum ponere, tendere (syn. יָקַד, יָרַס, eadem, ut videtur, radice generatum) Ni. נוֹקַשׁ, Pu. יוּקַשׁ prt., pro מְיוּקָשׁ. LXX. ἐπιτιθέναι, συνιστάναι, θηρεύειν; *Ni.* παγίς, πταίειν, ἐγγίζειν, κινδυνεύειν.

1 perf.: יָקַשְׁתִּי
Jer. 50, 24. יקשתי לך וגם־נלכדת
3 perf. pl.: יָקְשׁוּ
Ps. 141, 9. מידי פח יקשו לי
3 prf. pl.: יְקֻשׁוּן* *p.*
Jes. 29, 20. *ולמוכיח בשער יקשון

Digitized by Google

part. pl.: יוֹקְשִׁים
Ps. 124, 7. נמלטה נפשׁנו כּצפּור מפּח יוקשׁים
Nif-al: נוֹקַשׁ 3 *perf.*
Ps. 9, 17. *בּפעל כּפּיו נוקשׁ רשׁע
2 *perf.:* נוֹקַשְׁתָּ
Prv. 6, 2. נוקשׁת באמרי־פיך
3 *perf. pl.:* וְנוֹקְשׁוּ
Jes. 8, 15. ונשברו ונוקשׁו ונלכדו
Jes. 28, 13. ונוקשׁו ונלכדו
2 *imperf.:* תִּוָּקֵשׁ
Dt. 7, 25. פּן תּוקשׁ בּו
Hof-al: דְּמֻקָּשִׁים
part. pl.: מְדֻקְּשִׁים
Eccl. 9, 12. כּהם יוקשׁים בּני האדם

יָקוּשׁ

קוּ יָקוּשׁ, ג׳ ו׳ופּוס סרנוי יְקוּשִׁים, וסכוונס סלוכד ופּוגס רשׁע ופּח לנפּרים [פַּאגענשטעלטער], לומר כּלי סלידס, ונפּעגר שׁסתּמוכּס פּעולים.
s. יָקוּשׁ *n. m.* (pl. יְקוּשִׁים), auceps. LXX. *θηρευτής, ἰξευτής, σκολιός.*

יְקוּשׁ

Hos. 9, 8. פּח יקוש על־כּל־דּרכיו

יִקּוּשׁ

Ps. 91, 3. יצילך מפּח יקוּשׁ
Prv. 6, 5. וכצפּור מיד יקוּשׁ
pl.: יְקוּשִׁים
Jer. 5, 26. ישׁור כּשׁך יקוּשׁים

מוֹקֵשׁ

ג׳ ע״מ מוֹקֵד, נכפל סרנוי, וסרנון קוּ כּמוסנט, סלכד ויקריכּס [פַּאגנג], קוּ כּלי סלכד [פאלינג], ויקוקו לנזרס.
n. m. biplurale (ad s. f. מוֹקֵד), vel de aucupio vel de instrumento aucupii, laqueo, hinc de insidiis, inopinata pernicie aut ejus caussa. LXX. *βρόχος, παγίς, πρόσκομμα, σκάνδαλον, σφάλμα, σκῶλον, ἰξευτής*; נָתַן מ׳, *ὑποσκελίζειν, ἐνσκολιεύεσθαι*; הָמַם מ׳, *ἐνσκολιεύεσθαι*; נָפַל מ׳, *προσκόπτειν*; שָׂם מ׳, *ἐνεδρεύειν*; שָׂם מ׳ לְ, *ἐνεδρεύειν τινί*; שָׂם מ׳ בְּ, *ἐνεδρεύειν ἐν τινι*; שָׂם מ׳ לִפְנֵי, *ἐνεδρεύειν ἔμπροσθέν τινος*; שָׂם מ׳ עַל, *ἐνεδρεύειν ἐπί τινι*; שָׂם מ׳ אֵצֶל, *ἐνεδρεύειν παρά τινι*; שָׂם מ׳ אַחֲרֵי, *ἐνεδρεύειν ὀπίσω τινός*; שָׂם מ׳ בְּתוֹךְ, *ἐνεδρεύειν ἐν μέσῳ τινός*; שָׂם מ׳ מִן, *ἐνεδρεύειν ἀπό τινος*; שָׂם מ׳ מִבַּיִת לְ, *ἐνεδρεύειν ἐξ οἴκου τινός

ואת־מי דאגת ותיראי Jes. 57, 11.
3 *imperf.*: יִירָא
עלי־מחה לא־יירא לבי Ps. 27, 3.
משמועה רעה לא יירא Ps. 112, 7.
סמוך לבו לא יירא Ps. 112, 8.
אריה שאג מי לא יירא Am. 3, 8.
3 *imperf.*: וַיִּירָא, וַיִּרָא
ויירא ויאמר מה־נורא Gn. 28, 17.
ויירא יעקב מאד Gn. 32, 8.
ויירא משה ויאמר Ex. 2, 14.
ויירא כל־העם מאד את־יי 1 S. 12, 18
וירא שאול מלפני דוד 1 Sam. 18, 12.
וירא מאד מפני אכיש 1 Sam. 21, 13.
וירא ויחרד לבו 1 Sam. 28, 5.
ויירא מאד מדברי 1 S. 28, 20.
וירא דוד את־יי 2 Sam. 6, 9.
ויירא דויד את־האלהים 1 Chr. 13, 12
וירא ויתן יהושפט 2 Chr. 20, 3.
וירא ויברח Jer. 26, 21.
3 *impf. c. suff.*: וַיִּירָאֵנִי
ואתם־לו מורא ויירא־אני Mal. 2, 5.
3 *impf. c. suff.*: יִרָאֲךָ
מי לא יראך מלך הגוים Jer. 10, 7.
3 *impf. fem.*: וְתִירָא
תרא אשקלון ותירא Zach. 9, 5.
1 *impf. pl.*: נִירָא
לא־נירא בהמיר ארץ Ps. 46, 3.
נירא נא את־יי אלהינו Jer. 5, 24.
1 *impf. pl.*: וְנִירָא
וניוא מאד לנפשתינו Jos. 9, 24.
2 *pl.*: תִּירְאוּ
אל־תיראו את־עם הארץ Num. 14, 9
אל־תיראו ואל־תחפזו Dt. 20, 3.
אל־תיראו ואל־תערצו Dt. 31, 6.
אל־תיראו ואל־תחתו Jos. 10, 25.
לא־תיראו את־אלהי Jud. 6, 10.
אם־תיראו את־יי 1 Sam. 12, 14.
לא־תיראו אלהים אחרים 2 Rg. 17, 35
ולא תיראו אלהים
אחרים 2 Reg. 17, 37. 38.
אל־תיראו מעבדי 2 Reg. 25, 24.
אל־תיראו 2 Chr. 20, 15. 17. 32, 7.
אל־תיראו מפניהם Neh. 4, 8.
ואת־מוראו לא־תיראו Jes. 8, 12.
אל־תיראו חרפת אנוש Jes. 54, 7.
אל־תיראו מהם כי־לא ירעו Jer. 10, 5
אל־תיראו מעבוד הכשדים Jer. 40, 9
אל־תיראו מפני מלך בבל Jer. 42, 11.
אל־תיראו ממנו Jer. 42, 11.
אל־תיראו בהמות שדי Joel 2, 22.
2 *pl.*: תִּירְאוּ *p.*
שלום לכם אל־תיראו Gn. 43, 23.
אל־תיראו Gn. 50, 19.
ועתה אל־תיראו Gn. 50, 21.
אל־תיראו Ex. 14, 13. 20, 20.
איש אמו ואביו תיראו Lev. 19, 3.
ומקדשי תיראו Lev. 19, 30. 26, 2.
תלכו ואתו תיראו Dt. 13, 5.
אל־תיראו אתם עשיתם 1 S. 12, 20.
והמתם אתו אל־תיראו 2 S. 13, 28.
אתי תיראו ולו תשתחוו 2 Rg. 17, 36.
כי אם־את־יי אלהיכם
תיראו 2 Reg. 17, 39.
חקו אל־תיראו Jes. 35, 4.
האתי לא־תיראו נאם־יי Jer. 5, 22.
אל־תיראו Hag. 2, 5.
אל־תיראו תחקנה Zach. 8, 13.
אל־תיראו Zach. 8, 15.
2 *pl.*: וְתִירְאוּ
וירואו בשמועה Jer. 51, 46.
2 *pl.*: וַתִּירְאוּ *p.*
תיאו חתת ותיראו Job. 6, 21.
2 *impf. pl.*: תִּירָאוּן
ידעתי כי טרם תיראון Ex. 9, 30.
ולא־תיראן מהם Dt. 1, 29.

2 *impf. pl.*: תִּירְאוּם *p.*
לא תיראום כי יי אלהיכם Dt. 3, 22.
2 *impf. pl.*: תִּירָאֵם *p.*
ויי את־תוראם Num. 14, 9.
3 *imperf*: יִרְאֶה, יִירָאֶה:
איך יראה את־יי 2 Reg. 17, 28.
ייראו מיי כל־הארץ Ps. 33, 8.
אשר ייראו מלפניו Eccl. 8, 12.
ולא־יירא עוד ולא־ירחתו Jer. 23, 4.
3 *impf. pl.*: יִירָאוּ *p.*
ירהו ולא ייראו Ps. 64, 5.
גם מגבה ייראו Eccl. 12, 5.
3 *impf. pl.*: וַיִּירְאוּ, וַיִּרְאוּ
וייראו מכם Dt. 2, 4.
וייראו אותו כל־אפסי Ps. 67, 8.
וייראו גוים את־שם יי Ps. 102, 16.
וייראו ממערב את־שם יי Jes. 59, 19.
יפחדו ויראו ממך Mich. 7, 17.
3 *impf. pl.*: וְיִרְאוּ, וַיִּרְאוּ *p.*
וכל־העם ישמעו ויראו Dt. 17, 13.
ונשארים ישמעו ויראו Dt. 19, 20.
וכל־ישראל ישמעו ויראו Dt. 21, 21.
יראו רבים וייראו Ps. 40, 4.
ויראו צדיקים וייראו Ps. 52, 8.
ראו אים וייראו Jes. 41, 5.
3 *impf. pl.*: וַיִּירְאוּ, וַיִּרְאוּ
ויראו האנשים מאד Gn. 20, 8.
ויראו האנשים Gn. 43, 18
ויראו מאד ויצעקו Ex. 14, 10.
ויראו העם את־יי Ex. 14, 31.
ויראו מגשת אליו Ex. 34, 30.
ויראו אתו כאשר יראו Jos. 4, 14.
ויראו מאד כי עיר גדולה Jos. 10, 2.
ויראו הפלשתים כי אמרו 1 S. 4, 7.
ויראו מפני פלשתים 1 Sam. 7, 7.
ויחתו ויראו מאד 1 Sam. 17, 11.
ויכסו מפניו ויירא 1 S. 17, 24.
ויראו ארם להחשיע 2 S. 10, 19.
ויראו עבדי דוד להגיד 2 S. 12, 18.
ויראו מפני המלך 1 Reg. 3, 28.
ויראו מאד מאד ויאמרו 2 Rg. 10, 4.
ויראו אלהים אחרים 2 Rg. 17, 7.
*ויראו כל־הגוים Neh. 6, 16.
ויראו כל־אדם ויגידו Ps. 64, 10.
ויראו ישבי קצות Ps. 65, 9.
ויראו המלחים Jon. 1, 5.
ויראו האנשים Jon. 1, 10. 16.
ויראו העם מפני יי Hag. 1, 12.
3 *impf. pl.*: וַיִּירָאוּ *p.*
המה ואביהם ויירא Gn. 42, 35.
3 *impf. pl.*: שֶׁיִּירְאוּ
שיראו מלפניו Eccl. 3, 14.
3 *impf. pl.*: וְיִרָאוּן
וכל־ישראל ישמעו ויראון Dt. 13, 11
3 *impf. pl. c. s.*: יִרָאוּךָ, יִירָאוּךָ
למען יראוך כל הימים 1 Rg. 8, 40.
למען ייראוך ללכת 2 Chr. 6, 31.
ייראוך עם־שמש Ps. 72, 5.
גוים עריצים ייראוך Jes. 25, 3.
3 *fem. pl.*: וַתִּירָאן
ותיראן המילדת Ex. 1, 17.
Nif-al: נוֹרָא
part.: נוֹרָא *sg.*
מה־נורא המקום הזה Gn. 28, 17.
נורא תהלת עשה־פלא Ex. 15, 11.
מעשה יי כי־נורא הוא Ex. 34, 10.
כמראה מלאך האלהים
נורא Jud. 13, 6.
על־אלוה נורא הוד Job. 37, 22.
כי־יי עליון נורא Ps. 47, 3.
מה־נורא מעשיך Ps. 66, 3.
נורא עלילה על־בני אדם Ps. 66, 5.
נורא אלהים ממקדשיך Ps. 68, 36.
אתה נורא אתה Ps. 76, 8.
נורא למלכי־ארץ Ps. 76, 13.

נורא הוא על־כל־אלהים Ps. 96, 4.
אל־עם נורא Jes. 18, 2.
ומעם נורא Jes. 18, 7.
נורא יי עליהם Zeph. 2, 11.
ושמי נורא בגוים Mal. 1, 14.
part.: נוֹרָא *sg.*
אל גדול ונורא Dt. 7, 21.
ונורא הוא על־כל־
אלהים 1 Chr. 16, 25.
ונורא על־כל־סביביו Ps. 89, 8.
יודו שמך גדול ונורא Ps. 99, 3.
קדוש ונורא שמו Ps. 111, 9.
גדול יום־יי ונורא מאד Joel 2, 11.
אים ונורא הוא Hab. 1, 7.
part.: הַנּוֹרָא *sg.*
כעין הקרח הנורא Ez. 1, 22.
part.: וְהַנּוֹרָא *sg.*
הגדול והנורא האוא Dt. 1, 19.
במדבר הגדל והנורא Dt. 8, 15.
האל הגדל הגבר והנורא Dt. 10, 17.
השם הנכבד והנורא Dt. 28, 58.
האל הגדול והנורא Neh. 1, 5.
את־אדני הגדול והנורא Neh. 4, 8.
האל הגדול הגבור והנורא Neh. 9, 32
האל הגדול והנורא Dan. 9, 4.
יום יי הגדול והנורא Joel 3, 4.
יום יי הגדול והנורא Mal. 3, 23.
part. fem.: נוֹרָאָה *sg.*
בא מארץ נוראה Jes. 21, 1.
p. fem. pl.: נוֹרָאוֹת
ותורך נוראות ימינך Ps. 45, 5.
נוראות בצדק תענני Ps. 65, 6.
נוראות על־ים־סוף Ps. 106, 22.
כי נוראות Ps. 139, 14.
בעשותך נוראות Jes. 64, 2.
p. fem. pl.: נוֹרְאוֹת
ונוראות לארצך 2 Sam. 7, 23.
גדלות ונוראות 1 Chr. 17, 21.
p. fem. pl.: הַנּוֹרְאוֹת
את־הגדלת ואת־הנוראת Dt. 10, 21.
pl. c. suff.: נוֹרְאוֹתֶיךָ
ועזוז נוראותיך יאמרו Ps. 145, 6.
2 *imperf.*: תִּוָּרֵא
למען תורא Ps. 130, 4.
Pi-el: יָרֵא
3 *prf. pl. c. s.*: יְרֵאָנִי
כי יראני העם 2 Sam. 14, 15.
part. pl.: מְיָרְאִים
כי כלם מיראים אותנו Neh. 6, 9.
אשר היו מיראים אותי Neh. 6, 14.
inf. c. suff.: לְיָרְאֵנִי
שלח טוביה ליראני Neh. 6, 19.
inf. c. suff.: לְיָרְאָם
ליראם ולבהלם 2 Chr. 32, 18.
יָרֵא
ת"ו וסמיך יָרֵא, ולנקבה יְרֵאָה, וסמיך יִרְאַת [ל"פ קמ"ץ יקט"ל], גויר ניכוי, וספעול כמו ניכוי קל, ונקבי גם לשעמים נסגן הסמ כניכוי, ל"פ יקט קמ"ץ, קנקנו ירקים.
n. m. part. (c. יְרֵא; f. יְרֵאָה, c. יִרְאַת, veluti אִשָּׁה יִרְאַת־ה'), timens, reverens; timidus, interdum periphrastice, juncto pronomine, אֲנִי יְרֵא אֱלֹהִים (pro יְרֵאתִי), יְרֵא אֱלֹהִים (pro יְרֵאתִי). LXX. φοβεῖσθαι, σέβεσθαι; יְרֵא אֱלֹהִים, θεοσεβής.
adj.: יְרֵא
ירא אנכי אתו Gn. 32, 12.
את־האלהים אני ירא Gn. 42, 18.
אשר־אתה ירא מפניהם Dt. 7, 19.
ויגע ולא ירא אלהים Dt. 25, 18.
ואם־ירא אתה לרדת Jud. 7, 10.
עבדך היה ירא את־יי 2 Reg. 4, 1.

אינני ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
כאשר שבועה ירא Eccl. 9, 2.
הלא ירא את־יי Jer. 26, 19.
ירא אני את־אדני המלך Dan. 1, 10.
אלהי השמים אני ירא Jon. 1, 9.
הַיָּרֵא
תירא את־דבר יי Ex. 9, 20.
מי־האיש הירא ורך Dt. 20, 8.
constr.: יְרֵא
כי־ירא אלהים אתה Gn. 22, 12.
ירא אלהים וסר מרע Job. 1, 8. 2, 3.
האיש ירא יי Ps. 25, 12.
אשרי כל־ירא יי Ps. 128, 1.
יברך גבר ירא יי Ps. 128, 4.
הולך בישרו ירא יי Prv. 14, 2.
ירא אלהים יצא Eccl. 7, 18.
מי בכם ירא יי Jes. 50, 10.
constr.: וְיָרֵא
וירא אלהים וסר מרע Job. 1, 1.
וירא מצוה הוא ישלם Prv. 13, 13.
pl.: יְרֵאִים
אנחנו פה ביהודה יראים 1 S. 23, 3.
ויהיון יראים את־יי 2 Reg. 17, 32.
את־יי היו יראים 2 Reg. 17, 33.
אינם יראים את־יי 2 Reg. 17, 34.
הגוים האלה יראים
את־יי 2 Reg. 17, 41.
אתם יראים מפניו Jer. 42, 11.
החרב אשר אתם יראים Jer. 42, 16.
pl. constr.: יִרְאֵי
אנשי־חיל יראי אלהים Ex. 18, 21.
ואת־יראי יי יכבד Ps. 15, 4.
יראי יי הללוהו Ps. 22, 24.
ירשת יראי שמך Ps. 61, 6.
ואספרה כל־יראי אלהים Ps. 66, 16.
יראי יי בטחו ביי Ps. 115, 11.
יברך יראי יי Ps. 115, 13.
יאמרו־נא יראי יי Ps. 118, 4.
יראי יי ברכו את־יי Ps. 135, 20.
אז נדברו יראי יי Mal. 3, 16.
וזרחה לכם יראי שמי Mal. 3, 20.
pl. constr.: לִירֵאֵי
ליראי האלהים Eccl. 8, 12.
ליראי יי ולחשבי שמו Mal. 3, 16.
pl. c. suff.: יְרֵאֶיךָ
יראיך יראוני וישמחו Ps. 119, 74.
ישובו לי יראיך Ps. 119, 79.
pl. c. suff.: לְיִרְאֶיךָ
אשר־צפנת ליראיך Ps. 31, 20.
נתתה ליראיך נס Ps. 60, 6.
pl. c. suff.: יְרֵאָיו
נדרי אשלם נגד יראיו Ps. 22, 26.
עין יי אל־יראיו Ps. 33, 18.
גבר חסדו על־יראיו Ps. 103, 11.
רחם יי על־יראיך Ps. 103, 13.
ועד־עולם על־יראיו Ps. 103, 17.
רצון־יראיו יעשה Ps. 145, 19.
רוצה יי את־יראיו Ps. 147, 11.
pl. c. suff.: לְיִרְאָיו
סוד יי ליראיו Ps. 25, 14.
סביב ליראיו ויחלצם Ps. 34, 8.
כי־אין מחסור ליראיו Ps. 34, 10.
אך קרוב ליראיו Ps. 85, 10
מרף נתן ליראיו Ps. 111, 5.

יְרֵאָה
ת"ו וסוף המקור, כקמ"ץ קט"ן ליקט"ן קט-סמך, מיקט"ן קוטן, ונעשה לנסח, לגיון מגור ופקד קילס ומגוסה [פוסכע], נכל קופן הפעל. נשפה נכניס יקט"ן לגיון קליל וע"ן, כמו סוניקט יקט"ן עקון קיקה, וכן נקנוס הַחֲלָא.
n. f. infin., timor, reverentia, ea potissimum, quae vero deo debetur et sapientiae est principium

Digitized by Google

ac tanquam radix. Rab., sicut aramaicum דְּחַלָּא, de idolo, quod superstitiose colitur (cf. יָרֵא, 2 Reg. XVII.). LXX. φόβος (φοβεῖσθαι), εὐσέβεια (σέβεσθαι), ἐπισκοπή, λόγον ποιεῖν; יִרְאַת אֲדֹנָי s. אֱלֹהִים, θεοσέβεια; יִרְאַת־ συνετός.

Job. 15, 4. אַךְ־אַתָּה תָּפֵר יִרְאָה
Ps. 55, 6. יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא
Ez.30,13 וּנְתַתִּי יִרְאָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
Jon. 1, 10. 16. יִרְאָה גְדוֹלָה
וְיִרְאָה
Ez. 1, 18. וְיִרְאָה לָהֶם
בְּיִרְאָה
Ps. 2, 11. עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּיִרְאָה
constr.: יִרְאַת
Gn. 20, 11. רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים
2 S.23,3. צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים
Neh. 5, 15. מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהִים
Job.28,28 הֵן יִרְאַת אֲדֹנָי הִיא חָכְמָה
Ps. 19, 10. יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה
Ps. 34, 12. יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם
Ps.111,10. רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְיָ
Prv. 1, 7. יִרְאַת יְיָ רֵאשִׁית דָּעַת
Prv. 2, 5. אָז תָּבִין יִרְאַת יְיָ
Prv. 8, 13. יִרְאַת יְיָ שְׂנֹאת רָע
Prv. 9, 10. תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְיָ
Prv. 10, 27. יִרְאַת יְיָ תּוֹסִיף יָמִים
Prv. 14, 27. יִרְאַת יְיָ מְקוֹר חַיִּים
Prv. 15, 33. יִרְאַת יְיָ מוּסַר חָכְמָה
Prv. 19, 23. יִרְאַת יְיָ לְחַיִּים
Prv. 22, 4. עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יְיָ
Prv. 31, 30. אִשָּׁה יִרְאַת־יְיָ
Jes. 7, 25. יִרְאַת שָׁמִיר וְשִׁית
Jes. 33, 6. יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ
constr.: וְיִרְאַת
Job. 6, 14. וְיִרְאַת שַׁדַּי יַעֲזֹב
Prv. 1, 29. וְיִרְאַת יְיָ לֹא בָחָרוּ
Jes. 11, 2. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ
constr.: בְּיִרְאַת
2 Chr. 19, 9. כֹּה תַּעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְיָ
*2Chr.26,5. הַמְבִינוֹ בְּרֹאוֹת הָאֱלֹהִים
Neh.5,9. הֲלוֹא בְּיִרְאַת אֱלֹהֵינוּ תֵּלֵכוּ
Prv. 14, 26. בְּיִרְאַת יְיָ מִבְטַח־עֹז
Prv. 15, 16. מוֹב־מְעַט בְּיִרְאַת יְיָ
Prv.23,17 כִּי אִם־בְּיִרְאַת יְיָ כָּל־הַיּוֹם
Jes. 11, 3. וְהֵרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְיָ
constr.: וּבְיִרְאַת
Prv. 16, 6. וּבְיִרְאַת יְיָ סוּר מֵרָע
cum suff.: יִרְאָתִי
Jer. 32, 40. יִרְאָתִי אִתָּן בִּלְבָבָם
cum suff.: יִרְאָתְךָ
Job. 4, 6. הֲלֹא יִרְאָתְךָ כִּסְלָתֶךָ
cum suff.: וְיִרְאָתְךָ
Dt. 2, 25. אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ
cum suff.: בְּיִרְאָתֶךָ p.
Ps. 5, 8. אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ
cum suff.: וְכִיִרְאָתְךָ
Ps. 90, 11. וְכִיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ
cum suff.: לְיִרְאָתֶךָ p.
Ps. 119, 38. אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ
cum suff.: מְיִרְאָתֶךָ p.
Jes. 63, 17. תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ
e. h int.: הַמִּיִּרְאָתֶךָ
Job. 22, 4. הֲמִיִּרְאָתְךָ יְכִיחֶךָ
cum suff.: יִרְאָתוֹ
Ex. 20, 20. וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ
cum suff.: יִרְאָתָם
Jes. 29, 13. וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי
מִצְוַת

ענט סיכלק, סיכלק ל', קו דנכ סכענן וקיוס, ומוס כמו נפלק.

n. m., timor, reverentia, deinde objectum timoris, reverentiae, admirationis (syn. נִפְלָאָה). LXX. τρόμος, φόβος (φοβερός), ὅραμα, θαυμάσια, semel: νομοθέτης (= מוֹרֶה, Ps. 84, 7.).

Mal. 2, 5. וְאֹתָם־לַן מוֹרָא
Ps. 9, 21. *שִׁיתָה יְיָ מוֹרָה לָהֶם
הַמּוֹרָא
Dt. 34, 12. וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל
וְהַמּוֹרָא
Dt. 26, 8. וּבְמוֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
Jer. 32, 21. וּבְמוֹרָא גָּדוֹל
לַמּוֹרָא
Ps. 76, 12. יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא
cum suff.: מוֹרָאִי
Mal. 1, 6. אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְיָ
cum suff.: מוֹרָאוֹ
Jes. 8. 12. וְאֶת־מוֹרָאוֹ לֹא־תִירָאוּ
cum suff.: מוֹרַאֲכֶם
Jes. 8, 13. וְהוּא מוֹרַאֲכֶם
cum suff.: וּמוֹרַאֲכֶם
Gn. 9, 2. וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה
Dt. 11, 25. פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם
pl.: וְכַמּוֹרָאִים
Dt. 4, 34. וְכַמּוֹרָאִים גְּדֹלִים

יִרְבְּ
v. s. r.
רִוְבְּ
יִרְדְּ

פעל נוזל, פת קמוכ לקיים יָרֵד, ופת סהלך יָרַד, וסעתיד יֵרֵד, ונסתפק יֵיתֵד, וסלווי יַד פו יְדֵה, וסקוד יָרֵד וסקיון יָתֵד, ככנוי יְדָתִי, פו נכ יְדֵה. סמענכ כל נקמנוע נקיקס על לנכ וכיוצ [הפעלשטיינען-לויפען], והלנכ והליכס פלאס, ולנוב מכוסס לשפלס מעליכס נגוסס למדיכס שפלס, מהלוך למנכיס שפיל שפלס פלי, מהלוך מיכוזלים לשמיון, מסלוך לתיימן, מיליקס מן עיר [פעליס היו נכוית על סכיס] וכדומס. ומוס סהשפל על סכוילס לשפס מכהר, על נקיקס סמעמר, על נסיגת הדרך והגוזל, על נטיל כיוס, על לליכת הדמעות, על נקיקס לארץ וספלס, על הפלת סיער וכריתתו, על לכילת העיר, ועל לנוס ושפלות נכלל. סנוסף יוצא כדכרו. ועוד לקוד השכש יָרַד, דע שקבוציו ומיוחציו יְרֵכָה [יָרֵחַ], יָד, שָׁדַד וכדומס, שנכולם מכוו הענין ירוד פלאס והליכה ויריד [פאלגשטיינגען, פאלגשטיילגען], ועוד לקנכ ממנו, וכן סשכש והשכוון נשפתי עכ, ל"ע ניוני gr. φοβ-έω] וגרמני עתיקי וכדומס ahd. *rehd*-en = laufen].

semel יְרַד aram., semel יֵרַד, per abjectionem praepositionis, *vrb. intr.* (impf. יֵרֵד, in p. וַיֵּרֶד, impr. רֵד, רְדָה, inf. רְדֶת, c. רֶדֶת, c. s. רִדְתִּי, vel etiam רִדָה), descendere, decurrere, saepissime e regione sublimiori et editiori in humiliorem et depressiorem, veluti ex Judaea in Aegyptum, Hierosolymis Samariam, ex regione aquilonari in australem, ex urbe (urbes enim in montibus exstruebantur) in camporum infra patentium aequora, e terra seu litore ad mare aut fluvium, et similiter. Deinde de aquis fluvii deorsum, veluti de monte, labentibus, de pluvia vel rore coelitus destillante, de finibus aut via in loca inferiora deducente, de die occidente (syn. נָטָה חַיּוֹם), de lacrimis de genis delabentibus; de hominibus vel rebus cadentibus humique stratis, veluti de caesis nemoris arboribus, de urbis obsessae demolitione. *Hi.* transitive. Cognata origine sunt vv. יָרַשׁ (יָחַשׁ), יָד, יָטַד, vi ruendi, praecipitandi, descendendi, gr. φοβ-εῖν, germ. *rehd*-en. LXX. καταβαίνειν (ἀναβαίνειν), κλίνειν (ἐκκλίνειν), ἔρχεσθαι (διέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι), πίπτειν (συμπίπτειν), καταπηδᾶν, καταδύνειν, κατασπᾶν, καταβοᾶν, πορεύεσθαι; ἀποκλείειν, ἐπισκέπτεσθαι, παραδιδόναι, κατεῖν, πενᾶν, τύπτειν; יֶרֶד אַחֲרֵי, συγκαταβαίνειν; יְרִידָה, καταβασις; יְרִידֵי בְּוֹר, οἱ ἐν ᾅδου; *Hi.* κατάγειν (ἀπάγειν), καταβιβάζειν (ἀναβιβάζειν), καταφέρειν (ἀναφέρειν, φέρειν), καταχαλάζειν, ἀφαιρεῖν, βρέχειν, διδόναι, ἐπαγείρειν, σείειν, παιδεύειν.

3 *perf.*: יָרַד
Ex.19, 18. מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ
1 Sam. 23, 6. אֲפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ
2 Sam. 11, 9. וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ
2S.11,10. לֹא־יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ
2 S.19, 25. וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל יָרַד
2 Sam. 19, 32. יָרַד מְרֻגְלִים
2 Sam. 23, 20. וְהוּא יָרַד וְהִכָּה
1 Reg. 1, 25. כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח
1 Reg. 2, 8. וְהוּא־יָרַד לִקְרָאתִי
1Rg.21,18. בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר־יָרַד שָׁם
2Rg.8,29.9,16. יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם
1 Chr. 11, 22. וְהוּא יָרַד וְהִכָּה
2 Chr. 22, 6. יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם
Cant. 6, 2. דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ
Jes.52, 4. מִצְרַיִם יָרַד־עַמִּי
Jer. 13, 18. כִּי יָרַד מֵרַאשׁוֹתֵיכֶם
Jon. 1, 5. וַיֵּוֹסָה יָרַד
Mich. 1, 12. כִּי־יָרַד רָע מֵאֵת יְיָ
Zach. 11, 2. יָרַד יַעַר הַבָּצוֹר
3 *perf.*: יָרֲדָ *f. aram.*
Jud. 5, 13. אֵז יָרַד שָׂרִיד
Jud. 5, 13. *יָרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִים
3 *perf.*: יָרַד *p. aphaer.*
Jud. 19, 11. וְהַיּוֹם רַד מֵאָז
3 *perf.*: יֶרֶד *p.*
2 Sam. 11, 13. וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרַד
3 *perf.*: וַיֵּרֶד
Ex. 9, 19. וְיֶרֶד עֲלֵיהֶם הַבָּרָד
Num. 34, 11. וְיָרַד הַגְּבוּל מִשְׁפֶּם
Num. 34, 11. וְיָרַד הַגְּבוּל וּמָחָה
Num. 34, 12. וְיָרַד הַגְּבוּל הַיִּרְדֵּנָה
Jos. 15, 10. וְיָרַד בֵּית־שֶׁמֶשׁ
Jos. 16, 3. וְיָרַד יָפְלֵטִי אֶל־גְּבוּל
Jos. 16, 7. וְיָרַד מִינֹחָה עַטְרוֹת
Jos. 17, 9. וְיָרַד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה
Jos.18,13. וְיָרַד הַגְּבוּל עַטְרוֹת
Jos. 18, 16. וְיָרַד הַגְּבוּל אֶל־קְצֵה
Jos. 18, 16. וְיָרַד גֵּי הִנֹּם
Jos. 18, 16. וְיָרַד עֵין רֹגֶל
Jos. 18, 17. וְיָרַד אֶבֶן בֹּהַן
Jos. 18, 18. וְיָרַד הָעַרְבָתָה
Jes. 5, 14. וְיָרַד הֲדֹרָהּ וְהֲמוֹנָהּ
Ez. 30, 6. וְיָרַד גְּאוֹן עֻזָּהּ
וְיָרַד וְדֶרֶךְ עַל־בְּמוֹתֵי־
Mich. 1, 3. אֶרֶץ
3 *prf. fem.*: יְרִידָה
2 Reg. 1, 14. הִנֵּה יְרִידָה אֵשׁ
2Rg.20,11. אֲשֶׁר יְרִידָה בַּמַּעֲלוֹת

2 Chr. 7, 1. וְהָאֵשׁ יְרִידָה מִהַשָּׁמַיִם
Jes. 38,8. אֲשֶׁר יְרִידָה בְּמַעֲלוֹת
3 *pef. fem.*: יְרִידָה *p.*
Jes. 38, 8. בְּמַעֲלוֹת אֲשֶׁר יְרִידָה
2 *perf.*: יְרַדְתָּ
1 Sam. 17, 28. לְמַה־זֶּה יְרִידְתָּ
2 Sam. 11, 10. מִדֶּרֶךְ לֹא־יְרִידְתָּ
Neh. 9, 13. וְעַל הַר־סִינַי יְרִידְתָּ
Jes. 63,19. לֹא־קָרִיתָ שָׁמַיִם יְרִידְתָּ
Jes. 64, 2. לֹא נוֹרָא יְרִידְתָּ
2 *perf.*: יְרַדְתָּ *p.*
1 Sam.17,28. רְאוֹת הַמִּלְחָמָה יְרִידְתָּ
2 *perf.*: וַיְרַדְתָּ
Jud. 7, 11. וְיָרַדְתָּ בְּמַחֲנֵה
1 Sam. 10, 8. וְיָרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל
Jer. 18, 2. וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר
2*perf. fem.*: וַיְרַדְתְּ *for. ant.*
Ruth 3, 3. וְיָרַדְתִּי הַגֹּרֶן
1 *perf.*: יְרַדְתִּי
Cant. 6, 11. אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יְרַדְתִּי
Jon. 2, 7. לְקִצְבֵי הָרִים יְרַדְתִּי
1 *perf.*: וַיְרַדְתִּי
Num. 11, 17. וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי אִמָּךְ
Jud.11,37. וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי
Neh. 6, 3. וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם
3 *perf. pl.*: יָרְדוּ
Ex. 15, 5. יְרָדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן
Dt. 10, 22. יָרְדוּ אֲבוֹתַיִךְ מִצְרַיְמָה
Jos.24,4. וַיֵּרֶד יַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם
Jud. 1, 9. וְאַחַר יָרְדוּ בְּנֵי יְהוּדָה
Jud. 5,11. אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־יְיָ
Jud.5,14. מִנִּי מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים
1 Chr. 7, 21. כִּי יָרְדוּ לְקַחַת
Ps. 119, 136. פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדוּ עֵינָי
Prv.18,8.26,22 וְהֵם יָרְדוּ חַדְרֵי־בָטֶן
Jer. 48, 15. בְּחוּרָיו יָרְדוּ לַטֶּבַח
Ez.31,17. גַּם־הֵם אִתּוֹ יָרְדוּ שְׁאֹלָה
Ez. 32, 21. יָרְדוּ שָׁכְבוּ הֶעֲרֵלִים
Ez. 32, 24. יָרְדוּ עֲרֵלִים
יָרְדוּ־שְׁאוֹל בְּכָל־
Ez. 32, 27. מִלְחֲמָתָם
Ez. 32, 30. יָרְדוּ אֶת־חֲלָלִים
3 *perf. pl.*: וַיִּרְדוּ
Ex. 11, 8. וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ
Num. 16, 30. וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה
Jes. 34, 7. וְיָרְדוּ רְאֵמִים עִמָּם
Ez. 26, 16. וְיָרְדוּ מֵעַל כִּסְאוֹתָם
Ez. 27, 29. וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם
Ez. 47, 8. וְיָרְדוּ עַל־הָעֲרָבָה
Hag.2,22. וְיָרְדוּ סוּסִים וְרוֹכְבֵיהֶם
1 *perf. pl.*: יָרַדְנוּ
Gn. 43, 20. יָרֹד יָרַדְנוּ בַתְּחִלָּה
Jud. 15, 12. לֶאֱסֹר יָרַדְנוּ
1 *perf. c. suff.*: וַיְרִדֻנוּ
Gn. 44, 26. הַקְטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ
part. masc.: יוֹרֵד
Jud. 9, 36. יוֹרֵד מֵרָאשֵׁי הֶהָרִים
1 Sam. 10, 8. וְהִנֵּה אָנֹכִי יוֹרֵד
2 Reg. 6, 33. וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יוֹרֵד אֵלָיו
Job. 7, 9. כֵּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה
Ps. 133, 2. יוֹרֵד עַל־הִזְקָן
Jes. 15, 3. יוֹרֵד בְּבָכִי
part.: הַיּוֹרֵד
Dt. 9,21. אֶל־הַנַּחַל הַיּוֹרֵד מִן־הָהָר
1 S.30,24. *Q'ri.* כִּי כְחֵלֶק הַיּוֹרֵד
2 Reg. 12, 21. בֵּית מִלֹּא הַיּוֹרֵד סִלָּא
part.: שְׁיוֹרֵד
Ps. 133, 2. שְׁיוֹרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו
Ps. 133, 3. שְׁיוֹרֵד עַל־הָרֵרֵי צִיּוֹן
part. pl.: יוֹרְדִים
Jud. 9, 37. יוֹרְדִים מֵעָם טַבּוּר
1 S. 9, 27. הָמָה יוֹרְדִים בִּקְצֵה
1 S.10,5. חֶבֶל נְבִיאִים יוֹרְדִים
1 Sam. 25, 20. וְאַנְשָׁיו יוֹרְדִים
Ez. 47, 1. וְהַמַּיִם יוֹרְדִים מִתַּחַת

Digitized by Google

וְיֹרְדִים *part. pl.:*
עלים וירדים בו Gn. 28, 12.
הַיֹּרְדִים *part. pl.:*
חמים הירדים Jos. 3, 16.
הירדים מצרים לעזרה Jes. 31, 1.
וְהַיֹּרְדִים *part. pl.:*
והירדים עליהם Jos. 3, 16.
יוֹרְדֵי *pl. constr.:*
כל־יורדי עפר Ps. 22, 30.
וישלחתי עם־יורדי בור 1. Ps. 28,
נחשבתי עם־יורדי בור Ps. 88, 5.
יורדי הים באניות Ps. 107, 23.
יורדי אל־אבני־בור Jes. 14, 19.
לא־ישברו יורדי־בור Jes. 38, 18.
יורדי הים ומלאו Jes. 42, 10.
והורדתיך את־יורדי בור Ez. 26, 20.
מעלם את־יורדי בור Ez. 26, 20.
אל־יורדי בור Ez. 31, 14.
את־יורדי בור Ez. 31, 16.
תחתיות את־יורדי בור Ez. 32, 18.
כלמתם את־יורדי בור Ez. 32, 24. 30.
את־יורדי בור Ez. 32, 25.
יוֹרְדֵי *pl. constr.:*
ולא כל־יורדי דומה Ps. 115, 17.
ושלחתי עם־יורדי בור Ps. 143, 7.
ואת־יורדי בור Ez. 32, 29.
יְיוֹרְדֵי *pl. constr.:*
ותמימים כיורדי בור Prv. 1, 12.
יוֹרְדָה *part. fem.:* *sg.*
עיני ירדה מים Thr. 1, 16.
יוֹרֶדֶת *part. fem.:* *sg.*
היורדת היא למטה Eccl. 3, 21.
וְיוֹרֶדֶת *part. fem.:* *sg.*
ויורדת בסתר ההר 1 Sam. 25, 20.
יְרִדוֹת, יוֹרְדוֹת *part. pl. fem.:*
וגליה ירדות מות Prv. 5, 5.
יורדות אל־חדרי Prv. 7, 27.
הַיּוֹרְדוֹת *part. pl. fem.:*
היורדות מעיר דויד Neh. 3, 15.
יָרֹד *inf. abs.:*
ירד ירדתי בתחלה Gn. 43, 20.
מֵיָּרְדֵי־ *qri.* *inf. c. suff.:*
חייתני מיורדי־בור Ps. 30, 4.
מֵרְדָה *inf. constr.:*
אל־תיראמרדה מצרימה Gn. 46, 3.
רֶדֶת *inf. constr.:*
עד רדת חמתיך Dt. 28, 52.
בְּרֶדֶת *inf. constr.:*
ויהי ברדת משה Ex. 34, 29.
ברדת המלך אליו 2 Reg. 7, 17.
ראים ברדת האש 2 Chr. 7, 3.
ויבד ברדת היער Jes. 32, 19.
וּבְרֶדֶת *inf. constr.:*
ונרדת הטל Num. 11, 9.
לָרֶדֶת *inf. constr.:*
לא טכל לרדת Gn. 44, 26.
לרדת מן־ההר Ex. 32, 1.
כי־לא נתנו לרדת לעמק Jud. 1, 34.
ואם־ירא אתה לרדת Jud. 7, 10.
למלחמה לרדת קעילה 1 S. 23, 8.
לרדת וד 1 Sam. 23, 20.
לרדת לקראת אדני 2 Sam. 19, 21.
לרדת אל־כרם נבות 1 Reg. 21, 16.
ולא אוכל לרדת Neh. 6, 3.
ההלכים לרדת מצרים Jes. 30, 2.
מֵרֶדֶת *inf. constr.:*
אדוה מרדת שחת Job. 33, 24.
בִּרְדָתִי *inf. c. suff.:*
נרדתי אל־שחת Ps. 30, 10.
רִדְתּוֹ *inf. c. suff.:*
ביום רדתו שאלה Ez. 31, 15.
בְּרִדְתּוֹ *inf. c. suff.:*
ברדתו מן־ההר Ex. 34, 29.

רְדָתָה *inf. c. suff.:*
עד רדתה Dt. 20, 20.
רֵד *imperat.:*
רד העד בעם Ex. 19, 21.
לך־רד ועלית Ex. 19, 24.
לך־רד כי שחת Ex. 32, 7.
קום רד מהר מזה Dt. 9, 12.
קום רד במחנה Jud. 7, 9.
רד אתה ופרה נערך Jud. 7, 10.
קום רד קעילה 1 Sam. 23, 4.
לרדת רד 1 Sam. 23, 20.
רד לביתך ורחץ רגליך 2 Sam. 11, 8.
קום רד לקראת אחאב 1 Reg. 21, 18.
רד אותו אל־תירא 2 Reg. 1, 15.
רד בית־מלך יהודה Jer. 22, 1.
וָרֵד *imperat.:*
אסר ורד ולא יעצרכה 1 Reg. 18, 44.
רְדָה *imperat.:*
רדה אלי אל־תעמד Gn. 45, 9.
רדה והשכבה את־ערלים Ez. 32, 19.
רְדִי *imperat.:* *p.*
המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
מהרה רדה 2 Reg. 1, 11.
רְדוּ *imprt. pl.:*
רדו־שמה ושברו־לנו Gn. 42, 2.
רדו לקראת מדין Jud. 7, 24.
רדו חעלו אתו אליכם 1 Sam. 6, 21.
סורו רדו מתוך 1 Sam. 15, 6.
מחר רדו עליהם 2 Chr. 20, 16.
באו רדו Joel 4, 13.
וּרְדוּ *imprat. pl.:*
ורדו גת־פלשתים Am. 6, 2.
רְדִי *imprt. fem.:* *sg.*
רדי ושבי על־עפר Jes. 47, 1.
רדי מכבוד Jer. 48, 18.
אֵרֵד *1 imperf.:*
ויאמר כי־ארד אל־בני Gn. 37, 35.
אנכי ארד עמך מצרימה Gn. 46, 4.
אני ארד עמך 1 Sam. 26, 6.
וְאֵרֵד *1 imperf.:*
וארד להצילו מיד מצרים Ex. 3, 8.
ואפן וארד מן־ההר Dt. 9, 15. 10, 5.
וארד בית היוצר Jer. 18, 3.
הָאֵרֵד *1 impf. c. h int.:*
תארד אחרי פלשתים 1 Sam. 14, 37.
אֶרְדָה־ *1 impf. c. h fin.:*
ארדה־נא ואראה Gn. 18, 21.
תֵּרֵד *2 imperf.:*
ויאמר אל־תרד מצרימה Gn. 26, 2.
ואתה תרד מטה מטה Dt. 28, 43.
ושלשת תרד מאד 1 Sam. 20, 19.
לא־תרד ממנה 2 Reg. 1, 4. 6. 16.
וְתֵרֵד *2 imperf.:*
יי הט־שמיך ותרד Ps. 144, 5.
יֵרֵד *3 imperf.:*
לא־ירד בני עמכם Gn. 42, 38.
אם־לא ירד אחיכם Gn. 44, 23.
ירד יי לעיני כל־העם Ex. 19, 11.
ירד עמוד הענן Ex. 33, 9.
ירד המן עליו Num. 11, 9.
מן־השמים ירד עליך Dt. 28, 24.
ויאמר יי ירד 1 Sam. 23, 11.
מי־ירד אתי 1 Sam. 26, 6.
או במלחמה ירד 1 Sam. 26, 10.
ולא־ירד עמנו במלחמה 1 S. 29, 4.
ועל קדקדו חמסו ירד Ps. 7, 17.
לא־ירד אחריו כבודו Ps. 49, 18.
ירד כמטר על־גז Ps. 72, 6.
כן ירד יי צבאות Jes. 31, 4.
כאשר ירד הגשם Jes. 55, 10.
הַיֵּרֵד *3 impf. c. h int.:*
הירד שאול כאשר שמע 1 S. 23, 11.
וְיֵרֵד *3 imperf.:*
ברו־לכם איש וירד אלי 1 S. 17, 8.

וַיֵּרֵד *3 impf. ap.:*
וירד יי לראת את־העיר Gn. 11, 5.
וירד אברם מצרימה Gn. 12, 10.
וירד העיט על־הפגרים Gn. 15, 11.
וירד יהודה מאת אחיו Gn. 38, 1.
וירד משה מן־ההר Ex. 19, 14.
וירד יי על־הר סיני Ex. 19, 20.
וירד משה אל־העם Ex. 19, 25.
ויפן וירד משה Ex. 32, 15.
וירד יי בענן Ex. 34, 5.
וירד מעשת החטאת Lev. 9, 22.
וירד יי בענן Num. 11, 25.
וירד יי בעמוד ענן Num. 12, 5.
וירד העמלקי והכנעני Num. 14, 45.
וירד משה ואלעזר Num. 20, 28.
אבד אבי וירד מצרימה Dt. 26, 5.
וירד ברק מהר תבור Jud. 4, 14.
וירד סיסרא מעל המרכבה Jud. 4, 15
וירד הוא ופרה Jud. 7, 11.
וירד שמשון תמנתה Jud. 14, 1.
וירד שמשון ואביו ואמו Jud. 14, 5.
וירד וידבר לאשה Jud. 14, 7.
וירד אביהו אל־האשה Jud. 14, 10.
וירד אשקלון Jud. 14, 19.
וירד וישב בסעיף סלע Jud. 15, 8.
ויסב ויעבר וירד הגלגל 1 S. 15, 12.
ויגדו לדוד וירד הסלע 1 S. 23, 25.
ויקם דוד וירד 1 Sam. 25, 1.
וירד אל־מדבר־זיף 1 Sam. 26, 2.
וירד אל־המצודה 2 Sam. 5, 16.
וירד עם־איש יהודה 2 Sam. 19, 17.
וירד דוד ועבדיו עמו 2 Sam. 21, 15.
וירד אליו בשבט 2 Sam. 23, 24.
וירד צדוק הכהן 1 Reg. 1, 38.
וירד יהושפט מלך 1 Rg. 22, 2.
ויקם וירד אותו 2 Reg. 1, 15.
וירד ויטבל בירדן 2 Reg. 5, 14.
וירד אליו יואש 2 Reg. 13, 14.
וירד אליו בשבט 1 Chr. 11, 23.
וירד לקץ שנים 2 Chr. 18, 2.
וירד בית־המלך Jer. 36, 12.
וירד יפו Jon. 1, 3.
ויתן שכרה וירד בה Jon. 1, 3.
וַיֵּרֶד *3 imperf.:* *p.*
וים שמים וירד 2 Sam. 22, 10.
ויט שמים וירד Ps. 18, 10.
מי עלה־שמים וירד Prv. 30, 4.
תֵּרֶד *3 impf. f.:*
תרד אש מן־השמים 2 Reg. 1, 10. 12.
תֵּרֵד *3 fem.:* *p.*
הנה על־אדום תרד Jes. 34, 5.
כבהמה בבקעה תרד Jes. 63, 14.
לארץ תרד Ez. 26, 11.
תֵּרֶד *3 fem.:*
פלגי־מים תרד עיני Thr. 3, 48.
וַתֵּרֶד *3 fem. ap.:*
ותרד העינה ותמלא כדה Gn. 24, 16.
ותרד העינה ותשאב Gn. 24, 45.
ותרד בת־פרעה לרחץ Ex. 2, 5.
ותרד הגרן ותעש Ruth 3, 6.
ותרד מעל החמור 1 Sam. 25, 23.
ותרד אש־אלהים 2 Reg. 1, 12.
ותרד פלאים Thr. 1, 9.
וַתֵּרֶד *3 fem.:*
ותרד עיני דמעה Jer. 13, 17.
נֵרֵד *1 impf. pl.:*
ואם־אינך משלח לא נרד Gn. 43, 5.
וְנֵרֵד *1 impf. pl.:*
ונרד לשלום בני־המלך 2 Rg. 10, 13.
נֵרְדָה *1 impf. pl.:*
הבה נרדה ונבלה שם Gn. 11, 7.
נרדה ונשברה לך אכל Gn. 43, 4.
נרדה אחרי פלשתים 1 S. 14, 36.
יֵרְדוּ *3 impf. pl.:*
עתה ירדו פלשתים 1 Sam. 13, 12.

יָרְדוּ שאול חיים Ps. 55, 16.
ירדו בקעית Ps. 104, 8.
ירדו תהומות Ps. 107, 26.
כל־פריה ירדו לטבח Jer. 50, 27.
וַיִּרְדוּ *3 impf. pl.:*
וירדו אחי יוסף Gn. 42, 3.
ויקמו וירדו מצרים Gn. 43, 15.
וירדו הם וכל־אשר להם Nu. 16, 33.
וירדו אבותינו מצרימה Nu. 20, 15.
וירדו מחדר ויעברו Jos. 2, 23.
וירדו עמו בני־ישראל Jud. 3, 27.
וירדו אחריו וילכדו Jud. 3, 28.
וירדו שלשת אלפים Jud. 15, 11.
וירדו אחיו וכל־בית Jud. 16, 31.
וירדו מהבמה העיר 1 Sam. 9, 25.
וירדו כל־ישראל 1 Sam. 13, 20.
וירדו אליו שמה 1 Sam. 22, 1.
ולו באר בחצרו וירדו 2 S. 17, 18.
וירדו שלשים 2 Sam. 23, 13.
וירדו בית־אל 2 Reg. 2, 2.
וירדו אליו מלך 2 Rg. 3, 12.
וירדו אליו ויתפלל 2 Rg. 6, 18.
וירדו שלושה מן 1 Chr. 11, 15.
וירדו מצלו כל־עמי Ez. 31, 12.
תֵּרַדְנָה *3 impf. pl. fem.:*
בדי שאול תרדנה Job. 17, 17.
תרדם עיני דמעה Jer. 14, 17.
וְתֵרַדְנָה *3 fem. pl.:*
ותרדנה עיניו דמעה Jer. 9, 17.
הוֹרֵד *Hif-il:* *3 perf.*
חורד מעל הבקר 2 Reg. 16, 17.
וְהוֹרִיד *3 perf.:*
והוריד ממך עזך Am. 3, 11.
וְהוֹרַדְתָּ *2 perf.:*
והורדת את־שיבתי 1 Rg. 2, 9.
הוֹרַדְתָּנִי *2 perf. c. s.:*
בחלון אשר הורדתנו בו Jos. 2, 18.
וְהוֹרַדְתָּנִי *1 perf.:*
והורדתי בריחים כלם Jes. 43, 14.
והורדתי הגשם בעתו Ez. 34, 26.
וְהוֹרַדְתִּיךָ *1 perf. c. suff.:*
והורדתיך את־יורדי בור Ez. 26, 20.
וְהוֹרַדְתִּים *1 perf. c. suff.:*
והורדתים אל־עמק Joel 4, 2.
הוֹרִידוּ *3 perf. pl.:*
הורידו את־ארון יי Jos. 6, 15.
הורידו לארץ ראשן Thr. 2, 10.
וְהוֹרִידוּ *3 perf. pl.:*
והורידו עבדיך Gn. 44, 31.
והורדו את פרכת המסך Nu. 4, 5.
והורדו זקני העיר Dt. 21, 4.
הוֹרִדוּהוּ *3 prf. pl. c. s.:*
אשר הורדוהו שמה Gn. 39, 1.
וְהוֹרַדְתֶּם *2 perf. pl.:*
והורדתם את־שיבתי Gn. 42, 38.
והורדתם את־שיבתי Gn. 44, 29.
והורדתם את־אבי Gn. 45, 13.
והורדתם אתו על גחון 1 Rg. 1, 33.
הוֹרָדְנוּ *1 perf. pl.:*
וכסף אחר הורדנו בידנו Gn. 43, 22.
מוֹרִיד *part.:* *sg.*
מוריד שאול ויעל 1 Sam. 2, 6.
וּמֹרִיד *part.:* *sg.*
ומריד עמים תחתני 2 S. 22, 48.
לְהוֹרִיד *inf. constr.:*
הולכים להוריד מצרימה Gn. 37, 25.
בְּהוֹרִידִי *inf. c. suff.:*
בהורידי אתו שאלה Ez. 31, 16.
הוֹרֵד *imperat.:*
ועתה הורד עדיך Ex. 33, 5.
הורד אותם אל־תחמים Jud. 7, 4.
באף עמים הורד Ps. 56, 8.
וְהוֹרִידֵהוּ *impt. c. suff.:*

Digitized by Google

Ez. 32, 18. והורדהו אותה ובנות
impt. c. suff.: וְהוֹרִידֵמוֹ
Ps. 59,12. הניעמו בחילך והורידמו
imprt. pl.: וְהוֹרִידוּ
Gn. 43, 11. והורידו לאיש מנחה
impt. c. suff.: הוֹרִדֻהוּ
Gn. 44, 21. הורדהו אלי
imprt. fem.: הוֹרִידִי *sg.*
Thr. 2, 18. הורידי כנחל דמעה
1 *imperf.:* וְאוֹרִיד
Jes. 10, 13. ואוריד כאביר יושבים
Jes. 63, 6. ואוריד לארץ נצחם
1 *impf. c. suff.:* אוֹרִידֵךְ
Jer. 49, 16. משם אורידך נאם־יי
Obad. 1, 4. משם אורידך
1 *impf. c. suff.:* וְאוֹרִדֵךְ
1 S. 30, 15. ואורדך אכ־הגדוד הזה
1 *impf. c suff.:* אוֹרִידֵם
Jer. 51, 40. אורידם ככרים לטבוח
Hos. 7, 11. כעוף השמים אורידם
Am. 9, 2. משם אורידם
2 *impf. ap.:* תּוֹרֵד
1 Reg. 2, 6. ולא־תורד שיבתו
2 *impf. c. hint.:* הֲתוֹרִדֵנִי
1 S. 30, 15. התורדני אל־הגדוד
2 *impf. c. suff.:* תּוֹרִדֵם
Ps. 55, 24. תורדם לבאר שחת
3 *impf. ap.:* וַיּוֹרֶד
Jud. 7, 5. ויורד את־העם
1 Sam. 21, 14. ויורד וירר אל־זקנו
2 Chr. 23, 20. ויורד את־המלך
Ps. 78, 16. ויורד כנהרות מים
Prv. 21, 22. ויורד עז מבטחה
Joel 2, 23. ויורד לכם גשם
3 *imperf.:* יֵרֵד *v.* *וַיּוֹרֶד
1 Reg. 6, 32. *ויורד על־הכרובים
3 *impf. c. suff.:* יוֹרִידֵנִי
Obad. 1, 3. מי יורידני ארץ
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹרִדֵהוּ
1 S. 30, 16. וירדהו והנה נטשים
1 Reg. 17, 23. וירדהו מן־העליה
3 *impf. c. s.:* וַיּוֹרִדֵם
1 Reg. 18, 40. ויורדם אליהו
3 *impf. fem.:* וַתּוֹרֶד
Gn. 24, 18. ותרד כדה על־ידה
Gn. 24, 46. ותמהר ותורד כדה
1 S. 19, 12. ותרד מיכל את־דוד
3 *impf. f. c. s.:* וַתּוֹרִדֵם
Jos. 2, 15. ותורדם בחבל
3 *impf. pl.:* יוֹרִידוּ
Num. 1, 51. יורידו אתו הלוים
3 *impf. pl.:* יוֹרְדוּ
1 Rg. 5, 23. עבדי ירדו מן־הלבנון
3 *impf. pl.:* וַיּוֹרְדוּ
Gn. 44, 11. וימהרו ויורדו
Dt. 1, 25. ויורדו אלינו
3 *impf. pl.:* וַיּוֹרִידוּ
Jos. 8, 29. ויורידו את־נבלתו
Jud. 16, 21. ויורידו אתו עזתה
3 *impf. pl.:* וַיּוֹרִידוּ
2 Reg. 11, 19. וירידו את־המלך
3 *impf. pl. c. s.:* יוֹרִדוּךְ
Ez. 28, 8. לשחת יורדוך
3 *impf. pl. c. s.:* וַיּוֹרִדֻהוּ
1 Rg. 1, 53. וירדהו מעל המזבח
3 *pl. c. suff.:* וַיּוֹרִידֻם
Jos. 10, 27. ויורידום מעל העצים
Hof-al: הוּרַד 3 *perf.*
Gn. 39, 1. ויוסף הורד מצרימה
Jes. 14, 11. הורד שאול גאונך
3 *perf.:* וְהוּרַד
Num. 10, 17. והורד המשכן

Zach. 10, 11. והורד גאון אשור
2 *perf.:* וְהוּרְדָה
Ez. 31, 18. והורדת את־עצי־עדן
2 *imperf.:* תּוּרַד
Jes. 14, 15. אך אל־שאול תורד
מוֹרָד
ג״ז, וסלון מנוק לו שפוע, לו מקום מכוכם [שכשבנ], לומר מקום הוכלם והשפוע, ומוס הכשקל על מלאכה על לכום ושפוע, לומר מין לויס [פמפטען] ודוק.
n. m., locus declivis, hinc declivia, artificiose facta (festons). LXX. *κατάβασις, καταφερής, ὁδός.*
4 Rg. 7, 29. ליות מעשה מורד
בְּמוֹרָד
Mich. 1, 4. כמים מגרים במורד
בַּמּוֹרָד
Jos. 7, 5. ויכום במורד
constr.: בְּמוֹרַד
Jos. 10, 11. הם במורד בית־חורן
Jer. 48, 5. כי במורד חרונים

ירד
ד ח ד

פעל טלד, וסעתיד יֵרֵד, והמקור יְרֹד, יְרוֹד, ופל יְרוֹא, וסלוני יְרֵד. פעמול סקלנס כוילם הלמס וכסילס [ווקלנען, פלינסען], ומוס יונק, לסום וסקלס וסכוולס [נעפכוסעען, כעלנען], ומוס קנין יוֹרֵד, מוֹרֵד, לו סכוסף הוֹרֵד נגר, לומר סקלס ולע וניקס, ונקמס גס נוסתי עגע עקלסו, כי סמוד יֵרֵד [s. *wri* = wellen]. ומוס הסקל כמו קנל זֶרֶק גס על הקליכס נכלל, מסקמנות על לסום, לומר סכלס וסעור סנס וכס [וועכסען, לומסעכ-], ומוס סקלכת גוכל לו קניס לו הקלכת יסוד וכלומס. סנעכל קן נעקיד יְרֵדֵת, וסנוסף חוֹרֵד, סלנון לו הקלקס ולע וסצכך [נעפכוסעען], לו סצליך קניס. ולע זעור נכוסף סמכוון סכימוס סנכר [היכווייונן], ומוס כמו קלוקס, לו כמו סוגעס וסולקס, לו קוסכס ולמור נכלל [נעסכנען, נע-], וכלומס, ולע ידעתי קס כ׳ המוצג״ס ג״יכיס יקר.
vrb. trans. (impf. יֵרֵד, inf. יְרֹד, יְרוֹד, semel יְרֵא, impr. יְרֵד), manare, fluere, hinc *trans.* irrigare, profuso semine impraegnare, unde nmm. יוֹרֵד, מוֹרָד, scr. *wri* (nam forma primaria est יָרַד). Significatio *stillandi* transit, sicut in v. זֶרֶק, in significationem ultro citroque jaciendi, inde: *sortem* projicere, *tela* vel sagittas jaculari, ponere lapidem angularem vel statuam lapideam. *Ni.* solum in impf. יִירֵד; *Hi.* הוֹרִיד, vel irrigare semine, gravidare, gignere, vel jaculari sagittas. Hinc etiam vi *monstrandi, indicandi, docendi, erudiendi*, quae significatio an cum supra enumeratis cohaereat, dubito. Cf. gr. *ῥέειν, ἰέπτειν* et *PEHIN*, unde *εἴπηκα*. LXX. *βάλλειν, ἰέπτειν, ἐκφέρειν, καταστοξεύειν, ἀκοντίζειν, τοξεύειν, ἱστάναι*; יוֹרֵה, *βολίς*; יוֹרֶה, *τόξον*; תּוֹרֶה, *προβάλλειν, δεικνύναι* (*ὑποδεικνύναι*), *ἀναγγέλλειν, δηλοῦν, διδάσκειν, ἐξηγεῖσθαι, φαπίζειν, ἔπειν, ὁδηγεῖν, νομοθετεῖν; προεβιβάζειν, συμβιβάζειν; συναντᾶν, ἀποκρίνεσθαι, ἡγεῖσθαι, φράζειν, φαντασία.*
3 *perf.:* יָרַד

Ex. 15, 4. וחילו ירה בים
1 Sam. 20, 36. והוא־ירה החצי
1 S. 20, 37. מקום החצי אשר ירה
Job. 38, 6. או מי־ירה אבן פנתה
1 *perf.:* יָרִיתִי
Gn. 31,51. והנה המצבה אשר ירתי
1 *perf.:* וְיָרִיתִי
Jos. 18, 6. וירתי לכם גורל
part.: הַיּוֹרֶה *sg.*
Prv. 26, 18. כמתלהלה הירה זקים
part. pl.: הַיּוֹרִים
1 Chr. 10, 3. ויחל מן־הירים
part. pl.: הַיֹּרִים
2 Chr. 35, 23. וירו חיצים
inf. abs.: יָרֹה
Ex. 19, 13. אר־ירה יירה
inf. constr.: לִירוֹא
2 Chr. 26,15. לירוא בחצים ובאבנים
inf. constr.: לִירוֹת
Ps. 11, 2. לירות במו־אפל
Ps. 64, 5. לירות במסתרים
imperat.: יְרֵה
2 Reg. 13, 17. ויאמר אלישע ירה
1 *impf pl. c. s.:* וַנִּירֵם
Num. 21, 30. ונירם אבד חשבון
Nif-al: נוֹרָה
3 *imperf.:* יִוָּרֶה = יִוָּרֵה
Ex. 19, 13. אר־ירה יירה
Hif-il: הוֹרָה 3 *perf.*
Job. 3, 2. *הרה גבר
3 *perf. c. suff.:* הוֹרָנִי
Job. 30, 19. הרני לחמר
1 *perf. c. s.:* הוֹרָנִי
2 Reg. 12, 3. אשר הורה יהוידע
2 *perf. c. s.:* הוֹרַתְנִי
Ps. 119, 102. כי־אתה הורתני
1 *perf.:* וְהוֹרֵיתִי
Ex. 4, 15. והוריתי אתכם את אשר
1 *perf.:* וְהוֹרֵתִי
1 Sam. 12, 23. והורתי אתכם
1 *perf. c. s.:* הוֹרַתִּיךָ
Prv. 4, 11. בדרך חכמה הוריתיך
1 *perf. c. suff.:* וְהוֹרֵיתִיךָ
Ex. 4, 12. והוריתיך אשר תדבר
part.: מוֹרֶה *subst.*
1 Sam. 20, 36. אשר אנכי מורה
2 Reg. 17, 28. ויהי מורה אתם
2 Chr. 15, 3. וללא כהן מורה
Job. 36, 22. מי כמוהו מורה
Ps. 84, 7. *ברכות יעטה מורה
Prv. 6, 13. מרה באצבעותיו
Jes. 9, 14. ונביא מורה־שקר
part.: וּמוֹרֶה
Hab. 2, 18. מסכה ומורה שקר
n. p. הַמּוֹרֶה
Jud. 7, 1. מגבעת המורה בעמק
part. c. suff.: מוֹרָיו *p.*
Prv. 5,13. ולא־שמעתי בקול מורי
part. pl.: יוֹרָאִים, הַמּוֹרִים
1 Sam. 31, 3. וימצאהו המורים
2 Sam. 11, 24. ויראו חמוראים
1Chr.10,3. וימצאהו המורים בקשת
part. pl.: מַדַּמּוֹרִים
1 S. 31, 3. ויחל מאד מהמורים
prt. pl. c. suff.: מוֹרַיִךְ
Jes. 30, 20. ולא־יכנף עוד מוריך
Jes. 30,20. עיניך ראות את־מוריך
inf. constr.: לְהוֹרֹת
Gn. 46, 28. להורת לפניו גשנה
Lev. 14, 57. להורת ביום הטמא
inf. constr.: וּלְהוֹרֹת
Ex. 35, 34. ולהורת נתן בלבו

Lev.10,11. ולהורת את־בני ישראל
inf. c. suff.: לְהוֹרֹתָם
Ex. 24, 12. אשר כתבתי להורתם
impt. c. s.: הוֹרֵנִי
Job.34,32. בלעדי אחזה אתה חרני
impt. c. s.: הוֹרֵנִי
Ps. 27, 11. חורני יי דרכך
Ps. 86, 11. הורני יי דרכך
Ps. 119, 33. חורני יי דרך חקיך
impt. pl. c. s.: הוֹרוּנִי
Job. 6, 24. הורוני ואני אחריש
1 *imperf.:* אוֹרֶה
1S.20,20. שלשת החצים צדה אורה
Job. 27, 11. אורה אתכם ביד־אל
1 *impf. c. s.:* וְאוֹרֵךְ
Ps. 32, 8. ואורך בדרך־זו תלך
2 *impf. c. s.:* תּוֹרֵם
1 Reg. 8, 36. כי תורם את־הדרך
2 Chr. 6, 27. כי תורם אל־הדרך
3 *imperf.:* יוֹרֶה
2 Reg. 19, 32. ולא־יורה שם חץ
Prv. 11, 25. ומרוה גם־הוא יורא
Ps. 25, 8. יורה חטאים בדרך
Jes. 28, 9. את־מי יורה דעה
Jes. 37, 33. ולא־יורה שם חץ
Hos. 6, 3. כמלקוש יורה
Hab. 2, 19. לאבן דומם הוא יורה
3 *imperf.:* וַיּוֹרֵהוּ
Hos. 10, 12. ויורה צדק לכם
3 *impf. ap.:* וַיּוֹר
2 Reg. 13, 17. ויור ויאמר
3 *impf. c. s.:* וַיּוֹרֵנִי
Prv. 4, 4. ויורני ויאמר לי
3 *impf. c. s.:* וַיּוֹרֵם
Ps. 64, 8. וירם אלהים חץ
3 *impf. c. s.:* וַיּוֹרֵנִי
Jud. 13, 8. ויורנו מה־נעשה
Jes. 2, 3. וירנו מדרכו
Mich. 4, 2. ויורנו מדרכיו
3 *impf. c. s.:* יוֹרֵנּוּ
Ps. 25, 12. יורנו בדרך יבחר
Jes. 28, 26. אלהיו יורנו
3 *impf. c. s.:* וַיּוֹרֶהָ
Ex. 15, 25. ויורהו יי עץ
3 *impf. c. s.:* וְיוֹרֵם
2 Reg. 17, 27. וירם את־משפט
3 *fem. c. s.:* וְתוֹרֵךְ
Job. 12, 7. שאל־נא בהמות ותרך
Job. 12, 8. או שיח לארץ ותרך
3 *fem. c. s.:* וְתוֹרֶהָ
Ps. 45, 5. ותורך נוראות ימינך
3 *impf. pl.:* יוֹרוּ
2S.11,20. את אשר־יורו מעל החומה
3 *impf. pl.:* יוֹרֻךָּ
Dt. 24, 8. ככל אשר־יורו אתכם
Dt. 33, 10. יורו משפטיך ליעקב
Ez. 44, 23. ואת־עמי יורו
Mich. 3, 11. וכהניה במחיר יורו
3 *impf. pl.:* וַיּוֹרוּ
2 Chr. 35, 23. ויורו חיצים למלך
3 *impf. pl.:* וַיֹּרְאוּ
1 Sam. 11, 24. ויראו המוראים
3 *impf. pl.:* יוֹרֻהוּ
Ps. 64, 5. וירהו ולא יראו
3 *impf. pl. c. s.:* יוֹרֻנְהוּ
Dt. 17, 10. ככל אשר יורוך
Dt.17,11. על־פי התורה אשר יורוך
Job. 8, 10. הלא־הם יורוך

יוֹרֶה

ג״ז, וסקמוכ כ״ל נאר מְיוֹרֶה, ניטני כטוסף, והכלכה מער פיזולה נעק סוזע [וצצלענגן], וסיזוכו מַלְקוֹשׁ, זמוע מער הקניל [ענכלצעגענגן], ומזכר

בעזר לשכנו, שעכין רקוס וסעקלה וסכווקס [נעפֿוכֿעטען], וככון פסעפֿעל. נעזעלץ יוֹרֶה עס לכלי כאו מזרק, וסעזעץ יכס ווערק ענים.

n. m. prt. Hif. (pro מְיוֹרֶה), pluvia prima, quae medio fere Novembre *segetes* rigat, foecundat et terrae tanquam uterum seminibus gravidat (der befruchtende Saatregen). Opp. מַלְקוֹשׁ, pluvia serotina, quae messem antecedit messisque collectionem promovet (Ernteregen). LXX. ὑετὸς πρώϊμος.

Dt. 11, 14. בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
Hos. 6, 3. *כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ
Jer. 5, 24. נִשְׁמֹם יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
מוֹרֶה

ג"כ גויל נינוכי כפעיל, וכמוכן אי מוכס ענים [פֿעפֿיילגיען], לכן כאו רוסה קצת, אי כאו יורס לעיל, לוסר סעל סיוכס נעצ סוצע, אי מוסיר ומלמד נכלל [נעלעהרט], סאצעיצ קכסס ותוכס, וזלנו בַּלָּם. נעצס ענכיצ סוכס לכוב נאכוין סאקיון.

n. m. prt. Hi. 1) pluvia prima h. e. autumnalis, ab irrigando et fecundando; 2) jaculans, sagittarius; 3) doctor, qui tanquam redundantem sapientiam in animum discipuli effundit (parall. מַגָּה). LXX. τοξότης, ἀκοντιστής, δυνάστης, φαντασία, βρῶμα, πλανᾶν.

2 Chr. 15, 3. וְלֹא כֹהֵן מוֹרֶה
Job. 36, 22. מִי כָמֹהוּ מוֹרֶה
Ps. 84, 7. בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה
Joel 2, 23. מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
הַמּוֹרֶה

Joel 2, 23. אֶת־הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה
תּוֹרָה

ג"כ גויל כנוסף, וסהלכה לקח וצעצה ומוכקח קכסס ודעת כיכס ומקוס סוסר ומעודה [לעהרע, נעלעהכוכן], ל"ע מסוסר הקנוס, אי מסוסר ל', ולפעמים כאו קק ומפעט, קוסיכס ולמד [נעוענן, פֿאַרשיידט], וכוס תכין מסר כקוסה, מסכר המקוסע נכללֵ, והיכוי קוסוק, יוסף סיכוי על מקיס. כתיגוס אַדְרָא אוֹ אוֹרָיְתָא נסיזועס אוֹרַיְתָא מעלמו, לכן הוֹרָאָה עס המקום.

n. f. hifil. (pl. תּוֹרוֹת), doctrina, eruditio, institutio et paterna et divina, hinc de tota lege Mosaica, atque etiam de universo dei verbo, tum de lege tum de institutionibus, deinde de lege speciatim, singulisque de legibus et praeceptis, tum metaph. de dispositione, statu vel conditione, quae instar legis natura sua est immutabilis. 2 S. 7, 19. LXX. ἐντολή, νόμος, τὸ νόμιμον (ἔννομος), θεσμός, πρόσταγμα, τάξις, λόγος, λειτουργία, ἐξηγορία, διαγραφή, ὄνομα; αἴνεσις, הֹרֵה תּוֹרָה, ἐντολή; מַשְׁנֶה תּוֹרָה, deuteronomion.

Ex. 12, 49. תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לְאֶזְרָח
Lev. 7, 7. תּוֹרָה אַחַת לָהֶם
Num. 15, 16 תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד
Num. 15, 29. תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
Dt. 33, 4 תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה
2 Chr. 15, 3. וְלֹא תּוֹרָה
2 Chr. 19, 10. בֵּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה
Job. 22, 22. קַח־נָא מִפִּי תּוֹרָה
Prv. 28, 4. עֹזְבֵי תּוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע
Prv. 28, 4. וְשֹׁמְרֵי תּוֹרָה יִתְגָּרוּ בָם
Prv. 28, 7. נֹצֵר תּוֹרָה בֵּן מֵבִין
Prv. 28, 9. מֵסִיר אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תּוֹרָה
Prv. 29, 18. וְשֹׁמֵר תּוֹרָה אַשְׁרֵהוּ
Jes. 2, 3. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה
Jes. 8, 16. חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי
Jes. 42, 21. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר
Jes. 51, 4. כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא
Jer. 18, 18. לֹא־תֹאבַד תּוֹרָה מִכֹּהֵן
Thr. 2, 9. בַּגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה
Mich. 4, 2. מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה
Hab. 1, 4. עַל־כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה
Zeph. 3, 4. חָמְסוּ תּוֹרָתִי
Hag. 2, 11. אֶת־הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה
וְתוֹרָה

Neh. 9, 14. וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם
Ps. 78, 5. וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל
Prv. 6, 23. וְתוֹרָה אוֹר
Ez. 7, 26. וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן
Mal. 2, 7. וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ
הַתּוֹרָה

Lev. 7, 37. זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה
Lev. 14, 54. זֹאת־הַתּוֹרָה לְכָל־נֶגַע
Num. 5, 30. אֶת כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Num. 19, 2. 31, 21. זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
Nu. 19, 14 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת
Dt. 1, 5. בֵּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 4, 8. כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 4, 44. הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה
Dt. 17, 18. אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 17, 19. כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
27, 3. 8. 28, 58. 29, 28.
Dt. 27, 26. אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Dt. 28, 61. בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 29, 20. 30, 10. בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
Dt. 31, 9. אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 31, 11. תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 31, 12. כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
32, 46.
Dt. 31, 24. הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
Dt. 31, 26. לְקֹחַ אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
Jos. 1, 7. כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּךְ
Jos. 1, 8. לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
Jos. 8, 34. אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Jos. 8, 34. כְּכֹל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
Jos. 22, 5. אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַתּוֹרָה
2 Rg. 17, 13. כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
2 Reg. 21, 8. וּלְכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה
2 Reg. 22, 8. סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי
2 Reg. 22, 11. אֶת־דִּבְרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה
2 Rg. 23, 24. הַקִּים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
2 Chr. 14, 3. וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
2 Chr. 33, 8. לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים
2 Chr. 34, 15. סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי
2 Chr. 34, 19. אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Neh. 8, 2. עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה
Neh. 8, 3. אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה
Neh. 8, 9. כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Neh. 8, 13 וְלְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Neh. 12, 44. מְנָאוֹת הַתּוֹרָה לַכֹּהֲנִים
Neh. 13, 3. וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־הַתּוֹרָה
Jer. 2, 8. וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי
Zach. 7, 12. מִשְׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה
וְהַתּוֹרָה

Ex. 24, 12. וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
2 Reg. 17, 37. וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
בַּתּוֹרָה

2 Chr. 25, 4. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה
Neh. 8, 14. וַיִּמְצְאוּ כָתוּב בַּתּוֹרָה
Neh. 10, 35. 37. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה
Mal. 2, 8. הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה
Mal. 2, 9. וְנִשָּׂאתֶם פָּנִים בַּתּוֹרָה
וּבַתּוֹרָה

2 Chr. 31, 21. וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לְדָרְשׁ
וְכַתּוֹרָה

2 Reg. 17, 34. וְכַתּוֹרָה וְכַמִּצְוָה
Esr. 10, 3. וְכַתּוֹרָה יֵעָשֶׂה

לְתוֹרָה

Jes. 8, 20. לַתּוֹרָה וְלַתְּעוּדָה
לַתּוֹרָה

Neh. 8, 7. מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה
constr.: תּוֹרַת

Ex. 13, 9. לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ
Lev. 6, 2. זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה
Lev. 6, 7. וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה
Lev. 6, 18. זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת
Lev. 7, 1. וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם
Lev. 7, 11, 37. וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים
Lev. 11, 46. זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה
Lev. 12, 7. זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת
Lev. 13, 59. זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרָעַת
Lev. 14, 2. זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע
Lev. 14, 32. זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע
Lev. 14, 57. תּוֹרַת הַצָּרָעַת
Lev. 15, 32. זֹאת תּוֹרַת הַזָּב
Num. 5, 29. זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת
Num. 6, 13. וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
Num. 6, 21. תּוֹרַת הַמְּזִיר
Num. 6, 21. עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ
Jos. 8, 31. כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
Jos. 8, 32. אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה
Jos. 23, 6. בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
Jos. 24, 26. בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים
2 S. 7, 19. וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְיָ
2 Rg. 14, 6. כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת־מֹשֶׁה
2 Reg. 23, 25. כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה
1 Chr. 22, 12. וְלִשְׁמֹר אֶת־תּוֹרַת יְיָ
2 Chr. 12, 1. עָזַב אֶת־תּוֹרַת יְיָ
2 Chr. 17, 9. וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְיָ
2 Chr. 34, 14. אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת־יְיָ
Esr. 7, 10. לִדְרשׁ אֶת־תּוֹרַת יְיָ
Neh. 8, 1. אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
Neh. 8, 18. בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים
Neh. 9, 3. בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם
Neh. 10, 29. אֶל־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים
Ps. 19, 8. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה
Ps. 37, 31. תּוֹרַת אֱלֹהָיו בִּלְבּוֹ
Ps. 119, 72. טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ
Prv. 1, 8. וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ
Prv. 13, 14. תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים
Jes. 1, 10. הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ
Jes. 5, 24. תּוֹרַת יְיָ צְבָאוֹת
Jes. 30, 9. לֹא־אָבוּ שָׁמוֹעַ תּוֹרַת יְיָ
Ez. 43, 12 (bis). זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת
Hos. 4, 6. וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ
Am. 2, 4. תּוֹרַת יְיָ וְחֻקָּיו לֹא שָׁמָרוּ
Mal. 2, 6. תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ
Mal. 3, 22. זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה
constr.: וְתוֹרַת

Prv. 31, 26. וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ
Jer. 8, 8. וְתוֹרַת יְיָ אִתָּנוּ
constr.: בְּתוֹרַת

1 Reg. 2, 3. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
2 Rg. 10, 31. בְּתוֹרַת־יְיָ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
1 Chr. 16, 40. וְלִכְל־הַכָּתוּב בְּתוֹרַת יְיָ
2 Chr. 23, 18. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
2 Chr. 31, 3. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְיָ
2 Chr. 31, 4. יְחַזְּקוּ בְּתוֹרַת יְיָ
2 Chr. 35, 26. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְיָ
Esr. 3, 2. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
Esr. 7, 6. סוֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
Neh. 8, 8. בַּסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים
Neh. 10, 30. לָלֶכֶת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים
Ps. 1, 2. בְּתוֹרַת יְיָ חֶפְצוֹ
Ps. 119, 1. הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ
Dan. 9, 11. כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
Dan. 9, 13. כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
constr.: תּוֹרַת

2 Chr. 30, 16. כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ־
cum suff.: תּוֹרָתִי

Ps. 78, 1. הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי
Ps. 89, 31. אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי
Prv. 3, 1. בְּנִי תּוֹרָתִי אַל־תִּשְׁכָּח
Prv. 4, 2. תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ
Jes. 51, 7. עַם תּוֹרָתִי בִלְבָּם
Jer. 9, 12. עַל־עָזְבָם אֶת־תּוֹרָתִי
Jer. 16, 11. וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ
Jer. 31, 33. אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם
Ez. 22, 26. חָמְסוּ תּוֹרָתִי
Hos. 8, 1. וְעַל־תּוֹרָתִי פָּשְׁעוּ
Hos. 8, 12. אֶכְתֹּב־לוֹ רִבֹּו תּוֹרֹתָי
cum suff.: וְתוֹרָתִי

Prv. 7, 2. וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ
Jer. 6, 19. וְתוֹרָתִי וַיִּמְאָסוּ־בָהּ
cum suff.: בְּתוֹרָתִי

Ex. 16, 4. הֵילֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא
2 Chr. 6, 16. לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי
Jer. 26, 4. לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי
Jer. 44, 10. וְלֹא־הָלְכוּ בְּתוֹרָתִי
cum suff.: תּוֹרָתְךָ

Neh. 9, 26. וַיָּשְׁלִכוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ
Ps. 119, 44. וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד
Ps. 119, 61. תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי
Ps. 119, 70. אֲנִי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעְתִּי
Ps. 119, 77. תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי
Ps. 119, 92. לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי
Ps. 119, 153. כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי
Ps. 119, 163. תּוֹרָתְךָ אָהַבְתִּי
cum suff.: תּוֹרָתֶךָ

Neh. 9, 29. לְהָשִׁיבֵם אֶל־תּוֹרָתֶךָ
Neh. 9, 34. לֹא עָשׂוּ תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 34. הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 53. עֲזָבֵי תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 55. וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 97. מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 126. הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 136. עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 165. שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
Dan. 9, 11. עָבְרוּ אֶת־תּוֹרָתֶךָ
cum suff.: וְתוֹרָתְךָ

Dt. 33, 10. וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל
Ps. 40, 9. וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי
Ps. 119, 29. וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי
Ps. 119, 109. וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי
Ps. 119, 113. וְתוֹרָתְךָ אָהַבְתִּי
Ps. 119, 142. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת
Ps. 119, 174. וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי
cum suff.: וּבְתוֹרָתְךָ

Jer. 32, 23. וּבְתוֹרָתְךָ לֹא הָלָכוּ
cum suff.: בְּתוֹרָתֶךָ *p.*

Ps. 119, 85. אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ
cum suff.: מִתּוֹרָתֶךָ

Ps. 119, 51. מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי
Ps. 119, 150. מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ
cum suff.: מֵתּוֹרָתֶךָ *p.*

Ps. 119, 18. נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ
cum suff.: וּמֵתּוֹרָתְךָ

Ps. 94, 12. וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ
cum suff.: בְּתוֹרָתוֹ

Jes. 42, 24. וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ
cum suff.: וּבְתוֹרָתוֹ

Ps. 1, 2. וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה
Ps. 78, 10. וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת
Jer. 44, 23. וּבְתוֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו
cum suff.: וְלִתוֹרָתוֹ

Jes. 42, 4. וְלִתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ
pl.: תּוֹרוֹת

Jes. 24, 5. עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק
pl.: וְתוֹרוֹת

Neh. 9, 13. וְתוֹרוֹת אֱמֶת
pl.: הַתּוֹרֹת

Ex. 18, 20. אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת
pl.: וְהַתּוֹרֹת

Lev. 26, 46. וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת
pl. c. suff.: תּוֹרֹתַי

Ez. 44, 24. וְאֶת־תּוֹרֹתַי וְאֶת־חֻקֹּתַי
pl. c. suff.: וְתוֹרֹתַי *p.*

Digitized by Google

מצותי חקותי ותורתי Gn. 26, 5.
לשמר מצותי ותורתי Ex. 16, 28.
pl. c. suff.: תּוֹרֹתָיו
ואת־תורתיו Ex. 18, 16.
וכל תורתו הודע אותם Ez. 43, 11.
ולכל תורתו Ez. 44, 5.
pl. c. suff.: וְתוֹרֹתָיו
ותורתיו יצרו Ps. 105, 45.
pl. c. suff.: בְּתוֹרֹתָיו
ללכת בתורתו Dan. 9, 10.

תּוֹר

ג׳ הקנה מן התורה לד״ק, ומוסף יקר ומתנוסד בדברי הימים, ומסקנה נפשטות. ויסד שמר לג׳ הכד״ק תור סוף לשון תכונה, וכן תורת המלך שמר נסתר שמועה, חולם לדעת רש״י מעניין סוכה, ולפ מתקוור.

n. m. (ex תּוֹרָה compendio ortum, *semel* in Chronicis, parall. 2 Sam. 7, 19.)., lex, ratio; alii *formam* seu *speciem* vertunt. Trg. וְאַחֲזִינַנִי לְמִסְקַם גְּבָרַיָּא דִּי אֱלָהִים. LXX. (2 Sam. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε) καὶ ἐπειδὲς με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ὕψωσάς με κύριε ὁ θεός.

פְּתוֹר

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה מורה

ג״כ, ונמצא לן נקלים ע׳ כמ נכתיב, והכלון כמו תורה, לומר לקח ושמועה כיוצ ומוסר [בענעסרונג], ומ״כ שת מורה כמו שת חק או קורס, וכלון סמכוס סוס להמשך הכתוב. ומ״ש לענין המשקל, דע שמשם מוצא נכ נדומס על תוצא, וכן מחלוי על תחלואי, מבוסה על תבוסה, משובת על תשובה וכדומס.

n. f. ἅπαξ. λεγ. (Ketib Ψ. 9, 21.), sicut תּוֹרָה, institutio, eruditio (syn. שֵׁת חֹק). Symm. τάξον κύριε νόμον αὐτοῖς. Aq. θοῦ κύριε φόβημα αὐτοῖς. Theod. κατάστησον κύριε φόβον αὐτοῖς. LXX., quos secutus est *Ibn-Ezra*, κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ᾽ αὐτούς.

Ps. 9, 21. שיתה יי מורה להם

יָרֵחַ

פעל יקר ומתנודד, והוסף לד״ק כמו יָרֵא נענני, ורס נענני, ומכוון ירוסס נכון להמשך הכתוב. חולם לד״ק סמנס יָרֵחַ, וס״ס נקוד המכוון חולם הלסון מתקוור, וכן תורת המלך שמר נסתר שמועה, חולם לדעת רש״י מעניין סוכה, ולפ מתקוור.

n. m. (ex תּוֹרָה compendium ortum, *semel* in Chronicis, parall. 2 Sam. 7, 19.)., lex, ratio; alii *formam* seu *speciem* vertunt. Trg. וְאַחֲזִינַנִי לְמִסְקַם גְּבָרַיָּא דִּי אֱלָהִים. LXX. (2 Sam. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε) καὶ ἐπειδὲς με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ὕψωσάς με κύριε ὁ θεός.

פְּתוֹר

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה

מוֹרָה

ג״כ, ונמצא לן נקלים ע׳ כמ נכתיב, והכלון כמו תורה, לומר לקח ושמועה כיוצ ומוסר [בענעסרונג], ומ״כ שת מורה כמו שת חק או קורס, וכלון סמכוס סוס להמשך הכתוב. ומ״ש לענין המשקל, דע שמשם מוצא נכ נדומס על תוצא, וכן מחלוי על תחלואי, מבוסה על תבוסה, משובת על תשובה וכדומס.

n. f. ἅπαξ. λεγ. (Ketib Ψ. 9, 21.), sicut תּוֹרָה, institutio, eruditio (syn. שֵׁת חֹק). Symm. τάξον κύριε νόμον αὐτοῖς. Aq. θοῦ κύριε φόβημα αὐτοῖς. Theod. κατάστησον κύριε φόβον αὐτοῖς. LXX., quos secutus est *Ibn-Ezra*, κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ᾽ αὐτούς.

Ps. 9, 21. שיתה יי מורה להם

יָרֵחַ

פעל יקר ומתנודד, והוסף לד״ק כמו יָרֵא נענני, ורס נענני, ומכוון ירוסס נכון להמשך הכתוב. חולם לד״ק סמנס יָרֵחַ, וס״ס נקוד המכוון חולם הלסון מתקוור, וכן תורת המלך שמר נסתר שמועה, חולם לדעת רש״י מעניין סוכה, ולפ מתקוור.

n. m. (a m. יָרֵחַ), cursus lunae, qui *mensis* nominatur; orientales enim populi lunares menses habent. Hinc verbum arabicum ورخ, ארח, de computatione et notatione spatiorum menstruorum et temporis in universum; unde תאריך, temporum computatio, chronologia. LXX. μήν.

Dt. 21, 13. ואת־אמה ירח ימים
2 Reg. 15, 13. וימלך ירח־ימים

בִּירָח

1 Reg. 6, 37. יסד בית יי בירח זו
1 Reg. 6, 38. בירח בול
1 Reg. 8, 2. בירח האיתנים בחג
Zach. 11, 8 שלשת הרעים בירח אחד

pl.: יְרָחִים

Ex. 2, 2. ותצפנהו שלשה ירחים
Dt. 33, 14. וממגד גרש ירחים
Job. 3, 8. במספר ירחים אל־יבא
Job. 39, 2. תספור ירחים תמלאנה

pl. constr.: יַרְחֵי

Job. 7, 3. כן הנחלתי לי ירחי־שוא

pl. constr.: בְּרֵי־יַרְחֵי

Joh. 29, 2. מי־יתנני כירחי־קדם

יֶרַח

נקבי כמו נענני, נסכלל נענקר.

n. aram., hebraico par. LXX. יַרְחֵין חֵיוֵי עַמָּר, δωδεκάμηνον.

terdum, sicut יֶרַח, de mensa lunae cursu spatio. LXX. σελήνη.

Job. 25, 5. חן עד־ירח ולא יאהיל
Ps. 8, 4. ירח וכוכבים אשר כוננתה
Ps. 72, 5. ולפני ירח דור דורים
Ps. 72, 7. ורב שלום עד־בלי ירח
Ps. 104, 19. עשה ירח למועדים
Jer. 31, 35. ירח וכוכבים לאור לילה
Hab. 3, 10. שמש ירח עמד

וַיָּרַח

Jos. 10, 12. וירח בעמק אילון
Jos. 10, 13. וידם השמש וירח עמד
Job. 31, 26. ויירח יקר הלך
Ps. 121, 6. ויירח בלילה
Ps. 148, 3. הללוהו שמש וירח
Jes. 13, 10. וירח לא־יגיה אורו
Ez. 32, 7. וירח לא־יאיר אורו
Joel 2, 10. 4, 15. שמש וירח קדרו

הַיָּרֵחַ

Dt. 4, 19. את־השמש ואת־הירח
Ps. 136, 9. את־הירח וכוכבים
Jes. 60, 19. ולנגה הירח לא־יאיר לך

וְהַיָּרֵחַ

Gn. 37, 9. והנה השמש והירח
Eccl. 12, 2. והאור והירח והכוכבים
Joel 3, 4. והירח לדם

כִּירֵחַ

Ps. 89, 38. כירח יכון עולם

לַיָּרֵחַ

Dt. 17, 3. ולשמש ׀ או לירח

וְלַיָּרֵחַ

Jer. 8, 2. ושטחום לשמש ולירח
2 Reg. 23, 5. לשמש ולירח ולמזלות

cum suff.: וְיַרְחֵךְ

Jes. 60, 20. וירחך לא יאסף

יַרְחָ

ג׳ נויר יַרְחָ, והכלון עת סנוכ הלנכס [מאכל־ליים], וס קוד [מאכמס], כי לכני קלס קצנו קצויסס לני סנוכ הלנכס, וסמס כמו יכ יק וכוכן. נעכני מסמס הפעל וכ לו פכ, לעיון סכסיסס ויעוד ומן סקוד, ומוס סוכן נכלל, ומעכו מקי״ך קצנו סעכוק, לכן מעכוק הצכ כמוסס וקקוסס.

n. m. (a m. יָרֵחַ), cursus lunae, qui *mensis* nominatur; orientales enim populi lunares menses habent. Hinc verbum arabicum ورخ, ארח, de computatione et notatione spatiorum menstruorum et temporis in universum; unde תאריך, temporum computatio, chronologia. LXX. μήν.

Dt. 21, 13. ואת־אמה ירח ימים
2 Reg. 15, 13. וימלך ירח־ימים

בִּירָח

1 Reg. 6, 37. יסד בית יי בירח זו
1 Reg. 6, 38. בירח בול
1 Reg. 8, 2. בירח האיתנים בחג
Zach. 11, 8 שלשת הרעים בירח אחד

pl.: יְרָחִים

Ex. 2, 2. ותצפנהו שלשה ירחים
Dt. 33, 14. וממגד גרש ירחים
Job. 3, 8. במספר ירחים אל־יבא
Job. 39, 2. תספור ירחים תמלאנה

pl. constr.: יַרְחֵי

Job. 7, 3. כן הנחלתי לי ירחי־שוא

pl. constr.: בְּרֵי־יַרְחֵי

Joh. 29, 2. מי־יתנני כירחי־קדם

יֶרַח

נקבי כמו נענני, נסכלל נענקר.

n. aram., hebraico par. LXX. יַרְחֵין חֵיוֵי עַמָּר, δωδεκάμηνον.

לִירָחָהּ

Esr. 6, 15. יום תלתה לירח אדר

pl.: יַרְחִין

Dan. 4, 26. לקצת ירחין תרי־עשר

יָרַט

פעל נוד, ל״ע כמ נענכ יָרַט סדכן, נסכוון לקצי על יכ, לומר נקיסס על דנכ ולימס [שעילנען, לויפען, סַמְּרט-], וכוונס הפסוק סדכן אשר לקס אשר הוא הולך ידך ויכון לנגד דעתי, כי גס יכ נקמר מנסינע סדכך ונכול. קולם לדעת רש״י סס מענין רעה, והכלון קכך סדכן, והקשוכס לפ״ו עקיד הפעיל כהוגן ע״פ יָרַט, ונצמק כענוך סל׳. ולדעת הלק״ט ענין עווה, וכ׳ לק מתקוורים. לדעת המרגוס והשומכוני יָרַט כמו יָרֵךְ נקלוף ידוע, וגס זס לק מתקוור. ולפי להקשוכס יָרַבְּךָ עי׳ רמס וגס רעק.

v. intr. (unde יָרֵךְ הַיֶּרֶךְ Num. 22, 32.), sicut יָרַד, ruere, currere, praecipitare, unde haec versus sententia: via, qua tu proficisceris, currit adversus me h. e. mihi repugnat. Sic et LXX. οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός μου ἐναντίον μου. Isaaki: *tremet*, *contremiscet* (a v. יָרַט, ad s. f. יָרֵךְ, c. *Patah* propter *Rês*). Interpres Samar. יָרַט pro יָרֵךְ positum putat. Arabs: *occlusa est via*. *Ibn-Ezra:* intricata, incurva, inflexa est. De forma יְרַבְּךָ v. רָבַךְ (רָכַךְ).

Num. 22, 32. כי־ירם הדרך לנגדי

3 impf. c. s.: *יִרְטַנִי

Job. 16, 11. *ויעלי־ידי רשעים ירטני

מוֹרָט

= מָרוֹט r. s. r. מָבוֹרָם p. 631.

יִרְטַנִי

v. s. r. רָטַשׁ et רָטַן

יֶרֶךְ

פעל לק כמ נגוך, וסתנוס לד״ק כמו רַךְ [ע״ז פזוי וסתקק], וסי׳ לפ״ו מקנכ מוצ ועצמ״, לכן גס לדעת וקק יוכל להיות הזכר רַךְ, וסמס סנק נויר סעקיל, כלומר נמנק לרוב ד״מ ילקוט יכהר. לכן לי כתנוס כזכר כמוס, כי כמשך הכתוב לרכות נזכר על ירך וז ונכלל.

v. inus. compos., cujus radix est רָךְ. Aut nomen insequens ab ipsius verbi simplicis imperfecto proficiscitur, ad s. f. יִרְצַח, יִלְקוּט. Verbi ejus quae significatio fuerit, nescio; nam femur a mollitudine carnis nominatum dubito.

יָרֵךְ

ג״כ, וסמיך יֶרֶךְ [כלילך לרוב], ונכנוי יְרֵכָיו, וסוני יְרֵכַיִם. סמקרון מוקן וקלן [נעכלע, ווייכ], ונכלל יכיס מתקיים, נלמר סמקרון יסמן קלק מתקון על נג וסוסו, קולם יכיס קלקי סכוק למעלס נעלי-נזר. ומוס הנמשל על מקום סהולה, על צוק הנמשך וקוקליס, על קלק מס מסמנוס, מקום קלקיכס הרגלים, על נלע ונג סמשל או סמוכ וכדומס.

n. f. (c. יֶרֶךְ, c. suff. יְרֵכַי, dual. יְרֵכַיִם), femur, μηρός, fortasse a carnis mollitudine (Lende, Weiche), de femore utroque superiore cum natibus atque inguine (opp. פְּנִים, id quod dicitur de dorsi parte inferiori, ὀσφύς, coxa), hinc de ipso inguine seu partibus genitalibus, de natibus brutorumque clunibus, trop. de parte lucernae ea, ubi scapus in tres pedes exit, de arae vel tentorii latere. LXX. μηρός, σκέλος, καυλός, κλίτος, πλάγιον.

ולנשל ירך Num. 5, 22.
ויך אותם שוק על־ירך Jud. 15, 8.
ספקתי על־ירך Jer. 31, 19.
ספק אל־ירך Ez. 21, 17.
ירך וכתף Ez. 24, 4.

הַיָּרֵךְ

על־כף הירך Gn. 32, 33.

יֶרֶךְ

constr.: יֶרֶךְ
תחת ירך אברהם אליו Gn. 24, 9.
ותקע כף־ירך יעקב Gn. 32, 26.
כי נגע בכף־ירך יעקב Gn. 32, 33.
יצאי ירך־יעקב Ex. 1, 5.
על ירך המשכן צפנה Ex. 40, 22.
על ירך המשכן נגבה Ex. 40, 24.
על ירך המזבח צפנה Lev. 1, 11.
על ירך המשכן Num. 3, 29. 35.
על ירך ימינו Jud. 3, 16.
החרב מעל ירך ימינו Jud. 3, 21.
על־ירך המזבח צפונה 2 Rg. 16, 14.
על־ירך גבור Ps. 45, 4.

cum suff.: יְרֵכִי
תחת ירכי Gn. 24, 2. 47, 29.

cum suff.: יְרֵכְךָ
בתת יי את־ירכך Num. 5, 21.

cum suff.: יְרֵכוֹ
בכף ירכו Gn. 32, 26.
יהוא צלע על־ירכו Gn. 32, 32.
יצאי ירכו מלבד נשי Gn. 46, 26.
איש־חרבו על־ירכו Ex. 32, 27.
שבעים בנים יצאי ירכו Jud. 8, 30.
איש חרבו על־ירכו Cant. 3, 8.

cum suff.: יְרֵכָהּ
תמנורה ירכה וקנה Ex. 25, 31.
ירכה וקנה Ex. 37, 17.
ונפלה ירכה Num. 5, 27.
עד־ירכה עד־שרשה Num. 8, 4.

dual.: יְרֵכַיִם
ממתנים ועד־ירכים יהיו Ex. 28, 42.

du. c. suff.: יְרֵכָיִךְ
המוקי ירכיך Cant. 7, 2.

יַרְכָה

ג״כ נויר יַרְכָה וסוני יַרְכָתִים, וסמיך יַרְכָתַי, ונכלל תדיר נכסלל על נלע־ק׳, כמו ג״כ וכף, וסתקיון לו ל״ד סתקיון על ירך, לו על סכל מוצ וסיכל, לו קלק סקוף על ניך וסצינס, לו על מעכס וקנכ, לו על יעל וסל וכדומס, נסשלל הכתב על נלע־ק׳, לכן נקדיל מקום לסכר יתקדו סנדדים נקכן וויו׳ת, כי וס סוד סוני׳.

n. f. (a m. יֶרֶךְ, dual. יְרֵכָתַיִם, c. יַרְכָתַי), latus, dual. de loco, ubi latera duo in angulum concursant, hinc de latere postico, veluti tabernaculi, de recessu domus, navis, speluncae, sepulchri, nemoris, de ultimis terris seu terrae regionibus extremis (metaph. a significatione membri humani, arab. *varak*, sicut et hebr. יֶרֶךְ, de natibus). LXX. μηρός, πλευρόν, ὀπισθιος, ὀπίσω, ἔσχατος, τὸ ἄκρον, βάθος, κοιλή, μέρος, κλίσις, θεμέλιον, ὑψηλός, παραπείσειν; ἐσώτερον.

cum suff.: וְיַרְכָתוֹ
Gn. 49, 13. וירכתו על־צידן

Digitized by Google

dual.: בַּיְרֵכָתַיִם *p.*
Ex. 26, 23. 36, 28. המשכן בירכתים
dual.: בְּיַרְכָתַיִם
Ez. 46, 19. בירכתים ימה
dual.: לְיַרְכָתַיִם
Ex. 26, 27. 36, 32. לירכתים ימה
du. constr.: יַרְכְתֵי
Jud. 19, 18. ער־ירכתי הר־אפרים
2Rg. 19, 23. מרום הרים ירכתי לבנון
Ps. 48, 3. ירכתי צפון
Jes. 14, 15. אל־ירכתי־בור
Jes. 37, 24. ירכתי לבנון
Ez. 38, 6. ירכתי צפון
Jon. 1, 5. אל־ירכתי הספינה
du. constr.: בִּירַכְתֵי
Jud. 19, 1. גר בירכתי הר־אפרים
1 S. 24, 4. בירכתי המערה ישבים
Ps. 128, 3. בירכתי ביתך
Jes. 14, 13. בירכתי צפון
Ez. 32, 23. בירכתי־בור
Am. 6, 10. לאשר בירכתי הבית
du. constr.: וְלִירַכְתֵי
Ex. 26, 22. 36, 27. ולירכתי המשכן
du. constr.: מִירַכְתֵי
1 Reg. 6, 16. מירכתי הבית
Jer. 6, 22. 25, 32. יעור מירכתי־ארץ
Jer. 31, 8. וקבצתים מירכתי־ארץ
Jer. 50, 41. יעור מירכתי־ארץ
Ez. 38, 15. 39, 2. מירכתי צפון

יַרְכָּא

ג׳ נקלפי, כמו יֶרֶךְ נעבדי, לכן מכלפי נעל־קי׳. נכתבו כלפי יַרְכָתֶיהָ.
n. f. aram., femur, clunes, de rebus inanimatis. LXX. *οἱ μηροί.*
cum suff.: וְיַרְכָתֵהּ
Dan. 2, 32. וירכתה די נחש

יָרֵעַ

פעל לע כל נעבר יַרֵּעַ, והפתרון קלע ומסך, המתנועע כשפרע נם הכח וכשכר [שִׁכּוֹר־יַיִן] כי תמונת הפרע ירע כמו רע, כלכול ורגוש, כלשון פרעו בני המפורסים, וכן רעלם עין בכיף מקורד, עין רעל נלכוד ורגיוס ולילים למעט [הערמנהכנענן]. וכשלל להסתיו עעוף או רעול המלבל [נעלעטען].
n. f., aulaeum, cortina, a *v.* יָרַע (= יָלַע) de pendulo tremuloque motu, syn. יְרִיעָה a *v.* יָרַע, de velo dependente muliercularum. LXX. *αὐλαία, δέρρις, ἱμάτιον, σκηή.*

יְרִיעָה

Ex. 26, 2. 36, 9. ארך היריעה האחת
Ex. 26, 2. 36, 9. היריעה האחת
Ex. 26, 4. על שפת היריעה
Ex. 26, 4. היריעה הקיצונה
Ex. 26, 5. בקצה היריעה
Ex. 26, 8. 36, 15. ארך היריעה האחת
Ex. 26, 8. 36, 15. היריעה האחת
Ex. 26, 9. את־היריעה הששית
Ex. 26, 10 (bis). על שפת היריעה
Ex. 26, 12. חצי היריעה
Ex. 36, 11. על שפת היריעה
Ex. 36, 11. בשפת היריעה
Ex. 36, 12. בקצה היריעה
Ex. 36, 17 (bis). על שפת היריעה
2 Sam. 7, 2. ישב בתוך היריעה
pl.: בְּיְרִיעָה
Ex. 26, 5. ביריעה האחת
Ex. 36, 12. עשה ביריעה האחת
pl.: יְרִיעָה
Ps. 104, 2. נוטה שמים כיריעה
pl.: יְרִיעוֹת
Ex. 26, 1. תעשה עשר יריעת
Ex. 26, 3. וחמש יריעת
Ex. 26, 7. ועשית יריעת עזים
Ex. 26, 7. עשתי־עשרה יריעת
Ex. 26, 8. 36, 15. לעשתי עשרה יריעת
Ex. 26, 13. בארך יריעת האהל
Ex. 36, 8. את־המשכן עשר יריעת
Ex. 36, 10. וחמש יריעת
Ex. 36, 14. ויעש יריעת עזים
Ex. 36, 14. עשתי־עשרה יריעת
Num. 4, 25. את־יריעת המשכן
1 Chr. 17, 1. תחת יריעות
Hab. 3, 7. ירגזון יריעות ארץ
pl.: הַיְרִיעֹת
Ex. 26, 2. 36, 9. לכל־היריעת
Ex. 26, 3. חמש היריעת
Ex. 26, 6. וחברת את־היריעת
Ex. 26, 9. את־חמש היריעת
Ex. 36, 9. ואת־שש היריעת
Ex. 36, 9. את־חמש היריעת
את־היריעת אחת אל־
Ex. 36, 13. אחת
Ex. 36, 16. חמש היריעת לבד
Ex. 36, 16. ואת־שש היריעת
pl.: וְיְרִיעוֹת
Jes. 54, 2. ויריעות משכנותיך
pl.: בְּיְרִיעֹת
Ex. 26, 12. ביריעת האהל
pl.: כְּיְרִיעוֹת
Cant. 1, 5. כיריעות שלמה
pl. c. suff.: יְרִיעֹתַי *p.*
Jer. 4, 20. רגע יריעתי
Jer. 10, 19. ומקום יריעתי
pl. c. suff.: יְרִיעֹתֵיהֶם
Jer. 49, 29. יריעתיהם וכל כליהם

יָרַק

פעל לע עוכר כל נעבר, והפתרון כמו רקק, שנכנה ממנו הפתיל, וגם קפף רקק תמצא רקר הפרע והשוויי. נכתב גם כוג ורק ורע.
verb. intr. (cujus impf. mutuatur a v. simplici יָרֵק), sicut יָרֵק aram., ורק aethiop., spuere, exspuere. LXX. *πτύειν, ἐμπτύειν.*
3 perf.: יָרַק
Nu. 12, 14. ואביה ירק ירק בפניה
3 prf. f.: וַיִּרְקָה
Dt. 25, 9. וירקה בפניו
inf. abs.: יָרֹק
Nu. 12, 14. ואביה ירק ירק בפניה

יֵרֵק

פעל לע כל נגוע, והתמונת יֶרֶק כלכוש יֵרֵק, וכן נעבדי ורק [נקבוצה הדומה לנרי]. והכללה לכוש ולכוג [וועסטען, גריכען], ומוסכם הפלה על הירוק על ירק, וכשפתי ערב נלב כשרש כמכוון, ל׳ נהודו [*s. w.rih*], ומ׳ קופיי נהודו לכוב ק׳ נענבי, כלשון הפעתי נספרי תקווי פניכים לף קף ק. ולע שפי׳ [לומר הו׳] פם תקלב-מוצג ומעמיי, וכן פם הו׳, כלשון נלקח פם פשרש נדומה [*s. ruh*]. ותמונת הו׳ פם תכיר לפל הוֹרִיק נגמרת.
verb. inus. (pro יֶרֶק, aram. יֵרֵק, unde gemar. הוֹרִיק, arab. *va-riqa*), crescere, virescere, sanscr. *w.rih* (*h* enim finale Indicae linguae saepe respondet שׂ Hebraeorum, *Charuze-Peninim* p. 148.), quod et ipsum compositum est ex praepositione *wi* et verbo simplici *ruh.*

יֶרֶק

ג׳ יָרוֹק, ג׳ ולפ קוקיי, וכלשון לפוב ועשב ודשא [דשם נריכע], וכנדל מדשא ומעשב נכלכן. ומוסכם כמו ועיים ופעמות [קשהל, נעמיוע], ל׳ נן־הירק, לכלק יֶרֶק, וכן יָרַק, יָרוֹק נתכנוס.
n. m. (non adj.), viriditas, herba viridis. LXX. *χλωρός, χλωρά* (*βοτάνη*), *λάχανον*; בֵּן־יֶרֶק, *κῆπος λαχανείας.*

יָרוֹק

Job. 39, 8. ואחר כל־ירוק ידרוש

יֶרֶק

1 Reg. 21, 2. ויהי־לי לגן־ירק
Prv. 15, 17. טוב ארחת ירק

הַיֶּרֶק

Dt. 11, 10. כגן הירק

יָרֵק

ג׳, והכלון כמו יֶרֶק, לומר לפוב ודשא, ולרוב הירוק נכלל, כן מעשנות שלה כן מירקות הפילנות. נתכנוס לכיון הירקות כלשר יכקין.
n. m., viror, viride, non solum de herba viridi et olusculis (talm. יַרְקָנִין), sed etiam dc arborum frondibus. LXX. *χλωρός, λάχανον.*
Gn. 1, 30. את־כל־ירק עשב
Ex. 10, 15. ולא־נותר כל־ירק בעץ
Num. 22, 4. את ירק השדה
Jes. 15, 6. ירק לא היה

יֶרֶק

Gn. 9, 3. כירק עשב

וְיֶרֶק

Ps. 37, 2. וכירק דשא יבלון
constr.: וְיֶרֶק
2 Reg. 19, 26. עשב שדה וירק דשא
Jes. 37, 27. וירק דשא

יַרְקוֹן

ג׳, והפתרון עין קולי הנמקים ע׳ הפילקוקים, כי נגע היכק יסמן נל הנוכע ודשא [דשם נריכע], ועשב היכוק עם הכרתי [נריכנעלב], ונגע הוא לרוב סיען הקלב בא וקלי. הוא נל התילקות הפכים על לפא, לו קלי הא, וכן נקרל קולה הא נלקמי יָרוֹקָא, יַרְקָה, וכדומה.
n. m., 1) rubigo, segetum morbus, quem vel ex nimio humore, vel ex nimio aestu contrahunt, a flavescendo, siquidem יֶרֶק etiam de colore ex flavo viridique commixto dicitur; 2) aurigo, hominum morbus, qui flavedinem faciei inducit, vel etiam de pallore vultus propter metum et horrorem, sicut et Graeci vultum pallidum *χλωρόν, ὠχρόν* nominant. LXX. *ἴκτερος, ἀνεμοφθορία, ὦχρα* (*ὠχρία*).

1 Reg. 8, 37. שדפון ירקון

וְיֶרְקוֹן

2 Chr. 6, 28. שדפון וירקון

וּבְיֶרְקוֹן

Dt. 28, 22. ובשדפון ובירקון
Am. 4, 9. בשדפון ובירקון
Hag. 2, 17. בשדפון ובירקון

לְיֶרְקוֹן

Jer. 30, 6. כל־פנים לירקון

יְרַקְרַק

ג׳, וכנוי נקניי יְרַקְרַקּוֹת, והכלון ירוק סכם והכם, כי וזת תמנות כפילת פנכם, כלשר הנעתי נספרי תכנם שפתי לפם דף קל׳ו. ולפעמים הוא קופר לקיון ווסכ [נריכ-נעלב], וכיון להפנכ.
n. m. (*pl. f.* יְרַקְרַקּוֹת, ad s. f. שְׁקַרְקְרוּרוֹת, אֲדַמְדַּמּוֹת), passim viridis vel fulvus. LXX. *χλωρότης, χλωρίζειν.*
Lev. 13, 49. והיה הנגע ירקרק

בְּיַרְקְרַק

Ps. 68, 14. ביקרק חרוץ
pl.: יַרְקְרַקּוֹת *fem.*
Lev. 14, 37. ירקרקת או אדמדמת

יָרַשׁ

פעל כוד [ולפעמים נמכוון כוד] הפתוכ יֵרַשׁ, והתניד יִירַשׁ, והכווי רַשׁ לו רַשׁ, וגם יְרַשׁ, וכה׳ כוסף יְרֻשָּׁה, ומקור הממין יֶרֶשׁ נככוי רִשְׁתִּי. הפתקון לל״ק כמו גָּרַשׁ [נקלוף סי׳ כנ׳], לומר נריפת פיס מכקלמו, וזה נקל, כי כנויר יֶרֶשׁ תכיר שהתמנוע עכין קריכם וזקיוס ותפיסס והקוק [פַּאסטען, ערנרייפען], ומוס תפיסת נקלב ע׳ הקוק ויריפת [ערנרען], וגם המכוון נל הדפק והסלכם נפעל הוס הפתנות עכין תפיסס, לומר עשה כדבר כנפקוקו ונקלקו. וגם המכוון נל עצות רע ועכי הוס, לומר תפיסת נכסי פיס כיוזפו. הכפעל הפעולי. יונַק נל קל נכל קופן, וגם עכין כריפת ע׳ הדפק והסלכם מעכו, כידוע מקל. וזפר לקקור הפרע מעלהו אֲרֻשׁ, יֶרֶשׁ לקמן, וזקת יָרַשׁ תמנת גב הפווי נפפי ערב. ועוד לדבר הוס תקת כוס לקמן ע״ב.
verb. trans. (interdum יֵרֵשׁ *intr.*, impf. יִירַשׁ, imp. רַשׁ, רָשׁ, וְרַשׁ, וְרָשָׁה; inf. רֶשֶׁת, c. s. רִשְׁתִּי), prehendere, capere, captare (v. רֶשֶׁת, rete), spec. capere *haereditatem*, patrimonium, vel occupare tanquam *possessionem*, hinc alterum ex possessionibus exturbare, deturbare, expellere, possessione bonorum *privare*, in inopiam et egestatem redigere, exhaurire, exstinguere, delere. Cf. de vi radicis vera atque antiqua vv. אָרַשׁ, רָשׁ. LXX. *λαμβάνειν, παραλαμβάνειν, κατέχειν; κληρονομεῖν, κατακληρονομεῖν, κλῆρος, ἀγχιστεύειν, ἐκζητεῖν; κυριεύειν, κατακυριεύειν, κατοικεῖν, ἐξαναλίσκειν; κτῆσις, κληρονομία, κλῆρος; κατόχιμον εἶναι; κληρονόμος, ἀρχή* (יֵרֵשׁ); *Ni. ἐκτρίβεσθαι, πένητα γίνεσθαι, πτωχεύειν; Hi. διδόναι, κληροδοτεῖν, περιτιθέναι; ἐκβάλλειν, ἐξελκύειν, ἐξαίρειν; ἐξολοθρεύειν, ἐκτρίβειν, ἀπολλύναι; πτωχίζειν.*
3 perf.: יָרַשׁ
Jer. 49, 1. מדוע ירש מלכם

Digitized by Google

3 perf.: וַיִּרַשׁ
Nu. 27, 11. ממשפחתו וירש אתה
Jer. 49, 2. וירש ישראל את־ירשיו
2 perf.: יָרַשְׁתָּ p.
1 Reg. 21, 19. הרצחת וגם־ירשת
2 perf.: וְיָרַשְׁתָּ
Dt. 6, 18. ובאת וירשת
Dt. 12, 29. וירשת אתם
Dt. 16, 20. וירשת את־הארץ
2 perf. c. suff.: וְיָרַשְׁתָּהּ
Dt. 17, 14. 26, 1. וירשת וישבת בה
Dt. 30, 5. וירשתה והיטיבך
2 perf. c. s.: וְיָרַשְׁתֶּם
Dt. 19, 1. וירשתם וישבת
Dt. 31, 3. מלפניך וירשתם
3 perf. pl.: יָרְשׁוּ
Dt. 30, 5. אשר־ירשו אבתיך
Ps. 44, 4. כי־לא בחרבם ירשו
Jes. 63, 18. למצער ירשו עם־קדשך
3 perf. pl.: וְיָרְשׁוּ
Dt. 3, 20. וירשו גם־הם
Jos. 1, 15. וירשו גם־המה
Jes. 14, 21. וירשו ארץ
Ez. 7, 24. וירשו את־בתיהם
Obad. 1, 17. וירשו בית יעקב
Obad. 1, 19. וירשו הנגב
Obad. 1, 19. וירשו את־שדה
3 perf. pl. c. s.: וְיָרַשְׁתָּהּ
Ez. 36, 12. את־עמי ישראל וירשוך
3 perf. pl. c. s.: וְיָרְשׁוּהָ
Ps. 69, 36. וישבו שם וירשוה
Jes. 34, 11. וירשוה קאת וקפוד
Jes. 65, 10. וירשוה בחיורי
Jer. 30, 3. נתתי לאבתם וירשוה
2 perf. pl.: וִירִשְׁתֶּם
Dt. 4, 1. 22. וירשתם את־הארץ
Dt. 8, 1. ובאתם וירשתם
Dt. 11, 8. וירשתם את־הארץ
Dt. 11, 23. וירשתם גוים
Dt. 11, 31. וירשתם אתה
Jos. 1, 15. וירשתם אותה
Jos. 23, 5. וירשתם את־ארצם
1 perf. pl.: יָרַשְׁנוּ
Dt. 3, 12. ואת־הארץ הזאת ירשנו
1 perf. pl.: וְיָרַשְׁנוּ
Nu. 13, 30. עלה נעלה וירשנו
1 pl. c. suff.: וְיָרַשְׁנוּהָ
Ez. 35, 10. וירשנוה ויי שם היה
part.: יוֹרֵשׁ
Gn. 15, 3. והנה בן־ביתי יורש אתי
Dt. 18, 14. אשר אתה יורש אותם
Jud. 18, 7. בארץ יורש עצר
Jes. 65, 9. ומיהודה יורש הרי
Jer. 49, 1. אם־יורש אין לו
part.: הַיּוֹרֵשׁ
2 S. 14, 7. ונשמידה גם את־היורש
Mich. 1, 15. עד הירש אביל לך
part. pl.: יוֹרְשִׁים
Dt. 12, 2. אשר אתם ירשים אתם
part. pl.: לְיוֹרְשִׁים
Jer. 8, 10. שדותיהם ליורשים
pl. c. suff.: יוֹרְשֵׁיהֶם
Jer. 49, 2. ישראל את־יורשיו
part. fem.: יוֹרֶשֶׁת sg.
Num. 36, 8. וכל־בת ירשת נחלה
inf. c. s. et. c. h int.: הַלְיָרְשָׁנוּ
Jud. 14, 15. הלירשנו קראתם לנו
inf. constr.: לָרֶשֶׁת
Lev. 20, 24. לרשת אתה
Lev. 25, 46. לרשת אחזה
Num. 33, 53. לרשת אתה
Dt. 2, 31. לרשת את־ארצו
Dt. 9, 1. לבא לרשת גוים
Dt. 9, 4. לרשת את־הארץ
Dt. 9, 5. לרשת את־ארצם
Dt. 11, 31. לבא לרשת
Dt. 12, 29. לרשת אותם מפניך
Jos. 1, 11. לרשת את־הארץ
Jos. 18, 3. לבוא לרשת את־הארץ
Jos. 24, 4. את־הר שעיר לרשת אותו
Jud. 2, 6. לרשת את־הארץ
Jud. 18, 9. לבא לרשת את־הארץ
Neh. 9, 15. לבוא לרשת את־הארץ
Ps. 37, 34. וירוממך לרשת ארץ
Am. 2, 10. לרשת את־ארץ האמרי
Hab. 1, 6. לרשת משכנות לא־לו
inf. constr.: לָרֶשֶׁת p.
Neh. 9, 23. לבוא לרשת
inf. c. suff.: לְרִשְׁתָּהּ
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגרך
inf. c. suff.: לְרִשְׁתּוֹ
כרם נבות היזרעאלי
1 Reg. 21, 16. לרשתו
1 Rg. 21, 18. אשר־ירד שם לרשתו
inf. c. suff.: לְרִשְׁתָּהּ
Gn. 15, 7. הארץ הזאת לרשתה
Dt. 3, 18. את־הארץ הזאת לרשתה
Dt. 4, 5. באים שמה לרשתה
Dt. 4, 14. 11, 11. עברים שמה לרשתה
Dt. 4, 26. את־הירדן שמה לרשתה
Dt. 5, 28. נתן להם לרשתה
Dt. 6, 1. עברים שמה לרשתה
Dt. 7, 1. 11, 29. בא־שמה לרשתה
Dt. 11, 8. עברים שמה לרשתה
Dt. 11, 10. בא־שמה לרשתה
Dt. 12, 1. אלהי אבתיך לך לרשתה
Dt. 15, 4. 25, 19. נתן לך נחלה לרשתה
Dt. 19, 2. 21, 1. נתן לך לרשתה
Dt. 23, 21. בא־שמה לרשתה
28, 21. 63. 30, 16.
Dt. 30, 18. לבוא שמה לרשתה
Dt. 31, 13. את־הירדן שמה לרשתה
32, 47.
Jos. 1, 11. נתן לכם לרשתה
נשארת הרם־מאד
Jos. 13, 1. לרשתה
Esr. 9, 11. אשר אתם באים לרשתה
imperat.: יְרָשָׁהּ
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה
imperat.: רַשׁ
Dt. 1, 21. רש כאשר דבר יי
1 Reg. 21, 15. רש את־כרם נבות
imperat.: רְשׁ p.
Dt. 2, 24. 31. ואת־ארצו החל רש
imprt. pl.: וּרְשׁוּ
Dt. 1, 8. באו ורשו את־הארץ
Dt. 9, 23. עלו ורשו את־הארץ
impf. c. suff.: אִירָשֶׁנָּהּ
Gn. 15, 8. במה אדע כי אירשנה
2 imperf.: תִּירַשׁ p.
Jud. 11, 24. אותו תירש
2 impf. c. suff.: תִּירָשֵׁנוּ
Jud. 11, 23. ואתה תירשנו
3 imperf.: יִירַשׁ
Gn. 21, 10. כי לא יירש בן־האמה
Ps. 25, 13. זרעו יירש ארץ
3 imperf.: יִירַשׁ p.
Jes. 54, 3. וזרעך גוים יירש
3 imperf.: וְיִירַשׁ, וְיִירָשׁ
Gn. 22, 17 וירש זרעך את שער איביו
Gn. 24, 60. ויירש זרעך את שער
Jes. 57, 13. ויירש הר קדשי
3 imperf.: וַיִּירַשׁ
Nu. 21, 24. ויירש את־ארצו מארנן
Jud. 11, 21 ויירש ישראל את כל־ארץ
Ez. 34, 24. ויירש את־הארץ
3 impf. c. suff.: יִירָשֵׁךְ
Gn. 15, 4. לא יירשך זה
cum suff.: יִירָשֶׁךָּ p.
Gn. 15, 4. הוא יירשך
3 impf. c. suff.: יִירָשֵׁם
Hos. 9, 6. קימוש יירשם
3 fem.: תִּירַשׁ
Prv. 30, 23 ושפחה כי־תירש גברתה
1 pl.: נִירַשׁ p.
Jud. 11, 24. מפניו אותו נירש
1 pl.: נָיְרָשָׁה
Ps. 83, 13. נירשה־לנו את נאות
2 pl.: תִּירְשׁוּ
Lev. 20, 24. תירשו את־אדמתם
תירשו את־הארץ
1 Chr. 28, 8. הטובה
2 pl.: תִּירָשׁוּ p.
Ez. 33, 25. 26. והארץ תירשו
2 pl.: תִּירָשׁוּן p.
Dt. 5, 33. בארץ אשר תירשון
2 pl.: תַּתִּירְשׁוּ
Jos. 24, 8. ותירשו את־ארצם
3 pl.: יִירְשׁוּ, יִרְשׁוּ
Nu. 36, 8. למען יירשו בני ישראל
Ps. 37, 9. וקוי יי המה יירשו־ארץ
Ps. 37, 11. ועניים יירשו־ארץ
Ps. 37, 22. כי מבריכיו יירשו ארץ
Ps. 37, 29. צדיקים יירשו־ארץ
Jes. 60, 21. לעולם יירשו ארץ
Am. 9, 12. למען יירשו את־שארית
Obad. 1, 20. ירשו את ערי הנגב
3 pl.: יִירָשׁוּ p.
Ps. 105, 44. ועמל לאמים יירשו
Jes. 61, 7. בארצם משנה יירשו
3 pl.: וְיִירְשׁוּ
Dt. 10, 11. ויירשו את־הארץ
3 pl.: וַיִּירְשׁוּ, וַיִּרְשׁוּ
Num. 21, 35. ויירשו את־ארצו
Dt. 4, 47. ויירשו את־ארצו
Jos. 12, 1. וירשו את־ארצם
Jos. 19, 47. וירשו אותה וישבו בה
Jud. 3, 13. ויירשו את־עיר התמרים
Jud. 11, 22. ויירשו את כל־גבול
2 Rg. 17, 24. וירשו את־שמרון
Neh. 9, 22. ויירשו את־ארץ סיחון
Neh. 9, 24. ויירשו את־הארץ
Neh. 9, 25. ויירשו בתים מלאים
Jer. 32, 23. ויבאו וירשו אתה
3 pl. c. suff.: וַיִּרָשׁוּהָ
Dt. 1, 39. ולהם אתננה והם יירשוה
Jes. 34, 17. עד־עולם יירשוה
3 pl. c. suff.: וַיִּירָשׁוּהָ
Jos. 21, 43. וירשוה וישבו בה
3 pl. c. suff.: יִירָשׁוּם
Dt. 2, 12. ובני עשו יירשום
3 pl. c. suff.: וַיִּירָשֻׁם
Dt. 2, 21. 22. ויירשם וישבו תחתם
Nif-al: נוֹרַשׁ
1 imperf.: אִוָּרֵשׁ
Prv. 30, 9. ופן אורש וגנבתי
2 imperf.: תִּוָּרֵשׁ
Gn. 45, 11. פן־תורש אתה וביתך
אל־תאהב שנה פן־
תורש
Prv. 20, 13. תורש
3 imperf.: יִוָּרֵשׁ
Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש
Pi-el: יֵרַשׁ
3 imperf.: יְיָרֵשׁ
Dt. 28, 42. יירש הצלצל
Hif-il: הוֹרִישׁ 3 perf.
Jud. 1, 27. ולא־הוריש מנשה
Jud. 1, 29. לא הוריש את־הכנעני
Jud. 1, 30. זבולן לא הוריש
Jud. 1, 31. אשר לא הוריש
Jud. 1, 33. נפתלי לא־הוריש
Jud. 11, 23. הורישׁ את־האמורי
Jud. 11, 24. כל־אשר הוריש יי
1 Reg. 14, 24. אשר הורישׁ יי
1 Rg. 21, 26. אשר הורישׁ יי מפני
2 Rg. 16, 3. אשר הוריש יי אתם
2 Rg. 17, 8. 21, 2. אשר הוריש יי מפני
2 Chr. 28, 3. 33, 2. אשר הוריש יי
3 perf.: וְהוֹרִישׁ
Dt. 11, 23. והוריש יי את־כל־הגוים
Jos. 23, 5. והורישׁ אתם
3 perf. c. suff.: הוֹרִישָׁהוּ
Jos. 17, 13. והורש לא הורישׁו
Jud. 1, 28. והוריש לא־הורישׁ
Jud. 1, 32. כי לא הורישׁ
2 perf.: הוֹרַשְׁתָּ
2 Chr. 20, 7. הורשת את־ישבי הארץ
Ps. 44, 3. יד ו גוים הורשת
2 perf. c. suff.: הוֹרַשְׁתָּנוּ
2 Chr. 20, 11. אשר הורשתנו
2 perf. c. suff.: וְהוֹרַשְׁתֶּם
Dt. 9, 3. והורשתם והאבדתם מהר
1 perf. c. suff.: וְהוֹרַשְׁתִּים
Jos. 14, 12. אולי יי אותי והורשתים
3 perf. pl.: הוֹרִישׁוּ
Jos. 13, 13. ולא הורישׁו בני ישראל
Jos. 16, 10. ולא הורישׁו את־הכנעני
Jud. 1, 21. לא הורישׁו בני בנימן
2 perf. pl.: וְהוֹרַשְׁתֶּם
Num. 33, 52. והורשתם את־כל
Num. 33, 53. והורשתם את־הארץ
Jos. 8, 7. והורשתם את־העיר
2 perf. pl.: וְהוֹרַשְׁתֶּם
Esr. 9, 12. והורשתם לבניכם
part.: מוֹרִישׁ
Dt. 18, 12. מוריש אותם מפניך
1 Sam. 2, 7. יי מוריש ומעשיר
part. c. suff.: מוֹרִישָׁם
Dt. 9, 4. 5. מורישם מפניך
inf.: וְהוֹרֵשׁ
Jos. 3, 10. והורש יוריש מפניכם
Jos. 17, 13. והורש לא הורישׁו
inf.: וְהוֹרִישׁ
Jud. 1, 28. והוריש לא־הורישׁ
inf. constr.: לְהוֹרִישׁ
Dt. 4, 38. להוריש גוים
Jos. 17, 12. להוריש את־הערים
Jos. 23, 13. להוריש את־הגוים
Jud. 1, 19. כי לא להוריש
Jud. 2, 21. להוריש איש מפניהם
inf. c. suff.: הוֹרִישׁוֹ
Num. 32, 21. עד הורישו את־אויביו
inf. c. suff.: הוֹרִישָׁם
Jud. 2, 23. לבלתי הורישם מהר
inf. c. suff.: לְהוֹרִישָׁם
Dt. 7, 17. איכה אוכל להורישם
Jos. 15, 63. בני־יהודה להורישם
inf. c. suff.: אוֹרִישׁ
Ex. 34, 24. כי־אוריש גוים מפניך
inf. c. suff.: וְאוֹרַשְׁתִּי
Num. 14, 12. אכנו בדבר ואורשנו
1 impf. c. suff.: אוֹרִשֵׁם
Jos. 13, 6. אורשם מפני בני ישראל
2 imperf.: תּוֹרִישׁ
Jos. 17, 18. כי־תוריש את־הכנעני
2 impf. c. suff.: וְתוֹרִישֵׁנִי
Jeb. 13, 26. ותורישני עונות נעורי
3 imperf.: יוֹרִישׁ
Jos. 3, 10. יוריש מפניכם
3 impf. ap.: וַיּוֹרֶשׁ, וַיֹּרֶשׁ
Num. 21, 32. ויורש את־האמרי
Num. 32, 39. ויורש את־האמרי
Jos. 15, 14. וירש משם כלב

Digitized by Google

modis variato, veluti in solio aut tribunali, in insidiis, ante urbem, quae tenetur obsessa, de quiescendo, conversando, commorando, manendo, etiam *intr.* vel *pass.* habitatum, habitabilem esse, et similiter. LXX. καθῆσθαι, καθίζειν, καθέζεσθαι, διακαθιζάνειν, ἐγκαθῆσθαι, ἐπικαθίζειν, παρακαθῆσθαι, παρακαθίζειν, συγκαθῆσθαι, συγκαθίζειν; ἐδαφίζειν; παύειν, ἀναπαύεσθαι, καταπαύειν; ἡσυχάζειν, ἡσυχάσασαν οἰκεῖν; οἰκεῖν, οἰκίζειν, οἰκοδομεῖν, ἐνοικεῖν, κατοικεῖν, παροικεῖν; καταλύειν, κατασκηνοῦν; μένειν, διαμένειν, καταμένειν, παραμένειν, ὑπομένειν; διατρίβειν, συντρίβειν, ἱστάναι, καθεύδειν, καταγίνεσθαι, κατέχειν, ἀποστρέφειν, βασιλεύειν, θεραπεύειν, ὑπάρχειν, εἶναι; שֶׁבֶת, κάθισις, καθέδρα; κατοικία, κατοίκησις, κατοικητήριον, κατασκήνωσις, ἀνάπαυσις, ἀργεία, παράκλησις, αἰσχύνη; מוֹשָׁבֶת, οἰκουμένη; הוֹשִׁיב, καθίζειν, ἀντικαθίζειν, ἀποκαθίζειν, τιθέναι, κοιμᾶσθαι, ἀποκαθιστάναι; לֹא יָשַׁב, ἀοίκητος; יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ מַלְכוּת, ἐνθρονίζεσθαι; יָשַׁב לְשִׁבְתּוֹת, κωθωνίζεσθαι; הוֹאִיל לָשֶׁבֶת, κατοικίζεσθαι.

3 *perf.*: יָשַׁב

Gn. 13, 12. אברם ישב בארץ־כנען
Gn. 13, 12. ולוט ישב בערי הככר
Gn. 19, 29. אשר־ישב בהן לוט
Jud. 5, 17. אשר ישב לחוף ימים
1 S. 27, 7. אשר־ישב דוד בשדה
1 S. 27, 11. אשר ישב בשדה פלשתים
2 S. 7, 1. ויהי כי־ישב המלך
1 Rg. 1, 46. וגם ישב שלמה
1 Reg. 2, 12. ושלמה ישב על־כסא
1 Reg. 11, 16. ישב־שם יואב
2 Rg. 13, 13. וירבעם ישב על־כסאו
1 Chr. 5, 9. ישב עד־לבוא מדברה
1 Chr. 17, 1. ויהי כאשר ישב דויד
Ps. 47, 9. ישב על־כסא קדשו
Jer. 2, 6. ולא־ישב אדם שם

3 *perf.*: יָשַׁב *p.*

Ps. 1, 1. ובמושב לצים לא ישב
Ps. 29, 10. יי למבול ישב
Jer. 49, 1. ועמו בעריו ישב

3 *perf.*: וַיֵּשֶׁב

Lev. 14, 8. וישב מחוץ לאהלו
Num. 32, 17. וישב מצנו
Nu. 35, 25. וישב בה עד־מות הכהן
Jos. 20, 4. ונתנו־לו מקום וישב עמם
Jos. 20. 6. וישב בעיר ההיא
1 Sam. 1, 22. וישב שם עד־עולם
1 Reg. 1, 35. ובא וישב על־כסאי
Jes. 16, 5. וישב עליו באמת
Jes. 32, 18. וישב עמי בנוה שלום
Jer. 27, 11. ועבדה וישב בה
Zach. 6, 13. וישב ומשל על־כסאו
Zach. 9, 6. וישב ממזר באשדוד
Mal. 3, 3. וישב מצרף ומטהר כסף

3 *perf.*: יָשְׁבָה

Thr. 1, 1. איכה ׀ ישבה בדד
Thr. 1, 3. היא ישבה בגוים

3 *perf.*: וַיֵּשֶׁב

Dt. 21, 13. וישבה בביתך
Prv. 9, 14. וישבה לפתח ביתה
Jer. 17, 25. וישבה היר הזאת
Zach. 12, 6. וישבה ירושלם עוד
Zach. 14, 10. וישבה תחתיה
Zach. 14, 11. וישבה ירושלם לבטח

2 *perf.*: יָשַׁבְתָּ

Jes. 62. 8. ישחו בני־נכר תירושך

cum suff.: וְתִירוֹשָׁם

Ps. 4, 8. מעת דגנם ותירושם רבו

יְרֻשָּׁה

ג׳ וכנוי יְרֻשָּׁתִי, וכוס מקור שבעתים, והמוכן מכאיר ומנוסח קכס ומלכלה [כעתן], ונקיק כן ע׳ם כשבע ימים כמכוון לכידה, ומעשה־רשת לף הצפה.

n. f. inf. (c. s. יְרֻשָּׁתִי), rete, plaga, a capiendo, captando, aucupando; trop. מַעֲשֵׂה יְרֻשָּׁה, de opere reticulato et decussato. LXX. δίκτυον, παγίς, θήρα; δικτυωτόν, ἐσχάρα.

Ex. 27, 4. רשת נחשת
Ex. 38, 4. מעשה רשת נחשת
Ps. 57, 7. רשת הכינו לפעמי
Ps. 140, 6. פרשו רשת ליד־מעגל
Prv. 29, 5. רשת פורש על־פעמיו
Thr. 1, 13. פרש רשת לרגלי

וְרֶשֶׁת

Hos. 5, 1. ורשת פרושה על־תבור

דָּרֶשֶׁת

Ex. 27, 4. ועשית על־הרשת
Ex. 27, 5. הרשת עד חצי המזבח

דָּרֶשֶׁת *p.*

Prv. 1, 17. כי־חנם מזורה הרשת

בָּרֶשֶׁת

Job. 18, 8. כי־שלח ברשת ברגליו
Ps. 9, 16. ברשת־זו טמנו

מֶרֶשֶׁת

Ps. 25, 16. כי־הוא־יוציא מרשת רגלי
Ps. 31, 5. מרשת זו טמנו לי

cum suff.: רִשְׁתִּי

Ez. 12, 13. ופרשתי את־רשתי
Ez. 17, 20. ופרשתי עליו רשתי
Ez. 32, 3. ופרשתי עליך את־רשתי
Hos. 7, 12. אפרוש עליהם רשתי

cum suff.: וְרִשְׁתּוֹ

Ps. 35, 8. ורשתו אשר־טמן

cum suff.: בְּרִשְׁתּוֹ

Ps. 10, 9. במשכו ברשתו

cum suff.: רִשְׁתָּם

Ps. 35, 7. שחת רשתם
Ez. 19, 8. ויפרשו עליו רשתם

יְשׁוּם

v. s. r. שׂוּם

יֵשׁ

v. s. r. יֶשׁ *p.* 530.

יָשַׁב

פעל נוזד, וסעתיל יַשֵּׁב, ומקור סמכנית יְשׁוֹב, והמסיק שֶׁבֶת, ומנוי שַׁב, שְׁבָה. תמנות הפתרון קניית הכנגלים יקל ומסיפתן להרגן [קויערן], ולכ כמו קפן נתמנות, וכן נתפת לומרים נגפון ערב ותב נמל קפן, וכן יקומת ע׳ קקוד הלעון ומשוי. ומוה מיניפ נכלל ונוף [ויעגען, יין ועגענן], נכל לופן, ל״ת מיניפ למצפע, על כמק, לו יניפ נמלנ [לפיס הינעגרהצלע ויעגען], לו עמיפ ונניהק על עיר וכלומה, ולפעמים נכ כמו לין ונור. מכוון הנכיכים ע׳, נגו־המלין.

v. intr. (impf. יֵשֵׁב, inf. abs. יָשׁוֹב, c. שֶׁבֶת, imp. שֵׁב, שְׁבָה), contractis membris subsidere (kauern), quae primaria verbi significatio superest in v. יתב dialecti himjariticae, syn. קָפַד), hinc: sedere, considere, usu paene innumeris

pl. constr.: מוֹרְשֵׁי

Job. 17, 11. מורשי לבבי

cum suff.: מוֹרְשֵׁיהֶם

Obad. 1, 17. יעקב את מורשיהם

מוֹרָשָׁה

ג׳ כמו מוֹרֶשֶׁת נמכוון, לומר נחלה וירושה.

n. f., vi eadem, qua מוֹרֶשֶׁת. LXX. κατάσχεσις, κληρονομία, κλῆρος.

Ex. 6, 8. לכם מורשה אני יי
Dt. 33, 4. מורשה קהלת יעקב
Ez. 36, 3. מורשה לשארית הגוים

לְמוֹרָשָׁה

Ez. 11, 15. נתנה הארץ למורשה
Ez. 25, 4. לבני־קדם למורשה
Ez. 25, 10. ונתתיה למורשה
Ez. 33, 24. הארץ למורשה
Ez. 36, 2. למורשה היתה לנו
Ez. 36, 5. ארצי להם למורשה

תִּירֵשׁ

ג׳, והמלנס מן עקה סמכר [עפמע], וכנור מן יכ, נמכוון לפיוס ונכיכ לעגמו וקניס [ענענוי־כנען], ול׳ מעגות על תיכוס סכפקו ונכנר, ונקנס מסכל [לפס נעוו־ענענען], ול׳ יפות לנכ יכ. סתמונס יקנס נענני, לפן נקלמודי ענינים, כמו תִּירוֹשׁ וכלומס.

n. m. (ad s. f. תִּירָק talm., puerulus), mustum, ex uvis expressum, a v. יָרַשׁ, occupare, acquirere, comparare (das Gewonnene). LXX. οἶνος, χώς, μέθυσμα.

תִּירֹשׁ, תִּירוֹשׁ

Num. 18, 12. וכל־חלב תירוש
Dt. 28, 51. דגן תירוש ויצהר
2 Chr. 31, 5 ראשית דגן תירוש
Neh. 10, 38. כל־עץ תירוש ויצהר
Jes. 24, 7. אבל תירוש אמלל־גפן
Jer. 31, 12. על־דגן ועל־תירש
Joel 1, 10. הובישׁ תירוש
Joel 2, 24. היקבים תירוש ויצהר

וְתִירוֹשׁ

Gn. 27, 28. ורב דגן ותירש
Gn. 27, 36. ודגן ותירש סמכתיו
Dt. 33, 28. אל־ארץ דגן ותירוש
2 Reg. 18, 32. ארץ דגן ותירוש
2 Chr. 32, 28. דגן ותירוש ויצהר
Prv. 3, 10. ותירוש יקביך יפרצו
Jes. 36, 17. ארץ דגן ותירוש
Hos. 4, 11. ויין ותירוש יקח־לב
Hos. 7, 14. על־דגן ותירוש יתגוררו
Hos. 9, 2. ותירוש יכחש בה
Mich. 6, 15. ותירוש ולא תשתה־יין
Zach. 9, 17. ותירוש ינובב בתלות

הַתִּירוֹשׁ

Neh. 5, 11. התירוש והיצהר
Neh. 10, 40. 13, 5. הדגן התירוש
Jes. 65, 8. כאשר ימצא התירוש
Hos. 2, 24. התירוש ואת־היצהר
Hag. 1, 11 ועל־התירוש ועל־היצהר

וְהַתִּירוֹשׁ

Neh. 13, 12. הדגן והתירוש והיצהר
Hos. 2, 10. והתירוש והיצהר
Joel 2, 19. הדגן והתירוש והיצהר

cum suff.: תִּירוֹשִׁי

Jud. 9, 13. החדלתי את־תירושי

cum suff.: וְתִירוֹשִׁי

Hos. 2, 11. ותירושי במועדו

cum suff.: תִּירְשֵׁךְ

Dt. 14, 23. 18, 4. תירשך ויצהרך

cum suff.: וְתִירְשֵׁךְ

Dt. 7, 13. 11, 14. 12, 17 ותירשך ויצהרך

cum suff.: תִּירוֹשֵׁךְ

יָרַשׁ

Jos. 23, 9. ויורש יי מפניכם
Jud. 1, 19. ויירש את־ההר
Jud. 1, 20. ויורש משם את־שלשה

3 *impf. c. suff.*: יוֹרִישֵׁךְ

Jud. 11, 24. את אשר יורישך כמוש

3 *impf. c. suff.*: יִרְשֶׁנּוּ

Job. 20, 15. מבטנו ירשטו אל

3 *impf. c. suff.*: יוֹרִשֶׁנָּה

Num. 14, 24. זרעו יורשנה
Zach. 9, 4. הנה אדני יורשנה

3 *impf. c. suff.*: וַיִּרְשֵׁם

Jos. 13, 12. ויכם משה וירשם

3 *impf. f. c s.*: תּוֹרִישֵׁמוֹ

Ex. 15, 9. תורישמו ידי

2 *impf. pl.*: תּוֹרִישׁוּ

Num. 33, 55. ואם־לא תורישו

יְרֻשָּׁה

ג׳, וסמוך קקוס ונקלס ומען [נע־ומן], לומר עמס היכיפ, וסמוכס רקוס להכוונס.

n. f., haereditas, possessio, de ipsa re, quae venit in possessionem alicujus. LXX. κληρονομία.

Num. 24, 18. והיה אדום ירשה
Num. 24, 18. והיה ירשה

יְרֻשָּׁה

ג׳ כמו יְרֻשָּׁה, והמנדל לנקר, ונס סמוכס הוסק רקוס להכוונס. ולע שלל׳ק הפס יְרֻשָּׁלַם כעפס ע״י הכנכ יְרוּשָׁה שָׁלֵם, ווס נסמכר.

n. f., sicut יְרֻשָּׁה, occupatio, possessio, haereditas. Hinc, ut nonnullis visum est, Hierosolymorum, urbis sanctae, nomen, tanquam יְרוּשָׁה שָׁלֵם h. e. ditio Salem. LXX. κληρονομία (κληρονομεῖν), κλῆρος, κτᾶσθαι.

Dt. 2, 5. נר־ירשה לעשו
Dt. 2, 9. נארצו ירשה
Dt. 2, 9. את־ער ירשה
Dt. 2, 19. לך ירשה
Dt. 2, 19. נתתיה ירשה
Jos. 12, 6. ירשה לראובני ולגדי
Jos. 12, 7. ירשה כמחלקתם

הַיְרֻשָּׁה

Jer. 32, 8. כי לך משפט הירשה

constr.: יְרֻשַּׁת

Jud. 21, 17. ירשת פליטה לבנימן
Ps. 61, 6. ירשת יראי שמך

cum suff.: מִירֻשָּׁתְךָ

2 Chr. 20, 11. לגרשנו מירשתך

cum suff.: יְרֻשָּׁתוֹ

Dt. 2, 12. לארץ ירשתו

cum suff.: לִירֻשָּׁתוֹ

Dt. 3, 20. איש לירשתו

cum suff.: יְרֻשַּׁתְכֶם

Jos. 1, 15. לארץ ירשתכם

מוֹרָשׁ

ג׳ וסמוך מוֹרַשׁ, אכן לכוכ נקיוס סקען ל״ת מוֹרָשַׁי, מוֹרָשֵׁיהֶם, וסלנון נקלס וסנולס [נעויטלוכנ], ומוס סהנקל עוכני לנ, לומר מקנכות ומיוחות לנ כפרט׳ וכלנ׳.

n. m. (c. מוֹרַשׁ, retento tamen plurimis in formis *Qamez*, veluti מוֹרָשֵׁי, מוֹרָשֵׁיהֶם), possessio, haereditas; מוֹרָשֵׁי לֵב, vota seu cogitationes, quas animus tanquam voluptarias possessiones tenet ac fovet. LXX. κατακληρονομῶν; ἔρημον, ἄρδρον.

constr.: לְמוֹרַשׁ

Jes. 14, 23. למורש קפד

Digitized by Google

למה ישבת בין המשפתים Jud.5,16.
ישבת לכסא שופט צדק Ps. 9, 5.
2 perf.: וַיָּשַׁבְתָּ
וישבת עמו ימים אחדים Gn. 27,44.
וישבת בארץ־גשן Gn. 45, 10.
וישבת בארצם Dt. 12, 29.
וישבת בעריהם Dt. 19, 1.
וירשתה וישבת בה Dt. 26, 1.
וישבת בסתר 1 Sam. 19, 2.
וישבת אצל האבן 1 Sam. 20, 19.
בית בירושלם וישבת שם 1 Rg.2,36.
אשר לצידון וישבת שם 1 Rg. 17,9.
2 perf.: וַיָּשַׁבְתָּ p.
ובחים טבים תבנה וישבת Dt. 8,12.
2 perf.: וְיָשַׁבְתָּה
וירשתה וישבתה בה Dt. 17, 14.
2 perf.fem.: יָשַׁבְתְּ
על־דרכים ישבת להם Jer. 3, 2.
2perf.fem.: וְיָשַׁבְתְּ
וישבת על־מטה כבודה Ez. 23,41.
1 perf.: יָשַׁבְתִּי
כי לא ישבתי בבית 2 Sam. 7, 6.
כי לא ישבתי בבית 1 Chr. 17, 5.
ישבתי ואבטח Neh. 1, 4.
לא־ישבתי עם־מתי־שוא Ps. 26, 4.
לא־ישבתי בסוד Jer. 15, 17.
בדד ישבתי Jer. 15, 17.
ישבתי בלב ימים Ez. 28, 2.
1 perf.: וַיָּשַׁבְתִּי
בצלו חמדתי וישבתי Cant. 2, 3.
3 perf. pl.: יָשְׁבוּ
אשר ישבו במצרים Ex. 12, 40.
האמים לפנים ישבו בה Dt. 2, 10.
ישבו החרים לפנים Dt. 2, 12.
רפאים ישבו־בה לפנים Dt. 2, 20.
ישבו אבותיכם מעולם Jos. 24, 2.
ישבו בקרב הכנעני Jud. 3, 5.
ומאתים ישבו על־הכלים 1 S. 25,13.
במלאכתו ישבו שם 1 Chr. 4, 23.
ישבו בארץ הבשן 1 Chr. 5, 11.
שבט מנשה ישבו בארץ 1 Chr. 5,23.
באלה ישבו בני יוסף 1 Chr. 7, 29.
אלה ישבו בירושלם 1 Chr. 8, 28.
ובגבעון ישבו אבי גבעון 1Chr.8,29.
ישבו בירושלם עם־
אחיהם 1 Chr. 8, 32.
ובירושלם ישבו מן־בני 1 Chr. 9, 3.
אלה ישבו בירושלם 1 Chr. 9, 34.
ובגבעון ישבו אבי־גבעון 1Chr.9,35
ישבו בירושלם 1 Chr. 9, 38.
אשר ישבו בירושלם Neh. 11, 3.
ישבו איש באחזתו Neh. 11, 3.
ישבו מבני יהודה Neh. 11, 4.
ישבו בקריית הארבע Neh. 11, 25.
והצרים ישבו בה Neh. 13, 16.
והמלך והמן ישבו
לשתות Esth. 3, 15.
ולא ישבו בנתיבתיו Job. 24, 13.
חיתך ישבו־בה Ps. 68, 11.
גם ישבו שרים Ps. 119, 23.
ישבו כסאות למשפט Ps. 122, 5.
ישבו במצדות Jer. 51, 30.
זרעו ישבו בצלו Ez. 31, 17.
ישבו־בה אבותיכם Ez. 37, 25.
3 perf. pl.: יָשְׁבוּ p.
בצורות ישבו Ez. 36, 35.
3 perf. pl.: וְיָשְׁבוּ
וישבו שם וירשוה Ps. 69, 36.
וישבו על־אדמתם Jer. 23, 8.
וישבו בה יהודה Jer. 31, 24.
וישבו בה בנות יענה Jer. 50, 39.
וישבו על־אדמתם Ez. 28, 25.
וישבו עליה לבטח Ez. 28, 26.
וישבו לבטח Ez. 28, 26.
וישבו במדבר לבטח Ez. 34, 25.
וישבו לבטח Ez. 34, 28. 38, 8.

וישבו על־הארץ Ez. 37, 25.
וישבו עליה Ez. 37, 25.
וישבו איש תחת גפנו Mich. 4, 4.
וישבו בה Zach. 14, 11.
3 perf. pl.: וְיָשְׁבוּ p.
ובנו בתים וישבו Jes. 65, 21.
ובנו ערים נשמות וישבו Am. 9,14.
בגאון שם יי אלהיו וישבו Mich.5,3.
2 perf. pl.: וַיְשַׁבְתֶּם
אשר ישבתם־בה Lev. 18, 3.
כימים אשר ישבתם Dt. 1, 46.
2 perf. pl.: וַיְשַׁבְתֶּם
וישבתם על־הארץ לבטח Lev.25,18
וישבתם לבטח עליה Lev. 25, 19.
וישבתם לבטח בארצכם Lev. 26, 5.
את־הארץ וישבתם־בה Nu. 33, 53.
וירשתם אתה וישבתם־בה Dt.11,31
וישבתם בארץ Dt. 12, 10.
וישבתם־בטח Dt. 12, 10.
וישבתם בארץ Ez. 36, 28.
1 perf. pl.: וַיָּשַׁבְנוּ
ישבנו בארץ מצרים Dt. 29, 15.
ואם־ישבנו פה ומתנו 2 Reg. 7, 4.
שם ישבנו גם־בכינו Ps. 137, 1.
1 perf. pl.: וַיָּשַׁבְנוּ
וישבנו אתכם והיינו לעם Gn.34,16.
part.: יֹשֵׁב
אבי ישב אהל ומקנה Gn. 4, 20.
והפרזי אז ישב בארץ Gn. 13, 7.
והוא ישב בסדם Gn. 14, 12.
והוא ישב פתח־האהל Gn. 18, 1.
ולוט ישב בשער־סדום Gn. 19, 1.
ועפרון ישב Gn. 23, 10.
אשר אנכי יושב בקרבו Gn. 24, 3.
אשר אנכי ישב בארצו Gn. 24, 37.
והוא יושב בארץ הנגב Gn.24,62.
איש תם ישב אהלים Gn. 25, 27.
ויגר יושב הארץ Gn. 50, 11.
מדוע אתה יושב לבדך Ex. 18, 14.
אשר־הוא יושב בה Num. 13, 19.
אשר־הוא יושב בהטה Num.13,19.
עמלק יושב בארץ Num. 13, 29.
יושב בהר Num. 13, 29.
יושב על־הים Num. 13, 29.
אל־יושב הארץ הזאת Num.14,14.
והכנעני יושב בעמק Num. 14, 25.
מלך־ערד ישב הנגב Num. 21, 1.
אשר יושב בחשבון Num. 21, 34.
והוא יושב ממלי Num. 22, 5.
והוא־יושב בנגב Num. 33, 40.
אשר יושב בחשבון Dt. 1, 4.
אשר־יושב בעשתרות Dt. 1, 4.
אשר יושב בחשבון Dt. 3, 2. 4, 46.
אנלי בקרבי אתה יושב Jos. 9, 7.
ואת־האמרי ישב הארץ Jos. 24, 18.
יושב ההר והנגב Jud. 1, 9.
ויכו את־הכנעני יושב צפת Jud.1,17
ואת־היבוסי ישב ירושלם Jud.1,21.
ואת ישב דבר Kt'ib. Jud. 1, 27.
והחוי ישב הר הלבנון Jud. 3, 3.
והוא ישב בעלית המקרה Jud.3,20.
והוא יושב בחרשת הגוים Jud.4,2.
והוא־ישב בשמיר Jud. 10, 1.
האמרי יושב הארץ Jud. 11, 21.
והארב ישב לה בחדר Jud. 16, 9.
והארב ישב בחדר Jud. 16, 12.
ועלי הכהן יושב על־
הכסא 1 Sam. 1, 9.
יי צבאות ישב הכרבים 1 Sam. 4, 4.
והנה עלי ישב על־הכסא 1 S. 4, 13.
ושאול ישב בקצה הגבעה 1 S. 14, 2.
והוא בביתו יושב 1 Sam. 19, 9.
ושאול יושב בגבעה 1 Sam. 22, 6.
ודוד ישב במדבר 1 Sam. 26, 3.
אל־היבסי יושב הארץ 2 Sam. 5, 6.
ישב הכרבים עליו 2 Sam. 6, 2.

אנכי יושב בבית ארזים 2 Sam. 7, 2.
ישב בתוך היריעה 2 Sam. 7, 2.
ומפיבשת ישב בירושלם 2 S. 9, 13.
ודוד ישב בירושלם 2 Sam. 11, 1.
הטה יושב בירושלם 2 Sam. 16, 3.
יושב בין־שני השערים 2 S. 18, 24.
הנה הלך יושב 2 Sam. 19, 9.
ישב בשבת תחכמני 2 Sam. 23, 8.
ישב על־כסאי 1 Reg. 1, 48.
בן ישב על־כסאי 1 Reg. 3, 6.
ישב על־כסא ישראל 1 Reg. 8, 25.
זקן ישב בבית־אל 1 Reg. 13, 11.
ישב תחת האלה 1 Reg. 13, 14.
הנביא חזקן ישב בה 1 Reg. 13, 25.
אשר־הוא ישב שם 1 Reg. 17, 19.
יי ישב על־כסאו 1 Reg. 22, 19.
והנה ישב על־ראש החר 2Reg. 1, 9.
והוא ישב ביריחו 2 Reg. 2, 18.
ואלישע ישב 2 Reg. 6, 32.
ישב חכרבים 2 Reg. 19, 15.
הוא ישב בערער 1 Chr. 5, 8.
יי ישב הכרבים 1 Chr. 13, 6.
הטה אנכי ישב 1 Chr. 17, 1.
ודויד ישב בירושלם 1 Chr. 20, 1.
ישב על־כסא ישראל 2 Chr. 6, 16.
יי ישב על־כסאי 2 Chr. 18, 18.
ואני ישב משומם Esr. 9, 4.
ישב בשער־המלך Esth.2,19.21.5,13.
וישב על־כסא מלכותו Esth. 5, 1.
והוא ישב בתוך־האפר Job. 2, 8.
יושב בשמים ישחק Ps. 2, 4.
זמרו ליי ישב ציון Ps. 9, 12.
וככפיר ישב במסתרים Ps. 17, 12.
יושב תהלות ישראל Ps. 22, 4.
באהליהם אל־ידחי ישב Ps. 69, 26.
ישב הכרבים Ps. 80, 2.
ישב בסתר עליון Ps. 91, 1.
ישב כרובים תנוט הארץ Ps. 99, 1.
והוא־ירוש לבטח אתך Prv. 3, 29.
מלך יושב על־כסא־דין Prv. 20, 8.
ועתה ישב ירושלם Jes. 5, 3.
מאין יושב Jes. 5, 9.
ישב על־כסא Jes. 6, 1.
עם־טמא שפתים אנכי ישב Jes. 6,5.
עירם מאין יושב Jes. 6, 11.
אל־תירא עמי ישב ציון Jes.10,24.
ואמר ישב האי Jes. 20, 6.
ופח עליך יושב הארץ Jes. 24, 17.
עון ישב־הארץ עליו Jes. 26, 21.
ישב הכרבים Jes. 37, 16.
נצחה מבלי יושב Jer. 2, 15.
עריך תצינה מאין יושב Jer. 4, 7.
ואין־יושב בהן איש Jer. 4, 29.
אתן שממה מבלי יושב Jer. 9, 10.
ישב על־כסא דוד Jer. 22, 30.
תחרב מאין יושב Jer. 26, 9.
איש ישב בתוך־העם Jer. 29, 32.
מאין אדם ומאין יושב Jer. 33, 10.
ישב על־כסא בית־ישראל Jer. 33, 17
מאין יושב Jer. 34, 22. 51, 37.
יושב בית החרם Jer. 36, 22.
יושב על־כסא דוד Jer. 36, 30.
והמלך יושב בשער בנימן Jer. 38, 7.
ואני הכי ישב Jer. 40, 10.
ואין בהם יושב Jer. 44, 2.
מאין יושב כהיום הזה Jer. 44, 22.
ונצתה מאין יושב Jer. 46, 19.
כל יושב הארץ Jer. 47, 2.
מאין יושב בהן Jer. 48, 9.
ופח עליך יושב מואב Jer. 48, 43.
אל־גיו שליו יושב לבטח Jer. 49, 31.
ולא־יהיה יושב בה Jer. 50, 3.
לשמה מאין יושב Jer. 51, 29.
לבלתי היות־בו יושב Jer. 51, 62.
ואל־עקרבים אתה יושב Ez. 2, 6.
אליך ישב הארץ Ez. 7, 7.
אני יושב בביתי Ez. 8, 1.
בתוך בית־המרי אתה ישב Ez.12,2.

ואמלל כל־יושב בה Hos. 4, 3.
ישב מבקעת־און Am. 1, 5.
יושב מאשדוד Am. 1, 8.
ואבד כל־יושב בה Am. 8, 8.
מאין יושב Zeph. 2, 5. 3, 6.
והשפלה ישב Zach. 7, 7.
ותמארת ישב ירושלם Zach. 12, 7.
יגן יי בעד יושב ירושלם Zach.12, 7.
ועל יושב ירושלם ורוח Zach.12, 10.
part.: וְיֹשֵׁב
וישב קדם סלה Ps. 55, 20.
part.: וְיוֹשֵׁב
אפרים ויושב שמרון Jes. 9, 8.
part.: הַיּוֹשֵׁב
הישב בחצצן תמר Gn. 14, 7.
הישב על־כסאי Ex. 11, 5. 12, 29.
ואת־העם הישב עליה Num. 13, 18.
כי־עז העם הישב בארץ Nu. 13, 28.
והכנעני הישב בהר Num. 14, 45.
הישב בהר החוא Dt. 1, 44.
הישב בערבה Dt. 11, 30.
האמרי הישב בחשבון Jos. 12, 2.
היושב בעשתרות Jos. 12, 4.
היושב בגזר Jos. 16, 10.
הישב בארץ־העמק Jos. 17, 16.
היושב בעבר הירדן Jos. 24, 8.
אל־הכנעני היושב בחברון Jud.1,10
היושב בגזר Jud. 1, 29.
וכחלק הישב על־הכלים 1S. 30, 24.
ואת־הכנעני הישב בעיר 1Rg. 9, 16.
הישב בדמשק לאמר 2Reg. 15, 18.
היושב בחצרי נטופתי 1Chr. 9, 16.
היושב בדרמשק לאמר 2Chr. 16, 2.
הישב בשער המלך Esth. 6, 10.
העם הישב בה נשא עון Jes. 33, 24.
הישב על־חוג הארץ Jes. 40, 22.
תישב בעיר הזאת Jer. 21, 9.
הישב על־כסא דוד Jer. 22, 2.
אל־המלך היושב Jer. 29, 16.
היושב בעיר הזאת Jer. 29, 16. 38, 2.
part.: הַיּוֹשֵׁבִי
חישבי בשמים Ps. 123, 1.
part.: וְהַיּוֹשֵׁב
והישב על־הכלי Lev. 15, 6.
part.: בְּיוֹשֵׁב
להבאישני בישב הארץ Gn. 34, 30.
part.: לְיוֹשֵׁב
ברית ליושב הארץ Ex. 34, 12. 15.
ליושב ירושלם Jes. 8, 15. 22, 21.
part.: לַיּוֹשֵׁב
ליושב על־המשפט Jes. 28, 6.
part.: מְיוֹשֵׁב
כי עתה תצרי מיושב Jes. 49, 19.
part. pl.: יוֹשְׁבִים
אשר אתם ישבים בה Num. 33, 55. 35, 34.
ובקרבו הם ישבים Jos. 9, 16.
ואתם בקרבנו ישבים Jos. 9, 22.
ובני־גד ישבים בה Jos. 22, 33.
אשר אתם ישבים בארצכם Jos.24,15.
אתם יושבים בארצם Jud. 6, 10.
ישבים בגבע בנימן 1 Sam. 13, 16.
בירכתי המערה ישבים 1Sam.24,4.
ויהודה ישבים בסכות 2 S.11, 11.
הם ישבים על־השלחן 1Rg.13, 20.
ישבים איש על־כסאו 1 Rg. 22, 10.
ובני הנביאים ישבים 2 Rg. 4, 38.
אשר אנחנו ישבים שם 2Rg. 6, 1.
ישבים אתו 2 Reg. 6, 32.
מה אנחנו ישבים פה 2 Rg. 7, 3.
והנה שרי החיל ישבים 2Rg. 9, 5.
בעריהם אשר הם ישבים 2Rg.17,29.
יושבים איש על־כסאו 2 Chr. 18, 9.
היו ישבים בעפל Neh. 3, 26.
והנתינים ישבים בעפל Neh.11, 21.
ואוריד מאביר יושבים Jes. 10, 13.

Digitized by Google

על־מה אנחנו ישבים Jer. 8, 14.
ישבים על־כסא דוד Jer. 17, 25.
מלכים ישבים לדוד Jer. 22, 4.
כל־השרים יושבים Jer. 36, 12.
המה ישבים שם Ez. 3, 15.
יושבים לפני Ez. 8, 1.
ישבים על־אדמתם Ez. 36, 17.
כלם ישבים באין חומה Ez. 38, 11.

part. pl.: יוֹשְׁבִים

ויושבים בגרן 2 Chr. 18, 9.
וישבים במצד 2 Chr. 32, 10.

part. pl.: הַיּוֹשְׁבִים

איביכם הישבים בה Lev. 26, 32.
בני־עשו הישבים בשעיר Dt. 2, 4.8.
הישבים בשעיר Dt. 2, 22.
הישבים בחצרים Dt. 2, 23.
הישבים בשעיר והמואבים Dt. 2, 29.
הישבים בער Dt. 2, 29.
קנה נגד הישבים Ruth 4, 4.
ובני ישראל הישבים 1 Rg. 12, 17.
הישבים את־נבות 1 Reg. 21, 8.
הישבים בעירו 1 Rg. 21, 11.
הישבים על־החומה 2 Rg. 18, 27.
הישבים שם לפנים 1 Chr. 4, 40.
היושבים בערי יהודה 2 Chr. 10, 17.
מאחיכם ׀ הישבים בעריהם 2 Chr. 19, 10.
ועל־הערבים היושבים 2 Chr. 26, 7.
היושבים בערי יהודה 2 Chr. 31, 6.
ההחדים הישבים אצלם Neh. 4, 6.
כל־בני־פרץ הישבים Neh. 11, 6.
הישבים ראשנה במלכות Esth. 1, 14.
הישבים בערי הפרזות Esth. 9, 19.
הישבים על־החמה Jes. 36, 12.
הישבים בקברים Jes. 65, 4.
הישבים במדבר Jer. 9, 25.
הישבים לדוד על־כסאו Jer. 13, 13.
הישבים בחצר המטרה Jer. 32, 12.
הישבים בארץ מצרים Jer. 44, 1.
הישבים במגדל Jer. 44, 1.
היושבים בארץ Jer. 44, 13. 26.
הישבים אל־ה׳־כבר Ez. 3, 15.
כל־הישבים בה Ez. 12, 19.
הישבים בשמרון Am. 3, 12.
וריע הישבים לפניך Zach. 3, 8.

part. pl.: וְהַיּוֹשְׁבִים

והישבים הראשנים 1 Chr. 9, 2.
והיושבים ביהודה 2 Chr. 30, 25.
והישבים בארץ מצרים Jer. 24, 8.

part. pl.: לַיּוֹשְׁבִים

כי לישבים לפני רוי Jes. 23, 18.

pl. constr.: יוֹשְׁבֵי

את כל־ישבי הערים Gn. 19, 25.
החרי ישבי הארץ Gn. 36, 20.
חיל אתו ישבי פלשת Ex. 15, 14.
נמגו כל ישבי כנען Ex. 15, 15.
אתן בידכם את ישבי הארץ Ex. 23, 31.
מפני ישבי הארץ Num. 32, 17.
ישבי הארץ מפניכם Num. 33, 52.
תורישו את־ישבי הארץ Nu. 33, 55.
וידיחו את־ישבי עירם Dt. 13, 14.
והכה תכה את־ישבי העיר Dt. 13, 16.
כל־ישבי הארץ מפניכם Jos. 2, 9.
נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 24.
הכנעני וכל ישבי הארץ Jos. 7, 9.
להרג את־כל־ישבי העי Jos. 8, 24.
החרים את כל־ישבי העי Jos. 8, 26.
זקיניו וכל־ישבי ארצנו Jos. 9, 11.
את־כל־ישבי הארץ Jos. 9, 24.
וכי השלימו ישבי גבעון Jos. 10, 1.
מלכי האמרי ישבי ההר Jos. 10, 6.
בלתי החוי ישבי גבעון Jos. 11, 19.
כל־ישבי ההר מן־הלבנון Jos. 13. 6.
נסיכי סיחון ישבי הארץ Jos. 13, 21.
ויעל משם אל־ישבי דבר Jos. 15, 15.
היבוסי ישבי ירושלם Jos. 15, 63.

אל־ישבי עין תפוח Jos. 17, 7.
ואת־ישבי דאר Jos. 17, 11.
וילך משם אל־יושבי דביר Jud. 1, 11.
להוריש את־ישבי העמק Jud. 1, 19.
ואת־ישבי דור *Q'ri.* Jud. 1, 27.
יושבי יבלעם Jud. 1, 27.
יושבי מגדו Jud. 1, 27.
יושבי קטרון Jud. 1, 30.
ואת־יושבי טהלל Jud. 1, 30.
את־ישבי עכו Jud. 1, 31.
ואת־יושבי צידון Jud. 1, 31.
יושבי הארץ Jud. 1, 32.
את־ישבי בית־שמש Jud. 1, 33.
ואת־ישבי בית־ענת Jud. 1, 33.
הכנעני ישבי הארץ Jud. 1, 33.
ישבי על־מדין Jud. 5, 10.
לראש לכל ישבי גלעד Jud. 10, 18.
לראש לכל ישבי גלעד Jud. 11, 8.
והכיתם את־ישבי יבש Jud. 21, 10.
אל־יושבי קרית־יערים 1 S. 6, 21.
וישע דוד את ישבי קעלה 1 S. 23, 5.
וישמעו אליו ישבי יבש 1 S. 31, 11.
וכל־יושבי ירושלם אתו 2 Rg. 23, 2.
וישבו יעבץ תרעתים 1 Chr. 2, 55.
יושבי גת 1 Chr. 8, 13.
ושם היבוסי ישבי הארץ 1 Chr. 11, 4.
ויאמרו ישבי יבוס לדויד 1 Chr. 11, 5.
בידי את ישבי הארץ 1 Chr. 22, 18.
על כל־ישבי הארצות 2 Chr. 15, 5.
הורשת את־ישבי הארץ 2 Chr. 20, 7.
על־ישבי הר־שעיר 2 Chr. 20, 23.
ויתן את־ישבי ירושלם 2 Chr. 21, 11.
יהודה ואת־ישבי ירושלם 2 Chr. 21, 13.
וימליכו יושבי ירושלם 2 Chr. 22, 1.
ואת׳ ישבי ירושלם 2 Chr. 32, 22.
ויעשר יושבי ירושלם 2 Chr. 34, 32.
שמטה על־ישבי יהודה Esr. 4, 6.
משמרות ישבי ירושלם Neh. 7, 3.
לפניהם את־ישבי הארץ Neh. 9, 24.
כל־ישבי תבל Ps. 33, 8.
אל כל־ישבי הארץ Ps. 33, 14.
האזינו כל־ישבי חלד Ps. 49, 2.
ויראו ישבי קצות Ps. 65, 9.
ישיחו בי ישבי שער Ps. 69, 13.
פלשת עם־ישבי צור Ps. 83, 8.
אשרי יושבי ביתך Ps. 84, 5.
ישבי חשך וצלמות Ps. 107, 10.
מרעת יושבי בה Ps. 107, 34.
ישבי בארץ צלמות Jes. 9, 1.
ישבי הגבים העיזו Jes. 10, 31.
כל־ישבי תבל Jes. 18, 3.
ישבי ארץ תימא Jes. 21, 14.
דמו ישבי אי Jes. 23, 2.
הלילו ישבי אי Jes. 23, 6.
וייאשמו ישבי בה Jes. 24, 6.
על־כן חרו ישבי ארץ Jes. 24, 6.
כי השח ישבי מרום Jes. 26, 5.
צדק למדו ישבי תבל Jes. 26, 9.
ובל־יפלו ישבי תבל Jes. 26, 18.
עם־יושבי חדל Jes. 38, 11.
מבית כלא ישבי חשך Jes. 42, 7.
ירנו ישבי סלע Jes. 42, 11.
על כל־ישבי הארץ Jer. 1, 14.
על־ישבי הארץ Jer. 6, 12.
ישבי־ירושלם מקבריהם Jer. 8, 1.
קולע את־יושבי הארץ Jer. 10, 18.
ועל־ישבי ירושלם Jer. 11, 2.
מרעת ישבי־בה Jer. 12, 4.
כל־ישבי הארץ Jer. 13, 13.
ואת כל־ישבי ירושלם Jer. 13, 13.
וכל ישבי ירושלם Jer. 17, 20.
ועל ישבי ירושלם Jer. 18, 11.
וכל ישבי ביתך Jer. 20, 6.
יושבי העיר הזאת Jer. 21, 6.
ואל כל־ישבי ירושלם Jer. 25, 2. 35, 17.
על־כל־ישבי הארץ Jer. 25, 29.

אל כל־ישבי הארץ Jer. 25, 30.
ועל־ישבי ירושלם Jer. 36, 31. 42, 18.
ותחתיו על־ישבי ירושלם Jer. 42, 18.
ישבי בצמא Jer. 48, 18.
ושכנו בסלע ישבי מואב Jer. 48, 28.
ישבי דדן Jer. 49, 8.
אשר חשב אל־ישבי תימן Jer. 49, 20.
חעמיקו לשבת ישבי Jer. 49, 30.
ואל־יושבי פקוד Jer. 50, 21.
ואל־ישבי בבל Jer. 50, 35.
ואל־ישבי לב קמי Jer. 51, 1.
אשר־דבר אל־ישבי בבל Jer. 51, 12.
ולכל ׀ יושבי כשדים Jer. 51, 24.
ודמי אל־ישבי כשדים Jer. 51, 35.
וכל ישבי תבל Thr. 4, 12.
אמרו להם ישבי ירושלם Ez. 11, 15.
כן נתתי את־ישבי ירושלם Ez. 15, 6.
ישבי צידון וארוד Ez. 27, 8.
כל ישבי האיים Ez. 27, 35.
וידעו כל־ישבי מצרים Ez. 29, 6.
בהכותי את־כל־ישבי בה Ez. 32, 15.
ישבי החרבות האלה Ez. 33, 24.
ישבי לבטח Ez. 38, 11.
ישבי על־טבור הארץ Ez. 38, 12.
ישבי ׀ ערי ישראל Ez. 39, 9.
ריב לי׳ עם־יושבי הארץ Hos. 4, 1.
ישבו ישבי בצלו Hos. 14, 8.
כל יושבי הארץ Joel 1, 2. 14. 2, 1.
ואבלו כל־יושבי בה Am. 9, 5.
ותבל וכל־ישבי בה Nah. 1, 5.
קריה וכל־ישבי בה Hab. 2, 8. 17.
ועל כל־יושבי ירושלם Zeph. 1, 4.
חלילו ישבי המכתש Zeph. 1, 11.
את כל־ישבי הארץ Zeph. 1, 18.
ישבי חבל הים Zeph. 2, 5.
ישבי אחת אל־אחת Zach. 8, 21.
על־ישבי הארץ Zach. 11, 6.
אמצה לי ישבי ירושלם Zach. 12, 5.

pl. constr.: וְיוֹשְׁבֵי

וישבי גבעון שמע Jos. 9, 3.
וישבו עין־דר ובנותיה Jos. 17, 11.
וישבי תענך ובנותיה Jos. 17, 11.
וישבי מגדו Jos. 17, 11.
וישבי בית־שמש Jud. 1, 33.
וישבי נטעים 1 Chr. 4, 23.
וישבי ירושלם והמלך 2 Chr. 20, 15.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 20, 18.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 20, 20.
הוא וישבי ירושלם 2 Chr. 32, 26.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 32, 33.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 33, 9.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 34, 30.
הנמצא ויושבי ירושלם 2 Chr. 35, 18.
וישבי זנוח Neh. 3, 13.
תבל וישבי בה Ps. 24, 1. 98, 7.
וישבי ירושלם Jer. 4, 4. 11, 12.
עיר ויושבי בה Jer. 8, 16.
וישבי ירושלם Jer. 17, 25. 32, 32.
מלכי יהודה וישבי ירושלם Jer. 19, 3.
אבידה עיר וישבי בה Jer. 46, 8.
עיר וישבי בה Jer. 47, 2.
וישבי ערים רבות Zach. 8, 20.

pl. constr.: בְּיוֹשְׁבֵי

ביושבי שעיר 2 Chr. 20, 23.

pl. constr.: וּבְיוֹשְׁבֵי

ובישבי ירושלם Jer. 11, 9.
ובישבי האיים לבטח Ez. 39, 6.

pl. constr.: לְיוֹשְׁבֵי

ברית לישבי הארץ Jud. 2, 2.
ראשי אבות ליושבי גבע 1 Chr. 8, 6.
ליושבי אילון 1 Chr. 8, 13.
ליושבי ירושלם 2 Chr. 31, 4.
והרגיז לישבי בבל Jer. 50, 34.
לישבי ירושלם Ez. 12, 19.

pl. constr.: וְלִישְׁבֵי

ולישבי ירושלם Jer. 35, 13.

ולישבי ירושלם Dan. 9, 7.
ולישבי ירושלם לחמאת Zach. 13, 1.

pl. constr.: מֵיּוֹשְׁבֵי

לבד מישבי הגבעה Jud. 20, 15.
איש מיושבי יבש גלעד Jud. 21, 9.
וימצאו מיושבי יבש Jud. 21, 12.

pl. c. suff.: יוֹשְׁבֶיהָ

המקום הזה ועל־ישביו 2 Reg. 22, 16. 19.
על־המקום הזה ועל־יושביו 2 Chr. 34, 24. 27. 28.

pl. c. suff.: וְלִיוֹשְׁבֶיהָ

נאם־י׳ ולישביו Jer. 19, 12.

pl. c. suff.: יוֹשְׁבֶיהָ

ותקא הארץ את־ישביה Lev. 18, 25.
בארץ לכל־ישביה Lev. 25, 10.
ארץ אכלת יושביה Num. 13, 32.
ארר ארור ישביה Jud. 5, 23.
נמגים־ארץ וכל־ישביה Ps. 75, 4.
והפיץ ישביה Jes. 24, 1.
חנפה תחת ישביה Jes. 24, 5.
על־הארץ הזאת ועל־ישביה Jer. 25, 9.
ואל־העיר הזאת ואל־ישביה Jer. 26, 15.
לכל־יושביה Ez. 26, 17.
לשממה על־ישביה Mich. 7, 13.

pl. c. suff.: וְיוֹשְׁבֶיהָ

וישביה כחגבים Jes. 40, 22.
וישביה כמו־כן ימותון Jes. 51, 6.
וישביה כעמרה Jer. 23, 14.
היא וישביה Ez. 26, 17.
וישביה דברי־שקר Mich. 6, 12.
וישביה לשרקה Mich. 6, 16.

p. pl. c. suff.: וְיוֹשְׁבֵיהֶם

איים וישביהם Jes. 42, 10.

p. pl. c. suff.: וְיוֹשְׁבֵיהֶן

וישביהן קצרי־יד 2 Reg. 19, 26.
וישביהן קצרי־יד Jes. 37, 27.

part. fem.: הַיּוֹשְׁבָה *sg.*

הישבת ביארים Nah. 3, 8.

part. fem.: יֹשֶׁבֶת, יוֹשֶׁבֶת *sg.*

אשר־הוא ישבת־עליו Lev. 15, 23.
והיא יושבת תחת־תמר Jud. 4, 5.
והיא יושבת בשדה Jud. 13, 9.
יושבת לבטח Jud. 18, 7.
ישבת בירושלם במשנה 2 Rg. 22, 14.
והיא יושבת בירושלם 2 Chr. 34, 22.
והשגל יושבת אצלי Neh. 2, 6.
צהלי ורני ישבת ציון Jes. 12, 6.
ישבת העמק Jer. 21, 13.
יושבת בת־מצרים Jer. 46, 19.
ישבת בת־דיבון Jer. 48, 18.
וצפי יושבת ערוער Jer. 48, 19.
תאמר ישבת ציון Jer. 51, 35.
ישבת שפיר Mich. 1, 11.
ישבת צאנן Mich. 1, 11.
חלה לטוב יושבת מרות Mich. 1, 12.
יושבת לכיש Mich. 1, 13.
יושבת מרשה Mich. 1, 15.
ישבת ושקטת Zach. 1, 11.
ישבת בת־בבל Zach. 2, 11.
יושבת בתוך Zach. 5, 7.
בהיות ירושלם ישבת Zach. 7, 7.

part. fem.: יֹשֶׁבֶת *sg.*

ובחמה היא יושבת Jos. 2, 15.
בתוך עמי אנכי ישבת 2 Reg. 4, 13.

part. fem.: יֹשְׁבָתִי *sg.*

ישבתי בלבנון Jer. 22, 23.
יושבתי במצור Jer. 10, 17.
יושבתי בארץ עץ Thr. 4, 21.

part. fem.: הַיּוֹשְׁבָת

הישבת בגנים Cant. 8, 13.
היושבת לבטח Jes. 47, 8.
היושבת על־שמאולך Ez. 16, 46.

Digitized by Google

היושבת מימינך Ez. 16, 46.
היושבתי על־מבואת ים Ez. 27, 3.
היושבת לבטח Zeph. 2, 15.
יוֹשֶׁבֶת, יוֹשְׁבוֹת *part. fem. pl.*:
כי הנה ישבות הארץ 1 Sam. 27, 8.
אני וחאשה חזאת ישבת 1 Rg. 3, 17.
ישבות על־מלאת Cant. 5, 12.
ישבות מבכות את־התמוז Ez. 8, 14.
יָשׁוֹב *inf. abs.*:
ישב־אשב עם־המלך 1 Sam. 20, 5.
*אם ישוֹב ישבני 2 Sam. 15, 8.
*שׁוֹב *inf. abs.*:
*אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.
שָׁבֶת *inf. constr.* *p.*
רב־לכם שבת בהר Dt. 1, 6.
מיום שבת הארון בקריית 1 S. 7, 2.
שבת אחים גם־יחד Ps. 133, 1.
סוב שבת Prv. 21, 19. 25, 24.
רהב הם שבת Jes. 30, 7.
ותגישון שבת חמס Am. 6, 3.
לְהַשְׁבִּית *inf. constr.:* *p.*
אל־מקום השבת 1 Reg. 10, 19.
על־מקום השבת 2 Chr. 9, 18.
בְּשָׁבְתּ *inf. constr.:*
בשבת ישראל בחשבון Jud. 11, 26.
בשבת עמי ישראל Ez. 38, 14.
בַּשָּׁבְתּ *inf. constr.:*
בשבת תחכמני 2 Sam. 23, 8.
בְּשָׁבְתּ *inf. constr.:*
כשבת המלך אחשורוש Esth. 1, 2.
לְשָׁבְתּ *inf. constr.:*
לשבת אברם בארץ Gn. 16, 3.
אשר נטה לשבת עי Num. 21, 15.
לָשָׁבְתּ *p.* *inf. constr.:*
לשבת יחדו Gn. 13, 6 (bis).
כי ירא לשבת בצוער Gn. 19, 30.
לשבת אתנו להיות לעם Gn. 34, 22.
ויואל משה לשבת Ex. 2, 21.
אתכם שמה לשבת בה Lev. 20, 22.
ערים לשבת Num. 35, 2.
חערים להם לשבת Num. 35, 3.
לשוב לשבת בארץ Num. 35, 32
לשבת שם לאמר Dt. 13, 13.
לשבת על־האדמה Dt. 30, 20.
כי אם־ערים לשבת Jos. 14, 4.
לשבת בארץ החאת Jos. 17, 12.
לתת־לנו ערים לשבת Jos. 21, 2.
לשבת בארץ Jud. 1, 27.
ויואל האמרי לשבת Jud. 1, 35.
ויואל הלוי לשבת Jud. 17, 11.
מבקש־לו נחלה לשבת Jud. 18, 1.
מקום לשבת שם 2 Reg. 6, 2.
הבית לשבת 1 Chr. 17, 4.
לשבת על־כסא מלכות יי 1 Chr. 28, 5.
לבנות לו בית לשבת בו 2 Chr. 2, 2.
לשבת בירושלם Neh. 11, 1.
המתנדבים לשבת Neh. 11, 2.
בנאמני־ארץ לשבת עמדי Ps. 101, 6.
המגביהי לשבת Ps. 113, 5.
סוב לשבת על־פנת־גג Prv. 21, 9.
וימתחם כאהל לשבת Jes. 40, 22.
כתפארת אדם לשבת בית Jes. 44, 13.
לשבת יצרה Jes. 45, 18.
אור לשבת נגדו Jes. 47, 14.
משובב נתיבות לשבת Jes. 58, 12.
לשבת אתם לאכל Jer. 16, 8.
לשבת בארץ יהודה Jer. 43, 4.
לשוב לשבת שם Jer. 44, 14.
העמקו לשבת דדן Jer. 49, 8.
העמיקו לשבת Jer. 49, 30.
לשבת בבתיכם ספונים Hag. 1, 4.
מְשָׁבְתּ *inf. constr.:*
רכושם רב משבת יחדו Gn. 36, 7.
משבת בשכם Jud. 9, 41.
שִׁבְתִּי *inf. c. suff.:*

שבתי בבית־יי Ps. 27, 4.
ידעת שבתי וקומי Ps. 139, 2.
בְּשִׁבְתִּי *inf. c. suff.:*
בשבתי בגשור בארם 2 Sam. 15, 8.
לְשִׁבְתִּי *inf. c. suff.:*
תבנה־לי בית לשבתי 2 Sam. 7, 5.
בְּשִׁבְתֵּנוּ *inf. c. suff.:*
בשבתנו על־סיר הבשר Ex. 16, 3.
לְשִׁבְתֵּנוּ *inf. c. suff.:*
ולבלתי בנות בתים לשבתנו Jer. 35, 9
שִׁבְתְּךָ *p.* *inf. c. suff.:*
אל־מקום שבתך 1 Reg. 8, 30.
מכון שבתך וסלחת 1 Reg. 8, 39.
השמים מכון שבתך 1 Reg. 8, 43. 49.
שבתך מן־השמים 2 Chr. 6, 21.
מכון שבתך וסלחת 2 Chr. 6, 30.
השמים מכמון שבתך 2 Chr. 6, 33.
מן־השמים ממכון שבתך 2 Chr. 6, 39
שבתך בתוך מרמה Jer. 9, 5.
שִׁבְתְּךָ *inf. c. suff.:*
ושבתך וצאתך ובאך 2 Reg. 19, 27.
ושבתך וצאתך ובואך Jes. 37, 28.
בְּשִׁבְתְּךָ *inf. c. suff.:*
בשבתך בביתך Dt. 6, 7. 11, 19.
והיה בשבתך חוץ Dt. 23, 14.
לְשִׁבְתְּךָ *inf. c. suff.:*
מכון לשבתך פעלת יי Ex. 15, 17.
מכון לשבתך עולמים 1 Reg. 8, 13.
ומכון לשבתך עולמים 2 Chr. 6, 2.
בְּשִׁבְתְּכֶם *inf. c. suff.:*
בשבתכם עליה Lev. 26, 35.
שִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
ממכון־שבתו השגיח Ps. 33, 14.
מרום שבתי Obad. 1, 3.
בְּשִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
בשבתו עם־זקני ארץ Prv. 31, 23.
בְּשִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
והיה כשבתו על כסא Dt. 17, 18.
במלכו כשבתו על־כסאו 1 Rg. 16, 11.
לְשִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
חמד אלהים לשבתו Ps. 68, 17.
שִׁבְתָּהּ *inf. c. suff.:*
זה שבתה הבית מעט Ruth 2, 7.
שִׁבְתָּם *inf. c. suff.:*
ויהי בתחלת שבתם שם 2 Reg. 17, 25.
שבתם וקימתם הביטה Thr. 3, 63.
בְּשִׁבְתָּם *inf. c. suff.:*
בשבתם על־אדמתם Ez. 39, 26.
שֵׁב *imperat.:*
בטוב בעיניך שב Gn. 20, 15.
שב בזה גם־היום ומחר 2 S. 11, 12.
שב־נא פה כי יי שלחני 2 Rg. 2, 2. 4. 6.
לאדני שב לימיני Ps. 110, 1.
שב נא וקראנה באזניו Jer. 36, 15.
שְׁבוּ־, וְשֵׁב *imperat.:*
עלה בית־אל ושב־שם Gn. 35, 1.
שוב ושב עם־המלך 2 Sam. 15, 19.
הכבד ושב בביתך 2 Reg. 14, 10.
ושב אתו בתוך העם Jer. 40, 5.
שְׁבָה *imperat.:*
קום־נא שבה ואכלה Gn. 27, 19.
שבה עמדי Gn. 29, 19.
ויאמר לו מיכה שבה Jud. 17, 10.
סורה שבה־פה Ruth 4, 1.
שבה אתי אל־תירא 1 Sam. 22, 23.
עתה שבת בביתך 2 Chr. 25, 19.
שְׁבוּ *impt. pl.:*
שבו־לכם פה עם־החמור Gn. 22, 5.
שבו וסחרוה Gn. 34, 10.
שבו איש תחתיו Ex. 16, 29.
שבו־לנו בזה עד אשר Ex. 24, 14.
שבו נא בזה גם־אתם Num. 22, 19.
ויאמר שבו־פה Ruth 4, 2.
ויאמר המלך שבו בירתי 2 S. 10, 5.

שבו בארץ ועבדו 2 Reg. 25, 24.
ויאמר המלך שבו בירחו 1 Chr. 19, 5.
שבו בארץ Jer. 40, 9.
שָׁבוּ *p.* *impt. pl.:*
חשפילו שבו Jer. 13, 18.
וְשֻׁבוּ *imprt. pl.:*
ושבו על־האדמה Jer. 25, 5.
ושבו אל־האדמה Jer. 35, 15.
ושבו בעריכם Jer. 40, 10.
וְשֻׁבוּ *p.* *imprt. pl.:*
בנו בתים ושבו Jer. 29, 5. 28.
שָׁבִי *sg.* *impt. fem.:*
שבי אלמנה Gn. 38, 11.
ותאמר שבי בתי Ruth 3, 18.
שבי עד־גמלך 1 Sam. 1, 23.
שבי לארץ Jes. 47, 1.
שבי דומם ובאי בחשך Jes. 47, 5.
קומי שבי ירושלם Jes. 52, 2.
וְשִׁבִי *sg.* *impt. fem.:*
רדי ושבי על־עפר Jes. 47, 1.
אֵשֵׁב 1 *imperf.:*
אנכי אשב עד־שובך Jud. 6, 18.
ישב־אשב עם־המלך 1 S. 20, 5.
לא אהיה ואתו אשב 2 Sam. 16, 18.
ועם־רשעים לא אשב Ps. 26, 5.
פה אשב כי אויתיה Ps. 132, 14.
לא אשב אלמנה Jes. 47, 8.
כי שם אשב לשפט Joel 4, 12.
כי־אשב בחשך Mich. 7, 8.
וְאֵשֵׁב 1 *imperf.:*
אבחר דרכם ואשב ראש Job. 29, 25.
ואשב בהר־מועד Jes. 14, 13.
וָאֵשֵׁב 1 *imperf.:*
ואשב בהר ארבעים יום Dt. 9, 9.
ואשב על־כסא ישראל 1 Reg. 8, 20.
ואשב על־כסא ישראל 2 Chr. 6, 10.
ואשב המה יושבים שם Ez. 3, 15.
ואשב שם שבעת ימים Ez. 3, 15.
וְאֶשְׁבָּה 1 *imperf.:*
ואשבה שם 1 Sam. 27, 5.
וָאֶשְׁבָּה 1 *imperf.:*
ואשבה משומם Esr. 9, 3.
וְאֶשְׁבָּה 1 *imperf.:* *p.*
גשה־לי ואשבה Jes. 49, 20.
תֵּשֵׁב 2 *imperf.:*
בית תבנה ולא־תשב בו Dt. 28, 30.
לא תשב במצודה 1 Sam. 22, 5.
תשב באחיך תדבר Ps. 50, 20.
ואתה יי לעולם תשב Ps. 102, 13.
כי־תשב ללחום את־מושל Prv. 23, 1.
אתה יי לעולם תשב Thr. 5, 19.
תֵּשְׁבִי *p.* 2 *impf. fem.:*
למען לא תשבי Ez. 26, 20.
תֵּשְׁבִי 2 *impf. fem.:*
ימים רבים תשבי לי Hos. 3, 3.
יָשֵׁב, יֵשֵׁב 3 *imperf.:*
ישב־נא עבדך Gn. 44, 33.
בדד ישב Lev. 13, 46.
אשר־ישב עליו ימא Lev. 15, 4.
אשר־ישב עליו הזב Lev. 15, 6.
כי בעיר מקלטו ישב Num. 35, 28.
עמך ישב בקרבך Dt. 23, 17.
לא־ישב ארון אלהי 1 Sam. 5, 7.
ולמה ישב עבדך 1 Sam. 27, 5.
והוא ישב על־כסאי 1 Reg. 1, 13. 17. 24. 30.
ישב על־כסא אדני 1 Reg. 1, 20. 27.
וביתו אשר־ישב שם 1 Rg. 7, 8.
ישב אלהים על־הארץ 1 Reg. 8, 27.
כי האמנם ישב אלהים 2 Chr. 6, 18.
ונשוא פנים ישב בה Job. 22, 8.
ויי לעולם ישב Ps. 9, 8.
ישב במארב חצרים Ps. 10, 8.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
לא ישב בקרב ביתי Ps. 101, 7.

לעולם ישב Ps. 125, 1.
כי־עם בציון ישב Jes. 30, 19.
לא יבנו ואחר ישב Jes. 65, 22.
על־משפטו ישב Jer. 30, 18.
לא־ישב שם איש Jer. 49, 18.
לא־ישב שם איש Jer. 49, 33. 50, 40.
ארץ לא־ישב בהן Jer. 51, 43.
ישב בדד וידם Thr. 3, 28.
ישב־בו לאכול־לחם Ez. 44, 3.
וַיֵּשֶׁב *p.* 3 *impf. ap.*:
וישב בארך־נדד Gn. 4, 16.
וישב באלני ממרא Gn. 13, 18.
וישב במערה Gn. 19, 30.
וישב בהר Gn. 19, 30.
וישב בין־קדש ובין שור Gn. 20, 1.
וישב במדבר ויהי רבה Gn. 21, 20.
וישב במדבר פארן Gn. 21, 21.
וישב אברהם בבאר שבע Gn. 22, 19.
וישב יצחק עם־באר לחי Gn. 25, 11.
וישב יצחק בגרר Gn. 26, 6.
בנחל־גרר וישב שם Gn. 26, 17.
וישב עמו חדש ימים Gn. 29, 14.
וישב עשו בהר שעיר Gn. 36, 8.
וישב יעקב Gn. 37, 1.
וישב ישראל בארץ Gn. 47, 27.
ויתחזק ישראל וישב Gn. 48, 2.
וישב יוסף במצרים Gn. 50, 22.
וישב בארץ־מדין Ex. 2, 15.
וישב על־הבאר Ex. 2, 15.
וישימו תחתיו וישב עליה Ex. 17, 12
וישב משה לשפט Ex. 18, 13.
וישב העם לאכל ושתו Ex. 32, 6.
וישב העם בקדש Num. 20, 1.
וישב ישראל בכל־ערי Nu. 21, 25.
וישב ישראל בארץ Num. 21, 31.
וישב ישראל בשטים Num. 25, 1.
למכירבן־מנשה וישב בה Nu. 32, 40
וישב גשור ומעכת Jos. 13, 13.
וישב היבוסי Jos. 15, 63.
וישב הכנעני Jos. 16, 10.
ויבנהאת־העיר וישב בה Jos. 19, 50
וילך וישב את־חעם Jud. 1, 16.
וישב היבוסי Jud. 1, 21.
וישב הכנעני Jud. 1, 29.
וישב הכנעני בקרבו Jud. 1, 30.
וישב האשרי Jud. 1, 32.
וישב בקרב הכנעני Jud. 1, 33.
וישב תחת האלה Jud. 6, 11.
וישב בביתו Jud. 8, 29.
וישב שם מפני אבימלך Jud. 9, 21.
וישב אבימלך Jud. 9, 41.
וישב בארץ טוב Jud. 11, 3.
וישב ישראל בקדש Jud. 11, 17.
וישב בסעיר סלע עיטם Jud. 15, 8.
וישב אתו שלשת ימים Jud. 19, 4.
וישב בריחב העיר Jud. 19, 15.
השער וישב שם Ruth 4, 1.
פלני אלמני ויסר וישב Ruth 4, 1.
וישב המלך על־הלחם 1 S. 20, 24.
וישב המלך על־מושבו 1 S. 20, 25.
וישב אבנר 1 Sam. 20, 25.
וישב דוד במדבר 1 Sam. 23, 14.
וישב בחר 1 Sam. 23, 14.
וישב דוד בחרשה 1 Sam. 23, 18.
וישב במדבר מעון 1 Sam. 23, 25.
וישב במצדות עין־גדי 1 S. 24, 1.
וישב דוד עם־אכיש 1 S. 27, 3.
וישב אל־חמטח 1 Sam. 28, 23.
וישב דוד בצקלג 2 Sam. 1, 1.
וישב דוד במצדת 2 Sam. 5, 9.
וישב ארון יי בית עבד 2 S. 6, 11.
וישב לפני יי 2 Sam. 7, 18.
וישב אוריה 2 Sam. 11, 12.
וישב אבשלום בירושלם 2 S. 14, 28.
וישב בשער 2 Sam. 19, 9.
וישב על־כסאו 1 Reg. 2, 19.
וישב שמעי בירושלם 1 Rg. 2, 38.
וישב יהודה וישראל לבטח 1 Rg. 5, 5

וישב ירבעם במצרים 1 Rg. 12, 2.
וישב טה ויצא משם 1 Rg. 12, 25.
וישב בתרצה 1 Reg. 15, 21.
וילך וישב בנחל כרית 1 Rg. 17, 5.
ויבא וישב תחת רתם 1 Rg. 19, 4.
וישב על־ברכיה 2 Reg. 4, 20.
וישב על־כסא המלכים 2 Rg. 11, 19.
וישב בבית החפשית 2 Rg. 15, 5.
וישב בבית־אל 2 Reg. 17, 28.
מלך־אשור וישב 2 Rg. 19, 36.
וישב דויד במצד 1 Chr. 11, 7.
וישב ארון האלהים 1 Chr. 13, 14.
וישב לפני יי ויאמר 1 Chr. 17, 16.
וישב שלמה על־כסא 1 Chr. 29, 23.
וישב רחבעם בירושלם 2 Chr. 11, 5.
וישב יהושפט בירושלם 2 Chr. 19, 4.
וישב בית החפשות 2 Chr. 26, 21.
וישב יי מלך לעולם Ps. 29, 10.
וישב בניטה Jes. 37, 37.
וישב־שם ירמיהו Jer. 37, 16.
וישב ירמיהו בחצר Jer. 37, 21. 38, 13. 28.
וישב בתוך חעם Jer. 39, 14.
וישב אתו בתוך חעם Jer. 40, 6.
וישב על האפר Jon. 3, 6.
וישב מקדם לעיר Jon. 4, 5.
וישב תחתית Jon. 4, 5.

3 *impf. fem.:* תֵּשֵׁב
חשב הנער אתנו Gn. 24, 55.
חשב בדמי טהרת Lev. 12, 4.
חשב על־דמי טהרת Lev. 12, 5.
וכל אשר־תשב עליו Lev. 15, 20.
בכל־כלי אשר־תשב Lev. 15, 22.
אשר תשב עליו Lev. 15, 26.
לא־תשב אשה לי 2 Chr. 8, 11.
ונקחה לארץ תשב Jes. 3, 26.
לא־תשב לנצח Jes. 13, 20.
וצדקה בכרמל תשב Jes. 32, 16.
חצרים תשב קדר Jes. 42, 11.
ארץ מלחה ולא תשב Jer. 17, 6.
מקנך יי לא תשב Jer. 50, 13.
ולא־תשב עוד לנצח Jer. 50, 39.
ולא תשב ארבעים שנה Ez. 29, 11.
ויהודה לעולם תשב Joel 4, 20.
פרזות תשב ירושלם Zach. 2, 8.
ואשקלון לא תשב Zach. 9, 5.

3 *impf. fem.:* וְתֵשֵׁב
וחשב לה מנגד Gn. 21, 16.
וחשב מנגד וחשא Gn. 21, 16.
בנר הגמל וחשב Gn. 31, 34.
וחשב בית אביה Gn. 38, 11.
וחשב בפתח עינים Gn. 38, 14.
וחשב באיתן קשתו Gn. 49, 24.
וחשב בקרב ישראל Jos. 6, 25.
וחשב מצד חקצרים Ruth 2, 14.
וחשב את־חמותה Ruth 2, 23.
וחשב האשה ותינק 1 Sam. 1, 23.
וחשב תמר ושממה 2 Sam. 13, 20.
וחשב לימינו 1 Reg. 2, 19.

1 *impf. pl.:* וְנֵשֵׁב
לא נשב בארץ הזאת Jer. 42, 13.
לא־נשב ושם נשב Jer. 42, 14.

1 *impf. pl.:* וַנֵּשֶׁב
וישב במצרים ימים רבים Nu. 20, 15.
וישב בגיא מול בית Dt. 3, 29.
וישב בעבר הירדן Jos. 7, 7.
וישב שם ימים שלשה Esr. 8, 32.
וישב באהלים Jer. 35, 10.
וישב בירושלם Jer. 35, 11.

2 *impf. pl.:* תֵּשְׁבוּ *p.*
ואתנו תשבו Gn. 34, 10.

2 *impf. pl.:* תֵּשְׁבוּ
בעבור תשבו בארץ גשן Gn. 46, 34.
תשבו יומם ולילה Lev. 8, 35.
בסכת תשבו Lev. 23, 42.
ואתם תשבו פה Num. 32, 6.

כי באהלים תשבו Jer. 35, 7.
אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.
ולא־תשבו בם Am. 5, 11.

2 *impf. pl.:* וְתֵשְׁבוּ
ותשבו בקדש Dt. 1, 46.
ותשבו במדבר ימים Jos. 24, 7.
ותשבו בהם Jos. 24, 13.
מסביב ותשבו בטח 1 S. 12, 11.

3 *impf. pl.:* יֵשְׁבוּ
ישבו־נא עבדיך בארץ Gn. 47, 4.
ישבו בארץ גשן Gn. 47, 6.
לא ישבו בארצך Ex. 23, 33.
ישבו בסכת Lev. 23, 42.
ישבו בעריכם Dt. 3, 19.
כי־ישבו אחים יחדו Dt. 25, 5.
ישבו בארץ אשר נתן לכם Jos. 1, 14.
ישבו לך על־כסא ישראל 2 Rg. 10, 30 15, 12.
אשר ישבו בני־ישראל Neh. 8, 14.
בתים לא־ישבו למו Job. 15, 28.
ישבו בסכה למו־ארב Job. 38, 40.
ישבו לכסא־לך Ps. 132, 12.
ישבו ישרים את־פניך Ps. 140, 14.
ישבו ציים את־איים Jer. 50, 39.
ישבו לארץ ידמו Thr. 2, 10.
ובצלו ישבו כל גוים Ez. 31, 6.
ישבו בני ישראל אין מלך Hos. 3, 4.
לא ישבו בארץ יי Hos. 9, 3.
עד ישבו זקנים Zach. 8, 4.

3 *impf. pl.:* יִשְׁבוּ *p.*
ועשירים בשפל ישבו Eccl. 10, 6.
על־האדמה ישבו Ez. 26, 16.
ובנו בתים ולא ישבו Zeph. 1, 13.

2 *impf. pl.:* וְיִשְׁבוּ
וישבו בארץ Gn. 34, 21.
נאותה להם וישבו אתנו Gn. 34, 23.
וילכו וישבו שם 2 Reg. 17, 27.
וישבו לפניך עמי Ez. 33, 31.

3 *impf. pl.:* וַיֵּשְׁבוּ
בארץ שנער וישבו שם Gn. 11, 2.
ויבאו עד־חרן וישבו שם Gn. 11, 31.
וישבו לאכל־לחם Gn. 37, 25.
וישבו לפניו הבכר Gn. 43, 33.
וישבו שרי־מואב Num. 22, 8.
וישבו תחתם Dt. 2, 12.
ויורשם וישבו תחתם Dt. 2, 21.
וישבו שם שלשת ימים Jos. 2, 22.
וישבו תחתם במחנה Jos. 5, 8.
וישבו בין בית־אל Jos. 8, 9
וירשו אותה וישבו בה Jos. 19, 47.
וירשוה וישבו בה Jos. 21, 41.
ויבנו את־העיר וישבו בה Jud. 18, 28.
וישבו ויאכלו שניהם Jud. 19, 6.
וישבו שם לפני יי Jud. 20, 26.
וישבו בסלע רמון Jud. 20, 47.
וישבו שם עד־הערב Jud. 21, 2.
את־הערים וישבו בם Jud. 21, 23.
וישבו שם כעשר שנים Ruth 1, 4.
ושמואל וישבו בטוית 1 S. 19, 18.
וישבו עמו כל־ימי 1 Sam. 22, 4.
ויבאו פלשתים וישבו בחן 1 S. 31, 7.
וישבו בערי הברון 2 Sam. 2, 3.
וישבו אלה על־הברכה 2 S. 2, 13.
וירושלם וישבו שם 2 Sam. 15, 29.
וילכו דמשק וישבו בה 1 Rg. 11, 24.
בני־בליעל וישבו נגדו 1 Rg. 21, 13.
וישבו שלש שנים 1 Reg. 22, 1.
וישבו בני־ישראל 2 Reg. 13, 5.
וישבו שם עד היום 2 Reg. 16, 6.
וישבו בעריה 2 Reg. 17, 24.
וישבו בבאר־שבע 1 Chr. 4, 28.
וישבו תחתיהם 1 Chr. 4, 41.
וישבו שם עד היום 1 Chr. 4, 43.
וישבו באהליהם 1 Chr. 5, 10.
וישבו בגלעד בבשן 1 Chr. 5, 16.
וישבו תחתיהם 1 Chr. 5, 22.

ויבאו פלשתים וישבו בהם 1 Chr. 10, 7.
וישבו בה ויבנו לך 2 Chr. 20, 8.
ואת־בנותיה וישבו שם 2 Chr. 28, 18.
וישבו הכהנים Esr. 2, 70.
וישבו כל־העם ברחוב Esr. 10, 9.
וישבו ביום אחד לחדש Esr. 10, 16.
וישבו הכהנים והלוים Neh. 7, 73.
וישבו בסכות Neh. 8, 17.
וישבו שרי־העם Neh. 11, 1.
וישבו אתו לארץ Job. 2, 13.
וישבו בפתח שער־יי Jer. 26, 10.
וישבו בשער החדש Jer. 39, 3.
וישבו בגרות כמוהם Jer. 41, 17.
וישבו לפני Ez. 14, 1. 20, 1.

3 *impf. pl.:* וַיֵּשְׁבוּ *p.*
ויאמר שבו־פה וישבו Ruth 4, 2.

3 *impf. fem.:* תֵּישַׁבְנָה* K'tib.
*ועריך לא תשבנה Ez. 35, 9.

Nif-al: נוֹשַׁב

3 *prf. fem.:* נוֹשְׁבָה *p.*
ארץ לוא נשבה Jer. 6, 8.

3 *perf. pl.:* נוֹשְׁבוּ *p.*
כערים אשר לא־נושבו Ez. 26, 19.

3 *perf. pl.:* נוֹשְׁבוּ Q'ri.
ערים לא נושבה Jer. 22, 6.

3 *perf. pl.:* וְנוֹשְׁבוּ
ונושבו הערים Ez. 36, 10.

part. fem.: נוֹשֶׁבֶת *sg.*
נושבת מימים Ez. 26, 17.

part. fem.: נוֹשָׁבֹת *p.*
אל־ארץ נושבת Ex. 16, 35.

prt. fem. pl.: נוֹשָׁבוֹת
על־חרבות נושבות Ez. 38, 12.

part. pl.: הַנּוֹשָׁבוֹת
ותערים הנושבות Ez. 12, 20.

Pi-el: יִשֵּׁב

3 *perf. pl.:* וַיִּשְּׁבוּ
וישבו מירושתיהם בך Ez. 25, 4.

Hif-il: הוֹשִׁיב

3 *perf.:* הֵהוֹשִׁיב
החשיב נשים נכריות Esr. 10, 14.

3 *prf. c. suff:* הֹושִׁיבֵנִי
הושיבני במחשכים Ps. 143, 3.
במחשכים הושיבני Thr. 3, 6.

1 *perf.:* הוֹשַׁבְתִּי
הושבתי את־בני ישראל Lev. 23, 43.

1 *perf.:* וְהוֹשַׁבְתִּי
ותושבתי אתכם Ez. 36, 11.
ותושבתי את־העריס Ez. 36, 33.

1 *prf. c. suff.:* וְהוֹשַׁבְתִּיךָ
והושבתיך בארץ Ez. 26, 20.

1 *perf. c. suff.:* וְהוֹשַׁבְתִּים
והשבתים לבטח Jer. 32, 37.
והושבתים על־בתיהם Hos. 11, 11.

1 *perf. c. suff.:* וְהוֹשְׁבוֹתִים
ותושבותים כי רחמתים Zach. 10, 6.

3 *perf. pl.:* הֵשִׁיבוּ
אשר השיבו נשים נכריות Esr. 10, 18
השיבו נשים אשדודיות Neh. 13, 23.

3 *perf. pl.:* הֵהֵשִׁיבוּ
ההשיבו נשים נכריות Esr. 10, 17.

part.: מֹושִׁיב
מושיב יחידים ביתה Ps. 68, 7.

part.: מֹושִׁיבִי *constr.*
מושיבי עקרת הבית Ps. 113, 9.

inf. constr.: לְהוֹשִׁיב
להושיב עם־נדיבים 1 Sam. 2, 8.
להשיב נשים נכריות Neh. 13, 27.

inf. c. suff.: לְהוֹשִׁיבִי
להושיבי עם־נדיבים Ps. 113, 8.

imperat.: הוֹשֵׁב
הושב את־אביך Gn. 47, 6.

imprt. pl.: וְהוֹשִׁיבוּ
והשיבו את־נבות 1 Reg. 21, 9. 12.
והושיבו שנים אנשים 1 Reg. 21, 10.

imprt. pl.: וַהֲשִׁיבֻהוּ
וחשיבהו אל־אמון 2 Chr. 18, 25.

1 *impf. c. suff.:* אוֹשִׁיבֵךְ
עד אושיבך באהלים Hos. 12, 10.

2 *imprf. ap.:* וְתוֹשֵׁב
ותושב בערי שמרון 2 Reg. 17, 26.

2 *impf. c. suff.:* תּוֹשִׁיבֵנִי
לבטח תושיבני Ps. 4, 9.

3 *imperf.:* וַיּוֹשֵׁב
ויושב יוסף את־אביו Gn. 47, 11.

3 *impf. ap.:* וַיּוֹשֵׁב
וישב אותם בחלח 2 Reg. 17, 6.
וישב בערי שמרון 2 Reg. 17, 24.
ויושב שם את־בני 2 Chr. 8, 2.
ויושב שם רעבים Ps. 107, 36.

3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹשִׁיבֵנִי Q'ri.
ויושיבוני על־כסא דוד 1 Rg. 2, 24.

3 *impf. c. suff.:* וַיֹּשִׁיבֵם
וישיבם לנצח ויגבהו Job. 36, 7.

1 *impf. pl.:* וַנֹּשֵׁב *ap.*
ונשב נשים נכריות Esr. 10, 2.

2 *impf. pl.:* וַתֹּשִׁיבוּ
ותשיבו נשים נכריות Esr. 10, 10.

3 *pl. impf.:* יוֹשִׁיבוּ
ועירים נשמות יושיבו Jes. 54, 3.

3 *pl. impf.:* וַיּוֹשִׁיבוּ
ויושיבו את־המלך 2 Chr. 23, 20.

3 *impf. pl. c. s.:* וַיֹּשִׁיבֵם
וישיבום במקום הזה 1 Sam. 12, 8.

3 *impf. pl. c. s.:* וַיֹּשִׁיבֵם
וישיבם בנחל הבשור 1 Sam. 30, 21.

Hof-al: הוּשַׁב

2 *perf. pl.:* וְהוּשַׁבְתֶּם
והושבתם לבדכם Jes. 5, 8.

3 *imperf.:* תּוּשַׁב *p.*
האמר לירושלם תושב Jes. 44, 26.

מוֹשָׁב

ס"ז וסמיך מוֹשַׁב, והסלנה מקום סיגינס [ויען], או כלי סיגינס [ועם-סעל], נהמצל נכ על סוד רעיס [כיוזניס להתקעס יקר], או על פלון ומגור [וואהכונג], או על עת הדילה והליכה וכדומה.

n. m. (c. מוֹשַׁב), sedes, sella, consessus, habitaculum, locus, ubi urbs sedet h. e. sita est. LXX. *καθέδρα, δίφρος; κατοικία, κατοίκησις, κατοικεσία, κατοικητήριον, παροίκησις, κατοικοδομεῖν, οἰκητός; κατάσχεσις, καταγίνεσθαι, διατριβή, ἀνομία.*

עיר מושב לא מצאו Ps. 107, 4.
ללכת אל־עיר מושב Ps. 107, 7.
עיר מושב Ps. 107, 36.

לְמוֹשָׁב
למושב ולמגרש Ps. 48, 15.
אוה למושב לו Ez. 132, 13.

constr.: מוֹשַׁב
בית־מושב עיר חומה Lev. 25, 29.
אל־מושב הקיר 1 Sam. 20, 25.
וכל מושב בית־ציבא 2 Sam. 9, 12.
הנה־נא מושב העיר 2 Rg. 2, 19.
מושב סמל הקנאה Ez. 8, 3.
מושב אלהים ישבתי Ez. 28, 2.

constr.: וּמוֹשַׁב
ומושב בני ישראל Ex. 12, 40.
ומושב עבדיו 1 Reg. 10, 5.
ומושב עבדיך 2 Chr. 9, 4.

Digitized by Google

constr.: וּבְמוֹשַׁב
Ps. 1, 1. ובמושב לצים לא ישב
Ps.107,32. ובמושב זקנים יהללוהו
cum suff.: מוֹשָׁבִי
Job. 29, 7. ברחוב אכין מושבי
cum suff.: מוֹשָׁבֶךָ *p.*
Gn. 27, 39. יהיה מושבך
Num. 24, 21. איתן מושבך
1 Sam. 20, 18. כי יפקד מושבך
cum suff.: מוֹשָׁבוֹ
Lev. 13, 46. מחוץ למחנה מושבו
1 Sam. 20, 25. על־מושבו כפעם
cum suff.: מוֹשָׁבָם
Gn. 10, 30. ויהי מושבם ממשא
1 *pl.constr.:* מוֹשְׁבֵי
Ez. 34, 13. ובכל מושבי הארץ
2 *pl. c. s.:* מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
Ex. 12, 20. בכל מושבתיכם
Ex. 35, 3. בכל משבתיכם ביום
Lev.3,17. לדרתיכם בכל מושבתיכם
Lev. 7, 26. בכל מושבתיכם לעוף
Lev. 23, 3. לה' בכל מושבתיכם
Lev. 23, 14. 31. בכל משבתיכם
Lev. 23, 21 בכל־מושבתיכם
Num. 15, 2. אל־ארץ מושבתיכם
Nu.35,29 לדרתיכם בכל מושבתיכם
Ez. 6, 6. בכל מושבותיכם
pl. c. suff.: מְמוֹשְׁבֹתֵיכֶם
Lev. 23, 17. ממושבתיכם תביאו
pl. c. suff.: מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
Ez. 6, 14. בכל מושבותיהם
Ez. 37, 23. מכל מושבותיהם
pl. c. suff.: מוֹשְׁבוֹתָם
1 Chr. 4, 33. זאת מושבתם
1 Chr. 6, 39. ואלה מושבותם
pl. c. suff.: וּמֹשְׁבוֹתָם
1 Chr. 7, 28. ואחזתם ומשבותם
pl. c. suff.: בְּמֹשְׁבֹתָם
Ex. 10, 23. היה אור במשבתם
pl. c. suff.: בְּמוֹשְׁבֹתָם
Nu.31,10 ואת כל־עריהם במושבתם
pl. c. suff.: לְמֹשְׁבֹתָם
Gn. 36, 43. אלופי אדום למשבתם

תּוֹשָׁב

ז׳ ו, וכשוכם נכרי ז׳יושב נעיר ופיכו נעל עיר [כ״יז׳סם], וכלום לגור עם גר.

n. m., inquilinus, qui aliunde advenit atque alicubi commoratur tanquam incola receptus (syn. גֵּר). LXX. *παρεπίδημος, πάροικος, παροικεῖν.*

Ex.12,45. תושב ושכיר לא־יאכל בו
Lev. 25, 47. ונמכר לגר תושב
Ps. 39, 13. תושב ככל־אבותי
Jes. 44,26. *האומר לירושלם תושב
וְתוֹשָׁב
Gn. 23, 4. גר־ותושב אנכי עמכם
Lev. 25, 35. גר ותושב וחי עמך
Lev. 25, 47. יד גר ותושב
פְּתוֹשָׁב
Lev.25,40 כשכיר כתושב יהיה עמך
וּלְתוֹשָׁב
Num. 35, 15. ולגר ולתושב בתוכם
constr.: תּוֹשַׁב
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר
cum suff.: וְלְתוֹשָׁבְךָ
Lev. 25, 6. ולשכירך ולתושבך
pl.: וְתוֹשָׁבִים
Lev. 25, 23. גרים ותושבים אתם
1Chr.29,15. ותושבים ככל־אבותינו
pl.: דְּתוֹשָׁבִים
Lev. 25, 45. וגם מבני התושבים
pl. constr.: מְתוֹשָׁבֵי
1Reg.17,1. מתשבי גלעד אל־אחאב

שְׁיבָה

ז״כ סקנר מן יְשִׁיבָה, וסכנון דיסס ומגור [ווֹאסנוכג], וכגמרא ובשפס נכנים יְשִׁיבָה, לגיון כית מדרש ודוק.

n. f. (ortum ex יְשִׁיבָה, abjecto *Jud*), sessio, commoratio, mora. LXX. *οἴκησις.*

cum suff.: בְּשִׁיבָתוֹ
2 Sam. 19, 33. בשיבתו במחנים

יִשָּׁה

פעל נודד ל״ע כ״ק נגור יָשׁ, תּוּשִׁיָּה, וסצקור עכין סויס [ויין, עקסיסטילצן], ול״כ סוף שרש לפעל, וכדומס נכני לשוכות [s. *as*, l. *es*, pers. *ess*] ופס י׳ נשר פ׳, וכמלפ לפעמים פ׳ פלפל י׳, ומשכוון של כניכס ומקשס רק פשפל של סיים. ע׳ הכנוסים.

v. inus., esse, existere, subsistere, sanscr. *as*, lat. *es*, pers. *ess*. *Jud* pro *Alef*, quod et interdum in derivato יֵשׁ comparet, positum est. V. v. אָשׁ, huic par atque aequale.

יֵשׁ

ז״ו ע״ע בֵּן, ולפני מקף יֶשׁ, ונסיות לטעמיי יקוצר נכנוי, ז׳ פ יִשְׁכֶם, יֶשְׁנוֹ, וסכוונס סכויס [דשס ויין], ומוס כמו כס וקיל ומוסיף, כלפל נשפל לשוכות [פערשענען, גוט], לומר יוסף, כמו לפכקיל י׳. סולפ לרוב סוף טעמיי, נכנס מספעל, או עכס סעלוקות, כמו אית נלמי [עם קיסס], ובדרך סוס נקשר עס כנויס, וסקווץ י׳ ו׳. ודע שסהנרס יֶשׁ נלפל שפקרס אֵשׁ, כלפל כלפל מקומוכ קרוים, ומקוקו וצווי הלשון, וסיל יקרס נעניי. ולפעמ שהצרס יֶשׁ נדומס לל אֵשׁ [ע׳ לעיל], ול׳ יֶשׁ כינוכי, ועוד רב למקנדר נו.

n. m. (= אֵשׁ, ad s. f. בֵּן, ante *Maqef* יֶשׁ־, c. s. adverbialiter יְשֶׁנוֹ, יְשֶׁכֶם), essentia, *οὐσία, ὕπαρξις*, hinc opes, facultates (gr. *οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα*). Plerumque adverbialiter vi verbi substantivi ponitur et cum suffixis, quibus subjectum indicatur, copulatur, sicut אִית aram. LXX. *ὕπαρξις, ἔστιν, καταβαίνειν;* יֶשְׁנוֹ, *ὑποκρίνεσθαι* (יָשָׁה).

Gn. 23, 8. אם־יש את־נפשכם
Gn. 28, 16. יש י׳ במקום הזה
Dt. 29, 18. פן־יש בכם שרש פרה
Jud. 19,19. גם־מספוא יש לחמורינו
Ruth 3, 12. יש גאל קרוב ממני
1 Sam. 9, 12. ותאמרנה יש
1 S. 17, 46. כי יש אלהים לישראל
1 Sam. 21, 4. ועתה מה־יש
1 Sam. 21, 5. כי־אם־לחם קדש יש
2 Reg. 2, 16. יש־את־עבדיך
2 Reg. 3, 12. יש אותו דבר־י׳
2 Reg. 5, 8. יש נביא בישראל
2 Reg. 10,15. יש ויש תמה את־ידך
2 Chr. 15, 7. כי יש שכר לפעלתכם
2 Chr. 16, 9. יש עמך מלחמות
2 Chr. 25, 9. יש לי׳ לתת לך הרבה
Prv. 8, 21. להנחיל אהבי יש
Prv. 11, 24. יש מפזר ונוסף עוד
Prv.12,18. יש בוטה כמדקרות חרב
Prv. 13, 7. יש מתעשר ואין כל
Prv. 14, 12. 16, 25. יש דרך ישר
Prv. 19, 18. כי־יש תקוה
Prv. 20, 15. יש זהב ורב־פנינים
Prv. 23, 18. כי אם־יש אחרית
Eccl. 1, 10. יש דבר שיאמר
Eccl. 2, 21. כי־יש אדם שעמלו
Eccl. 4, 8. יש אחד ואין שני
Eccl. 4, 9. יש־להם שכר
Eccl. 5, 12. יש רעה חולה ראיתי
Eccl. 6, 1. יש רעה אשר ראיתי
Eccl. 7, 15. יש צדיק אבד
Eccl. 8, 14. אשר־יש צדיקים
Job. 28, 1. כי יש לכסף מוצא
Jes. 43, 8. עם־עור ועינים יש
Jer. 5, 1. אם־יש עשה משפט
Jer. 27, 18. ואם־יש דבר־י׳
Jer. 31, 16. כי יש שכר לפעלתך
Jer. 37, 17. ויאמר ירמיה יש
anteMaqef: יֵשׁ־
Gn. 39, 4. וכל־יש־לו נתן בידו
Gn. 39, 5. כל־אשר יש־לו
Gn. 39, 8. אשר־יש־לו נתן בידי
Gn. 44, 20. יש־לנו אב זקן
Num. 22, 29. יש־חרב בידי
Jud. 19, 19. לחם ויין יש־לי
Ruth 1, 12. אמרתי יש־לי תקוה
1 Sam. 20, 8. ואם־יש־בי עון
1 Sam. 21, 9. יש־פה תחת־ידך
2 Sam. 9, 1. יש־עוד אשר נתר
2 S.14,32. ועתה־יש־בי עון והמיתני
2 S. 19, 29. ומה־יש־לי עוד צדקה
1 Reg. 17, 12. אם־יש־לי מעוג
1 Reg. 18, 10. אם־יש־גוי וממלכה
Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי
Ps. 58, 12. אך יש־אלהים שפטים
Ps. 135, 17. אף אין־יש־רוח
Jon. 4, 11. אשר יש־בם חרבה
for. al.: אֵשׁ
2 Sam. 14, 19. אם־אש־לחמין
וְיֵשׁ
Nu. 9,20. 21. ויש אשר יהיה הענן
Jud. 6, 13. ויש י׳ עמנו
Esr. 10, 44. ויש מהם נשים
Neh. 5, 2. 3. 4. ויש אשר אמרים
Neh. 5, 5. ויש מבניתיו
Ps. 73, 11. ויש דעה בעליון
Prv. 3, 28. ומחר אתן ויש אתך
Prv. 13, 23. ויש נכסח בלא משפט
Prv. 18, 24. ויש אהב דבק מאח
Prv. 24,14. אם מצאת ויש אחרית
Eccl. 7, 15. ויש רשע מאריך
Jer. 31, 17. ויש־תקוה לאחריתך
וְיֵשׁ
2 Reg.10,15. יש ויש תמה את־ידך
ante Maqef: וְיֵשׁ־
Gn. 47, 6. ויש־בם אנשי־חיל
c. h. int.: הֲיֵשׁ
Gn. 24, 23. היש בית־אביך
Gn. 43, 7. היש לכם אח
Num. 13, 20. היש בה עץ
Jud. 4, 20. היש־פה איש
1 Sam. 9, 11. היש בזה הראה
2 Reg. 4, 13. היש לדבר־לך
2 Reg. 10, 15. היש את־לבבך ישר
Job. 5, 1. קרא־נא היש ענך
Job. 6, 30. היש־בלשוני עולה
Job. 25, 3. היש מספר לגדדיו
Job. 38, 28. היש למטר אב
Ps.14,2. 53, 3. לראות היש משכיל
Jer. 14, 22. היש בהבלי הגוים
Jer. 23, 26. היש בלב הנבאים
c. h int.: הַאֵשׁ
Mich. 6, 10. עוד האש בית רשע
מְשִׁיחַ
Eccl. 2, 13. שיש יתרון לחכמה
cum suff.: יִשְׁכָּהּ
Gn. 24, 42. אם־ישך־נא מצליח
Gn.43,4. אם־ישך משלח את־אחינו
Jud. 6, 36. אם־ישך מושיע בידי
cum suff.: יִשְׁכֶם
Gn. 24, 49. אם־ישכם עשים חסד
c. h int.: הֲיִשְׁכֶם
Dt. 13, 4. הישכם אהבים את־י׳
cum suff.: יִשְׁכֶנּוּ
Dt. 29, 14. אשר ישנו פה עמנו
1 Sam. 14, 39. אם־ישנו ביונתן
1 Sam.23,23. וחיה אם־ישנו בארץ
Esth. 3, 8. ישנו עם־אחד

תְּוֻשִׁיָּה

ז״כ ע״ע תָּאֲנִיָּה, וסכוויי יִיָּה כמו יִיָּה כשוות פוכפציס, וכמו יָה נכניטוי, ל״ע פְּרִיָּה כמו פָּרָה, הִוְיָה כמו הָרָה, בְּוִכְיָה כמו בּוֹכָה, ולפעמים נלי דגוש וקוקן עָבְיָה כמו עָבָה. ספלנס יסוף וכניכות וכיוכות [פפעמינקייע, נפעלכל], נהפלוס כנות, לו קנין ופלע ויצ, נקשר שהנכס כשול ושעול ופקפוקעות נלי כניכס, לו גול וקק כקרן ועכס סיעוכס ופוקס, לו כמו לע ויקכפס וניכס, וכדומס מן הפלוס, לבן לפעמים נשלוב עס כל לכס.

n. f. (ad s. f. תָּאֲנִיָּה; terminatio יָה respondet terminationibus יִיָּה nomm. abstractivorum, et יָה participiorum, v. c. פְּרִיָּה = פָּרָה, בְּוִכְיָה = בּוֹכָה, הִוְיָה = הָרָה, עָבְיָה = עָבָה, interdum sine *Dages* עֲוִיָּה = עֲוָה), essentia, substantia, hinc constantia, firmitas; restitutio in statum firmum, tanquam stabilitio, servatio; consilium aliquod ratum atque fixum, quod firmiter quis sibi proposuit; sapientia, practica potissimum, prudentia.
Job. 30, 22. in K'tib תְּשִׁאָה = תְּשׁוּאָה (36, 29., Prv. 1, 27.) et syn. רְוָחָה in eodem versu. V. s. תְּשׁוּאָה. LXX. *ἀληθής, ἰσχύς, σωτηρία* (*σώζειν*), *βοήθεια, ἀσφάλεια, βουλή; καιρός, ματαία παράκλησις.*
Job.5,12 ולא־תעשנה ידיהם תושיה
Job. 30, 22. *Q'ri.* ותמוגני תשיח
Prv. 2, 7. וצפן לישרים תושיה
Prv. 3, 21. נצר תושיה ומזמה
Prv. 18, 1. בכל־תושיה יתגלע
Jes. 28, 29. הגדיל תושיה
וְתוּשִׁיָּה
Job. 6, 13. ותושיה מדתה ממני
Job. 12, 16. עמו עז ותושיה
Job. 26, 3. ותושיה לרב הודעת
Prv. 8, 14. לי־עצה ותושיה
Mich. 6, 9. ותושיה יראה שמך
לְתוּשִׁיָּה
Job. 11, 6. כי־כפלים לתושיה

יְשָׁהּ

יְשָׁהּ

v. s. r.

יִשַּׁט

פעל נודד, ול״ע כ״ק נסכוסף תְּשִׁיט, וסכלנס שפיקס וסכקק לנכ [שעכקקן], וקמלוס כפרס לפ״ז יָשַׁם, נדומס לל שָׁת, שָׁט [ע״ז פקקל וסצווי], ול״כ נכוסף שליקס ופעיס סלפס, פכיקס וסכוק לנכי. נקרגוס פכנין שגול, ומוס שס פשס אוֹשְׁטוּחַ, ונצפס לנכיק תְּשָׁטָּה.

vrb. trans. hif-il. (תְּשִׁיט), tendere, extendere, porrigere, similiter, ut vv. שָׁט, שָׁת q. v. Trg. et rab. hinc nmm. אִשְׁטוּחַ, רְשָׁטָּה, extensio, porrectio, projectio.
LXX. *ἐκτείνειν.*

Digitized by Google

Hif-il: הוֹשִׁים
3 *impf. m.:* יוֹשִׁים
Esth. 4, 11. מאשר יושים־לו המלך
3 *impf.ap.:* וַיּוֹשֻׂם
Esth. 5, 2. 8, 4. ויושם המלך לאסתר

יָשַׁם

זעל נודד, וסעיף יַשַּׁם, יִישַׁם, וסעיפ כמו אָשַׁם לעיל, וכמו שָׁמַם לקמן, לומר שמיפ ובדילפ. ופעבר שפעל מסכפולים, ופתיכן סעיף כמו שָׁנַן קמפ עלֿ, ולֹכ יפיס פזכרפ יפס כעל וריק. לכן סכנוכות יפיון ויפיות קויכיכ עלֿ זכרפ י׳.

vrb. intr. (impf. יִשַּׁם, יִישַׁם), sicut אָשַׁם, שָׁמַם, vastum, desertum esse. Fortasse derivata insequentia ex impf. v. שָׁם facta sunt, quod si verum est, v. יָשַׁם debetur grammaticis. LXX. *ἀφανίζεσθαι, ἐρημοῦν.* V. חָמַם.

3 *imperf.:* תֵּשַׁם
Ez. 12, 19. למען תשם ארצה
3 *imperf.:* תִּשַּׁם *p.*
Gn. 47, 19. והאדמה לא תשם
3 *imperf.:* וְתֵשַׁם
Ez. 19, 7. ותשם ארץ ומלאה
3 *impf. pl.:* תִּישַּׁמְנָה *p.*
Ez. 6, 6. והבמות תישמנה

יְשִׁימֹן

ז׳ נויר הקוקיי יְשִׁימִים, כדומפ לֹל שָׁמֵם, והלזון מדבר ועכבה זעפפ ונוקב קבנפ ונוכפ [ווי׳פעפ], והקעבות יזוע פסזכרפ.

n. m. (ab adj. יְשִׁימִים = שָׁמֵם), desertissima solitudo, regio inculta et vasta. LXX. *ἔρημος, ἄνυδρος.*

Dt. 32, 10. ובתהו ילל ישמן

הַיְשִׁימֹן

Nu. 21, 20. והשקפה על־פני הישימן
Nu. 23, 28. והשקף על־פני הישימן
1 Sam. 23, 19. אשר מימין הישימון
1 Sam. 23, 24. אל ימין הישימון
1 Sam. 26, 1. 3. על פני הישימון

בִּישִׁימוֹן

Ps. 68, 8. בצעדך בישימון
Ps. 78, 40. יעציבוהו בישימון
Ps. 106, 14. וינסו־אל בישימון
Ps. 107, 4. בישימון דרך
Jes. 43, 19. בישימון נהרות
Jes. 43, 20. נהרות בישימן

יְשִׁימָה

ז׳ נכנוי, וכעפ׳ פֵן נכפיב, וסכלון כמו אָשָׁם לעיל, לומר שמיפ ומבוקפ, ומוסׂ מדקפ וכלפ קעב ובוד נככל.

n. f. (*plur. Ketib*), vastitudo, exitium, pernicies.

pl.: יְשִׁימֹת* K'tib.
Ps. 55, 16. *ישימות עלימו ירדו
pl.: הַיְשִׁימוֹת *n. p.*
Nu. 33, 49. על־הירדן מבית הישמת
Jos. 12, 3. דרך בית הישמת
Jos. 13, 20. הפסגה ובית הישמות
Ez. 25, 9. צבי ארץ בית הישמות

יָשַׁן

זו יָשֵׁן, זעל נודל והפעיל יְיַשֵּׁן, ומקור יְשׁוֹן. ההלכה לדעת המדקדקים הפקפות ונלפוף ועיפפ ויגיעפ [שלפֵף יין], ומוסׂ פשלפ על רדימפ וכימפ [שלפֵן], על קנוק ידיס והפקפות מעלה, ומיקין רגון לעזות, מזכך המות זו זכך מולס וכלומס. מוס כנפעל נהשלפ על הודקות מצמיקים [שלפֵן עיין], לומר שמלולס ונמוקס ע׳ סודקנות, ולהיפך קבס, שהוס סנכנוס והדשוס ומקולפות כיס [שלפֵן עיין], שפי׳ עסמין). לכן מזכך נככלֿ, וגפ מסודקות וקלוס וכלים של נרעפ, לו מקיכך יפיס כחרן והודקנות נפ, ולהיפך קוכך. סכנב יונק מקל נמכוון רקמון. ולזר לקקוב הזכרפ והשווי דע מזמלות הזכרפ יָשֵׁן, ונמלל הזכרפ נמכוון הודקנות גֹב נזעפי עכב, ד׳׳מ נכוזי ולקלקני וגרמני עתיקי [l. *sen*-is; goth. *sin*-ista; litt. *sen*-as], לכן נמכוון רדימפ וכיפפ לֹ מלפתי דמיון. ולזר לזכרפ נמכוון הוס סנכון לקוב, לומר דמיון לֹל נמלן, סכנלל נֹב נזעפ הולו.

vel יָשַׁן *v. intr.* (impf. יִישַׁן, inf. יְשׁוֹן), laxum, languidum esse, hinc obdormire, dormire (schlaff sein, schlafen), etiam de ignava et somniculosa desidia, de dei tanquam sopore, quo suos deserere opemque promissam videtur denegare, de morte, cujus imago vel simulacrum est somnus. *Ni.* נוֹשָׁן, de frumento superiori anno in horrea importato ibique exsiccato, cui hornotinum opponitur, de lepra inveterata, de diuturna quapiam in terra commoratione (opp. אָזַר). *Pi.* sopire. Ad radicem quod attinet, secreta praepositione *ja*, remanet *sen*, quod vi consenescendi dicitur, lat. *senescere*. Quomodo ex vi hacce ingenita significatio dormiendi manaverit, non intelligo. Forsitan verbum dormiendi cum senescendo plane non cohaeret, aliique innititur radici (*shan*, שָׁאַן, quod etiam in lingua Indorum sancta nobis occurrit). LXX. *ὑπνοῦν, κοιμᾶσθαι*; *Ni.* יָשָׁן נוֹשָׁן, *παλαιοῦν, παλαιά παλαιῶν, χρονίζειν*; *Pi. κοιμίζειν.*

1 *perf.:* יָשַׁנְתִּי
Job. 3, 13. ישנתי אז ינוח לי
3 *perf. pl.:* וַיָּשְׁנוּ
Jer. 51, 39. 57. וישנו שנת־עולם
Ez. 34, 25. וישנו ביעורים
inf. constr.: לִישׁוֹן
Eccl. 5, 11. איננו מניח לו לישון
1 *imperf.:* אִישַׁן
Ps. 13, 4. פן־אישן המות
1 *imperf.:* וְאִישַׁן *p.*
Ps. 4, 9. אשכבה ואישן
1 *imperf.:* וָאִישֵׁנָה *p.*
Ps. 3, 6. אני שכבתי ואישנה
2 *imperf.:* תִּישַׁן
Ps. 44, 24. עורה למה תישן ה׳
3 *imperf.:* יִישַׁן *p.*
Ps. 121, 4. הנה לא־ינום ולא יישן
Jes. 5, 27. לא ינום ולא יישן
3 *imperf.:* וַיִּישַׁן
1 Rg. 19, 5. ויישן תחת רתם אחד
3 *imperf.:* וַיִּישַׁן *p.*
Gn. 2, 21. תרדמה על־האדם ויישן
Gn. 41, 5. ויישן ויחלם שנית
3 *impf. pl.:* *יְשֵׁנוּ
Prv. 4, 16. כי לא ישנו
Nif-al: נוֹשָׁן
2 *pl. perf.:* וְנִשַׁנְתֶּם
Dt. 4, 25. ונושנתם בארץ
part.: נוֹשָׁן *sg.*
Lev. 26, 10. ישן נושן
part. fem.: נוֹשֶׁנֶת *sg.*
Lev. 13, 11. צרעת נושנת היא
Pi-el: יִשֵּׁן
3 *impf. fem.:* וַתְּיַשְּׁנֵהוּ *c. s.*
Jud. 16, 19. ותישנהו על־ברכיה

יָשֵׁן

ת׳ וסנקנס יָשֵׁנָה, והמונן סמן של קדס, לומר סנודקן ולקקד [שלפֵן], לכן מדגן של זכס זעבפ [שלפֵי־סֵיניג], לו מדבר קדומיי נכללֿ. נגזרפ כתוקדיי עוד מִיָּשֵׁן, וזס סמופזע יִישַׁן, וגויר הקוקר יָשֵׁן, נְחַיַּשֵׁן וכדומס.

adj. m. (f. יְשֵׁנָה), virtus, vetustus, vetulus (opp. חָדָשׁ, novus, novellus, recens). Gem. מְיֻשָּׁן, inveteratus, vetus; יֹשֶׁן, vetustas, inveteratio; נִתְיַשֵּׁן, יָשֵׁן, inveterare, inveterascere. LXX. *ἀρχαῖος, παλαιός.*

adj. masc.: יָשֵׁן
Lev. 25, 22. מן־התבואה ישן
Lev. 25, 22. תאכלו ישן
Lev. 26, 10. ואכלתם ישן
adj. masc.: וְיָשֵׁן
Lev. 26, 10. וישן מפני חדש
pl.: יְשֵׁנִים *masc.*
Cant. 7, 14. חדשים גם־ישנים
adj. fem.: יְשֵׁנָה *sg.*
Neh. 3, 6. ואת שער הישנה החזיקו
Neh. 12, 39. ועל־שער הישנה
Jes. 22, 11. למי הברכה הישנה

יְשֵׁן

ת׳ ולנקניי יְשֵׁנָה, וספקרון רודס ונס [שלפֵנכ], ונכוד מקקוד מפעל.

adj. m. (f. יְשֵׁנָה), dormiens, desidiosus, mortuus. LXX. *ὑπνεῖν, ὑπνοῦν, ὕπνος, καθεύδειν; ὁδούς* (יָשֵׁן).

adj. masc.: יָשֵׁן
1 Sam. 26, 7. שכב ישן במעגל
1 Reg. 18, 27. אולי ישן הוא ויקץ
adj.: בְּיָשֵׁן
Ps. 78, 65. ויקץ כישן אדני
adj. pl.: יְשֵׁנִים
1 S. 26, 12. ואין מקיץ כי כלם ישנים
Cant. 7, 10. דובב שפתי ישנים
adj. pl. constr.: מְיֻשָּׁנֵי
Dan. 12, 2. ורבים מישני אדמת־עפר
adj. fem.: יְשֵׁנָה *sg.*
1 Reg. 3, 20. ואמתך ישנה
Cant. 5, 2. אני ישנה ולבי ער

שֵׁנָה

ת׳ נקסק ׳, הסתקל, ומעמנ לדיפ ונימפ [שלפֵף]. ע׳ סזכרפ.

n. f. (abjecto *Jud* initiali), somnus, requies, desidia, mors. LXX. *ὕπνος, ὑπνοῦν, νυστάζειν; καταλαλεῖν, ἔτος* (שָׁנָה).

Ps. 90, 5. זרמתם שנה יהיו
Prv. 6, 4. אל־תתן שנה לעיניך
Prv. 20, 13 אל־תאהב שנה פן־תורש
Eccl. 8, 16. שנה בעיניו אינו ראה
for. aram. שְׁנָא
Ps. 127, 2. כן יתן לידידו שׁא
constr.: שְׁנַת
Esth. 6, 1. נדדה שנת המלך
Eccl. 5, 11. מתוקת שנת העבד
Jer. 51, 39. 57. וישנו שנת־עולם
cum suff.: שְׁנָתִי
Gn. 31, 40. ותדד שנתי מעיני
cum suff.: וּשְׁנָתִי
Jer. 31, 26. ושנתי ערבה לי
cum suff.: שְׁנָתֶךָ *p.*
Prv. 3, 24. ושכבת וערבה שנתך
cum suff.: מִשְׁנָתֶךָ *p.*
Prv. 6, 9. מתי תקום משנתך
cum suff.: וּשְׁנָתוֹ
Dan. 2, 1. ושנתו נהיתה עליו
cum suff.: מִשְׁנָתוֹ
Gn. 28, 16. ויקץ יעקב משנתו
Jud. 16, 14. ויקץ משנתו
Jud. 16, 20. ויקץ משנתו ויאמר
Zach. 4, 1. כאיש אשר־יעור משנתו
cum suff.: שְׁנָתָם
Ps. 76, 6. נמו שנתם
Prv. 4, 16. ונגזלה שנתם
cum suff.: מִשְׁנָתָם
Job. 14, 12. ולא יערו משנתם
pl.: שֵׁנוֹת *abstr.*
Prv. 6, 10. 24, 33. מעט שנות

שְׁנָת

קמוכ ציכיך, כמל שֵׁנָה, ויקיפ, וכן עֵזְרָת, וכקקמך לספכיל כין הסמוכים.

n. f. poët. (= שֵׁנָה, ad s. f. עֶזְרָת, זִמְרָת), somnus. LXX. *ὕπνος.*

Ps. 132, 4. אם־אתן שנת לעיני

יָשַׁע

זעל נודל, והסלמך כמו נעכיי וצע, רוקפ ורקב [וויע, כייך ויין], ולֹכ נסכלף לֹל רוק ורקב, ומוס כנוסף הִוֹּשִׁיעַ, לומר סרויק והרקיב [וויע מצכען], ווס סלמך ומולמך למרקב, קלון ופדיס [רעצעון, סריי׳ק מצכען], כי לזר יקלך סלמך, ומרקב סרוק, וכן נכ׳ק רוק ורקב. סכנעל פעולי׳.

v. intr., sicut arab. وَسِعَ, amplum spatiosum esse, praeditum divitiis, potentia aliisve bonis, syn. hebr. רָחַב, רָחַב, *Hi.* הוֹשִׁיעַ, ex angustiis educere, amplificare, hinc salvare, salvum, liberum praestare, vi sanctissima, de universi generis hominum redemtione. Inde nomen יְשׁוּעַ, יְהוֹשׁוּעַ, cujus forma hierosolymitana est יֵשׁוּ, Ἰησοῦς. *Nif.* pass. LXX. *σώζειν, ἀνασώζειν, διασώζειν, σωτηρία, σωτήριον, ῥύεσθαι, ἐξαιρεῖν, ἀμύνεσθαι, βοηθεῖν, εἰσακούειν*; ἀπολλύναι; *σωτήρ, σωτηρία.*

Hif-il: הוֹשִׁיעַ 3 *perf.*
Ps. 20, 7. הושיע ה׳ משיחו
3 *perf.:* וְהוֹשִׁיעַ
1 Sam. 9, 16. והושיע את־עמי
3 *perf.:* וְהוֹשִׁעַ, וְהוֹשַׁע
1 Sam. 25, 26. והושע ידך לך
1 Sam. 25, 33. והושע ידי לי
Zach. 12, 7. והושע י׳ את־אהלי
3 *perf. c. suff.:* הוֹשִׁיעוֹ
Ps. 34, 7. ומכל־צרותיו הושיעו
3 *perf. c. suff.:* הוֹשִׁיעָם
Jes. 63, 9. ומלאך פניו הושיעם
3 *prf. c. suff.:* וְהוֹשִׁיעָם
Jud. 2, 18. והושיעם מיד איביהם
Zach. 9, 16. והושיעם י׳ אלהיהם
3 *prf. fem.:* הוֹשִׁיעָה נסוג לקור
Jud. 7, 2. ידי הושיעה לי
Ps. 44, 4. וזרועם לא־הושיעה למו
Ps. 98, 1. הושיעה־לו ימינו
2 *perf.:* הוֹשַׁעְתָּ
Job. 26, 2. הושעת זרוע לא־עז
2 *perf.:* וְהוֹשַׁעְתָּ
Jud. 6, 14. והושעת את־ישראל

Digitized by Google

1 S. 23, 2. וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קְעִילָה
2 perf. c. suff.: דְּהוֹשַׁעְתָּנוּ
Jud. 8, 22. כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן
Ps. 44, 8. כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מְצָרֵינוּ
1 perf.: וְהוֹשַׁעְתִּי
Jes. 43, 12. אָנֹכִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי
Ez. 34, 22. וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי
Ez. 36, 29. וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם
Ez. 37, 23. וְהוֹשַׁעְתִּי אוֹתָם
Zeph. 3, 19. וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלָעָה
1 perf. c. suff.: וְהוֹשַׁעְתִּיךָ
1 Chr. 19, 12. יֶחֱזְקוּ מִמֶּךָּ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ
1 perf. c. suff.: וְהוֹשַׁעְתִּים
Hos. 1, 7. וְהוֹשַׁעְתִּים בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם
2 perf. pl.: דְּהוֹשַׁעְתֶּם
Jud. 12, 2. וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי מִיָּדָם
part.: מוֹשֵׁעַ sg.
Dt. 22, 27. וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ
Dt. 28, 29. כָּל־הַיָּמִים וְאֵין מוֹשִׁיעַ
Dt. 28, 31. לְאֹיְבַיִךְ וְאֵין לָךְ מוֹשִׁיעַ
Jud. 3, 9. מוֹשִׁיעַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
Jud. 3, 15. וַיָּקֶם יְיָ לָהֶם מוֹשִׁיעַ
Jud. 6, 36. אִם־יֵשְׁךָ מוֹשִׁיעַ
Jud. 12, 3. וָאֵרָאֶה כִּי־אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ
1 Sam. 10, 19. אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ
1 Sam. 11, 3. וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ
2 Sam. 22, 42. יְשׁוּעַ וְאֵין מוֹשִׁיעַ
2 Reg. 13, 5. וַיִּתֵּן יְיָ לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ
Ps. 7, 11. מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי־לֵב
Ps. 17, 7. מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
Ps. 18, 42. יְשׁוּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ
Jes. 19, 20. מוֹשִׁיעַ וְרִב וְהַצִּילֵם
Jes. 43, 11. וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ
Jes. 45, 15. אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ
Zach. 8, 7. הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי
part.: וּמוֹשִׁיעַ
Jes. 45, 21. וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי
Hos. 13, 4. וּמוֹשִׁיעַ אֵין בִּלְתִּי
part.: מַמְשִׁיעַ
1 Sam. 14, 39. כִּי חַי־יְיָ הַמּוֹשִׁיעַ
part.: לַמּוֹשִׁיעַ
Jes. 63, 8. וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ
part. c. suff.: מוֹשִׁיעִי
2 Sam. 22, 3. מִשִּׁעִי מֵחָמָס
part. c. suff.: מוֹשִׁיעֲךָ
Jer. 30, 10. 46, 27. מוֹשִׁיעַךְ מֵרָחוֹק
part. c. suff.: מוֹשִׁיעֵךְ p.
Jes. 43, 3. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ
part. c. suff.: מוֹשִׁיעֵךְ
Jes. 47, 15. תָּעוּ אִישׁ מוֹשִׁיעֵךְ
Jes. 49, 26. אֲנִי יְיָ מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ
Jes. 60, 16. כִּי־אֲנִי יְיָ מוֹשִׁיעֵךְ
part. c. suff.: מוֹשִׁיעוֹ
Jer. 14, 8. מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה
part. c. suff.: מוֹשִׁיעָם
Ps. 106, 21. שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם
part. pl.: מוֹשִׁיעִים
Neh. 9, 27. תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים
Obad. 1, 21. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
inf.: *הוֹשִׁיעַ
2 S. 3, 18. *הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
inf.: לְהוֹשִׁיעַ
Jer. 11, 12. וְהוֹשֵׁעַ לֹא־יוֹשִׁיעוּ לָהֶם
inf. constr.: לְהוֹשִׁיעַ
Dt. 20, 4. לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
Jud. 10, 1. לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
Jud. 10, 13. לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ
Jud. 13, 5. לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל
1 Sam. 14, 6. לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בִמְעָט
2 Sam. 10, 11. וְחִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ
2 Sam. 10, 19. לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת־בְּנֵי
1 Chr. 19, 19. לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי־עַמּוֹן
Ps. 76, 10. לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי־אָרֶץ
Ps. 109, 31. לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ

Jes. 63, 1. רַב לְהוֹשִׁיעַ
Jer. 14, 9. כַּגִּבּוֹר לֹא־יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ
Jer. 42, 11. לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיל
inf. constr.: לְהוֹשִׁיעַ
1 Sam. 25, 31. וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנִי לוֹ
inf. constr.: לְהוֹשִׁיעַ
Jes. 59, 1. לֹא־קָצְרָה יַד־יְיָ מֵהוֹשִׁיעַ
inf. c. suff.: לְהוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 31, 3. לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 71, 3. צַוִּיתָה לְהוֹשִׁיעֵנִי
Jes. 38, 20. יְיָ לְהוֹשִׁיעֵנִי
inf. c. suff.: לְהוֹשִׁיעֲךָ
Jer. 15, 20. לְהוֹשִׁיעֲךָ וּלְהַצִּילֶךָּ p.
inf. c. suff.: לְהוֹשִׁיעֶךָּ
Jer. 30, 11. נְאֻם־יְיָ לְהוֹשִׁיעֶךָ
inf. c. suff.: לְהוֹשִׁיעָהּ
2 Reg. 19, 34. חָגִיר חֹאת לְהוֹשִׁיעָהּ
Jes. 37, 35. עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ
imperat.: הוֹשִׁיעָה
Ps. 86, 2. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהָי
Jer. 31, 7. הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמֶּךָ
imperat.: הוֹשִׁיעָה
2 Sam. 14, 4. וַתֹּאמֶר הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 6, 26. הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
Ps. 12, 2. הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי־גָמַר
Ps. 20, 10. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
Ps. 28, 9. הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ
Ps. 60, 7. 108, 7. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי
Ps. 118, 25. אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה
imperat.: וְהוֹשִׁיעָה
Jos. 10, 6. וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעָזְרֵנוּ
Ps. 86, 16. וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ
impt. c. suff.: הוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 3, 8. הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהָי
Ps. 6, 5. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ
Ps. 7, 2. הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפָי
Ps. 22, 22. הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה
Ps. 31, 17. הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ
Ps. 54, 3. אֱלֹהִים בִּשְׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 59, 3. וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 69, 2. הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים
Ps. 109, 26. הוֹשִׁיעֵנִי כְחַסְדֶּךָ
Ps. 119, 94. לְךָ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 119, 146. קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
Jer. 17, 14. הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
impt. c. suff.: וְהוֹשִׁיעֵנִי
2 Reg. 16, 7. וְהוֹשִׁיעֵנִי מִכַּף מֶלֶךְ־אֲרָם
impt. c. suff.: וְהוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 71, 2. חֲטֵה־אֵלַי אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי
impt. c. suff.: הוֹשִׁיעֵנוּ
2 Reg. 19, 19. הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ
1 Chr. 16, 35. הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
Ps. 106, 47. הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
Jes. 37, 20. הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּדוֹ
imprt. c. suff.: וְהוֹשִׁיעֵנוּ
Jer. 2, 27. קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
1 imperf.: אוֹשִׁיעַ
Jud. 6, 15. בְּמַה אוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל
Jud. 7, 7. אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
Jes. 49, 25. וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ
Zach. 8, 13. כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
Zach. 10, 6. וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ
1 imperf.: וְאוֹשִׁיעָה
Jud. 10, 12. וְאוֹשִׁיעָה אֶתְכֶם מִיָּדָם
1 impf. c. suff.: אוֹשִׁיעֲךָ
2 Reg. 6, 27. מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ
2 imperf.: תּוֹשִׁיעַ
Jud. 6, 37. כִּי־תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי
2 Sam. 22, 28. וְאֶת־עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ
Ps. 18, 28. עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ
Ps. 36, 7. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ
Hab. 1, 2. חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ
2 imperf.: וְתוֹשִׁיעַ
2 Chr. 20, 9. וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ

2 impf. c. suff.: תּוֹשִׁיעֵנִי
2 Sam. 22, 3. מִחָמָס תּוֹשִׁיעֵנִי
2 impf. c. suff.: תּוֹשִׁיעֲנוּ
Jos. 22, 22. אַל־תּוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה
3 imperf.: יְהוֹשִׁיעַ for. sol.
1 S. 17, 47. לֹא בְחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ
Ps. 116, 6. דַּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ
3 imperf.: יוֹשִׁיעַ
Ps. 34, 19. וְאֶת־דַּכְאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ
Ps. 69, 36. כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן
Ps. 72, 4. יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן
Ps. 72, 13. וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ
Thr. 4, 17. אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשִׁיעַ
Job. 22, 29. וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשִׁיעַ
Jes. 45, 20. אֵל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ
Zeph. 3, 17. יוֹשִׁיעַ יָשִׁישׁ עָלַיִךְ
3 impf. ap.: וְיוֹשַׁע
Prv. 20, 22. קַוֵּה לַיְיָ וְיוֹשַׁע לָךְ
3 impf. ap.: וַיּוֹשַׁע
1 S. 23, 5. וַיּוֹשַׁע דָּוִד אֶת יֹשְׁבֵי קְעִילָה
2 Sam. 8, 6. 14. וַיּוֹשַׁע יְיָ אֶת־דָּוִד
Job. 5, 15. וַיּוֹשַׁע מִחֶרֶב מִפִּיהֶם
3 impf. ap.: וַיּוֹשַׁע
Ex. 14, 30. וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא
Jud. 3, 31. וַיּוֹשַׁע גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
1 Sam. 14, 23. וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא
1 Chr. 11, 14. וַיּוֹשַׁע יְיָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה
1 Chr. 18, 6. וַיּוֹשַׁע יְיָ לְדָוִיד
1 Chr. 18, 13. וַיּוֹשַׁע יְיָ אֶת־דָּוִיד
2 Chr. 32, 22. וַיּוֹשַׁע יְיָ אֶת־יְחִזְקִיָּהוּ
3 impf. c. suff.: וַיּוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 55, 17. וַיְיָ יוֹשִׁיעֵנִי
3 impf. c. suff.: וַיּוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 57, 4. יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי
3 impf. c. suff.: וַיּוֹשִׁיעֵנוּ
Jes. 33, 22. יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ
Hos. 14, 4. אַשּׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ
3 impf. c. suff.: וַיּוֹשִׁיעֵנוּ
1 Sam. 10, 27. מַה־יּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה
3 impf. c. suff.: וַיּוֹשִׁיעֵנוּ
1 Sam. 4, 3. וְיוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ
1 Sam. 7, 8. וְיוֹשִׁיעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים
Jes. 25, 9. קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ
3 impf. c. s. s.: וַיּוֹשִׁיעֲךָ
Hos. 13, 10. וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל־עָרֶיךָ
3 impf. c. s. s.: יוֹשִׁעֲךָ
2 Reg. 6, 27. אִם־יוֹשַׁע יְיָ
3 impf. c. s. s.: וַיּוֹשִׁעֲכֶם
Jes. 35, 4. הוּא יָבוֹא וְיוֹשִׁעֲכֶם
3 impf. c. s. s.: יוֹשִׁיעֲנוּ
Jes. 46, 7. מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעֶנּוּ
3 impf. c. s. s.: יוֹשִׁיעָם
Ps. 107, 13. 19 מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם
3 impf. c. s. s.: וַיּוֹשִׁיעֵם
Ps. 37, 40. וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ
Ps. 145, 19. שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם
3 impf. c. s. s.: וַיּוֹשִׁיעֵם
Jud. 3, 9. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם
2 Reg. 14, 27. וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד יָרָבְעָם
Ps. 106, 8. וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
Ps. 106, 10. וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא
3 impf. c. s. s.: וַיּוֹשִׁעֵם
Ex. 2, 17. וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשְׁעָן
3 impf. fem.: תּוֹשִׁיעַ
Job. 40, 14. כִּי־תוֹשִׁיעַ לְךָ יְמִינֶךָ
3 fem. ap.: וַתּוֹשַׁע
Jes. 59, 16. וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרֹעוֹ
Jes. 63, 5. וַתּוֹשַׁע לִי זְרֹעִי
3 fem. c. s. s.: תּוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 44, 7. וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי
3 fem. c. s. s.: וְתוֹשִׁיעֵנִי
Ps. 138, 7. וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ

2 pl.: תּוֹשִׁיעֵן
Jud. 6, 31. אִם־אַתֶּם תּוֹשִׁיעֻן אִישׁ
3 pl.: יוֹשִׁיעוּ
Jud. 10, 14. חֲמֹת יוֹשִׁיעוּ לָכֶם
Jer. 11, 12. לֹא־יוֹשִׁיעוּ לָהֶם
3 pl. c. suff.: יוֹשִׁיעֻךְ
Jer. 2, 28. יָקוּמוּ אִם־יוֹשִׁיעֻךְ
3 pl. c. suff.: וְיוֹשִׁיעֻךָ
Jes. 47, 13. יַעַמְדוּ־נָא וְיוֹשִׁיעֻךְ
3 impf. pl. c. s.: וְיוֹשִׁיעֻם
Neh. 9, 27. מוֹשִׁיעִים וְיוֹשִׁיעֻם
3 pl. c. suff.: וַיּוֹשִׁיעֵם
Jud. 2, 16. וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם
Nif-al: נוֹשַׁע 3 perf.
Dt. 33, 29. עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ
Jes. 45, 17. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ
2 perf. pl.: וְנוֹשַׁעְתֶּם
Num. 10, 9. וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם
1 perf. pl.: נוֹשָׁעְנוּ p.
Jer. 8, 20. וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשָׁעְנוּ
part.: נוֹשָׁע sg.
Ps. 33, 16. מֶלֶךְ גִּבּוֹר־חָיִל לֹא נוֹשָׁע
part.: וְנוֹשָׁע sg.
Zach. 9, 9. צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא
imprt. pl.: וְהִוָּשְׁעוּ
Jes. 45, 22. פְּנוּ־אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ
1 imperf.: אִוָּשֵׁעַ p.
2 Sam. 22, 4. וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ
Ps. 18, 4. וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ
1 imperf.: וְאִוָּשֵׁעַ p.
Jer. 17, 14. הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
1 imperf.: וְאִוָּשְׁעָה p.
Ps. 119, 117. סְעָדֵנִי וְאִוָּשְׁעָה
2 impf. fem.: תִּוָּשֵׁעִי p.
Jer. 4, 14. לְמַעַן תִּוָּשְׁעִי
3 imperf.: יִוָּשַׁע p.
Prv. 28, 18. הוֹלֵךְ תָּמִים יִוָּשַׁע
Jer. 30, 7. וּמִמֶּנָּה יִוָּשַׁע
3 fem.: תִּוָּשַׁע
Jer. 23, 6. בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה
Jer. 33, 16 בְּיָמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע יְהוּדָה
1 pl.: וְנִוָּשְׁעָה p.
Jes. 64, 4. עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ
1 pl.: וְנִוָּשְׁעָה
Ps. 80, 4. 8. וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה
Ps. 80, 20. הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה
2 pl.: תִּוָּשְׁעוּן p.
Jes. 30, 15. בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשָׁעוּן

יֶשַׁע

קל יֶשַׁע, ע"ז וְכִנּוּי יְשׁוּעָה. וְכִלְלוֹן סְקִילָה וְצֵדִים, כְּנֶגֶד וְהוֹשִׁיעַ לְמֵרָחֹק, וּמוֹס עוֹר וְיָשׁוּעַ [הִילֵּל] לְכֹכָּס וּמְרַכֵּס וְקוֹנֵיס וְכִדּוֹמֶס.

vel יֵשַׁע, n. m. (c. s. יְשׁוּעָתְךָ), liberatio ex angustiis, salvatio, salus, auxilium. LXX. σωτηρία, σωτήριον (σωτήρ, σώζειν), ἔλεος; יְשׁוּעָה, ἐγείρειν.

Ps. 20, 7. יָשַׁע יְמִינוֹ
בִּישׁוּעָה
Ps. 12, 6. אָשִׁית בִּישׁוּעָה יָפִיחַ לוֹ
Ps. 50, 23. בִּישׁוּעַ אֱלֹהִים
לִישׁוּעָה
Hab. 3, 13. לִישׁוּעַ עִמָּךְ
Hab. 3, 13. לִישׁוּעַ אֶת־מְשִׁיחֶךָ
f. al.: יְשַׁע p.
Job. 5, 11. וְקֹדְרִים שָׂגְבוּ יְשַׁע
Ps. 132, 16. וַחֲסִידֶיהָ אֲלִבִישׁ יְשַׁע
Jes. 45, 8. תִּפְתַּח־אֶרֶץ וְיִפְרוּ־יֶשַׁע
Jes. 61, 10. כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע
מִיְּשׁוּעָה
Job. 5, 4. יִרְחֲקוּ בָנָיו מִיְּשׁוּעָה

Digitized by Google

cum suff.: יְשָׁעִי
2 Sam. 22, 3. מגני וקרן ישעי
2 S. 22, 47. וירם אלהי צור ישעי
2 S. 23, 5. כי־כל־ישעי וכל־חפץ
Ps. 18, 3. מגני וקרן ישעי
Ps. 18, 47. וירום אלהי ישעי
Ps. 25, 5. כי־אתה אלהי ישעי
Ps. 27, 9. אלהי ישעי
Ps. 62, 8. על־אלהים ישעי
Jes. 51, 5. יצא ישעי
Mich. 7, 7. אוחילה לאלהי ישעי
Hab. 3, 18. אגילה באלהי ישעי
cum suff.: וְיִשְׁעִי
Ps. 27, 1. יי אורי וישעי
cum suff.: יְשָׁעֵנוּ
1 Chr. 16, 35. אלהי ישענו
Ps. 65, 6. תכוננו אלהי ישענו
Ps. 79, 9. עזרנו אלהי ישענו
Ps. 85, 5. שובינו אלהי ישענו
Ps. 95, 1. נריעה לצור ישענו
cum suff.: יְשָׁעֲךָ
Jes. 17, 10. אלהי ישעך
Jes. 62, 11. הנה ישעך בא
cum suff.: יְשׁוּעֲךָ p.
2 Sam. 22, 36. ותתן־לי מגן ישעך
Ps. 18, 36. ותתן־לי מגן ישעך
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
Ps. 69, 14. עני באמת ישעך
cum suff.: וְיֵשַׁעֲךָ
Ps. 85, 8. וישעך תתן־לנו
cum suff.: יִשְׁעוֹ
Ps. 24, 5. וצדקה מאלהי ישעו
Ps. 85, 10. אך קרוב ליראיו ישעו
יְשׁוּעָה
ג״כ וכסלכם כמו יֶשַׁע, לומר פדיס ופטן וכוזקה לתיקון, ולפעמים כמו נצוח ושובר וסלטה וכדומה.
n. f. (poët. יְשׁוּעָתָה), sicut יֶשַׁע, extractio ex angusto, vindicatio in prosperum felicemque statum, salvatio, gratia dei salutaris, etiam metonym. de ipso salutis auctore. LXX. σωτηρία, σωτήρ.
Ps.119,155. רחוק מרשעים ישועה
Jes. 26, 1. ישועה ישית חומות וחל
Jes. 49, 8. וביום ישועה עזרתיך
Jes. 52, 7. משמיע ישועה
Jes. 59, 17. וכובע ישועה בראשו
Jes. 60,18. וקראת ישועה חומתיך
Hab. 3, 8. מרכבתיך ישועה
וְיִשׁוּעָה
Ps. 118, 15. קול ׀ רנה וישועה
הַיְשׁוּעָה
1 S. 14, 45. הישועה הגדולה הזאת
Ps. 3, 9. ליי הישועה
Jes. 12, 3. ממעיני הישועה
בְּיִשׁוּעָה
Ps. 149, 4. יפאר ענוים בישועה
לִישׁוּעָה
Ex. 15, 2. ויהי־לי לישועה
2 Sam. 10, 11. והיתה לי לישועה
Job. 13, 16. גם־הוא לי לישועה
Ps. 118, 14. ויהי־לי לישועה
Ps. 118, 21. ותהי־לי לישועה
Jes. 12, 2. ויהי לי לישועה
Jes. 59, 11. לישועה רחקת ממנו
cum h finis: יְשׁוּעָתָה
Ps. 3, 3. אין ישועתה לו
Jon. 2, 10. ישועתה ליי
cum h finis: לְיִשְׁעָתָה
Ps. 80, 3. ולכה לישעתה לנו
constr.: יְשׁוּעַת
Ex. 14, 13. וראו את־ישועת יי
2 Chr. 20, 17. וראו את־ישועת יי
Ps. 14, 7. מי יתן מציון ישועת
Ps. 98, 3. את ישועת אלהינו
Jes. 52, 10. את ישועת אלהינו
cum suff.: יְשׁוּעָתִי
Job. 30, 15. וכעב עברה ישעתי
cum suff.: יְשׁוּעָתִי
Ps. 62, 2. ממנו ישועתי
Ps. 88, 2. יי אלהי ישועתי
Ps. 89, 27. אתה אלי וצור ישועתי
Ps. 140, 8. אדני עז ישועתי
Jes. 12, 2. אל ישועתי אבטח
Jes. 49, 6. ישועתי עד־קצה הארץ
Jes. 56, 1. כי־קרובה ישועתי
cum suff.: וְיִשׁוּעָתִי
Ps. 62, 3. 7. אך־הוא צורי וישועתי
Jes. 51, 6. וישועתי לעולם תהיה
Jes. 51, 8. וישועתי לדור דורים
cum suff.: בִּישׁוּעָתִי
Ps. 91, 16. ואראהו בישועתי
cum suff.: יְשׁוּעָתֵנוּ
Ps. 68, 20. האל ישועתנו
Jes. 33, 2. אף־ישועתנו בעת
cum suff.: יְשׁוּעָתֶךָ
Ps. 35, 3. ישעתך אני
cum suff.: יְשׁוּעָתֶךָ
Ps. 69,30. ישועתך אלהים תשגבני
cum suff.: יְשׁוּעָתֶךָ p.
Ps. 67, 3. בכל־גוים ישועתך
Ps. 70, 5. אחבי ישועתך
cum suff.: בִּישׁוּעָתֶךָ p.
1 Sam. 2, 1. כי שמחתי בישועתך
Ps. 9, 15. אגילה בישועתך
Ps. 13, 6. יגל לבי בישועתך
Ps. 20, 6. נרננה בישועתך
Ps. 21, 6. גדול כבודו בישועתך
Ps. 106, 4. פקדני בישועתך
cum suff.: וּבִישׁוּעָתֶךָ
Ps. 21, 2. ובישועתך מה־יגיל מאד
cum suff.: לִישׁוּעָתֶךָ
Gn. 49, 18. לישועתך קויתי יי
Ps. 119, 166. שברתי לישועתך יי
cum suff.: לִישׁוּעָתֶךָ p.
Ps. 119, 123. עיני כלו לישועתך
Ps. 119, 174. תאבתי לישועתך
cum suff.: יְשׁוּעָתוֹ
Dt. 32, 15. וינבל צור ישעתו
cum suff.: יְשׁוּעָתוֹ
1 Chr. 16, 23. מיום־אל־יום ישועתו
Ps. 96, 2. מיום־ליום ישועתו
Ps. 98, 2. הודיע יי ישועתו
cum suff.: בִּישׁוּעָתוֹ
Ps. 35, 9. תשיש בישועתו
Ps. 78, 22. ולא בטחו בישועתו
Jes. 25, 9. ונשמחה בישועתו
cum suff.: וְיִשׁוּעָתָהּ
Jes. 62, 1. וישועתה כלפיד יבער
pl.: יְשׁוּעוֹת, יְשׁוּעֹת
2 Sam. 22, 51. מגדל ישועות
Ps. 18, 51. מגדל ישועות מלכו
Ps. 28, 8. ומעוז ישועות משיחו
Ps. 42, 6. ישועות פניו
Ps. 42, 12. 43, 5. ישועת פני ואלהי
Ps. 44, 5. צוה ישועות יעקב
Ps.74,12. פעל ישועות בקרב הארץ
Ps. 116, 13. כוס־ישועות אשא
Jes. 26, 18. ישועת בל־נעשה־ארץ
Jes. 33, 6. חסן ישועת
pl.: יְשׁוּעֹת
Ps. 53, 7. מציון ישועות ישראל
מוֹשָׁעָה
ג״כ ופן נכנו, כלינן סקנוליים, והכלון סכנוי של יהושע.
n. f. pluralet. coll., tanquam salvationes, salus omnimoda. LXX. τοῦ σώζειν.
pl.: לְמוֹשָׁעוֹת
Ps. 68, 21. האל לנו אל למושעות
שׁוּעַ v.
ג״כ כמו יְשׁוּעַ, והכנון פסנן של לומר לים עבד וכוח ומוכלח [ליי־כעב, פאלכנעפמעב], מפעטות פשרש יעע, ושלוב סכוח והסרקנפ על פסכלח יהוע.
n. m. (factum ex יְשׁוּעַ), amplus, dives, potens, a v. יָשַׁע, vi arabici *vasia*. LXX. τιμὴν τιθέναι, σιγᾶν, πλανᾶν.
Job. 34, 19. ולא נכר־שוע לפני־דל
Jes. 32, 5. ולכילי לא יאמר שוע
cum suff.: שׁוּעֲךָ v.
Job.36,19. *היערך שוע לא בצר
תְּשׁוּעָה
ג״כ ומכוון כמו יְשׁוּעָה, כלי סכלל, ונקשר ג״י נפעל לף מעמיי נקבל לפעמים, כמו לקל שוב, נפליסק מקלי פשוטה, ומלקטו לונפלות לנוב.
n. f., sicut תְּשׁוּעָה, salus, prosperitas, auxilium, etiam de eo, in quo salus consistit, sicut σωτήριον, Luc. 2, 30. LXX. σωτηρία, σωτήριον, βοήθεια.
1 S. 11, 9. מחר תהיה־לכם תשועה
1 S. 11, 13. כי היום עשה־יי תשועה
1 S. 19, 5. ויעש יי תשועה גדולה
2 S.23,10.12. ויעש־יי תשועה גדולה
2Rg.5,1 כי־בו נתן־יי תשועה לארם
2 Reg. 13, 17. חץ־תשועה ליי
2 Reg. 13, 17. וחץ־תשועה בארם
1 Chr. 11, 14. תשועה גדולה
2 Chr. 6, 41. ילבשו תשועה
Ps.144,10. הנותן תשועה למלכים
Ps. 146, 3. שאין לו תשועה
Jes. 46, 13. ונתתי בציון תשועה
וּתְשׁוּעָה
Prv. 11,14. 24,6. ותשועה ברב יועץ
הַתְּשׁוּעָה
Jud. 15,18. התשועה הגדלה הזאת
2 S. 19, 3. ותהי התשועה ביום ההוא
Prv. 21, 31. וליי התשועה
לְתְשׁוּעָה
1 Chr. 19, 12. והיית לי לתשועה
Ps. 33, 17. שקר הסוס לתשועה
constr.: תְּשׁוּעַת
Ps.60,13.108,13. ושוא תשועת אדם
Jes. 45, 17. תשועת עולמים
Jer.3,23. ביי אלהינו תשועת
constr.: וּתְשׁוּעַת
Ps. 37, 39. ותשועת צדיקים מיי
constr.: לְתְשׁוּעַת
Thr. 3, 26. ודומם לתשועת יי
cum suff.: תְּשׁוּעָתִי
Ps. 38, 23. אדני תשועתי
Ps. 51, 16. אלהי תשועתי
cum suff.: וּתְשׁוּעָתִי
Jes. 46, 13. ותשועתי לא תאחר
cum suff.: תְּשׁוּעָתֶךָ
Ps. 119, 41. תשועתך כאמרתך
cum suff.: תְּשׁוּעָתֶךָ p.
Ps. 40, 17. אהבי תשועתך
Ps. 71, 15. כל־היום תשועתך
cum suff.: וּתְשׁוּעָתֶךָ
Ps. 40, 11. ותשועתך אמרתי
cum suff.: לְתְשׁוּעָתֶךָ
Ps.119, 81. כלתה לתשועתך נפשי
יְשֻׁפָּה
ג״כ לפן יקנה, ולפן ולפ כקלפ גכ כן נעכני וכנפני עכנ, ולפ יעעני לכוונה.
n. f. lapidis pretiosi, ἴασπις, arab. *jashaf*, *jashab*, *jashf* (v. Arab. Ez. 28, 13.), origine incognita. Vulg. ex Graeco: *onychinus*. Onkel. סַנְטִירֵי. Hieros. I. מַרְגְּנִיתָא אַסְנְטוּרִין. Hierosol. II. מַרְגָּלִיתָא. Samar. עברבר. LXX. ὀνύχιον, ὀνύχινον.
וַיְשַׁפֵּהוּ
Ex. 28, 20. תרשיש ושהם וישפה
Ex. 39, 13. תרשיש שהם וישפה
Ez. 28, 13. תרשיש שהם וישפה

יָשַׁר

פעל נוזד, והפעיל יְיַשֵּׁר ופע יְשַׁר, ומפנפ כמו אָשַׁר לפיל, וכמו בָּשַׁר לקמן, לומר היות מוכן ומוקס, נפין עקפות ונעיס, והיות כמעגל המוצע [נערפלע ויין], לכן מהלוך נכוכות ויציכה מקנגל לל שטס. ומוס ההפלל המוסריי היות כשר וכן וככוח [נעפע ויין], לו מדרך היות מסולל ומפולם ומקוקן [מכנען ויין], ויפרס כפע כתנקוק הכלון מסולנת ומפולפת הכפע, מקוקנת ומלומפת ומצוקפת [נעוקפת-עינע, נעכוסינע ויין]. הכנך קווק הפעולה ויולף, והכנכ פעולי לל הכנך, נהפלל על תקון הרקפת הוסכ לפקיס, והכוסף לו מיסור ההפנעה והרלוקות, לו מיסור דרך. מקנוע הפרס יָשָׁר, וכן אָשָׁר, בָּשַׁר, ומקנף המקנוע מקנל שָׁר, לפר מעכו שׁוּר הפס, וגס לניך לן הפווי.
v. intr. (impf. יִישַׁר, semel שָׁר), sicut אָשַׁר, בָּשַׁר, rectum, planum esse, recta via incedere (opp. שָׁגָה), trop. ritum, justum esse, in phrasi hac יָשַׁר בְּעֵינַי h. e. placet mihi, videtur, probatur, acceptum est, vel de animo, tranquillum, sedatum esse, omni perturbatione carere, Hab. 2,4. Aquila: ἰδοὺ νωχελευομένου οὐκ εὐθεία ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. *Pi.* rectum, planum facere, dirigere, trop. rectum declarare. *Pu.* prt., de auro tanquam planato h. e. malleo diducto, tenui, ut corpori solido induci queat. *Hi.* de vultu, recta prospicere, non perversis oculis et modo ad dextram, modo ad sinistram deflectentibus. Radix est *shar*, q. v. s. v. שָׁר, unde n. שִׁיר. LXX. εὐθύνειν, κατάγειν, εὐδοκεῖν, ἀρέσκειν, ἀρχή; *Pi*, εὐθὺ ποιεῖν, κατευθύνειν, κατορθοῦν; הַיָּשִׁיר נֶגֶד, νεύειν δίκαια.
3 perf.: יָשַׁר
1 Chr. 13, 4. כי־ישר הדבר בעיני
Jer.18,4. כאשר ישר בעיני היוצר
Jer. 27, 5. לאשר ישר בעיני
3perf.fem.: יָשְׁרָה
Jud.14,3 אותה קח־לי כי־היא ישרה
Hab. 2, 4. לא־ישרה נפשו בו
3 perf. pl.: יָשְׁרוּ
1 Reg. 9, 12. ולא ישרו בעיניו
3 imperf.: יְיַשֵּׁר
Nu.23,27. אולי יישר בעיני האלהים
3 imperf.: וַיְיַשֵּׁר
1 Sam. 18, 20. וישר הדבר בעיניו
1 S.18, 26. וישר הדבר בעיני דוד
3 imperf.: וַיְיַשֵּׁר
2S.17,4 ויישר הדבר בעיני אבשלום
2Chr.30,4 ויישר הדבר בעיני המלך

Digitized by Google

3impf.fem.: וַתְּיַשֶּׁר
Jud. 14, 7. ותישר בעיני שמשון
3 fem.: וַיְּיַשְּׁרֶנָּה *v. Masora.*
1 S. 6, 12. וישרנה הפרות בדרך
Pi-el: יִשֵּׁר
1 perf. יִשַּׁרְתִּי
Ps. 119, 128. כל־פקודי כל ישרתי
part. pl.: מְיַשְּׁרִים
Prv. 9, 15. המישרים ארחותם
imprt. pl.: יַשְּׁרוּ
Jes. 40, 3. ישרו בערבה
1 imperf.: אֲיַשֵּׁר
Jes. 45, 2. והדורים אושר
Jes. 45, 13. וכל־דרכיו אישר
3 imperf.: יְיַשֵּׁר
Prv. 3, 6. והוא יישר ארחתיך
3 imperf.: יְיַשֵּׁר־
Prv. 15, 21. ואיש תבונה יישר־לכת
3 impf. c. suff.: וַיְיַשְּׁרֵם
2 Chr. 32, 30. ויישרם למטה מערכה
3 fem.: תְּיַשֵּׁר
Prv. 11, 5. צדקת תמים תישר דרכו
Pu-al: יְשֻׁר
part.: מְיֻשָּׁר
1 Reg. 6, 35. מישר על־המחקה
Hif-il: הֹוִשִׁיר, הַיְשִׁיר
imperat.: הַיְשַׁר K'tib.
Ps. 5, 9. חושר לפני דרכך
3 impf. pl.: יְיַשִּׁירוּ
Prv. 4, 25. ועפעפיך יישירו נגדך

יָשָׁר

ת"ו ולבקנס יְשָׁרָה, וסימנך נכל קומן כסעל, או נכוח ומשונע נקין עקוש, ולכל סכוכיות של עקלקל ועקש, או נמכוון סיסורי, כמו נלך נקוש ועוג וכשר [רעכט, כילליג, געפֶּאלליג], ומוס נשווי על תמים ותס-לנ. וסמר סיסר לס"ו כמו ספר סיסרים, לומר מן הגנוזים וסלוקמים והתמיעים, ולמן הגנוזים וסלוקמים מלמעת ד', או נמ מסולל ומסולם מלרך, וכדומס מן השלמות.

adj. m. (f. יְשָׁרָה), rectus, planus (opp. עִקֵּשׁ, עֲקַלְקַל, obliquus, tortuosus, perversus), trop. vel neutr. id quod jucundum, probabile, acceptum est, vel de personis, probus, integer, de hominibus potissimum, qui ad regulam voluntatis divinae vitam suam informant atque a dei verbo neque dextrorsum neque sinistrorsum recedunt. Hinc סֵפֶר הַיָּשָׁר, *βίβλος εὐθέων*, quo, ut videtur, heroum sanctorum laudes carminibus erant celebratae. LXX. *εὐθύς, ὀρθιος, ὀρθός, δίκαιος, ὅσιος, ἀληθινός (ἀλήθεια); τὰ ἀγαθά, βέλτιον, ἄριστος, καλός, ἀνδρεῖος*; יְשַׁר לֵבָב, *προθύμως*; יָשָׁר בְּעֵינַי, *δοκεῖν.*

1 Sam. 29, 6. חי־יי כי־ישר אתה
2 Sam. 19, 7. כי־אז ישר בעיניך
2 Rg. 10, 15. היש את־לבבך ישר
Job. 23, 7. שם ישר נוכח עמו
Ps. 11, 7. ישר יחזו פניתו
Ps. 33, 4. כי־ישר דבר־יי
Ps. 37, 37. שמר־תם וראה ישר
Ps. 92, 16. להגיד כי־ישר יי
Prv. 12, 15. דרך אויל ישר בעיניו
Prv. 14, 12. יש דרך ישר לפני־איש
16, 25.
Prv. 20, 11. אם־זך ואם־ישר פעלו
Prv. 21, 2. כל־דרך איש ישר בעיניו
Prv. 21, 8. וזך ישר פעלו
Eccl. 7, 29. את־האדם ישר

Jes. 26, 7. ישר מעגל צדיק
Jer. 31, 9. בדרך ישר
Mich. 7, 4. ישר ממסוכה
וְיָשָׁר
Dt. 32, 4. צדיק וישר הוא
Job. 1, 1. תם וישר וירא אלהים
Job. 1, 8. 2, 3. תם וישר ירא אלהים
Job. 8, 6. אם־זך וישר אתה
Job. 33, 27. וישר העויתי
Ps. 25, 8. טוב־וישר יי
Ps. 111, 8. עשוים באמת וישר
Ps. 119, 137. וישר משפטיך
Prv. 21, 29. וישר הוא יכין דרכיו
Mich. 7, 2. וישר באדם אין
הַיָּשָׁר
Dt. 6, 18. ועשית הישר והטוב
Dt. 12, 25. כי־תעשה הישר בעיני יי
Dt. 13, 19. לעשות הישר בעיני יי
Dt. 21, 9. כי־תעשה הישר בעיני יי
Jos. 10, 13. כתובה על־ספר הישר
Jud. 17, 6. 21, 25. חישר בעיניו יעשה
2 S. 1, 18. הנה כתובה על־ספר הישר
1 Reg. 11, 33. לעשות חישר בעיני
1 Reg. 11, 38. ועשית הישר בעיני
1 Reg. 14, 8. לעשות רק הישר בעיני
1 Rg. 15, 5. אשר עשה דוד את־הישר
1 Reg. 15, 11. ויעש אסא הישר
1 Reg. 22, 43. לעשות חישר בעיני יי
2 Rg. 10, 30. הטיבת לעשות הישר
2 Reg. 12, 3. ויעש יהואש הישר
2 Reg. 14, 3. ויעש הישר בעיני יי
15, 3. 34. 18, 3. 22, 2.
2 Rg. 16, 2. ולא־עשה הישר בעיני
2 Chr. 20, 32. לעשות הישר בעיני יי
2 Chr. 24, 2 ויעש יהואש הישר בעיניו
2 Chr. 25, 2. ויעש הישר בעיני יי
26, 4. 27, 2. 29, 2. 34, 2.
2 Chr. 28, 1. ולא־עשה הישר בעיני יי
Jer. 34, 15. את־הישר בעיני
Jer. 40, 4. ואל־הישר בעיניך
Jer. 40, 5. אל־כל־הישר בעיניך
Mich. 2, 7. עם הישר חולך
וְהַיָּשָׁר
Ex. 15, 26. והישר בעיניו תעשה
Dt. 12, 28. הטוב והישר בעיני יי
2 Rg. 10, 3. וראיתם הטוב והישר
2 Chr. 14, 1. ויעש אסא הטוב והישר
2 Chr. 31, 20. ויעש הטוב והישר
וְכַיָּשָׁר
Jos. 9, 25. כטוב וכישר בעיניך
Jer. 26, 13. וכישר בעיניכם
constr.: יְשַׁר־
Prv. 29, 27. ותועבת רשע ישר־דרך
pl.: יְשָׁרִים
Nu. 23, 10. תמת נפשי מות ישרים
Neh. 9, 13. משפטים ישרים
Job. 4, 7. ואיפה ישרים נכחדו
Job. 17, 9. ישמו ישרים על־זאת
Ps. 19, 9. פקודי יי ישרים
Ps. 49, 15. וירדו בם ישרים
Ps. 107, 42. יראו ישרים וישמחו
Ps. 111, 1. בסוד ישרים ועדה
Ps. 112, 2. דור ישרים יברך
Ps. 140, 14. ישבו ישרים את־פניך
Prv. 2, 21. כי־ישרים ישכנו־ארץ
Prv. 3, 32. ואת־ישרים סודו
Prv. 11, 3. תמת ישרים תנחם
Prv. 11, 6. צדקת ישרים תצילם
Prv. 11, 11 בברכת ישרים תרום קרת
Prv. 12, 6. ופי ישרים יצילם
Prv. 14, 9. ובין ישרים רצון
Prv. 14, 11. ואהל ישרים יפריח
Prv. 15, 8. ותפלת ישרים רצונו
Prv. 15, 19. וארח ישרים סללה
Prv. 16, 13. ודבר ישרים יאהב
Prv. 16, 17. מסלת ישרים סור מרע

Prv. 21, 18. ותחת ישרים בוגד
Prv. 28, 10. משטה ישרים בדרך רע
Hos. 14, 10. כי־ישרים דרכי יי
pl.: וְיְשָׁרִים
Prv. 8, 10. וישרים למצאי דעת
Prv. 29, 10. וישרים יבקשו נפשו
Dan. 11, 17. וישרים עמו
pl.: לַיְשָׁרִים
Ps. 33, 1. לישרים נאוה תהלה
Ps. 112, 4. זרח בחשך אור לישרים
Prv. 2, 7. וצפן לישרים תושיה
pl.: וְלַיְשָׁרִים
Ps. 125, 4. ולישרים בלבותם
pl. constr.: יְשָׁרֵי
2 Chr. 29, 34. כי הלוים ישרי לבב
Ps. 7, 11. מושיע ישרי־לב
Ps. 32, 11. כל־ישרי־לב
Ps. 37, 14. לטבוח ישרי־דרך
Ps. 64, 11. ויתהללו כל־ישרי־לב
Ps. 94, 15. ואחריו כל־ישרי־לב
pl. constr.: לְיִשְׁרֵי־
Ps. 11, 2. לישרי־לב
Ps. 36, 11. וצדקתך לישרי־לב
pl. constr.: וְלִיְשָׁרֵי־
Ps. 97, 11. ולישרי לב שמחה
adj. fem.: יְשָׁרָה *sg.*
Esr. 8, 21. לבקש ממנו דרך ישרה
Ps. 107, 7. וידריכם בדרך ישרה
Ez. 1, 7. ורגליהם רגל ישרה
adj. fem.: הַיְשָׁרָה *sg.*
Mich. 3, 9. ואת כל־הישרה יעקשו
adj. fem.: וְהַיְשָׁרָה *sg.*
1 S. 12, 23. בדרך הטובה והישרה
pl. fem.: יְשָׁרוֹת
Ez. 1, 23. כנפיהם ישרות
יְשֻׁרוּן

ת"ו ולמעת הרמ"נ מגורת יְשָׁר, ולכ פיסוד יָשָׁר נדומס לל יָשָׁר, ומוס הסקמן יְשֻׁרוּן, כמו זְבֻלוּן מן זָבָל, ומעמנס לפ"ו עס יסל ומס ולניק, כמו ליעקל. ולפעמ שכוונס לנקמני סלמנות, שנקלמו יְשָׁרִים, כלניקק נמרמק על ספר סיסר, וס לנרמס יעקק ויעקב שנקלמו יְשָׁרִים, וכן נקלמו נני ישראל יְשָׁרִים [מלנר כ"נ יְ; קליפ ק"נ מ"נ; קיק ק'; דכיקל יק יְ; נכוכיות לל נני עולם, שמס סנויס. לוולס לדק סמעונס נמכוונת מן ישראל, נסופי סמקמן, ולא מפקוור.

n. m. dimin. (a prt. יָשָׁר = יָשָׁר, ad s. f. זְבֻלִין a n. זָבָל), gens proba et justa, tanquam *rectula*. Sic *Ibn-Ezra*, acclamantibus Aq. Symm. Theod., qui vertunt: *εὐθύς*. Fortasse vertendum: gens a rectis (h. e. Abrahamo, Isaaco, Iacobo, a quibus etiam Genesis *Βίβλος Εὐθέων* appellatur) oriunda. Alii hoc nomen ex forma pleniori *Iisraëlun*, ut fit in blandis nominibus, compendio ortum esse arbitrantur. Trg. constanter: יִשְׂרָאֵל. Gr. Venet. *Ἰσραελίσκος.*

Dt. 32, 15. וישמן ישרון ויבעט
Dt. 33, 26. אין כאל ישרון
בְּיִשֻׁרוּן
Dt. 33, 5. ויהי בישרון מלך
וְיִשֻׁרוּן
Jes. 44, 2. וישרון בחרתי בו
יְשַׁר

ת"ו ומופעת, ומעונן סכוכיות ומיעקמות סדרך, ומוס סשלמ על יסור סמלות, על לדק ותמימות, מן נדנור סן נמעמס, מן נסקמר עס לנ, מן נלי מקמר.

n. m., rectitudo, planities viae, trop. rei alicujus cum ipsius regula congruentia, morum factorumque integritas, adjecto plerumque nomine לֵבָב; etiam de verbis cum veritate convenientibus. LXX. *εὐθύτης, ἁπλότης, ὁσιότης, ὀρθός, δίκαιος, ἀληθινός, καθαρός*; בְּיֹשֶׁר, *ὀρθῶς.*

Job. 6, 25. מה־נמרצו אמרי־ישר
Job. 33, 3. ישר־לבי אמרי
Prv. 2, 13. העזבים ארחות ישר
Prv. 4, 11. במעגלי־ישר
Prv. 17, 26. להכות מיבים על־ישר
Eccl. 12, 10. וכתוב ישר דברי אמת
וְיָשָׁר
Ps. 25, 21. תם־וישר יצרוני
בְּיָשָׁר
1 Chr. 29, 17. אני בישר לבבי
Ps. 119, 7. אודך בישר לבב
וּבְיָשָׁר
Dt. 9, 5. לא בצדקתך וביושר לבבך
1 Reg. 9, 4. בתם־לבב וביושר
מְיֻשָּׁר
Prv. 11, 24 וחשך מישר אך־למחסור
cum suff.: יְשָׁרוֹ
Job. 33, 23. להגיד לאדם ישרו
cum suff.: בְּיָשְׁרוֹ
Prv. 14, 2. הולך בישרו ירא יי
יְשָׁרָה

ת"ו קן נסמין יְשֹׁרֶת, גויר יֹשֶׁר, כמעמ עול נמע"ת, לו מסוף מן יְשָׁרָה, כמעמ עול נמעמ, ומסמיעים לכוד כנוי על מיזור. ומס מסכיל סמסונס, סלל מרמס מסמס סנף מיֹשֶׁר דומס לו נסולמס, ונמעמ נל נמכוון מסיומת כמו סנף.

n. m., planities, de regione planissimo in loco explicata camporumque patentium aequore, etiam trop. de vitae integritate, quae omnibus anfractibus atque ambagibus caret. LXX. *εὐθύτης* (*εὐθύς, κατευθύνειν*), *πεδίον* (*πεδινός, πεδεινός*), *κατορθοῦν.*

Ps. 27, 11. ונחני בארח מישור
Ps. 45, 7. מישר שבט מלכותך
Ps. 67, 5. כי־תשפט עמים מישר
Ps. 143, 10. תנחני בארץ מישור
הַמְּיִשׁוֹר *n. p.*
Dt. 3, 10. כל־ערי המישר וכל־הגלעד
Dt. 4, 43. בארץ המישר לראובני
Jos. 13, 9. וכל־המישר מידבא
Jos. 13, 16. וכל־המישר עד־מידבא
Jos. 13, 21. וכל ערי המישר
Jer. 21, 12. ישבת העמק צור המישר
Jer. 48, 8. ונשמד המישר
Jer. 48, 21. אל־ארץ המישר
בַּמִּישׁוֹר *n. p.*
Jos. 13, 17. וכל־עריה אשר במישור
Jos. 20, 8. את־בצר במדבר במישר

Digitized by Google

1 Reg. 20, 23. נלחם אתם במישור
1Rg. 20,25. ונלחמה אותם במישור

בְּמִישׁוֹר

Ps. 26, 12. רגלי עמדה במישור
Jes. 11, 4. והוכיח במישור

וּבְמִישׁוֹר

2 Chr. 26, 10. ובשפלה ובמישור

וּבְמִישׁוֹר

Mal 2,6. בשלום ובמישור הלך אתי

לְמִישׁוֹר

Jes. 40, 4. והיה העקב למישור
Jes. 42, 16. ומעקשים למישור
Zach. 4, 7. לפני זרבבל למישור

מֵישָׁר

ג' ואף נכוני מֵישָׁרִים, וחוץ מופנה, לבן בדרך קנוני נכוני. ממעכ מכוון ויצרון ותעיות וכל כיוצ מס. ואין זיסיס כטעמי סלק ידוע, ופעלמו מִישָׁר לעיל. ודע שנשפכ ענייניאום מזכיר עוד מזמות יְשָׁרָה, יְשׁוּרִי, וְתֵיַשְׁרֵהוּ, יַשְׁרָתָה, והקוקיי יְשָׁרֵנִי וכדומפ.

n. m. pluralet. (מֵישָׁרִים), rectitudo, sinceritas, justitia, concordia, *adverb.* (praefixo ב, ל vel absol.), recta, vel trop. sincere. LXX. *εὐθύτης* (*εὐθύς*, *κατευθύνω*), *ὀρθός* (*κατορθοῦν*), *ἀλήθεια*, *δικαιοσύνη*, *συνθήκη*.

pl.: מֵישָׁרִים

Ps. 17, 2. עיניך תחזינה מישרים
Ps. 58, 2. מישרים תשפטו בני אדם
Ps. 75, 3. אני מישרים אשפט
Ps. 99, 4. אתה כוננת מישרים
Prv. 8, 6. ומפתח שפתי מישרים
Prv. 23, 16. ברבר שפתיך מישרים
Cant. 1, 4. מישרים אהבוך
Jes. 26, 7. ארח לצדיק מישרים
Jes. 33, 15. ודבר מישרים
Jes. 45, 19. מגיד מישרים
Dan. 11, 6. לעשות מישרים

pl.: וּמֵישָׁרִים

1 Chr. 29, 17. ומישרים תרצה
Prv. 1, 3. צדק ומשפט ומישרים
Prv. 2, 9. ומישרים כל־מעגל־טוב

pl.: בְּמֵישָׁרִים *adv.*

Ps. 9, 9. ידין לאמים במישרים
Ps. 96, 10. ידין עמים במישרים
Ps. 98, 9. ועמים במישרים
Prv. 23, 31. יתהלך במישרים

pl.: לְמֵישָׁרִים *adv.*

Cant. 7, 10. הולך לדודי למישרים

שָׁרוֹן

שע, ון יְשָׁרוֹן מסקנכ, ומעכמ מישוב וסכל וכר נרקב [פלַאֲנע], וכפרע לפרע.

n. pr. (factum ex יְשָׁרוֹן), planities, regio campestris et pascuosa, monti Carmeli ad austrum subjecta. LXX. *δρυμός*, *πεδίον*.

n. p. לַשָּׁרוֹן

Jos. 12, 18. מלך לשרון אחד

n. p. הַשָּׁרוֹן

Cant. 2, 1. אני חבצלת השרון
Jes. 33, 9. היה השרון כערבה
Jes. 65, 10. והיה השרון לנוה־צאן

n. p. וְהַשָּׁרוֹן

Jes. 35, 2. הדר הכרמל והשרון

n. p. בַּשָּׁרוֹן

1 Chr. 27, 29. הבקר הרעים בשרון

יְשַׁשׁ

שׁ יָשׁ, וסוף יַשׁ, ולכ הי' תעכות, ונלעי דופס לפ' עס שִׁישׁ לקמן, ותעכות נפעל כמו בָּשׁ לעיל, ע"פ

זקן וישש

יָשִׁישׁ

ת"ש כמו יָשָׁשׁ נסמוך סלבי, וכן יָגֵעַ, יָגִיעַ.

adj. m., vi eadem, qua יָשָׁשׁ, prolongato *Zere*, sicut יָגֵעַ transit in יָגִיעַ. LXX. *πρεσβύτης*, *πρεσβύτερος*, *παλαιός*, *πολὺς χρόνος*.

Job. 15, 10. גם־שב גם־ישיש בנו

pl.: יְשִׁישִׁים

Job. 32, 6. ואתם ישישים

pl.: וְיִשִׁישִׁים

Job. 29, 8. וישישים קמו עמדו

pl.: בְּיִשִׁישִׁים

Job. 12, 12. בישישים חכמה

יִתֵּב

פעל נסמכי, כמו יָשֵׁב נענכי, כסמר סלעתי לעיל הסעתות וסעסקר, וסכוסף אוֹתָב לו חוֹתֵב, כמו סכוסף נענכי, וספעולי נסקנוס עוד אֲתוֹתָב, לומר אֲתָאוֹתָב, ע' נגו־סעלין לסקנוס. ומס סמכם נסקנוס סקוסלי יַתִּיב, יְתִיד [וסלסקון סס לכגיכס נלקוק], וספעות יְתִוּב, מוֹתֵב, מְתִיבָא, תּוֹתָב תּוֹתָבוּת וכלומפ.

v. aram. (*Af.* אוֹתֵב, הוֹתֵב, *Itaf. trg.* אִתְאוֹתֵב = אִתּוֹתֵב), significatu eodem, quo hebr. יָשַׁב. Inde nomm. targumica, quae text. *rab.* enumerat, inter quae יְתִיב nomen accentus cujusdam factum est.

3 *perf.:* יְתֵב

Dan. 7, 9. ויעתיק יומין יתב
Dan. 7, 10. דינא יתב וספרין פתיחו

part. pl.: יְתִבִין

Esr. 4, 17. די יתבין בשמרין

part. pass.: יְתִב

Dan. 7, 26. ודינא יתב

Hif-il: הוֹתֵב

3 *perf.:* וְהוֹתֵב

Esr. 4, 10. והותב המו בקריה

יִתַּד

פעל ל"ע כ"ק נגוד, וספעכם נעילם ועיכם וספעכם נלכל וגלוד [קייכ-שעכֵּעגן, -שלַאנגן], וכן וקל כעכני, ועעיקו אָתַד לעיל, לפל מעכו אָתֵד, וספעות סנעכם כ"ל יְתַד, אְתֵד, נאכוון מעיכם וסלייפס, וכן כנעכם כאכוון נסוזו וכוומ וכדומפ [*tund*] s. *tud*; l. *tud*-ודוק.

v. inus., intrudere, intundere, infigere. Radix est *tad*, sanscr. *tud*, lat. *tud*, *tund*, unde verba composita אָתַד (אֲתֵד), *va-thada* arab., et hoc ipsum יָתַד.

יָתֵד

ג"כ וספעך יָתֵד, סיכוי יְתֵדוֹת וספעך יְתֵדֹת. ספעכם: פ' פפעל סכנקע נקיב וכעך נכוקל [פפלַאנק], ומוס יתד הפלל, לפוק יציעות הפלל [נעלע-], והיתד הפלל לכל דבר סכנקע נפיקנות, לבן כמו קיתן וכעך. ולפעמים קופר לבניד, לומר יתד וספעד לעם. ג' מנלף ומלף, ע"פ כעיכם ומעיכם נקנקע [פפלַאנען].

n. f. (c. יְתַד; pl. יְתֵדוֹת, c. יִתְדוֹת), 1) clavus vel paxillus, qui terrae aut parieti infigitur, spec. de clavis et palis, quibus tentorium pangitur et figitur, trop. de sede ac domicilio, de principe civitatis. 2) pala (syn. מַגְרֵה). LXX. *πάσσαλος*, *στήριγμα*, *τάσσειν*, *ἄρχων*, *ἄνθρωπος*.

Esr. 9, 8 ולתת־לנו יתד
Jes. 22, 23. יתד במקום נאמן
Ez. 15, 3. אם־יקחו ממנו יתד
Zach. 10, 4. ממנו יתד

וְיָתֵד

Dt. 23, 14. ויתד תהיה לך על־אזנך

דַּיְּתֵד

Jud. 4, 21. ותתקע את־היתד
Jes. 22, 25. תמוש היתד התקועה

וְדַיְּתֵד

Jud. 4, 22. והיתד ברקתו

בַּיְּתֵד

Jud. 16, 14. ותתקע ביתד

לַיְּתֵד

Jud. 5, 26. ידה ליתד תשלחנה

constr.: יִתְדוֹת

Jud. 4, 21. את־יתד האהל

constr.: דִּיתְדוֹת

Jud. 16, 14. את־היתד הארג

pl.: דִּיתֵדֹת

Ex. 38, 20. וכל־היתדת למשכן

pl. constr.: יִתְדוֹת

Ex. 27, 19. וכל־יתדת החצר
Ex. 35, 18. את־יתדת המשכן
Ex. 35, 18. ואת־יתדת החצר
Ex. 38, 31. יתדת המשכן
Ex. 38, 31. ואת־כל־יתדת החצר

pl. c. suff.: וְיִתְדֹתֶיךָ

Jes. 54, 2. ויתדתיך חזקי

pl. c. suff.: יִתְדֹתָיו

Ex. 27, 19. וכל יתדתיו
Jes. 33, 20. בל־יסע יתדתיו

pl. c. suff.: וְיִתְדֹתֶיהָ

Ex. 39, 40. את־מיתריו ויתדתיה

pl. c. suff.: וְיִתְדֹתָם

Num. 3,37. 4,32. ויתדתם ומיתריהם

יִתָּה

ad הוֹתָה, *v. s. r.* נָתָה *p.* 342.

יִתַּם

פעל ל"ע כ"ק נגוד, וספקרון כמו תֵּם, לומר סכרית וקפיסת דבר [נע-כוינע ויין], ל"ע קפיסת קתנות לבכיס, או קפיסה וגמיכה בכלל, וכן ענין יקוות נפפעי עבר, פפעלות כוקת. ולפצר עוד שבשבת יָתֵם לק היס ולק נבנרק, ובשם יְתוֹם גויר סעתיד מן קס [כמו יקור, יקוס, יקוע], כלשר סוכקנו לעיל.

vrb. inus., sicut תֵּם, תַּם, privatum, spoliatum esse. Vrb. יָתֵם fortasse nil nisi grammaticorum commentum est; quidni enim n. insequens ab imperfecto v. תֵּם factum esse poterit, ad s. f. יְתוּר, תַּלְקוּט, יְקוּם.

יְתוֹם

ג' וספלנה מעולנ סתנות, קסר-קנ לו קסר-קס [עלעגן-נעכוינע, וולוע], וכנון וס לפשכם. לולם לפעמים ג' מלנ מקוסר נניס, לו מנעוד נכללנ. נקנגוס קמוקוס יָתֵם, יְתֵמִים, יְתוֹם, וכנעלף יקוס ג' נפשלנ על כעוכות דבר מנלני ק', כמו קלן יקוסק.

n. m., orphanus, pupillus, vel patre vel matre aut parentum utroque orbatus, deinde generat. orbus, etiam de patre liberis orbo. LXX. *ὀρφανός*, *πτωχός*.

Dt. 10,18 עשה משפט יתום ואלמנה
Dt. 24, 17. לא תטה משפט גר יתום
Dt. 27, 19. משפט גר־יתום ואלמנה
Job. 6, 27. אף על־יתום תפילו
Job. 24, 9. יגזלו משד יתום
Job. 31, 17. ולא אכל יתום ממנה
Job. 31, 21. אם־הניפותי על־יתום ידי
Ps. 10, 14. יתום אתה היית עזר
Ps. 10, 18. לשפט יתום ודך
Ps. 146, 9. יתום ואלמנה יעודד
Jes. 1, 17. שפטו יתום
Jes. 1, 23. יתום לא ישפטו
Jer. 5, 28. דין יתום ויצליחו
Jer. 7, 6. יתום ואלמנה לא תעשקו
Jer. 22, 3. וגר יתום ואלמנה
Ez. 22, 7. יתום ואלמנה הונו בך
Hos. 14, 4. אשר־בך ירחם יתום

וְיָתוֹם

Ex. 22, 21. ויתום לא תענון
Job. 29, 12. ויתום ולא־עזר לו
Ps. 82, 3. שפטו־דל ויתום
Zach. 7, 10. ויתום גר ועני
Mal. 3, 5. אלמנה ויתום

וְדַיָּתוֹם

Dt. 14, 29. 16, 11. 14 וחיתום והאלמנה

לַיָּתוֹם

Dt. 24, 19. 20. 21. ליתום ולאלמנה 26, 12. 13.

pl.: יְתוֹמִים

Ex. 22, 23. ובניכם יתמים
Job. 22, 9. וזרעות יתמים ידכא
Job. 24, 3. חמור יתומים יהדו
Ps. 68, 6. אבי יתומים
Ps. 109, 9. יהיו־בניו יתומים
Prv. 23, 10. ובשדי יתומים אל־תבא
Jes. 10, 2. ואת־יתומים יבזו
Thr. 5, 3. יתומים היינו אין אב

pl.: וְיִתוֹמִים

Ps. 94, 6. ויתומים ירצחו

pl. c. suff.: יְתוֹמֶיהָ

Jer. 49, 11. עזבה יתמיך

pl. c. suff.: יְתוֹמָיו

Jes. 9, 16. יתמיו ואת־אלמנותיו

pl. c. suff.: לְיִתוֹמָיו

Ps. 109, 12. ואל־יהי חונן ליתומיו

יִתַּן

פעל ל"ע כ"ק נגוד, והפלנה פדול ופניכה הלַאפ, שעוד ופעוד [פַּאַרפּ-שעכפקען, -דעכקען], וכן תֵּן לקמן [ע"פ הקקר וסשוי]. ופוס הפשפל על סתעידות הלַאפ פיים, וסכוכו כויכה, לו על סתעידות פתנות סקוק וסנגוסס [דויעכך ויין], וכן קלנ ת תן, לפנר פתנותו תן סהשפל כוס.

vrb. inus., protendere, extendere, sicut תֵּן, deinde protensum h. e. diuturnum, perennem esse,

Digitized by Google

de aquis (opp. גָּזַז), constantem, firmum, validum esse. Cf. יָתַד, eadem ex radice et praepositione *ma* compositum.

אֵיתָן

שו אֵתָן, ק׳ שכתעלס, וכתעכס קמ׳דוק ותקילוק [דויבל], וככון סכוונכ לעבד, לכן נסמלל על קמ׳דוק דבר נאין סקלל וסזנק, מכסר סנוול קמ׳די׳. ויכך סא׳יקניס לל׳ק קדב נקלי א׳יקן. לפעמים סמסלל על קקיפות וכך ונגוכס, ל׳מ גוי א׳יקן, ול׳יקניס ל׳ל סתקיפים וסגכוניס, לכן נ׳כ כמו מיכול סלע, וכוכ א׳יקן נסלוג על קגוי סלע. סמסלל מסלל סקוקל, כמו לכול וככוב וכדומם.

vel אֵתָן, *adj. m. substantive usurp.* (*ai* = *é*, ad s. f. אֵתָנָה), diuturnitas, consistentia, de fontium amniumque perennitatibus (unde ex nonnullorum sententia יֶרַח הָאֵיתָנִים, mensis septimus anni synagagici, qui plerumque *Tisri* vocatur), de fervente aestu pelagi, de violentis torrentum fluxionibus, de arcu intento, laxitatis experte, de rupium asperitate, et gen. de robore, stabili fortitudine, et de eo, quod horrendum ac perniciosum est. LXX. *κράτος, ἰσχυρός, δυνάστης, ἀπώλεια, ἄβατος, ναρκεῖν, φάραγξ, χώρα.*

Num. 24, 21. איתן מושבך
Dt. 21, 4. את־העגלה אל־נחל איתן
Job. 33, 19. וריב עצמיו אתן
Ps. 74, 15. הובשת נהרות איתן
Prv. 13, 15. ודרך בגדים איתן
Jer. 5, 15. גוי איתן הוא
Jer. 49, 19. 50, 44. אל־נוה איתן
Am. 5, 24. וצדקה כנחל איתן

בְּאֵיתָן

Gn. 49, 24. ותשב באיתן קשתו

cum suff.: לְאֵיתָנָו

Ex. 14, 27. לפנות בקר לאיתנו

pl.: וְאֵיתָנִים

Job. 12, 19. ואיתנים יסלף

pl.: הָאֵיתָנִים

1 Reg. 8, 2. בירח האתנים

pl.: וְהָאֵתָנִים

Mich. 6, 2. יהאתנים מוסדי ארץ

יִתַּר

ד

שעל נוד׳, וסמעכס עבר וסבוס [פי׳-נעב-, סיכוים ג׳ייעבן], לוכר עניכ קק וסעקכס על דבר, הסבק ומלוד כלפס, ומוס לעיכס קוץ לגבול ולגלול [פיכעב-, סיכסאנגבן], עליפס ובעקוים ובפיעס ופיכס ובקיקס [פיכעבליעסבן]. ומסעלף ילפ הסעל לגמוד על הסגלר, כי הסגלכית עודף סקוק, לו בעדיפס ובפיעס בכמוון סוסכי׳, לוכר בקבפס ובינכ. ומקעבוק ולפ תבין סכוסף הותיר, לו סבפעס ובקיבס סיב [פיכעבלעום נעבן], לו סבלכס, לו עבוק יבב ועודף ובלפ, בכבוס לו בעדב. סבפעל נותר פעול׳, ולפעמים נכבד ובוקר לבני לקבים. תעבוק וקקוד סבבס יתר, ובמלפ נ׳כ לקל יתר, תר, ובבס וכמכוון נ׳כ בבפתי עבב [*s. tri*], ול׳ מקלב עוגב, ווסו סו׳, כלפר נבלפס בן יתר בלבמי׳, אותר הפעול׳׳.

v. intr., transgredi, transire, veluti legem, modum, mensuram, hinc propendere (überhinhängen); superabundare, redundare; superfluum, supervacaneum esse, vel moraliter, eminere ceterisque superiorem esse. *Hi.* הוֹתִיר, facere, ut aliquis bonis diffluat; reliquum, superstitem facere; lucrifacere, principatum vel praerogativam obtinere. *Ni.* נוֹתַר, reliquum factum esse, superesse, remanere; obtinere primas, principatum, victoriam. Radix est יָתַר, sanscr. *tṛi*, praefixa praepositione *ja* vel *va* (aram. וְתַר, אִתַּר). Indidem generata sunt vv. יֶתֶר, תַּר. LXX. *Ni. ὑφίσκειν; prt. περισσός, λοιπός, ἐπίλοιπος, κατάλοιπος; Hi. ἀπολείπειν, καταλείπειν, ὑπολείπειν, προϋπολείπειν, πληθύνειν, πολυωρεῖν, περιποιεῖσθαι. Ho. ἐκζέειν.*

Hif-il: הוֹתִיר 3 *perf.*

Ex. 10, 15. אשר הותיר הברד
Jes. 1, 9. הותיר לנו שריד כמעט

3 *perf. c. suff.:* וְהוֹתִירְךָ

Dt. 30, 9. והותירך יי אלהיך

3 *perf. c. suff.:* וְהוֹתִירָךְ

Dt. 28, 11. והותירך יי לטובה

3 *perf. fem.:* הוֹתִירָה

Ruth 2, 18 את אשר־הותירה משבעה

1 *perf.:* וְהוֹתַרְתִּי

Ez. 6, 8. והותרתי בהיות לכם
Ez. 12, 16. והותרתי מהם אנשי

inf.: הוֹתִיר

Jer. 44, 7. הותיר לכם שארית

inf.: וְהוֹתֵר

Ex. 36, 7. לעשות אתה והותר
2 Rg. 4, 43. כי כה אמר יי אכול והותר
2 Chr. 31, 10. אכול ושבוע והותר

imperat.: הוֹתֵר

Ps. 79, 11. הותר בני תמותה

1 *imperf.:* אוֹתִיר

Ez. 39, 28. ולא־אותיר עוד מהם

2 *imperf.:* תּוֹתַר *p.*

Gn. 49, 4. פחז כמים אל־תותר

3 *imperf.:* יוֹתִיר

Dt. 28, 54. בניו אשר יותיר

3 *impf. ap.:* יוֹתַר

Ex. 16, 19. איש אל־יותר ממני

3 *imperf.:* וַיּוֹתֵר

1 Sam. 8, 4. ויותר ממנו מאת רכב
2 Chr. 18, 4. ויותר ממנו מאת רכב

3 *impf. fem.:* וַתֹּתַר *p.*

Ruth 2, 14. ותאכל ותשבע ותתר

2 *impf. pl.:* תּוֹתִירוּ

Ex. 12, 10. ולא־תותירו ממנו
Lev. 22, 30. לא־תותירו ממנו
Nu. 33, 55. והיה אשר תותירו מהם

3 *impf. pl.:* וַיּוֹתִרוּ

Ex. 16, 20. ויותרו אנשים
2 Reg. 4, 44. ויאכלו ויותרו כדבר יי

Nif-al: נוֹתַר 3 *perf.*

Ex. 10, 15. ולא־נותר כל־ירק
Num. 26, 65. ולא־נותר מהם איש
Jos. 11, 11. לא נותר כל־נשמה
Jos. 11, 22. לא־נותר ענקים
1 Sam. 25, 34. כי אם־נותר לנבל
2 Sam. 9, 1. אשר נותר לבית שאול
2 Reg. 13, 30. ולא־נותר מהם אחד
2 Sam. 17, 12. ולא־נותר בו
Neh. 6, 1. ולא־נותר בח פרץ

3 *perf.:* נוֹתַר *p.*

Ps. 106, 11. אחד מהם לא נותר

3 *perf. fem.:* נוֹתְרָה

1 Reg. 17, 17. לא־נותרה־בו נשמה
Ez. 14, 21. ותנה נותרה־בח פלטה

3 *perf. fem.:* וְנוֹתְרָה

Jes. 1, 8. ונותרת בת ציון

1 *perf.:* נוֹתַרְתִּי

1 Reg. 18, 22. אני נותרתי נביא ליי
Dan. 10, 13. ואני נותרתי שם

3 *perf. pl.:* נוֹתְרָה

2 Chr. 8, 8. אשר נותרו אחריהם
1 Reg. 9, 21. אשר נותרו אחריהם

2 *perf. pl.:* נוֹתַרְתֶּם

Jes. 30, 17. עד אם־נותרתם כתרן

part.: הַנּוֹתָר *masc.*

Ex. 29, 34. את הנותר באש
1 Sam. 2, 36. והיה כל־הנותר בביתך
1 Reg. 9, 20. העם הנותר מן־האמרי
2 Chr. 8, 7. כל־העם הנותר מן־החתי
Jes. 7, 22. כל־הנותר בקרב הארץ
Ez. 48, 15. הנותר ברחב
Zach. 14, 16. חנותר מכל־הגוים

part.: וְהַנּוֹתָר *masc.*

Ex. 12, 10. והנותר ממנו
Lev. 7, 16. והנותר ממנו יאכל
Lev. 7, 17. והנותר מבשר הזבח
Lev. 8, 32. והנותר בבשר ובלחם
Lev. 14, 18. והנותר בשמן
Lev. 14, 29. והנותר מן־השמן
Lev. 19, 6. והנותר עד־יום השלישי
2 Chr. 31, 10. והנותר את־ההמון
Jes. 4, 3. והנותר בירושלם
Ez. 48, 18. והנותר בארך
Ez. 48, 21. והנותר לנשיא מזה

part.: בַּנּוֹתָר

2 Reg. 4, 7. ואת בניכי תחיי בנותר

part. pl.: הַנּוֹתָרִים

Ex. 28, 10. שמות ששת הנותרים
Lev. 10, 12. הנותרים קחו
Lev. 10, 16. בני אהרן הנותרם לאמר
Jos. 17, 2. 6. לבני מנשה הנותרים
Jos. 21, 5. ולבני קהת הנותרים
Jos. 21, 20. הנותרים מבני קהת
Jos. 21, 26. בני־קהת הנותרים
Jos. 21, 34. הלוים הנותרים
Jos. 21, 38. הנותרים ממשפחות
Jud. 8, 10. כל הנותרים מכל מחנה
1 Reg. 15, 18. הנותרים באוצרות
1 Reg. 20, 30. ויפל חנותרים
1 Reg. 20, 30. אלף איש הנותרים
1 Chr. 6, 46. 55. ולבני קהת הנותרים
1 Chr. 6, 62. לבני מררי הנותרים
1 Chr. 24, 20. ולבני לוי הנותרים
Jer. 27, 18. 19. 21. הכלים הנותרים
Ez. 34, 18. הנותרים ברגליכם
Ez. 39, 14. הנותרים על־פני הארץ

part. pl.: וְהַנּוֹתָרִים

1 Sam. 30, 9. והנותרים עמדו

part. pl.: לַנּוֹתָרִים

Jud. 21, 7. מה־נעשה להם לנותרים
Jud. 21, 16. מה־נעשה לנותרים

part. fem.: הַנּוֹתֶרֶת *sg.*

Lev. 10, 12. הנותרת מאשי יי

part. fem.: וְהַנּוֹתֶרֶת *sg.*

Lev. 2, 3. 10. והנותרת מן־המנחה
Lev. 6, 9. והנותרת ממנה יאכלו

p. pl. fem.: הַנּוֹתָרוֹת

Gn. 30, 36. את־צאן לבן הנותרת
Lev. 27, 18. על־פי השנים הנותרת
Jer. 34, 7. ערי יהודה הנותרות

1 *imperf.:* וְאוֹתִר

1 Reg. 19, 10. 14. ואותר אני לבדי

3 *imperf.:* יִוָּתֵר

Ex. 29, 34. ואם־יותר מבשר
2 Reg. 20, 17. לא־יותר דבר אמר יי

3 *imperf.:* יִתֵּר

Zach. 13, 8. והשלישית יותר בה

3 *imperf.:* וַיִּתַּר

Gn. 32, 25. ויותר יעקב לבדו
Gn. 44, 20. ויותר הוא לבדו לאמו
Jud. 9, 5. ויותר יותם בן־ירבעל

3 *impf. pl.:* יִתְּרוּ

Prv. 2, 21. ותמימים יותרו בח
Am. 6, 9. אם־יותרו עשרה אנשים

3 *impf. pl.:* וַיִּתְּרוּ

Jos. 18, 2. ויותרו בבני ישראל

יִתַּר

שו ונכנוי יִתְדוֹ, וסכינן קכל וענות [שעכיק], ונקבק כן מלבלול, וכן ותר נעכני, מיקר סכבור לו סקבק, ומוס מקבל סקבל, עקר קוק שבו, ונקמר נֶשֶׁף יֶתֶר לגיין עקיבו, גם נסבקל. ולפעמים יקר כמו מקנ נעכוון, ומוס מקנ יקר, כמו סביר סמקנ, וכל זה ידוע מסבכ. קכל מן סכיך לרוב נעכוון מקבק ומבע ומקיקס ומוסף [קיבעבלוס], ועל־יקר מעמיי, לומר סעלף ונעקר [קיבעבלסיסבינ], לו נעכוון מקיבק ונוקבק, ל׳מ יקר סבב, יקר סקבנס, לומר מקיבק, לו נעכוון נבקוק ויקוק ומקמקוק [סקמקנוב], לומר ומקוק, ל׳מ מבק יתר, יקר מקק, ונעכוון סוס לרוב כמעמיי, נבקר ויקיר.

s. m. (c. s. יִתְדוֹ), 1) funis, a dependendo, arab. *watar-on*, de nervis in fidibus aut arcu, de funi ad pelles tentorias colligandas (unde נֶשֶׁף יֶתֶר, funes h. e. tabernacula eorum revelluntur, quod est mortis simulacrum), de funi, quo equus frenatur, h. e. freno (parall. רֶסֶן, trop. Job. 30, 11.). 2) abundantia, affluentia; עַל־יֶתֶר *adv.*, abundanter, copiose, large. 3) pars reliqua, reliquiae (syn. שְׁאֵרִית). 4) praestantia, excellentia; *adv.* excellenter, admodum (= יֶתֶר), praeter (= יֶתֶר). LXX. *νευρά, νευρία, σχοινίον, φάρετρα; περίσσεια (περισσός, περισσῶς); עַל־יֶתֶר, περισσῶς; λεῖμμα, κατάλειμμα, λοιπός, ἐπίλοιπος, κατάλοιπος, καταλείπειν, ὑπολείπειν; πιστός, σκληρῶς, αἷμα.*

Gn. 49, 3. יתר שאת ויתר עז
Ex. 10, 5. ואכל את־יתר הפלטה
Num. 31, 32. ויהי המלקוח יתר חבז
Jos. 13, 27. יתר ממלכות סיחון
Jud. 7, 6. וכל יתר העם כרעו
2 Sam. 10, 10. ואת יתר העם נתן
2 Sam. 12, 28. אסף את־יתר העם
2 Reg. 25, 11. ואת יתר העם
2 Reg. 25, 11. ואת יתר החמון
1 Chr. 19, 11. ואת יתר העם
Neh. 4, 8. 13. הסנגים ואל־יתר העם
Ps. 11, 2. כוננו חצים על־יתר
Ps. 31, 24 ומשלם על־יתר עשה גאוה
Jes. 38, 10. פקדתי יתר שנותי
Jes. 56, 12. גדול יתר מאד
Jer. 29, 1. אל־יתר זקני הגולה
Jer. 39, 9. ואת יתר העם הנשארים
Jer. 52, 15. ואת־יתר חעם
Jer. 52, 15. ואת יתר האמון
Dan. 8, 9. ותגדל־יתר אל־הנגב
Joel 1, 4. יתר הגזם
Hab. 2, 8. כל־יתר עמים

יֶתֶר *p.*

Prv. 17, 7. לא־נאוה לנבל שפת יתר

וַיֶּתֶר

Gn. 49, 3. ויתר עז
Dt. 3, 13. ויתר הגלעד וכל־הבשן
1 Sam. 13, 2. ויתר העם שלח

Digitized by Google

וּיתר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41
וּיתר העם לאמר 1 Reg. 12, 23.
וּיתר דברי ירבעם 1 Reg. 14, 19.
וּיתר דברי רחבעם 1 Reg. 14, 29.
וּיתר דברי אבים 1 Reg. 15, 7.
וּיתר כל־דברי אסא 1 Reg. 15, 23.
וּיתר דברי נדב 1 Reg. 15, 31.
וּיתר דברי בעשא 1 Reg. 16, 5.
וּיתר דברי אלת 1 Reg. 16, 14.
וּיתר דברי זמרי 1 Reg. 16, 20.
וּיתר דברי עמרי 1 Reg. 16, 27.
וּיתר דברי אחאב 1 Reg. 22, 39.
וּיתר דברי יהושפט 1 Reg. 22, 46.
וּיתר הקדש אשר נשאר 1 Reg. 22, 47.
וּיתר דברי אחזיהו 2 Reg. 1, 18.
וּיתר דברי יורם 2 Reg. 8, 23.
וּיתר דברי יהוא 2 Reg. 10, 34.
וּיתר דברי יואש 2 Reg. 12, 20. 13, 12.
וּיתר דברי יהואחז 2 Reg. 13, 8.
וּיתר דברי יהואש 2 Reg. 14, 15.
וּיתר דברי אמציהו 2 Reg. 14, 18.
וּיתר דברי ירבעם 2 Reg. 14, 28.
וּיתר דברי עזריהו 2 Reg. 15, 6.
וּיתר דברי זכריה 2 Reg. 15, 11.
וּיתר דברי שלום 2 Reg. 15, 15.
וּיתר דברי מנחם 2 Reg. 15, 21.
וּיתר דברי פקחיה 2 Reg. 15, 26.
וּיתר דברי פקח 2 Reg. 15, 31.
וּיתר דברי יותם 2 Reg. 15, 36.
וּיתר דברי אחז 2 Reg. 16, 19.
וּיתר דברי חזקיהו 2 Reg. 20, 20.
וּיתר דברי מנשה 2 Reg. 21, 17.
וּיתר דברי אמון 2 Reg. 21, 25.
וּיתר דברי יאשיהו 2 Reg. 23, 28.
וּיתר דברי יהויקים 2 Reg. 24, 5.
וּיתר דברי אביה 2 Chr. 13, 22.
וּיתר דברי יהושפט 2 Chr. 20, 34.
וּיתר דברי אמציהו 2 Chr. 25, 26.
וּיתר דברי עזיהו 2 Chr. 26, 22.
וּיתר דברי יותם 2 Chr. 27, 7.
וּיתר דברי וכל־דרכיו 2 Chr. 28, 26.
וּיתר דברי יחזקיהו 2 Chr. 32, 32.
וּיתר דברי מנשה 2 Chr. 33, 18.
וּיתר דברי יאשיהו 2 Chr. 35, 26.
וּיתר דברי יהויקים 2 Chr. 36, 8.
וּיתר מרעיכם תרמסו Ez. 34, 18.
וּיתר השבטים Ez. 48, 23.
וּיתר הארבה Joel 1, 4.
וּיתר הילק Joel 1, 4.
וּיתר אחיו ישובון Mich. 5, 2.
וּיתר גוי ינחלום Zeph. 2, 9.
וּיתר העם לא יכרת Zach. 14, 2.

בְּיִתְרוֹ
ביתר הגוים האלה Jos. 23, 12.

וּבְיִתְרוֹ
וביתר בניו Dt. 28, 54.

וְלִיתְרוֹ
וליתר עשה המלאכה Neh. 2, 16.
וליתר איבינו Neh. 6, 1.
וליתר הנביאים Neh. 6, 14.

מֵיִתְרוֹ
נשאר מיתר הרפאים Dt. 3, 11.
מלך הבשן מיתר הרפאים Jos. 12, 4.
הוא נשאר מיתר הרפאים Jos. 13, 12.
כי אם־מיתר האמורי 2 S. 21, 2.

וּמִיִּתְרוֹ
ומיתר השמן Lev. 14, 17.
cum suff.: יִתְרָהּ K'tib.
כי יתרו פתח Job. 30, 11.
cum suff.: וְיִתְרָהּ
ויתר לתיעבה אלשה Jes. 44, 19.
cum suff.: יִתְרָם
והניחו יתרם לעולליהם Ps. 17, 14.
הלא־נסע יתרם בם Job. 4, 21.
cum suff.: וְיִתְרָם
ויתרם תאכל חית השדה Ex. 23, 11.
ויתרם אכלה אש Job. 22, 20.
pl.: יְתָרִים
בשבעת יתרים לחים Jud. 16, 7.
שבעת יתרים לחים Jud. 16, 8.
pl.: הַיְתָרִים
ויינתק את־היתרים Jud. 16, 9.

יִתְרָה
ג"כ נויר יֶתֶר, וסהלנס סנגנע וסנכנע וסיקנון [ערקיגרינגעם], לוסר סיוקר ין סנגלך, ווען סכווסק על עשה יקרס קו יקרע עשם. כי עשה נאכוון קנס, וסנוך נקרע עקוסם, ונאכוון יקרס נכ יקר נקלים יו"ל.
n. f. (a m. יֶתֶר), sicut יֶתֶר Ps. 17, 14., opes lucro partae, quas quis, cum vivere de iis non opus habet, seponit, c. v. עָשָׂה (= חָנָה). Oppos. est הָפְקֵרָה, h. e. opes, ex quibus nil ad seponendum redundat. LXX. יִתְרַת עָשָׂה (יִתְרָה), *σώζειν, περιποιεῖσθαι.*
Jes. 15, 7. על־כן יתרה עשה
constr.: יִתְרַת
Jer. 48, 36. יתרת עשה אבדו

יִתְרוֹן
ג"כ, ונאנגנס קו נקנקוע ויקרוע נאעלם קו נדעם [פֿאַלגונג], קו כאכון ופרי ופוקעלם [פֿאַרמיי"ל], וככון לאוכם.
n. m., 1) bonum, quo quis est praecellens, praestantia; 2) lucrum, emolumentum, utilitas. LXX. *περίσσεια.*
Eccl. 1, 3. מה־יתרון לאדם
Eccl. 2, 11. ואין יתרון תחת השמש
Eccl. 2, 13. יתרון לחכמה
Eccl. 3, 9. מה־יתרון העושה
Eccl. 5, 15. ומה־יתרון לו שיעמל

וְיִתְרוֹן
Eccl. 5, 8. ויתרון ארץ בכל היא
Eccl. 7, 12. ויתרון דעת החכמה
Eccl. 10, 10. ויתרון הכשיר חכמה

כְּיִתְרוֹן
Eccl. 2, 13. כיתרון האור

יֹתֶר
קו יֶתֶר, ג"כ נינוכ"י, ונאנגנס נעודף וכוקר וזוקר [פֿיבריגנל"יגענדעם], וזוס כנכנכ וסיקנון ופרי וקועלם, קו סכנכנ וסיקנון. וזוס לכוכ כאנגנ"י נכוסף ועודף [פֿעהלר], נכוסף ועודף עוד [פֿאַרנעהר], וכדומס.
v. יֶתֶר *n. m.*, id quod superest, hinc lucrum, emolumentum, fructus; *adv.* plus, porro, nimium, praeter. LXX. *περίσσεια, περισσός, λοιπός, εἰ μή.*
forma pr.: יֶתֶר
Prv. 12, 26. יתר מרעהו צדיק
forma sec.: יֹתֶר
Esth. 6, 6. לעשות יקר יותר ממני
Eccl. 2, 15. חכמתי אני אז יתר
Eccl. 6, 8. כי מה־יותר לחכם
Eccl. 6, 11. מה־יותר לאדם
Eccl. 7, 16. ואל־תתחכם יותר

וְיֹתֶר
Eccl. 7, 11. ויתר לראי השמש
Eccl. 12, 9. ויתר שהיה קהלת חכם
Eccl. 12, 12. ויתר מהמה בני הזהר

הַיּוֹתֵר
1 Sam. 15, 15. ואת־היותר החרמנו

יִתֵּרֶת
ג"כ, ונאנגנס סהלנס סוקרע נעדיפס על דנר ועוקרע הלאס, וזוס קלס סקוקרע על סכנכ נגוף סנגסס [נע-נער-לעפֿענען], וכ"כ פרע היא עקפֿענ לכנדלי, זקוכין עונ"כים.
n. f., id quod tanquam de hepate (עַל־הַכָּבֵד) redundat, major *lobus hepatis*, quam vocabuli significationem demonstravit jam in Hierozoico Bochartus. Trg. et Syr. חֲצַר כַּבְדָּא, gr. *πύλη τοῦ ἥπατος.* Hierosol. I. הִמְשְׁתָּאֵר עַל־חֲצַר כַּבְדָּא. *Mordekai Natan* in Concordantiis antiquissimis, *Meïr Natib* inscriptis: חֲזָא שָׁם טַרְפֶּשָׁא, quod glossema a Qimchio vel Isaaki mutuatus est. De voc. טַרְפֶּשָׁא, gr. *τράπεζα* (v. Scholiast. ad Nicandri Theriaca 560.), cf. lex. Jehieli, *Aruk*, a *Binjamino Musafia* auctum, s. r. טופש. *Philippus Aquino* in lex. hebraice scripto *Maarik Maarakot:* חקרסס שעל הכבד ut videtur, ex Hieronymiano: *reticulum hepatis. Saadja Gaon:* זַאדַהּ (a v. *zâda* = יָתֵר. LXX. *λοβός τοῦ ἥπατος.*
Ex. 29, 22. ואת יתרת הכבד
Lev. 8, 16. 25. ואת יתרת הכבד

וְיֹתֶרֶת
Lev. 9, 19. והכליות ויתרת הכבד

הַיֹּתֶרֶת
Ex. 29, 13. ואת היתרת על־הכבד
Lev. 3, 4. ואת־היתרת על־הכבד 10. 15. 4, 9. 7, 4.
Lev. 9, 10. ואת־היתרת מן־הכבד

יַתִּיר
ג"כ נאקרע וסהלנס נכוקר ויקיר [פֿאַל-גינלין], וככון לאוכם. סנקנס יַתִּירָה כעעקי".
adj. m. aram., praecellens, permagnus, extraordinarius; *f.* יַתִּירָה *adv.* admodum. LXX. *περισσός (περισσῶς, ὑπερεκπερισσοῦ), ὑπερφερής.*
adj. masc.: יַתִּיר
Dan. 2, 31. וזיוה יתיר קאם
adj. fem.: יַתִּירָא
Dan. 5, 12. כל־קבל די רוח־יתירא
adv.: יַתִּירָה
Dan. 3, 22. ואתונא אזא יתירה
Dan. 4, 33. ורבו יתירה הוספת־לי
Dan. 5, 14. יתירה השתכחת בך
Dan. 6, 4. דה־רוח יתירה בח
Dan. 7, 7. ותקיפה יתירה
Dan. 7, 19. דחילה יתירה

מוֹתָר
ג"כ וסקנון עדיפס ונפיעס [קיענער-פֿלוס], וזוס יקיון ונכקוס נכלי.
n. m., redundantia, praestantia. LXX. *περίσσεια (περισσός, περισσεύειν).*
Prv. 14, 23. בכל־עצב יהיה מותר
לְמוֹתָר
Prv. 21, 5. חרוץ אך־למותר
constr.: וּמוֹתַר
Eccl. 3, 19. ומותר האדם

מֵיתָר
ג"כ וסעכס יקר סקצס [ועסכנ], קו קכל הקהל [נעלעזעריק].
n. m., nervus, arcus, restis tentoria. LXX. *σχοινίον, σχοίνισμα, δέρρις, κάλως; περισσός, κατάλοιπος, περίλοιπος.*
pl. c. suff.: מֵיתָרַי
Jer. 10, 20. וכל־מיתרי נתקו
pl. c. suff.: מֵיתָרֶיךָ
Jes. 54, 2. האריכי מיתרידְ
pl. c. suff.: בְּמֵיתָרֶיהָ
Ps. 21, 13 במיתריך תכונן על־פניהם
pl. c. suff.: מֵיתָרֶיו
Ex. 39, 40. את־מיתריו ויתדתיה
Num. 3, 26. ואת מיתריו לכל עבדתו
pl. c. suff.: מֵיתָרֵיהֶם
Ex. 35, 18. ואת־מיתריהם
Num. 4, 26. סביב ואת מיתריהם
pl. c. suff.: וּמֵיתָרֵיהֶם
Num. 3, 37. ויתדתם ומיתריהם

יִפְעַת-קְדֹשׁ

לְעֻבְרִי יַמִּים שָׁמְתִּי מַסָּךְ · עַל־גַּבֵּי מִשְׁבָּרִים מָצָנְתִּי חֲשֶׁרְכְתִּי;
כְּמַצַּל תַּשְׁחִית תִּשְׁכָּפְתִּי צוּלָתָם · מִלְבְנַת הַכְּכָתָה תְּחַמְּתָתִי חֲשֻׁגָּחָתִי:
שַׁמְתִּי חֲזִיתִי בֵּן יְפִיָּתָה · עַל־כְּפֹר חֲמָצוּלָה לְבָדֵד נִצָּחַ:
אַיֵּכָה תְּשֻׁעָה עַל־כָּרִים חָרִים · חֲבַצֶּלֶת תְּחַמְּמוֹת מַדּ־תָּחַתְּחַפְּקִין?
נִגְהוֹת תַּשְׁרוֹן מַדּ־דָּגָה נָשִׁית · בְּחִפְאוֹן מְקַרְקֵחַ מַדּ־דָּגָה תְּשָׁקֵין?
וְלַחַשׁ הַיָּם כְּצַלְצַל כָּנָף · מַחֲרֵי צוּלָה בְּוֹעַם פִּצָּחַ:
אַתַּת הָיִיתִי לְדוֹדִי וְרַעְיִי · עַל־שִׁפְחוֹתַיִּי לְשִׁשָּׁנָה מִרְחָת
וְיִדּוֹי זֶה חָמַק עָבַר · וְאֲנִכִי נֶעֱזַבְתִּ וּמֵעֲנוֹת לְשִׁבְחַת:

כ

כָּאַב

פעל נוזל, וסעתיל יִכְאַב, קוסס סעכנו נוזל, וסעגנס עניפס ולכזון כתיפס וסניפס [שלאגען, פֿערווונדען], וסכוונס הוזק נסכוסף יכאיב ויקנע וכדומס, וכן נקוול סלגון וסצוי, ל"ש כנוני ויוכי פכסי ולנקלני, כלאל תקלס נלוס שנסוף הספר. וזוס נכוסף מלנכ נלתי כ"ק כמו עיפס וסניגס, כמו סכאיב קלקס טונסס. לכן נקל סאכוון נוזל, סיוק נגעל ומדוכך ומסונף [פֿערווונדעט ויין, ליידען], וכן שגעל נכלל, ונעלכי כיב מעלנוק.
v. intr. (impf. יִכְאַב), primum *trans.*, caedere, verberare, hinc afflictum esse, dolere, arab. *kajiba. Hi.* dolore afficere; corrumpere, perdere, de rebus inanimatis, veluti de agro, qui lapidibus injectis obruitur, quemadmodum de vite v. דָּגָה, de agro infecundo v. מְזַח usurpatur. LXX. *ἀλγεῖν;* כָּאַב לֵב, *λύπη προσμίγνυται;* כְּאֵב, *πόνος; Hi. ποιεῖν ἀλγεῖν, ἀχρειοῦν, διαστρέφειν;* מַכְאִיב, *ὀδύνη.*
part.: וְכֹאֵב
Ps. 69, 30. ואני עני וכואב
part. pl.: כְּאֵבִים
Gn. 34, 25. בהיותם כאבים

3 *imperf.*: יִכְאַב־
Prv. 14, 13. גם־בשחק יכאב־לב
3 *imperf.*: יִכְאָב *p.*
Job. 14, 22. אך בשרו עליו יכאב
Hif-il: הַכְאִיב
1 *perf.c. suff.*: הַכְאִבְתִּיו
Ez. 13, 22. ואני לא הכאבתיו
part.: מַכְאִיב
Ez. 28, 24. וקוץ מכאיב
3 *imperf.*: יַכְאִיב
Job. 5, 18. כי הוא יכאיב ויחבש
2 *impf. pl.*: תַּכְאִיבוּ
2 Reg. 3, 19. חמובת תכאיבו

כְּאֵב

ג״ז וסרטון סנוף [סעכוזוכדוכג], ומוס סנעב ע״ סנוף, ומוס כמו עכב וקרנב וסקסעוס סלב מעכבה ולירים, ולפעמים נסקשר עם לב. נקרנוס נב עיב.

n. m., vulneratio, afflictio, cruciatus, dolor, targ. כְּאֵב. LXX. *πληγή, τραῦμα, ἄλγημα, πόνος, λυπεῖν.*

וְכְאֵב
Jes. 17, 11. וכאב אנוש

הַכְאֵב
Job. 2, 13. כי־גדל הכאב מאד

מַכְאֵב
Jes. 65, 14. ואתם תצעקו מכאב לב
cum suff.: כְּאֵבִי
Job. 16, 6. לא־ירחשך כאבי
Jer. 15, 18. למה היה כאבי נצח
cum suff.: וְכְאֵבִי
Ps. 39, 3. וכאבי נעכר

מַכְאוֹב

ג״ז נכנסל סרנוי, וסמוכן נעב ועבב כמו כמב, נסנסקל על יגון ומוכב ניוק ולקנס.

n. m. biplurale, sauciatio, afflictio, cruciatus. LXX. *πληγή, μάστιξ, ὀδύνη, ἄλγος (ἄλγημα, ἀλγηδών), πόνος, μαλακία, ἁμαρτία, διαφθορά*; סָבַל מַכְאֹב, *ὀδυνᾶσθαι.*

Ps. 69, 27. ואל־מכאוב חלליך
Eccl. 1, 18 ויוסיף דעת יוסיף מכאוב
Thr. 1, 12. אם־יש מכאוב כמכאבי
בְּמַכְאוֹב
Job. 33, 19. ותוכח במכאוב
cum suff.: מַכְאֹבִי
Jer. 45, 3. יסף יי יגון על־מכאבי
Thr. 1, 18. וראו מכאבי
cum suff.: וּמַכְאוֹבִי
Ps. 38, 18. ומכאובי נגדי תמיד
cum suff.: בְּמַכְאוֹבִי
Thr. 1, 12. מכאוב כמכאבי
cum suff.: מַכְאֻבְךָ
Jer. 30, 15. אנוש מכאבך
cum suff.: וּמַכְאֻבוֹ
2 Chr. 6, 29. איש נגעו ומכאבו
cum suff.: לְמַכְאוֹבָהּ
Jer. 51, 8. קחו צרי למכאובה
1 *pl.*: מַכְאֹבֵים
Ps. 32, 10. רבים מכאובים לרשע
Eccl. 2, 23. כי כל־ימיו מכאבים
pl. c. suff.: וּמַכְאֹבֵינוּ
Jes. 53, 4. ומכאבינו סבלם
pl. c. suff.: מַכְאֻבָיו
Ex. 3, 7. כי ידעתי את־מכאביו
2 *pl.*: מַכְאֻבוֹת
Jes. 53, 3. איש מכאבות וידוע חלי

כָּאָה

פעל לע כ״ק נכוסף וכפעל, וסשפעכס נעב כלים וזלף גו [שכפשסרעו], וכן כלף נסוכיס. ומוס סטסף חָכְאָה יוסף ויקוק, וכשפע כמו סעניב לנ, וכנפעל מעכין סודק ומוכך סלקס נכזיסס ונעכס [נעזיכט, וועננע-סטוינע וועכרעו], ולפעמים כמו ככס נקלוף סזכס. ועוד מקוס סזכס לי סוך.

verb. trans., sicut כָּאָא *syr.*, increpare, vehementer compellare aliquem; *Hi.* intens., percellere (entmuthigen); *Ni.* increpari, fremitu alterius pelli, abigi. Nonnunquam אָכָה radicis vicissitudine pro נָכָה dicitur. LXX. *Hi. διαστρέφειν*; *Ni. κατανύσσειν, ταπεινοῦν.*

Hif-il: הַכְאָה
inf. constr.: הַכְאוֹת
Ez. 13, 22. הכאות לב־צדיק
Nif-al: נִכְאָה
part.: וְנִכְאֶה
Dan. 11, 30. ציים כתים ונכאה
constr.prt.: וְנִכְאַת
Ps. 109, 16. ונכאת לבב למותת

כָּאֵה

adj. ad חֻלְּיָאִים, *v. s. r.*

כָּאַר

פעל לנ עוכר, ולר סגוך סכך מעכו, וסשפעכס כמו כָּעַר, כְּעַר נקרי, סיוס עלוכלך ומעוכך [שמוציג ויין], ומוס ועלקס כְּאֹר כלס, נסכלף על גרס וכפס, וגס נקלים כקרי ידי וכגלי לרעת עקילס מוס, ושול מקסוק גו. כי נקלים קרי מעס, וכפעוס כמו כיקור ככל.

verb. inus., sicut כָּעַר (כְּעַר), squalidum, sordidum, luteum esse, unde ex nonnullorum sententia nomen כְּאֹר insequens. Aquil. כֵּאֲרִי (*Ψ.* 22, 17.) vertit: *ἤσχυναν*. Perperam; in psalmo enim reclamat antiquitas, quae כָּאַר = כָּרַר vi fodiendi, vel sicut leo, dictum tradit; in loco Amosi כְּיָאֹר pro כְּיָאוֹר positum videtur.

כָּאָר

ג״ז וסרטון טנף וגרס נכס [שמוטן, שבעסס], ווסף לל״ק סכוונס ול ועלקס כקר כלס, וכן נרקס כוונס כס״ז ול.

n. m., lutum, coenum; alii hoc nomen silentio praetermittunt.

Am. 8, 8. ועלתה כאר כלה

כָּבַב

פו כָּבַב, פעל לע כ״ק נגוך, וסשפעכס כמו כוב נסוזו [*s. çubh*], פו כוב נלגון פרסי [*pers. khûb*], לומר וסירס ונסירס וספנס ויו ופור [נלגלגו-נען, שיפפערן]. סיי לק כמו שקנכו קנק נדומס על כב נעכרי, נאכוון עגילס, כי לוס סנגון קקר. נקפק כוס סטעל גויר סשס כוכב [*kokab*], ולק יעיד על קקר שרשנו.

vel כֵּב, *verb. inus.*, sicut sanscr. *çubh*, pers. *khûb*, splendere, micare. Alii arab. *kabba*, aeth. *kababa* comparant, volvere, rotundare. At. v. aethiop. ab ipso nomine *kokab* oriundum est.

כּוֹכָב

ג״ז מכוון מן בָּבַב, וסרטון מול סמוסיר [שעטרן], וכן סשס כעכרי ופרעי, ונעכרי גויר סשס עכין נסירס ככוכב. ופקר לענין סקשוכס עי׳ מוֹשָׁה לעיל, ופקק חֻצְצְרֹת, ולקמן ספק זָאֵזַל ודוק.

n. m. (factum ex *kobkab*, eliso *b*), stella, a splendendo. Inde arab. *v. denom. kavkaba*, instar sideris fulgere. De forma v. nn. מוֹשָׁה, זָאֵזַל, חֻצְצְרֹת. LXX. *ἀστήρ, ἄστρον.*

Num. 24, 17. דרך כוכב מיעקב
constr.: כּוֹכַב
Am. 5, 26. כוכב אלהיכם
pl.: כּוֹכָבִים
Gn. 37, 9. ואחד עשר כוכבים
Job. 9, 7. ובעד כוכבים יחתם
Job. 22, 12. כוכבים כי־רמו
Obad. 1, 4. בין כוכבים שים קנך
pl.: וְכוֹכָבִים
Job. 25, 5. וכוכבים לא־זכו בעיניו
Ps. 8, 4. ירח וכוכבים אשר כוננתה
Ps. 136, 9. את־הירח וכוכבים
Jer. 31, 35. ירח וכוכבים לאור לילה
Joel 2, 10. 4, 5. וכוכבים אספו נגהם
pl.: הַכּוֹכָבִים
Gn. 1, 16. ואת הכוכבים
Gn. 15, 5. וספר הכוכבים
Dt. 4, 19. ואת־הירח ואת־הכוכבים
Jud. 5, 20. הכוכבים ממסלותם
Neh. 4, 15. עד צאת הכוכבים
pl.: וְהַכּוֹכָבִים
Eccl. 12, 2. והאור והירח והכוכבים
pl.: בַּכּוֹכָבִים
Jes. 47, 13. החזים בכוכבים
pl.: בַּכּוֹכָבִים
Dan. 12, 3 ומצדיקי הרבים ככוכבים
pl.: לַכּוֹכָבִים
Ps. 147, 4. מונה מספר לכוכבים
pl. constr.: כּוֹכְבֵי
Job. 3, 9. יחשכו כוכבי נשפו
Job. 38, 7. ברן־יחד כוכבי בקר
Ps. 148, 3. הללוהו כל־כוכבי אור
Jes. 13, 10. כוכבי השמים וכסיליהם
pl. constr.: כְּוֹכְבֵי
Gn. 22, 17. 26, 4. ככוכבי השמים
Ex. 32, 13. זרעכם ככוכבי השמים
Dt. 1, 10. 10, 22. 28, 62 ככוכבי השמים
1 Chr. 27, 23. ישראל ככוכבי השמים
Neh. 9, 23. חרבית ככוכבי השמים
Nah. 3, 16. כוכבי השמים
pl. constr.: לְכוֹכְבֵי
Jes. 14, 13. ממעל לכוכבי־אל
pl. constr.: כְּוֹכְבֵיהֶם
Ez. 32, 7. והקדרתי את־ככביהם

כָּבַד

פו כָּבַד, וסעקיל יִכְבַּד, וסשפעכס סיוס נעל־נעל ומקל [נעוויכטיג ויין], ומוס סקכל ויקוס [זוועכר ויין], ומוס סיוס נעל-קען, זוס ויקר, וכלוסס מן סשלוס, ל״ס סקיוון וזעפס, פו סיוקר וגדולה, פו סכבד וקנוכס וכלוסס, ולפעמים מן קוק וקצוי לנר ועיס, סערק ועסלוס ויניעס. סכבד כָּבֵד יולק, נאכוון סליכס וכסיכע גולד ויקר, פו קסיק סקנריס ועצוסק סקסולניס וכגיס, לכן כמו סקצקק לנ. סנזכע פעוליי של סכבד נאכוון סוקיכס. סכוסף פו נאכוון עמילה ועציקה וסוגעס, פו נאכוון סלול והוקיכס, פו נאכוון סקצקס ופיוון ויקוק לנ. סנפעל מסקסלכוס וגדולה לומר סיוס מכובד, פו סקלוק מכובד וכבול, פו סקלוק סיוק כשוע וגניל, פו מיכוני וזעפס ככלה, ותנין נכבדי-עיס, לומר עציכות נעלי סמון עיס. סספעפל עכין סקפלוות, ולפעמים עכין דגיס וזריעס וכמי ופריס. סעלוס פשרס ועקקיו סעלוק נסנכס קָבֵד, ופקרמו נעקום לקר.

vel כָּבֵד *v. intr.* (i. יִכְבַּד), ponderosum, gravem esse; multi ponderis et momenti esse, auctoritate pollere, amplum et potentem esse; copiosum et abundantem, nefarium, vehementem esse; molestum, ad sufferendum difficile esse, de onere et molestia, de dei manu vehementius castigante et puniente; adgravescere, de oculis lumen amittentibus, de auribus hebescentibus, de animi duritie vel obduratione, qua deus hominem, subtracta omni gratia, in verbi divini repudiatione pertinaci, obstinata et obfirmata relinquit. *Pi.* honorare, honestare; facere, ut aliquid hebescat, langueat, retusum et obturatum fiat, de deo, qui cor ejus, qui gratiam pertinaciter aspernatur, ea in obstinatione ex justissimo judicio obfirmat. *Hi.* aggravare; honorificare, et *reflex.* facere, ut in honore habeare, sibi honorem comparare; obdurare, obfirmare. *Ni.* honoratum, gloriosum esse, gloriosissime et magnificentissime agere, magnum et praeclarum se praestare; copiosum et locupletem esse. *Hitpa.* gloriari, gloria et praedicatione se efferre, auctoritatem et honorem affectare; se multiplicare, copiosum esse, abundare. De radice כָּבַד alibi dicemus. LXX. *βαρύν, βαρύτερον εἶναι (γίγνεσθαι), βαρύνειν, καταβαρύνειν, βαρυόπτεσθαι; πολὺν γίνεσθαι, μέγας, κατισχύειν, δοξάζειν, ἐνδοξάζειν; נִכְבַּד, ἐνδοξάζειν; prt. ἔνδοξος, ἐνδοξότατος; ἔντιμος, ἐντιμότερος; כָּבֵד, τιμᾶν, εὐλογεῖν, δόξα; inf. ἐντίμως; חַכְבִּיד, βαρύνειν, βαρύνειν στιβαρῶς, βαρέως ἀκούειν; הִתְכַּבֵּד, τιμὴν περιτιθέναι.*

3 *perf.*: כָּבֵד
Gn. 12, 10. *כי־כבד הרעב בארץ
Gn. 13, 2. *ואברם כבד מאד
Gn. 43, 1. *וחרעב כבד בארץ
Gn. 47, 4 *כי־כבד הרעב בארץ כנען
Gn. 47, 13. *כי־כבד הרעב מאד
Ex. 7, 14. *כבד לב פרעה
Ex. 18, 18. *כי־כבד ממך הדבר
Num. 11, 14. *כי כבד ממני
2 Sam. 14, 26. *כי־כבד עליו ונלחו
3 *perf.*: וְכָבֵד
Jes. 24, 20. וכבד עליה פשעה
3 *prf. fem.*: כָּבְדָה
Gn. 18, 20. וחטאתם כי כבדה מאד
1 S. 5, 11. כבדה מאד יד האלהים שם
Neh. 5, 18. כי־כבדה העבדה
Job. 23, 2. ידי כבדה על־אנחתי
Jes. 59, 1. ולא־כבדה אזנו משמוע
3 *perf. fem.*: כְּבָדָה *p.*
Jud. 20, 34. וחזלחמת כבדה
3 *perf. pl.*: כָּבְדוּ
Gn. 48, 10. ועיני ישראל כבדו מזקן
inf. abs.: הָכְבֵּד

Digitized by Google

כבד מכל כלי חמדת Nah. 2, 10.
2*impf.fem.:* תִּכְבַּדְנָה
ותמלאי ותכבדי מאד Ez. 27, 25.
3 *imperf.:* יִכְבַּד
למען שמי יכבד יי׳ Jes. 66, 5.
3 *imperf.:* יִכָּבֵד *p.*
מחול ימים יכבד Job. 6, 3.
ואכפי עליך לא־יכבד Job. 33, 7.
3 *imperf.:* וַיִּכְבַּד
ויכבד לב פרעה Ex. 9, 7.
3*fem.impf.:* תִּכְבַּד
חכבד העבדה Ex. 5, 9.
חכבד עלי ידך Ps. 32, 4.
3*fem.impf.:* וַתִּכְבַּד
ותכבד יד בית־יוסף Jud. 1, 35.
ותכבד יד־יי׳ 1 Sam. 5, 6.
ותכבד המלחמה 1 Sam. 31, 3.
ותכבד המלחמה 1 Chr. 10, 3.
1 *impf. pl.:* נִכְבַּד
ולא נכבד עליך 2 Sam. 13, 25.
3 *impf. pl.:* יִכָּבְדוּ
יכבדו בניו Job. 14, 21.
יכבדו ממני Ps. 38, 5.
Pi-el: כִּבֵּד
2 *perf. c. suff.:* כִּבַּדְתָּנִי
חבחיל לא כבדתני Jes. 43, 23.
2 *perf. c. suff.:* וְכִבַּדְתָּנוֹ
וכבדתו מעשות Jes. 58, 13.
3 *perf. pl.:* כִּבְּדוּ
כאשר כבדו מצרים 1 Sam. 6, 6.
3 *prf. pl. c. s.:* כִּבְּדוּנִי
ובשפתיו כבדוני Jes. 29, 13.
1 *perf. pl. c. s.:* וְכִבַּדְנוּךָ
כי־יבא דבריך וכבדנוך Jud. 13, 17.
part.: מְכַבְּדֶיהָ *c. h int.*
המכבד דוד את־אביך 2 Sam. 10, 3.
המכבד דויד את־אביך 1 Chr. 19, 3.
part. c. suff.: וּמְכַבְּדוֹ
ומכבדו חנן אביון Prv. 14, 31.
part. pl. c. s.: מְכַבְּדַי
כי־מכבדי אכבד 1 Sam. 2, 30.
part. pl. c. s.: מְכַבְּדֶיהָ
Thr. 1, 8. כל־מכבדיה הזילוה
inf. constr.: כַּבֵּד
כי־כבד אכבדך מאד Num. 22, 17.
אמרתי כבד אכבדך Num. 24, 11.
inf. c. suff.: כַּבֶּדְךָ *p.*
האמנם לא אוכל לכבדך Num. 22, 37.
imperat.: כַּבֵּד *sg.*
כבד את־אביך ואת־אמך Ex. 20, 12.
כבד את־אביך Dt. 5, 16.
כבד את־יי׳ מהונך Prv. 3, 9.
impt. c. suff.: כַּבְּדֵנִי *sg.*
עתה כבדני נא 1 Sam. 15, 30.
imprt. pl.: כַּבְּדוּ
נאים כבדו יי׳ Jes. 24, 15.
impt. pl. c. s.: כַּבְּדוּהוּ
כל־זרע יעקב כבדוהו Ps. 22, 24.
1 *imperf.:* אֲכַבֵּד
כי־מכבדי אכבד 1 Sam. 2, 30.
ומקום רגלי אכבד Jes. 60, 13.
1 *imperf.:* וַאֲכַבְּדָה
ואכבדה שמך לעולם Ps. 86, 12.
1 *impf. c. suff.:* אֲכַבְּדֶךָּ
אכבדך מאד Num. 22, 17.
כבד אכבדך Num. 24, 11.
1 *impf. c. suff.:* וַאֲכַבְּדֵהוּ
אחלצהו ואכבדהו Ps. 91, 15.
2 *impf. c. suff.:* וְתִכְבְּדֵנִי
וחכבד את־בניך ממני 1 Sam. 2, 29.
2*impf. c. suff.:* וְתִכַּבְּדֵנִי

אחלצך ותכבדני Ps. 50, 15.
3 *imperf.:* יְכַבֵּד
ואת־יראי יי׳ יכבד Ps. 15, 4.
על־כנו יכבד Dan. 11, 38.
יכבד בזחב ובכסף Dan. 11, 38.
בן יכבד אב Mal. 1, 6.
3 *impf. c. s.:* יְכַבְּדֵנִי
זבח תודה יכבדנני Ps. 50, 23.
3 *impf. f. c. s.:* תְּכַבְּדֵנִי
תכבדני חית השדה Jes. 43, 20.
3 *impf. f. c. s.:* תְּכַבְּדֶךָּ
תכבדך כי תחבקנה Prv. 4, 8.
2 *impf. pl.:* תְּכַבְּדוּ
ולמה תכבדו את־לבבכם 1 S. 6, 6.
3 *impf. pl.:* יְכַבְּדוּ
אשר־בי יכבדו אלהים Jud. 9, 9.
3 *impf. pl.:* וַיְכַבְּדוּ
ויכבדו לשמך Ps. 86, 9.
3 *pl. c. suff.:* יְכַבְּדוּךָ
על־כן יכבדוך עם־עז Jes. 25, 3.
Pu-al: כֻּבַּד
part.: מְכֻבָּד *sg.*
לקדוש יי׳ מכבד Jes. 58, 13.
3 *imperf.:* יְכֻבַּד
ושמר תוכחת יכבד Prv. 13, 18.
ושמר אדניו יכבד Prv. 27, 18.
Nif-al: נִכְבַּד 3 *perf.*
מות־נכבד היום 2 Sam. 6, 20.
2 *perf.:* נִכְבַּדְתָּ
נכבדת ואני אתבתיך Jes. 43, 4. *p.*
2 *perf.:* נִכְבַּדְתָּ
יספת לגוי נכבדת Jes. 26, 15.
1 *perf.:* וְנִכְבַּדְתִּי
ונכבדתי בתוכך Ez. 28, 22.
part.: נִכְבָּד *sg.*
והוא נכבד מכל־בית אביו Gn. 34, 19.
בעיר הזאת והאיש נכבד 1 S. 9, 6.
מן־השלשה הכי נכבד 2 S. 23, 19.
מן־השלשים נכבד 2 Sam. 23, 23.
ויהי יעבץ נכבד מאחיו 1 Chr. 4, 9.
השלושה בשנים נכבד 1 Chr. 11, 21.
מן־השלושים הנ נכבד 1 Chr. 11, 25.
part.: וְנִכְבָּד *sg.*
ונכבד בביתך 1 Sam. 22, 14.
part.: הַנִּכְבָּד *sg.*
לירא את־השם הנכבד Dt. 28, 58.
part.: בַּנִּכְבָּד *sg.*
וחנקלה בנכבד Jes. 3, 5.
part. pl.: וְנִכְבָּדִים
רבים ונכבדים מאלה Num. 22, 15.
pl. constr.: נִכְבְּדֵי־
נכבדי־מים Prv. 8, 24.
כנענית נכבדי־ארץ Jes. 23, 8.
לחקל כל־נכבדי־ארץ Jes. 23, 9.
pl. c. suff.: נִכְבְּדֵיהָ
ועל־נכבדיה ירד גורל Nah. 3, 10.
pl. c. suff.: וְנִכְבְּדֵיהֶם
ונכבדיהם בכבלי ברזל Ps. 149, 8.
pl. fem.: נִכְבָּדוֹת
נכבדות מדבר בך Ps. 87, 3.
inf. c. suff.: הַכְבְּדִי
יום חכבדי נאם אדני יי׳ Ez. 39, 13.
inf. c. suff.: בְּהַכְבְּדִי
בהכבדי בפרעה Ex. 14, 18.
imperat.: הִכָּבֵד
חכבד ושב בביתך 2 Reg. 14, 10.
1 *imperf.:* אֶכָּבֵד
ועל־פני כל־העם אכבד Lev. 10, 3.
1 *imperf.:* וְאֶכָּבֵד
ואכבד בעיני יי׳ Jes. 49, 5.
1 *imperf.:* אֶכָּבְדָה *p.*

אשר אמרת עמם אכבדה 2 S. 6, 22.
1 *imperf.:* וְאֶכָּבְדָה
ואכבדה בפרעה Ex. 14, 4. 17.
1 *imperf.:* וְאֶכְבְּדֵי
ואכבד אמר יי׳ Hag. 1, 8.
Hitpa-el: הִתְכַּבֵּד
imperat.: הִתְכַּבֵּד
התכבד כילק Nah. 3, 15.
impt. fem.: הִתְכַּבְּדִי *sg.*
התכבדי כארבה Nah. 3, 15.
part.: מִתְכַּבֵּד
ממתכבד וחסר־לחם Prv. 12, 9.
Hif-il: הִכְבִּיד 3 *perf.*
אביך הכביד את־עלנו 1 Reg. 12, 10.
אבי הכביד את־עלכם 1 Reg. 12, 14.
אביך הכביד את־עלנו 2 Chr. 10, 10.
אבי הכביד את־עלכם 2 Chr. 10, 14.
והאחרון הכביד Jes. 8, 23.
הכביד נחשתי Thr. 3, 7.
2 *perf. fem.:* הִכְבַּדְתְּ
הכבדת עלך מאד Jes. 47, 6.
1 *perf.:* הִכְבַּדְתִּי
כי־אני הכבדתי את־לבו Ex. 10, 1.
1 *perf. c. suff.:* וְהִכְבַּדְתִּים
והכבדתים ולא יצערו Jer. 30, 19.
3 *prf. pl.:* הִכְבִּידוּ
הכבידו על־העם Neh. 5, 15.
ואזניהם הכבידו משמוע Zach. 7, 11
part.: וּמַכְבִּיד *sg.*
ומכביד עליו עבטיט Hab. 2, 6.
inf. abs.: וְהַכְבֵּד
והכבד את־לבו Ex. 8, 11.
inf. constr.: לְהַכְבִּיד
ונשאך לבך להכביד 2 Chr. 25, 19.
imperat.: הַכְבֵּד
ואזניו הכבד Jes. 6, 10.
3 *imperf.:* וַיַּכְבֵּד
ויכבד פרעה את־לבו Ex. 8, 28.
ויכבד לבו הוא ועבדיו Ex. 9, 34.

כָּבֹד

[וטן כתפיה מ״ם ו׳ נקניין], וסעמכם כרעון ספעל, גודל וסדי יקר וקפלים [עסרים], סוד ובנין וכר וזם וקפלם [רוסם], זסוף לפעמים כפעמי׳, לומר גנוזל ונסדר, ולפעמים כמו סדרים וגפות גפון וכנודם, ל״ע כסף הכנוד, מלך סכנוד, ולפעמים עדי ויקן ותפקית דנר, כמו כנוד סלנכון, ולפעמים כמו זפעם וקנוסם מרכוז. ונראיין הוס י׳ זפוקיין נקפלם לל קפד כנודי, לפכן לל״ם כנוד זם כמו כָּבֹד לקמן, לומס קלק סיקר גנוף וסכנקר, ווס הלנ, לפזר לדעת כני קדס סכנד, כמו זתקיפס לקמן.

n. m. (semel f. Gen. 49, 6.), gravitas, *metaph.* honos, gloria, interdum adverb. magnifice, gloriando ac praedicabili modo; vel *concret.* de populi magnatibus et proceribus; majestas, amplitudo, dignitas, de dei laudibus, quae ei debentur, de gloriosissima ipsius divinitate ejusque splendore et admiranda *praesentia* (כְּבוֹד יי׳, dogmatico synagogae sermone *Shekina*, σκήνωσις, v. *Behaji ben-Asher* in Pentat. f. 100, a); abundantia, divitiae; trop. (= כָּבֵד) de parte hominis praestantissima, h. e. anima; intestina enim, veluti jecur et renes, ex orientalium sententia sunt affectuum sedes. LXX. δόξα (δοξάζειν, ἔνδοξος), τιμή, καλός, ἦπαρ (Gen. 49, 6. *μὴ ἐρίσαι τὰ ἥπατά μου*; legerunt igitur: אַל־תַּחַר כְּבֵדִי), γλῶσσα, υἱός.

כבוד ליי׳ אלהי ישראל Jos. 7, 19.
וכסא כבוד ינחלם 1 Sam. 2, 8.
גלה כבוד מישראל 1 Sam. 4, 21. 22.
לאלהי ישראל כבוד 1 Sam. 6, 5.
גם־עשר גם־כבוד 1 Reg. 3, 13.
הבו ליי׳ כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
הבו ליי׳ כבוד ועז Ps. 29, 1.
כלו אמר כבוד Ps. 29, 9.
למען יזמרך כבוד Ps. 30, 13.
ואחר כבוד תקחני Ps. 73, 24.
לשכן כבוד בארצנו Ps. 85, 10.
הבו ליי׳ כבוד ועז Ps. 96, 7.
כי־לשמד תן כבוד Ps. 115, 1.
כבוד חכמים ינחלו Prv. 3, 35.
אשת חן תתמך כבוד Prv. 11, 16.
ולפני כבוד ענוה Prv. 15, 33. 18, 12.
כבוד לאיש שבת מריב Prv. 20, 3.
וחקר כבדם כבוד Prv. 25, 27.
כן לא־נאוה לכסיל כבוד Prv. 26, 1.
כן־טיתן לכסיל כבוד Prv. 26, 8.
ושפל־רוח יתמך כבוד Prv. 29, 23.
כי על־כל־כבוד חפה Jes. 4, 5.
והיתה מנחתו כבוד Jes. 11, 10.
לכסא כבוד לבית אביו Jes. 22, 23.
ונגד זקניו כבוד Jes. 24, 23.
וישימו ליי׳ כבוד Jes. 42, 12.
תנו ליי׳ אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
כסא כבוד מרום Jer. 17, 12.
את־הבית הזה כבוד Hag. 2, 7.
אחר כבוד שלחני Zach. 2, 12.
לתת כבוד לשמי Mal. 2, 2.

כָּבֹד*

*כבד מכל כלי חמדת Nah. 2, 10.

וְכָבוֹד

שבע ימים עשר וכבוד 1 Chr. 29, 28.
עשר נכסים וכבוד 2 Chr. 1, 11.
וכבוד אתן־לך 2 Chr. 1, 12.
ויהי־לו עשר וכבוד לרב 2 Chr. 17, 5.
ליהושפט עשר וכבוד 2 Chr. 18, 1.
ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד 2 Chr. 32, 27.
וכבוד עשר־לו במותו 2 Chr. 32, 33.
וכבוד והדר תעטרהו Ps. 8, 6.
חן וכבוד יתן יי׳ Ps. 84, 12.
בשמאולה עשר וכבוד Prv. 3, 16.
עשר־וכבוד אתי Prv. 8, 18.
ימצא חיים צדקה וכבוד Prv. 21, 21.
עשר וכבוד וחיים Prv. 22, 4.
עשר ונכסים וכבוד Eccl. 6, 2.

הַכָּבוֹד

ויבא מלך הכבוד Ps. 24, 7. 9.
מי־זה מלך הכבוד Ps. 24, 8.
מי הוא זה מלך הכבוד Ps. 24, 10.
הוא מלך הכבוד סלה Ps. 24, 10.
אל־הכבוד הרעים Ps. 29, 3.

הַכָּבֹד

עשה את כל־הכבד חזה Gn. 31, 1.

וְהַכָּבוֹד

ותעשר והכבוד מלפניך 1 Chr. 29, 12.

בְּכָבוֹד

קרני תרום בכבוד Ps. 112, 9.
יעלזו חסידים בכבוד Ps. 149, 5.
שכבו בכבוד איש בביתו Jes. 14, 18.
כמה בכבוד ובגדל Ez. 31, 18.

כְּכָבוֹד

ככבוד אשר ראיתי Ex. 3, 23.

לְכָבוֹד

לכבוד ולתפארת Ex. 28, 2. 40.
לכבוד את־עבדך 1 Chr. 17, 18.
ולא־לך לכבוד מיי׳ 2 Chr. 26, 18.

וּלְכָבוֹד

לצבי ולכבוד Jes. 4, 2.
ולכבוד אחזיה בתוכת Zach. 2, 9.

Digitized by Google

מְכֻבָּד
Num. 24, 11. מנעך יי׳ מכבוד
Jer. 48, 18. רדי מכבוד
Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד
Eccl. 10, 1. יקר מחכמה מכבוד
constr.: כְּבוֹד
Ex. 16, 7. וראיתם את־כבוד יי׳
Ex. 16, 10. והנה כבוד יי׳ נראה בענן
Ex. 24, 16. כבוד־יי׳ על־הר סיני
Ex. 24, 17. ומראה כבוד יי׳ כאש
Lev. 9, 6. וירא אליכם כבוד יי׳
Lev. 9, 23. וירא כבוד־יי׳ אל־כל־העם
Num. 14, 21. וימלא כבוד־יי׳
Num. 16, 19. 17, 7. וירא כבוד־יי׳
1 Reg. 8, 11. כי־מלא כבוד־יי׳
1 Chr. 16, 28. חבו ליי׳ כבוד ועז
2 Chr. 5, 14. 17, 2. כי־מלא כבוד־יי׳
Esth. 1, 4. עשר כבוד מלכותו
Esth. 5, 11. כבוד עשרו ורב בניו
Ps. 19, 2. מספרים כבוד־אל
Ps. 29, 2. הבו ליי׳ כבוד שמו
Ps. 49, 17. כי־ירבה כבוד ביתו
Ps. 66, 2. זמרו כבוד־שמו
Ps. 66, 2. כבוד תהלתו
Ps. 79, 9. על־דבר כבוד־שמך
Ps. 96, 8. הבו ליי׳ כבוד שמו
Ps. 104, 31. יהי כבוד יי׳ לעולם
Ps. 138, 5. כי גדול כבוד יי׳
Ps. 145, 5. הדר כבוד הודך
Ps. 145, 11. כבוד מלכותך יאמרו
Jes. 16, 14. ונקלה כבוד מואב
Jes. 17, 4. ידל כבוד יעקב
Jes. 21, 16. וכלה כל־כבוד קדר
Jes. 22, 24. כל־כבוד בית־אביו
Jes. 35, 2. כבוד הלבנון נתן־לה
Jes. 35, 2. יראו כבוד־יי׳
Jes. 40, 5. ונגלה כבוד יי׳
Jes. 58, 8. כבוד יי׳ יאספך
Jes. 60, 13. כבוד הלבנון אליך יבא
Jes. 60, 12. וכנחל שוטף כבוד גוים
Ez. 1, 28. דמות כבוד־יי׳
Ez. 3, 12. ברוך כבוד־יי׳ ממקומו
Ez. 3, 23. כבוד־יי׳ עמד
Ez. 8, 4. כבוד אלהי ישראל
Ez. 10, 4. וירם כבוד־יי׳
Ez. 10, 4. את־נגה כבוד יי׳
Ez. 10, 18. ויצא כבוד יי׳
Ez. 11, 23. ויעל כבוד יי׳
Ez. 43, 2. כבוד אלהי ישראל בא
Ez. 43, 5. מלא כבוד־יי׳ הבית
Ez. 44, 4. והנה מלא כבוד־יי׳
Mich. 1, 15. יבוא כבוד ישראל
Hab. 2, 14. לדעת את־כבוד יי׳
Hag. 2, 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה
constr.: כְּבֹד
Prv. 25, 2. כבד אלהים חסתר דבר
constr.: וּכְבוֹד
Ex. 40, 34. 35. וכבוד יי׳ מלא
Num. 14, 10. וכבוד יי׳ נראה
2 Chr. 7, 1. וכבוד יי׳ מלא את־הבית
2 Chr. 7, 3. וכבוד יי׳ על־הבית
Ps. 145, 12. וכבוד הדר מלכותו
Jes. 10, 18. וכבוד יערו וכרמלו
Jes. 60, 1. וכבוד יי׳ עליך זרח
Ez. 9, 3. וכבוד אלהי ישראל
Ez. 10, 19. 11, 22. וכבוד אלהי־ישראל
Ez. 43, 4. וכבוד יי׳ בא אל־הבית
constr.: וּכְבֹד
Prv. 25, 2. וכבד מלכים
constr.: כִּבְוֹד
Jes. 17, 3. ככבוד בני־ישראל
cum suff.: כְּבֹדִי
Gn. 45, 13. לאבי את־כל־כבודי
Gn. 49, 6. בקהלם אל־תחד כבדי
Ex. 33, 22. והיה בעבר כבדי
Num. 14, 22. הראים את־כבדי
Job. 19, 9. כבודי מעלי חפשיט
Job. 29, 20. כבודי חדש עמדי
Ps. 3, 4. כבודי ומרים ראשי
Ps. 4, 3. בני־איש עד־מה כבודי
Ps. 16, 9. ויגל כבודי
Ps. 57, 9. עורה כבודי
Ps. 108, 2. ואזמרה אף־כבודי
Jes. 66, 18. וראו את־כבודי
Jes. 66, 19. ולא־ראו את־כבודי
Jes. 66, 19. והגידו את־כבודי
Ez. 39, 21. ונתתי את־כבודי בגוים
Mal. 1, 6. איה כבודי
cum suff.: וּכְבוֹדִי
Ps. 7, 6. וכבודי לעפר ישכן סלה
Ps. 62, 8. על־אלהים ישעי וכבודי
Jes. 42, 8. וכבודי לאחר לא־אתן
48, 11.
cum suff.: בְּכִבְדִי
Ex. 29, 43. ונקדש בכבדי
cum suff.: וְלִכְבוֹדִי
Jes. 43, 7. ולכבודי בראתיו
cum suff.: כְּבוֹדֵךְ *p.*
Ex. 33, 18. הראני נא את־כבדך
Neh. 9, 5. ויברכו שם כבדך
Ps. 26, 8. ומקום משכן כבודך
Ps. 57, 6. 12. על כל־הארץ כבודך
Ps. 102, 16. מלכי הארץ את־כבודך
Ps. 108, 6. ועל כל־הארץ כבודך
Jes. 22, 18. ושמה מרכבות כבודך
Jer. 14, 21. אל־תנבל כסא כבודך
Hab. 2, 16. וקיקלון על־כבודך
cum suff.: כְּבוֹדֵךְ
Jes. 62, 2. וכל־מלכים כבודך
cum suff.: וּכְבוֹדֵךְ *p.*
Ps. 63, 3. לראות עזך וכבודך
cum suff.: כְּבוֹדוֹ
1 Chr. 16, 24. ספרו בגוים את־כבודו
Ps. 21, 6. גדול כבודו בישועתך
Ps. 49, 18. לא־ירד אחריו כבודו
Ps. 72, 19. שם כבודו לעולם
Ps. 72, 19. וימלא כבודו
Ps. 96, 3. ספרו בגוים כבודו
Ps. 97, 6. וראו כל־העמים כבודו
Ps. 113, 4. על השמים כבודו
Jes. 3, 8. למרות עיני כבודו
Jes. 6, 3. מלא כל־הארץ כבודו
Jes. 8, 7. מלך אשור ואת־כל־כבודו
Jes. 59, 19 וממזרח־שמש את־כבודו
Jer. 2, 11. המיר כבודו בלוא יועיל
Hos. 10, 5. על־כבודו כי־גלח ממנו
cum suff.: כְּבֹדוֹ
Dt. 5, 21. את־כבדו ואת־גדלו
Jes. 10, 16. ותחת כבדו יקד יקד
cum suff.: וּכְבוֹדוֹ
Jes. 5, 13. וכבודו מתי רעב
Jes. 60, 2. וכבודו עליך יראה
cum suff.: בְּכִבְדוֹ
Ps. 102, 17. יראה בכבודו
Hag. 2, 3. בכבדו הראשון
cum suff.: מִכְּבֹדוֹ
Ez. 43, 2. והארץ האירה מכבדו
cum suff.: כְּבוֹדָהּ
Jes. 66, 11. והתענגתם מזיז כבודה
cum suff.: כְּבוֹדָם
Jes. 10, 3. ואנה תעזבו כבודכם
cum suff.: כְּבוֹדָם
Ps. 106, 20. וימירו את־כבודם
Prv. 25, 27. וחקר כבודם כבוד
Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר
Hos. 9, 11. כעוף יתעופף כבודם
cum suff.: וּכְבוֹדָם
Jes. 61, 6. ובכבודם תתימרו
כָּבֶד
ע״ו וסופני, נויר כָּבֵד, והלכון קשוי ועיף [זוויצרינקייט], ושוס בכבדות עמיי. ונשמע ילוע כהלום רקם כמו ככד רקם.
n. f. abstr. (ab adj. כָּבֵד), difficultas; בִּכְבֵדָה, difficulter, graviter, aegre. LXX. *βία.*
adv.: בִּכְבֵדָת
Ex. 14, 25. ויסחגהו בכבדת
כָּבֵד
ת״ו ע״פ אִכֵּד, כָּבֵק, אִים, לוקס נכ״ק לק ת״כ כְּבֵדָה, ולפעמים נכתיב כְּבוּדָה. מענק יקר והסר ונקפד ומקובץ [פרֶסֶנט], ל״פ מסס כְּבֵדָה, לומר שמס יקרס והסרס, לוקס לשוב סנקנס כמו מופנט, לומר סדוב ונקפדות [פרֶסֶנט].
adj. m. (ad a. f. כְּבֵדָה, אֲכֵדִים, כָּבֵק; unde solum f. כְּבֵדָה, nonnunquam Ketib: כְּבוּדָה), magnificus, amplus, gloriosus; *f.* etiam *subst. abstr.*, amplitudo, magnificentia. LXX. *ἔνδοξος, στρωννύειν.*
adj. masc.: כָּבֵד*
Nah. 2, 10. כבד מכל כלי חמדה
adj. fem.: כְּבֵדָה
Ps. 45, 14. כל־כבודה בת־מלך
Ez. 23, 41. על־מטה כבודה
adj. fem.: הַכְּבֵדָה
Jud. 18, 21. ואת־הכבודה לפניהם
כָּבֵד
ק״ו וסקרן כָּבֵד, לו כָּבֵד, וסמענס נעל־נעל וסקל [זוועך], סמוסס וסוסל [נעלֶסטעג], כמו כבד עון, קשה כנדו עוכוסיו, עלוס וכו סמסון וסמעס [נֶסהלריך], כמו קיל כנד, וסוס עציר וזנע ונעקר וכיד ונעל־קיל, לו דוקק ועוסק וסכליס, וכלוסס מן סקלוט. נלקוק יולע ננין סכנד סלנוג, פעלים סכנדים וכלוסס.
adj. m. (c. כְּבַד, כָּבֵד), gravis, onustus; copiosus, dives, locuples, molestus, premens, angens instar oneris ingentis; difficilis factu, intellectu; hebes, obtusus, de lingua difficulter h. e. non expedite loquente. LXX. *βαρύς (βαρύτερος, βαρύνειν, καταβαρύνειν); πολύς, πλῆθος, πλούσιος; μέγας, ἔνδοξος (δόξα), ἰσχυρός (ἐνισχύειν), γνοφώδης;* כָּבֵד לָשׁוֹן, כָּבֵד, *πλήρης; βραδύγλωσσος, στιβαρὸς τῇ γλώσσῃ;* כָּבֵד פֶּה, *ἰσχνόφωνος.*
adj. masc.: כָּבֵד
Gn. 12, 10. כי־כבד הרעב בארץ
Gn. 13, 2. ואברם כבד מאד
Gn. 41, 31. כי־כבד הוא מאד
Gn. 43, 1. והרעב כבד בארץ
Gn. 47, 4. כי־כבד הרעב בארץ כנען
Gn. 47, 13. כי־כבד הרעב מאד
Gn. 50, 9. ויהי המחנה כבד מאד
Gn. 50, 11. ויאמרו אבל־כבד זה
כבד לב פרעה
Ex. 7, 14. ויבא ערב כבד
Ex. 8, 20. בבקר ובצאן דבר כבד מאד
Ex. 9, 3. כעת מחר ברד כבד
Ex. 9, 18. בחוך חברד כבד מאד
Ex. 9, 24. בכל גבול מצרים כבד מאד
Ex. 10, 14. מקסה כבד מאד
Ex. 12, 38. כי־כבד ממך הדבר
Ex. 18, 18. וענן כבד על־ההר
Ex. 19, 16. כי כבד ממני
Num. 11, 14. בעם כבד וביד חזקה
Num. 20, 20. כי־כבד עליו וגלחו
2 Sam. 14, 26. ירושלמה בחיל כבד
1 Reg. 10, 2. חעמיס עליכם על כבד
1 Reg. 12, 11. סוסים ורכב וחיל כבד
2 Reg. 6, 14. בחיל כבד ירושלם
2 Reg. 18, 17. בירושלם בחיל כבד מאד
2 Chr. 9, 1. חעמיס עליכם על כבד
2 Chr. 10, 11. כמשא כבד יכבד ממני
Ps. 38, 5. אויל כבד משניהם
Prv. 27, 3. כצל סלע־כבד
Jes. 32, 2. בחיל כבד
Jes. 36, 2. וְכָבֵד
adj. masc.:
Gn. 50, 10. מספד גדול וכבד
1 Sam. 4, 18. כי־זקן האיש וכבד
adj. masc.: הַכָּבֵד
1 Reg. 3, 9. את־עמך הכבד הזה
1 Reg. 12, 4. ומעלך הכבד
2 Chr. 10, 4. ומעלך הכבד אשר־נתן
adj. constr.: כְּבַד־
Ex. 4, 10. כי כבד־פה
adj. constr.: וּכְבַד
Ex. 4, 10. וכבד לשון אנכי
constr.: כֶּבֶד
Jes. 1, 4. עם כבד עון
pl.: כְּבֵדִים
Ex. 17, 12. וידי משה כבדים
pl. constr.: וְכִבְדֵי
Ez. 3, 5. 6. עמקי שפה וכבדי לשון
כֶּבֶד
ע״ו ונכנוי קְבֵדִי, והלכון קנר סנקר נגוף [דֶסֶם עזעלסטעם], ווס סלג והקיכ, לו לעקבת נכי־קדס סכנד סילוע [לעבער], וכן כבד בלשון ישמעאל. ותכין נוס כשפך לשון כבדי, כמו נשפך לבי, וכן נשאל עכיכין ס״כ ערך רקצי וערך כנדי עלי טוען ערך כלו, כי סדקס וסכנד כמו רקס ונב, ולוק. ודע שלא נספסוק אל קפפ כבודי, ענין כבוד כמו לב ונפש, לומר לבי ונפשי, ונכל מקום נכדף לנפש.
n. m. (c. s. כְּבֵדִי), membrum praestantissimum (das Edelste), jecur, arab. *kabid-on* (syn. לֵב). Etiam gemara, quae hoc nomine ut *feminino* utitur, jungit רֹאשׁ et כֶּבֶד, tanquam partes hominis nobilissimas, quae instar ipsius hominis valeant, רֵאָה בַּכֶּבֶד, *κατασκοπεῖν.* LXX. *ἧπαρ.*
הַכָּבֵד
Ex. 29, 13. ואת היתרת על־הכבד
Ex. 29, 22. ואת יתרת הכבד
Lev. 3, 4. ואת־היתרת על־הכבד
10. 15. 4, 9. 7, 4.
Lev. 8, 16. 25. ואת יתרת הכבד
Lev. 9, 10. ואת־חיתרת מן־הכבד
Lev. 9, 19. והחלבים ויתרת הכבד
בַּכָּבֵד
Ez. 21, 26. ראה בכבד
cum suff.: כְּבֵדִי
Thr. 2, 11. נשפך לארץ כבדי
cum suff.: כְּבֵדוֹ
Prv. 7, 23. עד יפלח חץ כבדו

Digitized by Google

כָּבָה

פעל נוד, וסמנוח כיזוד עם בָּמַח לקן, וכמו חָבָא לעיל, ענין קפיס וכסוי, ושלוב וו סיף כהיס וסנמת ודביכס [עי׳ פַּעֲרֶל בָּאֲזְנָן], ושוס מדעון כנד וסקס, מכנוי סלף ומסנמת סיסוי. וכן נשמע תמנות סדעון קפיס על סקס, ובמבני גב כנף מבניף קס ע׳ כמוי קפר. סכנד יונף ויזוק. ודע קוסף ג׳יזוק מסקנר כוונת סזכס בָּבֵא נמכוון חָם, נמכוון סלקס ושקיס, ומשקף סלוך סשמדתו והיאקו, ולא סלוך סכוונה כמו קבל דעך לעיל דף רס״ג

ודוק.

verb. intr., sicut חָמָא, בָּמָה, tegere, contegere; de igne, sicut בבא apud Arabes, cineribus tegere, opprimere h. e. exstinguere, restinguere; *intr.* exstingui, etiam de lucerna, *metaph.* de ira dei, quae tam gravis est, ut exstingui nequeat, de amore ardentissimo, qui propter vehementiam et constantiam refrigerari non potest. Si בָּבֵה cognatum est cum v. חָם, ab *eluendo* ad exstinguendum fit translatio. LXX. *σβεννύναι, ἀποσβεννύναι; ἐπισκευάζειν, θάλλειν.*

3 perf. pl.: בָּבוּ	
Jes. 43, 17.	דעכו כפשתה כבו
3 imperf.: יִכְבֶּה	
1 Sam. 3, 3.	ונר אלהים טרם יכבה
Prv. 31, 18.	לא יכבה בליל נרה
2 imperf.: תִּכְבֶּה	
Lev. 6, 5.	תוקד־בו לא תכבה
Lev. 6, 6.	על־המזבח לא תכבה
2 Reg. 22, 17.	במקום הזה ולא תכבה
2 Chr. 34, 25.	במקום הזה ולא תכבה
Prv. 26, 20.	באפס עצים תכבה־אש
Jes. 34, 10.	יומם לא תכבה
Jes. 66, 24.	ואשם לא תכבה
Jer. 7, 20.	ובערה ולא תכבה
Jer. 17, 27.	ולא תכבה
Ez. 21, 3.	לא־תכבה להבת
Ez. 21, 4.	בזה־היה לא תכבה
Pi-el: כִּבָּה	
3 perf. pl.: וְכִבּוּ	
2 Sam. 14, 7.	וכבו את־גחלתי
part.: מְכַבֶּה	
Jes. 1, 31.	ואין מכבה
Jer. 4, 4. 21, 12.	ובערה ואין מכבה
Am. 5, 6.	ואין־מכבה לבית־אל
inf. constr.: לְכַבּוֹת	
Cant. 8, 7.	לא יוכלו לכבות
inf. c. suff.: כִּבּוּתָהּ	
Ez. 32, 7.	וכסיתי בכבותך שמים
2 imperf.: תְּכַבֶּה	
2 S. 21, 17.	ולא תכבה את־נר ישראל
3 impf. c. suff.: יְכַבֶּנָּה	
Jes. 42, 3.	ופשתה כהה לא יכבנה
3 impf. pl.: וַיְכַבּוּ	
2 Chr. 29, 7.	ויכבו את־המבות

כָּבַל

פעל ל״ע כ״ל נשכוטנו כְּבָל, ונגור כָּבֶל ושעם קְבוֹל, וסמנכס סכוך ומגלס כנור ויקילס גלוס ויקוס [פַּעֲסַמְלָן, ג׳יזמעמן-], ולכ נדוסס על חֶבֶל, [עי׳ לקמ], ויקנכ סקוק וסשוי]. וכן נאכ ספעל נקיכוס ונגזרכ, ל״מ ויסון כגלן כביכן וכדוסס, וכן נסוכסי ונעכנ נק׳, ויסוד ספעל ידוע כָּבַל, וכן נסכדסס וכוסס וגרסכס עקיקס וקנקלנסס. ושוס סשכוכע כְּבָל כמו כָּבֵל נקמי, נסמעכוע סל׳ [וכן כְּרָסֶם מן כָּסַם, ונסכס שַׁרְבִיט נדוסס על שָׁבַט], לומר גלוס וכוס ושוקס קגור וקנור [קוע-ניכעמן], ושוס סניכוני מְכַבֵּל ודוק.

v. (unde solummodo *quadrilit.* כִּרְבֵּל ad s. f. כִּרְסֶם, a v. כָּסַם, חָבַל, כָּבַל, גָּבַל, sicut שַׁרְבִיט, a n. שֶׁבֶט, vincire, constringere, amicire; מְכֻרְבָּל, amictus. Radix est *bal*, quam facile in *sex* antiquarum linguarum familiis agnosces.

LXX. *περιεζωσμένος.*

Pu-al: כְּרְבַּל

part. pass.: מְכֻרְבָּל

1 Chr. 15, 27. ודויד מכרבל במעיל

כָּבֶל

ג״כ נקרי וכנוי כַּרְבְּלָתוֹן, ושמנכ קמן גלוסס קנוסנ [מַעֲנַעמ], ונגזרכ מענמת קמס, וסיזוסס סס כַּרְבַּלְתָּא. ועוד נגזרכ קצר וענוד של מיכנוגל על ליקנו [נוכ, קמס], וסיף מנכנ לסנכיכו.

n. m. (pl. c. כַּבְלֵי), vinculum, compes, a v. כָּבַל (כְּבָל), vi constringendi. LXX. *πέδη, χειρόπεδαι.*

בְּכֶבֶל

Ps. 105, 18.	ענו בכבל רגלו
pl. constr.: בַּכְבְלֵי	
Ps. 149, 8.	ונכבדיהם בכבלי ברזל

כְּבוּל

שמם לקבל המזיכס נגליל, זכלולים נס כ׳ עניס, והלנק סמלה כמו גבול וקנל, לומר מלך ויקוס מקומק [נע-ניעמ], קולס למעמ סכוונ ספר מלכיס קולקנו קְהֻבּוּל, לומר כהבול, ולק ידעקי לכוונו. נגזרכ קְבוּלָא כמו מַרְבְּלָא, לומר מעמק נניס.

n. pr. (= גְּבוּל, finis, regio) regionis, viginte urbes complectentis, quam Hiram Tyrius Salomonis concessu et munere accepit. *Josefus* χαβαλών Phoenicum lingua τὸ οὐκ ἀρέσκον significare ait (Archaeol. 8, 5. § 3.); nemini autem in his minus fides habenda, quam Josefo. *Isaaki* אֶרֶץ כָּבְלִים אֶרֶץ טָרִיס שֶׁהָרָגֵל מְשַׁחֲקָת וְנִכְבֶּלֶת בָּהּ. Gemarice: = כַּרְבְּלָא, de amictu mulierum.

1 Reg. 9, 13.	ארץ כבול עד היום הזה

כַּרְבְּלָא

ג״כ נקרי וכנוי כַּרְבְּלָתוֹן, ושמנכ קמן גלוסס קנוסנ [מַעֲנַעמ], ונגזרכ מענמת קמס, וסיזוסס סס כַּרְבַּלְתָּא. ועוד נגזרכ קצר וענוד של מיכנוגל על ליקנו [נוכ, קמס], וסיף מנכנ לסנכיכו.

n. f. aram. (c. s. כַּרְבְּלָתוֹן; def. כַּרְבַּלְתָּא), amictus, paludamentum. Gem. etiam de crista galli.

LXX. *περικνημίς.*

pl. c. suff.: וְכַרְבְּלָתְהוֹן

Dan. 3, 21.	וכרבלתהון ולבושיהון

כָּבַס

פעל נוד, נדוסס על כָּבֶשׂ סנמ, ושמנכ כיסס וכיסס [מרעמנ], נסמקל על כניסנ סנגדים נעריכס לנלנכס [וונַלַנקמן], ושוס סלנן ע׳ כניסס נמים כללו [נל״כמן], ולין דמיון לו לפ׳ ל יקן׳. סכנד קוון סנמעולה, נסמקל על כנום סלנ, לומר כניוסו סמוסכריס, וכסנכס סמעולי. סמעולי של סמעמל חַכַּבָּס, נגליעת סת׳, נמכוון ילוע. סמעוס סנכס כָּבָס ולוסס לו כָּס לעיל קנ״ק, וגס סקקר וסשוי, נגזרכ מוס סנכס סנמוס כְּבִיסָה, חִכְבִּיס.

verb. trans., sicut כָּבַשׂ, calcare; subigere (walken), de vestibus, deinde purgare subigendo, *πλύνειν* (bleichen), unde differt רָחַץ, lavare, *λούειν*. Part. מְכֻבָּס, fullo, *πλυντήρ, γναφεύς*. *Pi. int.* etiam *metaph.* de interna animae emundatione, quae fit peccatorum remissione et sanctificatione. *Pu. pass. Hotp.* חִכַּבַּס. Radix est כָּבָה, de qua vide s. v. כָּבַס. LXX. *πλύνειν, ἀποπλύνειν;* prt. Qal: *γναφεύς, γναφεύς.*

part.: כּוֹבֵס

2 Reg. 18, 17.	במסלת שדה כובס
Jes. 7, 3.	שדה כובס
Jes. 36, 2.	במסלת שדה כובס
Pi-el: כִּבֵּס *3 perf.*	
Gn. 49, 11.	כבס ביין לבשו
2 Sam. 19, 25.	ואת־בגדיו לא כבס
3 perf.: וְכִבֵּס	
Lev. 13, 6. 34.	וכבס בגדיו וטהר
Lev. 14, 8.	וכבס המטהר את־בגדיו
Lev. 14, 9.	וכבס את־בגדיו
Lev. 15, 8.	וכבס בגדיו
11. 13. 27. 17, 15.	
Num. 19, 7.	וכבס בגדיו הכהן
Num. 19, 10.	וכבס האסף את־אפר
Num. 19, 19.	וכבס בגדיו ורחץ במים
3 perf. pl.: וְכִבְּסוּ	
Ex. 19, 10.	וכבסו שמלתם
Lev. 13, 54.	וכבסו את אשר־בו הנגע
Num. 8, 7.	וכבסו בגדיהם והטהרו
2 perf. pl.: וְכִבַּסְתֶּם	
Num. 31, 24.	וכבסתם בגדיכם
part. pl.: מְכַבְּסִים	
Mal. 3, 2.	וכבריח מכבסים
impt. c. suff.: כַּבְּסֵנִי *sg.*	
Ps. 51, 4.	כבסני מעוני
imprt. fem.: כַּבְּסִי *sg.*	
Jer. 4, 14.	כבסי מרעה לבך
2 imperf.: תְּכַבֵּס	
Lev. 6, 20.	תכבס במקום קדש
Lev. 13, 58.	אשר תכבס
2 impf. c. suff.: תְּכַבְּסֶנִּי	
Ps. 51, 9.	תכבסני ומשלג אלבין
2 impf. fem.: תְּכַבְּסִי	
Jer. 2, 22.	אם־תכבסי בנתר
3 imperf.: יְכַבֵּס	
Lev. 11, 25.	מנבלתם יכבס בגדיו
Lev. 11, 28.	את־נבלתם יכבס בגדיו
Lev. 11, 40 (bis).	יכבס בגדיו
Lev. 14, 47 (bis).	יכבס את־בגדיו
Lev. 15, 5. 6. 7.	יכבס בגדיו
10. 21. 22. 16, 26. 28.	
Lev. 17, 16.	ואם לא יכבס
Num. 19, 8. 21.	יכבס בגדיו
3 impf. pl.: וַיְכַבְּסוּ	
Ex. 19, 14.	ויקדש את־העם ויכבסו
Num. 8, 21.	ויכבסו בגדיהם
Pu-al: כֻּבַּס	
3 perf.: וְכֻבַּס	
Lev. 13, 58.	וכבס שנית
Lev. 15, 17.	וכבס במים
Hotpa-el: הִתְכַּבֵּס	
inf.: הִתְכַּבֵּס	
Lev. 13, 55.	אחרי הכבס את־הנגע
Lev. 13, 56	אחרי הכבס אתו

כָּבַע

פעל ל״ע כ״ף נגור, וסמונן כמו גָּבַע לעיל דף רכ״ל, לומר כפיפס ע׳ קעיכס וכניכס, [נעוולַנע, נפסאַסלע ויין], וכי יין נגע פעס מנגעס, לגיין כוגע קלול ומכנפת, וגניע ניין לכוס, הכל נדמיון פסכוון, וכן נעכני קבע כמו גבע, נאכוון פנוכנוס מלזון כפוף, וכן קבע לקן, והקור ע׳ ככף גבע וקבע.

v. inus., sicut גָּבַע, כָּבַע, (arab. gibbosum esse), fornicatum, cavatum esse.

כּוֹבַע

ג״ו ומלע, ונסמכ כּוֹבַע, לכן נסמן כּוֹבַע סנולי׳ ומלעיל, והכנוי כּוֹבָעִים כמיקיל כּוֹבַע נקיוס סקולס, וכן לקן קוֹבַע מלע, ונסמן מלעיל, וכל וס ע׳ ערוך סקמוכות כּוֹבַע, כְּבַע. סמענכ כמו מנגעכ לעיל, לומר מנכף קלול [עורקלן, סעלס], וכן נקרמי.

n. m. Mil-ra (c. כּוֹבַע *Mil-el*, sicut קוֹבַע, c. קוֹבַע, propter formarum כּוֹבַע et כּוֹבַע commutationem; pl. כּוֹבָעִים), galea, tiara. LXX. *περικεφαλαία.*

וְכוֹבַע

Ez. 27, 10.	וכובע חלר־בך

p. וְכוֹבָע

Ez. 38, 5.	כלם מגן וכובע

constr.: וְכוֹבַע

1 Sam. 17, 5.	וכובע נחשת על־ראשו
Jes. 59, 17.	וכובע ישועה בראשו

pl.: וְכוֹבָעִים

2 Chr. 26, 14	מגנים ורמחים וכובעים

pl.: בְּכוֹבָעִים

Jer. 46, 4.	והתיצבו בכובעים

כָּבַר

פעל נוד ול״ע כ״ף נגור, וסמלנס כמו כנל לעיל, סגלנס ויקוס סכסוך וגלגול [פַּלַעכַּמען], ודוסס לו נזכר לפ׳ גָּבַל נקלוף ילוע, קולס נקפנר עזכר כנר כָּבַר נדוסס על דָּבַר לעיל דף ס״ס, ונקנוקו לפ׳ סלוך יקד וקנור ולגוד [ניעמען, קניפֶּמען], ונלקת כדוסס נזכר נזפני ערב, כלזר קילס סקקר וסשוי קקת קנר וקקת דנר.

v. trans. inus., plectere, texere, *viere*, sicut גָּבַל, quod nonnisi liquidâ variat. Vel radix דָּבַר par est radici biliterae v. דָּבַר (v. supra p. 368.), vi eadem conjungendi (v. דָּבַר) seu nectendi.

כְּבִיר

ג״ו נויר ניניכי פעול״, ושמנכ סמכוכן וסנכלנ [נעפַּלַאַכַּעמעם], ודוסס לו נזכר לפ׳ וסרכ ומכנכ [מַעַרַאַנַע].

n. m. part. pass., plexus, h. e. stragula, pulvinar, juncto עֵדִים (= בֵּר שֶׁל־צֶמֶר עֵדִים, ut scribit רַשִׁי). LXX. ἦπαρ (כָּבֵד) *τῶν αἰγῶν*, mira, ut solent, literarum confusione.

constr.: כְּבִיר

1 S. 19, 13.	ואת כביר העזים שמה

constr.: וְכְבִיר

1 S. 19, 16.	וכביר העזים מראשותיו

בַּכְּבִיר

ג״ו וסמען מִכְבָּר נמקקות סת׳, וכן מִרְבָּץ, מִשְׁבָּר, מִטְבָּח מן מִרְבַּץ, מַשְׁבֵּר, מַטְבֵּחַ, לכן נשוכנת לפעמים מִכְבָּר. סמענכ מכנך ולנג [מַעַרַאַנַע], לו מעמס נזכ ונכנס [נע-

Digitized by Google

עשרוערק], וידוע מסזרע. נקרנוס בַּבְּרִי, מעשה שנכה של דכוריס, וגכ' סוס כשרע.

n. m. (c. מִכְבָּר, ad *s.* f. מִרְבַּד, מִשְׁבַּר, ab absolutivis מַרְבַּד, מִשְׁבַּר, מַשְׁבָּן; interdum etiam abs. מִכְבָּר, c. *Mem chireqato*), 1) stragula, pulvinar; 2) crates, craticula, cribri similis. Trg. סְרָגָא (כַּבְּרִי, de alvearii cellulis). LXX. *ἐσχάρα.*

absolutivus: דַּמַּכְבֵּר

2Rg. 8, 15 ויקח חמכבר ויטבל במים

al. for.: בִּיכְבָּרִי

Ex. 27, 4. ועשית לו מכבר

Ex. 38, 4. מכבר מעשה רשת

constr.: מִכְבַּר

Ex. 35, 16. ואת־מכבר חנחשת 38, 30. 39, 39.

constr.: לְמִכְבַּר

Ex. 38, 5. למכבר חנחשת

כִּבְרָה

ע"כ, וסלנים כלי מסורג ומסוכן לכרכול, קרכלך או ערכלך [ויענ], מסקטות סגלם וסכסון, ומוס גויר הסם נגזרת כָּבַר, סכיע דכר נכנכה או כפה.

n. f., cribrum, a plectendo, unde *v. denom. talm.* כָּבַר, cribrare. LXX. *λικμός.*

בַּכְּבָרָה

Am. 9, 9. כאשר יניע בכברה

כָּבַר

פעל נוזד, ולא כ"ק נכוסף חִכְבַּר, ומשמנם כמו נגר, עניפס וקסיכה קשוי ועיניה [שעשרק, ושָׁמְרוּ שעשע ויין]. ומוס מסנגרת דכר וכנוי שלו [מאכטע, סיעל ויין], ומפעות פשרע כָּבֵר, וכן נערכי כנר [נקנועס פדומס לנכוי], ודומס לו כָּבַר, אָבַר, וגס קשק מקק ומשוי.

v. intr. hif-il. (חִכְבַּר), validum, robustum; potentem, copiosum esse; *Hi.* multiplicare. De radice v. verba indidem composita כָּבַר, אָבַר. LXX. *βαρύνειν.*

Hif-il: הִכְבִּיר

3 *imperf.:* יַכְבֵּר

Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר

כֶּבֶר

ע"ו ע"י אֵשֶׁר, כִּתֵּב, עֲבַד, אָבַד, חָרַב, אֵבֶל, והמענם גולל ועכוץ [מאכטע-קייע, נרשמסע], ומוס כנירוס ומפידוס ונולל כוען, ונקסוס ע"ו לעמעי", לומר לרכוי ימים [וייע נעכויפער ניייע], ונגלל נוס מן מלפנים, מקדם וכדומס. ומקר שסוס שכוי מענו, ושס רקס הקק.

n. m. (ad *s.* f. כִּתָּב), potentia, magnitudo, de tempore magno h. e. producto, longo, diuturno, diu praeterito, unde *adv.* abhinc *multo* tempore (syn., aliquo tamen discrimine, מִלְּפָנִים, מִקֶּדֶם). De n. proprio כֶּבֶר (syr. *k'bar*, *kabur*) vide חֲבוּר, quae est ejusdem nominis alia forma, paullulum variata. LXX. *ἤδη.*

Eccl. 1, 10. כבר היה לעלמים

Eccl. 3, 15. מה־שהיה כבר הוא

Eccl. 3, 15. ואשר להיות כבר היה

Eccl. 6, 10 מה־שהיה כבר נקרא שמו

Eccl. 9, 6. גם קנאתם כבר אבדה

Eccl. 9, 7. כי כבר רצה האלהים

Ez. 1, 1. 3. על־נהר כבר

3, 15. 23. 10, 22. 43, 3.

Ex. 10, 15. 20. n. p. בנחר־כבר

שָׁכְבָה

Eccl. 4, 2. את־החמתים שכבר מתו

בְּשָׁכְבָה

Eccl. 2, 16. בשכבר חימים הבאים

כִּבְרָה

ע"כ מסוכני כֶּבֶר, ומסוכן גולל ומוקף ועכיכות, ומוס גולל נמלם [מאכטע, שעיעקע], לומר עגן מלכן שכר מעמוד [מאכט-שעיעקע], ומפ מכוונם כנגע קרן, ומיקס ומפ למלס. מכלני מוגלל לרוב לגיון המוגבל, כשכר שלל מלס, שקל, מכס, יום וכדומס.

n. f. (a m. כֶּבֶר), magnitudo, longitudo, via longa, de viarum mensura magna, quae tamen accurate a nobis definiri nequit. Qimchi: מִיל, mille passus. LXX. *ἱππόδρομος* (quae mensura si arabicae שׁוּם אלפרש par est, *trium* fere est *parasangarum*), semel Gen. 35, 16. *Χαβραθά* (v. Eusebium *de locis s. Chabrata* p. 502.). Aquila: *κατ' ὁδὸν τῆς γῆς.*

constr.: כִּבְרַת

Gen. 35, 16. ויהי־עוד כברת־הארץ

Gen. 48, 7. בעוד כברת־ארץ לבא

2 Reg. 5, 19. וילך מאתו כברת ארץ

כַּבִּיר

ע"ו, ומפקיון גדול ולא וככל ומגיע [מאכטם], קוק ועניץ ומסין [מאכטיע], ל"ע מים כניריס, וכניל־ימים לפי מגיע־ניפים, ולמעמים גכ לגיון מכנוי ומפמע, כדרך לרוב נגדול וכנכ'.

נשפס יסודקס כַּבִּירוּת מופעס.

adj. m., 1) validus, ingens, magnus, potens, veluti מַיִם כַּבִּירִים, aquae maximae, כַּבִּיר יָמִים, grandaevus; 2) copiosus, multus; adv. valde, multum. LXX. *δυνατός, ἔνδοξος καὶ ἐξαίσιος, ἔντιμος, βαρύτερος, ἄκακος; πολύς, πολὺ πλῆθος, ἀναρίθμητος;* כ' אֲמָרִים, *πολυρρήμων;* לֹא־כַבִּיר, *οὐκ ἔντιμος.*

Job. 8, 2. ורוח כביר אמרי־פיך

Job. 15, 10. כביר מאביך ימים

Job. 31, 25. וכי־כביר מצאה ידי

Job. 34, 17. ואם־צדיק כביר תרשיע

Job. 36, 5. הן־אל כביר

Job. 36, 5. ולא ימאס כביר כח לב

Jes. 16, 14. מזער לוא כביר

כַּאֲבִיר

Jes. 10, 13. ואוריד כאביר יושבים

pl.: כַּבִּירִים

Job. 34, 24. ירע כבירים לא־חקר

Jes. 17, 12. כשאון מים כבירים

Jes. 28, 2. מים כבירים שטפים

מַכְבִּיר

ע"ו סיעל מן מַכְבֵּר, וכן מַשְׁחִית סיעל מן מַשְׁחֵת, ומלא ע"ע מַקְטֵל, מַמְתֵּת, לכן מופעס. סמענם שפעס וכנוי ומלפס [פילגש], וככון לשרע.

n. m. (productum ex מַכְבֵּר, ad *s.* f. מַשְׁחִית, quae orta est ex מַשְׁחֵת, sicut מַקְטֵל, מַמְתֵּת), copia, ubertas. LXX. *ὁ ἰσχύων.*

לְמַכְבִּיר

Job. 36, 31. יתן־אכל למכביר

כָּבַשׁ

פעל נוזד ופעתיד יִכְבֹּשׁ, והפלגס כמו כָּבַס, לומר דיכס קפק כפוף רגל, ומפ מסכנס [מרשעען, שׁאַכען], וסמסנות עור שכל וכנגו שכני־קלע, לומר זלפ יוקו, ולפעמים מניפס, לומר כניפע קפס, והכניכים יונגו מענען. קמנות ומקור פשרע מ' קפק כנגס וגוף. מולס מ' עור קפק כפע לקען.

vrb. trans. (impf. יִכְבֹּשׁ), sicut כָּבַס, conculcare, proterere (Zekar. 9, 15.), supprimere, subjugare, subigere, interdum: vitiare, de illicito concubitu. De origine vid. v. simplex כָּבַס et composita כִּבְשָׁן, כַּרְכֹּם. LXX. *τάσσειν* (*ὑποτάσσειν*), *κρατεῖν, καταδυναστεύειν, καταπατεῖσθαι, καταχυριεύειν, καταχώσειν, καταδύνειν, ἰᾶν.*

3 *perf. pl.:* וְכָבְשׁוּ

Zach. 9, 15. וכבשו אבני־קלע

part. pl.: כְּבֻשִׁים

Neh. 5, 5. והנה אנחנו כבשים

inf. constr.: לְכָבְשׁ

2Chr. 28, 10 לכבש לעבדים ולשפחות

inf. constr.: לְכִבּוֹשׁ

Esth. 7, 8. חגם לכבוש את־המלכה

impt. pl. c. s.: וְכִבְשָׁהּ

Gn. 1, 28. ומלאו את־הארץ וכבשה

3 *imperf.:* יִכְבֹּשׁ

Mich. 7, 19. יכבוש עוניתינו

2 *impf. pl.:* וַתִּכְבְּשׁוּ

Jer. 34, 16. ותכבשו אתם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְכִבִּישׁוּם Q'ri.

Jer. 34, 11. ויכבישום לעבדים

Nif-al: נִכְבַּשׁ

3 *perf. fem.:* נִכְבְּשָׁה

Jos. 18, 1. והארץ נכבשה לפניהם

3 *perf. fem.:* וְנִכְבְּשָׁה

Num. 32, 22. ונכבשה הארץ לפני יי

Nu. 32, 29. ונכבשה הארץ לפניכם

1 Chr. 22, 18. ונכבשה הארץ לפני יי

part. pl.: נִכְבָּשׁוֹת *fem.*

Neh. 5, 5. ויש מבנתינו נכבשות

Pi-el: כִּבֵּשׁ 3 *perf.*

2 S. 8, 11. מכל־הגוים אשר כבש

Hif-il: הִכְבִּישׁ

3 *impf. c. s.:* וַיַּכְבִּישֵׁם K'tib.

Jer. 34, 11. ויכבישום לעבדים

כֶּבֶשׁ

ע"ו וסמענם מלכן רגל לו סלס רגלים [שעשעל], ונקלל כן מענין רמיסס ונסיסס, כי נקמע גס הדוס נקמנוסו סמכוקע וסמוכנם קמק רגל, לכן שכיכף, וכן נקנגוס כָּבֵשׁ, כִּיבֵּשׁ, כְּבֹשׁ, ומוס כמו לרגל, לומר מלכן רגל. ולע שעשע סוס נקנגוס סמופעם כְּבֹשׁ, וסלים סם מַכְבֵּשׁ [מכנע של קרע, כינכלס מכנע פלפום], ונמכוון רוקני של סמעל סקיים וסעלמס, ממנו כְּבֹשׁוֹן מנסקר ומעלומס, לו מסכקע וסקנע [לייכ-שעלען], וום סמסקס ושמור, לכן כְּבֹשׁ, כִּבִּישָׁה לגיון סמוקע, ורוק.

n. m., scabellum, barbare: *suppedaneum*, a calcando (syn. חֲדֹם, a v. חָדַם, calcare, subigere), trg. כִּבִּישׁ, כִּיבֵּשׁ, כְּבֹשׁ (scabellum, scala, syn. דַּרְגָּא), syr. כּוּבְשָׁא. LXX. *ὑποπόδιον.*

וְכֶבֶשׁ

2 Chr. 9, 18. וכבש בזהב

כָּבֵשׁ

פעל נוזד ולא כ"ק נגור, והמענם דליקה ורציפס ויקידס ולפוף וכמור [נליפען, נרשמען], ונמרני קנע [נק'

נוזד, סלקס וסדלקס, ומוס נגזרת קַבֶּשׂ כמו סקלס וסכמס [קלוזין כ"ו ע"כ, סנסדרין כ"ס פ'] עשוי לוס. מפעות כשרע כָּבֵשׂ וכן כשבי ערב l. *bus*-to], כשרע כמכוון *fus*-co, -vo].

v. intr. inus., arab. *qabasa*, candere, urere, incensum esse. Radicem כָּבֵשׂ repraesentant etiam *Latina* vocabula *bus*-tum, *fus*-cus.

כִּבְשָׁן

ע"ו [כשרע רגנית סרגוי כִּבְשׁוֹתָא], וסמענם מכור [שעשען], ונכלל מקנור לרעת המפורסים שמכוונו מכור לגריפס וסקמס ולשרפת סיל, לכל מכור רק לפעיס, לולס כמפעות כשרע לין מכלל, ומכור מן מעשל ליי [וסמ' שעוז] מעלמו.

n. m. (pl. rab. כִּבְשׁוֹנוֹת), fornax, a calefaciendo, sicut חִנּוּר, a v. חִיר, vi ardendi. Interpretes fornacem aerariam *kibshan*, furnum ad panem coquendum *tanur* appellari censent; ad originem si respicis, nullum inter haec vocabula est discrimen. LXX. *κάμινος, καμινιαῖος.*

Ex. 9, 8. מלא חפניכם פיח כבשן

הַכִּבְשָׁן

Gn. 19, 28. כקיטר הכבשן

Ex. 9, 10. ויקחו את־פיח הכבשן

Ex. 19, 18. ויעל עשנו כעשן הכבשן

כֶּבֶשׂ

פעל ל"ע כ"ק נגור סנע, ולע ידעתי לכוונו, כי קונקות סשלקדיקים מעכין פניס וכניס סיג ומעל, ולע מעקפי נקקר ומוי לכך מסקנכי.

v. inus., origine incognita. Recentes grammatici mire obscenis delectantes agnum a *coeundo* dictum ajunt.

כֶּבֶשׂ

ע"ו ומענם רן הקען [שעשם], וכקיר כנע בן־שנס לריוב, ונגלל מן שלה שמוק רן כיוקר, ונעכני כנע מוק כנע בן שנס. ולפעמים נקלוף עֶשֶׂב, וכיל סיל.

n. m. (nonnunquam עֶשֶׂב, per metathesin), agnus, plerumque de anniculo (בֶּן־שָׁנָה, arab. *kabsh-on*), syn. טָלֶה, agnellus. LXX. *ἀμνός, ἀρνίον, ἀμνάς, πρόβατον; διαπάζειν.*

Lev. 4, 32. ואם־כבש יביא קרבנו

Lev. 12, 6. כבש בן־שנתו לעלה

Lev. 14, 21. ולקח כבש אחד

Lev. 14, 24. 25. את־הכבש האשם

Lev. 23, 12. כבש תמים בן־שנתו

Num. 6, 12. כבש בן־שנתו לאשם

Num. 6, 14. כבש בן־שנתו

Nu. 7, 15. כבש־אחד בן־שנתו לעלה 21. 27. 33, 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.

Jes. 11, 6. וגר זאב עם־כבש

וְכֶבֶשׂ

Lev. 9, 3. ועגל וכבש בני־שנה

וְכֶבֶשׂ

Ex. 46, 13. וכבש בן־שנתו תמים

הַכֶּבֶשׂ

Ex. 29, 39. הכבש האחד תעשה

Ex. 29, 39. 41. ואת הכבש השני

Lev. 14, 12. את־הכבש האחד

Lev. 14, 13. ושחט את־הכבש

Num. 28, 4. את־הכבש אחד

Digitized by Google

Num. 28, 4. 8. ואת הכבש השני
Ez. 46, 15. את־הכבש ואת־המנחה

כְּכֶבֶשׂ

Jer. 11, 19. ואני ככבש אלוף
Hos. 4, 16. ירעם ה׳ ככבש במרחב

לַכֶּבֶשׂ

Ex. 29, 40. רביעית ההין יין לכבש
Num. 15, 5. לכבש האחד
Num. 28, 7. לכבש האחד בקדש
Nu. 28, 13 בלולה בשמן לכבש האחד
Num. 28, 14. ורביעת ההין לכבש יין
לכבש האחד לשבעת
Num. 28, 21. 29. 29, 4. 10. הכבשים
Num. 29, 15. לכבש האחד לארבעה

pl.: כְּבָשִׂים

Ex. 29, 38. כבשים בני־שנה
Lev. 14, 10. שני־כבשים תמימים
Lev. 23, 18. שבעת כבשים תמימם
Lev. 23, 19. ושני כבשים בני שנה
Lev. 23, 20. על־שני כבשים
Num. 7, 17. כבשים בני־שנה חמשה
23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
Num. 7, 87. 88. כבשים בני־שנה
Num. 28, 3. כבשים בני־שנה תמימם
Num. 28, 9. שני־כבשים בני־שנה
Num. 28, 11. כבשים בני־שנה שבעה
29, 2. 8.
Num. 28, 19. 27. כבשים בני שנה
Num. 29, 13. כבשים בני־שנה
17. 20. 23. 26. 29. 32. 36.
Num. 29, 15. לארבעה עשר כבשים
1 Chr. 29, 21. כבשים אלף ונסכיהם
2 Chr. 29, 32. כבשים מאתים
2 Chr. 35, 7. צאן כבשים ובני־עזים
Esr. 8, 35. כבשים שבעים ושבעה
Prv. 27, 26. כבשים ללבושך
Jes. 5, 17. ורעו כבשים כדברם
Ez. 46, 4. ששה כבשים תמימם
Ez. 46, 6. וששה כבשים ואיל

pl.: וְכִבָשִׂים

2 Chr. 29, 21. וכבשים שבעה
Jes. 1, 11. ודם פרים וכבשים

pl.: הַכְּבָשִׂים

Ex. 12, 5. מן־הכבשים ומן־העזים
Num. 28, 21. 29. לשבעת הכבשים
29, 4. 10.
2 Chr. 29, 22. וישחטו הכבשים

pl.: בַּכְּבָשִׂים

Num. 15, 11. בכבשים או בעזים

pl.: וְלַכְּבָשִׂים

Num. 29, 18. לאלים ולכבשים
21. 24. 27. 30. 33.
Num. 29, 37. לפר לאיל ולכבשים
Ez. 46, 5. איפה לאיל ולכבשים
Ez. 46, 7. ולכבשים כאשר תשיג ידו
Ez. 46, 11. ולכבשים מתת ידו

pl. c. suff.: כְּבָשַׂי

Job. 31, 20. ומגז כבשי יתחמם

forma transp.: כֶּשֶׂב

Lev. 3, 7. אם־כשב הוא־מקריב
Lev. 17, 3. 22, 27. שור או־כשב או־עז
Nu. 18, 17. או־בכור כשב או־בכור עז

וְכֶשֶׂב

Lev. 7, 23. שור וכשב ועז

הַכֶּשֶׂב

Lev. 4, 35. כאשר יוסר חלב הכשב

pl.: כְּשָׂבִים

Dt. 14, 4. שה כשבים ושה עזים

pl.: הַכְּשָׂבִים

Lev. 1, 10 מן־הכשבים או מן־העזים

pl.: וְהַכְּשָׂבִים

Gn. 30, 40. והכשבים הפריד יעקב

pl.: בַּכְּשָׂבִים

Gn. 30, 32. וכל־שה־חום בכשבים
Gn. 30, 33. וחום בכשבים גנוב הוא
Gn. 30, 35. וכל־חום בכשבים
Lev. 22, 19. בבקר בכשבים ובעזים

כְּבֶשָׂה

שֶׁ בְּבֶשָׂה, ג׳ל וסטלנה כנס נקני, ופטנס סול.
vel בְּבֶשָׂה, *n. f.*, agna. LXX. *ἀμνάς, πρόβατον.*

וְכִבְשָׂה

Lev. 14, 10. וכבשה אחת
Num. 6, 14. וכבשה אחת

כִּבְשָׂה

2 Sam. 12, 3. כבשה אחת קטנה

הַכִּבְשָׂה

2 Sam. 12, 6. ואת־הכבשה ישלם

constr.: כִּבְשַׂת

2 Sam. 12, 4. ויקח את־כבשת האיש

pl.: כִּבְשֹׂת

Gn. 21, 29 מה הנה שבע כבשת האלה
Gn. 21, 30 את־שבע כבשת תקח מידי

pl. constr.: כִּבְשֹׂת

Gn. 21, 28. שבע כבשת הצאן לבדהן

forma transp.: כְּשָׂבָה

Lev. 5, 6. כשבה או־שעירת עזים

כֶּבֶב

פעל נוד נקמי נתפנוקו, ופעכנו כנוס ועגול ופוור [פפיכנפן, ויכנפן], לומר נכום פיומק וופוס, שקילה וסניס ונפיפם, ולא כמו חָשַׁב, שָׁזַב, חָצַב לעיל, ופס פיקל ופפווי, ותפנוק פכווב נכום פויומק.
v. trans. aram., nectere, meditari, moliri, mentiri, sicut vv. חָצַב, שָׁזַב (spinnen, sinnen).

כֶּבֶב

ג׳ן, ופנקנס כְּדָבָה, ופעכס כווני וזקני [לינעכפפפע], לופס לל׳ כלפה נלכיפל פס. נתנוס פוס פשכס כַּדְבֵהוּ, כַּדָּבְהוּ, כְּדָבְוּב פיופפעיס, ופפועל כַּדֵּב, כַּדִּיב וכדומה.
adj. m. (f., quod alii nomen esse censent כְּדֻבָּה), mendax, fraudulentus. LXX. מֶלֶה כְּדָבָה, *ῥῆμα ψευδές.*
adj. fem.: כְּדֻבָּה *al. subst.*

Dan. 2, 9. ומלה כדבה ושחיתה

כַּד

ג׳כ וכינוי כַּדִּים וכי׳, ופעכס קנקן [פ׳יעכר, קינוג], ונפנפ ג׳כ נזפקי עכס כפס כפכוון [*κάδ-ος, cad-us*], ולא ל׳יכנו נויר פפעל נעכני. פתפנוס כ׳כ כפו פנכל גת, ופס ע׳ פפווי.
n. f. (pl. m. כַּדִּים), urceus, situla; *κάδος* (*κάδδος*), cadus (cogn. גַּת, q. v.), arab. *kadda*, *v. denom.*, haurire. LXX. *ὑδρία.*

כד הקמח לא תכלה
כד הקמח לא כלתה
ותשבר כד על־המבוע

בַּכַּד

כי אם־מלא כתי־קמח בכד
cum suff.: כַּדֵּהוּ

Gn. 24, 14. הטי־נא כדך ואשתה

cum suff.: מִכַּדֵּהוּ

Gn. 24, 17. 43. מעט־מים מכדך

cum suff.: כַּדֵּהוּ

Gn. 24, 16. ותמלא כדה ותעל
Gn. 24, 18. ותמהר ותרד כדה
Gn. 24, 20. ותמהר ותער כדה
Gn. 24, 46. ותורד כדה מעליה

cum suff.: וְכַדֵּהוּ

Gn. 24, 15. 45. וכדה על־שכמה

pl.: כַּדִּים

1Rg. 18, 34. מלאו ארבעה כדים מים

pl.: וְכַדִּים

Jud. 7, 16. וכדים ריקים

pl.: הַכַּדִּים

Jud. 7, 16. ולפדים בתוך הכדים
Jud. 7, 19. ונפוץ הכדים אשר בידם
Jud. 7, 20. וישברו הכדים

כָּדַד

שֶׁ בַּד, ופפתיון קכילה ולפוע שכיפה ולילוקה [נלינפן, פַּלְגַּפְּמָן], וופק תפנוס פפכס, ופעפית פלל דָּבָק נפכוון לופס, וכן נעכני וקפי, ולא פפלה פעול [פַּלְגַּפְּמָן] עכין כפיפס ולילוס פוק ופקר, וכן כפכס כפכוון נפפתי עכע [cand-eo; l. cad] כילוע.
vel בַּד, *vrb. intr. inus.*, candere. Utriusque verbi tum hebraici tum latini radix est *cad*, unde et דָּבָק q. v.

כַּדְכֹּד

ג׳ן לנין לפן יקיס פלפית ופוסכת [פונקעלנדעל שפיין], ופפקל ילוע. וכן נעכני כדכפה פלפוד פלנע, וקקי כַּדְכְּדוֹן פפלפו, וטעקת כפו לנוד קַפַּפוטקעל, פתפנוס כפו כ׳כ.
n. m., lapis scintillans, fulgens, micans. Hieron.: *Ubi nos jaspidem sequentes LXX. diximus, in Ebraico scriptum* כדכד, *quod solus Symmachus καρχιδόνιον transtulit*; idem alibi: *Ajunt Ebraei, omnes pretiosissimas merces hoc nomine significari: vel speciem quandam esse pretiosarum mercium, quam Romanus sermo non resonet.* LXX. *ἴασπις, χόρ* (alii legunt: *χορχόρ* = כרכר, alii *καδχόδ*).

Jes. 54, 12. ושמתי כדכד שמשתיך

וְכַדְכֹּד

Ez. 27, 16. וראמות וכדכד

כִּידּוֹד

ג׳ן ע׳ע צִינוֹק, חִישֵׁר, חִימֵשׁ, שִׁלְהֵב, כִּידּוֹר, ופ׳ נעכ כִּהוּד [נפפק פדנוע], וופון כיל׳ן, כפ׳ל קצנו פרפ׳נע וכפל׳נן, לפן פתכונס זר וופוך. ולע שכוונק פפלה ענול, נפצפל כפו עֲגָלָה [על עגלת פלקפה], לומר יעקפו נר וופוקס כיים פלקפה, כפלך פוורו לפלוח ענלת פלקפה, וכן פרפ׳נע כפלך זפוש פוכן לפכנס נפלקפה.
n. m., ad s. f. כִּידּוֹד (= כִּהוּד), circulus, spec. non: acies militum, turbae bellicae, sed potius currus bellicus, essedum (syn. עֲגָלָה a v. עָגַל), unde כִּידּוֹר עֲגָלָה, rex, qui ascensurus est in essedum (recte Ibn-Ezra: כְּמֶלֶךְ שֶׁחִוּא מוּכָן לְהִתָּפֵנֵס בְּמַלְחֲמָה). Trg. חֵילָךְ מַלְכָּא דְּאִתְרְמִיס לְגַלְגּוֹפֵיהּ, h. e. paratus (*ἕτοιμος*) ad scabellum conscendendum. *Elia Levita* in lex. *Meturgeman* f. 20. גַּלְגּוֹפֵיהּ: דַּהֲרוֹם, *ὑποπόδιον*. Nisi praeferenda est Regiorum lectio: לְגִיוֹנָיו (h. e. *legiones*). LXX. *ἰσχάρα.*

לַכִּידּוֹר

Job. 15, 24. כמלך עתיד לכידור

כָּדַח

פעל נוד וכפלנס כמו כָּהָה, וופוכן ריפיס וקפיס [פפצפע, פוופפף ויין], לכן פיוע קלוך וקצוך, לו פכניע פלוך, פכפוע פעין ע׳ פקלפ וכדומה. פכנך יולף, נפצפל גכ על ריפיון כוף וככוע לנ, וקולי כָּאָה לעיל פצלפו נפכוון יולף, וענין פעלנה וכציפה נקיפ לך הצפל. ע׳ פקקל והצווי ככף כָּחֵה, גָּחֵה.
vrb. intr., sicut כָּהָה, languidum, hebetem, debilem vel corpore vel animo esse, hebescere, de acie oculorum caligante, de animo cadente, infirmato, deficiente. *Pi.* facere, ut quem animus deficiat, animo fracto et debilitato esse, pallescere, de maculis cutis. Fortasse etiam כָּאָה, q. v. supra, hoc cum verbo cohaeret. Cf. כָּהָה, גָּהָה. LXX. *ἀμβλύνειν, ἐκτυφλοῦν, ἀμαθροῦν, βαρύνειν, πωροῦν*; לֵאָה, כָּהָה, *ἀναλάμπειν; כָּהָה, ἐκψύχειν, νουθετεῖν* (syn. עָצַר).

3perf. fem.: כָּהֲתָה

Dt. 34, 7. לא־כהתה עינו

inf. abs.: כָּהֹה

Zach. 11, 17. ועין ימינו כהה תכהה

3 imperf.: יִכְהֶה

Jes. 42, 4. לא יכהה ולא ירוץ

3 impf. fem.: תִּכְהֶה

Zach. 11, 17. ועין ימינו כהה תכהה

3 impf. f. ap.: וְתִכְהֶינָה

Job. 17, 7. ותכה מכעס עיני

כֶּדֶר

פעל נוד, ופעכס כמו עָתַר לקמן, קנוג ופפוף [קכ׳יופן], וכן נפפת תפנוס פסנכי נעכני ונקכמי, ופעקכי׳ כָּדַר ועפיקו הֵד לעיל, וכן גְּדֵר, חָדַר, וופוס, ופוס גכ נפפתי עכע כילוע; ונפכוון ענל נדופס. ופוס קנין וקצכיל כי הקופכים פסנכ כ׳כ נעכני ליפק מפכיליס.
v. intr. inus., sicut עָתַר, orbe s. gyro circumagi, circulari (syn. עָגַל), a radice *dar*, quam habes in vv. חָדַר, גְּדֵר, הֵד.

כַּדְּכֹד

ג׳ן, וסלנון קוג וענ׳ל [ריכנ, קכ׳יס],

וַתִּכְהֶין 3*impf.fem.*:
Gn. 27, 1. ותכהין עיניו מראת

Pi-el: כִּהָה 3 *perf.*
1 Sam. 3, 13. ולא כהה בם

וְכִהֲתָה 3*perf.fem.*:
Ez. 21, 12. וכהתה כל־רוח

כֵּהֶה
ס"נ ולנקט בֵּיהֶה, ולפי פקסים וכניט כנ [פֿעריאנטן, פֿעטע], פּאקעל פּעטן וכדומה, נהפּאל גּ"כ על ריפּיון רוח, ד"מ רוח כסה.
adj. m. (f. בֵּהָה), hebes, caliginosus, fractus atque afflictus, de oculorum acie, lucernae lumine, animo. LXX. *ἀκηδία, καπνίζειν, ἀμαυρός, αὐγάζον.*

adj. fem.: כֵּהָה
Lev. 13, 6. וחטה כהה הנגע
Lev. 13, 21. 26. מן־השער והוא כהה
Lev. 13, 28. פשתה בעור והוא כהה
Lev. 13, 56. וחטה כהה הנגע
Jes. 42, 3. ופשתה כהה לא יכבנה
Jes. 61, 3. תחת רוח כהה

pl. fem.: כֵּהוֹת
Lev. 13, 39. בהרת כהות לבנת
1 Sam. 3, 2. ועיניו החלו כהות

כָּהֵה
ס"כ והלון כניט לנר וקיקיו, ופולי כיו נַיהֶה, סנדלע וסרקקע לנר, וום פקסים וככניס.
n. f., debilitatio, spec. doloris, h. e. delinitio (syn. נַיהָה separatio, sublatio). LXX. *ἴασις.*
Nah. 3, 19. אין־כהה לשברך

כָּהַל

פּעל נוד, וסיענט כיו יָכֹל, חָכַל לעיל, כלכול וכלכה [קויסקפּלעטן], ווום כלכול וקווק [קויסקפּלעטן, קאָכ-נען], ועי' הקקל וסאוי ככק פּגל לקמן.
v. intr., sicut יָכֹל, חָכַל, sufferre, sustinere (aushalten), posse. LXX. *δύνασθαι.*

part.: כָּהֵל
Dan. 2, 26. חאיתיך כהל להודעתני
Dan. 4, 15. ואנתה כהל

part. pl.: כָּהֲלִין
Dan. 5, 8. ולא־כהלין כתבא למקרא
Dan. 5, 15. ולא־כהלין פשר־מלתא

כָּהַן

פּעל נוד, ול"ע כ"ף נכנד, וסניטני כֵּהֵן זייך לו. סיומן כיו כֹּהֵן נקמנות, עסיס ולפיכס ועכיכס וסכנד, וסכנד כֵּהֵן נפ"ו כיו חֲכִין נסומן [פֿעריכ-טען, דיענען], וקל כיו זכיקה, וכסן כיו פּעטע ד', וופּל קענות סכוונס. ופּאל לקכונע פּפּעל דע זאקכו פּפּעליס סכטוניס סוף נלי ו', וקל בֵּן הקמנות, וכסן סקיך זלו, כקאל לכוב.
v. trans. pi-ēl., sicut כֹּהֵן, parare, apparare, adornare, ministrare; *Pi.* כִּהֵן (= חִכִּין), ministrare, servire (syn. שָׁרַת), sacerdotem esse, munere sacerdotali fungi. Radix est כָּהַן; *He* enim ad prolongandam radicem intermedium interjectum est. LXX. *περιτιθέναι, λειτουργεῖν, ἱερατεύειν*; *inf.* כְּהֻנָּה, *ἱερατεία.*

Pi-el: כִּהֵן 3 *perf.*
1 Chr. 5, 36. הוא אשר כהן בבית

כִּהֲנוּ 3 *perf.*:
Ex. 40, 13. וקדשתו אתו וכהן לי

וְכִהֲנוּ 3 *perf. pl.*:
Ex. 28, 41. וקדשת אתם וכהנו־לי
Ex. 40, 15. וכהנו לי

לְכַהֵן *inf. constr.*:
Ex. 29, 1. לקדש אתם לכהן לי
Ex. 29, 44. אקדש לכהן לי
Ex. 30, 30. וקדשת אתם לכהן לי
Ex. 31, 10. ואת־בגדי בניו לכהן 35, 19. 39, 41.
Lev. 7, 35. הקריב אתם לכהן לי
Lev. 16, 32. לכהן תחת אביו
Ez. 44, 13. ולא־יגשו אלי לכהן לי

מְכַהֵן *inf. constr.*:
2 Chr. 11, 14. ירבעם ובניו מכהן לי
Hos. 4, 6. ואמי מכהן לי

לְכַהֲנוֹ *inf. c. suff.*:
Ex. 28, 1. בני ישראל לכהנו־לי
Ex. 28, 3. לקדשו לכהנו־לי
Ex. 28, 4. ולבניו לכהנו־לי

יְכַהֵן 3 *imperf.*:
Jes. 61, 10. כחתן יכהן פאר

וַיְכַהֵן 3 *impprf.*:
Num. 3, 4. ויכהן אלעזר ואיתמר
Dt. 10, 6. ויכהן אלעזר בנו

וַיְכַהֲנוּ 3 *impf. pl.*:
1 Chr. 24, 2. ויכהנו אלעזר ואיתמר

כֹּהֵן
ס"נ ניכוכיי, וניין לפּעל, וסלון פּעטע ד' [גֿעטעפּלייענער, פּריעסטער], ולפּי הכפּניס נקלק כמן הקפּ, סכמן סגדול, סכמן סעזיק, ולפּעניס כיו לקפּ ונגיד וכדומה.
n. m. partic., minister dei, tanquam adparitor, a v. כָּהַן = כָּוַן (כִּוֵּן), sacerdos; כֹּהֵן הָרֹאשׁ, כֹּהֵן הַמְשִׁיחַ, כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה, כֹּהֵן הַמְּמֻנֶּה, sacerdos summus; interdum propter politiae veteris statum princeps, praefectus, sensu civili (*khan*). LXX. *ἱερεύς, ἀρχιερεύς* (*ἱερατεύειν, ἱερωσύνη*), *αὐλάρχης, συνετός, ἀδελφός, υἱός*; כֹּהֲנִים semel *ἱεράτευμα* (כְּהֻנִּים).
Gn. 14, 18. והוא כהן לאל עליון
Gn. 41, 45. כהן אן לאשה
Gn. 41, 50. בת־פוטי־פרע כהן און
Gn. 46, 20. בת־פוטי פרע כהן אן
Ex. 3, 1. חתנו כהן מדין
Ex. 18, 1. כהן מדין חתן משה
Lev. 6, 16. וכל־מנחת כהן
Lev. 21, 9. ובת איש כהן
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר
Lev. 22, 12. 13. ובת־כהן
Jud. 18, 19. או היותך כהן לשבט
1 S. 2, 35. והקימותי לי כהן נאמן
1 S. 14, 3. בן־עלי כהן יי בשלה
2 S. 20, 26. היאירי היה כהן לדוד
1 Reg. 2, 27. מהיות כהן ליי
1 Reg. 4, 5. וזבוד בן־נתן כהן
2 Rg. 11, 18 ואת מתן כהן הבעל הרגו
2 Rg. 25, 18. את־שריה כהן הראש
2 Reg. 25, 18. ואת־צפניהו כהן
2 Chr. 13, 9. והיה כהן ללא אלהים
2 Chr. 15, 3. וללא כהן מורה
2 Chr. 19, 11. אמריהו כהן הראש
2 Chr. 23, 17. ואת מתן כהן הבעל
2 Chr. 24, 11. ופקיד כהן הראש
2 Chr. 26, 20. עזריהו כהן הראש
Esr. 2, 63. עד עמד כהן לאורים
Ps. 110, 4. אתה־כהן לעולם
Jes. 28, 7. כהן ונביא שגו בשכר
Jer. 6, 13. ומנביא ועד־כהן
Jer. 8, 10. מנביא ועד־כהן
Jer. 14, 18. גם־נביא גם־כהן סחרו
Jer. 23, 11. גם־כהן חנפו
Jer. 23, 33. הנביא או־כהן
Jer. 29, 26. יי נתנך כהן
Jer. 52, 24. שריה כהן
Jer. 52, 24. כהן המשנה
Thr. 2, 20. כהן ונביא
Ez. 44, 21. ויין לא־ישתו כל־כהן
Hos. 4, 4. ועמך כמריבי כהן
Am. 7, 10. כהן בית־אל
Zach. 6, 13. והיה כהן על־כסאו
Mal. 2, 7. שפתי כהן ישמרו־דעת

וְכֹהֵן
Lev. 22, 11. וכהן כי־יקנה נפש
Thr. 2, 6. מלך וכהן

הַכֹּהֵן
Ex. 29, 30. ילבשם הכהן
Ex. 31, 10. 35, 19. 39, 41. לאהרן הכהן
Ex. 38, 21. איתמר בן־אהרן הכהן
Lev. 1, 7. בני אהרן הכהן
Lev. 1, 9. והקטיר הכהן את־הכל
Lev. 1, 11. וערך הכהן אתם
Lev. 1, 13. והקריב הכהן את־הכל
Lev. 1, 15 והקריבו הכהן אל־המזבח
Lev. 1, 17. והקטיר אתו הכהן
Lev. 2, 2. והקטיר הכהן
Lev. 2, 8. והקריבה אל־הכהן
Lev. 2, 9. והרים הכהן מן־המנחה
Lev. 2, 16. והקטיר הכהן
Lev. 3, 11. והקטירו הכהן המזבחה
Lev. 3, 16. והקטירם הכהן המזבחה
Lev. 4, 3. אם־הכהן המשיח
Lev. 4, 5. ולקח הכהן המשיח
Lev. 4, 6. וטבל הכהן את־אצבעו
Lev. 4, 7. ונתן הכהן מן־הדם
Lev. 4, 10. והקטירם הכהן
Lev. 4, 16. והביא הכהן המשיח
Lev. 4, 17. וטבל הכהן אצבעו
Lev. 4, 20. וכפר עלהם הכהן
Lev. 4, 25. 34. ולקח הכהן מדם
Lev. 4, 26. וכפר עליו הכהן 5, 6. 10. 26.
Lev. 4, 30. ולקח הכהן מדמה
Lev. 4, 31. והקטיר הכהן המזבחה
Lev. 4, 31. וכפר עליו הכהן
Lev. 4, 35. והקטיר הכהן אתם
Lev. 4, 35. וכפר עליו הכהן
Lev. 5, 8. והביא אתם אל־הכהן
Lev. 5, 12. והביאה אל־הכהן
Lev. 5, 12. וקמץ הכהן
Lev. 5, 13. וכפר עליו הכהן
Lev. 5, 25. בערכך לאשם אל־הכהן
Lev. 6, 5. ובער עליה הכהן
Lev. 6, 19. הכהן המחטא אתה
Lev. 7, 5. והקטיר אתם הכהן
Lev. 7, 7. הכהן אשר יכפר־בו לו
Lev. 7, 31. והקטיר הכהן את־החלב
Lev. 7, 34. ואתן אתם לאהרן הכהן
Lev. 12, 6. אהל־מועד אל־הכהן
Lev. 12, 8. וכפר עליה הכהן וטהרה
Lev. 13, 3. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 3. וראהו הכהן
Lev. 13, 4. והסגיר הכהן את־הנגע
Lev. 13, 5. וראהו הכהן ביום
Lev. 13, 5. והסגירו הכהן
Lev. 13, 6. וראה הכהן אתו
Lev. 13, 6. וטהרו הכהן
Lev. 13, 7. הראתו אל־הכהן
Lev. 13, 7. שנית אל־הכהן
Lev. 13, 8. וראה הכהן והנה פשתה
Lev. 13, 8. ומאר הכהן
Lev. 13, 9. 14, 2. והובא אל־הכהן
Lev. 13, 10. וראה הכהן והנה שאת
Lev. 13, 11. וטמאו הכהן לא יסירנו
Lev. 13, 12. לכל־מראה עיני הכהן
Lev. 13, 13. וראה הכהן וחנה כסתה
Lev. 13, 15. וראה הכהן את־החבשר
Lev. 13, 16. ובא אל־הכהן
Lev. 13, 17. וראתו הכהן
Lev. 13, 17. וטהר הכהן
Lev. 13, 19. ונראת אל־הכהן
Lev. 13, 20. וראה הכהן והנה מראה
Lev. 13, 21. 26. ואם יראנה הכהן
Lev. 13, 21. 26. והסגירו הכהן
Lev. 13, 22. וטמא הכהן אתו נגע הוא
Lev. 13, 25. וראה אתה הכהן
Lev. 13, 25. וטמא אתו הכהן
Lev. 13, 27. וראהו הכהן
Lev. 13, 27. וטמא הכהן
Lev. 13, 28. וטהרו הכהן
Lev. 13, 30. וראה הכהן
Lev. 13, 30. וטמא אתו הכהן
Lev. 13, 31. וראה הכהן
Lev. 13, 31. והסגיר הכהן
Lev. 13, 32. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 33. והסגיר הכהן את־הנתק
Lev. 13, 34. וראה הכהן את־הנתק
Lev. 13, 34. וטהר אתו הכהן
Lev. 13, 36. וראהו הכהן והנה פשה
Lev. 13, 36. לא־יבקר הכהן
Lev. 13, 37. טהור הוא וטהרו הכהן
Lev. 13, 39. וראה הכהן והנה בעור
Lev. 13, 43. וראה אתו הכהן
Lev. 13, 44. טמא טמאו הכהן
Lev. 13, 49. והראה את־הכהן
Lev. 13, 50. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 53. ואם יראה הכהן
Lev. 13, 54. וצוה הכהן וכבסו
Lev. 13, 55. וראה הכהן אחרי הכבס
Lev. 13, 56. ואם ראה הכהן
Lev. 14, 3. ויצא הכהן
Lev. 14, 3. וראה הכהן
Lev. 14, 4. וצוה הכהן ולקח למטהר
Lev. 14, 5. וצוה הכהן ושחט
Lev. 14, 11. והעמיד הכהן המטהר
Lev. 14, 12. ולקח הכהן
Lev. 14, 14. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 14. ונתן הכהן
Lev. 14, 15. ולקח הכהן
Lev. 14, 15. על־כף הכהן
Lev. 14, 16. וטבל הכהן את־אצבעו
Lev. 14, 17. יתן הכהן על־תנוך
Lev. 14, 18. על־כף הכהן
Lev. 14, 18. וכפר עליו הכהן
Lev. 14, 19 ועשה הכהן את־החטאת
Lev. 14, 20. והעלה הכהן את־העלה
Lev. 14, 20. וכפר עליו הכהן
Lev. 14, 23. למהרתו אל־הכהן
Lev. 14, 24. ולקח הכהן
Lev. 14, 24. והניף אתם הכהן
Lev. 14, 25. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 26. יצק הכהן על־כף הכהן
Lev. 14, 27. והזה הכהן באצבעו
Lev. 14, 28. ונתן הכהן מן־השמן
Lev. 14, 29. אשר על־כף הכהן
Lev. 14, 31. וכפר הכהן על המטהר
Lev. 14, 40. וצוה הכהן
Lev. 14, 44. ובא הכהן וראה
Lev. 14, 48. ואם־בא יבא הכהן
Lev. 14, 48. וטהר הכהן
Lev. 15, 14. ונתנם אל־הכהן
Lev. 15, 15. ועשה אתם הכהן
Lev. 15, 15. וכפר עליו הכהן
Lev. 15, 29 והביאה אותם אל־הכהן
Lev. 15, 30. ועשה הכהן
Lev. 15, 30. וכפר עליה הכהן
Lev. 16, 32. וכפר הכהן
Lev. 17, 6. וזרק הכהן את־הדם
Lev. 19, 22. וכפר עליו הכהן
Lev. 21, 21. מזרע אהרן הכהן ראשית קצירכם אל־הכהן
Lev. 23, 10.
Lev. 23, 11. ויניפנו הכהן
Lev. 23, 20. והניף הכהן אתם
Lev. 27, 8. לפני הכהן
Lev. 27, 8. יעריכנו הכהן
Lev. 27, 11. את־הבהמה לפני הכהן

Digitized by Google

וחטיד הכהן Lev. 27, 12
בערכך הכהן Lev. 27, 12.
וחטיכי הכהן Lev. 27, 14.
יעריך אתו הכהן Lev. 27, 14.
וחשב־לו הכהן Lev. 27, 18. 23.
לפני אהרן הכהן Num. 3, 6.
אלעזר בן־אהרן הכהן Nu. 3, 32. 4, 16
בן־אהרן הכהן Num. 4, 28.
33. 7, 8. 17, 2.
את־אשתו אל־הכהן Num. 5, 15.
והקריב אתה הכהן Num. 5, 16.
ולקח הכהן Num. 5, 17.
יקח הכהן Num. 5, 17.
והעמיד הכהן Num. 5, 18.
וביד הכהן Num. 5, 18.
והשביע אתה הכהן Num. 5, 19.
והשביע הכהן Num. 5, 21.
ואמר הכהן Num. 5, 21.
האלת האלה הכהן Num. 5, 23.
ולקח הכהן מיד האשה Nu. 5, 25.
וקמץ הכהן מן־המנחה Nu. 5, 26.
ועשה לה הכהן Num. 5, 30.
שני בני יוסי אל־הכהן Nu. 6, 10.
ועשה הכהן Num. 6, 11. 17.
והקריב הכהן לפני יי Nu. 6, 16.
ולקח הכהן את־הזרע Num. 6, 19.
והניף אותם הכהן Num. 6, 20.
וכפר הכהן Num. 15, 25. 28.
ויקח אלעזר הכהן Num. 17, 4.
תרומת יי לאהרן הכהן Nu. 18, 28.
ויתחם אתה אל־אלעזר הכהן Num. 19, 3.
ולקח אלעזר הכהן Num. 19, 4.
ולקח הכהן עץ ארז Num. 19, 6.
וכבס בגדיו הכהן Num. 19, 7.
וטמא הכהן Num. 19, 7.
בן־אהרן הכהן Nu. 25, 7. 11.
בן־אהרן הכהן לאמר Num. 26, 1.
וידבר משה ואלעזר הכהן Nu. 26, 3.
פקודי משה ואלעזר הכהן Num. 26, 63.
מפקודי משה ואהרן הכהן Num. 26, 64.
ולפני אלעזר הכהן Nu. 27, 2. 21.
לפני אלעזר הכהן Nu. 27, 19. 22.
פנחס בן־אלעזר הכהן Num. 31, 6.
ואל־אלעזר הכהן Num. 31, 12.
ויצאו משה ואלעזר הכהן Nu. 31, 13.
ויאמר אלעזר הכהן Num. 31, 21.
אתה ואלעזר הכהן Num. 31, 26.
ותתה לאלעזר הכהן Num. 31, 29.
ויעש משה ואלעזר הכהן Num. 31, 31.
תרומת יי לאלעזר הכהן Nu. 31, 41.
ויקח משה ואלעזר הכהן Num. 31, 51. 54.
ואל־אלעזר הכהן Num. 32, 2.
את אלעזר הכהן Num. 32, 28.
ויעל אהרן הכהן אל־הר Nu. 33, 38.
אלעזר הכהן ויהושע Num. 34, 17.
עד־מות הכהן הגדל Nu. 35, 25. 28.
לשבת בארץ עד־מות הכהן Num. 35, 32.
אל־הכהן העמד לשרת שם Dt. 17, 12
ונגש הכהן ודבר אל־העם Dt. 20, 2.
ובאת אל־הכהן Dt. 26, 3.
ולקח הכהן הטנא מידך Dt. 26, 4.
אותם אלעזר הכהן Jos. 14, 1.
ותקרבנה לפני אלעזר הכהן Jos. 17, 4.
אלעזר הכהן ויהושע Jos. 19, 51.
עד־מות הכהן הגדול Jos. 20, 6.
אל־אלעזר הכהן Jos. 21, 1.
ויהי לבני אהרן הכהן Jos. 21, 4.
ולבני אהרן הכהן Jos. 21, 13.
פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 13.
וישמע פנחס הכהן Jos. 22, 30.
ויאמר פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 31.
פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 32.
ויאמר לחם הכהן לכו Jud. 18, 6.
ויאמר אליהם הכהן Jud. 18, 18.
וייטב לב הכהן Jud. 18, 20.
לקחתם ואת־הכהן Jud. 18, 24.
ואת־הכהן אשר היה־לו Jud. 18, 27.
ועלי הכהן ישב על־הכסא 1 S. 1, 9.
את־פני עלי הכהן 1 Sam. 2, 11.
ובא נער הכהן 1 Sam. 2, 13.
יקח הכהן בו 1 Sam. 2, 14.
ובא נער הכהן 1 Sam. 2, 15.
עד דבר שאול אל־הכהן 1 S. 14, 19.
ויאמר שאול אל־הכהן 1 S. 14, 19.
ויאמר הכהן נקרבה הלום 1 S. 14, 36.
אל־אחימלך הכהן 1 Sam. 21, 2.
ויאמר דוד לאחימלך הכהן 1 S. 21, 3
ויען הכהן את־דוד 1 Sam. 21, 5.
ויען דוד את־הכהן 1 Sam. 21, 6.
ויתן־לו הכהן קדש 1 Sam. 21, 7.
ויאמר הכהן חרב גלית 1 S. 21, 10.
בן־אחיטוב הכהן 1 Sam. 22, 11.
אל־אביתר הכהן 1 Sam. 30, 7.
אל־צדוק הכהן 2 Sam. 15, 27.
ועם אביתר הכהן 1 Reg. 1, 7.
וצדוק הכהן ובניהו 1 Reg. 1, 8.
ולאביתר הכהן וליואב 1 Rg. 1, 19.
ולאביתר הכהן 1 Reg. 1, 25.
ולצדוק הכהן ולבניהו 1 Rg. 1, 26.
קראו־לי לצדוק הכהן 1 Rg. 1, 32.
ומשח אתשם צדוק הכהן 1 Reg. 1, 34.
וירד צדוק הכהן 1 Reg. 1, 38.
ויקח צדוק הכהן 1 Reg. 1, 39.
יונתן בן־אביתר הכהן בא 1 Rg. 1, 42.
את־צדוק הכהן ואת־נתן 1 Rg. 1, 44.
וימשחו אתו צדוק הכהן 1 Rg. 1, 45.
ולו ולאביתר הכהן 1 Reg. 2, 22.
ולאביתר הכהן אמר 1 Reg. 2, 26.
ואת־צדוק הכהן נתן 1 Reg. 2, 35.
עזריהו בן־צדוק הכהן 1 Rg. 4, 2.
אשר־צוה יהוידע הכהן 2 Rg. 11, 9.
ויבאו אל־יהוידע הכהן 2 Rg. 11, 9.
ויתן הכהן לשרי המאות 2 Rg. 11, 10
ויצו יהוידע הכהן 2 Reg. 11, 15.
כי אמר הכהן 2 Reg. 11, 15.
וישם הכהן פקדת 2 Reg. 11, 18.
אשר הורהו יהוידע הכהן 2 Rg. 12, 3
ליהוידע הכהן 2 Reg. 12, 8.
ויקח יהוידע הכהן 2 Reg. 12, 10.
המלך אחז אל־אוריה הכהן 2 Reg. 16, 10.
ויבן אוריה הכהן 2 Reg. 16, 11.
כן עשה אוריה הכהן 2 Rg. 16, 11.
את־אוריה הכהן לאמר 2 Rg. 16, 15.
ויעש אוריה הכהן 2 Reg. 16, 16.
עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 4.
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 8.
ספר נתן לי חלקיה הכהן 2 Rg. 22, 10.
ויצו המלך את־חלקיה הכהן 2 Reg. 22, 12.
וילך חלקיהו הכהן 2 Reg. 22, 14.
חלקיהו הכהן הגדול 2 Rg. 23, 4.
אשר מצא חלקיהו הכהן 2 Rg. 23, 24.
ואת צדוק הכהן 1 Chr. 16, 39
וצדוק הכהן 1 Chr. 24, 6.
בניהו בן־יהוידע הכהן 1 Chr. 27, 5.
אשת יהוידע הכהן 2 Chr. 22, 11.
יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 8 (bis).
ויתן יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 9.
ויוצא יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 14.
כי אמר הכהן 2 Chr. 23, 14.
כל־ימי יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 2.
זכריה בן־יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 20
בדמי בני יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 25.
עזריהו הכהן 2 Chr. 26, 17.
ויאמר אליו עזריהו הכהן 2 Chr. 31, 10.
ויבאו אל־חלקיהו הכהן 2 Chr. 34, 9
מצא חלקיהו הכהן 2 Chr. 34, 14.
ספר נתן לי חלקיהו 2 Chr. 34, 18.
בן־אהרן הכהן הראש Esr. 7, 5.
לעזרא הכהן הספר Esr. 7, 11.
בן־אוריה הכהן Esr. 8, 33.
ויקם עזרא הכהן Esr. 10, 10.
ויבדלו עזרא הכהן Esr. 10, 16.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 3, 1.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 3, 20.
עד עמד הכהן לאורים Neh. 7, 65.
ויביא עזרא הכהן Neh. 8, 2.
ועזרא הכהן הספר Neh. 8, 9.
ויהי הכהן בן־אהרן Neh. 10, 39.
ועזרא הכהן הסופר Neh. 12, 26.
אלישיב הכהן נתון Neh. 13, 4.
שלמיה הכהן וצדוק Neh. 13, 13.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 13, 28.
אוריה הכהן Jes. 8, 2.
בן־אמר הכהן Jer. 20, 1.
בן־מעשיה הכהן Jer. 21, 1. 29, 25.
תחת יהוידע הכהן Jer. 29, 26.
ויקרא צפניה הכהן Jer. 29, 29.
בן־מעשיה הכהן Jer. 37, 3.
בן־בוזי הכהן Ez. 1, 3.
ולקח הכהן מדם החטאת Ez. 45, 19.
הכהן הגדול לאמר Hag. 1, 1.
הכהן הגדול Hag. 1, 12. 14. 2, 2. 4.
הכהן הגדול עמד Zach. 3, 1.
יהושע הכהן הגדול Zach. 3, 8.
הכהן הגדול Zach. 6, 11.

וְהַכֹּהֵן

והכהן יכפר Lev. 5, 16.
והכהן המשיח תחתיו Lev. 6, 15.
והכהן המקריב Lev. 7, 8.
והכהן הגדול מאחיו Lev. 21, 10.
והכהן נצב פתח השער Jud. 18, 17.
ספר המלך והכהן הגדול 2 Rg. 12, 11.
והנביא והכהן והעם Jer. 23, 34.

כַּכֹּהֵן

כעם ככהן Jes. 24, 2.
והיה כעם ככהן Hos. 4, 9.

לְכֹהֵן

אחד מבניו ויהי־לו לכהן Jud. 17, 5.
ויהי־לו הנער לכהן Jud. 17, 12.
כי היה־לי הלוי לכהן Jud. 17, 13.
וישכרני ואהי־לו לכהן Jud. 18, 4.
מכל־שבטי ושראל לי לכהן 1 Sam. 2, 28.
לנגיד ולצדוק לכהן 1 Chr. 29, 22.

לַכֹּהֵן

והיתה לכהן Lev. 5, 13.
ונתן אתו לכהן Lev. 5, 16.
לכהן לו יהיה Lev. 7, 8.
לכהן המקריב אתה לו Lev. 7, 9.
לכהן הזרק את־דם Lev. 7, 14.
תתנו תרומה לכהן Lev. 7, 32.
האשם הוא לכהן Lev. 14, 13.
וחגיד לכהן לאמר Lev. 14, 35.
ונתן לכהן את־הקדש Lev. 22, 14.
יהיו ליי לכהן Lev. 23, 20.
לכהן תהיה אחזתו Lev. 27, 21.
מלא ידם לכהן Num. 3, 3.
המושב ליי לכהן Num. 5, 8.
לכהן לו יהיה Num. 5, 9. 10.
קדש הוא לכהן Num. 6, 20.
ונתן לכהן Dt. 18, 3.
בשר לצלות לכהן 1 Sam. 2, 15.
תתנו לכהן Ez. 44, 30.

וְלַכֹּהֵן

ולכהן מדין שבע בנות Ex. 2, 16.
וחיד־לי לאב ולכהן Jud. 17, 10.
לאב ולכהן הטוב היותך Jud. 18, 19.

מִכֹּהֵן

תורת מכהן ועצה מחכם Jer. 18, 18.
ותורה תאבד מכהן Ez. 7, 26.
אלמנת מכהן יקחו Ez. 44, 22.

כֹּהֲנִים *pl.:*

ממלכת כהנים וגוי קדוש Ex. 19, 6.
ושבעה כהנים ישאו Jos. 6, 4. 6.
היו כהנים לשבט הדני Jud. 18, 30.
חפני ופנחס כהנים ליי 1 S. 1, 3.
ואחימלך בן־אביתר כהנים 2 S. 8, 17
ובני דוד כהנים היו 2 Sam. 8, 18.
וצדוק ואביתר כהנים 2 S. 20, 25.
וצדוק ואביתר כהנים 1 Reg. 4, 4.
ויעש כהנים מקצות העם 1 Rg. 12, 31
בן־אביתר כהנים 1 Chr. 18, 17.
ועמהם כהנים למאה 2 Chr. 5, 12.
ויעמד־לו כהנים לבמות 2 Chr. 11, 15
ותעשו לכם כהנים 2 Chr. 13, 9.
ועמו כהנים לליי 2 Chr. 26, 17.
ויתקדשו כהנים לרב 2 Chr. 30, 24.
ועצמות כהנים שרף 2 Chr. 34, 5.
וכתנת כהנים מאה Esr. 2, 69.
כתנות כהנים שלשים Neh. 7, 70.
וכתנות כהנים ששים Neh. 7, 72.
היו כהנים ראשי האבות Neh. 12, 12.
מוליך כהנים שולל Job. 12, 19.
פני כהנים לא נשאו Thr. 4, 16.
חבר כהנים Hos. 6, 9.

וְכֹהֲנִים *pl.:*

וכהנים משרתים ליי 2 Chr. 13, 10.

הַכֹּהֲנִים *pl.:*

הכהנים לא קנה Gn. 47, 22.
רק אדמת הכהנים לבדם Gn. 47, 26.
וגם הכהנים הנגשים Ex. 19, 22.
בני אהרן הכהנים Lev. 1, 5.
8. 11. 2, 2. 3, 2.
אל־אחד מבניו הכהנים Lev. 13, 2.
ועל הכהנים ועל־כל־עם Lev. 16, 33.
אמר אל־הכהנים Lev. 21, 1.
הכהנים המשחים Num. 3, 3.
ובני אהרן הכהנים Num. 10, 8.
ובאת אל־הכהנים הלוים Dt. 17, 9.
מלפני הכהנים הלוים Dt. 17, 18.
משפט הכהנים Dt. 18, 3.
לפני הכהנים והשפטים Dt. 19, 17.
ונגשו הכהנים בני לוי Dt. 21, 5.
יורו אתכם הכהנים הלוים Dt. 24, 8.
ויתנה אל־הכהנים Dt. 31, 9.
ויאמר יהושע אל־הכהנים Jos. 3, 6.
ואתה תצוה את־הכהנים Jos. 3, 8.
כנוח כפות רגלי הכהנים Jos. 3, 13.
ורגלי הכהנים נשאי הארון Jos. 3, 15.
ויעמדו הכהנים נשאי Jos. 3, 17.
ממצב רגלי הכהנים Jos. 4, 3.
תחת מצב רגלי הכהנים Jos. 4, 9.
צוה את־הכהנים Jos. 4, 16.
ויצו יהושע את־הכהנים Jos. 4, 17.
ויהי בעלות הכהנים Jos. 4, 18.
נתקו כפות רגלי הכהנים Jos. 4, 18.
בן־נון אל־הכהנים Jos. 6, 6.
ושבעה הכהנים נשאים Jos. 6, 8. 13.
והחלוץ הלך לפני הכהנים Jos. 6, 9.
וישאו הכהנים את־ארון יי Jos. 6, 12
תקעו הכהנים בשופרות Jos. 6, 16.
נגד הכהנים חלוים Jos. 8, 33.
כל־ערי בני־אהרן הכהנים Jos. 21, 19
ומשפט הכהנים את־העם 1 S. 2, 13.
כל־בית אביו הכהנים 1 Sam. 22, 11.
ואת נב עיר־הכהנים 1 Sam. 22, 19.
צדוק ואביתר הכהנים 2 Sam. 15, 35.
לצדוק ולאביתר הכהנים 2 S. 15, 35.
ואל־אביתר הכהנים 2 S. 17, 15. 19, 12.
וישאו הכהנים את־הארון 1 Rg. 8, 3.
ויעלו אתם הכהנים והלוים 1 Rg. 8, 4
ויבאו הכהנים את־ארון 1 Reg. 8, 6.
ויהי בצאת הכהנים 1 Reg. 8, 10.
ולא־יכלו הכהנים לעמד 1 Reg. 8, 11.
ויאמר יהואש אל־הכהנים 2 Rg. 12, 5

Digitized by Google

2 Reg. 12, 6. יקחו לחם־הכהנים
2 Reg. 12, 7. לא־חזקו הכהנים
2 Reg. 12, 10. ויתנו־שמה הכהנים
2 Reg. 19, 2. זקני הכהנים מתכסים
2 Reg. 23, 8. ויבא את־כל־הכהנים
2 Reg. 23, 8. הכהנים מגבע
1 Chr. 9, 2. הכהנים הלוים והנתינים
1 Chr. 9, 10. ומן־הכהנים ידעיה
1 Chr. 9, 30. ומן־בני הכהנים
1 Chr. 13, 2. ויעמתם הכהנים והלוים
1 Chr. 15, 11. לצדוק ולאביתר הכהנים
1 Chr. 15, 14. ויתקדשו הכהנים
1 Chr. 15, 24. ובניהו ואליעזר הכהנים
1 Chr. 16, 6. ויחזקאל הכהנים
1 Chr. 16, 39. ואחיו הכהנים
1 Chr. 28, 13. ולמחלקות הכהנים
1 Chr. 28, 21. והנה מחלקות הכהנים
2 Chr. 4, 9. ויעש חצר הכהנים
2 Chr. 5, 5. העלו אתם הכהנים
2 Chr. 5, 7. ויביאו הכהנים את־ארון
2 Chr. 5, 11. ויהי בצאת הכהנים
2 Chr. 5, 11. כי כל־הכהנים
2 Chr. 5, 14. ולא־יכלו הכהנים לעמוד
2 Chr. 7, 2. ולא יכלו הכהנים לבוא
2 Chr. 8, 14. את־מחלקות הכהנים
2 Chr. 8, 14. נגד הכהנים
2 Chr. 8, 15. על־הכהנים והלוים
2 Chr. 17, 8. אלישמע ויהורם הכהנים
2 Chr. 23, 6. הכהנים והמשרתים
2 Chr. 23, 18. ביד הכהנים הלוים
2 Chr. 24, 5. ויקבץ את־הכהנים
2 Chr. 26, 19. ובזעפו עם־הכהנים
2 Chr. 26, 19. במצחו לפני הכהנים
2 Chr. 26, 20. חרש וכל־הכהנים
2 Chr. 29, 4. ויבא את־הכהנים
2 Chr. 29, 16. ויביאו הכהנים לפנימה
2 Chr. 29, 21. ויאמר לבני אהרן הכהנים
2 Chr. 29, 22. ויקבלו הכהנים
2 Chr. 29, 24. וישחטום הכהנים
2 Chr. 29, 34. רק הכהנים היו למעט
2 Chr. 29, 34. ועד־יתקדשו הכהנים
2 Chr. 30, 3. כי הכהנים לא־התקדשו
2 Chr. 30, 16. הכהנים זרקים את־הדם
2 Chr. 30, 27. ויקמו הכהנים הלוים
2 Chr. 30, 19. במצחו לפני הכהנים
2 Chr. 26, 20. חרש וכל־הכהנים
2 Chr. 29, 4. ויבא את־הכהנים
2 Chr. 29, 16. ויביאו הכהנים לפנימה
2 Chr. 29, 21. ויאמר לבני אהרן הכהנים
2 Chr. 29, 22. ויקבלו הכהנים
2 Chr. 29, 24. וישחטום הכהנים
2 Chr. 29, 34. רק הכהנים היו למעט
2 Chr. 29, 34. ועד־יתקדשו הכהנים
2 Chr. 30, 3. כי הכהנים לא־התקדשו
2 Chr. 30, 16. הכהנים זרקים את־הדם
2 Chr. 30, 27. ויקמו הכהנים הלוים
2 Chr. 31, 2. מחלקות הכהנים והלוים
2 Chr. 31, 4. לתת מנת הכהנים והלוים
וידרש יחזקיהו על־
2 Chr. 31, 9. הכהנים
2 Chr. 31, 15. בערי הכהנים באמונה
2 Chr. 31, 17. ואת התיחש הכהנים
2 Chr. 31, 19. ולבני אהרן הכהנים
2 Chr. 35, 2. הכהנים על־משמרותם
ויעמדו הכהנים על־
2 Chr. 35, 10. עמדם
2 Chr. 35, 11. ויזרקו הכהנים מידם
2 Chr. 35, 14. כי הכהנים בני אהרן
גם כל־שרי הכהנים
2 Chr. 36, 14. והעם
Esr. 2, 36. הכהנים בני ידעיה
Esr. 2, 61. ומבני הכהנים
Esr. 2, 70. וישבו הכהנים והלוים
Esr. 3, 2. ואחיו הכהנים
Esr. 3, 8. ושאר אחיהם הכהנים
Esr. 3, 10. ויעמידו הכהנים מלבשים
Esr. 6, 20. כי הטהרו הכהנים
Esr. 6, 20. ולאחיהם הכהנים
Esr. 7, 7. ומן־הכהנים והלוים
Esr. 8, 24. ואבדילה משרי חכהנים
Esr. 8, 29. לפני שרי הכהנים
Esr. 8, 30. וקבלו הכהנים והלוים
Esr. 10, 5. וישבע את־שרי הכהנים
Esr. 10, 18. וימצא מבני הכהנים
Neh. 3, 1. ואחיו הכהנים
Neh. 3, 22. ואחריו החזיקו הכהנים
Neh. 3, 28. החזיקו הכהנים
Neh. 5, 12. ואקרא את־הכהנים
Neh. 7, 39. הכהנים בני ידעיה

Neh. 7, 63. ומן־הכהנים בני חביה
Neh. 7, 73. וישבו הכהנים והלוים
Neh. 8, 13. הכהנים והלוים
Neh. 10, 9. אלה הכהנים
Neh. 10, 29. הכהנים הלוים השוערים
Neh. 10, 35. הכהנים הלוים והעם
Neh. 11, 3. הכהנים והלוים והנתינים
Neh. 11, 10. מן־הכהנים ידעיה
Neh. 11, 20. הכהנים הלוים בכל־ערי
Neh. 12, 1. ואלה הכהנים והלוים
Neh. 12, 7. אלה ראשי הכהנים
Neh. 12, 30. ויטהרו הכהנים והלוים
Neh. 12, 35. ומבני הכהנים בחצצרות
Neh. 12, 44. על־הכהנים ועל־הלוים
Neh. 13, 5. ותרומת הכהנים
Jes. 37, 2. ואת זקני הכהנים
Jer. 1, 1. מן־הכהנים אשר בענתות
Jer. 2, 8. הכהנים לא אמרו איה יי
Jer. 4, 9. ונשמו הכהנים
Jer. 8, 1. ואת־עצמות הכהנים
Jer. 13, 13. הכהנים ואת־הנביאים
Jer. 19, 1. ומזקני הכהנים
Jer. 26, 7. וישמעו הכהנים
Jer. 26, 8. ויתפשו אתו הכהנים
Jer. 26, 11. ויאמרו הכהנים
Jer. 26, 16. הכהנים ואל־הנביאים
Jer. 27, 16. ואל־הכהנים ואל־כל־העם
Jer. 28, 1. 5. לעיני הכהנים
ואל־הכהנים ואל־
Jer. 29, 1. הנביאים
Jer. 29, 25. ואל־כל־הכהנים
Jer. 31, 14. ורויתי נפש הכהנים דשן
Jer. 33, 21. הכהנים משרתי
Ez. 42, 13. יאכלו־שם הכהנים
Ez. 42, 14. בבאם הכהנים
Ez. 43, 19. ונתתה אל־הכהנים
והשליכו הכהנים עליהם
Ez. 43, 24. מלח
Ez. 43, 27. יעשו הכהנים על־המזבח
Ez. 44, 31. לא יאכלו הכהנים
Ez. 46, 2. ועשו הכהנים את־עולתו
אל־הלשכות הקדש אל־
Ez. 46, 19. הכהנים
Ez. 46, 20. אשר יבשלו־שם הכהנים
Ez. 48, 13. לעמת גבול הכהנים
Hos. 5, 1. שמעו־זאת הכהנים
Joel 1, 9. הכהנים משרתי יי
Joel 1, 13. וספדו הכהנים
Joel 2, 17. יבכו הכהנים
Zeph. 1, 4. הכמרים עם־הכהנים
Hag. 2, 11. הכהנים תורה לאמר
Hag. 2, 12. 13. ויען הכהנים ויאמרו
Zach. 7, 3. הכהנים אשר לבית־יי
Zach. 7, 5. כל־עם הארץ ואל־הכהנים
Mal. 1, 6. הכהנים בוזי שמי
Mal. 2, 1. המצוה הזאת הכהנים

pl.: הַכֹּהֲנִים

Ex. 19, 24 והכהנים והעם אל־יהרסו
Dt. 27, 9. וידבר משה והכהנים
Jos. 3, 3. והכהנים הלוים נשאים
Jos. 3, 14. והכהנים נשאי הארון
Jos. 4, 10. והכהנים נשאי הארון
Jos. 4, 11. והכהנים לפני העם
Jos. 6, 4. והכהנים יתקעו
2 Reg. 23, 2. והכהנים והנביאים
1 Chr. 23, 2. והכהנים והלוים
2 Chr. 7, 6. והכהנים על־משמרותם
2 Chr. 7, 6. והכהנים מחצצרים
2 Chr. 11, 13. והכהנים והלוים
2 Chr. 13, 14. והכהנים מחצצרים
2 Chr. 19, 8. מן־הלוים והכהנים
2 Chr. 29, 26. והכהנים בחצצרות
2 Chr. 30, 15. והכהנים והלוים נכלמו
2 Chr. 30, 21. הלוים והכהנים
2 Chr. 30, 25. והכהנים והלוים
2 Chr. 34, 30 וישבי ירושלם והכהנים
2 Chr. 35, 18. והכהנים והלוים

Esr. 1, 5. ליהודה ובנימן והכהנים
Esr. 9, 1. והכהנים והלוים
Neh. 10, 40. והכהנים המשרתים
Neh. 12, 22. והכהנים על־מלכות
Neh. 12, 41 והכהנים אליקים מעשיה
Jer. 5, 31. והכהנים ירדו על־ידיהם
Jer. 34, 19. הסרסים והכהנים
Ez. 44, 15. והכהנים הלוים בני צדוק

pl.: בַּכֹּהֲנִים

Lev. 6, 22 כל־זכר בכהנים יאכל אתה
Lev. 7, 6. כל־זכר בכהנים יאכלנה
1 Sam. 22, 18. ויפגע בכהנים
1 Sam. 22, 18. ויפגע הוא בכהנים
2 Chr. 31, 19. לכל־זכר בכהנים

pl.: וּבַכֹּהֲנִים

Esr. 8, 15. ואביהם בעם ובכהנים

pl.: לַכֹּהֲנִים

Gn. 47, 22. כי חק לכהנים
Dt. 18, 1. לא־יהיה לכהנים הלוים
1 Sam. 6, 2. לכהנים ולקסמים
2 Reg. 12, 17. לא יובא בית יי לכהנים
1 Chr. 24, 6. האבות לכהנים
1 Chr. 24, 31. וראשי האבות לכהנים
2 Chr. 4, 6. והים לרחצה לכהנים בו
2 Chr. 23, 4. לכהנים וללוים
2 Chr. 26, 18. כי לכהנים בני־אהרן
2 Chr. 31, 2. לכהנים וללוים
2 Chr. 35, 8. לכהנים וללוים הרימו
2 Chr. 35, 8. לכהנים נתנו לפסחים
Neh. 10, 37. לכהנים המשרתים
Neh. 10, 38. נביא לכהנים
Neh. 12, 44. מנאות התורה לכהנים
ואעמידה משמרות
Neh. 13, 30. לכהנים
Jes. 66, 21. וגם־מהם אקח לכהנים
Ez. 40, 45. 46. לכהנים שמרי משמרת
Ez. 44, 30. לכהנים יהיה
Ez. 45, 4. לכהנים משרתי המקדש
Ez. 48, 10. תרומת־הקדש לכהנים
Ez. 48, 11. לכהנים המקדש

pl.: וְלַכֹּהֲנִים

2 Reg. 12, 8. ולכהנים ויאמר
2 Chr. 35, 14. הכינו להם ולכהנים
2 Chr. 35, 14. הכינו להם ולכהנים
Neh. 2, 16. ולכהנים ולחרים ולסגנים
Jer. 33, 18. ולכהנים הלוים

pl.: מַכֹּהֲנִים

2 Reg. 17, 27. אחד מהכהנים
2 Reg. 17, 28. ויבא אחד מהכהנים
2 Chr. 29, 34. להתקדש מהכהנים
Esr. 3, 12. ורבים מהכהנים והלוים

pl. constr.: כֹּהֲנֵי

1 Sam. 5, 5. לא־ידרכו כהני דגון
1 Sam. 22, 17. והמיתו כהני יי
1 S. 22, 21. כי הרג שאול את כהני יי
1 Rg. 12, 32. כהני הבמות אשר־עשה
וזבח עליך את־כהני
1 Reg. 13, 2. הבמות
1 Reg. 13, 33. כהני במות
1 Reg. 13, 33. ויהי כהני במות
2 Reg. 17, 32. מקצותם כהני במות
2 Reg. 23, 4. ואת־כהני המשנה
2 Rg. 23, 9. אך לא יעלו כהני הבמות
ויזבח את־כל־כהני
2 Reg. 23, 20. חבמות
2 Chr. 13, 9. הדחתם את־כהני יי
Jes. 61, 6. ואתם כהני יי

pl. constr.: בְּכֹהֲנֵי

1 Sam. 22, 17. לפגע בכהני יי

pl. c. suff.: כֹּהֲנַי

Thr. 1, 19. כהני וזקני

pl. c. suff.: כֹּהֲנֵינוּ

Esr. 9, 7. אנחנו מלכינו כהנינו
Neh. 9, 34. כהנינו ואבתינו
Neh. 10, 1. שרינו לוינו כהנינו

pl. c. suff.: וְלִכֹּהֲנֵינוּ

Neh. 9, 32. ולכהנינו ולנביאנו

pl. c. suff.: כֹּהֲנֶיךָ

2 Chr. 6, 41. כהניך יי אלהים
Ps. 132, 9. כהניך ילבשו־צדק

pl. c. suff.: כֹּהֲנָיו

2 Reg. 10, 19. כל־עבדיו וכל־כהניו
Ps. 78, 64. כהניו בחרב נפלו
Jer. 48, 7. כהניו ושריו יחד
Jer. 49, 3. כהניו ושריו יחדיו

pl. c. suff.: וְכֹהֲנָיו

2 Reg. 10, 11. ומידעיו וכהניו
2 Chr. 13, 12. בראש האלהים וכהניו

pl. c. suff.: בְּכֹהֲנָיו

Ps. 99, 6. משה ואהרן בכהניו

pl. c. suff.: כְּהֲנֶיהָ

Thr. 1, 4. כהניה נאנחים
Thr. 4, 13. עונות כהניה
Ex. 22, 26. כהניה חמסו תורתי
Zeph. 3, 4. כהניה חללו־קדש

pl. c. suff.: וְכֹהֲנֶיהָ

Ps 132, 16. וכהניה אלביש ישע
Mich. 3, 11. וכהניה במחיר יורו

pl. c. suff.: לְכֹהֲנֶיהָ

Jer. 1, 18. לכהניה ולעם הארץ

pl. c. suff.: כְּהֲנֵיהֶם

Jer. 32, 32. כהניהם ונביאיהם

pl. c. suff.: וְכֹהֲנֵיהֶם

Jer. 2, 26. וכהניהם ונביאיהם

כֹּהֵן

ז׳ נלמי, וגס זס נינוני, וסילועס כָּהֲנָא, וסנינוי כָּהֲנַיָּן, וסמכוון כמו נענני. נשפס לנכית מן כמן נסנ׳ סנקניי כָּהֲנָתָא, ונלמי כָּהֲנָתָא, וסמוסנס כִּהֲנָן נגמל׳.

n. m. aram. partic. (def. כָּהֲנָא, pl. כָּהֲנַיָּן), sacerdos; *f. rab.* כָּהֲנְתָּא, ar. כָּהֲנוּתָא, *n. abstr. gem.* sacerdotium. LXX. ἱερεύς.

definit.: כָּהֲנָא

Esr. 7, 12. לעזרא כהנא ספר דתא
Esr. 7, 21. עזרא כהנא ספר דתא

def. pl.: כָּהֲנַיָּא

Esr. 6, 9. כמאמר כהניא
Esr. 6, 16. ועבדו בני־ישראל כהניא
Esr. 6, 18. והקימו כהניא בפלגתהון
Esr. 7, 24. די כל־כהניא

def. pl.: וְכָהֲנַיָּא

Esr. 7, 16. וכהניא מתנדבין

pl. c. suff.: וְכָהֲנוֹתַי

Esr. 7, 13. וכהנותי ולויא

כְּהֻנָּה

ל׳ ומופעת, לוסל פקודת סכסנים [פרייסטערעמטום], וסמקל מצמל פְּעֻלָּה, גְּאֻלָּה. נתכנוס עוד בָּהֻנִּית נלומס.

n. f. abstr. (ad s. f. פְּעֻלָּה, גְּאֻלָּה) sacerdotium, munus sacerdotale, targ. כָּהֻנִּית. LXX. ἱερατεία, semel verbaliter ἱερατεύειν.

Ex. 29, 9. וחגרת להם כהנה
Num. 16, 10. ובקשתם גם־כהנה

כַּהֻנָּה

Esr. 2, 62. ויגאלו מן־הכהנה
Neh. 7, 64. ויגאלו מן־הכהנה
Neh. 13, 29. על גאלי הכהנה
Neh. 13, 29. וברית הכהנה

constr.: כְּהֻנַּת

Num. 25, 13. ברית כהנת עולם
Jos. 18, 7. כי־כהנת יי נחלתו

constr.: לְכְהֻנַּת

Ex. 40, 15. משחתם לכהנת עולם

cum suff.: כְּהֻנַּתְכֶם

Num. 18, 1. תשאו את־עון כהנתכם
Num. 18, 7. תשמרו את־כהנתכם

Digitized by Google

Num. 18, 7. אתן את־כהנתכם
cum suff.: כְּהֻנַּתְכֶם
Num. 3, 10. ושמרו את־כהנתם
pl.: כְּהֻנָּפוֹת
1 Sam. 2, 36. אל־אחת הכהנות

כּוּד

לוּמר כָּד, פעל כודד, ול"ע כ"ק נגור, וסללה כקשקוּת פניפּס וקיניפּס [קייכ-ניינען, פַּעריוּפוּלכּנען], ווּפוּ סקשקל על פכּקנס וכּכּפס ועכּוּר [צעריכּנען, נעריגנען], וכן סלוך סכּוּוכּס קכּל נָכָד, וּפוּס קניכּס וצדיכּס. ולפּקוּד הזכּר לע שכּזכּר כּמכּוון נכּפּתי עכּר, ל"ע נכוּלים וויכי s. *kad, kath* [gr. κήδ-ω], וכּכּוון פניפּס גל נסולו.

vel כַּד, *vrb. trans. inus.*, sicut נָכַד, incidere, vulnerare, affligere, dolere afficere, skr. *kad, kath*, gr. κήδ-ειν. Propter vrb. כַּד et נָכַד ingenitam cognationem regio eadem, quae 1 Paralip. 13, 9. נָכוֹן vocatur, immutato paullulum nomine 2 Sam. 6, 6. נָכוֹן (a v. נָכַד) h. e. area internecionis vocatur. Noli igitur opinari alterautrum falsum esse; ipse fallerere.

כִּיד

ז' ע"ע יִיד, יִיב, וסעכּס כקנוכּו קניי, לוּמר לי"ל וקוּעכּ פּרן וקלקס [פּעריוּפוּלכּנען, פּעריגנען], וכל וס קקשקוּת סללס קניכּס וכּכּפס, כקשר סלנעו נדוק וכּנוסס קל פּזכּס. נעקלס בּיוֹא זס יכּוע לקולי, וּפוּ עזכּס לעניכּו [ע"ו כ"ס ע"ק].

n. m. (ad s. f. יִיד, יִיב), vulneratio, sauciatio, afflictio, dolor, gem. כִּידָּא, nomen morbi (Abodazara f. 29, a). LXX. σφαγή.

cum suff.: כִּידוֹ
Job. 21, 20. יראו עיניו כידו

כִּידוֹן

ז' ע"ע חִידוֹן, חִיצוֹן, וע"כ עזכּס קִיוֹד, וסעכּס זס כלי יון, נסקשר עס קניכּ [צייכּנען], וכקיק כן ע"ס פניפּס וקניפּס, וכּכּן לזכּס. וקנין נוס לוך לכל ע"ס גן כילון נדנכי היפּים נעלק קקוּכּו נעקוּל גן נכּכּ נכוּוס, וּן נכּכּ נלוּוס לו.

n. m. (ad s. f. חִיצוֹן, חִיצוֹנָה), telum, hasta, a vulnerando (כָּד).
Job. 41, 21. וישחק לרעש כידון

וְכִידוֹן

וכידון נחשת בין כתפיו 1 S. 17, 6.
לחב חנית וכידון Job. 39, 23.
קשת וכידון יחשיקנו Jer. 6, 23. 50, 42.

בְּכִידוֹן

Jos. 8, 18. נטה בכידון
Jos. 8, 18. וים יחשש בכידון
Jos. 8, 26. ידו אשר נטה בכידון

וּבְכִידוֹן

1 S. 17, 45. בחרב ובחנית ובכידון

כָּדַד

פעל נודד, והסללס יקידס וזקיפס [נעקנכּנען], לוּ יוכל, זקיפס נעור יקקשוּת [קייכ-], וכן כוי נעקני, וסכּפעל הִכְדִּיד פעולי', כקר וכזקף. קין סזכּר כָּדֶד [kav] וס' סזכּק, יכן סזכּר כיוכי [καύ-ω = καυ], וכן נזקני לעוכוּק.

vrb. intr., urere, inurere, arab. כִּיד, gr. καύ-ειν, καί-ειν, Ni. נִכְוָה, aduri, membrum sibi adurere. LXX. κατακαίεσθαι.

Nif-al: נִכְוָה
2 *imperf.:* תִּכָּוֶה
Jes. 43, 2. כי־תלך במו־אש לא תכוה
3 *impf. pl. fem.:* תִּכָּוֶינָה
Prv. 6, 28. ורגליו לא תכויינה

כִּי

ז"ו, וסכּוּוּן מן כָּוַי [קשר מעכּו סכקני כָּוּוֶיתָ], וסללון זכוף וקעקוע נעור, וּפוּ וסכּוּס, וכן כי כלעון 'נעעלכ-נעעל], וכללעס סו' סעלוקים, וכּכּר פּכּ רכּק נגעכּק כּמו כן סעכּוק של 'נעי', קשר רכּק סייכּו לקעי קלוקי עוּפכּק כוּוֹס.

n. m. (mutilatum ex כָּוַי, cujus *f.* est כָּוּוֶיתָ), adustio, stigma, καυτήριον, arah. *kaj-on.* Sic jam *Raba* in Gemara.

Jes. 3, 24. כי־תחת יפי

כְּוִיָּה

ז"כ גויכ כָּוַי סוככי, וסעעכּס כמו כי, לוּמר קעקוע נעור וסכּוס [נרעכּכ-נעעלע, נרעכּנעעל], וכּקנוס יוע פְּוָאח.

n. f. (a m. כָּוַי), stigma, cauterium, χαρακτήρ, targ. כְּוִיָּא. LXX. κατάκαυμα.

Ex. 21, 25. כויה תחת כויה

מִכְוֶה

ז"כ וסללס וקוס סכּלכע נעור, וסס לעכּוק סקוס יוע.

n. f., locus, quo quis cutem sibi adussit. LXX. κατάκαυμα.

הַמִּכְוֶה

Lev. 13, 24. ותיתה מחית המכוה
Lev. 13, 28. שאת המכוה הוא
Lev. 13, 28. כי־צרבת המכוה

בַּמִּכְוֶה

Lev. 13, 25. צרעת הוא במכוה פרחה

constr.: מִכְוַת
Lev. 13, 24. מכות־אש

כָּוַן

לוּמר כָּוַן, פעל כוון נקני ול"ע כ"ק נגור, וסעכּס כּמו כָּבַ, לוּמר קעור [הָכְוֵנוּ], וקניכּס וקניכּס [s. *kal*], כּזכּר כּמכּוון נכּפּתי מעכּר ע', נכּפּתי מכּנכּ נכּפּתי קכּ"ס, זכוּוי פניכּים קמ"ו. וּפוּ סכּכּר ע"ר כּפילת פּזכּר כְּוַנְנוּ, קויקס וסכּלס [פּאסקסען, מעסקסען], נהלון ליוכּק, קיוך ויקוך וכקיכּ קזכּוק [עכּסקל-מעען], לו נזניקק דכּר וסקוּוזכּוק, לוּמר קוּוק וסכּלס נכּכּר לוּוכּן. נקכּנוס יוע פּזכּר כַּיִל, לניון סמלס, וכן מְכִילָא, וסילוּמ מְכִלְתָּא [לכן כּמו מלס נגעכּק, ופוּק ע"ין נקכּילתין, נר מכילתן מוּס], וכן כְּיִלּוּי לניון נכּל [שלוּן], וסיך סלנוי כְּיָלוֹת, וכן מָכוֹל, נלנוי מְכוֹלָן מלס, וכן כְּלְכּוֹל פּרנוס וסוכּס, וכן כַּלְכָּלָה נזלוּנ לפּרנכּס, לו לניון סמלס וכלוּמ.

h. e. כָּלַ, *v. intr.*, sicut כָּלַל, כָּלַל, כָּלַל, capere, continere, comprehendere, hinc metiri, numerare (h. e. tanquam prehendere aliquam quantitatem), sanscr. *kal. Pi.* redupl. כִּלְכֵּל, prehendere, metiri; sustentare; sustinere, sufferre; obtinere, jus tenere; *Pu. pass.*, cultu victuque instructum esse, sustentatum esse. *Hi.* capere, comprehendere; sustinere, perpeti, ferre, tolerare. Trg. inde כִּיל, מְכִילָא (def. מִכְיְלְתָּא) mensura, modus (= מִדָּה); כִּילּוּי (pl. c. כִּילְוָתֵי), uter. מְכוֹל (pl. מְכוֹלִין) *μέτρον*; כִּלְכּוּל, sustentatio; כַּלְכָּלָה, nutritio, vel mensio. LXX. ἀρκεῖν, φέρειν, ὑπομένειν; τρέφειν, διατρέφειν, ἐκτρέφειν, χορηγεῖν, σιτομετρεῖν, οἰκονομεῖν; κατευθύνειν; *inf.* כַּלְכֵּל, πάντοθεν (כָּל כָּל); *Hi.* χωρεῖν, δέχεσθαι, δύνασθαι, ἱκανόν εἶναι, συνέχειν, ὑποφέρειν, συντελεῖν.

3 *perf.:* וְכָל
Jes. 40, 12. וכל בשלש עפר הארץ
Hif-il: הֵכִיל
inf. constr.: הָכִיל
Jer. 6, 11. נלאיתי הכיל
inf. constr.: לְהָכִיל
2 Chr. 7, 7. לא יכול להכיל את־העלה
Ez. 21, 33. מרומה להכיל
Ez. 23, 32. מרבה להכיל
Am. 7, 10. להכיל את־כל־דבריו
inf. constr.: מְהָכִיל
1 Reg. 8, 64. קטון מהכיל את־העלה
3 *imperf.:* יָכִיל
1 Reg. 7, 26. אלפים בת יכיל
1 Reg. 7, 38. ארבעים בת יכיל
2 Chr. 4, 5. בתים שלשת אלפים יכיל
3 *impf. c. suff.:* יְכִילֶנּוּ
Joel 2, 11. ומי יכילנו
3 *impf. pl.:* יְכִלּוּ
Jer. 2, 13. אשר לא־יכלו המים
Jer. 10, 10. ולא־יכלו גוים זעמו
Pi-el: כִּלְכֵּל 3 *perf.*
2 Sam. 19, 33. והוא־כלכל את־המלך
3 *perf. c. suff.:* וְכִלְכְּלָם
1 Reg. 18, 4. וכלכלם לחם ומים
2 *perf. c. suff.:* כִּלְכַּלְתָּם
Neh. 9, 21. וארבעים שנה כלכלתם
1 *perf.:* וְכִלְכַּלְתִּי
Gn. 45, 11. וכלכלתי אתך שם
2 Sam. 19, 34. וכלכלתי אתך עמדי
3 *perf. pl.:* וְכִלְכְּלוּ
1 Reg. 4, 7. וכלכלו את־המלך
1 Reg. 5, 7. וכלכלו הנצבים האלה
part.: מְכַלְכֵּל *sg.*
Mal. 3, 2. ומי מכלכל את־יום בואו
inf. constr.: כַּלְכֵּל
Jer. 20, 9. ונלאיתי כלכל
inf. constr.: לְכַלְכֵּל
1 Reg. 4, 7. יהיה על־אחד לכלכל
inf. constr.: וּלְכַלְכֵּל
Ruth 4, 15. ולכלכל את שיבתך
inf. c. suff.: לְכַלְכְּלֵךְ
1 Reg. 17, 4. צויתי לכלכלך שם
inf. c. suff.: לְכַלְכְּלֵךְ *p.*
1 Reg. 17, 9. אשה אלמנה לכלכלך
1 *imperf.:* אֲכַלְכֵּל
Gn. 50, 21. אנכי אכלכל אתכם
2 *impf. c. suff.:* וַאֲכַלְכְּלֵם
1 Reg. 18, 13. ואכלכלם לחם ומים
3 *imperf.:* יְכַלְכֵּל
Ps. 112, 5. יכלכל דבריו במשפט
Prv. 18, 14. רוח איש יכלכל מחלהו
Zach. 11, 16. הנצבה לא יכלכל
3 *imperf.:* וַיְכַלְכֵּל
Gn. 47, 12. ויכלכל יוסף את־אביו
3 *impf. c. s.:* יְכַלְכְּלֵךְ *p.*
Ps. 55, 23. והוא יכלכלך
3 *impf. c. suff.:* וַיְכַלְכְּלֵם
2 Sam. 20, 3. בית־משמרת ויכלכלם
3 *impf. pl. c. s.:* יְכַלְכְּלוּךְ
2 Chr. 6, 18. השמים לא יכלכלוך
3 *impf. pl. c. s.:* יְכַלְכְּלֻךָ
1 Reg. 8, 27. השמים לא יכלכלך
3 *impf. pl. c. s.:* יְכַלְכְּלֻהוּ
2 Chr. 2, 5. השמים לא יכלכלהו
Pu-al: כֻּלְכַּל
3 *perf. pl.:* וְכֻלְכְּלוּ
1 Reg. 20, 27. התפקדו וכלכלו

כִּילַי

וּפוּ כַּלַי [ע"ס סלמיון עס כלין], ק"ו גויכ כַּיִל, נסוסי יי, וכן סיוֹד, לוּלַי, סעעכּס כקשר פּרס סכל"ק שכוּתן נעלס, לק יוקר דכּר נכוּוס פכּיס. לו מקקוּר כקני של סזכּרס, סקוּפן יד וכוּלר וכוּכּע [נייליגעכּר], לוּמר סמקוּיק ויוּפּס נדכּר, ולק יקכּו לקקריס, וכּכּן וס לפּזע סכקוּוכּ. כזעס רכּכּיק סוּס כִּילּוּת.

vel כַּלַי (propter similitudinem vocabuli כְּלֵי), *adj. m.*, a n. כַּיִל (addita terminatione *aj*, sicuti in לוּלַי, הוֹדַי), is, qui capit, continet, qui manum contrahit vel retrahit, ut ne det egenoque impertiat. Qimchi de eo, qui, quod det, auxie *metitur*. LXX. ὑπερέτης; βουλή. כַּלַי כֵּלַי

for. prima: וְכֵלַי
Jes. 32, 7. וכלי כלוז רעם
for. alt.: וּלְכִילַי
Jes. 32, 5. ולכילי לא יאמר שוע

כְּלִי

v. s. r. כָּלָה *p.* 555.

I. כּוּם

לוּמר כָּם, פעל ל"ע כ"ק נגור, וסעכּס

סתיכם ועציכם [נערגען, פֿערזעליעם-סען], ולכ כדומם לכ בָּמֵּךְ בָּמֵּם, ולפנכ שנסם פסנכ פסנכ. לולם פסנכ עָם נדוק ומכומס, וכן עָם לקען [כל סקום לפ עשמון], וכן פסנכ נעניכי, וכסנכ כמכוון כשפתי ערכ [s. *jam* etc.]. ולע שתפלום פסנכ עוד נספעל דָּבַם שעכיכו עניכם, כידוע נעניכי, ולכ כמו עלם.

vel עָם, *v. inus.*, celare, occulere, occludere, sicut עַם (Ez. 28, 3.), *kam* in v. חָבַם, celare, sanscr. *jam* (syn. עָלַם), occludere. Cf. verba composita בָּמֵּם, בָּמֵּךְ.

כִּימָה

ג"ז גויר קוּם, נסופי"ם ז [כמו אַרְגָּז מן אָרַג וכדומס, עי' קדווי פניניס ק"כ], וספלגם סגור ומסגר וכמס [פֿעלזשלום, שלשפם], לכן מין כמס וקלי, כמצר לרוכ.

n. m. (a n. קוּם, addita terminatione *as*, ad s. f. אַרְגָּז ex אָרַג, *Charuze Peninim* p. 150.), sera, claustrum, fibula, genus ornamenti muliebris. Prolixe de hoc voc. disseruit *Io. Chr. Wagenseil.* ad *Sotham* p. 138. Vulg. *murenula.* LXX. ἐμπλόκιον.

כִּימָה וכסיל
Ex. 35, 22. חח ונזם ומבעת וכומז
Num. 31, 50. מבעת עגיל וכומז

כִּים II.

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומשנכ קנון ומקום יקד נגור וככום יקד [סיי־פֿען], ומיקו עָם, גַּם, אָם וכדומס, וגס כשנסי ערכ כמכוון, ל"ע נסוזו ויוכי וכוסי [gr. γαμ-εῖν, γαμ-βρ.; *gem*-in.

וכן נסוסכי וערכ.

v. inus., sicuti אָם, גַּם, עָם, colligere, cum-ulare, arab. *kâm-a* (unde כומה, acervus), sanscr. *jam*, *gam*, gr. γαμ, lat. *gem*-ini.

כִּימָה

ג"כ וסרגון קונן ויוסף [סויפֿע], וכשפר ממול סכעשס מקונן כוכניס [פלעי-פֿען, ויבעכנעשעיען], ותכין כוס סתקשר מעלכוק כימס, ווסק כוונת סגשרק [נכוסן ק"כ ע"כ] שמי כימס? שפר שמוקל כשסק כוכני.

n. f., cumulus, conglomeratio stellarum, de Pleiadum choro, quem Hyginus vocat stellarum congeriem. Ad hanc nominis originem alludit Gemara (Berak. f. 58, b. כִּימָה = כְּמָאָה). LXX. πλειάς, Ἀρκτοῦρος, πᾶς.

Job. 38, 31. התקשר מעדנות כימה
Am. 5, 8. עשה כימה וכסיל

כִּימָה

Job. 9, 9. עשה עש כסיל וכימה

כִּין

פו כֵּן, ולפ נשנפ כ"ף נכנד שוכ ופעולי כוֹנֵן, וכמוסף הֵכִין ופעולי שלו דוכֵן, וסנפעל נָכוֹן, סתפעל הִתְכּוֹנֵן פו הִכּוֹנֵן. סתפעם עתידם ניסול וצווי [פויפֿרעכע זשעסען], ופלי סזרם כֵּן לפ"ם קָכֵיהָ, זסוק יונק [פֿשר מעכו קָנֵיהָ], קֵן [פֿשר מעכו קֵן] וכן נעניכי. סוס סכנד סנגס וסנגס ניסול וסנגס דגר נכלב, סתפלם וכניכם ותפוך, ויוס קווק וגלול ומיוד, פו יסול וניכם וסכנם לדגר וכדומס, וכסוסף נפופניכם רגים כידוע גגו סמלין. כנפעל סיוע עונג ניסול, וכמן סיוס נסכיס, לומר נעף שסיוס ניסול וגצווי, פו מקיוס נכלב, ווקן ולפין ולפין וכדומס. תקול ותפלוע סזרם עי' עתק קנס. נתכנשס סכנד בַּיִן סכנת עיון לדגר, ומוס בַּיּוֹמָה, בַּיּוֹמִית,

בִּיוֹן

vel כָּנַן, *v. intr.*, stare, erectum esse, arab. *kâna*, aeth. *kôna* (existere, esse), sicut קָנֵה *tr.* (unde קָנָה), קַן (unde קַן). *Pil.* כּוֹנֵן, erigere, ponere, stabilire, constituere, dirigere, parare, facere, creare. *Pu.* firmari, paratum esse. *Hi.* erigere, constituere, fundare, dirigere, apparare. *Ni.* erectum, stabilitum, firmum, paratum esse, etiam sensu morali: certus, sincerus, aptus, decorus; נָכוֹן הַיּוֹם, tanquam erectum diei, σταθηρὸν ἦμαρ, de fervidissima meridie. LXX. καταρτίζειν, ἀνορθοῦν, διορθοῦν, κατορθοῦν, κατευθύνειν, ἑτοιμάζειν, οἰκοδομεῖν, ὁρμᾶν, ἔχειν, γίνεσθαι; כּוֹן, στερεοῦν, ἐπιστηρίζειν, καταστάναι; μένειν, συναντιλαμβάνεσθαι, εὐφραίνειν, *prt.* ἀληθής, δυνατός, ἕτοιμος, εὐθύς, ἱμφανής, ἱμφανῶς, σαφῶς; אֶל־נָכוֹן, ἑτίμως; כּוֹךְ, θεμελιοῦν, συνιστάναι, διορίζειν, ἐξιχνιάζειν, πλύσειν, βουλεύεσθαι; חָכִין, τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ὁρᾶν, κρίνειν, ἕτοιμος (ἑτοιμασία), συνιέναι (חָכִין), στοχάζεσθαι; הָכֵין, ἑτοίμως; תִּיכוֹנִי, ἀνορθοῦν, κατασκευάζειν.

impf. c. s.: *וַיְכוֹנְנֵהוּ
Job. 31, 15. *ויכוננו ברחם אחד
Nif-al: נָכוֹן
3 *prf. fem.:* נָכוֹנָה
1 Reg. 2, 46. וחממלכה נכונה
3 *perf. pl.:* נָכוֹנוּ, נָכֹנוּ
Prv. 19, 29. נכונו ללצים שפטים
Ez. 16, 7. שדים נכנו
part.: נָכוֹן *sg.*
Gn. 41, 32. כי־נכון הדבר
Ex. 8, 22. לא נכון לעשות כן
Ex. 34, 2. והיה נכון לבקר
Dt. 13, 15. 17, 4. אמת נכון הדבר
Jud. 16, 26. 29. אשר חבית נכון
1 Sam. 23, 23. ושבתם אלי אל־נכון
1 Sam. 26, 4. כי־בא שאול אל־נכון
2 Sam. 6, 6. n. p. ויבאו עד־גרן נכון
2 S. 7, 16. כסאך יהיה נכון עד־עולם
2 S. 7, 26. וביתּ עבדך דוד יהיה נכון
1 Reg. 2, 45. וכסא דוד יהיה נכון
1 Chr. 17, 14. וכסאו יהיה נכון
1 Chr. 17, 24. וביתּ־דויד עבדך נכון
Neh. 8, 10. ושלחו מנות לאין נכון לו
Job. 12, 5. נכון למועדי רגל
Job. 15, 23. ידע כי־נכון בידו יום
Job. 18, 12. ואיד נכון לצלעו
Job. 21, 8. זרעם נכון לפניהם עמם
Ps. 38, 18. כי־אני לצלע נכון
Ps. 51, 12. ורוח נכון חדש בקרבי
Ps. 57, 8. נכון לבי
Ps. 78, 37. ולבם לא־נכון עמו
Ps. 93, 2. נכון כסאך מאז
Ps. 108, 2. נכון לבי אלהים
Ps. 112, 7. נכון לבו בטח ביי
Jes. 2, 2. נכון יהיה הר בית־יי
Hos. 6, 3. כשחר נכון מצאו
Mich. 4, 1. יהיה הר בית־יי נכון
prt. constr.: נְכוֹן *sg.*
Prv. 4, 18. עד־נכון היום
part. pl.: נְכֹנִים

וחיו נכנים ליום השלישי Ex. 19, 11.
היו נכנים לשלשת ימים Ex. 19, 15.
וחיריתם כלכם נכנים Jos. 8, 4.
part. fem.: נְכֹנָה *sg.*
כי לא דברתם אלי נכונה Job. 42, 7. 8.
כי אין בפיהוּ נכונה Ps. 5, 10.
imperat.: הָכֵן
הכן והכן לך Ez. 38, 7.
חכון לקראת־אלהיך Am. 4, 12.
2 imperf.: תָּכוֹן
לא תכון אתה ומלכותך 1 S. 20, 31.
3 imperf.: יָכוֹן
כירח יכון עולם Ps. 89, 38.
דבר שקרים לא־יכון Ps. 101, 7.
וזרעם לפניך יכון Ps. 102, 29.
איש לשון בל־יכון בארץ Ps. 140, 12.
לא־יכון אדם ברשע Prv. 12, 3.
כי בצדקה יכון כסא Prv. 16, 12.
כסאו לעד יכון Prv. 29, 14.
3 imperf.: וְיָכֵן
ויכן בצדק כסאו Prv. 25, 5.
3 impf. fem.: תָּכוֹן
אם־חכון תבל בל־תמוט 1 Chr. 16, 30
אשר ידי תכון עמו Ps. 89, 22.
אם־תכון תבל Ps. 93, 1. 96, 10.
תכון תפלתי Ps. 141, 2.
שפת־אמת תכון לעד Prv. 12, 19.
מחשבות בעצה תכון Prv. 20, 18.
ועדתו לפני תכון Jer. 30, 20.
3 impf. fem.: תִּכֹנָן
ותכן מלכתו מאד 1 Reg. 2, 12.
ותכן כל־מלאכת שלמה 2 Chr. 8, 16.
ותכון עבדת בית־יי 2 Chr. 29, 35.
ותכון העבדה 2 Chr. 35, 10.
ותכון כל־עבדת יי 2 Chr. 35, 16.
3 impf. pl.: יְכֻנּוּ
אחלי יכנו דרכי Ps. 119, 5.
וכל־דרכיך יכנו Prv. 4, 26.
יכנו יחדו על־שפתיך Prv. 22, 18.
3 impf. pl.: וְיִכֹּנוּ
ויכנו מחשבותיך Prv. 16, 3.
Pi-el: כּוֹנֵן *3 perf.*
כונן למשפט כסאו Ps. 9, 8.
כונן אשרי Ps. 40, 3.
כונן שמים בתבונה Prv. 3, 19.
כאשר כונן להשחית Jes. 51, 13.
3 perf.: וְכוֹנֵן
וכונן קריה בעולה Hab. 2, 12.
3 perf. c. suff.: כּוֹנְנָהּ
חוא כוננה Jes. 45, 18.
2 perf.: כּוֹנַנְתָּ
אתה כוננת מישרים Ps. 99, 4.
כוננת ארץ ותעמד Ps. 119, 90.
2 perf.: כּוֹנַנְתָּהּ *p.*
ירח וכוכבים אשר כוננתה Ps. 8, 4.
2 perf.: כּוֹנַנְתָּהּ
ונלאה אתה כוננתה Ps. 68, 10.
1 perf.: וְכוֹנַנְתִּי
וכוננתי את־כסא ממלכתו 2 S. 7, 13.
1 perf.: וְכוֹנַנְתִּי
וכוננתי את כסאו 1 Chr. 17, 12.
3 perf. pl.: כּוֹנְנוּ
מקדש אדני כוננו ידיך Ex. 15, 17.
כוננו חצם על־יתר Ps. 11, 2.
part.: וְכוֹנֵן
וכונן לחקר אבותם Job. 8, 8.
impr. t.: כּוֹנְנָה
ומעשה ידינו כוננה Ps. 90, 17.
impt. c. suff.: כּוֹנְנֵהוּ
ומעשה ידינו כוננהו Ps. 90, 17.
2 imperf.: תְּכוֹנֵן
תכונן על־פניהם Ps. 21, 13.
2 imperf.: וּתְכוֹנֵן

וחכונן צדיק Ps. 7, 10.
2 imperf.: וַתְּכוֹנֵן
ותכונן לך את־עמך ישראל 2 S. 7, 24.
3 imperf.: יְכוֹנֵן
עד־יכונן ועד־ישים Jes. 62, 7.
3 impf. c. s.: וַיְכוֹנְנֵהוּ = וַיְכוֹנְנֵהוּ
ויכונט ברחם אחד Job. 31, 15.
3 impf. c. suff.: וַיְכֻנְנֵהָ *p.*
חוא עשך ויכוננך Dt. 32, 6.
3 impf. c. suff.: יְכוֹנְנֶהָ
ועל־טחרות ילוננה Ps. 24, 2.
יכונט עד־עולם Ps. 48, 9.
וחוא יכוננה עליון Ps. 87, 5.
3 impf. c. suff.: וַיְכוֹנְנֶהָ
קשתו דרך ויכוננה Ps. 7, 13.
3 impf. pl.: וַיְכֹנְנוּ
ויכוננו עיר מושב Ps. 107, 36.
3 impf. pl. c. s.: וַיְכֹנְנוּהִי
ידיך עשוני ויכוננוני Ps. 119, 73.
Pu-al: כּוֹנַן
3 perf. pl.: כּוֹנְנוּ *p.*
מיי מצעי־גבר כוננו Ps. 37, 23.
ביום חבראך כוננו Ez. 28, 13.
Hitpa-el: הִכּוֹנֵן
2 impf. fem.: תְּכוֹנְנִי *p.*
בצדקה תכונני Jes. 54, 14.
3 impf. fem.: וְתִכּוֹנֵן
תבטח ותכונן עיר סיחון Nu. 21, 27.
3 imperf.: וְיִכּוֹנְנוּ *p.*
בלי־עון ירצון ויכוננו Ps. 59, 5.
Hitpa-el: הִתְכּוֹנֵן
3 imperf.: יִתְכּוֹנֵן *p.*
ובחבטה יתכונן Prv. 24, 3.
Hif-il: הֵכִין *3 perf.*
אשר חכין מבני ישראל Jos. 4, 4.
חכין יי את־ממלכתך 1 Sam. 13, 13.
מכינתה חכין 1 Reg. 6, 19.
אל־מקומו אשר־חכין לו 1 Chr. 15, 3.
ולמחברות חכין דויד 1 Chr. 22, 3.
אשר חכין דויד אבי 2 Chr. 2, 6.
אשר חכין במקום דויד 2 Chr. 3, 1.
כי לא חכין לבו 2 Chr. 12, 14.
כי הכין דרכיו 2 Chr. 27, 6.
כל־לבבו חכין לדרוש 2 Chr. 30, 19.
אשר חכין יאשיחו 2 Chr. 35, 20.
כי עזרא חכין לבבו Esr. 7, 10.
על־חעץ אשר־חכין לו Esth. 6, 4.
חעץ אשר־חכין למרדכי Esth. 7, 10.
ולו־חכין כלי־מות Ps. 7, 14.
דור לא־חכין לבו Ps. 78, 8.
יי בשמים חכין כסאו Ps. 103, 19.
כי־חכין יי זבח Zeph. 1, 7.
3 perf.: הֵכִין
על־חחכין חאלחים לעם 2 Chr. 29, 36.
3 perf. c. suff.: הֲכִינָנִי
חי יי אשר חכינני 1 Reg. 2, 24.
3 prf. c. suff.: הֲכִינוֹ
כי־חכיט יי למלך 2 Sam. 5, 12.
כי־חכיט יי למלך 1 Chr. 14, 2.
3 perf. c. suff.: הֲכִינָהּ
הכינח וגם־חקרח Joh. 28, 27.
2 perf.: הֲכִינוֹתָ
אם־אתה חכינות לבב Job. 11, 13.
חכינות מאור ושמש Ps. 74, 16.
2 perf.: וְהֲכִינוֹתָ
וחכינות לבבך 2 Chr. 19, 3.
2 perf.: וְהֲכִינוֹתָה
והכינתח את־פניך אליח Ez. 4, 3.
1 perf.: הֲכִינוֹתִי
אל־חמקום אשר הכנתי Ex. 23, 20.
חכינותי לו 1 Chr. 15, 12.
וחכח בעניי הכינותי 1 Chr. 22, 14.
ועצים ואבנים חכינותי 1 Chr. 22, 14.

1 Chr. 29, 2. הכינותי לבית־אלהי
1 Chr. 29, 3. הכינותי לבית הקדש
1 Chr. 29, 19. אשר־הכינותי
1 perf.: וַאֲכִינוֹתִי
2 Sam. 7, 12. והכינותי את־ממלכתו
1 Chr. 17, 11. והכינותי את־מלכותו
1 Chr. 22, 10. והכינותי את־כסא
1 Chr. 28, 2. והכינותי לבנות
1 Chr. 28, 7. והכינותי את־מלכותו
3 perf. pl.: וַיְכִינוּ
1 Chr. 12, 39. כי־הכינו להם אחיהם
2 Chr. 20, 33. העם לא־הכינו לבבם
2 Chr. 35, 14. ואחר הכינו להם
2 Chr. 35, 14. והלוים הכינו
2 Chr. 35, 15. אחיהם הלוים הכינו
Ps. 57, 7. רשת הכינו לפעמי
3 perf. pl.: וַיְהָכִינוּ
Ex. 16, 5. והכינו את אשר־יביאו
1 perf. c. suff.: וַיְכִינֻהוּ
1 Chr. 29, 16. אשר הכינונו
1 perf. pl.: הֲכִינֹנוּ
2 Chr. 29, 19. במעלי הכנו והקדשנו
part.: מֵכִין
Ps. 65, 7. מכין הרים בכחו
Jer. 10, 12. 51, 15. מכין תבל בחכמתו
part.: הַמֵּכִין
Ps. 147, 8. המכין לארץ מטר
inf. abs.: הָכֵן
Jos. 4, 3. הכן שתים־עשרה אבנים
inf. abs.: הָכֵן *adv.*
Jos. 3, 17. בתוך חירדן הכן
inf.: וְהָכֵן
Jer. 10, 23. והכין את־צעדו
Ez. 7, 14. תקעו בתקוע והכין
inf. constr.: בְּהָכִין
2 Chr. 1, 4. בהכין לו דויד
inf. constr.: לְהָכִין
2 Chr. 12, 1. ויחזק כהכין מלכות
inf. constr.: לְהָכִין
1 Chr. 9, 32. להכין שבת שבת
2 Chr. 31, 11. להכין לשכות בבית יי
Jes. 9, 6. להכין אתה ולסעדה
Jes. 40, 20. להכין פסל לא ימוט
inf. constr.: וְלְהָכִין
2 Chr. 2, 8. ולהכין לי עצים לרב
inf. c. suff.: הֲכִינוֹ
Nah. 2, 4. ביום הכינו
inf. c. suff.: בַּהֲכִינוֹ
Prv. 8, 27. בהכינו שמים שם אני
inf. c. suff.: לַהֲכִינָהּ
Jer. 33, 2. יוצר אותה להכינה
imperat.: הָכֵן
Ps. 119, 133. פעמי הכן באמרתך
Prv. 24, 27. הכן בחוץ מלאכתך
imperat.: וְהָכֵן *sg.*
Gn. 43, 16. וטבח טבח והכן
Num. 23, 1. 29. והכן לי בזה
1 Chr. 29, 18. והכן לבבם אליך
Jer. 46, 14. התיצב והכן לך
Ez. 38, 7. והכן לך אתה
imprt. pl.: הָכִינוּ
Jos. 1, 11. לאמר הכינו לכם צדה
1 Sam. 23, 22. לכו־נא הכינו עוד
Jes. 14, 21. הכינו לבניו מטבח
Jer. 51, 12. הכינו הארבים
impt. pl.: וְהָכִינוּ
1 Sam. 7, 3. והכינו לבבכם אל־יי
2 Chr. 35, 4. והכינו לבית־אבותיכם
2 Chr. 35, 6. והתקדשו והכינו
1 imperf.: אָכִין
Job. 29, 7. ברחוב אכין מושבי
Ps. 89, 5. עד־עולם אכין זרעך
1 imperf.: אָכִינָה

1 Chr. 22, 5. אכינה נא לו
2 imperf.: תָּכֵן
Dt. 19, 3. תכין לך הדרך
Ps. 10, 17. תכין לבם תקשיב אזנך
Ps. 65, 10. תכינם דגנם
Ps. 68, 11. תכין בטובתך לעני
Ez. 4, 7. ירושלם תכין פניך
2 imperf.: תָּכֵן
Ps. 89, 3. תכן אמונתך בהם
2 impf. c. s.: תְּכִינֶנָּה
Ps. 65, 10. כי־כן תכינה
3 imperf.: יָכִין
Jud. 12, 6. ולא יכין לדבר כן
Job. 27, 16. וכחמר יכין מלבוש
Job. 27, 17. יכין וצדיק ילבש
Job. 38, 41. מי יכין לערב צידו
Ps. 78, 20. אם־יכין שאר לעמו
Prv. 16, 9. ויי יכין צעדו
Prv. 21, 29. *וישר הוא יכין דרכיו
3 impf. ap.: וַיָּכֶן
1 Chr. 15, 1. ויכן מקום לארון
1 Chr. 22. 5. ויכן דויד לרב
2 Chr. 17, 5. ויכן יי את־הממלכה
2 Chr. 26, 14. ויכן להם עזיהו לכל־
3 impf. fem.: תָּכֵן
Job. 15, 35. ובטנם תכין מרמה
Prv. 6, 7. תכין בקיץ לחמה
3 impf. pl.: וַיָּכִינוּ
Gn. 43, 25. ויכינו את־המנחה
1 Rg. 5, 32. ויכינו העצים והאבנים
2 Chr. 31, 11. בבית יי ויכינו
Esr. 3, 3. ויכינו המזבח על־מכונתו
Prv. 30, 25. ויכינו בקיץ לחמם
Hof-al: הֻכַן *3. perf.*
Jes. 30, 33. גם־הוא למלך הוכן
3 perf.: וְהֻכַן
Jes. 16, 5. והוכן בחסד כסא
Zach. 5, 11. והוכן והניחה
3 perf.: וְהֻכַן
Nah. 2, 6. והכן חסכך
part.: מְהֻכָן
Prv. 21, 31. סוס מוכן ליום מלחמה
part. pl.: מְהֻכָנִים
Ez. 40, 43. מוכנים בבית סביב

כֵּן

ע"י כיכוי יין כון, ולפני מקיף בֵּן, וסימון מונג כישור, יסר וכוון ונקמן [כ׳ט׳ע׳נ], והיס לעמעי להסמכת סקלמעות דנר, לומר ככון, ונקרנוס בֵּיוֵן כדומה לו.

n. m. prt. (sequente *Magef* כֶּן־, rectus (syn. נָכוֹן), adv. recte. Trg., eadem origine, בֵּיוֵן. LXX. ὀρθός, ὀρθῶς.

Ex. 10, 29. ויאמר משה כן דברת
Nu. 27, 7. כן בנות צלפחד דברת
Nu. 36, 5. כן מטה בני־יוסף דברים
Jos. 2, 4. ותאמר כן באו
2 S. 18, 14. לא־כן אחילה לפניך
1 Reg. 7, 31. ופיה עגל מעשה־כן
2 Reg. 7, 9. לא כן · אנחנו עשים
Esr. 10, 12. כן כדבריך עליו לעשות
Neh. 2, 16. עד־כן לא הגדתי
Prv. 15, 7. ולב כסילים לא־כן
Eccl. 8, 10. אשר כן־עשו
Jes. 16, 6. לא־כן בדיו
Jer. 8, 6. לוא־כן ידברו
Jer. 23, 10. וגבורתם לא־כן
Jer. 48, 30. ולא־כן בדיו לא־כן עשו
Ez. 11, 5. כן אמרתם בית ישראל
Ez. 33, 10. כן אמרתם לאמר
Zach. 11, 11. וידעו כן עניי הצאן
pl.: כֵּנִים
Gn. 42, 11. כנים אנחנו
Gn. 42, 19. אם־כנים אתם
Gn. 42, 31. ונאמר אליו כנים אנחנו
Gn. 42, 33. בזאת אדע כי כנים אתם
Gn. 42, 34. לא מרגלים אתם כי כנים

אֵכֶן

עעמי להסמכות דנר, והמכון כמו כן. ופעמי שלעמי"ס סלמה סנגון סקר, ולימס ז"יכים לפעל, כמו סנעמי כספמי מנכס ספמי קרס.

adv. adfirm. sicut בֵּן, a v. כּוּן, nisi his adverbiis radix singularis, non verbalis subest, sicut demonstratum est in Systemate.

Gn. 28, 16. אכן יש יי במקום הזה
Ex. 2, 14. ויאמר אכן נודע הדבר
1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־המות
1 Reg. 11, 2. אכן יטו את־לבבכם
Job. 32, 8. אכן רוח־היא באנוש
Ps. 31, 23. אכן שמעת קול
Ps. 66, 19. אכן שמע אלהים
Ps. 82, 7. אכן כאדם תמותון
Jes. 40, 7. אכן חציר העם
Jes. 45, 15. אכן אתה אל מסתתר
Jes. 49, 4. אכן משפטי את־יי
Jes. 53, 4. אכן חלינו
Jer. 3, 20. אכן בגדה אשה
Jer. 3, 23. אכן לשקר מגבעות
Jer. 3, 23. אכן ביי אלהינו
Jer. 4, 10. אכן הוא השאת
Jer. 8, 8. אכן הנה לשקר
Zeph. 3, 7. אכן השכימו

מָכוֹן

ע"י והסלמס כמו מקום ופעמי, לומר המונג והמוכן [נעמעמע, נעמעלע], לכן כמו מגול ודימס, לו כמו יסוד ופ"ס, וכדומס נקרנוס בֵּיתָא שלמו.

n. m., locus, sedes, statio; fundamentum, targ. בֵּיתָא. LXX. κατόρθωσις, τόπος, ἑτοιμασία (ἕτοιμος), ἀσφάλεια, πόλις, θάλασσα; מָכוֹן מְכֻנָּשׁ, τὸ ἅγιον.

Ex. 15, 17. מכון לשבתך
1 Rg. 8, 13. מכון לשבתך עולמים
וּמָכוֹן
2 Chr. 6, 2. ומכון לשבתך עולמים
constr.: מְכוֹן
1 Reg. 8, 39. מכון שבתך וסלחת
1 Rg. 8, 43. 49. השמים מכון שבתך
2 Chr. 6, 30. מכון שבתך וסלחת
Ps. 89, 15. צדק ומשפט מכון כסאך
Ps. 97, 2. צדק ומשפט מכון כסאו
Jes. 4, 5. על כל־מכון הר־ציון
Dan. 8, 11. והשלך מכון מקדשו
constr.: מְמְכוֹן
Ps. 33, 14. ממכון־שבתו השגיח
2 Chr. 6, 33. 39. ממכון שבתך
cum suff.: בְּמְכוֹנִי
Jes. 18, 4. ואביטה במכוני
cum suff.: מְכוֹנוֹ
Esr. 2, 68. להעמידו על־מכונו
cum suff.: מְכוֹנֶיהָ
Ps. 104, 5. יסד־ארץ על־מכוניה

מְכֹנָה

ע"כ ונכנוי מְכֹנָתוֹ, וסימון כמו מכון, לומר מעמד ונסיס [נעמעמע, נעמעלע], וכן מְכֹנֵנִית נגמרת, לולם נקרנוס מְכֹנָא דיוסס.

n. f., sicut מָכוֹן, basis, gem. מְכֹנֵנִית. LXX. βάσις, ἑτοιμασία.

cum suff.: מְכֹנָתוֹ
Zach. 5, 11. והניחה שם על־מכונתה

הַמְּכוֹנָה

1 Reg. 7, 27. ארך המכונה
1 Reg. 7, 28. וזה מעשה המכונה
1 Reg. 7, 34. המכונה האחת
1 Reg. 7, 34. מן־המכונה כתפיה
1 Reg. 7, 35. ובראש המכונה
1 Rg. 7, 35. ועל ראש המכונה ידותיה
1 Reg. 7, 38. על המכונה האחת

בַּמְּכוֹנָה

1 Rg. 7 32. וידות האופנים במכונה

לַמְּכוֹנָה

1 Reg. 7, 30. למכונה האחת
pl.: הַמְּכֹנוֹת
1 Reg. 7, 27. ויעש את־המכונות
1 Rg. 7, 37. עשה את עשר המכונות
1 Reg. 7, 38. לעשר המכונות
1 Reg. 7, 39. ויתן את־המכונות
1 Reg. 7, 43. ואת־המכונות עשר
1 Reg. 7, 43. עשרה על־המכונות
2 Rg. 16, 17. את־המסגרות המכונות
2 Reg. 25, 13. ואת־המכונות ואת־
2 Chr. 4, 14. ואת־המכונות עשה
2 Chr. 4, 14. עשה על־המכונות
Jer. 27, 19. ועל־הים ועל־המכונות
Jer. 52, 17. המכונות ואת־הים הנחשת
Jer. 52, 20. המכונות אשר עשה המלך
pl.: וְהַמְּכֹנוֹת
והמכונות אשר־עשה שלמה
2 Reg. 25, 16.
pl. c. suff.: מְכֹנֹתָיו
Esr. 3, 3. המזבח על־מכונתו

תְּכוּנָה

ע"כ, וסימון כפנים סיק"נע מקום, וכן נקרנוס מדור [נעמעלע, אלע], ולכן כן כון, ונכנל כן מכונס לקרת סס"ס כן מכון, וכ"י פרס מכון כסק. ולפעמי לסמכוון סכנס גכ מוס כנכנ.

n. f., locus, sedes, a v. תָּכַן. Differt ab hoc nomine aliud, iisdem constans literis, quod a v. תָּכַן descendit. Trg. מְדוֹר בֵּית מוֹקְדָשֵׁיהּ. LXX. (εἰς) τέλος.

לַתְּכוּנָה

Nah. 2, 10. ואין קצה לתכונה
cum suff.: תְּכוּנָתוֹ
Job. 23, 3. אבוא עד־תכונתו
cum suff.: וּתְכוּנָתוֹ
Ez. 43, 11. צורת חבית ותכונתו

כַּוֵּן

ע"י וסמלנס כין עונס, וכן לפעמי כ"ך כין מפכל [מפמפעדקוכמן], לולם לפעמי כ"י דמום [מעמעלע], ולפעמי המקרנס כַּרְהִיט לון כַּרְהִיט, לומר כין לפוד, ולפ ידעתי לכוונו.

n. m., liba, πόπανον, placenta, quae deis offertur, a v. כָּוַן, quare Hieronymus *praeparationes* vertit. Isaaki, qui glossam דְּמוּת habet, imaginem idoli vel stellae majoris, quam idolatrae colebant, his in placentis expressam fuisse dicit. Trg. כַּרְהִיט, כַּרְהִיט, quod est vestimenti simulacrorum genus. LXX. χαβῶνες (χαμῶνες), χανῶνες.

pl.: כַּוָּנִים
Jer. 7, 18. כעשות כונים
Jer. 44, 19. עשינו לה כונים להעצבה

כִּיּוֹן

ע"י, והמענס לפעמי כנים [ומוכן כנר ק] סוס סכוכנ שנמי, וכן נמרני כיוון, וענדו ·נני-קדס סכוכנ סוס כילוע, וכן לפעמי כ"י שס ע"י, לולם לפעמי כ"ד ק כמו בַּוָּן, לומר כין עונס לע"י, וסנכנ עוד סול.

n. m., sidus Saturni (שַׁבְּתַי), ar. *kaiwân*, v. Louis de Dieu ad Act. 7, 43. *Qimchi* de placentis Diis

dedicatis (= כַּוָּן) explicat; *Isaaki* generaliter de specie idoli. Trg. et Syr. *justus* (= כַּן). LXX. *Παιφᾶν, Ρεμφᾶν, Ρομφᾶν* (ריון).

Am. 5, 26. ואת כיון צלמיכם

כַּן

נלקחי כמו נענני, טעמי׳ גויר חסם. *adv. verb.*, vi eadem, qua hebraicum.

Dan. 7, 23. כן אמר חיות רביעיתא

וְכֵן

Dan. 2, 25. וכן אמר־לה

Dan. 4, 11. קרא בחיל וכן אמר

Dan. 6, 7. וכן אמריך לה

Esr. 5, 3. וכן אמרין להם

Esr. 6, 2. וכן־כתיב בגוה

כּוֹס

שו׳ פָּס, פעל כולל ול״ע כ״ף נגור, והמענה כמו פָּת [כות] לקמן, קניפה ולפיכה כחול ושמור [נערענן, ווֹשׁסרענן], וכן הסרם ותעלות המכוון נשפתי ערב [s. *c̈ad*], ונענני נעניתו נדומה לו פָּסַ״ת, פָּסָא, וגם קנין הכנוכות. vel פָּס, *vrb. trans. inus.*, sicut פָּת, פָּסַ״ה, occulere, abscondere, servare, sanscr. *c̈ad*.

כִּיס

ש׳ ע״מ ריב, דין, והמענה קניע לפיכה דבר ולשמוו [נייעעל, נלחוע] לחעות, ופעמים להקנלת לחנני עשקל, ומוה לחנני כיס, וכנדל מקיע, שנקלק כן עם קעווו. ומוה נגחלק פיסר, יין למת הגדל בין הקוניס, ולו כיס.

n. m. (ad s. f. רִיב, דִּין), crumena, marsupium, ad *condendam* pecuniam vel ad servanda et recondenda pondera (כִּיס אַבְנֵי כִּיס), syn. חָרִיט, a cavitate. Gem. כִּיסֵי de planta inter spinas crescente, a *capsula* seminali. LXX. *μάρσιπος, μαρσύπιον, δίκαιος.*

Prv. 1, 14. כיס אחד יהיה לכלנו

Prv. 16, 11. מעשהו כל־אבני־כיס

וּבְכִיס

Mich. 6, 11. ובכיס אבני מרמה

מִכִּיס

Jes. 46, 6. הזלים זהב מכיס

cum suff.: בְּכִיסָהּ

Dt. 25, 13 לא־יהיה בכיסך אבן ואבן

כּוֹס

ש׳כ והנעני פְּסוֹת, ע״מ קוֹל, חוֹב, והמענה ל׳ נגיע [נעכַּעך], ונקלק כן ע״ם שהוא כלים לקנול ולשמור, ונלקחי פָּס [כמו קַל], וכום כמכוון מנת וקנל ע״ם המכנה. נ׳ יין נמור, ע״ם דמוק כים נופקו, וכן נהומי [*truo-trua*] ודוק. נגמרק נית הכוסות [נמדרע בַּי־כָּסַיָּא], לסמכית יין נכי מעים, ע״ם דמוק כוסות, וכן נמענה כוֹס נוחל, מקום הנמקת השער, ע״ם הדמות, וסכל מעדע לפניכו, ופֹכ מה שמעמו מחלקקים הקדשים נדנרים הכל וריק.

ועוד נתרנוס נשנו קנת כּוּז, כּוּז.

n. f. (pl. כָּסוֹת, ad s. f. קוֹל, חוֹב), 1) calix, poculum, quod vinum excipit ac *condit*, aram. פָּס (ad s. f. קַל); tropice calix irae et vindictae, gratiae et amoris, tum de divinis beneficiis laetitiaque inde oriente, tum de poenis suppliciisque divinitus immissis. Makab. III. *κώθων, πότος σωτηρίου.* LXX. *κόνδυ, ποτήριον.* 2) nomen avis impurae, in parietinis dicutarum aedium habitantis, propter vas s. receptaculum (כּוֹס, lat. *trua*) circa gutturem a rostro dependentis, lat. *trua*, gr. *ὀνοκρόταλος* (*Pelekan*). Aq. Theod. *νυκτικόραξ*. LXX. *ψ.* 102. *ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ*, alibi *ἐρωδιός*. Hieron. quasi *bubo* solitudinum. Sym. *κρυπα* (aram. קִרְפּוּפָא, = יַנְשׁוּף Lev. 11, 17.; = כּוֹס *Ψ.* 102.) VI. edit. *γλαύξ* (Kautz, *Chus*, nomen *scopum* in agro Patavino).

Gn. 40, 11. אל־כוס פרעה

Gn. 40, 13. ונתת כוס־פרעה בידו

1 Reg. 7, 26. כמעשה שפת־כוס

2 Chr. 4, 5. כמעשה שפת־כוס

Ps. 75, 9. כי כוס ביד־יי

Ps. 116, 13. כוס־ישועות אשא

Jes. 51, 17. כוס חמתו

Jes. 51, 17. את־קבעת כוס התרעלה

Jes. 51, 22. את־כוס התרעלה

Jes. 51, 22. את־קבעת כוס חמתי

Jer. 16, 7. כוס תנחומים

Jer. 25, 15. קח את־כוס היין

Jer. 51, 7. כוס־זהב בבל בידיי

Thr. 4, 21. גם־עליך תעבר־כוס

Ez. 23, 32. כוס אחותך תשתי

Ez. 23, 33. כוס שמה ושממה

Ez. 23, 33. כוס אחותך שמרון

Hab. 2, 16. כוס ימין יי

וְכוֹס

Gn. 40, 11. וכוס פרעה בידי

הַכּוֹס

Gn. 40, 11. ואתן את־הכוס

Gn. 40, 21. ויתן הכוס על־כף פרעה

Lev. 11, 17. ואת־הכוס ואת־השלך

Dt. 14, 16. את־הכוס ואת־הינשוף

Jer. 25, 17. ואקח את־הכוס

Jer. 25, 28. לקחת־הכוס מידך

Jer. 49, 12 אין משפטם לשתות הכוס

בַּכּוֹס

Prv. 23, 31. כי־יתן בכוס עינו

בְּכוֹס

Ps. 102, 7. הייתי ככוס חרבות

cum suff.: כּוֹסִי

Ps. 23, 5. כוסי רויה

cum suff.: וְכוֹסִי

Ps. 16, 5. יי מנת־חלקי וכוסי

cum suff.: וּמַכְסִי

2 Sam. 12, 3. ומכסו תשתה

cum suff.: כּוֹסָהּ

Ez. 23, 31. ונתתי כוסה בידך

cum suff.: כּוֹסָם

Ps. 11, 6. מנת כוסם

pl.: וְכוֹסוֹת

Jer. 35, 5. מלאים יין וכוסות

כֵּס

v. s. r. פָּסָא *p.* 563.

כִּיר

שו פֶּר, כולל ול״ע כ״ף נגור, והמענה קיניפ ודקיק וכיפ [שנייעלן, נרע-נען], ופֹכ נדומה לו אַ־כָּר, פֶּר״ח, קֶר, בָּ־כָּר, דָּ־כָּר, תָּ־כָּר, נפעל מקנן וגוול על הפעיפה, וכן נפעל הודו כמכוון כור [*s. khur*] פעל מעכו כוסה [*s. khura*] ומנלנ, נדומה לל כר [*s. kâr*] לניון גוול לחלקים, ונכומי וניוכי לניון הפעיפה. ומוה לדעת רניס כפרי ילי ורגלי נחלים, נמר בָּאֵרוּ, ולפ מקוול.

vel בֶּר, *vrb. trans. inus.*, sicut (Abstammung). LXX. *ἴδιος, λαμβάνειν.*

pl. c. suff.: מִכְרָתֵךְ

Ex. 16, 3. מכרתיך ומלדתיך

pl. c. suff.: מִכְרוֹתֶיהָ

Ex. 21, 35. בארץ מכרותיך

cum suff.: מִכְרֹתָם

Ex. 29, 14. על־ארץ מכרתם

כַּר

שו׳ ע״מ קל, והמענה מלם מם לנע ולינע, יכיל קעל, והמענות ע׳ כלפה מלקעי כור, בית, ויקוע פסלנים כמעע כמו קב, ע״ם קיעול, ולפ מנלול, ומלקים בַּיִת נלקעי, פלומם נמכבו. נלקעי מום פנים בַּיִת, קן נמוב אל דבורים, כמו כוורת דבורים, לדלום לפ כוולתו. וכן סכנד כִּיר קנוע נקנם [נייכנרמנען], ממעמה פעוע ומקלע [פקולמעון], ומוס כִּידר מקלע ומקוע [פייכנעגרמנעכע מרכ״ע], לו בידר לפר פלנוי כִּידָנָן וכלומם, ומכל מנים כול לפכיכו.

n. m. (ad s. f. קַל), mensura aridorum atque etiam liquidorum, veluti farinae, tritici, olei, decem *Efa* seu *Bat* capiens (= חֹמֶר), a cavitate (sicut קב), non a rotunditate, aram. כּוֹרָא, hellenistice *κόρος*. LXX. *κόρος, βαίθ.*

1 Reg. 5, 2. שלשים כר סלת

1 Reg. 5, 2. וששים כר קמח

1 Reg. 5, 25. עשרים אלף כר חטים

1 Reg. 5, 25. ועשרים כר שמן

הַכֹּר

Ez. 45, 14. מעשר חבת מן־הכר

pl.: כֹּרִים

2 Chr. 2, 9 (bis). כרים עשרים אלף

2 Chr. 27, 5. ועשרת אלפים כרים

כִּיּוֹר

שו כִּיּוֹר, ומכנו נכנל כִּיּוֹרים, כִּיּוֹרוֹת, והמענה לנן ופף ופפל [נמקקק, פפפנכע], כי מנים כור, מענין קמול, וכנר מעלף נדומה לנל כִּוֹּר, בַּיִת, ולפנר נ״ם שמכוון נל קָצֶה לף מפיף לן מכוון רלני נל כור, ומוס לנן לניקים שו לנף, להכיל פנקלים, ולפעמים כמו עופר נדמות כיור, לומר מקופר וכנוב [ניכנע]. נתרנוס מכוון נל כיור עור קנע ולוף ע״ם כיקה, וכי קנע נכ מכוון קפוך.

vel כִּיֹּר *n. m.* (pl. כִּיּוֹרִים, כִּיּוֹרוֹת), pelvis, labrum, concha, de vase ad carnes coquendas, ad lavandum, ad fovendum ignem accomodato, semel etiam de *suggestu*, in quo, congregato populo, cum templum dedicaretur, publice precatus est Salomo, propter pelvis similitudinem, a v. כִּוֹּר (= קָצָה), cavum, excavatum esse. LXX. *λέβης, λουτήρ, χυτρόγαυλος, βάσις, δυλός.*

Ex. 30, 18. ועשית כיור נחשת

1 Reg. 7, 38. כיור אחד על־המכנה

2 Chr. 6, 13. עשה שלמה כיור נחשת

הַכִּיּוֹר

Ex. 30, 28. 31, 9. ואת־הכיר ואת־כנו

Ex. 35, 16. 39, 39. את־הכיר ואת־כנו

Ex. 38, 8. ויעש את הכיור נחשת

1 Reg. 7, 38. יכיל הכיור האחד

1 Reg. 7, 38. באמה הכיור האחד

הַכִּיֹּר

Ex. 40, 7. ונתת את־הכיר

Ex. 40, 11. ומשחת את־הכיר

Ex. 40, 30. וישם את־הכיר

Lev. 8, 11. ואת־הכיר ואת־כנו

דָּכַר, דָּכַר, דָּכַר, דָּכַר, דָּכַר, אָכַר, secare, findere, fodere, sanscr. *khur* (unde *khura*, culter) = *kâr*, dissecare, in partes distribuere. Hinc secundum plurimos ipsamque Masoram: כָּרוּ (= בָּאֲרוּ, *ὤρυξαν*), *ψ.* 22, 17.

כָּרֵי

ת׳ נויר כָּר, ומלת כָּר זם ניטוי׳, לנפר פקוין ודוקר וכוזת, ווס פענק ונוור פמות [פַּרְפַּרִיכְּעפר]. ונכון לפ׳ פוקרי וס לנרע, ונקנור עם רלים ניין לפכנים פעופדים פניב פמלך למלוות גוזתו, כדרך נמלבי קדם. ופפוקים מן כרם, עבד מקנק כתף, או לנס קוסס, או פתן הקוקר לכנוני עוגים, כי נקמק קְרָתָיו כ״ל מקמנות כוס.

adj. m. (a v. כָּרַר), is, qui secat h. e. rerum capitalium damnatos interimit, lictor, tortor, carnifex (= קְרֵתִי), genus hominum, qui erant inter regum *δορυφόρους* seu satellites (juncto חֶרֶצִים). Targ. גְּטָרַיָּא. Levi Gersuni: רָאשֵׁי אֻמּוֹת. Alii גָּזְרִים, alii גְּזִרִים, metaphora eadem, qua צַתּוּדִים, interpretantur. LXX. *οἱ Χοφὶ* (*καὶ οἱ Ρασίμ*).

adj. masc.: הַכָּרִי

2 Rg. 11, 19. ואת־חכרי ואת־הרצים

adj. masc.: לַכָּרִי

2 Reg. 11, 4. לכרי ולרצים

מְכֵרָה

ש׳כ, סקנר מן מְלִירָה ע״מ מְלִיצָה, מְרִירָה, מְרִיבָה, ופל פעדם כִּוֹּר, והמענה קכו ול״ע פקוין [שוועכע, שנייעלקיכעטרו-מעכע], ויופוע פמכוון לנדם כור. לוום ל״ל פמענות מלנון יוכי, וכן נקנקוופל וכן לנד׳ לנון כלי יין, וכן נקנקוופל דף כ״נ, ופל נכלל מפייף [*s. ξίφ-os*], וכי *mash* לו פנדם מָצַח נמזו מָצַח פנדם קעילם והכלנק, וכ׳ לף מקקווכים. שהוע קעילם והכלנק, וכ׳ לף מקקווכים. וכל׳ מפקנר פרוע פרלנ׳נע, שהוע כמו מְכֵרָה, ופ״כ כמו מנפקם ופכני נכיק, וכנון פכקוע כלי חמם נקנני נכיקם ומנפקקם, כי לקר שהכיפו לקני שכם נגריע הרנוס.

n. f. ortum per correptionem vocalis ex מְכִירָה ad s. f. מְלִירָה, מְרִירָה, מְדִירָה, a v. כּוּר), secandi, vulnerandi, duelli instrumentum, ensis, pugio. Alii graecum *μάχαιρα* comparant; cui si cognatum est, radix non est כּוּר, sed potius *μαχ*, sanscr. *mash*, vi necandi. Praeplacet autem eorum sententia, qui מְכוּרָה (= מְכֵרָה) de gente vel agnatis gentilibusque interpretantur; in his Ibn-Ezra. LXX. *συντέλεσαν ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν* (leg. בְּלִיָּעַל).

pl. c. suff.: מְכֵרֹתֵיהֶם

Gn. 49, 5. כלי חמס מכרתיהם

מְכוּרָה

שו מְכֵרָה, ש׳כ, והמוכן מקום הכניפ והקניכם שו מקור [סוכ־, עכעפפפ-מוכנפקרע], ויופוע מקום מוכל, שו מוכל מקלנים [פכעפפמוכנ], וכי מקור נכ מפלמו. המפכל מפקל מְכוּרָה, מְלוּרָה.

vel מְכִירָה *n. f.* (ad s. f. מְלִירָה, מְכוֹנָה), locus, ubi quid effoditur, deinde latius, unde quid oritur, nascitur, etiam de *origine* ipsa

Digitized by Google

ויסר מעליהם ואת־
הכיר 2 Reg. 16, 17.
בַּכִּיּוֹר
והסה בכיור אני בדוד 1 Sam. 2, 14.
לַכִּיּוֹר
מתחת לכיר 1 Reg. 7, 30.
1 pl.: כִּיּוֹרִים
ויעש כיורים עשרה 2 Chr. 4, 6.
2 pl.: כִּיֹּרוֹת
עשרת כירות נחשת 1 Reg. 7, 38.
2 pl.: הַכִּיֹּרוֹת
ויעש חירם את־הכירות 1Rg.7,40.
ואת־הכירת עשרה 1 Reg. 7, 43.
ואת־הכירות עשה 2 Chr. 4, 14.

כִּיר

ג"ז כווני כִּירַיִם, וסמוכן לו כלי מקועד ומקונב לבשול, כעזס מצ' קלקיס [עיע-נעל, פּאַשׁאַכע], לו כאזר יותר מסקנר, מקום מקועד ומקונב ומצוקע לבשול [קאַשׁינלאָך], כי כן לרך סבשול במקום מקועד בניח קצל נכי קדס. בנמרא כִּיר, לסמכת כלי לכבוש סזיקים, ע"ש מקעור, ומזס כִּיּוֹר דומס לכיר שלנו.

n. m. (du. כִּירַיִם), vas, ex duabus partibus constans, in quo placentae, libae aliaque coqui solebant, lebes, sartago, vel, uti similius veri est, camini foramen (Kaminloch), a cavitate seu profunditate. LXX. *χυτρόποδες.*

du.: וְכִירַיִם
תנור וכירים יתץ Lev. 11, 35.

כּוֹר

ג"ז נאלמי כמו כֹּר בעברי, ליון מאלס.

n. m., idem significans, quod hebr. כֹּר. LXX. *κόρος.*

pl.: כּוֹרִין
ועד־חמשין כורין מאה Esr. 7, 22.

כּוּר

ג"ז ע"ע רַחַץ, טָבַל, ומעמס קנור [מאַסן], ע"ס קיעזוי, וכאמר מקנור בנירים. נקרנוס עוד מסמוכות כִּיּוֹרַיִם, ודע שלל"ק מזמס כִּיר לו כָּוּר כמו גֵּיר, לשון קמור וכעיס ווילס וכלוב [גאַסירן, קאַכּלען, גלימען], ולא מפקוור.

n. m. (ad s. f. רְחוּב), fornax, catinus, a profunditate vel cavitate, targ. כּוּרָא. Sunt, qui radicem כִּיר, כָּוַר, sicut גִּיר, vi fermentandi, coquendi, calescendi dictam putant. LXX. *κάμινος, πύρωσις, χωνευτήριον.*

מתוך כור הברזל 1 Reg. 8, 51.
כור סגים כסף הירו Ez. 22, 18.
אל־תוך כור Ez. 22, 20.
בתוך כור Ez. 22, 22.

וְכוּר

ומר לחבב Prv. 17, 3. 27, 21.

בְּכוּר

בחרתיך בכור עני Jes. 48, 10.

מְכוּר

ויוצא אתכם מכור הברזל Dt. 4, 20.
מכור הברזל Jer. 11, 4.

כּוּשׁ

נעמ למליכס, ולל"ק מכוונו כמו קרן חָבָשׁ [*Habesh*] נמרכי, לומר קבוצת עמים, ולל"ק מזמס כמו כָּבָשׁ, ולא מפקוור. ע' כנו מעלין.

n. pr. terrae cujusdam, quod nonnulli tanquam כָּבָשׁ de congregatione gentis dictum putant (syn. חָבָשׁ, *Habesh*).

לא יערכנה פטדת־כוש Job. 28, 19.
*על־דברי־כוש בן־ימיני Ps. 7, 1.
adj.: כּוּשִׁי
וישתחו כושי ליואב 2 Sam. 18, 22.
היחפך כושי ערוך Jer. 13, 23.
adj. masc.: הַכּוּשִׁי
גם־אני אחרי הכושי 2 Sam. 18, 22.
ויעבר את־הכושי 2 Sam. 18, 23.
והסה הכושי בא 2 Sam. 18, 31.
הכושי ויאמר 2 Sam. 18, 31.
ויאמר המלך אל־הכושי 2 S. 18, 32.
ויאמר הכושי 2 Sam. 18, 32.
עבד־מלך הכושי Jer. 38, 7. 10. 12.
לעבד־מלך הכושי Jer. 39, 16.
adj. masc.: לַכּוּשִׁי
ויאמר יואב לכושי 2 Sam. 18, 21.
pl.: כֻּשִׁיִּים
כבני כשׁיים אתם לי Am. 9, 7.
adj. fem.: כֻּשִׁית
כי־אשה כשׁית לקח Num. 12, 1.
adj. fem.: הַכֻּשִׁית
האשה הכשׁית Num. 12, 1.

כּוֹת

לומר בָּת, פּ"א ול"ע כ"ף נגור, ומזמן כמו בָּס, קניפּס ונפיכס וכקוד [נעכ-נען, ווַאַסערן], ולל"ק שמור, וכן מכלפּס כמו כמזן [*s. c'ad*], ונעכין מתיכס וכמו. ונעכין כמו נל"ג נעכי נמכיס רכיס [בַּ־גַּד ע"ג], ומזס קנין סגור מָכוֹת ע"ג, אמר קצל נמכיס ומכוון מן נָכָאת. ודע קוכל מסמכיס בָּכַס נל"ג כמו בָּס נדומס לנמכיס שלנו, ומזס עֶכֶס כמו עָכוֹת ודוק.

h. e. בָּת, *vrb. trans. inus.*, sicut בָּס, occulere, abscondere, seponere (bergen, wahren), sanscr. *c'ad.* Cognata sunt verba composita בָּכַס (unde עֶכֶס = עָכוֹת), בַּ־גַּד.

כָּת

ג"ז ע"ע עָלוֹז, והלנון כמו צָפוּן, לומר קוכר ומעמון [צאַטען], ומזס כ"ת-כמו כמו כ"ת מקולר, ויקוס לממען מכמוס, ולל"ק נכדל מן נָכְאַת, מנרמס נכל.

n. m. (ad s. f. עָלוּז), sicut צָפוּן, thesaurus, gaza, unde בֵּית־נָכוֹת, *γαζοφυλάκιον*, aerarium (syn. בֵּית־חֲאוֹצָר, נָכְאַת, *θνμίαμα.* LXX. *οἶκος τοῦ νεχωθᾶ.*

cum suff.: נָכְתָּהּ
וירא אם־כל־בית נכתה 2Rg.20,13.
את־בית נכתה Jes. 39, 2.

כָּזַב

פעל כולל, ומעמס עכוד וכמס וקטור מומס וומס [קניפּאַן, נ'נכען], וכן חָצַב, חָשַׁב נקמנומס, ומזס מממקל על ומימס וכוונ [ערינען, מפ'נכען, ל'נען], ונקמת הלון מכוונס נל' לְגַל זַם, צַם נדומס, ע' לעיל דק מת"ק תקת קצ"ז. מכנד כָּזַב קווק מפעולס, נמזקל גל' על כוונ מימס ע' יכוז וקויל [פּאַרוויגען]. מכוסף עצות כוכן, וכמפעל פעולי מעכו.

vrb. trans., nectere, colligare, sicut חָצַב, חָשַׁב, trop. de meditando, commentando, *mentiendo* (syn. זָם, צָם, eadem translatione). *Pi.* intens. ementiri, ficte, fallaciter, simulate, insidiose agere, fraudes praestigiasque moliri, trop. exarescere, tanquam spem fallere, veluti de aquis, de vita ante tempus exstincta. *Hi.* mendacem facere, mendacii arguere, convincere. *Ni.* mendacem fieri, mendacii convinci. LXX. *ἐκλείπειν, κενός, ἀποφθίγγεσθαι; prt.* כָּזָב, *ψευστής; Ni. ψευδὴν γίνεσθαι; Pi. ψεύδεσθαι, διαρτᾶσθαι, διαψεύδεσθαι; Hi. φάναι τινα ψευδῆ λέγειν.*

part.: כֹּזֵב
כל־האדם כזב Ps. 116, 11.
Nif-al: נִכְזָב
2 perf.: וְנִכְזַבְתָּ
פן־יוכיח בך ונכזבת Prv. 30, 6.
part. fem.: נִכְזָבָה
הן־תוחלתו נכזבת Job. 41, 1.
Pi-el: כִּזֵּב *3 perf.*
ושקר כזב Mich. 2, 11.
inf. c. suff.: בְּכַזְּבָכֶם
בכזבכם לעמי Ez. 13, 19.
1 imperf.: אֲכַזֵּב
ועל־פניכם אם־אכזב Job. 6, 28.
על־משפטי אכזב Job. 34, 6.
אם־לדוד אכזב Ps. 89, 36.
2 imperf.: תְּכַזֵּב
אל־תכזב בשפחתך 2 Reg. 4, 16.
2 impf. fem.: תְּכַזְּבִי *p.*
ותיראי כי תכזבי Jes. 57, 11.
3 imperf.: יְכַזֵּב
עד אמונים לא יכזב Prv. 14, 5.
ויפח לקץ ולא יכזב Hab. 2, 3.
3 imperf.: וַיְכַזֵּב
לא איש אל ויכזב Num. 23, 19.
3 impf. pl.: יְכַזְּבוּ־
ובלשונם יכזבו־לו Ps. 78, 36.
אשר לא־יכזבו מימיו Jes. 58, 11.
Hif-il: הַכְזִיב
3 impf. c. suff.: וַיַּכְזִיבֻנִי
ואם־לא אפו מי יכזיבני Job. 24, 25.

כָּזָב

ג"ז ע"מ חָתַל, שָׁכַר, אָסַם, ומזמן כמו ומקל וכל ווזס [עכוג, ל'נען], ונכדל מן מקל נקמנומו, וכלף עס ומס, ומכזקל על ע"ו, או על נכוזס מקל, קל למכין. נמזס רכנזס מממו כַּזָּב או כַּזָּבוֹן, ולנקנס כַּזְּבָנִית, ומפוזס כַּזַּבְנוּת.

n. m. ad s. f. אָסָם, שָׁכָר, חָתָל, שֶׁקֶר, fraus, fallacia, praestigiae, mendacium (syn. זִמָּה, divers. שֶׁקֶר), crebris locis de idololatria, de falsa simulataque prophetia. LXX. *ψεῦδος (ψεύστης, ψευδής), κακία, ἀποφθέγματα μάταια (μάταιος), κενός, ἀδίκως, δίψα.*

תבקשו כזב סלה Ps. 4, 3.
תאבד דברי כזב Ps. 5, 7.
ושמי כזב Ps. 40, 5.
דברי כזב Ps. 58, 4.
ירצו כזב Ps. 62, 5.
כזב בני־איש Ps. 62, 10.
וטוב רש מאיש כזב Prv. 19, 22.
שוא ודבר־כזב־הרחק Prv. 30, 8.
כי שמנו כזב מחסנו Jes. 28, 15.
מחסה כזב Jes. 28, 17.
חזו שוא וקסם כזב Ez. 13, 6.
ומקסם כזב אמרתם Ez. 13, 7.
דברתם שוא וחזיתם כזב Ez. 13, 8.
והקסמים כזב Ez. 13, 9.
בכזבכם לעמי שמעי כזב Ez. 13, 19.
בקסם־לך כזב Ez. 21, 34.
וקסמים לחם כזב Ez. 22, 28.
ועל־שלחן אחד כזב

כָּזַב כָּזָר

ידברו Dan. 11, 27.
כל־חיום כזב ושד Hos. 12, 2.
ולא־ידברו כזב Zeph. 3, 13.
pl.: כְּזָבִים
ותדבר אלי כזבים Jud. 16, 10.
יפיח כזבים עד שקר Prv. 6, 19.
ויפיח כזבים Prv. 14, 5.
ויפח כזבים מרמה Prv. 14, 25.
ויפיח כזבים לא ימלט Prv. 19, 5.
ויפיח כזבים יאבד Prv. 19, 9.
עד־כזבים יאבד Prv. 21, 28.
והוא לחם כזבים Prv. 23, 3.
דברו עלי כזבים Hos. 7, 13.
pl. c. suff.: כְּזָבֵיהֶם
ויתעום כזביהם Am. 2, 4.

אַכְזָב

ג"ז נכמעמס מקוקלי", ומסלמס נל וומס, נמזקל מעילות על כוונ מיס, ע' יכוז וקוילס. מממקל מזקל מוקלי", נכמעמ נכ קצל אַכְזָר, אַיֶּתֶר, אַחְלָם, אֲזָרֵהוּ, וכמעמ אַכְזָשׁ, אַחְלָב, אַחְבָּן וכלומס.

n. m. vel potius adj. nominascens, mendacium, frustratio, trop. fons, cujus aquae, cum perennes videantur, mox exarescunt. Formas similes recenset textus. *rab.* LXX. *κενός, μάταιος.*

תהיה לי כמו אכזב Jer. 15, 18.

לְאַכְזָב

בחי אכזיב לאכזב Mich. 1, 14.

כָּזָר

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומפעמס כמו גָּזַר לעיל ממ, לומר פלוג וקניפס כתוק ומקנן מכמס ומפקס [מַנוּפַלְטִיגען, קיפּן ויין], וכן כזר נעכי וכול נסולמי, ול"ל מממנות גָּזַר, וכזר כמכוון כזמני עכ [*s. ŝâr*]. לכן עוד כלפּזר מממנות מזרע וכ, מעכן וכוו, כמו וכויל, ול"ל מעכו מיוק מזוכם.

v. inus., sicut גָּזַר, findere, dissecare, diffringere, deinde superare, audacem esse; arab. *kasira*, syr. *k'xiro* (fortis, audax). Radix v. compositi est גָּזַר, sanscr. *ŝâr*, nisi comparari oportet זָר (unde זַרְזִיר, זַרְזִיף, accinctum, promptum esse).

אַכְזָר

ג"ז, ומסלמס מכמס ונכוס כנילות וגנוסס עילות וקזוי [געוואַלט, מַאַרטער], ומזס כמלכות ומכזור ולזוס, לו מזוות ומר וכלומס. מממקל מזקל מוקלי", כלזר קלמס מן קכוכ. נמזקל מממעל מנור אַתַּאַכְזָר, וכן נמזס רכנית.

n. m., potentia, crudelitas, feritas, saevitia. LXX. *ἀνελεήμων, ἀνίατος, στερεός, δεῖδειν, ψευδής* (אַכְזָב); לְאַכְזָר, *ἀνελεημόνως.*

וראש פתנים אכזר Dt. 32, 33.
לא־אכזר כי יעירנו Job. 41, 2.

לָאַכְזָר

תהפך לאכזר לי Job. 30, 21.
בת־עמי לאכזר Thr. 4, 3.

אַכְזָרִי

ת"ז נויל לכוכ, ומפקרון קמס ועכין ומר [מַאַרטער, זעעקלין], נכל לופן מממקל. נקרנוס אַכְזָרִי מצלמו, לו נָכְזָרִי, ומסלקרון מממנע נָכְזָרִיתָא.

adj. m., durus, horrendus, saevus, targ. נָכְזָרִי, אַכְזָרִי, unde n.

Digitized by Google

abstr. נְכְזָרִיּוּת. LXX. *ἀνελεήμων, ἰταμός.*

adj.: אַכְזָרִי

Prv. 11, 17. ועכר שארו אכזרי
Prv. 12, 10. ורחמי רשעים אכזרי
Prv. 17, 11. ומלאך אכזרי ישלח־בו
Jes. 13, 9. אכזרי ועברת וחרון אף
Jer. 6, 23. אכזרי הוא ולא ירחמו
Jer. 30, 14. מוסר אכזרי
Jer. 50, 42. אכזרי המה ולא ירחמו

adj.: לְאַכְזָרִי

Prv. 5, 9. ושנתך לאכזרי

אַכְזְרִיּוּת

ס"נ וסמלנס סופנט סקולס, כמלנוס וקנוי [סקלעט, גרוינפק"ע], וסמנקל נויר אַכְזָר, כלנוס כי' כסונן.

n. f. abstr., duritia, crudelitas, atrocitas, immanitas. LXX. *ἀνελεήμων.*

Prv. 27, 4. אכזריות חמה ושטף אף

כָּהַד

פעל נוד, וסמענס סקלס וסולס [מנעפענען, נוריקוויי־לען], וכן נשפת כוש ענין כ ק ד, סוד וקל מלנר, ומוס בחד נכנין הכנר, סקלס מלנר וקלולו [פעלי־ענען, שב־], ומן סקלס וקלילה סנשקל על סקלים ונפיכה [פעי־נעגען, -סעסלען], כי ומן סקלס. הכוסף יולף ויווק, לומר לו סקלס וסקלס, לו סקלס וסנשק, לומר שמילס. וסמעולי קל לסנין. תמלוס סנשק בחד, וכן כשכש כמכוון נשפתי עכ [gr. *καδ-, κάζ-ομαι*]. נקנגוס מעלהו.

vrb. trans., amovere, removere, recedere; *Pi.* rejicere, abnegare aliquam rem; hinc, alia translatione, occulere, celare. *Hi.* abscondere, vel tollere de medio, delere, *ἀφανίζειν. Ni. pass.* Radix hujus v. compositi est כָּחַד, gr. *καδ, καζ.* LXX. *Ni. ἀφιστάναι, ἀποκρύπτεσθαι, λανθάνειν, ἐκλείπειν, ἀφανίζεσθαι, ἀπολλύναι; prt.* ἔρημος; *Pi. κρύπτειν, ψεύδεσθαι, ἐκτρίβειν;* לֹא כָחַד, *ἐμφανίζειν; Hi. ἐξαίρειν, ἐξολοθρεύειν; inf.* ὄλεθρος.

Nif-al: נָכְחַד 3 *perf.*

Job. 22, 20. אם־לא נכחד קימנו
Ps. 139, 15. לא־נכחד עצמי ממך
Hos. 5, 3. וישראל לא־נכחד ממני

3 *perf. pl.:* נָכְחֲדוּ *p.*

Job. 4, 7. ואיפה ישרים נכחדו
Ps. 69, 6. ואשמותי ממך לא־נכחדו

part. fem.: וַהֲנֶכְחֶדֶת *sg.*

Zach. 11, 9. והנכחדת תכחד

p. pl. fem.: נֶכְחָדוֹת

Job. 15, 28. וישכן ערים נכחדות

p. pl. fem.: הַנֶּכְחָדוֹת

Zach. 11, 16. הנכחדות לא־יפקד

2 *impf. masc.:* וַתֶּכָּחֵד

Ex. 9, 15. ותכחד מן־הארץ

3 *imperf.:* יִכָּחֵד *masc.*

2 Sam. 18, 13. וכל־דבר לא־יכחד

3 *impf. fem.:* תִּכָּחֵד

Zach. 11, 9. והנכחדת תכחד

Pi-el: כִּחֵד 3 *perf.*

1 Sam. 3, 18. ולא כחד ממנו

1 *perf.:* כִּחַדְתִּי

Job. 6, 10. כי־לא כחדתי אמרי קדוש
Ps. 40, 11. לא־כחדתי חסדך

3 *perf. pl.:* כִּחֲדוּ

Job. 15, 18. ולא כחדו מאבותם

3 *perf. pl.:* כָּחֲדוּ *p.*

Jes. 3, 9. לא כחדו

1 *imperf.:* אֲכַחֵד

Job. 27, 11. אשר עם־שדי לא אכחד

2 *imperf.:* תְּכַחֵד

Jos. 7, 19. אל־תכחד ממני
1 Sam. 3, 17. אל־נא תכחד ממני
1 Sam. 3, 17. אם־תכחד ממני
Jer. 38, 14. אל־תכחד ממני דבר
Jer. 38, 25. אל תכחד ממנו

2 *impf. fem.:* תְּכַחֲדִי

2 S. 14, 18. אל־נא תכחדי ממני דבר

1 *impf. pl.:* נְכַחֵד

Gn. 47, 18. לא־נכחד מאדני
Ps. 78, 4. לא נכחד מבניהם

2 *impf. pl.:* תְּכַחֲדוּ *p.*

Jer. 50, 2. חשמיעו אל־תכחדו

Hif-il: הַכְחִיד

1 *perf. c. s.:* וְהִכְחַדְתִּיו
Ex. 23, 23. חחוי והיבוסי והכחדתיו

inf. constr.: וְלַהֲכְחִיד

1 Rg. 13, 34. ולהכחיד ולהשמיד מעל

1 *imperf.:* וַאֲכְחִד

Zach. 11, 8 ואכחד את־שלשת הרעים

3 *imperf.:* וַיַּכְחֵד

2 Chr. 32, 21. ויכחד כל־גבור חיל

3 *impf. c. suff.:* יַכְחִידֶנָּה

Job. 20, 12. יכחידנה תחת לשונו

1 *impf. pl. c. s.:* וְנַכְחִדֵם

Ps. 83, 5. לכו ונכחידם מגוי

כֶּהַד

לומר פָּח, פעל לע כ"ף נגור, וסמענס סיוס סמוקס וכמוג ומלונן [מנקיג, זנפעיג ויין], ומוס קנין סנס פָּיחַ נגערק, שמוק לקוק, והסנשקל על לקוק סנס, ווס רוק. ומוס סנשקל על סיוס קוק ומו שכיר ומונק ולקן [קרקפעיג, שמערק ויין], וכמנק כשכש כמכוון גכ קכל רָכָּח, רָכָּח ע"ס סיפג. ולקבר לקקוד הלמון דע שכשכש כמכוון כשנתי עכג, ד"ס נהולו ויוכי וגרמני s. *çak*; gr. *κίκ-υς, κίκ-υς*] עקיקי germ. *quicc.*, quick-en].

(פָּח), vel potius חִפָּה(פָּח), *v. inus.*, medullae, succi plenum esse (unde gem. פִּיחַ, succus, spec. oris, h. e. saliva, sputum), trop. nervosum, robustum esse, sanscr. *çak*. Cf. verba composita רָכַּח, רָכָּה.

כַּח

ע"ז וסמוכן: ק' לק ודלן ופק, ומוס לקל וקיל לומן וגנוסס [סקיגע, קקשקע], נסנשקל על סיכלק לו על סכנוק, על קטנק וקיל מס, לו על עילוק וסקמקלוק, וכלומס מן סנשקלוק. כנפק כנכיק יזוע כק נגנס, כק מוקיק, כק שמיקס, כק סקנועס, כק סון, כק סיולי־ל, כק סיומן, כק סקוקיק, כק סעכלן, כק סמלמס, כק סעכלן, כק סמכמיג וכלומס. כ' מין לנקס לו קמע, ע"ס סכיר והלקוק סכוולק.

n. m., 1) medulla, pinguedo; vigor, alacritas; vis, potestas, facultas; opes, facultates. 2) genus lacertae, non a robore nominatum, sed ab humore vel sputo, quod emittit. LXX. *δύναμις, ἰσχύς, (ἰσχυρός), θυμός, μέγας, σοφία, σῶμα, ἐκλείπειν;* אֵין כֹּחַ, *ὀλίγος;* בְּכֹחַ, אֵל כֹּחַ, *οὐκ ἰσχύων;* בַּכֹּחַ, *δυνατῶς;* עֶצֶר כֹּחַ, כֹּחַ כֹּחַ, *ἰσχύων.*

פּוֹחַ

Dan. 11, 6. ולא־תעצר כחו וחרוע

כָּחַח

Num. 14, 17. ועתה יגדל־נא כח אדני
Dt. 8, 18. ונתן לך כח לעשות חיל
1 Sam. 28, 20. גם־כח לא־היה בו
1 S. 28, 22. ויהי בך כח כי תלך בדרך
1 Sam. 30, 4. אין־בהם כח לבכות
1 Chr. 29, 12. ובידך כח וגבורה
1 Chr. 29, 14. כי־נעצר כח להתנדב
2 Chr. 2, 5. ומי יעצר־כח לבנות
2 Chr. 13, 20 ולא־עצר כח ירבעם עוד
2 Chr. 14, 10. בין רב לאין כח
2 Chr. 20, 6. ובידך כח וגבורה
2 Chr. 20, 12. כי אין בנו כח
2 Chr. 22, 9. לעצור כח למלכה
2 Chr. 25, 8. כי יש־כח באלהים לעזור
Esr. 10, 13. ואין כח לעמוד בחוץ
Neh. 4, 4. כשל כח הסבל
Job. 3, 17. ושם ינוחו יגיעי כח
Job. 6, 12. אם־כח אבנים כחי
Job. 9, 4. חכם לבב ואמיץ כח
Job. 23, 6. חברב־כח יריב עמדי
Job. 26, 2. מה־עזרת ללא־כח
Job. 30, 2. גם־כח ידיהם למה לי
Job. 30, 18. ברב־כח יתחפש לבושי
Job. 36, 5. כביר כח לב
Job. 36, 19. וכל מאמצי־כח
Job. 37, 23. לא־מצאנהו שגיא כח
Ps. 33, 16. גבור לא־ינצל ברב־כח
Ps. 103, 20. גבורי כח עשי דברו
Ps. 111, 6. כח מעשיו הגיד לעמו
Ps. 147, 5. גדול אדנינו ורב־כח
Prv. 24, 5. ואיש דעת מאמץ־כח
Eccl. 4, 1. ומיד עשקיהם כח
Jes. 40, 26. ואמיץ כח
Jes. 40, 29. נותן ליעף כח
Jes. 40, 31. וקוי יי יחליפו כח
Jes. 41, 1. ולאמים יחליפו כח
Jes. 44, 12. גם־רעב ואין כח
Jes. 50, 2. ואם־אין־בי כח להציל
Thr. 1, 6. וילכו בלא־כח
Dan. 1, 4. ואשר כח בהם לעמד
Dan. 8, 7. ולא־היה כח באיל
Dan. 10, 8. ולא־נשאר בי כח
Dan. 10, 8. 16. ולא עצרתי כח
Dan. 10, 17. לא־יעמד־בי כח
Dan. 11, 15. ואין כח לעמד
Nah. 1, 3. וגדול־כח
Nah. 2, 2. אמץ כח מאד

וְכֹחַ

Jos. 17, 7. עם רב אתה וכח גדול לך
2 Reg. 19, 3. וכח אין ללדה
Jes. 37, 3. וכח אין ללדה

בְּכֹחַ

Ex. 32, 11. בכח גדול וביד חזקה
Jud. 16, 30. ויט בכח ויפל הבית
1 Sam. 2, 9. כי־לא בכח יגבר־איש
1 Rg. 19, 8. ויולך בכח האכילה ההיא
2 Rg. 17, 36. בכח גדול ובזרוע נטויה
2 Chr. 26, 13. עושי מלחמה בכח חיל
Job. 39, 21. וישיש בכח
Prv. 14, 4. ורב־תבואות בכח שור
Jes. 10, 13. בכח ידי עשיתי
Zach. 4, 6. לא בחיל ולא בכח

בְּכֹחַ

Ex. 15, 6. ימינך יי נאדרי בכח
1 Chr. 26, 8. אישי־חיל בכח לעבדה
Ps. 29, 4. קול־יי בכח
Jes. 40, 9. הרימי בכח קולך

לְכֹחַ

Job. 9, 19. אם־לכח אמיץ הנה

מִכֹּחַ

Jer. 48, 45. עמדו מכח נסים

כֹּחִי

cum suff.:

Gn. 31, 6. כי בכל־כחי עבדתי
Gn. 49, 3. כחי וראשית אוני
Ex. 9, 16. בעבור הראתך את־כחי
Dt. 8, 17. כחי ועצם ידי
Jud. 16, 17 אם־גלחתי וסר ממני כחי
1 Chr. 29, 2. ובכל־כחי הכינותי
Job. 6, 11. מה־כחי כי איחל
Ps. 22, 16. יבש כחרש כחי
Ps. 31, 11. כשל בעוני כחי
Ps. 38, 11. עזבני כחי
Ps. 71, 9. ככלות כחי אל־תעזבני
Ps. 102, 24. ענה בדרך כחו
Jes. 49, 4. לתהו והבל כחי כליתי
Thr. 1, 14. הכשיל כחי

בְּכֹחִי

cum suff.:

Jer. 27, 5. בכחי הגדול

כֹּחֲכִי

cum suff.:

Jos. 14, 11. ככחי אז

וּבְכֹחֲכִי

cum suff.:

Jos. 14, 11. וככחי עתה

כֹּחֵךְ

cum suff.:

Jud. 16, 6. 15. במה כחך גדול

כֹּחֵךְ *p.*

cum suff.:

Prv. 5, 10. פן־ישבעו זרים כחך

כֹּחֲכָה *p.*

cum suff.:

Prv. 24, 10. צר כחכה

בְּכֹחֲכָה

cum suff.:

Num. 14, 13. כי־העלית בכחך
Dt. 9, 29. בכחך הגדל
Jud. 6, 14. לך בכחך זה
Neh. 1, 10. אשר פדית בכחך הגדול
Eccl. 9, 10. בכחך עשה
Jer. 32, 17. בכחך הגדול

כֹּחֲכֶם

cum suff.:

Lev. 26, 20. וחם לריק כחכם

וּבְכֹחֲכֶם

cum suff.:

Job. 6, 22. ומכחכם שחדו בעדי

כֹּחָם

cum suff.:

Jud. 16, 5. וראי במה כחו גדול
Jud. 16, 9. בהרייחו אש ולא נודע כחו
Jud. 16, 19. ויסר כחו מעליו
Job. 39, 11. התבטח־בו כי־רב כחו
Job. 40, 16. חנה־נא כחו במתניו
Jes. 44, 12. בזרוע כחו
Jes. 63, 1. צעה ברב כחו
Dan. 8, 6. וירץ אליו בחמת כחו
Dan. 8, 24. ועצם כחו
Dan. 11, 25. ויער כחו ולבבו
Hos. 7, 9. אכלו זרים כחו
Am. 2, 14. וחזק לא־יאמץ כחו
Hab. 1, 11. זו כחו לאלהו

בְּכֹחָם

cum suff.:

Dt. 4, 37. בכחו הגדל ממצרים
Job. 24, 22. ומשך אבירים בכחו
Job. 26, 12. בכחו רגע הים
Job. 36, 22. חך־אל ישגיב בכחו
Ps. 65, 7. מכין הרים בכחו
Jer. 10, 12. 51, 15. עשה ארץ בכחו
Dan. 8, 22. יעמדנה ולא בכחו
Dan. 8, 24. ועצם כחו ולא בכחו

כֹּחֵהּ

cum suff.:

Gn. 4, 12. לא־תסף תת־כחה לך
Job. 31, 39 אם־כחה אכלתי בלי־כסף

כֹּחָם

cum suff.:

Prv. 20, 29. תפארת בחורים כחם

בְּכֹחָם

cum suff.:

Esr. 2, 69. בכחם נתנו לאוצר

וַהֲכֹחֲי *genus lacertae*

Lev. 11, 30. והאנקה והכח והלטאה

כָּחָל

עצל יקל ומקנוול, והעתוק היוס עכוב וקלוב ומוקנך, ומוס הלוב עין

כנעא [שמיכקען, דוכקעלפֿאַרניג מן-
לַמן], וסזרע חָכָל לעיל ידוע מסכוס
שט, כקשר ככר פרע שנכדכם על
קכלילי עיכים מיין ע"ב, ומשלוח מזרע
עוד לי קול. כתרגום הפעל לכוך,
ומוס פֿסז כּוּחַל, ומשלוויי כְּוּחָלֵי
[קיוב כוקלי], ומוס בָּחָלֵי זס לכן
יקיס, מַכְחֹל כלי הכקילם לו משקיע,
ומוס מכקול כשוסרם.

v. intr. (unde per metathesin ortum est חָכַל q. v.), pullum, purpureum esse, deinde fucare, *purpurissare*. Iam Qimchi comparat arab. *kachala*, h. e. oculos stibio (כֹּחַל, *στίμμα*, *Al-kohol*) illinere. LXX. *ἐπιστιβίζειν*.

2 *perf.*: כָּחַלְתְּ
Ez. 23, 40. כחלת עיניך

כָּחַשׁ

פעל נוד בשמנות, וסמונ פקיפס וקיליפ מדבר וכיכיס [בסודו מהקכן וכגוד וקנול ע"י הפזקת], לכן נוזד, כזקק וכנבר מכטוס ולכלול וריון [מַחְנעג וכנבר מכטוס ולכלול וריון [מַחְנעג נעג ויין, שַׁכְנעגבֿשמען הַשְׁכְנען], וזס מיכו הזרע. ומוס הסזקל על נגיכת דבר כדנור לו כמקשכה, לומר המעשה וגריעה, וזס הכקידם וסכויכם ע"י שלילם [סַּערכייכען, -כיכגעכן], ומיך זשקיס כויכם עכין ומיסס, קוסת הכקידם גריעה ושלילם, ורוק. קוטב הזרע כָּחַשׁ וגב גכוזו.

[s. *ças*, *kshi*]

v. trans. compos. (כָּחַשׁ), deminuere, detrahere, extenuare, scr. *ças*, *kshi*, hinc intr. extenuari, emaciari, extabescere, grandi macie torridum esse, trop. minuere rem sermone vel cogitatione, h. e. negare, denegare, abnegare; mentiri; fallere (de rebus inanimatis, veluti inter Latinos: *spem mentita seges*, *fundus mendax*); simulare, blandiri, assentari. LXX. *ψευδῆ γίνεσθαι*, *ψεύδεσθαι*; *inf.* כַּחֵשׁ, *ψεῦδος*.

Ps. 109, 24. ובשרי כחש משמן

Pi-el: כִּחֵשׁ 3 *perf.*
1 Reg. 13, 18. וישת מים כחש לו
Hab. 3, 17. כחש מעשה־זית

3 *perf.*: וְכָחֲשׁ כ"ף וְכִחֵשׁ
Lev. 5, 21. וכחש בעמיתו בפקדון
Lev. 5, 22. וכחש בהושבע על־שקר
Job. 8, 18. וכחש בו לא ראיתיך

1 *perf.*: כִּחַשְׁתִּי
Job. 31, 28. כי־כחשתי לאל ממעל

1 *perf.*: וְכָחַשְׁתִּי
Prv. 30, 9. פן אשבע וכחשתי

3 *perf. pl.*: כָּחֲשׁוּ
Jos. 7, 11 וגם גנבו וגם כחשו
Jer. 5, 12. כחשו ביי ויאמרו

inf. constr.: כַּחֵשׁ
Zach. 13, 4. אדרת שער למען כחש

inf. constr.: וְכַחֵשׁ
Jes. 59, 13. פשע וכחש ביי
Hos. 4, 2. אלה וכחש

3 *imperf.*: יְכַחֵשׁ
Hos. 9, 2. ותירוש יכחש בה

3 *impf. fem.*: תְּכַחֵשׁ
Gn. 18, 15. ותכחש שרה לאמר

2 *impf. pl.*: תְּכַחֲשׁוּ
Lev. 19, 11 ולא־תכחשו ולא־תשקרו

2 *impf. pl.*: תְּכַחֲשׁוּן
Jos. 24, 27. פן־תכחשון באלהיכם

3 *impf. pl.*: יְכַחֲשׁוּ
Ps. 18, 45. בני נכר יכחשו־לי
Ps. 66, 3. ברב עזך יכחשו לך
Ps. 81, 16. משנאי ה' יכחשו־לו

Nif-al: נִכְחַשׁ
3 *impf. pl.*: וְיִכָּחֲשׁוּ
Dt. 33, 29. ויכחשו איביך לך

Hitpa-el: הִתְכַּחֵשׁ
3 *impf. pl.*: יִתְכַּחֲשׁוּ
2 Sam. 22, 45. בני נכר יתכחשו־לי

כַּחַשׁ

ע"ו, וכפקוד לו רוון ולכלול [מַחְנעג-
קייט], מסכוון רקמי של סזרע, לו
כקידם וגריעה, לומר כוב ושלילם
[לוגע], לו סרגפס ומפעפס עכיק
[לוכועגרוויכֿינקייט], וכדומס.

n. m., imminutiō vel corporis, h. e. macies, vel veritatis h. e. mendacium, vel suimet ipsius h. e. subjectio, qua quis ad alterius sensum atque etiam nutum convertitur. LXX. *ψεῦδος*, *ψευδής*.

Nah. 3, 1. חדי עיר דמים כלה כחש

p.
Hos. 10, 13. אכלתם פרי־כחש

בְּכַחַשׁ
Hos. 12, 1. סבבני בכחש אפרים

וּמִכְּחַשׁ
Ps. 59, 13. ומאלה ומכחש יספרו

cum suff.: כַּחֲשִׁי
Job. 16, 8. ויקם בי כחשי

pl. c. suff.: וּבְכַחֲשֵׁיהֶם
Hos. 7, 3. ובכחשיהם שרים

כָּזָב
ע"ו נמר בָּזָב, וסלכון עכס סכקיזס, לומר כוכן [לוגנער], וסמזקל ידוע.

n. m. (pro כָּחָשׁ, ad s. f. גָּזַב, חָרַשׁ), mendax. LXX. *ψευδής*.

pl.: כְּחָשִׁים
Jes. 30, 9. בנים כחשים

כִּיד

v. s. r. כָּדַד *p.* 547.

כִּילִי

v. s. r. כָּלַל *p.* 547.

כִּימָה

v. s. r. כּוּם *p.* 548.

כִּיס

v. s. r. כּוּס *p.* 550.

כִּיר

v. s. r. כּוֹר *p.* 550.

כֶּכֶר

n. s. r. כָּרַר *p.* 573.

כָּלָא

פעל נוד, וסמונ הגפס וקגיכס בעל, ע"י הנדלס וסקלפס ועגיכס [מַחְ-
שלישסען, -ז'יידען], לכן עגיכס ככלל, ונספסוק כלפו שים, סקען כלפס, סמכוון כפשוו נוזד. ולוך זיונ נו עגין מגיעס ועגיכס ולכלול וקגיכס וכלוומס יוכך המכוו. ולזר לקקור הזרע דע קוכך, ז'יקס מלפתי נפעליס בָּלָה לקען ע"ג, שׁ־כ־ל, בַּל וכלוומס, כי עגין שגיכלס והפרזס מכל וכל מקנות מכלוי וסגמול, וגס נשפתי עגב מעוסס עזלמו, כזרע כמכוון

[l. oc-*cul*-o; gr. *κολού-ω*, *κλεί-ω*, *κωλ-ύω*].

vrb. trans., coercere, cohibere, continere claudendo (abschliessen); *κλείειν*, *κωλύειν*, *κολούειν*, veluti בָּלְאֵי שָׁמַיִם, coeli occludunt, coercent rorem, imbrem חָאָה, quibus in dictionibus *transitiva* obtinet verbi significatio. Eadem radice orta et concreta sunt vv. כֶּלֶא, שֶׂכֶל, כֶּלֶא, vi claudendi, coercendi, finiendi. LXX. *κωλύειν*, *ἀποκωλύειν*, *ἀπο-κλεί-ειν*, *κατα-κλείειν*, *συνέχειν*, *ἀνέχειν*, *φυλάσσειν*, *μακρύνειν*, *παραδιδόναι*, *ὑποτελεῖσθαι*.

3 *perf. c. suff.*: כְּלָאוֹ
Jer. 32, 3. אשר כלאו צדקיהו

3 *perf. fem.*: כְּלָאָה
Hag. 1, 10. והארץ כלאה יבולה

2 *perf. c. suff.*: כְּלִתָנִי
1 Sam. 25, 33. אשר כלתני היום

1 *perf.*: כָּלָאתִי
Ps. 119, 101. מכל־ארח רע כלאתי

3 *perf. pl.*: כָּלְאוּ
Hag. 1, 10. כלאו שמים מטל

3 *perf. pl.*: כָּלוּ
1 Sam. 6, 10. בניהם כלו בבית

part. pass.: כָּלוּא *sg.*
Jer. 32, 2. כלוא בחצר המטרה

part. pass.: כָּלֻא *sg.*
Ps. 88, 9. כלא ולא אצא

inf. constr.: לְכָלוֹא
Eccl. 8, 8. לכלוא את־הרוח

impt. c. suff.: כָּלְאֵם
Num. 11, 28. אדני משה כלאם

1 *imperf.*: אֶכְלָא
Ps. 40, 10. חמה שפתי לא אכלא

2 *imperf.*: תִּכְלָא
Ps. 40, 12. לא־תכלא רחמיך ממני

2 *impf. fem.*: תִּכְלְאִי *p.*
Jes. 43, 6. ולתימן אל־תכלאי

3 *imperf.*: יִכְלָה
Gn. 23, 6. את־קברו לא־יכלה ממך

Nif-al: נִכְלָא
3 *imperf.*: וַיִּכָּלֵא
Gn. 8, 2. ויכלא הגשם מן־השמים
Ex. 36, 6. ויכלא חעם מהביא

3 *impf. pl.*: וַיִּכָּלְאוּ
Ez. 31, 15. ויכלאו מים רבים

Pi-el: כִּלֵּא
inf. constr.: לְכַלֵּא
Dan. 9, 24. לכלא הפשע

כֶּלֶא
ע"ו ומעגס נכפל, ק' כמכוון מופעס, לומר פסרס ומקוף [מַחְנעג-זוכג, לוגלילוכג], ומוס בֵּית כֶּלֶא, כיס המנדד ומספרים ומסקיל, ווסו מפגל וכיס פסכר וכיכוף [נעפַּאָקנ-
כיסס], ולפעמים גלי קשור עם כיס. כ'כמכוון כמקגיפ'י, לומר סכפרס ומכקל, המנוזד וכפרע [נעוּפַּאָקלפרעפס, ל'י-
נעכעם], ומוס סוזגי כְּלָאִים, זכי דגרים מפוכעים ומנוזדים וכפרזים זס מוס [לוויי נעזיעדעכע, נעוּפַּאָקלפרעפע ליגגע], לכן דגריס גלקי דומים ומפוכעים, סן מפי לו גלקי קי, ודוק כישע.

n. m. 1) *abstr.*, cohibitio, segregatio (Isolirung), unde בֵּית כֶּלֶא, carcer, propter solitudinem loci, quo quis sublatus est ex hominum frequentia; 2) *concr.* id quod segregatur h. e. inter se diversum est, unde *dual.* כְּלָאִים, res duae dispares, et de animatis et de inanimatis, de animalibus, vitibus, seminibus heterogeneis, aeth. *k'le*, duo vel gemina vel disparia. LXX. 1) *φυλακή*; 2) *διάφορος*, *δίφορος*, *ἕτερος ζυγός*, *ἐκ δύο ὑφασμένον*.

2 Reg. 17, 4. ויאסרהו בית כלא
2 Rg. 25, 27. מלך־יהודה מבית כלא
Jes. 42, 7. מבית כלא ישבי חשך

דַּכְּלָא
1 Rg. 22, 27. שימו את־זה בית הכלא
2 Chr. 18, 26. שימו זה בית הכלא
Jer. 37, 15. אתו עשו לבית הכלא
Jer. 37, 18. אל־בית הכלא

cum suff.: כְּלָאוֹ
2 Reg. 25, 29. וישנא את בגדי כלאו
Jer. 52, 33. וישנא את בגדי כלאו

dual.: כְּלָאַיִם *p.*
Lev. 19, 19. לא־תרביע כלאים
Lev. 19, 19. לא תזרע כלאים
Lev. 19, 19. ובגד כלאים שעטנז
Dt. 22, 9. לא־תזרע כרמך כלאים

pl.: כִּלְאַיִם
Jes. 42, 22. ובבתי כלאים החבאו

כְּלוּא
ע"ו, וכמעט קן נקני קמור כְּלִיא נכקיכ, וסמונ נדמס לו, כי שכיסס פעולייס.

n. m. Qeri (pro כְּלִיא *Ketib*), carcer.

הַכְּלוּא Q'ri.
Jer. 37, 4. בית הכלא
Jer. 52, 31. מבית הכלא

כְּלִיא
ע"ו, וכמעט גיל פסהל וגיכוק [קעל-
קעך], כמו כלל נהלכן, לפן תעלוקו פעולייס, לומר הסונר [פַּערשלאָסמ].

n. m., carcer, custodia, tanquam domus derelicta, solitaria. LXX. *φυλακή*, *φυλάσσειν*.

הַכְּלִיא K'tib.
Jer. 37, 4. בית הכליא
Jer. 52, 31. מבית הכליא

מִכְלָה
ע"ו, סקנר יון מִכְלָאַת, לכן נכנוי מִכְלָאֹת, וסמונ מקום סכליקס לגען, לכן כרקס לל עיכס וגדכק [סירדע], לולס מִכְלוֹת נד"ס ג' ר' כ"ף נמכוון כלול ג'יך לל כלס.

n. f. (ortum ex מִכְלָאַת, pl. מִכְלָאוֹת; nam מִכְלוֹת 2 Par. 4, 21. ad v. עָלָה pertinet), locus, quo greges coercentur, includuntur, caula. LXX. *κοιμῶν*, *βρῶσις*.

מִמְכָּלָה
Hab. 3, 17. גזר ממכלה צאן

pl. constr.: מִמִּכְלְאוֹת
Ps. 78, 70. ויקחהו ממכלאות צאן

pl. c. suff.: מִמִּכְלְאֹתֶיךָ
Ps. 50, 9. ממכלאתיך עתודים

כֶּלֶב

פעל נוד, ול"ע כ"ף נגול, וסוף ע'
סנרס מנעיף, וסהלס נגיקס [קלַאָפֿ-
פֿען], וכמעט לומס לו כזרע וכמכוון נכל זפתי עכע.

v. intr. inus. onomatop., latrare, bauhari, *ὑλακτεῖν*.

כֶּלֶב
ע"ו לסמען הכולב והכונק [קלַאָפֿפֿער], וופף קיס ידועס [הונד], וכן נקמי

Digitized by Google

ונעכי, ונקרמי ונעזרע הנקנס
עמנו.
n. m., latrans (der Kläffer), canis, arab. *kalb*-on, trop. puer meritorius, scortum virile. LXX. *κύων.*

Ex. 11, 7. לא יחרץ־כלב לשנו
Dt. 23, 19. אתנן זונה ומחיר כלב
1 Sam. 24, 15. אחרי כלב מת
2 Sam. 3, 8. הראש כלב אנכי
Ps. 22, 21. מיד־כלב יחידתי
Jes. 66, 3. זובח השה ערף כלב
כֶּלֶב *p.*
Prv. 26, 17. מחזיק באזני־כלב
הַכֶּלֶב
Jud. 7, 5. כאשר ילק הכלב
1 Sam. 17, 43. הכלב אנכי
2 Sam. 9, 8. אל־הכלב המת
2 S. 16, 9. למה יקלל הכלב המת הזה
2 Reg. 8, 13. כי מה עבדך הכלב
הַכֶּלֶב
Prv. 26, 11. ככלב שב על־קאו
כַּכֶּלֶב *p.*
Ps. 59, 7. 15. יהמו ככלב
לַכֶּלֶב
Eccl. 9, 4. כי־לכלב חי הוא טוב
לַכֶּלֶב
Ex. 22, 30. לכלב תשלכון אתו
כְּלָבִים *pl.:*
Ps. 22, 17. כי סבבוני כלבים
Jes. 56, 10. כלם כלבים אלמים
כְּלָבִים *pl.:*
1 Reg. 14, 11. יאכלו הכלבים
16, 4. 21, 24.
1 Reg. 21, 19. אשר לקקו הכלבים
את־דם נבות ילקו
הכלבים
1 Rg. 21, 19. הכלבים
1 Reg. 21, 23. הכלבים יאכלו
1 Reg. 22, 38. וילקו הכלבים
2 Reg. 9, 10. איזבל יאכלו הכלבים
2 Reg. 9, 36. יאפלו הכלבים
Jer. 15, 3. ואת־הכלבים לסחב
וְהַכְּלָבִים *pl.:*
Jes. 56, 11. והכלבים עזי־נפש
כַּלְבֵי *pl. constr.:*
Job. 30, 1. לשית עם־כלבי צאני
כַּלְבֶּיךָ *pl. c. suff.:*
Ps. 68, 24. בדם לשון כלביך

כָּלַב

פעל נודד, כמו חָלַף לעיל ק״ג, לוקח שניכה ושלוג גדול וכנור [פַּלְעַטְעַן], ונשפתי ערב שמש נסיום, עי׳ יוקר שוס קקף קלף.
v. trans., sicut חָלַף, arab. *kalaba*, plec-tere, *πλέκ-ειν* (flech-ten).

כְּלוּב

ס״ן ושמונן שמסוכן ושמכונר [גע-פַּלְאַכְטענעם], ושוס סל ועכף, קאר שס שמרש נדוסם, ושוס שמשקל על כלוב וקונר עוף, כנעשה מכונר משנסניס, וכן שמש נסוכסי ויוני.
n. m. pass. (aliquid *contextum* ex viminibus, canistrum, *καλαφ-ή*, etiam de sporta seu cavea, in qua aves custodiuntur, *κλωβ-ός*, *κλουβ-ός*, *κλοβ-ός*, syr. *k'lubo* (= *κάρτελλος*, *Ben-Sira* 9, 30.). LXX. *ἄγγος*, *παγίς.*

Am. 8, 1. והנה כלוב קיץ
Am. 8, 2. ואמר כלוב קיץ
כְּלוּב
Jer. 5, 27. ככלוב מלא עוף

כָּלָה

פעל נודד וסעתיד יִכְלֶה, וסשנכס לד״ק כמו בָּלָא, סנמס מכל וכל, ווס נעיכס וקפיסס סקמס וסשלמס וכדומס [פַּאָלענדיגען, פֿערטיג ווין], לכן משלוס דנר נכלל, כמו ענגיר סנגיר וקפיסס סוגס, ומכלים נכלל. ולין ז׳יסיס סשמשל על סקצוקס וסשקוס ידוע. קולס נשפכר סמכוון דקיפס סלשס כמו ביוני [*κέλλ-ειν*, *ὀκ.-*], וסשלר סשלל. סכנגד קוק שפעולס.
v. intr. (impf. יִכְלֶה), undique clausum h. e. absolutum, consummatum esse, veluti de fine vindemiae aut supplicii divini, consumtum, absumtum esse, trop. deficere, contabescere desiderio, vana exspectatione, cupiditate. Fortasse vis primitiva in protrudendo seu propellendo inest, gr. *κέλλ-ειν*, *ὀκέλλ-ειν*. *Pi.* trans. *Pu.* pass. LXX. *διατελεῖν*, *κατατρίβειν*, *ἀφανίζεσθαι*, *παρέρχεσθαι*, *τήκειν*, *σαπροῦν*, *γινώσκειν*, *ἀπέχεσθαι*. *Pi.* *πληροῦν*, *τελεῖν*, *ἐπιτελεῖν*, *συντελεῖν*, *ἀπολλύναι*, *ἀναλίσκειν*, *ἐξαναλίσκειν*, *ἐκλείπειν ποιεῖν*, *παύεσθαι*, *κοπιᾶν*, *σφακελίζειν*, *οὐκ εἶναι*, *πορεύεσθαι*, *ὁρίζειν*, *διδόναι*, *δύνασθαι*; כָּלָה, *πᾶς* (כֹּל); כַּלָּה, *εἰς τέλος*, *συντέλεια*; עַד לְכַלָּה, *εἰς τέλος.*

כָּלָה *3 perf.:*
1 Reg. 6, 38. כלה הבית לכל־דבריו
Job. 7, 9. כלה ענן וילך
Ps. 73, 26. כלה שארי ולבבי
Jes. 15, 6. כלה דשא
Jes. 16, 4. כלה שד
Jes. 24, 13. אם־כלה בציר
Jes. 32, 10. כי כלה בציר
Jer. 8, 20. עבר קציר כלה קיץ
Dan. 11, 36. והצליח עד־כלה זעם
וְכָלָה *3 perf.:*
Jes. 10, 25. וכלה זעם
Jes. 21, 16. וכלה כל־כבוד קדר
Jes. 29, 20. אפס עריץ וכלה לץ
Ez. 5, 13. וכלה אפי
כָּלְתָה *3 perf. fem.:*
1 Sam. 20, 7. כי־כלתה הרעה מעמו
1 S. 20, 9. כי־כלתה הרעה מעם אבי
1 Sam. 25, 17. כי־כלתה הרעה
Esth. 7, 7. כלתה אליו הרעה
Ps. 84, 3. נכספה וגם־כלתה נפשי
Ps. 119, 81. כלתה לתשועתך נפשי
Ps. 143, 7. כלתה רוחי
כָּלְתָה *3 perf.:* *p.*
1 Reg. 17, 16. כד הקמח לא כלתה
כִּלִּיתִי *1 perf.:*
Ps. 39, 11. מתגרת ידך אני כליתי
כָּלוּ *3 perf. pl.:*
Job. 19, 27. כלו כליתי בחקי
Ps. 31, 11. כי כלו ביגון חיי
Ps. 37, 20. כלו בעשן כלו
Ps. 69, 4. כלו עיני מיחל לאלהי
Ps. 102, 4. כי־כלו בעשן ימי
Ps. 119, 82. כלו עיני לאמרתך
Ps. 119, 123. עיני כלו לישועתך
Jer. 14, 6. כלו עיניהם
Thr. 2, 11. כלו בדמעות עיני
Thr. 3, 22. כי לא־כלו רחמיו
כִּלִּיתֶם *2 perf. pl.:*
Mal. 3, 6. בני־יעקב לא כליתם
וּכְלִיתֶם *2 perf. pl.:*
Ez. 13, 14. וכליתם בתוכה
כִּלִּינוּ *1 perf. pl.:*
Ps. 90, 7. כי־כליתי באפך

inf. constr.: כְּלוֹת
Ruth 2, 23. עד־כלות קציר־השערים
2 Chr. 29, 34. עד־כלות המלאכה
constr.: בְּכִלּוֹת
Prv. 5, 11. בכלות בשרך ושארך
constr.: כְּכִלּוֹת
Ps. 71, 9. ככלות כחי אל־תעזבני
constr.: לְכִלּוֹת
2 Chr. 36, 22. לכלות דבר־יי
inf. c. suff.: כְּלוֹתָם
Jer. 44, 27. בחרב וברעב עד־כלותם
3 *imperf.:* יִכְלֶה
Prv. 22, 8. ושבט עברתו יכלה
3 *impf. ap.:* יְכַל
Job. 33, 21. יכל בשרו מראי
3 *fem.:* תִּכְלֶה
1 Reg. 17, 14. כד הקמח לא תכלה
3 *fem. ap.:* וַתְּכַל
Ex. 39, 32. ותכל כל־עבדת
3 *impf. pl.:* יִכְלוּ
Job. 4, 9. ומרוח אפו יכלו
Ps. 71, 13. יכלו שטני נפשי
Jes. 1, 28. ועזבי יי יכלו
Jer. 16, 4. וברעב יכלו
Ez. 5, 12. וברעב יכלו בתוכך
3 *impf. pl.:* וְיִכְלוּ
Gn. 21, 15. ויכלו המים מן־החמת
Job. 7, 6. ויכלו באפס תקוה
Jer. 20, 18. ויכלו בבשת ימי
3 *impf. pl.:* יִכְלְיוֹן
Jes. 31, 3. ויחדו כלם יכליון
3 *impf. pl. f.:* תִּכְלֶינָה
Job. 11, 20. ועיני רשעים תכלינה
Job. 17, 5. ועיני בניו תכלנה
Thr. 4, 17. עודינה תכלינה עינינו
Dan. 12, 7. תכלינה כל־אלה
3 *impf. pl. f.:* וַתִּכְלֶינָה
Gn. 41, 53. ותכלינה שבע שני השבע
Pi-el: כִּלָּה *3 perf.*
Gn. 18, 33. וילך יי כאשר כלה
Gn. 24, 15. ויהי הוא טרם כלה לדבר
Gn. 27, 30. ויהי כאשר כלה יצחק
Gn. 44, 12. בגדול החל ובקטן כלה
Jud. 3, 18. ויהי כאשר כלה להקריב
Ruth 3, 18. כי־אם־כלה חדבר היום
1 Chr. 27, 24. החל למנות ולא כלה
Prv. 16, 30. קרץ שפתיו כלה רעה
Thr. 4, 11. כלה יי את־חמתו
Am. 7, 2. והיה אם־כלה לאכל
3 *perf.:* וְכִלָּה
Gn. 41, 30. וכלה הרעב את־הארץ
Lev. 16, 20. וכלה מכפר את־הקדש
Num. 4, 15. וכלה אהרן־ובניו
Jos. 24, 20. והרע לכם וכלה אחכם
Jes. 27, 10. וכלה סעפיה
Ez. 42, 15. וכלה את־מדות הבית
3 *perf. c. suff.:* כִּלָּנוּ *p.*
2 Sam. 21, 5. האיש אשר כלנו
3 *perf. c. suff.:* כִּלָּם
Thr. 2, 22. איבי כלם
3 *prf. fem.:* וְכִלְּתָה
Hos. 11, 6. וכלתה בדיו
3 *prf. f. c. s.:* וְכִלְּתוֹ
Zach. 5, 4. וכלתו ואת־עציו
3 *perf.:* וְכִלִּיתָ
Ez. 4, 6. וכליתי את־אלח
2 *perf. c. s.:* כִּלִּיתָם
Jer. 5, 3. כליתם מאנו קחת מוסר
1 *perf.:* כִּלִּיתִי
Num. 25, 11. ולא־כליתי את־בני
Jes. 49, 4. לתהו והבל כחי כליתי
1 *perf.:* וְכִלִּיתִי
Ez. 6, 12. וכליתי חמתי בם
Ez. 7, 8. וכליתי אפי בך
Ez. 13, 15. וכליתי את־חמתי בקיר
1 *perf. c. suff.:* וְכִלִּיתִיךָ
Ex. 33, 5. אעלה בקרבך וכליתיך
1 *perf. c. s.:* כִּלִּיתִים
Ez. 22, 31. באש עברתי כליתים
3 *perf.:* כָּלָה
Gn. 24, 19. עד אם־כלו לשתת
Gn. 24, 22. כאשר כלו הגמלים
Gn. 43, 2. ויהי כאשר כלו לאכל
Ruth 2, 21 עד אם־כלו את־כל־הקציר
1 Reg. 1, 41. והם כלו לאכל
2 Chr. 29, 17. לחדש הראשון כלו
2 Chr. 31, 7. ובחדש השביעי כלו
3 *perf. pl. c. s.:* כָּלוּנִי
Ps. 119, 87. כמעט כלוני בארץ
3 *perf. pl. c. s.:* כִּלּוּם
2 Chr. 8, 8. אשר לא־כלום בני ישראל
2 *perf. pl.:* כִּלִּיתֶם
Ex. 5, 14. מדוע לא כליתם חקכם
1 *perf. pl.:* כִּלִּינוּ
Ps. 90, 9. כלינו שניט
part.: מְכַלֶּה *sg.*
Job. 9, 22. תם ורשע הוא מכלה
Jer. 14, 12. ובדבר אנכי מכלה אותם
part. pl. fem.: מְכַלּוֹת
Lev. 26, 16. מכלות עינים
inf. constr.: כַּלֹּת *adv.*
2 Reg. 13, 17. באפק עד־כלה
2 Rg. 13, 19. הכית את־ארם עד־כלה
Esr. 9, 14. הלא תאנף־בנו עד־כלה
inf. constr.: וְכַלֹּת *adv.*
1 Sam. 3, 12. אל־ביתו החל וכלה
inf. constr.: לְכַלֹּת *adv.*
2 Chr. 24, 10. לארון עד־לכלה
2 Chr. 31, 1. ומנשה עד־לכלה
inf. constr.: לְכַלֹּא
Dan. 9, 24. לכלא הפשע
inf. constr.: כַּלּוֹת
Num. 7, 1. ויהי ביום כלות משה
inf. constr.: בְּכַלֹּת
Dt. 20, 9. והיה בכלת השטרים
inf. constr.: כְּכַלּוֹת
Dt. 31, 24. ויהי ככלות משה לכתב
Jos. 8, 24. ויהי ככלות ישראל להרג
Jos. 10, 20. ויהי ככלות יהושע
1 S. 24, 17. ויהי ככלות דוד לדבר
1 Rg. 8, 54. ויהי ככלות שלמה
1 Rg. 9, 1. ויהי ככלות שלמה לבנות
Jer. 26, 8. 43, 1. ככלות ירמיהו
inf. constr.: וְכִכְלוֹת
2 Chr. 7, 1. וככלות שלמה להתפלל
2 Chr. 29, 29. וככלות להעלות כרעו
2 Chr. 31, 1. וככלות כל־זאת
Esr. 9, 1. וככלות אלה נגשו אלי
Dan. 12, 7. וככלות נפץ יד־עם־קדש
inf. constr.: לְכַלּוֹת
1 Sam. 2, 33. לכלות את־עיניך
1 Chr. 28, 20. לכלות כל־מלאכת
2 Chr. 29, 28. עד לכלות העלה
Esr. 1, 1. לכלות דבר יי
Ez. 20, 8. לכלות אפי בהם
Ez. 20, 21. לכלות אפי בם
inf. c. suff.: כַּלּוֹתָי
Jer. 9, 15. 49, 37. עד כלותי אותם
inf. c suff.: בְּכַלּוֹתִי
Ez. 5, 13. בכלותי חמתי בם
inf. c. suff.: כַּלּוֹתְךָ
Ez. 4, 8. עד־כלותך ימי מצורך
inf. c. suff.: בְּכַלּוֹתְךָ
Ez. 43, 23. בכלותך מחטא
inf. c. suff.: כְּכַלּוֹתְךָ
2 Sam. 11, 19. ככלותך את כל

Digitized by Google

וחיה ככלתך לקרא Jer. 51, 63.
inf. c.suff.: כַּלֹּתוֹ
עד כלתו אחד Dt. 28, 21.
עד כלתו לאכל ולשתות Ruth 3, 3.
עד כלתו לבנות את־ביתו 1 Rg. 3, 1.
מוסד בית־לי ועד־כלתו 2 Chr. 8, 16.
inf. c. suff.: כְּכַלֹּתוֹ
ככלתו לדבר אתו Ex. 31, 18.
ויהי ככלתו לדבר Num. 16, 31.
ויהי ככלתו לדבר Jud. 15, 17.
ויהי ככלתו להעלות 1 S. 13, 10.
ויהי ככלתו לדבר אל־שאול 1 S. 18, 1.
ויהי ככלתו לדבר 2 Sam. 13, 36.
ויהי ככלתו לעשות 2 Rg. 10, 25.
inf. c. suff.: כַּלֹּתָם
לא תוכל כלתם מהר Dt. 7, 22.
ולחמת בו עד־כלותם 1 S. 15, 18.
ולא אשוב עד־כלתם 2 S. 22, 38.
תנגח את־ארם עד־כלותם 1 Rg. 22, 11
עד־כלותם 2 Chr. 18, 10.
ולא־אשוב עד־כלותם Ps. 18, 38.
inf. c. suff.: וּכְכַלּוֹתָם
וככלותם ביושבי שעיר 2 Chr. 20, 23.
וככלותם הביאו 2 Chr. 24, 14.
inf. c. suff.: לְכַלּוֹתָם
ולא־נעלתים לכלתם Lev. 26, 44.
במדבר לכלתם Ez. 20, 13.
inf. c. suff.: וְלִכְלוֹתָם
ולכלתם מעל פני האדמה Ex. 32, 12.
imperat.: כַּלֵּה
כלה בחמה כלה ואינמו Ps. 59, 14.
מקרב חוקך כלה Ps. 74, 11.
imprt. pl.: כַּלּוּ
כלו מעשיכם Ex. 5, 13.
1 *imperf.:* אֲכַלֶּה
אני טרם אכלה Gn. 24, 45.
חצי אכלה־בם Dt. 32, 23.
ועיני אלמנה אכלה Job. 31, 16.
1 *imperf.:* וַאֲכַלֶּה
ואכלה אתם כרגע Nu. 16, 21. 17, 10.
1 *impf. c. suff.:* אֲכַלְּךָ
פן־אכלך בדרך Ex. 33, 3.
1 *impf. ap.:* וַאֲכַל
ואכל אותם באפי Ez. 43, 8.
1 *impf. c. suff.:* וַאֲכַלֵּם
ויחר־אפי בהם ואכלם Ex. 32, 10.
1 *impf. c. suff.:* וַאֲכַלֵּם
ואכלם ואמחצם 2 Sam. 22, 39.
2 *imperf.:* תְּכַלֶּה
לא־תכלה פאת שדך Lev. 19, 9. 23, 22.
כי תכלה לעשר Dt. 26, 12.
2 *impf. ap.:* וְתָכַל
ותכל תלונתם מעלי Num. 17, 25.
2 *impf. c. suff.:* תְּכַלֶּנָּה
ואל־אמה תכלנה Gn. 6, 16.
3 *imperf.:* יְכַלֶּה
ועד־בשר יכלה Jes. 10, 18.
3 *impf. ap.:* וַיְכַל
ויכל אלהים ביום השביעי Gn. 2, 2.
ויכל לדבר אתו Gn. 17, 22.
ויכל יעקב לצות את־בניו Gn. 49, 33.
ויכל משה מדבר אתם Ex. 34, 33.
ויכל משה את־המלאכה Ex. 40, 33.
ויכל משה לדבר Dt. 32, 45.
ויכל מהתנבות 1 Sam. 10, 13.
ויכל דוד מהעלות העולה 2 S. 6, 18.
ויכל את־כל־ביתו 1 Reg. 7, 1.
ויכל חירם לעשות 1 Reg. 7, 40.
ויכל דוד מהעלות העלה 1 Chr. 16, 2.
ויכל חירם לעשות 2 Chr. 4, 11.
ויכל שלמה את־בית יי 2 Chr. 7, 11.
ויכל־בחבל ימיהם Ps. 78, 33.
3 impf. c. suff.: וַיְכַלְּהוּ
ויבן את־חבית ויכלהו Rg. 6, 9.
את־הבית ויכלהו 1 Reg. 6, 14.
3 impf. fem.: וַתְּכַל
ותכל לחשקתו Gn. 24, 19.
ותכל דוד המלך לצאת 2 S. 13, 39.
3 impf. pl.: יְכַלּוּ
יכלו ימיהם בטוב Job. 36, 11.
3 impf. pl. c. h int.: הֵיכָלּוּ
היכלו ביום Neh. 3, 34.
3 impf. pl.: וַיְכַלּוּ
ויכלו את־חיתים Ez. 43, 27.
3 pl.: וַיְכַלּוּ
ויכלו לנחל את־הארץ Jos. 19, 49.
ויכלו מחלק את־הארץ Jos. 19, 51.
ויכלו בכל אנשים Esr. 10, 17.
3 pl. c. suff.: וַיְכַלְּהוּ
ואכלהו ויכלהו Jer. 10, 25.
Pu-al: כֻּלָּה
3 prf. pl.: כָּלּוּ
כלו תפלות דוד בן־ישי Ps. 72, 20.
3 impf. pl.: וַיְכֻלּוּ
ויכלו חשמים והארץ Gn. 2, 1.

כָּלֶה

ע׳ נקנס כָּלֶה, וסוף ניכוכי, ונאנף לך נאכוון סעל של קטוקס ופקוס, ול׳ מכוונו עורג ופוקס [שאַלנעכנ, סאַלנעכנ]. נקנגוס יזוע סעפל, נאר נעף ופוס נעכני, ופוס סם כָּלֶה נאר שנר סענני.

adj. m. part. (f. כְּלָה), tabescens desiderio (schmachtend). Targ. כְּלֵיוּ; sperare, exspectare; כְּלָיָה; spes anxia, exspectatio solicita. LXX. *σφακελίζειν.*

adj. pl. fem.: וְכָלוֹת
וכלות אליהם Dt. 28, 32.

כָּלֶה

ע׳ ע׳ שָׁכָה, וסאכוון נאיכס ופפיסס ופקסול [שאַלנעכדונג], ופוס סאַלנ על סאַזאַכ, כאו עאַס כלס, נאַזאַס כנכיכ כָּלְיָה נדוסס.

n. f. ad s. f. שָׁכָה, consummatio, consumtio, deletio, unde phrasis עָשָׂה כָּלָה rem penitus delere. LXX. *συντέλεια, συντέλεια καιροῦ, συντελεῖν, λόγος; ἐκ τέλους.*

הבאה אלי עשו וכלה Gn. 18, 21.
כלה גרש יגרש Ex. 11, 1.
כי־כלה היא מעם אביו 1 S. 20, 33.
לא־עשיתם כלה Neh. 9, 31.
כי כלה ונחרצה Jes. 10, 23.
כלה ונחרצה שמעתי Jes. 28, 22.
אעשה אתכם כלה Jer. 5, 18.
כי אעשה ככה Jer. 30, 11.
לא־אעשה כלה Jer. 30, 11.
כי אעשה כלה בכל־הגוים Jer. 46, 28
ואתך לא־אעשה כלה Jer. 46, 28.
כלה אתה עשה Ez. 11, 13.
ולא־עשיתי אותם כלה Ez. 20, 17.
ועד־כלח ונחרצה Dan. 9, 27.
ובשטף עבר כלה יעשה Nah. 1, 8.
כלה הוא עשה Nah. 1, 9.
כי כלה אך־נבהלת יעשה Zeph. 1, 18

וָכָלָה

adv.:
וכלח לא אעשה Jer. 4, 27.
וכלה אל־תעשו Jer. 5, 10.
וכלה בידו Dan. 11, 16.

לָכָלָה

adv.:
ולא להשחית לכלה 2 Chr. 12, 12.
בחמה לכלה Ez. 13, 13.

כְּלָיוֹן

ע׳ וסמן כְּלָיוֹן, וסמענס כשמ וכלוי [טילנונג], ולפעמים נאכוון פקוסס וככספוע, כאו כלוין עיניס, או שניונו סקעלפוע, ולוק. ונקנגוס כָּלוּ כאו קמס, וכן כְּלֶא וכלומס, וסכל מקנס לפניכו.

n. m. (c. כְּלִיוֹן), consumtio, vel de rei deletione vel de desiderio, quo aestuamus et contabescimus. LXX. *ἐκλείπειν, λόγος.*

כליון חרוץ Jes. 10, 22.
constr.: וְכִלְיוֹן
וכליון עינים Dt. 28, 65.

תַּכְלִית

ע׳ כ ע׳ת תַּכְלִית, תַּבְנִית, תַּרְמִית, וסאונן סנגאנוס וסמשלס אכל וכל [שאַלנעכדונג, סאַלנקאַמענס״ע], ול׳כ כאו אכלל וסס, וזה מכלים שכאס, מכלים סוף, לומר שכאס גאונס וקוקס, או שכאס מוסלסס. ולפעמים כאו קן וסוף, לומר לסיסס וסנמר, כאו לכל מכלים סוף קוקר. ולרוב נשפס רנניס.

n. f. (ad s. f. תַּרְמִית, תַּכְלִית, תַּבְנִית), absolutio, perfectio (syn. מִכְלֹל, תֹּם), de summo alicujus rei sive bonae sive malae gradu; finis, extremitas. LXX. *συντέλεια, τέλειος, ἔκλειψις, πέρας, ἔσχατος.*

ועד־תכלית בית אלישיב Neh. 3, 21.
אם עד־תכלית שדי Job. 11, 7.
עד־תכלית אור עם־חשך Job. 26, 10
ולכל־תכלית הוא חוקר Job. 28, 3.
תכלית שנאה שנאתים Ps. 139, 22.

תִּכְלָה

ע׳ כ ע׳ת תִּכְלָה, תַּאֲוָה, וסאונן כאו מכלים, לומר סאַלס וסכלול [שאַלנעכדונג, סאַלנקאַמענס״ע], ול׳כ כאו מכלים.

n. f. (ad s. f. תַּאֲוָה), absolutio, perfectio; alii spem seu objectum spei interpretantur. LXX. *συντέλεια.*

לכל־תכלה ראיתי קץ Ps. 119, 96.

מְכֻלָה

ע׳כ וזה נרנוי מְכֻלוֹת, וסמעוס כאו מכלול, לומר סאנקר וסכאלס [שאַלנעכדונג, סאַלנקאַמענס״ע], ומכלות וסנ וסנ מכלל וסנ.

n. f. pluralet., perfectio, res perfecta, sicut מִכְלֹל. LXX. מְכֻלוֹת *χρυσίον καθαρόν.*

pl.: מְכֻלוֹת
זהב הוא מכלות זהב 2 Chr. 4, 21.

כְּלִידָה

ע׳כ וזה נרנוי כְּלָיוֹת וסמען כְּלָיוֹת, וסמענס עוקס [ניצרע], נאַזאַל על סאַנייני של קלס, לומר לנ, וקקילס עוקס נאס וס ל׳ק מענין עוזג סתעוקס, ול׳ק מענין כלי. קולס לנעני מענין ענול, כי לנרנ נ״כ סאכוון של ענול, כילוע נאקור סלנון.

n. f. pluralet., renes, a *desiderando* seu *concupiscendo*, quia in renibus intimorum affectuum, velut desiderii, libidinis, gaudii, moeroris est sedes. Nisi a *rotunditate* dicti sunt, nam radix כָּלָה etiam de forma globosa dicitur, uti docet linguarum collatio. LXX. *νεφρός, τράγος, χεῖλος.*

pl.: כְּלָיוֹת
בחן כליות ולב Jer. 11, 20.
בחן כליות Jer. 17, 10.
ראה כליות ולב Jer. 20, 12.
pl.: וְכִלְיוֹת
ובחן לבות וכליות Ps. 7, 10.
pl.: הַכְּלָיוֹת
ואת שתי הכליות Ex. 29, 13. 22.
ואת שתי הכליות Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4. 8, 16. 25.
על־הכליות יסירנה Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4.
ואת־החלב ואת־הכליות Lev. 9, 10.
pl.: וְהַכְּלָיֹת
האליה והמכסה והכליות Lev. 9, 19.
constr.: כִּלְיוֹת
עם־חלב כליות חטה Dt. 32, 14.
מחלב כליות אילים Jes. 34, 6.
cum suff. כִּלְיוֹתָי
יפלח כליותי ולא יחמל Job. 16, 13.
כלו כליתי בחקי Job. 19, 27.
יסרוני כליותי Ps. 16, 7.
צרופה כליותי ולבי Ps. 26, 2.
כי־אתה קנית כליתי Ps. 139, 13.
ותעלזנה כליותי Prv. 23, 16.
pl. c. suff.: וְכִלְיוֹתַי
וכליותי אשתונן Ps. 73, 21.
pl. c. suff.: בְּכִלְיֹתַי *p.*
הביא בכליתי Thr. 3, 13.
pl. c. suff.: מִכְלְיוֹתֵיהֶם
ורחוק מכליותיהם Jer. 12, 2.

כְּלִי

ע׳כ נסמסק כֶּלִי, ונכיכוי כֵּלִים [כנלי], וסמונן לנעת סמלקלקים סכנאל וסכעזס [שס סענסינגעט], ופוס נכלל כלי, כאו נשפתי ענב עס סכלי נכלל סכנאוס, קולס לא מקוור לי סמכוב.

n. m. (in p. כֶּלִי, pl. כֵּלִים), suppellex, vas, vestis, instrumentum bellicum vel musicum, vel a perfectione vel a rotunditate dictum. LXX. *συντελεῖν, διασκευή, κατασκευή, ἄγγος, ἀγγεῖον; ἔργον, ἐργαλεῖον, σκεῦος, ὄργανον, ὅπλα, κριός, κάδιον, πέλεκυς, κόσμος, ἐπιστολή, ἅπας; כְּלִי זָמָם, כְּלִי מַשָּׂא, כְּלִי נֶחֶר, ψαλμός; כְּלִי מַשְׁחִית, πέλεκυς; שֹׁמֵר כֵּלִים, φύλαξ.*

כל־כלי זהב Ex. 35, 22.
מכל־כלי־עץ Lev. 11, 32.
כל־כלי Lev. 11, 32.
וכל־כלי־חרש אשר־יפל Lev. 11, 33.
בכל־כלי ימכא Lev. 11, 34.
או בכל־כלי־עור Lev. 13, 49. 53. 57.
או את־כל־כלי העור Lev. 13, 52.
או־כל־כלי העור Lev. 13, 58. 59.
אל כלי־חרש Lev. 14, 5. 50.
וכל־כלי־עץ Lev. 15, 12.
וכל־הנגע בכלי־כלי Lev. 15, 22.
וכל כלי פתוח Num. 19, 15.
וכל־כלי־עור Num. 31, 20.
וכל־כלי־עץ Num. 31, 20.
איש אשר מצא כלי־זהב Num. 31, 50.
כל כלי מעשה Num. 31, 51.
כל־כלי בלא צדיה Num. 35, 22.
לא־יהיה כלי־גבר Dt. 22, 5.
כל־כלי ברזל לא־נשמע 1 Reg. 6, 7.
כל־כלי זהב וכלי־כסף 2 Reg. 12, 14.
ותמורתה כלי־קדש Job. 28, 17.
ומוציא כלי למעשהו Jes. 54, 16.
כל־כלי יוצר Jes. 54, 17.
ושב ויעשהו כלי אחר Jer. 18, 4.
וישבר את־כלי היוצר Jer. 19, 11.
אם־כלי אין חפץ בו Jer. 22, 28.
הציגנו כלי ריק Jer. 51, 34.
ואיש כלי משחתו בידו Ez. 9, 1.
ואיש כלי מפצו בידו Ez. 9, 2.
ארצר כל־כלי חמדה Hos. 13, 15.
מכל כלי חמדה Nah. 2, 10.
כלי רעה אולי Zach. 11, 15.

כֶּלִי *p.*

מים חיים אל־כלי Num. 19, 17.
הגישה אלי עוד כלי 2 Reg. 4, 6.

Digitized by Google

אין עוד כלי 2 Reg. 4, 6.
ויצא לצרף כלי Prv. 25, 4.
ולא־חורק מכלי אל־כלי Jer. 48, 11.
לתלות עליו כל־כלי Ez. 15, 3.

וְכָלְיוֹ

וכלי־חרש אשר תבשל־בו Lev. 6, 21.
וכלי־חרש Lev. 15, 12.
וסמרות וכלי יוצר 2 Sam. 17, 28.
זהב וכלי־כסף 2 Reg. 12, 14.
וכלי יקר שפתי־דעת Prv. 20, 15.

הַכְּלִי

וכל־הכלי אשר־ישב עליו Lev. 15, 4.
וחישב על־הכלי Lev. 15, 6.
או על־הכלי אשר Lev. 15, 23.
וכל־הכלי אשר־תשב עליו Lev. 15, 26.
ונשחתה הכלי Jer. 18, 4.

p. הַכֶּלִי

את־ידו אל־הכלי 1 Sam. 17, 49.

בַּכֶּלִי

ואם־בכלי נחשת Lev. 6, 21.
מים קדשים בכלי־חרש Num. 5, 17.
ואם־בכלי ברזל וחכתו Num. 35, 16.
אם בכלי עץ־יד Num. 35, 18.
בכלי הרעים אשר־לו 1 Sam. 17, 40.
אודך בכלי־נבל Ps. 71, 22.
בכלי מחור בית יי Jes. 66, 20.
ונתתם בכלי־חרש Jer. 32, 14.
ומת אותם בכלי אחד Ez. 4, 9.

בַּכֶּלִי

מעם־מים בכלי ואשתות 1 Rg. 17, 10.

p. בַּכֶּלִי

יקדש בכלי 1 Sam. 21, 7.

וּבַכֶּלִי

ובכלי חבקר בשלם חבשר 1 Rg. 19, 21.

כֶּלִי

ככלי יוצר תנפצם Ps. 2, 9.
תייחי ככלי אבד Ps. 31, 13.
ונפלתם ככלי חמדה Jer. 25, 34.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.

מִכְּלִי

ולא־הורק מכלי Jer. 48, 11.

cum suff.: כֶּלְיָהּ cf. פִּרְיָ, שִׁבְיָ

ואל־כליך לא־תתן Dt. 23, 25.

pl.: כֵּלִים

כסף אור־כלים לשמר Ex. 22, 6.
ויהי־לו נשא כלים 1 Sam. 16, 21.
כלים מן־החוץ 2 Reg. 4, 3.
כלים רקים 2 Reg. 4, 3.
כלים לבית־יי 2 Chr. 24, 14.
כלים אתרים אלף Esr. 1, 10.
כל־כלים לזהב ולכסף Esr. 1, 11.

pl.: וְכֵלִים

כסף וזהב וכלים 1 Reg. 15, 15.
מלאה בגדים וכלים 2 Reg. 7, 15.
כסף וזהב וכלים 2 Chr. 15, 18.
בכלי זהב וכלים Esth. 1, 7.

pl.: הַכֵּלִים

את כל־הכלים Ex. 25, 39.
הכלים אשר על־השלחן Ex. 37, 16.
כל כסף הכלים Num. 7, 85.
על־האהל ועל־כל־הכלים Nu. 19, 18.
וצמת והלכת אל־הכלים Ruth 2, 9.
נחבא אל־הכלים 1 Sam. 10, 23.
ויים דוד את־הכלים 1 Sam. 17, 22.
על־יד שומר הכלים 1 Sam. 17, 22.
ומאתים ישבו על־הכלים 1 S. 25, 13.
וכחלק הישב על־הכלים 1 S. 30, 24.
המזרקות ואת־כל־הכלים 1 Rg. 7, 45.
ויניח שלמה את־כל־הכלים 1 Rg. 7, 47.
את כל־הכלים 1 Reg. 7, 48.
ואת־הזהב ואת־הכלים 1 Reg. 7, 51.
ויצקת על־כל הכלים 2 Reg. 4, 4.
ויהי כמלאת הכלים 2 Reg. 4, 6.
הכלים חמצאים בית־יי 2 Rg. 14, 14.
הכלים חעשוים לבעל 2 Rg. 23, 4.
לנחשת כל־הכלים 2 Reg. 25, 16.
ממנים על־הכלים 1 Chr. 9, 29.
ויעש שלמח כל־חכלים 2 Chr. 4, 18. 19.
ואת־חזהב ואת־כל־הכלים 2 Chr. 5, 1
הכלים חנמצאים 2 Chr. 25, 24.
הכלים אשר הזניח 2 Chr. 29, 19.
ואת־הכלים תרומת Esr. 8, 25.
חכלים חנותרים Jer. 27, 18. 21.
ועל יתר הכלים Jer. 27, 19.
לנחשתם כל־הכלים האלח Jer. 52, 20
ויניחו את־הכלים Ez. 40, 42.
ואת־הכלים הביא Dan. 1, 2.
את־הכלים אשר באניח Jon. 1, 5.

pl.: וְהַכֵּלִים

וחכלים קדש Esr. 8, 28.
הכסף וחזהב והכלים Esr. 8, 30.
הכסף וחזהב והכלים Esr. 8, 33.
הלבונה והכלים Neh. 13, 5.

pl.: בַּכֵּלִים

בכלים אשר עשיתי 1 Chr. 23, 5.

pl.: מָכֵלִים

מכלים שונים Esth. 1, 7.

pl. constr.: כְּלֵי

ויוצא העבד כלי־כסף Gn. 24, 53.
מה־מצאת מכל כלי־ביתך Gn. 31, 37
כלי חמס מכרתיהם Gn. 49, 5.
כלי־כסף וכלי זהב Ex. 3, 22. 11, 2. 12, 35.
לכל כלי המשכן Ex. 27, 19.
ואת כל־כלי האהל Ex. 31, 7.
ויעש את־כל־כלי המזבח Ex. 38, 3.
ואת כל־כלי המזבח Ex. 38, 30.
ואת כל־כלי עבדת Ex. 39, 40.
את־כל־כלי אהל מועד Nu. 3, 8.
ואת כל־כלי שמכח Num. 4, 9.
את־כל־כלי השרת Num. 4, 12.
כל כלי המזבח Num. 4, 14.
ואת־כל־כלי הקדש Num. 4, 15.
ואת־כל־כלי עבדתם Num. 4, 26.
את־כלי משמרת Num. 4, 32.
אך אל־כלי הקדש Num. 18, 3.
איש את־כלי מלחמתו Dt. 1, 41.
חגור כלי מלחמה Jud. 18, 11.
חגורים כלי מלחמתם Jud. 18, 16.
החגור כלי חמלחמה Jud. 18, 17.
ואת כלי החזב 1 Sam. 6, 8.
אשר־בו כלי־זהב 1 Sam. 6, 15.
ולעשות כלי־מלחמתו 1 S. 8, 12.
ויחיו כלי־הנערים 1 Sam. 21, 6.
ויאבדו כלי מלחמה 2 Sam. 1, 27.
כלי־כסף וכלי־זהב 2 Sam. 8, 10.
נשאי כלי יואב 2 Sam. 18, 15.
נשאי כלי יואב בן־צרויה 2 S. 23, 37.
ואת־כל־כלי הקדש 1 Reg. 8, 4.
וכל כלי משקח 1 Reg. 10, 21.
וכל כלי בית־יער 1 Reg. 10, 21.
כלי־כסף וכלי זהב 1 Reg. 10, 25.
ויקצץ את־כל־כלי זהב 2 Rg. 24, 13.
ואת כל־כלי הנחשת 2 Rg. 25, 14.
ומהם על־כלי העבדה 1 Chr. 9, 28.
ועל כל־כלי הקדש 1 Chr. 9, 29.
נשא כלי יואבבן־צרויה 1 Chr 11, 39.
בכל־כלי מלחמה 1 Chr. 12, 33.
בכל כלי צבא מלחמה 1 Chr. 12, 37.
ואת כלי הנחשת 1 Chr. 18, 8.
וכל כלי זהב וכסף 1 Chr. 18, 10.
ולכל־כלי עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13.
לכל־כלי עבודה 1 Chr. 28, 14.
לכל כלי הכסף 1 Chr. 28, 14.
במשקל לכל־כלי עבודה 1 Chr. 28, 14
ואת־כל־כלי הקדש 2 Chr. 5, 5.
וכל כלי משקח 2 Chr. 9, 20.
וכל כלי בית־יער 2 Chr. 9, 20.
כלי כסף וכלי זהב 2 Chr. 9, 24.
כלי שרת וחעלות 2 Chr. 24, 14.
את־כלי בית־האלחים 2 Chr. 28, 24.
כלי בית־האלחים 2 Chr. 28, 24.
ועל־ידי כלי דויד 2 Chr. 29, 27.
ולכל כלי חמדה 2 Chr. 32, 27.
עם־כלי חמדת בית־יי 2 Chr. 36, 10.
וכל כלי בית חאלחים 2 Chr. 36, 18.
וכל־כלי מחמדיה 2 Chr. 36, 19.
הוציא את־כלי בית־יי Esr. 1, 7.
ושם כלי המקדש Neh. 10, 40.
את־כל־כלי בית־טוביה Neh. 13, 8.
ואשיבה שם כלי בית Neh. 13, 9.
ולו חכין כלי־מות Ps. 7, 14.
כל כלי חקנון Jes. 22, 24.
ועד כל־כלי הנבלים Jes. 22, 24.
חברו נשאי כלי יי Jes. 52, 11.
את־כלי המלחמח Jer. 21, 4.
חמה כלי בית־יי Jer. 27, 16.
כלי בית־יי Jer. 28, 3. 6.
כלי גולח עשי לך Jer. 46, 19.
ויוצא את־כלי זעמו Jer. 50, 25
מפץ־אתה לי כלי מלחמה Jer. 51, 20
ואת כל־כלי הנחשת Jer. 52, 18.
עשה לך כלי גולח Ez. 12, 3.
ותקחו כלי תפארתך Ez. 16, 17.
ולקחו כלי תפארתך Ex. 16, 39. 23, 26.
ומקצח כלי בית־האלחים Dan. 1, 2.
עם־כלי חמדתם Dan. 11, 8.
חשבו להם כלי־שיר Am. 6, 5.

pl. constr.: וּכְלֵי

וכלי זהב Gn. 24, 53.
וכלי זהב ושמלת Ex. 3, 22. 12, 35.
כלי־כסף וכלי זהב Ex. 11, 2.
וחמזבחת וכלי חקדש Nu. 3, 31.
וכלי חקדש וחצצרות Num. 31, 6.
וכלי נחשת וברזל Jos. 6, 19.
וכלי חנחשת וחברזל Jos. 6, 24.
וכלי רכבי 1 Sam. 8, 12.
וכלי־זהב וכלי נחשת 2 S. 8, 10.
וכלי הבקר לעצים 2 Sam. 24, 22.
וכלי זהב ושלמות 1 Reg. 10, 25.
וכלי שיר האלהים 1 Chr. 16, 42.
וכלי קדש האלהים 1 Chr. 22, 19.
וכלי זהב ושלמות 2 Chr. 9, 24.
וכלי חמדות 2 Chr. 20, 25.
וכלי זהב וכסף 2 Chr. 24, 14.
וכלי־כסף מאה Esr. 8, 26.
וכלי נחשת מצחב Esr. 8, 27.
יי וכלי זעמו Jes. 13, 5.
וכלי נחשת Ez. 27, 13.

pl. constr.: בִּכְלֵי

בכלי שיר 1 Chr. 15, 16.
בכלי נבלים ובכנרות 1 Chr. 16, 5.
וחלוים בכלי־שיר יי 2 Chr. 7, 6.
והמשוררים בכלי חשיר 2 Chr. 23, 13.
חלוים בכלי דויד 2 Chr. 29, 26.
והזחנים בכלי עז ליי 2 Chr. 30, 21.
כל־מבין בכלי־שיר 2 Chr. 34, 12.
בכלי־כסף בזהב ברכוש Esr. 1, 6.
בכלי־שיר דויד Neh. 12, 36.
בכלי־מכחמחם Ez. 32, 27.

pl. constr.: וּבִכְלֵי

ובמצלחים ובכלי השיר 2 Chr. 5, 13.
ובכלי־גמא על־פני־מים Jes. 18, 2.

pl. constr.: כִּכְלֵי

ככלי גולח Ez. 12, 4.

pl. constr.: מִכְּלֵי

סובח חכמח מכלי קרב Eccl. 9, 18.
מכלי האגנות Jes. 22, 24.

pl. constr.: וּמִכְּלֵי

ומכלי בית יי חביא 2 Chr. 36, 7.

pl. c. suff.: כֵּלָיו

כי־משחת את־כל־כלי Gn. 31, 37.
וגם־כלי לא־לקחתי בידי 1 S. 21, 9.
כלי הוצאתי Ex. 12, 7.

pl. c. suff.: מִכֵּלָיו

כי הלחם אזל מכליתי 1 Sam. 9, 7.

pl. c. suff.: כֵּלֶיךָ

כליך תליך וקשתך Gn. 27, 3.
והוצאת כליך Ex. 12, 4.

pl. c. suff.: כֵּלֵיכֶם

אל־תחס על־כליכם Gn. 45, 20.

pl. c. suff.: בִּכְלֵיכֶם

מזמרת הארץ בכליכם Gn. 43, 11.
ושמו בכליכם Jer. 40, 10.

pl. c. suff.: כֵּלָיו

ואת תבנית כל־כליו Ex. 25, 9.
לכל־כליו תעשה נחשת Ex. 27, 3.
ואת־כל־כליו ואת־המזבח Ex. 30, 27
העלה ואת־כל־כליו Ex. 30, 28. 31, 9.
ואת־השלחן ואת־כליו Ex. 31, 8.
ואת־כל־כליו Ex. 35, 13. 16.
כל־כליו Ex. 38, 3.
את־האגל ואת־כל־כליו Ex. 39, 33.
את־השלחן את־כל־כליו Ex. 39, 36.
את־בדיו ואת־כל־כליו Ex. 39, 39.
וקדשת אתו ואת־כל־כליו Ex. 40, 9.
מזבח העלה ואת־כל־כליו Ex. 40, 10
ואת־כל־כליו ואת־הכיר Lev. 8, 11.
ועל כל־כליו Num. 1, 50.
ואת־כל־כליו Num. 1, 50.
וכל־כליו וכל עבדתו Num. 3, 36.
את־כל־כליו Num. 4, 14.
ואת־כל־כליו Num. 7, 1 (bis).
אל הנער נשא כליו Jud. 9, 54.
אל־הנער נשא כליו 1 Sam. 14, 1. 6.
ויאמר לו נשא כליו 1 Sam. 14, 7.
את יונתן ואת־נשא כליו 1 S. 14, 12.
ויאמר יונתן אל־נשא כליו 1 S. 14, 12
ונשא כליו אחריו 1 Sam. 14, 13.
ונשא כליו 1 Sam. 14, 13.
אשר הכה יונתן ונשא כליו 1 S. 14, 14
ותנה אין יונתן ונשא כליו 1 S. 14, 17.
ואת־כליו שם באהלו 1 Sam. 17, 54.
ויתן יהונתן את־כליו 1 Sam. 20, 40.
ויאמר שאול לנשא כליו 1 Sam. 31, 4.
ולא אבח נשא כליו 1 Sam. 31, 4.
ויירא נשא־כליו כי־מת 1 S. 31, 5.
ושלשת בניו ונשא כליו 1 Sam. 31, 6.
וישלחו את־כליו 1 Sam. 31, 9.
וישימו את־כליו 1 Sam. 31, 10.
ואת שמן המוב ואת כל־ 2 Reg. 20, 13.
בית כליו
ואת־כל־כליו לעבדתו 1 Chr. 23, 26.
אל־נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ולא אבח נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ויירא נשא־כליו 1 Chr. 10, 5.
את־ראשו ואת־כליו 1 Chr. 10, 9.
וישימו את־כליו 1 Chr. 10, 10.
העולה ואת־כל־כליו 2 Chr. 29, 18.
המערכת ואת־כל־כליו 2 Chr. 29, 18.
למכמש יפקיד כליו Jes. 10, 28.
וכלי כליו רעים Jes. 32, 7.
ואת כל־בית כליו Jes. 39, 2.

pl. c. suff.: וְכֵלָיו

איש וכליו בידו 2 Reg. 11, 8. 11.
איש וכליו בידו 2 Chr. 23, 7.
איש וכליו Jer. 22, 7.
וכליו ידיקר Jer. 48, 12.

pl. c. suff.: וּבֵלָיו

בקדש ובכליו Num. 4, 16.

pl. c. suff.: כֵּלֶיהָ

ואת־כליה Ex. 30, 27.
ואת־כל־כליה Ex. 31, 8.
ואת־כליה ואת־מזרקתיה Ex. 35, 14.
עשה אתה ואת כל־כליה Ex. 37, 24.
ואת־כל־כליה Ex. 39, 37.
ואת־כל־כליה Num. 4, 10.
וככלת חעדת כליה Jes. 61, 10.

pl. c. suff.: כְּלֵיהֶם

וימלאו את־כליהם בר Gn. 42, 25.

Digitized by Google

וּמִיתְרֵיהֶם לִכְלֵי־כֵלִיתָם Num. 4, 32.
וְאֶת־כָּל־כֵּלִיהֶם 2 Chr. 4, 16.
וְשֶׁרֶץ פִּגֻלִּים כֵּלִיתָם Jes. 65, 4.
שִׁבְרֵי כֵלִיהֶם רִיקָם Jer. 14, 3.
יְרִיעוֹתֵיהֶם וְכֵלֵי־כֵלִיתָם Jer. 49, 29.
pl. c. suff.: בִּכְלֵיהֶם
וְגַם שָׁמוּ בִּכְלֵיהֶם Jos. 7, 11.

כָּלַח

פעל לע כ״ק כנוג׳, וסלנס לפעל כמתנגס וסרל״נע וכע״י וקינס מקור [קַלַח יין], ודומס לו קלקס [סרכב יין קקל וקקס] וכסל וקסל נכסון יסמעכל, ול״כ שרש המעכי מקומס, לו שהוס נדומס קל קלק, ענין יבוס. לל״ק כלק נדומס קל כלק, ול״כ כלק נדומס קל סלנל [נעדייסען, סריסע], וכל קקור כוס הכל וריק. ומס זיסיס המכון קפר והלל ונריקות יקכן שקטנות השרש כָּלַח, נדומס קל לַח, לופר כך ולריקות, לו שהוס השרך יק סַח לעיל, ול״כ יקות למכון השסוק. עי׳ סשס.

v. inus., senem, decrepitum esse, arab. קלחם (quod compositum est ex קחם et כחל), כחל, קדל (quae verba per metathesin ex v. קלח vi *arescendi* orta sunt). Alii v. כָּלַח, sicut צָלַח, vi feliciter prospereque procedendi dictum conjiciunt. At haec conjectura nituntur, quae in varias partes, vel in contrarias, ut apparet, duci potest. Si via ac ratione analysos v. כָּלַח investigaveris, compositum esse intelliges ex praepos. *ka* et radice לַח, h. e. succosum, vegetum esse. At litera *Lamed* intermedia interjecta est ad producendam radicem סַח q. v. s. Significationes contrarias copulare studet Mose Nachmeni (Codd. *Wagenseil.* f. min. l.) qui sic explicat: חִזְּקָהּ אֲשֶׁר בָּהּ הַבַּחַר וְהַיְּרִי יִקָּרֵא כָּלַח כְּאִלּוּ הָיְתָה לַח כִּירְמֵי נְעוּרֶיהָ.

כָּלַח

ע״ו, לפעל המתנגס שלימות שנין, ולפעל הרל״נע וקנס, ולפעל כ״ני נער ובתול, ול״כ משרש כלק נדומס על כלס, ענין נמיכה. לל״ק ענין כוזר וסלנקס, ול״כ כמו כיס, לו ען קקנוס כָּלַח. לכן נלפנר שהנס כָּלַח כמו סָלַח בקרני, לופר חומר ונוע ושיבוץ דבר [שיפל, שלפקק, שהנס], ולסיפת שהנלים נגבעולים שהנס ונזנוס נקלקיסן סיען נריליופס וכוזרס, ולפנר קלנס ספפון, ונוס קנין קנוף נכלף לפי קנר, לופר קמוס נקלף ונזרען, נעופן על נופן, נפוד לף נקמרק סנוע, כעלות נליס, כסכרת שלים [רלע״נ], נפעו, נעופו על נגעולו ונכויקו, וכן לפנר כלק, נקמרק קלקס, וככרת נוע. ודוק.

n. m., quod Targumista semel vertit שְׁנֵי h. e. aevi maturitas, semel פִּיחַ קְבוּרְתָּא (פִּיחַ), h. e. fovea (sepulcri). *Ibn-Ezra*, *SaadjaFajumi*, *Qimchi*: senectus. *Isaaki*: perfectio, maturitas (כָּלַח = כָּלָה). Recentiores: successus, prosperitas (כָּלַח = צָלַח), quam conjecturam si analysi fulcire velis, vel Lamed epentheticum est (כַּח = כֹּחַ, כָּלַח = כֹּחַ), vel *ka* praepositio est (כָּלַח, a radice לַח, id quod innuit Nachmeni, uti ostendimus). Est in promptu alia explicatio. Quid si כָּלַח, sicut aramaicum קָלַח, diceretur de *culmo*, *scapo*, *petiolo*; aristae autem et herbae, quae cum culmis petiolisque colliguntur, nondum propter nimiam maturitatem emarcuerunt, ut proinde כָּלַח, נָוֹא בְּכָלַח de eo dici possit, qui tanquam cum culmo, h. e. cum vegetus est viriditatemque habet, interit. Synim. Job. 30. *ἀπώλετο αὐτοῖς πᾶν τὸ πρὸς ζωήν*. Hieron. *vita ipsa putabantur indigni*. LXX. *συντέλεια* (כָּלָה = כָּלַח); *σῖτος ὄριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος* (כָּלַח = כָּלָה).

כָּלַח *p.*
עליתו אבד כלח Job. 30, 2.

כְּלַח

תבוא בכלח אלי־קבר Job. 5, 26.

כָּלַל

פעל כודד, והמכוון נכפל: ק׳ כמו המעטות קנל כָּלַח, לשון נמיכה והסלס [סַלַלְקַקְמַעְנָן], סַלַלְקַקְמַעְנָן], וקקור שרשו קנל כלק, ומוס הכנוסות כָּל, כָּלִיל, כְּלָלָה, מִכְלָל, וכדומס. כ׳ עכין קנוג וסקס ומפיסס [קוסקייוען, קיקַלַלְקַקְמַעְנָן], ול״כ משרש כָּל, כדומס על גַּל, כתרגוס לרוב כמר מער, וכן המעטות משרש והמכוון נשפתי מכג, ומוס בַּלָּה, קְלִילוֹת. עי׳ נלל, ובלוס • שנסוף מספר.

v. trans., duplici origine ac significatione: 1) sicut כָּלָא, כָּלֵא, q. v. absolvere, perficere, Ezech. 27. LXX. *ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος*. *Jonatan Uziëli*: שַׁכְלִילוּ. Inde derivata כָּל, כָּלִיל, כְּלָלָה, מִכְלָל, מִכְלוֹל; 2) gyro circumdare (umkreisen), coronare, serto redimire, sicut גָּל, unde כַּלָּה, קְלִילוֹת. LXX. *περιτιθέναι*.

3 perf. pl.: כָּלְלָה
בניך כללו יפיך Ez. 27, 4.
המה כללו יפיך Ez. 27, 11.
Pu-al: *כֻּלְכְּלוּ
3 perf. pl.: *וְכֻלְכְּלוּ
*התחפקדו וכלכלו 1 Reg. 20, 27.

כְּלִיל

ע״ו וסמען מְלִיל, והמוכן מפיס וזלס מס ומוזלס [סַלַלְקַקְמַעְנָן, -עכמעכ], ונקמר מדבר נגמר וכזלס נמכלית המזלמים, ד״ס כלי יפי וכדומס. ולפעמים כמו כל לו מכלל, ל״ס כלי סעיר, ולפעמים כמו קיכן כלי על גב המוכן, ועפיס לעולם, ולפעמים כמעמי, וכדומס מן המלוס.

adj. m. (c. כְּלִיל), perfectus, absolutus, de re perfecta, absoluta, integra, tota; adv. absolute, integre, prorsus, in universum. LXX. *ὅλος, ὁλόκαυτος, ὁλοκαύτωμα*, (syn. עוֹלָה); *πᾶς; ἅπας, διαπαντός, πανθημεί; συντελεῖν* (= כָּלָה), *περιτιθέναι* (כָּל = גַּל), *στέφανος* (aram. כְּלִיל, תַּכְלִיל, בַּרְכְּלִיל).

חק־עלם ליהי כליל תקטר Lev. 6, 15.
כליל תהיה לא תאכל Lev. 6, 16.
ואת־כל־שלמה כליל ליהי Dt. 13, 16.
ויעלה עולה כליל לידי 1 Sam. 7, 9.
כליל יחלף Jes. 2, 18.
כי־כליל הוא בהדרי Ez. 16, 14.

כְּלִיל

וכליל על־מזבחך Dt. 33, 10.
זבחי־צדק עולה וכליל Ps. 51, 21.
constr.: כְּלִיל
כליל תכלת Ex. 28, 31. 39, 22.
כליל תכלת Num. 4, 6.
והסה עלה כליל־העיר Jud. 20, 40.
adj. m. constr.: וְכָלִיל
וכליל יפי Ez. 28, 12.
adj. f. constr.: כְּלִילַת
שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
אני כלילת יפי Ez. 27, 3.

מְכֻלָּל

ע״ז וסמעכס הכזלס וסכנמר מכל וכל, לופר מקלית ופוס [סַלַלְקַקְמַעְנָן-סי״ע], ולפעמים נכקעמות, לופר עכס פופלס.

n. m., perfectio, veluti יְפִי מְכֻלָּל (Ideal der Schönheit), de objecto pulcherrimo, omnibus numeris absoluto. LXX. *εὐπρέπεια*.

constr.: מְכֻלַל־
מציון מכלל־יפי Ps. 50, 2.

מְכֻלָּל

ע״ז נדומס קל מְכֻלָּל, וכקקל לרוב על כליל סיופי, לפ״ס קקסר יופי, כמו לנוסי מכלול.

n. m., sicut מְכֻלָּל, perfectio, de ornatu splendidissimo. LXX. *εὐπάρυφος, θώραξ*.

לבשי מכלול Ez. 23, 12. 38, 4.

מַכְלֻל

ע״ז כמו מְכֻלָּל נקרק, ונכנוי מַכְלֻלִים, וסמוכן כליל סיופי, נקקקל על עניפס יפים, ל״ס מקסוכס יפס וכדומס.

n. m., sicut מְכֻלָּל (pl. מַכְלֻלִים), perfectio, deinde de re perfecta, de mercibus pretiosissimis. LXX. *ἐγκατάσκιος*.

pl.: בְּמַכְלֻלִים
המה רכליך במכללים Ez. 27, 24.

כַּלָּה

ע״ז גויר כלל נמכוון כ׳, לופר מוכקרת ומעוטרת לויס ועטרת [נעקקלכלעע], ומוס לרוסה ניוס קקטנסה, לו לפנת מקקן נכלל [נכויוע, שוויענערעקַבַּעער], ונפעת מפנה וס נקרנוס כָּלִיל עטרת, וכן חַכְלִיל, מַכְלִיל, חִכְלָא, ונמר מפנ״ת עטרות נקפר מכוללת וכדומס.

n. f. (a v. כָּלַל II.), coronata, serto redimita (die Bekränzte), sponsa, deinde non conjux sponsi, nurus. Egregie falluntur, qui sponsam a perfectione tanquam ὁλόκληρον dictam ajunt. LXX. *νύμφη*.

אחי מלבטן כלה Cant. 4, 8.
לבבתני אחתי כלה Cant. 4, 9.
מה־יפו דדיך אחתי כלה Cant. 4, 10.
תטפנה שפתותיך כלה Cant. 4, 11.
גן־נעול אחתי כלה Cant. 4, 12.
באתי לגני אחתי כלה Cant. 5, 1.
ומשוש חתן על־כלה Jes. 62, 5.
כלה קשריה Jer. 2, 32.
קול חתן וקול כלה Jer. 7, 34. 16, 9. 25, 10. 33, 11.
כלה בחמתה Mich. 7, 6.
וְכַלָּה
וכלה מחפתה Joel 2, 16.
כַּכַּלָּה
ותקשרים ככלה Jes. 49, 18.
וְכַכַּלָּה

וככלה תעדה כליה Jes. 61, 10.
cum suff.: כַּלָּתֵךְ
ערות כלתך לא תגלה Lev. 18, 15.
cum suff.: כַּלָּתֵךְ *p.*
זנחה חמר כלתך Gn. 38, 24.
cum suff.: כַּלָּתֵךְ
כי כלתך אשר־אהבתך Ruth 4, 15.
cum suff.: כַּלָּתוֹ
ואת שרי כלתו Gn. 11, 31.
ויאמר יהודה לתמר כלתו Gn. 38, 11.
כי לא ידע כי כלתו הוא Gn. 38, 16.
אשר ישכב את־כלתו Lev. 20, 12.
ותמר כלתו ילדה לו 1 Chr. 2, 4.
ואיש את־כלתו טמא Ez. 22, 11.
cum suff.: וְכַלָּתוֹ
וכלתו אשת־פנחס 1 Sam. 4, 19.
cum suff.: כַּלָּתוֹ
ורות המואביה כלתה עמה Ruth 1, 22.
אל־רות כלתה Ruth 2, 22.
cum suff.: לְכַלָּתָהּ
ותאמר נעמי לכלתה Ruth 2, 20.
pl. c. suff.: כַּלּוֹתֵיכֶם
ועל־כלותיכם כי תנאפנה Hos. 4, 14.
pl. c. suff.: וְכַלּוֹתֵיכֶם
וכלותיכם תנאפנה Hos. 4, 13.
pl. c. suff.: כַּלֹּתֶיהָ
ושתי כלתיה עמה Ruth 1, 7.
ותאמר נעמי לשתי כלתיה Ruth 1, 8.
pl. c. suff.: וְכַלֹּתֶיהָ
ותקם היא וכלתיה Ruth 1, 6.

כְּלוּלוֹת

ע״כ נכנוי, ומפוכן מנכ הכלס ועכיכס [נכויפעקכ], וסכמי נמכוון סוס לרוב, כמו עלופים, וקוכים.

n. f. pluralet. (sicut קְצִירִים, זְקוּנִים, עֲלוּמִים), tempus, per quod virgo sponsa est (Brautstand), sponsalia (tanquam *coronationes*). Targ. רַחֲמֵי אֲבַהָתְכוֹן, sublato tropo. LXX. *τελείωσις* (כָּלָה = כָּל).

pl. c. suff.: כְּלוּלֹתַיִךְ
אהבת כלולתיך Jer. 2, 2.

כֶּלֶל

פעל כודד קרפ, כמו כָּלַל נעכרי נמכוון ק׳, ומוס נכין הכוסף שַׁכְלֵל, וספעולי׳, לופר נפילס והזלפס [סַלַלְעַכְלַעָן], ויליוע מפעכלי. ומזל לקמוכ הכוסף עי׳ נכפרי מכנס זפפי קרס לף קפנ, וזס קפנף, כי זקרר, לזלסנ, זקלף, זססס, זנכהר, זלהנ, זענך נדומס.

vrb. trans. aram., sicut כְּלַל 1. hebr. (unde *Shaf-el*: שַׁכְלֵל ejusque *pass.* אִשְׁתַּכְלֵל ad s. f. שַׁלְהֶבֶת, שַׁלְהֲבָא, צַלְהֲבָא, de quibus v. *Systema* p. 143.), absolvere, perficere, ad finem perducere. LXX. *καταρτίζειν*.

Shaf-el: שַׁכְלֵל
3 perf. c. suff.: וְשַׁכְלֵלָהּ
רב בסרי ושכללה Esr. 5, 11.
3 perf. pl.: שַׁכְלֵלוּ Q'ri.
שוריא שכללו Esr. 4, 12.
3 perf. pl.: וְשַׁכְלֵלוּ
ובני ושכללו Esr. 6, 14.
inf. constr.: לְשַׁכְלֵלָהּ
ואשרנא דנה לשכללה Esr. 5, 3. 9.
Ishtaf-el: אִשְׁתַּכְלֵל
3 perf. pl.: אִשְׁתַּכְלֵלוּ K'tib.
שורי אשכללו Esr. 4, 12.

Digitized by Google

3 *impf. pl.*: יִשְׁתַּכְלְלוּן
Esr. 4, 13. 16. ושוריא ישתכללון
Esr. 4, 16. ושוריה ישתכללון

כָּלַם

פעל ל״ע כ״ק נגוף, וספקון כלפי והוגעם ע״י כעיסה, ומשכוון לגלול וכעיון כח השלם על הנוכח נכלל [שלפף, סערייגנערעשפלען, נוריק-ועגעלן], וקוק הוא לג׳ מן הכיס. והוא מכלמה וקיוף מקלם ונגול וכדומה. והצד לקקור משרש לא שכשרש כאיון נשפתי ערב, ל״ע נסודו [s. *klam*], והמלות כָּלַם. מכוון סיקוי של משרש, ענין גלגול והוגעם וגליה, עוד נקרגום, ל״ע מגליח סנגד.

vrb. trans. compos. (כָּלַם), attenuare, atterere, veluti *targ.* de veste, quae usu fit deterior, sanscr. *k-lam*, deinde *Hif.* verbis, conviciis, calumniis tanquam imminuere (schmälern) vel proscindere, ignominiose tractare, pudefacere. *Nif. pass.* pudefactum esse, pudore affectum esse. LXX. *Nif.* ἀτιμοῦσθαι, ἐξατιμοῦν; κόλασιν λαμβάνεσθαι; αἰσχύνεσθαι, ἐντρέπεσθαι; ἐκλίνειν, κοπάζειν, ὑποδεικνύναι; מַאֲן הִכָּלֵם, ἀπαναισχυντεῖν; *Hif.* ἀτιμάζειν, καταισχύνειν, καταλαλεῖν, ἀποκωλύειν; συντελεῖν, δύνασθαι; *inf.* ἀτιμία; *Hof.* ἐρυθριᾶν.

Nif-al: נִכְלַם

2 *perf. fem.*: וְנִכְלַמְתְּ
Jer. 22, 22. ונכלמת מכל רעתך
Ez. 16, 54. ונכלמת מכל

Ez. 16, 61. וזכרת את־דרכיך ונכלמת

1 *perf.*: נִכְלַמְתִּי
Jer. 31, 19. בשתי וגם־נכלמתי

1 *perf.*: נִכְלַמְתִּי *p.*
Jes. 50, 7. על־כן לא נכלמתי

1 *perf.*: וְנִכְלַמְתִּי
Esr. 9, 6. אלהי בשתי ונכלמתי

3 *perf. pl.*: נִכְלְמוּ
2 Chr. 30, 15. והכהנים והלוים נכלמו
Jes. 45, 16. בושו וגם־נכלמו כלם
Ez. 43, 11. ואם־נכלמו מכל

part. masc.: נִכְלָם *sg.*
Ps. 74, 21. אל־ישב דך נכלם

part. pl.: נִכְלָמִים
2 Sam. 10, 5. האנשים נכלמים מאד
1 Chr. 19, 5. האנשים נכלמים מאד

part. pl.: הַנִּכְלָמִים
2 Sam. 19, 4. יתגנב העם הנכלמים

part. pl.: הַנִּכְלָמוֹת
Ez. 16, 27. הנכלמות מדרכך זמה

inf. constr.: הִכָּלֵם
Jer. 3, 3. מאנת הכלם

inf. constr.: וְהִכָּלֵם
Jer. 8, 12. והכלם לא ידעו

imprt. pl.: וְהִכָּלְמוּ
Ez. 36, 32. והכלמו מדרכיכם

2 *imperf. fem.*: תִּכָּלְמִי
Jes. 54, 4. ואל־תכלמי

3 *fem.*: תִּכָּלֵם
Num. 12, 14. הלא תכלם שבעת ימים

2 *pl.*: תִּכָּלְמוּ
Jes. 45, 17. ולא־תכלמו עד־עולמי

3 *pl.*: יִכָּלְמוּ
Ps. 69, 7. אל־יכלמו בי מבקשיך

3 *impf. pl.*: וְיִכָּלְמוּ
Ps. 35, 4. יבשו ויכלמו
Ps. 40, 15. 70, 3. יסגו אחור ויכלמו
Jes. 41, 11. הן יבשו ויכלמו
Ez. 43, 10. ויכלמו מעונותיהם

Hif-il: הַכְלִים

3 *perf. c. suff.*: הַכְלָמוֹ
1 Sam. 20, 34. כי הכלמו אביו

1 *perf. c. suff.*: הַכְלָמָנוּם
1 Sam. 25, 7. לא־הכלמנום ולא־נפקד

part. masc.: מַכְלִים *sg.*
Jud. 18, 7. ואון־מכלים דבר

part.: מַכְלֵם
Job. 11, 3. ותלעג ואין מכלם

inf.: הַכְלִים
Jer. 6, 15. גם־הכלים לא ידעו

inf. constr.: בְּהַכְלִים
Prv. 25, 8. בהכלים אחך רעך

2 *impf. c. suff.*: וַתַּכְלִימֵנוּ
Ps. 44, 10. אף־זנחת ותכלימנו

3 *imperf.*: יַכְלִים
Prv. 28, 7. יכלים אביו

2 *impf. pl. c. s.*: תַּכְלִימֻנִי
Job. 19, 3. עשר פעמים תכלימוני

2 *impf. pl. c. s.*: תַּכְלִימוּהָ
Ruth 2, 15. תלקם ולא תכלימוה

Hof-al: הָכְלַם

3 *perf. pl.*: וְהָכְלְמוּ
Jer. 14, 3. בשו והכלמו

1 *perf. pl.*: הָכְלַמְנוּ
1 S. 25, 15. ולא הכלמנו ולא־פקדנו

כְּלִמָּה

ג״כ משמון מקוף ונגול [שלפף], וכופסם לגוב על נוסף. כפל סף׳ נשקל.

n. f. (tanquam a masc. כָּלַם, semel כְּלִמָּה), ignominia, contumelia. LXX. ἀτιμία, ὀνειδισμός, ὄνειδος, αἰσχύνη, ἐντροπή, βάσανος, ἀνομία.

Ps. 69, 8. כסתה כלמה פני
Ps. 109, 29. ילבשו שוטני כלמה
Jer. 51, 51. כסתה כלמה פנינו

וּכְלִמָּה
Ps. 35, 26. ילבשו־בשת וכלמה
Ps. 71, 13. יעטו חרפה וכלמה
Prv. 18, 13. אולת היא־לו וכלמה
Jes. 61, 7. וכלמה ירנו חלקם

בַּכְלִמָּה
Jes. 45, 16. הלכו בכלמה

לִכְלִמָּה
Ps. 4, 3. לכלמה תאהבון ריק
Jes. 30, 3. בצל־מצרים לכלמה

constr.: כִּלְמַת
Jer. 20, 11. כלמת עולם לא תשכח
Ez. 34, 29. עוד כלמת הגוים
Ez. 36, 6. כלמת גוים נשאתם
Ez. 36, 15. כלמת הגוים

cum suff.: כִּלְמָתִי
Job. 20, 3. מוסר כלמתי אשמע
Ps. 44, 16. כל־היום כלמתי נגדי

cum suff.: וּכְלִמָּתִי
Ps. 69, 20. חרפתי ובשתי וכלמתי

cum suff.: כִּלְמָתָנוּ
Jer. 3, 25. ותכסנו כלמתנו

cum suff.: כִּלְמָתֵךְ
Ez. 16, 52. שאי כלמתך
Ez. 16, 52. בושי ושאי כלמתך
Ez. 16, 54. למען תשאי כלמתך
Ez. 16, 63. פתחון פה מפני כלמתך

cum suff.: כִּלְמָתָם
Ez. 32, 24. 25. 30. וישאו כלמתם
Ez. 36, 7. חמה כלמתם ישאו
Ez. 39, 26. ונשו את־כלמתם
Ez. 44, 13. ונשאו כלמתם

pl.: כְּלִמּוֹת
Mich. 2, 6. לא יסג כלמות

pl.: מְכִלְּמוֹת
Jes. 50, 6. מכלמות ורק

כְּלִמּוֹת

ג״כ, ומשון מוסגי מסקודס, ומסמוכס מן כָּלַם.

n. f. abstr., ignominia, opprobrium, dedecus. LXX. ἀτιμία.

constr.: וּכְלִמּוֹת
Jer. 23, 39. וכלמות עולם

כָּלַת

פעל נודד ול״ע כ״ק נגוף, ומשון מקיס וכלפה וכלים כליפה וסגקה [שלפגען, שעפסעגן], וכן קעלות הזרש נשפתי ערב, כמו נרוקי ויוני וכדומה [*klopf-en, klapp-en*, κολάπ-τειν], על זמוף מעוגף מגעי, ונקרמי כלב משלמו, וכן קלף.

v. trans. inus. onomatop., sicut arab. *chalaba*, gr. κολάπ-τειν.

כַּיַּלַת

ג״ו כמר כַּיַּלַת, קמוכס יסכה וקרמים, וכן כַּרְסֶם נקרמי נמר כַּרְסֶם [קרווי מכיכים דף ל״ב], וק״כ על משקל טַיָּתַר, זַיָּתַר, שַׁיְתָן, רַיְתָם, הַיְתָן, גַּיְתָר, רַיְתָן [ע״ש קנ״ב, וקנ״ק], וכל פלה כילוע כמר הסנולי משקל סֵפֶר נמרי [ע״ש נ״ק], והכרוי בַּיַּלּוּת נכפל פמ״, כדרך לכוב פקרי פעה נכרוי, וק״כ הסכוון מוסגע, לומר הסליפה והסכלפה, ומוס הסולם ומסכה [שלפגער, הפפעגר], לו גרון נכללו. נקרמי כַּיַּלַת, קילַת, מעה הקוסע ומולם [שפפקק, קניעטעל], מן חָלַת, נדומס לפ כַּיַּלַת שלמו [*xolάπ-τειν*], וכן כַּיַּלַב סס, פצר מעכו כַּיַּלְתִּיו, עי׳ נספרי קרווי פכיכים. הסס צַלַח על משקל עַיַּלַת.

n. m. (= כַּרְסֶם ad s. f. כַּרְסֶם = צַלַח, צַלַחַת, quae forma perantiqua et in lingua aramaica contrita est, uti nomm. supra enumerata ostendunt. Scito autem, eam formae segolatae סֶפֶר, quae sola est pure hebraica, respondere. Pl. כַּיַּלּוֹת, dagesato *Pe*, ut saepe fit post vocalem *Patah*, pulsatio, percussio, inde instrumentum ictûs, malleus, securis, aram. כַּיַּלְתָּא, כַּיַּלָּא (baculus, fustis), כַּיַּלָּב (unde adj. כַּיַּלָּבִי). LXX. λαξευτήριον.

pl.: וְכַיַּלְפּוֹת
Ps. 74, 6. בכשיל וכילפות יהלמון

כָּמַה

פעל כודד ול״ע כ״ק נגוף, ומשון עריגס וגגוז כסיפס וקלינס [ויך ופסכון, נעגעפעגן], ומפנות משרש כָּמַהּ, וכן נסכלפס s. *kam* [p. *kâm*, arm. *gam*, ומכומס. *v. intr.*, desiderare, vehementi desiderio contabescere, sanscr. *kam* (כָּמַהּ). Targ. רָגַג. LXX. ποσαπλῶς (כָּמַהּ).

Ps. 63, 2. כמה לך בשרי

כָּמַז

ad כִּמֵּז, *v. s. r.* פים I. *p.* 548.

כָּמַן

פעל לפ שוכר כ״ק נגור, ומשון משפר על מקוס לי־מיזס, ומוס נסיכס ומשור וכמיכס [נלייכען, וועסיכען, לויפגעי-לו מסמכס נכלל. ומפנות משרש לג׳ כָּמָן, וכשרש כמכוון ג״כ נמפני ערב, ל״מ נמרכי ויוני וכדומי וכדומס gr. *μίν-ειν*; lat. *man-ere*] [p. *mân-den*; *v. inus. compos.* (כָּמַן), *manere*, *μίν-ειν*, trans. abdere, abscondere, pers. *mân-den*. עי׳ משס.

כְּמָן

ג״ו ומכוני מְכַמָּנִים, וספקון לוכי ומפמון [שמען], ווילוע משרש. נקרגום משס כמן ענין לידס ולקיכס לכוב, ווקף מפפנות שלכו.

n. m. (pl. מְכַמָּנִים), res abscondita, thesaurus, gaza, a v. כָּמַן, targ. vi venandi vel insidiandi. LXX. ἀπόκρυφος.

pl. constr.: כִּמְכְמֵי
Dan. 11, 43. ומשל במכמני החהב

כַּמֹּן

ג״ו, ומכלון מן נמפ לקנלין [קיפפע], שנקוק ג״כ כוס כלזוכות ערב, ל״ם כיוני וכוסי [*l. cumin-um*, *κύμι-ον*], ומעני כַּמּוֹן מפלמו, וכגרוק לכוב, כמו מפוכו ומכמון [למפי ס״כ], קנוב שמסיקו כמון [קמוסס ס״], ולפ ידעתי לכוון משרש. כי פעל כמן נסוסי גויר משס, ומעני כספרי קנן-סיכ מנפתי קן משס, ונסקבר עס קלו [לוסר מקוק] הוא נמיק מפר [שכיס], לוסר כַּמּוֹן חַלְבִי.

n. m., cuminum (*cuminum sativum Linn.*), arab. *kamun*, syr. *k'muno*, gr. *κύμινον*, roman. *cumino*, *comino*, *comin*, a v. כָּמַן, nescio qua significatione; nam syriacum *k'man* (*κυμινεύειν*) denominativum est. Apud Avicennam (אבן צרנה, אבן סינה): כמן חלי, h. e. cuminum dulce, de aniso. LXX. *κύμινον*.

Jes. 28, 27. על־כמן יוסב

וְכַמֹּן
Jes. 28, 25. וחפיץ קצח וכמן יזרק
Jes. 28, 27. וכמן בשבט

כָּמַס

פעל יקי ומקנוזד, וספקון כלל כמו כָּמַן, לוסר קנילס לפקוס זפק ומפילס ועמיכס [נוועפפעכאפרינען, נעריגען]. עי׳ פפק קמן.

vrb. perrarum, sicut כָּמַן q. v. corradere, coarcervare, seponere, abscondere. LXX. *συνάγειν*.

part. pass.: כָּמוּס *sg.*
Dt. 32, 34. הלא הוא כמס עמדי

I. כָּמַר

פעל כודד, ומשון לליפס ויקיד ולעוף ומפוס [גליסען, נרעככען], ומוס מסמלל על כמיכס המקס [פפעכרעככע, שוועקען], לוסר מוקען, כמו מסמלל על קוס לעיל דף ל״ב. מוס נכפל על נְכְמַר, לוסר נלכב ומוולפף [פפעגרעככען, געשוועלגע ויין], מעוד קלס ע׳ ולעוף רעב, וכן מולעוף לפסנס וכקיס נקרב ליס, וכדומס מן הפלוס. עמיכ משרש חָמַר, לעיל ל״ב, עכין ולעוף ויקילס ולליפס, וכן נקרי חֶמֶר, כָּמַר, ומהלקרון המופפס מִכְמָר,

Digitized by Google

לוֹמַר קָמוּס וּלְעוּף. וְעוֹד דּוֹמֶה לְכָמַר הַמְצֻעָל גֶּמֶד נִקְלָגוֹס, שֶׁעֲכִינוֹ לְגִיפָּס וְקִדִּיקָס, וְכוֹס גֶּמֶד לְכֵן יִקְרָא, נִמְל אֶקְחָה, גֵּימֶר גִּקְלָת, סַגְמֶד לוֹ סַגְמֶד יִקִּילָת עֲלֵי לְנוֹכָס כִּנְמִלְת וּבְלוּפָס, וּלְכ הַמְצֵי וְהַמְכוּוֹן כְּדוֹק וּמְכוֹסָס. וּלְמְצֵר ג כ הַמְצֵי כּוֹמֵי לוֹ נְדוֹמֶה ע' קְרוֹם [*crem*-are].

v. intr., ardere, candere, flagrare, lat. *crem*-are (per transpositionem), trop. de vultu, calefactum, infuscatum, fuscum esse (syn. חָמַם). *Ni.* calefactum, tanquam atratum seu denigratum esse, incalescere, aestuare vel aestu famis vel aestu amoris et misericordiae. Cognata sunt vv. חָמַר, גָּמַד, חֻמַּר (unde מַכְמֹר, aram. ardor, aestus), גֶּמֶד (unde = גֶּמֶד אֶקְחָה, nomen gemmae; גֵּימֶר, carbo candens; סַגְמֶר, סַגְמֶד, suffimentum, de lignis thuris incensis). LXX. כָּמַר, *παλιοῦσθαι, ταράσσειν, συνταράσσειν, συστρέφειν.*

Nif-al: נִכְמַר

3 perf. pl.: נִכְמְרָה

Gn. 43, 30. כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו

1 Reg. 3, 26. כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ

Hos. 11, 8. יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי.

3 perf. pl.: נִכְמָרוּ *p.*

Thr. 5, 10. כְּתַנּוּר נִכְמָרוּ

כְּמָרִים

ז' ע' חֲכָלִיל, ע"פ שְׁחוֹר נִקְרָא, וְהִשְׁחִיר נִכָּא שְׁחוֹר וְחוֹשֵׁךְ [שְׁחוֹקְלָנָא], וְהִכְלִין לְזֵיקָן וְכִ הַמְצֵיקִין וְהַמְקָרִיר נַם שֶׁהַמְצֵי יְעוֹרְכוּהוּ לְחוֹכְרֵי יוֹם. וּפְקוֹן לְחֹק הַכֹּל וְכֵיק.

n. m. ad s. f. חֲכָלִיל, שַׁחֲרוּר, סַגְרִיר, caligo, tenebrae, a v. כָּמַר, nigrum, fuscum esse. Targ. חֲרוּרָא. LXX. πικρασμός.

pl. constr.: כְּמָרֵי

Job. 3, 5. יִבְעָתֻהוּ כְּמִרְרֵי יוֹם

כֹּמֶר

ז', וְאֵין נִכְנוֹי כְּמָרִים, וְהַמּוֹנָן כֹּהֵן [שֶׁיְּהַמְצֵר], וְנִקְמֹל מִכֹּהֵן ע"ז, וְהַמְצוֹת לְדֹק כְּמוֹ אֹכֶל, מְצְקוֹר מְלְנוּזִים, לוֹלֹם וְס מִיג וְעִקֹל. וּלְכ"ל מִן קְנוֹמָה עִם לְכַמְכִּיסָס, וּנְמְרְמִי קִיר אֹכְנִע, וְכֵן קְמֹר נִגְמִיל, לוֹלֹם גַּם וְס סֹכֶל. וְכ"ל שֶׁנִּמְלְת כְּמְרִים, לְהַזְרִם הַמְכוּוֹן עַל כֵּן, וּלְכ הַמְצוֹתָו כְּמוֹ לְמְרִים וּלְעִים, לְעוֹר מִכְמְרִים, וְיוֹתֵר לְכְנוֹי כְּמְרִי נִקְרָא. נִקְמְת תּוֹרַת הַזְרִם כְּמוֹ נִקְרָא כְּמוֹ כֵּן וּלְכ"ל, וְכֵן קְמֹר סַם וְדוֹק. נִקְרָאֵי כּוֹמְרֵי עַצְלוֹ.

n. m. pluralet., sacerdos isque ethnicus, popa, aram. כּוּמָר, tanquam *moestus ac sordidatus*, uti quidem nonnullis placet qui arab. *abil*, syr. *abilo* (אָבֵל), h. e. monachus, asceta, comparant. Alii hoc nomen a *cingulo* sacerdotum deducunt, quod persice vocatur *kamar* (magorum ignicolarum balteus), gem. חְמָר, חְמַר (unde: כְּמַר *denom.*, accingere). Haec minime probabilia. Nobis potius sacerdotes *Baalitici* a v. כָּמַר (= כָּמַן, כָּמַר, לָאַט), vi occulendi magicasque, h. e. arcanas et reconditas artes exercendi dicti esse videntur.

pl.: הַכְּמָרִים

2 Reg. 23, 5. וְהִשְׁבִּית אֶת־הַכְּמֹרִים

Zeph. 1, 4. אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים

pl. c. suff.: וְכְמָרֶיהָ

Hos. 10, 5. וְכְמָרֶיהָ עָלָיו יָגִילוּ

II. כָּמַר

פְּעַל כּוֹמֵד וּלְכ"ל, וְהַמְצוּת נְכִיסָס וְעִכִּילָס וְכוֹסָס וְקִשׁוֹר וְסִנּוֹן [נִיכְלְמָן, סְלְמְכְמָן], וּלְכ יִדְעָתִי לְס נִקְסוּס מִן כָּמַר נִקְלוֹף יְתוֹשׁ, נִקְמֹר שֶׁהַמְצֵר חָמַר נִקְרָאֵי מְצְלְסוֹ, וּלְכ מִנְקְתִי דְּמְיוֹן לוֹ נִקְקוֹר הַמְצֵר.

verb. intr. inus., ligare, nectere, sicut חָמַר, כָּבַר (unde *qemar*, *qemôr*, cingulum).

מְכְמָר

ז' וְהַמּוֹנָן רֹאשׁ וּלְיָלִיד [כְּמְמָן], וְנִקְלְכ כֵּן ע"כ עֲנִילִיד וְקִשִּׁילִיד, וְנִקְרְגוֹס יְתוֹשׁ מוֹס הַמְצֵר חָמַר, חָמוֹר קְגוֹכִס וְקוֹוֹר, וְכֵן חָמְרָא לְכְנִע, וְהַפְּעַל חָמַר לוֹמֵר קְנֹר.

n. m., rete, quo pisces et ferae illaqueantur. LXX. *ἀμφίβληστρον, σαγήνη;* כְּתוֹא מְכְמָר (*ὡς ὄρυξ ἠμφιβληστρευμένος*), *ὡς σευτλίον ἡμίεφθον(!)*

Jes. 51, 20. כְּתוֹא מְכֹמָר

מַכְמֹר

ז' כְּמוֹ מְכְמָר, כְּלִי הַמְצֵר הַמְכוּוֹן, עי' מַחְמֹר לְעֵיל.

n. m. (ad s. f. מַחְמֹר q. v.), sicut מִכְמָר, rete. LXX. *ἀμφίβληστρον.*

pl. c. suff.: בְּמַכְמְרָיו

Ps. 141, 10. יִפְּלוּ בְמַכְמֵרָיו רְשָׁעִים

מִכְמֶרֶת

וּ מִכְמֹרֶת, ז' כְּמוֹ מְכְמוֹר נְמוֹנוֹ.

vel מִכְמֹרֶת, *n. f.*, rete. LXX. *ἀμφίβληστρον, σαγήνη.*

Jes. 19, 8. וּפֹרְשֵׂי מִכְמֹרֶת

cum suff.: בְּמִכְמַרְתָּו

Hab. 1, 15. וַיְאַסְפֵהוּ בְמִכְמַרְתּוֹ

cum suff.: לְמִכְמַרְתּוֹ

Hab. 1, 16. וַיִּקְטַר לְמִכְמַרְתּוֹ

כָּנָה

פְּעַל כּוֹוֵד, וְהַמּוֹנָן נְקְמוֹת יְדִיעַת דְּבַר נֶפֶשׁ וְסִימָן, וּ יְדִיעַת מְדַבֵּר ע"כ שֶׁהוּא מְנוֹיָן [וַוִיסְמָן, עְרְקְעַנְכְּמָן], וּמוֹס נְנִיָּן הַכְּנָל כְּנָה, מוֹדְעָת לְדַבֵּר נֶפֶשׁ וְכִנּוּי [כְּעַנְכְּמָן, נְעַנְעַנְכְּמָן, עְרְקְעַנְכּוֹנְגְס-כְּמְעָן נְעַנְעָן], וּמוֹס קִיּוּם שֶׁס נִכְלָל, וּ קִיּוּם לְדַבֵּר נְקוֹשׁ מִיּוּקָד, וּוּמְ הַכּוֹוֵנָס שֶׁל מְכְנָן וְלְמ יְדִעְתִּי. וְלְמ לְקוֹד הַמְצֵר לְכ הַמְצֵר וְהַמְכוּוֹן נְמְמְתִי עֵינִי, לְ נְכוֹוֹ וְסְכִי יוֹכִי וְכוֹמִי לְקְלְכִי וְנְקְמִי [*gno*; *gnâ*; sl. *zna*; s. *g'na*; γνω], וְכְדוֹמֶס. עי' נְסְפְּרִי מְנֵנָס שֶׁמְמִי לְכְס דְּף קע"ק. נִקְרְמִי מוֹס הַמְצֵר בָּנָא, קוּוֹק הַמְצוּלָס, אֶתְכַּנִּי הַמְצוּלִי וְכְדוֹמֶס.

verb. intr., nomen signumque rei cognoscere, rem novisse, utpote quae notata est, hinc *Pi.* facere aliquam rem cognitam, nomine, cognomento imposito (Erkennungsnamen geben), nominare, nuncupare, notare, cognomine insignire honoris vel caritatis caussa, sanscr. *g'na*, gr. γνω, lat. *gno* (scere), *gna* (rus). LXX. *Pi.* *βοᾶν, ἐντρέπειν, θαυμάζειν πρόσωπον, προσδέχεσθαι.*

Pi-el: כִּנָּה

1 imperf.: אֲכַנֶּה

Job. 32, 21. וְאֶל־אָדָם לֹא אֲכַנֶּה

Job. 32, 22. כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֲכַנֶּה

1 impf. c. suff.: אֲכַנְּךָ

Jes. 45, 4. אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי

3 imperf.: יְכַנֶּה

Jes. 44, 5. וְבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה

כְּנָת

ז' כְּמוֹ חָמָת, כִּי הַמְצֵר כּוֹסֵף לְכוֹסְפֵי אֵ, כְּמוֹ לְכָל חָמָת, חֲצֵת [עִי' מְנֵנָס שֶׁמְמִי לְכְס קע"ז], וְהַמְצֵר יְקוֹן נְכוֹוֹ, נְקְמֹר שֶׁמּוֹק כּוֹסֵף, לְכֵן הַכְּנוֹי מִן חָמַד מְנָאוֹת, וּמִן חָמָת נִרְאֶה לְהְיוֹת חָמָאוֹת עַל דֶּרֶךְ וֹס, וְנִמְלַךְ חָמָת, כְּלִילוֹ לְיִקִּיד חָמִית, חָמִי, וְכֵן נִקְרְאֵי הַכְּנוֹי חָמָנִי, כְּלוֹ לְיִקִּיד חָמִי. וְלְמ לְמוֹסֵפֶת ת', דְּע קוֹרֵל, שֶׁמּוֹק שֶׁס נִקְנִי עַל נ' קוֹפְנִיס, לוֹ ־ָח, ־ָא, לוֹ ־ָה, לוֹ ־ָת, וְסוֹפְיִיס סְלָכ נְלוֹקִים וְעִכּוֹסִים נִקְקוֹר הַלָּשׁוֹן, וְנִמְלְקִים נְסוֹדוֹ וְיוֹכִי וְכוֹמִי לְהַסְמִן הַנְקָסִים. וְהִיוֹ מְקַדֵּם קְדְמְקָ סוֹפְיִיס שֶׁלָּכ כְּלְמְ הַמְצֵר כּוֹסֵף וּנְרְעוֹן, וְעוֹד נִמְלְקִים כֵּן נִקְרְמִיס, לְס שֶׁסְמ עֵנֵר וְעֵרֵב. לְכֵן לְמ"כ נוֹסֵף לְכָל סוֹף כּוֹס ת', כְּלְמְ נִמְלְקוֹת דּוֹגְמְקוֹת נִשְׁמְעִי עֵרֵב [כְּנָא־ת, מַלְכוּ־ת, אַחֲרֵי־ת], וְתִנְיָן כּוֹס הַמְמוֹכָס וְהַמְצֵקָל. הַכּוֹוֹכָס קִיּוּק שֶׁס וְכִנּוּי [כְּעַנְכּוֹנָס, עִיעַעָל], וְהַמְצֵקָל עַל הַמְצֵר לוֹ שֶׁס דּוֹמֶס [נְלִי־כְּנְעִיעַעָלְעָן], לְכֵן הַנְקָר וְעִמִּיק, לוֹ מְמְלְכוֹת הַמְצֵר כְּמוֹ מוֹדֵע [נְעִקְלְכְּנְעִיעַעָלְעָן], שֶׁכְּמְעָס לְמ"כ, וְכִי לְכָכָס ג"כ הַמְכוּוֹן עַל יְדֵי נִקְרְמִיקוֹ וְלוֹק.

n. m. (pro כְּנָתָא, siquidem *Tav* finale ad terminationem femininam ־ָא accessit, veluti in חָמָת, חֲצֵת, quae nmm. in plurali additamentum istuc utpote accidentale abjiciunt: חָמָאוֹת, חֲצָאוֹת, כְּנָאוֹת, cujus formae loco invenitur pl. כְּנָתֹת (arm. כְּנָנֵן), tanquam sing. esset כְּנָתִי, כְּנָתִית. Scito autem, tres esse femininorum nmm. terminationes, quae in sex antiquarum linguarum familiis percrebuerunt, quasque lingua aramaica, hebraicae arabicaeque parens, multo integriores ac puriores, quam ceterae linguae, repraesentat: 1) *a*, ־ָה, ־ָא; 2) *i*, ־ִי; 3) *u*, ־ֻו. Tamen terminationem unicuique postea *Tav* addi solebat, uti et occidentales linguae ostendunt, ita ut formae כְּנָאֵת, כַּלְכְּדֵת, אַחֲרֵיֵת ex priscis illis femininis existerent); 1) titulus, nomen, cognomentum; 2) qui idem nomen vel eundem titulum habet (Gleichbetitelter), socius ac consors, *concivis*, collega (gloss. חִבְרוּתָא, סִרְיָתָא, syr. *k'noto* (pl. *k'navoto*), de conservo, socio, sodali (= N. T. *σύνδουλος*). LXX. *σύνδουλος.*

pl. c. suff.: כְּנָתָו

Esr. 4, 7. וּשְׁאָר כְּנָתוֹ

כְּנָת

ז' נִקְרְמִי כְּמוֹ כְּעַנְכִי, וְכִנּוּן מוֹדֵע [נְעִקְלְכְּנְעִיעַעָלְעָן], וְכִנּוּי כְּנָנֵן, וְכִסְמָן כְּנָנֵת כְּלִילוֹ כִּיקִיד כְּנָא, כִּי נ' הַמְמוֹנוֹת נְקִנְיוֹת, נְסוֹכְסִי כְּנָתָא מְצֵלְמוֹ.

n. f. aram. (pl. כְּנָנֵן, c. כְּנָתֵי, a sing. כְּנִי), notitia, familiaritas, sodalitas. LXX. *σύνδουλος.*

pl. c. suff.: וְכְנָוָתֶהָ

Esr. 5, 6. וּשְׁתַר בְּרְזִנַי וְכְנָוָתֶהָ

pl. c. suff.: כְּנָוָתְהוֹן

Esr. 4, 9. 17. וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן

pl. c. suff.: וְכְנָוָתְהֹן

Esr. 4, 23. וּשְׁמְשַׁי סְפְרָא וְכְנָוָתְהוֹן

Esr. 5, 3. וּשְׁתַר בְּרְזִנַי וְכְנָוָתְהוֹן 6, 6. 13.

כְּנָמָא

מְצְעִי מִן כְּנָאמָא, וְסִלְנוֹן כְּנוֹדֵע [כְּמָלִין], וְכִן מְצְרִם וְס נְצְמְתִי עֵרֶב מְצְעִי, וּלְכ לְיִכְנוֹ מִן קְמֹר כְּלְמְ חְצְנוֹ מִדְקְדֵק קְצֵל. כִּי ק' לְמ כְּמְמָא, הְקִנֹר לְמֹר, לְךְ נְגִמְרְמְ, כ' נַם סְ תְּלִיוֹס לִיךְ כְּנָא כִּי סִי' תְּצְלוֹס חֵס', וְסְמ תְּלִיר כְּלִי ', ג' לְמ יְסוֹת כִּיסְמְ לְמְכוֹוֹן, נְסְקְשֵׁר עִם קְמְרְכְּמְ. עי' כֹּל לְלָס נְסְפְּרִי מְנֵנָס שֶׁמְמִי לְכְס דְּף קע"ק, וְמְמְכְּמְ מְרְגוֹע. סְסוֹפִי מָא, סוֹפִי לְכ מְעַיִּיס כִּילוֹע ע"ג, וְדוֹמֶס לְכ נְסְמְתִי עֵרֶב, וּלְכ ־ֵ סְס *imâ* כִּן *a-i*.

adv. (= כְּנָאמָא), *nom*inatim, *nam* (= *gnam*, a v. כְּנָתָא *g-nom*-inare). Errant, qui ex *kaf* similitudinis et v. אֲמַד compositam putant, sicuti כְּאַמְּתָא syriacum; nam 1) forma *nema* (= *nemar*), per apocopen extremae radicalis orta, nonnisi in gemara reperitur; 2) etiam gemarice semper scribitur נֵימָא, servato *Iud*, quo *Alef* abjectum compensatur; 3) usus adverbii repugnat, cui sequi solet אֲמַרְנָא, quae mira esset tautologia, v. *Systema* p. 188. LXX. *ταῦτα*, כְּנָמָא פִּתְגָמָא, *τοιοῦτο τὸ ῥῆμα.*

Esr. 4, 8. לְאַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא מַלְכָּא כְּנָמָא

Esr. 5, 4. אֱדַיִן כְּנָמָא אֲמַרְנָא לְהֹם

adv.: וְכְנָמָא

Esr. 5, 11. וְכְנָמָא פְּתִגְמָא הָדֵין הֲתֵיבוּנָא

II. כָּנָה

פְּעַל כּוֹוֵד וּלְכ כְּלְמְ נְנוֹר, וְהַמְצֵר קְסִילָס וְהִקְלָף וְקִילִיס מִדְבַר [שַׁכְּקִיפְּעָן], וְכֵן מְצוֹת הַזְרִם נִיוֹכִי [*κνά-ω*], וְכֵן הַזְרִם נִקְרְמִי, לְמ"כ סְס מוֹס כָּנָא [מִין קוֹלֵע מִקְסָל וּמִקְטִיף], וְכֵן כָּנָא, וְנִמְכְּרִי מוֹס כָּנָא, ע"ג.

v. trans. inus., carpere, decerpere, deradere, scalpere, gr. *κνᾶν*, unde *pediculi* nomen, et aram. כָּנָא, כַּנְיָא, nomen vermis vel erucae.

כְּנָה

ז"ג וּס סִיּוּד, וּלְמ כֵּן, כְּלְמְ הַמְצֵר מִדְקְדֵק קְצֵל, כִּי כְּמוֹ־כֵן יְתוֹקֵן נִיצְעִי' כ"ף ' סוֹף כֵּן נִקְרְמִי, וְנַס לְמ נִקְלַף נִקְיוֹן מוֹק כְּמוֹ כֵּנָס. סְכְּנוֹי כְּנָיִם, וְכֵן מִן פְּצְסְ, קְלְכְ, דְּנְרְ, כִּילָס, יוֹכִס, מְלָס, קְעָס, שְׁעָרָ, וְכְדוֹמֶס, וְכֵן נִמְלַךְ סִיּוּד כְּנָא, וְסְכְּנוֹי כְּכִיס. סְמְעָנָס נְקַף וְיִתּוֹסֵן וְתוֹלֵע [מִיקְקָע, וַוִיכְמְכֵן, לוּיו], וְכְקִילְסְ כֵּן ע"ג קְסוֹל וְקִילִיס, וְנִמְלַךְ [מְצְסְ ס"ג] כְּנָה מִן קוֹלֵע-דָּגָן, לוֹ קוֹלְטָן, ע"ג קְסוֹל. וְמְעִכִּין קִילִיס נִמְלַךְ כְּנָה [ע"ג יְדוֹע נִקְרְמִי, עי' הַזְרִם מִצְ"ג כ"ג], לְהַסְמִיכְ מִן מְלְקְ וְנִכְּלְ. וְמְעִכִּין כְּכָס יוֹכֵל נִמְלַךְ כְּנָה רֹחֶשֶׁת [לוֹמֵר כְּכָס נְמְלוֹנִיס וְכְדוֹמֶס], כְּנָה קְפֵצָה, לוֹמֵר סְרִיצָה. עי' הַזְרִם כְּנָם, וְלְמ"ל מְקַף חָכָם.

n. f. — vehementer falluntur, qui formam sing. כָּן esse dicunt;

Digitized by Google

nam Jes. 51, 6. כֵּן veram suam significationem habet; pl. כִּנִּים, ad s. f. תְּאֵנִים (פִּשְׁחָה), (תְּאֵנָה), (דִּבְרָה), בִּיצִים, (חֲאֵנָה), (בֵּיצָה, non בֵּרִית), מַלִּים, יוֹנִים, שְׁעִירִים, חֲזִירִים) — vermiculus, musca, culex (talm. כֵּנָּא, Pea IX.), a derodendo, decerpendo (gr. *κνᾶν, κνήθειν, κνίπειν*, unde *κνίψ, σκνίψ, σκνῖφος*). V. vv. כֵּנָם, חֵכֶם. LXX. *σκνῖφες* (Vulg. *sciniphes*, h. e. *Culex reptans* Linn., *Culex molestus* Forst.).

pl.: כִּנִּים

היה כנים — Ex. 8, 13.

כנים בכל־גבולם — Ps. 105, 31.

pl.: הַכִּנִּים

להוציא את־הכנים — Ex. 8, 14.

pl.: לְכִנָּם

והיה לכנם — Ex. 8, 12.

כָּנַם

פעל כודד ול״ע, והשונן כמו כָּנַן, כי הוא הפכן שלו נקוסבת ע׳, כמו קוסקוס ניוכי לצרע, ול״כ התעלות קסילה וקילוס [שנקנייענן, -שרעס-סען], וכן קשרם נדוק ומנוסס נקיבי, כקשר תרילס לקל קשס, וכן כנרלס חָתַם לעיל, קשר ממנו הסקנן חֲנָמֶל ע״ב.

vrb. trans. inus., sicut v. כָּנָה, unde, addito *Mem*, ut in graeca lingua saepenumero fit, productum est, decerpere, depasci. Cognatum videtur חָנַם, unde nom. חֲנָמֶל *ὑποκοριστικόν*.

כִּנָּם

ע״ז מקטרת כָּנָם, ע״ע יהוע, ול״כ כמו כִּנָּה, רק מקטרת נדוסה לו, והכתוי מוסיפים כִּנְמֵי. כנקרת כִּינְמָה עין תולעת-פרות, ומקטרת כנס.

n. m. (pl. כִּנָּמִים), sicut כִּנָּה, muscarum vel culicum genus, gem. כִּנְמָה, n. vermis poma intus arrodentis. LXX. *σκνίψ*.

הַכִּנָּם

ותהי הכנם באדם — Ex. 8, 13.

יכלו ותהי הכנם — Ex. 8, 14.

כָּנַן

לו כַּן, פעל כודד כמו כָּנַן, והמקנה לע״ז עמידת ניסור, ומוס כודד, סלנה וסלנה סעוד וקמוך [קוסרעבא זעעל-לען, פפלאנלענן], ודומס לו בקרת ומכוון קַכְּיָה [קָנָה] קָנוֹ [קָנוֹ] ע״ב. vel כָּנַן *v. intr.*, sicut כָּנַן, erectum esse, stare, *trans.* erigere, plantare. Cognata sunt קָכְּיָה (unde קָנָה), קָנוֹ (unde קָנָה) q. v.

כָּנַן

ע״ז וככוי בַּיִת, כנקקף סכ׳, נאר כקקקוקו. ומקנה ק׳ מלנ ומקוס [זעעלנע], מקקטוס זעלסנה ומקמלס, וכן מכון מן כון, ומוס כפזקלס מקמל ומקמר. כ׳ מכוכס וכקידם דנר [נעזעעלנ], וכוס קנין קֵן־הַתֵּרֶן נ״קי׳, לוקר הקעוד והמכוכס של סקנן [נעזעעלנ, זעקנדער], ומקר נמוקו סוגנ ומוקס, ומרן נאנס סוף מקנה ומנר מקוקף לרוס, וכס סוף סדגל זעדנ״ל סקנן [פלאנגנע]. מעזה כן נקכמת מקנכס סוף מעזה מכוכס.

n. m. (c. suff. כַּנָּיו pro כִּנְיָו), 1) locus, statio (syn. מָכוֹן a v. כּוּן), metaph. munus; 2) basis (Gestell), unde כֵּן הַתֵּרֶן, de trabe transverso, in quo malus infixus est, gr. *μεσόδμη*, tanquam theca, loculamentum; מַעֲשֵׂה כֵן instar basis columnae. LXX. *τόπος, ἑτοιμασία, βάσις*.

ועל־חשלבים כן — 1 Reg. 7, 29.

עגל מעשה־כן — 1 Reg. 7, 31.

cum suff.: כַּנָּי

אתי השיב על־כני — Gn. 41, 13.

cum suff.: כַּנֵּךְ

והשיבך על־כנך — Gn. 40, 13.

cum suff.: כַּנּוֹ

ואת־הכיור ואת־כנו — Ex. 30, 28. 31, 9. 35, 16. 39, 39. 41.

ואת כנו נחשת — Ex. 38, 8.

ואת־הכיר ואת־כנו — Lev. 8, 11.

ועמד מנצר שרשיה כנו — Dan. 11, 7.

ועמד על־כנו — Dan. 11, 20. 21.

על־כנו יכבד — Dan. 11, 38.

cum suff.: וְכַנּוֹ

וכנו נחשת לרחצה — Ex. 30, 18.

כַּנָּה

ע״כ וסמון סמונ וסמונ, נסקל על קצר הועע, לומר שקלס ויוכקק נלר וקער [ועצעלינ, שרעקסלינ], והוא סמוכס נקניס מן כֵּן, כֵּן ולוק.

n. f. (a m. כֵּן), id quod *plantatum* est, stirps, stolo, surculus, propago. LXX. *καταρτίσαι αὐτήν*.

וְכַנָּה

וכנה אשר־נטעה ימינך — Ps. 80, 16.

כָּנַס

פעל כודד, לד״ק סמקוסס של כָּנָם, ול״כ כוונקו קניקס וכניכס ושמור [נעגנען, זעמעלנ], וקמלוקו כָּנָס, נדוסס על כָּנָם, ת. קולס יוקר מקסנר דמוקו עם גָּנַן, נעגני בנו, נקרני ג״כ כָּנַס, וסמכוון קניכס וקניכס יקר וניכיכס [זעמעלנ, סיי־סנן], וכקר מקסוף לכניכס וקנון קולכות וכנור סיכס ומקסול כני לקס וכדומס. סכנר יונק ויוון, לומר קסול ומקוף. סקעל חִתְּבַנֵּס, ענין הקקסקות ומקנקלות בנגד ומסכס, וומק ומקמכס נרס כסקכנכ. נשפס רכניכ וסמכוס עם נָּנַן, נעגני בנו, נקרני ג״כ כָּנַס, נסקל על כסילס יקר ומקיסס, נכָּנַס נקרני אִתְּבַנֵּס, נקמק לנכר וכוק ומכוסף חִבְּיָס יונק, וכל קלס סס, ומכוסף כן־סיכס [ע׳ דנרי סיכס נ״כ נמזלי כן־סיכס] נסיל של סיסודיס, מקק לקלכת סנ״ל של סיסודיס, מקק סקכס קפני דעליעז].

vrb. trans., quod, ut nonnulli putant, literis trajectis, ortum est ex כָּסַךְ, vi abscondendi, seponendi, colligendi, cui cognata sunt כָּסָה, כָּסַס. Similius est tamen v. גָּנַן (*ἀποκρύφειν*, arab. كنن, aram. כְּנַשׁ), significatione colligendi, coacervandi, congregandi, veluti lapides, thesauros, aquas, homines. *Pi.* trans. intens., congregare, veluti hominum conventum, concionem. *Hitpa.* tanquam semetipsum colligere, h. e. contracto corpore se operire, stragula vel vestibus. LXX. *συνάγειν, ἐκκλησιάζειν; Pi. ἐπισυνάγειν, χωνεύειν.*

1 perf.: כָּנַסְתִּי

כנסתי לי גם־כסף וזהב — Eccl. 2, 8.

part.: כֹּנֵס

כנס כנד מי הים — Ps. 33, 7.

inf. constr.: כְּנוֹס

ועת כנוס אבנים — Eccl. 3, 5.

inf. constr.: לְכַנְּסוֹ

לכנס את־הגרים — 1 Chr. 22, 2.

לכנס בתם לשדי הערים — Neh. 12, 44.

inf. constr.: וְלִכְנוֹס

לאסף ולכנס — Eccl. 2, 26.

imperat.: כְּנוֹס *sg.*

כנס את־כל־היהודים — Esth. 4, 16.

Pi-el: כִּנַּס

1 perf.: וְכִנַּסְתִּי

וכנסתי אתכם — Ex. 22, 21.

1 perf. c. suff.: וְכִנַּסְתִּים

וכנסתים אל־אדמתם — Ez. 39, 28.

3 imperf.: יְכַנֵּס

מדיחי ישראל יכנס — Ps. 147, 2.

Hitpa-el: הִתְכַּנֵּס

inf. constr.: בְּהִתְכַּנֵּס

ותמסכת צרה כתחכנס — Jes. 28, 20.

מְכַנֵּס

ע״ז וכוונ״י מְכַנְּסַיִם, לו מְכַנְּסַיִם, וסמון מְכַנְּסֵי, וסמנס מן סרכלי סכסיס [פרוסמענר-נ״יכקל״ענר], ונקרק כן ע״ב כניסס סמנוסים, ע׳ יכיסון נעתיקין דיסודקי ג׳, ו׳ ס׳ ק׳ נקרנוס מְכַנְּסֵיהֶן.

n. m. (dual. מְכַנְּסַיִם, c. מִכְנְסֵי), femoralia sacerdotum, in quae pudenda reconduntur, targ. מִכְנְסִין. LXX. *τὸ περισκελές*.

pl. constr.: מִכְנְסֵי

ועשה להם מכנסי־בד — Ex. 28, 42.

ואת־מכנסי הבד — Ex. 39, 28.

pl. constr.: וּמִכְנְסֵי

ומכנסי בד ילבש — Lev. 6, 3.

ומכנסי־בד יהיו על־בשרו — Lev. 16, 4.

ומכנסי בשתים יהיו — Ez. 44, 18.

כָּנַע

פעל כודד, וסמענס כפיסס וכלפקוס כניסס וכניס קקיקס וקניס [ויך כ״ע-נען, נ״ינען, לענען, וענקען]. וכמלס קמלוס סקכס ג״כ לקל חָנָה, קמלוקו כפיסס וכניס, ומוס סקכן ומנוכס ולינס. וכן גָּנָא נקרני, ענין קניס וכניס וסלנן ומקכנס. וכן חָן, נסקלס על כניס ולניקס לקרי ל״ע, ומוס על קניכס ומסנס, וכן כקכס כמכוון כמתי ערב, ל״ע כמולו ויוכי ורוני וגרעכי [s. *gân-u, gân* l. *gen-u*; gr. *γον-υ, γνυ*; [knie-en, i. e. biegen]. ומוס מכניסס סקסוכס יקר ולניקס [לו-ומענעלענען], לו מכניסס ומפילס נכלל ומנוס [כ״יעלרינ, נעכ״יגע ו״ין], וכן נעכני. סנמעל וכנוסף קלי.

כָּנַע

פעל כודד, ומענס כפיסס וכלפקוס כניסס וכניס קקיקס וקניס [ויך כ״יע-נען, כ״ינען, לענען, וענקען]. וכמלס קמלוקו כפיסס וכניס, ומוס סקכן ומנוכס ולינס. וכן גָּנָא נקרני, ענין קניס וכניס וסלנן ומקכנס. וכן חָן, נסקלס על כניס ולניקס לקרי ל״ע, ומוס על קניכס ומסנס, וכן כקכס כמכוון כמתי ערב, ל״ע כמולו ויוכי ורוני וגרעכי [s. *gân-u, gân* l. *gen-u*; gr. *γον-υ, γνυ*; lat. *gen-u*; deinde compingere, constipare, componere, de mercibus mercatorum venalitiis, trop. humilem, demissum, abjectum, prostratum, supplicem esse. LXX. *Ni. αἰσχύνεσθαι, ἐντρέπεσθαι, ἐπιστρέφειν, κατανύσσειν; Hi. ταπεινοῦν, τροποῦν, ἀποστρέφειν, ἐκτρίβειν, σβεννύναι.*

Nif-al: נִכְנַע *3 perf.*

תראית כי־נכנע אחאב — 1 Rg. 21, 29.

יען כי־נכנע מפני — 1 Reg. 21, 29.

ולא נכנע מלפני יי׳ — 2 Chr. 33, 23.

לא נכנע מלפני ירמיהו — 2 Chr. 36, 12.

3 perf. pl.: נִכְנָעוּ

נכנעו לא אשחיתם — 2 Chr. 12, 7.

נכנעו ויבאו לירושלם — 2 Chr. 30, 11.

3 perf. pl.: נִכְנְעוּ *p.*

וברואות יי׳ כי נכנעו — 2 Chr. 12, 7.

inf. constr.: בְּהִכָּנַע

כהכנע מנשה אביו — 2 Chr. 33, 23.

inf. c. suff.: הִכָּנְעוֹ

והפסלים לפני הכנעו — 2 Chr. 33, 19.

inf. c. suff.: וּבְהִכָּנְעוֹ

ובהכנעו שב ממנו — 2 Chr. 12, 12.

2 imperf.: תִּכָּנַע

ותכנע ׳ מפני יי׳ — 2 Reg. 22, 19.

ותכנע ׳ מלפני אלהים — 2 Chr. 34, 27.

ותכנע לפני — 2 Chr. 34, 27.

3 imperf.: יִכָּנַע

אז־אז יכנע לבבם חערל — Lev. 26, 41.

3 imperf.: וַיִּכָּנַע

וייכנע מדין לפני — Jud. 8, 28.

וייכנע יחזקיהו — 2 Chr. 32, 26.

וייכנע מאד מלפני — 2 Chr. 33, 12.

3 impf. fem.: וַתִּכָּנַע

ותכנע מואב ביום ההוא — Jud. 3, 30.

3 pl.: וַיִּכָּנְעוּ

וייכנעו בני עמון — Jud. 11, 33.

וייכנעו הפלשתים — 1 Sam. 7, 13.

וייכנעו עמי — 2 Chr. 7, 14.

וייכנעו שרי־ישראל — 2 Chr. 12, 6.

וייכנעו בני־ישראל — 2 Chr. 13, 18.

וייכנעו תחת ידם — Ps. 106, 42.

3 pl.: וַיִּכָּנְעוּ *p.*

מילידי הרפא ויכנעו — 1 Chr. 20, 4.

Hif-il: הִכְנִיעַ *3 perf.*

כי־הכניע יי׳ את־יהודה — 2 Chr. 28, 19.

1 perf.: וְהִכְנַעְתִּי

והכנעתי את־כל־אויביך — 1 Chr. 17, 10.

impt. c. suff.: הַכְנִיעֵהוּ

ראה כל־גאה הכניעהו — Job. 40, 12.

1 imperf.: אַכְנִיעַ

כמעט אויביהם אכניע — Ps. 81, 15.

2 imperf.: תַּכְנִיעַ

שאון זרים תכניע — Jes. 25, 5.

2 impf. ap.: וַתַּכְנַע

ותכנע לפניהם — Neh. 9, 24.

3 impf. ap.: וַיַּכְנַע

ויכנע אלהים ביום ההוא — Jud. 4, 23.

ויכנע בעמל לבם — Ps. 107, 12.

3 impf. c. suff.: יַכְנִיעֵם

והוא יכניעם — Dt. 9, 3.

3 impf. c. suff: וַיַּכְנִיעֵם

את־פלשתים ויכניעם — 2 Sam. 8, 1.

את־פלשתים ויכניעם — 1 Chr. 18, 1.

כְּנַע

ע״ע סקנר מן [כמעמ עוד נמע״ע מ״ק כנ, כל], וע׳ קניכס ס׳ נמעס קְנַעַן, כמו שָׁמַיִם מן שָׁמָה, ונ׳ סנכות סמקוכות ע״ע בָּא, לכן נכנוי בְּ־בָּנַי, בְּ־נְנַיְתִּי [כמו בָּא־, נָבֵיתִי]. סכניעס וסמלס [כ״יעלכוכנ, כ״יעלעלמנ], ונקרקס קרן סיכיק כן, ע״ב שמלס סמרן קקל סיס, וכספון קרס, ולמעמיס כמו קרן ישרקל נכלל, ומנס כנען כמו מנס ענכיק, ולמעמיס כמו קוקר, ע״ב שכנכמנ״יס סיו סקוקיכס ניסיס כמס, ומוס נכנעניס.

Digitized by Google

n. pr. (per apocopen factum ex כְּנַעֲנָה 1 Reg. 22, 24., ad s. f. שָׁמָךְ ex שָׁמַעְנָה, quorum vocab. extremae syllabae ad legem nmm. segolatorum diriguntur, veluti דַּ־נַעֲרָה, דְּ־נַעֲרָהּ ad s. f. נַעֲרִי, נְעָרֶיהָ), terra plana, depressa, ad radices montium in litore maris depressiori sita (*Paye-bas*), Phoenicia, opp. אֲרָם (Hochland), interdum de tota Palaestina (אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל), unde שְׂפַת כְּנָעַן, de lingua sancta (לִישַׁן בַּיִת קוֹדְשָׁא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ). Saepe *gentil.* Canaanita, Phoenix, deinde mercator, negotiator, quia Phoenices jam tum florente populi Judaici nomine prope soli in terra sancta mercaturas faciebant atque in universo fere orbe terrarum negotiabantur. LXX. *Χαναάν, Χαναναῖος, ἔμπορος; pl. Φοινίκων ἔθνη.*

זבחו לעצבי כנען Ps. 106, 38.
תחנתך אל־ארץ כנען Ez. 16, 29.
ויביאהו אל־ארץ כנען Ez. 17, 4.
כנען בידו מאזני מרמה Hos. 12, 8.
כל־עם כנען Zeph. 1, 11.

n. g. pl. c. suff.: כְּנַעֲנֶיהָ
נעניה נכבדי־ארץ Jes. 23, 8.

n. gntl.: כְּנַעֲנִי
בית־איש כנעני ירושלם Gn. 38, 2.
ולא־יהיה כנעני עוד Zach. 14, 21.

n. gntl.: הַכְּנַעֲנִי
ומולדתיך מארץ הכנעני Ez. 16, 3.

n. g. pl.: כְּנַעֲנִים
יחצרהו בין כנענים Job. 40, 30.

v. indic. nomm.

כְּנָה

פעל ל״ע, וסימון כמו צָנַע [שָׁנַע נקמץ] רעיסס וגיסס [קנַרְרען], והוּא מונֵע ענע׳, וכל הלשונות, ומוס כְּנוֹר, כִּנֹּרֶת שע״פ, ע׳ כסס.

v. inus. onomatop., sicut צָנַר, aram. כְּנַר, stridere, crepare, unde כְּנוֹר, כִּנֹּרֶת (n. pr.).

כְּנוֹר

ג׳ נכפל כנוי כְּנוֹרִים, כְּנוֹרוֹת, וכינון כלי נגינה נקוס [ניטפער], ונקרס ע״פ רעד קולו, וכן הסס ניוכי [*κινύρα*], וכן נעגני, ואולי מין נבל [סַמְפּאָן, לויטע], ונשפת הודו סס מכנני שקק שלמו [*kinnar-as*], ולסכנור היס לדעת יוסיפון נעתיקין ליהודלי [ו׳ ל״כ סימן ג׳] ׳ קוס, הנפרעים נדנר. נתקנוס נ״כ כְּנֹר.

n. m. bipl. (כְּנוֹרוֹת, כְּנוֹרִים), cithara (קִתָּרוֹס), a fidium pulsarum stridore, gr. *κινύρα* (cf. *κίνυρος*, syn. *γίγγρος*, *γίγγρα*, *γίγγρας*, *gingrina*), arab. *kinâr-on*, *kinâra-ton* (cf. transpos. *kirân-on*), syr. *kenoro* (de cithara, tympano, psalterio, cf. *k'noro*, scapus cannabis, caulis cinarae), sanscr. *kinnaras* (de musicis coelestibus). De forma cytharae v. *Iosef.* Archaeol. VII, 12, §. 3. *Ioël Lŏwe*, praef. II. ad Psalmos f. 15, b. *Beĕr ha-Gola* c. XXII. (MS. *Wagenseil.* 15.). LXX. *κινύρα, κιθάρα, ψαλτήριον, ὄργανον.*

כל־תפש כנור ועוגב Gn. 4, 21.
כנור נעים עם־נבל Ps. 81, 3.
והיה כנור ונבל Jes. 5, 12.
קחי כנור סבי עיר Jes. 23, 16.
שבת משוש כנור Jes. 24, 8.

וְכִנּוֹר

נבל ותף וחליל וכנור 1 Sam. 10, 5.
ישאו בתף וכנור Job. 21, 12.
עורה הנבל וכנור Ps. 57, 9. 108, 3.
בתף וכנור ימרו־לו Ps. 149, 3.
הללוהו בנבל וכנור Ps. 150, 3.

הַכִּנּוֹר

ולקח דוד את־החנור 1 Sam. 16, 23.

בְּכִנּוֹר

איש ידע מנגן בכנור 1 Sam. 16, 16.
ידותון בכנור 1 Chr. 25, 3.

בִּכְנוֹר

תודו ליי בכנור Ps. 33, 2.
ואודך בכנור Ps. 43, 4.
אפתח בכנור חידתי Ps. 49, 5.
אזמרה לך בכנור Ps. 71, 22.
עלי הגיון בכנור Ps. 92, 4.
זמרו ליי בכנור Ps. 98, 5.
בכנור וקול זמרה Ps. 98, 5.
זמרו לאלהינו בכנור Ps. 147, 7.

וְּבִכְנוֹר

ובשרים בתף ובכנור Gn. 31, 27.
ורוח בכנפיהם Zach. 5, 9.

du. c. suff.: כַּנְפֵיהֶן
תרפינה כנפיהן Ez. 1, 24.
בעמדם תרפינה כנפיהן Ez. 1, 25.

pl. constr.: כַּנְפוֹת
על־ארבע כנפות כסותך Dt. 22, 12.
ואורר על־כנפות הארץ Job. 37, 3.
מארבע כנפות הארץ Jes. 11, 12.
על־ארבעת כנפות הארץ Ez. 7, 2.

pl. constr.: בְּכַנְפוֹת
לאחזו בכנפות הארץ Job. 38, 13.

כָּנָף

פעל ל״ע, וסימון כמו צָנַף [שָׁנַף נקמץ] רעיסס וגיסס [קנַרְרען], והוּא מונֵע ענע׳, וכל הלשונות, ומוס כְּנוֹר, כִּנֹּרֶת שע״פ, ע׳ כסס.

v. inus. onomatop., sicut צָנַר, aram. כְּנַר, stridere, crepare, unde כְּנוֹר, כִּנֹּרֶת (n. pr.).

du.: כְּנָפַיִם *p.* כַּנְפַיִם
פרשי כנפים Ex. 25, 20. 37, 9.
כי הכרבים פרשים כנפים 1 Rg. 8, 7.
הכרבים פרשים כנפים 2 Chr. 5, 8.
כי עשה יעשה־לו כנפים Prv. 23, 5.
ובעל הכנפים יגיד דבר Ecc. 10, 20.
שש כנפים שש כנפים Jes. 6, 2.
צלצל כנפים Jes. 18, 1.
וארבע כנפים לאחת Ez. 1, 6.
וארבע כנפים Ez. 10, 21.
גדל כנפים ורב נוצה Ez. 17, 7.
ולהנה כנפים Zach. 5, 9.

du.: הַכְּנָפַיִם
גדול הכנפים ארך האבר Ez. 17, 3.

du. constr.: כַּנְפֵי
על־כנפי נשרים Ex. 19, 4.
על־כנפי בגדיהם Num. 15, 38.
וירא על־כנפי־רוח 2 Sam. 22, 11.
את־כנפי הכרבים 1 Reg. 6, 27.
אל־תחת כנפי הכרובים 1 Rg. 8, 6.
כנפי הכרובים 2 Chr. 3, 13.
אל־תחת כנפי הכרבים 2 Chr. 5, 7.
על־כנפי־רוח Ps. 18, 11.
כנפי יונה נחפה בכסף Ps. 68, 14.
המהלך על־כנפי־רוח Ps. 104, 3.
אשא כנפי־שחר Ps. 139, 9.
כנפי החיות משיקות Ez. 3, 13.
וקול כנפי הכרובים Ez. 10, 4.

du. constr.: וְכַנְפֵי
וכנפי הכרובים 2 Chr. 3, 11.

du. constr.: כִּכַנְפֵי
ככנפי החסידה Zach. 5, 9.

du. c. suff.: כְּנָפֶיךָ
בצל כנפיך תסתירני Ps. 17, 8.
בצל כנפיך יחסיון Ps. 36, 8.
ובצל כנפיך אחסה Ps. 57, 2.
אחסה בסתר כנפיך Ps. 61, 5.
ובצל כנפיך ארנן Ps. 63, 8.

du. c. suff.: בְּכַנְפֶיךָ
וצרת אותם בכנפיך Ex. 5, 3.

du. c. suff.: בְּכַנְפַיִךְ
גם בכנפיך נמצאו Jer. 2, 34.

du. c. suff.: כְּנָפָיו, כַּנָּפָיו
יפרש כנפיו יקחהו Dt. 32, 11.
לחסות תחת־כנפיו Ruth 2, 12.
מקצות כנפיו 1 Reg. 6, 24.
ועד־קצות כנפיו 1 Reg. 6, 24.
יפרש כנפו לתימן Job. 39, 26.
ותחת־כנפיו תחסה Ps. 91, 4.
והיה מטות כנפיו Jes. 8, 8.
ופרש כנפיו אל מואב Jer. 48, 40.
ויפרש כנפיו על־בצרה Jer. 49, 22.

du. c. suff.: בְּכַנְפָיו
ושסע אתו בכנפיו Lev. 1, 17.

du. c. suff.: בְּכַנְפֶיהָ
צרר רוח אותה בכנפיה Hos. 4, 19.
צדקה ומרפא בכנפיה Mal. 3, 20.

du. c. suff.: כַּנְפֵיהֶם
מתחת כנפיהם Ex. 1, 8.
כנפיהם לא־יסבו בלכתן Ex. 1, 9.
כנפיהם ישרות Ex. 1, 23.
את־קול כנפיהם Ex. 1, 24.
יד־אדם תחת כנפיהם Ex. 10, 8.
ובשאת הכרובים את־כנפיהם Ex. 10, 16.
הכרובים את־כנפיהם Ex. 10, 19. 11, 22.
תחת כנפיהם Ex. 10, 21.

du. c. suff.: וְכַנְפֵיהֶם
וכנפיהם אל־תוך הבית 1 Reg. 6, 27.
וכנפיהם לארבעתם Ez. 1, 8.
וכנפיהם פרדות Ez. 1, 11.
וידיהם וכנפיהם Ez. 10, 12.

du. c. suff.: בְּכַנְפֵיהֶם
סככים בכנפיהם Ex. 25, 20. 37, 9
ומסוכן כמו אֲגַף לעיל, לועל כסוי ועטוי הנוף [פַּלִיענעל], ונעל־כנף וס עוף, לו נעל מכנפים, והסשלן כנפי שקר, רוק, סתירה נגל כנפים, כנפי וקלוי סקיל, קלוי נגד [כמו כנף מעיל], וקלוי לחן וכדומס. וכנף שקוקים הלנון פנת סמקדש, סעלת שקוקים. סלכוי כנפות מקלס וקלו, וכן נמכוון לנף קדיר חווני. נתקני מעלמו.

n. f. (du. כְּנָפַיִם, pl. כְּנוּפוֹת), sicut אֲגַף, tegumentum, operimentum, tutamen, hinc ala; בַּעַל־כָּנָף, ales. Tropice alae aurorae, exercitus, spiritus dicuntur; propter originem etiam de praesidio et tutela, sicut *πτέρυξ, πτερόν* Graecorum. כְּנַף שִׁקּוּצִים, de pinna templi, abominandis idolis plena, impleta (Mt. 20, 15.), LXX. *ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων.* Vulg. *in templo abominatio.* Pl. de oris, extremitatibus, finibus; nam de alis vi propria (= אֲגַף) semper *dualis* ponitur. LXX. *συγκάλυμμα, πτέρυξ, πτερύγιον, πτερωτός, πετεινός; τὸ ἄκρον, κράσπεδον, ἀναβολή, πρόσωπον, ἀντέπειν, χεὶρ, כְּנָפַיִם, בַּעַל כָּנָף, πτερωτός, ἔχων τὰς πτέρυγας; גְּדוֹל כְּנָפַיִם, μεγαλοπτέρυγος.*

ואת כל־עף כנף למינהו Gn. 1, 21.
כל צפור כל־כנף Gn. 7, 14.
תבנית כל־צפור כנף Dt. 4, 17.
כנף אל־כנף 1 Reg. 6, 27
וכחול ימים עוף כנף Ps. 78, 27.
רמש וצפור כנף Ps. 148, 10.
בעיני כל־בעל כנף Prv. 1, 17.
נדד כנף Jes. 10, 14.
כל צפור כל־כנף Ez. 17, 23.
לעים צפור כל־כנף Ez. 39, 4.
אמר לצפור כל־כנף Ez. 39, 17.

הַכָּנָף

על־זציצת הכנף Num. 15, 38.

וְהַכָּנָף

והכנף האחרת 2 Chr. 3, 11. 12.

constr.: כְּנַף
ולא יגלח כנף אביו Dt. 23, 1.
כי גלה כנף אביו Dt. 27, 20.
ויכרת את־כנף־המעיל 1 S. 24, 5.
את־כנף המעיל 1 Sam. 24, 6.
את־כנף מעילך 1 S. 24, 12 (bis).
כנף הכרוב האחת 1 Reg. 6, 24.
כנף הכרוב השנית 1 Reg. 6, 24.
ותגע כנף־האחד 1 Reg. 6, 27.
כנף האחד לאמות 2 Chr. 3, 11.
כנף־רננים נעלסה Job. 39, 13.
ועל כנף שקוצים Dan. 9, 27.

constr.: וְכִנַּף
וכנף הכרוב השני 1 Reg. 6, 27.
וכנף הכרוב 2 Chr. 3, 12.

constr.: בְּכִנַּף
ויחזק בכנף־מעילו 1 Sam. 15, 27.
בשר־קדש בכנף בגדו Hag. 2, 12.
בכנף איש יהודי Zach. 8, 23.

constr.: לְכִנַּף
מגיע לכנף הכרוב 2 Chr. 3, 11.
דבקה לכנף הכרוב 2 Chr. 3, 12.

constr.: מִכְּנַף
מכנף הארץ Jes. 24, 16.

cum suff.: כְּנָפַי
ואפרש כנפי עליך Ez. 16, 8.

cum suff.: כְּנָפֶךָ
ופרשת כנפך על־אמתך Ruth 3, 9.

cum suff.: בְּכִנָּפוֹ
ונגע בכנפו Hag. 2, 12.

n. f. (c. s. כְּנָתֵךְ), sarcina (Pack, Bündel), fortuna, opes. LXX. *ὑπόστασις* (= אֻסְיָא, *οὐσία*).

cum suff.: כְּנָעָתֵךְ
אספי מארץ כנעתך Jer. 10, 17.

כָּנַת

פעל כולל, וסימון כמו וקניסס [כנרגען, כנדעקקען], וכן כנף נלמון ישמעאל, ומוס עקיל כנפעל סתקקע וסקקנע [ויך פַּעכסיל־לען, -כנרגען], וכן פרס רע״י וכ׳ יוכס מוכיכוס. תעלות פסרס כְּנַת נכמון עמוי וכמוי, וכן תְּנַת לעיל קף׳ק, נפשעל על הסמקע עפס וקפוי עקנפס, וכן צְנַת לקען, וכפרס כמכוון נ״כ נפנתי מרכ, ל״ע נמזוו ומכמי ויוכי לקלכני ונרמכי, כקשר קלקס קקק קנף לעיל. עי׳ נ״כ כְּנַת, נָתָה, נָטָה וכדומס.

vrb. trans., operire, contegere, sicut arab. *kanafa*. *Ni.* se operire, occultare. Sic *Isaaki* et *Abulwalid*. Radix est כָּנַת (כָּנָה), unde et composita sunt תְּכַנֶּת (de occultatione cogitationum h. e. hypocrisi), כְּנַת, כְּנַת, כְּנַת. LXX. (*οὐκέτι μή*) *ἐγγίσωσί* (*σοι οἱ πλανῶντές σε*).

Nif-al: נִכְנַת
3 imperf.: יִכָּנַת
ולא־יכנת עוד מוריך Jes. 30, 20.

Pi-el: כִּנַּת
ע״כ וסווני כְּנָפַיִם, וסרכוי כְּנוּפוֹת,

Digitized by Google

כַּכְּנוֹר
Jes. 16, 11. ככנור יהמו
cum suff.: כִּנֹּרִי
Job. 30, 31. ויהי לאבל כנרי
pl. c. suff.: כִּנֹּרֶיךָ
Ez. 26, 13. וקול כנוריך
2 pl.: וְכִנֹּרוֹת
1 Reg. 10, 12. וכנרות ונבלים לשרים
1 Chr. 15, 16. נבלים וכנרות
1 Chr. 15, 28. בנבלים וכנרות
1 Chr. 25, 6. במצלתים נבלים וכנרות
2 Chr. 5, 12. ובנבלים וכנרות
2 Chr. 9, 11. וכנרות ונבלים לשרים
2 pl.: בְּכִנֹּרוֹת
1 Chr. 15, 21. בכנרות על־השמינית
1 Chr. 25, 1. בכנרות בנבלים
2 pl.: וּבְכִנֹּרוֹת
2 Sam. 6, 5. ובכנרות ונבלים וברתמים
1 Chr. 13, 8. ובכנרות ובנבלים
1 Chr. 16, 5. בכלי נבלים ובכנרות
2 Chr. 20, 28. בנבלים ובכנרות
29, 25.
Neh. 12, 27 מצלתים נבלים ובכנרות
Jes. 30, 32. בתפים ובכנרות
2 pl. c. suff.: כִּנֹּרוֹתֵינוּ
Ps. 137, 2. תלינו כנורותינו

כְּנַשׁ

פעל נזד נקלמי, כמו כָּנַס נעבי, לומר קמיסם ניקל, וסמעולי סקקסוס. נקכגוס סמעל לכוג, ומוס זם כָּנַשָּׁא, כִּנּוּשָׁא, כִּנּוּשׁוֹ.

verb. tr. aram., sicut כָּנַס, colligere; *Itpa.* se congregare. Hinc nomen synagogae כְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל (כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל). LXX. *συνάγειν.*

inf.: לְמִכְנַשׁ
Dan. 3, 2 מלכא שלח למכנש
Itpe-el: אִתְכַּנָּשׁ
part. pl.: מִתְכַּנְּשִׁין *masc.*
Dan. 3, 3. מתכנשין אחשדרפניא
part. pl.: וּמִתְכַּנְּשִׁין *masc.*
Dan. 3, 27. ומתכנשין אחשדרפניא

כֵּס

v. s. r. כָּסֵא *p.* 369.

כָּסָא

פעל ל"ע, והמענס ל"ק כמו כָּסַח, לומר עמוי [נמלעקקען], ומוס יסיס כְּסָא, מוגג מס נכסוי מעל ריקגו, וכן כָּסָא עת כמוי ומלוק סלנגס, ונקגר זנמנק ג"כ כְּסַח, כָּסֵח נס', נקגזר זנייכיס לל כָּסַח לקמן. קולס כ"ל זמעגות כְּסָא הוק כְּרֵסָא, נגליעת סר' ע' דינוג, וכן נקלמי כּוּרְסָא, ול"כ הזנע כָּרֵס, נדומס לל כָּרֵשׁ לקמן, לגר מעכו כָּרֵשׁ, וסקופיי אָ כמו לגל אַרְיֵחַ, עָשְׁרָה, וסלנגס פזנע סיוע מנונג ומקומר ומגול [נגוומלנגס, רוכ-נמסלנען ויין]. ומוס ליון מוגג כנוך, ע' הזס, ול"כ לימו זייך לזנע כס"ס. ומכוון לל כָּסָא להזס כָּסֵא הוק נדומס לל כָּסַס, כָּס לקמן, ענין מכיס וסמיס ויגוד [נאַסלנן, נמזעיממען], כלגר סרגו סרלמזוכים ו"ל, ע' הזס.

v. inus., vi operiendi, sicut כָּסַח, ex nonnullorum sententia, unde כִּסֵּא, thronus, sella superne tegmine seu umbraculo tecta, כָּסָא, plenilunium, quo tota luna luce tegatur, quae nmm. cum etiam כִּסֵּא, כָּסֵּא scribantur, poterunt, si etymon hoc verum sit, ad v. כָּסַח insequens referri. At nobis videtur nm. כְּסָא primaria forma esse כְּרֵסָא, siquidem lingua aramaica antiquissima semitismi elementa continet; ac proinde radix nominis est כָּרַס (= כָּרַשׁ, unde כָּרֵשׁ), atque illud א finale additum est ad nomen effingendum, sicuti in אַרְיֵחַ, עָשְׁרָה. Verbum autem illud de re fornicata seu rotundose elata dicitur, unde nominatus est thronus s. sella majestatis. Nomini vero כִּסֵּא subest v. כָּסַס (כָּסַס), vi numerandi seu computandi, qua in origine consentit antiquitas.

כְּסָא

זו כְּסָא, ז"ל לגוג נמר כְּרֵסָא, כְּרֵסָה נדומס לל כְּרֵסָה, והכגוי כְּסָאוֹת, נלגוד הליגוג, ונלקמי כְּוּרְסֵי, כְּוּרְסֵי נדומס, וסיליומס כְּוּרְסְיָא, וסלנגו כָּרְסְיָן, כלגו סיס סיקיל כָּרְסוּ, וכן נמנגי כָּרְשֵׁי, והל' לימגו סזלס סלגוג כל מעלות סזנע, זמוק כָּרֵס נדומס לל כָּרֵשׁ, ודומס נמכוון לל גנג, לומר קגוג ונגון, לגר מעכו גַּב כעת ודומס [עסרָן, סָמַעגר ויעץ]. המענס מוגג מגונג ומגונע מנוליי ונגכוגיי [סָמַךְ-ויעץ], וידוע לע' מהזנע, ונלמל מכמל כהן הלקג, לו סזנומס, לו סמלך לו כדומס.

vel כִּסֵּא (= כְּרֵסָא, כְּרֵסָה, cujus *Rês* per *Dages* compensatum est, pro כְּרֵסָה, ad s. f. אַרְיֵחַ, pl. כִּסְאוֹת, abjecto *Dages*, aram. כּוּרְסֵי, כְּוּרְסֵי, def. כְּוּרְסְיָא, pl. כָּרְסְוָן, tanquam a sing. כָּרְסוּ, arab. כُرْسِيٌّ), thronus, sella elata (Hochsitz), qualis est sacerdotis summi, judicum, regum, a forma rotundosa et quasi *umbilicata* seu *ventrosa*; radix enim כָּרַס (= כָּרַשׁ, unde nomen *ventris*), sicut גֵּבֶב (unde גַּב, fornix), de re concamerata sive globose elata dicitur. LXX. *θρόνος, δίφρος, δεξία; ἡγούμενος; ἐνθρονίζεσθαι; πρωτοβαθρεύειν.*

Dt. 17, 18. על כסא ממלכתו
2 Sam. 3, 10. ולהקים את־כסא דוד
2 S. 7, 13. וכוננתי את־כסא ממלכתו
1 Reg. 1, 20. 27. על־כסא אדני־המלך
1 Reg. 1, 46. על כסא המלוכה
1 Reg. 2, 4. איש מעל כסא ישראל
1 Rg. 2, 12. ושלמה ישב על־כסא דוד
1 Reg. 2, 19. ויושם כסא לאם המלך
1 Reg. 2, 24. ויושיבני על־כסא דוד
1 Reg. 8, 20. ואשב על־כסא ישראל
1 Reg. 8, 25. ישב על־כסא ישראל
1 Reg. 9, 5. את־כסא ממלכתך
1 Reg. 9, 5. מעל כסא ישראל
1 Reg. 10, 9. לתחת על־כסא ישראל
1 Reg. 10, 18. ויעש המלך כסא־שן
2 Reg. 10, 3. ושמתם על־כסא אביו
2 Rg. 10, 30. ישבו לך על־כסא ישראל
15, 12.
2 Reg. 11, 19. וישב על־כסא המלכים
2 Reg. 25, 28. מעל כסא המלכים
1 Chr. 22, 10. את־כסא מלכותו
1 Chr. 28, 5. על־כסא מלכות יי
1 Chr. 29, 23. וישב שלמה על־כסא יי
2 Chr. 6 10. ואשב על־כסא ישראל
2 Chr. 6, 16. ישב על־כסא ישראל
2 Chr. 7, 18. את כסא מלכותך
2 Chr. 9, 17. וישם המלך כסא־שן
2 Chr. 23, 20. על כסא הממלכה
Esth. 1, 2. 5, 1. על כסא מלכותו
Ps. 47, 9. ישב על־כסא קדשו
Ps. 94, 20. היחברך כסא הוות
Prv. 9, 14. על־כסא מרמי קרת
Prv. 16, 12. כי בצדקה יכון כסא
Prv. 20, 8. מלך יושב על־כסא־דין
Jes. 6, 1. על־כסא רם ונשא
Jes. 9, 6. על־כסא דוד
Jes. 16, 5. והוכן בחסד כסא
Jes. 47, 1. שבי־לארץ אין־כסא
Jer. 3, 17. לירושלם כסא יי
Jer. 14, 21. אל־תנבל כסא כבודך
Jer. 17, 12. כסא כבוד מרום
Jer. 17, 25. ישבים על־כסא דוד
Jer. 22, 2. הישב על־כסא דוד
Jer. 22, 30. 36, 30. יושב על־כסא דוד
Jer. 29, 16. היושב על־כסא דוד
Jer. 33, 17. על־כסא בית־ישראל
Ez. 1, 26. אבן־ספיר דמות כסא
Ez. 10, 1. כמראה דמות כסא
Hag. 2, 22. והפכתי כסא ממלכות
וְכִסֵּא
1 Sam. 2, 8. וכסא כבוד ינחלם
1 Reg. 2, 45. וכסא דוד יהיה נכון
2 Reg. 4, 10. מטה ושלחן וכסא
הַכִּסֵּא
Gn. 41, 40. רק הכסא אגדל ממך
Jud. 3, 20. ויקם מעל הכסא
1 Sam. 1, 9. ישב על־הכסא
1 S. 4, 13. והנה עלי ישב על־הכסא
1 Sam. 4, 18. ויפל מעל־הכסא
1 Reg. 7, 7. ואולם הכסא אשר
Ez. 1, 26. ועל דמות הכסא
לְכִסֵּא
Neh. 3, 7. לכסא פחת עבר הנהר
Ps. 9, 5. ישבת לכסא שפט צדק
Ps. 132, 11. אשית לכסא־לך
Ps. 132, 12. ישבו לכסא־לך
Jes. 22, 23. לכסא כבוד לבית אביו
Jer. 52, 32. ממעל לכסא מלכים
לַכִּסֵּא
2 Chr. 9, 18. ושש מעלות לכסא
2 Chr. 9, 18. לכסא מאחזים
Job. 36, 7. ואת־מלכים לכסא
מִכִּסֵּא
1 Reg. 1, 37. מכסא אדני המלך
כִּסֵּה
Job. 26, 9. מאחז פני־כסה
לְכִסֵּה
1 Reg. 10, 19. שש מעלות לכסה
1 Reg. 10, 19. וראש עגול לכסה
cum suff.: כִּסְאִי
1 Reg. 1, 13. והוא ישב על־כסאי
17. 24. 30.
1 Reg. 1, 35. וישב על־כסאי
1 Reg. 1, 48. על־כסאי ועיני ראות
Jes. 14, 13. ארים כסאי
Jes. 66, 1. השמים כסאי
Jer. 49, 38. ושמתי כסאי בעילם
Ez. 43, 7. את־מקום כסאי
cum suff.: כִּסְאֲךָ
2 S. 7, 16. כסאך יהיה נכון עד־עולם
Ps. 45, 7. כסאך אלהים עולם ועד
Ps. 89, 5. לדור־ודור כסאך
Ps. 93, 2. נכון כסאך מאז
Thr. 5, 19. כסאך לדור ודור
cum suff.: כִּסְאֵךְ *p.*
1 Reg. 5, 19. אתן תחתיך על־כסאך
Ps. 89, 15. ומשפט מכון כסאך
cum suff.: מִכִּסְאֵךְ *p.*
1 Reg. 1, 47. את־כסאו מכסאך
cum suff.: כִּסְאוֹ
Ex. 11, 5. 12, 29. הישב על־כסאו
1 Reg. 1, 37. 47. ויגדל את־כסאו
1 Reg. 2, 19. וישב על־כסאו
1 Reg. 3, 6. ישב על־כסאו כיום הזה
1 Reg. 16, 11. כשבתו על־כסאו
1 Reg. 22, 10. ישבים איש על־כסאו
1 Reg. 22, 19. את־יי ישב על־כסאו
2 Reg. 13, 13. וירבעם ישב על־כסאו
2 Rg. 25, 28. ויתן את־כסאו מעל כסא
1 Chr. 17, 12. וכוננתי את־כסאו
2 Chr. 9, 8. לתתך על־כסאו
2 Chr. 18, 9. יושבים איש על־כסאו
2 Chr. 18, 18. יי יושב על־כסאו
Esth. 3, 1. וישם את־כסאו
Ps. 9, 8. כונן למשפט כסאו
Ps. 11, 4. יי בשמים כסאו
Ps. 97, 2. צדק ומשפט מכון כסאו
Ps. 103, 19. יי בשמים הכין כסאו
Prv. 20, 28. וסעד בחסד כסאו
Prv. 25, 5. ויכון בצדק כסאו
Prv. 29, 14. כסאו לעד יכון
Jer. 1, 15. ונתנו איש כסאו
Jer. 13, 13. לדוד על־כסאו
Jer. 22, 4. ישבים לדוד על־כסאו
Jer. 33, 21. בן מלך על־כסאו
Jer. 43, 10. ושמתי כסאו ממעל
Jer. 52, 32. ויתן את־כסאו ממעל
Zach. 6, 13. ומשל על־כסאו
Zach. 6, 13. והיה כהן על־כסאו
cum suff.: וְכִסְאוֹ
2 Sam. 14, 9. והמלך וכסאו נקי
1 Chr. 17, 14. וכסאו יהיה נכון
1 Chr. 89, 30. וכסאו כימי שמים
1 Chr. 89, 37. וכסאו כשמש נגדי
1 Chr. 89, 44. וכסאו לארץ מגרתה
cum suff.: וּלְכִסְאוֹ
1 Reg. 2, 33. ולכסאו יהיה שלום
cum suff.: מִכִּסְאוֹ
Jon. 3, 6. ויקם מכסאו
pl.: כִּסְאוֹת
Ps. 122, 5. כסאות למשפט
Ps. 122, 5. כסאות לבית דוד
pl. c. suff.: כִּסְאוֹתָם
Ez. 26, 16. וירדו מעל כסאותם
pl. c. suff.: מִכִּסְאוֹתָם
Jes. 14, 9. חקים מכסאותם
כֶּסֶא
זו וסקכוון כמו מוֹעֵד מן יעד, לומר עת קגוע, וכן פרשוסו הרל"נע ורע"י ול', עת מיוקד ומועד קגוע, ונקרל קג מעועד קגוע כילוע, ול"כ ג"כ כֶּסֶא נדומס לל עועד וקג, ולל מכסוי הלגנס, וכן ע"לעלל נסוכסי קג מן קכיעות ויעול, ול"כ סמכוון לל נכסל ליום קגנו, כמו כעועד וומן קגוע ליום קגנו. הזנע כֶּסֶא נדומס לל כֵּס לקמן, ענין מכיס ויעוד.

n. m., sicut מוֹעֵד (a v. יָעַד), tempus definitum, computatione determinatum (sic *Isaaki*, *Ibn-Ezra*), syn. syr. פְּתְגָמָא (dies festus, solemnitas), seu plenilunium, ut syr. כְּסָא, festum, quod in plenilunio celebratur, a v. כְּסָא (= כָּסַס), vi computandi seu definiendi. Targ. יוֹמָא דְעִדָּנָא, יַרְחָא דְמִתְכַּסֵּי (convenienter interpretationi recentiorum). LXX. *πολύς, σύσημος.*

הַכֶּסֶא
Prv. 7, 20. ליום הכסא יבא ביתו
בְּכֶסֶה
Ps. 81, 4. בכסה ליום חגנו

כֶּס

ז"ו ויקר ומקנוול, לגעע סמקנס ומרל"נע ורע"י כמו כסל, סקנר מעכו, ונלמל נכוסק זומכוני נמנל כסל. קולס לל"ל ל"ל נס, ומכמקוים לל' סלכיכו.

Digitized by Google

n. m., sicut כִּסֵּא (quod ipsum exstat in textu *samar.*), thronus, solium. Alii pro נָס dictum putant. LXX. כַּס־יִד, *κρυφαῖος.*

Ex. 17, 16. כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ

כַּסְדִּי

v. s. כֶּשֶׂד *in concord. partt.*

כָּסָה

צעל כודל, והמעכס כמו פָּס, פָּח לעיל, לוקל סכוך וקפיפס, כניפס והיכנך עגיס ונכיכס [דעקקן, נע-], ונקלקי נ"כ עלניפס. סכנך קוק הפעולה, וכקוי עון יזוע שסוך כפול, כי כפר נ"כ עכין כקוי. הכניכיס יזועיס.

vrb. trans., sicut כָּסַס, כָּתָּה (q. v.), operire, tegere, contegere, arab. et aram. de vestitu. *Pi.* intens. כִּסָּה עָוֹן, de peccatorum remissione seu justificatione. LXX. σκεπάζειν, περιβάλλειν, καταλαμβάνειν; כִּסֶּה, θρόνος (= כִּסֵּא); כָּסָה, κρύπτειν, κρυπτός; καλύπτειν, ἐπικαλύπτειν, περικαλύπτειν, συγκαλύπτειν, συγκατακαλύπτειν, ὑποκαλύπτειν; περιβόλαιον, καταφεύγειν, καταψύχειν, ῥύεσθαι, ὑπακούειν; ἁμαρτάνειν ἀκουσίως; כִּסֶּה חֲרָיִם, χορτομανῶν.

part.: כָּסֶה

Prv. 12, 23. אָדָם עָרוּם כֹּסֶה דָּעַת

part.: וְכֹסֶה

Prv. 12, 16. וְכֹסֶה קְלוֹן עָרוֹם

part. pass.: כְּסוּי *constr.*

Ps. 32, 1. כְּסוּי חַטָּאָה

Nif-al: נִכְסֶה

3 *prf. fem.:* נִכְסְתָה *p.*

Jer. 51, 42. תְּהוֹם גָּלִיו נִכְסְתָה

inf.: הִכָּסוֹת

Ez. 24, 8. לְבִלְתִּי הִכָּסוֹת

Pi-el: כִּסָּה 3 *perf.*

Num. 9, 15. כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן

Num. 22, 5. וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ

Job. 15, 26. כִּי־כִסָּה פָנִיו בְּחֶלְבּוֹ

Job. 23, 17. וּמִפָּנַי כִּסָּה־אֹפֶל

Job. 36, 30. שָׁרְשֵׁי הַיָּם כִּסָּה

Job. 36, 32. עַל־כַּפַּיִם כִּסָּה־אוֹר

Ps. 78, 53. אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם

Jes. 29, 10. רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה

Ez. 18, 16. וְעֵרֹם כִּסָּה־בָגֶד

Hab. 3, 3. כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ

3 *perf.:* וְכִסָּה

Ex. 10, 5. וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ

Lev. 16, 13. וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת

Mal. 2, 16. וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ

3 *perf. c. s.:* כִּסָּהוּ

Num. 17, 7. וַתְּכַס כְּסָהוּ הֶעָנָן

3 *perf. c. s.:* וְכִסָּהוּ

Lev. 17, 13. וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר

3 *perf. c. s.:* כִּסָּמוֹ

Ex. 15, 10. נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם

3 *perf. fem.:* כִּסְּתָה

Gn. 38, 15. כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ

Lev. 13, 13. תְּכַס כָּסְתָה הַצָּרַעַת

Ps. 69, 8. כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי

Jer. 51, 51. כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנֵינוּ

3 *perf. fem.:* וְכִסְּתָה

Lev. 13, 12. וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת

Ez. 7, 18. וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת

3 *perf. f. c. s.:* כִּסָּתְנִי *p.*

Ps. 44, 16. וּבוּשַׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי

2 *perf.:* כִּסִּיתָ

Ps. 85, 3. כִּסִּיתָ כָל חַטָּאתָם

2 *perf.:* וְכִסִּיתָ

Dt. 23, 14. וְכִסִּית אֶת־צֹאָתֶךָ

1 *perf. c. suff.:* כִּסִּיתִיו

Ps. 104, 6. תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ

2 *perf. c. suff.:* וְכִסִּיתָנִי

Jes. 58, 7. כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ

1 *perf.:* כִּסִּיתִי

Job. 31, 33. אִם־כִּסִּיתִי כְאָדָם פִּשְׁעִי

Ps. 32, 5. וְעֲוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי

Ps. 40, 11. צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי

Ps. 143, 9. יְיָ אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי

1 *perf.:* כִּסִּתִּי

Ez. 31, 15. כִּסִּתִי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם

1 *perf.:* וְכִסִּיתִי

Ez. 32, 7. וְכִסִּיתִי בְכַבּוֹתֵךְ שָׁמָיִם

1 *perf. c. suff.:* כִּסִּיתִיךָ

Jes. 51, 16. וּבְצֵל יָדִי כִסִּיתִיךָ

3 *perf. pl.:* וְכָסוּ

Nu. 4, 5. וְכִסּוּ־בָהּ אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת

Nu. 4, 8. 11. וְכִסּוּ אֹתוֹ בִּמְכִסֵּה עוֹר

Nu. 4, 9. וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר

Num. 4, 12. וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה

3 *prf. pl. c. s.:* וְכִסּוּהָ

Ez. 26, 19. וְכִסּוּךְ הַמַּיִם הָרַבִּים

1 *perf.:* וְכִסִּינוּ

Gn. 37, 26. וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ

prt. constr.: מְכַסֵּה

Prv. 10, 18. מְכַסֶּה שִׂנְאָה שִׂפְתֵי־שָׁקֶר

Prv. 11, 13. וְנֶאֱמָן־רוּחַ מְכַסֵּה דָבָר

Prv. 17, 9. מְכַסֵּה־פָשַׁע

Prv. 28, 13. מְכַסֶּה פְשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ

part. c. h int.: הַמְכַסֶּה

Gn. 18, 17. הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם

part.: הַמְכַסֶּה

Ex. 29, 13. 22. הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב

Lev. 3, 3. 9. 14. 7, 4. הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה

Lev. 4, 8. הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל־הַקֶּרֶב

Ps. 147, 8. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים

part.: וְהַמְכַסֶּה

Lev. 9, 19. וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת

part. c. suff.: מְכַסֶּךָ

Ez. 27, 7. מָאיִרִי אֱלִישָׁה הָיָה מְכַסֶּךָ

part. pl. c. s.: וּמְכַסֶּיךָ

Jes. 14, 11. וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלַעָה

part. pl.: מְכַסִּים

Jes. 11, 9. כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים

pl. fem.: מְכַסּוֹת

Ez. 1, 11. מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיֹּתֵיהֶנָּה

Ez. 1, 23. לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת

Ez. 1, 23. מְכַסּוֹת לָהֵנָּה

inf. constr.: כַּסּוֹת

Mal. 2, 13. כְּסוֹת דִּמְעָה אֶת־מִזְבַּח

inf. constr.: לְכַסּוֹת

Ex. 28, 42. לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה

Num. 4, 15. לְכַסּוֹת אֶת הַקֹּדֶשׁ

1 Reg. 7, 18. לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת

1 Rg. 7, 41. 42. לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גְלֻלוֹת

2 Chr. 4, 12. 13. לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גְלֻלוֹת

Ps. 104, 9. בַּל־יָשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ

Ez. 24, 7. לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר

Ez. 38, 9. 16. כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ

Hos. 2, 11. לְכַסּוֹת אֶת־עֶרְוָתָהּ

inf. c. suff.: לְכַסֹּתוֹ

Ex. 26, 13. מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ

impf. pl. c. s.: יְכַסֻּנוּ

Hos. 10, 8. וְאָמְרוּ לֶהָרִים כַּסּוּנוּ

1 *imperf.:* אֲכַסֶּה

Jer. 46, 8. אֶעֱלֶה אֲכַסֶּה־אָרֶץ

1 *imperf.:* וַאֲכַסֶּה

Ez. 16, 8. וְאָכְסֶה עֶרְוָתֵךְ

3 *impf. c. suff.:* וַאֲכַסֶּנָּה

Ez. 16, 10. וָאֲכַסֵּךְ מַשִׁי

1 *impf. c. suff.:* אֲכַסֶּנּוּ

Ez. 32, 7. שָׁמַשׁ בֶּעָנָן אֲכַסֶּנּוּ

2 *imperf.:* תְּכַסֶּה

Dt. 13, 9. וְלֹא־תַכְסֶה עָלָיו

Dt. 22, 12. אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ

Ez. 12, 6. פָּנֶיךָ תְכַסֶּה

2 *impf. ap.:* תְּכַס

Neh. 3, 37. וְאַל־תְּכַס עַל־עֲוֹנָם

2 *impf. ap.:* וְתֻכַס

Ps. 44, 20. וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת

2 *impf. c. suff.:* וְתֻכַסֶּנָּה

Mich. 7, 10. וְתִכְסֶה בוּשָׁה

2 *fem.:* תְּכַסִּי

Job. 16, 18. אֶרֶץ אַל־תְּכַסִּי דָמִי

2 *fem. c. s.:* וַתְּכַסֶּיהָ

Ez. 16, 18. אֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ וַתְּכַסִּים

3 *imperf.:* יְכַסֶּה

Job. 9, 24. פְּנֵי־שֹׁפְטֶיהָ יְכַסֶּה

Job. 33, 17. וְגֵוָה מִגֶּבֶר יְכַסֶּה

Prv. 10, 6. 11. וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס

Jes. 6, 2. בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו

Jes. 6, 2. יְכַסֶּה רַגְלָיו

Jes. 60, 2. כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ

Ez. 18, 7. וְעֵרֹם יְכַסֶּה־בָגֶד

3 *impf. ap.:* וַיְכַס

Ex. 10, 15. וַיְכַס אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ

Ex. 24, 15. וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־הָהָר

Ex. 40, 34 וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

Num. 22, 11. וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ

Jon. 3, 6. וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֵפֶר

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּךָּ

Hab. 2, 17. חֲמַס לְבָנוֹן יְכַסֶּךָּ

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּךָ

Ez. 26, 10. יְכַסֶּךָ אַבְקַם

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּנּוּ

Ex. 21, 33. בּוֹר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ

Num. 9, 16. הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ

3 *impf. c. s.:* וַיְכַסֶּהוּ

Ex. 24, 16. וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים

Jos. 24, 7. אֶת־הַיָּם וַיְכַסֵּהוּ

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּנָּה

Ez. 30, 18. הִיא עָנָן יְכַסֶּנָּה

3 *impf. c. s.:* יְכַסֵּימוֹ Q'ri.

Ps. 140, 10. עָמָל שִׂפְתֵימוֹ יְכַסּוּמוֹ

3 *impf. fem.:* תְּכַסֶּה

Job. 21, 26. וְרִמָּה תְּכַסֶּה עֲלֵיהֶם

Prv. 10, 12. פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה

Prv. 26, 26. תְּכַסֶּה שִׂנְאָה בְמִשְׁאוֹן

Jes. 26, 21. וְלֹא־תְכַסֶּה עוֹד

3 *impf. fem.:* וַתְּכַס

Gn. 38, 14. וַתְּכַס בְּצָעִיף

Ex. 8, 2. וַתְּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ וַתְּכַס

Ex. 16, 13. וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס

Num. 16, 33. וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ

1 S. 19, 13. מְרַאֲשֹׁתָיו וַתְּכַס בַּבָּגֶד

Ps. 106, 17. וַתְּכַס עַל־עֲדַת אֲבִירָם

3 *impf. f. c. s.:* וַתְּכַסֵּנִי

Ps. 55, 6. וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת

3 *impf. f. c. s.:* וַתְּכַסֵּנוּ

Jer. 3, 25. וַתְּכַסֵּנוּ כְלִמָּתֵנוּ

3 *impf. f. c. s.:* תְּכַסֶּךָּ

Obad. 1, 10. תְּכַסְּךָ בוּשָׁה

2 *impf. f. c. s.:* תְּכַסֶּנָּךְ *p.*

Job. 22, 11. 38, 34 וּשְׁפַעַת־מַיִם תְּכַסֶּךָּ

3 *impf. c. s.:* תְּכַסֶּנּוּ

Jes. 60, 6. שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֶּךָּ

3 *imf. f. c. s.:* וְתַכְסֵהוּ

Jud. 4, 18. וְתַכְסֵהוּ בַּשְּׂמִיכָה

Jud. 4, 19. וַתְּשַׁקֵּהוּ וַתְּכַסֵּהוּ

3 *pl.:* יְכַסּוּ

Hab. 2, 14. כַּמַּיִם יְכַסּוּ עַל־יָם

3 *pl.:* וַיְכַסּוּ

Gn. 9, 23. וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם

Ex. 14, 28. וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב

וַיְכַסּוּ הַכְּרוּבִים עַל־

2 Chr. 5, 8. הָאָרוֹן

Ps. 106, 11. וַיְכַסּוּ־מַיִם צָרֵיהֶם

3 *pl. c. suff.:* וַיְכַסֻּהוּ

1 Reg. 1, 1. וַיְכַסֵּהוּ בַּבְּגָדִים

3 *pl. c. suff.:* וְכִסְּמוּ

Ex. 15, 5. תְּהֹמֹת יְכַסִּימוּ

Pu-al: כֻּסֶּה

3 *perf. pl.:* כֻּסּוּ

Ps. 80, 11. כָּסוּ הָרִים צִלָּהּ

Prv. 24, 31. כָּסוּ פָנָיו חֲרֻלִּים

part. pl.: מְכֻסִּים

1 Chr. 21, 16. וְזִקְנִים מְכֻסִּים בְּשָׂקִים

part. fem. pl.: מְכֻסּוֹת

Ez. 41, 16. וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת

3 *imperf.:* יְכֻסֶּה

Eccl. 6, 4. וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ יְכֻסֶּה

3 *pl.:* וַיְכֻסּוּ

Gn. 7, 19. וַיְכֻסּוּ כָּל־הֶהָרִים הַגְּבֹהִים

Gn. 7, 20. גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ הֶהָרִים

Hitpa-el: הִתְכַּסֶּה

part.: מִתְכַּסֶּה *masc.*

1 Rg. 11, 29. וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשִׂלְמָה

part. pl.: מִתְכַּסִּים

2 Reg. 19, 2. מִתְכַּסִּים בְּשָׂקִים

Jes. 37, 2. הַמִּתְכַּסִּים מִתְכַּסִּים בְּשָׂקִים

3 *imperf.:* וַיִּתְכַּס

2 Rg. 19, 1. וַיִּתְכַּס בְּשָׂק וַיָּבֹא בֵּית יְיָ

Jes. 37, 1. וַיִּתְכַּס בְּשָׂק

3 *impf. f.:* וַתִּתְכַּס *p.*

Gn. 24, 65. וַתִּקַּח הַצָּעִיף וַתִּתְכַּס

3 *impf. pl.:* יִתְכַּסּוּ

Jes. 59, 6. וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם

3 *impf. pl.:* וְיִתְכַּסּוּ

Jon. 3, 8. וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים

כְּסוּי

ע"ו וכסמן כְּסוּי, והמעכס לנכ כמכסס [דעקקע], ופ ככיס נכללנ [נעדעק-קוכנ], ווס כסמן הנעוליי וסמנקל.

n. m. (c. כְּסוּי), res, qua tegitur, tegmen, tegumentum. LXX. κάλυμμα (cujus nominis forma formae passivae hebraici respondet).

constr.: כְּסוּי

Num. 4, 6. 14. כְּסוּי עוֹר תָּחַשׁ

כְּסוּת

ע"כ, והמוכן כסוי והיכנך [דעקקע, נע-דעקקוכנ], ווס כנ7 נכללנ כסוי הנוף. נתקנוס כְּסוּי עזלסו. ועכין כסוס-עיכיס הכלון המכסס עיכיס על פנע, כמו כפיכ פכיס נקוכס, נהנמוך לכפיס פכיו.

n. f., tegmen, tegumentum, vestis; כְּסוּת עֵינַיִם, donum piaculare, quo efficitur, ut alter in illata injuria conniveat oculosque de ea dejiciat (syn. כֹּפֶר פָּנִים Gen. 32, 21.). LXX. περιβόλαιον, ἱματισμός, ἀμφιεννύναι; כ' פ', τιμὴ τοῦ προσώπου (comp. Iliad. I, 159.).

Gn. 20, 16. הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם

Job. 24, 7. וְאֵין כְּסוּת בַּקָּרָה

Job. 26, 6. וְאֵין כְּסוּת לַאֲבַדּוֹן

Job. 31, 19. וְאֵין כְּסוּת לָאֶבְיוֹן

cum suff.: כְּסוּתֶךָ

Dt. 22, 12. כַּנְפוֹת כְּסוּתֶךָ

cum suff.: כְּסוּתָהּ K'tib.

Ex. 22, 26. כִּי הִוא כְסוּתָה לְבַדָּהּ

cum suff.: כִּסֻּיָתָהּ

Ex. 21, 10. שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ

Digitized by Google

cum suff.: כְּסוּתָם
Jes. 50, 3. וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם

כֶּסֶת

ז׳ ע״פ הֶלֶת, קֶרֶת, מִן הָלָה, קָרָה, וּפ״כ הת׳ סִימָן נְקֵבִי, וְהַכְּנוּי כְּסָתוֹת, כְּמוֹ מִן לֶכֶת הֲלָכוֹת, נְקִיוּס הת׳ הַנְּקֵבִי. סְהַלְנָה מִכְסֶה וּמִכְנֶה [לַעֲנַף קַע], לְבֵן כְּמוֹ יָצוּעַ לוֹ מִצַּע [מִצַּלְמַעֲרֶ, מִפַּיְהַל].

n. f., ad s. f. הֶלֶת (הֶלָה), קֶרֶת (קָרָה), pl. כְּסָתוֹת הֲלָכוֹת, sicut servato *Tav* feminino, pulvinus, pulvinar, stragula. LXX. *προσκεφάλαια.*

pl.: כְּסָתוֹת
Ez. 13, 18. הוֹי לַמְאַרְוֹת כְּסָתוֹת

pl. c. suff.: כְּסָתוֹתֵיכֶן
Ez. 13, 20. הִנְנִי אֶל־כְּסָתוֹתֵיכֶם

מִכְסֶה

ז׳, הַמָּקוֹר כְּמוֹ סֹכֶל לוֹ מִנְיָן [לַעֲקַקַע], וּמִקְּמוֹנוֹ יְלוּפֵי.

n. m., tegmen, tectum. LXX. *κάλυμμα, ἐπικάλυμμα, κατακάλυμμα, στέγη, περιβόλαιον, διφθέρα.*

Ex. 26, 14. וְעָשִׂית מִכְסֶה לָאֹהֶל
Ex. 36, 19. וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל

constr.: מִכְסֵה
Gn. 8, 13. וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה
Ex. 39, 34 (bis). וְאֵת־מִכְסֵה עוֹרֹת
Ex. 40, 19. אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל
Num. 4, 10. אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחָשׁ

constr.: וּמִכְסֵה
Ex. 26, 14. וּמִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 36, 19. וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
Num. 4, 25. וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

constr.: בְּמִכְסֵה
Nu. 4, 8. 11. 12. בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ

cum suff.: מִכְסֵהוּ
Ex. 35, 11. אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ
Num. 3, 25. מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח
Nu. 4, 25. מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

מַכְסֶה

ז׳ נִיכּוּנִי סְכִנְד, וּסְמוּכָן כְּמוֹ [לַעֲקַקַע], וּמוֹס כְּמוֹ לְסִפִּיכָה, אוֹ כְּמוֹ כִּנְד וְכָסוֹת, וְלִפְעָמִים סִקְלֵב הַמִּכְסֶה סִפְּקִנֵּב נְקֵבָּץ סִיכְּסֶה נִכְלֵל.

n. m. part. piël., tegmen, veluti navis, stragula, vestis, saepe etiam de omento seu involucro reticulato intestinis obtento, gr. *τὸ ἐπίπλοον, ὁ ἐπίπλοος* (חֲחֵלֶב חַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב). LXX. *τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας.*

וְלַמַּכְסֶה
Jes. 23, 18. וְלִמְכַסֶּה עָתִיק

סוּת

v. s. r. סָרָה *p.* 757.

נֶסֶת

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

נֵסֶת

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

סָפַח

פְּעַל נוֹסַף, וַיִּקַּח וּמְקֻנוֹסָף, וּמְסוּמָן הִסְתַּךְ וְכָנוֹל [לְמַנְסַיְלֵעַן, וּוּעַנ-], וּמְקֻנִּית הִסְתַּם סָפֹחַ, וְדוֹמֶה לוֹ לְעִיל חָשַׁךְ נִקְרֵי חָסַךְ, וְכֵן לְמַעְלָה שָׁחַת לְקַח, וּמְנַחַ כְּתַם כְּמַכְוֵן נִסְפְּתִי עָרֵב, לֹא נִכְוֵי וּלְקַלְנִי וּנְרֵאכִי [l. *sec-are*, sl *siek*.]. נִתְנַגּוֹס הִפְעִיל נִסַּח לִכְוֹן.

érb. trans., desecare, abscindere, succidere, veluti herbas. Radix est סָחַ, lat. *sec-are*, slav. *siek*, unde et composita sunt חָסַךְ, חָסַךְ, שָׂחַף. LXX. *ἀνασκάπτειν, ῥίπτειν.*

part. pass. pl.: כְּסוּחִים
Jes. 33, 12. קוֹצִים כְּסוּחִים

part. fem.: כְּסוּחָה *sg.*
Ps. 80, 17. שְׂרֵפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה

כַּסּוּחָה

v. s. r. סָחָה *p.* 762.

כָּסַל

וֹ כָּסֶל, פְּעַל יָקֵר וּמְקֻנוֹדָ, וְלִכּוֹב כְּנָנוֹת, וּמְמֻנָּה כְּמוֹ כָּסֵל לְקַמֵּן, לְוֹעֵר רְסִיוֹן וְכִנֵּל-כֵּן וְלִילֵם [שְׁנַסְפָּ, שְׁוַעֲכֵן וִיִּן], וּמְקֻנוֹת וְסֵת גֵּ כְּנַסְתִּי עֵרֵב, וּמְכְסִיוֹן וְהִלְלוּל הִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹלוֹת [מְהֵלִיכָּ וִיִּן], וְכֵן הִסְתַּכֵּלְתִּי לְכָל שׁוֹל וְכִנֵּל כִּידוּעַ. כְּ כְּמוֹ כֵּסֶל לְקַמֵּן, עֵכִן קְצוֹר וּסְמוֹךְ יָקֵד וְקוֹוֵק [סַעֲרְכִיסְפֵּס, שְׁעַתֵּק וִיִּן], וּמוֹס קוֹוֵק הִמְתְּכִיס וְהִקְלִיס, וֹ כְּמוֹ תָּקוֹס. מְעֻכִּן קְצוֹר וְקוֹוֵק הִסְתַּכֵּל עַל סְנַעְקוֹן. עִי׳ קְקוֹר הִסְכֵּת קְקֵת כְּקַל. vel כֶּסֶל, *v. ἅπαξ λεγ.*, sicut כָּסַל, *vacillare, nutare, labare (labi), titubare*; languidum, inertem, imbecillem, debilem esse (arab. *kasila*), hinc: stupidum, stultum esse (syn. אָוַל, נָבַל). LXX. *εἶναι ἀνόητον;* 2) sicut כָּסַל (q. v.), connexum, arcte coagmentatum, compactum esse, de artuum compagibus, h. e. vulgari translatione, robustum esse. Indidem translatio fit ad spem vel ad fiduciam, quae כֶּסֶל (syn. תִּקְוָה) dicitur.

3 *impf. pl.:* וַיְכֻסָּלוּ *p.*
Jer. 10, 8. יִבְעֲרוּ וַיִּכָּסְלוּ

כֶּסֶל

ז׳ וּסְמוּכָן וֹ כְּמוֹ סִתָּן וּ קִלֵּן [לַעֲנַדַע], מִסְמְכוּן לְקַצֵּי עַל קְצוֹר וְקוֹוֵק, וֹ כְּמוֹ תָּקוֹס וּנְעִקוֹן, כְּהִסְתַּל יְדוּעַ, וֹ מְכְוֵן ק׳ עַל הִסְכֵּת שׁוֹלוֹת [עַהֲלֵהִייט], וְכֵן נִקְרֵי.

n. m., 1) stupor, stupiditas, a v. כָּסַל = כָּשַׁל. 2) lumbus, ilia; 3) spes, fiducia, a v. כָּסַל = כָּחַל. LXX. *ἀφροσύνη, ἄφρων; ἰσχύς, ψοά; ἐλπίς; ὀδός;* כְּסָלִים, *τὰ μηρία, μηρός; σκάνδαλον* (tanquam a v. כָּשַׁל).

Ps. 49, 14. זֶה דַּרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ
Eccl. 7, 25. וְלִדְעַת רֶשַׁע כְּסֶל

כִּסְלֵי *p.*
Job. 15, 27. וַיַּעַשׂ פִּימָה עַל־כִּסְלָי

cum suff.: כִּסְלִי
Job. 31, 24. אִם־שַׂמְתִּי חֹסֶב כִּסְלִי

cum suff.: בִּכְסִלְכֶם *p.*
Prv. 3, 26. כִּי־יְיָ יִהְיֶה בְּכִסְלֶךָ

cum suff.: כִּסְלוֹ
Job. 8, 14. אֲשֶׁר־יִקּוֹט כִּסְלוֹ

cum suff.: כִּסְלָם
Ps. 78, 7. וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם

pl.: הַכְּסָלִים
Lev. 3, 4. אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
10. 15. 4, 9. 7, 4.

pl. c. suff.: כִּסְלֵי
Ps. 38, 8. כִּסְלַי מָלְאוּ נְקֵלָה

כִּסְלָה

ז׳ נִמְכוּן כְּסֵל, וֹ עִקּוֹר וּנְעִקוֹן, וֹ לְוֹעֵג, וִידוּעַ מִסְתַּכֵּל.

n. f., 1) languor, stultitia; 2) spes, fiducia. LXX. *ἀφροσύνη, καρδία.*

לִכְסָלָה

Ps. 85, 9. וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה

cum suff.: כִּסְלָתָהּ *p.*
Job. 4, 6. הֲלֹא יִרְאָתְךָ כִּסְלָתֶךָ

כֶּסֶל

ז׳ וְהִלְיוֹן כִּנֵּל וּלְוֹיל כְּלוֹו וּפְתִי [מִסְתַּל, כִּשְׁכֵּר], וּמְקֻנוֹ שֶׁל מְרוּעַ יָדוּעַ מִהְפַּעֵל. וּמוֹס קוֹקְיֵי לְכוֹכַב גָּדוֹל, קְצֵר לְמַעַן ע׳ וְקִנִּיס שְׁרִיוֹן, וּמוֹס סִתְּנַק, לְהִסְתַּכְּנֵס כְּסִיל, וֹ״כ מוֹס קְצֵר נִצְרֵי גִּנְּזֵר [גְּבוֹר], לְוֹעֵר שְׁרִיוֹן. וּעִקַּר הִיסּוֹד שֶׁל הַזֶּה, שֶׁכֵּי שֶׁהִקְדְּמוּנִים כִּתְבוּ לְמִסְתַּכֵּל לוֹ בְּכִשְׁרוֹן, שֶׁהִקְרִיעַ גְּנוּר וְלִיל, וְכֵן סְכוֹכַב מוֹס לְגֶל סִיּוּנִים, וְהִקְרִיעַ כְּסִיל, עַל שֵׁרֵד נִקְּבָם, וְקִנּוּר שֶׁלּוֹ מוֹס סְכִנֵּל, וְדוֹק. לְמַעַן כִּ׳ יוֹכַח מוֹס כּוֹכַב גָּדוֹל נִקְרֵי נִצְרֵי סְתֵּילָ, וּוֹס סְכוֹכַב סְגוּדוֹל בְּמִשְׁוּעַ הַתֵּיכִי שֶׁל הַסְּפִינָה [קְאַכְּסוּם], וְיֵין כְּלֵכָם כְּמוֹתוֹ בְּעֵין זֶה.

n. m., languidus, stupidus, stultus, a v. כָּסֵל = כָּשֵׁל; hinc nomen sideris, quod *Graji Oriona* vocant, Arabes גְּבַּר (= גִּבּוֹר, syn. נֶפֶל, Trg. גִּיבָּרָא); Hebraei *k'sil*, h. e. peccatorem, rebellem, appellabant, tanquam esset *Nimrodi* simulacrum (נִמְרֹד, a v. מָרַד, cf. *Isaaki* ad Gen. X.). *Vincula* autem ejus sideris tanquam cingulo ejus herois efficiuntur. Targ. כְּסִיל, מְשֻׁכּוֹת כְּסִיל : תַּלְיָא, כְּסִילָא, אֲסָלֵי דְּעַגְדִין נְפָלָא. Syr. *ganboro*. *Abulwalid* sidus magnum in remigio navis australi intelligit, arab. *Suhail*, gr. *Κάνωπος*. *Isaaki et Ibn-Ezra* cor scorpionis hoc in sidere esse dicunt. Hieronymus: *Quodque sequitur, Oriona, qui Ebraice dicitur Chesil, Symm. absolute stellas, Theodotio interpretatus est vesperum. Ebraeus autem, qui nos in scripturis sanctis erudivit, interpretari putat splendorem et significari generaliter astra fulgentia.* LXX. 1) *μωρός, ἀνόητος, ἀπαίδευτος, ἀσύνετος; ἄφρων* (*ἀφροσύνη*), *ἀφρονέστατος; ἐνδεὴς φρενῶν; ἀσεβής, παράνομος; παρασκευάζειν.* 2) *Ὡρίων, ἕσπερος* (Theodot).

Joh. 9, 9. עֹשֶׂה עֹשׁ כְּסִיל וְכִימָה
Job. 38, 31. אִם־מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל תְּפַתֵּחַ
Ps. 49, 11. יַחַד כְּסִיל וּבְעֵר יֹאבֵדוּ
Prv. 10, 1. וּבֵן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ
Prv. 10, 18. וּמוֹצִיא דִּבָּה חוֹא כְּסִיל
Prv. 14, 7. לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל
Prv. 17, 10. מַהֻכּוֹת בְּכְסִיל מֵאָה
Prv. 17, 12. וְאַל־כְּסִיל בְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 17, 16. מְחִיר בְּיַד־כְּסִיל
Prv. 17, 21. יֹלֵד כְּסִיל לְתוּגָה לוֹ
Prv. 17, 24. וְעֵינֵי כְסִיל בְּקְצֵה־אֶרֶץ
Prv. 17, 25. כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 18, 2. לֹא־יַחְפֹּץ כְּסִיל בִּתְבוּנָה
Prv. 18, 6. שִׂפְתֵי כְסִיל יָבֹאוּ בְרִיב
Prv. 18, 7. פִּי כְסִיל מְחִתָּה־לוֹ
Prv. 19, 1. מִעְקָשׁ שְׂפָתַיִם וְהוּא כְסִיל
Prv. 19, 13. הַוּוֹת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 23, 9. בְּאָזְנֵי כְסִיל אַל־תְּדַבֵּר
Prv. 26, 4. אַל־תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 5. עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 6. שֹׁלֵחַ דְּבָרִים בְּיַד־כְּסִיל
Prv. 26, 10. וְשֹׂכֵר כְּסִיל
Prv. 26, 11. כְּסִיל שׁוֹנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 28, 26. בּוֹטֵחַ בְּלִבּוֹ חוּא כְסִיל
Prv. 29, 11. כָּל־רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל
Eccl. 5, 2. וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים
Eccl. 10, 2. וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ
Eccl. 10, 12. וְשִׂפְתוֹת כְּסִיל תְּבַלְּעֶנּוּ

וְכֶסֶל
Ps. 92, 7. וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת
Prv. 13, 16. וּכְסִיל יְפָרֵשׂ אִוֶּלֶת
Prv. 14, 16. וּכְסִיל מִתְעַבֵּר וּבוֹטֵחַ
Prv. 15, 20. וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ
Prv. 21, 20. וּכְסִיל אָדָם יְבַלְּעֶנּוּ
Eccl. 4, 13. מֶלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל
Am. 5, 8. עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל

הַכֶּסֶל
Eccl. 2, 15. כְּמִקְרֵה חַכְסִיל
Eccl. 2, 16. לְחָכָם עִם־הַכְּסִיל
Eccl. 2, 16. חֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל
Eccl. 4, 5. הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת־יָדָיו
Eccl. 6, 8. מַה יּוֹתֵר לֶחָכָם מִן־הַכְּסִיל
Eccl. 7, 6. כֵּן שְׂחֹק הַכְּסִיל

וְהַכְּסִיל
Eccl. 2, 14. וְחַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ חוֹלֵךְ

לִכְסִיל
Prv. 10, 23. כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל
Prv. 19, 10. לֹא־נָאוָה לִכְסִיל
Prv. 26, 1. כֵּן לֹא נָאוָה לִכְסִיל כָּבוֹד
Prv. 26, 8. כִּרְוֹתֵן לִכְסִיל כָּבוֹד
Prv. 26, 12. 29, 20. תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ

pl.: כְּסִילִים
Prv. 1, 32. וְשַׁלְוַת כְּסִילִים תְּאַבְּדֵם
Prv. 13, 19 וְתוֹעֲבַת כְּסִילִים סוּר מֵרָע
Prv. 13, 20. וְרֵעֵה כְסִילִים יֵרוֹעַ
Prv. 14, 8. וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה
Prv. 14, 24. אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת
Prv. 14, 33. וּבְקֶרֶב כְּסִילִים תִּוָּדַע
Prv. 15, 2. וּפִי כְסִילִים יַבִּיעַ אִוֶּלֶת
Prv. 15, 7. וְלֵב כְּסִילִים לֹא־כֵן
Prv. 15, 14. וּפִי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת
Prv. 19, 29. וּמְהֻלְּמוֹת לִגְוֵי כְסִילִים
Prv. 26, 3. וְשֵׁבֶט לִגְוֵי כְסִילִים
Prv. 26, 7. 9. וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים
Eccl. 7, 4. וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה
Eccl. 7, 5. מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים
Eccl. 7, 9. כִּי כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ

pl.: כְּסִילִים
Ps. 94, 8. וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ
Prv. 1, 22. וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ־דָעַת
Prv. 3, 35. וּכְסִילִים מֵרִים קָלוֹן
Prv. 8, 5. וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב

pl.: הַכְּסִילִים
Eccl. 4, 17. מִתֵּת חַכְּסִילִים זָבַח
Eccl. 10, 15. עָמֵל חַכְּסִילִים תִּיגָעֵנוּ

pl.: בַּכְּסִילִים
Eccl. 5, 3. כִּי אֵין חֵפֶץ בַּכְּסִילִים
Eccl. 9, 17. מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל בַּכְּסִילִים

pl. c. suff.: כְּסִילֵיהֶם
Jes. 13, 10. כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְסִילֵיהֶם

כְּסִילוּת

ז׳ וּשׁוּפְטַע, וּסְמוּכָן לוֹיוֹת [מִסְתַּכְּיִיע].

n. f. abstr., stultitia. LXX. *ἄφρων.*

Prv. 9, 13. אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה

כִּסְלָו

ע״פ וכ לְקַח לְקַח מְקֻנְעוֹן, וְכֵן הִסְתַּם נִסְפַּר הִסְתַּמּוּכִים לְיוֹכִים. וּמְקֻנְלְמוּת מִקְוֵר לַע, שֶׁמְּכוֹן הִסְתַּם עוֹד מְנֻכְּיִיכִי וּכְמוֹס כַּ [מוּיפַּיוּסְעַן, עְמְשַׁלְכִיפֵּעַן], וּפ״כ נְדוֹמֶס עַל בְּכִסְלָו, וּפ״כ כַּ נְגוֹר וּמוֹנֵס לְמִסְתַּכֵּיק, וּמְכוֹן הִסְוֵן כֵּיק הִסְלֵב, וּמְנֻמְלָ מוֹס כִּסְלָא, כַּ נְגוֹר עִקְּרֵי, וּפ״כ נְסוֹר מִקְוֵלִיוֹת עִבֵּר עַל לוֹנִיס, וּפ״כ נְסוֹר סַם הִקְדֵּם כְּמִסְתַּקְלִיס הִמְּקִיכִי, לְוֹעֵר

Digitized by Google

כיקוד שניתי סנהדרין, קשה כו טיט ועפר נגוד כיון, וכן נהרכני שם סקדש סיום [הַשַּׁלטנה], שעכין לניכיך טיט, וכן מַרְחֶשֶׁת יַם יַחַשׁ, עי' לקמן. וסתוכיים סניקו נוס סקום להסנדל, ולכני קדמי סקוק כיסן, ל"ר, ס"ין, סלול, לדל וכדומס.

n. pr. m. mensis noni, qui *Marcheshvan* (*Cheshvan*) sequitur, gr. *Χαοὰεῦ* (1 Mak. 1, 54.). Ad originem quod attinet, scito, verbum כָּסַל etiam vim cumulandi, coacervandi, exaggerandi ingenitam habere eaque vi aequale esse verbo כָּחַל, unde כֶּחֶל, h. e. cumulus humi aggeratae ad separandum, murus, maceria, *paries luteus*, gemar. כְּסָלָא, cumulus luti, congeries pulveris. Fortasse significatio pinguedinis a coacervando translata est. Hinc nomen mensis istius, utpote pluviosi, quia aquarum pluviarum copia coenum in plateis acervatur. Eodem modo Februarius germanice Hornung appellatur, a coeni acumulatione. Cf. אָב, בִּרְחֶשְׁוָן, אָדָר, אֱלוּל, אִיָּר, נִיסָן, סִיוָן, quae nomina ad unum omnia, a nemine hucusque explicata, hoc in opere illustrata invenies.

Neh. 1, 1. ויהי בחדש־כסלו

בְּכִסְלֵו

Zach. 7, 1. לחדש התשיעי בכסלו

כֶּסֶם

פעל כוזד ול"ע כ"ף נגור, וסמוכן כמו גֶּזֶם, לומר גויעת סזנליס [נעזערען], ומוכקו סיסוד של שעירים. עי' הסס. ולע שנקרנוס כיוצא, לו כְּסָתָא שנקרנס, נאר כְּסָתָא, מן כְּנַע כדומס לקל כָּסַם, לשר מנוס שנליס, וכן כיוני נסכוון סוס [κνήθ-ω], וק"כ סלקן מן כְּנָא.

vrb. trans. inus., sicut גָּזַם, tondere, veluti aristas (opp. גָּזַר in n. גִּזְרִים, q. v.).

inf. abs.: כָּסֹם

Ez. 44, 20. כסום יכסמו את־ראשיהם

3 *impf. pl.*: יִכְסְמוּ

Ez. 44, 20. יכסמו את־ראשיהם

כֶּסֶמֶת

ק"כ: והיכני כְּסָמִים, וסעשכ לדעת סנלון סעדים כְּרֶשֶׁת [נגרק ונעניני], ושוק סנקרק ספעלם, והנכ קְרֵי ענין כרייקס וגווס, ונקרק כן ע"ס שנליו כרקוק כסגוומוק. ולדעת סתקרנס כְּיוּחָא והיכני כְּנָחֵרִין, נסכוון שקטנו, והרד"ק כתב שמוק שקוירן כלעו ק"גלק.

n. f. (pl. כְּסָמִים), far, adoreum, ζέα (*triticum spelta Linn.*). Halicarnasseus: τοῦ φαῤῥός, ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ζέαν. Vernacule: *Spelt* (gall. *speltre*, *espeautre*, hisp. *spelta*, *pirra*, *farra*, *alga* apud Insubres). Saadia Fajumi interpretatur כִּרְשַׁנָּה (arab. *kirsanat-on*). Targ. *m.* כִּינְיָא, *f.* כִּינְיָתָא (pl. כִּנְיָתִין), a v. כִּנְיָא (= כֶּסֶם, gr. *κνήθ-ειον*), sicut כֶּסֶמֶת, propter aristas, quae *tonsae* videntur. Qimchi: שיבולת. LXX. ζέα, ὄλυρα.

וְכֻסֶּמֶת

Jea. 28, 25. וכסמת גבלתו

וְדַכֻּסֶּמֶת

Ex. 9, 32. והחטה והכסמת לא נכו

וְכַסְּמִים

Ez. 4, 9. ודחן וכסמים

כָּסַס

לומר כָּס, פעל כוזד והעתיד יָכֹס, והמוכן מכיס ומקיכס [נַסְהַלטן], וסגר לל המפוכיים מדכר סהמכן נעזל לנזוכות, ומוד לל נקו לל מקריו. קולם לע, שסעזל כָּס נמכוון לממו סכיכ והקמך [שַׁנזכ־יל־דן], ומוס סהזעל על סהנגל [שַׁנגרשַׁנגן], וכן סתמנות והסהמן לקל סָפַר וכדומס, ולקמ כזעז כמכוון ג"כ נזעתי עיב [s. *ças*, *kshi*], ומוד נמכוון לקתי נקרנוס, וגס סהזעל על סקריפס וכקון. ומוד גס סכנד בַּסְּפָס.

h. e. כָּסַס, *v. trans.* (impf. יִכְסֹס), desecare, abscindere, hinc definire, computare, numerare (syn. סָפַר, eadem metaphora), sanscr. *ças*, *kshi*. Targ. כְּסָסָא, vi primaria, metaphorice vi detrahendi, conviciandi, *Pa.* כְּסַכְּסָ. LXX. *συναριθμεῖν*.

2 *impf. pl.*: תִּכְלְסוּ

Ex. 12, 4. תכסו על־השה

מִכְסָה

ק"ע מ"ר מָכָר, והמוכן מכין ומקפר, לקדים מוגלים [נַזְהַל], ומכן נהזעל [שַׁנגנזע], מכין דכר למס [שַׁנגנזע], כמו מעבר, לכן המעבר מוגבל תדיר, ווס מכין מוגבל, סנמזס כפי קוק סהלך, ולוק.

n. m., ad s. f. מָכָר, numerus definitus, summa, pretium, vectigal, tributum (syn. מַשָּׂא), arab. *maksoon*, aram. מַכְסָא. LXX. τέλος.

Num. 31, 28. והרמת מכס ליי

Num. 31, 41. מכס תרומת יי

הַמֶּכֶס

Nu. 31, 37. ויהי המכס ליי מן־הצאן

cum suff.: וּמִכְסָם

Num. 31, 38. 39. 40. ומכסם ליי

נָכְסָה

ק"כ גויר מָכָס, והמוכן מכין ומקפר מס [נַזְהַל, שַׁנכ־], ומוס מקיר לדבר מס, וככון סהזעל. ולע זמן מָכָס נגרק הפעל מָכָס, ומוס מוכס.

n. f. (a m. מֶכֶס), numerus, pretium (*mercipretium*), unde gem. denom. מָכַס, prt. מוֹכֵס, τελωνός (Zöllner). LXX. ἀριθμός, τέλος.

constr.: מִכְסַת

Lev. 27, 23. את מכסת הערכ

constr.: בְּמִכְסַת

Ex. 12, 4. במכסת נפשת

כָּסַת

פעל כוזד, והעתיד יִכְסֹת, והמוכן כלכן ויקיכס [ווי"ס, נלַזְהַס יי"ן], ומוס סהזעל על הפעלפות ותקוקס, וכנפעל שכוזכ, וכי ג"כ כוזג שסקעלות כלכן ויקידס, וכן חִבְּרִין נגרק, חֵיר נקרק. נקרנוס ידוע כָּסַת, אַכְסַת, אִתְכַּסַּת, ונגרק אִכְסִיתָ.

vrb. trans. (impf. יִכְסֹת), album, pallidum esse, pallere, expallescere, vehementissimo desiderio, alicujus rei desiderio flagrare, teneri. *Ni.* expallescere prae pudore, pudefieri (syn. בּוּשׁ, חָיַר, gemar. חִבְּרִין, pudefacere). LXX. *μὴ ἀποποιεῖσθαι*, ἕτοιμος; *Ni.* ἐπιποθῶν, ἐπιθυμεῖν; נִכְסַת, ἐπιθυμία; *part.* ἀπαίδευτος.

2 *imperf.*: תִּכְסֹת

Job. 14, 15. למעשה ידיך תכסת

3 *imperf.*: יִכְסֹת

Ps. 17, 12. כאריה יכסוף לטרף

Nif-al: נִכְסַת

3 *perf. fem.*: נִכְסְפָה

Ps. 84, 3. נכספה וגם־כלתה נפשי

2 *perf.*: נָכְסַפְתָּה

Gn. 31, 30. נכספתה לבית אביך

part.: נִכְסָת

Zeph. 2, 1. הגוי לא נכסת

inf. abs.: נִכְסֹת

Gn. 31, 30. כי־נכסף נכספתה

כֶּסֶת

ק"ע וכלון מקכ לנגס, וקק ידועס [וילנגר], ווסכ סהזעל לקר, וכן שס מכסף נזעתי מעבע מלנע סלונן. סהזעל על כסף נכלל ידוע, והכנוי מעטנעות לקדות. נגרק סוס כֶּסֶת עוסס לו סוקר כסף, ומעכין נוסס נגוזות סיכנס שס.

n. m., metallum album h. e. argentum (זָהָב, tropo alio), ἄργυρος (ἀργός), deinde de siclis argenteis, veluti אֶלֶף כֶּסֶת (omisso שֶׁקֶל), et de pecunia quavis; pl. de nummis. LXX. ἄργυρος (ἀργύρεος, ἀργύριος), ἀργύριον; σίκλος, δίδραχμον, χρῆμα, τιμή, σάρδιον; חֶמְשֵׁי כֶסֶת, צְפוּי כֶּסֶת, כֶּסֶת, מִקְנַת כֶּסֶת, περιαργυροῦν; ἀργυρώνητος.

כֶּסֶת *p.* כֶּסֶת

Gn. 17, 12. 27. יליד בית ומקנת־כסת

Gn. 20, 16. נתתי אלף כסף לאחיך

Gn. 23, 13. נתתי כסף השדה

Gn. 23, 15. ארבע מאת שקל־כסף

Gn. 23, 16. שקל כסף

Gn. 24, 53. ויוצא העבד כלי־כסף לישמעאלים בעשרים כסף

Gn. 37, 28.

Gn. 43, 15. ומשנה־כסף לקחו בידם

Gn. 43, 21. והנה כסף־איש

Gn. 44, 1. ושים כסף־איש

Gn. 44, 2. ואת כסף שברו

Gn. 44, 8. הן כסף אשר מצאנו

Gn. 44, 8. כסף או זהב

Gn. 45, 22. שלש מאות כסף

Gn. 47, 15. כי אפס כסף

Gn. 47, 16. אם־אפס כסף

Ex. 3, 22. 12, 35. כלי־כסף וכלי זהב

Ex. 11, 2. כלי־כסף וכלי זהב

Ex. 12, 44. עבד איש מקנת־כסף

Ex. 20, 23. אלהי כסף ואלהי זהב

Ex. 21, 11. ויצאו חנם אין כסף

Ex. 21, 32. כסף שלשים שקלים

Ex. 21, 34. כסף ישיב לבעליו

Ex. 22, 6. כסף או־כלים לשמר

Ex. 22, 16. כסף ישקל כמהר

Ex. 22, 24. אם כסף תלוה

Ex. 26, 19. 36, 24. וארבעים אדני־כסף

Ex. 26, 21. 36, 26. וארבעים אדניהם כסף

Ex. 26, 25. 36, 30. ואדניהם כסף

Ex. 26, 32. על־ארבעה אדני־כסף

Ex. 27, 10. 11. וחשקיהם כסף

Ex. 27, 17. מחשקים כסף

Ex. 27, 17. ויהם כסף

Ex. 30, 16. ולקחת את־כסף הכפרים

Ex. 35, 24. כל־מרים תרומת כסף

Ex. 36, 36. ארבעת אדני־כסף

Ex. 38, 10. 11. וחשקיהם כסף

Ex. 38, 12. וחשוקיהם כסף

Ex. 38, 17. וחשקיהם כסף

Ex. 38, 17. וצפוי ראשיהם כסף

Ex. 38, 17. והם מחשקים כסף

Ex. 38, 19. וויהם כסף

Ex. 38, 19. וחשקיהם כסף

Lev. 5, 15. בערכך כסף־שקלים

Lev. 25, 50. והיה כסף ממכרו

Lev. 27, 3. חמשים שקל כסף

Lev. 27, 6. חמשה שקלים כסף

Lev. 27, 6. שלשת שקלים כסף

Lev. 27, 15. 19. חמישית כסף־ערכך

Lev. 27, 16. בחמשים שקל כסף

Num. 3, 49. את כסף הפדיים

Num. 3, 51. את־כסף הפדים

Num. 7, 13. קערת־כסף

Num. 7, 13. מזרק אחד כסף

19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.

Num. 7, 84. קערת כסף

Num. 7, 84. מזרקי־כסף

Num. 7, 85. הקערה האחת כסף

Num. 7, 85. כל כסף הכלים

Num. 10, 2. שתי חצוצרת כסף

Num. 18, 16. בערכך כסף

Num. 22, 18. 24, 13. מלא ביתו כסף וזהב

Dt. 7, 25. לא־תחמד כסף וזהב

Dt. 22, 19. וענשו אתו מאה כסף

Dt. 22, 29. לאבי הנער חמשים כסף

Dt. 23, 20. נשך כסף נשך אכל

Dt. 29, 16. כסף וזהב עצר עמהם

Jos. 6, 19. וכל־כסף וזהב

Jos. 7, 21. ומאתים שקלים כסף

Jud. 5, 19. בצע כסף לא לקחו

Jud. 9, 4. ויתנו־לו שבעים כסף

Jud. 16, 5. אלף ומאה כסף

Jud. 17, 4. מאתים כסף

Jud. 17, 10. עשרת כסף לימים

1 S. 2, 36. לאגורת כסף וככר־לחם

1 Sam. 9, 8. רבע שקל כסף

2 Sam. 8, 10. ובידד היו כלי־כסף

2 Sam. 18, 11. עשרה כסף וחגרה

2 S. 18, 12. שקל על־כפי אלף כסף

2 Sam. 21, 4. אין־לי כסף וזהב

1 Reg. 10, 21. אין כסף לא נחשב

1 Reg. 10, 25. כלי־כסף וכלי זהב

1 Reg. 10, 29. בשש מאות כסף

1 Reg. 15, 15. כסף וזהב וכלים

1 Reg. 15, 19. שחד כסף וזהב

1 Reg. 16, 24. בככרים כסף

1 Rg. 20, 39. או ככר־כסף תשקול

1 Reg. 21, 2. כסף מחיר זה

2 Rg. 5, 22. תנה־נא להם ככר־כסף

2 Rg. 5, 23. ויצר ככרים כסף

2 Reg. 6, 25. בשמנים כסף

2 Reg. 6, 25. בחמשה כסף

2 Rg. 7, 8. וישאו משם כסף וזהב

2 Reg. 12, 5. כל כסף תקדשים

2 Reg. 12, 5. כסף עובר איש כסף

2 Rg. 12, 5. נפשות ערכו כל־כסף

2 Reg. 12, 8. אל־תקחו־כסף

2 Reg. 12, 9. לבלתי קחת־כסף

2 Reg. 12, 14. ספות כסף

2 Rg. 12, 14. וכלי־כסף מן־הכסף

2 Reg. 12, 17. כסף אשם

2 Reg. 15, 19. אלף ככר־כסף

2 Reg. 15, 20. כסף לאיש אחד

2 Rg. 18, 14. שלש מאות ככר־כסף

2 Reg. 23, 33. מאה ככר־כסף

2 Reg. 25, 15. ואשר־כסף כסף

1 Chr. 19, 6. אלף ככר־כסף

1 Chr. 29, 4. ושבעת אלפים ככר־כסף

2 Chr. 1, 17. מרכבה בשש מאות כסף

2 Chr. 9, 20. אין כסף נחשב בימי

2 Chr. 9, 24. כלי כסף וכלי זהב

2 Chr. 15, 18. כסף וזהב וכלים

2 Chr. 16, 2. ויצא אסא כסף וזהב

2 Chr. 16, 3. שלחתי לך כסף וזהב

2 Chr. 24, 5. וקבצו מכל־ישראל כסף

2 Chr. 24, 11. ויאספו כסף לרב

2 Chr. 25, 6. במאה ככר כסף

Digitized by Google

מאה ככר־כסף 2 Chr. 27,5. 36, 3.
בכלי־כסף בזהב Esr. 1, 6.
אגרטלי־כסף אלף Esr. 1, 9.
כפורי כסף משנים Esr. 1, 10.
ויתנו־כסף לחצבים Esr. 3, 7.
ואשקלה על־ידם כסף Esr. 8, 26.
וכלי־כסף מאה Esr. 8, 26.
לויתי כסף למדת המלך Neh. 5, 4.
נשים בהם כסף ודגן Neh. 5, 10.
כסף־שקלים ארבעים Neh. 5, 15.
על־גלילי כסף Esth. 1, 6.
ועשרת אלפים ככר־כסף Esth. 3, 9.
הממלאים בתיהם כסף Job. 3, 14.
אם־יצבר כעפר כסף Job. 27, 16.
ולא ישקל כסף מחירה Job. 28, 15.
אם־כחה אכלתי בלי־כסף Job. 31, 39
כסף צרוף בעליל לארץ Ps. 12, 7.
צרפתנו כצרף־כסף Ps. 66, 10.
מתרפס ברצי־כסף Ps. 68, 31.
עצביהם כסף וזהב Ps. 115, 4.
עצבי הגוים כסף וזהב Ps. 135, 15.
כי טוב סחרה מסחר־כסף Prv. 3, 14.
קחו־מוסרי ואל־כסף Prv. 8, 10.
כסף נבחר לשון צדיק Prv. 10, 20.
כסף סיגים מצפה Prv. 26, 23.
כנסתי לי גם־כסף וזהב Eccl. 2, 8.
אהב כסף לא־ישבע כסף Eccl. 5, 9.
עמודיו עשה כסף Cant. 3, 10.
נבנה עליה מירת כסף Cant. 8, 9.
יביא בפריו אלף כסף Cant. 8, 11.
ותמלא ארצו כסף Jes. 2, 7.
אלף גפן באלף כסף Jes. 7, 23.
אשר־כסף לא יחשבו Jes. 13, 17.
ורתקות כסף צורף Jes. 40, 19.
ואשר אין־לו כסף Jes. 55, 1.
ולכו שברו בלוא־כסף Jes. 55, 1.
למה תשקלו־כסף Jes. 55, 2.
ותחת הברזל אביא כסף Jes. 60, 17.
כסף נמאס קראו להם Jer. 6, 30.
כסף מרקע Jer. 10, 9.
ואשר־כסף כסף Jer. 52, 19.
כור סגים כסף היו Ez. 22, 18.
קבצת כסף ונחשת Ez. 22, 20.
כהתוך כסף בתוך כור Ez. 22, 22.
לשאת כסף וזהב Ez. 38, 13.
כסף וזהב בשבי יבא Dan. 11, 8.
בחמשה עשר כסף Hos. 3, 2.
בזו כסף Nah. 2, 10.
כל־נסיליו כסף Zeph. 1, 11.
ולקחת כסף־וזהב Zach. 6, 11.
ותצבר־כסף כעפר Zach. 9, 3.
את־שכרי שלשים כסף Zach. 11, 12.
מצרף ומטהר כסף Mal. 3, 3.

וָכֶסֶת

צאן ובקר וכסף וזהב Gn. 24, 35.
וכסף משנה Gn. 43, 12.
וכסף אחר הורדנו Gn. 43, 22.
וכסף פקודי העדה Ex. 38, 25.
וכסף־וזהב ירבה־לך Dt. 8, 13.
וכסף וזהב לא ירבה־לו Dt. 17, 17.
וכסף חמאות 2 Reg. 12, 17.
וכסף אלף אלפים ככרים 1Chr. 22, 14.
וכסף לשלחנות הכסף 1 Chr. 28, 16.
וכסף ככרים עשרת אלפים 1Chr. 29, 7
מנחת וכסף משא 2 Chr. 17, 11.
וכסף מנים חמשת אלפים Esr. 2, 69.
וכסף מנים אלפים Neh. 7, 71. 72.
וכסף תועפות לך Job. 22, 25.
וכסף נקי יחלק Job. 27, 17.
וכסף בקנה ישקלו Jes. 46, 6.
וכסף חרביתי לה Hos. 2, 10.

וָכֶסֶת

זהב וכסף ונחשת Ex. 25, 3. 35, 5.
נשאת זהב וכסף 1 Reg. 10, 22.
וכל כלי זהב וכסף 1 Chr. 18, 10.
מביאים זהב וכסף 2 Chr. 9, 14.
נשאות זהב וכסף 2 Chr. 9, 21.
מטות ׀ זהב וכסף Esth. 1, 6.
ותעדי זהב וכסף Ez. 16, 13.
ותעש זהב וכסף Ez. 28, 4.
זהב וכסף Hab. 2, 19.
זהב וכסף ובגדים Zach. 14, 14.

וָכֶסֶת *p.*

יש־לי סגלה זהב וכסף 1 Chr. 29, 3.
וכלי זהב וכסף 2 Chr. 24, 14.
מאלפי זהב וכסף Ps. 119, 72.

הַכֶּסֶת

את־הכסף אשר דבר Gn. 23, 16.
ואת־הכסף המושב Gn. 43, 12.
על־דבר הכסף השב Gn. 43, 18.
ואת־גביעי גביע הכסף Gn. 44, 2.
וילקט יוסף את־כל־הכסף Gn. 47, 14
את־הכסף ביתה פרעה Gn. 47, 14.
ויתם הכסף Gn. 47, 15.
כי אם־תם הכסף Gn. 47, 18.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
והשב־לו הכהן את־הכסף Lev. 27, 18
ונתתה הכסף לאחרן Num. 3, 48.
וצרת הכסף בידך Dt. 14, 25.
ונתתה הכסף בכל Dt. 14, 26.
רק ׀ הכסף והזהב Jos. 6, 24.
ואת־הכסף ואת־האדרת Jos. 7, 24.
ויעלו הכסף בידם Jud. 16, 18.
אלף ומאה הכסף Jud. 17, 2.
הטה־הכסף אתי Jud. 17, 2.
אלף־ומאה הכסף Jud. 17, 3.
הקדשתי את־הכסף Jud. 17, 3.
וישב את־הכסף לאמו Jud. 17, 4.
עם־הכסף והזהב 2 Sam. 8, 11.
את־הכסף ואת הזהב 1 Rg. 7, 51.
את־הכסף בירושלם 1 Rg. 10, 27.
את־כל־הכסף והזהב 1 Rg. 15, 18.
הצת לקחת את־הכסף 2 Rg. 5, 26.
את־כל־הכסף המובא 2 Rg. 12, 10.
כי־רב הכסף 2 Reg. 12, 11.
וימנו את־הכסף 2 Reg. 12, 11.
את־הכסף המתכן 2 Reg. 12, 12.
הכסף המובא בית־יי 2 Rg. 12, 14.
אשר יתנו את־הכסף 2 Rg. 12, 16.
את־הכסף על־ישראל 2 Rg. 15, 20.
ויקח אחז את־הכסף 2 Rg. 16, 8.
ויתן חזקיה את כל־הכסף 2 Rg. 18, 15
את־הכסף ואת־הזהב 2 Rg. 20, 13.
ויתם את־הכסף המובא 2 Rg. 22, 4.
הכסף הנתן על־ידם 2 Reg. 22, 7.
את־הכסף הנמצא 2 Reg. 22, 9.
לתת את־הכסף 2 Reg. 23, 35.
נגש את־הכסף 2 Reg. 23, 35.
עם־הכסף והזהב 1 Chr. 18, 11.
לכל כלי הכסף במשקל 1 Chr. 28, 14.
ולמנורות הכסף במשקל 1 Chr. 28, 15.
ולכפורי הכסף במשקל 1 Chr. 28, 17.
את־הכסף ואת־הזהב 2 Chr. 1, 15.
ואת־הכסף ואת זהב 2 Chr. 5, 1.
את־הכסף בירושלם 2 Chr. 9, 27.
וכראותם כי־רב הכסף 2 Chr. 24, 11.
את־שאר הכסף 2 Chr. 24, 14.
את־הכסף המובא 2 Chr. 34, 9. 14.
את־הכסף הנמצא 2 Chr. 34, 14.
ואשקולה להם את־הכסף Esr. 8, 25.
משקל הכסף והזהב Esr. 8, 30.
נשקל הכסף והזהב Esr. 8, 33.
ומאת הכסף והדגן Neh. 5, 11.
הכסף נתון לך Esth. 3, 11.
ואת־פרשת הכסף Esth. 4, 7.
צרור הכסף לקח בידו Prv. 7, 20.
לא־ירחק חבל הכסף Eccl. 12, 6.
את־הכסף ואת־החזהב Jes. 39, 2.
ואשקלה־לו את־הכסף Jer. 32, 9.
ואשקל הכסף Jer. 32, 10.
לי הכסף ולי החזהב Hag. 2, 8.
ואקחה שלשים הכסף Zach. 11, 13.
כצרף את־הכסף Zach. 13, 9.

הַכֶּסֶת *p.*

לקה את־הכסף Num. 3, 50.
אך את־החזהב ואת־הכסף Nu. 31, 22.
לשלחנות הכסף 1 Chr. 28, 16.
בצל החכמה בצל הכסף Eccl. 7, 12.
עם נקודות הכסף Cant. 1, 11.
ועשרה הכסף Jer. 32. 9.

וְהַכֶּסֶת

והכסף תותיה Jos. 7, 22.
והכסף והזהב 2 Reg. 14, 14.
והכסף והזהב נתן 2 Reg. 23, 35.
והכסף לכסף 1 Chr. 29, 2.
וכל־החזהב והכסף 2 Chr. 25, 24.
והכסף והזהב מדבת Esr. 8, 28.
והכסף יענה את־הכל Eccl. 10, 19.
במכמני הזהב והכסף Dan. 11, 43.

בְּכֶסֶת

בכסף מלא יתננה לי Gn. 23, 9.
בכסף ובזהב ובנחשת Jos. 22, 8.
בכסף שקלים חמשים 2 S. 24, 24.
תנה־לי את־כרמך בכסף 1 Rg. 21, 6.
אשר מאן לתת־לך בכסף 1 Rg. 21, 15.
בכסף מלא תנתן לי 1 Chr. 21, 22.
קנה אקנה בכסף מלא 1 Chr. 21, 24.
בכסף ובזהב וברכוש Esr. 1, 4.
ויוציאם בכסף וזהב Ps. 105, 37.
ולא בכסף תגאלו Jes. 52, 3.
בכסף ובזהב ייפהר Jer. 10, 4.
מימיני בכסף שתיתי Thr. 5, 4.
בכסף ברזל Ez. 27, 12.
ונביאיה בכסף יקסמו Mich. 3, 11.

בְּכֶסֶת *p.*

צרפתיך ולא בכסף Jes. 48, 10.

וּבְכֶסֶת

בזהב ובכסף ובאבן Dan. 11, 38.

בַּכֶּסֶת

במקנה בכסף ובזהב Gn. 13, 2.
בכסף ואכלתם Dt. 2, 6.
בכסף ושתיתם Dt. 2, 6.
אכל בכסף תשברני Dt. 2, 28.
ומים בכסף תתן־לי Dt. 2, 28.
כנפי יונה נחפה בכסף Ps. 68, 14.
לא־קנית לי בכסף Jes. 43, 24.
קח־לך השדה בכסף Jer. 32, 25.
שדות בכסף יקנו Jer. 32, 44.
על־מכרם בכסף צדיק Am. 2, 6.
לקנות בכסף דלים Am. 8, 6.

בַּכֶּסֶת *p.*

ונתת בכסף Dt. 14, 25.
לא־תמכרנה בכסף Dt. 21, 14.

וּבְכֶסֶת

בזהב ובכסף Ex. 31, 4. 35, 32.
לעשות בזהב ובכסף 2 Chr. 2, 6. 13.

בַּכֶּסֶת *p.*

אם־תבקשנה ככסף Prv. 2, 4.

וְכַכֶּסֶת *p.*

כזהב וככסף Mal. 3, 3.

לְכֶסֶת

לכסף ולזהב ולמגדנות 2 Chr. 21, 3.
לכסף ולזהב ולאבן 2 Chr. 32, 27.

לַכֶּסֶת

לזהב לכסף ולנחשת 1 Chr. 22, 16.
והכסף לכסף 1 Chr. 29, 2.
ולכסף לכסף 1 Chr. 29, 5.
כי יש לכסף מוצא Job. 28, 1.
מצרף לכסף Prv. 17, 3. 27, 21.

וְלַכֶּסֶת

ולכסף לכסף 1 Chr. 29, 5.
כל־כלים לזהב ולכסף Esr. 1, 11.

מִכֶּסֶת

מכסף מקנתו Lev. 25, 51.
ותבואתי מכסף נבחר Prv. 8, 19.
מכסף ומזהב חן טוב Prv. 22, 1.

מִכֶּסֶת *p.*

נבחר מכסף Prv. 16, 16.
הגו סיגים מכסף Prv. 25, 4.

cum suff.: כַּסְפִּי

חושב כספי Gn. 42, 28.
כספי וזהבי לקחתם Joel 4, 5.

cum suff.: וְלִכַסְפִּי

ולכספי ולזהבי 1 Reg. 20, 7.

cum suff.: וּמִכַּסְפִּי

מזהבי ומכספי Ez. 16, 17.

cum suff.: כַּסְפֵּנוּ

גם־אכול אכל־כספנו Gn. 31, 15.
כספנו במשקלו Gn. 43, 21.
מי־שם כספנו Gn. 43, 22.

cum suff.: כַּסְפֶּךָ

את־כספך לא־תתן Lev. 25, 37.
כספך והזהב לי־הוא 1 Rg. 20, 3.
כספך והזהב ונשיך 1 Reg. 20, 5.

cum suff.: כַּסְפֵּךְ

כספך חית לסגים Jes. 1, 22.

cum suff.: כַּסְפּוֹ *p.*

ילד ביתך ומקנת כספך Gn. 17, 13.
צעורי פסילי כספך Jes. 30, 22.

cum suff.: כַּסְפָּם

כספכם בא אלי Gn. 43, 23.

cum suff.: כַּסְפִּי

ואת כל־מקנת כספי Gn. 17, 23.
ויירא את־כספי Gn. 42, 27.
צרור־כספי בשקו Gn. 42, 35.
לא יקם כי כספו הוא Ex. 21, 21.
וחצו את־כספי Ex. 21, 35.
כי־יקרה נפש קנין כספי Lev. 22, 11.
כספי לא־נתן בנשך Ps. 15, 5.
אלילי כספי Jes. 2, 20. 31, 7.

cum suff.: כַּסְפָּם

כספם וזהבם Jes. 60, 9.
כספם בחוצות Ez. 7, 19.
כספם וזהבם Ez. 7, 19.
כספם וזהבם עשו לתם Hos. 8, 4.
גם־כספם גם־זהבם Zeph. 1, 18.

cum suff.: לְכַסְפָּם

מחמד לכספם Hos. 9, 6.

cum suff.: מְכַסְפָּם

מכספם בתבונם עצבים Hos. 13, 2.

cum suff.: כַּסְפֵּיהֶם

ולהשיב כספיהם Gn. 42, 25.
צרורות כספיהם Gn. 42, 35.

כֶּסֶת

כלכיי כמו כֶּסֶת נענני, ופילופס כַּסְפָּא.

n. m. aram., argentum, pecunia. LXX. ἄργυρος (*ἀργύριος*).

definit.: כַּסְפָּא

Dan. 2, 32. ודרעוהי די כסף
Esr. 7, 15. ולהיבלא כסף ודהב
Esr. 7, 16. וכל כסף ודהב
Esr. 7, 22. עד־כסף ככרין מאה
Dan. 2, 35. 45. נחשא כספא ודחבא
Dan. 5, 23. ולאלהי כספא ודחבא
Esr. 7, 18. בשאר כספא ודהבא

definit.: וְכַסְפָּא

Dan. 5, 2. למאני דהבא וכספא
Dan. 5, 4. לאלהי דהבא וכספא
Esr. 5, 14. 6, 5. די דהבא וכספא

definit.: בְּכַסְפָּא

Esr. 7, 17. תקנא בכספא דנה

כְּעַן כְּעֵנֵת

v. concord. partit.

כָּעַס

פעל נוסד נקעלות, ופתפול פיון פעיס וסיגו סלג כלוף וסקעורפות וכנרסות [נעוועגע, קויפנערענע, -ריימע ויין], ופ"כ סקען כָּעַס, וכן חֵמָה לעיל. ופוס סנוסד, שמוע כזעל, על הקניפס וסכעסס, וכן סלוף סכזעל

כָּעַס

פעל קל ופיל, ופעל קפף לקמן, פס קדמים עם ששי ערב, ופעמים הפקל והשווי ע' לעיל ככף חוש.

v. intr., commotum, concitatum esse; radix est enim כָּעַס (כָּעַם) = חָשׁ, q. v. Hinc *Pi. Hi.* trans. irritare, ad iram vel indignationem concitare (syn., eadem translatione, קָצַף, חָצַף). LXX. ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, μερμηρίζειν, θλίψις; כָּעַס, חִכְעִיס, παροργίζειν; πικραίνειν, παραπικραίνειν, παροξύνειν, ἀθυμοῦν.

3 *perf.*: וְכָעַס
Eccl. 5, 16. וכעס חרבה

3 *perf.*: וְכָעֲסוּ *p.*
Ps. 112, 10. רשע יראה וכעס

inf. constr.: לְכָעֵס
Eccl. 7, 9. ברוחך לכעס

1 *imperf.*: אֶכְעַס
Ez. 16, 42. ושקטתי ולא אכעס עוד

3 *imperf.*: וַיַּכְעֵס
2 Chr. 16, 10. ויכעס אסא אל־הראה
Neh. 3, 33. ויחר לו ויכעס הרבה

Pi-el: כִּעֵס

3 *prf. f. c. suff.*: וְכִעֲסַתְהוּ
1 S. 1, 6. וכעסתה צרתה גם־כעס

3 *perf. pl. c. s.*: כִּעֲסוּנִי
Dt. 32, 21. כעסוני בהבליהם

Hif-il: הִכְעִיס 3 *perf.*
1 Rg. 15, 30. אשר הכעיס את־יהוה
Hos. 12, 15. הכעיס אפרים

3 *perf. c. suff.*: הִכְעִיסוֹ
2 Rg. 23, 26. אשר הכעיסו מנשה

2 *perf.*: הִכְעַסְתָּ
1 Rg. 21, 22. אשר הכעסת ותחטא

1 *perf.*: וְהִכְעַסְתִּי
Ez. 32, 9. והכעסתי לב עמים

3 *perf. pl.*: הִכְעִיסוּ
Neh. 3, 37. כי הכעיסו לנגד הבונים

3 *perf. pl.*: הִכְעִיסוּנִי
Jer. 8, 19. מדוע הכעסוני
Jer. 25, 7. Ktib. למען הכעסוני

part. pl.: מַכְעִיסִים
1 Reg. 14, 15. מכעיסים את־יהוה
2 Rg. 21, 15. ויהיו מכעסים אתי
Jer. 7, 19. האתי הם מכעיסים

part. pl.: מַכְעִסִים
Jer. 32, 30. אך מכעסים אתי

part. pl.: הַמַּכְעִסִים
Jes. 65, 3. העם המכעסים אתי

inf. constr.: לְהַכְעִיס
1 Rg. 16, 13. 26. 33. להכעיס את־יהוה
2 Rg. 17, 11. דברים רעים להכעיס
2 Reg. 21, 6. בעיני יהוה להכעיס
2 Rg. 23, 19. להכעיס חסיר ישראל

inf. c. suff.: הַכְעִיסֵנִי
2 Chr. 34, 25. למען הכעיסני
Jer. 7, 18. 32, 29. למען הכעיסני
Jer. 25, 7. Q'ri למען הכעסוני

inf. c. suff.: הַכְעֵסֵנִי
2 Reg. 22, 17. למען הכעסני

inf. c. suff.: לְהַכְעִיסֵנִי
1 Reg. 14, 9. ותסכות להכעיסני
1 Reg. 16, 2. להכעיסני בחטאתם
Jer. 32, 32. אשר עשו להכעיסני
Jer. 44, 3. להכעיסני ללכת לקטר
Jer. 44, 8. להכעיסני במעשי ידיכם
Ez. 8, 17. וישבו להכעיסני

inf. c. suff.: לְהַכְעֵסֵנִי
Jer. 11, 17. עשו להם להכעסני
Ez. 16, 26. תזנתך להכעסני

inf. c. suff.: לְהַכְעִסֵנִי
Dt. 4, 25. בעיני יי־אלהיך להכעיסו
Dt. 9, 18. בעיני יי להכעיסו
Dt. 31, 29. להכעיסו במעשה ידיכם
1 Rg. 16, 7. להכעיסו במעשה ידיו
2 Rg. 17, 17. בעיני יי להכעיסו
2 Chr. 33, 6. הרע בעיני יי להכעיסו

1 *impf. c. suff.*: אַכְעִיסֵם
Dt. 32, 21. בגוי נבל אכעיסם

3 *impf. ap.*: וַיַּכְעֵס
1 Reg. 22, 54. ויכעס את־יי אלהי
2 Chr. 28, 25. ויכעס את־יי אלהי

2 *impf. c. suff.*: תַּכְעִיסֶנָּה
1 Sam. 1, 7. בבית יי כן תכעיסנה

2 *impf. pl.*: תַּכְעִיסוּ
Jer. 25, 6. ולא־תכעיסו אותי

3 *impf. pl.*: וַיַּכְעִיסוּ
Jud. 2, 12. ויכעסו את־יי
Ps. 106, 29. ויכעיסו במעלליהם

3 *impf. pl. c. s.*: יַכְעִיסֻהוּ
Dt. 32, 16. בתועבת יכעיסהו

3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּכְעִיסֻהוּ
Ps. 78, 58. ויכעיסוהו בבמותם

כַּעַס

ש"ז, ומשמע הרגז הלב ממר ויגון ומע ועצבת כאב־לב ותוגה [בעוונעניש, גרעם], ומוסף קצף נכלל. הרבוי כְּעָסִים הללון מכאובות ומכר [ייִיבונגען, קראַנ־קונגען]. נגזרת מן כעס בשם פעל כָּעַס, לומר לית כעס, וכן הנכוי כעסניך.

n. m., perturbatio animi, concitatio mentis, solicitudo, indignatio, stomachus, moeror; pl. כְּעָסִים, incitamenta irae, dolores animi, molestiae. Gem. כַּעֲסָנָא (*f.* כַּעֲסָנִית), stomachus, submorosus, iracundus (syn. קַפְדָּן). LXX. θυμός, ὀργή (ὀργίλος), παροργισμός, παρόργισμα, γνῶσις.

Dt. 32, 27. לולי כעס אויב
1 S. 1, 6. וכעסתה צרתה גם־כעס
Prv. 17, 25. כעס לאביו בן כסיל
Eccl. 7, 3. טוב כעס משחוק
Eccl. 7, 9. כי כעס בחיק כסילים
Eccl. 11, 10. והסר כעס מלבך
Ez. 20, 28. ויתנו־שם כעס קרבנם

כַּעַס *p.*
Eccl. 1, 18. כי ברב חכמה רב כעס
וְכַעַס
Prv. 27, 3. וכעס אויל כבד משניהם
וָכַעַס
Ps. 10, 14. עמל וכעס תביט
Eccl. 2, 23. וכעס עניני
וָכָעַס *p.*
Prv. 21, 19. מאשת מדונים וכעס
הַכָּעַס
1 Rg. 21, 22. אל־הכעס אשר הכעסת
בְּכַעַס
Ps. 31, 10. עששה בכעס עיני
מִכַּעַס
Dt. 32, 19. מכעס בניו ובנתיו
Ps. 6, 8. עששה מכעס עיני
cum suff.: וְכַעֲסִי
1 Sam. 1, 16. כי מרב שיחי וכעסי
cum suff.: כַּעְסָהּ
Ps. 85, 5. והפר כעסך עמנו
cum suff.: כַּעְסוֹ
Prv. 12, 16. אויל ביום יודע כעסו
cum suff.: בְּכַעְסוֹ
1 Rg. 15, 30. בכעסו אשר הכעיס
pl.: הַכַּעֲסִים
2 Reg. 23, 26. על כל־הכעסים

כָּפַן

פעל יקל ומקנוד, ומשמן שריש ויקיק לדגר, קמידס ונקיש וכספות [נשאַטען, שאַטענגען], שמאַטען], וום עקל היסוד, ומום עריגם לדגר ופקיבה נכלין נפש, לו רעב נכלם. ולשלוח הקור גם שפתי ערב כאלה קשמכה כהסכמה [s. *wan*], ויקור הלשון פרפלות לקכמה, ופשרש לפ"ו כָּפַן.

vrb. trans. compos. (כָּפַן), concupiscere aliquam rem, appetere, desiderare, desiderio extabescere (syn. sanscr. *wan*, syr. *k'fen*, esurire, de cibi appetitu), semel Ez. 17. de vite, quae nutrimentorum appetens radices porrigit. Errant, qui, collato arabico *kafana*, vim verbi in curvando seu inflectendo (כָּפַן) inesse censent. Attamen acclamant LXX. περιπλέκειν.

3 *perf. fem.*: כָּפְנָה
Ez. 17, 7. כפנה שרשיה עליו

כָּפֶן

ש"ז, ומשמן הערינם וכספות לדגר, לכן הן נמילם הן רעינם [שאַטענג, הונגער], ויקוק לפ"ו הן רעב. כלרעי הפעל והשם הם סלונן.

n. m., desiderium, appetitio, ὁρμή, spec. de cibi appetitu, fame, esurie, vi intentiori, quam רָעָב, syr. *kofen* (כָּפֶן), *adj. part.* famelicus, esuriens. LXX. λιμός, ἄνομος.

וּכְכָפֶן
Job. 30, 3. בחסר ובכפן גלמוד
וּלְכָפֶן
Job. 5, 22. לשד ולכפן תשחק

כָּפַס

פעל כוד ולע כ"ק נגור, ומשמן כמו קָרַח, לשון קשור וקבור [ניכטען, פֿעסקיפּפֿען], ויקרן משרש פַּס, וכן דְּפַס כסוכסי, ודומה לו קָפַת כלרעי, וכן נענדי דָּבַשׁ לעיל, וכן השרש והמכוון נשפתי ערב, כאשר לרקה לעיל ככף כנכ.

v. trans. inus., sicut קָרַח, ligare, nectere; compositum est ex radice *fas* et praepos. *ka*, sicut syriacum כְּפַס. Cognata sunt קָפַת v. aram., דָּבַשׁ v. hebr.

כָּפַס

ש"ז ומפקרון כמו קוֹרָה, לומר מקרם מקבר ומקנד סבית [כאַלקען, שאַפֿקען], ויקוק לשרש.

n. m., sicut קוֹרָה, trabs, tignum, cantharius, contignatio. Symm. καὶ σύνδεσμος οἰκοδομῆς ξύλινος. Alii, uti testatur Hieronymus, ἐμάντωσιν et σκώληκα vertunt. *Ibn-Ezra:* locum duriorem in trabibus, *Qimchi:* lateres majores intelligit, qui inter lignum ponuntur. Targ. שׁוּפָא מִנּוּ מַרְשָׁא. LXX. κάνθαρος.

וְכָפֶס
Hab. 2, 11. וכפיס מעץ יענבנה

כָּפַת

פעל יקל, ונעבר כָּפַף, והמקור כְּפֹף, והנכוני פעול כָּפוּף. המשכם נכון וסלוף ונקוי ונקמום [קרוס, נעכטנען ויין], והכווכם כמנלנלת מסמכוון

כָּפַן

ש"ז כמו כָּפַס, כלי הספרם המכוון.

n. m., vi eadem, qua כָּפַס, nonnisi scriptura discrepans.

כָּפַשׁ *p.*
Job. 5, 2. כי לאויל יהרג־כעש

מִכַּעַשׁ
Job. 17, 7. ותכה מכעש עיני

cum suff.: כַּעֲשִׁי
Job. 6, 2. לו שקול ישקל כעשי

cum suff.: כַּעֲשֵׂךְ
Job. 10, 17. ותרב כעשך עמדי

כַּף

v. s. r. כָּפַף *p.* 568.

כֵּף

v. s. r. כָּפַף *p.* 569.

כָּפַף

פעל כוד וכוד, והמעיד יִכְפַּף, והמעכם כדומם לל כָּבֶה, חָבָא, חָמָה לעיל, לומר קפיה וכסוי, סלמת ולעיכה, וום השלל, וכן השלל לקל דמן. וקכן כום יכפס לף, וקקור השרש תמנת לקל כלף וקפף.

v. trans. et intr. (impf. יִכְפֶּה), sicut כָּבָה, חָמָה, חָבָא, חָמָה, contegere, hinc exstinguere (syn. דָּקַק, quo verbo paraphrastes utitur), trop. delere, tollere. LXX. ἀνατρέπειν (כפי arab.).

3 *imperf.*: יִכְפֶּה
Prv. 21, 14. מתן בסתר יכפה־אף

כָּפַל

פעל כוד, והמעכה קכור יקל וקנון [נוועמען־פֿאַלטען], ומום שכם [דאַפּפעלן], וכלרעי קָפַל עלמו, וכן קמנות השרש והמכוון נשפתי ערב [*plic-o*, קאַמפּפֿאַלטען], וקלף לעיל כדומם. כלרגוס אִחְפַּפֵל, והשמות כּוּפָל, כְּפֶל וכדומם.

v. trans., com-plic-are, du-*plic-are*, aram. קְפַל, gr. πλέκ-ειν, cogn. חָלַל. LXX. διπλασιάζειν, ἐπιδιπλοῦν; *prt.* διπλόος.

2 *perf.*: וְכָפַלְתָּ
Ex. 26, 9. וכפלת את־החריעה

part. pass.: כָּפוּל *sg.*
Ex. 28, 16. רבוע יהיה כפול
Ex. 39, 9. רבוע היה כפול
Ex. 39, 9. זרת רחבו כפול

Nif-al: נִכְפַּל
3 *imperf. f.*: וְתִכָּפֵל
Ez. 21, 19. ותכפל חרב

כֶּפֶל

ש"ז, והמעכה קכור וכוון יקל, ומום משכה, כמו כפל כסן, ומום כוועי כְּפָלִים, לו נמכוון כפל, דרך קנוני, לו כמעמיי, לומר משכה ומשכה, לומר כי [פֿיעלפֿאַלטיג]. נלרעי עוד קוּפַל.

n. m., tanquam *complicatura* seu *duplicatura*, duplum; du. כְּפָלַיִם, duplum, dupliciter, multipliciter, aram. קוּפַל. LXX. πτύξις; du. διπλοῦς.

בְּכֶפֶל
Job. 41, 5. בכפל רסנו מי יבוא

du.: כְּפָלַיִם
Job. 11, 6. כי־כפלים לתושיה
Jes. 40, 2. כפלים בכל־חטאתיה

Digitized by Google

סכולג קעיכם וכניכם, מגכנות ונגיעות [קיוס, הָסָהל, נעווֹסָלנע ויין], וסדמיון וסטווי תכיל נקוד הלשון, כי כשכע כמכוון נשפתי עכג, כאשר תקיא מן גגג וקגג וכדומס. סנפעל פעשנת ספעולס קל ספועל.

vel potius כָּפַת (perf. irreg. כָּפָה, inf. כְּפֹת, part. *Pa.* מְכַפֵּת), curvum, inflexum esse, hinc: cav-um, concameratum esse; notiones enim *cavi* et *curvi* confunduntur. Gr. *κάμπ-ειν, κάμπ-τειν, κύπ-τειν, κύβ-η, κύμβη*, lacon. *κύββα, cupa*, pers *kaf-ten*, adj. *kav* (cav-us), lat. cavus, cav-are; cub-o, cumbere. V. de linguarum hoc in verbo collatione גָּבַב, גֵּבַב. LXX. *κάμπτειν, κατακαμπτειν, καταρρήγνυναι, ἀντιλαμβάνεσθαι.*

3 *perf.:* כָּפַת
Ps. 57, 7. כפת נפשי

part. pass. pl.: כְּפוּפִים
Ps. 146, 8. ה׳ זקף כפופים

p. p. pl.: הַכְּפוּפִים
Ps. 145, 14. וזוקף לכל־הכפופים

inf. constr. c. h int.: הַלָּכְתְּ
Jes. 58, 5. הלכת כאגמן ראשו

Nif-al: נָכְתְּ
1 *imperf.:* אֶכְתְּ
Mich. 6, 6. אכף לאלהי מרום

כַּף

ע״כ, וכנוני כַּפֵּי, והמוכן הוגי״י כַּפַּיִם, וסרגני כַּפּוֹת, יד תקופית ועקומית וכפופית [סאסלע סאכל], לו יד נכללת, ולקל סכסאס רגלים סקדומות. והסאסל על כל דבר המקוער, כמו כף סיין, ל״מ אפאל וגלף וקוסס [אאלע], ומקנת [פאסאנע], כמו כף סיין כף סקלע וכדומס. סרגני לו מידים, ונהאסל כמו פעס, לו מכפופ תמיכים, לומר שאילי תמר, נדמות כף, וכן כַּפָּה.

n. f. (c. s. כַּפִּי, du. כַּפַּיִם, pl. כַּפּוֹת), palma, manus cava, vel general. manus, sicut יָד, animalium pedes anteriores sive ungues (Tatzen), planta pedis (כַּף הָרֶגֶל), trop. de re unaquaque palmae humanae simili, veluti depatera et cujusvis rei curvo involucro (Schale), de lebete (Pfanne), de acetabulo femoris (Hüftpfanne), de ansa (Griff), de ramis palmarum, propter formam inflexam. LXX. *χείρ, δάκτυλος, ταρσός, δράξ, ἴχνος, στόμα; τρυβλίον, θυΐσκη, κάλλυντρον; καρπός, κλάδος; πλάτος;* כַּף רֶגֶל, *βῆμα;* מִדְרַךְ כַּף רַגְלַיִם, *ποῦς;* כַּף הַמֶּטֶה כַּף רִמּוֹן, *ταπεινοῦν;* כַּף הַיָּד, *εἰς ἐγγύην διδόναι.*

Gn. 32, 26. ותקע כף־ירך
Gn. 32, 33. אשר על־כף הירך
Gn. 40, 11. 21 את־הכוס על־כף פרעה
Lev. 14, 15. 26. על־כף הכהן
Lev. 14, 18. 29. אשר על־כף הכהן
Num. 7, 14. כף אחת עשרה זהב
20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
Dt. 2, 5. עד מדרך כף־רגל
Dt. 11, 24. אשר תדרך כף־רגלכם בו
Dt. 28, 56. לא־נסתה כף־רגלה
Jos. 1, 3. אשר תדרך כף־רגלכם
1 Sam. 25, 29. בתוך כף הקלע
1 Rg. 17, 12. כי אם־מלא כף־קמח
Prv. 10, 4. ראש עשה כף־רמיה
Eccl. 4, 6. טוב מלא כף נחת
Ez. 21, 19. וחד כף אל־כף
Nah. 3, 19. תקעו כף עליך

p.

2 Rg. 11, 12. ויכו־כף ויאמרו יחי
Ps. 47, 2. כל־העמים תקעו־כף
Prv. 17, 18. חסר־לב תקע כף
Prv. 22, 26. אל־תהי בתקעי־כף
Jes. 55, 12. ימחאו־כף
Ez. 21, 19. וחד כף אל־כף

וְכַף

Job. 29, 9. וכף ישימו לפיהם
Ez. 1, 7. וכף רגליהם

הַכַּף

Num. 7, 86. הכף בשקל חקדש

cum h int.: הַכָּף
Jud. 8, 6. 15. הכף זבח וצלמנע

בְּכַף

Gn. 32, 26. ויגע בכף־ירכו
Gn. 32, 33. בכף־ירך יעקב
Jud. 6, 13. ויתנגו בכף מדין
2 Reg. 19, 24. ואחרב בכף פעמי
Prv. 6, 3. בי באת בכף־רעך
Jes. 37, 25. ואחרב בכף־פעמי
Jes. 62, 3. וצנוף מלוכה בכף־אלהיך
Jer. 12, 7. בכף איביה

בַּכַּף

Ez. 24, 29. בכף תתפשו
Ez. 29, 7. Q'ri בתפשם בך בכפך

p.

Ez. 21, 16. לתפש בכף היא הורחדה

כְּכַף

1 Rg. 18, 44. עב קטנה ככף־איש
Ez. 1, 7. ככף רגל

לְכַף

Gn. 8, 9. היונה מטח לכף־רגלה
Dt. 28, 65. מנוח לכף־רגלך

מִכַּף

Dt. 28, 35. מכף רגלך ועד קדקדך
Jud. 6, 14. את־ישראל מכף מדין
1 Sam. 4, 3. וישיעני מכף איבני
2 S. 14, 16. את־אמתו מכף האיש
2 S. 14, 25. מכף רגלו ועד קדקדו
2 S. 19, 10. התילטו ׳ מכף איבני
2 Sam. 19, 10. מכף פלשתים
2 Sam. 22, 1. מכף כל־איביו
2 Reg. 16, 7. מכף מלך־ארם
2 Chr. 30, 6. מכף מלכי אשור
2 Chr. 32, 11. יצילנו מכף מלך אשור
Esr. 8, 31. מכף אויב וארוב
Job. 2, 7. מכף רגלו ועד קדקדו
Ps. 18, 1. מכף כל־איביו
Ps. 71, 4. מכף מעול וחומץ
Jes. 1, 6. מכף־רגל ועד־ראש
Jer. 15, 21. ופדיתיך מכף עריצים
Mich. 4, 10. יגאלך ה׳ מכף איביך
Hab. 2, 9. להנצל מכף רע

וּמִכַּף

2 Sam. 22, 1. ומכף שאול
2 Reg. 16, 7. ומכף מלך ישראל
2 Rg. 20, 6. ומכף מלך־אשור אצילך
Jes. 38, 6. ומכף מלך־אשור

cum suff.: כַּפִּי
Ex. 33, 22. ושכתי כפי עליך
Ex. 33, 23. והסרתי את־כפי
Ez. 21, 22. וגם־אני אכה כפי אל־כפי
Ez. 22, 13. הכיתי כפי אל־בצע

בְּכַפִּי

Jud. 12, 3. ואשימה נפשי בכפי
1 Sam. 28, 21. ואשים נפשי בכפי
Job. 13, 14. ונפשי אשים בכפי
Ps. 119, 109. נפשי בכפי תמיד

cum suff.: כַּפֵּךְ
Job. 13, 21. כפך מעלי הרחק

cum suff.: כַּפֶּךָ *p.*
Job. 40, 32. שים עליו כפך

cum suff.: כַּפָּהּ *p.*
Ps. 139, 5. ותשת עלי כפכה

cum suff.: בְּכַפֵּךְ
Ez. 6, 11 חכה בכפך ורקע ברגלך

cum suff.: כַּפּוֹ
Lev. 9, 17. וימלא כפו ממנה
Lev. 14, 16. 27. אשר על־כפו
Lev. 14, 17. על־כפו יתן הכהן
Lev. 14, 27. השמן אשר על־כפו
Ps. 129, 7. שלא מלא כפו קוצר

cum suff.: בְּכַפּוֹ
Ex. 4, 4. ויהי למטה בכפו
1 S. 19, 5. וישם את־נפשו בכפו
2 Sam. 18, 14. שלשה שבטים בכפו
2 Reg. 18, 21. הנא בכפו ונקבה
Jes. 28, 4. בעודה בכפו יבלענה
Jes. 36, 6. הנא בכפו ונקבה

cum suff.: כַּפָּהּ
Dt. 25, 12. וקצתה את־כפה
Prv. 31, 20. כפה פרשה לעני

du.: כַּפַּיִם
Job. 36, 32. על־כפים כסה־אור
Ps. 24, 4. נקי כפים
Ps. 91, 12. על־כפים ישאונך
Jes. 49, 16. הן על־כפים חקתיך
Thr. 2, 15. ספקו עליך כפים
Mich. 7, 3. הרע כפים להיטיב

du.: כַּפֶּיהָ *p.*
Thr. 3, 41. נשא לבבנו אל־כפים
Hag. 1, 11. כל־יגיע כפים

du. constr.: כַּפֵּי
Ex. 29, 24. על כפי אהרן
Ex. 29, 24. ועל כפי בניו
Lev. 8, 27. על כפי אהרן
Lev. 8, 27. ועל כפי בניו
Num. 6, 19. ונתן על־כפי הנזיר

du. c. suff.: כַּפַּי
Gn. 20, 5. בתם־לבבי ובנקיון כפי
Gn. 31, 42. ראה־יגיע כפי
Ex. 9, 29. אפרש את־כפי אל־ה׳
2 S. 18, 12. שקל על־כפי אלף כסף
Esr. 9, 5. ואפרשה כפי אל־ה׳ אלהי
Ps. 119, 48. ואשא כפי אל־מצותיך
Ps. 141, 2. משאת כפי מנחת־ערב

du. c. suff.: כַּפָּי *p.*
Job. 9, 30. והזכותי בבור כפי
Ps. 26, 6. ארחץ בנקיון כפי
Ps. 63, 5. בשמך אשא כפי
Ps. 73, 13. וארחץ בנקיון כפי
Ps. 88, 10. שטחתי אליך כפי

du. c. suff.: בְּכַפָּי
1 Chr. 12, 17. בלא חמס בכפי

du. c. suff.: בְּכַפַּי *p.*
Job. 16, 17. על לא־חמס בכפי
Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי

du. c. suff.: וּבְכַפָּי
Job. 31, 7. ובכפי דבק מאום

du. c. suff.: כַּפֵּינוּ
Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר

du. c. suff.: כַּפֶּיךָ
Job. 10, 3. כי תמאס יגיע כפיך
Job. 11, 13. ופרשת אליו כפיך
Job. 22, 30. ונמלט בבר כפיך
Ps. 128, 2. יגיע כפיך כי תאכל
Prv. 6, 1. תקעת לזר כפיך

du. c. suff.: כַּפֶּיהָ
Thr. 2, 19. שאי אליו כפיך

du. c. suff.: כַּפֵּיכֶם
Jes. 1, 15. ובפרשכם כפיכם
Jes. 59, 3. כי כפיכם נגאלו בדם

du. c. suff.: כַּפָּיו
Ex. 9, 33. ויפרש כפיו אל־ה׳
Lev. 11, 27. וכל ׳ הולך על־כפיו
Num. 24, 10. ויספק את־כפיו
Jud. 14, 9. וירדהו אל־כפיו
1 Rg. 8, 22. ויפרש כפיו השמים
1 Rg. 8, 38. ופרש כפיו אל־הבית
2 Reg. 4, 34. על כפו ויגהר עליו
2 Chr. 6, 12. ויפרש כפיו
2 Chr. 6, 29. ופרש כפיו אל־הבית
Ps. 9, 17. בפעל כפיו נוקש רשע
Ps. 78, 72. ובתבונת כפיו ינחם
Ps. 81, 7. כפיו מדוד תעברנה
Jes. 33, 15. נער כפיו מתמך בשחד

du. c. suff.: וְכַפָּיו
1 Rg. 8, 54. וכפיו פרשות השמים
2 Reg. 4, 34. וכפיו על־כפיו

du. c. suff.: כַּפֶּיהָ
Num. 5, 18. ונתן על־כפיה
Prv. 31, 13. ותעש בחפץ כפיה
Prv. 31, 16. מפרי כפיה נטע כרם
Jer. 4, 31. תתיפח תפרש כפיה

du. c. suff.: וַכַּפֶּיהָ
Prv. 31, 19. וכפיה תמכו פלך

du. c. suff.: כַּפֵּיהֶם
Lev. 8, 28. אתם מעל כפיהם

du. c. suff.: בְּכַפֵּיהֶם
Jes. 59, 6. ומעל חמס בכפיהם
Jon. 3, 8. ומן־החמס אשר בכפיהם

du. c. suff.: כַּפֵּימוֹ
Job. 27, 23. ישפק עליו כפימו

pl.: כַּפּוֹת
Lev. 23, 40. כפת תמרים

pl.: כַּפּוֹת
Nu. 7, 84. כפות זהב שתים עשרה
Num. 7, 86. כפות זהב
Jos. 3, 13. כפות רגלי הכהנים
Jos. 4, 18. נתקו כפות רגלי הכהנים
1 Sam. 5, 4. ושתי ׳ כפות ידיו
1 Reg. 5, 17. תחת כפות רגלו
Jes. 60, 14 והשתחוו על־כפות רגליך
Ez. 43, 7. מקום כפות רגלי
Mal. 3, 21. תחת כפות רגליכם

pl.: וְכַפּוֹת
2 Rg. 9, 35. והרגלים וכפות הידים
2 Chr. 24, 14. וכפות וכלי זהב
Dan. 10, 10. על־ברכי וכפות ידי

pl.: הַכַּפּוֹת
Nu. 4, 7. ואת־הכפת ואת־המנקית
Num. 7, 86. זהב הכפות
2 Rg. 25, 14. המזמרות ואת־הכפות
Jer. 52, 18. המזרקת ואת־הכפות
Jer. 52, 19. המנרות ואת־הכפות

pl.: וְהַכַּפּוֹת
1 Rg. 7, 50. והכפות והמחתות
2 Chr. 4, 22. והכפות והמחתות

pl. c. suff.: כַּפֹּתֶיהָ
Ex. 37, 16. את־קערתיו ואת־כפתיו

pl. c. suff.: וְכַפֹּתֶיהָ
Ex. 25, 29. קערתיו וכפתיו

כְּפָה

ע״כ, וסלנון כף סקפר [פאלמטוויינ] ונקילסה כן ע״ב לשון כף, וולק סכוונס אל כפס ופנימן. נגזרת כְּפִיסָה פיסא סל, מעכין כפוף.

n. m., ramus palmae, *spadix*, propter manus cavae similitudinem (כְּפָה וְאֶתְנָן), proverbialiter: nobiles atque humiles). Alii *spatham* palmae vertunt ad similitudinem syriaci *kfat*, quocum conferas talmudica כַּפָּא דְמִחָא cranium, כַּפָּא דְסָיְיתָא, testa, qua pictorum colores insunt (Farbenmuschel). LXX. *φάδαμνος, ἀρχή, μέγας.*

Jes. 9, 13. כפה ואגמון יום אחד
Jes. 19, 15. כפה ואגמון

Digitized by Google

cum suff.: וְכָפְתוֹ
Job. 15, 32. וכפתו לא רעננה

כֹּפֶת

ג׳,וּפֶן נִכְנוּי נכ״ק בְּפָרִים, וּפ״כ כֹּפֶת פִּיו מִן סְכָפוֹלִיס, כ״פ מְסֻכְנוֹכִים [ולפ״ז פֹּפֶת מִסְכָּנִים שֶׁמְּשִׁיכוּ מִלְּכְלוֹן מִדֶּבֶק נְאֻדְכִי מִלִּין שֶׁלָּהֶם, וְלִכְבִי נְשׁוּי מִגְפָּה, לְנְקוֹת אֲנִילוּת מִפְּנֵי מִלִּין, לִפ נִסְכָּם מִדַּעַת לְפִקְרִיסִיו, כִּךְ לְמִין סְרֹגֶל כִּוּכ מִסְּמִין מְאֻכְּזָא מִסְדֵּכ]. סְנִקְקוּ מִן-סְלֹא וּלְפ-לוֹל וּפְכָּה [קוֹפְפָא, רִיפָּף]. וּכְתִכְנוֹס לְכִוּכ כְּאֵר סְלֹא כְּעֲנֵי, וּגַם מְאֻכְּוִין שֶׁל קוֹף וּגְדֹם נְתִכְנוֹס מְדֻעוֹת גְּנוּעַת מְקִיפוֹת סִיס [קְפָּף], וּמְדֹם קֹדֶם לְפ״ז נְקִפְלוֹת פְּרוּשׁוֹ הַמְּקֻפָּס מִלְּאֵס מִדְּנֵכ וּגְכָּה כְּמוֹ מִן וּפְכָּה [מִעֲרִיצְנִין], וְכֵן כְּמֹדֶם כְּאֲכִוּין נְמַפְּתִי s. *kap-âla*; κεφ-αλή] עֵכ נְמוּת l. *cap-ut*; κύφ-ος, κύβ-η, ὕβ-ος; germ. Kopf, Gipf-el, Kupp-e, Kap].

n. m. pluralet. (a v. כָּפַף, quod lexicographi, nescio qua de causa, omiserunt), scopulus (Kuppe, Riff), petra, rupes, targumice pro hebr. סֶלַע (etiam de litore aspero et montoso, pelagus cingente, *Kap*). N. T. כֵּיפָא n. pr. Petri apostoli, propter fidem, rupis similem, quam professus est. Radix est כָּפַף, exstare, prominere, unde descendunt nmm. in textu *rabinico* supra collata. LXX. πέτρα.

pl.: כְּפִים
Job. 30, 6. חרי עפר וכפים
pl.: וּבַכְּפִים
Jer. 4, 29. ובכפים עלו

כֶּפֶר

ג׳,וּפְמִנוֹת הִלְּמֹס וְקוֹילֹה וּמְמוֹק [כְּמֹס וְיֵן], וּמְקֹד הִמְכִּי כְּפָר, וְכֵן חֲמֹד לְמִיל, מְקוֹדֹם הִמְכִּים ע׳ הִכְלָמָה [מִי כְּג׳], וְכֵן הִמְכִּי נְמַפְּתִי מְעֻכָּ, ל״מ נִיסִי [πτύξ], וּמוֹס כְּפֶר הִכְלִי, מִן מְכָּם לְמוֹס, כְּנִמְכִי כְּפָר נְמֹכָּ, ע״כ נְגַע סְמוֹק, וְכֵן כְּפֹר נְקִכְּי, כְּמוֹ כֹּפֶר.

vrb. intr. compos., rubicundum, πυῤῥ-όν esse, a radice כָּפַר, unde et, praefixa alia praepositione, נִכְפַּר (erubescere, de rubore pudoris et verecundiae), כַּפְרַר arab. subcandidum, subrubicundum esse).

כְּפֵר

ג׳,וּפְכִוּי כְּפָרִים [מִן סִיקִיל כָּפַר], וּמְעֻכָּס לְמַעַת כֵּן-מִלֹּך, כּוֹל הִנְקִקִי נְעֻכִּי אֲלַהִינָאה [*al-hinnah*], וּלְמַעַת הִלְּמַע גַּם כְּפֹר נִלְשׁוֹן יִשְׁמַעְאֵל, וּכְמִין לְמִכְלוֹת, וּגַם נִלְשׁוֹן יְוֹנִי כֵּן [κύπρ-ος Cyperblume], וְדֹם שֶׁהִכּוֹפֵר גָּדֹל עַל זִיז נִמְכָּן יִשְׂרְאֵל, וּמִיל פְּרִיס נְדוֹמוֹת לְמִזְבְּלוֹת עֻכְּנִים, וּנְקִקִי כֵּן ע״כ נְגַע לְמוֹס. נְגִמְכִי כִּיפֵּר, וּנְתִכְנוֹס כְּפוֹר יְצַלְּחוּ, וּגַם כַּפְּרֵס כִּיוֹנִי וּתְלַמּוּדִי מוֹס הִכְּכָּ, וְכֵן קִיפֵּר נִקְכִּי, כְּמוֹ לְנִכְּי. וְעֻכִּין מְמוֹק נִהְפָּעֵל גַּם נְעֻכִּי עֹפֶר [רִפְעָה וְיֵן] וְדֹמֹק.

n. m. (pl. כְּפָרִים, a sing. כֹּפֶר), flos, a rubicundo colore nominatus, cyprus, cujus flores, fuso et candori mixto rubore ornati, uvarum similes dependent et acri odorum suavitate conditi sunt (*Lawsonia inermis* Linn.), arab., teste *Ibn-Melek*, *al-hinna*, aram. כּוֹפֶר, קִיפֵּר, targ. כְּפֵר, talm. חַפְרֵס, κύπρος. Simonis ingeniose, sed perperam, hanc arbusculam sic dictam esse arbitratur, quod pulvere ex ipsis foliis confecto et in aqua subacto, mulieres in Oriente ungues digitorum ohlinant, ad inducendum illis ornatus caussa colorem *rufum*. LXX. κύπρ-ος.

הַכֹּפֶר
Cant. 1, 14. אשכל הכפר דודי לי

pl.: כְּפָרִים
Cant. 4, 13. כפרים עם־נרדים

כָּפָר

פְּעַל כּוֹוֵד וּמְכוֹנָע נְכוֹנָה: פ׳ לְמוֹי וְהִלְכְּסָה וְקִפִּים [דְּעַקְקָן, נְע-], וְכֵן עֹפֶר, כֹּפֶר נִלְשׁוֹן יִשְׁמַעְאֵל, וּמוֹס הִסְּחֵל עַל כְּמוֹי עוֹן וּפְנֵע [פַּעַר-נְעֻנָן, וִיכְנָן], כִּי כְּמוֹי הִקְעֵל מִסְּקֻכָּם כְּפָרָיו, וּמְעֻכָּ כֹּפֶר, וְהִסְפְּעֵל הִתְכַּפֵּר, וּפִ [תְּעוּכָה מִלְּמוֹדִית] נִכַּפֵּר, וְכִנּוֹר כְּפָרֶת, כַּפֹּרֶת, וְנִעְרֵל כַּפָּרָה. תְּמִנּוֹת הִכְּכָּ כִּפֶּר [הִכ׳ נַעֲמִי״], וּדוֹמֵס לוֹ אֲבָר, ע״כ הִקְקֵל וְכִוּוּי, וְכֵן כְּדוֹמֵס הִכְּכָּ פֹּר נִגְמְכִי, מִכְּכָּ מְעֻכָּ פְּרוּר, מִין דְּמִכְּ. כ׳ כֹּפֶר כְּדוֹמֵס לְכָל גָּבֵר, לְוֹמֵל עֲלֵיהֶם וְקִסְיִכִּם [נַעֲמִכְּ, וּוְהִכְּמִנּוֹת סְפֵּם וְיֵן], וְהִסְמִנּוֹת כֹּפֶר, גֹּבֶר, וְכִכָּ כְּכָוֵן נְכַפְּתִי עֲכָ, כְּמִכְּ כְּכָּם קִכָּם אֲבָל, כֹּפֶר וְכִדוֹמֵס, וּמוֹס הִכְּנוֹר כְּפִיר, כְּפִר. נ׳ לְנוֹן נוּיֵכ וְכִפּוֹן [נַעֲרֵיוֹן], שֶׁפְּרֵעְנָן], וּפ״כ כְּמוֹ זֶבֶל כְּכָוֵן, וּמוֹס כְּפִיר ע״כ, וְקִכֵּן הִכְּכָּ כֹּפֶר, וְדוֹמֵס לוֹ פֹּר ע״כ. ל׳ כְּמוֹ חֶבֶר [ע״כ], לְוֹמֵל סְעֻכְּכָ וְסִלּוֹר יִקֵּל[פְּעֻכִּיכְלְעֻנְרֵיסְעֻן], וּמוֹס כֹּפֶר [נְעַמְכְּפָּם], כְּפִרָּה, וְנִכְּ כְּפִירֵי, וְהִסְמִנּוֹת נ״כ אֶל הַכֹּפֶר, וְדוֹמֵס.

v. trans. compos., significatione quadruplex: 1) tegere, contegere (arab. כַּפַּר, עַפַּר), unde talm. כְּפָרָא de rubiginis in olla tegumento, deinde spec. peccata tegere, operire h. e. expiare, remittere. Hinc *Pu.* כֻּפַּר, remitti, condonari, aboleri, tum de reatu culpae tum de reatu poenae. *Hitp.* הִתְכַּפֵּר (f. talm. מִתְכַּפֵּר), expiatum esse, de peccatis. Inde nmm. derivata: כִּפּוּר, כַּפֹּרֶת, כֹּפֶר, gem. כַּפָּרָה. Radix est כָּפַר, cui par atque aequale est בָּר in *v.* אֲבַר q. v., רָר gemar., unde פִּרְפּוּר nomen glutinis (Kleister), quo quid oblinitur. 2) sicut בָּבַר, robustum, fortem, atrocem, pugnacem (wehrhaft) esse. Cognata sunt vv. אָבַר, בָּבַר q. v. Inde der. כְּפִיר, arab. כַּפַּר, nomen leonis juvenis ac validi, et כְּפִר. 3) spargere, sicut זָרַק, unde כְּפוֹר, a radice כָּפַר, cui par est v. פָּרַר (פָּר) q. v. 4) sicut תָּדַר, חָדַר (consuere q. v.), copulare, connectere, serie atque ordine coagmentare, unde כֶּפֶר (Gehöft), כְּפִר et *n. pr.* כְּפִירָה, urbs, quae facta est ex villis seu tentoriis conjunctis atque in vicinitate positis. LXX. ἀφιέναι, ἱλάσκεσθαι, ἐξιλᾶσθαι, ἵλαον γίνεσθαι; καθαρίζειν, καθαρὸν γίνεσθαι, ἐκκαθαρίζειν, περικαθαρίζειν, ἀθωοῦν; ἁγιάζειν, ἀσφαλτοῦν (denom. a n. כֹּפֶר); *Pu.* ἀφαιρεῖν.

Pi-el: כִּפֵּר

3 perf.: וְכִפֶּר
Ex. 30, 10. וכפר אהרן
Lev. 4, 20. וכפר עלהם הכהן
Lev. 4, 26. וכפר עליו הכהן
31. 35. 5, 6. 10. 13. 18. 26.
Lev. 12,7. לפני יי וכפר עליה
Lev. 12, 8. וכפר עליה הכהן וטהרה
Lev. 14, 18. וכפר עליו הכהן לפני יי
15, 15.
Lev. 14, 19. וכפר על־המטהר
Lev. 14, 20. וכפר עליו הכהן
Lev. 14, 31. וכפר הכהן על המטהר
Lev. 14, 53. וכפר על־הבית
Lev. 15, 30. וכפר עליה הכהן
Lev. 16, 6. 11. וכפר בעדו ובעד ביתו
Lev. 16, 16. וכפר על־הקדש
Lev. 16, 17. וכפר בעדו
Lev. 16, 18. לפני־יי וכפר עליו
Lev. 16, 24. וכפר בעדו ובעד העם
Lev. 16, 32. וכפר הכהן
Lev. 16, 33. וכפר את־מקדש
Lev. 19, 22. וכפר עליו הכהן
Nu. 6, 11. וכפר עליו מאשר חטא
Num. 15, 25. 28. וכפר הכהן
Dt. 32, 43. וכפר אדמתו עמו

3 perf. c. suff.: וְכִפַּרְתָּהוּ
Ez. 43, 20. וחטאת אותו וכפרתהו

2 perf. pl.: וְכִפַּרְתֶּם
Ez. 45, 20. וכפרתם את־חבית

inf. constr.: לְכַפֵּר
Ex. 30, 15. 16. לכפר על־נפשתיכם
Lev. 1, 4. ונרצה לו לכפר עליו
Lev. 6, 23. אל־אהל מועד לכפר
Lev. 8, 15. ויקדשהו לכפר עליו
Lev. 8, 34. לעשת לכפר עליכם
Lev. 10, 17. לכפר עליהם לפני יי
Lev. 14, 21. לחנפה לכפר עליו
Lev. 14, 29. לכפר עליו לפני יי
Lev. 16, 10. לפני יי לכפר עליו
Lev. 16, 17. בבאו לכפר בקדש
Lev. 16, 27. לכפר בקדש
Lev. 16, 34. לכפר על־בני ישראל
Lev. 17, 11. לכפר על־נפשתיכם
Num. 8, 12. לכפר על־הלוים
Num. 15, 28. לכפר עליו ונסלח לו
Nu. 28, 22. חטאת אחד לכפר עליכם
Nu. 28, 30. שעיר עזים אחד לכפר
Num. 29, 5. חטאת לכפר עליכם
Num. 31, 50. לכפר על־נפשתינו
2 Chr. 29, 24. לכפר על־כל־ישראל
Neh. 10, 34. לכפר על־ישראל
Ez. 45, 15. לכפר עליהם נאם אדני יי
Ez. 45, 17. לכפר בעד בית־ישראל

inf. constr.: וּלְכַפֵּר
Nu. 8, 19. ולכפר על־בני ישראל
1 Chr. 6, 34. ולכפר על־ישראל
Dan. 9, 24. ולכפר עון

inf. constr.: בְּכַפֵּר
Lev. 16, 20. וכלה מכפר

inf. c. suff.: בְּכַפְּרִי־
Ez. 16, 63. בכפרי־לך לכל

inf. c. suff.: בְּכַפְּרָךְ
Ex. 29, 36. בכפרך על־עון

inf. c. suff.: כַּפְּרָהּ
Jes. 47, 11. לא תוכלי כפרה

imperat.: כַּפֵּר
Dt. 21, 8. כפר לעמך ישראל

imperat.: וְכַפֵּר
Lev. 9, 7. וכפר בעדך
Lev. 9, 7. וכפר בעדם
Nu. 17, 11. אל־העדה וכפר עליהם
Ps. 79, 9. וכפר על־חטאתינו

1 imperf.: אֲכַפֵּר
2 Sam. 21, 3. ובמה אכפר

1 imperf.: אֲכַפְּרָה
Gn. 32, 21. כי־אמר אכפרה פניו
Ex. 32, 30. אולי אכפרה

2 imperf.: תְּכַפֵּר
Ex. 29, 37. תכפר על־המזבח
Jer. 18, 23. אל־תכפר על־עונם

3 impf. c. suff.: תְּכַפְּרֵם
Ps. 65, 4. פשעינו אתה תכפרם

3 imperf.: יְכַפֵּר
Ex. 30, 10. יכפר עליו
Lev. 5, 16. והכהן יכפר עליו
Lev. 16, 30. ביום הזה יכפר עליכם
Lev. 16, 33. ואת־המזבח יכפר
Lev. 16, 33. ועל־כל־עם הקהל יכפר
Lev. 17, 11. בנפש יכפר
2 Chr. 30, 18. יי הטוב יכפר בעד
Ps 78, 38. והוא רחום יכפר עון

3 imperf.: יְכֻפַּר־
Lev. 7, 7. אשר יכפר־בו לו יהיה
Num. 5, 8. אשר יכפר־בו עליו

3 imperf.: וַיְכַפֵּר
Num. 8, 21. ויכפר עליהם אהרן
Num. 17, 12. ויכפר על־העם
Num. 25, 13. ויכפר על־בני ישראל

3 impf. pl.: יְכַפְּרוּ K'tib.
Ez. 43, 26. וכפרו את־המזבח

3 impf. c. suff.: יְכַפְּרֶנָּה
Prv. 16, 14. ואיש חכם יכפרנה

Pu-al: כֻּפַּר *3 perf.*
Ex. 29, 33. אשר כפר בהם

3 perf.: וְכֻפַּר
Jes. 28, 18. וכפר בריתכם

3 imperf.: יְכֻפַּר
Nu. 35, 33. ולארץ לא־יכפר לדם
Prv. 16, 6. בחסד ואמת יכפר עון
Jes. 22, 14. אם־יכפר העון הזה
Jes. 27, 9. בזאת יכפר עון־יעקב

3 imperf.: תְּכֻפַּר *p.*
Jes. 6, 7. וחטאתך תכפר

Nitpa-el: נִכַּפֵּר

3 perf.: וְנִכַּפֵּר
Dt. 21, 8. ונכפר להם

Hitpa-el: הִתְכַּפֵּר

3 imperf.: יִתְכַּפֵּר
1 S. 3, 14. אם־יתכפר עון בית־עלי

כִּפּוּר

ג׳,וּפֶן נִכְנוּי כְּפָרִים, וּמְשׁוּכָן כְּמוֹי עוֹן [וִיסְנָא], וּמוֹס יוֹס הִכְּכּוּרִים, נִכְּנוּס כְּפוּרָא, וְעוֹד מוֹפְעָה נִגְמְכִי כַּפָּרָה, וּמְעֻקָּל יְדוּעַ. וְלֹא קוֹרֵי מְמְעֻכּוֹן כִּיקֵּה נִכְּנוּס ג״כ מִמְּעֻכּוֹן כְּמוֹי, לְוֹמֵל כִּיקֵּל וְכְמוֹי הִקְּמָה. וּמוֹס נִגְמְכִי כְּפָרָה, לְוֹמֵל כִּיקֵּה, וּפְנֵע כַּפָּרָן, וְשֵׁל מוֹס כְּפָרָא, כְּמוֹי קִלְּמָה שֶׁל זוֹל, נִגְמְכִי.

n. m. pluralet., peccati quasi *tectio*, debiti obliteratio, reatus poenaeque expiatio, gem. כַּפָּרָה, targ. כְּפוּרָא. Significatio simulandi, celandi, negandi, quam v. כָּפַר in oratione paraphrastarum habet, itidem a *tegendo* seu occultando repetita est. Inde nmm. כְּפִירָה, simulatio, inficiatio, negatio; כַּפָּרָן, infitiator, fraudator, simulator.

pl.: כִּפֻּרִים
Lev. 23, 28. כי יום כפרים הוא לכפר

pl.: הַכִּפֻּרִים
Ex. 29, 36. ליום על־הכפרים
Ex. 30, 10. חטאת הכפרים
Ex. 30, 16. את־כסף הכפרים

Digitized by Google

יום הכפרים הוא Lev. 23, 27.
ביום הכפרים Lev. 25, 9.
איל הכפרים Num. 5, 8.
מלבד חטאת הכפרים Nu. 29, 11.

כַּפֹּרֶת

ע"כ, ומעמד מכסה על ארון סנהדרין [דעקקע], ומוסיף מכפרת קדש מקדשים, מקום הארון ומכפרת, ולי נכון מאמרון כפור עון, כלומר קצהו ע' הוקנים. לכן תרגום ע"ו לפי סגנון המלה [תנקומא פ' ויקהל]: לאמר כ' לפעור נכ' יום, כי כפיתי את-הכפרת נרומי, ולפיתי עליו כתין עפי דס, ונשלחי לומך מה מהם שעל מכפרת, ולמרו לי מהם של י"כ, מה שהיה כת"ג מוה: [שם] ולמה נקרא שמה כפרת, שהיתה מכפרת על ישראל: [שם] עשיתי לפני כפרת, קייכס ע' כפרת לפי מכפר לכם. נתרגום כַּפּוֹרָא, כַּפּוֹר.

n. f., operculum arcae foederis, a *tegendo*, uti jam Qimchi explicat: לְפִי שֶׁהִיְתָה מְכַסָּה לָאָרוֹן; Sanctum Sanctorum, in quo Deus inter Cherubes residebat. Reclamat autem traditio, quae *Kaporet* typice ab expiando nuncupatum dicit. LXX. ἱλαστήριον, ἐξιλασμός (καταπέτασμα, θυσιαστήριον). Vulg. propitiatorium (Gnadenstuhl), cf. Rom. 3, 5. 1 Jo. 2, 1. Hbr. 9, 5. Sic etiam Midras Tanchuma: לָמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ כַּפֹּרֶת שֶׁהִיְתָה מְכַפֶּרֶת עַל-יִשְׂרָאֵל.

ועשית כפרת זהב Ex. 25, 17.
ויעש כפרת זהב טהור Ex. 37, 6.

הַכַּפֹּרֶת

משני קצות הכפרת Ex. 25, 18. 37, 7.
מן-הכפרת תעשו Ex. 25, 19.
בכנפיהם על-הכפרת Ex. 25, 20.
אל-הכפרת Ex. 25, 20.
ונתת את-הכפרת Ex. 25, 21.
ודברתי אתך מעל הכפרת Ex. 25, 22.
ונתת את-הכפרת Ex. 26, 34.
לפני הכפרת Ex. 30, 6.
ואת-הכפרת אשר עליו Ex. 31, 7.
ואת-הכפרת ואת פרכת Ex. 35, 12.
מן-הכפרת עשה Ex. 37, 8.
בכנפיהם על-הכפרת Ex. 37, 9.
אל-הכפרת Ex. 37, 9.
ואת-בדיו ואת הכפרת Ex. 39, 35.
ויתן את-הכפרת Ex. 40, 20.
אל-פני הכפרת Lev. 16, 2.
אראה על-הכפרת Lev. 16, 2.
ענן הקטרת את-הכפרת Lev. 16, 13.
הכפרת קדמה Lev. 16, 14.
ולפני הכפרת Lev. 16, 14.
והזה אתו על-הכפרת Lev. 16, 15.
ולפני הכפרת Lev. 16, 15.
מעל הכפרת Num. 7, 89.
ובית הכפרת 1 Chr. 28, 11.

כָּפֶר

ע"ו, והמונן נת-העיר וקוסי וקנוני נתים [נעהפֶּפע, ווייליער], וכן נעריני, והתעלות עניין קנוני. נגזרת יהועים: כפר קנניה, כפר נגוריה או כפר נגור, כפר נרקאי, כפר פֶּלְכִי, כפר עויו, כפר סכניה, כפר-כקוס וכלומה, והקולר פַּפְרֵי, כַּפְרֵי וכלומה. הַנְעָה כְּפִירָה, דרך קנוני סוה [דאָרפ-שאפט].

n. f., pagus, vicus, a domuum conjunctione (Gehöft, Weiler), arab. *kafr-on* (n. p. כְּפִירָה, pagorum conjunctio, Dorfschaft). Inde n. pr. gemaricum כְּפַר-חֲמוֹנִי (Καπερναούμ), כְּפַר-חֲנַנְיָה, כְּפַר-בַּרְקַאי, כְּפַר-גְּבִירְיָא, et alia multa. LXX. ἑπαυλιον, κώμη.

constr.: וְכֹפֶר

וכפר העמוני Jos. 18, 24.

pl.: כְּפָרִים

נלינה בכפרים Cant. 7, 12.

pl.: וּבַכְּפָרִים

בשדה בערים ובכפרים 1 Chr. 27, 25.

כְּפָר

ע"ו ומעולם נמכוון, לין ז'יסים עקר סימוד: ק' כמו כָּפַר, לומר נת-עיר ומוס. כ' כמו כְּפַר, לומר כסוי עון ופליון דנר [ויכנע, לְמוּנעלע], כי סמליון הוא מכפור, ול"כ מקמעות כפר לעון כסוי. נ' מרך עץ גֹּפֶר ונעפו [ענץ, הַמְרָן], ונקרא עץ כּוֹפֶר כיוני ונעפתי ענב [עי' נפר], ויקן מזנב מליכים ומוקים, ונלמת עץ נפר מליר ומקה. עי' מקת נפר, ונקרנום כּוֹפֶר מעלמו. ועי-כפר נעלת כי כופרת, ומעלת לכופרי, ענן כפר. ומוס גויר מזם כָּפַר, לומר טוח נכפר.

n. m., significatione triplex pro radicis diversitate: 1) sicut כָּפַר, pagus, vicus; 2) sicut כֹּפֶר, expiatio, piaculum, λύτρον, redemtionis pretium; 3) sicut גֹּפֶר, pix, resina arboris, quae כּוֹפֶר (v. גָּפַר) dicitur, non ab oblinendo, sed, ut verisimilius est, a *robure* et *duritie* arboris, unde emanat. Inde denom. כָּפַר, pice obducere. LXX. ἀσφαλτοῦν, bituminare. LXX. 1) κώμη; 2) ἐξίλασμα, λύτρον, περικάθαρμα, ἄλλαγμα; 3) ἄσφαλτος.

אם-כפר יושת עליו Ex. 21, 30.
איש כפר נפשו לי' Ex. 30, 12.
ולא-תקחו כפר Num. 35, 31. 32.
ועד כפר הפרזי 1 Sam. 6, 18.
ומיד-מי לקחתי כפר 1 S. 12, 3.
מצאתי כפר Job. 33, 24.
ורב-כפר אל-ימך Job. 36, 18.
לא-ישא פני כל-כפר Prv. 6, 35.
כפר נפש-איש עשרו Prv. 13, 8.
כפר לצדיק רשע Prv. 21, 18.
לקחי כפר Am. 5, 12.

בְּכֹפֶר

מבית ומחוץ בכפר Gn. 6, 14.

cum suff.: כָּפְרָהּ

נתתי כפרך מצרים Jes. 43, 3.

cum suff.: כָּפְרוֹ

לא-יתן לאלהים כפרו Ps. 49, 8.

verb. denom.: כָּפַר *pice obducere.*

2 perf.: וְכָפַרְתָּ

וכפרת אתה מבית כְּפִיר Gn. 6, 14.

ע"ו והמונן נכפל: ק' כמו כָּפַר, לומר נת-עיר. כ' לפיה המולך לערף, שעוד נקוקו ונכוקו [יונגעב, קרעפֶּפינגער לְמַווע], ונקרא כן ע"ש סכף והנגורה, ונקרא ומת מקמנות מסרש. לכן נמצא על גויס עיליס, או על גנוני כף.

n. m., 1) sicut כָּפַר, pagus, vicus, Neh. 6, 2. 2) leo juvenis, validus, rapax, a robore, trop. de saevis et truculentis hostibus. LXX. 1) κώμη; 2) σκύμνος, λέων, σκύμνος λέοντος (כְּפִיר אֲרָיוֹת).

כפיר ארויות שאג Jud. 14, 5.
תרמס כפיר ותנין Ps. 91, 13.
אחד מגריה כפיר היה Ez. 19, 3.
כפיר שמתהו Ez. 19, 5.
בתוך-אריות כפיר חיה Ez. 19, 6.
כפיר גוים נדמית Ez. 32, 2.
ופני-כפיר אל-החמרה Ez. 41, 19.
חיתן כפיר קולו Am. 3, 4.

וּכְפִיר

וכפיר ומריא יחדו Jes. 11, 6.

כְּכְפִיר

וציריקים ככפיר יבטח Prv. 28, 1.
ככפיר בעדרי-צאן Mich. 5, 7.

בַּכְּפִיר

טהם ככפיר זעף מלך Prv. 19, 12.
טהם ככפיר אימת מלך Prv. 20, 2.
עזב ככפיר סכו Jer. 25, 38.

וְכִכְפִיר

וככפיר ישב במסתרים Ps. 17, 12.

וְכַכְּפִיר

וככפיר לביית יהודה Hos. 5, 14.

pl.: כְּפִירִים

ושני כפירים נחתו Job. 4, 10.
וחית כפירים תמלא Job. 38, 39.
כפירים רשו ורעבו Ps. 34, 11.
מלתעות כפירים נתרוץ יי' Ps. 58, 7.
עליו ישאגו כפירים Jer. 2, 15.
בתוך כפירים רבתה גוריה Ez. 19, 2.
קול שאגת כפירים Zach. 11, 3.

pl.: בַּכְּפָרִים

בכפרים בבקעת ארט Neh. 6, 2.

pl.: הַכְּפָרִים

הכפירים שאגים לטרף Ps. 104, 21.

pl.: בַּכְּפָרִים

ושאג ככפירים Jes. 5, 29.
יחדו ככפרים ישאגו Jer. 51, 38.

pl.: לַכְּפָרִים

ומרעה הוא לכפרים Nah. 2, 12.

pl.: מִכְּפִירִים

מכפירים יחידתי Ps. 35, 17.

pl. c. suff.: וּכְפִירֶיהָ

וכפיריך תאכל חרב Nah. 2, 14.

pl. c. suff.: כְּפִירֶיהָ

תרשיש וכל-כפיריה Ez. 38, 13.

כְּפוֹר

ע"ו והמונן נכפל: ק' כמו מוקק, לומר כלי סוקס, נסמלס על גנטל וקנטיל, ול"כ מקמנות נויכס וכפון, וכן פרס רע' והכל"נע מוקק. כ' מלוות גנים וכוות [ייף], ונקרא כן כמו נכל לעיל, ע"ש נויכס וכפון.

n. m., 1) crater, pelvis, a spargendo (syn. מִזְרָק). Glossa vetus: מִזְרָקִים לְקַנְּחַי חַטָּאִין, ad abstergendos cultros; 2) pruina, item a spargendo, uti בָּרָד, grando. LXX. 1) καφορέ, καφορῆ; 2) πάχνη, πάγος, ὀμίχλη.

כפור כאפר יפזר Ps. 147, 16.

וּכְפוֹר

לכפור וכפור 1 Chr. 28, 17 (bis).

וְכֹפֶר

וכפר שמים מי ילדך Job. 38, 29.

לְכִפּוֹר

במשקל לכפור 1 Chr. 28, 17 (bis).

בַּכְּפֹר

דק ככפר Ex. 16, 14.

pl. constr.: כְּפוֹרֵי

כפורי זהב שלשים Esr. 1, 10.
כפורי כסף משנים Esr. 1, 10.

pl. constr.: וְכִפּוֹרֵי

וכפורי זהב עשרים Esr. 8, 27.

pl. constr.: וְלִכְפוֹרֵי

ולכפורי הזהב 1 Chr. 28, 17.
ולכפורי הכסף 1 Chr. 28, 17.

כָּפַשׁ

פעל כולד, ויקר ומקכולד, וסמונן כמו חָבַשׁ לעיל, הלכנסס וקשיכס סניב ועטוי [קומעפקקען], ומוס כמס נכפר, וכן סמכוון על הפעל נגמרק. ולפר לקקול כלנון קמרתי לק לפר מלקתי ממק וכפת.

verb. trans., sicut חָבַשׁ, contegere (umdecken), arab. *kafisa*. Sic talmudice אִכְּפַשׁ גָּאגָּפָר, de ecclesia pressa et tanquam cineribus obruta. *Hi.* cooperire, obruere. Targ. גְּנַב יָתִי דְּחִטְמָא. LXX. ψαμίζειν.

Hif-il: הַכְפִּישׁ

3 prf. c. suff.: הִכְפִּישַׁנִי

הכפשני באפר Thr. 3, 16.

כְּפַת

פעל טוד נקרני, וסמונן עטוד וקשור [ניכלען, קניפֶּפען], ומקנוקו פָּפַת וכפרס כמכוון נשמתי עניב, כלפר מלמעתי ממק קנס. נקרנום כמעל לרוב, ונגמרק ידוע אִכְּפַת. חיוק מכוכל ומוכרק. ולע שלפפר פָּת כמרס לסמס פָּתִיל, כי יי"ל הסוסיי לרוב. ויס מסמדקדקים שלמרו שהמס פַּתְּהֹר מוס, נסרכב מן כמת וכתר, עי' המס.

v. trans. aram., ligare, nectere, vincire a radice *pat*, *bad*, etiam linguarum occidentalium communi (v. חָבַשׁ). Fortasse v. פָּת radix est etiam nominis פָּתִיל; nam *il* terminatio vulgaris est. Talm. אִכְּפַת, necessarium esse, metaphora a vinciendo desumta. LXX. ἐπιδεῖν, πεδᾶν.

3 perf. pl.: כְּפָתוּ

גבריא אלך כפתו Dan. 3, 21.

Pa-el: כַּפֵּת

part. pl.: מְכַפְּתִין

נורא יקדתא מכפתין Dan. 3, 23.
לגוא-נורא מכפתין Dan. 3, 24.

inf.: לְכַפָּתָה

אמר לכפתה לשדרך Dan. 3, 20.

כַּפְתֹּר

ע"ו, וסוף מוכנ לק מעלה כמס וכתר, לומר דנר המכתיר וממנד, וסוף דמות נמת וכוקנת [קנפיטאל, קנוף], ונמלל למין כמקור למכוכה, וסוף לק כמין רמון, ולמעת רק כדמות עזקוף. לכן מקר מוכנת סמוכנות נכ"ק מלנות לת מקנוך.

n. m. (ut nonnullorum linguae naturae repugnans sententia est, ex v. פָּת et תָּר compositum, tanquam res *ligans* atque *cingens*), coralla, capitulum, de ornamento supremae columnae et globulis candelabri arte factis, qui,teste Josefo (Arch. 3, 6. § 7.), balaustiorum seu malogranatorum erant similes (syr. כפתא, unde denom. כְּפַת flores seu amygdalas emittere). LXX. σφαιρωτήρ (Vulg. *sphaerula*), φάτνωμα, ἱλαστήριον (cum Symm. per metath. = פַּרְכֶת).

בקנה האחד כפתר ופרח Ex. 25, 33 (bis).
בקנה האחד כפתר ופרח Ex. 37, 19.
בקנה אחד כפתר ופרח Ex. 37, 19.

וְכַפְתֹּר

וכפתר תחת שני הקנים Ex. 13, 6.
וכפתר תחת שני

Digitized by Google

Ex. 25, 35 (bis). הקנים
Ex. 37, 21 (bis). וכפתר תחת־שני

דַּכַּפְתּוֹר

Am. 9, 1. הך הכפתור

pl. c. suff.: כַּפְתֹּרֶיהָ

Ex. 25, 31. כפתריה ופרחיה
Ex. 25,34. 37,20. משקדים כפתריה
Ex. 37,17. כפתריה ופרחיה ממנה

pl. c. suff.: בְּכַפְתֹּרֶיהָ

Zeph. 2, 14. בכפתריה ילינו

pl. c. suff.: כַּפְתֹּרֵיהֶם

Ex. 25, 36. כפתריהם וקנתם
Ex. 37, 22. כפתריהם וקנתם

כַּר

זכ׳ והרגוי כָּרִים, והמונן שה [לעזאם], ולאו דוקא עזים, כלשר קזנו רניס, [καρ., -ον, -νος] וכן שה סיני ניוכי, וכרקה לע׳ מלה יסודית נלי פעל. חולם לק״ב נהשתל על נקן נכלל, וכן ניוכי, לו על לי״ל [ווי״ל לעל], וכן ניוכי [κ ά ρ = κ ρ ι - ός etc.], ול״ב לין סקילה נהשתלה, ותעלות הזעם ׳עול סוד. הסשתל על כלי מלחמה נדמות קרני לי״ל קל לסנין, וכי כן נשפתי ערב.

n. m. (pl. כָּרִים), agnus, deinde de grege (syn. צֹאן), etiam de ariete ferreo, machina bellica, ad percutiendos muros, arab. *kabsh-on* (= כֶּבֶשׂ). Erant, qui hoc nomen a v. כָּרָה (*Ψ.* 40, 7.), vi perforandi seu percutiendi (lat. *arietare*), deducerent; neque tamen stirps verbalis subesse videtur, praesertim cum Graeca *κάρ, κάρα, καρ-ός, κάρ-νος, κριός* conuleris, quae Hesychius explicat *βόσκημα, πρόβατον, ὄϊς;* כָּרֵי (2 Reg. 11, 4. 19.), ex nonnullorum sententia, sicut עַתּוּדִים, tropice de principibus seu centurionibus. Glossae veteres: רָאשֵׁי אָבוֹת, כָּרִים. Targ. גִּבָּרַיָּא. LXX. *ἀμνός, ἀρήν, κριός, ἔριφος, τράγος, μόσχος* (cf. Targ. כָּרִים, Syr. *saginatus*), *ἀμπελών;* כֵּר מִשָּׁל, *ἑρπετόν;* כָּרִים, *βελοστάσεις* (*balista*), *χάραξ, ὕψωμα.*

Jes. 16, 1. שלחו־כר

pl.: כָּרִים

Dt. 32, 14. עם־חלב כרים
2 Reg. 3, 4. מאה־אלף כרים
Ps. 65, 14. *לבשו כרים ׳ הצאן
Jes. 34, 6. מדם כרים ועתודים
Ez. 4, 2. ושמתי־עליה כרים
Ez. 21, 27. לשום כרים לפתח פיה
Ez. 21, 27. לשום כרים על־שערים
Ez. 39, 18. אילים כרים ועתודים
Am. 6, 4. ואכלים כרים מצאן

pl.: כָּרִים

1S. 15, 9. ועל־הכרים ועל כל־החסוב

pl.: כָּרִים

Jer. 51, 40. אורידם ככרים לטבוח

כֹּר

tractus = כָּרֵר *v.s.* *p.* 573.

כֹּר

ephippium, v.s. כָּרֵר *p.* 573.

כֹּר

r. s. r. כָּפַר *p.* 550.

כְּרָא

פעל כוד נקמי, ומשמנם עכיכם וכפס־כוך [נעטיבע ויין, ל״ידען], לכן נקנוס בָּרְיָא רוּחֵיהּ, רוקו קלקם וכעלנם [משלי י״ז י״ו], וכן אִכְּרַחַיִת כמר אִתְּבָרָאַיִת [משלי כ״ג ל״ם], ומשם נעמר׳ בָּרְיוֹהִי, לומר קולני [שנת כ״ף ע״ם], וכן נקנוס כְּרָנָא, כְּוִרְחָן קלי. תעלות משמש עוד לשל עֲבַר ע״ב, ולשל בָּאֵר ההשתל.

v. intr. aram., sicut עֲבַר, בָּאַר (trop.), dolore perculsum, afflictum esse, syr. *k'ro; Itp.* internis doloribus cruciari. LXX. ἔφριξε (*τὸ πνεῦμά μου*).

Itpe-el: אִתְּכְּרִי

3 perf. fem.: אִתְּכְּרִיַת

Dan. 7, 15. אתכריית רוחי

כָּרַב

פעל ל״ע, ומשמוש כמו קָרַב נמשם עקיב, וכמו חָמַם, גָּרַב, גָּהַם, עָרַב לשל עָרֵב, לומר נכיוס ויקון נדמה [שנפשקקען, גלייפען], וכן משמש נסודו ומסמי ונרמני עתיקי וכדומס [*s.g. rib, g. girif-ten*, ger. *grip-a*], וום משוד להשם מנש, כי הוש שומר ולאוקו דרך עץ הקי״ס, ולאוקו וכוזן על סלקון, ולוק.

v. inus., sicut קָרַב (in nom. צַּחֲרָב), עָרַב, גָּרַב, חָרַם (in n. עָרֵב), prehendere, captare, sanscr. *g r i b h* (greifen).

כְּרוּב

ג״ן, ומשלנם כמו מלת היוני [*γρυπ-ός*], ולומס לל נ כ י י ף, שומר לקנות וכו, ונס נמעזיו, כי נס לו לדעת היוכים ד׳ רנלים, ונס ככנים, ולוקיכוס יכבב עליו וילף, ושוי הלשון קוקן. כי דעת רב״י מלף קנלם נפלף וור, ודעת הרמ״נ משכלל נוות הנל ויק, ודעת ידידיה הסלכסנדרי סמ״יכנעם כוסף לשמש, והלנקנו מפוכסס נקקוד הלשון. ולע קולף, שעין כ כ ו נ כוזן נקמים סוכקים, ונס ענין ג ר ף, וכ׳ לונשלות נקקמש הנקמל.

n. m., sicut *γρυπός* (Greif), prehendens, tenens, custodiens aliquid, veluti introitum paradisi vel sacram foederis arcam. *Gryphi* Graecorum et *Sphynges* Aegyptiorum, quos Alexandrinus Philo comparat, imitatione ex Cherubis Hebraeorum expressa esse videntur. Cavendum est vero, ne figmenta, veritatis corruptelis orta, in haec mysteria, a deo revelata, profana cum sacris confundens, audacter inferas. LXX. *Χερουβείμ* (*βίμ, βεῖν, βειν*).

Ex. 25, 19. כרוב אחד מקצה מזה
37, 8.
2 S. 22, 11. וירכב על־כרוב ויעף
Ps. 18, 11. וירכב על־כרוב
Ez. 28, 14. את־כרוב ממשח
Ez. 28, 16. כרוב הסוכך
Ez. 41, 18. ותמרה בין־כרוב לכרוב
Ex. 25, 19. 37, 8. וכרוב־אחד מקצה הכרוב
1 Reg. 6, 24. כנף הכרוב חאחת
1 Reg. 6, 24. כנף הכרוב השנית
1 Reg. 6, 26. הכרוב השני
1 Reg. 6, 26. קומת הכרוב האחד
1 Reg. 6, 26. וכן הכרוב השני
2 Chr. 3, 11. לכנף הכרוב האחד
2 Chr. 3, 12. וכנף הכרוב האחד
2Chr. 3, 12 דבקה לכנף הכרוב האחד
Ez. 9, 3. נעלה מעל הכרוב
Ez. 10, 4. וירם כבוד־יי מעל הכרוב
Ez. 10, 7. וישלח הכרוב את־ידו
Ez. 10, 9. הכרוב אחד ואופן
Ez. 10, 9. הכרוב אחד
Ez. 10, 14. פני האחד פני הכרוב

לַכָּרוּב

Ez. 41, 18. בין־כרוב לכרוב

לַכָּרוּב

Ez. 10, 2. אל־תחת לכרוב
Ez. 41, 18. ושנים פנים לכרוב

pl.: כְּרֻבִים

Ex. 25, 18. ועשית שנים כרבים זהב
Ex. 26, 1. 36, 8. כרבים מעשה חשב
Ex. 26, 31. יעשה אתה כרבים
Ex. 36, 35. עשה אתה כרבים
Ex. 37, 7. ויעש שני כרבים זהב

pl.: כְּרוּבִים

1 Rg. 6, 23. שני כרובים עצי־שמן
1 Reg. 6, 32. מקלעות כרובים
1 Reg. 6, 35. כרובים ותמרות
1 Rg. 7, 36. ועל ומסגרתיה כרובים
2Chr. 3, 7. ופתח כרובים על־הקירות
2 Chr. 3, 10. כרובים שנים
2 Chr. 3, 14. ויעל עליו כרובים
Ps. 99, 1. ישב כרובים תנוט האדץ
Ez. 10, 20. ואדע כי כרובים המה
Ez. 41, 18. 25. כרובים ותמרים

pl.: הַכְּרוּבִים

1 Rg. 7, 29. אריות ובקר וכרובים

pl.: הַכְּרוּבִים

Gn. 3, 24. לגן־עדן את־הכרבים
Ex. 25, 19. תעשו את־הכרבים
Ex. 25, 20. והיו הכרבים פרשי כנפים
Ex. 25, 20. יהיו פני הכרבים
Ex. 25, 22. מבין שני הכרבים
Ex. 37, 8. עשה את־הכרבים
Ex. 37, 9. ויהיו הכרבים פרשי כנפים
Ex. 37, 9. היו פני הכרבים
Num. 7, 89. מבין שני הכרבים
1 S. 4, 4. יי צבאות ישב הכרבים
2 S. 6, 2. יי צבאות ישב הכרבים
1 Rg. 6, 25. וקצב אחד לשני הכרבים
1 Rg. 6, 28. ויצף את־הכרובים זהב
1 Reg. 6, 32. וירד על־הכרובים
1 Rg. 8, 6. אל־תחת כנפי הכרובים
1 Rg. 8, 7. כי הכרובים פרשים כנפים
1 Reg. 8, 7. ויסבו הכרבים
2 Reg. 19, 15. ישב הכרבים
1 Chr. 13, 6. יי יושב הכרבים
1 Chr. 28, 18. הכרובים זהב לפרשים
2 Chr. 3, 11. וכנפי הכרובים ארכם
2 Chr. 3, 13. כנפי הכרובים האלה
2 Chr. 5, 7. אל תחת כנפי הכרבים
ויהיו הכרבים פרשים
2 Chr. 5, 8. כנפים
2 Chr. 5, 8. ויכסו הכרבים על־הארון
Ps. 80, 2. ישב הכרבים הופיעה
Jes. 37, 16. ישב הכרבים
Ez. 10, 1. אשר על־ראש הכרבים
Ez. 10, 5. וקול כנפי הכרבים נשמע
Ez. 10, 7. אשר ביוצת הכרבים
Ez. 10, 9. אצל הכרובים אופן אחד
Ez. 10, 15. וירמו הכרובים
Ez. 10, 16. ובלכת הכרובים
Ez. 10, 16. ובשאת הכרובים
Ez. 10, 18. ויעמד על־הכרבים
Ez. 10, 19. 11, 22. וישאו הכרובים את־כנפיהם
Ez. 41, 20. הכרובים והתמרים

pl.: וְהַכְּרֻבִים

Ez. 10, 3. והכרבים עמדים מימין

pl.: לַכְּרוּבִים

Ez. 10, 2. אש מבינות לכרבים
Fz. 10, 6. מבינות לכרבים
Ez. 10, 7. מבינות לכרובים
Ez. 10, 8. ויראה לכרבים תבנית יד

כִּרְבֵּל

r. s. r. כָּבַל *p.* 541.

כָּרָה I.

פעל כוד כמו כָּר לעיל, לומר קכינה ודקיכה [נרעבען, לייכטען־לען], ולומס לו אֶכֶר, כֶּר, בְּכָר, וסכל ענין קכון ונקנוב, וכן משכש נשפתי ערב [עי׳ לעיל]. ל״מ ככיית נור ונוקס, וכשבל מכניית לעם וומוס, וכניית לוכים עכין פעוך לוכים, וכדומס מן השתלות.

v. trans., sicut כָּר, fodere, veluti puteum, foveam, incidere, sicut בָּכַר, כֶּר, אֶכֶר; trop. *aures perforare*, quam dictionem LXX *σῶμα καταρτίζειν* verterunt, apostolus autem Hbr. 10, 5. utpote aptam rei retinuit. LXX. *ὀρύσσειν, λατομεῖν, ἐκλατομεῖν.*

3 perf.: כָּרָה

Ps. 7, 16. בור כרה ויחפרהו

1 perf.: כָּרִיתִי

Ps. 40, 7. אזנים כריית לי
1 perf.: כָּרִיתִי
Gn. 50, 5. *בקברי אשר כריתי לי

3 perf. pl.: כָּרוּ

Ps. 57, 7. כרו לפני שיחה
Ps. 119, 84. ברו־לי זדים שיחות
Jer. 18, 20. כי־כרו שוחה לנפשי
Jer. 18, 22. כרו שיחה ללכדני

3 prf. pl. c. s.: כָּרוּהָ

Num. 21, 18. כרוה נדיבי העם

part.: כֹּרֶה

Prv. 16, 27. בליעל כרה רעה
Prv. 26, 27. כרה שחת

3 imperf.: יִכְרֶה

Ex. 21, 33. כי־יכרה איש בר
2 impf. pl.: וְתִכְרוּ
Job. 6, 27. ותכרו על־רעכם
3 impf. pl.: *יִכְרוּ
Job. 40, 30. *יכרו עליו חברים
3 impf. pl.: וַיִּכְרוּ
Gn. 26, 25. ויכרו־שם עבדי־יצחק

Nif-al: נִכְרֶה

3 imperf.: יִכָּרֶה

Ps. 94, 13. עד יכרה לרשע שחת

כֵּרָה

ג״כ, ומכנוי בָּרוֹת, ומשמן נור ונוקס [נרונע, ליסעפלנע], נקנוס בָּרֵא עזלסו, וכל עקלות כלס.

n. f. (pl. c. בְּרוֹת), fovea, cisterna, a v. בָּרֵה. LXX. *παράθεσις.*

pl. constr.: כְּרֹת

Zeph. 2, 6. נות כרת רעים

מִכְרֶה

ג״ן ומלנון ומסמן מִכְרֵת, מקום סכניס ומקול [נרונע], ומכלה־עלף, מקום כניית השלף.

n. m. (c. מִכְרֵה), locus, ubi foditur, fodina, fovea; מִכְרֵה־מֶלַח; fodina salis. LXX. *θημωνία ἅλωνος* (fort. *ἅλατος*).

constr.: וּמִכְרֵה־

Zeph. 2, 9. ומכרה־מלח

כָּרָה II.

פעל כוד ומעקיל אֶכְרֶה [לעתי

Digitized by Google

סמדקדקים כתו אֶכְרֵי, נדגש סביקוב], והמוכן ק' קניס [קויפען], וכן כרק בלשון ישמעאל, וכתרג כמכוון נשמתי עכנ, ל"ג נכתוב ופכתי [s. *kri*], וכן כָּרֵי נכתבי. ע' [p. *khiri-den*], ענין נטול וקבור [קעכטען], וכן כתמנות אֹהֶל חָרֵה לעיל, וכן כהכלאם [s. *çra*, *çri*], ונמצא לקוטע אֹהֶל שֶׁכֶר, אבר ממנו שֶׁכֶר, וא"כ לפ"ז אין סמנך לנ' הכווכות.

v. trans. (impf. אֶכְרֵה pro אֶכְרֶה, inserto *Dages* euphonico), emere, mercari, parare, arab. *karâ*(*Isaaki* Hos. 3, 2. בְּכַרְתִּי חֹמֶר כְּסָפִין וְלֹמֶכְרֵה קִימָה), sanscr. *krî*, pers. *khiri-den*, aram. כְּרֵי. 2) sicut חָרֵה, coquere, de apparatu epuli, sanscr. *çrâ*, *çrî*, quam radicem exhibet etiam *v. compos.* שֶׁכֶר, unde שֶׁכֶר. LXX. 1) *μισθοῦν* (arab. conj. VI. VIII. X.), *μέτρον* (כָּר), *λαμβάνειν*; 2) *ἐνστεύειν*, *παρατιθέναι*.

3 *perf.*: כָּרָה

2Chr.16,14. אשר כרה־לו בעיר דויד

Prv.16,27. *איש בליעל כרה רעה

1 *impf.c.suff.*: וְאֶכְרָהּ

Hos. 3, 2. ואכרה לי בחמשה

3*impf. pl.*: יִכְרוּ

Job. 40, 30. יכרו עליו חברים

כָּרָה

ע"נ ומעכנס מעמק ועמק [נעמפע-מעטאל], ויונן מסכנס.

n. f., convivium, epulum, a v. כָּרָה, vi coquendi ad epulandum. LXX. *παράθεσις*.

2 Reg. 6, 23. כרה גדולה

כֶּרֶז

פעל נוזד נתכמי, ומסונן קכיפס ומכנכ [כופֿען, שכייען], ומוס מקכיפס ומודעס נקטות [פֿויסקופֿען]. ומוס נכוסף אַכְרֵז. מקטות מסכנס ומסכונן ג"כ נסמתי עכנ, לשעל נוס נהכלפס [s. *kruç.*], ומרסקס [p. *giris-ten*], ניוכפס [κηρύσσ-ω, κρίζ-ω, κράζ-ω], ונגרמכפס [kreisch-, kreiss-en], וכדומס. נקנגוס נאר ועק נעכני.

vrb. intr. aram., clamare, vociferari (targ. = זָעַק), hinc de praeconio seu publica recitatione; *Af.* אַכְרֵז. Verba ceterarum linguarum consimilia supra collata invenies. Syr. *k'raz*, arab. *karaza*, inter Christianos, de verbi divini publica praedicatione.

Af-el: אַכְרֵז

3 *perf. pl.*: וַהֲכִרְזוּ

Dan. 5, 29. והכרזו עלוהי

כָּרוֹז

ע"ו, ומילועס כָּרוֹזָא ע"ע ילוע, ומעכנס מאכריו ומוועך [פֿויסקופֿען], וכן נסוכיו. נגרמך עוד מכוסף חַכְרָזָא.

n. m. (def. כָּרוֹזָא), proclamator, praeco, zend. *khresîo*, syr. *koruzo* (= N. T. κῆρυξ, κηρύσσων). LXX. κῆρυξ.

definit.: כְּרוֹזָא

Dan. 3, 4. וכרוזא קרא בחיל

כָּרִי

v. s. r. כּוֹר *p.* 550.

כָּרַךְ

פעל ל"ג כ"ך נגור, ונעשם ע' כפל מסכם כָּר, לוסר מן כְּרָכָר, וכן זָרַז מן זַרְזַר, ע' נספכי מכנס שכמי מכס לף קס"ף, וע"כ ג"יין לל כרר לקמן, וסנגיסו פס לסקל סקטוס. ספעכון סמוג וקנות [קומקליזען, -צלימפמען], ומוס מַכְרֵךְ: נעכני, כָּרַךְ נאכמי, פסקפע קוסס וקיס וכדומס, לוסם כַּרְכֹּב סככון שסוף נאר כַּבָּב, סנוג כוֹרֵב ע"ב.

vrb. inus. (ex duplicata forma v. כָּרַר, quae est כָּרַב mutilatum, sicuti זָרַז ex זַרְזַר, *v. Systema* p. 168.), cingere, circumdare, ambire, complecti, unde hebr. מַכְרֵךְ, aram. כָּרַךְ, complexio, veluti moenia, hinc de urbe ipsa, vel libri tegmentum, hinc de volumine ipso. Gemarice כָּרַךְ, sicut v. syriacum, vi operiendi, involvendi, tegendi, veluti כְּרָךְ, sindone se contegere.

מַכְרֵךְ

ע"ו, והמוכן מלכוש וגליפס סאכמל ומאכיך לף סנוף [סילנא, פֿיכנאעל], ומאנקל ילוע. נגרמך ילוע מכריכי מפיס. נקנגוס כיך ספעל לכוש מל כמס לו לוע לו קמס מעכני, ונגרמך כיך נמדין, ומאנקל על נגיכ עיר וקווק, ומוס נקנגוס כְּרִיךְ כמו לוסם, ומסוקיי כְּרִיךְ ענול וקנוג סניב, בֶּגֶד כמו קנר קפיכי, וכדומס.

n. m., cinctûs, pallium, cui quis se *involvit* vel quo quis se *operit*, syr. *k'rokto*, indumentum, fasciae (= hebr. חֲתֻלָּה), gem. חַבְרִיבֵי מֵתִים, de vestitu, quo induuntur mortui. LXX. *διάδημα*.

וַתַּכְרֵךְ

Esth. 8, 15. ותכריך בוץ וארגמן

כַּרְכֹּב

ע"ו וכנכוי כַּרְכֻּבּוֹ, והסלנס מין וכ וסקף לסוכף [רעכל, פֿיינפֿאסקוכן], ומולכנ לל"ק הסס מן כָּרַךְ וכנכ, ווס שקר, כי סתמנות כָּבַב כמו נשמם כוס ככנ, ווס גויל הסס כוכנ, וע"כ כַּרְכֹּב נאר כַּבָּב, נדגוש הכ', וכן סִרְכֵּד נאר סִפֵּד, שַׁרְבִיט נאר שַׁבִּיט, בַּרְזֶל נאר בַּזֶּל, חַרְצֹב נאר חַצֹּב וכדומס.

n. m. (c. s. כַּרְכֻּבּוֹ), ambitus (targ. סוֹבְבָא), limbus altaris, circa mediam altitudinem arae supra cancellos aeneos, quo, si quid e foco excideret, exciperetur. Erant, qui hoc voc. ex vv. כָּרַךְ et כָּבַב, obsoleto errori faventes, deducerent. Etenim originem habet hoc *n.* a v. כָּבַב, aeth. *kababa*, arab. *kabba*, quod est *denom.* substantivi כּוֹבֶב, corpus orbiculatum, globosum, rotundosum. Quare כַּרְכֻּבּוֹ pro כַּבְּבוֹ, *Dages* per liquidam recompensato, dicitur, uti שִׁבְרִיט = שַׁבִּיט, סִרְכֵּד = סִפֵּד, בִּרְזֶל = בַּזֶּל, חִרְצֹב = חַצֹּב. Talm. denom. כַּרְכֵּב (= סִבֵּב בַּמְּחוּגָה). LXX. *ἐσχάρα* (מִכְבָּר), *πυρεῖον*, inconstanter.

Ex. 27, 5. תחת כרכב המזבח

cum suff.: כַּרְכֻּבּוֹ

Ex. 38, 4. תחת כרכב מלמטה

כַּרְכֹּם

ע"ו וסהלנס מין קנלין פוסנס נלנמו לו קלמוני [וצפֿראן], וכן מִרְקָם נלמרי, כַּרְכֹּם נל"ג וכן נסוכיי, וכיוני נקסר סע', ונסוזו כ' נאר כ'. ושום נלמרי סקוקר כַּרְכּוֹמִי, וסמעל כַּרְכֹּם, אַחֲרַכְּרֹם וכדומס.

n. m., crocus (abjecto *Mêm*), curcuma (Safran), aram. כַּרְכֻּם, arab. *kurkum-on*, sanscr. *kankom*, *kunkuma*. LXX. *κρόκος*.

וְכַרְכֹּם

Cant. 4, 14. נרד וכרכם

כַּרְמִיל

ע"ו גויר כָּרֶם, נסוגיי הסקטן וקולקי"ל, וכן כעכני פְּתִיגָיל מן פָּתִיג ע"ב, ונלקני נַרְנָיל מן נֶרֶג, קַרְנָיל מן קֶרֶם, פַּצְצָיל מן פֶּצֶץ, עַרְקָיל מן עֶרֶק, חוּרְנָיל מן חוּרְנָם, נדומס לל חֶרֶם, וכדומס. ותמנות כרס כמו נסכנלס ומרסקס וכנסני מעכע [p. *kirm*, l. *q-verm*], לוסר קולע, לאר מעכו נכע סלומס, ולכוב קמוכו כעכני קולעת זכי, וסס סקולע לנסע וס גס כנסני עכע [קַלְמַעוויכ-], וסמעל לע"ז כָּרֶם נדומס לסמעל כנסני עכע.

n. m. — a n. כֶּרֶם, adjecta terminatione יִל, quae vel diminutiva vel universe adjectiva est, ad s. f. פְּתִיגָיל (פְּתִיג), נַרְנָיל (נֶרֶג), קַרְמִיל (כֶּרֶם), פַּצְצָיל (פֶּצֶץ), עַרְקָיל (עֶרֶק), חוּרְנָיל (חוּרְנָם = חֶרֶם) — vermis, ex quo conficitur color coccineus, sanscr. *krimi*, pers. *kirm*, lat. *q-verm*, hinc: de ipso colore coccineo ipsisque coccinis, *κόκκινον*, *κοκκινοβαφές* (syn. תּוֹלַעַת שָׁנִי, שָׁנִי, תּוֹלַעַת, pers. *kermial* (karmesinroth). Verbum igitur quod subest, trilitterum est, et fortasse ex praepositione *ka* et radice רָמָה (unde רִמָּה, arab. *rima-t-on*), compositum. LXX. *κόκκινον*.

וְכַרְכֹּל

2Chr. 2, 6. ובארגון וכרמיל ותכלת

2 Chr. 3, 14. וארגמן וכרמיל וברץ

וּבְכַרְמִיל

2Chr. 2, 13. בתכלת ובבוץ ובכרמיל

כֶּרֶם

v. s. r. כָּרַר *p.* 574.

כַּרְמֶל

v. s. r. כָּרַר *p.* 574.

כָּרַס

פעל נוזד ול"ע כ"ס נגול, ומסונן סיות מנוכנ ומקוער ומכוסס [ערטֶענען, נע-וועלבט ויין], וכן כָּרֵס לקמן, לאר מאכו כָּרֵס, וע"כ סתמנות סקעכנוס וסתנכנות, ומוס כָּרְסָא נסס נלקני, ונעכני כִּפָּא נאר כִּרְסָא, וסל' קנן. ומאר לקקור הלשון לע ערצו ומיולעו כָּרֵס לקמן, ענין נגיכס ומעוכרות, וסס סקעכ ג"כ הסווי כסעכי עכע.

v. intr. inus., elatum, fornicatum, concameratum esse, sicut כָּרַס (q. v.) et כָּרֵס (כָּרֵס, venter, propter formam rotundosam, unde כָּרְסָא, sedes elata (Hochsitz), hebr., ejecta liquida כִּפָּא (pro כִּרְסָא).

כָּרְסָא

ע"כ נלקני, ונכנוי כָּרְסָיֵהּ, כלשו סיקיד כָּרְסֵי, וסרכוי כָּרְסֵהּ כלשו סיקיד כָּרְסֵי, ונלקס מקטוכות ר', ר"א, ר"ש כאוי, שכולן נקכיות, כי ר"א כאר ר"א כמוסף ', סקכוסס, וכן סלעתי לעיל ככס לף וס"כ. סאעכס גנ וכפס וכיפס, לוסר סוכ מכוני וגנכוני, שכס מנוכעס ומנוכעס [סַלְּבוּיִין, סרטֶען], ולקוכוכ כי לס לגנול יקשכ עכוכ סאלס על מקכוכעס, כי גדול כס סדקדוק, וקקול כלשון מרבקוס לקכאס.

n. f. aram. (c. s. כָּרְסֵהּ tanquam a sing. כָּרְסֵי; pl. כָּרְסָן, tanquam a sing. כָּרְסוּ. Nam terminationes ־ִי, ־ֵי, ־ָא, ־ֵי pariles sunt et ad unam omnes femininae, siquidem terminatio ־ָא ex ־ֵי, adjecta vocali *Iud*, orta est), sedes rotundose elata, ac sublimis, solium, thronus. LXX. *θρόνος*.

Dan. 5, 20. מן־כרסא מלכותה

cum suff.: כָּרְסֵהּ

Dan. 7, 9. כרסיה שביבין די־נור

pl.: כָּרְסָן

Dan. 7, 9. עד די כרסון רמיו

כְּסָא

s. r. כָּסָא *p.* 562.

כִּרְסֵם

נכין סכנכ נאר כָּסַם, וע"כ ג"יין לל כָּסַם נלעיל לף וס"ם ומנגיס פס לסקל סקטוס. סמנגס כיכ"ס וגויס וקעיס, וכן כַּרְסֵם נלקני נאר כָּסַם, פעכע נדוסס, ומאס כַּרְסֵם נגאכל.

v. piël. (= כָּסַם, a v. כָּסַם, quo oportet referri), corrodere, depasci, deripere, devastare, arab. כרסם, vi eadem, aram. כַּרְסֵם (= כָּסַם), unde n. gemar. כִּרְסוּם, depopulatio, vastatio. LXX. *λυμαίνεσθαι*.

3 *impf. c. suff.*: יְכַרְסְמֶנָּה

Ps. 80, 14. יכרסמנה חזיר מיער

כָּרַע

פעל נוזד ומעתיל יִכְרַע, ומסונן כניפס וזקיפס [ויך נייגען, קניכען], ומוס כניעס וזקיפס נקנלס, נדוסס לל מעתוס, ולפעמים נמוסף על נרכיס, לו מכניפס ונלאתות מקולמות וכיפין כף, נדוסס לל נפל, לו מרגיפס ומכנן, כמו חָמָר, מקטות נדוסס, לו מכניעת היולדות וכניפתן, לו מניפס ומזכנ לפס, מכניעס וכניפס עליס וכדוסס. הנוסף מזקפס ומכנפס. קין מזכנ לל"ק כמו כָּמַע נקלוף מל' נכ', ומשוו ג"כ רכע מסקוס נעכני, ועוד מקטוק נדגי. עי' לוס מקור סלשון שנסוף מספר.

v. intr. (impf. יִכְרַע), incurvare, demittere se, procumbere, de precantium habitu (interdum addito עַל־בִּרְכָּיִם, syn. הִשְׁתַּחֲוָיָה), de incurvatione genuum, ex debilitate virium orta (syn. נָפַל), vel ad percumbendum facta (syn. רָבַץ, חָמָר), de parturientibus, etiam de eo, qui mulierem subigit vel constuprat (Job. 31, 10.). Hi. *trans.* Sunt, qui כָּרַע, liquida commutata, pro כָּגַע dici putant, uti per metathesin arabice רכע pro עָרַג dicatur. At hoc valde

Digitized by Google

incertum est. LXX. *κάμπτειν, ὀκλάζειν; κλίνειν, κατακλίνειν; πίπτειν, ἀναπίπτειν, ἐμπίπτειν, προσπίπτειν; συμποδίζειν; ταπεινοῦν, βαρύνειν, οὐκ ἰσχύειν, ἀδυνατεῖν, κλαίειν, ἐκτρέφειν;* כָּרֵעַ c. חֲשֻׁחִיה, *προσκυνεῖν; Ni. κωλύειν; Hi. ὑποσκελίζειν;* חִכְרִיעַ הִכְרִיעַ, *ἐμποδοστατεῖν.*

3 *perf.:* כָּרַע

כרע רבץ כאריה Gn. 49, 9.
כרע שכב כארי Num. 24, 9.
בין רגליה כרע Jud. 5, 27.
בין רגליה כרע נפל Jud. 5, 27.
באשר כרע שם נפל Jud. 5, 27.
בלחי כרע תחת אסיר Jes. 10, 4.
כרע בל קרס נבר Jes. 46, 1.

3 *perf. pl.:* כָּרְעוּ

כרעו על־ברכיהם Jud. 7, 6.
אשר לא־כרעו לבעל 1 Rg. 19, 18.
כרעו חמלך 2 Chr. 29, 29.
המה כרעו ונפלו Ps. 20, 9.
קומו כרעו יחדו Jes. 46, 2.

part.: כֹּרֵעַ

כי־אין מרדכי כרע Esth. 3, 5.

part. pl.: כֹּרְעִים

כרעים ומשתחוים Esth. 3, 2.

p. pl. fem.: כְּרָעוֹת

וברכים כרעות תאמץ Job. 4, 4.

inf. constr.: מִכְרַע

מכרע על־ברכיו 1 Reg. 8, 54.

1 *imperf.:* וְאֶכְרְעָה

ואכרעה על־ברכי Esr. 9, 5.

3 *imperf.:* יִכְרַע

אשר־יכרע על־ברכיו Jud. 7, 5.
ומרדכי לא יכרע Esth. 3, 2.

3 *imperf.:* וַיִּכְרַע

ויכרע על־ברכיו 2 Reg. 1, 13.
יכרע ברכבי 2 Reg. 9, 24.

3 *impf. fem.:* תִּכְרַע

כי־לי תכרע כל־ברך Jes. 45, 23.

3 *impf. fem.:* וַתִּכְרַע

ותכרע ותלד 1 Sam. 4, 19.

1 *imperf.:* וְנִכְרְעָה *p.*

משתחוה ונכרעה Ps. 95, 6.

2 *impf. pl.:* תִּכְרְעוּ *p.*

ונלכם לטבח תכרעו Jes. 65, 12.

3 *impf. pl.:* יִכְרְעוּ

לפניו יכרעו Ps. 22, 30.
לפניו יכרעו ציים Ps. 72, 9.

3 *impf. pl.:* וַיִּכְרְעוּ

ויכרעו אפים ארצה 2 Chr. 7, 3.

3 *impf. pl.:* יִכְרָעוּן

ועליה יכרעון אחרין Job. 31. 10.

3 *impf. f. pl.:* תִּכְרַעְנָה

תכרעה ילדיהן תפלחנה Job. 39, 2.

Hif-il: הִכְרִיעַ 3 *perf.*

ובחורי ישראל הכריע Ps. 78, 31.

2 *perf. c. suff.:* הִכְרִיעֻתְנִי

אהה בתי הכרע הכריעתני Jud. 11, 35.

inf. constr.: הַכְרֵעַ

הכרעתני Jud. 11, 35.

imprt. c. suff.: הַכְרִיעֵהוּ

קדמה פניו הכריעהו Ps. 17, 13.

2 *imperf.:* תַּכְרִיעַ

תכריע קמי תחתני 2 S. 22, 40.
תכריע קמי תחתי Ps. 18, 40.

כָּרַע

ז׳, וקרנוי כְּרָעִים, וסהלנקו ק׳ כמו כִּבָּר, שסוף מעגל הזה, לומר קנל ופלך וגלגל [קריין, נעגעכל], והסחלל כמו קנל גלגל, על פלך ומדינה, והוף סיקיד והסחוב לכלכר, וכן כלל [*cir-cus*], וכן הסחלל ניוכי. ג׳ נדומה קל כסוף, לומר רנוד ומלא והכפל [דעקקע, הילגע], מסחעוף של כריכה, לשר מעכה תכרין, ול׳ קיכוי ענלה לו קהל, וכן נקרוס כריס של מילק, וכדומה נמרמק.

n. m. (pl. כְּרָעִים), 1) sicut כֵּבָּר, circulus, ambitus, regio (District, Kreis), uti גְּלִיל, de provincia, lat. *circus*, syr. *kerko*, gr. *κύκλος.* 2) tegumentum, stragulum (syn. תַּכְרִיךְ, תַּכְרִיךְ, a. v. כְּסוּת), veluti targumice כְּרָעִים שֶׁל־מִטָּה, pulvini Milesii, quare neque de *curru* (כֶּר = curr-ere), neque de *tentoriolo*, quod camelis imponitur, intelligendum. LXX. 1) *τόπος πίων;* 2) *σάγμα.*

כר נרחב Jes. 30, 23.

כֶּבֶר

ותשמם בכר הגמל Gn. 31, 34.

pl.: כָּרִים

כיקר כרים Ps. 37, 20.
לבשו כרים הצאן Ps. 65, 14.

כֵּבָּר

ז׳ סהקנר מן כְּרֵבָּר, וסקמך כְּבָּר, להכנוי כְּבָּרִים [נקניי], לו כְּבָּרוֹת [וכניי], וסווני כְּבָּרִים. והסקנון מעולם: ק׳ כמו כָּר עקל יסודם, לומר גלול ופלך [קריין, קוף-, נעגעכל], כי כיון קנל לכוב מהעלל כוה של קנוב [כוכ-דע], ודומה לה גלול, פלך, ומוף כמו דוכר ומרעה [עריפע]. ג׳ ככר ועגול לקס, מקמוכה ענולית וקונית, וכן נגלגל המקמוח [נרעקוכלען], והכנוי ככרות לקס. ג׳ מעקל נדול מס ע׳ג גלולי [עפלעכע], ולו ג׳ פלף שקל סקודם. ולכל ג׳ המלם יסודם קפק ומלור קפק נקלו. נגזרת ככר מענול דנלם וכדומה, והנם כִּבָּרֶיהָא לענול דנג, מהנפרל כִּבָּרֵי.

n. f. (ex כְּרַבָּר factum, c. כִּבַּר, *pl. f.* כִּבָּרִים, *m.* כִּבָּרוֹת, ut plurimum repugnante forma, dual. כִּבָּרַיִם), 1) sicut כַּר, circulus, regio (Kreis, Umkreis), provincia, uti etiam גְּלִיל, גְּלִיל primum dicuntur de ambitu (Runde, Panorama), deinde de pascuo, sicut כַּר (כֶּר טְרֵחַב, LXX. *τόπος πίων καὶ εὐφύχωρος*). 2) placenta, artolaganus, panis, a forma rotunda, pl. כִּבָּרוֹת פִּתָּא דַלַחְמָא, גְּרִצְתָּא דְלַחְמָא. Trg. לֶחֶם. 3) talentum, mensurae genus rotundum, ut Syrorum *kakro*, ter mille siclos sanctuarii comprehendens. Aelian. K. Var. 22. *δύναται τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικάς.* Indidem gemar. כִּבָּר (Feigenkuchen) = דְּבֵלָה, כִּבָּרֵי (def. כִּבָּרֵיהָא), favus (Honigwabe). LXX. 1) *ἡ περίοικος (χώρα), τὸ περίοικον (πέδον); ἡ περίχωρος, τὸ περίχωρον χεχάρ;* 2) *ἄρτος,* כִּבָּרוֹת לֶחֶם; *ἄρτος εἰς τὴν τροφήν;* 3) *τάλαντον;* כִּבָּרִים, *διτάλαντον.*

תשע ועשרים ככר Ex. 38, 24.
פקודי העדה מאת ככר Ex. 38, 25.
ככר לאדן Ex. 38, 27.
שבעים ככר Ex. 38, 29.
ארבע־מאות ועשרים ככר 1 Rg. 9, 28.
זהב מאה ככר Esr. 8, 26.

הַכִּכָּר

למאת הככר Ex. 38, 27.
למאות הככר 2 Chr. 25, 9.

הַכִּכָּרִי

ולום ישב בערי הככר Gn. 13, 12.
ואל־תעמד בכל־הככר Gn. 19, 17.
הערים האל ואת כל־הככר Gn. 19, 25.
ועל כל־פני ארץ הככר Gn. 19, 28.
את־ערי הככר Gn. 19, 29.
ואת־הנגב ואת־הככר Dt. 34, 3.
וירק אחי מעץ דרך הככר 2 S. 18, 23.
הכהנים אנשי הככר Neh. 3, 22.
הככר סביבות ירושלם Neh. 12, 28.

constr.: כִּכַּר

וירא את־כל־ככר הירדן Gn. 13, 10.
ויבחר־לו לוט את כל־ככר Gn. 13, 11.
ככר זהב טהור Ex. 25, 39.
ככר זהב טהור עשה אתה Ex. 37, 24.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
ומשקלה ככר זהב 2 Sam. 12, 30.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Reg. 9, 14.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 10, 10.
ששים ושש ככר זהב 1 Reg. 10, 14.
או ככר־כסף תשקול 1 Reg. 20, 39.
תנה־נא להם ככר־כסף 2 Reg. 5, 22.
אלף ככר־כסף 2 Reg. 15, 19.
שלש מאות ככר־כסף 2 Reg. 18, 14.
ושלשים ככר זהב 2 Reg. 18, 14.
מאה ככר־כסף 2 Reg. 23, 33.
לאיש ככר־לחם 1 Chr. 16, 3.
אלף ככר־כסף 1 Chr. 19, 6.
וימאתים משקל ככר־זהב 1 Chr. 20, 2.
ושבעת אלפים ככר־כסף 1 Chr. 29, 4.
וחמשים ככר זהב 2 Chr. 8, 18.
מאה ועשרים ככר זהב 2 Chr. 9, 9.
במאה ככר־כסף 2 Chr. 25, 6.
מאה ככר־כסף 2 Chr. 27, 5. 36, 3.
ועשרת אלפים ככר־כסף Esth. 3, 9.
עד־ככר־לחם Prv. 6, 26.
ונתן לו ככר־לחם Jer. 37, 21.
והנה ככר עפרת Zach. 5, 7.

constr.: וְכִכַּר־

וככר לחם אחת Ex. 29, 23.
לאגורת כסף וככר־לחם 1 Sam. 2, 36.
ככר־כסף וככר זהב 2 Reg. 23, 33.

constr.: בְּכִכַּר

בככר הירדן יצקם המלך 1 Reg. 7, 46.
בככר הירדן יצקם המלך 2 Chr. 4, 17.

du.: כִּכָּרַיִם

ויצר ככרים כסף 2 Reg. 5, 23.

du.: כִּכָּרַיִם *p.*

הואל קח ככרים 2 Reg. 5, 23.

du.: בִּכְכָּרַיִם

מאת שמר בככרים כסף 1 Reg. 16, 24.

pl.: כִּכָּרִים

זהב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
אלף אלפים ככרים 1 Chr. 22, 14.
זהב ככרים חמשת־ רבו ושמונת אלפים ככרים 1 Chr. 29, 7.
וכסף ככרים עשרת 1 Chr. 29, 7.
וברזל מאה־אלף ככרים 1 Chr. 29, 7.
ככרים שש־מאות Esr. 8, 26.

pl.: לְכִכָּרִים

לככרים שש מאות 2 Chr. 3, 8.
מאה לככרים זהב Esr. 8, 26.

constr. pl.: כִּכְּרֵי

עשר ככרי־כסף 2 Reg. 5, 5.
שלשת אלפים ככרי זהב 1 Chr. 29, 4.
ושבעת ושש ככרי זהב 2 Chr. 9, 13.

pl. constr.: כִּכְּרוֹת

תנו נא ככרות לחם Jud. 8, 5.
שלשת ככרות לחם 1 Sam. 10, 3.

כָּרַר

n. f. dualetant. (כְּרָעַיִם), *cru-ra*, ab incurvando. LXX. *σκέλος, ποῦς, ἀκρωτήριον.*

du.: כְּרָעַיִם

אשר לא כרעים Lev. 11, 21.
שתי כרעים או בדל־אזן Am. 3, 12.

du.: הַכְּרָעַיִם

ואת־הכרעים Lev. 8, 21.

du.: הַכְּרָעַיִם *p.*

את־הקרב ואת־הכרעים Lev. 9, 14.

du.: וְהַכְּרָעַיִם

והקרב והכרעים Lev. 1, 13.

du. c. suff.: כְּרָעָיו

ראשו על־כרעיו Ex. 12, 9.
על־ראשו ועל־כרעיו Lev. 4, 11.

du. c. suff.: וּכְרָעָיו

ורחצת קרבו וכרעיו Ex. 29, 17.
וקרבו וכרעיו ירחץ במים Lev. 1, 9.

כַּרְפַּס

ז׳, ומעגכ מן כמר־נמן לנן, ודנר הנעגה מעגו, ונקמף כעגם כמכוון נעגכי ופכסי הולו ויוכי וכוכי [s. *karpâsa*, *κάρπασ-ος* etc.] *n. m.*, aulaeum tenue ex gossypio, carbasus, sanscr. *karpâsa* (erioxylon), arab. et pers. *kirbas, karfas, kirpas*, gr. *κάρπασος.* LXX. *βύσσινος* (*καρπάσινος*).

חור כרפס ותכלת Esth. 1, 6.

כָּרַר

פעל נוזד, ומכונן: ק׳ לנון עגילה והסגלגלות, סיום עגילי וגלילי [קריין, קוף-], ופעכין הקפה וקנוג וכרכור כלקף של נל, גלנל, קו של קל, והסחלל קו על הרקוד וגילם וריגה [כמו גול], כהסחלה נשפתי עכה, קו על קנל קנוג ומוקף, כמו פלך וגלול נהסחלל דומה, ומוף סגול כָּר, כִּכָּרָה, כִּכָּרִים, כַּרְמֶל, וגם הנעג כָּכָה לעיל מוף, ע׳ כפל הנעג. קען ספעל כָּר, ומומה לו דָּקָר נאקמי, עכין רקוד, ונקמף כִּרְכֵּר כנלוג קל רִקֵּד, וכן כנעג כמכוון נשפתי עכ s. *çri*; l. *cur-rere*] *curr-us*; *σκαίρ-ω*; l. *gru-ere* = *cru-ere* = *cur-rere*; *χαίρ-ω*; [Karr-en etc.]. ג׳ כמו מכפל כרן לעיל, לומר מעיפה וכסוי [קומלעק-קען], ומוס כָּר הגעל, וג׳ מכוונות מקומע קקל.

vrb. intr., 1) circulare, in gyrum agi (syn. גָּל, חָל), hinc vel saltare, exsultare (syn. גּוּל), gr. *σκαίρ-ειν*, vel ambire, circumscribere, de finibus regionis, unde: כָּר, כִּכֵּר, כִּרְכֵּרָה, כֶּרֶם, כַּרְמֶל, atque etiam v. כָּכַךְ, radicis duplicatione ortum. Radix est כָּר, quae paullulum induruit in *v. compos.* aram. דָּקַר, visaltandi, uti et hebraicum כִּרְכֵּר (parall. רִקֵּד). Linguas indogermanicas supra comparatas reperies; 2) sicut כָּכַךְ *v. duplicat.*, contegere (umdecken), undique onerare, unde כָּר, stragula seu ephippium cameli (targ. כָּר = כְּסוּת). Quae duae significationis una de radice proficiscuntur. LXX. *ἀνακρούεσθαι.*

Pi-el: כִּרְכֵּר

part.: מְכַרְכֵּר *masc.*

ודוד מכרכר בכל־עז 2 Sam. 6, 14.

part.: וּמְכַרְכֵּר *masc.*

מפזז ומכרכר לפני יי 2 Sam. 6, 16.

ז׳, ומן נווני כְּרָכִים, והסתכון סוף סתקון, מקום כפיפת סקלקים [קניע], ויוק מסנרת הכרע מכפיפת קף סתוקל לתעה, וכן מהכנוק נכלל. ויעזר שסנס כוני *cru-s* סוס הנזרת.

Digitized by Google

כֶּבֶר

ג"כ נקרמי, והרבוי בְּכָרִין, כמו כִּבֶּר נענני, וכ"ק כמכוון הנ'.

n. f. aram. (pl. בְּכָרִין), sicut כִּבֶּר hebr., talentum. LXX. τάλαντον.

pl.: כַּכְּרִין

Esr. 7, 22. עד־כסף ככרין מאה

כֶּרֶם

ג"ו [כ"ע נקני], גויר כֶּר דומה לְגֶר, נסופיי ם, וכן לעיל טֶרֶם מן טֶרֶר ע"ג, וכן צֶלֶם מן צֵל, חֶלֶם מן חֵל וכדומה, וק"כ הזכיר כרם הגל וכעוה רוק, והעתיק כרם בלעזון יעמעלא גויר הזה, סיות הקדמה ככרם, כקדמת כל. הזקיון נתעטוה כך וככך [עריפע], לומר דומר ומעשה, לכן מקום מעשים נכללו [פפלאנצונג], לכן כמו כך דגן וזיון, ותנין נוה כרם ויח, או נטע כרם, כי כרם דק כך וככך. הסוקל על הרי גפן, ונקמטוה כרם קטר, לומר מעט על יין. נתקנוס כְּרָם.

n. m. (bis *f.*) ex n. כֶּר = כַּר, affixa terminatione ם־, factum, ad s. f. טֶרֶם ex טֶר, צֶלֶם ex צֵל, חֶלֶם ex חֵל, quare v. כָּרַם, quod hujus nominis initium esse dicitur, recidit ad nihilum (nam arab. *karuma*, nobilem, uberem, fertilem esse instar vineae, *denominativum* est), regio, pascuum (Trift), deinde locus consitus, pinguis ac fertilis (= כַּר, LXX. τόπος πίων), veluti כֶּרֶם זַיִת, נֶטַע כֶּרֶם (Olivenpflanzung), כֶּרֶם חֶמֶר (Jes. 27, 2.), locus vitibus consitus (Weinpflanzung), speciat. vinea, vinetum, targ. כְּרַם, arab. *karamon*, universe de agro uberi et fecundo; *karm-on*, speciat. de vinea. LXX. χωρίον (sicut כַּר, כִּבֶּר), ὁδός, ἀμπελών, ἄμπελος, κτῆμα, βοῦς.

Ex. 22, 4. איש שדה או־כרם
Dt. 20, 6. אשר נטע כרם
Dt. 28, 30. כרם תטע ולא תחללנו
Jud. 15, 5. ועד־קמה ועד־כרם זית
1 Reg. 21, 1. כרם היה לנבות
1 Rg. 21, 2. תחתיו כרם טוב ממנו
1 Reg. 21, 6. אתנה־לך כרם
1 Reg. 21, 7. 15. את־כרם נבות
1 Rg. 21, 16. לרדת אל־כרם נבות
Prv. 24, 30. כרם אדם חסר־לב
Cant. 8, 11. כרם היה לשלמה
Jes. 5, 1. כרם היה לידידי
Jes. 5, 7. כי כרם יי צבאות
Jes. 5, 10. צמדי־כרם
Jes. 27, 2. כרם חמר ענו־לה

p. כָּרֶם

Gn. 9, 20. נח איש האדמה ויטע כרם
Prv. 31, 16. מפרי כפיה נטע כרם
Mich. 1, 6. למטעי כרם

וְכֶרֶם

Job. 24, 6. וכרם רשע ילקשו
Jer. 35, 7. וכרם לא־תטעו
Jer. 35, 9. וכרם ושדה וזרע

p. וָכֶרֶם

Num. 16, 14. נחלת שדה וכרם

הַכֶּרֶם

Cant. 8, 11. נתן את־הכרם לנטרים
Jes. 3, 14. ואתם בערתם הכרם
Jer. 6, 1. n. p. ועל־בית הכרם שאו

p. הַכֶּרֶם

Dt. 22, 9. ותבואת הכרם
Neh. 3, 14. n. p. שר פלך בית־הכרם

בְּכֶרֶם

Dt. 23, 25. כי תבא בכרם רעך
1 Reg. 21, 18. הנה בכרם נבות

p. בְּכָרֶם

Jes. 1, 8. כסכה בכרם

וּבְכֶרֶם

Nu. 20, 17. לא נעבר בשדה ובכרם
Nu. 21, 22. לא נטה בשדה ובכרם

cum suff.: כַּרְמִי

1 Rg. 21, 6. לא אתן לך את־כרמי
Cant. 1, 6. כרמי שלי
Cant. 8, 12. כרמי שלי לפני
Jes. 5, 3. שפטו־נא ביני ובין כרמי
Jer. 12, 10. רעים רבים שחתו כרמי

cum suff.: לְכַרְמִי

Jes. 5, 4. מה־לעשות עוד לכרמי
Jes. 5, 5. אשר־אני עשה לכרמי

cum suff. כַּרְמְךָ

Lev. 19, 10. ופרט כרמך
Dt. 22, 9. לא־תזרע כרמך כלאים
Dt. 24, 21. כי תבצר ברמך
1 Rg. 21, 2. 6. תנה־לי את־כרמך

cum suff.: כַּרְמֶךָ *p.*

Lev. 25, 3. ושש שנים תזמר כרמך

cum suff.: וְכַרְמְךָ

Lev. 19, 10. וכרמך לא תעולל
Lev. 25, 4. וכרמך לא תזמר

cum suff. לְכַרְמֶךָ

Ex. 23, 11. כן־תעשה לכרמך לזיתך

cum suff.: כַּרְמוֹ

Ex. 22, 4. ומיטב כרמו ישלם

cum suff.: לְכַרְמוֹ

Jes. 5, 1. שירת דודי לכרמו

pl.: כְּרָמִים

Dt. 6, 11. כרמים וזיתים
Dt. 28, 39. כרמים תטע ועבדת
Jos. 24, 13. כרמים וזיתים
2 Reg. 19, 29. ונטעו כרמים ואכלו
Neh. 9, 25. כרמים וזיתים
Job. 24, 18. לא־יפנה דרך כרמים
Ps. 107, 37. ויטעו כרמים
Eccl. 2, 4. נטעתי לי כרמים
Cant. 2, 15. מחבלים כרמים
Jes. 37, 30. ונטעו כרמים
Jes. 65, 21. ונטעו כרמים ואכלו
Jer. 31, 5. עוד תטעי כרמים
Jer. 39, 10. כרמים ויגבים
Ez. 28, 26. ונטעו כרמים
Am. 5, 17. ובכל־כרמים מספד
Am. 9, 14. ונטעו כרמים
Zeph. 1, 13. ונטעו כרמים

pl.: וּכְרָמִים

1 S. 22, 7. יתן בן־ישי שדות וכרמים
וזיתים וכרמים ויצאן
2 Reg. 5, 26. ובקר
2 Reg. 18, 32. ארץ לחם וכרמים
Jes. 36, 17. ארץ לחם וכרמים
Jer. 32, 15. בתים ושדות וכרמים

pl.: הַכְּרָמִים

Num. 22, 24. במשעול הכרמים
Jud. 21, 21. ויצאתם מן־הכרמים
1 Chr. 27, 27. ועל־הכרמים שמעי
Cant. 1, 6. שמני נטרה את־הכרמים

pl.: בַּכְּרָמִים

Jud. 21, 20. לכו וארבתם בכרמים

pl.: וּבַכְּרָמִים

Jes. 16, 10. ובכרמים לא־ירנן

pl.: לַכְּרָמִים

Cant. 7, 13. נשכימה לכרמים

pl.: שֶׁבַּכְּרָמִים

1 Chr. 27, 27. ועל שבכרמים

constr.: כַּרְמֵי

Jud. 14, 5. ויבאו עד־כרמי תמנתה
Am. 5, 11. כרמי־חמד נטעתם

pl. constr.: בְּכַרְמֵי

Cant. 1, 14. בכרמי עין גדי

pl. c. suff.: כְּרָמֶיהָ

Neh. 5, 3. שדתינו וכרמינו ובתינו
Neh. 5, 4. שדתינו וכרמינו
Neh. 5, 5. ושדתינו וכרמינו לאחרים
Cant. 2, 15. וכרמינו סמדר

pl. c. suff.: כְּרָמֶיכֶם

1 S. 8, 14. שדותיכם ואת־כרמיכם

pl. c. suff.: וְכַרְמֵיכֶם

1 S. 8, 15. וזרעיכם וכרמיכם יעשר
Am. 4, 9. גנותיכם וכרמיכם

pl. c. suff.: כְּרָמֶיהָ

Hos. 2, 17. ונתתי לה את־כרמיה

pl. c. suff.: כַּרְמֵיהֶם

Jud. 9, 27. ויבצרו את־כרמיהם
Neh. 5, 11. שדותיהם כרמיהם

כֶּרֶם

ג"ו גויר כֶּרֶם, לומר עשה ענוקת סכסה [ווינגעט], וכן כֶּכֶר מן כֶּכֶר, סֵפֶר מן סֵפֶר, וקל להבין. נזכה תלמודית כֶּרֶם גויר הזה, והמכוון ענין קמיחה לכסה נקעטות, ומוס קמיחה לפקוס מיוקן נכללו.

n. m. (a n. כֶּרֶם), is qui in vinea opus facit, vinitor, ad s. f. כִּכָּר (כֶּכֶר), סֵפֶר (סֶפֶר). Talm. כֶּרֶם, in vineam aut in locum separatum colligere. LXX. ἀμπελουργός.

pl.: כְּרָמִים

Joel 1, 11. הילילו כרמים

pl.: וְכֶרְמִים

2 Chr. 26, 10. אכרים וכרמים

pl.: לְכַרְמִים

2 Reg. 25, 12. לכרמים וליגבים
Jer. 52, 16. לכרמים וליגבים

pl. c. suff.: וְכַרְמֵיכֶם

Jes. 61, 5. אכריכם וכרמיכם

כַּרְמֶל

ג"ו גויר טֶרֶם, נסופיי סקקטן ל, וכן אֶרְאֶל (אֶרֶא), חַבַּצֶּלֶת (חַבֶּצֶת), עֲזָאזֵל (עֲזָהּ), חַרְחֶל (חַרְחַק), סֶלֶל (סֶהּ), וכדומה, וככנוי בַּרְמְלִי. הסוקן נכתל: ק' כך ונן וכך [פנפפלפנטונג, נפטעקן], לומר קקוס דוכר ומנעה ומעט, נכוכך לל שמפה ויער, ויער כרמל, סלנון יער כדומה לל כרמל. כ' עכוק ונקוטות הגן והכך [פרוכטן], ולרוב מעבי עוב ויקן, ונעך כרמל, סלנון נגש ויפות מעבי הגן, שהוק מנוכר קודש לעבי הקדש. ונם הל מוה.

n. m. diminut. (a n. כֶּרֶם, c. s. כַּרְמְלוֹ), 1) locus consitus ac fructuosus, hortus, pascuum (opp. שְׁמָמָה, יַעַר); יַעַר כַּרְמֶל, sylva horti similis. Hinc *n. pr.* montis Carmeli, opimi illius, nemorosi viridisque pascuis abundantis. 2) fructus hortorum arvorumque, plerumque de fructu praematuro ac viridi, veluti גֶּרֶשׁ כַּרְמֶל, polenta, quae ex frugibus hortensibus conficitur; fruges autem hortorum, cum prius maturescant sintque agrestibus praestantiores, ad primitias deo offerendas adhibebantur. Qimchi: נִקְרָאת כַּרְמֶל חֲשׁוּבָה בְּעֵינֵיהֶם רַבָּה וְלַחָה מְבֹרֶכֶת. Sifra: כַּרְמֶל = הֲרֵי וְמַלָּא. LXX. ἀμπελών, κάρμηλος; χίδρα νέα. Suidas: χίδρα τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς, παλάθη, ὀσπριώδης.

Lev. 2, 14. קלוי באש גרש כרמל
Mich. 7, 14. יער בתוך כרמל

c. h finis: כַּרְמָלָה *n. p.*

1 S. 25, 5. עלו כרמלה ובאתם אל־נבל

וַכַּרְמֶל

Lev. 23, 14. ולחם וקלי וכרמל
2 Reg. 4, 42. וכרמל בצקלנו
Jes. 32, 15. וכרמל ליער יחשב
Jes. 33, 9. n. p. ונער בשן וכרמל
Nah. 1, 4. n. p. אמלל בשן וכרמל

הַכַּרְמֶל *n. p.*

1 Reg. 18, 19. אל־הר הכרמל
1 Reg. 18, 20. אל־הר הכרמל
1 Rg. 18, 42. עלה אל־ראש הכרמל
2 Rg. 2, 25. וילך משם אל־הר הכרמל
2 Reg. 4, 25. אל־הר הכרמל
Jes. 16, 10. שמחה וגיל מן־הכרמל
Jes. 35, 2. הדר הכרמל והשרון
Jer. 4, 26. והמדבר הכרמל
Jer. 50, 19. ורעה הכרמל והבשן
Am. 1, 2. ויבש ראש הכרמל
Am. 9, 3. ואם־יחבאו בראש הכרמל

וְהַכַּרְמֶל

Jes. 29, 17. והכרמל ליער יחשב

c. h finis: הַכַּרְמֶלָה *n. p.*

1 Sam. 15, 12. בא־שאול הכרמלה
1 Sam. 25, 40. אל־אביגיל הכרמלה

בְּכַרְמֶל *n. p.*

Jos. 19, 26. ופגע בכרמל הימה

בַּכַּרְמֶל *n. p.*

1 Sam. 25, 2. ומעשהו בכרמל
1 S. 25, 2. בגזז את־צאנו בכרמל
1 S. 25, 7. כל־ימי היותם בכרמל
Jes. 32, 16. וצדקה בכרמל תשב

וּבַכַּרְמֶל

2 Chr. 26, 10. וכרמים בהרים ובכרמל

בְּכַרְמֶל *n. p.*

Cant. 7, 6. ראשך עליך ככרמל

וּכַרְמֶל *n. p.*

Jer. 46, 18. וככרמל בים יבוא

לַכַּרְמֶל *n. p.*

Jos. 12, 22. מלך־יקנעם לכרמל
Jes. 29, 17. ושב לבנון לכרמל
Jes. 32, 15. מדבר לכרמל

מִכַּרְמֶל

Jer. 48, 33. שמחה וגיל מכרמל

cum suff.: כַּרְמְלוֹ

2 Rg. 19, 23. מלון קצהו יער כרמלו
Jes. 37, 24. יער כרמלו

cum suff.: וְכַרְמְלוֹ

Jes. 10, 18. וכבוד יערו וכרמלו

כַּרְמֶלָה

ג"כ וקן נרנוי כִּרְכָרִית, והמוקן נעלם לנס [רעכנעצין, קשמעלין], וכן ספעל נלעון יעמעל, וכן כווכע קכן-סמיק שמיק רע', נכשווע עם כר, וכן הלקנע.

n. f. pluralet., camelae veloces seu dromades (Herod. 3, 103.), a cito et saltabundo incessu (galop). LXX. σκιάδια (Symm. φορεῖα, Hieron. *carrucae*, καμήλους).

pl.: וּבַכִּרָכָרוֹת

Jes. 66, 20. ובפרדים ובכרכרות

כָּרַשׁ

פעל נודד, והמוקן כמו כֶּרֶס לעיל, וכמו כָּרַס לקמן, לומר עקמוס ונקיפה וקשיס [ויך קריממען], ומוס הזה כָּרַס הנלח, כמו נָחוֹן מן נָחַן, ועוד קוכף ביקור על וה לקמן מקח קרס.

v. intr., sicut כָּרַס, כָּרַם, se incurvare, unde n. כֶּרֶשׁ, sicut נָחוֹן a v. נָחַן.

Digitized by Google

כְּרֵשׁ
וכרשין כתן [כוך], ע"ג עקמומי ונכוכי, כלשון פרצוני כלפ כפף וכרפף, לומר מעכין הטבר והגבן.
n. m., venter, a forma curva rotundoseque elata (cf. כְּבֵסָא, כְּרֵסָא).
LXX. *κοιλία.*
cum suff.: כְּרֵשׁוֹ
Jer. 51, 34. מלא כרשו מעדני

כְּרֵשׁ
ע"ג וכך, כנוי לשלכי פרס [ליכום], והיונן הקטוני כְּר [כור] ע"ג, והכוני כֶּש נכלה סקלר מן שֵׁיד, ול"כ כורש נשלום, כלשון כתב אנשי כלפ [ל"ה לשוצלמין קף ס"ו], וכן נמצ"ד כלפ הפרסי"ם.
n. pr. m., Cyrus, rex Persiae, ex n. כֹּר (כּוּר), sol, et terminatione שׁ, quae videtur mutilata ex n. שִׁיד, unde כֹּרֶשׁ = כֹּרְשִׁיד, ad s. f. *G'emshid*. Sic *Abulfeda* (f. 66.) et inter Graecos *Ctesias* in Plutarchi Artaxerxe I. p. 1012.
Etym. Magn.
Esr. 1, 1. ויה כרש מלך־פרס
Esr. 1, 2. כה אמר כרש
Esr. 1, 7. והמלך כורש הוציא
Esr. 1, 8. ויוציאם כורש
Esr. 3, 7. כרשיון כורש
Esr. 4, 3. צוה המלך כורש
Esr. 4, 5. כל־ימי כורש
Esr. 5, 13. כורש מלכא שם טעם
Esr. 5, 14. כורש מלכא מן־היכלא
Esr. 5, 17. ד־מן־כורש מלכא
Esr. 6, 3. כורש מלכא שם טעם
Esr. 6, 14. ומטעם כורש
2 Chr. 36, 22. העיר יי את־רוח כורש
2 Chr. 36, 23. סה־אמר כורש
לְכוֹרֶשׁ
Jes. 44, 28. האמר לכורש רעי
Jes. 45, 1. למשיחו לכורש
Esr. 1, 1. ובשנת אחת לכורש
Esr. 5, 13. לכורש מלכא
Esr. 6, 3. בשנת חדה לכורש
2 Chr. 36, 22. ובשנת אחת לכורש

כָּרַת
ע"ג נוד והעתיד יִכְרֹת, והמונן הקטן וקידם [שכ"ידען], לשלל כוס מקטיק כף הנגד וקלימת עכף, ממילת המילה ומשיקת הלשון, מכקוף העלים ומשניק כלגמיש, משלכוד ומשלודומם. והמשלל על עשין נרית, שנעשם ע"י סכרת וגם שכנם. הכנויים קלי סשנש. ומשל לשקוד כלשון דע שכשרש כשכון נשמתי ענין, ל"ע נסודו [s. *krit*], ומשלכני [*kert*] וכדומם, וכן שֶׁכֶד לשקען.
v. trans. (impf. יִכְרֹת), secare, abscindere, veluti fimbriam vestis, frondem arboris, praeputium aut veretrum inguinis, caput, ligna sylvarum, confringere simulacra vel idola, universe: delere, tollere, transl. icere, ferire, percutere foedus, ὅρκια τέμνειν, quia foedera inter veteres sanguine victimarum sanciri solebant. Conjug. faciles intellectu. Cognata sunt v. hebr. כָּרַד, sanscr. *krit*, slav. *kert-u*. LXX. *κόπτειν, ἀποκόπτειν, ἐκκόπτειν; περιτέμνειν; ἀποσπᾶν, ἀφαιρεῖν, ἐξαίρειν, καθαιρεῖν, τιτρώσκειν, ἀναλίσκειν; ἀπολλύναι, ἐξολοθρεύειν, ἐκτρίβειν; διατιθέναι, ἱστάναι, συγκατατιθέναι, συντελεῖν; ἐπιλείπειν, εὑρίσκειν ποιεῖν; Ni. ἀποθνήσκειν, ἀφιστάναι; חִכָּרַת, ἔκτριψις; Hi. κατασπᾶν, τύπτειν, πλήσσειν, ὀλοθρεύειν, ἐξαναλίσκειν; חַכְרִית, ἐξολόθρευσις.*
3 *perf.:* כָּרַת
Gn. 15, 18. כרת יי את־אברם ברית
Ex. 24, 8. אשר כרת יי עמכם
Dt. 4, 23. אשר כרת עמכם
Dt. 5, 2. כרת עמנו ברית בחרב
Dt. 5, 3. כרת יי את־הברית הזאת
Dt. 9, 9. אשר־כרת יי עמכם
Dt. 28, 69. הברית אשר־כרת אתם
Dt. 29, 11. כרת עמך היום
Dt. 29, 25. אשר כרת עמם
Jud. 6, 30. וכי כרת האשרה
1 S. 24, 6. על אשר כרת את־כנף
1Rg. 8, 9 אשר כרת יי עם־בני ישראל
1 Rg. 8, 21. אשר כרת עם־אבתינו
2 Rg. 17, 15. אשר כרת את־אבותם
1 Chr. 16, 16. אשר כרת את־אברהם
2 Chr. 5, 10. אשר כרת יי עם־בני
2 Chr. 6, 11. אשר כרת עם־בני ישראל
2 Chr. 21, 7. אשר כרת לדויד
Ps. 105, 9. אשר כרת את־אברהם
3 *perf.:* וְכָרַת
2 Reg. 18, 4. וכרת את־האשרה
Jes. 18, 5. וכרת הזלזלים
3 *perf. c. suff.:* כָּרָתוֹ
Jer. 10, 3. כי־עץ מיער כרתו
2 *perf.:* וְכָרַתָּ *p.*
Dt. 20, 20. אתו תשחית וכרת
1 *perf.:* כָּרַתִּי
Ex. 34, 27. כרתי אתך ברית
Dt. 31, 16. בריתי אשר כרתי
2 Reg. 17, 38. והברית אשר־כרתי
2 Chr. 7, 18. כאשר כרתי לדויד
Job 31, 1. ברית כרתי לעיני
Ps. 89, 4. כרתי ברית לבחירי
Jer. 11, 10. אשר כרתי את־אבותם
Jer. 31, 32. לא כברית אשר כרתי
Jer. 34, 13. אנכי כרתי ברית
Hag. 2, 5. אשר כרתי אתכם
Zach. 11, 10. כרתי את־כל העמים
1 *perf.:* וְכָרַתִּי
Jer. 31, 31. וכרתי את־בית ישראל
Jer. 32, 40. וכרתי להם ברית עולם
Ez. 34, 25. וכרתי להם ברית שלום
Ez. 37, 26. וכרתי להם ברית שלום
Hos. 2, 20. וכרתי להם ברית
3 *perf. pl.:* כָּרְתוּ
Num. 13, 24. אשר־כרתו משם
Jos. 9, 16. אחרי אשר־כרתו להם
Jer. 34, 18. אשר כרתו לפני העגל
Jes. 34, 18. אשר כרתו לשנים
Jer. 46, 23. כרתו יערה נאם־יי
3 *perf. pl.:* וְכָרְתוּ
Jer. 22, 7. וכרתו מבחר ארזיך
1 *perf.:* כָּרַתְנוּ
Jes. 28, 15. כרתנו ברית את־מות
part.: כֹּרֵת *sg.*
Ex. 34, 10. הנה אנכי כרת ברית
Dt. 29, 13. אנכי כרת את־הברית
part.: הַכֹּרֵת *sg.*
Jes. 14, 8. לא־יעלה הכרת עלינו
part. pl.: כֹּרְתִים
Neh. 10, 1. אנחנו כרתים אמנה
prt. pl. constr.: כָּרְתֵי
Ps. 50, 5. כרתי בריתי עלי־זבח
pl. constr.: כָּרְתֵי
2 Chr. 2, 9. לכרתי העצים
part. pass.: כָּרוּת *sg.*
Lev. 22, 24. ונתוק וכרות
p. p. constr.: כִּרְתוֹת
Dt. 23, 2. וכרות שפכה בקהל יי
pl. fem.: כְּרֻתוֹת
1 Sam. 5, 4. כרתות אל־המפתן
inf. abs.: כָּרֹת
Hos. 10, 4. שוא כרת ברית
inf. abs.: וְכָרוֹת
Neh. 9, 8. וכרות עמו הברית
inf. constr.: כְּרֹת
Jer. 34, 8. כרת המלך צדקיהו
inf. constr.: בִּכְרֹת *anteMaqef.*
1 S. 22, 8. בכרת־בני עם־בן־ישי
inf. constr.: לִכְרוֹת
2 Chr. 2, 7. יודעים לכרות עצי לבנון
2 Chr. 29, 10. לכרות ברית לי
inf. constr.: לִכְרֹת
Dt. 19, 5. ידו בגרזן לכרת העץ
Dt. 28, 69. לכרת את־בני ישראל
inf. constr.: לְכָרְתִי *anteMaqef.*
1 Reg, 5, 20. לכרת־עצים
Jes. 44, 14. לכרת־לו ארזים
inf. c. suff.: בְּכָרְתִי
1 S. 24, 12. כי בכרתי את־כנף
imperat.: כְּרָתִי *anteMaqef.*
1 S. 11, 1. כרת־לנו ברית ונעבדך
imprt.: כָּרְתָה
2 S. 3, 12. לאמר כרתה בריתך אתי
imprt. pl.: כִּרְתוּ
Jos. 9, 6. 11. ועתה כרתו־לנו ברית
Jer. 6, 6. כרתו עצה
Jer. 50, 16. כרתו זורע מבבל
1 *imperf.:* אֶכְרֹת
1 Sam. 11, 2. בזאת אכרות לכם
2 S. 3, 13. אני אכרת אתך ברית
Jes. 61, 8. וברית עולם אכרות להם
Jer 31, 33. זאת הברית אשר אכרת
1 *imprf. ap.:* אֶכְרָת Q'ri.
Jos. 9, 7. ואיך אכרית־לך ברית
1 *imperf.:* וְאֶכְרֹת
2 Rg. 19, 23. ואכרת קומת ארזיו
Jes. 37, 24. ואכרת קומת ארזיו
1 *imperf.:* וְאֶכְרְתָה
Jes. 55, 3. ואכרתה לכם ברית עולם
2 *imperf.:* תִּכְרֹת
Ex. 23, 32. לא־תכרת להם
Ex. 34, 12. 15. פן־תכרת ברית ליושב
Dt. 7, 2. לא־תכרת להם ברית
Dt. 20, 19. ואתו לא תכרת
Jud. 6, 25. אשר־עליו תכרת
Jud. 6, 26. בעצי האשרה אשר תכרת
2 *impf. ap.:* וַתִּכְרֹת־ *anteMaqef.*
Jes. 57, 8. ותכרת־לך מהם
3 *impf. c. hint.:* וַיִּכְרֹת
Job. 40, 28. היכרת ברית עמך
3 *imperf.:* וַיִּכְרֹת
Jos. 9, 15. ויכרת להם ברית לחיותם
Jos. 24, 25. ויכרת יהושע ברית לעם
Jud. 9, 48. ויכרת שוכת עצים
1 S. 18, 3. ויכרת יהונתן ודוד
1 S. 20, 16 ויכרת יהונתן עם־בית
1 S. 24, 5. ויכרת את־כנף־המעיל
2 S. 5, 3. ויכרת להם המלך דוד
2 S. 10, 4. ויכרת את־מדויהם
1 Reg. 15, 13. ויכרת אסא
2 Reg. 11, 4. ויכרת להם ברית
2 Reg. 11, 17. ויכרת יהוידע
2 Rg. 17, 35. ויכרת יי אתם ברית
2 Rg. 23, 3 ויכרת את־הברית
2 Rg. 23, 14. ויכרת את־האשרים
1 Chr. 11, 3. ויכרת להם דויד ברית
1 Chr. 19, 4. ויכרת את־מדויהם
ויכרת אסא את־
מפלצתה
2 Chr. 15, 16.
2 Chr. 23, 3. ויכרת כל־הקהל ברית
2 Chr. 23, 16. ויכרת יהוידע ברית
2 Chr. 34, 31. ויכרת את־הברית
Ez. 17, 13. ויכרת אתו ברית
3 *impf. ap.:* וַיִּכְרָת־ *anteMaqef.*
1 S. 17, 51. ויכרת־בה את־ראשו
1 Rg. 20, 34. ויכרת־לו ברית
3 *impf. ap.:* וַתִּכְרֹת
Ex. 4, 25. ותכרת את־ערלת בנה
1 *impf. pl.:* נִכְרֹת
2 Chr. 2, 15. ואנחנו נכרת עצים
1 *pl. apoc.:* נִכְרָת־
Esr. 10, 3. נכרת־ברית לאלהינו
1 *impf. pl.:* נִכְרְתָה
Gn. 31, 44. נכרתה ברית אני ואתה
1 *pl.:* וְנִכְרְתָה
Gn. 26, 28. ונכרתה ברית עמך
1 *pl. c. suff.:* וְנִכְרְתָה־
Jer. 11, 19. ונכרתנו מארץ חיים
2 *pl.:* תִּכְרְתוּ
Jud. 2, 2. ואתם לא־תכרתו ברית
2 *pl.:* וַתִּכְרְתוּ
Jer. 34, 15. ותכרתו ברית לפני
2 *pl.:* תִּכְרֹתוּן *p.*
Ex. 34, 13. ואת־אשריו תכרתון
3 *pl.:* יִכְרְתוּ *p.*
Ps. 83, 6. עליך ברית יכרתו
Hos. 12, 2. וברית עם־אשור יכרתו
3 *pl.:* וַיִּכְרְתוּ
2 Sam. 3, 21. ויכרתו אתך ברית
3 *pl.:* וַיִּכְרְתוּ־
1 Reg. 5, 20. ויכרתו־לי ארזים
3 *pl.:* וַיִּכְרְתוּ
Gn. 21, 27. ויכרתו שניהם ברית
Gn. 21, 32. ויכרתו ברית בבאר שבע
Num. 13, 23. ויכרתו משם זמורה
Jud. 9, 49. ויכרתו גם־כל־העם
1 S. 23, 18. ויכרתו שניהם ברית
1 Sam. 31, 9. ויכרתו את־ראשו
2 S. 20, 22. ויכרתו את־ראש שבע
1 Rg. 5, 26. ויכרתו ברית שניהם
3 *pl. c. suff.:* וַיִּכְרָתֻהוּ
Ez. 31, 12. ויכרתהו זרים
Nif-al: נִכְרַת 3 *perf.*
Joel 1, 5. כי נכרת מפיכם
Joel 1, 16. נכרת מבית אלהינו
3 *perf.:* נִכְרָת *p.*
Ps. 37, 28. חרע רשעים נכרת
Nah. 2, 1. בליעל כלה נכרת
3 *perf.:* וְנִכְרַת
Ex. 30, 33. 38. ונכרת מעמיו
Lev. 17, 4. 9. ונכרת האיש ההוא
Jes. 22, 25. ונכרת המשא אשר עליה
3 *prf. fem.:* נִכְרָתָה *p.*
Ps. 37, 38. אחרית רשעים נכרתה
3 *perf. fem.:* וְנִכְרְתָה
Gn. 17, 14. ונכרתה הנפש ההוא
Ex. 12, 15. ונכרתה הנפש ההוא
Ex. 12, 19. ונכרתה הנפש ההוא
Ex. 31, 14. ונכרתה הנפש ההוא
Lev. 7, 20. ונכרתה הנפש ההוא
21. 27. 22, 3.
Lev. 7, 25. ונכרתה הנפש האכלת
Lev. 19, 8. ונכרתה הנפש ההוא
Lev. 23, 29. ונכרתה מעמיה
Num. 9, 13. ונכרתה הנפש ההוא
15, 30. 19, 13. 20.
Jer. 7, 28. ונכרתה מפיהם
Zach. 9, 10. ונכרתה קשת
2 *perf.:* וְנִכְרַתָּ
Obad. 1, 10. ונכרת לעולם
3 *perf. pl.:* נִכְרְתוּ
Jos. 4, 7. אשר נכרתו מימי הירדן
Jos. 4, 7. נכרתו מי הירדן
Zeph. 1, 11. נכרתו כל־נמילי כסף
3 *perf. pl.:* נִכְרֶתוּ *p.*

Digitized by Google

adipe, pinguem, opimum esse, arab. *kashija*, cito se replere. LXX. *πλατυνθῆναι.*

2 *perf.*: כָּשִׁיתָ
Dt. 32, 15. שמנת עבית כשית

כָּשַׁל

סעל נוד, וסיגון רפיון ולגלוג-בז [וצ"ק], וכן כֶּסֶל לקין, וסעלטע כַּסַּלְתָּ, כָּסַל, וסגרש לקין. וכאפר מפקפוק ע' מלגס וכפיון ועיגוע וכפיגס, וסנניכס יתכו. נגזרל יסוד יתן לכושל שנפס, לוסר לפגר כתניעתו רפס ומולולל.

v. intr. compos., sicut כָּסַל q. v., labare, vacillare, propter infirmitatem debilitatemque virium, offendere seu impingere ac labi (sequente saepe בְּ, quod de ipso casu seu prolapsione dicitur). LXX. *πίπτειν, προσκόπτειν, ἀσθενεῖν; ἀδυνατεῖν, ἀνίεναι, κακοῦν, καταολλύσιειν, κοπιᾶν, νοεῖν, παραλύειν, πλανᾶν, συντρίβειν, ὑπερόπτεσθαι; inf. ὑποσκέλισμα; Ni. ἀπολλύναι, כָּשׁוֹל נִכָּשֵׁל, ἀνισχὺν εἶναι; כָּשֵׁל, ἀτεκνοῦν (= שָׁכֵל); Hi. ἐξασθενοῦν, τροποῦν; inf. σκώλωσ; Ho. part. ἀσθένεια.*

3 *perf.*: כָּשַׁל
Neh. 4, 4. כשל כח חסבל
Ps. 31, 11. כשל בעוני כחי
Hos. 5, 5. כשל גם־יהודה

3 *perf.*: וְכָשַׁל
Jes. 31, 3. וכשל עזר ונפל עזר
Jer. 50, 32. וכשל חדן ונפל
Hos. 4, 5. וכשל גם־נביא עמך

3 *perf. fem.*: כָּשְׁלָה
Jes. 3, 8. כי כשלה ירושלם
Jes. 59, 14. כי־כשלה ברחוב אמת

2 *perf.*: כָּשַׁלְתָּ
Hos. 14, 2. כי כשלת בעונך

2 *perf.*: וְכָשַׁלְתָּ
Hos. 4, 5. וכשלת היום

3 *perf. pl.*: כָּשְׁלוּ
Ps. 27, 2. חמה כשלו ונפלו
Ps. 107, 12. כשלו ואין עזר
Ps. 109, 24. ברכי כשלו מצום
Jer. 46, 6. כשלו ונפלו

3 *perf. pl.*: כָּשְׁלוּ *p.*
Jer. 46, 12. גבור בגבור כשלו
Thr. 5, 13. ונערים בעץ כשלו

3 *perf. pl.*: וְכָשְׁלוּ
Lev. 26, 37. וכשלו איש באחיו
Jes. 8, 15. וכשלו בם רבים
Jes. 28, 13. וכשלו אחור ונשברו
Jer. 6, 21. וכשלו בם אבות

1 *perf. pl.*: כָּשַׁלְנוּ
Jes. 59, 10. כשלנו בצהרים

part.: כּוֹשֵׁל
2 Chr. 28, 15. בחמרים לכל־כושל
Job. 4, 4. כושל יקימון מליך
Ps. 105, 37. ואין בשבטיו כושל
Jes. 5, 27. ואין־כושל בו
Jer. 46, 16. הרבה כושל

part. f. pl.: כְּשֹׁלוֹת
Jes. 35, 3. וברכים כשלות אמצו

3 *impf. pl.*: יִכְשְׁלוּ *p. K'tib.*
Prv. 4, 16. אם־לא יכשלו

inf. abs.: כָּשׁוֹל
Jes. 40, 30. ובחורים כשול יכשלו

Nif-al: נִכְשַׁל
3 *perf.*: וְנִכְשַׁל
Dan. 11, 19. ונכשל ונפל ולא ימצא

1 Rg. 18, 5. ולוא נכרית מך־בהמה
1 *impf. pl. c. s.*: וְנַכְרִיתֶנָּה:
Jer. 48, 2. לכו ונכריתנה מגוי

2 *impf. pl.*: תַּכְרִיתוּ
Num. 4, 18. אל־תכריתו את־שבט

Hof-al: הָכְרַת 3 *prf.*
Joel 1, 9. הכרת מנחה ונסך

כְּרִיתָה

ע"כ גויר סעופר כָּרִית, נדופס לא כָּרִיתָה, וסעכנס הכרת לקדות הלימוס [ע"י־דונג, עיענגונג], וסס־שלל על סגרש לימ מפגס וזלוס [עסע־ע"דונג], לבן סמר כלימות, והכנוי כְּרִיתֹתֵיהֶם. נוכסת הלקוק מוכרת טובקו של נסמך, יוע.

n. f. (ex adj. part. כָּרִית = כָּרוּת generatum), abscissio, spec. conjugii, divortium, repudium; ס' כְּרִיתֻת, libellus repudii. LXX. *βιβλίον ἀποστασίου* (Mt. 19, 7.), syn. גֵּט, aram. סִפְרֵי תְרוּכִין, גֵּט פְּטוּרִין, אִגֶּרֶת שְׁבוּקִין.

Dt. 24, 1. 3. וכתב לה ספר כריתת
Jes. 50, 1. ספר כריתות אמכם

pl. c. suff.: כְּרִיתֹתֶיהָ
Jer. 3, 8. ואתן את־ספר כריתתיה

כְּרִיתוֹת

ע"כ נרגוי, ומלגון קוסות כרוסות, לומר מעוגדות נמעגל ומקוסדות [נע־סויענע נשלקנן], ויקר ומקנוסד סמס. *n. f. plural.*, trabes ascia doliatae. LXX. *κολάπτειν, κατεργάζεσθαι, ὠμία.*

1 Rg. 6, 36. 7, 12. ומור כרתת ארזים

pl.: וּכְרֻתֹת
1 Reg. 7, 2. וכרתות ארזים

כָּרִיתִי

ע"ג גויר כָּרִית, ומעוגן כוסת וכרי [ען כור], לומר מענס [שַׁרְתֵי־כָעֹבֶר], וכרתי מעגרת המלן נשקן קדס, ונקבר קמיר עס פלמי. ומקבר שס עס ע' נשלק שכי.

n. m. (ab adj. כָּרֵת), lictor (syn. רָצִי, טַבָּח), deinde ex more Orientalium custos regis, *δορυφόρος*, plerumque juncto פְּלֵתִי q. v. LXX., quibus plerique veterum assentiunt, *Κρῆτες.*

adj. masc.: הַכְּרֵתִי
1 S. 30, 14. אנחנו פשטנו נגב הכרתי
2 Sam. 15, 18. וכל־הכרתי
2 Sam. 20, 23. Q'ri. על הכרתי
1 Chr. 18, 17. על־הכרתי והפלתי

adj. masc.: וְהַכְּרֵתִי
2 Sam. 8, 18. והכרתי והפלתי
2 Sam. 20, 7. והכרתי והפלתי
1 Reg. 1, 38. 44. והכרתי והפלתי

adj. m. pl.: כְּרֵתִים *n. p.*
Ez. 25, 16. והכרתי את־כרתים
Zeph. 2, 5. גוי כרתים

כֶּשֶׁב

v. s. כֶּבֶשׂ *p.* 543.

כִּשְׁבָה

v. s. כַּבְשָׂה *p.* 543.

כֶּשֶׁת

פעל יקר ומקנוד, והפתרון לד"ק כמו כֶּסֶת, ענין שמיכה וכסוי ונעל־נשר [פֿעטע, נעל"יגע ויין], וכן נשמת כשה נלגון ישמעאל [הרל"נע], קולם כל שהוא שרם לשקר.

v. intr., quod nonnulli cum כָּסַת comparant, opertum esse, spec.

Ez. 25, 13. והכרתי ממנה אדם
Ez. 25, 16. והכרת את־כרתים
Ez. 29, 8. והכרתי ממך אדם
Ez. 30, 15. והכרתי את־המון נא
Ez. 35, 7. והכרתי ממנו עבר ושב
Am. 1, 5. והכרתי יושב מבקעת־און
Am. 1, 8. והכרתי יושב מאשדוד
Am. 2, 3. והכרתי שופט מקרבה
Mich. 5, 9. והכרתי סוסיך
Mich. 5, 10. והכרתי ערי ארצך
Mich. 5, 11. והכרתי כשפים מידך
Mich. 5, 12. והכרתי פסיליך
Nah. 2, 14. והכרתי מארץ טרפך
Zeph. 1, 3. והכרתי את־האדם
Zeph. 1, 4. והכרתי מן־המקום הזה
Zach. 9, 6. והכרתי גאון פלשתים
Zach. 9, 10. והכרתי־רכב מאפרים

1 *perf. c. suff.*: וְהַכְרַתִּיךְ
Ez. 25, 7. והכרתיך מן־העמים

1 *perf. c. suff.*: וְהַכְרַתִּיו:
Ez. 14, 8. והכרתיו מתוך עמי

3 *perf. pl.*: הִכְרִיתוּ
Jud. 4, 24. עד אשר הכריתו את יבין

3 *perf. pl*: וְהִכְרִיתוּ
Jos. 7, 9. והכריתו את־שמנו

inf. constr.: הַכְרִית
Jer. 44, 8. למען הכרית לכם

inf. constr.: בְּהַכְרִית
1 Sam. 20, 15. ולא־בהכרית ה'
1 Reg. 18, 4. ויהי בהכרית איזבל

inf. constr.: לְהַכְרִית
Ex. 8, 5. להכרית הצפרדעים
2 Chr. 22, 7. להכרית את־בית אחאב
Ps. 34, 17. להכרית מארץ זכרם
Ps. 101, 8. להכרית מעיר־ה'
Ps. 109, 13. יהי־אחריתו להכרית
Jer. 9, 20. להכרית עולל מחוץ
Jer. 44, 7. להכרית לכם איש־ואשה
Jer. 47, 4. להכרית לצר ולצידון
Ez. 14, 19. 21. להכרית ממנה אדם
Ez. 17, 17. להכרית נפשות רבות
Obad. 1, 14. להכרית את־פליטיו

inf. constr.: וּלְהַכְרִית
Jes. 10, 7. ולהכרית גוים לא מעט
Jer. 44, 11. ולהכרית את־כל־יהודה

inf. c. suff.: הַכְרִיתֶךָ *p.*
Jes. 48, 9. לבלתי הכריתך

inf. c. suff.: לְהַכְרִיתוֹ
Jer. 51, 62. המקום הזה להכריתו

1 *imperf.*: אַכְרִית
1 Sam. 2, 33. ואיש לא־אכרית לך
Nah. 1, 14. אכרית פסל ומסכה
Zach. 13, 2. אכרית את־שמות

1 *imperf.*: וְאַכְרִית
1 Chr. 17, 8. ואכרית את־כל־אויביך

1 *imperf.*: וְאַכְרְתָה
2 S. 7, 9. ואכרתה את־כל־איבך

2 *imperf.*: תַּכְרִית
1 S. 20, 15. ולא־תכרית את־חסדך
1 S. 24, 22. אם־תכרית את־זרעי

3 *imperf.*: יַכְרִית
Dt. 12, 29. 19, 1. כי־יכרית ה' אלהיך
1 Rg. 14, 14. יכרית את־בית ירבעם

3 *impf. ap.*: יִכְרֹת
Ps. 12, 4. יכרת ה' כל־שפתי חלקות
Mal. 2, 12. יכרת ה' לאיש

3 *impf. ap.*: וְיִכְרֹת
Ps. 109, 15. ויכרת מארץ זכרם

3 *imperf.*: וַיַּכְרֵת
Jos. 11, 21. ויכרת את־הענקים
Jes. 9, 13. ויכרת ה' מישראל

3 *impf. f. c. s.*: תַּכְרִיתֵנוּ:
Nah. 3, 15. תכריתך חרב

1 *impf. pl.*: נַכְרִית
Jos. 3, 16. ים־המלח תמו נכרתו

3 *perf. pl.*: וְנִכְרְתוּ:
Lev. 18, 29. ונכרתו הנפשות העשת
Lev. 20, 17. ונכרתו לעיני בני עמם
Lev. 20, 18. ונכרתו שניהם מקרב
Jes. 29, 20. ונכרתו כל־שקדי און

inf. constr.: הִכָּרֵת
Nu. 15, 31. הכרת תכרת הנפש ההוא

inf. constr.: בְּהִכָּרֵת
Ps. 37, 34. בהכרת רשעים תראה

3 *imperf.*: יִכָּרֵת
Gn. 9, 11. ולא־יכרת כל־בשר
Lev. 17, 14. כל־אכליו יכרת
Num. 11, 33. טרם יכרת
Jos. 9, 23. ולא־יכרת מכם עבד
Ruth 4, 10. ולא־יכרת שם־המת
2 S. 3, 29. ואל־יכרת מבית יואב
1 Rg. 2, 4. לאמר לא־יכרת לך איש
1 Rg. 8, 25. לא־יכרת לך איש מלפני
1 Reg. 9, 5. לא־יכרת לך איש
2 Chr. 6, 16. לא־יכרת לך איש מלפני
2 Chr. 7, 18. לא־יכרת לך איש
Job. 14, 7. אם־יכרת ועוד יחליף
Jes. 48, 19. לא־יכרת ולא־ישמד
Jes. 55, 13. לאות עולם לא יכרת
Jes. 56, 5. אשר לא יכרת
Jer. 33, 17. לא־יכרת לדוד
Jer. 33, 18. לא־יכרת איש מלפני
Jer. 35, 19. לא־יכרת איש ליונדב
Dan. 9, 26. יכרת משיח ואין לו
Hos. 8, 4. למען יכרת
Obad. 1, 9. למען יכרת
Zeph. 3, 7. ולא־יכרת מעונה
Zach. 14, 2. לא יכרת מן־העיר

3 *impf. fem.*: תִּכָּרֵת
Gn. 41, 36. ולא־תכרת הארץ ברעב
Num. 15, 31. תכרת הנפש ההוא
Prv. 10, 31. ולשון תהפכות תכרת
Prv. 23, 18. 24, 14. ותקותך לא תכרת

3 *impf. pl.*: יִכָּרְתוּ:
Zach. 13, 8. בה יפרתו ויגועו

3 *impf. pl.*: יִכָּרְתוּ *p.*
Ps. 37, 22. ומקלליו יכרתו
Prv. 2, 22. ורשעים מארץ יכרתו
Jes. 11, 13. וצררי יהודה יכרתו
Mich. 5, 8. וכל־איביך יכרתו

3 *impf. pl.*: יִכָּרֵתוּן
Jos. 3, 13. מי הירדן יכרתון
Ps. 37, 9. כי מרעים יכרתון

Pu-al: כָּרֵת 3 *perf.*
Ez. 16, 4. לא־כרת שרך

3 *perf. fem.*: כָּרֵתָה *p.*
Jud. 6, 28. והאשרה אשר־עליו כרותה

Hif-il: הִכְרִית 3 *perf.*
1 S. 28, 9. אשר הכרית את־האבות
1 Reg. 11, 16. עד־הכרית כל־זכר

3 *prf. fem.*: וְהִכְרִיתָה:
Lev. 26, 22. והכריתה את־בהמתכם

1 *perf.*: הִכְרַתִּי
Jos. 23, 4. וכל־הגוים אשר הכרתי
Ez. 21, 9. אשר־הכרתי ממך
Zeph. 3, 6. הכרתי גוים

1 *perf.*: וְהִכְרַתִּי
Lev. 17, 10. והכרתי אתה מקרב
Lev. 20, 3. 6. והכרתי אתו מקרב עמו
Lev. 20, 5. והכרתי אתו ואת־כל
Lev. 26, 30. והכרתי את־חמניכם
1 Reg. 9, 7. והכרתי את־ישראל
1 Reg. 14, 10. והכרתי לירבעם
1 Reg. 21, 21. והכרתי לאחאב
2 Reg. 9, 8. והכרתי לאחאב
Jes. 14, 22. והכרתי לבבל שם
Ez. 14, 13. 17. והכרתי ממנה
Ez. 21, 8. והכרתי ממך צדיק ורשע

Digitized by Google

3 *perf. pl.*: וַיִּכָּשְׁלוּ *p.*
Dan. 11, 14. לְהַעֲמִיד חָזוֹן וְנִכְשָׁלוּ
וְנִכְשְׁלוּ 2 *perf. pl.*:
Dan. 11, 33. יָבִינוּ לָרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ
part.: הַנִּכְשָׁל *sg.*
Zach. 12, 8. הַנִּכְשָׁל בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא
part. pl.: וְנִכְשָׁלִים *masc.*
1 Sam. 2, 4. וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל
inf. c. suff.: בְּכָשְׁלוֹ
Prv. 24, 17. וּבִכָּשְׁלוֹ אַל־יָגֵל לִבֶּךָ
inf. c. suff.: בְּהִכָּשְׁלָם
Dan. 11, 34. וּבְהִכָּשְׁלָם יֵעָזֵרוּ עֵזֶר
2 *imperf.*: תִּכָּשֵׁל
Prv. 4, 12. וְאִם־תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל
3 *imperf.*: יִכָּשֵׁל
Ez. 33, 12. לֹא יִכָּשֵׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ
3 *impf. pl.*: יִכָּשְׁלוּ
Ps. 9, 4. יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ
Prv. 24, 16. וּרְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָּרָעָה
Jer. 6, 15. 8, 12. יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְיָ
Jer. 20, 11. רֹדְפַי יִכָּשְׁלוּ
Jer. 31, 9. לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ
Hos. 5, 5. יִכָּשַׁל בַּעֲוֹנָם
Hos. 14, 10. וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם
Nah. 2, 6. יִכָּשְׁלוּ בְּהַלִּיכוֹתָם
Nah. 3, 3. יִכָּשְׁלוּ בְּגִוִּיֹּתָם
3 *impf. pl.*: יִכָּשְׁלוּ *p.*
Prv. 4, 19. לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשְׁלוּ
Jes. 40, 30. כָּשׁוֹל יִכָּשְׁלוּ
Jes. 63, 13. כַּסּוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכָּשְׁלוּ
Dan. 11, 35. וּמִן הַמַּשְׂכִּילִים יִכָּשְׁלוּ
Dan. 11, 41. וְרַבּוֹת יִכָּשְׁלוּ

Pi-el: כִּשֵּׁל

2 *impf. fem.*: תְּכַשְּׁלִי־
Ez. 36, 14. לֹא תְכַשְּׁלִי־עוֹד
Hif-il: הִכְשִׁיל 3 *perf.*
Thr. 1, 14. הִכְשִׁיל כֹּחִי
2 *perf. pl.*: הִכְשַׁלְתֶּם
Mal. 2, 8. הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה
inf. constr.: וְלַהֲכְשִׁיל
2 Chr. 25, 8. לְעֵזֹר וְלְהַכְשִׁיל
inf. c. suff.: לְהַכְשִׁילֵךְ
2 Chr. 28, 23. הִיא־לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ
2 *impf. fem.*: תַּכְשִׁלִי
Ez. 36, 15. לֹא־תַכְשִׁלִי עוֹד
3 *impf. c. suff.*: יַכְשִׁילֵךְ
2 Chr. 25, 8. יַכְשִׁילְךָ הָאֱלֹהִים
3 *impf. pl.*: יַכְשִׁלוּ Q'ri.
Prv. 4, 16. אִם־לֹא יַכְשִׁילוּ
3 *impf. pl. c. a.*: וַיַּכְשִׁילוּהוּ
Ps. 64, 9. וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם
3 *pl. c. suff.*: וַיַּכְשִׁלוּם
Jer. 18, 15. וַיַּכְשִׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם

Hof-al: הָכְשַׁל
part. pl.: מָכְשָׁלִים
Jer. 18, 23. וְהָיוּ מְכֻשָּׁלִים לְפָנֶיךָ

פַּסֵּל

נ"ז, וּפְסוֹן קְלִפּוֹס וְגִזּוֹן [קְסָסְטָן], וְנִקְלָ כֵּן לְכָל מַעֲנִין הִכְשָׁלָה [הַאֲלָ-לָעַן], נִקְנוּס הָאֲדִיר, וְכֹל נ"ב מַעֲשֵׂה כּוֹס, וְעוֹד פְּקִפּוֹק נִדְכָּר.
n. m., securis, ascia, qua arbores prosternuntur vel caeduntur.
LXX. *πέλεκυς*.

בְּכַשִּׁיל

Ps. 74, 6. בְּכַשִּׁיל וּמַכָּלֻת יַחְלְמוּן

כְּשָׁלוֹן

נ"ז, וּפְסוֹקִין מְצֻלַּת וְדִקִּי וְלַלּוּל [מְצֻלַּת], וְוֹס לִיד וְסִיל, וְסִכּוּכוֹ סְקוּוֹק.
n. m., lapsus, prolapsio, ruina.
LXX. *πτῶμα*.

Prv. 16, 18. וְלִפְנֵי כִשָּׁלוֹן גְּבַהּ רוּחַ

מִכְשׁוֹל

נ"ז, וְהַפְּנוּעַ עָנָס מַכְשׁוֹל, לֹא נוֹר, עִוֹן וְכִדּוּמָה [אֲכַּצְעָקָס, נַעֲנַאצְעָקָס דְּעָס שְׁוִיגְּעָלְעָס], אוֹ מַעֲנִין מַכְשִׁילָס, אוֹ מַעֲלוֹל.
n. m., offendiculum sive res ea, in quam quis impingens proruit, veluti de lapide aut scandalo moralis, vel de caussa, propter quam quis labitur. LXX. *σκάνδαλον, πτῶμα, ἀσθένεια, βάσανος, κόλασις*.

Ps. 119, 165. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל
Jes. 8, 14. וְלַצּוּר מִכְשׁוֹל
Jes. 57, 14. הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי
Ez. 3, 20. וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו
Ez. 7, 19. כִּי־מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה

מַכְשֹׁל

Lev. 19, 14. וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל
וּמִכְשׁוֹל
Ez. 14, 3. וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם נָתָנוּ
Ez. 14, 4. 7. וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יִשִּׂים נֹכַח
לְמַכְשׁוֹל
Ez. 18, 30. 44, 12. לְמִכְשׁוֹל עָוֹן
הַלְמַכְשׁוֹל
1 Sam. 25, 31. לְצוּקָה וְלְמִכְשׁוֹל לֵב
pl.: מִכְשֹׁלִים
Jer. 6, 21. אֶל־הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים
pl.: הַמִּכְשֹׁלִים
Ez. 21, 20. וּתְרוּבֶה הַמִּכְשֹׁלִים
בַּמִּכְשֹׁלֶת

נ"ל, וּפְעָנָה עָנָס מַכְשׁוֹל שֶׁל שׁוּם וְכִדּוּמָה, לָכֵן כְּמוֹ ע"ו וְכִבְיָם, וְסִקְמָנוֹת כְּמוֹ מַכְשׁוֹל, כִּי הַפְּנֵדֶל מַעֲשֵׂה מוֹעֵד.
n. f., sicut מִכְשֹׁל, offendiculum, caussa ruinae, veluti idololatria vel verbi divini corruptelae. LXX. *ἀσθένεια*.

וְהַמִּכְשֹׁלֶת
Jes. 3, 6. וְהַמִּכְשֹׁלֶת הַזֹּאת תַּחַת
pl.: וְהַמִּכְשֹׁלוֹת
Zeph. 1, 3. וְהַמִּכְשֹׁלוֹת אֶת־הָרְשָׁעִים

כָּשַׁף

סְעַל מוֹד, וְסִפְּטוּט כְּלָנוּד סְפִּתִּים זְלִיסְטָאן [סְלִיסְטָאן], וְסִתְּמוֹת כָּשַׁף, וְכֵן סְנֵכֶם סְעַל אָשַׁף נְעִיל, וְסִסְּנֵאל עַל סְקִסִּימָס יְסוּע, וְנִמְצָא לָךְ נְכוֹנִין סְכֹכוֹ.
v. trans. oompos., sicut אִשֵּׁף, susurrare, mussitare, de iis, qui magicis incantationibus arcanisque praestigiis utuntur. *Pi.* magiam exercere. LXX. *φαρμακεύεσθαι*; *part.* מְכַשֵּׁף, ὁ, *ἡ φαρμακός*.

Pi-el: כִּשֵּׁף
3 *perf.*: וְכִשְּׁפָתָ
2 Chr. 33, 6. וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף
part. masc.: מְכַשֵּׁפְתָּ
Dt. 18, 10. מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף
part. pl.: מְכַשְּׁפִים
Mal. 3, 5. בְּמְכַשְּׁפִים וּבְמְנָאֲפִים
part. pl.: וְלַמְכַשְּׁפִים
Ex. 7, 11. לַחַכְמִים וְלַמְכַשְּׁפִים
Dan. 2, 2. וְלָאַשָּׁפִים וְלַמְכַשְּׁפִים
part. fem.: מְכַשֵּׁפָה *sg.*
Ex. 22, 17. מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה

כֶּשֶׁף

נ"ז, וּפְנֵי נְכוֹנִי, כְּכֹל כְּתָבִים, וְסִמְעָנָה קְסָסִים [לוֹיְנְעַרְיִין], וְסִרְכּוֹי כְּנִכְלָה דֶּרֶךְ קְנוּנִי".
n. m. pluralet., incantationes magicae, carmina dira, praestigiae. LXX. *φάρμακα, φαρμακεία (coll.)*.

pl.: כְּשָׁפִים
Mich. 5, 11. וְהִכְרַתִּי כְשָׁפַיִם מִיָּדֶךָ
Nah. 3, 4. בַּעֲלַת כְּשָׁפִים

pl. c. suff.: כְּשָׁפֶיהָ
Jes. 47, 9. בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ
Jes. 47, 12. וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ
pl. c. suff.: וְכִשְׁפֵי הָרַבִּים
2 Reg. 9, 22. בְּכִשְׁפֶיהָ
pl. c. suff.: וּמִשְׁפְחוֹת בְּכִשְׁפֶיהָ
Nah. 3, 4. כַּשָּׁף

נ"ז נוּיר סְכֹכוֹ, וְסִיוּנְן כְּיוֹ אַשֵּׁף נְעִיל, לוֹיְפ קְסָס וְיִדְעוֹנִי [לוֹיְנְעַרְעָר], וְסִמְעָקָל יְזוּע. כְּנִאֲמָן כְּשׁוּף זֶס סוֹס.
n. m. piël., sicut אַשָּׁף, magus, praestigiator. LXX. *φαρμακός*.

pl. c. suff.: כַּשָּׁפֶיהָם
Jer. 27, 9. וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם

כָּשַׁר

סְעַל גּוֹד וְסִצְלִיחַ יִכָּשֵׁר, וְסִמְעָנָן כְּיוֹ סוֹכֵן וְסוֹקֵס יֵשׁ וְכִדּוּמָה [נְעַיְיפָ, נַעֲרַצְלִין], וְדוֹמֵס לוֹ יָכַשֵּׁר, אָכַשֵּׁר, וְסוֹס סְסִזְלָל עַל סִיְיזוּר כְּנִכְלָ. תְּמִנּוֹת כְּסִכְּס תְּמִנּוֹ קְנַל שְׁוִיר.
v. intr. compos. (impf. יִכְשַׁר), sicut יָשַׁר, אָשַׁר, firmum, rectum esse, hinc acceptum, jucundum, felicem esse. *Hi.* facere, ut succedat, prosperare. De radice vid. v. שׁוּר. LXX. *στοιχεῖν*.

part. masc.: וְכָשֵׁר *sg.*
Esth. 8, 5. וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
3 *imperf.*: יִכְשַׁר
Eccl. 11, 6. אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵי זֶה יִכְשַׁר

Hif-al: הַכְשִׁיר
inf. constr.: הַכְשִׁיר
Eccl. 10, 10. וְיִתְרוֹן הַכְשִׁיר חָכְמָה

כִּשָּׁרוֹן

נ"ז, וּפְעָנָה נְקְעוֹנוֹ פְּקוֹסֵס כִּיסוּר [נְעַרְצְלִיחַיִיט], וּוֹס הִצְלִיל עַל לוֹיְנ וְסוֹלָ וְכוֹנְסָה וְיִקְרוֹן [גְּלִיק, נַעֲדַיְיעָן], וְסִמְצְלִיל יְזוּע. נְקְעוֹנוֹס צַכְשָׁרוּ נְקְעוֹנוֹת סִיכּוֹנוֹן עַל כִּיקוֹן.
n. m., *rectitudo*, metaph. prosperitas, successus, incrementum (Gedeihen), sicut targum. syr. כְּשִׁירוּתָא, כְּשָׁרָא, כַּשִּׁירוּתָא. LXX. *ἀνδρεία*.

Eccl. 4, 4. וְאֵת כָּל־כִּשְׁרוֹן וּמַעֲשֵׂה
Eccl. 5, 10. וּמוֹתַר־כִּשְׁרוֹן לְבַעֲלֶיהָ

וּבְכִשְׁרוֹן
Eccl. 2, 21. בְּחָכְמָה וּבְדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן

כְּשָׁרָה

נ"ל, וְסִלּוֹן לְיָ"ק כְּמוֹ כְּשֵׁר כְּשָׁפָס יְסוֹדִיס, לוֹיְפ סְנֵכֶם וְקְנֵכֶם, נְסִנֵּכֶם סוֹנְלָקְנֵכֶם וְסִמְעָכֶם, זְיִקוֹת לְסִסְּקֵן סְכְּתוֹב. סוֹלָס לְעֵת סְיִיל כְּס לְם יְסִיס כִּ בּוֹעֲדוֹת סוֹנֵג יְקִיל, לוֹיְפ לְסוֹסִיס נְקוֹנְדוֹת וְנִכְּלִיס, וְסִפְּרוֹס קְסוֹ, וְלִיקְיוֹ וֹן אֵלֶת כִּיסוּר נְסוֹ.
n. f., quod alii, sicut כְּשָׁר judaicum, *prosperitatem*, commoditatem, fortunas, alii, quasi קְשׁוֹרָה *compedes* sive catenas interpretantur. LXX. *ἀνδρεία*.

pl.: בַּכְּשָׁרוֹת
Ps. 68, 7. מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכְּשָׁרוֹת

כִּישׁוֹר

נ"ז כְּמוֹ כְּשׁוֹר וְכֵן צִיּוּן, קִדְּמָר, פִּידּוֹר, פִּידּוֹר. וְסִפְּשׁוֹר בְּעֲצְמוֹ סוֹכְכוֹ וְיִכְיוֹת [עַיְיפְּסִיעַ], וְסוֹס סְסִזְלָל עַל סְקַל יְכִיוֹ וְסוֹכֵן כִּיסוּר [כְּקְקְעַכְעַצְעָק], וְכִי פֵּלֶךְ נ"כ סְקַל לְעַצְעָן, וְסְקַל דְּק כְּקִרוֹנוֹ. כְּקִרְעִי כְּשֵׁר וֹס כְּסְקְעַצְעוֹת נ' כְּשֵׁר עַצְלְמִי, וְלִיוֹן שֵׁר וְעַכּוֹר לְדַ"ק נ"כ סוֹס, וְכֵן כְּשׁוֹר כְּקִרְעִי לְיוֹן סְקוֹכֵס סוֹס. וְדַע קוֹרֵס סְסְעַל כְּשֵׁר אֵצֶר סְעַכְּ נְעוֹר וְיִסוֹדִית כְּשֵׁר סוֹס, לוֹיְפ קוֹכֵס לְעַכּוֹר כֵּס.
n. m., sicut כְּשׁוֹר, ad s. f. צִיּוּן, קִדְּמָר, פִּידּוֹר, פִּידּוֹר, rectitudo, erectio (Gradheit, Steifheit), baculus erectus, spec. *colus* (Rockenstock), uti et פֶּלֶךְ tum de scipione tum de verticillo (Spindel) dicitur. Indidem descendit aram. כְּשׁוֹר, trabs, quemadmodum a v. נָשַׂר (quod praeter minutam praepositionis varietatem par est verbo כָּשַׁר), גִּשּׂוּר (neoh. גִּשֵּׂר, arab. *g'isr-on*, syr. גִּישְׂרָא), trabs ad transeundum posita, ponticulus ligneus, pons. Ex v. simplici *shar*, cognata significatione, descendit שֹׁר, umbilicus, utpote pars ventris elatior. LXX. *τὰ συμφέροντα*. A. Sym. Th. *ἀνδρεία*.

בַּכִּישׁוֹרִי
Prv. 31, 19. יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַּכִּישׁוֹר

כָּתַב

סְעַל כּוֹדֵד, וְסִרְטוֹן גְּלִיפָס וְקִרִיקָס עַל דְּכֵר [פַּיְיכְנְרִיקְעָן, -נַיְיכְעָן], וְסוֹס כְּקִיעָס כְּכֹל סְצְלִיל וְקוֹפֵן, וְסְעַכּוֹת כְּגְלִיפָס יְכִיל סְפְּסָס כְּקִבְּ, וְיוֹדְעִי סְצְכָס חָצָב, קָצַב וְכִדּוֹפָס, סְעַכְּן גְּלִיפָס.
vrb. trans., incidere, insculpere (v. n. כְּתֹבֶת), innotare, inscribere, hinc universe de scribendo. LXX. *γράφειν, ἀπογράφειν, διαγράφειν, ἐπιγράφειν, καταγράφειν; δογματίζειν, καταχωρίζειν, μερίζειν, πέμπειν, χωροβατεῖν*; כָּתוּב (talm. de Scriptura S. vel singulis ejus versibus); כְּתַב סָפָר, *συγγραφή*.

Jos. 8, 32. אֲשֶׁר כָּתַב
2 Reg. 17, 37. אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם
2 Chr. 26, 22. כָּתַב יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
2 Chr. 30, 1. אִגְּרוֹת כָּתַב עַל־אֶפְרַיִם
2 Chr. 32, 17. וְסִפְרִים כָּתַב לְחָרֵף
Esr. 4, 7. וּבִימֵי אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא כָּתַב
Esth. 8, 5. אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד
Esth. 9, 23. אֲשֶׁר־כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם
Job. 31, 35. וְסֵפֶר כָּתַב אִישׁ רִיבִי
Jer. 36, 27. אֲשֶׁר כָּתַב בָּרוּךְ

וְכָתָב 3 *perf.*:
Nu. 5, 23. וְכָתַב אֶת־הָאָלוֹת הָאֵלֶּה
Dt. 17, 18. וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה
Dt. 24, 1. 3. וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת

כָּתַבְתָּ 2 *perf.*:
Jer. 36, 6. אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ מִפִּי
Jer. 36, 17. כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
Jer. 36, 29. מְדוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ

כָּתַבְתָּ 2 *perf.*: *p.*
Ex. 32, 32. מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ

וְכָתַבְתָּ 2 *perf.*:
Dt. 27, 3. וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
Dt. 27, 8. וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים
Jer. 36, 2. וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ

וּכְתַבְתָּם 2 *perf. c. s.*:
Dt. 6, 9. 11, 20. וְכָתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת

כָּתַבְתִּי 1 *perf.*:
Ex. 24, 12. אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם

Digitized by Google

Pi-el: כִּתֵּב

3 perf. pl.: כִּתְּבוּ *p.*
Jes. 10, 1. עמל כתבו

part. pl.: וּמְכַתְּבִים
Jes. 10, 1. ומכתבים עמל כתבו

כְּתָב

ע"ז נקיוס סקעין, וסכיגון מכתב שׁ"ס קסוי וגלוף [שריפ"ע], ושוס ליין ספר נכלל, ונעכני כתקב מעלמו.

s. m. (c. *Qamez* impuro), scriptura, scriptum, catalogus, liber, arab. *kitâb*, syr. *k'tobo*. LXX. *γραφή, ἐπιστολή.*

Esth. 4, 8. ואת־פתשגן כתב־הדת
Esth. 8, 8. כי־כתב אשר־נכתב

וּכְתָב
Esr. 4,7. וכתב הנשתון

הַכְּתָב
Esth. 3, 14. 8, 13. פתשגן הכתב

בִּכְתָב
1 Chr. 28, 19. הכל בכתב מיד יי
2 Chr. 2, 10. מלך־צר בכתב
2Chr.35,4. בכתב דויד מלך ישראל
Dan. 10,21. את־הרשום בכתב אמת

וּבִכְתָב
Ez. 13, 9. ובכתב בית־ישראל

cum suff.: כְּתָבָהּ
Esth. 1, 22. מדינה ומדינה ככתבה
3, 12. 8, 9.

cum suff.: כְּתָבָם
Esr. 2, 62. אלה בקשו כתבם
Neh. 7, 64. אלה בקשו כתבם

cum suff.: כִּתְבָם
Esth. 8, 9. ככתבם וכלשונם
Esth. 9, 27. ככתבם וכזמנם

כְּתָב

נקראי כמו נענני, נלי ספרים סעכוון.

v. aram., hebraico par atque aequale. LXX. *γράφειν.*

Dan. 6, 26. דריוש מלכא כתב
Dan. 7, 1. באדין חלמא כתב

3 perf. pl.: כָּתְבוּ
Esr. 4, 8. כתבו אגרא חדא

part. fem.: כָּתְבָה *sg.*
Dan. 5, 5. פס ידא די כתבה

part. fem. pl.: וְכָתְבָן
Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא

part. pass.: כְּתִיב *sg.*
Esr. 5, 7. וכדנה כתיב בגוה
Esr. 6, 2. וכן־כתיב בגוה

1 impf. pl.: נִכְתָּב
Esr. 5, 10. די נכתב שם־גבריא

כְּתָב

ע"ז נקראי כמו נענני, לו סקסוס וגלוף, לו מכתב, לו מנוס ופקודס וכדומס. ולע שמוס כשכש כְּתָבִים לסספנת קלק מספרי קדש, וכן כְּתָב סיקיל לסספן כל פקוק נתכ"ך, וכשכ כְּתוּבָה, לגיון שער סכשופין, וסשס כָּתָב עגס סכוקב נשומכקו, וכן כְּתָבָה, וכדומס מסנגוכוק.

s. m. aram., scriptio, decretum (dogma), et similiter. Hinc *pl.* כְּתָבִים, Hagiographa; כְּתוּבָה, tabula desponsationis (syn. שְׁטָר), כָּתָב, scriba, Mercurius planeta (v. *Epiphan.* Panar. p. 34. 35. Petav.), כְּתָבָא, item de scriba. LXX. *γραφή* (*γράφειν*), *δόγμα.*

Esr. 7, 22. ומלח די־לא כתב

constr.: כִּתְבַ
Esr. 6, 18. ככתב ספר משה

2 imperf.: תִּכְתֹּב
Num. 17, 17. תכתב על־מטהו
Num. 17, 18. תכתב על־מטה לוי
Job. 13, 26. כי־תכתב עלי מרורות
Ez.37,20 העצים אשר תכתב עליהם

3 imperf.: יִכְתֹּב
Jes. 44, 5. וזה יכתב ידו ליי

3 imperf.: וַיִּכְתֹּב
Ex.24,4 ויכתב משה את כל־דברי יי
Ex. 34, 28. ויכתב על־הלחת
Nu.33,2. ויכתב משה את־מוצאיהם
Dt. 10, 4. ויכתב על־הלחת
Dt. 31, 9. ויכתב משה את־התורה
Dt.31,22. ויכתב משה את־השירה
Jos. 24, 26. ויכתב יהושע
Jud. 8, 14. ויכתב אליו את־שרי
1 S. 10, 25. ויכתב בספר וינח לפני יי
2 S. 11, 14. ויכתב דוד ספר אל־יואב
2 Sam. 11, 15. ויכתב בספר לאמר
2 Reg. 10, 1. ויכתב יהוא ספרים
2 Rg.10,6. ויכתב אליהם ספר שנית
Esr. 8, 34. ויכתב כל־המשקל בעת
Esth. 8, 10. ויכתב בשם המלך
Esth. 9, 20. ויכתב מרדכי הדברים
Jer. 36,4. ויכתב ברוך מפי ירמיהו
Jer.36,32. ויכתב עליה מפי ירמיהו
Jer. 51, 60. ויכתב ירמיה את כל

3 imperf.: וַיִּכְתָּב *anteMaqef.*
Jos. 8, 32. ויכתב־שם על־האבנים

3impf. c. suff.: יִכְתְּבֵם
Jes. 10, 19. ונער יכתבם

3 impf. c. s.: וַיִּכְתְּבֵם
Dt. 4, 13. ויכתבם על־שני לחות
Dt. 5, 22. ויכתבם על־שני לחת
1 Chr. 24, 6. ויכתבם שמעיה

3 impf. fem.: וַתִּכְתֹּב
1Rg.21,8 ותכתב ספרים בשם אחאב
Esth. 9, 29. ותכתב אסתר המלכה

2 impf. pl.: תִּכְתְּבוּ
Jos.18,6. ואתם תכתבו את־הארץ

3 impf. pl.: וַיִּכְתְּבוּ
Jos.18,4. ויכתבו אותה לפי נחלתם

3 impf. pl.: וַיִּכָּתְבוּ
Ex. 39, 30. ויכתבו עליו מכתב

3 impf. pl. c. s.: וַיִּכָּתְבוּהָ
Jos.18,9. ויכתבוה לערים לשבעה

Nif-al: נִכְתַּב
part. masc.: נִכְתָּב *sg.*
Esth. 3, 12. נכתב ונחתם
Esth. 8, 8. אשר־נכתב בשם־המלך

part. masc.: וְנִכְתָּב *sg.*
Esth. 9, 32. ונכתב בספר

3 imperf.: יִכָּתֵב
Esth. 3, 9. יכתב לאבדם
Esth.8,5 יכתב להשיב את־הספרים

3 imperf.: וַיִּכָּתֵב
Esth. 1, 19. ויכתב בדתי פרס

3 imperf.: וַיִּכָּתֵב
Esth.2,23 ויכתב בספר דברי הימים
Esth. 3, 12. ויכתב ככל־אשר־צוה
Esth. 8, 9. ויכתב ככל־אשר־צוה
Mal.3,16. ויכתב ספר זכרון לפניו

3impf. fem.: תִּכָּתֵב נסוג לפקוד
Ps.102,19. תכתב זאת לדר אחרון

3 impf. pl.: יִכָּתְבוּ *p.*
Ps. 69, 29. ועם צדיקים אל־יכתבו
Ps.139, 16. ועל־ספרך כלם יכתבו
Jer. 17, 13. סורי בארץ יכתבו
Ez. 13, 9. בית־ישראל לא יכתבו

3 impf. pl.: וַיִּכָּתְבוּן
Job.19,23. מי־יתן אפו ויכתבון מלי

2 Chr.13,22. כתובים במדרש הנביא
כתובים על־ספר
2 Chr. 16, 11. המלכים
2 Chr. 20, 34. חנם כתובים
24, 27. 25, 26. 27, 7. 28, 26. 32, 32. 33, 19. 35, 27. 36, 8.
2 Chr. 35, 25. כתובים על־הקינות
Neh. 12, 22. כתובים ראשי אבות
Neh.12, 23. כתובים על־ספר דברי
Esth. 10, 2. הלוא־הם כתובים

pl.: הַכְּתוּבִים
Dt. 28, 58. הכתבים בספר הזה
2 Rg.23,3. הכתבים על־הספר הזה
2 Rg.23,24. הכתבים על־הספר אשר
1 Chr. 4, 41. ויבאו אלה הכתובים
2Chr.34,31 הכתובים על־הספר הזה
Jer. 51, 60. הכתבים אל־בבל

pl.: בַּכְּתָבִים
Num. 11, 26. ויהמ בכתבים

p. pass.: כְּתוּבָה *sg.*
Jos. 10, 13. כתובה על־ספר הישר
2 S.1,18. הנה כתובה על־ספר הישר
Jes. 65, 6. הנה כתובה לפני
Jer. 17, 1. חטאת יהודה כתובה
Ez. 2,10. ותיא כתובה פנים ואחור
Dan.9,11. אשר כתובה בתורת משה

p. pass.: הַכְּתוּבָה *sg.*
Dt. 29, 19. הכתובה בספר הזה
Dt. 29, 20. 30, 10. הכתובה בספר
Dt. 29, 26. הכתובה בספר הזה

adj. fem. pl.: הַכְּתוּבוֹת
2 Chr. 34, 24. כל־האלות הכתובות

inf. abs.: וְכָתוֹב
Jer. 32, 44. וכתוב בספר וחתום

inf. constr.: בִּכְתוֹב
Ps. 87, 6. יי יספר בכתוב עמים

inf. constr.: לִכְתוֹב, לְכָתְבָם
Dt.31,24. לכתב את־דברי התורה
Jos. 18, 8. לכתוב את־הארץ

inf. c suff.: בִּכְתָבוֹ
Jer. 45, 1. בכתבו את־הדברים

imperat.: כְּתֹב
Ex. 17, 14. כתב זאת זכרון בספר
Hab. 2, 2. כתב חזון ובאר על

imperat.: כְּתָב־ *ante Maqef.*
Ex. 34, 27. כתב־לך את־הדברים
Jer.30,2. כתב־לך את כל־הדברים
Ez. 24, 2. כתוב־לך את־שם היום

imperat.: וּכְתֹב
Jes. 8, 1. וכתב עליו בהרט אנוש
Jer. 36, 28. וכתב עליה את כל
Ez. 37, 16. וכתב עליו ליהודה
Ez. 37, 16. וכתב עליו ליוסף
Ez. 43, 11. וכתב לעיניהם

impt. c. suff.: כָּתְבָהּ
Jes. 30, 8. כתבה על־לוח אתם

impt. c. suff.: כָּתְבָם
Prv.3, 3. 7, 3. כתבם על־לוח לבך

imprt. pl.: כִּתְבוּ
Dt. 31, 19. כתבו לכם את־השירה
Esth.8,8. ואתם כתבו על־היהודים
Jer. 22, 30. כתבו את־האיש הזה

impt. pl.: וְכִתְבוּ
Jos. 18, 8. וכתבו אותה ושובו

1 imperf.: אֶכְתֹּב־ Q'ri.
Hos. 8, 12. אכתוב־לו רבו תורתי

1 imperf.: וְאֶכְתֹּב
Dt. 10, 2. ואכתב על־הלחת

1 imperf.: וְאֶכְתָּב
Jer. 32, 10. ואכתב בספר

1 imperf.: אֶכְתְּבָה
Jer. 31, 33. ועל־לבם אכתבנה

Prv. 22, 20. הלא כתבתי לך שלשום

1 perf.: וְכָתַבְתִּי
Ex. 34, 1. וכתבתי על־הלחת

3 perf. pl.: כָּתְבוּ
Esr. 4, 6. כתבו שטנה על־ישבי

part.: כֹּתֵב
Jer. 36, 18. ואני כתב על־הספר

part. pl.: וְכֹתְבִים
Neh. 10, 1. וכתבים ועל החתום

part. pl.: הַכֹּתְבִים
Jer. 32,12. הכתבים בספר המקנה

part. pass.: כָּתוּב
Dt. 28, 61. אשר לא כתוב בספר
1 Rg. 21, 11. כאשר כתוב בספרים
Esr. 4, 7. כתוב ארמית
Neh 6, 6. כתוב בה בגוים נשמע
Neh. 7, 5. ואמצא כתוב בו
Neh. 8, 14. וימצאו כתוב בתורה
Neh. 13, 1. ונמצא כתוב בו
Esth. 6, 2. וימצא כתוב
Ps. 40, 8. במגלת־ספר כתוב עלי
Ps.149,9. לעשות בהם משפט כתוב
Dan.9,13. כאשר כתוב בתורת משה
Dan. 12, 1. כל־הנמצא כתוב בספר

part. pass.: וְכָתוּב
Eccl.12,10. וכתוב ישר דברי אמת
Ez. 2, 10. וכתוב אליה קינים

part. pass.: הַכָּתוּב
Jos. 1, 8. לעשות ככל־הכתוב בו
Jos.8,34. ככל־הכתוב בספר התורה
Jos.23,6 את כל־הכתוב בספר תורת
2Rg.22,13 לעשות ככל־הכתוב עלינו
1Chr.16,40. ולכל־הכתוב בתורת יי
2 Chr. 34, 21. לעשות ככל־הכתוב
Jes. 4, 3. כל־הכתוב לחיים
Jer. 25, 13. כל־הכתוב בספר הזה

part. pass.: כַּכָּתוּב
Jos.8,31. ככתוב בספר תורת משה
1 Rg. 2, 3. ככתוב בתורת משה
2Rg.14,6. ככתוב בספר תורת־משה
2 Rg.23,21. ככתוב על ספר הברית
2 Chr. 23, 18. ככתוב בתורת משה
2 Chr. 25, 4. כי ככתוב בתורה
2 Chr.30,5. כי לא לרב עשו ככתוב
2 Chr.30,18. את־הפסח בלא ככתוב
2 Chr.31,3. 35, 26. ככתוב בתורת יי
2 Chr. 35, 12. ככתוב בספר משה
Esr. 3, 2. ככתוב־בתורת משה
Esr. 3, 4. חג הסכות ככתוב
Neh. 8, 15. לעשת סכת ככתוב
Neh. 10, 35. 37. ככתוב בתורה

part. pass.: כְּתוּבִים
Ex.31, 18. כתבים באצבע אלהים
Ex. 32, 15. כתבים משני עבריהם
Ex. 32, 15. מזה ומזה הם כתבים
Dt. 9, 10. כתבים באצבע אלהים
1 Reg. 11, 41. הלוא־הם כתובים
1 Rg.14, 19. הנם כתובים על־ספר
1 Rg. 14, 29. הלא־המה כתובים
15, 23.
1 Reg. 15, 7. הלא־הם כתובים
31.16, 5. 14. 20. 27. 22, 39. 46.
2 Reg. 1, 18. הלוא־המה כתובים
2 Reg. 8, 23. הלא־הם כתובים
10, 34. 12, 20. 13, 8. 12. 14, 15. 18. 28. 15, 6. 21. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 25. 23, 28. 24, 5.
2 Rg.15, 11. הנם כתובים על־ספר
15. 26. 31.
1 Chr. 9, 1. והנם כתובים אל־ספר כתובים על־דברי
1 Chr. 29, 29. שמואל
2 Chr. 9, 29. כתובים על־דברי נתן
2 Chr. 12, 15. הלא־הם כתובים

Digitized by Google

definit.: כָּתָבָא
Dan. 5, 8. ולא־כהלין כתבא למקרא
Dan. 5, 16. חן תוכל כתבא למקרא
Dan. 5, 17. ברם כתבא אקרא
Dan. 5, 25. ודנה כתבא די רשים
Dan. 6, 9. ותרשם כתבא
Dan. 6, 10. רשם כתבא ואסרא
Dan. 6, 11. די־רשים כתבא

definit.: כְּתָבָה
Dan. 5, 7. די־יקרה כתבה דנה
Dan. 5, 15. די־כתבה דנה יקרון

definit.: וּכְתָבָא
Dan. 5, 24. וכתבא דנה רשים

כְּתֹבֶת
ג׳ והמוכן נלוף וקעקוע [ל״כנרם-נוכנ, נ״כנוכנ], ווסף הכתינם.
n. f., incisio, notatio (juncto קַעֲקַע, stigma, character). LXX. *γράμματα (στικτά)*.

וּכְתֹבֶת
Lev. 19, 28. יכתבת קעקע

מִכְתָּב
ג׳ והסמך מִכְתַּב, והמוכן לו כתב נעכם [שריפם], לו הנכתב ונקרא [נעזריענעכעם], לו לענרת נכללי וספר, ולל׳ גם מכתם לקמן מצלמו.
n. m. (c. מִכְתַּב), scriptura, scriptio, scriptum; epistola, liber (quocum nonnulli מִכְתָּם a v. כָּתַם = כָּתַב comparant). LXX. *γραφή, γράπτον, προσευχή, χείρ.*
2 Chr. 21, 12. ויבא אליו מכתב
Jes. 38, 9. מכתב לחזקיהו

וְהַמִּכְתָּב
Ex. 32, 16. והמכתב מכתב אלהים

בִּמְכֹתָב
2 Chr. 36, 22. וגם־במכתב לאמר
Esr. 1, 1. וגם־במכתב לאמר

בַּמִּכְתָּב
Dt. 10, 4. במכתב הראשון

constr.: מִכְתַּב
Ex. 32, 16. מכתב אלהים
Ex. 39, 30. מכתב פתוחי חותם

constr.: וּבְמִכְתַּב
2 Chr. 35, 4. ובמכתב שלמה בנו

כָּתַל
פעל ל״ע, והמוכן כמו פָּסַל לעיל, לומר סיוע מוכר ככל ויוסף וקלול [עפ-עלסיפען], וכן נקמת הסרם כתל נעכני, והקרן לכל תל, וגם הסווי.
v. inus. compos., sicut פָּסַל, coacervatum esse instar acervi (תֵּל), aggregatum, aggestum esse, arab. כתל, in unum cogere, unde *kutla-t-on*, massa luti compressa.

כֹּתֶל
ג׳, והכלון כל נכוי וקלול [סויפע, ווצלע], ווסף המקוח, ומכוון של קיר לך הסחל.
n. m., acervus, vallum, paries luteus, ex luto aggestus (Lehmwand). LXX. *τοῖχος.*

cum suff.: כָּתְלֵנוּ
Cant. 2, 9. עומד אחר כתלנו

כְּתַל
ג׳ נקרי, והכנוי [מן כּוֹתֶל] נסילוע כְּתַלְיָא, ומכוון כמו נענכי.
n. m. aram. (pl. כְּתַלְיָא, a sing. כּוֹתֶל), paries. LXX. *τοῖχος.*
Dan. 5, 5. די־כתל היכלא די מלכא

definit. pl.: כְּתַלְיָא
Esr. 5, 8. ואת מחשם בכתליא

כֶּתֶם
פעל כודד, והמוכן ל׳ סניכם וקקיפם ועמיכם [פֿערצליעסטען, -נערנען], ולומס לו נסרם חָתַם, נקוכנות סמכוון, ונסרם כמס עכין סקיכה נעכני מקטנות וס. וולק הכוונה של כמס עוכך, לומר סנור וקקוס ועמון, וכנמלל הסם נְכְתָּמָא ניין לסכסס ומקקיכ וכקוי מוס. כ׳ כמו חָשַׁם לעיל דף תע״ו, לומר נכנוך וכניכם והור וסופעות [נלאַכנען, צ״ע-עכען], ומוס פֶּתֶם, מִכְתָּם הכנוכות.
v. trans., 1) sicut חָתַם, חָשַׁם, occludere, obserare, abscondere, arab. *katama*, veluti in libro Jeremiae נְכְתָּם עֲוֹנֵךְ, absconditum est peccatum apud me h. e. mihi bene cognitum (syn. כָּמַס עָמַד). LXX. *κεκηλίδωσαι* (cf. aram. כְּתָמָא, macula; כְּתִים, maculosus). *Seb. Schmid.* maculas retinebit iniquitas tua coram me. 2) sicut חָשַׁם, micare, splendere, fulgere, unde
מִכְתָּם, כֶּתֶם.
part. masc.: נִכְתָּם *sg.*
Jer. 2, 22. נכתם עונך לפני

כֶּתֶם
ג׳, והכלון מין וסג המלכיר [נאַלל, נלאַנץ-נאַלל], ולמ׳ מן כמס נמכוון כ׳, ולל מענין המעכס, והכלים מן סנור ומס וכהו, כי סנור עכינו וסג סמסונר וקמין [כלי נקניס דקים], כמלנוסו דָּתַב סָרַן, לומר מווקק וקמין [אוכפאַרבן]. ול׳ יונס קען-נאַלק פרכו פכין, וווס מלל סלמיכם. ודע שהמכוון של כֶּתֶם נלקמי עכין רוסס מקטנות נמס, ועכש נלכון, וכן המוקלי׳ כֶּתֶם.
n. m., genus auri fulgentis (Glanzgold), a micando (כֶּתֶם 2.), minime ab occulendo, tanquam res pretiosa, uti grammatici commenti sunt, collato voc. סָגוֹר, quod et ipsum non habet vim rei absconditae, sed spissae, condensae, non foraminosae (nicht porös), uti vertit Paraphrastes דְּהַב סְגִין (= זְהַב מְזֻקָּק). Abulwalid de margarita (פְּנִינִים) intelligit. LXX. *χρυσίον, τὸ ἀργύριον (τὸ ἀγαθόν), λίθος πολυτελής;* כֶּתֶם אוֹפִיר, *ἱματισμός* (אֵפוֹד) *διάχρυσος.*
Cant. 5, 11. ראשו כתם פז

p.
Prv. 25, 12. מם זהב וחלי־כתם

הַכֶּתֶם
Thr. 4, 1. ישנא חכתם הסוב

בְּכֶתֶם
Job. 28, 16. לא תסלה בכתם אופיר
Job. 28, 19. בכתם סהור לא תסלה
Ps. 45, 10. בכתם אופיר
Dan. 10, 5. בכתם אופז

וּלְכֶתֶם
Job. 31, 24. ולכתם אמרתי מבטחי

מִכֶּתֶם
Jes. 13, 12. ואדם מכתם אופיר

מִכְתָּם
ג׳ והמוכן לל״ק כמו נִכְתָּם, לומר צ״ך קקוס ועמון מקצינוקו, ולקר למקבל הלק ילוע מִפְלָאָה, נִפְלָאָה, נוֹתָר, מוֹתָר וכדומס, ולל מקקוור הפרוס. והכוכון כדעת הרל״ע ורצ׳ ין כמס, לומר סיוע נועס וצימ ככנדה כמו כמס.
n. m., poëma aureum, aureolum (L. ein gülden Kleinod). Sic *Ibn-Ezra*, qui de carmine aureolo h. e. pulcro ac pretioso exponit. Alii a. v. כָּתַם vi abscondendi deducunt, ita ut sit cimelion, poematium occultum h. e. pretii maximi; alii a v. כָּתַם, vi consignandi (= חָשַׁם) aramaica, ut sit eorum, quae quis gessit aut perpessus est, insigne, nota, symbolum (= מִכְתָּב, eine Denkschrift). Iesaja Italus in comment. ad *Ψ.* Ms. (Codd. Wagens. min. 3.) de carmine intelligit, ad antiquum modum, cujus initium *Miktam* fuerit, composito. Aquila: *ταπεινόφρονος καὶ ἁπλοῦ* (Sym. τ. κ. *ἀμώμου*), divulso mire vocabulo: מִךְ וְתָם. Assentit Gemara *Sotha:* מִכְתָּם בְּשֵׁם שֶׁנִּתְעַטְּפוּ תִּקְעִין עַצְמָן אֲצֶל מִי שֶׁנָּדוֹל מִמֶּנּוּ וכו׳ (וּלְעֵילָ) דָּוִד שֶׁתָּם וְחָתַם. Ibidem complures ejus vocabuli explicationes symbolicae cumulantur. LXX. *στηλογραφία.* (Hieron. *tituli inscriptio*).
Ps. 16, 1. 60, 1. מכתם לדוד
Ps. 56, 1. 57, 1. 58, 1. 59, 1. לדוד מכתם

כָּתַן
פעל כודד, והסתרון כ״ל עכין עזילה ועוים לעיכה וקציכה [שפיכנען, קניפ-פען], ול״כ כדומה לו אָתַן, כי מקטנות סמכוים פְּתִיל, וכנסמך הודו מצלמו [*s. tan*], וסמכוים כדון נסתם כוס לך נויר בְּגָן, שהוא כמו בְּתֹן נעכני, והכלון הלבוש כתנת.
v. trans. compos., nectere, nere, fila deducere, sanscr. simpl. *tan*. Cognatum est v. אָתַן. Nisi radix *tan* hoc in verbo vi expandendi (*τείν-ειν*) dicitur, indeque כָּתֹנֶת a v. מָדַד, descendit. V. aethiopicum *kadana* (tegere, vestire) nominis *k'dan* (toga, vestis) est propago.

כְּתֹנֶת
ג״כ מקמוכת בְּתֹן [*χιτών*] נכלקיקי, ומן בְּתֹן נעכם בְּתֹן, נכמקנעות מכוועם לקר הכ׳, ומוס הנקני׳ כְּתֹנֶת. נככני בְּתָנְתִּי ונככני כְּתָנוֹת מן כְּתֹנֶת, ולמעמים כְּתָנוֹת מקוכת הסמך מן בְּתֹן, וכנני הכנני כְּתָנוֹתָם מן בְּתֹן. סהלכם נקמנות כמו לעון [נעוועכע, נ״ג], ומוס ניין סכנד וסלכנוס העולם על הגוף נעלמו נלמנוס עליו. ודע שנמקנוס בְּתֹן נדומס, נכסלל על נאר נמן, לל מקכו נעכם, ולמעמים כמו כ׳, וכסם בְּתֹן מכמן מכמים, וכסם בְּתֹן מלנוס כמכם, ונגמרל כְּתָנֶיךָ מלנוס של מכמים, ונעכני קען [כְּתֹן] כלי מכמים [קקמ-עון]. ודע שלמכל שהמנוס ליכנו מן הקליעה וקרוג כ״ל מעכין מעכם ומדוך, ול״כ כמו סקמנות של מ׳, וכסרם בְּתֹנֶת נכמכי עכ נמכוון הוס.
n. f. (a m. בְּתֹן, *χιτών*, unde בְּתֹן, c. s. כְּתָנְתִּי, pl. formae singularis *kutonet:* כְּתָנוֹת, interdum כְּתָנוֹת construct. a sing. כְּתֹן, pl. c. s. כְּתָנוֹתָם a s. מִכְתֹּנָתָם), textura (Gewebe, Zeug), linteum, hinc: lintea vestis, tunica. Targ. בְּתֹן, erioxylon (צֶמֶר גֶּפֶן) vel linum (בַּד), כַּתָּן, excutiens (מְנַפֵּץ) linum, כִּתָּנָא, vestis lintea (gem. כִּתְנֵי), arab. *quthn-on, quthun-on* (*Cotton, Cattun*), syr. *ketono*, linum; *kutino*, tunica, indusium.
Gn. 37, 3. ועשה לו כתנת פסים
Gn. 37, 23. את־כתנת הפסים
Gn. 37, 31. ויקחו את־כתנת יוסף
Gn. 37, 32. וישלחו אל־כתנת הפסים
Gn. 37, 33. ויכירה ויאמר כתנת בני
Lev. 16, 4. כתנת־בד קדש
2 Sam. 13, 18. ועליה כתנת פסים

וּכְתֹנֶת
Ex. 28, 4. וכתנת תשבץ
2 S. 13, 19. וכתנת הפסים אשר עליה

cum h int.: הַכְּתֹנֶת
Gn. 37, 32. הכתנת בנך הוא אם־לא

הַכְּתֹנֶת
Ex. 28, 39. ושבצת הכתנת שש

הַכְּתֹנֶת
Gn. 37, 31. ויטבלו את־הכתנת
והלבשת את־אהרן את־
Ex. 29, 5. הכתנת
Lev. 8, 7. ויתן עליו את־הכתנת

cum suff.: כָּתֳנָתִי
Job. 30, 18. כפי כתנתי יאזרני
Cant. 5, 3. פשטתי את־כתנתי

cum suff.: כָּתֳנָתְךָ *p.*
Jes. 22, 21. והלבשתיו כתנתך

cum suff.: כָּתָנְתּוֹ
Gn. 37, 23. את־יוסף את־כתנתו
2 Sam. 15, 32. קרוע כתנתו

pl.: כְּתָנוֹת
Ex. 28, 40. ולבני אהרן תעשה כתנת
Ex. 29, 8. והלבשתם כתנת
Ex. 40, 14. והלבשת אתם כתנת
Lev. 8, 13. וילבשם כתנת

pl.: הַכְּתָנוֹת
Ex. 39, 27. ויעשו את־הכתנת שש

pl. constr.: כָּתְנוֹת
Gn. 3, 21. כתנת עור וילבשם
Neh. 7, 70. כתנת כהנים שלשים

pl. constr.: וְכָתְנוֹת
Neh. 7, 72. וכתנות כהנים
Esr. 2, 69. וכתנת־כהנים מאה

pl. c. suff.: בִּכְתֹנֹתָם
Lev. 10, 5. ויקרבו וישאם בכתנתם

כָּתַף
פעל ל״ע, ולל לדע טעם הסרם, כי כתף הפעל נעכני ולקרי נויר הסם.
v. inus., vi incognita. Siquidem כַּתֵּף aram. (hajulare), *katafa* arab. (in humeris sauciare) denominativa sunt.

כָּתֵף
ג״כ והסמך כֶּתֵף, והכנוי כְּתֵפוֹת והסמך כִּתְפוֹת נככוי כְּתֵפָיו, והמוכן קלק סיכון המקוכל עם סיד [קלכסעל, שולטער], וצכס סוס קלק הפניי, ומוס הסשלל על דכר הכולע קלק, וכמכוון לד ולנע, וגס נקכמת המכנס. וכנמרל כַּתֵּף נסיקס על כתף, והמוצע כְּתֵפוֹ, והעלמי כַּתֵּף נוצץ מצץ.
n. f. (c. כֶּתֵף, pl. כְּתֵפוֹת, c. כִּתְפוֹת, c. s. כְּתֵפָיו), humerus, scapula (pars exterior, cum manu conjuncta; שֶׁכֶם de parte interiori), deinde de re paulum prominente; pl. f. de partibus vestis ex humeris Sacerdotis Summi suspensis, de partibus axis humerorum similibus, de lateribus portae. LXX. *ὦμος, ὠμία, ἐπωμίς, νῶτον, νῶτος, χείρ, κλίτος, γωνία, ὀρόφωμα, πλοῖον, γραφή.*
Neh. 9, 29. ויתנו כתף סוררת
Jes. 46, 7. ישאוהו על־כתף

Digitized by Google

דבנתיך על־כתף תנשאנה Jes. 49, 22.
על־כתף תשא Ez. 12, 6.
על כתף נשאתי Ez. 12, 7.
אל־כתף ישא Ez. 12, 12.
ובקעת להם כל־כתף Ez. 29, 7.
וכל־כתף מרוטה Ez. 29, 18.
ויתט כתף סרדת Zach. 7, 11.

וְכָתֵף
ירד וכתף Ex. 24, 4.

דַּכָּתֵף
אמה אל־הכתף Ex. 38, 14.
ואל־הכתף מחוצה Ex. 40, 40.
ואל־הכתף האחרת Ex. 40, 40.
מן־הכתף הימנית Ez. 47, 2.

בְּכָתֵף
ועפו בכתף פלשתים Jes. 11, 14.

בְּכָתֵף
בכתף ישאו Num. 7, 9.
אין־לכם משא בכתף 2 Chr. 35, 3.

וּבְכָתֵף
ובכתף תהדפו Ez. 34, 21.

לְכָתֵף
קלעים לכתף Ex. 27, 14.

וְלַכָּתֵף
ולכתף השנית Ex. 27, 15. 38, 15.
constr.: כֶּתֶף
על־כתף ים־כנרת Num. 34, 11
אל־כתף היבוסי Jos. 15, 8.
אל־כתף חר־יערים Jos. 15, 10.
הגבול אל־כתף עקרון Jos. 15, 11.
אל־כתף ידידה מצפון Jos. 18, 12.
אל־כתף לוז נגבה Jos. 18, 13.
אל־כתף היבוסי נגבה Jos. 18, 16.
אל־כתף מול־העברה Jos. 18, 18.
אל־כתף בית־חגלה Jos 18, 19.
אל־כתף חבית הימנית 1 Rg. 6, 8.
על־כתף חבית מימין 1 Reg. 7, 39.
על־כתף הבית משמאל 1 Rg. 7, 39.
עד־כתף הבית 2 Reg. 11, 11.
עד־כתף הבית 2 Chr. 23, 10.
על־כתף עורים חילוהם Jes. 30, 6.
הנני פתח את־כתף מואב Ez. 25, 9.
כתף השערים Ez. 40, 18.
כתף שער הצפון Ez. 40, 44.
אל־כתף שער הקדים Ez. 40, 44.
אשר על־כתף השער Ez. 46, 19.
constr.: לְכֶתֶף
לכתף השער Ez. 40, 41.
constr.: בְּכֶתֶף
נתן מכתף הבית 1 Reg. 7, 39.
מכתף חבית הימנית 2 Rg. 11, 11.
מכתף הימנית קדמה 2 Chr. 4, 10.
מכתף הבית הימנית 2 Chr. 23, 10.
מכתף הבית הימנית Ez. 47, 1.
cum suff.: כְּתֵפִי
כתפי משכמה תפול Job. 31, 22.
cum suff.: בְּמִכְתָּפָם
בכתפם במטות עליהם 1 Chr. 15, 15.
pl.: כְּתֵפוֹת, כָּתָפוֹת
שתי כתפת חברת Ex. 28, 7.
כתפת עשר־לו חברת Ex. 39, 4.
כתפת לחם מתחת לכיר 1 Rg. 7, 30.
וארבע כתפות 1 Reg. 7, 34.
pl.: הַכְּתֵפוֹת
הכתפות יצקות 1 Reg. 7, 30.
pl. constr.: כִּתְפוֹת, כָּתְפוֹת
על כתפת האפד Ex. 28, 12.
על־שתי כתפות תאפוד Ex. 28, 27.
על כתפת האפד Ex. 39, 7. 18.
על־שתי כתפת האפד Ex. 39, 20.
אל־כתפות האולם Ez. 41, 26.
pl. constr.: וְכִתְפוֹת
וכתפות הפתח Ez. 41, 2.

2 pl. c. suff.: כְּתֵפֵיו
על־שתי כתפיו Ex. 28, 12.
ובין כתפיו שכן Dt. 33, 12.
וישם על־כתפיו Jud. 16, 3.
וכידון נחשת בין כתפיו 1 S. 17, 6.
2 pl. c. suff.: כְּתֵפֵיהֶן
מן־המכנה כתפיה 1 Reg. 7, 34.

כֶּתֶר

פעל כותר, וסמוכה: ק׳ כמו עֲטַר קמיסו, לומר סבוב וקבוע דבר [קומפאסען], ול״כ קשיטות הסלמים דַּתַר, ודומה לו אַתַר, דָּבַר לעיל, וכן דָּר, וכן בשבתי עכו. ומזה סכנד קפיסה והקפסה, וכדומה לו סבוסף. כ׳ עכין בשיכה [וואלצען], והקשיטות דָּתַר בדומה לְטַר, דָּבַר וכדומה, ולין השמן לזכיסה.

v. trans. compos., quod duas habet significationes longe inter se sejunctas atque diversas: 1) sicut verba דָּבַר, דָּתַר, אָטַר, quae, licet plurimum variata, indidem orunda sunt, vi cingendi, circumdandi, circumveniendi dicitur, *piël.* de hostibus potissimum undique aliquem circumcludentibus. *Hi.* cingere, etiam de cingente justorum corona (Ψ. 142, 8); tanquam coronam sibi imponere. Verb. simplex est *tar*, *dar*, unde arab. *daur-on*, *gyrus*. 2) vi exspectandi, morandi, praestolandi, sicuti דָּבַר, ex praefixa praepos. *na*, et v. *simpl.* עָטַר. LXX. *Pi.* περιέχειν; μένειν, ὑπομένειν; κατακόπτειν; *Hi.* κρατεῖν, ὑπερισχύειν.

Pi-el: כִּתֵּר
3 perf. pl.: כִּתְּרוּ
כתרו את־בנימן הרדיפו Jud. 20, 43
3 perf. pl. c. s.: כִּתְּרוּנִי
אבירי בשן כתרוני Ps. 22, 13.
imperf.: אֲכַתֵּר
כתר־לי זעיר ואחוך Job. 36, 2.
Hif-il: הִכְתִּיר
part.: מַכְתִּיר
מכתיר את הצדיק Hab. 1, 4.
3 impf. pl.: יַכְתִּירוּ
בי יכתרו צדיקים Ps. 142, 8.
וערומים יכתירו דעת Prv. 14, 18.

כֶּתֶר

ג״ז וסמוכה כול ונפיכה עטרה זול [קרצנע, לימלעפ], וסקשיטות עלה וסמוכ, וכפלה הסם כיוכי [קיצריס, אלפ-].

n. m., corona, diadema, utpote quod caput cingit sive ambit, gr. κίδαρις. LXX. διάδημα.

Esth. 2, 17. כתר־מלכות בראשה
Esth. 6, 8. כתר מלכות בראשו

בְּכֶתֶר
Esth. 1, 11. בכתר מלכות

כְּתָרֶת
ג״כ, והכנוי כְּתָרוֹת, וסמוכה לפיכה סכנין, לומר נסב [קשפיטאל, קמיף] וילוע סקשכש.

n. f. (pl. כְּתָרוֹת), cinctura, coronamentum, de suprema parte seu capitulo columnae (Knauf, Capitäl). LXX. κεφαλίς, ἐπίθεμα, γλυφή, γεῖσος, στύλος.

וְכֹתֶרֶת
2 Rg. 25, 17. וכתרת עליו נחשת
Jer. 52, 22. וכתרת עליו נחשת

דַּכֹּתֶרֶת

1 Reg. 7, 16 (bis). קומת הכתרת
1 Reg. 7, 20. על הכתרת השנית
2 Reg. 25, 17. וקומת הכתרת
2 Reg. 25, 17. ורמנים על־הכתרת
Jer. 52, 22. וקומת הכתרת
Jer. 52, 22. ורמונים על־הכותרת

לַכֹּתֶרֶת
1 Reg. 7, 17. לכתרת האחת
1 Rg. 7, 17. ושבעה לכתרת השנית
1 Rg. 7, 18. וכן עשה לכתרת
1 Rg. 7, 31. מבית לכתרת ומעלה
pl.: כְּתָרוֹת
1 Rg. 7, 16. ושתי כתרות עשה
pl.: וְכֹתָרֹת
1 Rg. 7, 19. וכתרת אשר על־ראש
1 Rg. 7, 20. וכתרת על־שני העמודים

הַכֹּתָרוֹת
pl.: הַכֹּתָרוֹת
לכסות את הכתרת 1 Reg. 7, 18.
1 Rg. 7, 41. 42. את־שתי גלות הכתרת
1 Reg. 7, 41. וגלת הכתרת
2 Chr. 4, 12. 13 את־שתי גלות הכתרות
pl.: וְהַכֹּתָרוֹת
2 Chr. 4, 12. וחכתרת על־ראש
pl.: לַכֹּתָרוֹת
1 Rg. 7, 17. לכתרת אשר על־ראש

כָּתַשׁ

פעל כולל, וסמוכה דקיפה ודקוי [צעקסטען], וסקשיטות כָּתַשׁ, ונקנף קל כָּשׁ לעיל, וכן כשבתי עכו ל״ש נגלבי [קוועצען], ונקכנוס לזכוס.

v. trans. compos., contundere, conterere, a v. simplici תְּשׁ, שָׁשׁ q. v. De hoc v. ejusque synonymis inter se aliquantum distantibus v. *Jeriot Salomo* III. f. 22, b. LXX. μαστιγοῦν.

2 imperf.: תְּכַתֵּשׁ
Prv. 27, 22. אם־תכתוש את־האויל

בַּכְּתֵשׁ
ג״ז וסכלון כלי סכקיפה, כי ע׳ ניון סכלי [מצלוער], ווסו סמדון. ובפה רבנית נקמר בַּכְּתֶשֶׁת, וסיופה קְתִישָׁה. וסספכה ניו כתב, כקב, שף, שקק, עיון עי׳ ס׳ יכיעות שלפס, שקנר סמלקלק שלפס פפכסיי״ס, ק״נ קף כ״נ ע״כ. ודומה כלי לו דבר נדמות שכתב כמו סנקעדות לקנר גם סשנים וכדומה.

n. m., vas, in quo contunditur, mortarium, deinde res mortarii similis, veluti capsula sive alveolus dentium, gr. ὀλμίσκος, lat. *mortariolum*. Notum est, Samaritanos Hierosolyma, quae בֵּית הַמִּקְדָּשׁ tum a Judaeis tum a Muhamedanis nuncupantur, per odiosam paronomasiam מַכְתֵּשׁ vocitare. LXX. τραῦμα (aram. מַכְתֵּשׁ, percussio, plaga), οἰκουμένη; בַּמַּכְתֵּשׁ בָּעֵלִי, ἀτιμάζειν.

הַמַּכְתֵּשׁ
Jud. 15, 19. את־המכתש אשר־בלחי
Zeph. 1, 11. n. p. ישבי המכתש

בַּמַּכְתֵּשׁ
Prv. 27, 22. את־האויל במכתש

כָּתַת

פעל כולל, ופעיל יְכַתֵּת, וסמוכה לל״ק כמו בָּתַשׁ, וסקנין פריכה וסקשוכות פעוך ונפעוך סקפרקוק וכוקוס [נעכצען, -צעסמען], וכן וכקקו קריכוקס, ולל כפנוס סלקלקיס קלנים. וכקוס עכנים כמו פעוך, וכן פכנים כמו פעוך.

v. trans. compos. (impf. יִכֹּת), sicut תָּשׁ, contundere, veluti malleo; conterere, veluti testiculos (part. מְכַתֵּת, syn. מְעַכֵּךְ), contundendo in partes frangere seu comminuere, dissipare, profligare, veluti hostes. Conjug. faciles intellectu. LXX. συγκόπτειν, κόπτειν, ἐκθλίβειν, πολεμεῖν, τιθέναι; *Pi.* κατακόπτειν; *Ho.* ἀπολλύναι, οὐκ ἔτι.

1 perf.: וְכִתַּתִּי
Ps. 89, 24. וכתותי מפניו צריו
part. pass.: וְכָתוּת sg.
Lev. 22, 24. ומעוך וכתות
inf. abs.: כָּתוֹת
Jes. 30, 14. נבל יוצרים כתות
imprt. pl.: כֹּתּוּ
Joel 4, 10. כתו אתיכם לתרבות
1 imperf.: וְאֶכֹּת
Dt. 9, 21. ואכת אתו מחון היטב
Pi-el: כִּתֵּת 3 perf.
2 Chr. 34, 7. והמסילים כתת לחדק
3 perf.: וְכִתֵּת
2 Reg. 18, 4. וכתת נחש הנחשת
3 perf. pl.: וְכִתְּתוּ
Jes. 2, 4. וכתתו חרבותם
Mich. 4, 3. וכתתו חרביתיהם
Zach. 11, 6. וכתתו את־הארץ
Pu-al: כֻּתַּת
3 perf. pl.: וְכֻתְּתוּ
2 Chr. 15, 6. וכתתו גוי־בגוי
Hif-il: הַכַּת
3 impf. pl.: וַיַּכְּתוּ
Dt. 1, 44. ויכתו אתכם בשעיר
3 impf. pl. c. s.: וַיְכַתְּתוּם
Nu. 14, 45 ויכום ויכתום עד־החרמה
Hof-al: הָכַּת
3 imperf.: יֻכַּת־
Jes. 24, 12. ושאירה יכת־שער
3 impf. pl.: יֻכַּתּוּ
Jer. 46, 5. וגבוריהם יכתו
Mich. 1, 7. וכל־פסיליה יכתו
3 impf. pl.: יֻכְּתוּ p.
Job. 4, 20. מבקר לערב יכתו

כָּתִית
ע״ו, וסכלון כתום בשכקש ולל פלובן כשכנש [נעצעשמסען], לדעת רש׳, ווס זען ויק כתיק, וולק דעת כתעכל [שכקום ס״ו] לין כתיק לגלק כתום.

adj. m., tusum, oleum ex olivis pistillo in mortario contusis manans, quod eo, quod torculo oleario conficitur, multo est melius. Sic Isaaki. Acclamat Gemara (*Menahot* VI.), אֵין כָּתִית אֶלָּא מְכֻתָּשׁ. LXX. κεκομμένον, κεκοπανισμένον.

Ex. 27, 20. כתית למאור
Ex. 29, 40. בשמן כתית רבע ההין
Lev. 24, 2. כתית למאור
Nu. 28, 5. בשמן כתית רביעת ההין
1 Rg. 5, 25. ועשרים כר שמן כתית

מְכֻתָּד
ג״כ זשופס, וסמוכן סכקיפה וסקריפ [דעם נעצעשמסען], כסשל על סהשמ וכלין וכפון. ודע שמוס סהשם נעשרק כְּתוּתִין, קקיכות מכלוי מקנות וכוכ וסוכסבות [שמשיע].

n. f. abstr., contusio, deletio. Eodem de verbo factum est בָּתוּתָן, voc. gemaricum, de lanugine sive pannis divulsis (Scharpie). LXX. plane praetermittunt.

cum suff.: בְּמַכְתָּתוֹ
Jes. 30, 14. ולא־ימצא במכתתו

נִסְלָם עָרְהּ · חִפְרֵי שָׂרְשֵׁי לָמֶד
לְקַח לָרַצַּ אֶת־כַּסָּם · בְּמַחֲרֵי חֶבֶר
שְׁלֵשָׁה
חַלּוֹת חָכְנִית עָלֶיהָ · חָגוּ שְׁמוּשׁ
וְעֵצֶם:
סוֹד מִסֵּד בְּשָׂפְתֵי אָדָם · בְּרִית תְּבָרְתָּהּ
כְּלָחָה
אַתָּ רַשַּׁטְתָּ וְתֵרִסְתָּ · וְבָעַרְתָּ
תַּחְתַּחֲשָׁנָה שִׁבְעָתָה
הַשִּׁיחָ וְרַמּוֹתָן בְּקַשְׁתִּי · וְנִכְרְחוֹת מָצָאתִי
הַמָּצֵם:

ל

לָאַב

פעל ל״ע, והמונן כמו לָהַב, להיטם וזריפה וקריכם [גליסין, פלעמעען], ויוה נימוק [זוריצען], וכן סהשאל לנוב. וכן פרש סרל״ק. ול׳ יוסף קמחי [שונץ נשנוב סרל״ק קמח מלעונות] סניף רקיס לוס מלשון ערבי, שמושרים לשב שלרנוב, נשב סקיט.

v. inus., sicut לָהַב, flagrare, ardere, aestuare, metaph.: siti, sitire. Sic jam *Josef Qimchi*, qui arabicum لهب (h. e. sitit aliquis) confert.

תַּלְאֻבָה
שלא, והשבור נמיסה וקריכם ונין [דיינע, דורסט], ונהקשר עם קרן מלנון מדנר וקורנ. סמשאל משאל תַּחְבָּלָה, תַּגְמָזֵל, תַּמְרוּקִים, תַּמְרוּטָה.

n. f. (ad s. f. תַּמְרוּטָה), inflammatio, siccitas, sitis, c. אֶרֶץ de terra exusta, exsiccata, arida, sitiente (צִמָּאוֹן). LXX. ἀοίκητος.

pl.: תַּלְאֻבוֹת
Hos. 13, 5. בארץ תלאובות

לָאָה

פעל מדד, וסעתיל יִלְאֶה, ונסקנר יָלָא. וסמונן סרקש: עריכם ונמיקס מיכם ודקיכם [נעכטען, נעכטען], כי סס מסעיף סיונו מנוסו של נקוך ולקיקס ותלושם, כקשר שמשם לו לָהַב, לָח נשנרי, נקשוי קוס סנוון, וזרשים רנים כשבתי ערב [s. *lih*; gr. λιχ.; l. *lig.*, *ling.*; וניעם נדנר, קליסם וקשונם וכשילם [צרשיעדען, -שעטעען], וכדומם מן מסלות. הנוסף חֲלָאָה יונק וקוק, לוער התעם והשנעת קרן קפיס וכדומם. ונסקרת נקנס חֲלָאָה נמר חֲלָאָה, לדעת רש״י ורד״ק, וכן חֲגָלָה, חֲרָצָה. נתכנום מפעל לרוב, והקולרי״ לָאֵי, והמופעת לָאוּ.

v. intr. (impf. יִלְאֶה, apoc. יְלָא), lingere, lambere; languere, hiare (lechen, lechzen), defatigatum, defessum esse vel fieri, defetisci. *Ni.* fatigatione laboris continui, taedio vel fastidio rei molestae affici. *Hi.* (הֶלְאָה, f. הַלְאָחָה = הֶלְאֵחָה, ad s. f. הַרְצָה, חֲגָלָה), lassitudine conficere, patientiam alicujus defatigare. Notio lingendi nativa inest hisce verbis, uno satu ortis: לָהַח, לָע, לָהַךְ, לָחַךְ, in quibus gutturalis varie induruit, sanscr. *lih*, gr. λιχ, *γλιχ*, λειχ, lat. *lig*, *ling-ere*. Targ. לְאָא, part. adj. לָאֵי, n. abstr. לַאוּ, defatigatio, lassitudo. LXX. παρηλύειν, πόνος; תַּלְאֻבָה, κόπος (תְּלָאָה); *Ni.* ἀσθενεῖν, κοπιᾶν, ἐπέχειν, παριέναι, οὐ διαλείπειν, οὐ δύνασθαι; נִלְאֵה חִנָּחֵם, οὐκέτι ἀνιέναι; *Hi.* ἀγῶνα παρέχειν, κατάκοπον ποιεῖν, ἐκλύειν, παρενοχλεῖν, ἰός (חֶלְאָה).

2 *imperf.:* תִּלְאֶה
Job. 4, 2. הנסה דבר אליך תלאה

2 *impf. ap.:* וַתִּלָּא
Job. 4, 5. כי עתה תבוא אליך ותלא

3 *impf. pl.:* וַיִּלְאוּ
Gn. 19, 11. וילאו למצא חפתח

Nif-al: נִלְאָה 3 *perf.*
Prv. 26, 15. נלאה להשיבה אל־פיו
Jes. 16, 12. נלאה מואב על־הבמה

3 *perf.:* וְנִלְאָה
Ps. 68, 10. ונלאה אתה כוננתה

2 *perf. f.:* נִלְאֵית
Jes. 47, 13. נלאית ברב עצתיך

1 *perf.:* נִלְאֵיתִי
Jes. 1, 14. נלאיתי נשא
Jer. 6, 11. נלאיתי הכיל
Jer. 15, 6. נלאיתי הנחם

1 *perf.:* וְנִלְאֵיתִי
Jer. 20, 9. ונלאיתי כלכל

3 *perf. pl.:* נִלְאוּ
Jer. 9, 4. השמר נלאו

3 *perf. pl.:* וְנִלְאוּ
Ex. 7, 18. ונלאו מצרים לשתות

Hif-il: הֶלְאָה
3 *perf. c. suff.:* הֶלְאָנִי
Job. 16, 7. אך־עתה הלאני

3 *prf. fem.:* הֶלְאָתְ
Ez. 24, 12. תאגים הלאת

1 *impf. c. suff.:* הֶלְאֲתִיךָ
Mich. 6, 3. ומה הלאתיך עמה בי

inf. constr.: הַלְאוֹת
Jes. 7, 13. הלאות אנשים

2 *impf. pl.:* תַּלְאוּ
Jes. 7, 13. כי תלאו גם את־אלהי

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּלְאֻךָ
Jer. 12, 5. רגלים ורצוך וילאוך

תְּלָאָה
ל״נ ע״ע וכ, והכלון יעיפה ויגיעוק ועמלות [מיהולל, דרשנג-], ונכון הפס לשונן מפרש, והמשונם מַחְלָאָה [מלמכי ק׳ נ״ג], לדעת ק״י כמו מְחֻלָּאָה בקרק, כי קרנס מְלָאוּכָה, והכנון כפ׳ הרל״נ קסר ה׳, כמו חום, מלכם, וק״כ כמו מַדְּחֻלָּאָה.

n. f., defatigatio, labor, molestia. Forma מַחְלָאָה (*Malaki* 1, 13.), uti vult *Jonatan Uzielli*, qui מְלָאוּכָה vertit, pro מַחְלָאָה dicitur, vel, ut censet *Ibn-Ezra*, ad s. f. מַזֶּה, מַזֶּכֶם, pro מַדְּחֻלָּאָה. LXX. κακοπάθεια, μόχθος (μοχθεῖν).

וַיִּתְלָאָה
Thr. 3, 5. ויקף ראש ותלאה

הַתְּלָאָה
Ex. 18, 8. את כל־התלאה
Num. 20, 14. את כל־התלאה
Neh. 9, 32. את כל־התלאה

מַתְלָאָה
Mal. 1, 13. הנה מתלאה

לָאַט

פעל נוד, והלנון עטוף וכסוי וסעמכה, כיסס והעלמס [פערסילנען, -נער-נען], וסקמנות לָאַט נדומס על לָט. וכנר הכנים כ׳ יהודס קיונ נסמר מסכיס שלו שכש לנמ מקק לָט [מונק נס׳ מסכיס לרל״ק], וכן כשכש כמכוון כשפס יוכיח וכומיח [*lâθ-ω*, *lat-eo*], ולך כשכש הולו כשכוק מקנועה [s. *luth*, *lud*], וסקרן כשכש חָלַט, לעיל, כי ק׳ מסכה, עי׳ לעיל שלו.

v. trans., velare, celare, occultare, obtegere, sicut לָט, cui verbo jam *Juda Chajug* in *libro Radicum* hanc formam productiorem subjecit, gr. *λαθ*, *λανθ*, lat. *lat*, sanscr. cum sibilo *luth*, *lud*, quam formam paullo molliorem exhibet v. חָלַד, praepositione, qua significatio subtiliter distinguitur, auctum. LXX. κρύπτειν; μεγάλως ὑπερβαλλόντως.

3 *perf.:* לָאַט
2 S. 19, 5. וחמלך לאט את־פניו

לָאַט
לנ״ך נעמיי, כמו לָמַח, לָבַשׁ, ול״כ סקרן אָט, כשמנ נמקק, וסל׳ שמוש, וכן כמכר עליו נשמרת לנמ כ׳ נתני ליון, וכן לפ״ו לְאַט, אָט, לְאַשׁ מן לנמ. מכן כפי מכ״ל מכל מן לנמ מכשכ, ותמונת לָאַט קוקיי על דָּבָר, כמו לָאַט, לוער לנכל נמקר וכמום ונפון ומכוסס, וכן לר׳ יהודס קיונ הל׳ נלמ ולמעי שכש, וכנון סוק, מקר שלשכש נמע מך המכוון על נמנוף ונכיסם נדנור כלנון ישמעאל, ונלמ״ק מסמקל על נמנוף ונכיסם של נעלי כשוף.

adv., ex nonnullorum sententia ex rad. לָאַט, et praefixo לָ, ad s. f. לָבָשׁ compositum, uti jam Masora tradit: לְאַט בְּחִדֵּי לֵישָׁנָא; quod si verum est, לָאַט, לְאַט, לְאַשׁ uni stirpi innituntur. At, ut nobis videtur, radix est לָאַט, unde part. adj. לָאֵט = לָאַט, c. דָּבָר, de verbo occulto, abscondito, arcano. Sic jam *J.Chajug*, *Lamed*, inquit, *vocabulorum* לָאַט, לָאַשׁ *radix est*. Idque recte, siquidem verbo אָט ingenita est vis sibilandi seu mussitandi, speciatim de magis, qui arcanis incantationibus utuntur.

Job. 15, 11. ודבר לאט עמך

לְאַט
מעמיי כמו מָתַח, ומכשכ לנמ, ומשונן כמקרנוסו דָּנָה, או נכסוק [לייוס, סייסלין, שנמנכד], ול״כ מל׳ שכש, כדעת ר׳ יהודס קיונ. ולע שמנמ אָט, נקמון ל׳ מסמקל, מכן מעמוק לוער מהל׳ נלמי שכש.

adv. (ad s. f. מָתַח), leniter, submisse, clam, clementer, mansuete, a v. לָאַט, targ. בְּנָיַח. Scito autem, dici semel אָט, abjecto per apocopen Lamed initiali, neque tamen propterea Lamed ad radicem non pertinere. LXX. ἡσυχῇ, φείδεσθαι.

adv.: לָאַט־, לְאַט
2 Sam. 18, 5. לאט־לי לנער
Jes. 8, 6. ההלכים לאט

frm. apoc.: אַט *adv.*
1 Reg. 21, 27. ויהלך אט

לָאַט
ל״נ וכמנמ מקוקיי, וכמנמ לָך נככוי לְאַשׁוּ, וסמון מעיכוק [לנמנוממקיי״ע], לוער כיק וכקוק. מענין לעים עי׳ לעט.

n. m., quod ex adjectivo in substant. transiit (nonnisi c. s. לְאָטֵי), tarditas, segnities, a v. לָאַט, occultum, summissum, suppressum, lenem, segnem esse. LXX. κατὰ σχολήν.

cum suff.: לְאָטִי
Gn. 33, 14. אתנהלה לאטי

בַּלָּט, בַּלָּאט

adv., v. s. r. לוּם *p.* 593.

לָאָךְ

פעל נוד ול״ע, וסמון שליקס [ונע-נען], וכן לָקַח נערני וכשכ כוס, וכן כשכמי עכ [L. *leg-o*], וסקמנות נ״כ נסשכם שָׁלַח לנמן. ומוס שריקס ומניהם נכלל [נעליענען], וכן סשמל נשפכ כוס, ושס לָאָךְ עזרא, ומוס תנין סנגוסות סנלוס.

v. trans., *leg*-are, mittere, arab. *laaka* (Conj. IV.), aethiop. *laaka*, mittere; *tal'eka*, mitti, ministrare; *lāēk*, minister. Hinc *v. compos.* שָׁלַח, mittere, com-mittere.

מַלְאָךְ
ל״נ, וסקמנות מופשטית, לוער לשיכס ושליקות [ונכדוכנ], כי וקל קוכל ע׳ הנשוב, וכן כשמות מוֹרֶה, מַרְגֵּעַ, מְרִשָּׁעַת, סקמנות מופשטית, וכקעמס קל״כ. וסשקרון שליך [נשמע], נכלל קופן סנוכך, סן מעליך ונין נכלל, קו מעליך סמלך, לוער פקיד ומשנס, קו מעליך ל׳ ומשרת, מכנים ומכהן שליקי ל׳, וגס מישראל נכלל. סקמונס מַלְאֲכֵה סשרן שלו, [כקוס כ׳ י״ל] נמר מַלְאָכֵךְ סשרן שלו, ופעקון כ׳ יונס, נמר מַלְאֲכֵי נמוסף יוד׳, קמו.

n. m., vi ingenita *abstractiva*, legatio, legati munus, deinde legatus, significatione latissima, de nuncio vel hominum vel dei, de propheta verbique divini praeconibus, de angelis ministeriis et legationibus divinitus destinatis, de angelo foederis seu faciei divinae (זְעֵר אַנְפִּין, *μικροπρόσωπον*). Neque enim ullum nomen, cui *Mem* praefixum est, vim personae innatam habet, sed per translationem abstracti in concretum mutuatur. Sic etiam nmm. מוֹדֵעַ, מַדַּע, מַרְגֵּעַ, מִרְשָׁעַת primum abstractive dicuntur. LXX. ἄγγελος, προφήτης, πρέσβυς, θεός, βασιλεύς, ἀνήρ, κατασκοπεύειν, ἔργον (מְלָאכָה).

Ex. 23, 20. הנה אנכי שלח מלאך
Ex. 33, 2. ושלחתי למניך מלאך
Nu. 20, 16. וישלח מלאך ויצאנו

Digitized by Google

1 Rg. 19. 2. ותשלח איזבל מלאך
1 Rg. 19, 5. והנה־זה מלאך נגע
2 Reg. 5, 10. מלאך לאמר
1 Chr. 21, 15. וישלח האלהים מלאך
2 Chr. 32, 21. וישלח יי מלאך
Job. 33, 23. יש עליו מלאך מליץ
Prv. 13, 17. מלאך רשע יפל ברע
Ez. 23, 40. מלאך שלוח אליהם
Hos. 12, 5. וישר אל־מלאך ויכל

וּמַלְאָךְ

1 S. 23, 27. ומלאך בא אל־שאול
1 Rg. 13, 18. ומלאך דבר אלי בדבר יי
Job. 1, 14. ומלאך בא אל־איוב
Prv. 17, 11. ומלאך אכזרי ישלח־בו
Zach. 2, 7. ומלאך אחר יצא

הַמַּלְאָךְ

Gn. 48, 16. המלאך הגאל אתי
2 S. 11, 19. ויצו את־המלאך לאמר
2 Sam. 11, 22. וילך המלאך ויבא
2 S. 11, 23. ויאמר המלאך אל־דוד
2 S. 11, 25. ויאמר דוד אל־המלאך
2 Sam. 24, 16. וישלח ידו המלאך
2 Sam. 24, 17. בראתו את־המלאך
2 Rg. 6, 32. בטרם יבוא המלאך אליו
2 Reg. 6, 32. ראו כבא המלאך
2 Rg. 6, 33. והנה המלאך ירד אליו
2 Reg. 9, 18. בא־המלאך עד־הם
2 Rg. 10, 8. ויבא המלאך ויגד־לו
1 Chr. 21, 20. וירא את־המלאך
Eccl. 5, 5. ואל־תאמר לפני המלאך
Zach. 1, 9. המלאך הדבר בי
Zach. 1, 13. ויען יי את־המלאך
Zach. 1, 14. ויאמר אלי המלאך
Zach. 2, 2. ואמר אל־המלאך
Zach. 2, 7. והנה המלאך הדבר בי
Zach. 3, 3. ויעמד לפני המלאך
Zach. 4, 1. המלאך הדבר בי
4. 5, 5. 10. 6, 4.
Zach. 6, 5. ויען המלאך

וְהַמַּלְאָךְ

1 Rg. 22, 13 והמלאך אשר הלך לקרא
2 Chr. 18, 12. והמלאך אשר־הלך

לַמַּלְאָךְ

2 Sam. 24, 16. למלאך המשחית
1 Chr. 21, 15. למלאך המשחית
1 Chr. 21, 27. ויאמר יי למלאך

constr.: מַלְאַךְ

Gn. 16, 7. וימצאה מלאך יי
Gn. 16, 9. 10. 11. ויאמר לה מלאך יי
Gn. 21, 17. ויקרא מלאך אלהים
Gn. 22, 11. ויקרא אליו מלאך יי
Gn. 22, 15. ויקרא מלאך יי
Gn. 31, 11. מלאך האלהים
Ex. 3, 2. וירא מלאך יי אליו
Ex. 14, 19. ויסע מלאך האלהים
Nu. 22, 22. ויתיצב מלאך יי בדרך
ותרא האתון את־
Num. 22, 23. 25. 27. מלאך יי
Num. 22, 24. ויעמד מלאך יי
Num. 22, 26. ויוסף מלאך־יי עבור
Num. 22, 31. וירא את־מלאך יי
Nu. 22, 32. ויאמר אליו מלאך יי
ויאמר בלעם אל־
Num. 22, 34. מלאך יי
Num. 22, 35. ויאמר מלאך יי
Jud. 2, 1. ויעל מלאך־יי מן־הגלגל
Jud. 2, 4. ויהי כדבר מלאך יי
Jud. 5, 23. אורו מרוז אמר מלאך יי
Jud. 6, 11. ויבא מלאך יי
Jud. 6, 12. וירא אליו מלאך יי
Jud. 6, 20. מלאך האלהים
Jud. 6, 21. וישלח מלאך יי
Jud. 6, 22. כי־מלאך יי הוא
Jud. 6, 22. ראיתי מלאך יי
Jud. 13, 3. וירא מלאך־יי אל־האשה
Jud. 13, 6. כמראה מלאך האלהים
Jud. 13, 9. ויבא מלאך האלהים עוד
Jud. 13, 13 ויאמר מלאך יי אל־מנוח
Jud. 13, 15. 17. אל־מלאך יי
Jud. 13, 16. ויאמר מלאך יי אל־מנוח
Jud. 13, 16. כי־מלאך יי הוא
Jud. 13, 20. ויעל מלאך־יי בלהב
Jud. 13, 21. ולא־יסף עוד מלאך יי
Jud. 13, 21. כי־מלאך יי הוא
2 S. 14, 20. כחכמת מלאך האלהים
1 Rg. 19, 7. וישב מלאך יי שנית
2 Reg. 1, 15. וירדר מלאך יי
2 Reg. 19, 35. ויצא מלאך יי ויך
1 Chr. 21, 16. וירא את־מלאך יי עמד
1 Chr. 21, 30. מפני חרב מלאך יי
Ps. 34, 8. חנה מלאך־יי סביב
Jes. 37, 36. ויצא מלאך יי ויכה
Hag. 1, 13. חגי מלאך יי
Zach. 1, 11. ויענו את־מלאך יי
Zach. 1, 12. ויען מלאך־יי
Zach. 3, 1. לפני מלאך יי
Zach. 3, 6. ויעד מלאך יי
Mal. 2, 7. כי מלאך יי־צבאות

constr.: וּמַלְאַךְ

Jud. 6, 21. ומלאך יי הלך
2 Sam. 24, 16. ומלאך יי היה
2 Reg. 1, 3. ומלאך יי דבר
1 Chr. 21, 12. ומלאך יי משחית
1 Chr. 21, 15. ומלאך יי עמד
1 Chr. 21, 18. ומלאך יי אמר אל־גד
Ps. 35, 5. ומלאך יי דחה
Ps. 35, 6. ומלאך יי רדפם
Jes. 63, 9. ומלאך פניו הושיעם
Zach. 3, 5. ומלאך יי עמד
Mal. 3, 1. ומלאך הברית

constr.: כְּמַלְאַךְ

1 Sam. 29, 9. כמלאך אלהים
2 Sam. 14, 17. כי כמלאך האלהים
2 S. 19, 28. המלך כמלאך האלהים
Zach. 12, 8. כמלאך יי לפניהם

cum suff.: כְּמַלְאָכִי

Ex. 23, 23. כי־ילך מלאכי לפניך
Ex. 32, 34. הנה מלאכי ילך לפניך
Mal. 3, 1. הנני שלח מלאכי

cum suff.: כְּמַלְאָכָי

Jes. 42, 19. וחרש כמלאכי אשלח

cum suff.: מַלְאָכוֹ

Gn. 24, 7. הוא ישלח מלאכו לפניך
Gn. 24, 40. ישלח מלאכו אתך

pl.: מַלְאָכִים

Gn. 32, 4. וישלח יעקב מלאכים
Nu. 20, 14. וישלח משה מלאכים
Nu. 21, 22. וישלח ישראל מלאכים
Nu. 22, 5. וישלח מלאכים אל־בלעם
Dt. 2, 26. ואשלח מלאכים
Jos. 7, 22. וישלח יהושע מלאכים
Jud. 9, 31. וישלח מלאכים
Jud. 11, 12. וישלח יפתח מלאכים
Jud. 11, 14. מלאכים אל־מלך
Jud. 11, 17. 19 וישלח ישראל מלאכים
1 S. 6, 21 וישלחו מלאכים אל־יושבי
1 Sam. 11, 3. ונשלחה מלאכים
1 S. 16, 19. וישלח שאול מלאכים
19, 11. 14. 20.
1 S. 19, 21. וישלח מלאכים אחרים
1 S. 19, 21. וישלח מלאכים שלשים
1 S. 25, 14. הנה שלח דוד מלאכים
2 Sam. 2, 5. וישלח דוד מלאכים
3, 14. 11, 4.
2 Sam. 3, 12. וישלח אבנר מלאכים
2 S. 3, 26 וישלח מלאכים אחרי אבנר
2 Sam. 5, 11. מלך־צר מלאכים
2 S. 12, 27. וישלח יואב מלאכים
1 Reg. 20, 2. וישלח מלאכים
2 Rg. 1, 2. וישלח מלאכים ויאמר
2 Rg. 1, 16. יען אשר־שלחת מלאכים
2 Rg. 14, 8. אז שלח אמציה מלאכים
2 Rg. 16, 7. וישלח אחז מלאכים
2 Reg. 17, 4. אשר שלח מלאכים
2 Reg. 19, 9. וישלח מלאכים
1 Chr. 14, 1. מלאכים אל־דויד
1 Chr. 19, 2. וישלח דויד מלאכים
וישלחו מלאכים
1 Chr. 19, 16. ויוציאו
2 Chr. 35, 21. וישלח אליו מלאכים
Neh. 6, 3. ואשלחה אליהם מלאכים
Jes. 18, 2. לכו מלאכים קלים
וישלח מלאכים אל־
Jes. 37, 9. חזקיהו
Jer. 27, 3. ביד מלאכים
Ez. 23, 16. ותשלח מלאכים אליהם
Ez. 30, 9. יצאו מלאכים מלפני

pl.: וּמַלְאָכִים

Jud. 6, 35 ומלאכים שלח בכל־מנשה
Jud. 6, 35. ומלאכים שלח באשר
Jud. 7, 24. ומלאכים שלח גדעון

pl.: הַמַּלְאָכִים

Gn. 19, 1. ויבאו שני המלאכים
Gn. 32, 7 וישבו המלאכים אל־יעקב
Jos. 6, 17. החבאתה את־המלאכים
Jos. 6, 25 כי החביאה את־המלאכים
1 S. 11, 4. ויבאו המלאכים גבעת
1 S. 11, 7. ביד המלאכים לאמר
1 Sam. 11, 9. ויבאו המלאכים
וישלח שאול את־
1 Sam. 19, 15. המלאכים
1 Sam. 19, 16. ויבאו המלאכים
1 Rg. 20, 5 וישבו המלאכים ויאמרו
1 Rg. 20, 9. המלאכים וישבהו דבר
2 Rg. 1, 5. וישובו המלאכים אליו
2 Rg. 7, 15. וישבו המלאכים ויגדו
2 Rg. 19, 14. מיד המלאכים ויקראם
Jes. 37, 14. הספרים מיד המלאכים

pl.: לַמַּלְאָכִים

1 Sam. 11, 9. ויאמרו למלאכים

constr. pl.: מַלְאֲכֵי

Gn. 28, 12. והנה מלאכי אלהים
Gn. 32, 1. ויפגער־בו מלאכי אלהים
Jud. 11, 13. אל־מלאכי יפתח
1 Sam. 19, 20. על־מלאכי שאול
1 S. 25, 42. ותלך אחרי מלאכי דוד
2 Reg. 1, 3. לקראת מלאכי מלך
Ps. 78, 49. משלחת מלאכי רעים
Prv. 16, 14. חמת־מלך מלאכי־מות
Jes. 14, 32. ומה־יענה מלאכי־גוי
Jes. 33, 7. מלאכי שלום מר יבכיון

constr. pl.: בְּמַלְאֲכֵי

2 Chr. 36, 16. במלאכי האלהים

constr. pl.: לְמַלְאֲכֵי

1 Rg. 20, 9. ויאמר למלאכי בן־הדד

pl. c. suff.: מַלְאָכֶיךָ

Num. 24, 12. הלא גם אל־מלאכיך
2 Rg. 19, 23. ביד מלאכיך חרפת אדני

c. suff. fem.: מַלְאָכֶיהָ

Nah. 2, 14. קול מלאכתה

pl. c. suff.: מַלְאָכָיו

2 Chr. 36, 15. ביד־מלאכיו השכם
Ps. 91, 11. כי מלאכיו יצוה־לך
Ps. 103, 20. ברכו יי מלאכיו
Ps. 104, 4. עשה מלאכיו רוחות
Ps. 148, 2. הללוהו כל־מלאכיו
Jes. 44, 26. ועצת מלאכיו ישלים
Ez. 17, 15. לשלח מלאכיו מצרים

pl. c. s.: וּמַלְאָכָיו

Jes. 30, 4. ומלאכיו חנס יגיעו

pl. c. s.: וּבְמַלְאָכָיו

Job. 4, 18. ובמלאכיו ישים תהלה

מַלְאָךְ

ג׳ נקיבי כמו נעבדי, כלי מסגרת מיכוון.

n. m. aram., plane hebraico aequale.

cum suff.: מַלְאָכֵהּ

Dan. 3, 28. די־שלח מלאכה
Dan. 6, 23. אלהי שלח מלאכה

מַלְאָכוּת

ז׳ב נויר מלכן, וסמין מַלְאָכוּת, וסלון עליזות [נעמצפס], וכן פסע׳ס מַלְאָכִי מן מלכן, נסופיי יי, ופיכנו סקנל מן מלכ׳ס, ולל׳ק גם מלכוסין נסלים לכני פסס פוס.

n. f. (a n. מַלְאָךְ, constr. מַלְאֲכוּת), munus legati, administri, ministratoris, legatio. A n. מַלְאָךְ derivandum est etiam *n. pr.* מַלְאָכִי, cujus forma *adjectiva* et neutiquam ex מַלְאָכִיָּה mutilata est. LXX. *ἄγγελος*; *n. pr. Malaxias* (מלאכיה), in textu *Ἄγγελος*.

constr.: בְּמַלְאֲכוּת

Hag. 1, 13. מלאך יי במלאכות יי

pl. c. suff.: *מַלְאֲכוֹתֶיךָ

*Ps. 73, 28. לספר כל־מלאכותיך

מְלָאכָה

ז׳כ מן מְלָאכָה וסמין מְלָאכָת מן מַלְאָכָת, ולפעמים נס כמוכן, וכבוני מַלְאָכָתִי, וסקנון מְלָאכוֹת, סכל כניק סל׳, קון מסמן סכנוי מַלְאָכוֹת כנוע סל׳. סמענס סריקס ועניכס פעצס ופקלס ועכן [ליפנסס, נפצפצס, סער-ריכמוכנ], כי לנכס לנלן ענין סריקס נסצלכס. ונלמר מלכס מסכל להוציל קמן סכלי, ומלכס נוסיק למצלמ לכל קוסיי, ומלכס קומכיק כיל מלכס מקצנס, ומלכס כמוכ ומפילנ פנוף מלכס ענוכס, וסמצלל על לכוס וקכן. ולע סכנכ ל׳ יוכס קכן-נגמק נכקמצ מלכנוכל סלו נכף מלכס ומלכן מקס לנלן.

n. f. (pro מַלְאֶכֶת, *constr.*, nonnunquam etiam *absol.*, penacute מְלָאכֶת pro מְלֶאכֶת, *c. s.* מַלַאכְתִּי, *pl. absol.* מְלָאכוֹת, *constr.*, in quo solo Alef mobile fit, מְלַאכוֹת), administratio, munus, opus, negotium, de elaboratione in rebus tum rationalibus tum sensualibus, veluti artificis, opificis, servi; verbum enim לָאַךְ, quod jam *Abulwalid* in libro Radicum vocabulorum *malâk* et *melâka* communem radicem esse ostendit, a *legando* ad *ministrandum* et munere fungendum transfertur. Hinc paraphrastice עֹשֵׂה מְלָאכָה, administrator, fortasse aerarii. Vulg. *arcarius*. Tropice *melâka* de eo, quod labore partum est, h. e. opibus possessionibusque dicitur (syn. קִנְיָן, רְכוּשׁ). LXX. *λειτουργία, πραγματεία; ἔργον, ἐργασία* (*ἐργάσιμος*), *κατεργασία, ἔργον, λατρευτόν* (מְלֶאכֶת עֲבֹדָה); *ἐφημερία, κατασκευή, παρακαταθήκη, πόρευσις, βασιλεία, αἴνεσις*; עֹשֵׂה מְלָאכָה, *ἐργάζεσθαι*; עֹשֵׂה מְלָאכָת סֹפֵר, *γραμματεύς*; עֹשֵׂה מְלָאכָת שָׂדֶה, *γεωργεῖν*.

Ex. 12, 16. כל־מלאכה לא־יעשה
Ex. 20, 10. לא תעשה כל־מלאכה
Ex. 31, 3. 35, 31 ובדעת ובכל־מלאכה
Ex. 31, 5. לעשות בכל־מלאכה
Ex. 31, 14. כי כל־העשה בה מלאכה
Ex. 31, 15. ששת ימים יעשה מלאכה
Ex. 31, 15. כל־העשה מלאכה
Ex. 35, 2. ששת ימים תעשה מלאכה
Ex. 35, 2. כל־העשה בו מלאכה

Digitized by Google

Ex. 35, 35. וארג עשי כל־מלאכה
Ex. 36, 6. מלאכה לתרומת הקדש
Lev. 7, 24. יעשה לכל־מלאכה
Lev. 11, 32. אשר־יעשה מלאכה
Lev. 16, 29. וכל־מלאכה לא תעשו
Lev. 23, 3. תעשה מלאכה
Lev. 23, 3. כל־מלאכה לא תעשו
Lev. 23, 28. וכל־מלאכה לא תעשו
Lev. 23, 30. אשר תעשה כל־מלאכה
Lev. 23, 31. כל־מלאכה לא תעשו
Num. 4, 3. לעשות מלאכה
Num. 29, 7. כל־מלאכה לא תעשו
Dt. 5, 14. לא תעשה כל־מלאכה
Dt. 16, 8. לא תעשה מלאכה
Jud. 16, 11. לא־נעשה בהם מלאכה
1 Rg. 7, 14. לעשות כל־מלאכה
1 Rg. 11, 28. כי־עשה מלאכה הוא
1 Chr. 22, 15. לרב עשי מלאכה
1 Chr. 22. 15. וכל־חכם בכל־מלאכה
1 Chr. 25, 1. אנשי מלאכה לעבדתם
1 Chr. 28, 21. ועמך בכל־מלאכה
1 Chr. 29, 5. מלאכה ביד חרשים
2 Chr. 34, 13. לכל עשה מלאכה
Neh. 4, 16. והיום מלאכה
Neh. 6, 3. מלאכה גדלה אני עשה
Ps. 107, 23. עשי מלאכה במים רבים
Jer. 17, 22. וכל־מלאכה לא תעשו
Jer. 17, 24. עשות־ם כל־מלאכה
Jer. 18, 3. מלאכה על־האבנים
Jer. 50, 25. כי־מלאכה היא לאדני
Hag. 1, 14. ויעשו מלאכה בבית־י׳

וּמְלָאכָה

2 Chr. 17, 13. ומלאכה רבה היה לו

דַּמְלָאכָה

Gn. 33, 14. לרגל המלאכה אשר־לפני
Ex. 35, 29. להביא לכל־המלאכה
Ex. 36, 2. נקרבה אל־המלאכה
Ex. 36, 7. לכל־המלאכה
Ex. 36, 8. כל־חכם־לב בעשי המלאכה
Ex. 39, 43. וירא משה את־כל־המלאכה
Ex. 40, 33. ויכל משה את־המלאכה
1 Sam. 15, 9. וכל־המלאכה נמבזה
1 Reg. 5, 30. אשר על־המלאכה
1 Rg. 7, 40. לעשות את־כל־המלאכה
1 Rg. 7, 51. ותשלם כל־המלאכה
2 Rg. 12, 12. על־יד׳ עשי המלאכה
2 Rg. 12, 15. כי־לעשי המלאכה יתנהו
2 Rg. 12, 16. לתת לעשי המלאכה
2 Rg. 22, 5. על־יד עשי המלאכה
2 Rg. 22, 5. ויתנו אתו לעשי המלאכה
2 Reg. 22, 9. על־יד עשי המלאכה
1 Chr. 23, 24. עשה המלאכה לעבדת
2 Chr. 4, 11. לעשות את־המלאכה
2 Chr. 5, 1. ותשלם כל־המלאכה
2 Chr. 24, 13. ויעשו עשי המלאכה
2 Chr. 29, 34. ד־כלות המלאכה
2 Chr. 34, 10. על־יד עשה המלאכה
2 Chr. 34, 10. עשי המלאכה
2 Chr. 34, 17. ועל־יד עשי המלאכה
Esr. 2, 69. נתנו לאיצר המלאכה
Esr. 3, 9. לנצח על־עשה המלאכה
Neh. 2, 16. וליתר עשה המלאכה
Neh. 4, 5. והשבתנו את־המלאכה
Neh. 4, 13. המלאכה הרבה ורחבה
Neh. 5, 16. קנינו שם על־המלאכה
Neh. 6, 3. למה תשבת המלאכה
Neh. 6, 9. ירפו ידיהם מן־המלאכה
Neh. 6, 16. נעשתה המלאכה
Neh. 7, 71. נתנו לאוצר המלאכה
Neh. 11, 12. עשי המלאכה לבית
Neh. 11, 16. על־המלאכה החיצנה
Neh. 13, 10. עשי המלאכה
Esth. 3, 9. על־ידי עשי המלאכה
Esth. 9, 3. ועשי המלאכה אשר למלך

וְהַמְּלָאכָה

Ex. 36, 7. והמלאכה היתה דים
1 Chr. 29, 1. והמלאכה גדולה
Esr. 10, 13. והמלאכה לא־לימים אחד

בַּמְּלָאכָה

1 Reg. 5, 30. העשים במלאכה
1 Reg. 9, 23. העשים במלאכה
1 Chr. 9, 33. ולילה עליהם במלאכה
2 Chr. 34, 12 עשים באמונה במלאכה
Neh. 4, 10. חצי נערי עשים במלאכה
Neh. 4, 11. באחת ידו עשה במלאכה
Neh. 4, 15. ואנחנו עשים במלאכה

לַמְּלָאכָה

Ex. 36, 5. מדי העבדה למלאכה
Ex. 38, 24. העשוי למלאכה
1 Chr. 26, 29. למלאכה החיצונה
2 Chr. 24, 13. ארוכה למלאכה בידם
Neh. 7, 70. נתנו למלאכה

לְמָלְאכָה

Lev. 13, 51. יעשה העור למלאכה
Ez. 15, 3. עץ לעשות למלאכה
Ez. 15, 4. היצלח למלאכה
Ez. 15, 5. לא יעשה למלאכה
Ez. 15, 5. ונעשה עוד למלאכה

constr.: מְלֶאכֶת

Ex. 35, 24. לכל־מלאכת העבדה
Ex. 35, 33. בכל־מלאכת מחשבת
Ex. 35, 35. לעשות כל־מלאכת חרש
Ex. 36, 1. מלאכת עבדת הקדש
Ex. 36, 4. את כל־מלאכת הקדש
Ex. 38, 24. בכל מלאכת הקדש
Lev. 13, 48. או בכל־מלאכת עור
Lev. 23, 7. כל־מלאכת עבדה
8. 21. 25. 35. 36.
כל־מלאכת עבדה לא
Num. 28, 18. תעשו
25. 26. 29, 1. 12. 35
1 Rg. 7, 22. ויתתם מלאכת העמודים
1 Chr. 6, 34. לכל מלאכת קדש
1 Chr. 9, 13. מלאכת עבודת
1 Chr. 9, 19. על מלאכת העבדה
1 Chr. 23, 4. לנצח על־מלאכת בית־י׳
1 Chr. 26, 30. לכל מלאכת י׳
1 Chr. 27, 26. ועל עשי מלאכת השדה
1 Chr. 28, 13. ולכל־מלאכת עבדת
1 Chr. 28, 20. כל־מלאכת עבודת
1 Chr. 29, 6. ולשרי מלאכת המלך
2 Chr. 8, 16. ותכן כל־מלאכת שלמה
2 Chr. 24, 12. מלאכת עבודת בית־י׳
Esr. 3, 8. לנצח על־מלאכת בית־י׳
Neh. 10, 34 וכל מלאכת בית־אלהינו
לנגד מלאכת בית־
Neh. 11, 22. האלהים
Jer. 48, 10. עשה מלאכת י׳
Ez. 28, 13. וזהב מלאכת תפיך
Dan. 8, 27 ואעשה את־מלאכת המלך

constr.: בְּמְלֶאכֶת

Ex. 22, 7. 10. במלאכת רעהו
Esr. 6, 22. במלאכת בית־האלהים
Neh. 5, 16. וגם במלאכת החומה

constr. in abs.: בַּמְלֶאכֶת *p.*

2 Chr. 13, 10. אהרן והלוים במלאכת

constr.: לִמְלֶאכֶת

Ex. 35, 21. למלאכת אהל מועד
Ex. 36, 3. למלאכת עבדת הקדש

cum suff.: מְלַאכְתְּךָ

Jon. 1, 8. מה־מלאכתך ומאין תבוא

cum suff.: מַלַאכְתֶּךָ *p.*

Ex. 20, 9. ועשית כל־מלאכתך
Dt. 5, 13. ועשית כל־מלאכתך
Prv. 24, 27. הכן בחוץ מלאכתך

cum suff.: מַלַאכְתּוֹ

Gn. 2, 2. מלאכתו אשר עשה
Gn. 2, 2. מכל־מלאכתו אשר עשה
Gn. 2, 3. כי בו שבת מכל־מלאכתו
Gn. 39, 11. הביתה לעשות מלאכתו
1 Rg. 7, 14. ויעש את־כל־מלאכתו
2 Chr. 16, 5. וישבת את־מלאכתו
Neh. 4, 9. איש אל־מלאכתו

cum suff.: בְּמַלַאכְתּוֹ

Neh. 13, 30. איש במלאכתו
1 Chr. 4, 23. במלאכתו ישבו שם
Prv. 18, 9. גם מתרפה במלאכתו
Prv. 22, 29. איש ׀ מהיר במלאכתו

cum suff.: לְמַלַאכְתּוֹ

2 Chr. 8, 9. לעבדים למלאכתו
1 Sam. 8, 16. ועשה למלאכתו

cum suff.: מִמְּלַאכְתּוֹ

Ex. 36, 4. איש־איש ממלאכתו

pl. constr.: מַלְאֲכוֹת

1 Chr. 28, 19. כל מלאכות התבנית

pl. c. suff.: מַלְאֲכוֹתֶיךָ

Ps. 73, 28. לספר כל־מלאכותיך

לָאַם

פעל ל״ע, ונעדני ענינו סתקדום [ויך פערלייכינען], ויכיס לְאַם לנעת סימלקליס נגוד שמנו, להוסוף קנון עס, וום זקר, ותקת סזס קיקס קקוד יותר מסקנכ.

v. inus., se conjungere, consociare, arab. *la-ama*, unde לְאֹם, sicut arab. *lomma-t-on*, societas conjunctioque multitudinis, populus. Sic grammatici, arabicae linguae studiosiores. Analysis historica docet, illud ם ad radicem non pertinere, sed terminationem esse cum in nomm. veluti חֶרְמֵ־ם, (חֶרֶשׁ) חַרְטֻ־ם, (חֶרֶד), tum in adverbiis ex nomm. oriundis frequentatam. Radix igitur nominis insequentis est לא, quam exhibet etiam graecum *λα-ός*.

לְאֹם

ס״וככנוי לְאָמִי, והכינוי לְאֻמִּים, כדגוש סמ׳, כדרך לגוב, קף קס ׳יהיס סמ׳ קן סופי׳, והמענה קומס ועס [סַאלק], וילוע תדיר מסמען. וקצר לקקוד סזס, דע קוקץ, שהזכש ׳יכנו לקס, כי נהזס לְאֹם הסופי׳ ם, וכן קצל חַרְמֵ־ם, חַרְטֻ־ם, מסקעלות חֶרֶד, חֶרֶשׁ, וסקופי׳ הוס למכנה נעמע״ס הככוי״ס עצמות, ות״כ יסוד סמלס סס לא [λα-], וכקעק מלס וקת ככוי לעס, והוק עקיקי וקדמוני, ובמלץ ג״כ כצפני ערב [λά-ος, Lai-e].

n. m. (c. s. לְאֻמֵּי, pl. לְאֻמִּים, dagesato *Mem*, ut fit in clausula nominali *om*), populus, gens, ex v. לא (*λα-ός*), et appendice *om* compositum. LXX. *λα-ός, ἔθνος, φυλή, βασιλεύς, ἄρχων.*

Prv. 11, 26. מנע בר יקבהו לאום
Prv. 14, 28. ובאפס לאם מחתת רזון

וּלְאֻם

Gn. 25, 23. ולאם מלאם יאמץ

מִלְּאֹם

Gn. 25, 23. ולאם מלאם יאמץ

sg. c. suff.: וּלְאֻמֵּי *non pl.*

Jes. 51, 4. ולאמי אלי האזינו

pl.: לְאֻמִּים

Gn. 25, 23. ושני לאמים
Gn. 27, 29. וישתחוו לך לאמים
Ps. 7, 8. ועדת לאמים תסובבך
Ps. 9, 9. ידין לאמים במישרים
Ps. 44, 3. תרע לאמים ותשלחם
Ps. 65, 8. והמון לאמים
Ps. 67, 5. ישמחו וירננו לאמים
Ps. 105, 44. ועמל לאמים יירשו
Ps. 148, 11. מלכי־ארץ וכל־לאמים
Prv. 14, 34. וחסד לאמים חטאת
Prv. 24, 24. יזעמוהו לאמים
Jes. 17, 12. ושאון לאמים
Jes. 17, 13. לאמים כשאון מים
Jes. 43, 9. ויאספו לאמים
Jes. 49, 1. והקשיבו לאמים מרחוק
Jes. 55, 4. הן עד לאומים נתתיו
Jes. 55, 4. ומצוה לאמים
Jes. 60, 2. וערפל לאמים

וּלְאֻמִּים

pl.:

Ps. 2, 1. ולאמים יהגו־ריק
Ps. 47, 4. ולאמים תחת רגליו
Ps. 67, 5. ולאמים ׀ בארץ תנחם
Jes. 34, 1. ולאמים הקשיבו
Jes. 41, 1. ולאמים יחליפו כח
Jes. 43, 4. ולאמים תחת נפשך
Jer. 51, 58. ולאמים בדי־אש ויעפו
Hab. 2, 13. ולאמים בדי־ריק

בַּלְאֻמִּים

pl.:

Ps. 44, 15. מנוד־ראש בלאמים
Ps. 57, 10. אזמרך בלאמים
Ps. 108, 4. ואזמרך בלאמים
Ps. 149, 7. תוכחות בלאמים

לָבָא

ad לָבִיא; *v. s. r.* לָבָה *p.* 587.

לָבַב

לומר לַב, פעל נודד, וסתקון דגיכה ושמון עפיסה ומיק [סַפּעע ויק], והוק סתקוק נהפעל דְּלַב, ופתקון רקצי של סזרע עיקס וסיכה הדנק ולווי קליקס וסתקשכוק [שַׁנגליעען], כתשר קליקס שנל קלנב, וכן כזרע כתכוון כזפתי ענב, ד״ם נהנדקס ורוחס וכיוכס וכדוחס [*s. lip, lib-are*, gr. *λιπ-άω, -όω*]. הכפעל וכיון הכנד נויבי הזס לַבָּב, ופעוות הכפעל נהיס נעל־לנב לו נעל־שכל, לפי שהלב משכן השכל, וכן פרע סרד״ק ופיס כנוב ילנב, הסלס נגוב וקלוב בתקלס בתין דעס, ותק״כ ילנב עיס לו לנב ודעת. וענין הכנד עצוב לנב וסקיס רוק [הענין, מוסף עשכתן], ולדעת רד״ק פרושו הסרק לנ לו מקוק לנ בתן העין, והלישון נכון. וגס התכוון שב עצוב לניכוס כלקס הגוב תן הזס לניבס, ות״כ הפעל נעלמוקו ל״ע כ״ף נכגוכוק.

h. e. לַב, *v. intr.*, allinere (angleiten, anstreichen), sanscr. *lip*, gr. *λιπ, ἀ-λειφ*, lat. *lib-are*, hinc pinguem, *adipalem*, opimum esse. Conferas velim vv. diducta et composita אֲדַלַּת, דַּדַלַּת, שַׁדַלַּת, לְדַדַּת, סַדַלַּת, דַּדַלַּב, quae omnia una ab rădice profecta sunt. *Ni. denom.* (a n. לֵבָב), cordatum, prudentem, sapientem fieri; syr. לַבֵּב, cordatum facere; אִתְלַבַּב, cordatum, firmum, constantem esse. Targ. Job. וּגְבַר חֲרִיף יִתְחַכַּם לְבַּרְיְתָא. LXX. *ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις. Gr. Regiorum: θρασύνεται.* Syr. וְנַבְרָא דְּרָכָא מֶתְלַבַּב. Alii *privative* vertunt. *Pi.* animum afferre, addere, excitare, animare, *ἐπιθαρσύνειν, ἐγκαρδιοῦν.* Alii, in his LXX., qui *καρδιοῦν* vertunt, privative de cordis tanquam abreptione vel vulneratione explicant. Targ. perbelle: חֲבִיבַ עַל־לִבְּהוֹן לְבָנֵי רַחֲמֵי אֲחָתִי כְּנִשְׁתָּא דְּיִשְׂ׳. Idem Piël, cum nominis לְבִיבָה propago est, vi placentas coquendi sive liba faciendi dicitur. LXX. *κολλυρίζειν (κολλυρίδας).*

Digitized by Google

Nif-al: נִלְבַּב *denom.*
3 *imperf.:* יִלָּבֵב
Job. 11, 12. ואיש נבוב ילבב
Pi-el: לִבֵּב *denom.*
2*perf.f.c.suff.:* לִבַּבְתָּנִי
Cant. 4, 9. לבבתני אחתי כלה
Cant. 4, 9. לבבתני באחד מעיניך
3 *impf. fem.:* תְּלַבֵּב
2 S. 13, 6. ותלבב לעיני שתי לבבות
3*perf.fem.:* וַתְּלַבֵּב
2 S. 13, 8. ותלבב לעיניו ותבשל

לֵב

ז״ו ולפני סעקף לֵב, זכרסי לִבִּי, וסרכוי לִבּוֹת, ונס סנקנס לֵבָּה פוס, ודופס לו תפוכס סעניה לַבָּב, זסעין לֵבָב, נככוי לְבָבִי, לְבַבְכֶם, וסרכוי לְבָבוֹת, נככוי לְבַבֶּיהָ. סשעגס נעקעוס כיו ק-לנ [תלים י״ו י׳, ע״נ ו׳], וכיגס לוס ספעוס כיו לנ, ווסו לנ נוסיי [סעין], ונעריני כל קלנ פעלסו, וסספזקל על כפז ודס ועל סעלוע של דנר, על פעכן פזכל וסקנוכס וכדופס, ידוע.

n. m. (sequente *Maqef* לֶב־, c. s. לִבִּי, pl. לְבָבוֹת, a sing. f. לֵבָּה, horumque gemina forma est לֵבָב, c. לָבָב, c. s. לְבָבְכֶם, לְבָבֵי, pl. לְבָבוֹת, c. s. לְבַבֶּיהָ), sicuè חֵלֶב (quod et ipsum de corde dicitur Ψ. 17, 10. 73, 7.), adeps, deinde cor, anima ejusque facultates, sapientia, conscientia, attentio, meditatio, studium, desiderium. Has significationes, uno de fonte profectas latiusque manantes, psychologiae biblicae relinquimus. LXX. *καρδία, ψυχή, ἐπιθυμία, διάνοια, νοῦς; לְבָבִי, ἑαυτῷ; בְּלִבָּהּ, ἐν σεαυτῷ; יְשַׁר לֵבָב, πλειοφορεῖν; נָנַב לֵבָב, προθύμως; עָרְמַת לֵבָב, σκληροκαρδία; אַבִּיר לֵב, προσέχειν; אֵין לֵב, לֵב אַיִן, ἀσύνητος; לֵב אַיִן, ἀκάρδιος; בְּלֵב יָם, ἐν μέσῳ; בָּלַע לֵב, ποντοφορεῖν; לֵב אָיִן, οὐ χερσαίως; חֲזַק לֵב, ὑψηλοκάρδιος; נָבְהָה לֵב, στερεοκάρδιος; צָרוּף לֵב, πλουτοκάρδιος; רְחַב לֵב, θρασυκάρδιος; קְשֵׁה לֵב, σκληροκάρδιος.*

Gn. 8, 21. כי יצר לב האדם
Gn. 31, 20. ויגנב יעקב את־לב לבן
Gn. 34, 3. וידבר על־לב הנער
Ex. 7, 3. ואני אקשה את־לב פרעה
Ex. 7, 13. ויחזק לב פרעה
22. 8, 15. 9, 35.
Ex. 7, 14. כבד לב פרעה
Ex. 9, 7. ויכבד לב פרעה
Ex. 9, 12. ויחזק יי׳ את־לב פרעה
10; 20. 27. 11, 10. 14, 8.
Ex. 10, 1. ואת־לב עבדיו
Ex. 14, 4. וחזקתי את־לב־פרעה
Ex. 14, 17. והנני מחזק את־לב מצריים
Ex. 28, 3. אל־כל־חכמי לב
Ex. 28, 30. וחזו על־לב אהרן
Ex. 31, 6. כל־חכם־לב
Ex. 35, 10. וכל־חכם־לב בכם
Ex. 35, 22. כל נדיב לב
Ex. 35, 25. וכל־אשה חכמת־לב
Ex. 35, 35. מלא אתם חכמת־לב
Ex. 36, 1. וכל איש חכם־לב
Ex. 36, 2. חכם־לב אשר נתן יי׳
Ex. 36, 8. ויעשו כל־חכם־לב
Num. 32, 7. 9. את־לב בני ישראל
Dt. 4, 11. בער באש עד־לב השמים
Dt. 28, 65. ונתן יי׳ לך שם לב רגז
Dt. 29, 3. ולא־נתן יי׳ לכם לב לדעת

Jos. 14, 8. המסיו את־לב העם
Jud. 5, 15. גדלים חקקי־לב
Jud. 5, 16. גדלים חקרי־לב
Jud. 18, 20. וייטב לב הכהן
Ruth 2, 13. וכי דברת על־לב שפחתך
1 S. 10, 9. ויחפך־לו אלהים לב־אחר
1 S. 17, 32. אל־יפל לב־אדם עליו
1 Sam. 24, 6. ויך לב־דוד אתו
1 Sam. 25, 31. ולמכשול לב לאדני
2 S. 13, 28. כטוב לב־אמנון ביין
2 S. 14, 1. כי־לב המלך על־אבשלום
2 S. 15, 6. ויגנב אבשלום את־לב
2 S. 15, 13. היה לב־איש ישראל
2 Sam. 18, 3. לא־ישימו אלינו לב
2 S. 18, 3. חצינו לא־ישימו אלינו לב
2 Sam. 19, 8. ודבר על־לב עבדיך
2 Sam. 24, 10. ויך לב־דוד אתו
1 Reg. 3, 9. ונתת לעבדך לב שמע
1 Rg. 3, 12. נתתי לך לב חכם ונבון
1 Reg. 5, 9. ורחב לב
1 Reg. 8, 66. שמחים וטובי לב
1 Reg. 22, 27. ושב לב הנם בשלום
2 Reg. 6, 11. ויסער לב מלך־ארם
2 Reg. 23, 3. ואת־חקותיו בכל־לב
1 Chr. 12, 33. ולעזר בלא־לב ולב
1 Chr. 12, 38. ישראל לב אחד
1 Chr. 16, 10. ישמח לב מבקשי יי׳
2 Chr. 7, 10. שמחים וטובי לב
2 Chr. 7, 11. הבא על־לב שלמה
2 Chr. 24, 4. אחרי־כן היה עם־לב
2 Chr. 29, 31. וכל־נדיב לב עלות
2 Chr. 30, 12. לתת להם לב אחד
2 Chr. 30, 22. וידבר יחזקיהו על־לב
Esr. 6, 22. ויסב לב מלך־אשור
Neh. 2, 2. אין זה כי־אם רע לב
Neh. 3, 38. ויהי לב לעם לעשות
Esth. 1, 10. כטוב לב־המלך ביין
Esth. 5, 9. שמח וטוב לב
Job. 12, 24 מסיר לב־ראשי עם־הארץ
Job. 36, 5. כביר כח לב
Job. 36, 13. וחנפי־לב ישימו אף
Job. 37, 24. לא יראוהו כל־חכמי־לב
Ps. 7, 11. מושיע ישרי־לב
Ps. 11, 2. לישרי־לב
Ps. 19, 9. משמחי־לב
Ps. 32, 11. כל־ישרי־לב
Ps. 36, 11. קרוב יי׳ לנשברי־לב
Ps. 36, 11. וצדקתך לישרי־לב
Ps. 44, 22. ידע תעלמות לב
Ps. 51, 12. לב טהור ברא־לי אלהים
Ps. 51, 19. לב־נשבר ונדכה
Ps. 62, 11. אל־תשיתו לב
Ps. 64, 11. ויתהללו כל־ישרי־לב
Ps. 76, 6. אשתוללו אבירי לב
Ps. 83, 6. בזעצו לב יחדו
Ps. 94, 15. ואחריו כל־ישרי־לב
Ps. 97, 11. ולישרי־לב שמחה
Ps. 105, 3. ישמח לב מבקשי יי׳
Ps. 119, 2. בכל־לב דרשוהו
Ps. 119, 34. ואשמרה בכל־לב
Ps. 119, 58. חליתי פניך בכל־לב
Ps. 119, 69. בכל־לב אצר פקודיך
Ps. 119, 145. קראתי בכל־לב
Ps. 147, 3. הרופא לשבורי לב
Prv. 6, 18. לב חרש מחשבות און
Prv. 6, 32. נאף אשה חסר־לב
Prv. 7, 7. נער חסר־לב
Prv. 7, 10. שית זונה ונצרת לב
Prv. 8, 5. וכסילים הביני לב
Prv. 9, 4. חסר־לב אמרה לו
Prv. 9, 16. וחסר־לב ואמרה לו
Prv. 10, 8. חכם־לב יקח מצות
Prv. 10, 19. ושבם לגו חסר־לב
Prv. 10, 20. לב רשעים כמעט
Prv. 10, 21. בחסר־לב ימותו
Prv. 11, 12. בז לרעהו חסר־לב
Prv. 11, 20. תועבת יי׳ עקשי־לב
Prv. 11, 29. ועבד אויל לחכם־לב

Prv. 12, 8. ונעוה־לב יהיה לבוז
Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב
Prv. 13, 12. מחלה לב
Prv. 14, 10. לב יודע מרת נפשו
Prv. 14, 13. גם־בשחק יכאב־לב
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב
Prv. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא
Prv. 15, 13. לב שמח ייטב פנים
Prv. 15, 13. ובעצבת־לב
Prv. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת
Prv. 15, 15. וטוב־לב משתה תמיד
Prv. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב
Prv. 15, 28. לב צדיק יהגה לענות
Prv. 15, 30. מאורי־עינים ישמח־לב
Prv. 15, 32. ושמע תוכחת קונה לב
Prv. 16, 1. לאדם מערכי־לב
Prv. 16, 5. תועבת יי׳ כל־גבה־לב
Prv. 16, 9. לב אדם יחשב דרכו
Prv. 16, 21. לחכם־לב יקרא נבון
Prv. 16, 23. לב חכם ישכיל פיהו
Prv. 17, 18. אדם חסר־לב תוקע כף
Prv. 17, 20. עקש־לב לא ימצא־טוב
Prv. 17, 22. לב שמח ייטב גהה
Prv. 18, 15. לב נבון יקנה־דעת
Prv. 19, 8. קונה־לב אהב נפשו
Prv. 21, 4. רום עינים ורחב־לב
Prv. 22, 11. אוהב טהור־לב
Prv. 24, 30. ועל־כרם אדם חסר־לב
Prv. 27, 9. שמן וקטרת ישמח־לב
Prv. 27, 19. כן לב האדם לאדם
Prv. 31, 11. בטח בה לב בעלה
Eccl. 7, 3. כי־ברע פנים ייטב לב
Eccl. 7, 4. לב חכמים בבית אבל
Eccl. 7, 7. ויאבד את־לב מתנה
Eccl. 8, 5. ידע לב חכם
Eccl. 8, 11. מלא לב בני־האדם
Eccl. 9, 3 וגם לב בני־האדם
Eccl. 10, 2. לב חכם לימינו
Jes. 6, 10. השמן לב־הזעם
Jes. 24, 7. נאנחו כל־שמחי־לב
Jes. 35, 4. אמרו למהרי־לב
Jes. 40, 2. דברו על־לב ירושלם
Jes. 42, 25. ולא־ישים על־לב
Jes. 44, 20. לב הותל הטהו
Jes. 46, 8. השיבו פושעים על־לב
Jes. 46, 12. שמעו אלי אבירי לב
Jes. 57, 1. ואין איש שם על־לב
Jes. 57, 15. ולהחיות לב נדכאים
Jes. 61, 1. לחבש לנשברי־לב
Jes. 65, 14. עבדי ירנו מטוב לב
Jes. 65, 14. ואתם תצעקו מכאב לב
Jes. 65, 17. ולא תעלינה על־לב
Jer. 3, 16. ולא יעלה על־לב
Jer. 4, 9. יאבד לב־המלך
Jer. 5, 21. עם־נסכל ואין לב
Jer. 5, 23. לב סורר ומורה
Jer. 9, 25. וכל־בית ישראל ערלי־לב
Jer. 12, 11. כי אין איש שם על־לב
Jer. 17, 10. אני יי׳ חקר לב
Jer. 24, 7. ונתתי להם לב לדעת
Jer. 32, 39. ונתתי להם לב אחד
Jer. 49, 22. והיה לב גבורי אדום
Jer. 51, 1. לב קמי רוח משחית
Thr. 3, 65. מגנת־לב
Ez. 2, 4. קשי פנים וחזקי־לב
Ez. 3, 7. חזקי־מצח וקשי־לב
Ez. 11, 19. ונתתי להם לב אחד
Ez. 11, 19. והסירותי לב האבן
Ez. 11, 19. ונתתי להם לב בשר
Ez. 11, 21. ואל־לב שקוציהם
Ez. 13, 22. הכאות לב־צדיק שקר
Ez. 18, 31. ועשו לכם לב חדש
Ez. 21, 12. ונמס כל־לב
Ez. 21, 20. למען ו למוג לב
Ez. 32, 9. לב עמים רבים
Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב חדש
Ez. 36, 26. והסרתי את־לב האבן
Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב בשר

Ez. 44, 7. ערלי־לב וערלי בשר
Ez. 44, 9. ערל לב וערל בשר
Hos. 4, 11. ויין ותירוש יקח־לב
Hos. 7, 11. כיונה פותה אין לב
Zeph. 3, 14. ועלזי בכל־לב
Mal. 2, 2. ואם־לא תשימו על־לב
Mal. 2, 2. כי אינכם שמים על־לב
Mal. 3, 24 והשיב לב־אבות על־בנים
sequente Maqef. לֶב־
אשר יעלה על לב־איש
2 Rg. 12, 5.
Prv. 18, 12. לפני־שבר יגבה לב־איש
Prv. 21, 1. פלגי־מים לב־מלך
Prv. 25, 20. ושר בשרים על לב־רע
לְבַב
1 Sam. 25, 36. ולב נבל טוב עליו
Job. 29, 13. ולב אלמנה ארנן
Ps. 64, 7. וקרב איש ולב עמק
Prv. 12, 23. ולב כסילים יקרא אולת
Prv. 15, 7. ולב כסילים לא־כן
Prv. 25, 3. ולב מלכים אין חקר
Eccl. 7, 4. ולב כסילים
Eccl. 10, 2. ולב כסיל לשמאלו
Jer. 4, 9. ולב השרים
Nah. 2, 11. ולב נמס
Mal. 3, 24. ולב בנים על־אבותם
sequente Maqef. לָבָב־
Prv. 17, 16. לקנות חכמה ולב־אין
שפחים דלקים
Prv. 26, 23. ולב־רע
לְהֵבַב
1 Chr. 12, 33. בלא־לב ולב
Ps. 12, 3. בלב ולב ידברו
Jer. 11, 20. בחן כליות ולב
Jer. 20, 12. ראה כליות ולב
לְחֵבַב
Jer. 17, 9. עקב הלב מכל
בְּלֵב
2 S. 18, 14. ויתקעם בלב אבשלום
2 Sam. 18, 14. חי בלב האלה
1 Chr. 28, 9. בלב שלם ובנפש חפצה
1 Chr. 29, 9. בלב שלם התנדבו
Esr. 7, 27. אשר נתן כזאת בלב המלך
Ps. 12, 3. בלב ולב ידברו
Ps. 45, 6. בלב אויבי המלך
Ps. 46, 3. ובמוט הרים בלב ימים
Ps. 58, 3. אף־בלב עולת תפעלון
Ps. 140, 3. חשבו רעות בלב
Prv. 14, 33. בלב נבון תנוח חכמה
Jer. 23, 26. היש בלב הנבאים
Ez. 27, 4. בלב ימים גבוליך
Ez. 27, 25. 26. 27. 28, 2. 8. בלב ימים
sequente Maqef. בְּלֶב־
Ex. 13, 8. קטני תשמת בלב־ים
Prv. 12, 20. מרמה בלב־חורשי רע
Prv. 12, 25. דאגה בלב־איש ישחנה
Prv. 19, 21 רבות מחשבות בלב־איש
Prv 20, 5 מים עמקים עצה בלב־איש
Prv. 22, 15. אולת קשורה בלב־נער
Prv. 28, 26. החיית בשכב בלב־ים
Prv. 30, 19. דרך־אניה בלב־ים
Eccl. 9, 7. ושתה בלב־טוב יינך
לְבָבֵךְ
Ex. 34, 6. ובלב כל־חכם־לב
Jes. 38, 3. באמת ובלב שלם
בְּלֵבָב
2 Sam. 17, 10. כלב האריה
Jer. 48, 41. 49, 22. כלב אשה מצרה
Ez. 28, 2. כלב אלהים
Ez. 28, 6. לבבך כלב אלהים
מִלֵּב
Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב
Jes. 59, 13. מלב דברי־שקר
cum suff.: לְבָבִי
Gn. 24, 45. טרם אכלה לדבר אל־לבי
Dt. 29, 18. בשרירות לבי אלך

Digitized by Google

לבי לחוקקי ישראל Jud. 5, 9.
עלץ לבי ביי 1 Sam. 2, 1.
ויאמר אליו לא־לבי הלך 2 Rg. 5, 26.
מה אלהי נתן אל־לבי Neh. 2, 12.
ימלך לבי עלי Neh. 5, 7.
ויתן אלהי אל־לבי Neh. 7, 5.
ואל חרך לבי Job. 23, 16.
ואחר עיני הלך לבי Job. 31, 7.
אם־נפתה לבי על־אשה Job. 31, 9.
ויפת בסתר לבי Job. 31, 27.
ישר־לבי אמרי Job. 33, 3.
אה־לזאת יחרד לבי Job. 37, 1.
ארדף יי בכל־לבי Ps. 9, 2.
יגל לבי בישועתך Ps. 13, 6.
שמח לבי ויגל כבודי Ps. 16, 9.
בחנת לבי, פקדת לילה Ps. 17, 3.
והגיון לבי לפניך Ps. 19, 15.
היה לבי כדונג Ps. 22, 15.
לא־ייירא לבי Ps. 27, 3.
אמר לבי בקשו פני Ps. 27, 8.
בו בטח לבי ונעזרתי Ps. 28, 7.
ויעלז לבי Ps. 28, 7.
נאם־פשע לרשע בקרב לבי Ps. 36, 2.
מחמת לבי Ps. 38, 9.
לבי סחרחר Ps. 38, 11.
חם־לבי, בקרבי Ps. 39, 4.
בתוך לבי אמונתך Ps. 40, 11.
רחש לבי, דבר טוב Ps. 45, 2.
והגות לבי תבונות Ps. 49, 4.
לבי יחיל בקרבי Ps. 55, 5.
נכון לבי אלהים נכון לבי Ps. 57, 8.
אקרא בעטף לבי Ps. 61, 3.
חרפה, שברה לבי Ps. 69, 21.
לבי ובשרי ירננו Ps. 84, 3.
ויבש לבי Ps. 102, 5.
נכון לבי אלהים Ps. 108, 2.
בכל־לבי דרשתיך Ps. 119, 10.
כי תרחיב לבי Ps. 119, 32.
הט־לבי אל־עדותיך Ps. 119, 36.
יהי־לבי תמים בחקיך Ps. 119, 80.
כי־ששון לבי המה Ps. 119, 111.
נטיתי לבי לעשות חקיך Ps. 119, 112.
ומדבריך פחד לבי Ps. 119, 161.
יי, לא־גבה לבי Ps. 131, 1.
ארדך בכל־לבי Ps. 138, 1.
אל־תט לבי לדבר רע Ps. 141, 4.
בתוכי ישתוממ לבי Ps. 143, 4.
ותוכחת נאץ לבי Prv. 5, 12.
מי־יאמר זכיתי לבי Prv. 20, 9.
ישמח לבי גם־אני Prv. 23, 15.
ואחזה אכזי אשית לבי Prv. 24, 32.
חכם בני ושמח לבי Prv. 27, 11.
נתתי את־לבי Eccl. 1, 13.
דברתי אני עם־לבי Eccl. 1, 16.
ואתה לבי Eccl. 1, 17.
לא־מנעתי את־לבי Eccl. 2, 10.
כי־לבי שמח Eccl. 2, 10.
ליאש את־לבי Eccl. 2, 20.
ונתן את־לבי Eccl. 8, 9.
כאשר נתתי את־לבי Eccl. 8, 16.
נתתי אל־לבי Eccl. 9, 1.
לבי למואב יזעק Jes. 15, 5.
קירות לבי Jer. 4, 19.
הומה־לי לבי Jer. 4, 19.
ולא עלתה על־לבי Jer. 7, 31. 32, 35.
עלי לבי דוי Jer. 8, 18.
תראני ובחנת לבי Jer. 12, 3.
ולא עלתה על־לבי Jer. 19, 5.
נשבר לבי בקרבי Jer. 23, 9.
בכל־לבי ובכל־נפשי Jer. 32, 41.
לבי למואב כחלילים Jer. 48, 36.
נחפז לבי בקרבי Thr. 1, 20.
זאת אשיב אל־לבי Thr. 3, 21.
נחפך עלי לב Hos. 11, 8.

cum suff.: וְלִבִּי

והיו עיני ולבי שם 1 Rg. 9, 3.
והיו עיני ולבי שם 2 Chr. 7, 16.

צרופה כליותי ולבי Ps. 26, 2.
ולבי עזבני Ps. 40, 13.
ולבי חלל בקרבי Ps. 109, 22.
ולבי ראה Eccl. 1, 16.
ולבי נהג בחכמה Eccl. 2, 3.
סבותי אני ולבי Eccl. 7, 24.
אני ישנה ולבי ער Cant. 5, 2.
ולבי אל־אנשי Jer. 48, 36.
ולבי דוי Thr. 1, 22.

cum suff.: בְּלִבִּי

נתתה שמחה בלבי Ps. 4, 8.
און אם־ראיתי בלבי Ps. 66, 18.
בלבי צפנתי אמרתך Ps. 119, 11.
אמרתי אני בלבי Eccl. 2, 1. 3, 17. 18.
תרתי בלבי Eccl. 2, 3.
ואמרתי אני בלבי Eccl. 2, 15.
ודברתי בלבי Eccl. 2, 15.
כי יום נקם בלבי Jes. 63, 4.
והיה בלבי כאש בעצמי Jer. 20, 9.

cum suff.: בְּלִבָּי

ונתתי לכם רעים כלבי Jer. 3, 15.

cum suff.: מִלִּבִּי

כי־לא מלבי Num. 16, 28.
טובה או רעה מלבי Num. 24, 13.

cum suff.: לִבָּנוּ

כי־בו ישמח לבנו Ps. 33, 21.
לא־נסוג אחור לבנו Ps. 44, 19.
ונשימה לבנו Jes. 41, 22.
תקשיח לבנו מיראתך Jes. 63, 17.
שבת משוש לבנו Thr. 5, 15.
היה דוה לבנו Thr. 5, 17.

cum suff.: לִבְּךָ

כל־מגפותי אל־לבך Ex. 9, 14.
סעד לבך פת־לחם Jud. 19, 5.
אל־תשם את־לבך לחם 1 S. 9, 20.
ונשאך לבך להכביד 2 Chr. 25, 19.
השמת לבך על־עבדי Job. 1, 8.
השמת לבך אל־עבדי איוב Job. 2, 3.
תמה לבך לתבונה Prv. 2, 2.
קשרם על־לבך תמיד Prv. 6, 21.
אל־יקנא לבך בחטאים Prv. 23, 17.
תנה בני לבך לי Prv. 23, 26.
שית לבך לעדרים Prv. 27, 23.
ויטיבך לבך Eccl. 11, 9.
והלך בדרכי לבך Eccl. 11, 9.
לבך יהגה אימה Jes. 33, 18.
יען גבה לבך Ez. 28, 2.
ותתן לבך כלב אלהים Ez. 28, 2.
גבה לבך ביפיך Ez. 28, 17.
ושים לבך Ez. 40, 4.
שים לבך וראה Ez. 44, 5.
ושמת לבך Ez. 44, 5.
אשר נתת את־לבך להבין Dan. 10, 12.
זדון לבך השיאך Obad. 1, 3.

cum suff.: לִבֵּךְ *p.*

ולין ויטב לבך Jud. 19, 6.
קום אכל־לחם ויטב לבך 1 Rg. 21, 7.
ונשאך לבך 2 Reg. 14, 10.
וכי־תשית אליו לבך Job. 7, 17.
אם־אתה הכינות לבך Job. 11, 13.
מה־יקחך לבך Job. 15, 12.
חזק ויאמץ לבך Ps. 27, 14.
משאלת לבך Ps. 37, 4.
ומצותי יצר לבך Prv. 3, 1.
כתבם על־לוח לבך Prv. 3, 3. 7, 3.
בטח אל־יי בכל־לבך Prv. 3, 5.
יתמך־דברי לבך Prv. 4, 4.
מכל־משמר נצר לבך Prv. 4, 23.
אל־ישט אל־דרכיה לבך Prv. 7, 25.
הביאה למוסר לבך Prv. 23, 12.
בני אם־חכם לבך Prv. 23, 15.
ואשר בדרך לבך Prv. 23, 19.
ובכשלו אל־יגל לבך Prv. 24, 17.
אל־תתן לבך Eccl. 7, 21.
פעמים רבות ידע לבך Eccl. 7, 22.
כחותם על־לבך Cant. 8, 6.

חשיא אחך זדון לבך Jer. 49, 16.

cum suff.: וְלִבְּךָ

ולבך אין אתי Jud. 16, 15.
ולבך תשית לדעתי Prv. 22, 17.
ולבך ידבר תהפכות Prv. 23, 33.
ולבך אל־ימהר Eccl. 5, 1.
אין עיניך ולבך Jer. 22, 17.

cum suff.: בְּלִבֶּךָ *p.*

כי־תבוא חכמה בלבך Prv. 2, 10.

cum suff.: וּכְלִבְּךָ

בעבור דברך וכלבך 2 Sam. 7, 21.
וכלבך עשית 1 Chr. 17, 19.

cum suff.: מִלִּבְּךָ

כי מלבך אתה בודאם Neh. 6, 8.

cum suff.: מִלִּבֶּךָ *p.*

והסר כעס מלבך Eccl. 11, 10.

cum suff.: לִבְּכֶם

וסעדו לבכם אחר תעברו Gn. 18, 5.
שיחו לבכם, לחילה Ps. 48, 14.
ושש לבכם Jes. 66, 14.

cum suff.: לִבֵּךְ

אל־חשיחי את־לבך 2 Sam. 13, 20.
לא־שמת אלה על־לבך Jes. 47, 7.
לא־שמת על־לבך Jes. 57, 11.
כבסי מרעה לבך Jer. 4, 14.
כי נגע עד־לבך Jer. 4, 18.
שתי לבך למסלה Jer. 31, 21.
שפכי כמים לבך Thr. 2, 19.
תיעמד לבך Ez. 22, 14.

cum suff.: בְּלִבֵּךְ

ותאמרי בלבך Jes. 47, 10.

cum suff.: לִבּוֹ

וכל־יצר מחשבת לבו Gn. 6, 5.
ויתעצב אל־לבו Gn. 6, 6.
ויאמר יי אל־לבו Gn. 8, 21.
ויפג לבו כי לא־האמין Gn. 45, 26.
ואני אחזק את־לבו Ex. 4, 21.
ולא־שת לבו גם־לזאת Ex. 7, 23.
והכבד את־לבו Ex. 8, 11.
ויכבד פרעה את־לבו Ex. 8, 28.
ואשר לא־שם לבו Ex. 9, 21.
ויכבד לבו הוא ועבדיו Ex. 9, 34.
הכבדתי את־לבו ואת־לב Ex. 10, 1.
כל־איש אשר ידבנו לבו Ex. 25, 2.
בחשן המשפט על־לבו Ex. 28, 29.
בני־ישראל על־לבו Ex. 28, 30.
כל נדיב לבו Ex. 35, 5.
כל־איש אשר־נשאו לבו Ex. 35, 21.
כל אשר נשאו לבו Ex. 36, 2.
ויגד־לה את־כל־לבו Jud. 16, 17.
כי־הגיד לה את־כל־לבו Jud. 16, 18.
וישת וייטב לבו Ruth 3, 7.
כי־היה לבו חרד 1 Sam. 4, 13.
אל־נא ישים אדני, את־לבו 1 Sam. 25, 25.
וימת לבו בקרבו 1 Sam. 25, 37.
ויאמר דוד אל־לבו 1 Sam. 27, 1.
וירא ויחרד לבו מאד 1 Sam. 28, 5.
על־כן מצא עבדך את־לבו 2 S. 7, 27.
אל־לבו דבר לאמר 2 Sam. 13, 33.
אשר לבו כלב האריה 2 S. 17, 10.
לשום המלך אל־לבו 2 S. 19, 20.
ויסו נשיו את־לבו 1 Reg. 11, 3.
לא הכין לבו לדרוש 2 Chr. 12, 14.
ויגבה לבו בדרכי יי 2 Chr. 17, 6.
גבה לבו עד־להשחית 2 Chr. 26, 16.
כי גבה לבו 2 Chr. 32, 25.
ויכנע יחזקיהו בגבה לבו 2 Chr. 32, 26.
אשר־מלאו לבו Esth. 7, 5.
אם־ישים אליו לבו Job. 34, 14.
לבו יצוק כמו־אבן Job. 41, 16.
תאות לבו נתתה לו Ps. 21, 3.
מחשבות לבו לדר ודר Ps. 33, 11.
לבו יקבץ־און לו Ps. 41, 7.
וקרב־לבו Ps. 55, 22.

דור לא־הכין לבו Ps. 78, 8.
נכון לבו בטח ביי Ps. 112, 7.
סמוך לבו לא יירא Ps. 112, 8.
כי אם־בחתגלות לבו Prv. 18, 2.
ועל־יי יזעק לבו Prv. 19, 3.
ומקשה לבו יפול ברעה Prv. 28, 14.
וברעיון לבו Eccl. 2, 22.
גם־בלילה לא־שכב לבו Eccl. 2, 23.
מענה בשמחת לבו Eccl. 5, 19.
וחתי יתן אל־לבו Eccl. 7, 2.
כשהסכל הלך לבו Eccl. 10, 3.
וביום שמחת לבו Cant. 3, 11.
ולא־ישיב אל־לבו Jes. 44, 19.
וילך שובב בדרך לבו Jes. 57, 17.
אחרי שרירות לבו Jer. 16, 12.
ומן־יי יסור לבו Jer. 17, 5.
שרירות לבו־הרע Jer. 18, 12.
וכל הלך בשרירות לבו Jer. 23, 17.
הקימו מזמות לבו Jer. 23, 20. 30, 24.
מי הוא־זה ערב את־לבו Jer. 30, 21.
זכר יי ותעלה על־לבו Jer. 44, 21.
וגאותו ורם לבו Jer. 48, 29.
אשר יעלה את־גלוליו אל־לבו Ez. 14, 4.
ויעל גלוליו אל־לבו Ez. 14, 7.
וישם דניאל על־לבו Dan. 1, 8.
ואמץ לבו בגבורים Am. 2, 16.

cum suff.: וְלִבּוֹ

ולבו בל־עמך Prv. 23, 7.
ולבו רחק ממני Jes. 29, 13.
ולבו יעשה־און Jes. 32, 6.

cum suff.: בְּלִבּוֹ

ויאמר בלבו הלבן מאה Gn. 17, 17.
ויאמר עשו בלבו Gn. 27, 41.
וראך ושמח בלבו Ex. 4, 14.
ולהורות נתן בלבו Ex. 35, 34.
אשר נתן יי חכמה בלבו Ex. 36, 2.
אשר־נתן אלהים בלבו 1 Rg. 10, 24.
ויאמר ירבעם בלבו 1 Rg. 12, 26.
אשר־נתן האלהים בלבו 2 Chr. 9, 23.
ויאמר המן בלבו Esth. 6, 6.
אמר בלבו בל־אמוט Ps. 10, 6.
אמר בלבו שכח אל Ps. 10, 11.
אמר בלבו לא תדרש Ps. 10, 13.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
תורת אלהיו בלבו Ps. 37, 31.
תהפכות, בלבו Prv. 6, 14.
כי שבע תועבות בלבו Prv. 26, 25.
בוסח בלבו הוא כסיל Prv. 28, 26.
אמר בלבו Obad. 1, 3.

cum suff.: מִלִּבּוֹ Q'ri.

אשר־בדא מלבו 1 Reg. 12, 33.

cum suff.: מִלִּבּוֹ

ויצא החצי מלבו 2 Reg. 9, 24.
כי לא עטה מלבו Thr. 3, 33.

cum suff.: לִבָּהּ

לדבר על־לבה להשיבו Jud. 19, 3.
וחנה היא מדברת על־לבה 1 S. 1, 13.
ולא עטתה ולא־שתה לבה 1 S. 4, 20.
לבה אסורים ידיה Eccl. 7, 26.
בכל־לבה כי אם־בשקר Jer. 3, 10.
ודברתי על־לבה Hos. 2, 15.

cum suff.: בְּלִבָּהּ

ותבז לו בלבה 2 Sam. 6, 16.
ותבז לו בלבה 1 Chr. 15, 29.

cum suff.: לִבָּם

ויצא לבם ויחרדו איש Gn. 42, 28.
וידבר על־לבם Gn. 50, 21.
אשר מדב לבם אתם Ex. 35, 29.
לחזק את־לבם לקראת Jos. 11, 20.
ויט לבם אחרי אבימלך Jud. 9, 3.
ויהי כיטוב לבם Jud. 16, 25.
המה מיטיבים את־לבם Jud. 19, 22.
ופרעה את־לבם 1 Sam. 6, 6.
התלכים לפניך בכל־לבם 1 Rg. 8, 23.

Digitized by Google

וחשיבו אל־לבם בארץ 1 Rg. 8, 47.
הסבת את־לבם אחרנית 1 Rg. 18, 37.
החלכים לפניך בכל־לבם 2 Chr. 6, 14.
ושבו אליך בכל־לבם 2 Chr. 6, 38.
כי־לבם צפנת משכל Job. 17, 4.
תכין לבם תקשיב אזנך Ps. 10, 17.
היצר יחד לבם Ps. 33, 15.
ואשלחהו בשרירות לבם Ps. 81, 13.
הפך לבם לשנא עמו Ps. 105, 25.
ויכנע בעמל לבם Ps. 107, 12.
נפש כחלב לבם Ps. 119, 70.
כי־שד יחגה לבם Prv. 24, 2.
אחרי שררות לבם הרע Jer. 3, 17.
בשרירות לבם הרע Jer. 7, 24. 11, 8.
אחרי שררות לבם Jer. 9, 13.
החלכים בשרירות לבם Jer. 13, 10.
ותרמות לבם המה Jer. 14, 14.
חרושה על־לוח לבם Jer. 17, 1.
חזון לבם ידברו Jer. 23, 16.
תרמות לבם Jer. 23, 26.
ישבו אלי בכל־לבם Jer. 24, 7.
ועל־לבם אכתבנה Jer. 31, 33.
צעק לבם אל־אדני Thr. 2, 18.
אשר־נשברתי את־לבם Ez. 6, 9.
לבם הלך Ez. 11, 21.
העלו גלוליהם על־לבם Ez. 14, 2.
אחרי גלוליהם לבם הלך Ez. 20, 16.
אחרי בצע לבם הלך Ez. 33, 31.
קרבו כתנור לבם Hos. 7, 6.
חלק לבם עתה יאשמו Hos. 10, 2.
שבעו וירם לבם Hos. 13, 6.
ואקרע סגור לבם Hos. 13, 8.
ושמח לבם כמו־יין Zach. 10, 7.
יגל לבם ביי Zach. 10, 7.

cum suff.: וְלִבָּם

ולבם לא־נכון עמו Ps. 78, 37.
ולבם שמו שמיר Zach. 7, 12.

c. suff.: בְּלִבָּם

אשר־נגע אלהים בלבם 1 S. 10, 26.
אל־יאמרו בלבם Ps. 35, 25.
חרבם תבוא בלבם Ps. 37, 15.
אמרו בלבם נינם יחד Ps. 74, 8.
גם את־העלם נתן בלבם Eccl. 3, 11.
עם תורתי בלבם Jes. 51, 7.
תפש את־בית־ישראל בלבם Ez. 14, 4
ולא־זעקו אלי בלבם Hos. 7, 14.
אלפי יחודה בלבם Zach. 12, 5.

cum suff.: מִלִּבָּם

ואמרת לנביאי מלבם Ez. 13, 2.

cum suff.: וּמִלִּבָּם

ומלבם יוציאו מלים Job. 8, 10.

cum suff.: לְבָבְךָ

נשא לבן אתה בחכמה Ex. 35, 26.

cum suff.: מִלִּבְּךָ

המתנבאות מלבהן Ez. 13, 17.

pl.: לְבוֹת

ובחן לבות וכליות Ps. 7, 10.
אף כי־לבות בני־אדם Prv. 15, 11.
ובחן לבות יי Prv. 17, 3.
ותכן לבות יי Prv. 21, 2.
הלא־תכן לבות Prv. 24, 12.

pl. c. suff.: לִבֹּתָם

מחשכיל לבתם Jes. 44, 18.

pl. c. suff.: בְּלִבּוֹתָם

ילישרים בלבותם Ps. 125, 4.

forma gemina: לֵבֵב

ובתמהון לבב Dt. 28, 28.
בשמחה ובטוב לבב Dt. 28, 47.
ובצדקה ובישרת לבב 1 Rg. 3, 6.
בתם־לבב ובישר 1 Reg. 9, 4.
עליכם לבב ליחד 1 Chr. 12, 17.
כי אתה בחן לבב 1 Chr. 29, 17.
תן לבב שלם 1 Chr. 29, 19.
נער ורך־לבב 2 Chr. 13, 7.
כי הלוים ישרי לבב 2 Chr. 29, 34.
חכם לבב ואמיץ כח Job. 9, 4.

גם־לי לבב כמוכם Job. 12, 3.
לכן אנשי לבב שמעו לי Job. 34, 10.
אנשי לבב יאמרו לי Job. 34, 34.
וברי־לבב Ps. 24, 4.
אלהים לברי לבב Ps. 73, 1.
עברו משכיות לבב Ps. 73, 7.
עם תעי לבב הם Ps. 95, 10.
לבב עקש יסור ממני Ps. 101, 4.
גבה־עינים ורחב לבב Ps. 101, 5.
ונכאה לבב למותת Ps. 109, 16.
אודה יי בכל־לבב Ps. 111, 1.
אודך בישר לבב Ps. 119, 7.
וכל־לבב דוי Jes. 1, 5.
ובגדל לבב לאמר Jes. 9, 8.
ושמחת לבב כחולך Jes. 30, 29.
בשמחת כל־לבב Ez. 36, 5.

הַלֵּבָב

מי־האיש הירא ורך הלבב Dt. 20, 8.

בְּלֵבָב

מערכת בלבב שלם 1 Chr. 12, 38.
רק לא בלבב שלם 2 Chr. 25, 2.

וּבְלֵבָב

באמת ובלבב שלם 2 Reg. 20, 3.
באמונה ובלבב שלם 2 Chr. 19, 9.

לַלֵּבָב

ויי יראת ללבב 1 Sam. 16, 7.

constr.: לְבַב

ויחפד לבב פרעה Ex. 14, 5.
ימס את־לבב אחיו Dt. 20, 8.
ואת־לבב זרעך Dt. 30, 6.
וימס לבב־העם ויהי למים Jos. 7, 5.
ויט את־לבב כל־איש 2 Sam. 19, 15.
ויהי עם־לבב דוד אבי 1 Rg. 8, 17.
את־לבב כל־בני האדם 1 Rg. 8, 39.
רק לבב־אסא היה שלם 1 Rg. 15, 14.
מחשבות לבב עמך 1 Chr. 29, 18.
ויהי עם־לבב דויד אבי 2 Chr. 6, 7.
את־לבב בני האדם 2 Chr. 6, 30.
רק לבב־אסא היה שלם 2 Chr. 15, 17.
ונביא לבב חכמה Ps. 90, 12.
ויין ישמח לבב־אנוש Ps. 104, 15.
ולחם לבב־אנוש יסעד Ps. 104, 15.
גדל לבב מלך־אשור Jes. 10, 12.
וכל־לבב אנוש ימס Jes. 13, 7.

constr.: וְלִבַּב

לבבו ולבב עמו Jes. 7, 2.
ולבב מצרים ימס בקרבו Jes. 19, 1.
ולבב נמהרים יבין לדעת Jes. 32, 4.

constr.: בְּלִבַּב

בלבב ימים Jon. 2, 4.

constr.: כְּלִבַּב

כלבב דוד אביו 1 Rg. 11, 4. 15, 3.

cum suff.: לְבָבִי

בתם־לבבי ובנקיון כפי Gn. 20, 5.
ותגנב את־לבבי Gn. 31, 26.
כאשר עם־לבבי Jos. 14, 7.
כאשר לבבי 2 Reg. 10, 15.
אני היה עם־לבבי 1 Chr. 22, 7.
עם־לבבי לבנות בית 1 Chr. 28, 2.
אני בישר לבבי 1 Chr. 29, 17.
עם־לבבי לכרות ברית 2 Chr. 29, 10.
מורשי לבבי Job. 17, 11.
לא־יחרף לבבי מימי Job. 27, 6.
צרות לבבי הרחיבו Ps. 25, 17.
אך־ריק זכיתי לבבי Ps. 73, 13.
כי יתחמץ לבבי Ps. 73, 21.
לבבי וחלקי Ps. 73, 26.
עם לבבי אשיחה Ps. 77, 7.
יחד לבבי ליראת שמך Ps. 86, 11.
אדני אלהי בכל־לבבי Ps. 86, 12.
אתהלך בתם־לבבי Ps. 101, 2.
חקרני אל ודע לבבי Jes. 139, 23.
תעה לבבי פלצות Jes. 21, 4.
לששון ולשמחת לבבי Jer. 15, 16.

cum suff.: וְלִבָּבִי

כלה שארי ולבבי Ps. 73, 26.

cum suff.: בְּלִבָּבִי

כאשר בלבבי ובנפשי 1 Sam. 2, 35.
ככל אשר בלבבי עשית 2 Rg. 10, 30.
יגון בלבבי יומם Ps. 13, 3.

cum suff.: לְבָבֵנוּ

אחינו המסו את־לבבנו Dt. 1, 28.
ונשמע וימס לבבנו Jos. 2, 11.
להטות לבבנו אליו 1 Reg. 8, 58.
נשא לבבנו אל־כפים Thr. 3, 41.

cum suff.: לְבָבְךָ

כי בתם־לבבך עשית זאת Gn. 20, 6.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 4, 29.
6, 5. 10, 12. 26, 16. 30, 2. 6. 10.
לא בצדקתך ובישר לבבך Dt. 9, 5.
לא תאמץ את־לבבך Dt. 15, 7.
עם־לבבך בליעל Dt. 15, 9.
ולא־ירע לבבך בתתך לו Dt. 15, 10.
מפחד לבבך אשר תפחד Dt. 28, 67.
את־לבבך ואת־לבב זרעך Dt. 30, 6.
ואם־יפתה לבבך Dt. 30, 17.
סער־נא לבבך Jud. 19, 8.
חרעה אשר ידע לבבך 1 Rg. 2, 44.
יען אשר היה עם־לבבך 1 Rg. 8, 18.
היש את־לבבך ישר 2 Rg. 10, 15.
יען רך־לבבך 2 Reg. 22, 19.
יען אשר היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
והכינות לבבך 2 Chr. 19, 3.
יען רך־לבבך ותכנע 2 Chr. 34, 27.
ויגבה לבבך בחילך Ez. 28, 5.
לבבך כלב אלהים Ez. 28, 6.

cum suff.: לְבָבֵךְ *p.*

והשבת אל־לבבך Dt. 4, 39.
מצוך היום על־לבבך Dt. 6, 6.
וידעת עם־לבבך Dt. 8, 5.
ורם לבבך ושכחת Dt. 8, 14.
והשבת אל־לבבך Dt. 30, 1.
לין פה וייטב לבבך Jud. 19, 9.
את־זדנך ואת רע לבבך 1 S. 17, 28.
כי היה עם־לבבך 1 Reg. 8, 18.
לבבי עם־לבבך 2 Reg. 10, 15.
היתה זאת עם־לבבך 2 Chr. 1, 11.
כי היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
שמרם בתוך לבבך Prv. 4, 21.
יעלו דברים על־לבבך Ez. 38, 10.

cum suff.: וְלִבְבֵךְ

ולבבך אל־ירך Jes. 7, 4.

cum suff.: בְּלִבְבֵךְ

כי תאמר בלבבך Dt. 7, 17.
לדעת את־אשר בלבבך Dt. 8, 2.
אל־תאמר בלבבך Dt. 9, 4.
וכל אשר בלבבך אגיד לך 1 S. 9, 19.
עשה כל־אשר בלבבך 1 S. 14, 7.
כל אשר בלבבך לך עשה 2 S. 7, 3.
כל אשר בלבבך עשה 1 Chr. 17, 2.
ואתה אמרת בלבבך Jes. 14, 13.
קח בלבבך Ez. 3, 10.

cum suff.: בְּלִבֶּכֶם *p.*

את־אחיך בלבבך Lev. 19, 17.
ואמרת בלבבך Dt. 8, 17.
וכי תאמר בלבבך Dt. 18, 21.
ואלח צפנת בלבבך Job. 10, 13.
ושים אמריו בלבבך Job. 22, 22.
אל־תחמד יפיה בלבבך Prv. 6, 25.

cum suff.: וּבְלִבְבֵךְ

בפיך ובלבבך לעשתו Dt. 30, 14.

cum suff.: כְּלִבָּבֵךְ *p.*

הנני עמך כלבבך 1 Sam. 14, 7.
יתן לך כלבבך Ps. 20, 5.

cum suff.: מִלִּבְּבֵךְ *p.*

ומן־יסורו מלבבך Dt. 4, 9.

cum suff.: לְבַבְכֶם

ולא־תתורו אחרי לבבכם Nu. 15, 39.
ומלתם את ערלת לבבכם Dt. 10, 16.
בכל־לבבכם Dt. 11, 13. 13, 4.
פן־יפתה לבבכם Dt. 11, 16.
על־לבבכם ועל־נפשכם Dt. 11, 18.
אל־ירך לבבכם Dt. 20, 3.
שימו לבבכם Dt. 32, 46.
ולעבדו בכל־לבבכם Jos. 22, 5.
וידעתם בכל־לבבכם Jos. 23, 14.
והטו את־לבבכם אל־יי Jos. 24, 23.
ולמח תכבדו את־לבבכם 1 S. 6, 6.
בכל־לבבכם אתם שבים 1 S. 7, 3.
והכינו לבבכם אל־יי 1 Sam. 7, 3.
ועבדתם את־יי בכל־לבבכם 1 Sam. 12, 20.
באמת בכל־לבבכם 1 Sam. 12, 24.
והיה לבבכם שלם 1 Reg. 8, 61.
אכן ימו את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
עתה תנו לבבכם 1 Chr. 22, 19.
יחי לבבכם לעד Ps. 22, 27.
חזקו ויאמץ לבבכם Ps. 31, 25.
שפכו־לפניו לבבכם Ps. 62, 9.
ויחי לבבכם Ps. 69, 33.
אל־תקשו לבבכם Ps. 95, 8.
והסרו ערלות לבבכם Jer. 4, 4.
כי תדרשני בכל־לבבכם Jer. 29, 12.
ופן־יירך לבבכם Jer. 51, 46.
תעלה על־לבבכם Jer. 51, 50.
שבו עדי בכל־לבבכם Joel 2, 12.
וקרעו לבבכם Joel 2, 13.
שימו לבבכם על־דרכיכם Hag. 1, 5. 7
שימו־נא לבבכם Hag. 2, 15. 18.
שימו לבבכם Hag. 2, 18.

cum suff.: בְּלִבַּבְכֶם

אמרי בלבבכם Ps. 4, 5.
אל־תחשבו בלבבכם Zach. 7, 10. 8, 17.

cum suff.: לְבָבְכֶן

ולמה ירע לבבך 1 Sam. 1, 8.
ופחד ורחב לבבך Jes. 60, 5.

cum suff.: בְּלִבְבְכֶן

ואמרת בלבבך Jes. 49, 21.
וכי תאמרי בלבבך Jer. 13, 22.

cum suff.: לְבָבוֹ

ואמץ את לבבו Dt. 2, 30.
ולא יסור לבבו Dt. 17, 17.
לבלתי רום־לבבו Dt. 17, 20.
כי יחם לבבו וחשיגו Dt. 19, 6.
אשר לבבו פנה היום Dt. 29, 17.
אשר ידעון איש נגע לבבו 1 Rg. 8, 38.
אשר תדע את־לבבו 1 Rg. 8, 39.
נשיו הטו את־לבבו 1 Reg. 11, 4.
ולא־היה לבבו שלם 1 Reg. 11, 4.
כי־נמה לבבו מעם יי 1 Rg. 11, 9.
הלך אחרי בכל־לבבו 1 Rg. 14, 8.
ולא־היה לבבו שלם 1 Reg. 15, 3.
אלהי־ישראל בכל־לבבו 2 Rg. 10, 31.
אשר תדע את־לבבו 2 Chr. 6, 30.
דרש את־יי בכל־לבבו 2 Chr. 22, 9.
כל־לבבו הכין לדרוש 2 Chr. 30, 19.
בכל־לבבו עשה והצליח 2 Chr. 31, 21
בכל־לבבו ובכל־נפשו 2 Chr. 34, 31.
ויאמץ את־לבבו 2 Chr. 36, 13.
כי עזרא הכין לבבו Esr. 7, 10.
ומצאת את־לבבו נאמן Neh. 9, 8.
וירעם כתם לבבו Ps. 78, 72.
ויגע לבבו ולבב עמו Jes. 7, 2.
ורם לבבו בגבהו Ez. 31, 10.
ירום לבבו Dan. 11, 12.

cum suff.: וְלִבָּבוֹ

ולבבו יבין Jes. 6, 10.
ולבבו לא־כן יחשב Jes. 10, 7.
ויער כחו ולבבו Dan. 11, 25.
ולבבו על־ברית קדש Dan. 11, 28.

cum suff.: בְּלִבָּבוֹ

והתברך בלבבו Dt. 29, 18.
את־הדברים האלה בלבבו 1 S. 21, 13
לנסותו לדעת כל־בלבבו 2 Chr. 32, 31
ודבר אמת בלבבו Ps. 15, 2.
כי להשמיד בלבבו Jes. 10, 7.

Digitized by Google

cum suff.: וּבְלִבָּבוֹ
Dan. 8, 25. ובלבבו יגדיל

cum suff.: בְּלִבָּבוֹ
Dt. 20, 8. את־לבב אחיו כלבבו
1 S. 13, 14. בקש יי לו איש כלבבו

cum suff.: לְבָבָהּ
1 Reg. 10, 2. אשר היה עם־לבבה
2 Chr. 9, 1. אשר היה עם־לבבה

cum suff.: בִּלְבָבָהּ
Jes. 47, 8. האמרה בלבבה
Zeph. 2, 15. האמרה בלבבה

cum suff.: לְבָבָם
Lev. 26, 41. אר־אזי יכנע לבבם הערל
Dt. 5, 26. והיה לבבם זה לחם
Jos. 5, 1. וימס לבבם ולא־היה בם
1 Reg. 2, 4. באמת בכל־לבבם
1 Rg. 8, 48. ושבו אליך בכל־לבבם
1 Chr. 29, 18. וחכן לבבם אליך
2 Chr. 6, 37. והשיבו אל־לבבם בארץ
2 Chr. 11, 16. הנתנים את־לבבם
2 Chr. 15, 12. בכל־לבבם ובכל־נפשם
2 Chr. 15, 15. כי בכל־לבבם נשבעו
2 Chr. 16, 9. להתחזק עם־לבבם שלם
2 Chr. 20, 33. לא־הכינו לבבם לאלהי
2 Chr. 32, 6. וידבר על־לבבם לאמר
Dan. 11, 27. לבבם למרע

cum suff.: בְּלִבָּבָם
Lev. 26, 36. והבאתי מרך בלבבם
Job. 1, 5. ונרכו אלהים בלבבם
Ps. 28, 3. ורעה בלבבם
Ps. 78, 18. וינסו־אל בלבבם
Ps. 84, 6. מסלות בלבבם
Eccl. 9, 3. והוללות בלבבם
Jer. 5, 24. ולוא־אמרו בלבבם
Jer. 32, 40. יראתי אתן בלבבם
Zeph. 1, 12. האמרים בלבבם

cum suff.: לִבָּבָם
Hos. 7, 2. ובל־יאמרו ללבבם

1 pl. c. suff.: לְבָבֵנוּ
Nah. 2, 8. מתפפות על־לבבהן

2 pl.: לְבָבוֹת
1 Chr. 28, 9. כל־לבבות דורש יי

לֵבָב

ז׳ נקרא כמו נעבי, ונכנוי לְבָבָהּ, לְבָבָהּ, ונקרנוס לכוב. נגמרת מוס אַבָּא, ווהו אַר־לֵבָא, לומר לפי דעת פעני, ופ״כ לב כמו שכל ודעת. ומוס נ״כ פעל נויל הסס נמדרש לַבַּב, סלון עזות לב ופקיס רוס.

n. m. aram., hebraico consimile, c. s. לִבְבָהּ, לְבָבָהּ. Gemarice inde אַבָּא (= אַר־לֵבָא), secundum sententiam alicujus, midrasice לַבַּב, animosum facere, animum addere, syr. *lebibo*, animosus; *lebibuto*, magnitudo, robur, fortitudo animi, *Labai* (לַבַּאי), n. pr. *Lebbaei* apostoli (Mt. 10, 3.).

LXX. *καρδία.*

constr.: וּלְבַב
Dan. 4, 13. ולבב חיוא יתיהב לה
Dan. 7, 4. ולבב אנש יהיב לה

cum suff.: לְבָבָךְ
Dan. 2, 30. וריעוני לבבד תנדע
Dan. 5, 22. לא השפלת לבבך

cum suff.: לְבָבָהּ
Dan. 4, 13. לבבה מן־אנושא ישנון
Dan. 5, 20. וכדי רם לבבה

cum suff.: וְלִבְבָהּ
Dan. 5, 21. ולבבה עם־חיותא שוי

cum suff.: בְּלִבִּי
Dan. 7, 28. ומלתא בלבי נטרת

לֵבָב

ז׳ גויר לַב, וסלון עונס שמכס ומכונכת [פַּעעַע-קוֹפען], ולפעת סרל״ק סוף סנגק הקיק שקולין קוסו נמצרת, ווהו ענין שמון [פַּעעַעען], וספעל לְבַב לפ״ו עצות לניכות, ולפעת סכל״נג סוף מעצה מרקצת, קוס פיל בלעו, והמרגנס סעתיקוסו חֲלִישָׁה. ולע ש״ס מי שסצוס לנקב בלעון ישמעאל, שעניכו סלם, וכן סוס שס שעניכו פתיס מסודקיס, ולא״כ נקשה שענין הסרס ס ד ק ס, ונקשת כן פרשו הקדמוניס, ולא מתקוור. ולע שענין קנור שקל לנגוב יק נקלוף עס לפוף נמצכס.

n. f., placenta adipata vel in adipe cocta (Fettkuchen), a v. לָבַב, *λιπ-αρὸν εἶναι.* Alii arab. *lobâb*, simila (סֹלֶת), et *libâb*, mica panis (פַּת) comparant, unde verisimile fit, radicem לָבַב vim nativam *comminuendi* habere, id quod veterum multi censuerunt. Hinc v. denom. לִבֵּב, liba adipata facere, placentas coquere, targ. חֲלַט חֲלִיטָן. Interpretatio, quam recoquit *Benseb* in *Oçar ha-Shorashim* (Viennae, 1816.): עֲשִׂיחָה מְאֻכֶּלֶת חֲמָחוּץ אֶת־הַלֵּב, insulsa est. LXX. *κολλυρίδες.* Vulg. sorbitiunculae.

pl.: לְבָבוֹת
2 Sam. 13, 6. שתי לבבות

pl.: הַלְּבִבוֹת
2 Sam. 13, 8. ותבשל את־הלבבות
2 S. 13, 10. את־הלבבות אשר עשתה

לָבַב I.

סו לָבָא, ול״ע כ״ף נגול, וספקרון נכ׳יסס וצ׳יגס וגעור [כי׳ילנען], וכן הצרס נגרמני עקיקי [*luw-en, lüw-en; leu-en; to low,*], וכנון צרס וס להכנוסות, וגס הכוסי ויוכי מוצלל. vel לָבָא, *v. inus.*, rugire, *μυκᾶν*, unde nomen leonis insequens.

לְבִי

סס עומעת, ע״ע בְּלִי, והכנוי לוכר לְבָאִם ולנקני׳ לְבָאת, וכנקני׳ יקיל לְבִיא ע״ע צְבִיָּה, וספקנר לָבִיא. וסמוכן לפי [לָבוּע], וכרלף עס ל׳ש ו ש ל, ולפי נקלף מכף וגנוסס, וכן כפ׳יר, ולכי ין צ׳יגס וכפ׳יס. ולע שסצמוס כצפקי ערב נ״כ סוס Löw-e, Leu [*λέων*,], ונעכני כדומה.

n. epic. (ad s. f. לָבִי, צְבִי, *pl. m.* לְבָאִם, *pl. f.* לְבָאוֹת, fem. sing. לְבִיָּה ad s. f. צְבִיָּה, unde forma decurtata לָבִיא de *leaena* leo, a rugiendo (syn. לַיִשׁ, שַׁחַל, בְּפִיר), *λέων* (Löwe, Leu), arab. לַבְּאָה, לַבִּיָּה, לַבְיָה. LXX. *λέων, σκύμνος; εἰσέρχεσθαι* (לָבוֹא); בֶּן *σκύμνος λέοντος.*

pl. masc.: לְבָאִם *a sing.*
Ps. 57, 5. בתוך לבאם אשכבה

pl. f. c. suff.: לְבְאֹתֶיךָ
Nah. 2, 13. ומחנק ללבאתיו

fem. sing.: לְבִיָּא
Ez. 19, 2. מה אמך לביא

f. sing. decurt.: לָבִיא
Job. 4, 11. ובני לביא יתפרדו
Jes. 30, 6. לביא ולישׁ
Joel 1, 6. ומתלעות לביא לו
Nah. 2, 12. לביא שם גור אריה

cum suff.: לְבִיָּא
Num. 23, 24. הן־עם כלביא יקום
Dt. 33, 20. כלביא שכן
Hos. 13, 8. ואכלם שם כלביא

cum suff.: כַּלְבִיָּא
Jes. 5, 29. שאגה לו כלביא

cum suff.: וּכְלָבִיא
Gn. 49, 9. וכלביא מי יקימנו
Num. 24, 9. וכלביא מי יקימנו

cum suff.: לְלָבִיא
Job. 38, 39. התצוד ללביא טרף

לָבַב II.

פעל ל״ע, וסמוכן נכנון ווסיכס סופעה ונסיכס [צ׳יפעלן], ל׳יכעען], והקעטות לְבָבָה, וכן לַב, והכפל לַבְלַב נצומכוכי, ענין נכיקס ונסילס, וכן הקעטות קטל חָלַב לעיל לף שמ״ק, קצר ממנו חָלָב, ענין לונן וקוור, מהקעטות של ניסור, וכן קטל עָלַב לקמן, ענין הכסף וסלנכס, וכן לָבַן הנא, וכל קלס מקכן קפק. ודע שעצם וס נקנוס לַבְלַב נכנוכ ונגצוג, ווס עקעטות של נכנון ווסיכס, וסצס שס לַבְלַב.

v. inus., micare, splendere, cui verbo cognata sunt v. לָבַב, dupl. לַבְלַב in dialecto samaritica, חָלַב (q. v. p. 348.), unde חֶלֶב, lac, a candore splendente, עָלַב (pallescere, albescere), לָבַן (album, candidum esse), quae omnia iisdem initiis sunt orta, generata, concreta. Targ. לַבְלֵב, vi germinandi seu augescendi; *flos* enim apud Orientales *luci*, lux flori comparatur.

לַבָּה

ז״כ ע״מ אַבָּה, וס״כ קיכנו מן לְהַבָּה סהקלר, והכלון נכנון ונלהנת [פַּלַצְמַע-מע]. ונגרמק הפעל לְבָה, לומר שלהוב סצלהנת [פַּלַצְפַּלַצְמען], והכיכוכי חָלַבָּה, והמקור לַבּוֹת, והמופצת לְבִיר, וופק רקיס על שרס לנס פס.

n. f. (ad s. f. אַבָּה, errant enim, qui ex לְהַבָּה = לָהֲבָה contractum putant), flamma, a splendendo seu flagrando, gem. לְבָה *v. piël.* inflammare, לְבִיר *n. abstr.*, inflammatio. LXX. *φλόξ.*

constr.: בְּלַבַּת־
Ex. 3, 2. בלבת־אש

לָבַט

פעל כודל, והכלון לַבְּעת יוכען עוויקלי רעיפס ומנור, וכן לַבַּט נעכני [כיעדעכ-וועכפען]. לַבְּעת רס״י כל לינוע לצון עוכק ולילוף עפק, דילצ״ל כלעו, ולפעת הכל״ק ענין כצילה, ול׳ יוסף קפיר והכל״נע יפרשו אלצון יצמעאל, שלנוכו ענין הסתכנות. ובפרוש עצלי לי׳ יוסף קפיר כקוב, כי לנע דומס לעכני נצפי לצוכות, ילנע נס כמו יפהר נס, לצון שקרת יקלנע כמו סוסק, ופלוש לצון הרלסון יפסר ולא יקריך להסתוכן, והענין הכ׳ פוסק על כ׳ סעפיס ולא יקנכר לו הפעם.

v. intr., prosternere, corruere, concidere, sicut *labatha* arabicum. Alii vi implicandi, illaqueandi, irretiendi, explicant, collato eodem verbo arabico, in his *Josef Qimchi*, qui pro verbi arabici duplici significatione etiam hebraicum modo vi profligandi modo induendi sive illigandi in laqueos intelligendum ait (v. *Mose ben-Uri* ad Hos. 4, 14.). Isaaki לָבַט vertendum ait: labore, onere, itinere defessum esse (*délasser*). A. *διαρήσεται.* Symm. *βασανισθήσεται.* Th. *φυρήσεται.* LXX. יִלָּבֵט, *σκολιάζων, ὑποσκελισθήσεται, εἰρηνοποιεῖ, συνεπλέκετο.*

Nif-al: נִלְבַּט
3 imperf.: יִלָּבֵט
Prv. 10, 8. 10. ואויל שפתים ילבט
Hos. 4, 14. ועם לא־יבין ילבט

לָבַן

פעל כודל, והסוכן קויכ והכסף [ווי״ם ויי״ן], והכוסף לו כצלל על עיסור ווכון, לו הרלוס הלוכן וקויכ, והסקעטל סעכין עיסור ונקיוס הסוסכיס. קרן הפעל לְבֵנָה, והכ׳ סוסף עתיקי וקלסוכי להרקב הפעל, וכן לְבֵן אֲבֵן, חָפַן, חָצַן, חָסַן, וכלוסס סכ׳ סוסעת והרקב הצרס. ולכני כל לְבֵן כסתקקי לעיל כיוס הפעל, ולסרקי שנהצמוס ״ן הסופיי, ולס תקתק כסופיי תקיק בהרקב הפעל, ולוס לוס ולוס לְבֵן קנק ירין, כי לפעמיס הרקב הפעל דווקל. ויודעי הצרס לְבֵן חָלַב, לָבַב, עָלַב, ונמלק כצרס כמכוון נ״כ נצפי ערב, ל״ע ניוכי וכוי, וכדומס, [sab. *alp-um*, ἀλφ., l. *alb.*] ולקעטות נפלוע הקטויי [*lab*, *lap*, ולן נדומס לָאַב, לָחַב שקולוסס לָאַב, לָחַב, והקלן נצרס לָפַד וגס נעכני וכצפי ערב כצרס כמכוון [λάμπ-ειν, l. *lip*, *limp-idus*, s. *dip*, λαπ,], וולוק. נגמלק לְבֵן, עזות לבן ומולסר וכל׳, סן ע׳ כנוס, הן ע׳ לריפס וסעכנס כלק, והכוסף מוצל על הסכסף והוכצס.

v. intr., album, candidum esse; *Hi.* album facere (non: *dealbare*), candefacere, purgare, trop. de remissione peccatorum vel *intr.* exalbescere, candescere, albere, candere. *Hitp.* album, candidum fieri, trop. de sanctificatione. Radix verbi hujus est *lab* et *an* pervetus est in verbis propagandis additamentum, quod exhibent etiam vv. חָסַן, חָצַן, חָנַן, אָפַן, אָזַן. Nos supra addubitavimus, num, esse hujusmodi verba, jure queat ex nmm. חֹסֶן, חָצוֹן, חֹפֶן, אֹפֶן, אֹזֶן, colligi; nunc sic existimamus, uti terminationem *en* ad nmm. generanda, sic terminationem *an* ad verba ex simplici radice amplificanda adhiberi idque tum indogermanicis tum semiticis in linguis, quae ceteris omnibus analysin multo subtiliorem propter vetustatem non oblitam admittunt. Consimilia hujus verbi לָבֵן sunt vv. חָלַב, עָלַב, לָבַב, praefixis illa atque epenthesi aucta, sabin. *alp*, gr. ἀλφ, lat. *alb*, quorum forma prisca est *λαφ*, *lap*, *lab*, quae deinceps literarum trajectione novata est, quemadmodum et verborum לָאַב, לָחַב, in quibus a *candendo* ad *ardendum* fit translatio, forma veterrima est לָהַב, לָאַב; quae, indurescente li-

Digitized by Google

לְבֹנָה
ז"נ כנוי לצרף עץ לגן כעו לנכה, עו שהצרף נעצם לגן, והצרף לקטרת [וויירויך], לגן שנק צרפי סכנור לעצון ולשונגר, ונשמ חזקיר לְבֹנָה עכויה לנונס, ולצעמים כעו עץ לנכה.
n. f., resina arboris albae vel resina alba, hinc: thus, tum de arbuscula tum de suffimiue, spec. album, quod est praestantissimum, limpidum dico, pellucidum et resinae cedrinae consimile, puritate ac nitore succino aequale (*Cels.* Hierobot. I, 231.), quod in Arabia atque Judaea generatur, Theophr. Hist. Plaut. IX, 4.: *καὶ τὸν μὲν ἐπὶ τῶν ψιάθων λιβανωτὸν εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ διαφανῆ, τὸν δ' ἐπὶ τῆς γῆς ἧττον.* Hinc חִזְקִיר לְבֹנָה, thura spargere. LXX. *λίβανος, λιβανωτός.*

Lev. 2, 1. ונתן עליה לבנה
Lev. 2, 15. ושמת עליה לבנה
Lev. 5, 11. ולא־יתן עליה לבנה
Lev. 24, 7. לבנה זכה
Num. 5, 15. ולא־יתן עליו לבנה
Cant. 4, 14. עם כל־עצי ׳ לבונה
Jes. 66, 3. מזכיר לבנה מברך און
Jer. 6, 20. למה־זה לי לבונה

וְלִבֹנָה
Ex. 30, 34. סמים ולבנה זכה
Cant. 3, 6. מקטרת מר ולבונה
Jes. 60, 6. זהב ולבונה ישאו
Jer. 17, 26. ומנחה ולבונה

הַלְּבֹנָה
Lev. 6, 8. ואת כל־הלבנה
Neh. 13, 5. המנחה הלבונה והכלים
Cant. 4, 6. ואל־גבעת הלבונה

וְהַלְּבֹנָה
1 Chr. 9, 29. והלבונה והבשמים
Neh. 13, 9. את־המנחה והלבונה

בַּלְּבֹנָה
Jes. 43, 23. ולא חוגעתיך בלבונה
cum suff.: לְבֹנָתָהּ
Lev. 2, 2. 16. על כל־לבנתה

לְבָנוֹן
ע"פ לסר כין ׳ וקרס, נויר לָבָן, ונקרק כן מצכנת שלג תמידים על רקפו, וכן כתוב בירמים [י"ח י' 7] היעוב מטור שדי שלג לבנון, לבן סעתיקוסו המתקנס הָר הַלְּבָנָה, וסעכני נגפל עַל־סַלְגֹ, ודומס לו שלמעם נכוסי. ודע שקרן ססר שני רקוקות סרים, וכיניהן נקפת הלבנון, וסר קרמון עַל־ענר סכיפן.
n. pr. montis magni inter Judaeam et Syriam, qui duobus ex jugis, Libano et Antilibano, constat, quibus vallum *Bekaa* interjectum est. Nomen accepit ab albedine nivium in jugo ad orientem vergente perennium, ut *alpes* ab albis nivibus apud Latinos, unde eum *fidum nivibus* appellat Tacit. Hist. V, 6. Et Hieronymus, *Nix*, inquit, *de summitatibus Libani deficere non potest, nec adeo, ut omnis liquescat, solis ardore superatur.* Targ. טוּר (Schneegebirge), arab. גבאל אל־תלג. LXX. *Λίβανος, Ἀντιλίβανος.*

2Rg. 19, 23. מרום הרים ירכתי לבנון
2 Chr. 2, 7. לכרות עצי לבנון
Ps. 29, 6. לבנון וישריון

n. m., locus, ubi lateres conficiuntur, fornax lateraria (Brandsteinofen), aut locus, ubi candefit, ubi albatur, ita ut non a *n. lebena*, sed ab ipso verbo לָבַן sit deducendum. *Uziēli* de loco lateris quadrati instar exstructo explicat, ad s. gemarici מַלְבֵּנָה, q. v. c. de areolis seu liris quadratis inter olivas interjectis dicitur, et similiter. LXX. *πλινθίον* (*figlina laterum*), *πλίνθος*.

Nah. 3, 14. חזקי מלבן

בַּמַּלְבֵּן
2 S. 12, 31. והעביר אותם במלבן
Jer. 43, 9. במלט במלבן

לְבֵנָה
ז"נ כנוי לעין עץ לגן [צפצע], וכקנ לגן־נגפק, כי סוא סנקרק נעניכי לְבֵנָה, וכן נכוונס לצרס סעתקוסו ע' וקניס [*λεύκη*]. ודע שסדגור סקלמודי לְבֵנָה נגפק תוקדי נקניי מן לְבֵנָה, וסלגון כתב כקונים וקדודים, וומק כתיגס עתיקס וכוגנס של סענריס, שדומס לכתיגס שומרונים. ע' מוס נספרי מנכס שנק קרס קף כ"ד ודוק.
n. m., populus alba, a colore subalbo, quo foliorum pars aversa distincta est. Ibn-'Ganah arabicum *lubni* comparat; Arabs enim in Genesi et LXX. *styracem* vertunt. LXX. *λεύκη* (*Hos.*), *στυράκινος* (Vulg. *populus*).

Gn. 30, 37. ויקח־לו יעקב מקל לבנה

וְלִבְנָה
Hos. 4, 13. תחת אלון ולבנה

לְבָנָה
ז"נ וקקן לונן [וויירסנ], ומוס סרשלל על וכוס ומוסר ומניכוס [דוריכוינגקייט], וומק כמנת סדגור לנכת הסניר, וכן פרס לגן־נגפק לונן הסניר, ומה שהקשה לגן־עוכק עליו, שהסניר לְדוס, קסו וכהו. ופרוס לגן־עוכק מהמוכיח לְבָנָה, כמו חֲשַׁבָּה מן חֲשַׁבָּה, ולנכת הסניר לע"ז כמו לגן הניר, לא מקוור, לע"ע שלמת כמעשה תקשכהו. ודע קוכל שלמת לְבָנָה, כשע"ז ניקר לנכת, נ"כ סלמה לפניהו, וסכיגון וכוכיח [נלאזו], ע"ג וכוס וסניכוס, וניקר לנכת ע"ז נסר וכוכיח, וסוא סנקרק לגן־כ נילוס, מקנס שהמניקו גס עניק סוכוכיח.
n. f., albedo, candor, hinc de virtute rei limpidae, vitreae ac perlucentis (*perluciditas*), veluti לְבֵנַת סַפִּיר, sapphirus pura ac pellucida. Sic etiam *Ibn-'Ganah* vertit: candor sapphiri, et ineptit *Ibn-Ezra*, qui sapphirum rubram esse objicit et לְבֵנָה a לְבֵנַת ad s. f. חֲשַׁבָּה (חֲשַׁבְתָּ), adstipulante vocabulo מַעֲשֵׂה, quod praecedit, deducendum arbitratur. Etiam *n. pr.* fluvii שִׁיחוֹר לְבָנָת, fines tribus Aser alluentis, cognatum est. Nam quia Phoenices ex arena hujus fluvii primum invento fortuito vitrum conficiebant, dictus est *fluvius vitri* (*Belus*). Onk. simpliciter: בְּטוּבַד אֲבַן טָבָא. Hieros. II. בְּטוּבַד לָבֵן דְּסַפִּירְיוּן. LXX. (sicut Ibn-Ezra) *ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου.*

constr.: לִבְנַת
Ex. 24, 10. כמעשה לבנת הספיר

adj. f. pl.: לְבֵנוֹת
Gn. 30, 37. פצלות לבנות
Lev. 13, 38. בהרת בהרת לבנת
Lev. 13, 39. בהרת כהות לבנת

לְבָנָה
ז"כ ציכי וסלגי, וסלגון עונל ססמר וסיכם, מנעגו כספי ולונן [עקנכ], וכן חֲמַר נלגון יעמעל, מן קשר לגון סלגן. פולס לל"ק סמעלות מדעות לְבֵנָת, ווס עעות, וומנעל לי ספכוס.
n. f. poëticum, luna (syn. יָרֵחַ, סַהַר), quam poëtae occidentales *candidam*, *niveam*, *argenteam*, *ἀργυρέαν*, *λευκοπώρηον* vocitant, arab. *qamar-on*, a v. קמר, album, candidum esse. Alii eam a forma lateris (לְבֵנָה) simili dictam arbitrantur, insulse profecto. LXX. *σελήνη.*

הַלְּבָנָה
Jes. 24, 23. וחפרה הלבנה
Jes. 30, 26. והיה אור־הלבנה

בַּלְּבָנָה
Cant. 6, 10. יפה כלבנה

לְבֻנָה
ז"כ, ונכנוי לְבֻנִים, וסמלגס עמונן פעולי", לומר נע־הכנען, שכר כשרפת ולגנכת סס [נרשכדשעיין], סכל מלגון, ולמו דוקק מקדמס לנכס. ומוס ספעל גויר סמס לְבֵנָה, לומר עגיע לנכיס. כתרגום לְבֻנָא וסכיגון לְבֻנָן כלומס.
n. f. (pl. לְבֻנִים, targ. לְבֻנָן), later, ab *albedine* vocatus, quia igne in fornace lateraria coctus albescit (Brandstein), vel, ut aliorum minus verisimilis est opinio, quia ex terra sive argilla alba cretaeque simili (Vitruv. II, 3.) conficiebatur. Inde לָבַן *v. denom.* lateres facere. LXX. *πλίνθος, πλινθεία, πλινθουργία; v. πλινθεύειν;* לָבַן לְבֵנָה, *πλινθουργία.*

Ex. 4, 1. קח־לך לבנה

הַלְּבֵנָה
Gn. 11, 3. ותהי להם הלבנה לאבן
pl.: לְבֵנִים
Gn. 11, 3. חבה נלבנה לבנים
Ex. 5, 18. ותכן לבנים תתנו
Jes. 9, 9. לבנים נפלו
pl.: וְלִבֵנִים
Ex. 5, 16. ולבנים אמרים לנו עשו
pl.: הַלְּבֵנִים
Ex. 5, 7. ללבן הלבנים
Ex. 5, 8. ואת־מתכנת הלבנים
Jes. 65, 3. ומקטרים על־הלבנים
pl.: וּבְלִבֵנִים
Ex. 1, 14. בחמר ובלבנים
pl. c. suff.: מִלְּבֵנֵיכֶם
Ex. 5, 19. לא־תגרעו מלבניכם
verb. denom.: לָבַן
inf. constr.: לְלַבֵּן
Ex. 5, 7. ללבן הלבנים
Ex. 5, 14. לא כלחם חקכם ללבן
1 *imperf.:* נִלְבְּנָה
Gn. 11, 3. נלבנה לבנים

מַלְבֵּן
ז"ן וסמוכן מקוס עניק סלגנים, ווסו סכנען, לו מקוס סלגון [כרשכדשעיין-שפען], ול"כ ליכנו גויר סמס לנכס, כ"ק רקוי מפגרש, נע' מגמוש. לדעק ת"י עניכו מקוס מכוגע כדמות לנכס, לומר זוק, וכן נוקק מַלְבֵּנֵת נגפלק, מדמות לנכס, ל"ק מלגנות סתנוסק, לומר מתלוגות שמומדוק פסקי פסקי נין סויקים, וכלוסק סלגס.

Digitized by Google

tera media, trilitera evasit. Etiam verbi לָבַד radix est *lap*, gr. *λαπ*, unde, injecta ad producendam radicem liquida, factum est *λάμπ-ειν*, sicuti ex *λαθ* (לָטַ) primum per epenthesin factum est *λανθ*, deinde, terminatione verbali sanscrito-semitica *an* accedente, *λα-ν-θάν-ειν*. LXX. *λευκαίνειν, ἐκλευκαίνειν, ἔκλευκος.*

Hif-il: הַלְבִּין
3 *perf. pl.:* הַלְבִּינוּ
Joel 1, 7. הלבינו שריגיה
inf. constr.: וְלַלְבֵּן pro וּלְהַלְבֵּן
Dan. 11, 35. ולברר ולבן
1 *imperf.:* אַלְבִּין
Ps. 51, 9. ומשלג אלבין
3 *impf. pl.:* יַלְבִּינוּ
Jes. 1, 18. כשלג ילבינו
Hitpa-el: הִתְלַבֵּן
3 *impf. pl.:* וְיִתְלַבְּנוּ
Dan. 12, 10. יתברר ויתלבנו

לָבָן
ז"ן, וסקמן לְבַד [כמ' חָלַב מן חָלָב], וכ"כ לְבָנָה, וספקרון קוור [וויים], מסנגע ומסמלקס, וסגס לנכס לקמן לפ"ו כ"כ מן לגן שנקעגס, וסלגעיס מיוקדק נעגוד לנכס, להקל הקסוס. נגפלק שדס הלגן הסמך על שדס סלילן, לומר שדס מכוקס שלילן כס גל שלילן, כדימוכס נעיוך, וכן גס לְבוֹן וכדומס.
adj. m. (c. לְבַד, ad s. f. חַלַּב a חָלָב, *f.* לְבָנָה), albus, candidus, unde *f.* de corpore candido. Gemar. שְׂדֵה חֲאִילָן הַלָּבָן (opp. טְרֵה הַאִילָן), ager apricus, in quo nulla est arbos, quae patulis diffusa ramis locum opacet; לְבוֹן, לְבֵן, albitudo, candor. LXX. *λευκός, λευκαίνειν* (לְבֵן), *λευκαντίζειν* (לְבֵן).

Gn. 30, 35. כל אשר־לבן בו
Ex. 16, 31. והוא כזרע גד לבן
Lev. 13, 3. ושער בנגע הפך לבן
Lev. 13, 4. לא־הפך לבן
Lev. 13, 10. ופכה שער לבן
Lev. 13, 13. כלו הפך לבן סהור הוא
Lev. 13, 20. ושערה הפך לבן
Lev. 13, 21. והנה אין־בה שער לבן
Lev. 13, 25. והנה נהפך שער לבן
Lev. 13, 26. אין־בבהרת שער לבן
Lev. 13, 42. נגע לבן אדמדם
adj. masc.: הַלָּבָן
Gn. 30, 37. מחשף הלבן
adj. masc.: לַלָּבָן
Lev. 13, 16. ונהפך ללבן
Lev. 13, 17. נהפך הנגע ללבן
constr.: וְלַלָּבָן *sequente Maqef.*
Gn. 49, 12. ולבן־שנים מחלב
pl. masc.: לְבָנִים
Eccl. 9, 8. יהיו בגדיך לבנים
Zach. 6, 3. סוסים לבנים
pl.: וְלְבָנִים
Zach. 1, 8. שרקים ולבנים
pl.: וְהַלְּבָנִים
Zach. 6, 6. והלבנים יצאו
adj. fem.: לְבָנָה *sg.*
Lev. 13, 4. בהרת לבנה
Lev. 13, 10. שאת־לבנה
Lev. 13, 19. שאת לבנה
Lev. 13, 19. או בהרת לבנה
Lev. 13, 24. בהרת לבנה
Lev. 13, 24. אדמדמת או לבנה
Lev. 13, 43. לבנה אדמדמת

ארזי לבנון אשר נטע Ps. 104, 16.
כריח לבנון Cant. 4, 11.
ומלים מן־לבנון Cant. 4, 15.
ארזי לבנון Jes. 14, 8.
ושב לבנון לכרמל Jes. 29, 17.
החפיר לבנון קמל Jes. 33, 9.
ירכתי לבנון Jes. 37, 24.
שלג לבנון Jer. 18, 14.
ואקדר עליו לבנון Ez. 31, 15.
מבחר ושובל־לבנון Ez. 31, 16.
זכרו כיין לבנון Hos. 14, 8.
ופרח לבנון אמלל Nah. 1. 4.
חמס לבנון יכסך Hab. 2, 17.
פתח לבנון דלתיך Zach. 11. 1.

וְלְבָנוֹן

ולבנון אין די בער Jes. 40, 16.
ארץ גלעד ולבנון Zach. 10, 10.

הַלְּבָנוֹן

אל־מול הלבנון החתי Jos. 9, 1.
בבקעת הלבנון Jos. 11, 17.
מבעל גד בבקעת הלבנון Jos. 12, 7.
והארץ הגבלי וכל־הלבנון Jos. 13, 5.
כל־ישבי ההר מן־הלבנון Jos. 13, 6.
ישב הר הלבנון Jud. 3, 3.
ותאכל את־ארזי הלבנון Jud. 9, 15.
ארזים מן־הלבנון 1 Reg. 5, 20.
עבדי ירדו מן־הלבנון 1 Reg. 5, 23.
ויבן את־בית יער הלבנון 1 Rg. 7, 2.
בית יער הלבנון 1 Rg. 10, 17. 21.
בבית יער הלבנון 2 Chr. 9, 16.
וכלכלי בית־יער הלבנון 2 Chr. 9, 20.
מן־הלבנון אלים יפוא Esr. 3, 7.
את־ארזי חלבנון Ps. 29, 5.
מעצי הלבנון Cant. 3, 9.
אפך כמגדל הלבנון Cant. 7, 5.
ועל כל־ארזי הלבנון Jes. 2, 13.
כבוד הלבנון נתן־לה Jes. 35, 2.
כבוד הלבנון אליך יבא Jes. 60, 13.
ראש חלבנון Jer. 22, 6.
עלי חלבנון וצעקי Jer. 22, 20.
בא אל־הלבנון Ez. 17, 3.

בָּן, וְהַלְּבָנוֹן

ארץ הכנעני והלבנון Dt. 1, 7.
ההר הטוב הזה והלבנון Dt. 3, 25.
מן־המדבר והלבנון Dt. 11, 24.
מהמדבר והלבנון הזה Jos. 1, 4.
והלבנון באדיר יפול Jes. 10, 34.

בַּלְּבָנוֹן

מן־הארז אשר בלבנון 1 Rg. 5, 13.
חליפות חדש יהיו בלבנון 1 Rg. 5, 28.
החות אשר בלבנון 2 Reg. 14, 9.
הארז אשר בלבנון 2 Rg. 14, 9.
חית השדה אשר בלבנון 2 Rg. 14, 9.
החות אשר בלבנון 2 Chr. 25, 18.
אשר בלבנון 2 Chr. 25, 18.
השדה אשר בלבנו 2 Chr. 25, 18.
כארז בלבנון ישגה Ps. 92, 13.
ארז בלבנון Ez. 31, 3.

וּבַלְּבָנוֹן

לבנות בירושלם ובלבנון 1 Rg. 9, 19.
ובלבנון ובכל ארץ 2 Chr. 8, 6.

בַּלְּבָנוֹן

ירעש כלבנון פריו Ps. 72, 16.
מראהו כלבנון Cant. 5, 15.
ויך שרשיו כלבנון Hos. 14, 6.
וריח לו כלבנון Hos. 14, 7.

מִלְּבָנוֹן

אתי מלבנון כלה Cant. 4, 8.
אתי מלבנון תבואי Cant. 4, 8.
ארז מלבנון לקחו Ez. 27, 5.

מֵהַלְּבָנוֹן

ואלגומים מהלבנון 2 Chr. 2, 7.
cum h finis: לְבָנֹנָה
וישלחם לבנונה 1 Reg. 5, 28.

לָבַשׁ

וגם לָבַשׁ, וסעתיל יִלְבַּשׁ, וסמוכן סנגף וקטנת קטול ועטוי [קומסילמן, -קליי-דען], וום. מכסו הכוונס, וסמלמלות רכוס. קלן הזכיר לָבַשׁ, שכמנל ג"כ נפעלי חָבַשׁ, שָׁבַשׁ נלקיי, ונקטיי קוט פָּעַשׁ, פָּעַת נלקיי, ול"כ כל' סס מקנל-עוגב ועפעיי, כמו ח, כ, ש נלקרים, וכזכיג כמכוון ג"כ נזפתי עיב, ל"מ נזפס סכלים ופרסים, [*s. was, bhûsh, paç;* p. *push-iden*], וכן נזפס רומיע ויוכיח וגרמכיע ומלקלנים וכדומס, כלקר מקכזר כלקוות מרעיו. ומלוג הפעל נכפל הפעול יזוע מספרי דקדוק.

et לָבַשׁ (impf. יִלְבַּשׁ), contegere, velare, nubere, induere, trop. splendorem., majestatem, ignominiam, justitiam, terrorem, salutem, ad s. gr. *δύειν, ἀμφιβάλλειν, ἔννυσθαι, ἐπιέννυσθαι.* Spiritus Sanctus *induere* aliquem h. e. implere dicitur (v. Luc. 24, 49.). Radix est לְ־בַשׁ, quae invenitur etiam in vv. שְׁ־בַשׁ, חְ־בַשׁ, שַׁ־בַשׁ, בְּ־עַשׁ (quae omnia praepositionibus accreverunt), sanscr. *was, bhûsh, paç*, pers. *push-iden*, et similiter in linguis classicis, germanicis, slavicis. LXX. *ἐνδύειν, ἐνδιδύσκειν, ἀμφιεννύναι, ζωννύειν, περιτιθέναι, περιβάλλειν, στολίζειν; ἐνδυναμοῦν* (= *δύειν ἀλκήν*), *ἐξιστάναι* (induere terrorem), *φύρεσθαι, περιποιεῖσθαι,* מְלֻבָּשׁ בַּדִּים, *ἔνοπλος.*

3 *perf.:* לָבַשׁ
אשר לבש בבאו Lev. 16, 23.
אשר לבש־בו Esth. 6, 8.
לבש בשרי רמה Job. 7, 5.
3 *perf.:* לָבַשׁ *al. for.*
ה׳ מלך גאות לבש Ps. 93, 1.
לבש ה׳ עז Ps. 93, 1.
3 *perf.:* וְלָבַשׁ
ולבש הכהן מדו בד Lev. 6, 3.
ולבש בגדים אחרים Lev. 6, 4.
ולבש את־בגדיו Lev. 16, 24.
ולבש את־בגדי הבד Lev. 16, 32.
3 *perf. c. suff.:* וּלְבָשָׁם
את־בשרו ולבשם Lev. 16, 4.
3 *prf. fem.:* לָבְשָׁה
ורוח ה׳ לבשה את־גדעון Jud. 6, 34.
ורוח לבשה את־עמשי 1 Chr. 12, 18.
לבשה את־זכריה 2 Chr. 24, 20.
2 *perf.:* לָבַשְׁתָּ *p.*
חוד והדר לבשת Ps. 104, 1.
1 *perf.:* לָבַשְׁתִּי
צדק לבשתי Job. 29, 14.
3 *perf. pl.:* לָבְשׁוּ
לבשו כרים ׀ הצאן Ps. 65, 14.
3 *perf. pl.:* וְלָבְשׁוּ Q'ri.
לבשו בגדים אחרים Ez. 42, 14.
3 *perf. pl.:* וְלָבְשׁוּ
ולבשו בגדים אחרים Ez. 44, 19.
part. pl.: הַלֹּבְשִׁים
ועל כל־הלבשים Zeph. 1, 8.
part. pass.: לָבוּשׁ *sg.*
קשקשים הוא לבוש Sam. 17, 5.
לבוש בדים Ez. 9, 2.
איש־אחד לבוש בדים Dan. 10, 5.
לבוש בגדים צואים Zach. 3, 3.
part. pass.: לָבֻשׁ *sg.*
כי כל־ביתה לבש שנים Prv. 31, 21.
part. pass.: הַלָּבֻשׁ *sg.*

הלבש הבדים Ez. 9, 3.
p. p. constr.: לְבִישׁ *sg.*
האיש לבוש הבדים Ez. 9, 11. 10, 2. 6.
אל־חפני לבש הבדים Ez. 10, 7.
לאיש לבוש הבדים Dan. 12, 6.
לבוש הבדים Dan. 12, 7.
inf. abs.: לָבוֹשׁ
לבוש ואין־לחם לו Hag. 1, 6.
inf. constr.: לִלְבֹּשׁ
לחם לאכל ובגד ללבש Gn. 28, 20.
ללבש את־הבגדים Lev. 21, 10.
imperat.: לְבַשׁ *sg.*
1 Reg. 22, 30. ואתה לבש בגדיך
2 Chr. 18, 29. ואתה לבש בגדיך
impt. fem.: לִבְשִׁי *sg.*
לבשי־עז זרוע ה׳ Jes. 51, 9.
לבשי עזך Jes. 52, 1.
לבשי בגדי Jes. 52, 1.
impt. fem.: וְלִבְשִׁי־ *sg.*
2 S. 14, 2. ולבשי־נא בגדי־אבל
imprt. pl.: לִבְשׁוּ
לבשו חסרינות Jer. 46, 4.
1 *impf. c. s.:* אֶלְבָּשָׁה
Cant. 5, 3. איככה אלבשנה
2 *imperf.:* תִּלְבַּשׁ
Dt. 22, 11. לא תלבש שעטנז
2 *imperf.:* תִּלְבַּשׁ *p.*
Job. 40, 10. והוד והדר תלבש
2 *impf fem.:* תִּלְבָּשִׁי
Jer. 4, 30. כי־תלבשי שני
2 *impf. fem.:* תִּלְבָּשִׁי *p.*
Jes. 49, 18. כי כלם כעדי תלבשי
3 *imperf.:* יִלְבַּשׁ
Lev. 6, 3. בד ילבש על־בשרו
Dt. 22, 5. ולא־ילבש גבר
Ez. 7, 27. ונשיא ילבש שממה
3 *imperf.:* יִלְבַּשׁ *p.*
Lev. 16, 4. כתנת־בד קדש ילבש
Job. 27, 17. יכין וצדיק ילבש
3 *imperf.:* וַיִּלְבַּשׁ
1 S. 28, 8. וילבש בגדים אחרים
Esth. 4, 1. וילבש שק ואפר
Ps. 109, 18. וילבש קללה כמדו
Jes. 59, 17. וילבש צדקה כשרין
Jes. 59, 17. וילבש בגדי נקם תלבשת
3 *impf. c. s.:* וַיִּלְבָּשֵׁנִי
Job. 29, 14. וילבשני כמעיל
3 *impf. c. suff.:* יְלַבְּשֵׁם
שבעת ימים ילבשם הכהן Ex. 29, 30.
3 *impf fem.:* וַתִּלְבַּשׁ
Gn. 38, 19. ותלבש בגדי אלמנותה
Esth. 5, 1. ותלבש אסתר מלכות
2 *impf. pl.:* תִּלְבָּשׁוּ *p.*
Ez. 34, 3. ואת־הצמר תלבשו
3 *impf. pl.:* יִלְבְּשׁוּ
2 Chr. 6, 41. ילבשו תשדפה
Job. 8, 22. שנאיך ילבשו־בשת
Ps. 35, 26. ילבשו־בשת וכלמה
Ps. 109, 29. ילבשו שוטני כלמה
Ps. 132, 9. כהניך ילבשו־צדק
Ez. 42, 14. *K'tib.* ילבשו בגדים
Zach. 13, 4. ולא ילבשו אדרת שער
3 *impf. pl.:* יִלְבָּשׁוּ *p.*
Ez. 26, 16. חרדות ׀ ילבשו
Ez. 44, 17. בגדי פשתים ילבשו
3 *impf. pl.:* וַיִּלְבָּשׁוּ
Jon. 3, 5. וילבשו שקים
3 *impf. f. pl.:* תִּלְבַּשְׁנָה
2 S. 13, 18. כן תלבשנה בנות־המלך
Pu-al: לְבֻשׁ
part. pl.: מְלֻבָּשִׁים *masc.*
מלבשים בגדים בגרן 1 Rg. 22, 10.
ולאחיהם מלבשים בוץ 2 Chr. 5, 12.
מלבשים בגדים ויושבים 2 Chr. 18, 9.
ויעמידו הכהנים מלבשים Esr. 3, 10.
Hof-al: הָלְבִּישׁ
3 *perf. c. s.:* הָלְבִּישַׁנִי
כי הלבישני בגדי־ישע Jes. 61, 10.
3 *perf. fem.:* הָלְבִּישָׁה
הלבישה על־ידיו Gn. 27, 17.
2 *prf. masc.:* וְהָלְבַּשְׁתָּ
והלבשת אתם את־אהרן Ex. 28, 41.
והלבשת את־אהרן Ex. 29, 5.
והלבשת את־אהרן Ex. 40, 13.
והלבשת אתם כתנת Ex. 40, 14.
2 *prf. f. c. s.:* וְהָלְבַּשְׁתָּם
והלבשתם כתנת Ex 29, 8.
והלבשתם את־אלעזר Nu. 20, 26.
1 *perf. c. s.:* וְהָלְבַּשְׁתִּיו
והלבשתיו כתנתך Jes. 22, 21.
3 *perf. pl.:* הָלְבִּישׁוּ
הלבישו מן־השלל 2 Chr. 28, 15.
3 *perf. pl.:* וְהָלְבִּשׁוּ
והלבשו את־האיש Esth. 6, 9.
part. c. s.: הַמַּלְבִּשְׁכֶם
המלבשכם שני עם־עדנים 2 S. 1, 24.
inf. abs.: וְהַלְבֵּשׁ
והלבש אתך מחלצות Zach. 3, 4.
inf. constr.: לְהַלְבִּישׁ
להלביש את־מרדכי Esth. 4, 4.
1 *imperf.:* אַלְבִּישׁ
וכהניה אלביש ישע Ps. 132, 16.
אוריבו אלביש בשת Ps. 132, 18.
אלביש שמים קדרות Jes. 50, 3.
1 *impf. c. s.:* וַאֲלַבְּשֵׁהּ
ואלבשך רקמה Ez. 16, 10.
2 *impf. c. hint.:* הַתַּלְבִּישׁ
החלביש צוארו רעמה Job. 39, 19.
2 *impf. c. s.:* תַּלְבִּישֵׁנִי
עור ובשר תלבישני Job. 10, 11.
3 *impf. ap.:* וַיִּלְבַּשׁ
וילבש אתו בגדי־שש Gn. 41, 42.
וילבש אתו את־המעיל Lev. 8, 7.
וילבש אתם את־אלעזר Nu. 20, 28.
וילבש שאול את־דוד 1 Sam. 17, 38.
וילבש אותו שריון 1 Sam. 17, 38.
וילבש את־מרדכי Esth. 6, 11.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּלְבְּשֵׁם
כתנות עור וילבשם Gn. 3, 21.
וילבשם כתנת Lev. 8, 13.
3 *impf. fem.:* תַּלְבִּישׁ
וקרעים תלביש נומה Prv. 23, 21.
3 *impf. fem.:* וַתַּלְבֵּשׁ
ותלבש את־יעקב Gn. 27, 15.
3 *impf. c. s.:* וַיַּלְבְּשֵׁהוּ
וילבשהו בגדים Zach. 3, 5.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּלְבִּשׁוּם
וילבשום וינעלום 2 Chr. 28, 15.

לְבֻשׁ

ג׳ן, וסמוכן מעטפס ונגד [קלייד], ונקמר מלנוס נכללן, ומ מלנוס יקר ונגד כנוד, מזכיון על קיס וכדומס, ומקוקרס כו סקנס, לנוס הנעל והדקיו. ודע שמלנוס הזס כמזקלו מופנס. נקלנוס הפעל וסזס רב מנין, והזס נסמלק ג"כ על מעטפת הזכלת, כמו סזדרס על שנלת והלנוס שלס [ריס עוקלין], ועוד זס הזס תִּתְלַבָּשִׁת.

n. m., indumentum, vestimentum, de amictu splendido, de lorica Behemoti, trop. de uxore, quae est mariti tanquam vestis et ornamentum (arab. *t'aub-on*, vestis; *tavaba*, induere, trop. mulierem h. e. concumbere). LXX.

Digitized by Google

ἔνδυμα, ἔνδυσις (ἐνδύειν), ἀμφίασις, ἱμάτιον, ἱματισμός, περιβόλαιον (περιβάλλειν), στολή (στολίζειν), ἐνθύμημα; βλῆ לְבוּשׁ, γυμνός, ἀδίκως.

לְבוּשׁ

הוצא לבוש לכל עבדי 2 Rg. 10, 22.
לבוש מלכות Esth. 6, 8.
ערום וליט מבלי לבוש Job. 24, 7.
ערום הלכו בלי לבוש Job. 24, 10.
אראה אובד מבלי לבוש Job. 31, 19.
ויתיצבו כמו לבוש Job. 38, 14.

constr.: לְבֻשׁ

לבש הרגים Jes. 14, 19.

הַלְבּוּשׁ

ונתון הלבוש והסוס Esth. 6, 9.
קח את־הלבוש Esth. 6, 10.
ויקח המן את־הלבוש Esth. 6, 11.

בִּלְבוּשׁ

בלבוש שק Esth. 4, 2.
בלבוש מלכות Esth. 8, 15.

כַּלְבוּשׁ

כלבוש תחליפם ויחלפו Ps. 102, 27.
תהום כלבוש כסיתו Ps. 104, 6.

cum suff.: לְבוּשִׁי

ברב־כח יתחפש לבושי Job. 30, 18.
ועל־לבושי יפילו גורל Ps. 22, 19.
בחלותם לבושי שק Ps. 35, 13.
ואחנה לבושי שק Ps. 69, 12.

cum suff.: לְבוּשֵׁךְ *p.*

כבשים ללבושך Prv. 27, 26.
מדוע אדם ללבושך Jes. 63, 2.

cum suff.: לְבֻשְׁךָ

כבס ביין לבשו Gn. 49, 11.
חגור מדו לבשו 2 Sam. 20, 8.
בשומי ענן לבשו Job. 38, 9.

cum suff.: לְבוּשׁוֹ

מי־גלה פני לבושו Job. 41, 5.
וכסה חמס על־לבושו Mal. 2, 16.

cum suff.: בִּלְבוּשׁוֹ

זה הדור בלבושו Jes. 63, 1.

cum suff.: לְבוּשָׁהּ

ממשבצות זהב לבושה Ps. 45, 14.
שש וארגמן לבושה Prv. 31, 22.
עז־והדר לבושה Prv. 31 25.

cum suff.: לְבוּשָׁן

עדי זהב על לבושכן 2 Sam. 1, 24.

cum suff.: לְבוּשָׁם

תכלת וארגמן לבושם Jer. 10, 9.

cum suff.: לְבֻשֵׁי

לבשי תכלת Ez. 23, 6.
לבשי מכלול Ez. 23, 12.

cum suff.: בִּלְבֻשֵׁיהֶם

יגעו בלבשיהם Thr. 4, 14.

מַלְבּוּשׁ

ז׳ כמו לבוש, נלי ספרם מלכוון, ומלוקוח נקמוכנו, כדרך כל סופף, וכן מכעול מלוקוח מן נעל.

n. m., sicut לְבוּשׁ, cujus forma secundaria est, sicut מַנְעָל, factum ex נָעַל. LXX. περιβόλαιον, ἱματισμός, ἔνδυμα, στολισμός (στολητής), χρυσίον.

וכחמר יכין מלבוש Job. 27, 16.
מלבוש נכרי Zeph. 1, 8.

הַמַּלְבּוּשׁ

ויצא כהם המלבוש 2 Rg. 10, 22.

cum suff.: הַמַּלְבּוּשָׁךְ

ומלבושך ששי ומשי Ez. 16, 13.

pl. c. suff.: מַלְבֻשָׁי

וכל־מלבושי אגאלתי Jes. 63, 3.

pl. c. suff.: וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם

ומלבשיהם ומשקיו 1 Reg. 10, 5.
ומלבושיהם ומשקיו 2 Chr. 9, 4.
ומלבושיהם ועליתו 2 Chr. 9, 4.

תִּלְבֹּשֶׁת

ז׳ [ע׳ת תַּלְבֻּשֶׁת ע׳פ, תִּגְבֹּרֶת נצפס נכנית], וסמוכן כמו לנוע, וספמוכס מלוקוח.

n. f. (ad *s. f.* תַּגְבֻּרֶת *n. pr.*, תִּגְבֹּרֶת *n. rabin.*), sicut לְבוּשׁ, cujus recentior est forma. LXX. περιβόλαιον.

בגדי נקם תלבשת Jes. 59, 17.

לְבֻשׁ

נלקוי כמו נעכי, נלי ספרם מכוונם, וכנוסף חַלְבִּישׁ, נמר אַלְבֻּשׁ.

v. aram., hebr. לָבַשׁ, sine significationis discrimine. Af. חַלְבִּישׁ = אַלְבֵּשׁ. LXX. ἐνδύεσθαι, ἐνδύειν.

2 imperf.: תִּלְבַּשׁ

ארגונא תלבש Dan. 5, 16.

3 imperf.: יִלְבַּשׁ

ארגונא ילבש Dan. 5, 7.

Af-el: וַהַלְבִּישׁוּ

3 perf. pl.: וְהַלְבִּישׁוּ

והלבישו דניאל ארגונא Dan. 5, 29.

לְבוּשׁ

ז׳ נלקוי כמו נעכי.

n. m. aram. hebraico aequale. LXX. ἔνδυμα.

cum suff.: לְבוּשֵׁהּ

לבושה ו כתלג חור Dan. 7, 9.

pl. c. suff.: וּלְבוּשֵׁידוֹן

וכרבלתחון ולבושיהון Dan. 3, 21.

לֵג

v. s. r. לוּג *p.* 591.

לָהַב

פעל ל׳ע נעכי, וספעלות כמו לַהַב נעכי, כניקס וספנולות ולנוי, נסיכס ונכסוך [לייכעמן, פַּלַצְמעמן], וקין ספעל לָהַב, לֶב, ונמנק נספעל לְבֵבָה נעיל ונ״ע, וכן נספעל לְבָבָן, וגס קמנק ג׳כ סגווי נצעקי ערכ. נצפס רנכית הכוסף הַלְהִיב, לוסר גכס להכס, או יִתְלַהֵב הספעולי, לכן נקלגוס הכוסף שַׁלְהֶבֶת, נקוק׳ קמור נרוכי, רכ הלכן. ודע קוכל שספעל זַלַּעֲפָה כל׳ נצכוי קנק מן שַׁלְהֶבֶת, וסס זַלַּעֲפָה כמו שַׁלְהֶבֶת, ול׳כ סצרם לָהַב וזוק.

v. inus., arab. *lahiba*, lucere, flammare, flammeum, flammatum, flammiferum esse. Radix est לֶב (unde et לְבֵבָה, לְבֵבָן, q. v. s.), injecto *He*, quod deinde *mobile* evasit לָהַב, לְהַב. Rabin. hoc a verbo *Hi.* חִלְהִיב, inflammare, incendere, trop. excitare, lacessere; *Nitpa.* נִתְלַהֵב, inflammatum esse. Targ. *Af.*, mutato gutturali in sibilum, שַׁלְהֵב, cui tenui discrimine par est v. זַלַּעֲפָה (a לְעֲפָה = לָהַב), unde זַלַּעֲפָה = שַׁלְהֶבֶת.

לַהַב

ז׳ וסיכוי לְהָבִים, וספקר לנס וקף ולסע [פַלַצְמעמן], וכקל על לסע ועלוות סקכ וסקכי, ערוסס לנסנ נספלסע, וכן נקק, לסנס, לנס, לסע נספקל.

n. m. (pl. לְהָבִים, quod Trg. vertit שַׁלְהוֹבִין), flamma, sicut לֵהָב, trop. de fulgente ensis lanceaeve lamina seu acie (syn. בָּרָק, לַהֶבֶת, לַהַט), ipsoque de ense splendore flammae simili. LXX. φλόξ, στίλβειν; לַהַב חֶרֶב וְבִידוֹן, μάχαιρα.

להב חנית וכידון Job. 39, 23.
כקול להב אש Joel 2, 5.

וְלַהַב

ולהב מפיו יצא Job. 41, 13.
ולהב אש אוכלה Jes. 29, 6. 30, 30.
ולהב חרב Nah. 3, 3.

הַלַּהַב

ויבא גם־הנצב אחר הלהב Jud. 3, 22.
ויסגר החלב בעד הלהב Jud. 3, 22.
ויהי בעלות הלהב Jud. 13, 20.

כְּלַהַב

מלאך־יי בלהב המזבח Jud. 13, 20.

pl.: לְהָבִים

פני להבים פניהם Jes. 13, 8.

pl. constr.: לַהֲבֵי

וגערתו בלחבי־אש Jes. 66, 15.

לַהֲבָה

ז׳כ ולפעמים לַהֲבָה, וסקנון לַהֲבוֹת, וספעם לַהֲבוֹת, וספקנון כמו לפנ סוכני, וגס כפנקל נלפנע קנין.

n. f. (aliquoties לַהֲבָת, pl. לַהֲבוֹת, c. לַהֲבוֹת), sicut לַהַב, de flamma et de gladii lamina flammea s. flammae instar micante. LXX. φλόξ, πῦρ, καταφλέγειν, καίειν; לַהֲבַת שַׁלְהֶבֶת, λόγχη; לַהֲבַת חֶרֶב φλὸξ ἐξαφθεῖσα.

להבת מקרית סיחן Num. 21, 28.
להבה תלהם רשעים Ps. 106, 18.
אש להבה לילה Jes. 4, 5.
וחשש להבה Jes. 5, 24.
מיד להבה Jes. 47, 14.
כאש להבה אכלה סביב Thr. 2, 3.
תלהט להבה Joel 2, 3.
וביח יוסף להבה Obad. 1, 18.

al. for.: לַהֲבָת

לא־תכבה להבת Ez. 21, 3.

וְלַהֲבָה

ולהבה לא תבערבך Jes. 43, 2.
ולהבה מבין סיחן Jer. 48, 45.
ולהבה לחטה Joel 1, 19.

לְלַהֲבָה

וקדושו ללהבה Jes. 10, 17.

וּבְלַהֲבָה

בחרב ובלהבה Dan. 11, 33.

וְכַלַּהֲבָה

וכלהבה תלהם הרים Ps. 83, 15.

al. for.: וְלַהֶבֶת

ולהבת חניתו שש־מאות 1 S. 17, 7.

pl.: לְהָבוֹת

אש להבות בארצם Ps. 105, 32.

pl. constr.: לַהֲבוֹת

חצב להבות אש Ps. 29, 7.

שַׁלְהֶבֶת

ז׳כ וסיכוון כמו להנס, וכגור מן שַׁלְהֵב הקרמי, כי מן נקרמי סכוסף נהזרק, ד׳ל סַנְוֵר, סַקְבֵּל, סַרְהֵב, סַרְעֵל, סַרְבֵּק, שַׁשְׁבֵּז, שַׁשְׁבֵּד, שַׁבְּרֵר, שַׁלְהֵב, כלפר תקלס נספרי ענכס זפתי לכס דף קע״ג, וסתמונס לפ׳ קרמים ועתיקה, וגס ומק כוונת סרמ׳נע נציל סציים.

n. f. priscum et aramaizans, flamma, a conj. aram. שַׁלְהֵב, siquidem sola aramaica lingua litera *Sin* ad Afel formandum adhibet, ut exempla supra proposita luculente ostendunt. LXX. φλόξ, ἄνεμος (*Samum*).

לחבת שלחבת Ez. 21, 3.
יונקתו תיבש שלחבת Job. 15, 30.

שַׁלְהֲבֵתְיָה

ת׳כ כנ׳ל מן סוכני שַׁלְהֶבֶת, וסרלוי שַׁלְהֲבֵתְיָה, וכזפנס לספל, ודפס כני־ספר זפ״ת מלס קפס נלי מפקוק ס׳, סכוונס לפס זפתכנו, וכפנן לפ׳ מל אֵשׁ זס נקני, וסרלון קס מפלפקק ומפלפנס. ולפנע סרמ׳נע זפי מלוס. נדופס מל כסרי מל נספל.

adj. f. (a *m.* שַׁלְהֶבֶת, pro שַׁלְהֲבֵתְיָה, ad sonum emolliendum), flammans, flagrans, c. אֵשׁ *n. f.* de igne *flammigante* (lodernd Feuer). Sic *Bene-Aser*, qui *Salhebetia* uno vocabulo legunt, ejecto *Mapik.* Alii, in his *Lutherus* (qui vertit: eine Flamme des Herrn), vocabulum bipartiendum putant, uti et מַאֲסֵלֵת. LXX. φλόγες αὐτῆς (ita ut יָהּ sit suffixum). Hieron. non melius: *lampades ignis atque flammarum.*

רשפי אש שלחבתיה Cant. 8, 6.

לָהַג

פעל נוזל, ול״ע כ״פ נגוו, וסמוכן עכין קנוב ולמוד נכקון וספמל [מ׳כמעז, נעלמן, מעודיכן], וכן לַהֲגֵי נעכי, ופ״כ סמפנוס לְהַג [הל׳ מקנב-מוצ ומעמי״], ודופס לו נציקו הַג, הֲגֵה לעיל נל״פ. ופנל לקוק כנרם דע, שרכים מכעלי פ״ם מקוסם נסקם לכ פ״ו, וסקוכנס מעוכסמ כיוני [*â=Fa*], ומוכקפ נמנע סקוקיוק, וכן סנרם הַג, הֲגֵה, לְהַג, [*ây=Fay*], וכן נמפמ כנרם כמכוון נמנפי מרכ, ד״ם נסוזו ודומי ונפרסי [s. *wa'c* L. *voc-are*, p. *wakh-ten*], ומוד סמפנוס על ו׳ קנל צָוַח. וכן הָגָה, לשון פנרמס וסנרס, כמפנוס יָגָה [יָגָה], וכן נסוזו [s. *wic'*] ונמפק מרכ, ומניסס לפמ נקמקפ הלשון, ומס סנזוד ג״כ לפנל לְהַג, רַלַּהּ וכדומה.

vrb. intr. inus. compos., vocare, loqui, et, quia cogitatio sermo internus est, attente cogitare, meditari, commentari (tichten, reden, studiren), arab. *lahig'a*; coaluit autem ex praepositione *la* et radice הַג, unde et v. חָגָה q. v. s. Scito vero, verborum ה׳ originem crebro inveniri, si ea cum vv. י׳ contuleris; *He* enim et *Vav* sibimet consimilia sunt, uti in Graeca lingua *spiritus* et *digamma*, quod dicitur, *aeolicum*. Quare radix הַג (*ây*) par est radici וַג (*Fay*), quae forma per linguas indogermanicas percrebuit, sanscr. *wac'*, pers. *wakh-ten*, lat. *voc-are*, atque etiam in v. hebr. צָוַח, vi *vociferandi*, occurrit. Bene discernendum est v. חָגָה, vi separandi vel removendi, quod respondet sanscritico *wic'* (= וֻגָה), cujus radicales vocali alia copulantur. Cf. et vv. רָלַהּ, תָּלַהּ, quae earundem literarum, cum praepositionales sunt, vicissitudinem ostendunt.

לַהַג

ז׳ וסמוכן למוד ונעוי וסקצב [מ׳כמעז, נעלמן], וספל״ק נס׳ הסרמ׳ס

פתר לעוד מעין הנכה, וידוע מפורש.

n. m., locutio, meditatio, studium attentum (Luth. viel Predigen). *Dav. Qimchi* de discendo sine intelligentia explicat. LXX. *μελέτη.*

וְלַהַג

Eccl. 12, 12. ולהג הרבה יגעת בשר

לָהַד

ע"נ ופשוטן כמו לָאָה לעיל, לומר נמיקה ועריגה [לעצמן], והקלר העתיד תֵּלַהּ כמו תַּבֵּהּ מן בָּהָה, לולם המעלות לַהּ [*lah*], ודומה לו מזרח נשפתי ערב. ונקלה שמנוע סת', או הס' מן גלוי סקנועה, ומכין נוסף כפל הזרע לַהַלְהַבָּה, נהמעפעל תִּתְלַהְלַבָּה [וכן כל נזעני בָּאָה, בָּהָה המעלות בָּהּ [*kah*], לכן קנור הפעיל תַּבֵּהּ]. ופקרונו של כמעלפלה, לפ' מעדים פיומי כתיב נלפה, המרקה עניו כמלו לפ ידע מה לעזות, ומרל"ג פרש כמשמעה, וגם זה מעלות שמרכנו. ולפ ידעתי מי מכניע המקרובים להמיר זרע לָהַהּ על מעלפלה, וזרע לָהַהּ על תַּלַהּ, כי מפקר שהמעלות מידועה לַהּ זוס לשיפס, ובמת מרלמנים מזנוס כמיקים מעקור מקד, לפ"ע שיתיקנו על מעלפלה המכוון של שָׁלַח, ענין גניעה. פזר תלה עי' מקת תפל.

vrb. intr., sicut לָאָה, languere, hiare (lechen, lechzen), *tabescere aut defatigari*, uti *Luth.* explicat ad Gen. 47, 13. Radix est *lah*, לַהּ (unde *impf.* תֵּלַהּ), quemadmodum vv. נָאָה radix est *kah*, בָּהּ (unde impf. תַּבֵּהּ), quae radices, primum una ex litera unaque subjecta vocali constantes, deinceps ad vocalem illam evidentius indicandam varie aucta sunt. Eodem de verbo factum est, radice duplicata, לַהְלַהּ, *Hitpa.* הִתְלַהְלַהּ, unde part. מִתְלַהְלַהּ, quod *Saadja Fiumi* explicat: vir lassus et defessus, qui se gerit, tanquam, quid faciat, ignoret. *Ibn-Ezra:* vir languidus h. e. stolidus, bardus. Alii de mente capto sive vesano intelligunt, ita ut radix *lah* verbo סָלָה (h. e. errare) respondeat, *si* praepositionem *sa* detraxeris. Et revera syriace *et-lahlah* vi *obstupescendi* seu *horrendi* dicitur. Gr. Venet. ἐξεστώς. Aq. *κακοηθιζόμενοι.* Symm. *πειρώμενοι* (*tentati*, sc. *a diabolo*). LXX. mire: (*ὥσπερ*) *οἱ ἰώμενοι* (*προβάλλουσι*). Hieron. (*sicut*) *noxius* (*est qui mittit sagittas*). Lutherus audacter: (Wie einer) heimlich (mit Geschoss und Pfeilen schiesst). Ego non video, quid neotericos perduxerit, ut participii מִתְלַהְלַהּ radicem לָהַהּ et imperfecti תֵּלַהּ radicem לָהַהּ dicerent, cum utriusque radix sit לַהּ, id quod veteres bene senserunt.

3 impf. f. ap.: וַתֵּלַהּ

Gn. 47, 13. ותלה ארץ מצרים

Hitpa-el: הִתְלַהְלַהּ

part.: כְּמִתְלַהְלֵהִי

Prv. 26, 18. כמתלהלה הירה זקים

לָהָה

v. s. r. לָהַהּ *supra.*

לָהַט

פעל נודד, והמונן נעלמות כמו לָהַב, נריקה והקנוטות ונסירס [זיממעכן], ומוס להיכה וקליקה [פַּלְפַּמְמָעֶן], ויקין הזרע לָהַט, ונמצ"ל נסמעל סָלַל, ענין לסיכה ונכונן, נסמקל על להיכת פניס ונמקה, ונקמרי מיקידה ולסיכה נכלל, ונמלק הזרע נ"ל נסמתי ערב, ד"ע נסמס הכלים ונרמיכה [*s. hlâd* ger. *glad, klat*], מעכין להלק פניס. הניכוני לְהַטִּים ככוי לשוקים, כעדות סוף הפסוק. הָכְנַד לְהַט יוקַ.

v. intr., sicut לָהַב, splendere, micare, deinde flammare, flagrare. Radix est לָהַט, quam repraesentat etiam *v. compos.* סָלַל (*aram.* gener. vi flagrandi, *hebr.* spec. et trop. de faciei prae gaudio splendore), sanscr. *hlâd*, germ. *glad, klat*. Part. pl. לְהַטִּים, homines flammiferi, furore et odio incensi. Symm. *φλέγοντες. A. λαῦροι* (= *λάβροι*). *Th. ἀναλίσκοντες. Pi.* incendere, inflammare, excandefacere. LXX. *prt. sing. φλόξ, pl. τεταραγμένος; Pi. φλέγειν, καταφλέγειν, φλογίζειν, συμφλέγειν, καταxαίειν, ἀνάπτειν.*

part.: לָהָם *sg.*

Ps. 104, 4. משרתיו אש להט

part. pl.: לַהֲטִים

Ps. 57, 5. אשכבה להטים

Pi-el: לִהַט

3 *perf.:* וְלִהַט

Mal. 3, 19. ולהט אתם היום הבא

3 *perf. fem.:* לָהֲטָה

Joel 1, 19. להטה כל־עצי השדה

3 *impf. fem.:* תְּלַהֵט

Dt. 32, 22. ותלהט מוסדי הרים

3 *impf. fem.:* וְתַלְהֵט

Ps. 97, 3. ותלהט סביב צריו

3 *impf. fem.:* וַתְּלַהֲטֵהוּ

Jes. 42, 25. ותלהטהו מסביב לָהַט

ע"ו והמונן לסב [פַּלְפַּמְמָעֶן], נסמקל ג"כ כמו לסב על נרק קלב ויקיח [קליכנע]. ענין לְהָטִים, כמר לָהָטִים, עי' מקת לוּט.

n. m., flamma, de ense Cherubis introitum paradisi custodiente, qui, uti explicat Megalander ad Genes. 3., non erat ferreus, sed flammeus sive fulmineus. De forma לְהָטִים = לָהָטִים vide s. v. לוּט. LXX. *φλογίνη* (*ῥομφαία*).

Gn. 3, 24. לחט החרב המתהפכת

לְהָטִים

v. s. r. לוּט *p.* 565.

לָהָם

ע"נ, והסקרון לל"ק כמו לַהֲמֵם נלעון יזמעקל, לומר ליעס ונליעס סוכל נקום כפס, ול"ל כמעע כדומס על לָהָם לקמן, ענין ליעסוכלה, ומוס הסמעפל חִתְלַהֲמֵם הפעולי, נסכל נקום כפס, והניכוני מִתְלַהֲמִים מוסב על דברי נרגן, לומר דנרים מתלהמים, הנסכלים נקות כפס [נעקקערדינגע]. לדעת רד"ק ענין הפעל הי"ות קלק ורק, והרלון דנרי נרגן מקליקים, ולדעת הרל"נע הי"ות מוסקר ונקנק, ולדעת המקרגם ענין נעים, כי הענקיקו נפעל כהן, ומכוסס כ"ל כוונת רז"י שהפעל רק סרוס מן חָלַם, ודנרים מתלהמים כמו דנרים מתלמים, לומר שהס כפעשים וכקלים, וכהן לסוף הפסוק. וסודה גם סרל"נע לוס מצלי כ"ו כ"נ, ומניח רלים שלשון הכילות ודגש נקבל הכלף והלוס.

v. intr., quocum nonnulli comparant arab. *lahima* h. e. avide devorare, celeriter inglutire, unde *lahi-mon*, homo ciborum delicatorum avidus, helluo, ganeo, gurges, *cupes* apud Plautum; cognatum est igitur v. לָהַם, vi deglutiendi seu comedendi. *Hitpa.* part. pl. מִתְלַהֲמִים, res, quas quis avide helluatur, devorat, obligurit, *cupedia, escae molliculae, cibi delicatiores*, ut phrasibus utar Plautinis. *Qimchi* verbum *laham* explicat: laevem, politum, blandum esse, unde prt. hitpa. epitheton verborum adulatoris, susurronis, calumniatoris (נִרְגָּן). *Ibn-Ezra:* absconditus, occultus, tectus, *clandestinus*. Praeplacet sententia Trecassini Salomonis, qui לָהַם ex חָלַם per metathesin ortum ratus, *mitlahamim* de verbis calumniatoris instar mallei clanculum verberantibus exponit, quae est et *Ibn-Ezrae* sententia ad *Misle* 26, 22. Sic et Lutherus vertit, semel: bringen Zank, semel: sind wie Schläge. A. *λόγοι τονθρυστοῦ γοητικοί.* Sym. *λόγοι γογγυστοῦ ἐν παρέργῳ.* Th. *λόγοι ἐνθυμίου ὡς ἐξαπλούμενοι* (Hier. *quasi simplicia*). LXX. *λόγοι χειρώπων μαλακοί.*

Hitpa-el: הִתְלַהֲמֵם

part. pl.: כְּמִתְלַהֲמִים

Prv. 18, 8. דברי נרגן כמתלהמים 26, 22.

לְהָקוֹת

v. s. r. קָהַל *p.*

לוּג

לומר לָג, פעל כודד ול"ע, וסמלנה קיצור וקניכה [סמָלְנען, מיעפען], ומוס לָג ע"מ קל, זס לדבר סמקוער, ונקרנוס לוג מעלמו, ונקרמי מוס לָגִין [מן לָג נסופי יי"ן, ע"מ סָדִין נאר סַהֲרִין, סַבִּין, בּוּצִין מן בָּץ, סָהּ], כלי מקוער כדין סף וגרעל וקעזס [עי' קכוי מכיכים ע"ו, קע"ן], וכזרע כאכוון ג"כ נזמפתי ערב, ל"מ נזמפת יון וכוומי *λάκκ-ος; λαγ-ών; λαχ-αίνω; λέκ-ος*] lat. *lac*-us; *lac*-una; *lag*-ena; [*lic*, in ob-*liquus*. נגרמני Loch; Lach-e].

h. e. לָג *v. trans. inus.*, cavare, excavare (höhlen, tiefen), gr. *λαx-εῖν, λαx-ίζειν, λαχ-αίνειν*, lat. *lac, lag, lic*, in nmm. supra enumeratis, germ. *lach, loch*, in nmm. Lache, Loch.

לֹג

ע"ו, והסקרון זס מלה, ע"ס קעוור וקניכה [נעקקען, זיממעל], מכוכך לפידיס נלק, וכן זס קל נתמנוע, וכן לַגְּתָא נסוכמי מזרע לָג, וכן לָגִין נלכמי, לָקוֹן נגרמק, או לָקֵן נתכנוס סוס.

n. m. (ad s. f. קָל a v. קָל, *cal*-are), vas excavatum, profundum, gr. *λάκκος, λαγών, λάγηνος, λάγυνος*, lat. *lacus, lacuna, lagena, lagoena*, aram. לָגִין (a לָג, addita terminatione *in*, uti in nmm. בּוּצִין, a סַד, סַדִּין, סַהֲרִין = סָדִין, בָּץ, סָהּ), gemar. לְקוֹן, targ. לָקֵן, syr. לָגְיָא. Deinde nomen mensurae liquidorum, arab. *loggat-on*, secundum Qimchium pars vicesima quarta *sati*, sex ova capiens. LXX. *κοτύλη* (Pollux: *τὸ τρίτον τοῦ χοίνικος*).

Lev. 14, 12. 24. וראת־לג השמן

וְלֹג

Lev. 14, 10. ולג אחד שמן

Lev. 14, 21. למנחה ולג שמן

מִלֹּג

Lev. 14, 15. ולקח הכהן מלג השמן

לוּד

ע"ע לקומס, ונפעל זס לע' כנויס זוכים, לין זיהים קכן הזרע: ק' לפס קומס היולקת מכני סס, והיל הנקלקס נ"כ נפס הוס נזקר לעזוכ [לִידִיעַר], וכן ע' יוסף הכהן נקדמוניות, וק"כ קומס קפ"ית. כ' ככוי לפס קומס קפריקית, ומפנס כקמר זסיל נס מלרים [רקנ"ת ', י"נ], וקכיה נקנרת פוע או פול, מוזכי קנת הפס [יזעי' ס"ו י"ט], ופוע עס קפריקי, והס נקיל נור, וככוי וס הפס הקנר מן לָוִד, זסוק זס ל'יכ"ל, וכן לַבְּדְקוֹס נמזכס יפורס קמרק לוכל נגמרל, ונמר לַבְּדְקוֹס, לפעמים לַוְּדְקוֹס, והלכוי לַבְּדְקִין או לַוְּדְקִין, וק"כ לוד כלזיוכו קומס קפריקית הוק קנק לוב. וככל הכיל רלים לקליק מוכיעלפיכן נפס הוס הקכס רקומכמילפר נקדמוכיות שלו [ק"נ קף זס"כ], כי ילוע זס נהר נפס לוָד נמקוו עיכגיעלפיכן [עי' פליכי ס' כ'], וגס זס קנת לנדי"ל, ומקוו קנת קדפת נקנ"ל קלק לקן לנדי"ל כ"י קלס.

n. pr. populi, significatu pro radicis diversitate duplex: 1) gens semitica et asiatica, Lydi, *Jos.* Arch. I, 6, §. 4. 2) gens Africae, ex Aegypto oriunda (Gen. 1, 13.), quae una cum פּוּט s. פֻּל, populo Africae, tanquam sagittarum jaciendarum perita commemoratur (Jes. 66, 19.). Lud autem, quod correptum est ex *Levad*, Lybiae vel partis Lybiae nomen est. Sic לַבְדְקוֹס (quod interdum scribitur לַוְדְקִין, pl. לַוְדְקִין, לַבְדְקִין) in Gemara explicatur: חֲמָרָא לוּבָא asinus Lybius. Etiam nunc in Mauritania amnis est, qui לַוְדְ vocatur, in finibus Tingitaniae (Plin. V, 2.), et urbs לַבְדִּיָא. Denique territorium Carthaginis (מַרְתָּא חַרְתָּא) antiquitus לַבְדִּיָא vocitari solitam est.

n. g. לוּד

Gn. 10, 22. וארפכשד ולוד וארם

1 Chr. 1, 17. וארפכשד ולוד וארם

Jes. 66, 19. פול ולוד משכי קשת

Ez. 27, 10. ולוד ופוט היו בחילך

Ez. 30, 5. כוש ופוט ולוד

n. g. pl.: לוּדִים

Gn. 10, 13. ומצרים ילד את־לודים

לוּד

ד"ז

פעל כולד נקמנותו, וסמונן: ק' סדנק וקטו [סאכנען], ומוס סתלכטוק כאיס ע"י לויס והלון עמו [בא-גלייטען], וום סול סזכרש. וסקקוס קסק ק"לף וקטוק מרציו, ובקבנוס סטעל בימכוון וס לרוב, וסנוסף אלוי ופ"ע לולד, עכין סדנק וסתקנכוט [עי' עוד לויס לקמן], ובנמרק מוס לוידה או הלוידה [נויר סטפעיל], וכן לוידי נדקדוק [עס לווי] וכדומס, וסעקר דנקוט. סטעל עס סעקר. כ' סליכס נסתקנכוט וקבוור עס קיס [מיט יסמאכטעס קיינע סאכיכדוכע קיינבע-סען], וועלך לקיסת סלוסק [לייסען], וכן נכוסי כאסר לבון קבור וקנכוד סלוס, ובמכוון סוס סכוסף יוכל, ועוד בימכוון סב' סקוס להתגדל. ודע שמסנבוכות עוד כבר סמונן של גדול ובכיכה, ד"מ וכ', וום מסתמנות של קטוו. עי' ס' יריעות שלמה ק"נ דף ו' פניס נ'.

v. intr., 1) adhaerescere, adhaerere, trop. assectari, comitari, prosequi aliquem, tanquam *προσαλείφεσθαί τινι* (unde rab. חַלְוֵיהּ, לְוַוי, comitatus), targ. אִלֵּוי (semel לְוַלֵּוי), pro hebraico שְׁתַּת Gen. 12, 20. 18, 16. *Ni.* se applicare alicui. De nativa verbi significatione ejusque cognatis et propinquis v. אֲדַלָּה. 2) translatione vel, uti videtur, origine alia, stipulationem, pactum, conventum facere cum aliquo, mutuum sumere, mutuari, aes alienum suscipere, contrahere, aere alieno *se obstringere*, *obstrictum*, *nexum* esse alicui. Hinc *Hi.* mutuum dare, commodare, foenerare. Fortasse v. לָוָה 2. primum vi nectendi, plectendi, obstringendi dicebatur, id quod ex derivatis luculente apparet. Probe vero inter duo verba לָוָה vi atque origine discrepantia discernendum est. LXX. *συμπορεύεσθαι*, *δανείζεσθαι*; *Ni.* *προσκεῖσθαι*, *συμπαραγίνεσθαι*, *προσθῆναι*, *καταφεύγειν*; c. אֶל, *εἶναι πρός*; *Hi.* *δανείζειν*, *ἐκδανείζειν*, *κιχρᾶν*; אִישׁ מַלְוֶה, *δεσπότης ἴδιος*.

1 *perf.*: לָוִינוּ
Neh. 5, 4. גויט כסף למדת חמלך

part.: לֹוֶה
Ps. 37, 21. לוה רשע ולא ישלם
Prv. 22, 7. ועבד לוה

part.: כַּלֹּוֶה כמלוה כלוה
Jes. 24, 2.

2 *imperf.*: תִּלְוֶה
Dt. 28, 12. ואתה לא תלוה

3 *impf. c. suff.*: יִלְוֶנּוּ
Eccl. 8, 15. והוא ילוה בעמלו

Nif-al: נִלְוָה 3 *perf.*
Ps. 83, 9. גם־אשור נלוה עמם

3 *perf.*: וְנִלְוָה
Jes. 14, 1. ונלוה הגר עליהם

3 *perf.*: הַנִּלְוָה
Jes. 56, 3. הנלוה אל־יי לאמר

3 *perf. pl.*: וְנִלְווּ
Num. 18, 4. ונלוו עליך
Jer. 50, 5. באו ונלוו אל־יי
Dan. 11, 34. ונלוו עליהם רבים
Zach. 2, 15. ונלוו גוים רבים

part. pl.: הַנִּלְוִים
Esth. 9, 27. ועל כל־הנלוים עליהם

חנלוים עלי־יי לשרתו
3 *imperf.*: יִלְוֶה
Gn. 29, 34. הפעם ילוה אישי אלי

3 *impf. pl.*: וְיִלְווּ
Num. 18, 2. וילוו עליך וישרתוך

Hif-al: הַלְוָה
2 *perf.*: וְהִלְוִיתָ
Dt. 28, 12. והלוית גוים רבים

part.: מַלְוֶה
Prv. 22, 7. ועבד לוה לאיש מלוה

prt.constr.: מַלְוֵה
Prv. 19, 17. מלוה יי חונן דל

part.: וּמַלְוֶה
Ps. 112, 5. טוב־איש חונן ומלוה

part.: כַּמַּלְוֶה
Jes. 24, 2.

2 *imperf.*: תַּלְוֶה *masc.*
Ex. 22, 24. אם־כסף ∘ תלוה

2 *impf. c. suff.*: תַּלְוֶנּוּ
Dt. 28, 44. ואתה לא תלונו

3 *impf. c. suff.*: יַלְוֶךָּ
Dt. 28, 44. הוא ילוד

לְוִיָה

ג"ב [והוכרי לְיָר], וסמונן סעסק וור [קרצנען], מעכין נדול וכבירס, ולכל"ק מעכין קנור וסדנק סתקנוטי, וכן להל"נ קנור, וסוס סקצוע כיסס, וכן סכל"נע ורנ"ו. ודע קוסץ שמכוון של קטוו וקנור, שמוצל על הנדול והכנור, כאלו נאמרס נ"כ מוצל על נאקול ונאקנוס מנעך ומכלת כך אל־כך [ריגנען], לכן לְוִיָה נאמרס כאו אכל, נאומר קען, ומכנך לְוָיָתִי שכאקולי אלאסס נתקנוס, ומכל אסתנוס אסת.

n. f. (a m. לֶוִי), corona, sertum, a v. לָוָה 2. (plectere, nectere), quod in gemara etiam de *colluctando* (targ. לְוַוי, pugnare, manus conserere, conferre), et *luctu* (לְוִיָה = אֲבֶל, tanquam luctamen manuum) dicitur. LXX. *στέφανος*.

constr.: לְוִיַת
Prv. 1, 9. כי לויית חן הם לראשך
Prv. 4, 9. תתן־לראשך לויית־חן

לְוְיָתָן

ג"ו נויר לְוְיָתִי, כסוסיי ה' סקוקריי, וכן עֲקַבָתָהוֹן מן עֲקַבָתָה, וסאלנה סאעוות וסאסולף [נאוואוכדעכנאס, נאקכייאע-אעס], וכוונתו נסס [שלאנגע], או על-סרעון [קרוקאדיל], או מכין נהשלה [ואעאסייער], או דקיון [דראכע]. וכשלל על נסס שמיי, סאסיך וסאקדיר שמ ויכל נסתעטוו [קיוב נ' ק'], ואלר יעורכו קוראי יום והקוסאים לסאסכתו, לדעת הקודאים, וכן אלכ הכדאים רמו [*Râhu*], נסס אקדיר קור וספר, ונהנדה עוד דנכים כנים אאכו, כניכו אל־סרעון או חיקו-ים [קווי פניכים קי"ע], כמלקאתו עס תור־בר או תור־שור וכדומס. עי' נסס, נסאות, תכין. ואלר ס' סעדיה סיוסי לויתן נקיוב נ' מן לויס אלכות תסו וכמו.

n. m. (a n. לִוְיָתָן), addita appendicula adjectiva *an*, *on*, ad s. f. עֲקַבָתָה ex עֲקַבָתָן), animal contortum, inflexum, incurvum, multas in spiras se contrahens, a v. לָוָה, nectere, intorquere. De aliorum derivationibus v. *Martinum Geierum* ad Ψ. 104, 16. In definiendo animali, cui hoc nomen inditum sit, ambigunt interpretes; sunt, qui draconem, qui crocodilum (cf. b. Sabat. fol. 77, b. arab. *Al-Fir'on*), qui cete, veluti balaenam, intelligant. Translate de sidere draconis, qui solem ac lunam contegit atque obscurat (syn. חֲשׁשׁ בָּרִיחַ, ind. *Râhu*), Job. 3, 8., quem locum alii aliter intelligunt. Targ. לְוְיָתָן, vertit: אֶלְיְהִיתְהוֹן, *elegias* eorum (atqui *semiticum* est vocabulum, a v. אֲלָה, *ἀλαλάζειν*); לְוְיָה enim rabinice de luctu (= אֲבֶל) dicitur, veluti in dictione hac: אִשָּׁה לָא תְּסַדֵּר לְוְיָתָהּ בְּמִיתַת בַּעְלָהּ. Adstipulatur *Saadia Fiumi*, *Levi Gersoni*, qui glossam exhibet: אִבְלָם. Alii animal et ingentem quidem piscem vel draconem intelligunt. A. οἱ *παρισωνασμένοι ἐξηγεῖται λευιαθάν*. Symm. et LXX. Reg. οἱ *μέλοντες διεγείρειν τὸν λεβιαθάν*. Th. οἱ *ἑτοιμοι ἐξυπνίσαι δράκοντα* LXX. Vatic. ὁ *μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι*. Allegor. de *Satana* dicitur (syn. חֲשׁשׁ הַמְּדַמֵּן, Ap. 12, 2. 20, 2.). Notum est autem, quot *βιβλίους καὶ γραώδεις μύθους* de Leviatane, uno de miraculosis istis animalibus (de quibus vide *Eliam* in *Tisbite* et *Charuze Peninim* p. 119.) mythologia Judaica effinxerit.

Job. 3, 8. העתידים ערר לויתן
Job. 40, 25. תמשך לויתן בחכה
Ps. 74, 14. רצצת ראשי לויתן
Ps. 104, 26. לויתן זה ∘ יצרת
Jes. 27, 1. על לויתן נחש ברח
Jes. 27, 1. ועל לויתן נחש עקלתון

לִיד

ג"כ נויר לְיָי לו לִיד סוכרי, ע"פ נְזִיד, וסמונן סעכת [קרצנען], לו עטור וקצור סניב [נוסילצנכע], כאעכס סוכד [צעסטעגן], ומקכן סזכרש יכוסס

n. f. (a m. לִיד, לְיָי, ad s. f. נְזִיד), corona, sertum, architecton. de cincturis (Guirlanden, Festons). LXX. *χῶρα*, *προσκεῖσθαι*, *ἔσωθεν*.

pl.: לִידוֹת
1 Reg. 7, 29. לידות מעשה מורד
1 Reg. 7, 30. מעבר איש לידות

pl.: וְלִידוֹת
1 Rg. 7, 36. כמער־איש ולידות סביב

לוּל

כסיל תאנות כזכרש של לָוֵרת, ונקצלומו כרקוי לְוָלַי, הנאלך עוד נקנגוס, וזכרש לוּל, לך הקנר אאכו, וכן בֵּית לעיל הקנר מן מֵאבָא, אזכרש אָא. סמונן קוק של לוס, דנוק ועטור וסכון אקור, לומר אקול ונלוס [ויקקצלן] ונליס, ונשאר הזכרש לך נשות.

vrb. trans. (ex verbi לָוֵרת duplicata radice לְוָלַי ortum, quod in paraphrasibus invenitur, sicuti בֵּית ortum est ex radice אָא iterata מְאָאָא), volvere; duplicatione enim radicis vis verbi לָוֵרת augescit.

לוּל

ג"ו והכרוי לולים, וסמונן עליות ואעלות גלולות וענולות [וועכדעלטעראעצען], ונקרל כן נקכאת אאעכה. ע"ם ענולי ואעוויי וגלוואי. נאמרל עוד מכלוב תרכנלים, אעזוי עאוירים וענולים אסכאכיס, ולל"ק לְוֵלְיָתִי שם אוס, לומר כאין אולי ואעולי ודוק.

n. m. (pl. לוּלִים), cochlidium, cochlea, cochlis (Wendeltreppe), a v. לוּל (= לְוָלַי), de scalis per gyrum ascensilibus (gr. *κοχλίς*, *κοχλίδιον*, *κοχλίας*, *κλίμαξ ἑλικτή*). Gem. de crista galli (*λόφος*). LXX. *ἑλικτός*.

pl.: הַבְּלוּלִים
1 Rg. 6, 8 ובלולים יעלו על־התיכנה

לֵלִי

ז"ו נויר לוּל, נאוסיי ר', עקיבי ואקיבי, וקרן סאוקריי, וכן נאנכי הוֹדִי [מן הוד], חֲלָקָי [מן חֵלֶק], פַּלַּי, פִּילַי [מן פֶּלֶא], וסכוי נקכי לֵלָאוֹת [נסכלוס קנוסע סל'], וכן הוֹדָאִים, חֲלָקִים, פְּלָאִים [נאסס יסודיס], וסדנק לֵלָאוֹת, וכל וס לסאכנכיס נאסס נקקבי שוס. סאעכס לס ושנור ואנכס [אלינגע, אלייע], לאר נהן נקלו הקכיס, וסר"ל עקר נקי לקיוס ל"ל"י כלאו, ואקנרנס עֲקֵדָן, וסכל"נע יאס קנכוי עס לול, כי נכון הוס נאלכע קנוס סזכרש.

n. m. — a n. לֵל, adjecta terminatione adjectiva et antiqua ־ַי, quae est linguae aramaicae propria, ad s. nmm. hebr. (הוֹד), חֲלָקִי (חֵלֶק), פַּלַּי (פֶּלֶא), *pl. f.* חֲלָקִים, הַדְּאָרִים ads. f. לֵלָאוֹת (jud.), pl. constr. — laqueolus, ligula (Schlinge, Schleife), a v. לוּל, *ἑλίσσειν*, *εἰλύειν*, propter formam continuo in se sive in rotundum reflexam, unde et aethiop. *lul*, margarita, a forma volubili seu rotundosa. LXX. *ἀγκύλαι*, *ἀντιπρόσωπον*.

pl.: לֵלָאוֹת
Ex. 26, 5. חמשים ללאת תעשה
Ex. 26, 5. וחמשים ללאת
Ex. 26, 10. ועשית חמשים ללאת
Ex. 26, 10. וחמשים ללאת
Ex. 36, 12. חמשים ללאת עשה
Ex. 36, 12. וחמשים ללאת עשה
Ex. 36, 17. ויעש ללאת חמשים
Ex. 36, 17. וחמשים ללאת עשה

pl.: הַלֻּלָאוֹת
Ex. 26, 5. מקבילת הללאת
Ex. 36, 12. מקבילת הללאת

pl.: בַּלֻּלָאוֹת
Ex. 26, 11. את־החקרסים בללאת

pl. constr.: לֻלָאוֹת
Ex. 26, 4. 36, 11. ללאת תכלת

לוֹת

ח:

praep. aram., *v. Concord. partt.*

לוּן

לומר לֵז, נאנכי לאז, והמצנה נעיס והסרס ולדוד ולפות [ניענען, ניינגן, וויינען], ומוס הנפעל נְלוֹז, והניכוני לְלוּז, וסמך הניכוני לְלוֹז, והכוני לְלוֹזִים, לומר היות נאוס-לנומקס [פערקעהרט ויין], והניכוני כלוו לנאמיס מוצנס בלי-נוף, לומר דנר נלוו ומוסס [הרל"ק], ולמעת קנן-נכוף נלוו סס. הכוסף חַלְוִיז [כמר חַלְוִיז ע"ל קמיי], הפתיל בַּיַּלְוִין [וכן חַלְוִין, חִשְׁרִית, חִשְׁרִין, הַנְּחַת, וזאכיס נכוכים לֵז, סֵת, צֵת, וסס נ' תאוכות תקפרלכס נהלנך לו לכל קסק כוונה מיוקדק, ולנאמיס דנוס קתקלקל של הזכרש נגלו למין נכ נאמות, ד"מ מַבּוּל מן בָּלַל, חַנִּיר מן נָרַר, מִכְּיוֹשׁ מן שָׁם, מֵרוּץ מן רָץ]. תאנות הזכרש והכוונן נ"כ נאנתי ערב, ד"מ נקלקלני [lett. *lôz-it*], ונכוזו ויוכי

Digitized by Google

s. *lig*, *ling*] וגזי נקשי הסריקס gr. λυγ-ίζειν; l. ob-*liqu*].

h. e. לָזַז *v. intr.*, arab. *làdsa*, flectere, deflectere, recedere, sanscr. *lig*, *ling*, gr. λυγίζειν, lat. ob-*liqu*-us, lett. *lôx*-it. *Ni.* נָלוֹז (prt. absol. item נָלוּז, prt. constr. מְלוֹז, pl. נְלוֹזִים), perversum, a recto inflexum, pravum, praeposterum esse; prt. interdum neutraliter, de eo, quod est perversum ac pravum, quo sensu *Ibn-'Ganah* נָלוֹז nomen esse censet. Hi. הֶלֵז, pro הֵלֵז, more aramaico, impf. יַלֵּז, quemadmodum etiam formae תַּלֵּךְ, תַּצִּית, תַּצִּיתִי, תַּשִּׁית non a vv. יהּ, sed a verbis *cavis* הָלַךְ, סָת, צָת, שָׂת ortum habent. Quodsi verbum *cavum* (nam vv. ל״י neotherici a grammaticis arabizantibus mutuati sunt) utramque habet formam hifilicam, et vulgarem, cujus *He* Zere subter se habet, et illam magis aramaicam, singularis est utriusque significatio, quae cum eodem de capite, quo altera, manet, tamen in alium cursum deflectit. Illud Dages primo radicali injectum compluribus quoque in nmm. comparet, veluti מַגֵּל (גָּל), מַדֵּל (דָּל), מְשֻׁוֹם (שָׁם), מְרוֹץ (רָץ), חַצּוּר (צָר). Ceterum hac in re dignissima sunt lectu, quae *Franciscus Delitschius* in libro recens edito: Zur Geschichte der jüdischen Poësie p. 153—156. de consideratione ac contemplatione linguae duplici inter Babylonios ac Palaestinenses, *Hispanos* et *Italos* usitata multumque discrepante disseruit. LXX. παραφέρειν; *Ni. prt.* σκολιάζων, γογγύζων, καμπύλος, παράνομος; *Hi.* ἐλλείπειν.

3 *impf. pl.*: יִלְזוּ

Prv. 3, 21. בְּנִי אַל־יַלְזוּ מֵעֵינֶיךָ

Nif-al: נָלַז

part.: נָלָז

Prv. 3, 32. כִּי תוֹעֲבַת יְיָ נָלוֹז

part.: וְנָלָז

Jes. 30, 12. בַּעֲשֹׁק וְנָלוֹז וַתִּשְׁעֲנוּ עָלָיו

prt. constr.: וְנָלוֹז

Prv. 14, 2. וְנָלוֹז דְּרָכָיו בְּזֵדוֹ

part. pl.: וְנִלְזִים

Prv. 2, 14. וְנִלְזִים בְּמַעְגְּלוֹתָם

Hif-il: הֶלְזִיז

3 *impf. pl.*: יַלְזִיזוּ

Prv. 4, 21. אַל־יַלְזִיזוּ מֵעֵינֶיךָ

לָזוּת

ז׳ מִן לָז, וּלְפִי קְצָת כְּפֵלָה מִן סִדְּק, וְסִמְּנָהּ לְזוּת, נִסְקָלִי קְטוֹעָה מְרוּעָה, וְכֵן נִסְמָךְ שָׁוְא, מִן מְרוּעִים כְּשֵׁם, שֵׁשׁ. סִמְּנָהּ עִקְּשׁוּת וְעִוָּוּת [פְּעִירְקְעִסְטְעִיי], וְיוֹנֵן מְסוֹרָס.

n. f. (c. לְזוּת, ad s. f. מְשֻׁוֹן, לָשׁ a vv. לָשׁ, שָׁשׁ), perversitas, non a v. לָזַז, ut ineptit Qimchi. LXX. σκολιός.

constr.: וְלִזוּת

Prv. 4, 24. וְלִזוּת שְׂפָתַיִם הַרְחֵק מִמֶּךָּ

לִזְנוּת

ז׳ מִן זָנַח, וְלָשׁ לְזוּת, כְּפִי שֶׁנִּזְכַּר סִדְּק, וְסִמְּנָהּ לִזְנוּת, נִסְקָלִי קְטוֹעָה מְרוּעָה, וְכֵן נִסְמָךְ שָׁוְא, מִן מְרוּעִים כְּשֵׁם, שֵׁשׁ. סִמְּנָהּ עִקְּשׁוּת וְעִוָּוּת [פְּעִירְקְעִסְטְעִיי], וְיוֹנֵן מְסוֹרָס.

n. f. (c. לִזְנוּת, ad s. f. מְשֻׁוֹן, לָשׁ a vv. לָשׁ, שָׁשׁ), perversitas, non a v. זָנַח, ut ineptit Qimchi. LXX. πόρνη.

constr.: וְלִזְנוּת

Prv. 4, 24. וְלִזְנוּת שְׂפָתַיִם הַרְחֵק מִמֶּךָּ

לִזְנִי

ז׳ נִסְמָךְ מִזְנִי, נִקְלוֹף לְזוּת סְכוּת, וּמִן נְשָׁמָה־לִשָּׁה, נְבֵה־לְבָנָה [נְקִיבִי],

וְסוּף כְּנוּי לְנֶקְדּוּפָנוּ [כּוֹסֵם, עִפְּנְדְּעֵל־], וְכִי כְּסֵם כְּמִכְוָן ג״כ כְּנֶפֶשׁ עֵרֶב, ד״מ כְּנֶפֶשׁ נִרְאֵנִי־עַתִּיקִי וְנִקְרָס־מִכִּי arm.] *engus*, ahd. *hnus*, [וְכִדְוֹמֶה. וּלְסַדֵּ״ק סוּף שְׁקוּדִין כְּלַעַז פִּוּוִיל כְּיֵיר, וּלְדַעַת מַעֲלִיס פִּיּוּטִי פְּרוּשׁוֹ שֶׁקֶד, וּלְפִיכָךְ מִלְּשׁוֹן יִשְׁמָעֵאל, וְכֵן נִתְכַּוּוֹן.

n. m. (= נוּז, liquidae permutatione, sicuti variant נְשָׁבָה et לְשָׁבָה, לָחָא et נָחָא asam.), nux, amygdalus (Samarit. שְׁסַדִּים = מְשַׁח דְּלוּזִין Gn. 43, 11.), arm. *engus*, germ. *hnuz*, lat. *nux* (Nuss, Mandel-Nuss), syr. בַּר־לוּזָא, trop. de iuvene vegeto, nervoso, lacertoso. LXX. καρύϊνος, Schol. ἀμυγδάλινος. *Gl. Philonis in nom. de Iesu Nave:* Luza, *amygdalon*, licet quidam interpretentur κλοιόν, *torquem* videlicet damnatorum, quem vulgo *boiam* vocant.

וְלוּז

Gn. 30, 37. וְלוּז וְעַרְמוֹן

לוּחַ

לְשׁוֹן לָח, וּלְפִי כְּתִיב נְגוּד, וְסִמְּנָהּ הַגְּלָף וְשִׁבּוּץ נִדְבָּר, קְרִיטָה וְקִרְיִקָה [קַייִ־גְרִיסְנִין, יִשְׁעַבְּנִין], וְסוֹף כְּתִיבָה, שְׁסִיעַ הַגְּלִיפָה נִכְלָל. תְּמוּהוֹת הַדָּבָר שֶׁיִּכְתֹּב יִן לְסֵיכָה, כִּי הַמִּכְוָן הוּא כְּלַעַז יִשְׁמָעֵאל נִתְקַיְּמוּת עַל דַּ״לֶ֫ךְ, אֵלֶּה נִתְקַיְּמוּת עֵינַיִם קְרִיטָה, וְכֵן כַּדָּבָר כְּמִכְוָן נִשְׁמַע סוֹדוֹ [s. *likh*] וְכִדְוֹמֶה, וְזֶה פְּשׁוּטוֹ יְכֹלֶת.

h. e. לָחַח *v. inus.*, insculpere, infigere, hinc exarare, scribere, scr. *likh*, minime cogn. cum arabico لحى (*luc*-ere, λεύκ-ός), cui respondet לֶ֫חִי in v. compos.

דַּ״לֶ֫ךְ.

לוּחַ

ז׳ וְסִכְנוּי לְחוֹת וְסוֹנֵי לֻחֹתַיִם, וְסִמְּנָהּ עִכְּלָ֫ת וְנָלוּף לְקִרּוּם נִפְ [עִפְּנְדְּעֵל], וְנִקְרָס ע״כ נְגוּף, וְסִלּוּק לוּ מִקְּנִין כְּלִיקוּת וְסַעֲדוּת, לוּ מִצַּד, וְסוֹף ג״כ נִסְתַּקֵּל עַל כָּל דָּבָר נִדְמוּת לוּק, ד״מ שְׁלוּם הַדָּלֶת וְכִדְוֹמֶה. וְסִוּוּנֵי מְלוּקוּת וְנִכְלְשׁוּת מִסְתַּיְּכִים כְּכֻלָּם [עִפְּ־עֵלוּוְעִרְק], וְלֹא כְּמוֹ סִרְקְנָא, וְזֶה סִתְּיוּנוֹת מִכְּ׳ לוּקוּת.

n. m. (pl. לֻחוֹת, du. לֻחֹתַיִם), tabula vel lapidea, uti tabulae decalogi (לֻחוֹת הַבְּרִית, לֻחוֹת הָעֵדוּת), vel lignea, unde et de valvis portae, et *dual.* de tabulato seu assamento navium, trop. *tabulae cordis*, gr. δέλτοι φρενῶν. LXX. πλάξ, πυξίον, σανίς, σανιδωτός, ἀρχή.

Prv. 3, 3. כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ

Cant. 8, 9. נִצּוֹר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז

Jes. 30, 8. בּוֹא כָתְבָהּ עַל־לוּחַ אִתָּם

Jer. 17, 1. חָרוּשָׁה עַל־לוּחַ לִבָּם

pl.: לוּחוֹת

Dt. 9, 9. לְקַחַת לוּחֹת הָאֲבָנִים

Dt. 9, 9. לוּחֹת הַבְּרִית

Dt. 9, 10. אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים

Dt. 9, 15. וּשְׁנֵי לוּחֹת הַבְּרִית

Dt. 10, 1. פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לוּחֹת אֲבָנִים

pl.: לֻחוֹת

Dt. 4, 13. עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים

Dt. 9, 11. לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחוֹת הַבְּרִית

pl.: לֻחֹת

Ex. 24, 12. וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת־לֻחֹת הָאֶבֶן

Ex. 27, 8. נִבּוּב לֻחֹת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ

Ex. 31, 18. שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן

Ex. 32, 15. וּשְׁנֵי לֻחֹת בְּיָדוֹ

Ex. 32, 15. לֻחֹת כְּתֻבִים

Ex. 34, 1. פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים

Ex. 34, 4 (bis). שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים

Ex. 34, 29. וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת

Ex. 38, 7. נִבֵּב לֻחֹת עֲשָׂהוּ אֹתָהּ

Dt. 5, 19. עַל־שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים

Dt. 10, 3. וָאֶפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת

1 Rg. 8, 9. רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים

pl.: הַלְּחוֹת

Ex. 32, 16. חֲרוּת עַל־הַלֻּחֹת

Ex. 32, 19. וַיְשַׁלֵּךְ מִיָּדוֹ אֶת־הַלֻּחֹת

Ex. 34, 1. עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים

Ex. 34, 28. וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת

Dt. 9, 17. וָאֲשַׁבְּרֵם בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת

Dt. 10, 2. וְאֶכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת

Dt. 10, 2. עַל־הַלֻּחֹת

Dt. 10, 3. וּשְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי

Dt. 10, 4. וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת

Dt. 10, 5. וָאָשִׂם אֶת־הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן

1 Rg. 7, 36. וַיִּפְתַּח עַל־הַלֻּחֹת יְדֹתֶיהָ

pl.: הַלְּחוֹת

2 Chr. 5, 10 אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי הַלֻּחוֹת

Hab. 2, 2. וּבָאֵר עַל־הַלֻּחוֹת

pl.: וְהַלְּחֹת

Ex. 32, 16. וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים

du.: לְחֹתַיִם *p.*

Ez. 27, 5. אֶת כָּל־לְחֹתַיִם

לוּט

לוּ לָט, קִנֵּן עַל לָאט לְעֵיל, וְסִמְּנָהּ עָטוּף וְטָעוּם [פְּעִירְסִילְעִן], וְקִקּוּל הַדָּגֵשׁ כְּנֶגֶד הַיִּתֶּרֶת קְצָת לְקֹ״ט. וּמִזֶּה הַשֵּׁמוּת לוּט, לָט, לָאט. וְדַע שֶׁמִּלַּת לוּם הַבָּנִי נִיעֲשִׂי, כ״ם ד׳ לְדַעַת רַ״ק נִיכּוּכִי פְּעוּל, לְשׁוֹן כְּמוֹ לוּם, וְסִלְּוֹן מְעֻטָּף עֲטוּפָה, וְסִכְּנֵיי לְזוּטָה [ז״ל כ״ף ׳] מְעוּטָפָה, וְהַרְבֵּה מִסְּכָּה הַכְּסוּכָה נִסְקוּק סַ״ם, לוּם נִקְצַר זַ״ם, וְסִכְּפֵל לְקוּוּק. סְכוּסָף קוּוּק, וְקַל לְהָבִין.

vel לָט (unde לָאט q. v. s.), velare, contegere, Jes. 25, 7., ubi הַלּוּט alterum, ut vult Qimchi, part. pass. (= לוּט) est, cujus *f.* לְטוּחָה 1 Sam. 21, 10. inveniatur. Symm. καταποντιεῖ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ πρόσωπον τοῦ ἐξουσιαστοῦ (שַׂלִּיט ?) τοῦ ἐξουσιάζοντος πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ χρῆσις (κρίσις) ἡ κεκριμένη κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν. Fortasse tamen utrumque nomen est, ad vim augendam duplicatum. LXX. ἐνειλεῖν, ἐπικαλύπτειν, παραδιδόναι.

p. pass.: *הַלָּט

Jes. 25, 7. *פְּנֵי־הַלּוֹט ׀ הַלּוֹט

part. p. fem.: לְטוּחָה

1 S. 21, 10. הֲלֹה־זֶה לוֹטָה בְּשִׂמְלָה

Hif-il: הֶלִּיט

3 *impf. ap.*: וַיִּלְטֹ

1 Reg. 19, 13. וַיִּלְטֹ פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ

לוּט

ז׳ ע״מ חוּב, סוּף, וְסִמְּנָהּ עָלוּף וְעָטוּי [סִילְעִנְג], וּמִזֶּה סִסְּמוּךְ סְלוּט [׳יִשְׁעִי׳ כ״ה ו׳] עָלוּף הַמְעֻטָּף, וְכֵן סִקְּסוֹ כָּל הַמְּדַקְּדְּקִים.

n. m. (ad s. f. חוּב, סוּף), velum, tegmen. LXX. μύχιον (לָט).

הַלּוּט

Jes. 25, 7. פְּנֵי־הַלּוּט הַלּוֹט

לָט

ז׳ שֶׁנִּתְעַטֵּף מִתּוֹפְעֵי ע״מ חָם, רָם, וְסִמּוּנוֹ כְּמוֹ לוּט, וּמִן יִקָּבֵן ג״כ שֶׁסּוּף נִתְמוּךְ מִתַּלְרֵיף מוּלְדוֹ שֶׁלּוֹ [חֶלְ־קֶלּ],

וְלִפְעָמִים נִקְ׳ סָגֵן הִתְכּוּפֵף לָאט, וְכֵן לָחַט סַנְ״ט, מִקְּקֵף מִלְּמַטָּה וּמִנְּכִיוֹ, וְסִסְּמָנוֹ כִּיקִיל לְךָ כְּהִקְצֵר עַם כ׳ לְהַסְמִיכַת מַעֲמִיי, לְשׁוֹן מִכּוֹסֵף וְנִסְקָר [סִייִלְיִן], סְלוּם נִכְנוֹי לָטִים, סִרְטוֹן קְסִיסִים סִכּוֹסִים יִן סַעַן וְסִפְרְסוֹס, וְכֵן לְסִעִיס.

n. m. (propria *adj.* ad s. f. חָם, רָם, vi eadem, qua לוּט, vel more aramaico לָט dicitur pro לוּט, sicut קָל pro קוֹל; interdum, injecta litera vocali, לָאט vel לָחַט q. v. infra), obvolutio; בַּלָּט adverb. ex occulto, obscure, clam. LXX. ἐν κρυφῇ, κρυφῇ. Pl. לָטִים, res absconditae, artes arcanae, praestigiae. LXX. φαρμακεῖαι.

adv.: בַּלָּאט

Jud. 4, 21. וַתִּבֹא אֵלָיו בַּלָּאט

adv.: בַּלָּט

Ruth 3, 7. וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו

1 S. 18, 22. דַּבְּרוּ אֶל־דָּוִד בַּלָּט לֵאמֹר

1 Sam. 24, 5. אֲשֶׁר לִשָּׁאוּל בַּלָּט

pl. f. c. suff.: בְּלָטֵיהֶם

Ex. 7, 22. חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם

Ex. 8, 3. 14. הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם

לָחַט

ז׳ כְּמוֹ לָט, וְכִמְעַט כֵּן נִכְנוֹר לְחָטִים, נִצְוֵי לָטִים, וְזֶה נִכְוֹן.

n. m., sicut לָט, pl. לְחָטִים (= לָטִים).

LXX. φαρμακεῖαι.

pl. c. suff.: בְּלַהֲטֵיהֶם

Ex. 7, 11. חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם

לוּל

v. s. r. לָהָה *p.* 592.

לוּל

לְשׁוֹן לֵיל, שֶׁכֵּן לֹ״ע נִכְנוֹרוֹת, וְסִמְּנָהּ כֹּל עִנְיַן קְשִׁכָּה וְקִדּוֹר [דּוּנְקְעֵל, עִרְיִיעַ וְיִין], וּלְפִי מִלְּמַטָּה נִקְרָס סְלוּן תְּמוּנוֹת וּמַעֲשׂ.

h. e. לָלַל *v. inus.*, obscurum, caliginosum esse, cujus similia ceteris in linguis non invenio. Sunt, qui noctem a v. לוּלִי (= לוּלֵי q. v. s.) dictam putant, propterea quod terram caligo noctis involvit h. e. obscurat, tanquam εἴλημα, εἴλυμα, ἔλυμα. Sic *Ioannes Simonis*, qui, etsi plerumque ἀραβίζει, tamen interdum in vocabulorum originibus eruendis perquam sagax est.

לַיִל

ז׳ ע״מ בַּיִת מִן בּוּת, זַיִת מִן זוּת, וְסִסְּמָן לַיִל, וְלִכּוּב נִס כְּמוֹכִיחַ, וְכִ׳ תּוֹסֶפֶת לַיְלָה, לְעֵין סִטְעִיי מִפְקָד [נִייִ כְּאַכְּטְעִן], וְכֵן נְסוֹכִס, כְּנֶגֶד, וּמִ״כ לַיִל כְּכֻלָּם, וְסִרְנוּי לַיְלוֹת, כְּלוֹ מוֹסֵף ס׳ נִקְנִיי. סְמוּכִין כֹּל מִמֶּנּוּ וְקִצְרוֹ [כְּאַכְּטְעִן], מִעְכִּין עֲרִיכָה וְהִקְצֵר, וּמוֹסִ לַיְלָה סְעִמְּיי, לוֹמֵר נְלִילָה, וְלִכּוּב נִקְצוּר לַיְלָה סְעִמְּיי [מִילְלִיכְּ׳] וְכֵן לִילוֹת סְעִמְּיי, וְנִסְ׳ סִידּוּסִ סְלִילָה, כֹּל וִס כְּלִיל, וְלִפְעָמִים לִילָה כְּמִשְׁקָל עַל נֵרֶס, כְּמוֹ סְמִשְׁקָל עַל קֵצֶן, וְכֵן יְנוּקִי כְּמִדְקָם מִלְּיִן יִשְׁמָעֵאלִי לַיְלָה-קְטוֹם לַיְלָה סְמִ נִכְ דְּאוּדְיָה, לוֹמֵר כִּיד וּפִיד [עִי׳ לַיְלָה-קְרִיבִי דְּסוּם פְּרִיב דְּף נ׳]. וְלִפְעָמִים כְּשֵׁם שֶׁ׳ לַיִל נֵאמַר לַיְלָה, אַף כְּאֵלּוּ סְהַמְּסֻקָּם, וְשֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ, אוֹ כְּמִשְׁקָל אֵל מוּכָרַת.

n. m. (ad s. f. בַּיִת, זַיִת, quibus subjecta sunt vv. בּוּת, זוּת, c. לַיִל, quod Jes. 21, 1. absolutive propter pausam ponitur, addito *He* paragogico לַיְלָה, quod primum,

Digitized by Google

sicut עֲנָבָה, צָפוֹנָה, adverbialiter (*noctu*) dicitur, plur. לֵילוֹת, tanquam illud *He paragogicum* sit *He femininum*), nox, caligo (trop. de rebus adversis magnisque calamitatibus, syn. חֶשְׁכָּה). LXX. *νύξ, νυκτερινός; χειμών, ὕπνος; ἑσπέρα, μεσονύκτιον; ἐπιφώσκω, διαπαντός* (בָּלַיל).

בַּלַיל

Jes. 16, 3. שיתי כליל צלך

constr.: בְּלַיל

Jes. 15, 1. כי בליל שדד ער מואב

Jes. 15, 1. כי בליל שדד קיר־מואב

constr. pro abs.: מְלַיל *p.*

Jes. 21, 11. שמר מה־מליל

constr.: לֵיל

Ex. 12, 42. ליל שמרים הוא

constr.: בְּלֵיל

Jes. 30, 29. כליל התקדש־חג

c. h parag.: לֵילָה *p.* לֵילָה

Gn. 1, 5. ולחשך קרא לילה

Gn. 7, 4. 12. וארבעים לילה

Gn. 14, 15. ויחלק עליהם לילה

Gn. 31, 39. גנבתי יום וגנבתי לילה

Ex. 12, 30. ויקם פרעה לילה

Ex. 12, 31. למשה ולאהרן לילה

Ex. 13, 22. ועמוד האש לילה

Ex. 34, 28. וארבעים לילה

Ex. 40, 38. ואש תהיה לילה בו

Num. 9, 16. ומראה־אש לילה

Num. 11, 9. על־המחנה לילה

Num. 14, 14. ובעמוד אש לילה

Num. 22, 20. אל־בלעם לילה

Dt. 1, 33. באש לילה לראתכם

Dt. 9, 9. 11. 18. 10, 10. וארבעים לילה

Dt. 16, 1. ממצרים לילה

Dt. 23, 11. מקרה־לילה

Dt. 28, 66. ופחדת לילה ויומם

Jos. 8, 3. וישלחם לילה

Jud. 6, 27. מעשות יומם ויעש לילה

Jud. 9, 32. ועתה קום לילה

Jud. 9, 34. וכל־העם אשר־עמו לילה

Jud. 20, 5. ויסבו עלי את־הבית לילה

1 S. 14, 36. אחרי פלשתים לילה

1 S. 25, 16. חומה היו עלינו גם־לילה

1 S. 26, 7. ואבישי אל־העם לילה

1 S. 28, 8. ויבאו אל־האשה לילה

2 S. 21, 10. ואת־תית השדה לילה

1 Reg. 3, 19. בן־האשה הזאת לילה

1 Rg. 8, 29. אל־הבית הזה לילה ויום

1 Reg. 19, 8. וארבעים לילה

2 Reg. 6, 14. ויבאו לילה

2 Reg. 7, 12. ויקם המלך לילה

2 Reg. 8, 21. ויהי־הוא קם לילה

2 Chr. 21, 9. ויהי קם לילה ויך

2 Chr. 35, 14. והחלבים עד־לילה

Neh. 2, 12. ואקום ׀ לילה

Neh. 2, 13. ואצאה בשער־הגיא לילה

Neh. 2, 15. ואהי עלה בנחל לילה

Neh. 9, 12. ובעמוד אש לילה

Esth. 4, 16. שלשת ימים לילה ויום

Job. 4, 13. בשעפים מחזיונות לילה

Job. 17, 13. לילה ליום ישימו

Job. 20, 8. וידד כחזיון לילה

Job. 27, 20. לילה גנבתו סופה

Job. 30, 17. לילה עצמי נקר מעלי

Job. 33, 15. בחלום ׀ חזיון לילה

Job. 34, 20. וחצות לילה יגעשו עם

Job. 34, 25. והפך לילה וידכאו

Ps. 6, 7. אשחה בכל־לילה

Ps. 17, 3. פקדת לילה

Ps. 74, 16. לך יום אף־לך לילה

Ps. 77, 3. ידי ׀ לילה נגרה

Ps. 91, 5. לא תירא מפחד לילה

Ps. 104, 20. תשת־חשך ויהי לילה

Ps. 105, 39. ואש להאיר לילה

Ps. 119, 62. חצות־לילה אקום

Prv. 7, 9. באישון לילה ואפלה

Prv. 31, 15. ותתן ׀ בעוד לילה

Cant. 5, 2. קוצותי רסיסי לילה

Jes. 4, 5. אש להבה לילה

Jes. 21, 12. אתה בקר וגם־לילה

Jes. 27, 3. לילה ויום אצרנה

Jes. 29, 7. כחלום חזון לילה

Jes. 34, 10. לילה ויומם לא תכבה

Jes. 38, 12. 13. מיום עד־לילה

Jer. 14, 17. לילה ויומם ואל־תדמינה

Jer. 31, 35. וכוכבים לאור לילה

Jer. 39, 4. ויצאו לילה מן־העיר

Jer. 52, 7. ויצאו מהעיר לילה

Hos. 4, 5. וכשל גם־נביא עמך לילה

Am. 5, 8. ויום לילה החשיך

Obad. 1, 5. אם־שדדי לילה

Jon. 4, 10. שבן־לילה היה

Jon. 4, 10. ובן־לילה אבד

Mich. 3, 6. לילה לכם מחזון

Zach. 14, 7. לא־יום ולא־לילה

c. h parag.: וְלַיְלָה

Ex. 13, 21. ולילה בעמוד אש

Neh. 6, 10. ולילה באים להרגך

Ps. 19, 3. וליל ללילה יחוה־דעת

Ps. 22, 3. וליל ולא־דומיה לי

Ps. 139, 11. וליל אור בעדני

Ps. 139, 12. וליל כיום יאיר

וְלַיְלָה *p.* וָלַיְלָה

Gn. 8, 22. ויום וליל לא ישבתו

Ex. 13, 21. ללכת יומם וליל

Lev. 8, 35. תשבו יומם וליל

Num. 9, 21. או יומם וליל

Jos. 1, 8. והגית בו יומם וליל

1 Rg. 8, 59. יי אלהינו יומם וליל

1 Chr. 9, 33. כי־יומם ולילה עליהם

2 Chr. 6, 20. הבית הזה יומם וליל

Neh. 1, 6. לפניך היום יומם ולילה

Neh. 4, 3. משמר עליהם יומם וליל

Ps. 1, 2. יהגה יומם ולילה

Ps. 32, 4. כי ׀ יומם ולילה

Ps. 42, 4. לחם יומם ולילה

Ps. 58, 11. יומם ולילה

Jes. 60, 11. יומם ולילה לא יסגרו

Jer. 8, 23. ואבכה יומם ולילה

Jer. 16, 13. יומם ולילה

Jer. 33, 20. היות יומם־ולילה

Jer. 33, 25. בריתי יומם ולילה

Thr. 2, 18. יומם ולילה

הַלַּיְלָה *p.* הַלַּיְלָה

Gn. 1, 14. בין היום ובין הלילה

Gn. 1, 16. לממשלת הלילה

Gn. 19, 5. אשר־באו אליך הלילה

Gn. 19, 34. נשקנו יין גם־הלילה

Gn. 20, 3. בחלום חלילה

Gn. 30, 15. לכן ישכב עמך הלילה

Gn. 31, 24. בחלם הלילה

Gn. 46, 2. במראת הלילה

Ex. 10, 13. כל־היום ההוא וכל־הלילה

Ex. 11, 4. כחצת הלילה אני יוצא

Ex. 12, 29. ויהי ׀ בחצי הלילה

Ex. 12, 42. הוא־הלילה הזה

Ex. 14, 20. ויאר את־הלילה

Ex. 14, 20. זה אל־זה כל־הלילה

Ex. 14, 21. ברוח קדים עזה כל־הלילה

Lev. 6, 2. על־המוקדה כל־הלילה

Num. 11, 32. כל־היום ההוא וכל־הלילה

Num. 22, 8. לינו פה הלילה

Num. 22, 19. גם־אתם הלילה

Dt. 9, 25. ואת־ארבעים הלילה

Jos. 2, 2. אנשים באו הנה הלילה

Jos. 4, 3. אשר־תלינו בו הלילה

Jos. 10, 9. כל־הלילה עלה מן־הגלגל

Jud. 16, 2. ויאמרו־לו כל־הלילה

Jud. 16, 2. ויתחרשו כל־הלילה

Jud. 16, 3. עד־חצי הלילה

Jud. 16, 3. ויקם ׀ בחצי הלילה

Jud. 19, 25. ויתעללו־בה כל־הלילה

Ruth 1, 12. גם הייתי הלילה לאיש

Ruth 3, 2. את־גרן השערים הלילה

Ruth 3, 8. ויהי בחצי הלילה

Ruth 3, 13. לילי ׀ הלילה והיה בבקר

1 S. 14, 34. איש שורו בידו הלילה

1 S. 15, 11. ויזעק אל־יי כל־הלילה

1 S. 15, 16. אשר דבר יי אלי הלילה

1 S. 19, 11. ממלט את־נפשך הלילה

1 Sam. 19, 24. כל־היום ההוא וכל־הלילה

1 S. 28, 20. כל־היום וכל־הלילה

1 Sam. 31, 12. וילכו כל־הלילה

2 S. 2, 29. הלכו בערבה כל הלילה

2 Sam. 2, 32. וילכו כל־הלילה

2 S. 4, 7. דרך הערבה כל־הלילה

2 S. 17, 1. וארדפה אחרי־דוד הלילה

2 S. 17, 16. אל־תלן הלילה בערבות

2 S. 19, 8. אם־ילין איש אתך הלילה

1 Rg. 3, 5. אל־שלמה בחלום הלילה

1 Reg. 3, 20. ויתקם בתוך הלילה

2 Rg. 25, 4. אנשי המלחמה ׀ הלילה

Neh. 4, 16. והיה־לנו הלילה משמר

Job. 3, 6. הלילה ההוא יקחהו אפל

Job. 3, 7. הלילה ההוא יהי גלמוד

Job. 36, 20. אל־תשאף הלילה

Ps. 78, 14. וכל־הלילה באור אש

Jes. 62, 6. כל־היום וכל־הלילה

Jer. 33, 20. ואת־בריתי הלילה

Zach. 1, 8. ראיתי ׀ הלילה

וַהַלַּיְלָה

Job. 3, 2. והלילה אמר הרה גבר

בְּלַיְלָה

Gn. 40, 5. איש חלמו בלילה אחד

Gn. 41, 11. חלום בלילה אחד

Neh. 9, 19. ואת־עמוד האש בלילה

בַּלַּיְלָה *p.* בַּלַּיְלָה

Gn. 19, 33. את־אביהן יין בלילה

Gn. 19, 35. ותשקין גם בלילה ההוא

Gn. 26, 24. ויירא אליו יי בלילה

Gn. 30, 16. וישכב עמה בלילה הוא

Gn. 31, 40. וקרח בלילה

Gn. 32, 14. וילן שם בלילה ההוא

Gn. 32, 22. והוא לן בלילה־ההוא

Gn. 32, 23. ויקם ׀ בלילה הוא

Ex. 12, 8. את־הבשר בלילה הזה

Ex. 12, 12 בארץ־מצרים בלילה הזה

Nu. 14, 1. ויבכו העם בלילה ההוא

Jos. 8, 9. בלילה ההוא בתוך העם

Jos. 8, 13. וילך יהושע בלילה ההוא

Jud. 6, 25. 7, 9. ויהי בלילה ההוא

Jud. 6, 40. כן בלילה ההוא

1 Sam. 19, 10. וימלט בלילה הוא

1 S. 28, 25 ויקומו וילכו בלילה ההוא

2 Sam. 7, 4. ויהי בלילה ההוא

2 Reg. 19, 35. ויהי בלילה ההוא

1 Chr. 17, 3. ויהי בלילה ההוא

2 Chr. 1, 7. בלילה ההוא נראה

2 Chr. 7, 12. ויירא יי אל־שלמה בלילה

Esth. 6, 1. בלילה ההוא נדדה

Job. 35, 10. נתן זמרות בלילה

Ps. 77, 7. אזכרה נגינתי בלילה

Ps. 88, 2. צעקתי בלילה נגדך

Ps. 90, 4. ואשמורה בלילה

Ps. 119, 55. זכרתי בלילה שמך יי

Ps. 121, 6. וירח בלילה

Ps. 136, 9. לממשלות בלילה

Prv. 31, 18. לא יכבה בליל נרה

Eccl. 2, 23. גם־בלילה לא־שכב לבו

Jes. 26, 9. נפשי אויתיך בלילה

Jer. 6, 5. ונעלה בלילה

Jer. 36, 30. ולקרח בלילה

Jer. 49, 9. אם־גנבים בלילה

Thr. 1, 2. בכו תבכה בלילה

Thr. 2, 19. קומי ׀ רני בליל

וּבַלַּיְלָה *p.* וּבַלַּיְלָה

Gn. 1, 18. ולמשל ביום ובלילה

Job. 24, 14. ובלילה יהי כגנב

Ps. 42, 9. ובלילה שירה עמי

Eccl. 8, 16. כי גם ביום ובלילה

Jes. 28, 19. יעבר ביום ובלילה

וְכַלַּיְלָה

Job. 5, 14. וכלילה ימששו בצהרים

לְלַיְלָה

Ps. 19, 3. ללילה יחוה־דעת

כְּלַיְלָה

Jes. 21, 11. שמר־מה מלילה

pl.: לֵילוֹת

1 Sam. 30, 12. ושלשה לילות

Job. 2, 13. ושבעת לילות

Ps. 16, 7. אף־לילות יסרוני כליותי

Jon. 2, 1. ושלשה לילות

pl.: וְלֵילוֹת

Job. 7, 3. ולילות עמל מנו־לי

pl.: הַלֵּילוֹת

Jes. 21, 8. אנכי נצב כל־הלילות

pl.: בַּלֵּילוֹת

Ps. 92, 3. ואמונתך בלילות

Ps. 134, 1. בבית־יי בלילות

Cant. 3, 1. על־משכבי בלילות

Cant. 3, 8. מפחד בלילות

לֵילִי

ג"ן נקבי, בירושע לֵילִיָא, וכן לֵיל נקבוס, ובירושע לֵילָא, וכן לֵילוֹ, לאנשי סדום לֵילָן, וסופי ד', ר', נקביס, ועל־פה כלם וכריס, נענוי שכתבנו פסופיס. פשוטן כמו נענוי.

n. m. aram. (def., qui solus invenitur, לֵילְיָא), nox, sicut לֵיל (לַיל) hebraicum, targ. לֵיל, def. לֵילְיָא; לֵילוֹ, pl. לֵילָן. Mirum est autem, haec nmm. omnia, etsi *feminine* desinunt, generis *masculini* propter originem esse.

LXX. *νύξ.*

definit.: לֵילְיָא

Dan. 2, 19. בחיזוא די־לילא רזא גלי

Dan. 7, 2. בחזוי עם־לילייא

Dan. 7, 7. 13. חזי הוית בחזוי לילייא

definit.: בְּלֵילְיָא

Dan. 5, 30. בה בלילא קטיל

לֵילִית

ל"ל מן לֵיל, בסופי ־ית, ופוף לדעת כל"ק אם יהיה מדגרית שלופקת בלילה [כשכעת־ילע], ולל"ק היא עוף שנדל מן הכוח, כמו שלאכדרא מן הפח, ושכל שקר וכוזב. והכוון מן שדית ועלבית [כשכע־נעשעכסט], ונקבוס ידוע שרבוי לֵילָן, ונגזרת של סוכרי לֵילֵי, וכן בלבית הוקת הזרקניז, ודומה אל אל־עול בעבני [תקנוס של עלוקה כמ"ש אל־קמום], והיא נוסעת נקוביות מדבר ושמשה מן השבת, ומגדלת שער קלקלים, ולפ כנפים, והיא אלבת ומרגל. עי' פוס בספרי קרוני פניניס דף קי"ע, ואני ול"ל בספרו דרי מעלה כ"י הרקיע לנקר קוסו.

n. f. a *n. m.* לֵיל, addita terminatione *fem. it*), spectrum nocturnum, lamia (gem. *m.* לֵילִי, targ. pl. לֵילָן, Nachtgespenster). Sunt, qui de avi nocturna, veluti strige seu bubone explicant; alii aliter. Constat, quot quamque aniles fabulas de hac *Lilit*, tanquam regina montium smaragdinorum, solitaria atque in

Digitized by Google

desertis vitam agente, venusta ac belle crinita uniusque filii *Hurmis* parente *mythologia* Judaica cumulet. Aq. Jes. 34, 14.: ἐκεῖ ἀνέψυξεν Λιλὶθ καὶ εὗρεν ἑαυτῇ ἀνάπαυσιν. Symm. ἐκεῖ ἠρέμησεν λαμία. LXX. (ἐκεῖ ἀναπαύσονται) ὀνοκένταυροι.

Jes. 34, 14. אַךְ־שָׁם הִרְגִּיעָה לִילִית

לִין

עצל גויר הֵשֵׁם לַיְלָה, וּפ״כ נשר לַיְלָה, נחלוף ל׳ נכ׳ כשכר לרוב, ושוֹם שכווי לִין, והעתיד יָלִין, וקבוצו יָלֹן, יַלֵּנוּ, לעשיס נעבר לָנוּ, [וסתעוכס לְפִי נשר לָנוּ], ולכקבס וְלָנָה נשר וְלָנָה, והכיכוי לַיְלָה מן לָן ע״ע בֵּן, מֵת. גור כלי [לִיעַנכַּשְׁעַן], נכל שוכן הסשלכה, ושוֹם גור ולילס נכלל, לו יעיבס תדיריס נשכוס, והכוסף לפ״ז יוּלַף. ולשר עכן כנגנות ריקוק עשכס שלכו, ועי׳ עקק לִין.

v. denom. (a n. לַיְלָה, = לַיִל, mutata, ut saepe fit, liquida, imprt. לִין, impf. יָלִין, apoc. יָלֵן, וַיָּלֶן), pernoctare, devertere, commorari. *Hi.* facere, ut quis maneat seu commoretur. Quod significationem murmurandi attinet, admiranda est grammaticorum insulsitas, qui verbum לוּן cum v. לִין commiscuerunt et significationes disjunctissimas maximeque diversas violente compegerunt. LXX. αὐλίζεσθαι, κοιμᾶν, καταλύειν, κατάλυμα (לָלוֹן). *Hi.* ὑπνοῦν, κοπάζεσθαι, ἐπικοιμᾶσθαι, καταπαύειν, μένειν, ὑπάρχειν.

3 *perf.*: לָן

Gen. 32, 22. והוא לן בלילה־ההוא

3 *perf.* וַיָּלֶן

2 S. 12, 16. ובא ולן ושכב ארצה

3 *prf. fem.*: וְלָנָה

Zach. 5, 4. ולנה בתוך ביתו

1 *perf. pl.*: וַנָּלֶן

Jud. 19, 13. ונלן בגבעה או ברמה

part. pl.: לָנִים *masc.*

Neh. 13, 21. מדוע אתם לנים

inf. constr.: לָלוּן

Gen. 24, 25. גם־מקום ללון

Jud. 19, 10. ולא־אבה האיש ללון

Jud. 19, 15. לבוא ללון בגבעה

Jud. 19, 15 מאסק־אותם הביתה ללון

Jud. 20, 4. באתי אני ופלגשי ללון

Jer. 14, 8. וכארח נטה ללון

inf. constr.: לָלִין *al. for.*

Gen. 24, 23. מקום לנו ללין

impt. sg.: לִין *al. for.*

Jud. 19, 9. לן פה וייטב לבבך

impt. sg.: וְלִין *al. for.*

Jud. 19, 6. התאל־נא ולון

impt. fem.: לִינִי

Ruth 3, 13. לילי הלילה והיה בבקר

impt. pl.: לִינוּ

Num. 22, 8. לינו פה הלילה

Jud. 19, 9. לינו־נא הנה חנת היום

Joel 1, 13. באו לינו בשקים

impt. pl.: וְלִינוּ

Gen. 19, 2. ולינו ורחצו רגליכם

1 *imperf.*: אָלִין

Ruth 1, 16. ובאשר תליני אלין

Ps. 55, 8. אלין במדבר סלה

2 *imperf.*: תָּלִין

Lev. 19, 13. לא־תלין פעלת שכיר

2 *impf. ap.*: תָּלֶן p. עלע

Jud. 19, 20. רק ברחוב אל־תלן

2 *impf. ap.*: תָּלֶן

2 Sam. 17, 16. אל־תלן הלילה

2 *impf. fem.*: תָּלִינִי

Ruth 1, 16. ובאשר תליני אלין

3 *imperf.*: יָלִין

Ex. 23, 18. ולא־ילין חלב־חגי

Ex. 34, 25. ולא־ילין לבקר

Dt. 16, 4. ולא־ילין מן־הבשר

2 Sam. 17, 8. ולא ילין את־העם

2 S. 19, 8. אם־ילין איש אתך הלילה

Job. 29, 19. וטל ילין בקצירי

Job. 31, 32. בחוץ לא־ילין גר

Job. 39, 9. אם־ילין על־אבוסך

Job. 41, 14. בצוארו ילין עז

Ps. 30, 6. בערב ילין בכי

Ps. 49, 13. ביקר בל־ילין

Prv. 19, 23. ושבע ילין בל־יפקד רע

Cant. 1, 13. בין שדי ילין

Jes. 1, 21. צדק ילין בה

3 *imperf.*: וַיָּלֶן

Gn. 28, 11. וילן שם כי־בא השמש

Gn. 32, 14. וילן שם בלילה ההוא

Jos. 8, 9. וילן יהושע בלילה ההוא

Jud. 19, 7. וישב וילן שם

1 Reg. 19, 9. וילן שם

2 *imperf.*: תָּלִין

Dt. 21, 23. לא־תלין נבלתו

Job. 19, 4. אתי תלין משוגתי

Ps. 25, 13. נפשו בטוב תלין

Prv. 15, 31. בקרב החכמים תלין

Jer. 4, 14. תלין בקרבך

2 *impf. ap.*: תָּלֶן

Job. 17, 2. *וברהמרותם תלן עיני

1 *impf. pl.*: נָלִין

Gn. 19, 2. לא כי ברחוב נלין

1 *impf. pl.*: וְנָלִין

Jud. 19, 11. ונלין בה

1 *impf. pl.*: נָלִינָה

Cant. 7, 12. נלינה בכפרים

2 *impf. pl.*: תָּלִינוּ

Jos. 4, 3. אשר־תלינו בו הלילה

Jes. 21, 13. תלינו ארחות דדנים

3 *impf. pl.*: יָלִינוּ

1 Chr. 9, 27. בית־אלהים ילינו

Neh. 4, 16. ילינו בתוך ירושלם

Job. 24, 7. ערום ילינו מבלי לבוש

Jes. 65, 4. ובנצורים ילינו

Zeph. 2, 14. בכפתריה ילינו

3 *imperf.*: וַיָּלִינוּ

Gn. 24, 54. וילינו ויקומו בבקר

Gn. 31, 54. ויאכלו לחם וילינו בהר

Jos. 6, 11. וילינו במחנה

Jud. 18, 2. עד־בית מיכה וילינו שם

Jud. 19, 4. ויאכלו וישתו וילינו שם

Neh. 13, 20. וילינו הרכלים

Ps. 59, 16. אם־לא ישבעו וילינו

3 *impf. pl.*: וַיָּלִינוּ

Jos. 3, 1. וילנו שם טרם יעברו

Hitpa-el: הִתְלוֹנֵן

3 *imperf.*: יִתְלוֹנֵן *p.*

Ps. 91, 1. בצל שדי יתלונן

3 *imperf.*: וְיִתְלוֹנֵן *p.*

Job. 39, 28. סלע ישכן ויתלנן

מָלוֹן

ע״נ ושוון מקוס סליכס [סעינעגע], ושסען מָלוֹן, ופקוס ליכס כמו מלון נגעקע.

n. m. (c. מְלוֹן), locus pernoctandi (לִין = לַיִל, a n. לַיִל), deversorium, hospitium, gem. paraph. מָקוֹם לִינָה. LXX. κατάλυμα (καταλύειν), σταθμός, παρεμβολή, στρατοπεδία.

Jes. 10, 29. גבע מלון לנו

הַמָּלוֹן

Gn. 43, 21. ויהי כי־באנו אל־המלון

Jos. 4, 8. ויעברום עמם אל־המלון

בַּמָּלוֹן

Gn. 42, 27. מספוא לחמרו במלון

Ex. 4, 24. ויהי בדרך במלון

Jos. 4, 3. והנחתם אותם במלון

constr.: מְלוֹן

2 Reg. 19, 23. ואבואה מלון קצהּ

Jer. 9, 1. במדבר מלון ארחים

מְלוּנָה

ע״נ גויר מָלוֹן, נסקנר סיסולס, ושוון סכת סשוכר כנן [כאַבּט־סיעטע], כשכר שפרט סכל״ק, וסיל סמעס שעוסס סכולר, פוקיקת נכשס סנן, וכן נסקינוס קַרְקַל מְבַחִיתָא, לוסל שעס של ליכס. *n. f.* (a m. מָלוֹן, correpto *Cholem*), tuguriolum, in quo custos horti pernoctat (Qimchi); solent autem viatores hortorumque custodes in terris orientalibus, ne a feris bestiis aut viperis violentur, noctu strata mobilia inter duas arbores funibus suspendere. Rashi: מְקֻרְאַת מְלוּכָּה עֲשֵׂה שֶׁחָדִיא לִירַח הַגַּיְלוֹת. Targ.: עַרְסְלָא דְמַבְרְחוּתָא (lectus ad pernoctandum). LXX. emphatice: ὀπωροφυλάκιον.

כְּמְלוּנָה

Jes. 1, 8. כמלונה במקשה

כַּמְּלוּנָה

Jes. 24, 20. והחנודדה כמלונה

לוּן

לוסר לָן, ושוס נתעטוסו קל לָנָן, שמקוסו לָנָן, ושוון כניכס וכיעיס ותיעוסס, קכור וקניכס [סוכיכען, קוכ-נוסַּיעצען יוין, סַּעכוויכצען], וכן סעיקר קַּעַל לנן לנקין, ושוס הכוסף הַלִּין לו חִלִּין [כדגש סר סכס], והכיכוי מַלִּין, והעתיד יַלִּין והסקנר יָלוּן, וכן הכפעל סוס מָלוֹן. ושבר לקקור הדגש עי׳ עקק לנן.

h. e. לָן *vrb. intr.*, sicut לָנַן (לָעַן), murmurare, *fremere*, indignari, detestari, execrare. *Hi.* הַלִּין, יַלִּין (prt. מַלִּין, impf. יַלִּין, apoc. יָלֵן), ad murmurationem incitare, indignari. *Ni.* נָלוּן, contumacem ac refractarium se praebere. LXX. γογγύζειν, διαγογγύζειν. Cf. לָנַן.

Nif-al: נָלוּן

3 *impf. pl.*: וַיִּלֹּנוּ, וַיִּלֹּנוּ

Ex. 15, 24. וילנו העם על־משה

Ex. 16, 2. *Q'ri.* וילונו כל־עדת

Nu. 14, 2. וילנו על־משה ועל־אהרן

Num. 14, 36. *K'tib.* וישבו וילנו

Nu. 17, 6. וילנו כל־עדת בני־ישראל

Jos. 9, 18. וילנו כל־העדה

2 *impf. pl.*: תָּלֹנּוּ *K'tib.*

Ex. 16, 7. כי תלונו עלינו

Num. 16, 11. כי תלונו עליו

Hif-il: הַלִּין, הַלִּין

2 *perf. pl.*: הֲלִינֹתֶם ab חָלִין

Num. 14, 29. אשר הלינתם עלי

part. pl.: מַלִּינִים ab חָלִין

Ex. 16, 8. אתם מלינם עליו

Num. 17, 20. מלינם עליכם

part. pl.: מַלִּינִים

Num. 14, 27 (bis). מלינים עלי

3 *impf. ap.*: יַלֵּן

Ex. 17, 3. וילן העם על־משה

2 *impf. pl.*: תָּלֹנּוּ *Q'ri.*

Ex. 16, 7. *Q'ri.* ונחנו מה כי תלונו

Num. 16, 11. *Q'ri.* כי תלונו עליו

3 *impf. pl.*: וַיָּלִינוּ *Q'ri.*

Ex. 16, 2. וילינו כל־עדת

Num. 14, 36. וישבו וילונו עליו

תְּלוּנָה

ע״כ [דגש קשור סכיס], כן נרסס סרל״ק וסרל״נע. וסשוון סרניכס והקניכס וקיעוסס [דגש סוכיכען], והלנוג נס נפעל, להכדיל כינו וכין ליכס.

n. f. (*dagesato Nun*, uti legit Q. et IE.), murmuratio, indignatio, stomachus, detestatio (syn. rab. תַּרְכֻּמָה), a v. hif. הֵלִין (cujus Lamed idem dagesatum est, ut a verbo pernoctandi distinguatur).

LXX. γόγγυσις, γογγυσμός.

pl.: תְּלוּנוֹת

Ex. 16, 12. את־תלונת בני ישראל

pl.: תְּלֻנּוֹת

Num. 14, 27. תלנות בני ישראל

Nu. 17, 20. את־תלנות בני ישראל

pl. c. suff.: תְּלֻנֹּתֵיכֶם

Ex. 16, 7. בשמעו את־תלנתיכם

Ex. 16, 8. בשמע יי את־תלנתיכם

Ex. 16, 8. לא־עלינו תלנתיכם

Ex. 16, 9. כי שמע את תלנתיכם

pl. c. suff.: תְּלוּנֹתָם

Num. 17, 25. ותכל תלונתם מעלי

לוּעַ

לוסר לָעַ, ושוס לָעוּ [קיוב ו׳ ג׳] כי דרך סכנוכיס עלעיל, ולפ שפני הספסק לנך, כשכר קצנו רכיס, ונעוכדיס [י׳ו וְלָעוּ עלעי, נעבור סכניכס, ושלפ לָעַג [שאלי כ׳ כ״ס] לדעת הדל״ק סקנר סעתיד של כיכן הכוסף, ע״פ יִקַּם, וכפתף לפתח הנדוכי, ווס שפשר. קולס לדעת סרל״נע וסכל״נג שוסד ספעל יִלַע, נדמיון אל לָעַג, ולדעת רש״י הוס ע״פ יִקַּם, סקנר עתיד של קל, וסמיושר להדל״ק. וכן עייך לכלן גשוד סכפעל יְעַלַּע סקנר מן לְעַלַּע, ולדעת סרל״ק סקנר מן לוֹעֲעַ, וסף׳ נכון. וכפתף לכולס סתפוטת לָעַג, ע״פ שכפקוב ערב ספעל נכל ף׳ עצפכס. סתענס נליעס וסלעוס [שליכנעו, שלירפעו], אף לקיקס נכלל [לעקקעו], נקודות סכוונס, כי כן ג׳כ ענין שרש סלה נשפתי ערב [לוּךְ-ω] *lih*, gr. λείχ-ω, λιχ-μάω, *-νέω*; *lig*, *ling-o*, Leck-en], ושוס סהשקל על פעפוע דכריס, לוסר דכור כנכלע וכפתף [שעפּ-עעלן], ועי׳ יוקר מוס עקק לעס לקמן.

h. e. לָעַג (unde 3 p. pl. לָעוּ Job. 6, 3. quod est, ex more verborum *cavorum*, *properispomenon*, וְלָעוּ Obad. 16. *Mil'ra* propter accentum; forma autem יָלַע Misle 20, 25., ut fert sententia *Qimchii*, quae plurimum arridet, *impf. apoc. Hi.* est, ad s. f. יִקַּם, patahata ultima, propter gutturalem. *Ibn-Ezra* et *Gersoni* v. יָלַע ex לָעַג innovatum esse censent, *Isaaki impf. apoc. Qal* esse ait, ad s. f. יִקַּם), lingere, lambere, ligurire, sanscr. *lih*, gr. λείχειν, λιχμᾶν, λιχνεύειν, λάειν, λάβρος, λάμυρος, λαμός, λαιμός, λάπτειν, λαφύσσειν, λαμία (syn. עֲלוּקָה, arab. אל־עוּלוּקה), germ. lecken, praefixo spiritu dentali: schlucken, schlingen, trop. garrire, balbutire (cf. gr. λάβρος, λάμυρος, quae adj. tum

Digitized by Google

plendide, polite, eleganter dicere; מָלַץ אִמְרָה (= אָמַר מְלִיצָה), rationem luminibus ornare, diserte et ornate dicere. Errant gitur, qui נִמְלַץ pro נִמְרַץ dictum utant aut v. מָלַט comparant, it de oratione *blanda* et comi *blandiloquentia*) dicatur. LXX. *γλυκὺν εἶναι.*

Nif-al: נִמְלַץ

3 *perf. pl.:* נִמְלְצוּ

Ps.119,103 מה־נמלצו לחכי אמרתך

לוּשׁ

לומר לָשׁ, פעל יקר ולוכ נגזרים, נכלוש סמכות: ל׳ לקיקס ותלועה ולישון [לעקקען], וכן הזכר נכסה arm. *liez* [קרס־מכיך וגעגיע ולקלקנית] ומוס הנוכ [kop. *las*; litt. *laz*'], לָשׁוֹן, ע״ע אָחוֹן, חֵדֶן, ונלרמי הפעל לָשׁ, לכן נסס לִשְׁדֵּן. כ׳ עכין מקמוק וגנול [לעריינען, קנאעטען], ונלקט כפי כל המעות נפעלי חָלַשׁ ונקרמי קָדַשׁ וכדומס. ג׳ הזכר על לָרַשׁ, שמעותו כרקס נפעל לָשׁ, שלק לדעת לכוונו, כי הפעל לית נעכני נויר הזכר.

h. e. לָשׁ *v. triplum:* 1) lingere, lambere, arab. *lassa*, armen. *liez*, copt. *las*, litt. *laz'*, unde nomen linguae לָשׁוֹן ad s. f. אָחוֹן (*as*-inus) חֵדֶן (a v. חֵד). Aram., intermedia brevi vocali, לַשׁ, unde n. לִשָּׁן = לָשׁוֹן. 2) conterere, subigere, depsere, condepsere, syr. Af. אַלַּשׁ, cujus radix pars altera est vv. comp. חָלַשׁ, חָלַשׁ. LXX. *τρίβειν, φυρᾶν;* inf. לְהוּשׁ, *φύρασις.* 3) vi incognita, unde לַיִשׁ, leonis nomen. V. arab. لأث, et nmm. *lajason, aljasu* ipsius nominis sunt propagines.

part. f. pl.: לָשׁוֹת

Jer. 7, 18. והנשים לשות בצק

inf. constr.: מְלוֹשׁ

Hos. 7, 4. מלוש בצק עד־חמצתו

impt. sg.: לוּשִׁי *fem.*

Gn. 18, 6. לושי ועשי עגות

3 *impf. f. ap.:* וַתָּלָשׁ

1 S. 28, 24. ותלש ותאפה מצות

2 S. 13, 8. *Qri.* ותלוש ותלבב

3 *impf. fem.:* וַתָּלוּשׁ

2 Sam. 13, 8. *Ktib.* ותלוש ותלבב לָשׁוֹן

נס טומעי, ומסמן לָשׁוֹן, כמו שָׁשׁוֹן מן שׁוּשׁ, ומסמעות לָשׁ, וכן אָחוֹן מן אָת. מפמור מלקק ומלוקן [לעק־קעל], ומוס מכל הידוע על לקיקס [נוכנע], ומסמעות על לָשׁוֹן נ״כ נמפתי עכ לגיון מכל וס, ל״מ נלקס־מכי kopt. *las*; gr. *γ-λῶσσ-α*] וגפתי וכיוכי [*-λῶττ.*; arm. *liez*-u; וכן נלקלכי [*lèz'u*-vis], נס על לשון מן הפעל על לקיקס [*laz*], כדומס לנלנו. מנוכן וההשלל מן מדבר דומס לנשון, ל״מ לשון קצ, לשון י״ס, לשון והנ, ולפעמים סלע וכף כדמות לשון, וכן נגזרת לָשׁוֹן שֶׁל־אַרְנָבֶת, לָשׁוֹן שֶׁל־זְרוֹרִית, או מלשון נככין דכר, ל״מ מלשון סרע, מדכור לקצ וקמיס, נעל סלשון הוא מלקצ, לשון עדומים, לשון תכסכות, ובקלגוס לְשָׁן חִלְיתֵי וכילות, עי׳ מפרי קרוי סכיכים דף קמ״ב. נדקדוק הנס יותר.

n. comm. (c. לְשׁוֹן ad s. f. לְשָׁן a v. שָׁשׁ, אָחוֹן a v. אָת), tanquam 2 Chr. 32, 31. במליצי שרי בבל

pl. constr.: מְלִיצֵי

Job. 16, 20. מליצי רעי

pl. c. suff.: וּמְלִיצַיִךְ

Jes. 43, 27. ומליציך פשעו בי

3 *imperf.:* יָלִיץ

Prv. 3, 34. אם־ללצים הוא יליץ

Prv. 14, 9. אולים יליץ אשם

Prv. 19, 28. עד בליעל יליץ משפט

Hitpa-el: הִתְלוֹצֵץ *p.*

2 *impf. pl.:* תִּתְלוֹצָצוּ

Jes. 28, 22. ועתה אל־תתלוצצו לָצוֹן

ג״ו ע״ם שָׁשׁוֹן, לָשׁוֹן, חֵדֶן, ומסוכן מופנע, לומר נעוע ומיפס [מופס-ווילנע], ומוס סקלס ונקוף קרוף וכוי נכללן, ווד ומכני לנון כמו לָצִיס. ונלקס לי מפמיע סרל״ק וס פפס נכרכיס שלו. נגמלת לָצָה מעלמו, ונפפס יסודית ליצה פס הפעל, ומפס הִתְלוֹצְצוּת מופנעי, וכן תְּהִלּוּצָה.

n. m. (ad s. f. שָׁשׁוֹן, לָשׁוֹן, חֵדֶן), *las*-civia, ludificatio, irrisio; אַנְשֵׁי paraphr. = לָצִים. Gem. vi eadem לֵיצָנוּת (c. לַצְנוּת), jud. לִיצָה ad s. f. מִילָּה, לֵיצָן, et הִתְלוֹצְצוּת, תְּהִלּוּצָה, cavillatio, petulantia. LXX. *ὕβρις, ἄνομος, θλῖβεν.*

Prv. 1, 22. לצון חמדו להם

Prv. 29, 8. אנשי לצון יפיחו קריה

Jes. 28, 14. אנשי לצון משלי העם

מְלִיצָה

ג״כ נויר לָץ מסנוסף, ע״ם מְדִיבָה, מְדִבָּה, ומפעפ דנור מפכיכי ומפר מפיכי, כדכר דנור ג׳כי [ווסמלעדפ, נעגעדפטייט], לכן מפל לעודי נקוט מדכור, קרון על קיפס ותקנפע מעופע. ומפוכס מלינס מפמעפע, ומפקכון מקוקי״ מְלָצִית, ולנקנס מְלָצִית, וס מְלָצָתִ״ת, ונקמר קכפע מסלנס, לומר הקכפס למלין קומר [מסמעפע״ק], קיפ־מסלנס, נעל־מסלנס, מקנוטות מסלנס, עניפת מסלנס וכדומס.

n. f. (factum ex conj. *Hi.* verbi לָץ, ad s. f. מְדִינָה, מְדִבָּה, oratio splendida, nitida, luminibus dicendi ornata, eloquentia, poësis (jud. מַלָּץ, poëta), poëma parabolicum, allegoricum, didacticum (מָשָׁל לְמוּדֵי), aenigma, griphus ejusque solutio seu interpretatio, aut carmen famosum et probrosum, significatione de capite verbi latissime diffusa. V. *Fr. Delitschium* l. l. LXX. *πρόβλημα, σκοτεινὸς λόγος*, A. *ἑρμηνεία.* Symm. *πρόβλημα.*

וּמְלִיצָה

Prv. 1, 6. לחבין משל ומליצה

Hab. 2, 6. ומליצה חידות לו

מָלַץ

פעל שכיי גויר הנס מְלִיצָה, לומר דנר נדנרים נקים ומקוקים ומלניים, ומלן קמיכה כמו קמר מלינס [וווסמל-רעדען], ונמלט לך נכפעל, ונפפס יסודית מעכו מכנוכות נְמְלָצוֹת, תַּמְלֻצָה, תַּמְלוּצָה וכדומס.

n. denom. (a n. מְלִיצָה), ornate, dide, ornate, eleganter dicere; prt. מְלֻלָּץ, orator, rhetor, dicendi artifex, eloquens, vel interpres, qui orationem alterius perspicue dilucideque exponit (aram. *turgeman*, gall. *drogoman*) aut pro altero precibus intercedit, intercessor (מְפַגִּיעַ), deprecator, vel poëta, qui virtutes oratoris persequitur, cum sit numero adstrictior. Impf. יָלִיץ Misle 19, 28.: ornat testimonium falsum, ut verum esse videatur, verborum pulcerrimorum et ad persuadendum aptissimorum delectu. Hinc n. מְלִיצָה et *v. denom.* מָלַץ (q. v.), et n. חֲלָצָה, quod *spec.* dicitur de oratione poëtica, quae cum comparibus similiter cadentibus constet, metro caret. *A gaudendo* ad *illudendum, insultandum, ludificandum* fit translatio, sicut in sanscritico *las*, unde לָץ ad s. f. לַד, *las*-civus, irrisor, cavillator; *Po.* לָצַץ, *Hi.* לִיצֵץ, de procaci ludificatione, irrisione, cavillatione; *Hitpo.* הִתְלוֹצֵץ, illusorem se praebere. Sed haec satis sunto; siquidem copiose et abundanter de ejus verbi stirpe ac propaginibus locutus est *Franciscus Delitschius*, in libro: Zur Geschichte der jüdischen Poësie, in quo, modo volueris, plura invenies. LXX. *κακὸν ἀποβαίνειν; Hi. καθυβρίζειν, ἐκχλευάζειν, παρανομεῖν, ἀντιτάσσεσθαι, ὀφείλειν; Hitpo. εὐφραίνειν;* לֵיצָן, *ἑρμηνευτής, πρεσβύτης, ἄρχων, θανατήφορος.*

2 perf.: וְלָצְתָּ

Prv. 9, 12. ולצת לבדך תשא

part.: לָץ

Prv. 9, 7. יסר לץ לקח לו קלון

Prv. 9, 8. אל־תוכח לץ

Prv. 14, 6. בקש־לץ חכמה ואין

Prv. 15, 12. לא־יאהב לץ הוכח לו

Prv. 19, 25. לץ תכה ופתי יערם

Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר

Prv. 21, 11. בענש־לץ יחכם־פתי

Prv. 21, 24. זד יהיר לץ שמו

Prv. 22, 10. גרש לץ ויצא מדון

Prv. 24, 9. ותועבת לאדם לץ

Jes. 29, 20. אפס עריץ וכלה לץ

part.: וְלָצִים

Prv. 13, 1. ולץ לא־שמע גערה

part. pl.: לֵצִים

Ps. 1, 1. ובמשב לצים

part. pl.: וְלֵצִים

Prv. 1, 22 ולצים לצון חמדו להם

part. pl.: לְלֵצִים

Prv. 3, 34. ללצים הוא יליץ

Prv. 19, 29. נכונו ללצים שפטים

Pi-el: לִצֵּץ

part. pl.: לְצַצִּים

Hos. 7, 5. משך ידו את־לצצים

Hif-il: הֵלִיץ

3 *perf. pl.:* הֵלִיצֻנִי

Ps. 119, 51. זדים הליצני עד־מאד

part.: מֵלִיץ

אם־יש עליו מלאך מליץ

Job. 33, 23.

part.: הַמֵּלִיץ

Gn. 42, 23. כי חמליץ בינתם

prt. pl. constr.: בְּמֵלִיצֵי de *vorace* tum de *loquace* dicuntur, lat. *lab*-ium, a *lamb*-endo). *Redupl.* עִלַּע, quod est ex לַעַע decurtatum, vel, ut minus verisimiliter ait Qimchi, ex לוּעַע. Targ. Job. מְשַׁחְלְחָנֵי (a v. לָאָה = לָעָה). A. *ἐπὶ τοῦτο ῥήματά μου κατεπατήθησαν* (fort. *κατεπόθησαν*). Symm. *οἱ λόγοι μου κατάπικροι.* Th. *ἔγκοποι.* LXX. Vat. *ῥήματα-φαῦλα;* Obad. וְלָעוּ, *πίονται καὶ καταβήσονται.*

3 perf. pl.: לָעוּ

Job. 6, 3. על־כן דברי לעו

3 perf. pl.: וְלָעוּ *p.*

Obad. 1, 16. ושתו ולעו

Pi-el: עִלַּע

3 impf. pl.: יְעַלְּעוּ־

Job. 39, 30. ואפרחו יעלעו־דם

Hif-il: הֵלִיעַ

3 impf. ap.: ולעת קנא וַיַּלַע

Prv. 20, 25. מוקש אדם ילע קדש לָעַ

ג״ו ומסוכן גרון ומקוס סליפס [קעפ-לע], וכן לָעַ נאכמי.

n. m. hebr. (*et aram.*), gula, guttur, gr. *λαμός, λαιμός.* LXX. *λάρυγξ.*

cum suff.: בַּלְעֵךְ

Prv. 23, 2. ושמת שכין בלעך

לוּץ

לומר לָץ, ומסוכן מקיקי נסילס ועליוס [גלעכטען], שנשלל על עליונת ומפקס [פרעסלעקקען], וכן מסמלל לכל צָחַל, ומין זיסים עכין נסילס מעקר תקלס נעלינ נפעלי עָלַז, עָלַס, עָלַץ, ומוס סוס מסמוכוס לו, לס, לן, והוס סוס מסנס שלנו, וכן נקמס כמנוכן נמפס הכלית [s. *las*], מלכור ועליונת, נמפלל שלנו. ונמכוון מקיקי וס הכוסף יונק וקוון חָלַץ, לומס סנסלס ועלון ויפוי [גלעכטען, שָׁחַק מעקען], לומר לומר ודכנים, והכיכוני מָלַץ, המיפס ומעיב דנכים, או מעקורנען, הכוען לפרי שפר לשליכו מכין, או מעשור ומעכנר נקמרי כופס. ומעמיד [מעלי י״ג כ״נ] עד נליעל ילין מפפע, לומר עד הכליעל יקען עדוני נמיעב דנכיו, ומ״פ שהיל שקר יקען עדוני נמפפע כשלו היל לעת, וול הכל״ק. ומוס הפס חָלִיצָה ע״פ, ומעל גויר הפס מָלַץ ע״פ, ומלס יסודית חֲלָצָה, הכל מפפיל הלנור וכופס הלומר. ודע שעל מקכנת ולת לא נשלר הפעל, כי מהכוון עליונת ונהילה ההשלל על כיפוע ופיפס, ענכת כל שמקס [מופס-ווילנערייכען], וכן הסשלל לכל שכס שלנו נפפס יסוד, ומוס הכיכוני לָץ ע״פ יָד, לומר המנעע ופפ [מופטוויל-לינער], ונמכוון הוס הכנד לָצַץ, והכוסף חָלַץ, והסתעפל תְּחַלּוּצִים, ותכין נוס שקור הפעל. עי׳ מס שכתב מוס קלמידי שכני דעליעפ נספכו קוונות מסיר לענכים [דף כ״ק], ומשלס מרנוע.

h. e. לָץ, *v. intr.*, splendere, nitere, trop. laetari, gaudere (syn. חָדַר, צָחַל), quae translatio regnat in vv. hisce eadem de radice et praepositione *gha* compositis: לָס, לָץ, לָז, עָלַס, עָלַץ (עָלַז, לָז, variato sibilo), sanscr. *las*, vi splendendi, trop. prae gaudio. *Hi.* חֵלִיץ, splendidum, nitidum, pulcrum facere, *spec.* apte, splen-

Digitized by Google

linctor seu liguritor, lingua, arm. *liexu*, kopt. *las*, gr. *γλῶσσα*, *γλῶττα*, slav. *lêzʻu-vis*, quae omnia indidem generata sunt, trop. de rebus linguae similibus, de flamma ignis, de freto (Meereszunge), de pertica seu *regula aurea* (goldene Stange), de rupe seu *praecipitio*, gemar. de fascia (Streifen), veluti לְשׁוֹן שֶׁל דְּרוֹמִית, אַרְנָמֶתָא, לְשׁוֹן שֶׁל צְפוֹנִית. A *lingua*, uti apud Latinos, ad sermonem fit translatio, veluti de oratione calumniante malitioseque criminante (לְשׁוֹן הָרַע, böser Leumund), de incantatione formulisque arcanis magorum (חַבָּשׁ, חַלָּשׁוֹן, magus, cf. לָחַשׁ), de sermone callido et fraudulento, targ. לְשָׁן תְּלִיתָאי, lingua triplex, sermo iniquus sibique non constans. Hinc *verb. denom.* לָשַׁן, maledice contumelioseque dicere, לְשׁוֹן הָרַע (syn. רוֹכֵל), qui clam cui obtrectat. Haec verba, quae actionem consilio certo peractam designant, *vv. finis* (Tendenz-Verba) dicuntur, veluti בָּזָה, שָׂטַם, סָטַר, שׂוֹרֵשׁ, זוֹרֵם, רָדַף, eaque significatione etiam Hi. verbi *denom.* לָשַׁן dicitur; prt. מַלְשִׁין (= לַשָּׁן); n. abstr. aram. מַלְשִׁינוּתָא (= רְכִילוּתָא). LXX. *γλῶσσα* (*γλωσσώδης*), *φωνή*, *ῥῆμα*, *λέξις*, *ἰαφία*, *ἄνθραξ*, *ζέω*, *ὀργὴ τοῦ θυμοῦ*; לָשׁוֹן, בַּצַּל לָשׁוֹן, *ἐπῴδων*; לָשַׁק, *γλωσσοχαριτοῦν*; כָּבֵד לָשׁוֹן, *βαρυγλωσσος*, *βραδύγλωσσος*.

Ex. 4, 10.	כֹּבֶד פֶּה וְכֹבֶד לָשׁוֹן
Job. 5, 21.	מִשּׁוֹט לָשׁוֹן תֶּחְבָּא
Ps. 12, 4.	לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת
Ps.120,3.	מַה־יִּסַּף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה
Ps.140,12.	אִישׁ־לָשׁוֹן בַּל־יִכּוֹן בָּאָרֶץ
Prv. 6, 24.	מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה
Prv. 15, 4.	מַרְפֵּא לָשׁוֹן עֵץ חַיִּים
Prv. 16, 1.	מַעֲרֹךְ לָשׁוֹן
Prv. 18, 21.	מָוֶת וְחַיִּים בְּיַד־לָשׁוֹן
Prv. 28, 23.	מַחֲלִיק לָשׁוֹן
Jes. 33, 19.	עַם לֹעֵג אֵין בִּינַת
Jes. 45, 23.	תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן
Jes. 54, 17.	וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ
Jes. 57, 4.	תַּאְרִיכוּ לָשׁוֹן
Ez. 3, 5. 6.	עִבְרִי לָשׁוֹן
Ez. 36, 3.	שְׂפַת לָשׁוֹן

וְלָשׁוֹן

Prv.25,15.	וְלָשׁוֹן רָכָה תִּשְׁבַּר־גָּרֶם

שָׁן, דַּלָּשׁוֹן

Jos. 15, 2.	מִלְּשׁוֹן הַיָּם מִן־הַגְּבֻעָה
Eccl.10,11.	אֵין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלָּשׁוֹן

בַּלָּשׁוֹן

Jer. 18, 18.	וְנַכֶּנּוּ בַּלָּשׁוֹן

וּבַלָּשׁוֹן

Jes. 28, 11.	וּבְלַעֲגֵי שָׂפָה אַחֶרֶת יְדַבֵּר

מִלָּשׁוֹן

Ps. 120, 2.	מִשֶּׂפֶת רְמִיָּה

constr.: לְשׁוֹן

Jos. 7, 24.	אֶת־לְשׁוֹן הַזָּהָב
Jos. 18, 19.	אֶת־לְשׁוֹן יַם־הַמֶּלַח
Job. 15, 5.	תִּבְחַר לְשׁוֹן עָרוּמִים
Job. 20, 16.	תַּהַרְגֵהוּ לְשׁוֹן אֶפְעֶה
Ps. 52, 6.	לְשׁוֹן מִרְמָה
Ps. 68, 24.	וְלְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ
Ps. 109, 2.	וְלְשׁוֹן שֶׁקֶר
Prv. 6, 17.	לָשׁוֹן רְמִיָּה לְשׁוֹן שֶׁקֶר
Prv.10, 20.	לְשׁוֹן צַדִּיק
Prv.12, 19.	לְשׁוֹן שֶׁקֶר
Prv.15, 2.	לְשׁוֹן חֲכָמִים תֵּיטִיב דָּעַת
Prv.17, 4.	שֶׁקֶר מַזִּין עַל־לְשׁוֹן הַוֹּת
Prv.25,23.	וּפָנִים נִזְעָמִים לְשׁוֹן סָתָר
Prv. 26, 28.	לְשׁוֹן־שֶׁקֶר יִשְׂנָא דַכָּיו
Jes. 5, 24.	לְשׁוֹן אֵשׁ
Jes. 11, 15.	אֶת לְשׁוֹן יַם־מִצְרַיִם
Jes. 35, 6.	וְתָרֹן לְשׁוֹן אִלֵּם
Jes. 50, 4.	נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים
Thr. 4, 4.	דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק
Zeph. 3, 13.	בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית

constr.: וּלְשׁוֹן

Jos. 7, 21.	וְלָשׁוֹן זָהָב אַחַד
Prv. 10, 31.	וּלְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת
Prv. 12, 18.	וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא
Jes. 32, 4.	וּלְשׁוֹן עִלְגִים
Dan.1,4	וּלְלַמְּדוֹ סֵפֶר וּלְשׁוֹן כַּשְׂדִּים

constr.: בְּלָשׁוֹן

Prv. 21, 6.	פֹּעַל אֹצָרוֹת בִּלְשׁוֹן שֶׁקֶר

constr.: כִּלְשׁוֹן

Esth. 1, 22.	כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ

constr.: וְכִלְשׁוֹן

Neh. 13, 24.	וְכִלְשׁוֹן עַם וְעַם

constr.: מִלְּשׁוֹן

Jos.15,5.	מִלְּשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן

cum suff.: לְשׁוֹנִי

2 Sam. 23, 2.	וּמִלְּתוֹ עַל־לְשׁוֹנִי
Job. 33, 2.	דִּבְּרָה לְשׁוֹנִי בְּחִכִּי
Ps. 45, 2.	לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר
Ps. 51, 16.	תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ
Ps. 66, 17.	וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי
Ps. 71, 24.	לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה
Ps. 119, 172.	תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ
Ps. 137, 6.	תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי

cum suff.: וּלְשׁוֹנִי

Job. 27, 4.	וְלְשׁוֹנִי אִם־יֶהְגֶּה רְמִיָּה
Ps. 22, 16.	וּלְשׁוֹנִי מְדֻבָּק מִלְקוֹחָי
Ps. 35, 28.	וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ

cum suff.: בִּלְשׁוֹנִי

Job. 6, 30.	הֲיֵשׁ־בִּלְשׁוֹנִי עַוְלָה
Ps. 39, 2.	מְחַטֹּא בִּלְשׁוֹנִי
Ps. 39, 4.	דָּבַרְתִּי בִּלְשׁוֹנִי
Ps. 139, 4.	כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי

cum suff.: וּלְשׁוֹנֵנוּ

Ps. 126, 2.	וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה

cum suff.: לְשׁוֹנֵנוּ

Ps.12,5.	אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר

cum suff.: לְשׁוֹנְךָ

Ps. 34, 14.	נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע

cum suff.: לְשׁוֹנֶךָ *p.*

Ps. 52, 4.	הַוּוֹת תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ

cum suff.: וּלְשׁוֹנְךָ

Ps. 50, 19.	וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה
Ez. 3, 26.	וּלְשׁוֹנְךָ אַדְבִּיק אֶל־חִכֶּךָ

cum suff.: לְשׁוֹנָכֶם

Jes. 59, 3.	לְשׁוֹנֵכֶם עַוְלָה תֶּהְגֶּה

cum suff.: לְשׁוֹנָהּ

Cant. 4,11.	דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ

cum suff.: לְשׁוֹנוֹ, לְשׁוֹנָהּ

Ex. 11, 7.	לֹא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ
Dt. 28, 49.	גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ
Jos. 10, 21.	לְאִישׁ אֶת־לְשֹׁנוֹ
Job. 20, 12.	וְכַחִידָה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ
Job. 40, 25.	וּבְחֶבֶל תִּשְׁקַע לְשׁוֹנוֹ
Ps. 10, 7.	תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן
Ps. 15, 3.	לֹא־רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ
Jer. 5, 15.	גּוֹי לֹא־תֵדַע לְשֹׁנוֹ

cum suff.: וּלְשׁוֹנוֹ

Ps. 37, 30.	וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט
Prv.,21, 23.	שֹׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ
Jes. 30, 27.	וּלְשׁוֹנוֹ כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת
Zach. 14, 12.	וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם

cum suff.: בִּלְשׁוֹנוֹ

Jud. 7, 5.	כֹּל אֲשֶׁר־יָלֹק בִּלְשֹׁנוֹ
Prv. 17, 20.	וְנֹהֵךְ בִּלְשׁוֹנוֹ יִפֹּל

cum suff.: כִּלְשׁוֹנוֹ

Esth. 1, 22.	וְאֶל־עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ
Esth. 3, 12. 8, 9.	וְעַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ

cum suff.: לִלְשׁוֹנוֹ

Gn. 10, 5.	אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם

cum suff.: לְשׁוֹנָהּ

Prv. 31, 26.	וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ

cum suff.: לְשׁוֹנָם

Ps. 5, 10.	לְשׁוֹנָם יְחַלִּיקוּן
Ps. 55, 10.	פַּלֵּג לְשׁוֹנָם
Ps. 64, 4.	שָׁנְנוּ כֶחָרֶב לְשׁוֹנָם
Ps. 64, 9.	וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם
Ps. 140, 4.	שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ־נָחָשׁ
Jes. 3, 8.	כִּי־לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם
Jes. 41, 17.	לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשְׁתָּה
Jer. 9, 2.	וַיִּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם
Jer. 9, 4.	לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דֶּבֶר־שָׁקֶר
Jer. 9, 7.	חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם
Jer. 23, 31.	הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם
Hos. 7, 16.	מִזַּעַם לְשׁוֹנָם

cum suff.: וּלְשׁוֹנָם

Job. 29, 10.	וּלְשׁוֹנָם לְחִכָּם דָּבְקָה
Ps. 57, 5.	וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה
Ps. 73, 9.	וּלְשׁוֹנָם תִּתְהַלַּךְ בָּאָרֶץ
Mich. 6, 12.	וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם

cum suff.: וּבִלְשׁוֹנָם

Ps. 78, 36.	וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ־לוֹ

cum suff.: וְכִלְשׁוֹנָם

Esth. 8, 9.	כִּכְתָבָם וְכִלְשׁוֹנָם

pl.: לְשֹׁנוֹת

Ps. 31, 21.	מְרִיב לְשֹׁנוֹת
Zach. 8, 23.	מִכֹּל לְשֹׁנוֹת הַגּוֹיִם

pl.: וְהַלְּשֹׁנוֹת

Jes.66,18.	אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת

pl. c. suff.: לִלְשֹׁנֹתָם

Gn. 10, 20.	לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם
Gn.10,31	לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם

לָשָׁן

פעל נויר פסס לָשׁוֹן, ומנסך קך נכנין פועל לוֹשֵׁן, פסתפעות הלשון לרעם וככילם וסונסך דכם [פַּעֲרְלִיידֶען], ונכניכים כשלם נקלקים נכיכי התכלית, כי קין סכנין עצות פשעולם לתכלית פם [טְעכְנִידְען-פַּעכְטְן], ומנסך כוסם שׁוֹשָׁה, זֹרֵם, שׂוֹרֵשׁ, סָטַר, שָׂטַם, יוֹרֵעַ וכדומם, ונמכוון סוס פסס גם נסתעיל. ודע שמתכוון סוס פסס מַלְשִׁין, מַלְשִׁינוּתָא נקרמי.

v. denom., calumniari, maledicere (bösen Leumund machen). LXX. *καταλαλεῖν*.

Pi-el: לִשַּׁן

part.:	מְלַשְּׁנִי Q'ri.
Ps. 101, 5.	מְלוֹשְׁנִי בְסַתֵּר רֵעֵהוּ
part.:	מְלוֹשְׁנִי K'tib.
Ps. 101, 5.	מְלוֹשְׁנִי בְסַתֵּר רֵעֵהוּ

Hif-il: הַלְשִׁין

2 *impf. ap.:*	תַּלְשֵׁן
Prv.30,10.	אַל־תַּלְשֵׁן עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו

לָשָׁן

פס טופסי נקרמי, כמו לָשׁוֹן נפכרי, ומתנוסת לָשׁ, נסופי יולע יָן.

n. comm. aram. (a n. primar. לָשׁ, addita appendicula *an*), cum hebraico לָשׁוֹן significatione congruens.

וְלָשָׁן

Dan. 3, 29.	כֹּל־עַם אֻמָּא וְלִשָּׁן

definit. pl.: וְלִשָּׁנַיָּא

Dan. 3, 4.	עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָּׁנַיָּא
	7. 31. 5, 19. 6, 26. 7, 14.

לַיִשׁ

ע"ו, והמוכן קיים ולכי [לָאוּע], נקרמי לַיִת, לַיִת, וכן הפס כיוכי [לָאֲ], ונפרכי לִיִת, וגם מפכו פעל שמיי לְפָת [לָשָׁן], סיוע קוק כקריס, וגם לִיִּשׁ [לָאֲרִישׁ] וגכוכת קרי, וקוקרי לִיִּשׁ [אֲלִישׁ] קוק וקכיר, ונפרכי קוֹם שֵׁעֵר [מרכן לַיִשִׁים], וכן לִיִּשׁ נפרם פרטי, ותמוכו ג"כ לַיִשָׁם, מפתמוע לָשׁ, כידוע פְּעַל כרם לעיל.

n. m., leo, aram. לַיִת, לַיִת, gr. *λῖς*, arab. *laît'-on*, unde *v. denom.* לאט (לָשׁ), *leonino* animo esse, validum esse instar leonis, *nom. lajas-on* (לָיָשׁ), robur leoninum, adj. *al-jasu* (אַלְיָשׁ), löwenherzig. Hebr. inde *nmpr.* אֲלִישׁוּעַ, lustrum, domicilium leonum (= מִרְבַּץ לַיִשִׁים), ipsumque לַיִשׁ (c. *He* parag. לַיְשָׁה), nomen urbis in finibus Palaestinae septentrionalibus sitae, quae alias modo דָּן modo לַיִשׁ vocatur, facto ex לָשׁ secundario nomine, ad s. f. בֶּרֶם (בֵּר), q. v. LXX. *σκύμνος λέοντος*, *μυρμηκολέων*.

Job. 4, 11.	לִישׁ אָבַד מִבְּלִי־טָרָף
Prv. 30, 30.	לִישׁ גִּבּוֹר בַּבְּהֵמָה

וָלַיִשׁ

Jes.30, 6.	לָבִיא וְלִישׁ מֵהֶם אֶפְעֶה

לוֹת

aram. v. concord. partt.

לָזָה

ad לָזוּת, *v. s. r.* לוּז *p.* 593.

לָחַ, לָחָה

v. s. r. לָחַח *p.* 598.

לָחַח

פעל כוול ול"ע כ"ף נגור, והמוכן לפי עכיות לפעי דעיקם והנסך [הפרפֶּאֶר-עכייענן], לומר שנגוע שפר הוקן על הלני [הפֶּאֶרפֶּאֶר - שפרפֶּאֶרסענן], וכוכן תכוכת וס הפעל להפס סנף לני, כאשר נקאם פס, והמקקים סקדש, אשר נלאו להקם פעל כוזי לַחַי, ענין יפוי וזפירה, עוקו סדרך, כי וס פעל שמי [דפרפֶּאֶרכפֶּאֶרעף].

v. inus. intr., progerminare, pullulascere, de barba, unde לְחִי q. v. Alii aethiop. לחי (*lahaja*) contulerunt (venustum, formosum esse), idque denominativum esse non intellexerunt.

לְחִי

ע"ג וכפפסק לֶחִי, וכככוי לֶחֱיוֹ, כוונ לְחָיַיִם וכסיען לְחָיַי וכככוי לְחָיֶיךָ נכקיוק סי', ופעם נכוק סי' לְחֵיהֶם. סיוכן מקוס הפעם [קיקן], וֹ מקוס סרקס [וועקנע], וכקיפס כן פגדול וגשוע שפר עס, וכן ניוכי וכוכי וגכיכי יכוכס מקוס הפעם מעכין שגשוע gr. *γέν-υς*, *γένειον-γένειν*; l. *gena-*] *genere*; Kinn-, kein-an, i. e. keim-en;], וקכיר מוס קומכיות הכל על המקקים. נקרנוס לְחִיאֵל, לְחוֹאָה מעלכי, וכן לוֹחֵא.

n. f. (in p. לֶחִי, c. s. לֶחְיִי, du. לְחָיַיִם, c. לְחָיַי, c. s. לְחָיֶיךָ, nonnunquam, eliso *Jud* altero, לְחֵיהֶם), mentum (tanquam *barbigerum*), vel gena, a tenera lanugine (uti et ceteris in linguis a *gignendo* et *germinando*), targ. לְחִיאֵל, לְחוֹאָה, לוֹחֵא. LXX. *σιαγών*, *γέν-*

Digitized by Google

λος, πρόςωπον, ματαίως; לְחָיַיִם, τὰ σιαγόνια.

sequente Maqef.: לְחִי־ *constr.*

Jud. 15,15. וימצא לחי־חמור טריה
p. לֶחִי
Ps. 3, 8. הכית את־כל־אויבי לחי
Thr. 3, 30. יתן למכהו לחי
הַלֶּחִי
Jud. 15, 17. וישלך הלחי מידו
Mich. 4, 14. בשבט יכו על־הלחי
p. הַלֶּחִי
ויכה את־מיכיהו על־
1 Reg. 22, 24. הלחי
ויך את־מיכיהו על־
2 Chr. 18, 23. הלחי
constr.: בְּלֶחִי
Jud. 15, 16. בלחי החמור
Jud. 15, 16. בלחי חמור הכיתי
n. p. בַּלְּחִי *p.*
*את־המכתש אשר־בלחי Jud.15,19
*עין הקורא אשר בלחי Jud. 15, 19.
cum suff.: לֶחְיוֹ
Job. 40, 26. ובחוח תקב לחיו
cum suff.: לֶחְיָהּ
Thr. 1, 2. ודמעתה על לחיה
du.: וְלֶחְיַיִם
Dt. 18, 3. חזרע והלחיים והקבה
pl. constr.: לִחְיֵי
Jes. 30, 28. על לחיי עמים
pl. c. suff.: לִחְיֵי *p.*
Job. 16, 10. בחרפה הכו לחיי
pl. c. suff.: וּלְחָיַי
Jes. 50, 6. ולחיי למרטים
pl. c. suff.: לְחָיַיִךְ
Cant. 1, 10. נאוו לחייך בתורים
pl. c. suff.: בְּלְחָיַיִךְ
Ez. 29, 4. 38, 4. חחיים בלחייך
pl. c. suff.: לְחָיָו
Cant. 5, 13. לחיו כערוגת הבשם
pl. c. suff.: לְחָיֶיהָם
Hos. 11, 4. כמרימי על על לחיהם

לָחַח

פעל ל״ע כ״ף נגול, וסיונן ושיגס ועיכ [פַּייֵס, פַּיִים ויין], ותמנות פתעל לָח, וכשפס יסודית עוד הסשס לָחַח, ד״מ לקס סרוקס, לקס לנכס, לקס סקולדס, לקס שרשית, מוג סלקס, וכן לַחוּת, וסכנוי לַחְיוֹת, ל״מ עסוג סלקיות, וכן לַחְלוּחִית וכדומס.

n. m., viror, vigor, succus, c. s. לֵחוֹ Onkel. זִיו יְקָרָא דַאֲבוֹהִי. Ar. *ruthubatuhu* (רְטִיבָתוֹ). Samar. טוּבֵהּ. LXX. τὰ χελώνια (χελύνια), αὐτοῦ. Syr.: non corrugatae erant genae ejus (לְחִי = *γόνυ χλωρόν*).

cum suff.: לֵחוֹ
Dt. 24, 7. ולא־נס לחח

לָחַךְ

פעל נוזד כמו לָקַק לקען, כמו לָצַ לעיל, וכ׳ ממונס שכשי, וסמעכס תלוזס ולקיקס [לעקקען], וסשתלל על כסיפס וגויפס [שׁנאפּסען] מכסיפס. סכנד לָחַךְ קווק, וסכנון לו סקלס וכסיפס, לו נדבור לקן עפר, לשון סזקס לעפר. נקרנוס מעכין לקוק לכוב.

v. trans. onomatopoët., sicut לָצַ, לָקַק, ling-ere, carpere, depascere. *Pi.* לִחֵךְ intens., veluti צִפֶּר, pulverem lingere, de servitute, submissione et veneratione. LXX. *λείχ-ειν, ἐκ-λείχ-ειν.*

inf. constr.: בְּלָחֵךְ
Num. 22, 4. כלחך השור
Pi-el: לִחֵךְ
3perf.fem.: לִחֲכָה *p.*
1 Rg. 18, 38. אשר־בחעלה לחכה
3 *impf. pl.:* יְלַחֲכוּ
Num. 22, 4. עתה ילחכו הקהל
Mich. 7, 17. ילחכו עפר כנחש
3 *impf. pl.:* יְלַחֲכוּ *p.*
Ps. 72, 9. ואויבין עפר ילחכו
Jes. 49, 23. ועפר רגליך ילחכו

לָחַם

ע״כ, וסעתיד יִלְחַם, וסמונן: ל׳ נליעס וסכילס [עסססען, פֿעלצפּ״יוען, -נעפּ-רען], ותמנות פסעל לע״ן לָחֲמָם נתוספת מ׳ לשכש, כשפר נשנק לכוב, וסהנכס לק ענין נליעס וסכול, כמו לע וכדומס, וכן ניוכי וסוזו [*laich*, s. *lih*] וכדומס, ולקס ג כמו לכל כ, לומר סעונק כפנו נדבר, ולקמי רשף עכיכו נסכל מרשף. כ׳ ענין כלוי וסזמל [קאָמפּפֿען], ווס רק פשלל מעכין שכילס וכסיפס, וכן מצֵּא נעכיו, נשלוב ג׳ הכוונוס. שכן על־יקר נמכוון הכ׳ נכין נפעל לֶחֶם [סמקור סמוכרת נִלְחָם], נשנור שהלקיפס פעולס קשוריס, ווס פסוד שלל נִדְבַּר, נִגַּשׁ, נִשְׁפַּט וכדומס. ויוקר מוס ע׳ מדבר מלין.

v. trans. (impf. יִלְחַם) 1) edere, epulari, devorare, consumere, a radice *lagh* (לָג, sanskr. *lih*, gr. *λιχ*, lat. *lig.*), vi lingendi, cui additum est *Mem*, quo affixo verba plurima conformantur; לֶחֶם בְּ (אָכַל בְּ), delectari cibo; לְחֵמֵי רֶשֶׁף, consumti lue pestifera. 2) delere, exstinguere, debellare, dimicare, translatione a *comedendo* facta, sicuti in v. arab.

Ez. 17, 24. הובשתי עץ לח
adj. pl.: לַחִים
Num. 6, 3. וענבים לחים ויבשים
Jud. 16, 7. בשבעה יתרים לחים
Jud. 16, 8. שבעה יתרים לחים
לַחַ
ע״ו וסמונן יוטע וטעפוע [פֿרישפּ״יע, ושפּעינקּ״יע], וכשפס יסודית עוד הסשס לָחַח, ד״מ לקס סרוקס, לקס לנכס, לקס סקולדס, לקס שרשית, מוג סלקס, וכן לַחוּת, וסכנוי לַחְיוֹת, ל״מ עסוג סלקיות, וכן לַחְלוּחִית וכדומס.

n. m., viror, vigor, succus, c. s. לֵחוֹ Onkel. זִיו יְקָרָא דַאֲבוֹהִי. Ar. *ruthubatuhu* (רְטִיבָתוֹ). Samar. טוּבֵהּ. LXX. τὰ χελώνια (χελύνια), αὐτοῦ. Syr.: non corrugatae erant genae ejus (לְחִי = *γόνυ χλωρόν*).

cum suff.: לֵחוֹ
Dt. 24, 7. ולא־נס לחח

לָחַךְ

פעל נוזד כמו לָקַק לקען, כמו לָצַ לעיל, וכ׳ ממונס שכשי, וסמעכס תלוזס ולקיקס [לעקקען], וסשתלל על כסיפס וגויפס [שׁנאפּסען] מכסיפס. סכנד לָחַךְ קווק, וסכנון לו סקלס וכסיפס, לו נדבור לקן עפר, לשון סזקס לעפר. נקרנוס מעכין לקוק לכוב.

v. trans. onomatopoët., sicut לָצַ, לָקַק, ling-ere, carpere, depascere. *Pi.* לִחֵךְ intens., veluti צִפֶּר, pulverem lingere, de servitute, submissione et veneratione. LXX. *λείχ-ειν, ἐκ-λείχ-ειν.*

inf. constr.: בְּלָחֵךְ
Num. 22, 4. כלחך השור
Pi-el: לִחֵךְ
3perf.fem.: לִחֲכָה *p.*
1 Rg. 18, 38. אשר־בחעלה לחכה
3 *impf. pl.:* יְלַחֲכוּ
Num. 22, 4. עתה ילחכו הקהל
Mich. 7, 17. ילחכו עפר כנחש
3 *impf. pl.:* יְלַחֲכוּ *p.*
Ps. 72, 9. ואויבין עפר ילחכו
Jes. 49, 23. ועפר רגליך ילחכו

לָחַם

ע״כ, וסעתיד יִלְחַם, וסמונן: ל׳ נליעס וסכילס [עסססען, פֿעלצפּ״יוען, -נעפּ-רען], ותמנות פסעל לע״ן לָחֲמָם נתוספת מ׳ לשכש, כשפר נשנק לכוב, וסהנכס לק ענין נליעס וסכול, כמו לע וכדומס, וכן ניוכי וסוזו [*laich*, s. *lih*] וכדומס, ולקס ג כמו לכל כ, לומר סעונק כפנו נדבר, ולקמי רשף עכיכו נסכל מרשף. כ׳ ענין כלוי וסזמל [קאָמפּפֿען], ווס רק פשלל מעכין שכילס וכסיפס, וכן מצֵּא נעכיו, נשלוב ג׳ הכוונוס. שכן על־יקר נמכוון הכ׳ נכין נפעל לֶחֶם [סמקור סמוכרת נִלְחָם], נשנור שהלקיפס פעולס קשוריס, ווס פסוד שלל נִדְבַּר, נִגַּשׁ, נִשְׁפַּט וכדומס. ויוקר מוס ע׳ מדבר מלין.

v. trans. (impf. יִלְחַם) 1) edere, epulari, devorare, consumere, a radice *lagh* (לָג, sanskr. *lih*, gr. *λιχ*, lat. *lig.*), vi lingendi, cui additum est *Mem*, quo affixo verba plurima conformantur; לֶחֶם בְּ (אָכַל בְּ), delectari cibo; לְחֵמֵי רֶשֶׁף, consumti lue pestifera. 2) delere, exstinguere, debellare, dimicare, translatione a *comedendo* facta, sicuti in v. arab.

Ni. נִלְחַם (inf. abs. הִלָּחֵם), pugnare, quia pugna actio mutua est (cf. vv. נִדְבַּר, colloqui; נִשְׁפַּט, cum aliquo disceptare, coram judice comparere; נִגַּשׁ, se invicem urgere) LXX. *σιτεῖσθαι, δειπνεῖν, συνδυάζειν, πολεμεῖν*; לֶחֶם, *συνδειπνεῖν*; לְחוּם, *βρῶσις* (לְחוֹם); *Ni. μάχεσθαι; πολεμεῖν, ἐκπολεμεῖν, καταπολεμεῖν, συμπολεμεῖν, συνεκπολεμεῖν; πολιορκεῖν, ἐκπολιορκεῖν; παρατάσσειν* (*παράταξις*); *ἐφιστάναι, πατάσσειν*; מִלְחָם יָחַד, *μονομαχεῖν*; מִחֲלַצַיִם, *φύβος.*

3 *perf. pl.:* לָחֲמוּ
Prv. 4, 17. כי לחמו לחם רשע
part.: לֹחֵם *sg.*
Ps. 56. 2. לחם ילחצני
לֹחֲמִים
part. pl.
Ps. 56, 3. כי־רבים לחמים לי
part. pl. c. s.: לֹחֲמֵי *p.*
Ps. 35, 1. לחם את־לחמי
p. p. pl.: נְלֻחָמִי נסוג אחור
Dt. 32, 24. ולחמי רשף
inf. constr.: לְלָחֹם
Prv.23,1. כי־תשב ללחום את־מושל
impart.: לֹחֵם
Ps. 35, 1. לחם את־לחמי
impt. pl.: לָחֲמוּ
Prv. 9, 5. לכו לחמו בלחמי
1 *imperf.:* אֶלָּחֵם
Ps. 141, 4. ובל־אלחם במנעמיהם
2 *imperf.:* תִּלָּחֵם
Prv.23,6 אל־תלחם את־לחם רע עין
Nif-al: נִלָּחֵם 3 *perf.*
Nu. 21,26. והוא נלחם במלך מואב
Jud. 9, 17. אשר נלחם אבי
Jud. 9, 45. ואבימלך נלחם בעיר
Jud. 11, 25. אם־נלחם נלחם בם
2 S. 8, 10. נלחם בהדדעזר ויכהו
1 Rg. 14, 19. אשר נלחם ואשר מלך
2 Rg. 13, 12. אשר נלחם עם אמציהו
2 Rg. 14, 15. ואשר נלחם עם אמציהו
1 Chr. 18, 10. על אשר נלחם בהדדעזר
2 Chr. 20, 29. בשמעם כי נלחם יי
2 Chr. 27, 5. וחוא נלחם עם־מלך
Jes. 30, 32. תנופה נלחם־בה
Jes. 63, 10. הוא נלחם־בם
3 *perf.:* נִלְחַם *p.*
1 Rg. 22, 46. אשר־עשה ואשר נלחם
2 Reg. 14, 28. וגבורתו אשר־נלחם
3 *perf.:* וְנִלְחַם
Ex. 1, 10. ונלחם בנו
1 S. 8, 20. ונלחם את־מלחמתנו
1 Sam. 17, 32. ונלחם עם־הפלשתי
Dan. 11, 11. ויצא ונלחם עמו
Zach. 14, 3. ונלחם בגוים ההם
2 *perf.:* וְנִלְחַמְתָּ
Jud. 11, 8. ונלחמת בבני עמון
1 Sam.15,18. ונלחמת בו עד־כלותם
1 *perf.:* וְנִלְחַמְתִּי
2 Sam. 12, 27. ויאמר נלחמתי ברבה
1 *perf.:* וְנִלְחַמְתִּי
1 S. 29, 8. כי לא אבוא ונלחמתי
Jer. 21, 5. ונלחמתי אני אתכם
3 *perf. pl.:* נִלְחֲמוּ *p.* נִלָּחֲמוּ
Jud. 5, 19. באו מלכים נלחמו
Jud. 5, 19. אז נלחמו מלכי כנען
Jud. 5, 20. מן־שמים נלחמו
Jud. 5, 20. נלחמו עם סיסרא
Jud. 11, 5. כאשר־נלחמו בני־עמון
1 Chr. 10, 1. נלחמו בישראל
2 Chr.17,10 ולא נלחמו עם־יהושפט
3 *perf. pl.:* וְנִלְחֲמוּ

es. 19, 2. ונלחמו איש באחיו
er. 1, 19. 15, 20. ונלחמו אליך
er. 34, 22. ונלחמו עליה ולכדוה
er. 37, 8. ונלחמו על־העיר הזאת
ach. 10, 5. ונלחמו כי יי עמם
perf. pl.: וְנִלְחֲמוּ
Sam. 4, 9. לאנשים ונלחמתם
perf. pl.: וְנִלְחַמְנוּ
Dt. 1, 41. אנחנו נעלה ונלחמנו
part.: נִלְחָם *masc.*
Ex. 14, 25. כי יי נלחם למצרים
Jos. 10, 14. כי יי נלחם לישראל
Jos.10, 42. כי יי אלהי ישראל נלחם
1 S. 25, 28. מלחמות יי אדני נלחם
2 Reg. 6, 8. ומלך ארם היה נלחם
3 Reg. 19, 8. נלחם על־לבנה
Jes. 37, 8. נלחם על־לבנה
Jer. 21, 2. מלך־בבל נלחם עלינו
part.: הַנִּלְחָם *masc.*
Dt. 3, 22. הוא הנלחם לכם
Jos. 23, 3. 10. הוא הנלחם לכם
part. pl.: נִלְחָמִים
Jos.10,25. אשר אתם נלחמים אותם
1 S. 17, 19. נלחמים עם־פלשתים
1 S.23,1. פלשתים נלחמים בקעילה
1 S. 28, 15. ופלשתים נלחמים בי
1S.31,1. ופלשתים נלחמים בישראל
Jer. 21, 4. אתם נלחמים בם
Jer. 34, 1. 7. נלחמים על־ירושלם
part. pl.: הַנִּלְחָמִים
Jer. 32, 24. הנלחמים עליה
Jer. 32, 29. הנלחמים על־העיר
Jer. 37, 10. הנלחמים אתכם
inf. abs.: נִלְחֹם
Jud. 11, 25. אם־נלחם נלחם בם
inf. constr.: לְהִלָּחֵם *s. M.*
Ex. 17, 10. להלחם בעמלק
Num.22,11. אולי אוכל להלחם בו
Dt.20,4. להלחם לכם עם־איביכם
Dt.20,10. כי־תקרב אל־עיר להלחם
Dt. 20, 19. להלחם עליה לתפשה
Jos. 9, 2. להלחם עם־יהושע
Jos. 11, 5. להלחם עם־ישראל
Jud. 1, 1. בתחלה להלחם בו
Jud.1, 9. בני יהודה להלחם בכנעני
Jud. 8, 1. כי הלכת להלחם במדין
Jud. 10, 9. להלחם גם־ביהודה
Jud. 10, 18. אשר יחל להלחם
Jud. 11, 9. להלחם בבני עמון
Jud. 11, 12. כי־באת אלי להלחם
Jud. 11, 27. אתי רעה להלחם בי
Jud.11,32. אל־בני עמון להלחם בם
Jud. 12, 1. מדוע עברת להלחם
Jud. 12, 3. היום הזה להלחם בי
1 S.13,5. נאספו להלחם עם־ישראל
1 S. 17, 9. אם־יוכל להלחם אתי
1S.17,33. אל־חפלשתי הזה להלחם
1 S. 28, 1. לצבא להלחם בישראל
2 S. 2, 28. ולא־יספו עוד להלחם
2 S.11,20. נגשתם אל־העיר להלחם
1 Rg.12,21. להלחם עם־בית ישראל
1 Reg. 22, 32. ויסרו עליו להלחם
2 Rg.3,21. עלו המלכים להלחם בם
2 Reg. 16, 5. ולא יכלו להלחם
2 Reg. 19, 9. יצא להלחם אתך
2 Chr. 11, 1. להלחם עם־ישראל
2 Chr. 18, 31. ויסבו עליו להלחם
2 Chr.20,17. לא לכם להלחם בזאת
2 Chr. 35, 20. להלחם בכרכמיש
2 Chr.35,22. כי להלחם־בו התחפש
2 Chr. 35, 22. ויבא להלחם בבקעת
Neh. 4, 2. לבוא להלחם בירושלם
Jes. 7, 1. ולא יכל להלחם
Jes. 37, 9. יצא להלחם אתך
Jer. 33, 5. להלחם את־הכשדים
Jer. 41, 12. וילכו להלחם

Digitized by Google

חדלו גבורי בבל להלחם Jer. 51, 30.
להלחם עם־סוס ופרש Dan. 10, 20.
inf. constr.: וּלְהַלָּחֶם
ולהלחם מלחמתנו 2 Chr. 32, 8.
inf. c. suff.: הֲלַחֲמוֹ
כיום הלחמו ביום קרב Zach. 14, 3.
inf. c. suff.: בְּהִלָּחֲמוֹ
בהלחמו את־חזהאל 2 Rg. 8, 29. 9, 15.
בהלחמו את־חזהאל 2 Chr. 22, 6.
imperat.: הִלָּחֶם *sg.*
וצא הלחם בעמלק Ex. 17, 9.
imprt.: וְהִלָּחֶם *sg.*
והלחם מלחמות יי 1 Sam. 18, 17.
imperat.: וְהִלָּחֵם
צא־נא עתה והלחם בו Jud. 9, 38.
imprt. pl.: וְהִלָּחֲמוּ
והלחמו על־בית אדניכם 2Rg. 10, 3.
והלחמו על־אחיכם Neh. 4, 8.
3 imprf. ap.: יִלָּחֵם
יי ילחם לכם Ex. 14, 14.
הוא ילחם לכם Dt. 1, 30.
אלהיו ילחם לנו Neh. 4, 14.
3 impf. ap.: וַיִּלָּחֶם
ויבא עמלק וילחם Ex. 17, 8.
וילחם בישראל Num. 21, 1.
וילחם בישראל Num. 21, 23.
וילחם עם־לבנה Jos. 10, 29.
ויחן עליה וילחם בה Jos. 10, 31.
דברה וילחם עליה Jos. 10, 38.
מלך מואב וילחם בישראל Jos. 24, 9.
וילחם באבימלך Jud. 9, 39.
עד־המגדל וילחם בו Jud. 9, 52.
ויחן ביהצה וילחם Jud. 11, 20.
וילחם את־אפרים Jud. 12, 4.
וילחם סביב בכל־אריביו 1S. 14, 47.
וילחם בפלשתים 1 S. 19, 8. 23, 5.
וילחם יואב ברבת 2 Sam. 12, 26.
וילחם בה וילכדה 2 Sam. 12, 29.
ויצר על־שמרון וילחם בה 1 Reg. 20, 1.
וילחם על־גת וילכדה 2 Rg. 12, 18.
ויצא וילחם בפלשתים 2 Chr. 26, 6.
וילחם באשדוד וילכדה Jes. 20, 1.
3 impf. fem.: תִּלָּחֵם
תלחם בירושלם Zach. 14, 14.
1 impf. pl.: נִלָּחֵם
נלחם אתם במישור 1 Reg. 20, 23.
1 impf. pl.: וְנִלָּחֲמָה
ונלחמה בכנעני Jud. 1, 3.
ונלחמה בבני עמון Jud. 11, 6.
תן־לי איש ונלחמה יחד 1 S. 17, 10.
ונלחמה אותם במישור 1 Rg. 20, 25.
2 impf. pl.: תִּלָּחֲמוּ
לא תעלו ולא־תלחמו Dt. 1, 42.
לא תלחמו את־קטן ואת־גדול 1 Reg. 22, 31.
לא־תעלו ולא־תלחמו 2 Chr. 11, 4.
בני ישראל אל־תלחמו 2 Chr. 13, 12.
לא תלחמו את־הקטן 2 Chr. 18, 30.
כי תלחמו את־הכשדים Jer. 32, 5.
2 impf. pl.: תִּלָּחֲמוּן
לא־תעלו ולא־תלחמון 1 Rg. 12, 24.
3 impf. pl.: וַיִּלָּחֲמוּ
ויחט על־גבעון וילחמו Jos. 10, 5.
ויחט עליה וילחמו עליה Jos. 10, 34.
מעלונה חברונה וילחמו Jos. 10, 36
וילחמו עם־לשם Jos. 19, 47.
בעבר הירדן וילחמו אתכם Jos. 24, 8.
וילחמו בכם בעלי־יריחו Jos. 24, 11.
בבזק וילחמו בו Jud. 1, 5.
וילחמו בני־יהודה Jud. 1, 8.
וילחמו בני־עמון Jud. 11, 4.

וילחמו פלשתים 1 Sam. 4, 10.
וילחמו בם 1 Sam. 12, 9.
לקראד דות וילחמו עמו 2 S. 10, 17.
וילחמו את־יואב 2 Sam. 11, 17.
וילחמו את־פלשתים 2 S. 21, 15.
וילחמו עמו 1 Chr. 19, 17.
3 impf. pl.: וַיְלַחֲמוּנִי
וילחמוני חנם Ps. 109, 3.

לֶחֶם

ג"ז מקוריי של הכנ"ל, ומענין לן נהסמין לֶחֶם ע"פ דַּבֵּר, והמוכן לקימס [קַמְצְתָּ], קולס לדעת לכן-גנלס ענר מן קל נמר לֶחֶם ע"פ יָבַשׁ, והסגל נמר נ'יכי', ולקיקו שלנו היס מהכנד לקוי למל נסמס, וכנין התיוכנקן, ודעתו הצנית צ'יכן להיות סס נסלס חָמֵץ יוקר מסקנכי.

n. m. verbale (ex inf. Pi-ël factum, c. לָחֶם, ad s. f. דַּבֶּרֶת), pugna, certamen. *Ibn-Ganah* vero asserit, hanc formam לָחֶם aut pro לָחַם ad s. f. יָבֵשׁ dici, ita ut sit 3 *p. praet. Qal*, aut nomen esse formae חֵבֶץ consimile. LXX. ἐπολέμησαν.

constr.: לֶחֶם
אז לחם שערים Jud. 5, 8.

לֶחֶם

סס סקסי, והמוכן מקכל וכנ [צ'יוע], ונקמר מקכל נכלל, לפי שסוס עיקר מקכל מלס [קַמְצְתָּ], והסוס נצ'יקס מן נלקיו פי' יוסף קמיי כהפוך נצ'יקס לקיו נען, לומר ע' מן סס סיות, סנקנק דַּגְלָךְ, וכנין לומר נפריו.

n. comm., cibus, de omni genere alimenti omnibusque ad vitam sustentandam necessariis (sicut ἄρτος Mt. 6, 11.), de epulo, victima ac spec. de pane frumentoque, ex quo inter orientales conficitur, h. e. tritico, arab. *t h a'a m - on* (طَعَام), Jer. 11, 19. עֵץ בְּלַחְמוֹ, h. e. arbor et fructus ejus esculenti. LXX. κατάβρωμα; σιτίον, σῖτον, σῖτος; τροφή, ψωμός, ἄρτος, μασσᾶσθαι, πίνειν; ἄριστον, τράπεζα, βίος, τὰ δέοντα, ζωή; δόμα, δᾶρον, ὀσμὴ εὐωδίας; אֵין לֶחֶם, ἀνοφελής; אָכַל לֶחֶם, ἀριστᾶν, καταβιοῦσθαι; לֶחֶם לֶחֶם, συνδειπνεῖν; לֶחֶם מַצָּה, ἄρτοι τῆς προθέσεως, ἄρτοι τοῦ προσώπου, ἄρτοι ἐνώπιοι; לֹא שָׁבַע לֶחֶם, προσαιτεῖν.

בזעת אפך תאכל לחם Gn. 3, 19.
מלך שלם הוציא לחם Gn. 14, 18.
ואקחה פת־לחם וסעדו Gn. 18, 5.
ויקח־לחם ויחמת מים Gn. 21, 14.
ויעקב נתן לעשו לחם Gn. 25, 34.
ונתן־לי לחם לאכל Gn. 28, 20.
ויאכלו לחם Gn. 31, 54.
וישבו לאכל־לחם Gn. 37, 25.
לאכל את־העברים לחם Gn. 43, 32.
להם לפי הטף Gn. 47, 12.
הבה־לנו לחם Gn. 47, 15.
ויתן להם יוסף לחם Gn. 47, 17.
באכלנו לחם לשבע Ex. 16, 3.
הנני ממטיר לכם לחם Ex. 16, 4.
לקטו לחם משנה Ex. 16, 22.
ביום הששי לחם יומים Ex. 16, 29.
לאכל־לחם עם־חתן משה Ex. 18, 12
לחם פנים לפני תמיד Ex. 25, 30.
וככר לחם אחת Ex. 29, 23.
וחלת לחם שמן Ex. 29, 23.
לחם לא אכל Ex. 34, 28.
ואת לחם הפנים Ex. 35, 13. 39, 36.
ויערך עליו ערך לחם Ex. 40, 23.
לחם אשה ליי Lev. 3, 11.
לחם אשה לריח ניחח Lev. 3, 16.
על־חלת לחם חמץ Lev. 7, 13.
וחלת לחם שמן Lev. 8, 26.
לחם אלהיהם Lev. 21, 6.
כי את־לחם אלהיך Lev. 21, 8.
להקריב לחם אלהיו Lev. 21, 17.
לחם אלהיו לא יגש Lev. 21, 21.
לחם אלהיו מקדשי Lev. 21, 22.
את־לחם אלהיכם Lev. 22, 25.
לחם תנופה שתים Lev. 23, 17.
על לחם הבכרים Lev. 23, 20.
בשבתי לכם מטה־לחם Lev. 26, 26.
כי אין לחם ואין מים Nu. 21, 5.
לחם אשה ריח־ניחח ליי Nu. 28, 24.
תאכל בה לחם Dt. 8, 9.
לחם לא אכלתי Dt. 9, 9. 18.
לתת לו לחם ושמלה Dt. 10, 18.
תאכל־עליו מצות לחם Dt. 16, 3.
לחם לא אכלתם Dt. 29, 5.
וכל לחם צידם יבש היה Jos. 9, 5.
והנה צלול לחם שערים Jud. 7, 13.
ככרות לחם לעם Jud. 8, 5.
סעד לבך פת־לחם Jud. 19, 5.
וגם לחם ויין יש־לי Jud. 19, 19.
שלשת ככרות לחם 1 Sam. 10, 3.
ונתנו לך שתי־לחם 1 Sam. 10, 4.
אשר־יאכל לחם עד־הערב 1S. 14, 24
אשר־יאכל לחם היום 1 S. 14, 28.
ויקח ישי חמור לחם 1 S. 16, 20.
ועשרה לחם הזה 1 Sam. 17, 17.
ביום־החדש השני לחם 1 S. 20, 34.
חמשה־לחם תנה בידי 1 S. 21, 4.
אין־לחם חל אל־תחת ידי 1S. 21, 5.
כי־אם־לחם קדש 1 Sam. 21, 5.
כי לא־היה שם לחם 1 Sam. 21, 7.
כי־אם־לחם הפנים 1 Sam. 21, 7.
לשום לחם חם 1 Sam. 21, 7.
בתתך לו לחם וחרב 1 Sam. 22, 13.
ותקח מאתים לחם 1 Sam. 25, 18.
כי לא אכל לחם כל־היום 1 S. 28, 20.
ואשמה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
ויתנו־לו לחם ויאכל 1 S. 30, 11.
כי לא־אכל לחם 1 Sam. 30, 12.
להברות את־דוד לחם 2 S. 3, 35.
אטעם־לחם או כל־מאומה 2 Sam. 3, 35.
לאיש חלת לחם אחת 2 S. 6, 19.
ואתה תאכל לחם 2 Sam. 9, 7.
והיה לבן־אדניך לחם 2 S. 9, 10.
יאכל תמיד לחם 2 Sam. 9, 10.
וישימו לו לחם ויאכל 2 S. 12, 20.
ותברני לחם 2 Sam. 13, 5.
ועליהם מאתים לחם 2 S. 16, 1.
ויהי לחם־שלמה 1 Reg. 5, 2.
לחם ביתי 1 Reg. 5, 23.
אשר עליו לחם חפנים 1 Reg. 7, 48.
ולא־אכל לחם 1 Reg. 13, 8.
לא־תאכל לחם 1 Reg. 13, 9.
ולא־אכל לחם 1 Reg. 13, 16.
לא־תאכל לחם 1 Reg. 13, 17.
ותאכל לחם 1 Reg. 13, 22.
אל־תאכל לחם 1 Reg. 13, 22.
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Rg. 13, 23.
ולקחת בידך עשרה לחם 1 Rg. 14, 3.
לחם ובשר בבקר 1 Reg. 17, 6.
לקחי־נא לי פת־לחם 1 Reg. 17, 11.
וכלכלם לחם ומים 1 Reg. 18, 4.
ואכלכלם לחם ומים 1 Rg. 18, 13.
קום אכל־לחם ויטב לבך 1 Rg. 21, 7.
והאכלהו לחם לחץ 1 Reg. 22, 27.
עשרים־לחם שערים 2 Rg. 4, 42.
שים לחם ומים לפניהם 2 Rg. 6, 22.
ארץ לחם וכרמים 2 Reg. 18, 32.
ולא־היה לחם לעם הארץ 2 Rg. 25, 3.
ואכל לחם תמיד לפניו 2 Rg. 25, 29.
על־לחם המערכת 1 Chr. 9, 32.
מביאים לחם בחמורים 1 Chr. 12, 40.
לאיש ככר־לחם ואשפר 1 Chr. 16, 3.
ועליהם לחם הפנים 2 Chr. 4, 19.
ומערכת לחם 2 Chr. 13, 11.
והאכילהו לחם לחץ 2 Chr. 18, 26.
לחם לא־אכל Esr. 10, 6.
לחם הפחה לא אכלתי Neh. 5, 14.
לחם הפחה לא בקשתי Neh. 5, 18.
ערבה לו לחם לנערים Job. 24, 5.
ויאכלו עמו לחם בביתו Job. 42, 11.
אכלו לחם יי לא קראו Ps. 14, 4.
היתה־לי דמעתי לחם Ps. 42, 4.
אכלי עמי אכלי לחם Ps. 53, 5.
הגם־לחם יוכל תת Ps. 78, 20.
לחם אבירים אכל איש Ps. 78, 25.
האכלתם לחם דמעה Ps. 80, 6.
להוציא לחם מן־הארץ Ps. 104, 14.
כל־מטה־לחם שבר Ps. 105, 16.
אכלי לחם העצבים Ps. 127, 2.
נתן לחם לכל־בשר Ps. 136, 25.
נתן לחם לרעבים Ps. 146, 7.
לחם רשע Prv. 4, 17.
עד־ככר־לחם Prv. 6, 26.
ערב לאיש לחם שקר Prv. 20, 17.
והוא לחם כזבים Prv. 23, 3.
את־לחם רע עין Prv. 23, 6.
ועל־פת־לחם יפשע־גבר Prv. 28, 21
הטריפני לחם חקי Prv. 30, 8.
לא לחכמים לחם Eccl. 9, 11.
לשחוק עשים לחם Eccl. 10, 19.
משענ־לחם Jes. 3, 1.
אין לחם ואין שמלה Jes. 3, 6.
לחם יודק Jes. 28, 28.
לחם צר ומים לחץ Jes. 30, 20.
ארץ לחם וכרמים Jes. 36, 17.
אפיתי על־גחליו לחם Jes. 44, 19.
תשקלו־כסף בלוא־לחם Jes. 55, 2.
ונתן לו ככר־לחם Jer. 37, 21.
ויאכלו שם לחם Jer. 41, 1.
ונשבע־לחם Jer. 44, 17.
ולא־היה לחם לעם הארץ Jer. 52, 6.
ואכל לחם לפניו Jer. 52, 33.
מבקשים לחם Thr. 1, 11.
עוללים שאלו לחם Thr. 4, 4.
ואכלו־לחם במשקל Ez. 4, 16.
למען יחסרו לחם ומים Ez. 4, 17.
ובפתותי לחם Ez. 13, 19.
גאון שבעת־לחם Ez. 16, 49.
ישב־בו לאכל־לחם Ez. 44, 3.
לחם חמדות לא אכלתי Dan. 10, 3.
וחסר לחם Am. 4, 6.
ואכל־שם לחם Am. 7, 12.
מגישים על־מזבחי לחם Mal. 1, 7.

לֶחֶם *p.*

ויקרא לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.
ובכל־ארץ מצרים היה לחם Gn. 41, 54.
כי־שם יאכלו לחם Gn. 43, 25.
ויאמר שימו לחם Gn. 43, 31.
קראן לו ויאכל לחם Ex. 2, 20.
ובבקר תשבעו־לחם Ex. 16, 12.
כי־נתן לצבאך לחם Jud. 8, 6.
לאנשיך העיפים לחם Jud. 8, 15.
לתת להם לחם Ruth 1, 6.
לאגורת כסף וככר־לחם 1 S. 2, 36.
לאכל פת־לחם 1 Sam. 2, 36.
ולא־טעם כל־העם לחם 1 S. 14, 24.
ונפל בחרב וחסר־לחם 2 S. 3, 29.
ולא־ברה אתם לחם 2 Sam. 12, 17.
קמת ותאכל לחם 2 Sam. 12, 21.
לך אתי הביתה ואכל לחם 1 Rg. 13, 15
ולא־אכל לחם 1 Reg. 21, 4.
ואינך אכל לחם 1 Reg. 21, 5.
ותחזק־בו לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
יסר שמה לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
ומרעב תמנע־לחם Job. 22, 7.
וצאצאיו לא ישבע־לחם Job. 27, 14.
ארץ ממנה יצא־לחם Job. 28, 5.
וזהמתו חיתו לחם Job. 33, 20.

Digitized by Google

Ps. 37, 25. וזרעו מבקש־לחם
Ps. 132, 15. אביוניה אשביע לחם
Prv. 12, 9. ממתכבד וחסר־לחם
Prv. 12, 11. עבד אדמתו ישבע־לחם
28, 19.
Prv. 20, 13. פקח עיניך שבע־לחם
Prv. 25, 21. חאכילהו לחם
Prv. 28, 3. מטר סחף ואין לחם
Prv. 30, 22. כי ישבע־לחם
Jes. 44, 15. אף־יישיק ואפה לחם
Thr. 5, 6. אשור לשבע לחם
Ez. 4, 16. חנני שבר מטה־לחם
Ez. 5, 16. ושברתי לכם מטה־לחם
Ez. 14, 13. ושברתי לה מטה־לחם

וְלֶחֶם

Gn. 47, 13. ולחם אין בכל־הארץ
Ex. 16, 8. ולחם בבקר לשבע
Ex. 29, 2. ולחם מצות וחלת מצת
Lev. 23, 14. ולחם וקלי וכרמל
Nu. 4, 7. ולחם התמיד עליו יהיה
1 Reg. 11, 18. ולחם אמר לו
1 Reg. 17. 6. ולחם ובשר בערב
Neh. 9, 15. ולחם משמים נתת להם
Ps. 104, 15. ולחם לבב־אנוש יסעד
Ps. 105, 40. ולחם שמים ישביעם
Prv, 9, 17. ולחם סתרים ינעם
Prv. 31, 27. ולחם עצלות לא תאכל
Jes. 30, 23. ולחם תבואת האדמה
Jes. 55, 10. ולחם לאכל
Ez. 24, 17. ולחם אנשים לא תאכל
Ez. 24, 22. ולחם אנשים לא תאכלו

וְלֶחֶם

Gn. 45, 23. נשאת בר ולחם ומזון

הַלֶּחֶם *p.*

Gn. 27, 17. ואת־הלחם אשר עשתה
Ex. 16, 15. הוא הלחם אשר נתן יי
Ex. 16, 32. למען יראו את־הלחם
Ex. 29, 32. ואת־הלחם אשר בסל
Ex. 29, 34. ומן־הלחם עד־הבקר
Gn. 39, 6. הלחם אשר־הוא אוכל
Lev. 8, 31. ואת הלחם אשר בסל
Lev. 23, 18. והקרבתם על־הלחם
Dt. 8, 3. לא על־הלחם לבדו
Ruth 2, 14. ואכלת מן־הלחם
1 Sam. 9, 7. כי חלחם אזל מכלינו
1 S. 20, 24. וישב המלך על־הלחם
1 Sam. 20, 27. גם־היום אל־הלחם
Jer. 37, 21. עד־תם כל־הלחם
Jer. 38, 9. כי אין הלחם עוד בעיר
Hag. 2, 12. ונגע בכנפו אל־הלחם

וְלַהַלֶּחֶם Q'ri.

2 Sam. 16, 2. ולהלחם והקיץ

בַּלֶּחֶם

Neh. 5, 15. ויקחו מהם בלחם ויין
בַּלֶּחֶם
Gn. 47, 17. ויזהלם בלחם
Num. 21, 5. קצה בלחם הקלקל
Dt. 23, 5. לא־קדמו אתכם בלחם
1 Sam. 2, 5. שבעים בלחם נשכרו
Neh. 13, 2. בלחם ובמים

בַּלֶּחֶם *p.*

Gn. 47, 19. ואת־אדמתנו בלחם

וּבַלֶּחֶם *p.*

Lev. 8, 32. והנותר בבשר ובלחם
בַּלֶּחֶם
Hos. 9, 4. כלחם אונים להם
בַּלֶּחֶם
Ps. 102, 10. אפר כלחם אכלתי

לֶחֶם

Neh. 10, 34. ללחם המערכת
Prv. 27, 27. ללחם ביתך
Ez. 48, 18. ללחם לעבדי העיר

לָלֶחֶם *p.*

Ez. 4, 9. ועשית אותם לך ללחם

Lev. 24, 7. והיתה ללחם לאזכרה
Job. 15, 23. נודד הוא ללחם איה
Am. 8, 11. לא־רעב ללחם

לַלֶּחֶם *p.*

Gn. 41, 55. אל־פרעה ללחם
וללחם
1 Chr. 23, 29. וללחם המערכת ולסלת
Jer. 42, 14. וללחם לא־נרעב

מִלֶּחֶם

Lev. 22, 13. מלחם אביה תאכל
Num. 15, 19. באכלכם מלחם הארץ

cum suff.: לַחְמִי

Nu. 28, 2. את־קרבני לחמי לאשי
1 Sam. 25, 11. ולקחתי את־לחמי
Job. 3, 24. כי־לפני לחמי אנחתי
Job. 6, 7. המה כדוי לחמי
Ps. 41, 10. אוכל לחמי
Ps. 102, 5. כי שכחתי מאכל לחמי
Ez. 44, 7. בהקריבכם את־לחמי
Hos. 2, 7. נתני לחמי ומימי

cum suff.: וְלַחְמִי

Ez. 16, 19. ולחמי אשר־נתתי לך

cum suff.: בְּלַחְמִי

Prv. 9, 5. לכו לחמו בלחמי

cum suff.: לַחְמֵנוּ

Num. 14, 9. כי לחמנו הם
Jos. 9, 12. זה לחמנו הם
Jes. 4, 1. לחמנו נאכל
Thr. 5, 9. בנפשנו נביא לחמנו

cum suff.: לַחְמְךָ

Ex. 23, 25. וברך את־לחמך
Eccl. 11, 1. שלח לחמך על־פני המים
Ez. 4, 15. ועשית את־לחמך עליהם
Ez. 12, 18. לחמך ברעש תאכל
Obad. 1, 7. לחמך ישימו מזור

cum suff.: לַחְמֶךָ *p.*

Eccl. 9, 7. לך אכל בשמחה לחמך
Jes. 58, 7. חלוא פרס לרעב לחמך

cum suff.: וְלַחְמֶךָ *p.*

Jer. 5, 17. ואכל קצירך ולחמך

cum suff.: בְּלַחְמֶךָ *p.*

Jud. 13, 16. לא־אכל בלחמך

cum suff.: לַחְמֶךָ

Prv. 27, 27. חלב עזים ללחמך

cum suff.: לַחְמְכֶם

Lev. 26, 5. ואכלתם לחמכם לשבע
Lev. 26, 26. לחמכם בתנור אחד
Lev. 26, 26. והשיבו לחמכם במשקל

cum suff.: לַחְמוֹ

Gn. 49, 20. מאשר שמנה לחמו
Lev. 22, 7. הקדשים כי לחמו הוא
Job. 20, 14. לחמו במעיו נהפך
Jes. 33, 16. לחמו נתן מימיו נאמנים
Jes. 51, 14. ולא יחסר לחמו
Jes. 65, 25. ונחש עפר לחמו
Ez. 18, 7. לחמו לרעב יתן
Ez. 18, 17. לחמו לרעב נתן

cum suff.: בְּלַחְמוֹ

Lev. 22, 11. הם יאכלו בלחמו
Jes. 21, 14. בלחמו קדמו נדד
Jer. 11, 19. נשחיתה עץ בלחמו

cum suff.: מַלַּחְמוֹ

Prv. 22, 9. כי־נתן מלחמו לדל

cum suff.: לַחְמָהּ

Ps. 147, 9. נותן לבהמה לחמה
Prv. 6, 8. תכין בקיץ לחמה
Prv. 31, 14. ממרחק תביא לחמה

cum suff.: לַחְמָם

Job. 30, 4. *ושדרש רתמים לחמם
Prv. 30, 25. ויכינו בקיץ לחמם
Jes. 47, 14. *אין־גחלת לחמם
Ez. 4, 13. לחמם טמא בגוים
Ez. 12, 19. לחמם בדאגה יאכלו
Hos. 9, 4. כי־לחמם לנפשם

כל־זה איש מלחמה Jud. 20, 17.
מלחמה אל־הגבעה Jud. 20, 20.
ויסף לערך מלחמה Jud. 20, 22.
ואיש מלחמה ונבון דבר 1 S. 16, 18.
ויערכו מלחמה 1 Sam. 17, 2.
למה תצאו לערך מלחמה 1 S. 17, 8.
והוא איש מלחמה
מנעוריו 1 Sam. 17, 33.
ויאבדו כלי מלחמה 2 Sam. 1, 27.
ויערכו מלחמה פתח השער 2 S. 10, 8
ואביך איש מלחמה 2 Sam. 17, 8.
והתי־עוד מלחמה
לפלשתים 2 Sam. 21, 15.
והתי־עוד מלחמה בגת 2 S. 21, 20.
וישם דמי־מלחמה בשלם 1 Rg. 2, 5.
ויתן דמי־מלחמה 1 Reg. 2, 5.
אנשי המלחמה ועבדיו 1 Rg. 22, 9.
עשה מלחמה 1 Reg. 12, 21.
אין מלחמה בין ארם 1 Rg. 22, 1.
הכל גבורים עשי מלחמה 2 Rg. 24, 16
עשו מלחמה עם 1 Chr. 5, 10.
ולמודי מלחמה 1 Chr. 5, 18.
ויעשו מלחמה 1 Chr. 5, 19.
גדודי צבא מלחמה 1 Chr. 7, 4.
ערכי מלחמה 1 Chr. 12, 33.
בכל־כלי מלחמה 1 Chr. 12, 33.
ערכי מלחמה 1 Chr. 12, 35.
לערך מלחמה ארבעים 1 Chr. 12, 36.
בכל כלי צבא מלחמה 1 Chr. 12, 37.
כל־אלה אנשי מלחמה 1 Chr. 12, 38.
ויערכו מלחמה פתח 1 Chr. 19, 9.
לקראת ארם מלחמה 1 Chr. 19, 17.
ותעמד מלחמה בגזר 1 Chr. 20, 4.
והתי־עוד מלחמה 1 Chr. 20, 5.
והתי־עוד מלחמה בגת 1 Chr. 20, 6.
כי־חמה אנשי מלחמה 2 Chr. 8, 9.
בחור עשה מלחמה 2 Chr. 11, 1.
גבורי מלחמה 2 Chr. 13, 3.
וירבעם ערך עמו מלחמה 2 Chr. 13, 3.
ואין־עמו מלחמה 2 Chr. 14, 5.
ויערכו מלחמה בגיא 2 Chr. 14, 9.
ואנשי מלחמה גבורי 2 Chr. 17, 13.
עשה מלחמה יוצאי
צבא 2 Chr. 26, 11.
עושי מלחמה בכח חיל 2 Chr. 26, 13.
ומרחוק יריח מלחמה Job. 39, 25.
זכר מלחמה אל־תוסף Job. 40, 31.
רי גבור מלחמה Ps. 24, 8.
אם־תקום עלי מלחמה Ps. 27, 3.
ובתחבלות עשה מלחמה Prv. 20, 18
סוס מוכן ליום מלחמה Prv. 21, 31.
תעשה־לך מלחמה Prv. 24, 6.
עת מלחמה Eccl. 3, 8.
מלמדי מלחמה Cant. 3, 8.
ולא־ילמדו עוד מלחמה Jes. 2, 4.
ואיש מלחמה Jes. 3, 2.
צבא מלחמה Jes. 13, 4.
ומפני כבד מלחמה Jes. 21, 15.
ולא מהי מלחמה Jes. 22, 2.
משיבי מלחמה שערה Jes. 28, 6.
ועזוז מלחמה Jes. 42, 25.
תרועת מלחמה Jer. 4, 19.
קדשו עליה מלחמה Jer. 6, 4.
אשר לא־נראה מלחמה Jer. 42, 14.
תרועת מלחמה Jer. 49, 2.
קול מלחמה בארץ Jer. 50, 22.
מפץ־אתה לי כלי מלחמה Jer. 51, 20
וכל־איש מלחמה Ez. 39, 20.
ועד קץ מלחמה Dan. 9, 26.
לא־תשיגם בגבעה
מלחמה Hos. 10, 9.
ביום מלחמה Hos. 10, 14.
ערוך מלחמה Joel 2, 5.
כאנשי מלחמה יעלו Joel 2, 7.
קדשו מלחמה Joel 4, 9.
בתרועה ביום מלחמה Am. 1, 14.
שובי מלחמה Mich. 2, 8.
וקדשו עליו מלחמה Mich. 3, 5.

לְחֵם

נלקחי כמו נעניי, נלי הפרש המכוון.

n. aram., hebraici לֶחֶם consors. LXX. *δεῖπνον.*

עבד לחם רב Dan. 5, 1.

לְחוּם

ע"ז, וסמיך לְחוּמֵי, וכתבי לְחוּמֵי קו לְחָמֵי, וסימן לדעת הסתכנג גוף ונכר וגו', כי תרגם גְּבֵלָא, שְׁלְהָא, וכן לקח נעניי [קַלְיֵי, קְלִיפְעֵר], וכן נעת כדק ונלְעֵג, וכן פרש רש' נלפנים, ולמר שכלגון עיני קורין לנבר לל־לקס, לולם קס גם נלפנים סכוונם שנורכן, כל סכוונם שזוכה נלְיוב, כי סס בְּלַחוּמוֹ נלפנר שסוף שקור נמר בְּלַחוּמוֹ, לומר נלפלו ונהיות שלענג, וגם דעה ולק הניק הלל"ג כיכן, שזולג על לשלג נעבו, וכן רש' סס קשנוסו לשקור, שלג שפרשו מעכין שלקפס, ונלקו ישמר עליו כוועפו.

n. m. (c. לְחוּם, לְחוּמֵי, c. s. לְחוּמֵי), caro, corpus (Targ. שְׁלְהָא, נְבֵלָא), arab. *al-lachm-on*, quod jam *Isaaki* contulit, Zefanja 1, 17. At in loco altero Ijob. 20, 23. בְּלָחוּמוֹ vel *inf.* est pro בְּלָחוּמוֹ, h. e. cum epulatur laeteque convivatur (parall. לְמַלְאוֹת בִּטְנוֹ), vel לְחוּם = מִלְחָמָה, לֶחֶם, de aestu certaminis intelligendum. Glossa: בְּזַעְמוֹ מִלְחֲמָתוֹ. Sic Syrus: וְנִמְטַר עֲלוֹהִי בְּקֶרֶב מְמַטְרְתֵּהּ, et Targ. Reg. מְטַרְא דְּמַרְעֲמִית בְּקֶרֶבְהוֹן (Luther wird über ihn regnen lassen seinen Streit). LXX. *σάρξ, ὀδύναι.*

cum suff.: וְלַחֲמָם

Zeph. 1, 17. ולחמם כגללים

cum suff.: בְּלַחוּמוֹ

Job. 20, 23. וימטר עליו בלחומו

מִלְחָמָה

ע"כ, וס"ק מִלְחֲמָה, ונכנוי מִלְחֲמָתִי, וסנגור מִלְחָמוֹת, וסוליק סענין כפתול וקנק מנוס ונגף [קְשַׁפְקֵף, קְרִיעָנ], לכן סנגף וסתנגות מכס ומסלְמָה משפך ועגך וכדומה, ולמעיס נ"כ סכנוס נמלקמה, כמו ולק לנגורים סמלקמה.

n. f. (semel מִלְחֲמָתִי, c. s. מִלְחֲמָתִי, pl. מִלְחָמוֹת), certamen, bellum, apparatus bellicus (=כְּלֵי מִלְחָמָה). LXX. *πόλεμος, πολεμία, παρεμβολή, παράταξις, δύναμις, πνεῦμα θυμοῦ, χρεμετισμός;* אִישׁ מִלְחָמָה (*ἀνήρ, ἄνθρωπος*) *πολεμιστής, μάχιμος, ἀντικείμενος, ἀντιπολεμῶν;* אָסַר מִלְחָמָה, הוֹפֵשׂ מִלְחָמָה, חֵיתְגֵּרָה מִלְחָמָה, מִלְחָמָה *συνάπτειν πόλεμον.*

עשו מלחמה את־ברע Gn. 14, 2.
ויערכו אתם מלחמה Gn. 14, 8.
כי־תקראנה מלחמה Ex. 1, 10.
בראתם מלחמה ושבו Ex. 13, 17.
רי איש מלחמה Ex. 15, 3.
מלחמה ליי בעמלק Ex. 17, 16.
קול מלחמה במחנה Ex. 32, 17.
וכי־תבאו מלחמה Num. 10, 9.
ואל־תתגר בם מלחמה Dt. 2, 9.
ותתגר בו מלחמה Dt. 2, 24.
ועשתה עמך מלחמה Dt. 20, 12.
עשה עמך מלחמה Dt. 20, 20.
המלכים האלה מלחמה Jos. 11, 18.
הוא היה איש מלחמה Jos. 17, 1.
ללמדם מלחמה Jud. 3, 2.
חגור כלי מלחמה Jud. 18, 11.

Digitized by Google

Mich. 4,3. ולא־ילמדון עוד מלחמה
Zach. 9,10. ונכרתה קשת מלחמה
Zach. 10, 4. ממנו קשת מלחמה

וּמִלְחָמָה

1 Rg. 14,30. 15, 6. ומלחמה היתה
1 Rg.15,7. ומלחמה היתה בין אבים
1Reg. 15,16. 32. ומלחמה היתה בין
2 Chr. 13, 2. ומלחמה היתה בין
2 Chr. 15, 19. ומלחמה לא היתה
Job. 38, 23. ליום קרב ומלחמה
Ps. 76, 4. מגן וחרב ומלחמה
Hos. 2, 20. ומלחמה אשבור

הַמִּלְחָמָה

Nu. 31,14. הבאים מצבא המלחמה
Num. 31, 27. בין חפשי המלחמה
Nu. 31, 28. מאת אנשי המלחמה
Num. 31, 49. אנשי המלחמה
Dt. 2, 14. אנשי המלחמה מקרב
Dt.2,16. כל־אנשי המלחמה למות
Dt. 20, 2. בקרבכם אל־המלחמה
Jos. 5, 4. כל־אנשי המלחמה מתו
Jos. 5, 6. אנשי המלחמה היצאים
Jos. 6, 3. כל אנשי המלחמה
Jos. 8, 1. את כל־עם המלחמה
Jos. 8, 3. וכל־עם המלחמה לעלות
Jos. 8, 11. המלחמה אשר אתו
Jos.10, 7. 11, 7. עם המלחמה עמו
Jos.10,24. אל־קציני אנשי המלחמה
Jos. 11, 20. לקראת המלחמה
Jud. 8, 13. בן־יואש מן־המלחמה
Jud. 18, 17. החנור כלי המלחמה
1 Sam. 4, 2. ותמש המלחמה
1 Sam.14,20. ויבאו עד המלחמה
1 S. 14, 52. ותהי המלחמה חזקה
1 S. 17, 28. ראות המלחמה ירדת
1 Sam. 17, 47. כי לי המלחמה
1 Sam. 18, 5. על אנשי המלחמה
1 Sam. 19, 8. ותוסף המלחמה
1 Sam. 31, 3. ותכבד המלחמה
אשר־נס העם מן־
2 Sam. 1, 4. המלחמה
2 Sam. 1, 25. בתוך המלחמה
2 Sam. 2, 17. ותהי המלחמה קשה
2 Sam. 3, 1. ותהי המלחמה ארכה
2 Sam. 3, 6. בהיות המלחמה
2 Sam. 10, 9. אליו פני המלחמה
2 Sam. 11, 7. ולשלום המלחמה
2 S. 11, 15. אל־מול פני המלחמה
2 S.11, 18. את כל־דברי המלחמה
2 Sam. 18, 6. ותהי המלחמה ביער
2 Sam. 18, 8. ותהי־שם המלחמה
2S.21,19. ותהי־עוד המלחמה בגוב
1 Rg. 5, 17. מפני המלחמה אשר
1 Rg. 20, 14. יי־יאסר המלחמה
1 Reg. 20, 29. ותקרב המלחמה
1 Reg.20,39. יצא בקרב־המלחמה
1 Reg. 22, 35. ותעלה המלחמה
2 Rg.3,26. כי־חזק ממנו המלחמה
2 Reg. 25, 4. וכל־אנשי המלחמה
2Rg.25,19. מקודד־על־אנשי המלחמה
1 Chr. 5,22. כי מהאלהים המלחמה
1 Chr. 10, 3. ותכבד המלחמה
1 Chr. 12, 1. עזרי המלחמה
1 Chr. 19, 10. היתה פני־המלחמה
2 Chr. 13, 3. אביה את־המלחמה
2 Chr. 13, 14. להם המלחמה פנים
2 Chr.18,34. ותעל המלחמה ביום
2 Chr. 20, 15. כי לא לכם המלחמה
Eccl. 9, 11. ולא לגבורים המלחמה
Jer. 21,4. כלי המלחמה אשר בידכם
Jer. 38, 4. ידי אנשי המלחמה
Jer. 39, 4. וכל־אנשי המלחמה
Jer. 41, 3. את אנשי המלחמה
Jer. 41, 16. גברים אנשי המלחמה
Jer.49,26. וכל־אנשי המלחמה ידמו
Jer. 51, 32. ואנשי המלחמה נבהלו
Jer. 52, 7. אנשי המלחמה יברחו
Jer. 52, 25. על־אנשי המלחמה
Joel 4, 9. כל אנשי המלחמה

וְהַמִּלְחָמָה

Jud. 20, 34. והמלחמה כבדה
Jud. 20, 42. והמלחמה הדביקתהו
1 Sam. 14, 23. והמלחמה עברה

בְּמִלְחָמָה

Dan. 11, 20. ולא במלחמה

בַּמִּלְחָמָה

Dt. 20, 5. 6. 7. פן־ימות במלחמה
Jos.11,19. את־הכל לקחו במלחמה
Jud. 20, 39. איש־ישראל במלחמה
Jud. 21, 22. איש אשתו במלחמה
1 S.14, 22. המה אחריהם במלחמה
1 Sam.17,13. אשר הלכו במלחמה
1 Sam. 17, 20. והרעו במלחמה
1 S. 26,10. או במלחמה ירד ונספה
1 S. 29, 4. ולא־ירד עמנו במלחמה
1 S. 29, 4. יהיה־לנו לשטן במלחמה
1 S. 29, 9. לא־יעלה עמנו במלחמה
1S.30,24. כי כחלק היורד במלחמה
2 Sam. 3, 30. בגבעון במלחמה
2S.19,4. הנכלמים בנוסם במלחמה
2 Sam. 19, 11. מת במלחמה
לא־הצא עוד אתנו
2 Sam. 21, 17. במלחמה
1Rg. 22, 30. התחפש ובא במלחמה
1 Reg. 22, 30. ויבוא במלחמה
2 Rg.13, 25. יהואחז אביו במלחמה
2 Reg. 14, 7. את־הסלע במלחמה
1 Chr. 5, 20. לאלהים זעקו במלחמה
1 Chr. 7, 40. בצבא במלחמה
2 Chr. 18, 3. עמי ועמך במלחמה
2Chr.18,29. התחפש ובא במלחמה
2 Chr. 18, 29. ויבאו במלחמה
Ps. 89, 44. ולא הקמתו במלחמה
Eccl. 8, 8. ואין משלחת במלחמה
Jes. 3, 25. וגבורתך במלחמה
Jes. 27, 4. שמיר שית במלחמה
Jer. 8, 6. כסוס שוטף במלחמה
Jer. 18, 21. מכי־חרב במלחמה
Ez. 13, 5. לעמד במלחמה ביום יי
Ez. 17, 17. במלחמה בשפך סללה
Zach. 10, 3. כסוס הודו במלחמה
Zach. 10, 5. בטיט חוצות במלחמה

וּבַמִּלְחָמָה

Dt. 4, 34. ובמופתים ובמלחמה
Job. 5, 20. ובמלחמה מידי חרב
Hos. 1, 7. בקשת ובחרב ובמלחמה

בַּמִּלְחָמָה

Jud. 20, 39. כמלחמה הראשנה

לְמִלְחָמָה

1 Rg. 20, 18. ואם למלחמה יצאו
Jer. 28, 8. למלחמה ולרעה ולדבר

לַמִּלְחָמָה

Nu.21,33. וכל־עמו למלחמה אדרעי
Num. 31, 21. הבאים למלחמה
Nu.32, 6. האחיכם יבאו למלחמה
Num. 32, 20. 27. לפני יי למלחמה
Num. 32, 29. כל־חלוץ למלחמה
Dt. 2,32. וכל־עמו למלחמה יהצה
Dt. 3, 2. וכל־עמו למלחמה אדרעי
Dt.20, 1. 21, 10. כי־תצא למלחמה
Dt. 20, 3. למלחמה על־איביכם
Dt. 29, 6. לקראתנו למלחמה ונכם
Jos. 4, 13. עברו לפני יי למלחמה
Jos. 8, 14. לקראת־ישראל למלחמה
Jos. 14, 11. למלחמה ולצאת ולבוא
Jud. 3, 10. ויצא למלחמה
Jud. 20, 14. לצאת למלחמה
למלחמה עם־בני
Jud. 20, 18. 28. בנימן
Jud. 20, 20. למלחמה עם־בנימן
Jud.20,23. האוסיף לגשת למלחמה
1 S. 4, 1. לקראת פלשתים למלחמה
1 S. 7, 10. נגשו למלחמה בישראל
1 S. 17, 1. את־מחניהם למלחמה
1 S. 17, 13. אחרי־שאול למלחמה
1 S. 23, 8. למלחמה לרדת קעילה
2 Sam. 10, 13. למלחמה בארם
2 S. 22, 40. ותזרני חיל למלחמה
2 Sam. 23, 9. נאספו־שם למלחמה
1 Rg. 8, 44. כי־יצא עמך למלחמה
1 Rg. 20, 26. למלחמה עם ישראל
1 Rg. 22, 4. התלך אתי למלחמה
1 Reg. 22, 6. למלחמה אם־אחדל
1 Rg.22,15. אל־רמת גלעד למלחמה
התלך אתי אל־מואב
למלחמה
2 Reg. 3, 7. למלחמה עם־חזאל
2 Reg. 8, 28. ירושלם למלחמה
2 Reg. 16, 5. עצה וגבורה למלחמה
2 Rg.18,20. יצאי צבא למלחמה
1 Chr. 7, 11. נאספו־שם למלחמה
1 Chr.11, 13. אנשי צבא למלחמה
1 Chr. 12, 8. על־שאול למלחמה
1 Chr. 12, 19. ויבאו למלחמה
1 Chr. 19, 7. לפני ארם למלחמה
1 Chr. 19, 14. כי־יצא עמך למלחמה
2 Chr.6,34. רמת גלעד למלחמה
2 Chr.18,5.18. על־יהושפט למלחמה
2 Chr. 20, 1. למלחמה על־חזאל
2 Chr. 22, 5. עשה חזק למלחמה
2 Chr. 25, 8. מלכת עמו למלחמה
2 Chr. 25, 13. ופניו למלחמה
2 Chr. 32, 2. מלמד ידי למלחמה
Ps. 18, 35. ותאזרני חיל למלחמה
Ps. 18, 40. המה למלחמה
Ps. 120, 7. אצבעותי למלחמה
Ps. 144, 1. למלחמה עליה
Jes. 7, 1. עצה וגבורה למלחמה
Jes. 36, 5. ערוך כאיש למלחמה
Jer. 6, 23. 50, 42.
Jer. 46, 3. וגשו למלחמה
Jer. 48, 14. ואנשי־חיל למלחמה
Jer. 49, 14. וקומו למלחמה
Ez. 7, 14. ואין הלך למלחמה
Dan. 11, 25. יתגרה למלחמה
Obad. 1, 1. ונקומה עליה למלחמה
Zach. 14, 2. אל־ירושלם למלחמה

מִמִּלְחָמָה

Jos. 11, 23. 14, 15. שקטה ממלחמה

מִלְחֶמֶת

al. for.: והיה ביום מלחמת
1 Sam. 13, 22.

מִלְחַמְתִּי

cum suff.: כי אל־בית מלחמתי
2 Chr. 35, 21.

מִלְחַמְתֶּךָ

cum suff.: חחזק מלחמתך אל־העיר
2S.11,25.

מִלְחַמְתֵּךְ *p.*

cum suff.: וכאפס אנשי מלחמתך
Jes. 41, 12.
אנשי מלחמתך
Ez. 27, 10.

מִלְחַמְתּוֹ

cum suff.: איש את־כלי מלחמתו
Dt. 1, 41.
כלי־מלחמתו וכלי רכבו
1 S. 8, 12.

מִלְחַמְתָּהּ

cum suff.: אנשי מלחמתה ידמו
Jer. 50, 30.

מִלְחַמְתָּם

cum suff.: חגורים כלי מלחמתם
Jud. 18, 16.
בכלי־מלחמתם
Ez· 32, 27.

מִלְחָמוֹת

pl.: כי איש מלחמות אתה
1 Chr. 28, 3.
יש עמך מלחמות
2 Chr. 16, 9.
ויתן שרי מלחמות
2 Chr. 32, 6
משבית מלחמות
Ps. 46, 10.
כל־יום יגורו מלחמות
Ps. 140, 3.
כאיש מלחמות יעיר
Jes. 42, 13.

וּמִלְחָמוֹת

pl.: ומלחמות גדלות עשית
1 Chr. 22, 8.

הַמִּלְחָמוֹת

pl.: המלחמות ומן־השלל
1 Chr. 26, 27.

מִלְחֲמוֹת

pl. constr.: בספר מלחמת יי
Num. 21, 14.
את כל־מלחמות כנען
Jud. 3, 1.
והלחם מלחמות יי
1 Sam. 18, 17.
מלחמות יי אדני נלחם
1 S. 25, 28.
איש מלחמות תעי
2 Sam. 8, 10.
איש מלחמות תעו
1 Chr. 18, 10.

וּמִלְחֲמוֹת

pl. constr.: ומלחמות רחבעם
2 Chr. 12, 15.

וּבְמִלְחֲמוֹת

pl. constr.: ובמלחמות תנופה
Jes. 30, 32.

מִלְחַמְתֵנוּ

pl. c. suff.: את־מלחמתנו
1 Sam. 8, 20.
ולהלחם מלחמתנו
2 Chr. 32, 8.

מִלְחַמְתָיו

pl. c. suff.: וכל־מלחמתיו ודרכיו
2 Chr. 27,7.

לָחַן

פעל ל"ע נקרעי, וסמעכם לל"ק יקוס וענינם [נייל ויין], ול"כ הקטנות לָחַן שעניכם השקוק וכף וענוב, וכן ניוכי ונרעני בדומם [*laux-ăv*, *laich*-en], וסכ' לפ"ז תוספת לשרש לנכות הפעלי, כמו שנל לנן, לכן יוקר מקטנר לי שהשרש לְיַחַן, וסמוכן הולדם וסשרש וונוק, וידוע השרש וסמכוון ג"כ כשפתי s. *g'an*; gr. *γεν*; l. *gen*, *gna*] ענב [p. *sen*, sl. *z'en*, *zon*, litt. *gin*, והל' ידוע לשקנב עוגב.

v. inus. aram., libidinosum, salacem, rebus venereis deditum esse, a rad. *lah*, cui *an* ad verbum aedificandum additum est, gr. *λαυκᾶν* (*laichen*), de seminis effusione. Nisi potius radix est לְיַחַן, praefixa praepositione *la*, vi gignendi, coëundi ac fornicandi, cujus radicis similia ex aliis linguis collecta supra invenies.

לְחָנָא

ג"כ ניכוכי מן לָחַן סוכרי, ונכנוי, לְחַנָתְהִי, וסמוכן פלגש [קַלַנקוניכע], ויולוע מסשרש, ונקלגוס סשם לרוב.

n. f. prt. (*m.* לָחַן, c. s. לְחַנָתְהִי), pellex, concubina, a rad. *chan*, vi gignendi et concumbendi. LXX. *ἡ παράκοιτος.*

cum suff.: ולחנתך שגלתך ולחנתך
Dan. 5, 23.

cum suff.: ולחנתה שגלתה ולחנתה
Dan. 5, 2. 3.

לָחַץ

פעל כולל, ופעתיל יִלְחַץ, וסמוכן כמו פָחַץ לקמן ע"ג, נקמוכ הל' נכ', וכן לְוֹדְחֵי, לָחַשׁ־פָחַשׁ וכדומם. ענין דקיקם ופלילם וסכאנם ונרירם ועזיקם [דרִיכֵי־נען, דריקקען], והנפעל הפצולי נהמשכם על עניו.

v. trans. (impf. יִלְחַץ), sicut פָחַץ (permutata liquida, sicuti in לְשַׁפָּח, פָחַשׁ — לָחַשׁ, פָח — לְוֹז — נִשְׁאָפָה), premere, urgere; Ni. se invicem urgere, opprimere. LXX. *θλίβειν*, *ἐκθλίβειν*, *παραθλίβειν*, *προσθλίβειν*; *πιεῖν*, *πολιορκεῖν*.

3 *perf.:* וחוא לחץ את־בני ישראל
Jud.4, 3.
כי־לחץ אתם
2 Reg. 13, 4.
לחץ את־ישראל
2 Reg. 13, 22.

3 *perf. pl.:* לָחֲצוּ
לחצו אתכם
Jud. 10, 12.

3 *perf. pl.:* וְלָחֲצוּ
ולחצו אתכם
Am. 6, 14.

2 *perf. pl.:* וּלְחַצְתֶּם
ולחצתם אתו בדלת
2 Reg. 6, 32.

Digitized by Google

part. pl.: לֹחֲצִים
Ex. 3, 9. אשר מצרים לוחצים
Jes. 19, 20. מפני לוחצים
part. pl.: הַלּוֹחֲצִים
1S.10,18. המלכות הלוחצים אתכם
p. pl. c. suff.: לֹחֲצֵיכֶם
Jud. 6, 9. ומיד כל־לוחציכם
p. pl. c. suff.: לֹחֲצָיו
Jer. 30, 20. ופקדתי על כל־לוחציו
p. pl. c. suff.: לֹחֲצֵיהֶם
Jud. 2,18. מפני לוחציהם ודחקיהם
2 *imperf.:* תִּלְחָץ *p.*
Ex. 23, 9. וגר לא תלחץ
2 *impf. c. suff.:* תִּלְחָצֶנּוּ
Ex.22,20. וגר לא־תונה ולא תלחצנו
3 *impf. c. suff.:* יִלְחָצֵנִי
Ps. 56, 2. לחם ילחצני
3 *impf. fem.:* וַתִּלְחָץ
Nu. 22, 25. ותלחץ את־רגל בלעם
3 *impf. pl.:* וַיִּלְחֲצוּ
Jud.1,34 וילחצו האמרי את־בני־דן
3 *impf. pl.:* וַיִּלְחֲצוּם
Ps. 106, 42. וילחצום אויביהם
Nif-al: נִלְחָץ
3 *imprf. f.:* וַתֵּלָּחֵץ
Num. 22, 25. ותלחץ אל־החקיר

לָחַץ

ז׳, דוחק ויון, פרך ועשק, נגיש ומלוקח [דרכנע־, מיסעוקל, נעדריקקוכנג], ולקח לחץ, לחס של נעב.

n. m., oppressio, afflictio, calamitas. LXX. θλῖψις, θλιμμός (ἐκθλίβειν), στενός.

1 Rg. 22, 27. והאכלהו לחם לחץ
1 Reg. 22, 27. ומים לחץ
2 Rg. 13, 4. כי ראה את־לחץ ישראל
2 Chr. 18, 26. והאכילהו לחם לחץ
2 Chr. 18, 26. ומים לחץ
p.
Jes. 30, 20. לחם צר ומים לחץ

הַלַּחַץ

Ex. 3, 9. ראיתי את־הלחץ

בְּלַחַץ

Ps. 42, 10. 43, 2. בלחץ אויב
Job. 36, 15. ויגל בלחץ אזנם
cum suff.: לַחֲצֵנוּ
Dt. 26, 7. ואת־עמלנו ואת־לחצנו
cum suff.: וְלַחֲצֵנוּ
Ps. 44, 25. תשכח עניני ולחצנו

לָחַשׁ

פעל נוקד, והמוכן כמו נָחַשׁ לקסן, עכין שריקה ונפוח [ניעשלן], ומוסדכור נקשי [פֿליסטערן], ונעכני לקש הפעל משכוק סכקש, ולקש נשמע כוש כמו נעכני. סכנך לַחַשׁ מהניס ונפוח של מהניס. מסתפעל מעכין דכור נקשי והלוה להלשין. מקור ומשוח השרש עי׳ קפק כקש. נקנגוס ונגערק השם לרוב, והשׁע לוֹחֵשׁ מוס.

v. intr., sicut נָחַשׁ, sibilare, stridere, susurrare, aeth. et arab. *lahasa*, vi eadem, spec. de stridore serpentis. *Pi.* mussitare, incantare, id quod mussitando fieri solet. *Hitpa.* inter se murmurare, sermones clam inter se habere de aliquo, fraudes et insidias contra aliquem moliri. LXX. מָלַחַשׁ, ἐπᾴδων; *Hitpa.* ψιθυρίζειν.

Pi-el: לִחֵשׁ
part. pl.: מְלַחֲשִׁים *masc.*
Ps. 58, 6. לקול מלחשים
Hitpa-el: הִתְלַחֵשׁ
part. pl.: מִתְלַחֲשִׁים *masc.*
2 S. 12, 19. כי עבדיו מתלחשים
3 *impf. pl.:* יִתְלַחֲשׁוּ
Ps. 41, 8. יתלחשו כל־שנאי

לַחַשׁ

ז׳, והמוכן נפנפות ונקשות [נעפֿלי־סעפר], לכן כמו קסס ונקשות [נוי־נעכ], וכנון לקש המנין כל לקש, לומר עכס וסוד, או היודע לקישות סכקשים וכדומס. ומוס לקישס וכנוס ונקשות [לייזעס פֿליסטערן], סכשל על קפכס ונקשי. הכנוי לְחָשִׁים, המוכן קמצות, או קכשיי קפֿלס [נעכני קפֿלס], מן קפל, לומר סכשוקס וכתלס נטוקל או כלוון], מין לָבָן טוב או עס׳ וסג וכסף לשון כתוב עליסס דכרי קסס או מסוקים וכתלו נשון, לכן נאכמי ניון סלקשים ג׳כ קדשׁ [שמועכע, פֿסרכיכנ], ולל׳ נקרק תלי הלון כן, לפי שסשון נעלת סלקש, ולל׳ מדמות נקשים.

n. m., sibilus, susurrus (Geflister), hinc incantatio, magia (Zauber), unde נְחֹשׁ, artium arcanarum peritus vel stridorum serpentum (Jer. 8, 17. Qoh. 10, 11.), *susurramen magicum* qui intelligit. Hieron. *Symmachus*, inquit, *prudentem eloquii mystici: quem et nos hoc in loco secuti sumus.* Hinc de precatione voce submissa facta, c. v. צָפַן, precon fundere. Pl. לְחָשִׁים, *amuleta*, quibus incantationes sunt inscriptae (syn. קֶמֶע, arab. حمائل, aram. חֲדָשָׁא, propterea quod instar bullarum aut inaurium suspendebantur). Alii *inaures* vertunt (syn. נִזְמֵי אֹזֶן, quia in aures insusurratur. Sic jam *Uzielî*, qui חֲלִילָאָה vertit. Alii anguiculos (לָחַשׁ = נָחָשׁ) arte confectos intelligunt, nulla antiquitatis voce acclamante. De *amuletis judaicis* peculiari commentariolo mirandum in modum disseruit *Sieg. Jak. Baumgarten* (in *Votis theol.*). LXX. ψιθυρισμός, ἀκροατής, ἐπᾴδειν, μικρός.

Jes. 26, 16. צקון לחשׁ

לָחַשׁ

p.
Eccl.10,11. ישך הנחש בלוא־לחש
Jes. 3, 3. ונבון לחש
Jer. 8, 17. אשר אין־להם לחש
pl.: וַחֲבָרִים
Jes. 3, 20. וברתי הנפש והלחשים

לָט

v. s. r. לוּט *p.* 593.

לָט

ז׳, והמוכן יפורש נכלקזית רכש [פ׳ נ׳ק סדר מקן], מסעי׳כי או מצעיכק, והוא מין זכך יקרק, נעשה נלסמי וכריק כועס, הכועף מען מסעי׳כי [מצסעיקס], עי׳, כ׳ נכיסין מוסקים נמ׳ם וס׳ קוב קסקר לף קכ׳ב ופלי׳כי הכוסי י׳ב ל׳ו. ולדעת ק׳ם וק׳ סוא הנקרק לועום כל׳ וכ׳, וכמזכה [שכיעית פ׳ז], והוא לדעת נמ׳ם מין עץ נגוב, ושכיו כמו פול, עוב למאכל ולקוק הנען וכו׳, וי׳ם הרנה מיכים של לוטום. ולפי סל׳ק סוא הנקרק נעכני ע׳ין נלוע והוא קסעכם נלעו. והנכון שהוא לוכנק נעמרק [כתובות צ׳ו ע׳ב], שפרשוהו רש׳י פלייש יכק [*alouchi*], ועליו כתב נמ׳ם, שהוא מין נקפק הכוטף מכטע הנקרק קסטוס, ונקמק יעיד על וס הקשה סלשונות.

n. m., resina lentiscina, mastiche, uti in *Genesi Raba* (*mi-Qez* § 91.), explicatur: מצטיכא, מסטיכי (hispanice: *almacigo, almastiga*). Alii *lotum* vertunt (gr. *Λωτός*, neohebr. לוֹטוּס, Shebiit § VII.), cujus cum permulta sint genera, Qimchi lotum eam intelligit, quae arab. سدر בלוס, gall. *chastagne* vocetur. Syrus בֻּטְמָתָא vertit, quod in Targume, quod *Peshitho* vocatur, hebraicis אֲלָה et בָּטְמִים respondere solet. Praeplacet autem eorum sententia, qui *ledum* seu *ladanum* intelligunt (לִידָנָא *Ketub.* f. 77, b.), h. e. resinam limosam, quae ex foliis *cisti ladaniferae* (קסטוס apud *Binjamin Musafiam*), sive *cisti cretici* colligitur, gr. *λάδανον, λήδανον, λῆδον*, hispan. *Xara*. LXX. στακτή, *μῦρον*.

וָלָט

Gn. 37, 25. נכאת וצרי ולט
Gn. 43, 11. נכאת ולט בטנים

לָטָא

זעל לע כ׳ף נגור סנק, ולל׳ כמו לעק נצרני, לשון דכיקס נקרן, ולל׳ כמו לָט שרשו, ולע קלע לכוונו.

v. inus., quod ab aliis cum v. simplici לָט, *laθ-sĭn*, ab aliis cum arab. لصق, لَصَقَ, terrae adhaerere, comparatum est.

לְטָאָה

ז׳ם למין זכרן, ופרוע שמו סוד.

n. f., lacertae species, sic dicta, quod terrae adhaereat (!). LXX. *χαλαβώτης*. Vulg. *stellio*.

וְהַלְּטָאָה

Lev. 11,30. והאנקה והכח והלטאה

לָטַשׁ

פעל נוקד, וספעיל יַלְטֵשׁ, ושמוכן קדוד מפעיכס ושכון [שפרשמן], שפיעכן], ונקשר שלפעיס סשכון ונקדוד והקשקס לכן ג׳כ רקוע ופעוט [סשמעכן], והוא שלל על לעיסת עיכים, והכוונ׳ם פעולי׳. קשר לקקור הפרש זע שהפעולת לָטָשׁ, ונמצא הפרש ג׳כ שלל פַּטִּישׁ, וגם סיקוד והשווי.

v. trans. compos. (impf. יִלְטֹשׁ), acuere (schärfen, spitzen), hinc malleo cudere, tundere, trop. *oculos*, h. e. torve in aliquem vultum dirigere, ut terreatur. *Pu.* pass. Radix eadem exstat in v. compos. פַּטִּישׁ, unde פַּטִּישׁ, malleus. LXX. στιλβοῦν, χαλκεύειν, ἐνάλλεσθαι; לַטָּשׁ, σφυροκόπος; מְלֻטָּשׁ, ἠκονημένος.

part.: לַטָּשׁ *masc.*
Gn. 4, 22. לטש כל־חרש נחשת
inf. constr.: לְלַטּוֹשׁ
1S.13,20. ללטוש איש את־מחרשתו
3 *imperf.:* וְיִלְטוֹשׁ
Job. 16, 9. צרי ילטוש עיניו לי
Ps. 7, 13. חרבו ילטוש
Pu-al: לְטֻשָׁה
part. sg.: מְלֻטָּשׁ *masc.*
Ps. 52, 4. כתער מלטש

לָיָה

v. s. r. לָוָה *p.* 592.

לַיִל

v. s. r. לוּל *p.* 593.

לִישׁ

v. s. r. לוּשׁ *p.* 597.

לָבַד

זעל נוקד, וספעיל יַלְבֵּד. ומוכן קדיכס ונקיק ונגוד נכזק ונמוס [דמם נעמן נוושמעמן-ניעסמן], כי סקשנות לָבַד, ונמצא סקרן קכל אַרְנֶבֶת, עָבַד, ומדומס נשפעי עכג. ומוס סמשלס על קקיוס וקטוף ונידס [שמנגען], ד׳ם לכוד קכיים נעכיים, מקנול מיס, לומר מניעת ועכירת סנוילה, קשיזק קכיס ונקיעת עיר, מקשיזק גולל וכדומס מן סשלטת. סנשעל שעולי כלדכו, וסספעל ענין סתקנוות וסקלנקות, מקשיקי מנגיס של כסמוק. מגלוך סמיס ע׳י קרק. ודע שנשעלי ס׳ י׳נ יַלְבֵּד סנוסק לדעת סרד׳ק, נרשיון סכ׳ ונקולם, שלל כמנסג, קולם נכוסקוות שלנו סל׳ נזוזק. נתרגוס לָבַד מעלנו.

v. trans. compos. (impf. יַלְבֵּד), nectere, a rad. *kad* (v. עָבַד, אֶרֶג), irretire, h. e. rete vel tendiculam contrahere, deinde gener. capere, comprehendere, expugnare; intercipere (auffangen), veluti aquas, h. e. prohibere, ne (in urbem obsessam) fluant; eximere, deligere aliquem sorte (syn. אָחַז). *Ni.* pass. *Hitpa.* mutuo se comprehendere seu tenere, junctis inter se et compactis partibus constare, de scutis *Behemoti*, de aquis conglaciatis. LXX. ἁλίσκειν, ἁρπάζειν; κρατεῖν, κατακρατεῖν; λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν, συλλαμβάνειν; κληρονομεῖν, κατακληροῦσθαι; κατακυριεύειν; κατέχειν, συνέχειν; λαγχάνειν, ἐνδυκνύναι; לָכֹד, σύλληψις; יִתְלַבָּד, συνέχεσθαι, πτῆξαι.

Jos. 8,21. כי־לכד הארב את־העיר
Jos.10,1. כי־לכד יהושע את־העי
Jos. 10, 28. ואת־מקדה לכד
Jos. 10, 42. לכד יהושע פעם אחת
Jos. 11, 12. ואת־כל־מלכיהם לכד
Jos. 11, 17. ואת כל־מלכיהם לכד
1 S. 14, 47. ושאול לכד המלוכה
2 Reg. 17, 6. לכד מלך־אשור
2 Chr. 15, 8. אשר לכד מהר אפרים
2 Chr. 17, 2. אשר לכד אסא אביו
3 *perf.:* לָכַד *p.*
Am. 3, 4. בלתי אם־לכד
3 *perf.:* וְלָכַד
Dan. 11, 15. ולכד עיר מבצרות
Dan. 11, 18. ולכד רבים
3 *perf. c. s.:* וְלָכְדָה
Jos. 15, 16. את־קרית־ספר ולכדה
Jud. 1, 12. את־קרית ספר ולכדה
Jer. 32, 3. 38, 3. מלך־בבל ולכדה
Jer. 32, 28. מלך־בבל ולכדה
1 *perf.:* לָכַדְתִּי
2S.12,27. גם־לכדתי את־עיר המים
3 *prf. pl. c. s.:* וְלָכְדוּהָ
Jer. 34, 22. ונלחמו עליה ולכדוה
3 *perf. c. s.:* וְלָכְדָה
Jer. 37, 8. ולכדה ושרפה באש

Digitized by Google

1 *perf. pl.:* לָבַדְנוּ *p.*
Dt. 2, 35. ושלל הערים אשר לכדנו
part.: לֹכֵד *sg.*
Job. 5, 13. לכד חכמים בערמם
part.: מְלַכֵּד *sg.*
Prv. 16, 32. ומשל ברוחו מלכד עיר
inf. abs.: וָלָכוֹד
Am. 3, 5. ולכוד לא ילכד
inf. c. suff.: לְלָכְדֵנִי
Jer. 18, 22. כרו שיחה ללכדני
inf. c. suff.: לְלָכְדָהּ
Jer. 32, 24. באו העיר ללכדה
imprt. c. suff.: וְלָכְדָהּ
2 S. 12, 28. והנה על־העיר ולכדה
impt. pl.: וְלִכְדוּ *p.*
Jud. 7, 24. ולכדו להם את־המים
1 *imperf.:* אֶלְכֹּד
2 S. 12, 28. פן־אלכד אני את־העיר
3 *imperf.:* יִלְכֹּד
Am. 3, 5. ולכוד לא ילכוד
3 *imperf.:* וַיִּלְכֹּד
Num. 32, 41. וילכד את־חותיהם
Num. 32, 42. וילכד את־קנת
Jos. 7, 17. וילכד את משפחת
Jos. 11, 10. וילכד את־חצור
Jud. 1, 18. וילכד יהודה את־עזה
Jud. 8, 12. וילכד את־שני ׳ מלכי
Jud. 8, 14. וילכד־נער מאנשי סכות
Jud. 9, 45. וילכד את־העיר
Jud. 12, 5. וילכד גלעד את־מעברות
Jud. 15, 4 וילכד שלש־מאות שועלים
2 Sam. 5, 7. וילכד דוד את־מצדת
2 Sam. 8, 4. וילכד דוד ממנו אלף
2 S. 12, 26. וילכד את־עיר המלוכה
1 Reg. 9, 16. וילכד את־גזר
1 Chr. 11, 5. וילכד דויד את־מצדת
וילכד דויד ממנו אלף
רכב
1 Chr. 18, 4.
2 Chr. 12, 4. וילכד את־ערי המצרות
2 Chr. 13, 19. וילכד ממנו ערים
3 *impf. c. s.:* וַיִּלְכְּדֶהָ
Jos. 10, 32. וילכדה ביום השני
Jos. 10, 39. וילכדה ואת־מלכה
Jos. 15, 17. וילכדה עתניאל בן־קנז
Jud. 1, 13. וילכדה עתניאל בן־קנז
Jud. 9, 50. ויחן בתבץ וילכדה
2 Sam. 12, 29. וילחם בה וילכדה
2 Rg. 12, 18. וילחם על־נת וילכדה
Jes. 20, 1. וילחם באשדוד וילכדה
Hab. 1, 10. ויצבר עפר וילכדה
3 *impf. c. s.:* יִלְכְּדֶהָ
Jos. 7, 14. אשר־ילכדנו יי׳
3 *impf. c. s.:* יִלְכְּדֶנָּה
Jos. 7, 14. אשר ילכדנה יי׳
3 *impf. f. c. s.:* תִּלְכְּדֶנּוּ
Ps. 35, 8. אשר־טמן תלכדנו
1 *impf. pl.:* וְנִלְכְּדָה
Dt. 2, 34. 3, 4. ונלכד את־כל־עריו
3 *impf. pl.:* יִלְכְּדוּ
2 Chr. 32, 18. למען ילכדו את־העיר
3 *impf. pl.:* יִלְכְּדוּ *p.*
Jer. 5, 26. אנשים ילכדו
3 *impf. pl.:* וַיִּלְכְּדוּ
Num. 21, 32. וילכדו בנתיה
Jos. 6, 20. וילכדו את־העיר
Jos. 19, 47. לשם וילכדו אותה
וילכדו אותה
Jud. 1, 8.
Jud. 3, 28. וילכדו את־מעברות
Jud. 7, 24. וילכדו את־המים
Jud. 7, 25. וילכדו שני־שרי מדין
2 Chr. 28, 18. וילכדו את־בית־שמש
2 Chr. 33, 11. וילכדו את־מנשה
Neh. 9, 25. וילכדו ערים בצורת

3 *impf. pl. c. s.:* יִלְכְּדֶנּוּ
Prv. 5, 22. עוונותיו ילכדנו
3 *impf. c. suff.:* וַיִּלְכְּדֶהָ
2 Chr. 22, 9. את־אחזיהו וילכדהו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּלְכְּדוּהָ
Jos. 8, 19. ויבאו העיר וילכדוה
Jos. 10, 35. וילכדוה ביום ההוא
Jos. 10, 37. וילכדוה ויכוהו־לפי־חרב
3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּלְכְּדֶהָ
Num. 32, 39. גלעדה וילכדה
2 Reg. 18, 10. וילכדה מקצה שלש
Nif-al: נִלְכַּד 3 *perf.*
Thr. 4, 20. נלכד בשחיתותם
3 *perf. fem.:* נִלְכְּדָה
1 Reg. 16, 18. כי־נלכדה העיר
2 Reg. 18, 10. נלכדה שמרון
Ps. 9, 16 ברשת־זו טמנו נלכדה
Jer. 38, 28. יום אשר־נלכדה ירושלם
Jer. 38, 28. כאשר נלכדה ירושלם
Jer. 48, 1. הבישה נלכדה קריתים
Jer. 48, 41. נלכדה הקריות
Jer. 50, 2. נלכדה בבל
Jer. 51, 31. כי־נלכדה עירו מקצה
Jer. 51, 41. איך נלכדה ששך
3 *perf. fem.:* וְנִלְכְּדָה
Zach. 14, 2. ונלכדה העיר
2 *perf.:* נִלְכַּדְתָּ
Prv. 6, 2. נלכדת באמרי־פיך
2 *perf. fem.:* נִלְכַּדְתְּ
Jer. 50, 24. וגם־נלכדת בבל
3 *perf. pl.:* וְנִלְכְּדוּ
Jer. 51, 56. ונלכדו גבוריה
3 *perf. pl.:* וְנִלְכְּדוּ *p.*
Jes. 8, 15. 28, 13. ונוקשו ונלכדו
part.: הַנִּלְכָּד *sg.*
Jos. 7, 15. והיה הנלכד בחרם
2 *impf fem.:* תִּלָּכְדִי
Jer. 48, 7. גם־את תלכדי
3 *impf. masc.:* יִלָּכֵד
Eccl. 7, 26. וחוטא ילכד בה
3 *imperf.:* יִלְכֹּד
Jes. 24, 18. ילכד בפח
Jer. 48, 44. ילכד בפח
3 *imperf.:* וַיִּלְכֹּד
Jos. 7, 16. וילכד שבט יהודה
Jos. 7, 17. וילכד זבדי
Jos. 7, 18. וילכד עכן בן־כרמי
1 Sam. 10, 20. וילכד שבט בנימן
1 Sam. 10, 21. וילכד שאול בן־קיש
1 Sam. 14, 41. וילכד יהונתן ושאול
1 Sam. 14, 42. וילכד יונתן
3 *imprf. fem.:* תִּלָּכֵד
Jer. 50, 9. ועריו לה משם תלכד
3 *impf. fem.:* וַתִּלָּכֵד
1 S. 10, 21. ותלכד משפחת המטרי
3 *impf. pl.:* יִלָּכְדוּ
Prv. 11, 6. ובהות בגדים ילכדו
Jer. 6, 11. איש עם־אשה ילכדו
3 *impf. pl.:* וְיִלָּכְדוּ
Ps. 59, 13. וילכדו בגאונם
3 *impf. pl.:* וַיִּלָּכְדוּ *p.*
Jer. 8, 9. חתו וילכדו
2 *impf. pl.:* יִלָּכְדוּן
Job. 36, 8. ילכדון בחבלי־עני
Hitpa-el: הִתְלַכֵּד
3 *impf. pl.:* יִתְלַכְּדוּ
Job. 41, 9. יתלכדו ולא יתפרדו
3 *impf. pl.:* יִתְלַכְּדוּ *p.*
Job. 38, 30. ופני תהום יתלכדו
לֶכֶד
ז׳, ומשן עכוד [עַכְּבָר], וילוע

תִּלְמַד 2 *imperf.:*
Dt. 14, 23. למען תלמד ליראה
Dt. 18, 9. לא־תלמד לעשות
יִלְמַד 3 *imperf.:*
Dt. 17, 19. למען ילמד ליראה
וַיִּלְמַד 3 *imperf.:*
Ez. 19, 3. 6. וילמד לטרף־טרף
תַּלְמְדוּ 2 *impf. pl.:* *p.*
Jer. 10, 2. דרך הגוים אל־תלמדו
יִלְמְדוּ 3 *impf. pl.:*
Dt. 31, 12. ולמען ילמדו
Jes. 2, 4. ולא ילמדו עוד מלחמה
Jes. 29, 24. ורוגנים ילמדו־לקח
Jer. 12, 16. ילמדו את־דרכי עמי
יִלְמְדוּן 3 *impf. pl.:*
Dt. 4, 10. אשר ילמדון ליראה
Mich. 4, 3. ולא־ילמדון עוד מלחמה
וַיִּלְמְדוּ 3 *impf. f. pl.:*
Ps. 106, 35. וילמדו מעשיהם
לִמֵּד *Pi-el:* 3 *perf.*
Eccl. 12, 9. למד־דעת את־העם
לִמַּדְתָּנִי 2 *perf. c. suff.:*
Ps. 71, 17. אלהים למדתני מנעורי
לִמַּדְתְּ 2 *perf. f.:* Q'ri.
Jer. 2, 33. למדתי את־דרכיך
Jer. 13, 21. ואת למדתי אתם עליך
לִמַּדְתִּי 1 *perf.:*
Dt. 4, 5. ראה למדתי אתכם חקים
לִמְּדוּ 3 *perf. pl.:*
Jer. 9, 4. למדו לשונם דבר־שקר
Jer. 12, 16. כאשר למדו את־עמי
לִמְּדוּם 3 *prf. c. suff.:*
Jer. 9, 13. אשר למדום אבותם
וְלִמַּדְתֶּם 2 *perf.:*
Dt. 11, 19. ולמדתם אותם
מְלַמֵּד *part.:*
Dt. 4, 1. אשר אנכי מלמד אתכם
2 S. 22, 35. מלמד ידי למלחמה
Ps. 18, 35. מלמד ידי למלחמה
הַמְלַמֵּד *part.:*
Ps. 94, 10. המלמד אדם דעת
Ps. 144, 1. המלמד ידי לקרב
מְלַמְּדֵךְ *part. c. s.:*
Jes. 48, 17. מלמדך להועיל
מְלַמְּדֵי *p. pl. c. s.:*
Ps. 119, 99. מכל־מלמדי השכלתי
וְלִמְלַמְּדַי
Prv. 5, 13. ולמלמדי לא־הטיתי אזני
וְלַמֵּד *inf. constr.:*
Jer. 32, 33. ולמד אתם חשכם
Jer. 32, 33. ולמד ואינם שמעים
לְלַמֵּד *inf. constr.:*
Dt. 4, 14. ללמד אתכם חקים
Dt. 6, 1. יי׳ אלהיכם ללמד
2 Sam. 1, 18. ללמד בני־יהודה
2 Chr. 17, 7. ללמד בערי יהודה
Ps. 60, 1. מכתם לדוד ללמד
וּלְלַמֵּד *inf. constr.:*
Esr. 7, 10. וללמד בישראל
לְלַמְּדָם *inf. c. suff.:*
Jud. 3, 2. ללמדם מלחמה
וּלְלַמְּדָם *inf. c. suff.:*
Dan. 1, 4. וללמדם ספר ולשון
לַמְּדֵנִי *impt. c. suff.:*
Ps. 25, 4. ארחותיך למדני
Ps. 119, 12. 26. 68. למדני חקיך
Ps. 119, 64. חקיך למדני
Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני
Ps. 119, 108. ומשפטיך למדני
Ps. 119, 124. וחקיך למדני
Ps. 143, 10. למדני לעשות רצונך
וְלַמֵּנִי *imprt. c. s.:*

מסגרת ענדינית לכידה, לְכִידָה, תַּלְכֻדוֹת, מִלְכֶּדֶת וכדומה.
n. m., captura, ab irretiendo. LXX. מְלֶכֶד, ἵνα μὴ σαλευθῇς.

מְלֶכֶד *p.*
Prv. 3, 26. ושמר רגלך מלכד

מַלְכֹּדֶת
ג״כ, ומשון רשת ופח לנכוד חיות [נעמן, שלינגע], ומשקל משקל מִכְמֶרֶת, מַכְלָת, מַחֲגֹרֶת וכדומה.
n. f. (ad s. f. מַכְמֶרֶת, מַכְלָת, מַחֲגֹרֶת), rete, decipula. LXX. σύλληψις.
cum suff.: וּמַלְכַּדְתּוֹ
Job. 18, 10. ומלכדתו עלי נחוב

לֶכֶת
v. s. r. יָלַךְ *p.* 490.

לְלָאוֹת
ad לֵלֵי, *v. s. r.* לָוָה *p.* 592.

לָמַד

פעל בודד, לכן הענין יִלְמַד [כפתח סע׳]. וסולקת הענין הנים נשכל וקשור ודמוי, וזה המלוד נלמוד [מעסטען, מעדיטירען, וויכטען], ומזה למוד נכלל [נעכטען], ול״כ קלן הזרם לָמַד [ענין מלוד], וכן כזרם כמכוון נשפה סולו, לשר ממנו גויר הזם של שכל [*mêdha*], וכן כזרם כמכוון נשפה יוכיח [μαθ], ותנין כוח לִמּוּדִית קנל הקכמים, ול״כ המסנילים מענין הכלם עקי עפל, וכוונ וזקר נגנולם. מהמכוון רקני הזשפל על היום מקונן [לֶעגנערַיסעט ווין], ל״א למלקח לו לעשות מעשה. נכין הכנך לִמַּד יונק, ומשון קנון והרגלה [לֶעגנרַיסעען, לֶערנִיכטיגען], וספועל הפעולי, והזשקלות רנוק.
נגזרק לכוב מיניון.
v. intr. compos. (impf. יִלְמַד), *met*-iri, *med*-itari, commentari, hinc gener. discere, a rad. *mad*, unde sanscr. *mêdha* (mens), gr. *μαθ-εῖν*, deinde condocefactum, eruditum, informatum esse (abgerichtet sein). Ineptiunt Orbilii isti, qui a verberando (arab. למד = לדם) deducunt. *Pi.* docere, erudire, informare (lehren, einüben). LXX. *μανθ-άνειν*; *Pi.* *διδάσκειν*, *δεικνύναι*; *inf.* διδαχή; מְלַמְּדָה, *διδασκαλία*.

3 *perf.:* לָמַד
Jes. 26, 10. בל־למד צדק
1 *perf.:* לָמַדְתִּי
Prv. 30, 3. ולא־למדתי חכמה
3 *perf.:* לָמְדוּ
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
3 *perf.:* וְלָמְדוּ
Dt. 31, 13. ישמעו ולמדו
2 *perf. pl.:* וּלְמַדְתֶּם
Dt. 5, 1. ולמדתם אתם ושמרתם
p. p. constr.: וּלְמוּדֵי
1 Chr. 5, 18. ולמודי מלחמה
inf. abs.: לָמֹד
Jer. 12, 16. אם־למד ילמדו
inf. c. suff.: בְּלָמְדִי
Ps. 119, 7. בלמדי משפטי צדקך
imprt. pl.: לִמְדוּ
Jes. 1, 17. למדו היטב
1 *imperf.:* אֶלְמַד
Ps. 119, 71. למען אלמד חקיך
1 *imperf.:* וְאֶלְמְדָה
Ps. 119, 73. ואלמדה מצותיך

Digitized by Google

הדריכני באמתך ולמדני Ps. 25, 5.
ולמדני את־חקיך Ps. 119, 135.
imprt. c. s.: וְלַמְּדָהּ
ולמדה את־בני־ישראל Dt. 31, 19.
imprt. pl. f.: וְלַמְּדָנָה
ולמדנה בנתיכם נהי Jer. 9, 19.
1 *imperf.:* אֲלַמְּדָה
אלמדה פשעים דרכיך Ps. 51, 15.
1 *impf. c. suff.:* אֲלַמְּדֵם
יראת יי׳ אלמדכם Ps. 34, 12.
1 *impf. c suff.:* אֲלַמְּדֵם
ועדתי זו אלמדם Ps. 132, 12.
2 *impf. c. suff.:* תְּלַמְּדֵנִי
כי תלמדני חקיך Ps. 119, 171.
אל־בית אמי תלמדני Cant. 8, 2.
2 *impf. c. suff.:* תְּלַמְּדֵנִי
ומתורתך תלמדנו Ps. 94, 12.
2 *impf. c. suff:* תְּלַמְּדֵם
והמשפטים אשר תלמדם Dt. 5, 28.
3 *impf. c. suff.:* יְלַמְּדֵהוּ *s. M.*
הלאל ילמד־דעת Job. 21, 22.
3 *impf. c. s.:* וַיְלַמֵּד
וילמד ענוים דרכו Ps. 25, 9.
3 *impf. c. s.:* וַיְלַמְּדֵהוּ
וילמדהו באורח משפט Jes. 40, 14.
וילמדהו דעת Jes, 40, 14.
3 *impf. c. s.:* וַיְלַמְּדֵהוּ
וילמדה את־בני ישראל Dt. 31, 22.
3 *impf. pl.:* יְלַמְּדוּ
לא־ילמדו אתכם Dt. 20, 18.
ולא ילמדו עוד Jer. 31, 34.
3 *impf. pl.:* וַיְלַמְּדוּ
וילמדו ביהודה 2 Chr. 17, 9.
וילמדו בעם 2 Chr. 17, 9.
3 *impf. pl.:* יְלַמְּדוּן
בניהם ילמדון Dt. 4, 10.
Pu-al: לֻמַּד 3 *perf. p.*
כעגל לא למד Jer. 31, 18.
p. p. constr.: מְלֻמְּדֵי־
מלמדי־שיר ליי׳ 1 Chr. 25, 7.
מלמדי מלחמה Cant. 3, 8.
part. fem.: מְלֻמָּדָה *sg.*
מצות אנשים מלמדה Jes. 29, 13.
ואפרים עגלה מלמדה Hos. 10, 11.

לָמֻד

ק׳ו, ע״פ שָׁקוּל, וקדיר כמוצ פעולי״, סמענה מקוכן ומלועד מקוד נדנר [נעוותנען, נעפֿינען], וכמכוון הוס סרכוי לשון לְמוּדִים, וכמענה הסם קיכ להורקת התלמיד. נשפה ענריכית לְמוּדִי קוקרי״, מוכשר ללמוד [נעלעה-רינ], מכן סנקנה לְמוּדִית, ניין לקבאת מדיקת הכשות המלוקית, והרבוי למולידות, וכן שם לְמוּד, שם מענין סכנל.

adj. pass. m. (ad s. f. שָׁקֵד, שַׁקְדָּה), assuetus, eruditus, doctus, unde לְשׁוֹן לְמוּדִים, lingua doctorum h. e. divinitus erudita, לְמוּד ה׳, *διδακτὸς Θεοῦ* (Joh. 6, 45.). Hoc nomen *limud* deinceps *substantive* (doctrina, disciplina) usurpari coepit, ita ut rursus inde *adjectiva* conformarentur, veluti rab. לְמוּדִי, docilis; לְמוּדִית, *μαθηματικὴ* (pl. לְמוּדִיוֹת, doctrinae mathematicae). LXX. *διδακτός, παιδεία.*

פרה ׳ למד מדבר Jer. 2, 24.
pl.: לְמוּדִים
נתן לי לשון למודים Jes. 50, 4.
pl.: כַּלְמוּדִים
לשמע כלמודים Jes. 50, 4.

pl. constr.: לִמּוּדֵי
וכל־בניך למודי יי׳ Jes. 54, 13.
pl. constr.: לִמְדֵי
למדי הרע Jer. 13, 23.
pl. c. suff.: בִּלְמֻדָּיו *p.*
חתום תורה בלמדי Jes. 8, 16.

מַלְמֵד

ע״ן, וסשון מַלְמֵד, וסשון כלי סלמידס להכנעת הזוד [שַׁסְמענשטעקען], וע״כ ע׳ ניין הכלי להכנעל, והמשלות לפ׳ קיכו מענין הכאה, כאשר קשנו רניס, ויפה כאמ׳ בנ״כ ע׳ כ״ט, שנקרא כן על שמלמד פרס לקהוס.

n. m. (c. מַלְמֵד), instrumentum ad domandum ac condocefaciendum, stimulus, quo boves ad arandum assuefiunt, non a percutiendo, uti grammatici arabicam linguam depereuntes dixere. LXX. *ἀροτρόπους.*

constr.: בְּמַלְמֵד
במלמד חבקר Jud. 3, 31.

תַּלְמִיד

ע״ן, וסשון כמו לְמֻד נשאל, אשר יקוכן וילועד [גילעה] ושם נגשרא קלמידי קכמים דרך עכוות. ונגשרא עוד תַּלְמוּד, לועד חלמוד וניכא, וילון כו סגשרא, ושם תַּלְמוּדֵי סטוקרי״.

n. m. hebraismi posterioris, sicut לָמֻד, discipulus. LXX. *μανθάνειν.*

מבין עם־תלמיד 1 Chr. 25. 8.

לֵעַ

v. s. r. לָהַע *p. 595.*

לָעַב

פעל נודד, וסשון כמו עָלַב, לָבַן, לועד כסיפה וסקוור [גלאסס, ווייס ויין], ושם הכוסף הוכשה וכסקופת, וענין זקוק ולניפה שך הזשאל. עי׳ שם שאקרטי עזרא וס לעיל עקת לבן.

v. intr., sicut עָלַב, לָבַן, pallidum, album esse; pudefacere, trop. insultare, irridere, subsannare. LXX. *μυκτηρίζειν.*

Hif-il: הַלְעִיב
part. pl.: מַלְעִיבִים *masc.*
מלעיבים במלאכי 2 Chr. 36, 16.

לָעַג

פעל נודד, וסשון כנידת לשון וכזעקות שפה [שטאמעלן], וסתעלות לָעַג כדומה על לָעַ, ודוגמאות הכהה כשפתי ערב, והזרע עָלַג לקשן שך סקרוס. והסשאל על דבור שפה וכה, או על ניקוק ולניסה וכדומה, וכן נקרנוס.

v. intr., balbutire (lingua haesitare, balbutire), a rad. *lag* (=לָעַ, *lugh*), trop. barbare loqui aut irridere, propr. imitando (nachstammeln, nachäffen). LXX. *μυκτηρίζειν, ἐκμυκτηρίζειν, ἐκγελᾶν, καταγελᾶν, ἐπιχαίρειν; ἐξουδενοῦν, κατουδενοῦν; φαυλίζειν; Hi. καταμωκᾶσθαι.*

3 prf. fem.: לָעֲבָה
בזה לך לעגה לך 2 Reg. 19, 21.
בזח לך לעגה לך Jes. 37, 22.
part.: לֵעֵג *masc.*
לעג לרש חרף עשהו Prv. 17, 5.
כלה לעג לי Jer. 20, 7.
1 *imperf.:* אֶלְעַג
אלעג בבא פחדכם Prv. 1, 26.
2 *imperf.:* תִּלְעַג
תלעג לכל־גוים Ps. 59, 9.
2 *impf. fem.:* וַתִּלְעַג
ותלעג ואין מכלם Job. 11, 3.
3 *imperf.:* יִלְעַג *p.*
למסת נקים ילעג Job. 9, 23.
3 *imperf.:* יִלְעַג־
ונקי ילעג־למו Job. 22, 19.
אדני ילעג־למו Ps. 2, 4.
3 *impf. fem.:* תִּלְעַג
עין ׳ תלעג לאב Prv. 30, 17.
2 *impf. pl.:* יִלְעֲגוּ־
ואיבינו ילעגו־למו Ps. 80, 7.
Nif-al: נֶלְעָג
prt. constr.: נִלְעָג
נלעג לשון אין ביכה Jes. 33, 19.
Hif-il: הַלְעִיג
part. pl.: וּמַלְעִגִים *masc.*
ומלעגים בם 2 Chr. 30, 10.
2 *imperf.:* תַּלְעִיג
ואחר דברי תלעיג Job. 21, 3.
3 *impf. ap.:* וַיַּלְעַג
וילעג על־היהודים Neh. 3, 33.
3 *impf. pl.:* יַלְעִיגוּ
כל־ראי ילעיגו לי Ps. 22, 8.
3 *impf. pl.:* וַיַּלְעֲגוּ
וילעגו לנו ויבזו עלינו Neh. 2, 19.

לַעַג

ע״ן וסשון נזוף ונשפה קצפה ולנון מעקק ולנם [סַקען, שפּאַט], וכזוסה מן סשלות, נשפה ענריכית לְעוּג כזוסה, וכן חַלְעָגָה, חֶלְעָג.

n. m., irrisio, cavillatio, ludibrium, blasphemia. LXX. *μυκτηρισμός, φαυλισμός, καταπάτημα, ὄνειδος.*

ישתה־לעג כמים Job. 34, 7.
לעג וקלס לסביבותינו Ps. 79, 4.
הלעג השאננים Ps. 123, 4.
וּלְלַעַג
לצחק וללעג Ez. 23, 32.
אשר היו לבז וללעג Ez. 36, 4.
cum suff.: לַעֲגָם
לעגם בארץ מצרים Hos. 7, 16.

לַעַג

ק׳ו, וקן נסמך סכנוי לַעֲגִי, וסשון סלועז והמדנל נשפה וכה, כי לעז הזשאל מן זקוק וקלס, לכן מלעוג שפה כדרך שכוני יין, וכן לעגי מעוג לניין המלעיכים ומוניקי דנה סום, ומעוג לפ׳ כמו ענס, וכן נגמרק לשון עוגס מלעיטות, ודומה על שכל קלנין. קולס לד״ק מעוג מן קוג, ענין עקסוס, והרלון עקמימות פה, ע״פ ששק עוג.

adj. m. (c. pl. לַעֲגֵי), lingua barbara utens, *βαρβαρόστομος, βαρβαρόφωνος*, spec. de ebriis, lingua titubantibus; לַעֲגֵי שָׂפָה, hypocritae sanniones, qui placentae mercede vel gulae caussa alios insequuntur contumeliis, alios blanditiis atque assentatione cumulant, parasiti, *ψωμοκόλακες, κνισοκόλακες, buccellarii.* Gem. similiter לָשׁוֹן עוּגָה, *παρασιτία*, obtrectatio, synonym. aram. אֲכָל קַרְצִין ד׳. Alii עָגַג a v. עוּג q. v., obliquum, perversum esse, deducunt. LXX. *φαυλισμός.*

pl. constr.: לַעֲגֵי
בחנפי לעגי מעג Ps. 35, 16.

pl. constr.: בִּלְעֲגֵי
כי בלעגי שפה 28, 12.

לָעָה

פעל ל״ע כ״פ נגור, וסשון דכו ופשיכס [שפרעכען, רעפען], וכן לפ כלשון ישמעאל, ונגור משנו לָעָטוּת סס [ישעי׳ כ׳ ל׳] ע״פ גָּלוּת, חֶזְרוּת, כשו דגור, ולל״ק גס לָעִי נשיוב [ו׳ ג וכקוגס לקול סנגיעס משכי סספסי ולל לעוס כנר קצב סתרגס לע נשרש, קלל שכליפו עס לפ״ס. תשנ סשרש לָעֲטָה ענין לקיקס, כשו סקי על לשון, ושם דגור נכלל, וג״כ נשפה [*lâgh-a*, l. *lig.*] כילוע.

v. intr., loqui, sermocinari, arab. لَغَا, لَغِيَ, a radice לג, vi lingendi, *lâgh-a*, deinde loquendi. Erant, qui לָעַט Ijob. 6, 3. huc referrent, uti jam paraphrasta (לָאָה=לָעָה); nos aliter; v. לוּעַ.

לָעָה

ע״ב ע״פ גָּלוּת, חֶזְרוּת, וסשון דגור ושופר [רעדע, שפראַכע], ולדשר לעוס כשו לדשע דגור, ושם סשרש כשר. וסשוטים עוס לשרש שכשו כ סל׳ שלפ כשונן.

n. f., ad s. f. גָּלוּת, חֶזְרוּת, lingua, sermo, oratio, spec. consolatoria Jes. 50, 4. Sic Symm. *τοῦ γνῶναι ὁμιλίαν.* Alii, *Lamed* servile rati, verbum עוּת ponunt, insolens profecto et conjecturale. A. *τοῦ γνῶναι τοῦ ὑποστηρίσαι* (Vulg. *sustentare*). LXX. *τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον.*

לדעת לעות את־יעף Jes. 50, 4.

לָעַז

פעל נודד, וסשון נקשלוקו דגור, כי סקרן לָשׁוֹן, לָז נדוסה על לָשׁ, תשלוש על לָשׁוֹן, לן סשאל לגור על דגור וולע לגון סקודש, לכן עשפ עניים וכדוסה, ושכנים נקרלים עס לועז, לו עשפ ולא נכלל. נשנכ סוס לַעֲז לוסר ככרי, שלינו סכין כלפ״ק, והלועז שמע סשלפ אַשְׁדָּרִית יגל, וסו סרדית לו לסרסית, כי סן אַשְׁדָּרְדָּה נעשה *Syria*, נקלון שקולפ, סורים, וסיכון, וסיכנס, ושורית וסו סורית, וסיכנס שורית לפ״ס כסיכנס סורית לו לרסית, וכן סן אַסְתַּי נסשר סַתַּר [*Matthäus*], וכן סן עשנואל נשסר מָנוּאֵל [*Manuël*], וכדוסה סרכנס. ועוד נשנכ לַעֲז, לוסר לשון נכרי, וסשון לו לעז סוכים לו יוכיס לו רוסים, ושלל השקרוכים לעז שפרל לו לעז שנכנו, והשקלר נל״ק, ל״ל נרשנית נלעז שנכנו, והקדשים עז שסו נלשון שנכנו.

v. intr., loqui; siquidem radix לָעַז cognata est alteri לָשׁ (unde לָשׁוֹן, lingua). Speciatim vi utendi lingua *barbara*, non sancta sive hebraica, veluti aegyptiam (unde Aegyptii עַם לַעַז nominantur, targ. עַמָּא בַּרְבָּרָאֵי). Hinc *misnice n.* לַעַז, lingua peregrina, extera (barbara h. e. בַּרְבָּר, quae *extra* est), et לַעַז de unoquoque, qui linguam sanctam non intelligit, veluti in regula hac: חַלּוֹנֵי שֶׁשָּׁמַע הַמְּגִלָּה אַשְׁדָּרִית יָצָא h. e. Peregrinus qui Volumen Ester syriace (אַשְׁדָּרִית = סוּרִית ad s. f. עַמְּנוּאֵל = מָנוּאֵל, abjecta initiali) praelegi audierit, debi-

Digitized by Google

tum solvit, id, quod debuit, fecit LXX. λάζω, *βάρβαρος*.

part.: לָעֵז
Ps. 114, 1. מעם לעז

לָעַט

פעל נוד, וסמוכן לכילה וטעימה [עסטען, קאסטען], והתעוטות לְעֵט [הל' מקנה מוג וטעמי], וכזרע כמכוון נ"כ נשפתי ערב, ל"מ נשפה סבדית ולרם-מכית לקאלכית ורומית s. *ad*, arm. *oud*, sl. *ed* [*jad*, l. *ĕd*, gr. *ĭd*, goth. *it*-an, ויוכיח]. ומזה סנוסף יַחֲלִיטֵם יוכל, נקיכה לכילה [עסטען לעסטען]. נגרסת ונאזכה הפעל הזה, וכעכליכית מזה סמס יַחֲלָטֶנָּה. ודע שנתרגום ונגרסת עוד נדומה הפעל לְיַעֵס, ומזה סוף נכחון, וכן נכחון נשפתי ערב, ורוק.

v. intr. compos., ed-ere, gustare, *sanscr.* sine praepositione: *ad*, armen. *oud*, goth. *it*-an, lat. *ed*-ere; *Hi.* הַלְעִיטֵם, edendum, gustandum dare. Gemar. et targ. forma mollita, לְיַעֵס, lat. *es-se*, *ἐσθίειν*. LXX. *Hi.* *γεύειν*.

Hif-il: הַלְעִיטֵם

imprt c. suff.: הַלְעִיטֵנִי
Gn. 25, 30. הלעיטני נא מן־האדם

לָעַן

פעל ל"ע כ"ף נגור, וסמוכן כמו לְטַן נלזון ישעיהל, וכמו לָן לעיל, לומר אזור וקניכם רניכם וטעימם [פעל-ויטענן, פלוסטן], ולפ שנקיי נשפתי ערב קרוב אליו.

v. inus., sicut לָן q. v. s., לטן arab., detestari, execrare, diras imprecari.

לַעֲנָה

ז"נ, וסמוכן מין עשב שקורב ושקולל [עפרוויכטעם קרויט], לומר עשב כדומה לפ ריח [וועכרמוט], וכן נקיכי.

n. f., herba devota, venenosa, amara (*πικρά*), absinthium. LXX. *πικρία*, *χολή*, *ὀδύνη*, *ὕψος*, *ἀνάγκη*.

Jer. 9, 14. את־העם הזה לענה
Jer. 23,15. הנני מאכיל אותם לענה
Thr. 3, 15. הרוני לענה
Thr. 3, 19. לענה וראש

וְלַעֲנָה
Dt. 29, 17. שרש פרה ראש ולענה

בַּלַּעֲנָה
Prv. 5, 4. ואחריתה מרה כלענה

לַלַּעֲנָה
Am. 5, 7. ההפכים ללענה משפט
Am. 6, 12. ופרי צדקה ללענה

לָעַת

פעל ל"ע כ"ף נגור, וסמוכן כמו לָהַב לעיל, לומר נכיקם ולכוי וזנסוד [פלאפען, גלימען], ומזה הזה סנף וְלַהֶבֶת, מסנכין סנוסף זְלַהֲבָה ע"מ שַׁלְהֶבֶת, וזה יותר מסנכר מלעת רניכ, ולמזו וצף הזה וסל' הקלטעות.

v. inus., sicut לָהַב, fulgere, flammare, ardere, *Pi.* זִלַּעַת (ad s. f. שַׁלְהֶבֶת), unde n. זְלַעֲפָה, quod nonnulli a v. זָעַם deducunt, *Lamed* epentheticum perhibentes.

זְלַעֲפָה
ז"נ, וסרנוי נסמיכות זַלְעֲפוֹת, נפקוס

pl. constr.: בַּלַּפִּידֵי
Dan. 10, 6. ועיניו כלפידי אש

לְפָנֶיךָ

v. s. r. פָּנָה *p.* 908.

לָפַת

פעל נוד, והעקיל יִלְפֹּת, וסולפת סענין לרעת סרל"ק כמו נל"ס, נעיס ועקוס ועוות וסקוס [ניינען, קניימען], וכן פרש סרל"נע והנרגומי, וסתרגם וכ"י פרשומו מלשון לקוט, ולפ שכריע, כי לזכיסם סמן נקקוד סלשון.

v. trans. (impf. יִלְפֹּת), quod alii vim inflectendi seu inclinandi (syn. חָמַךְ, נָטָה), alii *prehendendi* s. amplectendi (syn. אָחַז) habere arbitrantur. LXX. *περιλαμβάνειν*; *Ni.* *ταράσσειν*, *καταλείπειν*.

3 *imperf.:* וַיִּלְכֹּד
Jud. 16, 29. וילפת שמשון

Nif-al: נִלְכַּד
3 *imperf.:* וַיִּלָּכֶד *sg.*
Ruth 3, 8. ויחרד האיש וילפת
3 *impf. pl.:* יִלָּכְדוּ
Job. 6, 18. ילפתו ארחות דרכם

לָצַר

פעל ל"ע כ"ף נגס סנף סָלַצְתָּ, וכן סניב לְנן-נגלף סזרע, וסמוכן כ"ל כמו צָצַר לנקון, נקלוף סנון נלעל כמו לְזִז כמל זִיז, לָחַץ נדומה לל חָצַץ, לָחַשׁ נע של חָשַׁשׁ, לָקַט נקרמי וְקָט, נָבַה נקרמי לְשָׁבָּה, לְשָׁבָּה נקוב לל נְשָׁבָה. עָתַץ קרוב לל לָתַץ וכדומה הרבה. סולפת סענין נלילה וזמילה [פיינען, נעווישכען], ומזה סזלפה על פקודה [לויפוידכע פיהרען], ונזה בין ענין הזה לזה לזכר לפנין.

verb. inus. (unde, assentiente Ibn-'Ganah, nominis insequentis ortum repeti oportet), sicut נָצַר, servare, custodire. Eadem liquidae vicissitudo atque mutatio exstat his in nmm. לְזִז (זִיז), לְשָׁבָה (נְשָׁבָה), hisque in vv. לָחַץ (נָחַץ), לָחַשׁ (נָחַשׁ), לָקַט (נָקַט), לָתַץ (נָתַץ), לָקָא (נָקָה), לָשָׁה (נָשָׁה).

מְלַצָּר

ז"נ וסמוכן מוסנעי, סזנקס ופקודס [לויפוידכע], ומוזכל לפ"כ על מזנין ומזוכס ופקיד [לויפוענעהר], וכן פרשומו הלשונים, לפ"ס שלפ ידעו מעלות הזכרם. ולפ ז"ם מסקכמים שנרשומו מלזון פרסי, ושם מלסר פקיד ס"ין, ווה לנלפ נכן.

n. m. abstr., custodia, inspectio, *trop. concretive*: inspector, custos, promus condus, a v. לָצַר = רָצַר, variante praepositionis liquida. Erant, qui, vocabulum peregrina stirpe oriundum rati, persicum מלסר (*praefectus vini*) compararent. Isaaki vertit: *maitre valet*. LXX. Ἀμελσάδ (מלצר).

הַמַּלְצָר
Dan. 1, 11. ויאמר דניאל אל המלצר
Dan. 1, 16. וידי במלצר נשא

לָקַח

פעל נוד, והעתיק יִקַּח והלזוי קַח ולפעמים לְקַח, וסמן פמקור שָׁקַחַת, והולפת סענין לפיום דנר ותפיזה [ערנרייפען, -פאסטען], ומזה כעילה נכל לופן, ולפעמים קנול [עפ-פאסנגען]. הנפעל פעולי והכוונ"פ מזלסו, והתפעל מסתלכדות מזלסנת, מתמלות לפיום. ולפזר לנקור קנן סזרע כזרע כמכוון נ"כ כיוכי [-λαγχ-άνω], ונזלפי זפתי ערב, ונעכני לפק הסכום מזלסו.

v. tr. (impf. יִקַּח, imp. קַח, לְקַח, inf. c. שָׁקַחַת), capere, sumere, accipere, gr. *λάχ-ειν*, *λαγχ-άνειν*, arab. transp. לَحَسَ, *Ni.* pass. *Pu.* sumi, absumi, adduci. *Hitpa.* se invicem capere, cohaererere, prt. c. אֶשׁ, de mole ignis (Feuerball, Feuerklumpen). LXX. *λαμβάνειν* (c. praepos. *ἀπό*, *κατά*, *παρά*, *πρός*, *σύν*), *αἴρειν*, *καθαίρειν*; *αἱρεῖν* (c. pr. *ἀνά*, *ἀντανά*, *ἀπό*); *φέρειν* (c. pr. *ἀπό*, *ἐκ*); *ἄγειν* (c. pr. *εἰς*, *ἐξ*, *πρός*, *συναπό*); *δέχεσθαι*, *προσδέχεσθαι*; *τιθέναι* (c. pr. *ἐπί*, *μετά*); *μεταπέμπεσθαι*, *ἀγρεύειν*, *ἀνασπᾶν*, *ἀνέχειν* (*ἔχειν*), *ἐκλέγεσθαι*, *κομίζειν*, *προχειρίζεσθαι*; *κτᾶσθαι*, *ἀγοράζειν*, *πρίασθαι*; *ἁρπάζειν*, *αἰχμαλωτεύειν*, *ἀπολλύναι*; לָקַח בְּמַחֲזִיר, *ἀγοράζειν*; אֵשׁ מִתְלַקַּחַת, *πῦρ φλογίζον*, *πῦρ ἐξαστράπτον*.

3 *perf.:* לָקַח

Gn. 2, 22. אשר־לקח מן־האדם
Gn.5,24. ואינכו כי־לקח אתו אלהים
Gn. 27,36. והנה עתה לקח ברכתי
Gn. 31, 1. לקח יעקב את כל
Gn. 36, 2. עשו לקח את־נשיו
Gn. 47, 2. ומקצה אחיו לקח
Ex. 6, 25. לקח־לו מבנות פוטיאל
Ex. 14, 6. ואת־עמו לקח עמו
Lev. 8, 26. לקח חלת מצה אחת
Num. 3, 50. לקח את־הכסף
Dt. 3, 14. לקח את־כל־חבל ארגב
Dt. 4, 20. ואתכם לקח יי
Jud.11,13. כי־לקח ישראל את־ארצי
Jud. 11, 15. לא־לקח ישראל
Jud. 13, 23. לא־לקח מידנו עלה
Jud. 15, 6. כי לקח את־אשתו
1 S. 25,43. ואת־אחינעם לקח דוד
2 Sam. 2, 8. לקח את־איש־בשת
2 S. 8, 8. לקח המלך דוד נחשת
2 S.18, 18. ואבשלום לקח ויצב־לו
1 Rg. 4,15. גם־הוא לקח את־בשמת
1 Reg. 7, 8. אשר לקח שלמה
1 Rg.20,34. הערים אשר־לקח אבי
2 Rg. 13, 25. לקח מיד יהואחז אביו
2 Rg. 23,34. ואת־יהואחז לקח ויבא
2 Reg. 24, 7. כי־לקח מלך בבל
2 Reg. 25, 15. לקח רב־טבחים
2 Reg. 25, 19. ומן־העיר לקח סריס
1 Chr. 4, 18. אשר לקח מרד
1 Chr. 7, 15. ומכיר לקח אשה
1 Chr. 18, 8. לקח דויד נחשת
2Chr.11,20. ואחריה לקח את־מעכה
2 Chr. 16, 6. לקח את־כל־יהודה
2 Chr. 36, 4. אחז אחיו לקח נכו
Esr. 2, 61. אשר לקח מבנות ברזלי
Neh. 6, 18. לקח את־בת־משלם
Neh. 7, 63. אשר לקח מבנות ברזלי
Esth. 2, 15. אשר לקח־לו לבת
Prv. 7, 20. צרור הכסף לקח בידו
Jes. 6, 6. לקח מעל המזבח
Jer. 28, 3. אשר לקח נבוכדנאצר
Jer. 36, 32. לקח ׀ מגלה אחרת
Jer. 52, 19. לקח רב מבחים
Jer. 52, 25. לקח סריס אחד
Ez. 18, 13. ותרבית לקח ויחי

3 *perf.:* לָקְחָה *p.*
Gn. 27, 36. את־בכרתי לקח

Digitized by Google

הכשית אשר לקח Num. 12, 1.
כי־אשה כשית לקח Num. 12, 1.
את־אשתו אשר־לקח Dt. 24, 5.
ראת־הכל לקח 1 Reg. 14, 26.
את־הכל לקח 2 Chr. 12, 9.
יי׳ נתן ויי׳ לקח Job. 1, 21.
ושחד על־נקי לא לקח Ps. 15, 5.
אילי הארץ לקח Ez. 17, 13.
ותרבית לא לקח Ez. 18, 17.

3 perf.: וְלָקַח

ולקח גם מעץ החיים Gn. 3, 22.
ולקח חוא ושכנו Ex. 12, 4.
ולקח בעליו ולא ישלם Ex. 22, 10.
ולקח הכהן המשיח Lev. 4, 5.
ולקח הכהן מדם Lev. 4, 25. 34.
ולקח הכהן מדמה Lev. 4, 30.
ולקח למטהר Lev. 14, 4.
ולקח הכהן Lev. 14, 12. 14. 15.
ולקח כבש אחד Lev. 14, 21.
ולקח הכהן Lev. 14, 24. 25.
ולקח לחטא את־הביח Lev. 14, 49.
ולקח את־עץ־הארז Lev. 14, 51.
ולקח את־שני השעירם Lev. 16, 7.
ולקח מלא־המחתה Lev. 16, 12.
ולקח מדם הפר Lev. 16, 14. 18.
ולקח הכהן מים קדשים Nu. 5, 17.
ולקח הכהן מיד האשה Nu. 5, 25.
ולקח את־שער ראש מרי Nu. 6, 18.
ולקח הכהן את־הזרע Num. 6, 19.
ולקח אלעזר הכהן Num. 19, 4.
ולקח הכהן עץ ארז Num. 19, 6.
ולקח אזוב וטבל במים Nu. 19, 18.
ולקח אבי הנעלי Dt. 22, 15.
ולקח הכהן הטנא מידך Dt. 26, 4.
ולקח דוד את־הכתר 1 S. 16, 23.
ולקח צאן ובקר 1 Sam. 27, 9.
ולקח את־כל־החמב 2 Reg. 14, 14.
ולקח הכהן מדם החטאת Ez. 45, 19.

3 perf.: קָח *per aph.*

קח על־מים רבים Ez. 17, 5. *impt.?*

3 perf. c. suff.: קָחָם *per aph.*

קחם על־זרועתיו Hos. 11, 3. *impt.?*

2 perf. c. suff.: לְקָחֵנִי

אשר לקחני מבית אבי Gn. 24, 7.

3 perf. c. suff.: לְקָחָהּ

ולא לקחה Dt. 20, 7.
אשר־לקחה לו לאשה Dt. 24, 3.
לקחה והוא בן־ששים 1 Chr. 2, 21.
לקחה מרדכי לו לבת Esth. 2, 7.

3 perf. c. suff.: וְלָקָחָהּ

ולקחה לו לאשה ויבמה Dt. 25, 5.

3 prf. fem.: לָקְחָה

ורחל לקחה את־התרפים Gn. 31, 34.
כי לקחה מיד יי׳ Jes. 40, 2.
לא לקחה מוסר Zeph. 3, 2.

3 prf. fem: וְלָקְחָה

ולקחה שתי־תרים Lev. 12, 8.

2 perf.: לָקַחְתָּ

על־האשה אשר־לקחת Gn. 20, 3.
ולא־לקחת מיד־איש 1 Sam. 12, 4.
ואת־אשתו־לקחת לך 2 S. 12, 9.
לקחת מתנות באדם Ps. 68, 19.

2 perf.: וְלָקַחְתָּ

ולקחת אשה לבני Gn. 24, 4. 38.
ולקחת אשה לבני משם Gn. 24, 7.
ולקחת מנחתי מידי Gn. 33, 10.
ולקחת מימימי היאר Ex. 4, 9.
ולקחת את־שתי אבני Ex. 28, 9.
ולקחת את־הבגדים Ex. 29, 5.
ולקחת את־שמן המשחה Ex. 29, 7.
ולקחת מדם הפר Ex. 29, 12.
ולקחת את־כל־החלב Ex. 29, 13.
ולקחת את־דמו Ex. 29, 16.
ולקחת את האיל השני Ex. 29, 19.
ולקחת מדמו Ex. 29, 20.
ולקחת מן־הדם Ex. 29, 21.
ולקחת מן־החאיל Ex. 29, 22.
ולקחת אתם מידם Ex. 29, 25.
ולקחת את־החזה Ex. 29, 26.
ולקחת את־כסת הכפרים Ex. 30, 16.
ולקחת מבנתיו לבניך Ex. 34, 16.
ולקחת את־שמן המשחה Ex. 40, 9.
ולקחת סלת ואפית Lev. 24, 5.
ולקחת את־הלוים Num. 3, 41.
ולקחת חמשת Num. 3, 47.
ולקחת אתם אל־אהל Nu. 11, 16.
ולקחת לך פן תוקש Dt. 7, 25.
ולקחת את־המרצע Dt. 15, 17.
ולקחת לך לאשה Dt. 21, 11.
ולקחת מראשית כל־פרי Dt. 26, 2.
ולקחת עמך עשרת אלפים Jud. 4, 6.
ולקחת את־הפר השני Jud. 6, 26.
שתי־לחם ולקחת מידם 1 S. 10, 4.
ולקחת פך־השמן 2 Reg. 9, 3.
ולקחת מוקש לנפשך Prv. 22, 25.
ולקחת לך מאזני Ez. 5, 1.
ולקחת את־השלשית Ez. 5, 2.
ולקחת משם מעט במספר Ez. 5, 3.
ולקחת מדמו Ez. 43, 20.
ולקחת את הפר Ez. 43, 21.
ולקחת כסת־רוהב Zach. 6, 11.

2 perf. c. suff.: לָקָחְתָּנִי

לקחתני למות במדבר Ex 14, 11.

2 perf.: לָקַחְתְּ *p.*

ותרבית לקחת Ez. 22, 12.

2 prf. fem.: וְלָקַחְתְּ

ולקחת בידך עשרה 1 Reg. 14, 3.

1 perf.: לָקַחְתִּי

אשר לקחתי מיד האמרי Gn. 48, 22.
לקחתי מאת בני־ישראל Lev. 7, 34.
הנה לקחתי את־הלוים Nu. 3, 12.
לקחתי אתם לי Num. 8, 16.
לקחתי את־אחיכם Num. 18, 6.
את־העגל לקחתי Dt. 9, 21.
האשה הזאת לקחתי Dt. 22, 14.
ואם־לא לקחתי בחזקה 1 S. 2, 16.
את־שור מי לקחתי 1 Sam. 12, 3.
וחמור מי לקחתי 1 Sam. 12, 3.
ומיד־מי לקחתי כפר 1 Sam. 12, 3.
וגם־כלי לא־לקחתי בידי 1 S. 21, 9.
ראיתי לקחתי מוסר Prv. 24, 32.
הטה לקחתי מידך Jes. 51, 22.

1 perf.: לָקַחְתִּי *p.*

הנה ברך לקחתי Num. 23, 20.

1 perf.: וְלָקַחְתִּי

ולקחתי אתכם לי לעם Ex. 6, 7.
ולקחתי את־לחמי 1 Sam. 25, 11.
ולקחתי את־נשיך לעיניך 2 S. 12, 11.
ולקחתי המלוכה מיד 1 Rg. 11, 35.
ולקחתי מאתו מאומה 2 Rg. 5, 20.
עד־באי ולקחתי אתכם 2 Rg. 18, 32.
עד־באי ולקחתי אתכם Jes. 36, 17.
ולקחתי אתכם Jer. 3. 14.
ולקחתי את־כל־משפחות Jer. 25, 9.
ולקחתי את־נבוכדראצר Jer. 43, 10.
ולקחתי את־שארית Jer. 44, 12.
ולקחתי אני מצמרת הארז Ez. 17, 22
ולקחתי אתכם מן־הגוים Ez. 36, 24.
ולקחתי דגני בעתו Hos. 2, 11.

1 perf. c. suff.: לְקַחְתִּיהָ

לקב איבי לקחתיך Num. 23, 11.
אני לקחתיך מן־הנוה 2 Sam. 7, 8.
אני לקחתיך מן־הנוה 1 Chr. 17, 7.

1 perf. c. suff.: וְלָקַחְתִּיהָ

ושלחתי ולקחתיך משם Gn. 27, 45.

1 perf. c. suff: לְקַחְתִּיהוּ

הכסת אתי אני לקחתיו Jud. 17, 2.

1 perf. c. suff.: וְלָקַחְתִּים

משם אחפש ולקחתים Am. 9, 3.

3 perf. pl.: לָקְחוּ

לקחתו בידם Gn. 43, 15.
לקחו מטה בני הראובני Nu. 34, 14.
לקחו נחלתם Num. 34, 14.
וחצי המטה לקחו נחלתם Nu. 34, 15.
אשר לקחו מן־הירדן Jos. 4, 20.
וגם לקחו מן־החרם Jos. 7, 11.
את־הזכל לקחו במלחמה Jos. 11, 19.
לקחו נחלתם Jos. 13, 8.
לקחו נחלתם מעבר לירדן Jos. 18, 7.
לקחו את־הפסל Jud. 18, 17.
לקחו את אשר־עשה Jud. 18, 27.
לקחו את ארון האלהים 1 S. 5, 1.
אשר לקחו־פלשתים 1 Sam. 7, 14.
אשר לקחו מארץ פלשתים 1 S. 30, 16
ויצל דוד את כל־אשר לקחו 1 Sam. 30, 18.
כל־אשר לקחו להם 1 Sam. 30, 19.
ולא לקחו מוסר Jer. 7, 28.
שחד לקחו־בך Ez. 22, 12.

3 perf. pl.: לָקָחוּ *p.*

ואת־אשר בשדה לקחו Gn. 34, 28.
בצע כסת לא לקחו Jud. 5, 19.
ראש איש־בשת לקחו 2 S. 4, 12.
אשר־ישרתו בם לקחו 2 Reg. 25, 14.
מוסר לא לקחו Jer. 2, 30.
אשר־ישרתו בחם לקחו Jer. 52, 18.
בניה ובטחיה לקחו Ez. 23, 10.
ארז מלבנון לקחו Ez. 27, 5.

3 perf. pl.: וְלָקְחוּ

ולקחו מן־הדם Ex. 12, 7.
ולקחו אבנים אחרות Lev. 14, 42.
ולקחו בגד תכלת Num. 4, 9.
ולקחו את־כל־כלי השרת Nu. 4, 12.
ולקחו פר בן־בקר Num. 8, 8.
ולקחו לטמא מעפר Num. 19, 17.
ושלחו זקני עירו ולקחו Dt. 19, 12.
ולקחו זקני העיר ההוא Dt. 21, 3.
ולקחו זקני העיר־החוא Dt. 22, 18.
ולקחו כלי תפארתך Ez. 16, 39.
ולקחו כלי תפארתך Ez. 23, 26.
ולקחו כלי־יגיעך Ez. 23, 29.
ולקחו המוטה Ez. 30, 4.
ולקחו עם־הארץ Ez. 33, 2.
ולקחו מהם וכשלו Zach. 14, 21.

3 perf. pl.: וְלָקְחוּ *p.*

ישימו בידם ולקחו 1 Rg. 20, 6.

3 perf. pl.: וְלָקָחוּם

ולקחום עמים Jes. 14, 2.
ובחום ולקחום Jer. 20, 5.

2 perf. pl.: לְקַחְתֶּם

אשר־עשיתי לקחתם Jud. 18, 24.
כספי וחבבי לקחתם Joel 4, 5.

3 perf. pl.: וְלָקַחְתֶּם

ולקחתם גם־את־זה Gn. 44, 29.
ולקחתם אגדת אזוב Ex. 12, 22.
ולקחתם לכם Lev. 23, 40.
ולקחתם מפרי הארץ Num. 13, 20.
ולקחתם מן־החרם Jos. 6, 18.
ולקחתם את־ארון יי׳ 1 Sam. 6, 8.

1 perf. pl.: לָקַחְנוּ

אשר לא־לקחנו מאתם Dt. 3, 4.
כי לא לקחנו איש אשתו Jud. 21, 22.
לקחנו לנו קרנים Am. 6, 13.

1 perf. pl.: וְלָקַחְנוּ

ולקחנו את־בתינו והלכנו Gn. 34, 17.
ולקחנו עשרה אנשים Jud. 20, 10.

part.: לֹקֵחַ

אם־לקח יעקב אשה Gn. 27, 46.
ארור לקח שחד Dt. 27, 25.
לקח את־אדניך מעל 2 Rg. 2, 3. 5.
יסר־לץ לקח לו קלון Prv. 9, 7.
לקח ממך את־מחמד Ez. 24, 16.
אני לקח את־עץ יוסף Ez. 37, 19.
לקח את־בני ישראל Ez. 37, 21.

part.: וְלֹקֵחַ

ולקח נפשות חכם Prv. 11, 30.

part. pl.: הַלֹּקְחִים

הלקחים לשונם וינאמו Jer. 23, 31.

p. p. constr.: לְקוּחֵי

אל־חתניו לקחי בנותיו Gn. 19, 14.
לקחי חמים ויטהו 2 Sam. 4, 6.
לקחי כפר Am. 5, 12.

p. pl. pass.: לְקֻחִים

הצל לקחים למות Prv. 24, 11.

inf. abs.: לָקֹחַ

לקח את ספר התורה Dt. 31, 26.

inf. abs.: לָקוֹחַ

לקוח את־הספרים האלה Jer. 32, 14.
מבחר הצאן לקוח Ez. 24, 5.
לקוח מאת הגולה Zach. 6, 10.

inf. constr.: קַחַת

לבלתי קחת־כסת 2 Reg. 12, 9.
מאנו קחת מוסר Jer. 5, 3.
ולבלתי קחת מוסר Jer. 17, 23.

inf. constr.: לָקַחַת

לקחת את־דמי אחיך Gn. 4, 11.
לקחת את־בת־אחי אדני Gn. 24, 48.
לקחת־לו משם אשה Gn. 28, 6.
לקחת הערבון מיד Gn. 38, 20.
לבוא לקחת לו ניר Dt. 4, 34.
לקחת לוחת האבנים Dt. 9, 9.
לקחת את־יבמתו Dt. 25, 7.
לקחת את־יפתח מארץ Jud. 11, 5.
כי־אתה הולך לקחת אשה Jud. 14, 3.
לקחת צדה לעם Jud. 20, 10.
לקחת את־דוד 1 Sam. 19, 14. 20.
לקחת מצאנו ומבקרו 2 S. 12, 4.
ותלך לקחת ויקרא 1 Reg. 17, 11.
והנשה בא לקחת 2 Reg. 4, 1.
ויפצר־בו לקחת וימאן 2 Reg. 5, 16.
לקחת את־הכסת 2 Reg. 5, 26.
לקחת את־מקניהם 1 Chr. 7, 21.
לקחת נפשי זממו Ps. 31, 14.
לקחת מוסר השכל Prv. 1, 3.
כי ימאנו לקחת־הכוס Jer. 25, 28.
לקחת מוסר Jer. 32, 33.
לקחת את־המגלה Jer. 36, 21.
לקחת את־ברוך הספר Jer. 36, 26.
לקחת מקנה וקנין Ez. 38, 13.

inf. constr.: וְלָקַחַת

ולקחת גם את־דודאי Gn. 30, 15.
ולקחת אתנו לעבדים Gn. 43, 18.
ולקחת בגדים 2 Reg. 5, 26.
ולקחת רצון מידכם Mal. 2, 13.

inf. constr.: מִקַּחַת

מקחת אתה מיד מלך 1 Rg. 22, 3.
מקחת מידו 2 Reg. 5, 20.
מקחת מזרט משלים Jer. 33, 26.

inf. c. suff.: קַחְתִּי

ביום קחתי מהם Ez. 24, 25.

inf. c. suff.: קַחְתּוֹ

המעט קחתך את־אישי Gn. 30, 15.

inf. c. suff.: בְּקַחְתֵּךְ

בקחתך את־אחותיך Ez. 16, 61.

inf. c. suff.: לְקַחְתָּהּ

לקחתך לו לאשה 1 Sam. 25, 40.

inf. c. suff.: בְּקַחְתּוֹ

בקחתו את־רבקה Gn. 25, 20.
בקחתו אתו והוא־אסור Jer. 40, 1.

inf. c. suff.: לְקַחְתּוֹ

לא־תשוב לקחתו Dt. 24, 19.

inf. c. suff.: לָקַחְתָּהּ

לשוב לקחתה להיות לו Dt. 24, 4.
לא חפצתי לקחתה. Dt. 25, 8.
וישב מימים לקחתה Jud 14, 8.
את־נפשי לקחתה 1 Sam. 24, 12.
לקחתה לו לאשה 1 Sam. 25, 39.
את־נפשי לקחתה 1 Rg. 19, 10. 14.

imperat.: לְקַח *sg.*

לקח פר אחד בן־בקר Ex. 29, 1.

Digitized by Google

לקח־בגדי כי־ערב זר Prv. 20, 16.
וְלָקַח *imperat.:*
ולקח עץ אחד Ez. 37, 16.
קַח *imperat.:*
ואתה קח־לך מכל־מאכל Gn. 6, 21.
הנה אשתך קח ולך Gn. 12, 19.
והרכש קח־לך Gn. 14, 21.
קום קח את־אשתך Gn. 19, 15.
קח־נא את־בנך את־ יחידך Gn. 22, 2.
כסף השדה קח ממני Gn. 23, 13.
רבקה לפניך קח ולך Gn. 24, 51.
שמע בקלי ולך קח־לי Gn. 27, 13.
קח־נא את־ברכתי Gn. 33, 11.
קח־לי את־הילדה הזאת Gn. 34, 4.
קח את־מטך Ex. 7, 9.
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
קח צנצנת אחת Ex. 16, 33.
קח בידך והלכת Ex. 17, 5.
ואתה קח־לך Ex. 30, 23.
קח־לך סמים Ex. 30, 34.
קח את־אהרן ואת־בניו Lev. 8, 2.
קח־לך עגל בן־בקר Lev. 9, 2.
קח את־הלוים Num. 3, 45.
קח מאתם והיו לעבד Num. 7, 5.
קח את־הלוים Num. 8, 6.
קח את־המחתה Num. 17, 11.
קח את־המטה Num. 20, 8.
קח את־אהרן Num. 20, 25.
קח את־כל־ראשי העם Nu. 25, 4.
קח־לך את־יהושע בן־נון Nu. 27, 18.
קח עמך את כל־עם Jos. 8, 1.
קח את־הבשר Jud. 6, 20.
קח את־פר־השור Jud. 6, 25.
אותה קח־לי Jud. 14, 3.
קח־נא אתך את־אחד 1 Sam. 9, 3.
קח־נא לאחיך איתן 1 Sam. 17, 17.
ועתה קח־נא את־החנית 1 S. 26, 11.
אתה קח את־עבדי אדניך 2 S. 20, 6.
קח־לך עשרה קרעים 1 Rg. 11, 31.
רב עתה ה׳ קח נפשי 1 Rg. 19, 4.
קח את־מיכיהו 1 Reg. 22, 26.
ועתה קח־נא ברכה 2 Reg. 5, 15.
הואל קח ככרים 2 Reg. 5, 23.
קח בידך מנחה 2 Reg. 8, 8.
קח רכב ושלח לקראתם 2 Rg. 9, 17.
קח קשת וחצים 2 Reg. 13, 15.
ויאמר קח החצים 2 Reg. 13, 18.
דויד קח־לך 1 Chr. 21, 23.
מהר קח את־הלבוש Esth. 6, 10.
קח־נא מפיו תורה Job. 22, 22.
קח־בגדו כי־ערב זר Prv. 27, 13.
קח־לך גליון Jes. 8, 1.
קח את־האזור Jer. 13, 4.
קח את־כוס היין Jer. 25, 15.
קח־לך מגלת־ספר Jer. 36, 2.
שוב קח־לך Jer. 36, 28.
קח בידך מזה Jer. 38, 10.
קח בידך אבנים Jer. 43, 9.
קח בלבבך Ez. 3, 10.
קח־לך לבנה Ez. 4, 1.
קח־לך מחבת ברזל Ez. 4, 3.
קח־לך חטין ושערים Ez. 4, 9.
קח־לך ׀ חרב חדה Ez. 5, 1.
קח אש מבינות לגלגל Ez. 10, 6.
קח־לך עץ Ez. 37, 16.
קח־לך אשת זנונים Hos. 1, 2.
קח־נא את־נפשי ממני Jon. 4, 3.
קח־לך כלי רעה אולי Zach. 11, 15.
קַח *imperat.:* *p.*
אם־אתה תקח־לך קח 1 S. 21, 10.
קְחָה *imperat.:*
קחה לי עגלה משלשת Gn. 15, 9.
וְקַח *imperat.:*
וקח־לי משם שני גדיי Gn. 27, 9.
וקח־לך משם אשה Gn. 28, 2.
מה עמדי וקח־לך Gn. 31, 32.

וקח אתך מזקני Ex. 17, 5.
וקח מאתם מטה מטה Nu. 17, 17.
וקח לך כאשר תאוה נפשך 1 S. 2, 16.
ועתה שלח וקח אתו אלי 1 S. 20, 31.
וקח־לך את־חלצתו 2 Sam. 2, 21.
וקח משענתי בידך 2 Reg. 4, 29.
וקח פך השמן הזה 2 Reg. 9, 1.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
וקח משם את־האזור Jer. 13, 6.
וקח־טוב ונשלמה Hos. 14, 3.
impt. c. suff.:
קָחֵנִי
קחנו ובאה כי־שלום לך 1 S. 20, 21.
קחנו ועיניך שים עליו Jer. 39, 12.
impt. c. suff.:
וְקָחֵנִי
שלחה וקחני 1 Sam. 16, 11.
impt. c. suff.:
קָחֶנָּה
קחה־בידך ולך Jer. 36, 14.
impt. c. s.:
קָחֶם
קחם־נא אלי ואברכם Gn. 48, 9.
impt. c. s.:
קְחוּ
קחו ולכו Gn. 42, 33.
קחו מזמרת הארץ Gn. 43, 11.
וכסף משנה קחו בידכם Gn. 43, 12.
קחו־לכם מארץ מצרים Gn. 45, 19.
קחו לכם תבן Ex. 5, 11.
קחו לכם מלא חפניכם Ex. 9, 8.
גם־בקרכם קחו Ex. 12, 32.
קחו מאתכם תרומה Ex. 35, 5.
קחו שעיר־עזים Lev. 9, 3.
קחו את־המנחה הנותרת Lev. 10, 12
קחו־לכם מחתות Num. 16, 6.
קחו לכם שני עשר איש Jos. 3, 12.
קחו לכם מן־העם Jos. 4, 2.
קחו בידכם צדה לדרך Jos. 9, 11.
קחו־אותה לי לאשה Jud. 14, 2.
ועתה קחו ועשו 1 Sam. 6, 7.
קחו עמכם את־עבדי 1 Reg. 1, 33.
קחו לי־חרב 1 Reg. 3, 24.
ויאמר קחו־לי צלחות 2 Rg. 2, 20.
ועתה קחו־לי מנגן 2 Reg. 3, 15.
קחו את־ראשי 2 Reg. 10, 6.
קחו דבלת תאנים 2 Reg. 20, 7.
קחו את־מיכיהו 2 Chr. 18, 25.
קחו־לכם שבעה־פרים Job. 42, 8.
קחו־מוסרי ואל־כסף Prv. 8, 10.
קחו נשים Jer. 29, 6.
קחו צרי למכאובה Jer. 51, 8.
קחו עמכם דברים Hos. 14, 3.
impt. pl.: קְחוּ *p.*
וְאֶת־אחיכם קחו Gn. 43, 13.
impt. pl.:
וְקְחוּ
וקחו את־אביכם Gn. 45, 18.
משכו וקחו לכם צאן Ex. 12, 21.
וקחו ׀ איש מחתתו Num. 16, 17.
ויאמר וקחו־קמח 2 Reg. 4, 41.
וקחו לבניכם Jer. 29, 6.
impt. pl. c. s.:
קְחֻהוּ
ויאמר באו קחהו 1 Reg. 20, 33.
impt. fem.: לְקְחִי *sg.*
לקחי־נא לי פת־לחם 1 Rg. 17, 11.
impt. fem.: קְחִי
קחי־נא לי מעט־מים 1 Rg. 17, 10.
קחי כנור סבי עיר Jes. 23, 16.
קחי רחים וטחני קמח Jes. 47, 2.
impt. fem.:
וְקְחִי
עלי גלעד וקחי צרי Jer. 46, 11.
1 *imperf.:* אֶקַּח
ואם־אקח מכל־אשר־לך Gn. 14, 23.
ולא־אקח את־כל־ הממלכה 1 Reg. 11, 34.
ואתך אקח ומלכת 1 Reg. 11, 37.
לא־אקח מביתך פר Ps. 50, 9.
כי אקח מועד Ps. 75, 3.
וגם־מהם אקח לכהנים Jes. 66, 21.
1 *imperf.:* אֶקַּח *p.*

אם־אקח ויפצר־בו 2 Reg. 5, 16.
נקם אקח Jes. 47, 3.
1 *imperf.:* וְאֶקַּח
ואקח בעברתי Hos. 13, 11.
1 *imperf.:* וְאֶקַּח
ואקח אתה לי לאשה Gn. 12, 19.
ואקח את־הענבים Gn. 40, 11.
ואקח את־הלוים Num. 8, 18.
ואקח את־ראשי שבטיכם Dt. 1, 15.
ואקח מכם שנים עשר Dt. 1, 23.
ואקח את־אביכם Jos. 24, 3.
ואקח המזר ׀ אשר על־ ראשו 2 Sam. 1, 10.
ואקח את־האזור Jer. 13, 7.
ואקח את־הכוס Jer. 25, 17.
ואקח את־ספר המקנה Jer. 32, 11.
ואקח את־יאזניה Jer. 35, 3.
ואקח־לי שני מקלות Zach. 11, 7.
ואקח את־מקלי Zach. 11, 10.
1 *imperf.:* אֶקְחָה־
אתיו אקחה־יין Jes. 56, 12.
1 *imperf.:* וְאֶקְחָה
ואקחה פת־לחם Gn. 18, 5.
1 *imperf.:* וְאֶקְחָה
ואקחה שלשים הכסף Zach. 11, 13.
1 *impf. c. suff.:* אֶקְחֵהָ
אקחך אל־מקום אחר Nu. 23, 27.
אקחך זרבבל Hag. 2, 23.
1 *impf. c. suff.:* וְאֶקְחֵהוּ
איכה הוא ואשלח ואקחהו 2 Reg. 6, 13.
1 *impf. c. suff.:* וְאֶקָּחֵם
ואחמדם ואקחם Jos. 7, 21.
2 *imperf.:* תִּקַּח
תקח־לך שבעה שבעה Gn. 7, 2.
שבע כבשת תקח מידי Gn. 21, 30.
אשר לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 3.
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 37.
לא־תקח אשה מבנות Gn. 28, 1,
לא־תקח אשה Gn. 28, 6.
ואם־תקח נשים על־בנתי Gn. 31, 50.
אשר תקח מן־היאר Ex. 4, 9.
המטה הזה תקח בידך Ex. 4, 17.
נהפך לנחש תקח בידך Ex. 7, 15.
לא תקח לגלות ערותה Lev. 18, 17.
אל־תקח מאתו נשך Lev. 25, 36.
תקח לחטאת Num. 8, 8.
תקח ׀ אחד ׀ אחד Num. 31, 30.
ובחו לא־תקח לבנך Dt. 7, 3.
לא־תקח האם על־הבנים Dt. 16, 19.
ואת־הבנים תקח־לך Dt. 22, 6.
עגלת בקר תקח בידך 1 S. 16, 2.
אם־אתה תקח־לת קח 1 Sam. 21, 10.
ורוח קדשך אל־תקח Ps. 51, 13.
בני אם־תקח אמרי Prv. 2, 1.
לא־תקח לך אשה Jer. 16, 2.
תקח פר־בן־בקר Ez. 45, 18.
2 *imperf.:* תִּקָּח *p.*
ושחד לא תקח Ex. 23, 8.
ואת־האיל האחד תקח Ex. 29, 15.
ואת איל המלאים תקח Ex. 29, 31.
אל־אחתה לא תקח Lev. 18, 18.
בשקל הקדש תקח Num. 3, 47.
ואת־ערבתם תקח 1 Sam. 17, 18.
ומהם עוד תקח Ez. 5, 4.
2 *imperf.:* וְתִקַּח
ותקח את־אשת אוריה 2 S. 12, 10.
2 *impf. c. suff.:* תִּקָּחֵנִי
ואחר כבוד תקחני Ps. 73, 24.
אל־לארך אפך תקחני Jer. 15, 15.
2 *impf. c. suff.:* תִּקָּחֵנִּי
מעם מזבחי תקחנו למות Ex. 21, 14.
כי תקחנו אל־גבולו Job. 38, 20.

תקחנו לעבד עולם Job. 40, 28.
2 *impf. c. s.:* תִּקָּחֶנָּה
תקחטה לך Ez. 5, 1,
2 *impf. fem.:* תִּקָּחִי
תקחי מוסר Zeph. 3, 7.
2 *impf. fem.:* וְתִקָּחִי
ותקחי מבגדיך Ez. 16, 16.
ותקחי כלי תפארתך Ez. 16, 17.
ותקחי את־בגדי רקמתך Ez. 16, 18.
ותקחי את־בניך Ez. 16, 20.
3 *imperf.:* יִקַּח
אם־אחרת יקח־לו Ex. 21, 10.
ומשה יקח את־האהל Ex. 33, 7.
הצפר החיה יקח אתה Lev. 14, 6.
יקח שני־כבשים תמימם Lev. 14, 10
ועפר אחר יקח Lev. 14, 42.
יקח־לו שתי תרים Lev. 15, 14.
יקח שני־שעירי עזים Lev. 16, 5.
אשר יקח את־אשה Lev. 20, 14.
אשר־יקח את־אחתו Lev. 20, 17.
אשר יקח את־אשת אחיו Lev. 20, 21
בתולה מעמיו יקח אשה Lev. 21, 14.
בקרקע המשכן יקח Num. 5, 17.
ולא יקח שחד Dt. 10, 17.
כי־יקח איש אשה Dt. 22, 13. 24, 1.
לא־יקח איש את־אשת Dt. 23, 1.
כי־יקח איש אשה Dt. 24, 5.
יקח הכהן בו 1 Sam. 2, 14.
ולא־יקח ממך בשר מבשל 1 S. 2, 15.
יקח ויעל אדני המלך 2 S. 24, 22.
כי לא במותו יקח הכל Ps. 49, 18.
פקדתו יקח אחר Ps. 109, 8.
חכם־לב יקח מצות Prv. 10, 8.
ובהשכיל לחכם יקח דעת Prv. 21, 11
מדי עברו יקח אתכם Jes. 28, 19.
יקח הבל Jes. 57, 13.
ולא־יקח הנשיא Ez. 46, 18.
ויין ותירוש יקח־לב Hos. 4, 11.
יקח מכם עמדתו Mich. 1, 11.
3 *imperf.:* יִקָּח *p.*
אשה בבתוליה יקח Lev. 21, 13.
את־אלה לא יקח Lev. 21, 14.
את־בניכם יקח 1 Sam. 8, 11.
ואת־בנותיכם יקח 1 Sam. 8, 13.
וזיתיכם הטובים יקח 1 S. 8, 14.
ואת־חמוריכם יקח 1 Sam. 8, 16.
גם את־הכל יקח 2 Sam. 19, 31.
וטעם זקנים יקח Job. 12, 20.
או מה־מידך יקח Job. 35, 7.
ה׳ תפלתי יקח Ps. 6, 10.
את־נפש בעליו יקח Prv. 1, 19.
שחד מחק רשע יקח Prv. 17, 23.
ותרבית לא יקח Ez. 18, 8.
בשטה אפרים יקח Hos. 10, 6.
3 *imperf.:* וַיִּקַּח
ויקח את־אחיכם Gn. 42, 16.
3 *imperf.:* וַיִּקַּח
ויקח ה׳ אלהים את־האדם Gn. 2, 15.
ויקח אחת מצלעתיו Gn. 2, 21.
ויקח־לו למך שתי נשים Gn. 4, 19.
ויקח מכל ׀ הבהמה Gn. 8, 20.
ויקח שם ויפת את־השמלה Gn. 9, 23
ויקח אברם ונחור Gn. 11, 29.
ויקח תרח את־אברם בנו Gn. 11, 31.
ויקח אברם את־שרי Gn. 12, 5.
ויקח־לו את־כל־אלה Gn. 15, 10.
ויקח אברהם את־ ישמעאל בנו Gn. 17, 23.
ויקח בן־בקר רך Gn. 18, 7.
ויקח חמאה וחלב Gn. 18, 8.
ויקח את־שרה Gn. 20, 2.
ויקח אבימלך צאן ובקר Gn. 20, 14.
ויקח־לחם וחמת מים Gn. 21, 14.
ויקח אברהם צאן ובקר Gn. 21, 27.
ויקח את־שני נעריו Gn. 22, 3.
ויקח אברהם את־עצי Gn. 22, 6.

Digitized by Google

ויקח בידו את־האש Gn. 22, 6.
ויקח את־המאכלה Gn. 22, 10.
ויקח את־האיל Gn. 22, 13.
ויקח העבד עשרה גמלים Gn.24,10.
ויקח האיש מם זהב Gn. 24, 22.
ויקח העבד את־רבקה Gn. 24, 61.
ויקח את־רבקה Gn. 24, 67.
ויקח אשה ושמה קטורה Gn.25,1.
ויקח אשה את־יהודית Gn.26, 34.
ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
ויקח ברכתך Gn. 27, 35.
ויקח את־מחלת בת Gn. 28, 9.
ויקח מאבני המקום Gn. 28, 11.
ויקח את־האבן אשר־שם Gn.28,18
ויקח את־לאה בתו Gn. 29, 23.
ויקח־לו יעקב מקל Gn. 30, 37.
ויקח את־אחיו עמו Gn. 31, 23.
ויקח יעקב אבן Gn. 31, 45.
ויקח מן־הבא בידד Gn. 32, 15.
ויקח את־שתי נשיו Gn. 32, 23.
ויקח אתה וישכב אתה Gn. 34, 2.
ויקח עשו את־נשיו Gn. 36, 6.
ויקח יהודה אשה לער Gn. 38, 6.
ויקח אדני יוסף אתו Gn. 39, 20.
ויקח מאתם את־שמעון Gn.42,24.
ויקח את־שני בניו עמו Gn. 48, 1.
ויקח יוסף את־שניהם Gn. 48, 13.
ויקח את־בת־לוי Ex. 2, 1.
ויקח משה את־אשתו Ex. 4, 20.
ויקח משה את־מטה Ex. 4, 20.
ויקח עמרם את־יוכבד Ex. 6, 20.
ויקח אהרן את־אלישבע Ex. 6, 23.
ויקח משה את־עצמות Ex.13,19.
ויקח שש־מאות רכב Ex. 14, 7.
ויקח יתרו חתן משה Ex.18,2.12.
ויקח משה חצי הדם Ex. 24, 6.
ויקח ספר הברית Ex. 24, 7.
ויקח משה את־הדם Ex. 24, 8.
ויקח מידם ויצר אתו Ex. 32, 4.
ויקח את־העגל Ex. 32, 20.
ויקח בידו שני לחת Ex. 34, 4.
ויקח ויתן את־העדת Ex. 40, 20.
ויקח משה את־שמן Lev. 8, 10.
ויקח משה את־הדם Lev. 8, 15.
ויקח את־כל־החלב Lev. 8, 16.
ויקח משה מדמו Lev. 8, 23.
ויקח את־החלב Lev. 8, 25.
ויקח משה אתם מעל Lev. 8, 28.
ויקח משה את־החזה Lev. 8, 29.
ויקח משה משמן Lev. 8, 30.
ויקח את־שעיר החטאת Lev. 9,15.
ויקח משה ואהרן Num. 1, 17.
ויקח משה את כסף Num. 3, 49.
ויקח משה את־התעגלת Num. 7, 6.
ויקח קרח בן־יצהר Num. 16, 1.
ויקח אלעזר הכהן Num. 17, 4.
ויקח אהרן כאשר דבר Nu.17,12.
ויקח משה את־המטה Nu. 20, 9.
ויקח ישראל את כל־ הערים Num. 21, 25.
ויקח את־כל־ארצו מידו Nu.21,26.
ויקח בלק את־בלעם Nu.22,41.23,28.
ויקח רמח בידו Num. 25, 7.
ויקח את־יהושע Num. 27, 22.
ויקח משה ממחצת Num. 31, 47.
ויקח משה ואלעזר Nu. 31, 51. 54.
ויקח עכן בן־כרמי Jos. 7, 1.
ויקח יהושע את־עכן Jos. 7, 24.
ויקח כחמשת אלפים איש Jos.8,12.
ויקח יהושע את־כל־ הארץ Jos. 11, 16. 23.
ויקח אבן גדולה Jos. 24, 26.
ויקח את־החרב Jud. 3, 21.
ויקח גדעון עשרה אנשים Jud.6,27.
ויקח את־זקני העיר Jud. 8, 16.
ויקח את־השחרנים Jud. 8, 21.
ויקח את־העם ויחצם Jud. 9, 43.
ויקח אבימלך את־ הקרמות Jud. 9, 48.
ויקח מנית את־גדי Jud. 13, 19.
ויקח את־חליצותם Jud. 14, 19.
ויקח את־האפוד Jud. 18, 20.
ויקח־לו אשה פילגש Jud. 19, 1.
ויקח את־המאכלת Jud. 19, 29.
ויקח עשרה אנשים Ruth 4, 2.
ויקח בעז את־רות Ruth 4, 13.
ויקח שמואל טלה חלב 1 S. 7, 9.
ויקח שמואל אבן אחת 1 S. 7, 12.
ויקח שמואל את־שאול 1 S. 9, 22.
ויקח שמואל את־סך 1 Sam.10,1.
ויקח צמד בקר ויניתחהו 1 S.11,7.
ויקח העם מהשלל 1 Sam. 15, 21.
ויקח שמואל את־קרן 1 S. 16, 13.
ויקח ישי חמור לחם 1 S. 16, 20.
ויקח מקלו בידד 1 Sam. 17, 40.
ויקח משם אבן 1 Sam. 17, 49.
ויקח את־חרבו וישלפה 1 S. 17,51.
ויקח דוד את־ראש הפלשתי 1 Sam. 17, 54.
ויקח אתו אבנר 1 Sam. 17, 57.
ויקח שאול שלשת אלפים 1 S.24,3.
ויקח דוד מידה 1 Sam. 25, 35.
ויקח דוד את־החתית 1 S. 26, 12.
ויקח דוד את־כל־הצאן 1 S.30,20.
ויקח שאול את־החרב 1 S. 31, 4.
ויקח דוד עיר פלגשים 2 S. 5, 13.
ויקח דוד את־מתג האמה 2 S.8,1.
ויקח דוד את שלטי הזהב 2 S.8,7.
ויקח חנון את־עבדי דוד 2 S.10,4.
ויקח את־כבשת האיש 2 S. 12, 4.
ויקח את־עטרת־מלכם 2 S. 12,30.
ויקח משם אשה חכמה 2 S. 14, 2.
ויקח שלשה שבטים בכפו 2S.18,14.
ויקח המלך את עשר־נשים 2S.20,3.
ויקח המלך את־שני בני רצפה 2 Sam. 21, 8.
ויקח את־עצמות שאול 2 S.21,12.
ויקח צדוק הכהן 1 Reg. 1, 39.
ויקח את־בת־פרעה 1 Reg. 3, 1.
ויקח את־חירם מצר 1 Reg. 7, 13.
ויקח את־אצרות בית־יי 1Rg.14,26
ויקח את־כל־מגני הזהב 1Rg.14,26.
ויקח אסא את־כל־התכסף 1Rg.15,18
ויקח אשה את־איזבל 1 Rg. 16, 31.
ויקח אליהו את־הילד 1 Rg. 17, 23.
ויקח עבדיהו מאה נביאים 1 Reg. 18, 4.
ויקח אליהו שתים עשרה 1Rg.18,31
ויקח את־צמד הבקר 1 Rg. 19, 21.
ויקח אליהו את־אדרתו 2 Rg. 2, 8.
ויקח את־אדרת אליהו 2 Rg. 2, 14.
ויקח אותו שבע־מאות איש 2 Reg. 3, 26.
ויקח את־בנו הבכור 2 Rg. 3, 27.
ויקח בידו עשר ככרי 2 Reg. 5, 5.
ויקח מידם ויפקד בבית 2 Rg. 5, 24.
ויקח מנחה בידו 2 Reg. 8, 9.
ויקח המכבר ויטבל 2 Reg. 8, 15.
ויקח את־שרי המאות 2Rg.11,4.20
ויקח יהוידע הכהן 2 Reg. 12, 10.
ויקח יהואש מלך־יהודה 2Rg.12,19
ויקח אליו קשת 2 Reg. 13, 15.
ויקח את־החצים 2 Reg. 13, 25.
ויקח את־עיון ואת־אבל 2Rg.15,29.
ויקח אחז את־הכסף 2 Rg. 16, 8.
ויקח חזקיהו את־ הספרים 2 Reg. 19, 14.
ויקח את־העצמות 2 Reg. 23, 16.
ויקח עם־הארץ 2 Reg. 23, 30.
ויקח אתו מלך בבל 2 Rg. 24, 12.
ויקח רב־טבחים 2 Reg. 25, 18.
ויקח אתם נבוזראדן 2 Rg. 25, 20.
ויקחו־לו כלב את־אפרת 1 Chr. 2, 19.
ויקח גשור־וארם 1 Chr. 2, 23.
ויקח שאול את־החרב 1 Chr. 10, 4.
ויקח דויד עוד נשים 1 Chr. 14, 3.

ויקח את־גת ובנתיה 1 Chr. 18, 1.
ויקח דויד את שלטי 1 Chr. 18, 7.
ויקח חנון את־עבדי דויד 1Chr.19,4
ויקח דויד את־עטרת 1 Chr. 20, 2.
ויקחו־לו רחבעם אשה 2 Chr. 11,18.
ויקח את־אצרות בית־יי 2Chr.12,9.
ויקח את־מגני הזהב 2 Chr. 12, 9.
ויקח את־שרי המאות 2Chr.23,1.20
ויקח המן את־הלבוש Esth. 6, 11.
ויקחו־לו חרש Job. 2, 8.
ויקח חזקיהו את־ הספרים Jes. 37, 14.
ויקח תרזה ואלון Jes. 44, 14.
ויקח מהם ויחם Jes. 44, 15.
ויקח חכניה הבריא Jer. 28, 10.
ויקח ברוך בן־נריהו Jer. 36, 14.
ויקח ׳ עבד מלך Jer. 38, 11.
ויקחו משם בלוי הסחבות Jer.38,11.
ויקח את־ירמיהו הנביא Jer.38,14.
ויקח רב־טבחים Jer. 40, 2.
ויקח יוחנן בן־קרח Jer.41,16.43,5.
ויקח רב־טבחים Jer. 52, 24.
ויקח אותם נבוזראדן Jer. 52, 26.
ויקח ויצא Ez. 10, 7.
ויקח את־צמרת הארז Ez. 17, 3.
ויקח מזרע הארץ Ez. 17, 5.
ויקח את־מלכה Ez. 17, 12.
ויקח מזרע המלוכה Ez. 17, 13.
ויקח את־גמר בת־דבלים Hos. 1, 3.

3 *imperf.*: וַיִּקַּח *p.*

ויפצר־בו ויקח Gn. 33, 11.
קח החצים ויקח 2 Rg. 13, 18.

3 *impf. c. s.s.*: וַיִּקָּחֵנִי

ישלח ממרום יקחני 2 S. 22, 17.
ישלח ממרום יקחני Ps. 18, 17.
כי יקחני סלה Ps. 49, 16.

3 *impf. c. s.s.*: וַיִּקָּחֵנִי

ויקחני בציצת ראשי Ez. 8, 3.
ויקחני רי מאחרי הצאן Am. 7, 15.

3 *impf. c. s.s.*: יִקָּחֵהוּ

מה־יקחך לבך Job. 15, 12.

3 *impf. c. s.s.*: יִקָּחֵהוּ *p.*

ומשם יקחך Dt. 30, 4.

3 *impf. c. s.s.*: יִקָּחֶהָ

יפרש כנפיו יקחהו Dt. 32, 11.
הלילה האזוא יקחהו אפל Job. 3, 6.
ואל־מצנים יקחהו Job. 5, 5.

3 *impf. c. s.s.*: וַיִּקָּחֵהוּ

ויקחהו שדה צפים Num. 23, 14.
ויגדו לשאול ויקחהו 1S.17,31.
ויקחהו שאול ביום ההוא 1 S.18,2.
ויקחהו מבית מכיר 2 Sam. 9, 5.
ויקחהו מחיקה ויעלהו 1 Rg.17,19.
וישלח ידו ויקחהו 2 Reg. 6, 7.
ויקחהו ממכלאת צאן Ps. 78, 70.
ויקחהו וישאלהו המלך Jer.37,17.

3 *impf. c. s.s.*: יִקָּחֻנִּי

בעיניו יקחנו Job. 40, 24.

3 *impf. c. s.s.*: וְיִקָּחֶהָ

ויקחה לנו Dt. 30, 12. 13.
אחד מהנערים ויקחה 1 S. 26, 22.

3 *impf. c. s.s.*: וַיִּקָּחֶהָ

וישלח ידו ויקחה Gn. 8, 9.
ויקחה ויבא אליה Gn. 38, 2.
וישלח ידו ויקחה Jud. 15, 15.
ויקחה על־החמור Jud. 19, 28.
ויקחה מעם איש 2 Sam. 3, 15.
ויקחה ותבוא אליו 2 Sam. 11, 4.
ויקחה מלשכת Jer. 36, 21.

3 *impf. c. s.s.*: יִקָּחֻנָּה

ואיש אחר יקחנה Dt. 20, 7.

3 *impf. c. s.s.*: וַיִּקָּחֵם

ויקחם ויעברם את־הנחל Gn.32,24.

3 *impf. c. s.s.*: תִּקָּחֶהָ

תקח־לה מן תהיה לבז Gn. 38, 23.
תקח־לה שתי תרים Lev. 15, 29.
תקח את־זרים Ez. 16, 32.

3 *impf. fem.*: וְתִקַּח

וחקח אזנכם דבר־פיו Jer. 9, 19.

3 *impf. fem.*: וַתִּקַּח

וחקח מפריו ותאכל Gn. 3, 6.
וחקח שרי ׳ אשת אברם Gn. 16, 3.
ותקח־לו אמו אשה Gn. 21, 21.
וחקח הצעיף ותתכס Gn. 24, 65.
וחקח רבקה את־בגדי עשו Gn 27,15
וחקח את־זלפה שפחתה Gn. 30, 9.
וחקח המילדת ותקשר Gn. 38, 28.
ותקח־לו תבת גמא Ex. 2, 3.
ותקח האשה הילד Ex. 2, 9.
וחקח צפרה צר Ex. 4, 25.
וחקח מרים הנביאה Ex. 15, 20.
וחקח האשה את־שני Jos. 2. 4.
ותקח יעל אשת־חבר Jud. 4, 21.
וחקח דלילה עבתים Jud. 16, 12.
וחקח אמו מאתים כסף Jud. 17, 4.
ותקח נעמי את־הילד Ruth 4, 16.
וחקח מיכל את־התרפים 1 S. 19,13.
וחקח מאתים לחם 1 Sam. 25, 18.
וחקח־קמח ותלש 1 Sam. 28, 24.
וחקח את־הבצק ותלוש 2 S. 13, 8.
וחקח את־המשרת 2 Sam. 13, 9.
וחקח תמר 2 Sam. 13, 10. 19.
וחקח האשה ותפרש 2 S. 17, 19.
וחקח רצפה בת־איה 2 S. 21, 10.
וחקח את־בני מאצלי 1 Reg. 3, 20.
וחקח יהושבע בת־המלך 2Rg.11,2.
וחקח יהושבעת 2 Chr. 22, 11.
וחקח אזני שמץ מטו Job. 4, 12.
וחקח אחד מגריה Ez. 19, 5.
וחקח מהם נפש Ez. 33, 6.

3 *impf. f. c. s.s.*: וַתִּקָּחֶנִי

ורוח נשאתני ותקחני Ez. 3, 14.

3 *impf. f. c. s.s.*: תִּקָּחֶהָ

ואל־תקחך בעמפיה Prv. 6, 25.

3 *impf. f. c. s.s.*: וַתִּקָּחֶהָ

זממה שדה ותקחהו Prv. 31, 16.
ותבוא חרב ותקחהו Ez. 33, 4.

3 *impf. f. c. s.s.*: וַתִּקָּחֶהָ

ותשלח את־אמתה ותקחה Ex. 2, 5.

3 *impf. c. suff.*: תִּקָּחֵם

משם ידי תקחם Am. 9, 2.

3 *impf. c. suff.*: וַתִּקָּחֵם

ותפל שבא ותקחם Job. 1, 15.

1 *impf. pl.*: נִקַּח

ואת־בנותיכם נקח־לנו Gn. 34, 16.
את־בנתם נקח־לנו לנשים Gn.34,21.
כי ממנו נקח לעבד את־יי Ex.10,26.
בנתיהם לא נקח לבניו Neh.10, 31.
למכור לא־נקח Neh. 10, 32.

1 *impf. pl.*: נִקַּח

ונקח בעת ההוא את־הארץ Dt.3,8.
ונקח את־ארצם Dt. 29, 7.

1 *impf. pl.*: נִקָּחָה

נקחה אליו משלה 1 Sam. 4, 3.

1 *impf. pl.*: וְנִקָּחָה

ונקחה משם איש קורה 2 Reg. 6, 2.
ונקחה דגן ונאכלה Neh. 5, 2.
ונקחה דגן ברעב Neh. 5, 3.
ונקחה נקמתנו ממנו Jer. 20, 10.

2 *impf. pl.*: תִּקָּחוּ

ואת־בנתינו תקחו לכם Gn. 34, 9.
תקחו את־תרומתי Ex. 25, 2.
וזאת התרומה אשר תקחו Ex.25,3.
כי תקחו מאת בני ישראל Nu.18,26
תקחו מאת בני ישראל Nu. 18, 28.
תקחו לנחל את־הארץ Nu.34, 18.
ולא־תקחו כפר Num. 35, 31. 32.
ועתה אל־תקחו־כסף 2 Reg. 12, 8.
הלוא תקחו מוסר Jer. 35, 13.
לא תקחו עוד חרפת רעב Ez.36,30.

Digitized by Google

Am. 5,11. ומשאת־בר תקחו ממנו
Mich. 2, 9. תקחו הדרי לעולם
2 impf. pl.: תִּקָּחוּ *p.*
Gn. 42, 36. ואת־בנימן תקחו
Ex. 12, 5. ומן־העזים תקחו
Ex. 16, 16. איש לאשר באהלו תקחו
Num. 31, 29. ממחציתם תקחו
3 impf. pl.: יִקְּחוּ
Gn. 14, 24. הם יקחו חלקם
Ex. 28, 5. והם יקחו את־הזהב
1 Reg. 10, 28. יקחו מקוה במחיר
2 Reg. 12, 6. יקחו להם־הכהנים
2 Chr. 1, 16. מקוא יקחו במחיר
Jer. 51, 26. ולא־יקחו ממך אבן לפנה
Ez. 15, 3. אם־יקחו ממנו יתד
Ez. 44, 22. לא־יקחו להם לנשים
3 impf. pl.: יִקָּחוּ *p.*
Lev. 21, 7. וחללה לא יקחו
Lev. 21, 7. גרושה מאישה לא יקחו
2 Sam. 23, 6. כי־לא ביד יקחו
2 Reg. 20, 18. אשר תולד יקח
Job. 27, 13. עריצים משדי יקחו
Jes. 39, 7. אשר תולד יקחו
Jer. 49, 29. אהליהם וצאנם יקחו
Ez. 22, 25. חסן ויקר יקחו
Ez. 23, 25. בניך ובנתיך יקחו
Ez. 44, 22. אלמנה מכהן יקחו
3 impf. pl.: וְיִקָּחוּ
Ex. 12, 3. ויקחו להם איש שה
Ex. 25, 2. ויקחו־לי תרומה
Ex. 27, 20. ויקחו אליך שמן זית
Lev. 24, 2. ויקחו אליך שמן זית זך
Nu. 19, 2. ויקחו אליך פרה אדמה
2 Reg. 7, 13. ויקחו־נא חמשה
3 impf. pl.: וַיִּקָּחוּ
Gn. 6, 2. ויקחו להם נשים
Gn. 14, 11. ויקחו את־כל־רכש סדם
Gn. 14, 12. ויקחו את־לוט
Gn. 31, 46. ויקחו אבנים ויעשו־גל
Gn. 34, 25. ויקחו שני בני־יעקב
Gn. 34, 26. ויקחו את־דינה
Gn. 37, 31. ויקחו את־כתנת יוסף
Gn. 43, 15. ויקחו האנשים
Gn. 46, 6. ויקחו את־מקניהם
Ex. 9, 10. ויקחו את־פיח הכבשן
Ex. 17, 12 ויקחו־אבן וישימו תחתיו
Ex. 36, 3. ויקחו מלפני משה
Lev. 9, 5. ויקחו את אשר צוה משה
Lev. 10, 1. ויקחו בני־אהרן
Num. 16, 18. ויקחו איש מחתתו
Num. 17, 24. ויקחו איש מטהו
Dt. 1, 25. ויקחו בידם מפרי הארץ
Jos. 9, 4. ויקחו שקים בלים
Jos. 9, 14. ויקחו האנשים מצידם
Jud. 3, 6. ויקחו את־בנותיהם להם
Jud. 3, 25. ויקחו את־המפתח
Jud. 7, 8. ויקחו את־צדה העם בידם
Jud. 14, 11. ויקחו שלשים מרעים
1 S. 5, 2. ויקחו פלשתים את־ארון
1 S. 5, 3. ויקחו את־דגון וישבו
1 S. 6, 10. ויקחו שתי פרות עלות
1 S. 8, 3. ויקחו־שחד ויטו משפט
1 Sam. 14, 32. ויקחו צאן ובקר
1 Sam. 30, 11. ויקחו אתו אל־דוד
1 S. 31, 12. ויקחו את־גויית שאול
1 S. 31, 13. ויקחו את־עצמותיהם
2 Sam. 4, 7. ויקחו את־ראשו
2 Sam. 18, 17. ויקחו את־אבשלום
1 Reg. 9, 28. ויקחו משם זהב
1 Reg. 11, 18. ויקחו אנשים עמם
1 Reg. 18, 26. ויקחו את־הפר
ושימו שם מלח ויקחו
אליו
2 Reg. 2, 20. ויקחו שני רכב סוסים
2 Rg. 7, 14. וימהרו ויקחו איש בגדו
2 Rg. 9, 13. ויקחו את־בני המלך
2 Rg. 10, 7. ויקחו איש את־אנשיו

2 Rg. 14, 21. ויקחו כל־עם יהודה
2 Reg. 20, 7. ויקחו וישימו
2 Chr. 8, 18 ויקחו משם ארבע־מאות
2 Chr. 23, 8. ויקחו איש את־אנשיו
2 Chr. 26, 1. ויקחו כל־עם יהודה
2 Chr. 36, 1. ויקחו עם־הארץ
Neh. 5, 15. ויקחו מהם בלחם ויין
Jer. 38, 6. ויקחו את־ירמיהו
Jer. 39, 5. ויקחו אתו ויעלהו
Jer. 39, 14. ויקחו את־ירמיהו
Jer. 41, 12. ויקחו את־כל־האנשים
3 impf. c. s. s.: וַיִּקָּחֵהוּ
Gn. 37, 24. ויקחהו וישלכו אתו
1 Sam. 10, 23. וירצו ויקחהו משם
3 impf. c. s. s.: וַיִּקָּחֵם
Jos. 7, 23. ויקחום מתוך האהל
Job. 1, 17. על־הגמלים ויקחום
Nif-al: נִלְקַח *3 perf.*
1 S. 4, 22. כי נלקח ארון האלהים
3 perf.: נִלְקָח *p.*
1 Sam. 4, 11. וארון אלהים נלקח
Ez. 33, 6. הוא בעונו נלקח
3 prf. fem.: נִלְקָחָה
1 S. 4, 17. וארון האלהים נלקחה
inf. constr.: הִלָּקַח
1 S. 4, 19. 21 אל־הלקח ארון האלהים
inf. c suff.: הִלָּקְחוֹ
1 Sam. 21, 7. ביום הלקחו
1 imperf.: אֶלָּקַח
2 Reg. 2, 9. בטרם אלקח
3 impf. fem.: וַתִּלָּקַח
Esth. 2, 8. 16. ותלקח אסתר
Pu-al: לֻקַּח *3 perf.*
Gn. 3, 23. אשר לקח משם
Jud. 17, 2. הכסף אשר לקח־לך
Jes. 52, 5. כי־לקח עמי חנם
3 perf.: לֻקַּח *p.*
2 Reg. 2, 10. אם־תראה אתי לקח
Jes. 53, 8. מעצר וממשפט לקח
3 perf.: וְלֻקַּח
Jer. 29, 22. ולקח מהם קללה
3 perf. fem.: לֻקְחָה
Gn. 2, 23. כי מאיש לקחה־זאת
2 perf.: לֻקַּחְתָּ *p.*
Gn. 3, 19. כי ממנה לקחת
3 perf. pl.: לֻקְחוּ
Jer. 48, 46. כי־לקחו בניך בשבי
3 imperf.: יִקַּח
Gn. 18, 4. יקח־נא מעט־מים
3 imperf.: יֻקַּח *p.*
Job. 28, 2. ברזל מעפר יקח
Jes. 49, 25. שבי גבור יקח
3 impf. c. h int.: הֲיֻקַּח
Jes. 49, 24. היקח מגבור מלקוח
Ez. 15, 3. היקח ממנו עץ
3 impf fem.: וַתֻּקַּח
Gn. 12, 15. ותקח האשה בית פרעה
Hitpa-el: הִתְלַקַּח
prt. fem.: מִתְלַקַּחַת *sg.*
Ex. 9, 24. ואש מתלקחת
Ez. 1, 4. ואש מתלקחת

לֶקַח

ז״ו, וסמוכן קמוץ לאחר סלקיסה ומקפיסה [סיפֿעסטעמ], לעולם שלא יהא לפניו סלקיסה [סיפֿעסטעמ], ובגמרא קִיחָה, לְקוּחַ בדומה נלקחים, נסחפלות רכות.

n. m., sumtio, acceptio. LXX. *λαμβάνειν.*

constr.: וּבְלֶקַח
2 Chr. 19, 7. ומשא פנים ומקח־שחד
pl.: מִקָּחוֹת
Neh. 10, 32. המביאים את־המקחות

מֶלְקָח

ז״ו מַלְקָח, ב״ו ויש בזוגי מֶלְקָחַיִם, ולא מַל־, וסמוכן כלי מלאכות״ ווגי ללקיסה ולתפיסה, ווה נכת [נאפֿנגע], שנינן לפעמים להסנת נכות. וכתב הל״ך שנקראת הנכת כן, לפי שהוא לוקח סדבר, וכן לקחת הפתילות מתוך השמן ולישנן ולמשכן נפי הכלות.

s. מַלְקָח, *n. m. dualet.* (מֶלְקָחַיִם, מַלְקָחַיִם), forceps, ex duabus laminis constans, qua quid capitur seu tenetur, emunctorium (cf. gr. *λαβίς*, *λαβίδιον*, *ἀπὸ τοῦ λαβεῖν*). LXX. *ἐπαρυστήρ*, *ἐπαρυστρίς*, *λαβίς.*

du.: וַהֲמַלְקָחַיִם
1 Rg. 7, 49. והנרת והמלקחים זהב
2 Chr. 4, 21. והנרות והמלקחים
du.: בְּמַלְקָחַיִם
Jes. 6, 6. במלקחים לקח
du. c. suff.: בְּלַקְחֶיהָ
Num. 4, 9. ואת־מלקחיה
du. c. suff.: וּמַלְקָחֶיהָ
Ex. 25, 38. 37, 23 ומלקחיה ומחתתיה

מַלְקוֹחַ

ז״ו וסמוכן ק׳ הנלקח מאויב, לומר שלא וכוס [כ״ייע], ונאמר נפרע על שלא הכאיתו, אע״פ שאין זה נקרן הנכתב. כ׳ כאן מֶלְקָח לעיל, לומר נכת [נאפֿנגע], נסחפל על ידן העלין והתקנן.

n. m., 1) captura, praeda, de pecoribus potissimum abactis; 2) sicut מֶלְקָח, forceps, trop. du. מַלְקוֹחַיִם, fauces, de utraque mandibula, superiore atque inferiore, qua cibus capitur. LXX. *σκῦλον*, *λάφυξ.*

Nu. 31, 26. את ראש מלקוח חשבי
Jes. 49, 24. מגבור מלקוח

וּמַלְקוֹחַ

Jes. 49, 25. ומלקוח עריץ

הַמַּלְקוֹחַ

Num. 31, 11. ואת כל־המלקוח
Nu. 31, 12. את־השבי ואת־המלקוח
Num. 31, 27. וחצית את־המלקוח
Nu. 31, 32. ויהי המלקוח יתר הבז
pl. c. suff.: מַלְקוֹחֵי *p.*
Ps. 22, 16. ולשוני מדבק מלקוחי

לָקַט

פעל נודל, וסמוכן קמוץ דנק וכעילס מלרן [סויסלעמען], לכן מפסוק וקנון נכללו, ל״פ מפסיקת שנליס וקנון פרוס ולניכת לנכים ולריכ פרקים. וכניכת כסף וכדומה. הנאנ״פ והסתפעל הפעולי״. ולפי לקקור הדנק דע שנלקמי נָקֵט מצלהו, ניחלוף הילוע, לפי מוס נגמרת נְקִיטָא כמו לקיסה, נָקוּעַ הנתלקע מצוק ושפל, לכן נקועת כנכלפי, ערב רב ולפסיפוף, לוחם נתקנוס גם לקע לנוב נאכזון שלכו, והתעלום כ״ל לָקַ״ט, כדמיון לשפתי ערב.

v. trans., leg-ere, colligere (auflesen), veluti mannam, lapides dispersos, spicas a messoribus in agris sparsim relictas, sagittas disjectas, lilia, pecunias, homines. *Pu. Hitpa.*, colligi, se congregare, convenire. Aram. vi atque origine eadem נָקַט, unde נְקִיטָא (= לְקִיטָה), collectio; נָקוּעַ, homo delectus ex infima plebe, de trivio (syn. אַסְפָּי), unde נָקוּטָא בַּרְבָּרָאי (syn. אַסְפָּסָה, עַרְבֶּרֶב). Radix est לָקַ״ט, gr. *λέγειν*, lat. *leg-ere*. LXX. *συλλέγειν, συνάγειν; Pi. ἀναλέγειν.*

3 perf. pl.: לָקְטוּ
Ex. 16, 22. לקטו לחם משנה
3 perf. pl.: לָקָטוּ *p.*
Ex. 16, 18. איש לפי־אכלו לקטו
3 perf. pl.: וְלָקָטוּ
Ex. 16, 4. ויצא העם ולקטו דבר־יום
Num. 11, 8. שטו העם ולקטו
inf. constr.: לְלַקֵּט
Ex. 16, 27. יצאו מן־העם ללקט
Ruth 2, 8. אל־תלכי ללקט בשדה
inf. constr.: וְלִלְקֹט
Cant. 6, 2. וללקט שושנים
impt. pl.: לִקְטוּ
Gn. 31, 46. לקטו אבנים
Ex. 16, 16. לקטו ממנו איש לפי
2 impf. pl. c. s.: תְּלַקְּטוּהוּ
Ex. 16, 26. ששת ימים תלקטהו
3 impf. pl. c. s.: יְלַקְּטוּהוּ
Ex. 16, 5. משנה על אשר־ילקטו
3 impf. pl.: וַיְלַקְּטוּ
Ex. 16, 17. וילקטו המרבה
Ex. 16, 21. וילקטו אתו בבקר
3 impf. pl.: יְלַקְּטוּן *p.*
Ps. 104, 28. תתן לחם ילקטון
Pi-el: לִקֵּט
3 prf. fem.: לִקְּטָה *p.*
Ruth 2, 17. 18. את אשר־לקטה
3 perf. fem.: וְלִקְּטָה
Ruth 2, 16. ולקטה ולא תגערו־בה
2 perf.: לִקַּטְתְּ
Ruth 2, 19. איפה לקטת היום
part.: כְּמַלַּקֵּט
Jes. 17, 5. כמלקט שבלים
part. pl.: מְלַקְּטִים *masc.*
Jud. 1, 7. היו מלקטים תחת שלחני
Jer. 7, 18. הבנים מלקטים עצים

pr. לְקָחִי (der Einnehmende). 2) doctrina, disciplina, quae comparatur (לֶקַח) studio et institutione. LXX. *ὁμιλία, ἐπιγνωμοσύνη, ἀπόφθεγμα, δῶρον, εἰρήνη*; הוֹסִיף לֶקַח, *πλεῖστον ἀκούειν, σοφώτερον εἶναι.*

Prv. 1, 5. ויוסף לקח
Prv. 4, 2. כי לקח טוב נתתי לכם
Prv. 9, 9. הודע לצדיק ויוסף לקח
Prv. 16, 21. ומתק שפתים יסיף לקח
Prv. 16, 23. ועל־שפתיו יסיף לקח
Jes. 29, 24. ורוגנים ילמדו־לקח
cum suff.: לִקְחִי
Dt 32, 2. יערף כמטר לקחי
Job. 11, 4. ותאמר זך לקחי
cum suff.: לִקְחֵהוּ
Prv. 7, 21. הטתו ברב לקחה

מִלְקַח

ז״ו, וסמוכן פקוע״, לומר סלקיסה ותפיסה [סאַגען אונד נרייפֿען], וכגמרא קִיחָה, לְקוּחַ כדומה נלקחים, נסחפלות רכות.

n. m., sumtio, acceptio. LXX. *λαμβάνειν.*

constr.: וּבְלִקַּח
2 Chr. 19, 7. ומשא פנים ומקח־שחד

מַלְקְחָה

ז״כ, וסמוכן סקוסס סעומלת לנקיסה [סויסנעלע וועלנע], ומפקל יוע.

n. f., res quae accipitur seu emitur, h. e. *venalis*, merx. LXX. *ἀγορασμός.*

pl.: הַמַּקְחוֹת
Neh. 10, 32. המביאים את־המקחות

מֶלְקָח

ז״ו מַלְקָח, ב״ו ויש בזוגי מֶלְקָחַיִם, ולא מַל־, וסמוכן כלי מלאכות״ ווגי ללקיסה ולתפיסה, ווה נכת [נאפֿנגע], שנינן לפעמים להסנת נכות. וכתב הל״ך שנקראת הנכת כן, לפי שהוא לוקח סדבר, וכן לקחת הפתילות מתוך השמן ולישנן ולמשכן נפי הכלות.

s. מַלְקָח, *n. m. dualet.* (מֶלְקָחַיִם, מַלְקָחַיִם), forceps, ex duabus laminis constans, qua quid capitur seu tenetur, emunctorium (cf. gr. *λαβίς, λαβίδιον, ἀπὸ τοῦ λαβεῖν*). LXX. *ἐπαρυστήρ, ἐπαρυστρίς, λαβίς.*

du.: וַהֲמַלְקָחַיִם
1 Rg. 7, 49. והנרת והמלקחים זהב
2 Chr. 4, 21. והנרות והמלקחים
du.: בְּמַלְקָחַיִם
Jes. 6, 6. במלקחים לקח
du. c. suff.: בַּלַקְחֶיהָ
Num. 4, 9. ואת־מלקחיה
du. c. suff.: וּמַלְקָחֶיהָ
Ex. 25, 38. 37, 23 ומלקחיה ומחתתיה

מַלְקוֹחַ

ז״ו וסמוכן ק׳ הנלקח מאויב, לומר שלא וכוס [כ״ייע], ונאמר נפרע על שלא הכאיתו, אע״פ שאין זה נקרן הנכתב. כ׳ כאן מֶלְקָח לעיל, לומר נכת [נאפֿנגע], נסחפל על ידן העלין והתקנן.

n. m., 1) captura, praeda, de pecoribus potissimum abactis; 2) sicut מֶלְקָח, forceps, trop. du. מַלְקוֹחַיִם, fauces, de utraque mandibula, superiore atque inferiore, qua cibus capitur. LXX. *σκῦλον, λάφυξ.*

Nu. 31, 26. את ראש מלקוח חשבי
Jes. 49, 24. מגבור מלקוח

וּמַלְקוֹחַ

Jes. 49, 25. ומלקוח עריץ

הַמַּלְקוֹחַ

Num. 31, 11. ואת כל־המלקוח
Nu. 31, 12. את־השבי ואת־המלקוח
Num. 31, 27. וחצית את־המלקוח
Nu. 31, 32. ויהי המלקוח יתר הבז
pl. c. suff.: מַלְקוֹחֵי *p.*
Ps. 22, 16. ולשוני מדבק מלקוחי

לָקַט

פעל נודל, וסמוכן קמוץ דנק וכעילס מלרן [סויסלעמען], לכן מפסוק וקנון נכללו, ל״פ מפסיקת שנליס וקנון פרוס ולניכת לנכים ולריכ פרקים. וכניכת כסף וכדומה. הנאנ״פ והסתפעל הפעולי״. ולפי לקקור הדנק דע שנלקמי נָקֵט מצלהו, ניחלוף הילוע, לפי מוס נגמרת נְקִיטָא כמו לקיסה, נָקוּעַ הנתלקע מצוק ושפל, לכן נקועת כנכלפי, ערב רב ולפסיפוף, לוחם נתקנוס גם לקע לנוב נאכזון שלכו, והתעלום כ״ל לָקַ״ט, כדמיון לשפתי ערב.

v. trans., leg-ere, colligere (auflesen), veluti mannam, lapides dispersos, spicas a messoribus in agris sparsim relictas, sagittas disjectas, lilia, pecunias, homines. *Pu. Hitpa.*, colligi, se congregare, convenire. Aram. vi atque origine eadem נָקַט, unde נְקִיטָא (= לְקִיטָה), collectio; נָקוּעַ, homo delectus ex infima plebe, de trivio (syn. אַסְפָּי), unde נָקוּטָא בַּרְבָּרָאי (syn. אַסְפָּסָה, עַרְבֶּרֶב). Radix est לָקַ״ט, gr. *λέγειν*, lat. *leg-ere*. LXX. *συλλέγειν, συνάγειν; Pi. ἀναλέγειν.*

3 perf. pl.: לָקְטוּ
Ex. 16, 22. לקטו לחם משנה
3 perf. pl.: לָקָטוּ *p.*
Ex. 16, 18. איש לפי־אכלו לקטו
3 perf. pl.: וְלָקָטוּ
Ex. 16, 4. ויצא העם ולקטו דבר־יום
Num. 11, 8. שטו העם ולקטו
inf. constr.: לְלַקֵּט
Ex. 16, 27. יצאו מן־העם ללקט
Ruth 2, 8. אל־תלכי ללקט בשדה
inf. constr.: וְלִלְקֹט
Cant. 6, 2. וללקט שושנים
impt. pl.: לִקְטוּ
Gn. 31, 46. לקטו אבנים
Ex. 16, 16. לקטו ממנו איש לפי
2 impf. pl. c. s.: תְּלַקְּטֻהוּ
Ex. 16, 26. ששת ימים תלקטהו
3 impf. pl. c. s.: יְלַקְּטֻהוּ
Ex. 16, 5. משנה על אשר־ילקטו
3 impf. pl.: וַיְלַקְּטוּ
Ex. 16, 17. וילקטו המרבה
Ex. 16, 21. וילקטו אתו בבקר
3 impf. pl.: יְלַקְּטוּן *p.*
Ps. 104, 28. תתן לחם ילקטון
Pi-el: לִקֵּט
3 prf. fem.: לִקְּטָה *p.*
Ruth 2, 17. 18. את אשר־לקטה
3 perf. fem.: וְלִקְּטָה
Ruth 2, 16. ולקטה ולא תגערו־בה
2 perf.: לִקַּטְתְּ
Ruth 2, 19. איפה לקטת היום
part.: כְּמַלַּקֵּט
Jes. 17, 5. כמלקט שבלים
part. pl.: מְלַקְּטִים *masc.*
Jud. 1, 7. היו מלקטים תחת שלחני
Jer. 7, 18. הבנים מלקטים עצים

Digitized by Google

s. *swad*, l. *suad*, gr. *βαδ-υ*] .[*ϑδ-υ* etc.

v. intr., sugere, succum sorbere, arab. *lasada*, cog. שָׁד (unde שֹׁד, שָׁדַד, a sugendo, liguriendo, sorbillando), זוּת (unde זֵרֶת), סָד samarit. (unde סוֹד, trop. de corde, quae est sedes vitae ac sanguinis), hinc suave, dulce, dulciculum esse, sanscr. *swad*, lat. *suad*.

לָשַׁד

ז"ן ע"פ דָּבֵר, וסִמָּן לָשַׁד, ונכנוי לְשַׁדִּי, כִּנְגוּז קוֹם סִמָּנוֹן, וכן שָׁקַל קָטָן, סִמּוֹן לִיקוּת וּדְגוּת וּרוֹעַ סִכּוּמָן [וּשְׁפֵּל], כְּהִשְׁתַּל עַל כַּף וּקִיל לִים וּלִיקוּ, וְלִפְעָמִים דַּנֵּר מְרוֹעַ וּמְדוֹן וּמְקוֹק, ל"פ מְעוּנָה, וּוֹלֶת סְכוּנַת שֶׁל לֵב סִמָּן.

n. m. (ad s. f. לָבֵד, c. לְשַׁד, c. s. לַשַׁדִּי, *dagesuta* ultima, ad s. f. קַטַּנָּי), *succus* (a *sug-endo*), humor, trop. vigor, deinde etiam de esca dulcicula, veluti לְשַׁד חֲשַׁמֵּן, libum oleo confectum. LXX. *ταλαιπωρία, ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου* (Vulg. *panis oleatus*).

constr.: לְשַׁד

Num. 11, 8. כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן

cum suff.: לַשַּׁדִּי

Ps. 32, 4. נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי

לָשׁוֹן

ad לָשׁוֹן, *v. s. v.* לוּשׁ *p.* 596.

לָשַׁד

פעל ל"ע כ"ק נגור, וסמון סגכנה והוגנה וסכנה [לְגַּגְעָן, לְעָגְעָן], סגכנה וסכנלה, וסתמנות לפ"ן לָשַׁדְתִּי, וכן בפעת המכון על שָׁד לקמן, מצמוק סמים וסגנה סקנור, לו מצמוק סקמה, ומתמנות מכון וס קנור לְשַׁבָּה הנק, והל' עצמי", וכן הכ' קפל סגכנ של נְשִׁבָּה, וכן לקן וכקן, וכגכנ כמכוון נ"כ כגפתי עכנ. ע' כגן.

vrb. inus. compos., discumbere, discubare, cogn. שָׁדַד q. v. i., quod dicitur de aquis diluvii desidentibus, de aucupibus se demittentibus, de ira, quae sedatur, de murmuratione sedata. Hinc לְשַׁבָּה s. נְשַׁבָּה, variante praepositione.

לְשַׁבָּה

ז"נ, וסכנוי לְשָׁבוֹת, וסמון מקום סהשכן וסהכנן [לְשַׁבָּעָר-, וּוֹשְׁכּ-נִיעָעָר], מצכנ לְשָׁן עכן סגכנה, וכן כיוכי סשם כוס לְשַׁבָּה *λέσχη, λέχος* [לעגען], וכן כרומי סם למקום סהשכנ וסהשכן מן סצעל [*cubiculum, cuba-re*] אל רכיפ, וכוה קפה שפקוכות סמקדקים, שכשלה מלשון יוכי זוף ושקו. ע' יקר מוה קפת כשכה.

n. f. (pl. לְשָׁבוֹת), cubiculum, conclave, diaeta, a *v. compos.* לָשַׁן cubare, gr. *λέσχη* (a v. *λέγειν*), de quo voc. v. *Vulcanium* ad Call. Epigr. II. Hesychius: *ΔΕΣΧΗ. ὁμιλία καὶ φλυαρία καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν.* LXX. *κατάλυμα, παστοφόριον, ἐξέδρα, σκηνή, αὐλή, οἶκος, γαζοφυλάκιον, θησαυρός.*

met), a v. לָקַשׁ, syr. לַקְשָׁא, serotinum esse, de pluvia, frugibus, seminibus, pecudibus, unde לָקְשָׁא (*Bar-Ali:* אלשי אלמתאחר אלחמרה h. e. aliquid serum et tardum), לְקִישׁוּתָא, tempus serotinum. Sic veterum permulti. Nos n. לֶקֶשׁ, uti *Ibn-Exra*, malimus vertere: gramen, quod descendente *pluvia serotina* (מַלְקוֹשׁ) crescit (Herbsterntegras, opp. עֶשֶׂב חֲזִירָה). Radix enim *v. compositi* לָקַשׁ cognata est verbis שָׁקַשׁ, שָׁקֵה, durum, exsuccum, aridum esse, arab. *laqsh-on*, aridum. Notum est autem, duo in terris orientalibus discerni anni tempora, alterum, medio fere Novembre, pluviosum illud et segetibus recens satis frugibusque favens nondum demessis (עֵת חֲזִירָה), alterum, medio fere Aprili, siccum illud et ad maturandas fruges calidum, quo segetes laetae demetuntur tenuesque cadunt pluviae (Spätregen, Ernteregen). *Pi.* לִקֵּשׁ nominis לֶקֶשׁ, ut videtur, propago est, ut sit idem quod לִקֵּט לֶקֶט, h. e. fructus, cadentibus pluviis serotinis, maturatos colligere (parall. קָצַר), *targum.* inde *adj.* לַקִּישׁ, לְקִישׁ, לְקוּשׁ (syr. *leqishojo* = *ὄψιμος*, Jak. 5, 7.), *n. abstr.* לְקִישׁוּ, *n. pr. gemar.* לַקִּישׁ (syn. *n. pr.* חָרִיף, opp. *n. pr.* יוֹרֶה), vi, ut videtur, tropica, *ὀψίγονος, ὀψιγενής* (cui nomini nescio an *Λουκᾶς* respondeat). LXX. *ἑωτινός, βροῦχος.*

Am. 7, 1. לְקוֹשׁ אַחַר גִּזְרֵי הַמֶּלֶךְ *p.*

Am. 7, 1. בַּתְּחִלַּת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ בַּמַּלְקוֹשׁ

ז"ן וסמון סגשם נקניר [עכנטעצ-נעגען], וסכוכו יוכס לו מוכה, גשם סוכע.

n. m., pluvia, quae tempore *messis* cadit (opp. יוֹרֶה, מֹרֶה). LXX. *ὑετὸς ὄψιμος* (opp. *πρώϊμος*, Jak. 5, 7.).

Prv. 16, 15. וּרְצוֹנוֹ כְּעַב מַלְקוֹשׁ

Zach. 10, 1. מְטַר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ וּמַמַּלְקוֹשׁ

Dt. 11, 14. בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ

Jer. 3, 3. וּמַלְקוֹשׁ לֹא הָיָה

Jer. 5, 24. יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתּוֹ

Joel 2, 23. מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן כְּמַלְקוֹשׁ

Hos. 6, 3. כַּמַּלְקוֹשׁ יוֹרֶה אָרֶץ לַמַּלְקוֹשׁ

Job. 29, 23. וּפִיהֶם פָּעֲרוּ לַמַּלְקוֹשׁ

לָשַׁד

פעל כוֹדד, ול"ע כ"ק נגור, וסוכוקת סעכין מכיכת ויכיקת כוכע ולק [וויגען, וּשְׁפֵּל אַלְיפַּעָן], וכן לישד כלשון יִשְׁתַּלְּ, וכן שָׁד הפעל לקמן, עכין מכיכ ויכיקה, לכן סשמות שַׁד, שָׁד, וסתמנות סגכנ נסוכלס מכיכת ויכיקת סמוקן, מעעיסס נככלל על מכעמים, ודומס לו זְוִית לעיל דף ל"ק, לפכ מסנו סָד וכן סָד כשומכוני, לפכ מסנו סוֹד סשתלה על הלב, מוצב סכס ולק סחיכוי, וכאמר לפו נ"כ מסמיקה [ויסס ויין], ונאמת כגכנ כמכוון נ"כ כגפתי עכנ, נסוכלות מסמעות כשלה קען, וכן לקן וכקן, וכגכנ כמכוון נ"כ כגפתי עכנ. ע' כגן.

v. intr. compos., durum (= לָקַשׁ, cogn. שָׁקַשׁ שָׁקֵה q. v.), exsuccum, serotinum (spätzeitig) esse. *Pi.* fructus serotinos colligere, de collectione uvarum maturimarum, uti ait *Jona* apud *Qimchium*, relictarum in vindemia. LXX. *ἐργάζεσθαι ἀμισθὶ καὶ ἀσιτί.*

Pi-el: לִקֵּשׁ

3 *impf. pl.:* יְלַקְּשׁוּ *p.*

Job. 24, 6. וְכֶרֶם רָשָׁע יְלַקֵּשׁוּ

ז"ן, וסמון עצב סמוקר [נכצול], כן פרצוסו סרל"ק, קולס סס' לק מקצוכ, כי לינכו מכוון נגמצוס לגרש, וכל שרצונו כפ' סרל"נע, פעצב סעולם כרדק סשלקוש, וספוכו עצב סיוכס [סערנסצ-, ערכדעגרשן], וזלוב וסדר סגרש וגוכוקיו כך: לְקֵשׁ עכין יוכס וקצוי נלי רוצב [סצרע, וּשְׁפֵּלְנָן, פְּעַרְדָּאקְרע ויין], ותמנות סגרש לפל קן, קשׁ [וסל' מקנכ מוצג ועמיי], ועתות סהשכ נכלל נקלקות נקרן קדם לצתים, ל' עת סכוצב וסרגים וסלק וסהשקה [נאסצס יִשְׁהַרְעסְנִיי"ע], וסיל עת סולע וסגשמים, וסגשם נעת סהיל נקלק יולס [עי' לעיל], לומר גשם סולע, כ' עת סיוכע וסלקיק, וסיל עת סקניר [ערְדָּקְקעכע יִשְׁהַרְעסְנִיי"ע], וסגשם שכס נקלק מַלְקוֹשׁ, לומר גשם סקניר נעת סיוכע [ערכדעצ-רעגען], ולקש סעצב נרדק סמלקוש, ונכון סכנכל לְקֵשׁ כ"ל גויר סשם לקש, לומר לקש סלקש. נקרגוס מוס סתוקרי" לַקְרֹשׁ לו לָקוֹשׁ, וסמוסצע לְקַרְשׁוֹ, וסגע"ס נגמרק לַקְרֹשׁ מוס, וכן כמלק יוֹרֶה [עוקל כ' י"ק] לו חָרִיף כדמיון המכוון [נקמי' ו' כ"ד] נגע"ס.

n. m., foenum cordum, gramen serotinum post primam sectionem recrescens (Spätgras, Grummet), de canibus bibentibus. Hinc n. לֶקֶשׁ (locusta, quae sata frugesque lingit et ita depascit), ad quod explicandum supra p. 494., grammaticorum neotericorum vitiis nondum satis exuti, v. לָקַק ementiti sumus.

3 *perf. pl.:* לָקְקוּ

1 Reg. 21, 19. אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים

3 *imperf.:* יָלֹק

Jud. 7, 5. כֹּל־אֲשֶׁר יָלֹק בִּלְשֹׁונוֹ

Jud. 7, 5. כַּאֲשֶׁר יָלֹק הַכֶּלֶב

3 *impf. pl.:* יָלֹקוּ

1 Rg. 21, 19. יָלְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ

3 *impf. pl.:* וַיָּלֹקוּ

1 Rg. 22, 38. וַיָּלְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמוֹ

Pi-el: לִקֵּק

part. pl.: הַמְלַקְּקִים *masc.*

Jud. 7, 6. וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְּקִים

Jud. 7, 7. מְאוֹת אִישׁ הַמְלַקְּקִים

יָלַק

v. s. r. יָלַק, *p.* 494.

לָקַשׁ

פעל כוֹדד, וסמון כ"ל ענין קשוי ויבוש [הצרע, וּשְׁפֵּעלְנָן ויין], לכן סמשוקר נגבול, וקשׁ לגכור [אַפְּטְלַיי"ג ויין], וקשוי וסיובש תוכן לְיקוֹר כגבול, ותמנות הצרע לפ"ן לְקֵשׁ, וכן בצעת עגב כצרע כמכוון, כאשר תלקה מגל קשׁ וקצ.

v. intr. compos., durum (= לְקֵשׁ, cogn. שָׁקַשׁ שָׁקֵה q. v.), exsuccum, serotinum (spätzeitig) esse. *Pi.* fructus serotinos colligere, de collectione uvarum maturimarum, uti ait *Jona* apud *Qimchium*, relictarum in vindemia. LXX. *ἐργάζεσθαι ἀμισθὶ καὶ ἀσιτί.*

Pi-el: לִקֵּשׁ

3 *impf. pl.:* יְלַקְּשׁוּ *p.*

Job. 24, 6. וְכֶרֶם רָשָׁע יְלַקֵּשׁוּ

לָקַק

inf. constr.: לְלַקֵּק

Ruth 2, 15. וּתְקַם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז

Ruth 2, 23. בִּנְעָרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט

2 Reg. 4, 39. לְלַקֵּט אֹרֶת וַיִּמְצָא

1 *imperf.:* אֲלַקֵּטָה־

Ruth 2, 7. וַתֹּאמֶר אֲלַקֳטָה־נָּא

1 *imperf.:* וַאֲלַקֵּטָה

Ruth 2, 2. וַאֲלַקֳטָה בַשִּׁבֳלִים

2 *imperf.:* תְּלַקֵּט

Lev. 19, 9. וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט

Lev. 19, 10. וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט

Lev. 23, 22. וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט

3 *imperf.:* וַיְלַקֵּט

Gn. 47, 14. וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל

1 Sam. 20, 38. וַיְלַקֵּט נַעַר יְהוֹנָתָן

2 Rg. 4, 39. וַיְלַקֵּט מִמֶּנּוּ פַּקֻּעַת שָׂדֶה

3 *impf. fem.:* תְּלַקֵּט

Ruth 2, 15. בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט

3 *impf. f.:* וַתְּלַקֵּט

Ruth 2, 3. וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה

Ruth 2, 17. וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה

Pu-al: לֻקַּט

2 *impf. pl.:* תְּלֻקָּטוּ *masc.*

Jes. 27, 12. וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד

Hitpa-el: הִתְלַקֵּט

3 *impf. pl.:* וַיִּתְלַקְּטוּ *masc.*

Jud. 11, 3. וַיִּתְלַקְּטוּ אֶל־יִפְתָּח לֵקֶט

ז"ן, וסמון לוסף וקנון [לעוע] מפכוס, ולכוב מלקוע הפכות לְקִיכי עת מלוסף [נאַכ-]. נקרגוס מוס הצרע הפס לָקִיט, וכן לְקוּט, וסמוצע לְקִרְשָׁה [נצפס יסולית] וכדומס.

n. m., collectio, spicilegium (Nachlese), syr. לַקְטָא, לְקוּטָא, לְקִיטָא, לְקִטוּטָא, לְקִיטָנָא. LXX. *ἀποπίπτειν.*

וְלֶקֶט

Lev. 19, 9. 23, 22. וְלֶקֶט קְצִירְךָ

יְלַקּוֹט

ז"ן, וסמון כלי שצצים נו סכועס נידו, לו כלי שצצים נו מנכיס שלוקט לקלע [סיכעטצצען], וכן פתר סרל"ק. וסמצקל גויר סעתיד נכספר, שכתצס ע' סלקך תכועת סעתיד לכוב, וסורלת עכיכו שכר לו סיל לשר נו פעולס סולת תלילי, וצשות כקלס כ"ל יָרִיב, רִצָּחַר, חַלְקוּט, יְקוּם, יָעַל, יָצָן, יָצַר, יְתוֹם, חֵלֶק, יַחְמוֹר, חֶקֶב, יְהוֹיָס, יְבוּל, יֶזַע וכדומס, ע' לעיל דף תנב, ול"ב שרצים רכים פ' תסו וכסו.

n. m., pera, pastorum potissimum, in qua res necessariae, veluti lapilli fundales, colliguntur et reconduntur. Subest huic nm. 3 p. imperf., cujus vocalis brevis producta est, veluti in nmm. supra enumeratis, quibus hac ratione deductis cadunt multa vv. פ"י a grammaticis incaute ficta. Hac autem forma actio verbi subjecto nominis habitualiter inesse significatur. LXX. *συλλογή.*

וּבִלְקוֹם

1 S. 17, 40. וּבִלְקוֹם וְקַלְעוֹ בְּיָדוֹ

לָקַק

פעל כוֹדד, וסוצג סוצג שנעי וכן סנכקיו, וכוסס לו לָחַךְ [לעקקען], וסעתיד יָלֵק, וכאמר מלקיק סכלבים נצת שתיקס, ולוס ספעל שייך יָלֵק שהנגי לעיל, להקל על סקפוצ.

v. intr. onomatop. (impf. יָלֵק), sicut לָחַךְ, lambere, ling-ere (lek-

Digitized by Google

Neh. 13, 5. וישע לו לשכה גדולה
וְלִשְׁכָּה
Ez. 40, 38. ולשכה ופתחה
וַהַלִּשְׁכָּה
Neh. 13, 8. החוץ מן־הלשכה
Ez. 40, 45. זה הלשכה
Ez. 42, 1. ויבאני אל־הלשכה
וַהַלִּשְׁכָּה
Ez. 40, 46. והלשכה אשר פניה
constr.: לִשְׁכַּת
2 Reg. 23, 11. אל־לשכת נתן
Esr. 10, 6. וילך אל־לשכת
Jer. 35, 4. אל־לשכת בני חנן
Jer. 35, 4. אצל לשכת השרים
Jer. 36, 12. על־לשכת הספר
constr.: בְּלִשְׁכַּת
Neh. 13, 4. בלשכת בית־אלהינו
Jer. 36, 10. בלשכת גמריהו בן־שפן
Jer. 36, 20. בלשכת אלישמע
constr.: לְלִשְׁכַּת
Jer. 35, 4. ללשכת מעשיהו
constr.: מִלִּשְׁכַּת
Jer. 36, 21. מלשכת אלישמע
c. h finis.: לִשְׁכָּתָה
1 Sam. 9, 22. ויביאם לשכתה
pl.: לְשָׁכוֹת
2 Chr. 31, 11. להכין לשכות בבית יי׳
Ez. 40, 17. והנה לשכות
Ez. 40, 17. שלשים לשכות
Ez. 42, 10. ואל־פני הבנין לשכות
Ez. 45, 5. עשרים לשכת
pl.: הַלְּשָׁכוֹת
1 Chr. 9, 26. והיו על־הלשכות
1 Chr. 23, 28. החצרות ועל־הלשכות
1 Chr. 28, 12. ולכל־הלשכות סביב
Neh. 10, 39. הלשכות לבית האוצר
Neh. 10, 40. כי אל־הלשכות
Neh. 13, 9. ויטהרו הלשכות
Jer. 35, 2. אל־אחת הלשכות
Ez. 41, 10. ובין הלשכות רחב
Ez. 42, 4. ולפני הלשכות
Ez. 42, 7. לעמת הלשכות
Ez. 42, 7. אל־פני הלשכות
Ez. 42, 8. כי־ארך הלשכות
Ez. 42, 9. ומתחתה לשכות האלה
Ez. 42, 11. כמראה הלשכות
Ez. 42, 12. וכפתחי הלשכות
pl.: וַהַלְּשָׁכוֹת
Ez. 42, 5. והלשכות העליונות
pl.: בַּלְּשָׁכוֹת
1 Chr. 9, 34. בלשכת פטוריים
pl. constr.: לִשְׁכוֹת
Neh. 10, 38. אל־לשכות בית־אלהינו
Ez. 40, 44. לשכות שרים
Ez. 42, 13. לשכות הצפון
Ez. 42, 13. לשכות הדרום
Ez. 42, 13. הנה לשכות הקדש
pl. constr.: וַלִּשְׁכוֹת
Esr. 8, 29. הלשכות בית יי׳
Ez. 46, 19. אל־הלשכות הקדש
pl. constr.: בְּלִשְׁכוֹת
Ez. 44, 19. בלשכת הקדש

לֶשֶׁם

זע״ל ל״ע כ״ק נשם, ולפ״ז לפע״ז לכון פרושו.

v. inus., cujus nos fugit origo. Sunt, qui arabic. *lashama* conferant gemmamque Leshem, quemadmodum et alias gemmas duriores, a contundendo nominatam existiment.

לֶשֶׁם

זו״ו, כנוי לאבן יקרה, אשר תרגם סאקונס שַׁבְּוֹ [ועוד אוס הכוסק שַׁבְּוֹ, והכוני אשכו שַׁבְּוֹ], ובשאל מלשון יוני [λύγξ-os], והוא מין שמיר, ואשכו תאמת לפל פליכי לז׳ ז׳. ולדעת כ׳ יוכף לקן-נקף, הוא הכקרל בערבי אלגזע, ואלם ופל אקורנאת בשדרש מלין לל-קמוס מין מרגלית, ולדעת סרל״ק טופנו נלעו, ועוד אקום להתגדל.

n. m., in quo definiendo discordant interpretes. LXX. *λιγύριον* (Vulg. *ligurius*. Luth. *Lyncurer*). Targ. vertit: שַׁבְּוֹ vel, uti exemplaria meliora habent, קנכר (pl. שַׁבְּוֹן h. e. gr. *λίγγρ-os*, de quo *Smiris* (*Shamir*) genere v. Plin. 34, 4. *Ibn-'Ganah* arabicum אלגזע (genus margaritae, uti habet *Al-Qamus*) respondere ait. *Hieron.* (Ep. CXXVIII.) et *Chrysostom.* hyacinthum vertunt. Qimchi: *topazo.*

Ex. 28, 19. 39, 12. לשם שבו ואחלמה

לָתַח

פעל ל״ע, והאונן אתיקה ושתיקה [קוים-דעכנען, -שפכנען], ד״ל אעטוף אמלבושים, ואתנות השרש לָתַח, ואמלל קל מָתַח, קאר אשר אמנו אַמְתַּחַת, ונשפת כוש אֻלְתַּח, עטוף בגד כולי, האתוך על הגוף, ונשומכוני עָתַח כמו אתק, ותכיר כוה שהאקנב שוצג מ׳ כ׳ ל׳ קאל קוף, ופרוש הוא אכוון. ואני ולא אדעו כאכום מן חָתַל, ולא אתקוור לי.

v. inus. compos., expandere, extendere, veluti vestes, quae induuntur, a rad. תָּח, praefixa praepositione *la* (aeth. אֶלְתַּח, vestis byssina, ampla illa amiculique similis). Cognata sunt vv. עָתַח (unde אַמְתַּחַת), samar. נָתַח (= מָתַח). *J. Alsari*, pater meus, per metathesin ex חָתַל ortum arbitratus est, idque minus recte.

מָלְתָּחָה

ג״כ, והאונן אקום נכיות עשוי בגדים [גאלדענצע], כ׳ א׳ ליון האקום, וכן פרשוהו האשורגים והאתרגנם.

n. f., locus, in quo vestes (aeth. (*éltâh*) reponuntur, vestiarium (Garderobe). LXX. אֲשֶׁר עַל־הַמַּלְתָּחָה, *ὁ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσοθάαλ.*

הַמַּלְתָּחָה

2 Reg. 10, 22. לאשר על־המלתחה

לָתַךְ

פעל ל״ע כ״ק נגר סנף, והאונן כ״ל כאו לָשַׁךְ לעיל, לומר עין שבן [לענגען], וע״כ שאם הנף ענין קבול, או שהאיות כאו כלף, סרוס שלו נעלכי, ענין לסיפה, ועוד אקום להתגדל.

vrb. inus., quod est fortasse ex לָשַׁךְ, vi ponendi vel excipiendi, demto sibilo, emollitum. Nisi ex v. כלת (arab., colligere) transpositione factum est. Sunt etiam, qui לָתַךְ cum רָתַךְ congruere vi effundendi putent; at *Letek* mensura est aridorum. Syr. convenire, concordare; *Etpe.* foedatum, contaminatum, luteum esse (unde *lutoko*, pollutio).

לֻתָּךְ

ג״ו לאדם אם קלי אקער, ואתנות עניכו אכתיכה כו [היכל־יענלענען], או אעין לקוע ואסוף כו דבר, ולא אלפתי סאתקנם בְּנֵבְרִי [ועוד אוס הכוסק שַׁבְּוֹ, והכוני אשכו שַׁבְּוֹן], ובשאל מלשון יוני [*λίγγρ-os*], והוא מין שמיר, ואשכו תאמת לפל פליכי לז׳ ז׳. ולדעת כ׳ יוכף לקן-נקף, הוא הכקרל בערבי אלגזע, ואלם ופל אקורנאת בשדרש מלין לל-קמוס מין מרגלית, ולדעת סרל״ק טופנו נלעו, ועוד אקום להתגדל.

n. m., in quo definiendo discordant interpretes. LXX. *λιγύριον* (Vulg. *ligurius*. Luth. *Lyncurer*). Targ. vertit: שַׁבְּוֹ vel, uti exemplaria meliora habent, קנכר (pl. שַׁבְּוֹן h. e. gr. *λίγγρ-os*, de quo *Smiris* (*Shamir*) genere v. Plin. 34, 4. *Ibn-'Ganah* arabicum אלגזע (genus margaritae, uti habet *Al-Qamus*) respondere ait. *Hieron.* (Ep. CXXVIII.) et *Chrysostom.* hyacinthum vertunt. Qimchi: *topazo.*

Ex. 28, 19. 39, 12. לשם שבו ואחלמה

לָתַח

פעל ל״ע, והאונן אתיקה ושתיקה [קוים-דעכנען, -שפכנען], ד״ל אעטוף אמלבושים, ואתנות השרש לָתַח, ואמלל קל מָתַח, קאר אשר אמנו אַמְתַּחַת, ונשפת כוש אֻלְתַּח, עטוף בגד כולי, האתוך על הגוף, ונשומכוני עָתַח כמו אתק, ותכיר כוה שהאקנב שוצג מ׳ כ׳ ל׳ קאל קוף, ופרוש הוא אכוון. ואני ולא אדעו כאכום מן חָתַל, ולא אתקוור לי.

v. inus. compos., expandere, extendere, veluti vestes, quae induuntur, a rad. תָּח, praefixa praepositione *la* (aeth. אֶלְתַּח, vestis byssina, ampla illa amiculique similis). Cognata sunt vv. עָתַח (unde אַמְתַּחַת), samar. נָתַח (= מָתַח). *J. Alsari*, pater meus, per metathesin ex חָתַל ortum arbitratus est, idque minus recte.

מָלְתָּחָה

ג״כ, והאונן אקום נכיות עשוי בגדים [גאלדענצע], כ׳ א׳ ליון האקום, וכן פרשוהו האשורגים והאתרגנם.

n. f., locus, in quo vestes (aeth. (*éltâh*) reponuntur, vestiarium (Garderobe). LXX. אֲשֶׁר עַל־הַמַּלְתָּחָה, *ὁ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσοθάαλ.*

הַמַּלְתָּחָה

2 Reg. 10, 22. לאשר על־המלתחה

לָתַךְ

פעל ל״ע כ״ק נגר סנף, והאונן כ״ל כאו לָשַׁךְ לעיל, לומר עין שבן [לענגען], וע״כ שאם הנף ענין קבול, או שהאיות כאו כלף, סרוס שלו נעלכי, ענין לסיפה, ועוד אקום להתגדל.

vrb. inus., quod est fortasse ex לָשַׁךְ, vi ponendi vel excipiendi, demto sibilo, emollitum. Nisi ex v. כלת (arab., colligere) transpositione factum est. Sunt etiam, qui לָתַךְ cum רָתַךְ congruere vi effundendi putent; at *Letek* mensura est aridorum. Syr. convenire, concordare; *Etpe.* foedatum, contaminatum, luteum esse (unde *lutoko*, pollutio).

לֻתָּךְ

ג״ו לאדם אם קלי אקער, ואתנות עניכו אכתיכה כו [היכל־יענלענען], או אעין לקוע ואסוף כו דבר, ולא אלפתי עור סכרע נוס. וכיכ לומיכ שסשרע לתך כמו נתך, ווס זקר, כי כתך לך כלך ומדע לתך כיכ, ולכבי תקבתי אלפכיס שסשס בדומס למלת יוכי *λήκυθ-os* סכוס שלו, ולוקתי כו אכמס עשמיס.

n. m., semicorus, mensura quinque Efarum, ab excipiendo vel colligendo. Putaram, gr. *λήκυθ-os* (cf. et *κότυλ-os*, *κοτύλ-η*, syr. לכתא, scutella) indidem originem habere, at claudicat ea res atque vacillat. LXX. *νέβελ.* Hieron. *pro Nebel vini in Ebraico legitur* לחך שערים, *quod ceteri interpretes ἡμίκορον hordei transtulerunt, id est, dimidiam partem cori, quae facit quindecim modios.*

וְלֻתַּךְ שְׂעֹרִים Hos. 3, 2.

לָתַע

פעל נודד, והוזלף סעכין לדעת המלקלים נזיכה ומיכס [כ״יסמען], וכן נפעת לתע בערבי, ונזכוי קנת לתק נלשון כוש, ונסקשת הלשון לוסה לו נתק, נתק וכוושס, כי ע׳ כידוע קנר לשוויות נכקק נכשוס, ומשרש וס לדעת רל״ק ולפן-מלך תַּע נקיוס, נאר נְלַתַּע, לומר עקירת המלתעות ונסילקס, לו שהוא פעל אחי״, ועוד אקום להתגדל נוס.

vrb. trans. compos., sicut תָּח, רָתַח (*Ghain* enim literarum אנקחת est socius), mordere, arab. לתע, aeth. לתח. Hinc, ut dicunt *Q.* et *Ibn-Melek*, תַּע in libro Job. 4, 10., pro נְלַתַּע, vi dentes elidendi, nisi est denominativum, vi edentandi. Trg. מְחַתְּרִישִׁין לְמִגְבָּו. Syr. ושנא דאריותא אתתברי (dentes leonis fracti sunt). LXX. *γαύρισμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.*

Nif-al: נִלְתַּע*

3 *perf. pl.*: נִלְתָּעוּ* *p.*

Job. 4, 10. ושני כפירים נתעו*

מַלְתָּעָה

ג״כ וכן נסמך סכנוי מַלְתְּעוֹת, לו נסכום מַתַּלְעוֹת, והאונן אן השוכף ומוכם [נייסענצעלפר, נעסן], וכן פרשו הקלמוכיס, נעשפת כוש מַלְתַּחַת סשכתי, מוצ הזכ״ס, והאתרגנם פרשוהו בַּבָּא, נ״ב. עי׳ עוד כתע לקמן.

n. f. (nonnisi pl. c. מַלְתְּעוֹת, transpos. מַתְּלַעוֹת q. v.), *mordens* h. e. dens, spec. de dentibus molaribus (*mordi cibus*), targ. בַּבָּא, נ״ב, aeth. *maltâht*, mortariolum, in quo dentes insident. LXX. perbene *μύλα.*

pl. constr.: מַלְתְּעוֹת

Ps. 58, 7. מלחעות כפירים נתוץ יי׳

שָׁלְמוּ עֶרְכֵי לֶמֶד · חֲרוּזֵי מָנִים יָחַד;
נֶצֶרוּ עֲדִי צַוְרֵי דְרָשֶׁם · הֲדָרָה עֲנָקֶתְמוֹ יָחַד;
מִכְרָם מִבַּדְכֹּד וּפְנִינִים · צַמָּנוֹת נַמַּטָּחוֹ יָחַד;
נֶצְרוּ נִבְבֵי כָלְשׁוֹן · מְקוֹרָם נָקְרוּ יָחַד:

מ

מְאַד

v. s. r. אוד *p.* 21.

מְאֹד

פעל כודד ול״ע כ״ק נגור, והמוכן מדיכם ומכיס ומנגלה [מעסמען, אַכ-נעכענמען], ולפ״ז עכין קזיכות ונגלות, כאשר קזכו רכים, ומוס הגור מָאָה הכפ ע״ם, ומוקם הסמכות הזאלם על קוזק כמוקים, כי כמות וזו עכין ומדם [נעזאסמע]. ומוס הזס הקרמי מָאֹן, כנ׳ הזמוז, לעיון כלי מקוזק כמוקים, ע׳ הזס, וכן מָאֵא נקרמי, עכין מדוד כמוקים, ומעכו מָאֵא, אס לכמות אס, ומהאקל על כמות כמדלק לאמנע. וכנל אלם תכין ותכיר, שהזכו נמכרו מָאָה, מָעֵרָה, והוא הקרן והקומצו, וכן נפעת כזכו כמכוון כדוק ומכוסס נזפתי ערב, עכין מדוד כמוקים ומכיס נזפתי ערב, עכין מדוד כמוקים ומכיס [s. *mâ*, messen], וכן נזפת רומי ויוכי ולקלכני ונרמכי, ודוק.

v. inus., metiri, permetiri, definire (abmessen, abgrenzen), unde hebr. מָאָה, numerus definitus, quantitas (Grösse); aram. מָאן, de vase, quod capit quantitates, v. מְאָא, metiri quantitates; *n.* מָאָא, quantitas quaedam, trop. de moneta, quae est quantitatis nummariae *aequivalens.* Radix est מָא, מָע, sanscr. *mâ*, (messen).

מֵאָה

ג״כ ע״ע חָמָה [מן חמס סזכוז], והסמן מָאַת [קהלת ק׳ י״כ, נאר אפע ג׳ כ״ס, לו נאר אפע פעמים], והרכוי מַאוֹת [נאר מָאָ], וכוויני מָאתַיִם [נאר מָאָ], וכתיב לפעמים הרכוי נכתיב מְאָיוֹת מן מָאָה הוכי [נעכיי אפ״ס] ע״ע הַמָּה. והמוכן כמות ומכין כלפי מוגבל [מעזאס, נרחסמע], וכן רבו נרפ״ז כמות וכוי לו-מוגבל, ועוד נכמים ס׳ י״ל נאכוון כמות ומכין [ניכו], ומוס כמות מוגבלת כמספר [הוכדענע], לומר כמות גדולה, כי אמה ואלף ורבו כמוקים נלפי מוגבלים, דוק ותמצא, ובתהוו להסמכת כמוקים גדולים.

n. f. (ad s. f. חֲמָה, a v. חָמַה; c. מְאַת, Qoh. 8, 12. *absol.* = מָאַת vel מָאַת שָׁנִים; pl. מָאוֹת, du. מָאתַיִם = מָאָתַיִם, *pl. Ketib* aliquoties מְאָיוֹת a *m.* מָאָה, arab. מִאَةٌ, ad s. f. רַבָּה), mensura, quantitas, uti et רִבּוֹ, primum de *quantitate* infinita dicitur, hinc Neh. 5, 11. de foenore seu usura (Vulg. *centesima*), et deinceps de quantitate numero definita, quantitas magna, *centum;* siquidem vocabula מָאָה, אֶלֶף, רִבּוֹ, secundum vim iis ingenitam, primum quantitates indefinitas, deinde speciatim definitas significant. LXX. *γόμοι, οἰφί, ἑκατόν, ἑκατοντάς, ἑκατοστεύειν;* מָאָה פְעָמִים, *ἑκατονταπλάσιον, -ίως;* בֶּן־מֵאַת שָׁנָה, *ἑκατονταετής;* שַׂר מֵאוֹת, *ἑκατόνταρχος, πατριάρχης.*

Digitized by Google

והיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
הלבן מאה־שנה יולד Gn. 17, 17.
ויהיו חיי שרה מאה שנה Gn. 23, 1.
בשנה ההוא מאה שערים Gn. 26, 12.
ויחי יוסף מאה ועשר Gn. 50, 22.
וימת יוסף בן־מאה ועשר Gn. 50, 26
מאה באמה ארך Ex. 27, 9.
קלעים מאה ארך Ex. 27, 11.
ארך החצר מאה באמה Ex. 27, 18.
שש משזר מאה באמה Ex. 38, 9.
ולפאת צפון מאה באמה Ex. 38, 11.
חמשה מאה ומאה מכם Lev. 26, 8.
וענשו אתו מאה כסף Dt. 22, 19.
בן־מאה ועשרים Dt. 31, 2. 34, 7.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.
מאה ועשרים אלף Jud. 8, 10.
ויותר ממנו מאה רכב 2 Sam. 8, 4.
כהם וכהם מאה פעמים 2 S. 24, 3.
מאה אמה ארכו 1 Reg. 7, 2.
וצאן מאה ועשרים אלף 1 Reg. 8, 63.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 9, 14.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 10, 10.
מאה ושמנים אלף בחור 1 Rg. 12, 21.
עבדיהו מאה נביאים 1 Reg. 18, 4.
מנביאי ה׳ מאה איש 1 Reg. 18, 13.
מאה־אלף רגלי ביום 1 Reg. 20, 29.
מאה־אלף כרים 2 Reg. 3, 4.
לפני מאה איש 2 Reg. 4, 43.
מאה שמונים 2 Reg. 19, 35.
מאה ככר־כסף 2 Reg. 23, 33.
ונפש אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
ובני בנים מאה וחמשים 1 Chr. 8, 40.
מאה ועשרים אלף 1 Chr. 12, 37.
ואחיו מאה ועשרים 1 Chr. 15, 5.
ואחיו מאה ושלשים 1 Chr. 15, 7.
ואחיו מאה ושנים עשר 1 Chr. 15, 10.
ויותר ממנו מאה רכב 1 Chr. 18, 4.
כהם מאה פעמים 1 Chr. 21, 3.
זהב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
וברזל מאת־אלף ככרים 1 Chr. 29, 7.
מאה וחמשים אלף 2 Chr. 2, 16
והגבה מאה ועשרים 2 Chr. 3, 4.
ויעש רמונים מאה 2 Chr. 3, 16.
ויעש מזרקי זהב מאה 2 Chr. 4, 8.
ורצאן מאה ועשרים 2 Chr. 7, 5.
ותתן למלך מאה ועשרים 2 Chr. 9, 9.
מאה ושמונים אלף בחור 2 Chr. 11, 1.
ועמו מאה־ושמונים 2 Chr. 17, 18.
בן־מאה ושלשים שנה 2 Chr. 24, 15.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
מאה ככר־כסף 2 Chr. 27, 5.
ביהודה מאה ועשרים 2 Chr. 28, 6.
מאה ככר־כסף 2 Chr. 36, 3.
מאה שבעים ושנים Esr. 2, 3.
מאה ושנים עשר Esr. 2, 18.
מאה עשרים ושלשה Esr. 2, 21.
מאה עשרים ושמנה Esr. 2, 23.
מאה עשרים ושנים Esr. 2, 27.
מאה חמשים ששה Esr. 2, 30.
מאה עשרים ושמנה Esr. 2, 41.
מאה שלשים ותשעה Esr. 2, 42.
וכתנת כהנים מאה Esr. 2, 69.
התיחש לזכרים מאה Esr. 8, 3.
מאה וששים הזכרים Esr. 8, 10.
מאה ועשרה הזכרים Esr. 8, 12.
וכלי־כסף מאה Esr. 8, 26.
לככרים זהב מאה ככר Esr. 8, 26.
מאה וחמשים איש Neh. 5, 17.
מאה ושבעים ושנים Neh. 7, 8.
מאה שנים עשר Neh. 7, 24.
מאה שמנים ושמנה Neh. 7, 26.
מאה עשרים ושמנה Neh. 7, 27. 11, 14.
מאה ועשרים ושנים Neh. 7, 31.
מאה עשרים ושלשה Neh. 7, 32.
מאה ארבעים ושמנה Neh. 7, 44.
מאה שלשים ושמנה Neh. 7, 45.
מאה שבעים ושנים Neh. 11, 19.

מאה וארבעים שנה Job. 42, 16.
מהכות כסיל מאה Prv. 17, 10.
אם־יוליד איש מאה Eccl. 6, 3.
מאה ושמנים וחמשה Jes. 37, 36.
בן־מאה שנה ימות Jes. 65, 20.
בן־מאה שנה יקלל Jes. 65, 20.
מאה על־השבכה Jer. 52, 23.
מחוץ מאה אמה Ez. 40, 19.
מאה אמה Ez. 40, 23.
מאה אמות Ez. 40, 27.
ארך מאה אמה Ez. 40, 47.
ורחב מאה אמה Ez. 40, 47.
ארך מאה אמה Ez. 41, 13.
וקירותיה ארך מאה אמה Ez. 41, 13.
לקדים מאה אמה Ez. 41, 14.
מפי ומפי מאה אמה Ez. 41, 15.
על־פני ההיכל מאה אמה Ez. 42, 8.
תשאיר מאה Am. 5, 3.
והיוצאת מאה Am. 5, 3.

וּמֵאָה

ומאה מכם Lev. 26, 8.
ומאה לצבאתם Num. 2, 24.
שלשים ומאה משקלה Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
שלשים ומאה הקערה Num. 7, 85.
עשרים ומאה Num. 7, 86.
ומאה־איש אשר־אתו Jud. 7, 19.
איש אלף ומאה כסף Jud. 16, 5.
אלף ומאה הכסף Jud. 17, 2.
את־אלף־ומאה הכסף Jud. 17, 3.
ומאה לאלף Jud. 20, 10.
וחמשה אלף ומאה איש Jud. 20, 35.
ומאה צמקים 1 Sam. 25, 18.
ומאה צמוקים 2 Sam. 16, 1.
ומאה קיץ ונבל יין 2 Sam. 16, 1.
בקר רעי ומאה צאן 1 Reg. 5, 3.
וסוס בחמשים ומאה 1 Rg. 10, 29.
ומאה אלף אילים 2 Reg. 3, 4.
שבעה אלפים ומאה 1 Chr. 12, 25.
ומאה אלף איש שלף 1 Chr. 21, 5.
וסוס בחמשים ומאה 2 Chr. 1, 17.
שבע ועשרים ומאה מדינה Esth. 1, 1
8, 9. 9, 30.

הַמֵּאָה

ועד־מגדל המאה קדשוהו Neh. 3, 1.
ומגדל המאה Neh. 12, 39.
ארך אמות המאה Ez. 42, 2.

בְּמֵאָה

במאה קשיטה Gn. 33, 19.
אבי־שכם במאה קשיטה Jos. 24, 32.
כי במאה ערלות פלשתים 1 S. 18, 25.
במאה ערלות פלשתים 2 S. 3, 14.
במאה ככר־כסף 2 Chr. 25, 6.

לִמְאָה

עשרה אנשים למאה Jud. 20, 10.
אחד למאה הקטן 1 Chr. 12, 14.
ועמהם כהנים למאה 2 Chr. 5, 12.

constr.: מְאַת

שם בן מאת שנה Gn. 11, 10.
ואברהם בן מאת שנה Gn. 21, 5.
מאת שנה ושבעים שנה Gn. 25, 7.
מאת שנה ושלשים שנה Gn. 25, 17.
מאת שנה ושמנים שנה Gn. 35, 28.
מאת ככר Ex. 38, 25.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
מאת אדנים Ex. 38, 27.
מאת אלף ושמנים Num. 2, 9.
מאת אלף ואחד Num. 2, 16.
מאת אלף ושמנת Num. 2, 24.
מאת אלף ושבעה Num. 2, 31.
עשה רע מאת Eccl. 8, 12.

constr.: וּמְאַת

שלשים ומאת שנה Gn. 5, 3.
חמש שנים ומאת שנה Gn. 5, 6.
ששים שנה ומאת שנה Gn. 5, 18.
ושמנים שנה ומאת שנה Gn. 5, 25. 28.
חמשים ומאת יום Gn. 7, 24. 8, 3.
עשרה שנה ומאת שנה Gn. 11, 25.
שלשים ומאת שנה Gn. 47, 9.
וארבעים ומאת שנה Gn. 47, 28.
שבע ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 16.
שלש ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 18.
ועשרים ומאת שנה Num. 33, 39.
ומאת הכסף והדגן Neh. 5, 11.
שמנים ומאת יום Esth. 1, 4.

constr.: לְמֵאַת

למאת הככר Ex. 38, 27.

pl.: מֵאוֹת

תשע מאות שנה Gn. 5, 5.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 7. 13. 16. 17.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 8. 11. 14. 20. 27.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 10.
שמנה מאות שנה Gn. 5, 19.
שלש מאות שנה Gn. 5, 22.
ושלש מאות שנה Gn. 5, 23.
ושבע מאות שנה Gn. 5, 26. 31.
בן־חמש מאות שנה Gn. 5, 32.
בשנת שש־מאות־שנה Gn. 7, 11.
ויהי באחת ושש־מאות Gn. 8, 13.
שלש מאות שנה Gn. 9, 28.
תשע מאות שנה Gn. 9, 29.
חמש מאות שנה Gn. 11, 11.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 13. 15. 17.
שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
ועבר אתם ארבע מאות Gn. 15, 13.
ארבע מאות שקל כסף Gn. 23, 16.
וארבע־מאות איש עמו Gn. 32, 7.
ועמו ארבע מאות איש Gn. 33, 1.
נתן שלש מאות כסף Gn. 45, 22.
כששׁ־מאות אלף רגלי Ex. 12, 37.
וארבע מאות שנה Ex. 12, 40. 41.
שש־מאות רכב בחור Ex. 14, 7.
שרי אלפים שרי מאות Ex. 18, 21. 25.
מר־דרור חמש מאות Ex. 30, 23.
וקדה חמש מאות Ex. 30, 24.
ושבע מאות ושלשים Ex. 38, 24.
ואלף ושבע מאות Ex. 38, 25.
לששׁ־מאות אלף Ex. 38, 26.
וחמש מאות Ex. 38, 26.
וארבע־מאות שקל Ex. 38, 29.
וחמש מאות Nu. 1, 21. 41. 2, 11.
ושלש מאות Nu. 1, 23. 2, 13.
ששׁ־מאות וחמשים Nu. 1, 25. 2, 15.
ששׁ מאות Nu. 1, 27. 2, 31.
וארבע מאות Nu. 1, 29. 31. 37. 43.
וחמש מאות Num. 1, 33. 46. 2, 19. 28. 32. 3, 22.
ושבע מאות Num. 1, 39. 2, 26.
ששׁ־מאות אלף Num. 1, 46. 2, 32.
ששׁ מאות Num. 2, 4. 3, 28.
וארבע מאות Num. 2, 6. 8. 9. 16. 23. 30.
ושלש מאות ואלף Num. 3, 50.
שבע מאות וחמשים Num. 4, 36.
ששׁ מאות ושלשים Num. 4, 40.
וחמש מאות ושמנים Num. 4, 48.
וארבע־מאות בשקל הקדשׁ Nu. 7, 85
ששׁ־מאות אלף רגלי Num. 11, 21.
ושבע מאות ושלשים Num. 26, 7.
ארבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 18
ושבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 22
וששים אלף ושלש מאות Nu. 26, 25.
ששים אלף וחמש מאות Nu. 26, 27.
וחמשים אלף ושבע מאות Nu. 26, 34
ושלשים אלף וחמש מאות Nu. 26, 37
וארבעים אלף ושש מאות Nu. 26, 41.
וששים אלף וארבע מאות Nu. 26, 43.
אלף וארבע מאות Num. 26, 47.
אלף וארבע מאות Num. 26, 50.
שבע מאות ושלשים Num. 26, 51.
צאן שש־מאות אלף Num. 31, 32.
שלש־מאות אלף Num. 31, 36. 43.
וחמש מאות Num. 31, 36. 43.
שש מאות חמש ושבעים Nu. 31, 37.
שלשים אלף וחמש Num. 31, 39. 45.
מאות Num. 31, 52.
שבע־מאות Dt. 1, 15.
שרי אלפים ושרי מאות Jud. 3, 31.
שש־מאות איש 18, 11. 20, 47.
תשע מאות רכב־ברזל Jud. 4, 3.
תשע מאות רכב ברזל Jud. 4, 13.
שלש מאות איש Jud. 7, 6.
בשלש מאות האיש Jud. 7, 7.
ובשלש־מאות האיש Jud. 7, 8.
את־שלש־מאות האיש Jud. 7, 16.
שלש־מאות השופרות Jud. 7, 22.
הרא ושלש־מאות האיש Jud. 8, 4.
אלף ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
שלש מאות שנה Jud. 11, 26.
וילכד שלש־מאות שועלים Jud. 15, 4
ושש־מאת איש Jud. 18, 16.
ושש־מאות האיש Jud. 18, 17.
ארבע מאות אלף איש Jud. 20, 2. 17.
שבע מאות איש בחור Jud. 20, 15. 16.
ארבע מאות נערה בתולה Jud. 21, 12
שלש מאות אלף 1 Sam. 11, 8.
כשש־מאות איש 14, 2. 23, 13
ששׁ־מאות שקלים ברזל 1 S. 17, 7.
ויהיו עמו כארבע מאות איש 1 Sam. 22, 2.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
כארבע מאות איש 1 Sam. 25, 13.
ושש־מאות איש אשר עמו 1 S. 27, 2.
ושש־מאות איש אשר אתו 1 S. 30, 9.
הוא וארבע־מאות איש 1 S. 30, 10.
ארבע מאות איש 1 Sam. 30, 17.
שלש־מאות ששים איש 2 S. 2, 31.
אלף ושבע־מאות פרשים 2 S. 8, 4.
שבע מאות רכב 2 Sam. 10, 18.
וכל־הגתים ששׁ־מאות 2 S. 15, 18.
שרי אלפים ושרי מאות 2 S. 18, 1.
שלש מאות משקל נחשת 2 S. 21, 16.
על־שמנה מאות חלל 2 S. 23, 8.
על־שלש מאות חלל 2 S. 23, 18.
שמנה מאות אלף איש 2 S. 24, 9.
חמשׁ־מאות אלף איש שלשת אלפים ושלש 2 S. 24, 9.
מאות 1 Reg. 5, 30.
וארבע מאות שנה 1 Reg. 6, 1.
ארבע מאות לשתי 1 Reg. 7, 42.
חמשים וחמש מאות 1 Rg. 9, 23.
ארבע־מאות ועשרים ככר 1 Rg. 9, 28
שש מאות ששים ושש 1 Rg. 10, 14.
ששׁ־מאות זהב יעלה 1 Rg. 10, 16.
ושלש־מאות מגנים 1 Reg. 10, 17.
אלף וארבע־מאות רכב 1 Rg. 10, 26.
בשש מאות כסף 1 Reg. 10, 29.
שבע מאות 1 Reg. 11, 3.
ופלגשים שלש מאות 1 Reg. 11, 3.
נביאי הבעל ארבע־מאות 1 Reg. 18, 19.
ונביאי האשרה ארבע מאות 1 Reg. 18, 19.
ארבע־מאות וחמשים 1 Rg. 18, 22.
הנביאים כארבע מאות 1 Rg. 22, 6.
שבע־מאות איש שלף 2 Reg. 3, 26.
ארבע מאות אמה 2 Reg. 14, 13.
שלש מאות ככר־כסף 2 Rg. 18, 14.
אנשים חמש מאות 1 Chr. 4, 42.
ושבע־מאות וששים 1 Chr. 5, 18.
ושנים־אלף ושש מאות 1 Chr. 7, 2.
ואחיהם שש־מאות 1 Chr. 9, 6.
תשע מאות וחמשים 1 Chr. 9, 9.
אלף ושבע מאות 1 Chr. 9, 13.
על־שלש־מאות חלל 1 Chr. 11, 11. 20.
ושמנה מאות חלוצי ארבעת אלפים ושש 1 Chr. 12, 24.

Digitized by Google

1 Chr. 12, 26. מֵאָה
אֶלֶף שְׁלֹשִׁים ושבע
1 Chr. 12, 27. מֵאָה
וְשִׁבְעִים אֶלֶף ושמנה
1 Chr. 12, 30. מֵאָה
המה אלף ושש מאות 1Chr.12,35.
1 Chr. 21, 5. צַבָּא מֵאָה
1 Chr. 21, 25. מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת
1 Chr. 26, 30. אֶלֶף שבע־מאות
1 Chr. 26, 32. אֶלֶף ושבע מאות
2 Chr. 1, 14. אֶלֶף וארבע־מאות רכב
2 Chr. 1, 17. בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף
2 Chr. 2, 1. שִׁבְעִים אלפים ושש מאות
2 Chr. 2, 16. אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
שִׁבְעִים אלפים ושש
2 Chr. 2, 17. מֵאָה
2 Chr. 3, 8. לְשֵׁשׁ מֵאוֹת
2 Chr. 4, 13. הָרִמּוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת
2 Chr. 8, 18. אֶלֶף־מאות וחמשים
2 Chr. 9, 13. שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשׁ
2 Chr. 9, 15. מָאתַיִם זָהָב שָׁחוּט
2 Chr. 9, 16. מָאתַיִם־מגנים זהב
2 Chr. 9, 16. שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב
2 Chr. 13, 3. אֶלֶף־מאות אלף איש
2 Chr. 13, 3. בְּמִסְפָּר מֵאוֹת אֶלֶף
2 Chr. 13, 17. חֲמֵשׁ־מאות אלף איש
2 Chr. 14, 7. חֲמֵשׁ מֵאוֹת
2 Chr. 14, 8. וּשְׁלֹשׁ מאות
2 Chr. 15, 11. מִשְּׁלַל שֶׁבַע מֵאוֹת
2 Chr. 17, 11. אַלְפִים ושבע מאות
2 Chr. 17, 11. אַלְפִים וְשֶׁבַע מֵאוֹת
2 Chr. 17, 14. גִּבּוֹרֵי חיל שלש מאות
2 Chr. 18, 5. הַנְּבִיאִים אַרְבַּע מֵאוֹת
2 Chr. 25, 5. מֵהֶם שלש־מאות
2 Chr. 25, 23. אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה
2 Chr. 26, 12. אַלְפַיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
2 Chr. 26, 13. שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
2 Chr. 26, 13. וְחֵשׁ מֵאוֹת
2 Chr. 29, 33. בָּקָר שֵׁשׁ מֵאוֹת
2 Chr. 35, 8. אַלְפַיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
2 Chr. 35, 8. וּבָקָר שלש מאות
2 Chr. 35, 9. וּבָקָר חֲמֵשׁ מֵאוֹת
Esr. 1, 10. אַרְבַּע מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה
Esr. 1, 11. אַלְפַיִם וארבע מאות
Esr. 2, 4. שֵׁשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים
Esr. 2, 5. בְּנֵי מֵאוֹת
Esr. 2, 6. מָאתַיִם וּשְׁנַיִם עָשָׂר
Esr. 2, 8. שֵׁשׁ מאות וארבעים
Esr. 2, 9. בְּנֵי מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
Esr. 2, 10. שֵׁשׁ מאות ארבעים
Esr. 2, 11. שֵׁשׁ מאות עשרים
Esr. 2, 13. שֵׁשׁ מאות ששים
Esr. 2, 15. אַרְבַּע מאות חמשים
Esr. 2, 17. שֵׁשׁ מאות עשרים
Esr. 2, 25. שֶׁבַע מאות וארבעים
Esr. 2, 26. שֵׁשׁ מאות ועשרים
Esr. 2, 32. שֵׁשׁ מאות עשרים
Esr. 2, 33. שֶׁבַע מאות עשרים
Esr. 2, 34. שֵׁשׁ מאות ארבעים
Esr. 2, 35. שֵׁשׁ מאות ושלשים
Esr. 2, 36. שֶׁבַע מאות שבעים
Esr. 2, 58. שֵׁשׁ מאות תשעים
Esr. 2, 60. שֵׁשׁ מאות חמשים
Esr. 2, 64. שִׁשִּׁים־מאות ששים
Esr. 2, 65. שֵׁשׁ מאות שלשים
Esr. 2, 67. מִלְּבַד אַרְבַּע מאות
Esr. 2, 67. שֶׁבַע מאות
Esr. 8, 5. שֵׁשׁ מאות הזכרים
Esr. 8, 26. שִׁשִּׁים־מאות וחמשים
Neh. 7, 9. שִׁשִּׁים מאות שבעים ושנים
Neh. 7, 10. שְׁמֹנִים־מאת חמשים ושנים
Neh. 7, 11. אַלְפַּיִם שמנה מאות
Neh. 7, 13. חֲמֵשׁ מאות ארבעים
Neh. 7, 14. שֶׁבַע מאות וששים
Neh. 7, 15 שְׁלֹשׁ מאות ארבעים ושמנה
Neh. 7, 17. שְׁתֵּי מאות עשרים ושמנה
Neh. 7, 17. אַלְפַּיִם מאות ושנים
Neh. 7, 18. שְׁמֹנִים־מאת ושבעה

Neh. 7, 20. שֵׁשׁ מאות חמשים
Neh. 7, 22. שְׁלֹשׁ מאות עשרים
Neh. 7, 23. שְׁלֹשׁ מאות עשרים
Neh. 7, 29. שֶׁבַע מאות ארבעים
Neh. 7, 30. שֵׁשׁ מאות עשרים ואחד
Neh. 7, 35. שְׁלֹשׁ מאות ועשרים
Neh. 7, 36. שְׁלֹשׁ מאות ארבעים
Neh. 7, 37. שֶׁבַע מאות ועשרים ואחד
Neh. 7, 38. תֵּשַׁע מאות ושלשים
Neh. 7, 39. תֵּשַׁע מאות שבעים
Neh. 7, 60. שְׁלֹשׁ מאות תשעים
Neh. 7, 62. שֵׁשׁ מאות ארבעים ושנים
Neh. 7, 66. אַלְפַּיִם שְׁלֹשׁ־מאות
Neh. 7, 67. שְׁלֹשׁ מאות שלשים
Neh. 7, 68. סוסיהם שבע מאות
Neh. 7, 69. גְּמַלִּים אַרְבַּע מאות
Neh. 7, 69. שֶׁבַע מאות
Neh. 7, 70. שִׁשִּׁים וחמש מאות
Neh. 11, 6. אַרְבַּע מאות ששים
Neh. 11, 8. תִּשְׁעִים מאות עשרים ושמנה
שְׁמֹנֶה מאות עשרים
ושנים
Neh. 11, 12. חֲמֵשׁ מאות איש
Esth. 9, 6. 12. שְׁלֹשׁ מאות איש
Esth. 9, 15. וְחָמֵשׁ מאות איש
Joh. 1, 3. וְחָמֵשׁ מאות צמד־בקר
Job. 1, 3. וְחָמֵשׁ מאות אתונות
Jer. 52, 29. נֶפֶשׁ שְׁמֹנֶה מאות
Jer. 52, 30. נֶפֶשׁ שֶׁבַע מאות
Jer. 52, 30. וְשֵׁשׁ מאות
Ez. 4, 5. 9. שְׁלֹשׁ־מאות ותשעים
Ez. 42, 2. וְהָרֹחַב חֲמֵשׁ מאות
Ez. 42, 17. 18. 19. חֲמֵשׁ־מאות קנים
Ez. 42, 20 אֶרֶךְ חֲמֵשׁ מאות
Ez. 45, 2. חֲמֵשׁ מאות בחמש מאות
Ez. 48, 16 (bis). חֲמֵשׁ מאות וארבעת
Ez. 48, 30. 32. 33. 34. חֲמֵשׁ מאות
Dan. 8, 14. אַלְפַּיִם וְשֶׁלֶשׁ מאות
Dan. 12, 12. אַלְפִּים שְׁלֹשׁ מאות

pl.: מֵאוֹת

Gn. 5, 4. שְׁמֹנֶה מאת שָׁנָה
Gn. 5, 30. וְחָמֵשׁ מאת שָׁנָה
Gn. 23, 15. אַרְבַּע מאת שֶׁקֶל־כֶּסֶף

pl.: הַמֵּאוֹת

Ex. 38, 28. וְשֶׁבַע הַמֵּאוֹת וחמשה
Num. 31, 14. 48. וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
Nu. 31, 28. אֶחָד נֶפֶשׁ מחמש המאות
Num. 31, 52. וּמֵאת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
2 Rg. 11, 19. וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
1 Chr. 28, 1. וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
2 Chr. 23, 1. וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֶת־
הַחִנִּיתִים
2 Chr. 23, 9.
2 Chr. 23, 14. שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ פְּקוּדֵי
2 Chr. 25, 5. וְלִשְׂרֵי הַמֵּאוֹת

pl.: הַמֵּאָיוֹת K'tib.

2 Reg. 11, 4. אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
2 Reg. 11, 9. וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
2 Rg. 11, 11 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
2 Reg. 11, 15. שָׂרֵי הַמֵּאוֹת׃ פְּקֹדֵי

pl.: וְהַמֵּאוֹת

Num. 31, 54. שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
1 Chr. 13, 1. שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
1 Chr. 26, 26 לְשָׂרֵי־הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
1 Chr. 27, 1. וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים׃ וְהַמֵּאוֹת
29, 6.
2 Chr. 1, 2. לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת

pl.: לְמֵאוֹת

1 S. 29, 2. עֹבְרִים לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים
2 S. 18, 4. וְכָל־הָעָם יֹצְאִים לְמֵאוֹת
2 Chr. 25, 9. לַמֵּאוֹת הַכִּכָּר אֲשֶׁר נָתַתִּי

du.: מָאתַיִם

Gn. 11, 23. מָאתַיִם שָׁנָה
Gn. 32, 15. עִזִּים מָאתַיִם
Gn. 32, 15. רְחֵלִים מָאתַיִם
Jud. 17, 4. וַתִּקַּח אִמּוֹ מָאתַיִם כֶּסֶף
1 Sam. 15, 4. מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי

1 S. 18, 18, 27 וַיַּךְ בְּפְלִשְׁתִּים מָאתַיִם אִישׁ
1 Sam. 25, 18. וַתִּקַּח מָאתַיִם לֶחֶם
1 Sam. 30, 10. וַיַּעֲמֹד מָאתַיִם אִישׁ
1 S. 30, 21. אֶל־מָאתַיִם הָאֲנָשִׁים
2 S. 14, 26. מָאתַיִם שְׁקָלִים בָּאֶבֶן
2 Sam. 15, 11. הָלְכוּ מָאתַיִם אִישׁ
2 S. 16, 1. וְאֵלֵיהֶם מָאתַיִם לָחֶם
1 Reg. 7, 20. וְהָרִמֹּנִים מָאתַיִם טוּרִים
1 Rg. 10, 16. מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁחוּט
1 Rg. 20, 15. מָאתַיִם שָׁנִים וְשִׁלְשִׁים
1 Chr. 5, 21. וְצֹאן מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים
1 Chr. 9, 22. מָאתַיִם וְשִׁנִּים עָשָׂר
1 Chr. 12, 32. רָאשֵׁיהֶם מָאתַיִם
1 Chr. 15, 6. וַאֲחִיו מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים
1 Chr. 15, 8. וַאֲחִיו מָאתַיִם
1 Chr. 25, 7. מָאתַיִם שְׁמֹנִים וְשִׁמְנָה
2 Chr. 9, 15. מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁחוּט
2 Chr. 14, 7. וְדַרְכֵי קֶשֶׁת מָאתַיִם
2 Chr. 17, 15. וְעַמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים
2 Chr. 17, 16. וְעַמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף
2 Chr. 17, 17. קֶשֶׁת וּמָגֵן מָאתַיִם אֶלֶף
2 Chr. 28, 8. מָאתַיִם אֶלֶף נָשִׁים
2 Chr. 29, 32. כְּבָשִׂים מָאתַיִם
Esr. 2, 7. מָאתַיִם חֲמִשִּׁים
Esr. 2, 12. מָאתַיִם עֶשְׂרִים
Esr. 2, 19. מָאתַיִם עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה
Esr. 2, 28. מָאתַיִם עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה
Esr. 2, 31. מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה
Esr. 2, 38. מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה
Esr. 2, 65. וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתַיִם
Esr. 8, 4. וְעַמּוֹ מָאתַיִם הַזְּכָרִים
Esr. 8, 9. מָאתַיִם וּשְׁמֹנָה עָשָׂר
Esr. 8, 20. נְתִינִים מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים
Neh. 7, 12. מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה
Neh. 7, 34. מָאתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה
Neh. 7, 41. אֶלֶף מָאתַיִם אַרְבָּעִים
Neh. 7, 67. וּמְשֹׁרְרוֹת מָאתַיִם
Neh. 7, 68. פְּרָדֵיהֶם מָאתַיִם
Neh. 11, 13. מָאתַיִם אַרְבָּעִים וְשִׁנִּים
Neh. 11, 18. מָאתַיִם שְׁמֹנִים וְאַרְבָּעָה
Dan. 12, 11. אֶלֶף מָאתַיִם וְתִשְׁעִים

du.: תַּיִם *p.* וְבָאתַיִם

Gn. 11, 19. תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
Gn. 11, 21. שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
Gn. 11, 32. חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
Ex. 30, 23 (bis). חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
Nu. 1, 35. 2, 21. וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וּמָאתַיִם
Num. 3, 34. שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתַיִם
Num. 3, 43. וְשִׁבְעִים וּמָאתַיִם
Num. 4, 44. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתַיִם
Nun. 16, 2. 17. חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
Nu. 16, 35. הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ
Nu. 26, 10. חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ
Nu. 26, 14. וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתַיִם
Jos. 7, 21. וּמָאתַיִם שְׁקָלִים כֶּסֶף
1 Sam. 25, 13. וּמָאתַיִם יֹשְׁבֵי
1 Sam. 25, 18. וּמָאתַיִם דְּבֵלִים
1 Chr. 7, 9. עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתַיִם
1 Chr. 7, 11 שִׁבְעָה־עָשָׂר אֶלֶף וּמָאתַיִם
2 Chr. 8, 10. חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם הָרֹדִים
2 Chr. 12, 3. בָּאֶלֶף וּמָאתַיִם רֶכֶב
Neh. 7, 71. מָנִים אֲלָפִים וּמָאתַיִם
Cant. 8, 12 וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ
Ez. 48, 17. צָפוֹנָה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
Ez. 48, 17. וְנֶגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
Ez. 48, 17. וְקִדְמָה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
Ez. 48, 17. וְתֵימָה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם

du.: הַמָּאתַיִם

Ez. 45, 15. מִן־הַמָּאתַיִם מִמַּשְׁקֵה

du.: וְהַמָּאתַיִם *p.*

Num. 3, 46. וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתַיִם

מֵאָה

נִקְרְמִי כְּמוֹ נְעָנְרִי, וְהוּנִי מָאתַיִן, וְכִינּוּי מָאתַיִן, נִמְרִי מָאָה, לְמוֹ מָאתַיִן, כְּלוֹמַר מֵיקִיל מָאָה, וִידִיעַת הִכְנוּי מָאתַיִן, עַיְ׳ נִקְפִּידִי מִנְּנִי שְׁפַתִּי לְקִס לְף כִּי׳ל נְקִעְלָה. וּכְנֶגֶד דִּכְלוֹ שְׁמַכְּנִי נְדוּמָה לוֹס סְשֵׁס סְקְרִמִי מָאָה, כְּמוֹת מְעַנְעִית, וּכְשֶׁפֶס יְסוֹדִית מָאָה, וּסוֹס סְכְנוּי מָאתַיִם, כְּמוּסוֹת מְעַנְעִיוֹת, וְכִי לְסֶשֶׁס מָאתַיִן נ״כ שְׁלוֹשׁ מֵאכְוון כּוֹס [עַיְ׳ סִפְרִי מְצִ״ץ לְף קְס״ו].

n. et deinde numer. aram., quantitas, numerus, deinde *spec.* centum (du. מָאתַיִן, pl. מָאָן = מָאתַיִן, vel מַאֲוָן, ac si singul. esset מָאָה, *pl. def.* מַאֲוָתָא). Indidem aram. מָאנָא, jud. מָתָא (pl. מָתָוָת), sicut מַנְמָנוֹן (= מַנְמָנוֹן), quantitas numaria, pecunia.

Dan. 6, 2. לְאַחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא מְאָה
Esr. 6, 17. תּוֹרִין מְאָה
Esr. 7, 22. עַד־כִּסְמָא כִּכְרִין מְאָה
Esr. 7, 22. חִנְטִין כּוֹרִין מְאָה
Esr. 7, 22. חֲמַר בַּתִּין מְאָה
Esr. 7, 22. בַּתִּין מִשְׁח מְאָה

du.: מָאתַיִן

Esr, 6, 17. דִּכְרִין מָאתַיִן

מָאַן

ע״ז נוֹיִד מָא, ע״ק לְשָׁן, וּסִילוּעַס מָאנָא, וּסִכְנוּי מָאנִין, וּלְפַעֲמִים נִקְסֵר פ׳ סְנֵרֵס. סְפַעֲנֵס כְּמוֹת סֵס וּסְלֵס [נִרְסָסְפַע, סְפַסְס], וּסְלֵס כְּלִי סְקוּיק כְּמוֹתִיס, לוֹ כְּלִי נִכְלָל, וּסְשֵׁס כְּלִי נ כ כ״ל סְסִכְלֵת כְּמוֹתִיס, וּסְקִ״כ נִכְלָל. וּלְע קוֹרֵק שֶׁסְשְׁמוֹוִיס סְקֵן לְמִכְי נִיד עוֹתִיס, כִּי שֵׁכֵס לְמִכְי אָמַר, לְשׁוֹן שְׁקִיס סְכֵס וּסְכֵס.

n. m. (secundar. a *n.* מָא, sicut לְשָׁן a *n.* לָשׁ; def. מָאנָא, pl. מָאנִין, interdum ejecto *Alef* radicis), quantitas, mensura, hinc vas quantitates capiens ac metiens, deinde general. vas, syr. *mono.* Errant, qui hoc nomen a v. אָנָה, arab. انى IV., vi retinendi, deducunt, unde nec אֳנִי, navicula, derivandum, cujus v. אָנָה vi ultro citroque natandi dicitur. LXX.

τὸ σκεῦος.

def. pl.: הַמָּאנַיָּא
Esr. 5, 14. מָאנִיָּא דֵּי־בֵית־אֱלָהָא

def. pl.: וְהָמָאנַיָּא
Esr. 7, 19. וּמָאנִיָּא דֵּי־מְתִיהֲבִין לָךְ

def. pl.: וְלִמָּאנַיָּא
Dan. 5, 23 וְלִמָּאנִיָּא דִּי־בֵיתָהּ

constr. pl.: בְּמָאנֵי
Dan. 5, 3. בְּאֵדַיִן הֵיתָיו מָאנֵי דְהַבָּא

constr. pl.: לְמָאנֵי
Dan. 5, 2. לְמָאנֵי דְהַבָּא וְכַסְפָּא

מָאַם

פְּעַל ל״ע כ״ק נְגוֹר מְאוּם, נִמְר מָאוּם, לְשֶׁר הִקְנִר שֶׁלוֹ סְהֵם, וּנְקֹבֶר שֶׁסְּעוּכוֹ סְשֶׁפְעַל תֵּם נִרְסָס לִי תְּעֻנּוֹתוֹ קְסִילִיס וּפְקִיסָס וּנְגִילִיס [פַּעֲהָלְעָן], וּנְקֹבֶר שֶׁלֹּא נִמְנַע פְּעַל שֶׁרְשָׁעִיו וּפְקִיעָיו כְּתוּבִיוֹת דּוּמוֹת, וּסְס יִמְנַע כְּפִיל-שֶׁרֶשׁ סוּף כְּשֶׁבֶר סוּכְּקִי תְּקַת ווו, ע״ט, לוּל וּכְדוּמָס. לֶכֶן נִנְכּוֹר לִי שֶׁסְּפַעַל פִּס קְלִיר סְכְּפַל מָאמָא, וּפְעִילוּ סְס זִיסִיס סְפַעַל תֵּם תְּעֻנּוֹתוֹ סְרְקְשִׁיק מָא, וּקְ״כ סְף לְשֶׁרֶשׁ מָא נִלְנַד יִם לְקִכּוֹר, סְף זִיסִיס לוֹ סְמְכוּוֹן שֶׁל קְסִילִיס וּפְקִיעָס, וּכְמָעַת לְהַשְׁרֶשׁ מָה לְקִמְן סְמְכוּוֹן כּוֹס, כְּשֶׁבֶר קְלָעָס, וְסוֹף קְקִיכּוֹ. עַיְ׳ עוֹד סְמֵן.

v. inus. (unde מְאוּם = מְחוּם), deesse, deficere, imperfectum, non integrum esse (opp. תָּם). Forma autem מָאַם mutilata est ex מָאמָא (cujus radix est מָא, cf. מָהַהּ, מָאֵן); nam s. vv. זָהַר, לָיַל clare

Digitized by Google

ostendimus, non inveniri verbum primarium in lingua hebraica, quae ab eadem litera ordiatur in eandemque desinat.

מָאוֹם

ג״י, וגס מוּם סְתָקַל, וסְמוּכָן סְתָסְרוֹן [פַּעְתַל], וגלתי סְגַלְעוֹת, וּלְכ לְק לְל חָסֵר, וגְקַר מְקַרְגְּרוֹר דֶּרֶךְ סְגַלָּה.

vel מוּם *n. m.*, defectus, vitium (syn. חָסֵר, opp. תֹּם), trop. macula, labes (Fehl, Mangel). LXX. *μῶμος* (*μωμεῖν*, *μωμητός*), *δῶρον*.

Job. 31, 7. וּבְכַפַּי דָּבַק מאום
Dan. 1, 4. אין בהם כל־מאום

forma decurt.: מוּם

Lev. 21, 17. אשר יהיה בו מום
Lev. 21, 18. אשר־בו מום לא יקרב
Lev. 21, 21. אשר־בו מום
Lev. 21, 21. מום בו
Lev. 21, 23. לא יגש כי־מום בו
Lev. 22, 20. מום לא תקריבו
Lev. 22, 21. כל־מום לא יהיה־בו
Lev. 22, 25. משחתם בהם מום בם
Lev. 24, 19. כי־יתן מום בעמיתו
Lev. 24, 20. כאשר יתן מום באדם
Num. 19, 2. אשר אין בה מום
Dt. 15, 21. וכי־יהיה בו מום
Dt. 15, 21. כל מום רע
Dt. 17, 1. אשר יהיה בו מום
2 Sam. 14, 25. לא־היה בו מום

וְמוּם

Cant. 4, 7. ומום אין בך

מְמוּם

Job. 11, 15. כי־אז תשא פניך ממום

cum suff.: מִמֻּמוֹ

Prv. 9, 7. ומוכיח לרשע מומו

cum suff.: מוּמָם

Dt. 32, 5. שחת לו לא בניו מומם

מָאַן

פעל כותד, וסְמוּכָן קְסִירִים וּנְלִילִים וּנְלִילִי [כִּיכָּל ויין, פַּעְפַּלְגָן], וּתְמוּנוֹת מָאֵן עַכִּין גְּלִילִי, וְכֵן מָאֵן לְקַמָּן, וּסוּף סְכִנְכ יוֹנֵק מָאַן, עְזוּת סְגַלָּה וְקַסֵּר [פַּעְכִּיכְגָן], לוּמֵר מְכִיעַ [וַיֵּיגְעָכָן], וְלוּק הִיעַל, וְקִנְיָן כּוּס גֵּ״כ מְקָם לְעִיל. נְסוּכִי מָאֵן כְּעַדְוּת וּכְגַלּוּת, וְיֵלוּת לְזֶרַע.

v. intr., non esse, deesse, deficere, a rad. *ma* (מָא, מָה, vi negativa); *Pi.* מֵאֵן, defectum seu negationem facere, negare, recusare. Ergo מָאַם et מָאַן, variantibus liquidis, indidem ortum habent. Syr. מָאֵן, molestum, taedio esse. LXX. *οὐ θέλειν*, *οὐ βούλεσθαι*, *οὐ δύνασθαι*, *οὐ προαιρεῖν*, *οὐκ εἰσακούειν*, *οὐχ ὑπακούειν*, *ἀνανεύειν*, *ἀπαναίνεσθαι*, *ἀπειθεῖν*; מֵאֵן חָבָלָם, *ἀπαναισχυντεῖν*; מֵאֵן לָתֵת, *οὐκ ἀφιέναι*.

Pi-el: מֵאֵן 3 *perf.*

Ex. 7, 14. מאן לשלח העם
Num. 22, 13. כי מאן יי לתתי
Nu. 22, 14. מאן בלעם הלך עמנו
Dt. 25, 7. מאן יבמי להקים לאחיו שם
1 Rg. 21, 15. אשר מאן לתת־לך בכסף

3 *prf. fem.:* מֵאֲנָה

Job. 6, 7. מאנה לנגוע נפשי
Ps. 77, 3. מאנה הנחם נפשי
Jer. 15, 18. מאנה הרפא
Jer. 31, 15. מאנה להנחם על־בניה

2 *prf. masc.:* מֵאַנְתָּ

Ex. 10, 3. עד־מתי מאנת לענת

2 *perf. fem.:* מֵאַנְתְּ

Jer. 3, 3. מאנת הכלם

3 *perf. pl.:* מֵאֲנוּ

Ps. 78, 10. ובתורתו מאנו ללכת
Prv. 21, 7. כי מאנו לעשות משפט
Prv. 21, 25. כי־מאנו ידיו לעשות
Jer. 5, 3. מאנו קחת מוסר
Jer. 5, 3. 8, 5. מאנו לשוב
Jer. 9, 5. מאנו דעת־אותי
Jer. 11, 10. אשר מאנו לשמוע
Jer. 50, 33. מאנו שלחם
Hos. 11, 5. כי מאנו לשוב

2 *perf. pl.:* מֵאַנְתֶּם

Ex. 16, 28. עד־אנה מאנתם לשמר

inf.: מָאֵן

Ex. 22, 16. אם־מאן ימאן אביה

2 *impf. masc.:* תְּמָאֵן

Ex. 4, 23. ותמאן לשלחו

3 *impf.:* יְמָאֵן

Ex. 22, 16. ימאן אביה לתתה לו

3 *imperf.:* וַיְמָאֵן

Gn. 37, 35. וימאן להתנחם
Gn. 39, 8. וימאן ויאמר אל־אשת
Gn. 48, 19. וימאן אביו ויאמר
Num. 20, 21. וימאן אדום נתן
1 S. 28, 23. וימאן ויאמר לא אכל
2 S. 2, 23. וימאן לסור ויכהו אבנר
2 S. 13, 9. ותצק לפניו וימאן לאכול
1 Rg. 20, 35. וימאן האיש להכתו
2 Rg. 5, 16. ויפצר־בו לקחת וימאן

3 *impf. fem.:* וַתְּמָאֵן

Esth. 1, 12. ותמאן המלכה ושתי

2 *impf. pl.:* תְּמָאֲנוּ

Jes. 1, 20. ואם־תמאנו ומריתם

2 *impf. pl.:* וַתְּמָאֲנוּ *p.*

Prv. 1, 24. יען קראתי ותמאנו

3 *impf. pl.:* יְמָאֲנוּ

Jer. 25, 28. כי ימאנו לקחת

3 *impf. pl.:* וַיְמָאֲנוּ

1 Sam. 8, 19. וימאנו חעם לשמע
Neh. 9, 17. וימאנו לשמע
Zach. 7, 11. וימאנו להקשיב

מָאֵן

ת״ו, וסְמוּכָן מוֹכֵע [וַיֵּיגְעָכָכ], וּקְמוּכָכ כִּיכוֹכִיכ, וּנְקֵקֵר עֵם סָנֵכִי פְּסֵם כְּמוֹ כְּכֵם פְּעַל.

adj. m. partic., negans, recusans, c. *pronom. personal.*, veluti מָאֵן אַתָּה (periphrastice pro מַאַנְתָּ אַתָּה), de statu praefracte penitusque renuendi diuturniori. LXX. *μὴ βούλεσθαι*, *μὴ θέλειν*.

Ex. 7, 27. ואם־מאן אתה לשלח
Ex. 9, 2. 10, 4. כי אם־מאן אתה לשלח
Jer. 38, 21. ואם־מאן אתה לצאת

מֵאֵן

ע״ו וּכְכוֹר מֵאֲנִים, וְסוֹף גּוֹיִל סְכִכְכ, וְסְמוּכָן קְסֵר יִקְקַן וַיִּכְיַע, כְּגִרְכַּץ יְדוּעַ מֵאוֹן [כְּעִכִּי מְקוֹן], מֵמְאֲנָיו, וּכְעַם יְהוּדִית מֵאִירָה.

n. m. piēl. (pl. מֵאֲנִים), sicut מָאֵן, renuens, nolens. Inde gem. *nn.* מֵאֵן (שֶׁעֲרֵי מֵאוֹן), מֵמְאֲנָיו, jud. *n. vrb.* מֵאִירָה. LXX. *μὴ βουλόμενος*.

adj. pl.: מֵאֲנִים

Jer. 13, 10. המאנים לשמע

מָאַס

פעל כותד והעקיל יִמְאַס, וְהוּקַק סְעָכִין נְקוֹן וּנְקוּל כְּנוּל וּנְקוֹל כְּוִי וּנְקוּט סְקֵלָס וְהוּלָס תְּקוּט וּנְקוּן [פַּעְכַּלְגָן, -גְּכַעְיֵיגָן, -וּוּעְכַּעְגָן], וּקְמוּנוֹת סְכְכַּע מָאַס [מָס], וְכֵן כְּכַע כְּמִכּוּן [*μυσ-ιάω*, *μισ-έω*] כְּעַכְּס יֵיצִית

Jes. 33, 15. מאס בבצע מעשקות

part. fem.: מָאֶסֶת *sg.*

Ez. 21, 15. מאסת כל־עץ
Ez. 21, 18. שבט מאסת לא יהיה

inf. abs.: מָאֹס

Jes. 7, 15. 16. מאוס ברע ובחור בטוב
Thr. 5, 22. מאס מאסתנו

inf. abs.: וּמָאוֹס

Thr. 3, 45. סחי ומאוס תשימנו

inf. abs. c. h int.: הַמְאֹס

Jer. 14, 19. חמאס מאסת

inf. c. suff.: מָאְסָכֶם

Jes. 30, 12. יען מאסכם בדבר הזה

inf. c. suff.: מָאְסָם

Am. 2, 4. על־מאסם את־תורת יי

1 *imperf.:* אֶמְאַס

Job. 9, 21. אמאס חיי
Job. 31, 13. אם־אמאס משפט עבדי
Job. 42, 6. על־כן אמאס ונחמתי
Jer. 31, 37. אמאס בכל־זרע ישראל
Jer. 33, 26. אמאס מקחת מזרעו

1 *impf. c. suff.:* וַאֲמְאָסְךָ

Hos. 4, 6. ואמאסאך מכהן לי

2 *imperf.:* תִּמְאַס

Job. 10, 3. כי תמאס יגיע כפיך

2 *imperf.:* תִּמְאָס *p.*

Job. 5, 17. ומוסר שדי אל־תמאס
Prv. 3, 11. מוסר יי בני אל־תמאס

2 *imperf.:* וַתִּמְאָס *p.*

Ps. 89, 39. ואתה זנחת ותמאס

3 *imperf.:* יִמְאַס־

Job. 8, 20. הן־אל לא ימאס־תם

3 *imperf.:* יִמְאָס *p.*

Job. 36, 5. הן־אל כביר ולא ימאס
Ps. 36, 5. רע לא ימאס

3 *imperf.:* וַיִּמְאַס

2 Reg. 17, 20. ויימאס יי בכל־זרע
Ps. 78, 59. ויימאס מאד בישראל
Ps. 78, 67. ויימאס באהל יוסף

3 *impf. c. suff.:* וַיִּמְאָסֵהוּ

1 Sam. 15, 23. וימאסך ממלך
1 Sam. 15, 26. וימאסך יי מהיות

3 *impf. c. suff.:* יִמְאָסֵם

Hos. 9, 17. ימאסם אלהי

3 *impf. c. suff.:* וַיִּמְאָסֵם

Jer. 33, 24. בחר יי בהם וימאסם

2 *impf. pl.:* תִּמְאָסוּ *p.*

Lev. 26, 15. ואם־בחקותי תמאסו

3 *impf. pl.:* יִמְאָסוּן

Jes. 31, 7. ימאסון איש אלילי כספו

3 *impf. pl.:* וַיִּמְאָסוּ

2 Reg. 17, 15. וימאסו את־חקיו
Ps. 106, 24. וימאסו בארץ חמדה
Jer. 6, 19. וימאסו־בה

Nif-al: נִמְאָס

part. masc.: נִמְאָס *sg.*

Ps. 15, 4. נבזה ׀ בעיניו נמאס
Jer. 6, 30. כסף נמאס

3 *impf. masc.:* וַיִּמְאַס

Job. 7, 5. עורי רגע וימאס

3 *imprf. f.:* תִּמְאַס

Jes. 54, 6. ואשת נעורים כי תמאס

3 *impf. pl.:* יִמְאַסוּ

Ps. 58, 8. ימאסו כמו־מים

מָאַר

פעל לע כ״ף נְנִכִּין הַכּוֹסֵף חֲמָאִיר, וּסְמוּכָן לְכ״ף כְּמוֹ חֲמָרִיר, כִּי דֶּרֶךְ הַכְּפוּלִים לְהַתִּיךְ הַכְּפֵל וְלַהֲקִיכוֹ ע״י סְקֵרֶכֶת קְכוּעַת הַגְּרֵכ, נְקֵגֵר סְהַגְּדֶלֶת הַכְּפוּלִים מְהַכְּנוּכִים לָךְ כְּקְכוּעַ, וּק״כ סְכּוֹסֵף ׳ יֵיכִי לָךְ גְּרֵכ מֵרֵכ. לוּלֵס

וכלומס נשפתי ערכ, ומוס נגערת מְאוּס, מְאִיסוּ סַעֲשׂוֹת. סכשעל נעכין מְעִיסָס, עזרת עֵם נסלקן סקנועה, ולין עם מקומו, כי עֵם זרע נעני עגמו, נתן קינות לְלֹ מָאֵס, כלגר קְעַגְ רְגִיס.

v. tr. (impf. יִמְאַס), contemnere, aspernari, fastidire, rejicere, a radice *mas* (מָאַס, מָס, מָאֵס), gr. *μύζ-ειν* (1. = מָס, 2. = מָץ), *μυσ-ιᾶν* (*μύσος*), *μισ-εῖν*. *Ni.* נִמְאַס, sperni, reprobari; vi autem *liquescendi* seu *tabescendi* huc non pertinet, sed factum est ex radicis מָס forma prolongata מָאַס. LXX. *μισ-εῖν*, *φαυλίζειν*, *προσοχθίζειν*, *ὀλιγωρεῖν*, *ὑπεριδεῖν*; *ἀπωθεῖν*, *ἐξώθειν*, *θυμοῦσθαι*, *ἀποδοκιμάζειν*, *ἐξουθενοῦν*, *ἀπαναίνεσθαι*, *ἀπέπειν*, *ἀποποιεῖσθαι*, *ἐγκαταλείπειν*, *μὴ βούλεσθαι* (*θέλειν*), *ἀφαιρεῖν*, *ἀφιστάναι*, *πονηρεύεσθαι*.

3 *perf.:* מָאַס

Jes. 8, 6. יען כי מאס העם הזה
Jes. 33, 8. מאס ערים
Jer. 2, 37. כי־מאס יי
Jer, 6, 30. כי־מאס יי בהם
Jer. 7, 29. כי מאס יי ויטש

3 *perf. c. s.:* מָאְסָם

Ps. 53, 6. כי אלהים מאסם

2 *perf.:* מָאַסְתָּ

1 S. 15, 23. יען מאסת את־דבר יי
Job. 34, 33 כי־מאסת כי־אתה תבחר
Jer. 14, 19. מאסת את־יהודה
Hos. 4, 6. כי אתה הדעת מאסת

2 *perf.:* מָאַסְתָּה

Jud. 9, 38. חעם אשר־מאסתה בו
1 S. 15, 26. כי מאסתה את־דבר יי

2 *perf. c. s.:* מְאַסְתָּנוּ

Thr. 5, 22. כי אם־מאס מאסתנו

1 *perf.:* מָאַסְתִּי

Job. 7, 16. מאסתי לא־לעלם אחיה
Job. 30, 1. אשר־מאסתי אבותם
Am. 5, 21. מאסתי חגיכם

1 *perf.:* וּמָאַסְתִּי

2 Rg. 23, 27 ומאסתי את־העיר

1 *perf. c. s.:* מְאַסְתִּיךָ

Jes. 41, 9. בחרתיך ולא מאסתיך

1 *perf. c. suff.:* מְאַסְתִּיו

1 Sam. 16, 1. ואני מאסתיו ממלך

1 *perf. c. suff.:* מְאַסְתִּיהוּ

1 Sam. 16, 7. כי מאסתיהו

1 *perf. c. suff:* מְאַסְתִּים

Lev. 26, 44. לא־מאסתים ולא־געלתים

3 *perf. pl.:* מָאֲסוּ

1 Sam. 8, 7. כי־אתי מאסו ממלך
Job. 19, 18. גם־עוילים מאסו בי
Ps. 118, 22. אבן מאסו הבונים
Jes. 5, 24. מאסו את תורת יי
Jer. 4, 30. מאסו־בך

3 *perf. pl.:* מָאֲסוּ *p.*

Lev. 26, 43. במשפטי מאסו
1 Sam. 8, 7. לא אתך מאסו
Jer. 8, 9. חנה בדבר־יי מאסו
Ez. 5, 6. כי במשפטי מאסו
Ez. 20, 13. ואת־משפטי מאסו
Ez. 20, 16. יען במשפטי מאסו
Ez. 20, 24. וחקותי מאסו

2 *perf. pl.:* מְאַסְתֶּם

Nu. 11, 20. יען כי־מאסתם את־יי
Num. 14, 31. אשר מאסתם בה
1 S. 10, 19. מאסתם את־אלהיכם

part. masc.: מוֹאֵס *sg.*

Prv. 15, 32. פורע מוסר מואס

Digitized by Google

נקצר זכזכם מָאַר, לומר זכמ' יסוד מקודם, ועקר מעמיי, ומקנכתו נמצמקת אֵר [אָרַר] לעיל, ונם לוס הזמלזלות נזצתי ערנ, ווס כל. וע"כ סמוכן נכוסף כלמנם [זמעלמן], דלך הזמלל.

v. hif. (הֵמְאִיר), quod, ut quibusdam visum est, pro הֵמֵרִיר (h. e. amaritudine afficere, acerbitates, dolores, cruciatus afferre) dicitur; quippe in vv. *duplicatis* litera duplicata elidi et longa vocali recompensari solet, cum discrimen inter vv. *duplicata* et *cava* nulla alia in re, nisi in vocali, qua binae radicis literae coagmentantur, consistat, quam illa longam, haec brevem habent. Nisi radix est אֵר (אָרַר), hoc in verbo cum praepositione *ma* composita (*arab.* de vulnere recrudescente), gr. *ἀρ-ᾶσθαι*; *Hi.*, vi trop., dolores afferre, unde *prt.* מַמְאִיר, epithet. spinae pungentis (gl. קוֹץ מַכְאִיב), leprae cutem exulcerantis (samar. ממיראת, targ. סַגִּירוּת מְחַסְּרָא). LXX. (*σκόλοψ*) *πικρίας*, *λέπρα ἔμμονος* (schol. *φιλόνεικος*).

Hif-il: הִמְאִיר

part. masc.: מַמְאִיר *sg.*

Ez. 28, 24. סלון ממאיר

prt. fem.: מַמְאֶרֶת *sg.*

Lev. 13, 51. צרעת ממארת הנגע

Lev. 13, 52. כי־צרעת ממארת הוא

Lev. 14, 44. צרעת ממארת הוא

מְאֵרָה

Dt. 28, 20. המארה את המהומה

Mal. 2, 2. ושלחתי בכם את־המארה

בְּמְאֵרָה

Mal. 3, 9. במארה אתם נארים

constr.: מְאֵרַת

Prv. 3, 33. מארת י׳ בבית רשע

pl.: מְאֵרוֹת

Prv. 28, 27 ומעלים עיניו רב־מארות

מָבוּל

v. s. r. יָבַל *p.* 461.

מַבּוּעַ

v. s. r. נָבַע *p.* 673.

מַבָּט

v. s. r. נָבַט *p.* 672.

מָג

ג׳, ומסון נדול וקניר וכסן [מג־ניע], וסוף זס פרסי, וזס מע מזלסו, ומזכש נכל זמתי עכנ עכן נדלות וקניכות [*μεγ-ας*, *mag-is*, *mah*; pers. *mih*], ורכ־מנ שר של־כסכים נפרס, נתקנוס אַמְגּוּשָׁא מזלסו.

n. m., mag-us, pers. *mugh* (a rad. *mih*, *mag-nus*, *μέγ-ας*; zend. *meh*, *mae'*, *mâo*, sanscr. *mah*), terraeve rex est גּוֹג (Ez. 38, 2. Apoc. 20, 8.), qui idem est princeps populorum scythicorum רֹאשׁ, תּוּבַל, מֶשֶׁךְ. Quare etiam *Magog* populus esse videtur scythicus, *Caucasum* accolens (siquidem *Gog* etiam in lingua persica eorum montium nomen est). *Magog*, uti jam *Josephus* observat, ut nomen proprium *nationis* ponitur (quod et praefixo *Mem* confirmari videtur); *Gog* autem ferox est ille tot gentium sub Satana ductor, qui, solutis Satanae vinculis, auxiliantibus gentibus terrae ceteris, Israëlem Dei vi armorum opprimere conans, castra Sanctorum urbemque dilectam obsidebit, ignibusque de coelo demissis devorabitur, ut est in Ezechielis (38, 2; 39, 6.) prophetia. Innumeri autem de hoc *Gog* et *Magog* mythi perhibentur et in Judaeorum libris vetustis (ex quibus ad utilitatem suam congessit *Eisenmengerus* in Judaism. Detecto), et in Islamitarum codicibus (*Jag'ug'* et *Mag'ug'*, Qor. Sur. XVIII, 94 — 99. XXI, 96. Assemani B. O. t. III. p. II. 16. 17. 20. d'Herbelot s. *Jagiugh*).

n. p. הַמָּגוֹג

Gn. 10, 2. בני יפת גמר ומגוג

n. p. הַמָּגוֹג

Ez. 38, 2. אל־גוג ארץ המגוג

n. p. בְּמָגוֹג

Ez. 39, 6. ושלחתי־אש במגוג

מַגָּל

v. s. r. נָגַל *p.* 677.

מְגִלָּה

r. s. r. גָּלַל *p.* 246.

מְגַמָּה

v. s. r. גָּמַם *p.* 248.

מָגֵן

פעל נוד, והמוכן כמו מַכְּנֵי נעכני, סיוס ניכולס וכלי כס, נעל וכוע וקווק ויצוס לקל יד [מְגָנֵן, קְמַכְנֵן]. ומוס סכנד מְגֵּן יוסף, מסיכס וכקיכס ניל לקר [לין דיל נעוועלע נעכנן], לומר המסיכס לקר, עד זיכולס לו לעצות כו קלר יקטן, וולף הכוונה ג"כ נסוצע ל"ק ר'. תקלות הזכש מָגֵן, וכו', וכמ' מוסקת נפעל, כמו קגל לנן, ונכנכה סוולף עכן היכולס ויצוס יד, וכן נגלמכי goth. *mag-an* [עקיי וכזקפי קגקלנ], [sl. *mag*, l. *mâk*, pol. *mag-ac'*; וכן נזקרי זקפי עכנ. ודע קוכל שהעמיי מָגֵּן נקרמי מפעל מָג, ולף מן מגן, וגס לף מן נָגַן, [כלקר קצנקי מלפנים, נספרי קרווי פניניס דף קע"ב], וכלון הזכש מָג עריקה ולקוח נעצית דנר [מיהען, מְשַׁכְּנֵן], ומוס מְגֻנָּא, דנר מכעזש נעוכל ולקוח [מְגִ־ניע], וכי מוס מָגֵּן עמיי כמו יוֹמָן, והמוכן כלקוח ויגעוח ונכוכל, נקין מכלית הקועלק, וכן עמל נעכני, ל"מ מ כ ק מ י עמל כמו מכקמי קנס, ודוק היעב, וכזכש כמכוון ג"כ נזקפי gr. *μογ-έω*, *-εἰω*, *-εύω*, *μοχ-έω*, *-θέω*, *-θίζω*; dt. müg-en, müh-en, Müg-ete = Müh-e; lett. *mâk.*, pol. *męk.*

v. intr., sicut *makina* arabicum, posse, valere (mögen, können); *Pi.* tradere in potestatem alterius, qua vi dicitur etiam Hos. 11, 8., ubi Aquila vertit: *ὅπλῳ κυκλώσω σε*; Symm. *ἐκδώσω σε*; Theod. *ἀφοπλίσω σε*. Hier. *nudabo te et auferam a te scutum, quo te ante protexeram*). Radix verbi nostri est *mag*, cui terminatio verbalis *an*, uti in לָבָן, addita est, goth. *mag-an*, polon. *mag-ać*, vi pollendi valendive. Scito insuper, adv. מַגָּן (quod, cum alii a v. confecto מָגַן deducerent, nos alio loco a v. מָגַן deduximus), a v. מָג vi laborandi seu operandi, ad s. f. יוֹמָן, esse factum, ita ut sit vertendum: laboriose, aegre, difficulter, sine fine et fructu (syn. עָמֵל, veluti מְנֹהֲמֵי עָמֵל = מ' חִנָּם). Indidem מְגֻנָּא, res multo cum labore elaborata, *machina* (a *machinando*). Similia hujus radicis *mag* 2., quae forsitan cognata est alteri, textus *rab.* large suppeditat. LXX. *παραδιδόναι*, *ὑπερασπίζειν* (*denom.* מָגֵן).

Pi-el: מִגֵּן 3 *perf.*

Gn. 14, 20. אשר־מגן צריך בידך

3 *impf. f. c. s.:* תְּמַגְּנֶךָּ

Prv. 4, 9. עטרת תפארת תמגנך

1 *impf. c. suff.:* אֲמַגְּנֶךָּ

Hos. 11, 8. אמגנך ישראל

מָגֵן

v. s. r. נָגַן *p.* 250.

מִגְנָח

v. s. r. נָגַן *p.* 250.

מָגַר

פעל כוד, כמו נָגַר לקמן, כי הזכש מָגַר, וזס דָּגַר, וזמ' והכ' מקנכי מוצנ. והמוכן מצוכה וגילוס [היכניעמען], וכן גַּר לעיל, לכן כמו ערה, והפסוק מְגוּרֵי אֶל־חֹרֵב, הפעולי מן הִגְּיר עַל־יְדֵי חֹרֵב, ועכין הנזה והכוילה הזקל על המסילה לקנכ. נכן הכנד מִגַּר יונק, כמו חֻצְּרָה נמכוון.

ע' נגר.

v. intr. compos., sicut דָּגַר, גַּר, עָרָה (*ghura*), defluere (hinziehen, hinfliessen); prt. מָגוּר, profusus, trop. traditus (pass. v. הִגְּיר עַל־יְדֵי חֹרֵב, veluti); *Pi.* מִגֵּר, profundere, trop. tradere (LXX. *καταῤῥηγνύναι*, sicut הֻצְּרָה).

p. p. pl. constr.: מְגוּרֵי

Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב היר

Pi-el: מִגֵּר

3 *perf.:* מִגְּרָתָה

Ps. 89, 45. וכסאר לארץ מגרתה

מִגָּר

נלקמי כמו נעכני, ומוס הכנד מַגַּר, כמו נעכני.

v. aram. plane hebraico aequale.

Pa-el: מַגַּר

3 *imperf.:* יְמַגַּר

Esr. 6, 12. ימגר כל־מלך ועם

targ. אֲמְגּוּשָׁא. Inde רַב־מָג, princeps magorum.

Jer. 39, 3. שראצר רב־מג

מַגָּד

פעל ל"ע כ"ק נגור, והמוכן לדעת הכל"ק היות מזוכק ומצולס [קוים־נעג"כעג, קְמַסְעלִיך ויין], וכן נקמת מגד נלגון יזמעקל, ומוס ס"ס מנל מזס, לגיון הזכק והמעלה, ולף מנקמי נזמתי ערכ המכוון כדומה.

v. inus., sicut arab. *mag'oda*, excellentem, eximium, pretiosum esse.

מֶגֶד

ג', והמוכן דכל המזוכק והמעולס [קְמַסְעלִיכעס, עדעלעס]. ומוס מנד זמיס, לומר הטל, פרי מנדים, לומר מזוכקיס ומעולים, וכן נהקסר פרוס, כל מנדיס, וכן מרצוסו הקדמוניס. נתכנוס מְגֻהָּא מצלסו.

n. m., res pretiosa, praestantissima, de fructibus potissimum (syn. טוּב), arab. *mag'd-on* (N. T. Ar. = *δόξα*), targ. מְגֻהָּא. LXX. *ὥρα*, *κορυφή*, *ἀκρόδρυον*, *τροπή*.

מִמֶּגֶד

Dt. 33, 13. ממגד שמים מטל

וּמִמֶּגֶד

Dt. 33, 14. וממגד תבואת שמש

Dt. 33, 14. וממגד גרש ירחים

Dt. 33, 15. וממגד גבעות עולם

Dt. 33, 16. וממגד ארץ ומלאה

pl.: מְגָדִים

Cant. 4, 13. עם פרי מגדים

Cant. 7, 14. ועל־פתחינו כל־מגדים

pl. c. suff.: מְגָדָיו

Cant. 4, 16. ויאכל פרי מגדיו

מִגְדָּנוֹת

ג"כ ונקנוי מִגְדָּנוֹת, והמוכן לנכיס יקיס ומצוכיס [קְמַסְעכְּקי־ענן], וכן מִגְדָּנָן נקמי.

n. f. (pl. מִגְדָּנוֹת, aram. מִגְדָּנָן), res pretiosae. LXX. *δῶρον*, *δόμα*, *ξένιον*, *ὅπλα*.

pl.: וּמִגְדָּנוֹת

Gn. 24, 53. ומגדנת נתן לאחיה

2 Chr. 32, 23. ומגדנות ליחזקיהו

pl.: וּבְמִגְדָּנוֹת

Esr. 1, 6. ובבהמה ובמגדנות

pl.: וּלְמִגְדָּנוֹת

2 Chr. 21, 3. לכסף ולזהב ולמגדנות

מַגּוֹג

זע"פ לקוסס נסוכית, ומלת גּוֹג סס ע"פ למלך על סס הנקרל מגוג, כלמר פרצו הלל"ק ורע"ו, ועס מגוג מנכי יפת, ועל גוג נכל יקוקלל ל"ק ול"ע. וכיוכ נקלמוניות של יוסף הכהן [ק' ו'] זעס מגוג הוא עס זעיי [סניעזעס], וכן יקוס, כלמר זמלכס גוג הוא ג"כ זל ומלך על מצך ומוכל, ומצך ומוכל, עמיס זעייס [עי' לקמן מצך, תוכל], ונפרע הוא הפס הזוכן לקל הכל קוקוס, כי גוג כנוי לכל הוא ג"כ בלזון פרסי, ל"כ לוסס נין יס הזקוד לנין יס כספיק, והפס לכוני וצרקי, ועליהן נלמד נהגדה זכוכסי הכל גוג לסס קוסס, לנל יפכלו פרן. [עי' קרלן נזוסס י"ק, כ"ג. כ"ק, ל"ו] והכינס הוא נסבני הגדה.

n. pr. populi vel terrae, a filio *Jafeti* (Gen. 10, 2.) nominatae, patre nationum septentrionalium, orientem versus, cujus populi

Digitized by Google

מִגְרָה

v. s. r. גָּרַר p. 254.

מָדַד

לומר מַד, ונענר מַדְתִּי, וסעתיד יָמֹד, ולפעמים הוקד לפל הלנוג. המונן תכון ומדילם נכל לופן [מעסמען], והתעלות מַד, וכצרם כמכוון נצפני קלס ענכ, ל"פ נסוזו ויוכי [s. mâd, gr. μέτ-ω, l. met-iri], נכוחי ונרמכי [met-ari, mod.; goth. mat, mit-, -áω, -ρέω], [an; germ. met-sen = messen; וכדומם סרנה. ומכוונו סרצני נרלם התעודות והתעצכות הלפם [דעסכנן], סכמנק נ"כ פה, ולכוג פנל התם לקמן, וכן פה מכוון אל הת ע ד ד, לומר הצתעקות. ועוד קדנר מוה הצרב לקמן. h. e. מַד (1 pr. sing. מַדְתִּי, 3 p. pl. מָדְדוּ, soluto *Dalet* dagesato, impf. יָמֹד), sicut מֵת, מַד q. v. i., met-iri, cujus verbi similia ex linguis indogermanicis collecta supra invenies. Significatio metiendi videtur a vi ingenita *extendendi* (arab. *madda*) proficisci, quae superest etiam in *Hitpa.* הִתְמַדַּד, se extendere. LXX. *μετ-ρεῖν, διαμετρεῖν, ἐκμετρεῖν, σαλεύειν, ὑψοῦν; Hitpa. ἐμφυσᾶν.*

3 *perf.:* מָדַד

Jes. 40, 12. מי־מדד בשעלו מים
Ez. 40, 20. מדד ארכו ורחבו
Ez. 42, 16. מדד רוח הקדים
Ez. 42, 17. מדד רוח הצפון
Ez. 42, 19. מדד חמש־מאות קנים

3 *perf.:* מָדָד p.

Ez. 42, 18. את רוח הדרום מדד

3 *perf.:* וַיָּמָד

Ez. 40, 24. ומדד אילו ואילמו
Ez. 40, 35. ומדד כמדות האלה
Ez. 41, 13. ומדד את־הבית
Ez. 41, 15. ומדד ארך־הבנין

3 *perf. c. s.s.:* מְדָדוֹ

Ez. 42, 20. לארבע רוחות מדדו

3 *perf. c. s.s.:* וּמְדָדוֹ

Ez. 42, 15. ומדדו סביב ׃ סביב

1 *perf.:* וַאֲמַדְתִּי

Jes. 65, 7. ומדתי פעלתם

3 *perf. pl.:* וַיָּמֶדּוּ

Dt. 21, 2. ומדדו אל־הערים
Ez. 43, 10. ומדדו את־תכנית

2 *perf. pl.:* וַתְּמַדְתֶּם

Num. 35, 5. ומדתם מחוץ לעיר

inf. constr.: לָמֹד

Zach. 2, 6. למד את־ירושלם

2 *imperf.:* תָּמֹדוּד

Ez. 45, 3. ומן־המדה הזאת תמוד

3 *imperf.* וְיִמָּד

Ruth 3, 15. ויבא שש־שערים
Ez. 40, 5. ויבא את־רחב הבנין
Ez. 40, 6. ויבא את ׃ סף השער
Ez. 40, 8. 9. ויבא את־אלם השער
Ez. 40, 11. ויבא את־רחב פתח
Ez. 40, 13. 32. ויבא את־השער
Ez. 40, 19. ויבא רחב
Ez. 40, 23. ויבא משער אל־שער
Ez. 40, 27. ויבא משער אל־השער
Ez. 40, 28. ויבא את־השער הדרום
Ez. 40, 47. ויבא את־החצר
Ez. 40, 48. ויבא אל אלם
Ez. 41, 1. ויבא את־האילים
Ez. 41, 2. ויבא ארכו
Ez. 41, 3. ויבא אל־הפתח
Ez. 41, 4. ויבא את־ארכו
Ez. 41, 5. ויבא קיר־הבית
Ez. 47, 3. ויבא אלף באמה
Ez. 47, 4. ויבא אלי ויעברני במים
Ez. 47, 4. מים ברכים ויבא אלף
Ez. 47, 5. ויבא אלף נחל

2 *impf. pl.:* תָּמֹדּוּ p.

Ez. 47, 18. על־הים הקדמוני תמדו

3 *impf. pl.:* וַיָּמֹדּוּ

Ex. 16, 18. ויבדו בעמר

Nif-al: נָמַד

3 *imperf.:* יִמַּד

Jer. 33, 22. ולא ימד חול הים
Hos. 2, 1. אשר לא־ימד ולא יספר

3 *impf. pl.:* יִמָּדוּ

Jer. 31, 37. אם־ימדו שמים

Pi-el: מִדֵּד

3 *perf.:* לנעת קנת וּמִדַּד־

Job. 7, 4. ומדד־ערב

1 *imperf.:* אֲמַדֵּד

Ps. 60, 8. 108, 8. ועמק סכות אמדד

3 *imperf.:* וַיְמַדֵּד

2 Sam. 8, 2. וימדד שני־חבלים

3 *impf. c. suff.:* וַיְמַדְּדֵם

2 Sam. 8, 2. וימדדם בחבל

Pi-el: מִדֵּד

3 *imperf.:* וַיְמַדֵּד

Hab. 3, 6. עמד ׃ וימדד ארץ

Hitpa-el: הִתְמַדֵּד

3 *imperf.:* וַיִּתְמַדֵּד

1 Reg. 17, 21. ויתמדד על־הילד

מַד

ג"ו, וכנכוי מַדִּי לו מִדֵּי, והכנוי מַדִּים לו מִדָּיו. והמונן: פ' לקלף ולנוע ועשוף, סתקמוד על הגוף [קלי"ל], וולף לעת הקכמים כמלקו, וק"כ מתנות לקצוץ בד [ק"כ ו' נ'], מִדּוֹ לְהַשְׁוֹת [ג"נ כ' ק'] מכמון כלעת הכל"ק, ג'סולו נוספת, לומר ג'סיף סתן עתיקי ובוגן כמו חֲמִתּוֹ [תלים קל"ג כ'] מן מִדָּה, כי הכנוי אלו מַדִּים [ג"פ ד' י"נ], ופ"פ נצילת לנוכח מָדָיו, תמוכ מתקרתת, המונן מכנדים קשוכים [דעקקען, אפערלאנען], ג'יפות להתצך. ופכוג המסוכת כתם לכך תפל וס"ג [ול"ל מדין נ' נג' ליתני, מדין וסככה, יוצני על מדין, להטות מדין, קד גוס קרקפ, וקד קולקף וקד דין], ויוכר טעו מפוכני לגון דין, ונכוכס ר' יעיס. כ' כמו מִדָּה הכתם [מאמם], נככוי מִדָּה, וכן פרשוהו ר' יעקב בן אלעזר נס' מאלם אלו, והר"ק פרשוהו כסקנר מן מִדָּתָהּ וכן נמלף פְּנֵה [מאלי ו' ק'] נמר פְּנֵתָהּ, וולף עלות בקר, כי גם אם נתפצר פָּן תתם, ותפצר אתתם פְּנֵה, מִדָּה כמו אלי תעקות, וק"כ לך אנוי קנת מן מלם. וככוי הכנוי מִדָּיִךְ נאמרן כוס.

n. m. (c. s. מִדֵּי, מִדַּי, pl. מַדִּים, מִדָּיִן), 1) vestis, qua corpus ut operimento obducitur (syn. לְבוּשׁ, אַלְמָה, מַצָּעָה). Forma מִדּוֹ (Lev. 6, 3. מִדּוֹ בַד, 2 Sam. 20, 8. מִדּוֹ לְבֻשׁוֹ) constructivus est obsoletus, ad s. f. מִדָּתִי, חֲמָתִי רַבַּי. מַדַּיְנוּ בָּיִם. Pl. autem מִדָּיו (*Ψ.* 134, 2.) ad n. f. מִדָּה referri oportet; quippe pl. n. מַדִּים est (1 S. 4, 12.), et semel in cantico Deborae מִדְיָן, more aramaico h. e. vetere, de stragulis pretiosis ac regiis. Errans vero ac vagus est versiculus Masorae aramaicae, quae cum triplici sensu *middin* poni dixit (Jos. 15, 61. Jud. 5, 10. Jes. 10, 2.), addit: חַד שׁוּם קַרְתָּא וְחַד אַרְחָא. Alii מִדִּין dispertitum (= *mi-din*) putant, acclamantibus LXX. *καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου.* Luth. die ihr am Gericht sitzet. 2) mensura, lat. *mod-us, mod-ius*, c. s. מִדַּת, uti jam hanc formam *Jakob b. Eliezer* in *Sefer ha-Salem* explicuit. Qimchi ex מִדָּתָהּ mutilatam censet, ad s. f. פִּדָּתָהּ (= פִּנָּתָהּ, Misle 7, 8.). Inepte; siquidem etiam formae פִּנָּה subest *n. m.* פֵּן. Nisi מִדָּה, פִּנָּה absolutivi sunt, sine suff., injecto *Mapik* euphonico. Pl. c. s. מִדֵּיךְ (Jes. 13, 25. portio, quam ego tibi admensus sum). LXX. 1) *ἱμάτιον, χιτών, μανδύας;* 2) *μέτρον.*

constr. obsol.: מִדּוֹ

Lev. 6, 3. ולבש הכהן מדו בד
2 S. 20, 8. ויואב חגור מדו לבשו

cum suff.: לנעת קנת מִדָּהּ

Job. 11, 9. ארכה מארץ מדה

cum suff.: כְּמִדָּהּ

Ps. 109, 18. וילבש קללה כמדו

pl. c. suff.: מַדָּיו

1 S. 17, 38 וילבש שאול את־דוד מדיו

pl. c. suff.: וּמַדָּיו

1 Sam. 4, 12. ומדיו קרעים
1 Sam. 18, 4. ומדיו ועד־חרבו

pl. c. suff.: לְמַדָּיו

Jud. 3, 16. ויחגר אתר מתחת למדיו
1 S. 17, 39. את־חרבו מעל למדיו

pl. c. suff.: מִדַּיִךְ

Jer. 13, 25. מנת־מדיך

מִדָּה

ג"כ נויר סוכרי מַד, נכפל המכוון, פ' לגון מעצות [פויסלעכנונג], לכן נדלוף, וכן פ"י מדם, כתרגומו נגר דמעתן, וכן לנגי מדוף, כית מדוף, נהפעל על הכוקה, וככוי על פי מדוף"י, מעלנוג המתוק על סנוף. כ' עכין מֶשַׁח [מאלם], וכן נכל מלה, קו למדול, ונהפעל מִדָּה יפיס [תלים ל"ע ס'], לגומל קק ומעצם היפיס, לכן נ"כ מפם קנוב וכמד למלך, כמו מִדָּהּ כתרמי. ועפם הל"ק כוס ג'מאר ג'יכו מעצם מ"ד, וכי גם מ"כ ל"ק ין מ"ד, נכון תפלוס סדנוג.

n. f. (a *m.* מַד), 1) extensio, magnitudo, veluti אֲרֹשׁ מִדָּה (t. גִּבָּר הַמַּשְׁחִית), de homine procero, magnâ staturâ; בֵּית מִדּוֹת, domus ampla seu spaciosa. Transl. de veste, quae super corpore extenditur, c. s. מִדּוֹתֵינוּ. 2) sicut מֶשַׁח, mensura (Maass), veluti חֶבֶל מִדָּה, funiculus mensorius, מִדָּה וָמִדָּה, dimensio h. e. brevitas et finis vitae humanae impositus. Spec. tributum, quod regi penditur, sicut aram. מִדָּא (cui *Nun* loco *Dages* duplicativi injectum est). LXX. 1) *ἔνδυμα, ὑπερμεγέθης, ὑπερμήκης, ὑψηλός;* 2) *μέτρον, διαμέτρησις, σύμμετρος, ἀριθμός; σχοινίον γεωμετρικόν;* חֶבֶל מִדָּה, *διαμέτρησις.*

מדה אחת לכל־היריעת Ex. 26, 2. 36, 9.
מדה אחת לעשתי Ex. 26, 8. 36, 15.
מדה אחת וקצב 1 Rg. 6, 25. 7, 37.
איש מדה חמש באמה 1 Chr. 11, 23.
ויהי ׃ איש מדה 1 Chr. 20, 6.
מדה שנית החזיק Neh. 3, 11.
מדה שנית 3, 19. 20. 21. 24. 27.
מדה שני Neh. 3, 30.
וסבאים אנשי מדה Jes. 45, 14.
מדה אחת לשלשתם Ez. 40, 10.
מדה אחת לארבעתם Ez. 46, 22.
וארבעת אלפים מדה Ez. 48, 30. 33.
ובידו חבל מדה Zach. 2, 5.

*מִדָּתָהּ

*ארכה מארץ מדה Job. 11, 9.
וּמָדָה

ולכל־משורה ומדה 1 Chr. 23, 29.
ומדה אחת לאילם Ez. 40, 10.

הַמָּדָה

ויצא עוד קוה המדה Jer. 31, 39.
וקנה המדה Ez. 40, 3.
וביד האיש קנה המדה Ez. 40, 5.
בקנה המדה Ez. 42, 16 (bis). 17. 19.
ומן־המדה הזאת תמוד Ez. 45, 3.

בַּמִּדָּה

במדה במשקל ובמשורה Lev. 19, 35
כאלפים אמה במדה Jos. 3, 4.
במדה הראשונה 2 Chr. 3, 3.

בְּמִדָּה

ומים תכן במדה Job. 28, 25.

constr.: וּמְתֵי

ומדת ימי מה־היא Ps. 39, 5.

constr.: כְּמִדַּת

כמדת השער הראשון Ez. 40, 21.
כמדת השער Ez. 40, 22.

constr.: לְמִדַּת

לויני כסף למדת המלך Neh. 5, 4.

pl.: מְדוֹת

אנשי מדות Num. 13, 32.
אבנה־לי בית מדות Jer. 22, 14.
בפנימי ובחיצון מדות Ez. 41, 17.
מדות חבית הפנימי Ez. 42, 15.
ואלה מדות המזבח Ez. 43, 13.

pl.: בְּמִדּוֹת

אבנים יקרת כמדות גזית 1 Rg. 7, 9.
כמדות גזית וארז 1 Reg. 7, 11.

pl.: כַּמִּדּוֹת

כמדות האלה Ez. 40, 28. 32. 33.
ואלמו כמדות האלה Ez. 40, 29.
ומדד כמדות האלה Ez. 40, 35.

pl. c. suff.: מְדוֹתֶיהָ

ואלה מדותיה Ez. 48, 16.

pl. c. suff.: מְדוֹתָיו

שירד על־פי מדותיו Ps. 138, 2.

מְדָה

ג"כ נאמרי, והמונן מכם [צעייע], לומר הקנוב, ופנוב קו"ל וו מכת המלך, הלנון מכם, וכי מכם ג"כ מן כסיסה, לומר קנינם, ולפעמים נהקת הלנוג מִנְדָּה, וסיף סיף. ודע שנתקנוג ונגזרף לנוב מעצם מד מִדָּא, מְדִידָא, מְדִידָא, ומן מִדָּא הקוקיי מְדוֹתַי וכלוסה.

n. f. aram., mensura, deinde res, quam admetiuntur, tributum, vectigal (syn. מָכָס, a v. כָּס, computare, numerare), interdum, resoluto *Dages*, מְדָה. LXX. *φόρος.*

וּמְדָה

ומדה בלו והלך Esr. 4, 20.

constr.: מִדַּת

דר מדת עבר נהרה Esr. 6, 8.

resoluto Dages: מִנְדָּה

ממדה בלו והלך Esr. 4, 13. 7, 24.

בְּמִדָּה

ג"ו, ופרשוהו יוסף קמקי מעצם מַד, ויאמר שהוא נתצלומו מִמְּדָה, ופ"כ נהפסוק מִמַּד ערב הסמיכות. והמכוון

לְמַדֵּי כתוב ומסורה קרי ד׳ ב׳ ר׳ ג׳ ו׳ כתי

קחי־נא לי מעט־מים 1 Reg. 17, 10.
מלאו ארבעה כדים מים 1 Rg. 18, 34.
התעלה מלא־מים 1 Reg. 18, 35.
עגת רצפים וצפחת מים 1 Rg. 19, 6.
ולא־היה מים למחנה 2 Reg. 3, 9.
אשר־יצק מים על־ידי 2 Reg. 3, 11.
והנחל ההוא ימלא מים 2 Rg. 3, 17.
וכל מעיני־מים תסתמו 2 Reg. 3, 19.
והנה־מים באים מדרך 2 Rg. 3, 20.
וכל־מעין־מים יסתמו 2 Reg. 3, 25.
ושחיתי מים זרים 2 Reg. 19, 24.
מי ישקני מים 1 Chr. 11, 17.
וישאבר־מים מבור 1 Chr. 11, 18.
בידי כפרץ מים 1 Chr. 14, 11.
ימצאו מים רבים 2 Chr. 32, 4.
ושלח מים על־פני חוצות Job. 5, 10.
ישגא־אתו בלי־מים Job. 8, 11.
מריח מים יפרח Job. 14, 9.
אזלו־מים מני־ים Job. 14, 11.
אבנים שחקו מים Job. 14, 19.
לא־מים עיף תשקה Job. 22, 7.
ושפעת־מים תכסך Job. 22, 11. 38, 34.
קל־הוא על־פני־מים Job. 24, 18.
מתחת מים ושכניהם Job. 26, 5.
צרר־מים בעביו Job. 26, 8.
חק חג על־פני־מים Job. 26, 10.
שרשי פתוח אלי־מים Job. 29, 19.
כי יגרע נטפי־מים Job. 36, 27.
ורחב מים במוצק Job. 37, 10.
כאבן מים יתחבאו Job. 38, 30.
על־פלגי־מים Ps. 1, 3.
חשכת־מים Ps. 18, 12.
ויראו אפיקי מים Ps. 18, 16.
יי על־מים רבים Ps. 29, 3.
לשטף מים רבים Ps. 32, 6.
תערג על־אפיקי־מים Ps. 42, 2.
ימאסו כמו־מים Ps. 58, 8.
ועיף בלי־מים Ps. 63, 2.
פלג אלהים מלא מים Ps. 65, 10.
כי באו מים עד־נפש Ps. 69, 2.
באתי במעמקי־מים Ps. 69, 3.
אל־תשטפני שבלת מים Ps. 69, 16.
ראוך מים אלהים Ps. 77, 17.
ראוך מים יחילו Ps. 77, 17.
זרמו מים עבות Ps. 77, 18.
ויצב־מים כמו־נד Ps. 78, 13.
ויורד כנחרות מים Ps. 78, 16.
ויזובו מים Ps. 78, 20. 105, 41.
מקלות מים רבים Ps. 93, 4.
על־חרים יעמדו־מים Ps. 104, 6.
ויכסו־מים צריהם Ps. 106, 11.
ומצאי מים לצמאון Ps. 107, 33.
ישם מדבר לאגם־מים Ps. 107, 35.
ציה למצאי מים Ps. 107, 35.
החפכי חצור אגם־מים Ps. 114, 8.
חלמיש למעינו־מים Ps. 114, 8.
פלגי־מים ירדו עיני Ps. 119, 136.
ישב רוחו יזלו־מים Ps. 147, 18.
שתה־מים מבורך Prv. 5, 15.
ברחבות פלגי־מים Prv. 5, 16.
נכבדי־מים Prv. 8, 24.
מים־גנובים ימתקו Prv. 9, 17.
פותר מים ראשית מדון Prv. 17, 14.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4.
מים עמקים עצה Prv. 20, 5.
פלגי מים לב־מלך Prv. 21, 1.
ואם־צמא השקהו מים Prv. 25, 21.
מים קרים על־נפש עיפה Prv. 25, 25.
מי צרר־מים בשמלה Prv. 30, 4.
ארץ לא־שבעה מים Prv. 30, 16.
עשיתי לי ברכות מים Eccl. 2, 6.
באר מים חיים Cant. 4, 15.
על־אפיקי מים Cant. 5, 12.
מים רבים לא יוכלו לכבות Cant. 8, 7
וכבגה אשר־מים אין לה Jes. 1, 30.
וכל משען־מים Jes. 3, 1.
ושאבתם־מים בששון Jes. 12, 3.
ואגמי־מים Jes. 14, 23.

כשאון מים כבירים Jes. 17, 12.
כשאון מים רבים Jes. 17, 13.
על־פני־מים Jes. 18, 2.
ונשתו־מים מהים Jes. 19, 5.
על־פני־מים אמללו Jes. 19, 8.
החיו מים Jes. 21, 14.
כזרם מים כבירים Jes. 28, 2.
וסתר מים ישטפו Jes. 28, 17.
ולחשוף מים מגבא Jes. 30, 14.
פלגים יבלי־מים Jes. 30, 25.
כפלגי־מים בציון Jes. 32, 2.
זרעי על־כל־מים Jes. 32, 20.
נבקעו במדבר מים Jes. 35, 6.
וצמאון למבועי מים Jes. 35, 7.
קרחי ושתיתי מים Jes. 37, 25.
מי־מדד בשעלו מים Jes. 40, 12.
מבקשים מים ואין Jes. 41, 17.
אשים מדבר לאגם־מים Jes. 41, 18.
ציה למוצאי מים Jes. 41, 18.
כי־נתתי במדבר מים Jes. 43, 20.
כי אצק־מים על־צמא Jes. 44, 3.
כערבים על־יבלי־מים Jes. 44, 4.
לא־שתה מים ויעף Jes. 44, 12.
מים מצור חזיל למו Jes. 48, 21.
ויבקע־צור ויזבו מים Jes. 48, 21.
ועל־מבועי מים ינהלם Jes. 49, 10.
תבאש דגתם מאין מים Jes. 50, 2.
וכמוצא מים Jes. 58, 11.
בוקע מים מפניהם Jes. 63, 12.
מים תבעה־אש Jes. 64, 1.
מקור־מים חיים Jer. 2, 13.
מי־יתן ראשי מים Jer. 8, 23.
ועפעפיו יזלו־מים Jer. 9, 17.
המון מים בשמים Jer. 10, 13. 51, 16.
גבים לא־מצאו מים Jer. 14, 3.
אכזב מים לא נאמנו Jer. 15, 18.
כעץ שתול על־מים Jer. 17, 8.
מקור מים־חיים את־יי Jer. 17, 13.
אם־ינתשו מים זרים Jer. 18, 14.
אל־נחלי מים Jer. 31, 9.
ובבור אין־מים Jer. 38, 6.
מים רבים אשר בגבעון Jer. 41, 12.
וכטחרות יתגעשו מים Jer. 46, 8.
מים עלים מצפון Jer. 47, 2.
שכנתי על־מים רבים Jer. 51, 13.
עיני עיני ירדה מים Thr. 1, 16.
פלגי מים תרד עיני Thr. 3, 48.
צפו־מים על־ראשי Thr. 3, 54.
כקול מים רבים Ez. 1, 24.
ברכים תלכנה מים Ez. 7, 17. 21, 12.
קח על־מים רבים Ez. 17, 5.
אל־מים רבים חיא שתולה Ez. 17, 8.
על־מים שתולה Ez. 19, 10.
וגם־ירצק בו מים Ez. 24, 3.
בתוך מים ישימו Ez. 26, 12.
במעמקי־מים מערבך Ez. 27, 34.
מים גדלוהו Ez. 31, 4.
שרשו אל־מים רבים Ez. 31, 7.
כל־עצי־מים Ez. 31, 14.
כל־שתי מים Ez. 31, 14.
ויכלאו מים רבים Ez. 31, 15.
כל־שתי מים Ez. 31, 16.
ותדלח־מים ברגליך Ez. 32, 2.
מעל מים רבים Ez. 32, 13.
ומשקע־מים תשתו Ez. 34, 18.
וזרקתי עליכם מים Ez. 36, 25.
וקולו ככול מים רבים Ez. 43, 2.
והנה־מים יצאים Ez. 47, 1.
והנה־מים מפכים Ez. 47, 2.
מים ברכים Ez. 47, 4.
כקצף על־פני־מים Hos. 10, 7.
יבשו אפיקי מים Joel 1, 20.
אפיקי יהודה ילכו מים Joel 4, 18.
לשתות מים ולא ישבעו Am. 4, 8.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.
וניטה כברכת־מים Nah. 2, 9.
מים סביב לה Nah. 3, 8.
זרם מים עבר Hab. 3, 10.

תמר מים רבים Hab. 3, 15.
מבור אין מים בו Zach. 9, 11.
יצאו מים־חיים Zach. 14, 8.

pl.: וּמַיִם

ומים לרחץ רגליו Gn. 24, 32.
ומים לא שתה Ex. 34, 28.
ומים אין לשתות Num. 20, 5.
ומים בכסף תתן־לי Dt. 2, 28.
ומים לא שתיתי Dt. 9, 9. 18.
לחם לחץ ומים לחץ 1 Reg. 22, 27.
לחם לחץ ומים לחץ 2 Chr. 18, 26.
ומים לא־שתה Esr. 10, 6.
ומים מסלע הוצאת להם Neh. 9, 15.
ומים נתתה להם לצמאם Neh. 9, 20.
ומים תכן במדה Joh. 28, 25.
ומים לא יעברו־פיו Prv. 8, 29.
לחם צר ומים לחץ Jes. 30, 20.
ומים במשורה תשתה Ez. 4, 11.
ומים במשורה ובשממון Ez. 4, 16.
ומים ונשתה Dan. 1, 12.
ומים אל־ישתו Jon. 3, 7.

pl.: וָמַיִם *p.*

ולכלכלם להם ומים 1 Reg. 18, 4.
ואכלכלם לחם ומים 1 Rg. 18, 13.
שים לחם ומים לפניהם 2 Rg. 6, 22.
למען יחסרו לחם ומים Ez. 4, 17.

pl.: הַמַּיִם *p.* הַמָּיִם

מרחפת על־פני המים Gn. 1, 2.
רקיע בתוך המים Gn. 1, 6.
בין המים אשר מתחת Gn. 1, 7.
ובין המים אשר מעל לרקיע Gn. 1, 7.
יקוו המים מתחת השמים Gn. 1, 9.
ולמקוה המים קרא ימים Gn. 1, 10.
ישרצו המים שרץ Gn. 1, 20.
אשר שרצו המים Gn. 1, 21.
ומלאו את־המים בימים Gn. 1, 22.
וירבו המים וישאו Gn. 7, 17.
ויגברו המים וירבו Gn. 7, 18.
על־פני המים Gn. 7, 18.
גברו המים ויכסו ההרים Gn. 7, 20.
ויגברו המים על־הארץ Gn. 7, 24.
וישכו המים Gn. 8, 1.
וישבו המים מעל הארץ Gn. 8, 3.
ויחסרו המים Gn. 8, 3.
עד־יבשת המים Gn. 8, 7.
הקלו המים מעל פני Gn. 8, 8.
וידע נח כי־קלו המים Gn. 8, 11.
חרבו המים מעל הארץ Gn. 8, 13.
ולא־יהיה עוד המים למבול Gn. 9, 15.
על־עין המים במדבר Gn. 16, 7.
ויכלו המים מן־החמת Gn. 21, 15.
על־אדות באר המים Gn. 21, 25.
אל־באר המים Gn. 24, 11.
אנכי נצב על־עין המים Gn. 24, 13.
נצב על־עין המים Gn. 24, 43.
ויחפר את־בארת המים Gn. 26, 18.
לאמר לנו המים Gn. 26, 20.
ברהטים בשקתות המים Gn. 30, 38.
כי מן־המים משיתהו Ex. 2, 10.
המים אשר תקח Ex. 4, 9.
על־המים אשר ביאור Ex. 7, 17.
ויך את־המים Ex. 7, 20.
ויהפכו כל־המים Ex. 7, 20.
ויבקעו המים Ex. 14, 21.
וישבו המים על־מצרים Ex. 14, 26.
וישבו המים ויכסו Ex. 14, 28.
וישלך אל־המים Ex. 15, 25.
וימתקו המים Ex. 15, 25.
ויחנו־שם על־המים Ex. 15, 27.
ויזר על־פני המים Ex. 32, 20.
מכל שרץ המים Lev. 11, 10.
על־המים החיים Lev. 14, 6.
ונתן אל־המים Num. 5, 16.
ובאו המים המאררים Num. 5, 22.
המים המאררים למרים Nu. 5, 24.
את־האשה את־המים Nu. 5, 26.

והשקה את־המים Num. 5, 27.
ובאו בה המים Num. 5, 27.
המים הירדים Jos. 3, 13.
נטבלו בקצה המים Jos. 3, 15.
ויעמדו המים הירדים Jos. 3, 16.
הורד אותם אל־המים Jud. 7, 4.
ויורד את־העם אל־המים Jud. 7, 5.
ילק בלשונו מן־המים Jud. 7, 5.
ולכדו להם את־המים Jud. 7, 24.
וילכדו את־המים Jud. 7, 24.
ואת צפחת המים 1 Sam. 26, 11.
ואת־צפחת המים 1 Sam. 26, 12.
ואת־צפחת המים 1 Sam. 26, 16.
גם־לכדתי את־עיר המים 2 S. 12, 27.
עברו מיכל המים 2 Sam. 17, 20.
אל־כל מעיני המים 1 Reg. 18, 5.
וילכו המים סביב 1 Reg. 18, 35.
ואת־המים אשר־בתעלה 1 Rg. 18, 38
ויכח את־המים 2 Rg. 2, 8. 14 (bis).
ויצא אל־מוצא המים 2 Rg. 2, 21.
ויירפו המים עד היום הזה 2 Rg. 2, 22.
ותמלא הארץ את־המים 2 Rg. 3, 20.
והשמש זרחה על־המים 2 Rg. 3, 22.
מואב מנגד את־המים 2 Rg. 3, 22.
ואת־חברזל נפל אל־המים 2 Rg. 6, 5.
ויבא את־המים העירה 2 Rg. 20, 20.
עד נגד שער המים Neh. 3, 26.
איש שלחו המים Neh. 4, 17.
אשר לפני שער־המים Neh. 8, 1.
וברחוב שער המים Neh. 8, 16.
ועד שער המים מזרח Neh. 12, 37.
קול יי על־המים Ps. 29, 3.
ראשי תנינים על־המים Ps. 74, 13.
אזי המים שטפוני Ps. 124, 4.
המים הזידונים Ps. 124, 5.
לרקע הארץ על־המים Ps. 136, 6.
שלח לחמך על־פני המים Eccl. 11, 1.
אשר לא־יכלו המים Jer. 2, 13.
וכסוך המים הרבים Ez. 26, 19.
כי־נאו המים מי שתו Ez. 47, 5.
המים תאלח יוצאים Ez. 47, 8.
ונרפאו המים Ez. 47, 8.
באו שמה המים האלה Ez. 47, 9.

pl.: וְהַמַּיִם

והמים גברו מאד מאד Gn. 7, 19.
והמים היו הלוך וחסור Gn. 8, 5.
והמים להם חומה Ex. 14, 22.
והמים להם חמה Ex. 14, 29.
והמים רעים 2 Reg. 2, 19.
והמים אשר־מעל השמים Ps. 148, 4.
והמים ירדים Ez. 47, 1.

pl.: בְּמַיִם

כעופרת במים אדירים Ex. 15, 10.
ורחץ בשרו במים חיים Lev. 15, 13.
חרעו במים רבים Num. 24, 7.
כמו־אבן במים עזים Neh. 9, 11.
ושביליך במים רבים Ps. 77, 20.
עשי מלאכה במים רבים Ps. 107, 23.
במים רבים הביאוך Ez. 27, 26.

pl.: בַּמַּיִם *p.* בַּמָּיִם

ובשל מבשל במים Ex. 12, 9.
ואשר במים ׀ מתחת Ex. 20, 4.
ורחצת אתם במים Ex. 29, 4. 40, 12.
וכריעו ירחץ במים Lev. 1, 9.
והכרעים ירחץ במים Lev. 1, 13.
ומרק ושטף במים Lev. 6, 21.
וירחץ אתם במים Lev. 8, 6.
הכרעים רחץ במים Lev. 8, 21.
מכל אשר במים Lev. 11, 9.
במים בימים Lev. 11, 9.
נפש החיה אשר במים Lev. 11, 10.
סנפיר וקשקשת במים Lev. 11, 12.
במים יובא וטמא Lev. 11, 32.
החיה הרמשת במים Lev. 11, 46.
ורחץ במים וטהר Lev. 14, 8.
ורחץ את־בשרו במים ושהר Lev. 14, 9.

Digitized by Google

ורחץ במים Lev. 15, 5.
6. 7. 8. 10. 11. 16. 21. 22. 27. 17, 15.
וידיו לא־שטף במים Lev. 15, 12.
כלי־עץ ישטף במים Lev. 15, 12.
וכבס במים Lev. 15, 17.
ורחצו במים Lev. 15, 18.
ורחץ במים את־בשרו Lev. 16, 4.
ורחץ את־בשרו במים Lev. 16, 24. 26.
כי אם־רחץ בשרו במים Lev. 22, 6.
ורחץ בשרו במים Num. 19, 7.
יכבס בגדיו במים Num. 19, 8.
ורחץ בשרו במים Num. 19, 8.
וטבל במים איש טהור Nu. 19, 18.
ורחץ במים וטהר בערב Nu. 19, 19.
להקדישני במים Num. 27, 14.
תעבירו במים Num. 31, 23.
אשר־במים מתחת Dt. 4, 18.
ואשר במים מתחת Dt. 5, 8.
תאכלו מכל אשר במים Dt. 14, 9.
לפנות־ערב ירחץ במים Dt. 23, 12.
כאשר־ינוד הקנה במים 1 Rg. 14, 15.
ויקח המכבר וטבל במים 2 Rg. 8, 15
הן יעצר במים ויבשו Job. 12, 15.
המקרה במים עליותיו Ps. 104, 3.
סבאך מהול במים Jes. 1, 22.
כי־תעבר במים אתך אני Jes. 43, 2.
וארחצך במים Ez. 16, 9.
ויעברני במים Ez. 47, 3. 4.

pl.: וּבְמַיִם

ובמים רבים זרע שחר Jes. 23, 3.
ובמים עזים נתיבה Jes. 43, 16.
ובמים לא־רחצת Ez. 16, 4.

pl.: וּבַמַּיִם *p.* וּבַמָּיִם

ובמים החיים Lev. 14, 51. 52.
גלחם ובמים Dt. 23, 5.
גלחם ובמים Neh. 13, 2.
נאצו באש ובמים Ps. 66, 12.
ובמים לא תבאהו Jer. 13, 1.

pl.: כְּמַיִם

כמים עברו חזכר Job. 11, 16.
והמו גליהם כמים רבים Jer. 51, 55.
כמים מגרים במורד Mich. 1, 4.

pl.: כַּמַּיִם *p.* כְּמַיִם

פחז כמים אל־תותר Gn. 49, 4.
על־הארץ תשפכנו כמים Dt. 12, 16. 24. 15, 23.
ויתנו כמים שאגתי Job. 3, 24.
איש־שתה כמים עולה Job. 15, 16.
חשיגהו כמים בלהות Job. 27, 20.
ישתה־לעג כמים Job. 34, 7.
כמים נשפכתי Ps. 22, 15.
שפכו דמם ׀ כמים Ps. 79, 3.
סבוני כמים כל־היום Ps. 88, 18.
ותבא כמים בקרבו Ps. 109, 18.
כמים הפנים לפנים Prv. 27, 19.
כמים לים מכסים Jes. 11, 9.
שפכי כמים לבך Thr. 2, 19.
אשפוך כמים עברתי Hos. 5, 10.
ויגל כמים משפט Am. 5, 24.
כמים יכסו על־ים Hab. 2, 14.

pl.: וְכַמַּיִם

וכמים הנגרים ארצה 2 S. 14, 14.

pl.: לְמַיִם *p.*

וימס לבב־העם ויהי למים Jos. 7, 5.

pl.: לַמַּיִם *p.*

בין מים למים Gn. 1, 6.

pl.: לַמַּיִם *p.* לְמַיִם

יוצא שם העם למים Ex. 17, 3.
רפאתי למים האלה 2 Reg. 2, 21.
הוי כל־צמא לכו למים Jes. 55, 1.
שלחו צעוריהם למים Jer. 14, 3.
ולא־צמא למים Am. 8, 11.

pl.: מַיִם

ימשני ממים רבים 2 Sam. 22, 17.
ימשני ממים רבים Ps. 18, 17.
והצילני ממים רבים Ps. 144, 7.
היתה ממים רבים Ez. 19, 10.
ממים רבים בשלחו Ez. 31, 5.

pl. c. h finis.: הַמָּיָמָה

הנה יצא המימה Ex. 7, 15.

pl. c. h finis.: הַמָּיָמָה *p.*

הנה יוצא המימה Ex. 8, 16.

constr.: מֵי

מפני מי המבול Gn. 7, 7.
וישב יי עלהם את־מי הים Ex. 15, 19.
מי המרים המארירים Num. 5, 18.
ומחה אל־מי המרים Num. 5, 23.
את־מי המרים המארירים Nu. 5, 24.
הזה עליהם מי חטאת Num. 8, 7.
מי נדה לא־זרק עליו Nu. 19, 13. 20.
ומזה מי־הנדה Num. 19, 21.
המה מי מריבה Num. 20, 13.
ולא נשתה מי באר Num. 20, 17.
לא נשתה מי באר Num. 21, 22.
הם מי־מריבת קדש Num. 27, 14.
מי ים־סוף על־פניהם Dt. 11, 4.
תריבהו על־מי מריבה Dt. 33, 8.
את־מי ים־סוף מפניכם Jos. 2, 10.
עד־קצה מי הירדן Jos. 3, 8.
מי הירדן יכרתון Jos. 3, 13.
נכרתו מי הירדן Jos. 4, 7.
וישבו מי־הירדן למקומם Jos. 4, 18.
את־מי הירדן מפניכם Jos. 4, 23.
הוביש יי את־מי הירדן Jos. 5, 1.
אל־מי מרום להלחם Jos. 11, 5.
על־מי מרום פתאם Jos. 11, 7.
אל־מי עין־שמש Jos. 15, 7.
אל־מעין מי נפתוח Jos. 15, 9. 18, 15.
בתענך על־מי מגדו Jud. 5, 19.
ושתו איש מי־ברו 2 Reg. 18, 31.
על־מי מנוחת יטהלני Ps. 23, 2.
כנס כנד מי הים Ps. 33, 7.
אבחנך על־מי מריבה Ps. 81, 8.
ויקציפו על־מי מריבה Ps. 106, 32.
את מי חשלח Jes. 8, 6.
מי הנהר העצומים Jes. 8, 7.
כי־מי נמרים משמות Jes. 15, 6.
כי מי דימון מלאו Jes. 15, 9.
מי הברכה התחתונה Jes. 22, 9.
ושתו איש מי־בורו Jes. 36, 16.
מי תהום רבה Jes. 51, 10.
כי־מי נח זאת לי Jes. 54, 9.
מעבר מי־נח Jes. 54, 9.
לשתות מי שחור Jer. 2, 18.
לשתות מי נהר Jer. 2, 18.
וישקנו מי־ראש Jer. 8, 14.
והשקיתים מי־ראש Jer. 9, 14. 23, 15.
מי נמרים למשמות יהיו Jer. 48, 34.
מי אפסים Ez. 47, 3.
ויעברני מי מתנים Ez. 47, 4.
המים מי שחו Ez. 47, 5.
מי מריבות קדש Ez. 47, 19.
מי מצור שאבי־לך Nah. 3, 14.

constr.: וּמֵי

ומי המבול היו על־הארץ Gn. 7, 10.
ומי מלא ימצו למו Ps. 73, 10.

constr.: בְּמֵי

והנגע במי הנדה Num. 19, 21.
אך במי נדה יתחטא Num. 31, 23.
במי־מריבת קדש Dt. 32, 51.
במי הירדן Jos. 3, 13.
*אם־התרחצתי במו־שלג Job. 9, 30.

constr.: לְמֵי

למי נדה חטאת הוא Num. 19, 9.
מריחם את־פי למי מריבה Num. 20, 24.
למי יריחו מזרחה Jos. 16, 1.
למי הברכה הישנה Jes. 22, 11.
הקורא למי־הים Am. 5, 8.
הקורא למי־הים Am. 9, 6.

constr.: מֵמֵי

עוד מימי המבול Gn. 9, 11.
הנקי ממי המרים Num. 5, 19.

constr.: וּמֵימֵי

וממי יהודה יצאו Jes. 48, 1.

constr.: מֵימֵי

על־מימי מצרים Ex. 7, 19.
את־ידו על מימי מצרים Ex. 8, 2.
נכרתו מימי הירדן Jos. 4, 7.
מכל מימי ישראל 2 Reg. 5, 12.
מימי רגליהם 2 Reg. 18, 26.
לסתום את־מימי העינות 2 Chr. 32, 3
את־מוצא מימי גיחון 2 Chr. 32, 30.
יגזלו מימי־שלג Job. 24, 19.
מימי רגליהם Jes. 36, 11.

constr.: לְמֵימֵי

ממעל למימי היאר Dan. 12, 6. 7.

constr.: מְמֵימֵי

ולקחת ממימי היאר Ex. 4, 9.
לשתת ממימי היאר Ex. 7, 24.

cum suff.: מֵימַי

את־לחמי ואת־מימי 1 S. 25, 11.

cum suff.: וּמֵימַי

נתני לחמי ומימי Hos. 2, 7.

pl. c. suff.: מֵימֵינוּ

מימינו בכסף שתינו Thr. 5, 4.

pl. c. suff.: מֵימֶיךָ

את־לחמך ואת־מימיך Ex. 23, 28.
ואם־מימיך נשתה Num. 20, 19.
עד שאב מימיך Dt. 29, 10.

cum suff.: וּמֵימֶיךָ

ומימיך ברגזה ובדאגה Ez. 12, 18.

cum suff.: מֵימָיו

ונתן מימיו Num. 20, 8.
יחמרו מימיו Ps. 46, 4.
מימיו נאמנים Jes. 33, 16.
ויגרשו מימיו רפשום Jes. 57, 20.
לא־יכזבו מימיו Jes. 58, 11.
כטהרות יתגעשו מימיו Jer. 46, 7.
כי מימיו מן־המקדש Ez. 47, 12.

cum suff.: מֵימֶיהָ

טהקיר בור מימיה Jer. 6, 7.
חרב אל־מימיה ויבשו Jer. 50, 38.

pl. c. suff.: מֵימֵיהֶם

כל־מקוה מימיהם Ex. 7, 19.
הפך את־מימיהם לדם Ps. 105, 29.
אשקיע מימיהם Ez. 32, 14.

pl. c. suff.: וּמֵימֵיהֶם

ומימיהם בשמון ישתו Ez. 12, 19.

מָהַל

פעל יקי, סתרך מן מָל [מָחַל] לקמן, כתאר מציכו לרוב, וסמונן נצטוקו קלון וסדקס [נעריינען, -שניילען], כתאר יעידו קקרי שרש נשפתי ערב, ל"ע הסרש והסכוון נשפה רוטיק ויוניק l. *mol*-ere, *mol*-a; gr. *μύλλ-ειν* [*μύλ-η*, וכן נשפה פרסית וקנקלנית [pers. *mol*-iden; sl. *mle'-c'*], וכן נגרמני [mahl-en]. ומוס סטשקל על כליקת סעלם, ומוס סה סטשקל על קלוב סיין ע"י עכוב מיס, ווסו מילקו. נגרמית וכקנגוס סטעל לרוב, ומוס סם מַחֲלֵא ניכוכי, מַחוּלָא הסס, וכן מְחִילָא. עי' מול.

v. rarum, sicut מָל (מָחַל), conterere, conscindere, consecare, lat. *mol*-ere (*mol*-a), gr. *μύλλ-ειν* (*μύλ-η*), pers. *mol*-iden (mahl-en), spec. rescindere praeputium, circumcidere, et trop. vinum secare, corrumpere, castrare, viribus privare, h. e. demta parte, aquam admiscere. LXX. *οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι.*

part. pass.: מָהוּל

סבאך מהול במים Jes. 1, 22.

מָהַר

פעל נוד, וסמונן נרקזיקו נוילה וסליכס ופכוי סלקס [סַקְרעפליעסקען, -ניינען], כי סקסטות מָהר, ודומס לו מַר, ענין ליפס וכוילה סלקס, קצר סמכו מַר, מִר [ונעריני נקסת מַר, ענין סליכס סלקס וגס כוילה וליפס, וסכפל מרמז סנפס וסולס, וסגס מַמַר סוק קצר כעניי רָהַט, לומר שוקת, וסגס מרמז גס שוק], וזס סמונו נצטי עכ וקלס. ומוס סהשלס על הליכס סלקס נמוונס ועל סהירות [קיילען], וסהשלל נכון, כי כמוסו סשלוב קצל אֶ־זַל, דָּזַל, ופצל הָלַךְ, יָבַל, רָהַט, סס תקקור, וכן נגרמני סשלוב [ניינגען, נעגנגען], וכוומס נצטי עכ. סכנל יונס. סהשלות רב עי' נגו סמלן.

v. intr., defluere, effluere (fortfliessen, fortrinnen), trop. properare, festinare (translatione eadem, quam exhibent etiam vv. רָהַט, יָבַל, הָלַךְ, דָּזַל, אָזַל); *Pi.* trans. accelerare, intr. festine, celeriter aliquid facere; *Ni.* festinum, praecipitem factum esse, temerarium, impetuosum, turbulentum esse. Radix est מַר (מָהַר), unde מַר, gutta; מֹר, myrrha, arab. *marmara*, facere, ut quid manet; *marmara-ton*, pluvia adsidua; *mamarr-on*, canalis. LXX. *ταχύνειν; Ni. ἐξίστασθαι, ἀσθενεῖν; prt. ταχινός, ὀλιγόψυχος; Pi. σπεύδειν* (c. *ἐπί, κατά*); *ταχύνειν, ταχυνὸν εἶναι, ταχὺ μανθάνειν; inf. σπουδή; prt.* מְמַהֵר, *ταχύς.*

3 perf. pl.: *מָהֲרוּ *p.*

*אחר מהרו Ps. 16, 4.

Pi-el: מָהַר *3 perf.*

והאיש מהר ויבא ויגד 1 S. 4, 14.
מהר צעה להפתח Jes. 51, 14.

3 perf. fem.: מָהֲרָה

וראתו מהרה מאד Jer. 48, 16.

2 perf.: מָהַרְתָּ

מה־זה מהרת למצא Gn. 27, 20.

2 perf. f.: מָהַרְתְּ

לולי מהרת ותבאתי 1 S. 25, 34.

3 perf. pl.: מָהֲרוּ

ולא מהרו הלוים 2 Chr. 24, 5.
מהרו שכחו מעשיו Ps. 106, 13.
מהרו בניך Jes. 49, 17.

2 perf. pl.: וּמְהַרְתֶּם

ומהרתם והורדתם Gn. 45, 13.

2 perf. pl. f.: מְהַרְתֶּן

מדוע מהרתן בא היום Ex. 2, 18.

part.: מְמַהֵר *sg.*

והייתי עד ממהר Mal. 3, 5.

part.: וּמְמַהֵר

וממהר האלהים לעשתו Gn. 41, 32.

p. pl. fem.: מְמַהֲרוֹת

רגלים ממהרות לרוץ Prv. 6, 18.

inf. constr.: כְּמַהֵר

כמהר צפור אל־פח Prv. 7, 23.

inf. constr.: לְמַהֵר

למהר לשלחם מן־הארץ Ex. 12, 33.
על־תהרים למהר 1 Chr. 12, 8.

imperat.: מַהֵר *sg.*

מהר המלט שמה Gn. 19, 22.

Digitized by Google

מהר ׳ עתה כי היום 1 Sam. 9, 12.
מהר מיטהו בן־ימלא 2 Chr. 18, 8.
מהר קח את־חלבוש Esth. 6, 10.

imperat.: מַהֲרָה

מהרה ולכה כי־פשטו 1 S. 23, 27.
מהרה מיכיהו בן־ימלה 1 Rg. 22, 9.

impt. fem.: מַהֲרִי

ויאמר מהרי שלש סאים Gn. 18, 6.

impt. pl.: מַהֲרוּ

מהרו ועלו אל־אבי Gn. 45, 9.
מהרו עשו כמוני Jud. 9, 48.
מהרו ללכת 2 Sam. 15, 14.
מהרו את־המן Esth. 5, 5.

3 *imperf.:* יְמַהֵר

פן־ימהר והשגני 2 Sam. 15, 14.
ולבך אל־ימהר Eccl. 5, 1.
ימהר ׳ יחישה מעשהו Jes. 5, 19.

3 *imperf.:* וַיְמַהֵר

וימהר אברהם האהלה Gn. 18, 6.
וימהר לעשות אתו Gn. 18, 7.
וימהר יוסף כי־נכמרו Gn. 43, 30.
וימהר פרעה לקרא Ex. 10, 16.
וימהר משה ויקד ארצה Ex. 34, 8.
וימהר דוד וירץ 1 Sam. 17, 48.
וימהר שאול ויפל 1 Sam. 28, 20.
וימהר שמעי בן־גרא 2 S. 19, 17.
וימהר ויסר את־האפר 1 Rg. 20, 41.

3 *impf. f.:* תְּמַהֵר

תמהר לדבר צחות Jes. 32, 4.

3 *impf. f.:* וַתְּמַהֵר

ותמהר ותרד כדה Gn. 24, 18.
ותמהר ותער כדה Gn. 24, 20.
ותמהר ותורד כדה Gn. 24, 46.
ותמהר האשה ותרץ Jud. 13, 10.
ותמהר אבוגיל ותקח 1 S. 25, 18.
ותמהר ותרד מעל החמור 1 S. 25, 23.
ותמהר ותקם אביגיל 1 S. 25, 42.
ותמהר ותזבחהו 1 Sam. 28, 24.

2 *impf. pl.:* תְּמַהֲרוּ

ואתם תמהרו לדבר 2 Chr. 24, 5.

3 *impf. pl.:* יְמַהֲרוּ

ימהרו חומתה Nah. 2, 6.

3 *impf. pl.:* וַיְמַהֲרוּ

וימהרו ויורדו איש Gn. 44, 11.
וימהרו העם ויעברו Jos. 4, 10.
וימהרו וישכימו ויצאו Jos. 8, 14.
וימהרו ויציחו Jos. 8, 19.
ואנשים ינחשו וימהרו 1 Rg. 20, 33.
וימהרו ויקחו איש בגדו 2 Rg. 9, 13.

3 *impf. pl.:* וַיְמַהֲרוּ

וימהרו לשפך דם Prv. 1, 16.
וימהרו לשפך דם נקי Jes. 59, 7.

3 *impf. pl. f.:* וּתְמַהֵרְנָה

ותמהרנה ותשנה Jer. 9, 17.

Nif-al: נִמְהַר

part. masc.: וַהֲנִמְהָר *sg.*

הגוי המר והנמהר Hab. 1, 6.

part. fem.: נִמְהֶרֶת *p.*

ועצת נפתלים נמהרה Job. 5, 13.

part. pl.: נִמְהָרִים *masc.*

ולבב נמהרים יבין Jes. 32, 4.

p. pl. constr.: לְנִמְהֲרֵי־

אמרו לנמהרי־לב Jes. 35, 4.

מַהַר

פ״ע אַהֵר, נויר סכנד מְהַר, אָהַר, וסמוכן לקיוק וקיוק יקוק וכקפו [פייע־לעכל, שנעלע], וסכיך לפ״ו עמכו מַהַר פ״ע אַהַר, וסנקנס מַהֲרַת כמו אַהֲרַת וסכנוי מַהֲרוֹת כמו אַהֲרוֹת, לכן ניקס כסנכל יקיל כעמיי, וכן אַהַר.

adj. m. (ad s. f. אַהַר, a conj. *Pi-el* מְהַר, אַהַר, c. מַהַר; ad s. f. אַהֲרַת; f. מַהֲרַת, sicut אַהֲרַת; pl. מַהֲרוֹת, sicut אַהֲרוֹת), celer, festinus; interdum *adv.* festinanter, cito, sicut אַהַר, alio. LXX. *ταχύς, ταχύ, ταχέως* (*τάχος*), *ὀξέως*.

adv.: מַהַר

סרו מהר מן־הדרך Ex. 32, 8.
כי־אבד תאבדון מהר Dt. 4, 26.
והשמידך מהר Dt. 7, 4.
לא תרכל כלתם מהר Dt. 7, 22.
והורשתם והאבדתם מהר Dt. 9, 3.
קום רד מהר Dt. 9, 12.
סרו מהר Dt. 9, 12.
סרתם מהר מן־הדרך Dt. 9, 16.
ועד־אברך מהר Dt. 28, 20.
רדפו מהר אחריהם Jos. 2, 5.
סרו מהר מן־הדרך Jud. 2, 17.
לבלתי הורישם מהר Jud. 2, 23.
כי־צר־לי מהר עניי Ps. 69, 18.
מהר יקדמונו רחמיך Ps. 79, 8.
מהר עניני Ps. 102, 2.
מהר עניני ׳ רוי Ps. 143, 7.
אל־תצא לריב מהר Prv. 25, 8.

adv.: לְמַהֲרָה

קרוב ומהר מאד Zeph. 1, 14.

מְהֵרָה

ס״ל ומפסע, ע״פ חֲרָגָה, יְהֵשָׁה, וסמוכן לקיפות וכקיפות קפוסה וקפיווק [קייע־לע, שנעלע], וכשמוסים כמסרים, ע״ל־קסרים עמע״, ולפעמים גס נכפכל כקו כף עמע״. נכפס יסודית המפסע מְהִירוּת, ומקומי מָהֲרוּתִי.

n. f. abstr. (ad modum formae יְרֵשָׁה, חֲרָגָה), celeritas, festinatio, velocitas; *adv.* בְּמְהֵרָה, עַד־מְהֵרָה, vel absol. מְהֵרָה, cito, celeriter. LXX. *ταχύς; ταχύ, ταχέως; ταχύνειν.*

וחולך מהרה אל־חעדה Nu. 17, 11.
ואבדתם מהרה Dt. 11, 17.
קם מהרה ממקומו Jos. 8, 19.
עלה אלינו מהרה Jos. 10, 6.
ואברתם מהרה מעל Jos. 23, 16.
ויקרא מהרה אל־הנער Jud. 9, 54.
מהרה חושה אל־תעמד 1 S. 20, 38.
ועתה שלחו מהרה 2 Sam. 17, 16.
וילכו שניהם מהרה 2 Sam. 17, 18.
קומו ועברו מהרה 2 Sam. 17, 21.
מהרה רדה 2 Reg. 1, 11.
מהרה הצילני Ps. 31, 3.
כחציר מהרה ימלו Ps. 37, 2.
עד־מהרה ירוץ דברו Ps. 147, 15.
מעשה הרעה מהרה Eccl. 8, 11.
מהרה קל יבוא Jes. 5, 26.
וארכתך מהרה תצמח Jes. 58, 8.
מבבלה עתה מהרה Jer. 27, 16.
קל מהרה אשיב גמלכם Joel 4, 4.

adv.: בְּמַהֲרָה

לא במהרה ינחק Eccl. 4, 12.

מָהִיר

ס״ו נויר סקל, נקשר שמוכתו נקמי מָהִיר, וקמלוקו פעולית, כמו שָׂרִיא, אָסִיר, אָצִיל, אָפִיל, וסמוכן וכוו וכדקף [שנעלע, עסשָׂטיג, נעזיקע], וכן מָהִיר נקמי.

adj. m. (a conj. *Qal*, significatione activa, uti אָצִיל, אָפִיל, אָסִיר, שָׂרִיא), promptus, habilis, agilis, qui rei cujuspiam multum usum habet, syr. *m'hiro*. LXX. *ταχύς, ὀξύς* (*σπεύδειν*), *ὀξύγραφος*.

והוא־סופר מהיר Esr. 7, 6.
עט ׳ סופר מהיר Ps. 45. 2.
חזית איש ׳ מהיר Prv. 22, 29.

constr.: וְמָהִיר

ומהר צדק Jes. 16, 5.

מָהַר

פעל נוזד, וסעתיד יִמְהַר, וסמוכן לקיפס וקניס, לוסר מקיר כמקיר תמוסה נקמוסה [עוייקען, קוייפען], ונקסר מקניק מקס ע׳ מקיר מקניס [וועלנקען], כי דרך נקלנות קדם לקת מסכר לקני סכנעכם, וסתעלות מָהַר נדוסס לכל מָהַר [מוֹהַר] לקמן ע״ק, לכל מָהַר רק נכנוי מן מָכַר ע״ק.

v. trans. (impf. יִמְהַר), sicut מָהַר (מָהִיר), commutare (tauschen), emere, dato pretio vel re tantundum valente, deinde expetere uxorem, dato patri ejus, uti mos est in terris orientalibus, munere, quo uxor tanquam emitur. Ne opinere, cognatum esse v. מָהַר (unde מְהִיר), quod verbo מָכַר, variante media, respondet. LXX. *φερνίζειν.*

3 perf. pl.: מָהֲרוּ *p.*

אחר מהרו Ps. 16, 4.

inf. abs.: מָהוֹר

מהר ימהרנה Ex. 22, 15.

3 *impf. c. s.s.:* יִמְהָרֶנָּה

ימהרנה לו לאשה Ex. 22, 15.

מֹהַר

ע״ן, וסמוכן פקיר ציוקן לקני סכנעכם [וועלנע־נעלע, -פניין], פקס סקקן, לוסר פקיר־סקמוסה [עויפ־פניין], וכן מוּהַר נקנוס, וכנלל מן חֲמִינָא נגמרק, שכן נקלקים סנכסים שסכנסק סקסס לנעלס.

n. m., pretium, quod a proco patri puellae, quam uxorem poscit, persolvitur (Werbegeld, Werbepreis), targ. מוּהַר, quod differt a gem. נְדִינְיָא, h. e. dote, quam a parentibus acceptam sponsa sponso affert. LXX. *φερνή, δόμα.*

הרבו עלי מאד מהר ומתן Gn. 34, 12

בְּמַהֲרֵי

אין־חפץ למלך במהר 1 S. 18, 25.
כְּמַהֲרֵי.
כמהר הבתולת Ex. 22, 16.

מוּג

ע״ן, ופן נסילועס אַלְמֻג, ונכנוי אַלְמֻגִּים, לו נסכוס אַלְגּוּמִּים, לכן נכלס סקעלנוס מוּג, כלאכ נולע נקקול סלעון. סמוכן עין עץ לקוס, סנקלק סכלל [סאלנלעל־סלען], וכן שמו נאפס סוזו [s. *mocha*], וסכל״ק פרע סוק שקוקין נלעו קוללו, ולל״ק סוק לקנקס נעלני, שסוק נרוול נלעו, וסכנון כלאכ פרעכו.

n. m. (def. אַלְמֻגִּים, pl. אַלְמֻגִּים, literis trajectis אַלְגּוּמִּים), lignum santali rubrum, quod invenitur in India, Persia atque etiam in silva Libanontica (2 Paralip. 2, 7.), sanscr. *mocha*, *mochâta*. LXX. *πεύκινος.*

pl.: אַלְמֻגִּים

עצי אלמגים הרבה מאד 1 Rg. 10, 11.
לא־באכן עצי אלמגים 1 Rg. 10, 12.

pl.: הָאַלְמֻגִּים

את־עצי האלמגים 1 Reg. 10, 12.

pl.: אַלְגּוּמִּים

עצי אלגומים ואבן יקרה 2 Chr. 9, 10.

pl.: וְאַלְגּוּמִּים

ברושים ואלגומים 2 Chr. 2, 7.

pl.: הָאַלְגּוּמִּים

את־עצי האלגומים 2 Chr. 9, 11.

מוּג

v. intr., sicut מוּח (indurato *He*), fluere, manare, diffluere, dissolvi, liquefieri, sanscr. *mih*, pers. *migh*, trop. prae pavore, de metu, pavore, consternatione, desperatione, semel *trans.* Jes. 64, 6. (יַתְמִיגֵנִי = וַתְּמוֹגֵגִי), facere, ut quis desperet animoque cadat, minime a מוּגַן *Po.* verbi מָגַן, uti deducit *Uzielî*. *Ni.* dissolvi, de multitudine populi; diffidere et desperare rebus suis. *Pi.* liquefacere, de terra imbribus madefacta, cujus glebae duriter prius compactae nunc in frusta resolvuntur ac mollescunt, trop. facere, ut quis animo tabescat. LXX. *τήκειν, θραύειν, σαλεύειν; Ni. διαπίπτειν, ἐξίστασθαι, τεταραγμένον εἶναι, καταπτύσσειν; Pi. ἀποῤῥίπτειν, παραδιδόναι; Hitpa. σύμφυτον εἶναι.*

inf. constr.: לָמוּג

למען ׳ למוג לב Ez. 21, 20.

3 *impf. fem.:* תָּמוּג

תמוג ארץ Ps. 46, 7.

3 *impf. fem.:* וַתָּמוֹג *ap.*

הנוגע בארץ ותמוג Am. 9, 5.

2 *impf. c. s.s.:* *וַתְּמוֹגְגֵנִי

*ותמוגגני בידי־עוניני Jes. 64, 6.

Nif-al: נָמוֹג 3 *perf.*

והנה החמון נמוג 1 Sam. 14, 16.
נמוג פלשת כלך Jes. 14, 31.
והיכל נמוג Nah. 2, 7.

3 *perf. pl.:* נָמֹגוּ

נמגו כל ישבי כנען Ex. 15, 15.
נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 9.
וכי נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 24.
וגם־נמגו כל־ישבי Jos. 2, 24.
נמגו בים דאגה Jer. 49, 23.

part. pl.: נְמֹגִים *masc.*

נמגים־ארץ וכל־ישביה Ps. 75, 4.

Pi-el: מֹגֵג

2 *impf. c. suff.:* וְתִמְגְּגֵנִי

ותמגגני תשוח Job. 30, 22.

2 *imperf. c. s.s.:* וַתְּמוֹגְגֵנִי

ותמוגגני בידי־עוניני Jes. 64, 6.

2 *impf. c. suff.:* תְּמוֹגְגֶנָּה

ברביבים תמוגגנה Ps. 65, 11.

Hitpa-el: הִתְמֹגֵג

3 *perf. pl.:* הִתְמֹגְגוּ *p.*

והגבעות התמגגו Nah. 1, 5.

3 *impf. f.:* תִּתְמֹגֵג

נפשם ברעה תתמוגג Ps. 107, 26.

Digitized by Google

3 *impf. pl. f.*: תְּתַמּוֹגַגְנָה
Am. 9, 13. הַנֹּתֵעַ תְּתַמּוֹגַגְנָה

מוד

יוֹאֵ נָד, נִשְׁכַּוּן עֲדֵ לְעֵילָ, וּנְשָׁכַוּן נְדָה נְקֵוּן, לוֹאֵ הִשְׁמוּדוֹת וּנְשָׁנְכוֹת עִדְּקֵ וּסְקֵל [וִיךְ דְּעָהְכַּעַן, שְׁעִיעִק-קֵוּן נְכֵן לוֹ מְשָׁקוֹת וּמְקִיקוֹת [לְשָׁנְג-נְדְּהָנְג וִיין], לוֹ מְשָׁקִיקוֹת וּמְקִילוֹת, חוֹ נְכְנְל סְנֵדְ לְעֵילָ, וּקְקוֹר סְשָׁנְכ וּכְוּוֹי עִי' מְקְקְ עֲדֵ לְעֵילָ.

h. e. נָדָה, *v. intr.*, sicut נָדַד, extendere, protendere, *pasdicularis*; distentum, protentum (langgestreckt), vel longum, diuturnum esse, veluti *Pi.* נִדֶּה v. s. De origine ejus verbi v. a. נָדַד.

מְדוֹן

זוֹ נ"מ יְהוֹן, לָשׁוֹן [מִן זוֹד, לוֹשׁ], וּסוֹשׁ עִקוֹם וּמְשָׁנְכ וּסְמוּדוֹת [דְּסְכוֹנְג, נִשְׁנְם-וּוּשׁוֹנְם], לְכֵן לִיכ עִדוֹן [זוֹ כ"ל כ' נְקִיכִי] כְּמוֹ לִיכ עִדְּה, וּנְכְּתִיכ זְס מְדְיָן, ע"ע מְדְיָן, וְסְמוּכוֹתִי.

n. m. ad s. f. (וִיד) יְדוֹן, extensio, longitudo, procerita (Langwuchs), veluti אִישׁ מְדָּה vir magná staturá (2 S. 21, 20. Qeri = אִישׁ מִדָּה 2 Chr. 20, 6. Ketib: מִדְיָן *n. sing.* ad s. f. יְדוֹן. LXX. *ἀνὴρ Μαδών.*

2 S. 21, 20. *Qri.* וַיְהִי אִישׁ מִדְיָן
Ktib: וַיְהִי אִישׁ מְדוֹן

תָּמִיד

זוֹ נ"ן יְדוֹ, וּסְמוּכוֹן סְתְמוּדוֹת וּמְשָׁנְכ כְּמוֹ [לְיִיס-שְׁעִיעְקְקוֹנְג, לוּיְעְ], וּנְזְכֵּל נְזְכְּ עוֹל נְסוּמְן, ל"ע קְכְּנְי עִדְּיִל, עוֹלְ סְקְמִיל, לְקְ סְקְמִיל, חוֹ נְכְּנְי, לְכֵן סְקְמִיל וּסְקְלִיקוֹת [וִיכְּנְכ, נְשְׁנְכְּ-נְיוֹנְג], וְכֵן תָּדִיר [מִן דּ] נְקְרֵי כְּנְשְׁנְי. וְדְּנְ קוֹרְ שְׁמוֹ עַל שֵׁם נְשְׁנְכ יְסוֹדִיכ תְּמִיד [נְשְׁנְטִי בְּתָמִיד], קוֹוְק שֶׁל מוֹ, יְסוֹדוֹת כְּנְשְׁנְ, וְכֵן סְקוֹקְרֵי תְּמִידִי, תְּמִידוֹת, וְזְשׁוֹךְ תָּתְמַד, תַּתְמִדְנָה, תְּמִידָה, וּסְקְמוֹכוֹת שְׁכִיוֹת כְּקְלָם עִי' נְשְׁנְי שְׁנְכ זְשְׁנְי קְכְּ נְכְּ נְכְּ.

n. m. (a v. נָדַד), protensio temporis, tempus continuum, perpetuitas, veluti עֹלַת הַתָּמִיד, holocaustum perpetuum, singulis diebus offerendum; אֲרֻחַת תָּמִיד, cibi portio quotidie aequaliter admensa. Deinde *adv.* continuo, perpetuo, sicut aram. (דְּיָרִיר). Inde v. denom. תִּתְמִיד, vi simplicis intenta; part. מְתַמֵּיד, diuturnus, diutinus. LXX. *ἐνδελεχισμός, ἐνδελεχισμὸς διαπαντός, ἐνδελεχῶς, διαπαντός, διόλου, ἀεί, καθ' ἡμέραν, τὸ πρωΐ, διὰ τέλους, πᾶς, πολιστός, θυσία* (das Tamid-Opfer).

Ex. 25, 30. לֶחֶם פָּנִים לִפְנַי תָּמִיד
Ex. 27, 20. לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד
Ex. 28, 29. לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד
Ex. 28, 30. לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד
Ex. 28, 38. וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד
Ex. 29, 38. אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ תָּמִיד
Ex. 29, 42. עֹלַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם
Ex. 30, 8. קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ
Lev. 6, 6. אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ
Lev. 6, 13. מִנְחָה תָּמִיד
Lev. 24, 2. לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד
Lev. 24, 3. 4. 8. נֵרוֹת יְיָ תָּמִיד
Num. 9, 16. כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן

שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלַת תָּמִיד Nu. 28, 3.
עֹלַת תָּמִיד הָעֲשִׂיָה Num. 28, 6.
תָּמִיד עֵינַי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ Dt. 11, 12.
לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי תָּמִיד 2 S. 9, 7.
תָּמִיד לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי 2 S. 9, 10.
עַל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד 2 S. 9, 13.
הָעֹמְדִים לְפָנַיִךְ תָּמִיד 1 Rg. 10, 8.
עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד 2 Reg. 4, 9.
וְאֹכַל לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו 2 Rg. 25, 29.
וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד 2 Rg. 25, 30.
הַכֹּהֲנִים בְּחֲצֹצְרוֹת תָּמִיד 1 Chr. 16, 6.
בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד 1 Chr. 16, 11.
לִפְנֵי הָאָרוֹן תָּמִיד 1 Chr. 16, 37.
עַל־מִזְבַּח הָעֹלָה תָּמִיד 1 Chr. 16, 40.
עֲלֵיהֶם תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ 1 Chr. 23, 31.
וּמַעֲרֶכֶת תָּמִיד וְעֹלוֹת 2 Chr. 2, 3.
הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד 2 Chr. 9, 7.
עֹלוֹת בֵּית־יְיָ תָּמִיד 2 Chr. 24, 14.
וְאַתְּרֵי־כֵן עֹלַת תָּמִיד Esr. 3, 5.
שִׁוִּיתִי יְיָ לְנֶגְדִּי תָּמִיד Ps. 16, 8.
עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְיָ Ps. 25, 15.
תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי Ps. 34, 2.
וְיֹאמְרוּ תָּמִיד יִגְדַּל יְיָ Ps. 35, 27.
וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָּמִיד Ps. 38, 18.
תָּמִיד יְצֻרוֹנִי Ps. 40, 12.
תָּמִיד יִגְדַּל יְיָ Ps. 40, 17.
וְעוֹלָתִיךָ לְנֶגְדִּי תָּמִיד Ps. 50, 8.
וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָּמִיד Ps. 51, 5.
וּמְתִנֵּיהֶם תָּמִיד תִּמְעָד Ps. 69, 24.
תָּמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים Ps. 70, 5.
לְצוּר מָעוֹן לָבוֹא תָּמִיד Ps. 71, 3.
בְּךָ תְּהִלָּתִי תָּמִיד Ps. 71, 6.
וַאֲנִי תָּמִיד אִיחָל Ps. 71, 14.
וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדּוֹ תָּמִיד Ps. 72, 15.
וַאֲנִי תָּמִיד עִמָּךְ Ps. 73, 23.
שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָּמִיד Ps. 74, 23.
בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד Ps. 105, 4.
יִהְיוּ נֶגֶד־יְיָ תָּמִיד Ps. 109, 15.
וְלַמְזַח תָּמִיד יַחְגֹּרֵת Ps. 109, 19.
וְאַשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד Ps. 119, 44.
נַפְשִׁי בְכַפִּי תָּמִיד Ps. 119, 109.
וַאֲשִׂיעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד Ps. 119, 117.
בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁגֶּה תָּמִיד Prv. 5, 19.
קְשָׁרֵם עַל־לִבֶּךָ תָּמִיד Prv. 6, 21.
וְטוֹב־לֵב מִשְׁתֶּה תָּמִיד Prv. 15, 15.
אַשְׁרֵי אָדָם מְפַחֵד תָּמִיד Prv. 28, 14.
אַכְזִי עָמֵד תָּמִיד יוֹמָם Jes. 21, 8.
חֲמֹתֶיךָ נֶגְדִּי תָּמִיד Jes. 49, 16.
וְתִפְחַד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם Jes. 51, 13.
וְנָחֲךָ יְיָ תָּמִיד Jes. 58, 11.
וּפִתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד Jes. 60, 11.
תָּמִיד לֹא יֶחְשׁוּ Jes. 62, 6.
עַל־פְּנֵי תָּמִיד Jes. 65, 3.
תָּמִיד חִלִּי וּמַכְתִּי Jer. 6, 7.
תָּמִיד כָּל־יְמֵי חִוִּי Jer. 52, 33.
וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד Jer. 52, 34.
הָיוֹ לְחָרְבָּה תָּמִיד Ez. 38, 8.
וַאֲנָשַׁי תָּמִיד יְבַדִּילוּ Ez. 39, 14.
חֻקּוֹת עוֹלָם תָּמִיד Ez. 46, 14.
בַּבֹּקֶר עוֹלַת תָּמִיד Ez. 46, 15.
וְקוֹוֶה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד Hos. 12, 7.
כָּל־הַגּוֹיִם תָּמִיד Obad. 1, 16.
לֹא־עֶבְרָה רָעָתְךָ תָּמִיד Nah. 3, 19.

וְתָמִיד

וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם Jes. 52, 5.
וְתָמִיד לְהֶרֶג גּוֹיִם Hab. 1, 17.

הַתָּמִיד

וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה Nu. 4, 7.
וּמִנְחַת הַתָּמִיד Num. 4, 16.
עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ Nu. 28, 10.
עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה Nu. 28, 15.
אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד Num. 28, 23.
עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד Num. 28, 24.
מִלְבַד עֹלַת הַתָּמִיד Num. 28, 31.
וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ Nu. 29, 6. 11.
מִלְבַד עֹלַת הַתָּמִיד Num. 29, 16.
19. 22. 25. 28. 31. 34. 38.

וּמִנְחַת הַתָּמִיד Neh. 10, 34.
וְלַעֹלַת הַתָּמִיד Neh. 10, 34.
וּמִמְּנִי הָרִים הַתָּמִיד Dan. 8, 11.
תֻּחַן עַל־הַתָּמִיד Dan. 8, 12.
עַד־מָתַי הַחָזוֹן הַתָּמִיד Dan. 8, 13.
וְהִסִּירוּ הַתָּמִיד Dan. 11, 31.
וּמֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד Dan. 12, 11.

מוט

לוֹאֵ מֵט, פּוֹעֵל כּוֹוֵד, וּסְמוּכוֹן כֵּיעֵ וּפְקְפּוֹק וּמְעִילְס [וּוּשְׁנְקְנְן], וּנְקְמִל מְנוּעוֹ סְרִיס וּכְוּילְס שְׁרִיס וּמְסְמוּעוּעוֹת נְנְכִיס, מְכְוּילְס לְגְלִיס מְפְקְפּוֹק נְרְכִיס וּמְלְלוֹזל יְדִיס. וּסְנוֹסְף יוֹנְס, סְכְוּלְס וּסְמְעְלְס וּכוֹיל מְעְס מְעְס. וּקְשְׁר מְקְקוֹר סְשְׁנְכ, כְּשְׁפְּ כּוֹדוֹ מְפוֹכ, מְע עִכְיוֹ הַכְּמָה [s. *math*], וּקִיכוֹ דּוֹמְס לְל s. *nud*] נִיד, לְשְׁנְר מְמְנוֹתוֹ גְּס זְס מְעְלְסוֹ [gr. *ὀ-νειδ*], לְל"ק.

h. e. מָטַט, *v. intr.*, vacillare, sanscr. *math* (syn. נָד, s. *nud*, gr. *νειδ*), de horrendis montium motibus, de terrae concussionibus, de regnorum ruinis hominumque fortium animis labantibus s. fluctuantibus, de genubus trementibus, de pede titubante manuque debilitata. *Hi.* facere, ut quis declinet, labet seu labescat. LXX. *σαλεύειν, κινεῖν, μετακινεῖν, σφάλλειν, πίπτειν, μεταναστεύειν, ἀδυνατεῖν; Hi. ἐκκλίνειν.*

3 *prf. fem.*: מָטָה
Ps. 60, 4. רָפָה שְׁבִירָיהּ כִּי־מָטָה
Ps. 94, 18. אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
3 *prf fem.*: וַתֵּט
Lev. 25, 35. וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ
3 *perf. pl.*: מָטוּ
Ps. 46, 7. מָטוּ מַמְלָכוֹת
part. masc.: מָט *sg.*
Prv. 25, 26. צַדִּיק מֹט לִפְנֵי רָשָׁע
part. pl.: וּמָטִים
Prv. 24, 11. וּמָטִים לְהֶרֶג
inf. abs.: מוֹט
Jes. 24, 19. מוֹט הִתְמוֹטְטָה אֶרֶץ
inf. constr.: בְּמוֹט
Ps. 38, 17. בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ
inf. constr.: וּבְמוֹט
Ps. 46, 3. וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים
3 *impf. fem.*: תָּמוֹט
Dt. 32, 35. לְעֵת תָּמוֹט רַגְלָם
Jes. 54, 10. וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט
3 *impf. f. pl.*: תְּמוֹטֵינָה
Jes. 54, 10. וְהַגְּבָעוֹת תְּמוֹטֵינָה
Nif-al: נָמוֹט
3 *perf. pl.*: נָמוֹטוּ
Ps. 17, 5. בְּלִי־נָמוֹטוּ פְּעָמָי
1 *imperf.*: אָמוֹט
Ps. 10, 6. אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אָמוֹט
Ps. 13, 5. צָרַי יָגִילוּ כִּי אָמוֹט
Ps. 16, 8. כִּי מִימִינִי בַּל־אָמוֹט
Ps. 30, 7. בַּל־אָמוֹט לְעוֹלָם
Ps. 62, 3. 6. מִשְׁגַּבִּי לֹא־אָמוֹט
3 *imperf.*: יָמוֹט
Job. 41, 15. יְצוּק עָלָיו בַּל־יָמוֹט
Ps. 21, 8. וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל־יָמוֹט
Ps. 112, 6 כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יָמוֹט
Ps. 125, 1. כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יָמוֹט
Prv. 10, 30. צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל־יָמוֹט
Prv. 12, 3. וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל־יָמוֹט
Jes. 40, 20. לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יָמוֹט
Jes. 41, 7. בְּמַסְמְרִים לֹא יָמוּט
3 *impf. fem.*: תָּמוֹט
1 Chr. 16, 30 אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט
Ps. 46, 6. אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט
Ps. 93, 1. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט
Ps. 104, 5. בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד
3 *impf. pl.*: יִמּוֹטוּ
Ps. 82, 5. יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ
Ps. 140, 11. *Qri.* יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם
Hif-il: הֵמִיט
3 *impf. pl.*: יָמִיטוּ
Ps. 55, 4. כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן
Ps. 140, 11. *Ktib.* יְמִיטוּ עֲלֵיהֶם
Hitpa-el: הִתְמוֹטֵט
3 *perf. fem.*: הִתְמוֹטְטָה
Jes. 24, 19. הִתְמוֹטְטָה אֶרֶץ

מָטֹת

זוֹ נ"ן, וּסְמוּכוֹן סִיק וּמְעוֹל וּכֵיעֵ [דְּשְׁנְכ [וּוּשְׁנְקְנְן], וּסוֹשׁ לְל"ק כ' לִיכ לְנְד [שְׁעְשְׁנְנְע], לְשְׁנְכ מְשְׁנְכ, ע"ע כֵּיעֵ קְכְּ וּקְכְּ, וְכִי כְּל מְשְׁלְסוֹ, וּסוֹשׁ עוֹל, מְדְמוֹת מוֹט [יְשָׁן] נְכְּלְל.

n. m., vacillatio, hinc *vectis* (Tragstange), ab ultro citroque movendo, et *jugum*, vectis simile. LXX. *σάλος; ἀναφορεύς, σκῆπτρον, ῥάβδος; ζυγός, δεσμός.*

Ps. 55, 23. לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
בַּמּוֹט
Num. 13, 23. וַיִּשְׂאוּהוּ בְמוֹט בִּשְׁנָיִם
הַמּוֹט
Num. 4, 10. 12. וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט
לַמּוֹט
Ps. 66, 9. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ
Ps. 121, 3. אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ
cum suff.: מֹטָהּ
Nah. 1, 13. וְעַתָּה אֶשְׁבֹּר מֹטֵהוּ
מוֹטָה

זוֹ כ"ל, וּסְמוּכוֹן כְּמוֹ מוֹט, כְּלִי סְפְּכ סְמְכוֹן.

n. f., sicut מוֹט, vectis, jugum; pl. מוֹטוֹת, de vectibus vel loris jugi. LXX. *κλοιός, σύνδεσμος, συναλλαγμα, συγγραφὴ ἄδικος.*

Jes. 58, 6. *הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה
Jes. 58, 6. *וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ
Jes. 58, 9. *אִם תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה
הַמּוֹטָה
Jer. 28, 10. הַמּוֹטָה מֵעַל צַוָּאר
Jer. 28, 12 חֲנַנְיָה הִנְבִּיא אֶת־הַמּוֹטָה
pl.: מוֹטוֹת
Lev. 26, 13. וָאֲשַׁבֵּר מֹטֹת עֻלְכֶם
Jer. 28, 13. מוֹטוֹת עֵץ שִׁבַּרְתָּ
Jer. 28, 13. תַּחְתֵּיהֶן מוֹטוֹת בַּרְזֶל
Ez. 30, 18. אֶת־מֹטוֹת מִצְרָיִם
Ez. 34, 27. בְּשִׁבְרִי אֶת־מֹטוֹת עֻלָּם
וּמַטּוֹת
pl.:
Jer. 27, 2. מוֹסְרוֹת וּמַטּוֹת
בַּמַּטּוֹת
pl.:
1 Chr. 15, 15. בְּכָתְפָם בַּמַּטּוֹת עֲלֵיהֶם

מוך

זוֹ נוֹד, וּסְעִיף יְמוּךְ, וּסְמוּכוֹן כְּמוֹ מוֹג לְעֵילָ, וּכְמוֹ מָקַךְ, מָקַק לְקְמָן ע"ג, וּכְנְכ הַגִּיעַ כִּי יוֹנְס נְקֵן-נְנְקֵן מוֹן לְנְכְּ נְפְנֵי עַמּוֹ, קוֹלְס כִּי יְהוֹדְס קִיוֹ סְגִיעוֹ נְפְעֲלִי הִכְּבֵּל, עִי' נְס הְכוּוֹנְס.

v. intr. (impf. יָמוּךְ), sicut מוּג, מָקַק, מָקַק, mac-iare, attenuare. Sic *Jona ibn-'Ganah*; at *Juda Chajug'* praeter *duplicatum* מָקַק *canum* non agnoscit. LXX. *ταπεινοῦν, ταπεινὸν εἶναι, πένεσθαι, ἀπορεῖσθαι.*

3 *perf.*: מָךְ
Lev. 27, 8. וְאִם־מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ
3 *perf.*: וַיָּמָךְ

t *Ahron ben-Elijahu* Karaita in *Vozer Emunim* (MSCR. COD. Bibl. Senat. Lips.). LXX. *δόξα, μορφή, ὁμοίωμα* (cf. *ἰδέα* Mt. 28, 3.).

Ex. 20, 4. פסל וכל־תמונה
Dt. 4, 15. כי לא ראיתם כל־תמונה
Dt. 5, 8. פסל כל־תמונה
Job. 4, 16. תמונה לנגד עיני

וּתְמוּנָה.

Dt. 4, 12. ותמונה אינכם ראים

constr.: תְּמוּנַת

Dt. 4, 16. פסל תמונת כל־סמל
Dt. 4, 23. 25. פסל תמונת כל

constr.: וּתְמוּנַת

Num. 12, 8. ותמנת ה׳ יביט

cum suff.: תְּמוּנָתְךָ *p.*

Ps. 17, 15. אשבעה בהקיץ תמונתך

מִין

ג׳ן, וסמונן כמו תְּמוּנָה, לומר ניוב ודעות ומינים [נענילע], וכשאל לניון כל שאר מעמוכ ודמיון שקר ועל מעכוכתו, ול׳כ למינו מם שדומה לו, ונאמת גם ניוני המלם שעניכם מעוכם ומוסר [*ἰδέα*] כשאל נ׳כ להסמן המין [נאַטעוכנ], ויוסת נתקור סלשון-המשאל משקל הֵין, מֵין, קֵיס

n. m., sicut תְּמוּנָה, imago, species, simulacrum, deinde complexus rerum, quae externa internave similitudine inter se conjunctae sunt, genus, uti et *ἰδέα* Graecorum, primum de forma, deinde de genere vel specie dicitur (Gestalt, Gattung). Gemar. מִינֵיהֶן de haereticis, qui, hypotyposin sanae doctrinae deserentes, singularem sibi effingunt (hierosol. מַאֲנַיָּה, *Minaei* apud Hieronymum). LXX. *γένος, ὁμοιότης* (ὅμοιος).

cum suff.: לְמִינוֹ

Gn. 1, 11. עשה פרי למינו
Lev. 11, 15. את כל־ערב למינו
Lev. 11, 22. את־האַרבה למינהו
Dt. 14, 14. ואת כל־ערב למינו

cum suff.: לְמִינֵהוּ

Gn. 1, 12. מזריע זרע למינהו
Gn. 1, 12. אשר זרעו־בו למינהו
Gn. 1, 21. ערף כנף למינהו
Gn. 1, 25. כל־רמש האדמה למינהו
Gn. 6, 20. מהעוף למינהו
Gn. 6, 20. ומכל רמש האדמה למינהו
Gn. 7, 14. הרמש על־האַרץ למינהו
Gn. 7, 14. וכל־הצפור־למינהו
Lev. 11, 16. ואת־החנץ למינהו
Lev. 11, 22. ואת־הסלעם למינהו
Lev. 11, 22. ואת־החרגל למינהו
Lev. 11, 22. ואת־החגב למינהו
Lev. 11, 29. והחצב למינהו
Dt. 14, 15. ואת־הנץ למינהו

cum suff.: לְמִינָהּ

Gn. 1, 24. וחיתו־ארץ למינה
Gn. 1, 25. את־חית האַרץ למינה
Gn. 1, 25. ואת־הבהמה למינה
Gn. 6, 20. ומן־הבהמה למינה
Gn. 7, 14. וכל־החיה למינה
Gn. 7, 14. וכל־הבהמה למינה
Lev. 11, 14. ואת־האיה למינה
Lev. 11, 19. האנפה למינה
Dt. 14, 13. ואת־האיה והדיה למינה
Dt. 14, 18. והאנפה למינה

לְמִינָהּ הס רפס

Ez. 47, 10. למינה תהיה דגתם

pl. c. suff.: לְמִינֵהֶם

Gn. 1, 24. שרצו המים למינהם
Ex. 28, 37. אל־מול פני־המצנפת
Ex. 34, 3. אל־ירעו אל־מול ההר
Lev. 8, 9. אל־מול פניו
Num. 8, 2. 3. אל־מול פני המנורה
Dt. 2, 19. וקרבת מול בני עמון
Dt. 3, 29. 4, 46. מול בית פעור
Dt. 11, 30. מול הגלגל אצל אלוני
Dt. 34, 6. מול בית פעור
Jos. 8, 33. חציו אל־מול הר־גרזים
Jos. 8, 33. והחציו אל־מול הר־עיבל
Jos. 9, 1. אל־מול הלבנון
Jos. 18, 18. מול־הערבה צפונה
Jos. 19, 46. עם־הגבול מול יפו
Jos. 22, 11. אל־מול ארץ כנען
1 Sam. 14, 5. מול מכמש
1 Sam. 14, 5. מול גבע
1 S. 17, 30. ויסב מאצלו אל־מול אחר
2 S. 11, 15. אל־מול פני המלחמה
2 S. 11, 15. אל־מול פני המלחמה

adv.: וּמוּל

1 Reg. 7, 5. ומול מחזה אל־מחזה

מָמוּל

Ex. 28, 27. 39, 20. ממול פניו
Lev. 5, 8. ממול ערפו ולא יבדיל
2 S. 5, 23. ובאת להם ממול בכאים
1 Reg. 7, 39. קדמה ממול נגב
1 Chr. 14, 14. ממול הבכאים
2 Chr. 4, 10. קדמה ממול נגבה
Mich. 2, 8 ממול שלמה אדר תפשטון

cum suff.: מִמֻּלִי

Num. 22, 5. והוא ישב ממלי

מוּם

v. מְאוּם, *s. r.* מָאַם *p.* 613.

מוּן

לומר מָן, פעל ל״ע, וסמונן סניס וקצינס יניכס וומס [קויסלאנקטן, עי-], וכעבני נקמס להפעל מאן עכין קצינס וומס, נסשלמס על כוונ [לי-גען], וכן סשמס כשפתי ערב, נאכוון s. *man* [שלנו, ד״ס נשפס סוזו ויון], וכשפס רומס [*mnâ*, gr. *μεν, μνη*, *men-tiri*, l. *men: me-mini*], וגנרמני עתיקי [goth. *mun-an*], וכלומס סכנס, וקנין כוס סכנוזות תְּמוּנָה, מָן סנקוט. עי׳ מפרי מצ״ח ק״ס.

h. e. מָן, *v. inus.*, excogitare, effingere, arab. *mâna* (vi commini-scendi et mentiendi), sanscr. *man, mnâ*, gr. *μεν, μνη*, lat. *men-tiri, com-men-tari, memin-isse*, goth. *mun-an.*

תְּמוּנָה

ג״כ ע״פ תְּמוּרָה, תְּמוּהָה, תְּנוּבָה, וסמונן כיון ויל״ר, ע״י לכוס סלמיון וומוס המקשכ [גענילע], ווס נשפס כנכית ניור, ומוס נשלמס על מלפס וסכיס ודמוס [גענאַלע], לומר שקר ילרס וקשכ סמקשכ, וסשאל יוקר נסקשר עס פסל. ומענין תמוכס יפה שמר סרל״ק שכוסלס על נוכס סדכר ועל תכניתו סמוכנת נקוצים, וקסול נ״כ על נוכס סשכל, שלס קונן נשקר מן סקוצים, כי קס נשכל, וומו ומקוכנת ס׳ יניע.

n. f., ad s. f. תְּנוּבָה, תְּמוּרָה, *species*, quam cogitatione informamus, *forma* excogitata, deinde signific. latiori, imago, simulacrum (Gedankenbild, Gebilde), syn. יְצִיר, rab. צִיּוּר. De hujus verbi synonymis eorumque differentia large exposuerunt *Maimuni* Rabanita in *More Nebukim*

3 *impf. ap.:* וַיִּמָּל
Gn. 17, 23. וימל את־בשר ערלתם
Gn. 21, 4. וימל אברהם את־יצחק
Jos. 5, 3. וימל את־בני ישראל

Nif-al: נִמּוֹל

inf. abs.: הִמּוֹל

Gn. 17, 10. המול לכם כל־זכר
Gn. 17, 13. המול ימול יליד ביתך
Ex. 12, 48. המול לו כל־זכר

inf. constr.: בְּהִמּוֹל

Gn. 34, 22. בהמול לנו כל־זכר

inf. constr.: לְהִמּוֹל

Gn. 34, 15. להמל לכם כל־זכר
Gn. 34, 17. תשמעו אלינו להמול
Jos. 5, 8. תמו כל־הגוי להמול

inf. c. suff.: בְּהִמָּלוֹ

Gn. 17, 24. 25. בהמלו בשר ערלתו

imprt. pl.: הִמָּלוּ *masc.*

Jer. 4, 4. המלו לי׳

3 *imperf.:* יִמּוֹל

Gn. 17, 12. ימול לכם כל־זכר
Gn. 17, 13. ימול יליד ביתך
Gn. 17, 14. ועבל אשר לא־ימול
Lev. 12, 3. ימול בשר ערלתו

3 *impf. pl.:* וַיִּמָּלוּ

Gn. 34, 24. וימלו כל־זכר כל־יצאי

Hif-il: הֲמִיל

1 *impf. c. s.:* אַמִּילֵם

Ps. 118, 10. 11. 12. בשם ה׳ כי אמילם

מוּלָה

ג״כ ע״פ הוּמָה, הוּגָה, וסוס שם הפועל, וסמונן הכרת המעלס [נעשניידונג], נגעזק מִילָה עשלמו, וסוס קפיפת מילה, נכית מילה.

n. f. (ad s. f. הוּמָה, הוּגָה), circumcisio, gemar. מִילָה (חֲתִימַת מִילָה, בְּרִית מִילָה), de foederis sanciti signo). LXX. *περιτομή.*

pl.: לַמּוּלוֹת

Ex. 4, 26. חתן דמים למולת

מוּל

עמעי׳, וכמעלס ג״כ סתמונס מָוֹל, ופ״ס מוֹאל, ווומו מוֹאֶל נדומס על מֹר־אֶל, ומתמונס הפקת ומת קוקס עומק ומכון המעלס, שסיס מורכנת מן מָוֹ כמו מָה, לומר מס שסוס [ווומס לע קיוע], וכמעלס המעמי מו ג״כ שקל בָּמוֹ, לְמוֹ, בְּמוֹ, וקלק פשני של סהרכנס אֶל, ומכוונו יתוע לפני ולנוכח כנד ועומת [אַנטגעגן], ופ״ס מֹר־אֶל, או נהקלני מוֹל, מוֹל, מס שסוס לפני [פַּאר], ויותר מוס עי׳ נשלק המלין שלּ הקוקרלנ׳ניס, שסוס קלק שני.

adv. (interdum מוֹל, semel מוֹאל = מֹר־אֶל), compositum ex מָוֹ (= מָה, etiam in part. בָּמוֹ, לָמוֹ, בְּמוֹ, h. e. *id quod est*), et אֶל (versus, ante), id quod ex opposito, e regione, contra est (= מַה־שֶּׁחִוּוא לְפָנַי). LXX. *ἐγγύς, σύνεγγυς, ἐχόμενος, πλησίον, πρός, ἀπό; ἐκ-τοῦ-ἐναντίον, ἐξεναντίας, πλησίον; τὸ-ἀπέναντι, συναντᾶν; κατὰ-πρόσωπον, κατέναντι, πλησίον, ἀπὸ τοῦ κλίτους, ἐχόμενος, κατά, ἀπό.*

adv.: לְמוֹל = לְמוֹאֶל

Neh. 12, 38. ההולכת למואל

adv.: מִמּוֹל

Dt. 1, 1. מול סוף בין־פארן ובין מוֹל

Ex. 18, 19. לעם מול האלהים
Ex. 26, 9. אל־מול פני האהל
Ex. 28, 25. 39, 18. אל־מול פניו
Lev. 25, 47. ומד אחיך עמו

3 *imperf.:* יָמֻךְ

Lev. 25, 25. 35. 39. ימוך אחיך

מוּל

לומר מָל, פעל כודד, וסמונן כמו מָחַל לעיל, וכמו מָל לקמן, וסמנדל ניכיון קנור ומיון קנועת הנצם, או סמקמק סקנועם ע׳ נגונ״י. ומוס סענר מָל, מַלְתָּם, מַלְתֶּם, וניכוני פעולי מוֹל, מֹלִים, וסעקיד יָמֹל, יִמָּל, קולס הנווי מָל ע״ם סָב, ג״יך לק מָל הנצם לקמן. הנפעל נָמוֹל ומוס סעקיד יִמּוֹל, תִּמּוֹלִי, תִּמָּלְנָה, וכנוי תִּמּוֹל, תִּמּוֹלִי, תִּמָּלְנָה. וענעל הכפעל מָל הענר, וכנוי מָל, וכפעל נָמַל [ע״ם נָמַס] ומפנו נִמַּלְתֶּם, נסקר דנוש, כמר נִמַּלְתֶּם, וכן נָמַסְתָּ, נִמַּסְתָּם, נסקר דנוש, ועקיד יִמַּל, וכנוי יִמַּלוּ, ונספסק יִמַּלוּ, נסקר דנוש הכנוי, ע״ם יִתְמְךָ [קנים ק״כ כ״ק] יִדְמְךָ, יִקְדְּךָ, ומוס קנין סכנוש וכפעל. ומקר מקמוכ נִמּוֹל, עי׳ לקמן מקת מלל. סמונן יזוע, נקמנות הלקה ומקון, ומוס קכילת דבר מדבר, קפול וכפיקס, וכשאל על מסילת העלמ, או נמכוון רוקני מעלמ לה, כנפעל לגון מקפעל. כנוסף חָמִיל יוקּ, וסמונן הכרקת ומשמדם. ונמקר לנו עוד בנין הכנד מוֹלַל, ומפועלי שלו חִתְמוֹלֵל, ונכיפס ג״יכים לק מָלַל לקמן.

h. e. מָל, *vrb. trans.*, sicut מָחַל (מֶחל), מָל (quod brevi vocali compactum est, mol-ere, conterere, abscindere, circumcidere, de praeputio, trop. cordis. Ad formas quod attinet, *praet.* est מָל, 2 p. s. מָלְתָּה, 2 p. pl. מַלְתֶּם; *part. pass.* מוּל, pl. מֻלִים; *impf.* יָמֹל, *conv.* וַיָּמָל. Imperativus vero מָל ad s. f. סָב ad v. מָל (מָלַל) oportet referri. *Ni.* נָמוֹל, impf. יִמּוֹל, imper. תִּמּוֹלִי, תִּמָּלְנָה, imper. תִּמּוֹל, תִּמּוֹלִי, תִּמָּלְנָה. Verbi autem alterius, duplicatum dico, *praet.* est מָל, imper. מֹל, *Ni.* (ad s. f. נָמַס): נָמַל, 2 p. pl. נְמַלְתֶּם (= נְמַלְתֶּם, elisa dagesatione, uti in formis נָחְתָּה, נִבְחָתָה), impf. יִמַּל, pl. יִמַּלוּ, *in pausa* יִמָּלוּ, itidem *abjecto Dages* (עי׳ 102, 28.), יִתְמְכוּ, יִדְמְכוּ. De forma מוּל v. infra s. v. מָלַל. *Hi.* verbi nostri: הֲמִיל vi exscindendi, delendi. Conjugationes מוֹלַל, pass. תְּמוֹלַל sub v. מָלַל, ubi oportuit collocari, inveneris. LXX. *περιτέμνειν, περικαθαίρειν, περικαθαρίζειν; λίαν μυῶν, ἀπερίτμητον γίνεσθαι; ἐκπίπτειν; τὸ-μυῶν, περιτομή; ἀμύνεσθαι.*

3 *perf.:* מָל

Jos. 5, 4. וזה הדבר אשר־מל יהושע
Jos. 5, 7. אתם מל יהושע

3 *perf.:* וַיָּמָל

Dt. 30, 6. ומל ה׳ אלהיך את־לבבך

2 *perf.:* וַמַּלְתָּה

Ex. 12, 44. ומלתה אתו אז יאכל בו

3 *perf. pl.:* מָלוּ

Jos. 5, 5. בצאתם ממצרים לא־מלו
Jos. 5, 7. כי לא־מלו אתם בדרך

2 *perf. pl.:* וּמַלְתֶּם

Dt. 10, 16. ומלתם את ערלת לבבכם

part. pass.: מוּל *sg.*

Jer. 9, 24. על־כל־מול בערלה

part. pass. pl.: מֻלִים

Jos. 5, 5. כי־מלים היו

Digitized by Google

מוּץ

לומר מֻץ, פעל כודד, ומשונן כמו מֻץ, מָצֵה לקמן, לומר מציכה ומציעה יציקה ומציק [לויספרעסטען, -לריק-קען], ומוה הניכוכי מֻץ לל"ק [יצעי' עו ל'], נהפוכל על פיו תוך ועכר [נע-דיקקער], כי מציכה משקלה על דיקקה ועזיקה. לוכש לל"ק מֻץ שם מוסגש מן מֵץ, והמוכן תך ועשק. ולדעת כל"ק הכווכה שם ענין מעליכה כקלב לסוניך הקשקה.

h. e. מָצֵה, מֻץ, *v. tr.*, sicut מָץ, exprimere, veluti liquorem, oleum, opprimere, unde *part. adj.* מֵץ, oppressor (ad s. f. לֵץ, מָה, יָד), secundum alios *n. abstr.*, oppressio (ad s. f. זֵר), vel, ut Qimchi vertit, pressio lactis ad butyrum efficiendum. LXX. *συμμαχία.*

part.: הַמֵּץ *vel n. abstr.*
Jes. 16, 4. כי־אפס המץ

מֵץ

ז', והמוכן מוסגש, לומר מעליכה ומציעה [לשם פרעסטען, דריקקען], ל"ש מין קלב לקשקה, מין קף לשם, ומשקל מזקל לישן, והשכש מֵץ, וכן ניוכי [מוֹץ-ω, מוּץ-áω] ונעלמי שפתי עכ משכש, והוש הסוד שכל אֵמֵץ, דָּמֵץ, דָּמֵס, שם מעכיל התוכן של קריעות וקלוד וכלוסם. כנשקף כפעל מָץ כאוכן רשעי, ל"ש יוכק לשל מָץ, לומר לש יוכק.

n. m. abstr. (ad s. f. מִין, מָן, מֵץ), pressio, veluti lactis, ut fiat butyrum, emunctio nasi vehementior, qua sanguis exprimitur. Verbi, quod subest, simile habes in gr. *μύζειν, μυζᾶν*, radicem aliis cum praepositionibus compactam in vv. אֶמֵּץ, דָּמֵץ, דָּמֵס, חָמֵס, vi premendi. LXX. *ἐκπιέζειν, ἐξέλκειν, ἀμέλγειν.*

Prv. 30, 33. מיץ חלב יוציא חמאה
הַמֵּץ
Prv. 30, 33. ומיץ־אף יוציא דם
Prv. 30, 33. ומיץ אפים יוציא ריב

מָץ

ז', והמוכן מפל כר וקש [ז ש ר י י ק], ומעקות הכוסל מכל, ע יסדקה ומציעה, והוש קש הדק מפל וקל, ויפה פרש כל"ק הדק שנקנן. לכן עוד נפעכר שמעקות מֵץ, נעכין הפש כמו מָשׁ, לומר הפש וקלוף ומציפה, ומעכו מֵץ קליפה לשל הוסכה, ונקרוש ג"כ מזוֶא, ועוד מקום להקנלר.

n. m., gluma, folliculus frumenti, *premendo* defrictus et detritus, qui excidit, cum spicae *teruntur*, vel, cum fruges in culmo percutiuntur, avolat. Belle Qimchi: חֹמֶץ שֶׁמַּחְמִיצוֹ. Nisi v. מָץ, sicut מָשׁ, vi amovendi, abscindendi, *delibrandi* dicitur indeque nomen *mox*, targum. *muxa* (h. e. folliculus remotus atque a granis frumentariis separatus, palea), derivatur. LXX. *χοῦς, ἄνθος, κονιορτός.*

חֹמֶץ
Ps. 35, 5. יהיו כמץ לפני־רוח
Jes. 17, 13. כמץ הרים לפני־רוח
Hos. 13, 3. כמץ יסער מגרן
Zeph. 2, 2. כמוץ עבר יום
כַּמֹּץ
Ps. 1, 4. כמץ אשר־תדפנו רוח

Jes. 41, 15. וגבעות כמץ תשים
הִכְמִץ
Job. 21, 18. וכמץ גנבתו סופה
Jes. 29, 5. וכמץ עבר המון עריצים

מוּק

פעל ל"ע כ"ש נכוסף הַמִּיק, והמוכן סקלה ולעוג וקליסה [שפאטען, שער-נען], ומוה הכוסף יוסף, הלעגה וקיסה [פֿעל-], ותעלות הסרש מָק, וכשרש כמכוון גם ניוכי [מאכ-áω, -ίζω], וכשלמי שפתי עכ. וכלמי הכנד מַק והכוסף אֲמִיק יוסף, נמכוון שלנו, וגם גַּ הפשות מְמִקָּן, מְמִיקָן הלועג, והמוסגש מְמִקָּן. ומקדקים סרלסוכים עשו כוס הפעל, ופרשוהו מעכין מקוה, כלומ נדומס על מָק לקמן.

v. hif., ludificari, deridere, ludibrio habere, gr. *μωκ-ᾶν, μωκᾶσθαι, μωκίζειν* (gall. *moquer*), unde *μῶκος, μωκός* (*moqueur*), aram. indidem *Pi.* מַיֵּק, *Hi.* אַמְיֵק et nmm. מְמַיְקָן, מְמִיקָן (irrisor, cavillator, *momus*), *abstr.* מְמִיקוּ (cavillatio, ludibrium). Grammatici veteres huic verbo perperam significationem *tabescendi* (מָק, מָקַק) adscripsere. LXX. *διανοῆσθαι.*

Hif-il: הֲמִיק
3 impf. pl.: יַמִּיקוּ
Ps. 73, 8. ימיקו וידברו ברע

מוֹר

μύῤῥα, v. s. r. מָרַר *p.* 660.

מוּר

לומר מֻר, וכן מאר נעכיו, ומוה נכוסף הַמִּיר, ופל הַתְמֵר מלל, ולינו מן י מ כ, וכנפעל נָמַר, כלנו הסרש מֻר, וכנפעל נכוסף יול הִתְמַר, ולכן תוספת ומל מלל הכפולים [ע' י מ כ], ומן מֻר נהלכן הסנועה מָהַר לעיל דף ס"כ. סמונן עכוע ולקוף דנר נדנר [עו-זען, וועכסעלן], ומוה עכין מקש ומכבר, שהוש קשוכ והקלפת דנר נדנר, כי כשפה קוכית עכין קניה, ונעכיי עכין מכיכה. הכוסף קל לסנין, והכפעל עכין נקלפות והסקכות, ונהסקפעל מלוש מקוה מקר, ונגמרל עוד חומֵר הפעולי, ומוה הניכוכי מזֵמֵר, לית לשר פעיר דתו.

h. e. מֻר, *v. intr.* (arab. *mâra*, sicut hebr. מָהַר, מָדַר q. v.), mutari, permutari, variare (tauschen, wechseln), aram. et arab. vi emendi vendendique, id quod fit mercis et mercipretii commutatione. *Hi.* חֲמִיר (semel דַּחֲמִיר, quod cave ne a v. מָר deducas), commutare, immutare. *Ni.* נָמַר (quasi a מָר), permutari. *Hitpa.* הִתְחַמֵּר (addito *Jud*, ut fieri solet in vv. *duplicatis*), in locum alicujus substitui. V. s. v. מָר, quo loco a consuetudine recedere nolebamus. *Ho.* gemar. חוּמַר, unde מוּמָר, is qui a religione sua descivit, apostata. LXX. *Ni. ἐκλείπειν; Hi. ἀλλάσσειν, ἀθετεῖν, ταράσσειν, καταμιτρεῖν, τιθέναι.*

Nif-al: נָמַר
3 perf.: נָמַר *p.*
Jer. 48, 11. ורירח לא נמר
Hif-il: דַּחֲמִיר *3 perf.*
Jer. 2, 11. ועמי המיר כבודו

3 prf. c. h int.: הַהֵימִיר
Jer. 2, 11. ההימיר גוי אלהים
inf. abs.: הָמֵר
Lev. 27, 10. ואם־המר ימיר
Lev. 27, 33. ואם־חמר ימירנו
inf. constr.: בְּהָמִיר
Ps. 46, 3. לא־נירא בהמיר ארץ
1 imperf.: אָמִיר
Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר
3 imperf.: יָמֵר
Lev. 27, 10. ולא־ימיר אתו
Lev. 27, 10. ואם־המר ימיר
Mich. 2, 4. חלק עמי ימיר
3 imperf.: יָמֵר *p.*
Ps. 15, 4. נשבע להרע ולא ימר
3 impf. ap.: יָמֵר
Ez. 48, 14. ולא־ימר ולא יעבור
3 impf. c. s.: יְמִירֶנּוּ
Lev. 27, 33. ולא ימירנו
Lev. 27, 33. ואם־המר ימירנו
3 imperf.: וַיְמִירוּ
Ps. 106, 20. וימירו את־כבודם
Hitpa-el: הִתְחַמֵּר
2 impf. pl.: תִּתְחַמְּרוּ *p.*
Jes. 61, 6. ובכבודם תתימרו
תְּמוּרָה

ג"כ, והמוכן נתעלות הקלף ועכוע [עוים], לכן לפעמים כמו מקיכ, לו הנקלפת, ולפעמים הסקל להסמין גמול. נדקדוק המלה על־יקר, ועוד שם חֲמוּר נכמוון וה, וכן חֲמֹר נגמרל כמו קלוף, והסתפקתי נמלה ופק לכוון.

n. f., commutatio unius cum altero, compensatio, retributio, *ἀντάλλαγμα*, spec. in vendendo emendoque (syn. תַּמְחוּי, מֶכֶר). Gem. תְּמוּר, adv. *ἀντί.* LXX. *ἄλλαγμα, ἀντάλλαγμα, τομή, ἀμάσητος.*

הַתְּמוּרָה
Ruth 4, 7. ועל־התמורה
cum suff.: תְּמוּרָתוֹ
Job. 15, 31. כי־שוא תהיה תמורתו
Job. 20, 18. כחיל תמורתו ולא יעלס
cum suff.: וּתְמוּרָתוֹ
Lev. 27, 10. ותמורתו יהיה־קדש
Lev. 27, 33. הוא ותמורתו
cum suff.: וּתְמוּרָתָהּ
Job. 28, 17. ותמורתה כלי־פז

מוּשׁ

פעל נודד, והמוכן נעיס והליכס תסוסס וסיגס [ווייבען, נוסיק-], וכן אֲמָשׁ לעיל דף ק"כ, ולקן ע"ש יוסף נקל מָשׁוּתִי, וכלקס שכוף סקלכ כוסף, מר חֲמָשׁוּתִי. סכוסף יוסף, ענין הסרת והרקק דנר, נהסלכות רנוש. ולע שהתעוכות [שופטים ע"ו כ"ו] לפי' סל"ק ענין הסרס, והסלון סניקס לי לסמיר לת הַעמודים, וכן וְרַבָּשׁ קושן [שוש ל' כ"ת] לדעת סתרגס, ויסיס לין ניסיס כל התעוכות נענין משוש ש"יכיס לשרש מָשַׁשׁ, ולין כלן מקוין, וכן וַיְמַשְׁמְשׁוּן נקליס קע"ו י', ולפנר נ"כ שהרס אֲמָשׁ לעיל לת מפעל מפת כ"ת לן מָשׁ פס, ויבן דוגמלות כוס.

v. intr. (semel *Qal* trans. מָשַׁשְׁתִּי, nisi hoc ex *Hi.* חֲמָשְׁתִּי ortum est per apocopen), cedere, recedere; *Hi.* amovere, dimovere, significatione longe lateque se pandente. Huc pertinent etiam formae וַיְחַמְּשֵׁם (Jud. 16, 26. h. e. sine me amovere columnam), si fides est Qimchio, et וַיְמַשׁ (Gen. 27, 12), uti vult paraphrasta. Sed utut est, omnes formae verbi *palpandi* ad r. מָשַׁשׁ pertinent, veluti יְמִישֵׁנִי (*Ψ.* 115, 7.). Fortasse etiam *n.* אֲמָשׁ non a v. אָמַשׁ, quod multum est, sed a nostro מָשׁ deducendum. LXX. *ἀφιστάναι, μεθιστάναι, χωρίζειν, κινεῖν, κλίνειν, παύεσθαι, ἐκλείπειν; Hi. αἴρειν, παρέρχεσθαι, κωλύειν, διαλείπειν.*

3 perf.: וַיָּמָשׁ
Zach. 14, 4. ומש חצי ההר צפונה
1 perf.: וַיָּמַשְׁתִּי
Zach. 3, 9. ומשתי את־עון הארץ
3 perf. pl.: מָשׁוּ
Nu. 14, 44. לא־משו מקרב המחנה
2 imperf.: תָּמֻשׁ
Jud. 6, 18. אל־נא תמש מזה
3 imperf.: יָמוּשׁ
Jos. 1, 8. לא־ימוש ספר התורה הזה
Jes. 54, 10. וחסדי מאתך לא־ימוש
3 impf. fem.: תָּמוּשׁ
Prv. 17, 13. *Q're.* לא־תמיש רעה
Jes. 22, 25. תמוש היתד התקועה
3 impf. pl.: יָמוּשׁוּ
Jes. 54, 10. כי ההרים ימושו
Jes. 59, 21. לא־ימושו מפיך
3 impf. pl.: יָמֻשׁוּ
Jer. 31, 36. אם־ימשו החקים האלה
Hif-il: הֲמִישׁ
1 imperf.: אָמִישׁ
Job. 23, 12. מצות שפתיו ולא אמיש
3 imperf.: יָמִישׁ
Ex. 13, 22. לא־ימיש עמוד הענן
Ex. 33, 11. לא ימיש מתוך האהל
Ps. 55, 12. ולא־ימיש מרחובה
Jes. 46, 7. ממקומו לא ימיש
Jer. 17, 8. ולא ימיש מעשות פרי
Mich. 2, 4. איך ימיש לי לשובב
Nah. 3, 1. לא ימיש טרף
3 impf. fem.: תָּמִישׁ K'tib.
Prv. 17, 13. לא־תמיש רעה
2 imprf. pl.: תָּמִישׁוּ
Mich. 2, 3. לא־תמישו משם

מוּשׁ

palpare, v. s. r. מָשַׁשׁ *p.* 665.

מוּת

הלנון מֵת, פעל נודד, ומעבר מַת, מַתָּה, ומשונן נויעה ויליקת כעש ונקסטות [שעבענען], ונקשר משיקת עבעית ע' לפיסת לקוס הקיוכית, לו משיקת פקשית ע' כרע וקעל, מן משיקת לכוזית, מן משיקת לכוזית, ל"ש משיקת הכשיקים ע' יכוז, משיקת לרן ע' שמוס וקרכן, לו גס נהשלל על קפוכת הלב וכלוסס. הניכוכי מֵת לס יעשה יפסק כל הכדל של וכרוס ונקנוס, כי מת כנלתי קי וכלמס, נקפס כוסס יקסי, ומכרוי שלו מֵתִים קוקרי לשלילים כוכקי לל-קי. סכנד מוֹתָת יוכל, ומכוסף חַיָּת יוכל וקוק. ולשל לקקור מרכש לל"ק מקשוכ מָת, נדוסס לל מָתָה לקמן, והמוכן מקשוללוס [שעבעקקען], וכן סכוסף ומכנד הנקפס ומולדה, וולת לרך המיקס, לוכש לל"ק מקשוכ מֵת הקלר מן מָתַת נשוכ סר', ולשיוכוס סרכש לו נקפקי עבר, ועוד מקום להקנלר.

h. e. מָת, *v. intr.* (pr. מֵת, מָתַת, מָתֵי), mori (= מָוַת, sanscr. miṛ-t, elisa media: *met*), de morte et

naturali et violenta, tum hominum tum animalium rerumque inanimatarum, veluti plantarum exarescentium, terrae, quae devastatur, atque etiam de morte spirituali et aeterna. Part. מֵת, quae forma et masculina et feminina est, quia in mortuo sexus non discernitur; pl. מֵתִים, spec. de idolis, quibus Deus vivus verusque opponitur (אֵל חַי). *Po.* מוֹתֵת et *Hi.* הֲמִית trans., occidere, delere, morte afficere. Possis dicere *mât*, sicuti מָתָה, vi protendendi ac deinde procumbendi, succumbendi, moriendi dici; ingeniose quidem, sed false. LXX. *θνήσκειν, ἀποθνήσκειν, ἀποκτείνειν, ἀπολλύναι, ἐκλείπειν, ἐν ῥομφαίᾳ πίπτειν, τελευτᾶν, συντελεῖν, ἀφιέναι; inf. θάνατος, τελευτή, θνησιμαῖον; prt. νεκρός, ψυχή, θάνατος; Pi. θανατοῦν, ἐπιδιδόναι; Hi. ἀποκτείνειν, ἀναιρεῖν, διαφθείρειν, ἐκτρίβειν, πατάσσειν, ὕβρις; inf. θανάτωσις, θάνατος;* מוֹת מָת, *θανάτῳ ἔνοχον εἶναι;* גַּם מֵת, *προσαποθνήσκειν;* אַחֲת דָּת לְהָמִית, *θανατήφορος;* אֵין־לְמוּת, *οὐκ ἐστὶ σωτηρία;* עַל־מוּת, *εἰς τοὺς αἰῶνας, κρύφιος;* שָׂאַל לָמוּת, *ἀπολέγεσθαι.*

3 *perf.*: מֵת

Gn. 42, 38. כי־אחיו מת
Gn. 44, 20. ואחיו מת
Gn. 50, 15. כי־מת אביהם
Ex. 9, 6. לא־מת אחד
Ex. 9, 7. לא־מת ממקנה ישראל
Ex. 14, 30. מת על־שפת הים
Num. 27, 3. אבינו מת במדבר
Num. 27, 3. כי־בחטאו מת
Dt. 10, 6. שם מת אהרן ויקבר
Dt. 32, 50. כאשר־מת אהרן
Jos. 1, 2. משה עבדי מת
Jos. 24, 33. ואלעזר בן־אהרן מת
Jud. 4, 1. ואחוד מת
Jud. 8, 33. ויהי כאשר מת גדעון
Jud. 9, 55. כי־מת אבימלך
1 Sam. 14, 45. את־יונתן ולא־מת
1 Sam. 17, 51. כי־מת גבורם וינסו
1 S. 25, 39. וישמע דוד כי מת נבל
1 S. 28, 3. ושמואל מת ויספדו־לו
1 S. 31, 5. כי־מת שאול ויפל גם־הוא
2 S. 1, 5. כי־מת שאול ויהונתן בנו
2 Sam. 2, 7. כי־מת אדניכם שאול
2 Sam. 4, 1. כי מת אבנר בחברון
2 S. 4, 10. לאמר הנה־מת שאול
2 S. 11, 21. 24. אוריה החתי מת
2 S. 11, 26. כי־מת אוריה אישה
2 Sam. 12, 18. כי־מת הילד
2 S. 12, 18. מת הילד ועשה רעה
2 Sam. 12, 19. כי מת הילד
2 S. 12, 19. המת הילד ויאמרו מת
2 S. 12, 21. וכאשר מת הילד קמת
2 S. 12, 23. ועתה מת למה זה אני צם
2 Sam. 13, 32. 33. אמנון לבדו מת
2 S. 13, 39. כי־נחם על־אמנון כי־מת
2 S. 18, 20. כי על כן בן־המלך מת
2 Sam. 19, 11. מת במלחמה
1 Rg. 3, 21. להיניק את־בני והוה־מת
1 Rg. 11, 21. וכי־מת יואב שר־הצבא
1 Reg. 14, 17. והנער מת
1 Rg. 21, 15. אין נבות חי כי־מת
1 Rg. 21, 16 כשמע אחאב כי מת נבות
2 Reg. 4, 1. עבדך אישי מת
2 Rg. 4, 32. והנה הנער מת משכב
2 Reg. 11, 1. ותראה כי מת בנה
1 Chr. 10, 5. כי־מת שאול

2 Chr. 22, 10. ראתה כי־מת בנה
Ez. 11, 13. ופלטיהו בן־בניה מת
Ez. 18, 18. והנה־מת בעונו

3 *perf. pl.*: וַיָּמֻת

Ex. 11, 5. ומת כל־בכור
Ex. 21, 20. ומת תחת ידו
Nu. 20, 26. ואהרן יאסף ומת שם
Dt. 17, 12. ומת האיש ההוא
Dt. 18, 20. ומת הנביא ההוא
Dt. 22, 25. ומת האיש אשר־שכב
Dt. 24, 7. ומת הגנב ההוא
Dt. 25, 5. ומת אחד מהם
1 Sam. 4, 19. ומת חמיה ואישה
1 Reg. 14, 12. ומת הילד
Ez. 18, 26. ומת עליהם
Ez. 33, 18. ועשה עול ומת בהם
Am. 2, 2. ומת בשאון מואב

3 *perf. pl.*: וַיָּמֵתוּ

Gn. 44, 9. מעבדיך ומת
Gn. 44, 22. ועזב את־אביו ומת
Gn. 44, 31. כי־אין הנער ומת
Ex. 21, 12. מכה איש ומת
Ex. 21, 28. או את־אשה ומת
Ex. 21, 35. את־שור רעהו ומת
Ex. 22, 1. והכה ומת
Dt. 13, 11. וסקלתו באבנים ומת
Dt. 19, 5. ומצא את־רעהו ומת
Dt. 19, 11. והכהו נפש ומת
Dt. 19, 12. ביד גואל הדם ומת
Dt. 21, 21. באבנים ומת
1 Sam. 26, 10. או־יומו יבא ומת
2 S. 11, 15. ושבתם מאחריו ונכה ומת
1 Rg. 1, 52. ואם־רעה תמצא־בו ומת

3 *perf. c. h int.*: הֲמֵת

2 Sam. 12, 19. המת הילד

3 *prf. fem.*: מֵתָה *p.*

Gn. 35, 18. בצאת נפשה כי מתה

3 *prf. fem.*: וַתָּמָת *p.*

Dt. 22, 21. אנשי עירה באבנים ומתה

2 *perf.*: וָמַתָּה

Ez. 28, 8. ומתה ממותי חלל

1 *perf.*: וָמַתִּי

Gn. 19, 19. פן־תדבקני הרעה ומתי

3 *perf. pl.*: מָתוּ

Gn. 7, 22. מכל אשר בחרבה מתו
Ex. 4, 19. כי־מתו כל־האנשים
Num. 26, 11. ובני־קרח לא־מתו
Jos. 5, 4. כל־אנשי המלחמה מתו
Jos. 10, 11. וימתו רבים אשר־מתו
1 Sam. 4, 11. ושני בני־עלי מתו
1 Sam. 4, 17. וגם־שני בניך מתו
1 S. 5, 12. והאנשים אשר לא־מתו
1 Sam. 31, 7. וכי־מתו שאול ובניו
2 Sam. 1, 4. ויהונתן בנו מתו
2 Sam. 2, 31. וששים איש מתו
2 Sam. 13, 33. בני המלך מתו
1 Chr. 10, 6. וכל־ביתו יחדו מתו
1 Chr. 10, 7. וכי־מתו שאול ובניו
Eccl. 4, 2. את־המתים שכבר מתו

3 *perf. pl.*: וּמֵתוּ

Lev. 22, 9. ומתו בו כי יחללהו
Dt. 22, 22. ומתו גם־שניהם
Jer. 16, 6. ומתו גדלים וקטנים

3 *perf. pl.*: וָמֵתוּ

Gn. 33, 13. ומתו כל־הצאן
Ex. 9, 19. עליהם הברד ומתו
Ex. 28, 43. ולא־ישאו עון ומתו
Num. 4, 15. אל־הקדש ומתו
Nu. 4, 20. כבלע את־הקדש ומתו
Dt. 17, 5. וסקלתם באבנים ומתו
Dt. 22, 24. באבנים ומתו
Am. 6, 9. בבית אחד ומתו

1 *perf. pl.*: מֵתְנוּ

Nu. 14, 2. לו־מתנו בארץ מצרים

1 *perf. pl.*: מָתְנוּ *p.*

Num. 14, 2. במדבר הזה לו־מתנו
2 Reg. 7, 3. ישבים פה עד־מתנו

1 *perf. pl.*: וָנָמֻתָה

2 Rg. 7, 4. וחרעב בעיר ומתנו שם

1 *perf. pl.*: וָנָמֻתָנוּ *p.*

Dt. 5, 22. עוד ומתנו
1 Reg. 17, 12. ואכלתהו ומתנו
2 Reg. 7, 4. ואם־ישבנו פה ומתנו
2 Reg. 7, 4. ואם־ימיתנו ומתנו

part.: מֵת *vel subst.*

Gn. 20, 3. הנך מת על־האשה
Gn. 48, 21. 50, 5. הנה אנכי מת
Gn. 50, 24. אל־אחיו אנכי מת
Ex. 12, 30. אשר אין־שם מת
Ex. 22, 13. ונשבר או־מת
Lev. 21, 11. ועל כל־נפשת מת
Num. 6, 6. על־נפש מת לא יבא
Dt. 4, 22. כי אנכי מת בארץ
Jud. 3, 25. אדניהם נפל ארצה מת
Jud. 4, 22. והנה סיסרא נפל מת
1 Sam. 24, 15. אחרי כלב מת
2 Sam. 14, 2. מתאבלת על־מת
2 Rg. 20, 1. כי מת אתה ולא תחיה
2 Reg. 23, 30. וירכבהו עבדיו מת
Jes. 38, 1. כי מת אתה
Jer. 16, 7. לנחמו על־מת
Jer. 28, 16. השנה אתה מת
Ez. 44, 25. ואל־מת אדם לא יבוא

part.: וּמֵת

Ex. 22, 9. ומת או־נשבר או־נשבה

part.: הַמֵּת

Ex. 21, 35. וגם את־המת יחצון
Dt. 25, 5. אשת־המת החוצה
Dt. 25, 6. על־שם אחיו המת
Ruth. 4, 5. אשת־המת קניתי
Ruth 4, 5. 10. להקים שם־המת
Ruth 4, 10. ולא־יכרת שם־המת
2 S. 9, 8. אל־הכלב המת אשר כמוני
2 Sam. 16, 9. הכלב המת הזה
1 Reg. 3, 20. בנה המת השכיבה
1 Reg. 3, 22. 23. בני החי ובנך המת
1 Reg. 3, 22. 23. בנך המת ובני החי
1 Reg. 14, 11. המת לירבעם בעיר
1 Reg. 16, 4. המת לבעשא בעיר
1 Reg. 21, 24. המת לאחאב
2 Rg. 8, 5. את־אשר החיה את־המת
Eccl. 9, 4. טוב מן־האריה המת
Ez. 18, 32. כי לא אחפץ במות המת

part.: וְהַמֵּת

Ex. 21, 34. 36. והמת יהיה־לו
1 Reg. 14, 11. והמת בשדה יאכלי
1 Reg. 16, 4. והמת לו בשדה
1 Reg. 21, 24. והמת בשדה יאכלו

part.: בְּמֵת

Num. 19, 11. הנגע במת לכל־נפש
Num. 19, 13. הטונע במת בנפש
Num. 19, 16. בחלל־חרב או במת

part.: בַּמֵּת

Num. 19, 18. או במת או בקבר

part.: כְּמֵת

Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב

part.: כַּמֵּת

Num. 12, 12. אל־נא תהי כמת

part.: לָמֵת

Dt. 26, 14. ולא־נתתי ממנו למת
Jer. 22, 10. אל־תבכו למת

part.: לָמֻת *p.*

Dt. 14, 1. בין עיניכם למת

cum suff.: מֵתִי

Gn. 23, 4. ואקברה מתי מלפני
Gn. 23, 8. לקבר את־מתי
Gn. 23, 13. ואקברה את־מתי שמה

cum suff.: מֵתֶךָ

Gn. 23, 15. ואת־מתך קבר

part.: מֵתֶךָ *p.*

Gn. 23, 6. קבור את־מתך
Gn. 23, 6. מקבר מתך
Gn. 23, 11. נתתיה לך קבר מתך

cum suff.: מֵתָו

Gn. 23, 3. מעל פני מתו

part. pl.: מֵתִים

Ex. 12, 33. כי אמרו כלנו מתים
2 Sam. 19, 7. וכלנו היום מתים
2 Reg. 19, 35. כלם פגרים מתים
Ps. 106, 28. ויאכלו זבחי מתים
Jes. 26, 14. מתים בל־יחיו
Jes. 37, 36. כלם פגרים מתים
Ez. 24, 17. מתים אבל לא־תעשה

part. pl.: הַמֵּתִים

Num. 17, 13. ויעמד בין־המתים
Nu. 17, 14. ויהיו המתים במגפה
Nu. 17, 14. מלבד המתים על־דבר
Nu. 25, 9. ויהיו המתים במגפה
Dt. 18, 11. ודרש אל־המתים
Jud. 16, 30. ויהיו המתים
Ruth 1, 8. כאשר עשיתם עם־המתים
Ruth 2, 20. את־החיים ואת־המתים
Ps. 115, 17. לא המתים יהללו־יה
Eccl. 4, 2. ושבח אני את־המתים
Eccl. 9, 3. ואחריו אל־המתים
Jes. 8, 19. בעד החיים אל־המתים

part. pl.: וְהַמֵּתִים

Eccl. 9, 5. והמתים אינם יודעים

part. pl.: בַּמֵּתִים

Ps. 88, 6. במתים חפשי

part. pl.: כַּמֵּתִים

Jes. 59, 10. באשמנים כמתים

prt. pl. c. h int.: הַלַּמֵּתִים

Ps. 88, 11. הלמתים תעשה־פלא

pl. constr.: מֵתֵי

Jes. 22, 2. ולא מתי מלחמה

pl. constr.: כְּמֵתֵי

Ps. 143, 3. כמתי עולם
Thr. 3, 6. כמתי עולם

pl. c. suff.: מֵתֶיךָ

Jes. 26, 19. יחיו מתיך נבלתי יקומון

part. fem.: מֵתָה *sg.*

Gn. 30, 1. ואם־אין מתה אנכי
Gn. 48, 7. מתה עלי רחל
Ex. 7, 21. והדגה אשר־ביאר מתה

part. fem.: הַמֵּתָה *sg.*

Zach. 11, 9. המתה תמות

inf.: מוֹת

Gn. 2, 17. אכלך ממנו מות תמות
Gn. 3, 4. לא־מות תמתון
Gn. 20, 7. דע כי־מות תמות
Gn. 26, 11. ובאשתו מות יומת
Ex. 19, 12. הנגע בהר מות יומת
Ex. 21, 12. מות יומת
Ex. 21, 15. ומכה אביו ואמו מות
Ex. 21, 16. ונמצא בידו מות יומת
Ex. 21, 17. ומקלל אביו ואמו מות
Ex. 22, 18. עם־בהמה מות יומת
Ex. 31, 14. מחלליה מות יומת
Ex. 31, 15. ביום השבת מות יומת
Lev. 20, 2. מזרעו למלך מות יומת
Lev. 20, 9. מות יומת
Lev. 20, 10. מות־יומת הנאף
Lev. 20, 11. 12. מות־יומתו שניהם
Lev. 20, 13. 16. מות יומתו דמיהם
Lev. 20, 15. בבהמה מות יומת
Lev. 20, 27. מות יומתו
Lev. 24, 16. ונקב שם־יי מות יומת
Lev. 24, 17. כל־נפש אדם מות יומת
Lev. 27, 29. לא יפדה מות יומת
Num. 15, 35. מות יומת האיש
Num. 26, 65. מות ימתו במדבר
Num. 35, 17. מות יומת הרצח
Num. 35, 21. מות־יומת המכה

Digitized by Google

Num. 35, 31. מות יומת
Jud. 13, 22. מות נמות כי אלהים
Jud. 21, 5. אשר לא יעלה מות יומת
1 S. 14, 39. כי חי יהוה כי־מות ימות
1 S. 14, 44. כי מות תמות יונתן
1 S. 22, 16. מות תמות אחימלך
2 S. 12, 14. הלוד לך מות ימות
2 Sam. 14, 14. כי־מות נמות
1 Rg. 2, 37. 42. ידעת כי מות תמות
2 Reg. 1, 4. 6. 16. כי־מות תמות
2 Rg. 8, 10. הגד לו כי־מות ימות
Jer. 26, 8. אמר מות תמות
Ez. 3, 18. אמרי לרשע מות תמות
Ez. 18, 13. דמיו בו יהיו
Ez. 33, 8. הלא מות תמות
Ez. 33, 14. אמרי לרשע מות תמות

inf. constr.: לָמוּת

Gn. 25, 32. הנה אנכי הולך למות
Gn. 47, 29. וקרבו ימי־ישראל למות
Ex. 14, 11. לקחתנו למות במדבר
Ex. 21, 14. מעמי מזבחי תקחנו למות
Num. 18, 22. לשאת חטא למות
Num. 20, 4. למות שם אנחנו
Nu. 21, 5. מצרים למות במדבר
Nu. 35, 30. רוצח בנפש למות
Num. 35, 31. הוא רשע למות
Dt. 2, 16. מתים מקרב העם
Dt. 31, 14. הן קרבו ימיך למות
Jos. 2, 14. נפשנו התחיכם למות
Jud. 5, 18. זבולן עם חרף נפשו למות
Jud. 16, 16. ותקצר נפשו למות
1 Rg. 2, 1. ויקרבו ימי־דוד למות
1 Rg. 19, 4. ותאל את־נפשו למות
2 Reg. 20, 1. ויחזקיהו למות
2 Chr. 32, 11. יושב ברעב ובצמא
2 Chr. 32, 24. ויחזקיהו עד־למות
Eccl. 3, 2. עת למות
Jes. 38, 1. חזקיהו למות
Jer. 38, 26. יתחנן למות שם
Jon. 4, 8. וישאל את־נפשו למות

inf. c. suff.: מוֹתִי

2 S. 19, 1. יתן מותי אני תחתיך

inf. c. suff.: מוֹתֵנוּ

Ex. 16, 3. יתן מותנו ביד־יי

inf. c. suff.: מֻמָתֵנוּ

Ex. 14, 12. טוב לנו במדבר

inf. c. suff.: מוֹתָהּ

1 S. 4, 20. ותמת ותדבר אליה

inf. c. suff.: בְּמֹתָן

2 S. 20, 3 ויתם מתן אלמנת

imprt.: הָמֵת *sg.*

Dt. 32, 50. מת בהר

imprt.: וָמֻתָּה *sg.*

Job. 2, 9. ברך אלהים ומת

1 *imperf.:* אָמוּת

Gn. 26, 9. פן־אמות עליה
Gn. 27, 4. ואברכך בטרם אמות
Gn. 45, 28. אראנו בטרם אמות
Dt. 18, 16. ולא אראה עוד את־האש הגדלה הזאת ולא אמות
Jud. 15, 18. ותמת צמא
Ruth 1, 17. אשר תמותי אמות
1 S. 14, 43. הנני אמות
1 Sam. 20, 14. ולא אמות
1 Rg. 2, 30. כי־פה אמות
Job. 3, 11. למה לא מרחם אמות
Ps. 118, 17. לא אמות כי־אחיה
Prv. 30, 7. אל־תמנע שוא ודבר כזב הרחק ממני
Jer. 37, 20. ולא אמות שם

1 *imperf:* אָמֻתָה

Gn. 46, 30. אמותה הפעם

1 *imperf.:* וְאָמֵת

2 Sam. 19, 38. ואמת בעירי

2 *imperf.:* תָּמוּת

Gn. 2, 17. 20, 7. כי מות תמות
Ex. 10, 28. ביום ראתך פני תמות
Jud. 6, 23. אל־תירא לא תמות
1 Sam. 14, 44. מות תמות יונתן
1 S. 20, 2. ויאמר לו חלילה לא תמות
1 S. 22, 16. מות תמות אחימלך
2 S. 12, 13. העביר חטאתך לא תמות
2 Sam. 19, 24. אל־שמעי לא תמות
1 Reg. 2, 37. 42. תדע כי מות תמות
2 Reg. 1, 4. 6, 16. כי־מות תמות
Eccl. 7, 17. למה תמות בלא עתך
Jes. 22, 18. שמה תמות
Jer. 11, 21. ולא תמות בידנו
Jer. 20, 6. ובבל תבוא ושם תמות
Jer. 26, 8. לאמר מות תמות
Jer. 34, 4. לא תמות בחרב
Jer. 34, 5. בשלום תמות
Jer. 38, 24. ולא תמות
Ez. 3, 18. מות תמות
Ez. 28, 10. מותי ערלים תמות
Ez. 33, 8. רשע מות תמות
Ez. 33, 14. לרשע מות תמות
Am. 7, 17. על־אדמה טמאה תמות

2 *impf.fem.:* תָּמוּתִי

Ruth 1, 17. באשר תמותי אמות

3 *imperf.:* יָמוּת

Gn. 38, 11. פן־ימות גם־הוא כאחיו
Ex. 9, 4. ולא ימות מכל־לבני ישראל
Ex. 21, 18. ולא ימות ונפל למשכב
Ex. 28, 35. ובצאתו ולא ימות
Lev. 11, 39. וכי ימות מן־הבהמה
Lev. 16, 2. אשר על־הארן ולא ימות
Lev. 16, 13. על־העדות ולא ימות
Num. 6, 9. וכי־ימות מת עליו
Num. 17, 28. אל־משכן יי ימות
Nu. 19, 13. אשר־ימות ולא יתחטא
Num. 19, 14. אדם כי־ימות באהל
Nu. 27, 8. איש כי־ימות ובן אין לו
Num. 35, 12. ולא ימות הרצח
Num. 35, 17. אשר־ימות בה
Num. 35, 18. אשר־ימות בו
Nu. 35, 23. אשר־ימות בה בלא ראות
Dt. 20, 5. 6. 7. פן־ימות במלחמה
Dt. 24, 3. או כי ימות האיש
Jos. 20, 9. ולא ימות ביד גאל הדם
1 Sam. 14, 39. כי־מות ימות
1 Sam. 14, 45. היונתן ימות
2 Sam. 3, 33. ימות אבנר
2 Sam. 12, 14. הילוד לך מות ימות
2 Reg. 8, 10. כי־מות ימות
2 Rg. 13, 14. את־חליו אשר ימות בו
Job. 14, 8. ובעפר ימות גזעו
Job. 14, 10. וגבר ימות ויחלש
Job. 14, 14. אם־ימות גבר היחיה
Job. 21, 23. זה ימות בעצם תמו
Job. 21, 25. וזה ימות בנפש מרה
Ps. 41, 6. מתי ימות ואבד שמו
Prv. 5, 23. הוא ימות באין מוסר
Prv. 15, 10. שונא תוכחת ימות
Prv. 19, 16. בוזה דרכיו יומת
Prv. 23, 13. כי־תכנו בשבט לא ימות
Eccl. 2, 16. ואיך ימות החכם
Jes. 51, 12. ותיראי מאנוש ימות
Jes. 51, 14. ולא־ימות לשחת
Jes. 59, 5. האכל מביציהם ימות
Jes. 65, 20. בן־מאה שנה ימות
Jer. 21, 9. הישב בעיר הזאת ימות
Jer. 22, 12. אשר־הגלו אתו שם ימות
Jer. 31, 30. איש בעונו ימות
Jer. 38, 2. הישב בעיר הזאת ימות
Jer. 38, 10. בטרם ימות
Ez. 3, 18. הוא רשע בעונו ימות
Ez. 3, 19. הוא בעונו ימות
Ez. 3, 20. הוא ימות כי לא הזהרתו
Ez. 3, 20. בחטאתו ימות
Ez. 6, 12. הרחוק בדבר ימות
Ez. 6, 12. והנצור ברעב ימות
Ez. 7, 15. אשר בשדה בחרב ימות
Ez. 12, 13. ושם ימות
Ez. 17, 16. בתוך־בבל ימות
Ez. 18, 17. לא ימות בעון אביו
Ez. 18, 24. אשר־חטא בם ימות
Ez. 18, 21. 28. יחיה לא ימות
Ez. 18, 26. אשר־עשה ימות
Ez. 33, 8. בעונו ימות
Ez. 33, 9. הוא בעונו ימות
Ez. 33, 13. אשר־עשה בו ימות
Ez. 33, 15. חיו יחיה לא ימות
Am. 7, 11. בחרב ימות

3 *imperf.:* יָמֻת *p.*

Dt. 33, 6. יחי ראובן ואל־ימת

3 *imperf.:* וַיָּמָת *p.*

Jud. 6, 30. הוצא את־בנך ויומת
1 Reg. 21, 10. וסקלהו וימת

3 *imperf.:* וַיָּמָת *p.*

Gn. 5, 5. ושלשים שנה וימת
Gn. 5, 8. ותשע מאות שנה וימת
11. 14. 20. 27.
Gn. 5, 17. ושמנה מאות שנה וימת
Gn. 5, 31. ושבע מאת שנה וימת
Gn. 9, 29. וחמשים שנה וימת
Nu. 15, 36 וירגמו אתו באבנים וימת
Num. 35, 16. ויימת רצח
Num. 35, 17. הכהו וימת
Num. 35, 20. בצדיה וימת
Num. 35, 21. הכהו בידו וימת
Num. 35, 23. ויפל עליו וימת
Jud. 2, 21. אשר־עזב יהושע וימת
Jud. 4, 21. והוא־נרדם ויעף וימת
Jud. 9, 54. וידקרהו נערו וימת
1 S. 4, 18. ותשבר מפרקתו וימת
1 S. 25, 38. ויגף יי את־נבל וימת
2 Sam. 1, 15. ויכהו וימת
2 Sam. 2, 23. וימת ויעמדו
2 Sam. 20, 10. ולא־שנה לו וימת
1 Reg. 2, 25. 46. ויפגע־בו וימת
וירגמו כל־ישראל בו אבן
1 Reg. 12, 18. וימת
1 Rg. 16, 18 את־בית־מלך באש וימת
1 Rg. 21, 13. ויסקלהו באבנים וימת
1 Reg. 21, 14. סקל נבות וימת
1 Reg. 21, 15. כי־סקל נבות וימת
2 Reg. 4, 20. עד־הצהרים וימת
2 Reg. 7, 17. העם בשער וימת
2 Reg. 7, 20. העם בשער וימת
2 Rg. 8, 15. ויפרש על־פניו וימת
2 Reg. 12, 22. עבדיו הכהו וימת
1 Chr. 10, 5. על־החרב וימת
2 Chr. 10, 18. בני־ישראל אבן וימת
2 Chr. 13, 20. ויגפהו יי וימת
2 Chr. 24, 25 ויהרגהו על־מטתו וימת
Hos. 13, 1. ויאשם בבעל וימת

3 *impf. ap.:* וַיָּמֹת

Gn. 11, 28. וימת הרן על־פני תרח
Gn. 11, 32. וימת תרח בחרן
Gn. 25, 8. ויגוע וימת אברהם
Gn. 25, 17. ויגוע וימת ויאסף
Gn. 35, 29. וימת ויאסף אל־עמיו
Gn. 36, 33. וימת בלע
Gn. 36, 34. וימת יובב
Gn. 36, 35. וימת חשם
Gn. 36, 36. וימת הדד
Gn. 36, 37. וימת שמלה
Gn. 36, 38. וימת שאול
Gn. 36, 39. וימת בעל חנן
Gn. 46, 12. וימת עד ואונן
Gn. 50, 26. וימת יוסף בן־מאה
Ex. 1, 6. וימת יוסף וכל־אחיו
Ex. 2, 23. וימת מלך מצרים
Ex. 9, 6. וימת כל מקנה מצרים
Num. 3, 4. וימת נדב ואביהוא
Num. 20, 28. וימת אהרן שם
Num. 21, 6. וימת עם־רב מישראל
Num. 26, 19. וימת ער ואונן
Num. 26, 61. וימת נדב ואביהוא
Num. 33, 38. על־פי יי וימת שם
Dt. 34, 5. וימת שם משה
Jos. 24, 29. וימת יהושע בן־נון
Jud. 1, 7. ויביאהו ירושלם וימת שם
Jud. 2, 8. וימת יהושע בן־נון
Jud. 3, 11. וימת עתניאל בן־קנז
Jud. 8, 32. וימת גדעון בן־יואש
Jud. 10, 2. וימת ויקבר בשמיר
Jud. 10, 5. וימת יאיר ויקבר בקמון
Jud. 12, 7. וימת יפתח הגלעדי
Jud. 12, 10. וימת אבצן
Jud. 12, 12. וימת אילון הזבולני
Jud. 12, 15. וימת עבדון בן־הלל
Ruth 1, 3. וימת אלימלך איש נעמי
1 Sam. 25, 1. וימת שמואל
1 Sam. 25, 37. וימת לבו בקרבו
1 Sam. 31, 5. על־חרבו וימת עמו
1 S. 31, 6. וימת שאול ושלשת בניו
2 S. 2, 23. ויפל־שם וימת תחתו
2 S. 3, 27. וימת בדם עשהאל אחיו
2 S. 6, 7. וימת שם עם ארון האלהים
2 Sam. 10, 1. וימת מלך בני עמון
2 Sam. 10, 18. הכה וימת שם
2 S. 11, 17. וימת גם אוריה החתי
2 Sam. 11, 21. וימת בתבץ
2 Sam. 12, 18. וימת הילד
2 S. 14, 5. אלמנה אני וימת אישי
2 Sam. 17, 23. וימת ויקבר
2 Sam. 24, 15. וימת מן־העם מדן
1 Rg. 3, 19. וימת בן־האשה הזאת
1 Rg. 16, 22. וימת תבני וימלך עמרי
1 Rg. 22, 35. וימת בערב ויצק דם
1 Reg. 22, 37. וימת המלך ויבוא
2 Reg. 1, 17. וימת כדבר־יי
2 Rg. 9, 27. ויגס מגדו וימת שם
2 Rg. 13, 20. וימת אלישע ויקברהו
2 Rg. 13, 24. וימת חזאל מלך־ארם
2 Rg. 23, 34. ויבא מצרים וימת שם
1 Chr. 1, 44. וימת בלע וימלך תחתיו
1 Chr. 1, 45. וימת יובב
1 Chr. 1, 46. וימת חושם
1 Chr. 1, 47. וימת הדד
1 Chr. 1, 48. וימת שמלה
1 Chr. 1, 49. וימת שאול
1 Chr. 1, 50. וימת בעל חנן
1 Chr. 1, 51. וימת הדד ויהיו אלופי
1 Chr. 2, 30. וימת סלד לא בנים
1 Chr. 2, 32. וימת יתר לא בנים
1 Chr. 10, 6. וימת שאול
1 Chr. 10, 13. וימת שאול במעלו
1 Chr. 13, 10. וימת שם לפני אלהים
1 Chr. 19, 1. וימת נחש מלך בני־עמון
1 Chr. 23, 22. וימת אלעזר
1 Chr. 24, 2. וימת נדב ואביהוא
1 Chr. 29, 28. וימת בשיבה טובה
2 Chr. 16, 13. וימת בשנת ארבעים
2 Chr. 18, 34. וימת לעת בוא השמש
2 Chr. 21, 19. וימת בתחלאים רעים
2 Chr. 24, 15. וימת בן־מאה
2 Chr. 35, 24. וימת ויקבר בקברות
Job. 42, 17. וימת איוב זקן
Jer. 28, 17. וימת חנניה הנביא
Jer. 38, 9. וימת תחתיו מצני הרעב

3 *impf. f.:* תָּמוּת

Ex. 7, 18. והדגה אשר־ביאר תמות
Job. 12, 2. ועמכם תמות חכמה
Jes. 66, 24. כי תולעתם לא תמות
הנפש החטאת היא
Ez. 18, 4, 20. תמות
Zach. 11, 9. המתה תמות

3 *impf. f.:* תָּמֹת

Nu. 23, 10. תמת נפשי מות ישרים
Jud. 16, 30. תמת נפשי עם־פלשתים
Job. 36, 14. תמת בנער נפשם

3 *impf. fem.:* וְתָמֹת

Jes. 50, 2. ותמת בצמא

3 *impf. f.:* וַתָּמָת

Jud. 20, 5. ואת־פילגשי ענו ותמת

Digitized by Google

וַתָּמָת 3 *impf. f.:*
ותמת שרה בקריית ארבע Gn. 23, 2.
ותמת דברה מינקת רבקה Gn. 35, 8.
ותמת רחל ותקבר Gn. 35, 19.
ותמת בת־שוע Gn. 38, 12.
ותמת שם מרים Num. 20, 1.
ותמת עזובה 1 Chr. 2, 19.
ותמת אשתי בערב Ez. 24, 18.
נָמוּת 1 *impf. pl.:*
ונחיה ולא נמות Gn. 42, 2. 43, 8.
ולמה נמות נגדך Gn. 47, 15.
למה נמות לעיניך Gn. 47, 19.
ונחיה ולא נמות Gn. 47, 19.
פן־נמות Ex. 20, 19.
ועתה למה נמות Dt. 5, 22.
מות נמות Jud. 13, 22.
אל־יי אלהיך ואל־נמות 1 S. 12, 19.
כי־מות נמות 2 Sam. 14, 14.
כי מחר נמות Jes. 22, 13.
אלהי קדשי לא נמות Hab. 1, 12.
תָּמֻתוּ 2 *impf. pl.:*
ויאמנו דבריכם ולא תמותו Gn. 42, 20.
ולא תמותו Lev. 8, 35.
ולא תמותו Lev. 10, 6.
לא תצאו פן־תמתו Lev. 10, 7.
אל־אהל מועד ולא תמתו Lev. 10, 9.
לא תחללו ולא תמותו Nu. 18, 32.
וחיו ולא תמתו 2 Reg. 18, 32.
ושם תמותו Jer. 22, 26.
למה תמותו אתה ועמך Jer. 27, 13.
ושם תמתו Jer. 42, 16.
תמותו במקום Jer. 42, 22.
ולמה תמותו Ez. 18, 31. 33, 11.
תְּמוּתוּן 2 *impf. pl.:*
ולא תגעו בו פן־תמתון Gn. 3, 3.
לא־מות תמתון Gn. 3, 4.
אכן כאדם תמותון Ps. 82, 7.
הזה לכם עד־תמתון Jes. 22, 14.
יָמֻתוּ 3 *impf. pl.:*
ירחצו־מים ולא ימתו Ex. 30, 20.
ידיהם ורגליהם ולא ימתו Ex. 30, 21.
ולא ימתו בטמאתם Lev. 15, 31.
עיריהם ימתו Lev. 20, 20.
וחיו ולא ימתו Num. 4, 19.
יתמו ושם ימתו Num. 14, 35.
מעלי ולא ימתו Num. 17, 25.
ולא־ימתו גם־הם Num. 18, 3.
מות ימתו במדבר Num. 26, 65.
ימותו אנשים 1 Sam. 2, 33.
ביום אחד ימותו שניהם 1 S. 2, 34.
ואם־ימתו חצינו 2 Sam. 18, 3.
לא־ימותו אבות על־בנים 2 Chr. 25, 4
ובנים לא־ימותו 2 Chr. 25, 4.
כי איש בחטאו ימותו 2 Chr. 25, 4.
ימותו ולא בחכמה Job. 4, 21.
רגע ימתו Job. 34, 20.
כי יראה חכמים ימותו Ps. 49, 11.
ואוילים בחסר־לב ימותו Prv. 10, 21
הבחורים ימותו Jer. 11, 22.
ימתו ברעב Jer. 11, 22.
תחלאים ימתו Jer. 16, 4.
בדבר גדול ימתו Jer. 21, 6.
ימותו בחרב Jer. 42, 17.
בחרב וברעב ימתו Jer. 44, 12.
שלשתיך בדבר ימותו Ez. 5, 12.
בדבר ימותו Ez. 33, 27.
בחרב ימותו כל חמאי Am. 9, 10.
וַיָּמֻתוּ 3 *impf. pl.:*
וימותו מעבדי חמלך 2 S. 11, 24.
ויפל על־הנערים וימותו Job. 1, 19.
וַיָּמֻתוּ 3 *impf. pl.:*
וימתו הצפרדעים Ex. 8, 9.
וימתו לפני יי Lev. 10, 2.
לפני־יי וימתו Lev. 16, 1.
וימתו האנשים Num. 14, 37.

וימתו רבים Jos. 10, 11.
וימתו גם כל־אנשי מגדל Jud. 9, 49.
וימתו גם־שניהם Ruth 1, 5.
וימתו גם־שניהם 2 Sam. 1, 4.
מן־העם וימתו 3 *impf. pl.:*
יָמֻתוּ
כי החיים יודעים שימתו Eccl. 9, 5.
יְמוּתוּן 3 *impf. pl.:*
וישביה כמו־כן ימותון Jes. 51, 6.
יָמֻתוּן 3 *impf. pl.:*
כל־האדם ימתון אלה Nu. 16, 29.
תְּמוּתֶנָּה 3 *impf. pl. f.:*
אשר לא־תמותנה Ez. 13, 19.
Pi-el: מוֹתֵת
מְוֹתַתְנִי 3 *perf. c. suff.:*
אשר לא־מותתני מרחם Jer. 20, 17.
מִתֵּתִי 1 *perf.:*
אנכי מתתי את־משיח יי 2 S. 1, 16
part.: מְמוֹתֵת
ונשא כליו ממותת אחריו 2 S. 14, 13.
inf. constr.: לְמוֹתֵת
ונכאח לבב למותת Ps. 109, 16.
imprt. c. suff.: וּמְוֹתַתְנִי
שלח חרבך ומותתני Jud. 9, 54.
עמד־נא עלי ומותתני 2 Sam. 1, 9.
וְאֲמִתֵּהוּ 1 *impf. c. s.:*
ואעמד עליו ואמתתהו 2 S. 1, 10.
וַיְמִתֶתְהוּ 3 *impf. c. s.:*
מתעה וימתתהו 1 Sam. 17, 51.
תְּמוֹתֵת 3 *impf. f.:*
תמותת רשע רעה Ps. 34, 22.
Hif-il: הֵמִית 3 *perf.*
אשר־המית במותו Jud. 16, 30.
מאשר המית בחייו Jud. 16, 30.
המית את־עשהאל 2 Sam. 3, 30.
המית את־הגבעונים 2 Sam. 21, 1.
המכים לא המית 2 Reg. 14, 6.
ואת־רצין המית 2 Reg. 16, 9.
שר־הצבא המית 1 Chr. 19, 18.
בניהם לא המית 2 Chr. 25, 4.
3 *perf.:* וְהֵמִית
והמית איש Ex. 21, 29.
3 *perf. c. suff.:* וְהֲמִתָנִי
ואם־יש־בי עון והמתני 2 S. 14, 32.
3 *perf. c. suff.:* וְהֲמִיתְךָ *p.*
והמיתך אדני יי Jes. 65, 15.
3 *perf. c. suff.:* הֲמִיתָם
ולא המיתם Jer. 41, 8.
3 *perf. f. c. s.:* הֲמִיתַתְהוּ
ולא המיתתהו 2 Chr. 22, 11.
2 *perf.:* וְהֲמִתָּה
והמתה את־העם הזה Nu. 14, 15.
והמתה מאיש 1 Sam. 15, 3.
1 *perf.:* וְהֲמִתִּי
והמתי ברעב שרשך Jes. 14, 30.
והמתי מחמדי בטנם Hos. 9, 16.
1 *perf. c. suff.:* וַהֲמִיתִין ׳, ׳י
והכתיו והמיתיו 1 Sam. 17, 35.
1 *perf. c. suff.:* וַהֲמִתִּיהָ
והמתיה בצמא Hos. 2, 5.
3 *perf. pl.:* הֵמִיתוּ
לא המיתו איש 1 Sam. 30, 2.
בני־המלך המיתו 2 Sam. 13, 32.
המיתו בחרב 2 Reg. 11, 20.
המיתו בחרב 2 Chr. 23, 21.
3 *prf. pl. c. s.:* הֲמִתְהוּ
המתהו חזקיהו Jer. 26, 19.
2 *perf. pl.:* הֲמִתֶּם
המתם את־עם יי Num. 17, 6.
2 *perf. pl.:* וַהֲמִתֶּם
והמתם אתו אל־תיראו 2 S. 13, 28.
2 *prf. f. pl.:* וַהֲמִתֶּן
אם־בן הוא והמתן Ex. 1, 16.

part.: מֵמִית *sg.*
יי ממית ומחיה 1 Sam. 2, 6.
part. pl.: מְמִיתִים
והנם ממיתים אותם 2 Rg. 17, 26.
part. pl.: מְמִתִּים
כי אם־ממתים Jer. 26, 15.
part. pl.: לְמֻמָתִים
וחיתו לממתים Job. 33, 22.
inf. abs.: הָמֵת
המת בחרב 2 Reg. 11, 15.
הלוא המת תמיתני Jer. 38, 15.
inf. abs.: וָהָמֵת
והמת לא נמיתך Jud. 15, 13.
והמת אל־תמיתהו 1 Rg. 3, 26.
והמת לא תמיתהו 1 Reg. 3, 27.
inf.: הָמֵית
לבלתי המית אתו Lev. 2, 4.
inf. c. hint.: הָהָמֵת
ההמת המתהו חזקיהו Jer. 26, 19.
inf. constr.: לְהָמִית
להמית צדיק עם־רשע Gn. 18, 25.
להמית את־כל־הקהל Ex. 16, 3.
להמית אתי ואת־בני Ex. 17, 3.
להמית את־דוד 1 Sam. 19, 1.
להמית את־דוד חנם 1 Sam. 19, 5.
להמית את־דוד 1 Sam. 20, 33.
להמית את־אבנר בן־נר 2 S. 3, 37.
וימדד שני־חבלים להמית 2 S. 8, 2.
להמית עיר ואם 2 Sam. 20, 19.
איש להמית בישראל 2 Sam. 21, 4.
לחמית את־ירבעם 1 Reg. 11, 40.
להמית את־בנה 1 Reg. 17, 20.
להמית ולהחיות 2 Reg. 5, 7.
אחת דתו להמית Esth. 4, 11.
להמית את־גדליהו Jer. 41, 4.
להמית אתנו Jer. 43, 3.
להמית נפשות Ez. 13, 19.
inf. constr.: וּלְהָמִית
ולהמית את־בני 1 Reg. 17, 18.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתֵנִי
לחמיתני ואת־עמי 1 Sam. 5, 10.
מתנקש בנפשי להמיתני 1 S. 28, 9.
ביד אחאב להמיתני 1 Rg. 18, 9.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתֵנוּ
לחמיתנו במדבר Num. 16, 13.
לו חפץ יי להמיתנו Jud. 13, 23.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתֶךָ *p.*
שאול אבי להמיתך 1 Sam. 19, 2.
inf. c. suff.: הֲמִיתוֹ
ויבקש המיתו Ex. 4, 24.
ואל־המיתו אל־תשא Prv. 19, 18.
ויבקש המלך המיתו Jer. 26, 21.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתוֹ
ויתנכלו אתו להמיתו Gn. 37, 18.
בראשונה להמיתו Dt. 13, 10.
בראשנה להמיתו Dt. 17, 7.
במסה אלי להמיתו 1 Sam. 19, 15.
ומבקש להמיתו Ps. 37, 32.
וישמרו את־הבית להמיתו Ps. 59, 1.
ביד־העם להמיתו Jer. 26, 24.
inf. c. suff.: וְלַהֲמִיתוֹ
ולהמיתו בבקר 1 Sam. 19, 11.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתָם
הוציאם להמתם במדבר Dt. 9, 28.
כי־חפץ יי להמיתם 1 Sam. 2, 25.
imprt. c. s.: הֲמִיתֵנִי
ואם־יש־בי עון המיתני 1 S. 20, 8.
imprt. pl.: וְהָמִיתוּ
סבו והמיתו כהני יי 1 S. 22, 17.
1 *imperf.:* אָמִית
אני אמית ואחיה Dt. 32, 39.
1 *impf. c. s.:* אֲמִיתְךָ
אם־אמיתך בחרב 1 Reg. 2, 8.

1 *impf. c. s.:* אֲמִיתֶךָ *p.*
וביום הזה לא אמיתך 1 Rg. 2, 26.
אם אמיתך ואם־אתנך Jer. 38, 16.
1 *impf. c. s.:* אֲמִיתֶנּוּ
שלחני למה אמיתך 1 Sam. 19, 17.
2 *imperf.:* תָּמִית
את־שני בני תמית Gn. 42, 37.
2 *impf. c. s.:* תְּמִיתֵנִי
הלוא המת תמיתני Jer. 38, 15.
2 *impf. c. s.:* תְּמִתֶנּוּ
אל־תמתנו Jer. 41, 8.
3 *imperf.:* יָמִית
הוא ימית את־הרצח Num. 38, 19.
ימית את־הרצח Num. 38, 21.
ולא־ימית אתי 1 Sam. 5, 11.
אם־ימית את־עבדו בחרב 1 Rg. 1, 51
מחרב חזאל ימית יהוא 1 Rg. 19, 17.
ימית אלישע 1 Reg. 19, 17.
אם־שוט ימית פתאם Job. 9, 23.
וברוח שפתיו ימית רשע Jes. 11, 4.
3 *impf. ap.:* וַיָּמֶת
וימת גם־אתו Gn. 38, 10.
וימת ביום ההוא 1 Sam. 22, 18.
את־האחד וימת אתו 2 S. 14, 6.
וימת את־דגתם Ps. 105, 29.
וימת אתו Jer. 41, 2.
3 *impf. c. s.:* וַיְמִיתֵהוּ
וימיתהו יי Gn. 38, 7.
ויך את־הפלשתי וימיתהו 1 S. 17, 50.
ויך את־הפלשתי וימיתהו 2 S. 21, 17.
ויפגע־בו וימיתהו 1 Reg. 2, 34.
אריה בדרך וימיתהו 1 Rg. 13, 24.
וימיתהו כדבר יי 1 Reg. 13, 26.
וימיתהו בעשא בשנת 1 Rg. 15, 28.
ויכהו וימיתהו 1 Reg. 16, 10.
ויכהו קבל־עם וימיתהו 2 Rg. 15, 10.
וימיתהו וימלך תחתיו 2 Rg. 15, 14.
וימיתהו וימלך 2 Reg. 15, 25. 30.
וימיתהו במגדו 2 Reg. 23, 29.
רע בעיני יי וימיתהו 1 Chr. 2, 3.
ולא־דרש ביי וימיתהו 1 Chr. 10, 14.
3 *impf. c. s.:* יְמִתֶנּוּ
הוא ימתנו Num. 38, 19.
3 *impf. c. s.:* וַיְמִיתֵם
ויהושע אחרי־כן וימיתם Jos. 10, 26.
לכד ויכם וימיתם Jos. 11, 17.
וימיתם ברבלה 2 Reg. 25, 21.
וימתם ברבלה Jer. 52, 26.
3 *impf. fem.:* תְּמִית
ופתה תמית קנאה Job. 5, 2.
3 *impf. f. c. s.:* תְּמִיתֶנּוּ
תאות עצל תמיתנו Prv. 21, 25.
1 *impf. pl. c. s.:* נְמִיתֶךָ
וחמת לא נמיתך Jud. 15, 13.
ולא נמיתך Jer. 38, 25.
1 *impf. pl. c. s.:* וְנָמִתֶהוּ
ונמתהו בנפש אחיו 2 Sam. 14, 7.
3 *impf. pl. c. s.:* וְהָמִיתֵם
אשר בגבעה ונמיתם Jud. 20, 13.
תנו האנשים ונמיתם 1 S. 11, 12.
2 *impf. pl. c. s.:* תְּמִיתֻהוּ
והמת אל־תמיתהו 1 Reg. 3, 26.
והמת לא תמיתהו 1 Reg. 3, 27.
2 *impf. pl. c. s.:* תְּמִיתוּהָ
לא תמיתוה בית יי 2 Chr. 23, 14.
3 *impf. pl.:* וַיְמִיתוּ
ויימיתו את־המלך 2 Reg. 21, 23.
3 *impf. pl. c. s.:* יְמִיתֻנוּ
ואם־ימיתנו ומתנו 2 Reg. 7, 4.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְמִיתֻהוּ
ויכהו וימתהו 2 Sam. 4, 7.
את־אבשלום וימתהו 2 S. 18, 15.
וימתהו שם 2 Reg. 14, 19.

Digitized by Google

2 Chr. 22, 9. אליהוא וימיתהו
2 Chr. 25, 27. לכישה וימיתהו שם
2 Chr. 33, 24. וימיתהו בביתו
וַיְמִיתוּהָ: 3 *impf. pl. c. s.:*
2Chr.23,15. בית המלך וימיתוה שם
Hof. al: הוּמָת *p. 3 perf.*
2 Reg. 11, 2. ולא הומת
וְהוּמָת *3 perf.:*
Dt.21,22. והמא משפט־מות והומת
הָמִתוּ: *3 perf. pl.:*
2 S. 21, 9. והם המתו בימי קציר
מְמִתָּ: *part. masc:* *sg.*
1 Sam. 19, 11. מחר אתה מומת
הַמְמָתִים: *part. pl.:* Q'ri.
2 Reg. 11, 2. בני־המלך הממותים
2 Chr. 22, 11. בני־המלך המומתים
יוּמָת: *3 imperf.:* *p.*
Gn. 26, 11. ובאשתו מות יומת
Ex. 19, 12. 21, 12. 15. מות יומת
16. 17. 22, 18. 31, 14. 15.
Ex. 21, 29. וגם־בעליו יומת
Ex. 35, 2. תעשה בו מלאכה יומת
Lev. 20, 2. מות יומת
9. 10. 15. 24, 16. 17. 27, 29.
Lev. 24, 16. בנקבו שם יומת
Lev. 24, 21. ומכה אדם יומת
Num. 1, 51. והזר הקרב יומת
3, 10. 38. 18, 7.
Num. 15, 35. מות יומת האיש
Num. 35, 16. מות יומת הרצח
Num. 35, 21. מות־יומת המכה
Num. 35, 31. כי־מות יומת
Dt. 13, 6. חולם החלום ההוא יומת
Dt. 17, 6. יומת המת
Dt. 17, 6. לא יומת על־פי
Jos. 1, 18. לכל אשר־תצונו יומת
Jud. 6, 31. אשר יריב לו יומת
Jud. 21, 5. לאמר מות יומת
1 S. 11, 13. לא־יומת איש ביום הזה
1 Sam. 19, 6. חי־ה׳ אם־יומת
1 S. 20, 32. למה יומת מה עשה
2 S. 19, 22. התחת זאת לא יומת
2 S. 19, 23. היום יומת איש בישראל
1 Rg. 2, 24. כי היום יומת אדניהו
2 Rg. 11, 8. והבא אל־השדרות יומת
2 Reg. 14, 6. *Q'ri.* בחטאו יומת
2 Chr. 15, 13. לי׳ אלהי־ישראל יומת
2 Chr. 23, 7. והבא אל־הבית יומת
2 Chr. 23, 14. יומת בחרב
Jer. 38, 4. יומת נא את־האיש הזה
Ez. 18, 13. מות יומת דמיו בו
תָּמוּת: *3 impf. fem.:*
2 Reg. 11, 15. אל־תומת בית ה׳
וַתָּמָת: *3 impf. fem.:*
2 Rg. 11, 16. בית המלך ותומת שם
יָמֻתוּ: *3 impf. pl.:*
Lev. 19, 20. לא יומתו כי־לא חפשה
Lev. 20, 11. 12. מות־יומתו שניהם
Dt. 24, 16. לא־יומתו אבות על־בנים
Dt. 24, 16. לא יומתו על אבות
2 Reg. 14, 6. לא־יומתו אבות
2 Reg. 14, 6. ובנים לא־יומתו
יוּמָתוּ: *3 impf. pl.:* *p.*
Lev. 20, 13. 16. 27. מות יומתו
Dt. 24, 16. בחטאו יומתו

מָוֶת

n. m. (ad s. f. חָוָה, c. מוֹת, add. *He* parag. מָוְתָה), mors, primum nonnisi *singulariter*, ex more abstractivorum, deinde (in libris inferiori aetate scriptis) pl. מוֹתִים (ad s. f. תַּחֲנוּנִים, מַעֲנִים, עֲנִים, דִּמִּים, אֲהָבִים), de morte tum corporali tum spirituali et aeterna; כְּלֵי־מָוֶת, instrumenta, quae mortem inferunt; יְשֵׁן מָוֶת, somno mortis sopiri, etenim somnus, ex quo, cum dies resurrectionis illucescit, excitamur, imago et simulacrum est mortis; בֶּן־מָוֶת, אִישׁ מָוֶת, homo vel morti traditus vel supplicio mortis, quae est poena peccati, puniendus; שַׁעֲרֵי מָוֶת (= שַׁעֲרֵי שְׁאוֹל), *πύλαι ἅδου* Mt. 16, 18. חַדְרֵי מָוֶת, domicilia geennae (Gehinom). LXX. *θάνατος, θανάτωσις; ψυχή;* בִּרְכֵי מָוֶת, *πυθμὴν ἅδου.*

Dt. 19, 6. ולו אין משפט־מות
Dt. 21, 22. משפט־מות והומת
Dt. 22, 26. אין לנער חטא מות
1 Sam. 5, 11. מהומת־מות
1 Sam. 20, 31. כי בן־מות הוא
1 S. 26, 16. חי־ה׳ כי בני־מות אתם
2 Sam. 12, 5. כי בן־מות האיש
2 S. 19, 29. אנשי־מות לאדני המלך
2 S. 22, 5. כי אפפני משברי־מות
2 Sam. 22, 6. קדמני מקשי־מות
1 Reg. 2, 26. כי איש מות אתה
2 Rg. 2, 21. לא־יהיה משם עוד מות
2 Reg. 4, 40. ויאמרו מות בסיר
Job. 7, 15. מות מעצמותי
Job. 18, 13. יאכל בדיו בכור מות
Job. 30, 23. כי־ידעתי מות תשיבני
Job. 38, 17. הנגלו לך שערי־מות
Ps. 7, 14. ולו הכין כלי־מות
Ps. 9, 14. מרוממי משערי־מות
Ps. 18, 5. 116, 3. אפפוני חבלי־מות
Ps. 18, 6. קדמוני מוקשי מות
Ps. 22, 16. ולעפר־מות תשפתני
Ps. 49, 15. מות ירעם
Ps. 55, 5. ואימות מות נפלו עלי
Ps. 55, 16. *ישי מות ׀ עלימו
Ps. 89, 49. ולא יראה־מות
Ps. 107, 18. ויגיעו עד־שערי־מות
Prv. 2, 18. שחה אל־מות ביתה
Prv. 5, 5. רגליה ירדות מות
Prv. 7, 27. יורדות אל־חדרי־מות
Prv. 8, 36. כל־משנאי אהבו מות
Prv. 12, 28. ודרך נתיבה אל־מות
Prv. 13, 14. 14, 27. לסור ממוקשי מות
Prv. 14, 12. ואחריתה דרכי־מות
16, 25.
Prv. 16, 14. חמת־מלך מלאכי־מות
Prv. 18, 21. מות וחיים ביד־לשון
Eccl. 10, 1. זבובי מות יבאיש
Jes. 28, 15. כרתנו ברית את־מות
Jes. 28, 18. בריתכם את־מות
Jes. 38, 18. מות יהללך
Jer. 8, 3. ונבחר מות מחיים
Jer. 9, 20. עלה מות בחלונינו
Jer. 18, 21. יהיו הרגי מות
Jer. 26, 11. משפט־מות לאיש הזה
Jer. 26, 16. משפט־מות
Hos. 13, 14. אהי דבריך מות
Jon. 4, 9. חרה־לי עד־מות

וכלי־מות משכניש משות, ויש משות, כי כדמש משות לשנת עולש, נן־מות ולי־מות לו שכמסל למיקש לו משויב למיקש, שעני־מות סש שעני שאול וניסכש, וקלני־מות קלני ניסכש, ושכנני רק מעוט דמעוטין. עשקל סשם נפלש חָוָה, אָוֶן, נקמון פ׳ הפעל.

Job. 28, 22. אבדון ומות אמרו
Prv. 26, 18. חצים ומות
הַמָּוֶת
Ex. 10, 17. רק את־המות הזה
Dt. 30, 15. ואת־המות ואת־הרע
Ruth 1, 17. כי המות יפריד
1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־המות
1 S. 20, 3. כפשע ביני ובין המות
Ps. 13, 4. פן־אישן המות
Eccl. 7, 1. ויום המות מיום הולדו
Eccl. 8, 8. ואין שלטון ביום המות
Jes. 25, 8. בלע המות לנצח
Jer. 21, 8. ואת־דרך המות
וְהַמָּוֶת
Dt. 30, 19. החיים והמות נתתי
בַּמָּוֶת
Job. 27, 15. שרידיו במות יקברו
Ps. 7, 6. כי אין במות זכרך
כַּמָּוֶת
Cant. 8, 6. כי־עזה כמות אהבה
Thr. 1, 20. בבית כמות
Hab. 2, 5. כמות ולא ישבע
לְמָוֶת
2 S. 15, 21. אם־למות אם־לחיים
לַמָּוֶת
Job. 3, 20. המחכים למות ואינני
Ps. 68, 21. למות תוצאות
Prv. 24, 11. הצל לקחים למות
Jes. 53, 12. הערה למות נפשו
Jer. 15, 2. אשר למות למות
Jer. 18, 23. עצתם עלי למות
Jer. 43, 11. אשר למות למות
Ez. 31, 14. כי כלם נתנו למות
וְלַמָּוֶת
Ps. 118, 18. ולמות לא נתנני
מִמָּוֶת
Jos. 2, 13. את־נפשתינו ממות
Job. 5, 20. בריעב פדך ממות
Ps. 33, 19. להציל ממות נפשם
Ps. 56, 14. כי הצלת נפשי ממות
Ps. 78, 50. לא־חשך ממות
Ps. 116, 8. חלצת נפשי ממות
Prv. 10, 2. 11, 4. וצדקה תציל ממות
Eccl. 7, 26. מר ממות את־האשה
Hos. 13, 14. ממות אגאלם
c. h finis: הַמָּוְתָה
Ps. 116, 15. המותה לחסידיו
constr.: מוֹת
Gn. 25, 11. ויהי אחרי מות אברהם
Gn. 26, 18. אחרי מות אברהם
Lev. 16, 1. אחרי מות שני בני
Nu. 23, 10. תמות נפשי מות ישרים
Num. 35, 25. עד־מות הכהן הגדל
Nu. 35, 28. עד־מות הכהן הגדל
Nu. 35, 28. ואחרי מות הכהן הגדל
Num. 35, 32. עד־מות הכהן
Jos. 1, 1. ויהי אחרי מות משה
Jos. 20, 6. עד־מות הכהן הגדול
Jud. 1, 1. ויהי אחרי מות יהושע
Ruth 2, 11. אחרי מות אישך
2 S. 1, 1. ויהי אחרי מות שאול
1 Reg. 11, 40. עד־מות שלמה
2 Reg. 1, 1. אחרי מות אחאב
2 Reg. 14. 17. אחרי מות יהואש
1 Chr. 2, 24. ואחר מות־חצרון
2 Chr. 22, 4. אחרי מות אביו
2 Chr. 24, 17. ואחרי מות יהוידע
2 Chr. 25, 25. אחרי מות יואש
Eccl. 3, 19. כמות זה כן מות זה
Jes. 6, 1. בשנת־מות המלך עזיהו
Jes. 14, 28. בשנת־מות המלך אחז
Ez. 18, 23. החפץ אחפוץ מות רשע
constr.: בְּמוֹת
Gn. 21, 16. אל־אראה במות הילד

Nu. 26, 10. ואת־קרח במות העדה
Jud. 2, 19. והיה ׀ במות השופט
Prv. 11, 7. במות אדם רשע
Ez. 18, 32. לא אחפץ במות המת
Ez. 33, 11. אם־אחפץ במות הרשע
וּבְמוֹת: *constr.:*
Esth. 2, 7. ובמות אביה ואמה
כְּמוֹת: *constr.:*
Num. 16, 29. אם־כמות כל־האדם
2 Reg. 3, 5. ויהי כמות אחאב
Eccl. 3, 19. כמות זה כן מות זה
כַּהֲמוֹת: *constr. c. hint.:*
2 S. 3, 33. הכמות נבל ימות אבנר
מוֹתִי: *cum suff.:*
Gn. 27, 2. לא ידעתי יום מותי
Gn. 27, 7. לפני־ה׳ לפני מותי
Dt. 31, 27. ואף כי־אחרי מותי
Dt. 31, 29. כי ידעתי אחרי מותי
Jon. 4, 3. כי טוב מותי מחיי
Jon. 4, 8. טוב מותי מחיי
בְּמוֹתִי: *cum suff.:*
1 Reg. 13, 31. במותי וקברתם אתי
מוֹתוֹ: *cum suff.:*
Gn. 27, 10. אשר יברכך לפני מותו
Gn. 50, 16. אביך צוה לפני מותו
Dt. 33, 1. את־בני ישראל לפני מותו
Jud. 13, 7. מן־הבטן עד־יום מותו
1 Sam. 15, 35. עד־יום מותו
1Chr. 22, 5. ויכן דויד לרב לפני מותו
2 Chr. 26, 21. מצרע עד־יום מותו
Jer. 52, 11. 34. עד־יום מותו
מוֹתֹו: *cum suff.:*
2 Rg. 15, 5. ויהי מצרע עד־יום מתו
בְּמוֹתוֹ: *cum suff.:*
Num. 33, 39. במתו בהר ההר
Dt. 34, 7. מאה ועשרים שנה במתו
בְּמוֹתֹו: *cum suff.:*
Jud. 16, 30. אשר־המית במותו
2 Chr. 24, 15. ושלשים שנה במותו
2 Chr. 32, 33. ויכבדו עשו־לו במותו
Ps. 49, 18. כי לא במותו יקח הכל
Prv. 14, 32. וחסה במותו צדיק
וּבְמוֹתוֹ: *cum suff.:*
2Chr. 24, 22. ולכמותו אמר ירא ה׳
לְמוֹתוֹ: *cum suff.:*
Prv. 11, 19. ומרדף רעה למותו
מוֹתָהּ: *cum suff.:*
2 Sam. 6, 23. עד יום מותה
בְּמוֹתָם: *cum suff.:*
Lev. 11, 31. כל־הנגע בהם במתם
Lev. 11, 32. עליו מהם במתם יטמא
Num. 6, 7. לא־יטמא להם במתם
וּבְמוֹתָם: *cum suff.:*
2 Sam. 1, 23. ובמותם לא נפרדו
לְמוֹתָם: *cum suff.:*
Ps. 73, 4. כי אין חרצבות למותם
מוֹתֵי: *pl. constr.:*
Ez. 28, 10. מותי ערלים תמות
מִמְּתֵי: *pl. c. suff.:* *
Jes. 53, 9. *ואת־עשיר במתיו

מוֹת

נלקמי כמו נענני, וסילועס מוֹתָא.
n. aram. (def. מוֹתָא), ejusdem, qua hebraicum, significationis.
LXX. *θάνατος.*
absol.:
Esr. 7, 26. הן למות הן לשרשו

מָמוֹת

ע״ו ע״פ מְקוֹם, בָּנוֹר, וסיכוון סופניע כמו סות, ונעלם לך נכנוי מְמוֹתִים, ופ״ל נכתיב מך מְמָתִים. נלקמי מֵת, מָמוֹתָא, מִיתָה, מוֹתָתָא פיללו.

Digitized by Google

n. m. pluralet. (ad *s. f.* מָקוֹם, *pl.* מְמוֹתִים, semel Ketib pro מְמוֹתִים), mors, occisio. LXX. θάνατος.

constr. pl.: מְמוֹתֵי

Jer. 16, 4. ממותי תחלאים ימתו

Ez. 28, 8. ומתה ממותי חלל

תְּמוּתָה

ג״כ, נדמיון המכוון לעל עוף, עמוק, ומוסכם הקשור בן-תמותה.

n. f., sicut מָוֶת, מָמוֹת, mors, nex, interfectio. LXX. θανατοῦν.

Ps. 79, 11. תותר בני תמותה

Ps. 102, 21. לפתח בני תמותה

מֵת

sbst. vir, homo, v. p. 665.

מִתְּם

adv., virilim, v. p. 665.

מָזַג

פעל ל״ע כ״ק נכנוד, והמוכן כמו מָסַךְ לקמן, תמוכת רפיון ממנו, לומר מסיכה ועכוב [מישנן], ונקמר מיין המכוון במנעמים ונקבל, וכן פרשו התוכחים, וגנוד נגרלק ונקרנוס, ובשם רבינו מויגב נופלת על כל דבר נמהם ונסלה וביאור המכוונ [עצמפעריבען], לכן ממוג הקויר וכדומה. עי׳ מסך.

v. inus., sicut מָסַךְ (unde emollitum est), *μισγ-ειν*, *misc*-ere (misch-en), arab. *mazag'a*, spec. vinum condimentis miscere, rab. vi latiori: temperare, temperationem facere.

מֶזֶג

ג״ו והמוכן כמו מֶסֶךְ, לומר יין המעווג [מיש-ווי״ן, ווירן-ווי״ן], נקרמי מָזֶג לו מוזגז, לומר סמווג, לו כוס מלא יין מווג, ונגמרק מָזֶג תכוכם מעווגת, ונרבנית תוקרי מִזְגִּי, ובשם חַמְזָגָה, ונקרנוס עול בשם מָזוֹג, לומר מזקק, והמופלא מֻמְזָג, מעכין מרקק.

n. m., sicut מֶסֶךְ, vinum mixtum seu conditum (Würzwein), vel aram. מָזְגָּא (= כּוֹס), poculum conditi vini plenum. LXX. κρᾶμα.

p. הַמְמֻזָּג

Cant. 7, 3. אלי־יחסר המזג

מִזְדָּה

פעל ל״ע כ״ק נתמוכם מָזַד הכסמן, ע״מ קָצַר, יָפַי, וע״כ הכפרד מָזָּה, ע״מ הָפָה, קָצָה, והוק ניכוני כוען ועתיק שכתעכם, ובשרש מָזַּה כמו מָצָה לקמן, לשון מלינם [קוסווינען]. לכן נפרום וה יסיס המכוון מולני־לעב, ולהמען הפסוק יקום מלוני לעב הפעולי. וגם לדעת הל״ק, שפרשו מענין שריפה, מתנגד ניכוני פועל, וניקוחו שרופי לעב כנד דקדוק המלה. וכ״ל שהוק שם כסמן מהיקיד מָזַד, ע״מ שָׁבַר וכדומה, והפעל מוק נקמת כמו מכם, קולם פרוע הפסוק נסנגון לקר.

v. trans., sicut מָצָה, exsugere, unde part. vetus מָזֵּה (c. pl. מְזַד ad *s. f.* יָפַי, קָצַי, ab *adj. part.* יָפֶה, קָצֶה), vel potius, cum in dictione מְזַד־רָצָב *partic. passivum* requiratur, adj. מָזַי q. v.

מָזַי

קוקרי וכרי, וסמך הכנוי מְזַד כמו שָׁמַי מן שָׁמַי, והכנון המוכן ויוכך [לעב ווינעכדע, כשנעכדע], וק״כ מוי-רעב הסמל, המוכנים ויוכקים נרעב, כשפר כלגון מכוכו [שם הוכנרעטוכ כשנגון], ודוק.

adj. m. (pl. c. מָזַי, ad *s. f.* שָׁמַי a sing. שָׁמַי), sugens, rodens, unde מָזַי־רָעָב, famem tanquam sugentes (germ., simili metaphora, am Hungertuche nagend). Qimchi, collato Dan. 3, 19.: שְׂרַפַי רָעָב. Targ. נְהִירַי. LXX. τηκόμενοι λιμῷ.

pl. constr.: מְזֵי

Dt. 32, 24. מזי רעב ולחמי

מָזַר

subst., v. s. r. זָדַד *p.* 349.

מְזוּזָה

subst., v. s. r. זָדַז *p.* 349.

מָזוֹר

subst., v. s. r. זָדַר *p.* 350.

מִזָּח

פעל לת הים ולת נכנל, והמלקדים המליקוחו לכשם מַזַּי, ווה שקר וכוונ, כי להכנוחות השרש זָח, נדומה לל זָק לעיל, ענין קנילה וקוור וקשילה [ניכלען, נילעטן], ויקות מכוון זה נקקול הלגון, והסוד ושמוי תמלל לל חָזַק לעיל.

v. fictum et commentitium, quod grammatici, a lingua arabica, cujus analysis hucusque tetris tenebris caecisque nubibus circumfusa est, oraculum petentes, ex *chazama* (unde et syr. חֲזִימָא, accinctus) transpositum ajunt. Praepostere profecto; siquidem radix insequentis nominis, cui insita est *cinguli* significatio, est חָזַ, זָק (unde *v. comp.* חָזַק q. v.), vi conjungendi, accingendi, ligandi (binden, gürten).

מָזַח

ג״ו,ע״מ מָמַד, מָסַב, מָצַר, וק״כ מרשם חָזַ, כמו מָד, סָב, צָר, והמוכן דכך המקנר ומקור מקשר, קנוכם ווק [ניכלע, ניכלע], וכשלל פשם לניון כל הסונר נעל הניקוד כקנוכם [כיל-דשמם], והדנור רפם מוק הספק של שור-קלניס.

n. m. (ad *s. f.* מָמַד, מָסַב, מָצַר, a vv. חָזַ, מָד, סָב, צָר), aliquid ligans, cingens, ligaculum, cingulum, trop. de mole, qua Nilus, ne extra ripas diffluat, munitur (Nil-Damm); רָפָה מָזַח, zonam solvere (opp. אָסַר חֲלָצַיִם). LXX. ζώνη.

Jes. 23, 10. אין מזח עוד

וְלִמָּזַח

Ps. 109, 19. ולמזח תמיד יחגרה

מָזְרַח

ג״ו, ונסמך מִזְרַח־, והקרק הקלן מלכי, והמכוון כמו מַזַּח לעיל.

n. m. (c. מָזְרַח־, prolongato *Zere* in *Chireq*), sicut מַזַּח, zona. Trg., tropum explanans: תְּקוֹף מַלְכַיָּא. LXX., tropo aliter explicato: τεταπεινοὺς ἰάσατο.

constr.: וּמִזְרַח

Job. 12, 21. ומזח אפיקים רפה

מַזָּל

subst., v. s. r. נָזַל *p.* 695.

מָזַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד [עי׳ מָצַר לקמן], והמוכן הסעכוות וכלגול [מישנן, מעכנגן], והשרש הוס נדוק ומכוסה, ונן כשפת הוזו [s. *miçr*], ולכוב כלי כ״ש [*miç*]. ונקנין נוס השם הכלק מָמַזַּר, והשם מְצָרִים מן מָצַר, כזומה על עָרֵב [שמוע י״ב ל״ק] משרש עָרַב = מָזַר, והווני ע״ש קלוק הלקן ע׳ כילם, ונן מלר כשפת הוזו [*miçra*], כזומה על עָרֵב [מיש-דאָמלק], ועי׳ עוד מַזָּר, מָזַר.

vrb. inus., miscere, confundere, sanscr. *miçr*, et per apocopen *miç*, unde מָמַזַּר, quemadmodum a v. מָצַר n. pr. מָצַר (= עָרַב Ex. 12, 38., Mischvolk), du. מְצָרִים de duabus terrae partibus, quas *Nilus* efficit.

מַזְמַר

ג״ו והמוכן לים-קנל [מישלינג], לומר שלניו יהודי ולמו פלישתים, לו מעש ככרי, וכלגול ועכ המשכ לוכוח כחשב, וכי חָבַל ג״כ מכלגול והסעכוות, שכשלל על וכוח ושרשו חָבַל, עכין עכוב וכלגול, וכבר הניב כ׳ יוכה לקן-גשלק יסודו כשם חוב, וכן כשלק השרש הוס מלכר מעורב וכעשה ת כל, ולילכו כמונו רלקי וכקי, ל״ע בְּרִיצָה (מ) מָזַּרְתָּ, שכעשית קנל [עי׳ עכוגת הכשם לכ׳ שמוקל לרקוולטי לף ק׳], נכלקשית רכשם על בַּיִת, לשם נקלק חוב, ע״ש שמוק מָמַזַּר לת ספרוק ודוק. עי׳ עוד מַזַּר, מָזַר.

n. m. (a v. מָזַר, uti jam R. Iona docuit), homo tanquam mixtus (Mischling), h. e. ex matrimonio vel concubitu illicito Hebraei et mulieris peregrinae genitus, quae seminis cum muliere extera commistio pro fornicatione habetur. Sic etiam n. מְזֻבָּל a v. חָבַל primum de mixtione, deinde de coitu, incesto, flagitiisque similibus dicitur. V. מָזַר in gemara crebris locis de rebus dicitur, quae, amissa naturali puritate, impurae fiunt admixtis sordibus, veluti בְּרִיצָה (מ) מְזֻרֶּרֶת. In codice *Jebamot* f. 76. מָמַזַּר tanquam compositum ex מִמַּזַּר explicatur; inepte scilicet. LXX. ἀλλογενής, ἐκ πόρνης.

Dt. 23, 3. לא־יבא ממזר בקהל יי׳

Zach. 9, 6. וישב ממזר באשדוד

מַזָּר

ג״ו, ולך נכנוי מַזָּרוֹת, וכן מן מַזָּל הוכני מַזָּלוֹת נקנון, ונקלקו נדקדוקו וכמכוונו השפרטים. לל ק כמו מַזָּל, נקליפת לוחיות הכוכח, לו הקנר מן מְאַזָּר, לומר קנוחת הכסיל, לו כמו מְנַזֵּר מן נֵזֶר, לומר כוב נפוני, וכל שלם לינס בויס ל׳. והכנון לדעתי שכשרש השלם מָזַר, נמכוון שמשרכו, והלנון עכב ונלגול וקנון כוכנים נלפון [נשלק-שעשכעגרופפען], ויקות הפרוק הוה להמען הכקוב.

n. m. (pl. מַזָּרוֹת, sicut מַזָּלוֹת a מַזָּל), copia sive caterva stellarum, a miscendo (Nordsterngruppen). Sunt qui *mazarot* ex *mazalot* permutata liquida factum putent; vel contractum ex

מְזָר

adj. = מָזַר, נכר, זר, ממזר, נכרי, ומשמעו מכם ודקוף [שלשון, שעשסם], נהקשר עם חָבַל מן חָבַל = חָבַל, נמכוון לעבי, ול״כ השלל על מכת דיק. וגגוד מן מקם נדומה שלל מקת, ובנר פרשוהו כ׳ יוכה וכ׳ יהודה משרש מקם, והלוקח מס לשרש עוקם.

n. m., percussio, cum מְחֻבָּל (a חָבַל = חָבַל h. e. לְמַנֵּי), percussio rei oppositae et obviae h. e. aries bellicus, quo muri percutiuntur, a v. מָחָה = מָחָא. LXX. λόγχη.

constr.: וּמֵמְחֵי

Ez. 26, 9. ומחי קבלו יתן בחמותיך

מְחִיָּה

ג״כ גויר מְחִי, והמוכן מכם [שלשון, שעשל], וידוע מסמען. עי׳ עוד פרוש לקר שלל קיס, ולפשר גם לקיס המוכן של מכלה, כפי מכרלה מן קויס נקרמי.

n. f. (a m. מְחִי), plaga, macula (*Mal*), stigma, a v. מָחָה = מָחָא. Nisi rad. est חָיָה (aram. חֲיָא, unde חִוְיָה), vi percutiendi, verberandi, vulnerandi. LXX. ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς, τὸ ὑγιασθέν.

constr.: מַחְיַת

Lev. 13, 24. והיתה מחית המכוה

constr.: וּמַחְיַת

Lev. 13, 10. ומחית בשר חי

מְחָא

פעל נקרמי כמו נעכרי, לומר כלוס

וכוי וככיפה. ומוס כביכוכי פָּחָא, נזלוג לע קָבַל, נפסוק שם, ועמו פקולים פַּחָא, הקנכ של מַחֲצָא מכוסף. ככנד פַּחָא יוכף ויווק, נהשל על כביליפה ומכיעה והסיעך [הינלעין, פֿעי־, טוריקסלעטין], וכן נלמון יעמעל. והפעולי אִתְפַּחָא לשון מעצעל, מהמכוון של כביפה, נהשל על נקקעות דנר וכלנוה [אַנגעצלע־ נען, -נעכנעלע וועכלעין], והוליות הלפה כלן מעולעות פציכים, וכנוכות מינון המעורכם של הזכת. נקבנוס ונעמל הפעל רב־פכוך, ופין כלן המקום להכריב ניקוכו.

v. aram. (part. מָחֵא, parall. קָבַל Dan. 5, 19., ubi nonnulli מַחֵא *prt. Af.* = מַחֲיָא legi volunt), sicut hebr. מָחָא, pulsare, percutere; *Pa.* מַחֵא trans. et intenta vi, impedire, obstare, retinere (talm. תִּמְחֵה בְּרֵי). *Itpe.* allidi, clavis et malleo affigi, *προσηλοῦσθαι*. LXX. *πατάσσειν; Pa. ἀποποιεῖσθαι; Itpe. πληγήσεσθαι* (al. *παγήσεσθαι*).

3perf.fem.: מְחַת
Dan. 2, 35. דִּי־מְחַת לְצַלְמָא
3 prf.fem.: וּמְחַת
Dan. 2, 34. ומחת לצלמא על־רגלוהי
part.: מָחֵא
Dan. 5, 19. דִּי־הוה צבא־הוה מחא
Itpe-el: אִתְמְחִיאָ
3 imperf.: יִתְמְחֵא
Esr. 6, 11. חקיק יתמחא עלהי
Pa-el: מַחֵא
3 imperf.: יְמַחֵא
Dan. 4, 32. דִּי־מחא בירדה

מְחָה

פעל נוד, והמוכן עיקה כלכר וכניעה עזיקה וחלופה [שעריכען] כרקיקוי. ומוס: פ׳ קקיכה קכל לכר וכיקה וכניעה לכלו [קן עטוומס שעריכען], נהשל על מקום וקמיכתו [אַנגעכלעין], ל״מ וּמָחָה על־כתף יס־כנרת [קומ פקוליס ל״ד י״ן], לומר כשנוות לכתף ופניעה נו. נ׳ מהקעות של מזיקה ועיקה הזשלה על זוען ועפיסה [פֿעטע ויין], וכי עצלמו הכשל לכל חָבֵב לעיל אל״ו, וכדומה הרכה. ונאכוון הוס מְחָה [יזציס כ״ה ו׳], סיות מעופע ולכוכב [נעפֿעטעע ויין], מעקליס שְׁמָנִים נקעולה. מוה הכיכוכי נרכוי מְמָחִים, נדומה לל מְמָחִים, כעכור ההלפה על מְזָקִקִים. ג׳ עיקה לת לכר נכניעה וקיניה וכוג הלפה מקלכו, לומר קכוך [היכוועגעכ״ען, -וויגען], וכשל על קיקך זמקוי הדמע מעל הפכיס, על עסור וקיות הסה, על מקיקת הכתב, על הסכת הזשעים ומקוקס, על הזשל וכלוי וסברת, וכל הזשלה והשלה כלמשלכיל המלילה. ונאכוון המקילין הכשעל מְחָה, והסעיל יָמַחֵה, והסקלכ יָמַח [שכתת כעכור הנכוכי״], והכוסף תְּמַחֵה, והקלכ הפעיל יָמַח ע״ע יָגֵל, והמקור מוה ל״ק לְמַחוֹת נאר לְתַמְחוּת, והעיין להכריל ולהשמיל, וכן ע׳ הכל״ק, ולעמו יִמַּח מהקל, וזה יקכן. וחשר לקוק הזשל דע שכשל כאכוון נשפתי מענג, ל״מ ניוכי [σμώχ-ω, σμήχ-ω], וכן נשפת הוזו וחקלכי, ולפעמים נמוע כ׳ מקוקיות לרב [s. *mag'g'*] *mug'*, *mung'*, *mrig*'; l. *merg-ere*, *mung-ere*; gr. μαχ. (*μάσσ-ω*), [*ἀ-μέργ-*, *-μέλγ-ω*.

vrb. trans., linere, allinere (an Etwas streichen), hinc pertingere, finitimum esse (angrenzen), c. praep. עַל Num. 34, 11. Deinde significatio nativa *linendi* adhibetur ad significandam pinguedinem, unguinosum, pinguem, opinum esse, eodem tropo, quo חָלָב (*ἀλείφεσθαι, λιπ-αρὸν εἶναι*). Hac significatione exstat Jes. 25, 6. Pu. מְחֻה, pinguefieri; part. pl. מְמֻחִים (= מְמָחִים, propter rhythmum parallelum vocabuli מְזֻקָּקִים), epith. pinguedinum medullatarum, quae sunt bonorum gratiae futuro aeone dispensandorum imago. Hinc vi detergendi, delendi dicitur (hinwegstreichen, hinwegwischen), veluti sordes patinae, literas membranae, lacrimas afflictorum, os quovis modo pollutum, et, latius diffusa notione, de urbis devastatione, de hominum animantiumque omnium per diluvii aquas deletione, de nominis omnisque memoriae exstirpatione, de hominis ex libro vitae expunctione, de peccatorum per justificationem abolitione, et similiter. *Ni.* נִמְחָה (impf. יִמָּחֶה, apoc. יִמַּח, subscripto *Fatah* propter gutturalem), deleri. *Hi.* הִמְחָה (impf. apoc. יָמַח ad s. f. גָּלַל, et indidem, ut nonnullis placuit, לַמְחוֹת *inf. constr.* = לְהַמְחוֹת, ad perdendum et corrumpendum). De verbi hujus origine et affinitatibus intuere expositionem rabinicam, unde, quae opus sunt, tibi sponte occurrent. LXX. *ἀναλείφειν, ἐξαλείφειν, ἀπονίπτειν, ἀφαιρεῖν, ὑστεροβουλία; ἀλοιφή.*

3 perf.: מָחָה
2 Reg. 21, 13. מחה והפך על־פניה
3 perf.: וּמָחָה
Num. 5, 23. ומחה אל־מי המרים
Nu. 34, 11. ומחה על־כתף ים־כנרת
Dt. 29, 19. ומחה יי׳ את־שמו
Jes. 25, 8. ומחה אדני יי׳ דמעה
3 perf.fem.: וּמָחֲתָה
Prv. 30, 20. אכלה ומחתה פיה
2 perf.: מָחִיתָ
Ps. 9, 6. שמם מחית לעולם ועד
1 perf.: מָחִיתִי
Jes. 44, 22. מחיתי כעב פשעיך
1 perf.: וּמָחִיתִי
Gn. 7, 4. ומחיתי את־כל־היקום
2 Reg. 21, 13. ומחיתי את־ירושלם
part.: מֹחֶה
Jes. 43, 25. אנכי הוא מחה פשעיך
inf. abs.: מָחֹה
Ex. 17, 14. כי־מחה אמחה
inf. constr.: לִמְחוֹת
2 Reg. 14, 27. ולא־דבר יי׳ למחות
impart.: מְחֵה
Ps. 51, 3. מחה פשעי
Ps. 51, 11. וכל־עונתי מחה
impt. c. suff.: מְחֵנִי
Ex. 32, 32. מחני נא מספרך
1 imperf.: אֶמְחֶה
Gn. 6, 7. וראמר יי׳ אמחה את־האדם
Ex. 17, 14. אמחה את־זכר עמלק
1 imperf.: וְאֶמְחֶה
Dt. 9, 14. ואמחה את־שמם
1 impf. c. suff.: אֶמְחֶנּוּ
Ex. 32, 33. אמחנו מספרי
2 imperf.: תְּמַחֶה
Dt. 25, 19. תמחה את־זכר עמלק
3 imperf.: יְמַחֶה
2 Reg. 21, 13. ימחה את־הצלחת
Pu-al: מְחֻה
part. pl.: מְמֻחִים
Jes. 25, 6. שמנים ממחים
Hif-il: הַמְחָה
inf. constr.: לְהַמְחוֹת = לְמְחוֹת
Prv. 31, 3. למחות מלכין
2 impf. ap.: תֶּמַח
Neh. 13, 14. ואל־תמח חסדי
2 impf. fem.: תִּמְחִי *p.*
Jer. 18, 23. מלפניך אל־תמחי
Nif-al: נִמְחָה
3 perf. pl.: וְנִמְחוּ
Ez. 6, 6. ונמחו מעשיכם
3 imperf.: יִמָּחֶה
Dt. 25, 6. ולא־ימחה שמו מישראל
Jud. 21, 17. ולא־ימחה שבט
3 impf. ap.: יִמַּח
Ps. 109, 13. בדור אחר ימח שמם
3 impf. ap.: וַיִּמַּח
Gn. 7, 23. וימח את־כל־היקום
3 impf. fem.: תִּמָּחֶה
Neh. 3, 37. מלפניך אל־תמחה
Prv. 6, 33. וחרפתו לא תמחה
3 impf. f. ap.: תִּמַּח *p.*
Ps. 109, 14. וחטאת אמו אל־תמח
3 impf. pl.: יִמָּחוּ
Ps. 69, 29. ימחו מספר חיים
3 impf. pl.: וַיִּמָּחוּ
Gn. 7, 23. וימחו מן־הארץ

מְחָח

פעל ל״ע כ״ף כנוד, והמוכן כמו מָחָה נהשל כ׳. ודומה לו מָרַח ע״ע.

v. inus., sicut מָחָה, et, injecta liquida, מָרָה q. v., pinguem, adiposum esse.

מַחַ

ת׳ן והמוכן דען ושען [פֿעטע], והכיכוי מָחִים. והמקלקיס הכלשוכיס גוכוהו מן מְחִי הפעל, וזה קכוב לשפת, נשכר שקיוס הכלי, ווכוס המשקל ככפולים, והכקיניס מלפ יוד, והשווי נשכרי ישפתוהו, ולפ״ז נשלפ מָחַ, גַּר.

adj. m. (pl. מְחִים, מְחִים, ad s. f. גַּר, מָת, a v. מְחִי = מָחָה, מָחָה), pinguis, opimus, dives (syn. דָּשֵׁן).

LXX. *μεμυελωμένος.*

pl.: מְחִים
Ps. 66, 15. עלות מחים אעלה־לך
pl.: מָחִים
Jes. 5, 17. וחרבות מחים

מָחַ

ת״ן, והמוכן דען ושוען [פֿעטע], נהשל על הדען נעניעות [שטרק], וכתכנוס ונעמרק הסה לכוב. ופשכר שכשו מָחַ, וכשכר כרשה לקען נדומה על מָרַח, נאלוע הכ׳, נשפתי קדם ועכב, ושם הנרמני לפ״ז נדומה לו.

n. m., pinguedo, adeps, trop. medulla, a v. מָחַ = מָרַח (Mark).

LXX. *μυελός.*

constr.: וּמְחַ
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה

מָחָץ

פעל כוד והמוכן גוזיק וקלוי [שטעל-עען, נעי-] ל״מ מקינת ליקע לויב [קלים ס״ק כ״כ], מקינת מקכיס [מעכס קוזס ל״נ י״ן], ומקינת כהכ יס הזשל [קיוב כ״ו י״כ], וכפוי מָחַץ ג״כ מוה הזשכ, וכן ומקנס וקלפס רקקו, וכלכוב וקלויו יעקן, הכלון נקליו יעקן, ול״כ הזשכ מָחַץ נדומס על חָץ, חָץ, חָחָה ע״ב. ולע שנפסוק תעקן רגלין לדעת רל״ק כמו תקען, לסיען הסעק נלס, ולין הככק לוס, כי מקינת רגל [שעכוקוכלעין] נלס קויב נקעת עכין כלוק.

v. trans., findere, diffindere, veluti caput, femora, pelagi fragorem, de clavo Siserae tempora penetrante, de sagittis graviter sauciantibus (Num. 24, 8. = בְּחִצָּיו), de pede victoris, qui inter cadavera hostium sanguinea ambulans sauciatur (wund wird), qua imagine triumphus significatur (nam errat Qimchi, qui מָחַץ hac in dictione pro חָצַץ, rubicundum esse seu fieri, positum arbitratur). Radix quae qualisque sit, ex vv. חָץ, חָצַץ, חָצָה, perspicuum fit. LXX. *θλᾶν, θραύειν, παίειν, πατάσσειν, ἐκθλίβειν, διελαύνειν, κατατοξεύειν, θανατοῦν, βάλλειν, στρωννύειν, βάπτειν.*

3 perf.: מָחַץ
Job. 26, 12. מחץ רהב נסוג לקוד
Ps. 110, 5. מחץ ביום־אפו
Ps. 110, 6. מחץ ראש על־ארץ רבה
3 perf.: וּמָחַץ
Num. 24, 17. ומחץ פאתי מואב
3 perf. fem.: וּמָחֲצָה
Jud. 5, 26. ומחצה וחלפה רקתו
2 perf.: מָחַצְתָּ
Hab. 3, 12. מחצת ראש מבית רשע
1 perf.: מָחַצְתִּי
Dt. 32, 39. מחצתי ואני ארפא
imperat.: מְחַץ
Dt. 33, 11. מחץ מתנים קמיו
1 impf. c. suff.: אֶמְחָצֵם
Ps. 18, 39. אמחצם ולא־יכלו קום
1 impf. c. suff.: וְאֶמְחָצֵם
2 S. 22, 38. ואמחצם ולא יקומון
2 imperf.: תִּמְחַץ
Ps. 68, 24. למען תמחץ רגלך
3 imperf.: יִמְחַץ *p.*
Num. 24, 8. וחציו ימחץ
3 imperf.: יִמְחָץ
Job. 5, 18. ימחץ וידיו תרפינה
Ps. 68, 22. ימחץ ראש איביו

מַחַץ

ת״ן והמוכן מופעל, לומר סדקיס וקקינה, ונקמר מקניס של מכס.

n. m. abstr., fissio, fractura, contusio, veluti vulneris. LXX. *ὀδύνη.*

constr.: וּמַחַץ
Jes. 30, 26. ומחץ מכתו ירפא

מָחָק

פעל נוד, והולק הענין גליפה וקינה בכר [דוכבעקהעין, -הפק-קען], וכן התעלות כלבון יזעפל, והתעלות פָּחָק, ומ׳ מקנב מוצג ועעמיי ככ״ל. ולע שלפעל רל״ק וכיס מהקדמוניס הזשב פָּחָק לך קבוי מן פָּחָה, ונקפע נקנוס ונגמרק נמר פָּחָה, ל״מ מעקיק סכתב ומעקיקת גדוע המלה [דפֿס מפֿפֿס שעריכען], ול״כ נהשלה על מכרתם והסלה, כלרך הסרת הגדוע מסמלה. ונאכוון

vrb. trans., linere, allinere (an Etwas streichen), hinc pertingere, finitimum esse (angrenzen), c. praep. עַל Num. 34, 11. Deinde significatio nativa *linendi* adhibetur ad significandam pinguedinem, unguinosum, pinguem, opinum esse, eodem tropo, quo חָלָב (*ἀλείφεσθαι, λιπ-αρὸν εἶναι*). Hac significatione exstat Jes. 25, 6. Pu. מְחֻה, pinguefieri; part. pl. מְמֻחִים (= מְמָחִים, propter rhythmum parallelum vocabuli מְזֻקָּקִים), epith. pinguedinum medullatarum, quae sunt bonorum gratiae futuro aeone dispensandorum imago. Hinc vi detergendi, delendi dicitur (hinwegstreichen, hinwegwischen), veluti sordes patinae, literas membranae, lacrimas afflictorum, os quovis modo pollutum, et, latius diffusa notione, de urbis devastatione, de hominum animantiumque omnium per diluvii aquas deletione, de nominis omnisque memoriae exstirpatione, de hominis ex libro vitae expunctione, de peccatorum per justificationem abolitione, et similiter. *Ni.* נִמְחָה (impf. יִמָּחֶה, apoc. יִמַּח, subscripto *Fatah* propter gutturalem), deleri. *Hi.* הִמְחָה (impf. apoc. יָמַח ad s. f. גָּלַל, et indidem, ut nonnullis placuit, לַמְחוֹת *inf. constr.* = לְהַמְחוֹת, ad perdendum et corrumpendum). De verbi hujus origine et affinitatibus intuere expositionem rabinicam, unde, quae opus sunt, tibi sponte occurrent. LXX. *ἀναλείφειν, ἐξαλείφειν, ἀπονίπτειν, ἀφαιρεῖν, ὑστεροβουλία; ἀλοιφή.*

3 perf.: מָחָה
2 Reg. 21, 13. מחה והפך על־פניה
3 perf.: וּמָחָה
Num. 5, 23. ומחה אל־מי המרים
Nu. 34, 11. ומחה על־כתף ים־כנרת
Dt. 29, 19. ומחה יי׳ את־שמו
Jes. 25, 8. ומחה אדני יי׳ דמעה
3 perf. fem.: וּמָחֲתָה
Prv. 30, 20. אכלה ומחתה פיה
2 perf.: מָחִיתָ
Ps. 9, 6. שמם מחית לעולם ועד
1 perf.: מָחִיתִי
Jes. 44, 22. מחיתי כעב פשעיך
1 perf.: וּמָחִיתִי
Gn. 7, 4. ומחיתי את־כל־היקום
2 Reg. 21, 13. ומחיתי את־ירושלם
part.: מֹחֶה
Jes. 43, 25. אנכי הוא מחה פשעיך
inf. abs.: מָחֹה
Ex. 17, 14. כי־מחה אמחה
inf. constr.: לִמְחוֹת
2 Reg. 14, 27. ולא־דבר יי׳ למחות
impart.: מְחֵה
Ps. 51, 3. מחה פשעי
Ps. 51, 11. וכל־עונתי מחה
impt. c. suff.: מְחֵנִי
Ex. 32, 32. מחני נא מספרך
1 imperf.: אֶמְחֶה
Gn. 6, 7. וראמר יי׳ אמחה את־האדם
Ex. 17, 14. אמחה את־זכר עמלק
1 imperf.: וְאֶמְחֶה
Dt. 9, 14. ואמחה את־שמם
1 impf. c. suff.: אֶמְחֶנּוּ
Ex. 32, 33. אמחנו מספרי
2 imperf.: תְּמַחֶה
Dt. 25, 19. תמחה את־זכר עמלק
3 imperf.: יְמַחֶה
2 Reg. 21, 13. ימחה את־הצלחת
Pu-al: מְחֻה
part. pl.: מְמֻחִים
Jes. 25, 6. שמנים ממחים
Hif-il: הַמְחָה
inf. constr.: לַהֲמְחוֹת = לְמְחוֹת
Prv. 31, 3. למחות מלכין
2 impf. ap.: תֶּמַח
Neh. 13, 14. ואל־תמח חסדי
2 impf. fem.: תִּמְחִי *p.*
Jer. 18, 23. מלפניך אל־תמחי
Nif-al: נִמְחָה
3 perf. pl.: וְנִמְחוּ
Ez. 6, 6. ונמחו מעשיכם
3 imperf.: יִמָּחֶה
Dt. 25, 6. ולא־ימחה שמו מישראל
Jud. 21, 17. ולא־ימחה שבט
3 impf. ap.: יִמַּח
Ps. 109, 13. בדור אחר ימח שמם
3 impf. ap.: וַיִּמַּח
Gn. 7, 23. וימח את־כל־היקום
3 impf. fem.: תִּמָּחֶה
Neh. 3, 37. מלפניך אל־תמחה
Prv. 6, 33. וחרפתו לא תמחה
3 impf. f. ap.: תִּמַּח *p.*
Ps. 109, 14. וחטאת אמו אל־תמח
3 impf. pl.: יִמָּחוּ
Ps. 69, 29. ימחו מספר חיים
3 impf. pl.: וַיִּמָּחוּ
Gn. 7, 23. וימחו מן־הארץ

מָחַץ

פעל ל״ע כ״ף כנוד, והמוכן כמו מָחָה נהשל כ׳. ודומה לו מָרַח ע״ע.

v. inus., sicut מָחָה, et, injecta liquida, מָרָה q. v., pinguem, adiposum esse.

מַחַ

ת״ן והמוכן דען ושען [פֿעטע], והכיכוי מָחִים. והמקלקיס הכלשוכיס גוכוהו מן מְחִי הפעל, וזה קכוב לשפת, נשכר שקיוס הכלי, ווכוס המשקל ככפולים, והכקיניס מלפ יוד, והשווי נשכרי ישפתוהו, ולפ״ז נשלפ מָחַ, גַּר.

adj. m. (pl. מְחִים, מְחִים, ad s. f. גַּר, מָת, a v. מְחִי = מָחָה, מָחָה), pinguis, opimus, dives (syn. דָּשֵׁן).

LXX. *μεμυελωμένος.*

pl.: מְחִים
Ps. 66, 15. עלות מחים אעלה־לך
pl.: מָחִים
Jes. 5, 17. וחרבות מחים

מָחַ

ת״ן, והמוכן דען ושוען [פֿעטע], נהשל על הדען נעניעות [שטרק], וכתכנוס ונעמרק הסה לכוב. ופשכר שכשו מָחַ, וכשכר כרשה לקען נדומה על מָרַח, נאלוע הכ׳, נשפתי קדם ועכב, ושם הנרמני לפ״ז נדומה לו.

n. m., pinguedo, adeps, trop. medulla, a v. מָחַ = מָרַח (Mark).

LXX. *μυελός.*

constr.: וּמְחַ
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה

מָחָץ

פעל כוד והמוכן גוזיק וקלוי [שטעל-עען, נעי-] ל״מ מקינת ליקע לויב [קלים ס״ק כ״כ], מקינת מקכיס [מעכס קוזס ל״נ י״ן], ומקינת כהכ יס הזשל [קיוב כ״ו י״כ], וכפוי מָחַץ ג״כ מוה הזשכ, וכן ומקנס וקלפס רקקו, וכלכוב וקלויו יעקן, הכלון נקליו יעקן, ול״כ הזשכ מָחַץ נדומס על חָץ, חָץ, חָחָה ע״ב. ולע שנפסוק תעקן רגלין לדעת רל״ק כמו תקען, לסיען הסעק נלס, ולין הככק לוס, כי מקינת רגל [שעכוקוכלעין] נלס קויב נקעת עכין כלוק.

v. trans., findere, diffindere, veluti caput, femora, pelagi fragorem, de clavo Siserae tempora penetrante, de sagittis graviter sauciantibus (Num. 24, 8. = בְּחִצָּיו), de pede victoris, qui inter cadavera hostium sanguinea ambulans sauciatur (wund wird), qua imagine triumphus significatur (nam errat Qimchi, qui מָחַץ hac in dictione pro חָצַץ, rubicundum esse seu fieri, positum arbitratur). Radix quae qualisque sit, ex vv. חָץ, חָצַץ, חָצָה, perspicuum fit. LXX. *θλᾶν, θραύειν, παίειν, πατάσσειν, ἐκθλίβειν, διελαύνειν, κατατοξεύειν, θανατοῦν, βάλλειν, στρωννύειν, βάπτειν.*

3 perf.: מָחַץ
Job. 26, 12. מחץ רהב נסוג לקוד
Ps. 110, 5. מחץ ביום־אפו
Ps. 110, 6. מחץ ראש על־ארץ רבה
3 perf.: וּמָחַץ
Num. 24, 17. ומחץ פאתי מואב
3 perf. fem.: וּמָחֲצָה
Jud. 5, 26. ומחצה וחלפה רקתו
2 perf.: מָחַצְתָּ
Hab. 3, 12. מחצת ראש מבית רשע
1 perf.: מָחַצְתִּי
Dt. 32, 39. מחצתי ואני ארפא
imperat.: מְחַץ
Dt. 33, 11. מחץ מתנים קמיו
1 impf. c. suff.: אֶמְחָצֵם
Ps. 18, 39. אמחצם ולא־יכלו קום
1 impf. c. suff.: וְאֶמְחָצֵם
2 S. 22, 38. ואמחצם ולא יקומון
2 imperf.: תִּמְחַץ
Ps. 68, 24. למען תמחץ רגלך
3 imperf.: יִמְחַץ *p.*
Num. 24, 8. וחציו ימחץ
3 imperf.: יִמְחָץ
Job. 5, 18. ימחץ וידיו תרפינה
Ps. 68, 22. ימחץ ראש איביו

מַחַץ

ת״ן והמוכן מופעל, לומר סדקיס וקקינה, ונקמר מקניס של מכס.

n. m. abstr., fissio, fractura, contusio, veluti vulneris. LXX. *ὀδύνη.*

constr.: וּמַחַץ
Jes. 30, 26. ומחץ מכתו ירפא

מָחָק

פעל נוד, והולק הענין גליפה וקינה בכר [דוכבעקהעין, -הפק-קען], וכן התעלות כלבון יזעפל, והתעלות פָּחָק, ומ׳ מקנב מוצג ועעמיי ככ״ל. ולע שלפעל רל״ק וכיס מהקדמוניס הזשב פָּחָק לך קבוי מן פָּחָה, ונקפע נקנוס ונגמרק נמר פָּחָה, ל״מ מעקיק סכתב ומעקיקת גדוע המלה [דפֿס מפֿפֿס שעריכען], ול״כ נהשלה על מכרתם והסלה, כלרך הסרת הגדוע מסמלה. ונאכוון

Digitized by Google

סום כסס מָחַק נקנגוס, מָחִיקָה נכסס רנכית, וכסס מָחוּק לניון עץ המוקק המלס.

v. trans. compos., perforare, perfodere (durchhacken), a radice מָחַק (hacken). At Qimchi et complures grammatici v. מָחַק ex מָחַח induruisse censent, quocum revera congruit in sermone targumico, in quo de obliteratione scripturae et mensurae cumulationis imminutione (das Mass streichen) tritum atque usitatum verbum est. Hinc trop. vi delendi, perdendi et tollendi, unde targ. *n.* מָחַק, rab. *n.* מְחִיקָה. LXX. *διελαύνειν.*

3 *prf. fem.*: מָחֲקָה
Jud. 5, 26. מחקה ראשו

מָחַר

פעל נוד, והוא רק ככוך של מָכַר לקמן ע"ג, ולין המצך לו לגל מור לעיל, ומוס מָחָר, סם הכנף, וכסס מָחָר מל מְאָחֳר מן לקר, וכלתי ציין לכאן.

v. trans., quod ex duriori מָכַר mollitum est neque cum v. מוּר quidquam habet necessitudinis. Nom. מָחָר, cras (= מְאָחֳר sc. יוֹם, postridie), qui huc referri volunt, argute ineptiunt.

מָחָר

ג"ו, והמוכן כמו מֶכֶר לקמן, לומר כסף מקנין, ומכר המקנה [קויפצריין], ווס נמיקיר, נכסף מקנין, ולא-נמיקיר כמו מכס. וכלעמים כמו מכר נכללי.

n. m., sicuti מֶכֶר, pretium, quo emitur, mercipretium (syn. מֶסַח, קִנְיָן, שֶׁבֶר). LXX. *τιμή, χρῆμα, μισθός, λύτρον, ἄλλαγμα, ἀντάλλαγμα, δῶρον;* לָקַח בְּמָחִיר, *ἀγοράζειν.*

1 Rg. 21, 2. אתנה־לך כסף מחיר זה
Prv. 17, 16 למה־זה מחיר ביד־כסיל
Jes. 55, 1. ובלוא מחיר יין וחלב

בְּמָחִיר

Dt. 23, 19. אתנן זונה ומחיר כלב
Prv. 27, 26. ומחיר שדה עתודים

בְּמָחִיר

2 S. 24, 24. אקנה מאותך במחיר
1 Rg. 10, 28. יקחו מקוה במחיר
2 Chr. 1, 16. מקוא יקחו במחיר
Jes. 45, 13. לא במחיר ולא בשחד
Jer. 15, 13. לבז אתן לא במחיר
Thr. 5, 4. עצינו במחיר יבאו
Dan. 11, 39. ואדמה יחלק במחיר
Mich. 3, 11. וכהניה במחיר יורו

cum suff.: מְחִירָהּ
Job. 28, 15. ולא ישקל כסף מחירה

pl. c. suff.: בְּמָחִירֵיהֶם
Ps. 44, 13. ולא רבית במחיריהם

מָחָר

pro מֵאָחֳר, *v. s. r.* אָחַר *p.* 39.

מָט

v. מָטָה, *s. r.* נָטָה *p.* 703.

מְטָא

פעל נוד נלקמי, והמוכן נקמלוקו כמו מָצָא נענכי [ע"ג סקקוב], ונסמך מל סכתונים עכינן קיכס וגניעס לל מקוס ונוס זמס [נעלצכנעו], לו הגעס עד מקוס, לו נוס נכלל, ונסקצר עס על כמו נס על, לומר סקרס. נקרנוס

v. intr. aram., sicut hebr. מָצָא, appropinquare, attingere, pervenire (gelangen), venire, c. עַל (sic בּוֹא עַל), targ. et syr. late diffuso usu, veluti in suavi isto *Bar-Ebraei* carmine: תא מטא ניסן ולעיקי ביאא נפש (Ecce venit Nisan moestosque consolando recreat). LXX. *φθάνειν, φθείρειν.*

3 *perf.*: מָטָא, מָטָה
Dan. 4, 25. כלא מטא על־נבוכדנצר
Dan. 7, 13. ועד־עתיק יומיא מטה
Dan. 7, 22. וזמנא מטה

3 *perf. fem.*: מָטַת
Dan. 4, 21. די מטת על־מראי מלכא

3 *perf. fem.*: וּמָטַת
Dan. 4, 19. רבת ומטת לשמיא

3 *perf. pl.*: מָטוֹ
Dan. 6, 25. ולא־מטו לארעית גבא

3 *imperf.*: יְמָטָא
Dan. 4, 8. 17. ורומה ימטא לשמיא

מָטַל

ad מָטֶל, *v. s. r.* טָל *p.* 453.

מָטַר

פעל נוד, והמוכן כוול ולוף [ניכנען, סליעסקען], והסמלות מָטַר, וסמ' מקנב מוגג, לניון המכתת [ניצלצר], וכן הכ', וכסרם מעכנן רעיפס ולוף סלמס ג"כ קגל דֶּר לצ'ל, קצר ממנו דכוך, וכן קגל חֶר, ומעכין כוול ולוף ג"כ כפי סכרמס לי כעת קגל טָרַח לעיל, ולא מפעל כדומס קל עלה, ומכס עכיס לפ"ו מכס דולפת לקוק, וכן כצפתי ערב בזרע כמכוון, כקצר תלקס נלוך ססקוך הלצון נסוף הספר. וכוס תכין הכפעל נְמָטַר, לומר כתלתלת נדלוסי גזס ווריפות מער, ויכינו נויר סזס, וסכוסף הִמְטִיר לצון הדלפת וסוכף [נעצ'ליפסקען, -רעגנען לצם-סען], וכצקל על כל דבר סכורק וסורק, כמו קגל ז ק, ורוק.

v. intr. comp., manare, *fluere, pluere*, a rad. מַר (דֵּר, unde דְּרוֹר; מָרָה, מָטָר, quod non, uti diximus, cum v. מָלָה cognatum est, sed vim manandi habet innatam, unde מַכָּה מְרִיָּה, vulnus sanie diffluens), et praep. *ma* (deorsum). *Ni.* complui, pluviis madefieri (minime *denom.*). *Hi.* irrigare, pluviam demittere, trop. de unaquaque re, quae coelitus dispergitur (syn. זָרַק), veluti de grandine, fulguribus et de manna, pani angelico. LXX. *ὕειν, ὑετίζειν, ὑετὸν ἐπάγειν; βρέχειν, ἐπιβρέχειν; νίπτειν.*

Hif-il: הִמְטִיר 3 *perf.*
Gn. 2, 5. כי לא המטיר יי אלהים
Gn. 19, 24. ויי המטיר על־סדם

1 *perf.*: וְהִמְטַרְתִּי
Am. 4, 7. והמטרתי על־עיר אחת

part.: מַמְטִיר
Gn. 7, 4. אנכי ממטיר על־הארץ
Ex. 9, 18. הנני ממטיר כעת מחר
Ex. 16, 4. הנני ממטיר לכם לחם

inf. constr.: לְהַמְטִיר
Job. 38, 26. להמטיר על־ארץ

inf. constr.: מַהֲמְטִיר
Jes. 5, 6. מהמטיר עליו מטר

1 *imperf.*: אַמְטִיר
Ez. 38, 22. אמטיר עליו ועל־אגפיו
Am. 4, 7. ועל־עיר אחת לא אמטיר

2 *imperf.*: תַּמְטִיר
Am. 4, 7. אשר־לא־תמטיר עליה

3 *impf. ap.*: יַמְטֵר
Ps. 11, 6. ימטר על־רשעים פחים

3 *impf. ap.*: וַיַּמְטֵר
Job. 20, 23. וימטר עלימו בלחומו

3 *imparf.*: וַיַּמְטֵר
Ex. 9, 23. וימטר יי ברד
Ps. 78, 24. וימטר עליהם מן לאכל

Nif-al: נִמְטַר
3 *impf fem.*: תִּמָּטַר
Am. 4, 7. חלקה אחת תמטר

מָטָר

ג ו, ומוס הכנוי מָטָרוֹת, וסמלון מָטָרוֹת, והמוכן נגס הלולף [כעגען], וסמנלל לצל כיכו וכין גגס מכיל נקוק שרגס.

n. m. (pl. מָטָרוֹת, c. מָטְרוֹת), pluvia, syn. גֶּשֶׁם, quod qua ratione discrepet, ex radicum diversitate cognoveris. LXX. *ὑετός.*

Dt. 11, 17. ולא־יהיה מטר
2 S. 1, 21. אל־טל ואל־מטר עליכם
1 Reg. 8, 35. ולא־יהיה מטר
1 Rg. 8, 36. ונתתה מטר על־ארצך
1 Reg. 18, 1. ואתנה מטר על־פני
2 Chr. 6, 26. השמים ולא־יהיה מטר
2 Chr. 6, 27. ונתתה מטר על־ארצך
2 Chr. 7, 13. ולא־יהיה מטר
Job. 5, 10. הנתן מטר על־פני־ארץ
Job. 36, 27. יזקו מטר לאדו
Job. 37, 6. וגשם מטר
Ps. 147, 8. המכין לארץ מטר
Prv. 28, 3. מטר סחף ואין לחם
Jes. 5, 6. מהמטיר עליו מטר
Zach. 10, 1. שאלו מיי מטר

וּמָטָר

Ex. 9, 33. ומטר לא־נתך ארצה
1 Sam. 12, 17. ויתן קלות ומטר
1 Sam. 12, 18. ויתן יי קלת ומטר
1 Rg. 17, 1. השנים האלה טל ומטר

הַמָּטָר

Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד

כְּמָטָר

Ps. 72, 6. ירד כמטר על־גז

כַּמָּטָר

Dt. 32, 2. יערף כמטר לקחי
Job. 29, 23. ויחלו כמטר לי

וְכַמָּטָר

Prv. 26, 1. וכמטר בקציר

לַמָּטָר

Job. 28, 26. בעשותו למטר חק
Job. 38, 28. היש למטר אב
Ps. 135, 7. ברקים למטר עשה
Jer. 10, 13. ברקים למטר עשה

מִמָּטָר

2 S. 23, 4. מנגה ממטר דשא מארץ

וּמִמָּטָר

Jes. 4, 6. מזרם וממטר

constr.: מְטַר
Dt. 11, 11. ונתתי מטר־ארצכם בעתו
Dt. 28, 12. לתת מטר־ארצך בעתו
Dt. 28, 24 את־מטר ארצך אבק
Jes. 30, 23. מטר זרעך אשר־תזרע

constr.: וּמְטַר־
Zach. 10, 1. ומטר־גשם

constr.: לְמַטַּר
Dt. 11, 11. למטר השמים תשתה

pl. constr.: מְטַרוֹת
Job. 37, 6. וגשם מטרות עזו

מִי

subst., v. s. r. מָהּ *p.* 617.

מִי

pron., v. concord. partt.

מִין

subst., v. s. r. מוּן *p.* 624.

מִיץ

subst., v. s. r. מוּץ *p.* 625.

מָכַךְ

לומר מָךְ, ומוס נעתיל יָמֹךְ, וכנפעל נָמַךְ, ונעתיל יַמֵּךְ וכנין סַמֵּךְ, וסמוכן כמו מָךְ לעיל, וכמו מַךְ לקמן, לומר נגיעס וכוקוס דלדול וריוס ע"י מקוק ומסמוס [מצנעכן, ויקנען, מַכּ-סַמַּלְלָן], נסצלות רכות. ותקת מקק לניך לך הסווי נסצתי ערב.

h. e. מָךְ, *v. intr.* (impf. יָמֹךְ; *Ni.* נָמַךְ, impf. יִמַּךְ, *Ho.* חָמַךְ), sicut מָךְ, מַךְ q. v., macescere, macie extabescere, attenuari, labare, cadere, concidere. LXX. *ταπεινοῦν; Ho. μαραίνεσθαι.*

3 *impf. pl.*: וַיִּמָּכּוּ
Ps. 106, 43. וימכו בעונם

Nif-al: נָמַךְ
3 *imprf. pl.*: יִמַּךְ
Eccl. 10, 18. בעצלתים ימך המקרה

Hof-al: הָמַךְ
3 *perf. pl.*: וְהָמְכוּ
Job. 24, 24. ותמכו ככל יקפצון

מָכַל

ad מִיכָל, *v. s. r.* יָכַל *p.* 488.

מֶכֶס

subst., v. s. r. כָּסַס *p.* 565.

מָכַר

פעל נוד והעתיל יִמְכַּר, והמוכן עכין וכן [סַעלקויפֶען], ונלמר ממכיכס נקו נמכר, ממכיכס ניל קויב, לומר מסיכס. והכפעל סעולי, לו ממכיכת עצמו לעבד, וכלומס לו סספצעל, ממסיכת עצמו לנכר. הסמלות מָכַר, ודומס לו מָחַר, ונמצל הגכס לצל פָּרַח לעיל דע"ג, וגס תמצל הסקר והכווי.

v. trans. compos. (impf. יִמְכֹּר), vendere; tradere in alterius potestatem vel servitutem (syn. מָסַר); uxorem dare, de patre, qui, accepto pretio, filiam suam alteri in matrimonium collocat. *Ni. Hitpa.* vel *passive* vendi vel *recipr.* semet ipsum vendere ut mancipium aut hominis aut trop. peccati. Radix est *kar* (מָחַר, פָּרַה), *Rosh ha-Shana* fol. 71, b. מְשַׁחֲלַבְתִּי לִבְרֵבִי חַיִּם חָרוּ קוֹרִין לְמָכְרֵיהֶם פָּרָה. LXX. *πωλεῖν, πιπράσκειν; παραδιδόναι, ἀποδιδόναι, ἀπωθεῖν, κτᾶσθαι;* מָכֹר, *πρᾶσις; Hitp. πειράζειν.*

3 *perf.*: מָכַר
Lev. 25, 27. אשר מכר־לו כנוס קקור
Lev. 27, 20. ואם־מכר את־השדה

3 *perf.*: וּמָכַר
Lev. 25, 25. ומכר מאחזתו

3 *prf. c. suff.*: מְכָרָנוּ *p.*

Gn. 31, 15. נחשבנו לו כי מכרנו
3 perf. c. suff.: מְכָרוֹ
Ex. 21, 37. וטבחו או מכרו
3 perf. c. s.: וּמְכָרוֹ
Ex. 21, 16. ומכרו ונמצא בידו
Dt. 24, 7. והתעמר־בו ומכרו
3 perf. c. s.: מְכָרָם
Dt. 32, 30. אם־לא כי־צורם מכרם
3 prf. fem.: מָכְרָה
Ruth 4, 3. מכרה נעמי
1 perf.: מָכַרְתִּי
Jes. 50, 1. אשר־מכרתי אתכם
1 perf.: וּמָכַרְתִּי
Ez. 30, 12. ומכרתי את־הארץ
Joel 4, 8. ומכרתי את־בניכם
3 perf. pl.: מָכְרוּ
Gn. 37, 36. והמדנים מכרו אתו
Gn. 47, 20. כי־מכרו מצרים
Gn. 47, 22. לא מכרו את־אדמתם
Joel 4, 3. והילדה מכרו ביין
3 perf. pl.: וּמָכְרוּ
Ex. 21, 35. ומכרו את־השור החי
3 perf. pl.: וּמָכָרוּם
Joel 4, 8. ומכרום לשבאים
2 perf. pl.: מְכַרְתֶּם
Gn. 45, 4. אשר־מכרתם אתי
Gn. 45, 5. כי־מכרתם אתי הנה
Joel 4, 6. מכרתם לבני היונים
Joel 4, 7. אשר־מכרתם אתם שמה
part. masc.: מֹכֵר sg.
Lev. 25, 16. הוא מכר לך
part. masc.: הַמּוֹכֵר sg.
Ez. 7, 13. כי המוכר אל־הממכר
part.: וְהַמּוֹכֵר sg.
Ez. 7, 12. והמוכר אל־יתאבל
part.: מְמוֹכָרֵי
Jes. 24, 2. נקוה כמוכר
part. pl.: וּמוֹכְרִים masc.
Neh. 13, 16. ומוכרים בשבת
pl. constr.: וּמְכָרֵי
Neh. 13, 20. ומכרי כל־ממכר
pl. c. suff.: וּמְכָרֵיהֶן
Zach. 11, 5. ומכריהן יאמר ברוך יי
prt. fem.: הַמּוֹכֶרֶת sg.
Nah. 3, 4. המכרת גוים בזנוניה
inf. abs.: מָכוֹר
Dt. 14, 21. או מכר לנכרי
inf. abs.: וּמָכוֹר
Dt. 21, 14. ומכר לא־תמכרנה
inf. constr.: לִמְכּוֹר
Neh. 10, 32. ביום השבת למכור
inf. c suff.: לְמָכְרָהּ
Ex. 21, 8. לא־ימשל למכרה
inf. c. suff.: בְּמָכְרָם
Neh. 13, 15. ואעיד ביום מכרם
Am. 2, 6. על־מכרם בכסף צדיק
impt. masc.: מִכְרָה sg.
Gn. 25, 31. מכרה כיום את־בכרתך
impt. fem.: מִכְרִי sg.
2 Reg. 4, 7. לכי מכרי את־השמן
2 imperf.: תִּמְכְּרִי
Ps. 44, 13. תמכר־עמך בלא־הון
Prv. 23, 23. אמת קנה ואל־תמכר
2 imperf. c. s.: תִּמְכְּרֶנָּה
Dt. 21, 14. לא־תמכרנה בכסף
3 imperf.: יִמְכֹּר
Ex. 21, 7. וכי־ימכר איש את־בתו
Lev. 25, 29. ואיש כי־ימכר
Jud. 4, 9. ימכר יי את־סיסרא
3 impf. ap.: יִמָּכֵר־
Lev. 25, 15. שני־תבואת ימכר־לך

3 imperf.: וַיִּמְכֹּר
Gn. 25, 33. וימכר את־בכרתו ליעקב
1 S. 12, 9. וימכר אתם ביד סיסרא
3 impf. c. s.: וַיִּמְכְּרֵם
Jud. 2, 14. וימכרם ביד אויביהם
Jud. 3, 8. וימכרם ביד כושן
Jud. 4, 2. וימכרם יי ביד יבין
Jud. 10, 7. וימכרם ביד פלשתים
3 impf. fem.: וַתִּמְכֹּר
Prv. 31, 24. סדין עשתה ותמכר
1 impf. c. s.: וְנִמְכְּרֵנוּ
Gn. 37, 27. לכו ונמכרנו
2 impf. pl.: תִּמְכְּרוּ
Lev. 25, 14. וכי־תמכרו ממכר
Neh. 5, 8. תמכרו את־אחיכם
3 impf. pl.: יִמְכְּרוּ
Ez. 48, 14. ולא־ימכרו ממנו
3 impf. pl.: וַיִּמְכְּרוּ
Gn. 37, 28. וימכרו את־יוסף
Nif-al: 3 perf. נִמְכַּר
Lev. 25, 48. אחרי נמכר גאלה
Ps. 105, 17. לעבד נמכר יוסף
3 perf.: וְנִמְכַּר
Ex. 22, 2. ונמכר בגנבתו
Lev. 25, 39. עמך ונמכר־לך
Lev. 25, 47. ונמכר לגר תושב
Lev. 27, 27. ונמכר בערכך
3 perf. pl.: וְנִמְכְּרוּ
Neh. 5, 8. ונמכרו־לנו
2 perf. pl.: נִמְכַּרְתֶּם
Jes. 50, 1. בעונתיכם נמכרתם
Jes. 52, 3. חנם נמכרתם
1 perf. pl.: נִמְכַּרְנוּ
Esth. 7, 4. כי נמכרנו אני ועמי
Esth. 7, 4. ולשפחות נמכרנו
part. pl.: הַנִּמְכָּרִים
Neh. 5, 8. הנמכרים לגוים
inf. c. suff.: הִמָּכְרוֹ
Lev. 25, 50. משנת המכרו
3 imperf.: יִמָּכֵר
Lev. 25, 34. מגרש עריהם לא ימכר
Lev. 27, 28. לא ימכר ולא יגאל
Dt. 15, 12. כי־ימכר לך אחיך העברי
Jer. 34, 14. העברי אשר ימכר לך
3 imprf. f.: תִּמָּכֵר
Lev. 25, 23. והארץ לא תמכר
3 impf. pl.: יִמָּכְרוּ
Lev. 25, 42. לא ימכרו ממכרת עבד
Hitpa-el: 3 perf. הִתְמַכֵּר
1 Rg. 21, 25. אשר התמכר לעשות
2 perf. pl.: וְהִתְמַכַּרְתֶּם
Dt. 28, 68. והתמכרתם שם לאויביך
inf. c. suff.: הִתְמַכֶּרְךָ
1 Reg. 21, 20. יען התמכרך
3 impf. pl.: וַיִּתְמַכְּרוּ
2 Rg. 17, 17. ויתמכרו לעשות הרע

מֶכֶר

ג׳ וכנוי מִכְרִי, וסולקת עכיו כפי סיגון הכתוב, או דגר העומד לונון [פַּעַרקוּיפַּנצַלעם, פַּיילעם], או כסף ומכר הקנין ומקיחו, או הון וכהונ נכללו, עומדי לונון.

n. m. (c. s. מִכְרִי), venum, venale; mercipretium; bona venalia, possessiones. LXX. *πρᾶσις, τιμή; ῥῆμα πρᾶσις, τιμώτερος.*

Neh. 13, 16. מביאים דאג וכל־מכר
cum suff.: מִכְרָהּ
Prv. 31, 10. ורחק מפנינים מכרה
cum suff.: מִכְרָם
Num. 20, 19. ונתתי מכרם

מִמְכָּר

ג׳, וסמיך מִמְכַּר, והמונן או מופצעי, לומר המכיכה והזונן [פַּעַרקוּיפַּ-כנתצנם, לומר עגם הזונן [פַּעַרקוּיפַּ-עעם], או העומד לזונן ונעל-מכר, וקל להכין. כנגזלת מקח ומכר כמו מצח ומתן, לגיון הקניה והמכיכה, וכן מִכַּר הפוכו על קִנָּה, והמופצע סם מְכִירָה, הֶמְכֵּר וכדומה.

n. m. (c. מִמְכַּר), vel *abstr.* venditio, vel *concr.* res vendita aut venalis. Gemar. מְקָח וּמְכָר (syn. מַשָּׂא וּמַתָּן), negotiatio, mercatura; מֹכֵר, venditor (opp. קֹנֶה, emtor). LXX. *πρᾶσις, διάπρασις.*

Lev. 25, 14. ממכר לעמיתך
Neh. 13, 20. ומכרי כל־ממכר

הַמִּמְכָּר

Ez. 7, 13. אל־הממכר לא ישוב
constr.: מִמְכַּר
Lev. 25, 25. את ממכר אחיו
Lev. 25, 33. ויצא ממכר־בית
cum suff.: מִמְכָּרוֹ
Lev. 25, 27. שני ממכרו
Lev. 25, 28. והיה ממכרו ביד הקנה
Lev. 25, 29. עד־תם שנת ממכרו
Lev. 25, 50. כסף ממכרו
cum suff.: מִמְכָּרֵיהוּ
Dt. 18, 8. לבד ממכריו על־האבות

מִמְכֶּרֶת

ז׳ נויר מקכר, וסולקת עכיכו 173ומס.

u. f. (a m. מִמְכָּר), venditio. LXX. *πρᾶσις.*

Lev. 25, 42. ממכרת עבד

מֵכַר

sbst., v. s. r. נָכָר *p.* 711.

מִכְרָה

sbst., v. s. r. פִּרָה *p.* 571.

מִכְרָת

sbst., v. s. r. כִּיוֹר *p.* 550.

מָלֵא

פעל נוזד, והעתיד יִמְלָא, והמקור מָלֵאת, ופס יסיס הפעל נוזד הקנוסף נעכר קמץ מָלֵא [פסקר ו׳ ס׳], והכנדל כין נוזד לכוזד נקנוסף. המונן הזקק ופרינס והעדף [קינעדַלינסקסען, כַּלוּעטסען], ומוס הסזקל על המליקס [פַּאסַנל ויין], ונעכוון כוזד על המלוק [פַּילנען], ונמצק פ״ק מָלֵאתִי מר מָלֵאתִי, מָלוּ מר מָלְאוּ, והזקלוק של מכוון הקדמון רכוק. הנפעל פעולי״, ולפעמים כדומה לקל קל נוזד, והכנד מָלֵא וע״ק מָלְא, והמקור מַלֵּא והסמך מַלְאוֹת, ונעתיד גס יְמַלֶּה נס׳. והמונן יונק נהזקלות רכוק. הנזכ״ק מָלֵא מכזכנות לכניס יקוק, והתפעל עכין התקנכות לעוזר וס קת וס. ומהולקת הענין עי׳ יותר נס׳ הזכרים לר״ק, ונס׳ זפת קמת לר״ י בן־זוקנ. ועקר לזקור הזכרים עי׳ נפער זקור הלשון בסוף הספר.

v. intr. (impf. יִמְלָא, inf. מָלְאת) vel *tr.*, *qamezata* media (מָלֵא Est. 7, 5.), redundare, superfluere, abundare, *περισσεύειν*, hinc plenum, impletum, completum esse vel trans. implere, complere, explere (1 p. s. pr. semel מָלַאתִי = מָלֵאתִי; 3 p. pl. מָלוּ = מָלְאוּ). *Ni.* impletum, plenum esse. *Pi* (מִלֵּא, semel מָלֵא, inf. מַלֵּא, c. מְלֹאת, impf. יְמַלֵּא), transitiva latissimeque manante significatione. *Pu.* מֻלָּא, impletum esse gemmis, quae auro annulorum inclusae sunt. *Hitpa.* sibi invicem auxiliari. De origine similibusque verbi exteris v. Tabulas Concordantiis affixas. LXX. *πλήρη εἶναι (πλήρης, πλήρωσις), πληροῦν, ἀναπληροῦν, ἐκπληροῦν, πληροφορεῖσθαι; γέμειν; πλήθειν, πληθύνειν, ἐμπλήθειν, πλῆθος; πιμπλάναι, καταριθμεῖν; πλημμελεῖν, λαμβάνειν;* מָלֵא מָלֵא, *τολμᾶν;* מָלֵא חָרֶא, *μέγα κράζειν; Ni.* נִמְלָא חֵמָה, *θυμοῦσθαι σφόδρα; Pi. ἀναπλήθειν, ἀναπληρῶντα ἀναπληροῦν; τελειοῦν, συντελεῖν; καθυφαίνειν, συνυφαίνειν; συνεπακολουθεῖν, προσκεῖσθαι, πορεύεσθαι;* מִלֵּא אַחֲרֵי, *ἐπακολουθεῖν, συνακολουθεῖν;* מִלֵּא מִבְחָר, *ἐκσαρκίζειν* (מִבְחָר); מַלְאוֹת, *συνεκπλήρωσις, ἔργον; Hitpa. καταπρέχειν.*

3 perf.: מָלֵא
Ex. 40, 34. 35. מלא את־המשכן
Jos. 3, 15 והירדן מלא על־כל־גדותיו
Jud. 16, 27. והבית מלא האנשים
1 Rg. 8, 10. והענן מלא את־בית יי
1 Rg. 8, 11. מלא כבוד־יי את־בית יי
2 Rg. 6, 17. והנה ההר מלא סוסים
2 Chr. 5, 13. והבית מלא ענן בית יי
2 Chr. 5, 14. 7, 2. כי־מלא כבוד־יי
2 Chr. 7, 1. וכבוד יי מלא את־הבית
Job. 36, 16. שלחנך מלא דשן
Ps. 10, 7. אלה פיהו מלא
Ps. 65, 10. פלג אלהים מלא מים
Ps. 110, 6. מלא גויות
Prv. 17, 1. מבית מלא זבחי־ריב
Eccl. 8, 11. מלא לב בני־האדם
Eccl. 9, 3. לב בני־האדם מלא־רע
Ez. 10, 3. והענן מלא את־החצר
Ez. 43, 5. מלא כבוד־יי הבית
Ez. 44, 4. והנה מלא כבוד־יי
3 perf. c. suff.: מְלָאוֹ
Esth. 7, 5. אשר־מלאו לבו
3 perf. fem.: מָלְאָה
Gn. 6, 13. כי־מלאה הארץ חמס
Ps. 26, 10. וימינם מלאה שחד
Ps. 33, 5. חסד יי מלאה הארץ
Ps. 48, 11. צדק מלאה ימינך
Ps. 104, 24. מלאה הארץ קנינך
Ps. 119, 64. חסדך יי מלאה הארץ
Jes. 11, 9. כי־מלאה הארץ דעה
Jes. 34, 6. חרב ליי מלאה דם
Jes. 40, 2. כי מלאה צבאה
Jer. 23, 10. מנאפים מלאה הארץ
Jer. 46, 12. וצוחתך מלאה הארץ
Jer. 51, 5. כי ארצם מלאה אשם
Ez. 7, 23. כי הארץ מלאה משפט
Ez. 7, 23. והעיר מלאה חמס
Ez. 9, 9. והעיר מלאה מטה
Ez. 10, 4. מלאה את־חנה
Joel 4, 13. כי־מלאה גתו
Hab. 3, 3. ותהלתו מלאה הארץ
3 perf. fem.: וַתִּמָּלֵאנָה
Lev. 19, 29. ומלאה הארץ זמה
2 perf.: מָלֵאתָ
Job. 36, 17. ודין־רשע מלאת
1 perf.: מָלֵאתִי
Jer. 6, 11. ואת חמת יי מלאתי
Mich. 3, 8. אנכי מלאתי כח
1 perf.: מָלֵתִי
Job. 32, 18. כי מלתי מלים

Digitized by Google

3 *perf. pl.*: מָלְאוּ
כי מלאו ימי Gn. 29, 21.
ולא־מלאו הימים 1 Sam. 18, 26.
והיה כי־מלאו ימיך 1 Chr. 17, 11.
עצמותיו מלאו עלומו Job. 20, 11.
עטיניו מלאו חלב Job. 21, 24.
כסלי מלאו נקלה Ps. 38, 8.
מלאו מחשכי־ארץ Ps. 74, 20.
ורשעים מלאו רע Prv. 12, 21.
כי מלאו מקדם Jes. 2, 6.
מי דימון מלאו דם Jes. 15, 9.
מלאו מתני חלחלה Jes. 21, 3.
מלאו רכב והפרשים Jes. 22, 7.
מלאו קיא צאה Jes. 28, 8.
שפתיו מלאו זעם Jes. 30, 27
מלאו את־נחלתי Jer. 16, 18.
מלאו ימיכם לטבוח Jer. 25, 34.
קרב קצנו מלאו ימינו Thr. 4, 18.
כי־מלאו את־הארץ Ez. 8, 17.
עשיריה מלאו חמס Mich. 6, 12.

3 *perf. pl.*: מָלְאוּ *p.*
מלו תוכך חמס Ez. 28, 16.

3 *perf. pl.*: מָלְאוּ *p.*
ידיכם דמים מלאו Jes. 1, 15.

3 *perf. pl.*: וַיִּמָּלְאוּ
ומלאו בתי מצרים Ex. 8, 17.
ומלאו בתיך Ex. 10, 6.
ומלאו בתיהם אחים Jes. 13, 21.
ומלאו פני־תבל ערים Jes. 14, 21.
ומלאו פני־תבל תנובה Jes. 27, 6.
ומלאו את־המקום הזה Jer. 19, 4.
ומלאו את־הארץ חלל Ez. 30, 11.
ומלאו הגרנות בר Joel 2, 24.
ומלאו כמזרק Zach. 9, 15.

part. masc.: מָלֵא
הארץ אני מלא Jer. 23, 24.

part. pl.: מְלֵאִים
מלאים את־ההיכל Jes. 6, 1.

inf. constr.: מִלְאַת
עד יום מלאת ימי Lev. 8, 33.
עד־מלאת ימי טהרה Lev. 12, 4.
עד־מלאת לו שנה Lev. 25, 30.
עד־מלאת הימים Num. 6, 5.
ביום מלאת ימי נזרו Num. 6, 13.
מלאת לבבל שבעים שנה Jer. 29, 10.
עד־מלאת שלשת שבעים Dan. 10, 3.

constr.: בְּמִלְאוֹת
במלאות ספקו יצר לו Job. 20, 22.

inf. constr.: וּבְמִלְאַת
ובמלאת ימי טהרה Lev. 12, 6.
ובמלאת הימים Esth. 1, 5. *Q'ri.*

inf. constr.: כְּמִלְאוֹת
ויהי כמלאת הכלים 2 Reg. 4, 6.
כמלאות שבעים שנה Jer. 25, 12.
כמלאת ימי המצור Ez. 5, 2.

impt. pl.: מַלְאוּ
מלאו ידכם היום ליי Ex. 32, 29.
מלאו ארבעה כדים 1 Rg. 18, 34.
מלאו השלטים Jer. 51, 11.

impt. pl.: וּמַלְאוּ
ומלאו את־המים בימים Gn. 1, 22.
ומלאו את־הארץ וכבשה Gn. 1, 28.
פרו ורבו ומלאו את־הארץ Gn. 9, 1.

3 *impf. f. c. s.*: תִּמְלָאֵמוֹ
תמלאמו נפשי Ex. 15, 9.

3 *impf. pl.*: יִמָּלְאוּ
כי כן ימלאו ימי החנטים Gn. 50, 3.
כי ימלאו ימיך 2 Sam. 7, 12.
ימלאו ימי מרוקיהן Esth. 2, 12.

3 *impf. pl.*: וַיִּמְלְאוּ
וימלאו ימיה ללדת Gn. 25, 24.
וימלאו־לו ארבעים Gn. 50, 3.

Hif-il: הִמְלִיא
part.: מַמְלִיא *sg.*
שראשי נמלא־טל Cant. 5, 2.

1 *imperf.*: אֲמַלְאָה
אמלאה החרבה Ez. 26, 2.

2 *impf. f.*: תְּמַלְּאִי *p.*
שכרון ויגון תמלאי Ez. 23, 33.

2 *impf. f.*: וַתְּמַלְּאִי
ותמלאי ותכבדי מאד Ez. 27, 25.

3 *imperf.*: יְמַלֵּא
ימלא ברזל ועץ חניח 2 S. 23, 7.
ימלא מים כ׳ק 2 Reg. 3, 17.
ימלא פי תהלתך כ׳ק Ps. 71, 8.
אז ימלא שחוק פיהו Ps. 126, 2.
ימלא־פיהו חצץ כ׳ק Prv. 20, 17.
ימלא עשן Jes. 6, 4.
כל־נבל ימלא יין כ׳ק Jer. 13, 12 (bis).

3 *imperf.*: וַיְמַלֵּא
ויהי מלא כבוד־יי Num. 14, 21.
וימלא כבודו Ps. 72, 19.

3 *imperf.*: וַיְמַלֵּא
וימלא שבעת ימים Ex. 7, 25.
וימלא את־החכמה 1 Reg. 7, 14.
וימלא בית־הבעל 2 Reg. 10, 21.
וימלא המן חמה Esth. 3, 5.
וימלא המן Esth. 5, 9.
וימלא הבית את־הענן Ez. 10, 4.

3 *impf. f.*: תְּמַלֵּא
בלא־יומו תמלא Job. 15, 32.
ולא־תמלא אזן משמע Eccl. 1, 8.
וגם־הנפש לא תמלא Eccl. 6, 7.
תמלא הארץ לדעת Hab. 2, 14.

3 *impf. f.*: וַתְּמַלֵּא
ותמלא הארץ חמס Gn. 6, 11.
ותמלא הארץ אתם Ex. 1, 7.
ותמלא הארץ את־המים 2 Rg. 3, 20.
ותמלא ארצו כסף Jes. 2, 7.
ותמלא ארצו סוסים Jes. 2, 7.
ותמלא ארצו אלילים Jes. 2, 8.
ותמלא הארץ דמים Ez. 9, 9.

3 *impf. pl.*: יְמַלְּאוּ
ובדעת חדרים ימלאו Prv. 24, 4.
אם־ימלאו העבים גשם Eccl. 11, 3.
ימלאו ילדים Zach. 8, 5.

3 *impf. pl.*: וְיִמְלְאוּ
וימלאו אסמיך שבע Prv. 3, 10.

3 *impf. pl.*: יִמָּלְאוּן
ואפקים ימלאון ממך Ez. 32, 6.

Pi-el: מִלֵּא 3 *perf.*
מלא אתם חכמת־לב Ex. 35, 35.
אשר־מלא ידם לכהן Num. 3, 3.
יען אשר מלא אחרי יי Dt. 1, 36.
יען אשר מלא אחרי יי Jos. 14, 14.
ובידו מלא לאמר 1 Reg. 8, 15.
ולא מלא אחרי יי 1 Reg. 11, 6.
את־התעלה מלא־מים 1 Rg. 18, 35.
ויהוא מלא ידו בקשת 2 Rg. 9, 24.
עד אשר־מלא 2 Reg. 21, 16.
ובידיו מלא לאמר 2 Chr. 6, 4.
אשר מלא בשמים 2 Chr. 16, 14.
והנה מלא בתיהם טוב Job. 22, 18.
ונפש רעבה מלא־טוב Ps. 107, 9.
מלא את־אשפתו מהם Ps. 127, 5.
שלא מלא כפו קוצר Ps. 129, 7.
מלא ציון משפט וצדקה Jes. 33, 5.
מלא ישמעאל בן־נתניהו Jer. 41, 9.

3 *perf.*: מָלָא
מלא כרשו מעדני Jer. 51, 34.

3 *perf.*: וּמִלֵּא
ומלא את־ידו Lev. 21, 10.

2 *perf.*: מִלֵּאתָ
אשר לא־מלאת Dt. 6, 11.
כי מלאת אחרי יי אלהי Jos. 14, 9.
ובידך מלאת כיום הזה 1 Rg. 8, 24.
ובידך מלאת כיום הזה 2 Chr. 6, 15.

2 *perf.*: וּמִלֵּאתָ
ומלאת בו מלאת אבן Ex. 28, 17.
ומלאת את־ידים Ex. 28, 41.
ומלאת יד־אהרן ויד־בניו Ex. 29, 9.

2 *perf. c. s.*: מִלֵּאתָנִי
כי־זעם מלאתני Jer. 15, 17.

1 *perf.*: מָלֵאתִי
ואנכי מלאתי אחרי יי Jos. 14, 8.
וכל־נפש דאבה מלאתי Jer. 31, 25.
קשת מלאתי אפרים Zach. 9, 13.

1 *perf.*: וּמָלֵאתִי
ומלאתי את־דבריך 1 Reg. 1, 14.
ומלאתי הגאיות Ez. 32, 5.
ומלאתי את־הריו חלליו Ez. 35, 8.
ומלאתי את־הבית Hag. 2, 7.

1 *perf. c. suff.*: מְלֵאתִיךָ
מלאתיך אדם כילק Jer. 51, 14.

1 *perf. c. s.*: מְלֵאתִין
אשר מלאתיו רוח חכמה Ex. 28, 3.

3 *perf. pl.*: מָלְאוּ
כי לא־מלאו אחרי Num. 32, 11.
כי מלאו אחרי יי Num. 32, 12.
וארם מלאו את־הארץ 1 Rg. 20, 27.

3 *perf. pl.*: וּמָלְאוּ
ומלאו ידו Ex. 43, 26.

3 *perf. pl.*: מְלָאוּךָ
עבר ים מלאוך Jes. 23, 2.

3 *perf. pl.*: מְלָאוּהָ
מלאוה מפה אל־פה Esr. 9, 11.

3 *perf. c. s.*: וּמְלָאוּהָ
איש־אבנו ומלאוה 2 Reg. 3, 25.

2 *perf. pl.*: מִלֵּאתֶם
עתה מלאתם ידכם ליי 2 Chr. 29, 31.
ובידיכם מלאתם לאמר Jer. 44, 25.

2 *perf. pl.*: וּמִלֵּאתֶם
ומלאתם חוצותיה חלל Ez. 11, 7.

1 *perf. pl.*: מָלֵאנוּ
נאדות היין אשר מלאנו Jos. 9, 13.

part. masc.: מְמַלֵּא *sg.*
והוא ממלא Chr. 12, 15.
הנני ממלא Jer. 13, 13.

part. pl.: הַמְמַלְּאִים
הממלאים בתיהם כסף Job. 3, 15.
הממלאים בית אדניהם Zeph. 1, 9.

part. pl.: וְהַמְמַלְּאִים
והממלאים למני ממסך Jes. 65, 11.

inf. constr.: לְמַלֵּא
למלא את־ידם Ex. 29, 33.
למלא את־דבר יי 1 Reg. 2, 27.
כל־הבא למלא ידו 2 Chr. 13, 9.
ידהי ׀ למלא בסטו Job. 20, 23.
למלא נפשו כי ירעב Prv. 6, 30.

inf. constr.: וּלְמַלֵּא־
ולמלא־בם את־ידם Ex. 29, 29.

inf. constr.: לְמַלְּאוֹת
ובחרשת אבן למלאת Ex. 31, 5. 35, 33.
למלאות ידו היום ליי 1 Chr. 29, 5.
למלאות דבר־יי 2 Chr. 36, 21.
למלאות שבעים שנה 2 Chr. 36, 21.
למלאות לחרבות Dan. 9, 2.

inf. c. suff.: וְלִמְלֹאָם
ולמלאם את־פגדי האדם Jer. 33, 5.

imperat.: מַלֵּא
מלא שבע זאת Gn. 29, 27.
מלא את־אמתחת Gn. 44, 1.
מלא קרנך שמן 1 Sam. 16, 1.
מלא פניהם קלון Ps. 83, 17.
מבחר עצמים מלא Ez. 24, 4.

imperat.: וּמַלֵּא
ומלא חפניך גחלי־אש Ez. 10, 2.

imprt. pl.: מַלְאוּ
קראו מלאו ואמרו Jer. 4, 5.

impt. pl.: וּמַלְאוּ
ומלאו את־החצרות חללים Ez. 9, 7.

1 *imperf.*: אֲמַלֵּא
את־מספר ימיך אמלא Ex. 23, 26.
ופי אמלא תוכחות Job. 23, 4.
ואצרותיהם אמלא Prv. 8, 21.

1 *imperf.*: וְאֲמַלֵּא
ואמלא אתו רוח אלהים Ex. 31, 3.

1 *impf. c. s.*: וְאֲמַלְאֶנּוּ
הרחב־פיך ואמלאהו Ps. 81, 11.

2 *imperf.*: תְּמַלֵּא
שבעת ימים תמלא ידם Ex. 29, 35.
וחית כפירים תמלא Job. 38, 39.
וצפינך תמלא בטנם Ps. 17, 14.
ומעיך תמלא Ez. 3, 3.

2 *impf. c. h int.*: הֲתְמַלֵּא
התמלא בשכות עורו Job. 40, 31.

3 *imperf.*: יְמַלֶּה
עד־ימלה שחוק פיך Job. 8, 21.

3 *imperf.*: יְמַלֵּא
ימלא את־ידכם Lev. 8, 33.
ואשר ימלא את־ידו Lev. 16, 32.
החפץ ימלא את־ידו 1 Rg. 13, 33.
וכל־עצתך ימלא Ps. 20, 5.
ימלא יי כל־משאלותיך Ps. 20, 6.
וזקן אשר לא־ימלא Jes. 65, 20.

3 *imperf.*: וַיְמַלֵּא
ויימלא קדים בטנו Job. 15, 2.

3 *imperf.*: וַיְמַלֵּא
ויימלא שבע זאת Gn. 29, 28.
ויימלא אתו רוח אלהים Ex. 35, 31.
ויימלא כפי ממנח Lev. 9, 17.
ויימלא אחרי Num. 14, 24.
ויימלא את־יד אחד מבניו Jud. 17, 5.
ויימלא מיטת את־יד חלוי Jud. 17, 12
ויימלא את־מקומם 2 Reg. 23, 14.
ויימלא את־ירושלם 2 Reg. 24, 4.
ויימלא־טרף חריו Nah. 2, 13.

3 *impf. f.*: וַתְּמַלֵּא
ותמלא את־החמת מים Gn. 21, 19.
ותמלא כדה ותעל Gn. 24, 26.
וחמלא־ארץ Ps. 80, 10.

1 *impf. pl.*: נְמַלֵּא
נמלא בתיט שלל Prv. 1, 13.

3 *impf. pl.*: יְמַלְּאוּ *p.*
ומעיהם לא ימלאו Ez. 7, 19.

3 *impf. pl.*: וַיְמַלְּאוּ
וימלאו את־כליהם בר Gn. 42, 25.
וימלאו־בו ארבעה Ex. 39, 10.

3 *impf. pl. c. s.*: וַיְמַלְּאוּם
וימלאום עפר Gn. 26, 15.
וימלאום למלך 1 Sam. 18, 27.

3 *impf. f. pl.*: תְּמַלֶּאנָה
תספור ירחים תמלאנה Job. 39, 2.

3 *impf. pl.*: וַתְּמַלֶּאנָה
ותמלאנה את־הרחטים Ex. 2, 16.

Pu-al: מָלֵא
part. pl.: מְמֻלָּאִים
ממלאים בתרשיש Cant. 5, 14.

Hitpa-el: הִתְמַלֵּא
3 *impf. pl.*: יִתְמַלְּאוּן *p.*
ויחד עלי יתמלאון Job. 16, 10.

מָלֵא

ת׳ן וסמיך מְלֵא, והנקנ מְלֵאָה וסמיך מְלֵאַת, והולקתו לעולם כולל [כי מְלֵאִים יפ׳, ו׳, ק׳ מָלֵא ימיס כ׳ל כ״ל כינוכ״ס מן מָלֵא הכולל], לומר מניק ועולף ופורן וזופע [קינערליעסטענ׳ז, פֿאָלנ], וכאמר מניק זופע טוב, מלאת ימים וכדומה, וכאמל על כל דבר כאצוע ועולף, ל״ל כסף מלא, רוץ מלא וכדומה.

adj. m. (c. מְלֵא, f. מְלֵאָה, c. מְלֵאַת

מְלֵאִי), significatione intrans. (nam מְלֵאִים, implentes, Jes. 6, 1. Jer. 23, 24. participia sunt transitivi מָלֵא), abundans, redundans, superfluus, περισσός, plenus, de argento seu moneta valori sufficiente et justo, de homine decrepito, qui multos annos vixit, de feminae utero foetu repleto, de vento vehemente; *adv.* plene, plena voce, pleno numero. LXX. πλήρης, μεστός, ἄξιος; מָלֵאָה וְרֵמֵץ, κυοφοροῦσα; ἀπαρχὴ ἄλωος καὶ ληνοῦ.

בכסף מלא יתננה לי	Gn. 23, 9.
מלא רוח חכמה	Dt. 34, 9.
בכסף מלא תרחר לי	1 Chr. 21, 22.
קנה אקנה בכסף מלא	1 Chr. 21, 24.
ומי מלא ימצו למו	Ps. 73, 10.
ויין חמר ומלא מסך	Ps. 75, 9.
והים איננו מלא	Eccl. 1, 7.
רוח מלא מאלה	Jer. 4, 12.
כגלוב מלא ערף כ"ק	Jer. 5, 27.
קראו אחריך מלא	Jer. 12, 6.
מלא הרוצה	Ez. 17, 3.
מלא חכמה וכליל יפי	Ez. 28, 12.
נקש יבש מלא	Nah. 1, 10.

adj. masc.: וּמָלֵא

ומלא ברכת ה'	Dt. 33, 23.

adj. masc.: וְהַמָּלֵא

והמלא תסיעי	2 Reg. 4, 4.

constr.: מְלֵא

זקן עם־מלא ימים	Jer. 6, 11.

adj. pl.: מְלֵאִים *masc.*

שניהם מלאים סלת	Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
ובתים מלאים כל־טוב	Dt. 6, 11.
בתים מלאים־כל־טוב	Neh. 9, 25.
מזוני מלאים	Ps. 144, 13.
בתיהם מלאים מרמה	Jer. 5, 27.
גבעים מלאים יין	Jer. 35, 5.
והאופנים מלאים עינים	Ez. 10, 12.

adj. pl.: הַמְּלֵאִים

המלאים חמת־ה'	Jes. 51, 20.

adj. fem.: מְלֵאָה *sg.*

מלאה קטרת	Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
אני מלאה הלכתי	Ruth 1, 21.
השדה מלאה עדשים	2 Sam. 23, 12.
הדרך מלאה בגדים	2 Reg. 7, 15.
השדה מלאה שעורים	1 Chr 11, 13.
תמאות מלאה עיר	Jes. 22, 2.
והיא מלאה עצמות	Ez. 37, 1.
ערק מלאה	Nah. 3, 1.

adj. fem.: הַמְּ־, הַמְּלֵאָה

כעצמים בבטן המלאה	Eccl. 11, 5.
המלאה לה עמיר	Am. 2, 13.

adj. f. constr.: מְלֵאַת

מלאת משפט	Jes. 1, 21.

adj. f. pl.: מְלֵאוֹת, מְלֵאָת

בקעה אחד מלאת	Gn. 41, 22.
מלאת קטרת	Num. 7, 86.
וגבתם מלאת עינים	Ex. 1, 18.
מלאת צאן אדם	Ex. 36, 38.

adj. f. pl.: וְהַמְּלֵאוֹת

הבריאות והמלאות	Gn. 41, 7.

מָלְוֵא

ז', ולעתים מָלֵא, מָלוֹ, ומוץ ע"מ הֲמוֹן, שָׁכוֹל, נסכון מופעט, סמעקס ומעקוף סמלוי [פֿיללען], לבן מדגר סמעלק, ל"מ עיר ומלקה, סמעלק עיר, וכדומה. ובסמיך לניון שופע של סמוין. ל"מ מָלֵא חֹפֶן, כמו חֹפֶן מָלֵא, וכן מָלֵא חֲפָנָיו, מלוי סקטה, מלוץ קומה וכדומה, ולפעמים בשו לגבוי וכגוי נבלע.

n. m. (quod interdum scribitur מָלֵא, מָלוֹ, חֲלוֹם, שְׁכוֹל, ad s. f. מְלֵאָה), plenitudo, copia, hinc de re implente, veluti עִיר וּמְלֵאָהּ, et constructive de plenitudine ejus rei, quae adjecta est, v. c. מָלֵא חָפְנַיִם (= חָפֶן מָלֵא = חָפֶן מָלֵא) et similiter. LXX. πλήρωσις, πλήρωμα, πλῆθος.

ורעו יהידה מלא־הגוים	Gn. 48, 19.
קחו לכם מלא חפניכם	Ex. 9, 8.
מלא העמר ממנו	Ex. 16, 32.
ותן־שמה מלא־העמר מן	Ex. 16, 33.
וקמץ משם מלא קמצו	Lev. 2, 2.
ממנה מלא קמצו	Lev. 5, 12.
ולקח מלא־המחתה	Lev. 16, 12.
מלא ביתו כסף	Nu. 22, 18. 24, 13.
מלוא הספל מים	Jud. 6, 38.
ויפל מלא־קומתו ארצה	1 S. 28, 20.
כי אם־מלא כף־קמח	1 Reg. 17, 12.
פקעת שדה מלא בגדו	2 Rg. 4, 39.
טוב מלא כף נחת	Eccl. 4, 6.
מלא כל־הארץ	Jes. 6, 3.
מלא־רתב ארצך עמנו אל	Jes. 8, 8.
יקרא עליו מלא רעים	Jes. 31, 4.

constr.: מְלֹא

מלו חקנה	Ex. 41, 8.

constr.: וּמְלֹא

ומלא חפניו	Lev. 16, 12.
ומלא החבל להחיות	2 Sam. 8, 2.

constr.: מְמַלֹּא

ממלא חפנים עמל	Eccl. 4, 6.

cum suff.: וּמְלוֹאוֹ

ירעם הים ומלואו	1 Chr. 16, 32.
ירעם הים ומלואו	Ps. 96, 11. 98, 7.
יורדי הים ומלואו	Jes. 42, 10.

cum suff.: וּמְלוֹאָהּ

וממגד ארץ ומלאה	Dt. 33, 16.
לי' הארץ ומלואה	Ps. 24, 1.
כי־לי תבל ומלאה	Ps. 50, 12.
תבל ומלאה אתה יסדתם	Ps. 89, 12.
תשמע הארץ ומלאה	Jes. 34, 1.
ויאכלו ארץ ומלואה	Jer. 8, 16.
וישמפר ארץ ומלואה	Jer. 47, 2.
ותשם ארץ ומלאה	Ez. 19, 7.
והשמתי ארץ ומלאה	Ez. 30, 12.
והסגרתי עיר ומלאה	Am. 6, 8.
הקשיבי ארץ ומלאה	Mich. 1, 2.

cum suff.: מְמַלְאָהּ

תשם ארצה ממלאה	Ez. 12, 19.
ארץ ממלאה	Ez. 32, 15.

מְלָא

נלקמי כמו נענני, ונקרנוס גס מָלַי, וסמעולי אִתְמַלִּי.

v. aram. (targ. etiam מְלֵי), hebraico par atque aequale. LXX. πληροῦν; *Itpe.* אִתְמְלִי, πλησθῆναι.

3 perf. f.: וּמְלָאת

ומלאת כל־ארעא	Dan. 2, 35.

Itpe-el: דְּתִמְלֵי *3 perf.*

נבוכדנצר התמלי חמא	Dan. 3, 19.

מְלֵאָה

ז"נ, והמוון לל"ק כמו ס"כ מן מָלֵא, שנתנם וכסיס למופעט, ול"כ סמלנס כמו מָלֵא לעיל [פֿיללען], ונלמד מפעמ ומעמרת סדגן וסיין ככנוייס למעמר. ולדעת רל"ק המוון תנופה לשר תקמלק ותתנשל, וכיין הענכים כנמר נשולם, ול"כ מלקה סמין סנכור והנשול, וכן להמקרנס וכ"י. לולם סכנון כלשר פרכנו, ווהו נ"כ לדעת הגלון סעדיה וכן מָלֵא חֲפָנָיו, מלוי סקטה, מלוץ קומה וכדומה, ולפעמים בשו לגבוי וכגוי נבלע.

n. m. (quod interdum scribitur מָלֵא, מָלוֹ, חֲלוֹם, שְׁכוֹל, ad s. f. מְלֵאָה), plenitudo, copia, hinc de re implente, veluti עִיר וּמְלֵאָהּ, et constructive de plenitudine ejus rei, quae adjecta est, v. c. מָלֵא חָפְנַיִם (= חָפֶן מָלֵא = חָפֶן מָלֵא) et similiter. LXX. πλήρωσις, πλήρωμα, πλῆθος.

ורעו יהידה מלא־הגוים	Gn. 48, 19.
קחו לכם מלא חפניכם	Ex. 9, 8.
מלא העמר ממנו	Ex. 16, 32.
ותן־שמה מלא־העמר מן	Ex. 16, 33.
וקמץ משם מלא קמצו	Lev. 2, 2.
ממנה מלא קמצו	Lev. 5, 12.
ולקח מלא־המחתה	Lev. 16, 12.
מלא ביתו כסף	Nu. 22, 18. 24, 13.
מלוא הספל מים	Jud. 6, 38.
ויפל מלא־קומתו ארצה	1 S. 28, 20.
כי אם־מלא כף־קמח	1 Reg. 17, 12.
פקעת שדה מלא בגדו	2 Rg. 4, 39.
טוב מלא כף נחת	Eccl. 4, 6.
מלא כל־הארץ	Jes. 6, 3.
מלא־רתב ארצך עמנו אל	Jes. 8, 8.
יקרא עליו מלא רעים	Jes. 31, 4.

constr.: מְלֹא

מלו חקנה	Ex. 41, 8.

constr.: וּמְלֹא

ומלא חפניו	Lev. 16, 12.
ומלא החבל להחיות	2 Sam. 8, 2.

constr.: מְמַלֹּא

ממלא חפנים עמל	Eccl. 4, 6.

cum suff.: וּמְלוֹאוֹ

ירעם הים ומלואו	1 Chr. 16, 32.
ירעם הים ומלואו	Ps. 96, 11. 98, 7.
יורדי הים ומלואו	Jes. 42, 10.

cum suff.: וּמְלוֹאָהּ

וממגד ארץ ומלאה	Dt. 33, 16.
לי' הארץ ומלואה	Ps. 24, 1.
כי־לי תבל ומלאה	Ps. 50, 12.
תבל ומלאה אתה יסדתם	Ps. 89, 12.
תשמע הארץ ומלאה	Jes. 34, 1.
ויאכלו ארץ ומלואה	Jer. 8, 16.
וישמפר ארץ ומלואה	Jer. 47, 2.
ותשם ארץ ומלאה	Ez. 19, 7.
והשמתי ארץ ומלאה	Ez. 30, 12.
והסגרתי עיר ומלאה	Am. 6, 8.
הקשיבי ארץ ומלאה	Mich. 1, 2.

cum suff.: מְמַלְאָהּ

תשם ארצה ממלאה	Ez. 12, 19.
ארץ ממלאה	Ez. 32, 15.

מְלָא

נלקמי כמו נענני, ונקרנוס גס מָלַי, וסמעולי אִתְמַלִּי.

v. aram. (targ. etiam מְלֵי), hebraico par atque aequale. LXX. πληροῦν; *Itpe.* אִתְמְלִי, πλησθῆναι.

3 perf. f.: וּמְלָאת

ומלאת כל־ארעא	Dan. 2, 35.

Itpe-el: דְּתִמְלֵי *3 perf.*

נבוכדנצר התמלי חמא	Dan. 3, 19.

מְלֵאָה

ז"נ, והמוון לל"ק כמו ס"כ מן מָלֵא, שנתנם וכסיס למופעט, ול"כ סמלנס כמו מָלֵא לעיל [פֿיללען], ונלמד מפעמ ומעמרת סדגן וסיין ככנוייס למעמר. ולדעת רל"ק המוון תנופה לשר תקמלק ותתנשל, וכיין הענכים כנמר נשולם, ול"כ מלקה סמין סנכור והנשול, וכן להמקרנס וכ"י. לולם סכנון כלשר פרכנו, ווהו נ"כ לדעת הגלון סעדיה

אבני־שהם ומלואים	1 Chr. 29, 2.

pl.: הַמְּלֵאִים

החזה מאיל המלאים	Ex. 29, 26.
מאיל המלאים	Ex. 29, 27.
ואת איל המלאים תקח	Ex. 29, 31.
ואם־יותר מבשר המלאים	Ex. 29, 34
ואת אבני המלאים	Ex. 35, 27.
איל המלאים	Lev. 8, 22.
מאיל המלאים	Lev. 8, 29.
אשר בסל המלאים	Lev. 8, 31.

pl.: וְלַמְּלוֹאִים

ולמלואים ולזבח	Lev. 7, 37.

pl. c. suff.: מְלֵאֵיכֶם

ימי מלאיכם	Lev. 8, 33.

מִלּוּא

ז"נ, והמוון לדעת כל"ק מקום סמוף סעם סמון לקומה, וס"כ מלוץ ענין סמוף, לולם סכנון כפ' יקקי סקף קומה נמוכה, ומעלמין קומה עפל, וגנוס סקל נסמנעם, ומעמע וסולן לכל כוף [וועלנג], וכן פ' ל' יעניס קנון עפר מענניס לקומה, שמוים עד גונה סקומה, ועל לוחו קנון נכה מנדלים ומנולוף, וכיס מלוץ חום. נקרנוס מלוץ מעלמו.

n. m., vallum, terra et lapidibus *oppletum* et aggestum, in quo castella exstruebantur, ar. מִלְוִיָּה, מִגְלִוִיָּה. Sic *Isaaki* et *Jesaja Tranensis* (Cod. *Wagens.* Bibl. Sen. Lips. formae min. n. 3.). *Qimchi* locum coetibus agendis destinatum intelligit (= אִסְפּוֹת). LXX. ἡ ἄκρα, ἀνάλημμα.

וכל־בית מלוא	Jud. 9, 6.
ואת־בית מלוא	Jud. 9, 20.
שכם ומבית מלוא	Jud. 9, 20.
בית מלא הירד מלא	2 Rg. 12, 21.

הַמִּלּוּא

מן־המלוא ובירתה	2 Sam. 5, 9.
ואת־בירתו ואת־המלוא	1 Rg. 9, 15.
אז בנה את־המלוא	1 Reg. 9, 24.
שלמה בנה את־המלוא	1 Rg. 11, 27.
מן־המלוא ועד־הסביב	1 Chr. 11, 8.
וירחזק את־המלוא	2 Chr. 32, 5.

מְלֵאת

ז"כ סקנכ מן מְלֵאת, והמוון מופעט כמו מלוץ, זכלמר נסמקל על מי עיניס, סלק מולמת ולק מוקמת יומר ידי, סלק מעלמוץ גופ סלמן כמלוץ קנניס, וכן פ' סלק"נע מקכונך.

n. f. (ex מְלֵאת factum), sicut מִלּוּא, plenitudo, spec. de venustate oculorum, qui neque minimum eminentes neque niminm impressi, velut palam gemma insititia, sinum seu pelvim explent. LXX. πλήρωμα.

ישבות על־מלאת	Cant. 5, 12.

מלח

פעל נוזד וקני סכנס, והמוון סלקי כ"ל נדוק ומכוסס פלינה ולנילה יכילה וגליל [וועלנען, פֿלועסנען], ול"כ סמכם נדומס לל פֶּלֶג [נקלוף פ' נמ'], לקר מעכו פֶּלֶג נסר וכקל, וכן כמפת מס פלה, לעון קילס ופלינה ויכילה [קוועל־לען, פֿלועסנען], וסמכם לפ"ו לך כלמקלקל, נקלוף זנוך. וכן כמכם כמכוון כמפת עלב נפ' נרקב, ל"ע l. *fluc*-tuare] נמפת רוש ולקלנ [litt. *plauk*; pol. *płók-ać*, *plak*. etc.], ונמקר לאכות נלי קנוי נמוף. ומעכין סכולם וסנפס ופכוי וגילה סמכמל על מסמום ומעמע [נעריפֿליעסנען, -נעסנען], והמכל וה לרוב, וכן לל עון. ומכין

אבני־שהם ומלואים	1 Chr. 29, 2.

pl.: הַמְּלֵאִים

החזה מאיל המלאים	Ex. 29, 26.
מאיל המלאים	Ex. 29, 27.
ואת איל המלאים תקח	Ex. 29, 31.
ואם־יותר מבשר המלאים	Ex. 29, 34
ואת אבני המלאים	Ex. 35, 27.
איל המלאים	Lev. 8, 22.
מאיל המלאים	Lev. 8, 29.
אשר בסל המלאים	Lev. 8, 31.

pl.: וְלַמְּלוֹאִים

ולמלואים ולזבח	Lev. 7, 37.

pl. c. suff.: מְלֵאֵיכֶם

ימי מלאיכם	Lev. 8, 33.

מִלּוּא

ז"נ, והמוון לדעת כל"ק מקום סמוף סעם סמון לקומה, וס"כ מלוץ ענין סמוף, לולם סכנון כפ' יקקי סקף קומה נמוכה, ומעלמין קומה עפל, וגנוס סקל נסמנעם, ומעמע וסולן לכל כוף [וועלנג], וכן פ' ל' יעניס קנון עפר מענניס לקומה, שמוים עד גונה סקומה, ועל לוחו קנון נכה מנדלים ומנולוף, וכיס מלוץ חום. נקרנוס מלוץ מעלמו.

n. m., vallum, terra et lapidibus *oppletum* et aggestum, in quo castella exstruebantur, ar. מִלְוִיָּה, מִגְלִוִיָּה. Sic *Isaaki* et *Jesaja Tranensis* (Cod. *Wagens.* Bibl. Sen. Lips. formae min. n. 3.). *Qimchi* locum coetibus agendis destinatum intelligit (= אִסְפּוֹת). LXX. ἡ ἄκρα, ἀνάλημμα.

וכל־בית מלוא	Jud. 9, 6.
ואת־בית מלוא	Jud. 9, 20.
שכם ומבית מלוא	Jud. 9, 20.
בית מלא הירד מלא	2 Rg. 12, 21.

הַמִּלּוּא

מן־המלוא ובירתה	2 Sam. 5, 9.
ואת־בירתו ואת־המלוא	1 Rg. 9, 15.
אז בנה את־המלוא	1 Reg. 9, 24.
שלמה בנה את־המלוא	1 Rg. 11, 27.
מן־המלוא ועד־הסביב	1 Chr. 11, 8.
וירחזק את־המלוא	2 Chr. 32, 5.

מְלֵאת

ז"כ סקנכ מן מְלֵאת, והמוון מופעט כמו מלוץ, זכלמר נסמקל על מי עיניס, סלק מולמת ולק מוקמת יומר ידי, סלק מעלמוץ גופ סלמן כמלוץ קנניס, וכן פ' סלק"נע מקכונך.

n. f. (ex מְלֵאת factum), sicut מִלּוּא, plenitudo, spec. de venustate oculorum, qui neque minimum eminentes neque niminm impressi, velut palam gemma insititia, sinum seu pelvim explent. LXX. πλήρωμα.

ישבות על־מלאת	Cant. 5, 12.

מלח

פעל נוזד וקני סכנס, והמוון סלקי כ"ל נדוק ומכוסס פלינה ולנילה יכילה וגליל [וועלנען, פֿלועסנען], ול"כ סמכם נדומס לל פֶּלֶג [נקלוף פ' נמ'], לקר מעכו פֶּלֶג נסר וכקל, וכן כמפת מס פלה, לעון קילס ופלינה ויכילה [קוועל־לען, פֿלועסנען], וסמכם לפ"ו לך כלמקלקל, נקלוף זנוך. וכן כמכם כמכוון כמפת עלב נפ' נרקב, ל"ע l. *fluc*-tuare] נמפת רוש ולקלנ [litt. *plauk*; pol. *płók-ać*, *plak*. etc.], ונמקר לאכות נלי קנוי נמוף. ומעכין סכולם וסנפס ופכוי וגילה סמכמל על מסמום ומעמע [נעריפֿליעסנען, -נעסנען], והמכל וה לרוב, וכן לל עון. ומכין

Digitized by Google

גוס הסס מָלַח, מָלַח, מָלְחָה, מָלְחָה ופעל שמי מָלַח, סכל מפכוון הרפש. ומפכוון הזעל הכפעל נִמְלַח, מפסמום ומנמוג הזמים, וסגוד מֶלַח. עי' מלס ומפלח מרגוע, ועמוק עמוק מקפה קוד מבוונס, ופין נרך הסס לפלג, ומכין הזרגיס לחלק, ובניח מלח מכרות אח מלח.

v. intr., *fluc*-tuare, fluitare, sicut פָּלַג, quod est indidem generatum, unde מֶלֶג, fons, aeth. מלח, litt. *plauc*, polon. *płók-ać*, hinc diffluere, dilabi, evanescere (syn. מוג). *Ni.* de coelis tempore novissimo perituris. LXX. *στρεφωθῆναι.*

Nif-al: נִמְלַח

3 perf. pl.: נִמְלְחוּ

Jes. 51, 6. שמים כעשן נמלחו

מֶלַח

ז', וסמוכן אי ובלג וכול [פלועה, קוועלג], כתמנות הזרע, ומוס מי-פלג, לומר מלקיי [ומלפלועה, מעצר], כי מי-הים מלוסים, וכן כזעתי ערב גם הים כזעל למים מלקיים [Meer, Salz, gr. ἅλς] ופק"כ למלח כפלג, וסזרע גם ג"כ מעכין פלינה וגלילה [ἁλίω, wallen]. וקכין גוס בָּלַח נעכרי, לומר סמן וזיע, סעוסה מלקכתו כמים. ומוס פק"כ מלח נכלל [ומלן] לשו דוקק מי-מלח, או מים של הים מלקיי, קן גם הקצה והנעשה. וקכין גוס נכיב מלח, יס-המלח, גי-מלח, ובניח מלח הים נכית שלח תפסק כנורך המלח, או מים מלקיי של יס, לפכילה, ודוק.

n. m., fluctus, flumen, fons, hinc *salum* (Salzfluth), mare (gr. ἅλς, ἁλοσύνη, ἁλίκη ζάψ), unde מַלָּח, nauta, denique de sale et marino et fossitio generaliter, a v. מָלַח, vi fluctuandi (gr. ἁλίειν, ἁλυδεῖν, wallen). Hinc בְּרִית מֶלַח, foedus salis h. e. diuturnum, aeternum, quod, quemadmodum usus salis marini, non perit; מֶלַח בְּרִית, sal in signum foederis cum Deo initi sacrificiis addendum. LXX. ἅλς, ἅλος, ἁλικός, αἰώνιος.

Gn. 19, 26. ותהי נציב מלח

Lev. 2, 13. ולא תשבית מלח

Lev.2,13 עלכל־קרבנך תקריב מלח

Num. 18, 19. ברית מלח עולם

Jud. 9, 45. ויזרעה מלח

2 Sam. 8, 13. את־ארם בגיא־מלח

2 Reg. 2, 20. ושימו שם מלח

2 Reg. 2, 21. וישלך־שם מלח

2 Chr. 13, 5. לו ולבניו ברית מלח

Esr. 2, 59. *מתל מלח תל חרשא

Neh. 7, 61. *מתל מלח תל חרשא

Job. 6, 6. היאכל תפל מבלי־מלח

Ps. 60,2. ויך את־אדום בגיא־מלח

Ez. 43, 24. תכהנים עליהם מלח

Zeph. 2, 9. ומכרה־מלח

וָמֶלַח

Dt. 29, 22. גפריח ומלח

הַמֶּלַח

Gn. 14, 3. הוא ים המלח

Nu.34,12. והיו תוצאתיו ים תמלח

Dt.3,17. ועד ים הערבה ים המלח

Jos. 3, 16. ים־המלח תמו נכרתו

Jos. 12, 3. ים־המלח מזרחה

Jos. 15, 2. מקצה ים המלח

Jos. 15, 5. וגבול קדמה ים המלח

Jos. 18, 19. אל־לשון ים־המלח

2 Reg. 14, 7. אדום בגיא־המלח

1 Chr. 18, 12. אדום בגיא המלח

2 Chr. 25, 11. וילך גיא המלח

בַּמֶּלַח

Lev. 2, 13. במלח תמלח

לְמֶלַח

Ez. 47, 11. ולא ירפאו למלח נתנו

מָלַח

פעל שמי, גויר מֶלַח, וסמוכן קכול כמלח [ומלכן], וגגור נקכגוס. וספעולי" סס אִתְמְלַח נקכל כמלח, ולקל עוד סעכס לקכילת מלח. כנזכ"פ מֶלַח, מקובל כמלח, ולדעת הרל"ק מקובל ומעובד ככלל, לומר שיהיו הסמים שקוקים ומעוכים היטב, והכלל מספרט. סופעל הִתְמְלַח והמקור הָתְמָלַח, הכוון רוקן כמי-מלח או כמי-הים, שהן מלוקין, וכלרך למי-רקן של תיכוקות נקרן קדם, לקסות ולקוק עור כזר הילד, ושם סוד הכוונה יקר הפלעה. נגמרק עוד מְלָחָא, ומפרעת הִלְחָתָא מכרס מלח [ומלינע].

v. denom. (a n. מֶלַח), salire, sale conspergere, arab. *malaha*, aram. מְלַח (inf. מְלָחֵי, pass. אִתְמְלַח). *Pu.* מְלַח; prt. מְמֻלָּח, salsum, salitum, sale conspersum, vel general. mixtum, de aromatis contusis et commixtis. *Ho.* חָמְלַח (inf. חָמְלַח), aqua salsa seu marina lotum ese. Est autem mos inter orientales populos, qui hodienum inter Arabes obtinet, infantes recens natos ad carnem eorum corroborandam aqua marina lavandi vel sale conspergendi. Gem. מִלְחָא (= מִבְרְחָא מֶלַח), salina, fodina salis. LXX. ἁλίζειν, ἅλς.

2 imperf.: תִּמְלַח *p.*

Lev. 2, 13. במלח תמלח

Pu-al: מֻלַּח

part.masc.: מְמֻלָּח *sg.*

Ex. 30, 35. ממלח מהור קדש

Hof-al: הָמְלַח

2 perf.: הָמְלַחְתְּ

Ez. 16, 4. והמלח לא המלחת

inf. abs.: הָמְלֵחַ

Ez. 16, 4. והמלח לא המלחת

בְּמֶלַח

פעל נקרמי כמו נצעכי שמיי, לכן סמכוון ככ"ק קכילת מלח.

v. aram. denom., sicut hebr. sal comedere. LXX. ἁλίζειν.

1 perf. pl.: מְלַחְנָא

Esr. 4, 14. די־מלח היכלא מלחנא

מְלַח

ז"ן נקרמי, כמו מֶלַח נעכרי, ומצלים ממלח עי' סצכי קכווי פניכים פ' י"ק ע"ן וע' י"ן ק', ועוד יוקר.

verb. aram., hebraico aequale. V. Charuze Peninim c. 11, 15. 16, 8.

Esr. 4,14. כל־קבל די־מלח היכלא

Esr. 6, 9. מלח ׀ חמר ומשח

וּמֶלַח

Esr. 7, 22. משח מאה ומלח

מַלּוּחַ

ז"ן נמצקל ידוע, והוק גויר מֶלַח, וסמוכן עצל מר ומלוק [ניטעריעם, ומלניגעם קרויק], ויקעפוהו לכיוכי קלס ויקכלוהו מרעב, ויפס פרשוהו ע"ן [ἅλιμος], וכן נקרמי מַלּוּחַ, וכן נעכרי, ונגמרק לקכותיכו כיו לקוכלים מַלּוּחִים. והרל"ק פקר המלוק יק העצים הקשים והרעים, ולק ימעק כ"ק נמקום קצה לוסה למלקה, ווס קצל. ועוד שם הכיל י"ק שהוק סנקקל כלעו שור"עינ"ן, ונלמת נתכנוס נמר קכול. והככון כמו שהכיל דעת הלומרים, שהם נמקים מלוקים נמעמס ויקרלו נערני נקטול.

n. m. (a n. מָלַח), herba amara et salsa, acer et salsuginosa, quam homines pauperculi carpunt et fame enecti comedunt, gr., ut verterunt LXX., ἅλμος (*atriplex halimus* Linn.), vel *μαλάχη*, quod sono convenit (Proclus ad Hes. ἔργ. 41.). De *halimo* Dioscorides lib. I. *κα.*: *Halimum*, quod populus Syriae *Maluch* vocat, est arbustum, ex quo fiunt sepes, rhamno simile, nisi quod carent spinis. Folium ejus coquitur et comeditur. Sunt, qui *urticam* intelligunt, quibus assentit paraphrastes, qui hoc vocabulo nomen urticae חָרִיל vertit.

Job. 30, 4. מלוח עלי־שיח

מְלֵחָה

ז"ב ומוצע, וסמוכן זמום הלכן וכלומם [ומלניגנ"ע, לונגרוכעגלר-קי"ע], כי לכן לזר היל מעוכנת נלקלי מלח לל קנמי"ן, וסלקים ויוכעה מלח, וכן נזאר לזוכות הזאל כום. וי"כן שהסס מעכין מסמום ומקמוק, כלזר כלמר כמלקו הזמים, ול"כ עכין זמום נכלל, ונלמת נקרנוס הזמל מלח עכין זמום, ד"מ מלח הי"כלח.

n. f., salsitudo, sterilitas; salsa tellus, frugibus infelix, *γῆ ἁλίσπαρτος*, vel a v. מָלַח, vi diffluendi (*Ni.* נִמְלַח), *trop.* excisio, vastatio. Hinc targ. v. מָלַח, diruere, vastare (v. c. מְלַח חַרְבְּלָא). LXX. *ἅλμη, ἁλμυρίς, γῆ ἁλμυρά.*

Job. 39, 6. ומשכנותיו מנחה

Jer. 17, 6. ארץ מלחה ולא תשב

לְמֶלֵחָה

Ps. 107, 34. ארץ פרי למלחה

מַלָּח

ז"ן נויר מַלָּח, וסמוכן סבן [ומפפעל], הענזה מלמכתו נמים לו כ"ס, וווה מלק. ודעת רז"י מעכין עכוב טעות. נגמרק מזה אִתְמְלַח, המקור של קל מִלְּחַר.

n. m. (a n. מָלַח), nauta, remex, qui mare pernavigat seu sala trajicit (rab. סַפָּן, a *navi*, quae סְפִינָה dicitur). LXX. *ναυτικός, κωπηλάτης, ἐπιβάτης.*

pl.: מַלָּחִים

Ez. 27, 29. מלחים כל חבלי הים

pl.: הַמַּלָּחִים

Jon. 1, 5. ויראו המלחים

pl. c. suff.: מַלָּחַיִךְ

Ez. 27, 27. מערבך מלחיך

pl. c. suff.: וּמַלָּחֶיהָם

Ez. 27, 9. אניות הים ומלחיהם

מֶלַח

ז"ן, וכמלק כ"ק קן נכלוי מְלָחִים, וסמוכן כנל הכזקק וכמ ונלוי [פפעלנען], וסוק מעכוון הזמל של הזרע, וילוע.

n. m. pluralet. (מְלָחִים), vestes scissae et lacerae, veteramenta detrita, a v. מָלַח, vi diffluendi, evanescendi, pereundi. LXX. *σχοινία.*

pl.: מְלָחִים

Jer. 38, 11. ובלוי מלחים

pl.: וְהַמְּלָחִים

Jer. 38, 12. חסחבות והמלחים

מָלַט

פעל כולד, וסמוכן טיקס וסילד קפילה ומציקס [מעריכען, לינגר-, נע-], ומוס מֶלֶט סנק, לזען קמר וסיל וטיק שמר ישוקו ויעפילו כו, וכן מָלַט נקלרי, ומוס מַלְטָר, וסילועס מַלְטְרָא, קלולס ועיק, ונגמרק מוס חַמְלָטָה, סעקה כסיל ועיק, וכן מלע נלזען ישמעלי. ומוס הזזעל הקפלעות והליכס לו הקכולדות וכסינע עצמו הלאס מיסס וקליפס [פאַרעצליפּסען, -גל"יעפּא ענע-], וכן לזל קלף הקענות טיקס ומציקס, כילוע לעיל לף ק"ל, נמכוון מוזעל כוס. וקכין גוס נכין סככל סיולף מַלָּט נסמסק מֶלֶט, סכיק להקפלט, ד"מ כמזו [מענזליפּסען לאַסטען], או משלוע נכיס וסמלעקס [קיי"צר לעגען], וכן סטוסף. הכפעל פצולי", או כמו הקפלע, ונסזעל נ"כ על כיסה, וסמקפעל קל להכין. הקול הזזע וסזוול כזזעי ערב עי' קקק מָלַט לקמן.

v. trans., linere, oblinere (überstreichen), unde מֶלֶט, lutum, coementum; aram. מְלַט, unde מַלְטְרָא (def. מַלְטְרָתָא), calx seu materia, quae illinitur seu qua quid *inungitatur*, gem. חַמְלָטָה, illitus, inductio, arab. *malatha*, oblinendo lutum inducere. Hinc trop. elabi ob lubricitatem seu glabritiem, effugere, sicut פָּלַט, חָלַט. *Pi.* מִלַּט, i.p. מְלַט, facere, ut elabatur, veluti foetum ex utero, ut effugiat et liberetur, in libertatem vindicare, liberare; semel: ova parere. *Hi.* servare; parere. *Ni.* liberare, semet ipsum liberare, effugere, celeriter abire. *Hitpa.* eripere se. LXX. *διαβαίνειν, διαφεύγειν, διέρχεσθαι, ἐξαίρειν, ἐξαιρεῖν, σώζειν, ἀνασώζειν, διασώζειν, τίκτειν.*

Pi-el: מִלַּט *p. 3 perf.*

Ez. 33, 5. והוא מהר נפשו מלט

3 perf.: וּמִלַּט

Eccl. 9, 15. ומלט־הוא את העיר

3 perf. c. suff.: מְלַטְנִי

2 Sam. 19, 10. והוא מלטנו מכף

part.: מְמַלֵּט *sg.*

1 Sam. 19, 11. ממלט את־נפשך

part. pl.: הַמְמַלְּטִים

2 Sam. 19, 6. הממלטים את־נפשך

inf. abs.: מַלֵּט

Jes. 46, 2. לא יכלו מלט משא

Jer. 39, 18. כי מלט אמלטך

imprt.: מַלְּטָה *sg.*

Ps. 119, 4. אתה יי מלטה נפשי

imprt. pl.: מַלְּטוּ

Jer. 48, 6. נסו מלטו נפשכם

imprt. fem.: וּמַלְּטִי

1 Reg. 1, 12. ומלטי את־נפשך

impart. pl.: וּמְלַטְּטוּ

Jer. 51, 6. ומלטו איש נפשו

Jer. 51, 45. ומלטו איש את־נפשו

impt. pl. c. s.: וּמַלְּטוּנִי

Job. 6, 23. ומלטוני מיד־צר

1 impf. c. suff.: אֲמַלְּטֵם

Job. 29, 12. כי אמלט עני משוע

1 impf. c suff.: וַאֲמַלְּטֵם

Jes. 46, 4. ואני אסבל ואמלט

1 impf. c. suff.: אֲמַלְּטֶךָּ

Jer. 39, 18. כי מלט אמלטך

Digitized by Google

3 *imperf.:* יִמְלַט
בחמדו לא ימלט Job. 20, 20.
ימלט אי־נקי Job. 22, 30.
וברב חילו לא ימלט Ps. 33, 17.
ימלט נפשו מיד־שאול Ps. 89, 49.
ולא־ימלט רשע Eccl. 8, 8.
וגבור לא־ימלט נפשו Am. 2, 14.
וקל ברגליו לא ימלט Am. 2, 15.
לא ימלט נפשו Am. 2, 15.
3 *imperf.:* וַיְמַלֵּט
ויתם משחיתותם Ps. 107, 20.
3 *impf. c. suff.:* וַיְמַלְּטֵהוּ
ביום רעה ימלטהו יי Ps. 41, 2.
3 *impf. fem.:* וַתְּמַלֵּט
קנה קפוז ותמלט Jes. 34, 15.
3 *impf. pl.:* וַיְמַלְּטוּ
2 Reg. 23, 18. וימלטו עצמותיו
Nif-al: נִמְלַט 3 *perf.*
Jud. 3, 26. נמלט עד התמהמהם
Jud. 3, 29. ולא נמלט איש
1 S. 23, 13. כי־נמלט דוד מקעילה
1 S. 30, 17. ולא־נמלט מהם איש
2 Chr. 16, 7. על־כן נמלט חיל מלך
Jer. 41, 15 וישמעאל בן־נתניה נמלט
3 *perf.:* נִמְלַט *p.*
Prv. 11, 21. זרע צדיקים נמלט
3 *perf.:* וְנִמְלַט
Job. 22, 30. ונמלט בבר כפיך
3 *perf.:* וְנִמְלַט *p.*
Ez. 17, 15. והפר ברית ונמלט
3 *perf. fem.:* נִמְלְטָה
Ps. 124, 7. נפשנו כצפור נמלטה
1 *perf.:* נִמְלַטְתִּי *p.*
2 S. 1, 3. ממחנה ישראל נמלטתי
1 *perf.:* וְנִמְלַטְתִּי
1 Sam. 27, 1. ומלטתני מידו
3 *perf. pl.:* נִמְלְטוּ *p.* נִמְלָטוּ
2 Sam. 4, 6. ובעה אחיו נמלטו
2 Reg. 19, 37. והמה נמלטו ארץ
Jes. 37, 38. ושלטו ארץ אררט
3 *perf. pl.:* וְנִמְלְטוּ *p.*
Ps. 22, 6. אליך זעקו ונמלטו
1 *perf. pl.:* נִמְלַטְנוּ
Ps. 124, 7. ואנחנו נמלטנו
part. masc.: הַנִּמְלָט *sg.*
1 Rg. 19, 17. הנמלט מחרב חזאל
part.: וְהַנִּמְלָט
1 Rg. 19, 17. והנמלט מחרב יהוא
part. masc.: וְנִמְלָטָה *c. h parag.*
Jer. 48, 19. שאלי־נס ונמלטה
inf.: הִמָּלֵט
1 Sam. 27, 1. כי־המלט אמלט
inf. constr.: לְהִמָּלֵט
Gn. 19, 19. לא אוכל להמלט
Esth. 4, 13. להמלט בית־המלך
imprt.: הִמָּלֵט
Gn. 19, 17. ויאמר המלט על־נפשך
Gn. 19, 17. ההרה המלט
Gn. 19, 22. מהר המלט שמה
imprt. fem.: הִמָּלְטִי *sg.*
Zach. 2, 11. המלטי יושבת בת
1 *imperf.:* אֶמָּלֵט
1 Sam. 27, 1. אמלט אל־ארץ
1 *imperf.:* אֶמָּלְטָה
Gn. 19, 20. אמלטה נא שמה
1 Sam. 20, 29. אמלטה נא ואראה
1 *imperf.:* וְאֶמָּלְטָה
Job. 1, 15. ואמלטה רק־אני לבדי
16. 17. 19.
3 *impf. f.:* תִּמָּלֵט
Jer. 34, 3. ואתה לא תמלט מידו
Jer. 38, 18. 23. לא־תמלט מידם

3 *imperf.:* יִמְלֹךְ
1 Reg. 18, 40. איש אל־ימלט מהם
2 Rg. 10, 24. אשר ימלט מן־האנשים
Prv. 19, 5. ויפיח כזבים לא ימלט
Prv. 28, 26. בחכמה הוא ימלט
Eccl. 7, 26. ימלט ממנה
Jes. 49, 24. ואם־שבי צדיק ימלט
Jes. 49, 25. ומלקוח עריץ ימלט
Jer. 32, 4. לא ימלט מיד הכשדים
Jer. 46, 6. ואל־ימלט הגבור
Ez. 17, 18. עשה לא ימלט
Dan. 12, 1. ובעת ההיא ימלט עמך
Joel 3, 5. יקרא בשם יי ימלט
Am. 9, 1. ולא־ימלט להם פליט
3 *impf. c. h int.:* הֵימָלֵט
Ez. 17, 15. הימלט העשה אלה
3 *imperf.:* וַיִּמָּלֵט
Jud. 3, 26. וימלט השעירתה
1 Sam. 19, 10. וימלט בלילה הוא
1 Sam. 19. 12. ויילך ויברח וימלט
1 S. 19, 17. ותשלחי את־איבי וימלט
1 Sam. 19, 18. ודוד ברח וימלט
1 S. 22, 1. וימלט אל־מערת עדלם
1 Sam. 22, 20. וימלט בן־אחד
1 Reg. 20, 20. וימלט בן־הדד
1 *impf. pl.:* נִמָּלֵט
Jes. 20, 6. ואיך נמלט אנחנו
3 *impf. pl.:* יִמָּלְטוּ
Dan. 11, 41. ואלה ימלטו מידו
3 *impf. pl.:* וַיִּמָּלְטוּ *p.*
Mal. 3, 15. בחנו אלהים וימלטו
Hif-il: הִמְלִיט
3 *perf.:* וְהִמְלִיט
Jes. 31, 5. פסוח וחמלים
3 *perf. fem.:* וְהִמְלִיטָה
Jes. 66, 7. וחמליטה זכר
Hitpa-el.: הִתְמַלֵּט
1 *imperf.:* וָאֶתְמַלְּטָה
Job. 19, 20. ואתמלטה בעור שני
3 *imprf. pl.:* יִתְמַלְּטוּ *p.*
Job. 41, 11. כידודי אש יתמלטו

מֶלֶט

ז׳, והמון קמר ועיט ועיץ [מֶחֱרעֶל], מזרק מלט, כמכוון רקחי שקמכון, וכן נלעון ערכי קל־מלט, ונם הסד היוכי מוס. [*μάλθα*]

n. m., calx, caementum, a v. מָלַט, oblinere, obducere, gr. *μάλθα* (Hesych. *μάλθα κηρὸς μεμαλαγμένος*; Pollux VIII, 45. *μάλθη, ἡ κατήλειπτο τὸ πινάκιον*), lat. *maltha* (Pallad. I, 17. Plin. II, 4. XXX. VI, 25.), ital. *malta* (argilla, lutum). LXX. בְּמֶמֶלֶט בַּמַּמְלָבֵן, *προσθύροις* (*ἐν κρυφαίῳ* alii).

בְּמֶמֶלֶט
Jer. 43, 9. במלט במלבן

מָלַךְ

פעל כוד, והפעיל הִמְלִיךְ, והמון ילוע לעון שרכ וצליע ושילם [הצלצען], ונקצר עם על, נ. הנוסף יוסף כרכבו, הקשם למלך וצליע, והופעל הפעולי. וכע למון של צליעם עכין יעילה, ובמצם עוד נקרמי, ושוס נְמְלַךְ נשקוקרי קדם ע׳ וס. ולקצר לקקור סוד הזכם דע שסמון מָלַךְ, והמ׳ מקנב מוצנ ועעמיי, וכוונת הזכם והיכם ונהיכם פקור והדור [נלאָבנען, לוסנעגייבנעע ויין], ווקק הזקלה על הצליעה, וכן נשפק הודו פעל של נהיכם והדור מוצלל על צליעה [s. *rag* = *ruc*], כקצר מקשה יוקר מוס קנל הזכם, ולקמוע הזכם והצווי ע׳ מקק נ־לנ לעיל.

3 *perf.:* מָלַךְ *v. intr.* (impf. יִמְלֹךְ), regnare, regem esse vel fieri (c. praep. בְּ, עַל). *Hi.* regem facere, constituere. *Ho.* regem in regnum induci. *Ni.* consilium capere (a significatione *consulendi* aramaica). Radix hujus verbi compositi est לָךְ, לָגַ (בָּלַג), vi *splendendi*; vis autem splendoris et excellentiae ad *regnum* transfertur. Sic nomen *regis* a v. sanscritico *rag* = *ruc* (*nitere*, deinde *regnare*) deducendum est. LXX. *κρατεῖν, βασιλεύειν, βασιλέα εἶναι*; מְלֹךְ, *βασιλεία*; *Hi. εἰς βασιλέα γίνεσθαι, βασιλέα* (*εἰς βασιλέα*) *καθίστασθαι, βασιλέα* (*εἰς βασιλέα*) *χρίεσθαι*; חַמְלִיךְ מֶלֶךְ, *βασιλεύειν, βασιλεύειν βασιλέα* (*εἰς βασιλέα*). *Ni. βουλεύεσθαι.*

3 *perf.:* מָלַךְ
Jos. 13, 12. אשר־מלך בעשתרות
Jos. 13, 21. אשר מלך בחשבון
Jud. 4, 2. אשר מלך בחצור
1 Sam. 12, 14. אשר־מלך עליכם
1 Sam. 13, 1. ושתי שנים מלך
2 Sam. 5, 5. בחברון מלך
2 Sam. 5, 5. ובירושלם מלך
2 S. 15, 10. ואמרתם מלך אבשלום
1 Rg. 1, 11. כי מלך אדניהו בן־חגית
1 Reg. 1, 13. ומדוע מלך אדניהו
1 Reg. 2, 11. אשר מלך דוד
1 Reg. 2, 11. בחברון מלך
1 Reg. 2, 11. ובירושלם מלך
1 Reg. 11, 42. אשר מלך שלמה
1 Reg. 14, 20. אשר־מלך ירבעם
1 Rg. 14, 21. ורחבעם בן־שלמה מלך
1 Reg. 14, 21. מלך בירושלם
1 Reg. 15, 1. מלך אבים
1 Reg. 15, 2. שלש שנים מלך
1 Reg. 15, 9. מלך אסא על־יהודה
1 Reg. 15, 10. מלך בירושלם
1 Reg. 15, 25. בן־ירבעם מלך
1 Rg. 15, 33. מלך בעשא בן־אחיה
1 Reg. 16, 8. מלך אלה בן־בעשא
1 Rg. 16, 15. מלך זמרי שבעת ימים
1 Reg. 16, 23. מלך עמרי
1 Rg. 16, 23. בתרצה מלך שש־שנים
1 Reg. 16, 29. מלך על־ישראל
1 Rg. 22, 41. ויהושפט בן־אסא מלך
1 Reg. 22, 42. מלך בירושלם
1 Reg. 22, 52. מלך על־ישראל
2 Reg. 3, 1. ויהורם בן־אחאב מלך
2 Reg. 8, 16. מלך יהורם בן־יהושפט
2 Reg. 8, 17. מלך בירושלם
2 Reg. 8, 25. מלך אחזיהו
2 Reg. 8, 26. ושנה אחת מלך
2 Reg. 9, 13. ויאמרו מלך יהוא
2 Rg. 9, 29. מלך אחזיה על־יהודה
2 Rg. 10, 36. והימים אשר מלך יהוא
2 Reg. 12, 2. וארבעים שנה מלך
2 Rg. 13, 1. מלך יהואחז בן־יהוא
2 Reg. 13, 10. מלך יהואש
2 Reg. 14, 1. מלך אמציהו
2 Reg. 14, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 14, 23. מלך ירבעם בן־יואש
2 Reg. 15, 1. מלך עזריה
2 Reg. 15, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 15, 8. מלך זכריהו
2 Reg. 15, 13. שלום בן־יבש מלך
2 Reg. 15, 17. מלך מנחם
2 Reg. 15, 23. מלך פקחיה
2 Reg. 15, 27. מלך פקח
2 Reg. 15, 32. מלך יותם
2 Reg. 15, 33. מלך בירושלם
2 Reg. 16, 1. מלך אחז בן־יותם
2 Reg. 16, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 16, 20. מלך הושע
2 Reg. 18, 1. מלך חזקיה
2 Reg. 18, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 21, 1. וחמש שנה מלך
2 Reg. 21, 19. ושתים שנים מלך
2 Reg. 22, 1. מלך בירושלם
2 Reg. 23, 31. מלך בירושלם
36. 24, 8. 18.
1 Chr. 3, 4. מלך בירושלם
ודויד בן־ישי מלך על־כל־
1 Chr. 29, 26. ישראל
1 Chr. 29, 27. והימים אשר מלך
1 Chr. 29, 27. בחברון מלך שבע שנים
1 Chr. 29, 27. ובירושלם מלך שלשים
2 Chr. 12, 13. מלך בירושלם
שלוש שנים מלך
2 Chr. 13, 2. בירושלם
2 Chr. 20, 31. וחמש שנה מלך
2 Chr. 21, 5. ושמונה שנים מלך
2 Chr. 21, 20. מלך בירושלם
2 Chr. 22, 2. ושנה אחת מלך
2 Chr. 24, 1. מלך בירושלם
2 Chr. 25, 1. מלך אמציהו
2 Chr. 25, 1. מלך בירושלם
וחמשים ושתים שנה
2 Chr. 26, 3. מלך
2 Chr. 27, 1. ושש־עשרה שנה מלך
8. 28, 1.
2 Chr. 29, 1. יחזקיהו מלך
2 Chr. 29, 1. 33, 1. מלך בירושלם
2 Chr. 34, 1. ושלשים ואחת שנה מלך
2 Chr. 36, 2. ושלשה חדשים מלך
2 Chr. 36, 5. 9. 11. מלך בירושלם
Ps. 47, 9. מלך אלהים על־גוים
Jes. 24, 23. כי־מלך יי צבאות
Jes. 52, 7. מלך אלהיך
Jer. 52, 1. מלך בירושלם
3 *perf.:* מָלָךְ *p.*
Jer. 52, 1. מלך בירושלם
3 *perf.:* מָלָךְ
2 Sam. 2, 10. ושתים שנים מלך
2 Sam. 5, 4. וארבעים שנה מלך
1 Rg. 1, 18. ועתה הנה אדניה מלך
1 Rg. 14, 19. אשר נלחם ואשר מלך
1 Chr. 16, 31. ויאמרו בגוים יי מלך
Ps. 93, 1. יי מלך גאות לבש
Ps. 96, 10. אמרו בגוים יי מלך
Ps. 97, 1. יי מלך תגל הארץ
Ps. 99, 1. יי מלך ירגזו עמים
3 *perf.:* וּמָלָךְ
Jer. 23, 5. ומלך מלך והשכיל
Mich. 4, 7. ומלך יי עליהם בהר ציון
2 *perf.:* מָלַכְתָּ
2 Sam. 16, 8. אשר מלכת תחתו
2 *perf.:* וּמָלַכְתָּ
2 Sam. 3, 21. ומלכת בכל
1 Rg. 11, 37. ומלכת בכל אשר־תאוה
3 *perf.:* מָלְכוּ
Gn. 36, 31. אשר מלכו בארץ אדום
1 Chr. 1, 43. מלכו בארץ אדום
part.: מֹלֵךְ *sg.*
Jer. 33, 21. בן מלך על־כסאו
pavt.: הַמֹּלֵךְ *sg.*
Esth. 1, 1. המלך מהדו ועד־כוש
Jer. 22, 11. המלך תחת יאשיהו
part. fem.: מֹלֶכֶת *sg.*
2 Rg. 11, 3. ועתליה מלכת על־הארץ
2 Chr. 22, 12. ועתליה מלכת
inf. abs.: מָלֹךְ
1 Sam. 24, 21. כי מלך תמלוך
inf. abs. c. h int.: הַמְלֵךְ
Gn. 37, 8. המלך תמלך
inf. constr.: מְלֹךְ
2 Chr. 36, 20. עד־מלך מלכות פרס
inf.: מָלְכָּה
Gn. 36, 31. לפני מלך־מלך

Digitized by Google

לפני מלך־מלך 1 Chr. 1, 43.
inf. constr.: מְלֹךְ
עד־מלך דויד 1 Chr. 4, 31.
inf. c. hint. הַמְלֹךְ
המלך תמלך עלינו Gn. 37, 8.
inf. constr.: לִמְלֹךְ
כל ישראל פניהם למלך 1 Reg. 2, 15.
למלך שלמה על־ישראל 1 Rg. 6, 1.
מבית הסורים יצא למלך Eccl. 4, 14.
inf. constr.: מִמְלֹךְ
כי־אתי מאסו ממלך 1 Sam. 8, 7.
ממלך על־ישראל 1 Sam. 16, 1.
במלך בירושלם 2 Reg. 23, 33. Q'ri.
ממלך אדם חנם Job. 34, 30.
inf. c. suff.: מָלְכוֹ
בשנת מלכו 2 Reg. 25, 27.
inf. c. suff.: בְּמָלְכוֹ
בן־שנה שאול במלכו 1 S. 13, 1.
בן־שאול במלכו 2 Sam. 2, 10.
בן־שלשים שנה דוד במלכו 2 S. 5, 4.
רחבעם במלכו 1 Reg. 14, 21.
ויהי במלכו כשבתו 1 Rg. 16, 11.
וחמש שנה במלכו 1 Reg. 22, 42.
ושתים שנה היה במלכו 2 Rg. 8, 17.
אחזיהו במלכו 2 Reg. 8, 26.
יהואש במלכו 2 Reg. 12, 1.
וחמש שנה היה במלכו 2 Rg. 14, 2.
שנה היה במלכו 2 Reg. 15, 2.
היה במלכו 2 Reg. 15, 33.
אחז במלכו 2 Reg. 16, 2.
חיה במלכו 2 Reg. 18, 2.
מנשה במלכו 2 Reg. 21, 1.
אמון במלכו 2 Reg. 21, 19.
יאשיהו במלכו 2 Reg. 22, 1.
יהואחז במלכו 2 Reg. 23, 31.
יהויקים במלכו 2 Reg. 23, 36.
יהויכין במלכו 2 Reg. 24, 8.
צדקיהו במלכו 2 Reg. 24, 18.
רחבעם במלכו 2 Chr. 12, 13.
וחמש שנה במלכו 2 Chr. 20, 31.
יהורם במלכו 2 Chr. 21, 5.
היה במלכו 2 Chr. 21, 20.
אחזיהו במלכו 2 Chr. 22, 2.
בן־שבע שנים יאש במלכו 2 Chr. 24, 1
עזיהו במלכו 2 Chr. 26, 3.
יותם במלכו 2 Chr. 27, 1.
היה במלכו 2 Chr. 27, 8.
אחז במלכו 2 Chr. 28, 1.
מנשה במלכו 2 Chr. 33, 1.
אמון במלכו 2 Chr. 33, 21.
יאשיהו במלכו 2 Chr. 34, 1.
יואחז במלכו 2 Chr. 36, 2.
יהויקים במלכו 2 Chr. 36, 5.
יהויכין במלכו 2 Chr. 36, 9.
צדקיהו במלכו 2 Chr. 36, 11.
צדקיהו במלכו Jer. 52, 1.
inf. c. suff.: בְּמָלְכוֹ
ויהי כמלכו הכה 1 Reg. 15, 29.
inf. c. suff.: לְמָלְכוֹ
בשנת שמנה למלכו 2 Rg. 24, 12.
התשיעית למלכו 2 Reg. 25, 1.
ארבעים ואחת למלכו 2 Chr. 16, 13.
ובשנת שלוש למלכו 2 Chr. 17, 7.
בשנה הראשונה למלכו 2 Chr. 29, 3.
ובשמונה שנים למלכו 2 Chr. 34, 3.
שמנה עשרה למלכו 2 Chr. 34, 8.
בשנת שלוש למלכו Esth. 1, 3.
בשלש־עשרה שנה למלכו Jer. 1, 2.
בשנת הרבעית למלכו Jer. 51, 59.
התשעית למלכו Jer. 52, 4.
בשנת אחת למלכו Dan. 9, 2.
imperat.: מְלָךְ־
לך את מלך־עלינו Jud. 9, 14.
imperat.: מָלְוֹכָה Q'ri.
מלוכה עלינו Jud. 9, 8.

impt. fem.: מְלָכִי
לכי־את מלכי עלינו Jud. 9, 10.
מלוכי עלינו Jud. 9, 12. Q'ri.
1 *imperf.:* אֶמְלֹךְ
מתנשא לאמר אני אמלך 1 Rg. 1, 5.
אמלוך עליכם Ez. 20, 33.
2 *imperf.:* תִּמְלֹךְ
המלך תמלך עלינו Gn. 37, 8.
כי מלך תמלוך 1 Sam. 24, 20.
2 *impf. c. hint.:* הֲתִמְלֹךְ
התמלך כי אתה מתחרה Jer. 22, 15.
3 *imperf.:* יִמְלֹךְ
יי׳ ימלך לעולם ועד Ex. 15, 18.
אשר ימלך עליהם 1 S. 8, 9. 11.
שאול ימלך עלינו 1 Sam. 11, 12.
כי־מלך ימלך עלינו 1 Sam. 12, 12.
כי־שלמה בנך ימלך 1 Reg. 1, 13.
שלמה בנך ימלך אחרי 1 Rg. 1, 17. 30.
אדניהו ימלוך 1 Reg. 1, 24.
והוא ימלך תחתי 1 Reg. 1, 35.
הבכור אשר־ימלך 2 Reg. 3, 27.
ימלך כאשר דבר יי׳ 2 Chr. 23, 3.
ימלך יי׳ לעולם Ps. 146, 10.
תחת עבד כי ימלוך Prv. 30, 22.
sequente Magef: יִמְלָךְ־
לצדק ימלך־מלך Jes. 32, 1.
3 *imperf.:* וַיִּמְלֹךְ
וימלך באדום Gn. 36, 32.
וימלך תחתיו Gn. 36, 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39.
וימלך דוד על־כל־ישראל 2 S. 8, 15.
וימלך חנון בנו 2 Sam. 10, 1.
וימלך על־ארם 1 Reg. 11, 25.
וימלך רחבעם בנו 1 Reg. 11, 43.
וימלך עליהם רחבעם 1 Rg. 12, 17.
וימלך נדב בנו 1 Reg. 14, 20.
וימלך אבים בנו 1 Reg. 14, 31.
וימלך אסא בנו 1 Reg. 15, 8.
וימלך יהושפט בנו 1 Rg. 15, 24.
וימלך על־ישראל 1 Reg. 15, 25.
וימלך תחתיו 1 Reg. 15, 28.
וימלך אלה בנו 1 Reg. 16, 6.
וימלך תחתיו 1 Reg. 16, 10.
וימת תבני וימלך עמרי 1 Rg. 16, 22.
וימלך אחאב בנו 1 Reg. 16, 28.
יהודה וימלך אחאב 1 Rg. 16, 29.
וימלך אחזיהו בנו 1 Reg. 22, 40.
וימלך יהורם בנו תחתיו 1 Rg. 22, 51.
וימלך על־ישראל 1 Reg. 22, 52.
וימלך יהורם 2 Reg. 1, 17.
וימלך שתים־עשרה 2 Reg. 3, 1.
וימלך חזהאל תחתיו 2 Reg. 8, 15.
וימלך אחזיהו בנו 2 Reg. 8, 24.
וימלך יהואחז בנו 2 Reg. 10, 35.
וימלך אמציה בנו 2 Reg. 12, 22.
וימלך יואש בנו 2 Reg. 13, 9.
וימלך בן־הדד 2 Reg. 13, 24.
וימלך ירבעם 2 Reg. 14, 16.
וימלך זכריה בנו 2 Reg. 14, 29.
וימלך יותם בנו תחתיו 2 Rg. 15, 7.
וימלך תחתיו 2 Reg. 15, 10. 14. 30.
וימלך פקחיה בנו 2 Reg. 15, 22.
וימלך תחתיו 2 Reg. 15, 25.
וימלך אחז בנו 2 Reg. 15, 38.
וימלך חזקיהו בנו 2 Rg. 16, 20.
וימלך אסר־חדון בנו 2 Rg. 19, 37.
וימלך מנשה בנו 2 Reg. 20, 21.
וימלך אמון בנו 2 Reg. 21, 18.
וימלך יאשיהו בנו 2 Reg. 21, 26.
וימלך יהויכין בנו תחתיו 2 Rg. 24, 6
וימלך תחתיו יובב 1 Chr. 1, 44.
וימלך תחתיו 1 Chr. 1, 45.
46. 47. 48. 49. 50.
וימלך דויד על־כל 1 Chr. 18, 14.
וימלך בנו תחתיו 1 Chr. 19, 1.
וימלך שלמה בנו 1 Chr. 29, 28.

וימלך על־ישראל 2 Chr. 1, 13.
וימלך שלמה 2 Chr. 9, 30.
וימלך רחבעם בנו 2 Chr. 9, 31.
וימלך עליהם רחבעם 2 Chr. 10, 17.
בירושלם וימלך 2 Chr. 12, 13.
וימלך אביה בנו 2 Chr. 12, 16.
וימלך אביה 2 Chr. 13, 1.
וימלך אסא בנו 2 Chr. 13, 23.
וימלך יהושפט בנו 2 Chr. 17, 1.
וימלך יהושפט 2 Chr. 20, 31.
וימלך יהורם בנו 2 Chr. 21, 1.
וימלך אמציהו בנו 2 Chr. 24, 27.
וימלך יותם בנו 2 Chr. 26, 23.
וימלך אחז בנו 2 Chr. 27, 9.
וימלך יחזקיהו 2 Chr. 28, 27.
וימלך מנשה בנו 2 Chr. 32, 33.
וימלך אמון בנו תחתיו 2 Chr. 33, 20.
וימלך יהויכין בנו 2 Chr. 36, 8.
וימלך אסר־חדן בנו Jes. 37, 38.
s. M. וַיִּמְלָךְ־
וימלך־שם שבע שנים 1 Chr. 3, 4.
וימלך־מלך צדקיהו Jer. 37, 1.
3 *impf. f.:* תִּמְלֹךְ
תמלך תחת ושתי Esth. 2, 4.
3 *impf. pl.:* יִמְלְכוּ *p.*
בי מלכים ימלכו Prv. 8, 15.
3 *impf. pl.:* וַיִּמְלְכוּ
וימלכו בדמשק 1 Reg. 11, 24.
Nif-al: נִמְלַךְ
3 *imperf.:* וַיִּמָּלַךְ
וימלך לבי עלי Neh. 5, 7.
Hif-il: הִמְלִיךְ 3 *perf.*
כי־המליך את־שאול 1 S. 15, 35.
המליך את־שלמה 1 Reg. 1, 43.
אשר המליך נבוכדראצר Jer. 37, 1.
2 *perf.:* הִמְלַכְתָּ
אתה המלכת את־עבדך 1 Rg. 3, 6.
2 *perf.:* וַהֲמְלַכְתָּ
והמלכת להם מלך 1 Sam. 8, 22.
2 *prf. c. s.:* הֲמְלַכְתָּנִי
כי אתה המלכתני 2 Chr. 1, 9.
2 *prf. c. s.:* וְהַמְלַכְתָּנִי
והמלכתני תחתיו 2 Chr. 1, 8.
1 *perf.:* הִמְלַכְתִּי
המלכתי את־שאול 1 Sam. 15, 11.
1 *prf. c. s.:* הִמְלַכְתִּיךָ
אשר המלכתיך עליו 2 Chr. 1, 11.
3 *perf. pl.:* הִמְלִיכוּ
המליכו ולא ממני Hos. 8, 4.
part.: הַמַּמְלִיךְ
במקום המלך המליך Ez. 17, 16.
inf. constr.: לְהַמְלִיךְ
להמליך אותו 1 Reg. 12, 1.
לבוא להמליך 1 Chr. 12, 31.
להמליך את־דויד 1 Chr. 12, 38.
להמליך את־דויד 1 Chr. 12, 38.
להמליך על־כל־ישראל 1 Chr. 28, 4.
כל־ישראל להמליך אתו 2 Chr. 10, 1.
inf. c. suff.: לְהַמְלִיכוֹ
תבני בן־גינת להמליכו 1 Rg. 16, 21.
כל־ישראל להמליכו 1 Chr. 11, 10.
באחיו כי להמליכו 2 Chr. 11, 22.
1 *imperf.:* וַאֲמְלִיךְ
ואמליך עליכם מלך 1 Sam. 12, 1.
3 *impf. ap.:* וַיַּמְלֵךְ
וימלך פרעה נכה 2 Reg. 23, 34.
וימלך מלך־בבל את 2 Rg. 24, 17.
וימלך את־שלמה בנו 1 Chr. 23, 1.
וימלך מלך־מצרים 2 Chr. 36, 4.
וימלך את־צדקיהו 2 Chr. 36, 10.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּמְלִיכֵהוּ
וימליכהו אל־הגלעד 2 Sam. 2, 9.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּמְלִיכֻהָ

בראשה וימיליכה Esth. 2, 17.
1 *impf. pl.:* נַמְלֹךְ
לא־נמלך איש 2 Reg. 10, 5.
1 *impf. pl.:* וְנַמְלִיךְ
ונמליך מלך בתוכה Jes. 7, 6.
2 *impf. pl.:* וַתַּמְלִיכוּ
ותמליכו את־אבימלך Jud. 9, 16. 18.
3 *impf. pl.:* וַיַּמְלִיכוּ
וימליכו את־אבימלך Jud. 9, 6.
וימלכו שם את־שאול 1 S. 11. 15.
וימליכו אתו 1 Reg. 12, 20.
וימלכו כל־ישראל 1 Reg. 16, 16.
וימליכו עליהם מלך 2 Reg. 8, 20.
וימליכו אתו 2 Reg. 11, 12.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Rg. 14, 21.
וימליכו את־ירבעם 2 Reg. 17, 21.
וימליכו עם־הארץ את 2 Rg. 21, 24.
וימליכו אתו תחת אביו 1 Rg. 23, 30.
וימליכו שנית לשלמה 2 Chr. 29, 22.
וימליכו עליהם מלך 2 Chr. 21, 8.
וימליכו יושבי ירושלם 2 Chr. 22, 1.
וימליכו אתו 2 Chr. 23, 11.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Chr. 26, 1.
וימליכו עם־הארץ 2 Chr. 33 25.
3 *impf. pl.:* וַיַּמְלִיכֻהוּ
וימליכהו תחת־אביו 2 Chr. 36, 1.
Hof-al: הָמְלַךְ 3 *perf.*
אשר המלך על מלכות Dan. 9, 1.

מֶלֶךְ

ג׳, וכנוי מַלְכִּי, ונרבוי מְלָכִים, וב׳ מְלָאכִים, וב׳ תמונה מקורית מַלְכִּין. סיומן שלישי ומוזל [מערבי קַמְצִנִּין], ומקוצות מסמוסף ומסמודר [מערבי נַחְצִנְצָא- עכסענען], וכן נוסח כודו גם סמך נקוצותיו מסודר. [*s. rag'-an = illustris*]

n. m. (c. s. מַלְכֵּי, pl. מְלָכִים, semel מְלָאכִים, semel aram. מְלָכִין), homo eximius, splendidus, illustris; rex (sanscr. *rag'-an* = eximius), princeps, dominus. LXX. *βασιλεύς, βασιλεύων, βασιλικός, ἄρχων βασιλείας, ἄρχων, ἡγούμενος, στρατηγός*, מֶלֶךְ, אֵין *ἀβασίλευτος*; בֵּית *βασιλεία, βασίλειον, βασιλικόν*; לְמֶלֶךְ, לְפִנֵי מֶלֶךְ *βασιλικός*.

אמרפל מלך־שנער Gn. 14, 1.
אריוך מלך אלסר Gn. 14, 1.
כדרלעמר מלך עילם Gn. 14, 1.
ותדעל מלך גוים Gn. 14, 1.
את־ברע מלך סדם Gn. 14, 2.
ואת־ברשע מלך עמרה Gn. 14, 2.
שנאב מלך אדמה Gn. 14, 2.
ושמאבר מלך צבויים Gn. 14, 2.
ומלך בלע Gn. 14, 2.
ויצא מלך־סדם Gn. 14, 8.
את כדרלעמר מלך עילם Gn. 14, 9.
ותדעל מלך גוים Gn. 14, 9.
ואמרפל מלך שנער Gn. 14, 9.
ואריוך מלך אלסר Gn. 14, 9.
וינסו מלך־סדם ועמרה Gn. 14, 10.
ויצא מלך־סדם לקראתו Gn. 14, 17.
ומלכי־צדק מלך שלם Gn. 14, 18.
ויאמר מלך־סדם Gn. 14, 21.
אברם אל־מלך סדם Gn. 14, 22.
אבימלך מלך גרר Gn. 20, 2.
אבימלך מלך־פלשתים Gn. 26, 1.
אבימלך מלך פלשתים Gn. 26, 8.
מלך לבני ישראל Gn. 36, 31.
משקה מלך־מצרים Gn. 40, 1.
לפני פרעה מלך־מצרים Gn. 41, 46.
והוא יתן מעדני־מלך Gn. 49, 20.
ויקם מלך־חדש Ex. 1, 8.
ויאמר מלך מצרים Ex. 1, 15.
דבר אליהן מלך מצרים Ex. 1, 17.
ויקרא מלך־מצרים Ex. 1, 18.

Digitized by Google

ויתת מלך מצרים Ex. 2, 23.
ישראל אל־מלך מצרים Ex. 3, 18.
יתן אתכם מלך מצרים Ex. 3, 19.
ויאמר אלהם מלך מצרים Ex. 5, 4.
אל־פרעה מלך מצרים Ex. 6, 11.
אל־פרעה מלך־מצרים Ex. 6, 27.
דבר אל־פרעה מלך מצרים Ex. 6, 29.
לב פרעה מלך מצרים Ex. 14, 8.
מקדש אל־מלך אדום Nu. 20, 14.
הכנעני מלך־ערד Nu. 21, 2. 33, 40.
אל־סיחן מלך־האמרי Nu. 21, 21.
עיר סיחן מלך האמרי Nu. 21, 26.
ויצא עוג מלך־הבשן Num. 21, 33.
מלך האמרי אשר ישב Nu. 21, 34.
מלך למואב בעת ההוא Nu. 22, 4.
מלך מואב שלח אלי Nu. 22, 10.
ינחני בלק מלך־מואב Nu. 23, 7.
ותרועת מלך בו Num. 23, 21.
סיחן מלך האמרי Num. 32, 33.
עוג מלך הבשן Num. 32, 33.
מלך האמרי Dt. 1, 4.
מלך הבשן Dt. 1, 4.
את־סיחן מלך־חשבון Dt. 2, 24.
אל־סיחון מלך חשבון Dt. 2, 26.
ולאאבה סיחון מלך חשבון Dt. 2, 30.
ויצא עוג מלך־הבשן Dt. 3, 1.
לסיחן מלך האמרי Dt. 3, 2.
גם את־עוג מלך־הבשן Dt. 3, 3.
עשיתי לסיחן מלך חשבון Dt. 3, 6.
כי רק־עוג מלך הבשן Dt. 3, 11.
בארץ סיחן מלך האמרי Dt. 4, 46.
עוג מלך־הבשן Dt. 4, 47.
מיד פרעה מלך־מצרים Dt. 7, 8.
לפרעה מלך־מצרים Dt. 11, 3.
אשימה עלי מלך Dt. 17, 14.
תשים עליך מלך Dt. 17, 15 (bis).
ויצא סיחן מלך־חשבון Dt. 29, 6.
ועוג מלך־הבשן Dt. 29, 6.
ויהי בישרון מלך Dt. 33, 5.
וישלח מלך יריחו Jos. 2, 3.
את־מלך העי ואת־עמו Jos. 8, 1.
ויהי כראות מלך־העי Jos. 8, 14.
ואת־מלך העי תפשו חי Jos. 8, 23.
ואת־מלך העי תלה Jos. 8, 29.
לסיחון מלך חשבון Jos. 9, 10.
ולעוג מלך־הבשן Jos. 9, 10.
אדני־צדק מלך ירושלם Jos. 10, 1.
מלך ורושלם Jos. 10, 3.
מלך־חברון Jos. 10, 3.
מלך־ירמות Jos. 10, 3.
מלך־לכיש Jos. 10, 3.
מלך־עגלון Jos. 10, 3.
מלך ירושלם מלך־חברון Jos. 10, 5.
מלך־ירמות מלך־לכיש Jos. 10, 5.
מלך־עגלון Jos. 10, 5.
המערה את־מלך ירושלם Jos. 10, 23.
את־מלך חברון Jos. 10, 23.
את־מלך ירמות Jos. 10, 23.
את־מלך לכיש Jos. 10, 23.
את־מלך עגלון Jos. 10, 23.
אז עלה הרם מלך גזר Jos. 10, 33.
יבין מלך־חצור Jos. 11, 1.
אל־יובב מלך מדון Jos. 11, 1.
ואל־מלך שמרון Jos. 11, 1.
ואל־מלך אכשף Jos. 11, 1.
סיחון מלך האמרי Jos. 12, 2.
ועבול עוג מלך הבשן Jos. 12, 4.
גבול סיחון מלך־חשבון Jos. 12, 5.
מלך יריחו אחד Jos. 12, 9.
מלך העי Jos. 12, 9.
מלך ירושלם אחד Jos. 12, 10.
מלך חברון Jos. 12, 10.
מלך ירמות אחד Jos. 12, 11.
מלך לכיש Jos. 12, 11.
מלך עגלון אחד Jos. 12, 12.
מלך גזר Jos. 12, 12.
מלך דבר אחד Jos. 12, 13.
מלך גדר Jos. 12, 13.

מלך חרמה אחד Jos. 12, 14.
מלך ערד Jos. 12, 14.
מלך לבנה אחד Jos. 12, 15.
מלך עדלם Jos. 12, 15.
מלך מקדה אחד Jos. 12, 16.
מלך בית אל Jos. 12, 16.
מלך תפוח אחד Jos. 12, 17.
מלך חפר Jos. 12, 17.
מלך אפק אחד Jos. 12, 18.
מלך לשרון Jos. 12, 18.
מלך מדון אחד Jos. 12, 19.
מלך חצור Jos. 12, 19.
מלך שמרון Jos. 12, 20.
מלך אכשף Jos. 12, 20.
מלך תענך אחד Jos. 12, 21.
מלך מגדו Jos. 12, 21.
מלך קדש אחד Jos. 12, 22.
מלך־יקנעם Jos. 12, 22.
מלך דור לנפת דור Jos. 12, 23.
מלך־גוים לגלגל Jos. 12, 23.
מלך תרצה אחד Jos. 12, 24.
מלך האמרי אשר מלך Jos. 13, 10.
סיחון מלך האמרי Jos. 13, 21.
עוג מלך־הבשן Jos. 13, 30.
בן־צפור מלך מואב Jos. 24, 9.
מלך ארם נהרים Jud. 3, 8.
רשעתים מלך ארם Jud. 3, 10.
את־עגלון מלך־מואב Jud. 3, 12. 14.
לעגלון מלך מואב Jud. 3, 15. 17.
מלך־כנען אשר מלך Jud. 4, 2.
בין יבין מלך־חצור Jud. 4, 17.
את יבין מלך־כנען Jud. 4, 23.
על יבין מלך־כנען Jud. 4, 24.
את יבין מלך־כנען Jud. 4, 24.
למשח עליהם מלך Jud. 9, 8.
מלך בני־עמון Jud. 11, 12. 14.
ויאמר מלך בני־עמון Jud. 11, 13.
אל־מלך אדום לאמר Jud. 11, 17.
ולא שמע מלך אדום Jud. 11, 17.
וגם אל־מלך מואב שלח Jud. 11, 17.
אל־סיחון מלך־האמרי Jud. 11, 19.
מלך חשבון Jud. 11, 19.
בן־צפור מלך מואב Jud. 11, 25.
ולא שמע מלך בני עמון Jud. 11, 28.
אין מלך בישראל Jud. 17, 6. 18, 1. 21, 25.
שימה־לנו מלך 1 Sam. 8, 5.
תנה־לנו מלך לשפטנו 1 Sam. 8, 6.
השאלים מאתו מלך 1 Sam. 8, 10.
כי אם־מלך יהיה עלינו 1 S. 8, 19.
והמלכת להם מלך 1 Sam. 8, 22.
לא כי־מלך תשים 1 Sam. 10, 19.
וביד מלך מואב 1 Sam. 12, 9.
נחש מלך בני־עמון 1 Sam. 12, 12.
כי־מלך ימלך עלינו 1 Sam. 12, 12.
נתן ה׳ עליכם מלך 1 Sam. 12, 13.
לשאול לכם מלך 1 Sam. 12, 17.
לשאל לנו מלך 1 Sam. 12, 19.
אגג מלך עמלק 1 Sam. 15, 20.
מהיות מלך על־ישראל 1 S. 15, 26.
חגישו אלי את־אגג מלך 1 S. 15, 32.
ראיתי בבניו לי מלך 1 Sam. 16, 1.
ויבא אל־אכיש מלך גת 1 S. 21, 11.
הלוא־זה דוד מלך הארץ 1 S. 21, 12.
מפני אכיש מלך־גת 1 S. 21, 13.
ויאמר אל־מלך מואב 1 S. 22, 3.
את־פני מלך מואב 1 S. 22, 4.
אחרי מי יצא מלך 1 Sam. 24, 15.
כי־יצא מלך ישראל 1 S. 26, 20.
אכיש בן־מעוך מלך גת 1 S. 27, 2.
עבדי שאול מלך־ישראל 1 S. 29, 3.
דוד מלך בחברון 2 Sam. 2, 11.
בת־תלמי מלך גשור 2 Sam. 3, 3.
רד ומשוח מלך 2 Sam. 3, 39.
בהיות שאול מלך עלינו 2 S. 5, 2.
וישלח חירם מלך־צר 2 S. 5, 11.
מה־נכבד היום מלך 2 Sam. 6, 20.
בן־רחב מלך צובה 2 S. 8, 3. 12.

להדדעזר מלך צובה 2 Sam. 8, 5.
וישמע תעי מלך חמת 2 S. 8, 9.
וימת מלך בני עמון 2 Sam. 10, 1.
ואת־מלך מעכה אלף איש 2 S. 10, 6.
בן־עמיחור מלך גשור 2 S. 13, 37.
היום אני־מלך על־ישראל 2 S. 19, 23.
בן־מעכה מלך גת 1 Reg. 2, 39.
את־פרעה מלך מצרים 1 Rg. 3, 1.
מלך על־כל־ישראל 1 Reg. 4, 1.
מלך האמרי 1 Reg. 4, 19.
ועוג מלך הבשן 1 Reg. 4, 19.
וישלח חירם מלך־צור 1 Rg. 5, 15.
חירם מלך־צר 1 Reg. 9, 11.
פרעה מלך־מצרים עלה 1 Rg. 9, 16.
אל־פרעה מלך־מצרים 1 Rg. 11, 18.
הדדעזר מלך־צובה 1 Reg. 11, 23.
והיית מלך על־ישראל 1 Rg. 11, 37.
אל־שישק מלך־מצרים 1 Rg. 11, 40.
בן־שלמה מלך יהודה 1 Rg. 12, 23.
רחבעם מלך יהודה 1 Rg. 12, 27 (bis).
והקים ה׳ לו מלך 1 Reg. 14, 14.
שושק מלך־מצרים 1 Reg. 14, 25.
לירבעם מלך ישראל 1 Reg. 15, 9.
בעשא מלך־ישראל 1 Rg. 15, 16. 32.
ויעל בעשא מלך־ישראל 1 Rg. 15, 17.
לאסא מלך יהודה 1 Reg. 15, 17.
בן־חזיון מלך ארם 1 Reg. 15, 18.
את־בעשא מלך־ישראל 1 Rg. 15, 19.
לאסא מלך יהודה 1 Reg. 15, 25. 28. 33. 16, 8. 10. 15. 23. 29.
בת־אתבעל מלך צידנים 1 Rg. 16, 31.
ובן־הדד מלך־ארם 1 Reg. 20, 1.
ושלשים ושנים מלך 1 Reg. 20, 1.
אל־אחאב מלך־ישראל 1 Rg. 20, 2.
ויען מלך־ישראל ויאמר 1 Rg. 20, 4.
ויקרא מלך־ישראל 1 Reg. 20, 7.
ויען מלך־ישראל ויאמר 1 Rg. 20, 11.
אל־אחאב מלך־ישראל 1 Rg. 20, 13.
מלך עזר אחר 1 Reg. 20, 16.
וימלט בן־הדד מלך ארם 1 Rg. 20, 20.
ויצא מלך ישראל ויך 1 Rg. 20, 21.
ויגש הנביא אל־מלך 1 Reg. 20, 22.
מלך ארם עלה עליך 1 Rg 20, 22.
ועבדי מלך־ארם 1 Reg. 20, 23.
ויאמר אל־מלך ישראל 1 Rg. 20, 28.
ונצא אל־מלך ישראל 1 Reg. 20, 31.
ויבאו אל־מלך ישראל 1 Rg. 20, 32.
ויאמר אליו מלך־ישראל 1 Rg. 20, 40.
ויכר אתו מלך ישראל 1 Rg. 20, 41.
ויאל מלך־ישראל 1 Reg. 20, 43.
היכל אחאב מלך שמרון 1 Rg. 21, 1.
אחאב מלך־ישראל 1 Reg. 21, 18.
מלך־יהודה 1 Reg. 22, 2.
אל־מלך ישראל 1 Reg. 22, 2.
ויאמר מלך־ישראל 1 Reg. 22, 3.
מיד מלך ארם 1 Reg. 22, 3.
ויאמר יהושפט אל־מלך 1 Rg. 22, 4.
ויקבץ מלך־ישראל 1 Reg. 22, 6.
ויאמר מלך־ישראל 1 Reg. 22, 8.
ויקרא מלך ישראל 1 Reg. 22, 9.
ויחשפט מלך־יהודה 1 Rg. 22, 10.
ויאמר מלך ישראל קח 1 Rg. 22, 26.
ויעל מלך־ישראל 1 Reg. 22, 29.
ויהושפט מלך יהודה 1 Rg. 22, 29.
ויאמר מלך ישראל 1 Reg. 22, 30.
ויתחפש מלך ישראל 1 Reg. 22, 30.
מלך ישראל לבדו 1 Reg. 22, 31.
אך מלך־ישראל הוא 1 Rg. 22, 32.
כי־לא־מלך ישראל 1 Reg. 22, 33.
ויכה את־מלך ישראל 1 Rg. 22, 34.
לאחאב מלך ישראל 1 Reg. 22, 41.
וישלם יהושפט עם־מלך 1 Rg. 22, 45.
באדום נצב מלך 1 Reg. 22, 48.
ליהושפט מלך יהודה 1 Rg. 22, 52.
לקראת מלאכי מלך 2 Reg. 3, 1.
בן־יהושפט מלך יהודה 2 Rg. 1, 17.
ליהושפט מלך יהודה 2 Reg. 1, 3.
ומישע מלך־מואב 2 Reg. 3, 4.

ויפשע מלך־מואב 2 Reg. 3, 5.
מלך־יהודה לאמר 2 Reg. 3, 7.
מלך מואב פשע בי 3 Reg. 3, 7.
וילך מלך ישראל 2 Reg. 3, 9.
ויאמר מלך ישראל אהה 2 Rg. 3, 10.
מעבדי מלך־ישראל 2 Reg. 3, 11.
מלך ישראל ויהושפט 2 Reg. 3, 12.
אלישע אל־מלך ישראל 2 Rg. 3, 13.
ויאמר לו מלך ישראל 2 Rg. 3, 13.
פני־יהושפט מלך־יהודה 2 Rg. 3, 14.
ויירא מלך מואב 2 Reg. 3, 26.
לחבקיע אל־מלך אדום 2 Rg. 3, 26.
ונעמן שר־צבא מלך־ארם 2 Rg. 5, 1.
ויאמר מלך־ארם לך בא 2 Rg. 5, 5.
ספר אל־מלך ישראל 1 Reg. 5, 5.
הספר אל־מלך ישראל 2 Reg. 5, 6.
מלך־ישראל את־הספר 2 Rg. 5, 7.
כי־קרע מלך־ישראל 2 Reg. 5, 8.
אל־מלך ישראל לאמר 2 Reg. 6, 9.
וישלח מלך ישראל 2 Reg. 6, 10.
ויסער לב מלך־ארם 2 Reg. 6, 11.
מי משלנו אל־מלך ישראל 2 Rg. 6, 11.
ויאמר מלך־ישראל 2 Reg. 6, 21.
ויקבץ בן־הדד מלך־ארם 2 Rg. 6, 24.
ויהי מלך ישראל עבר 2 Reg. 6, 26.
שכר־עלינו מלך ישראל 2 Reg. 7, 6.
ובן־הדד מלך־ארם חלה 2 Rg. 8, 7.
בנך בן־הדד מלך־ארם 2 Rg. 8, 9.
הראני ה׳ אתך מלך 2 Reg. 8, 13.
בן־אחאב מלך ישראל 2 Reg. 8, 16.
ויהושפט מלך יהודה 2 Reg. 8, 16.
בן־יהושפט מלך יהודה 2 Rg. 8, 16.
מלך ישראל 2 Reg. 8, 25.
יהורם מלך יהודה 2 Reg. 8, 25.
עמרי מלך ישראל 2 Reg. 8, 26.
חזאל מלך־ארם ברמת 2 Rg. 8, 28.
חזהאל מלך ארם 2 Reg. 8, 29.
בן־יהורם מלך יהודה 2 Reg. 8, 29.
מפני חזאל מלך ארם 2 Reg. 9, 14.
את־חזאל מלך ארם 2 Reg. 9, 15.
ואחזיה מלך יהודה ירד 2 Rg. 9, 16.
ויצא יהורם מלך־ישראל 2 Rg. 9, 21.
ואחזיהו מלך־יהודה 2 Rg. 9, 21.
ואחזיה מלך־יהודה ראה 2 Rg. 9, 27.
וקברוה כי בת־מלך היא 2 Rg. 9, 34.
אחי אחזיהו מלך־יהודה 2 Rg. 10, 13.
אז יעלה חזאל מלך ארם 2 Rg. 12, 18.
יהואש מלך־יהודה 2 Reg. 12, 19.
וישלח לחזאל מלך ארם 2 Rg. 12, 19.
מלך יהודה מלך יהואחז 2 Rg. 13, 1.
ביד חזאל מלך־ארם 2 Reg. 13, 3.
כי־לחץ אתם מלך ארם 2 Rg. 13, 4.
כי אבדם מלך ארם 2 Reg. 13, 7.
ליואש מלך יהודה 2 Reg. 13, 10.
עם אמציה מלך־יהודה 2 Rg. 13, 12.
יואש מלך־ישראל 2 Reg. 13, 14.
וחזאל מלך ארם לחץ 2 Rg. 13, 22.
וימת חזאל מלך־ארם 2 Rg. 13, 24.
בן־יואחז מלך ישראל 2 Reg. 14, 1.
בן־יואש מלך יהודה 2 Reg. 14, 1.
בן־יהוא מלך ישראל 2 Reg. 14, 8.
יהואש מלך־ישראל 2 Reg. 14, 9.
אל־אמציהו מלך־יהודה 2 Rg. 14, 9.
ויעל יהואש מלך־ישראל 2 Rg. 14, 11.
ואמציהו מלך־יהודה 2 Rg. 14, 11.
אמציהו מלך־יחודה 2 Rg. 14, 13.
תפש יהואש מלך־ישראל 2 Rg. 14, 13.
אמציהו מלך־יהודה 2 Reg. 14, 15.
בן־יואש מלך יהודה 2 Reg. 14, 17.
בן־יהואחז מלך ישראל 2 Rg. 14, 17.
בן־יואש מלך יהודה 2 Reg. 14, 23.
מלך־ישראל בשמרון 2 Rg. 14, 23.
לירבעם מלך ישראל 2 Reg. 15, 1.
בן־אמציה מלך יהודה 2 Rg. 15, 1.
לעזריהו מלך יהודה 2 Reg. 15, 8.
לעזיה מלך יהודה 2 Reg. 15, 13.
לעזריה מלך יהודה 2 Reg. 15, 17.
בא פול מלך־אשור 2 Reg. 15, 19.

Digitized by Google

מלך אשור ולא־עמד 2 Rg. 15, 20.
לעזריה מלך יהודה 2 Reg. 15, 23.
לעזריה מלך יהודה 2 Reg. 15, 27.
בימי פקח מלך־ישראל 2 Rg. 15, 29.
פלאסר מלך אשור 2 Reg. 15, 29.
בן־רמליהו מלך ישראל 2 Rg. 15, 32.
בן־עזיהו מלך יהודה 2 Rg. 15, 32.
ביהודה רצין מלך ארם 2 Rg. 15, 37.
אחז בן־יותם מלך יהודה 2 Rg. 16, 1.
אז יעלה רצין מלך־ארם 2 Rg. 16, 5.
בן־רמליהו מלך־ישראל 2 Rg. 16, 5.
השיב רצין מלך־ארם 2 Reg. 16, 6.
פלסר מלך־אשור 2 Reg. 16, 7.
מכף מלך־ארם 2 Reg. 16, 7.
ומכף מלך ישראל 2 Reg. 16, 7.
וישמע אליו מלך אשור 2 Rg. 16, 9.
ויעל מלך אשור 2 Reg. 16, 9.
פלאסר מלך־אשור 2 Reg. 16, 10.
מפני מלך אשור 2 Reg. 16, 18.
לאחז מלך יהודה 2 Reg. 17, 1.
שלמנאסר מלך אשור 2 Rg. 17, 3.
וימצא מלך־אשור 2 Reg. 17, 4.
אל־סוא מלך מצרים 2 Reg. 17, 4.
ויעצרהו מלך אשור 2 Reg. 17, 4.
מלך־אשור בכל־הארץ 2 Rg. 17, 5.
מלך־אשור את־שמרון 2 Rg. 17, 6.
יד פרעה מלך־מצרים 2 Reg. 17, 7.
ויבא מלך־אשור מבבל 2 Reg. 17, 24.
ויצו מלך־אשור לאמר 2 Reg. 17, 27.
בן־אלה מלך ישראל 2 Reg. 18, 1.
בן־אחז מלך יהודה 2 Reg. 18, 1.
בן־אלה מלך ישראל 2 Rg. 18, 9.
שלמנאסר מלך־אשור 2 Reg. 18, 9.
להושע מלך ישראל 2 Rg. 18, 10.
ויגל מלך־אשור 2 Reg. 18, 11.
סנחריב מלך־אשור 2 Reg. 18, 13.
מלך־יהודה אל־מלך 2 Reg. 18, 14.
וישם מלך־אשור 2 Reg. 18, 14.
חזקיה מלך־יהודה 2 Reg. 18, 14.
צפה חזקיה מלך יהודה 2 Rg. 18, 16.
וישלח מלך־אשור 2 Reg. 18, 17.
המלך הגדול מלך
אשור 2 Reg. 18, 19. 28.
כן פרעה מלך־מצרים 2 Rg. 18, 21.
אדני את־מלך אשור 2 Reg. 18, 23.
ביד מלך אשור 2 Reg. 18, 30.
כה אמר מלך אשור 2 Reg. 18, 31.
מיד מלך אשור 2 Reg. 18, 33.
שלחו מלך־אשור 2 Reg. 19, 4.
גדפו נערי מלך־אשור 2 Reg. 19, 6.
את־מלך אשור נלחם 2 Reg. 19, 8.
אל־תרהקה מלך־כוש 2 Reg. 19, 9.
אל־חזקיהו מלך־יהודה 2 Rg. 19, 10.
ביד מלך אשור 2 Reg. 19, 10.
איו מלך־חמת 2 Reg. 19, 13.
אל־סנחרב מלך־אשור 2 Rg. 19, 20.
אמר יי אל־מלך אשור 2 Rg. 19, 32.
סנחריב מלך־אשור 2 Reg. 19, 36.
ומכף מלך־אשור אצילך 2 Rg. 20, 6.
בן־בלאדן מלך־בבל 2 Reg. 20, 12.
בהיכל מלך בבל 2 Reg. 20, 18.
עשה אחאב מלך ישראל 2 Reg. 21, 3.
מלך־יהודה התעבות 2 Reg. 21, 11.
אשר קרא מלך יהודה 2 Rg. 22, 16.
ואל־מלך יהודה חשלח 2 Rg. 22, 18.
לשכת נתן־מלך הסריס 2 Rg. 23, 11.
שלמה מלך־ישראל 2 Reg. 23, 13.
לא־היה לפניו מלך 2 Reg. 23, 25.
פרעה נכה מלך־מצרים 2 Rg. 23, 29.
על־מלך אשור 2 Reg. 23, 29.
עלה נבכדנצר מלך בבל 2 Rg. 24, 1.
מלך מצרים לצאת מארצו 2 Rg. 24, 7.
כי־לקח מלך בבל 2 Reg. 24, 7.
נבכדנצר מלך־בבל 2 Rg. 24, 10.
נבכדנצר מלך־בבל 2 Rg. 24, 11.
מלך־יהודה על־מלך בבל 2 Rg. 24, 12
ויקח אתו מלך בבל 2 Reg. 24, 12.
עשה שלמה מלך־ישראל 2 Rg. 24, 13.

ויביאם מלך־בבל גולה 2 Rg. 24, 16.
וימלך מלך־בבל 2 Reg. 24, 17.
נבכדנצר מלך־בבל 2 Reg. 25, 1.
אל־מלך בבל רבלתה 2 Reg. 25, 6.
למלך נבכדנצר מלך־בבל 2 Rg. 25, 8.
מלך־בבל ירושלם 2 Reg. 25, 8.
על־מלך בבל רבלתה 2 Reg. 25, 20.
ויד אתם מלך בבל 2 Reg. 25, 21.
נבוכדנאצר מלך בבל 2 Rg. 25, 22.
מלך־בבל את־גדליהו 2 Rg. 25, 23.
ועברו את־מלך בבל 2 Reg. 25, 24.
יהויכין מלך־יהודה 2 Reg. 25, 27.
אויל מרדך מלך בבל 2 Reg. 25, 27.
ראש יהויכין מלך־יהודה 2 Rg. 25, 27
מלך לבני ישראל 1 Chr. 1, 43.
בת־תלמי מלך נשור 1 Chr. 3, 2.
יחזקיהו מלך־יהודה 1 Chr. 4, 41.
מלך אשר 1 Chr. 5, 6.
יותם מלך־יהודה 1 Chr. 5, 17.
ירבעם מלך־ישראל 1 Chr. 5, 17.
רוח פול מלך־אשור 1 Chr. 5, 26.
תלגת פלנסר מלך אשור 1 Chr. 5, 26.
גם בהיות שאול מלך 1 Chr. 11, 2.
וישלח חירם מלך־צר 1 Chr. 14, 1.
הדרעזר מלך־צובה 1 Chr. 18, 3.
להדרעזר מלך צובה 1 Chr. 18, 5.
וישמע תעו מלך חמת 1 Chr. 18, 9.
הדרעזר מלך־צובה 1 Chr. 18, 9.
וימת נחש מלך בני־עמון 1 Chr. 19, 1.
מלך מעכה ואת־עמו 1 Chr. 19, 7.
חיה על־כל־מלך לפניו 1 Chr. 29, 25.
אל־חורם מלך־צר 2 Chr. 2, 3.
ויאמר חורם מלך־צר 2 Chr. 2, 10.
נתנך עליהם מלך 2 Chr. 2, 10.
בבית דויד מלך־ישראל 2 Chr. 8, 11.
בן־שלמה מלך יהודה 2 Chr. 11, 3.
שישק מלך־מצרים 2 Chr. 12, 2. 9.
בעשא מלך־ישראל 2 Chr. 16, 1.
לאסא מלך־יהודה 2 Chr. 16, 1.
בן־הדד מלך ארם 2 Chr. 16, 2.
את־בעשא מלך ישראל 2 Chr. 16, 3.
אל־אסא מלך יהודה 2 Chr. 16, 7.
בהשענך על־מלך ארם 2 Chr. 16, 7.
נמלט חיל מלך־ארם 2 Chr. 16, 7.
אחאב מלך ישראל 2 Chr. 18, 3.
אל־יהושפט מלך יהודה 2 Chr. 18, 3.
יהושפט אל־מלך ישראל 2 Chr. 18, 4.
ויקבץ מלך־ישראל 2 Chr. 18, 5.
ויאמר מלך־ישראל 2 Chr. 18, 7.
ויקרא מלך ישראל 2 Chr. 18, 8.
ויהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 18, 9.
מלך ישראל אל־יהושפט 2 Chr. 18, 17.
יפתה את־אחאב מלך 2 Chr. 18, 19.
ויאמר מלך ישראל קחו 2 Chr. 18, 25.
ויעל מלך־ישראל 2 Chr. 18, 28.
ויהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 18, 28.
ויאמר מלך ישראל 2 Chr. 18, 29.
ויתחפש מלך ישראל 2 Chr. 18, 29.
אם־את־מלך ישראל 2 Chr. 18, 30.
אמרו מלך־ישראל 2 Chr. 18, 31.
כי לא־היה מלך ישראל 2 Chr. 18, 32.
ויד את־מלך ישראל 2 Chr. 18, 33.
יהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 19, 1.
יהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 20, 35.
עם אחזיה מלך־ישראל 2 Chr. 20, 35.
יהושפט מלך־ישראל 2 Chr. 21, 2.
וימליכו עליהם מלך 2 Chr. 21, 8.
אסא מלך יהודה 2 Chr. 21, 12.
בן־יהורם מלך יהודה 2 Chr. 22, 1.
מלך ישראל למלחמה 2 Chr. 22, 5.
על־חזאל מלך־ארם 2 Chr. 22, 5.
את־חזהאל מלך ארם 2 Chr. 22, 6.
יהורם מלך יהודה 2 Chr. 22, 6.
אמציהו מלך יהודה 2 Chr. 25, 17.
יהוא מלך ישראל 2 Chr. 25, 17.
יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 18.
אמציהו מלך־יהודה 2 Chr. 25, 18.
ויעל יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 21.

ואמציהו מלך־יהודה 2 Chr. 25, 21.
אמציהו מלך־יהודה 2 Chr. 25, 23.
תפש יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 23.
בן־יואש מלך יהודה 2 Chr. 25, 25.
בן־יהואחז מלך ישראל 2 Chr. 25, 25.
נלחם עם־מלך בני־עמון 2 Chr. 27, 5.
ביד מלך ארם 2 Chr. 28, 5.
וגם ביד־מלך ישראל נתן 2 Chr. 28, 5.
בעבור אחז מלך־ישראל 2 Chr. 28, 19
פלנאסר מלך אשור 2 Chr. 28, 20.
כלי דויד מלך ישראל 2 Chr. 29, 27.
מלך־יהודה הרים 2 Chr. 30, 24.
בן־דויד מלך ישראל 2 Chr. 30, 26.
בא סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 1.
תחתו מפני מלך אשור 2 Chr. 32, 7.
יחזקיהו מלך־יהודה 2 Chr. 32, 8.
שלח סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 9.
על־יחזקיהו מלך יהודה 2 Chr. 32, 9.
אמר סנחריב מלך אשור 2 Chr. 32, 10
יצילנו מכף מלך אשור 2 Chr. 32, 11.
במחנה מלך אשור 2 Chr. 32, 21.
מיד סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 22
ליחזקיהו מלך יהודה 2 Chr. 32, 23.
ואל־מלך יהודה השלח 2 Chr. 34, 26.
בן־דויד מלך ישראל 2 Chr. 35, 3.
בכתב דויד מלך ישראל 2 Chr. 35, 4.
עלה נכו מלך־מצרים 2 Chr. 35, 20.
מה־לי ולך מלך יהודה 2 Chr. 35, 21.
ויסירהו מלך־מצרים 2 Chr. 36, 3.
מלך־מצרים את־אליקים 2 Chr. 36, 4
נבוכדנאצר מלך בבל 2 Chr. 36, 6.
ויעל עליהם את־מלך
כשדיים 2 Chr. 36, 17.
לכורש מלך פרס 2 Chr. 36, 22.
רוח כורש מלך־פרס 2 Chr. 36, 22.
כורש מלך פרס 2 Chr. 36, 23.
לכורש מלך פרס Esr. 1, 1
רוח כרש מלך־פרס Esr. 1, 1.
אמר כרש מלך פרס Esr. 1, 2.
ויוציאם כורש מלך פרס Esr. 1, 8.
נבוכדנצור מלך־בבל Esr. 2, 1.
כרשיון כורש מלך־פרס Esr. 3, 7.
על־ידי דויד מלך־ישראל Esr. 3, 10.
אסר חדון מלך אשור Esr. 4, 2.
המלך כורש מלך־פרס Esr. 4, 3.
כל־ימי כורש מלך פרס Esr. 4, 5.
מלכות דריוש מלך פרס Esr. 4, 5.
ארתחששתא מלך פרס Esr. 4, 7.
והסב לב מלך־אשור Esr. 6, 21.
ארתחשסתא מלך־פרס Esr. 7, 1.
מלך ביהודה Neh. 6, 7.
נבוכדנצר מלך בבל Neh. 7, 6.
ואת־ארץ מלך השבון Neh. 9, 22.
ארץ עוג מלך־הבשן Neh. 9, 22.
לארתחשסתא מלך־בבל Neh. 13, 6.
שלמה מלך־ישראל Neh. 13, 26.
לא־היה מלך כמה Neh. 13, 26.
מלך על־כל־ישראל Neh. 13, 26.
יכניה מלך־יהודה Esth. 2, 6.
נבוכדנצר מלך בבל Esth. 2, 6.
*אם־על־המלך טוב Esth. 3, 9.
מלך על־כל־בני־שחץ Job. 41, 26.
יי מלך עולם ועד Ps. 10, 16.
יי בעזך ישמח־מלך Ps. 21, 2.
ויבוא מלך הכבוד Ps. 24, 7. 9.
מי־זה מלך הכבוד Ps. 24, 8.
מי הוא זה מלך הכבוד Ps. 24, 10.
הוא מלך הכבוד Ps. 24, 10.
וישב יי מלך לעולם Ps. 29, 10.
כבודה בת־מלך פנימה Ps. 45, 14.
תבאינה בהיכל מלך Ps. 45, 16.
מלך כל־הארץ אלהים Ps. 47, 8.
קריית מלך רב Ps. 48, 3.
ימים על־ימי־מלך תוסיף Ps. 61, 7.
וצדקתך לבן־מלך Ps. 72, 1.
ועז מלך משפט אהב Ps. 99, 4.
שלח מלך ויתירהו Ps. 105, 20.
לסיחון מלך האמרי Ps. 135, 11.

ולעוג מלך חבשן Ps. 135, 11.
לסיחון מלך האמרי Ps. 136, 19.
ולעוג מלך חבשן Ps. 136, 20.
בן־דוד מלך ישראל Prv. 1, 1.
ברב־עם הדרת־מלך Prv. 14, 28.
רצון־מלך לעבד משכיל Prv. 14, 35.
קסם על־שפתי־מלך Prv. 16, 10.
חמת־מלך מלאכי־מות Prv. 16, 14.
באור־פני־מלך חיים Prv. 16, 15.
נהם ככפיר זעף מלך Prv. 19, 12.
נהם ככפיר אימת מלך Prv. 20, 2.
מלך יושב על־כסא־דין Prv. 20, 8.
מזרה רשעים מלך חכם Prv. 20, 26.
חסד ואמת יצרו־מלך Prv. 20, 28.
פלגי־מים לב־מלך ביד־יי Prv. 21, 1
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
חזקיה מלך־יהודה Prv. 25, 1.
חנו רשע לפני־מלך Prv. 25, 5.
אל־תתהדר לפני־מלך Prv. 25, 6.
מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.
מלך שופט באמת Prv. 29, 14.
מלך אין לארבה Prv. 30, 27.
והיא בהיכלי מלך Prv. 30, 28.
דברי למואל מלך Prv. 31, 1.
מלך בירושלם Eccl. 1, 1.
הייתי מלך על־ישראל Eccl. 1, 12.
מלך לשדה נעבד Eccl. 5, 8.
אני פי־מלך שמר Eccl. 8, 2.
באשר־דבר־מלך שלטון Eccl. 8, 4.
ובא־אליה מלך גדול Eccl. 9, 14.
מלך אל־תקלל Eccl. 10, 20.
מלך אסור ברחמים Cant. 7, 6.
בן־עזיהו מלך יהודה Jes. 7, 1.
רצין מלך־ארם Jes. 7, 1.
בן־רמליהו מלך־ישראל Jes. 7, 1.
ונמליך מלך בתוכה Jes. 7, 6.
את־מלך־אשור Jes. 7, 17. 8, 7.
גדל לבב מלך־אשור Jes. 10, 12.
המשל חזה על־מלך בבל Jes. 14, 4.
סרגון מלך אשור Jes. 20, 1.
ינהג מלך־אשור Jes. 20, 4.
מפני מלך אשור Jes. 20, 6.
כימי מלך אחד Jes. 23, 15.
הן לצדק ימלך־מלך Jes. 32, 1.
מלך ביפיו Jes. 33, 17.
עלח סנחריב מלך־אשור Jes. 36, 1.
וישלח מלך־אשור Jes. 36, 2.
המלך הגדול מלך אשור Jes. 36, 4. 13
כן פרעה מלך־מצרים Jes. 36, 6.
ביד מלך אשור Jes. 36, 15.
מיד מלך אשור Jes. 36, 18.
מלך־אשור ואדניו Jes. 37, 4.
גדפו נערי מלך־אשור Jes. 37, 6.
מלך אשור נלחם Jes. 37, 8.
על־תרהקה מלך־כוש Jes. 37, 9.
אל־חזקיהו מלך־יהודה Jes. 37, 10.
ביד מלך אשור Jes. 37, 10.
איה מלך־חמת Jes. 37, 13.
אל־סנחריב מלך אשור Jes. 37, 21.
אמר יי אל־מלך אשור Jes. 37, 33.
וישב סנחריב מלך־אשור Jes. 37, 37.
ומכף מלך־אשור Jes. 38, 6.
לחזקיהו מלך־יהודה Jes. 38, 9.
בלאדן מלך־בבל Jes. 39, 1.
בהיכל מלך בבל Jes. 39, 7.
יאמר מלך יעקב Jes. 41, 21.
כה־אמר יי מלך־ישראל Jes. 44, 6.
בן־אמון מלך יהודה Jer. 1, 2.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 1, 3.
בן־יאשיהו מלך יהודה Jer. 1, 3.
מי לא יראך מלך הגוים Jer. 10, 7.
יחזקיהו מלך יהודה Jer. 15, 4.
ביד מלך־בבל Jer. 20, 4.
מלך־בבל נלחם Jer. 21, 2.
מלך בבל ואת־הכשדים Jer. 21, 4.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 21, 7.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 21, 7.
ביד מלך־בבל תנתן Jer. 21, 10.

Digitized by Google

ולבית מלך יהודה Jer. 21, 11.
הד בית־מלך יהודה Jer. 22, 1.
דבר־ו׳ מלך יהודה Jer. 22, 2.
על־בית מלך יהודה Jer. 22, 6.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 22, 11.
בן־יאשיהו מלך יהודה Jer. 22, 18.
בן־יהויקים מלך יהודה Jer. 22, 24.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 22, 25.
ומלך מלך והשכיל Jer. 23, 5.
נבוכדנצר מלך־בבל Jer. 24, 1.
בן־יהויקים מלך־יהודה Jer. 24, 1.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 24, 8.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 25, 1.
לנבוכדראצר מלך בבל Jer. 25, 1.
בן־אמון מלך יהודה Jer. 25, 3.
מלך־בבל עבדי Jer. 25, 9. 27, 6.
הגוים האלה את־מלך בבל Jer. 25, 11.
אפקד על־מלך־בבל Jer. 25, 12.
את־פרעה מלך־מצרים Jer. 25, 19.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 26, 1.
חזקיהו מלך־יהודה Jer. 26, 18.
חזקיהו מלך־יהודה Jer. 26, 19.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 27, 1.
אל־מלך אדום Jer. 27, 3.
ואל־מלך מואב Jer. 27, 3.
ואל־מלך בני עמון Jer. 27, 3.
ואל־מלך צר Jer. 27, 3.
ואל־מלך צידון Jer. 27, 3.
אל־צדקיהו מלך יהודה Jer. 27, 3.
את־נבוכדנאצר מלך־בבל Jer. 27, 8.
בעל מלך בבל Jer. 27, 8. 11. 12.
תעבדו את־מלך בבל Jer. 27, 9. 14.
ואל־צדקיה מלך־יהודה Jer. 27, 12.
לא־יעבד את־מלך בבל Jer. 27, 13.
עבדו את־מלך בבל Jer. 27, 17.
ובית מלך יהודה Jer. 27, 18. 21.
נבוכדנאצר מלך בבל Jer. 27, 20.
יהויקים מלך־יהודה Jer. 27, 20.
צדקיה מלך־יהודה Jer. 28, 1.
את־על מלך בבל Jer. 28, 2.
נבוכדנאצר מלך־בבל Jer. 28, 3. 11. 14.
בן־יהויקים מלך־יהודה Jer. 28, 4.
את־על מלך בבל Jer. 28, 4.
שלח צדקיה מלך־יהודה Jer. 29, 3.
נבוכדנאצר מלך בבל Jer. 29, 3.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 29, 21. 32, 28. 39, 11.
אשר־קלם מלך־בבל Jer. 29, 22.
לצדקיהו מלך יהודה Jer. 32, 1.
ואז חיל מלך בבל Jer. 32, 2.
אשר בית־מלך יהודה Jer. 32, 2.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 32, 3. 4.
ביד מלך־בבל Jer. 32, 3. 4. 36.
ונבוכדנצר מלך־בבל Jer. 34, 1.
צדקיהו מלך יהודה Jer. 34, 2.
ביד מלך־בבל Jer. 34, 2.
עיני מלך־בבל תראינה Jer. 34, 3.
צדקיהו מלך יהודה Jer. 34, 4. 6.
וחיל מלך־בבל Jer. 34, 7.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 34, 21.
וביד חיל מלך בבל Jer. 34, 21.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 35, 1.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 35, 11. 37, 1.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 36, 1. 9.
יהויקים מלך־יהודה Jer. 36, 28. 29. 30.
בא־יביא מלך־בבל Jer. 36, 29.
יהויקים מלך־יהודה Jer. 36, 32.
ויולך־מלך צדקיהו Jer. 37, 1.
מלך יהודה השלח Jer. 37, 7.
ביד־מלך בבל Jer. 37, 17.
לא־יבא מלך־בבל Jer. 37, 19.
ביד חיל מלך־בבל Jer. 38, 3.
ויצא עבד־מלך Jer. 38, 8.
את עבד־מלך Jer. 38, 10.
ויקח עבד־מלך Jer. 38, 11.
עבד־מלך הכושי Jer. 38, 7. 12.
אל־שרי מלך־בבל Jer. 38, 17. 18. 22.

בבית מלך־יהודה Jer. 38, 22.
ביד מלך־בבל תתפש Jer. 38, 23.
לצדקיהו מלך־יהודה Jer. 39, 1.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 39, 1.
כל שרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
שאריית שרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
ראם צדקיהו מלך־יהודה Jer. 39, 4.
נבוכדנאצר מלך־בבל Jer. 39, 5.
וישחט מלך בבל Jer. 39, 6.
שחט מלך בבל Jer. 39, 6.
וכל רבי מלך־בבל Jer. 39, 13.
לעבד־מלך הכושי Jer. 39, 16.
אשר הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 5. 41, 2. 18.
כי־הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 7.
ועבדו את־מלך בבל Jer. 40, 9.
כי־נתן מלך־בבל Jer. 40, 11.
מלך בני־עמון Jer. 40, 14.
בעשא מלך־ישראל Jer. 41, 9.
מפני מלך בבל Jer. 42, 11.
מלך־בבל עבדי Jer. 43, 10.
פרעה חפרע מלך־מצרים Jer. 44, 30.
מלך־יהודה ביד Jer. 44, 30.
מלך־בבל Jer. 44, 30.
בן־יאשיהו מלך יהודה Jer. 45, 1.
מלך מצרים Jer. 46, 2.
נבוכדראצר מלך בבל Jer. 46, 2.
מלך יהודה Jer. 46, 2.
נבוכדראצר מלך בבל Jer. 46, 13. 26. 49, 28. 30. 50, 17.
פרעה מלך־מצרים Jer. 46, 17.
צדקיה מלך־יהודה Jer. 49, 34.
משם מלך ושרים Jer. 49, 38.
הראשון אכלו מלך אשור Jer. 50, 17.
אל־מלך בבל Jer. 50, 18.
אל־מלך אשור Jer. 50, 18.
שמע מלך־בבל Jer. 50, 43.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 51, 34. 52, 4. 12.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 51, 59.
אל־מלך בבל Jer. 52, 9.
וישחט מלך־בבל Jer. 52, 10.
ויבאהו מלך־בבל Jer. 52, 11.
לפני מלך־בבל Jer. 52, 12.
אשר נפלו אל־מלך בבל Jer. 52, 15.
וילך אותם אל־מלך בבל Jer. 52, 26.
ויכה אותם מלך בבל Jer. 52, 27.
יהויכין מלך־יהודה Jer. 52, 31.
אויל מרדך מלך בבל Jer. 52, 31.
יהויכין מלך־יהודה Jer. 52, 31.
מאת מלך־בבל Jer. 52, 34.
מלך וכהן Thr. 2, 6.
בא מלך־בבל ירושלם Ez. 17, 12.
ויבאהו אל־מלך בבל Ez. 19, 9.
לבוא חרב מלך־בבל Ez. 21, 24.
עמד מלך־בבל Ez. 21, 26.
סמך מלך־בבל Ez. 24, 2.
מלך־בבל מצפון Ez. 26, 7.
מלך מלכים Ez. 26, 7.
שא קינה על־מלך צור Ez. 28, 12.
פרעה מלך־מצרים Ez. 29, 2. 3.
מלך־בבל Ez. 29, 18. 19. 30, 10. 24. 25 (bis). 32, 11.
מלך־מצרים Ez. 30, 21. 22. 31, 2. 32, 2.
ועבדי דוד מלך עליהם Ez. 37, 24.
יהויקים מלך־יהודה Dan. 1, 1. 2.
נבוכדנאצר מלך־בבל Dan. 1, 1.
והצפיר השעיר מלך יון Dan. 8, 21.
מלך עז־פנים Dan. 8, 23.
לכורש מלך פרס Dan. 10, 1.
ועמד מלך גבור Dan. 11, 3.
ויחזק מלך־הנגב Dan. 11, 5.
ובת ׳ מלך־הנגב תבא Dan. 11, 6.
אל־מלך הצפון Dan. 11, 6.
במעוז מלך הצפון Dan. 11, 7.
במלכות מלך הנגב Dan. 11, 9.
ויתמרמר מלך הנגב Dan. 11, 11.

עם־מלך הצפון Dan. 11, 11.
ושב מלך הצפון Dan. 11, 13.
יעמדו על־מלך הנגב Dan. 11, 14.
ויבא מלך הצפון Dan. 11, 15.
על־מלך הנגב Dan. 11, 25.
יתנגח עמו מלך הנגב Dan. 11, 40.
וישתער עליו מלך Dan. 11, 40.
בן־יואש מלך ישראל Hos. 1, 1.
אין מלך ואין שר Hos. 3, 4.
וישלח אל־מלך ירב Hos. 5, 13.
ברעתם ישמחו־מלך Hos. 7, 3.
ממשא מלך שרים Hos. 8, 10.
אין מלך לנו Hos. 10, 3.
נדמה מלך ישראל Hos. 10, 15.
מלך ושרים Hos. 13, 10.
אתן־לך מלך באפי Hos. 13, 11.
עזיהו מלך־יהודה Am. 1, 1.
מלך ישראל Am. 1, 1.
עצמות מלך־אדום Am. 2, 1.
אל־ירבעם מלך־ישראל Am. 7, 10.
כי מקדש־מלך הוא Am. 7, 13.
ויגע הדבר אל־מלך נינוה Jon. 3, 6.
בלק מלך מואב Mich. 6, 5.
נמו רעיך מלך אשור Nah. 3, 18.
בן־אמון מלך יהודה Zeph. 1, 1.
פנה איבך מכך ישראל Zeph. 3, 15.
ואבד מלך מעזה Zach. 9, 5.
עזיה מלך־יהודה Zach. 14, 5.
כי מלך גדול אני Mal. 1, 14.

cum h int.:

הַמֶּלֶךְ

המלך אין־בך Mich. 4, 9.

וּמֶלֶךְ

צבויים ומלך בלע Gn. 14, 2. 8.
ומלך עמרה ומלך אדמה Gn. 14, 8.
ומלך אין בישראל Jud. 19, 1.
ומלך ישראל ויהושפט 1 Reg. 22, 10.
ומלך ארם צוה 1 Reg. 22, 31.
ומלך אין באדום 1 Reg. 22, 48.
ומלך יהודה ומלך אדום 2 Rg. 3, 9.
ומלך אדום 2 Reg. 3, 12.
ומלך ארם היה נלחם 2 Reg. 6, 8.
ומלך ארפד 2 Reg. 19, 13.
ומלך לעיר ספרוים 2 Reg. 19, 13.
ומלך ישראל ויהושפט 2 Chr. 18, 9.
ומלך ארם צוה 2 Chr. 18, 30.
ומלך ישראל היה 2 Chr. 18, 34.
ומלך גדול על־כל־אלהים Ps. 95, 3.
ומלך אלקום עמו Prv. 30, 31.
ומלך עז ימשל־בם Jes. 19, 4.
ומלך ארפד Jes. 37, 13.
ומלך לעיר ספרוים Jes. 37, 13.
אלהים חיים ומלך עולם Jer. 10, 10.
ומלך ששך Jer. 25, 26.
ומלך אחד יהיה Ez. 37, 22.
ומלך הנגב יתגרה Dan. 11, 25.

וּמֶלֶךְ

ברכת אלהים ומלך 1 Rg. 21, 10.
ברך נבות אלהים ומלך 1 Rg. 21, 13.
ירא את־יי׳ בני ומלך Prv. 24, 21.

הַמֶּלֶךְ

הוא עמק המלך Gn. 14, 17.
אסורי המלך אסורים Gn. 39, 20.
דרך המלך נלך Num. 20, 17.
בדרך המלך נלך Num. 21, 22.
דבר־סתר לי אליך המלך Jud. 3, 19.
כתאר בני המלך Jud. 8, 18.
משפט המלך 1 Sam. 8, 9. 11.
ויאמרו יחי המלך 1 Sam. 10, 24.
ועתה הנה המלך 1 Sam. 12, 2. 13.
המלך אשר־מלך 1 Sam. 12, 14.
יעשרנו המלך עשר גדול 1 S. 17, 25.
חי־נפשך המלך 1 Sam. 17, 55.
ויאמר המלך שאל 1 Sam. 17, 56.
לקראת שאול המלך 1 Sam. 18, 6.
הנה חפץ בך המלך 1 S. 18, 22.
באיבי המלך 1 Sam. 18, 25.
אל־יחטא המלך 1 Sam. 19, 4.

ישב־אשב עם־המלך 1 S. 20, 5.
וישב המלך על־הלחם 1 S. 20, 24.
וישב המלך על־מושבו 1 S. 20, 25.
לא־בא אל־שלחן המלך 1 S. 20, 29.
המלך צוני דבר 1 Sam. 21, 3.
דבר־המלך נחוץ 1 Sam. 21, 9.
וישלח המלך לקרא 1 Sam. 22, 11.
ויבאו כלם אל־המלך 1 S. 22, 11.
ויען אחימלך את־המלך 1 S. 22, 14.
ויחתן המלך 1 Sam. 22, 14.
אל־ישם המלך בעבדו 1 S. 22, 15.
ויאמר המלך מות תמות 1 S. 22, 16.
ויאמר המלך לרצים 1 S. 22, 17.
ולא־אבו עבדי המלך 1 S. 22, 17.
ויאמר המלך לדויג 1 Sam. 22, 18.
לכל־אות נפשך המלך 1 S. 23, 20.
ולנו הסגירו ביד המלך 1 S. 23, 20.
לאמר אדני המלך 1 Sam. 24, 9.
כמשתה המלך 1 Sam. 25, 36.
קראת אל־המלך 1 Sam. 26, 14.
שמרת אל־אדניך המלך 1 S. 26, 15.
להשחית את־המלך אדניך 1 Sam. 26, 15.
ראה אי־חנית המלך 1 S. 26, 16.
קולי אדני המלך 1 Sam. 26, 17.
אדני המלך את דברי עבדו 1 S. 26, 19.
ויאמר הנה החנית המלך 1 S. 26, 22.
ויאמר לה המלך 1 Sam. 28, 13.
באוזבי אדני המלך 1 Sam. 29, 8.
אל־אדני המלך 2 Sam. 3, 21.
בן־נר אל־המלך 2 Sam. 3, 23.
ויבא יואב אל־המלך 2 S. 3, 24.
וישא המלך את־קולו 2 S. 3, 32.
ויקנן המלך אל־אבנר 2 S. 3, 33.
ככל אשר עשה המלך 2 S. 3, 36.
ויאמר המלך אל־עבדיו 2 S. 3, 38.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 4, 8.
לאדני המלך נקמות 2 Sam. 4, 8.
אל־המלך חברונה 2 Sam. 5, 3.
ויכרת להם המלך 2 Sam. 5, 3.
וילך המלך ואנשיו 2 Sam. 5, 6.
ותרא את־המלך דוד 2 Sam. 6, 16.
כי־ישב המלך בביתו 2 Sam. 7, 1.
ויאמר המלך אל־נתן 2 Sam. 7, 2.
ויאמר־נתן אל־המלך 2 Sam. 7, 3.
ויבא המלך דוד 2 Sam. 7. 18.
לקח המלך דוד נחשת 2 S. 8, 8.
יורם־בנו אל־המלך דוד 2 S. 8, 10.
הקדיש המלך דוד ליי׳ 2 S. 8, 11.
ויאמר המלך אליו 2 Sam. 9, 2.
ויאמר המלך האפס עוד 2 S. 9, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 3.
ויאמר־לו המלך איפה 2 Sam. 9, 4.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 4.
וישלח המלך דוד 2 Sam. 9, 5.
ויקרא המלך אל־ציבא 2 S. 9, 9.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 11.
יצוה אדני המלך 2 Sam. 9, 11.
כאחד מבני המלך 2 Sam. 9, 11.
כי על־שלחן המלך 2 Sam. 9, 13.
ויאמר המלך שבו בירחו 2 S. 10, 5.
ויתהלך על־גג בית־המלך 2 S. 11, 2.
ויצא אוריה מבית המלך 2 S. 11, 8.
משאת המלך 2 Sam. 11, 8.
פתח בית המלך 2 Sam. 11, 9.
המלחמה לדבר אל־המלך 2 Sam. 11, 19.
אם־תעלה חמת המלך 2 S. 11, 20.
ככה דל בן־המלך 2 Sam. 13, 4.
ויבא המלך לראותו ויאמר 2 S. 13, 6.
אמנון אל־המלך 2 Sam. 13, 6.
ועתה דבר־נא אל־המלך 2 S. 13, 13.
תלבשנה בתות־המלך 2 S. 13, 18.
אבשלום לכל־בני המלך 2 S. 13, 23.
ויבא אבשלום אל־המלך 2 S. 13, 24.
ילך־נא המלך ועבדיו 2 S. 13, 24.
ויאמר המלך 2 Sam. 13, 25.
ויאמר לו המלך 2 Sam. 13, 26.

Digitized by Google

ואת כל־בני המלך 2 Sam. 13, 27.
ויקמו כל־בני המלך 2 S. 13, 29.
את־כל־בני המלך 2 S. 13, 30.
ויקם המלך ויקרע 2 Sam. 13, 31.
בני־המלך המיתו 2 Sam. 13, 32.
אל־ישם אדני המלך 2 Sam. 13, 33.
כל־בני המלך מתו 2 Sam. 13, 33.
ויאמר יונדב אל־המלך 2 S. 13, 35.
הנה בני־המלך באו 2 S. 13, 35.
ותהי כבוא־המלך באו 2 S. 13, 36.
וגם־המלך וכל־עבדיו 2 S. 13, 36.
ותבכ דוד המלך לבאת 2 S. 13, 39.
כי־לב המלך על־אבשלום 2 S. 14, 1.
ובאת אל־המלך 2 Sam. 14, 3.
האשה התקעית אל־המלך 2 S. 14, 4.
הושיעה המלך 2 Sam. 14, 4.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2 S. 14, 5.
ויאמר המלך אל־האשה 2 S. 14, 8.
אל־המלך 2 Sam. 14, 9.
עלי אדני המלך העון 2 Sam. 14, 9.
ויאמר המלך המדבר 2 S. 14, 10.
ותאמר יזכר־נא המלך 2 S. 14, 11.
אל־אדני המלך דבר 2 S. 14, 12.
ומדבר המלך 2 Sam. 14, 13.
לבלתי השיב המלך את־
נדחו 2 Sam. 14, 13.
לדבר אל־המלך 2 Sam. 14, 15.
אדברה־נא אל־המלך 2 S. 14, 15.
אולי יעשה המלך 2 Sam. 14, 15.
כי ישמע המלך להציל 2 S. 14, 16.
אדני המלך למנחה 2 S. 14, 17.
כן אדני המלך 2 Sam. 14, 17.
ויען המלך 2 Sam. 14, 18.
ידבר־נא אדני המלך 2 S. 14, 18.
ויאמר המלך היד יואב
אתך 2 Sam. 14, 19.
חי נפשך אדני המלך 2 S. 14, 19.
אשר־דבר אדני המלך 2 S. 14, 19.
ויאמר המלך אל־יואב 2 S. 14, 21.
ויברך את־המלך 2 Sam. 14, 22.
בעיניך אדני המלך 2 Sam. 14, 22.
אשר עשה המלך 2 Sam. 14, 22.
ויאמר המלך יסב 2 Sam. 14, 24.
ופני המלך לא ראה 2 S. 14, 24.
שקלים באבן המלך 2 Sam. 14, 26.
ופני המלך לא ראה 2 S. 14, 28.
לשלח אתו אל־המלך 2 S. 14, 29.
ואשלחה אתך אל־המלך 2 S. 14, 32.
אראה פני המלך 2 Sam. 14, 32.
ויבא יואב אל־המלך 2 S. 14, 33.
ויבא אל־המלך 2 Sam. 14, 33.
לפני המלך וישק חמלך 2 S. 14, 33.
לבוא אל־המלך למשפט 2 S. 15, 2.
ושמע אין־לך מאת המלך 2 S. 15, 3.
למשפט אל־המלך 2 Sam. 15, 6.
ויאמר אבשלום אל־המלך 2 S. 15, 7.
ויאמר־לו המלך לך בשלום 2 S. 15, 9.
ויאמרו עבדי־המלך אל־
המלך 2 Sam. 15, 15.
יבחר אדני המלך 2 Sam. 15, 15.
ויצא המלך וכל־ביתו
ברגליו 2 Sam. 15, 16.
ויעזב המלך 2 Sam. 15, 16.
ויצא המלך וכל־העם 2 S. 15, 17.
עברים על־פני המלך 2 S. 15, 18.
ויאמר המלך אל־אתי 2 S. 15, 19.
שוב ושב עם־המלך 2 S. 15, 19.
אתי את־המלך 2 Sam. 15, 21.
וחי אדני המלך 2 Sam. 15, 21.
יהיה־שם אדני המלך 2 S. 15, 21.
ויאמר המלך לצדוק 2 S. 15, 25.
ויאמר המלך אל־צדוק 2 S. 15, 27.
עבדך אני המלך 2 Sam. 15, 34.
תשמע מבית המלך 2 S. 15, 35.
ויאמר חמלך אל־ציבא 2 S. 16, 2.
החמורים לבית־המלך 2 S. 16, 2.
ויאמר המלך ואיה 2 Sam. 16, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 16, 3.

ויאמר המלך לצבא 2 Sam. 16, 4.
בעיניך אדני המלך 2 Sam. 16, 4.
ובא המלך דוד 2 Sam. 16, 5.
ואת־כל־עבדי המלך דוד 2 S. 16, 6.
אל־המלך למה יקלל 2 S. 16, 9.
המת הזה את־אדני המלך 2 S. 16, 9.
ויאמר המלך מה־לי 2 S. 16, 10.
ויבא המלך וכל־העם 2 S. 16, 14.
יחי המלך יחי המלך 2 S. 16, 16.
והכיתי את־המלך לבדו 2 S. 17, 2.
ויאמר המלך אל־העם 2 S. 18, 2.
ויאמר אליהם המלך 2 S. 18, 4.
ויעמד המלך אל־יד השער 2 S. 18, 4.
ויצו המלך את־יואב 2 S. 18, 5.
העם שמעו בצות המלך 2 S. 18, 5.
אל־בן־המלך 2 Sam. 18, 12.
צוה המלך 2 Sam. 18, 12.
לא־יכחד מן־המלך 2 Sam. 18, 13.
מצבת אשר בעמק־המלך 2 S. 18, 18.
ואבשרה את־המלך 2 Sam. 18, 19.
בן־המלך מת 2 Sam. 18, 20.
ויאמר המלך אם־לבדו 2 S. 18, 25.
ויאמר המלך גם־זה מבשר 2 S. 18, 26.
ויאמר המלך איש־טוב זה 2 S. 18, 27.
ויאמר אל־המלך שלום 2 S. 18, 28.
באדני המלך 2 Sam. 18, 28.
ויאמר המלך שלום לנער 2 S. 18, 29.
לשלח את־עבד המלך 2 S. 18, 29.
ויאמר המלך סב 2 Sam. 18, 30.
יתבשר אדני המלך 2 Sam. 18, 31.
ויאמר המלך אל־הכושי 2 S. 18, 32.
יהיו כנער איבי אדני
המלך 2 Sam. 18, 32.
וירגז המלך ויעל 2 Sam. 19, 1.
הנה המלך בכה 2 Sam. 19, 2.
נעצב המלך על־בנו 2 Sam. 19, 3.
ויזעק המלך קול גדול 2 Sam. 19, 5.
ויבא יואב אל־המלך 2 Sam. 19, 6.
ויקם המלך וישב בשער 2 S. 19, 9.
הנה המלך יושב בשער 2 S. 19, 9.
ויבא כל־העם לפני המלך 2 S. 19, 9.
המלך הצילנו מכף אויבנו 2 S. 19, 10.
להשיב את־המלך 2 Sam. 19, 11.
להשיב את־המלך אל־
ביתו 2 Sam. 19, 12.
בא אל־המלך 2 Sam. 19, 12.
אחרונים להשיב את־המלך 2 S. 19, 13.
וישלחו אל־המלך 2 Sam. 19, 15.
וישב המלך ויבא 2 Sam. 19, 16.
ללכת לקראת המלך 2 Sam. 19, 16.
להעביר את־המלך 2 Sam. 19, 16.
לקראת המלך דוד 2 Sam. 19, 17.
וצלחו הירדן לפני המלך 2 S. 19, 18.
לעביר את־בית המלך 2 S. 19, 19.
נפל לפני המלך 2 Sam. 19, 19.
ויאמר אל־המלך 2 Sam. 19, 20.
אשר־יצא אדני־המלך 2 S. 19, 20.
לשום המלך אל־לבו 2 Sam. 19, 20.
לקראת אדני המלך 2 Sam. 19, 21.
ויאמר המלך אל־שמעי 2 S. 19, 24.
וישבע לו המלך 2 Sam. 19, 24.
ירד לקראת המלך 2 Sam. 19, 25.
למן־היום לכת המלך 2 Sam. 19, 25.
ירושלם לקראת המלך 2 S. 19, 26.
ויאמר לו המלך 2 Sam. 19, 26.
אדני המלך עבדי רמני 2 Sam. 19, 27.
ואלך אל־המלך כי פסח 2 S. 19, 27.
אל־אדני המלך 2 Sam. 19, 28.
ואדני המלך כמלאך 2 Sam. 19, 28.
אנשי־מות לאדני המלך 2 S. 19, 29.
ולזעק עוד אל־המלך 2 S. 19, 29.
ויאמר לו המלך 2 Sam. 19, 30.
ויאמר מפיבשת אל־
המלך 2 Sam. 19, 31.
בא אדני המלך בשלום 2 Sam. 19, 31.
ויעבר את־המלך הירדן 2 S. 19, 32.
והוא־כלכל את־המלך 2 S. 19, 32.
ויאמר המלך אל־ברזלי 2 S. 19, 34.

ויאמר ברזלי אל־המלך 2 S. 19, 35.
כי־אעלה את־המלך 2 Sam. 19, 35.
למשא אל־אדני המלך 2 S. 19, 36.
הירדן את־המלך 2 Sam. 19, 37.
ולמה יגמלני המלך 2 Sam. 19, 37.
יעבר עם־אדני המלך 2 Sam. 19, 38.
ויאמר המלך אתי יעבר 2 S. 19, 39.
וישק המלך לברזלי 2 Sam. 19, 40.
ויעבר המלך הגלגלה 2 S. 19, 41.
ויעבירו את־המלך 2 Sam. 19, 41.
באים אל־המלך 2 Sam. 19, 42.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 19, 42.
ויעבר את־המלך 2 Sam. 19, 42.
כי־קרוב המלך אלי 2 Sam. 19, 43.
האכול אכלנו מן־המלך 2 S. 19, 43.
ויקח המלך את עשר־נשים 2 S. 20, 3.
ויאמר המלך אל־עמשא 2 S. 20, 4.
שב ירדשלם אל־המלך 2 S. 20, 22.
ויקרא המלך לגבעונים 2 S. 21, 2.
ויאמר המלך אני אתן 2 S. 21, 6.
ויחמל המלך על־מפיבשת 2 S. 21, 7.
ויקח המלך את־שני בני 2 S. 21, 8.
ויעשו כל אשר־צוה המלך 2 S. 21, 14.
ויאמר המלך אל־יואב 2 Sam. 24, 2.
ויאמר יואב אל־המלך 2 Sam. 24, 3.
ועיני אדני־המלך ראות 2 S. 24, 3.
ואדני המלך למה חפץ 2 S. 24, 3.
ויחזק דבר־המלך 2 Sam. 24, 4.
ושרי החיל לפני המלך 2 Sam. 24, 4.
מפקד־העם אל־המלך 2 Sam. 24, 9.
ויריא את־המלך 2 Sam. 24, 20.
מדועבא אדני־המלך 2 Sam. 24, 21.
ויעל אדני המלך הטוב 2 S. 24, 22.
ארונה אל־המלך 2 Sam. 24, 23.
ויאמר המלך אל־ארונה 2 S. 24, 24.
יבקשו לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
ועמדה לפני המלך 1 Reg. 1, 2.
וחם לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
אל־כל־אחיו בני המלך 1 Reg. 1, 9.
אנשי יהודה עבדי המלך 1 Rg. 1, 9.
לכי ובאי אל־המלך 1 Reg. 1, 13.
הלא־אתה אדני המלך 1 Reg. 1, 13.
מדברת שם עם־המלך 1 Reg. 1, 14.
אל־המלך החדרה 1 Reg. 1, 15.
משרת את־המלך 1 Reg. 1, 15.
ויאמר המלך מה־לך 1 Rg. 1, 16.
ועתה אדני המלך 1 Rg. 1, 18.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Rg. 1, 19.
ואתה אדני המלך 1 Reg. 1, 20.
כסא אדני־המלך אחריו 1 Rg. 1, 20.
כשכב אדני־המלך 1 Reg. 1, 21.
מדברת עם־המלך 1 Reg. 1, 22.
ויבא לפני המלך 1 Reg. 1, 23.
אדני המלך 1 Reg. 1, 24.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Reg. 1, 25.
יחי המלך אדניהו 1 Reg. 1, 25.
אם מאת אדני המלך 1 Reg. 1, 27.
על־כסא לאדני־המלך 1 Reg. 1, 27.
ויען המלך דוד ויאמר 1 Reg. 1, 28.
ותבא לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ותעמד לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
וישבע המלך ויאמר 1 Reg. 1, 29.
יחי אדני המלך 1 Reg. 1, 31.
ויאמר המלך דוד 1 Reg. 1, 32.
ויבאו לפני המלך 1 Reg. 1, 32.
ויאמר המלך להם קחו 1 Rg. 1, 33.
יחי חמלך שלמה 1 Reg. 1, 34.
בן־יהוידע את־המלך 1 Reg. 1, 36.
יי אלהי אדני המלך 1 Reg. 1, 36.
עם־אדני המלך 1 Reg. 1, 37.
מכסא אדני המלך 1 Reg. 1, 37.
על־פרדת המלך דוד 1 Reg. 1, 38.
יחי המלך שלמה 1 Reg. 1, 39.
אדניהו המלך־דוד 1 Reg. 1, 43.
וישלח אתו־המלך 1 Reg. 1, 44.
על פרדת־המלך 1 Reg. 1, 44.
וגם־באו עבדי המלך 1 Rg. 1, 47.
לברך את־אדניו המלך 1 Rg. 1, 47.

וישתחו המלך על־המשכב 1 Rg. 1, 47.
וגם־ככה אמר המלך 1 Reg. 1, 48.
ירא את המלך שלמה 1 Reg. 1, 51.
ישבע־לי כיום המלך 1 Rg. 1, 51.
וישלח המלך שכמה 1 Reg. 1, 53.
אמרי־נא לשלמה חמלך 1 Rg. 2, 17.
אדבר עליך אל־המלך 1 Reg. 2, 18.
ותבא בת־שבע אל־המלך 1 Rg. 2, 19.
ויקם המלך לקראתה 1 Reg. 2, 19.
כסא לאם המלך 1 Reg. 2, 19.
ויאמר לה המלך שאלי 1 Rg. 2, 20.
ויען המלך שלמה 1 Reg. 2, 22.
וישבע המלך שלמה ביי 1 Rg. 2, 23.
וישלח חמלך שלמה 1 Reg. 2, 25.
ולאביתר חכהן אמר
המלך 1 Reg. 2, 26.
כה־אמר המלך צא 1 Reg. 2, 30.
וישב בניהו את־המלך 1 Rg. 2, 30.
ויאמר לי המלך עשה 1 Reg. 2, 31.
ויתן המלך 1 Reg. 2, 35.
נתן המלך 1 Reg. 2, 35.
וישלח המלך ויקרא 1 Rg. 2, 36. 42.
אדני המלך כן יעשה 1 Reg. 2, 38.
ויאמר המלך אל־שמעי 1 Rg. 2, 44.
ויצו המלך את־בניהו 1 Reg. 2, 46.
וילך חמלך גבעתה 1 Reg. 3, 4.
נשים זנות אל־המלך 1 Reg. 3, 16.
ותדברנה לפני המלך 1 Reg. 3, 22.
ויאמר המלך זאת אמרת 1 Rg. 3, 23.
ויאמר המלך קחו לי־חרב 1 Rg. 3, 24.
ויביאו החרב לפני המלך 1 Rg. 3, 24.
ויאמר המלך גזרו 1 Reg. 3, 25.
בנה החי אל־המלך 1 Reg. 3, 26.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 3, 27.
אשר שפט המלך 1 Reg. 3, 28.
ויראו מפני המלך 1 Reg. 3, 28.
ויהי חמלך שלמה 1 Reg. 4, 1.
וכלכלו את־המלך 1 Reg. 4, 7.
את־המלך שלמה 1 Reg. 5, 7.
אל־שלחן המלך־שלמה 1 Reg. 5, 7.
ויעלי־המלך שלמה מס 1 Reg. 5, 27.
ויצו המלך ויסעו 1 Reg. 5, 31.
והבית אשר בנה המלך 1 Rg. 6, 2.
וישלח המלך שלמה 1 Reg. 7, 13.
ויבוא אל־המלך שלמה 1 Rg. 7, 14.
ויצקם המלך במעבה 1 Reg. 7, 46.
עשה המלך שלמה 1 Reg. 7, 51.
אל־המלך שלמה ירושלם 1 Rg. 8, 1.
ויקהלו אל־המלך שלמה 1 Rg. 8, 2.
ויסב המלך את־פניו 1 Reg. 8, 14.
המלך וכל־בני ישראל 1 Reg. 8, 63.
ביום ההוא קדש המלך 1 Rg. 8, 64.
ויברכו את־המלך 1 Reg. 8, 66.
ואת־בית המלך 1 Reg. 9, 1. 10.
המלך שלמה לחירם 1 Reg. 9, 11.
העלה המלך שלמה 1 Reg. 9, 15.
עשה המלך שלמה 1 Reg. 9, 26.
ויבאו אל־חמלך שלמה 1 Rg. 9, 28.
נעלם מן־המלך 1 Reg. 10, 3.
ותאמר אל־המלך 1 Reg. 10, 6.
ויעש חמלך את־עצי 1 Rg. 10, 12.
לבית־יי ולבית המלך 1 Reg. 10, 12.
כיד המלך שלמה 1 Reg. 10, 13.
ויעש המלך שלמה 1 Reg. 10, 16.
ויתנם המלך בית יער 1 Rg. 10, 17.
ויעש המלך כסא־שן 1 Rg. 10, 18.
כלי משקה המלך 1 Reg. 10, 21.
ויגדל המלך שלמה 1 Reg. 10, 23.
ועמד־המלך בירושלם 1 Reg. 10, 26.
ויתן המלך את־הכסף 1 Reg. 10, 27.
ומקוה סחרי המלך 1 Reg. 10, 28.
מזרע המלך הוא באדום 1 Rg. 11, 14.
ברח מפני שלמה המלך 1 Rg. 12, 2.
ויועץ המלך רחבעם 1 Reg. 12, 6.
כאשר דבר המלך 1 Reg. 12, 12.
ויען חמלך את־העם קשה 1 Rg. 12, 13.
ולא־שמע המלך אל־העם 1 Rg. 12, 15.
כי לא־שמע המלך אלהם 1 Rg. 12, 16.

Digitized by Google

וישבו העם את־המלך 1 Reg. 12, 16.
וישלח חמלך 1 Reg. 12, 18.
ויועץ המלך ויעש 1 Reg. 12, 28.
ויהי כשמע המלך 1 Reg. 13, 4.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 13, 6.
ותשב יד־המלך אליו 1 Reg. 13, 6.
וידבר המלך אל־איש 1 Reg. 13, 7.
ויאמר איש־האלהים
אל־המלך 1 Reg. 13, 8.
אשר דבר אל־המלך 1 Reg. 13, 11.
ארצות בית המלך 1 Reg. 14, 26.
ויעש המלך רחבעם 1 Reg. 14, 27.
פתח בית המלך 1 Reg. 14, 27.
ויהי מדי־בא המלך 1 Rg. 14, 28.
וישלחם המלך אסא 1 Reg. 15, 18.
בן־חדד אל־המלך אסא 1 Rg. 15, 20.
ויבן בם המלך אסא 1 Reg. 15, 22.
אל־ארמון בית־המלך 1 Rg. 16, 18.
עליו את־בית־המלך 1 Rg. 16, 18.
כדברך אדני המלך 1 Reg. 20, 4.
אמרו לאדני המלך 1 Reg. 20, 9.
ויהי המלך עבר 1 Reg. 20, 39.
והוא צעק אל־המלך 1 Reg. 20, 39.
ויתן אדני ביד המלך 1 Reg. 22, 7.
אל־יאמר המלך כן 1 Reg. 22, 8.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 12.
פי־אחד טוב אל־המלך 1 Rg. 22, 13.
ויבוא אל־המלך 1 Reg. 22, 15.
ויאמר המלך 1 Reg. 22, 15.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 15.
ויאמר אליו המלך 1 Reg. 22, 16.
ואל־יואש בן־המלך 1 Rg. 22, 26.
ואמרת כה אמר המלך 1 Reg. 22, 27.
וימת המלך 1 Reg. 22, 37.
ויקברו את־המלך 1 Reg. 22, 37.
לכו שובו אל־המלך 2 Reg. 1, 6.
המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
כה־אמר המלך מהרה 2 Rg. 1, 11.
ויקם וירד אותו אל־המלך 2 Rg. 1, 15.
ויצא המלך יהורם 2 Reg. 3, 6.
היש לדבר לך אל־חמלך 2 Rg. 4, 13.
לוא אדני המלך 2 Reg. 6, 12.
הושיעה אדני המלך 2 Reg. 6, 26.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2 Rg. 6, 28.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 6, 30.
וגידה בית המלך 2 Reg. 7, 9.
בית המלך פנימה 2 Reg. 7, 11.
ויקם המלך לילה 2 Reg. 7, 12.
וישלח המלך אחרי 2 Reg. 7, 14.
ברדת המלך אליו 2 Reg. 7, 17.
ותצא לצעק אל־המלך 2 Rg. 8, 3.
צעקת אל־המלך 2 Reg. 8, 5.
נחזי אדני המלך 2 Reg. 8, 5.
וישאל המלך לאשה 2 Reg. 8, 6.
ויתן־לה המלך 2 Reg. 8, 6.
ויאמר המלך אל־חזהאל 2 Rg. 8, 8.
וישב יורם המלך 2 Reg. 8, 29.
וישב יהורם המלך 2 Reg. 9, 15.
אמר המלך השלום 2 Rg. 9, 18. 19.
ובני המלך שבעים 2 Reg. 10, 6.
ויקחו את־בני המלך 2 Rg. 10, 7.
הביאו ראשי בני־המלך 2 Rg. 10, 8.
לשלום בני־המלך 2 Reg. 10, 13.
ותקח יהושבע בת־המלך 2 Rg. 11, 2.
בני־המלך הממותים 2 Reg. 11, 2.
את־בן־המלך 2 Reg. 11, 4.
משמרת בית המלך 2 Reg. 11, 5.
בית־יי אל־המלך 2 Reg. 11, 7.
והקפתם על־המלך סביב 2 Rg. 11, 8.
והיו את־המלך בצאתו 2 Reg. 11, 8.
ולבית על־המלך סביב 2 Reg. 11, 11.
ויוצא את־בן־המלך 2 Reg. 11, 12.
ויאמרו יחי המלך 2 Reg. 11, 12.
ותרא והנה המלך עמד 2 Rg. 11, 14.
והחצצרות אל־המלך 2 Reg. 11, 14.
בית המלך ותומת שם 2 Reg. 11, 16.
בין יי ובין חמלך 2 Reg. 11, 17.
ובין המלך ובין העם 2 Reg. 11, 17.

ויורידו את־המלך מבית 2 Rg. 11, 19.
שער הרצים בית המלך 2 Rg. 11, 19.
המיתו בחרב בית מלך 2 Rg. 11, 20.
ויקרא המלך יהואש 2 Reg. 12, 8.
ויעל ספר המלך 2 Reg. 12, 11.
בית־יי ובית המלך 2 Reg. 12, 19.
על־ידי המלך 2 Reg. 13, 16.
המכים את־המלך אביו 2 Rg. 14, 5.
ובאוצרות בית המלך 2 Rg. 14, 14.
18, 15.
אחרי שכב־המלך 2 Reg. 14, 22.
ויגנע יי את־המלך 2 Reg. 15, 5.
ויותם בן־המלך 2 Reg. 15, 5.
בארמון בית מלך 2 Reg. 15, 25.
ובאצרות בית המלך 2 Rg. 16, 8.
ויולך המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
וישלח המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
אשר־שלח המלך אחז 2 Rg. 16, 11.
עד־בוא המלך אחז 2 Reg. 16, 11.
ויבא המלך מדמשק 2 Rg. 16, 12.
ויראה המלך את־המזבח 2 Rg. 16, 12.
ויקרב המלך 2 Reg. 16, 12.
ויצוהו המלך אחז 2 Reg. 16, 15.
ואת־עלת המלך 2 Reg. 16, 15.
ככל אשר־צוה המלך
אחז 2 Reg. 16, 16.
ויקצץ המלך אחז 2 Reg. 16, 17.
ואת־מבוא המלך 2 Reg. 16, 18.
אל־המלך חקיהו 2 Reg. 18, 17.
ויקראו אל־חמלך 2 Reg. 18, 18.
המלך הגדול מלך
אשור 2 Reg. 18, 19. 28.
כה אמר המלך 2 Reg. 18, 29.
כי־מצות המלך היא 2 Rg. 18, 36.
המלך חזקיהו 2 Reg. 19, 1.
עבדי המלך חזקיהו 2 Rg. 19, 5.
אל־המלך חזקיהו 2 Reg. 20, 14.
ויימיתו את־המלך בביתו 2 Rg. 21, 23.
על־המלך אמון 2 Reg. 21, 24.
שלח המלך את־שפן 2 Reg. 22, 3.
הספר אל־המלך 2 Reg. 22, 9.
וישב את־המלך דבר 2 Rg. 22, 9.
ויקראהו שפן לפני המלך 2 Rg. 22, 10.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 22, 11.
ויצו המלך את־חלקיה 2 Rg. 22, 12.
עשיה עבד־המלך 2 Reg. 22, 12.
וישבו את־המלך דבר 2 Rg. 22, 20.
וישלח המלך ויאספו 2 Rg. 23, 1.
ויעל המלך בית־יי 2 Reg. 23, 2.
ויעמד המלך על־העמוד 2 Rg. 23, 3.
ויצו המלך את־חלקיהו 2 Rg. 23, 4.
נתץ מלך וירץ משם 2 Rg. 23, 12.
טמא המלך 2 Reg. 23, 13.
ויצו המלך את־כל־העם 2 Rg. 23, 21.
וילך המלך יאשיהו 2 Rg. 23, 29.
ואוצרות בית המלך 2 Rg. 24, 13.
ואת־אם המלך 2 Reg. 24, 15.
ואת־נשי המלך 2 Reg. 24, 15.
אשר על־גן המלך 2 Reg. 25, 4.
חיל־הכשדים אחר המלך 2 Rg. 25, 5.
ויתפשו את־המלך 2 Reg. 25, 6.
את־בית יי ואת־בית
המלך 2 Reg. 25, 9.
אשר נפלו על־המלך בבל 2 Rg. 25, 11.
מראי פני־המלך 2 Reg. 25, 19.
מאת המלך דבר־יום 2 Rg. 25, 30.
עם־המלך במלאכתו 1 Chr. 4, 23.
בשער המלך מזרחה 1 Chr. 9, 18.
אל־המלך חברונה 1 Chr. 11, 3.
ותרא את־המלך דויד 1 Chr. 15, 29.
ויבא המלך דויד 1 Chr. 17, 16.
הדורם־בנו אל־המלך 1 Chr. 18, 10.
הקדיש המלך דויד 1 Chr. 18, 11.
הראשנים ליד המלך 1 Chr. 18, 17.
ויאמר המלך שבו בירחו 1 Chr. 19, 5.
הלא אדני המלך כלם 1 Chr. 21, 3.
ודבר־המלך חזק על־
יואב 1 Chr. 21, 4.

כי־נתעב דבר־המלך 1 Chr. 21, 6.
ויעש אדני המלך הטוב 2 Chr. 21, 23.
ויאמר המלך דויד
לארנן 1 Chr. 21, 24.
לפני המלך והשרים 1 Chr. 24, 6.
לפני דויד המלך וצדוק 1 Chr. 24, 31.
הנבא על־ידי המלך 1 Chr. 25, 2.
חזה המלך בדברי
האלהים 1 Chr. 25, 5.
על ידי המלך אסף 1 Chr. 25, 6.
הקדיש דויד המלך 1 Chr. 26, 26.
ולעבדת המלך 1 Chr. 26, 30.
ויפקידם דויד המלך 1 Chr. 26, 32.
דבר האלהים ודבר
המלך 1 Chr. 26, 32.
המשרתים את־המלך 1 Chr. 27, 1.
ועל אצרות המלך 1 Chr. 27, 25.
חכמוני עם־בני המלך 1 Chr. 27, 32.
הארכי רע המלך 1 Chr. 27, 33.
המשרתים את־המלך 1 Chr. 28, 1.
ויקם דויד המלך על־
רגליו 1 Chr. 28, 2.
ויאמר דויד המלך 1 Chr. 29, 1.
ולשרי מלאכת המלך 1 Chr. 29, 6.
וגם דויד המלך שמח 1 Chr. 29, 9.
וגם כל־בני המלך 1 Chr. 29, 24.
יד תחת שלמה המלך 1 Chr. 29, 24.
ודברי דויד המלך 1 Chr. 29, 29.
ועם־המלך בירושלם 2 Chr. 1, 14.
9, 25.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 1, 15.
ומקוא סחרי המלך 2 Chr. 1, 16.
אשר נתן לדויד המלך 2 Chr. 2, 11.
בככר הירדן יצקם המלך 2 Chr. 4, 17.
ויקהלו אל־המלך 2 Chr. 5, 3.
ויסב המלך את־פניו 2 Chr. 6, 3.
ויעמד המלך שלמה 2 Chr. 7, 5.
המלך וכל־העם 2 Chr. 7, 5.
אשר עשה דויד המלך 2 Chr. 7, 6.
את־בית יי ואת־בית
המלך 2 Chr. 7, 11.
ולא סרו מצות המלך 2 Chr. 8, 15.
ויביאו אל־המלך שלמה 2 Chr. 8, 18.
ותאמר אל־המלך 2 Chr. 9, 5.
ויעש המלך את־עצי 2 Chr. 9, 11.
לבית־יי ולבית המלך 2 Chr. 9, 11.
אשר־תביאה אל־המלך 2 Chr. 9, 12.
ויעש המלך שלמה 2 Chr. 9, 15.
ויתנם המלך בבית יער 2 Chr. 9, 16.
ויעש המלך כסא־שן 2 Chr. 9, 17.
כלי משקה המלך שלמה 2 Chr. 9, 20.
ויגדל המלך שכמה 2 Chr. 9, 22.
ועם־המלך בירושלם 2 Chr. 9, 25.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 9, 27.
ברח מפני שלמה המלך 2 Chr. 10, 2.
ויועץ המלך רחבעם 2 Chr. 10, 6.
כאשר דבר המלך 2 Chr. 10, 12.
ויענם המלך קשה 2 Chr. 10, 13.
ויעזב המלך 2 Chr. 10, 13.
ולא־שמע המלך אל־
העם 2 Chr. 10, 15.
לא־שמע המלך להם 2 Chr. 10, 16.
וישיבו העם את־המלך 2 Chr. 10, 16.
וישלח המלך רחבעם 2 Chr. 10, 18.
אצרות בית המלך 2 Chr. 12, 9.
ויעש המלך רחבעם 2 Chr. 12, 10.
ויהי מדי־בוא המלך 2 Chr. 12, 11.
ויתחזק המלך רחבעם 2 Chr. 12, 13.
המלך הסירה מגבירה 2 Chr. 15, 16.
בית יי ובית המלך 2 Chr. 16, 2.
וישמע בן־הדד אל־המלך 2 Chr. 16, 4.
ואסא המלך לקח את־כל 2 Chr. 16, 6.
המשרתים את־המלך 2 Chr. 17, 19.
מלבד אשר־נתן המלך 2 Chr. 17, 19.
האלהים ביד חמלך 2 Chr. 18, 5.
אל־יאמר המלך כן 2 Chr. 18, 7.
ונתן יי ביד המלך 2 Chr. 18, 11.
פי־אחד טוב אל־המלך 2 Chr. 18, 12.

ויבא אל־המלך 2 Chr. 18, 14.
ויאמר המלך 2 Chr. 18, 14.
ויאמר אליו המלך עד־
כמה 2 Chr. 18, 15.
ואל־יואש בן־המלך 2 Chr. 18, 25.
ואמרתם כה אמר המלך 2 Chr. 18, 26.
ויאמר אל־המלך 2 Chr. 19, 2.
לכל דבר־המלך 2 Chr. 19, 11.
הנמצא לבית־המלך 2 Chr. 21, 17.
ותקח יהושבעת בת־
המלך 2 Chr. 22, 11.
מתוך בני־המלך
המומתים 2 Chr. 22, 11.
יהושבעת בת־המלך 2 Chr. 22, 11.
עם־המלך 2 Chr. 23, 3.
הנה בן־המלך 2 Chr. 23, 3.
והשלשית בבית־המלך 2 Chr. 23, 5.
והקיפו הלוים את־המלך 2 Chr. 23, 7.
והיו את־המלך בבאו 2 Chr. 23, 7.
על־המלך סביב 2 Chr. 23, 10.
ויוציאו את־בן־המלך 2 Chr. 23, 11.
ויאמרו יחי המלך 2 Chr. 23, 11.
והמהללים את־המלך 2 Chr. 23, 12.
והנה המלך עומד 2 Chr. 23, 13.
והחצצרות על־המלך 2 Chr. 23, 13.
שער־הסוסים בית המלך 2 Chr. 23, 15.
ובין כל־העם ובין המלך 2 Chr. 23, 16.
ויורד את־המלך 2 Chr. 23, 20.
שער העליון בית המלך 2 Chr. 23, 20.
וישיבו את־המלך 2 Chr. 23, 20.
ויקרא המלך ליהוידע 2 Chr. 24, 6.
ויאמר חמלך ויעשו
ארון 2 Chr. 24, 8.
אל־פקדת המלך ביד 2 Chr. 24, 11.
ובא סופר המלך 2 Chr. 24, 11.
ויתנהו המלך ויהוידע 2 Chr. 24, 12.
הביאו לפני המלך 2 Chr. 24, 14.
אז שמע המלך 2 Chr. 24, 17.
במצות המלך 2 Chr. 24, 21.
ולא־זכר יואש המלך 2 Chr. 24, 22.
המכים את־המלך אביו 2 Chr. 25, 3.
המלך אל־יבוא עמך 2 Chr. 25, 7.
ואת־ארצות בית המלך 2 Chr. 25, 24.
אחרי שכב־המלך 2 Chr. 26, 2.
חנניהו משרי המלך 2 Chr. 26, 11.
ויעמדו על־עזיהו המלך 2 Chr. 26, 18.
ויהי עזיהו המלך מצרע 2 Chr. 26, 21.
ויותם בנו על־בית המלך 2 Chr. 26, 21.
את מעשיהו בן־המלך 2 Chr. 28, 7.
אלקנה משנה המלך 2 Chr. 28, 7.
שלח המלך אחז 2 Chr. 28, 16.
ואת־בית המלך 2 Chr. 28, 21.
הוא המלך אחז 2 Chr. 28, 22.
כמצות־המלך 2 Chr. 29, 15.
פנימה אל־חזקיהו
המלך 2 Chr. 29, 18.
הזניח המלך אחז 2 Chr. 29, 19.
וישכם יחזקיהו המלך 2 Chr. 29, 20.
לפני המלך והקהל 2 Chr. 29, 23.
אמר המלך העולה 2 Chr. 29, 24.
וגד חזה־המלך 2 Chr. 29, 25.
כרעו המלך 2 Chr. 29, 29.
ויאמר יחזקיהו המלך 2 Chr. 29, 30.
ויועץ המלך ושריו 2 Chr. 30, 2.
ויישר הדבר בעיני המלך 2 Chr. 30, 4.
מיד המלך ושריו 2 Chr. 30, 6.
וכמצות המלך 2 Chr. 30, 6.
לעשות מצות המלך 2 Chr. 30, 12.
ימנית המלך מן־רכושו 2 Chr. 31, 3.
במפקד יחזקיהו המלך 2 Chr. 31, 13.
ויתפלל יחזקיהו המלך 2 Chr. 32, 20.
על המלך אמון 2 Chr. 33, 25.
את־הספר אל־המלך 2 Chr. 34, 16.
וישב עוד את־המלך
דבר 2 Chr. 34, 16.
ויקרא־בו שפן לפני
המלך 2 Chr. 34, 18.
ויהי כשמע המלך 2 Chr. 34, 19.

Digitized by Google

ויצו המלך את־חלקיהו 2Chr.34,20
ואת־עשיה עבד־המלך 2 Chr.34,20.
וילך חלקיהו ואשר
המלך 2 Chr. 34, 22.
וישיבו את־המלך דבר 2Chr.34,28.
וישלח המלך ויאספו 2 Chr. 34, 29.
ויעל המלך בית־יי׳ 2 Chr. 34, 30.
ויעמד המלך על־עמדו 2Chr.34,31.
אלה מרכוש המלך 2 Chr. 35, 7.
מחלקותם כמצות המלך 2Chr.35,10
והימן וידתון חוזה
המלך 2 Chr. 35, 15.
כמצות המלך יאשיהו 2 Chr.35,16.
ויאמר המלך לעבדיו 2 Chr.35,23.
שלח המלך נבוכדנאצר 2Chr.36,10.
ואוצרות המלך ושריו 2 Chr.36,18.
המלך כורש Esr. 4, 3.
ויתך־לו המלך כיד־יי׳ Esr. 7, 6.
לארתחשסתא המלך Esr. 7, 7.
המלך ארתחשסתא Esr. 7, 11.
נתן כזאת בלב המלך Esr. 7, 27.
הטה־חסד לפני המלך Esr. 7, 28.
ולכל־שרי המלך Esr. 7, 28.
ארתחשסתא המלך Esr. 8, 1.
בשתי לשאול מן־המלך Esr. 8, 22.
ההרימו המלך ויעציו Esr. 8, 25.
ויתנו ׀ את־דתי המלך Esr. 8, 36.
לאחשדרפני המלך Esr. 8, 36.
לארתחשסתא המלך Neh. 2, 1.
ויאמר לי המלך Neh. 2, 2. 4.
המלך לעולם יחיה Neh. 2, 3.
אם־על־המלך טוב Neh. 2, 5. 7.
ויאמר לי המלך Neh. 2, 6.
וייטב לפני־המלך Neh. 2, 6.
ויתן־לי המלך Neh. 2, 8.
את אגרות המלך Neh. 2, 9.
וישלח עמי המלך Neh. 2, 9.
ואל־ברכת המלך Neh. 2, 14.
ואת־דברי המלך Neh. 2, 18.
העל המלך אתם Neh. 2, 19.
ברכת השלח לגן־המלך Neh.3,15.
והמגדל היוצא מבית
המלך Neh. 3, 25.
לויט כסח למדת המלך Neh. 5, 4.
לארתחשסתא המלך Neh. 5, 14.
כי־מצות המלך עליהם Neh. 11, 23.
ליד המלך לכל־דבר Neh. 11, 24.
באתי אל־המלך Neh. 13, 6.
נשאלתי מן־המלך Neh. 13, 6.
כשבת ׀ המלך Esth. 1, 2.
עשה המלך לכל־העם Esth. 1, 5.
בחצר גנת ביתן המלך Esth. 1, 5.
ויין־מלכות רב כיד המלך Esth.1,7.
כי־כן ׀ יסד המלך Esth. 1, 8.
כטוב לב־המלך ביין Esth. 1, 10.
המשרתים את־פני המלך Esth.1,10
לפני המלך בכתר Esth. 1, 11.
לבוא בדבר המלך Esth. 1, 12.
ויקצף המלך מאד Esth. 1, 12.
ויאמר המלך לחכמים Esth.1, 13.
כי־כן דבר המלך Esth. 1, 13.
ראי פני המלך Esth. 1, 14.
את־מאמר המלך Esth. 1, 15.
לפני המלך והשרים Esth. 1, 16.
לא על־המלך לבדו Esth. 1, 16.
בכל־מדינות המלך Esth. 1, 16.
המלך אחשורוש אמר Esth. 1, 17.
לכל שרי המלך Esth. 1, 18.
לפני המלך אחשורוש Esth. 1, 19.
יתן המלך לרעותה Esth. 1, 19.
ונשמע פתגם המלך Esth. 1, 20.
בעיני המלך והשרים Esth. 1, 21.
ויעש המלך כדבר ממוכן Esth.1,21.
אל־כל־מדינות המלך Esth. 1, 22.
כשד חמת המלך Esth. 2, 1.
נערי־המלך משרתיו Esth. 2, 2.
ויפקד המלך פקידים Esth. 2, 3.
הגא סריס המלך Esth. 2, 3.

אשר תיטב בעיני המלך Esth. 2, 4.
ויייטב הדבר בעיני המלך Esth. 2, 4.
דבר־המלך ודתו Esth. 2, 8.
אסתר אל־בית המלך Esth. 2, 8.
לתת־לה מבית המלך Esth. 2, 9.
לבוא ׀ אל־המלך Esth. 2, 12.
הנערה באה אל־המלך Esth. 2, 13.
עד־בית המלך Esth. 2, 13.
שעשגז סריס המלך Esth. 2, 14.
לא־תבוא עוד אל־המלך Esth. 2, 14.
כי אם־חפץ בה המלך Esth. 2, 14.
לבוא אל־המלך Esth. 2, 15.
הגי סריס־המלך Esth. 2, 15.
אל־המלך אחשורוש Esth. 2, 16.
ויאהב המלך את־אסתר Esth. 2, 17.
ויעש המלך משתה Esth. 2, 18.
ויתן משאת כיד המלך Esth. 2, 18.
ישב בשער־המלך Esth. 2, 19. 21.
שני־סריסי המלך Esth. 2, 21.
דברי הימים לפני המלך Esth. 2, 23.
גדל המלך אחשורוש Esth. 3, 1.
וכל־עבדי המלך Esth. 3, 2.
אשר־בשער המלך Esth. 3, 2.
כי־כן צוה־לו המלך Esth. 3, 2.
ויאמרו עבדי המלך Esth. 3, 3.
אשר־בשער המלך Esth. 3, 3.
עובר את מצות המלך Esth. 3, 3.
ואת־דתי המלך Esth. 3, 8.
אל־גנזי המלך Esth. 3, 9.
ויסר המלך את־טבעתו Esth. 3, 10.
ויאמר המלך להמן Esth. 3, 11.
ויקראו ספרי המלך Esth. 3, 12.
אחשדרפני־המלך Esth. 3, 12.
בשם המלך אחשורש Esth. 3, 12.
ונחתם בטבעת המלך Esth. 3, 12.
אל־כל־מדינות המלך Esth. 3, 13.
דחופים בדבר המלך Esth. 3, 15.
עד לפני שער־המלך Esth. 4, 2.
אין לבוא אל־שער המלך Esth. 4, 2.
דבר־המלך ודתו מגיע Esth. 4, 3.
מסריסי המלך Esth. 4, 5.
לפני שער־המלך Esth. 4, 6.
על־גנזי המלך Esth. 4, 7.
לבוא אל־המלך Esth. 4, 8.
כל־עבדי המלך Esth. 4, 11.
ועם מדינת המלך Esth. 4, 11.
אשר־יבוא אל־המלך Esth. 4, 11.
יושיט־לו המלך Esth. 4, 11.
לבוא אל־המלך Esth. 4, 11.
להמלט בית־המלך Esth. 4, 13.
ובכן אבוא אל־המלך Esth. 4, 16.
בית־המלך הפנימית Esth. 5, 1.
נכח בית המלך Esth. 5, 1.
ויהי כראות המלך Esth. 5, 2.
ויושט המלך Esth. 5, 2.
ויאמר לה המלך Esth. 5, 3.
אם־על־המלך טוב Esth. 5, 4.
יבוא המלך Esth. 5, 4.
ויבוא המלך והמן Esth. 5, 5.
ויאמר המלך מהרו Esth. 5, 5.
ויאמר המלך לאסתר Esth. 5, 6.
חן בעיני המלך Esth. 5, 8.
ואם־על־המלך טוב Esth. 5, 8.
יבוא המלך והמן Esth. 5, 8.
אעשה כדבר המלך Esth. 5, 8.
בשער המלך Esth. 5, 9. 13.
אשר גדלו המלך Esth. 5, 11.
ועבדי המלך Esth. 5, 11.
אסתר המלכה עם־המלך Esth.5,12.
אני קרוא־לה עם־המלך Esth. 5,12.
ובא עם־המלך Esth. 5, 14.
נדדה שנת המלך Esth. 6, 1.
נקראים לפני המלך Esth. 6, 1.
שני סריסי המלך Esth. 6, 2.
ויאמר המלך מה־נעשה Esth. 6,3.
ויאמרו נערי המלך Esth. 6, 3.
ויאמר המלך מי בחצר Esth. 6, 4.
לחצר בית־המלך Esth. 6, 4.

ויאמרו נערי המלך Esth. 6, 5.
ויאמר המלך יבוא Esth. 6, 5.
ויאמר לו המלך Esth. 6, 6.
המלך חפץ ביקרו Esth. 6, 6.
למי יחפץ המלך Esth. 6, 6.
ויאמר המן אל־המלך Esth. 6, 7.
איש אשר המלך חפץ Esth. 6, 7.
אשר לבשׂ־בו המלך Esth. 6, 8.
רכב עליו המלך Esth. 6, 8.
איש משרי המלך Esth. 6, 9.
אשר המלך חפץ ביקרו Esth.6,9.11.
ויאמר המלך להמן Esth. 6, 10.
הישב בשער המלך Esth. 6, 10.
אל־שער המלך Esth. 6, 12.
וסריסי המלך הגיעו Esth. 6, 14.
ויבא המלך והמן לשתות Esth. 7, 1.
ויאמר המלך לאסתר Esth. 7, 2.
מצאתי חן בעיניך המלך Esth. 7, 3.
ואם־על־המלך טוב Esth. 7, 3.
בנזק המלך Esth. 7, 4.
ויאמר המלך אחשורוש Esth. 7, 5.
מלפני המלך והמלכה Esth. 7, 6.
מאת המלך Esth. 7, 7.
ויאמר חמלך הגם Esth. 7, 8.
יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
הסריסים לפני המלך Esth. 7, 9.
דבר־טוב על־המלך Esth. 7, 9.
ויאמר המלך תלהו עליו Esth. 7, 9.
וחמת המלך שככה Esth. 7, 10.
נתן המלך אחשורוש Esth. 8, 1.
בא לפני המלך Esth. 8, 1.
ויסר המלך את־טבעתו Esth. 8, 2.
ותדבר לפני המלך Esth. 8, 3.
ויושט המלך לאסתר Esth. 8, 4.
ותעמד לפני המלך Esth. 8, 4.
אם־על־המלך טוב Esth. 8, 5.
וכשר הדבר לפני המלך Esth. 8, 5.
אשר בכל־מדינות המלך Esth. 8, 5.
ויאמר המלך אחשורש Esth. 8, 7.
בעיניכם בשם המלך Esth. 8, 8.
וחתמו בטבעת המלך Esth. 8, 8.
אשר־נכתב בשם־המלך Esth. 8, 8.
ונחתום בטבעת המלך Esth. 8, 8.
ויקראו ספרי־המלך Esth. 8, 9.
ויכתב בשם המלך
אחשורש Esth. 8, 10.
ויחתם בטבעת המלך Esth. 8, 10.
נתן המלך ליהודים Esth. 8, 11.
בכל־מדינות המלך Esth.8,12.9,20.
ודחופים בדבר המלך Esth. 8, 14.
מלפני המלך Esth. 8, 15.
דבר־המלך ודתו Esth. 8, 17. 9, 1.
בכל־מדינות המלך Esth. 9, 2.
גדול מרדכי בבית המלך Esth. 9, 4.
בשושן הבירה לפני המלך Esth.9,11
ויאמר המלך לאסתר Esth. 9, 12.
בשאר מדינות המלך Esth. 9, 12.
אם־על־המלך טוב Esth. 9, 13.
וגיאמר המלך להעשות Esth. 9, 14.
אשר במדינת המלך Esth. 9, 16.
ובבאה לפני המלך Esth. 9, 25.
וישם המלך אחשורש Esth. 10, 1.
אשר גדלו המלך Esth. 10, 2.
המלך יענני Ps. 20, 10.
כי־המלך בטח ביי׳ Ps. 21, 8.
אין המלך נושע Ps. 33, 16.
בלב אויבי המלך Ps. 45, 6.
ויתאו המלך יפיך Ps. 45, 12.
הריעו לפני המלך יי׳ Ps. 98, 6.
ארוממך אלוהי המלך Ps. 145, 1.
שיבוא אחרי המלך Eccl. 2, 12.
הביאני המלך חדריו Cant. 1, 4.
עשה לו המלך Cant. 3, 9.
המלך עזיהו Jes. 6, 1.
כי את־המלך יי׳ Jes. 6, 5.
בשנת־מות המלך Jes. 14, 28.
המלך חזקיהו Jes. 36, 2.
המלך הגדול Jes. 36, 4. 13.

את־אדני המלך אשור Jes. 36, 8.
כה אמר המלך Jes. 36, 14.
כה אמר המלך אשור Jes. 36, 16.
כי־מצות המלך היא Jes. 36, 21.
כשמע המלך חזקיהו Jes. 37, 1.
עבדי המלך חזקיהו Jes. 37, 5.
אל־המלך חזקיהו Jes. 39, 3.
בימי יאשיהו המלך Jer. 3, 6.
יאבד לב־המלך Jer. 4, 9.
בשלח אליו המלך Jer. 21, 1.
ויעלו מבית־המלך Jer. 26, 10.
וישמע המלך Jer. 26, 21.
ויבקש המלך Jer. 26, 21.
וישלח המלך יהויקים Jer. 26, 22.
ויביאהו אל־חמלך Jer. 26, 23.
צאת יכניה המלך Jer. 29, 2.
אל־המלך היושב Jer. 29, 16.
המלך צדקיהו Jer. 34, 8.
וירד בית־המלך Jer. 36, 12.
ויבאו אל־חמלך Jer. 36, 20.
ויגידו באזני המלך Jer. 36, 20.
וישלח המלך את־יהודי Jer. 36, 21.
יהודי באזני המלך Jer. 36, 21.
העמדים מעל המלך Jer. 36, 21.
המלך וכל־עבדיו Jer. 36, 24.
ויצוה המלך Jer. 36, 26.
את־ירחמאל בן־המלך Jer. 36, 26.
אחרי ׀ שרף המלך Jer. 36, 27.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 37, 3.
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו Jer. 37, 17.
וישאלהו המלך Jer. 37, 17.
ויאמר ירמיהו אל־המלך Jer.37,18.
שמע־נא אדני המלך Jer. 37, 20.
ויצוה המלך צדקיהו Jer. 37, 21.
ויאמרו השרים אל־המלך Jer.38,4.
ויאמר המלך צדקיהו Jer. 38, 5.
כי־אין המלך יוכל Jer. 38, 5.
מלכיהו בן־המלך Jer. 38, 6.
והוא בבית המלך Jer. 38, 7.
עבד־מלך מבית חמלך Jer. 38, 8.
וידבר אל־המלך לאמר Jer. 38, 8.
אדני המלך הרעו האנשים Jer.38,9.
ויצוה המלך את עבד־
מלך Jer. 38, 10.
ויבא בית־המלך Jer. 38, 11.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 38, 14.
ויאמר המלך אל־ירמיהו Jer.38,14.
וישבע המלך Jer. 38, 16.
ויאמר המלך צדקיהו Jer. 38, 19.
מה־דברת אל־המלך Jer. 38, 25.
ומה־דבר אליך המלך Jer. 38, 25.
תחנתי לפני המלך Jer. 38, 26.
אשר צוה המלך Jer. 38, 27.
דרך גן המלך Jer. 39, 4.
ואת־בית חמלך Jer. 39, 8.
ורבי המלך Jer. 41, 1.
עשה המלך אסא Jer. 41, 9.
את־בנות המלך Jer. 41, 10.
ואת־בנות המלך Jer. 43, 6.
המלך יי׳ צבאות Jer. 46, 18. 48, 15.
נאם־המלך יי׳ צבאות Jer. 51, 57.
אשר על־גן המלך Jer. 52, 7.
חיל־כשדים אחרי המלך Jer. 52, 8.
ויתפשו את־המלך Jer. 52, 9.
ואת־בית המלך Jer. 52, 13.
אשר עשה המלך Jer. 52, 20.
מראי פני־המלך Jer. 52, 25.
לגלות המלך יויכין Ez. 1, 2.
המלך יחאבל Ez. 7, 27.
במקום המלך Ez. 17, 16.
ויאמר המלך לאשפנז Dan. 1, 3.
לעמד בהיכל המלך Dan. 1, 4.
ויתן להם המלך Dan. 1, 5.
מפתבג המלך Dan. 1, 5.
יעמדו לפני המלך Dan. 1, 5.
בפתבג המלך Dan. 1, 8.
את־אדני המלך Dan. 1, 10.

Digitized by Google

את פתבג המלך Dan. 1, 13. 15.
הימים אשר־אמר המלך Dan. 1, 18.
וידבר אתם המלך Dan. 1, 19.
ויעמדו לפני המלך Dan. 1, 19.
אשר־בקש מהם המלך Dan. 1, 20.
שנה אחת לכורש המלך Dan. 1, 21.
ויאמר המלך לקרא Dan. 2, 2.
ויעמדו לפני המלך Dan. 2, 2.
ויאמר להם המלך Dan. 2, 3.
בלשאצר המלך Dan. 8, 1.
הוא המלך הראשון Dan. 8, 21.
את־מלאכת המלך Dan. 8, 27.
ועשה כרצנו המלך Dan. 11, 36.
ובית המלך האזינו Hos. 5, 1.
אחר גזי המלך Am. 7, 1.
ממעם המלך וגדליו Jon. 3, 7.
ועל־בני המלך Zeph. 1, 8.
לדריוש המלך Hag. 1, 1. 15.
לדריוש המלך Zach. 7, 1.
עד יקבי המלך Zach. 14, 10.

וְהַמֶּלֶךְ

והמלך דוד הלך 2 Sam. 3, 31.
והמלך דוד שמע 2 Sam. 13, 21.
והמלך וכסאו נקי 2 Sam. 14, 9.
והמלך עבר בנחל קדרון 2 S. 15, 23.
והמלך לאט את־פניו 2 S. 19, 5.
והמלך דוד שלח אל־צדוק 2 S. 19, 12.
והמלך עבר וישק המלך 2 S. 19, 40.
והמלך דוד זקן 1 Reg. 1, 1.
והמלך לא ידעה 1 Reg. 1, 4.
והמלך זקן 1 Reg. 1, 15.
והמלך שלמה ברוך 1 Reg. 2, 45.
והמלך שלמה וכל־עדת 1 Rg. 8, 5.
והמלך וכל־ישראל עמו 1 Rg. 8, 62.
והמלך שלמה נתן 1 Reg. 10, 13.
והמלך שלמה אהב נשים 1 Rg. 11, 1.
והמלך רחבעם התאמץ 1 Rg. 12, 18.
והמלך אסא השמיע 1 Rg. 15, 22.
והמלך היה מעמד 1 Reg. 22, 35.
והמלך הפקיד את־השליש 2 Rg. 7, 17
והמלך מדבר אל־גחזי 2 Rg. 8, 4.
והמלך שלמה וכל־עדת 2 Chr. 5, 6.
והמלך וכל־העם זבחים 2 Chr. 7, 4.
והמלך שלמה נתן 2 Chr. 9, 12.
והמלך רחבעם 2 Chr. 10, 18.
שר־ישראל והמלך 2 Chr. 12, 6.
והמלך יהושפט 2 Chr 20, 15.
והמלך כורש הוציא Esr. 1, 7.
והמלך והמן Esth. 3, 15.
והמלך יושב על־כסא Esth. 5, 1.
והמלך קם בחמתו Esth. 7, 7.
והמלך שב Esth. 7, 8.
והמלך ישמח באלהים Ps. 63, 12.
והמלך יושב בית החרס Jer. 36, 22.
והמלך ישב בשער Jer. 38, 7.
והמלך מה־יעשה־לנו Hos. 10, 3.

מִדַּהַמֶּלֶךְ

כי לא היתה מהמלך 2 Sam. 3, 37.

עֲדַהַמֶּלֶךְ

עד שהמלך במסבו Cant. 1, 12.

בְּהַמֶּלֶךְ

במלך מואב הראשון Num. 21, 26.
מלך־מואב במלך ישראל 2 Rg. 3, 5.
וימרד במלך־אשור 2 Reg. 18, 7.
וימרד צדקיהו במלך בבל 2 Reg. 24, 20.
בעברי נהר במלך אשור Jes. 7, 20.
וימרד צדקיהו במלך בבל Jer. 52, 3.

בְּהַמֶּלֶךְ

ויתה התחתן במלך 1 S. 18, 22.
התחתן במלך 1 Sam. 18, 23.
להתחתן במלך 1 Sam. 18, 26.
להתחתן במלך 1 Sam. 18, 27.
עשר־ידות לי במלך 2 Sam. 19, 44.
נשא ידו במלך בדוד 2 Sam. 20, 21.
ויורם יד במלך 1 Reg. 11, 26.
אשר־הרים יד במלך 2 Rg. 11, 27.

במלך נבוכדנאצר מרד 2 Chr. 36, 13.
לשלח יד במלך Esth. 2, 21. 6, 2.
בנות ציון במלך שלמה Cant. 3, 11.
הפגעו במלך Jer. 36, 25.

כְּמֶלֶךְ

כמלך עתיד לכידור Job. 15, 24.
ואשכון כמלך בגדוד Job. 29, 25.

לְמֶלֶךְ

לאדניהם למלך מצרים Gn. 40, 1.
אשר למלך מצרים Gn. 40, 5.
ויגד למלך מצרים Ex. 14, 5.
למלך אמרי סיחון Num. 21, 29.
ויאמר למלך יריחו Jos. 2, 2.
ויעש למלך מקדה Jos. 10, 28.
עשה למלך יריחו Jos. 10, 28. 30.
את־אבימלך למלך Jud. 9, 6.
משחים אתי למלך Jud. 9, 15.
למשחך למלך על־עמו 1 S. 15, 1.
המלכתי את־שאול למלך 1 S. 15, 11.
וימשחך יי למלך 1 Sam. 15, 17.
וימשחו־שם את־דוד למלך 2 S. 2, 4.
בית־יהודה למלך 2 Sam. 2, 7.
מבקשים את־דוד למלך 2 S. 3, 17.
וימשחו את־דוד למלך 2 S. 5, 3.
למלך על־ישראל 2 Sam. 5, 12.
משחו את־דוד למלך 2 S. 5, 17.
אנכי משחתיך למלך 2 S. 12, 7.
למלך על־ישראל 1 Reg. 1 34.
ונתן הנביא למלך בגחון 1 Rg. 1, 45
כי אתו משחו למלך 1 Reg. 5, 15.
וישימך למלך לעשות 1 Rg. 10, 9.
הוא־דבר עלי למלך 1 Reg. 14, 2.
ומשחת את־חזאל למלך 1 Rg. 19, 15.
תמשח למלך על־ישראל 1 Rg. 19, 16.
והשיב למלך־ישראל 2 Reg. 3, 4.
יגיד למלך ישראל 2 Reg. 6, 12.
משחתיך למלך 2 Reg. 9, 3. 6.
ויאמר למלך ישראל 2 Rg. 13, 16.
ויאמר למלך ישראל הד 2 Rg. 13, 18.
לתת למלך אשור 2 Reg. 15, 20.
וישלך למלך־אשור 2 Reg. 16, 8.
מנחה למלך אשור 2 Reg. 17, 4.
ויאמרו למלך אשור 2 Rg. 17, 26.
ויתנם למלך אשור 2 Reg. 18, 16.
היתה למלך מצרים 2 Reg. 24, 7.
למלך על־ישראל 1 Chr. 11, 3. 14, 2.
כי־נמשח דויד למלך 1 Chr. 14, 8.
להיות למלך על־ישראל 1 Chr. 28, 4.
למלך תחת־דויד אביו 1 Chr. 29, 23.
להתך על־כסאו למלך 2 Chr. 9, 8.
ויתנך עליהם למלך 2 Chr. 9, 8.
וכל־שלם שלחו למלך 2 Chr. 24, 23.
ויתן למלך אשור 2 Chr. 28, 21.
שרי הצבא אשר למלך 2 Chr. 33, 11.
ואתה הוה להם למלך Neh. 6, 6.
ותצעידהו למלך בלהות Job. 18, 14.
האמר למלך בליעל Job. 34, 18.
אמר אני מעשי למלך Ps. 45, 2.
למלך תן וצדקתך Ps. 72, 1.
להגיד למלך בבל Jer. 51, 31.
יהיה לכלם למלך Ez. 37, 22.
מנחה למלך ירב Hos. 10, 6.
והיה יי למלך Zach. 14, 9.
להשתחות למלך יי Zach. 14, 16. 17.

לַמֶּלֶךְ

כי אהיה חתן למלך 1 S. 18, 18.
איך־חפץ למלך במהר 1 S. 18, 25.
ויגד למלך דוד 2 Sam. 6, 12.
פן־יבלע למלך 2 Sam. 17, 16.
והגידו למלך דוד 2 Sam. 17, 17.
וילכו ויגדו למלך דוד 2 S. 17, 21.
הגד למלך אשר ראיתה 2 S. 18, 21.
ויגד למלך ויאמר המלך 2 S. 18, 25.
וישתחו למלך 2 Sam. 18, 28.
הכל נתן ארונה המלך למלך 2 Sam. 24, 23.
ויבאו אתה למלך 1 Reg. 1, 3.

ותהי למלך סכנת 1 Reg. 1, 4.
ותשתחו למלך 1 Reg. 1, 16.
ויגידו למלך לאמר 1 Reg. 1, 23.
וישתחו למלך 1 Reg. 1, 23.
ותשתחו למלך ותאמר 1 Rg. 1, 31.
וישתחו למלך שלמה 1 Rg. 1, 53.
ויגד למלך שלמה 1 Reg. 2, 29.
ויאמר שמעי למלך 1 Reg. 2, 38.
עשה למלך שלמה 1 Reg. 7, 40.
עשה חירם למלך שלמה 1 Rg. 7, 45.
וישלח חירם למלך 1 Reg. 9, 14.
ותתן למלך מאה 1 Reg. 10, 10.
מלכת־שבא למלך שלמה 1 Rg. 10, 10
אני תרשיש למלך בים 1 Rg. 10, 22.
למלך רחבעם עלה 1 Reg. 14, 25.
למלך ירבעם בן־נבט 1 Rg. 15, 1.
ויעמד למלך אל־הדרך 1 Rg. 20, 38.
אשר למלך נשען על־ידו 2 Rg. 7, 2.
וישבו המלאכים ויגדו למלך 2 Reg. 7, 15.
ויהי הוא־מספר למלך 2 Rg. 8, 5.
אשר למלך דוד 2 Reg. 11, 10.
למלך יהואש 2 Reg. 12, 7.
למלך חזקיהו 2 Reg. 18, 9. 13.
למלך יאשיהו 2 Reg. 22, 3.
ויגד שפן הספר למלך 2 Rg. 22, 10.
בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו 2 Reg. 23, 23.
למלך צדקיהו 2 Reg. 25, 2.
למלך נבכדנאצר 2 Reg. 25, 8.
דברי הימים למלך דויד 1 Chr. 27, 24.
שרי הרכוש אשר למלך דויד 1 Chr. 27, 31.
ואחיתפל יועץ למלך 1 Chr. 27, 33.
ושר־צבא למלך יואב 1 Chr. 27, 34.
ומקנה למלך ולבניו 1 Chr. 28, 1.
אשר עשה למלך שלמה 2 Chr. 4, 11.
עשה חורם אביו למלך שלמה 2 Chr. 4, 16.
שרי המציבים אשר־למלך 2 Chr. 8, 10
ותתן למלך 2 Chr. 9, 9.
מלכת־שבא למלך שלמה 2 Chr. 9, 9.
כי־אניות למלך הלכות 2 Chr. 9, 21.
למלך רחבעם עלה 2 Chr. 12, 2.
למלך ירבעם 2 Chr. 13, 1.
אשר למלך דויד 2 Chr. 23, 9.
וישתחוו למלך 2 Chr. 24, 17.
הלויעץ למלך נתנך 2 Chr. 25, 16.
לעזר למלך על־האויב 2 Chr. 26, 13.
שפן הסופר למלך 2 Chr. 34, 18.
וירו הירים למלך 2 Chr. 35, 23.
שנת השביעית למלך Esr. 7, 8.
כי־אמרנו למלך Esr. 8, 22.
ואני הייתי משקה למלך Neh. 1, 11.
ואתנה למלך Neh. 2, 1.
ואמר למלך המלך Neh. 2, 3.
ואמר למלך אם־על Neh. 2, 5.
ואומר למלך אם־על Neh. 2, 7.
שמר הפרדס אשר למלך Neh. 2, 8.
ועתה ישמע למלך Neh. 6, 7.
אשר למלך אחשורוש Esth. 1, 9.
יבקשו למלך נערות Esth. 2, 2.
ותאמר אסתר למלך Esth. 2, 22.
שתים עשרה למלך Esth. 3, 7.
ויאמר המן למלך Esth. 3, 8.
ובבקר ׀ אמר למלך Esth. 5, 14.
לאמר למלך Esth. 6, 4.
ועשי המלאכה אשר למלך Esth. 9, 3.
משנה למלך אחשורוש Esth. 10, 3.
לרקמות תובל למלך Ps. 45, 15.
גם הוא למלך הוכן Jes. 30, 33
למלך חזקיהו Jes. 36, 1.
ותשורי למלך בשמן Jes. 57, 9.
אמר למלך ולגבירה Jer. 13, 18.
הגיד נגיד למלך Jer. 36, 16.
למלך צדקיהו Jer. 52, 5.
למלך נבוכדראצר Jer. 52, 12.
את־ראשי למלך Dan. 1, 10.

להגיד למלך חלמתיו Dan. 2, 2.
וידברו הכשדים למלך Dan. 2, 4.

וְלַמֶּלֶךְ

וישתחוו לי׳ ולמלך 1 Chr. 29, 20.
ולמלך אין־שוה Esth. 3, 8.

מִמֶּלֶךְ

וימאסך ממלך 1 Sam. 15, 23.
ממלך זקן וכסיל Eccl. 4, 13.
יעמד ממלך הצפון Dan. 11, 8.

cum suff.: מַלְכִּי

להשיב את־מלכי 2 Sam. 19, 44.
ואני נסכתי מלכי Ps. 2, 6.
מלכי ואלהי Ps. 5, 3.
אתה־הוא מלכי אלהים Ps. 44, 5.
אלי מלכי בקדש Ps. 68, 25.
ואלהים מלכי מקדם Ps. 74, 12.
מלכי ואלהי Ps. 84, 4.

cum suff.: מַלְכֵּנוּ

ושפטנו מלכנו 1 Sam. 8, 20.
ולקדש ישראל מלכנו Ps. 89, 19.
י׳ מלכנו הוא יושיענו Jes. 33, 22.
יום מלכנו Hos. 7, 5.

cum suff.: מַלְכְּךָ

יולך י׳ אתך ואת־מלכך Dt. 28, 36.
אהי מלכך אפוא Hos. 13, 10.

cum suff.: מַלְכֶּכֶם

מלככם אשר בחרתם 1 Sam. 8, 18.
וי׳ אלהיכם מלככם 1 Sam. 12, 12.
גם־מלככם תספו 1 Sam. 12, 25.
בוראי ישראל מלככם Jes. 43, 15.
את סכות מלככם Am. 5, 26.

cum suff.: מַלְכֵּךְ

הנה מלכך יבוא לך Zach. 9, 9.

cum suff.: מִמַּלְכֵּךְ

ארץ שמלכך נער Eccl. 10, 16.
ארץ שמלכך בן־חורים Eccl. 10, 17.

cum suff.: מַלְכּוֹ

מאגן מלכו Num. 24, 7.
מגדול ישועות מלכו 2 S. 22, 51.
מגדל ישועות מלכו Ps. 18, 51.
ואשור הוא מלכו Hos. 11, 5.
ביד־רעהו וביד מלכו Zach. 11, 6.

cum suff.: בְּמַלְכּוֹ

וקלל במלכו ובאלהיו Jes. 8, 21.

cum suff.: לְמַלְכּוֹ

ויתן־עז למלכו 1 Sam. 2, 10.

cum suff.: מַלְכָּהּ

את־יריחו ואת־מלכה Jos. 6, 2.
ואת־מלכה החרם Jos. 10, 28.
ביד ישראל ואת־מלכה Jos. 10, 30.
ואת־מלכה ואת־כל־עריה Jos. 10, 37
ויולכרה ואת־מלכה Jos. 10, 39.
ואת־מלכה הכה בחרב Jos. 11, 10.
אם־מלכה אין בה Jer. 8, 19.
מלכה ושריה בגוים Thr. 2, 9.
את־מלכה ואת־שריה Ez. 17, 12.
מדמה שמרון מלכה Hos. 10, 7.

cum suff.: לְמַלְכָּהּ

ויעש למלכה Jos. 10, 30.

cum suff.: וּלְמַלְכָּהּ

לעי ולמלכה Jos. 8, 2.
ליריחו ולמלכה Jos. 8, 2. 10, 1.
כן־עשה לעי ולמלכה Jos. 10, 1.
לדברה ולמלכה Jos. 10, 39.
ללבנה ולמלכה Jos. 10, 39.

cum suff.: מַלְכָּם

את־עטרת־מלכם 2 Sam. 12, 30.
את־עטרת־מלכם 1 Chr. 20, 2.
ואת דוד מלכם Jer. 30, 9.
מדוע ירש מלכם את־גד Jer. 49, 1.
מלכם בגולה ילך Jer. 49, 3
ואת דויד מלכם Hos. 3, 5.
והלך מלכם בגולה Am. 1, 15.
ויעבר מלכם לפניהם Mich. 2, 13.

Digitized by Google

cum suff.: בְּמַלְכָּם
דבקו במלכם מד־הירדן 2 S. 20, 2.
בני־ציון יגילו במלכם Ps. 149, 2.
והנשבעים במלכם Zeph. 1, 5.
pl.: מְלָכִים
אי־בעה מלכים Gn. 14, 9.
כל־מלכים שלשים Jos. 12, 24.
שבעים ׀ מלכים בהנות Jud. 1, 7.
שמעו מלכים האזינו Jud. 5, 3.
באו מלכים נלחמו Jud. 5, 19.
ויוכח עליהם מלכים 1 Chr. 16, 21.
עם־מלכים ויעצי ארץ Job. 3, 13.
מוסר מלכים פתח Job. 12, 18.
ואת־מלכים לכסא Job. 36, 7.
ועתה מלכים השכילו Ps. 2, 10.
בנות מלכים ביקרותיך Ps. 45, 10.
בפרש שדי ׀ מלכים Ps. 68, 15.
יובילו מלכים שי Ps. 68, 30.
וישתחוו־לו כל־מלכים Ps. 72, 11.
ויוכח עליהם מלכים Ps. 105, 14.
מחץ ביום־אפו מלכים Ps. 110, 5.
נגד מלכים ולא אבוש Ps. 119, 46.
והרג מלכים עצומים Ps. 135, 10.
למכה מלכים גדלים Ps. 136, 17.
ויהרג מלכים אדירים Ps. 136, 18.
בי מלכים ימלכו Prv. 8, 15.
תועבת מלכים עשות Prv. 16, 12.
רצון מלכים שפתי־צדק Prv. 16, 13.
לפני־מלכים יתיצב Prv. 22, 29.
וכבד מלכים חקר דבר Prv. 25, 2.
ולב מלכים אין חקר Prv. 25, 3.
וסגלת מלכים Eccl. 2, 8.
הלא שרי יחדו מלכים Jes. 10, 8.
ומתני מלכים אפתח Jes. 45, 1.
מלכים יראו וקמו Jes. 49, 7.
והיו מלכים אמניך Jes. 49, 23.
יקפצו מלכים פיהם Jes. 52, 15.
ושד מלכים תינקי Jes. 60, 16.
וכל־מלכים כבודך Jes. 62, 2.
מלכים ׀ ושרים Jer 17, 25.
מלכים ישבים לדוד Jer. 22, 4.
מלך מלכים Ez. 26, 7.
לפני מלכים נתתיך Ez. 28, 17.
הסר־עוד שלשה מלכים Dan. 11, 2.
pl.: מְלָכִין *forma ar.*
ודרכיך למחות מלכין Prv. 31, 3.
pl.: וּמְלָכִים
ומלכים ממך יצאו Gn. 17, 6.
ומלכים מחלציך יצאו Gn. 35, 11.
ומלכים ירד Jes. 41, 2.
ומלכים לנגה זרחך Jes. 60, 3.
ומלכים גדולים Jer. 25, 14.
ומלכים גדולים Jer. 27, 7.
ומלכים רבים יערו Jer. 50, 41.
pl.: הַמְּלָכִים
המלכים אשר אתו Gn. 14, 17.
ואלה המלכים Gn. 36, 31.
לשני המלכים האלה Dt. 3, 21.
כשמע כל־המלכים Jos. 9, 1.
ויגסו חמשת המלכים Jos. 10, 16.
נמצאו חמשת המלכים Jos. 10, 17.
את־חמשת המלכים Jos. 10, 22. 23.
את־המלכים האלה Jos. 10, 24.
על־צואריי המלכים Jos. 10, 24.
ואת כל־המלכים האלה Jos. 10, 42.
ואל־המלכים אשר מצפון Jos. 11, 2.
כל־המלכים האלה Jos. 11, 5.
עריי המלכים האלה Jos. 11, 12.
את־כל־המלכים האלה Jos. 11, 18.
ויראו כל־המלכים 2 Sam. 10, 19.
לעת ׀ צאת המלאכים 2 Sam. 11, 1.
הסר המלכים איש 1 Reg. 20, 24.
לשלשת המלכים 2 Reg. 3, 10. 13.
עלו המלכים להלחם בם 2 Reg. 3, 21.
החרב נחרבו המלכים 2 Rg. 3, 23.
שני המלכים לא עמדו 2 Rg. 10, 4.
וישב על־כסא המלכים 2 Rg. 11, 19.

מעל כסא המלכים 2 Reg. 25, 28.
ואלה המלכים 1 Chr. 1, 43.
לעת ׀ צאת המלכים 1 Chr. 20, 1.
ויהי מושל בכל־המלכים 2 Chr. 9, 26.
על־ספר המלכים 2 Chr. 16, 11.
בקברות המלכים 2 Chr. 21, 20.
בעיר־דויד עם־המלכים 2 Chr. 24, 16.
ולא קברהו בקברות המלכים 2 Chr. 24, 25.
על־מדרש ספר המלכים 2 Chr. 24, 27.
המלכים נועדו Ps. 48, 5.
המלכים הישבים לדוד Jer. 13, 13.
ובמשרפות אבותיך המלכים Jer. 34, 5.
ממעל לכסא ׳מלכים Jer. 52, 31.
המלכים לבבם למרע Dan. 11, 27.
pl.: וְהַמְּלָכִים
והמלכים אשר אתו Gn. 14, 5.
שתה הוא והמלכים 1 Rg. 20, 12.
והמלכים שלשים־ושנים 1 Rg. 20, 16.
והמלכים אשר־באו 1 Chr. 19, 9.
pl.: בַּמְּלָכִים
איש במלכים כל־ימיך 1 Rg. 3, 13.
במלכים יתקלס Hab. 1, 10.
pl.: לַמְּלָכִים
לא־היה כן למלכים 2 Chr. 1, 12.
הקבורה אשר למלכים 2 Chr. 26, 23.
ותבואתה מרבה למלכים Neh. 9, 37.
הנותן תשועה למלכים Ps. 144, 10.
אל למלכים ׀ למואל Prv. 31, 4.
אל למלכים שתו־יין Prv. 31, 4.
pl. constr.: מַלְכֵי
מלכי עמים ממנה Gn. 17, 16.
ואת מלכי מדין Num. 31, 8.
חמשת מלכי מדין Num. 31, 8.
מיד שני מלכי האמורי Dt. 3, 8.
שני מלכי האמורי Dt. 4, 47.
לסיחון ולעוג מלכי האמורי Dt. 31, 4.
לשני מלכי האמורי Jos. 2, 10.
כשמע כל־מלכי האמורי Jos. 5, 1.
וכל־מלכי הכנעני Jos. 5, 1.
לשני מלכי האמורי Jos. 9, 10.
מלכי האמורי Jos. 10, 5.
מלכי האמורי ישבי ההר Jos. 10, 6.
ואלה ׀ מלכי הארץ Jos. 12, 1. 7.
שני מלכי האמורי Jos. 24, 12.
אז נלחמו מלכי כנען Jud. 5, 19.
וצלמנע מלכי מדין Jud. 8, 5.
את־שני ׀ מלכי מדין Jud. 8, 12.
שעל מלכי מדין Jud. 8, 26.
בכל־מלכי עבר הנהר 1 Reg. 5, 4.
מאת כל־מלכי הארץ 1 Rg. 5, 14.
וכל־מלכי הערב 1 Reg. 10, 15.
מכל מלכי הארץ 1 Reg. 10, 23.
לכל־מלכי החתים 1 Reg. 10, 29.
מכל מלכי ישראל 1 Reg. 16, 33.
כי־מלכי בית ישראל 1 Rg. 20, 31.
כי־מלכי חסד הם 1 Reg. 20, 31.
את־מלכי החתים 2 Reg. 7, 6.
ואת־מלכי מצרים 2 Reg. 7, 6.
בדרך ׀ מלכי ישראל 2 Reg. 8, 18.
אבזיו מלכי יהודה 2 Rg. 12, 19.
עם מלכי ישראל 2 Reg. 13, 13.
עם מלכי ישראל 2 Rg. 14, 16. 29.
בדרך מלכי ישראל 2 Reg. 16, 3.
כמהו בכל מלכי יהודה 2 Rg. 18, 5.
עשו מלכי אשור 2 Reg. 19, 11.
החריבו מלכי אשור 2 Rg. 19, 17.
נתנו מלכי יהודה 2 Rg. 23, 5. 11.
אשר עשו ׳מלכי יהודה 2 Rg. 23, 12.
אשר עשו ׳מלכי ישראל 2 Rg. 23, 19.
וכל ימי מלכי ישראל 2 Rg. 23, 22.
מלכי ישראל ויהודה 1 Chr. 9, 1.
לכל־מלכי החתים 2 Chr. 1, 17.
וכל־מלכי ערב 2 Chr. 9, 14.
מכל מלכי הארץ 2 Chr. 9, 22.
מלכי הארץ מבקשים 2 Chr. 9, 23.

על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 20, 34.
וילך בדרך ׳מלכי ישראל 2 Chr. 21, 6.
וחלך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 13.
על־ספר מלכי־יהודה 2 Chr. 25, 26. 28, 26. 32, 32.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 27, 7. 35, 27.
בדרכי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 2.
על־מלכי אשור 2 Chr. 28, 16.
לקברי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 27.
מכח מלכי אשור 2 Chr. 30, 6.
למה יבואו מלכי אשור 2 Chr. 32, 4.
על־דברי מלכי ישראל 2 Chr. 33, 18.
השחיתו מלכי יהודה 2 Chr. 34, 11.
הנביא וכל־מלכי ישראל 2 Chr. 35, 18.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 36, 8.
מלכי הארצות Esr. 9, 7.
לפני מלכי פרס Esr. 9, 9.
מימי מלכי אשור Neh. 9, 32.
יתיצבו ׀ מלכי ארץ Ps. 2, 2.
מלכי צבאות ידדון Ps. 68, 13.
מלכי תרשיש Ps. 72, 10.
מלכי שבא Ps. 72, 10.
וכל־מלכי הארץ Ps. 102, 16.
מלכי־ארץ וכל־לאמים Ps. 148, 11.
מלכי יהודה Jes. 1, 1.
כל מלכי גוים Jes. 14, 9.
כל־מלכי גוים כלם Jes. 14, 18.
בן־מלכי־קדם Jes. 19, 11.
ועל־מלכי האדמה Jes. 24, 21.
אשר עשו מלכי אשור Jes. 37, 11.
החריבו מלכי אשור Jes. 37, 18.
עצמות מלכי־יהודה Jer. 8, 1.
יבאו בו מלכי יהודה Jes. 17, 19.
מלכי יהודה וכל־יהודה Jer. 17, 20.
מלכי יהודה וישבי Jer. 19, 3.
ובתי מלכי יהודה Jer. 19, 13.
אוצרות מלכי יהודה Jer. 20, 5.
ואת כל־מלכי ארץ Jer. 25, 20.
ואת כל־מלכי ארץ Jer. 25, 20.
ואת כל־מלכי צר Jer. 25, 22.
ואת כל־מלכי צידון Jes. 25, 22.
ואת מלכי האי Jes. 25, 22.
כל־מלכי ערב Jer. 25, 24.
ואת כל־מלכי הערב Jer. 25, 24.
ואת ׀ כל־מלכי זמרי Jer. 25, 25.
ואת כל־מלכי עילם Jer. 25, 25.
ואת כל־מלכי מדי Jer. 25, 25.
ואת ׀ כל־מלכי הצפון Jer. 25, 26.
ועל־בחי מלכי יהודה Jer. 33, 4.
ואת־רעת ׳מלכי יהודה Jer. 44, 9.
מלכי מדי Jer. 51, 11. 28.
לא האמינו מלכי־ארץ Thr. 4, 12.
העשרת מלכי־ארץ Ez. 27, 33.
מלכי מדי ופרס Dan. 8, 20.
אצל מלכי פרס Dan. 10, 13.
מלכי יהודה Hos. 1, 1.
מלכי יהודה Mich. 1, 1.
pl. constr.: וּמַלְכֵי
ומלכי ישראל אשר עשו 2 Rg. 17, 8.
ומלכי יהודה 2 Reg. 23, 22.
ומלכי ארם 2 Chr. 1, 17.
ומלכי יהודה Jer. 19, 4.
pl. constr.: וּבְמַלְכֵי
ובמלכי ציבה 1 Sam. 14, 47.
pl. constr.: בְּמַלְכֵי
רק לא כמלכי ישראל 2 Rg. 17, 2.
pl. constr.: לְמַלְכֵי
צקלג למלכי יהודה 1 Sam. 27, 6.
הימים למלכי ישראל 1 Rg. 14, 19.
למלכי יהודה 1 Reg. 14, 29. 15, 7. 23. 22, 46.
למלכי ישראל 1 Reg. 15, 31. 16, 5. 14. 20. 27. 22, 39.
דברי הימים למלכי ישראל 2 Reg. 1, 18.

דברי הימים למלכי יהודה 2 Reg. 8, 23. 12, 20. 14, 18. 15, 6. 36. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 23, 28. 24, 5.
דברי הימים למלכי ישראל 2 Reg. 10, 34. 13, 8. 12. 14, 28. 15, 11. 15. 21. 26. 31.
למלכי ישראל 2 Rg. 13, 12. 14, 15.
למלכי מדי ופרס Esth. 10, 2.
נורא למלכי־ארץ Ps. 76, 13.
עליון למלכי־ארץ Ps. 89, 28.
הארץ למלכי יהודה Jer. 1, 18.
לאכזב למלכי ישראל Mich. 1, 14.
pl. constr.: וְלַמַּלְכֵי
ולמלכי ארם 1 Reg. 10, 29.
pl. c. suff.: מַלְכֵינוּ
אבחנו מלכינו כהניהו Esr. 9, 7.
ואת־מלכינו שרינו Neh. 9, 34.
מלכינו ושרינו Jer. 44, 17.
אל־מלכינו שרינו Dan. 9, 6.
pl. c. suff.: לְמַלְכֵינוּ
למלכינו לשריהו Dan. 9, 8.
למלכינו לשריהו Neh. 9, 32.
pl. c. suff.: בַּמַּלְכֵיהֶם
מלכיהם ושריכם Jer. 44, 21.
pl. c. suff.: מַלְכֵיהָ
מפני שני מלכיה Jes. 7, 16.
ואת־מלכיה את־שריה Jer. 25, 18.
ועל־אלהיה ועל־מלכיה Jer. 46, 25.
מלכיה וכל־נשיאיה Ez. 32, 29.
pl. c. suff.: מַלְכֵיהֶם
ונתן מלכיהם בידך Dt. 7, 24.
מלכיהם לא השאיר Jos. 10, 40.
ואת־כל־מלכיהם Jos. 11, 12.
ואת כל־מלכיהם לכד Jos. 11, 17.
ואת־מלכיהם Neh. 9, 24.
בחדרי מלכיהם Ps. 105, 30.
לאסר מלכיהם בזקים Ps. 149, 8.
המה מלכיהם שריהם Jer. 2, 26.
מלכיהם שריהם Jer. 32, 32.
ופגרי מלכיהם במותם Ez. 43, 7.
ובפגרי מלכיהם ממני Ez. 43, 9.
כל־מלכיהם נפלו Hos. 7, 7.
pl. c. suff.: וּמַלְכֵיהֶם
ומלכיהם ישרתונך Jes. 60, 10.
ומלכיהם נהוגים Jes. 60, 11.
ומלכיהם שערו שער Ez. 27, 35.
ומלכיהם ישערו עליך Ez. 32, 10.
המה ומלכיהם בזנותם Ez. 43, 7.

מַלְכָּה

ג״כ מן מֶלֶךְ, וסיומן שולטת ונגזרת ומצלת [קְטֶנִינִין], וסינוי מְלָכוֹת.
n. f. (a m. מֶלֶךְ, pl. מְלָכוֹת), regina. LXX. *βασίλισσα.*
הַמַּלְכָּה
גם ושתי המלכה Esth. 1, 9.
להביא את־ושתי המלכה Esth. 1, 11.
ותמאן המלכה ושתי Esth. 1, 12.
עזתה ושתי המלכה Esth. 1, 16.
כי־יצא דבר־המלכה Esth. 1, 17.
ושתי המלכה לפניו Esth. 1, 17.
את־דבר המלכה Esth. 1, 18.
לאסתר המלכה Esth. 2, 22.
ותתהלחל המלכה מאד Esth. 4, 4.
את־אסתר המלכה Esth. 5, 2.
מה־לך אסתר המלכה Esth. 5, 3.
הביאה אסתר המלכה Esth. 5, 12.
עם־אסתר המלכה Esth. 7, 1.
שאלתך אסתר המלכה Esth. 7, 2.
ותען אסתר המלכה Esth. 7, 3.
ויאמר לאסתר המלכה Esth. 7, 5.
מאסתר המלכה Esth. 7, 7.
לכבוש את־המלכה Esth. 7, 8.
לאסתר המלכה Esth. 8, 1. 7.
המלך לאסתר המלכה Esth. 9, 12.

Digitized by Google

וְהִכְתֵּב אֲשֶׁר חַמַּלְכָּה Esth. 9, 29.
וְאֲשֶׁר הַמַּלְכָּה Esth. 9, 31.

הַמַּלְכָּה

מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה Esth. 7, 6.

בַּמַּלְכָּה

לַעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָה וְשֵׁתִי Esth. 1, 15.

constr.: מַלְכַּת

וְתֹרֶא מַלְכַּת־שְׁבָא 1 Reg. 10, 4.
אֲשֶׁר־נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא 1Rg.10,10.
וְתֹרֶא מַלְכַּת־שְׁבָא 2 Chr. 9, 3.
נָתְנָה מַלְכַּת־שְׁבָא 2 Chr. 9, 9.

constr.: וּמַלְכַּת

וּמַלְכַּת־שְׁבָא שָׁמְעָה 1 Reg. 10, 1.
וּמַלְכַּת־שְׁבָא שָׁמְעָה 2 Chr. 9, 1.

constr.: לְמַלְכַּת

נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא 1 Reg. 10, 13.
נָתַן לְמַלְכַּת־שְׁבָא 2 Chr. 9, 12.

pl.: מַלְכוֹת

שִׁשִּׁים הֵמָּה מַלְכוֹת Cant. 6, 8.
מַלְכוֹת וּפִילַגְשִׁים Cant. 6, 9.

מַלְכוּת

ז׳נ, נוֹיִ מֶלֶךְ, וְהָמוֹן מוּסָגָע, וְלִ פְּלִיטָה וְסַלְטָנוּת וְהַמְּשָׁלָה [קְנִינִ-עָמוּס], וְלִ גְּדוּלָה וְקוּדֶשׁ פְּלִיטַ [וּוִילְע]. וְכוּס תְּכוּן הַכְּכוּנוּת לְנוּס.

סִינוֹנִי מַלְכוּיוֹת.

n. f. (a n. מַלְכָּךְ, pl. מַלְכֻיּוֹת), regnatio, dignitas regis, regnum. LXX. *βασιλεία, βασίλειον, βασιλικόν;* בֵּית מַלְכוּת, *βασίλειον;* דִּבְרֵי מַלְכוּת, *βασιλικόν;* חוֹגְרֵי לַמַּלְכוּת, *βασιλεύειν;* רָכַב עַל־כְּסֵא מַלְכוּת, *ἐνθρονίζεσθαι;* מְדִינוֹת מַלְכוּת, *βασιλεία.*

לְהַסֵּב מַלְכוּת שָׁאוּל 1 Chr. 12, 23.
לְשֶׁבֶת עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת 1 Chr. 28, 5.
וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת 1 Chr. 29, 25.
אֶת־מַלְכוּת יְהוּדָה 2 Chr. 11, 17.
כְּהָכִין מַלְכוּת רְחַבְעָם 2 Chr. 12, 1.
וְחִשְׁקַט מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט 2Chr.20,30
עַד־מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרָס 2 Chr. 36, 20.
מַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ Esr. 4, 5.
עַל־מַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ Neh. 12, 22.
וְיֵין מַלְכוּת רָב Esth. 1, 7.
הַמֶּלֶךְ בְּכֹתַר מַלְכוּת Esth. 1, 11.
יְצָא דְבַר־מַלְכוּת Esth. 1, 19.
וְיֻשַּׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת Esth. 2, 17.
בְּכֹל־מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ Esth. 3, 6.
וְתַלְבֻּשׁ אֲשֶׁר מַלְכוּת Esth. 5, 1.
יְבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת Esth. 6, 8.
כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ Esth. 6, 8.
לְבוּשׁ מַלְכוּת Esth. 8, 15.
מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ Esth. 9, 30.
מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים Ps. 145, 13.
מַלְכוּת צִדְקִיָּהוּ Jer. 49, 34.
עַל מַלְכוּת כַּשְׂדִּים Dan. 9, 1.
וְשַׂר־מַלְכוּת פָּרָס Dan. 10, 13.
יָעִיר הַכֹּל אֶת מַלְכוּת יָוָן Dan.11, 2.
הַדַּר מַלְכוּת Dan. 11, 20.
הוֹד מַלְכוּת Dan. 11, 21.
וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת Dan. 11, 21.

הַמַּלְכוּת

בֵּית הַמַּלְכוּת Esth. 1, 9.
בְּבֵית הַמַּלְכוּת Esth. 5, 1.
עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת Esth. 5, 3.
חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ Esth. 5, 6.
עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת Esth. 7, 2.

בְּמַלְכוּת

בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשַׁסְתְּא Esr. 7, 1. 8, 1.

בַּמַּלְכוּת

רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת Esth. 1, 14.
וּבָא בַּמַּלְכוּת Dan. 11, 9.

וּבְמַלְכוּת

וּבְמַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ Esr. 4, 6.

לְמַלְכוּת

לְמַלְכוּת דָּוִיד 1 Chr. 26, 31.
לְמַלְכוּת אָסָא 2 Chr. 15, 10.
לְמַלְכוּת אָסָא 2 Chr. 15, 19. 16, 1.
לְמַלְכוּת יֹאשִׁיָּהוּ 2 Chr. 35, 19.
לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים Dan. 1, 1.
לְמַלְכוּת נְבוּכַדְנֶצַּר Dan. 2, 1.
לְמַלְכוּת בִּלְשַׁאצַּר Dan. 8, 1.

לַמַּלְכוּת

הִגַּעַת לַמַּלְכוּת Esth. 4, 14.

cum suff.: וּבְמַלְכוּתִי

בְּבִיתִי וּבְמַלְכוּתִי 1 Chr. 17, 14.

cum suff.: מַלְכוּתְךָ

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ Ps. 145, 11.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת Ps. 145, 13.

cum suff.: מַלְכוּתֶךָ *p.*

אֶת כִּסֵּא מַלְכוּתֶךָ 2 Chr. 7, 18.
בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ Esth. 3, 8.
שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ Ps. 45, 7.

cum suff.: וּבְמַלְכוּתֶךָ *p.*

לֹא תְכוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתְךָ 1 S. 20, 31.

cum suff.: מַלְכוּתוֹ

לְמַעְלָה מַלְכוּתוֹ 1 Chr. 14, 2.
וְהִכִּינוֹתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ 1 Chr. 17, 11.
אֶת־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ 1 Chr. 22, 10.
וְהִכִּינוֹתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ 1 Chr. 28, 7.
כָּל־מַלְכוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ 1 Chr. 29, 30.
בֶּן־דָּוִיד עַל־מַלְכוּתוֹ 2 Chr. 1, 1.
בְּכָל־מַלְכוּתוֹ 2 Chr. 36, 22.
קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ Esr. 1, 1.
בְּתַחְלַת מַלְכוּתוֹ Esr. 4, 6.
כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ Esth. 1, 2.
אֶת־עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ Esth. 1, 4.
יִעְשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ Esth. 1, 20.
בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ Esth. 2, 3.
אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ Esth. 2, 16.
עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ Esth. 5, 1.
וְכִבּוּד הֲדַר מַלְכוּתוֹ Ps. 145, 12.
אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּתוֹ Dan. 1, 20.
תִּשְׁבַּר מַלְכוּתוֹ Dan. 11, 4.
כִּי תִנָּתֵשׁ מַלְכוּתוֹ Dan. 11, 4.
בְּתַקֶּף כָּל־מַלְכוּתוֹ Dan. 11, 17.

cum suff.: מַלְכְּתוֹ

וְתִנָּשֵׂא מַלְכְּתוֹ Num. 24, 7.
וְתָכֵן מַלְכְּתוֹ מְאֹד 1 Reg. 2, 12.
בְּשֶׁנֶת מַלְכְּתוֹ Jer. 52, 31.

cum suff.: וּמַלְכוּתוֹ

וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מָשָׁלָה Ps. 103, 19.

cum suff.: בְּמַלְכוּתוֹ

עָמוֹ בְּמַלְכוּתוֹ 1 Chr. 11, 10.
הַמֶּלֶךְ אָחָז בְּמַלְכוּתוֹ 2 Chr. 29, 19.
כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ Eccl. 4, 14.

cum suff.: לְמַלְכוּתוֹ

לְשֵׁם יְיָ וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ 2 Chr. 1, 18.
וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ 2 Chr. 2, 11.
בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ 2 Chr. 3, 2.
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ לְמַלְכוּתוֹ 2Chr.16,12
יְרוּשָׁלַם לְמַלְכוּתוֹ 2 Chr. 33, 13.
בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ Esth. 2, 16.

cum suff.: וּמַלְכוּתָהּ

וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ Esth. 1, 19.

cum suff.: מַלְכוּתָם

וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ Jer.10,7.
וּבְאַחֲרִית מַלְכוּתָם Dan. 8, 23.

cum suff.: בְּמַלְכוּתָם

וְהֵם בְּמַלְכוּתָם Neh. 9, 35.

pl.: מַלְכֻיּוֹת

אַרְבַּע מַלְכִיוֹת מִגּוֹי Dan. 8, 22.

מְלוּכָה

ז׳נ ע׳ע גְּבוּרָה, וְלִפְעָמִים קֶסֶר וְכֵן, וְהָמוֹן כְּמוֹ מַלְכוּת, וְכֵן עִיר הַמְּלוּכָה, וְעַד הַמְּלוּכָה. וְעַד מְלוּכָה עַל מְלֹךְ.

s. מְלֹכָה, *n. f.* (ad s. f. גְּבוּרָה), sicut מַלְכוּת, regnum, unde עִיר הַמְּלוּכָה, וְרֹא הַמְּלוּכָה, כִּסֵּא הַמְּלוּכָה,

תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל 1Rg.21,7.
וְאֵין־שָׁם מְלוּכָה יִקְרָאוּ Jes. 34,12.
וְצִנְזֶפֶת מְלוּכָה Jes. 62, 3.

הַמְּלוּכָה

דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא־הִגִּיד לוֹ 1S.10,16.
וְנִחְדֵּשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה 1 Sam. 11,14.
וְשָׁאוּל לָכַד הַמְּלוּכָה 1 Sam. 14, 47.
וְיָעַד לוֹ אַךְ הַמְּלוּכָה 1 Sam. 18, 8.
וַיֵּלֶךְ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה 2 S. 12, 26.
וַיִּתֵּן לִי אֶת־הַמְּלוּכָה 2 Sam. 16, 8.
עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה 1 Reg. 1, 46.
כִּי־לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה 1 Rg. 2, 15.
וְתֹסֶב הַמְּלוּכָה 1 Reg. 2, 15.
וְשַׁאֲלִי־לוֹ אֶת־הַמְּלוּכָה 1Rg. 2, 22.
וְלָקַחְתִּי הַמְּלוּכָה מִיָּד 1Rg. 11, 35.
לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה 1 Rg. 12, 21.
אֲלִישָׁמָע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה 2Rg.25,25.
אֶת־הַמְּלוּכָה לְדָוִיד 1 Chr. 10, 14.
כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה Ps. 22, 29.
מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה Jer. 41, 1.
וְיֹקַח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה Ez. 17, 13.
וּמִזֶּרַע הַמְּלוּכָה Dan. 1, 3.
וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה Ob. 1, 21.

הַמַּלְכָּה

אֶת מִשְׁפַּט הַמַּלְכָּה 1 Sam. 10, 25.

לְמַלְכוּתָהּ

וְתִצְלַחִי לְמַלְכוּת Ez. 16, 13.

מַמְלָכָה

ז׳נ, וְסִמְיָן מַמְלֶכֶת, וְכִנּוּי מַמְלַכְתִּי וְסִקְנוּן מַמְלָכוּת. הְמוּנָן כְּמוֹ מַלְכוּת וּמַלוּכָה, לוּמֵד מוּסָגָע, וְנִיתָ מַמְלָכָה כְּמוֹ נִיתָ מַלְכוּת, וְעִיר מַמְלָכָה כְּמוֹ עִיר הַמְּלוּכָה, וְקֹל לְהָנִין.

n. f. (c. מַמְלֶכֶת, c. s. מַמְלַכְתִּי, pl. מַמְלָכוֹת), rectio, regimen, regnum. LXX. *ἀρχή, βασιλεία, νόμος;* עִיר מַמְלָכָה, *μητρόπολις.*

נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה 2 Chr. 9, 19.
נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד 2 Chr. 13, 5.
מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה Jes. 19, 2.
עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה Jer. 18, 7. 9.
חָלַל מַמְלָכָה וּשְׂרִיָּה Thr. 2, 2.
לִהְיוֹת מַמְלָכָה שְׁפָלָה Ez. 17, 14.
וְהָיוּ שָׁם מַמְלָכָה שְׁפָלָה Ez. 29, 14.
וּבִיתַ מַמְלָכָה הוּא Am. 7, 13.

וּמַמְלָכָה

אִם־יֵשׁ־גּוֹי וּמַמְלָכָה 1 Rg. 18, 10.
אֱלוֹהַּ כָּל־גּוֹי וּמַמְלָכָה 2 Chr. 32,15.
וּמַמְלָכָה מְדַמֶּשֶׂק Jes. 17, 3.

הַמַּמְלָכָה

כֹּאחַת עָרֵי הַמַּמְלָכָה Jos. 10, 2.
בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ 1 Sam. 27, 5.
וַיֵּרְא אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדְךָ 1 S. 28, 17.
לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה 2 Sam. 3, 10.
אִקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה 1 Rg. 11, 11.
רַק אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה 1 Rg. 11, 13.
הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה 1 Rg. 11, 31.
אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה 1 Reg. 11, 34.
תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה 1 Reg. 12, 26.
וְאִקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה 1 Reg. 14, 8.
וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה 1Rg.18,10.
אֶת כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה 2 Rg. 11, 1.
חָזְקָה הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ 2 Rg. 14, 5.
לְהַחֲזִיק הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ 2Rg.15,19.
לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה 1 Chr. 29, 11.
לְהָשִׁיב אֶת־הַמַּמְלָכָה 2 Chr. 11, 1.
וְחִשְׁקַט הַמַּמְלָכָה 2 Chr. 14, 4.
וַיִּכֹן יְיָ אֶת־הַמַּמְלָכָה 2 Chr. 17, 5.
הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם 2 Chr. 21, 3.
כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה 2 Chr. 22, 10.
כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה 2 Chr. 23, 20.
כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה 2 Chr. 25, 3.
הַמַּמְלָכָה וְעַל־הַמִּקְדָּשׁ 2Chr.29,21.

וְהַמַּמְלָכָה

וְהַמַּמְלָכָה נְכוֹנָה 1 Reg. 2, 46.
כִּי־הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה Jes. 60, 12.
תְּהִיֶה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה Jer. 27, 7.

בְּמַמְלָכָה

מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה Jes. 19, 2.

בַּמַּמְלָכָה

בְּמַמְלָכָה הַחַטָּאָה Am. 9, 8.

לְמַמְלָכָה

לְעָצֵר כֹּחַ לְמַמְלָכָה 2 Chr. 22, 9.

מִמַּמְלָכָה

מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר Ps. 105, 13.

וּמִמַּמְלָכָה

וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר 1Chr.16,20.

constr.: מִמַּמְלֶכֶת

מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים Ex. 19, 6.
אֶת־מַמְלֶכֶת סִיחֹן Num. 32, 33.
מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן Nu. 32, 33.
מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן Dt. 3, 4.
עָרֵי מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן Dt. 3, 10.
וְכֹל־הַבָּשָׁן מַמְלֶכֶת עוֹג Dt. 3, 13.
מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 24, 21.
לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת 2Chr. 13, 8.
עַל־מַמְלֶכֶת אֲבִיו 2 Chr. 21, 4.
בְּרֹאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִם Jer. 27, 1.
בְּרֹאשִׁית מַמְלֶכֶת צִדְקִיָּה Jer. 28, 1.
מַמְלֶכֶת לְבֵית־יְרוּשָׁלִַם Mich. 4, 8.

cum suff.: מַמְלַכְתִּי

וְעַל־מַמְלַכְתִּי חַטָּאָה Gn. 20, 9.

cum suff.: וּמַמְלַכְתִּי

נְקִי אֲנִכִי וּמַמְלַכְתִּי 2 Sam. 3, 28.

cum suff.: מַמְלַכְתְּךָ

מִמַּמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 13, 13.
מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תָקוּם 1 Sam. 13, 14.

cum suff.: מַמְלַכְתֶּךָ *p.*

וְהַקְמֹתִי אֶת־כִּסְאֲ מַמְלַכְתְּךָ 1Rg.9,5

cum. suff.: וּמַמְלַכְתֶּךָ *p.*

וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ 2 S. 7, 16.

cum suff.: מַמְלַכְתּוֹ

וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ Gn. 10, 10.
כִּשְׁבָתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ Dt. 17, 18.
יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ Dt. 17, 20.
וְכִי נִשָּׂא מַמְלַכְתּוֹ 2 Sam. 5, 12.
וְהֵכִינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ 2 S. 7, 12.
כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם 2 S. 7, 13.
עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ Jes.9,6.

pl.: מַמְלָכוֹת

לְכֹל־מַמְלָכוֹת 1 Reg. 10, 20.
מַמְלָכוֹת וְעַמִּים Neh. 9, 22.
מְטֵי מַמְלָכוֹת Ps. 46, 7.
מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בִּשְׁמֵךְ Ps. 79, 6.
בְּבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת Jes. 13, 19.
מְרִיעַשׁ מַמְלָכוֹת Jes. 14, 16.
הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת Jes. 23, 11.
גִּבְרַת מַמְלָכוֹת Jes. 47, 5.
וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדוֹלוֹת Jer. 28, 8.
וְהִשְׁחַתִּי בְךָ מַמְלָכוֹת Jer. 51, 20.
יְחִצּוּ עוֹד לְשׁוֹתִי מַמְלָכוֹת Ez. 37,22.
לְקַבְּצִי מַמְלָכוֹת Zeph. 3, 8.
וְהִפַּכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת Hag. 2, 22.
וְהִשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מַמְלָכוֹת Hag.2,22.

pl.: וּמַמְלָכוֹת

וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְיָ Ps.102,23.
וּמַמְלָכוֹת קְלוֹנֵךְ Nah. 3, 5.

pl.: הַמַּמְלָכוֹת

לְכֹל־הַמַּמְלָכוֹת Dt. 3, 21.
כֹּל־הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה Jos. 11, 10.
כֹּל־הַמַּמְלָכוֹת הַלְּחָצִים 1 S. 10,18.
מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמַּמְלָכוֹת 1 Reg. 5, 1.
עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת Jer. 1,10.
מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה Ez. 29, 15.
מִן־הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה Am. 6, 2.

pl. constr.: מַמְלְכוֹת

לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ Dt. 28, 25.
לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ 2 Rg. 19, 15.

Digitized by Google

וידעו כל־ממלכות הארץ 2Rg.19,19
ממלכות הארצות 1 Chr. 29, 30.
ממלכות הארצות 2 Chr. 12, 8.
ממלכות הארצות 2Chr.17,10.20,29
בכל ממלכות הגוים 2 Chr. 20, 6.
ממלכות הארץ נתן
לי ה׳ 2 Chr. 36, 23.
ממלכות הארץ נתן לי ה׳ Esr. 1, 2.
ממלכות הארץ שירו Ps. 68, 33.
ולכל ממלכות כנען Ps. 135, 11.
ממלכות גוים נאספים Jes. 13, 4.
את־כל־ממלכות הארץ Jes. 23, 17.
לכל ממלכות הארץ Jes. 37, 16.
כל־ממלכות הארץ Jes. 37, 20.
ממלכות צפונה Jer. 1, 15.
לכל ממלכות הארץ Jer. 15, 4.
לכל ממלכות הארץ Jer. 24, 9.
29, 18. 34, 17.
וכל־ממלכות ארץ Jer. 34, 1.
ממלכות אררם Jer. 51, 27.

pl. constr.: הַמַּמְלְכוֹת

כל־הממלכות הארץ Jer. 25, 26.

pl. constr.: לְמַמְלְכוֹת

לממלכת חאליל Jes. 10, 10.

pl. constr.: וְלַמַּמְלְכוֹת

ולממלכות חצור Jer. 49, 28.

מַמְלָכוּת

ג׳ ומונצ, וכן נסמך מַמְלְכוּת, ומשונן כמו ממלכך, נלי הפרש המכוון.

n. f. abstr. (c. מַמְלְכוּת), vi eadem, qua מַמְלָכָה. LXX. *βασιλεία.*

constr.: מַמְלְכוּת

כל־ממלכות עוג בבשן Jos. 13, 12.
וכל־ממלכות סיחון Jos. 13, 21.
יתר ממלכות סיחון Jos. 13, 27.
כל־ממלכות ׳ עוג Jos. 13, 30.
ערי ממלכות עוג Jos. 13, 31.
אדד־ממלכות ישראל 1 S. 15, 28.
את ממלכות אבי 2 Sam. 16, 3.
ממלכות יהויקים Jer. 26, 1.
והשבתי ממלכות Hos. 1, 4.

מֶלֶךְ

ג׳ נסרמי, כמו מַלְכָּה: כענרי, וכ״ק מֶלֶךְ תמונם ענכיס, ומילועם מַלְכָּא, ומקנון מַלְכִין, וע״פ מַלְכִים, ומילועם הינוי מַלְכֵיָא.

n. m. aram. (cujus loco in Scripturae partibus aramaicis etiam forma hebraica מֶלֶךְ reperitur: def. מַלְכָּא, pl. מַלְכִין, semel מַלְכִים; pl. def. מַלְכַיָּא), rex, princeps; מֶלֶךְ מַלְכַיָּא, ὁ *βασιλεύς*, de regibus Babyloniae et Persiae (pers. *Shahinsha*).

שלימא די־מלכא Dan. 2, 15.
מן־קדם מלכא Dan. 2, 15.
על ובעא מן־מלכא Dan. 2, 16.
די־מלת מלכא הודעתנא Dan. 2, 23.
די מני מלכא Dan. 2, 24.
העלני קדם מלכא Dan. 2, 24.
לדניאל קדם מלכא Dan. 2, 25.
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 26.
ענת דניאל קדם מלכא Dan. 2, 27.
רזא די־מלכא שאל Dan. 2, 27.
אנתה מלכא רעיונך Dan. 2, 29.
אנתה מלכא חזה Dan. 2, 31.
ופשרה נאמר קדם־מלכא Dan. 2, 36.
מלכא מלך מלכיא Dan. 2, 37
באדין מלכא נבוכדנצר Dan. 2, 46.
ענה מלכא לדניאל Dan. 2, 47.
מלכא לדניאל רבי Dan. 2, 48.
ודניאל בעא מן־מלכא Dan. 2, 49.
ודניאל בתרע מלכא Dan. 2, 49.
נבוכדנצר מלכא Dan. 3, 1.
ונבוכדנצר מלכא שלח Dan. 3, 2.
הקים נבוכדנצר מלכא Dan. 3, 2.
הקים נבוכדנצר מלכא Dan. 3, 3. 5. 7.
לנבוכדנצר מלכא Dan. 3, 9.
מלכא לעלמין חיי Dan. 3, 9.
אנתה מלכא שמת Dan. 3, 10.
לא־שמו עליך מלכא Dan. 3, 12.
חיתיו קדם מלכא Dan. 3, 13.
ומן־ידך מלכא ישזיב Dan. 3, 17.
להוא־לך מלכא Dan. 3, 18.
די מלת מלכא מחצפת Dan. 3, 22.
מלכא תוה וקם Dan. 3, 24.
יציבא מלכא Dan. 3, 24.
והדברי מלכא חזין Dan. 3, 27.
ומלת מלכא שניו Dan. 3, 28.
באדין מלכא הצלח Dan. 3, 30.
נבוכדנצר מלכא לכל Dan. 3, 31.
אנה מלכא נבוכדנצר Dan. 4, 15.
ענה מלכה ואמר Dan. 4, 16.
אנתוהי־הוא מלכא Dan. 4, 19.
די חזא מלכא עיר Dan. 4, 20.
דנה פשרא מלכא Dan. 4, 21.
על מראי מלכא Dan. 4, 21.
מלכא מלכי ישפר עלך Dan. 4, 24.
על־נבוכדנצר מלכא Dan. 4, 25.
ענה מלכא ואמר Dan. 4, 27.
עד מלתא בפם מלכא Dan. 4, 28.
מלכא עבד לחם רב Dan. 5, 1.
מלכא ורברבנוהי Dan. 5, 2. 3.
כתל היכלא די מלכא Dan. 5, 5.
אדין מלכא זיוהי שנוהי Dan. 5, 6.
קרא מלכא בחיל Dan. 5, 7.
ענה מלכא ואמר Dan. 5, 7.
כל חכימי מלכא Dan. 5, 8.
אדין מלכא בלשאצר Dan. 5, 9.
לקבל מלי מלכא Dan. 5, 10.
מלכא לעלמין חיי Dan. 5, 10.
הקימה אבוך מלכא Dan. 5, 11.
די־מלכא שם־שמה Dan. 5, 12.
העל קדם מלכא Dan. 5, 13.
ענה מלכא ואמר Dan. 5, 13.
די היתי מלכא אבי Dan. 5, 13.
ואמר קדם מלכא Dan. 5, 17.
אנתה מלכא אלהא Dan. 5, 18.
קטיל בלשאצר מלכא Dan. 5, 30.
הרגישו על־מלכא Dan. 6, 7.
דריוש מלכא לעלמין חיי Dan. 6, 7.
לקימה קים מלכא Dan. 6, 8.
מנך מלכא יתרמא Dan. 6, 8.
מלכא תקים אסרא Dan. 6, 9.
מלכא דריוש רשם Dan. 6, 10.
ואמרין קדם־מלכא Dan. 6, 13.
על־אסר מלכא Dan. 6, 13.
מנך מלכא יתרמא Dan. 6, 13.
ענה מלכא ואמר Dan. 6, 13.
ואמרין קדם מלכא Dan. 6, 14.
לא־שם עליך מלכא טעם Dan. 6, 14.
מלכא כדי מלתא שמע Dan. 6, 15.

הרגשו על־מלכא Dan. 6, 16.
דע מלכא די־דת למדי Dan. 6, 16.
וקים די־מלכא יתקים Dan. 6, 16.
באדין מלכא אמר Dan. 6, 17.
ענה מלכא ואמר Dan. 6, 17.
וחתמה מלכא בעזקתה Dan. 6, 18.
אדין אזל מלכא Dan. 6, 19.
באדין מלכא בשפרשרא Dan. 6, 20.
דניאל עם־מלכא מלל Dan. 6, 22.
מלכא לעלמין חיי Dan. 6, 22.
ואה קדמיך מלכא Dan. 6, 23.
באדין מלכא שגיא טאב Dan. 6, 24.
ואמר מלכא חזיתיו Dan. 6, 25.
דריוש מלכא כתב Dan. 6, 26.
לארתחששתא מלכא כנמא Esr. 4, 8.
על־ארתחששתא מלכא Esr. 4, 11.
ויערות מלכא לא־אריך Esr. 4, 14.
פתגמא שלח מלכא Esr. 4, 17.
די ארתחששתא מלכא Esr. 4, 23.
על־דריוש מלכא Esr. 5, 6.
לדריוש מלכא שלמא Esr. 5, 7.
לכורש מלכא די בבל Esr. 5, 13.
כורש מלכא שם טעם Esr. 5, 13.
הנפק חמו כורש מלכא Esr. 5, 14.
הן על־מלכא טב Esr. 5, 17.
דריוש מלכא שם טעם Esr. 6, 1.
בשנת חדה לכורש מלכא Esr. 6, 3.
כורש מלכא שם טעם Esr. 6, 3.
מן בית־מלכא תחיהב Esr. 6, 4.
ומנכסי מלכא Esr. 6, 8.
די־שלח דריוש מלכא Esr. 6, 13.
למלכות דריוש מלכא Esr. 6, 15.
די מן־קדם מלכא Esr. 7, 14.
כסף ודהב די־מלכא Esr. 7, 15.
מן־בית גנזי מלכא Esr. 7, 20.
מלכא שים טעם Esr. 7, 21.
על־מלכות מלכא ובנוהי Esr. 7, 23.
ודתא די מלכא Esr. 7, 26.

def.: וְהַמַּלְכָּא

ומלכא חזה פס ידא Dan. 5, 5.
ומלכא נבוכדנצר אבוך Dan. 5, 11.
ומלכא לא־להוא מנך Dan. 6, 3.
ומלכא עשית להקמותה Dan. 6, 4.

def.: לְהַמַּלְכָּא

ופשרא להחויה למלכא Dan. 2, 16.
ופשרא למלכא אחוא Dan. 2, 24.
פשרא למלכא יהודע Dan. 2, 25.
יכלין להחויה למלכא Dan. 2, 27.
והודע למלכא נבוכדנצר Dan. 2, 28.
פשרא למלכא יהודעון Dan. 2, 30.
אלה רב הודא למלכא Dan. 2, 45.
ואמרין למלכא Dan. 3, 16.
ענין ואמרין למלכא Dan. 3, 24.
ופשרא להודעה למלכא Dan. 5, 8.
כתבא אקרא למלכא Dan. 5, 17.
ואמרין למלכא דע Dan. 6, 16.
ידיע ׳ להוא למלכא Esr. 4, 12. 13.
והודענא למלכא Esr. 4, 14.
מהודעין אנחנה למלכא Esr. 4, 16.
ידיע ׳ להוא למלכא Esr. 5, 8.

pl.: מַלְכִין, בַּלְכִין

מהעדה מלכין Dan. 2, 21.
ומהקים מלכין Dan. 2, 21.
אלה אלהין ומרא מלכין Dan. 2, 47.
ארבעה מלכין יקימון Dan. 7, 17.
עשרה מלכין יקמון Dan. 7, 24.
ואחלה מלכין יהשפיל Dan. 7, 24.
ואפתם מלכים תהמזק Esr. 4, 13.
ומהמזקת מלכין Esr. 4, 15.
על־מלכין מתנשאה Esr. 4, 19.
להמזקת מלכין Esr. 4, 22.

pl.: וּמַלְכִין

ומלכין תקיפין הוו Esr. 4, 20.

def. pl.: מַלְכַיָּא

מלכא מלך מלכיא Dan. 2, 37.
וביומיהון די מלכיא אנון Dan. 2, 44.
ארתחששתא מלך מלכיא Esr. 7, 12.

def.: מַלְכְּתָא *fem.*

מלכתא לקבל מלי מלכא Dan. 5, 10.
ענת מלכתא ואמרת Dan. 5, 10.

מַלַךְ

ג׳ נסרמי, וכנוי מַלְכֵי, והוא מופנם, ומשונן ענכ [ניפעם], ומונן על עכ סנור עצליפס ועזילפ נכלנ.

n. m. aram. (c. s. מַלְכֵי), consilium, quod, qui dat, alterius tanquam rector est. LXX. *βουλή.*

cum suff.: מַלְכִּי

מלכא מלכי ישפר עליך Dan. 4, 24.

מַלְכוּ

ג׳ כ מופנם נסרמי, וסילועם מַלְכוּתָא, וילועם הינוי מַלְכְוָתָא, ומשונן כמו מלכות נענני.

n. f. abstr. aram. (def. מַלְכוּתָא; pl. def. מַלְכְוָתָא), sicut מַלְכוּת hebraicum, regimen, regnum. LXX. *βασιλεία.*

תקום מלכו אחרי Dan. 2, 39.
מלכו פלינה תהוה Dax. 2. 41.
מלכו די לעלמין Dan. 2, 44.
בניתה לבית מלכו Dan. 4, 27.
מלכו רביעיא תהוא Dan. 7, 23.

וּמַלְכוּ

ומלכי תליתאה אחרי Dan. 2, 39.
שלטן ויקר ומלכו Dan. 7, 14.

constr.: מַלְכוּת

מלכותיה מלכות עלם Dan. 3, 33.
על־מלכות מלכא ובנוהי Esr. 7, 23.

constr.: בְּמַלְכוּת

עליא במלכות אנושא Dan. 4, 14. 22. 29. 5, 21.
הצלח במלכות דריוש Dan. 6, 29.

constr.: וּבְמַלְכוּת

ובמלכות כורש פרסיא Dan. 6, 29.

constr.: לְמַלְכוּת

למלכות דריוש מלך Esr. 4, 24.
למלכות דריוש מלכא Esr. 6, 15.

def.: מַלְכוּתָא

מלכותא חסנא ותקפא Dan. 2, 37.
מן־קצת מלכותא Dan. 2, 42.
על־היכל מלכותא Dan. 4, 26.
מלכותא עדת מנך Dan. 4, 28.
קבל מלכותא Dan. 6, 1.
והקים על־מלכותא Dan. 6, 2.
די לתון בכל־מלכותא Dan. 6, 2.
על־כל־מלכותא Dan. 6, 4.
לדניאל מצד מלכותא Dan. 6, 5.
כל ׳ סרכי מלכותא Dan. 6, 8.
ויקבלון מלכותא Dan. 7, 18.
ויחסנון מלכותא Dan. 7, 18.
עשר מטו מלכותה Dan. 7, 24.

וּמַלְכוּתָא

ומלכותא חחסס קדישין Dan. 7, 22.
ומלכותא ושלטנא Dan. 7, 27.

def.: בְּמַלְכוּתָא

ותלתי במלכותא ישלט Dan. 5, 7.
ותלתא במלכותא תשלט Dan. 5, 16.
שלים תלתא במלכותא Dan. 5, 29.

cum suff.: מַלְכוּתִי

כל־חכימי מלכותי Dan. 4, 15.
עלי וליקר מלכותי Dan. 4, 33.
ועל־מלכותי התקנת Dan. 4, 33.
בכל־שלטן מלכותי Dan. 6, 27.

cum suff.: בְּמַלְכוּתִי

די כל־מתנדב במלכותי Esr. 7, 13.

cum suff.: מַלְכוּתָךְ

מלכותך לך קימא Dan. 4, 22.
מנה־אלהא מלכותך Dan. 5, 26.
פריסת מלכותך Dan. 5, 28.

cum suff.: בְּמַלְכוּתָךְ

איתי גבר במלכותך Dan. 5, 11.

Digitized by Google

cum suff.: מַלְכוּתֵהּ
Dan. 3, 33. מלכותה מלכות עלם
Dan. 5, 20. מן־כרסא מלכותה
Dan. 7, 27. מלכותה מלכות עלם
cum suff.: וּמַלְכוּתֵהּ
Dan. 4, 31. מלכותה עם־דור ודר
Dan. 6, 27. מלכותה דיי־לא תתחבל
7, 14.
cum suff.: וּמַלְכוּתֵהּ
Dan. 2, 44. מלכותה לעם אחרן
constr. pl.: מַלְכְוָת
Dan. 7, 27. מלכות תחות כל־שמיא
def. pl.: מַלְכְוָתָא
Dan. 2, 44. דיי־מלכותא
Dan. 7, 23. דתי־מלכותא

מֶלֶךְ

ז׳, וקדיר נסף כדעת הַמֶּלֶךְ, ומורקת הכין כמו מֶלֶךְ, וכפרע לעיון קליל חיזד על כני־עמון, ווכתו לו כני חיזל לצמים וכתי קדם כני הכם. יתא רצ׳ ו׳ כיף עבודתו, שמוסר מו לשוחיס, ועוזין את תדוכות נחלת, ומעכרין את הכן כרגליו כין ל׳ זכוכות כקף, וכן להכרל׳ק נסכר מחים ולהכרל׳נע כפרוסו. ול׳ל קמתו מיסב סולך, קמ׳ם שהיו כ׳ נתי ע׳ו כחצים, סיולך כיס חון, וכיס עשוי לם קלול כתון לצכים וו׳ קנקלים, ול׳ל ז׳ שקקיב סלת פותחין לו לחד חק חורין ונכי־יוכח כ׳, ככצ׳ג, קיל ד׳, על כ׳, שור ו׳, ומי שהיה מקריב נכו ניתן לו שנעס, והיה מכיו על עגל, ורו׳ חצוות כקדם, והיה מסיקין חתו נתן מפקתיו, והכופר נועל כדשה, וטוען לתוך ידיס של טולך, וכן נתן היתה ענודת קרוכום נקרק־חדשה.

n. m. (semper *def.* הַמֶּלֶךְ), sicut מֶלֶךְ, rex, deinde *spec.:* idolum Ammonitarum, cui Israëlitae, a vero Deo itemtidem desciscentes, sacrificia hominum solennia in valle *Hinom* factitarunt, eodem fere modo, quo Cartagine *Kronos* (h. e. Saturnus planeta, principium malum, sacrificiis piacularibus placandum) colebatur (Diodor. XX, 14.). *Isaaki* narrat, nos combustos aut mactatos pueros, sed duabus pyris exstructis, per illarum medium traductos solummodo et hoc modo velut februatos esse, sacerdotibus Molochi rem procurantibus. Sic et *Maimuni* in More III, 38. *Josef Karo* Misne-Tora עכו״ם VI. *Rabinica* vero traditio haec est: Erat *Molok* imago concava, quae septem intus conclavibus distincta erat; *unum* aperiebant similae offerendae: *duo* turturibus; *tria* ori; *quatuor* arieti; *quinque* vitulo; *sex* bovi. At filium qui offerre volebat, huic *septem* conclavia aperiebantur. Facies idoli instar vituli erat, manus extensae, velut hominis, quibus sacerdotes, succenso igne, puerum imponebant, tympana percutientes, ne ejulatus pueri audiretur. V. *Io. Seldeni* de DIs Syris Syntagma I, 6. LXX. Ἄρχων, Βασιλεύς, Aq. Th. Symm. Μολόχ (Luc. Act. 7, 43.). Vulg. *Moloch.*

לַמַּלֶךְ
Lev. 18, 21. להעביר למלך
אשר יתן מזרעו
Lev. 20, 2. למלך
Lev. 20, 3. כי מזרעו נתן למלך
Lev. 20, 4. בתתו מזרעו למלך
2 Reg. 23, 10. בתו באש למלך
Jer. 32, 35. בנותיהם למלך
וְלַמֶּלֶךְ
1 Reg. 11, 7. ולמלך שקץ בני
מַלְכָּם
ז׳ כמו מַלְכָּה, כסופי״ ם, נויר מֶלֶךְ, והמונן כמו מלך לעיל.
n. m. (a n. מֶלֶךְ, addita terminatione *am*), sicut מֶלֶךְ, מַלְכָּה, rex, deinde idolum.
Jer. 49, 1. *ירש מלכם את־גד
Jer. 49, 3. *מלכם בגולה ילך
Am. 1, 15. *והלך מלכם בגולה
מַלְכָּם
ז׳ נדומס לע מַלְכָּם, נויר מֶלֶךְ כסופי״ ם, כמו תַּרְחָם, חַרְחֹם, לְאָם, והמונן כמו מֶלֶךְ לעיל.
n. m. (a n. מֶלֶךְ, addita syllaba *om*, ad s. f. תַּרְחָם, חַרְחֹם, לְאָם, sicut מֶלֶךְ, מַלְכָּם, nomen Deastri. LXX. *Μελχόμ* (*Μελχόλ*).
1 Reg. 11, 5. ואחרי מלכם שקץ
וּלְמַלְכָּם
1 Reg. 11, 33. ולמלכם אלהי
2 Reg. 23, 14. ולמלכם תועבת
מַלְכַּת
ז׳ נויר מֶלֶךְ, והמונן כמו מלכה [קמכינין], ונמלא לן כסקצר מלכת מצמים, וסיל עצתה לו כוכב נעמס, וכן רצ׳ וסמתרגם, ולד׳ל מר מַלְאַכְתָּ לעון עבודה, לומר ענודת הצמים, ווס פרוש הכד׳ק, והילעזן כמו.
n. f. (a m. מֶלֶךְ), sicut מַלְכָּה, regina; מַלְכַּת שָׁמַיִם, Regina Coeli, nomen Astartae seu Veneris Planetae, quam mulieris Israëliticae, posteaquam ad idolatriam defecerunt, religiose colebant. Alii *Junonem* (Selden Synt. II, 2.), alii *Lunam* intelligunt. Alii מַלְכַּת pro מַלְאֲכַת de cultu superstitioso (= עֲבוֹדָה זָרָה) dictum putant, in his Qimchi. LXX. *στρατία*, *βααλίσσα τοῦ οὐρανοῦ*.
לְמַלֶּכֶת
Jer. 7, 18. כונים למלאכת השמים
Jer. 44, 17. 18. לקטר למלכת השמים
Jer. 44, 19. מקטרים למלכת השמים
Jer. 44, 25. לקטר למלכת השמים

I. מָלַל

לומר מַל, וסמונן ענין דכור וקמיכה [רעדנן], וסצל צנור נקרמי, ונצנכי לן כדכור ציי״, ולע שהצל הזה יקר נענין הקל, ותקיר נענין סכנד. הקקר והכווי ע׳ נלוע רקור סלצון נסוף הקצר.
h. e. מַל *v. intr.*, raro Qal, crebro *piël.* (apud Hebraeos poëticum, apud Aramaeos tritum ac vulgare), loqui, eloqui, dicere. LXX. *σημαίνειν*; *Pi. λαλεῖν*, *ἀναγγέλλειν*, *ποεῖν*.
Pi-el: מִלֵּל 3 *perf.*
Gn. 21, 7. מי מלל לאברהם
3 *perf.:* מִלְּלוּ *p.*
Job. 33, 3. ברור מללו
2 *imperf.:* תְּמַלֶּל־ *s. M.*
Job. 8, 2. עד־אן תמלל־אלה
3 *imperf.:* יְמַלֵּל
Pr. 106, 2. מי ימלל גבורות יי׳
מֵלִּים
ז׳כ, והינוי מִלִּים, ולפעמים קמוכת מקקימת מִלִּין, והמונן דכר וקמר [ווקרע, יעדע], נהקקוק רכוק.
n. f. (pl. מִלִּים, aram. מִלִּין), verbum, dictio, sermo. LXX. *λόγος*, *λέξις*, *ῥῆμα*, *θρύλλημα*, *δόλος*, *ἴαμα*; חֲשִׁיכַת מִלָּה *ἀπόκρισιν διδόναι*; הֲשָׂמִים קְקָצֵי לְמִלִּין, *παύεσθαι*.
Ps. 139, 4. כי אין מלה בלשוני
לְמִלָּה
Job. 30, 9. ואחי להם למלה
מִלָּתִי
cum suff.
Job. 13, 17. 21, 2. שמעו שמוע מלתי
Job. 24, 25. וישם לאל מלתי
Job. 29, 22. ועלימו תסף מלתי
וּמִלָּתוֹ
cum suff.:
2 Sam. 23, 2. ומלתו על־לשוני
מִלִּים
pl.:
Job. 6, 26. הלהוכח מלים
Job. 8, 10. ומלבם יוציאו מלים
Job. 23, 5. אדעה מלים יענני
Job. 32, 15. התתיקו מהם מלים
Job. 32, 18. כי מלתי מלים
Job. 36, 2 עוד לאלוה מלים
וּמִלִּים
pl.:
Job. 15, 3. ומלים לא יועיל
בְּמִלִּים
pl.:
Job. 16, 4. אחבירת עליכם במלים
Job. 19, 2. ותדכאונני במלים
Job. 29, 9. שרים עצרו במלים
מִלִּין
pl. aram.:
Job. 12, 11. הלא־אזן מלין תבחן
Job. 15, 13. והוצאת מפיך מלין
Job. 26, 4. את־מי הגדת מלין
Job. 32, 11. עד־תחקרון מלין
Job. 32, 14. ולא־ערך אלי מלין
Job. 33, 8. וקול מלין אשמע
Job. 33, 32. אם־יש־מלין השיבני
Job. 34, 3. כי־אזן מלין תבחן
Job. 35, 4. אני אשיבך מלין
Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר
בְּמִלִּין
pl. aram.:
Job. 4, 4. ועצר במלין מי יוכל
Job. 38, 2. במלין בלי־דעת
לְמִלִּין
pl. aram.:
Job. 18, 2. קנצי למלין
מִלַּי
pl. c. suff.: *p.*
Job. 19, 23. מי־יתן אפו ויכתבון מלי
Job. 33, 1. ואולם שמע־נא איוב מלי
Job. 34, 2. שמעו חכמים מלי
Job. 34, 16. האזינה לקול מלי
Job. 36, 4. כי־אמנם לא־שקר מלי
מְלֵיךָ
pl. c. suff.:
Job. 4, 4. כשל יקימון מליך
Prv. 23, 9. כי־יבוז לשכל מליך
מִלֵּיהֶם
pl. c. suff.:
Ps. 19, 5. ובקצה תבל מליהם

מָלַל

פעל נקרמי, וסכנד מַלָּל, והמונן כמו נעניי.
v. aram. pa. (מַלֵּל), loqui. LXX. *λαλεῖν*.
Pa-el: מַלֵּל 3 *perf.*
Dan. 6, 22. דניאל עם־מלכא מלל
מְמַלֵּל
part.:
Dan. 7, 8. ופם ממלל רברבן
מְמַלָּל
part.:
Dan. 7, 20. ופם ממלל רברבן
מְמַלְּלָא
part. fem.:
Dan. 7, 11. די קרנא ממללא
יְמַלֵּל
3 *imperf.:*
Dan. 7, 25. לצד עליא ימלל

מְלָה

ז׳כ נקרמי, והילועס מִלְּתָא, והרנוי מִלָּיִן, והמונן כמו נענני.
n. f. aram. (*def.* מִלְּתָא, pl. מִלָּיִן), verbum, vi latissima. LXX. *ῥῆμα*.
וּמְלָה
Dan. 2, 9. ומלה כדבה ושחיתה
constr.: מִלַּת
Dan. 2, 10. דיי־מלת מלכא
Dan. 2, 23. מלת מלכא הודעתנא
וּמִלַּת
constr.:
Dan. 3, 28. ומלת מלכא שניו
מִלְּתָה
def.:
Dan. 2, 5. מלתה מני אזדא
מִלְּתָא
def.:
Dan. 2, 8. דיי־אזדא מני מלתא
Dan. 2, 15. אדין מלתא הודע
Dan. 2, 17. חבריהי מלתא הודע
Dan. 4, 28. עוד מלתא בפם מלכא
Dan. 4, 30. בה שעתא מלתא ספת
Dan. 5, 15. פשר־מלתא להחויה
Dan. 5, 26. דנה פשר מלתא
Dan. 6, 13. ואמר יציבא מלתא
Dan. 6, 15. כדי מלתא שמע
Dan. 7, 28. סופא דיי־מלתא
וּמִלְּתָא
def.:
Dan. 2, 11. ומלתא דיי־מלכא שאל
Dan. 7, 28. ומלתא בלבי נטרת
מִלִּין
pl.:
Dan. 7, 1. ראש מלין אמר
וּמִלִּין
pl.:
Dan. 7, 25. ומלין לצד עליא
מִלֵּי
pl. constr.:
Dan. 5, 10. לקבל מלי מלכא
מִלַּיָּא
def. pl.:
Dan. 7, 11. מן־קל מליא רברבתא
Dan. 7, 16. ופשר מליא יהודענני

II. מָלַל

פעל כודד, וסעונר מַל, וסנווי מְלֹ, סנפעל נָמַל, ומפכו נְמַלְתֶּם, מר נְמַלְתֶּם, וסתפעל יִתְמַל, וכנין סכנד מֻלַּל, וסתפעל תִּתְמַלַּל. המונן כמו מָוֹל לעיל, כמו מָחַל, לומר קפוד וכסיקס [זכייד־צן, זכ־]. וכנר סנעני עסוק הפעל לעיל ppp מול ומכל.
v. tr. (praet. מָל, imper. מְלֹ; *Ni.* נָמַל, 2 p. pl. נְמַלְתֶּם pro נְמַלְתֶּם, impf. יִמַּל, pass. יִמָּל; *Po.* מִלֵּל; *Hitpo.* הִתְמַלַּל), sicut מָוַל, מָחַל q. v., secare, desecare, succidere. *Nitpa-el* מִתְמוֹל, tanquam a מָוַל.
LXX. v. מָוַל.
imprt.: מְלֹ
Jos. 5, 2. מל את־בני־ישראל
Nif-al: נָמַל
2 perf. pl.: וּנְמַלְתֶּם
Gn. 17, 11. ונמלתם את־בשר
3 *imperf.:* יִמַּל
Job. 18, 16. וממעל ימל קצירך
3 *imperf.:* וַיִּמַּל *p.*
Job. 14, 2. כציץ יצא וימל
3 *impf. pl.:* יִמָּלוּ *p.*
Job. 24, 24. וכראש שבלת ימלו
Ps. 36, 2. כחציר מהרה ימלו
Po-el: מוֹלֵל 3 *prf.*
Prv. 6, 13. מולל ברגלו
3 *imperf.:* יְמוֹלֵל
Ps. 90, 6. לערב ימולל ויבש
Hitpo-el: הִתְמוֹלֵל

Digitized by Google

3 *impf. pl.*: יִתְמַלְלוּ *p.*
Ps. 58, 8. כמו יתמללו
Nitpa-el: נִמּוֹל 3 *perf.*
Gn. 17, 26. נמול אברהם
3 *perf. pl.*: נִמֹּלוּ
Gn. 17, 27. בן־נכר נמלו
part. pl.: נִמָּלִים
Gn. 34, 22. כאשר הם נמלים

מְלִילָה

ג"כ, והמונן שנלח הנקעפת ונקלפ [שֶׁהכיע], ונגמרת המלה קוסח רכת הנרך, כמו מונל מלילות.

n. f., spica, arista; gem. saepissime, veluti מַלַּל מְלִילוֹת, messor (Schnitter). LXX. *στάχυς.*

pl.: מְלִילֹת
Dt. 23. 26. וקמפת מלילת בידך

מָלַץ

verb., v. s. r. לָוַץ *p.* 596.

מִלְצָר

sbst., v. s. r. לָצַר *p.* 605.

מָלַק

פעל כודד, והמונן פרוס רקפ שמוע עקפ [שֶׁנקניפען], סן נהנדלה, לומר הרקפ נעגמו וסנוף נעגמו, זו כלי סנדלה, לומר עליקת רומו זו קנקו, וקומת סעליקת תפוצת נגמרת נפרטוע. נפשפ עבריגית מְלִיקָה, ונגמרת כל עוד כדומפ מָלָג, נפשקל על הסרת הפצר והפרעתו, ומוסף מְלִיגָה הפשפ. תפנות וקקור סלשון עי' תקת תרק לקמן.

v. trans., abscerpere, ungue secare (abkneipen), vel ita ut caput a corpore separetur (חִבְּדִיל), vel ut solum modo collum infringatur (einknicken). Inde neohebr. מְלִיקָה, infractio; gemar. *v.* מָלַג, *n.* מְלִיגָה, de capillorum tonsura. LXX. *ἀποκνίζειν.*

3 *perf.*: וּמָלַק
Lev. 1, 15. 5, 8. ומלק את־ראשו

מָן

ג"כ מקופן, ולדעת רד"ק נפתק, ע"פ צַו, ורק נהסמך מָוֹ, נכנוי מָוֵהּ, ולדעת נוסקאות רנות נלי דנוש. והתעלות לדעת סרל"נע והרל"ק תצרע מָנָה, והמונן לע"ז תקנ [נֶאנע, נעצענק], וריקוח הוס. ולדעת קוי קל־כלני, תשר קלקו עליו סעדיק פ"יתי וקנן־ עוכ"ק, מן הוס הנקרק כלשון פרסי תכנגין, וכלשון עכרי מן, וכן כלשון לעו, והוס לפ"ז שם שרף מס, הכוונף מענים יהוים, לפני נקת הרצע, עול היום הוס, נתקוות יהועות נקרן קדס. והפעל אף קוי קל־כלני. וכל שרשו עתיקי וכוזן, וכלתי נגוד תרצע תכס, כאשר שמוסכם גם לקומות קדס, והכוונו תרנגיתקף [פערלע] נרקפתיו, וכן נשפת הודו ועיכו [s. *mani*], ועמוק עמוק הסמנק קוקרו ועיכו כעין הכדלק, וכי כדלק נ"כ נקוד כוונקו כעף־כרי ועפת־שרף, ונאקלות עפוק־שרף לפכין ודר ולסיפן. עי' לעיל עקת נדלק.

n. m. qamez. (*patahatum*, ex sententia Qimchii, ad s. f. צַי, in p. מָן; c. s. מַנֵּהּ, multis in exemplaribus מַנֵּי, sine *Dages*), *man*, ab exclamatione demirantis populi: מָן הוּא (מַדְהוּא), nomina-

tum, Exod. 16, 15. 31. Quare rejicienda est *Ibn-Ezrae* et *Qimchii* opinio, qui *man* a v. מָנָה h. e. *donum* (arab. *mann-on* a v. *manna*), appellatum putant. Jam *Chavi al-Kalbi* (cui adversantur *Fajumi* et *Ibn-Ezra*) manna arabicum (persice תרנגבין), intellexit, resinam illam mellis similem, quae in Arabia aliisque orientalium terrarum oris ac partibus, aestivorum potissimum mensium tempore, ante orientem solem ex foliis quarundam arborum, veluti *Tamaricis Orientalis* promanat. Pervetustum est hujus cibi divinitus dei populo impertiti nomen, per omnes orientales populos pervulgatum ac plantis compluribus resinosis in memoriam miraculi divini inditum. Forsitan potius in verbis his scripturae מִיהוּ כִּכְיָן הַתַּהֲלָח Num. 11, 7. etymologia vocabuli quaerenda est, ut *margaritam* (sanscr. *mani* = *bedolah*, deinde guttam sei resinam significet. LXX. *τί, μάν, μάννα.*

Ex. 16, 15. איש אל־אחיו מן
Ex. 16, 31. את־שמו מן
Ex 16, 33. מלא־העמר מן
Dt. 8, 16 המאכלך מן במדבר
Jos. 5, 12. עוד לבני ישראל מן
Ps. 78, 24. וימטר עליהם מן לאכל הַמָּן
Ex. 16, 35. אכלי את־המן
Ex. 16, 35. את המן אכלו
Num. 11, 6. בלתי אל־המן עינינו
Num. 11, 9. ירד המן עליו
Dt. 8, 3. ויאכלך את־המן
Jos. 5, 12. וישבת המן ממחרת וְהַמָּן
Num. 11, 7. והמן כזרע־גד
cum suff.: וּמָנְךָ
Neh. 9, 20. ומנך לא־מנעת מפיהם

מָנֵךְ

ג"כ גויך מָן, נכוסיי הסקטן מָנֵךְ, מי כאשר נכתיב מָנֵךְ, וכן נתרגוס מָנֵיהּ, נאלף הסערעת מָנֵיהּ או מַתְּבָא, ואשר נאלף נס' נרקפ אין סרק אצלי אסיל נוספת. הסכוון מרגיקף וכאין ואמן יקרה, ומוס הסאל על קלי, כאשר כנר פרשתי לעיל עקת הסכין, לסקל הקפוס.

n. m. (a n. מָן, c. terminatione diminutiva, Ketib: מָנֵךְ, c. *He prostethico* מַנֵּיהּ), *margaritula*, *gemmula*, targ. def. מַנְיָנָא, syr. *ha-mniko*, *he-mniko*, gr. *μανιάκης, μάνος, μάννος* (Polyb. 2, 31.). LXX. *μανιάκης.*

definit.: וַדַּמַנְיָנָא Q'ri.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמניכאדי־דהבא
definit.: וַדַּמְנוֹכָא K'tib.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנוכאדי־דהבא

מִן

pron. aram., *v. concord. partt.*

מְנִים

subst., v. s. r. מָנַן *p.* 650.

מְנָא

פעל נקרי, כמו מָנָה נעגרי, ולפעמים נס', כדרך נקרי אל כתני קדש, וכיכוני פעולי מָנָא, ומלרי נקסוי

מהכתנת קרק הפצולי [קְשִׂיל] נקמון יסודי סופי, ווס נכון. סמוכן כסיסס וסגיכס [נֶאַהלען], מתעלות רקצית הקתן וקכול והכלל [אֶנכלאוען, -וּאַכ- דעכן], וכי וס מסוד אצל סָפַר, סָפַס, כקצר לגיד לן יותר מוס אצל מכס פעגרי. הכנד בַּיִּר, עכין הומכס נקקודס ומצמר [לייכאמען, נצ- צעימען], ונלוע הכוונות תקלס נפעל הענרי.

v. aram. (interdum מָנָה, ex more aramaismi biblici; part. pass. מְנָא = מָנָא), sicut hebr. מָנָה, separare, discernere (ablösen, sondern), hinc: numerare, computare (syn. סָפַר, סָפַס); *Pa.* מַנֵּי, constituere, muneri praeficere (bestimmen, einamten). LXX. *μετρεῖν; Pa. καταστῆσαι.*

3 *perf.*: מְנָה
Dan. 5, 26. מנה־אלהא מלכותך
part. pass.: מְנָא
Dan. 5, 25. מנא מנא תקל ופרסין
Dan. 5, 26. מנא מנה־אלהא
Pa-el: מַנֵּי 3 *perf.*
Dan. 2, 24. די מני מלכא
3 *perf.*: וּמַנֵּי
Dan. 2, 49. ומני על עבידתא
2 *perf.*: מַנֵּיתָ
Dan. 3, 12. די־מנית יתהון
imprt.: מַנֵּי
Esr. 7, 25. מני שפטין ודינין מְנַיִן

ג"כ נקרי, והמונן עסנר [נֶאסאל] וילוע. נקרנוס עול מוס אִתְמְנִיוּ.

n. m. aram., numerus. LXX. *ἀριθμός.*

constr.: לְמִנְיַן
Esr. 6, 17. למנין שבטי ישראל

מִנְדָּה

subst., v. מְהָה *p.* 616.

מַנְדַּע

subst., v. s. מַדַּע *p.* 475.

מָנָה

פעל כודד, והתעלות נוור ועכול דנר מדנר, כדוד וכדול [וּאֶנדעכן, לְאוּמן], ומוס יולף המכוון של ספיכס וכס־סס [נֶאַהלען], כי וס התפרעות נפנלים מוננלים נמתכוונתס, ומהמכוון של הנגל והקתן המוכן נאצל על עסוק וקריכה, וכי כן לקל נוכ, קתן, קרן, ותכין כוס הנפעל פעולי נמכוון ספיכה, והכנד נעכין קריכס ועסוק. ודע שאצרת וס מָנָה, מָנָה, מָנָה, והתעלות כפי הכל מָנָה, ודומס לו נתפעל מָנָה, אשר מתנו מִנִּים, או מָנוֹ, אשר מתנו מִנִּים, ויסיס לין ציסיס סול וקקול הפצרת נהכנה מָנוֹ, ודומס לו מָנוֹ, נקלוף יולוע. ומכוון פצרת הוס סנדלה וספצרת פריכה וכדול [וּאֶנדעכן, ז'יילען], ותכין כוס פצרת מָנוֹ [מָנוֹ] לעיל, לומר פריכת ובדילת דבר מדבר, וולת סניכס, ומוס נתנוס מְנָא והידועס מְנִיתָא, ונגמרת מְנִיָּא והידועס מְנִיתָא, הכנדל ונפרד ומנודד, לבן שאר [הַמְּאֻחָר], או גרגיר, ונלעון סוסי מָנָא שער, וגס קוע־הכנול וקו־הכנול שאר [וּקיעע], וכדומס הרכס.

v. trans., avellere, desecare, separare, hinc: *numerare*, translatione facili intellectu, et *Pi.*: *decernere*, constituere, muneri

(עָל) praeficere (syn. וָזַר, חָתַךְ, חָרַץ). *Ni.* numerari, c. אֵת, adnumerari. *Pu.* constitui, praefici. Scito autem, hoc a verbo (cujus radix est *mân*, cui cognatum est מָנַן, unde מִנְיָן, et fortasse מָנַן, unde מִנְיָם), descendere nomm. מָנָה, מָנָה, מָנָה, מָנָה, quibus omnibus inest significatio a vi primaria secandi separandive translatitia. Cognatum est etiam v. בָּנַן, *liquida* cum *labiali* commutata, vi ingenita *separandi* et *secernendi*, deinde *internoscendi* et *intelligendi*, unde targ. בִּינָא, def. בִּרְיָנָא, gem. בִּינָר, def. בִּנְרָא, aliquid secretum, separatum, particulatim distractum (Vereinzeltes), hinc *pilus* vel *bacca*, syr. מָנָה, pilus et nervus fidium, hebr. מֵן vel מֶן, filum, chorda. LXX. *ἀριθμεῖν, ἐξαριθμεῖν, λογίζεσθαι, ἐξακριβεῖν; ἀλλάσσειν, παραδιδόναι; Ni.* לֹא נִסְפַּר וְלֹא נִמְנָה, *ἀναρίθμητος; Pi. διατάττειν, ἐκτάττειν, προστάττειν, καθιστάναι, διδόναι.*

3 *perf.*: מָנָה
Num. 23, 10. מי מנה עפר יעקב
1 *perf.*: וּמָנֵיתִי
Jes. 65, 12. ומניתי אתכם לחרב
part.: מוֹנֶה
Ps. 147, 4. מוניה מספר לכוכבים
Jer. 33, 13. על־ידי מונה
inf. constr.: לִמְנוֹת
Gn. 13, 16. למנות את־עפר הארץ
1 Chr. 21, 1. למנות את־ישראל
1 Chr. 21, 17. אמרתי למנות בעם
1 Chr. 27, 24. בן־צרויה החל למנות
Ps. 90, 12. למנות ימינו כן הודע
imperat.: מְנֵה
2 Sam. 24, 1. מנה את־ישראל
3 *imperf.*: תִּמְנֶה־לְּךָ
1 Reg. 20, 25. ואתה תמנה־לך
8 *impf. pl.*: וַיִּמְנוּ
2 Reg. 12, 11. וימנו את־הכסף
Nif-al: נִמְנָה 3 *perf.*
Jes. 53, 12. ואת פשעים נמנה
inf. constr.: לְהִמָּנוֹת
Eccl. 1, 15. וחסרון לא־יוכל להמנות
3 *imperf.*: יִמָּנֶה
Gn. 13, 16. גם זרעך ימנה
3 *imperf.*: יִמָּנוּ
2 Chr. 5, 6. ולא ימנו מרב
Pi-el: מִנָּה 3 *perf.*
Dan. 1, 10. מנה את־מאכלכם
Dan. 1, 11. מנה שר הסריסים
3 *perf. pl.*: מִנּוּ
Job. 7, 3. ולילות עמל מנו־לי
imprt. ap.: מָן
Ps. 61, 8. חסד ואמת מן
3 *imperf.*: וַיְמַן
Dan. 1, 5. וימן להם המלך
Jon. 2, 1. וימן יי דג גדול
Jon. 4, 6. וימן יי־אלהים קיקיון
Jon. 4, 7. וימן האלהים תולעת
Jon. 4, 8. וימן אלהים רוח קדים
Pu-al: מְמֻנֶּה
part. pl.: מְמֻנִּים *masc.*
1 Chr. 9, 29. ומהם ממנים על־הכלים

מָנָה

ג"כ ע"פ זכס, שפס, והמונן קלק ותקן [נֶאנע, עה"ל], ונכלל כנפרד מכלל, לכן מקק ותקוס [פֶּאַרשׂוּאַן], לומר קלק לוכל, או נסשלות תקוות שור

Digitized by Google

קלק, ל״מ על נוכל וקכל. הכנוי מוס פסם מָנָה כדרך, ופעם מָנָה לו מס זדופס לו מָנָה, כלומ היס היקיד מָנוּ כדופס לל מָנָה, וכן מָנָה, קולס הכל ין מנס. ודע שלל״ק פסם מָן לעיל קן סקנר אל מָנָה, וזקת עשות, כי ין עזקל וס כל״ע, ומן ק״כ, ק״ק ין כקיס, קולס מָנָה הכלס מוס כעזקל לקל.

n. f. (ad s. f. מָנָה, מָנָה), id quod de toto avulsum, separatum est, pars, portio, de certa ac definita cibi quantitate. Pl. מָנוֹת (veluti שְׁלַח מָנוֹת, de cibariis, quae opulentiores convivium agentes mittebant egenis), semel מָנָה, מָנוֹת (מָנָאת), tanquam a singulari מָנוּ (= מָנָה). Scito etiam, nonnullis n. מָן ex hoc n. מָנָה abbreviatum videri, id quod, argumentis ac rationibus a nmm. אָב, אָח petitis, confirmare frustra satagunt.

LXX. vicies: *μερίς.*

1 Sam. 1, 5. ולחנה יתן מנה אחת

הַמָּנָה

1 Sam. 9, 23. תנה את־המנה

לְמָנָה

Ex. 29, 26. והיה לך למנה
Lev. 7, 33. שוק הימין למנה
Lev. 8, 29. למשה היה למנה

מְנַת־

constr.:

Jer. 13, 25. מנת־מדיך

מָנוֹת

pl.:

1 Sam. 1, 4. ובניהיה מנות
2 Chr. 31, 19. לתת מנות לכל־זכר
Neh. 8, 10 ושלחו מנות
Neh. 8, 12. ולשלוח מנות
Esth. 9, 19. 22. ומשלוח מנות

מְנָאוֹת

pl.:

Neh. 12, 44. מנאות התורה

מְנָיוֹת

pl.:

Neh. 12, 47. מניות המשררים
Neh. 13, 10. כי־מניות הלוים

מְנוֹתָיו

pl. c. suff.:

Esth. 2, 9. ואת־מנותה לתת

מָנָת

ג״כ ע״פ פָּנָת, קָצָת [פי׳ עפ״י דף קע״ו], וסק׳ טוסקת לסופיי ״א, ונקשר שהרבוי מָנָאת, מָנָוֹת [מָנוֹת] מיקיד מָנוּ, לכן פלגתי פלגור ססקת מכס, קף שדרך גמור וס נשמוע ע״פ וס, כקשר מָנָת יוכיק. הסללס כמו מכס, לומר קלק ולקוקס גוכל וקכל וכדומה.

n. f. (ad modum formae פָּנָת, קָצָת; addito *Tav* ad terminationem ־ָא, plurales autem מָנָאת (מָנוֹת, מָנָת), s. n. מָנָה posuimus, quia manant a sing. מָנִי, tametsi nmm. ad s. f. מָנָת has formas plurales plerumque mutuantur, veluti פָּנָת), sicut מָנָה, pars, portio. LXX. *μερίς.*

2 Chr. 31, 4. לתת מנת הכהנים
Ps. 11, 6. מנת כוסם
Ps. 16, 5. יי מנת־חלקי וכוסי
Ps. 63, 11. מנת שעלים יהיו

וּמְנָת

2 Chr. 31, 3. ומנת המלך מן־רכושו

מָנֶה

ג״ו, ונמנע קך נכנוי מָנִים, ופ״כ ין מנס, וכן פרשו הלל״ק, והמונן מקשל ומנין קך וסכוס [נמהל, ווממע], כן לוקנ ולרב״י ולרל״ק. קולס לפי דעת היקיד מָן, משרש מָנָה נדומה לל מָנָה, מָנָה, והפתוח לנכ הכפרל ומנודד [מפיל], לכן נהשקל על פעס.

n. m. pluralet. (מָנִים, a v. מָנָה), numerus, summa, pars, hinc *vices*, syn. hebr. פְּעָמִים, targ. זִמְנִין (— *Mule*). At nobis singularem מָן ab radice מָנָן (= מָנָה, מָנָה) esse, verisimile est. LXX. *ἀμνός, ἀμνάς.*

pl.:

Gn. 31, 7. 41. משכרתי עשרת מנים

מָנֶה

ג״ו, ונמנע היקיד יקוקלל מ״ה, לדעת נקון הלשון יסודל חיונ, והכנוי מָנִים, וסמונן מין משקל, כתכנוס מָנִי [מיכע], ויעוד המשקל עי׳ לפל המפורסים.

n. m. (sing. Ez. 45, 12., ex sententia *Judae Chajug'*; pl. מָנִים), mina, pondus definitae quantitatis, quindecim vel viginti quinque (Ez. 45, 12.) vel centum siclorum (1 Reg. 10, 17. cf. 2 Paral. 9, 16.), arab. *mann-on*, syr. *manjo*, targ. מְנֵי. LXX. *μνᾶ.*

*הַמָּנָה

Ez. 45, 12. *המנה יהיה לכם

pl.:

מָנִים

1 Reg. 10, 17. שלשת מנים זהב
Esr. 2, 69. וכסף מנים חמשת אלפים
Neh. 7, 71. מנים אלפים ומאתים
Neh. 7, 72. וכסף מנים אלפים

מָנַי

ג״ו, והוא שע״פ נקלול לו לבוכר הנעגר, ומשרש מכס, לשון הפיל לפלוני דבר לנקל וכקלס, וק״כ לפ״ו הסס מופעס, לומר מכס ויקבל [נופהיילומ, נע-שיעמוכ], וכן כיוכי [*μοῖρα*], כשוי הממנות. ומוס שס קלילס [שיקוקלס-נשעטין], וכיוס לוס הכנקס מכיס נעכני. קולס לדעת רש״י ורל״ק מלשון מכין, ולדעת הרשב״ע נוטע הנלנל, ולדעת כ׳ משס הכסן שס כוכב, ולקוכן הפסק.

n. m. pr. idoli vel sideris, quod superstitiose lectisterniis et libationibus a Judaeis in Babylonia extorribus colebatur, a v. מָנָה, adsignare, attribuere, hinc: attributio, *μοῖρα*, fortuna, deinde: Dea Fati (Schicksalsgöttin), Fortuna, arab. *Manjah*, una ex tribus Dei filiis, ut fert mythologia Arabum vetusta. Alii aliter. V. *Huetius* de Gad et Meni et *I. G. Kochius* de mensa Gad et libamine Meni. LXX. *ἡ Τύχη.*

לַמְנִי

Jes. 65, 11. והממלאים למני ממסך

מִנַּח

פעל ל״ע כ״ף נגור, והמונן ענין כתיכס לאקכס [שענקען], וכן נעכני מַנַּח, ונעלס מעכי הקקור והשווי נשפתי עכו. ולע קוכל שאפשר שהשרש הנעכני נויר הסס, ונור סעכני ין נָח, לו נָחַת, וכי כנר נספתקו נשרש מכס הקדמוניס, ונתוכס סלל״ק.

v. inus., dare, donare, arab. *manuha.* Nisi *v. arab.* denominativum est et *n.* hebraicum, quod sequitur, a v. נָח, נָחָה deduci oportet, id quod jam veteres, in his Qimchi, suspicati sunt.

מְנֻחָה

ג״כ, והמונן מתן ומתכס [נשענע], לכן כמו קכנן ונכן, ולפעמים כמו מכס ומס, מתנס למלן. סלנור נגמיל מְנָחוֹת, כלומ היקיד מָנָחַת, ונעגור שוס מעקל נקכיי, והוכיי כמו מָצָד מן נור, לספפק רגליס.

n. f. (a v. מָנָחַת, ad s. f. מִנְחָה, pl. gem. מְנָחוֹת, tanquam a sing. f. מְנָחָה, cui subest m. מָנָח ad s. f. מָנָחָה, a vv. נוּחַ, צוּד), donum, munus, sacrificium, de libamentis potissimum; tributum, vectigal, quod provinciae domino penditur (*εὐφημικῶς*, לְשׁוֹנָא מְנַלְיָא, יְפוּי חֲשָׁשׁוֹן). LXX. *δῶρον, προσφορά, ξένιον, σεμίδαλις, θυσία; θυσίασμα.*

Gn. 4, 3. מפרי האדמה מנחה ליי
Gn. 32, 14. מנחה לעשו אחיו
Gn. 32, 19. מנחה היא שלוחה
Gn. 43, 11. והורידו לאיש מנחה
Lev. 2, 1. קרבן מנחה ליי
Lev. 2, 4. קרבן מנחה מאפה
Lev. 2, 5. מנחה על־המחבת
Lev. 2, 6. 15. מנחה הוא
Lev. 7, 9. וכל־מנחה אשר תאפה
Lev. 7, 10. מנחה בלולה־בשמן
Lev. 14, 10. מנחה בלולה בשמן
Lev. 23, 16. והקרבתם מנחה חדשה
Num. 15, 4. מנחה סלת עשרון
Num. 15, 6. או לאיל תעשה מנחה
Num. 15, 9. מנחה סלת שלשה
Nu. 28, 9. 13. מנחה בלולה בשמן
Nu. 28, 12 (bis). מנחה בלולה בשמן
Nu. 28, 26. בהקריבכם מנחה חדשה
Jud. 3, 15. מנחה לעגלון מלך
1 S. 10, 27. ולא־הביאו לו מנחה
1 S. 26, 19. הסיתך בי ירח מנחה
2 Sam. 8, 2. לעבדים נשאי מנחה
2 Sam. 8, 6. לעבדים נושאי מנחה
1 Rg. 5, 1. מגשים מנחה ועבדים
2 Reg. 8, 8. קח בידך מנחה
2 Reg. 8, 9. ויקח מנחה בידו
2 Reg. 17, 3. וישב לו מנחה
2 Reg. 17, 4. ולא־העלה מנחה
1 Chr. 16, 29. שאו מנחה ובאו לפניו
1 Chr. 18, 2. לדויד נשאי מנחה
1 Chr. 18, 6. עבדים נשאי מנחה
2 Chr. 17, 5. ויתנו כל־יהודה מנחה
מביאים ליהושפט
2 Chr. 17, 11. מנחה
2 Chr. 26, 8. ויתנו העמונים מנחה
2 Chr. 32, 23. מביאים מנחה ליי
Ps. 72, 10. מנחה ישיבו
Ps. 96, 8. שאו־מנחה ובאו
Jes. 57, 6. העלית מנחה
Jes. 66, 3. מעלה מנחה דם־חזיר
Jes. 66, 20. מכל הגוים מנחה ליי
Jer. 33, 18. ומקטיר מנחה
Ez. 46, 5. מנחה מתת ידו
Ez. 46, 7. לאיל יעשה מנחה
Ez. 46, 14. הסלת מנחה
Hos. 10, 6. מנחה למלך ירב
Joel 1, 9. הכרת מנחה ונסך
Joel 1, 13. מבית אלהיכם מנחה
Joel 2, 14. מנחה ונסך ליי
Mal. 2, 12. ומגיש מנחה ליי
Mal. 3, 3. והיו ליי מגישי מנחה

וּמִנְחָה

Ex. 30, 9. ועלה ומנחה
Lev. 9, 4. ומנחה בלולה בשמן
Lev. 23, 37. עלה ומנחה זבח
Jos. 22, 23. עולה ומנחה
Jud. 13, 23. מידנו עלה ומנחה
2 Reg. 20, 12. ספרים ומנחה
Ps. 40, 7. זבח ומנחה לא חפצת
Jes. 19, 21. ועבדו זבח ומנחה
Jes. 39, 1. ומנחה אל־חזקיהו
Jer. 14, 12. וכי יעלו עלה ומנחה
Jer. 17, 26. עלה וזבח ומנחה
Jer. 41, 5. ומנחה ולבונה בידם
Ez. 45, 24. ומנחה איפה לפר
Ez. 46, 5. ומנחה איפה לאיל
Ez. 46, 14. ומנחה תעשה עליו
Dan. 9, 27. וישבית זבח ומנחה
Am. 5, 25. הזבחים ומנחה הגשתם
Mal. 1, 10. ומנחה לא־ארצה
Mal. 1, 11. ומנחה טהורה

הַמִּנְחָה

Gn. 32, 22. ותעבר המנחה על־פניו
Gn. 43, 15. האנשים את־המנחה
Gn. 43, 25. ויכינו את־המנחה
Gn. 43, 26. ויביאו לו את־המנחה
Ex. 40, 29. את־העלה ואת־המנחה
Lev. 2, 3. 10. והנותרת מן־המנחה
Lev. 2, 8. והבאת את־המנחה
Lev. 2, 9. מן־המנחה את־אזכרתה
Lev. 2, 11. המנחה אשר תקריבו ליי
Lev. 6, 7. וזאת תורת המנחה
Lev. 6, 8. מסלת המנחה ומשמנה
Lev. 6, 8. אשר על־המנחה
Lev. 9, 17. ויקרב את־המנחה
Lev. 10, 12. קחו את־המנחה
Lev. 14, 20. ואת־המנחה המזבחה
Lev. 14, 31. עלה על־המנחה
Num. 5, 25. והניף את־המנחה
Nu. 5, 26. וקמץ הכהן מן־המנחה
Jud. 3, 17. ויקרב את־המנחה לעגלון
Jud. 3, 18. להקריב את־המנחה
Jud. 3, 18. נשאי המנחה
Jud. 13, 19. גדי העזים ואת־המנחה
1 Reg. 8, 64 (bis). העלה ואת־המנחה
1 Reg. 18, 29. עד לעלות המנחה
1 Rg. 18, 36. ויהי בעלות המנחה
2 Reg. 3, 20. כעלות המנחה
2 Chr. 7, 7. העלה ואת־המנחה
Neh. 13, 5. המנחה הלבונה והכלים
Neh. 13, 9. את־המנחה והלבונה
Jes. 66, 20. המנחה בכלי טהור
Ez. 44, 29. המנחה והחטאת
Ez. 45, 17. החטאת ואת־המנחה
Ez. 46, 11. תהיה המנחה איפה
Ez. 46, 15. את־הכבש ואת־המנחה
Ez. 46, 20. אשר יאפו את־המנחה
Mal. 1, 13. והבאתם את־המנחה
Mal. 2, 13. פנות אל־המנחה

וְהַמִּנְחָה

Ez. 42, 13. והמנחה והחטאת
Ez. 45, 17. והמנחה והנסך

בְּמִנְחָה

Ps. 45, 13. ובת־צר במנחה
Jes. 43, 23. לא העבדתיך במנחה

בַּמִּנְחָה

Gn. 32, 21. אכפרה פניו במנחה

וּבְמִנְחָה

1 Sam. 3, 14. בזבח ובמנחה

כַּמִּנְחָה

Lev. 5, 13. והיתה לכהן כמנחה

וְכַמִּנְחָה

Ez. 45, 25. וכמנחה וכשמן

לַמִּנְחָה

Lev. 7, 37. התורה לעלה למנחה
1 Chr. 21, 23. והחטים למנחה הכל

לְמִנְחָה

Lev. 14, 21. בלול בשמן למנחה
Num. 7, 13. בלולה בשמן למנחה
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
Num. 28, 5. האפה סלת למנחה
Jos. 22, 29. לעולה למנחה ולזבח
1 Chr. 23, 29. למנחה ולרקיקי
Ez. 45, 15. למנחה ולעולה

מִנְחַת

constr.:

Lev. 2, 7. ואם־מנחת מרחשת
Lev. 2, 14. תקריב מנחת בכורים
Lev. 2, 14. תקריב את מנחת בכוריך
Lev. 6, 13. סלת מנחת תמיד
Lev. 6, 14. תפיני מנחת פתים
Lev. 6, 16. וכל־מנחת כהן

Digitized by Google

מנחת קנאת הוא Num. 5, 15.
מנחת זכרון Num. 5, 15.
מנחת הזכרון Num. 5, 18.
מנחת קנאת הוא Num. 5, 18.
מנחת הקנאת Num. 5, 25.
האנשים את מנחת יי 1 Sam. 2, 17.
כל־מנחת ישראל 1 Sam. 2, 29.
ואת־מנחת הערב 2 Reg. 16, 15.
מִנְחַת־עֶרֶב Ps. 141, 2.
הביא מנחת־שוא Jes. 1, 13.
ועִרבה ליי מנחת Mal. 3, 4.
כעת מנחת־ערב Dan. 9, 21.
constr.: הִמְנַחַת
ומנחת התמיד Num. 5, 16.
ומנחת התמיד Neh. 10, 34.
constr.: בְּמִנְחַת
כמנחת חבקר וכנסכו Num. 28, 8.
constr.: וּבְמִנְחַת
ובמנחת חערב Esr. 9, 5.
constr.: כְּמִנְחַת
כמנחת חבקר וכנסכה Ex. 29, 41.
constr.: לְמִנְחַת
עד למנחת חערב Esr. 9, 4.
cum suff.: מִנְחָתִי
ולקחת מנחתי מידי Gn. 33, 10.
והוצאתי את־מנחתי Jud. 6, 18.
יובילון מנחתי Zeph. 3, 10.
cum suff.: וּבְמִנְחָתִי
בזבחי ובמנחתי 1 Sam. 2, 29.
cum suff.: מִנְחָתְךָ
וכל־קרבן מנחתך Lev. 2, 13.
cum suff.: p. מַנְחָתֶךָ
מעל מנחתך Lev. 2, 13.
cum suff.: מִנְחָתוֹ
אל־הבל ואל־מנחתו Gn. 4, 4.
ואל־קין ואל־מנחתו Gn. 4, 5.
את־מנחתו ואת־נסכו Num. 6, 17.
מביאים איש מנחתו 1 Reg. 10, 25.
עלתו ואת־מנחתו 2 Reg. 16, 13.
עלת חמלך ואת־מנחתו 2Rg.16,15.
מביאים איש מנחתו 2 Chr. 9, 24.
cum suff.: וּמִנְחָתוֹ
ומנחתו שני עשרנים Lev. 23, 13.
ומנחתו סלת Num. 8, 8.
ומנחתו ונסכו כמשפט Nu. 15, 24.
ומנחתו תעשר Num. 28, 31.
cum suff.: מִנְחָתָהּ
מנחתה ונסכה Nu. 29, 16. 22. 25. 34.
מנחתה ונסכיה Num. 29, 31.
cum suff.: וּמִנְחָתָהּ
עלת החדש ומנחתה Num. 29, 6.
ועלת התמיד ומנחתה Nu. 29, 6.
ומנחתה ונסכיהם Nu. 29, 11. 19.
ומנחתה ונסכה Num. 29, 28. 38.
cum suff.: מִנְחָתָם
אל־תפן אל־מנחתם Num. 16, 15.
קרבנם לכל־מנחתם Num. 18, 9.
מנחתם ונסכיהם Num. 29, 24. 37.
cum suff.: וּמִנְחָתָם
ומנחתם ונסכיהם Lev. 23, 18.
ומנחתם ונסכיהם Num. 6, 15.
שנים עשר ומנחתם Num. 7, 87.
ומנחתם סלת Nu.28,20.28.29,3.9.14
ומנחתם ונסכיהם Nu. 29, 18. 21. 27. 30. 33.
ומנחתם ונסכיהם 2 Reg. 16, 15.
pl. c. suff.: מִנְחֹתֵיכֶם p.
יזכר כל־מנחתיך Ps. 20, 4.
pl. c. suff.: וְכָל־מִנְחֹתֵיכֶם
ומנחתיכם לא ארצה Am. 5, 22.
pl. c. suff.: וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
לעלתיכם ולמנחתיכם Nu. 29, 39.

מְנָחֵהּ
נקרא כאן נעכו, נלי פצרת פיכוון.
n. f. aram., ab hebraico non diversum. LXX. *μανά*.

וּמְנָחַח
ומנחח וניחחין Dan. 2, 46.
pl. c. suff.: וּמְנָחֲחָנֹהִי
ומנחתהון ונסכיהון Esr. 7, 17.

מִנִּי

שע"פ לשון ובלן נקרין שֶׁרְמִיכִים, כצמוח אַרְמֶנֶט, תְּנַרְמָה לפלכים שם, וסשתנש סעתיקו תְּרְמִינָי, וסשתנש סכורי׳ אַרְמָנְיָא, ווס שם סיכן ככלל, ונאלץ נקשת שם שווו כוס [*Μανάς*], לנעת יוסף סכסן נקדמוניות ק׳ ג׳ ס׳ ו׳, ושפרע לק״כ לפ״ז סכללו. ושם סשלוקר נרכב סוס אַרַם־מָנֵי, כתוספת פרס שם כולל, ושוס נקסוס קרמיכיק אַרְמִינְיָה. ע׳ קרכע.

n. pr. regionis Armenicae, sicut אַרְמֶנֶט, תְּנַרְמָה (*Μανάς*, Josef. Archaeol. 1, 3. §. 6.). Inde et totius terrae nomen אַרַם־מָנֵי, addito nomine generali, cujus forma abbreviata est אַרְמִינְיָה, Armenia. Propterea paraphrastes vertit: תְּרְמִינָי et Syrus: אַרְמָנְיָא, quia ex provinciae nomine deinceps nomen terrae factum est.

ארמת מני ראשכנז Jer. 51, 27.
*מן־היכלי שן מני Ps. 45, 9.

מִנִּי

pro מָנֶה, *v. s. r.* מָנַן *p.* 622.

מִנְלַת

et inf.: נָלַת, *v. s. r.* נָלָה *p.* 711.

מָנַן

לומר מָן, פלע כ״ף נגור מָנִים, ומוגג פצרת מסנת פדנוג נשם, לכן שם נלקו דנכי סעדיס לנסיומי, שפשם נמר מִינִים, לומר מיכים מכלי הכנון, פצרת יעוף ומיכנו. ומן הפעת שהקמוכים לף שעוסו, קע״ש שקדיק נלשון ישמעאל. ויסיס מין שיסים מוכנו נדוסס על מָנָה, ע׳ עוד פשם.
h. e. מָן, *v. inus.* (unde מָנִים, dagesato *Nun*), quocum confertur arab. *manna*. At si verum est id quod *Fajumi* dicit, מִינִים pro מִירִים de variis instrumentorum *generibus* dici, concidit haec radix, quam nec veteres agnoverunt.

מִינִים
ש״ו, ופן נתמוכת רכוי, וסמוכן כמו מכף נסוכית, לומף קו ויתר [ולימע], ותמנוסו שער, דכר כנלל ומכוזד, ול״כ וכרי ימידי מָן, ווס יתכן. לדעת סעדיס וכניס שהקמוכים נשר מִינִים, לומר מיכי כלי הכנון, ול״כ לימו שייך לכמן, והדנוג ור, ונס נלתי שתתנ להמשך, שכיחס לשם כלי נגון כמו עוגב, ומעשה וס גס המכוון קיים ומיתכים ור, כי וס דנר כולל לכל כלי נגון. ולולא דמסתפינא הייתי לומר לומר דמר דעת, שפשם ימיד נתמוכתי, וסוס נשר מִינִים, לכן סדנוג ש׳ נלימע העין, וסוס שם כלי הכנון מכוונ קולו, כמו עוגב מן עגב, ול״כ שרשו כעס.
n. m. pluralet. (a sing. מָן), res avulsa, separata, separatim, seorsum posita (etwas Vereinzeltes, Isolirtes), hinc sicut syriacum *meno*, *mento* (ש. 33, 2. = מְנִים; 150, 4. = מְנִים; Marc. 12, 42. = *λεπτόν*), chorda, nervus, *fides*. *Saadja* et complures veterum, tanquam מִינִים, generaliter de instrumentis musicis dictum putant. At nobis contextus nomen certi cujusdam instrumenti, sicut תֹּף, שֵׂגֵב, requirere videtur; quare neque haec neque illa interpretatio nobis arridet. Fortasse מְנִים singulariter pro dicitur de instrumento quodam musico, propter soni suavitatem, a v. מָנַם, sicut שָׂגַב.
LXX. *χορδή*.

בְּמִנִּים
חללוהו במנים ועגב Ps. 150, 4.
*מִנֵּי
*חיכלי שן מני Ps. 45, 9.

מָנַע

פעל כודד וסעתיד יִמְנַע, וסמוכן עכיכ וכלילים [נוכיקסלעין, סעמעין], נכל קופן סהשלל של עכיכ, וסכעשל סעשוליי סוס. נתכונס סעשל לכוכ, וכשפס נככיכ סוס נְמָנַע, סמוסלע ולי־לפשר וכיקוק, וכן שם מְנוּעִים, מְנִיָּים, וסמוסשם מְנִיעָה. ולשר לקקוב סשרש סעשלות מְרִנַּי, נכוסק של נָא, לשר סמוסף מאכו חֲמָא, ולהניס כע, כף סמוכן של שלילה ולשיכס, נדמיון של נשתי ערב, כלשר תלשק תכל מע נתעל.
v. trans. comp. (impf. יִמְנַע), retinere, inhibere, cohibere, prohibere, arcere. *Ni.* pass.; part. נִמְנָע rab., *impossibile* (syn. מֻפְלָא). Radix est נַע, *nagh* (cogn. נָא, unde *Hi.* הֵחִיא), *negare*. LXX. *κωλύειν*, *ἀποκωλύειν*, *ἀποστρέφειν*, *ἀφαιρεῖν*, *ἐξαίρειν*, *στερεῖν*; *ἀνέχειν*, *ἀπέχειν*; *κρύπτειν*; *ὑστερεῖν*, *ἀφυστερεῖν*, *διαλείπειν*; *καλύειν*; *Ni. ἐκνέειν*.

מנע ממך פרי־בטן Gn. 30, 2.
3 perf. c. s.: וַיִּמְנָעֵנִי
מנעני מהרע אתך 1 Sam. 25, 34.
3perf. c. suff.: וַיִּמְנָעֲךָ
מנעך יי מכבוד Num. 24, 11.
מנעך יי מבוא בדמים 1 S. 25, 26.
2 perf.: מָנַעְתָּ
ומנך לא־מנעת מפיהם Neh. 9, 20.
בל־מנעת סלה Ps. 21, 3.
1 perf.: מָנַעְתִּי
ולא מנעתי ממנו 1 Reg. 20, 7.
לא־מנעתי את־לבי Eccl. 2. 10.
מנעתי מכם את־הגשם Am. 4, 7.
3 perf. pl.: מָנְעוּ
מנעו הטוב מכם Jer. 5, 25.
part.: מֹנֵעַ
מנע בר יקבחו לאום Prv. 11, 26.
וארור מנע חרבו מדם Jer. 48, 10.
imprt.: מְנַע
מנע רגלך מנחיבתם Prv. 1, 15.
imprt. fem.: מִנְעִי *sg.*
מנעי רגלך מיחף Jer. 2, 25.
מנעי קולך מבכי Jer. 31, 16
1 imperf.: אֶמְנַע
אם־אמנע מחפץ דלים Job. 31, 16.
לא־אמנע מכם דבר Jer. 42, 4.
1 imperf.: וָאֶמְנַע
ואמנע נהרותיה Ez. 31, 15.

תִּמְנַע
2 imperf.:
אל־תמנע טוב מבעליו Prv. 3, 27.
אל־תמנע מנער מוסר Prv. 23, 13.
אל־תמנע ממני בטרם Prv. 30, 7.
ומרעב תמנע־לחם Job. 22, 7.
יְמַנַּע־
3 imperf.:
לי׳ לא ימנע־טוב Ps. 84, 12.
יְמָנְעֵנִי
3 imperf.:
כי לא ימנעני ממך 2 Sam. 13, 13.
וַיְמָנְעֵהוּ
3 impf. c. suff.:
וימנעה בתוך חכו Job. 20, 13.
Nif-al: נִמְנַע *1 perf.*
כי נמנע מבית אלהיכם Joel 1, 13.
תִּמָּנַע
2 imperf.:
אל־נא תמנע מחלך אלי Nu. 22, 16.
וַיִּמָּנַע
3 imperf.:
וימנע מרשעים אורם Job. 38, 15.
וַיִּמָּנְעוּ
3 impf. pl.:
וימנעו רבבים Jer. 3, 3.

מְנַעֲנְעִים

sbst., v. s. r. נוּעַ *p.* 692.

מְנַקִּית

sbst., v. s. r. נָקָה *p.* 728.

מַס

sbst., v. s. r. מָסַס *p.* 650.

מָס

ע״ן, וסרכוי מְסִים, וסמוכן מתן ומסוים [נמנע], מקיר ומכר ומקנס [למקן], וכל וס נמסוים, ומוס מתן ומכלס לנלוע [מרינוע], מן נכסף מן נקניכים, ומס־עכד סלוון מס כנתן לנלים ע׳ עכודס נגוף [מרמכהיעכסס], וכנל מקוס מס סוף מנקס ומקס, וכנלל מן מכס [מן כסס], שהוף דכר קנוב נמסכר מסלכוס ומעשר. ומשר לקקור כשרש דע לך קוף שמוב, שמיכו מקנר מן מֶכֶס, שרשו מָסַס, ונס מכין מרסיסס מין נו, כי פשס רקשי

מָס
נמ״ל, מס נמ״ל, מס נמ״ל, מס

דַּמֶּסֶ *p.*
2 Sam. 20, 24. ואדרם על־המס
1 Reg. 4, 6. בן־עבדא על־חמס
1 Reg. 5, 27. ויהי המס
1 Reg. 5, 28. ואדוירם על־המס
1 Reg. 9, 15. וזה דבר־המס
1 Reg. 12, 18. אדרם אשר על־המס
2 Chr. 10, 18. הדרם אשר על־המס

לְמַס
Gn. 49, 15. ויהי למס עבד
Jos. 16, 10. ויהי למס־עבד
1 Reg. 9, 21. ויעלם שלמה למס־עבד
2 Chr. 8, 8. ויעלם שלמה למס

לָמַס
Dt. 20, 11. יהיו לך למס ועבדוך
Jos. 17, 13. ויתנ את־הכנעני למס
Jud. 1, 28. וישם את־הכנעני למס
Jud. 1, 30. הכנעני בקרבו ויהיו למס
Jud. 1, 33. היו להם למס
Jud. 1, 35. ויהיו למס
Prv. 12, 24. ורמיה תהיה למס
Jes. 31, 8. ובחוריו למס יהיו
Thr. 1, 1. היתה למס

pl.: מְסִים
Ex. 1, 11. וישימו עליו שרי מסים

מָסָה
ז׳, נויב סָס סוכרי, וסמך מַסַּת, ומשון מלה וקונגה [מעסמונג, מַסָּה־לונג], כי השכח סָס [מעסס־ען], לכן קך קנוב ומונגל, לא פקות ולא יותר, וכן מַסָּא, הידועה מַסָּתָא, נקרנוס, ולפעמים מְסַתָּא. ולפל מעתיקוהו פקוכים כמעמיי בעבני עשות, לכן נקראי מַסַּת הסמך כמעמי״.
n. f. (a m. מַס, c. מַסָּה), mensura, pars metiendo definita; ar. מַסָּה (= מַמַּסָּה *adv.*, pro portione (nach Massgabe), hebraicum autem vim adverbii non habet. LXX. *ἰσχύειν.*
constr.: מִסַּת
Dt. 16, 10. מסת נדבת ידך

מַסַּד
subst., v. s. r. סָדַד *p.* 757.

מִסְדְּרוֹן
subst., v. s. r. סָדַר *p.* 756.

מָסָה
פעל נוד, והמכוון כמו מַס לקמן, מקמוק ומסמוס [נעראַליעסען, -נע־סען], והכוסף חֻמָּסָה, יונל וידוע, ונאלל נעבר מאכו הַמְסִיד, ע״ל לשון קרימי, כלומר הזיג לי יסודם קיוג, וקנור העתיד חָמֵס. קולם תעם הסס ין מסס, אלל כדעת הר״ק, שהניאו עתק מסה. נתרנוס הפעל הזה לכוב.
v. intr., sicut מַס, diffluere, liquefieri, liquescere, aram. מְסָא; *Hi.* liquefacere, dissolvere; perf. pl. הֶמְסִיו (= הֶמְסוּ), more aramaico, uti observat jam *Juda Chajug*; 3 impf. f. תֶּחֱמַס (divers. a *n.* חֶמֶס, cui subest *v.* מָסַס, non מָסָה, ut vult Qimchi). LXX. *Hi.* τήκειν, ἐκτήκειν, βρέχειν, μεθιστάναι.
Hif-il: הֶמְסָה
3 *perf. pl.:* הֶמְסִין
Jos. 14, 8. המסיו את־לב העם
1 *imperf.:* אַמְסֶה
Ps. 6, 7. ערשי אמסה
2 *impf. ap.:* וַתֶּמַס
Ps. 39, 12. ותמס כעש חמודו

3 *impf. c. s.:* וַיִּמְסֶם
Ps. 147, 18. ישלח דברו וימסם

מַסָּה
subst., v. s. r. נָסָה *p.* 712.

מַסּוֹרֶת
subst., v. s. r. יָסַר *p.* 757.

מַסָּח
subst., v. s. r. נָסַח *p.* 712.

מֶסֶךְ
פעל נוד, והמוכן מויג ועכוב [מיסען], ותמוכה רכה שלו מֶזֶג לעיל דף ק״ל, ומעלונת המים עם היין המשלל על מעכוכה ונלבול נכלל. ודעת לכן־נקף שהשם מְסָכָה מוה סיג ומצל. ומצר לחקור ושוי השרש הלף ילוע מן מוג.
vrb. trans., sicut מָזַג, miscere, veluti vinum aqua, potum lacrimis; confundere, veluti animos, de supplicio divino. Errat *Ibn-'Ganah*, qui n. מְסָכָה hoc a verbo deduced. LXX. *κιρνᾶν, κεραννύειν.*
3 perf.: מָסַךְ
es. 19, 14. רוח מסך בקרבה
3 perf. fem.: מָסְכָה
Prv. 9, 2. מסכה יינה
1 perf.: מָסַכְתִּי *p.*
Ps. 102, 10. ושקוי בבכי מסכתי
Prv. 9, 5. ושתו ביין מסכתי
inf. constr.: לְמָסְכָּ
Jes. 5, 22. למסך שכר

מֶסֶךְ
ז׳, והמוכן כמו מֶזֶג לעיל, לומר יין מעורב כמים או מקומל בקנלין [ווירץ־ווין]. נשפה רבנית משמוש מְסִיכָה, חֲמֶסֶךְ וכדומה.
n. m., sicut מֶזֶג, vinum aqua mixtum vel aromatis conditum. LXX. *κέρασμα.*
Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך
מְמֻסָּךְ
ז׳, נדומה לל מעך, וכ״ל שהוק מופנם, כדרך פאנקל.
n. m. abstr., mixtio, deinde vinum aqua mixtum vel conditum (gem. קוּנְדִּירְטוֹן). LXX. *κέρασμα, πότος.*
Prv. 23, 30. לבאים לחקור ממסך
Jes. 65, 11. והממלאים למני ממסך

מִסָּךְ
subst., v. s. r. סָכַךְ *p.* 764.

מְסִכָּה
subst., v. s. r. סָכַךְ *p.* 764.

מַסֵּכָה
פעל נוד, והמוכן מנמוג ומקמוק [נעראַליעסען], ונאלל ג״כ נשפתי עכ נמכוון כוה, כלומר תלף נלוף הנרנים נסוף הסנר. ומוה הכפעל נָסַךְ, נסמנק נָסַךְ, ומעתיד יִסַּךְ, והמקור הַסֵּךְ, והתמונות יְסֻכָה יְסֻכוֹ יְסֻכֶנָּה, כילוע נדקדוק. מקור הקל מָסֹךְ. הסשלות ענות כמו לקל מוג.
v. trans. (inf. מָסֹךְ), diffluere, liquefieri (syn. מוּג), cujus verbi similia etiam ceterae linguae exhibent, uti in calce hujus libri demonstrabitur. *Ni.* נָסַךְ, in p. נָסַךְ, impf. יִסַּךְ, inf. הִסָּךְ, 3 pl. impf. יִסַּכוּ = יִסָּאֲסוּ. LXX. *πτοεῖν, δειλιᾶν, δειλιαίνειν, ἥττᾶν, φεύγειν, ἐξίστασθαι, καταβαίνειν; Ni. τήκειν, βρέχειν, σαλεύειν, ἐξουθενοῦν;* נָסַס, *θραύεσθαι, θραυσμός; Hi.* הַסִּס, *ἀφιστάναι.*
inf. constr.: כְּמָסֵס
Jes. 10, 18. כמסס נסס
Nif-al: נָמַס 3 *perf.*
Ps. 22, 15. נמס בתוך מעי
Nah. 2, 11. ולב נמס
3 *perf.:* וְנָמַס *p.*
Ex. 16, 21. וחם השמש ונמס
Ps. 112, 10. יחרק ונמס
3 *perf.:* וְנָמַסּ
1 S. 15, 9. וכל־המלאכה נמבזה ונמס
Ez. 21, 12. ונמס כל־לב
3 *perf. pl.:* נָמַסּוּ
Ps. 97, 5. חרים כדונג נמסו
3 *perf. pl.:* וְנָמַסּוּ
Jes. 34, 3. ונמסו הרים מדמם
Mich. 1, 4. ונמסו ההרים תחתיו
inf. constr.: הִמָּסֵ
2 S. 17, 10. כלב האריה המס ימס
inf. constr.: בְּהִמָּסֵ
Ps. 68, 3. כהמס דונג מפני־אש
3 *imperf.:* יִמַּסּ
Dt. 20, 8. ולא ימס את־לבב אחיו
Jes. 19, 1. ימס בקרבו
3 *imperf.:* יִמַּסּ *p.*
2 S. 17, 10. כלב האריה המס ימס
Jes. 13, 7. ולל־לבב אנוש ימס
3 *imperf.:* וַיִּמַּסּ
Jos. 2, 11. ונשמע וימס לבבנו
Jos. 5, 1. וימס לבבם ולא־היה בם
Jos. 7, 5. וימס לבב־העם ויהי למים
3 *imperf.:* *וַיִּמְאַס
Job. 7, 5. *ערוי רגע וימאס
3 *impf. pl.:* *וַיִּמְאֲסוּ
Jud. 15, 14. וימסו אסורין מעל ידיו
3 *pl.:* *יִמְאֲסוּ
Ps. 58, 8. *ימאסו כמו־מים
Hif-il: הֶמֵס
3 *perf. pl.:* הֵמַסּוּ
Dt. 1, 28. אחינו המסו את־לבבנו

מֶסּ
ז׳ ע״מ עֵם, והמוכן מן־לנ ונעל־פקד וכמ רוח [פעלפֿאנגעל, קלייכמוטי־נעג], והמפרשים סרימו נפרוש השלם הוסף, ומסס כ׳ יוכה שפרשו כפעל.
n. m. (ad s. f. עֵם), liquefactus, dissolutus; trop. animo fractus et demissus. *R. Jona* verbaliter hoc nomen interpretatur. LXX. *ἀπέπειν.*
*לְמַס
Job. 6, 14. *למס מרעהו חסד

הֻמָּסּ
ז׳ פעכם מסס, והמוכן סמסימם והמקמוק [נעראַליעסונג], והמקל לע״ו כמו חֻבַּל מן נבל, קולם כרוב לי שהכרם לתנל חֻבַּל, כלומר תלף סס, ולל קלע לכוון מקלו.
n. m. (a rad. מָסַס), liquefactio, sicut חֻבַּל a v. בָּלַל, nisi hujus nom. radix est חָבַל, id quod infra ostendemus. LXX. *τήκειν.*
Ps. 58, 9. כמו שבלול תמס יהלך

מַסָּע
subst., v. s. r. סוּעַ *p.* 750.

מַסָּע
subst., v. s. r. נָסַע *p.* 716.

מִסְפּוֹא
subst., v. s. r. סָפָא *p.* 772.

מְסַר
פעל נוד, והמוכן כל״ל פעיכ וקלילה ופניכה [וואכלעגן, אַכ־, -ג׳יילען], ול״כ הממנות מָסַר כמו סַר, זָר, דָּרַר, וכן נשפתי עלנ, ל״מ נסודו וכוסי, כלומר קלקה אַנל וור לעיל. ומוסף הסנזל על מכיכה ונקינה לנר ניד לקר, לומר הפרנה והפלקה מעמו [היכגעגען, לינגעליעסעגען, פֿעררעגעהען], וכוון הפסוק לע״ו לְמָסַר־מָעַל [s. *math*], ומנוסף לעיל. והמוכה מוצדת לדעת ל״ק ניכוכי נקני אל נכל״פ, נגניעת מס נקמקלקף, ולדעת רש״י וקל״נ ניכוכי קל, וכזרק נספסק קמור קלס. ולל״ק אס מופנע, וסוכרי שלו מעקל סוֹגֵר, והכוון כדעת ל״ק. סכוסף יונף.
v. intr. (impf. יִמְעַד, part. מְמַעֲדֵי רֶגֶל), vacillare, labare, labi. Radix est מַד (cogn. מָט, sanscr. *math*), injecto *Ghain* מַעַד, ex quo deinde verbum bisyllabum factum est. Forma מוּצַדַת (ut vult *Qimchi*) *fem. part. Pu.* est, abjecto *Mem* participiali. Alii, quorum sententia minus probabilis est, pro מֻצַּדַת (a forma *part. Qal*), alii a m. מוּצָד ad s. f. סוֹגֵר dictum putant. *Hi.* labefacere, labefactare. LXX.

Digitized by Google

σαλεύειν, ὑποσκελίζειν, ἀσθενεῖν; *Pu.* מֻעָדֶת, παράνομος; *Hi.* συγκάμπτειν.

3 *perf. pl.*: מָעֲדוּ
2 Sam. 22, 37. ולא מעדו קרסלי
Ps. 18, 37. ולא מעדו קרסלי
p. pl. constr.: לְמוֹעֲדֵי
Job. 12, 5. נכון למועדי רגל
1 *imperf.*: אֶמְעָד *p.*
Ps. 26, 1. בטחתי לא אמעד
Hif-il: הִמְעִיד
2 *perf.*: *והעמדת להם כל־מותנים Ez. 29, 7.
imperat.: הַמְעֵד
Ps. 69, 24. ומתניהם תמיד המעד
2 *imperf.*: תְּמַעֲד
Ps. 37, 31. לא תמעד אשריו
Pu-al: מָעַד
part. fem.: *מוּעֶדֶת *p.*
Prv. 25, 19. *שן רעה ורגל מועדת

מוֹעֵד

subst., v s. r. יָעַד *p.* 501.

מוֹעָדָה

subst., v. s. r. יָעַד *p.* 501.

מוּעָדָה

subst., v. s. r. יָעַד *p.* 501.

מַעֲה

פעל ל״ע כ״ק נגור מנק, ומשונן לל״ק כמו מאע נלעון ישמעלי, וכמו מָה לעיל, קאר מעכו מ״ס, ווס זר וכעלף נקין מעס וכ״ק. ולל״ק כמו מעף קו מעף נעכני, שעניכו לכ״כס, ונס זס עעות, ונעלס מעכי קפקוס סכוונס.

v. inus., quocum nonnulli arab. מאע, hebr. מָה (unde מַיִם) conferunt, insulse scilicet. Alii arab. מעה, מעא, vi *mollescendi*, conferunt, idque haud verisimilius. Nobis origo vocabuli incognita.

מַעַי

ז״ו ע״מ שֵׁם, עֵץ, וכמנף קן נכנור מַיִם, קו מֵעוֹת, ונמרף חווני מֵעַיִם, וסמין מֵעַי קו מֵעוֹת. סמונן קכ ורקס [קיינעוויידע], וכולל קנכיס סעכיסיס סדקין, ונשקל על הלב וסנתן והרקס וכדומה, וסרכוי נקנה השקל על נקנקי היס, וסס סדגיס, וכן פרשו הרקאונים.

n. m. (ad s. f. שֵׁם, עֵץ, pl. מַעַיִם, מֵעוֹת, gemar. du. מְעָיִם, c. מְעֵי, מְעוֹת), viscera, intestina, de partibus ventris interioribus, spec. de corde, de utero feminae, de partibus maris genitalibus, de ventriculo balaenae, trop. sicut σπλάγχνα, de misericordia et caritate, quia tenerrimorum affectuum sedes est in visceribus. *Pl. f.* trop. de sobole maris h. e. piscibus, uti veteres interpretantur. LXX. κοιλία, καρδία, ἔλεος; מְעָיִם, *ex.*

1 *pl. constr.*: בְּמֵעֵי
Jon. 2, 1. ויהי יונה במעי הדג
pl. constr.: מִמְּעֵי
Jes. 49, 1. ממעי אמי הזכיר שמי
Jon. 2, 2. ממעי הדגה
Ps. 71, 6. ממעי אמי אתה גוזי
pl. c. suff.: מֵעַי *p.*
Job. 30, 27. מעי רתחו ולא־דמו
Ps. 22, 15. נמס בתוך מעי
Ps. 40, 9. ותורתך בתוך מעי
Jes. 16, 11. מעי למואב ככנור
Jer. 4, 19. מעי ׀ מעי ׀ אוחילה
Jer. 31, 20. המו מעי לו
Thr. 1, 20. מעי חמרמרו
Thr. 2, 11. חמרמרו מעי
pl. c. suff.: וּמֵעַי
Cant. 5, 4. ומעי המו עלי
pl. c. suff.: בְּמֵעַי
Ruth 1, 11. חעוד־לי בנים במעי
pl. c. suff.: מִמֵּעַי
2 S. 16, 11. חטז בני אשר־יצא ממעי
pl. c. suff.: מֵעֶיךָ
2 Chr. 21, 15. במחלת מעיך
2 Chr. 21, 15. עד־יצאו מעיך
Jes. 48, 19. וצאצאי מעיך כמעותיו
Jes. 63, 15. המון מעיך ורחמיך
pl. c. suff.: וּמֵעֶיהָ
Ez. 3, 3. ומעיך תמלא
pl. c. suff.: מִמֵּעֶיהָ
Gn. 15, 4. כי־אם אשר יצא ממעיך
2 Sam. 7, 12. אשר יצא ממעיך
pl. c. suff.: בְּמֵעֶיהָ
Nu. 5, 22. המארירים האלה במעיך
pl. c. suff.: מִמֵּעֶיהָ
Gn. 25, 23. ממעיך יפרדו
pl. c. suff.: מֵעָיו
2 Sam. 20, 10. וישפך מעיו ארצה
2 Chr. 21, 19. יצאו מעיו עם־חלוי
2 Chr. 32, 21 ומיצאו מעיו שם הפלהו
Cant. 5, 14. מעיו עשת שן
pl. c. suff.: בְּמֵעָיו
2 Chr. 21, 18. נגפו יי׳ במעיו לחלי
Job. 20, 14. לחמו במעיו נהפך
pl. c. suff.: וּמֵעֵיהֶם
Ez. 7, 19. ומעיהם לא ימלאו
2 *pl. c. suff.*: כְּמֵעֶיהֶיךָ
Jes. 48, 19. מעיך כמעותיך

מָעָה

ז״ו נקמי, ומן סיימס מָעָא, וסיכנו מָעִין, ולפעמים מָעָן, וילימת יכנו מָעָיָא, ועוד תמוכס לקוכס מָעָן. וסמונן כמו נעכי.

n. m. aram. (def. מָעָא, pl. מָעִין, interdum מָעָן, forma productiori מַעֲנָן, def. מָעַיָּא), viscera. LXX. κοιλία.

pl. c. suff.: מְעֹהִי
Dan. 2, 32. מעוהי וירכתה די נחש

מֹעוֹג

subst., v. s. r. עוֹג *p.* 795.

מָעוֹז

subst., v. s. r. עָזַז *p.* 813.

מָעוֹן

subst., v. s. r. עוּן *p.* 801.

מְעוֹנָה

subst., v. s. r. עוּן *p.* 801.

מָעוֹף

subst., v. s. r. עוּף *p.* 802.

מָעוֹר

subst., v. s. r. עוּר *p.* 810.

מָעַט

פעל ל״ע כ״ק נגור מנק, ומשונן לל״ק כמו מאע נלעון ישמעלי, וכמו מָה לעיל, קאר מעכו מ״ס, ווס זר וכעלף נקין מעס וכ״ק. ולל״ק כמו מעף קו מעף נעכני, שעניכו לכ״כס, ונס זס עעות, ונעלס מעכי קפקוס סכוונס.

v. intr., parum, parvum, minutum, exiguum esse, veluti de annorum quantitatumque numerabilium paucitate; *Pi. Hi.*, imminuere, diminuere. Errant, qui arab. *maghitha* (syn. מָרַט), vi *extergendi*, comparant. De f. v. מְרוּטָה, quod nonnulli sicut מְרוּטָה de ense polito seu acuto intelligunt, v. s. מָטָה. LXX. ἐλάσσονα γίνεσθαι, ὀλίγον, ὀλιγοστὸν εἶναι; *Hi.* ἐλαττοῦν, ἐλαττονεῖν, ὀλιγοστοὺς ποιεῖν, ὀλιγοῦν, σμικρύνειν; מְמֻעָט, ἐλάττων, ἥττων, ὀλίγος.

inf. constr.: מְעַט
Lev. 25, 16. ולפי מעט השנים
3 *imperf.*: יִמְעַט
Ex. 12, 4. ואם־ימעט חבית
Neh. 9, 32. אל־ימעט לפניך את כל
3 *imperf.*: יְמַעֵט *p.*
Prv. 13, 11. תון מהבל ימעט
2 *impf. pl.*: תְּמַעֲטוּ *p.*
Jer. 29, 6. ורבו־שם ואל־תמעטו
3 *impf. pl.*: יְמַעֲטוּ *p.*
Jes. 21, 17. גבורי בני־קדר ימעטו
Jer. 30, 19. והרבתים ולא ימעטו
3 *impf. pl.*: וַיְמַעֲטוּ
Ps. 107, 39. וימעטו וישחו
Pi-el: מִעֵט
3 *perf. pl.*: מִעֲטוּ *p.*
Eccl. 12, 3. ובטלו חטחנות כי מעטו
Hif-il: הִמְעִים
3 *perf. fem.*: וְהִמְעִיטָה
Lev. 26, 22. והמעיטה אתכם
1 *perf. c. suff.*: וְהִמְעַטְתִּים
Ez. 29, 15. והמעטתים לבלתי רדות
part.: הַמַּמְעִים
Num. 11, 32. הממעים אסף
part.: וְהַמַּמְעִים
Ex. 16, 17. המרבה והממעים
Ex. 16, 18. והממעים לא החסיר
2 *imperf.*: תַּמְעִיט
Lev. 25, 16. תמעיט מקנתו
Nu. 26, 54. 33, 54. תמעיט נחלתו
2 *impf. c. s.*: תַּמְעִטֵנִי
Jer. 10, 24. פן־תמעטני
2 *impf. fem.*: תַּמְעִיטִי
2 Rg. 4, 3. כלים רקים אל־תמעיטי
3 *imperf.*: יַמְעִיט
Ex. 30, 15. והדל לא ימעיט
Ps. 107, 38. ובהמתם לא ימעיט
2 *impf. pl.*: תַּמְעִיטוּ
Nu. 35, 8. ומאת המעט תמעיטו

מְעַט

ז״ו, ופ״ק מָעַט, וסמונן מעוט ופקיקס ומנעך [וועניגקייט], לכן נסמך לנסס פקר, לניון מעוטו ונכיכותו, ל״מ מעט מיס, מעט פכל, קו כסוסן, כמו מתי מעט, עוד מעט, ומוס כמעמיי, לניון נמקר פרפ קו פוכפק [וועניג], הן מעוט הוון, הן מעוט המספר, והכפל מעט מעט, הלנון נמיעוט ונמיעוט, לנוכר מעוט נסקפל, ומעט מוער קווק, וכקולקיי ג״כ סלנוי מַעֲשִׂים, ויוקר מוס עי׳ נגו פעלין. נגזרק עוד מִמְּעַט, מִמְּעֵט, ומקמעל אִתְמַעִים, ונסקנר אִמְּעַט.

n. m. (semel מָעָט), paucitas, exiguitas, sequente nomine, veluti מָעָט אֹכֶל, מָעָט מַיִם, vel, antecedente constructivo, מְעַט מָעָט, עֲוֹן מְעַט, *adv.* parum, paulum, aliquantulum; מָעָט מִזְּעֵר, valde parum, exiguum; מָעָט מָעָט, paullatim, pedententim (*peu à peu*). *Pl. adj.* מְעָטִים, pauci. De usu hujus nominis adverbiascentis multimodo v. lexic. LXX. מָעָט, κατὰ μικρὸν μικρόν; מָעָט מָעָט, παρὰ βραχύ (παραβραχύ), βραχύ τι, ἐν τῷ μηδενί, μικροῦ, κατὰ μικρόν, παρὰ μικρόν, ὡς μικρόν, παρ' ὀλίγον; מָעָט מִזְּעֵר, μικρὸν ὅσον ὅσον; מָעָט מִזְּעֵר, ὀλιγοστός.

מָעָט *semel* בָּעָט

Gn. 18, 4. יקח־נא מעט־מים
Gn. 24, 17. הגמיאיני נא מעט־מים
Gn. 24, 43. השקיני־נא מעט־מים
Gn. 30, 30. כי מעט אשר־היה
Gn. 43, 2. 44, 25. שברו־לנו מעט־אכל
Gn. 43, 11. מעט צרי ומעט דבש
Gn. 47, 9. מעט ורעים חיו ימי
Ex. 17, 4. עוד מעט וסקלני
Ex. 23, 30. מעט מעט אגרשנו
Lev. 25, 52. ואם־מעט נשאר בשנים
Dt. 26, 5. ויגר שם במתי מעט
Dt. 28, 62. ונשארתם במתי מעט
Jos. 7, 3. העם כי מעט המה
Jud. 4, 19. חשקיני־נא מעט־מים
Ruth 2, 7. זה שבתה חבית מעט
1 Sam. 14, 29. טעמתי מעט דבש
1 S. 14, 43. מעט דבש הנני אמות
1 S. 17, 28. מעט הצאן ההכה במדבר
2 S. 12, 8. ואם מעט ואוספה לך
2 S. 16, 1. וודד עבר מעט מהראש
1 Rg. 17, 10. קחי־נא לי מעט־מים
2 Rg. 10, 18. עבד את־הבעל מעט
Esr. 9, 8. מחיה מעט בעבדתנו
Neh. 2, 12. ואנשים ׀ מעט עמי
Neh. 7, 4. והעם מעט בתוכה
Job. 10, 20. הלא־מעט ימי יחדל
Job. 10, 20. ממני ואבליגה מעט
Job. 24, 24. רמו מעט ׀ ואינמו
Ps. 8, 6. ותחסרהו מעט
Ps. 37, 10. ועוד מעט ואין רשע
Ps. 37, 16. טוב מעט לצדיק
Prv. 6, 10. מעט שנום
Prv. 6, 10. מעט תנומות
Prv. 6, 10. מעט ׀ חבק ידים
Prv. 15, 16. טוב־מעט ביראת יי
Prv. 16, 8. טוב מעט בצדקה
Prv. 24, 33. מעט שנום
Prv. 24, 33. מעט תנומות
Prv. 24, 33. מעט ׀ חבק ידים לשכב
Eccl. 5, 11. מעט ואם־הרבה יאכל
Eccl. 9, 14. ואנשים בה מעט
Eccl. 10, 1. סכלות מעט
Jes. 10, 7. גוים לא מעט
Jes. 10, 25. כי־עוד מעט מזער
Jes. 16, 14. ושאר מעט מזער
Jes. 29, 17. הלא־עוד מעט מזער
Jer. 42, 2. נשארנו מעט מהרבה
Jer. 51, 33. עוד מעט ובאה עת
Ez. 5, 3. ולקחת משם מעט
Ez. 11, 16. ואהי להם למקדש מעט
Dan. 11, 34. יעזרו עזר מעט
Hos. 1, 4. כי־עוד מעט ופקדתי
Hos. 8, 10. ויחלו מעט ממשא
Hag. 1, 6. והבא מעט
Hag. 2, 6. אחת מעט היא
Zach. 1, 15. אני קצפתי מעט

Digitized by Google

מִצְנֵיךָ מְעַט מִעֹט Dt. 7, 22.

הִמְעִיט

וּמְעַט דִּבֵּשׁ Gn. 43, 11.
וּמְעַט־שֶׁמֶן בְּצַפַּחַת 1 Rg. 17, 12.

c. h int.: הַמְעֵט

הַמְעֵט קְחֹתְךָ אִישִׁי Gn. 30, 15.
הַמְעַט הוּא אִם־רַב Num. 13, 18.
הַמְעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל Nu. 16, 9.
הַמְעַט כִּי הַעְלִיתָנוּ Num. 16, 13.
הַמְעַט־לְךָ אֶת־עֹון Jos. 22, 17.
הַמְעַט מִמְּךָ תְּנַחוּמוֹת Job. 15, 11.
הַמְעַט מִכֶּם הָלְאוֹת Jes. 7, 13.
הַמְעַט מִתְּזַנּוֹתָךְ Ez. 16, 20.
הַמְעַט מִכֶּם הַמִּרְאָה Ez. 34, 18.

הַמְעֵט

וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ Num. 35, 8.
הַמְעַט מִכֹּל־הָעַמִּים Dt. 7, 7.

בְּמְעַט

לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בִּמְעַט 1 S. 14, 6.

בִּמְעַט־

וְעַתָּה כִּמְעַט־גּוֹי Dan. 11, 23.

כְּמְעַט

כִּמְעַט שָׁכַב אֶחָד הָעָם Gn. 26, 10.
כִּמְעַט יָעַבְרוּךְ 2 Sam, 19, 37.
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ 1 Chr. 16, 19.
וְעַתָּה כִּמְעַט־רֶגַע Esr. 9, 8.
כִּמְעַט יְשַׁאֲנִי עָשְׁנִי Job. 32, 22.
כִּי־יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ Ps. 2, 12.
כִּמְעַט נָטוּ רַגְלָי Ps. 73, 2.
כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אִכְנִיעַ Ps. 81, 15.
כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי Ps. 94, 17.
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ Ps. 105, 12.
כִּמְעַט כִּלּוֹנִי בָאָרֶץ Ps. 119, 87.
כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל־רָע Prv. 5, 14.
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם Cant. 3, 4.
חֲבִי כִמְעַט־רֶגַע Jes. 26, 20.
כִּמְעַט קָט וְתִשְׁחֹתִי Ez. 16, 47.

p. כְּמְעַט

וַתְּתִי לָהֶם כִּמְעַט 2 Chr. 12, 7.
לֵב רְשָׁעִים כִּמְעַט Prv. 10, 20.
הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעַט Jes. 1, 9.

לִמְעַט

בֵּין רַב לִמְעַט Num. 26, 56.
רַק הַכֹּהֲנִים הִיא לִמְעַט 2 Chr. 29, 34.
וְחַנָּה־לִמְעַט Hag. 1, 9.

וְלִמְעַט

וְלִמְעַט תִּמְעִיסוּ Nu. 26, 54. 33, 54.

adj. pl.: מְעַטִּים

יִהְיוּ־יְמֵיהֶם מְעַטִּים Ps. 109, 8.
יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים Eccl. 5, 1.

מְעֵטָה

part., v. s. r. עָטָה *p.* 815.

מְעִי

sbst., v. s. צֶרֶה *p.* 799.

מָעָךְ

פעל נוד, נכפל העתיד יִמְעַךְ, יִמְעַךְ, והמונן ק׳ עתו וכסוי ולקוח פני דכר, לציעס ועלוף ועציפס [פוּמְסילנען, ק״ין־, -דעקקען], ומוס הנור מָעֵיל, ומקנח ג״כ לְקַנֵּל שֶׁמֶל, וכפי הכראקה לי עקס ג״כ לְקַנֵּל אֶמֶל, נסצלל לְחַקר, כמו עקף ועלף. נ׳ עטוף המעצס וכפיצת המכוון, לוחר כיציס וכוונ, ועצות דכר נצלי ונסקנקס [פַּעדעקט, עריילאָז הַאנדעלען], וכן סהצלל לְגַבֵּד לעיל, ונקצר כמו נגד לניונ עס נ. ודע שנספסוק מָטוֹל מֶמֶל [דס״ב כ״ק י״ע] לדעת לְקַנֵּל־נקנֵק ענר, נאלס הָלַל, ונקמע סוק מקור. נעמק סוס מְעִילָה הצס.

v. tr. (impf. יִמְעַל, יִמְעַךְ), velare, obtegere, involvere, unde מְעִיל, amiculum, pallium, a rad. מָעַל (מָל), quae reperitur etiam in vv. compos. אָמַל, שָׁמַל (syn. עָטָה, עָלָה). Hinc *trop.*, actiones suas involvere eorumque finem ac consilium celare, tecte, fallaciter, fraudulenter, dolose agere, c. pr. בְּ, eadem translatione eodemque usu, quo בָּגַד. Ad 2 Chr. 28, 19. מָעֹל מָעַל quod attinet, *Ibn-Ganah* מָעֹל 3 p. prf. esse dicit ad s. f. יָכֹל, at profecto *infin.* est *absol.* LXX. λανθάνειν, ἀδικεῖν, ἀθετεῖν, ἁμαρτάνειν, ἀνομεῖν, ἀπειθεῖν, ἀσυνθετεῖν, ἀφιστάναι, παραπίπτειν, πλανᾶν, πλημμελεῖν, ὑπεριδεῖν; מָעַל מָעֲלָה παριδόντα παριδεῖν.

3 perf.: מָעַל

מעל מעל בחרם כ״ף Jos. 22, 20.
אשר מעל בחרם 1 Chr. 2, 7.
אשר־מעל ביי 1 Chr. 10, 13.
מעלו אשר מעל־בי Ez. 17, 20.
במעלו אשר־מעל Ez. 18, 24.

3 perf.: וּמָעֲלָה

ומעלה מעל ביי Lev. 5, 21.
ומעלה בו מעל Num. 5, 12.

2 perf.: מָעַלְתָּ

צאמן־המקדש כי מעלת 2Chr. 26, 18

3 perf. pl.: מָעֲלוּ

במעלם אשר מעלו־בי Lev. 26, 40.
כי מעלו ביי 2 Chr. 12, 2.
כי־מעלו אבתינו 2 Chr. 29, 6.
אשר מעלו ביי 2 Chr. 30, 7.
יען מעלו מעל Ez. 15, 8.
על אשר מעלו־בי Ez. 39, 23.
מעלם אשר מעלו־בי Ez. 39, 26.
במעלם אשר מעלו־בך Dan. 9, 7.

2 perf. pl.: מְעַלְתֶּם

אשר מעלתם בי Dt. 32, 51.
מעלתם באלהי ישראל Jos. 22, 16.
לא־מעלתם ביי Jos. 22, 31.
אתם מעלתם Esr. 10, 10.

1 perf. pl.: מָעַלְנוּ

אנחנו מעלנו באלהינו Esr. 10, 2.

inf. abs.: הִמְעֵל

ומעול מעל ביי 2 Chr. 28, 19.

inf. constr.: לְמָעֲלֹ

למעל מעל ביי Num. 5, 6.
ויוסף למעול ביי 2 Chr. 28, 22.
למעל באלהינו Neh. 13, 27.

inf. constr.: לְמַעַל־

הרבו למעול־מעל 2 Chr. 36, 14.
למעל־מעל Ez. 14, 13.

inf. c. suff.: בְּמַעֲלוֹ

במעלו הכנו והקדשנו 2 Chr. 29, 19.

inf. c. suff.: בְּמַעֲלָם

במעלם בי מעל Ez. 20, 27.

3 imperf.: יִמְעַל־

במשפט לא ימעל־פיו Prv. 16, 10.

3 imperf.: וַיִּמְעַל

וימעל ביי אלהיו 2 Chr. 26, 16.

3 impf. f.: תִּמְעַל

כי־תמעל מעל Lev. 5, 15.

3 impf. f.: וַתִּמְעַל

ותמעל מעל באישה Num. 5, 27.

2 impf. pl.: תִּמְעֲלוּ *p.*

לאמר אתם תמעלו Neh. 1, 8.

3 impf. pl.: וַיִּמְעֲלוּ

וימעלו בני־ישראל Jos. 7, 1.
וימעלו באלהי 1 Chr. 5, 25.

מַעַל

ס״ו, ומסונן כקס ומקנח לנר ועטופו [ערונ־הילנע], ולכונ נסקצר עס הפעל.

n. m., subdola actionum obtectio (Trughülle), fallacia, praestigiae, praevaricatio malitiosa. LXX. ἀδικία, ἀθέτημα, ἀθεσία, ἀνομία, ἀποστασία, ἀπόστασις, ἀσυνθεσία, λήθη, παράπτωμα, πλημμέλεια.

כי־תמעל מעל Lev. 5, 15.
מעל ביי Lev. 5, 21.
למעל מעל ביי Num. 5, 6.
ומעלה בו מעל Num. 5, 12.
ותמעל מעל באישה Num. 5, 27.
למסר־מעל ביי Num. 31, 16.
מעל בחרם Jos. 7, 1.
מעל מעל בחרם Jos. 22, 20.
ומעול מעל ביי 2 Chr. 28, 19.
הרבו למעול־מעל 2 Chr. 36, 14.
על־מעל הגולה Esr. 9, 4. 10, 6.
לי למעל־מעל Ez. 14, 12.
יען מעלו מעל Ez. 15, 8.
במעלם בי מעל Ez. 20, 27.

p. מָעַל

נשאר־מעל Job. 21, 34.

הַמָּעַל

מה־המעל הזה Jos. 22, 16.
ביי המעל הזה Jos. 22, 31.

בְּמַעַל

ואם־במעל ביי Jos. 22, 22.
במעל הזה ראשונה Esr. 9, 2.

cum suff.: מַעֲלוֹ

מעלו אשר מעל־בי Ez. 17, 20.

cum suff.: וּמַעֲלֵי

וכל־חטאתו ומעלו 2 Chr. 33, 19.

cum suff.: בְּמַעֲלָה

במעלו אשר־מעל ביי 1 Chr. 10, 13.
במעלו אשר־מעל Ez. 18, 24.

cum suff.: מַעֲלָם

מעלם אשר מעלו Ez. 39, 26.

cum suff.: בְּמַעֲלָם

עון אבתם במעלם Lev. 26, 40.
הגלו לבבל במעלם 1 Chr. 9, 1.
במעלם אשר מעלו Dan. 9, 7.

מְעִיל

ס״ו, וסכנוי מְעִילִים, ומסונן לנוע נכנד ומעטוף [עפּלאָר], הסכוק על הנוף כלי נק־וכוע, והוק מכווק ולכון. ולנגנכס מעיל הנקולות, ונכנדים ונגידים לו הכניקים, ומקנח ג״כ מעיל הפוד.

n. m. (pl. מְעִילִים), amictus, amiculum (Talar), tunica super corpus extensa, sine manicis, ampla ac longa, quae est vestis virginum, principum, prophetarum, sacerdotis summi, *Efodo* superinducto (מְעִיל הָאֵפוֹד). LXX. χιτών, ἐπενδύτης, ὑποδύτης, στολή, ποδήρης, διπλοΐς, μίτρα, ἱμάτιον; מְעִיל וְצִיץ, διπλοΐς.

אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד Ex. 28, 31.
אֶת־מְעִיל הָאֵפֹד Ex. 39, 22.
וְהוּא עֹטֶה מְעִיל 1 Sam. 28, 14.
מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי Jes. 61, 10.

וּמְעִיל

חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל Ex. 28, 4.
וּמְעִיל קָטֹן תַּעֲשֶׂה 1 Sam. 2, 19.

הַמְּעִיל

עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב Ex. 28, 34.
וּפִי־הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ Ex. 39, 23.
עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל Ex. 39, 24. 25. 26.
וְהִלְבִּשׁ אֶתּ־הַמְּעִיל Lev. 8, 7.
אֶת־הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו 1 S. 18, 4.
כְּנַף־הַמְּעִיל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל 1 S. 24, 5.

בִּמְעִיל

מִכַּרְבֵּל בִּמְעִיל בּוּץ 1 Chr. 15, 27.

כִּמְעִיל

כִּמְעִיל וְצִנִּיף מִשְׁפָּטִי Job. 29, 14.

כַּמְּעִיל

וַיַּעַט כַּמְּעִיל רִשְׁתּוֹ Ps. 109, 29.
וַיַּעַט כַּמְּעִיל קִנְאָה Jes. 59, 17.

cum suff.: וּמְעִילִי

קְרַעְתִּי אֶת־בִּגְדִי וּמְעִילִי Esr. 9, 3.
וּבִקְרְעִי בִגְדִי וּמְעִילִי Esr. 9, 5.

cum suff.: מְעִילָהּ

אֶת־כְּנַף מְעִילְךָ בְּיָדִי 1 S. 24, 12.
אֶת־כְּנַף מְעִילֶךָ 1 Sam. 24, 12.

cum suff.: מְעִילוֹ

וַיְחַזֵּק בִּכְנַף־מְעִילוֹ 1 Sam. 15, 27.
וַיִּקְרַע אֶת־מְעִלוֹ Job. 1, 20.
וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מְעִלוֹ Job. 2, 12.

pl.: מְעִילִים

הִבְתּוּלֹת מְעִילִים 2 Sam. 13, 18.

pl. c. suff.: מְעִילֵיהֶם

וְהִסִּירוּ אֶת־מְעִילֵיהֶם Ez. 26, 16.

מַעַל

sbst., v. s. r. עָלָה *p.* 828.

מֹעַל

sbst., v. s. r. עָלָה *p.* 828.

מַעֲלָל

sbst., v. s. r. עָלַל *p.* 829.

מַעַן

sbst., x. s. r. עָנָה *p.* 847.

מַעַר

sbst., v. s. r. עָרָה *p.* 862.

מֹת

צע״ם לקרים של מנרים למנעית, וכן *Mefi*] תקרק נספה נפטית ס״ו

Digitized by Google

3 *perf. pl.*: וַיִּמְצְאוּ
2 Chr. 32, 4. ומצאו מים רבים
3 *perf. pl. c. s.*: מְצָאוּנִי
Dt. 31, 17. מצאוני הרעות האלה
Ps. 116, 3. ומצרי שאול מצאוני
Ps. 119, 143. צר־ומצוק מצאוני
Cant. 3, 3. 5, 7. מצאוני השמרים
3 *pl. c. s.*: וּמְצָאוּךָ
Dt. 4, 30. בצר לך ומצאוך
1 Sam. 10, 3. ומצאוך שם שלשה
3 *pl. c. s.*: מְצָאֻהוּ
2Reg. 2, 17. שלשת ימים ולא מצאהו
3 *pl. c. s.*: וּמְצָאֻהוּ
Dt. 31, 17. ומצאהו רעות רבות
2 *perf. pl.*: נְמְצָאתֶם
Jud. 14, 18. לא מצאתם חידתי
1 Sam. 12, 5. כי לא מצאתם בידי
2 *perf. pl.*: וּמְצָאתֶם
Jud. 14, 12. חמשתה ומצאתם
2 Chr. 20, 16. ומצאתם אתם בסוף
Jer. 29, 13. ובקשתם אתי ומצאתם
1 *perf. pl.*: מָצָאנוּ
Gn. 26, 32. ויאמרו לו מצאנו מים
Gn. 37, 32. ויאמרו זאת מצאנו
Gn. 44, 8. הן כסף אשר מצאנו
Num. 32, 5. מצאנו חן בעיניך
Job. 32, 13. תאמרו מצאנו חכמה
Thr. 2, 16. מצאנו ראינו
1 *pl. c. s.*: מְצָאָנְהוּ
Job. 37, 23. שדי לא־מצאנהו
1 *pl. c. s.*: מְצָאנְהוּ
Ps. 132, 6. מצאנוה בשדי־יער
1 *part.*: וּבוֹצֵא
Eccl. 7, 26. ומוצא אני מר ממות
2 *part.*: כְּבוֹצֵא
Ps. 119, 162. כמוצא שלל רב
part. c. s.: מֹצְאֵי
Gn. 4, 14. כל־מצאי יהרגני
Prv. 8, 35. מצאי מצא חיים
part. c. s.: מֹצְאוֹ
Gn. 4, 15. הכות־אתו כל־מצאו
part. pl.: הַמֹּצְאִים
Num. 15, 33. תמצאים אתו מקשש
prt. pl. constr.: לְמֹצְאֵי
Prv. 8, 9. וישרים למצאי דעת
p. pl. c. s.: מֹצְאֵיהֶם
Jer. 50, 7. כל־מצאיהם אכלום
p. pl. c. s.: לְמֹצְאֵיהֶם
Prv. 4, 22. כי־חיים הם למצאיהם
part. fem.: מֹצֵאת *sg.*
2 Sam. 18, 22. אין־בשרה מצאת
part. fem.: כְּמֹצֵאת *sg.*
Cant. 8, 10. כמצאת שלום
part. f. pl.: הַמֹּצְאוֹת
Jos. 2, 23. כל־המצאות אותם
inf. constr.: מְצֹא
Ps. 32, 6. לעת מצא
inf. constr.: לְהִמָּצְאוֹ
Gn. 19, 11. וילאו למצא הפתח
Gn. 27, 20. מה־זה מהרת למצא בני
Gn. 32, 6. למצא־חן בעיניך
Gn. 33, 8. ויאמר למצא־חן
Ps. 36, 3. למצא עונו לשנא
Prv. 19, 8. למצא־טוב
Eccl. 7, 27. לאחת למצא חשבון
Eccl. 8, 17. לא יוכל האדם למצוא
Eccl. 8, 17. לא יוכל למצא
Eccl. 12, 10. למצא דברי־חפץ
inf. constr.: מִמְצוֹא
Jes. 58, 13. ממצוא חפצך
inf. c. suff.: בְּמֹצְאָכֶם
Gn. 32, 19. במצאכם אתו

Gn. 38, 23. ואתה לא מצאתה
2 *perf. c. s.*: וְמָצָאתָהּ
Dt. 22, 3. תאבד ממנו ומצאתה
2 *perf. fem.*: מָצָאת
Jes. 57, 10. חיית ידך מצאת
1 *perf. c. s.*: מְצָאתִים
Jer. 2, 34. במחתרת מצאתים
1 *perf.*: מָצָאתִי
Gn. 18, 3. 33, 10. אם־נא מצאתי חן
Gn. 30, 27. 47, 29. מצאתי חן
Gn. 50, 4 אם־נא מצאתי חן בעיניכם
Ex. 33, 13. אם־נא מצאתי חן בעיניך
Ex. 33, 16. כי־מצאתי חן בעיניך
Ex. 34, 9. אם־נא מצאתי חן בעיניך
Num. 11, 15. אם־מצאתי חן בעיניך
Dt. 22, 14. ולא־מצאתי לה בתולים
Dt. 22, 17. מצאתי לבתך בתולים
Jud. 6, 17. מצאתי חן בעיניך
Ruth 2, 10. מדוע מצאתי חן
1 Sam. 20, 3. כי־מצאתי חן בעיניך
1 S. 20, 29. אם־מצאתי חן בעיניך
1 Sam. 27, 5. אם־נא מצאתי חן
1 Sam. 29, 3. ולא־מצאתי בו מאומה
1 Sam. 29, 6. כי לא־מצאתי בך רעה
2 Sam. 14, 22. כי־מצאתי חן בעיניך
1 Reg. 21, 20. ויאמר מצאתי
2 Reg. 22, 8. ספר התורה מצאתי
2 Chr. 34, 15. ספר התורה מצאתי
Esr. 8, 15. ומבני לוי לא־מצאתי
Esth. 5, 8. אם־מצאתי חן בעיני
Esth. 7, 3. אם־מצאתי חן בעיניך
Esth. 8, 5. ואם־מצאתי חן לפניו
Job. 33, 24. מצאתי כפר
Ps. 69, 21. ולמנחמים ולא מצאתי
Ps. 89, 21. מצאתי דוד עבדי
Eccl. 7, 27. מצאתי אמרה קהלת
Eccl. 7, 28. בקשה נפשי ולא מצאתי
Eccl. 7, 28. אדם אחד מאלף מצאתי
Eccl. 7, 28. בכל־אלה לא מצאתי
Eccl. 7, 29. לבד ראה־זה מצאתי
Jer. 23, 11. בביתי מצאתי רעתם
Jer. 45, 3. ומנוחה לא מצאתי
Ez. 22, 30. שחתה ולא מצאתי
Hos. 9, 10. במדבר מצאתי ישראל
Hos. 12, 9. מצאתי און לי
1 *perf.*: מָצָתִי
Num. 11, 11. לא־מצתי חן בעיניך
1 *perf.*: שְׁמָצָאתִי
Cant. 3, 4. שמצאתי את שאהבה
1 *perf.*: מָצָאתִיו
Cant. 3, 1. 2. בקשתיו ולא מצאתיו
1 *perf. c. s.*: מְצָאתִיהָ
Cant. 5, 6. בקשתיהו ולא מצאתיהו
1 *perf. c. s.*: מְצָאתִיהָ
Gn. 38, 22. ויאמר לא מצאתיה
3 *perf. pl.*: מָצְאוּ *p.*
Ex. 15, 22. ולא־מצאו מים
Ex. 16, 27. ללקט ולא מצאו
Jos. 2, 22. בכל־הדרך ולא מצאו
Jud. 21, 14. ולא־מצאו להם כן
1 Sam. 9, 4. שלשה ולא מצאו
1 Sam. 9, 4. בארץ־ימיני ולא מצאו
1 Sam. 9, 11. והמה מצאו נערות
2 Sam. 17, 20. ויבקשו ולא מצאי
2 Reg. 9, 35. ולא־מצאו בה
2 Chr. 29, 16. אשר מצאו בהיכל
Neh. 5, 8. ולא מצאו דבר
Job. 32, 3. על אשר לא־מצאו
Ps. 76, 6. ולא־מצאו כל־אנשי־חיל
Ps. 107, 4. עיר מושב לא מצאו
Jer. 2, 5. מה־מצאו אבותיכם
Jer. 14, 3. לא־מצאו מים
Thr. 1, 6. לא־מצאו מרעה
Thr. 2, 9. לא־מצאו חזון מיי

φαίνειν, ἀθετεῖν; *Hi.* προσφέρειν, παραδιδόναι, αὐτομολεῖν.

3 *imperf.*: יִמְצָא
Gn. 2, 20. לא־מצא עזר כנגדו
Gn. 6, 8. ונח מצא חן בעיני יי
Gn. 19, 19. התה־נא מצא עבדך חן
Gn. 31, 33. ולא מצא ויצא מאהל
Gn. 31, 34. את־כל־האהל ולא מצא
Gn. 31, 35. ולא מצא את־התרפים
Gn. 36, 24. אשר מצא את־הימם
Gn. 44, 16. מצא את־עון עבדיך
Lev. 5, 22. או־מצא אבדה
Lev. 5, 23. האבדה אשר מצא
Num. 31, 50. אשר מצא כלי־זהב
Dt. 24, 1. כי־מצא בה ערות דבר
1 S. 14, 30. משלל איביו אשר מצא
1 Sam. 16, 22. כי־מצא חן בעיני
2 Sam. 7, 27. על־כן מצא עבדך
2 Sam. 20, 6. מצא לו ערים בצרות
2 Reg. 10, 13. ויהוא מצא את־אחי
2 Reg. 23, 24. מצא חלקיהו הכהן
1 Chr. 17, 25. על־כן מצא עבדך
2 Chr. 34, 14. מצא חלקיהו הכהן
Prv. 3, 13. אדם מצא חכמה
Prv. 8, 35. כי מצאי מצא חיים
Prv. 18, 22. מצא אשה מצא טוב
Jer. 31, 2. מצא חן במדבר
3 *perf.*: וַיִּמְצָא
Lev. 25, 26. ומצא כדי גאלתו
Num. 11, 22. ישחט להם ומצא להם
Num. 11, 22. יאסף להם ומצא להם
Num. 35, 27. ומצא אתו גאל הדם
Dt. 19, 5. ומצא את־רעהו ומת
Eccl. 9, 15. ומצא בה איש מסכן
3 *perf. c. s.*: וְמְצָאנוּ
2 Reg. 7, 9. ומצאנו עון
3 *perf. c. s.*: כ"ף מְצָאוֹ
Job. 31, 29. כי־מצאו רע
3 *perf. c. s.*: מְצָאָהּ
Gn. 38, 20. האשה ולא מצאה
Dt. 22, 27. כי בשדה מצאה
3 *perf. c. s.*: וּמְצָאָהּ
Dt. 22, 23. ומצאה איש בעיר
3 *perf. fem.*: מָצְאָה
Gn. 8, 9. ולא־מצאה היונה
Lev. 25, 28. ואם־לא מצאה ידו
Job. 31, 25. וכי־כביר מצאה ידי
Ps. 84, 4. גם־צפור מצאה בית
Jes. 10, 10. כאשר מצאה ידי
Thr. 1, 3. לא מצאה מנוח
3 *perf. fem.*: וּמְצָאָה
Ex. 22, 5. כי־תצא אש ומצאה קצים
3 *perf. f. c. s.*: מְצָאַתְנִי
Jud. 6, 13. ולמה מצאתנו כל־זאת
Neh. 9, 32 כל־התלאה אשר־מצאתנו
3 *perf. f. c. s.*: מְצָאָתְנִי *p.*
Num. 20, 14. התלאה אשר מצאתנו
3 *perf. f. c. s.*: מְצָאָתַם
Ex. 18, 8. אשר מצאתם בדרך
2 *perf.*: מָצָאתָ
Gn. 31, 37 מה־מצאת מכל כלי־ביתך
Ex. 33, 12. וגם־מצאת חן בעיני
Ex. 33, 17. כי־מצאת חן בעיני
1 Sam. 29, 8. ומה־מצאת בעבדך
Prv. 24, 14. אם־מצאת ויש אחרית
Prv. 25, 16. דבש מצאת אכל דיך
2 *perf.*: וּמָצָאתָ *p.*
Dt. 4, 29. את־יי אלהיך ומצאת
2 *prf. masc.*: וּמָצָאתָ
1 Sam. 10, 2. ומצאת שני אנשים
Neh. 9, 8. ומצאת את־לבבו נאמן
2 *perf. c. s.*: וַהֲמְצָאתָנִי *cum h int.*
1 Reg. 21, 20. המצאתני אויבי
2 *perf. c. s.*: מְצָאתָהּ

[*Memfi*, ומפס מצרי מֹף, מקנר מן מֹנֶף, מֹנֹף, וכי כן כלמון ישמעלי, ולמעלות מפס יסול כשפס נפעית, כשפר מקפס כנו־המלין.

n. pr. urbis Aegypti mediae, koptice *Mefi*, *Memfi*, injecto *Mem*, vel indito *Nun* מֹנֶף, מֹנֹף, cujus compendium est מֹף, kopt. *MENΦ*, *MENOΓΦ*, *NOΤΦ*.

Hos. 9, 6. מף תקברם

מֹף

Jes. 19, 13. נשאו שרי נף
Jer. 2, 16. בני־נף ותחפנס

מַפָּח, מַפֻּחַ

sbst., v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

מַפָּל

sbst., v. s. r. פּוֹל *p.* 893.

מַפָּץ, מַפֵּץ

sbst., v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

מִץ

sbst., v. s. r. מָדַץ *p.* 623.

מָצָא

שעל נוד, כמו בָּא לעיל, והעתיד יִמְצָא והצווי מְצָא והמקור מְצֹא. המונן כיפס והליכס עד מקום וכניפס סס [סיכקפעען, שלפלכנען], ל"פ מיפף עד־מכלית שדי [איוב י"ף ו'], לומר כניפס וניפס עד מקום מכלית שדי, וכן נפעל השכוון של מָצָא נמרצי, וכשפת כוס מיפף נכדף של נף. משכוון ריצוי וס תסתעכס הכוונות ניפס והנעה עד מקום ונקילות עליו [שכ־לכנען], ופניעס ופניסס, פשנס וניפס על דכך וקיקו ושניפתו [עלפלכנען, הפלעען], לבן שוס מניפס נכלל [פיכ־לען]. וכוס תנין סוד עסוקים רניס נתכך, ל"פ מיפף מקס שעניים ל"פ הניפ לניפו, מיפף נשרס ל"פ הניפ, מיפף נרפ ויגון, הסיג ושנג נסן, מיפף ידי, הסינס ידי, מיפף פיניפ, לך וגוף עד פקיפ והסינס, וכדומס פלנס. ויותר רפיס להשכוון של ניפס והליכס עד מקום ופכוז הסנוניס, כשנוסר כנו פמלין. פתעוות נקוקו הלשון כמו בָּא, לומר הליכס וכדיפס עד מקום ופ"כ ניפס והסנס, וכשרס כשכוון נשפתי ערב, ל"פ נשפס פודיע ויוכיח ורופיע [gr. μοϑ, l. *mat.*, lit. *met.*, וכדומס, ופ"כ פס' התעלות.

v. intr. (sicut בָּא, impf. יִמְצָא, imper. מְצָא), pervenire, attingere aliquem locum, veluti Job. 11, 7. (c. pr. עַד, assequi, pertingere ad), aram. מְטָא, arab. et aeth. מצי; hinc: consequi, nancisci, apprehendere, *invenire*, id quod fit quaerendo et apprehendendo. Evidentius etiam, *veniendi* ac *perveniendi* vim ingenitam huic verbo esse, conjugationes ejus demonstrant, quas explicat *lex.*, linguarumque indicarum ac classicarum comparatio. LXX. ἀφικνεῖσθαι, τυγχάνειν, καταντυγχάνειν, συναντᾶν, λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, ἁλίσκειν, εὑρίσκειν; συμβαίνειν, ἀρκεῖν, αὐταρκεῖν, εὐπορεῖσθαι, ἀρέσκειν; ζητεῖν, ἔχειν, δύνασθαι, πράσσειν, ὑποφέρειν; *impf.* יִמְצָא, εὑρετής; *inf* מְצֹא, εὔθετος; *Ni.* εἶναι, ἐπι-

Digitized by Google

imperat.: מְצָא
1 Sam. 20, 21. מְצָא אֶת־הַחִצִּים
1 Sam. 20, 36. מְצָא אֶת־הַחִצִּים
imperat.: הַמְצָא
Prv. 3, 4. מְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב
imprt. pl.: הִמָּצְאוּ
Jer. 6, 16. מְצְאוּ מרגוע לְנַפְשְׁכֶם
impf. pl. f.: תִּמָּצֶאן
Ruth 1, 9. יִתֵּן מְנוּחָה
1 imperf.: אֶמְצָא
Gn. 18, 26. אִם־אמצא בסדם
Gn. 18, 28. אִם־אמצא שם אַרְבָּעִים
Gn. 18, 30. אִם־אמצא שם שְׁלֹשִׁים
Gn. 33, 15. מְצָא חֵן אמצא־חן
Gn. 34, 11. אֶמְצְאָה־חן בְּעֵינֵיכֶם
Ex. 33, 13. אֶמְצָא־חן בְּעֵינֶיךָ.
Jud. 17, 9. אֵלֵךְ אֲשֶׁר אמצא
Ruth 2, 2. אֶמְצָא־חֵן
Ruth 2, 13. אֶמְצָא־חן בְּעֵינֶיךָ
2 Sam. 15, 25. אִם־אמצא חן בְּעֵינֵי יְיָ
2 Sam. 16, 4. אֶמְצָא־חן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי
Job. 17, 10. וְלֹא־אמצא בכם
Ps. 116, 3. צָרָה וְיָגוֹן אמצא
Ps. 132, 5. אמצא מָקוֹם לַיְיָ
Prv. 8, 12. דַּעַת מְזִמּוֹת אמצא
1 imperf.: וָאֶמְצָא
Neh. 7, 5. וָאֶמְצָא סֵפֶר
Neh. 7, 5. וָאֶמְצָא כָּתוּב
1 impf. c. suff.: אֶמְצָאֶךָּ
Cant. 8, 1. אֶמְצָאֲךָ בַּחוּץ אֶשָּׁקֶךָּ
1 impf. c. suff.: וָאֶמְצָאֵךְ
Prv. 7, 15. לְכֵן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ וְאֶמְצָאֵךְ
1 impf. c. suff.: וָאֶמְצָאֵהוּ
Joh. 23, 3. וְדַעְתִּי וְאֶמְצָאֵהוּ
2 imperf.: תִּמְצָא
Gn. 31, 32. עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
2 Reg. 4, 29. כִּי תִמְצָא־אִישׁ
Job. 11, 7. הַחֵקֶר אֱלוֹהַּ תִּמְצָא
Job. 11, 7. תַּכְלִית שַׁדַּי תִּמְצָא
Ps. 10, 15. תְּדַרֹּשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא
Ps. 17, 3. זָמַמְתִּי בַּל־תִּמְצָא
Prv. 2, 5. וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא
Ez. 3, 1. אֵת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֹכֵל
2 impf. c. suff.: תִּמְצָאֵנִי
Eccl. 11, 1. כִּי־בְרֹב הַיָּמִים תִּמְצָאֵנּוּ
2 impf. c. suff.: תִּמְצָאֵם
Jes. 41, 12. תְּבַקְּשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם
3 impf. pl.: יִמְצָא
Gn. 44, 34. פֶּן־יִמְצָא אֶת־אָבִי
Dt. 22, 25. וּמָצָא אִישׁ אֶת־הַנַּעֲרָ
Dt. 22, 28. כִּי־יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָ
Jud. 17, 8. לָגוּר בַּאֲשֶׁר יִמְצָא
1 S. 24, 20. כִּי־יִמְצָא אִישׁ אֶת־אֹיְבוֹ
נְתָנָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־
Esth. 8, 6. עַמִּי
Job. 33, 10. הֵן תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא
Prv. 6, 33. נְגָעִים וּקְלוֹן יִמְצָא
מְכֹשֵׁל עַל־דָּבָר יִמְצָא־
Prv. 16, 20. טוֹב
Prv. 17, 20. עִקֵּשׁ־לֵב לֹא יִמְצָא־טוֹב
Prv. 20, 6. אִישׁ אֲמוּנִים מִי יִמְצָא
Prv. 21, 21. יִמְצָא חַיִּים צְדָקָה וְכָבוֹד
Prv. 28, 23. אַחַר חֵן יִמְצָא
Prv. 31, 10. אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא
Eccl. 3, 11. בְּלִי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדָם
Eccl. 7, 14. לֹא־יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו
Eccl. 8, 17. לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמְצָא
3 impf.: וַיִּמְצָא
Gn. 26, 12. וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא
Gn. 30, 14. וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה
Gn. 39, 4. וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו
Jud. 15, 15. וַיִּמְצָא לֶחִי חֲמוֹר
1 Reg. 11, 19. וַיִּמְצָא חֵן
1 Reg. 11, 29. וַיִּמְצָא אֹתוֹ אֲחִיָּה
1 Reg. 13, 28. וַיִּמְצָא אֶת־נִבְלָתוֹ

1 Reg. 19, 19. וַיִּמְצָא אֶת־אֱלִישָׁע
1 Reg. 20, 37. וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר
2 Reg. 4, 39. וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה
2 Reg. 10, 15. וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב
2 Reg. 17, 4. וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
2 Reg. 19, 8. וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר
1 Chr. 26, 31. וַיִּמְצָא בָהֶם גִּבּוֹרֵי חַיִל
2 Chr. 22, 8. וַיִּמְצָא אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה
Jes. 37, 8. וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר
Jon. 1, 3. וַיִּמְצָא אֳנִיָּה בָּאָה
3 impf. c. suff.: יִמְצָאֲךָ
1 Reg. 18, 10. חַי יְיָ כִּי לֹא יִמְצָאֲכָה
3 imperf. c. s.: יִמְצָאֲךָ
1 Reg. 18, 12. וְלֹא יִמְצָאֲךָ וְהָרַגְנִי
3 impf. c. s.: יִמְצָאֵהוּ
Dt. 32, 10. יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
3 impf. c. s.: וַיִּמְצָאֵהוּ
Gn. 37, 15. וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה
1 Rg. 13, 14. וַיִּמְצָאֵהוּ יֹשֵׁב תַּחַת
1 Reg. 13, 24. וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָאֵהוּ אַרְיֵה
1 Rg. 20, 36. וַיִּמְצָאֵהוּ הָאַרְיֵה וַיַּכֵּהוּ
3 impf. c. s.: יִמְצָאֵנִי
Eccl. 7, 23. וְעָמַק מִי יִמְצָאֶנּוּ
Hos. 12, 5. בֵּית־אֵל יִמְצָאֶנּוּ
3 impf. c. s.: וַיִּמְצָאֵהוּ
Gn. 16, 7. וַיִּמְצָאֵהוּ מַלְאַךְ יְיָ
1 Chr. 20, 2. וַיִּמְצָאֵהוּ מִשְׁקָל
3 impf. c. s.: וַיִּמְצָאֵם
Gn. 37, 17. וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן
2 Chr. 25, 5. וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
Dan. 1, 20. וַיִּמְצָאֵם עֲשֶׂר יָדוֹת
3 impf. fem.: תִּמְצָא
Lev. 12, 8. וְאִם־לֹא תַמְצִא יָדָהּ
Num. 32, 23. אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם
Dt. 24, 1. אִם־לֹא תִמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו
Jud. 9, 33. כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ
1 Sam. 1, 18. תִּמְצָא שִׁפְחָתֵךְ חֵן
1 S. 10, 7. עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר־תִּמְצָא יָדֶךָ
1 Sam. 25, 8. אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ
Ps. 21, 9. תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אֹיְבֶיךָ
Ps. 21, 9. יְמִינֶךָ תִּמְצָא שׂנְאֶיךָ
Eccl. 9, 10. כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
Hos. 2, 8. וּנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תַמְצִא
Hos. 2, 9. וּבִקְשָׁתָם וְלֹא תִמְצָא
3 impf. f.: וַתִּמְצָא
Jes. 10, 14. וַתִּמְצָא כְקֵן יָדִי
3 impf. f. c. s.: תִּמְצָאֶנּוּ
1 S. 23, 17. כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ יַד־שָׁאוּל
1 impf. pl.: נִמְצָא
Gn. 47, 25. נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי
Job. 42, 15. וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת
2 imprf. pl.: תִּמָּצְאוּ
Cant. 5, 8. אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי
Jes. 58, 3. צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ
Jer. 5, 1. אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ
2 impf. pl.: תִּמְצְאוּן
Ex. 5, 11. תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ
2 impf. pl.: תִּמְצְאוּן
1 Sam. 9, 13. כֵּן תִּמְצְאוּן אֹתוֹ
1 Sam. 9, 13. כִּי הָעָם תִּמְצְאוּן אֹתוֹ
2 impf. pl. c. s.: תִּמְצָאֻהוּ
Ex. 16, 25. לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה
3 impf. pl.: יִמְצְאוּ
Jud. 5, 30. הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחְלְקוּ
Job. 3, 21. יְשִׂישׂוּ כִּי יִמְצְאוּ־קָבֶר
Hos. 12, 9. כָּל־יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ־לִי
3 imprf. pl.: יִמָּצְאוּ
Jer. 10, 18 וְחִצַּרְתִּי לָהֶם לְמַעַן יִמְצְאוּ
Hos. 5, 6. לְבַקֵּשׁ אֶת־יְיָ וְלֹא יִמְצָאוּ
Am. 8, 12. דְּבַר־יְיָ וְלֹא יִמְצָאוּ
3 impf. pl.: וַיִּמְצְאוּ
1 Sam. 25, 8. וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן
3 impf. pl.: וַיִּמְצְאוּ
Gn. 11, 2. וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ

Gn. 26, 19. וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם
Num. 15, 32. וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ
Jud. 1, 5. וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲדֹנִי בֶזֶק
Jud. 21, 12. וַיִּמְצְאוּ מְיוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ
1 Sam. 30, 11. וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי
1 Sam. 31, 8. וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל
1 Reg. 1, 3. וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישַׁג
1 Chr. 4, 40. וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה שָׁמֵן
1 Chr. 10, 8. וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל
2 Chr. 20, 25. וַיִּמְצְאוּ בָהֶם לָרֹב
Neh. 8, 14. וַיִּמְצְאוּ כָתוּב בַּתּוֹרָה
Jer. 41. 12. וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מַיִם
3 impf. pl. c. s.: יִמְצָאֻנִי
Prv. 1, 28. יְשַׁחֲרֻנְנִי וְלֹא יִמְצָאֻנִי
Prv. 8, 17. וּמְשַׁחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי
3 impf. pl. c. s.: יִמְצָאֻהוּ
Job. 20, 8. יָעוּף וְלֹא יִמְצָאֻהוּ
3 pl. c. suff.: וַיִּמְצָאֻהוּ
1 Sam. 31, 3. וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים
2 Rg. 9, 21. וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת
1 Chr. 10, 3. וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים בַּקָּשֶׁת
3 pl. c. s.: יִמְצָאֻנָּהּ
Jer. 2, 24. בְּחָדְשָׁהּ יִמְצָאֻנָהּ
3 pl fem.: תִּמְצֶאן
Dt. 31, 21. וְהָיָה כִּי־תִמְצֶאן אֹתוֹ
Nif-al: נִמְצָא 3 perf.
Gn. 44, 16. גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגְּבִיעַ
Gn. 44, 17. אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ
Ex. 35, 23. 24. אֲשֶׁר־נִמְצָא אִתּוֹ
1 S. 9, 8. וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי
1 S. 10, 21. וַיְבַקְשׁוּהוּ וְלֹא נִמְצָא
1 S. 13, 22. וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וְחָנִית
2 Sam. 17, 12. אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם
2 S. 17, 13. לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צְרוֹר
1 Rg. 14, 13. יַעַן נִמְצָא־בוֹ דָּבָר טוֹב
1 Reg. 18, 5 אוּלַי יִנָּצֵא חָצִיר
2 Rg. 20, 13. אֲשֶׁר נִמְצָא בַּאֲצַרְוֹתָיו
2 Chr. 34, 21. הַסֵּפֶר אֲשֶׁר נִמְצָא
Neh. 7, 64. הַמִּתְיַחֲשִׂים וְלֹא נִמְצָא
Job. 19, 28. וְשֹׁרֶשׁ דָּבָר נִמְצָא־בִי
Ps. 37, 36. וְאֵבְקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא
Ps. 46, 2. עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא
Prv. 1, 13. כָּל־הוֹן יָקָר נִמְצָא
Jes. 39, 2. אֲשֶׁר נִמְצָא בַּאֲצַרְתָּיו
Jer. 11, 9. נִמְצָא־קֶשֶׁר בְּאִישׁ
Jer. 48, 27. אִם־בַּגַּנָּבִים נִמְצָאת
Ez. 28, 15. עַד־נִמְצָא עַוְלָתָה
Dan. 1, 19. וְלֹא נִמְצָא מִכֻּלָּם
Hos. 14, 9. מִמֶּנִּי פִרְיְךָ נִמְצָא
Mal. 2, 6. לֹא־נִמְצָא בִשְׂפָתָיו
3 prf. c. h int.: הֲנִמְצָא
Gn. 41, 38. הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ
3 perf.: וְנִמְצָא
Ex. 21, 16. וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ
Neh. 13, 1. וְנִמְצָא כָתוּב בּוֹ
Prv. 6, 31. וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם
2 perf.: נִמְצֵאת
Jer. 50, 24. נִמְצֵאת וְגַם־נִתְפַּשְׂתְּ
1 perf.: נִמְצֵאתִי
Jes. 65, 1. נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשָׁנִי
1 perf.: וְנִמְצֵאתִי
Jer. 29, 14. וְנִמְצֵאתִי לָכֶם
3 perf. pl.: נִמְצְאוּ
Dt. 22, 20. לֹא־נִמְצְאוּ בְתוּלִים
Jos. 10, 17. נִמְצְאוּ חֲמֻשֶׁת הַמְּלָכִים
1 Sam. 10, 2. נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת
1 Sam. 10, 16. כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת
2 Reg. 25, 19. אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָעִיר
1 Chr. 4, 41. אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה
2 Chr. 19, 3. דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ
Jer. 2, 34. גַּם בִּכְנָפַיִךְ נִמְצְאוּ
Jer. 5, 26. נִמְצְאוּ בְעַמִּי רְשָׁעִים
Jer. 15, 16. נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאֹכְלָם
Jer. 41, 3. הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ
Jer. 41, 8. וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ

Jer. 52, 25. אֲשֶׁר־נִמְצְאוּ בָעִיר
Mich. 1, 13. כִּי־בְךָ נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי
3 perf. pl.: נִמְצָאוּ p.
1 Sam. 9, 20. לִבְךָ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ
Esr. 2, 62. הַמִּתְיַחֲשִׂים וְלֹא נִמְצְאוּ
3 perf. pl.: הַנִּמְצָאוּ
1 Chr. 29, 17. עַמְּךָ הַנִּמְצְאוּ־פֹה
3 perf. pl.: וְנִמְצָאוּ p.
Dt. 22, 28. וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ
part.: הַנִּמְצָא
Gn. 47, 14. הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם
Dt. 20, 11. וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא
Jud. 20, 48. עַד כָּל־הַנִּמְצָא
1 Sam. 13, 16. וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמּוֹ
1 Sam. 21, 4. תְּנָה בְיָדִי אוֹ הַנִּמְצָא
2 Rg. 12, 11. הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְיָ
2 Reg. 12, 19. הַנִּמְצָא בְּאֲצָרוֹת
2 Rg. 16, 8. הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית יְיָ
2 Reg. 18, 15. הַנִּמְצָא בֵּית־יְיָ
2 Rg. 22, 9. הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בַּבַּיִת
2 Rg. 22, 13. דִּבְרֵי הַסֵּפֶר הַנִּמְצָא
2 Reg. 23, 2. הַנִּמְצָא בְּבֵית יְיָ
2 Chr. 21, 17. הַנִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ
2 Chr. 34, 17. אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
2 Chr. 34, 30. הַנִּמְצָא בֵּית יְיָ
2 Chr. 34, 32. כָּל־הַנִּמְצָא בִּירוּשָׁלַם
2 Chr. 34, 33. כָּל־הַנִּמְצָא בְּיִשְׂרָאֵל
2 Chr. 35, 7. לְכָל־הַנִּמְצָא לַמִּסְפָּר
2 Chr. 35, 18. יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא
Jes. 13, 15. כָּל־הַנִּמְצָא יִדָּקֵר
Dan. 12, 1. הַנִּמְצָא כָתוּב בַּסֵּפֶר
part.: וְהַנִּמְצָא
1 Chr. 29, 8. וְהַנִּמְצָא אִתּוֹ אֲבָנִים
2 Chr. 36, 8. עֲשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו
part. pl.: הַנִּמְצָאִים
1 Sam. 13, 15. הָעָם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ
2 Reg. 14, 14. הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים
2 Reg. 25, 19. הַנִּמְצָאִים בָּעִיר
2 Chr. 5, 11. הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצָאִים
הַנִּמְצָאִים בְּבֵית־
2 Chr. 25, 24. הָאֱלֹהִים
2 Chr. 29, 29. וְכֹל־הַנִּמְצָאִים אִתּוֹ
2 Chr. 30, 21. הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם
2 Chr. 31, 1. הַנִּמְצָאִים לְעָרֵי יְהוּדָה
וַיְשַׁבֵּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
2 Chr. 35, 17. הַנִּמְצָאִים
Esth. 1, 5. הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה
הַיְּחוּדִים הַנִּמְצָאִים
בְּשׁוּשָׁן
Esth. 4, 16.
Jer. 52, 25. הַנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הָעִיר
part. pl.: הַנִּמְצָאִים
Esr. 8, 25. יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים
pl. c. suff.: נִמְצָאֶיךָ
Jes. 22, 3. כָּל־נִמְצָאֶיךָ אֲסֻרוּ
part. fem.: הַנִּמְצָאָה sg.
2 Rg. 19, 4. בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה
Jes. 37, 4. בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה
part. f. pl.: הַנִּמְצָאוֹת
Gn. 19, 15. שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת
Jud. 20, 48. הָעָרִים הַנִּמְצָאוֹת
inf.: הַמְצָא
Ex. 22, 3. אִם־הַמְצֹא תִמָּצֵא בְיָדוֹ
inf. c. suff.: בְּהִמָּצְאוֹ
Jes. 55, 6. דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ
2 impf. f.: תִּמָּצְאִי
Ez. 26, 21. וְתְבַקְּשִׁי וְלֹא־תִמָּצְאִי
3 imperf.: יִמְצָא
Gn. 44, 9. יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ
Gn. 44, 10. אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ
Ex. 9, 19. וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא
Ex. 12, 19. שְׁאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם
Ex. 22, 1. אִם־בְּמַחְתֶּרֶת יִמָּצֵא
Ex. 22, 6. אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשֻׁלָּם
Ex. 22, 7. אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב
Dt. 17, 2. כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבֶּךָ

לא־ימצא בך מעביר Dt. 18, 10.
כי־ימצא חלל Dt. 21, 1.
בכל אשר־ימצא לו Dt. 21, 17.
כי־ימצא איש שכב Dt. 22, 22.
כי־ימצא איש גנב נפש Dt. 24, 7.
לא־ימצא לנו ההר Jos. 17, 16.
וחרש לא ימצא 1 Sam. 13, 19.
אשר־ימצא שם בדק 2 Rg. 12, 6.
אם־תדרשנו ימצא לך 1 Chr. 28, 9.
ואם־תדרשהו ימצא 2 Chr. 15, 2.
ולא־ימצא במכתתו Jes. 30, 14.
ששון ושמחה ימצא בה Jes. 51, 3.
ימצא התירוש באשכול Jes. 65, 8.
כבשת גנב כי ימצא Jer. 2, 26.
ונפל ולא ימצא Dan. 11, 19.
ולא־ימצא בפיהם Zeph. 3, 13.
ולא ימצא להם Zach. 10, 10.

3 *imperf.*: וַיִּמְצָא
וימצא הגביע באמתחת Gn. 44, 12.
ויבקשהו וימצא להם 2 Chr. 15, 4.
בקשהו וימצא להם 2 Chr. 15, 15.
וימצא מבני הכהנים Esr. 10, 18.
ויבקש חדבר וימצא Esth. 2, 23.
וימצא כתוב Esth. 6, 2.

3 *impf. f.*: תִּמְצָא
תמצא בידו Ex. 22, 3.
ורעה לא־תמצא בך 1 Sam. 25, 28.
אם־רעה תמצא־בו 1 Reg. 1, 52.
והחכמה מאין תמצא Job. 28, 12.
ולא תמצא בארץ החיים Job. 28, 13.
תמצא חכמה Prv. 10, 13.
בדרך צדקה תמצא Prv. 16, 31.
בלי־יעלנה לא תמצא Jes. 35, 9.

3 *impf fem.*: וַתִּמְצָא
ותמצא לשאול 1 Sam. 13, 22.

3 *impf. pl.*: וַיִּמְצְאוּ
וימצאו בני־אלעזר 1 Chr. 24, 4.
וימצאו מאה וחמשים 2 Chr. 2, 16.

3 *impf. pl.*: יִמְצְאוּן
ימצאון שם ארבעים Gn. 18, 29.
ימצאון שם שלשים Gn. 18, 30.
ימצאון שם עשרים Gn. 18, 31.
ימצאון שם עשרה Gn. 18, 32.

3 *impf. pl. f.*: תִּמְצֶאינָה
ולא תמצאינה Jer. 50, 20.

Hif-il: הִמְצִיא

1 *prf. c. suff.*: הִמְצִיאֹתִךָ
ולא המציאתך ביד דוד 2 S. 3, 8.

3 *perf. pl.*: הִמְצִיאוּ
ואת־חעלה המציאו Lev. 9, 13.

part.: מַמְצִיא
ממציא את־האדם Zach. 11, 6.

3 *imprf. c. s.*: יַמְצִאֵנִי
וכארח איש ימצאני Job. 34, 11.

3 *imprf. c. s.*: יַמְצְאֶנּוּ
אם־לחסד ימצאהו Job. 37, 13.

3 *impf. pl.*: וַיַּמְצְאוּ
וימצאו בני אהרן Lev. 9, 12, 18.

מַצָּב, מַצֵּבָה

v. s. r. נָצַב *p.* 483-4.

מַצֵּבָה, מַצֶּבֶת

v. s. r. יָצַב *p.* 384.

מְצַד, מָצוֹד

v. s. r. צוּד *p.* 943.

מְצָה

פעל כוזד, ומשונן כמו מָץ לעיל זכ״ג, לומר יכיקס וסקיעס [ווינגען, קוים-], ד״ס עסקיית לכך על קמו, שמלינס לקום מס, וסכפעל פעוליי. ונעכין הסקר והעווי עי׳ לעיל תקת מון. נתכנוס הפעל לכוד, ומוס מְמָצֶה, לומר הנסקע.

v. trans., sicut מָץ, q. v., sugere, exsugere, exsorbere, deinceps exhaurire aliquid liquidi, targ. מְצָה, unde מְמָצֶה, succus extractus (Quintessenz), hinc: sensus, notio (Grundbedeutung). LXX. *στραγγίζειν, ἐκστραγγίζειν, καταστραγγίζειν, ἐκκενοῦν, ἀποξύειν, εὑρίσκειν* (מָצָא).

2 *perf. fem.*: מָצִית
שתית מצית Jes. 51, 17.

2 *prf. fem.*: וּמָצִית
ושתית אותה ומצית Ez. 23, 34.

3 *impf. ap.*: וַיִּמָּץ
ויימץ טל מך־חגזה Jud. 6, 38.

Nif-al: נִמְצָה

3 *perf.*: וְנִמְצָה
ונמצה דמו Lev. 1, 15.

3 *imperf.*: יִמָּצֶה
והנשאר בדם ימצה Lev. 5, 9.

3 *impf. pl.*: יִמְצוּ
שמריה ימצו ישחו Ps. 75. 9.

3 *impf. pl.*: יִמָּצוּ
ומי מלא ימצו למו Ps. 73, 10.

מַצָּה

placenta, *v. s. r.*: מָצָץ *p.* 656.

מַצָּה

v. s. r. נָצָה *p.* 724.

מְצוּדָה

v. s. r. צוּדָה *p.* 946.

מְצוּלָה

v. s. r. צוֹל *p.* 947.

מַצּוֹת

v. s. r. נָצָה *p.* 724.

מָצָח

פעל לע״ח כנגוד, ומשונן ידוע וסיכס ונסיכס [גלצנצען], כי סקכן מָצַח וסע׳ זככן, וכן רָצַח, נאכמי פְּרָצַח מיודעיו. ומוס סמצוק [הערסַחלייכעען, -גלצַנצען], וכן זלוג סמצוק קנל יפע וכדומס, ומכין נוס סמס סנק. סקקר וסשווי עי׳ ppp כפ״ק.

v. inus. compos., splendere, nitere (cogn. רָצַח, פְּרָצַח), elucere, enitere, profulgere, sicut יָפַע. De verbis similibus v. *v. simpl.* צָחַח.

מֵצַח

ע״ג ונכנוי מִצְחִי, מִצְחֵךְ, ומשונן כוס ותועפת הפניס וסכרקס נו, קו הפרקת [סַחַ־, גלצַנצן-פונקט דעס נעזיכטס], לכן קנק סידוע נרומו [זעיען], וסזקלות רנות נו, להסמנת הקניפות וסעוות וכדומס.

n. m. (c. s. מִצְחִי, מִצְחֵךְ), pars vultus enitens seu prominens (Hoch-, Glanzpunkt des Gesichts), frons, in qua interiores animi affectus se repraesentant. LXX. *μέτωπον, ὄψις;* חֲזַק מֵצַח, *φιλόνεικος.*

וחיה על־מצח אהרן Ex. 28, 38.
חזקי־מצח וקשי־לב Ez. 3, 7.
ומצח אשה זונה Jer. 3, 3.

cum suff.: מִצְחוֹ
על־מצחו תמיד Ex. 28, 38.
הפלשתי אל־מצחו 1 Sam. 17, 49.

cum suff.: בְּמִצְחוֹ
ותטבע האבן במצחו 1 S. 17, 49.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
מצרע במצחו 2 Chr. 26, 20.

cum suff.: מִצְחֲךָ
מצחך חזק Ez. 3, 8.

cum suff.: מִצְחֲךָ *p.*
חזק מצר נתתי מצחך Ez. 3, 9.

cum suff.: וּמִצְחֵךְ
ומצחך נחושה Jes. 48, 4.

cum suff.: מִצְחָם
לעמת מצחם Ez. 3, 8.

pl.: מִצְחוֹת
מצחות האנשים הנאנחים Ez. 9, 4.

מְצָחָה

ע״ל נויי מֵצַח סוכני, ומשונן מנק סיגנל, לומר עס נקוסנק נדמוק מנק [נייכזיעכע], ומשקל סנקנס לנלמי קי לנ סנלן.

n. f. (a m. מֵצַח), frons pedis, frontale, *ocrea*. LXX. *κνημίς.*

constr.: וּמִצְחַת
ומצחת נחשת על־רגליו 1 S. 17, 6.

מִצְלָה, מְצֹלָה

v. s. r. צָלַל *p.* 954.

מִצֻלָּה

v. s. r. צָלַל *p.* 954.

מַצָּע

v. s. r. יָצַע *p.* 485.

מָצָץ

פעל כוזד, ומשונן כמו מָנַק, מון, לומר יכיקס [ווינגען], וסצעל ידוע. ומוס סמצוק על דקיקס וסקיעס ועצות דק [פרעסמען, דיכן מַצְכָּן], כי כן סמצוק על מון, והוא סכבון, לומר סיכיקס סקוקס נסקוע ונמציכס ווקע סדקיקס וכניפס. ועכין מקיקות לנר סמניקו סמלקלקיס סקדצים סיג וקפל. וכוס ענין הנס סנק.

v. trans., sicut מָנַק, מָצַן, sugere, exsorbere, succum exhaurire, emaciare, exedere, vel potius facta a sugendo ad devorandum et *attenuandum* translatione. LXX. *ἐκθηλάζειν.*

2 *impf. pl.*: תָּמֻצּוּ
למען תמצו והתענגתם Jes. 66, 11.

מַצָּה

ע״ל, ומשונן ענה דקס וקיקס [דיכנער, נוסקמענגעדעסמענער קוכען], ווס קלה שלה הקמיכס, ול״כ תעניית הנס מדקיקס ווינס ומיכס, לומר קלה סכנכנס וכדקקוקס, מסקירון הקמון וסכנוסס הענסס, על כן הנלס נקיקס לקס עכי, ונסכלה לוכר סדקק והלען. וסנכדל כינה וכין קלה, ענה, נפיקיק תכיר נקקלן הנכנ. נגרמק הנס מנס [נעין כ״ג ק׳, זנק ע״ס ק׳] הנלס על עור ללק מליק ודלק קמיק, וכנדלס מן הַמְּחֻיָּא, דמליק וקמיק ולק עצין [*διαφθέρα*], ומן חַמָּה, שהיא עור מליק ולק קמיק.

n. f., placenta tenuis ac compressa, quae, deficiente fermento, non intumuit, h. e. *infermentata*, qua pauperculi vescuntur propter fermenti defectum; חַג הַמַּצּוֹת,

festum azymorum. Hoc nomen quomodo a synonymis חַלָּה, עֻגָּה, צְפִיחִית discrepet, ex radicibus diversis apparet. Gem. מַצָּה de pelli seu corio non subacto h. e. sale ac farina non temperato. LXX. ἄζυμος; מַצִּית, *τὰ ἄζυμα, ἐντολή* (מְצֻוָּה).

בשמן מצה תהיה Lev. 2, 5.
חלת מצה אחת Lev. 8, 26.
מצה אחת מן־הסל Num. 6, 19.
ורקיק מצה Num. 6, 19.

pl.: מַצּוֹת
מצות תאכלו Ex. 12, 15.
בערב תאכלו מצת Ex. 12, 18.
תאכלו מצות Ex. 12, 20.
עגת מצות כי לא חמץ Ex. 12, 39.
שבעת ימים תאכל מצת Ex. 13, 6.
מצות יאכל את שבעת Ex. 13, 7.
תאכל מצות Ex. 23, 15. 34, 18.
ולחם מצות Ex. 29, 2.
וחלת מצת Ex. 29, 2.
ורקיקי מצות Ex. 29, 2.
חלות מצת Lev. 2, 4.
ורקיקי מצות Lev. 2, 4. 7, 12.
מצות תאכל במקום קדש Lev. 6, 9.
ואכלוה מצות Lev. 10, 12.
מצות תאכלו Lev. 23, 6.
וסל מצות סלת Num. 6, 15.
ורקיקי מצות Num. 6, 15.
על־מצות ומרורים יאכלהו Nu. 9, 11.
שבעת ימים מצות יאכל Nu. 28, 17.
תאכל־עליו מצות Dt. 16, 3.
תאכל מצות Dt. 16, 8.
מצות וקלוי Jos. 5, 11.
ואיפת־קמח מצות Jud. 6, 19.
וחלש ותפחו מצות 1 Sam. 28, 24.
כי אם־אכלו מצות 2 Reg. 23, 9.
ויעשו חג־מצות Esr. 6, 22.
מצות יאכל Ez. 45, 21.

pl.: וּמַצּוֹת
ומצות אפה ויאכלו Gn. 19, 3.
ומצות על־מררים Ex. 12, 8.

pl.: וְהַמַּצּוֹת
ושמרתם את־המצות Ex. 12, 17.
את־חג המצות Ex. 23, 15. 34, 18.
המצות אשר לפני יי Ex. 29, 23.
ואת סל המצות Lev. 8, 2.
ומסל המצות Lev. 8, 26.
חג המצות ליי שבעת Lev. 23, 6.
על סל המצות Num. 6, 17.
בחג המצות Dt. 16, 16.
חבשר ואת־המצות Jud. 6, 20.
את־הבשר ואת־המצות Jud. 6, 21.
ולרקיקי המצות 1 Chr. 23, 29.
בחג המצות 2 Chr. 8, 13.
לעשות את־חג המצות 2 Chr. 30, 13.
את־חג המצות 2 Chr. 30, 21.

pl.: וּבַמַּצּוֹת
ויגע בבשר ובמצות Jud. 6, 21.

מָצַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד פריעיים מָצַר, בִּדְבָרִים, ומשונן לדעת רכים ענין הנגלה ותקיפה [קומגרעכנצען, -גלייפס-סמען], וכן נקפת ענין פסעל נלעזן יעמעלן, לקר מתנו מְצַר הנס, להסתן נגול ותקוס, וכן מָצַר, מָצָרִים כנפס רכניס, וכנמלן יחוע בַּר־מְצָרָא, וכן מְצָרָן, מְצָרַנִי, מְצָרְתָּה, והכרס לפ״ז מָצַר, והתעלות נסנרס לקרונוס. קולס קפ״ס סהעל נערני ולרמי ולמודי על כנון כ״ל התעלות נענרי כמו מָזַר לעיל, לומר ענין התערנות ונלנול, וכן נקפת כנכס כתכוון כנפני עיכ.

v. inus. (unde nomen Aegypti),

terminare, determinare, finibus circumscribere unde arab., *mizr*, finis, terminus, rab. מַצָּר, מָצָרִים, gem. inde מַצְּרָיָא, בַּר־מִצְּרָיָא, מָצָרָן, בַּר־מָצָרָן, מָצָרְנִית, a rad. צָר cum praepositione *ma* composita. Tametsi verbum hoc nobis verbo מָצַר q. v. cognatum videtur, vi miscendi ac confundendi.

מָצוֹר

צ"ע לעכ"ס, וסיכון לפי דעתי עס מצור לו מָצֵר [מיצַאלק], וכן נצפת סדו [*miçra*], וסוף סצאל לעס ככני, ולק"כ גס לאקן. ולדעת סמקדקים מן מלוך ומלוכה.

n. pr. Aegypti, populus mixtus h. e. עַם מְמָצָר (syn. חָם, Mischvolk), sanscr. *miçra*, hinc: gens barbara vel pars terrae, quam incolit.

2 Reg. 19, 24. כל יאורי מצור
Jes. 19, 6. וחרבי יארי מצור
Jes. 37, 25. כל יאורי מצור
Mich. 7, 12. ועדי מצור
Mich. 7, 12. ולמני מצור

מְצָרִים

צ"ע כמו מלוך, וסיקיד מָצֵר לו מָצַר, נדומס לל מלוך, והוונו נעכוך קלוק סאקן לכ' קלקים, עליוכה ותקוכה.

n. pr. du. (a sing. מָצֵר, מָצַר), sicut מָצוֹר, Aegyptus superior et inferior. LXX. חֶל מִצְרַיִם, *Πυρκόρυφα.*

v. concord. part.

מְצוֹר

sbst., v. s. r. צָרַר *p.* 949.

מֵצַר

sbst., v. s. r. צָרַר *p.* 963.

מָק

sbst., v. s. r. מָקַק *p.* 629.

מַקָּבָה, מַקֵּבֶת

v. s. r. נָקַב *p.* 727.

מָקַל

צע"ג ל"ע, וסמוכן לל"ק כמו בקל נצפת כוג, לומר למיקס, ולי נראה שעניכו סכאה, וכן תבקל בצפת כוג, לו שסאצל תדיר נגור מפצס, ול"כ פצס סנצ' שרג, נדומס לצס נרומי, ונקלוף כמ' נכ'.

v. inus., quocum nonnulli aeth. בקל, vi *germinandi*, contulerunt. Ac praestat, aeth. תבקל, vi caedendi seu verberandi comparare, nisi hoc verbum ab ipso nomine *baculi* est deducendum.

מַקֵּל

ג"ז וכסיכן מַקֵּל לו מַקַּל, והכנוי מַקָּלוֹת, וכסוכן קומר ומעס [מעקק], לו לכאקס לו לסליכס. ועמיס סקדמונים קוו ג"כ שבני עתידומ מאקלוס, כידוע מע"ז אל סיוכים, ומומש נכיק ל' סוכיח נוס עס ל' נקאיו עמי נעצו יאקל ומקלו יניל לו.

n. m. (c. מַקַּל, מַקֵּל, pl. מַקְלוֹת, c. s. מַקְלֵכֶם), *baculus*, virga vel caedendo vel fulciendo inserviens. Veteres populi baculis ad oracula abutebantur. LXX. *βακτηρία, ῥάβδος, σκυτάλη.*

בְּמַקֵּל

Num. 22, 27. ויך את־האתון במקל

constr.: מַקֵּל

Gn. 30, 37. ויקח־לו יעקב מקל לבנה

constr.: מַקַּל

Jer. 1, 12. ואמר מקל שקד
Jer. 48, 17. מקל תפארה

constr.: וּבְמַקַּל

Ez. 39, 9. ובמקל יד

cum suff.: מַקְלִי

Zach. 11, 10. את־מקלי את־נעם
Zach. 11, 14. ואגדע את־מקלי השני

cum suff.: בְּמַקְלִי

Gn. 32, 11. כי במקלי עברתי

cum suff.: מַקְלוֹ

1 Sam. 17, 40. ויקח מקלו בידו

cum suff.: וּמַקְלוֹ

Hos. 4, 12. ומקלו יגיד לו

cum suff.: וּמַקֶּלְכֶם

Ex. 12, 11. ומקלכם בידכם

pl.: מַקְלוֹת

Zach. 11, 7. ואקח־לי שני מקלות

pl.: הַמַּקְלוֹת

Gn. 30, 37. אשר על־המקלות
Gn. 30, 38. את־המקלות אשר פצל
Gn. 30, 39 ויחמו הצאן אל־המקלות
Gn. 30, 41. ושם יעקב את־המקלות

pl.: בַּמַּקְלוֹת

Gn. 30, 41. ליחמנה במקלות
1 S. 17, 43. כי־אתה בא־אלי במקלות

מָקַק

לומר מַק, פעל נודל, וסיכון כיצס ורוים [מצענען], וכן נצפתי סרצס וסצכוון נכוני וגרצני [l. *mac*-ere] וסצכוון נכוני וגרצני [*mag*-ern], וכדומה נצפתי ערכ, קולס נצעל מַק הצעוליי, לומר נלוי וקיכס וכיצס ל"מ מקנורות. סכוסף יוכל ויקווק. עי' יון, מכן, מעך. ולצל לצמלות סרצס כ"ל מכוון הרצני ענין עמילה ודקיקה, וכן נצפתי ערכ [lett. *mak-t*, gr. *μογ-*, *μοχ-*], ול"כ עכין כיצס סרצלס.

h. e. מַק, *v. intr.*, *mac*-escere (magern), *μογεῖν*, *μοχ-θεῖν*, attenuari, *Ni.* sanie fluere, de tuberibus purulentis, tabefieri, viribus corporis animive privari. *Hi.* tabefacere. LXX. *τήκειν*, *ἐντήκεσθαι*, *ῥυεῖν*, *σήπειν*, *καταφθείρειν*.

Nif-al: נָמַק

3 *perf. pl.:* נָמַקּוּ

Ps. 38, 6. נמקו חבורתי

3 *perf. pl.:* וְנָמַקּוּ

Jes. 34, 4. ונמקו כל־צבא השמים

2 *perf. pl.:* וְנִמַּקְתֶּם

Ez. 24, 23. ונמקתם בעונתיכם

part. pl.: נְמַקִּים *masc.*

Ez. 33, 10. ובם אנחנו נמקים

2 *impf. fem.:* תִּמַּק

Zach. 14, 12. ולשונו תמק בפיהם

3 *impf. pl.:* יִמַּקּוּ *p.*

Lev. 26, 39. ימקו בעונם
Lev. 26, 39. אתם ימקו

3 *impf. pl. fem.:* תִּמַּקְנָה

Zach. 14, 12. ועיניו תמקנה

Hif-il: הַמְמִק

inf. constr.: הָמְמִק

Zach. 14, 12. המק ו בשרו

מִק

ג"ז, וסיכון כפסד וגלוי סמקים כנצר, ול"כ לסיפך כנצס שמקוק כנצר [מק-לעכ], נתכנוס ידוע כצס מַקָּא, ונגזרת הָקִיקָה, מָקָק, מֵק.

n. m., *mac*-ies, putredo, mucor a putredine. LXX. *ἰχοῦς*, *κονιορτός*.

Jes. 3, 24. מק יהיה

בְּמֵק

Jes. 5, 24. כמק יהיה

מִקְשֶׁה, מִקְשָׁה

p קֶשֶׁה

v. s. r.

מִקְרֵה, מִקְרֵהוּ

p. קֶרֶה

v. s. r.

מִקְרֶה

p. קֶרֶר

v. s. r.

מַר, מָר

p. 660.

v. s. r. מָרַר

מָרָא

פעל נודל ול"ע כ"ל נגור, וסיכון כמו מָלָא, לצל סמכו נסכוום, ע"י קלוף לצל נרים, והולקו לפ"ז פרישס והעדף, נסצלל על סמלים, ומן סמלים סצצלל על סמעיסס ולמעלס, וכן נקמת עכין כצרס נלשון שמעקל, וכן נאלק כצרס מָרָא נגזרק, נסרכף על קנים, לע"עס, למקעס וכדומס, וגס ספעולס נכוסף עס חֲמָרָאָה. ולצל לצמול כצרס ע"י נלוף קקול כלשון נסוף כספר.

v. intr. inus., sicut v. מָלָא, ex quo liquidae permutatione ortum est, abundare, copiosum, trop. pinguem, opimum esse, arab. *maraa*, *marova*, gem. מְרָא, unde חֲמָרָאָה, saginatio.

מְרָאָה

ג"כ מסוכני מְרָא, וסמוכן ופק כתקנומו [קרצַלְפּ], ומצרס ע"ר, ונקרק סופק כן, ע"ס סמלקס נמקכל, וכן נלשון ישמעקל מדיר ניין סופק, והוק סנכון. לוולס לדעת סכל"ק שרצו רקס, מעכין עכוף ולכלון, ול"כ מרקס סופק שנו עכוף וכע', וכן עכס רְאִי [כקום ג'], לומר נעולועכוף, וכן רַאֲוָה לל"ק, וכן דקדק סרמ"נס וכ"ל, ונקמת תלמודית רַבִּי סתעתס.

n. f. (a m. מְרָא), abundantia, ingluvies avis (Kropf), a v. מְרָא, vi saginandi vel multum vorandi, arab. *marjij-on*. Alii radicem v. רָאָה esse dicunt, vi *inquinandi*, unde רְאִי (Nahum 3.) et fortasse רַאֲוָה; quos n. talmudicum רַבִּי in errorem induxit. LXX. *πρόλοβος*.

cum suff.: מְרָאָתוֹ

Lev. 1, 16. והסיר את־מראתו

מְרִיא

קוקרי וכר, וסמכוון עפוס ומקומס [נעמקסעט, סעטע], ומוס נקסוס לנס, לסקמנק נסמס מפוטעק לו עוף מפוטס, ולכוג מעגל מפוטס, לכן נקנרק שור ונקר.

adj. m., saginatus, pinguis, opimus, hinc nominaliter pecus suginatum, avis pinguefacta (*σιτευτός*, מְסֻמָּם). LXX. *ἐστεατωμένος*, *ἀρήν*, *ταῦρος*, *ἐπιφάνεια* (a v. רָאָה).

וּמְרִיא

2 Sam. 6, 13. וריזבח שור ומריא
1 Reg. 1, 9. צאן ובקר ומריא
1 Rg. 1, 19. 25. שור ומריא־וצאן לרב
Jes. 11, 6. וכפיר ומריא יחדו

pl.: מְרִיאִים

Jes. 1, 11. וחלב מריאים

pl. constr.: מְרִיאֵי

Ez. 39, 18. פרים מריאי בשן כלם

pl. c. suff.: מְרִיאֵיכֶם

Am. 5, 22. ושלם מריאיכם

מָרָא

ג"ז נקלעי, ונקרנוס נ"כ מָרֵי לו מָאֵרֵי, לו סספקנ מָר, מָאר, וכנכוי מָרָאי, מָרוֹתִי לו מָרֵיהּ, סכנוי מָרָנָן, כקנו סיקיד מָרָן, ומוס נכנוי מָרָנָתִי, ונצפס רנכ"ע סצס עול נסופ"י לקל מָרָן, ון מָר, וכן רַבָּן ון רַב, וסיולופס מָרְנָא, רַבְּנָא, ומסקלכון סכנוי רַבָּנִין, לולס נכנוי מָרָנָן, רַבָּנָן. סמוכן לדון ולי"ם [סעלר, מצכן], וכן נצפס סולי"ם, שכר סי"ולופס מָרְיָא, וכן נלשון ישמעקל, ומופצע מעכו נקרנוס מָרְיָא לו מַרְיָא, וסי"ולופס מָרְוָתָא, וסספע מָרְוָתִי לו מַרְוָתִי, וסכנוי מָרָנָן וכו'. ולצל לפול סצכע לע שלכני סמלקדקים שסמ"יולופו ון מ כ"ק, לצון פעוס, סי"ג ולקבל, כי מס להמלקס לק לקון, לכן כ"ל שהוק שס רקצ', וכן נקמת הסמכת לי"ם נצפס רומי"ק [*mar*-is] ונצפתי ערכ. ע"י נלוף קקול הלשון נסוף הספר.

n. m. aram. (targ. etiam מָרֵי, מָאֵר, vel per apocopen מָר, מָאר, c. s. מָרָאי, מָרְוָתִי s. מָרֵיהּ; pl. מָרְוָנָן tanquam a sing. מָרְוָ, unde c. s. מָרְוָתִי; rab., alia forma מָרָן a מָרֵי cf. 1 Cor. 16, 22., sicut רַבָּן a רַב; def. מָרְנָא, sicut רַבְּנָא, pl. רַבָּנָן; pl. c. s. מָרָנָן, sicut רַבָּנָן), dominus, mas (*mar-is*), vir, syr. *morjo*, arab. *mar'on*, unde *n. abstr.* targ. מָרְוָא, virtus, dominium. Errant vehementer, qui dominum a pinguedine (a v. מָרֵא) dictum putant, siquidem eos hujus nominis primitivi similia ceteris e linguis occurrentia latuerunt. LXX. *κύριος*.

Dan. 5, 23. ועל־מרא שמיא

וּמָרָא

Dan. 2, 47. ומרא מלכין

cum suff.: מָרָאי

Dan. 4, 16. ואמר מראי חלמא
Dan. 4, 21. על־מראי מלכא

מֵרַע

פעל נודל, וסמוכן עיפס וצריק ומופצות [פַּלְיענען], וכן נצרק מָרֵא, כדומס לל פָּרַח, לכן נכנין סכוסף מְמָרְיָאֵי יוכיס כמו מַפְרִיחֵי יוכיס, וכן נלמע תמלות סצכע וסכוון נצפתי ערכ, כלצר תלקס נלוף קקול סלשון. נכנין סכוסף הַמְרִיא, עצות עיפס ומופצות [פַּלְיענג מַאכען], וכוונת סספוק נלוג ל"ע, י"ק כעת נמכוס קרכי"ק, כעת מנכיס עוף נמכוס, וכן קרנס סמקנס מָרְנָא. ולצל לקמוכ מוֹרָאָה, שסי"ק מֵרַח, ע"י קלף ערכ לקמן.

v. intr., volare, gemar. מָרָא (syn. פָּרַח); *Hi.* prt. מַמְרִיאֵי יוֹנָם, sicut מַפְרִיחֵי יוֹנָם, hebr. volatum facere, sursum se extollere. Targ. Job. 39, 18. (21.): מִתְּנַדְּן בַּמְרוֹמָא (= מֵרַח) מָרְיָא. De forma מוֹרָאָה v. s. מָרַח. LXX. (*ἐν ὕψει*) *ὑψοῦν*.

Digitized by Google

Hif-il: הֶמְרִיא
3impf.fem.: תַּמְרִיא
Job. 39, 18. כעת במרום תמריא

מָרַג

פעל ל״ע כ״ק נגור, וסמוכן לל״ק רעיעס ותכועס אנס ותנס, לכן גלילס ועגילס [ויך דרעסען, רעללען], והשוו ספעל להשרש נָרַג לקען, ולהספעל כרג נעריי. קולס לפי דעתי סתעלות סָרַג, ונקוד הפעל נתפת סאכוון אל רקיקס וגלילס, כאשר רקיעו לעיל מקת חָרַג, ומכוון אל גלילס פשל ג״כ על סיוג, כאשר תקיפ מקת סָרַג, וכ״כ לפ״ז פשס מוֹרָג, כמו גלגל לדיעס [ווועלצע]. ועוד יותר נכון שתעלות סָרַג, ענין כדיס והכנעס והכפס ומגור [כיעדער-שמעטערן], וכ״כ תעלוסו נדוסס קל חָרַג [עי׳ לעיל דף ג״ק], ודומס לו נקיעי דָּרַג, תאר מעכו נָרָגָא, כאיל וגרון, וכן נתפת תעלות הפרש נפעלי נרעכ. ויתוס לפ״ז קול הפס עורג, מענין הכפס ומגור.

v. inus., in gyrum se movere, vertere se, volvere, quocum nonnulli v. נָרַג, arab. *nairag'a* contulerunt. Fortasse radix est *rag*, praefixa praepositione *ma*. Etenim huic radici vim movendi versandique inesse ostendit *v. comp.* חָרַג, et *v.* סָרַג, in quo vis movendi vel tornandi ad plectendum transfertur. Hinc מוֹרָג de cylindro ad trituran dum, sicut גַּלְגַּל. Nisi radix *rag* hoc in verbo, sicut in v. חָרַג et דָּרַג (unde מַרְגָּא, securis, a *dispercutiendo*), vi contundendi, discutiendi (niederschmettern) dicitur, unde מוֹרָג, instrumentum, quo grana frumenti excutiuntur.

מוֹרָג

ג״ו, והרבוי מוֹרִיגִים [ופ״ק מוֹרִיגִים נסתת הדגש], וסמוכן לפי סאכוון ריקון אל הפרש ענול וגלגל ועופן [וואלצע, רעד], מהתעלות אל גלילס וענילס. וכל״ק פרעו נוסל קרעיס נקוניס ונפס יקדוק אל עץ או אל נירול אדעיך נהן התנופס ודופס אל תרוץ, וכ״כ פרש ענין מגור ויקיליס, וכן פרש רס״י כלי עצוי קיליס קיליס. ועוד לסכנת סתעקל דע שספתק מי נרי נעבור סגרוניי, לכן נרעוי נתקרק.

n. m. (pro מוֹרָג, propter *Res*, pl. pl. מוֹרָגִים, semel, soluto *Dages* (מוֹרִיגִים), cylindrus, rota, a volutando seu versando, vel a contundendo, tribula (syn. חָרוּץ, Dreschwalze, -schlitten). Sunt, qui v. מָרַג, sicut חָרַץ, vim *secandi* seu *acuendi* habere dicant, unde glossema Trecassini: כְּלֵי עָשׂוּי חֲרִיצִים חֲרִיצִים (instrumentum acuminatum). LXX. *ἄροτρον, τροχός.*

לָמוֹרָג

Jes. 41, 15. למורג חרוץ חדש
pl.: וְהַמֹּרָגִים
2 Sam. 24, 22. והמרגים וכלי הבקר
pl.: וְהַמֹּוֹרִיגִים
1 Chr. 21, 23. והמוריגים לעצים

מָרַד

פעל כודד נתעלות, וספיד יִמְרֹד, וסמוכן נריעס וסתעסס וסקלס [פֿעל-ג׳], וסמוכן פֿעגיעס וסמכילס [פֿאלגן, עפֿעגלכוכג], ונקמר נקנכת מעל.

n. m., rebellio, apostasia (syn. מַעַל). LXX. *ἀπόστασις.*

בְּמֶרֶד

Jos. 22, 22. אם־במרד ואם־במעל

מַמְרוּת

ג״כ מופעס, וסמוכן פֿעיעות ומוכרות [ווידערשפענסטינקייט], ונתרגוס עזלסו מַרְיָה, מֶרֶד, וכדומס.

n. f. abstr., rebellio, animus rebellis et refractarius (Widersprechsüchtigkeit). LXX. *αὐτομολεῖν.*

הַמַּמְרוּת

1 Sam. 20, 30. בן־נעות המרדות

מָרֶד

ק׳ נקרי, וסנקני מֶרְדָּא וסידועס מַרְדַּתָּא, וסמכוון ידוע.

adj. m. aram. (fem. מֶרְדָּא, def. מַרְדְּתָא), rebellis, rebellator. LXX. *f. ἀποστάτις.*

adj. fem.: מֶרְדָּא
Esr. 4, 15. קריתא דך קריא מרדא
def.: מַרְדְּתָא
Esr. 4, 12. קריתא מרדתא

מֶרֶד

פעל נודד, וסמוכן נתעלות נרגנות ותלונה [מורירן], כי תוכן וקרן הפרש מָרֵד, ונן נתפת כפרש כסכוון נפעלי *mur*-ere, redupl. [*mur-mur*. ונרעכי [murr-en] ומכוכנות הפעלל על סוללות ונעיעס, על הפעכר והתנגדות וכדומס [ווידערשפענסטינ ויין]. המקור מָרוֹ. הכוסף חֲמֵרֶת והקכר הפעיל וַתַּמְרֵר, לו קוק אל קל, לו על הפעכר וניעוע כנד קיס [נעלייגען], ונתאר לכוב כמו נקל נהקשר קת־ע׳, לו ע׳יכי ל׳, רוק ל׳. והמקור נכל לַמְרוֹת. ודע קוכל שתעוכת מוֹרָאָה נתפכים ג׳ ק׳ סאלך מן מוֹרֵד, והכלון מורד ונועתת, וכ״כ הפרש ערכ, ועמו כוס התוכים, וכן נהפסוק [ע״ב ל״ל כ״ו] רשם ל׳ קת־עכי ישראל מֹרֶה אתם, ניכוכי קל פעכר פרש מרכ, כאשר פרש הל״ק, אתת שלא כוון נעבוכו, והכלון נהשאל על קצוי וככל ונדול הענין, וכן נאתר הפעל מרד נעתיק, כאשר קשם לעיל, ונאכוון סוס ג׳ הפס מָרֵי ויקי נאיוב ע״ג, וכ״כ הסכוון אל מרכ ונוק.

v. intr. (inf. מָרוֹ), *mur-mur*-are, remurmurare (murr-en), hinc: repugnare, rebellare, contumacem, refractarium esse (sequente בְּ, רִיב־ד׳, עִיבֵּי ד׳, אַרְצָה, *Hi.* הִמְרָה (impf. apoc. וַתַּמֵּר), vel vi conjugationis intenta vel de offensione atque injuria (inf. לַמְרוֹת = לְהַמְרִיוֹת). Forma מוֹרְאָה Zefan. III, 1. producta est ex מוֹרֵד h. e. rebellis, pervicax (syn. מֹרֶדֶת); forma מֹרֶה 2 Reg. 14, 26. participium activum est hujus ipsius verbi, vi intransitiva, de duritie, gravitate et magnitudine miseriae, minime de amaritudine (de qua ne מָרֵי quidem). Ingens est enim verborum מָרָה et מָרַר (מָר) differentia. LXX. *ἀνθιστάναι, μηδὲ ἰσχακούειν, ἀμελεῖν, ἀσεβεῖν, παραβαίνειν, ἐρεθίζειν, ἐρίζειν, ἀλλάσσειν* (מְרוּר), *prt.* מוֹרֶה, *ἀπειθής, ἐρεθιστής; Hi. παραπαραίνειν, ἀπειθεῖν, ἀφιστάναι.*

3 perf.: מָרָה
1 Rg. 13, 26. אשר מרה את־פי יי
3 prf.fem.: מָרְתָה
Hos. 14. 1. כי מרתה באלהיה
3 perf.fem.: מָרָתָה *p.*
Jer. 4, 17. אתי מרתה נאם יי
2 perf.: מָרִיתָ
1 Rg. 13, 21. יען כי מריתה פי יי
1 perf.: מָרִיתִי
Jes. 50, 5. ואנכי לא מריתי
Thr. 1, 18. כי־פיהו מריתי
Thr. 1, 20. כי מרו מריתי
3 perf. pl.: מָרוּ
Ps. 5, 11. חדיחמו כי־מרו בך
Ps. 105, 28. ולא מרו את־דבריו
Jes. 63, 10. והמה מרו ועצבו
2 perf. pl.: מְרִיתֶם
Num. 20, 24. מריתם את־פי
Num. 27, 14. כאשר מריתם פי
2 perf. pl.: וּמְרִיתֶם
1 Sam. 12, 15. ומריתם את־פי יי
Jes. 1, 20. ואם־תמאנו ומריתם
1 perf. pl.: וּמָרִינוּ
Thr. 3, 42. נחנו פשענו ומרינו
part.: מֹרֶדֶת, מוֹרֶה
2 Reg. 14, 26. עני ישראל מרה
Job. 36, 22. כי כמוהו מורה
part.: וּמוֹרֶה, וּמֹרֶה
Dt. 21, 18. בן סורר ומורה
Dt. 21, 20. בנו זה סורר ומרה
Ps. 78, 8. דור סורר ומורה
Jer. 5, 23. לב סורר ומורה
prt. f. sg.: מוֹרָאָה = מְרוֹאָה
Zeph. 3, 1. הוי מוראה ונגאלה
part. pl.: הַמֹּרִים *masc.*
Num. 20, 10 שמעו־נא המרים
inf. abs.: מָרוֹ
Thr. 1, 20. כי מרו מריתי
Hif-il: הִמְרָה
3 perf. pl.: הִמְרוּ
Ps. 106, 33. כי־התמרו את־רוחו
Ps. 107, 11. כי־המרו אמרי־אל
part.: מַמְרִים
Dt. 9, 7. 24. ממרים היתם עם־יי
Dt. 31, 27. ממרים היתם
inf. constr.: לְהַמֵּם = לַהֲמֹרוֹת
Ps. 78, 17. למרות עליון בציה
Jes. 3, 8. למרות עיני כבודו
inf. c. suff.: וּבְהַמְרוֹתָם
Job. 17, 2. ובהמרותם תלן עיני
3 impf. f.: וְתַמֵּר
Ez. 5, 6. ותמר את־משפטי
3 imperf.: יַמְרֶה
Jos. 1, 18. ימרה את־פיך
2 impf. pl.: תַּמְרוּ
1 S. 12, 14. ולא תמרו את־פי יי
2 impf. pl.: וַתַּמְרוּ
Dt. 1, 26. 43. 9, 23. ותמרו את־פי
3 impf. pl.: יַמְרוּ
Ps. 106, 43. והמה ימרו בעצתם
3 impf. pl.: וַיַּמְרוּ
Neh. 9, 26. וימרו וימרדו בך
Ps. 78, 50. וינסו וימרו את־אלהים
Ps. 106, 7. וימרו על־ים בים־סוף
Ez. 20, 8. וימרו־בי ולא אבו
Ez. 20, 13. וימרו־בי בית־ישראל
Ez. 20, 21. וימרו־בי הבנים
3 impf. pl. c. s.: יַמְרוּהוּ
Ps. 78, 40 כמה ימרוהו במדבר

שָׂטָן, מיכלעכן], ומוכן קוש סקפ ולכיקס, וכן נקמת כשרש כאכוון נשפתי ערכ, ל״ק נשפס סכדקיק ורוסיק. וכדומס. [*s. mrid*; l. *mord*-ere] ומוס הפשל על נעיעס נקיס, על מרדות והפגר [קוכנעסָרוֹגען, ויך עסָרְגען], וכן מכל נלגון ישעקל ונשפס סוכיק.

v. tr. (impf. יִמְרֹד), contemnere, deminuere (trop. alicujus gloriam, facta a contundendo et conterendo translatione), sanscr. *mṛid*, lat. *mord*-ere, deinde: non obedientem esse, rebellem, alienatum esse, aram. מְרַד, arab. *marada*. LXX. *ἀποστατεῖν, ἀποστάτην γίνεσθαι, ἀπειθεῖν, ἀθετεῖν, ἀφιστάναι, παραπαραίνειν;* מֹרֶד, *ἀσεβής.*

3 perf.: מָרַד *p.*
2 Chr. 36, 13. במלך נבוכדנצר מרד
2 perf.: מָרַדְתָּ
2 Reg. 18, 20. כי מרדת ביי
Jes. 36, 5. כי מרדת ביי
3 perf.: מָרְדוּ־
Ez. 2, 3. המורדים אשר מרדו־בי
3 perf. pl.: מָרְדוּ *p.*
Gn. 14, 4. ושלש־עשרה שנה מרדו
1 perf.: מָרַדְנוּ
Dan. 9, 9. כי מרדנו בו
1 perf.: וּמָרָדְנוּ *p.*
Dan. 9, 5. והרשענו ומרדנו
part. pl.: מֹרְדִים
Neh. 2, 19. הגל המלך אתם מרדים
part.: הַמֹּרְדִי־, הַמֹּרְדִים
Ez. 2, 3. אל־גוים המורדים
Ez. 20, 38. המרדים והפושעים בי
p. pl. constr.: בְּמֹרְדֵי
Job. 24, 13. המה היו במרדי־אור
inf. constr.: לְרוֹד, לְמָרְדּ
Jos. 22, 29. למרד ביי
Neh. 6, 6. חשבים למרוד
inf. c. suff.: לְמַרְדְּכֶם
Jos. 22, 16. למרדכם היום ביי
3 imperf.: וַיִּמְרֹד
2 Reg. 18, 7. וימרד במלך־אשור
2 Rg. 24, 20. וימרד צדקיהו במלך
2 Chr. 13, 6. וימרד על־אדניו
Jer. 52, 3. וימרד צדקיהו במלך בבל
3 impf. ap.: וַיִּמְרֹד־
2 Reg. 24, 1. וישב וימרד־בו
Ez. 17, 15. וימרד־בו לשלח מלאכיו
2 impf. pl.: תִּמְרְדוּ
Jos. 22, 18. אתם תמרדו היום
2 impf. pl.: תִּמְרֹדוּ *p.*
Num. 14, 9. אך ביי אל־תמרדו
Jos. 22, 19. וביי אל־תמרדו
Jos. 22, 19. ואותנו אל תמרדו
3 impf. pl.: וַיִּמְרְדוּ
Neh. 9, 26. וימרו וימרדו בך

מֶרֶד

פעל נתעלות כמו נערני, נלי הפרש נאכוון. נתרגוס שתי תעוכות מָרָד, מֶרֶד לנוב, ונגערך עוד מכוון נקצי ויקוץ״, ל״ק פשקין וסאכוס ומקדק סעודין, ל״ל שנוסכים ומלכקיס, וכן סינס שס.

v. aram., vi tropica eadem, qua hebr., targ. מְרַד, מָרָד, gem. vi propria et primitiva conterendi vel *mor*-dendi. LXX. *ἀπόστασις.*

3 perf.: וּמָרַד *al. nom.*
*Esr. 4, 19. ומרד ואשתדור מתעבד
מֶרֶד

Digitized by Google

מָרָה

ז׳ק, ומעלֹ לך כזוגי מְרָתַיִם, ככוי לנגלֹ, והסוכן סמוכלֹת וכועסת כאלכיס, וכן כל׳ק, וקרגוס יוכקן על קרעלֹ דעמלֹ סרכן כאעב כזועס, ופכוע רכ׳ ע׳ב סאכילס נק׳נס דלך רכב.

n. f. dualet. (מְרָתַיִם), *rebellio duplex*, cognomen civitatis Babel, refractariae illius Deoque pertinaciter adversantis. Targ. אַרְעָא דְמָרָתָא. LXX. *πικρῶς.*

*du.: *מָרָתַיִם

*Jer. 50, 21. *עַל־הָאָרֶץ מְרָתָיִם

מָרָה

ז׳נ׳כ׳ק, וכעלֹנוכו כ׳כוכ׳׳נקכ׳׳, וכעלֹן מָרָה, והסוכן מכוכלֹת וכלֹנת כוכ [סכרן-ל׳׳ל], קולס לל׳ק מן מכר ע׳ב.

n. f. part. (c. מָרַת), murmur, trop. angor,, gemitus, cruciatus (Herzeleid), ex nonnullorum sententia a v. מָרַר, amarities. LXX. מְרַת רוּחַ, *ἐρίζουσαι.*

*constr.: *מָרַת

Gn. 26, 35. ותהיין מרת רוח

מָרַד

ז׳ן, וכספסק מֶרֶד, וככנוי מְרָדָהּ, כנקפנלות סאס, לו גס כנקפקלות מְרָדֵם. סאוכן נאפנלות כלנכות וקלוכה [שוולכע], ומוס סוולכות ונציעה, כאפר נאפל. ולפעמים סהפאל על קליות וסכלנת דנר, כמו לפל מרי ציקי נקיוב, ועפם סאקלנס שפרעו מְרֵרֵר מיסרי. ל׳ק מכוון סאפוק גס סיוס ציקי כאלי יקצב. ולע שפאס מרי לנוב נאפציים, ל׳ם מְרֵי בַּעַל נדומה לל מְרֵי בַּעַל נאפוק, וכן מְרָדֵת, וסאס מְרָדֵם מן מרי, נאוסאפת מֵם הסופי׳.

n. m. (in p. מְרֵי, c. *s.* מְרָדֵהּ, מְרָדֵם), murmuratio, hinc repugnatio, pertinacia, etiam de alicujus rei molestia, asperitate, injucunditate, Job. 23, 2. Trg. male: מְרֵי מֵימְרֵי Alii explicant: an etiam hodie sermo meus pro pervicaci atque immerito adversante habetur? Habes hoc n. in nn. pr. quibusdam, veluti מְרֵי בַּעַל (= מְרֵב בַּעַל), eodemque de verbo מָרָה et מְרָדֵם (a n. מֶרִי, addito *am*). LXX. *ἐρεθισμός, ἀντιλογία, ὀδύνη; ἀνήκοος, ἀπειθής, παραπικραίνειν;* בַּיִת מְרִי, *ἀδικία.*

Job. 23, 2. גם־היום מרי שיחי
Prv. 17, 11. אך מרי יבקש־רע
Jes. 30, 9. כי עם מרי הוא
Ez. 2, 5. כי בית מרי המה
6. 3, 9. 26. 27. 12, 3.
Ez. 2, 7. כי מרי המה
Ez. 12, 2. 3. כי בית מרי

p. מֵרִי

Num. 17, 25. לאות לבני־מרי
1 Sam. 15, 23. כי חטאת־קסם מרי
Ez. 2, 8. אל־תהי־מרי
Ez. 44, 6. ואמרת אל־מרי

p. הַמֵּרִי

Ez. 2, 8. כבית המרי
Ez. 12, 2. בתוך בית־המרי
Ez. 12, 9. בית ישראל בית המרי
Ez. 17, 12. אמר־נא לבית המרי
Ez. 24, 3. ומשל אל־בית־המרי

*cum suff.: *מֵרְיָהּ

Dt. 31, 27. ידעתי את־מריך

*cum suff.: *בְּמֵרֵיהֶם

לעבדתם במרים Neh. 9, 17.

מוֹרָדָה

ז׳ן, ולימכו מן מכם סניכוני נאפר שכוס וכני, וגס לין דמיון לו נזכר, והסוכן מעל ומספרים [שעריפסקעל], וכן לסאקנגס מַסָּפֵר. והעפם לדעת רכ׳ שעיר ומשלין הפשר, ול׳ב מן ירס, וכדכע כדל׳ול לאס נקרל מעל סוכס? ל׳ב למי לל תנוח שאס ילפל שעיר וזיק, מס סדין סוכס לל מדקיל לפל מן פרולפ, לף הדין שערל לל מדקיל לפל מן פרולפ עכ׳ל, ול׳ב מן ילילס, וכ׳ כל׳ לל־עוכיס. וכ׳ל שכוון הפשר כמו מנלב ומקלף, לומר מעכין גויוס וכריקס, ושרשו מֵר מסכנוכיס, לו שהשר מָרָה, נאכוון גלינס וקליפס, ונפעל כפשר כאכוון ג׳ב נשפתי עכ [*μάῤῥ-ον*, l. *marr-a*, gall. *marre*]

וכן נגפרל מָרָא וקניכל, ודוק.

n. m. (non *prt. v.* מָרָה, siquidem *m.* est et significatione plane diversum) novacula (trg. מַסָּפֵר). *Isaaki* hoc *n.* deducit a *jaciendo* (יָרָה), *Rabi Ami* ἀλληγορητικῶς a *verendo* (יָרָא), alii a *mara* vi arabica *stringendi* s. *obstrigillandi* (*Schultens* ad Hariri p. 24.). Nisi radix est מֵר, *v.* cavum, vi tondendi secandive, aut מָרָה, cui cognata sunt gr. *μάῤῥ-ον*, lat. *marra*, gem. מָרָא (syn. חֲצִרְנָא). LXX. ξυρόν, σίδηρος.

Jud. 16, 17. מורה לא־עלה על־ראשי

וּמוֹרָדָה

Jud. 13, 5 ומורה לא־יעלה על־ראשו
1 S. 1, 11. ומורה לא־יעלה על־ראשו

מֹרְדָּד

sbst., v. s. r. רָדַד *p.*

מַרְדֵּמַי

sbst., v. s. r. רָדַד *p.*

מָרַט

פעל כודל, וסמוכן סקלקס, ע׳ שקיקס ולעוס [שכנייכנן, -שלייפכן], וכקפל סלעוס ומכיקס סקיכ, ווסו קדול ומכוס ומעככס סקלודס [פשלילכן, שקרפכן], לו מעזיקס שער סדקס וסזקן, ווסו קלישס ופקיכס פשער, לכן נכקוב מכס לקי וכדומס, וכקף מרומס ע׳ כשיקס מעס. ולקר לקקול פפעל סכס נדומס לו כשכ כאכוון נסודו ויוכי [*s. m.rid; gr. ἀ-μέρδ-ειν*], וכדומס. ולע קוכ שסקעוכס מוֹרָט [יעני׳ ׳י כ׳ ו׳] לל׳ק נאר מְמוֹרָט, נקלון סמקלל; כאו מְמֻשָּׁח לעיל, ול׳ב כיכוני של נשל׳ם, וכדאיון של מְמֻשָּׁח, וסאוכן עם מסודר ויפס, ולל מקליפס כלקר לסל׳ק וסעדיק, וסכבור שקיכו אס, ולל מן יכע. ונקעוכס מוֹרָטָה סעיק דנוסס לקפלרק, וסיק ניכוכיק.

v. tr., defricare, depolire (abreiben, abschleifen), acuere (ensem, aerugine detersa), depilare vel glabrare caput, evulsis pilis, aut humeros, onerum attritione, sanscr. *mrid*, gr. *ἀ-μέρδ-ειν*. Forma מוֹרָט Jes. 18, 2. 4. pro מְמוֹרָט *prt. Pu.* (ad s. f. מְמֻרָטָה = מְמוּשָּׁחָה, parall. מְמֻשָּׁח), populus ornatus ac dignitate praestans (a poliendo, non glabrando, uti placet *Fajumensi* et *Qimchio*). *Dages* formae participialis מוֹרָטָה euphonicum (לְחַמְאֹרֶת חֲמָאוֹן). LXX. *μαδαροῦν, τίλλειν, σπᾶν; θυμοῦσθαι, ἑτοίμως;* prt. מֻרָט, *ἕτοιμον εἶναι* (a v. רָטַט).

*constr.: *מְרוֹחַ

Lev. 21, 20. או מרוח אשך

מָרָט

פעל כודל, וסמוכן סקלקס, ע׳ שקיקס ולעוס [שכנייכנן, -שלייפכן], וכקפל סלעוס ומכיקס סקיכ, ווסו קדול ומכוס ומעככס סקלודס [פשלילכן, שקרפכן], לו מעזיקס שער סדקס וסזקן, ווסו קלישס ופקיכס פשער, לכן נכקוב מכס לקי וכדומס, וכקף מרומס ע׳ כשיקס מעס. ולקר לקקול פפעל סכס נדומס לו כשכ כאכוון נסודו ויוכי [*s. m.rid; gr. ἀ-μέρδ-ειν*], וכדומס. ולע קוכ שסקעוכס מוֹרָט [יעני׳ ׳י כ׳ ו׳] לל׳ק נאר מְמוֹרָט, נקלון סמקלל; כאו מְמֻשָּׁח לעיל, ול׳ב כיכוני של נשל׳ם, וכדאיון של מְמֻשָּׁח, וסאוכן עם מסודר ויפס, ולל מקליפס כלקר לסל׳ק וסעדיק, וסכבור שקיכו אס, ולל מן יכע. ונקעוכס מוֹרָטָה סעיק דנוסס לקפלרק, וסיק ניכוכיק.

v. tr., defricare, depolire (abreiben, abschleifen), acuere (ensem, aerugine detersa), depilare vel glabrare caput, evulsis pilis, aut humeros, onerum attritione, sanscr. *mrid*, gr. *ἀ-μέρδ-ειν*. Forma מוֹרָט Jes. 18, 2. 4. pro מְמוֹרָט *prt. Pu.* (ad s. f. מְמֻרָטָה = מְמוּשָּׁחָה, parall. מְמֻשָּׁח), populus ornatus ac dignitate praestans (a poliendo, non glabrando, uti placet *Fajumensi* et *Qimchio*). *Dages* formae participialis מוֹרָטָה euphonicum (לְחַמְאֹרֶת חֲמָאוֹן). LXX. *μαδαροῦν, τίλλειν, σπᾶν; θυμοῦσθαι, ἑτοίμως;* prt. מֻרָט, *ἕτοιμον εἶναι* (a v. רָטַט).

*part. pl.: *לְמֹרְטִים

Jes. 50, 6. ולחיי למרטים

*part. pass. f.: *מְרוּטָה *sg.*

Ez. 21, 14. הוחדה וגם־מרוטה
Ez. 21, 33. מרוטה להכיל
Ez. 29, 18. וכל־כתף מרוטה

*inf. constr.: *לְמָרְטָהּ

Ez. 21, 16. ויתן אתה למרטה

1 *imperf.: *וָאֶמְרְטָהּ

Esr. 9, 3. ואמרטה משער

1 *impf. c. suff.: *וָאֶמְרְטֵם

Neh. 13, 25. ואמרטם ואשביעם

Nif-al: נִמְרַט

3 *imperf.:* יִמָּרֵט

Lev. 13, 40. ואיש כי ימרט ראשו
Lev. 13, 41. ימרט ראשו

Pu-al: מֹרָט

part.: מְמֹרָט *sg.*

1 Reg. 7, 45. בית ה׳ נחשת ממרט

part.: וּמוֹרָט *sg.*

Jes. 18, 2. 7. ממשך ומורט

part. fem.: מֹרָטָה *p.*

Ez. 21, 15. היה־לה ברק מרטה
Ez. 21, 16. והיא מרטה

מְרָט

נאכוי כמו נאנכי; מקלוק ועקיק סכוכס, ונקכנוס לכוב ונסכוון כקפ׳, וקנין כוס סענוב נעקק נגלדיס מעוכעיס, ועוב נקנוס סעס מְרָט סוס.

v. aram., sicut hebraicum, deterere, depilare, evellere, veluti pennas alarum, *gem.* vi primaria, veluti de vestibus detritis (מְרָטַיָּא חֲבִירַיָּא). LXX. *μαδαροῦν, τίλλειν, σπᾶν; θυμοῦσθαι, ἑτοίμως;* prt. מְ

ac proinde acuta. *Pu.* detergi. LXX. *ἐκτρίβειν, προβάλλειν;* מְרוּק, *καθαρός.*

part. pass.: מָרוּק
2 Chr. 4, 16. לבית יי׳ נחשת מרוק

imprt. pl.: מָרְקוּ
Jer. 46, 4. מרקו הרמחים

Pu-al: מֹרַק
3 perf.: וּמֹרַק
Lev. 6, 21. ומרק ושטף במים

מְרוּק
ג׳ ע׳ לְבוּשׁ, גְּמוּל, ובמ׳ לך נכנוי מְרוּקִים, למסמכת משופצעות, לומר שהלבש ומריטים, נמצאל על עיסוי ווכוח הנאר נכלב.

n. m. pluralet. (ad s. f. לְבוּשׁ, גְּמוּל, pl. מְרוּקִים, vi *abstr.*), politio, mundatio. LXX. *θεράπεια.*

pl. c. suff.: מְרוּקֵיהֶן
Esth. 2, 12. ימלאו ימי מרוקיהן

תַּמְרוּק
ג׳ ובמ׳ לך נכנוי תַּמְרֻקִים, ומשון למעת רב׳ דבר משנקת, כשון ערב ומיכי משכים ונשים משעסיון ומעדנין את הנשר, וכן למשתנש סַמְתַּר מָשַׁח, או סַמְתַּר רָבִּי, וכן שמר הרל״ק לפי שהוא משרק ווהמת הנאר ומקנהו, והוא קשוע כשים. ולפי דעתי כשולו מועטע, ומענין מריקה, ובמכוון רוקניי נשעלי, כלשר פרנו הקוכנים.

n. m. pluralet. (תַּמְרֻקִים), mundatio (מְרֻקָּה) annua, qua peracta pellices regum persicorum in Harem (אַרְמוֹן) admittebantur, deinde metonym. res, quibus quis se mundat, tergit ac nitidum reddit, veluti unguenta, olea, aromata, barbare *tersoria*, *fricatoria*, trop. (sing. *Qeri Misle* 20, 30.), res ad corrigendam vitam idonea. LXX. *σμῆγμα.*

Prv. 20, 30. Q'ri. פצע תמריק ברע
pl. constr.: וּבְתַמְרוּקֵי
Esth. 2, 12. ובתמרוקי הנשים
pl. c. suff.: תַּמְרוּקֶיהָ
Esth. 2, 9. ויבהל את־תמרוקיה
pl. c. suff.: תַּמְרֻקֵיהֶן
Esth. 2, 3. ויתן תמרוקיהן

תַּמְרִיק
ג׳ ובמ׳ לך נכקיב, ומכוון כמו תַּמְרוּק.

n. m. Ketib, sicut תַּמְרוּק (*Qeri*), medicina morum, res, qua vita emendatur. LXX. *συνανιᾶ* (*κακοῖς*).

Prv. 20, 30. פצע תמריק ברע

מָרָק

ג׳, ומוש לל״ק נשל פָּרָק לקמן, שמוש כקצי, נקלוף ידוע [וכן מלע ופלע], וע״כ תעמות הנאר מקיכם ובמול [קמ-לען, ויעדען], שנאמל מקיכם נכללי, כלשר לרוב, וכן נמשת נשפת סוד s. *brag'*; lett. [*brek-sti* etc. וכנאי מענב, וסוד הנאר תנשיל [נעקבאעם]. ולדעת הלל״ק דוקק רוצע שנקנאל בו נשר, לפי שיש בו מיקיק הנשר, ולי נלקם שהנאר מרק נדומם אל מרק, שאלן מן מח ע׳י מתמנעות מיכ, ומשון תנשיל כדקק ונשרק, וכנאר נשכון ג״כ נשפתי ענב, נשכון רכיכה ודקוק, כלשר מקשה בלוע הנאר נסוף הקשר.

n. m., ex nonnullorum sententia, sicut פָּרָק (labiali commutata, uti in פָּלַם — מָלַם), aliquid coctum, jus, a *coquendo* seu *bulliendo*, sanscr. *b'rag'*. Praestat autem, hoc *n.* ab *interendo* (brocken) derivare (פָּרַק = מָרַק, quod liquidae epenthesi ex *v. simpl.* פָּרַר, factum est), ita ut sit jus, cui indita sunt carnis panisve frusta. Sunt, qui de jure explicent, in quo indita caro despumando *purgatur*, arab. *marak-on*, *marakat-on*. LXX. ζωμός (זוּמָא).

הַמָּרָק
Jud. 6, 20. ואת־המרק שפוך

וְהַמָּרָק
Jud. 6, 19. וחמרק שם בפרור

constr.: וּמְרַק
Jes. 65, 4. ופרק פגלים כליהם

מָרַר I.

לומר מָר, שפל נוד, ומשלנם נוילם וניפס יכילם ושינם [שליפעמן], ומשלן הנאר כפי לאר הנאני ומשכני לעיל לף ול״ל מָרוּד, מָחַר, נשמאל מאכני וניפס על ניקם ומיעם, וכן נמשת קרן מאכוון נשפס סנלקית ויוכיק ומומית וגרמנים - עתיקית ומקלכיק וכדומס, כלשר מקשה נשוף הנאר. וכן בלשון ישעיהו מר, ומכפל יונק, סולם ומשכה [ניכנען שלכען], ומשה מרשיה ניזכו שם נשם משתיל, ומשה שמר שלנקו רמס ושוקק ומיכוב, ונשנני נאכוון סוס מָר שפס מכוולת, וכן מָר שרף סנוטף, ונעכני עול מאכוון של רמיעס, כדרך לכוב נשעלי סכוילס [סלך, יכל, קול, רמס], ומשכן משלמו מלכ מסר לעיל (ווס לשר מאכני לקקוב s. *mar* [hinc: *mari* סאנרש ומשווי Meer; goth. *marei*; sl. *mor-e*; l. *mar-e*] gr. *μύρ-ων* — fliessen, red. *μορμύρ-ειν* — rauschen). h. e. מָר *v. intr.*, fluere, manare, sicut מָהַר, מָהַר (translate vi *properandi*), sanscr. *mar* (unde *mari*, lat. *mare*), gr. *μύρειν*, *μορμύρειν*, arab. redupl. *marmara*, vi transitiva (facere, ut quid fluat); unde *marmara-t-on* de imbre perenni, *mamarr-on* de canali seu aquaeductu, *marra* (*v. trilit.*), significatione translata *eundi* seu *praeterlabendi* (sicut מָהַר, חָלַף, רָבַל, אָזַל, רָחַם).

מָר
ג׳, ומשון שפס הכוולם [שרשפעמן], ויוקות לשכש. וכנים נלקנו נו לנלם נרך. *n. m.*, gutta, stilla, a v. מָר (vi stillandi s. manandi). LXX. *σταγών.*

חֻמָּר
Jes. 40, 15. חן גוים כמר מדלי

מֹר
קו מלם מוֹר, ג׳ו, ולפני מקיק מָר, ומשון שרך יקר ונעים הכוף ונוסף מען שפ וכדומס [מיכנע], ונקלק כן נכל הלשוקות, ומלנמו מאכין עשוף והולם, ונקמר מר עובר קו מל דכול, מהכוול נקרוק ונכלנם.

vel plene מוֹר *n. m.* (sequente *Maqef* מָר־), lacrima suave olens et amara arboris arabicae, quae est acaciae similis, ad suffitum adhiberi solita (Dioscor. I, 77.), myrrha, murrha, gr. *μύῤῥα*, *σμύρνα*, arab. *morr-on*; מֹר דְּרוֹר, מֹר עֹבֵר, מֹר, *σμύρνα σταχτή*, myrrha stillatitia, quae sponte ex arbore manat.

LXX. *σμύρνα, σταχτή, μύρινος, κρόκος.*

Ps. 45, 9. מר־ואהלות קציעות
Prv. 7, 17. נפתי משכבי מר
Cant. 3, 6. מקטרת מר ולבונה
Cant. 4, 14. מר ואהלות
Cant. 5, 5. וידי נטפו־מור
Cant. 5, 5. ואצבעתי מור עבר
Cant. 5, 13. נטפות מור עבר

seq. Maqef: מָרֵי־
Ex. 30, 23. בשמים ראש מר־דרור

דַּמְּוֹר, דַּמֹּר
Esth. 2, 12. ששה חדשים בשמן המר
Cant. 1, 13. צרור המר דודי לי
Cant. 4, 6. אלך לי אל־הר המור

cum suff.: מוֹרִי
Cant. 5, 1. אריתי מורי עם־בשמי

מָרַר II.

פעל לנ הנכן, ומשון כיות נכשם ומר [נעריינע, ניעשעד ויין], ומודו שכל שרש לעיל, ומוס הפתיל נקל הַמֵּר [ע״ע חָמַם, חָמַת, חֹמֶס, חָרַב, חָרָה, חָשַׁל, וכולם מהכשולים, ושלם וס תדיל להסמכת נדילות הפעל ולי־נודלוקו, כלשר תביר שכל נ ר ר, שהמוסם כְּצֹר כודדת, והמוסם בַּצַּר כודדת], ומפיל הכנד הָמַר נאכוון יונק, וכן הכוסף הַמֵּר, והמקור חָמֵר, וגם נמפיל תַּמַּר נאר תָּמֵר, והמפעל הִתְמַרְמֵר, וכלם נאכוונם יקמעו מקור שכל מרשם, נהשאל על מריכה.

vrb. multis modis usitatum (impf. *Qal.* יָמַר; impf. *Pi.* יְמָרֵר, trans.; *Hi.* הֵמַר, inf. חָמֵר, impf. תַּמֵּר = תָּמַר; *Hitpa.* הִתְמַרְמֵר), amarum, exacerbatum esse. Conjugationes faciles intellectu. LXX. *Ni.* מָרַר, *πικρὸν γίνεσθαι; Pi. κατοδυνᾶν, διαβουλεύεσθαι, πικρῶς; Hi. πικραίνειν, ὀδυνᾶσθαι, ὀδύνη, ἀπειθεῖν; Hitp. ἀγριαίνειν, ἐξαγριοῦν.*

3 perf.: מָר
Ruth 1, 13. כי־מר־לי מאד מכם
Thr. 1, 4. והיא מר־לה
Jes. 38, 17. לשלום מר־לי

3 perf. f.: מָרָה
1 Sam. 30, 6. מרה נפש כל־העם
2 Reg. 4, 27. נפשה מרה־לה

3 imperf.: יֵתֵת, יֵמַר *cf.* יֵחַם
Jes. 24, 9. ימר שכר לשתיו

Nif-al: נָמַר
v. s. r. מוּר
Pi-el: מֵמַר
1 imperf. אֲמָרֵר
Jes. 22, 4. אמרר בבכי

3 impf. pl.: וַיְמָרְרוּ
Ex. 1, 14. וימררו את־חייהם

3 impf. c. suff.: וַיְמָרְרֵהוּ
Gn. 49, 23. וימררהו ורבו

Hif-il: הֵמַר *3 perf.*
Ruth 1, 20. כי־המר שדי לי
Job. 27, 2. ושדי המר נפשי

inf. constr.: וְהָמֵר
Zach. 12, 10. והמר עליו

inf. constr.: כְּהָמֵר
Zach. 12, 10. כהמר על־הבכור

2 imperf.: תַּמֵּר *for. aram.*
Ex. 23, 21. אל־תמר בו

Hitpa-el: הִתְמַרְמֵר
3 imperf.: וַיִּתְמַרְמֵר
Dan. 8, 7. ויתמרמר אליו

3 imperf.: וַיִּתְמַרְמֵר
Dan. 11, 11. ויתמרמר מלך הנגב

מָרַר

adj. m. (f. מָרָה), a-mar-us, acerbus, trop. de moerore ac tristitia, de ira et acerbitate animi, de violentia, crudelitate ac perniciositate. LXX. *πικρός, κατάπικρος, πικρία, πικρασμός; κατάδυνος, ὀδύνη; ἔλεγμός, μετέωρος* (מָרוֹם); מָרֵי נֶפֶשׁ, מָרֵי רוּחַ, *οἱ ἐν ὀδύναις.*

Ruth 1, 13. *כי־מר־לי מאד מכם
1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־המות
1 Sam. 22, 2. וכל־איש מר־נפש
Ps. 64, 4. דרכו חצם דבר מר
Prv. 27, 7. ונפש רעבה כל־מר מתוק
Eccl. 7, 26. ומוצא אני מר ממות
Jes. 5, 20. שמים מר למתוק
Jes. 33, 7. מר יבכיון
Jes. 38, 15. על־מר נפשי
Jes. 38, 17. *חמה לשלום מר־לי מר
Jer. 4, 18. זאת רעתך כי מר
Thr. 1, 4. *מגות והיא מר־לה
Ez. 3, 14. מר בחמת רוחי
Ez. 27, 31. מספד מר
Am. 8, 10. ואחריתה כיום מר
Zeph. 1, 14. קול יום יי׳ מר צרח

וָמָר
Jer. 2, 19. רע ומר עזבך את־יי׳ אלהיך

הַמָּר
Hab. 1, 6. הגוי חמר ותמהר

בְּמַר
Job. 7, 11. אשיחה במר נפשי
Job. 10, 1. אדברה במר נפשי
Ez. 27, 31. במר־נפש מספד מר

לְמַר *p.*
Jes. 5, 20. ומתוק למר

pl. masc.: מָרִים
Ex. 15, 23. כי מרים הם

pl.: הַמָּרִים
Nu. 5, 18. מי חמרים המאררים
Num. 5, 19. תנקי ממי המרים
Num. 5, 23. ומחה אל־מי המרים
Num. 5, 24. את־מי המרים

pl.: לַמָּרִים
Nu. 5, 24. 27 המים המאררים למרים

pl. constr.: מָרֵי
Jud. 18, 25. אנשים מרי נפש

pl. constr.: וּמָרֵי
2 S. 17, 8. כי גברים המה ומרי נפש

pl. constr.: לְמָרֵי
Job. 3, 20. וחיים למרי נפש
Prv. 31, 6. ויין למרי נפש

adj. fem.: מָרָא *sg.*
Ruth 1, 20. קראן לי מרא

adj. fem.: מָרָה
1 S. 30, 6. *כי־מרה נפש כל־העם
2 Reg. 4, 27. *כי־נפשה מרה־לה
Job. 21, 25. וזה ימות בנפש מרה
Prv. 5, 4. ואחריתה מרה כלענה

adj. fem.: וּמָרָה
Gn. 27, 34. צעקה גדלה ומרה
Esth. 4, 1. זעקה גדולה ומרה

adj. constr.: מָרַת
1 Sam. 1, 10. והיא מרת נפש

מָרָה

ג׳ מופנם מן מרר, ומשון כעם ומנגון ומקמלכות סנפס, וזה כלשר נמול הנאר.

n. f. abstr. (a v. מָרַר) a-*marum* esse), moeror, luctus. LXX. *λυπηρός.*

2 S. 2,26. כי־מרה תהיה באחרונה
Ez. 27, 30. ויזעקו מרה

adj. f. constr.: מָרַת
Prv. 14, 10. לב יודע מרת נפשו

מְרֵרָה

ז׳, וסמוכן כמו מָרֵחַ קלמודית [גאלגא], וכן מרקים, מרס, בלבון ישתמל, לומר המוכתת בכבד, למצון מומר פיקיפות, ומצר לה כ׳ דכיכים לעומק הכבד ולמעים, ובקיאה כן לצי לעתי מלחות קדם וקמולה ומקיפות קמוסה, לכן נגמלת ובתקנום ג׳׳כ מאכים ומסה, ע׳׳ש קיפוסה שעוברת ומשתכרת, ולא עת נוילה, לאחר פרטו רבים.

n. f., sicut מָרֵחַ talmudicum, fel, propter humorem acutum, acidum et amarum, quo est impletum, non a *manando*, ut neotherici finxerunt, arab. *mira-t-on*, *mararâ-t-on*, gemarice et targum. etiam de *veneno*, propter liquoris acritudinem et asperitatem.

LXX. *χολή.*

cum suff.: מְרֵרָתִי
Job. 16, 13. ישפך לארץ מררתי

מְרֹרָה

ז׳ נדומה לא מְרֵרָה, לומר לו מרס [גאלגא], לו מריות ומקיפות ומליות נבלל [ניטערקייט, סטרניגקייט], לו מכם ומסס [גיפט], ל׳׳מ מרכת פכים, סרבון מכם לא לכבלי, והכל מצרם לחלך, מן מעיות ומקות. ולפעם כי׳ ומקנע ג׳׳כ עבין סרבוטת ומרי, ולנלנ נכן. נתרגום מְרִירָא, מָרָר, מָרִיר מעלמו.

n. f., sicut מְרֵרָה, מָרָה, fel, aut in universum de amaritudine atque acerbitate, speciatim etiam de veneno, veluti מְרֹרַת פְּתָנִים, virus aspidum. Significatio *contumaciae* (= מְרִי), commentitia est. LXX. *χολή, δίαιτα* (מְדֵרָה).

constr.: מְרֹרַת
Job. 20, 14. מרורת פתנים בקרבו

cum suff.: מְמָרְרָתוֹ
Job. 20, 25. וברק ממררתו

pl.: מְרֹרוֹת, מְרֹרֹת
Dt. 32, 32. אשכלת מררת למו
Job. 13, 26. כי־תכתב עלי מררות

מָרָר

ז׳, וכ״ק קן מכוני מְרָרִים, ומסון ירק מר, ולעגמים נמלוג קלנעכה, ונדל״ג קיקיד ילוג, ולכוג נהנדת פסח.

n. m. pluralet. (sing. in sermone *neohebraico*, crebro in *Hagada shel-Pesah*), herbae amarae (syn. לַחֲזֶרֶת), quae ex lege divina simul cum agno pashali atque azymis comedebantur. LXX. *πικρίδες.*

pl.: מְרֹרִים
Ex. 12, 8. על־מצות ומררים יאכלהו

pl.: וּמְרֹרָם
Nu. 9, 11. על־מצות ומררים יאכלהו

pl.: בַּמְּרוֹרִים
Thr. 3, 15. השביעני במרורים

מְרִירִי

ת׳, נויר מצם מָרִיר, ומסון קרסי [גיפעין], ל׳׳מ מקנע, ויהרקנע קמר מהמיכות נקויר, וכ״י קמר מצם מְרִירִי.

adj. m. (a n. מְרִירָא), amarus, virulentus, veluti מֶרֶךְ (pestilentia, quae aëre, contagio, miasmate propagatur). LXX. *ἀνίατος.*

Dt. 32, 24. וקטב מריריי

pl. constr.: כְּמָרִירֵי
Job. 3, 5. ירבעתהו כמרירי יום

מְרִירוּת

ז׳׳ב ומוסנם, נהנאל על כלינת כעם ולקינת כוס.

n. f. abstr., amaritudo, metaph. moeror. LXX. *ὀδύνη.*

וּבְמְרִירוּת
Ez. 21, 11. ובמרירות תאנח

מֶמֶר

ז׳׳ן מרר, נמנאל ידוע נאלם מכם, ומסון כעם ועצב לאנון ולכינת [קוטעכ], ול׳׳כ נדומה אל מרירות.

n. m. (a v. מָרַר, ad s. f. מָכַס), moeror, vel res, quae acerbitates efficit. LXX. *ὀδύνη.*

וּמֶמֶר
Prv. 17, 25. ומרר ליולדתו

מַמְרֵר

ז׳׳ן ולן נרכוי מַמְרֵרִים, נדנוג מס הנרם, וכנוסק הכ״ק נלי דנוג, וסוק הכבון, המון כ״כל כמו מכוירים לעיל, לו מעניכו מריות נכלל. ולמצר לדנוג המס הלא כמלא ג׳׳כ אל מַמְגֵּרָה.

n. m. pluralet. (מַמְרֵרִים, dagesato *Mem* radicali, ad s. n. מַמְגֵּרָה; מַמְרֵרִים in codice Qimchii), acerbitates, res adversae. LXX. *πικρία.*

pl.: מַמְרֵרִים
Job. 9, 18. כי ישבעני ממררים

תַּמְרוּר

ז׳׳, ולן נרכוי תַּמְרוּרִים, ומסון כמו מכיים, ל׳׳מ נכי תמכוכים. ולע ז׳׳ת תמכוכים לן תמכ.

n. m. pluralet., amaritudo, contristatio, a v. תָּמַר. Aliud תַּמְרוּר v. s. תָּמֵר. LXX. *ὀδυρμός, οἰκτρός, παροργίζειν.*

pl.: תַּמְרוּרִים
Jer. 6, 26. מספד תמרורים
Jer. 31, 15. בכי תמרורים
Hos. 12, 15. הכעיס אפרים תמרורים

מַשָּׁא, מַשָּׂא

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 735.

מַשָּׂאָה, מַשְׂאֵת

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 735.

מַשְׂאָה

v. s. r. שָׂאָה = שׂוּא

מַשּׁוּר

sbst., v. s. r. שׁוֹר *p.*

מְשׁוֹכָה

sbst., v. s. r. שׂוֹךְ *p.*

מְשׁוֹכָה

sbst., v. s. r. שָׂכַךְ *p.*

מְשׁוֹרָה

sbst., v. s. r. שׂוֹר *p.*

מְשׁוֹשׁ

sbst., v. s. r. שׂוּשׂ *p.*

מַשְׂכִּית

sbst., v. s. r. שָׂכָה *p.*

מִשְׂרָה

sbst., v. s. r. שָׂרָה *p.*

מַשְׂרֵת

sbst., v. s. r. שָׂרַת *p.*

מַשָּׁא

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 736.

מַשָּׂא

ז׳ מן מצם לל״ק, ומכוונו מענר, תוקר לנילם מענר [פֿערגעסנענם נעכט], מלנון המצם והסרס, ולל ליום, ונענרי עוד ליום מענר, ומום יהיה המצלל לתמול [נעסטערן], או לנילם נכלל, כתנר נמפסוק קמם זוקם ומזוקם. קולם נמנום הום ענמו הדקוקים, הנכת הנרם מצם לל מסתכרת, ומלם המצלנים לל יקימוהו, ומי יקנר הוכלות המלה קנוב לנכלל, ומי יפרע קמם זוקם מן מצם, ומי יעתור מנת התכנוס רַמַּשׂ כהונן, ומי יקנור על־פה מלכי רַמַּשׂ המענו. וגם לעת רע״ם מנרנו אַרַמַּשׂ נדומה לל מנרם המלכי רַמַּשׂ, וכהנרם מרניה ויסודית קונר המכוון של מניכם [פֿינסטער, לונקעל ויין], ומַרנכו נלוק הנרניס נסוף הספר, ול׳׳כ מכוונו לילם ומלך וערב נכלל, ומסקנר שהמלנר ניום נלמון ענר מלילה שסונר לילה מענר.

ע׳ לעיל מקם מַמָּשׁ.

n. m., tempus praeteritum, ut nonnulli volunt, a detrahendo vel removendo nominatum, spec. nox praeterita s. hesterna (arab. *amsi-on*, dies praeterita; *amsi*, heri; *vrb. denom.* מָשָׁא, vesperi s. noctu aliquid agere), deinde univ. nox Job. 30, 3. Targ. אַרְעָא חֲשׁוֹכָא חֵדָךְ. רְמַשָּׁא, alias רַמְשָׁא. At etymologia illa a v. מָשָׁה insulsa est; quin potius verbo hebraico אָרַמַּשׂ, sicut aramaico רַמַּשׂ, subest radix מַשׂ, obscurum, tenebricosum esse, quam radicem in *tabulis etymologicis*, instituta ceterarum linguarum collatione, illustrabimus, unde אֶמֶשׁ, syr. *amisho*, nox, et quia eum, qui interdiu tempore praeterito de nocte loquitur, noctem hesternam intelligere facile sequitur, nox hesterna, nox praeterita. LXX. *χθές, ἐχθές.*

Gn. 19, 34. הן שכבתי אמש את־אבי
Gn. 31, 29. אמש אמר אלי
Gn. 31, 42. ראה אלהים ויוכח אמש
2 Reg. 9, 26. ראיתי אמש נאם־יי
Job. 30, 3. אמש שואה ומשאה

מַשֶּׁה

v. s. r. נָשָׁה *p.* 736.

מְשׁוּאָה

v. s. r. שׁוּא *p.*

מַשּׁוּאָה

sbst., v. s. r. שָׁאָה *p.*

מַשָּׂא

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 736.

מַשָּׂא

ז׳ סנולי׳, ולל מָשָׂא, כמצר קצנו מדקדקים קדמים, כי נמנל כן נכנרל ומוכרת, והמון לדעת הרלמוכים מין לנג קולנת, ונמפה תלמודית סָרִיק [ויי״ע sericum-], ונוכוסו מן מצם, לומר קוים נמנכים, וכוונו לוה ע׳ וקנים שפרמוס [τριχαπτόν], שכוונו קוים דקים, ולדעת כי״ם מה שמקולנת מוכן ומנתיק מנוסו. קולם לדעתי כנערך לקצם מקום מולל המנ׳, וומו אֶרֶץ סִינִים [כינא], כידוע בקוכות סמתלות, וגם נמלת בגסם סיכית נקרל המנ׳ שֵׁר, ול׳׳כ מס סה מנוס ולל מרם, וכן כ״ל המלה רוחית מוס [se-ricum], ול׳׳כ קיכו ג׳׳ך לשרם משׁ.

n. m. segol. (neque enim scribendum est מָשָׂשׁ, more neotericorum, cum מָשׁ et absolutivi et constructivi forma sit), sericum, ut veteres verterunt (talm. סָרִיק, *σηρικόν, σηρικὸν νῆμα*, apud Suidam), sic dictum, vel quia a seribus vermiculis ex ipsorummet corporibus in fila dicitur, vel quia horum telae artificiose ad luxum vestitumque texuntur. LXX. *τριχαπτόν*, verbum, ut ait Hieronymus, ab ipsis LXX. compositum. Hesychius: *Τριχαπτόν βομβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον ἢ πολύτιμον.* Pollux II, 3. *τριχαπτὸν δέ φασι πλέγμα ἐκ τριχῶν.* At nobis n. מָשׁ a loco quodam Chinae (אֶרֶץ סִינִים),

1 perf. c. suff.: מְשִׁיתָנִי
Ex. 2, 10. כי מן־המים משיתהו

Hif-il: הֶמְשָׁה

3 impf. c. suff.: יַמְשֵׁנִי
2 Sam. 22, 17. ימשני ממים רבים
Ps. 18, 17. ימשני ממים רבים

מֶשִׁי

ז׳׳ סנולי׳, ולל מָשׁ, כמצר קצנו מדקדקים קדמים, כי נמנל כן נכנרל ומוכרת, והמון לדעת הרלמוכים מין לנג קולנת, ונמפה תלמודית סָרִיק [ויי״ע sericum-], ונוכוסו מן מצם, לומר קוים נמנכים, וכוונו לוה ע׳ וקנים שפרמוס [τριχαπτόν], שכוונו קוים דקים, ולדעת כי״ם מה שמקולנת מוכן ומנתיק מנוסו. קולם לדעתי כנערך לקצם מקום מולל המנ׳, וומו אֶרֶץ סִינִים [כינא], כידוע בקוכות סמתלות, וגם נמלת בגסם סיכית נקרל המנ׳ שֵׁר, ול׳׳כ מס סה מנוס ולל מרם, וכן כ״ל המלה רוחית מוס [se-ricum], ול׳׳כ קיכו ג׳׳ך לשרם משׁ.

n. m. segol. (neque enim scribendum est מָשָׂשׁ, more neotericorum, cum מָשׁ et absolutivi et constructivi forma sit), sericum, ut veteres verterunt (talm. סָרִיק, *σηρικόν, σηρικὸν νῆμα*, apud Suidam), sic dictum, vel quia a seribus vermiculis ex ipsorummet corporibus in fila dicitur, vel quia horum telae artificiose ad luxum vestitumque texuntur. LXX. *τριχαπτόν*, verbum, ut ait Hieronymus, ab ipsis LXX. compositum. Hesychius: *Τριχαπτόν βομβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον ἢ πολύτιμον.* Pollux II, 3. *τριχαπτὸν δέ φασι πλέγμα ἐκ τριχῶν.* At nobis n. מָשׁ a loco quodam Chinae (אֶרֶץ סִינִים),

Digitized by Google

v. s. r. שְׁוֹא *p.*

מְשׁוּבָה

v. s. r. שׁוּב *p.*

מְשׁוּגָה

v. s. r. שׁוּג *p.*

מְשׁוּט

v. s. r. שׁוּט *p.*

מָשַׁח

פעל כודד, והעתיק יָמְשַׁח, וסם ספעולם מָשְׁחָה, וסמוכן סיכה ועיקר לדבר, סעם וספנרם נכניעה וגרירם על דבר [סיכשטרי־כֵּען, נע-, קיבער-], לבן סעיכה וספנלה נכנע או סמכה נשמן, סעם עור סעגן לעצותו קלק, או מעיקר וסיכה שמן על רקה קים לקדשו, ל"ש מעצות כסן וכניף מלך וכגיד עם, או מקדוש נלתי קיים ע' סיכה נשמן, ל"ש מנגח וכהן ונביא וכלים קדושים, וכדומה מן מסלות. ויונף מוה סמכוון של מדיום [מעסמען], לומר עיקר והמכה, נהעגרם על כיוונו, וכן מעם נעבני ולקרי, נכפל סמכוון. כנפעל מפעולי״. מעלות וקרן הזכח מָשְׁחוֹ, ול״כ מם מענק, ולומה לו מָשׁוֹ לקמן, וכן אֲסָכָה, מָשׁוֹ נזכרים, ומקל סך מעגן הקנר ומצוי של הזכח.

v. trans. compos. (impf. יִמְשַׁח, inf. nomin. מָשְׁחָה), linere (streichen, mit der Hand über etwas wegstreichen), oblinere vel oleo vel coloribus, veluti clypeum oleo, ut corium ad tela depellenda fiat aptior, hominem unguento, qui est consecrandi muneris conferendi ritus, hinc de unctione sacerdotum, prophetarum, regum solemni ac divinitus mandata. Trop. *metiri*, quia baculo vel manu modus et ceterae mensurae aequantur, uti et v. arab. *masaha* et syr. *m'shach*, significationem hanc duplicem habent. *Ni.* ungi, unctum esse. Radix est שׁח, quam etiam repraesentant vv. אָסַךְ, מָסַךְ q. v. LXX. *ἀλείφειν, χρίειν, διαχρίειν, χριστός* (מָשִׁיחַ), *ἀνασπᾶν.*

Num. 35, 25.	אשר־משח אתו
Jes. 61, 1.	יען משח יי אתי
3 perf.:	וַיִּמְשַׁח
1 Reg. 1, 34.	ומשח אתו שם צדוק
3 perf. c. suff.:	מְשָׁחָךְ
1 Sam. 10, 1.	הלא כי־משחך יי
Ps. 45, 8.	על־כן משחך אלהים
3 perf. c. suff.:	מְשָׁחוֹ
2 Chr. 22, 7.	משחו יי להכרית
2 perf.:	מָשַׁחְתָּ
Gn. 31, 13.	אשר משחת שם מצבה
Ex. 40, 15.	משחת את־אביהם
2 perf.:	וּמָשַׁחְתָּ
Ex. 28, 41.	ומשחת אתם
Ex. 29, 7.	ומשחת אתו
Ex. 29, 36.	ומשחת אתו לקדשו
Ex. 30, 26.	ומשחת בו את־אהל
Ex. 40, 9.	ומשחת את־המשכן
Ex. 40, 10.	ומשחת את־מזבח
Ex. 40, 11.	ומשחת את־הכיר
Ex. 40, 13.	ומשחת אתו וקדשת
Ex. 40, 15.	ומשחת אתם
1 Sam. 16, 3.	ומשחת לי
1 Rg. 19, 15.	ומשחת את־חזאל למלך
2 *perf. c. suff.:*	וּמְשַׁחְתּוֹ
1 S. 9, 16.	ומשחתו לנגיד על־עמי
1 *perf. c. suff.:*	מְשַׁחְתִּיךָ
2 Sam. 12, 7.	אנכי משחתיך למלך
2 Reg. 9, 3. 6. 12.	משחתיך למלך
1 *perf. c. suff.:*	מְשַׁחְתִּיו
Ps. 89, 21.	בשמן קדשי משחתיו
3 perf. pl.:	מָשְׁחוּ
2 S. 2, 7.	אתי משחו בית־יהודה
2 S. 5, 17.	משחו את־דוד למלך
1 Reg. 5, 15.	כי אתו משחו למלך
1 *perf. pl.:*	מָשַׁחְנוּ
2 Sam. 19, 11.	אשר משחנו עלינו
part. pl.:	מְשֻׁחִים
Jud. 9, 15.	אתם משחים אתי למלך
part. pass.:	הַמָּשׁוּחַ *sg.*
2 S. 3, 39.	ואנכי היום רך ומשוח
prt. pass. pl.:	מְשֻׁחִים
Ex. 29, 2.	מצות משחים בשמן
Lev. 2, 4. 7, 12.	מצות משחים בשמן
Num. 6, 15.	מצות משחים בשמן
pl.:	הַמְּשֻׁחִים
Num. 3, 3.	הכהנים המשחים
inf. abs.:	הָמְשׁוֹחַ
Jer. 22, 14.	ומשוח בששר
inf. constr.:	לְמָשְׁחָהּ
Jud. 9, 8.	למשח עליהם מלך
inf. constr.:	וְלִמְשֹׁחַ
Dan. 9, 24.	ולמשח קדש קדשים
inf. c. suff.:	לְמָשְׁחֵךְ
1 S. 15, 1.	למשחך למלך על־עמו
inf. c. suff.:	מָשְׁחוֹ
Lev. 7, 36,	ביום משחו אתם
imprt. c. s.:	מָשְׁחֵהוּ
1 S. 16, 12.	קום משחהו כי־זה הוא
imprt. pl.:	מְשָׁחוּ
Jes. 21, 5.	קומו השרים משחו מגן
2 *imperf.:*	תִּמְשַׁח *p.*
Ex. 30, 30.	ואת־בניו תמשח
2 *imperf.:*	תִּמְשַׁח
1 Rg. 19, 16.	תמשח למלך על־ישראל
1 Reg. 19, 16.	תמשח לנביא
3 *imperf.:*	יִמְשַׁח
Lev. 16, 32.	אשר־ימשח אתו
3 *imperf.:*	וַיִּמְשַׁח
Lev. 8, 10.	וימשח את־המשכן
Lev. 8, 11.	וימשח את־המזבח
Lev. 8, 12.	וימשח אתו
Num. 7, 1.	וימשח אתו
1 S. 16, 13.	וימשח אתו בקרב
1 Reg. 1, 39.	וימשח את־שלמה
3 *impf. c. suff.:*	וַיְמַשְׁחֵהוּ
1 Sam. 15, 17.	וימשחך יי למלך
3 *impf. c. suff.:*	וַיִּמְשָׁחֵם
Num. 7, 1.	וימשחם ויקדש אתם
3 *impf. pl.:*	יִמְשְׁחוּ *p.*
Am. 6, 6.	וראשית שמנים ימשחו
3 *impf. pl.:*	וַיִּמְשְׁחוּ
2 S. 2, 4.	וימשחו־שם את־דוד למלך
2 S. 5, 3.	וימשחו את־דוד למלך
1 Rg. 1, 45.	וימשחו אתו צדוק הכהן
2 Rg. 23, 30.	וימשחו אתו וימליכו
1 Chr. 11, 3.	וימשחו את־דויד למלך
1 Chr. 29, 22.	וימשחו ליי לנגיד
3 *impf pl. c. s.:*	וַיִּמְשָׁחֻהוּ
2 Rg. 11, 12.	וימלכו אתו וימשחהו
2 Chr. 23, 11.	וימשחהו יהוידע
Nif-al:	נִמְשַׁח 3 *perf.*
1 Chr. 14, 8.	כי־נמשח דויד למלך
inf. constr.:	הֵמָּשַׁח
Lev. 6, 13.	ביום חמשח אתו
Num. 7, 10. 84.	ביום המשח אתו
Num. 7, 88.	אחרי המשח אתו

מָשַׁח

ג' נקרמי, וסילופם מְשָׁחָא, והכלון שמן למשיחם [אָל], ונקרא משמן כן ע"ש שנגרר ויתמך. נתרגום ידוע עור משקל, ניון לכר סויתים, ונכוונם לוס כוכנו סנגיף סר סמשיח. נתרגום עוד שם שקר מְשָׁחָן נויר מָשָׁח, נדמיון המכוון.

n. m. aram. (def. מְשָׁחָא), oleum, tanquam *unguen* seu linimen. Targ. חַד מְשָׁחָא (paranom. חַד, חַצְשְׁחֵיהּ, 2 Reg. 23, 13., hebr. חַד הַצִּיתִים), mons oliveti, hellen. ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ὄρος τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος. LXX. ἔλαιον.

Esr. 7, 22.	בתין משח מאה

וְמָשַׁח

Esr. 6, 9.	מלחי חמר ומשח

מְשָׁחָה

ג' מופעלי, וסמוכן ניקוק ומעיקר [ומלנוכו], לכן נסקנר עם שמן, לניון סמן לשר לעשיקים, ויסוס לדעת סרע"נ מעקק לסכין ומעקק נכיו [קוכ כסניס ו' ל"ס], לומר זכר מעקק, או נגידות ומעינות, קולם כפי מכלקם יקודו שם מסכוון מזכי של מזרק, לומר קלק סנמלד לקיים ומנס וגולל [אבעסיל], וכן נקפת מְשָׁחָא נתרגום.

n. f. abstr., unctio; מְשָׁחַת שֶׁמֶן, oleum unctionis, chrisma, quo *Ibn-Ezra* etiam מְשָׁחַת אַהֲרֹן וּבָנָיו (*Torat Kohanim* 7, 35.) refert h. e. pretium seu honos cum consecratione sacerdotali conjunctus. At meliori jure hoc *n.* a significatione radicis altera, *metiendi* dico, deducitur, ita ut fit *demensum* seu *portio* (Antheil), aram. מְשָׁחָא. LXX. *χρίσις, χρίσμα, χριστός.*

Ex. 25, 6.	בשמים לשמן המשחה
Ex. 29, 7.	את־שמן המשחה
Ex. 29, 21.	ומשמן המשחה
Ex. 31, 11.	ואת שמן המשחה
	35, 15. 39, 38.
Ex. 35, 8.	ובשמים לשמן המשחה
Ex. 35, 28.	ולשמן המשחה ולקטרת
Ex. 37, 29. 40, 9.	את שמן המשחה
Lev. 8, 2.	ואת שמן המשחה
Lev. 8, 10.	את־שמן המשחה
Lev. 8, 12.	ויצק משמן המשחה
Lev. 8, 30.	משמן המשחה
Lev. 21, 10.	על־ראשו שמן המשחה
Num. 4, 16.	ושמן המשחה
constr.:	מִשְׁחַת
Ex. 30, 25. 31.	שמן משחת־קדש
Lev. 7, 35.	משחת אהרן
Lev. 10, 7.	שמן משחת יי עליכם
Lev. 21, 12.	שמן משחת אלהיו
constr.:	וּמִשְׁחַת
Lev. 7, 35.	ומשחת בניו

מָשְׁחָה

ג"כ, וסוף לו סעקוד מן מצע הפעל, לו נמכוון מכם וקלק, כמכוון הכ' של מצק, ור"י מעם שמרנו גדולם.

n. f. infin., unctio vel portio. Errat *Isaaki*, qui glossam גְּדֻלָּה exhibet. LXX. *χρίσμα, γέρας.*

Ex. 29, 29	לבניו אחריו למשחה בהם
Num. 18, 8.	לך נתתים למשחה
cum suff.:	מָשְׁחָתָם
Ex. 40, 15.	להיות כהם משחתם

מִמְשָׁח

ג"ן, וסמוכן מלכם וספכם ומכוכם ומעוכ ומפעמעות [מויסלפעטונג], וכרוב מפעם לפ"ן כמו כרוב מלכ, סמפעמ ומעמפע כנפיו. ומוכיים רניס מעו כוס סמס, אבל כנר אבן סיכרה נאון הלמון רפ"ן, שאבר נוסל מפעם לאון גודל, כמו אבני מדוך דאקנמיכן גנרי לאמן.

n. m., expansio, extensio, distentio, unde כְּרוּב מִמְשָׁח, Cherub expansus h. e. expansis alis, vel gen. magnus. Paraphrasis enim, uti jam *Isaaki* adnotat אַנְשֵׁי סִדּוּרָא reddit per גִּבְרֵי דְּמִשְׁחָן. Hieronymus: Tu Cherub *extentus* et protegens (sc. arcam et propitiatorium). LXX. אֵת־הַכְּרוּב legerunt et vocabula מִמְשָׁח חַסּוֹכֵךְ plane praetermiserunt

Ex. 28, 14.	כרוב ממשח הסוכך

מַשִּׁיחַ

ג' ע"פ פָּעִיל, נָסִיךְ, ומעלות סמפעל תוקני פעולי״, כי סוא מעכם לניכוכי מעול מָשִׁיחַ, ואקרית המעלות נסמסוך מען נלי מעיק נשמן [כי מעיק מען, נקנקו ואקוקו, כלי אלא יתקוסו כלי ויין], וכן הכהן המעיק, לומר כהן הלקח, וכדומה. קולם לרוב כמלא, ומוכנו כניל ואלך וכהן שבמעב [נע-שַׁלְבְּנעער], או שמקוד ע' מעיק כשמן, ולמעמים דרך כנוד למלך ישראל או לכהן, ואהרני כהני לאהנות אכרכם יעקב ויעקב, ולפעמים ג"כ מאלך ל"פ מכוכם וכדומה. ומכין ומכוון של מעיק אבל סאקרוכים ע' כמדבר אלין תלמודי.

n. m. part. pass. (ad s. f. מָשִׁיחַ, נָסִיךְ, quae sunt formae secundariae ff. מָשׁוּחַ etc.), primum *adj.* unctus, de clypeo 2 Sam. 1, 21., de sacerdote summo (הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ = מִכֹּהֵן הָרֹאשׁ), deinde *subst.* de regibus, prophetis, sacerdotibus; deinde n. מָשִׁיחַ, unctus, christus, per excellentiam Messias, ab ordinaria unctione sic dictus. LXX. triginta sex locis: *χριστός*, nonnunquam: *χρίσμα, χρίειν.*

2 S. 1, 21.	מגן שאול בלי משיח בשמן
Dan. 9, 25.	עד־משיח נגיד
Dan. 9, 26.	יכרת משיח ואין לו

הַמָּשִׁיחַ

Lev. 4, 3.	אם־הכהן המשיח
Lev. 4, 5.	ולקח הכהן המשיח
Lev. 4, 16.	והביא הכהן המשיח
Lev. 6, 15.	והכהן המשיח תחתיו
constr.:	מְשִׁיחַ
1 Sam. 24, 7.	כי־משיח יי הוא
1 S. 24, 11.	באדני כי־משיח יי הוא
1 S. 26, 16.	על־אדניכם על־משיח יי
2 Sam. 1, 14.	לשחת את־משיח יי
2 S. 1, 16.	אנכי מתתי את־משיח יי
2 Sam. 19, 22.	כי קלל את־משיח יי
2 Sam. 23, 1.	משיח אלהי יעקב
Thr. 4, 20.	רוח אפינו משיח יי
constr.:	בְּמְשִׁיחַ
1 S. 26, 9.	כי מי שלח ידו במשיח יי
1 S. 26, 11.	משלח ידי במשיח יי
1 S. 26, 23.	לשלח ידי במשיח יי
constr.:	לְמְשִׁיחַ
1 Sam. 24, 6.	לאדני למשיח יי
cum suff.:	מְשִׁיחוֹ
1 S. 2, 35.	והתהלך לפני־משיחי
cum suff.:	לִמְשִׁיחִי
Ps. 132, 17.	ערכתי נר למשיחי

Digitized by Google

cum suff.: מְשִׁיחֲךָ *p.*
2 Chr. 6, 42. אל־תשב פני משיחך
Ps. 84, 10. והבט פני משיחך
Ps. 89, 39. התעברת עם־משיחך
Ps. 89, 52. חרפו עקבות משיחך
Ps. 132, 10. אל־תשב פני משיחך
Hab. 3, 13. לישע את־משיחך
cum suff.: מְשִׁיחוֹ
1 Sam. 2, 10. וירם קרן משיחו
1 Sam. 12, 3. נגד יי׳ ונגד משיחו
1 S. 12, 5. עד יי׳ בכם ועד משיחו
1 S. 16. 6. ויאמר אך נגד יי׳ משיחו
Ps. 2, 2. על־יי׳ ועל־משיחו
Ps. 20, 7. חושיע יי׳ משיחו
Ps. 28, 8. ישגעות משיחו הוא
cum suff.: לְמְשִׁיחוֹ
2 S. 22, 51. ועשה־חסד למשיחו
Ps. 18, 51. ועשה חסד למשיחו
Jes. 45, 1 כה־אמר יי׳ למשיחו לכורש
cum suff.: בְּמְשִׁיחָי *p.*
Ps. 105, 15. אל־תגעו במשיחי
1 Chr. 16, 22. אל־תגעו במשיחי

מָשַׁךְ

פעל נוד, ופעיל יְמַשֵּׁךְ, והמונן נמיכ ונסיגה סלפה [ניפעטן], וכן ענני, ודומה לו נָגַד נקנוס, ונפאר למשל כוס מכסנת וגרירת לים על עקום פלמוני [היבניפעטן], מגרירת ומיכת לים נתוך לכר, כמו נכעת [היבניי־], מהוסלפה ומעשלפה מן לכר, כמעשלפה מן סנור וסולפה, מעיכת טיקן נקסה, מן כיס ליכעת, מעיכת סמון לעלמו לקנין נפשו נקנלים, וכדומה. מעיכת הקעת הכלון סלוף ורגיכת סקעת, ופ״כ מָשַׁךְ קעת, סהלנה מקנן ומעקוי קעת מוכס לו מָשַׁח, וכן מעיכה נקעת, ומעיכת סיובל או נקנן סיובל המונן סמעכת סקול כדעת רש׳, וכן יאמר כל־לך הלכת התקיפה, וכן גלב נאדני ענין מעיכה, הוא־לל על כרעה ונקעיפה, ומעיכת יד לת עוגיים סלכון פעיעת והכהנת ידו עמה, או סתקנות נכלל, ומעיכת כניס על דגר עגין התמדה והלוכה [דויענן נפסמנן], ופ״כ מתיקת דגר כוונן, ומעיכת קסל הטית קסד, ומעיכת כנזר ניין הכלון הכהנתו או התמדתו, ולפעמים כמו תפיסה ולקיחה ולקיוה, מתשנות לקפיק. ומעיכת הוכ הכלון הכהנת וגרירת הוכ נקלונות. הכפעל נמכון הקעל סומן, וכן כנזכ״פ, ומניהו יְמָשֵׁךְ, הכלון לפגר יפעכו יפיו, ול״ל ענינו כמו מעיקה ענין מלה, לומר לפגי מלה ומדון. ומפגר לקקוב מפנות פזרע וסודו לע קוכל שסקנן יָרַשׁ, ודומה לו יָרַשׁ, וכשנרע כמכוון ג״כ כשפיי ערב, כלפגר תעלת לכל יָחַד, כפעל יָחַד לעיל.

v. trans. (impf. יִמְשֹׁךְ), trahere, arab. *masaka* (syn. targ. נְגַד), trahere aliquem aliquo, in aliquam rem, ex aliqua re; attrahere, protrahere, extrahere; מָשַׁךְ חֵץ, arcum intendere (syn. דָּרַךְ חֵץ), prt. מָשׁוּךְ חֵץ (syn. מוֹרֶה, מַטֶּה); מָשַׁךְ לְבָל, tanquam trahere vocem seu sonum in cornu Jobel (Isaaki: חַמְשָׁכַת הַקּוֹל, Qimchi: הַאֲרָכַת הַתְּקִיעָה), uti et in v. arab. גלב vis trahendi ad vociferandum tubaque clangendum transfertur; מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת־, habere aliquem ad manum, tendere manus ad aliquem dataque manu una cum eo ambulare, h. e. dare se in consuetudinem alicujus; מָשַׁךְ עָרֵב עַל facere vel sinere, ut aliqua res duret, tardetur, prorogetur, differatur; מָשַׁךְ חֶסֶד לְ (syn. מָשַׁח חֶסֶד), continuo alicui misericordiam atque gratiam impetiri; מָשַׁךְ בָּשָׂר בַּיְתוֹן, corpus tanquam durabile h. e. robustum ac validum facere potu vini; מָשַׁךְ זֶרַע, trahere h. e. tractim in sulcos inspergere semen; interdum, facta a *trahendo* translatione, vi prehendendi, arripiendi et proripiendi. *Ni.* protrahi, produci, prorogari. *Pu.* longinquitate temporis productum esse; prt. מְמֻשָּׁךְ, diuturnus, durabilis, longaevus, vel, si מָשַׁךְ cum v. מָשַׁח comparaveris, de staturae proceritate (= אַמְתִּי מְדָּה). Ad radicem hujus verbi quod attinet, tolle praepositionem, remanebit שָׁךְ, quod, demto sibilo, habes etiam in v. פָּתַח, quod et ipsum est praepositionale, et in vv. נָחַשׁ, פָּחָה, quorum unum epenthesi longae vocalis, alterum appendice *He* verbalis auctum est. LXX. ἑλκύειν, ἐφελκύειν, συνελκύειν; ἐπισπᾶν; διατείνειν, ἐκτείνειν, ἐντείνειν, παρατείνειν; ἄγειν, ἐπάγειν; καταστρέφειν, ἀπέρχεσθαι, πορεύεσθαι; θλίβειν, ἐνισχύειν, σαλπίζειν; *Ni.* μηκύνειν; מָשַׁךְ זֶרַע, σπόρος; מָשַׁךְ חֶסֶד, ἀντιλήπτωρ.

3 *perf.:* מָשַׁךְ
1 Rg. 22, 34. ואיש משך בקשת לתמו
2 Chr. 18, 33. ואיש משך בקשת לתמו
Hos. 7, 5. משך ידו את־לצצים
3 *perf.:* הֶמְשִׁיךְ
Job. 24, 22. ומשך אבירים בכחו
3 *perf. fem.:* מָשְׁכָה
Dt. 21, 3. אשר לא־משכה בעול
2 *perf.:* הֶמְשַׁכְתָּ
Jud. 4, 6. לך ומשכת בהר תבור
1 *perf.:* הֶמְשַׁכְתִּי
Jud. 4, 7. ומשכתי אליך אל־נחל
1 *prf. c. s.:* מְשַׁכְתִּיךְ
Jer. 31, 3. על־כן משכתיך חסד
part.: מֹשֵׁךְ
Ps. 109, 12. אל־יהי־לו משך חסד
part.: בְּמֹשֵׁךְ
Am. 9, 13. במשך החרש
part. pl.: מֹשְׁכִים
Jud. 5, 14. משכים בשבט ספר
p. pl. constr.: מְשֹׁךְ, מוֹשְׁכֵי
Jes. 5, 18. הוי מושכי העון
Jes. 66, 19. ולוד משכי קשת
inf. constr.: בְּמָשְׁכָהּ
Ex. 19, 13. במשך היבל המה יעלו
Jos. 6, 5. והיה במשך בקרן היובל
inf. constr.: לְמָשְׁכָהּ
Eccl. 2, 3. למשוך ביין את־בשרי
inf. constr.: בְּמָשְׁכוֹ
Ps. 10, 9. במשכו ברשתו
imperat.: מְשֹׁךְ
Ps. 36, 11. משך חסדך לידעיך
impt. c. s.: מָשְׁכֵנִי
Cant. 1, 4. משכני אחריך נרוצה
impt. pl.: מְשֹׁכוּ
Ex. 12, 21. משכו וקחו לכם צאן
impt. pl.: מָשְׁכוּ
Ez. 32, 20. משכו אותה וכל־המוניה
1 *impf. c. s.:* אֶמְשֹׁךְ
Hos. 11, 4. בחבלי אדם אמשכם
2 *imperf.:* תִּמְשֹׁךְ
Job. 40, 25. תמשך לויתן בחכה
Ps. 85, 6. תמשך אפך לדר ודר
2 *imperf.:* תַּמְשֵׁךְ
Neh. 9, 30. ותמשך עליהם שנים
2 *impf. c. s. s.:* תְּמַשְּׁכֵנִי
Ps. 28, 3. אל־תמשכני עם־רשעים
3 *imperf.:* יִמְשֹׁךְ
Job. 21, 33. ואחריו כל־אדם ימשוך
3 *imperf.:* וַיִּמְשֹׁךְ
Jud. 20, 37. וימשך האורב
3 *impf. pl.:* וַיִּמְשְׁכוּ
Gn. 37, 28. וימשכו ויעלו את־יוסף
Jer. 38, 13. וימשכו את־ירמיהו
Nif-al: נִמְשַׁךְ
3 *impf. fem.:* תִּמָּשֵׁךְ
Ez. 12, 25. לא תמשך עוד
Ez. 12, 28. לא־תמשך עוד כל־דברי
3 *impf. pl.:* יִמָּשְׁכוּ *p.*
Jes. 13, 22. וימיה לא ימשכו
Pu-al: מָשַׁךְ
part.: מְמֻשָּׁךְ
Jes. 18, 2. 7. ממשך ומורט
prt. fem.: מְמֻשָּׁכָה
Prv. 13, 12. תוחלת ממשכה מחלת לֵב

ג״ן, והמונן נסיגה ותקלוקה שמשכת הלפה ונגרית [נוג], ומוס מָשַׁךְ הוכ, סלגן גנוב וכסוג סוכע [נפפעכנוג], לומר כדוב ושלכת הוכע נקסלון וגרוב, ופ״כ מָשַׁךְ פניכים לפ״ן כמו קרוב פניכים, כסוג וגרוב של פניכים [פעל־לעכנוג, -שנור], ויקוק לפ״ן פעם לקפעות פעכת. לדעת הרק״ע מעך [כמו נקנוס] שם לכלי [של עור], לומר כמו כלך עוני״ [שלוך], לפך נו הוכע לוכוע, וולפ עעות, וכן דעת רל״ך ענין יקיכות עעות. נקמיי יקר הפעל מָשַׁךְ, וגנור נקלמולים וככנית, הדמיון נוה כך הוכע, חֲמֻשָּׁךְ, וכן הפעות מְשִׁירָה, מְשִׁירָה, חֲמֻשָּׁכָת, חֲמֻשָּׁךְ, מָשַׁךְ [נמעך הוכן] וכדומה. ונפנין מעך שם לקומה, עי׳ קלך שני מוס הספר.

n. m., tractus, tractio; מָשַׁךְ חִטָּה, tractio s. jactus seminis (Samenzug), semen, quod tractim sulcis inspergitur; מָשַׁךְ פְּנִינִים, linea margaritarum, monile baccatum (syn. תָּרִיס). *Ibn-Exra* מָשַׁךְ utrem coriaceum esse dicit, quo semen spargendum geratur, Qimchi glossam יְקִירוּת habet; utrumque errans est et vagum. LXX. verb. ἑλκύειν, μακρύνειν; מָשַׁךְ חִטָּה, σπέρμα.

Ps. 126, 6. נשא משך־הזרע
הֶמְשֵׁךְ
Job. 28, 18. ומשך חכמה מפנינים
מוֹשֶׁכֶת

ע״כ, ולפ נמעך נכ״ק כ״פ נסמך יכוי מוֹשֶׁכֶת, והמונן כתכנומו אַשְׁלָא, לומר קנל ועכות ומעלכת [ויי״ל, נוג־, נמך], ונקלף כן ע״ם מעיכה וגרירה נו, וכן נעכני מעכה, ולהפעל מעך שם ג״כ הסכוון של ענוד וקנוד. לדעת ע״ן כלנו נכתנ מָשְׁכוֹת.

n. f. (unde solummodo *pl. constr.* מִמְשְׁכוֹת), funis tractorius (Zugseil, Schlepptau), vinculum, compedes, a trahendo vel violenter ducendo, arab. *masaka-t-on* (*masaka*, vincire). LXX. φραγμός (מָשְׁכוֹת).

prt. pl. fem.: מְשֻׁכוֹת
Job. 38, 31. אזר־מושכות כסיל תפתח

מִשְׁכָּן

v. s. r. שָׁכַן *p.*

מָשָׁל

פ״ל וסעתיד יִמְשֹׁל, והמונן שליעה ועליכה שריכה ופקילה [נעפערעטן, רענינעטן], ונקשר עם כ לו על לניון סשליעה על לנר, לכן מקנוכה ויוקיק [וועלעטן], ל״ע וכעו מעלה לו, סלגן וכוזו נוכרת מקנרת ושולפת עכוזו, ונקשר יקס הפעל לק־ימשל לעכרה. כניו הכוסף יונף ויקוק, והמקור חֲמָשָׁל שם. ומפר לקקוב הסרע כ״ל ניס סנדל והפרע ניכו וניו הפעל, לפר כנור מפעה מָשָׁל, וסול הפעל פה כמו [βασιλ.] ניוכי, נקלוף ניית נמס, ולמרע וה סמכוון של שליעה, ויותר מוס עי׳ כלוף הסרע נסוף הספר.

v. tr. (impf. יִמְשֹׁל), regnare, dominari, c. praep. בְּ vel עַל, interdum sequente dativo infinitivi. *Hi.* trans. et intens. *inf.* חַמְשִׁיל, dominatio, imperium. Diversum est verbum, unde n. מָשָׁל deduci oportet, siquidem verbum *dominandi* subest etiam graeco βασιλεύς, in quo liquida cum labiali commutata comparet. LXX. ἄρχειν, κατάρχειν; δεσπόζειν, δυναστεύειν, ἐξουσιάζειν, κυριεύειν, κατακυριεύειν, κύριον εἶναι; κρατεῖν, κραταιοῦν; τυραννεῖν; *inf.* מָשָׁל, κυρεία; *prt.* מֹשֵׁל, βασιλεύς, δεσπότης, δυνάστης, ἄρχων, ἡγούμενος; מְשֹׁלָה, κυρία (= κυρεία); *Hi.* ὑποτάσσειν.

3 *perf.:* מָשָׁל *p.*
Dan. 11, 4. כמשלו אשר משל
3 *perf.:* וּמָשָׁל *p.*
Dan. 11, 5. ויחזק עליו ומשל
3 *perf.:* וּמָשָׁל
Dan. 11, 3. ומשל ממשל רב
Dan. 11, 43. ומשל במכמני החהב
Zach. 6, 13. ומשל על־כסאו
3 *prf. fem.:* מָשָׁלָה *p.*
Ps. 103, 19. ומלכותו בכל משלה
2 *perf.:* מָשַׁלְתָּ
Jes. 63, 19. מעולם לא־משלת בם
3 *perf.:* וּמָשַׁלְתָּ
Dt. 15, 6. ומשלת בגוים רבים
3 *perf. pl.:* מָשְׁלוּ
Jes. 3, 12. ונשים משלו בו׳
Thr. 5, 8. עבדים משלו בנו
part.: מוֹשֵׁל
Gn. 45, 26. וכי־הוא משל
Jos. 12, 2. מושל מעיר
2 Sam. 23, 3. מושל באדם צדיק
2 Sam. 23, 3. מושל יראת אלהים
1 Reg. 5, 1. ושלמה היה מושל
1 Chr. 29, 12. ואתה מושל בכל
2 Chr. 7, 18. לא־יכרת לך איש מושל
2 Chr. 9, 26 וירהו מושל בכל־המלכים
2 Chr. 20, 6. מושל בכל ממלכות
Ps. 59, 14. כי־אלהים משל ביעקב
Ps. 66, 7. משל בגבורתו׳ עולם
Ps. 89, 10. מושל בגאות הים
Ps. 105, 20. משל עמים ויפתחהו
Prv. 23, 1. כי־תשב ללחום את־מושל
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Prv. 29, 12. משל מקשיב על־דבר
Prv. 29, 26 רבים מבקשים פני־מושל
Eccl. 9, 17. מזעקת מושל בכסילים
Jes. 16, 1. שלחו־כר מושל־ארץ
וחמס בארץ משל על־

Digitized by Google

Prv. 1, 1. משלי שלמה בן־דוד
Prv. 10, 1. משלי שלמה בן חכם
Prv. 25, 1. גם־אלה משלי שלמה

מָשָׁל

פעל שני, גויר מָשַׁל, ומוּשׁ יונֹשׁ, לומר עריכה ודבור משל ומשתמשות בו [גלייכ־ניסס נעבראוכט, פֿאַרגלייכען], לו שרגוטו כשיוק משל ומכיכס, והכיכוני מֹשֶׁל, נוטן משל על פיו ומשובר ומלין. סכעשל מכוונו כשתוק ובדמס, מעשוט ריקשיק של כשרכ, ונכין סכבד קווק של קל, לומר דבר משלים, וכן סטוסף יונֹשׁ, והסקעשל כשעט כבעשל. נקרגוס כדומס לו מָשָׁל, ומספוליי אֶהְיֶה לְמָשָׁל אֲמָתִיל, ומכוסף אֲמָתִיל, ומשם שם מָשָׁל (מְשָׁלָא), מְשָׁל (מָשָׁלָא), אֲמָתַל.

v. denom. trans., collatione, comparatione, simili (מָשָׁל) uti, parabolam dicere, carmen edere; prt. מְמַשֵּׁל, *Pi.* מְמַתֵּל, paroemiasta, poeta. *Ni.* comparabilem, parem, similem esse. *Hitpa.* parem, consimilem fieri. Targ. מְתַל (*Itpe.* אִתְמְתִיל, אִתְמְתִיל; *Af.* אַמְתֵל) a nom. מַתַּל (def. מַתְלָא), מָתֶל (def. מָתְלָא), אֲמְתֵל. LXX. ἔπειν παραβολήν (ἐν παραβολῇ), ὅμοιον εἶναι; *inf.* παραβολή; *prt.* αἰνιγματιστής, παραβολή; *Ni.* ὁμοιοῦν, παρασυμβάλλειν, καταλογίζεσθαι; *Hi. inf.* πρόοιμιον; *Hitp.* μερίς.

n. m., comparatio, collatio, oratio, qua res duae (מָשָׁל, נִמְשָׁל) secum comparantur, duobus constans comparibus, quae sibi cum quadam symmetria respondent, hinc de poësi in universum, quae comparate loqui solet. Radix est מָשָׁל, aram. מְתַל, cui cognata sunt vv. מָלַל, סָלָא, סָלַח, vi tollendi, conferendi vel ponderandi. Plura de hujus vocabuli vi atque origine invenies in libro vernaculo scripto *Francisci Delitschii:* Zur Geschichte d. jüdischen Poësie p. 196., qui primus, linguis indogermanicis collatis, veram ejus nominis originem exposuit. LXX. παραβολή, παροιμία, ἴσος; θρῆνος; δουλεία, ἀφανισμός; παροιμία; προοίμιον; (מָשַׁל) מָשָׁל, מָשָׁל, λεγομένη παραβολή.

part.: כל־המשל עליך Ez. 16, 44.
part. pl.: מְשָׁלִים
אתם משלים את־המשל Ez. 18, 2.
part. pl.: הַמְשָׁלִים
על־כן יאמרו המשלים Nu. 21, 27.
imperat.: מְשָׁל
עוד משל המשל הזה Ez. 18, 3.
imperat.: הִמָּשֵׁל
ומשל משל Ez. 17, 2.
ומשל אל־בית־המרי Ez. 24, 3.
3 *imperf.:* יִמְשֹׁל
ימשל לאמר Ez. 16, 44.
3 *impf. pl.:* יִמְשְׁלוּ
ימשלו אתו עוד Ez. 12, 23.
Nif-al: נִמְשַׁל 3 *perf.*
נמשל כבהמות Ps. 49, 13. 21.
2 *perf.:* נִמְשַׁלְתָּ *p.*
אלינו נמשלת Jes. 14, 10.
1 *perf.:* וְנִמְשַׁלְתִּי
ונמשלתי עם־יורדי בור Ps. 28, 1.
ונמשלתי עם־יורדי בור Ps. 143, 7.
Pi-el: מִמֵּשׁ
part.: מְמַשֵּׁל
ממשל משלים הוא Ez. 21, 5.
Hif-il: הִמְשִׁיל
2 *impf. pl. c. s.:* וַתְּמַשְּׁלֵנִי
ותמשלני ונדמה Jes. 46, 5.
Hitpa-el: הִתְמַשֵּׁל
1 *imperf.:* וְאֶתְמַשֵּׁל
ואתמשל כעפר ואפר Job. 30, 19.

מְשָׁל

ג"ו, והוא זס ספעולס, והכיכון כאו מָשָׁל, לומר זכיכס, ויוקר נראס לי שהוא מעקל שני.

n. m. (formâ nominali, non infinit.), carmen, spec. satira (Spottlied). Targ. מְתַלְיָן. LXX. θρύλλημα.

לְמָשָׁל
וחציגני למשל עמים Job. 17, 6.

מָשָׁל

ג"ו וככוי מָשְׁלוֹ, והסוכן דעיין ושוי [פֿערגלייכונג], לומר דכור מעוס ומעריך נעלם דכריס קכוניס, ומעלם ושוקל קוסס נערך וס כנגד וס, כערך שעל לנשעל, מעוס לשוטוס, מעריך לנערך. ומוס מליגס ושיר נכללו, נכל קוכן הסעלם, והעכס לפ"ו מָשָׁל כדומס על מָל, סָלָא, סָלַח, לשון שקילס ופליסס ונקרני מָתַל כדומס, ומסערך והשוסס נעשתי ערב, ושופני הסכוון של הסס, פי' נסער [סכקוב נלשון שכבוי] דכרי סיעים לשיכת הסיר שלל הסעכיס שלת סקסס 7 מלגיעס לך קל"ו. ודע שלדעת שקרים מעלות הסכוון ומיסס ושקוב, כשער נשפת כוב, ווסו כשין סכרע.

n. m., comparatio, collatio, oratio, qua res duae (מָשָׁל, נִמְשָׁל) secum comparantur, duobus constans comparibus, quae sibi cum quadam symmetria respondent, hinc de poësi in universum, quae comparate loqui solet. Radix est מָשָׁל, aram. מְתַל, cui cognata sunt vv. מָלַל, סָלָא, סָלַח, vi tollendi, conferendi vel ponderandi. Plura de hujus vocabuli vi atque origine invenies in libro vernaculo scripto *Francisci Delitschii:* Zur Geschichte d. jüdischen Poësie p. 196., qui primus, linguis indogermanicis collatis, veram ejus nominis originem exposuit. LXX. παραβολή, παροιμία, ἴσος; θρῆνος; δουλεία, ἀφανισμός; παροιμία; προοίμιον; (מָשַׁל) מָשָׁל, מָשָׁל, λεγομένη παραβολή.

1 Sam. 24, 14. *יאמר משל הקדמני
1 Reg. 5, 12. שלשת אלפים משל
Ps. 44, 15. תשימנו משל בגוים
Prv. 1, 6. להבין משל ומליצה
Ez. 17, 2. חוד חידה ומשל משל
Ez. 24, 3. אל־בית־המרי משל
Mich. 2, 4. ישא עליכם משל
Hab. 2, 6. עלו משל ישאו

וְמָשָׁל
Prv. 26, 7. 9. ומשל בפי כסילים

דַּמָּשָׁל
Jes. 14, 4. המשל הזה על־מלך בבל
Ez. 12, 22. מה־המשל הזה לכם
Ez. 12, 23. השבתי את־המשל הזה
Ez. 18, 2. את־המשל הזה
Ez. 18, 3. משל המשל הזה

בְּמָשָׁל
Ps. 78, 2. אפתחה במשל פי

לְמָשָׁל
Dt. 28, 37. למשל ולשנינה
1 Sam. 10, 12. על־כן היתה למשל
1 Reg. 9, 7. והיה ישראל למשל
2 Chr. 7, 20. ואתננו למשל ולשנינה
Ps. 49, 5. אטה למשל אזני
Ps. 69, 12. ואהי להם למשל

וּלְמָשָׁל
Jer. 24, 9. ולמשל לשנינה

constr.: מְשַׁל
1 Sam. 24, 14. יאמר משל הקדמני

cum suff.: מְשָׁלוֹ
Num. 23, 7. 18. וישא משלו ויאמר
24, 3. 15. 20. 21. 23.
Job. 27, 1. ויסף איוב שאת משלו
29, 1.

pl.: מְשָׁלִים
Eccl. 12, 9. ואזן וחקר תקן משלים
Ez. 21, 5. ממשל משלים הוא

pl.: וְלִמְשָׁלִים
Ez. 14, 8. לאות ולמשלים

pl. constr.: מִשְׁלֵי
Job. 13, 12. זכרניכם משלי־אפר

3 *impf. pl.:* וַיִּמְשְׁלוּ
Ps. 106, 41. וימשלו בהם שנאיהם

Hif-il: הִמְשִׁיל
3 *perf. c. s. s.:* וְהִמְשִׁילָם
Dan. 11, 39. והמשילם ברבים

inf. constr.: הַמְשֵׁל *sbst.*
Job. 25, 2. המשל ופחד עמו

2 *impf. c. s.:* תַּמְשִׁילֵהוּ
Ps. 8, 7. תמשילהו במעשי ידיך

מֶמְשָׁל

ג"ו וככוי מֶמְשָׁלוֹ, והסוכן שרכס ושליעס [סעריגלייכען], וכן הַמֶּמְשָׁל לעיל, וכן מעשל, מעשלת, ועשו רניס נוס, שקשכוסו לעקוב.

n. m. (c. s. מֶמְשָׁלוֹ, quod cave, ne cum infinitivo confundas), dominatio, imperium, sicuti חֹמֶשֶׁל. LXX. *κατάρξει.*

cum suff.: וּמֶמְשָׁלוֹ
Zach. 9, 10. ומשלו מים עד־ים

cum suff.: כְּמֶמְשָׁלוֹ
Dan. 11, 4. ולא כמשלו אשר משל

מַמְשָׁל

ג"ו, והסעך מַמְשָׁל, וכרכוי מַמְשָׁלִים, והסוכן שליעס ושרכס [סעריגלייכען], ונקכון כתעכס לגיון המוזלים.

n. m. (c. מַמְשָׁל, pl. מַמְשָׁלִים concr.), dominium, dominus (opp. *servitium*, concr.). LXX. *κυρεία*, semel *πρωτότοκος.*

Dan. 11, 3. 5. ומשל ממשל רב

pl.: הַמַּמְשָׁלִים
1 Chr. 26, 6. המממשלים לבית אביהם

מַמְשָׁלָה

ג"ו, והסעך מַמְשָׁלָת, וכרכוי מַמְשְׁלֹתֵיהֶם, והקנון נסעיכות מַמְשָׁלוֹת לו מַמְשָׁלוֹת. והסוכן שליעס ועליכס, מלוכס והרלסס [סעריגלייכען], ונשל לסכעין מעשר ושקוסס מעלכת ושלך וכדומס.

n. f. (c. מַמְשֶׁלֶת, c. s. מַמְשַׁלְתְּךָ, pl. c. מַמְשְׁלוֹת), dominium, imperium; dignitas regia, munus imperatorium; per metonym. objectum dominii, provincia, imperium. LXX. *βασιλεία, δεσποτεία, δυναστεία, ἐξουσία, ἀρχή, οἰκονομία, στρατιά.*

הַמַּמְשָׁלָה
Mich. 4, 8. הממשלה הראשנה

constr.: מַמְשֶׁלֶת
Jer. 34, 1. ארץ ממשלת ידו

constr.: לְמַמְשֶׁלֶת
Gn. 1, 16. לממשלת היום
Gn. 1, 16. לממשלת הלילה
Ps. 136, 8. לממשלת ביום

cum suff.: וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
Ps. 145, 13. וממשלתך בכל־דור
Jes. 22, 21. וממשלתך אחזק בידו

cum suff.: מֶמְשַׁלְתּוֹ
1 Reg. 9, 19. ובכל ארץ ממשלתו
2 Rg. 20, 13. בביתו ובכל־ממשלתו
2 Chr. 8, 6. ובכל ארץ ממשלתו
2 Chr. 32, 9. וכל־ממשלתו עמו
Ps. 103, 22. בכל־מקמות ממשלתו
Jes. 39, 2. בביתו ובכל־ממשלתו
Jer. 51, 28. ואת כל־ארץ ממשלתו
Dan. 11, 5. ממשל רב ממשלתו

pl. constr.: לְמַמְשְׁלוֹת
Ps. 136, 9. לממשלת בלילה

pl. c. suff.: מַמְשְׁלוֹתָיו
Ps. 114, 2. ישראל ממשלותיו

מִשָּׁל

ג"ו, והסוכן סכלכס נכ"ק סזוקס ועכן

Jer. 51, 46. משל
Mich. 5, 1. להיות מושל בישראל
Hab. 1, 14. כרמש לא־משל בו

part.: וּמוֹשֵׁל, וּמֹשֵׁל
Gn. 45, 8. ומשל בכל־ארץ מצרים
Jos. 12, 5. ומשל בהר חרמון
Ps. 22, 29. ומושל בגוים
Ps. 105, 21. ומשל בכל־קניניו
Prv. 6, 7. אין־לה קצין שטר ומשל
Prv. 16, 32. ומשל ברוחו מלכד עיר
Jer. 22, 30. ומושל עוד ביהודה
Jer. 51, 46. ומשל על־משל

part.: הַמּוֹשֵׁל
Gn. 24, 2. חמשל בכל־אשר־לו
Eccl. 10, 4. אם־רוח המושל

part. c. s.: וּמֹשְׁלוֹ
Jer. 30, 21. ומשלו מקרבו יצא

part. c. suff.: מֹשְׁלַי
Jud. 14, 4. פלשתים משלים בישראל
Jud. 15, 11. כי־משלים בנו פלשתים
Neh. 9, 37. ועל־גויתנו משלים
Jes. 14, 5. שבט משלים
Jes. 49, 7. לעבד משלים
Jer. 33, 26. משלים אל־זרע
Ez. 19, 11. אל־שבטי משלים

part. pl.: הַמּוֹשְׁלִים
2 Chr. 23, 20. ואת־המושלים בעם

pl. constr.: מֹשְׁלֵי
Jes. 28, 14. משלי העם חזה

pl. c. suff.: מֹשְׁלָיו
Jes. 52, 5. משלו יהילילו

part. fem.: מֹשֶׁלֶת *sg.*
Jes. 40, 10. וזרעו משלה לו

inf. abs.: מָשׁוֹל
Gn. 37, 8. אם־משול תמשל בנו

inf. constr.: מְשֹׁל
Jud. 9, 2. אם־משל בכם איש
Prv. 19, 10. לעבד משל בשרים

inf. constr.: וּבְמָשְׁלָ
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם

inf. constr.: לִמְשׁוֹל
Ez. 19, 14. מטה עז שבט למשול

inf. c. suff.: לִמְשָׁלּ־ *s. M.*
Joel 2, 17. למשל־בם גוים

inf. constr.: וְלִמְשֹׁל
Gn. 1, 18. ולמשל ביום ובלילה

inf. c. h. int.: הַמְשֹׁל
Jud. 9, 2. המשל בכם שבעים

imprt. s. M.: מְשָׁלּ־
Jud. 8, 22. משל־בנו גם־אתה

1 *imperf.:* אֶמְשֹׁל
Jud. 8, 23. לא־אמשל אני בכם

2 *impf. s. M.:* תִּמְשָׁלּ־
Gn. 4, 7. ואתה תמשל־בו

2 *imperf.:* תִּמְשֹׁל
Gn. 37, 8. אם־משול תמשל בנו

3 *imperf.:* יִמְשֹׁל, יִמְשׁוֹל
Ex. 21, 8. לא־ימשל למכרה
Jud. 8, 23. ולא־ימשל בני בכם
Jud. 8, 23. יי ימשל בכם
Prv. 17, 2. ימשל בבן־מביש
Prv. 22, 7. עשיר ברשים ימשול

3 *impf. s. M.:* יִמְשָׁלּ־
Gn. 3, 16. והוא ימשל־בך
Jes. 19, 4. ומלך עז ימשל־בם

3 *impf. fem.:* תִּמְשֹׁל
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול

3 *impf. pl.:* יִמְשְׁלוּ־
Ps. 19, 14. אל־ימשלו־בי אז איתם
Jes. 3, 4. ותעלולים ימשלו־בם

3 *impf. pl.:* יִמְשְׁלוּ *p.*
Dt. 15, 6. ובך לא ימשלו

Digitized by Google

[מְשֻׁכְנִיגְלִיכְעם, גְלַיְיכְעם], שׁוּלט לד"ק
ענין מְשִׁיכָה, ולפ"ע מְשִׁקּוּר.
n. m. (c. s. מְשָׁלוֹ), aliquid simile, comparabile (non *dominium*, = מְמָשָׁלָה, ut nonnulli volunt, veluti paraphr.: שִׁלְטָנָה). LXX. *ὅμοιον.*

c. suff.: מָשְׁלוֹ
Job. 41, 25. אין־על־עפר משלו

מְשִׁמָּה
v. s. r. שָׁמַם *p.*

מִשְׁנֶה
v. s. r. שָׁנָה *p.*

מִשְׁסָּה
v. s. r. שָׁסַס *p.*

מִשְׁעוֹל
v. s. r. שָׁעַל *p.*

מָשַׁע

פעל זה"נ שמקדקים למשׁ סנף מְשִׁי, ולפ"ו זמשׁ נשׁ"ע כדומם לל פיע נעכי, וכן כתב ר' יוסף קמחי פיע"י מזם וס מסרס, כי נלעון עכרי לל-מיע"י מסרס, ולפ"ע מסר מקערס פיע"ע, ויקבן ז"ס פיע"ע לל"ם כמו פיע"ע, מזוע לשון כפשר יפיס פיע"ע, ולפ"ע ר' יוסף קמחי נ"כ ע"ע, ולפ"ע כ' יוסף קמחי נ"כ נפשר זמשׁ שׁ"ע, ענין קליקס ויפיס, ולפ"ע הכל"ק זכרו שׁ"ע, כ"ו נלרבי, ענין קליקות, וכן לפ"ע רס"י, וסכוון ע"ם סקדוק זמשׁ מְשָׁעָה, וזס קמע נלור סמלה.
v. inus., unde grammatici nomen insequens מְשָׁעָה deduxerunt, comparato v. arabico مسع, purgare, mundare. Sic jam *Josef Qimchi*, qui מְשָׁעָה, sicut arab. אל־חמשיע (unde et אמשע = מַחַה חַמְעָרָה, מַחָה חַמַּלַחַת, Conj. II. secundum Abulwalid), puritatem significare ait. Etiam *Ibn-'Ganah* מָשַׁע, sicut נָקָה, vim purgandi ingenitam habere dicit. At ex sententia *Menahemi ibn-Saruq* radix est nominis sequentis: מָשַׁשׁ, vi mulcendi (מְשַׁשְׁעָה), unde et verbum arab. מ־שׁ־ע, vi laevigandi, detergendi, expurgandi. *David Qimchi* et *Isaaki* verbum מָשַׁשׁ subesse dicunt, vi aramaica poliendi seu laevandi. Nos denique verbum מָשָׁה radicem esse putamus; quibus argumentis fulti, s. r. מָשָׁה invenies.

מִשְׁפָּת
v. s. r. שָׁפַת *p.*

מָשַׁק

פעל ז"נ כ"ק נגור מָשָׁק, מִמְשָׁק, וסמוכן כמו מָשֵׁהּ, נקלוף יזוע, לוזר יכיס ופקיוס והסקלות [נעויעכן], ונזכור פשרס סוס עמו סקוליכיס סרלמוניס.
v. inus., sicut מָשֵׁהּ, possidere, tenere, veluti jure haereditario.

מָשָׁק
זו"נ וסמוכן מוכס ופקוס קכל וכקלס [נעויעכן], ול"כ כמו מָשֵׁהּ לעיל, והלנור בָּרְ־מָשָׁק לפ"נ כמו בָּרְ־מָשָׁהּ, כ"ל נעל ופלון סיוכס וקנס כיפי, וכנסכס קמוכס ופע ע"ג סלמיין עס מַמָּשָׁק, ול"כ סמוקיס לוקו מן זקק עוים.
n. m., sicut מָשֵׁהּ, occupatio, possessio; בָּרְ־מָשָׁק, sicut בָּרְ־מָשָׁהּ (paronomas. n. מַמָּשָׁק), possessor, haeres, vel qui est opes alterius haereditatis jure accepturus. Errant, qui hoc n. a v. מָשַׁשׁ, vi discursitandi, derivant. LXX. *μασέχ.*

ובן־משק ביתי הוא דמשק Gn.15,2.

מְמָשָׁק
ז"נ, וסמיך מְמָשַׁק, וסמוכן מוכס וכקלס עיך ופקוס [נעויעכעסום], ומפיק קכול לפ"נ כמו מוכס וקנין קכול, לוזר סקוס פשר כו יעלו ויפקו קכולים וקמוכים, וגס נפלוג סוס עמו סקוליכים סרלמוניס.
n. m. (c. מְמָשָׁק), possessio; trop. מְמָשָׁק חָרוּל, possessio urticae h. e. locus ab urtica, spinis, sentibus tanquam possessus atque occupatus, h. e. senticetum. LXX. *καῦμα.*

constr.: מְמָשָׁק
Zeph. 2, 9. ממשק חרדל

מַשָּׁק
v. s. r. שָׁקַק *p.*

מִשְׁרָה
v. s. r. שָׁרָה *p.*

מַשָּׁשׁ
לוזר מָשׁ, וסוף פעל כוול, וסמוכן כגיעכ גשיע וקפיסס ובקיק בכנר [נעעלסעטן, עלפענן], וכן כקפע ענין ע"ג נעכני, וכן כשתי עכ"נ, ל"ע כיוכי [*μάσσ-ω*] וכדומס, וססנדל מן גָּשׁ תכיר מסזרס לעיל לף ככ"ו, כי וס סוף פשקדלות לבקיעת ולקפוד דבר. נעזכל וכתכנוס כפעל לרוב, וכפל כשרס זס מַמָּשׁ, וסס מָמָשׁ עזרס עזר, כמו מָמַל מן מלל, וכן זס מָמְשׁוּת סוס, וכדומס זעוף לסרנס. ודע קוכ זפשרס מוש נאכוון עזוס, זפלינו סקקוכים נשלכני מלין זלמן, סנל וכיק, כי יקד כלס ז"יכים לספעל עזר.
h. e. מָשׁ *v. trans.*, contrectare, palpare, arab. *massa*, gr. *μάσσειν* (syn. גָּשׁ, quaes-itare, trepidare consilio quaerendi aliquam rem). Gem. et targ. inde verbum reduplicatum מַמָּשֵׁשׁ (unde מָמָשׁ, sicut מָמַל a v. מָלַל) et *n.* מְמִשּׁוּת. V. מָשַׁשׁ, vi *palpandi*, a grammaticis confictum est formasque ei adscriptas ad v. מָשַׁשׁ referri oportet. LXX. *ψηλαφᾶν, ἐρευνᾶν;* מָמָשׁ, *ψηλαφητός.*

1 *impf. c. suff.:* וַאֲמַשֵּׁךְ
Gn. 27, 21. גשה־נא ואמשך בני

3 *impf. c. suff.:* וַיְמַשֵּׁדְהוּ
Gn. 27, 22. אל־יצחק אביו וימשדהו

3 *impf. c. suff.:* יְמַשֵּׁנִי
Gn. 27, 12. אולי ימשני אבי

Pi-el: מִמֵּשׁ

2 *perf.:* מִמַּשְׁתָּ
Gn. 31, 37. מששת את־כל־כלי

part.: מְמַמֵּשׁ
Dt. 28, 29. ממשש בצהרים

3 *imperf.:* יְמַמֵּשׁ
Dt. 28, 29. כאשר ימשש העור

3 *imperf.:* וַיְמַשֵּׁשׁ
Gn.31,34 וימשש לבן את־כל־האהל

3 *impf. pl.:* יְמַשְּׁשׁוּ
Job. 5, 14. וכלילה ימששו בצהרים
Job. 12, 25. ימששו־חשך ולא־אור

Hif-il: הֵמֵשׁ

impf. c. suff.: וַהֲיִמְשֵׁנִי *K'tib.*
Jud. 16, 26 והלמשני את־העמדים

impf. c. s.: וַהֲמִישֵׁנִי *Q're.*
Jud. 16, 26. והמישני את־העמדים

3 *impf. ap.:* וַיָּמָשׁ
Ex. 10, 21. וימש חשך

3 *impf pl.:* יָמִישׁוּן
Ps. 115, 7. ידיהם ולא ימישון

מַת
ז"ו, וכפלס לן נכנוי מָתִים, מָתָם, וסמיך מְתֵי, וסמוכן מוכס [מעלן], וכגור לל"ק מן מָתָה, לזון מלוד, ול"כ מוכן כפס פ"ע מפולד וגדול [לויסגע-וויכסעכצר], קולס יוקר מפקנר זהשרש נלני נפעל, ועכ"ו כמו *mas* נפפס רויע, וכעכני נקפקפס פזין. נפפס כויע עת עפלסו, וכפלס ג"כ נפרי"ס מָתָה, כוזו הקצור. ודע קוכ, זפלס קדפס זס זלכו עס מָר לעיל קפלס נעכני זפי פעוכוע עפס לפקל.
n. m. pluralet. (מָתִים, מָתָם, c. מְתֵי), vir, homo, ex nonnullorum sententia, a v. מָתָה (= מָדַד), de homine *adulto* (erwachsen, ausgewachsen). At potius comparandum est n. lat. *mas* (cujus sibilus in hebraico induruit, genit. *maris*, a nomin. *mar*, hebr. מָר q. v. s., quae est hujus nominis altera forma), aethiop. *met*, *constr.* in *nom. propr.* מְתֻ, veluti *Metuselah*, *Metusaël*, phoenic. *Metuastartus.* LXX. *ἀνήρ, υἱός, πολύς, ὀλίγος, ὀλιγοστός, βραχύς, ἐχθρός, οἶκος, ἴδιος, συνέδριον, ἔργον;* מָתֵי סוֹד, *εἰδεῖν.*

pl.: מָתִים, מָתָם
Dt. 2, 34. ונחרם את־כל־עיר מתם
Dt. 3, 6. כל־עיר מתם הנשים והטף
Job. 11, 3. בדיך מתים יחרישו
Job. 24, 12. מעיר מתים ינאקו

pl.: מֵמְתֵי
Ps. 17, 14. ממתי־ידך ה'
Ps. 17, 14. ממתי מחלד

pl. constr.: מְתֵי
Gn. 34, 30. ואני מתי מספר
Dt. 4, 27. ונשארתם מתי מספר
1 Chr. 16, 19. בהיותכם מתי מספר
Job. 11, 11. כי־הוא ידע מתי־שוא
Job. 19, 19. תעבוני כל־מתי סודי
Job. 22, 15. אשר דרכו מתי־און
Job. 31, 31. אם־לא אמרו מתי אהלי
Ps. 26, 4. לא־ישבתי עם־מתי־שוא
Ps. 105, 12. בהיותם מתי מספר
Jes. 5, 13. מתי רעב
Jes. 41, 14. מתי ישראל

pl. constr.: בְּמֵתֵי
Dt. 26, 5. ויגר שם במתי מעט
Dt. 28, 62. ונשארתם במתי מעט

pl. c. suff.: מֵתֶיךָ
Jes. 3, 25. מתיך בחרב יפלו

pl. c. suff.: מֵתָיו
Dt. 33, 6. ויהי מתיו מספר

מְתֹם
עפ"י, נזיר מָת, ונמלך לך זופפים כ' פ"ק, וסמוכן כל־פ"ם ומפים [מלנעם, מְתֻכְנִיגְלִיךְ], וסמלך מְתֹאֹם, שְׁלֻמִּים וכדומס.
adv. (a *n.* מָת, ad s. f. מְתֹאֹם, שְׁלֻמִּים), viritim, omnes (männiglich), semel Jud. 20, 48., ubi neutiquam מְתֹם legendum est. LXX. (*πόλις*) *Μεγλά.*

Jud. 20, 48. מעיר מתם עד־בהמה

מֶתֶג
פעל ל"ע כ"ק נגור, וסמוכן לל"ק כמו מָתָה, לזון מעיכס, לכן עוד סלנר נספק.
v. inus., quocum nonnulli מָתָה, vi *extendendi* vel *trahendi*, comparant.

מֶתֶג
ז"ו, וכנכוי מִתְגֵי, וסמכוון רסן [נויס], והוף לפעל ל"ק סנרול סלוין זמעימין נפי סנמסס לסנסינגס, והוף זקוליו לו נלעו פָּרִין, והוף כמו רסן, לפלף זלינו עזוי נתכוכתו. ומוס פסמלל על סמעזלס, ולזר לו סמעם סוף סמוזל, ול"כ נהפסוק ויקף דוד לף מעם סלמס מיד פלמיס כ"ל לקף מעזלת סלמס מידס לידו, ולמס וס סיף עיר לס [סויסעמזלע] ומלכת.
n. m. (c. s. מִתְגֵי), frenum, instrumentum ferreum brutorum ori indi solitum, quo coercentur et diriguntur; hinc trop. dominatio, regnum, veluti לָקַח מֶתֶג חָאַמָּה־ מֶתֶג חָאַמָּה, regno metropoleos potiri. LXX. *χαλινός, κέντρον, κημός; מֶתֶג חָאַמָּה, ἡ ἀφωρισμένη.*

2 Sam. 8, 1. את־מתג האמה
Prv. 26, 3. שום לסוס מתג לחמור

בְּמֶתֶג
Ps. 32, 9. במתג־ורסן עדיו לבלום

cum suff.: וּמִתְגִי
2 Reg. 19, 28. ומתגי בשפתיך
Jes. 37, 29. ומתגי בשפתיך

מִתָּה
ד"ח
פעל ל"ע כ"ק נגור, וסמוכן לזון מפיקס ומלול [דעכנען, זעיעקקען], וכן מ"ע, מע כלזון עכני, וקקול פזכר נפקי פעל ע"ז.
v. inus., pandere, tendere, arab. مد, מתי, מח, sicut מַד q. v.

מָתַי
ז"ו נמעכוקו, ע"ע שָׁדַי, שָׁמַי, וסמוכן סלככס ומ"יכס וסמוולדוק [דעכנוכנ, זעיעקקוכנ], ומוס נקסוס כעמי, לגיין פזכלס נמלוד סמע ומ"יכ סוכן [וויכן?], וכן מ"י כלזון 'זמעכל, וסכלכנות מוס למ"ע, עד מ"י, לפקי מ"י וכדומס, וכן נפקי.
n. m. (ad s. f. שָׁדַי, שָׁמַי), extensio, porrectio, hinc: *adv. interr.* de temporis dilatione, quando?; מָתַי, לְמָתַי, עַד־מָתַי, quousque? אַחֲרֵי מָתַי, quanto post? LXX. *πότε, ἕως πότε, ἕως τίνος ἔτι.*

Gn. 30, 30. מתי אעשה גם־אנכי
Ex. 10, 3. עד־מתי מאנת לענת
Ex. 10, 7. עד־מתי יהיה זה לנו
Num. 14, 27. עד־מתי לעדה הרעה
1 Sam. 1, 14. עד־מתי תשתכרין
1 S. 16, 1. עד־מתי אתה מתאבל
1 Reg. 18, 21. עד־מתי אתם פסחים
Job. 7, 4. מתי אקום ומדד־ערב
Dan. 8, 13. עד־מתי החזון
Dan. 12, 6. עד־מתי קץ הפלאות
Neh. 2, 6. עד־מתי יהיה מהלכך
Ps. 6, 4. ואתה ה' עד־מתי

Digitized by Google

מתי ימות ואבד שמו Ps. 41, 6.
מתי אבוא ואראה Ps. 42, 3.
עד־מתי אלהים יחרף Ps. 74, 10.
עד־מתי עשנת בתפלת Ps. 80, 5.
עד־מתי תשפטו־עול Ps. 82, 2.
שובה יי עד־מתי Ps. 90, 13.
עד־מתי רשעים Ps. 94, 3.
וכסילים מתי תשכילו Ps. 94, 8.
מתי תבוא אלי Ps. 101, 2.
מתי תנחמני Ps. 119, 82.
מתי תעשה ברדפי משפט Ps.119,84
עד־מתי פתים Prv. 1, 22.
עד־מתי עצל תשכב Prv. 6, 9.
מתי תקום משנתך Prv. 6, 9.
בל־ידעתי מתי אקיץ Prv. 23, 35.
ואמר עד־מתי אדני Jes. 6, 11.
עד־מתי תלין Jer. 4, 14.
עד־מתי אראה־נס Jer. 4, 21.
עד־מתי תאבל הארץ Jer. 12, 4.
אחרי מתי עד Jer. 13, 27.
עד־מתי חיש בלב Jer. 23, 26.
עד־מתי תתחמקין Jer. 31, 22.
עד־מתי תתגודדי Jer. 47, 5.
עד־מתי לא יוכלו נקין Hos. 8, 5.
מתי יעבר החדש Am. 8, 5.
עד־מתי ומכביד Hab. 2, 6.
עד־מתי אתה לא־תרחם Zach. 1, 12.

adv. int.: הָמָתַי
ומתי תשוב Neh. 2, 6.

adv. int.: לָמָתַי
למתי אעתיר לך Ex. 8, 5.

מָתַח

פעל כותר, נמכון ממ, קמוי שלו, לומר ממכוכ והממשות [קוימדמכנען, שפאכנען], ד״ג מעזוד סכקיש, עי׳ יותר מוס תקת לְיַתֵּחַ לעיל דף סי״ח, נקקור לקר של סשרש.

v. trans., sicut מָתַח, unde induruit, expandere, extendere, veluti coelos, instar tentorii. Cf. v. לָתַח. LXX. *διατείνειν.*

3 impf. c. suff.: וַיְמַתְּחֵם
וימתחם כאהל לשבת Jes. 40, 22.

אַמְתָּחַת

ג״כ, וסמך סקטון אַמְתָּחוּת, וסמוכן שק כנעמק ונקמעט [שׂקק], ומשרש מת״ק. סוכרי מעט סוס אַמְתָּחַ, שנאלק נשמס ענריכ״ק.

n. f. (c. pl. אַמְתְּחוֹת; masc. אַמְתָּח in sermone neohebraico), saccus, qui extenditur, cum impletur. LXX. *μάρσιππος.*

תשים בפי אמתחת הקטן Gn.44,2.

בְּאַמְתָּחַת

באמתחת בנימן Gn. 44, 12.

cum suff.: בְּאַמְתַּחְתִּי
וגם חנה באמתחתי Gn. 42, 28.

cum suff.: אַמְתַּחְתּוֹ
והנה־הוא בפי אמתחתו Gn.42,27.
כסף־איש בפי אמתחתו Gn. 43, 21.
איש בפי אמתחתו Gn. 44, 1.
ויורדו איש את־אמתחתו Gn.44,11
ויפתחו איש אמתחתו Gn. 44, 11.

pl. constr.: אַמְתְּחֹת
את־אמתחת האנשים Gn. 44, 1.

pl. c. suff.: אַמְתְּחֹתֵינוּ
ונפתחה את־אמתחתינו Gn.43, 21.
מצאנו בפי אמתחתינו Gn. 44, 8.

pl. c suff.: בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ
השב באמתחתינו Gn. 43, 18.
שם כספנו באמתחתינו Gn. 43, 22.

pl. c. suff.: אַמְתְּחֹתֵיכֶם
תמושב בפי אמתחתיכם Gn.43,12.

בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
ממנון באמתחתיכם Gn. 43, 23.

מַתְכֹּנֶת

sbst., v. s. r. תָּכַן *p.*

מַתְלָאָה

v. s. nom. תָּלָאָה *p.* 581.

מַתָּם

v. s. r. תָּמַם *p.*

מָתַן

פעל לע כ״ק נגוד, וסמוכן נקמנוקו מלוד ומציכה, וכזקל שוס על סקווק והגבוסה [שׁעפרק, פּעפּע ויין], ונמכוון לקמון עוד נגמק ונקלמי נעכין עקיכות, לומר לקיכות קפיס, וקרן סשרש לפ״ו מָתָן, ודומס לו יָתַן לעיל דל״ס וסקקר וסשווי קמנק לקמן קפק תָּן.

v. inus. compos., tendere, protrahere, hinc durabilem, constantem, firmum esse, a rad. *tan* (unde et יִתְרוֹ), *τείν-ειν.* Inde rab. מְתָן, de eo, qui non praecipiti celeritate, sed ex consulto agit (syn. אֶרֶךְ אַפַּיִם).

אֲמִתָּנִי

ת״ו, ולנקנס לריך לסיות אֲמִתָּנִית, לכן נלכיקל ו׳ ו׳ נמנק סזכר קמור סנקנס. סמוכן כמו קִימִן, לומר לקיר וכניר קוק וקקיף ונעל־כף [קלאפּעיג], וכן נככון.

adj. m. (f. אֲמִתָּנִית, cujus loco Dan. 7, 7. masc. invenitur), sicut אֵיתָן, firmus, validus, robustus. LXX. *ἔκθαμβος.*

adj. fem.: וַאֲמִתָּנִי
דחילה ואמתני ותקיפא Dan. 7, 7.

מְתָן

לך כווני מָתָנִים, וסמוכן קלך כעליון של סיכן, מקוס זכוס וקנול סקוול, מקוס סכך וסנגוכה, מקוס כסכוכ ניכים על סקפ [מַענע־סיפּע], וכנול עכרש קנקי בן קלנים, מקכים, יככים.

n. dualet. (מָתְנַיִם), lumbi, femora superiora et pars circa spinam dorsi carnosa, quae accingitur partusque doloribus distrahitur, a firmitate ac robore, cujus sedes sunt lumbi (cf. *elumbis*, *delumbatus*). Cf. synonyma paulum differentia חֲלָצַיִם, יְרֵכַיִם. LXX. *ὀσφύς, νῶτος, ἰσχύς.*

du.: מָתְנַיִם *p.*
מחץ מתנים קמיו Dt. 33, 11.
זרזיר מתנים אר־תיש Prv. 30, 31.
ועל־מתנים שק Jer. 48, 37.
האכח בשברון מתנים Ez. 21, 11.
והעמדת להם כל־מתנים Ez. 29, 7.
מי מתנים Ez. 47, 4.
על־כל־מתנים שק Am. 8, 10.
חזק מתנים Nah. 2, 2.
ורחלחלה בכל־מתנים Nah. 2, 11.

du.: מָתְנַיִם
ממתנים ועד־ירכים Ex. 28, 42.

du. constr.: מָתְנֵי
אל־מתני איש Jer. 13, 11.

du. constr.: וּמָתְנֵי
ומתני מלכים אפתח Jes. 45, 1.

du. constr.: מָתְנֵי
קטני עבה ממתני אבי 1Reg. 12, 10.
קטני עבה ממתני אבי 2Chr. 10, 10.

du. c. suff.: מָתְנַי *p.*
מלאו מתני חלחלה Jes. 21, 3.
ואשם על־מתני Jer. 13, 2.

du. c. suff.: בְּמָתְנֵינוּ
שקים במתניט 1 Reg. 20, 31.
מועקה במתניט Ps. 66, 11.

du. c. suff.: מָתְנֶיךָ
לגירחזי חגר מתניך 2 Reg. 4, 29.
חגר מתניך 2 Reg. 9, 1.
השק מעל מתניך Jes. 20, 2.
ואתה תאזור מתניך Jer. 1, 17.
ושמתו על־מתניך Jer. 13, 1.
אשר על־מתניך Jer. 13, 4.

du. c. suff.: מָתְנֵיכֶם
מתניכם חגרים Ex. 12, 11.

du. c. suff.: מָתְנָיו
מצמדת על־מתניו 2 Sam. 20, 8.
וישנס מתניו 1 Reg. 18, 46.
אסורים על־מתניו Neh. 4, 12.
צדק אזור מתניו Jes. 11, 5.
ממראה מתניו Ez. 1, 27.
וממראה מתניו ולמטה Ez. 1, 27.
ממראה מתניו ולמטה Ez. 8, 2.

du. c. suff.: וּמָתְנָיו
ומתניו חגרים בכתם Dan. 10, 5.

du. c. suff.: בְּמָתְנָיו
וישם שק במתניו Gn. 37, 34.
בחגרתו אשר במתניו 1 Reg. 2, 5.
ואזור עור אזור במתניו 2 Reg. 1, 8.
תנו־נא כתר במתניו Job. 40, 16.
וקסת הספר במתניו Ez. 9, 2.
קסת הספר במתניו Ez. 9, 3.
אשר הקסת במתניו Ez. 9, 11.

du. c. suff.: וּמָתְנָיו
וממתניו ולמעלה Ez. 8, 2.

du. c. suff.: מָתְנֶיהָ
חגרה בעז מתניה Prv. 31, 17.

du. c. suff.: מָתְנֵיהֶם
על־מתניהם לא יחגרו Ez. 44, 18.

du. c. suff.: וּמָתְנֵיהֶם
ומתניהם תמיד המעד Ps. 69, 24.

du. c. suff.: בְּמָתְנֵיהֶם
ויחגרו שקים במתניהם 1Rg. 20, 32.
ויאסר אזור במתניהם Job. 12, 18.
חגורי אזור במתניהם Ez. 23, 15.

מַתָּן

v. s. r. נָתַן *p.* 748.

מַתָּנָה

v. s. r. נָתַן *p.* 748.

מָתַק

פעל כוזד, וגס כוזד מָתֵק, וסשכי קולסס מילסון, וסמוכן סכנג ועפיסס נשס [קאסטען], וסוס כוזד. ומוס סכלס נשמיס נסקפעלות סכעיסס סעקסוס נכנס, אלל סטעשס וסמכנג [שפּעקקען], ומ״ק סמכוון כוזד, לעיון סניקס ועדיכס נעכין סטעס, סיוס נטעס משוכ נסקלט, מקנגד לסריכות [ויסס ויין]. ומכין כוס נמכוון כוזד עקקו כיס, סלכון כיאס ספשול. סכוסף יולפ. ומשר לקקור משרש לפ שלפקי כעת משר שוס לי.

v. trans. (et deinde intr. מָתֵק), *gustare* (Job. 24, 10. מָתְקוּ רִמָּה, cum exsugit eum vermis h. e. cum vermibus esca fit), hinc sapere (schmecken), linguae vel palato gratum, dulce, suave, jucundum esse (opp. מַר, amarum esse). *Hi.* dulce reddere, *indulcare* (verführen). LXX. *γλυκαφοῦ πίναν, γλυκαίνειν;* מָתוֹק, *γλυκύς, γλυκύτερος.*

3 perf. c. s.: מָתַק
מתקו רמה Job. 24, 20.

3 perf. pl.: מָתְקוּ
מתקו־לו רגבי נחל Job. 21, 33.

p. p. pl.: מְתוּקִים
ומתוקים מדבש Ps. 19, 11.

p. p. fem.: מְתוּקָה *sg.*
מתוקה שנת העבד Eccl. 5, 11.

3 impf. pl.: יִמְתְּקוּ *p.*
מים־גנובים ימתקו Prv. 9, 17.

3 impf. pl.: וַיִּמְתְּקוּ
וימתקו חמים Ex. 15, 25.

Hif-il: הִמְתִּיק
3 imprf. f.: תַּמְתִּיק
אם־תמתיק בסיר רשה Job. 20, 12.

1 impf. pl.: נַמְתִּיק
יחדו נמתיק סוד Ps. 55, 15.

מֶתֶק

ג״ו, ונכנטי מְתֶק, לומר סעכנוס וסכעיסות נקוס סטעס [ויסס־נקייע], ומוס כעיסות נכלל נוקכיק.

n. m. (c. s. מִתְקֵי), dulcedo, jucunditas, veluti orationis vel amicitiae. LXX. *γλυκύς; καταῤῥηγνύναι.*

וּמֶתֶק

ומתק שפתים יסיף לקח Prv. 16, 21.
ומתק רעהו מעצת־נפש Prv. 27, 9.

מֹתֶק

ג״ו כדומס לל מְתֶק נכוונס.

n. m., sicut מֶתֶק, dulcedo, veluti ficus. LXX. *γλυκύτης.*

cum suff.: מָתְקִי
החדלתי את־מתקי Jud. 9, 11.

מָתוֹק

ת״ו, ולנקנס מְתוּקָה, וסכנוי לוכרי מְתוּקִים, וסכלנס ענג ונעם [ויסס], ומעמיס נ״כ נמכוון ויוקכי, ולמעמיס נעם נכלל.

adj. m. (f. מְתוּקָה, pl. m. מְתוּקִים), dulcis, jucundus, de cibis, de donis spiritualibus, de luce oculis suavissima, targ. מְתִיק, מְתִיקִין. LXX. *γλυκύς, γλυκύτερος, γλύκασμα, γλυκάζειν, γλυκαίνεσθαι.*

ומעז יצא מתוק Jud. 14, 14.
מה־מתוק מדבש Jud. 14, 18.
מתוק לנפש ומרפא Prv. 16, 24.
ונפת מתוק אל־חכך Prv. 24, 13.
ונפש רעבה כל־מר מתוק Prv. 27, 7.
ופריו מתוק לחכי Cant. 2, 3.

adj. masc.: הַמָּתוֹק
ומתוק האור וסוב לעינים Eccl. 11, 7
ומתוק למר Jes. 5, 20.

adj. masc.: לַמָּתוֹק
מר למתוק ומתוק למר Jes. 5, 20.
ותהי בפי כדבש למתוק Ez. 3, 3.

מַמְתַּק

ג״ו, ונמנק לך נכוני מַמְתַּקִּים [נדגוש סקוף להעמק ספתק, וכן נכוני של שמות סכנס]. סמוכן מנעמי־נעם [ויסס־נקייע־ען], ויולוש ופעוכש מכשרש. נקנגוס מוס סשרש מְתִיק, מְתִיק, ונפשם כנכית מְתִיקָה, חַמְתָּקָה, וכלוסס, לולס כפעל מתק נענכי יקנגס סמקנגס בְּטַם.

n. m. pluralet. (מַמְתַּקִּים, dagesata radicali *tertia*, ad Fatah retinendum, ut multis in nomm. fit), dulcedines. Eodem de verba descendunt *nomm. abstr. rab.*

Digitized by Google

חֲמָתֶקָה, מְתִיקָה (Versüssung). LXX. *γλύκασμα, γλυκασμός.*

pl.: מַמְתַּקִּים

Neh. 8, 10. ושתו ממתקים

Cant. 5, 16. חכו ממתקים

קעו עכני עס, קס ליקעון סעעכסק
ענק לעקוכני קיל, נענינו ס׳יפר לכק:

נ

נָא

v. s. r. נָוָא *p.* 686.

נָאַד

פעל ל״ע כ״ק נגוד נָאֹד, וסעונן ליפי עניות לעתי סיות כנוב וקלול [סָאַהלן, נעסָאַהלט ויין], כי יפות סעקוט סנינות לסכנת סעניס, כאשר קוכות יוכו, שעקוטס אֵב, קניכה וקלילה, וכן נשפתי ערב הקשוב סוס. ויפי עס, כיון שאר תדעכנו כוך קלף וסלך פעקון סעדקדקים סקדמים, סעקניס נָאֵר העגני לכ״ד ס׳ישעטלני, נשכוון סנענ סיס וסקיכס, סיס לק נאעכנו, וכן פרוש נעל יכיעות שלעס כמו בָּר, עכין כדילות, סכל וכיק.

v. inus., cavum, cavatum esse (quam verbi significationem conjectura nos prospicere fatemur), unde נָאד, uter, sicut אוֹב (v. אָב), propter cavitatem et capacitatem. Ineptiunt certe, qui arab. *naʿada* (aqua scatere, aquas emittere) comparant, uti et insulsa est eorum opinio, qui radicem v. בָּד esse putant, propterea quod utres ad circumferendum in itinere facti sint.

נאד

ג״ו וסכנוי נקניי כמו [נכנוי נקנייי אִבְּהֹת], וסעשקל עשקל נָאד, כלוג סקנועס לקוט, כלכך בעסונעני-קלף. סשקיון לכך קלול וכנוב, ושוס לוב ויפת [שלויך], ל״ע כאך סקלב. ושע קוסק לסוט, שנשפת להעשל נָאד עכין נגינס, וכן ניוכי השכת [ענד], ושוס נאך נענני ניין לקעת לו לוב, מלעוקו לקניקים [קאכשלאַטרעיג], וכן ניוכי השס נקשלוס, וסשס נְגִיד נקרנוס, [ענד-וֹס] ען בָּד, כדוסס על נאך.

n. m. (= נָאוֹד, retro tracta vocali, ut in nmm., *medio Aleph*, fieri solet; pl. נאדות, forma muliebri, sicut אבות), uter, quo lac vel vinum asservatur (syn. אוֹב, חֵמֶת), propter formam canalis similem, a v. נָאַד (targ. בָּד, unde *n.* נְאָדָה), gr. νηδ, unde νηδ-ύς (Bauchhöhle, syn. κοιλία). LXX. ἀσκός; נְאָדוֹ, ἐνώπιον.

Jud. 4, 19. את־נאוד החלב

וְנָאד

1 Sam. 16, 20. ונאד יין ונדי עזים

בְּנָאד

Ps. 119, 83. היתי כנאד בקיסור

cum suff.: בְּנָאדֶךָ *p.*

Ps. 56, 9. שימה דמעתי בנאדך

pl.: נאדות

Jos. 9, 13. ואלה נאדות חיין

pl.: וְנַאדוֹת

Jos. 9, 4. ונאדות יין בלים

נָאָה

פעל נוד, וסעונן ליפ וניפ ויניפ [וואַהנען], ולע נניון סספעד וסקליכות נעקוס נלנכ, כי וס ענין ליפ וניפ, לכן נקרן סאכוון יניפ וניפ שלום וכוס, ע״י דניקס שלפס ולוי לעקוס. וכוס קנין וקניכל אכוון הפעל נכנין סכנד נָאוָה [ע״פ שָׁחָוָה מן שָׁחָה, לפני סקפעל שלו הִשְׁתַּחֲוָיָה], שסנסקר נכנוי נעכנ נָאוָ [אכוונק מן נָאוָ], לומר ניוס וסכון לנכנ, ניוק כשר וכוון ליוי ויניוצ [שכשפעסן], כי לפני ליוי ויניוצ שדונק לניקס שלפס וכלוס לוי נעקד, לולע שסאכוון שוי ויניוצ עסונק לקב. ולפני לעקור הסנכ לע שכנכ כאכוון נ״כ נשפס יוניק [ναί-ω; νά-ω], וכן נשלני קפק עכנ, ונעכני נדופס לו יָאֵת, נקלוף ידוע, ועי׳ עוד קפק כוס לקען.

v. intr., habitare, commorari alicuhi, sede aliqua cum voluptate se continere, aliquo loco acquiescere vitamque *tranquillam* et *quietam* transigere, qua adjuncta notione differt a synonymis גּוּר, הָוַר. Hinc *Pi.* נִוָּה (ad s. f. שְׁחִוָּה, a v. שָׁחָה, cujus *Hitpa.* הִשְׁתַּחֲוָה; 3 p. pl. praet. נָאוּ, pro forma productiori נָאֲוָה), convenire alicui, aptum consentaneumque (anständig, gelegen) esse, vel de eo, quod jucundum ac decorum est, cui cum voluptate adhaerescimus. Cognatum est v. graec. νά-ειν, νal-ειν. Plura invenies s. vv. יָאַה (= נָאָה, notissima literarum vicissitudine) et נָיָה (graviori consona cum leviori commutata). LXX. πρέπειν, συμφέρειν, ὡραιοῦν (ὡραῖος), ἡδύνειν.

Pi-el: נִוָּה *3 perf.*

Ps. 93, 5. לבית נאוה־קדש

3 perf. pl.: נָאוּ

Cant. 1, 10. נאוו לחריך בתורים

Jes. 52, 7. מה־נאוו על־ההרים

נָוֶה

ג״כ ע״פ שָׁמָה, ושוס סען סכנוי נָאוֹת, וסעונן מנוס ולילס [וואַהנונג, פלעצען וואָ מענוסס וויילע, ויעלע], ל״ע כלוס סעס, לילות פלסים, ונלוס מלנכ סשל על לילות ועקוסות סעיעס, לומר כך ולונב מיעס וכוס, וכן כלוס דשל [שכנעגר, עיפֿפֿע] לו נָוֶה, נקלוף לקען.

n. f. (ad s. f. שָׁמָה, pl. c. נְאוֹת), sicut נָוֶה, נָוֶה, commoratio, locus, ubi quidpiam manet seu considet, veluti נְאוֹת חָמָס, habitacula injustitiae, נְאוֹת אֱלֹהִים, domicilia, in quibus numen divinum resident, נ׳ מִדְבָּר, *mansiones deserti* h. e. agri compascui (syn. בָּר, הֶבֶר, מִרְעֶה), נ׳ הַשֶּׂא, agri pabulo viridi consiti (Anger, Trift). LXX. κατάλυμα, νομή, τρίβος, τόπος, οἶκος; ὡραῖος, κατάλοιπος.

pl. constr.: נְאוֹת

Ps. 65, 13. ירעפו נאות מדבר

Ps. 74, 20. מחשכי־ארץ נאות חמס

Ps. 83, 13. את נאות אלהים

Jer. 9, 9. ועל־נאות מדבר קינה

Jer. 23, 10. יבשו נאות מדבר

Jer. 25, 37. ונדמו נאות השלום

Thr. 2, 2. את כל־נאות יעקב

Joel 1, 19. אכלה נאות מדבר

Joel 1, 20. אכלה נאות המדבר

Joel 2, 22. כי דשאו נאות מדבר

Am. 1, 2. ואבלו נאות הרעים

pl. constr.: בְּנְאוֹת

Ps. 23, 2. בנאות דשא ירביצני

נָאוָה

ת״ו [ככוון מן נָאַוָה], ולנקניי נָאוָה [נעכ נָאַוָה], ול״כ נויל סכנד, וסכוון ליוי וככון כשר ויפס [נעניעמעכד, נְאֶוֶן], ויולוע עסשרש. ולע קולע שלפי ענינת לעפי עניקות הפעל נקום ע״י עכוב שי תכוכות לקציות נקפ עס כלו [να, ναυ], ונקפע גס נשפי עכנ נ׳ תכוכות.

adj. m. pi-ēl. (pro נָאֲוָה, *f.* נָאוָה = נָאוָה), decorus, jucundus, pulcher. Forma haec ex commistione duarum formarum primitivarum נאה, נאו (να, ναυ) orta nobis videtur. LXX. ὡραῖος, καλός; ἁρμόζειν.

Prv. 19, 10. לא־נאוה לכסיל תענג

Prv. 26, 1. כן לא־נאוה לכסיל כבוד

Cant. 2, 14. ומראיך נאוה

Cant. 4, 3. ומדברך נאוה

adj. fem.: נָאוָה

Ps. 33, 1. לישרים נאוה תהלה

Ps. 147, 1. כי־נעים נאוה תהלה

Prv. 17, 7. לא נאוה לנבל

Cant. 6, 4. נאוה כירושלם

adj. fem.: וְנָאוָה

Cant. 1, 5. שחורה אני ונאוה אני

ג״ו, וגנוב נכנוי אִמָּהֹת, לו נכנוי עפעלכם אִמֵּן, וסעסוכס סקלב מן דָּאַי כמו דָּיַי סקלב מן דָּיָד, ול״כ סשכע נָאוָה. והסוכן לכן כוכנע לו קלב ס׳יכוב נכלל [וואַהלנפֿנד, עלנפֿנלפֿנד-], ולכוכו ס׳יכוב ליקוים ומקפי ים [ליכוכל], נסעסוכו לקען יכנע. לכן לע נקקלכם לעני עוד נפכוס סוס, וכפלפ לי סשלוב כין לילם נכלל וכין יכוב מוקף ימים וכהכות, והסקפ על עקוסו עוסד נמין עקכן ומדקפ קף עס נגיב אָוָה לשכע, כלשר עשו הקדמים. לכן כל שסעעלות נָאָה עס נאכוון עכוסס נעים לכם ולקכס, ול״כ נדוסס לל נָא, ונקפע כמו כן סשכע נשפק יוכיק, ושס סוס סשכע כנוב עס לי׳ [νῆ-σος], וכוקפ עניע לך נעפני סשכעים, וטל נסעכוקיסס עקפלפ.

n. m. (a v. נָאַוָה = נָאָה; pl. אִיִּים, אִיִּן), terra habitabilis (Wohnland, Festland, opp. מִדְבָּר, יַמִּים), spec. mare adjacens, orae maritimae atque propter interjectum mare longinquissimae (Küstenland), plerumque de terra habitabili medio mari sita (Eiland). Neque vero intelligitur quomodo haec notionum diversitas ex indole נָאָה, sive אָוָה (אָיִי = אִי) dicas, existere possit. Quare sic existimamus, radicem נָאָה, quae huic nomini subest, sicut נָיָ (gr. νῆ, unde νῆ-σος), vi ultro citroque in aquis movendi dici; quam conjecturam si ulterius persequare, in radicis נָאָה pro variis cognationibus varia atque inter se diversa indicantis arcana penetrabis. LXX. νῆ-σος, ἔθνος.

Jes. 23, 2. דמו ישבי אי

Jes. 23, 6. תיללו ישבי אי

Jer. 47, 4. שאריתֿ אי כפתור

יָאִי

Jos. 20, 6. יושב האי תחת

Jer. 25, 22. ואת מלכי האי

pl.: אִיִּים

Ps. 97, 1. ישמחו איים רבים

Jes. 40, 15. חן איים כדק ימול

Jes. 41, 1. החרישו אלי איים

Jes. 41, 5. ראו איים ויראו

Jes. 42, 4 ולתורתו איים ייחלו

Jes. 42, 10. איים וישביהם

Jes. 49, 1. שמעו איים אלי

Jes. 51, 5. אלי איים יקוו

Jes. 60, 9 כי־לי ׳ איים יקוו

Ez. 27, 3. אל־איים רבים

Ez. 27, 15. איים רבים סחרת ידך

pl.: וְאִיִּים

Ps. 72, 10. מלכי תרשיש ואיים

pl: הָאִיִּים

Jes. 66, 19. האיים הרחקים

Ez. 26, 15. ירעשו האיים

Ez. 26, 18. ונבהלו האיים אשר־בים

Ez. 27, 35. כל ישבי האיים

Ez. 39, 6. ובישבי האיים לבטח

pl. aram.: חָאִיִּן

Ez. 26, 18. יחרדו האין

pl.: בָּאִיִּים

Jes. 42, 12. ותהלתו באיים יגידו

Jer. 31, 10. והגידו באיים ממרחק

pl.: לָאִיִּים

Jes. 42, 15. ושמתי נהרות לאיים

Jes. 59, 18. לאיים גמול ישלם

pl.: לָאִיִּים

Dan. 11, 18. וישם פניו לאיים

pl. constr.: אִיֵּי

Gn. 10, 5. מאלה נפרדו איי הגוים

Jer. 2, 10. עברו איי כתיים

Zeph. 2, 11. כל איי הגוים

pl. constr.: וְאִיֵּי

Esth. 10, 1. ואיי הים

pl. constr.: בְּאִיֵּי

Jes. 24, 15. כבדו ה׳ באיי הים

pl. constr.: מֵאִיֵּי

Ez. 27, 6. מאיי כתים

Ez. 27, 7. מאיי אלישה

pl. constr.: וּמֵאִיֵּי

Jes. 11, 11. ומחמת ומאיי הים

נַאֲם

פעל נוד, וסעניד יִנְאַם, וסכלנס דנוד ולעיכס וניקס [שכעכלען, רע-דען], ונלעכ מדנוד כלסי, לאכ נגלס וכולע לנכני לקס על ידי נביאים, ולכוב נאכוון סוס ניכוני פעולי נָאַם נסען, שכעכלס לפעמים. ולאכ לקעכות ולקוד כשכע לל״ק ססוד נָאַם, וסכנס לס נדוסס לל סס נפעלי נָאַם, וחי״ת, ול״כ קכן סכוונס נסיפס וסגיס. לולס לפי לעתי עכוכתו נָאַם, סולקס שפתיס

Digitized by Google

וכנעם ושלול, וכן נזעם סכלפ֗ים כזעם כאכון [s. *nam*], ועוד עזלים נזעפי עכ.

v. intr. (impf. יִנְאַם), fari, eloqui, pronunciare; prt. pass. constr. נְאֻם (interd. *substantive*), spec. de effato vel pronunciato Dei per prophetas virosque theopneustos cum pondere ad alios promulgato omnisque mendacii et incertudinis experte (Jer. 23, 31.). Ad radicem quod adtinet, nonnulli radicem esse dicunt רָאַם, cui cognata sunt vv. רָתַם, חָמַר, mussitandi fremendive, arab. *naʾama*, gr. *μύειν*. At nobis Alef *epentheticum* videtur, ita ut radix sit נָאַם, sanscr. *nam*, loqui. LXX. *ἔπειν, λέγειν, φάναι; πιστός.*

part. pass.: נְאֻם *sg.*

Gn. 22, 16 ויאמר בי נשבעתי נאם־יי
Num. 14, 28. חי־אני נאם־יי
Num. 24, 3. 15. נאם בלעם בנו בער
Num. 24, 4. 16. נאם שמע אמרי־אל
1 S. 2, 30. לכן נאם יי אלהי ישראל
1 Sam. 2, 30. ועתה נאם־יי
2 Sam. 23, 1. נאם דוד בן־ישי
2 Reg. 9, 26. נאם־יי ושלמתי לך
2 Reg. 9, 26. בחלקה הזאת נאם־יי
2 Reg. 19, 33. לא יבא נאם־יי
2 Rg. 22, 19. וגם אנכי שמעתי נאם־יי
2 Chr. 34, 27. וגם־אני שמעתי נאם יי
Ps. 36, 2. נאם־פשע לרשע
Ps. 110, 1. נאם יי לאדני
Prv. 30, 1. נאם הגבר לאיתיאל
Jes. 1, 24. לכן נאם האדון
Jes. 3, 15. נאם־אדני יי צבאות
Jes. 14, 22. נאם יי צבאות
Jes. 14, 22. ונין ונכד נאם־יי
Jes. 14, 23. 17, 3. נאם יי צבאות
Jes. 17, 6. נאם־יי אלהי ישראל
Jes. 19, 4. נאם האדון יי צבאות
נאם יי צבאות תמוש
Jes. 22, 25. היתד
Jes. 30, 1. הוי בנים סוררים נאם־יי
Jes. 37, 34. לא יבוא נאם־יי
Jes. 41, 14. אני עזרתיך נאם־יי
Jes. 43, 10. אתם עדי נאם־יי
Jes. 43, 12. ואתם עדי נאם־יי
Jes. 49, 18. חי־אני נאם־יי
Jes. 52, 5. מה־לי־פה נאם־יי
Jes. 52, 5. משלו יהילילו נאם־יי
Jes. 54, 17. וצדקתם מאתי נאם־יי
Jes. 55, 8. ולא דרכיכם דרכי נאם יי
נאם אדני יי מקבץ נדחי
ישראל
ולשבי פשע ביעקב
Jes. 59, 20. נאם יי
Jes. 66, 2. ויהיו כל־אלה נאם־יי
Jes. 66, 17. יחדו יספו נאם־יי
Jes. 66, 22. עמדים לפני נאם־יי
Jer. 1, 8. 15. 19. נאם־יי
2, 3. 9. 12. 29. 3, 1. 10. 13. 14. 16. 20. 4, 1. 9. 17. 5, 9. 11. 15. 18. 22. 29. 6, 12. 7, 13. 19. 30. 32. 8, 1. 3. 13. 17. 9, 2. 5. 8. 21. 23. 24. 12, 17. 13, 11. 14. 25. 15, 3. 6. 9. 20. 16, 5. 11. 14. 16. 17, 24. 18, 6. 19, 6. 12. 21, 7. 10. 13. 14. 22, 5. 16. 24. 23, 1. 2. 4. 5. 7. 11. 12. 23. 24 (bis). 28. 29. 31.
Jer. 23, 31. הנני על־הנביאים נאם־יי
Jer. 23, 31. *substantive* וינאמו נאם
Jer. 23, 32. 33. נאם־יי
25, 7. 9. 12. 29. 31. 27, 8. 11. 15. 22. 28, 4. 29, 9. 11. 14 (bis). 19 (bis). 23. 32. 30, 3. 8. 10. 11. 17. 21. 31, 1. 14. 16. 17. 20. 27. 28. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38. 32, 5. 30. 44. 33, 14. 34, 5. 17. 22. 35, 13. 39, 17. 18. 42, 11. 44, 29. 45, 5. 46, 5.
Jer. 46, 18. נאם־המלך יי צבאות
48, 15.
Jer. 46, 23. 26. 28. נאם יי
48, 12. 25. 30. 35. 38. 43. 44. 47. 49, 2. 6. 13. 16. 26. 30. 31. 32. 37. 38. 39. 50, 4. 10. 20. 21. 30. 35. 40. 51, 24. 25. 26. 39. 48. 52. 53.
Jer. 51, 57. נאם־המלך יי צבאות
Ez. 13, 6. 7. 8. נאם יי
16, 58. 24, 14. 37, 14.
Ez. 5, 11. 11, 8. 21. 12, 25. נאם אדני
28. 13, 16. 14, 11. 14. 16. 18. 20. 23. 15, 8. 16, 8. 14. 19. 23. 30. 43. 48. 58. 63. 17, 16. 18, 3. 9. 23. 30. 32. 20, 3. 31. 33. 36. 40. 44. 21, 12. 18. 22, 12. 31. 23, 34. 24, 14. 25, 14. 26, 5. 14. 21. 29, 20. 30, 6. 31, 18. 32, 8. 14. 16. 31. 32. 33, 11. 34, 8. 15. 30. 31. 35, 6. 11. 36, 14. 15. 23. 32. 38, 18. 21. 39, 5. 8. 10. 13. 20. 29. 43, 19. 27. 44, 12. 15. 27. 45, 9. 15. 47, 23. 48, 29.
Hos. 2, 15. ואותי שכחה נאם־יי
Hos. 2, 18. נאם־יי תקראי אישי
Hos. 2, 23. אענה נאם־יי
Hos. 11, 11. על־בתיהם נאם־יי
Joel 2, 12. וגם־עתה נאם־יי
Am. 2, 11. בני ישראל נאם־יי
Am. 2, 16. ביום־ההוא נאם־יי
Am. 3, 10. נכחה נאם־יי
Am. 3, 13. נאם־אדני יי
Am. 3, 15. וספו בתים רבים נאם־יי
Am. 4, 3. תהרמונה נאם־יי
Am. 4, 5. נאם אדני יי
Am. 4, 6. ולא־שבתם עדי נאם־יי
8. 9. 10. 11.
Am. 6, 8. בנפשו נאם־יי
Am. 6, 14. נאם־יי אלהי הצבאות
Am. 8, 3. נאם אדני יי רב הפגר
Am. 8, 9. 11. נאם אדני יי
Am. 9, 7. 8. 13. נאם־יי
Am. 9, 12. נאם־יי עשה זאת
Obad. 1, 4. משם אורידך נאם־יי
Obad. 1, 8. ביום ההוא נאם־יי
Mich. 4, 6. 5, 9. ביום ההוא נאם־יי
Nah. 2, 14. 3, 5. הנני אליך נאם יי
Zeph. 1, 2. 3. 10. 2, 9. 3, 8. נאם־יי
Hag. 1, 9. 13. נאם־יי
2, 4. 8. 9. 14. 17. 23 (bis).
Zach. 1, 3. 4. 16. נאם יי
2, 9. 10 (bis). 14. 3, 9. 10. 5, 4. 8, 6. 11. 17. 10, 12. 12, 1. 4. 13, 2. 7. 8.
Mal. 1, 2. נאם־יי
part. pass.: נְאֻם *sg.*
Num. 24, 3. 15. ונאם הגבר שתם
2 Sam. 23, 1. ונאם הגבר הקם על
3 impf. pl.: וַיִּנְאֲמוּ
Jer. 23, 31. חלקחים לשונם ויינאמו

נָאֹם

פעל נוד, וסעתיד יִנְאֹם, וסמונן כידס וכיעס לכנס ולכנס, סתכוולדות וסתכוספות [ויך סין לוכך סעד בעוועגען, זוויי־פֿעלן], סתתקשות וכעוס. ומוס סמשלל על ולוול סנעד וכלימס [לויסצוויי־פֿעלן], כי תעלות סכיליף כדכול וזקיקס וכיעס וסיכס מדכן סלכיעות, ולכוד נעכין סכנד. וקעד לקקוד וקעלות סדעכ סמעל נָאֹם נכוודו נְאֻם, נדוומס לל נָם לקלן, וגם לניג לך מקקד וסגוי. נתכוגוס כמק כד מעלמו.

v. intr. (impf. יִנְאֹם), se ultro citroque movere, vagari (schweifen), trop. evagari, immoderatius excurrere (ausschweifen), digredi a via pudicitiae et in voluptatibus libidinosis, obscoenis, venereis se volutare, fornicari, moechari, adulterium committere. Verbum נָאַם (= נָאֹם) cum v. נָם comparandum est. Targ. נָיֵף גֶּבֶר, vagabundus, deinde fornicator; נָיְפָה גֶּבֶר, meretrix. LXX. *μοιχεύειν, μοιχᾶσθαι; inf.* נָאֹף, *μοιχεία; prt.* נָאֵף, *μοιχός; f. μοιχαλίς; prt. Pi. μοιχός, μοιχαλίς.*

part.: נֹאֵף
Job. 24, 15. ועין נאף
Prv. 6, 32. נאף אשת חסר־לב
part. masc.: הַנֹּאֵף *sg.*
Lev. 20, 10. הנאף והנאפת
part. fem.: וְהַנֹּאֶפֶת *sg.*
Lev. 20, 10. הנאף והנאפת
p. pl. fem.: נֹאֲפוֹת
Ez. 16, 38. משפטי נאפות
Ez. 23, 45. משפט נאפות
Ez. 23, 45. כי נאפת הנה
inf. abs.: נָאוֹף
Jer. 23, 14 נאוף והלך בשקר
inf. abs.: וְנָאֹף
Hos. 4, 2. ורצח וגנב ונאף
2 imperf.: תִּנְאַף *p.*
Ex. 20, 14. לא תנאף
Dt. 5, 17. ולא תנאף
2 imperf.: וַתִּנְאַף
Jer. 3, 9. ותנאף את־האבן
3 imperf.: יִנְאַף
Lev. 20, 10. ינאף את־אשת איש
Lev. 20, 10. ינאף את־אשת רעהו
3 impf. pl.: וַיִּנְאֲפוּ *p.*
Jer. 5, 7. ואשבע אותם ויינאפו
Pi-el: נִאֵף
3 perf. fem.: נִאֲפָה
Jer. 3, 8. נאפה משבה ישראל
3 perf. pl.: נָאֲפוּ *p.*
Ez. 23, 37. כי נאפו ודם בידיהן
Ez. 23, 37. ואת גלוליהן נאפו
part.: מְנָאֵף *sg.*
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה
part. pl.: מְנָאֲפִים
Ps. 50, 18. ועם מנאפים חלקך
Jer. 9, 1. כלם מנאפים
Jer. 23, 10. כי מנאפים מלאה
Hos. 7, 4. כלם מנאפים כמו תנור
part. pl.: וּבְמְנָאֲפִים
Mal. 3, 5. במכשפים ובמנאפים
part. fem.: מְנָאֶפֶת *sg.*
Prv. 30, 20. כן דרך אשה מנאפת

Gersuni a v. נָאַם, significatione *oratoris s. rhetoris*, deduxere.

pl.: *לְנַאֲמָנִים
Job. 12, 20. *מסיר שפה לנאמנים

נָאַת

פעל נוד, וסעתיד יִנְאַת, וסמונן כידס וכיעס לכנס ולכנס, סתכוולדות וסתכוספות [ויך סין לוכך סעד בעוועגען, זוויי־פֿעלן], סתתקשות וכעוס. ומוס סמשלל על ולוול סנעד וכלימס [לויסצוויי־פֿעלן], כי תעלות סכיליף כדכול וזקיקס וכיעס וסיכס מדכן סלכיעות, ולכוד נעכין סכנד. וקעד לקקוד וקעלות סדעכ סמעל נָאַת נכוודו נָאַת, נדוומס לל נָם לקלן, וגם לניג לך מקקד וסגוי. נתכוגוס כמק כד מעלמו.

v. intr. (impf. יִנְאַת), se ultro citroque movere, vagari (schweifen), trop. evagari, immoderatius excurrere (ausschweifen), digredi a via pudicitiae et in voluptatibus libidinosis, obscoenis, venereis se volutare, fornicari, moechari, adulterium committere. Verbum נָאַת (= נָאַם) cum v. נָם comparandum est. Targ. נָיֵף גֶּבֶר, vagabundus, deinde fornicator; נָיְפָה גֶּבֶר, meretrix. LXX. *μοιχεύειν, μοιχᾶσθαι; inf.* נָאֹף, *μοιχεία; prt.* נָאֵף, *μοιχός; f. μοιχαλίς; prt. Pi. μοιχός, μοιχαλίς.*

part.: נֹאֵף
Job. 24, 15. ועין נאף
Prv. 6, 32. נאף אשת חסר־לב
part. masc.: הַנֹּאֵף *sg.*
Lev. 20, 10. הנאף והנאפת
part. fem.: וְהַנֹּאֶפֶת *sg.*
Lev. 20, 10. הנאף והנאפת
p. pl. fem.: נֹאֲפוֹת
Ez. 16, 38. משפטי נאפות
Ez. 23, 45. משפט נאפות
Ez. 23, 45. כי נאפת הנה
inf. abs.: נָאוֹף
Jer. 23, 14 נאוף והלך בשקר
inf. abs.: וְנָאֹף
Hos. 4, 2. ורצח וגנב ונאף
2 imperf.: תִּנְאַף *p.*
Ex. 20, 14. לא תנאף
Dt. 5, 17. ולא תנאף
2 imperf.: וַתִּנְאַף
Jer. 3, 9. ותנאף את־האבן
3 imperf.: יִנְאַף
Lev. 20, 10. ינאף את־אשת איש
Lev. 20, 10. ינאף את־אשת רעהו
3 impf. pl.: וַיִּנְאֲפוּ *p.*
Jer. 5, 7. ואשבע אותם ויינאפו
Pi-el: נִאֵף
3 perf. fem.: נִאֲפָה
Jer. 3, 8. נאפה משבה ישראל
3 perf. pl.: נָאֲפוּ *p.*
Ez. 23, 37. כי נאפו ודם בידיהן
Ez. 23, 37. ואת גלוליהן נאפו
part.: מְנָאֵף *sg.*
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה
part. pl.: מְנָאֲפִים
Ps. 50, 18. ועם מנאפים חלקך
Jer. 9, 1. כלם מנאפים
Jer. 23, 10. כי מנאפים מלאה
Hos. 7, 4. כלם מנאפים כמו תנור
part. pl.: וּבְמְנָאֲפִים
Mal. 3, 5. במכשפים ובמנאפים
part. fem.: מְנָאֶפֶת *sg.*
Prv. 30, 20. כן דרך אשה מנאפת

art. fem.: הַמְנָאֶפֶת *p.*
Hos. 3, 1. אהבת רע ומנאפת
art. fem.: הַמְנָאֲפֹת *p.*
Ez. 16, 32. תאשת המנאפת
3 impf. pl.: וַיְנַאֲפוּ
Jer. 29, 23. ויניאפו את־נשי
impf. pl. f.: תְּנַאֲפֶנָּה
Hos. 4, 13. וכלותיכם תנאפנה
Hos. 4, 14. כלותיכם כי תנאפנה

נָאַת

ג׳ גויר סכנד, וסמונן ולוול סנעד [עס־עכרוך] וסתמוכס קלס לסנין.

i. m. piël., adulterium, moechatio, trop. de idololatria. LXX. *μοιχεία, μοιχεύειν.*

pl.: נָאָפִים
Ez. 23, 43. ואמר לבלה נאפים

pl. c. suff.: נַאֲפֶיהָ
Jer. 13, 27. נאפיך ומצהלותיך

נַאֲפוּפֶיהָ

ג׳ גויר סכנד ע׳ח חֲרֶחֶר, וסמונן כמו נָאָף, לומר ולוול נעד ונעים, וכמלפ כ׳כ׳ק לך סכנוי נמכוון קנוני׳.

n. m. piël. pluralet. (ad s. f. חֲרֶחֶר), sicut נָאָף, moechationes, vi collectiva. LXX. *μοιχεία.*

pl. c. suff.: וְנַאֲפוּפֶיהָ
Hos. 2, 4. ונאפופיה מבין שדיה

נָאַץ

פעל נוד וסעתיד יִנְאַץ, וסמונן כמי סכיעס לי כמו קיעס מלקציקו, קליעס וקיעס וקיליס, נסמלס על לעוג וגדוף [סתסכנן, פֿעריַכטען], ומוס כללל על וניקס ומליסס [פֿעריוועלפֿען], וסקעטות לפי דעתי נָאַץ, נדומס לל נָצַח, וגס קעלס סקקד. סכנד נִאֵץ וסעתיד יִנְאַץ, קוק סמעולס לל קל, ולמעמיס סכוד ועלול לקריפס. וסקמוכס יִנָּאֵץ סמקד נקסלת לל׳ק קמוכס סוריס נמר יִנָּאֵץ, וס׳כ עתיד סכוסף חִנָּאֵץ, וס׳כ סמכוון ימלס סמקד, ולס מקקוור. ול׳ק מן חַנַּץ [מעכס כון], וגס זס לס מקקוור, וסכוכון זְהוּם סכנד נמר יִנָּאֵץ. וסניכוכי מִנָּאֵץ נמר מִחַנָּאֵץ נכוכין סקמעל, וסוס סכנזכ׳ס עס סקמעל.

v. intr. (impf. יִנְאַץ), vellere, discindere, detrahere, trop. illudere, spernere cum contumelia et subsannatione, a rad. נָאַץ, quacum cognatum est v. נָצָה. *Pi.* נִאֵץ (impf. יְנַאֵץ), aspernari, rejicere, vel facere, ut quis contemnat, caussam esse contemnendi. Forma יְנָאֵץ (Qohel. 12, 5.) secundum nonnullorum sententiam impf. *Hif.* (חִנְאִיץ) syriacum est, pro יְנַאֵץ, contemnet (= יִמְאַס). Alii a *Hif.* v. נָץ, vi florendi (חַנֵּץ), deducunt. Utrumque non placet. Quidni poterit esse impf. *Pi.*, pro יְנָאֵץ. Part. מְנֹאָץ, conjugationis *Pual* cum *Hitpaël* facta confusione, pro מִתְנָאֵץ dicitur. LXX. *ἀπωθεῖν, μυκτηρίζειν, ἐκκλίνειν, ἀθετεῖν, παροξύνειν; מְנֹאָץ, βλασφημεῖται.*

3 perf.: נָאַץ
Prv. 5, 12. ותוכחת נאץ לבי
3 perf. pl.: נָאֲצוּ
Prv. 1, 30. נאצו כל־תוכחתי
3 perf. pl.: נָאֲצוּ *p.*
Ps. 107, 11. ועצת עליון נאצו

Digitized by Google

2 *imperf.:* תִּנָּאֵץ
Jer. 14, 21. אל־תנאץ למען שמך
3 *imperf.:* יִנָּאֵץ
Prv. 15, 5. אויל ינאץ מוסר אביו
3 *imperf.:* וַיִּנָּאֵץ
Thr. 2, 6. וינאץ בזעם־אפו
3 *imperf.:* וַיִּנָּאֵץ *p.*
Dt. 32, 19. וירא יי׳ וינאץ
3 *imperf.:* יִנָּאֲצוּן *p.*
Jer. 33, 24. ואת־עמי ינאצון
Pi-el: נִאֵץ 3 *perf.*
Ps. 10, 3. ובצע ברך נאץ יי׳
Ps. 10, 13. על מה נאץ רשע
2 *perf.:* נִאַצְתָּ
2 Sam. 12, 14. כי־נאץ נאצת
3 *perf. pl.:* נִאֲצוּ
Num. 16, 30. כי נאצו האנשים
1 Sam. 2, 17. כי נאצו האנשים
Ps. 74, 18. ועם־נבל נאצו שמך
Jes. 1, 4. נאצו את־קדוש ישראל
3 *perf. pl.:* נִאֲצוּ *p.*
Jes. 5, 24. קדוש־ישראל נאצו
3 *perf. pl. c. s.:* וְנִאֲצוּנִי
Dt. 31, 20. ואצוני והפר
p. pl. c. suff.: מְנַאֲצַי
Nu. 14, 23. וכל־מנאצי לא יראוה
part. pl. c. s.: לְמְנַאֲצֵי
Jer. 23, 17. למנאצי דבר יי׳
p. pl. c. suff.: מְנַאֲצֶיהָ
Jes. 60, 14. רגליך כל־מנאציך
inf.: נְאֹץ
2 S. 12, 14. נאץ נאצת את־איבי יי׳
3 *imperf.:* יִנָּאֵץ
Ps. 74, 10. ינאץ אויב
3 *impf.:* וַיִּנָּאֵץ
Eccl. 12, 5. וינאץ השקד
3 *impf. pl. c. s.:* יְנַאֲצֻנִי
Nu. 14, 11. עד־אנה ינאצני העם הזה
Hitpo-el: הִנָּאֵץ
part.: מִנָּאֵץ *p.*
Jes. 52, 5. כל־היום שמי מנאץ

נְאָצָה

זֵ״ק, ומשון גדופה וקיוף סכלתה וכעסה וסלנה [שמָאָהונג], ומעשקל ידוע. כתכנוס נָאוֹץ.
n. f., contemtus, contumeliosus, targ. נָאוֹץ, LXX. *παροργισμός, ὀργή; βλασφημία.*

וְנָאֲצָה
2 Reg. 19, 3. ותוכחה ונאצה
Jes. 37, 3. צרה ותוכחה ונאצה

נְאָצָה

זֵ״ק וסכנוי נָאֲצוֹת, נָאֲצוֹת, ומשון כמו כלמה סקולס.
n. f. (pl. נְאָצוֹת), vi eadem, qua נְאָצָה.
pl.: נְאָצוֹת
Neh. 9, 18. 26. ויעשו נאצות גדלות
pl. c. suff.: נְאָצוֹתַיִךְ
Ez. 35, 12. נאצותיך אשר אמרת

נָאַק

פעל כודד, ומשון קכיקה וקכיקה סקיפות וסגה [שָׁקנען, קלָגנען], ומעשה סכלה לע״ז כדומה על אֲנָקָה, אֲנָחָה, וכשקל מסכנה מעניה.
v. intr., sicut אָנַק, אָנָה, quorum radici, si epenthesin tollas, par est, gemere, clamare cum gemitu. LXX. *προνομεύειν, ἐκβάλλειν.*
3 *perf.:* וְנָאַק
Ez. 30, 24. ונאק נאקות

3 *impf. pl.:* יִנְאֲקוּ *p.*
Job. 24, 12. מעיר מתים יִנְאָקוּ

נְאָקָה

ז״ק, ומשון כמו אֲנָקָה, ומשון כמו אֲנָחָה לעיל, לשון קול עכות סמילול וסלכוך [קלָגנע, גענָאכץ], וקל לסכין.
n. f. (c. נַאֲקַת), sicut אֲנָקָה, אֲנָחָה, gemitus, clamor. LXX. *στεναγμός, προνομή.*
constr.: נַאֲקַת
Ex. 6, 5. את־נאקת בני ישראל
cum suff.: נַאֲקָתָם
Ex. 2, 24. וישמע אלהים את־נאקתם
cum suff.: מִנַּאֲקָתָם
Jud. 2, 18. כי־ינחם יי׳ מנאקתם
pl. constr.: נַאֲקוֹת
Ez. 30, 24. ונאק נאקות חלל לפניו

נָאַר

פעל כודד, ולע כ״ק נכנין סכנד נַר, והכוכן נַרְתָּה, ומשון עכה מעה סניכם ומגור ככה ויכלם [כיעדער-וונָלטינגען], לכן סניסם וסניכם נכלל, וסקללות בָּאֵר, ודומה לו אָרָה לעיל דף קע״ו, לשון עניפה וקסיכה, ומכון מקנב מוצ ומעמיי, נכיון למעם לו לארן ולעפר [כיעדער], וכן ניין סכון קנל בָּעַל, בָּבַל, בָּזַל, בָּתַם וכדומה, שנכלם בון מעמיי וקלק מוכנו לשרש רשז, כמשר יסודסם ע״י קקוד וזווי הלשון.
v. intr. pi-ēl. (2 p. נָאַרְתָּה), prosternere, profligare (niederwältigen), abjicere, trop. detestari, abhorrere. Compositum est ex rad. אָר, quocum concinit v. אָרַר (potentem, validum esse), et praepositione *na* (nieder) h. e. deorsum, *κατά*, quam exhibent etiam vv. בָּעַל, בָּזַל, בָּתַם. LXX. *κατα-στρέφειν, ἀποτινάσσειν.*
Pi-el: נִאֵר 3 *perf.*
Thr. 2, 7. נאר מקדשו
2 *perf.:* נֵאַרְתָּה
Ps. 89, 40. נארתה ברית עבדך

נָבָא

פעל ל״ק כ״ק נכנין כפעל נָבֵא, ונכנין כתפעל תִּתְנַבֵּא, תִּנָּבֵא, ומשון נכפעל דבור נרוש לקלסים, נסיום י׳ לקלסים על-קים, לכן מדבור נכיקיי ויוויי [ווייסוֹאגען], ועל כי דבור נכיקיי ע׳ רוש לקלסים סרגש כפניי וסתפעלות רוקניים נכקר נכין כפעל, שדכרו נכתוניים לקל פעלים סתכוויים המון-מעים וסרגש פניסי והתפעלות [ל״ק כסס, כלכס], וכן נפתני ערב תמונה פעולים. ונלרך הפעל הזה, הן לסתמן הטפת נכוחה ונכור וסשמש מענר או מעתידות, הן לסתמן מוסר ותוכחה ועתודה, הן מומרה נכיקית וניריה, ומהלכה אלקה רוח לקלסית [נעגי-סעדעע רעדע, גענָאגנ]. וככין סתפעל תצוקתו או כככין כפעל, או גם לכין סרגשות ע״י נעול כחות סרגשיות, ונקרר לרוב עם תשתנע, והסשמל קל להכין. ותצר לקקור הסרש לל״ק כמו נָבָא, ריקיסה וגיקה וכקרה [הערַגְסְקוועלָנען], נהשמל על גיקת תמיים, וזה כ״ל טעות. והסתם לפי עכיות דעתי שהרש דָּבָא [וכסון מקנב מוצ ועמיי], ותכוון הסרש ענין דבור [רע-דען], וכן כתתם הסרש נפתני ערב, כתצר תיקה כלות הסרשים נסוף הספר, ותכוון הפעל לע״ז הוכיח נכח סלנור וסתלטינעכ רעדען].
v. nifal. (נִבָּא) et *hitpaēl.* (הִתְנַבֵּא, תִּנָּבֵא), loqui impulsu et instinctu divino; prophetare, vaticinari, futura annunciare (weissagen); quia spiritus sanctus gignit in prophetae mente atque animo sensum motumque spiritualem, *Nifal* ad hoc inspirationis divinae genus adhibetur vel *Hitpaēl*, quae conjugationes ad interiores animi affectus (*πάθη*) significandos adhibentur, veluti in vv. תָּם, נָאַם, quae de affectione doloris vel poenitentia vel calamitatibus excitati dicuntur. Etiam arabica lingua altera verbi נבא conjugatione vi prophetandi utitur. Dicitur autem hoc verbum tum de rerum praeteritarum futurarumve annunciatione ex afflatu divino facta, tum de oratione morali et elenchtica, aut de cantu prophetico instituto divinitus, vel si de falsis prophetis sermo est, daemonum inflatu. Hinc *Hitpa.*, quod significationes conjugationis *Nifal* participat, etiam vi *furendi* (*μαίνεσθαι*) dicitur, veluti de Saule, a spiritu malo, tanquam sublatis animi viribus, agitato, 1 Sam. 18, 10. Magnopere errant, qui נָבָא, sicut נָבַע, primum vim scaturiendi, proferendi, proloquendi habere dicunt. Compositum est verbum ex radice *ba*, gr. *φα*, l. *fa-ri*, vi *loquendi*, et praepos. *na* h. e. *κατά*, ex qua compositione ingenita ejus significatio conficitur: oratione *de*vincere seu convincere (niederreden, überwältigend reden). LXX. *προφητεύειν, ἀποφθέγγεσθαι, λαλεῖν; ἀνακρούεσθαι.*
Nif-al: נִבָּא 3 *perf.*
1 Sam. 10, 11. עם־נביאים נבא
Jer. 20, 1. נבא את־הדברים האלה
Jer. 25, 13. נבא ירמיהו
Jer. 26, 11. כי נבא אל־העיר הזאת
Jer. 26, 18. היה נבא בימי
Jer. 29, 31. יען אשר נבא לכם
Ez. 12, 27. ולעתים רחוקות הוא נבא
3 *perf.:* הִנָּבֵא
1 Chr. 25, 2. הנבא על־ידי המלך
1 Chr. 25, 3. הנבא על־הודות ויהלל
2 *perf.:* נִבֵּאתָ
Jer. 20, 6. נבאת להם בשקר
Jer. 28, 6. דבריך אשר נבאת
2 *perf.:* נָבֵיתָ
Jer. 26, 9. מדוע נבית בשם־יי׳
2 *perf.:* וְנִבֵּאתָ
Ez. 4, 7. וזרעך חשופה ונבאת עליה
1 *perf.:* וְנִבֵּאתִי
Ez. 37, 7. ונבאתי כאשר צויתי
3 *perf. pl.:* נִבְּאוּ
Jer. 37, 19. אשר־נבאו לכם
3 *perf. pl.:* נָבְּאוּ *p.*
Jer. 23, 21. דברתי אליהם והם נבאו
3 *perf. pl.:* וְנָבְּאוּ
Joel 3, 1. ונבאו בניכם ובנותיכם
part.: נִבָּא *sg.*
Jer. 32, 3. מדוע אתה נבא לאמר
part. pl.: נִבְּאִים
1 Sam. 19, 20. חנביאים נבאים סלנור וסתלטינעכ על ידו [כיעדער-, נע-וואלטינעכ רעדען].
v. nifal. (נִבָּא) et *hitpaēl.* (הִתְנַבֵּא, תִּנָּבֵא), loqui impulsu et instinctu divino; prophetare, vaticinari, futura annunciare (weissagen); quia spiritus sanctus gignit in prophetae mente atque animo sensum motumque spiritualem, *Nifal* ad hoc inspirationis divinae genus adhibetur vel *Hitpaēl*, quae conjugationes ad interiores animi affectus (*πάθη*) significandos adhibentur, veluti in vv. תָּם, נָאַם, quae de affectione doloris vel poenitentia vel calamitatibus excitati dicuntur. Etiam arabica lingua altera verbi נבא conjugatione vi prophetandi utitur. Dicitur autem hoc verbum tum de rerum praeteritarum futurarumve annunciatione ex afflatu divino facta, tum de oratione morali et elenchtica, aut de cantu prophetico instituto divinitus, vel si de falsis prophetis sermo est, daemonum inflatu. Hinc *Hitpa.*, quod significationes conjugationis *Nifal* participat, etiam vi *furendi* (*μαίνεσθαι*) dicitur, veluti de Saule, a spiritu malo, tanquam sublatis animi viribus, agitato, 1 Sam. 18, 10. Magnopere errant, qui נָבָא, sicut נָבַע, primum vim scaturiendi, proferendi, proloquendi habere dicunt. Compositum est verbum ex radice *ba*, gr. *φα*, l. *fa-ri*, vi *loquendi*, et praepos. *na* h. e. *κατά*, ex qua compositione ingenita ejus significatio conficitur: oratione *de*vincere seu convincere (niederreden, überwältigend reden). LXX. *προφητεύειν, ἀποφθέγγεσθαι, λαλεῖν; ἀνακρούεσθαι.*
1 Sam. 10, 6. והתנבית עמם
1 *perf.:* וְהִתְנַבֵּאתִי
Ez. 37, 10. והנבאתי כאשר צוני
part.: מִתְנַבֵּא *sg.*
1 Reg. 22, 12. חנביאים נבאים כן
2 Chr. 18, 11. נבאים כן
Jer. 14, 14. שקר הנביאים נבאים
Jer. 14, 16. וחלם אשר־התמ נבאים
Jer. 27, 10. שקר הם נבאים לכם
Jer. 27, 14. נבאים לכם
Jer. 27, 15. והם נבאים בשמי
Jer. 27, 16. שקר המה נבאים לכם
Jer. 29, 9. כי בשקר הם נבאים
part. pl.: הַנִּבְּאִים
Ez. 13, 2. נביאי ישראל הנבאים
part. pl.: הַנִּבְּאִים
Jer. 14, 15. 23, 25. הנבאים בשמי
Jer. 23, 16. 27, 15. הנבאים לכם
Jer. 27, 16. הנבאים לכם לאמר
Jer. 29, 21. הנבאים לכם בשמי
Ez. 13, 16. הנבאים על־ירושלם
Ez. 38, 17. הנבאים בימים ההם
p. pl. cstr.: נְבִיאֵי
Jer. 23, 26. נביאי השקר
Jer. 23, 32 חנני על־נביאי חלמות
inf. constr.: לְהִנָּבֵא
Jer. 19, 14. שלחו יי׳ שם להנבא
Jer. 26, 12. יי׳ שלחני להנבא
Am. 7, 13. לא־תוסיף עוד להנבא
inf. c. suff.: כְּהִנָּבְאִי
Ez. 11, 13. ויהי כהנבאי
Ez. 37, 7. קול כהנבאי
inf. c. suff.: בְּהִנָּבְאוֹ
Zach. 13, 3. ואמו ילדיו בהנבאו
impert.: הִנָּבֵא
Ez. 11, 4. לכן הנבא עליהם
Ez. 11, 4. הנבא בן־אדם
Ez. 13, 2. בן־אדם הנבא
Ez. 21, 14. בן־אדם הנבא ואמרת
Ez. 21, 19. הנבא ויחד כף אל־כף
Ez. 21, 33. 30, 2. 36, 3. חנבא ואמרת
Ez. 34, 2. הנבא על־רועי ישראל
Ez. 34, 2. הנבא ואמרת אליהם
Ez. 36, 1. הנבא אל־הרי ישראל
Ez. 37, 4. הנבא על־העצמות האלה
Ez. 37, 9. הנבא אל־הרוח
Ez. 37, 9. 38, 14. הנבא בן־אדם
Ez. 39, 1. הנבא על־גוג
Am. 7, 15. לך הנבא אל־עמי ישראל
impert.: וְהִנָּבֵא
Ez. 6, 2. והנבא אליהם
Ez. 13, 17. והנבא עליהן
Ez. 21, 2. והנבא אל־יער השדה
Ez. 21, 7. והנבא אל־אדמת ישראל
Ez. 25, 2. והנבא עליהם
Ez. 28, 21. והנבא עליה
Ez. 29, 2. 35, 2. 38, 2. והנבא עליו
2 *imperf.:* תִּנָּבֵא
Jer. 11, 21. לא תנבא בשם יי׳
Jer. 25, 30. ואתה תנבא אליהם
Am. 7, 12. ושם תנבא
Am. 7, 16. לא תנבא על־ישראל
3 *imperf.:* יִנָּבֵא
Jer. 28, 9. אשר ינבא לשלום
Am. 3, 8. אדני יי׳ דבר מי לא ינבא
Zach. 13, 3. והיה כי־ינבא איש
3 *imperf.:* וַיִּנָּבֵא
Jer. 26, 20. וינבא על־העיר
2 *impf. pl.:* תִּנָּבְאוּ
Am. 2, 12. לא תנבאו
3 *impf. pl.:* וַיִּנָּבְאוּ
Jer. 28, 8. וינבאו אל־ארצות
Hitpa-el: הִנַּבֵּא, הִתְנַבֵּא
2 *perf.:* וְהִתְנַבֵּיתָ
1 Sam. 10, 6. והתנבית עמם
1 *perf.:* וְהִנַּבֵּאתִי
Ez. 37, 10. והנבאתי כאשר צוני
part.: מִתְנַבֵּא *sg.*

Digitized by Google

כי אינכי מתנבא עלי 2 Chr. 18, 7.
וגם־איש היה מתנבא Jer. 26, 20.
part.: הִתְנַבֵּא
משגע ומתנבא Jer. 29, 26.
part.: הַמִּתְנַבֵּא
המתנבא לכם Jer. 29, 27.
part. pl.: מִתְנַבְּאִים
מתנבאים במחנה Num. 11, 27.
וימה מתנבאים 1 Sam. 10, 5.
מתנבאים לפניהם 1 Reg. 22, 10.
מתנבאים לפניהם 2 Chr. 18, 9.
המה מתנבאים Jer. 14, 14.
prt. pl. f.: הַמִּתְנַבְּאוֹת
המתנבאות מלבהן Ez. 13, 17.
inf.: מֵהִתְנַבּוֹת
ויכל מהתנבות 1 Sam. 10, 13.
inf. c. suff.: בְּהִנָּבְאָתוֹ
מחזיני בהנבאתו Zach. 13, 4.
imprt. pl.: הִנָּבְאוּ
הנבאו בבעל Jer. 23, 13.
3 imperf.: יִתְנַבֵּא
לא־יתנבא עלי טוב 1 Reg. 22, 8.
לוא־יתנבא עלי טוב 1 Rg. 22, 18.
אלוך לא־יתנבא עלי 2 Chr. 18, 17.
3 imperf.: וַיִּתְנַבֵּא
ויתנבא בתוכם 1 Sam. 10, 10.
ויתנבא בתוך־הבית 1 S. 18, 10.
וילך הלוך ויתנבא 1 Sam. 19, 23.
ויתנבא גם־הוא לפני 1 Sam. 19, 24.
ויתנבא אלידעזר 2 Chr. 20, 37.
3 impf. pl.: וַיִּתְנַבְּאוּ
ויתנבאו ולא יספו Num. 11, 25.
ויתנבאו במחנה Num. 11, 26.
ויתנבאו גם־המה 1 S. 19, 20. 21 (bis).
ויתנבאו עד לעלות המנחה 1 Reg. 18, 29.

נָבִיא

ס"נ והסמיך נָבִיא, וסמוכן מלבד נרוק קַלְסִיס, כוסֵס וקוסֵס [קרקַפְּעָע, ועפעל], ל"מ נכיף לל', ולעפעים מכניפי ע"ו, ל"מ נכיפי סנעל, נכיפי הקַנְסָם, ולעפעים כמו מלין ומקוננין [דקַל-מעגע], קו מודע וקוסם וקע וכדומה, ונכי הכניפים המה התַּלְמִידים.

n. m. (c. נְבִיא), propheta, vates (syn. חֹזֶה, רֹאֶה), qui, dono prophetiae divinitus instructus, Dei veri orator atque interpres est, interdum de pseudoprophetis, velut *Beli* et *Aserae*, qui instinctum divinum missionemque divinam mentiuntur, etiam vi gener. interpres (Dolmetsch), vel amicus Dei, propter intimam prophetarum cum Deo consuetudinem. Discipuli prophetarum בְּנֵי הַנְּבִיאִים appellantur. LXX. *προφήτης, ψευδοπροφήτης;* עֶשֶׂר נְבִיאִים, *ἀφηγούμενος.*

האיש כי־נביא הוא Gn. 20, 7.
כי־יקום בקרבך נביא Dt. 13, 2.
נביא מקרבך מאחיך Dt. 18, 15.
נביא אקים להם מקרב Dt. 18, 18.
ולא־קם נביא עוד בישראל Dt. 34, 10
איש נביא אל־בני ישראל Jud. 6, 8.
גם־אני נביא כמוך 1 Reg. 13, 18.
אני נתרתי נביא ליי 1 Reg. 18, 22.
והנה נביא אחד נגש 1 Rg. 20, 13.
האין פה נביא ליי 1 Reg. 22, 7.
האין פה נביא ליי 2 Reg. 3, 11.
וידע כי יש נביא בישראל 2 Rg. 5, 8.
האין פה נביא ליי 2 Chr. 18, 6.
וישלח אליו נביא 2 Chr. 25, 15.
ושם היה נביא ליי 2 Chr. 28, 9.
אין־עוד נביא Ps. 74, 9.
נביא לגוים נתתיך Jer. 1, 5.
כי גם־נביא גם־כהן Jer. 14, 18.
גם־נביא גם־כהן Jer. 23, 11.
Ez. 2, 5. נביא היה בתוכם
כי נביא היה בתוכם Ez. 33, 33.
וכשל גם־נביא עמך Hos. 4, 5.
נביא פח יקוש Hos. 9, 8.
לא־נביא אנכי Am. 7, 14.
ולא בן־נביא Am. 7, 14.
ואמר לא נביא אנכי Zach. 13, 5.

וְנָבִיא

ונביא אחד זקן 1 Reg. 13, 11.
ונביא וקסם וזקן Jes. 3, 2.
ונביא מורה־שקר Jes. 9, 14.
כהן ונביא שגו בשכר Jes. 28, 7.
במקדש אדני כהן ונביא Thr. 2, 20.
ולחתם חזון ונביא Dan. 9, 24.

הַנָּבִיא

אל־דברי הנביא ההוא Dt. 13, 4.
אך הנביא אשר יזיד Dt. 18, 20.
ומת הנביא ההוא Dt. 18, 20.
אשר ידבר הנביא בשם יי Dt. 18, 22.
בזדון דברו הנביא Dt. 18, 22.
ויאמר גד הנביא אל־דוד 1 S. 22, 5.
ויאמר חמלך אל־נתן הנביא 2 S. 7, 2.
וישלח ביד נתן הנביא 2 S. 12, 25.
ודבר־יי היה אל־גד הנביא 2 S. 24, 12
ונתן הנביא ושמעי ורעי 1 Rg. 1, 8.
ואת־נתן הנביא 1 Reg. 1, 10.
ונתן הנביא בא 1 Reg. 1, 22.
חנה נתן הנביא 1 Reg. 1, 23.
ולנתן הנביא ולבניהו 1 Rg. 1, 32.
ונתן הנביא למלך 1 Reg. 1, 34.
ונתן הנביא ובניהו 1 Reg. 1, 38.
ואת־נתן הנביא 1 Reg. 1, 44.
צדוק הכהן ונתן הנביא 1 Rg. 1, 45.
אחיה השילני הנביא 1 Rg. 11, 29.
אל־הנביא אשר חשיבו 1 Rg. 13, 20.
אשר הנביא הזקן 1 Reg. 13, 25.
וישמע הנביא 1 Reg. 13, 26.
וישא הנביא את־נבלת 1 Rg. 13, 29.
ויבא אל־עיר הנביא 1 Reg. 13, 29.
התה־שם אחיה הנביא 1 Rg. 14, 2.
ביד־עבדו אחיהו הנביא 1 Rg. 14, 18.
ביד יהוא בן־חנני הנביא 1 Rg. 16, 7.
ביד יהוא הנביא 1 Reg. 16, 12.
ויגש אליהו הנביא 1 Reg. 18, 36.
ויגש הנביא אל־מלך 1 Rg. 20, 22.
וילך הנביא ויעמד 1 Reg. 20, 38.
הנביא אשר בשמרון 2 Reg. 5, 3.
דבר גדול הנביא דבר 2 Reg. 5, 13.
כי־אלישע הנביא 2 Reg. 6, 12.
ואלישע הנביא קרא 2 Reg. 9, 1.
הנער הנביא רמת גלעד 2 Rg. 9, 4.
יונה בן־אמתי הנביא 2 Rg. 14, 25.
ישעיהו הנביא בן־אמוץ 2 Rg. 19, 2.
ישעיהו בן־אמוץ הנביא 2 Rg. 20, 1.
ויקרא ישעיהו הנביא 2 Rg. 20, 11.
ויבא ישעיהו הנביא 2 Rg. 20, 14.
עצמות הנביא אשר־בא 2 Rg. 23, 18.
ויאמר דויד אל־נתן הנביא 1 Chr. 17, 1.
ועל־דברי נתן הנביא 1 Chr. 29, 29.
על־דברי נתן הנביא 2 Chr. 9, 29.
ושמעיה הנביא בא 2 Chr. 12, 5.
בדברי שמעיה הנביא 2 Chr. 12, 15.
במדרש הנביא עדו 2 Chr. 13, 22.
והנבואה עדד הנביא 2 Chr. 15, 8.
מכתב מאליהו הנביא 2 Chr. 21, 12.
וידבר הנביא ויאמר 2 Chr. 25, 16.
בן־אמוץ הנביא 2 Chr. 26, 22.
ונתן הנביא 2 Chr. 29, 25.
וישעיהו בן־אמוץ הנביא 2 Chr. 32, 20.
מימי שמואל הנביא 2 Chr. 35, 18.
ירמיהו הנביא מפי יי 2 Chr. 36, 12.
בבוא־אליו נתן הנביא Ps. 51, 2.
בן־אמוץ הנביא Jes. 37, 2.
ישעיהו בן־אמוץ הנביא Jes. 38, 1.
ויבא ישעיהו הנביא Jes. 39, 3.
את ירמיהו הנביא Jer. 20, 2.
הנביא אשר־אתו חלום Jer. 23, 28.
אך־הנביא אך־כהן Jer. 23, 33.
כה תאמר אל־הנביא Jer. 23, 37.
אשר דבר ירמיהו הנביא Jer. 25, 2.
חנניה בן־עזור הנביא Jer. 28, 1.
ויאמר ירמיה הנביא Jer. 28, 5. 15.
אל־חנניה הנביא Jer. 28, 5. 15.
הנביא אשר ינבא Jer. 28, 9.
בבא דבר הנביא Jer. 28, 9.
יודע הנביא Jer. 28, 9.
ויקח חנניה הנביא Jer. 28, 10.
מעל צואר ירמיה הנביא Jer. 28, 10.
וילך ירמיה הנביא לדרכו Jer. 28, 11
חנניה הנביא את־המוטה Jer. 28, 12
מעל צואר ירמיהו הנביא Jer. 28, 12.
וימת חנניה הנביא Jer. 28, 17.
אשר שלח ירמיה הנביא Jer. 29, 1.
באזני ירמיהו הנביא Jer. 29, 29.
וירמיהו הנביא היה כלוא Jer. 32, 2.
וידבר ירמיהו הנביא Jer. 34, 6.
אשר־צוהו ירמיהו הנביא Jer. 36, 8.
ואת ירמיהו הנביא Jer. 36, 26.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 37, 2.
אל־ירמיהו הנביא Jer. 37, 3.
6. 46, 1. 13. 47, 1. 49, 34.
את־ירמיהו הנביא Jer. 37, 13. 38, 10.
לירמיהו הנביא Jer. 38, 9.
ויקח את־ירמיהו הנביא Jer. 38, 14.
ויאמרו אל־ירמיהו הנביא Jer. 42, 2
ויאמר אליהם ירמיהו הנביא Jer. 42, 4.
ואת ירמיהו הנביא Jer. 43, 6.
אשר דבר ירמיהו הירייא Jer. 45, 1.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 50, 1.
אשר־צוה ירמיהו הנביא Jer. 51, 59
ובא אל־הנביא Ez. 14, 4. 7.
אני יי פתיתי את הנביא Ez. 14, 9.
כעון הנביא יהיה Ez. 14, 10.
אל־ירמיה הנביא Dan. 9, 2.
אויל הנביא Hos. 9, 7.
אשר חזה חבקוק הנביא Hab. 1, 1.
תפלה לחבקוק הנביא Hab. 3, 1.
ביד־חגי הנביא Hag. 1, 1. 2, 1.
ביד־חגי הנביא לאמר Hag. 1, 3. 2, 10
דברי חגי הנביא Hag. 1, 12.
בן־עדו הנביא Zach. 1, 1.
ברכיהו בן־עדוא הנביא Zach. 1, 7.
את אליה הנביא Mal. 3, 23.

וְהַנָּבִיא

והנביא ההוא או חלם Dt. 13, 6.
והנביא והכהן והעם Jer. 23, 34.
והנביא כי־יפתה Ez. 14, 9.

וְהַנָּבִיא

ובנביא העלה יי Hos. 12, 14.
ממצרים ובנביא נשמר Hos. 12, 14.

לַנָּבִיא

נאמן שמואל לנביא 1 Sam. 3, 20.
תמשח לנביא תחתיך 1 Rg. 19, 16.

לַנָּבִיא

כי לנביא היום 1 Sam. 9, 9.
לנביא אשר חשיבו 1 Reg. 13, 23.

מִנָּבִיא

מנביא ועד־כהן Jer. 8, 10.
ודבר מנביא Jer. 18, 18.
ובקשו חזון מנביא Ez. 7, 26.

וּמִנָּבִיא

ומנביא ועד־כהן Jer. 6, 13.
cum suff.: נְבִיאֶךָ *p.*
אחיך יהיה נביאך Ex. 7, 1.
cum suff.: נְבִיאֲכֶם
אם־יהיה נביאכם יי Num. 12, 6.
pl.: נְבִיאִים, נְבָאִים
כל־עם יי נביאים Num. 11, 29.
ופגעת חבל נביאים 1 Sam. 10, 5.
והנה חבל נביאים לקראתו 1 S. 10, 10
עם־נבאים נבא Sam. 10, 11.
מאה נבאים Reg. 18, 4.
וישלח בהם נביאים 2 Chr. 24, 19.
נביאים תעמדת Neh. 6, 7.
ואם־נבאים הם Jer. 27, 18.
חקים לט יי נביאים Jer. 29, 15.

הַנְּבִיאִים, הַנְּבָאִים *pl.:*

להקת הנביאים נבאים 1 S. 19, 20.
ביד הנביאים גם בחלמות 1 S. 28, 15.
ויקבץ את־הנביאים 1 Rg. 18, 20.
את־כל־הנביאים בחרב 1 Rg. 19, 1.
ואיש אחד מבני הנביאים 1 Rg 20, 35
הנביאים כארבע מאות 1 Reg. 22, 6.
וכל־הנביאים מתנבאים 1 Rg. 22, 10.
הנביאים נבאים כן 1 Reg. 22, 12.
דברי הנביאים פה־אחד 1 Rg. 22, 13.
ויצאו בני־הנביאים 2 Reg. 2, 3.
ויגשו בני־הנביאים 2 Reg. 2, 5.
וחמשים איש מבני הנביאים 2 Reg. 2, 7.
בני־הנביאים אשר־ביריחו 2 Reg. 2, 15.
מנשי בני־הנביאים 2 Reg. 4, 1.
ובני הנביאים ישבים 2 Rg. 4, 38.
ובשלו נזיד לבני הנביאים 2 Rg. 4, 38.
מהר אפרים מבני הנביאים 2 Reg. 5, 22.
בני־הנביאים אל־אלישע 2 Rg. 6, 1.
לאחד מבני הנביאים 2 Reg. 9, 1.
דמי עבדי הנביאים 2 Reg. 9, 7.
ביד עבדי הנביאים 2 Reg. 17, 13.
ביד כל־עבדיו הנביאים 2 Rg. 17, 23.
ביד־עבדיו הנביאים 2 Reg. 21, 10.
ביד עבדיו הנביאים 2 Rg. 24, 2.
הנביאים בכנרות בנבלים 1 Chr. 25, 1.
מלך ישראל את־הנביאים 2 Chr. 18, 5
וכל־הנביאים מתנבאים 2 Chr. 18, 9.
וכל־הנביאים נבאים כן 2 Chr. 18, 11.
דברי הנביאים־פה־אחד 2 Chr. 18, 12.
ביד עבדיך הנביאים Esr. 9, 11.
ולירתר הנביאים Neh. 6, 14.
הנביאים ואת־ראשיכם Jes. 29, 10.
הנביאים נבאו בשקר Jer. 5, 31.
כל־עבדי הנביאים Jer. 7, 25. 44, 4.
ואת עצמות הנביאים Jer. 8, 1.
הכהנים ואת־הנביאים Jer. 13, 13.
הנה הנביאים אמרים Jer. 14, 13.
שקר הנביאים נבאים Jer. 14, 14.
על־הנביאים הנבאים Jer. 14, 15.
יתמו הנביאים Jer. 14, 15.
יי צבאות על־הנבאים Jer. 23, 15.
על־דברי הנביאים Jer. 23, 16.
לא־שלחתי את־הנביאים Jer. 23, 21.
הנביאים הנבאים בשמי Jer. 23, 25.
היש בלב הנבאים Jer. 23, 26.
הנני על־הנביאים Jer. 23, 30. 31.
כל־עבדיו הנבאים Jer. 25, 4.
עבדי הנבאים Jer. 26, 5.
אל־הכהנים ואל־הנביאים Jer. 26, 16
אל־דברי הנבאים Jer. 27, 13.
הנביאים אשר היו לפני Jer. 28, 8.
הנביאים ואל־כל־העם Jer. 29, 1.
את־עבדי הנביאים Jer. 29, 19.
עבדי הנביאים Jer. 35, 15.
חזי על־הנביאים הנבלים Ez. 13, 3.
הנביאים החזים שוא Ez. 13, 9.
עבדיך הנביאים Dan. 9, 6.
ביד עבדיו הנביאים Dan. 9, 10.
ודברתי על־הנביאים Hos. 12, 11.
וביד הנביאים אדמה Hos. 12, 11.
ועל־הנביאים צויתם Am. 2, 12.
אל־עבדיו הנביאים Am. 3, 7.
על־הנביאים המתעים Mich. 3, 5.

Digitized by Google

וּבְאֵה הִשְׁמִשׁ עַל־הַנְּבִיאִים Mich.3,6
חִנְבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים Zach. 1, 4.
אֶת־עִבְדֵי הַנְּבִיאִים Zach. 1, 6.
וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר Zach. 7, 3.
בְּיַד־הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים Zach.7,7.12
מִפִּי הַנְּבִיאִים Zach. 8, 9.
הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ
הַטֻּמְאָה Zach. 13, 2.
יִבְשׁוּ הַנְּבִיאִים Zach. 13, 4.

pl.: הַנְּבִיאִים

וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים 2 Reg. 23, 2.
וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבָּעַל Jer. 2, 8.
וְהַנְּבִיאִים יִתְנַהֵר Jer. 4, 9.
וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לָרוּחַ Jer. 5, 13.
הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים Jer. 26, 7.
הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים Jer. 26, 8.
וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִיאִים Jer. 26, 11.
וְהַנְּבִיאִים הַנְּבִאִים Jer. 27, 15.
וְהַנְּבִיאִים הַלָּעוֹלָם יְחִיוּ Zach.1,5.

pl.: מֵהַנְּבִיאִים

כִּי מֵהַנְּבִיאִים הוּא 1 Reg. 20, 41.

pl.: בַּנְּבִיאִים

־אָם, בַּנְּבִיאִים
חַג שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים 1 S.10,11. 12.
חַג שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים Sam.19, 24.
גַּם בָּאוֹרִים גַּם בַּנְּבִיאִים 1 S.28, 6.
חִצַּבְתִּי בַּנְּבִיאִים Hos. 6, 5.

pl.: לַנְּבָאִים

לִנְבָאִים מִשְׁבָּר לִבִּי Jer. 23, 9.

pl.: לִנְבָאִים

וְאֶקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִאִים Am. 2, 11.

pl. constr.: נְבִיאֵי

אֶת נְבִיאֵי יְיָ 1 Reg. 18, 4. 13.
וְאֶת־נְבִיאֵי הַבָּעַל 1 Reg. 18, 19.
תִּפְשׂוּ אֶת־נְבִיאֵי הַבָּעַל 1Rg.18,40.
אֶל־נְבִיאֵי אֲבִיךָ 2 Reg. 3, 13.
וְאֶל־נְבִיאֵי אִמֶּךָ 2 Reg. 3, 13.
וְעַתָּה כָּל־נְבִיאֵי הַבַּעַל 2Rg.10,19.
בֵּית כָּל־נְבִיאֵי כָל־חָזוֹת 2Rg.17,13.
נְבִיאֵי יְרוּשָׁלִַם Jer. 23, 15.
אֶל־נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל Ez. 13, 2.
נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים Ez. 13, 16.

pl. constr.: וּנְבִיאֵי

וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה 1 Reg. 18, 19.
וּנְבִיאֵי הַבַּעַל 1 Reg. 18, 22.
וּנְבִיאֵי תַרְמִית לִבָּם Jer. 23, 26.

pl. constr.: וּבִנְבִיאֵי

וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן Jer. 23, 13.
וּבִנְבִיאֵי יְרוּשָׁלִַם Jer. 23, 14.

pl. constr.: לִנְבִיאֵי

לִנְבִיאֵי הַבַּעַל 1 Reg. 18, 25.
וְאִמְרוּ לִנְבִיאֵי מַלְכֵּם Ez. 13, 2.

pl. constr.: מְנַבְּיאֵי

וְאַתָּה מְנַבְּיאֵי יְיָ 1 Reg. 18, 13.

pl. c. suff.: וּנְבִיאָי

וּנְבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ 1 Chr. 16, 22.

pl. c. suff.: וְלִנְבִיאַי

וְלִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ Ps. 105, 15.

pl. c. suff.: וְלִנְבִיאֵינוּ

וּלְכֹהֲנֵינוּ וְלִנְבִיאֵינוּ Neh. 9, 32.

pl. c. suff.: נְבִיאֶיךָ

נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְחָרֶב 1Reg.19,10.14.
בְּפִי כָּל־נְבִיאֶיךָ 1 Reg. 22, 23.
בְּפִי נְבִיאֶיךָ אֱלֹהּ 2 Chr. 18, 22.
וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ Neh. 9, 26.
בְּרוּחֲךָ בְיַד־נְבִיאֶיךָ Neh. 9, 30.
כְּשָׁעֲלִים בְּחָרְבוֹת נְבִיאֶיךָ Ez.13,4.

pl. c. suff.: נְבִיאֶיהָ

נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ Thr. 2, 14.

pl. c. suff.: נְבִיאֵיכֶם

אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם Jer. 27, 9.
אֶל־דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם Jer. 27, 16.
אֶל־יְשִׁיעוּ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם Jer.29, 8.
וְיָשִׁיבוּ נְבִיאֵיכֶם Jer. 37, 19.

pl. c. suff.: נְבִיאֶיהָ

רֹחַשׁ שֶׁקֶר בִּפְנֵי כָּל־נְבִיאָיו 1Rg.22,22.
לְרוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־
נְבִיאֶיךָ 2 Chr. 18, 21.
הַמְצוֹת בְּיַד נְבִיאָיו 2 Chr. 29, 25.

pl. c. suff.: בְּנְבִיאֶיהָ

הַאֲמִינוּ בִּנְבִיאָיו 2 Chr. 20, 20.
וְהַצְלִיחוּ
וּמִתְעַתְּעִים בִּנְבִיאָיו 2 Chr.36, 16.

pl. c. suff.: נְבִיאֶיהָ

גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ חָזוֹן Thr.2,9.
מַחְזוֹת נְבִיאֶיהָ Thr. 4, 13.
קְשֹׁר נְבִיאֶיהָ בְּתוֹכָהּ Ez. 22, 25.
נְבִיאֶיהָ פֹּרְחִים Zeph. 3, 4.

pl. c. suff.: וְנְבִיאֶיהָ

וּנְבִיאֶיהָ טָחוּ לָהֶם תָּפֵל Ez. 22, 28.
וּנְבִיאֶיהָ בְּכַסֵּם יְקַסְּמוּ Mich. 3, 11.

pl. c. suff.: וּנְבִיאֵיהֶם

וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם Jer. 2, 26.
כֹּהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם Jer. 32, 32.

נְבִיאָה

שֵׁם נוֹי נְבִיא, וְסִמּוֹנִין שֵׁם מִקְנַת נְכוּחַ לְמֹלִיס [פַּרְסַפְּעִין], וְלֵךְ לְמַעֲשִׂים עֲמוּרִית וְנִפְלַת עֲלֵיהֶם, לוּ שֵׁם סַכִּינִית נִכְלֹל, וְלְהַסְפִּיק לְנוֹעֲדִים סַכִּינִיקִם כְּתַב לְכָן־נִכְתַּב שֶׁהַמְּעוּכָה כְּאֵר נִכְיָה, וְוֹס לֹא יִכָּן, וְנִשְׁפַּךְ נוֹעֲדִים שֵׁם.

n. f. (m. נְבִיא), prophetissa, cantrix, uxor prophetae. LXX. *προφῆτις, προφήτης* (male, sicut *Ibn-'Ganah*, qui נְבִיאָה Neh. 6, 14. pro נָבִיא positum jactitat).

וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה Jud. 4, 4.

הַנְּבִיאָה

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה Ex. 15, 20.
אֶל־חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה 2 Reg. 22, 14.
אֶל־חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה 2 Chr. 34, 22.
וְגַם לִנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה Neh. 6, 14.
וְאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה Jes. 8, 3.

נְבוּאָה

שֵׁם וּשׁוּפְצִי, וְסִמּוֹנִין שֵׁם סְפוּלֹס [פַּרְסַפְּעִי־וּנוֹן], וְלִפְעָמִים כְּתַב סְכִנוּסְס.

n. f. abstr., prophetia, liber prophetae. LXX. *προφητεία, λόγος.*

הַנְּבוּאָה

כִּי חַנְבוּאָה דִּבֶּר עָלָי Neh. 6, 12.

וְהַנְּבוּאָה

וְהַנְּבוּאָה עֹדֵד הַנָּבִיא 2 Chr. 15, 8.

constr.: נְבוּאַת

וְעַל־נְבוּאַת אֲחִיָּה 2 Chr. 9, 29.

נָבָא

נִקְרְמִי כְּמוֹ נְעָנִי, וְלֵךְ נְנִכִּין פְּעוֹלֵי אִתְנַבִּי לוּ יְתְנַבִּי, וְשָׁנוּר נְתַרְגּוֹס.

v. aram. (*Itpa.* אִתְנַבִּי, יְתְנַבִּי), prophetare. LXX. *προφητεύειν.*

Itpa-el: וְיִתְנַבִּי 3 *perf.*

וְהִתְנַבִּי חַגַּי נְבִיאָה Esr. 5, 1.

נָבִיא

נִקְרְמִי כְּמוֹ נָבְיָא נְעָנִי, נִתְרְגוּס סִילוּעַס נְבִיָּא לוּ נְבִיָּא, עִי׳ כְּנוּ מִלִּין לְמִרְמִי.

v. aram. (def. targ. נְבִיָּא), propheta. LXX. *προφήτης;* pl. def. נְבִיאַיָּא (Codd. alii: נְבִיָּיא), *προφητεῖα.*

def.: נְבִיָּא

וְהִתְנַבִּי חַגַּי נְבִיאָה Esr. 5, 1.
בִּנְבוּאַת חַגַּי נְבִיאָה Esr. 6, 14.

def. pl.: נְבִיאַיָּא

וְזְכַרְיָה בַּר־עִדּוֹא נְבִיאַיָּא Esr.5,1.
נְבִיאַיָּא דֵּי־אֱלָהָא Esr. 5, 2.

נְבוּאָה

נִקְרְמִי כְּמוֹ נְעָנִי, וְסִילוּעַס נִתְרְגוּס

נָבַב

פְּעַל נוֹדֵד, וְסִמּוֹנִין נְקִיס וְקַלִּיפְס [סְהֶלְעַן, נְסְקִיעַן], וְסוֹף נִיכּוּי פְּעוּלֵי נָבִיב, שֶׁנִּכְתַּב ג״כ עַל רִיקוּת סִיּוּם וְקֹסֶר הַשֶּׁכֶל, כְּדֶרֶךְ נִשְׁפְּתֵי עִכּוּ. וְלִפְעָמִים לְנִקְנוּת סִדְרָם כָּל סְפָקוֹת דָּבָב כְּדוֹמֶה עַל בָּב לְעֵיל דף קכ״ד, נִשְׁעָתֵי כּוֹן, וְהֵם בָּבָה מִן בָּב וְלֵךְ מִן דָּבָב, כְּלֹמַר מְרִיקִם לְעֵיל.

v. tr. compos., cavare, forare; prt. נָבִיב, excavatus, evacuatus, excors, *διάκενος, χαῦνος*, a rad. דָּבָב, quocum cf. v. גָּבַב, unde בָּבָה. LXX. *κοῖλος, κίκλῳ, ἄλλως.*

part. pass.: נָבוּב *sg.*

וְאִישׁ נָבוּב יִלָּבֵב Job. 11, 12.
אַצְבְּעוֹת נָבוּב Jer. 52, 21.

p. p. constr.: נְבוּב

נָבוּב לֻחֹת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ Ex. 27, 8.
נָבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ Ex. 38, 7.

נִבְזֶבֶת

v. s. r. בָּזַז *p.* 161.

נָבַח

פְּעַל נוֹדֵד, וְסִמּוֹנִין סְנִכְּת וְסִשְׁעַת קוֹל מִכְלַב [נַעֲלַעַן], וְסִפְעָלוֹת נְכִיסְס וְהִנְכִּית קוֹל. תּוֹכֶן סִדְרָם דָּבָב, כִּי נִסְנְכָה נִכְ סְפָעוֹת נְכִיכִּת קוֹל, וְכֵן סִדְרָם נִשְׁפַּת הִכְלִיּוֹת [*s. bukk*], נְסְכוּוֹן נְכִיסְס, כְּלֹמַר כְּכֵר הִנְעָתִי נִסְפְּלִי קְרוּוֹי סְנִיכִיס דף קמ״ל, וְכֵן סִדְרָם נִיוֹכִי וּכוּעִי סְנִיכִיס, וְכִלְדוֹסְס, [gr. *βυκ., βηκ.*, l. *buc.*] וּנְקִרְנוּס דָּבָח סְעַלְמוֹ.

v. intr. compos., vociferari, latrare, a rad. דָּבַח, sanscr. *bukk*, gr. *βυκ, βηκ*, lat. *buc.* LXX. *ὑλακτεῖν.*

inf. constr.: לִנְבֹּחַ

לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ Jes. 56, 10.

נָבַט

פְּעַל נוֹדֵד, וְסִמּוֹנִין רְקִיס וְקוֹיס וְנִיקִס, נִנְקִית סִשְׁכֶּל עַל דַּנְכ [כִּיצִדְעְרוֹסְסְעַן, אֵן צְעוֹוִיסְס סִינְכְלִיקְקְעַן], וְכִמְלֹ לְךָ נִנְכִּין הַכְּנִד נְבָט קְוּוֹק סְפָעוּלְס, לוֹמֵר הִנְעָה לְךָ דַּנְכ [סִינְכְלִיקְקְעַן], וְדוֹמֶה לוֹ סְכוּסְף תְּבִיט [וְכֵן תְּשֻׁחַד־תְּחֻקָּה, חֲאֲבִיד־אַבַּד, חֲחֲרַח־חֵיחַ נִדְמִין סְמְכוּוֹן], נְסְשְׁלוּת רְנוּת, וְנִקְשׁוּר עִם סְעַמִּיס נִנְלִיס. וּלְפִי לְקִקּוּר סִדְרָם לְע שְׁקִרְן דָּבָב, וְכֵן נִשְׁפַּת סְנִדְקִית וְיוּכִית וְוּוֹיִת וְנִרְמִיכִית כְּסִדְרָם כְּמוֹוּן *s. wid, budh*; gr. *Fιδ, οιδ, Fιδεῖν*] וְנִשְׁלֹ, l. *vid-ere*, goth. *vit-an*, מִלְּיִם וְסִנְנִקְס עַל הִילִיעָס, וְכֵן אֲלוֹנ סְמְכוּוֹן שֶׁלְּ יִדְע לְעֵיל.

v. intr. compos., deorsum spectare, *de*spicere (niederblikken), intueri, unde solummodo *Ni.* נִבַּט et *Hi.* הִבִּיט (sicut הֶאֱבִיד־אִבֵּד; הֶחֱשִׁיד־חִשֵּׁחַ; significatione pari atque aequali, diligenter atque intentis oculis vel animi viribus intueri, c. דְּ nominis, אַחֲרֵי, בְּ, עַל, לְ, אֶל (similem a *videndo* ad *intelligendum* et *sciendum* translationem vid. in v. יָדַע). Radicis נָבַט similia sanscritica supra invenies. LXX. *ὀδ-εῖν, ἐπιδ-εῖν; βλέπειν, ἀναβλέπειν, ἐπιβλέπειν, ἐμβλέπειν, καταβλέπειν, κατανοεῖν; ἐφορᾶν, σκοπεύειν; ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν, προσέρχεσθαι.*

Pi-el: וְנִבֵּט 3 *perf.*

וְנִבַּט לָאָרֶץ Jes. 5, 30.

Hif-il: הֵבִיט 3 *perf.*

לֹא־הֵבִיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב Num. 23,21.
מַשְׁמִים הֵבִיט לִי Ps. 33, 13.
מִמְּשַׁמִּים הֵבִיט Ps. 102,20.

3 *perf.:* וְהֵבִיט

וְהֵבִיט אֶל־נָחָשׁ Num. 21, 9.

2 *perf.:* וַהֲבִטְתָּ

וְהִבְטַתְּ צֹר מִטְּעַן 1 Sam. 2, 32.

3 *perf.:* הֵבִיטוּ

חֵבִיטוּ אֹרְחוֹת תֵּמָא Job. 6, 19.
חֵבִיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ Ps. 34, 6.

3 *perf. pl.:* וְהֵבִיטוּ

וְהֵבִיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה Ex. 33, 8.
וְהֵבִיטוּ אֵלַי אֵת אֲשֶׁר Zach.12,10.

2 *perf. pl.:* הֲבִטְתֶּם

וְלֹא הִבְטַחְתֶּם אֶל־עֹשֵׂיהָ Jes. 22, 11.

part.: מַבִּיטִים

הַמַּבִּיטִים לָאָרֶץ וְתִרְעָד Ps. 104, 32.

inf. constr.: הַבִּיט

הַבִּיט עַל־מְעוֹרֵיהֶם Hab. 2, 15.

inf. constr.: וְהַבִּיט

וְהַבִּיט אֶל־מִקְדַּשׁ קָדְשֶׁךָ Hab.1,13.

inf. constr.: לְהַבִּיט

אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט Jon. 2, 5.

inf. constr.: מֵהַבִּיט

יִרְא מֵהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים Ex.3,6.

inf. c. suff.: בְּהַבִּיטִי

בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ Ps.119,6.

inf. c. suff.: לְהַבִּיטָם

לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטָם Thr. 4, 16.

imprt. s

הַבֵּט דֶּרֶךְ־יִם 1 Reg. 18, 43.
הַבֵּט שָׁמַיִם וּרְאֵה Job. 35, 5.
הַבֵּט לִבְרִית Ps. 74, 20.
הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה Ps. 80, 15.
הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה Jes. 63, 15.

imprt.: הַבֵּט

הַבֵּט יָמִין וּרְאֵה Ps. 142, 5.

imprt.: הַבֵּט־ *s. M.*

הַבֵּט־נָא חַשְׁמִימָה Gn. 15, 5.
הֵן הַבֵּט־נָא עַמֵּךְ כֻּלָּנוּ Jes. 64, 8.

imprt.: וְהַבֵּט

וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ Ps. 84, 10.

imprt.: הַבִּיטָה

הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְיָ אֱלֹהָי Ps. 13, 4.
שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה Thr.3,63.
הַבֵּט וּרְאֵה אֶת־חֶרְפָּתֵנוּ Thr. 5,1.

imprt.: וְהַבִּיטָה

רְאֵה יְיָ וְהַבִּיטָה Thr. 1, 11.

imprt. pl.: הַבִּיטוּ

וְהָעוֹרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת Jes.42,18.
הַבִּיטוּ צוּר חֻצַּבְתֶּם Jes. 51, 1.
הַבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם אֲבִיכֶם Jes.51,2.
הַבִּיטוּ וּרְאוּ Thr. 1, 12

imprt. pl.: וְהַבִּיטוּ

וְהַבִּיטוּ אֶל־הָאָרֶץ Jes. 51, 6.
רְאוּ בַגּוֹיִם וְהַבִּיטוּ Hab. 1, 5.

1 *imperf.:* אַבִּיט

אִם־אַבִּיט אֵלַיִךְ וְאַתְּ
אֵרֵאךְ 2 Reg. 3, 14.

Digitized by Google

לא־אביט אדם עוד Jes. 38, 11.
ואל־זה אביט אל־עני Jes. 66, 2.
ושלם מריאיכם לא אביט Am. 5, 22.

I *imperf.:* וְאַבִּיט
ואביט ואין עזר Jes. 63, 5.

1 *imperf.:* וְאַבִּיטָה
ואביטה ארחתיך Ps. 119, 15.
גל־עיני ואביטה Ps. 119, 18.
אשקוטה ואביטה במכוני Jes. 18, 4.

2 *impf. ap.:* תַּבֵּט
אל־תבט אל־מראהו 1 Sam. 16, 7.

2 *imperf.:* תַּבִּיט
אל־תביט אחריך Gn. 19, 17.
עמל וכעס תביט Ps. 10, 14.
רק בעיניך תביט Ps. 91, 8.
ועמל תביט Hab. 1, 3.
למה תביט בוגדים Hab. 1, 13.

2 *impf. ap.:* וַתַּבֵּט
ותבט ביום ההוא אל־נשק Jes. 22, 8.

3 *imperf.:* יַבִּיט
ותמנע לי יביט Num. 12, 8.
לקצות־הארץ יביט Job. 28, 24.
אנוש יביט מרחוק Job. 36, 25.
אם־יצר עין חלא יביט Ps. 94, 9.
ואל־ארץ יביט Jes. 8, 22.

3 *impf. ap.:* וַיַּבֵּט
ויבט השלשתי ויראה 1 S. 17, 42.
ויבט שאול אחריו 1 Sam. 24, 9.
ויעל ויבט 1 Reg. 18, 43.
ויבט והנה מראשתיו 1 Reg. 19, 6.
ויבט ארנן וירא את־ דויד 1 Chr. 21, 21.

3 *impf. f.:* וַתַּבֵּט
ותבט אשתו מאחריו Gn. 19, 26.
ותבט עיני בשורי Ps. 92, 12.

3 *impf. pl.:* יַבִּיטוּ
למרחוק עיניו יביטו Job. 39, 29.
יביטו יראו־בי Ps. 22, 18.
עיניך לנכח יביטו Prv. 4, 25.
לא יביטו Jes. 5, 12.

מַבָּט

ס"ז וככוי מַבָּטִי, בַּמַּבָּטוֹ, נכתפקות ס"ס, ופעם נכתגל המס כמו מָבָּטָה. סוכלת מענין לשון יציע לקריו המלס, לומר מקום ומוקלת [לשוסובם].

n. m. (c. s. מַבָּטִי, מַבָּטוֹ, patahato *Mem*, semel segolato מָבָּטָה), objectum, quod quis intuetur, ad quod respicit, objectum spei et exspectationis, exspectatio (Aussicht). LXX. *πεποιθότα εἶναι, παράπτωμα.*

cum suff.: מַבָּטָם
ובשר מכוש מבטם Jes. 20, 5.

cum suff.: מַבָּטָנוּ
הנה־כה מבטנו Jes. 20, 6.

cum suff.: מָבָטָהּ
כי־הוביש מבטח Zach. 9, 5.

נָבָךְ

פעל ל"ע כ"ף נגור, וכמוכן לדעת קנן־עוכך כמו בָּכָה, לומר סנכם ויניקם [ערניעסטען], והשם נָבָךְ יס לדעתו כמו בְּכִי כסר [קיוב כ"ק י"ף], ולדעת המקקק שלמס יניקי סורקת הענין כמו נָבָךְ לעיל דף קכ"ס, לומר עכין הסתכוכת והתסבכות [שעוידעל], וקשוות מרעיו אֲבֵךְ, סָבָךְ וכדומס. ודעת המקנגס כדעת רש"י. ולדעת כל"ק ולכיס מסלקוכים משרש כנך לפ היס ולפ נכרך, וסמך השם נִבְכֵי יס מסמוכת נְבָכִים, ע"פ נְהָרִים, ול"כ ניכוכי נפעל מן בָּכָה, ונקמת לכלס סמך נקכמת סלקוק ונקקירת וכווי שלשון. והנכון לדעתי שענינו כמו בָּק לשיל וכמו דָּבָג נקרגוס, וכן כשרש כמכוון כשמתי עכ"ל.

v. inus. compos., quocum Ibn-Ezra v. בָּכַח confert, phrasin נָבַךְ יָם (Job. 38, 16.) cum simili פְּכִי מָתַי (Job. 28, 11.) componens. *Isaaki*, assentiente Paraphrasta, נָבַךְ, sicut simplex בָּךְ et verba סָבַךְ, אָבַךְ aliis literis accidentalibus composita, vi *cito gyratimque se movendi* dici existimat, unde נָבָךְ, *vortex*, *gurges*. Alii radicem נָבַךְ fictam et commentitiam esse arbitrantur, in his *Qimchi*, qui נִבְכֵי (נ' יָם) constr. prt. pl. abs. נְבָכִים ad s. f. נְהָרִים esse dicit, a conj. *Nifal* verbi בָּכַח. Nobis denique radix רָבַךְ cum vv. בָּק, רָבַק (targ.), vi *scaturiendi*, comparari oportere videtur.

נָבָךְ

ס"ז, ופ נכמן סכנוי נִבְכֵי נכ"ק, וסמוכן מענכ ומקום יניקת המים [קוועלקרע], וופ סככון. לדעת רש"י מסתנכות ומכוכת המים ומענכ [שעכו-דעל], ולפ לכביע, ולמתקנס מְצַבָּל כדעת רש"י, ודעת ע' וקניס כדעת עלכו.

n. m. pluralet. (constr. נִבְכֵי), scaturigo, fons (Quellort), a v. compos. רָבַךְ, scatere. *Isaaki*, uti et Targ. מְצַרְבַּל, de vortice (Strudel) intelligit. LXX. *πηγὴ θαλάσσης.*

pl. constr.: נִבְכֵי־
חבאת עד־נבכי־ים Job. 38, 16.

נָבֵל

פעל כוזד, וסעתיד יִבַּל, וסמוכן לפעול וכפילם לקרן, מעלים ופרישים [כיעדעכוועלקען, -פְּעָלְנען], מפילת עליס ומכמילת יריק דצ"ז. וכפול על כפילם לקרן, כריעס וכפילם והומכות [כיעדעלויכקען], לו הומל והוכוק [כיע-דערנעמעקע ויין], לו נכפול על כפילת וירידת המעלה, על רפיון וזפלות [שלאפף, עסאַרכַּם הַשְׁכְּלָנָן], וכן פסנפול על לו כוכל על כפילת ומכמילת יריק דצ"ז. וכפול על כפילם לקרן, כריעס וכפילם והומכות [כיעדעלויכקען], לו הומל והוכוק [כיע-דערנעמעקע ויין], לו נכפול על כפילת וירידת המעלה, על רפיון וזפלות [שלאפף, עסאַרכַּם הַשְׁכְּלָנָן], וכן פסנפול על לו כוכל על כפילת ומכמילת יריק דצ"ז. הכנך יונק כמוכנו, ולנוכו הזפלה וכלון הקלה ותעוב נלול וקלוף [שאלנען], נעציפ-פַּעַן], וכן נָבַל כנקנוס. ולפי לתמונת וַיִּבֶל [יעציס ס"ל ס'] לל"ק כיר וַיִּנָּבֵל מסכנד, לולס סכנון שסוף מר וַיִּנָּבֵל, מעקיד קל יָבַל, ולולי כמו כן וַיָּשַׁר מר וַיִּישַׁר מן נָשַׁר, לס לפ שלפיר שסוף מן בָּל, כדומס קל נכל. מעלות הפרש דָּבָל, ודומס לו הפרש נפעלי אָבַל, גָּלַח, אָוַל וכדומס, וסשווי נפעלי עכ"ל כנר סנעתי.

v. intr. compos. (impf. יִבַּל), *decidere* (niederfallen, niedersinken), prostratum, profligatum esse; spec. decidere propter flacciditatem et marcorem, sicut folia, flosculi, plantae, trop. debilem esse mente ac consilio, stulte agere (syn. אָוַל, translatione eadem). *Pi.* targ. נַבֵּל, vilipendere, nihil facere; contumelia, ignominia adficere. Cognata sunt radicis ejusdem communione vv. אָבַל, בָּלַח, אָוַל, q. v. LXX. *πίπτειν, ἀποπίπτειν, διαπίπτειν, ἐκπίπτειν; ἀποῤῥυεῖν, ἐκρυεῖν, καταῤῥυεῖν; ἀποβάλλειν, ἀποῤῥίπτειν; καταφθείρειν, παλαιοῦν, προϊέναι; inf. φθορά; Pi. ἀπολλύναι, ἀτιμάζειν, ἀφιστάναι;* 1 p. pr. נְבַלְתִּי, *ἀναθαρσία.*

3 *perf.:* נָבַל
יבש חציר נבל ציץ Jes. 40, 7. 8.
וחעלה נבל Jer. 8, 13.

3 *perf. fem:* נָבְלָה
אבלה נבלה הארץ Jes. 24, 4.
אמללה נבלה תבל Jes. 24, 4.

2 *perf.:* נָבַלְתָּ
אם־נבלת בהתנשא Prv. 30, 32.

prt. masc.: נֹבֵל
וציץ נבל צבי תפארתו Jes. 28, 1.
וחיתה ציצת נבל Jes. 28, 4.

part. fem.: נֹבֶלֶת *sg.*
כאלה נבלת עלה Jes. 1, 30.

part. fem.: וְכֹלְבֶלֶת
וכנבלת מתאנה Jes. 34, 4.

inf. abs.: נָבֹל
נבל תבל גם־אתה Ex. 18, 18.

inf. constr.: כְּנָבֵל
כנבל עלה מגפן Jes. 34, 4.

2 *imperf.:* תִּבֹּל
נבל תבל גם־אתה Ex. 18, 18.

3 *imperf.:* יִבּוֹל
ואולם הר־נופל יבול Job. 14, 18.
ועלהו לא־יבול Ps. 1, 3.
וכל־צבאם יבול Jes. 34, 4.
לא־יבול עלהו Ez. 47, 12.

3 *impf. pl.:* יִבְּלוּ *p.*
בני־נכר יבלו 2 Sam. 22, 46.
בני־נכר יבלו Ps. 18, 46.

3 *impf. pl.:* יִבְּלוֹן
וכירק דשא יבלון Ps. 37, 2.

3 *impf. pl. ap.:* וַיִּבֹּל
ונבל כעלה כלנו Jes. 64, 5.

Pi-el: נִבֵּל
1 *perf. c. s.:* וְנִבַּלְתִּיךָ
ונבלתיך ושמתיך Nah. 3, 6.

part.: מְנַבֵּל
כי־בן מנבל אב Mich. 7, 6.

2 *imperf.:* תְּנַבֵּל
אל־תנבל כסא כבודך Jer. 14, 21.

3 *imperf.:* וַיְנַבֵּל
וינבל צור ישעתו Dt. 32, 15.

נָבָל

ס"ז, וסמוכן כסיל ואויל [עסקאר כאפרר], כסקאל על לים ריק ופוכו, על כופר ומכקים ישות קלסי, וכדומס מן סקאלות, וסקעלנות ידועס.

n. m., debilis mente, stultus, et deinde, metaphora psychologica gravissima, atheus (arab. *kafir*, rab. כֹּפֶר, אֲפִיקוֹרוֹס), flagitiosus. LXX. *ἄφρων, μωρός, ἀσύνετος, ἀπαίδευτος.*

עם נבל ולא חכם Dt. 32, 6.
בגוי נבל אכעיסם Dt. 32, 21.
נבל שמו ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.
חכמות נבל ימות אבנר 2 S. 3, 33.
בני נבל גם־בני בלי־שם Job. 30, 8.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
חרפת נבל אל־תשימני Ps. 39, 9.
ועם־נבל נאצו שמך Ps. 74, 18.
מני־נבל כל־היום Ps. 74, 22.
ולא ישמח אבי נבל Prv. 17, 21.
כי נבל נבלה ידבר Jes. 32, 6.
ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.

וְנָבָל
ונבל כי ישבע־לחם Prv. 30, 22.

לְנָבָל
לא־נאוה לנבל שפת יתר Prv. 17, 7.
לא יקרא עוד לנבל מדיב Jes. 32, 5.

pl.: הַנְּבָלִים
כאחד הנבלים בישראל S. 13, 13.
על הנביאים הנבלים z. 13, 3.

נְבָלָה

ס"ג מסוכני נָבָל, וסוף מופעתי, וכמוו קולות וכסילות [עסקאַרכַּיים], ומוו פקיקות וכעירות ושפלות וכדומס, ק עוכס הכסילות ותכלית הקולות ולפעמים סכקנס נעכס, לומר קצ נבלה, ד"ל נהפסוק לקח סכבלות וכדומס מן הקלות.

n. f. (a m. נָבָל) *abstr.*, stultitia, impietas; flagitium, facinus rationi legique divinae repugnans, interdum concr. mulier scelesta, veluti אֵשֶׁת חֲנֻבְלוֹת (Job. 2, 10.). LXX. ἀφροσύνη (μωρός, ἀσχήμων), ἀνομία, ἀνόμημα; עָשָׂה נְבָלָה, semel: ἀπολλύναι.

כי נבלה עשה בישראל Gn. 34, 7.
כי־עשתה נבלה בישראל Dt. 27, 21.
וכי־עשה נבלה בישראל Jos. 7, 15.
לבלתי עשות עמכם נבלה Job. 42, 8.
נבל נבלה ידבר Jes. 32, 6.
עשו נבלה בישראל Jer. 29, 23.

וּנְבָלָה
כי עשו זמה ונבלה Jud. 20, 6.
ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.

הַנְּבָלָה
אל־תעשו את־הנבלה Jud. 19, 23.
דבר הנבלה חזאת Jud. 19, 24.
ככל־הנבלה אשר עשה Jud. 20, 10.
אל־תעשה את־הנבלה 2 S. 13, 12.

pl.: הַנְּבָלוֹת
כדבר אחת הנבלות Job. 2, 10.

נְבָלָה
ס"ג וסמוכן נִבְלַת, וכנכוי לו נקיוס הנכי נִבְלָתִי, לו כלכן נִבְלָתוֹ. סמוכן גויס מקס כסופלת [ני־כאפס], וכן מַפֶּלֶת מן נָפַל, לומר קצר סוכקקס קלנס, וכנכר מכנו יפס כרל"ק. סמצאל על לְגִיל קל להכין, וכי פֶּגֶר מצלמו. כתקנוס נִבְלָא מצלמו, והילועס נִבְלָתָא נתקנוס נאר עולקס.

n. f. (c. נִבְלַת), cadaver, tanquam corpus deciduum vel humi prostratum (syn. מַפֶּלֶת a. v. נָפַל), trop. de idolis, quae, cum Deo vivo comparata, cadavera sunt (syn. פֶּגֶר), targ. נִבְלָא, def. הַנִּבְלָתָא (=עוֹלָתָה hebr.). LXX. *θνησιμαῖον, σῶμα, νεκρός.*

וחלב נבלה וחלב טרפה Lev. 7, 24.
אשר תאכל נבלה וטרפה Lev. 17, 15.
נבלה וטרפה לא יאכל Lev. 22, 8.
לא־תאכלו כל־נבלה Dt. 14, 21.
כל־נבלה וטרפה Ez. 44, 31.

וּנְבָלָה
ונבלה וטרפה לא־אכלתי Ez. 4, 14.

הַנְּבֵלָה
עמד אצל הנבלה 1 Reg. 13, 24.
ויראו את־הנבלה 1 Reg. 13, 25.
משלכת 1 Reg. 13, 25.
עמד אצל הנבלה 1 Reg. 13, 25.
אצל הנבלה 1 Reg. 13, 28.
את־הנבלה 1 Reg. 13, 28.

constr.: נִבְלַת
את־נבלת איש־האלהים 1 Rg. 13, 29.
והית נבלת איזבל 2 Reg. 9, 37.
נבלת עבדיך מאכל Ps. 79, 2.
נבלת העם הזה Jer. 7, 33.
ונפלה נבלת האדם Jer. 9, 21.

constr.: בִּנְבֵלַת
או בנבלת חיה טמאה Lev. 5, 2.
בחמה טמאה או בנבלת Lev. 5, 2.
בנבלת שקוציהם Jer. 16, 18.

Digitized by Google

cum suff.: נִבְלָתִי
Jes. 26, 19 נבלתי יקומון

cum suff.: נִבְלָתְךָ
Dt. 28, 26. והיתה נבלתך למאכל
1 Reg. 13, 22. לא־תבוא נבלתך

cum suff.: נִבְלָתוֹ
Dt. 21, 22. לא־תלין נבלתו על־העץ
Jos. 8, 29. ויורידו את־נבלתו
1 Reg. 13, 24. ותהי נבלתו משלכת
1 Reg. 13, 28. את־נבלתו משלכת
1 Rg. 13, 30. ויניח את־נבלתו בקברו
Jer. 26, 23. וישלך את־נבלתו

cum suff.: וְנִבְלָתוֹ
Jer. 36, 30. ונבלתו תהיה משלכת

cum suff.: נִבְלָתָהּ
Lev. 11, 40. והנשא את־נבלתה

cum suff.: בְּנִבְלָתָהּ
Lev. 11, 39. הנגע בנבלתה יטמא

cum suff.: מִנִּבְלָתָהּ
Lev. 11, 40. והאוכל מנבלתה

cum suff.: נִבְלָתָם
Lev. 11, 11. ואת־נבלתם תשקצו
Lev. 11, 28. והנשא את־נבלתם
Jes. 5, 25. נבלתם כסרחה
Jer. 16, 4. והיתה נבלתם למאכל
Jer. 19, 7. ונתתי את־נבלתם
Jer. 34, 20. והיתה נבלתם למאכל

cum suff.: בִּנְבֵלָתָם
Lev. 11, 24. 27. כל־הנגע בנבלתם
Lev. 11, 36. ונגע בנבלתם יטמא

cum suff.: וּבְנִבְלָתָם
Lev. 11, 8. ובנבלתם לא תגעו
Dt. 14, 8. ובנבלתם לא תגעו

cum suff.: מִנִּבְלָתָם
Lev. 11, 25. וכל־הנשא מנבלתם
Lev. 11, 35. וכל אשר־יפל מנבלתם
Lev. 11, 37. וכי יפל מנבלתם
Lev. 11, 38. ונפל מנבלתם עליו

נִבְלוּת

ע"נ ונכנוי נִבְלָהּ, ושמונן כעיכות וזעלות ופציקות וגנות, לכן כמו קלון וכלאם עכוס וכזב [שקר]. כתרגום ונגעת נִבְלַת בדומם, ונאמץ נשפה רכנית ג"כ נבלות.

n. f. (c. s. נִבְלָתָהּ), turpitudo, humilitas, vilitas; spec. pars obscena (syn. עֶרְוָה, בֹּשֶׁת, targ. נִבְּלָא). LXX. *ἀκαθαρσία.*

cum suff.: נִבְלָתָהּ
Hos. 2, 12. אגלה את־נבלתה

נֵבֶל

ע"ז כזב נקודם, ויש ספרים כתיב נקודם, כאכזון תיב ונקל, לומר נאכזון כלי־ושר לכוד כתיב נקודם כקודמת נָבֶל, וכאכזי נְבָלִים ושאך סרכזי נְבָלַי. סודק הענין כ"ל כלי נכוד וקנוד [מְחֻלְבָּם], ומוסק ל' כלק ודומה [שלוין], ע"ש נגיונתו ונקיכותו, לו מכל היולר לאים ולקלב ולין, כמשקל על הענים מלאים מים. כ' גם לכלי נגון וושר, כדמות עגלת לו ככור [לירק, השרפ], ונקרא נ"כ ע"ש קלילות, וכן גם כשם כשפה יונית ורומית [*νάβλα, nablium*], וכ"ל שהשרש נָבַל [*νάβλα, nablium*] מס כמו מכל מָפָל, ודוק.

n. m. (*sex quinqueve* punctis insignitum, pl. נְבָלִים; c. נִבְלֵי), aliquid cavum seu excavatum: 1) uter vel lagena, qua aqua, lac, vinum asservatur, trop. de nubibus aquarum pluviarum plenis; 2) instrumentum musicum, gr. *νάβλα, νάβλας, ναῦλα, ναῦλον*, lat. *nabla, naula, nablium.* Scito vero, risum movere eos, qui hoc n. ad v. נָבַל, h. e. decidere, flaccescere, referunt. LXX. *ἀσκός, ἀγγεῖον, κεράμιον; νέβελ, νάβλη, ναύλη; ὄργανον, κιθάρα, ψαλτήριον (ψαλμός), εὐφροσύνη, ἐπικρέμασθαι.*

1 Sam. 10, 3. ואחד נשא נבל־יין
Jes. 30, 14. כשבר נבל יוצרים
Jer. 13, 12 (bis). כל־נבל ימלא יין
Ps. 71, 22. אודך בכלי־נבל

p. נֵבֶל
Ps. 81, 3. כנור נעים עם־נבל
Ps. 92, 4. על־עשור ועלי־נבל

וְנֵבֶל
1 Sam. 1, 24. קמח ונבל יין
2 Sam. 16, 1. ומאה קיץ ונבל יין

p. וָנֵבֶל
Jes. 5, 12. וחיה כנור ונבל

הַנֵּבֶל, הַנָּבֶל
Ps. 57, 9. 108, 3. עורה הנבל וכנור

p. הַנֵּבֶל
Am, 6, 5. הפרטים על־פי הנבל

בְּנֵבֶל
Ps. 33, 2. בנבל עשור זמרו־לו
Ps. 144, 9. בנבל עשור אזמרה־לך
Ps. 150, 3. הללוהו בנבל וכנור

pl.: נְבָלִים
1 Chr. 15, 16 נבלים וכנרות
1 Chr. 16, 5. בכלי נבלים ובכנרות
1 Chr. 25, 6. נבלים וכנרות
Neh. 12, 27. נבלים ובכנרות

pl.: וְנִבְלִים
1 Reg. 10, 12. וכנרות ונבלים לשרים
2 Chr. 9, 11. וכנרות ונבלים לשרים

pl.: הַנְּבָלִים
Jes. 22, 24. ועד כל־כלי הנבלים

pl.: בִּנְבָלִים
1 Chr. 15, 20. בנבלים על־עלמות
1 Chr. 15, 28 משמעים בנבלים
1 Chr. 25, 1. בכנרות בנבלים
2 Chr. 20, 28. 29, 25. בנבלים ובכנרות

pl.: וּבִנְבָלִים
2 S. 6, 5. ובכנרות ובנבלים ובחפים
1 Chr. 13, 8. ובכנרות ובנבלים
2 Chr. 5, 12. במצלתים ובנבלים

pl constr.: נִבְלֵי־
1 Sam. 25, 18. ושנים נבלי־יין

pl. constr.: וְנִבְלֵי
Job. 38, 37. ונבלי שמים מי ישכיב

pl. constr.: לְנִבְלֵי־
Thr. 4, 2. נחשבו לנבלי־חרש

3 *pl. c. s.:* וְנִבְלֵיהֶם
Jer. 48, 12. ונבליהם ינפצו

pl. c. s.: נִבְלֶיךָ
Jes. 14, 11. המית נבליך
Am. 5, 23. וזמרת נבליך לא אשמע

מַבּוּל

v. s. r. יָבַל *p.* 461.

נָבַע

פעל נזוד, וכניכוכי נִבְּעִי, ושמונן נ"פס וסקכס [הי"כשכוכעלן], וכקל כנע לע"ו כסר, לשר יוסק ויאלק מ"יו הלאס לשקשות. כסוסף חִבִּיעַ ושעתיד יַבִּיעַ, ושמונן יונק, הנגס והנקס הששכס ושעכס [לוי"סנ"עסכעלן, -שכוכודעלן], וכאלק על הנקע רוק ל', ל"פ כשפסוק ע"נ"עס לכס רוק', וכן נאלק הפעל שפך, לו על ענין דכור והודעה כללי [פ"עלקינלען], וכן הששאל אל כעף, ופי כ"עים יניע רעות מוס. ולשר

prt. masc.: נֹבֵעַ *sg.*
Prv. 18, 4. נבע מקור חכמה

Hif-il: הַבְּיַע

1 *imperf.:* אַבִּיעָה
Ps. 78, 2. אביעה חידות מני־קדם
Prv. 1, 23. אביעה לכם רוחי

3 *imperf.:* יַבִּיעַ
Ps. 19, 3. יום ליום יביע אמר
Prv. 15, 2. ופי כסילים יביע אולת
Prv. 15, 28. ופי רשעים יביע רעות
Eccl. 10, 1. יביע שמן רוקח

3 *imprf. pl.:* יַבִּיעוּ
Ps. 94, 4. יביעו ידברו עתק
Ps. 145, 7. זכר רב־טובך יביעו

3 *impf. pl.:* יַבִּיעֻן
Ps. 59, 8. הנה יביעון בפיהם

3 *impf. pl. f.:* תַּבְּעֶנָה
Ps. 119, 171. תבענה שפתי תהלה

מַבּוּעַ

ע"ו, וסכנוי מַבּוּעִים, ושמונן מעין ומקור וגלס [קוועלע], וכקרק כן ע"ס הנקס וסקרס, ומשקל הסס מסכוסף. כאמרי מכוע מאלסו.

n. m. hifil. (pl. מַבּוּעִים), scatebra aquarum, scaturigo, fons. LXX. *πηγή* (*ὕδατος, ὑδάτων*).

הַמַּבּוּעַ
Eccl. 12, 6. ותשבר כד על־המבוע

pl. constr.: מַבּוּעֵי
Jes. 49, 10. ועל־מבועי מים ינהלם

pl. constr.: לְמַבּוּעֵי
Jes. 35, 7. וצמאון למבועי מים

נֵבֶר

פעל ל"ע נאמרי, כ"ף נגור הנף נֶבְרָשָׁא, ואשר משקל וכריי שלו נֶבְרַשׁ, והסופיי שׁ כאשר אל רַגְ־גַּשׁ], אכן אמתוקו נדוקה ומכוסס, וכל המדקדקים סקוקיים לאקרי שכני השמות מודיס כה, וגם נמוכנו והלשקו נסיכס וכנכון [נלאקנלען, לו"כעלען] הכל מודיס, ואין למכוון הספוק יכאים יכיא, לדעת אכן־נכאק ענין דנור, לומר כאלו יכריו ויודיע נאזו לרניס, ווס סיג ועפל, וגם סרוס אכן־עוכאק מעניו סולאס נהתעד וכלי ספסק [פַּאלְטִיקוועלען] לא מתקוום. וכמוכיס מכלס דכרי שלמס יקקרי וו"ל הוס מכאיזו והוס מעלס קלס [נַאהכוונג], ונכראס נו כמיו אכעכוות עכ"ל, וכן פרס מתדקק יכאק אכן־נ־גיאק, ופי אכמיס קן. ואשר שהשרש לוס בָּאַ, שרש נעכוות, ומשקל הדגוש לרוב נפעלים נכוניס.

v. intr. compos. (prt. נִבְּעַ), scatere (hinsprudeln), velut de rivi scatebris; *Hi.* הַבְּיַע (impf. יַבִּיעַ), ebullire, eructare, effundere, sicut שָׁפַךְ, de spiritus sancti effusione; de elocutione, pronunciatione ac sermone. syn. נָאַם). Ad Qohel. 10, 1. יַבְאִישׁ יַבִּיעַ quod attinet, *Ibn-'Ganah* vertit: *effudit* seu *debuccinat foetorem* multis; *Ibn-Ezra: ebullit foetorem*, insulse quidem. Bene *Isaak ibn-Giat* et *Isaaki Trecassinus* vi *fermentandi* explicant et n. אֲבַעְבּוּעוֹת, cui subest v. simplex בָּעַ, unde רָבַע compositum est, comparant. Schol. *μυῶν θάνατος σήψει ἔλαιον εὐῶδες μυρεψοῦ.* LXX. *ἀναπηδᾶν. Hi. ἐρεύγεσθαι, ἐξερεύγεσθαι; φθέγγεσθαι, ἀποφθέγγεσθαι, ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι, προϊέναι; σκευασία.*

נָבַר

פעל ל"ע נאמרי, כ"ף נגור הנף נֶבְרָשָׁא, ואשר משקל וכריי שלו נֶבְרַשׁ, והסופיי שׁ כאשר אל רַגְ־גַּשׁ], אכן אמתוקו נדוקה ומכוסס, וכל המדקדקים סקוקיים לאקרי שכני השמות מודיס כה, וגם נמוכנו והלשקו נסיכס וכנכון [נלאקנלען, לו"כעלען] הכל מודיס, ואין למכוון הספוק יכאים יכיא, לדעת אכן־נכאק ענין דנור, לומר כאלו יכריו ויודיע נאזו לרניס, ווס סיג ועפל, וגם סרוס אכן־עוכאק מעניו סולאס נהתעד וכלי ספסק [פַּאלְטִיקוועלען] לא מתקוום. וכמוכיס מכלס דכרי שלמס יקקרי וו"ל הוס מכאיזו והוס מעלס קלס [נַאהכוונג], ונכראס נו כמיו אכעכוות עכ"ל, וכן פרס מתדקק יכאק אכן־נ־גיאק, ופי אכמיס קן. ואשר שהשרש לוס בָּאַ, שרש נעכוות, ומשקל הדגוש לרוב נפעלים נכוניס.

v. aram. inus., splendere, lucere, quocum grammatici perperam contulerunt v. נוּר (נָר). *Vav* enim hujus verbi non est radicale, uti vel arabicum *nâra* demonstrat, et forma hujus verbi productior נָהַר (נָהָר) q. v. Quare commutatio ista literae *Vav* cum litera *Bet*, legibus linguae ceteroqui consentanea, nulla est. Quin potius verbum compositum est ex praepositione *na* et radice בַּר, quam epenthesi literae *He* vulgari auctam exhibet v. בָּהַר. Eandem radicem paululum immutatam repraesentant vv. פָּאַר (פר), quod de splendore, majestate, gloria dicitur, et composita בָּדַּר, הָדַּר, quae *intransitive* de coloris rubri nitore dicuntur. Similia linguarum indogermanicarum in capitulo *rabinico* collecta invenies.

נֶבְרָשָׁא

ע"כ והידועה נֶבְרַשְׁתָּא, כשפה רכנית נִבְרֶשֶׁת, וידועה הרכוי כתרגום נֶבְרָשְׁתָּא, וכנור מסוכרי נֶבְרַשׁ, נעכרי נבראשׁ, והכרס שׁ סופיי כאשר כנר הוכחתי כספרי קרווי פנינים דף ק"כ. המונן מכוסה [לי"כעלר], וכן נעכרי, ומוס פעל שמי נאתנברש.

n. f. (def. נֶבְרַשְׁתָּא, a. *m.* נֶבְרַשׁ, quod ex v. comp. בַּר, addita terminatione *as*, ad s. f. דַּרְגַּשׁ ortum est, *Charuze Peninim* p. 150.), lychnuchus, lucerna, rab. נֶבְרֶשֶׁת, targ. forma eadem (pl. def. נִבְרָשָׁתָא), syr. (def. sing.) *nebrashto*, arab. *nibrâs-on*, unde *v. denom. aram.* אִתְנַבְרַשׁ, lucere, micare. LXX. *λαμπάς.*

def.: נִבְרַשְׁתָּא
Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא

נֶגֶב

פעל ל"ע כ"ף נגור, ושמונן לדעת רד"ק קריכס וקריכס ולאוד [שרשקעו, דיכר ויין], וכן נאמת הפעל נֶגֶב נאמרי וכנעלף, והצעיל נאצכה יַגֵּב, ולרוב כניין יכוד ויקיס [שנעראקקעכען], וגס השמות נֵגֶב יוכן וקורכ, נְגִיבָה עקיס ויכוס ושקכסס, ושקוקייס נָגֵיב, נָגוּב. תמונת השרש כ"ל דָּגָב [ושכוון מקנאגוען כדרככו], ואף נקרן השרש השונן של קריכס.

v. inus. compos., siccum, aridum esse; arefieri, exarescere, aram. נְגַב, misnice *impf.* יִגַּב, unde in libris metabiblicis *nmm.* נִיגּוּב, נִיגֵּב, siccitas, ariditas et *adj. part.* נָגִיר, נָגוּב, aridus, *siccaneus.*

נֶגֶב

ג׳ו, וכתיב התכלית נֶגְבָּה, וסימן פתח סדרוס [ויל־, מיעעגנסנעגעכד], ופתר הכד״ק נוס הלשון וסדרוס עצמו נקרא על כן נגב, לפי ג״ם נוצרת דרוס קרוב הרבה, ולפי נס יהוד כמו נוצר הצפון, מצני הקיימות.

n. m. (c. *He finis* נֶגְבָּה), auster, meridies, tractus meridianus, plaga meridionalis, a. *v. comp.* דָּרֹם, quia in terris ad meridiem sitis magna est *aridita*s, neque ita habitabiles sunt, ut ceterae orbis terrarum plagae, propter nimium aestum. Sic *David Qimchi*. LXX. *νότος, λίψ, ἀπηλιώτης, ἔρημος, ὀρεινή, ἀπέναντι, πρός* (נֶגֶד); אֶל־נֶגֶב, מִנֶּגֶב, *ἀπέναντι, ἀπεναντίον;* נֶגְבָּה, *πρός.*

לפאת נגב־תימנה Ex. 27, 9.
36, 23. 38, 9.
והיה לכם לפאת־נגב Num. 34, 3.
והיה לכם גבול נגב Num. 34, 3.
ואת־פאת־נגב אלפים Num. 35, 5.
נגב כנרות ובשפלה Jos. 11, 2.
נגב מקצה ים המלח Jos. 15, 2.
זה־יהיה לכם גבול נגב Jos. 15, 4.
זה גבול נגב Jos. 18, 19.
עד־בעלת באר ראמת נגב Jos.19, 8.
על־נגב יהודה 1 Sam. 27, 10.
ועל־נגב הירחמאלי 1Sam.27, 10.
ואל־נגב הקני 1 Sam. 27, 10.
אל־נגב ואל־צקלג 1 Sam. 30, 1.
פשטנו נגב הכרתי 1 Sam. 30, 14.
ועל־נגב כלב 1 Sam. 30, 14.
ולאשר ברמות־נגב 1 Sam. 30, 27.
אל־נגב יהודה באר שבע 2S. 24, 7.
קדמה ממול נגב 1 Reg. 7, 39.
משא בהמות נגב Jes. 30, 6.
יער חשדה נגב Ez. 21, 2.
שער נגב Ez. 46, 9.
והבא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
ופאת נגב תימנה Ez. 47, 19.
ופאת־נגב חמש Ez. 48, 16.
אל־פאת נגב תימנה Ez. 48, 28.
נגב ירושלם Zach. 14, 10.

הַנֶּגֶב

משם אברהם ארצה הנגב Gn.20,1.
והוא יושב בארץ הנגב Gn.24,62.
עמלק יושב בארץ הנגב Nu.13,29.
מלך־ערד ישב הנגב Num. 21, 1.
ואת־הנגב ואת־הככר Dt. 34, 3.
ההר ואת־כל־הנגב Jos. 11, 16.
כי ארץ הנגב נתתני Jos. 15, 19.
כי ארץ הנגב נתתני Jud. 1, 15.
ודוד קם מאצל הנגב 1 Sam.20, 41.
ערי הנגב סגרו Jer. 13, 19.
ומן־ההר ומן־הנגב Jer. 17, 26.
ובערי הנגב Jer. 32, 44. 33, 13.
ואמרת ליער הנגב Ez. 21, 3.
ותגדל־יתר אל־הנגב Dan. 8, 9.
ויתחזק מלך־הנגב Dan. 11, 5.
ובת־מלך־הנגב תבא Dan. 11, 6.
ובא במלכות מלך הנגב Dan.11, 9.
ויתמרמר מלך הנגב Dan. 11, 11.
רבים יעמדו על־מלך חנגב Dan. 11, 14.
וזרעות הנגב לא יעמדו Dan.11,15.
מלך הנגב בחיל גדול Dan. 11, 25.
ומלך הנגב יתגרה למלחמה Dan. 11, 25.
יתגנח עמו מלך הנגב Dan.11, 40.
וירשו הנגב את־הר עשו Obad.1,19.
ירשו את ערי הנגב Obad. 1, 20.

וַהֲנֶגֶב

חיר והנגב והשפלה Jos. 10, 40.
יושב החר והנגב והשפלה Jud.1,9.
בעדי חשפלה והנגב 2Chr. 28, 18.
והנגב והשפלה Zach. 7, 7.

בְּנֶגֶב

מדבר יהודה אשר בנגב Jud. 1, 16.

בַּנֶּגֶב

עלו זה בנגב Num. 13, 17.
ויעלו בנגב Num. 13, 22.
והוא־ישב בנגב Num. 33, 40.
כאפיקים בנגב Ps. 126, 4.
כסוסות בנגב Jes. 21, 1.
ובא בנגב Dan. 11, 29.

וּבַנֶּגֶב

ובשפלה ובנגב Dt. 1, 7.
ובנגב החתי Jos. 12, 7.

מִנֶּגֶב

וילך למסעי מנגב Gn. 13, 3.
ונסב לכם חגבול מנגב Num.34, 4.
והיה תוצאתיו מנגב Num. 34, 4.
ויצא אל־מנגב Jos. 15, 3.
ועלה מנגב Jos. 15, 3.
אשר מנגב לנחל Jos. 15, 7.
אל־כתף חיבוסי מנגב Jos. 15, 8.
יעמד על־גבלו מנגב Jos. 18, 5.
אשר מנגב Jos. 18, 13.
ופנע בזבולן מנגב Jos. 19, 34.
והאחד מנגב מול גבע 1Sam.14, 5.
מנגב צפונה Ez. 21, 3.
מנגב צפון Ez. 21, 9.
כמבנה־עיר מנגב Ez. 40, 2.
מנגב למזבח Ez. 47, 1.

וּמִנֶּגֶב

ומנגב ללבונה Jud. 21, 19,

c. h finis: נֶגְבָּה

לפאת נגבה תימנה Ex. 26, 18.
על ירך המשכן נגבה Ex. 40, 24.
נגבה מקצה תימן Jos. 15, 1.
הפנה נגבה Jos. 15, 2.
וירד הגבול נחל קנה נגבה Jos.17,9.
נגבה לאפרים וצפונה Jos, 17, 10.
נגבה היא בית אל Jos. 18, 13.
נגבה מן־החר Jos. 18, 14.
בית־חרון נגבה Jos. 18, 14.
ופאת־נגבה מקצה קרית Jos.18,15.
אל־כתף היבוסי נגבה Jos. 18, 16.
אל־קצה חירדן נגבה Jos. 18, 19.
ושלשה פנים נגבה 1 Reg. 7, 25.
לעבד אדם נגבה 1 Chr. 26, 15.
ושלשה פנים נגבה 2 Chr. 4, 4.
קדמה ממול נגבה 2 Chr. 4, 10.
תימנה נגבה Ez. 47, 19.
ופאת־נגבה חמש מאות Ez.48,33.
וחציו נגבה Zach. 14, 4.

c. h finis: נֶגְבָּה

צפנה ונגבה וקדמה Gn. 13, 14.
ימה וקדמה וצפנה ונגבה Gn.28,14.
מזרח ימה צפונה ונגבה 1 Chr. 9, 24.
ונגבה ארך חמשה Ez. 48, 10.
ונגבה חמשים ומאתים Ez. 48,17.
ימה וצפונה ונגבה Dan. 8, 4.

c. h finis: הַנֶּגְבָּה

חלוך ונסוע הנגבה Gn. 12, 9.
ולוט עמו חנגבה Gn. 13, 1.

c. h finis: בַּנֶּגְבָּה

אל־גבול אדום בנגבה Jos. 15, 21.

c. h finis: לַנֶּגְבָּה

לנגבה לימם ארבעה 1 Chr. 26, 17.

נָגַד

פעל כולל, וסימנו דכור ופתיכס ונמוי שפתים [ושנעגן, לעדעגן], ופוס נכ״ק נכין סטסף חִגִּיד [והעתיד יַגִּיד והפקוד פ״ע נכתיב לַחֲגִיד תפוד לְהַגִּיד], פסעפ ונעזר פלול וספור סוככס וסנעפ [פֿעריקנדעגן, שׁכנייגעגן, ערנעסלעגן], נכל לפן פסשלפ. ופוס קס״כ נפשקל מפקויק קידס ופיקוכס, פו פפקטון קלוס, פו פשנוק וסלול ע״י פסוד גנוזות פסמולל, פו פעכין סולפס והוקפס לקוד ע״י דכור וספול וכדומס, ופעולי שלו הַגֵּד. ופפל לקפנות פשפט דע שסקדן וספרכו רָגַד, ולספרכו ענין פמיכס, וכן כשפט כמכוון נשפס סכדקיק ופולכיק ולועקיק [litt. *gad*, ונמכוון יוֹנֹק פסשפס ושנוק וספור, וכדומס ג״כ נשנוי קנקיי של פשפיט נשפס סכדקיק וגרפכיק-עתיקיק ונשפס נרפקיק ולפנליטילקיק *s. kath, katth;* goth. *guith-a*] .[engl. *quoth;* franz. *quad-er;* ומוס סנול נָגִיד, ע״פ פעולי, ולנוכו פמשוכ וספסולל [דער סַחֲבנעפרינ-ענכע], ול״כ מפמעות פשעל עכין שנוק והלול והודעס נשער נת־כנים. וכן פשס נָגִד מוס, כי לנוכו נעגמוקו סנגלס וסכודע נפקסום [דאָס זַחֲבַּאַנ-נאַרעע, זַחֲבַּאַנקוכדינע], ול״כ כגד כל־ענין סלנון נתמנות סנגלס וכודע ומפורסס לעיכי כל נכי עתן, ול״כ כיס פשס לעתעי.

v. intr., dicere, fari, loqui; *Hi.* תְּנִיד (*impf.* יַגִּיד, *inf.* semel לַהֲגִיד *Ketib* pro לְהַגִּיד), indicare, nunciare, narrare, c. *Dativo* personae vel elliptice, omisso vel personae vel objecti signo, speciatim de aenigmatis s. *scrupi* solutione, de somnii interpretatione, de laudatione publica seu praeconio, de confessione ac professione. *Ho.* חֻגַּד, passive. Radix hujus verbi *praepositionalis* est *gad*, sancr. *gad*, polon. *gad-ac'*, litt. *gad*, quam significatione eloquendi, celebrandi, narrandi multimodis variante habes in *vv. kath, katth* Indorum, *guith-a* Gothorum, *quad-er* Francorum, *quoth* Anglorum. Inde נָגִיד, celeber (der Hochgepriesene), sicut נָשִׂיא, elatus, summus (der Hocherhabene), et נֶגֶד, id quod manifestum, in conspectu omnium positum est, veluti נֶגֶד כָּל־עַמּוֹ h. e. (foedus) in conspectu populi palam ictum atque sancitum, a vi *enunciandi ac celebrandi*, unde et verbi arabici *nag'ada* ingenita proficiscitur significatio. LXX. *ἐρεῖν, ἔπειν, λαλεῖν, προλέγειν; ἀναγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, ἀναπαγγέλλειν, ἐπαγγέλλειν; δεικνύναι, ὑποδεικνύναι; ἀποκαλύπτειν, σημαίνειν; μεγαλύνειν, ἀγαλλιᾶσθαι; γινώσκειν, ἐγκαθίζειν δόλῳ;* מַגִּיד *ἄγγελος, παροιμία; Ho. inf.* הֻגֵּד, *ἀπαγγελία.*

Hif-il: הֵגִיד 3 *perf.*

מי הגיד לך כי ערום Gn. 3, 11.
על־בלי הגיד לו Gn. 31, 20.
הגיד לפרעה Gn. 41, 25.
ואת־שמו לא־הגיד לי Jud. 13, 6.
ולא־הגיד לאביו ולאמו Jud. 14, 6.
ולא־הגיד לחם Jud. 14, 9.
כי־הגיד לה את־כל־לבו Jud.16, 18.
כי־הגיד לה את־כל־לבו Jud.16, 18.
הגד הגיד לנו 1 Sam. 10, 16.
לא־הגיד לו 1 Sam. 10, 16.
ולאביו לא הגיד 1 Sam. 14, 1.
הגיד נער־אחד 1 S. 25, 14.
ודוד הגיד לאמר 2 Sam. 15, 31.
אשר לא הגיד לה 1 Reg. 10, 3.
העלים ממני ולא הגיד לי 2Rg.4, 27.
אשר לא הגיד לה 2 Chr. 9, 2.
כי־הגיד להם Esth. 3, 4.
אשר הגיד מרדכי Esth. 6, 2.
כח מעשיו הגיד לעמו Ps. 111, 6.
מי־הגיד מראש Jes. 41, 26.
מי בהם הגיד את־אלה Jes. 48, 14.
כי הגיד להם Jon. 1, 10.
הגיד לך אדם מה־טוב Mich. 6, 8.

3 *perf.:* וְהִגִּיד

והגיד לכהן לאמר Lev. 14, 35.
והגיד לנו את־דרכנו 1 Sam. 9, 8.
והגיד לך יי כי־בית 2 Sam. 7, 11.

3 *perf. c. s.:* הֶגִּידָהּ

מאז הגידה Jes. 45, 21.

3 *perf. fem.:* הִגִּידָה

ולאישח נבל לא הגידה 1 S. 25, 19.
ולא־הגידה לו דבר 1 Sam. 25, 36.
לא־הגידה אסתר Esth. 2, 10.
כי־הגידה אסתר Esth. 8, 1.

3 *perf. fem.:* וְהִגִּידָה

והגידת להם והם ילכו 2 S. 17, 17.

2 *perf.:* הִגַּדְתָּ

למה לא־הגדת לי Gn. 12, 18.
וגם־אתה לא־הגדת לי Gn. 21, 26
ולא־הגדת לי Gn. 31, 27.
ולא־הגדת לי במה כחך Jud.16, 15.
ואת הגדת היום 1 Sam. 24, 18.
כי־הגדת היום כי אין לך 2 S. 19, 7.
אתי־מי הגדת מלין Job. 26, 4.

2 *perf.:* הִגַּדְתָּה

ולי לא הגדתה Jud. 14, 16.

2 *perf.:* וְהִגַּדְתָּ

והגדת לבנך ביום ההוא Ex. 13, 8.
והגדת לחם משפם המלך 1 S. 8, 9.

1 *perf.:* הִגַּדְתִּי

הגדתי היום ליי אלהיך Dt. 26, 3.
הגדתי לכם היום כי אבד Dt.30, 18.
ולאמרי לא הגדתי Jud. 14, 16.
ולא־הגדתי לאדם Neh. 2, 12.
עד־כן לא הגדתי Neh. 2, 16.
לכן הגדתי ולא אבין Joh. 42, 3.
הגדתי לכם Jes. 21, 10.
אנכי הגדתי והושעתי Jes. 43, 12.
הראשנות מאז הגדתי Jes. 48, 3.

1 *perf.:* וְהִגַּדְתִּי

ודבר מה־יראני והגדתי לך Nu.23, 3
והגדתי לו כי־ששם אני 1 S. 3, 13.
וראיתי מה והגדתי לך 1 S. 19, 3.
והגדתי ואתם עדי Jes. 44, 8.

3 *perf. pl.:* הִגִּידוּ

ולכל־העם הגידו 2 Sam. 19, 9.
כי־הגידו לו את־עם Esth. 3, 6.
הגידו השמים צדקו Ps. 97, 6.
כסדם הגידו Jes. 3, 9.

3 *perf. pl.:* וְהִגִּידוּ

והגידו לך את־דבר המשפם Dt.17, 9.
והגידו לדוד לאמר 2 Sam. 17, 16.
והגידו למלך דוד 2 Sam. 17, 17.
והגידו את־כבודי Jes. 66, 19.

2 *perf. pl.:* וְהִגַּדְתֶּם

והגדתם לאבי Gn. 45, 13.

prt. masc.: מַגִּיד *sg.*

ואין מגיד לי Gn. 41, 24.
מגיד חרקיע Ps. 19, 2.
מגיד דברו ליעקב Ps. 147, 19.
אף אין־מגיד Jes. 41, 26.
והדשות אני מגיד Jes. 42, 9.
מגיד מישרים Jes. 45, 19.
מגיד מראשית אחרית Jes. 46, 10.
כי קול מגיד מדן Jer. 4, 15.
ומגיד לקראת מגיד Jer. 51, 31.
היום מגיד משנה Zach. 9, 12.

part.: הַמַּגִּיד

ומגיד לקראת מגיד Jer. 51, 31.
ומגיד לאדם מה־שחו Am. 4, 13.

Digitized by Google

part.: הַמַּגִּיד
אל־תסתר תמגיד לו 2 S. 1, 5. 13.
ואנכי המגיד המגיד לו 2 Sam. 1, 6.
מי המגיד לי לאמר 2 Sam. 4, 10.
ויבא המגיד אל־דוד 2 Sam. 15, 13.
מרוץ המגיד לו 2 Sam. 18, 11.
p. pl. constr.: לְמַגִּידֵי
מגידי החידה Jud. 14, 19.
part. fem.: מַגֶּדֶת *sg.*
בגתחמולדתה ואת־עמה Esth. 2, 20
inf. abs.: הַגֵּד, הַגֶּד
הגד תגידו אותה לי Jud. 14, 12.
הגד הגיד לנו 1 Sam. 10, 16.
הגד יגיד לשאול 1 Sam. 22, 22.
הגד נגיד למלך Jer. 36, 16.
pl. constr.: לְהַגִּיד
אשלחה להגיד לאדני Gn. 32, 6.
להגיד לאיש חפרד לכם Gn. 43, 6.
להגיד לכם את־דבר ה׳ Dt. 5, 5.
אשר־לא תוכלו להגיד לי Jud. 14, 13.
לא יכלו להגיד החידה Jud. 14, 14.
השמש בא להגיד בעיר 1 S. 4, 13.
להגיד לו כי־מת הילד 2 S. 12. 18.
מי מעשכם להגיד לי 2 S. 15, 28.
להגיד להם מי ישב 1 Reg. 1, 20.
ואמאס להגיד לאחאב 1 Rg. 18, 12.
להגיד 2 Reg. 9, 15. *Q're.*
לא יכלו להגיד Esr. 2, 59.
לא יכלו להגיד Neh. 7, 61.
מגיד לך Job. 1, 15. 16. 17. 19.
מגיד לאדם ישרו Job. 33, 23.
מגיד בבקר חסדך Ps. 92, 3.
מגיד כי־ישר Ps. 92, 16.
מגיד בציון את־נקמת Jer. 50, 28.
מגיד למלך בבל Jer. 51, 31.
מגיד למלך חלמתיו Dan. 2, 2.
מגיד להגיד כי חמודות Dan. 9, 23.
מגיד ליעקב פשעו Mich. 3, 8.
inf. constr.: לַגֶּד *K'tib.*
להגד ליזרעאל 2 Reg. 9, 15.
inf. constr.: וְלַהֲגִיד
ולהגיד לה Esth. 4, 8.
inf. constr.: מַהֲגִיד
מגיד את־המראה 1 Sam. 3, 15.
imprt.: הַגֵּד *s. M.*
הגד־נא לעבדך 1 Sam. 23, 11.
הגידה הדבר הגד־נא לי 2 S. 1, 4.
הגיד למלך אשר ראיתה 2 S. 18, 21.
הגד־נא לנו 2 Reg. 9, 12.
הגד אם־ידעת ביטה Job. 38, 4.
הגד אם־ידעת כלה Job. 38, 18.
הגד־נא לנו איך כתבת Jer. 36, 17.
הגד־לנו ועשינו Jer. 42, 20.
הגד אשר־כל־אשר Ez. 40, 4.
הגד את־בית־ישראל Ez. 41, 10.
imperat.: הַגֵּד *s. M.*
הגד־נא לי מה עשית Jos. 7, 19.
הגידו לעמי פשעם Jes. 58, 1.
הגידו־נא את־תועבותיהן Ez. 23, 36
imperat.: הַגִּידָה
הגידה לי מה־משכרתך Gn. 29, 15.
הגידה־נא שמך Gn. 32, 30.
הגידה־נא לי איפה הם Gn. 37, 16.
הגידה־נא לי במה כחך Jud. 16, 6.
הגידה־נא לי במה תאסר Jud. 16, 10.
הגידה לי במה תאסר Jud. 16, 13.
הגידה לי ואדע Ruth 4, 4.
הגידה־נא לי 1 Sam. 9, 18.
הגידה־נא לי מה־אמר 1 Sam. 10, 15.
הגידה לי מה עשיתה 1 S. 14, 43.
הגידה לי שאהבה Cant. 1, 7.
הגידה־נא לנו Jer. 38, 25.
הגידה־נא לנו Jon. 1, 8.
imprt. f.: הַגִּידִי *sg.*
הגידי־נא לי היש בית Gn. 24, 23.

חגידי לי מה־יש לכי 2 Reg. 4, 2.
imprt. pl.: הַגִּידוּ, הַגִּידוּ
הגידו לי ואם־לא הגידו לי Gn. 24, 49
הגדו בעמים עלילותיו Ps. 9, 12.
הגידו ונשימה לבנו Jes. 41, 22.
הגידו האתיות לאחור Jes. 41, 23.
הגידו וחגישו Jes. 45, 21.
הגידו השמיעו Jes. 48, 20.
הגידו ביהודה Jer. 4, 5.
הגידו זאת בבית יעקב Jer. 5, 20.
הגידו ונגידנו Jer. 20, 10.
הגידו במצרים Jes. 46, 14
הגידו בארנון Jer. 48, 20.
הגידו בגוים והשמיעו Jer. 50, 2.
impt. pl.: וְהַגִּידוּ
והגידו באיים ממרחק Jer. 31, 10.
1 imperf.: אַגִּיד
ולך אגיד Jud. 14, 16.
בלבבך אגיד לך 1 Sam. 9, 19.
ולא אתה אגיד לך 1 Sam. 20, 9.
כי־עוני אגיד Ps. 38, 19.
אגיד נפלאותיך Ps. 71, 17.
עד־אגיד זרועך לדור Ps. 71, 18.
ואני אגיד לעלם Ps. 75, 10.
צרתי לפניו אגיד Ps. 142, 3.
אני אגיד צדקתך Jes. 57, 12.
אגיד לך הלוא המת Jer. 38, 15.
אגיד לכם לא־אמנע Jer. 42, 4.
אגיד לך את־הרשום Dan. 10, 21.
ועתה אמת אגיד לך Dan. 11, 2.
1 imperf.: וַאֲגִיד
כל־אויביך ואגד לך 1 Chr. 17, 10.
ואגיד להם את־יד אלהי Neh. 2, 18.
ואגיד לך מאז Jes. 48, 5.
ואגד לכם היום Jer. 42, 21.
1 imperf.: אַגִּידָה
אגידה־נא לכם 2 Reg. 7, 12.
אגידה ואדברה Ps. 40, 6.
1 imperf.: וַאֲגִידָה
אעלה ואגידה לפרעה Gn. 46, 31.
האספו ואגידה לכם Gn. 49, 1.
הרף ואגידה לך 1 Sam. 15, 16.
ואגידה לך גדלות Jer. 33, 3.
1 impf. c. s.: אַגִּידֶנּוּ
מספר צעדי אגידנו Job. 31, 37.
2 imperf.: תַּגִּיד
בבקר בבקר הלוא תגיד לי 2 S. 13, 4.
תגיד לצדוק ולאביתר 2 S. 15, 35.
כי תגיד לעם הזה Jer. 16, 10.
הלוא־תגיד לנו Ez. 24, 19. 37, 18.
2 imperf.: וְתַגִּיד
ותגיד לבני ישראל Ex. 19, 3.
2 impf fem.: תַּגִּידִי
ואם־תגידי את־דברנו Jos. 2, 20.
3 imperf.: יַגִּיד
אם־לוא יגיד ונשא Lev. 5, 1.
והוא יגיד לך Ruth 3, 4.
אולי יגיד לנו את־דרכנו 1 S. 9, 6.
מי יגיד לי 1 Sam. 20, 10.
כי־תגד יגיד לשאול 1 Sam. 22, 22.
יגיד לך מה־יהיה לנער 1 Rg. 14, 3.
יגיד למלך ישראל 2 Reg. 6, 12.
לחלק יגיד רעים Job. 17, 5.
מי־יגיד על־פניו Job. 21, 31.
יגיד עליו רעו Job. 36, 33.
ופי יגיד תחלתך Ps. 51, 17.
יפיח אמונה יגיד צדק Prv. 12, 17.
אלה ישמע ולא יגיד Prv. 29, 24.
מי־יגיד לאדם Eccl. 6, 12.
מי יגיד לו Eccl. 8, 7.
מאחריו מי יגיד Eccl. 10, 14.
ובעל הכנפים יגיד דבר Eccl. 10, 20.
אשר יראה יגיד Jes. 21, 6.
מי בהם יגיד זאת Jes. 43, 9.
ומקלו יגיד לו Hos. 4, 12.

3 impf. c. hint.: הַיַּגִּיד
היגיד אמתך Ps. 30, 10.
3 imperf.: וַיַּגֶּד
ויגד־לנו את־החידה Jud. 14, 15.
ויגד־לך תעלמות חכמה Job. 11, 6.
ועתק חשמים ויגד־לך Job. 12, 7.
ויגד־לנו ר׳ אלהיך Jer. 42, 3.
3 impf. ap.: וַיַּגֶּד *s. M.* וַיַּגֶּד
ויגד לשני־אחיו בחוץ Gn. 9, 22.
ויגד לאברם העברי Gn. 14, 13.
ויגד יעקב לרחל Gn. 29, 12.
יוסף חלום ויגד לאחיו Gn. 37, 5.
ויבא יוסף ויגד לפרעה Gn. 47, 1.
ויגד ליעקב ויאמר Gn. 48, 2.
ויגד משה את־דברי Ex. 4, 28.
ויגד משה את־דברי Ex. 19, 9.
וירץ הנער ויגד למשה Num. 11, 27.
ויגד לכם את־בריתו Dt. 4, 13.
ויעל ויגד לאביו Jud. 14, 2.
ויגד־לה כי הציקתהו Jud. 14, 17.
ויגד־לח את כל־לבו Jud. 16, 17.
ויגד־לו שמואל 1 Sam. 3, 18.
ויבא ויגד לעלי 1 Sam. 4, 14.
ויגד־לו יונתן 1 Sam. 14, 43.
ויגד יהונתן לדוד 1 Sam. 19, 2.
ויגד־לו יהונתן 1 Sam. 19, 7.
ויגד־לו את כל־אשר 1 S. 19, 18.
ויגד אביתר לדוד 1 Sam. 22, 21.
וישלח יואב ויגד לדוד 2 S. 11, 18.
ויבא ויגד לדוד 2 Sam. 11, 22.
אל־המלך ויגד־לו 2 Sam. 14, 33.
וירא אתם נער ויגד 2 Sam. 17, 18.
ויגד ליואב 2 Sam. 18, 10.
ויקרא הצפה ויגד למלך 2 S. 18, 25.
ויבא־גד אל־דוד ויגד־לו 2 S. 24, 13.
ויגד־לח שלמה 1 Reg. 10, 3.
לקראת אחאב ויגד־לו 1 Rg. 18, 16.
ויגד אחאב לאיזבל 1 Reg. 19, 1.
ויגד לאדניו לאמר 2 Reg. 5, 4.
ויגד הצפה 2 Reg. 9, 18. 20.
ויבא המלאך ויגד־לו 2 Rg. 10, 8.
ויגד שפן הספר למלך 2 Rg. 22, 10.
ויגד־לה שלמה 2 Chr. 9, 2.
ויגד שפן חסופר למלך 2 Chr. 34, 18.
ויגד לאסתר המלכת Esth. 2, 22.
ויגד־לו מרדכי Esth. 4, 7.
ויבא התך ויגד לאסתר Esth. 4. 9.
ויגד להם פעלם Job. 36 9.
ויגד לשאול ויאמר לו Ps. 52, 2.
ויגד להם מיכיהו Jer. 36, 13.
ויגד להם ככל־הדברים Jer. 38, 27.
3 impf. c. s.: וַיַּגֶּדָהּ
שאל אביך ויגדך Dt. 32, 7.
3 impf. c. s.: וַיַּגִּידֶהָ
ומי־כמוני יקרא ויגידה Jes. 44, 7.
3 impf. c. s.: וַיַּגִּדֶהָ
דבר פי־לי אליו ויגדה Jer. 9, 11.
3 impf. fem.: תַּגִּיד
אשר לא־תגיד Esth. 2, 10.
3 impf. f.: וַתַּגֶּד *s. M.* וַתַּגֶּד
ותגד לבית אמח Gn. 24, 28.
ותגד לאביה Gn. 29, 12.
ותרץ ותגד לאישה Jud. 13, 10.
ותגד החידה לבני עמה Jud. 14, 17.
ותגד לחמותה את אשר Ruth. 2, 19.
ותגד־לה את כל־אשר Ruth. 3, 16.
ותגד לדוד מיכל 1 Sam. 19. 11.
ותגד־לו אשתו 1 Sam. 25, 37.
ותשלח ותגד לדוד 2 Sam. 11, 5.
ותגד לאיש האלחים 2 Reg. 4, 7.
1 impf. pl.: נַגִּיד
הגיד נגיד למלך Jer. 36, 16.
1 impf. pl.: וַנַּגֶּד *s. M.*
ונגד־לו על־פי הדברים Gn. 43, 7.
ונגד־לו את דברי אדני Gn. 44, 24.

1 impf.: וְנַגִּידָה
ונגידה בית המלך 2 Reg. 7, 9.
1 impf. pl. c. s.: וְנַגִּידֵנוּ
הגידו ונגידנו Jer. 20, 10.
2 impf. pl.: תַּגִּידוּ
אם־לא תגידו את־דברנו זה Jos. 2, 14.
אם־הגד תגידו אותה לי Jud. 14, 12.
אל־תגידו בגת 2 Sam. 1, 20.
הלוא תגידו לי מי משלנו 2 Rg. 6, 11.
מה־תגידו לו Cant. 5, 8.
ואתם הלוא תגידו Jes. 48, 6.
בגת אל־תגידו Mich. 1, 10.
3 impf. pl.: יַגִּידוּ, יַגִּדוּ
על־פי הדבר אשר יגידו Dt. 17, 10.
אשר־יגידו לך ימין Dt. 17, 11.
פן־יגדו עלינו לאמר 1 S. 27, 11.
אשר חכמים יגידו Job. 15, 18.
וגבורתיך יגידו Ps. 145, 4.
ותהלתו באיים יגידו Jes. 42 12.
תבואנה יגידו למו Jes. 44, 7.
3 impf. pl.: וַיַּגִּידוּ
שאל את־נעריך ויגידו לך 1 S. 25, 8.
יבאו ויגידו צדקתו Ps. 22, 32.
ויגידו נא לך Jes. 19, 12.
ויגידו לנו את אשר Jes. 41, 22.
3 impf. pl.: וַיַּגִּדוּ
עבדי יצחק ויגדו לו Gn. 26, 32.
ויגידו לו את כל־הקרת Gn. 42, 29.
ויגידו לו לאמר Gn. 45, 26.
ויגידו למשה Ex. 16, 22.
ויגדו לסיסרא כי עלה Jud. 4, 12.
ויגידו ליותם וילך Jud. 9, 7.
ויגדו לאבימלך Jud. 9, 42.
ויגידו לאנשי יבוש 1 Sam. 11, 9.
ויגידו לשאול לאמר 1 Sam. 14, 33.
ויגדו לפני שאול 1 Sam. 17, 31.
ויגדו לשאול וישר 1 Sam. 18, 20.
ויגדו עבדי שאול 1 Sam. 18, 24.
ויגדו עבדיו לדוד 1 Sam. 18, 26.
ויגדו לשאול וישלח 1 S. 19, 21.
ויגידו לדוד לאמר 1 Sam. 23, 1.
ויגדו לדוד וירד הסלע 1 S. 23, 25.
ויגדו לו לאמר הנה 1 Sam. 24, 1.
ויבאו ויגידו לו 1 Sam. 25, 12.
ויגדו לדוד לאמר 2 Sam. 2, 4.
ויגדו ליואב לאמר 2 Sam. 3, 23.
ויגדו לדוד וישלח 2 Sam. 10, 5.
ויגדו לדוד לאמר 2 Sam. 11, 10.
וילכו ויגדו למלך דוד 2 S. 17, 21.
ויגידו למלך לאמר 1 Reg. 1, 23.
ויגידו לשמעי 1 Reg. 2, 39.
ויגידו לו לאמר 1 Reg. 20, 17.
ויגידו להם לאמר באנו 2 Rg. 7, 10.
ויגידו בית המלך 2 Reg. 7, 11.
המלאכים ויגדו למלך 2 Rg. 7, 19.
וישבו ויגידו לו 2 Reg. 9, 36.
ויגדו לו את דברי 2 Reg. 18, 37.
וילכו ויגידו לדויד 1 Chr. 19, 5.
ויבאו ויגידו ליהושפט 2 Chr. 20, 2.
ויגידו להמן Esth. 3, 4.
ויגידו לח ותחלחל Esth. 4, 4.
ויגידו למרדכי את דברי Esth. 4, 12.
ויגידו שמים צדקו Ps. 50, 6.
ויראו כל־אדם ויגידו Ps. 64, 10.
ויגידו לו את דברי Jes. 36, 22.
ויגידו באזני חמלך Jer. 36, 20.
Hof-al: הָגַּד *3 perf.:*
תגד הגד לעבדיך Jos. 9, 24.
תגד הגד לי כל Ruth. 2, 11.
ולשאול הגד כי־נמלט 1 S. 23, 13.
והכח לא־הגד־לי החצי 1 Rg. 10, 7.
הלא־הגד לאדני 1 Reg. 18, 13.
והנה לא הגד־לי חצי 2 Chr, 9, 6.
חזות קשה הגד־לי Jes. 21, 2.
הגד מראש לכם Jes. 40, 21.
3 perf.: וְהֻגַּד

Digitized by Google

והגד־לך ושמעת Dt. 17, 4.
inf.: הַגֵּד
כי הגד הגד לעבדיך Jos. 9, 24.
ויאמר לה הגד הגד לי Ruth 2, 11.
3 imperf.: וַיַּגֶּד
ויגד לאברהם לאמר Gn. 22, 20.
ויגד לרבקה את־דבר Gn. 27, 42.
ויגד־ללבן ביום השלישי Gn. 31, 22.
ויגד לתמר לאמר Gn. 38, 13.
ויגד ליהודה לאמר Gn. 38, 24.
ויגד למלך מצרים Ex. 14, 5.
ויגד ליהושע לאמר Jos. 10, 17.
ויגד לאבימלך Jud. 9, 25. 47.
ויגד לשמואל לאמר 1 Sam. 15, 12.
ויגד לשאול לאמר 1 Sam. 19, 19.
ויגד לשאול כי־בא דוד 1 S. 23, 7.
ויגד לשאול כי־ברח דוד 1 S. 27, 4.
ויגד למלך דוד לאמר 2 S. 6, 12.
ויגד לדוד ויאסף 2 Sam. 10, 17.
ויגד ליואב הנה המלך 2 S. 19, 2.
ויגד לדוד את אשר 2 Sam. 21, 11.
ויגד לשלמה לאמר 1 Reg. 1, 51.
ויגד למלך שלמה 1 Reg. 2, 29.
ויגד לשלמה כי־הלך 1 Reg. 2, 41.
ויגד־לו לאמר הנה בדתן 2 Rg. 6, 13.
ויגד־לו לאמר בא 2 Reg. 8, 7.
ויגד לדויד ויאסף 1 Chr. 19, 17.
ויגד לבית דוד Jes. 7, 2.

נָגִיד

ס"ו וכנוי נְגִידִי, ונסף תכלית נֶגְדָּה, ומשון תפוסס וכולע [27סס קונ־דיגע, ססַּסַּעגענסַּעגע], מעתות תסגס סודעס ופלסוס. ומוס כמעמי׳ לעיון לעמת וכך [סַּסָּך], לומ׳ מפוסס ומול סים ולפניו, ל׳ כנד הסגס, ומוצ סכוכיות ג׳כ מוס [נעגענן], ויוקר מוס נמכוון מעמי׳, ע׳ בחלק שני של הספר.

n. m. (c. s. נְגִידִי, c. *He finis* נְגִידָה), id quod est manifestum, apertum, ante omnium oculos positum, a *v. compos.* נָגַד, vi palam recitandi, in apertum referendi, manifestandi ac celebrandi. Hinc *adv.* in conspectu, ante oculos, coram; exadversus; adversus, contra. LXX. *ἐνώπιον, πρόσωπον, εἰς τὰ ὦτα, ἐν μίσῳ; ἔναντι, ἐναντίον, ἐξεναντίας, κατέναντι, κατεναντίον; τὰ πλήσιον, βλέπειν, προκεῖσθαι, εὐθύς, ἐπί, κατά, παρά; κῆπος*; מְנֻגָּד, semel *πύργος*; הַנְשִׁיר נֶגֶד, *γεύειν δίκαια.*

נגד אחינו הכר־לך Gn. 31, 32.
שים כה נגד אחי ואחיך Gn. 31, 37.
ראו כי רעה נגד פניכם Ex. 10, 10.
ויחן־שם ישראל נגד ההר Ex. 19, 2.
נגד כל־עמך אעשה Ex. 34, 10.
לי׳ נגד השמש Num. 25, 4.
נגד כל־ישראל באזניהם Dt. 31, 11.
והעם עברו נגד יריחו Jos. 3, 16.
ויבאו נגד העיר Jos. 8, 11.
נגד הכהנים והלוים Jos. 8, 33.
נגד כל־קהל ישראל Jos. 8, 35.
נגד הישבים Ruth 4, 4.
הנני ענו בי נגד י׳ 1 Sam. 12, 3.
נגד־זקני עמי ונגד ישראל 1 S. 15, 30.
ויאמר־אך נגד י׳ משיחו 1 S. 16, 6.
נגד כל־ישראל 2 Sam. 12, 12.
נגד כל־קהל ישראל 1 Reg. 8, 22.
את־נבות נגד העם 1 Reg. 21, 13.
נגד אחיהם 1 Chr. 8, 32. 9, 38.
נגד כל־קהל ישראל 2 Chr. 6, 12. 13.
ולשרת נגד הכהנים 2 Chr. 8, 14.
נגד ירושלם Dan. 6, 11.
עד־נגד קברי דויד Neh. 3, 16.
נגד ביתם אחריו Neh. 3, 23.
עד נגד שער המים Neh. 3, 26.
נגד ביתו ואחריו Neh. 3, 29.
נגד נשכתו Neh. 3, 30.
נגד שער המפקד Neh. 3, 31.
ואיש נגד ביתו Neh. 7, 3.
נגד האנשים והנשים Neh. 8, 3.
אתם לנים נגד החומה Neh. 13, 21.
נדרי אשלם נגד יראיו Ps. 22, 26.
נגד צרורי Ps. 23, 5.
נגד בני אדם Ps. 31, 20.
כי־טוב נגד חסידיך Ps. 52, 11.
נגד אבותם עשה פלא Ps. 78, 12.
יהיון נגדי־י׳ תמיד Ps. 109, 15.
נגד מלכים ולא אבוש Ps. 119, 46.
נגד אלהים אזמרך Ps. 138, 1.
שאול ואבדון נגד י׳ Prv. 15, 11.
להלך נגד החיים Eccl. 6, 8.
נגד כל־הגוים Jes. 61, 11.
נגד פני עליון Thr. 3, 35.
פתח נגד פתח Ez. 40, 13.
נגד השער לצפון Ez. 40, 23.
נגד הסף שחים עץ Ez. 41, 16.
אשר נגד הגזרה Ez. 42, 1.
ואשר־נגד הבנין Ez. 42, 1.
נגד העשרים Ez. 42, 3.
נגד פני היו Hos. 7, 2.
נגד עיניהו אכל נכרת Joel 1, 16.

וְנֶגֶד

ונגד זקני עמי Ruth 4, 4.
ונגד משיחו 1 Sam. 12, 3.
ונגד ישראל 1 Sam. 15, 30.
ונגד השמש 2 Sam. 12, 12.
ונגד ביתו Neh. 3, 10.
ונגד פניהם נבונים Jes. 5, 21.
ונגד זקניו כבוד Jes. 24, 23.
ונגד רצפה אשר לחצר Ez. 42, 3.

לְנֶגֶד

כבדי לנגד עיניו 2 Sam. 22, 25
על־ברכיו לנגד אליהו 2 Rg. 1, 13.
איש לנגד ביתו Neh. 3, 28.
הכעיסו לנגד הבונים Neh. 3, 37.
לנגד מלאכת בית Neh. 11, 22
תמוטה לנגד עיני Job. 4, 16.
הוללים לנגד עיניך Ps. 5, 6.
כבר ידי לנגד עיניו Ps. 18, 25.
כי חסדך לנגד עיני Ps. 26, 3.
לנגד עיניו Ps. 36, 2.
לא אשית לנגד Ps. 101, 3.
לא־יכון לנגד עיני Ps. 101, 7.
ואין עצה לנגד י׳ Prv. 21, 30.

מִנֶּגֶד

ותלך ותשב לה מנגד Gn. 21, 16.
ותשב מנגד ותשא Gn. 21, 16.
מנגד סביב לאהל Num. 2, 2.
חייך תלאים לך מנגד Dt. 28, 66.
כי מנגד תראה את־הארץ Dt. 32, 52.
וישלך את־נפשו מנגד Jud. 9, 17.
ויבאו מנגד לגבעה Jud. 20, 34.
מנגד פני י׳ 1 Sam. 26, 20.
ואתה תתיצב מנגד 2 Sam. 18, 13.
ויעמדו מנגד מרחוק 2 Reg. 2, 7.
אשר־ביריחו מנגד 2 Reg. 2, 15.
מנגד את־המים 2 Reg. 3, 22.
האלהים אותה מנגד 2 Reg. 4, 25.
מנגד עלת הנשק Neh. 3, 19.
מנגד המקצוע Neh. 3, 25.
מנגד המגדל הגדול Neh. 3, 27.
נגרזתי מנגד עיניך Ps. 31, 23.
מנגד נגעי יעמדו Ps. 38, 12.
לך מנגד לאיש כסיל Prv. 14, 7.
מעלליכם מנגד עיני Jes. 1, 16.
ולא־נצפן ערום מנגד Jer. 16, 17.
ואם־יסתרו מנגד עיני Am. 9, 3.
ביום עמדך מנגד Obad. 1, 11.
נגרשתי מנגד עיניך Jon. 2, 5.
c. h finis.: נֶגְדָּה
נגדה־נא לכל־עמו Ps. 116, 14. 18.
cum suff.: נֶגְדִּי
תחדש עדיך נגדי Job. 10, 17.
ומכאובי נגדי תמיד Ps. 38, 18.
כל־היום כלמתי נגדי Ps. 44, 16.
וחטאתי נגדי תמיד Ps. 51, 5.
וכסאו כשמש נגדי Ps. 89, 37.
חומתיך נגדי תמיד Jes. 49, 16.
ויכשתו ליי׳ לנגיד 1 Chr. 29, 22.
לנגיד באחיו 2 Chr. 11, 22.

וּלְנָגִיד

ולנגיד ממנו 1 Chr. 5, 2.
constr.: נְגִיד, נְגִד
חזקיהו ׀ נגיד עמי 2 Reg. 20, 5.
נגד בית האלהים 1 Chr. 9, 11.
עזריקם נגיד הבית 2 Chr. 28, 7.
נגיד בית־האלהים 2 Chr. 31, 13.
נגד בית האלהים Neh. 11, 11.
וגם נגיד ברית Dan. 11, 22.
constr.: לְנְגִיד
אמר לנגיד צר Ez. 28, 2.
pl.: נְגִידִים
ויתן בהם נגידים 2 Chr. 11, 11.
קול־נגידים נחבאו Job. 29, 10.
יבצר רוח נגידים Ps. 76, 13.
כי־נגידים אדבר Prv. 8, 6.
pl. constr.: נְגִידֵי
נגידי בית האלהים 2 Chr. 35, 8.

נֶגֶב

n. m. (c. s. נֶגְבִּי, c. *He finis* נֶגְבָּה), *ventus australis*, a *v. compos.* נָגַב, *ventilare*, *ventilando siccare*. LXX. *νότος, μεσημβρία, λίψ, λιβόνοτος, ἀπηλιώτης, ἀπηλιώτου, ἀπηλιώτην, ἀπηλιώτῃ, ἀπηλιώτῃ, ἀπηλιώτου, ἀπηλιώτην

rad. נָגַד, sanscr. *s-kad*, l. *s-catere*. LXX. ἔλκειν.

part.: נָגֵד
Dan. 7, 10. נהר די־נור נגד

נָגַהּ

פעל כולד, והפעיל יַגֵּהַּ, והמוכן מהיכ וסיכה וכריקה קריכה וסופעה וכלכוך נהיכה ונהילה [נלאָגֶהנען, ליי־גען, זעאָגֶהלען], ל״מ מכניהת קול וזכיכי קץ, וכוסף הִגְּהַיתִי יוכץ, ל״מ יכץ יניס קולו, ל׳ יניס הקצך. תפלות ותכלו הזכה נָגֵהַּ, וכן לדעת קלת גֶּהָה לעיל קף כלג, וכן נקעת גכ הזכה גֶּהּ נקיבי, ושם גֶּהֵי לוכר כלכון, ולכ כיכון מקנכ־מוצ ועצמי", ופעכר הפעל גָּהַר, קך הקרך מאלו.

v. intr. compos. (impf. יִגַּהּ), splendere, nitere, lucere, de splendore lucis, igniculorum, siderum; *Hif.* הִגְּהַיתַּ, illustrare, illuminare, splendorem praebere. Praepositionem *na* si sustuleris, remanet radix גַּהּ, quocum convenit v. aram. גֶּהּ (unde גְּהֵי, fulgor), et ex nonnullorum sententia גָּהַת, q. v. p. 233. Fortasse v. גָּהַר, affixa liquida, eadem de radice constructum est. LXX. λάμπειν; נֶגֶהּ אוֹר, φέγγος ἐστί; *Hi.* ἐκλάμπειν, φωτίζειν, διδόναι.

3 perf.: נָגַהּ
Job 22, 28. ועל־דרכיך נגה אור
Jes. 9, 1. אור נגה עליהם

3 imperf.: יִגַּהּ
Job. 18, 5. ולא־יגה שביב

Hif-il: הֵגִיהַּ

3 imperf.: יָגִיהַּ
2 Sam. 22, 29. וי׳ יגיה חשכי
Ps. 18, 29. ה׳ אלהי יגיה חשכי
Jes. 13, 10. וירח לא־יגיה אורו

נְגַהּ

ג״ו, והמוכן לכל ויפעה ניץ וזכר [נלאָגֶהנען, זיאָגֶהער], ל״מ מלכב הקצ וזור קקפה מזול הלכנכ וכרק הקיכ וכדומה, וכן מִגַּהּ כלרמי, וכנרמה ג״כ לגם כוכב, וכלמה [שנת קכו ע״ק] הקי מלך כנכוכב כוגם יכי גבר עקיר וכלץ, ונגרמה הגם נְגָהִי כמו ליום.

n. m., splendor, nitor, de splendore fulgurum, ignis et siderum, de fulgore stricti gladii, de Dei apparentis gloria, majestate ac claritate, aram. *n.* גְּהָא (syr. def. *nugho*), splendor, spec. stella veneris; *adj.* נְגָהִי, epitheton diei. LXX. φέγγος, φῶς, αὐγή, ἀνατολή, τηλαύγησις; λαμπρός, λάμπειν.

Prv. 4, 18. כאור נגה
Jes. 50, 10. ואין נגה לו
Ez. 10, 4. נהה כבוד ה׳
Am. 5, 20. ואפל ולא־נגה לו

וְנֶגַהּ
Jes. 4, 5. ונגה אש להבה
Ez. 1, 4. 27. ונגה לו סביב
Ez. 1, 13. ונגה לאש
Hab. 3, 4. ונגה כאור תהיה

הַנֶּגַהּ
Ez. 1, 28. כן מראה הנגה

בַּנֶּגַהּ
Jes. 62, 1. עד־יצא כנגה צדקה

לְנֶגַהּ
Jes. 60, 3. ומלכים לנגה זרחך
Hab. 3, 11. לנה ברק חניתך

וּלְנֶגַהּ
Jes. 60, 19. ולנגה הירח לא־יאיר

מִנֶּגַהּ
2 Sam. 22, 13. מנגה נגדו בערו
2 Sam. 23, 4. מנגה ממטר
Ps. 18, 13. מנגה נגדו

cum suff.: נֶגְהָם
Joel 2, 10. וכוכבים אספו נגהם
Joel 4, 15. וככבים אספו נגהם

נִגְהָהּ
נקרמי כמו כנכרי, ומילועם נְגְהָא, וכן נתרנוס.

n. aram. (def. נְגְהָא), hebraico par atque aequale. LXX. φῶς.

def.: בְּנַגְהָא
Dan. 6, 20. יקום בנגהא

נְגֹהָהּ
ג״כ ע״מ נְכֹחָה לדעת כל״ק, והמוכן כמו כנס, ענין וסר.

n. f. (ad s. f. נְכֹחָה), lux. LXX. αὐγή.

pl.: לְנֹגְהוֹת
Jes. 59, 9. לנגהות באפלות

נָגַחּ

פעל כולד, והפעיל יַגַּחּ, והמוכן הלוס וכתוב דקיפס ולכלוך עריף וסדקס [זעאָססען, אָב־, זַלאָגען], והתעלות נָגְחָה, ודומה לו גֶּהּ לעיל קף כל״ו, וכן כזכר כתכוון נשפתי ערב, ל״מ נהולו [s. *kaç*] וכדומה. סכנר קוון הפעולה, נהפעלה על לכלוך והלוס ע״י פלחמה, לומר כניקת נרים ולויכים, ובדכיקל נתמונותיו לרעיות ההתעצל הִתְנַגַּחַ . נתכוון וס.

v. tr. (impf. יִגַּחּ), ferire, impetere, percutere, ex praepos. *na* et rad. גַּחּ, cui par est v. גָּחּ (p. 236.), coagmentatum, sanscr. *v. simpl. kaç*. *Pi.* intens., spec. de victore populos adoriente ac prosternente. *Hitp.* (in visionibus danielliticis aramaizantibus), mutuo se ferire, confligere armisque decertare. LXX. κερατίζειν.

3 imperf.: יִגַּחּ *p.* יְגֻחַּ
Ex. 21, 28. וכי־יגח שור את־איש
Ex. 21, 31. אר־בן יגח אר־בת יגח
Ex. 21, 32. אם־עבד יגח השור

Pi-el: נִגַּחּ

part.: מְנַגֵּחַ
Dan. 8, 4. ראיתי את־האיל מנגח

2 imperf.: תְּנַגֵּחַ
1 Rg. 22, 11. באלה תנגח את־ארם
2 Chr. 18, 10. תנגח את־ארם

3 imperf.: יְנַגֵּחַ
Dt. 33, 17. ינגח יחדו אפסי־ארץ

1 imprf. pl.: נְנַגֵּחַ
Ps. 44, 6. בך צרינו ננגח

2 impf. pl.: תְּנַגְּחוּ
Ez. 34, 21. תנגחו כל־הנחלות

Hitpa-el: הִתְנַגַּחּ

3 imperf.: יִתְנַגַּחּ
Dan. 11, 40. יתנגח עמו מלך הנגב

נֶגַחּ

ג״ו, מעקל הכנר, והמוכן נעל־דקיפס ומועד לנגיפס [זעאָססינג], ומעקל יזוע לניון תוקריים מועדים. כלכמי נֶגַח מעלסו, וכן סם נִגְחָן, נִגְחָנִית, ונספס לכנית נְגִיחָה.

n. m. piël., cornupeta, petulcus, de bove. Aram. inde nmm. secundaria נִגְחָן, נִגְחָנִית, rab. נְגִיחָה, percussio. LXX. κερατιστής.

Ex. 21, 29. ואם שור נגח הוא
Ex. 21, 36. או נודע כי שור נגח

נָגַלּ

פעל כולד ול״ע, והמוכן נקור וצניעס ומגור ונלוג [זַנכטויקען, סְפּלוואָקוכלען], וכן כגל נעכני, ותפלות הזכה נָגַלּ, ודומה לו חָל לעיל קף ע״ג, וכן דָּחַל לקמן, והקקור והזווי נשפתי מעכ עי׳ גלוי קקור סלשון נסוף הספר.

v. tr. inus. compos., sicut דָּחַל (cujus simplex est חַל p. 399.), arab. *na-g'ala*, abscindere, vulnerare

מַגָּלּ

ג״ו ומפעו מַגָּלּ, וו״ל סכל״ק סדגז לקסרון סכון, וכן יקק נעכני מכגל נכון. המוכן קנעת לקנור [ויי׳לעל], ויודע מהכתב.

n. m. (pro מַגָּלּ), falx messoria, arab. *mingal-on*, syr. *maglo*. LXX. δρέπανον.

Jer. 50, 16. ותפש מגל בעת קציר
Joel 4, 13. שלחו מגל

נָגַן

פעל כולד נתקנות, והמוכן סתית כלי ומל וכניכה [סַזַּלַיטען, עַקַּטען], ועס כון מקנכ מוצ העכין הזעפת כניכה וומיכה [סַזַּלַיטען, עַקַּטען לַזַּסטען], כי תוכן הזכה נָגַן [והנכלה מקוכה יסודס, ולא כמו זעקנו המוקריס מקדגיס], וכן כזכה כמכוון נשפה s. *kan*; l. *can* סכנקית וכומית [*cen*], וכדומה נשפתי ערב, וכן כדומה מפעל קָן לקמן. סכנר נָגַן יוכץ וקוון, וקל להכין. ותביר כוס זקוות מתקדקיס, נהניגס כורמס מרקגיס. נתכוון נָגַן ומר מוס, וכן נדקוק.

v. intr. compos., sonare (hallen, tönen), quocum magno errore ducti neoterici verba *pulsandi* contulerunt. Radix est enim גַּן, sanscr. *kan*, lat. *can*-ere, *cen*-, *cin*-, indidemque initium ducit v. קָנָן, unde קִינָה, nomen threni seu elegiae. *Pi.* נִגַּן, trans. et intens., canere, fidibus canere, modulari, Inde targ. נְגִינָה, rab. נְגִינָה, melodia, grammatice: accentus. LXX. ψάλλειν, κιθαρίζειν, εὐλογεῖν; מְנַצֵּחַ, נַגֵּן, εὐάρμοστος.

part. pl.: נְגִנִים
Ps. 68, 26. שרים אחר נגנים

Pi-el: נִגַּן

3 perf.: וְנִגַּן
1 Sam. 16, 16. ונגן בידו וטוב־לך
1 S. 16, 23. את־חכנור ונגן בידו

part.: מְנַגֵּן
1 Sam. 16, 16. איש ידע מנגן בכנור
1 Sam. 18, 10. ודוד מנגן בידו
1 Sam. 19, 9. ודוד מנגן ביד
2 Reg. 3, 15. ועתה קחו־לי מנגן

part. masc.: הַמְנַגֵּן *sg.*
2 Reg. 3, 15. כנגן המנגן

inf. constr.: נַגֵּן
1 Sam. 16, 18. ידע נגן וגבור חיל
Ps. 33, 3. היטיבו נגן
Jes. 23, 16. חטיבי נגן הרבי־שיר
Ez. 33, 32. יפה קול ומטב נגן

inf. constr.: בְּנַגֵּן
2 Reg. 3, 15. וחיה כנגן המנגן

inf. constr.: לְנַגֵּן
1 Sam. 16, 17. איש מיטיב לנגן

1 impf. pl.: נְנַגֵּן
Jes. 38, 20. ננגן כל־ימי חיינו

נְגִינָה

ג״כ, והמוכן ציר וומר [ליעל], ל״מ מוכיח כניכתי כלילה, ומוס ציר הקול לו ציר לכנור, לו הפלות מקכות.

n. f., cantus, cantilena, psalmodia. LXX. ψαλμός (ψάλλειν), ψαλτήριον, κιθάρα; נְגִינוֹת, ὕμνος, ᾠδή.

constr.: נְגִינַת
Ps. 61, 1. למנצח על־נגינת

cum suff.: נְגִינָתִי
Ps. 77, 7. אזכרה נגינתי בלילה

cum suff.: נְגִינָתָם
Job. 30, 9. ועתה נגינתם הייתי
Thr. 3, 14. נגינתם כל־היום

cum suff.: מְנַגְּנֹתָם
Thr. 5, 14. בחורים מנגינתם

pl.: נְגִינוֹת
Ps. 69, 13. ונגינות שותי שכר

pl.: ־נֹת, בְּנְגִינֹת
Ps. 4, 1. למנצח בנגינות
6, 1. 54, 1. 55, 1. 67, 1. 76, 1.

pl. c. suff.: נְגִינֹתַי
Jes. 38. 20. ונגינותי ננגן

pl. c. suff.: בִּנְגִינֹתַי *p.*
Hab. 3, 18. למנצח בנגינותי

מַנְגִּינָה

ג״כ כמו נְגִינָה, ע״מ יקר נכ״ק, והמוכן יזוע.

n. f., sicut נְגִינָה, cantilena. LXX. ὀφθαλμός.

cum suff.: מַנְגִּינָתָם
Thr. 3, 63. אני מנגינתם

נָגַעּ

פעל כולד, והפעיל יַגַּעּ, והמקול הכפתן נְגַּעּ וגם גַּעּ, והלווי גַּעּ. והמוכן הרקני דכיס ומקיס וכניפס כדגר ע״י הכקס ציל ומצוע והפקס [זַכטלַזַּגען, -ציס-רען, -זעאָססען], וכקר על הכקס כללל, נהפעלה הפעול והקרכות לקקיוס עס בְּ, עַל, אֶל. והפעלות על כניעס לקפס ולרצוע, על כניעת לב להכיעו ולהכמר רקפיס, על כניעת רוס הקדיס זעיבן הלמקיס, מכניעס ומניפס לדגר [ציכ-לַזַּגען], לכן כמו פניעס נכלל [זַכ-], וכדומה מן הפעלות. הכפעל הפעולי מוכן רקני. הכנר נענין הקפס וכניפס, והכזכ הפעולי. הכוסף יוכץ כמכוונות המוקלות אל קל, לומר עצות הפקס ומצוע [נעריהרען לַזַּסטען], ל״מ מהריפת נכיכים להניעס לקרן ועד עבר, או מהנעת דבר לדגר וקרבות אבי עלמים, וכדומה מן הפעלות נמכוון יוכץ. ומצר לתפלות ומקור הזכה דע קוקץ זכון נהפעל תפלות, והדמיון אל נָגַע הוא נָכָא, נָגַת, וכזכה כמכוון כדומה לו נשפתי ערב, ל״מ נשפה הכדקיק וכומית ויוכית [s. *naç*] וכדומה. [lat. *nec*, *noc*. gr. νεκ, עי׳ נכה.

v. trans. (impf. יִגַּעּ, inf. constr. נְגֹעַ, נָגַת, impt. גַּעּ), allidere, impingere, pulsare; attingere, tangere, sequente בְּ, עַל, אֶל, spec. de inferenda injuria (antasten), de tactu venereo et libidinoso, de animi commotione (Rührung), de venti perniciosi adflatu, deinde vi attingendi, pertingendi, perveniendi, adveniendi. *Ni.* affligi, profligari. *Hi.* facere ut quid attingat s. pertingat, prosternere; admovere, conjungere, et simi-

liter. *Nun* hujus verbi radicale est, ut similia linguarum indogermanicarum sanscr. *naç*, lat. *nec*, *noc*, gr. *νεκ*, et vv. hebraica נָכָא, נָכָה, quae eadem sunt origine, ostendunt. LXX. ἅπτεσθαι, ἐφάπτειν, ἀφάπτεσθαι, συνάπτειν, θίγειν, ἐγγίζειν, φθάνειν; βδελύσσεσθαι, μίσγειν, μαστιγοῦν, ἐτάζειν, παύεσθαι; נָגוּעַ, ἐν πόνῳ εἶναι; *Ni.* ἀναχωρεῖν; *Pi.* ἐλέγχειν; *Hi.* κολλᾶσθαι, ἐγκολλᾶν, προςπίπτειν, παραγίνεσθαι, ἀφικνεῖσθαι, καταβαλνειν, κατάγειν, καθίζειν; ἀναγγέλλειν; τιθέναι, ἐκτιθέναι; ἀναπληροῦν, ἰσχύειν; הִנָּגַע לְמַלְכוּת, βασιλεύειν.

3 *perf.*: נָגַע
Gn. 32, 33. כי נגע בכף־ירך יעקב
1 Sam. 10, 26. נגע אלהים בלבם
Jes. 6, 7. הנה נגע זה
Jer. 4, 18. כי נגע עד־לבך
Jer. 51, 9. כי־נגע אל־השמים
Mich. 1, 9. נגע עד־שער עמי

3 *perf.*: וְנָגַע
Hag. 2, 12. ונגע בכנפו אל־הלחם

3*perf. fem.*: נָגְעָה
Jud. 20, 41. כי־נגעה עליו הרעה
1 Sam. 6, 9. לא ידו נגעה בנו
Job. 19, 21. כי יד־אלוה נגעה בי
Dan. 10, 10. והנה־יד נגעה בי

3*perf. fem.*: וְנָגְעָה
Jer. 4, 10. ונגעה חרב עד־הנפש

3 *perf pl.*: נָגְעוּ *p.*
Jes. 16, 8. עד־יעזר נגעו
Jer. 48, 32. עד ים יעזר נגעו
Hos. 4, 2. ודמים בדמים נגעו

3 *prf. pl. c. s.*: נָגְעָנוּךָ
Gn. 26, 29. כאשר לא נגענוך

part.: נוֹגֵעַ, נֹגְעֵי *sg.*
Num. 31, 19. וכל נגע בחלל
1 Reg. 19. 5. זה מלאך נגע בו
Dan. 8, 5. ואין נוגע בארץ
Dan. 9, 21. נגע אלי כעת מנחת
Dan. 10, 16. נגע על־שפתי
Zach. 2, 12. נגע בבבת עינו

part.: וְנֹגֵעַ
Lev. 11, 36. ונגע בנבלתם יטמא

part.: הַנּוֹגֵעַ, הַנֹּגְעֵי
Gn. 26, 11. הנגע באיש הזה
Ex. 19, 12. כל־הנגע בהר
Ex. 29, 37. כל־הנגע במזבח יקדש
Ex. 30, 29. כל־הנגע בהם יקדש
Lev. 11, 24. 27. כל־הנגע בנבלתם
Lev. 11, 26. כל־הנגע בהם יטמא
Lev. 11, 31. כל־הנגע בהם במתם
Lev. 11, 39. הנגע בנבלתה יטמא
Lev. 15, 10. וכל־הנגע בכל
Lev. 15, 19 וכל־הנגע בה
Lev. 15, 21. וכל־הנגע במשכבה
Lev. 15, 22. וכל־הנגע בכל־כלי
Lev. 15, 27. וכל־הנוגע בם יטמא
Num. 19, 11. הנגע במת לכל־נפש
Num. 19, 13. כל־הנגע במת
Num. 19, 18. ועל־הנגע בעצם
Prv. 6, 29. לא ינקה כל־הנגע
Am. 9, 5. הנוגע בארץ ותמוג
Zach. 2, 12. כי הנגע בכם

part.: וְהַנֹּגֵעַ, וְהַנֹּגְעֵי
Lev. 15, 7. והנגע בבשר הזב
Lev. 22, 4. והנוגע בכל־טמא־נפש
Num. 19, 21. והנוגע במי הנדה

part. pl.: הַנֹּגְעִים
Jer. 12, 14. הנגעים בנחלה

prt. fem.: נֹגַעַת *sg.*
Jud. 20, 34. כי־נגעת עליהם הרעה
1 Reg. 6, 27. נגעת בקיר השני

part. fem.: הַנֹּגַעַת
Num. 19, 22. והנפש הנגעת

part f. pl.: נֹגְעֹת
1 Reg. 6, 27. נגעת כנף אל־כנף

part. pass.: נָגוּעַ
Ps. 73, 14. ואהי נגוע כל־היום
Jes. 53, 4. נגוע מכה אלהים

inf. constr.: וְנִגְּעַ
Ex. 19, 12. ונגע בקצהו

inf. constr.: גּוֹעַ, לְנָגְּעַ
Gn. 20, 6. לא־נתתיך לנגע
Jos. 9, 19. לא נוכל לנגע בהם
Job. 6. 7. מאנה לנגוע נפשי

inf. constr.: כְּנָגְעַת
Ez. 17, 10. כנגעת בה רוח הקדים

inf. constr.: לָנָגַעַת
2 S. 14, 10. ולא־יוסיף עוד לגעת

inf. c. suff.: נָגְעֵךְ
Ruth. 2, 9. לבלתי נגעך

inf. c. suff.: בְּנָגְעוֹ
Lev. 15, 23. בנגעו־בו יטמא

imprt.: גַּע
Ps. 144, 5. גע בהרים ויעשנו

imprt.: וְגַע
Job. 1, 11. וגע בכל־אשר־לו
Job. 2,5. וגע אל־עצמו ואל־בשרו

3 *imperf.*: יִגַּע
Lev. 5, 3. יגע בטמאת אדם
Lev. 6, 11. יגע בהם יקדש
Lev. 6, 20. יגע בבשרה יקדש
Lev. 7, 19. יגע בכל־טמא
Lev. 15, 5. אשר יגע במשכבו
Lev. 15, 11. וכל אשר יגע־בו הזב
Lev. 15,12. אשר־יגע־בו הזב ישבר
Lev. 22, 5. אשר יגע בכל־שרץ
Num. 19,16. וכל אשר־יגע על־פני
Num. 19, 22. וכל אשר־יגע־בו
2 Sam. 23, 7. ואיש יגע בהם
Job. 5, 19. ובשבע לא־יגע בך רע
Ps. 104, 32. יגע בהרים ויעשנו
Hag. 2, 13. אם־יגע טמא־נפש

3 *imperf.*: וַיִּגַּע
2 S. 5, 8. מכה יבוסי ויגע בצנור

3 *imperf.*: וַיִּגַּע
Gn. 32, 26. ויגע בכף־ירכו
Jud. 6, 21. ויגע בבשר ובמצות
1 Reg. 19, 7. שנית ויגע־בו
2 Rg. 13, 21. ויגע האיש בעצמות
Esr. 3, 1. ויגע החדש השביעי
Neh. 7, 73. ויגע החדש השביעי
Job. 1, 19. ויגע בארבע פנות
Dan. 8, 18. ויגע־בי ויעמידני
Dan. 10, 18. ויסף ויגע־בי
Jon. 3. 6. ויגע הדבר אל־מלך

3 *impf. f.*: תִּגַּע *p.*
Ex. 19, 13. לא־תגע בו יד
Lev. 5, 2. אשר תגע בכל־דבר
Lev. 7, 21. כי־תגע בכל־טמא
Lev. 12, 4. בכל־קדש לא־תגע
Lev. 22, 6. נפש אשר תגע־בו
Job. 4, 5. תגע עדיך ותבהל

3*impf.fem.*: וַתִּגַּע
1 Rg. 6, 27. ותגע כנף־האחד בקיר
Esth. 5, 2. ותגע בראש השרביט

2 *impf. pl.*: תִּגְּעוּ *p.*
Gn. 3, 3. ולא תגעו בו פן־תמתון
Lev. 11, 8. ובנבלתם לא תגעו
Num. 16, 26. ואל תגעו בכל־אשר
Dt. 14, 8. ובנבלתם לא תגעו
1 Chr. 16, 22. אל־תגעו במשיחי
Ps. 105, 15. אל־תגעו במשיחי
Jes. 52, 11. טמא אל־תגעו

Thr. 4, 15. סורו סורו אל־תגעו

3 *impf. pl.*: יִגְּעוּ
Num. 4, 15. ולא־יגעו אל־הקדש
Thr. 4, 14. יגעו בלבשיהם

Nif-al: נִגַּע

3 *impf. pl.*: וַיִּנָּגְעוּ
Jos. 8, 15. וינגעו יהושע

Pi-el: נִגַּע

3*perf. c. s.*: נִגָּעוֹ
2 Chr. 26, 20. לצאת כי נגעו ויי

3 *imperf.*: וַיְנַגַּע
Gn. 12, 17. וינגע יי׳ את־פרעה
2 Reg. 15, 5. וינגע יי׳ את־המלך

Pu-al.: נֻגַּע

3 *impf. pl.*: יְנֻגָּעוּ *p*
Ps. 73, 5. ועם־אדם לא ינגעו

Hif-il: הִנְגִּיעַ 3 *perf.*
2 Chr. 28, 9. עד לשמים הגיע
Esth. 9, 1. הגיע דבר־המלך
Esth. 9, 26. ומה הגיע אליהם
Cant. 2, 12. עת הזמיר הגיע
Jes. 25, 12. חגיע לארץ עד־עפר
Thr. 2, 2. הגיע לארץ
Ez. 7, 12. בא העת הגיע היום

2 *perf. f.*: הִגַּעַתְּ
Esth. 4, 14. חגעת למלכות

1 *perf. c. s.*: וְהִגְּעֹתִידָהּ
Ez. 13, 14. וחגעתיהו אל־הארץ

3 *perf. pl.*: הִגִּיעוּ
Esth. 6, 14. וסריסי המלך הגיעו
Ps. 88, 4. וחיי לשאול הגיעו

3 *perf. pl.*: וְהִגִּיעוּ
Eccl. 12, 1. והגיעו שנים

2 *perf. pl.*: וְהִגַּעְתֶּם
Ex. 12, 22. והגעתם אל־המשקוף

part.: מַגִּיעַ
Gn. 28, 12. וראשו מגיע השמימה
2 Chr. 3, 11. מגיע לכנף חכרוב
2 Chr. 3, 12. מגיע לקיר חבית
Esth. 4, 3. דבר־המלך ודתו מגיע 8, 17.
Eccl. 8, 14. אשר מגיע אליהם
Dan. 8, 7. מגיע אצל האיל

part.: שֻׁמַּגִּיעַ
Eccl. 8, 14. ויש רשעים שמגיע

pl. constr.: מַגִּיעֵי
Jes. 5, 8. הוי מגיעי בית בבית

part. fem.: מַגַּעַת *sg.*
2 Chr. 3, 11. מגעת לקיר הבית

inf. constr.: וְהַגִּיעַ
Esth. 2, 12. ובהגיע תר נערה
Esth. 2, 15. ובהגיע תר־אסתר

inf. c. suff.: הַגִּיעֲכֶם
1 Sam. 14, 9. עד־הגיענו אליכם

3 *imperf.*: יַגִּיעַ
Job. 20, 6. וראשו לעב יגיע
Jes. 8. 8. ער־צואר יגיע
Zach. 14, 5. כי־יגיע גי־הרים

3 *imperf.*: וַיַּגַּע
Dan. 12, 12. אשרי המחכה ויגיע

3 *impf. ap.*: וַיִּגַּע
Jes. 6, 7. ויגע על־פי ויאמר
Jer. 1, 9. ויגע על־פי

3 *impf. c. s.*: יַגִּיעֶנָּה
Jes. 26, 5. יגיענה עד־עפר

3 *impf. f.*: תַּגִּיעַ
Lev. 5, 7. ואם־לא תגיע ידו

3 *fem. ap.*: וַתִּגַּע
Ex. 4, 25. ותגע לרגליו

3 *impf. pl.*: יַגִּיעוּ
Ps. 32, 6. אליו לא יגיעו
Jes. 30, 4. ומלאכיו חנם יגיעו

3 *impf.*: וַיַּגִּיעוּ
Ps. 107,18. ויגיעו עד־שערי־מות

נֶגַע

ס׳ ונכנוי נִגְעִי, וכלכוי נְגָעִים וכסמך נִגְעֵי, ומפוקן מקי וכלי סלוס וכלפה [אלאנ], וכן מכנף וכסקף ד׳ לפורעכות, וום מפוקן רקפי של הצרע, ומסגל על פגע, מצבר ולרנע ומפקק, על קבורה ונקף וכסרת וכדופה [אנלף, גריכד, לוי׳סוסטן].

n. m. (c. s. נִגְעוֹ, pl. נְגָעִים, c. נִגְעֵי), plaga, de suppliciis divinitus immissis, deinde spec. de plaga leprae (Schorf, Grind, Aussatz). LXX. ἁφή, πληγή, συνάντημα, μάστιξ, ὀδύνη, ἐτασμός, ἐγγίζειν.

Ex. 11, 1. עוד נגע אחד אביא
Lev. 13, 3. נגע צרעת הוא
Lev. 13, 9. נגע צרעת כי תהיה
Lev. 13,20. 25. 27. נגע־צרעת הוא
Lev. 13, 22. וטמא הכהן אתו נגע
Lev. 13, 29. כי־יהיה בו נגע
Lev. 13, 31 (bis). את־נגע הנתק
Lev 13, 42. נגע לבן אדמדם
Lev.13, 47. כי־יהיה בו נגע צרעת
Lev. 13, 49. נגע צרעת הוא
Lev. 13,59. זאת תורת נגע־צרעת
Lev. 14,3. נגע־הצרעת מן־הצרוע
Lev. 14, 32. אשר־בו נגע צרעת
Lev. 14, 34. ונתתי נגע צרעת
Lev. 14, 54. לכל־נגע הצרעת
Dt. 17, 8. ובין נגע לנגע
Dt. 21, 5. יהיה כל־ריב וכל־נגע
1 Reg. 8, 37. כל־נגע כל־מחלה
1 Reg. 8, 38. ידעון איש נגע לבבו
2 Chr. 6, 28. כל־נגע וכל־מחלה
Prv. 6, 33. נגע־וקלון ימצא

וְנֶגַע

Ps. 91, 10. ונגע לא־יקרב באהלך

הַנֶּגַע *p.*

Lev. 13, 3. את־הנגע בעור־הבשר
Lev. 13, 3. ומראה הנגע
Lev.13,4. והסגיר הכהן את־הנגע
Lev.13,5. והנה הנגע עמד בעיניו
Lev. 13, 5. לא־פשה הנגע
Lev. 13, 6. והנה כהה הנגע
Lev. 13, 6. ולא־פשה הנגע
Lev. 13, 12. את כל־עור הנגע
Lev. 13, 13. וטהר את־הנגע
Lev. 13, 17. נהפך הנגע ללבן
Lev. 13,17. וטהר הכהן את־הנגע
Lev.13,30.32. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 43. הנגע לבנה אדמדמת
Lev.13,45. והצרוע אשר־בו הנגע
Lev. 13, 46. כל־ימי אשר הנגע בו
Lev. 13, 49. והיה הנגע ירקרק
Lev. 13, 50. את־הנגע
Lev. 13, 50. והסגיר את־הנגע
Lev. 13, 51. וראה את־הנגע
Lev. 13, 51. כי־פשה הנגע
Lev. 13, 51. הנגע טמא הוא
Lev. 13, 52. אשר־יהיה בו הנגע
Lev. 13, 53. והנה לא־פשה הנגע
Lev.13,54. וכבסו את אשר־בו הנגע
Lev. 13, 55. את־הנגע
Lev. 13, 55. והנה לא־הפך הנגע
Lev. 13, 56. והנה כהה הנגע
Lev. 13, 57. את אשר־בו הנגע
Lev. 13, 58. וסר מהם הנגע
Lev. 14, 36. לראות את־הנגע
Lev. 14, 37. וראה את־הנגע
Lev. 14, 37. והנה הנגע
Lev. 14, 39. 44. והסה פשה הנגע
Lev.14,40. האבנים אשר בהן הנגע
Lev. 14, 43. ואם־ישוב הנגע
Lev. 14, 48. לא־פשה הנגע

Digitized by Google

Lev. 14, 48. כי נרפא הנגע
וְרָפָא הַנָּגַע
Lev. 13, 55. והנגע לא־הפך
הַנָּגַע
Dt. 24, 8. השמר בנגע הצרעת
בַּנָּגַע
ושער בנגע Lev. 13, 3.
בַּנָּגַע
Lev. 14, 35. כנגע נראה לי בבית
לַנָּגַע
Lev. 13, 2. בעור־בשרו לנגע צרעת
לַנָּגַע
Dt. 17, 8. ובין נגע לנגע
נִגְעִי *cum suff.:*
Ps. 38, 12. מנגד נגעי יעמדו
נִגְעֲךָ *cum suff.:* *p.*
Ps. 39, 11. הסר מעלי נגעך
נִגְעוֹ *cum suff.:*
Lev. 13, 44. בראשו נגעו
2 Chr. 6, 29. אשר ידע איש נגעו
נְגָעִים *pl.:*
Gn. 12, 17. פרעה נגעים גדלים
וּבְנִגְעִים *pl.:*
Ps. 89, 33. ובנגעים עונם
וּבִנְגָעַי *pl. constr.:*
2 Sam. 7, 14. ובנגעי בני אדם

נָגַת

פעל נודד, וספעיל יַגִּיתַ, וסוגיפ סענין דכוך וטריפפ כתיפפ ודקיפפ פלוס וגוף [זעלבען], ד"פ מכניעת ד' או מכניעת סשוביס, או מכניקת נעלי סקניס [זעלבסטען], או מכזילת סגוליים ע"י נגיסס וכדומס. סכפעל פעולי, וסספעצל ידוע. וקזר לתעלות וקקול פזרס דע זסקרן דָּגַת, ודומס לו אָרַת, דָּחַת, דָּקַת, נכתוון פלוס וסכפף, וכן כזרס כתכוון נזעתי ערב, כקזר תרפף כלוס תקוד פזרפיס נסוף פספר. נתרגוס נָגַף תעלסו.

v. tr. compos. (impf. יִגֹּת), percutere, caedere, de plagis populo propter impietatem divinitus illatis, de bove cornupeta, de vehementiori pedis allisione. *Ni.* caedi, profligari. ***Hitp.***, se impingere, allidere, offendere, de pedibus. Cognata sunt vv. אָרַת, דָּחַת, דָּקַת, quae et ipsa sunt praepositionalia. LXX. *παίειν, πταίειν, πατάσσειν, τύπτειν; κόπτειν, προσκόπτειν; θραύειν, κερατίζειν, συντρίβειν, τροποῦν*; *inf.* *πληγή*; *part. Ni.* נִגָּף, *κοπή*.

3 perf.: נָגַף
2 Chr. 13, 15. נגף אתירבעם
3 perf.: וְנָגַף
Jes. 19, 22. ונגף יי את־מצרים
3 prf. c. s.: נְגָפָנוּ
1 Sam. 4, 3. למה נגפנו יי היום
3 perf. c. s.: נְגָפוֹ
2 Chr. 24, 18. נגפו יי במעיר לחלי
3 perf. pl.: וְנִגְּפוּ
Ex. 21, 22. ונגפו אשה הרה
part.: נֹגֵף
Ex. 7, 27. נגף את־כל־גבולך
2Chr. 21, 14. תגפה יי נגף גדולה
inf. abs.: נָגֹף
Jes. 19, 22. נגף ורפוא
inf. constr.: לְנָגְפָּם
Ex. 12, 23. ועבר יי לנגף את־מצרים
Ex. 12, 23. לבא אל־בתיכם לנגף
inf. c. suff.: בְּנָגְפּוֹ

בנגפו את־מצרים Ex. 12, 27.
1 imperf.: אֶנְגֹּף
Ps. 89, 24. ומשנאיו אגוף
1 imperf.: וְאֶנְגֹּף
Jos. 24, 5. ואגף את־מצרים
2 imperf.: תִּגֹּף
Ps. 91, 12. פן־תגוף באבן רגלך
Prv. 3, 23. ורגלך לא תגוף
3 imperf.: יִגֹּף
Ex. 21, 35. וכי־יגף שור־איש
Zach. 14, 12. 18. המגפה אשר יגף
3 imperf.: וַיִּגֹּף
Ex. 32, 35. ויגף יי את־העם
Jud. 20, 35. ויגף יי את־בנימן
1 S. 25, 38. ויגף יי את־נבל וימת
2 Sam. 12, 15. ויגף יי את־הילד
2 Chr. 14, 11. ויגף יי את־הכושים
3 impf. c. suff.: וַיִּגְּפֵהוּ
2 Chr. 13, 20. ויגפהו יי וימת
3 impf. c. suff.: יַגְּפֶנּוּ
1 Sam. 26, 10. כי אם־יי יגפנו
Nif-al: נָגַף *3 perf.*
2 Sam. 10, 15. כי נגף לפני ישראל
3 impf. pl.: נִגָּפוּ
2 Sam. 10, 19. כי נגפו לפני ישראל
1 Chr. 19, 16. ויראו ארם כי נגפו
1 Chr. 19, 19. נגפו לפני ישראל
3 impf pl.: יִנָּגְפוּ *p.*
Jud. 20, 36. בני־בנימן כי נגפו
2 impf. pl.: וְנִגַּפְתֶּם
Lev. 26, 17. ונגפתם לפני איביכם
part. masc.: נָגֻף *sg.*
Dt. 28, 25. נגף לפני איביך
Jud. 20, 39. נגף הוא לפנינו
part. pl.: נְגָפִים
Dt. 28, 7. חמשים עליך נגפים
Jud. 20, 32 נגפים הם לפנינו
inf. abs.: נָגוֹף
Jud. 20, 39. נגוף נגף הוא לפנינו
inf. constr.: בְּהִנָּגְפָם
1 Reg. 8, 33. בהנגף עמך ישראל
3 imperf.: יִנָּגְפוּ
2 Chr. 6, 24. ואם־ינגף עמך ישראל
3 imperf.: וַיִּנָּגְפוּ
1 Sam. 4, 2. ויינגף ישראל
1 Sam. 4, 10. ויינגף ישראל
2 S. 2, 17. ויינגף אבנר ואנשי ישראל
2Rg. 14, 12. ויינגף יהודה לפני ישראל
2 Chr. 25, 22. ויינגף יהודה
2 impf. pl.: תִּנָּגְפוּ
Num. 14, 42. ולא תינגפו לפני איביכם
Dt. 1, 42. ולא תינגפו לפני איביכם
3 impf. pl.: וַיִּנָּגְפוּ
1 Sam. 7, 10. ויינגפו לפני ישראל
2 Sam. 18, 7. ויינגפו שם עם ישראל
3 impf. pl.: וַיִּנָּגְפוּ *p.*
2 Chr. 20, 22. הבאים ליהודה ויינגפו
Hitpa-el: הִתְנַגֵּף
3 impf. pl.: יִתְנַגְּפוּ
Jer. 13, 16. ובטרם יתנגפו רגליכם
נֶגֶף
ע"ו, וסמוכן סכפף ופלוס ד' לפוקעות [פעלענ], וכן מכפ לקין, ולכוכ מפיקפ קטופפ נעפ, וסספל על מכפול. נעתק גְּרִימָה, הַגָּפָה תעלסו.

n. m., percussio, plaga, supplicium divinum, sicut מַכָּה; deinde offensio (Anstoss), *σκάνδαλον*. LXX. *πληγή, πτῶσις, θραῦσις, θραύειν*; אֶבֶן נֶגֶף, *λίθος προσκόμματος* (Rom. 9, 33. 1 Ptr. 2, 7.).

Ex. 12, 13. ולא־יהיה בהם נגף
Ex. 30, 12. ולא־יהיה בהם נגף
Nu. 8, 19. ולא יהיה בבני ישראל נגף
Jes. 8, 14. ולאבן נגף ולצור מכשול
p.
Num. 17, 11. החל הנגף
הַנֶּגֶף
Num. 17, 12. והנה החל הנגף בעם
Jos. 22, 17. וירהי הנגף בעדת יי
מַגֵּפָה
ע"כ וסמוכן כמעט כמו נֶגַע, לומר סכפף ד' לפוקעות ולזנב, וכפף מפיק ועוף נעלפף, מפיק סלנר וכדומס. סמזקל מזקל מַכָּה, מַפָּלָה, מַסֵּכָה.

n. f. (ad s. f. מַכָּה, מַפָּלָה, מַסֵּכָה), plaga, strages, de internecione vel pestilentia. LXX. *πληγή, πταῖσμα, συνάντημα, πτῶσις, θραῦσις, παράταξις, ἀπώλεια.*

1 S. 4, 17. וגם מגפה גדולה היתה
1 Sam. 6, 4. כי־מגפה אחת לכלם
2 S. 17, 9. ואמר היתה מגפה בעם
2 Chr. 21, 14. נגף מגפה גדולה
Ps. 106, 29. ותפרץ־בם מגפה
הַמַּגֵּפָה
Num. 17, 13. 25, 8. ותעצר המגפה
Num. 25, 18. חמכה ביום־המגפה
Num. 25, 19. ויהי אחרי המגפה
Num. 31, 16. ותהי המגפה בעדת יי
2 Sam. 18, 7. שם המגפה גדולה
2 Sam. 24, 21. ותעצר המגפה
2 Sam. 24, 25. ותעצר המגפה
1 Chr. 21, 22. ותעצר המגפה
Ps. 106, 30. ותעצר המגפה
Zach. 14, 12. 18. המגפה אשר יגף יי
וְהַמַּגֵּפָה
Num. 17, 15. והמגפה נעצרה
בַּמַּגֵּפָה
Num. 14, 37. במגפה לפני יי
Nu. 17, 14. 25, 9 ויהיו המתים במגפה
Ez. 24, 16. מחמד עיניך במגפה
כַּמַּגֵּפָה
Zach. 14, 15. כמגפה חזאת
לַמַּגֵּפָה
1 Chr. 21, 17. ובעמך לא למגפה
constr.: מַגֵּפַת
Zach. 14, 15. מגפת הסוס הפרד
pl. c. suff.: מַגֵּפֹתַי
Ex. 9, 14. שלח את־כל־מגפתי

נָגַר

פעל כודד לנ נקל, ומוכנו כוילם וניפפ סליכס סלפפ וויכס [פלוענס-סענן], וכי כן נקראי נָגַר ענין כוילם, וסזס נִגְרָא נקל כוול, וסתפלוס רָגַר ודומס לו גַּר קף רכ"ל, וכן בדומס פָּרַר קף רפ"ן, נענין מזיכס וגריכס, ומוס סנגס וכוילס. ומוס סכפעל נִגַּר, ומניכוני נכבוי נִגָּרִים לוכרי [ע"ג י"ל י"ל], נִגָּרוֹת לנקבי [לזיוק כ' כ"ק], וסמוכן מסמוס ומנמוע וסתקס [לענ-ריכנען, -פלוענסטען], נסזפל על דמיעת סענן נלין דמי [עיכי כנגס ולפ קדמע], מזיס זתתקתסיס וכוולים [מיס כנגיס לקלס], מסון ויכול ניס כי יקמוננו [כנגות ניוס לפו], מסנגת ומסמוס ומקמוק סתכס [ידי לילס כנגס, ידי ולפ מכתי] כמו יקבו זפלנוני. הכוסף תַּגִּיר סזפכס והולס, כמו סעיקס, לכן הגיר על ידי תיכ כמו סעיכס לקיכ. ע' מגר לעיל. ונקזר נ"כ מנלגול וסנגת לפכניס.

v. intr. (cujus *Qal* non reperitur), fluere, manare, aram. נְגַר (unde נַהֲרָא, fluvius vel torrens), compos. ex praepositione *na* (h. e. de, deorsum, secundum), et radice *gar*, quam exhibet v. simplex גָּרַר (גָּרַר) et v. alia praepos. compositum מָגַר q. v. *Ni.* נִגַּר (part. pl. m. נִגָּרִים 2 S. 14, 14., f. נִגָּרוֹת, Job. 20, 28.), diffluere, dilabi, de lacrimis indesinenter destillantibus, de aquis effusis et in terram defluentibus, de opibus instar aquarum diffluentibus, de manu seu supplicio divino tanquam super aliquem se effundente, *Ψ.* 77, 3. *Hi.* הַגִּיר, effundere ex summo ad imum, hinc etiam vi devolvendi ex praecipiti, et vi gener. tradendi (hingeben, preisgeben), veluti עַל־יְדֵי חֶרֶב (syn. מִיַּד־נֶגֶר, חֲגָרָה), gladio tradere. LXX. *Ni.* *καταπίνειν, ἐναντίον: Hi. κλίνειν, παραδιδόναι, κατασπᾶν, ἀθροίζειν; Ho. pass. καταφέρεσθαι.*

Nif-al: נִגַּר
3 perf. f.: נִגְּרָה
Ps. 77, 3. ידי ׀ לילה נגרה
Thr. 3, 49. עיני נגרה ולא תדמה
part. pl.: הַנֹּגְרִים
2 Sam. 14, 14. וכמים הנגרים ארצה
part. f. pl.: נֹגְרוֹת
Job. 20, 28. נגרות ביום אפו
Hif-il: הֲגִיר
1 perf.: וְהַגַּרְתִּי
Mich. 1, 6. והגרתי לגי אבניה
imprt. c. suff.: וַהֲגָרֶם
Jer. 18, 21. והגרם על־ידי־חרב
3 impf. ap.: וַיֵּגַר
Ps. 75, 9. מלא מסך ויגר מזה
2 imperf.: וְתַגֵּר
Ez. 35, 5. ותגר את בני־ישראל
3 impf. pl. c. s.: יַגִּירֻהוּ
Ps. 63, 11. יגירהו על־ידי־חרב
Hof-al: הָגַר
part. pl.: מֻגָּרִים
Mich. 1, 4. כמים מגרים במורד

נֶגֶר

ע"ו ע"י נֵגֶן, וכפפסק גֶּר, וק"כ סזרס נגר, וזיין לעיל, קולס נקפזר סזרס כנר נקנון סקפקל. מוכנו מקום סכולה וסנגס [פלוסנענעע], וכן פרצו סמלקק עלמס ילקקי מקום שכוקל כונע וכונר, וכן סמתנגס אַתְרָא דִּי מְזַהֲלָח מַרְזְבְיָא, ופכני סלכתי נעקנות סלד שהניכו מקת נגר.

n. m. (ad s. f. נֶגֶד; in p. נֶגֶר), fluxus, alveus, a v. נָגַר, *Nun* per aphaeresin abjecto. Sic Isaaki et Paraphrasta. Nisi radix est נֶגֶד, id quod similius veri est; nos tamen, *Qimchium* secuti, hoc nomen verbo נָגַר subjecimus. Alii aliter. *Gersuni* vertit: מָקוֹם שֶׁחֲרִיחַ גֶּר בּוֹ הָאָדָם. Syr. מִן־עַמָּא גִּיזְרָא, h. e., ut Vulgatus transtulit, *a populo peregrinante* (quasi scriptum esset מֵעַם גֵּר). LXX. *διακοπὴ χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας.*

Job. 28 4. פרץ נחל־מעם־גר

נָגַשׁ

פעל כודד וסעתיל יַגִּשׁ, וסמוכן לקילס ודקיקס קלילס וסכפפס [דרעזנען], וכפפל על סתקף ודקיפף לים לעכודס, לו על סענכל [שענטייגען], וסניכוני, נִגַּשׁ סתקיקס וסתפנל נעמולס

Digitized by Google

[פרעהכפֿגע], וֹי מיכיוג הכחסם על סמיעם ודיתיק [פֿיעמטער״נען], וֹי מסלוקן ודוק הכוזם לפרעון [מֿאַס-נען], וֹי מנגיזת מסים, וֹי מדיקיק וסדלקה כלכל [דיקקען, סעריכטען], ומוס סכפעל נָגַשׂ הספעולי״. ומצר לתמוך ודקוק הזרע הקרן דָּגָשׁ [כון מקנכ-מוג ועמע״], ודומס לו הקרן נפעלי לָחַץ, דָּחַץ, ומצוי נזפתי מעבע עי׳ כלוק דקוק הזרעים נסוף הספר. נאחרי נִגַּשׂ מצלהו, כאר כנ״ק.

סעבעי, וסקוסקיי נִגָּשׂן כאו נָגַשׂ.

v. intr. compos. (impf. יִגַּשׁ, יַגֵּשׁ), urgere, premere, instare, impellere ad opus faciendum, prt. נֹגֵשׂ, exactor operum, *ἐργοδιώκτης* (Frohnvogt), vel pastor s. magister pecoris, item ab adigendo, compellendo, stimulando, vel tributi, vectigalium, tributi flagitator seu coactor, hinc comm. afflictor, dominus (Zwingherr). *Ni.* נִגַּשׂ, urgeri vel recipr. se invicem premere, opprimi, oppressum, afflictum, defatigatum esse. Radix est גָּשׂ, quam paullulum immutatam repraesentant vv. praepos. לָחַץ, דָּחַץ. LXX. *ἐλαύνειν, ὑπονύσσειν, προσάγειν, κυριεύειν, ἀπαιτεῖν; ἐξερευνᾶν, πράσσειν, ἀφιστάναι, διδόναι; prt. ἐργοδιώκτης, φορολόγος, πράκτωρ, ἐπίσκοπος, ἐπιστάτης;* Jes. 3, 5. נִגַּשׂ, *συμπεσεῖται.*

3 perf.: נָגַשׂ
2 Reg. 23, 35. נגש את־הכסף
part.: נֹגֵשׂ, נוֹגֵשׂ
Job. 3, 18. לא שמעו קול נגש
Job. 39, 7. תשאות נוגש לא ישמע
Dan. 11, 20. מעביר נוגש
Zach. 9, 8. ולא־יעבר עליהם עוד נגש
Zach. 10, 4. ממנו יצא כל־נוגש
part.: הַנֹּגֵשׂ
Jes. 9, 3. שבט הנגש בו
part. pl.: הַנֹּגְשִׂים
Ex. 5, 6. את־הנגשים בעם
part. pl.: וְהַנֹּגְשִׂים
Ex. 5, 13. והנגשים אצים לאמר
prt. pl. constr.: נֹגְשֵׂי
Ex. 5, 10. ויצאו נגשי העם
Ex. 5, 14. שמו עלהם נגשי פרעה
part. pl. c. s.: וְנֹגְשֵׂךְ
Jes. 60, 17. ונגשיך צדקה
part. pl. c. s.: נֹגְשָׂיו
Ex. 3, 7. שמעתי מפני נגשיו
Jes. 3, 12. נגשיו מעולל
part. pl. c. s.: בְּנֹגְשֵׂיהֶם
Jes. 14, 2. ורדו בנגשיהם
2 imperf.: תִּנְגַּשׂ
Dt. 15, 3. את־הנכרי תגש
3 imperf.: יִגַּשׂ
Dt. 15, 2. לא־יגש את־רעהו
3 impf. pl.: תִּנָּגַשְׂנָה *p.*
Jes. 58, 3. וכל־עצביכם תנגשו
Nif-al: נִגַּשׂ *3 perf.*
1 Sam. 13, 6. כי נגש העם
1 Sam. 14, 24. נגש ביום ההוא
Jes. 29, 13. כי נגש העם הזה
Jes. 53, 7. נגש והוא נענה
3 perf.: וְנָגַשׂ
Jes. 3, 5. ונגש העם

נָגַשׁ

פעל נוזל, ונענה ס כ פ ע ל נִגַּשׁ, ונעתיל

ונווי ומקור הקל יִגַּשׁ, הנווי גַּשׁ, גֶּשׁ, גֶּשֶׁת, ומקור גֶּשֶׁת. תמנות הסלנה לקוו ודנוק לדנר וזוקן [מֿנכמעֿגען, סֿגֿכגען], ומוס קריכה ופגיסה לדנר [זיך כֿגֿהרען], כמעֿגלות רנות. ותמנות דנוק וזוקן תמנת עוד נקיוב ע״ק ׳, מדנוק וזוקן לפיקי מנכיס ומקלבדומס יקר. הנוסף יונק ולקל להכין, ובנכ״ם מסנוסף פעולי״. ההתפעל כנפעל. קרן הזרע רֶגֶשׁ [כון מקנכ-מוג ועמע״], ובמנת ג״כ לקל פָּגַשׁ [במקנכ-מוג מקר], והלנת הקרן דנוק וזוקן, וכן נפמתי מעבע בהפעֿל על הכזיקה [מֿנכמעֿגען, קיסמען], ל״מ נפמס s. *kus* [הכדלים ונרמנית ומקנגליעילקית ahd. *chus*-en, *kuss*-; engl. *kiss*; עי׳ לקמן ולעיל תמת חָשַׁק], וכי כן הפעֿל לקל נָשַׁק [küss-en], ותנות קוסק כעיס עד יקרי הלשון.

v. intr. compos. (praet. *Ni.* נִגַּשׁ, imperf. *Qal* יִגַּשׁ, impt. *Qal* גַּשׁ, גֶּשׁ, גְּשָׁה, inf. *Qal* גֶּשֶׁת), affigere, adhaerere, hinc: appropinquare, translatione admodum varia. Significationem ingenitam exhibet Job. 41, 8. de testis crocodili cohaerentibus arcteque coagmentatis. Targ. חַד עִם־חַבְרָהּ מִתְאַחֲקִין. *Hi.* causative: admovere, adducere, sistere, offerre. *Ho.* pass. conj. *Hi.-Hitpa.* se propius admovere, accedere. Radicem hujus verbi *gash* participat v. praep. פְּנַשׁ. In linguis indogermanicis, uti capitulum rabinicum docet, significatio affigendi, adhaerescendi, appingendi ad suaviandum s. basiandum transfertur, eodem modo, quo radix *shaq*, quae vim adjungendi s. conjungendi nativam habet, deinde de osculatione, complexu, amore dicitur. LXX. *κολλᾶσθαι; ἐγγίζειν, προσεγγίζειν, προσιέναι; προσπορεύεσθαι, πορεύεσθαι; προσέρχεσθαι, προσάγειν, καταλαμβάνειν, παραγίνεσθαι, τόπον ποιεῖν, παρατάσσειν, ἀποστρέφειν; Ni. εἰσέρχεσθαι, ἐπιστρέφειν; Hi. ἐφάπτειν, προσφέρειν, προσκυνεῖν, ἐγκαταπαίζειν; Hitp. βουλεύεσθαι.*

inf. constr.: בְּגֶשֶׁת
Num. 8, 19. בגשת בני־ישראל
inf. constr.: לָגֶשֶׁת
Jud. 20, 23. האוסיפו לגשת למלחמה
Jer. 30, 21. לגשת אלי נאם־יי׳
inf. constr.: וְלָגֶשֶׁת
Ez. 44, 13. ולגשת על־כל־קדשי
inf. constr.: מְגֶשֶׁת
Ex. 34, 30. ויראו מגשת אליו
inf. c. suff.: בְּגָשְׁתּוֹ
Gen. 33, 3. עד־גשתו עד־אחיו
inf. c. suff.: בְּגָשָׁתָם
Ex. 28, 43. 30, 20. בגשתם אל־המזבח
Num. 4, 19. בגשתם את־קדש
imprt.: גָּשׁ *s. M.*
Gen. 19, 9. גש־הלאה
imprt.: גְּשׁ
2 Sam. 1, 15. ויאמר גש פגע־בו
imprt.: גְּשָׁה־ *s. M.*
Gen. 27, 21. גשה־נא ואמשך בני
Gen. 27, 26. גשה־נא ושקה־לי בני
Jes. 49, 20. גשה־לי ואשבה
impt. pl.: גְּשׁוּ־ *s. M.*
Gen. 45, 4. גשו־נא אלי ויגשו
1 Reg. 18, 30. גשו אלי ויגשו
imprt. pl.: גְּשׁוּ
Jos. 3, 9. אל־בני ישראל גשו
1 Sam. 14, 38. גשו הלם כל פנות
2 Chr. 29, 31. גשו והביאו זבחים
imprt. pl.: הִגָּשׁוּ
Jer. 46, 3. וגשו למלחמה
impt. f.: גְּשִׁי *sg.*
Ruth 2, 14. גשי הלם ואכלת
2 imperf.: תִּגַּשׁ־
Jes. 65, 5. אל־תגש־בי כי קדשתיך
3 imperf.: יִגַּשׁ *p.* יִגָּשׁ
Ex. 24, 14. מי־בעל דברים יגש
Lev. 21, 21 (bis). לא יגש להקריב
Lev. 21, 23. ואל־המזבח לא יגש
Ps. 91, 7. אליך לא יגש
Jes. 50, 8. מי־בעל משפטי יגש
3 imperf.: וַיִּגַּשׁ
Gn. 18, 23. ויגש אברהם ויאמר
Gn. 27, 22. ויגש יעקב אל־יצחק
Gn. 27, 27. ויגש וישק־לו
Gn. 29, 10. ויגש יעקב ויגל
Gn. 44, 18. ויגש אליו יהודה
Jud. 9, 52. ויגש עד־פתח המגדל
1 S. 9, 18. ויגש שאול את־שמואל
1 S. 17, 16. ויגש הפלשתי השכם
1 Sam. 17, 40. ויגש אל־הפלשתי
1 Sam. 30, 21. ויגש דוד את־העם
ויגש יואב והעם אשר עמו
2 Sam. 10, 13.
1 Rg. 18, 21. ויגש אליהו אל־כל־העם
1 Reg. 18, 36. ויגש אליהו הנביא
1 Reg. 20, 22. ויגש הנביא אל־מלך
1 Reg. 20, 28. ויגש איש האלהים
1 Rg. 22, 24. ויגש צדקיהו בן־כנענה
2 Reg. 4, 27. ויגש גיחזי להדפה
1 Chr. 19, 14. ויגש יואב והעם
2 Chr. 18, 23. ויגש צדקיהו בן־כנענה
3 imperf. f.: וַתִּגַּשׁ
Gn. 33, 7. ותגש גם־לאה
2 impf. pl.: תִּגְּשׁוּ
Ex. 19, 15. אל־תגשו אל־אשה
2 impf. pl.: תִּגָּשׁוּ *p.*
Ez. 9, 6. אשר־עליו התו אל־תגשו
3 impf. pl.: יִגְּשׁוּ *p.* יִגָּשׁוּ
Ex. 24, 2. והם לא יגשו
Job. 41, 8. אחד באחד יגשו
Jes. 41, 1. יגשו אז ידברו
Ez. 44, 13. ולא־יגשו אלי לכהן
Joel 4, 9. יגשו יעלו כל אנשי
3 imperf.: וַיִּגָּשׁוּ
Gn. 19, 9. ויגשו לשבר הדלת
Gn. 43, 19. ויגשו אל־האיש
Num. 32, 16. ויגשו אליו ויאמרו
Jos. 8, 11. ויגשו ויבאו נגד העיר
Jos. 14, 6. ויגשו בני־יהודה
Jos. 21, 1. ויגשו ראשי אבות
1 Reg. 18, 30. ויגשו כל־העם אליו
2 Reg. 2, 5. ויגשו בני־הנביאים
2 Reg. 5, 13. ויגשו עבדיו וידברו
Esr. 4, 2. ויגשו אל־זרבבל
Jer. 42, 1. ויגשו כל־שרי החילים
3 impf. pl.: וַיִּגָּשׁוּ *p.*
Gn. 45, 4. גשו־נא אלי ויגשו
3 impf. pl. fem.: וַתִּגַּשְׁנָה
Gn. 33, 6. ותגשן השפחות
Nif-al: נִגַּשׁ *3 perf.*
Gn. 33, 7. ואחר נגש יוסף
Ex. 20, 21. ומשה נגש אל־הערפל
1 Reg. 20, 13. נגש אל־אחאב מלך
Jes. 29, 13. יען כי נגש העם הזה
3 perf.: וַיִּגַּשׁ
Ex. 24, 2. ונגש משה לבדו
Dt. 20, 2. ונגש הכהן ודבר

1 Sam. 14, 36. ונגשה יבמתו אליו
3 perf. pl.: נָגְשׁוּ
Ex. 34, 32. ואחריכן נגשו
2 Sam. 7, 10. נגשו למלחמה
Esr. 9, 1. נגשו אלי השרים
3 perf. pl.: וְנָגְשׁוּ
Ex. 21, 5. ונגשו הכהנים בני לוי
Dt. 25, 1. ונגשו אל־המשפט
perf. pl.: נִגְּשׁוּתֶם
2 S. 11, 20. מדוע נגשתם אל־העיר
2 S. 11, 21. למה נגשתם אל־החומה
part. pl.: הַנִּגָּשִׁים
Ex. 19, 22. חנגשים אכ־יי׳ יתקדשו
Hif-il: הִגִּישׁ
perf. c. s.: וְהִגִּישׁוֹ
Ex. 21, 6. והגישו אדניו
Ex. 21, 6. והגישו אל־הדלת
perf. c. s.: וְהִגִּישָׁהּ
Lev. 2, 8. והגישה אל־המזבח
perf. pl.: הִגִּישׁוּ
1 Sam. 17, 29. ושפות בקר הגישו
perf. pl.: הִגִּשְׁתֶּם
Am. 5, 25. ומנחה הגשתם־לי
part.: מַגִּישׁ
Mal. 2, 12. ומגיש מנחה ליי׳
part. pl.: מַגִּישִׁים
1 Reg. 5, 1. מגשים מנחה ועבדים
2 Reg. 4, 5. הם מגישים אליה
Mal. 1, 7. מגישים על־מזבחי
p. p. constr.: מַגִּישֵׁי
Mal. 3, 3. והיו ליי׳ מגישי מנחה
impt.: הַגִּישָׁה
Gn. 27, 25. ויאמר הגשה לי
impt.: הַגִּישָׁה
1 S. 14, 18. הגישה ארון האלהים
1 Sam. 23, 9. הגישה האפוד
1 S. 30, 7. הגישה־נא לי האפוד
2 Reg. 4, 6. הגישה אלי עוד כלי
impart. pl.: הַגִּישׁוּ
1 Sam. 13, 9. הגישו אלי העלה
1 S. 14, 34. הגישו אלי איש שורו
1 Sam. 15, 32. הגישו אלי את־אגג
Jes. 41, 22. הגישו עצמותיכם
impart. pl.: וְהַגִּישׁוּ
Jes. 45, 21. הגידו והגישו
3 impf. fem.: תַּגִּישׁ
Am. 9, 10. לא־תגיש ותקדים
3 impf. m. ap.: יַגֵּשׁ
Job. 40, 19. העשו יגש חרבו
3 imperf.: וַיַּגֵּשׁ־ *s. M.*
Gn. 27, 25. ויגש־לו ויאכל
3 impf. ap.: וַיַּגֵּשׁ
Gn. 48, 10. ויגש אתם אליו
Gn. 48, 13. מימין ישראל ויגש אליו
Lev. 8, 14. ויגש את פר החטאת
1 S. 30, 7. ויגש אביתר את־האפוד
3 impf. ap.: וַיַּגֵּשׁ *p.*
Jud. 6, 19. אל־תחת האלה ויגש
3 impf. fem.: וַתַּגֵּשׁ
1 Sam. 28, 25. ותגש לפני־שאול
2 Sam. 13, 11. ותגש אליו לאכל
2 impf. pl.: תַּגִּישׁוּ
Mal. 1, 8. וכי תגישו פסח
2 impf. pl.: תַּגִּישׁוּן
Mal. 1, 8. וכי־תגישון עור
2 impf. pl.: וַתַּגִּישׁוּן
Am. 6, 3. ותגישון שבת חמס
3 impf. pl.: יַגִּישׁוּ
Jes. 41, 22. יגישו ויגידו לנו

Digitized by Google

3 *impf. pl.*: וַיִּגָּשׁוּ
Ex. 32, 6. וַיִּגְּשׁוּ שְׁלָמִים
1 Sam. 14, 34. וַיִּגְּשׁוּ כָּל־הָעָם
2 Chr. 29, 23. וַיִּגְּשׁוּ אֶת־שְׂעִירֵי
Hof-al: הָגַּשׁ
3 *perf. pl.*: הָגְּשׁוּ
2 Sam. 3, 34. לִפְנֵי הַשּׁוֹתִים הָגָשׁוּ
part.: מֻגָּשׁ
Mal. 1, 11. מֻקְטָר מֻגָּשׁ לִשְׁמִי
Hitpa-el: הִתְנַגֵּשׁ
imprt. pl.: הִתְנַגְּשׁוּ
Jes. 45, 20. הִתְנַגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלֵימִי

נֵד

v. s. r. נָדַד *p.* 687.

נָדָא

נדה ל"ג נכון סכוף ויהדא נכתיב, ויקשו לסקרין ויהדי, ופי פשפת הכתיב פוכו כמו נָדֵה לקמן, ענין פזקה [ענשפרענען], כאשר להשקינס ולרל"ק. עי' כדס.

v. hif. (Ketib: הִנְדִּיא; Qeri: הִנְדִּיחַ) sicut נָדָה, amovere (entfernen). LXX. *ἐξίστημι.*

Hif-il: הִנְדִּיא
3 *impf. ap.:* וַיִּנְדְּאוּ *K'tib.*
2 Reg. 17, 21. וַיַּנְדִּחוּ יִשְׂרָאֵל

נָדַב

נדב טוד נפשוטו, ופעתיד יִנְדֹּב, ופועל סענין לפיפס ופשלפס ופוס ופכיינען, -טרייענען], וכן ברוס נפשל, וכן כדב נערבי, וכאשר ק פוסיפת עצמו לעשות טוב, וענור ענין נכון פתעצל להסשכת פעית ג בעמו לעניית דבר [ויך שבטרייבען, פוס שבטרייב פסון]. ופאשר פוסלו פזרם דע שסשפוטס יָדַב, יָדַב, יָדֵב, פָּדֵב נפשלטוסס, פוסלס עוד נכשלת שקוד לפקר, ופוסלס אל יָדַב נדוסס על פוסלפוסס ופוס ופכיינען], כלי טוי ופסרס. שכן שקוד לשון נכיב, ולו סען.

v. trans. comp. (impf. יִדֹּב), instigare, impellere, c. accus., arab. *na-daba*, spec. sua se voluntate impellere ac movere ad honesta ac laudabilia, vi verbi medii, sicut arab. *na-duba*. *Hitpa.* spontaneum se exhibere, sponte ac munifice dare et conferre. Poteris comparare v. simplex נָדַב ita ut נָדַב primum de *sponte manando* dicatur. At probabilior est verborum נָדַב, נָדַד, נָדַח comparatio, qua evincitur significationem verbi nativam in *excitando, irritando*, impellendo positam esse. LXX. *φέρειν*, *δεῦρο*; *Hitpa.* *ἑκουσιάζεσθαι*, *ἑκούσιος*; *προθυμοῦσθαι*, *προαίρεσις*; *δυνάστης* (נָדִיב).

3 *perf.*: נָדַב
Ex. 35, 29. אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם
3 *perf. fem.*: נָדְבָה
Ex. 35, 21. כָּל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ
3 *imperf. c. s.*: יִדְּבֶנּוּ
Ex. 25, 2. אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ
Hitpa-el: הִתְנַדֵּב
1 *perf.*: הִתְנַדַּבְתִּי
1 Chr. 29, 17. בִּישָׁר לְבָבִי הִתְנַדַּבְתִּי
3 *perf. pl.*: הִתְנַדְּבוּ
1 Chr. 29, 9. הִתְנַדְּבוּ לַיהוָה
Esr. 2, 68. הִתְנַדְּבוּ לְבֵית הָאֱלֹהִים
part.: מִתְנַדֵּב
1 Chr. 29, 5. מִתְנַדֵּב לְמַלְאוֹת יָדוֹ
Esr. 3, 5. וּלְכָל מִתְנַדֵּב
part.: הַמִּתְנַדֵּב
2 Chr. 17, 16. בֶּן־זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה
part. pl.: הַמִּתְנַדְּבִים
Jud. 5, 9. הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם
Neh. 11, 2. הַמִּתְנַדְּבִים לָשָׁבֶת
inf. constr.: הִתְנַדֵּב
Esr. 1, 6. לִבּוֹ עַל־כָּל־הִתְנַדֵּב
nif. constr.: בְּהִתְנַדֵּב
Jud. 5, 2. בְּהִתְנַדֵּב עָם בְּרֵכוּ יְיָ
inf. constr.: לְהִתְנַדֵּב
1 Chr. 29, 14. כִּי־נֶעְצַר כֹּחַ לְהִתְנַדֵּב
inf. constr.: לְהִתְנַדֵּבָה *s. M.*
1 Chr. 29, 17. לְהִתְנַדֵּב־לָךְ
inf. constr.: הִתְנַדְּבָם
1 Chr. 29, 9. עַל־הִתְנַדְּבָם כִּי בְלֵב
inf. constr.: הִתְנַדְּבוּ
1 Chr. 29, 6. וַיִּתְנַדְּבוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת

נָדִיב

תוקלי, ולנקני נְדִיבָה, וסשקוד נדקף פלכו לנכר [שבנעטריבענען, נעריינ־ווילנינ], ולוזר נקשור עס לב. וכן נסשקל על קיל וקוכי וזוע, לו שכתעפס לסשען הכניד וסשוטל [עד־לער, פירסט], וכלוזפס מן פזשלטון, וסשוכו נָבָל.

adj. (f. נְדִיבָה), suamet voluntate impulsus, spontaneus, voluntarius, hinc liberalis, munificus, ingenuus, etiam de generis nobilitate: generosus, princeps, et originis nulla ratione habita, tyrannus. LXX. *πρόθυμος*, *δίκαιος*, *εὐσεβής*; *ἡγεμονικός*, *ἄρχων*, *βασιλεύς*, *δυνάστης*, *τύραννος*; *ἄρχειν*, *καταδέχεσθαι*, *δοκεῖν*; *f βουλή.*

1 Chr. 28, 21. לְכָל־נָדִיב בְּחָכְמָה
Prv. 19, 6. רַבִּים יְחַלּוּ פְּנֵי־נָדִיב
Prv. 25, 7. מֵהַשְׁפִּיל לְפְנֵי נָדִיב
Job. 21, 28. אַיֵּה בֵּית־נָדִיב
Cant. 7, 2. בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב
Jes. 32, 5. לֹא־יִקָּרֵא עוֹד לְנָבָל נָדִיב וְנָדִיב
Jes. 32, 8. וְנָדִיב נְדִיבוֹת יַעֲץ לְנָדִיב
Prv. 17, 7. אַף כִּי־לִנְדִיב שִׂפְתֵי־שֶׁקֶר
constr.: נְדִיב
Ex. 35, 5. כָּל נְדִיב לִבּוֹ
Ex. 35, 22. כָּל נְדִיב לֵב
2 Chr. 29, 31. וְכֹל־נְדִיב לֵב עֹלוֹת
pl.: נְדִיבִים
1 Sam. 2, 8. לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים
Job. 12, 21. שֹׁפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים
Job. 34, 18. רָשָׁע אֶל־נְדִיבִים
Ps. 107, 40. שֹׁפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים
Ps. 113, 8. עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ
Prv. 17, 26. לְהַכּוֹת נְדִיבִים עַל־יֹשֶׁר
Jes. 13, 2. וְיִבְאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים
pl.: וּנְדִיבִים
Prv. 8, 16. וְנְדִיבִים כָּל־שֹׁפְטֵי
pl.: בִּנְדִיבִים
Ps. 118, 9. מִבְטֹחַ בִּנְדִיבִים
Ps. 146, 3. אַל־תִּבְטְחוּ בִּנְדִיבִים
pl. constr.: נְדִיבֵי
Num. 21, 18. כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם
Ps. 47, 10. נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ
Ps. 113, 8. עִם־נְדִיבֵי עַמּוֹ
pl. c. suff.: נְדִיבֵמוֹ
Ps. 83, 12. שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ
adj. fem.: נְדִיבָה
Ps. 51, 14. וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי
נְדִיבָה

ג"כ ונכנוי נְדָבָתִי, וסשון לנעת רל"ק סכפס סכליכס, כאשר נשקוס שקל רוס כליכס, [שלעל נעס נעשיטסס], וסוסס לו לוי גרשוני, וס"ס סיג, וגס פיוס שקן-עוכץ סול סיג ועפל, וסכון פיוס סשקיבס רַבָּתִי, לוסר סס וכנוד וקליסוס [שלעל, -שעשכל], וכן פרשו הסקרוכיס.

n. m. (c. s. נְדָבָתִי), quod *Qimchi* et *Gersuni* de *nobilitate animi* (syn. רוּחַ נְדִיבָה) intelligunt; male quidem. Recte Targ. רַבְנוּ h. e. nobilitas, generis ordinisque claritas, vertit. LXX. *ἐλπίς.*

cum suff.: נְדָבָתִי
Job. 30, 15. תִּרְדֹּף כָּרוּחַ נְדִבָתִי
pl.: נְדִיבוֹת
Jes. 32, 8. וְנָדִיב נְדִיבוֹת יַעֲץ
Jes. 32, 8. עַל־נְדִיבוֹת יָקוּם
נְדָבָה

ג"כ וסשקן נְדָבָה וסכנוי נְדָבוֹת. סשון קשן סכפס וילון סכוס וסקבלנוס עניו לנכר נוקוס [נעריינוילינ־קייע, פליי־], ופוס נכלנס טעפי, וסלנוי נלנוס קנוני. ססשלס על סנשן נכלנס וקשן סכפס, נסשלס על כלר [ווילנינע, פליינ גשלע], וכן נכנוי סנקינס סשקס נסשעפס ונכעקרוס ועל־יקר. נשלמי נְדָבָה וסילועפ נְדָבָה וכן נְדִבוּ פשלסו,ונשפס עכניכיס נַדְּבָן, נַדָּב, נְדָבְיָה, נְדִיבוֹת, נְדִיבוּתַי וכלוסס.

n. f. (c. נְדָבַת, pl. נְדָבוֹת), motus spontaneus, *spontaneitas* (Bereit-, Freiwilligkeit), *adv.* בִּנְדָבָה, sponte, voluntarie, libenter; נְדָבוֹת coll., epith. populi, qui prorsus ac summopere spontaneus est. Deinde: oblatio voluntaria, munus, donum, sacrificium voluntarium (opp. נֶדֶר), pl., epith. *imbris largiflui*, aram. נְדָבָא, נִדְבוּתָא (def. נִדְבוּתָא). LXX. *ἑκούσιος*, *δόμα*; *αἵρεσις*, *ἀφαίρεμα*; *ὁμολογία*, *ὁμολόγως*; *ἀρχή*, *σφάγιον*, *φέρειν*; נְדָבָה, *καθ' ἑκούσιον*, *ἑκουσίως*; לִנְדָבָה מִפִּי נְדָבָה, *ἰσχύειν*; הָרִים, *ἀπάρχεσθαι.*

Ex. 35, 29. נְדָבָה לַיהוָה
Ex. 36, 3. נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Lev. 7, 16. וְאִם־נֶדֶר אוֹ נְדָבָה
Lev. 22, 23. נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
Dt. 23, 24. נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
Esr. 3, 5. מִתְנַדֵּב נְדָבָה לַיהוָה
Esr. 8, 28. וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה
Ez. 46, 12. יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה
Ez. 46, 12. שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה
Hos. 14, 5. אֹהֲבֵם נְדָבָה
הַנְּדָבָה

Esr. 1, 4. תִּנְדַּבְתָּ לְבֵית הָאֱלֹהִים בְּנְדָבָה
Num. 15, 3. לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה
Ps. 54, 8. בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ
לְנְדָבָה

Lev. 22, 21. לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה
2 Chr. 35, 8. וְשָׂרָיו לִנְדָבָה לָעָם
constr.: נִדְבַת
Dt. 16, 10. מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ
pl.: נִדְבוֹת
Ps. 68, 10. גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף
Ps. 110, 3. עַמְּךָ נְדָבֹת

Am. 4, 5. נִדְבוֹת הַשְׁמִיעוּ
pl. constr.: נִדְבוֹת
2 Chr. 31, 14. עַל נִדְבוֹת הָאֱלֹהִים
Ps. 119, 108. נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא
pl. c. suff.: נִדְבֹתֶיךָ
Dt. 12, 17. וּמַעְשְׂרֹת יָדֶךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ
pl. c. suff.: נִדְבֹתֵיכֶם
Lev. 23, 38. וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם
pl. c. suff.: וְנִדְבֹתֵיכֶם
Num. 29, 39. מִנִּדְרֵיכֶם וּמִנִּדְבֹתֵיכֶם
Dt. 12, 6. וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם
pl. c. suff.: נִדְבוֹתָם
Lev. 22, 18. וּלְכָל־נִדְבוֹתָם
נֶדֶב

פעל לקעי כדופס לענכי, וקן נכנין לקפעל אִתְנַדַּב, כמכוון עככי.

v. aram. (*Itpa.* אִתְנַדַּב), significatione eadem, qua hebraicum. LXX. *ἑκουσιασθῆναι*; prt. *ἑκουσιαζόμενος.*

3 *perf. pl.*: דְּהִתְנַדְּבוּ
Esr. 7, 15. הִתְנַדְּבוּ לֵאלָהּ יִשְׂרָאֵל
part.: מִתְנַדַּב
Esr. 7, 13. כָּל־מִתְנַדֵּב בְּמַלְכוּתִי
part. pl.: מִתְנַדְּבִין
Esr. 7, 16. מִתְנַדְּבִין לְבֵית אֱלָהֲהֹם
inf.: *הִתְנַדָּבוּת
Esr. 7, 16. *עִם הִתְנַדְּבוּת עַמָּא הִתְנַדָּבוּת

ג"כ,וסשון פתנס כליכס, כמו בעכני כלנס.

n. f., donatio spontanea. LXX. *ἑκουσιασμός.*

Esr. 7, 16. עִם הִתְנַדְּבוּת עַמָּא

נִדְבָּן

v. s. r. דָּבַק *p.* 257.

נָדַד

לומר נד [שכן נעכר נָדְדוּ וסשקוד נְדֹד], וסעתיד יִדַּד, וכוף פעל נודד, וגס יעני', י' ל סשכוון נודד, וסכלנון ולפ סיס כנף נודד, וכן סצ"ג כל"ק, ועשה כוס שכן-עוכץ שבשנו נודד. סתשנות כמו נֶד, נֵט לקמן, לומר כיעס ופקפוק וסתכעכעות שכס וקכס וכנסלות [כעוועגען, וין־, שוויישגען], וכן כזכג פשכון כזשס סכדלית [s. *nat*, *nud*]. וכשלל על פוור דרך ונלקוס, על סתשקוס וסתכוסמות ועכיקס, על נריקס וסעוס וכקפוות [פליעסען, לירכען], ומוס סתריקות שת עכמו. סכזכ"ש נוֹדֵד, וכן כתכו שכן-נ-כ"ף, נשכון פעולי ידוע, וכנוסף הַנֵּד, וסעתיד נככוי יְנַדֵּד, ופעולי שלו הָנֵּד, וסעתיד יָנֵד, לוולס לשכן-קיוג כוף עתיד סקל, כי שלפ נשכן יִנֹּד. וכשתפעל הלוף ידוע.

h. e. נָדַד *v. intr.* (3 p. perf. נָדְדוּ, inf. נְדֹד, impf. יִדֹּד, יָנֹד), quod etiam Jes. 10, 14. *intransitive* (נָדַד נֹדֵד = נָדַד נָדָה) dicitur, se movere, vagari, sicut נָד, נֶס, sanscr. *nat*, *nud*, deinde vi *fugiendi*, *aufugiendi*, *evagandi* atque *errandi*. *Pu.* נוֹדַד (sic scribit *Ibn-'Ganah*), fugitari, effugere, avolare. *Hi.* הֵנֵד (impf. c. s. יְנַהֵד), fugitare, depellere. *Ho.* pass. (impf. יִנָּדֵד, cui *Ibn-Chajug* יִנָּד substituit), abjici, rejici, fugari. LXX. *ἴπτασθαι*, *ἀνίπτασθαι*, *πέτασθαι*, *καταπέτασθαι*; *φεύγειν*, *διαφεύγειν*, *φυγα-*

Digitized by Google

δεύειν; ἀποπηδᾶν, ἀποξενοῦσθαι; ἀφιστάναι, ἐξίστασθαι, καταβαίνειν, καταπατάσσειν, τρέμειν; יְהִידִן, יְהִידָן, ἀγαπητός; נָדַד, ἀλώμενος, πλανήτης; נָדַד, ἀφάλλεσθαι; חָנַד, μετοικίζειν; תְּהַנְדֵּד, ταράσσειν, σείειν, πολεμεῖν.

3 *prf. fem.*: נָדְדָה

Esth. 6, 1. נדדה שנת המלך
Jes. 10, 31. נדדה מדמנה

3 *perf. pl.*: נָדְדוּ

Ps. 31, 12. ראי בחוץ נדדו ממני
Jes. 22, 3. כל־קציניך נדדו־יחד
Jes. 33, 3. נדדו עמים מרממתך
Jer. 9, 9. נדדו חלכו
Hos. 7, 13. כי־נדדו ממני

3 *perf. pl.*: נָדָדוּ *p.*

Jes. 21, 15. כי־מפני חרבות נדדו
Jer. 4, 25. וכל־עוף השמים נדדו

part.: נוֹדֵד

Job. 15, 23. נדד הוא ללחם
Prv. 27, 8. כן איש נודד ממקומו
Jes. 10, 14. ולא היה נדד כנף
Jes. 16, 2. כעוף־נודד
Jes. 16, 3. נודד אל־תגלי
Jes. 21, 14. בלחמו קדמו נדד

part.: לַנָּדֵד

Jer. 49, 5. ואין מקבץ לנדד

part. pl.: נוֹדְדִים

Hos. 9, 17. ויהיו נדדים בגוים

part. fem.: נוֹדֶדֶת *sg.*

Prv. 27, 8. כצפור נודדת מן־קנה

3 *imperf.*: יָנוֹד

Nah. 3, 7. כל־ראיך ידוד ממך

3 *impf. fem.*: תָּנוּדִי

Gn. 31, 40. ותדד שנתי מעיני

3 *impf. pl.*: יְנוֹדְדוּן

Ps. 68, 13 (bis). ידדון ידדון

Pu-al: נוֹדַד

3 *perf.*: נְנוֹדַד

Nah. 3, 17. שמש זרחה ונודד

Hif-il: הֵנֵד

3 *impf. pl. c. s.*: יְנִידֻהוּ

Job. 18, 18. ומתבל ינדחו

Hof-al: הָנְדַּד

prt. masc.: מֻנְדָּד *sg.*

2 Sam. 23, 6. כקוץ מנד כלהם

3 *imperf.*: וְיִנָּדֵד

Job. 20, 8. וידד כחזיון לילה

Hitpa-el: הִתְנוֹדֵד

3 *imprf. f.*: וַתִּתְנוֹדֵדָה

Jes. 24, 20. והתנודדה כמלונה

2 *imperf.*: תִּתְנוֹדֵד *p.*

Jer. 48, 27. דבריך בו תתנודד

3 *impf. pl.*: יִתְנוֹדְדוּ

Ps. 64, 9. יתנודדו כל־ראה בם

נְדָד

ז"ר ומכוי נְדָדִים, ומשון סוור דרך וכדיקות [קוסטערלייכונג], ומסגל מסגכות ומקגוללות על מסגכ נקין זכם [מערוועלגונג]. ומיקיד נכלו מסלקלקיס מקדשים, ומעלץ נקרקיק כדוד, וכנר קיימו דוד קמיי נס' מסכשים.

n. m. (pl. נְדָדִים), vagatio, jactatio (Herumwälzung), vagi et inquieti motus eorum, qui obdormire non possunt. Singularis *Ψ.* 55, 8. invenitur, id quod dudum Qimchi agnovit. Trg. Job. egregie: שְׁבַעַת נְדָדַי שַׁנְתָּא עַד־פְּקַנָּא שַׁפְרִירָא. LXX. *Ψ.* (ἐμάκρυνα)

φυγαδεύων; Job. (πλήρης γίνομαι) ὀδυνῶν.

Ps. 55, 8. חנח ארחיק נדד

pl.: נְדָדִים

Job. 7, 4. ושבעתי נדדים

מְנֻדָּד

ז"ז לדעת דוד קמיי, נקמלוסו מְנֻדָּד נמלם מסקל, וכן יוסף קמיי אכיו, לולם סכנון דעת יסולם קיוג, שמוש מעל עבר מכנין סכנד, ומס סנגמיסו קמק מדד קף שע"ו.

n. m. (pro מְנֻדָּד, ad s. f. מִשְׁכָּל, ex sententia *Davidis* et *Josefi Qimchii*), vagatio, decessus. At probabilior est *Judae Chajug*' sententia, qui hanc formam 3 p. praet. *Pi.* verbi נָדַד esse dicit. Hunc secuti sumus, uti s. v. מָנַד videbis p. 616.

constr.: *וּמְנֻדַּד

*Job. 7, 4. *ומנדד־ערב

נִדָּה

ז"נ ע"ת זִדֹּת, חִדֹּת, מְדֹּת, בִּדֹּת, גִּדֹּת, סִבֹּת, ומסגם עכיכיק חִבֹּת, ומשון סרקק וכלנו ופריס [ענטפערכונג, שְׁנוּאַכְעֲרוּנג], וכן קכגס מסקנס רְחוּק. ונקסל על עומק ודנר מקומע סנכקקו מסקנכס, ל"מ סולק סנכס מן סקדש, כדת עמי סקלנות, לו על עומק קמס שמקקק קמס מקנכס, לו על ומס ודנר כקמע נכלל. וכנר פרשוסו כמו כן סקלמוכיס, ונסמסוק מי כדס מסמכס מיס לרקוק לו לעסור סעומק. קמכס מקכון מסלס וקקוכס וס כ"ל שכול וגלמול, וכמלומס לי שנרשו נִדָּה לקמן, ול"כ נִדָּה ע"ת אִבָּר, ומשון נמס לכ"ו מיקודת מכנד של מסעל, סדמס וגרוס, לכן סולמס וסולס מן דנר, מסגקל על כוכמ דס ויסת ומכמס [קויסקלוסס, כלוג-], וקו"כ מסגקל על קמס מנמע דס, וקו"כ על מרקקס נכלל וסולמס וגרוס, וזוק.

n. f. (ad s. f. נִדָּה, נִדָּה, נִדָּה, et n. neohebraici חִבָּה), recessio, separatio (targ. רְחוּק), deinde res propter impuritatem fugienda, veluti חוֹצְיָא חַזְּרָה מִן־דַּאֲקוּדָשׁ, res propter immunditiem abominandas ex sanctuario tollere, נִדַּת עַמֵּי, חֲאַרְצוֹת, foedi populorum peregrinorum mores, propter quos separari ab iis oportet, spec. menstrua mulieris ipsaque etiam mulier menstruata; מֵי־נִדָּה, aqua, quae ad foeditatem tollendam adhibetur. At haec derivatio mendax nobis videtur atque commentitia. Radix, nisi prorsus fallimur, est נָדַד, unde *n. piël.* נִדָּה ad s. f. אַבָּר, expulsio, ejectio, deinde exitus, effluvium, veluti sanguinis menstrui, vel gener. remotio, abominatio. Aliam interpretationem s. v. נָדַד dare sategimus. LXX. μετακίνησις, μετακινεῖν, χωρισμός, ἄφεδρος, ἀποκαθημένη, ἀκαθαρσία, ὀνείδισμα, ῥάντισμα, ἀγνισμός; נִדַּת חֲיֵי לְנִדָּה חַוָּה, ἄφεδρος; ὑπερόπτεσθαι.

נְדָה

Lev. 20, 21. אשת אחיו נדה הוא
Ez. 18, 6. ואל־אשת נדת לא יקרב
Num. 19, 9. למי נדה חטאת הוא
Nu. 19, 13. 20. כי מי נדה לא־זרק
Num. 31, 23. במי נדה יתחטא
Esr. 9, 11. ארץ נדה היא
Num. 19, 21. ומזה מי־הנדה
Num. 19, 21. והנגע במי הנדה
2 Chr. 29, 5. והוציאו את־הנדה
Ez. 22, 10. טמאת הנדה עור־בך
Ez. 36, 17. כטמאת הנדה

לְנִדָּה

Thr. 1, 17. היתה ירושלם לנדה
Ez. 7, 19. וזהבם לנדה יהיה
Ez. 7, 20. נתתיו לחם לנדה

וּלְנִדָּה

Zach. 13, 1. לחטאת ולנדה

constr.: נִדַּת

Lev. 12, 2. כימי נדת דותה

constr.: בְּנִדַּת

Lev. 18, 19. בנדת טמאתה
Esr. 9, 11. בנדת עמי הארצות

cum suff.: נִדָּתָהּ

Lev. 15, 24. ותהי נדתה עליו
Lev. 15, 25. בלא עת־נדתה
Lev. 15, 25. כי־תזוב על־נדתה
Lev. 15, 25. כימי נדתה
Lev. 15, 26. כמשכב נדתה
Lev. 15, 26. כטמאת נדתה

cum suff.: בְּנִדָּתָהּ

Lev. 15, 19. תהיה בנדתה
Lev. 15, 20. תשכב עליו בנדתה
Lev. 15, 33. והדוה בנדתה

cum suff.: כְּנִדָּתָהּ

Lev. 12, 5. וטמאה שבעים כנדתה

נֵד

v. s. r. נֵדֶד *p.* 687.

נֶדֶד

נקרמי כמו נעכרי, וכסקרת נקכס נִדַּת וסמלנר נעדו נִדָּדֵת, וסככד נֵדֶד וסכל נמוכן סעכרי, ונגמרק מוס כשמות נְדִנְדֵד, נְדִידָה.

v. aram. (3 p. pr. נִדַּת, 1 pers. אִדְדַת, *Pa.* נַדֵּד), vagari, fugere; recedere. LXX. ἀφίστασθαι.

3 *perf. f.*: נַדַּת

Dan. 6, 19. ושנתה נדת עלוחי

I. נָדָה

כמו נֵד נקמלוס, לדעת רכיס מסקלמוכיס, וק"כ מסוכן כלכוד, וכככין סכנד נִדָּה, לשון סרקק וסרכסס, ומוס נְדוּי נגמרק. לקכן לפי עכיוס דעתי סשכס נָדָה מקלוסו וככלס כלוג וככל [סשסקגן, -שְׁכַעגייגן], וולק מקלוס לכל סשעל, וסשס נְדָה מוס, לשס מקוענק, וכן נְדוּי נגמרק, וכן כשכס כמכוון נשמתי ערב, ל"מ נשמס סכלקיק ויוכיק וגרמכיק [goth. *nait-jan*, deut. neid-en, וכלוסק. עי' עוד פרוש לקר קפק כלן לקמן.

v. trans. (minime, sicut נֵד, vi vagandi fugiendive; *Pi.*, removendi vel separandi), odisse, abominari, aspernari, sanscr. *nid*, gr. ὀ-νειδ, unde נִדָּה, fortasse de muliere propter menstruale sanguinis profluvium devitanda, et *n. gem.* נִדּוּי, abominatio. LXX. βδελύσσεσθαι; ἔρχεσθαι.

Pi-el: נִדָּה

part. pl.: מְנַדִּים

Am. 6, 3. המנדים ליום רע

p. pl. c. s.: מְנַדֵּיכֶם

Jes. 66, 5. שנאיכם מנדיכם

II. נָדָה

פעל נוזל, ול"ע כ"ל נגוד נִדָּה, וסמוו כמו גזא נעכרי, לוסר נקיכס [נעככן] וקמלוס סשכס נִדָּת, נקשר שסכו מקנב-מוגב כלכוו, וסשכס נָדָה כילו כלגון נקיכס ג"כ נכל שפקי עכב, ל' נשפס סכלקיק ויוכיק וכוקיק ולקכלכי ולקכס-מכיק וכלוסק [פערכיכן] *dà*; gr. δω *da*-re; sl. *da*-jo; arm. *da*-m; l. *dà*-re; sl. *da*-jo; arm. *da*-m; וסשכס נָדָן לקמן סלקן שלו, כדוסק ק על נָדָן, וכי כן סשלקן נשפקי מעכב.

v. intr. inus. compos., sicut נדא rab., vi *dandi*, a radice sanscriosemitica *dâ* (נָדָה) s. *dan* (נָדָן, נָדָתָן), quae est forma productior.

נָדָה

ז"נ, ולדעת סרכ"ק נֵדָה ע"ת חֲגָה, פֶּסֶא חֲצָח, וסמוכן מקנס [גיפט, גאבע] ולקמר מקקנס [נוסלעדגאבע], וק' לסנין. עי' כלן לקמן.

s. m. (Qimchi scribit מֵדָה ad s. f. חֲצָה, פֶּסֶח, חֲגִי), donum, munus, merces meretricia. LXX. μίσθωμα.

Ez. 16, 33. לכל זנות יתנו־נדה

נָדָן

v. s. r. נָדַן, *p.* 683.

נָדָח

פעל נוזל, וסקכיל יִדַּח, וסמוכן דיקיסס וסגקס [שְׁטָסטען], ונקשל על סשעטס, וקמלוס סשכס נָדַחְתָּ, יִדַּחְתָּ, ומוס סכוסף חִדַּחְתִּי יוכל וקוזק, לוסר סלוס וככוכ מגוג וסשלכ [שיכלען], נסקשל על גרוג וסשלכס, ומפוור וסקעקס וסמסס וסכשלס [פערפיכרען] וסשיס מן סדרך וסעגרס סכפעל נִדַּחְתָּ, וסוכ סמעולי מסכוסף, ומוס סכיכוני נִדַּחְתָּ, ונקשל ככל סשלוס על סכוסף. סכשיפ נִדַּחְתָּ. ולע קוכל שסעקיל יִדַּחְתּוּ מן סכפעל על כדק, וכשם דקק סכל וכעוק רוק. סקקר וסשווי עי' כלוק סשכשיס נסוק ספפר.

v. tr. compos. (impf. יִדַּח), pellere, trudere, detrudere, intrudere, sicut v. simplex דָּחָה. *Hi.* intens. et trans., detrudere, deturbare, praecipitare; dispellere, dissipare; seducere, abducere ad nequitiam. *Ni.* נִדַּח, expelli, dispelli, seduci, impelli, immitti; part. מֻדָּח, expulsus, extorris. Imperfectum יִדַּחְתִּי ex *Nif-al* hujus verbi factum est; nam radix דָּחַח commentum est neotericorum. LXX. ἐξώθειν, ἐκκρούειν, ἐπιβάλλειν, πλανᾶν, ἀπολλύναι, σπείρειν; *Ni.* ἀπεῖναι; *prt.* נִדָּח, διασπορά; *Pu.* μὴ βλέπειν; *Hi.* ἀπωθεῖν, ἐκβάλλειν, ἐξοκέλλειν, ἐξάγειν, ἀφιστάναι, ἀποπλανᾶν; διασκορπίζειν, διασπείρειν.

inf. constr.: לְנַדְּחָם

Dt. 20, 19. לנדח עליו גרזן

3 *imperf.*: יִדַּח

2 Sam. 14, 14. ידח ממנו נדח

Nif-al: נָדַחְתָּ 3 *perf.*

Job. 6, 13. ותושיה נדחה ממני

3 *perf.*: נִדְּחָה

Dt. 19, 5. ונדחה ידו בגרזן

2 *perf.*: נִדַּחְתָּ

Digitized by Google

Dt. 4, 19. הדח והשתחויתה להם
Dt. 30, 17. הדח והשתחויתה
3 *perf. pl.:* נָדָחוּ
Jer. 40, 12. המקומות אשר־נדחו
Jer. 43, 5. מכל־הגוים אשר נדחו
2 *perf. pl.:* וְנִדַּחְתֶּם
Jer. 49, 5. נדחים איש לפניו
prt. masc.: נָדָח *sg.*
2 S. 14, 14. כלוא ידח ממנו נדח
part. c. s.: נִדַּחְתּוֹ
Dt. 30, 4. בי־יהיה נדחך
part. c. s.: נִדָּחְלוֹ
2 Sam. 14, 13. ולא ישיב את־נדחו
part. c. s.: נִדַּחֲכֶם
Neh. 1, 9. בי־יהיה נדחכם
part. pl.: נִדָּחִים
Dt. 22, 1. ב אדשיו נדחים
Jes. 16, 3. נדי נדחים
part.: וְהַנִּדָּחִים
Jes. 27, 13. והנדחים בארץ מצרים
prt. pl. constr.: נִדְחֵי
Jer. 49, 36. נדחי עלם
p. pl. c. s.: נִדָּחַי
Jes. 16, 4. נדי בך מדחי
part. fem.: נִדָּחָה *sg.*
Jer. 30, 17. נ דחה קראו לך
part. fem.: וְהַנִּדָּחָה *sg.*
Mich. 4, 6. והנדחה אקבצה
Zeph. 3, 19. והנדחה אקבץ
part. fem.: הַנִּדָּחוֹת *sg.*
Ez. 34, 4. והנדחת לא השבתם
Ez. 34, 16. ואת־הנדחת אשיב
3 *imperf. pl.:* יִדָּחוּ
Jer. 23, 12. ידחו ונפלו בה
Pu-al: נֻדָּחוּ
part.: מֻנְדָּחָה
Jes. 8, 22. ואפלה מנדח
Hif-il: הִדִּיחַ
3 *perf.:* וְהִדִּיחַ
2 S. 15, 14. והדיח עלינו את־הרעה
3 *perf. c. suff.:* הִדִּיחָךְ
Dt. 30, 1. ונדחך ה׳ אלהיך
3 *perf. c. suff.:* הִדִּיחָם
Jer. 16, 15. ונדחים שמה
2 *perf. c. suff.:* הִדַּחְתָּם
Dan. 9, 7. ונדי הדחתם
1 *perf.:* הִדַּחְתִּי
Jer. 23, 3. והדחי אתם שם
Jer. 29, 14. והדחי אתכם שם
1 *perf.:* וְהִדַּחְתִּי
Jer. 27, 10. והדחי אתכם ואבדתם
1 *perf. c. suff.:* הִדַּחְתִּיךָ
Jer. 46, 28. ונדי הדחתיך שמה
1 *perf. c. suff.:* וְהִדַּחְתִּיךָ
Joel 2, 20. והדחתיו אל־ארץ
1 *perf. c. suff.:* הִדַּחְתִּים
Jer. 8, 3. והדחים שם נאם ה׳
Jer. 23, 8. ונדי הדחתים שם
29, 18. 32, 37.
3 *perf. pl.:* נִדָּחוּךָ
Jer. 50, 17 ראשון הדיחו
2 *perf. pl.:* הִדַּחְתֶּם
2 Chr. 13, 9. הדחם אתם הני ה׳
inf. constr.: לְהַדִּיחַ
Ps. 62, 5. שאת יעצו להדיח
inf. c. suff.: הַדִּיחַ
Jer. 27, 15. ישקר הדחי אתכם
inf. c. suff.: לְהַדִּיחֲךָ
Dt. 13, 6. סדיחך מן־הדרך
Dt. 13, 11. סדיחך מעל ה׳ אלהיך

impt. c. suff.: הַדִּיחֻמוֹ
Ps. 5, 11. ברב פשעיהם הדיחמו
1 *impf. c. s.s.:* אַדִּיחֵם
Jer. 24, 9. המקומות אשר־אדיחם
Ez. 4, 13. בגוים אשר אדיחם
3 *impf. f. c. s.:* תַּדִּיחֶנּוּ
Prv. 7, 21. בחלק שפתיה תדיחנו
3 *impf. ap.:* וַיִּדַּח
2 Chr. 21, 11. וידח את־יהודה
2 Reg. 17, 21. Q'ri. וידא ירבעם
2 *impf. pl. c. s.:* וַתַּדִּיחֻם
Jer. 23, 2. את־צאני ותדיחם
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּדִּיחוּ
Dt. 13, 14. וידיחו את־ישבי עירם
Hof-al: הָדַּח
part.: מֻדָּח *sg.*
Jes. 13, 14. וחיה כצבי מדח
מֻדָּחָהּ
ג׳ו, וסמונן מכלכ וסעפס מצפה וסתעפס [פעלפיסלונג], ופ״כ מנכין סכוסף של כדק, ע״א בְּמִדָּחֶיהָ. קולס נאפגר שמצרם הֵדָּח, ע״א שהנעתי לעיל ססק מנול דף תס״ח.
n. m. hifil. (ad s. f. מַדִּיחַ, vel a v. הֵדַּח, ad s. f. מַבּוּל p. 461.), seductio. LXX. pl. ἐξώσματα.
pl.: הַמַּדִּיחִים
Thr. 2, 14. משאות שוא ומדוחים

I. נָדַן

פעל ל״ע כ״ק נגור, וסמונן לל״ק כמו לדן בלעון ישמעאל, סוכלקמו היות כן וקל לנטיתם, וום פרוש סתקים לסמס כדן נכתיקם, וגם כדומי מצר לא יסמכוני להמלוק עמס מצרם. לכן נאקרי קרן מצרם מצמעות דָּנָן, וכן דָּנָן נאקרי, וסאכוון [סאמלן, סיות נכוד וקלול לנקול לנכר [סאמלן, סויקנעטיפצע ויין]. וכן מלמי כאצם כאכוון נאמם רומים ולנפנים ולנקנעים ועלמי [עי׳ מלמי ל ל ע״ב].
v. intr. compos., *don*-are (quae forma et ipsa ex verbo *da*-udi prolongata est, sicut תָּן, דָּן in vv. נָתַן, דָּנַן ex rad. הֵן in v. נָדַן). Hoc loco monendum nobis arbitramur, quod v. נָדַן, vi *separandi* vel proprie *abscindendi* (sanscr. *dâ*, gr. δαίειν, δαίζειν), sicut v. רָדַן, quod vi *dandi* ab eo discerni oportet, in sermone aramaico in formam productiorem דְּרַן transire, ex qua factum est *n.* locustae herbas frugesque depascentis (syn. חָסִיל).

II. נָדָן

פעל כודל נתמלוסו, וסמונן כמו נָתָן לומר נתיכם [נעמנן], ותמלוס מצרם דָּנָן, וקרן מצרם נָן, תָּן מלרך ין דָּה ססק כלס, וכן מסלרך נאצם סום נאפתי מעכ [l. *don*-are], ותכין כום ומצכיל מוגל מצם תָּן, ע״א דָּבָר, וגם סוגלק עכיכו תמלק. ולא קוגל כציס מצרם נָדָה לפיל נאכוון כ״ל קרן סאכוון מפלצם ומנללה וקפידם [צַּדִּיקִים, -טרעכנצן], ומפמלוס נָדָה נדמיון מצרם ומאכוון נאפתי מעכ [gr. *dal*-ειν, *dai*-ζειν, *s. dâ*], כמיגל כל״ס נאכוון אכי, ומתכו נתפצר נָדָה נכפרצם, וכתצר מקרן מצרם נָדָה תמוכם נוספם ומכוכם נָדָן, לומר מסלרך ע׳ כון, כמו כן נאגל נתקרי מקרן מצרם נָדָה נאכוון קפידם וכקיקם תמוכם נוספם נָדָן, עכין כקיקם וגויעם, ומתכו נְדוֹן ניין לקסיל מין מרכם, ע״ם מפילה, וכן נאכי פעלים מללה תמוכם מכוכם נוסף כון נאפתי מעכ, נלי סנגל המכוון. עי׳ כתן.
v. intr. compos., *don*-are (quae forma et ipsa ex verbo *da*-udi prolongata est, sicut תָּן, דָּן in vv. נָתַן, דָּנַן ex rad. הֵן in v. נָדַן). Hoc loco monendum nobis arbitramur, quod v. נָדַן, vi *separandi* vel proprie *abscindendi* (sanscr. *dâ*, gr. δαίειν, δαίζειν), sicut v. רָדַן, quod vi *dandi* ab eo discerni oportet, in sermone aramaico in formam productiorem דְּרַן transire, ex qua factum est *n.* locustae herbas frugesque depascentis (syn. חָסִיל).

נָדָן

ג׳ו וכנכוי נְדָנֵךְ, וסמונן כמו תֵּת, לומר מתכם [נאצנע], וכלמר מפתכם [נוסלעגנאצנע]. נגמרל מום מצרם נְדוּנְיָא, סם לנכנסים מאכנסם מפמס לנעלם [עי׳ מלימל ע ל ע״ב].
n. m. (ad s. f. נְדָבָר, c. s. נְדָנֵךְ), sicut נֶדֶר, donum, spec. id, quod scortator meretrici dat. Gemar. inde נְדוּנְיָא de opibus, quas uxor in mariti domum infert. LXX. *μίσθωμα.*
pl. cum suff.: נְדָנֵיךְ
Ez. 16, 33. ואת נתת את־נדניך

נוֹן

v. s. נָהָה, *p.* 684.

נָדַף

פעל כודל, וסעתיל יִדֹּף, וכסתר כלגוז תרבו אל־נדתה 1 Chr. 21, 27.

נְדָדָה

ג״ו נאקרי, וכנכוי נאקרי נְדָדָה, וסמונן כמו נענני, וכלמל על הגוף סמוך ניל קנול לרוף, וכן מסלמלס נגמרל. ולא קוגל שלמצר מסמלנוס לנל בֵּית [קַּרְפַּפר], עצרם כדומם לוס.
n. m. aram. (c. s. נְדָדָהּ), vagina, trop. corpus, quod est quasi vagina h. e. receptaculum animae (comp. עֵטֶן, cujus radix עָטַן huic נָדַן cognata videtur). Eadem imagine utitur Plinius (H. N. 7, 52.): *donec cremato eo inimici remeanti animae velut vaginam ademerint.* LXX. ἔξις.
Dan. 7, 15. בגו נדנה

נָדַף

פעל כודל נתמלוסו, וסמונן כמו נָתַן לומר כתיכם [נעמנן], ותמלוס מצרם נָדָן, וקרן מצרם נָן, תָּן מלרך ין דָּה ססק כלס, וכן מסלרך נאצם סום נאפתי מעכ [l. *don*-are], ותכין כום ומצכיל מוגל מצם תָּן, ע״א דָּבָר, וגם סוגלק עכיכו תמלק. ולא קוגל כציס מצרם נָדָה לפיל נאכוון כ״ל קרן סאכוון מפלצם ומנללה וקפידם [צַּדִּיקִים, -טרעכנצן], ומפמלוס נָדָה נדמיון מצרם ומאכוון נאפתי מעכ [gr. *dal*-ειν, *dai*-ζειν, *s. dâ*], כמיגל כל״ס נאכוון אכי, ומתכו נתפצר נָדָה נכפרצם, וכתצר מקרן מצרם נָדָה תמוכם נוספם ומכוכם נָדָן, לומר מסלרך ע׳ כון, כמו כן נאגל נתקרי מקרן מצרם נָדָה נאכוון קפידם וכקיקם תמוכם נוספם נָדָן, עכין כקיקם וגויעם, ומתכו נְדוֹן ניין לקסיל מין מרכם, ע״ם מפילה, וכן נאכי פעלים מללה תמוכם מכוכם נוסף כון נאפתי מעכ, נלי סנגל המכוון. עי׳ כתן.

נָדַר

ad אָדַר, *v. s.* *p.* 17.

נָדַר

פעל כודל, וסעתיל יִדֹּר, יְהֹר, וסמונן דכור וקמיכס נקמון ונלקס [נוסצער-לצסמין צפרצצפרעכצן], ומום כריקס כריק לקים וכליכס, שכוף דכור נקמון [נאלצקנצן], והספרצ כינו וכין קסר יסוע, שכדר לעצות דכר, וקסר שלף לעצות. ולקר לקקור מצרם כמדומס לי שהמעות נְדָר, כדומס לל הֵר לעיל דף רע״ם, כאכוון המצכות וקיוס קיקנות וקוות וקדיכות, שכצלל על סכעקס שלמס ונקמכס, לומר הכעקס ועצות שכיר וקיים [פמעס מצכצן, -פערצפרעכצן], ועכין סקקור והצווי לפ״ו לעיל. נקרנוס ספעל שנור, ונגמרל סלווי יְהֹר, ונמלל שם סנוסף והפעולי הֻדַּר, וקדיכות לפ״ו מקמנות כדומס.
vrb. intr. (impf. יִדֹּר, יְהֹר), fidem dare, promittere, spondere, vovere, se quidpiam facturum (opp. אָסַר, se aliquid non facturum), votum suscipere, facere, nuncupare. Radix est *dar*, unde et *v.* דָּרַר, firmum, perpetuum esse vel facere, hinc firme ac certo spondere (fest machen, zuversichtlich versprechen), gem. יְדַר (imp. הֵר, *Hi.* הַדִּיר, *Ho.* הָדַר). Cognatum est *v. compos.* תְּדַר, dur-abile, firmum esse. LXX. εὔχεσθαι, εὐχή, ὁμολογεῖν.
3 *perf.:* נָדַר

Digitized by Google

כי־נדר נדר עבדך 2 Sam. 15, 8.
נדר לאביר יעקב Ps. 132, 2.
3 perf.: נָדַר p.
נדרו אשר נדר Jud. 11, 39.
3 perf. f.: נָדְרָה p.
ואם־בית אישה נדרה Num. 30, 11.
2 perf.: נָדַרְתָּ
אשר נדרת לי שם נדר Gn. 31, 13.
ועשית כאשר נדרת לי Dt. 23, 24.
1 perf.: נָדַרְתִּי
נדרי אשר־נדרתי 2 Sam. 15, 7.
אשר נדרתי אשלמה Jon. 2, 10.
3 perf. pl.: נָדְרוּ
ונדרו־נדר ליי ושלמו Jes. 19, 21.
1 perf. pl.: נָדַרְנוּ
אשר נדרנו לקטר Jer. 44, 25.
part. masc.: נֹדֵר sg.
ונדר וזבח משחת Mal. 1, 14.
part. masc.: הַנֹּדֵר sg.
אשר תשיג יד הנדר Lev. 27, 8.
inf. constr.: לִנְדֹּר
לנדר נדר נזיר Num. 6, 2.
וכי תחדל לנדר Dt. 23, 23.
imprt. pl.: נִדְרוּ
נדרו ושלמו ליי Ps. 76, 12.
2 imperf.: תִּדֹּר
וכל־נדריך אשר תדר Dt. 12, 17.
כי־תדר נדר ליי Dt. 23, 22.
כאשר תדר נדר Eccl. 5, 3.
אשר־תדר שלם Eccl. 5, 3
טוב אשר לא־תדר Eccl. 5, 4.
2 imperf.: תִּמָּשְׁתַּדְּרוּ
משתדור ולא תשלם Eccl. 5, 4.
3 imperf.: יִדֹּר
ידר קרבנו ליי Num. 6, 21.
כפי נדרו אשר ידר Num. 6, 21.
כי־ידר נדר ליי Num. 30, 3.
3 imperf.: וַיִּדֹּר
וידר יעקב נדר לאמר Gn. 28, 20.
וידר ישראל נדר ליי Num. 21, 2.
וידר יפתח נדר ליי Jud. 11, 30.
3 imprf. f.: תִּדֹּר
כי־תדר נדר ליי Num. 30, 4.
3 impf. f.: וַתִּדֹּר
ותדר נדר ותאמר 1 Sam. 1, 11.
2 imperf. pl.: תִּדְּרוּ
מדריכם אשר תדרו Dt. 12, 11.
3 imprf. pl.: וַיִּדְּרוּ
וידרו נדרים Jon. 1, 16.

נֶדֶר

ס"נ ופעמים נס' בקמוץ נֵדֶר, ומרבוי נְדָרִים, סיומן לפי סומכו בקיומן [נופל על־פסיק פעל־פרט־כפעמים, נע־ליכע], ובקיום הכלל בפי שלם ופעמים. ולפי שהוקשו הפה לו כפה שהוציאו מלבו לפי שהוא כמו שנתחייב, ולכך כמו נאה לעיל דף סמ"ו, ולומר לו הפרט בפתי עכן, בפתי קרפס קפה ויקס, והפה נדה [בפתכעם] וסיפה וכדומה, הכל ענין נדוד כהליכה ושלמול. ומזה הפעל על עניית מעצה זולת הכלול בתכונתה [עהון, פעב־דעלן, ערייבען], ווה מכוון הפעל. הכבד יונק ומזון הפעולה, וקל להבין. ומפי לפעמים ויקור הפרט דע קולת כעיב שפקין בַּיַּיִן, וכפרט כמכון ג כ בפרט עכן, ד"מ בפה הבלתי ויונק וכומיר s. *ag*, *aj*; pers. *ag*-iten;] ופפרט [gr. ἄγ-ω; l. *ag-o*; וכדומה. בקיום בנגזרת פעל הוא כתוכך.

v. trans. compos. (imperf. יַהֲגֶה), propellere, abigere, deducere, adducere, ducere, veluti equos, gregem, currum, captivos, trop. *agere* (handeln, treiben), versari in aliqua re, incumbere alicui rei. *Pi.* intensive. Radicem הָגַג, *ἄγ-ειν*, *ag*-ere, etiam linguarum indogermanicarum propriam esse, in capitulo *rabinico* evincitur. In sermone *aramaico* et *talmudico* usitatissimum est hoc verbum. LXX. *ἄγ-ειν*, *ἀνάγειν*, *ἀπάγειν*, *εἰσάγειν*, *ὁδ-ηγ-εῖν*; *ποιμαίνειν*, *αἰχμαλωτεύειν*; *παραλαμβάνειν*, *παρακαλεῖν*; *prt.* מָהוּג, *ἀγόμενος*; *Pi.* *ἄγεσθαι*, *ἐπάγειν*.

3 perf.: הָגַג
אורחי נהג וילך Thr. 3, 2.
3 perf. pl.: הָגֹגוּ
נהגו לפני המקנה 1 Sam. 30, 20.
part. masc.: נֹהֵג sg.
נהג כצאן יוסף Ps. 80, 2.
ולבי נהג בחכמה Eccl. 2, 3.
ונער קטן נהג בם Jes. 11, 6.
part. pl.: נֹהֲגִים
נהגים את־העגלה 2 Sam. 6, 3.
נהגים בעגלה 1 Chr. 13, 7.
part. pass. pl.: נְהוּגִים
ומלכיהם נהוגים Jes. 60, 11.
imprt.: נְהַג
ותאמר אל־נערה נהג 2 Rg. 4, 24.
1 impf. c. suff.: אֲנַהֲגֶנְהָ
אנהגך אביאך Cant. 8, 2.
3 imperf.: יִנְהַג
כן ינהג מלך־אשור Jes. 20, 4.
3 imperf.: יְהֹגֶה p.
כי בשגעון ינהג 2 Reg. 9, 20.
3 imperf.: וַיְנַהֵג
ויהג את־כל מקנהו Gn. 31, 18.
וינהג את־הצאן Ex. 3, 1.
וינהג את־מקניהם 1 Sam. 23, 5.
וינהג יואב את־חיל 1 Chr. 20, 1.
ויהג את־עמו 2 Chr. 25, 11.
3 impf. pl.: יְנַהֲגוּ p.
חמור יתומים ינהגו Job. 24, 3.
3 impf. pl.: וַיְנַהֲגוּ
ואת־בניו וינהגו 1 Sam. 30, 22.
3 impf. pl.: וַיְנַהֲגוּ
ויהגו וילכו לדרכם 1 Sam. 30, 2.
Pi-el: נִדַּג 3 perf.
וי' מהג רוח־קדים בארץ Ex. 10, 13.
2 perf.: נְהַגְתָּ
כן נהגת עמך Jes. 63, 14.
2 imperf.: וַתְּנַהֵג
ותנהג את־בנתי Gn. 31, 26.
3 imperf.: יְנַהֵג
אשר ינהג יי אתכם שמה Dt. 4, 27.
3 imperf.: וַיְנַהֵג
ויהג בעזו תימן Ps. 78, 26.
3 impf. c. suff.: יְנַהֲגֵנוּ
הוא ינחגנו על־מות Ps. 48, 15.

נָהַג

ס"נ לפעל אלמן ילקוי יון כסס לקמן, ופ"כ עם קנל נאר נאה, והמכוון לפעלו נעגוען ותקוס [ועהכוסע], לומר המתקוס ומנעגע לקרי, וכן פרש ויכהו כל בית שרקאל לקרי ד', ויסודו לפעל רפ"ן קן הסק בָּהַח, לומר כפילו, כי הכ' לפעלו יסוד נוסל. ולפעל סכווכס מניע ליים מלשון לקרי אֶחָתָא, שנמצא נאכוון סוס. קולס לפעל קפן-סרוק המכוון ילנס, וגס כן פקר ויכהו, וגס לפעלו כון יסוד נוסל, ולשניהס קין הכרע. ולפעל קנק הפרט בָּהַח, כמו נקס נעגבי, ופ"כ כמו נָאָה לעיל דף סמ"ו, ולומס לו הפרט נפפי עכן, כקאר קרקס קפק ויקס, והפה נהה [בפתכעם] לפ"ן סכקפר והיסס [זאָכעם].

n. m., quod, ut *Isaaki* ait, a v. הָהָה 1 Sam. 7, 2., cujus radix sit הָהַה, vi *desiderandi*, factum atque ex הָהָה breviatum est, *desiderium*, *cupido flagrans* (cf. aram. אִתְהַנְהָא). *Ibn-Saruq*, qui et ipse *Nun* accidentale (יְסוֹד נוֹפֵל) esse dicit, de lugubri lamentatione fletuque moerenti explicat. Neutrum placet. Alii radicem esse dicunt הָגָה, vi eadem, qua נָאָה (p. 667), arab. *nâha*, eminere, splendidum et magnificum esse, unde נְהִי, aliquid magnum, pulcrum, excelsum. Vulg. et Syr. legunt נְחַי (quies), quibuscum consentit *Gerson ben-Mose*, cujus editione, Bresciae 1494. in lucem emissa, usus est *Lutherus* (*B. W. D. Schulze* Kritik §. 36.), qui propterea נְהִי, tanquam נְחַי, *solatium* vertit. LXX., ut videtur, *σπουδή*.

Ez. 7, 11. ולא־נה בהם

נָהַג

פעל נודד, ולפ נאנץ כ"פ נכנין הכנד מַהֵג, והמוכן כמו הַג ונס הָגֵּה לעיל כ"פ, לומר קניקה וקיקס [ויי־פַּנען, קלַנענען], מפעלות של הקלקות וזכול לעיי, כי הפעלות פס הָהַג, והקקר והזווי עי' ככק לְהַג לף ך"פ, והכנד לפ"ן קווק, וכן להפתנס הֵם, ולרב"י קוֹנֵן, וזול קמקי ופֵנען-פוכל טעו נוס. נקיני נסג וכי נסג נעניי מעלמו.

v. intr. compos. piël., sicut הָגַג, gemere, ejulare, lamentari, a significatione clanculum submisseque loquendi vel mussitandi ingenita. Radix est, si praepositionem separaveris, לָהַג, cui cognatum est *v. praep.* לַהַג, aram. נְהַג (syn. targ. נַהֵם), arab. נ־ה־ג. LXX. male: *ἤγοντο*, itemque male eorum assecla Vulgatus: *minabantur*. Belle Lutherus: seufzen.

part. f. pl.: מְנַהֲגוֹת
ואמהתיה מנהגות Nah. 2, 8.

נָהֵג

פעל נודד, והפעיל יַהֲגֶה, והמוכן סנפס וסנלס סליפס לו סלסול [פַּלַענטעריינען, סיי־, -נעווענען, סיי־], ל"ק המיפע פסוסים והפרפקס [פַּלַענטריינען], כניפת ודפיקת הכהפה וכהיגת ענלס לו הולכת שנוייס וכדומס, הכל ענין נדוד כהליכה ושלמול. ומזה הפעל על עניית מעצה זולת הכלול בתכונתה [עהון, פעב־דעלן, ערייבען], ווה מכוון הפעל. הכבד יונק ומזון הפעולה, וקל להבין. ומפי לפעמים ויקור הפרט דע קולת כעיב שפקין בַּיַּיִן, וכפרט כמכון ג כ בפרט עכן, ד"מ בפה הבלתי ויונק וכומיר s. *ag*, *aj*; pers. *ag*-iten;] ופפרט [gr. ἄγ-ω; l. *ag-o*; וכדומה. בקיום בנגזרת פעל הוא כתוכך.

v. trans. compos. (imperf. יַהֲגֶה), propellere, abigere, deducere, adducere, ducere, veluti equos, gregem, currum, captivos, trop. *agere* (handeln, treiben), versari in aliqua re, incumbere alicui rei. *Pi.* intensive. Radicem הָגַג, *ἄγ-ειν*, *ag*-ere, etiam linguarum indogermanicarum propriam esse, in capitulo *rabinico* evincitur. In sermone *aramaico* et *talmudico* usitatissimum est hoc verbum. LXX. *ἄγ-ειν*, *ἀνάγειν*, *ἀπάγειν*, *εἰσάγειν*, *ὁδ-ηγ-εῖν*; *ποιμαίνειν*, *αἰχμαλωτεύειν*; *παραλαμβάνειν*, *παρακαλεῖν*; *prt.* מָהוּג, *ἀγόμενος*; *Pi.* *ἄγεσθαι*, *ἐπάγειν*.

3 perf.: הָגַג
Thr. 3, 2. אורחי נהג וילך
3 perf. pl.: הָגֹגוּ
1 Sam. 30, 20. נהגו לפני המקנה
part. masc.: נֹהֵג sg.
Ps. 80, 2. נהג כצאן יוסף
Eccl. 2, 3. ולבי נהג בחכמה
Jes. 11, 6. ונער קטן נהג בם
part. pl.: נֹהֲגִים
2 Sam. 6, 3. נהגים את־העגלה
1 Chr. 13, 7. נהגים בעגלה
part. pass. pl.: נְהוּגִים
Jes. 60, 11. ומלכיהם נהוגים
imprt.: נְהַג
2 Rg. 4, 24. ותאמר אל־נערה נהג
1 impf. c. suff.: אֲנַהֲגֶנְהָ
Cant. 8, 2. אנהגך אביאך
3 imperf.: יִנְהַג
Jes. 20, 4. כן ינהג מלך־אשור
3 imperf.: יְהֹגֶה p.
2 Reg. 9, 20. כי בשגעון ינהג
3 imperf.: וַיְנַהֵג
Gn. 31, 18. ויהג את־כל מקנהו
Ex. 3, 1. וינהג את־הצאן
1 Sam. 23, 5. וינהג את־מקניהם
1 Chr. 20, 1. וינהג יואב את־חיל
2 Chr. 25, 11. ויהג את־עמו
3 impf. pl.: יְנַהֲגוּ p.
Job. 24, 3. חמור יתומים ינהגו
3 impf. pl.: וַיְנַהֲגוּ
1 Sam. 30, 22. ואת־בניו וינהגו
3 impf. pl.: וַיְנַהֲגוּ
1 Sam. 30, 2. ויהגו וילכו לדרכם
Pi-el: נִדַּג 3 perf.
Ex. 10, 13. וי' מהג רוח־קדים בארץ
2 perf.: נְהַגְתָּ
Jes. 63, 14. כן נהגת עמך
2 imperf.: וַתְּנַהֵג
Gn. 31, 26. ותנהג את־בנתי
3 imperf.: יְנַהֵג
Dt. 4, 27. אשר ינהג יי אתכם שמה
3 imperf.: וַיְנַהֵג
Ps. 78, 26. ויהג בעזו תימן
3 impf. c. suff.: יְנַהֲגֵנוּ
Ps. 48, 15. הוא ינחגנו על־מות

ונדר אלמנה וגרושה Num. 30, 10.
וְלִנְדֹּר
ולנדר לא ירצה Lev. 22, 23.
נֶדֶר
וידר יעקב נדר Gn. 28, 20.
נדרת לי שם נדר Gn. 31, 13.
ואם־נדר או נדבה Lev. 7, 16.
לפלא־נדר או לנדבה Lev. 22, 21.
כי יפלא נדר Lev. 27, 2.
לנדר נדר נזיר Num. 6, 2.
כל־ימי דבר נזרו Num. 6, 5.
לפלא־נדר או בנדבה Num. 15, 3.
לפלא־נדר או־שלמים Num. 15, 8.
וידר ישראל נדר Num. 21, 2.
כי־ידר נדר ליי Num. 30, 3.
כי־תדר נדר ליי Num. 30, 4.
בית יי אלהיך לכל־נדר Dt. 23, 19.
כי־תדר נדר ליי Dt. 23, 22.
וידר יפתח נדר Jud. 11, 30.
ותדר נדר 1 Sam. 1, 11.
ולך ישלם־נדר Ps. 65, 2.
כאשר תדר נדר Eccl. 5, 3.
cum suff.: נִדְרִי
ואשלם את־נדרי 2 Sam. 15, 7.
cum suff.: נִדְרוֹ
כפי נדרו אשר ידר Num. 6, 21.
את־נדרו אשר נדר Jud. 11, 39.
זבח הימים ואת־נדרו 1 S. 1, 21.
cum suff.: נִדְרָהּ
ושמע אביה את־נדרה Nu. 30, 5.
והפר את־נדרה Num. 30, 9.
pl.: נְדָרִים
ואחר נדרים לבקר Prv. 20, 25.
וידרו נדרים Jon. 1, 16.
pl. c. suff.: נְדָרַי p.
נדרי אשלם נגד יראיו Ps. 22, 26.
לשלמי נדרי יום יום Ps. 61, 9.
אשלם לך נדרי Ps. 66, 13.
נדרי ליי אשלם Ps. 116, 14. 18.
חיום שלמתי נדרי Prv. 7, 14.
ומה בר־נדרי Prv. 31, 2.
pl. c. suff.: לְנְדָרַי p.
אלהים שמעת לנדרי Ps. 61, 6.
pl. c. suff.: נִדָּרֵינוּ
נעשה את־נדרינו Jer. 44, 25.
pl. c. suff.: נִדָּרֶיךָ
נדריך אשר תדר Dt. 12, 17.
ושלם לעליון נדריך Ps. 50, 14.
עלי אלהים נדריך Ps. 56, 13.
pl. c. suff.: נִדָּרַיִךְ
שלמי נדריך Nah. 2, 1.
pl. c. suff.: וְנִדָּרֶיךָ
ונדריך תשא ובאת Dt. 12, 26.
ונדריך תשלם Job. 22, 27.
pl. c. suff.: נִדְרֵיכֶם
ומלבד כל־נדריכם Lev. 23, 38.
נדריכם אשר תדרו Dt. 12, 11.
תקימנה את־נדריכם Jer. 44, 25.
תעשינה את־נדריכם Jer. 44, 25.
pl. c. suff.: וְנִדְרֵיכֶם
ומדריכם ומבתיכם Dt. 12, 6.
pl. c. suff.: מִנִּדְרֵיכֶם
לבד מנדריכם ונדבתיכם Nu. 29, 39.
pl. c. suff.: נִדְרֵיהֶן
וקמו כל־נדריה Num. 30, 5. 12.
כל־נדריה ואסריה Num. 30, 6.
וקמו נדריה ואסרה Num. 30, 8.
והקים את־כל־נדריה Nu. 30, 15.
pl. c. suff.: וְנִדְרֵיהֶן
ונדריה עליה Num. 30, 7.
pl. c. suff.: לְנִדְרֵיהֶן
כל־מוצא שפתיה לנדריה Nu. 30, 13.
pl. c. suff.: נִדְרֵיהֶם
לכל נדריהם Lev. 22, 18.

כי־נדר נדר עבדך 2 Sam. 15, 8.
נדר לאביר יעקב Ps. 132, 2.
3 perf.: נָדַר p.
נדרו אשר נדר Jud. 11, 39.
3 perf. f.: נָדְרָה p.
ואם־בית אישה נדרה Num. 30, 11.
2 perf.: נָדַרְתָּ
אשר נדרת לי שם נדר Gn. 31, 13.
ועשית כאשר נדרת לי Dt. 23, 24.
1 perf.: נָדַרְתִּי
נדרי אשר־נדרתי 2 Sam. 15, 7.
אשר נדרתי אשלמה Jon. 2, 10.
3 perf. pl.: נָדְרוּ
ונדרו־נדר ליי ושלמו Jes. 19, 21.
1 perf. pl.: נָדַרְנוּ
אשר נדרנו לקטר Jer. 44, 25.
part. masc.: נֹדֵר sg.
ונדר וזבח משחת Mal. 1, 14.
part. masc.: הַנֹּדֵר sg.
אשר תשיג יד הנדר Lev. 27, 8.
inf. constr.: לִנְדֹּר
לנדר נדר נזיר Num. 6, 2.
וכי תחדל לנדר Dt. 23, 23.
imprt. pl.: נִדְרוּ
נדרו ושלמו ליי Ps. 76, 12.
2 imperf.: תִּדֹּר
וכל־נדריך אשר תדר Dt. 12, 17.
כי־תדר נדר ליי Dt. 23, 22.
כאשר תדר נדר Eccl. 5, 3.
אשר־תדר שלם Eccl. 5, 3
טוב אשר לא־תדר Eccl. 5, 4.
2 imperf.: תִּמָּשְׁתַּדְּרוּ
משתדור ולא תשלם Eccl. 5, 4.
3 imperf.: יִדֹּר
ידר קרבנו ליי Num. 6, 21.
כפי נדרו אשר ידר Num. 6, 21.
כי־ידר נדר ליי Num. 30, 3.
3 imperf.: וַיִּדֹּר
וידר יעקב נדר לאמר Gn. 28, 20.
וידר ישראל נדר ליי Num. 21, 2.
וידר יפתח נדר ליי Jud. 11, 30.
3 imprf. f.: תִּדֹּר
כי־תדר נדר ליי Num. 30, 4.
3 impf. f.: וַתִּדֹּר
ותדר נדר ותאמר 1 Sam. 1, 11.
2 imperf. pl.: תִּדְּרוּ
מדריכם אשר תדרו Dt. 12, 11.
3 imprf. pl.: וַיִּדְּרוּ
וידרו נדרים Jon. 1, 16.

נֶדֶר

ס"נ ופעמים נס' בקמוץ נֵדֶר, ומרבוי נְדָרִים, סיומן לפי סומכו בקיומן [נופל על־פסיק פעל־פרט־כפעמים, נע־ליכע], ובקיום הכלל בפי שלם ופעמים. ולפי שהוקשו הפה לו כפה שהוציאו מלבו לפי שהוא כמו שנתחייב, ולכך כמו נאה לעיל דף סמ"ו, ולומר לו הפרט בפתי עכן, בפתי קרפס קפה ויקס, והפה נדה [בפתכעם] וסיפה וכדומה, הכל ענין נדוד כהליכה ושלמול. ומזה הפעל על עניית מעצה זולת הכלול בתכונתה [עהון, פעב־דעלן, ערייבען], ווה מכוון הפעל. הכבד יונק ומזון הפעולה, וקל להבין. ומפי לפעמים ויקור הפרט דע קולת כעיב שפקין בַּיַּיִן, וכפרט כמכון ג כ בפרט עכן, ד"מ בפה הבלתי ויונק וכומיר s. *ag*, *aj*; pers. *ag*-iten;] ופפרט [gr. ἄγ-ω; l. *ag-o*; וכדומה. בקיום בנגזרת פעל הוא כתוכך.

n. m. (quinquies נֶדֶר, pl. נְדָרִים), promissio ac pollicitatio, quam quis fide sua interposita facit (zuverlässiges Versprechen), votum (c. vv. נָדַר, נָשָׂה, שָׁלַם), deinde res voto promissa seu votiva (opp. נְדָבָה, munus vel sacrificium sponte, voto non facto, oblatum). LXX. *εὐχή* (*εὔχεσθαι*, *προσευχή*), *ὁμολογία*, *δῶρον*.

quinquies: נֶדֶר
Nu. 30, 14. כל־נדר וכל־שבעת אסר
2 Sam. 15, 8. כי־נדר נדר עבדך
Jes. 19, 21. ונדרו־נדר ליי

נֶדֶר

Digitized by Google

3 *impf. c. suff.:* יְנַגְּדֶךָּ
Dt. 28, 37. וְשִׁנְּמָה לִמְשָׁל

3 *impf. c. suff.:* וַיְנַגְּדֵהוּ
Ex. 14, 25. וַיַּסַּר אֶת אׇפַן מַרְכְּבֹתָיו

3 *impf. c. suff.:* יְנַגְּבֵם
Jes. 49, 10. וּמִרְחַמָּם יְנַהֲגֵם

3 *impf. c. suff.:* וַיְנַגְּבֵם
Ps. 78, 52. וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ

מְנַגֵּב

ז׳, וסמ׳ נְקֵבָה לְךָ כִּמְנִיעַת הַמְנַגֵּב [מְנַגְּפִים], לְכֵן נִקְרָאִים כֵּן מְנוּכָּר כְּמַעֲשֶׂה.

n. m., ductus vehiculi, targ. et gemar. usu latissimo. LXX. *ἄγειν.*

וַנַּגֵּב

2 Reg. 9, 20. וַיַּעַמֹּד הַמְנַהֵג כְּמִנְהַג יֵהוּא

constr.: כְּנַהֲגַת
2 Reg. 9, 20. כִּי כְנַהֲגַת יֵהוּא

נָהָד

ad נָהַד, *v. s.* הָהַד *p.* 291.

נָהוּת

אַלְמָנוּת, וְסמ׳ לְכִיקּוּם וְהַגִּיס כְּסִיפּוּם הַמִּיתָה קְכוּנוֹת וְכִיקּוּם [קַלְגַּנְעַן], וְתִי-], דְּמִ נִסַּח כְּתִי. מִזֶּה הַכְּפֻעַל נָהַה בְּסְמוּכִין, וְכֵן פְּרֵשׁ מְכִיקּוּם אִנְן-סְרוּק. וּלְפִיכָךְ רַ״י נְאֻכְזוֹן [נְאֻכְזוֹת], וְלֹא נִסַּח נְאֻכְזוֹן כְּתִיב, לְפִי שֶׁנִּתְאַכְזוּ לְקִרְבִי לְהֵיכָל, מִזֶּה הַמִּין הַמִּנִי שֶׁמְּכִיל רַ״י לְשׁוֹן מִתְאַכְזָן [וַיִּךְ וְשַׁמְעֵלְנָן], וְכֵן תִּרְגֵּם הַתַּרְגּוּם וְנִקְווּ עָלַיִם כָּל הַגּוֹיִם, וְכִי נִיחָא לֵיהּ דְּנִשְׁתְּלַח הַזֶּה. וְעַיֵּן לְהַקּוֹר מִמַּה שֶׁכָּתַבְתִּי, וְדוֹמֶה לוֹ אַרְצֵךְ נְקִיוּ, מִלְּשׁוֹן לְהַעֲתִּיק מִכָּאן וְרַ״י פִּרֵשׁ הָהּ.

v. intr., queri, conqueri, ejulare, veluti הָהּ הָהּ, in questus flebiles se profundere. *Ni.* נֶהֱהָה, conqueri, sicut הִתְאוֹנֵן. Hoc modo 1 Sam. 7, 2. explicat *Menahem. Isaaki* duas interpretationes praebet, unam, qua verbum vi *desiderio sequendi*, sicut בִּקֵּשׁ אַחֲרֵי dicitur, alteram, qua *convocari, se congregare* vertendum est. *Uziëli* hoc verbo utitur Jer. 3, 17., ut hebraicum נָהָה reddat. Radix verbi *conquerendi* est הָהַד, unde induruit radix verbi אָנַח. At *Isaaki* et *Ibn-Saruq v. monosyllabum* הָהּ radicem esse arbitrantur. LXX. *θρηνεῖν, ἐπιβλέπειν.*

3 *perf.:* וְנָהֲדָה
Mich. 2, 4. וְנֹהָה נֹהִיהּ

impt. sg.: נְהַדְּ
Ez. 32, 18. הֲנָהָה עַל־הֲמוֹן מִצְרַיִם

Nif-al: נֶהְדָּה

3 *impf. pl.:* וַיִּנָּהֲדוּ
1 Sam. 7, 2. וַיִּנְהוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל

נְהִי

ז׳ וְנִסְמָךְ מֵהִי, וְסמ׳ לְכִיקּוּם וְעַלְיִ [קַלְגַּנְעַן], וְיִלְנָ כִּי סוֹף מִקְּרֹא יְסוּדָם לְשׁוֹן מִכְיוֹת מִלְּכִי, וְכִי נִכְוֵי נִכְמַךְ עַל לִ׳ מִקְּרֹא, וְנִכְמַךְ עַל לִ׳ [וַיִּךְ וְשַׁמְעֵלְנָן], וְכֵן תִּרְגֵּם [וַיִּךְ וְשַׁמְעֵלְנָן], וְכֵן תִּרְגֵּם הַתַּרְגּוּם וְנִקְווּ עָלַיִם כָּל הַגּוֹיִם, וְכִי נִיחָא לֵיהּ דְּנִשְׁתְּלַח הַזֶּה. וְעַיֵּן לְהַקּוֹר מִמַּה שֶׁכָּתַבְתִּי, וְדוֹמֶה לוֹ אַרְצֵךְ נְקִיוּ, מִלְּשׁוֹן לְהַעֲתִּיק מִכָּאן וְרַ״י פִּרֵשׁ הָהּ.

v. intr., queri, conqueri, ejulare, veluti הָהּ הָהּ, in questus flebiles se profundere. *Ni.* נֶהֱהָה, conqueri, sicut הִתְאוֹנֵן. Hoc modo 1 Sam. 7, 2. explicat *Menahem. Isaaki* duas interpretationes praebet, unam, qua verbum vi *desiderio sequendi*, sicut בִּקֵּשׁ אַחֲרֵי dicitur, alteram, qua *convocari, se congregare* vertendum est. *Uziëli* hoc verbo utitur Jer. 3, 17., ut hebraicum נָהָה reddat. Radix verbi *conquerendi* est הָהַד, unde induruit radix verbi אָנַח. At *Isaaki* et *Ibn-Saruq v. monosyllabum* הָהּ radicem esse arbitrantur. LXX. *θρηνεῖν, ἐπιβλέπειν.*

3 *perf.:* וְנָהֲדָה
Mich. 2, 4. וְנֹהָה נֹהִיהּ

impt. sg.: נְהַדְּ
Ez. 32, 18. הֲנָהָה עַל־הֲמוֹן מִצְרַיִם

Nif-al: נֶהְדָּה

3 *impf. pl.:* וַיִּנָּהֲדוּ
1 Sam. 7, 2. וַיִּנְהוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל

נְהִי

ז׳ וְנִסְמָךְ מֵהִי, וְסמ׳ לְכִיקּוּם וְעַלְיִ [קַלְגַּנְעַן], וְיִלְנָ כִּי סוֹף מִקְּרֹא יְסוּדָם לְשׁוֹן מִכְיוֹת מִלְּכִי, וְכִי נִכְוֵי נִכְמַךְ עַל לִ׳ מִקְּרֹא, וְנִכְמַךְ עַל לִ׳

Neh. 2, 9. עבר הנהר
Neh. 3, 7. הנהר
Jes. 8, 7. העצומים
Jes. 11, 15. אל־הנהר
Jes. 27, 12. שבלת הנהר
Dan. 10, 4. הגדול
וְהַנָּהָר
Gn. 2, 14. הוא פרת
בַּנָּהָר
Ps. 66, 6. ברגל
כַּנָּהָר
Jes. 48, 18. שלומך
Jes. 59, 19. צר
Jes. 66, 12. כנחר שלום
לַנָּהָר
1 Reg. 14, 15. לנהר
וּמִנָּהָר
Ps. 72, 8. אפסי־ארץ
Zach. 9, 10. אפסי־ארץ
cum suff.: נַהֲרוֹ
Gn. 15, 18.
Dt. 1, 7. 11, 24.
2 Rg. 17, 6. 18, 11. מדי
2 Reg. 23, 29.
2 Reg. 24, 7.
Jer. 46, 2. פרת
Jer. 46, 6. פרת
Jer. 46, 10.
Ez. 1, 1. 3. 3, 23. 10, 22.
Ez. 3, 15. אל־נהר־כבר
Ez. 43, 3.
constr.: וּנְהַר
1 Chr. 5, 26.
constr.: בִּנְהַר
2 Sam. 8, 3.
1 Chr. 18, 3. בנהר פרת
Ez. 10, 15.
Ez. 10, 20. אל בנהר כבר
constr.: נִהַר
Gn. 15, 18.
Esr. 8, 31. אהוא
du.: נַהֲרַיִם *p.*
Gn. 24, 10.
Dt. 23, 5. לקללך
Jud. 3, 8.
Ps. 60, 2. ארם נהרים
1 pl.: נַהֲרִים
Jes. 18, 2. 7.
Jes. 33, 21. יארים
pl.: בַּנְּהָרִים
Hab. 3, 8.
pl. c. h int.: הַנְּהָרִים
Hab. 3, 8.
pl. constr.: נַהֲרֵי
Job. 20, 17.
pl. constr.: לִנְהָרֵי
Jes. 18, 1
Zeph. 3, 10.
2 pl.: נַהֲרוֹת
Job. 28, 11.
Ps. 24, 2.
Ps. 93, 3.
Ps. 93, 3.
Ps. 93, 3.
Ps. 107, 33.
Jes. 19, 6.
Jes. 41, 18.
Jes. 42, 15.
Jes. 43, 19.
Jes. 43, 20.
Jes. 47, 2.
Jes. 50, 2.
Hab. 3, 9.
pl.: וּנְהָרוֹת

Cant. 8, 7. וטהרות לא ישטפוה
pl.: הַנְּהָרוֹת
Ex. 8, 1. על־הנהרת על־היארים
Nah. 1, 4. וכל־הנהרות החריב
Nah. 2, 7. שערי הנהרות נפתחו
pl.: וּבִנְהָרוֹת
Ps. 89, 26. ובנהרות ימיט
Jes. 43, 2. ובנהרות לא ישטפוך
pl.: בַּנְּהָרוֹת
Ps. 78, 16. ויורד כנהרות מים
pl.: וְכַנְּהָרוֹת
Jer. 46, 8. וכנהרות יתגעשו מים
pl. constr.: נַהֲרוֹת
2 Reg. 5, 12. נהרות דמשק
Ps. 74, 15. נהרות איתן
Ps. 137, 1. על־נהרות בבל
pl. c. suff.: בְּנַהֲרוֹתֶיךָ
Ez. 32, 2. ותגח בנהרותיך
pl. c. suff.: וְנַהֲרֹתַיִךְ
Jes. 44, 27. והרתיך אוביש
pl. c. suff.: נַהֲרֹתֶיהָ
Ez. 31, 4. את־נהרתיה הלך
Ez. 31, 15. ואמנע נהרותיה
pl. c. suff.: נַהֲרֹתָם
Ex. 7, 19. על־נהרתם על־יאריהם
Ez. 32, 2. ותרפש נהרתם
pl. c. suff.: וְנַהֲרוֹתָם
Ez. 32, 14. מימיהם ונהרותם
נָהָר

ז"נ נקרמי כדומה לענני, והידועה בַּהֲרָה, ונקטנוס נַהֲרָא, ונכנוי נַהֲרִין, וגם נַהֲרִין כתלו סיקיד נַהֲרוּ, ונגמרת כנויים כנים למקומות מן נכר ל"ע נְהַרְדְּעָא, נְהַרְאֲבָא, נְהַרְבְּלָאי, נְהַרְפְּנֵיָא וכדומה.

n. m. aram. (def. נְהָרָה, targ. נַהֲרָא; pl. נַהֲרִין atque etiam נְהָרִין, tanquam a sing. נְהָרִי), fluvius, sicut נָהָר. LXX. ποταμός.

Dan. 7, 10. נהר די־נור נגד
definit.: נַהֲרָא, נַהֲרָה
Esr. 4, 10. ושאר עבר־נהרה
Esr. 4, 16. חלק בעבר נהרא
Esr. 4, 17. ושאר עבר־נהרה
Esr. 4, 20. בכל עבר נהרה
Esr. 5, 3. 6. 6, 6. פחת עבר־נהרה
Esr. 6, 8. די מדת עבר נהרה
Esr. 6, 13. פחת עבר־נהרה
Esr. 7, 21. 25. די בעבר נהרה
נְהָרָה

ז"נ, והמוכן לזה בלשון יקרקי וע"ל עם זעוזין נהן מקור קטון כמקום שקיבו נכר קוין מנהרות לוייולכ"ש נלצו, וכן לעת דוד קמקי ולעת לוי נרצומי, וע"כ מן נכר לצון לסיכס. לוקם לעת המקנם מְשָׁמוֹרֵי נסמס, ונקמת נלצון ישמעלל מ כ ס כ לו מכסיס מקום הנהר [פְּלוּסס-נעמע, נלצנען], ויקות להמצך כדמיון לל מעכה, ול"כ קוף עם זמיי מן נַהֲרֹ ולוק.

n. f., quo *Isaaki* et *Qimchi* antra intelliguntur, in montibus facta, in quae per occulta foramina lux immittitur. *Levi Gersuni* lampades (Pechstangen, Bergfeuer) intelligit, quas, appropinquante hoste, Israëlitae accenderint, ut res suas in antris et cavernis occulere possent. Targ. מְיַטְמוֹרִיתָא. In lingua arabica nmm. *minhar-on, minhara-t-on* de fossis et cavernis *aquarum* impetu effossis dicitur; quare מִנְהָרָה ex נַהֲרָ, nomen ex nomine, ortum putamus. LXX. μάνδρα.

pl.: הַמַּנְהָרוֹת
Jud. 6, 2. המנהרות אשר בהרים

נוא

פעל ל"נ נקל כ"ק פ"ק נעתיד תַּנְאוּן נכתיב, ונגור נגנין הכוסף חַנָּיָא ומעתיד נָנֵיא, והוקת העכין עֲנִיכָם וכליקה שלילה ומקיכה [פַּעֲכֵייכֶם, וויינעגן], ונכוסף יונק ויזוק, ל"ע מעכיעת הכדר, ולפעמים נס הסחלק על כליון ולפיסה. ומצר לחקור הסחס ע' יוקר מוס תקת פָּנֵיכ לך סכ"כ.

v. trans. (*Qal* nonnisi semel in forma imperf. (תְּנוּאוּן), negare, recusare; *Hi.* intens., pernegare, ad nihilum redigere; impedire, retinere, arab. *nânaà, nahnaha.* V. *v.* בָּ־נֵ־אָ. LXX. ἀνανεύειν, ἀθετεῖν, ἀφιστάναι, διαστρέφειν; λιπαίνειν.

2 imperf. pl.: תְּנוּאוּן *K'tib.*
Num. 32, 7. ולמה תנואון
Hif-il: הֵנִיא *3 perf.*
Nu. 30, 6. ואם־הניא אביה אתה
Num. 30, 6. כי־הניא אביה אתה
Num. 30, 12. לא הניא אתה
Ps. 33, 10. הניא מחשבות עמים
3 imperf.: יָנִיא
Nu. 30, 9. ואם ביום שמעאישה יניא
3 imperf.: יָנִי

Digitized by Google

Ps. 141, 5. אל־יד רשעי
2 *impf. pl.:* תְּנָבְּאוּן *Qri*
Num. 32, 7. ולמה תניאון
3 *impf. pl.:* וַיָּנִיאוּ
Num. 32, 9. וינאו את־לב בני
תְּנוּאָה
ב׳ ע״מ תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּמָה, וסמוכן פרי וקטוסף, יגול וקיל [פרוכֿע, עירעגֿע], וק״כ כדומה לק כ״ב, וכאמר מיגול זדק. יותר מוס ממת ענף לקמן.
n. f. (ad s. f. תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּמָה), proventus, fructus agrorum (Fruchtertrag). LXX. *γέννημα, καρπός.*
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
constr.: תְּנוּבַת
Dt. 32, 13. ויאכל תנובת שדי
constr.: וּתְנוּבַת
Ez. 36, 30. ותנובת השדה
cum suff.: תְּנוּבָתִי
Jud. 9, 11. ואת־תנובתי הטובה
pl.: מְתַנּוּבוֹת
Thr. 4, 9. מתנובות שדי

נוּד I.

לומר נָד, וסעתיד יָנִיד, ופעם נקולם יָנֹד, סמוכן נעכוע ועלעול מקמוק ונכנול, כמו נָד לעיל ספ״ק [עוו״יסען, פֿלי־כֿעיג ויין], נסשלה כמו כדד על פוור דרך ועלעול, על נריקה וניסק והתיקקות והליכת קועה וכדומה, וכבד משויתי לעיל משרשים נשפה סכדלים. ומוס מסשלל על נעכוע ומקמוק הקבה [ווענקען], על מכמה [נעלווירען], מכדבר מרמ, ולמעשים מספדם בכלל [נעכוירען]. ולולי מלקוחן מעכה נָד, ניעה רמ וכמוך [ווענקען], כאשר נמה ערב כוס נשפה מכדלים וכמפי מעכה [s. *nad*]. מכוסף הַנִּיד יוכל, והסוכן מדקה ונריסה מסקום למקום [פֿערע״יסען, יפֿענגען], או נעכוע מקוע נרמ. מסתעל הִתְנוֹדֵד, מתכוכע קמ עכמו ומסתקפק, ל״מ מכדבר מלכוכם לשוסר, או מכדבר עכמו, לומר כדבר רמ, או מעכין מספד נכללו. עי׳ יותר מוס ממת מכמות מכנוים.

h. e. נָד (impf. יָנֹד, semel יָנִד), 1) vagari et errare, vagum et exulem errare, sicut נָד (נָדַד) q. v., palari, fugacem esse, fugere. *Hi.* הֵנִיד trans., ejicere, expellere; הֵנִיד רֹאשׁ, quassare caput. 2) vacillare, demittere caput, sanscr. *nad*, hinc miserari, deplorare, consolari. LXX. 1) *κινεῖν, μεταναστεύειν, ἀλλοτριοῦσθαι, δειλιᾶν, ζωννύειν*; 2) *συλλυπεῖσθαι, πενθεῖν, στενάζειν, θρηνεῖν, παρακαλεῖν*; *Hithpa.* הִתְנוֹדֵד, *ὀδύρεσθαι.*

3 *perf. pl.:* נָדוּ
Jer. 50, 3. נדו הלכו
part. masc.: נָדֵד
Gn. 4, 12. נע ונד תהיה בארץ
Gn. 4, 14. והייתי נע ונד בארץ
inf constr.: לָנוּד
Prv. 26, 2. כצפור לנוד
Job. 2, 11. לנודד־לו ולנחמו
Ps. 69, 21. ואקוה לנוד ואין
imprt. pl.: נֻדוּ
Jer. 48, 17. נדו לו כל־סביביו
Jer. 49, 30. נסו נדו מאד
Jer. 50, 5. נדו מתוך בבל
impt. f. sg.: נוּדִי *Q'ri.*
Ps. 11, 1. נודי הרכם צפור
impt. pl.: נוּדוּ *K'tib.*
Ps. 11, 1. נודו הרכם צפור
cum suff.: וְנִיבוֹ
Mal. 1, 12. וניבו נבזה אכלו

תְּנוּבָה
ב׳ ע״מ תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּמָה, וסמוכן פרי וקטוסף, יגול וקיל [פרוכֿע, עירעגֿע], וק״כ כדומה לק כ״ב, וכאמר מיגול זדק. יותר מוס ממת ענף לקמן.
n. f. (ad s. f. תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּמָה), proventus, fructus agrorum (Fruchtertrag). LXX. *γέννημα, καρπός.*
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
constr.: תְּנוּבַת
Dt. 32, 13. ויאכל תנובת שדי
constr.: וּתְנוּבַת
Ez. 36, 30. ותנובת השדה
cum suff.: תְּנוּבָתִי
Jud. 9, 11. ואת־תנובתי הטובה
pl.: מְתַנּוּבוֹת
Thr. 4, 9. מתנובות שדי

נוּד I.

לומר נָד, וסעתיד יָנִיד, ופעם נקולם יָנֹד, סמוכן נעכוע ועלעול מקמוק ונכנול, כמו נָד לעיל ספ״ק [עוו״יסען, פֿלי־כֿעיג ויין], נסשלה כמו כדד על פוור דרך ועלעול, על נריקה וניסק והתיקקות והליכת קועה וכדומה, וכבד משויתי לעיל משרשים נשפה סכדלים. ומוס מסשלל על נעכוע ומקמוק הקבה [ווענקען], על מכמה [נעלווירען], מכדבר מרמ, ולמעשים מספדם בכלל [נעכוירען]. ולולי מלקוחן מעכה נָד, ניעה רמ וכמוך [ווענקען], כאשר נמה ערב כוס נשפה מכדלים וכמפי מעכה [s. *nad*]. מכוסף הַנִּיד יוכל, והסוכן מדקה ונריסה מסקום למקום [פֿערע״יסען, יפֿענגען], או נעכוע מקוע נרמ. מסתעל הִתְנוֹדֵד, מתכוכע קמ עכמו ומסתקפק, ל״מ מכדבר מלכוכם לשוסר, או מכדבר עכמו, לומר כדבר רמ, או מעכין מספד נכללו. עי׳ יותר מוס ממת מכמות מכנוים.

h. e. נָד (impf. יָנֹד, semel יָנִד), 1) vagari et errare, vagum et exulem errare, sicut נָד (נָדַד) q. v., palari, fugacem esse, fugere. *Hi.* הֵנִיד trans., ejicere, expellere; הֵנִיד רֹאשׁ, quassare caput. 2) vacillare, demittere caput, sanscr. *nad*, hinc miserari, deplorare, consolari. LXX. 1) *κινεῖν, μεταναστεύειν, ἀλλοτριοῦσθαι, δειλιᾶν, ζωννύειν*; 2) *συλλυπεῖσθαι, πενθεῖν, στενάζειν, θρηνεῖν, παρακαλεῖν*; *Hithpa.* הִתְנוֹדֵד, *ὀδύρεσθαι.*

3 *perf. pl.:* נָדוּ
Jer. 50, 3. נדו הלכו
part. masc.: נָדֵד
Gn. 4, 12. נע ונד תהיה בארץ
Gn. 4, 14. והייתי נע ונד בארץ
inf constr.: לָנוּד
Prv. 26, 2. כצפור לנוד
Job. 2, 11. לנודד־לו ולנחמו
Ps. 69, 21. ואקוה לנוד ואין
imprt. pl.: נֻדוּ
Jer. 48, 17. נדו לו כל־סביביו
Jer. 49, 30. נסו נדו מאד
Jer. 50, 5. נדו מתוך בבל
impt. f. sg.: נוּדִי *Q'ri.*
Ps. 11, 1. נודי הרכם צפור
impt. pl.: נוּדוּ *K'tib.*
Ps. 11, 1. נודו הרכם צפור

נוּד II.

לומר נָד פעל ל״ע, וסמוכן נכיכס יקד וכיכסס דגיסס ועכיסס יקד [נוגפֿע-מעכסי־פֿען], וסקמנות קקיוס יקד וסלנקס וקקור וסקקנרות, וכן כמרס כמכוון נשפתי עכס נמכוון קקור, ל״מ s. *nadh*; gr. [νήθ-; l. *nod*-are, נָד, וכנר יסוע שסקקן נמנק ג״כ קפל עָד־נָד.

h. e. נָד *v. inus.*, coacervare, cumulare, conjungere, sanscr. *nadh*, gr. νήθ-ειν, lat. *nod*-are. Eadem ex radice et praepositione *ghu* compositum est v. עָד־נָד q. v.

נֶד
ב׳ וסמוכן הכלנר וכעכס יקד וכגדס לגדים [הויפֿען], ל״מ כד קניר כמכוס שלמס יקקי, וסהו גדים של קניר, ועשו נוס קמן-עוכק ודוד קמקי שמרשוסו כמעל, יכול קניר. ומוס נהשקל על קיל וקומס מגדוגים ונכוכים [דשמס, מויעכ], וכן מרשו דוד קמקי עכין קכון ניקד כעכין גדיס, וכי כן מסרשס קוּר, נמקנות קניכס יקד וסקקנרות וקקיוס, כגור קוּר קרס [וונשלן], וכן קוּרָה שרשס וס, ודומס קָרָה, וכן חוֹמָה [עי׳ לעיל דף ק״ן] מעכין קשור וכיכוס, ועכין לניכס יקד סכס ג״כ קפל קָחַל לעיל ך״ס, שמר מעכו קָחָל.

סהסרס נשרש כנר עשס רס״י.

n. m., acervus, cumulus, veluti נֶד קָצִיר, acervus messis (Garbenhaufen, syn. גָּדִישׁ). Sic jam *Isaaki*, at *Ibn-Ezra* et *Qimchi*, hoc ipsum נֶד verbaliter (= נָגוּד) interpretantes, vehementer errant. Deinde de aggere vel muro, et proprie et translate, arab. *nadd-on* (syn. קִיר, חוֹמָה, כָּחָל, quae et ipsa significant opus nexu quodam continens vel molem, saxis terra aliisve rebus congestis, exstructam, a vv. קוּר cf. n. קוֹרָה, חוּם, כָּחַל q. v.). LXX. *πῆγμα, σωρός, τεῖχος, ἀσκός* (נֹאד).

Ex. 15, 8. נצבו כמו־נד נזלים
Jos. 3, 13. ויעמדו נד אחד
Jos. 3, 16. קמו נד־אחד
Ps. 78, 13. ויצב־מים כמו־נד
Jes. 17, 11. נד קציר ביום נחלה

כַּנֶּד
Ps. 33, 7. כנס כמד מי הים

נוֹד

פעל נוד, וסמוכן לד״ק כמו נָאָה לעיל סס״ו, כי נוס קצוי שלו, ול״כ סמכוון סקמל וניכס נמקום [ווי״לען, גלי״ענן]. וסלכור גנר יסיר ולא יכוס

2 *imperf.:* תָּנוֹד
Jer. 4, 1. ולא תנוד
3 *imperf.:* יָנוֹד
1 Reg. 14, 15. כאשר ינוד חקנה
Jes. 51, 19. מי ינוד לך
Jer. 15, 5. ומי ינוד לך
Nah. 3, 7. מי ינוד לה
2 *imperf.:* תָּנֹד
Jer. 16, 5. ואל־תנד להם
2 *impf. pl.:* תָּנֻדוּ
Jer. 22, 10. ואל־תנדו לו
3 *impf. pl.:* וַיָּנֻדוּ
Job. 42, 11. וינדו לו ויכחמו אתו
Hif-il: הֵנִיד
inf. constr.: לְהָנִיד
2 Reg. 21, 8. להניד רגל ישראל
2 *impf. c. s.:* תָּנִדֵּנִי
Ps. 36, 12. ויד רשעים אל־תנדני
3 *imperf.:* וַיָּנֶד
Jer. 18, 16. ישם ויניד בראשו
Hitpa-el: הִתְנוֹדֵד
part. masc.: מִתְנוֹדֵד
Jer. 31, 18. שמעתי אפרים מתנודד

כּוֹד
ב׳ ע״מ קוֹל, אוֹת, וסמוכן גולס ונכיכס ונכלנר [פֿלוכֿע, קומפערעווי״כונג], כן מרשו כנים מסמוך נודי מסרש נקליס. קולס לרעת קקיים מלשון מסמר ונשכוקות [קלעפֿען], או מסקמוק מלנ ורקיעת מכמס [נעווענגסי״ע], קולות מלוונ עס דמעס. ונשלס ג״כ להסמיכת שע״מ נגיון מכוס נשמרכות.

n. m. (ad s. f. קוֹל, אוֹת), vagatio, exilium, vel etiam commotio animi vehemens; alii a v. נָד (*κατηφεῖν*) luctum s. moerorem (parall. הֲמָמָה) vertunt. LXX. *ζωή.*
Gn. 4, 16. *n. p.* *וישב בארץ־נוד
cum suff.: נֹדִי
Ps. 56, 9. נדי ספרתה אתה

נִיד
ב׳, וסמוכן לד״ק כמעס, וכיל שפתי מלכון כמעס שפתי, מכמעס כפס ולס נכפס וכלנ, ולולי וקס כווכס מסקרנס מְלֻמָּד, ולולי הוס מלכור נכללו.
n. m., commiseratio, consolatio, fortasse comm. loquela. Targ. מְלֻמָּד. LXX. *κίνησις.*

וְנִיד
Job. 16, 5. וניד שפתי יחשך

מָכוֹד
ב׳ וסמסן מָכוֹד, וסמלון דנר מכלנור נרמס, לומר מסר עליו יכידו מרוסים רמס [נעגעכטעלכ דעם קאפֿפֿעי-טעלכם], וכן ע׳ מסקל.
n. m. (c. מְכוֹד), objectum, super quo agitatur caput, *ἀφορμὴ* quassandi capitis. LXX. *κίνησις.*
constr.: מְכוֹד
Ps. 44, 15. מנוד־ראש בלאמים

כִּוֵּד
נמרמי כמו נעכרי, ומכיכוכי נָאָד, נֵיד, ומעתיד יָנֵד ומסקור מָנֵד. מכוסף אֲנִיד ומכיכוכי מְנִיד יוכל ויקוק.
v. aram. (prt. נָאֵד, נָיֵד, impf. יְנֵד, inf. מַנָּד; *Af.* אַנְיֵד, prt. מְנַיֵּד), vagari, agitari. LXX. *σαλεύθῆναι.*
3 *impf. f.:* תָּנֵד
Dan. 4, 11. תנד חיותא מן־תחותוהי

כִּידֵד
ב׳ מן נִיד לד״ק, וסמוכן מלעול

וניבו נבזה אכלו
Mal. 1, 12.

תְּנוּבָה
ב׳ ע״מ תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּמָה, וסמוכן פרי וקטוסף, יגול וקיל [פרוכֿע, עירעגֿע], וק״כ כדומה לק כ״ב, וכאמר מיגול זדק. יותר מוס ממת ענף לקמן.
n. f. (ad s. f. תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּמָה), proventus, fructus agrorum (Fruchtertrag). LXX. *γέννημα, καρπός.*
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
constr.: תְּנוּבַת
Dt. 32, 13. ויאכל תנובת שדי
constr.: וּתְנוּבַת
Ez. 36, 30. ותנובת השדה
cum suff.: תְּנוּבָתִי
Jud. 9, 11. ואת־תנובתי הטובה
pl.: מְתַנּוּבוֹת
Thr. 4, 9. מתנובות שדי

נוּד I.

לומר נָד, וסעתיד יָנִיד, ופעם נקולם יָנֹד, סמוכן נעכוע ועלעול מקמוק ונכנול, כמו נָד לעיל ספ״ק [עוו״יסען, פֿלי־כֿעיג ויין], נסשלה כמו כדד על פוור דרך ועלעול, על נריקה וניסק והתיקקות והליכת קועה וכדומה, וכבד משויתי לעיל משרשים נשפה סכדלים. ומוס מסשלל על נעכוע ומקמוק הקבה [ווענקען], על מכמה [נעלווירען], מכדבר מרמ, ולמעשים מספדם בכלל [נעכוירען]. ולולי מלקוחן מעכה נָד, ניעה רמ וכמוך [ווענקען], כאשר נמה ערב כוס נשפה מכדלים וכמפי מעכה [s. *nad*]. מכוסף הַנִּיד יוכל, והסוכן מדקה ונריסה מסקום למקום [פֿערע״יסען, יפֿענגען], או נעכוע מקוע נרמ. מסתעל הִתְנוֹדֵד, מתכוכע קמ עכמו ומסתקפק, ל״מ מכדבר מלכוכם לשוסר, או מכדבר עכמו, לומר כדבר רמ, או מעכין מספד נכללו. עי׳ יותר מוס ממת מכמות מכנוים.

h. e. נָד (impf. יָנֹד, semel יָנִד), 1) vagari et errare, vagum et exulem errare, sicut נָד (נָדַד) q. v., palari, fugacem esse, fugere. *Hi.* הֵנִיד trans., ejicere, expellere; הֵנִיד רֹאשׁ, quassare caput. 2) vacillare, demittere caput, sanscr. *nad*, hinc miserari, deplorare, consolari. LXX. 1) *κινεῖν, μεταναστεύειν, ἀλλοτριοῦσθαι, δειλιᾶν, ζωννύειν*; 2) *συλλυπεῖσθαι, πενθεῖν, στενάζειν, θρηνεῖν, παρακαλεῖν*; *Hithpa.* הִתְנוֹדֵד, *ὀδύρεσθαι.*

3 *perf. pl.:* נָדוּ
Jer. 50, 3. נדו הלכו
part. masc.: נָדֵד
Gn. 4, 12. נע ונד תהיה בארץ
Gn. 4, 14. והייתי נע ונד בארץ
inf constr.: לָנוּד
Prv. 26, 2. כצפור לנוד
Job. 2, 11. לנודד־לו ולנחמו
Ps. 69, 21. ואקוה לנוד ואין
imprt. pl.: נֻדוּ
Jer. 48, 17. נדו לו כל־סביביו
Jer. 49, 30. נסו נדו מאד
Jer. 50, 5. נדו מתוך בבל
impt. f. sg.: נוּדִי *Q'ri.*
Ps. 11, 1. נודי הרכם צפור
impt. pl.: נוּדוּ *K'tib.*
Ps. 11, 1. נודו הרכם צפור

נָוָד

ב׳ וסמוכן [פֿלי־כֿעינקייע], וכן פרשו סיקס לנילס, וכן קנגס סמקנגס שלמקאל, וכן פרש רש״י גולס, ומכן-עוכק כמכ וול לנעג כמו מכוך לקס, וכיל שפתי, וסוק מנוכק כע וכך. קולס סנכון לפרשו כמו נְדָה לשון זנכס.

n. f. (a m. נִיד), vagatio, agitatio, Targ. מְלֻמָּד. Sic Isaaci: גּוֹלָה. Ibn-Ezra *quassationem capitis* h. e. contemtum et contumeliam vertit. Alii, in his *Sebast. Schmid*, qui *menstruam* vertit, pro נִדָּה dictum putant. LXX. *σάλος.*
Thr. 1, 8. על־כן לנידה היתה

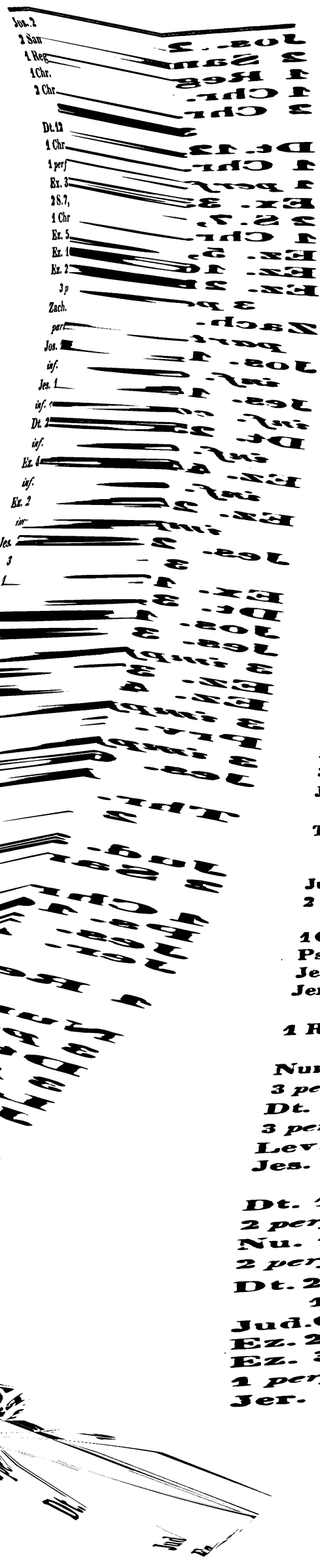

Jos. 23, 1. אחרי אשר־הניח יי
2 Sam. 7, 1. ויי הניח־לו מסביב
1 Reg. 5, 18. הניח יי אלהי לי
1 Chr. 23, 25. הניח יי אלהי־ישראל
2 Chr. 14, 5. כי־הניח יי לו

3 *perf.*: וְהֵנִיחַ

Dt. 12, 10. והניח לכם מכל־איביכם
1 Chr. 22, 18. והניח לכם מסביב

1 *perf.*: וַהֲנִיחֹתִי , וַהֲנִיחֹתִי

Ex. 33, 14. והנחתי לך
28. 7, 11. והניחתי לך מכל־איביך
1 Chr. 22, 9. והניחותי לו
Ez. 5, 13. והנחתי חמתי בם
Ez. 16, 42. והנחתי חמתי בך
Ez. 21, 22. והנחתי חמתי

3 *perf. pl.*: וְהֵנִיחוּ

Zach. 6, 8. הניחו את־רוחי

part. masc.: מֵנִיחַ *sg.*

Jos. 1, 13. יי אלהיכם מניח לכם

inf. constr.: הָנִיחַ

Jes. 14, 3. ביום הניח יי לך

inf. constr.: בְּהָנִיחַ

Dt. 25, 19. בהניח יי אלהיך

inf. constr.: לְהָנִיחַ

Ez. 44, 30. להניח ברכה אל־ביתך

inf. c. suff.: הֲנִיחִי

Ez. 24, 13. עד־הניחי את־חמתי

imprt. pl.: הָנִיחוּ

Jes. 28, 12. הניחו כעיף

3 *imperf.*: יָנִיחַ

Ex. 17, 11. וכאשר יניח ידו וגבר
Dt. 3, 20. יניח יי לאחיכם ככם
Jos. 1, 15. יניח יי לאחיכם
Jes. 30, 32. אשר יניח יי עליו

3 *impf. c. s.*: וַיַּנִּיחֵנִי

Ez. 37, 1. ויניחני בתוך הבקעה
Ez. 40, 2. ויניחני אל־הר גבה

3 *impf. c. s.*: וְיַנִּיחֶנָּ֫ *p.*

Prv. 29, 17. יסר בנך ויניחך

3 *impf. f. c. s.*: תַּנִּיחֶנּוּ

Jes. 63, 14. רוח יי תניחנו

Hof-al: הוּנַח 3 *perf.*

Thr. 5, 5. יגעינו לא־הונח־לנו

2 *Hif-il*: הֵנַחְתָּ 3 *perf.*
forma aramaizans.

Jud. 3, 1. ואלה הגוים אשר־הניח יי
2 Sam. 16, 21. הניח לשמור הבית
20, 3.
1 Chr. 16, 21. לא־הניח לאיש לעשקם
Ps. 105, 14. לא־הניח אדם לעשקם
Jes. 28, 2. הניח לארץ ביד
Jer. 43, 6. אשר הניח נבוזראדן

3 *perf.*: הִנִּיחַ

1 Reg. 8, 9. אשר הניח שם משה

3 *perf.*: וְהִנִּיחַ

Num. 19, 9. והניח מחוץ למחנה

3 *perf. c. s.*: וְהִנִּיחוֹ

Dt. 26, 4. והניחו לפני מזבח יי

3 *perf. c. s.*: וְהִנִּיחָם

Lev. 16, 23. אל־הקדש והניחם שם
Jes. 14, 1. והניחם על־אדמתם

2 *perf.*: וְהִנַּחְתָּ

Dt. 14, 28. והנחת בשעריך

2 *perf. c. s.*: וְהִנַּחְתָּם

Nu. 17, 19. והנחתם באהל מועד

2 *perf. c. s.*: וְהִנַּחְתּוֹ

Dt. 26, 10. והנחתו לפני יי אלהיך

1 *perf.*: וְהִנַּחְתִּי

Jud. 6, 18. את־מנחתי והנחתי לפניך
Ez. 22, 20. והנחתי והתכתי אתכם
Ez. 37, 14. והנחתי אתכם

1 *perf. c. s.*: וְהִנַּחְתִּיו

Jer. 27, 11. והנחתיו על־אדמתו

נוּחַ

nare, flectere (neig-en, sanscr. *naj*, gr. *νευ*, syn. חָנָה), se inclinare, se demittere; considere, discubare, quiescere (arab. *nakh*, de camelis subsidentibus, unde *monakh-on*, locus, ubi cameli in genua subsident), vi latissima de commorando, quiescendo, silendo. *Hi.* הֵנִיחַ vel, forma aramaizante, חִנַּיחַ, demittere, reclinare, sternere, sedare, requiem dare, quietem afferre. *Ho.* הוּנַח, הוּנַיחַ (prt. מֻנָּח), depositum, relictum (leergelassen) esse. LXX. *ἀναπαύειν, ἀνάπαυσις, ἀνάπαυσιν διδόναι, ἐπαναπαύεσθαι, κατάπαυσις, καθίζειν; συμφωνεῖν, ἀναπηδᾶν; Hi. καταπαύειν, καθιέναι, ἀφιέναι, ἐναφιέναι, ἐπαφιέναι, τιθέναι; κατακληρονομεῖν, ὁδηγεῖν, πείθεσθαι, ἐμπλήθειν.*

3 *perf. fem.*: נָחָה

2 Reg. 2, 15. נחה רוח אליהו
Jes. 7, 2. נחה ארם על־אפרים
Jes. 14, 7. נחה שקטה כל־הארץ

3 *perf.*: וְנָחָה

Jes. 11, 2. ונחה עליו רוח יי

1 *perf.*: נָחָתִי

Job. 3, 25. ולא־שקטתי ולא־נחתי

3 *perf. pl.*: נָחוּ

Esth. 9, 22. אשר־נחו בהם היהודים

3 *perf. pl.*: וְנָחוּ

Jes. 7, 19. ובאו ונחו כלם

inf. constr.: כְּנוֹחַ

Num. 11, 25. כנוח עליהם הרוח
Jos. 3, 13. כנוח כפות רגלי

inf. constr.: הָנִיחַ

Neh. 9, 28. וכנוח להם ישובו

inf. constr.: לָנוּחַ

2 Sam. 21, 10. עוף השמים לנוח

inf. c. suff.: וּבְנֻחָהּ

Num. 10, 36. ובנחה יאמר

1 *imperf.*: אָנוּחָה

Hab. 3, 16. אנוח ליום צרה

2 *imperf.*: וְתָנוּחַ

Dan. 12, 13. ותנוח ותעמד לגרלך

3 *imperf.*: יָנוּחַ

Ex. 23, 12. למען ינוח שורך וחמרך
Dt. 5, 14. למען ינוח עבדך ואמתך
Job. 3, 13. ישנתי אז ינוח לי
Ps. 125, 3. לא ינוח שבט הרשע
Prv. 21, 16. בקהל רפאים ינוח
Eccl. 7, 9. בחיק כסילים ינוח
Jes. 23, 12. גם־שם לא־ינוח לך

3 *imperf. ap.*: וַיָּנַח

Ex. 10, 14. ויניח בכל גבול
Ex. 20, 11 ויניח ביום השביעי
Jos. 21, 42. ויניח יי להם מסביב
2 Chr. 14, 6. ויניח לנו מסביב
2 Chr. 15, 15. ויניח יי להם מסביב
2 Chr. 20, 30. ויניח לו אלהיו מסביב

3 *impf. f.*: תָּנוּחַ

Prv. 14, 33. תנוח חכמה
Jes. 25, 10. כי־תנוח יד־יי

3 *impf. f. ap.*: וַתָּנַח

Gn. 8, 4. ותנח התבה בחדש
Num. 11, 26. ותנח עלהם הרוח

3 *impf. pl.*: יָנוּחוּ

Job. 3, 17. ושם ינוחו יגיעי כח
Jes. 57, 2. ינוחו על־משכבותם

3 *impf. pl.*: וַיָּנוּחוּ

1 Sam. 25, 9. בשם דוד וינוחו

4 *Hif-il*: הֵנִיחַ 3 *perf.*

Jos. 22, 4. ועתה הניח יי אלהיכם

Digitized by Google

3 pl.: וַיָּנִיחוּ
1 Sam. 6, 18. עַד הַנִּיחוֹ עָלֶיהָ
Am. 5, 7. צְדָקָה לָאָרֶץ הִנִּיחוּ
3 pl.: וְהִנִּיחוּ
Ps. 17, 14. הִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם
Ez. 44, 19. הִנִּיחוּ אוֹתָם
3 pl. c. suff.: וְהִנִּיחוּךָ
Ez. 16, 39. הִנִּיחוּךְ עֲרִיָּה
2 pl.: וְהִנַּחְתֶּם
Jos. 4, 3. הִנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמָּלוֹן
Jes. 65, 15. הִנַּחְתֶּם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה
part. masc.: מַנִּיחַ sg.
Eccl. 5, 11. אֵין מַנִּיחַ לוֹ לִישָׁדוֹ
inf. c. suff.: לְהַנִּיחָךְ
Nu. 32, 15. יֹסִיף לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר
inf. c. suff.: לְהַנִּיחָם
Esth. 3, 8. אֵין שֹׁוֶה לְהַנִּיחָם
imprt. sg.: הַנַּח
Hos. 4, 17. חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרַיִם הַנַּח לוֹ
imprt. sg.: וְהַנַּח
Ex. 16, 33. הַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ
Jud. 6, 20. הַנַּח אֶל הַסֶּלַע הַזֶּה
imprt.: הַנִּיחָה
Ex. 32, 10 הַנִּיחָה לִי
Jud. 16, 26. וַיֹּאחֶז בִּידוֹ הַנִּיחָה
imprt. pl.: הַנִּיחוּ
2 Sam. 16, 11 הַנִּיחוּ לוֹ וִיקַלֵּל
1 impf. c. s.: וְאַנִּיחָהּ
Eccl. 2, 18. שֶׁאַנִּיחֶנּוּ לָאָדָם
2 imperf.: תַּנִּיחַ
Eccl. 7, 18. אַל תַּנַּח אֶת יָדֶךָ
Eccl. 10, 4. מַרְפֵּא אַל תַּנַּח חֲטָאִים
Eccl. 11, 6. וְאַל תַּנַּח יָדֶךָ
2 impf. c. s.: תַּנִּיחֵנִי
Ps. 119, 121. אַל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי
2 impf. c. s.: תַּנְחֵנוּ
Jer. 14, 9. וְאַתָּה בְקִרְבֵּנוּ תַּנְחֵנוּ
3 imperf.: יַנִּיחַ
Lev. 7, 15. מִמֹּחֲרָת עָלָיו יַנִּיחַ
Eccl. 10, 4. כִּי רְפוּאָה יַנִּיחַ חֲטָאִים
3 imperf ap.: וַיַּנַּח
Num. 17, 22. וַיַּנַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֹּת
Jud. 2, 23. וַיַּנַּח יְיָ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
1 Sam. 10, 25. וַיַּנַּח לִפְנֵי יְיָ
1 Rg. 7, 47. וַיַּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים
1 Reg. 13, 30. וַיַּנִּיחוּ אֶת נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ
1 Reg. 19, 3. וַיַּנַּח אֶת נַעֲרוֹ שָׁם
2 Chr. 4, 8. וַיַּנַּח חֲמִשָּׁה מִימִין
3 impf. c. s.: וַיַּנְחֵם
Ex. 16, 34. וַיַּנִּיחֵם אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת
1 Reg. 13, 29. וַיַּנִּיחֵהוּ אֶל הַחֲמוֹר
3 impf. c. s.: וַיַּנִּיחֵם
2 Chr. 1, 14. 9, 25. וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב
3 impf. fem.: וַתַּנַּח sp.
Gn. 39, 16. וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ
3 pl.: יַנִּיחוּ
Ez. 42, 14. שָׁם יַנִּיחוּ בִגְדֵיהֶם
3 impf. pl.: וַיַּנִּיחוּ
Ez. 40, 42. וַיָּנִיחוּ אֶת הַכֵּלִים
3 pl.: וַיָּנִיחוּ
Ex. 16, 24. וַיַּנִּיחוּ עַד הַבֹּקֶר
Num. 15, 34. וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בְּמִשְׁמָר
2 Reg. 17, 29. וַיַּנִּיחוּ בְּבֵית הַבָּמוֹת
3 pl. c. suff.: וַיְנִיחֻהוּ

Jes. 46, 7. וְיַנִּיחֻהוּ תַּחְתָּיו וְיַעֲמֹד
3 pl. c. suff.: וַיַּנִּיחֻהוּ
Gn. 19, 16. וַיְנִיחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר
Lev. 24, 12. וַיְנִיחֻהוּ בְּמִשְׁמָר
3 pl. c. suff.: וַיַּנִּיחֻם
Jos. 4, 8. אֶל הַמָּלוֹן וַיַּנִּיחֻם שָׁם
Jos. 6, 23. וַיַּנִּיחֻם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
Hof-al: הֻנַּח
3 perf. fem.: וְהֻנְּחָה
Zach. 5, 11. וְהֻנִּיחָה שָׁם עַל מְכֹנָתָהּ
part. masc.: מֻנָּח sg.
Ez. 41, 9. וַאֲשֶׁר מִנַּח בֵּית צְלָעוֹת
part. masc: הַמֻּנָּח sg.
Ez. 41, 11. מְקוֹם הַמֻּנָּח
part. masc.: לַמֻּנָּח sg.
Ez. 41, 11. וּפֶתַח הַצֶּלַע לַמֻּנָּח נָוָה
נ״ו וכנוי נֹחֶךָ, וסימון זקף ודמי [כוסע], וקל לסגין.
n. m. (c. s. נוֹחֲךָ), reclinatio, quies, requies. LXX. κατάπαυσις.
וְנֹחַ
Esth. 9, 16. וְנוֹחַ מֵאוֹיְבֵיהֶם
Esth. 9, 17. וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
Esth. 9, 18. וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
cum suff.: לְנוֹחֲךָ p.
2 Chr. 6, 41. קוּמָה יְיָ אֱלֹהִים לִנְחָתֶךָ
מָנוֹחַ
נ״ו, וסימון נקמוט מקוס מסוקס [כוסעלע], או מסוקס נכלל, וסגנוי מְנוּחִים.
n. m. (pl. מְנוּחִים), locus, ubi decumbitur seu quiescitur, quies. LXX. ἀνάπαυσις.
Gn. 8, 9. וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ
Dt. 28, 65. וְלֹא־יְהִיה מָנוֹחַ לְכַף
Ruth 3, 1. הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ
Jes. 34, 14. וּמָצְאָה לָהּ מָנוֹחַ
Thr. 1, 3. לֹא מָצְאָה מָנוֹחַ
constr.: מְמָנוֹחַ
1 Chr. 6, 16. מִמְּנוֹחַ הָאָרוֹן
pl. c. suff.: לְמְנוּחֵיכִי
Ps. 116, 7. שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחֵיכִי
מְנֻחָה
נ״כ נויר מָנְחַיִ, וסימון כיו מסוק, לוגר זקף וזגיקס וכופס [רוסע], וכזקל על מקום סכוך ומרגעה, קו על קוגר ויעופס וכוזכה וזלוס וסלקס, וסיכוון של שר־מכוסק [ירמיס כ״ק כ״ע] סרגון לדעת כל״ק רע סמלך, קזר עס סמלך נעת מגוקמו, לקנכה ולגוק ולהסתוק עמו, קולס לדעת סשקנס שקנוגס, שקנס כ״ג תקנונקס.
n. f. (a m. מָנוֹחַ), quies, requies, de animi acquiescentia, de conscientiae tranquillitate, de compositione, pace possessionisque securitate, metonym. de loco quietis, veluti de templo Dei tanquam thalamo et de sanctuario, ubi arca foederis posita erat; שֹׁר מְנוּחָה Jer. 51, 59. ut Qimchi existimat, intimus regis est, qui eum in cubiculum sequitur, ut cum eo confabuletur unaque requiescat, *princeps cubiculariorum*. Targ., quasi מְנָחָה scriptum esset: רַב תַּקְרוּבְתָּא, uti et Alexandrinus: ἄρχων δώρων. LXX. ἀνάπαυμα, ἀνάπαυσις (ἀναπαύεσθαι), κατάπαυσις; θυσία (מִנְחָה).
מַנְחָה, מִנּוּחָה
Gn. 49, 15. וַיַּרְא מְנוּחָה כִּי טוֹב

Num. 10, 33. לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה
Jud. 20, 43. מִמְּנוּחָה הַדְרִיכוּהוּ
Ruth 1, 9. וּמִצְאָן מְנוּחָה אִשָּׁה
1 Reg. 8, 56. נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ
1 Chr. 22, 9. אִישׁ מְנוּחָה
1 Chr. 28, 2. לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה
Jer. 51, 59. וְשָׂרִיָה שַׂר־מְנוּחָה הַמְּנוּחָה
Jer. 45, 3. וּמְנוּחָה לֹא מָצָאתִי הַמְּנוּחָה
Dt. 12, 9. עַד־עַתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה
Jes. 28, 12. הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לָעָיֵף
Mich. 2, 10. כִּי לֹא־זֹאת הַמְּנוּחָה לַמְּנוּחָה
2 S. 14, 17. דְּבַר־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְמְנוּחָה
cum suff.: מְנוּחָתִי
Ps. 95, 11. אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי
Ps. 132, 14. זֹאת־מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד
Jes. 66, 1. וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי
cum suff.: לְמְנוּחָתֶךָ p.
Ps. 132, 8. קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ
cum suff.: מְנוּחָתוֹ
Jes. 11, 10. וְהָיְתָה מְנוּחָתוֹ כָּבוֹד
Zach. 9, 1. וְדִמֶּשֶׂק מְנוּחָתוֹ
pl.: מְנוּחֹת
Ps. 23, 2. עַל־מֵי מְנוּחֹת יְנַהֲלֵנִי
pl.: וּבְמְנוּחֹת
Jes. 32, 18. וּבִמְנוּחֹת שַׁאֲנַנוֹת
הַמְנָחָה
נ״כ נויר הכוסף חֲנִיתִי, סימון נקיבת מכוסק [רוסעגעצעטעוכג], לכן נסצקל על הסצעפע מסיס וכקוי מעכו [טריכוטעריצסם].
n. f. hif. (הֲנִיחָה), concessio quietis, spec. tributorum remissio seu abolitio. LXX. ἄφεσις.
וַהֲנָחָה
Esth. 2, 18. וְחֲנֻכָּה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה
נִיחֹחַ
נ״ו ע״פ נִיצֹץ, מסכנל סעכוגע סִיחַ, וסימון כגון וקמן [וועהלגעצלגען, נעכוסינוכג], ונקזל עס ריק לגיון ריק כגלס ועכג וכנקר, וקל לסגין. נקרגוס לעגין מכוסק כצעוק נִיחַ, מָחָה, וכדומה.
n. m. pilel. (מְנַחֵחַ, ad s. f. נִיצוֹץ a Pil. מִצֵּץ), acquiescentia; נִיחַ, נִיחוֹחַ, odor summe gratus et suavis. LXX. θυσία; ר׳ נ׳, ὀσμὴ εὐωδίας (Ephes. 5, 2.).
נִיחוֹחַ, נִיחֹחַ
Ex. 29, 18. רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ
Ex. 29, 25. לְרֵיחַ נִיחוֹחַ לִפְנֵי יְיָ
Ex. 29, 41. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ
Lev. 1, 9. 13. 17. רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיְיָ 2, 2. 9. 3, 5. 6, 14. 23, 18.
Lev. 2, 12. לֹא־יַעֲלֶה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ
Lev. 3, 16. לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ
Lev. 4, 31. 17, 6. לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ
Lev. 6, 8. רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיְיָ
Lev. 8, 21. 28. לְרֵיחַ־נִיחֹחַ אִשֶּׁה
Lev. 23, 13. אִשֶּׁה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ
Num. 15, 3. לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ
Num. 15, 7. 10. 13. 14. רֵיחַ־נִיחֹחַ 28, 8. 24. 29, 36.
Num. 15, 24. לְרֵיחַ נִיחֹחַ 18, 17. 28, 27. 29, 2.
Nu. 28, 6. 29, 6. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ
Num. 28, 13. רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ
Num. 29, 8. עֹלָה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ
Num. 29, 13. אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ
Ez. 6, 13. רֵיחַ נִיחֹחַ לְכֹל גִּלּוּלֵיהֶם
Ez. 16, 19. לְפָנֵיהֶם לְרֵיחַ נִיחֹחַ
Ez. 20, 41. בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אַרְצָה אֶתְכֶם
הַנִּיחֹחַ

Gn. 8, 21. וַיָּרַח יְיָ אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ
cum suff.: נִיחֹחִי
Num. 28, 2. רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
cum suff.: נִיחֹחֲכֶם
Lev. 26, 31. בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם
pl. c. suff.: נִיחוֹחֵיהֶם
Ez. 20, 28. רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם
נִיחָחַ
נקמי כיו נעגי סיק עכ וסגוסס, וסכגי נִיחוֹחִין, וכגזקל ג״כ נִיחוּחָא, סס לסמוק סלגי וסעגוק.
n. aram. (pl. נִיחוֹחִין, gem. def. נִיחוּחָא), suavitas, jucunditas. LXX. pl. εὐωδία.
pl.: נִיחוֹחִין
Esr. 6, 10. מְהַקְרְבִין נִיחוֹחִין לֵאלָהּ
pl.: וְנִיחֹחִין
Dan. 2, 46. וּמִנְחָה וְנִיחֹחִין
נַחַת
נ״כ נויר נָח לגעק סכן־גכסק, וכעלס לגעקו ע״ע רַחַת מן רִיחַ, ונעמק הסזקלס הוסק לק סקכגד לגקוק. כי מזכיכ סקכוגעק כעגליס כגוגיס לק זסיק סגולסק ליככס עקכיק וכקזיק, וכסקלכק הסמות כסוסגק ק״י נקכיק יקוכ סמכן, וסגולייס סגולייס יכגו, ל״ק שַׁחַת, בְּשֶׁת, נֶפֶשׁ, שֶׁחַשׁ מן שְׁחִיחַ, בְּהֵמָה, קֹהֶשׁ, לומר שֶׁחַשׁ, בֶּשֶׁ, נֶהֱ, שֶׁשׁ, וכן סמכק יְשֻׁבַּק קכוד סקכוגעק כלגוגוק. קולם לגעק דוד קפ״ק מן רָבַק, כמו רַבַּת מן ירד, וזה עעוק. כי פעל יכמיס מכוד לק כתמן, וכולם לק פרגוזו מעכן מכוסק ניסעיס ל׳ ל׳ כקק וכיגו, וגם ליכי לניכהו סס לסקל סקגוק, וקפק כקק לניכי סכוונכ.
n. f., quod *Abûlwalid* ex v. נָחַח, sicuti רַחַת ex רִיחַ, factum dicit. Neque repugnat haec conformatio linguae legibus; siquidem vocalis producta verborum cavorum, quae nec nativa nec fundamentalis est, in nomm. *segolatis* addito *Tav* feminini inde factis corripi solet, uti nmm. בֶּשֶׁת, נֶפֶשׁ, שֶׁחַת ex vv. בּוּשׁ, נוּחַ, שׁוּחַ oriunda, luculente evincunt. Quin haec vocalis longae correptio etiam ceterarum linguarum collatione confirmatur. *David* autem *Qimchi* hoc nomen a v. נָגַח (quod merum commentum est), quemadmodum הַגַּת a v. נָגַע initium ducere asserit. De significatione, non *quietis*, quam inesse veteres negant, v. s. v. נָחַת.
נָחַת p. נָחַת
Job. 17, 16. אִם־יַחַד עַל־עָפָר נַחַת
Prv. 29, 9. וְרָגַז וְשָׂחַק וְאֵין נָחַת
Eccl. 4, 6. טוֹב מְלֹא כַף נָחַת
Eccl. 6, 5. נָחַת לָזֶה מָזֶה
וְנַחַת
Job. 36, 16. וְנַחַת שֻׁלְחָנְךָ מָלֵא דָשֶׁן
Jes. 30, 30. * וְנַחַת זְרוֹעוֹ יִרְאֶה
נָחַת
Jes. 30, 15. בְּשׁוּבָה וְנַחַת תִּוָּשֵׁעוּן
בְּנַחַת
Eccl. 9, 17. דִּבְרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת

נוּט

לומר נָט, פעל כוזד ודומס קל נָד לעיל, וכן נסמס סכלקים, וסימון לס״ נַט nat וכן כיעס ופקסוק [וועהקען], וכן כוד לעיל, וכקזר מפקסוק סקכן. עי׳ סוס לעיל.

Digitized by Google

Jes. 56, 10. אחבי לנום
3 *imperf.*: יָנוֹם
Ps. 121, 3. אל־ינום שמרך
Ps. 121, 4. הנה לא־ינום ולא יישן
Jes. 5, 27. לא ינום ולא יישן

נוּמָה

ג״כ והמונן יזוע, שנה ונמנום קרעי [שלומעך, לייועך שלפף], וכן נוּמָא, נִיוּמֵי נקרנוס, ועול שם נִיוּמָא נדומס.

n. f., sopor, somnus levior, dormitatio, aram. נוּמָא, נִיוּמֵי, נִיוּמָא. LXX. *ὑπνώδης.*

Prv. 23, 21. וקרעים תלביש נומה

תְּנוּמָה

ג כ ע״פ תְּנוּפָה, והמונן כמו נופה, כלי פשרת המכונן.

n. f. (ad s. f. תְּנוּמָה), dormitatio, sopor, quies. LXX. *νύσταγμα, νυσταγμός, νυστάζειν, ἐπινυστάζειν, καθυπνοῦν.*

Ps. 132, 4. לעפעפי תנומה ותנומה
Prv. 6, 4. ותנומה לעפעפיך
pl.: תְּנוּמוֹת
Prv. 6,10. מעט שנות מעט תנומות
pl.: בְּתְנוּמוֹת
Job. 33, 15. בתנומות על משכב

נוּן

פעל ל״ע כ״פ נעתיד תנפעל יִנּוֹן, כלשון כתב כנר הרל״נע, ולדעתו הוא פעל שמ״י, גויר הפס נִיָּן, ותמונת נָיָן נכתיב הוא מהנוסף, וג כ מן נָיָן. וכן נראה לי ג כ מעשה לחר, כי לא מציגו בענכי בעל נשתי לותיות דומות, פס לא שיפיס מוכנ, כלשון כנר הנעתי נלשון.

תקת וף, לכן לנין הפס

v. intr. denominat. (neque enim ulla *radix* extat bilitera, quae *eadem* litera iterata constet), sobolescere, a n. נָיָן, soboles. Hinc solummodo impf. יִנּוֹן (Ketib Hifil. יָנִין). *Midras* vetus hoc vocabulum unum ex nmm. *Mesiae* symbolicis esse tradit, quae fere sunt. חֲנִינָא, צֶמַח, שִׁלֹּמֹה, דָּוִד, חוֹרְנָא דְּבֵי רַבִּי, זְעֵיר אֲחוֹר, מְנַחֵם בַּר־נְפָלִי (v. *Charuze-Pen.*), alia. LXX. (*πρὸ τοῦ ἡλίου*) *διαμενεῖ* (*τὸ ὄνομα αὐτοῦ*).

נִין

ג״ו ונכנוי נִינִי, והמונן נמת לא ויוכן נלמ ופני נען [שנרשמם, נשבּ-ניית-], לכן נהשלת על יליד וורע, כלי הנדל היחסות [נשבּלמעת], וכלשר תדיר עם נֶכֶד, שעניני הפרלה ונמיוחד וחדוש היניחס [שנרשמסען], כלשר תרלה לקען. ולשר לקוד הפרש דע קורל כעיס, שבפילת הלות לנדה תינה ניסוד הלעון לפרש, ולם תמלת שם לו פעל כוס תביר, לם תקוד בזוי הלעון, כי הפרש פעוע, ושמה לת״כ מוכנים [עי׳ נח, דל לשר ממנו דד, דל לשר ממנו כפיל הפרש דדה, דה לשר ממנו די, ובן מת לל מי, נת לל נ, פס לל פה, עת לל עתת, סת לל סקסת, שע לל שעשע, וע לל ועוע, שה לל שי, תה לל תי, וף לל הפס וו, וף לל ווו, וו, ופוף, וכדומה הלכה], ושרשים כולנה נקרלים יחידות. ובמת מוס, כי נס פה הפרש כון לף כפיל-שרש, ויסודתו פעוע נִין, ומוס הכפל ניוני, ונקנר לל נִין, וכי כן הפס טֵרם [ע״פ דף תמ״ו] הקנר מן

transt

Ps. 35, 1

v. intr. decidere
scere, f
Pa., sicu
mere, d
dix נִיגֵּל i
positis:

Ps. 76, 6
Nah. 3,
inf. con

Dan. 2, 5
Dan. 3, 2

n. f. (c.
ctio, de
Esr. 6, 1

v. intra
miscere,
ac langu
qua vi
differ.
significa
soporis
256.
3 *per*

Ezram
h. e. ste
plicant.
Ibn-Ezr
ruina di

Digitized by Google

s. *nad*] הזיק וכדומה נקשי מסגיקם [L. *nit*-ere, goth. *nas*, מגריק של שויב וכיסה, על כריקת הכלים ומגלים, על מסירת הלכיכה וכיסה על פוס. סכנד כוֹסֶם לד"ק פוס, נחזון יגל ושוק, לומר כליסם ומפלם [שֹׁבֶק, שריגים], ל"א רוק ל' נוסמת פ, שלם לד"ק כיכוין לקר. סכוסף תיש יגל כללכו, ומסתעל הִתְנוֹסֵס ע' ססק כסם.

h. e. נָס, *v. intr.*, sicut נָץ, fulgere, *nit*-ere, sanscr. *nid*, goth. *nas*; tropice, sicut חָדַשׁ fugere, volare, de militibus fusis et fugatis, de iis, qui imminente calamitate fugam capessunt, de umbris vespertinis se extendentibus pauliatimque evanescentibus, de vectatione equi rapidissima, et similiter. *Pil.* נִסֵּס, ex nonnullorum sententia, vi pellendi vel agendi; alii, ut suo loco videbimus, aliter. *Hi.* הֵנִיס, fugare, fuga deportare ac servare. *Hithp.* הִתְנוֹסֵס, fuga se subducere, v. נָסַס. LXX. *φεύγειν, διαφεύγειν, καταφεύγειν* (*καταφυγή*), *φυγὰς εἶναι, φυγαδευτήριον; ἀναχωρεῖν, ἀποδιδράσκειν, διώκειν, κινεῖν, ἐκφράττειν, φθείρειν; inf. φυγή; Hi. ἐκφεύγειν, μεταχωρεῖν, συσσύρειν.*

3 *perf.*: נָס
Num. 35, 25. וְיָשַׁב מִקְלַט אֲשֶׁר־נָס
Dt. 34, 7. לֹא־נָס לֵחֹה
Jos. 20, 6. אֲשֶׁר־יָנוּס
Jud. 4, 17 סִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו
1 Sam. 4, 17. וַיָּנָס אִישׁ לְפָנָיו
1 Sam. 19, 10. וַיִּבְרַח וַיִּמָּלֵט
2 Sam. 1, 4. וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם
2 Sam. 10, 14. וַיָּנֻסוּ אֲרָם
2 S. 19, 9. וַיָּנָס אִישׁ לְאָהֳלָיו
2 S. 23, 11. וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים
1 Rg. 2, 29. וַיֹּאמֶר אֲדֹנִיָּה אֶל־אֲחִיָּה
1 Reg. 20, 30. וַיָּבֹא הָעִיר אֲפֵקָה וַיִּנָּס
1 Chr. 19, 15. וַיָּנֻסוּ אֲרָם

3 *perf.*: וְנָסַךְ
Num. 35, 11. וְנַסְתֶּם לָכֶם עָרִים
Dt. 4, 42. וְנָס אֶל־אַחַת
Dt. 19, 11. וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל
Jos. 20, 4. וְנָס אֶל־אַחַת מֵהֶעָרִים
2 Sam. 17, 2. וְנָסוּ כָל־הָעָם
Jes. 17, 13. וְנָס מִמֶּרְחָק
Jes. 31, 8. וְנָסוּ לוֹ מִפְּנֵי־חֶרֶב

3 *perf. fem.*: נָסָה *p.*
Jes. 10, 29. גִּבְעָה שָׁאוּל נָסָה

2 *perf.*: וְנָסַתָּה
2 Reg. 9, 3. וְהִסִּיתָה וְלֹא תֵחָשֵׂךְ

1 *perf.*: נָסַתִּי
1 S. 4, 16. אֲנִי מִן־הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי

3 *perf. pl.*: נָסוּ
Gn. 14, 10. וַיָּנֻסוּ הַנִּשְׁאָרִים הֵרָה נָסוּ
Num. 16, 34. כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם
1 Sam. 14, 22. וְכָל־אִישֵׁי פְלִשְׁתִּים וַיָּנֻסוּ
1 Sam. 31, 7. וַיִּנְסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
2 Sam. 18, 17. וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאָהֳלָיו נָסוּ
1 Chr. 10, 7. וַיִּנְסוּ כָּל־מֹתָר
1 Chr. 11, 13. מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים
Prv. 28, 1. אֵין רֹדֵף
Jes. 51, 11. וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה
Jer. 46, 21. גַּם שְׂכִירֶיהָ בְּקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מָרִיא נָסוּ יַחְדָּו

3 *perf. pl.*: וְנָסְכוּ
Lev. 26, 36. וְנָסוּ מִפְּנֵי חָרֶב
Cant. 2, 17. 4, 6. וְנָסוּ הַצְּלָלִים
Jes. 35, 10. וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה

2 *perf. pl.*: נַסְתֶּם
Zach. 14, 5. וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי

2 *perf. pl.*: וְנַסְתֶּם
Lev. 26, 17. וְנִגַּפְתֶּם אֹיְבֵיכֶם
Zach. 14, 5. וְנַסְתֶּם גֵּיא־הָרַי
Zach. 14, 5. וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם

1 *perf. pl.*: נָסָנוּ
Jes. 20, 6. אֲשֶׁר נָסַנּוּ שָׁם לְעֶזְרָה

1 *perf. pl.*: וְנָסָנוּ
Jos. 8, 5. 6. וְנָסַנּוּ לְפָנֵיהֶם

part. masc.: נָס *sg.*
Jer. 48, 19. שְׁאֵלִי־נָס וּמַלְּטָה
Am. 9, 1. לְאֵי־יִנּוֹס לָהֶם נָס

part. masc.: דַּנָּס *sg.*
Jos. 8, 20 וְהָעָם הַנָּס הַמִּדְבָּר
Jes. 24, 18. הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד
Jer. 48, 44. Q'ri. הַנָּס מִפְּנֵי הַפַּחַד

part. pl.: נָסִים
Ex. 14, 27. וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
Jos. 8, 6. נָסִים לְפָנֵינוּ
Jer. 48, 45. עָמְדוּ מִכֹּחַ נָסִים
Jer. 50, 28 קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים
Nah. 2, 9. וְהֹמָה נָסִים

inf. abs.: נוֹס
2 Sam. 18, 3. כִּי אִם־נוֹס יָנוּסוּ

inf. constr.: לָנוּס, לָנֶסֶת
Gn. 19, 20. לָנוּס שָׁמָּה וְהִוא מִצְעָר
Num. 35, 6. לָנוּס שָׁמָּה הִרְצַח
Num. 35, 15. לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ
Num. 35, 32. לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ
Dt. 4, 42. לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ
Dt. 19, 3. לָנוּס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ
Jos. 8, 20. לָנוּס הֵנָּה וְהֵנָּה
Jos. 20, 3. לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ
Jos. 20, 9 לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה
2 Sam. 4, 4. וַיְהִי בְּחָפְזָהּ לָנוּס
1 Rg. 12, 18 בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם
2 Chr. 10, 18. בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם
Jer. 49, 24. הִפְנְתָה לָנוּס

inf. c. suff.: נָסְךָ
2 Sam. 24, 13. נוּס לְפָנֶיךָ צָרֶיךָ

inf. c. suff.: בְּנוּסָם
Jos. 10, 11. וַיְהִי בְּנוּסָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
2 Sam. 19, 4. תַּעַם הַנִּכְלָמִים בְּמוֹסָם

impt. pl.: נוּסוּ
Jer. 48, 6. נוּסוּ מַלְּטוּ נַפְשְׁכֶם
Jer. 49, 8. נוּסוּ הָפְנוּ
Jer. 49, 30. נוּסוּ נְדוּ מְאֹד
Jer. 51, 6. נוּסוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל

impt. pl.: וְנֻסוּ
Zach. 2, 10. וְנוּסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן

1 *imperf.*: אָנוּסָה
Ex. 14, 25. אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל

2 *imperf.*: תָּנוּס
Dt. 28, 25. וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תָּנוּס
Ps. 114, 5. מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס

3 *imperf.*: יָנוּס
Ex. 21, 13. מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס
Num. 35, 26. עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס
Dt. 19, 4. אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה
Dt. 19, 5. הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת
Prv. 28, 17. עַד־בּוֹר יָנוּס
Jer. 46, 6. אַל־יָנוּס הַקַּל
Am. 2, 16. עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־הַהוּא
Am. 5, 19. כַּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ
Am. 9, 1. לְאֵי־יִנּוֹס לָהֶם נָס

3 *imperf.*: וַיָּנָס
Gn. 39, 12. 15. וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה
Gn. 39, 13. 18. וַיָּנָס הַחוּצָה
Ex. 4, 3. וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו
Jud. 1, 6. וַיָּנָס אֲדֹנִי בֶזֶק
Jud. 4, 15. וַיָּנָס בָּרָק וַיָּנָס
Jud. 7, 22. וַיָּנָס הַמַּחֲנֶה
Jud. 9, 21. וַיָּנָס יוֹתָם וַיִּבְרַח
Jud. 9, 40. וַיָּרְדְּפֵהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּנָס
2 S. 10, 18. וַיָּנָס אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
1 Reg. 2, 28. וַיָּנָס יוֹאָב אֶל־אֹהֶל
2 Reg. 8, 21. וַיָּנָס הָעָם לְאָהֳלָיו
2 Reg. 9, 27. וַיָּנָס דֶּרֶךְ בֵּית הַגָּן
2 Reg. 9, 27. וַיָּנָס מְגִדּוֹ
2 Reg. 14, 19. וַיָּנָס לָכִישָׁה
1 Chr. 10, 1. וַיָּנָס אִישׁ־יִשְׂרָאֵל
1 Chr. 19, 18. וַיָּנָס אֲרָם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל

3 *imperf.*: וַיִּנָּס *p.*
2 Reg. 9, 10. וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס
2 Rg. 9, 23. וַיַּהֲפֹךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיָּנָס
Ps. 114, 3. הַיָּם רָאָה וַיָּנָס

3 *impf. fem.*: וַתָּנָס *p.*
2 Sam. 4, 4. וַתִּשְׁאֵהוּ אֹמַנְתּוֹ וַתָּנָס

3 *impf. pl.*: יָנֻסוּ
2 Sam. 18, 3. כִּי אִם־נוֹס יָנֻסוּ
Jes. 30, 16. עַל־סוּס יָנוּסוּ

1 *imperf. pl.*: נָנוּסָה
Jud. 20, 32. אָמְרוּ יָנֻסָה

2 *impf. pl.*: תָּנֻסוּ, תָּנוּסוּ
Jes. 10, 3. עַל־מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה
Jes. 30, 17. מִפְּנֵי גַעֲרַת חֲמִשָּׁה תָּנֻסוּ

2 *impf. pl.*: תְּנוּסָן
Jes. 30, 16. עַל־כֵּן תָּנוּסוּן

3 *imperf. pl.*: יָנוּסוּ
Dt. 28, 7. וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ
Jes. 13, 14. וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ יָנוּסוּ
Jer. 50, 16. וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנוּסוּ

3 *imperf. pl.*: וַיָּנֻסוּ, וַיִּנָּסוּ
Nu. 10, 35. וַיָּנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ
Ps. 68, 2. וַיָּנֻסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו

3 *impf. pl.*: וַיְנוּסוּ, וַיִּנָּסוּ
Gn. 14, 10. וַיָּנֻסוּ מַלְכֵי־סְדֹם
Jos. 7, 4. וַיָּנֻסוּ לִפְנֵי אַנְשֵׁי הָעַי
Jos. 8, 15. וַיָּנֻסוּ דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
Jos. 10, 16. וַיָּנֻסוּ חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים
Jud. 7, 21. Q'ri. וַיָּרִיעוּ וַיְנֻסוּ
Jud. 8, 12. וַיָּנָס זֶבַח וְצַלְמֻנָּע
Jud. 9, 51. וַיָּנֻסוּ שָׁמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים
Jud. 20, 45. 47. וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה
1 Sam. 4, 10. וַיָּנָס אִישׁ לְאָהֳלָיו
1 S. 17, 24. וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו וַיִּירְאוּ מְאֹד
1 Sam. 17, 51. כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ
1 Sam. 19, 8. וַיָּנָס מִפָּנָיו
1 S. 30, 17. רֹכְבֵי עַל־הַגְּמַלִּים וַיָּנֻסוּ
1 Sam. 31, 1. וַיָּנֻסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
1 S. 31, 7. וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶעָרִים וַיָּנֻסוּ
2 S. 10, 13. לַמִּלְחָמָה בַּאֲרָם וַיָּנֻסוּ
2 Sam. 10, 14. וַיָּנֻסוּ מִפְּנֵי אֲבִישַׁי
2 Sam. 13, 29. אִישׁ עַל־פִּרְדּוֹ וַיָּנֻסוּ
1 Reg, 20, 20. וַיָּנָס אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם
1 Reg. 20, 30. וַיָּנָס הַנּוֹתָרִים
2 Reg. 3, 24. וַיַּכּוּ אֶת־מוֹאָב וַיָּנֻסוּ
2 Reg. 7, 7. וַיָּקוּמוּ וַיָּנֻסוּ בַנֶּשֶׁף
2 Reg. 7, 7. וַיָּנֻסוּ אֶל־נַפְשָׁם
2 Reg. 14, 12. וַיָּנָס אִישׁ לְאָהֳלָיו
1 Chr. 10, 7. וַיָּנֻסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים
1 Chr. 19, 14. וַיָּנָס מִפָּנָיו
1 Chr. 19, 15. וַיָּנֻסוּ גַּם־הֵם

3 *impf. pl.*: יְנוּסָן
Ps. 104, 7. מִן־גַּעֲרָתְךָ יְנוּסָן

Hif-il: הֵנִיס 3 *perf.*
Ex. 9, 20. הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו

inf. constr.: לְהָנִיס
Jud. 6, 11. לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן

3 *impf. pl.*: יָנִיסוּ
Dt. 32, 30. וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה

נִיס
ת"נ נכתיב, וקמיכו לקקיין נָס, וסמיכן כמו נכיך לעיל [פַּלִּיכְעִינ].
adj. m. Ketib (*Qeri*: נָס), fugiens, fugax, fugitivus. LXX. *ὁ φεύγων.*

K'tib: הַנָּס
Jer. 48, 44. הַנָּס מִפְּנֵי חַפְרֹחַ

מָנוֹס

ת"נ, וכנכוי כשרוק הקלס מָמִיסֵי, וסמוכן כוֹד וכריסה והעוה [פַּלוֹכֵס], לו כהשלל מסכה ומסמור [נוֹפְלוֹכֵס].

n. m. (c. s. מְנוּסָתִי), fuga, perfugium. LXX. *καταφυγή.*

Ps. 142, 5. אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי
Jer. 25, 35. וְאָבַד מָנוֹס
Am. 2, 14. וְאָבַד מָנוֹס מִקָּל

וּמָנוֹס

Job. 11, 20. וּמָנוֹס אָבַד מֵהֶם
Ps. 59, 17. וּמָנוֹס בְּיוֹם צָרַי־לִי
Jer. 46, 5. וּמָנוֹס נָסוּ וְלֹא חָפְנוּ

cum suff.: וּמְנוּסִי
2 Sam. 22, 3. מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי
Jer. 16, 19. וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה

מְנוּסָה

ת"נ נויר כוכבי מְנוֹס, וסמוכן מִשְׁלֹמוֹ.

n. f. (a m. מָנוֹס), fuga. LXX. *φυγή* (*φεύγειν*).

וּבְמְנוּסָה

Jes. 52, 12. וּבְמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן

constr.: מְנוּסַת
Lev. 26, 36. מְנוּסַת־חָרֶב

נוּעַ

פעל כוֹדד, והעתיד יָנִיעַ, וסמוכן פקוק ומיעט נעיסס וכניוס וקיבוס [זוֹעֲקִים], וכלמד מפקוק מסכור ומיעט סעור, מקנועת מעלים נכוק, ומכנסלות מקיפס וכדומה. לו נעכין כלכוד כללל, ומוסף מסהלל נהקשר עם על לעיל מסללכם, לומר פלימס על דבר וכיקפס עכין מסללכם. סכוסף יונף ויקוק, לומר מכעס ומכלה, ל"א מקנועת רקפ ומיל, מכלכוד מכללכם וכלומה, ומכפעל מפעולי". ולמר לקמלות מסרע מקרן נֵגַע [*nagh*], כמרע כמכוון ג"כ נמפתי עכ"ל. נמקנוס נֵגַע מעלמו, ונמפס מכריכיס נָנַעְתָּ, הֻנַּעְתָּ, ומלמה מסמות מַנְּעֵךְ נְעָנֵעַ, הֻנָּעָה, נָיַד [ככוי לרוק], ונדקדוק הִמְּיָרָה, לכוד מקום עם מקולי זיכוע עי"ו [נעוועכוכ-פַּקְקַקְלַויכוכ], וספוכו שְׁבָא [מקוכף מרמיס ונקנרת מן שְׁבָרָה], לעיין מכוקף מקום, נלי קול".

v. trans. (impf. יָנִיעַ), i. e. *nagh*, *νεύειν*, nu-ere, nutare, de motione vaga atque instabili ebrii, caeci, foliorum flatu venti agitatorum, vel etiam ejus, qui metu perculsus est, gener. vi vacillandi, vagandi, tremendi, seq. עַל de motione pendula, trop. de imperio, quo quis alteri tanquam superimpendet. *Ni.* quassari, veluti de arbore frugifera, de vanno sive cribro. *Hi.* facere, ut quid nutet, vacillet, vagetur; quassare manum vel caput (רֹאשׁ), id quod faciunt ludificantes malisque aliorum gaudentes; motitare, agitare. LXX. *σείειν, σφαλερός, μετανίστασθαι, ἐξίστασθαι, ἐπαίρειν, ἄρχειν, συναθροίζειν, στένειν; Hi. κινεῖν, σαλεύειν, λικμᾶν, καταῤῥεμβεύειν, διασκορπίζειν, ἐγείρειν.*

3 *perf. pl.*: נָעוּ
Job. 28, 4. דָּלוּ מֵאֲנוֹשׁ נָעוּ
Prv. 5, 6. נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ
Jes. 29, 9. נְעוּ וְלֹא שֵׁכָר
Thr. 4, 14. נָעוּ עִוְרִים בַּחוּצוֹת
Thr. 4, 15. כִּי נָצוּ גַּם־נָעוּ

3 *verf. pl.*: וְנָעוּ
Jes. 19, 1. וְנָעוּ אֲלִילֵי מִצְרַיִם

Digitized by Google

h. e. נָטַ *v. intr.*, sicut נָדַ, נָדָד, q. v., sanscr. *nat*, vacillare, *nutare* (syn. מָטָ, *mot*-itari). LXX. *σαλευθῆναι.*

3 *impf. fem.*: תָּנוּטְנָה
Ps. 99, 1. תנוט הארץ

I. נוּךְ

פעל ל"ע כ"ף נגוד סנף חָנִיךְ, קריסם וקרימם קדוד ודקור [שפיטען, נו-], וכן חמנות מכוון לעיל לפל אַיָּבָה, כאזר קרסף סם, וכן הסערתי מלפנים לפעל חֲנֻכָּה [שמנקתיו לף"כ כהסערת נוף], וכשרם כמכוון ג"כ נשמי ערב, ד"מ כשסה סבדקית ויוכית וכוזפת וסקלנים וכדומה [s. *nakk*], כאזר ינוקר בלוף הזכרים כסוף מסקר.

v. inus., acuere, exacuere, sanscr. *nakk*. Radicem eandem habes in v. אַיָּבָה, in v. חֲנֻכָּה, ut pridem conjeceramus, non item.

חֲנִיכָה

ס"ו וכסמיכות חֲנִיכַת, וכאזר כ"ל כעת ע"מ חֲבִיבָן, חֲאִיבִי [ומשקל חֲדָשִׁים לף סקנר], ולכוב חמוכות נקניות כמו חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה בלשון. סמוכן מסף וכלף סלוף וכלל [מַסְרִיסִיעָנָע], וכקרל כן ע"מ עוקן, כי סקנן עוקן (יקדול.

n. m. (c. חֲנִיכַת, ad s. f. חֲנִיכָה et formae inde correptae חֲדָשִׁים, quorum loco femininae sunt crebriores, veluti חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה): extremitas auris (Ohrspitze). Sifra: חֲסִידוּס חֲנִיכַת, Isaaki: חֲנִיכַת חֲאָמְצָעִי חֲאָמְצָעִי, Targ., uti et Samaritanus: רִיס אוּדְנָא. *Qimchi*, *Saadjam Fajumensem* sequens, explicat de *tenero*, quod est in extrema auricula. Sic etiam LXX. *λοβός.*

constr.: חֲנִיכַת
Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20 ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. תנוך אזן־אהרן
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Lev. 14, 14. על־תנוך אזן המטהר
17. 25. 28.

II. נוּךְ

פעל ל"ע כ"ף נגוד סנף, וסמוכן סכסלס וסמנלס כוסלות וסקלות וקוילות [שַׁקְפִּירִין, כשרים"ש טי"יכטן], וכן סמנות מכוון לעיל לפל חֲדָשִׁים, כאזר קרסף סם, וכן הסערתי מלפנים לפעל חֲדָשִׁים [שמנקתיו לף"כ כהסערת נוף], וכשרם כמכוון ג"כ נשמי ערב, ד"מ כשסה סבדקית ויוכית וכוזפת וסקלנים וכדומה [s. *nakk*], כאזר ינוקר בלוף הזכרים כסוף מסקר.

v. inus., acuere, exacuere, sanscr. *nakk*. Radicem eandem habes in v. אַיָּבָה, in v. חֲדָשִׁים, ut pridem conjeceramus, non item.

חֲנִיכָה

ס"ו וכסמיכות חֲנִיכַת, וכאזר כ"ל כעת ע"מ חֲבִיבָן, חֲאִיבִי [ומשקל חֲדָשִׁים לף סקנר], ולכוב חמוכות נקניות כמו חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה בלשון. סמוכן מסף וכלף סלוף וכלל [מַסְרִיסִיעָנָע], וכקרל כן ע"מ עוקן, כי סקנן עוקן (יקדול.

n. m. (c. חֲנִיכַת, ad s. f. חֲנִיכָה et formae inde correptae חֲדָשִׁים, quorum loco femininae sunt crebriores, veluti חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה): extremitas auris (Ohrspitze). Sifra: חֲסִידוּס חֲנִיכַת, Isaaki: חֲנִיכַת חֲאָמְצָעִי חֲאָמְצָעִי, Targ., uti et Samaritanus: רִיס אוּדְנָא. *Qimchi*, *Saadjam Fajumensem* sequens, explicat de *tenero*, quod est in extrema auricula. Sic etiam LXX. *λοβός.*

constr.: חֲנִיכַת
Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20 ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. תנוך אזן־אהרן
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Lev. 14, 14. על־תנוך אזן המטהר
17. 25. 28.

II. נוּךְ

פעל ל"ע כ"ף נגוד סנף, וסמוכן סכסלס וסמנלס כוסלות וסקלות וקוילות [שַׁקְפִּירִין, כשרים"ש טי"יכטן], וכן סמנות מכוון לעיל לפל חֲדָשִׁים, כאזר קרסף סם, וכן הסערתי מלפנים לפעל חֲדָשִׁים [שמנקתיו לף"כ כהסערת נוף], וכשרם כמכוון ג"כ נשמי ערב, ד"מ כשסה סבדקית ויוכית וכוזפת וסקלנים וכדומה [s. *nakk*], כאזר ינוקר בלוף הזכרים כסוף מסקר.

v. inus., acuere, exacuere, sanscr. *nakk*. Radicem eandem habes in v. אַיָּבָה, in v. חֲדָשִׁים, ut pridem conjeceramus, non item.

חֲנִיכָה

ס"ו וכסמיכות חֲנִיכַת, וכאזר כ"ל כעת ע"מ חֲבִיבָן, חֲאִיבִי [ומשקל חֲדָשִׁים לף סקנר], ולכוב חמוכות נקניות כמו חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה בלשון. סמוכן מסף וכלף סלוף וכלל [מַסְרִיסִיעָנָע], וכקרל כן ע"מ עוקן, כי סקנן עוקן (יקדול.

n. m. (c. חֲנִיכַת, ad s. f. חֲנִיכָה et formae inde correptae חֲדָשִׁים, quorum loco femininae sunt crebriores, veluti חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה): extremitas auris (Ohrspitze). Sifra: חֲסִידוּס חֲנִיכַת, Isaaki: חֲנִיכַת חֲאָמְצָעִי חֲאָמְצָעִי, Targ., uti et Samaritanus: רִיס אוּדְנָא. *Qimchi*, *Saadjam Fajumensem* sequens, explicat de *tenero*, quod est in extrema auricula. Sic etiam LXX. *λοβός.*

constr.: חֲנִיכַת
Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20 ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. תנוך אזן־אהרן
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Lev. 14, 14. על־תנוך אזן המטהר
17. 25. 28.

II. נוּךְ

פעל ל"ע כ"ף נגוד סנף, וסמוכן סכסלס וסמנלס כוסלות וסקלות וקוילות [שַׁקְפִּירִין, כשרים"ש טי"יכטן], וכן סמנות מכוון לעיל לפל חֲדָשִׁים, כאזר קרסף סם, וכן הסערתי מלפנים לפעל חֲדָשִׁים [שמנקתיו לף"כ כהסערת נוף], וכשרם כמכוון ג"כ נשמי ערב, ד"מ כשסה סבדקית ויוכית וכוזפת וסקלנים וכדומה [s. *nakk*], כאזר ינוקר בלוף הזכרים כסוף מסקר.

v. inus., acuere, exacuere, sanscr. *nakk*. Radicem eandem habes in v. אַיָּבָה, in v. חֲדָשִׁים, ut pridem conjeceramus, non item.

חֲנִיכָה

ס"ו וכסמיכות חֲנִיכַת, וכאזר כ"ל כעת ע"מ חֲבִיבָן, חֲאִיבִי [ומשקל חֲדָשִׁים לף סקנר], ולכוב חמוכות נקניות כמו חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה בלשון. סמוכן מסף וכלף סלוף וכלל [מַסְרִיסִיעָנָע], וכקרל כן ע"מ עוקן, כי סקנן עוקן (יקדול.

n. m. (c. חֲנִיכַת, ad s. f. חֲנִיכָה et formae inde correptae חֲדָשִׁים, quorum loco femininae sunt crebriores, veluti חֲבִיבָאֵי חֲבִיבָסָה): extremitas auris (Ohrspitze). Sifra: חֲסִידוּס חֲנִיכַת, Isaaki: חֲנִיכַת חֲאָמְצָעִי חֲאָמְצָעִי, Targ., uti et Samaritanus: רִיס אוּדְנָא. *Qimchi*, *Saadjam Fajumensem* sequens, explicat de *tenero*, quod est in extrema auricula. Sic etiam LXX. *λοβός.*

constr.: חֲנִיכַת
Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20 ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. תנוך אזן־אהרן
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Lev. 14, 14. על־תנוך אזן המטהר
17. 25. 28.

Digitized by Google

s. *nad*] הזיק וכדומה נקשר כשריקס [
[L. *nit*-ere, goth. *nas*, נכשל על
נכשיקס על שיח וכיסס, על נכיקס
הגלים ומגלים, על שכירת הכלכים
הכסף על סוס. סכנך טסס לל"ק שיח,
נחון יונק ושוק, לוער כלישס ושפעס
[ישקה שליענן], ל"ש רוח ל' טוספס
ס, שלם לל"ק כאיון לקר. סכוסף
תיש יונק כללכו, ושפקפעל יִתְנוֹסָס
א' ppp נסס.

h. e. נָס, *v. intr.*, sicut נָן, נָץ, fulgere, *nit*-ere, sanscr. *nad*, goth. *nas*; tropice, sicut נוּס, fugere, volare, de militibus fesis et fugatis, de iis, qui imminente calamitate fugam capessunt, de umbris vespertinis se extendentibus paullatimque evanescentibus de vectatione equi rapidissima, et similiter. *Pil.* נִסֵּס, ex nonnullorum sententia, vi pellendi vel agendi; alii, ut suo loco videbimus, aliter. *Hi.* הֵנִיס, fugare, fuga deportare ac servare. *Hithpa.* הִתְנוֹסֵס, fuga se subducere, v. a נָסַס. LXX. φεύγειν, διαφέγγειν, καταφεύγειν (καταφυγή), φυγὴν εἶναι, φυγαδευτήριον; ἀνεμφὸς, ἀποδιδράσκειν, διώκειν, κυνὸς; ἐκφράττειν, φθείρειν; *inf.* φυγή; *Hi.* ἐκφεύγειν, μεταχωρεῖν, συναγειν.

3 perf.: נָס

Num. 35, 25.	יד מקלטו אשר־נס
Dt. 34, 7.	לחה לא־נס
Jos. 20, 6.	אל־העיר אשר־נס
Jud. 4, 17	ישראל נס ברגליו
1 Sam. 4, 17.	ס ישראל לפני
1 Sam. 19, 10.	חד נס וימלט
2 Sam. 1, 4.	יצאו אשר־נס העם
2 Sam. 10, 14.	ו נס־ם ארם
2 S. 19, 9.	ישראל נס איש לאהליו
2 S. 23, 11.	הם נס מפני פלשתים
1 Rg. 2, 29.	ס יואב אל־אהל יי
1 Reg. 20, 30.	ק־חדר נס ויבא
1 Chr. 19, 15.	ו נס־ם ארם

3 perf.: וָנָס

Num. 35, 11.	ם שמה רצח
Dt. 4, 42.	ם אל־אחת
Dt. 19, 11.	ם אל־אחת העירים האל
Jos. 20, 4.	ם אל־אחת מהעירים
2 Sam. 17, 2.	ם כל־העם
Jes. 17, 13.	ם ממרחק
Jes. 31, 8.	ם לו מפני־חרב

3 perf. fem.: נָסָה *p.*

Jes. 10, 29.	עתה שאול נסה

2 perf.: וְנָסָתָּה

2 Reg. 9, 3.	שחה ולא תחכה

1 perf.: נָסְתִּי

1 S. 4, 16.	אני מן־המערכה נסתי

3 perf. pl.: נָסוּ

Gn. 14, 10.	ההרים חדה נסו
Num. 16, 34.	כל סביבתם נסו לקלם
1 Sam. 14, 22.	ישראל נסו בהר
1 Sam. 31, 7.	אשר מעבר ישראל
2 Sam. 18, 17.	ישראל נסו
1 Chr. 10, 7.	כל נסו וכל־מתו
1 Chr. 11, 13.	מפני פלשתים
Prv. 28, 1.	אין רדף
Jes. 51, 11.	יגון ואנחה
Jer. 46, 21.	גם נסו יחדיו

3 perf. pl.: וְנָסוּ

Lev. 26, 36.	מפני־חרב
Cant. 2, 17. 4, 6.	הצללים
Jes. 35, 10.	יגון ואנחה

2 perf. pl.: נַסְתֶּם

Zach. 14, 5.	נסתם מפני

2 perf. pl.: וְנַסְתֶּם

Lev. 26, 17.	ונסתם ואין־רדף
Zach. 14, 5.	ונסתם גיא־חרי
Zach. 14, 5.	ונסתם כאשר נסתם

1 perf. pl.: נָסָנוּ

Jes. 20, 6.	אשר נסנו שם לעזרה

1 perf. pl.: וְנָסָנוּ

Jos. 8, 5. 6.	ונסנו לפניהם

part. masc.: נָס *sg.*

Jer. 48, 19.	שאלי־נס ונמלטה
Am. 9, 1.	לא־ינוס להם נס

part. masc.: דַּנָּס *sg.*

Jos. 8, 20	ויעם הנס המדבר
Jes. 24, 18.	הנס מקול הפחד
Jer. 48, 44. Q'ri.	הנס מפני הפחד

part. pl.: נָסִים

Ex. 14, 27.	ומצרים נסים לקראתו
Jos. 8, 6.	נסים לפנינו
Jer. 48, 45.	עמדו מכח נסים
Jer. 50, 28	קול נסים ופלטים
Nah. 2, 9.	והמה נסים

inf. abs.: נוֹס

2 Sam. 18, 3.	כי אם־נוס ינוס

inf. constr.: לָנוּס, לָנֻס

Gn. 19, 20.	לנוס שמה והוא מצער
Num. 35, 6.	לנוס שמה הרצח
Num. 35, 15.	לנוס שמה כל־מכה־נפש
Num. 35, 32.	לנוס אל־עיר מקלטו
Dt. 4, 42.	לנוס שמה רוצח
Dt. 19, 3.	לנוס שמה כל־רצח
Jos. 8, 20.	לנוס הנה והנה
Jos. 20, 3.	לנוס שמה רוצח
Jos. 20, 9	לנוס שמה כל־מכה
2 Sam. 4, 4.	ויהי בחפזה לנוס
1 Rg. 12, 18	במרכבה לנוס ירושלם
2 Chr. 10, 18.	במרכבה לנוס ירושלם
Jer. 49, 24.	הפנתה לנוס

inf. c. suff.: נָסְךָ

2 Sam. 24, 13.	נסך לפני־צריך

inf. c. suff.: בְּנוּסָם

Jos. 10, 11.	ויהי בנוסם מפני ישראל
2 Sam. 19, 4.	העם הנכלמים בנוסם

impt. pl.: נָסוּ

Jer. 48, 6.	נסו מלטו נפשכם
Jer. 49, 8.	נסו הפנו
Jer. 49, 30.	נסו נדו מאד
Jer. 51, 6.	נסו מתוך בבל

impt. pl.: וְנוּסוּ

Zach. 2, 10.	ונסו מארץ צפון

1 imperf.: אָנוּסָה

Ex. 14, 25.	אנוסה מפני ישראל

2 imperf.: תָּנוּס

Dt. 28, 25.	ובשבעה דרכים תנוס
Ps. 114, 5.	מה־לך הים כי תנוס

3 imperf.: יָנוּס

Ex. 21, 13.	מקום אשר ינוס
Num. 35, 26.	עיר מקלטו אשר ינוס
Dt. 19, 4.	אשר־ינוס שמה
Dt. 19, 5.	הוא ינוס אל־אחת
Prv. 28, 17.	עד־בור ינוס
Jer. 46, 6.	אל־ינוס הקל
Am. 2, 16.	ערום ינוס ביום־ההוא
Am. 5, 19.	כאשר ינוס איש
Am. 9, 1.	לא־ינוס להם נס

3 imperf.: וַיָּנָס

Gn. 39, 12. 15.	וינס ויצא החוצה
Gn. 39, 13. 18.	וינס החוצה
Ex. 4, 3.	וינס משה מפניו
Jud. 4, 6.	וינס אדני בזק
Jud. 4, 15.	וינס ברגליו
Jud. 7, 22.	וינס המחנה
Jud. 9, 21.	וינס יותם ויברח
Jud. 9, 40.	וירדפהו אבימלך וינס
2 S. 10, 18.	וינס ארם מפני ישראל
1 Reg. 2, 28.	וינס יואב אל־אהל
2 Reg. 8, 21.	וינס העם לאהליו
2 Reg. 9, 27.	וינס דרך בית הגן
2 Reg. 9, 27.	וינס מגדו
2 Reg. 14, 19.	וינס לכישה
1 Chr. 19, 1.	וינס איש־ישראל
1 Chr. 19, 18.	וינס ארם מלפני ישראל

3 imperf.: וַיָּנָס *p.*

2 Reg. 9, 10.	ויפתח הדלת וינס
2 Rg. 9, 23.	ויהפך יהורם ידיו וינס
Ps. 114, 3.	חים ראה וינס

3 impf. fem.: וַתָּנָס *p.*

2 Sam. 4, 4.	ותשאהו אמנתו ותנס

3 impf. pl.: יָנֻסוּ

2 Sam. 18, 3.	כי אם־נוס ינוסו
Jes. 30, 16.	על־סוס ינוסו

1 imperf. pl.: נָנוּסָה

Jud. 20, 32.	אמרו ננוסה

2 impf. pl.: תָּנוּסוּ, תָּנֻסוּ

Jes. 10, 3.	על־מי תנוסו לעזרה
Jes. 30, 17.	מפני גערת חמשה תנוסו

2 impf. pl.: תְּנוּסֻן

Jes. 30, 16.	על־כן תנוסון

3 imperf. pl.: יְנוּסוּ

Dt. 28, 7.	ובשבעה דרכים ינוסו
Jes. 13, 14.	ואיש אל־ארצו ינוסו
Jer. 50, 16.	ואיש לארצו ינוסו

3 imperf. pl.: וַיְנֻסוּ, וַיָּנֻסוּ

Nu. 10, 35.	וינסו משנאיך מפניך
Ps. 68, 2.	וינוסו משנאיו מפניו

3 impf. pl.: וַיְנוּסוּ, וַיָּנֻסוּ

Gn. 14, 10.	וינסו מלך־סדם
Jos. 7, 4.	וינסו לפני אנשי העי
Jos. 8, 15.	וינסו דרך המדבר
Jos. 10, 16.	וינסו חמשת המלכים
Jud. 7, 21. Q'ri.	ויריעו וינֻסו
Jud. 8, 12.	וינסו זבח וצלמנע
Jud. 9, 51.	וינסו שמה כל־האנשים
Jud. 20, 45. 47.	ויפנו וינסו המדברה
1 Sam. 4, 10.	וינסו איש לאהליו
1 S. 17, 24.	וינסו מפניו ויראו מאד
1 Sam. 17, 51.	כי־מת גבורם וינסו
1 Sam. 19, 8.	וינסו מפניו
1 S. 30, 17.	רכבו על־הגמלים וינסו
1 Sam. 31, 1.	וינסו אנשי ישראל
1 S. 31, 7.	ויעזבו את־החרים וינסו
2 S. 10, 13.	למלחמה בארם וינסו
2 Sam. 10, 14.	וינסו מפני אבישי
2 Sam. 13, 29.	איש על־פרדו וינסו
1 Reg. 20, 20.	וינסו ארם וירדפם
1 Reg. 20, 30.	וינסו הנותרים
2 Reg. 3, 24.	ויכו את־מואב וינסו
2 Reg. 7, 7.	ויקומו וינוסו בנשף
2 Reg. 7, 7.	וינסו אל־נפשם
2 Reg. 14, 12.	וינסו איש לאהלו
1 Chr. 10, 7.	וינסו ויבאו פלשתים
1 Chr. 19, 14.	וינוסו מפניו
1 Chr. 19, 15.	וינוסו גם־הם

3 impf. pl.: יְנוּסֻן

Ps. 104, 7.	מן־גערתך ינוסון

Hif-il: 3 *perf.* הֵנִיס

Ex. 9, 20.	הניס את־עבדיו

inf. constr.: לְהָנִיס

Jud. 6, 11.	לחניס מפני מדין

3 impf. pl.: יָנִיסוּ

Dt. 32, 30.	ושנים יניסו רבבה

נִיס

ת"נ נכתיב, וקמיהו להקרין נָס, וסמוכן
כמו נכ"ל לעיל [פלי־כעיב].
adj. m. Ketib (*Qeri:* נָס), fugiens, fugax, fugitivus. LXX. ὁ φεύγων.

K'tib: הַנָּפֵס

Jer. 48, 44.	הניס מפני חפחד

מָנוֹס

ת"נ, ונכנוי נסמוך מקלס מְנוּסִי, וסמוכן
כול ונכיקס והעוס [פלוכס], לו נכשלל
מקסס ומסקוכ [נוספוכס].
n. m. (c. s. מְנוּסִי), fuga, perfugium. LXX. καταφυγή.

Ps. 142, 5.	אבד מנוס ממני
Jer. 25, 35.	ואבד מנוס
Am. 2, 14.	ואבד מנוס מקל

וּמָנוֹס

Job. 11, 20.	ומנוס אבד מהם
Ps. 59, 17.	ומנוס ביום צר־לי
Jer. 46, 5.	ומנוס נסו ולא הפנו

cum suff.: וּמְנוּסָי

2 Sam. 22, 3.	משגבי ומנוסי
Jer. 16, 19.	ומנוסי ביום צרה

מְנוּסָה

ת"כ נויר סוכני מָנוֹס, וסמוכן
מנלמו.
n. f. (a m. מָנוֹס), fuga. LXX. φυγή (φεύγειν).

וּבְמָנוּסָה

Jes. 52, 12.	ובמנוסה לא תלכון

constr.: מְנָסַת

Lev. 26, 36.	מנסת־חרב

נוּעַ

פעל כולל, והעתיל יָנִיעַ, וסמוכן מקסוק
ומיעס נעיעס וכניוס ויקיעס [וונעי-
קנן], ונלמל מפקסוק הסכור ומיעת
סעור, מקנועת הנלים נכוק, ומכנסלות
מקיפס וכדומס. לו נעכין כלכול נכלל,
ומוק סהנלל נסקכר עס על לניין
סנלכים, לוער מלים על דבר ולקיפס
עכין הנלכים. סכוסף יונק ויקוק,
לוער סכעס וסכלה, ל"ש מקכודת לקפ
ומי"ל, מכלכול סכנכס וכדומס, ומכפעל
מפעולי". ומכר לתעות הנרע סקכן
נָע [nagh], כנרע כמכוון ג"כ נשפתי
עכע. נתכנוס נָע מנלמו, ונשפה
ענכיכית נְנַעְנַע, תְּתַנּוֹעֲעִי, ומקלה הנמוע
מַנְעִיעַ, נְתִנְעָה, יַנִּיעַ [ככוי לרוק],
ונדקדוק חְסִיָּרָה, דכול חָסוּת עס הקולי"
ציכוע ע"י [נעוועטנט-פַּקְקַלויוכוכן],
וספוכו שְׁבָא [תמוכס לרמיס וכקלרת
ין שְׁבָת], לניין מכוקת הקוע, נלי
קולי".
v. trans. (impf. יָנִיעַ), i. e. *nagh*, *νεύ-ειν*, nu-ere, nutare, de motione vaga atque instabili ebrii, caeci, foliorum flatu venti agitatorum, vel etiam ejus, qui metu perculsus est, gener. vi vacillandi, vagandi, tremendi, seq. עַל de motione pendula, trop. de imperio, quo quis alteri tanquam superimpendet. *Ni.* quassari, veluti de arbore frugifera, de vanno sive cribro. *Hi.* facere, ut quid nutet, vacillet, vagetur; quassare manum vel caput (רֹאשׁ), id quod faciunt ludificantes malisque aliorum gaudentes; motitare, agitare. LXX. σείειν, σφαλερός, μετανίστασθαι, ἐξίστασθαι, ἐπαίρειν, ἄρχειν, συναθροίζειν, στένειν; *Hi.* κινεῖν, σαλεύειν, λικμᾶν, καταῤῥεμβεύειν, διασκορπίζειν, ὑγιαίνειν.

3 perf. pl.: נָעוּ

Job. 28, 4.	דלו מאנוש נעו
Prv. 5, 6.	נעו מעגלתיה
Jes. 29, 9.	נעו ולא שכר
Thr. 4, 14.	נעו עורים בחוצות
Thr. 4, 15.	כי נצו גם־נעו

3 perf. pl.: וְנָעוּ

Jes. 19, 1.	ונעו אלילי מצרים

Digitized by Google

3 *impf. c. s.:* וַיָּנֶף
Lev. 8, 29. וינפהו תנופה
3 *impf. c. s.:* יָנִיף
Lev. 23, 11. יניפנו הכהן
Hof-al: הוּנַף 3 *perf.*
Ex. 29, 27. אשר הונף
Pi-el: נִפֵּף
3 *imperf.:* יְנַפֵּף
Jes. 10, 32. ינפף ידו הר

נוּף

ז״ל, ומסורן לדעת הגאולה והמדרש כלה, וז״ל שכן קורין נכרכי סיס לכלה נכפי [νύμφη], ול״כ משרש נוף, נאכזון כמוי ועטוי, וכלשון שלוש כוון המקרגם שפיר לין תקנה. ולדעת דוכש לקן-לנרש לשון כוף על לילן נאלמי, לומר כמו ענף, וכן נאמת נוף נקרנוס [יסעיס ל״ז ל״ב; יקוקאל י״ו; ל״ח, ג׳], ול״כ משרש נוף, כדומה לל נָפַת, וכן נָב לעיל משרש [עי׳ תמת ענף], ול״כ סמכוון לשיר יפה [שָׁכַר וויסמל]. ולדעת מכמס לקן-סרוק מענין כפה לקען, לומר ככר ומקוו [עי׳ תמת כפת], ומשקרון קניה.

n. m., quod Gemara (*Rosh ha-Shana* 71, b.) *sponsam* vertit (a v. נָוַף vi contegendi seu *nub*-endi). Ex relatione *Simonis ben-Laqish* (*Λουκᾶς*): הָשְׁתָּא לְחֻפּוֹת לְחָתוֹם קָנֵי נִשְׁוֵיהָא חָיְוִי קְרִין לְכַלָּה נִיקְפָּא (*νύμφη*). Huc respicere videtur paraphrasta, qui שָׁשִׁיר אֵיהּ חֲתָנָא transtulit. *Dunas Ibn-Librath* aramaicum נוֹף (Targ. Jes. 37, 31. Ez. 19, 10. 31, 3.) comparat, quod ad similitudinem verborum origine cognatorum עָנָף (unde עָנָב) et נָב de fronde vel frondescente arboris cacumine dicitur. Sic etiam *Aquila:* καλῷ βλαστήματι χάρματι πάσης τῆς γῆς. *Theod.:* εὐρίτῳ. *V. edit.* εὐκλάδῳ. *Lutherus:* ein schön Zweiglein. Alii, collatis, ut videtur, vv. נָוָה, יָפֶה *pulcritudinem* vertunt. In his LXX. ἡ εὐπρέπεια. Sunt etiam, qui, comparato arab. *nauf on, gibbum, collem, locum elatum* vertunt. At praeplacet *Menahemi ibn-Saruq* sententia, quam sequitur etiam *Qimchi* (= פָּחוּז, נָפַח). Radix est igitur = נָפַח, vi circumdandi seu cingendi (umwölben), ita ut *nof* sit ambitus vel terrae tractus (Umkreis, District).

Ps. 48, 3. יפה נוף משוש

תְּנוּפָה

ז״ל וסמוכן נלכוד ונמנוע לכל ולכה [דשם סיכ-, סעלנעוועגען], ולנוד מכופפות לכל הקלנכות, לכון הקוום [וועגע], ונמלקמות מכופה, ל״ל מלקמה נכלכוד והמלה [נעט׳ממעל]. *n. f.*, agitatio, plerumque sacrificiorum, veluti auri, aeris, manipuli, panis, pectoris victimarum et armorum: מִלְחֶמֶת תְּנוּפָה, proelia turbulenta. LXX. ἀπαρχή, ἀπόδομα, ἀφαίρεμα, ἀφόρισμα, δόμα, ἐπίθεμα.

Ex. 29, 24. 26. תנופה לפני יי
Lev. 7, 30. תנופה לפני יי
8, 27. 29. 9, 21. 10, 15. 14, 12. 24.
Lev. 23, 17. לחם תנופה שתים
Lev. 23, 20. הבכורים תנופה
Num. 6, 20. 8, 11. 21. תנופה לפני יי

sententia Alexandrinorum, qui n. אֲנָפָה *χαραδρίον* (Strandläufer) verterunt, ac דָּנָב q. v. Hinc hebr. nmm. תְּנוּפָה, נָפָה, targ. et talm. formae *verbales* נָף, נַפָּף, תִּנְפָּא, מָנְפָא, אֲנָף, מְנִיפָה, מָנְפָה, חֲנָפָה, מְנָפָה, denique v. denom. נִפָּח, נְפַח. 2) manare, fluere, unde *Hi.* הֵנִיף (1 p. sing. semel נַפְתִּי pro הֵנַפְתִּי), rigare, irrigare, de imbre, gratiae divinae simulacro. Similia hujus verbi, unde *nebulae nubiumque* nomina, ex linguis *indogermanicis* collecta, capitulum *rab.* large suppeditat. 3) tegere, operire, a radice *naf*, quam exhibent etiam *vv. praepositionalia* גֶּפֶן, דֶּפֶן, טֶפֶן, צֶפֶן, עֶפֶן, פֶּפֶן. Hinc, ut videtur Misle 7, 17. *contegi torum meum unguentis.* Syrus, tanquam a נִיחָא 2., vertit: רַשַּׁא, imbui, perfudi. Theodotio: *ἐκαλλώπισα.* LXX. 1) αἴρειν, ἐπαίρειν, ἀφαιρεῖν; φέρειν, ἀναφέρειν, ἐπιφέρειν, προσφέρειν; ἐπιτιθέναι, ἀποδιδόναι, ἕλκειν, ἀφορίζειν, ἐπιβάλλειν, ταράσσειν; παρακαλεῖν. 2) διαφράσσειν.

1 *perf.:* נָפְתִּי
Prv. 7, 17. נפתי משכבי מור
Hif-il.: הֵנִיף 3 *perf.*
Ex. 35, 22. הניף תנופת זהב
Lev. 9, 21. הניף אהרן תנופה
Jos. 8, 31. לא־הניף עליהן ברזל
3 *perf.:* וַהֲנִיף
Lev. 14, 12. והניף אתם תנופה
Lev. 14, 24. והניף אתם הכהן
Lev. 23, 11. והניף את־העמר
Lev. 23, 20. והניף הכהן אתם
Num. 5, 25. והניף את־המנחה
Num. 6, 20. והניף אותם הכהן
Num. 8, 11. והניף אהרן את־הלוים
2 Reg. 5, 11. והניף ידו אל־המקום
Jes. 11, 15. והניף ידו על־החטר
2 *perf.:* וְהֵנַפְתָּ
Ex. 20, 25. כי חרבך הנפת עליה
2 *perf.:* וְהֵנַפְתָּ
Ex. 29, 24. והנפת אתם תנופה
Ex. 29, 26. והנפת אתו
Num. 8, 13. 15. והנפת אתם תנופה
1 *perf.:* הֲנִיפוֹתִי
Job. 31, 21. אם־הניפותי על־יתום
part. masc.: מֵנִיף *sg.*
Jes. 19. 16. הוא מניף עליו
Zach. 2, 13. הנני מניף את־ידי
part. c. suff.: מְנִיפוֹ
Jes. 10, 15. המשור על־מניפו
inf. constr.: בְּהָנִיף
Jes. 10, 15. כהניף שבט את־מרימיו
inf. constr.: לְהָנִיף
Lev. 7, 30. להניף אתו תנופה
Lev. 10, 15. יביאו להניף
inf. constr.: לְהַנָּפָה
Jes. 30, 28. להנפה גוים בנפת
inf. c. suff.: הֲנִיפָכֶם
Lev. 23, 12. הניפכם את־העמר
imprt. pl.: הָנִיפוּ
Jes. 13, 2. הניפו יד ויבאו
2 *imperf.:* תָּנִיף
Dt. 23, 26. ודרמש לא תניף
Dt. 27, 5. לא־תניף עליהם
Ps. 68, 10. גשם נדבות תניף אלהים
3 *impf. ap.:* וַיָּנֶף
Lev. 8, 27. וינף אתם תנופה
Num. 8, 21. וינף אהרן אתם

כוקנ כוסי׳ סלוטרכי סקיוידי סימן ס״נ.

n. m. pluralet. (מְנַעֲנְעִים, *patahato* gutturali, pro מְנַעֲנְעִים, a Pi. נִעְנַע, quod servavit sermo *neohebr.*), instrumentum musicum, ex plurimorum sententia sistri Graecorum simile (*σεῖστρον* a v. *σει-ειν* = זָעַע). *Joël Löwe* in prolegomenis ad Psalmos, descriptionem *Abrahami Mutinensis* (*Shilthe Giborim*) secutus, ejus instrumenti imaginem exhibuit (Imag. XXV.). LXX. *κύμβαλα.*

pl.: וּבִמְנַעֲנְעִים
2 Sam. 6, 5. ובמנענים ובצלצלים

נוּף

סעל נודל, ומשולש נאכזון נקקור סלנון: ף׳ סקנודלות ונאנוע לכה ולכה, שקיקה וניעה [זיך נשוופנען, שוועגען, שוו״ענן], ומוס סכוסף חֲנִיף יולף, סנעה לכה ולכה וסניכה וכלכוד [שוו״כנען], ד״ם מנאנוע נכפה וכנכה, מקנועה סיל לנקיכה לוס לו לנעיכה, מסנכסה סמזור וכסיגתו ומכסה שנע, ולכוד מנאנוע סקלכן וכתקי קלכן לכה ולכה, ומסעולי חוֹנֵף. סכנד נָפַח קווק וסנדל מכלכוד סיל לנעור. קלן משרש נָף, ודומה לו נָאַף סלכן משרש, נאכזון [סויסשוו״ענן], ולדעת ע׳ וקניס ג״כ לקל אָנַף כמשס אֲנָפָה, שפרשוהו עוף לן פ׳-סיס, מלשון כלכוד סכה וסכה, ונענני כנור מוס חֲנוּפָה, נָפָה, וכן משעל נקנוס ונגאלת נָף, נָפָה, אֲוִיף, נְפַנָּה, הִתְנַפָּה, וסשוות נָפָה, חֲנָפָה, מְנָפָה, מְנִיפָה, וכן משעל שני׳ נְפֵה, נָפָה, וככר מלעתי לעיל דף נכ ט, שמשעל דָּנָב נדומה לוה, וסשוו׳ נכוף הספר. כ׳ כוילם ומשעוף [פלינים-שען], ומוס סכוסף יולף, הולם וסכולם וסזשוקם וסוקה [נעגעשען, -שפרעכנען, -פ״יכעען], ולף פ״ם קל סקנר סמשעיל נָפַח׳ נאר דַּר, ונקאר מגשם מלוס קלן נאנוע נשפי s. *niv*, *s-nav*, gr. *vav*, l. *niv* עגב [dt. nipp-en = netz-en, מעכען כוילם וסכוולם שמוס של קל s. *nabh*-as, *νέφ-ος* ועכן נשפתי עגב [*νεφ-έλη*, *nub*-es, *neb*-ula, כסוי וקניקם [נעלעקקען], ונאנוע סשגם של גָּנַב, חָנַב, טָנַב, צָנַב, פָּנַב, נאכזון נאמכון וס, וכנר מלנתי סקקר ומשוו׳ לעיל, עי׳ כל קלם נדיוק נאלן, וכתי מכניקם לי סכוונס נאשלי כפתי מנכני על מוס, וסלכון כסיתי מנכני נאר וקנאון, ונקור סשסוק יפה קף נעיס. סה לך סוד משגם.

v. intr. origine atque significatione triplum: 1) se movere, motitare de motu pendulo, tremulo, vago, unde *Hi.* הֵנִיף, ultro citroque movere, veluti vannum aut cribrum ad ventilandum ac purgandum, serram ad dissecandum, baculum ad caedendum, manum ad significandum vel minitandum, saepissime de rerum Deo oblatarum agitatione solemni (Luth. weben, Webopfer). *Ho.* הוּנַף agitari, de ritu illo solemni. *Pil.* נִיפַּף, manum vibrare, qui est gestus comminantium. Radix est נָאַף, unde orta sunt etiam v. נָאָה, vi evagandi, heluandi, fornicandi, et *vv. praepositionalia* אֶנֶף, ex

Am. 4, 8. ונעו שתים שלוש
Am. 8, 12. ונעו מים עד־ים
part. masc.: נָע *sg.*
Gn. 4, 12. נע ונד תהיה בארץ
Gn. 4, 14. והייתי נע ונד בארץ
part. pl. masc.: נָעִים
Prv. 22, 19. *כי־נעים כי־תשמרם
part. pl. fem.: נָעוֹת
1 Sam. 1, 13. רק שפתיה נעות
inf.: נוֹעַ
Jes. 24, 20. נוע תנוע ארץ כשכור
inf.: נָוֹעַ
Ps. 109, 10. ונוע ינועו בניו
inf. constr.: כְּנוֹעַ
Jes. 7, 2. כנוע עצי־יער
inf. constr.: לָנוּעַ
Jud. 9, 9. 11. 13. לנוע על־העצים
Jer. 14, 10. כן אהבו לנוע
3 *imperf. ap.:* וַיָּנַע
Jes. 7, 2. וינע לבבו
3 *imprf. fem.:* תָּנוּעַ
Jes. 24, 20. תנוע ארץ כשכור
1 *impf. c. s.:* אָנוֹעָה *K'tib.*
2 Sam. 15, 20. ואנוע אנוכך עמנו
3 *imperf. pl.:* יָנוּעוּ
Ps. 109, 10. ונוע ינועו בניו
3 *impf pl.:* יְנוֹעֻן *K'tib.*
Ps. 59, 16. חמה ינוֹעון לאכל
3 *imperf. pl.:* וַיָּנוּעוּ
Ps. 107, 27. יחוגו וינועו כשכור
3 *imperf. pl.:* וַיָּנָעוּ
Ex. 20, 18. וירא העם וינעו
Jes. 6, 4. וינעו אמות הספים
3 *imperf.:* יִנּוֹעַ *Nif-al.*
Am. 9, 9. כאשר ינוע בכברה
3 *impf. pl.:* יִנּוֹעוּ
Nah. 3, 12. אם־יטעו ונפלו
Hif-il: הֵנִיעַ
3 *perf. fem.:* הֵנִיעָה
2 Reg. 19, 21. אחריך ראש הניעה
Jes. 37, 22. אחריך ראש הניעה
1 *perf.:* וַהֲנִיעוֹתִי
Am. 9, 9. והנעותי בכל־הגוים
impt. c. suff.: הֲנִיעֵמוֹ
Ps. 59, 12. הניעמו בחילך
1 *imperf.:* וְאָנִיעָה
Job. 16, 4. ואניעה עליכם במו ראשי
1 *impf. c. s.:* אֲנִיעָךְ *Q'ri.*
2 Sam. 15, 20. אנועך עמנו ללכת
3 *imperf.:* יָנִיעַ
Zeph. 2, 15. ישרק יניע ידו
3 *impf. c. suff.:* וַיְנִיעֵם
Num. 32, 13. וינעם במדבר
3 *impf. f. c. s.:* וַתְּנִיעֵנִי
Dan. 10, 10. ותניעני על־ברכי
3 *imperf. pl.:* יָנִיעוּ
Ps. 22, 8. יניעו ראש
3 *imperf. pl.:* וַיָּנִיעוּ
Thr. 2, 15. וינעו ראשם
3 *impf. pl.:* יְנִיעֻן
Ps. 59, 16. *Q'ri.* חמה ינועון לאכל
Ps. 109, 25. יראוני יניעון ראשם

מְנַעֲנַע

ז״ל, ומשלש לף נרכוי מְנַעֲנְעִים, וכפף נעגוע עין סנגלוני׳, כי עין סרקוי מְנַעֲנְעִים, גויר סכנד נָעַנַע, שנאלף נשפה עגיכיף. שמוען כלי ז״יל וועד, לשר גו יקדוק, יכוגו נעם סכנגון, לדעת סרד״ק, וומו סנקלף [*σείστρον*] נלשון יון [משרש נכוסס של זָעַע]. ועלמוסו פף *σείω* וקוקו, וקעני קכול קולפים כקוכו, וע״י נעגוע ספף שניטי נכול יקנועגו, ע״י

Digitized by Google

Num. 8, 13. תְּנוּפָה
Num. 8, 21. תְּנוּפָה לִפְנֵי יְ
Jes. 30, 32. תְּנוּפוֹת תִּנּוֹפָה

הַתְנוּפָה

Ex. 29, 27. אֵיל הַתְּנוּפָה
Ex. 38, 24. זְהַב הַתְּנוּפָה
Ex. 38, 29. חֵטֶא הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים
Lev. 7, 34. אֲדֹנָה הַתְּנוּפָה
Lev. 10, 14. אֵיל הַתְּנוּפָה
Lev. 10, 15. חֵזֶה הַתְּנוּפָה
Lev. 23, 15. אֲדֹמֶר הַתְּנוּפָה
Num. 6, 20. עַל חֵזֶה הַתְּנוּפָה
Num. 18, 18. חֵזֶה הַתְּנוּפָה

לְתְנוּפָה

Lev. 14, 21. תְּנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו

תְּנוּפַת

constr.:
Ex. 35, 22. כֵּלִים זָהָב לְיְ
Jes. 19, 16 יָד יְיָ צְבָאוֹת

pl.: תְּנוּפֹת

Nu. 18, 11. כֹּל תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

נָפָה

זְ, וּמְסוֹנָן כְּנַיִם וְקֹף [וְיֹעֵב, זְוִיכ-נַע], וּקְלֹפֹם עַ כַּלְכּוּל וְכַעֲכוּע, כְּנַרְקַל נְ נִנְמִי נָפַתָּא, וְסִידוֹעַ נַפְתָּא [לְמַ], וּפוֹס פַּעַל זְ׳י כְּנַרְקַל נָפָה פִּיעֵל נְכְנַיִם, וְסִפְעוֹלִי מְפֵה.

n. f., vannus, crihrum, quo frumentum agitatur et ventilatur, ut palea inde secernatur, ab *nâfaf citroque movendo*, gem. יַנָּפוּ *pl.* נְפָתִים, *def.* הַנָּפוּתָא, unde v. denom. נָפָה (pass. נָפָה), in ventilabro agitare, cribrare, ventilare.

LXX. πλάνησις.

constr.: בְּנָפָה

Jes. 30, 19. בְּנִפְתַּח שַׁוְעֵךְ

נֶפֶת

זְ: קֹף נָפַת לְנַיִם כְּנִיס, וּמְסוֹנָן כְּמוֹ [אֶמְתַּח], וּלְ׳ מְפֹרָשׁ נֶפֶת, סִיוּם מְנוֹנָן [וְיֹעֵב מְפֹרָשׁ-נַע, וּוְיֹעֵב-לְכַעֲנַע], וְיֹעֵב מְפֹרָשׁ כְּמוֹ סִוּם נְ׳ כְּנִפְתִּי עֵרֶב, וְחִזּוּ כְּמוֹת לְנִיוֹן כְּעֵכוֹר *s. nabhi*] pers. *nâf*, lett. *nabba*, dt. Nabel, ahd. *nap-alo*, [עֵכִין כְּמַ, וְכֵן נֶפֶת וְגַם עוֹד לְנַעַת כְּמַקְדְּקִים. קוֹלֹס נְ׳ דְּנַעַת כְּמַקְדְּקוֹת כְּמוֹ כְּכֹר, גִּלְיל, נְלִין, שֶׁלֹּא נִמְצָא כְּנוֹב, וְוֹס נִמְצָא כְּנוֹב וְכִכּוֹר, וְעוֹד מָקוֹס לְכַתְּגַלּ.

n. f., locus elatus, a v. נָפַת, quod vim se extollendi et concamerandi (wölben) habere, similia ex linguis aliis supra collecta demonstrant. Nisi potius, uti et נוֹפֶת, נָפַת, *ambitus*, *regio* (Targ. בְּרַכְתָּא, syn. כִּכָּר, גְּלִיל, כְּרַךְ vertendum est. LXX. (τὸ τρίτον) τῆς Μαφετά.

הַנֶּפֶת *p.*

Jos. 17, 11. שְׁלֹשֶׁת הַנָּפֶת

constr.: נֶפֶת*

1 Reg. 4, 11. נְפַת דֹּאר

constr.: לְנֶפֶת

Jos. 12, 23. מֶלֶךְ אֶחָד לְנֶפֶת דּוֹר אֶחָד

pl.: וּבְנָפוֹת

Jos. 11, 2. וּבִנְשׁוֹת דּוֹר מַיִם

נֶפֶת

v. s. r. נָפַת *p.* 723.

נוּץ

זְ: קֹף פַּעַל נוּדֹד, וּמְסוֹנָן כְּמוֹ כֹּף נוּץ יִפְעַל׳, וְכְמוֹ נָס לְעֵיל, וְכְמוֹ לְמַן יִפְעַל׳, וְכְמוֹ נָס לְעֵיל, וְכְמוֹ נוּץ לְקַן, וְסִידֹּה וְנִסִּידֹה [נִיב-נַעַת], וְלִיוֹן נִפְעַל׳ [נְלִיסַן], וְכֵן קֹף נוּץ

Num. 8, 13. תְּנוּפָה הִיא
Num. 8, 21. תְּנוּפָה לִפְנֵי יְ
Jes. 30, 32. בְּמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה

הַתְּנוּפָה

Ex. 29, 27. אֵיל הַתְּנוּפָה
Ex. 38, 24. זְהַב הַתְּנוּפָה
Ex. 38, 29. חֵטֶא הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים
Lev. 7, 34. אֲדֹנָה הַתְּנוּפָה
Lev. 10, 14. אֵיל הַתְּנוּפָה
Lev. 10, 15. חֵזֶה הַתְּנוּפָה
Lev. 23, 15. אֲדֹמֶר הַתְּנוּפָה
Num. 6, 20. עַל חֵזֶה הַתְּנוּפָה
Num. 18, 18. חֵזֶה הַתְּנוּפָה

לְתְנוּפָה

Lev. 14, 21. תְּנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו

תְּנוּפַת

constr.:
Ex. 35, 22. כֵּלִים זָהָב לְיְ
Jes. 19, 16 יַד יְיָ צְבָאוֹת

pl.: תְּנוּפֹת

Nu. 18, 11. כֹּל תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

נָפָה

זְ, וּמְסוֹנָן כְּנַיִם וְקֹף [וְיֹעֵב, זְוִיכ-נַע], וּקְלֹפֹם עַ כַּלְכּוּל וְכַעֲכוּע, כְּנַרְקַל נְ נִנְמִי נָפַתָּא, וְסִידוֹעַ נַפְתָּא [לְמַ], וּפוֹס פַּעַל זְ׳י כְּנַרְקַל נָפָה פִּיעֵל נְכְנַיִם, וְסִפְעוֹלִי מְפֵה.

n. f., vannus, crihrum, quo frumentum agitatur et ventilatur, ut palea inde secernatur, ab *nâfaf citroque movendo*, gem. יַנָּפוּ *pl.* נְפָתִים, *def.* הַנָּפוּתָא, unde v. denom. נָפָה (pass. נָפָה), in ventilabro agitare, cribrare, ventilare.

LXX. πλάνησις.

constr.: בְּנָפָה

Jes. 30, 19. בְּנִפְתַּח שַׁוְעֵךְ

נֶפֶת

זְ: קֹף נָפַת לְנַיִם כְּנִיס, וּמְסוֹנָן כְּמוֹ [אֶמְתַּח], וּלְ׳ מְפֹרָשׁ נֶפֶת, סִיוּם מְנוֹנָן [וְיֹעֵב מְפֹרָשׁ-נַע, וּוְיֹעֵב-לְכַעֲנַע], וְיֹעֵב מְפֹרָשׁ כְּמוֹ סִוּם נְ׳ כְּנִפְתִּי עֵרֶב, וְחִזּוּ כְּמוֹת לְנִיוֹן כְּעֵכוֹר *s. nabhi*] pers. *nâf*, lett. *nabba*, dt. Nabel, ahd. *nap-alo*, [עֵכִין כְּמַ, וְכֵן נֶפֶת וְגַם עוֹד לְנַעַת כְּמַקְדְּקִים. קוֹלֹס נְ׳ דְּנַעַת כְּמַקְדְּקוֹת כְּמוֹ כֹּכֹר, גִּלְיל, נְלִין, שֶׁלֹּא נִמְצָא כְּנוֹב, וְוֹס נִמְצָא כְּנוֹב וְכִכּוֹר, וְעוֹד מָקוֹס לְכַתְּגַלּ.

n. f., locus elatus, a v. נָפַת, quod vim se extollendi et concamerandi (wölben) habere, similia ex linguis aliis supra collecta demonstrant. Nisi potius, uti et נוֹפֶת, נָפַת, *ambitus*, *regio* (Targ. בְּרַכְתָּא, syn. כִּכָּר, גְּלִיל, כְּרַךְ vertendum est. LXX. (τὸ τρίτον) τῆς Μαφετά.

הַנֶּפֶת *p.*

Jos. 17, 11. שְׁלֹשֶׁת הַנָּפֶת

constr.: נֶפֶת*

1 Reg. 4, 11. נְפַת דֹּאר

constr.: לְנֶפֶת

Jos. 12, 23. מֶלֶךְ אֶחָד לְנֶפֶת דּוֹר אֶחָד

pl.: וּבְנָפוֹת

Jos. 11, 2. וּבִנְשׁוֹת דּוֹר מַיִם

נֶפֶת

v. s. r. נָפַת *p.* 723.

נוּץ

זְ: קֹף פַּעַל נוּדֹד, וּמְסוֹנָן כְּמוֹ כֹּף נוּץ יִפְעַל׳, וְכְמוֹ נָס לְעֵיל, וְכְמוֹ נוּץ לְקַן, וְסִידֹּה וְנִסִּידֹה [נִיב-נַעַת], וְלִיוֹן נִפְעַל׳ [נְלִיסַן], וְכֵן קֹף נוּץ

לְעֵיל דְּף ז׳ע׳, וְכֵן קֹף פָּרַח לְקַן, וְסִכּוֹסֵף חָנַץ כְּמַכּוֹן הוּס. כ׳ עַל כְּרִיסִיק וְכִיסֵף [פַּלִיעֲסֵן], וְכֵן קֹף פָּרַץ, וְכֵן פַּסְטֹלוּת כְּלַטִּן עֲרִבִּי וְכוּמִי. כְּנוּכוּת נִיצוֹץ עַל פְּלֵס נִיחַת מִן כּוֹס, וְכֵן נוֹצָה ע״פ קוֹמָה, כִּי טְעוּ הַמְּקַדְּקִים כְּנוּוֹר הַשּׁוּת. קְקוֹר וְשׁוּי סְלַטּוּכוּת עִי׳ נְלוֹס קְקוֹר פַּסְרֵיס נְסוֹף הַסְּפִי. כְּקְנוּס נֵץ פְּעָלָהּ, נְכוֹסֵף אֶנֵּץ, וְכֵן סִם נֶצָא כְּמוֹ פ ר ק, כְּקְלוֹף נְלִי נְעִין.

h. e. נֵץ, *v. intr.*, sicut נָס, נָפַץ, נָצַץ, *nâça* arab., nitere, splendere, translate primum de *florendo* (*Hi.* חָנַץ), translatione eadem, quam vv. זָרַח repraesentant, deinde de *fugiendo* (syn. פָּרַח, דָּהַר, *micare*) vel *volando*, targ. נְצַץ, Af. אַנְצֵץ, vel, pervulgata commutatione נָצָא (pro hebr. פָּרַח). Inde נִיצוֹץ ad s. f. נִיחַת (נָח), et נוֹצָה ad s. f. קוֹמָה (קָם).

LXX. ἀνθεῖν, ἐξανθεῖν.

Hif-il: הַנֵּץ

3 *perf. pl.:* הִנֵּצוּ

Cant. 6, 11. הִנֵּצוּ הָרִמֹּנִים
Cant. 7, 13. הִנֵּצוּ הָרִמֹּנִים

3 *imperf.:* וַיְנַאֵץ

Eccl. 12, 5. וְיִנְאַץ חָשְׁקוֹ

נוֹצָה

זְ׳כ גּוֹיִב כּוֹן, וְלֹף יִן כְּנַס כְּפַּעַל כְּקְנוּ כְּנִיס, וְקְמְנוּתוֹ כְּדוֹקֵס וְסִכּוֹסֵף כְּמַכּוֹן כְּכַף וְחָנַף [פַּלִיעֲבֵל], וּלְ׳כ מְעַכִּין פְּרִיסִיק עַל הַשְּׁרֵשׁ, וְכְרֵף עַל קְנֵרֵס. וְיִן הַכְּלַל הוֹסֵף הַסְּ עַל הַסְּלַע, וְשׁוּב עַל סְכְּלַל, וְכֵן נְשׁוּת עַל כּוֹנֵס [פַּעֲלָעֵב] כְּנִפְתִּי עֵרֶב מְעַכִּין פְּרִיסִיק, כְּפַּעַל קְרִיסִיק כְּלוּס הַשְּׁרֵשׁ כְּסוֹף. וְהַמְּתֻרְגָּם עַל הַסְּתִּיק נְיִצְיָצִי סְ עַוף כֵּן, וְכֵן רֵ״, וְהַכְּלַל ע״פ הַדֶּרֶךְ. וְדַע שֶׁיֵּשׁ עוֹד נוֹצָה נְמַר נוֹצָה מִן יָצָה כְּדוֹמֶה לְעֵל יָצָא, שֶׁאֵין שַׁיָּךְ לְכָאן.

n. f. (a v. נָצַץ, non נָצָה, ut neoterici jactitavere), penna, ala (syn. אֶבְרָה), unde probe discernendum est *n.* נֵצָה (= נִיצָה, a v. יָצָה = יָצָא). LXX. νέσσα, πτερόν, ὄρνις.

Ez. 17, 7. גֹּדֶל כְּנָפִים וְרֹב נוֹצָה

וְנֹצָה

Job. 39, 13. אֶם־אֶבְרַת חֲסִידָה וְנֹצָה

הַנּוֹצָה

Ez. 17, 3. מָלֵא הַנּוֹצָה

נִיצוֹץ

זְ׳ע״פ נִיחַת, וְסִלְכוּי נִמְצָא נְיִצּוֹצוֹת, פְּעַ״פ שְׁחוֹף וְכִכּי, סְמוֹנָן כִּידוֹד וְנִגִּיד נְן וּוֹק קְפַּל יִפְעַל מִלְּהוּט [פּוֹנְקָע], וְסִיוּד פְּס קִיכְּס קְמוֹר הַדְּגוּשׁ, כִּי הַשְּׁרֵשׁ כּוֹן, כְּפַּעַל כְּכַל הַזִּיג יְסוֹד הַפְּעַל-קִיוּג נִמְצָא הַשְּׁרֵשׁ שֶׁלֹּא קְקַע נוֹקַע. נִמְצָא יְדוּעַ כִּילּוֹן הַקְּמָס, לְמֹד קְכְּלִיס, נְדוֹמֶה לְכָל כֵּן הַקְּמָס, וְסוֹס סְס נְצִיצוֹ הַסּוּפְּסָע.

n. m. (ad s. f. נִיחַת), splendor, fulgor, scintilla, gem. pl. fem. נְיִצּוֹצוֹת, a v. נָצַץ, uti dudum intellexit *Juda ibn-Chajug* in lexico s. v. נוּחַ. LXX. σπανθήρ.

לְנִיצוֹץ

Jes. 1, 31. וּפְעָלוֹ לְנִיצוֹץ

נֵץ

v. s. r. נָצַץ *p.* 730.

נִצָּה, נְצָדָה

v. s. r. נָצַץ *p.* 730.

נִיר

ad יָנַק, *v. s.* הַנְקָה *p.* 498.

נִיר

לְעֵיל מִן נָר, מֵעַל לְ״ע נְקֹל, כְּ״ק כְּנִנּוּחוֹת נֵר, מָנוֹר, מְנוֹרָה, נִיר, וְסוֹס הַכּוֹסֵף נִיר, סְקֹנֵר מִן הַנִּנִּיר, כְּדֶרֶךְ קְנֵרֵי-נוֹסֵף. וְוֹס לְזֹן סְרֹל״ק נוֹס נִירוּ כְּמוֹ הַנְּרוּ, כְּמוֹ שִׁרְמוּ [מִן] הַשְּׁרִימוּ, כִּי סְ״ק סְכְּכִין נוֹסֵלַע מִסְקֹל, וְיֹעֵב דּוֹד קְקַע לְפ״ו מְקֹנֵרֵי-נוֹסֵף. הַמּוֹזֵן נִפְעַל׳ כְּמוֹ אָר לְעֵיל, לְזֹן כְּנִיסֵף וְכִיסֵף [לַיְיכְּסֵן], וְכֵן כְּקֹר נְעֵרֵי, וְכֵן כְּסֵדֶר שֶׁלּוֹ נָהַר. כ׳ עַיִן קְרִיסֵף וְגַדִּילֵס שְׁרִיעֵס וְגוֹיִיס [לַיְיכְּסֵי״דֶן], פְּלַיְגֵן], וְיֹן יְסֵף וְקִרְכּוּת לְנִפְתִּי סְכְּוּוכּוֹת. וְיֹעֵב לְקַכּוֹר עַכְּמוּת הַשְּׁרֵשׁ, לְ״ע קוֹכֵל כְּעִיס, שֶׁקֹּף לְנִפְתִּי דְּנִכְּס, שֶׁפְּעָלִים רַבִּים מוֹרְכָּנִים מִפְּנֵי שְׁרֵשׁ וְעִמְּיִי, וְגַם סְכּוֹן וְעִמְּיִי נִפְעָלִים רַבִּים, כְּיֹעֵב הוֹזְקִין קְקַע רָאֵב, רָבָּא, רָבַח, רָבַט, רָבַע, רָבַר, רָגַב, רָגַד, רָגַר, רָגַז, רָגַל, רָגַם, רָגַר, רָדַב, רָדָא (הִדְאָה), רָדַד, רָדַח, רָדַן, רָדַס, רָדַע, רָהַב, רָהַג, רָהַל, רָהַם, וְכְדוֹמֶה. וְכֹל פְּלֵס קְפַּס הַקִּיק לְנִפְתִּי נְמוֹפְּקִים קוֹכְּקִים, וְנִקְקוֹר לְכָאן נְעִמְּוֹתָן, וְכְוּוּי נִפְתִּי קְלֵס וְעֵרֵב, כִּי סְכּוֹן יְסוֹד כּוֹפֵל, וְכְלִי ״יֵיךְ לְשֵׁרֵשׁ. וְעִפְּס נִקְקִי לְהוֹדִיעֲךָ שֶׁגַּם נִפְעָלִים נְכוֹנִים סְכּוֹן יְסוֹד כּוֹפֵל, וְיֹעֵב ע״ קְקוֹר וְשׁוּי שֶׁכְּלִי ״יֵיךְ לְשֵׁרֵשׁ. וְסִכְּס נָר [*nâr*] פְּס נִקְמְנוּתוֹ רָאֵר, רָהַר, וְנִקְמָן כֵּן יְסוֹד כּוֹפֵל כְּקוֹף קְנוּעַ״י שֶׁל הַשְּׁרֵשׁ, וְקִנִּין כּוֹס כְּפֵל סְסְלֵס וְקִסְכִּיל. כִּי עִכְּין לְסֵילֵס נִפְעַל אָר, וְכֵן נִפְתִּי קְלֵס וְעֵרֵב, וְעִכְּין קְרִיסֵף נְ״כ נִפְעַל קְקַר אֵר [עַ׳ לְעֵיל קְקַע מְקוֹרֵס] וְדוֹמֶס לוֹ אֵר לְנִקְמָן, וְכֵן נִפְתִּי עֵרֵב.

יוֹקֵר מוֹס לְסֵלֵן קְקַע הַכְּנוּוֹת.

h. e. נֵר *v. inus.* (praeter *Hi.* נִיר = חַנִּיר, unde imper. נִירוּ Jer. 4, 3. Hos. 10, 12. per aphaeresin = חַנִּירוּ, ad s. f. שִׁרְמוּ = הַשְּׁרִימוּ, uti jam Qimchi, formarum hifilicarum per aphaeresin amputatarum bene gnarus, animadvertit), 1) sicut אֵר (אוֹר), *nâra* arab., et נָהַר inde prolongatum, lucere, splendere, unde נֵר, נִיר 1., מָנוֹר, מְנוֹרָה; incidere, sulcare, arare, unde נִיר 2., novale, arvum recens subactum. Ad radicem quod attinet, rursus affirmamus, id quod dudum sub vv. supra enumeratis linguae cum semet ipsa ceterisque linguis collatione evincimus, verba plurima ex radice, quam *analysi* indagari oportet, et praepositione *na* composita esse. Quod qui vel nescit vel ignorare vult, in vocabulorum originibus investigandis caecutiet omnibusque orbatus luminibus ingenii abusu mira, ut multorum exempla docuerunt, portenta procreabit. Nunc vero hoc addimus, etiam in vv. *cavis Nun* interdum accidentale seu praepositionale esse, id quod linguarum comparatione confirmatur. En v. נָר, si vocalem subscriptam pro literae signo habeas, *triliterum* est (*nâr*) verborumque רָאַר, רָהַר simillimum, vel praepositione praefixa. Inde etiam intelliges, quo fiat, ut idem verbum iisdem literis scriptum duplicem eamque diversam significationem habere queat. Etenim vi *lucendi* subest radix *ar*, unde v. אָר (*ar*-ere, *ar*-d-ere, *ur*-ere, com-b-*ur*ere, *aur*-*or*-a); vi ar-andi radix *ar*, unde מְאוֹרָה, caverna (ab incidendo, excavando), et v. עֵר (מְעוּרָה = מְאוֹרָה). LXX. φωτίζειν, νεοῦν (novellare).

impt. pl.: נִירוּ

Jer. 4, 3. נִירוּ לָכֶם נִיר
Hos. 10, 12. נִירוּ לָכֶם נִיר

נֵר

זְ׳ו וְסִכְנוּי נֵרוֹת, וְסִמּוֹנָן סְפְּקִילֵס סְדוּלְקֵק [לַיְיכְּסֵע, לִיכֵּן], וְלִפְעָמִים סְכְּלִי שְׁדוּלְקֵק כּוֹ סְפְּקִילֵס [לְמַסֵּע], וְכִשְׁלֹ לְסְסְמִיכֵּ סְמְּלְכוּת וְסִכְנִידוּת, לוֹ הַעוֹזֵר וְסִסְלְקֵס וְכִדּוֹמֶס. קְמְנוּת הַשְּׁרֵשׁ רָאֵר, וְכִשְׁרֵשׁ כְּסְכּוֹן נ״כ נִפְתִּי עֵרֵב [l. *ar*-eo], עַ׳ אָר לְעֵיל.

n. m. (pl. נֵרוֹת), lumen, lucerna, lampas, a v. נָר = נָאַר, vi *ar*-d-endi. LXX. φῶς, λύχνος, λαμπτήρ.

Ex. 27, 20. לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד
Lev. 24, 2. לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד
2 Sam. 21, 17. וְלֹא תְכַבֶּה אֶת־נֵר
Job. 21, 17. כַּמָּה נֵר־רְשָׁעִים יִדְעָךְ
Ps. 119, 105. נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ
Ps. 132, 17. עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי
Prv. 6, 23. כִּי נֵר מִצְוָה
Prv. 20, 27. נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם
Prv. 21, 4. נֵר רְשָׁעִים חַטָּאת
Prv. 24, 20. נֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ
Jer. 25, 10. קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר

נֵרִי

1 Sam. 3, 3. וְנֵר אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה
Prv. 13, 9. וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ

cum suff.: נֵרִי

Ps. 18, 29. כִּי־אַתָּה תָּאִיר נֵרִי

cum suff.: נֵרְךָ

Job. 29, 3. בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עָלַי רֹאשִׁי
Prv. 20, 20. יִדְעַךְ נֵרוֹ בְּאִישׁוֹן

cum suff.: וְנֵרוֹ

Job. 18, 6. וְנֵרוֹ עָלָיו יִדְעָךְ

cum suff.: נֵרָהּ

Prv. 31, 18. לֹא־יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ

pl.: נֵרֹת

Ex. 39, 37. נֵרֹתָיו נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה

pl.: הַנֵּרוֹת, הַנֵּרֹת

Ex. 30, 7. בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת
Ex. 30, 8. וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת
Ex. 40, 25. וַיַּעַל הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְיָ
Lev. 24, 4. יַעֲרֹךְ אֶת־הַנֵּרוֹת
Num. 8, 2. בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת
Num. 8, 2. יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת
2 Chr. 29, 7. וַיְכַבּוּ אֶת־הַנֵּרוֹת

־רֹת, וְהַנֵּרוֹת

1 Reg. 7, 49. וְהַפֵּרַח וְהַנֵּרֹת
2 Chr. 4, 21. וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרוֹת

pl.: בַּנֵּרוֹת

Zeph. 1, 12. חֹפֵשׂ אֶת־יְרוּשָׁלַם בַּנֵּרוֹת

pl.: לַנֵּרוֹת

Zach. 4, 2. לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ

pl. cum suff.: נֵרֹתֶיהָ

Ex. 25, 37. וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ
Ex. 25, 37. וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ
Ex. 35, 14. וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ
Ex. 37, 23. וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה
Ex 39, 37. אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת

Digitized by Google

וּתְעַלִּית אֶת־נִרְתֹּתֶיהָ Ex. 40, 4.
חֲמֹאוֹר וְאֶת־נִרְתֹּתֶיהָ Num. 4, 9.
תַּעֲלֹת נֵרֹתֶיהָ Num. 8, 3.
וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עֹלֶה Zach. 4, 2.
pl. c. suff.: וְנֵרֹתֶיהָ
וּמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ 1 Chr. 28, 15.
לִמְנוֹרָה וְנֵרֹתֶיהָ 1 Chr. 28, 15.
וְנֵרֹתֶיהָ לִבְעֵר 2 Chr. 13, 11.
pl. c. suff.: וְנֵרֹתֵיהֶם
וְנֵרֹתֵיהֶם זָהָב 1 Chr. 28, 15.
הַמְּנֹרוֹת וְנֵרֹתֵיהֶם 2 Chr. 4, 20.

מְנוֹרָה

ס״כ, וְסִימָן כְּלִי סָכָךְ וְנִכְנָס [לְיַיכּ-עַצ], וְסִי׳ גִּיזָן סָכְלִי, וְסִמְּקָל עִמְּקָל מְכוֹרָה, מְכוֹנָה. נִקְרָנוּס מְנָרָא פְּעָלְקוֹ.

n. f. (praefixo *Mem* instrumentali; ad s. f. מְכוֹרָה, מְכוֹנָה), luminis instrumentum h. e. lychnuchus, candelabrum, targ. מְנָרָא. LXX. *λυχνία*; מְנוֹרָה כְּלִיּוּ, *ὁλοκαυτία*.

שִׁשָּׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ Ex. 25, 32.
וְשִׁשָּׁה קְנֵי מְנוֹרָה Ex. 25, 32. 37, 18.
בְּמִשְׁקַל־מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה 1 Chr. 28, 15.
כַּעֲבֹדַת מְנוֹרַת 1 Chr. 28, 15.

וּמְנוֹרָה

וְכַסָּא וּמְנוֹרָה 2 Reg. 4, 10.
מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה 1 Chr. 28, 15 (bis).

הַמְּנוֹרָה, הַמְּנוֹרָה

מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה Ex. 25, 31.
הִיצִאִים מִן־הַמְּנוֹרָה Ex. 25, 33. 35. 37, 19.
וְאֶת־הַמְּנוֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן Ex. 26, 35.
וְאֶת־הַמְּנוֹרָה וְאֶת־כֵּלֶיהָ Ex. 30, 27.
וְאֶת־הַמְּנוֹרָה הַטְּהֹרָה Ex. 31, 8.
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנוֹרָה Ex. 37, 17.
עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה Ex. 37, 17.
אֶת־הַמְּנוֹרָה הַטְּהֹרָה Ex. 39, 37.
וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמְּנוֹרָה Ex. 40, 4.
וַיָּשֶׂם אֶת־הַמְּנוֹרָה Ex. 40, 24.
עַל הַמְּנוֹרָה הַטְּהֹרָה Lev. 24, 4.
אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה Num. 8, 2. 3.
זֹאת מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה Num. 8, 4.
כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה Num. 8, 4.
עַל־יְמִין חַמְנוֹרָה Zach. 4, 11.

וְהַמְּנוֹרָה

וְהַמְּנוֹרָה וְחַמְזְרֹתֶת Num. 3, 31.

וּבַמְּנוֹרָה

וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִיעִים Ex. 25, 34. 37, 20.

לְמְנוֹרָה

בְּמִשְׁקַל לַמְּנוֹרָה 1 Chr. 28, 15.
constr.: מְנֹרַת
וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר Ex. 25, 31.
וְאֶת־מְנֹרַת הַמַּאְזֹר Ex. 35, 14.
אֶת־מְנֹרַת הַמַּאְזֹר Num. 4, 9.
וְחַמַּה מְנֹרַת זָהָב כֹּלָּה Zach. 4, 2.
constr.: וּמְנֹרַת
וּמְנֹרַת הַזָּהָב וְנֵרֹתֶיהָ 2 Chr. 13, 11.
pl.: מְנֹרוֹת
אֶת־מְנֹרוֹת הַזָּהָב עָשָׂר 2 Chr. 4, 7.
pl.: הַמְּנֹרוֹת
וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת 1 Reg. 7, 49.
וְאֶת הַמְּנֹרוֹת וְנֵרֹתֵיהֶם 2 Chr. 4, 20.
אֶת־הַמְּנֹרוֹת וְאֶת־הַכַּפֹּרֹת Jer. 52, 19.
pl.: לִמְנֹרוֹת
לִמְנֹרוֹת הַזָּהָב 1 Chr. 28, 15.
pl.: וְלַמְּנֹרוֹת
וְלַמְּנֹרוֹת חַכֶּסֶף 1 Chr. 28, 15.

נְהִיר

ע״ו נִקְרָנִי, וְסִילּוּפוֹ סְרָא, וְסִימָן סְלִי [ע״יפ], וְלִכּוֹ נִקְרָנוּס, וְנִגְמָרְלִי עִנְדְּלִי לְכוֹרְלִי עוֹנִי סְלִי, וְכִי-כוֹרְלִי סְקוֹס עִנּוֹלְלִי סְלִי.

n. m. aram. (def. נְהִירָא), ignis. Gemar. saepissime, veluti עַבָּדָא דְּנוּרָא, *calefactor*; בֵּי־נְהִירָא, sanctuarium ignis; נְהוֹרֵי דִּיקוּר in mythologia judaica: amnis igneus, *Phlegethon*. LXX. *πῦρ*.

וְרִיחַ נוֹר לֹא עָדָתוּ Dan. 3, 27.
שְׁבִיבִין דִּי־נוּר Dan. 7, 9.
גַּלְגֹּלוֹהִי נוּר דְּלֵק Dan. 7, 9.
נְהַר דִּי־נוּר נָגֵד Dan. 7, 10.
def.: נוּרָא
אַתּוּן נוּרָא יְקִידְתָּא Dan. 3, 6. 11. 15. 17. 23.
לְאַתּוּן נוּרָא יְקִדְתָּא Dan. 3, 20.
לְגוֹא־אַתּוּן נוּרָא יְקִידְתָּא Dan. 3, 21.
שְׁבִיבָא דִּי נוּרָא Dan. 3, 22.
רְמִינָא לְגוֹא־נוּרָא Dan. 3, 24.
מְהַלְכִין בְּגוֹא־נוּרָא Dan. 3, 25.
לְתַרְעָא אַתּוּן נוּרָא Dan. 3, 26.
מִן־גּוֹא נוּרָא Dan. 3, 26.
לָא־שַׁלְטָ נוּרָא בְּגִשְׁמֵיהוֹן Dan. 3, 27.

תַּנְּהוֹר

ע״ז [כל״ק נְסוּסְעוּ׳ ל׳], וְסִיכְנוּי תַּנּוּרִים, וְסִימָן מְקוֹס שְׁמוֹפִין לְתּ פְּסַח [פַּסְעִין], וְנִקְרָא ע״ס סְסַמְּק, כִּי סְעָרָם נִיר, נִקְוּ סְשׁוּם, וְכֵן מְכוֹר נִלְזוֹן יִשְׁעִעְלְקִ וְלְכְס. וְסִמְּקְלְקִים סְקְדִישׁ נְכְכוּ נְקְשׁוּכְס, שְׁקְזוּכְס לְסוֹכְכְנְכְס, וְסִלְגוּס לְיוֹכ לְקִרְי סְשׁוּם כְּגוֹיִים סְפְּעָלִים נְכוֹכִיס, ע׳ לְעִיל פְּקְס יָכֹל [מְכוֹל] דְּף תְּלֹ״ג, וְכֵן כָּל סְמְּקְל תַּמּוּז עְקְכְ תְּוּז, ע׳ תְּוּ לְקַמָּן.

n. m. (etiam Hos. 7, 4., ut evincit *Qimchi*, pl. תַּנּוּרִים), furnus, fornax, arab. *tannur-on*, a rad. נוּר, ad s. f. מַבּוּל (בּוּל), q. v., תַּמּוּז (מוּז), dagesata *prima* radicali, uti in derivatis vv. *cavorum* fieri solet. Neoterici, pervulgatum errorem sequentes, formam vel ex אַתּוּן נוּרָא (Dan. 3, 6. 11.) vel ex תֵּן, vi fumandi, et נוּר, ignis, compositam esse putant. LXX. *κλίβανος, οἰκεῖος*.

וְהִכָּה תַּנּוּר עֶשֶׂן Gn. 15, 17.
מַאֲפֵה תַנּוּר Lev. 2, 4.
תַּנּוּר וְכִירַיִם יִתָּץ Lev. 11, 35
כֻּלָּם מְנָאֲפִים כְּמוֹ תַנּוּר Hos. 7, 4.

יְתַנֵּוּר

וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלִָם Jes. 31, 9.

בְּתַנּוּר

אֲשֶׁר תַּאֲפֶה בְּתַנּוּר Lev. 7, 9.
לְחַמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד Lev. 26, 26.

כְּתַנּוּר

תְּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ Ps. 21, 10.
עֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ Thr. 5, 10.

כַּתַּנּוּר

כִּי־קָרְבוּ כַתַּנּוּר Hos. 7, 6.
כֻּלָּם יֶחֱמוּ כְּתַנּוּר Hos. 7, 7.
הִנֵּה בָא בָּעֵר כַּתַּנּוּר Mal. 3, 19.
pl.: כַּתַּנּוּרִים
וְאֶת מִגְדַּל הַתַּנּוּרִים Neh. 3, 11.
מִמִּגְדַּל הַתַּנּוּרִים Neh. 12, 38.
pl. c. suff.: וְכַתַּנּוּרֶיךָ
וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתַיִךְ Ex. 7, 28.

נִיר

ע״ו וְסִימָן כְּמוֹ נֵר, נִכְרִיתוּ יוֹד מִם סְקְרִיקְס.

n. m. (injecto *Jud*, matre lectionis), sicut נֵר, lumen, lucerna. LXX. *λύχνος*.

cum suff.: נִירִי
כִּי־אַתָּה נִירִי יְיָ 2 Sam. 22, 29.

נִיר

ע״ו נִכְפַּל מִשְׁכּוֹן, פ׳ כְּלִי סָכָךְ וְנִכְרָתִים נִכְפַּל עִנְכְּ [לְיַיכּ, לְיַיכְע], וְנִקְעָס קְדִיל נִכְשְׁקַל עַל תְּקוּעַת סַם וְוִכְע וְיוֹם סְשְׁזְקְס. כ׳ לְקְמְס תְּקוּכְזְס [פְּקְעְכְּלְשְׁכְּ, נִכּוֹ-], מְשְׁכּוֹן סְשְׁכִי עַל סְשְׁזְרָע עִכְּן קְיִיכְס, וְסוֹ בְּאֵר, וְכְשְׁזְרָע כְּמְשְׁכּוֹן ג״כ נִשְׁקִי עְכְ [*s. arv* l. *ar-o*; gr. *ἀροω*, etc.], וְכֵן עָר נִקְרִי׳, וְסִתְקוֹר מַעֲר.

n. m., cujus duplex est significatio: 1) lumen, lucerna, trop. de prole. LXX. *λαμπτήρ, φῶς, θέσις* (Theodoret. *θήλησις*), *κατάλειμμα*. 2) *ar*-vum, *ἄρουρα*, novale (Ackerland, Bruchland), a v. עָר = רָאר (aram. inf. מְעַר) (*n-ârr*), cujus radix par est sanscritico *arv*, lat. *ar*-are, gr. *ἀρ-οῦν*. LXX. *νέωμα*.

לְמִשְׁעַן חִירוֹת־נִיר לְדָוִיד 1 Rg. 11, 36.
נְתַן רִי אֲלַחְיוֹ לוֹ נִיר 1 Reg. 15, 4.
לְתַת לוֹ נִיר וְלִבְנִיוֹ 2 Reg. 8, 19.
לְתַת לוֹ נִיר וְלִבְנִיוֹ 2 Chr. 21, 7.
נִירוּ לָכֶם נִיר Jer. 4, 3.
נִירוּ לָכֶם נִיר Hos. 10, 12.
רַב־אֹכֶל נִיר רָאשִׁים Prv. 13, 23.
cum suff.: נִרְנֵיהֶם *v.* יָרַח *p.* 492.
*וּנְחִירִם אֲבַד חֶשְׁבּוֹן Num. 21, 31.

מָנוֹר

ע״ז וְסִמְּעָן מָנוֹר, וְסִימָן כְּלִי לְקִרְיסְ לְשֵׁד קְדִיס [פְּסַלְגוּ-שְׁעַסְעָל], וּמוֹס סְסְשְׁקַל עַל יֹד סְקְרָ, וְכֵכֵר סְרָס כְּמוֹ כֵּן סְמְקְדָק דּוֹד קְמְקִי.

n. m. (c. מְנוֹר), jugum *ara*torium, *ἀροτρόπους* (Pflugstachel), arab. *nir-on*, syr. *nir-o*, deinde translate מְנוֹר אֹרְנִים, jugum textorium (Webebaum, Garnbaum), arab. et syr., liquidis permutatis: *naul-o*, *minval-on*. Sic jam Qimchi: יָחַד תְּאָרֵג. LXX. *ἀντίον, μεσάντιον*.

constr.: כְּמַנּוֹר
וְחֹשֶׁךְ חֲנִיתוֹ כְּמַנּוֹר אֹרְגִים 1 S. 17, 7.
וְעֵץ חֲנִיתוֹ כְּמַנּוֹר אֹרְגִים 2 S. 21, 19.
חֲנִית כְּמַנּוֹר אֹרְגִים 1 Chr. 11, 23.
וְעֵץ חֲנִיתוֹ כְּמַנּוֹר אֹרְגִים 1 Chr. 20, 5.

נוּשׁ

לְוֹמֵר נָשׁ, וְסִימָן לְשׁוֹן קְלִיס וְקְלִיכְס [קְלְשְׁכְּ וְיִין], וְכֵן כּוֹס נִקְרִי׳, וְסוֹס סִיסוֹדְס שֶׁל אָ־נָשׁ לְעִיל דְּף ק״ו, וְכֵן שֶׁל עָ־נָשׁ לְקַמָּן, וְכְשְׁזְרָע כְּמְכוֹן ג״כ נְשְׁקִי עְכְ, לֹ״מ נְשְׁעָס סְכְלִיקְ וְיוֹכִיקְ וְכְדוֹמְס [*s. naç*, l. *nec, noc*] וְכוֹמִיקְ וְכְדוֹמְס [gr. *νοσ-εῖν*], וְלִפְעָמִים נְקְשׁוֹי סְשִׁין, כְּשְׁזְרָע שֶׁל כְּכְס לְקַמָּן.

h. e. נָשׁ *v. intr.*, *νοσ-εῖν*, aegrotum esse, sanscr. *naç*, lat. *nec.*, *noc.*, quam radicem continent etiam vv. אָ־נָשׁ, עָ־נָשׁ. LXX. *ταλαιπωρία*.

1 imperf.: וָאֲנוּשָׁה
שִׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה Ps. 69, 21.

נָזַד

פְּעַל נוֹזֵד, וְסִיעָתִיל יְנַזֵּד, וְסִסְקִלְכ נְזֵי, וְיֵי [ע״ע יַיִן] וְסִימָן סְכוֹוּקְס וְסְכְעָנְס [כְּקְעָנְעָן], לְכֵן נְסְשְׁקְלָס מוֹיקְס עַל דְּכְ וִיכִילְעָן [פְּכְכְעָנְעָן, -פְּפְכְעָנְעָן], וְכֵן סְמוֹקְ יוֹנְקְ וְקוֹוּקְ מוֹס, וְדִמְיוֹן מְשְׁרָשׁ וְסְכְוּוֹן הָלַךְ תְּקְלְקְ נְסְשְׁקְ סְכְלִיקְ וְיוֹכִיקְ וְכוֹמִיקְ וְנְכְמִיקְ-עְקִיקְ וְכְדוֹמְס [*s nis*, gr. *νίζ-ω*, *νότ-ιος* *νότ-ος*, l. *nat*-are, dt. näss-en, *naz*, *nat*.]. קְשְׁזְרָע נִיקְעִי׳ כ״כ ע״ו לְעִיקְ קְלְקְ סְכְוּוֹן עֵין כְּכוֹר וְקוֹוּן, כְּשְׁזְרָע לְכוֹוּקְ נְעִכִי, וְנְקְעָקְ גַּס נְסְכְוּוֹן מוֹס [סְלִיעְסְקְעָן], לְכֵן נְסְשְׁקְל עַל סוֹנְקְ כְּקְ [*s. nas*] וְסְכְוּוֹן נְסְקְעִי עְכְ וְקְ״כ סִיוֹנְקְ סְקְעוֹכְ [נְעְכְּסְכְּרְצְכְנְכְעָן] לוֹמְכְ יִקְנִ סְעְשִׂיס סְכְס וְסְכְס עֲלִיו וְלוֹס כְּוּוֹן סְסְקְרְנְס וְסְנְקוֹן סִיוֹמִי וְקְכְ עוֹרְקְ, וְכֵן נְעִכִי, לְכֵן כְּמִי סְכ״ל גְּס סְסְכְוּוֹן סְלְקְזִי.

v. trans. (impf. יִנַּז, apoc. יִנֵּז, ad s. f. תִּנֵּז, rigare, irrigare (netz-en, näss-en, annetzen), inspergere, adspergere, imbuere; *Hif.* הֵנִיז trans., intenta significatione. Fuerunt, qui hoc v. Jes. 52, 15., sicut נזא arabicum (sanscr. *nas*), vim *saliendi* seu *exsultandi* habere dicerent, ita ut vertendum sit: *faciet, ut prae gaudio exsultent*, vel: *faciet, ut dissiliant* (zersprengen). In his *Fajumi* et *Ibn-Ezra*. At vero nil impedit, quominus etiam hoc loco ingesitam verbi significationem retineamus. LXX. *χαντίζειν, ἐπιῤῥαντίζειν, κατάγειν*; *Hi. χαίνειν, περιῤῥαίνειν, προσχαίνειν*; Jes. 52. *θαυμάσονται*.

3 imperf.: יִזֶּה
יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל־הַבֶּגֶד Lev. 6, 20.
אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ Lev. 6, 20.
3 imperf. ap.: וַיַּז
וַיַּז כִּצְחֹם עַל־בִּגְדֵי Jes. 63, 3.
3 imperf. ap.: וַיַּז
וַיַּז מִדָּמָהּ אֶל־הַקִּיר 2 Reg. 9, 33.
Hif-il: וְהִזָּה *3 perf.*
וְהִזָּה מִן־הַדָּם שֶׁבַע Lev. 4, 6.
וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים Lev. 4, 17.
וְהִזֶּה מִדַּם הַחַטָּאת Lev. 5, 9.
וְהִזָּה עַל־הַמִּטְהָר Lev. 14, 7.
וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן Lev. 14, 16.
וְהִזָּה הַכֹּהֵן בָּאֶצְבָּעוֹ Lev. 14, 27.
וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת Lev. 14, 51.
וְהִזָּה בָּאֶצְבָּעוֹ Lev. 16, 14.
וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת Lev. 16, 15.
וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם Lev. 16, 19.
וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פָּנָיו Num. 19, 4.
וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל Num. 19, 18.
וְהִזָּה הַטָּהֹר עַל־הַטָּמֵא Nu. 19, 19.
2 perf.: וְהִזֵּיתָ
וְהִזִּית עַל אַהֲרֹן Ex. 29, 21.
part. constr.: וּמַזֵּה
וּמַזֵּה מֵי־הַנִּדָּה Num. 19, 21.
imprt.: הַזֵּה
הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת Num. 8, 7.
3 imperf.: יַזֶּה
יַזֶּה שִׁבְעַ־פְּעָמִים Lev. 16, 14.
כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים Jes. 52, 15.
3 imperf. ap.: וַיַּז
וַיַּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ Lev. 8, 11.
וַיַּז עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו Lev. 8, 30.

נָזִיד

v. s. r. זוּד *p.* 348.

נָזִיר

v. s. r. נָזַר *p.* 695.

נָזַל

פְּעַל נוֹזֵל, וְסִיעָתִיל יַנְזֵל, וְסִימָן קְ׳ נִיפְס וְוִינְס וְלִיפְס סְעָס [כִּיסְעָרְלִיעְסְסְעָן, -רִינְכְעָן, סִינְ-], וְנִשְׁקַל עַל הְעָסְע סְלְנוֹר, עַל כְּוּוֹל כִּיק סְנוֹסְס, עַל לְעִיסְע סְלְעוֹת וְכְדוֹמְס, וּמוֹס סְכִיכוֹנִי נְזַל, כְּנוֹי לְנְקַל וְנִסְר ע״ס כּוֹיְלוֹקוֹ. סְנוֹסְף חִזֵּל מוֹס וְוִינְסְ, לוֹמְ סְנְגְס וְסְנְסְס [סְלִיעְסְסְעָן], לְכֵן נְסְשְׁקַל עַל סוֹנְסְ כְּסְ

Digitized by Google

נ׳ ונ׳. נ׳ ענק סליכם נכלל [נוֹטֵל-
נָטָה, ונוֹטֵלְעָן], וסם רק כשקל מעכוון
נוֹטֶה. ומצר לעקור סנזכ דע שסקרן
נָזַל, וכמלע נ״כ נפעלי נָזַל, אֶ־נָזַל
נֶעֱזַל, וכנזכ כאכוון נ״כ נפעמי ענכ
[s. *sal*, gr. *ἀλ-εος*, *sal-ia*, *still-are*,
נָזַל], וכן נָזַל נקרני. [*stil-io*,

v. compos. intr. (impf. יֶאֱזַל, 1) de-*still*-are, defluere, deorsum manare (niederrinnen), de rore ex nubibus destillante, de sermone ex ore tanquam ex fonte se effundente, de suavitate odorum, quae afflantur e floribus, de lacrimis ubertim super genas manantibus, et similiter; prt. אָזֵל, fluens, fluentum, rivus, torrens. *Hi.* facere, ut defluat vel effluat, metaph. profundere pecuniam; v. אָזַל. 2) ire, vadere (gehen, wandeln, quae verbi significatio translatione alterius orta est. Radicem *sal* (sanscr. *sal*, gr. *ἀλ*, lat. *sal*-ire), habet etiam in v. אָזַל et compos. אֶ־זַל. LXX. *ῥέειν*, *ῥεῖν*, *ῥαίνειν*, *ῥοιζεῖν*, *σαλεύειν*, *τρέχειν*, *φέρειν*, *ἐξέρχεσθαι*, *καταβαίνειν*; *Hi.* *ἐξάγειν*.

3 *perf. pl.*: נָזְלוּ* Jud. 5, 5. הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְ׳
3 *perf. pl.*: נָזְלוּ* *p.* Jes. 63, 19. 64, 2. מִלְּפָנֶיךָ הָרִים נָזָלוּ
part. pl.: נוֹזְלִים, נָזְלִים Ex. 15, 8. בְּרוּחַ אַפֶּיךָ נִזְלוּ מָיִם
Ps. 78, 16. וַיּוֹצֵא נְחָלִים מִסָּלַע
Jer. 18, 14. הֲיִנָּטֵשׁ מִצּוּר שָׂדָי מַיִם זָרִים קָרִים נִזְלִים
part. pl.: וְנוֹזְלִים Prv. 5, 15. נְחָלִים מִתּוֹךְ בֵּאֶרֶךָ
Cant. 4, 15. נְחָלִים מִן לְבָנוֹן
Jes. 44, 3. נְחָלִים עַל־יְבֵשָׁה
p. pl. c. suff.: וְנוֹזְלֵיהֶם Ps. 78, 44. וְנְחָלֵיהֶם בַּל־יִשְׁתִּיוּן
3 *imperf.*: יָזֵל Num. 24, 7. יִזַּל מַיִם מִדְּלָיו
3 *imperf. fem.*: תִּזַּל Dt. 32, 2. תִּזַּל כַּמָּטָר אִמְרָתִי
3 *imperf. pl.*: יִזְלוּ Job, 36, 28. אֲשֶׁר־זָלוּ שְׁחָקִים
Ps. 147, 18. יָזֹבוּ רוּחוֹ יִזְלוּ־מָיִם
Cant. 4, 16. יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
Jes. 45, 8. וְתִזְלוּ שְׁחָקִים צֶדֶק
Jer. 9, 17. וְתַעֲשֵׂינָה יִזְלוּ־מָיִם
Hif.-il: הֶזִּיל 3 *perf.* Jes. 48, 21. מִצּוּר הֶזִיל לָמוֹ

מַזָּל

ס״ו, וסכנוי מַזָּלוֹת, סיוסן סלוול וסולך
[מַזְלֵעָר], וכשקל על כוכב לוול
וסולך [וַוּזְנֵלְעָר], לייכרשעכען], וכי
מַזָּלוֹ כן סשקל נשפס רוצים ויוכיח
ונראים, מכוכב סולך ולוול ובלתי קבוע
[πλανήτης-πλανᾶσθαι]. וקצין כוס,
לן כנשלו סמדקדקים סקדמים נגלוי
סלום ולא, וגם רבים מסרגשוכים לא
ידקו סיטב. נשפס ענכיכים לוס
הַחַמָּל.

n. m. (pl. מַזָּלוֹת), ambulans, vagans (Wandeler), spec. stella errans seu erratica, *planeta* (*πλανᾶσθαι*), a v. *sal*, gr. *ἀλ* (*ἄλη*, vagatio). Taedet nos, pueriles mendaciunculas afferre, quibus neoterici hoc vocabulum, cujus ingenita significatio traditione antiquissima nobis servata est, explicare et ad sensum alium tor-

quere conati sunt. LXX. *μαζουρῶθ* (מַזָּרוֹת), *μαζαλώθ*.
pl.: וְלַמַּזָּלוֹת 2 Rg. 23, 5. לִשְׁמֹשׁ וּלְיָרֵחַ וְלַמַּזָּלוֹת

נֶזֶם

פעל לא עוכר כ״ק נגוד, וסיוסן לל״ק
כיו זֶם לציל זכ״ו, לוכר ענין קציכס
וקציסס, לו זיסיס סזכר נדוסס לזכר
נסשעל חָרַס לציל, קוּלַס עוד סקוס
לסקנדר.

v. compos. inus., quocum vel v. זָם, vi *ligandi*, vel סָם in v. חָדַס, vi obserandi, unde מַחְסוֹם, capistrum, comparandum est.

נֶזֶם

ס״ו וכלכוי נִזְמֵי וכלכוי נְזָמִים, וסיוסן
יין קלי וכלס כלון לו כלף [סַכִּי-
כוּוק, כוּוּע-], וסיס כני סכלקס
נדוקוס עקסוס, ונלקני ועקף
עזלהו.

n. m. (c. s. נִזְמֵי, pl. נְזָמִים), annulus, monile, ornamentum et aurium et nasi, syr. *zemamo*, annulus, qui ad ornatum appenditur naribus, ומאם aeth. et arab., circulus nasibus alligatus. LXX. *ἐνώπιον*, *τετραδίδραγμος*; נִזְמֵי אַף, *ἐμπλόκια ἐνώτια*.

Gn. 24, 22. וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב
Jud. 8, 24. 25. אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוֹ
Job. 42, 11. וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב אֶחָד
Prv. 11, 22. נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר
Prv. 25, 12. נֶזֶם זָהָב וַחֲלִי־כָתֶם
Ez. 16, 12. וָאֶתֵּן נֶזֶם עַל־אַפֵּךְ
נְזָמִם
Ex. 35, 22. חַח וָמֶם וְסַבַּעַת
הַנֶּזֶם
Gn. 24, 30. הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִדִים
Gn. 24, 47. וָאָשִׂים הַנֶּזֶם עַל־אַפָּהּ
cum suff.: נִזְמָהּ Hos. 2, 15. וַתַּעַד נִזְמָהּ וַחֲלִיָּתָהּ
pl.: הַנְּזָמִים
Gn. 35, 4. הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם
pl. constr.: נִזְמֵי Ex. 32, 2. פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב
Ex. 32, 3. אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב
Jud. 8, 24. כִּי־נִזְמֵי זָהָב לָהֶם
Jud. 8, 26. וַיְהִי מִשְׁקַל נִזְמֵי הַזָּהָב
pl. constr.: וְנִזְמֵי Jes. 3, 21. וְנִזְמֵי הָאָף

נָזַק

פעל לפני ונוגד, וסיוסן סיוס כיוק
[נַזְלֵעָן לייכען], ומוס כיכוני נָזָק מל
נָזַק, וסכוסף הַנָּזָק יוכל, וכך סלוכן
פעמל סוס נקנגוס ונגשרק. נעכין
סהכלל נגשרק כין נְזָקִים וכין נְזִירִים
סיעיב לנכר סקכס רציכו כסיס [עי׳
מוסע׳ י״ס ריס קמק], נקמרו כל לשון
נְזִירִים שעוכין כוק, לוכר שסוס תוקפי
מסנפרל נָזִיר, ע״מ שֶׁלֹּא, שֶׁכָּל נְזָקִים
זס סמיוק, לוכר שסוס זס דנר
מסנפרל נָזִיר. ומצר לעקור סנזכ עי׳
נלוע סנזכיס נסוף הספר.

v. aram. intr. (prt. act. נָזֵק = נָזַק), damnum pati; *Af.* הַנְזָק, damno afficere, targumice et gemarice usu latissimo. Discernendum est ibi inter נְזִירִים et נְזָקִים. Etenim נְזִירִים pl. est adj. נָזִיר, ad s. f. שְׁלֹשׁ, is qui damnum infert, cacodaemon (syn. מַזִּיק); נְזָקִים pl. est subst. נֶזֶק, et de damno injuriisque ipsis, quae inferuntur, dicitur. Sic *Rabenu Nisim* (Tosefot Jom-Thob Qama, init.). LXX. *ἀνοχλεῖν*; *Af.* *κακοποιεῖν*; הַזָּקָה, חַזָּקָה, *κακοποίησις*.

part. masc.: נָזֵק *sg.* Dan. 6, 3. לְאַ־לְחוֹא נזק
Af.-et: מַזְנֵק
part. f. constr.: וּמַזְנֶקֶת Esr. 4, 15. ומחזקת מלכין
inf. constr.: לְהַזְנֵק Esr. 4, 22. להחזק מלכין
2 *imperf.*: תְּהַזְנֵק Esr. 4, 13. ואפתם מלכים תחזק
נָזֶק
ס״ו, וסיוסן שכר וכנע סיעב וקכול [שֶׁלֹּעָן], ולכוד נגשרק. נקרנוס עוד
סוס אַזְנֵק וכגשרק הֶזֵּק, וסשס מַזִּיק
ככוי לכוק כעס.

n. m., damnum, gem. *n. hif.* חֶזֵּק. LXX. mire: *αὐλή*.

בְּנֶזֶק
Esth. 7, 4. שׁוה בנזק המלך

נָזַר

פעל ל״ע כ״ק נכשעל וכנוסף, וסיוסן
כיו זַ״ר לציל זכ״כ, לו פעילס וסליכס
מלכר, נסשעל על ס׳יכס וסשרשס וסכלל
[שֶׁכּוֹלְכֶעָרן], וסספרס לו לקלוס עלמו,
לו לסתכודל ולשוע עלמו מלכר. ומוס
סכוסף יוכל, לו גס כיכוון קצור ולכוף
כלוף ולכוע [קוּמְקְכִיפֶּעָן], ומעלשס
כשכועוע תקק ווכ, ועול תקק עוכ
לציל לף ק״כ, ולוק.

v. inus. praeter Ni. et *Hi.*, sicut זָר, 1) recedere, separare se, veluti ab immunditie; abstinere, ex religione, sanctimonia atque voto; 2) ligare, circumligare. V. s. זָר, מָזַר. LXX. *ἀπαλλοτριοῦν*, *προσέχειν*; *inf.* חֲזָר, *ἁγίασμα*; *Hi.* *ἁγιάζειν*, *ἁγνίζειν*, *ἀφαγνίζειν*, *εὐχεσθαι*, *εὐλαβῆ ποιεῖν*.

3 *perf. pl.*: נָזְרוּ v. זור
Jes. 1, 4. *נזרו אחור
Ez. 14, 5. *אשר נזרו מעלי
impt. sg.: הָזָּר *Nif.-al.* Zach. 7, 3. הנזר כאשר עשיתי
3 *imperf.*: יִזָּר Ez. 14, 7. ויזר מאחרי ויעל
3 *impf. pl.*: יִזָּרוּ Hos. 9, 10. וינזרו לבשת
3 *impf. pl.*: יִזָּרוּ Lev. 22, 2. וינזרו מקדשי בני־ישראל
Hif.-il: הִזִּיר
3 *perf.*: וְהִזִּיר Num. 6, 12. והזיר ליי
2 *perf. pl.*: וְהִזַּרְתֶּם Lev. 15, 31. והזרתם את־בני־ישראל
inf. constr.: לְהַזִּיר Num. 6, 2. נזיר להזיר ליי
inf. c. suff.: הַזִּירָהּ Num. 6, 6. כל־ימי הזירו ליי
3 *imperf.*: יַזִּיר Num. 6, 3. מיין ושכר יזיר
Num. 6, 5. אשר־יזיר ליי

נָזִיר

ס״ו, וכלכוי נְזִרוֹ, וסיוסן ף׳ כמו זַ״ר
לציל מן זַ״ר, לוכר מלכף ומסנכ, נסשעל
על לוים ועשרס [קוּלְכֶּע, קוּלְכֶּעָן], כמו
בֶּתֶר מן כתר. ל״ף מכתר ונסיכס
של מלן, מעשרס של כהן הרקס,
ומלכי כוי הללון מלכים של מעשרס
וכתר [דִיאַלְעָס-שְׁטֵייכָע], לוכר מלכי
יקר. כ׳ מעכוון לקצון של כזכרס, לצון
הפרעס וסכדל וכוירות [שֶׁכּוֹלְכֶעָרוֹכָן, קוּיס-וויייסס], וכן רקס כוכו, קוּלַס
נסשעוק הקנלקו קף-כוכו, גוי
כוכן, סיוסן כתר הרקס, וסוף שער
הרקס, ומין לוכך לעכוס הרל״ק שכקרל
שער סלרון כן, לפי שסכויר לף יגלף
שער רקסו.

n. m. (c. s. נִזְרוֹ (זֵר), 1) sicut זֵר (זֵר), corona, sertum, de corona regis sacerdotisque summi diademate; אַבְנֵי נֵזֶר, lapides pretiosi vel gemmae diadematis. Ex. 39, 30. Trg. יַתְּצִיצָא קְלִילָא דְקוּדְשָׁא; Samarit. יַתְּצִיצָם קְלִיל קוּדְשָׁא. Lev. 21, 12. Syrus: קְלִילָא דְמַשְׁחָא. Arab.: *tagu* (ar. תָּגָא Abot I, 13.) *maschi*. 2) separatio, dedicatio (Weihe) Num. 6, 9. 12. At Num. 6, 19. de *coma* naziraeorum intelligendum, quae honorifice corona appellatur. LXX. *βασίλειον*, *πίταλον*, *κεφαλή*; *ἀφόρισμα*, *ἁγνισμός*, *ἁγνεία*, *καθαγιάζειν*, *ἅγιος*, *εὐχή* (= נֶדֶר); *παραδιδόναι*.

Ex. 29, 6. ונתת את־נזר הקדש
Ex. 39, 30. את־ציץ נזר־הקדש
Lev. 8, 9. ציץ הזהב נזר הקדש
Lev. 21, 12. כי נזר שמן משחת אלהיו
Num. 6, 7. כי נזר אלהיו על־ראשו
Prv. 27, 24. ואם־נזר לדור דור
Zach. 9, 16. אבני־נזר מתנוססות
הַנָּזִיר
2 S. 1, 10. ואקח הנזר אשר על־ראשו
2 Reg. 11, 12. ויתן עליו את־הנזר
2 Chr. 23, 11. ויתנו עליו את־הנזר
cum suff.: נִזְרָהּ Jer. 7, 29. גזי נזרך
cum suff.: נִזְרוֹ Num. 6, 4. 8. כל־ימי נזרו
Num. 6, 5. כל־ימי נדר נזרו
Num. 6, 9. וטמא ראש נזרו
Num. 6, 12. והזיר ליי את־ימי נזרו
Num. 6, 12. כי טמא נזרו
Num. 6, 13. מלאת ימי נזרו
Num. 6, 18. את־ראש נזרו
Nu. 6, 18. ולקח את־שער ראש נזרו
Num. 6, 19. אחר התגלחו את־נזרו
Num. 6, 21. קרבנו ליי על־נזרו
Num. 6, 21. על תורת נזרו
Ps. 89, 40. חללת לארץ נזרו
Ps. 132, 18. ועליו יציץ נזרו

נָזִיר

ס״ו, וכסמן נְזִיר, וסיוסן סיוכל וסמוכס
ע׳ קנוס וכלול [שֶׁכְּנְעוֹלְכֶעָר, נע-
וויייסעער], ונלקר סכנכל וכסכס
לפלכים [כְּאוּיכְעָר], נסשעל ג״כ על
מלך וכר וכגיד, שסוף נקנס וכסכס
לפלכים, לו על שסוף ככל סשקר
סעס. וכן כ״ל כויר לקיו. ולצר לסקנוק
ענכי כויכין לל״ק ענכים נלקי ככסכים
וכומכים, ככויר שלס יגלס שער רקסו;
קוּלַס דעס סכל״ק שסעס נְזִיר סס כמו
נֵזֶר נסכוון סכיוסן, וסכלון סענכים
שכרכס סכס, ולס סקעסקס נכס
נעכולס.

n. m. (c. נְזִיר), separatus, Deo deditus, de Naziraeis, qui ex religione, sanctimonia vel voto a vino omnique potu inebriante, a novacula, quamdiu voto obstricti erant, atque ab omni mortui pollutione sibi cavebant, etiam de rege, qui unctione Deo tanquam separatus est vel a populi multitudine segregatus, selectus et prae ceteris eximius, unde et נְזִיר אֲחָיו h. e. delectus e fratribus iis-

Digitized by Google

que superior. Trop. epitheton vitum non cultarum, non putatarum, a quarum cultu possessor per annum *sabaticum* vel *jubilaeum* abstinebat, metaphora sumta a *Naziraeis*. *Qimchi* נָזִיר hac in dictione pro נֵזֶר (h. e. separatio et ab omni cultu abstinentia) dictum putat; immerito certe. LXX. ἡγιασμένος, ναζηραῖος; ἁγνεία, ἁγνισμός, εὔχεσθαι (נָדַר), ἡγιάσθαι: ἁγίασμα, τὰ ἡγιασμένα.

Num. 6, 2. נדר נזיר

הַנָּזִיר

Num. 6, 13. זאת תורת הנזיר
Num. 6, 18. וגלח הנזיר
Num. 6, 19. הנזיר אחר התגלחו
Num. 6, 20. ישתה הנזיר יין
Num. 6, 21. זאת תורת הנזיר

constr.: נְזִיר

Gn. 49, 26. ולקדקד נזיר אחיו
Dt. 33, 16. ולקדקד נזיר אחיו
Jud. 13, 5. 7. כי־נזיר אלהים
Jud. 16, 17. כי־נזיר אלהים אני

pl.: הַנְּזִרִים

Am. 2, 12. ותשקו את־הנזרים יין

pl.: לַנְּזָרִים

Am. 2, 11. ומבחוריכם לנזרים

pl. c. suff.: נְזִירֶיךָ

Lev. 25, 5. ואת־ענבי נזיריך

pl. c. suff.: נְזִירֶיהָ, נְזִירֶיהָ

Lev. 25, 11. ולא תבצרו את־נזיריה
Thr. 4, 7. זכו נזיריה משלג

מְנֻזָּר

ג׳ ופן נכנוי מְנֻזָּרִים, ומשונן כמו כויר, לו כחצר יוקר נכון שסוף מן כוך, ומשונן שר משעול ומוכתר [נעקרְאֶכטער, אֵיסטע], ודגש סכון לתפארת, כדגוש סקוף סקל פקדֶ"ק, כחצר נכר סג"ג סכלֶ"ק.

n. m. pluralet. (מְנֻזָּרִים), coronatus, corona decoratus h. e. princeps, a v. נָזַר c. Dages euphonico, ad s. f. מְנֻדָּשׁ, uti dudum observavit *Qimchi*, qui glossam habet: עֲטָרוֹת בַּעֲלֵי שָׂרִים. LXX. ὁ συμμικτός (σου).

pl. c. suff.: מְנֻזָּרֶיךָ

Nah. 3, 17. מנזריך כארבה

מַנְזֵרוֹת

v. s. r. מָנַזר *p.* 628.

נָחָה

פעל כוזר, וכמוש לך נעצר, והעתיד נכנס מנכין סנוסף, וכן נפעלים נכים. סמונן סולכם וסנכנס [סֵיכיכען, לייפען], ל״א מסולכם נמענל נלק לו כדרך, ועוד נהשלוש. ופתר לקוד סחרס ע׳ כלוס סחרים נסוף הספר.

v. trans. (*praeteritum* ex conj. *Qal*, *impf.*, ut multis in *vv.* fieri solet, ex conj. *Hif.* desumitur): ducere, sensu amplissimo, vel proprie *viâ ducere* vel tropice de consilio, auxilio, providentia. De origine in tabulis Concordantiis adjectis exponetur. LXX. καθιζάνειν, δεικνύναι, εἶναι μετά τινος; נָחָה בַּחֶסֶד, εὐοδοῦν; *Hi.* ἄγειν, ἐπάγειν, ὁδηγεῖν, καθοδηγεῖν, εὐοδοῦν, παρακαλεῖν, τιθέναι.

3 *perf. c. s.:* נָחָה

Jes. 58, 11. ונחך ה׳ תמיד

3 *perf. c. s.:* נָחֲנִי

Gn. 24, 27. בדרך נחני ה׳
Ps. 60, 11. 108, 11. מי נחני עד־אדום

3 *perf. c. s.:* נָחָם

Ex. 13, 17. ולא־נחם אלהים

2 *perf.:* נָחִיתָ

Ex. 15, 13. נחית בחסדך עם־זו
Ps. 77, 21. נחית כצאן עמך

imprt. sg.: נְחֵה

Ex. 32, 34. לך נחה את־העם

impt. c. s.: נְחֵנִי

Ps. 5, 9. ה׳ נחני בצדקתך

imprt. c. s.: וְנַחֵנִי

Ps. 27, 11. ונחני בארח מישור
Ps. 139, 24. ונחני בדרך עולם

Hif-il: הַנְחָה

3 *perf. c. s.:* הַנְחָנִי

Gn. 24, 48. אשר הנחני בדרך אמת

2 *perf. c. s.:* הִנְחִיתָם

Neh. 9, 12. הנחיתם יומם

inf. c. suff.: לְהַנְחֹתָם

Neh. 9, 19. לחנחתם בהדרך

inf. c. suff.: לַנְחֹתָם

Ex. 13, 21. לנחתם הדרך

1 *impf. c. s.:* וְאַנְחֵהוּ

Jes. 57, 18. ואנחהו ואנחמהו

1 *impf. c. s.:* אַנְחֶנָּה

Job. 31, 18. ומבטן אמי אנחנה

2 *impf. c. s.:* תַּנְחֵנִי

Ps. 31, 4. תנחני ותנהלני
Ps. 61, 3. ירום ממני תנחני
Ps. 73, 24. בעצתך תנחני
Ps. 143, 10. תנחני בארץ מישור

2 *impf. c. s.:* תַּנְחֵם

Job. 38, 32. ועיש על־בניה תנחם
Ps. 67, 5. ולאמים בארץ תנחם

3 *impf. c. s.:* יַנְחֵנִי

Num. 23, 7. מדארם ינחני בלק
Ps. 23, 3. ינחני במעגלי־צדק

3 *impf. c. suff.:* יַנְחֶנּוּ

Dt. 32, 12. ה׳ בדד ינחנו
Prv. 18, 16. ולפני גדולים ינחנו

3 *impf. c. suff.:* יַנְחֵם

Ps. 78, 72. ובתבונות כפיו ינחם

3 *impf. c. suff.* וַיַּנְחֵם

1 S. 22, 4. וינחם את־פני מלך מואב
1 Reg. 10, 26. וינהם בערי הרכב
2 Reg. 18, 11. וינחם בחלח ובחבור
Job. 12, 23. שמח לגוים וינחם
Ps. 78, 14. וינחם בענן יומם
Ps. 78, 53. וינחם לבטח
Ps. 107, 30. וינחם אל־מחוז

3 *impf. fem.:* תַּנְחֶה

Prv. 6, 22. בהתהלכך תנחה אתך

3 *impf. f. c. suff.:* תַּנְחֵנִי

Ps. 139, 10. גם־שם ידך תנחני

3 *impf. f. c. s.:* תַּנְחֵם

Prv. 11, 3. תמת ישרים תנחם

3 *impf. pl. c. s.:* יַנְחֻנִי

Ps. 43, 3. המה ינחוני

נָחַל I.

פעל כוזר, והעתיד יִנְחַל, ומשונן קיכס ופקיוס קפיפס ומקוקס [סַפְּסַרְיָן, נעוויץ ערנע־יַפען], וכרלף לפ״ז על יָרֵשׁ, אָחַז. לכן כמו ירש, מקפיפת נקלס וירוסס, ומכנד יונק ויקוק, ומשונן נקיכס ופלוק לנקלס [כוס נעוויץ סַעכטע־יַען], ולפעמים גס נכין סקל נמכוון סוס, כחצר כנר סג״נו סקולכים סקדמונים. מכוסף חִנְחִיל נדומס סל סכנר, ונפעל על נקיכס, לו על קלוק יכוסס [סַעכעכפען], ופעולי של מכוסף חֻנְחַל קל להבין. מספעל הִתְנַחֵל

סקוקת סנקלה לעלמו [סַיר ויך אֶלֶס נעוויטעסוס ערסטֶלעגן]. ופתר לקקוד סחרס כ״ל סקפלות דָּבָר נדומס על חֶבֶל כ׳ לעיל קיו, וכמו גָּאַל לעיל, ופ״כ לשון פדיס וזלוס וקניס [קייכלֶזוען], ופל סקפלות לסמכוון של קפיסס ופקיוס ליכוסס, ומשוי כחצר עכ ע׳ כלוס סחרים נסוף הספר.

v. tr. compos. (impf. יִנְחַל), prehendere, captare, capere, usucapere (syn. יָרַשׁ, אָחַז), spec. jure haereditario possidendum accipere vel distribuere. *Pi.* נִחֵל possidendum dare, possessionem vel patrimonium s. haereditatem distribuere, assignare. *Hi.* הִנְחִיל, facere, ut quis quid possideat, vel *dividendo* vel *legando*. *Ho.* pass. *Hitpa.* הִתְנַחֵל, aliquid in suum usum accipere vel possidere, hinc possidere. Radix est חַל, quacum comparari oportet v. חָלַל (p. 400.), גָּאַל, ex quibus vim redimendi seu vindicandi (einlösen) verbo huic ingenitam esse perspicies. LXX. κτᾶσθαι, κατέχειν; *Pi.* καταμετρεῖν, καταπαύειν. *Hi.* et cet. conj. κληρονομεῖν, κληροδοτεῖν, μερίζειν, διαμερίζειν, καταμερίζειν, ἀποδιαστέλλειν.

3 *perf.:* נָחַל

Zach. 2, 16. ונחל יי את־יהודה

2 *perf.:* נָחַלְתָּ

Ex. 23, 30. ונחלת את הארץ

2 *perf. c. suff.:* וְנָחַלְתָּנוּ

Ex. 34, 9. ולחטאתנו ונחלתנו

1 *perf.:* נָחַלְתִּי

Ps. 119, 111. נחלתי עדותיך לעולם

3 *perf. pl.:* נָחֲלוּ

Jos. 14, 1. נחלו בני־ישראל
Jos. 17, 6. נחלו נחלה בתוך בניו
Prv. 14, 18. נחלו פתאים אולת
Jer. 16, 19. שקר נחלו אבותינו

3 *perf. pl.:* וְנָחֲלוּ

Ex. 32, 13. לזרעכם ונחלו לעלם

2 *perf. pl.:* וְנְחַלְתֶּם

Ez. 47, 14. ונחלתם אותה

inf. constr.: לְנְחָל

Nu. 34, 18. תקחו לנחל את־הארץ
Jos. 19, 49. ויכלו לנחל את־הארץ

2 *imperf.:* תְּנָחֵל

Dt. 19, 14. אשר תנחל בארץ
Jud. 11, 2. לא־תנחל בבית־אבינו
Ps. 82, 8. כי־אתה תנחל בכל־הגוים

2 *imperf.:* תְּנָחֵל *p.*

Num. 18, 20. בארצם לא תנחל

3 *imperf.:* יִנְחַל

Prv. 11, 29. עכר ביתו ינחל־רוח
Jes. 57, 13. והחוסה בי ינחל־ארץ

1 *imperf. pl.:* נִנְחַל

Num. 32, 19. כי לא ננחל אתם

3 *imperf. pl.:* יִנְחֲלוּ

Num. 18, 23. לא ינחלו נחלה
Num. 18, 24. ינחלו נחלה
Num. 34, 17. ינחלו לכם את־הארץ
Prv. 28, 10. ותמימים ינחלו־טוב

3 *imperf. pl.:* יִנְחֲלוּ *p.*

Num. 26, 55. ממות־אבתם ינחלו
Num. 35, 8. נחלתו אשר ינחלו
Prv. 3, 35. כבוד חכמים ינחלו

3 *impf. pl.:* וַיִּנְחֲלוּ

Jos. 16, 4. וינחלו בני־יוסף
Jos. 19, 9. וינחלו בני־שמעון

3 *impf. c. suff.:* יִנְחָלֻהָ

Ps. 69, 37. וזרע עבדיו ינחלוה

imperf. pl.: יִנְחָלוּם

Zeph. 2, 9. ויתר גוי ינחלום

Pi-el: נִחֵל 3 *perf.*

Dt. 13, 32. אלה אשר־נחל משה

3 *perf. pl.:* נִחֲלוּ

Dt. 14, 1. אשר נחלו אותם
Dt. 19, 1. הנחלת אשר־נחלו

inf. constr.: לְנַחֵל

Num. 34, 29. לנחל את־בני־ישראל

Hif-il: הִנְחִיל

1 *perf.:* הִנְחַלְתִּי

Jer. 3, 18. הנחלתי את־אבותיכם
Jer. 12, 14. הנחלתי את־עמי

1 *perf.:* וְהִנְחַלְתִּי

Zach. 8, 12. והנחלתי את־שארית

2 *perf. pl.:* וְהִנְחַלְתֶּם

1 Chr. 28, 8. והנחלתם לבניכם

part. masc.: מַנְחִיל *sg.*

Dt. 12, 10. יי אלהיכם מנחיל

inf. constr.: בְּהַנְחִיל

Dt. 32, 8. בהנחל עליון גוים

inf. constr.: לְהַנְחִיל

Prv. 8, 21. להנחיל אהבי יש
Jes. 49, 8. לחנחיל נחלות

imprt. pl.: הַנְחִילוּ

Dt. 21, 16. ביום הנחילו את־בניו

2 *imperf.:* תַּנְחִיל

Jos. 1, 6. תנחיל את־העם

2 *impf. c. s.:* תַּנְחִילֶנָּה

Dt. 31, 7. ואתה תנחילנה אותם

3 *imperf.:* יַנְחִיל

Dt. 3, 28. והוא ינחיל אותם
Prv. 13, 22. טוב ינחיל בני־בנים

3 *imperf.:* יַנְחִל

Ez. 46, 18. מאחזתו ינחל את־בניו

3 *impf. c. suff.:* יַנְחִילֶךָּ

Dt. 19, 3. אשר ינחילך יי אלהיך

3 *impf. c. suff.:* יַנְחִלֶנָּה

Dt. 1, 38. ינחלנה את־ישראל

3 *impf. c. suff.:* יַנְחִלֵם

1 Sam. 2, 8. וכסא כבוד ינחלם

Hof-al: הָנְחַל

1 *perf.:* הָנְחַלְתִּי

Job. 7, 3. כן הנחלתי לי ירחי־שוא

Hitpa-el: הִתְנַחֵל

3 *perf. pl. c. s.:* וְהִתְנַחֲלוּם

Jes. 14, 2. והתנחלום בית־ישראל

2 *perf. pl.:* וְהִתְנַחַלְתֶּם

Lev. 25, 46. והתנחלתם אתם לבניכם
Num. 33, 54. והתנחלתם את־הארץ

inf. constr.: הִתְנַחֵל

Num. 32, 18. עד התנחל בני ישראל

2 *imperf. pl.:* תִּתְנַחֲלוּ

Num. 34, 13. תתנחלו אתה בגורל
Ez. 47, 13. תתנחלו את־הארץ

2 *impf. pl.:* תִּתְנַחֲלוּ *p.*

Nu. 33, 54. למטות אבתיכם תתנחלו

נַחֲלָה

ג״כ, ומשונן קלק ועכנ לקוס ומוכסס סגלס וקנין קכל ויקן [גֶעלֶגֶנ, נע-ויעכסוס, עכנע], ולפעמים לקיפס למוכסס וכפילס נגולל פ״ו, וכדומס מן סגלות, והוס ג״כ כמ סנוין כמו קלק. קנין מחכת של כקל לל״ק ויכס ומכיכס וקליקס [וַאקכעכען, עסיילען], ומוס מכקל נשפס סוכיס, לגיון כנכרס [ויעג], לוולס סכנון כקצר קפינו.

n. f., possessio, haereditas, bonum haereditate vel sorte acceptum, etiam de occupatione et usurpatione possessionis. LXX.

Digitized by Google

κτῆμα, κλῆρος, κληρονομία, μέρος; κατάσχεσις, κληρονομία, διαρεσις; נָתַן נַחֲלָה, κληρονομεῖν.

נַחֲלָה
Num. 18, 23. 24. נחלו נחלה
Num. 26, 62. נתן להם נחלה
Num. 27, 7. נחה נחלה
Num. 36, 7. 9. תנחל נחלה
Num. 36, 8. ונחל ירשת נחלה
Dt. 4, 20. היית לו לעם נחלה
Dt. 4, 21. נתן לך נחלה
Dt. 4, 38. נתנה נחלה
Dt. 15, 4. נתן לך נחלה לרשתה
Dt. 19, 10. אלהיך נתן לך נחלה 20, 16. 21, 23.
Dt. 20, 16. נתן לך נחלה 24, 4. 25, 19. 26, 1.
Jos. 13, 14. נתן נחלה
Jos. 13, 33. נתן משה נחלה
Jos. 14, 3. נתן נחלה בתוכם
Jos. 17, 4. נתן לנו נחלה
Jos. 17, 4. נתן להם אל־פי יי נחלה
Jos. 17, 6. נתנה נחלה בניו
Jos. 17, 14. נתת נחלה לי נחלה
Jos. 19, 49. נתן בני־ישראל נחלה
Jud. 18, 1. נבקש־לו נחלה
2 S. 20, 1. נחלה לנו בבן־ישי
1 Reg. 12, 16. נחלה בבן־ישי
2 Chr. 10, 16. נחלה בבן־ישי
Job. 42, 15. נחלה בתוך אחיהם
Ps. 78, 55. ישכן בחבל נחלה
Ps. 135, 12. נתן ארצם נחלה
Ps. 135, 12. 136, 22. נחלה לישראל
Prv. 17, 2. נחלה יחלק נחלה
Prv. 20, 21. נחלה מבראשונה
Eccl. 7, 11. טובה חכמה עם־נחלה
Ez. 47, 19. נחלה אלהים הגדול
Ez. 48, 28. נחלה עלהים

וְנַחֲלָה
Gn. 31, 14. הוד לנו חלק ונחלה
Dt 10, 9. נחלה עם־אחיו
Dt. 12, 12. אין לו חלק ונחלה
Dt. 14, 27. 29. אין לו חלק ונחלה עמך
Dt. 18, 1. חלק ונחלה עם־ישראל
Dt. 18, 2. נחלה לא־יהיה־לו

הַנַּחֲלָה
Dt. 12, 9. לא־השבתם ואל־הנחלה

בְּנַחֲלָה
Num. 26, 53. בנחלה במספר שמות
Num. 34, 2. אשר תפל לכם בנחלה
Num. 36, 2. נתנה בנחלה
Jos. 13, 6. נפלה לישראל בנחלה
Jos. 13, 7. נחלה בנחלה
Jos. 23, 4. נפלה לשבטיכם
Jud. 18, 1. נפלה לבני־ישראל בנחלה
Ez. 45, 1. תפלו את־הארץ בנחלה
Ez. 46, 16. אחזתם היא בנחלה
Ez. 47, 14. נשאתי את־ידי לתת את־הארץ הזאת לכם בנחלה
Ez. 47, 22. תפלו אתה בנחלה
Ez. 47, 22. יולדי בניהם בנחלה

בַּנַּחֲלָה
Jer. 12, 14. נגעים בנחלה

לְנַחֲלָה
Nu. 18, 21. נתתי לבני־לוי לנחלה כל־מעשר בישראל לנחלה
Num. 18, 24. נתתי ללוים לנחלה
Dt. 29, 7. ונתנה לנחלה לראובני
Jos. 11, 23. ויתנה יהושע לנחלה
Jos. 14, 9. ארץ אשר דרכה רגלך בה תהיה לנחלה
Jos. 14, 13. ויתן לכלב בן־יפנה לנחלה
Jos. 14, 14. היתה חברון לכלב בן־יפנה הקנזי לנחלה
Jos. 24, 32. ויהי לבני־יוסף לנחלה
1 Rg. 8, 36. תורם לעמך לנחלה
1 Rg. 8, 53. הבדלתם לך לנחלה
2 Chr. 6, 27. תורם לעמך לנחלה
Ps. 33, 12. העם בחר לנחלה לו
Ps. 136, 21. ויתן ארצם לנחלה
Ez. 36, 12. והיית להם לנחלה
Ez. 44, 28. והיתה להם לנחלה

מְנַחֲלָה
Ez. 48, 29. מנחלה לשבטי ישראל

נַחֲלַת constr.:
Num. 16, 14. נחלת שדה וכרם
Num. 27, 7. את־נחלת אביחן
Num. 36, 2. את־נחלת צלפחד
Num. 36, 3. ונוסף על נחלת המטה
Num. 36, 4. על נחלת המטה
Num. 36, 8. נחלת אבתיו
Jos. 13, 23. נחלת בני־ראובן
Jos. 13, 28. זאת־נחלת בני־גד
Jos. 14, 3. נחלת שני המטות
Jos 15, 20. נחלת מטה בני־יהודה
Jos. 16, 8. נחלת מטה בני־אפרים
Jos. 16, 9. בתוך נחלת בני־מנשה
Jos. 18, 20. 28. נחלת בני בנימן
Jos. 19, 1. נחלת בני־יהודה
Jos. 19, 8. נחלת מטה בני־שמעון
Jos. 19, 9. נחלת בני שמעון
Jos. 19, 16. זאת נחלת בני־זבולן
Jos. 19, 23. נחלת מטה בני־ישששכר
Jos. 19, 31. נחלת מטה בני־אשר
Jos. 19, 39. נחלת מטה בני־נפתלי
Jos. 19, 48. נחלת מטה בני־דן
Jud. 20, 6. שדה נחלת ישראל
2 Sam. 20, 19. למה תבלע נחלת יי
2 Sam. 21, 3. וברכו את־נחלת יי
1 Reg. 21, 3. מתתי את־נחלת
1 Reg. 21, 4. את־נחלת אבותי
Ps. 111, 6. לתת להם נחלת גוים
Ps. 127, 3. נחלת יי בנים
Prv. 19, 14. בית והון נחלת אבות
Jes. 54, 17. זאת נחלת עבדי יי
Jes. 58, 14. והאכלתיך נחלת יעקב
Jer. 3, 19. נחלת צבי צבאות גוים

וְנַחֲלַת constr.:
Job. 20, 29. ונחלת אמרו מאל
Job. 27, 13. ונחלת עריצים משדי
Job. 31, 2. ונחלת שדי ממרומים

בְּנַחֲלַת
Num. 36, 7. בנחלת מטה אבתיו
1 Sam. 26, 19. מתסתפח בנחלת יי

לְנַחֲלַת constr.:
Ez. 35, 15. לנחלת בית־ישראל

מְנַחֲלַת
Num. 35, 2. מנחלת אחזתם ערים
Num. 36, 3. מנחלת אבתינו
2 Sam. 14, 16 מנחלת אלהים
Ez. 46, 18. מנחלת העם

וּמִנַּחֲלַת
Num. 36, 4. ומנחלת מטה אבתינו

נַחֲלָתִי cum suff.:
Ruth 4, 6. פן־אשחית את־נחלתי
Jes. 47, 6. חללתי נחלתי
Jer. 12, 7. נטשתי את־נחלתי
Jer. 12, 8. תיתה־לי נחלתי כאריה
Jer. 12, 9. העיט צבוע נחלתי לי
Jer. 16, 18. מלאו את־נחלתי
Jer. 50, 11. שסי נחלתי

וְנַחֲלָתִי
Jes. 19, 25. ונחלתי ישראל
Jer. 2, 7. ונחלתי שמתם
Joel 4, 2. על־עמי ונחלתי

נַחֲלָתֵנוּ cum suff.:
Num. 32, 19. כי באה נחלתנו
Num. 32, 32. ואתנו אחזת נחלתנו
Num. 36, 3. נחלתנו יגרע
Ps. 47, 5. יבחר־לנו את־נחלתנו
Thr. 5, 2. נחלתנו נהפכה לזרים

נַחֲלָתְךָ cum suff.:
Ex. 15, 17. ותטעמו בהר נחלתך
Ps. 68, 10. נחלתך ונלאה
Joel 2, 17. ואל־תתן נחלתך לחרפה

נַחֲלָתְךָ p.
Ps. 2, 8. ואתנה גוים נחלתך
Ps. 28, 9. וברך את־נחלתך
Ps. 74, 2. גאלת שבט נחלתך
Ps. 106, 5. להתהלל עם־נחלתך
Jes. 63, 17. שבטי נחלתך
Mich. 7, 14. צאן נחלתך

וְנַחֲלָתְךָ cum suff.:
Num. 18, 20. חלקך ונחלתך
Dt. 9, 26. עמך ונחלתך
1 Reg. 8, 51. כי־עמך ונחלתך הם
Ps. 94, 5. ונחלתך יענו

וְנַחֲלָתְךָ p.
Dt. 9, 29. והם עמך ונחלתך

בְּנַחֲלָתְךָ cum suff.:
Dt. 19, 13. בנחלתך אשר תנחל

בְּנַחֲלָתְךָ p.
Ps. 79, 1. באו גוים בנחלתך

מְנַחֲלָתְךָ cum suff.:
Jer. 17, 4. מנחלתך אשר נתתי לך

נַחֲלַתְכֶם cum suff.:
1 Chr. 16, 18. חבל נחלתכם
Ps. 105, 11. חבל נחלתכם

בְּנַחֲלַתְכֶם cum suff.:
Num. 18, 26. מאתם בנחלתכם

נַחֲלָתוֹ cum suff.:
Num. 26, 54. לרב תרבה נחלתו
Num. 26, 54. ולמעט תמעיט נחלתו
Num. 26, 54. יתן נחלתו
Num. 26, 56. תחלק נחלתו
Num. 27, 8. והעברתם את־נחלתו
Num. 27, 9. ונתתם את־נחלתו לאחיו
Num. 27, 10. ונתתם את־נחלתו
Num. 27, 11. ונתתם את־נחלתו
Num. 32, 18. איש נחלתו
Num. 33, 54. תרבו את־נחלתו
Num. 33, 54. תמעיט את־נחלתו
Num. 35, 8. כפי נחלתו
Dt. 10, 9. 18, 2. יי הוא נחלתו
Dt. 32, 9. יעקב חבל נחלתו
Jos. 13, 14. אלהי ישראל הוא נחלתו
Jos. 18, 7. כי־כהנת יי נחלתו
Jos. 24, 30. ויקברו אתו בגבול נחלתו
Jud. 2, 9. בגבול נחלתו
Ruth 4, 5. 10. המת על־נחלתו
1 Sam. 10, 1. על־נחלתו לנגיד
Ps. 78, 71. ובישראל נחלתו
Ps. 106, 40. ויתעב את־נחלתו
Jer. 10, 16. וישראל שבט נחלתו
Jer. 51, 19. ושבט נחלתו
Ez. 46, 16. נחלתו היא לבניו תהיה
Ez. 46, 17. אך נחלתו
Ez. 47, 23. שם תתנו נחלתו
Mich. 7, 18. לשארית נחלתו
Mal. 1, 3. נחלתו לתנות מדבר

וְנַחֲלָתוֹ cum suff.:
Dt. 18, 1. אשי יי ונחלתו
Ps. 94, 14. ונחלתו לא יעזב
Mich. 2, 2. ואיש ונחלתו

בְּנַחֲלָתוֹ cum suff.:
Num, 36, 9. איש בנחלתו
Neh. 11, 20. איש בנחלתו

וּבְנַחֲלָתוֹ cum suff.:
Ps. 78, 62. ובנחלתו התעבר

לְנַחֲלָתוֹ cum suff.:
Jos. 24, 28. את־העם איש לנחלתו
Jud. 2, 6. איש לנחלתו לרשת
Jud. 21, 24. איש לנחלתו
Jer. 12, 15. איש לנחלתו

מְנַחֲלָתוֹ cum suff.:
Ez. 46, 17. יתן מתנה מנחלתו

נַחֲלָתָם cum suff.:
Num. 34, 14. 15. לקחו נחלתם
Jos. 13, 8. לקחו נחלתם
Jos. 13, 33. אלהי ישראל הוא נחלתם
Jos. 14, 2. בגורל נחלתם
Jos. 16, 5. גבול נחלתם מזרחה
Jos. 18, 2. לא־חלקו את־נחלתם
Jos. 18, 4. ויכתבו אותה לפי נחלתם
Jos. 18, 7. לקחו נחלתם
Jos. 19, 1. ויהי נחלתם
Jos. 19, 9. שמעון בתוך נחלתם
Jos. 19, 10. 41. ויהי גבול נחלתם
Jud. 21, 23. וישובו אל־נחלתם
Ez. 44, 28. אני נחלתם

וְנַחֲלָתָם cum suff.:
Ps. 37, 18. ונחלתם לעולם תהיה

בְּנַחֲלָתָם cum suff.:
Gn. 48, 6. יקראו בנחלתם
Jos. 19, 2. ויהי להם בנחלתם

מִנַּחֲלָתָם cum suff.:
Jos. 21, 3. מנחלתם אל־פי יי

נַחֲלָתָן cum suff.:
Num. 36, 3. ונגרעה נחלתן
Num. 36, 4. ונוספה נחלתן
Num. 36, 4. יגרע נחלתן
Num. 36, 12. ותהי נחלתן על־מטה

נְחָלוֹת pl.:
Jes. 49, 8. נחלות שממות

הַנְּחָלוֹת pl.:
Jos. 19, 51. הנחלת אשר־נחלו

נַחַל II.

ז״ב זיכיי, נזופס לל נַחֲלָה, וקצר מענין פסופיי עי׳ נספרי מענם שפתי קמס דף כ״ף.

n. f. poët., sicut נַחֲלָה, affixa terminatione *at*, de qua vide Systema 201.

Ps. 16, 6. אף־נחלת שפרה לי

נָחַל II.

פעל ל״ע כ״ף נגול, וסמונן כריס ונקיבס [דולכגרמענן], כי סקמנות דַּחַל, נזופס לל חַל לפיל דף שמ״ף, וקין דופס לפ״ו עס נַחַל.

v. inus., perfodere, perforare, a rad. חָלַל (חַל p. 371.).

נַחַל

ז״ן, ונ״ס תופסף נַחֲלָה, וסוונ נַחֲלִים, וסכנוי נְחָלִים, וסמען נַחֲלֵי. סיומן תעלה וקיון וקציס [גרמענן], לכן נהמפל על פרן וקקר נסריס, מקום סעמקת [שמלט], או על עמק מיס נכלל [נמן, עסמל], ונעריי ואר, וסכל נכון לשרש. נאלעי עמלטו.

n. m. (c. *He* parag. נַחֲלָה, du. נַחֲלַיִם, pl. נְחָלִים, c. נַחֲלֵי), fossa, hinc de fodina metallorum (Job. 28, 4.) et plerumque vel de rivo, propter alveum excavatum, vel de convalli rivis torrentibusve irrigata, arab. *wâd*. LXX. διώρυξ, χείμαρρος (χειμάρρους), ποταμός, φάραγξ, νάπη, νομή, παρεκτείνειν; נַחַל אֶפִיק נְחָלִים, κῦμα; נַחַל נְחִילוֹס דְּמִצְרַיִם (Targ. מְצָרַיִם), χείμαρρος Αἰγύπτου, Ῥινοκόρουρα; κλῶνες ἄγνου, κλάδοι ἄγνου ἐκ χειμάρρου.

נַחַל p.
Lev. 23, 40. ושרבי־נחל
Num. 13, 23. ויבאו עד־נחל אשכל
Num. 13, 24. קרא נחל אשכול
Num. 32, 9. ויעלו עד־נחל אשכול
Dt. 1, 24. ויבאו עד־נחל אשכל
Dt. 2, 13. ועברו לכם את־נחל זרד
Dt. 2, 13. ונעבר את־נחל זרד
Dt. 2, 14. עברנו את־נחל זרד
Dt. 2, 24. את־נחל ארנן
Dt. 2, 36. נחל ארנן והעיר
Dt. 2, 37. כל־יד נחל יבק
Dt. 3, 12. אשר־על־נחל ארנן
Dt. 3, 16. ועד־נחל ארנן

Digitized by Google

Dt. 4, 48. אשר על־שפת־נחל ארנן
Dt. 21, 4. תעגלה אל־נחל איתן
Jos. 12, 2. על־שפת־נחל ארנן
Jos. 13, 9. 16. שפת־נחל ארנן
Jos. 15, 4. ויצא נחל מצרים
Jos. 15, 47. וחציריה עד־נחל מצרים
Jos. 16, 8. ימה נחל קנה
Jos. 17, 9. נחל קנה נגבה
Jud. 4, 7. ומשכתי אליך אל־נחל
Jud. 4, 13. אל־נחל קישון
Jud. 5, 21. נחל קישון גרפם
Jud. 5, 21. נחל קדומים נחל קישון
1 S. 30, 9. ויבאו עד־נחל הבשור
1 S. 30, 10. מעבר את־נחל הבשור
1 Rg. 2, 37. ועברת את־נחל קדרון
1 Reg. 8, 65. עד־נחל מצרים
ויורדם אליהו אל־נחל
1 Reg. 18, 40. קישון
2 Reg. 10, 33. על־נחל ארנן
2 Reg. 23, 6. אל־נחל קדרון
2 Reg. 23, 12. עפרם אל־נחל קדרון
2 Chr. 7, 8. עד־נחל מצרים
Job. 6, 15. בגדו כמו־נחל
Job. 21, 33. מתקו־לו רגבי נחל
Job. 28, 4. פרץ נחל מעם־גר
Job. 40, 22. יסבהו ערבי־נחל
Prv. 18, 4. נחל נבע מקור חכמה
Prv. 30, 17. יקרוח ערבי־נחל
Jes. 15, 7. על נחל הערבים
Jes. 27, 12. עד־נחל מצרים
Jes. 57, 6. בחלקי־נחל חלקך
Jer. 31, 40. עד־נחל קדרון
Ez. 47, 5. נחל אשר לא־אוכל
Ez. 47, 5. נחל אשר לא־יעבר
Joel 4, 18. את־נחל השטים
Am. 6, 14. עד־נחל הערבה

cum h parag.: נַחְלָה
Num. 34, 5. מעצמון נחלה מצרים
Ps. 124, 4. נחלה עבר על־נפשנו
Ez. 47, 19. *נחלה אל־חים

וְנַחַל
Ps. 36, 9. ונחל עדניך תשקם

p. נָחַל
Ps. 74, 15. בקעת מעין ונחל

p. הַנָּחַל
Gn. 32, 24. ויעברם את־הנחל
Dt. 3, 16. תוך הנחל וגבל
Dt. 3, 16. ועד יבק הנחל
Dt. 9, 21. אל־הנחל הירד
Jos. 12, 2. בתוך הנחל
Jos. 12, 2. ועד יבק הנחל
Jos. 13, 9. 16. ותוך־הנחל
Jos. 19, 11. ופגע אל־הנחל
1 S. 17, 40. חלקי אבנים מן־הנחל
2 S. 17, 13. וסחבנו אתו עד־הנחל
2 Sam. 24, 5. אשר בתוך־הנחל
1 Reg. 17, 6. ומן־הנחל ישתה
1 Reg. 17, 7. מקץ ימים וייבש הנחל
2 Rg. 3, 16. הנחל הזה גבים גבים
ומצאתם אתם בסוך
2 Chr. 20, 16. הנחל
2 Chr. 32, 4. ואת־הנחל חשוטף
Cant. 6, 11. לראות באבי הנחל
Ez. 47, 6. על־שפת הנחל
Ez. 47, 7. אל־שפת הנחל
Ez. 47, 9. אשר־יבוא שמה הנחל
Ez. 47, 12. ועל־הנחל יעלה על־שפתו

וְהַנַּחַל
2 Rg. 3, 17. והנחל תהוא ימלא מים

מֵהַנַּחַל
1 Reg. 17, 4. והיה מהנחל תשתה

בַּנַּחַל
Gn. 26, 17. ויחן בנחל־גרר
Num. 21, 13. ויחנו בנחל זרד
Jud. 16, 4. ויאהב אשה בנחל שורק
1 S. 30, 21. וישיבם בנחל הבשור

2 S. 15, 23. והמלך עבר בנחל קדרון
1 Reg. 15, 13. וישרף בנחל קדרון
1 Reg. 17, 3. ונסתרת בנחל כרית
1 Reg. 17, 5. וילך וישב בנחל כרית
2 Rg. 23, 6. וישרף אתה בנחל קדרון
2 Chr. 15, 16. וישרף בנחל קדרון
Ps. 83, 10. כיבין בנחל קישון

בַּנַּחַל *p.*
Gn. 26, 19 ויחפרו עבדי־יצחק בנחל
Dt. 2, 36. וחעיר אשר בנחל
Dt. 21, 4. את־העגלה בנחל
Dt. 21, 6. על־העגלה הערופה בנחל
1 S. 15, 5. עד־עיר עמלק וירב בנחל
2 Chr. 33, 14. מערבה לגיחון בנחל
Neh. 2, 15. ואהי עלה בנחל

כְּנַחַל
Jes. 30, 28. ורוחו כנחל שוטף
Jes. 30, 33. כנחל גפרית בערה
Am. 5, 24. וצדקה כנחל איתן

כַּנַּחַל
Thr. 2, 18. הורידי כנחל דמעה
וּכְנַחַל
Jes. 66, 12. וכנחל שוטף כבוד גוים

לְנַחַל
2 Chr. 29, 16. לחוציא לנחל־קדרון
2 Chr. 30, 14. וישליכו לנחל קדרון
Jer. 47, 2. והיו לנחל שוטף

p. לַנַּחַל
Jos. 15, 7. אשר מנגב לנחל

לַנַּחַל
Jos. 17, 9. נגבה לנחל
Jos. 17, 9. מצפון לנחל

מִנַּחַל
Dt. 3, 8. מנחל ארנן
Jos. 12, 1. מנחל ארנן
2 Reg. 24, 7, מנחל מצרים
Ps. 110, 7. מנחל בדרך ישתה

du.: נַחֲלַיִם
Ez. 47, 9. אשר־יבוא שם נחלים

pl.: נְחָלִים
Job. 6, 15. כאפיק נחלים יעברו
Job. 22, 24. ובצור נחלים אופיר
Job. 30, 6. בערוץ נחלים לשכן
Jes. 11, 15. לשבעה נחלים

pl.: וּנְחָלִים
Ps. 78, 20. ונחלים ישטפו
Jes. 35, 6. ונחלים בערבה

pl.: הַנְּחָלִים
Num. 21, 14. ואת־הנחלים ארנן
Num. 21, 15. ואשד הנחלים
1 Reg. 18, 5. ואל כל־הנחלים
Eccl. 1, 7. כל־הנחלים הלכים

pl.: שֶׁהַנְּחָלִים
Eccl. 1, 7. שהנחלים הלכים

pl.: בַּנְּחָלִים
Ps. 104, 10. מעינים בנחלים
Jes. 57, 5. שחטי הילדים בנחלים

pl.: וּבַנְּחָלִים
Lev. 11, 9. ובנחלים אתם תאכלו
Lev. 11, 10. בימים ובנחלים

pl.: כְּנָחֲלִים
Num. 24, 6. כנחלים נטיו

pl. constr.: נַחֲלֵי
Dt. 8, 7. ארץ נחלי מים
Dt. 10, 7. ארץ נחלי־מים
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
Job. 20, 17. נהרי נחלי דבש
Jer. 31, 9. אל־נחלי מים
Mich. 6, 7. ברבבות נחלי־שמן

pl. constr.: וְנַחֲלֵי
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני

pl. constr.: בְּנַחֲלֵי
Jes. 7, 19. בנחלי הבתות

pl. c. suff.: נַחֲלֵיהָ
Jes. 34, 9. ונהפכו נחליה לזפת

נְחִילָה

ע"ש, וכנוי לכלי נגון, ופרוש סלה לדעת רב סעי גאון [נספר סשפסף אלו] מלשון נְחִיל של דבורים, רוצה לומר כי כנוכו סיס דומה לזמיקת דבורים, ול"כ סשכח דְּחַל ענין זמיקה, אלא לו סען נקוד סלשון, ולדעת סמתרגם חֲנָגָא, שסוא תרגום של עיקולם וקלילי. ולדעת מכסף קנן-סרוק שם כלי ומר, ולפ דעקלם פיוש כדעת סרס"נש. קולם מכוון לומר שענינו כמו חָלִיל, כי גם סזכיר נדומם.

n. f., instrumentum musicum, quod *Haji Gaon* (in opere grammatico, quod *Measef* inscripsit), a sono, bombi apum (נְחִיל, arab. نحلة, apis) simili nominatum esse arbitratus est, scilicet a rad. נָחַל, vi *sibilandi* seu *strependi*. Paraphrasta, uti et nmm. חָלִיל et חֲנָגָא (= חַג hebr.) reddit. Praeplacet vocc. נְחִילָה et חָלִיל (fistula tibiae) comparatio. LXX., sicut A. Symm. Theod., *ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης.*

pl.: הַנְּחִילוֹת
Ps. 5, 1. למנצח אל־הנחילות

נָחַם

פעל כוזד, ולפ נקל, והסוכן כהיסס וביסס שלישי וסשוס ושלישי [שעשס-נען, שוישעשעען], והזכיר לפ"ז כדומה לל נָחַם, נְחֵה, נקבוי שוס סכנסה, והכניסו סכנים סכניה. ושוס כנסעל כעצב ונקלה על דבר, פעילה ונקיכה, קיפל עין ופוען מעיס [ויך כעטריגען, מיטליי השענען], וככוון סצלוב עם סמכוון של סתכעשות, כלומר נודע לעצבי. ונזקל על כל סעיה מעיס וסתקנזות סכניה, ל"ע על ענין כעסה, שו על נקיסה, שו על קלטה וכדומה. כנין סכנך נִחַם כעסבון כידה לפיס ודמור על לבו, נעשליפ ונקיכה עליו [מרשעטען], ונזל"פ פעולי עלו. כנין סתפעל הִתְנַחֵם שו נסקנך חִנַּחֵם כעסב כנפעל, כהנלל נקלף.

v. intr., suspirare, anhelare, sicut arab. *na-hima*, quorum radix est syllaba *onomatopoët.* חֵם (forma duriori חֶם). *Ni.* perdolere, animi dolore angi, commiserari (Mitleid haben), et communiter de omnibus animi commotionibus, quarum testimonia sunt spiritus, anhelitus, suspiria, veluti de consolatione, vindicta, poenitentia. *Pi.* consolari; *Pu.* pass. *Hitpa.* הִתְנַחֵם, per syncopen הִנַּחֵם, fere, sicut *Nifal*, sine magno discrimine. LXX. *Ni.* *μεταμελεῖσθαι* (*μεταμέλεσθαι*), *μετανοεῖν*; *ἴλεων γίνεσθαι*, *ἱλάσκεσθαι*; *ἐνθυμοῦσθαι*, *ἡγεῖσθαι*; *παύεσθαι*, *ἀναπαύεσθαι*, *οὐκ ὀργίζεσθαι*; נִלְאֵה חִנַּחֵם, *οὐκέτι ἀνιέναι*; *Pi.* *παράκλησις*, *παροργίζειν*, *διαναπαύειν*, *θαυμάζειν*, *ἐπισκέπτεσθαι*; *Hitpa.* *ἀπειλεῖν*, promiscue: *ἐλεεῖν*, *παρακαλεῖν*.

Nif-al: נִחַם
3 *perf.:* נָחַם *p.* נֶחָם

2 S. 13, 39. כי־נחם על־אמנון כי־מת
Am. 7, 3. 6. נחם ה' על־זאת
1 Sam. 15, 35. וה' נחם כי־המליך
Jer. 20, 16. הפך ה' ולא נחם

3 *perf.:* וְנִחַם
Ez. 32, 31. ונחם על־כל־המונה
Jon. 3, 9. ישוב ונחם האלהים

3 *perf.:* *p.* וְנִחַם
Joel 2, 14. ישוב ונחם

1 *perf.:* נִחַמְתִּי
Gn. 6, 7. נחמתי כי עשיתם
1 Sam. 15, 11. נחמתי כי־המלכתי
Jer. 4, 28. זמתי ולא נחמתי
Jer. 31, 19. אחרי שובי נחמתי
Jer. 42, 10. כי נחמתי אל־הרעה

1 *perf.:* *p.* נֶחָמְתִּי
Zach. 8, 14. ולא נחמתי

1 *perf.:* וְנִחַמְתִּי
Job. 42, 6. על־כן אמאס ונחמתי
Jer. 18, 8. ונחמתי על־הרעה
Jer. 18, 10. ונחמתי על־הטובה
Jer. 26, 3. ונחמתי אל־הרעה

2 *perf. pl.:* וְנִחַמְתֶּם
Ez. 14, 22. ונחמתם על־הרעה

part. masc.: נָחֵם *sg.*
Jud. 21, 15. והעם נחם לבנימן
Jer. 8, 6. נחם על־רעתו

part. masc.: וְנִחָם
Joel 2, 13. ונחם על־הרעה
Jon. 4, 2. ונחם על־הרעה

inf. constr.: הִנָּחֵם
Ps. 77, 3. מאנה הנחם נפשי
Jer. 15, 6. נלאיתי הנחם

inf. constr.: לְהִנָּחֵם
1 Sam. 15, 29. לא אדם הוא להנחם
Jer. 31, 15. מאנה להנחם

impt.: וְהִנָּחֵם
Ex. 32, 12. והנחם על־הרעה
Ps. 90, 13. והנחם על־עבדיך

1 *imperf.:* אֶנָּחֵם
Jes. 1, 24. הוי אנחם מצרי
Jes. 57, 6. העל אלה אנחם
Ez. 24, 14. ולא־אחוס ולא אנחם

3 *imperf.:* יִנָּחֵם
Ex. 13, 17. פן־ינחם העם
Jud. 2, 18. כי־ינחם ה' מנאקתם
1 Sam. 15, 29. לא ישקר ולא ינחם
Ps. 110, 4. נשבע ה' ולא ינחם

3 *imperf.:* וַיִּנָּחֵם
Jer. 26, 13. וינחם ה' אל־הרעה

3 *impf.:* וַיִּנָּחֵם, וַיִּנָּחֶם
Gn. 6, 6. וינחם ה' כי־עשה
Gn. 24, 67. וינחם יצחק אחרי אמו
Gn. 38, 12. וינחם יהודה ויעל
Ex. 32, 14. וינחם ה' על־הרעה
2 Sam. 24, 16. וינחם ה' אל־הרעה
1 Chr. 21, 15. וינחם על־הרעה
Ps. 106, 45. וינחם כרב חסדו
Jon. 3, 10. וינחם האלהים על־הרעה
Jer. 26, 19. וינחם ה' אל־הרעה

3 *impf. pl.:* וַיִּנָּחֲמוּ
Jud. 21, 6. וינחמו בני ישראל
Ez. 31, 16. וינחמו בארץ תחתית

Pi-el.: נִחֵם 3 *perf.*
Jes. 49, 13. כי־נחם ה' עמו
Jes. 51, 3. כי־נחם ה' ציון
Jes. 51, 3. נחם כל־חרבתיה
Jes. 52, 9. כי־נחם ה' עמו

3 *perf.:* וְנִחֵם
Zach. 1, 17. ונחם ה' עוד את־ציון

2 *perf. c. s.:* נִחַמְתָּנִי
Ruth 2, 13. כי נחמתני

2 *perf. c. s.:* וְנִחַמְתָּנִי
Ps. 86, 17. עזרתני ונחמתני

1 *perf. c. s.:* וְנִחַמְתִּים
Jer. 31, 13. ונחמתים ושמחתים
3 perf. pl.: וְנִחֲמוּ
Ez. 14, 23. ונחמו אתכם
part. masc.: מְנַחֵם *sg.*
Eccl. 4, 1 (bis). ואין להם מנחם
Thr. 1, 2. אין־לה מנחם
Thr. 1, 9. 17. אין מנחם לה
Thr. 1, 16. כי־רחק ממני מנחם
part. c. suff.: מְנַחֲמֵכֶם
Jes. 51, 12. אנכי הוא מנחמכם
part. pl.: מְנַחֲמִים
2 Sam. 10, 3. כי־שלח לך מנחמים
1 Chr. 19, 3. כי־שלח לך מנחמים
Nah. 3, 7. מאין אבקש מנחמים
part. pl.: וְלִמְנַחֲמִים
Ps. 69, 21. ולמנחמים ולא מצאתי
pt. pl. constr.: מְנַחֲמֵי
Job. 16, 2. מנחמי עמל כלכם
inf. constr.: לְנַחֵם
Jes. 61, 2. לנחם כל־אבלים
inf. c. suff.: לְנַחֲמֵנִי
Ps. 119, 76. יהי־נא חסדך לנחמני
Jes. 22, 4. אל־תאיצו לנחמני
inf. c. suff.: בְּנַחֲמֵךְ
Ez. 16, 54. אשר עשית בנחמך
inf. c. suff.: לְנַחֲמוֹ
Gn. 37, 35. וכל־בנותיו לנחמו
2 Sam. 10, 2. וישלח דוד לנחמו
1 Chr. 7, 22. ויבאו אחיו לנחמו
1 Chr. 19, 2. לנחמו על־אביו
1 Chr. 19, 2. אל־חנון לנחמו
Jer. 16, 7 לנחמו על־מת
inf. c. suff.: וּלְנַחֲמוֹ
Job. 2, 11. למדי־לו ולנחמו
impt pl.: נַחֲמוּ
Jes. 40, 1 (bis) נחמו נחמו עמי
1 *impf. c. s.:* וְאֲנַחֲמֵךְ
Jes. 51, 19. מי אנחמך
1 *impf. c. s.:* וַאֲנַחֲמֵךְ
Thr. 2, 13. מה אשוה־לך ואנחמך
1 *impf. c. s.:* אֲנַחֲמְכֶם
Jes. 66, 13. כן אנכי אנחמכם
2 *impf. c. s.:* תְּנַחֲמֵנִי
Ps. 71, 21. ותסב תנחמני
Ps. 119, 82. לאמר מתי תנחמני
2 *impf. c. s.:* תְּנַחֲמֵנִי
Jes. 12, 1. ישב אפך ותנחמני
3 *imperf.:* יְנַחֵם
Job. 29, 25. כאשר אבלים ינחם
3 *imperf.:* וַיְנַחֵם
Gn. 50, 21. וינחם אותם וידבר
2 S. 12, 24. וינחם דוד את בת־שבע
3 *impf. c. s.:* וְיִנָּחֲמֵנוּ
Gn. 5, 29. זה ינחמנו ממעשנו
3 *impf. f. c. s.:* תִּנָּחֲמֵנִי
Job. 7, 13. תנחמני ערשי
3 *impf. c. s.:* תְּנַחֲמֵנִי
Jes. 66, 13. אשר אמו תנחמנו
2 *impf. pl.:* תְּנַחֲמוּנִי
Job. 21, 34. ואיך תנחמוני הבל
3 *impf. pl.:* וְיִנָּחֲמוּ
Job. 42, 11. וינדו לו וינחמו אתו
3 *impf. pl.:* יְנֻחָמוּן *p.*
Zach. 10, 2. הבל ינחמון
3 *impf. pl. c. s.:* יְנַחֲמֻנִי
Ps. 23, 4. ומשענתך המה ינחמני
Pu-al: נֻחַם
3 *perf. fem.:* נֻחָמָה *p.*
Jes. 54, 11. עניה סערה לא נחמת
2 *impf. pl.:* תְּנֻחָמוּ *p.*
Jes. 66, 13. ובירושלם תנחמו
Hitpa-el: הִנָּחֵם, הִתְנַחֵם
1 *perf.:* וְהִנָּחַמְתִּי *p.*
Ez. 5, 13. חמתי בם ונחמתי
part. masc.: מִתְנַחֵם
Gn. 27, 42. מתנחם לך להרגך
inf. constr.: לְהִתְנַחֵם
Gn. 37, 35. וימאן להתנחם
1 *imperf.:* וְאֶתְנַחֵם
Ps. 119, 52. מעולם יי ואתנחם
3 *imperf.:* יִתְנַחֵם
Dt. 32, 36. ועל־עבדיו יתנחם
Ps. 135, 14. ועל־עבדיו יתנחם
3 *imperf.:* וְיִתְנַחֵם
Num. 23, 19. ובן־אדם ויתנחם

נֹחַם

ז׳, ושמונן קטע [כייע], וידוע מעצמו.
n. m., poenitentia. LXX. *παράκλησις.*
Hos. 13, 14. נחם יסתר מעיני

נֶחָמָה

ז׳כ, ושמונן קנקופ וכוקו ולנוכ על־לג [ער׳סטע], וכן נגעלף. ופציי׳יס מעכת הזה נֶחָמֶיהָ, נֶחָמֶנִי, נֶחָמִים, מְנַחֵם, חֲנֻחֻמֶיהָ, נֶחָם.
n. f., consolatio, consolatium, unde *nmm. pr.* supra enumerata. LXX. *παρακαλεῖν; τάφος.*
cum suff.: נֶחָמָתִי
Job. 6, 10. ותהי עוד נחמתי
Ps. 119, 50. זאת נחמתי בעניי

נֻחָמִים

ז׳ו וכעלף לף נכנוי פָּחִמִים, ושמונן כיים לפיש ודנוך על־לג [ער׳סטעוכנ], או נסטעלף על קנטע.
n. m. pluralet., consolatio, vel poenitentia (Reue, Busse). LXX. *παράκλησις, παρακλητικός; μεταμέλεια.*
pl.: נֻחָמִים
Jes. 57, 18. נחמים לו ולאבליו
Zach. 1, 13. דברים נחמים
pl. c. suff.: נֻחֲמֵי *p.*
Hos. 11, 8. יחד נכמרו נחומי

תַּנְחוּמִים

ז׳ו נכעל סרנוי, ושמונן כמו דנכיס נפיים וכיים לפיש ודנוך על־לג וכוקופ, או סמון מעים ורגוז פניי׳. נגעלף לשם עלם פרעי יודע כמו נפמן.
n. m. biplur., consolatio, sermones vel verba consolatoria. LXX. *παράκλησις.*
pl.: תַּנְחוּמִים
Jer. 16, 7. כוס תנחומים
pl. c. suff.: תַּנְחוּמֶיךָ
Ps. 94, 19. תנחומיך ישעשעו
pl. c. suff.: תַּנְחֻמֶיהָ
Jes. 66, 11. ושבעתם משד תנחמיה
2 pl. c. suff.: תַּנְחוּמוֹתֶיךָ
Job. 15, 11. המעט ממך תנחומות
2 pl. c. suff.: תַּנְחוּמֵיכֶם
Job. 21, 2. ותהי־זאת תנחומיכם

נָחַץ

פעל ל״ע כף נניכוני פעולי׳ פָּחוּץ, ושמונן כמו לָחַץ, לופר דיקוק ופלילה ונכילה ופציקה [דרׂ׳סנעון, ל׳יילעון], נכן על פפיכיה נהפלה. קנן הפכם דָּחַץ, ודופס לפל חָשׁ לפיל שם ע״ם, ע״פ פפקר ופפוויי. נפפס פנכיכיי׳ם הפופנפי נְחִיצָה פוס.
v. intr. compos. (unde solummodo prt. pass. נָחוּץ), sicut לָחַץ, et v. simplex חָשׁ (variante *Sin* et *Zade*), urgere, instare, festinare; *prt.* ursus, festinus (syn. דָּחוּף, מְבֹהָל). LXX. *σπουδή.*
part. pass.: נָחוּץ
1 Sam. 21, 9. דבר־המלך נחוץ

נָחַר

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ושמונן כפיים ולכיים וזפיים [זכויפן, זכויענן], וכן נקעף חָר נקעי׳, ונקעוף הפכם נָחַר, ודופס לו חָרֵחַ קף־ל׳,וכן חַר, נפנין קניים וולעוף וכמיים, וזפ קעלף הפווי׳. ודע קוכף כעים זנקעי׳ נָחַר וכככד חַר ענין קניים וקקלפוף נקי׳ם וגעיים, וקולי הפעל נָחַר ב פוס, שהנכף לעיל ככף קכך.
v. compos. intr., spirare, *ronchissare* h. e. sonum per nares ducere, sicut aram. דָּחַר et *vv.* simpl. חַר, חָרַח, quae omnia ad *irascendum* transferuntur. Fortasse a v. נָחַר deducendum est חֲמוֹר, quod supra s. v. חָמַר posuimus.
Nif-al: נֶחָר
part. pl.: *הַנֶּחֱרִים
*כל הנחרים בך Jes. 41, 11.
*ויבשו כל הנחרים בו Jes. 45, 24.
Pi-el: נִחֵר
3 perf pl.: *נִחֲרוּ
*בני אמי נחרו־בי Cant. 1, 6.

נַחַר

ז׳ו וכככוי נַחְרוֹ, ושמונן כפיים וזפיים סכוף ונקיים [דפס זכויענן], ונפפסוק סוד נקרו כ״ל סוד נפכוון חַד, ענין נהלף ועפ נקכו.
n. m. (*c. s.* נַחְרוֹ), ronchus, anhelatio per nares (das Schnauben), Job. 39, 20. ubi תְּרוּעָה (= חַד) de clamore seu strepitu dicitur. LXX. *στήθεα, ὀξύτης.*
cum suff.: נַחְרוֹ
Job. 39, 20. הוד נחרו אימה

נַחֲרָה

ז״כ גויב נַחַר, ודופס לו נפכוון, ונקפר פקפלף פסוס. נגעלף נַחֲרוֹ פצלהו, וכזפס עכיכיי׳ם נְחִירֶיהָ.
n. f. (a m. נַחַר), ronchissatio seu fremitus equi, gem. נַחֲרָה, neohebr. נְחִירָה. LXX. *ὀξύτης.*
constr.: נַחֲרַת
Jer. 8, 16. נחרת סוסיו

נְחִיר

ז״ו, ולף כווני נְחִירַיִם, ושמונן זכי נקני פקף, לפל על ׳יימס יכוסס [כעוס-לעלפל], וכן נקרי׳. נגעלף פוס פעל שמיי נַחַר, נפנין עקיכף נקי׳ם.
n. m. dualet., nares, per quas ronchi eduntur, unde gem. *v. denom.* נָחַר, nares excidere. LXX. *μυκτήρ.*
pl. c. suff.: מַנְחִירֶיהָ
Job. 41, 12. מנחיריו יצא עשן

נָחָשׁ

פעל ל׳ע עונר, כי לפל נכעלף הוף שמיי, ופ״ם הפכוון. ושמונן ל״ק כמו לָחַשׁ לעיל, ענין זריקה ונפנוף ויקיקות [פל׳יסעכן], וק״כ הקכן לָחָשׁ, רָחָשׁ, שנעלף כהפעל חָשַׁשׁ, ענין לנוכ הנעלף נקכו. לפן כפי פנכיקה לי קעלות הפכם ענין וקילה וזוופעות וכדכוך, לכן כמו פנעוזד ופקלפפות [קכי׳עלפן, ויך כי׳יענען], וק״כ פפעכות לחש, קעוכה זכיה יך לָו, נפכוב פזכוך וקצוי פזכוק, כלפכ כזפפי ערב, וקעוכה כקפ לָךְ פוס. וק״כ יקוד על כקפ כמו יקוד על לויתן, וכמו יקוד על ארך, וכמו יקוד על ווקלי עפר, וכן יסוד על יך, וכמו יסוד על נקפ נזפפי ערב, כלם פעניך וקילם וספקלפוף, וכן נקעף כזכפ כמכוון נזפפי ערב [kriechen = sl. *liz-u*], ahd. *leis*, dt. Laus, עי׳ נלוף ספוך הזכזיים נסוף הספר.
v. compos. inus. (nam formae, quae inveniuntur verbales, *denominativae* sunt), quocum, si vis *submisse loquendi, susurrandi, mussitandi* insit, vv. לָחַשׁ, חָשַׁשׁ comparari oportet. At, si recte perspicimus, verbum לָחַשׁ guttauralis epenthesi sibilique permutatione amplificatum est ex v. לָוַי (ahd. *leis*, slavice *liz-u*, german. *luz*, Laus), vi *rependi s. serpendi*, unde נָחָשׁ, nomen *serpentis*, cujus cetera nomina לִוְיָתָן, זְחַלִּי עָפָר (*rep*-ere, *serp*-ere), שָׂרָף, תַּן eadem de significatione radicis proficiscuntur.

נָחָשׁ

ז״ו וכינוי נְחָשִׁים, ושמונן ערף ופן [זלעגנע], וכקלף ע״ם וקילם וספקלפוף, וכן שָׂרָף מפפעל שָׂרַף, ענין וקילם [קכי׳עלפן] ע״ם, וכן נגרמני עקיקי [snaca], ונקנגליטילקיק [snake], מפפעל [snik-an] וקילם, וכן פפס [serpens] נפפס כוזו, או [sarpa] נפפס רויק, וכן לויתן ופן וכדופס. פפפעל על תפוכף קנון כוכנים ׳יוע.
n. m. (pl. נְחָשִׁים), serpens, a serpendo (שָׂרַף, *serp*, unde שָׂרָף, *serpens*), sanscr. *sarpa*, germ. *snaca*, angl. *snake*, item a rependo, trop. de sidere coelesti. LXX. *δράκων, ὄφις; ὄφις δάκνων.*
Gn. 49, 17. יהי־דן נחש עלי־דרך
Dt. 8, 15. נחש שרף ועקרב
Job. 26, 13. חללה ידו נחש ברח
Ps. 58, 5. כדמות חמת־נחש
Ps. 140, 4. שננו לשונם כמו־נחש
Prv. 30, 19. דרך נחש עלי־צור
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש
Jes. 14, 29. כי־ממשרש נחש יצא צפע
Jes. 27, 1. נחש ברח
Jes. 27, 1. נחש עקלתון

וְנָחָשׁ

Jes. 65, 25. ונחש עפר לחמו

הַנָּחָשׁ

Gn. 3, 2. ותאמר האשה אל־הנחש
Gn. 3, 4. ויאמר הנחש אל־האשה
Gn. 3, 13. הנחש השיאני ואכל
Gn. 3, 14 ויאמר יי אלהים אל־הנחש
Num. 21, 7. ויסר מעלינו את־הנחש
Num. 21, 9. והיה אם־נשך הנחש
Eccl. 10, 11. ישך הנחש בלוא־לחש
Am. 5, 19. ונשכו הנחש
Am. 9, 3. משם אצוה את־הנחש

וְהַנָּחָשׁ

Gn. 3, 1. והנחש היה ערום

כַּנָּחָשׁ

Prv. 23, 32. אחריתו כנחש ישך

כַּפֶּתֶן

Jer. 46, 22. קולה כנחש ילך
Mich. 7, 17. ילחכו עפר כנחש

לַנָּחָשׁ

Ex. 4, 3. וירחי לנחש
Ex. 7, 15. אשר־נהפך לנחש

constr.: נְחַשׁ

Num. 21, 9. נחש נחשת
Num. 21, 9. אל־נחש הנחשת
2 Reg. 18, 4. ונחש נחש הנחשת

pl.: נְחָשִׁים

Jer. 8, 17. נחשים צפענים

pl.: הַנְּחָשִׁים

Num. 21, 6. הנחשים השרפים

נָחַשׁ

פעל שמי ען נָחַשׁ, ונמצא לך בכתי הכתב עֵנָשׁ, והמובן לע״ז כשוף ולעיושם נחשים, או בכוכב כתב בכיר ושול וחנין, או וקילם כתבי ובלע בכתב, כי פנים בפלוכו סימן מקסם [שלשה-נעמרתיע עבריכען], סלילה ולעילה כתע ווילם [שלילכען], וכן כ״ל תשף. לבן מיוים עתידות וילידים, לשול דעת והשערה, ע״י קסימה וזניקה וכדומה. ווה המכוון של נחשתי, לומר קויתי וביכותי [שהכתן, מעבקתן], והכיוון נגנית היה ע״י הסתת זעוה נו, כילוע נקסמוניות בני-קדם. ובנמרת מכתב זה מיוחד פתו כפלה עיני, שקלו כפלה מילו, בנו קוכח לו משקרא, עובב קוכח לו, לבי שמחיקו, כתב מימיכו ושועל בשמחלו, לל תקחיל בו שחקיתי, קוק רתב קדש, קוק עוקבי שנת. ועול שמרו לל תבחנו כגון שלו המכחשים בקולדם ובעוסות ובכוכבים.

v. denom. piël., colubrinum esse vel se gerere, instar serpentis serpere (schleichen), syn. אָשַׁם, hinc de hariolationibus superstitiosis et divinatoriis, de rerum futurarum praesensione et scientia, augurari, conjectare, *οἰωνίζεσθαι* (ahnen, merken), veluti ex poculo, infusa cera, uti orientales populi consueverunt. Errant, qui de praesagiis ex serpentibus captis explicant, de quibus *Bochartus* in Hieroz. I, 3. *Hesychius: οἰωνός, ὄφις· ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τὰς ὄφεις ἔχειν, οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον*, id quod facit ad interpretationem versionis *τῶν* LXX. *οἰωνίζεσθαι*; *inf.* נַחַשׁ, *οἰωνισμός*; מְנַחֵשׁ, *κληδονιζόμενος*.

Pi-el: נִחֵשׁ

3 perf.: וְנִחֵשׁ

2 Reg. 21, 6. ויענן ונחש ועשה אוב
2 Chr. 33, 6. ויענן ונחש וכשף

1 perf.: נִחַשְׁתִּי

Gn. 30, 27. נחשתי ויברכני יי׳

part.: וּמְנַחֵשׁ

Dt. 18, 10. מעונן ומנחש

inf. constr.: נַחֵשׁ

Gn. 44, 5. והוא נחש ינחש
Gn. 44, 15. כי־נחש ינחש איש

3 imperf.: יְנַחֵשׁ

Gn. 44, 5. נחש ינחש בו
Gn. 44, 15. נחש ינחש איש

2 impf. pl.: תְּנַחֲשׁוּ

Lev. 19, 26. לא תנחשו ולא תעוננו

3 impf. pl.: יְנַחֲשׁוּ

1 Reg. 20, 33. והאנשים ינחשו

3 impf. pl.: וַיְנַחֲשׁוּ *p.*

2 Rg. 17, 17. ויקסמו קסמים וינחשו

נְחַשׁ

ע״ז וקוכוי נְחָשֶׁיהָ, נְחָשֶׁיהָ, והוגי נְחָשִׁים, וסמוכן כמו כתב נקמי, מין מתכת לטוסס ולסוכם [עכן], וכוא כשלל הקוק, ע״ש ז׳ידעו לקוקס כנכול, לקמון לו לקיוס. ומוס משלל על כסף ופעמ [נעלל], והכוכר כשלך נקשת סלמון סכסף הוסף והוול [דשם נעלל לימ לוימנעמנען], ופרש זס נכון לשרש. לומס לדעת המתכנס המוכן בְּנַחַת, לו כית הכוכח וקורפס, שמית לקיס מהנמרת נכוכר מכתבו של-תכוכ לומר מקקית, וכן פרש רש״י זולים, וז״ל משרש נקש כמכוון לקקי, זלף ידעתי להלמו. המשלל על כנל וקוסרים קל לסנין, ל״ש נקשתי, והוגי מכנל הכנלים נידים וכנגלים. משם נְחָשַׁל נקמי, מן נְחַשׁ כמכוון לקמון, נסופיי ל, ומסופיי שם לסגלל.

n. m. (c. s. נְחָשְׁתֵּךְ, du. נְחָשְׁתַּיִם), aes, a splendore, *χαλκός*, spec. cuprum h. e. *aes Cyprium*, *χαλκὸς Κύπριος*, deinde, sicut *aes* inter Latinos, de pecunia, veluti Ez. 16, 36. Vulg.: *quia effusum est aes tuum*. Targ. נְחָשְׁתִּי; Qimchi, veluti in talmudico נְחָשְׁתָּא שֶׁל־תַּחְתִּיוֹת (תַּחְתִּיוֹת) de parte inferiori, h. e. pudendis muliebribus; Isaaki: שִׁפּוּלֵי נָשִׁים. Nescio, qua verbi נָחַשׁ significatione haec interpretatio innitatur. Tropice de *numellis* seu compedibus aeneis. Aram. a v. נָחַשׁ conformatur n. נְחַשׁל, non diminuta, sed intenta re significata. LXX. *χαλκός*, *χαλκοῦς*; *du. πέδαι χαλκαῖαι*, *πέδαι*.

Gn. 4, 22. כל־חרש נחשת וברזל
Ex. 26, 11. ועשית קרסי נחשת
Ex. 26, 37. חמשה אדני נחשת
Ex. 27, 2. וצפית אתו נחשת
Ex. 27, 3. לכל־כליו תעשה נחשת
Ex. 27, 4. רשת נחשת
Ex. 27, 4. טבעת נחשת
Ex. 27, 6. וצפית אתם נחשת
Ex. 27, 10. ואדניהם עשרים נחשת
11. 38, 10. 11.
Ex. 27, 17. 18. ואדניהם נחשת
Ex 27, 19. וכל־יתדת החצר נחשת
Ex. 30, 18. כיור נחשת וכנו נחשת
Ex. 36, 18. ויעש קרסי נחשת
Ex. 36, 38. ואדניהם חמשה נחשת
Ex. 38, 2. ויצפ אתו נחשת
Ex. 38, 3. כל־כליו עשה נחשת
Ex. 38, 4. מעשה רשת נחשת
Ex. 38, 6. ויצק אתם נחשת
Ex. 38, 8. ויעש את הכיור נחשת
Ex. 38, 8. ואת כנו נחשת
Ex. 38, 17. והאדנים לעמדים נחשת
Ex. 38, 19. ואדניהם ארבעה נחשת
Ex. 38, 20. ולחצר סביב נחשת
Lev. 6, 21. ואם־בכלי נחשת בשלה
Num. 21, 9. ויעש משה נחש נחשת
Dt. 8, 9. ומהדרים תחצב נחשת
Dt. 28, 23. אשר על־ראשך נחשת
Jos. 6, 19. וכלי נחשת וברזל
1 Sam. 17, 5. וכובע נחשת
1 Sam. 17, 5. שקלים נחשת
1 S. 17, 6. ומצחת נחשת על־רגליו
1 Sam. 17, 6. וכידון נחשת
1 S. 17, 38. קובע נחשת על־ראשו
2 Sam. 8, 8. נחשת הרבה מאד
2 Sam. 8, 10. וכלי־זהב וכלי נחשת
2 S. 21, 16. שלש מאות משקל נחשת
1 Reg. 4, 13. חומה ובריח נחשת
1 Reg. 7, 14. חרש נחשת
1 Reg. 7, 15. שני העמודים נחשת
1 Reg. 7, 16. העמודים מצק נחשת
1 Reg. 7, 27. המכנות עשר נחשת
1 Reg. 7, 30. אופני נחשת
1 Reg. 7, 30. וסרני נחשת
1 Rg. 7, 38. ויעש עשרה כיורת נחשת
1 Reg. 7, 45. בית יי׳ נחשת ממרט
2 Reg. 14, 27. תחתם מגני נחשת
2 Reg. 25, 17. וכתרת עליו נחשת
2 Reg. 25, 17. סביב הכל נחשת
1 Chr. 15, 19. במצלתים נחשת
1 Chr. 18, 8. נחשת רבה מאד
2 Chr. 4, 1. ויעש מזבח נחשת
2 Chr. 4, 9. ודלתותיהם צפה נחשת
2 Chr. 4, 16. לבית יי׳ נחשת
2 Chr. 6, 13. עשה שלמת כיור נחשת
2 Chr. 12, 10. תחתיהם מגני נחשת
Esr. 8, 27. וכלי נחשת מצחב
Ps. 107, 16. כי־שבר דלתות נחשת
Jes. 60, 17. ותחת העצים נחשת
Jer. 1, 18. ולחמות נחשת
Jer. 6, 28. נחשת וברזל כלם
Jer. 15, 20. לחומת נחשת בצורה
Jer. 52, 20. והבקר שנים־עשר נחשת
Jer. 52, 22. וכתרת עליו נחשת
Jer. 52, 22. סביב הכל נחשת
Ez. 1, 7. כעין נחשת קלל

נחשת ובדיל וברזל Ez. 22, 17.
וכלי נחשת Ez. 27, 13.
מראהו כמראה נחשת Ez. 40, 3.
כעין נחשת קלל Dan. 10, 6.
והדרים הרי נחשת Zach. 6, 1.

וְנְחֹשֶׁת

זחב וכסף ונחשת Ex. 25, 3. 35, 5.
תרומת כסף ונחשת Ex. 35, 24.
ונחשת התנופה Ex. 38, 29.
ברזל ונחשת מנעלך Dt. 33, 25.
זהב וכסף ונחשת 1 Chr. 18, 10.
ונחשת לרב אין משקל 1 Chr. 22, 3.
ונחשת רבו ושמונת 1 Chr. 29, 7.
וגם לחרשי ברזל ונחשת 1 Chr. 24, 12.
ברזל מצפון ונחשת Jer. 15, 12.
קבצת כסף ונחשת Ez. 22, 20.

הַנְּחֹשֶׁת

ואת־מכבר הנחשת Ex. 35, 16.
למכבר הנחשת Ex. 38, 5.
ואת מזבח הנחשת Ex. 38, 30. 39, 39.
ואת־מכבר הנחשת Ex. 38, 30. 39, 39.
את מחתות הנחשת Num. 17, 4.
וחבים אל־נחש הנחשת Num. 21, 9.
את־הנחשת את־הברזל Num. 31, 22.
וכלי הנחשת והברזל Jos. 6, 24.
לא נחקר משקל הנחשת 1 Reg. 7, 47.
כי־מזבח הנחשת 1 Reg. 8, 44.
ואת מזבח הנחשת 2 Reg. 16, 14.
ומזבח הנחשת יהיה־לי 2 Rg. 16, 15.
מעל הבקר הנחשת 2 Reg. 16, 17.
וכתת נחש הנחשת 2 Reg. 18, 4.
ואת־עמודי הנחשת 2 Reg. 25, 13.
ואת־הים הנחשת 2 Reg. 25, 13.
ואת כל־כלי הנחשת 2 Reg. 25, 14.
את־הים הנחשת 1 Chr. 18, 8.
ואת כלי הנחשת 2 Chr. 18, 8.
ומזבח הנחשת אשר עשה 2 Chr. 1, 5.
על־מזבח הנחשת לפני 2 Chr. 1, 6.
לא נחקר משקל הנחשת 2 Chr. 4, 18.
כי־מזבח הנחשת 2 Chr. 7, 7.
תחת הנחשת אביא זהב Jes. 60, 17.
ואת־עמודי הנחשת Jer. 52, 17.
ואת־הים הנחשת Jer. 52, 17.
ואת כל־כלי הנחשת Jer. 52, 18.
אצל מזבח הנחשת Ez. 9, 2.

וְהַנְּחֹשֶׁת

והנחשת לנחשת 1 Chr. 29, 2.

בְּנְחֹשֶׁת

מלאכה בנחשת 1 Reg. 7, 14.
בנחשת בברזל 2 Chr. 2, 13.

וּבְנְחֹשֶׁת

ובכסף ובנחשת Ex. 31, 4. 35, 32.
ובנחשת ובברזל 2 Chr. 2, 6.

וּבַנְּחֹשֶׁת

בכסף ובזהב ובנחשת Jos. 22, 8.

לַנְּחֹשֶׁת

לנחשת כל־הכלים האלה 2 Rg. 25, 16.

לַנְּחֹשֶׁת

והנחשת לנחשת 1 Chr. 29, 2.

וְלַנְּחֹשֶׁת

ולנחשת ולברזל 1 Chr. 22, 14.
לזהב לכסף ולנחשת 1 Chr. 22, 16.

cum suff.: נְחָשְׁתִּי

הכביד נחשתי Thr. 3, 7.

cum suff.: נְחָשְׁתָּהּ

וחרה נחשתה Ez. 24, 11.

cum suff.: נְחָשְׁתֵּךְ

יען השפך נחשתך Ez. 16, 36.

cum suff.: נְחָשְׁתָּם

וישאו את נחשתם 2 Reg. 25, 13.
את־כל־נחשתם Jer. 52, 17.

cum suff.: לְנְחֹשְׁתָם

לנחשתם כל־הכלים Jer. 52, 20.

du.: בַּנְּחֻשְׁתַּיִם

ויאסרוהו בנחשתים Jud. 16, 21.

Digitized by Google

2 Reg. 25, 7. וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם
2Chr.33,11.36,6 וַיַּאַסְרֵהוּ בַּחֲשָׁתַיִם
Jer. 39,7. 52,11. וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם
du.: לְנָחֻשְׁתָּיִם
2 Sam. 3, 34. לֹא־לַנְחֻשְׁתַּיִם הִגְשְׁרוּ

נָחוּשׁ

ק׳ ולכתב נְחוּשָׁה, וכמוכן מכתב [עפערן], וכתבתם תמוכה נקדיש לכתב לעיון כתבת, ל״מ לתקות כתובה, לפיקי נכוסה, אלא יוכ כתובה. נכתב ענייניש עול פעל שעי נָחַשׁ נמכוון כתיב נקדת [מיט ערן לינעלישטען]. ונעיין כתב מכתבת שי׳ נְחֻשָׁתָן.
adj. m. (*f.* נְחוּשָׁה, quod substantive, sicut נְחֻשָׁה, usurpatur), aereus.
adj. masc.: נָחוּשׁ
Job. 6, 12. אִם־בְּשָׂרִי נְחוּשׁ
adj. fem.: נְחוּשָׁה
2 Sam. 22, 35. קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי
Job. 20, 24. תִּחְלְפֵהוּ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה
Job. 28, 2. וְאֶבֶן יְצוּק נְחוּשָׁה
Job. 40, 18. עַצְמָיו אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה
Job. 41, 19. לֵעַץ רָקָבוֹן נְחוּשָׁה
Ps. 18, 35. וַתַּחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה
Jes. 45, 2. דַּלְתֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר
Jes. 48, 4. וּמִצְחֵךְ נְחוּשָׁה
Mich. 4, 13. וְשַׂרְסַתִּיךְ אֲשִׁים נְחוּשָׁה
adj. fem.: נְפוּחָשָׁה
Lev. 26, 19. וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֻשָׁה

נְחֻשְׁתָּן

ק׳ נְצִיצוּתוֹ עִין נְחֻשְׁתָּן, כתב לְיוּחֲתָן עִין לְיוּרֵה, וכמוכן לכתב [עפערן], ככוי לכתב תכתבת, וככוי נמוכי בֶּן זוֹס שלמה יכתבי ולוד כתבי ולוי גרשוני וכיש מתוכיכים סלמתוכים.
adj. m. (a n. נְחֻשָׁה, ad s. f. לְיוּרֵה, a n. לְיוּרֵה), aereus, epitheton serpentis ex aere confecti. LXX. *Νεισθάν* (ὁ ὄφις ὁ χαλκοῦς).
2 Reg. 18, 4. וַיִּקְרָא־לוֹ נְחֻשְׁתָּן

נָחַת

פעל נוד וכעתיד יִנְחַת, תְּנַחַת, נַחַת פתח כמד יַחֵת, תַּחַת, כהלכן פתמתם מקדומם מתכתן מדגוש מלם תַּחַת נתיוב כ״פ ״ג שיך לפ״ג ppp. מהלכם יכילם וכתים לעתם [ניעדערשיי־גען, יון מערשטונכתן], ל״מ מיילת סיל ומתכם על לים, יכתיכת מעתם כתכן ונתים מכתם, וכהל מנור וכתי כתובה לכתון, לשר נוד, וכדומה מן מהלכות. מכנד תַּחַת ונכתי נָחַתּוּ [זשיכנו מכתבל כלשר מכנו רכים] נמכוון יולך מכתיך וליכם מכתם ע׳ זמים ומהלכ [ניעדערלייקקען], מתנור ולתי וכתי מכתם [ניעדערשטונע־מען], לו מפרילם וכתילם כדבר [לייכ־דיינגען]. מכוסף מכתמת לתכן ומנור ומהלכ, וכן מתמ הכווי חֲנָחַת. ולשר לתקור מכרש כלך מקכן ילוע נָחַת [ומן מעמיי, נמכמן לעתם ולל־לכן], וולמם לו בתשבר חַת לעיל לפ שכ״נ, יכן חַת לעיל מזה, נמכוון עריכם ומכילם ומנור עלמו [נעמשילנש ויין, שיילנען], ולל לתכנין, ומול לתכנר מזה כלוע מכרכים.
v. compos. transe. (impf. יַחֵת, תַּחַת, יַחַת = תַּחַת, תַּחַת, תְּחַת, vel תַּחַת = תַּחַת, producta vocali propter Dages omissum; at forma תַּחַתּוּ Job. 21, 13. ad v. תָּחַת est referenda), descendere, se demittere, veluti de plaga, manu violenta, minis ac suppliciis. *Pi.* נִחֵת (pl. נַחֵתוּ, quod neoterici perperam pro conjug. Nif-al habuerunt), facere, ut quid descendat et deorsum aliquo veniat, veluti de arcu, qui deprimendo contenditur, de agris vel arvis, quae violentia inundantium aquarum diruuntur (niederschwemmen), de sagittis vel telis, quae in aliquem decidunt medioque in corpore fixa haerent *Hi.* (imper. הַנְחֵת), profligare (niederstrecken). Verbum hocce compositum est ex praepos. *na* (h. e. de, nie-der) et rad. *chat*, quam exhibent verba origine cognata חָתַת, חָתָה (consternatum esse, prosterni, ruere). LXX. *κοιμᾶσθαι, συντρίβειν, πτοεῖν, ἐπιστηρίζειν; Pi.* πληθύνειν; *Hi.* πρᾶϋς.
3 *imperf.:* יֵחַת
Jer. 21, 13. מִי־יֵחַת עָלֵינוּ
3 *impf. fem.:* וַתֵּחַת
Ps. 38, 3. וְתִנְחַת עָלַי יָדֶךָ
3 *impf. fem.:* תֵּחַת
Prv. 17, 10. תֵּחַת גְּעָרָה בְּמֵבִין
Nif-al: נָחַת
3 *perf. pl.:* נֶחֱתוּ
Ps. 38, 3. כִּי־חִצֶּיךָ נָחֲתוּ בִי
Pi-el: נִחַת
3 *perf.:* וְנִחַת
2 Sam. 22, 35. וְנִחֲתָה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה
3 *prf. f.:* וְנָחֲתָה
Ps. 18, 35. וְנִחֲתָה קֶשֶׁת
impt. sg.: נְחַת
Ps. 65, 11. נְחַת גְּדוּדֶיהָ
Hif-al: הַנְחִית
impt. sg.: הַנְחֵת
Joel 4, 11. הַנְחֵת יְיָ גִּבּוֹרֶיךָ

נָחַת

פעל נוד והעתיד יִנְחַת, תִּנְחַת, נַחַת פתח כמד יַחֵת, תַּחַת, כהלכן פתמתם מקדומם מתכתן מדגוש מלם תַּחַת נתיוב כ״פ ״ג שיך לפ״ג ppp. מהלכם יכילם וכתים לעתם [ניעדערשיי־גען, יון מערשטונכתן], ל״מ מיילת סיל ומתכם על לים, יכתיכת מעתם כתכן ונתים מכתם, וכהל מנור וכתי כתובה לכתון, לשר נוד, וכדומה מן מהלכות. מכנד תַּחַת ונכתי נָחַתּוּ [זשיכנו מכתבל כלשר מכנו רכים] נמכוון יולך מכתיך וליכם מכתם ע׳ זמים ומהלכ [ניעדערלייקקען], מתנור ולתי וכתי מכתם [ניעדערשטונע־מען], לו מפרילם וכתילם כדבר [לייכ־דיינגען]. מכוסף מכתמת לתכן ומנור ומהלכ, וכן מתמ הכווי חֲנָחַת. ולשר לתקור מכרש כלך מקכן ילוע נָחַת [ומן מעמיי, נמכמן לעתם ולל־לכן], וולמם לו בתשבר חַת לעיל לפ שכ״נ, יכן חַת לעיל מזה, נמכוון עריכם ומכילם ומנור עלמו [נעמשילנש ויין, שיילנען], ולל לתכנין, ומול לתכנר מזה כלוע מכרכים.
v. compos. transe. (impf. יַחֵת, תַּחַת, יַחַת = תַּחַת, תַּחַת, תְּחַת, vel תַּחַת = תַּחַת, producta vocali propter Dages omissum; at forma תַּחַתּוּ Job. 21, 13. ad v. תָּחַת est referenda), descendere, se demittere, veluti de plaga, manu violenta, minis ac

Job. 15, 25. כִּי־נָטָה אֵל־אֵל יָדוֹ
Job. 38, 5. מִי־נָטָה עָלֶיהָ קָו
Jes. 23, 11. יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם
Jes. 44, 13. חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו
Jer. 10, 12. 51, 15. וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה
Jer. 14, 8. וְכֹאַרַח נָטָה לָלוּן
Thr. 2, 8. נָטָה קָו
3 *perf.:* וְנָטָה
Ex. 33, 7. וְנָטָה־לוֹ, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
Jes. 34, 11. וְנָטָה עָלֶיהָ קַוֵּי־תֹהוּ
Jer. 43, 10. וְנָטָה אֶת שְׁפָרוּרוֹ
Ez. 30, 25. וְנָטְתָה אוֹתָהּ
3 *perf. fem.:* נָטְתָה
Num. 22, 33. אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי
2 *perf.:* נָטִיתָ
Ex. 15, 12. נָטִיתָ יְמִינְךָ
1 *perf.:* נָטִיתִי
Ps. 119, 51. מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי
Ps. 119, 112. נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת
Ps. 119, 157. מֵעֵדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי
Prv. 1, 24. נָטִיתִי יָדִי וְאֵין מַקְשִׁיב
Ez. 16, 27. וָאֶטֵּה יָדִי עָלַיִךְ
Ez. 25, 7. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלַיִךְ
1 *perf.:* וְנָטִיתִי
2 Reg. 21, 13. וְנָטִיתִי עַל־יְרוּשָׁלַם
Jer. 51, 25. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלַיִךְ
Ez. 6, 14. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם
Ez. 14, 9. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלָיו
Ez. 14, 13. וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיהָ
Ez. 25, 13. וְנָטִיתִי יָדִי עַל־אֱדוֹם
Ez. 35, 3. וְנָטִיתִי יָדִי עָלָיִךְ
Zeph. 1, 4. וְנָטִיתִי יָדִי עַל־יְהוּדָה
3 *perf. pl.:* נָטוּ
Ps. 21, 12. כִּי־נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה
Jes. 45, 12. יָדַי נָטוּ שָׁמָיִם
3 *perf. pl.:* נָטָיוּ *Q're.*
Ps. 73, 2. כִּמְעַט נָטוּ רַגְלָי
part. masc.: נוֹטֶה, נָטֶה *sg.*
1 Chr. 21, 10. שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה עָלֶיךָ
Job. 9, 8. נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדּוֹ
Job. 26, 7. נוֹטֶה צָפוֹן עַל־תֹּהוּ
Ps. 104, 2. נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה
Jes. 44, 24. נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי
Jes. 51, 13. נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ
Jes. 66, 12. נוֹטֶה־אֵלֶיהָ כַּנָּהָר
Jer. 10, 20. אֵין־נֹטֶה עוֹד אָהֳלִי
Ez. 25, 16 נוֹטֶה יְדִי עַל־פְּלִשְׁתִּים
Zach. 12, 1. נֹאֻם־יְיָ נוֹטֶה שָׁמַיִם
part. masc.: הַנּוֹטֶה *sg.*
Jes. 40, 22. הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמַיִם
part. c. s.: וְנוֹטֵיהֶם
Jes. 42, 5. בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם
part. pass.: נָטוּי *sg.:*
Ps. 62, 4. כְּקִיר נָטוּי
Ps. 102, 12. יְמֵי כַּצֵּל נָטוּי
Ez. 1, 22. נְטוּי עַל־רָאשֵׁיהֶם
part. pass.: נְטוּיָה *sg.*
Ex. 6, 6. אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
Dt. 4, 34. וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
Dt. 5, 15. 26, 8. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
2Rg.17,36. בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
1 Chr. 21, 16. נְטוּיָה עַל־יְרוּשָׁלַם
Ps. 136, 12. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
Jes. 5, 25. וַיַּעַר יְדוֹ נְטוּיָה
Jes.9,11.16.20.10,4. וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה
Jer. 21, 5. בְּיָד נְטוּיָה
Jer. 32, 21. וּבְאוֹתוֹת נְטוּיָה
Ez. 20, 33. 34. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
part. pass. f.: הַנְּטוּיָה *sg.*
Dt. 7, 19. וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה
Dt. 9, 29. וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה
Dt. 11, 2. וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה
1 Reg. 8, 42. וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה
2 Chr. 6, 32. וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה
Jes. 14, 26. וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה

וכעלם הוקף ליכו סמכוון על תעכוג וקפלם.
n. m., descensus, veluti brachii, qui est gestus ferientium, epularum, quae mensae imponuntur, Job. 17, 16. ubi חֵת עַל־עָפָר, h. e. descensus in sepulcrum, conjungendum est, deinde requies (Niederlassung), quies, minime adjuncta voluptatis notione. LXX. *καταβαίνειν.*
Job. 17, 16. אִם־יַחַד עַל־עָפָר נָחַת
וְנָחַת
Job. 36, 16. וְנָחַת שֻׁלְחָנְךָ מָלֵא דָשֶׁן
Jes. 30, 30. וְנַחַת זְרוֹעַ יְרָאֶה
נְחֵתִים
ק׳, וכתבי נְחֻתִים, וק״כ כדגוש לתקלקת, לו שהיקיל נְחִית וכתבי נכתיכ, לולם עול מקום לתקנדי.
adj. m. (pl. נְחֻתִים, injecto *Dages* euphonico, nisi sing. est נְחִית, ita ut Dages pluralis Jud ejectum recompenset), descendens. LXX. *κρύπτειν.*
pl.: *נְחֻתִים
2 Reg. 6, 9. *כִּי־שָׁם אֲרָם נַחֲתִים

נָטָה

פעל נוד, והעתיד יִטֶּה, והתקנר יֵט, נֵט. וכמוכן מוצמ [לויכטענ־קען], ל״מ מכוצמ כיל, מעדול קו, מתמצ והלכן כללנים [לתכתבן], וכצמל על שעיקם ועפיקם [לויכנכיי־טען, -שטאכנען], ל״מ מכנית שמים וכלומה, לו על פנים וכתלבתות, לו על כתקלם וכתינם וקרגלות וכלומה מן כשלמות. כתבעל כעצוי״. וכוכוף חֲטֵה יונק ויווק. ולמל לתקור הזכר לע שהקרן נָטֶה ולומה לו טֶה, טָחֵי נקצוי, וככון מקנב מוצ ומעמי״, והולתם הזכר שי׳ לעיל לתל עת ועתם. נתקמי נָטָא מצלמו.
v. tr. compos. (impf. יִטֶּה, apoc. יֵט, תֵּט), extendere, veluti manum, decempedam ad aliquid permetiendum, expandere, veluti coelos, tentorium; inclinare, declinare, deflectere, deducere, et similiter. *Ni.* pass. *Hi.* הִטָּה extens., intenta significatione. Radix נָטָה induruit in vv. טֶה (נְטוּיָה), טָחֵי nostroque in verbo cum praep. *na* coaluit, qua ex compositione omnes promanant ejus significationes. LXX. *ταννύειν, ἐκτείνειν, κλίνειν, ἄρειν, πηγνύειν, ποιεῖν, στερεοῦν, ἱστάναι, ἐκλείπειν, ἐρεῖν, σαλεύειν;* נְטֵה, *τόπος; τοῦ ὑψηλός; Ni. σκιάζειν; Hi. ἀποκλίνειν, ἐκκλίνειν, ἐπικλίνειν; βάλλειν, παραβάλλειν; ἀφαιρεῖν, ἐπαίρειν; ἀποπλανᾶν, ἀφικνεῖσθαι, διαστρέφειν, διαστρωννύναι, ἐπάγειν, ἐπιβλέπειν, εὐθύνειν, καταχέειν, προπέτασμα ποιεῖν, πλαγιάζειν, ὑποτιθέναι.*
3 *perf.:* נָטָה
Gn. 33, 19. נָטָה־שָׁם אָהֳלוֹ
Num. 21, 15. נָטָה לְשֶׁבֶת עָר
Jos. 8, 26. אֲשֶׁר נָטָה בַכִּידוֹן
2 Sam. 2, 19. וְלֹא־נָטָה לָלֶכֶת
2 Sam. 6, 17. אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָוִד
1 Reg. 2, 28. נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה
1 Reg. 2, 28. אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה
1 Reg. 11, 9. כִּי־נָטָה לְבָבוֹ מֵעִם
1 Chr. 16, 1. נָטָה־לוֹ דָוִיד
2 Chr. 1, 4. כִּי נָטָה־לוֹ אֹהֶל

Digitized by Google

וידך הנטויה ומי ישיבנה Jes. 14, 27.
ובזרועי הנטויה Jer. 27, 5.
ובזרעך הנטויה Jer. 32, 17.
part. pl. fem.: נְטוּיוֹת
נטוות גרון Jes. 3, 16. Q're.
inf. constr.: נְטוֹת
עד־נטות היום Jud. 19, 8.
inf. constr.: בְּנָטוֹת
וירצו כנטות יד Jos. 8, 19.
inf. bonstr.: לִנְטוֹת, לְנָטוֹת
לנטת אחרי רבים Ex. 23, 2.
אשר אין־דרך לנטות Num. 22, 26.
לנטות עשר מעלות 2 Rg. 20, 10.
ישיתי לנטות בארץ Ps. 17, 11.
inf. c. suff.: בְּנָטְתִּי
בנטתי את־ידי Ex. 7, 5.
inf. c. suff.: כְּנָטוֹתוֹ
כצל כנטותו סלכתי Ps. 109, 23.
impt. sg.: נְטֵה
נטה את־ידך Ex. 8, 1.
נטה את־מטך Ex. 8, 12.
נטה את־ידיך על־השמים Ex. 9, 22.
נטה ידך על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
נטה ידך על־השמים Ex. 10, 21.
נטה את־ידך על־הים Ex. 14, 26.
נטה בכידון Jos. 8, 18.
נטה לך הניי עמך 1 Sam. 14, 7.
נטה לך על־ימינך 2 Sam. 2, 21.
impt. sg.: וּנְטֵה
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
ונטה את־ידך על־הים Ex. 14, 16.
2 imperf.: תֵּט
ואל־תט מאמרי־פי Prv. 4, 5.
אל־תט ימין ושמאול Prv. 4, 27.
3 imperf.: יֵטֶה
ולא־יטה לארץ מנלם Job. 15, 29.
3 imperf.: וַיֵּט־, וַיֵּט *s. M.*
ויט אהלו ביתראל Gn. 12, 8.
ויט־שם אהלו Gn. 26, 25.
ויט אהלה מהלאה Gn. 35, 21.
ויט עד־איש עדלמי Gn. 38, 1.
ויט אליה אל־הדרך Gn. 38, 16.
ויט אליו חמד Gn. 39, 21.
ויט שכמו לסבל Gn. 49, 15.
ויט אהרן את־ידו Ex. 8, 2. 13.
ויט משה את־מטהו Ex. 9, 23. 10, 13.
ויט משה את־ידו Ex. 10, 22. 14, 21. 27.
ויט ישראל מעליו Num. 20. 21.
ויט יהושע בכידון Jos. 8, 18.
ויט אהלו עד־אלון Jud. 4, 11.
ויט לבם אחרי אבימלך Jud. 9, 3.
ויט בכח ויפל הבית Jud. 16, 30.
ויט שמים וירד 2 Sam. 22, 10.
ויט־לו אהל 1 Chr. 15, 1.
ויט שמים וירד Ps. 18, 10.
ויט אלי וישמע שועתי Ps. 40, 2.
ויט ידו עליו Jes. 5, 25.
3 imperf.: וְיֵט
ויט ידו על־צפון Zeph. 2, 13.
3 impf. fem.: תֵּטֶה
אם תטה אשורי Job. 31, 7.
3 imperf.: וַתֵּט
ותט האתון מן־הדרך Num. 22, 23.
ותראני האתון ותט Num. 22, 33.
ותט אשרנו מני ארחך Ps. 44, 19.
1 impf. pl.: נֵטֶה
לא נטה ימין Num. 20, 17.
לא נטה בשדה ובכרם Nu. 21, 22.
3 impf. pl.: וַיֵּטוּ
ויטו אחרי הבצע 1 Sam. 8, 3.
Nif-al: נְטֵה
3 perf. pl.: נָטֵיוּ *p.*
כנחלים נטיו Num. 24, 6.

3 imperf.: יִנָּטֶה
קוה ינטה על־ירושלם Zach. 1, 16.
3 impf. pl.: יִנָּטוּ
כי־ינטו צללי־ערב Jer. 6, 4.
Hif-il: הִטָּה *3 perf.*
ועלי הטה־חסד Esr. 7, 28.
כי־הטה אזנו לי Ps. 116, 2.
3 perf. c. suff.: הִטָּהוּ
לב חוחל הטהו Jes. 44, 20.
3 perf. f. c. s.: הִטָּתָה
הטתו ברב לקחה Prv. 7, 21.
1 perf.: הִטֵּיתִי
לא־הטיתי אזני Prv. 5, 13.
3 perf. pl.: הִטּוּ
נשיו הטו את־לבבו 1 Reg. 11, 4.
עונותיכם הטו־אלה Jer. 5, 25.
ולא־הטו את־אזנם Jer. 7, 24. 26. 11, 8. 17, 23. 34, 14. 44, 5.
ואביונים בשער הטו Am. 5, 12.
2 perf. pl.: הִטִּיתֶם
ולא־הטיתם את־אזנכם Jer. 25, 4. 35, 15.
part. masc.: מַטֶּה *sg.*
ארור מטה משפט Dt. 27, 19.
part. pl.: וְהַמַּטִּים
והמטים עקלקלותם Ps. 125, 5.
p. pl. constr.: וּמַטֵּי
ומטי־נר ולא יראוני Mal. 3, 5.
inf. constr.: לְהַטּוֹת, לַהֲטוֹת
אחרי־רבים להטת Ex. 23, 2.
להטות לבבנו אליו 1 Reg. 8, 58.
להטות ארחות משפט Prv. 17, 23.
להטות צדיק במשפט Prv. 18, 5.
להטות מדין דלים Jes. 10, 2.
להטות משפט־גבר Thr. 3, 35.
inf. c. suff.: לְהַטֹּתְהוּ
להטתה הדרך Num. 22, 23.
impt. sg.: הַטֵּה
חטה יי׳ אזנך ושמע 2 Reg. 19, 16.
הטה אלי׳ אזנך Ps. 31, 3. 71, 2.
הטה־יי׳ אזנך Ps. 86, 1.
הטה אזנך לרעתי Ps. 88, 3.
הטה־אלי אזנך Ps. 102, 3.
הטה יי׳ אזנך ושמע Jes. 37, 17.
הטה אלהי׳ אזנך Dan. 9, 18.
impt. ep.: הַט *sg.*
הט־אזנך לי Ps. 17, 6.
הט־לבי אל־עדותיך Ps. 119, 36.
הט־שמיך ותרד Ps. 144, 5.
לאמרי הט אזנך Prv. 4, 20.
לתבונתי הט אזנך Prv. 5, 1.
הט אזנך ושמע Prv. 22, 17.
impt. fem.: הַטִּי *sg.*
הטי־נא כדך ואשתה Gn. 24, 14.
impt. fem.: וְהַטִּי
וראי והטי אזנך Ps. 45, 11.
impt. pl.: הַטּוּ *masc.*
הטו אזנכם לאמרי־פי Ps. 78, 1.
הטו מני־ארח Jes. 30, 11.
הטו אזנכם ולכו אלי Jes. 55, 3.
impt. pl.: וְהַטּוּ
והטו את־לבבכם אל־יי׳ Jos. 24, 23.
1 imperf.: אַטֶּה
אטה למשל אזני Ps. 49, 5.
כי־אטה את־ידי Jer. 6, 12.
1 imperf.: אָטֶה *p.*
דרכו שמרתי ולא־אט Job. 23, 11.
1 imperf.: וְאָטֶה
ואט אליו אוכיל Hos. 11, 4.
1 imperf.: וָאָטֶה
ואט את־ידי עליך Jer. 15, 6.
2 imperf.: תַּטֶּה

לא תטה משפט אביונך Ex. 23, 6.
לא־תטה משפט Dt. 16, 19. 24, 17.
תטה לבך לתבונה Prv. 2, 2.
2 impf. ap.: תַּט
אל־תט באפך עבדך Ps. 27, 9.
אל־תט לבי לדבר רע Ps. 141, 4.
3 imperf.: יַטֶּה
ויי יטה ידו Jes. 31, 3.
3 impf. ap.: וַיֵּט
ויט את־לבב 2 Sam. 19, 15.
ויט־עלינו חסד Esr. 9, 9.
3 impf. c. suff.: יַטֵּהוּ *p.*
ורב־כסף אל־יטך Job. 36, 18.
3 impf. c. suff.: יַטֵּנִי
אשר יחפץ ימטר Prv. 21, 1.
3 impf. c. suff.: וַיַּטֵּהוּ
ויטהו יואב אל־תוך 2 Sam. 3, 27.
ויטהו דוד בית עבד 2 Sam. 6, 10.
ויטהו אל־בית־עבד 1 Chr. 13, 13.
3 impf. c. suff.: וַתַּטֵּהוּ
ותטהו לה אל־החצר 2 Sam. 21, 10.
3 impf. pl.: יַטּוּ
אכן יטו את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
יטו אבינים מדרך Job. 24, 4.
יטו אל־תחשכי Jes. 54, 2.
ודרך עניים יטו Am. 2, 7.
ועל־בגדים חבלים יטו Am. 2, 8.
3 impf. pl.: וַיַּטּוּ
ויטו משפט 1 Sam. 8, 3.
ויטו לאבשלום האחל 2 S. 16, 22.
ויטו נשיו את־לבו 1 Reg. 11, 3.
ויטו בתהו צדיק Jes. 29, 21.

מַטֶּה

ז׳ [נטיכם ו׳ ע׳ נקניי כפי פעגת תכלע־נע] ומסמן מַטֶּה, והכנוי מַטֶּהוּ, ופעם נכנוי נכני מַטֶּיהָ מן מַטִּים. סמונן פעמן לפעת רד״ק, פעכת נעה, לשון שעיכם ופעילם נדבר [שעיבע, שעבע], ד״מ פעם־לקם כיו פעמן לקם נקפוד סלך, והפרוש סזה נכון, ולפ פענין נפיעם כפיעם כפעד נכיס. פוס הפעלעם על פעם־מלך שבעמן צליו המלך, וזסו פעבע [נפעפער], על שבע פקניס ופרוסף וכניפס, נקופן שגם סלפס נכלל בו, על שבע ליפר ולפוכיס, קו על שבע וניס־קב נעם [שעפעם], קו פקל ושבע נכלל וכלופס. וספפוק שפעו פעם ופי יעלם יפס פרע שלפס ילקק, פשו קון ושפעו פעם, פפולעבות קפר קילפס קפכם, ושפעו פי פוק קפר יעד ספולעבות, וכן פל״ק. וכספוק כן פשפס פענין לפעת קכן־נכקף כיו פופס, ענין נעיס וסלוף דין, נשלוב קל פרק פולון, ונקולו יולק נדקלוק. ולע קולף שבע פשלס נקפבר מם כלופס קל מם, נפכוון פעילם וקפוק וניעס [וופנקען, זוופנקען], וכעלף מַמּוּ קפי נקלע פעניס נדנוג פעיק, וכבע כפכוון נפעני ענכ [s. *math* l. *mot*-itare, ומוק מַטָּה כיו מְטֹה מן מם נפכוון נל וניעיפ, פענין נלטול, וכן נקפבר מַטֶּה פוס, לופר פכניפע ופקיס, ועול פקום לפתנלר.

n. m. (*f.* Mika 6, 9. ex sententia Ibn-Ezrae; c. מַטֵּה, pl. מַטּוֹת, semel c. s. pl. מַטֵּיהֶם a pl. מַטִּים), virga, scipio, baculus, in quem quis recumbit, a v. נָטָה, vi *fulciendi*, non extendendi, uti nonnulli, comparato n. נִטְּשָׁה (נָטַשׁ), asseruerunt, hinc trop. מַטֵּה לֶחֶם (syn. מַמְטַעַ לָחֶם) de alimento, quo hominis vita veluti fulcitur, reficitur et sustentatur, deinde de sceptro regum, de hasta ipsaque etiam veruti cuspide, de baculi ut instrumento castigationis, afflictionis et poenae, trop. de stirpe seu tribu (syn. שֵׁבֶט), metaphora petita ex ramis arborum, quibus genealogiae comparari solent, et similiter. Versum Mika 6, 9. pulcre Isaaki interpretatus est: *audite virgam, qua puniemini et eum, qui poenam decrevit.* Ez. 7, 10. *Abulwalid* מַטֵּה, sicut מַטֶּה, de inclinatione juris s. injustitia (parall. דִּין) dictum arbitratur, id quod legibus grammaticis minime repugnat. Nam fortasse radix nominis est מט, cogn. מך (unde 3 p. Ni., uti aliquot in libris scribitur, נָמְכוּ, dagesato *Thet*), vi movendi seu motitandi (wanken, schwanken), sanscr. *math*, lat. *motum*, *mot*-itare, unde מַטֵּה, sicut מִדּוֹ (מָדַד), virga, baculus, utpote flexibilis et vacillans, et fortasse etiam מַטֶּה, ab inflectendo et decumbendo. LXX. *ῥάβδος, βακτηρία, σκῆπτρον, ζυγός* (מוֹט), *στήριγμα, σιτοδεία, πληγή, φυλή, ἔκστασις, θυμός, χείρ.*

Ex. 4, 2. מזה בידך ויאמר מטה
Am. 6, 4. השכבים על־מטות שן
pl.: הַמִּטּוֹת
2 Reg. 11, 2. בחדר המטות
2 Chr. 22, 11. מניקתו בחדר המטות

מַטֶּה

ז׳ [נטיכם ו׳ ע׳ נקניי כפי פעגת תכלע־נע] ומסמן מַטֶּה, והכנוי מַטֶּהוּ, ופעם נכנוי נכני מַטֶּיהָ מן מַטִּים. סמונן פעמן לפעת רד״ק, פעכת נעה, לשון שעיכם ופעילם נדבר [שעיבע, שעבע], ד״מ פעם־לקם כיו פעמן לקם נקפוד סלך, והפרוש סזה נכון, ולפ פענין נפיעם כפיעם כפעד נכיס. פוס הפעלעם על פעם־מלך שבעמן צליו המלך, וזסו פעבע [נפעפער], על שבע פקניס ופרוסף וכניפס, נקופן שגם סלפס נכלל בו, על שבע ליפר ולפוכיס, קו על שבע וניס־קב נעם [שעפעם], קו פקל ושבע נכלל וכלופס. וספפוק שפעו פעם ופי יעלם יפס פרע שלפס ילקק, פשו קון ושפעו פעם, פפולעבות קפר קילפס קפכם, ושפעו פי פוק קפר יעד ספולעבות, וכן פל״ק. וכספוק כן פשפס פענין לפעת קכן־נכקף כיו פופס, ענין נעיס וסלוף דין, נשלוב קל פרק פולון, ונקולו יולק נדקלוק. ולע קולף שבע פשלס נקפבר מם כלופס קל מם, נפכוון פעילם וקפוק וניעס [וופנקען, זוופנקען], וכעלף מַמּוּ קפי נקלע פעניס נדנוג פעיק, וכבע כפכוון נפעני ענכ [s. *math* l. *mot*-itare, ומוק מַטָּה כיו מְטֹה מן מם נפכוון נל וניעיפ, פענין נלטול, וכן נקפבר מַטֶּה פוס, לופר פכניפע ופקיס, ועול פקום לפתנלר.

n. m. (*f.* Mika 6, 9. ex sententia Ibn-Ezrae; c. מַטֵּה, pl. מַטּוֹת, semel c. s. pl. מַטֵּיהֶם a pl. מַטִּים), virga, scipio, baculus, in quem quis recumbit, a v. נָטָה, vi *fulciendi*, non extendendi, uti nonnulli, comparato n. נִטְּשָׁה (נָטַשׁ), asseruerunt, hinc trop. מַטֵּה לֶחֶם (syn. מַמְטַעַ לָחֶם) de alimento, quo hominis vita veluti fulcitur, reficitur et sustentatur, deinde de sceptro regum, de hasta ipsaque etiam veruti cuspide, de baculi ut instrumento castigationis, afflictionis et poenae, trop. de stirpe seu tribu (syn. שֵׁבֶט), metaphora petita ex ramis arborum, quibus genealogiae comparari solent, et similiter. Versum Mika 6, 9. pulcre Isaaki interpretatus est: *audite virgam, qua puniemini et eum, qui poenam decrevit.* Ez. 7, 10. *Abulwalid* מַטֵּה, sicut מַטֶּה, de inclinatione juris s. injustitia (parall. דִּין) dictum arbitratur, id quod legibus grammaticis minime repugnat. Nam fortasse radix nominis est מט, cogn. מך (unde 3 p. Ni., uti aliquot in libris scribitur, נָמְכוּ, dagesato *Thet*), vi movendi seu motitandi (wanken, schwanken), sanscr. *math*, lat. *motum*, *mot*-itare, unde מַטֵּה, sicut מִדּוֹ (מָדַד), virga, baculus, utpote flexibilis et vacillans, et fortasse etiam מַטֶּה, ab inflectendo et decumbendo. LXX. *ῥάβδος, βακτηρία, σκῆπτρον, ζυγός* (מוֹט), *στήριγμα, σιτοδεία, πληγή, φυλή, ἔκστασις, θυμός, χείρ.*

Ex. 4, 2. מזה בידך ויאמר מטה
Ex. 23, 6. לא תטה משפט אביונך
Dt. 16, 19. 24, 17. לא־תטה משפט
Prv. 2, 2. תטה לבך לתבונה
2 impf. ap.: תַּט
Ps. 27, 9. אל־תט באף עבדך
Ps. 141, 4. אל־תט לבי לדבר רע
3 imperf.: יַטֶּה
ויי יטה ידו Jes. 31, 3.
3 impf. ap.: וַיֵּט
ויט את־לבב 2 Sam. 19, 15.
ויט־עלינו חסד Esr. 9, 9.
3 impf. c. suff.: יַטֵּהוּ *p.*
ורב־כסף אל־יטך Job. 36, 18.
3 impf. c. suff.: יַטֵּנִי
אשר יחפץ יטנו Prv. 21, 1.
3 impf. c. suff.: וַיַּטֵּהוּ
ויטהו יואב אל־תוך 2 Sam. 3, 27.
ויטהו דוד בית עבד 2 Sam. 6, 10.
ויטהו אל־בית־עבד 1 Chr. 13, 13.
3 impf. c. suff.: וַתַּטֵּהוּ
ותטהו לה אל־החצר 2 Sam. 21, 10.
3 impf. pl.: יַטּוּ
אכן יטו את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
יטו אבינים מדרך Job. 24, 4.
יטו אל־תחשכי Jes. 54, 2.
ודרך עניים יטו Am. 2, 7.
ועל־בגדים חבלים יטו Am. 2, 8.
3 impf. pl.: וַיַּטּוּ
ויטו משפט 1 Sam. 8, 3.
ויטו לאבשלום האחל 2 S. 16, 22.
ויטו נשיו את־לבו 1 Reg. 11, 3.
ויטו בתהו צדיק Jes. 29, 21.

מַטֶּה

ז׳ וסיוכן יגוע ומצכב, לופר פקוס הסמען [לעקן־פלעמן], לכן נסמלל על מרכן ועכע ופקוס סמסנס, וסכל מקפנות סכעים, וכן קליכי ניוכי כזלוב וס.

n. f., κλίνη (Lehnplatz), lectus, pulvinar, recubitorium, feretrum (Tragbett, Todtenbahre). LXX. κλίνη, δίφρος, ῥάβδος, φύλη (מַטֶּה).

2 Reg. 4, 10. מטה ושלחן וכסא
Ez. 23, 41. על־מטה כבודה
Am. 3, 12. בפאת מטה

הַמִּטָּה

Gn. 47, 31. על־ראש המטה
Gn. 48, 2. וישב על־המטה
Gn. 49, 33. ויאסף רגליו אל־המטה
1 Sam. 19, 13. ותשם אל־המטה
1 S. 19, 16. והנה התרפים אל־המטה
1 Sam. 28, 23. וישב אל־המטה
2 Sam. 3, 31. הלך אחרי המטה
2 Reg. 1, 4. 6. 16. המטה אשר־עלית
Esth. 7, 8. והמן נפל על־המטה

בַּמִּטָּה

1 Sam. 19, 15. העלו אתו במטה אלי
constr.: מִטַּת
2 Reg. 4, 21. על־מטת איש האלהים
cum suff.: מִטָּתִי
Ps. 6, 7. אשחה בכל־לילה מטתי
cum suff.: מִטָּתְךָ *p.*
Ex. 7, 28. משכבך ועל־מטתך
cum suff.: מִטָּתוֹ
2 Sam. 4, 7. והוא־שכב על־מטתו
1 Reg. 17, 19. וישכבהו על־מטתו
1 Reg. 21, 4. וישכב על־מטתו
2 Reg. 4, 32. מת משכב על־מטתו
2 Chr. 24, 25. ויהרגהו על־מטתו
Prv. 26, 14. ועצל על־מטתו
Cant. 3, 7. הנה מטתו שלשלמה
pl.: מִטּוֹת
Esth. 1, 6. מטות זהב וכסף

Digitized by Google

מטה מטה לבית אב Num. 17, 17.
כי מטה אחד Num. 17, 18.
מטה למשיא אחד Num. 17, 21.
ממטה אל־מטה Num. 36, 7.
כתרים מטה לא־עץ Jes. 10, 15.
שמעו מטה ומי יעדה Mich. 6, 9.

וּמַטֶּה

ומטה־הוא בידם זעמי Jes. 10, 5.

הַמַּטֶּה

ואת־המטה הזה תקח Ex. 4, 17.
קח את־המטה Num. 20, 8.
את־המטה מלפני יי Num. 20, 9.
וחצי המטה Num. 34, 13. 15.
על נחלת המטה Num. 36, 3. 4.
וחצי המטה Jos. 14, 2. 3.
בקצה המטה אשר־בידי 1 S. 14, 43.
ממשפחת המטה 1 Chr. 6, 46.
צץ המטה Ez. 7, 10.

וְהַמַּטֶּה

והפתילים והמטה Gn. 38, 25.
והמטה אשר־נהפך לנחש Ex. 7, 15.

בַּמַּטֶּה

חטה אנכי מכה במטה Ex. 7, 17.
ויכם במטה ויך את־המים Ex. 7, 20.
כי במטה יחבט קצח Jes. 28, 27.

לַמַּטֶּה

ויחי למטה בכפו Ex. 4, 4.
ממטה למטה אחר Num. 36, 9.

לַמַּטֶּה

איש איש למטה Num. 1, 4.
אלף למטה אלף למטה Num. 31, 4.
מאלפי ישראל אלף למטה Nu. 31, 5.
אלף למטה לצבא Num. 31, 6.

מִמַּטֶּה

נשיא אחד ממטה תקחו Nu. 34, 18.
ממטה אל־מטה Num. 36, 7.
ממטה למטה אחר Num. 36, 9.

constr.: מַטֵּה

ויקח משה את־מטה Ex. 4, 20.
ויבלע מטה־אהרן Ex. 7, 12.
בשבריכם מטה־לחם Lev. 26, 26.
אך את־מטה לוי Num. 1, 49.
מטה ישששכר Num. 2, 5.
מטה זבולן Num. 2, 7.
מטה שמעון Num. 2, 12.
ועליו מטה מנשה Num. 2, 20.
מטה אשר Num. 2, 27.
הקרב את־מטה לוי Num. 3, 6.
ועל־צבא מטה Num. 10, 15.
16. 19. 20. 23. 24. 26. 27.
על־מטה לוי Num. 17, 18.
והיה פרח מטה־אהרן Num. 17, 23.
השב את־מטה אהרן Num. 17, 25.
מטה לוי שבט אביך Num. 18, 2.
מטה בני הראובני Num. 34, 14.
וחצי מטה מנשה Num. 34, 14.
מטה אבותיו Num. 36, 4.
כן מטה בני־יוסף דברים Nu. 36, 5.
למשפחת מטה אביהם Num. 36, 6.
בנחלת מטה אבותיו Num. 36, 7.
ממשפחת מטה אביה Num. 36, 8.
על־מטה משפחת אביהן Nu. 36, 12.
לחצי מטה בני־מנשה Jos. 13, 29.
מטה בני־יהודה Jos. 15, 20.
נחלת מטה בני־אפרים Jos. 16, 8.
מטה בני־בנימן Jos. 18, 11.
נחלת מטה בני־שמעון Jos. 19, 8.
מטה בני־ישששכר Jos. 19, 23.
זאת נחלת מטה בני־אשר Jos. 19, 31.
נחלת מטה בני־נפתלי Jos. 19, 39.
מטה בני־דן Jos. 19, 48.
מטה־אפרים Jos. 21, 5.
ומחצי מטה מנשה Jos. 21, 5. 6.
מטה־ישששכר Jos. 21, 6.
וממחצית מטה פנשה Jos. 21, 25.
מחצי מטה מנשה Jos. 21, 27.

מאת מטה זבולן Jos. 21, 34.
ולחצי מטה מנשה Jos. 22, 1.
ממחצית מטה 1 Chr. 6, 46.
וממחצית מטה מנשה 1 Chr. 6, 55.
חצי מטה מנשה 1 Chr. 6, 56.
ומחצי מטה מנשה 1 Chr. 12, 31.
כל־מטה־לחם שבר Ps. 105, 16.
מטה עזך ישלח יי Ps. 110, 2.
ואת מטה שכמו Jes. 9, 3.
שבר יי מטה רשעים Jes. 14, 5.
מעבר מטה מוסדה Jes. 30, 32.
איכה נשבר מטה־עז Jer. 48, 17.
הנני שבר מטה־לחם Ez. 4, 16.
ושברתי לכם מטה־לחם Ez. 5, 16.
ושברתי לה מטה־לחם Ez. 14, 12.
ויבשו מטה עזה Ez. 19, 12.
ולא־היה בה מטה עז Ez. 19, 14.

וּמַטֶּה

ומטה האלהים בידי Ex. 17, 9.
ומטה גד Num. 2, 14.
ומטה בנימן Num. 2, 22.
ומטה נפתלי Num. 2, 29.
ומטה אהרן Num. 17, 21.
ומטה בני־חגדי Num. 34, 14.

constr.: לְמַטֶּה

בן־חור למטה יהודה Ex. 31, 2. 35, 30. 38, 22.
בן־אחיסמך למטה־דן Ex. 31, 6. 35, 34. 38, 23.
שלמית בת־דברי למטה־דן Lev. 24, 11.
מקדיהם למטה Num. 1, 21. 23. 25. 27. 29. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43.
והלוים למטה אבתם Num. 1, 47.
בן־עמינדב למטה יהודה Nu. 7, 12.
למטה אבתיו תשלחו Num. 13, 2.
למטה ראובן Num. 13, 4.
למטה שמעון Num. 13, 5.
למטה יהודה Num. 13, 6.
למטה ישששכר Num. 13, 7.
למטה אפרים Num. 13, 8.
למטה בנימן Num. 13, 9.
למטה זבולן Num. 13, 10.
למטה יוסף למטה מנשה Nu. 13, 11.
למטה דן Num. 13, 12.
למטה אשר Num. 13, 13.
למטה נפתלי Num. 13, 14.
למטה גד Num. 13, 15.
למטה יהודה כלב Num. 34, 19.
למטה בנימן Num. 34, 21.
למטה בני־מנשה Num. 34, 23.
למטה אחד Num. 36, 9.
בן־זרח למטה יהודה Jos. 7, 18.
למטה בני־ראובן Jos. 13, 15.
ויתן משה למטה גד Jos. 13, 24.
למטה בני יהודה Jos. 15, 1.
מקצה למטה בני־יהודה Jos. 15, 21.
ויהי הגורל למטה מנשה Jos. 17, 1.
למטה בני בנימן Jos. 18, 21.
למטה בני־שמעון Jos. 19, 1.
למטה בני־אשר Jos. 19, 24.
למטה בני־דן Jos. 19, 40.
קם למטה־רשע Ez. 7, 11.

וְלַמַּטֶּה

ולמטה בני שמעון Num. 34, 20.
ולמטה בני־דן Num. 34, 22.
ולמטה בני־אפרים Num. 34, 24.
ולמטה בני־זבולן Num. 34, 25.
ולמטה בני־ישששכר Num. 34, 26.
ולמטה בני־אשר Num. 34, 27.
ולמטה בני־נפתלי Num. 34, 28.

constr.: מִמַּטֶּה

במישר ממטה ראובן Jos. 20, 8.
בגלעד ממטה גד Jos. 20, 8.
בבשן ממטה מנשה Jos. 20, 8.
ממטה יהודה Jos. 21, 4.

ממטה ראובן Jos. 21, 7.
ממטה בני יהודה Jos. 21, 9.
ערי גורלם ממטה אפרים Jos. 21, 20.
הוא ממטה נפתלי 1 Reg. 7, 14.
ממטה ישששכר 1 Chr. 6, 47.
ממטה ראובן 1 Chr. 6, 48.
ממטה בני־יהודה 1 Chr. 6, 50.
ערי גבולם ממטה אפרים 1 Chr. 6, 51.
ממטה זבולן את־רמונו 1 Chr. 6, 62.
ממטה ראובן את־בצר 1 Chr. 6, 63.
ותצא אש ממטה בריה Ez. 19, 14.

וּמִמַּטֶּה

constr.:

וממטה השמעני Jos. 21, 4.
וממטה בנימן בגורל Jos. 21, 4.
וממטה־דן Jos. 21, 5.
וממטה־אשר Jos. 21, 6.
וממטה נפתלי Jos. 21, 6.
וממטה־גד וממטה זבולן Jos. 21, 7.
וממטה בני שמעון Jos. 21, 9.
וממטה בנימן את־גבעון Jos. 21, 17.
וממטה־דן את־אלתקא Jos. 21, 23.
וממטה ישששכר Jos. 21, 28.
וממטה אשר Jos. 21, 30.
וממטה נפתלי Jos. 21, 32.
וממטה ראובן Jos. 21, 36.
וממטה גד Jos. 21, 36.
וממטה בנימן את־גבע 1 Chr. 6, 45.
וממטה אשר 1 Chr. 6, 47.
וממטה נפתלי 1 Chr. 6, 47.
וממטה מנשה 1 Chr. 6, 47.
וממטה־גד 1 Chr. 6, 48.
וממטה זבולן 1 Chr. 6, 48.
וממטה בני־שמעון 1 Chr. 6, 50.
וממטה בני בנימן 1 Chr. 6, 50.
וממטה ישששכר את קדש 1 Chr. 6, 57.
וממטה אשר 1 Chr. 6, 59.
וממטה נפתלי את־קדש 1 Chr. 6, 61.
וממטה־גד את־ראמות 1 Chr. 6, 65.

cum suff.: מִמַּטֵּהוּ

קח את־מטך Ex. 7, 9.
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
נטה את־מטך Ex. 8, 12.
ואתה הרם את־מטך Ex. 14, 16.

cum suff.: וּמִמַּטֵּהוּ

חתמך ופתילך ומטך Gn. 38, 18.
ומטך אשר חכית בו Ex. 17, 5.

cum suff.: בְּמַטֵּהוּ *p.*

נטה את־ידך במטך Ex. 8, 1.

cum suff.: מַטֵּהוּ

וישלך אהרן את־מטהו Ex. 7, 10.
וישליכו איש מטהו Ex. 7, 12.
ויט משה את־מטהו Ex. 9, 23. 10, 13.
תכתב על־מטה Num. 17, 17.
אשר אבחר־בו מטהו Num. 17, 20.
ויקחו איש מטהו Num. 17, 24.

cum suff.: וּמַטֵּהוּ

ומטהו ישא־עליך Jes. 10, 24.
ומטהו על־הים Jes. 10, 26.

cum suff.: בְּמַטֵּהוּ

את ידו במטהו Ex. 8, 13.
ויך את־הסלע במטהו Nu. 20, 11.

pl.: מַטּוֹת

נשיאי מטות אבותם Num. 1, 16.
שנים עשר מטות Num. 17, 17.
שנים עשר מטות Num. 17, 21.
לשמות מטות־אבתם Num. 26, 55.
לכל מטות ישראל Num. 31, 4.
ידבקו מטות Num. 36, 9.
שני מטות מנשה ואפרים Jos. 14, 4.
לכל מטות ישראל Jos. 22, 14.
ויהיו־לה מטות עז Ez. 19, 11.
שבעות מטות אמר סלה Hab. 3, 9.

pl.: הַמַּטּוֹת, הַמַּטֹּת

הם נשיאי המטת Num. 7, 2.
וינח משה את־המטת Num. 17, 22.
ויצא משה את־כל־המטת Nu. 17, 24.

אל־ראשי המטות Num. 30, 2.
ואת־ראשי אבות המטות Nu. 32, 28.
לתשעת המטות Num. 34, 13.
שני המטות וחצי המטה Nu. 34, 15.
וראשי אבות המטות Jos. 14, 1.
לתשעת המטות Jos. 14, 2.
נחלת שני המטות Jos. 14, 3.
ראשי אבות המטות Jos. 21, 1.
כל ראשי המטות 1 Reg. 8, 1.

pl.: לַמַּטּוֹת

למטות אבתיכם תתנחלו Nu. 33, 54.
וראשי האבות למטות Jos. 19, 51.

pl.: מַמַּטּוֹת

ממטות בני ישראל לאחד Nu. 36, 8.

pl. c. suff.: מַטֹּתָם

מטה־אהרן את־מטהם Ex. 7, 12.
אחרן בתוך מטותם Num. 17, 21.

2 pl. c. suff.: בְּמַטֵּיהֶן

נקבת במטיו Hab. 3, 14.

מָטֶה

ז׳ ומעון לעת רל״ק לין מעם [רעבע-ניינוכ]; וכנוי מן כעם, ודומם לו מן הַמַּטֶּה לעת ק״ן-נ״כ״ק, קולם נלקבל שהזיכ בָּם, ומעון כמו קם תסיל מקוכן מומם, לק-ימן לעולם מום לנליק, לומר מעול וסלוף.

n. m., inclinatio juris, a v. נָטָה, vel vacillatio, de eo, qui vario est animo atque mobili. LXX. *ἀδικία.*

והעיר מלאה מטה Ez. 9, 9.

מַטֶּה

ז״כ נכנוי מַטּוֹת, וכנול לעת יוסף קמקי מן נעם, כהכלעת כון, על פלם מַטֶּנָּה, ומעון שלוק ונעום ומכישם [קויסלעהכוכנ, -נכי״ענוכנ]. קולם לעת רל״ק נכלע סכך נדגש ודומר קהלם נשכך, ומכלון כמו מַמְטוֹת, ויקול קל״כ לעת שניו נכיקוכו, ולעת כז״י פרק קמן שנסוף סככף קכוי מום, ועוד מקום להתנדר.

n. f. (pl. מַטּוֹת), extensio, expansio, a v. נָטָה, devorato *Nun*, ad s. f. מַטֶּנָּה. Sic *Josef Qimchi*. *David Qimchi* pro מוֹטוֹת dictum putat. *Isaaki* partem pusillam in extremis alis מוֹט nominari ait. LXX. *ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ.*

pl.: מַטּוֹת

מטות כנפיו Jes. 8, 8.

מַט

ז״ו, ונאנל לן נהל התכלית מַטָּה, ומעון הנוקים והתפלה [וענקונג, טיעבע], ונקהוס לעתי להמען המוענל ומונקת [העריבע, -וועלרעם], ולוכוב נקותיות הנכות לטעם, מלעטם וכדומם. ודע קוכל שהיותר נכון לחנוילו מן מַט הפעל, ול״כ הנס ע״פ עַם, וגם נהפעל הוה, שהוא הנוגל על מַט, סמכיון של התפלה, ונכיך עיון.

n. m. (quod nonnisi affixo *He finis* invenitur: מַטָּה, ad s. f. עַם), demissio, inclinatio ad inferius vel depressius, profunditas (Senkung, Tiefe), hinc *adverb.* deorsum (herabwärts), inferne, infra, inferius, cum praepos. לְ, מִן, a v. מַט, cogn. מָטַט, profundum, humilem esse. LXX. *σώζειν*; לְמַטָּה מָטָה, *κάτω κάτω*; מִלְמַטָּה, *ὑποκάτω*; מִלְמַטָּה, *κάτωθεν.*

c. h finis: מָטָה *p.*

ואתה תרד מטה מטה Dt. 28, 43.
למען סור־משאול מטה Prv. 15, 24.

Digitized by Google

לְמַטָּה *p.* לְמָטָּה
Dt. 28, 13. ולא תהיה למטה
2Chr.32,30. ויישרם למטה־מערבה
Esr. 9, 13. חשכת למטה מעונו
Eccl.3,21. הירדת היא למטה לארץ
Jes. 37, 31. שרש למטה
Jer. 31, 37. מוסדי־ארץ למטה
וְלַמַּטָּה *p.* וּלְמַטָּה
למבן עשרים שנה
1 Chr. 27, 23. ולמטה
Ez. 1, 27. וממראה מתניו ולמטה
Ez. 8, 2. ממראה מתניו ולמטה אש
מִלְמַטָּה *p.* מִלְּמַטָּה
Ex. 26, 24. ויהיו תאמם מלמטה
Ex. 27, 5. כרכב המזבח מלמטה
Ex. 28, 27. כתפות האפוד מלמטה
Ex. 36, 29. ויהי תואמם מלמטה
Ex. 38, 4. תחת כרכבו מלמטה
Ex. 39, 20. כתפת האפד מלמטה

מֹטָה

ז"נ, ופס סוף נויר מֵטֶ, דף נ"ג, הלכות עול [יתן], ומשל סכל ק"דשם דקקס מעניים וכנסס פופס, כשילו ישימו עול ומופס על נופסו. פולס נסמסוק נוכקו כשפ. לכן כל לעת שלשם ינקקי, שמכשו סעית מעשה, וכן פרש סמקנוס. ול"כ מוֹטָה נדופס על מֶטֶה, ענין סלוף דין ועוות משפט ופקולו, לומר נדופס על מֶטֶה נסמך סדנוש, שו שמכרש מֵט נדופס על מֵט לסמס מֶטֶה, ופ יקכן, ול"כ לנדות פופס סלכלי כבלי סלוף דין.

n. f. (a v. מָטַט), jugum, vel etiam, sicut מַטֶּה, inclinatio juris (מוֹטָה, soluto *Dages*, = מַטֶּה) aut vacillatio, a verbo *mot*-itandi. LXX. *κλοιός, σύνδεσμος, συνάλλαγμα, συγγραφὴ ἄδικος.*

Jes. 58, 6. התר אגדות מוטה
Jes. 58, 6 וכלמוטה תנתקו
Jes. 58, 9. אם־תסיר מתוכך מוטה

נָטַל

פעל כודד, וסעתיד יִטֹּל, וסמוקן נטילה [סענען, לויפֿ, ער־, וועג־], ל"פ מדק לשכ יסול כרוק [וועגסענען], כן יסוג ויש סלכנות. ומוס נסקשר עס על סמכוון נשק על רקפ דנר כשק, ל"פ לכבי כועל עלין, כי נעל עליו. סכנך יונפ ויקוק, נסקשר עס נשק. ולפר לקקוד הקרש דע שסקכן יָטֶל, ודומס לו טָל לעיל דף תכ"נ, הָלַח ל"פ, ומסקקר וסשוי עי' עפת תלס לקמן, ועי' עוד סכנוכות.

verb. compos. trans. (impf. יִטֹּל), toll-ere, extollere, tollendo imponere. *Pi.* intens., a rad. *tal* (*toll*-ere), cogn. vv. טָל, הָלַח, תָּלָה q. v. LXX. *αἴρειν, ἀναλαμβάνειν, λογίζεσθαι.*

3 *perf.*: נָטַל
Thr. 3, 28. וידם כי נטל עליו
part. masc.: נוֹטֵל *sg.*
2 Sam. 24, 12. שלש אנכי נוטל עליך
3 *imperf.*: יִטֹּל
Jes. 40, 15. הן גוים כדק יטול
Pi-el: נִטֵּל
3 *impf. c. s.s.*: וַיְנַטְּלֵם
Jes. 63, 9. וינטלם וינשאם

נֶטֶל

ז"נ, וסמוקן כנכל ושש סנל ומעמסס [נעמסע, שוועגע], וכן מן טָל לעיל דשם תָּלַל, עניק עשש, נקרנוס נְטָלִי, מְטֻלִּי, מַטָּל, מַטָּל, אַטְלוּ מעלמו, וכן

אֲטֶל שם המקבל נשקע, ולפ מלשון יון, כלפי קצמו רגיס.

n. m., pondus (parall. כֶּבֶד), onus (syn. nom. מָטִיל, a v. simpl. טָל), syr. ܛܠܐ, pondus quoddam seu mensurae genus, arab. טל, gemar. אִטְּלֵל, vocabulum mere semiticum, quod perperam multi de Graeco sumtum arbitrati sunt. LXX. נֶטֶל חָזוּל, *δυσβάστακτος ἄμμος.*

וְנֶטֶל
Prv. 27, 3. כבד אבן ונטל החול

נָטִיל

ת"ז שנקשנס, ונמוק קן נסמך הכנוי נְטִילַי, וסמוק מסוכל ומסוכן [נפ־ לשלמן], וכנילי כסף הלנון מסוכלי עשק כסף, לומר עשיריס, וכן לעת המקרנס עשיר נכסיק, ויפה לקקק מ שלשה ילקקי נפכוזו.

adj. m. (substantive usitatum, pl. c. וְטִילַי), onustus, oneratus, veluti בָּסֶף, argento, pecuniâ, h. e. divites, locupletes, Targ. עִתִּירֵי נְכָסַיָּא. LXX. *ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ.*

pl. constr.: נְטִילֵי
Zeph. 1, 11. כל־נטילי כסף

נְטָל

פעל נקרפי כמו נעכרי, לומר נשיפה ולילס [סענען, ער־], ושנור נקרנוס, ומוס ג"כ מסשקל נגזרק לגיון פרקיליס, לומר נשיפת ילים, כלפי ניוקי.

v. aram., tollere, extollere, gem. translate de *lavando*, id quod fit adjuncta quadam elevationis manuum ritu (נְטִילַת יָדַיִם, hebr. נְטִילַת יָדַיִם). LXX. *ἔταιρον, ἀναλαμβάνειν.*

1 *perf.*: נְטַלְתִּ
Dan. 4, 31. עירין לשמיא נטלת
3 *f. part.*: וְנָטַיְלַת
Dan. 7, 4. ונטילת מן־ארעא

נָטַע

פעל כודד, וסעתיד יִטַּע, וסמקור נְטֹעַ ונס טָעַת, והמוקן שתילם וכעיפס והנכס [ועטענען, פֿלאַנצען], ל"פ מכעיפת עץ או כלס, או כעיפת מקום נכעיעות [נעפֿלאַנצטען]. ומוס הסשקל על נעיפת עס, סרמון סכיולו ניס נקמן ומקום, וכן מקקיפת יקד ומקיקה, וכן מקקיפת ידי לסלל, וכדומס מן הסשקלות. הכעשל הפעולי, ומשר לקקור הפעל לע קורס שסקכן רָעַע, כון עפעיי, וכשרש הכתוון נ"כ כשפתי עלה, ל"פ כשרש הכדלית ויוכית ולילפית [litt. *dê-t.* ז"יפ. וכדומס, נעגן סנגס s. *dhâ*; gr. *θη-, τι-θη-μι*;]

v. compos. trans. (impf. יִטַּע, inf. נְטֹעַ, נְטַע), ponere, infigere (setzen), plantare, veluti de horto *Eden*, de arboribus, de vitibus; conserere, veluti vineam; translate: sedem firmam dare populo, incutere in terram paxillos, quibus tabernaculum firmatur, *figere tentorium. Ni.* plantatum esse. Radix est נָטַע, *θη-ναι*, sanscr. *dhâ*. LXX. *ἱστάναι, φυτεύειν* (*φυτεία*), *καταφυτεύειν, πηγνύειν; πυροῦν.*

3 *perf.*: נָטַע
Num. 24, 6. כאהלים נטע ה'
Dt. 20, 6. אשר נטע כרם
Jes. 44, 14. נטע ארן וגשם יגדל
3 *perf.*: נָטְעָה *p.*
Ps. 104, 16. ארזי לבנון אשר נטע

3 *imperf.*: יִטַּע
Gn. 2, 8. ויטע י' אלהים
Gn. 9, 20. ויטע כרם
Gn. 21, 33. ויטע אשל בבאר
3 *impf. c. s.s.*: וַיִּטָּעֵהוּ
Jes. 5, 2. ויטעהו שרק
2 *impf. pl.*: תִּטָּעֵם *p.*
Jer. 35, 7. וכרם־לא תטעו
3 *impf. pl.*: יִטָּעוּ
Jes. 65, 22. לא יטעו ואחר יאכל
3 *impf. pl.*: וַיִּטָּעוּ
Ps. 107, 37. ויטעו כרמים
Nif-al: נִטַּע
3 *perf. pl.*: נִטָּעוּ *p.*
Jes. 40, 24. אף בל־נטעו

נָטַע

ז"נ ונסשסק נָטַע, וסקמן וְנָטַע מסשקל סוס, וכי כמו כן נפלפים פפיכ"ים סָחַר, חָדַר, זָרַע מן פפוכרקי"ם חֶדֶר, סָחַר, זָרַע, ונס חָתַת [פ"נ י"נ ע'] פלס פקמן, נאר חָתַת מפקור. המוקן לו שם פפשולם, לומר פכעיפ ויכ"ם [דשם פפלפנטנן], לו נכוף פפעולם, לומר פעל פפלפנטנן], לו שיל יך ויונק.

n. m. — in p. נֶטַע, c. נְטַע ad s. f. סָחַר (חֶדֶר), חָדַר, (זֶרַע), זָרַע (סָחַר 2 Reg. 12, 9.) — plantatio, plantarium, planta. LXX. *φύτευμα* (*φυτεύειν*), *νεόφυτον.*

נָטַע *p.*
Job. 14, 9. ועשה קציר כמו־נטע
constr.: נֶטַע
Jes. 5, 7. נטע שעשועיו
cum suff.: נִטָּעָה
Jes. 17, 11. ביום נטעך תשגשגי
pl.: נְטָעִים *n. p.*
1 Chr. 4, 23. וישבי נטעים וגדרה
pl. constr.: נִטְעֵי
Jes. 17, 10. נטעי נאמנים

נְטָעַי

ז"נ ונמוק קן נרנוי נְטָעִים, וסמוקן כמו נטע, לומר שקיל ומכך [פפלפנטנן].

n. m. pluralet. (נְטָעִים), plantatum, sarculus, planta. LXX. *νεόφυτον.*

pl.: כְּנִטָּעִים
Ps. 144, 12. בניו ככנטעים

מַטָּע

ז"נ והקנון מַטָּעִים, והמוקן כמעט כמו נְטַע, לומר לו מכשיפה הפעולה, לו הכיפה.

n. m. (pl. מַטָּעִים), plantatio, plantarium. LXX. *φυτεία, φύτευμα, φυτόν.*

Ez. 34, 29. והקמתי להם מטע
constr.: מַטַּע
Jes. 61, 3. מטע ה' להתפאר
cum suff.: מַטָּעָה
Ez. 17, 7. מערגות מטעה
Ez. 31, 4. סביבת מטעה
pl. constr.: לְמַטָּעֵי
Mich. 1, 6. למטעי כרם
pl. c. suff.: מַטָּעָיו *Q're.*
Jes. 60, 21. נצר מטעי

נָטַף

פעל נודד, וסעתיד יִטֹּף, וסמוקן נוטף וניפֿ וניפֿה, ויכה וויפֿה ונגיפה, כסום ולנוף רעיפה ונכוי [פֿליעפֿען, פֿריעפֿען], כהשקות רכות מכעיפת מר וענים ומים ונפת, וכנוסף חֶשְׁקָה יונפ ונוק,

Digitized by Google

נפזשלם על כוילם לאר ולבניס נכנופם [דיל רעדא זערשמען לאסטען]. ופזר לאקור אסעל דע זסקרן דָּשָׁה, וכון פזצק, ודופס לו ריטב נשסם כופזיק, דָּשָׁה נזצתי לרס, ונטף נעדני, וכן דָּבַר לעיל. ונכוכון פשות זָשָׁה, זָב וכדופס, כאזר תכיל נקסדן כל אלה, וכן צָה לקמן. כאדני הָה לזר ממנו פזשות הָה, הָיָה, הָוְיָא, הָיְתָה, וכן אסעל הָה זס, לזר ממנו סזס הָפָא, וכדופס פעליס הכנס נעבני ואדני ועניו, וכזכן כמכוון ג"כ נזצתי ערב, כאזר מקאס נלוף הזכזיס נסוף הסצל.

v. compos. intr. (impf. יִהֹּה), manare, stillare, de imbre ac myrrha, de montibus vitium plenis et musto tanquam stillantibus, de sermone ejusque suavitate, de doctrina et prophetia, de beneficiorum coelestium copia atque abundantia. *Hi.* causative. Radix est דָּשָׁה (aethiop. רשב), unde vv. simpl. הָפָה (הָפָה) et הָה (הָיָה, הָוְיָא, הָיְתָה, הָוְתָה). Cognata sunt, immutata paulum literarum radicalium priori, דָּב in *v. compos.* צָה, זָב, דָּבַב q. v. LXX. *στάζειν, ἀποστάζειν, ἀποσταλάζειν; περιχαρῆ γίνεσθαι, ὀγκαγωγεῖν, ταράσσειν; Hi. σταλάζειν, δακρύειν, δάκρυσι κλαίειν, ἐπιβλέπειν; part. σταγών.*

3 *perf. pl.:* נָטְפוּ *p.*
שמים נטפו — Jud. 5, 4.
גם־עבים נטפו מים — Jud. 5, 4.
אף שמים נטפו — Ps. 68, 9.
וידי נטפו־מור — Cant. 5, 5.
part. f. pl.: נְטָפוֹת
נטפות מור עבר — Cant. 5, 13.
3 *impf. fem.:* תִּטֹּף
ועלימו תטף מלתי — Job. 29, 22.
3 *impf. pl.:* יִטְּפוּ
ישפו ההרים עסיס — Joel 4, 18.
3 *impf. f. pl.:* תִּטֹּפְנָה
כי נפת תטפנה — Prv. 5, 3.
נפת תטפנה שפתותיך — Cant. 4, 11.
Hif-il: הִטִּיף
3 *perf. pl.:* וְהִטִּיפוּ
והטיפו ההרים עסיס — Am. 9, 13.
part. masc.: מַטִּיף *sg.*
מטיף העם חזה — Mich. 2, 11.
imprt.: וְהַטֵּף
והטף אל־דרום — Ez. 21, 2.
והטף אל־מקדשים — Ez. 21, 7.
1 *imperf.:* אַטִּף
אטף לך ליין ולשכר — Mich. 2, 11.
2 *imperf.:* תַּטִּיף
ולא תטיף עליבית ישחק — Am. 7, 16.
2 *impf. pl.:* תַּטִּיפוּ
אל־תטיפו ירטיפון — Mich. 2, 6.
3 *impf. pl.:* יַטִּיפוּ
לא־ירטיפו לאלה — Mich. 2, 6.
3 *impf. pl.:* יַטִּיפֻן
אל־תטיפו ירטיפון — Mich. 2, 6.

נָטָף

n. m. (pl. c. נְטָפִים), stilla, hinc: resina suaviter olens, quae guttatim ex arbore emanat, syr. *nethafto.* Interpretes judaici *opobalsamum* intelligunt, quos sequitur *Lutherus;* alii, in his LXX. *stacten* h. e. myrrhae genus praestantius (syn. מֹר דְּרוֹר), *Plin.* XIII, 1. *Theophrast.* Histor. Plant. IX, 4. Hesychius: *στακτή· τὸ ἐκ σμύρνης γινόμενον.*
נטף ושחלת וחלבנה — Ex. 30, 34.
pl. constr.: נִטְפֵי
כי יגרע נטפי־מים — Job. 36, 26.

נִטִּיפָה

ז"נ, וכאלף לך נכנוי נְטִיפוֹת, יסולף סמוכן עסס, כאו כעף [ערשפען], ומוס סמזאל על פנין ודר [פעלנא], ע"ם סהקדמוס, וכי כן בְּרֹלַח נקאלוסו נעיסס קעבה, ומוזאל על פנין, כאזר תלאס זס דף קע"ס. ופק"כ מוזאל על כעס־סלון [אָהֵל־פעלנא, -שמוק], וכן נטפה נלמון ישמעאל, וכן סהזאל כזכזס יוכיח [סטאלאגמוון-סטאלאזין] נעכין כעף, וכן כלאס דעס יג שפרטיס נכדל"ק ענקיס קעבים מאכני כלאל, על כי נקלק הנלאל סוך בעבני לל־נעף. לדעת אלמס יקקי ע"ם שאלוות נמוקר וכועסות על סקום כשרגליות נקוכות וקכוווק, ולדעת דוד קפק: כלים שמכיקים נו נעבי נרי, ליך סכלא ולא כלום.

n. f. pluralet., stilla, hinc, sicut בְּרֹלַח, margarita, propter guttae similitudinem (arab. *nithfat-on*), deinde de genere inaurium, arab. *nithafat-on* (Ohrperlen, Ohrschmuck), gr. *σταλάγμιον* (*σταλάζειν*). Leo Judae: *collaria.* Lutherus, sicut Qimchi: Ketten (Perlenschnüre). LXX. *στραγγαλίδες, κάθεμα.*
pl.: דַּנְטִיפוֹת
הנטפות והשרות — Jes. 3, 19.
pl.: וְדַנְטִפוֹת
השהרנים והנטיפות — Jud. 8, 26.

נָטַר

פעל נזזל, ופעתיל יִשֹּׁר ופ"ע יִנָּטֵר, וסמוכן ק' נכיזס וצמיזס נפיכס וצימע עין פקוסס על דכר, ולפעמים נפיכס ומכיזס מכלי לכס קון לצימס [וואסרען, נע-, וואכטען, נע-], ודופס לו צָר לקמן. קין הצזס נָּטַר, ודופס לו טָר לעיל דף תנ"ג, וכזאל זס על סכוין, וכן כזכזס כמכוון נזצס סכלקית ויוכיח [s. *tirâ*; gr. *τηρ-εῖν*] וכדופס, ופ"כ כון הצזק, והצס מַטָּרָה נמכוון כיס הצזאל זופס. כ' נויל המכוון סלקמן, עכין נפיס נסצנקס וצימע עין על דכר, סנצס וצניקס [סיכטויקן, נע-שמוכטען], ופוס סמזאל לאל טָר על קוקלס כמו מכע, וכן נקמס כאר נלמון ישמעאלי, ודופס לו טָר נקרע, לאר מאכו מַטָּרָה, והצס מַטָּרָה, וכזכזס כמכוון ג"כ נזצתי ערב כמכוון סוס.

v. compos. trans. (impf. יִטֹּר, semel יִנָּטֵר), 1) servare, observare, custodire, spec. iram (*φυλάσσειν χόλον* Il. 16, 30.), etiam vi *exspectandi*, sicut sanscr. *trâ*, gr. *τηρ-εῖν*, quae, sicut hebr. טָר, verba sunt simplicia, praepositione carentia. Hinc מַטָּרָה, carcer, ubi captivi *custodiuntur.* 2) translate, sicut טָר (טִירָה, syn. מַצָּב),

arab. נטר, aram. נְטַר (נְטַר), intueri, observare, *ἐφορᾶν.* LXX. *τηρ-εῖν, διαμένειν, μηνίειν* (suppl. נָטַר), *ἐξαίρειν; prt. f* נְטֻרָה, *φυλάκισσα.*
1 *perf.:* נָטַרְתִּי *p.*
כרמי שלי לא נטרתי — Cant. 1, 6.
part masc.: וְנוֹטֵר *sg.*
ונוטר הוא לאיביו — Nah. 1, 2.
part. pl.: לַנֹּטְרִים
נתן את־הכרם לנטרים — Cant. 8, 11.
part. pl.: לְנֹטְרִים
ומאתים לנטרים — Cant. 8, 12.
part. fem.: לְנֹטֵרָה *sg.*
נטרה את־הכרמים — Cant. 1, 6.
1 *imperf.:* אֶטֹּר
לא אטור לעולם — Jer. 3, 12.
2 *imperf.:* תִּטֹּר
ולא־תטר את־בני עמך — Lev. 19, 18.
3 *impf. c. h int.:* הֲיִנְטֹר
הינטור לעולם — Jer. 3, 5.
3 *imperf.:* יִטֹּר
ולא לעולם ימור — Ps. 103, 9.

מַטָּרָה

ז"נ, וסמוכן נכאל, ק' כמו מִשְׁמֶרֶת, לזאר סמקום לצר יזאר נו סלסיר [נע-פַּאנגניסס], ופ"כ מאכוון רקזי. ג' כמו מִצָּפָה, לזאר מקום הנצים וסמצנה, לכן נכלנס פשוטיק, לזאר מקום לצר יגניקו ויצניקו צמס [וואכטן מאן ויפצה, ניעל], וסמזאל קל לנכין, וכי כן מכע.

n. f. (semel מִשְׁמֶרֶת), 1) sicut מִשְׁמֶרֶת, custodia, carcer, a servando et custodiendo; 2) sicut מַצָּפָה, objective seu passive, meta, scopus, qui a jaculantibus solicite observatur (*σκόπος, σκέπτεσθαι*), hinc translate, fere sicut מַטְבֵּעַ. LXX. *σκοπός, φυλακή.*

הַמַּטָּרָה

אשר לחצר המטרה — Neh. 3, 25.
ועמדו בשער המטרה — Neh. 12, 39.
בחצר המטרה — Jer. 32, 2. 12.
33, 1. 37, 21 (bis). 38, 6.
אל־חצר המטרה — Jer. 32, 8.
וישב ירמיהו בחצר המטרה — Jer. 38, 13. 28.
מחצר המטרה — Jer. 39, 14.
עצור בחצר המטרה — Jer. 39, 15.

בַּמַּטָּרָא

כמטרא לחץ — Thr. 3, 12.

לְמַטָּרָה

לשלח־לי למטרה — 1 Sam. 20, 20.
ויקמני לו למטרה — Job. 16, 12.

נָטָר

פעל נזקמי כמו נעבני, וגנוב נקרנוס מר שמר וכלר סעבני, וגס שנוב נמכוון הנ', ופוס זס פזמוק נָטוֹר עצניק ונופס נדכר, נָטִיר, נְטִירוּ, מַטָּרָא, מַטָּרָה, עכין שמיכס ופצמר, וכדופס.

v. aram., quod duplicem hebraici verbi significationem participat, in paraphrasibus perquam crebrum. LXX. *συν-τηρ-εῖν.*
1 *perf.:* נְטָרַת
ומלתא בלבי נטרת — Dan. 7, 28.

נָטַשׁ

פעל נוזל ופעתיל יִטֹּשׁ, וסמוכן סלכלה ומזוד סלאס, עפיקס ופצימס וסעיס, פריאס וצלוס ונכלוד ופריאס וכפון [שעיעקקען, סיכ-, לעסכען, סיכ-, -כרייעען, -שעריכען], וקכין כוס קיך נְטִישָׁה נזוומס לל שְׁלֻחָת, ולך נְטָשִׁים נזוומס לל נְצָצִים וכפוים וקזולקים. ונקמר מכעיצת סמלקמס, לזאר שקפצען, וכעס סמלכך סרצון וסעיס ופריאס נזוומס. ונזס סמלכך סרצון וסעיס ופריאס וכפון [וואכטן מאן ויעכט, ניעל], וסמזאל קל לנכין, וכי כן מכע.

n. f. (semel נְטִישָׁא), 1) sicut מִשְׁמֶרֶת, custodia, carcer, a servando et custodiendo; 2) sicut מִצָּפָה, objective seu passive, meta, scopus, qui a jaculantibus solicite observatur (*σκόπος, σκέπτεσθαι*), hinc translate, fere sicut מַטְבֵּעַ. LXX. *σκοπός, φυλακή.*

הַמַּטָּרָה

אשר לחצר המטרה — Neh. 3, 25.
ועמדו בשער המטרה — Neh. 12, 39.
בחצר המטרה — Jer. 32, 2. 12.
33, 1. 37, 21 (bis). 38, 6.
אל־חצר המטרה — Jer. 32, 8.
וישב ירמיהו בחצר המטרה — Jer. 38, 13. 28.
מחצר המטרה — Jer. 39, 14.
עצור בחצר המטרה — Jer. 39, 15.

בַּמַּטָּרָא

כמטרא לחץ — Thr. 3, 12.

לְמַטָּרָה

לשלח־לי למטרה — 1 Sam. 20, 20.
ויקמני לו למטרה — Job. 16, 12.

נָטָר

פעל נזקמי כמו נעבני, וגנוב נקרנוס מר שמר וכלר סעבני, וגס שנוב נמכוון הנ', ופוס זס פזמוק נָטוֹר עצניק ונופס נדכר, נָטִיר, נְטִירוּ, מַטָּרָא, מַטָּרָה, עכין שמיכס ופצמר, וכדופס.

v. aram., quod duplicem hebraici verbi significationem participat, in paraphrasibus perquam crebrum. LXX. *συν-τηρ-εῖν.*
1 *perf.:* נְטָרַת
ומלתא בלבי נטרת — Dan. 7, 28.

נָטַשׁ

פעל נוזל ופעתיל יִטֹּשׁ, וסמוכן סלכלה ומזוד סלאס, עפיקס ופצימס וסעיס, פריאס וצלוס ונכלוד ופריאס וכפון [שעיעקקען, סיכ-, לעסכען, סיכ-, -כרייעען, -שעריכען], וקכין כוס קיך נְטִישָׁה נזוומס לל שְׁלֻחָת, ולך נְטָשִׁים נזוומס לל נְצָצִים וכפוים וקזולקים. ונקמר מכעיצת סמלקמס, לזאר שקפצען, וכעס סמלכך סרצון וסעיס ופריאס נזוומס. ונזס סמלכך סרצון וסעיס ופריאס וכפון [וואכטן מאן ויעכט, ניעל], וסמזאל קל לנכין, וכי כן מכע.

n. f. (semel נְטִישָׁא), 1) sicut מִשְׁמֶרֶת, custodia, carcer, a servando et custodiendo; 2) sicut מִצָּפָה, objective seu passive, meta, scopus, qui a jaculantibus solicite observatur (*σκόπος, σκέπτεσθαι*), hinc translate, fere sicut מַטְבֵּעַ. LXX. *σκοπός, φυλακή.*

הַמַּטָּרָה

אשר לחצר המטרה — Neh. 3, 25.
ועמדו בשער המטרה — Neh. 12, 39.
בחצר המטרה — Jer. 32, 2. 12.
33, 1. 37, 21 (bis). 38, 6.
אל־חצר המטרה — Jer. 32, 8.
וישב ירמיהו בחצר המטרה — Jer. 38, 13. 28.
מחצר המטרה — Jer. 39, 14.
עצור בחצר המטרה — Jer. 39, 15.

בַּמַּטָּרָא

כמטרא לחץ — Thr. 3, 12.

לְמַטָּרָה

לשלח־לי למטרה — 1 Sam. 20, 20.
ויקמני לו למטרה — Job. 16, 12.

נָטָר

פעל נזקמי כמו נעבני, וגנוב נקרנוס מר שמר וכלר סעבני, וגס שנוב נמכוון הנ', ופוס זס פזמוק נָטוֹר עצניק ונופס נדכר, נָטִיר, נְטִירוּ, מַטָּרָא, מַטָּרָה, עכין שמיכס ופצמר, וכדופס.

v. aram., quod duplicem hebraici verbi significationem participat, in paraphrasibus perquam crebrum. LXX. *συν-τηρ-εῖν.*
1 *perf.:* נְטָרַת
ומלתא בלבי נטרת — Dan. 7, 28.

נָטַשׁ

פעל נוזל ופעתיל יִטֹּשׁ, וסמוכן סלכלה ומזוד סלאס, עפיקס ופצימס וסעיס, פריאס וצלוס ונכלוד ופריאס וכפון [שעיעקקען, סיכ-, לעסכען, סיכ-, -כרייעען, -שעריכען], וקכין כוס קיך נְטִישָׁה נזוומס לל שְׁלֻחָת, ולך נְטָשִׁים נזוומס לל נְצָצִים וכפוים וקזולקים. ונקמר מכעיצת סמלקמס, לזאר שקפצען, וכעס סמלכך סרצון וסעיס ופריאס נזוומס. ונזס סמלכך סרצון וסעיס ופריאס וכפון [וואכטן מאן ויעכט, ניעל], וסמזאל קל לנכין, וכי כן מכע.

Digitized by Google

3 *imperf.:* יִטֹּשׁ, יִטְשׁ
כי לא־יטש יי את־עמו 1 S. 12, 22.
כי לא־יטש יי עמו Ps. 94, 14.
ודמיר עליו ישוש Hos. 12, 15.
3 *imperf.:* וַיִּטֹּשׁ
וישט על־חמחטה Num. 11, 31.
וישט אלות עשהו Dt. 32, 15.
ויטש את־הצאן 1 Sam. 17, 20.
ויטש דוד את־הכלים 1 Sam. 17, 22.
וישט משכן שלו Ps. 78, 60.
וישט את־דור עברתו Jer. 7, 29.
3 *impf. c. s.:* יִטְּשֶׁנּוּ
אל־יעזבנו ואל־ישטנו 1 Reg. 8, 57.
3 *impf. fem.:* וַתִּטֹּשׁ
ותטש המלחמה 1 Sam. 4, 2.
1 *impf. pl.:* וְנִטְּשׁ
ונטש את־חשנה Neh. 10, 32.
3 *impf. pl.:* וַיִּטְּשֻׁהוּ
וישטהו אל־החרים Ez. 31, 12.
כל־עמי הארץ וישטהו Ez. 31, 12.
Nif-al: נִטַּשׁ
3 *perf. fem.:* נִטְּשָׁה
נטשה על־אדמתה Am. 5, 2.
3 *perf. pl.:* נִטְּשׁוּ
נטשו עברו ים Jes. 16, 8.
נטשו חבלוך Jes. 33, 23.
3 *impf. pl.:* וַיִּנָּטְשׁוּ
וינטשו בלחי Jud. 15, 9.
וינטשו בעמק רפאים 2 S. 5, 18. 22.
Pu-al: נָטַשׁ
3 *perf.:* נָטַשׁ *p.*
כי־ארמון נטש Jes. 32, 14.

נְטִישָׁה

ג׳, והמוכן שלוק ולוכל שרש וופרס [כשנקע, שסע], ובלשון מענין נטוע והשתלות, שסנטישות מתפשטות לכל ובכו.

n. f., palmes, propago, utpote in varias partes dimissa et diffusa. LXX. *κλίμα, κληματίς, ὑποστήριγμα.*

pl.: הַנְּטִישׁוֹת
הנטישות הסיר החזו Jes. 18, 5.
pl. c. suff.: נְטִישֹׁתַיִךְ
נטישתיך עברו ים Jer. 48, 32.
pl. c. suff.: נְטִישׁוֹתֶיהָ
חסירו נטישותיה Jer. 5, 10.

נִי

v. s. r. נָהָה, *p.* 685

נִיא

ad נָא, *v. p.* 688.

נִיב

v. s. r. נוּב, *p.* 687.

נִיד

v. s. r. נוּד, *p.* 687.

נִיחֻחַ

v. s. r. נוּחַ, *p.* 689.

נִיל

v. s. r. נָהַל, *p.* 710.

נִין

v. s. r. נוּן, *p.* 690.

נִיס

Ketib, *v. s. r.* נוּס, *p.* 691.

נִיסָן

v. s. r. נָצַן, *p.* 726.

נִיצָן

v. s. r. נוּן, *p.* 693.

נִיר

v. s. נִהַר, *p.* 694.

נְכָאִים

v. נָכֶה, *p.* 708.

נְכֹאת

v. s. r. נָכָה, *p.* 709.

נְכוֹת

v. s. r. נָכַת, *p.* 551.

נְכֹאת

שם קצי סנטם, והלטוקו לשעת שעם סכסן הספרדי דנר נקשר, וכן כית נְכֹחַ כית קשרקו, וסלף תעוכת וו סעכן, וסשם יקידי וכרי, משכש נְכַת ע׳ חֲלוֹם, וכן שעת כ׳לק, וום שקר וכוור. לשעת לקרים נכקת פרי של עץ קכור, וום כלי מקור. לשעת שלפס יקקי סיוכן ככוסי נשמים, ועל כן סכנוי, וע׳כ סיקיל נְכֹאָה, וספרוש כלי סעך. וסככון לשעתי נעפי של עץ קרוב [ערשנטע-נוומי], וועק כוונת סיס לוסרים פרי קרוב, וסתסוכה סיקילית נְכֹאָה, וכן נשרני נכקה, נדוסס של נכעם נע״ן, שלם סשרשית, שכן משכש סוד. וכן כ׳ל לשעת שתכנס שָׁמָה נדוסס של שָׁמָה, לשון נשף נרי״, ולפ שעוס, כשכר קצוי רגים, ושכר נשרכש רגם שָׁמָה סלכון שָׁמָה, לוסר נשף נרי״.

nom., difficile intellectu, quod *Mose Kohen* Hispanus de *re pulcra ac pretiosa* (= נְכוֹת, quod remansit in בַּיִת נְכוֹת, gazophylacium, a v. נָכַת, ad s. f. חֲלוֹם) intelligit, in quam sententiam plane rejiciendam discedit etiam *Qimchi*. Alii fructum vel gummi arboris *nekôt* dici putant, in his Saadja, qui *siliquam* vertit. Aquila: *στύραξ* (arab. *nakât-on* = *naka'at-on*, gummi, gummi tragacanthae). *Isaaki* pluralem (sing. נְכֹאָה) esse et aromata vel suaves odores significare arbitratur. Praeplacet Aquilae interpretatio, cui adstipulantur glossae veteris פֵּרֵי חֲרוּב, paraphrastae שַׁעֲוָא (= שַׁעֲוָיָה, divers. a שַׁעֲוָיָה, cera) h. e. gummi s. resina, et lingua arabica, ex qua sing. vocabuli נְכֹאָה (= נְכָאָה) esse perspicitur. Originem vero vocabuli incognitam nobis esse fatemur. LXX. *θυμίαμα.*

נכאת וצרי ולוט Gen. 37, 25.
נכאת ולט בטנים Gen. 43, 11.
cum suff.: נְכֹתָהּ *v. s.* כּוּת
*וירא את־כל־בית נכתה 2Rg. 20, 13
*את־ביתו נכתה Jes. 39, 2.

נָכַד

פעל ל״ע כ״ק נגזר, והמוכן כמו נגר נשפה כוזיק, וכמו נחר, נחיר נשפה יזעקלין, לוסר נכנוע ונמיקס גדול ומקבוקת ושניה [שפרקסטין, וזע-כסתן], ומענין הקקל והשוור ע׳ כסוף מספר.

v. intr., in conj. *Qal* inus., sicut נָשׁ, laesum, sauciatum esse, sanscr. *naç*, gr. *νεκ*, lat. *nec*-are. *Hi.* הִכָּה (impf. יַכֶּה, apoc. יַךְ; imper. הַכֵּה, apoc. הַךְ), trans. sauciare, percutere, ferire, veluti genis alicujus verbera infligere, manus concutere vel ad laetitiam vel ad aegritudinem et indignationem significandam; vulnerare aut occidere gladio, hasta, lapide; plagis et suppliciis, veluti caecitate, affligere; percutere *mare*, ut diffindatur ac viam praebeat pervadentibus, *aquas*, ut mutentur in sanguinem, *petram*, ut aquas emittat, *pulverem*, ut pediculus enascatur; fundere ac fugare hostes, capere atque invadere urbem; ferire cornubus; sternere h. e. corrumpere fruges terrae, vites, arbores; percutere h. e. alte immittere atque extendere radices, et similiter. Passiva verbi sunt tria; *Ni.* נִכֶּה (3 pl. נִכְּאוּ = נִכּוּ); *Pu.* נֻכֶּה; *Ho.* הֻכֶּה. Gemar. *Pi.* נִכֶּה, vi *diminuendi*. LXX. *Ni. σβεννύναι; Hi. κόπτειν, ἐκκόπτειν, κατακόπτειν, συγκόπτειν; κροτεῖν, παίειν, πατάσσειν, πλήσσειν, τύπτειν; μαστιγοῦν, μαστίζειν; ἀναιρεῖν, ἀποκτείνειν, ἀπολλύναι, ξιλοθρεύειν, θανατοῦν, φονεύειν, συντρίβειν, πολεμεῖν, ἐκπολεμεῖν, ἀλίσκειν, βάλλειν, ἐκπολιορκεῖν, παραδιδόναι; ἀδικεῖν, διασπείρειν, ἐπιβουλεύειν, καθαίνειν, συγκαίειν, τρέπειν, λαμβάνειν; inf.* הַכּוֹת, *κοπή, πληγή; ἄξιος πληγῶν; בֶּן־חֲבוּרוֹת, prt.* מַכֵּה, *μάστιξ, δόμα; Ho.* חֻכֶּה, *prt.* מֻכֶּה, *πονεῖν; prt. πληγή.*

Hif-il: הַכָּה 3 *perf.*
חכה חברך Ex. 9, 25.
ויי חכה כל־בכור Ex. 12, 29.
חארץ אשר חכה יי Num. 32, 4.
את אשר חכה יי בחם Num. 33, 4.
אשר חכה משה Dt. 4, 46.
ואת־מלכה חכה בחרב Jos. 11, 10.
אשר חכה יהושע Jos. 12, 7.
אשר חכה משה אתו Jos. 13, 21.
בבלי־דעת חכת את־רעהו Jos. 20, 5.
כי־חכת יי בעם 1 Sam. 6, 19.
חכה שאול את־נציב 1 Sam. 13, 4.
אשר חכה יונתן 1 Sam. 14, 14.
גם־חדוב חכה עברך 1 Sam. 17, 36.
חכה שאול באלפו 1 Sam. 18, 7. 21, 12. 29, 5.
חכה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
כי חכה דוד את כל־חיל 2 S. 8, 9.
שר־צבאר חכה וימת שם 2 S. 10, 18.
מי־חכה את־אבימלך 2 S. 11, 21.
חכה אבשלום 2 Sam. 13, 30.
אז חכה סבכי החשתי 2 S. 21, 18.
והוא חכה את־שני אראל 2 S. 23, 20.
והוא חכה את־איש מצרי 2 Sam. 23, 21.
חכה את־כל־ביות ירבעם 1 Rg. 15, 29.
ועל אשר־חכה אתו 1 Reg. 16, 7.
חכה את־כל־בית בעשא 1 Rg. 16, 11.
וגם חכה את־חמלך 1 Reg. 16, 16.
ומי חכה את־כל־אלה 2 Rg. 10, 9.
חואי־חכה את־אדום 2 Reg. 14, 7.
חכה את־פלשתים 2 Reg. 18, 8.
חכה את שני אריאל והוא חכה את־האיש 1 Chr. 11, 22.
חמצרי 1 Chr. 11, 23.
כי חכה דויד את־כל־חיל 1 Chr. 18, 9.
חכה את־אדום בגיא 1 Chr. 18, 12.
אז חכה סבכי החשתי 1 Chr. 20, 4.
חכה־צור ויחובו מים Ps. 78, 20.
אנשי חמלחמה חכה Jer. 41, 3.
פגרי האנשים אשר חכה 41, 9.
אחר חכה את־גדליה Jer. 41, 16.
כי־חכת ישמעאל Jer. 41, 18.
חכה נבוכדראצר Jer. 46, 2.
חכה נבוכדראצור Jer. 49, 28.
3 *perf.:* וְהִכָּה
וחכה־איש את־רעהו Ex. 21, 18.
והכה בכיור או בדוד 1 Sam. 2, 14.
והכה דוד את־הארץ 1 Sam. 27, 9.
והכה העיר לפי־חרב 2 S. 15, 14.
והוא ירד והכה 2 Sam. 23, 20.
והכה יי את־ישראל 1 Reg. 14, 15.
והכה בארם 1 Reg. 20, 21.
והוא ירד ותבה את־ האורי 1 Chr. 11, 22.
והכה־ארץ בשבט פיו Jes. 11, 4.
והכה את־ארץ מצרים Jer. 43, 11.
והכה חבית הגדול Am. 6, 11.
והכה בים חילה Zach. 9, 4.
והכה בים גלים Zach. 10, 11.
3 *perf.:* שֵׁהַכָּה
שהכה בכורי מצרים Ps. 135, 8.
שהכה גוים רבים Ps. 135, 10.
3 *perf. c. suff.:* וְהִכָּנִי
וחכני אם על־בנים Gn. 32, 12.

Digitized by Google

3 *perf. c. suff.:* וְהִכָּנִי *p.*
וחכו והייט לכם לעבדים 1 S. 17, 9.
3 *perf. c. suff.:* וְהִכָּהּ
והכך האריה 1 Reg. 20, 36.
3 *perf. c. suff.:* וְהֻכָּהּ
ואם־בכלי ברזל הכהו Num. 35, 16.
אשר־ימות בה הכהו Num. 35, 17.
אשר־ימות בו הכהו Num. 35, 18.
באיבה הכהו Num. 35, 21.
לא נודע מי הכהו Dt. 21, 1.
שלש פעמים הכהו 2 Reg. 13, 25.
הכמכת מכהו הכהו Jes. 27, 7.
3 *perf. c. suff.:* וְהֻכֶּה
אל־המחנה האחת והכהו Gn. 32, 9.
ירבה הדרך והכהו נפש Dt. 19, 6.
והכהו נפש ומת Dt. 19, 11.
והכהו לפניו Dt. 25, 2.
והכהו לשבעה נחלים Jes. 11, 15.
3 *perf. c. suff.:* הֻכָּם
הכם אריה מיער Jer. 5, 6.
3 *perf. c. suff.:* וְהֻכָּם
והכם בחרב Jer. 20, 4.
והכם לפי־חרב Jer. 21, 7.
והכם לעיניכם Jer. 29, 21.
2 *perf.:* הֻכֵּיתָ
ומסך אשר הכית בו Ex. 17, 5.
על־מה הכית את־אתנך Nu. 22, 32.
הכית בעמק האלה 1 Sam. 21, 10.
אוריה החתי הכית בחרב 2 S. 12, 9.
הכית את־אדום 2 Reg. 14, 10.
הנה הכית את־אדום 2 Chr. 25, 19.
כי־הכית את־כל־איבי Ps. 3, 8.
אשר־הכית רדפו Ps. 69, 27.
2 *perf.:* הֻכִּיתָה
חכיתה אתם ולא־חלו Jer. 5, 3.
2 *perf.:* וְהֻכִּיתָ
והכית בצור Ex. 17, 6.
והכית את־כל־זכורה Dt. 20, 13.
והכית את־מדין Jud. 6, 16.
לך והכית בפלשתים 1 Sam. 23, 3.
והכית את־ארם באפק 2 Reg. 13, 17.
2 *perf.:* וְהֻכִּיתָה
לך והכיתה את־עמלק 1 Sam. 15, 3.
והכיתה את־בית אחאב 2 Rg. 9, 7.
2 *perf. c. suff.:* הֻכִּיתָנִי
חכיתני זה שלש Num. 22, 28.
2 *perf. c. suff.:* הֻכִּיתָנוּ
הכיתנו ואין לנו מרפא Jer. 14, 19.
2 *perf. c. suff.:* הֻכִּיתָהוּ
ומדוע לא־הכיתו שם 2 Sam. 18, 11.
2 *perf. c. s.:* וְהֻכִּיתֶם
כי אלהיך לפניך והכיתם Dt. 7, 2.
1 *perf.:* הֻכֵּיתִי
בלתי החמור הכיתי Jud. 15, 16.
לשוא הכיתי את־בניכם Jer. 2, 30.
אשר־הכיתי באפי Jer. 33, 5.
הכיתי כפי אל־בצעך Ez. 22, 13.
הכיתי אתכם בשדפון Am. 4, 9.
הכיתי אתכם בשדפון Hag. 2, 17.
1 *perf.:* וְהֻכֵּיתִי
והכיתי את־מצרים Ex. 3, 20.
והכיתי כל־בכור Ex. 12, 12.
והכיתי אתכם גם־אני Lev. 26, 24.
האלך והכיתי בפלשתים 1 S. 23, 2.
והכיתי את־המלך לבדו 2 S. 17, 2.
והכיתי את־יושבי העיר Jer. 21, 6.
והכיתי קשתך Ez. 39, 3.
והכיתי ביתי־החרף Am. 3, 15.
והכיתי את־הארץ חרם Mal. 3, 24.
1 *perf. c. s.:* וְהֻכִּיתִיךָ
יסגך יי בידי והכתיך 1 S. 17, 46.
1 *perf. c. s.:* הֻכִּיתִיךָ
כי בקצפי הכיתיך Jes. 60, 10.
מכת אויב הכיתיך Jer. 30, 14.

1 *perf. c. s.:* וְהִכֵּיתִיו
ואם־אני אוכל־לו והכתיו 1 S. 17, 9.
ויצאתי אחריו והכיתיו 1 S. 17, 35.
והכיתיו והמיתיו 1 Sam. 17, 35.
3 *perf. pl.:* הָכוּ
הכו בסנורים Gn. 19, 11.
רק את־כל־האדם הכו Jos. 11, 14.
אשר הכו בני־ישראל Jos. 12, 1.
ועבדי דוד הכו מבנימן 2 S. 2, 31.
וגם־אהלי מקנה הכו 2 Chr. 14, 14.
ואת־הנערים הכו Job. 1, 15. 17.
בחרפה הכו לחיי Job. 16, 10.
3 *perf. pl.:* וְהִכּוּ
והכו אתו Jer. 37, 15.
ויצאו והכו בעיר Ez. 9, 7.
2 *perf. pl. c. s.:* הֲכִּיתֻנִי
הכוני בל־חליתי Prv. 23, 35.
הכוני פצעוני Cant. 5, 7.
3 *perf. pl. c. s.:* וְהִכּוּנִי
ונאספו עלי והכוני Gn. 34, 30
3 *perf. pl. c. s.:* הִכּוּהוּ
עבדיו הכוהו וימת 2 Reg. 12, 22.
וישראצר הכהו 2 Reg. 19, 37.
אשר הכהו ברמה 2 Chr. 22, 6.
בניו הכהו בחרב Jes. 37, 38.
3 *perf. pl. c. s.:* הִכֻּם
ולא הכום בני ישראל Jos. 9, 18.
ובני ישראל הכום Jos. 12, 6.
2 *perf. pl.:* הֲכִיתֶם
אם־הכיתם כל־חיל Jer. 37, 10.
2 *perf. pl.:* וְהִכִּיתֶם
וחכיתם אותם Num. 25, 16.
וחכיתם את־יושבי Jud. 21, 10.
וחכיתם כל־עיר מבצר 2 Rg. 3, 19.
part. masc.: מַכֶּה *g.*
מכה איש־עבדי מאחיו Ex. 2, 11.
הנה אנכי מכה במטה Ex. 7, 17.
בקשתך אתה מכה 2 Reg. 6, 22.
מכה עמים בעברה Jes. 14, 6.
כי אני יי מכה Ez. 7, 9.
part. constr.: מַכֵּה *sg.*
מכה איש ומת Ex. 21, 12.
מכה־נפש בשגגה Num. 35, 11. 15.
כל־מכה־נפש לפי עדים Nu. 35, 30.
ארור מכה רעהו Dt. 27, 24.
מכה־נפש בשגגה Jos. 20, 3.
כל־מכה־נפש בשגגה Jos. 20, 9.
כל־מכה יבוסי ויגע בצנור 2 S. 5, 8.
תני את־מכה אחיו 2 Sam. 14, 7.
מכה יבוסי בראשונה 1 Chr. 11, 6.
שוחט השור מכה־איש Jes. 66, 3.
part. constr.: וּמַכֵּה *sg.*
ומכה אביו ואמו מות Ex. 21, 15.
ומכה נפש־בהמה Lev. 24, 18.
ומכה בהמה Lev. 24, 21.
ומכה אדם יומת Lev. 24, 21.
part. masc.: הַמַּכֵּה *sg.*
המכה את־מדין Gn. 36, 35.
על־משענתו ונקה המכה Ex. 21, 19.
מות־יומת המכה Num. 35, 21.
בין המכה ובין גאל הדם Nu. 35, 24.
את־המלאך המכה בעם 2 S. 24, 17.
חמכה את־מדין 1 Chr. 1, 46.
part. constr.: לְמַכֵּה
למכה מצרים בבכוריהם Ps. 136, 10.
למכה מלכים גדלים Ps. 136, 17.
part. c. suff.: מַכֵּהוּ
נשבר שבט מכך Jes. 14, 29.
part. c. suff.: מַכֵּהוּ
אישה מיד מכהו Dt. 25, 11.
להשען על־מכהו Jes. 10, 20.
הכמכת מכהו Jes. 27, 7.
part. c. suff.: הַמַּכֵּהוּ
לא־שב עד־המכהו Jes. 9, 13.

part. c. suff.: לְמַכֵּהוּ
יתן למכהו לחי Thr. 3, 30.
part. pl.: הַמַּכִּים
המכים את־מצרים 1 Sam. 4, 8.
המכים את־המלך 2 Reg. 14, 5.
ואת־בני המכים לא המית 2 Rg. 14, 6
כי המכים אשר הכהו 2 Chr. 22, 6.
המכים את־המלך אביו 2 Chr. 25, 3.
לאלהי דרמשק המכים 2 Chr. 28, 23.
part. pl.: לַמַּכִּים
גוי נתתי למכים Jes. 50, 6.
part. f. pl.: *מַכּוֹת
*נתתי חטים מכות 2 Chr. 2, 9.
inf. abs.: הַכֵּה
הכה תכה את־ישבי העיר Dt. 13, 16.
הכה ופצע 1 Reg. 20, 37.
הכה הכית את־אדום 2 Reg. 14, 10.
inf. constr.: הַכּוֹת
לבלתי הכות אתו כל־מצאו Gn. 4, 16.
אחרי הכות־יי את־היאר Ex. 7, 25.
והיה אם־בן הכות הרשע Dt. 25, 2.
ביום הכות פלשתים 2 Sam. 21, 12.
inf. constr.: וְהַכּוֹת
וחכות את־מואב 2 Reg. 3, 24.
inf. constr.: בְּהַכּוֹת
*ויהי בהכות דוד 1 Reg. 11, 15.
inf. constr.: לְהַכּוֹת
להכות את־כל־חי Gn. 8, 21.
להכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
*להכות את כל ישבי העי Jos. 8, 24.
ויחלו להכות מהעם Jud. 20, 31.
להכות חללים Jud. 20, 39.
להכות בחנית 1 Sam. 19, 10.
להכות במחנה פלשתים 2 S. 5, 24.
ויאמר להכות את־דוד 2 S. 21, 16.
להכות חמש 2 Reg. 13, 19.
להכות את־מחנה 1 Chr. 14, 15.
להכות נדיבים על־ישר Prv. 17, 26.
להכות את־ארץ מצרים Jer. 46, 13.
inf. constr.: וּלְהַכּוֹת
ולהכות באגרוף רשע Jes. 58, 4.
inf. constr.: מֵהַכּוֹת
מחכות את־כדרלעמר Gn. 14, 17.
וכשוב דוד מהכות 1 Sam. 17, 57.
בשוב דוד מהכות 1 Sam. 18, 6.
ודוד שב מהכות 2 Sam. 1, 1.
מהכות את־אדומים 2 Chr. 25, 14.
מהכות כסיל מאה Prv. 17, 10.
inf. c. suff.: הַכֹּתִי
ביום חכתי כל־בכור Num. 3, 13. 8, 17.
inf. c. s.: בְּהַכֹּתִי
בהכתי בארץ מצרים Ex. 12, 13.
בהכותי את כל־יושבי Ez. 32, 15.
inf. c. s.: לְהַכֹּתְךָ
להכתך נפש Jer. 40, 14. *p.*
inf. c. s.: הַכֹּתְךָ
החליתי הכותך Mich. 6, 13.
inf. c. suff.: הַכֹּתוֹ
אחרי הכתו את סיחן Dt. 1, 4.
inf. c. s.: לְהַכֹּתוֹ, לַהֲכֹתוֹ
פן־יסיף להכתו Dt. 25, 3.
את־החנית עליו להכתו 1 S. 20, 33.
וימאן האיש להכתו 1 Rg. 20, 35.
inf. c. s.: מַהֲכוֹתוֹ
מהכותו את־ארם 2 Sam. 8, 13.
inf. c. suff.: לְהַכֹּתָהּ
ויסף להכתה Num. 22, 25.
inf. c. suff.: כְּהַכּוֹתָם
ויהי כהכותם Ez. 9, 8.
inf. c. suff.: לְהַכֹּתָם
לחכתם מכת גדולה Jos. 10, 20.
ויבקש שאול להכתם 2 Sam. 21, 2.
imprt. sg.: הַכֵּה
הכה בכפך ורקע ברגלך Ez. 6, 11.
impt. ap.: הָךְ *sg.*
הך־נא את־הגוי־הזה 2 Rg. 6, 18.
הך ארצה 2 Reg. 13, 18.
הך הכפתור Am. 9, 1.
הך את־הרעה Zach. 13, 7.
impt. ap.: וְהָךְ *sg.*
והך את־עפר הארץ Ex. 8, 12.
והך כף אל־כף Ez. 21, 19.
impt. c. suff.: הַכִּינִי
הכיני נא 1 Reg. 20, 35.
ויאמר הכיני נא 1 Reg. 20, 37.
impt. pl.: הַכּוּ
הכו את־אמנון 2 Sam. 13, 28.
impt. pl.: וְהַכּוּ
וחכו על־תחוס עיניכם Ez. 9, 5.
impt. pl. c. s.: הַכֻּהוּ
אתו הכהו אל־המרכבה 2 Rg. 9, 27.
pl. c. suff.: הַכִּים
באו הכום איש אל־יצא 2 Rg. 10, 25.
1 *imperf.:* אַכֶּה
ויאמר אכה בדוד 1 Sam. 18, 11.
האכה אכה אבי 2 Reg. 6, 21.
וגם־אני אכה כפי Ez. 21, 22.
אכה כל־סוס Zach. 12, 4.
אכה בעורון Zach. 12, 4.
1 *imperf.:* וְאַכֶּה
אלכה נא ואכה Jer. 40, 15.
1 *imperf.:* וְאַכֶּה
ואכה מהם אנשים Neh. 13, 25.
1 *imperf.:* וַאֲכֵּה
האכה אכה אבי 2 Rg. 6, 21.
1 *imperf.:* וְאָךְ
ואך אותך ואת־עמך Ex. 9, 15.
1 *impf. c. s.:* אַכֶּנָּה
למה אככה ארצה 2 Sam. 2, 22.
1 *impf. c. s.:* וַאֲכַּנֵּהוּ
קצפתי ואכהו Jes. 57, 17.
1 *impf. c. suff.:* אַכֶּנּוּ
אכנו בדבר ואורשנו Num. 14, 12.
אכנו נא בחנית 1 Sam. 26, 8.
2 *imperf.:* תַּכֶּה
למה תכה רעך Ex. 2, 13.
תכה את־ישבי חעיר Dt. 13, 16.
ויאמר לא תכה 2 Reg. 6, 22.
שלש פעמים תכה 2 Reg. 13, 19.
לך תכה ופתי Prv. 19, 25.
תכה בחרב Ez. 5, 2.
2 *impf. c. s.:* תַּכֶּנּוּ
כי־תכנו בשבט Prv. 23, 13.
אתה בשבט תכנו Prv. 23, 14.
3 *impf.:* יַכֶּה
וכי־יכה איש את־עבדו Ex. 21, 20.
וכי־יכה איש את־עין Ex. 21, 26.
כי יכה כל־נפש אדם Lev. 24, 17.
יכה את־רעהו Dt. 19, 4.
יכה את־קרית־ספר Jos. 15, 16.
יכה את־קרית ספר Jud. 1, 12.
יכה את־הפלשתי 1 Sam. 17, 26.
אז יכה־מנחם 2 Reg. 15, 16.
אשור בשבט יכה Jes. 30, 31.
בטרם יכה פרעה Jer. 47, 1.
3 *impf.:* וַיַּכֵּהוּ
ויכה יהושע את־כל־
הארץ Jos. 10, 40.
ויכה את־מיכיהו 1 Reg. 22, 24.
ויכה את־מלך ישראל 1 Reg. 22, 34.
ויגלם ויכה אתהמים 2 Reg. 2, 8.
ויכה את־המים ויאמר 2 Reg. 2, 14.
ויכה את־המים ויחצו 2 Reg. 2, 14.
ויכה את־אדום 2 Reg. 8, 21.
ויכה במחנה אשור Jes. 37, 36.
ויכה פשחור Jer. 20, 2.
ויכה אותם מלך בבל Jer. 52, 27.

Digitized by Google

וַיַּכְּתוּם
v. s. r. כָּתַת *p.* 580.

Hof-al: הֻכָּה, הָכָּה 3 *prf.*
Num. 25, 14. הכת את־המדינית
Hos. 9, 16, הכת אפרים
Ps. 102, 5. הוכה כעשב

3 *perf.:* וְהֻכָּה
Ex. 22, 1. ימצא הגנב והכה

3 *prf. fem.:* הֻכְּתָה
Ez. 33, 21. הכתה חעיר
Ez. 40, 1. אשר הכתה העיר

1 *prf.:* הֻכֵּיתִי
Zach. 13, 6. הכיתי בית מאהבי

3 *prf. pl.:* הֻכּוּ
1 Sam. 5, 12. הכו בעפלים

part. masc.: הַמֻּכֶּה *sg.*
Num. 25, 14. איש ישראל המכה

part. constr.: מֻכֵּה
Jes. 53, 4. מכה אלהים ומעגה

p. pl.: מֻכִּים
Ex. 5, 16. והנה עבדיך מכים

p. pl. constr.: מֻכֵּי־
Jer. 18, 21. בחוריהם מכי־חרב

part. fem.: הַמֻּכָּה *sg.*
Num. 25, 15. ושם האשה המכה
Num. 25, 18. המכה ביום־המגפה

2 *impf. pl.:* תֻּכּוּ
Jes. 1, 5. על־מה תכו

3 *impf. pl.:* וַיֻּכּוּ
Ex. 5, 14. ויכו שטרי בני ישראל

Nif-al: נִכָּה
3 *perf.:* וְנִכָּה
2 Sam. 11, 15. ונכה ומת

3 *perf. pl.:* *נִכְאוּ
Job. 30, 8. *נכאו מן־הארץ

Pu-al: נֻכָּה
3 *perf. fem.:* נֻכְּתָה *p.*
Ex. 9, 31. והפשתה והשערה נכתה

3 *perf. pl.:* נֻכּוּ *p.*
Ex. 9, 32. והחטה והכסמת לא נכו

נְכֵה
ת"ש וסמין נְכֵה, וכן טָלֶה, רָפֶה סמיכ"ס מן טָלֶה, רָפֶה, ופוסקי נקני מוס נְכֵאָה, נסלוח הלף כפעל נכוי, וסנכוי נְכֵאִים, וכן רָפְאִים מן רָפֶה, ומן טָלֶה נאמר טָלְאִים, כי סמעוכה הוסף כדומה לו נְכֵי, חָלֵי, חָלֵי [חָלְאִים], סקנוס מוס, וסכל ע"ד מעקל שנור נקרמי [ע' רפס]. כמוכן מלוסן ומקובל [פערלענט, פערווילוכ־דעט], ד"ס נכה רגלים מעכין קנוט, נכה לוח מעכין עכנות, וכן לוח נכלה, וכן נכלים, ונל להכין.

adj. m. (c. נְכֵה ad s. f. טָלֶה, רָפֶה, a mm. טָלֶה, רָפֶה; fem. נְכֵאָה, apparente *Alef*, uti et in pl. נְכֵאִים, ad s. f. טָלְאִים, רָפְאִים, quorum omnium singularis correptus est נְכֵי, חָלֵי, sicut חָלְאִים, unde flexione linguae aramaicae propria), laesus, saucius, veluti נְכֵה רַגְלַיִם, laesus pedibus h. e. claudus; נְכֵה רוּחַ, percussus spiritu h. e. animo fractus s. contritus. LXX. πεπληγώς (τοὺς πόδας), c. ἡτ, ἡσύχιος; *f.* λυπηρός, ὀλιγόψυχος; רוּחַ נְכֵאָה, ἀνὴρ ὀλιγόψυχος, λυπηρός, σκυθρωπάζων; *pl.* verbal. ἐντρέπεσθαι.

constr.: נִכֵּה
2 Sam. 4, 4. בן נכה רגלים
2 S. 9, 3. עוד בן ליהונתן נכה רגלים

constr.: וְנִכֵּה
1 *pl. c. s.:* וְנִכֵּם
Dt. 29, 7. לקראתנו למלחמה ונכם

3 *impf. pl.:* יִכּוּ
Mich. 4, 14, בשבט יכו על־הלחי

3 *impf. pl.:* וַיִּכּוּ
Jos. 7, 3. ויכו את־חעי

3 *impf. pl.:* וַיַּכּוּ
Gn. 14, 5. ויכו את־רפאים
Gn. 14, 7. ויכו את־כל־שדה
Num. 21, 35. ויכו אתו ואת־בניו
Jos. 7, 5. ויכו מהם אנשי העי
Jos. 8, 21. ויכו את־אנשי העי
Jos. 8, 22. ויכו אותם עד־בלתי
Jos. 8, 24. ויכו אתה לפי־חרב
Jos. 11, 11. ויכו את־כל־הנפש
Jos. 19, 47. ויכו אותה לפי־חרב
Jud. 1, 5. 17. ויכו את־חזכנעני
Jud. 1, 10. ויכו את־ששי
Jud. 1, 25. ויכו את־העיר
Jud. 3, 29. ויכו את־מואב
Jud. 12, 4. ויכו אנשי גלעד
Jud. 18, 27. ויכו אותם לפי־חרב
Jud. 20, 45. ויכו ממנו אלפים
1 Sam. 4, 2. ויכו במערכה בשדה
1 Sam. 11, 11. ויכו את־עמון עד־חם
1 Sam. 14, 31. ויכו ביום ההוא
1 Sam. 30, 1, ויכו את־צקלג
1 S. 31, 2. ויכו פלשתים את־יהונתן
2 Sam. 18, 15. ויכו את־אבשלום
1 Reg. 20, 20. ויכו איש אישו וינסו
1 Reg. 20. 29. ויכו בני־ישראל
2 Reg. 3, 23. ויכו איש את־רעהו
2 Reg. 3, 24. ויכו את־מואב וינסו
2 Reg. 3, 24. Q'ri. ויבו־בה
2 Reg. 8, 28. ויכו ארמים את־יורם
2 Reg. 11, 12. ויכו־כך ויאמרו
2 Reg. 12, 21. ויקשרו־קשר ויכו
2 Reg. 25, 25. ויכו את־גדליהו וימת
1 Chr. 4, 41. ויכו את־אהליהם
1 Chr. 4, 43. ויכו את־שארית הפלטה
1 Chr. 10, 2. ויכו פלשתים את־יונתן
1 Chr. 11, 14. ויצילוה ויכו
1 Chr. 14, 16 ויכו את־מחנה פלשתים
2 Chr. 13, 17. ויכו בהם אביה ועמו
2 Chr. 14, 13. ויכו את כל־הערים
2 Chr. 16, 4. ויכו את־עיון ואת־דן
2 Chr. 22, 5. ויכו הרמים את־יורם
2 Chr. 25, 13. ויכו מהם שלשת אלפים
2 Chr. 28, 5. ביד מלך ארם ויכו־בו
2 Chr. 28, 17. ויכו ביהודה וישבו
2 Chr. 33, 25. ויכו עם־הארץ
Esth. 9, 5. ויכו היהודים
Jer. 41, 2. ויכו את־גדליהו

3 *impf. pl. c. s.:* יַכֻּךָ
2 Chr. 25, 16. חדל־לך למה יכוך

3 *impf. pl. c. s.:* יַכֻּהוּ
2 Reg. 8, 29. אשר יכהו ארמים
2 Reg. 9, 15. מן־המכים אשר יכהו

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּכֻּהוּ
2 Sam. 4, 6. ויכהו אל־החמש
2 Sam. 4, 7. ויכהו ויתתהו

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּכֻּהוּ
Jud. 1, 8. ויכוה לפי־חרב
2 Reg. 3, 25. ויסבו הקלעים ויכוה

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּכֻּם
Num. 14, 45. ויכום ויכתום
Jos. 7, 5. ויכום במורד
Jos. 10, 39. ויכום לפי־חרב
Jos. 11, 8. ויכום וירדפום
Jos. 11, 8. ויכם עד־בלתי השאיר
Jud. 1, 4. ויכום בבזק
Jud. 9, 44. כל־אשר בשדה ויכום
Jud. 11, 21. ביד ישראל ויכום
Jud. 20, 48. ויכום לפי חרב
1 Sam. 7, 11. ויכום עד־מתחת
2 Reg. 10, 25. ויכום לפי־חרב

3 *impf.:* יַךְ *p.*
2 Reg. 15, 16. כי לא פתח ויך

3 *impf. c. s.:* יַכֶּנָּה
Dt. 28, 22. יככה יי בשחפת
Dt. 28, 27. יככה יי בשחין מצרים
Dt. 28, 28. יככה יי בשגעון
Dt. 28, 35. יככה יי בשחין רע

3 *impf. c. s.:* יַכֶּנּוּ
Ps. 121, 6. יומם חשמש לא־יככה
Jes. 10, 24. מאשור בשבט יככה
Jer. 40, 15. למה יכנה נפש

3 *impf. c. s.:* וַיַּכֵּהוּ
2 S. 14, 6. ויכו האחד את־האחי

3 *impf. pl. c. s.:* יַכֻּנּוּ
Dt. 25, 3. ארבעים יכנו
1 S. 17, 25. והיה האיש אשר־יכנו
1 Sam. 17, 27. יעשה לאיש אשר יכנו

3 *impf. c. s.:* וַיִּכְּדֵהוּ
Num. 21, 24. ויכהו ישראל לפי־חרב
Jos. 10, 33. ויכהו יהושע ואת־עמו
Jud. 7, 13. ויכהו ויפל ויהפכהו
2 Sam. 1, 15. נש פגע־בו ויכהו וימת
2 S. 2, 23. ויכהו אבנר באחרי החנית
2 Sam. 3, 27. ויכהו שם החמש
2 Sam. 6, 7. ויכהו שם האלהים
2 Sam. 8, 10. נלחם בתדעזר ויכהו
2 Sam. 20, 10. ויכהו בה אל־החמש
2 Sam. 21, 21. ויכהו יהונתן בן
1 Reg. 15, 27. ויכהו בעשא בגבתון
1 Reg. 16, 10. ויבא זמרי ויכהו
1 Rg. 20, 36. וימצאהו האריה ויכהו
1 Reg. 20, 37. ויכהו האיש
2 Rg. 15, 10. ויכהו קבל־עם וימיתהו
2 Rg. 15, 25. ויכהו בשמרון בארמון
2 Reg. 15, 30. ויכהו וימיתהו
1 Chr. 13, 10. ויכהו על אשר־שלח ידו
1 Chr. 18, 10. נלחם בתדרעזר ויכהו
1 Chr. 20, 7. ויכהו יהונתן בן־שמעא
Jes. 5, 25. ויט ידו עליו ויכהו
Jer. 26, 23. ויכהו בחרב

3 *impf. c. s.:* וַיַּכֵּהוּ
Jos. 10, 28. ויכה לפי־חרב
Jos. 10, 30. 32. ויכה לפי־חרב

3 *impf. c. s.:* יַכֵּם
Jes. 49, 10. ולא־יכם שרב ושמש

3 *impf. c. s.:* וַיַּכֵּם
Gn. 14, 15. ויכם וירדפם עד־חובה
Jos. 10, 10. ויכם מכה־גדולה
Jos. 10, 10. ויכם עד־עזקה
Jos. 10, 26. ויכם יהושע אחרי־כן
Jos. 10, 41. ויכם יהושע מקדש
Jos. 11, 12. ויכם לפי־חרב
Jos. 11, 17. לכד ויכם וימיתם
Jos. 13, 12. ויכם משה וישרם
Jud. 9, 43. ויקם עליהם ויכם
Jud. 11, 33. ויכם מערוער
1 Sam. 30, 17. ויכם דוד מהנשף
2 Sam. 5, 20. ויכם שם דוד
2 Reg. 6, 18. ויכם בסנורים
2 Reg. 10, 32. ויכם חזאל בכל־גבול
1 Chr. 14, 11. ויכם שם דויד

3 *impf. f. ap.:* וַתַּךְ
Jon. 4, 7. ותך את־התקיקיון
Jon. 4, 8. ותך השמש על־ראש

1 *impf. pl.:* נַכֶּה־
Num. 22, 6. אוכל נכה־בו

1 *impf. pl.:* וְנַכֶּה
Jos. 10, 4. ונכה את־גבעון

1 *impf. pl. ap.:* וְנַךְ
Dt. 2, 33. ונך אתו ואת־בנו

1 *impf. pl. c. s.:* נַכֶּנּוּ
Gn. 37, 21. ויאמר לא נכנו נפש

1 *impf. pl. c. s.:* וְנַכֵּהוּ
Dt. 3, 3. ונכהו עד־בלתי השאיר
Jer. 18, 18. לכו ונכהו בלשון

3 *impf. ap.:* יַךְ
Hos. 6, 1. יך ויחבשנו

3 *impf. ap.:* וַיַּךְ
Hos. 14, 6. ויך שרשיו כלבנון

3 *impf. ap.:* וַיַּךְ
Ex. 2, 12. ויך את־המצרי
Ex. 7, 20. ויך את־המים אשר ביאר
Ex. 8, 13. ויך את־עפר הארץ
Ex. 9, 25. ויך הברד
Num. 20, 11. ויך את־חסלע במטהו
Num. 22, 23. ויך בלעם את־האתון
Num. 22, 27. ויך את־האתון במקל
Jud. 3, 13. וילך ויך את־ישראל
Jud. 3, 31. ויך את־פלשתים
Jud. 8, 11. ויך את־המחנה
Jud. 14, 19. ויך מהם שלשים איש
Jud. 15, 8. ויך אותם שוק על־ירך
Jud. 15, 15 ויך־בה אלף איש
Jud. 20, 37. ויך את־כל־העיר
1 Sam. 5, 6. ויך אותם בעפלים
1 Sam. 5, 9. ויך את־אנשי העיר
1 Sam. 6, 19. ויך באנשי בית־שמש
1 Sam. 6, 19. ויך בעם שבעים איש
1 Sam. 13, 3. ויך יונתן את נציב
1 Sam. 14, 48. ויך את־עמלק
1 Sam. 15, 7. ויך שאול את־עמלק
1 Sam. 17, 49. ויך את־הפלשתי
1 S. 17, 50. ויך את־הפלשתי וימתהו
1 Sam. 18, 27. ויך בפלשתים מאתים
1 Sam. 19, 5. ויך את־הפלשתי
1 Sam. 19, 8. ויך בהם מכה גדולה
1 Sam. 19, 10. ויך את־החנית בקיר
1 Sam. 23, 5. ויך בהם מכה גדולה
1 Sam. 24, 5. ויך לב־דוד אתו
2 Sam. 5, 25. ויך את־פלשתים
2 Sam. 8, 1. ויך דוד את־פלשתים
2 Sam. 8, 2. ויך את־מואב וימודדם
2 Sam. 8, 3. ויך דוד את־הדדעזר
2 Sam. 8, 5. ויך דוד בארם
2 S. 21, 17. ויך את־הפלשתי וימתהו
2 Sam. 21, 19. ויך אלחנן בן־יעדי
2 Sam. 23, 10. הוא קם ויך בפלשתים
2 S. 23, 12. ויצילה ויך את־פלשתים
2 Sam. 24, 10. ויך לב־דוד אתו
1 Reg. 11, 15. ויך כל־זכר באדום
1 Reg. 15, 20. ויך את־עיון ואת־דן
1 Reg. 20, 21. ויך את־הסוס
2 Reg. 9, 24. ויך את־יהורם
ויך יהוא את כל־
הנשארים
2 Reg. 10, 11.
2 Reg. 10, 17. ויך את־כל־הנשארים
2 Reg. 13, 18. ויך שלש־פעמים
2 Reg. 14, 5. ויך את־עבדיו
2 Reg. 15, 14. ויך את־שלם בן־יבש
2 Reg. 19, 35. ויך במחנה אשור
2 Reg. 21, 24. ויך עם־הארץ
2 Reg. 25, 21. ויך אתם מלך בבל
1 Chr. 18, 1. ויך דויד את־פלשתים
1 Chr. 18, 2. ויך את־מואב
1 Chr. 18, 3. ויך דויד את־הדרעזר
1 Chr. 18, 5. ויך דויד בארם
1 Chr. 20, 1. ויך יואב את־רבה
1 Chr. 20, 5. ויך אלחנן בן־יעיר
1 Chr. 21, 7. ויך את־ישראל
ויך את־מיכיהו על־
הלחי
2 Chr. 18, 23.
2 Chr. 18, 33. ויך את־מלך ישראל
2 Chr. 21, 9. ויך את־אדום הסובב
2 Chr. 25, 11. ויך את־בני־שעיר
2 Chr, 28, 5. ויך־בו מכה גדולה
Job. 2, 7. ויך את־איוב בשחין
Ps. 60, 2. ויך את־אדם בגיא
Ps. 78, 51. ויך כל־בכור במצרים
Ps. 78, 66. ויך צריו אחור
Ps. 105, 33, ויך גפנם ותאנתם
Ps. 105, 36. ויך כל־בכור בארצם
Dan. 8, 7. ויך את־האיל

Digitized by Google

Jes. 66, 2. אֶל־עָנִי וְנִכֵּה־רוּחַ
*נָכֵאָה *adj. fem.:*
Prv. 15, 13. וּבְעַצְבַת לֵב רוּחַ נְכֵאָה
Prv. 17, 22. וְרוּחַ נְכֵאָה תְיַבֶּשׁ גָּרֶשׁ
Prv. 18, 14. וְרוּחַ נְכֵאָה מִי יִשָּׂאֶנָּה
נְכֵאִים *adj. pl.:*
Jes. 16, 7. תֶּהְגּוּ אַךְ־נְכֵאִים

מַכָּה

ע"נ, וסיומן סמכתא והסלוס [דמ"ס שלמענן], וכאמר מכנף והכתא ל', עציעס וקניכס וכלוומס [פלמענע, וולוכלא, כיעלמעלמענע], והלכנר חֻמִּים וּמַכּוֹת [דס"ב כ' ע'] פרש לכן-נגפא נכתא שלמנולו, שהרנו כתת, וענין עתים עקונים, ויוסף קמץ פרנו פרנו בָּת, לומר לעיסה, ול"כ הוס כמו מכולת. ודעת סרל"ק שהוא סלוי מן מַכֶּלֶת, ודעת שלמס יקקי שהוא קנים כתוקין לסולילין מן השבלת, ופתוכוס לפ"ו ואמר חֻמֵּי מַכּוֹת, ופתקרון קנינ. ולפי לסכנוי מַכִּים לאמר כי יעקב שלעוני, שהוא מסיק"ד מַכָּה נמלם מַסָּה, וכן דעת יוסף קמץ, לולס סכנון דעת לכן-נגפא שהוא מן מַכָּת, כמו קנים מן קמס.

n. f., percussio, plaga, de verberibus ac vulneribus, afflictione, calamitatibus, strage bellica, suppliciis denique divinitus immissis. Ad dictionem חֻמִּים מַכּוֹת (2 Paralip. 2, 9.) quod attinet, *Abu'lwalid* in lexico *Kitâb al-Açul* radicem מָחַת esse dicit triticumque tritum seu molitum intelligit. *Josef Qimchi* a v. נָכָה vi mandendi seu manducandi deducit, et מַכּוֹת ex n. מַכּוֹלֶת (Inbiss, Aliment) compendio ortum esse arbitratur. *Paraphrasta* (*Targum shel-Dibre ha-Jamim*, ex Cod. Cantabrigiensi edid. *Dav. Wilkins*, Amst. 1715.) vertit: לְמַסְקֵנֵי מֵיסַן יְהָבִית חִטִּין מְרִנּוּס, sicut *Josef Qimchi*, quem secutus est etiam nostrâ memoriâ *Samuël Detmold*. Praeplacet eorum sententia, qui, ut quidem Isaaki refert, triticum ex aristis excussum intelligunt. Lutherus: gestossenen Weizen. Pluralis מַכִּים fit a f. מַכָּה, sicut חֻמִּים a חֻמָּה, id quod dudum intellexit Abulwalid. Quare non opus est, hunc pluralem utpote masculinum ad singul. מַכָּה referre, id quod imprudenter *Jakob Elazari* et pater Qimchiorum fecerunt. LXX. *πληγή, κοπή, σύντριψις, πατάσσειν, μάστιξ.*

Lev. 26, 21. וְהִסְפֵּתִי עֲלֵיכֶם מַכָּה
Num. 11, 33. יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה
Dt. 25, 3. עַל־אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה
Dt. 28, 61. גַּם כָּל־חֳלִי וְכָל־מַכָּה
Jos. 10, 10. וַיַּכֵּם מַכָּה־גְדוֹלָה
Jos. 10, 20. מַכָּה גְדוֹלָה־מְאֹד
Jud. 11, 33. מַכָּה גְדוֹלָה מְאֹד
Jud. 15, 8. עַל־יֶרֶךְ מַכָּה גְדוֹלָה
1 Sam. 4, 8. בְּכָל־מַכָּה בַּמִּדְבָּר
1 Sam. 6, 19. בָּעָם מַכָּה גְדוֹלָה
1 S. 14, 30. רַבְּתָה מַכָּה בַּפְּלִשְׁתִּים
1 Sam. 19, 8. וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה
1 Reg. 20, 21. מַכָּה גְדוֹלָה
2 Chr. 13, 17. וַיַּעַשׂ מַכָּה רַבָּה
Jer. 14, 17. מַכָּה נְחֻלָּה מְאֹד

הַמַּכָּה

1 Sam. 4, 10. וַתְּהִי הַמַּכָּה גְּדוֹלָה
1 Sam. 14, 14. הַמַּכָּה הָרִאשֹׁנָה
1 Reg. 22, 35. וַיִּצַּק דַּם־הַמַּכָּה
מַכַּת *constr.:*
Esth. 9, 5. מַכַּת־חֶרֶב וְהֶרֶג
Jes. 14, 7. מַכַּת בַּלְתִּי סָרָה
Jer. 30, 14. מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ
בְּמַכַּת *constr.:*
Jes. 10, 26. כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב
הַכְּמַכַּת *constr. c. h. int.:*
Jes. 27, 7. הַכְּמַכַּת מַכֵּהוּ הֻכָּהּ
מַכָּתִי *cum suff.:*
Jer. 10, 19. נַחְלָה מַכָּתִי
וּמַכָּתִי *cum suff.:*
Jer. 15, 18. וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה
מַכָּתָךְ *cum suff.:*
Jer. 30, 12. נַחְלָה מַכָּתֵךְ *p.*
מַכָּתֵךְ *cum suff.:*
Nah. 3, 19. נַחְלָה מַכָּתֶךָ
מַכָּתוֹ *cum suff.:*
Jes. 30, 26. וּמַחַץ מַכַּת יַרְכָּא
הַמַּכִּים *1 pl.:*
2 Reg. 8, 29. מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יִכֻּהוּ
2 Rg. 9, 15. מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יִכֻּהוּ
מַכּוֹת *2 pl.:*
Dt. 28, 59. וְאֶת מַכּוֹת זַרְעֶךָ
Dt. 28, 59. מַכּוֹת גְּדֹלֹת
Dt. 29, 21. וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ
וּמַכּוֹת *2 pl.:*
Prv. 20, 30. וּמַכּוֹת חַדְרֵי־בָטֶן
הַמַּכּוֹת *2 pl.:*
Zach. 13, 6. מֵהּ הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה
מַכָּתְךָ *pl. cum suff.:*
Dt. 28, 59. וְהִפְלָא יְיָ אֶת־מַכָּתֶךָ
וּמַמַּכּוֹתָיִךְ *pl. c. suff.:*
Jer. 30, 17. וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ
מַכֻּתָהּ *pl. c. suff.:*
Jer. 19, 8. וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכֹּתָהּ
מַכּוֹתֶיהָ *pl. c. suff.:*
Jer. 49, 17. וְיִשְׁרֹק עַל־כָּל־מַכּוֹתֶיהָ
50, 13.
Mich. 1, 9. כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ
מַכּוֹתָם *pl. c. suff.:*
Ps. 64, 8. חֵץ פִּתְאֹם הָיוּ מַכּוֹתָם

נְכִים

v. s. r. נָכַךְ II., *p.* 690.

נָכַח

פעל נוקד, ול"ע כ"ף נגויליס, וסיומן קנוג והיוק על-יד דגל ולעיקו [נקסע ויין], לו גם סתקנגות וסתנגזות לעיקו דגל [נקסען], ומלכו סמכוון לפ"ו סקצור וסהדנק כדגל, ולין ציכות להצרס שלכו עס הפעל נָכַח לעיל לף של"ע, וקולקי מסצויי שם נפעל סוס, כי סס כון קלק הקען, ולף כפילת קוליות הקין הצנק, כי כצרס כמכוון ג"כ נצנקי ערב ahd. *nah-jan* [schw. *näk*, dt. nah-en], כקצר, קמץ כלוס קצרים נסוף הספר.

v. intr. inus., propinquum esse, appropinquare (nahen), adjunctum, adjacentem esse, *προσκεῖσθαι*, cui v. נָכַח cognatum esse, nunc, meliora edocti, negamus. Siquidem *Nun* hujus verbi *radicale* est, uti aliarum linguarum similia, quae tibi ex textu rabinico occurrent, demonstrant.

נָכַח

ע"נ, וסיומן קנוג ועיקו [נקסע], כי כצרס כמעט כמו אֲצֶל, עֲמֹד קנגיו, ויעלון לעיני כמו לפוק מקיו, להסיעת קנוג ועיקו דגל, לו ססתקנגות [נקסע ני"ק], ומוס נגיון לפני, על-פני, כי זס סקנוג [פָּנֶה], לו גם נסקצר נוכק פניס, לומר נקנוג פניס וזסו לפני, לו גם כמו נגד ולנגד ומול, לומר לפי מעבר פניס נקנוג [פָּנֶה = נעגען], וכוס תנין ססתקצוות לְל-נכק, לנכק, על נכק.

n. m., propinquitas, vicinitas (syn. אֲצֶל, עֲמֹד). Hinc adverb. prope, propter, vicine (nahe bei); coram, e regione (vor, gegen, syn. לְנֶגֶד, נֶגֶד, עַל־פְּנֵי, לִפְנֵי; מוּל, לְמוּל). LXX. *πρό, ἐνώπιον, ἀπέναντι, ἐξεναντίας, κατέναντι, ὀρθός;* אֶל־נֹכַח *ἀπέναντι;* לְנֹכַח, *περί, ἐνώπιον.*

Ex. 26, 35. וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
Ex. 40, 24. בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
Nu. 19, 4. אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד
Jos. 15, 7. אֲשֶׁר־נֹכַח לְמַעֲלֵה אַדֻּמִּים
Jos. 18, 17. אֲשֶׁר־נֹכַח מַעֲלֵה אַדֻּמִּים
Jud. 18, 6. נֹכַח יְיָ דַּרְכְּכֶם
Jud. 19, 10. עַד־נֹכַח יְבוּס
Jud. 20, 43. עַד נֹכַח הַגִּבְעָה
1 Reg. 20, 29. וַיִּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה
1 Reg. 22, 35. בְּמַרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם
2 Chr. 18, 34. מַעֲמִיד בְּמַרְכָּבָה נֹכַח
Esth. 5, 1. נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ
Esth. 5, 1. נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת
Prv. 5, 21. כִּי נֹכַח עֵינֵי יְיָ דַּרְכֵי־אִישׁ
Jer. 17, 16. נֹכַח פָּנֶיךָ הָיְתָה
Thr. 2, 19. נֹכַח פְּנֵי אֲדֹנָי
Ez. 14, 3. נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם
Ez. 14, 4. 7. עֹתֵר יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו
Ez. 47, 20. עַד־נֹכַח לְבוֹא חֲמָת
לְנֹכַח
Gn. 25, 21. לִנֹכַח אִשְׁתּוֹ
Gn. 30, 38. לְשִׁתּוֹת לִנֹכַח הַצֹּאן
Prv. 4, 25. עֵינֶיךָ לִנֹכַח יַבִּיטוּ
נֶגַח

ע"ו כמו נְכַח, ונפלא לף נכנוי נְכָחוֹ, והמוכן מפלגו.

n. m., sicut נְכַח (tantummodo c. s. נְכָחוֹ), e regione, exadversus. LXX. *κατ' εὐθὺ αὐτῆς, ἐνώπιον αὐτῶν.*

נְכָחוֹ *cum suff.:*
Ex. 14, 2. נֹכַח תַּחֲנוּ עַל־הַיָּם
Ez. 46, 9. כִּי נֹכַח יֵצֵא

נָכְחָה

ע"ו ונכנוי נְכָחוֹ, ונקניי נְכָחָה ונכנוי נְכָחוֹת, והמוכן נפעלוסו סקנוג וסנפס והפעל [נקסע-פֶּן, -פֶּה, פֶּה-סין], ומוס סהפעל נקנוג [נערפֶּלע-פֶּה], וף על פ"כ נכלל, סן פ"כ הדנק, סן פ"כ סמוכר. סנקניי ניקיד לפעמים כמופנע, וכן רבוי שלו.

adj. m. (c. s. נְכֹחָה; *f.* נְכֹחָה, pl. נְכֹחוֹת), propinquus, ante oculos positus, rectus, trop. probus, justus, de eo qui neque ad dextram neque ad sinistram deflectit; *f.* vi abstracta, de eo quod jus fasque est. LXX. *ἐναντίον, ἐνώπιον, ἀγαθός, εὔκολος;* *f.* *εὐθύς;* גֶּגֶל נְכֹחוֹת, *ἀληθειαν οὐ μὴ ποιεῖν.*

נְכֹחוֹ *cum suff.:*
Jes. 57, 2. הֹלֵךְ נְכֹחוֹ
נְכֹחָה *adj. fem.:* *sg.*
Am. 3, 10. עֲשׂוֹת נְכֹחָה נְאֻם־יְיָ
וְנְכֹחָה *adj. fem.:*
Jes. 59, 14. וְנְכֹחָה לֹא־תוּכַל

נְכֹחִים *masc. pl.:*
Prv. 8, 9. כֻּלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין
נְכֹחוֹת *fem. pl.:*
Jes. 26, 10. בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל
Jes. 30, 10. לֹא־תְחֹזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת

נָכַל

פעל כודד, וסיומן נפיכס וסקנקס כקילס וכקוי סמקנקס והמעכס [פעס-לען, נעגנען], וום סצקל על זוום וכקיכס ורמוי [נעמיגען, פֶּערדעקע סצכעלען], וכי קנל בָּגַד, בָּגַל סהצקל נלומס. סכנד יונק ורווק. סהמצעל כנגיכו. קצר לקקור סצרס דע שהקען בָּכַל, וכסנכס סקקוכוס סמכוון של נפיכס וסקנקס, וכן כצרס כמכוון נפעס סכלקיק ויוכיק ורומיק ונרמכיק וכלומס, כקצר עול קנקר נקר סמיג נלו"ס [s. *çal, hul*, gr. *κλεί-ειν* κωλ-*ύειν*, κολ-*ούειν*, l. *cal-ere, clam* = *calam-, cel-are, occul-o*, dt. hel-an, hehl-en], וכן נענגי נלומס לו בָּלֵא לעיל לף וכ"נ, וכן שֶׁבֶל, בֶּל וכלומס.

v. tr. compos., cel-are, occulere, abscondere, simulare, simulate, occulte, fraudulente, fallaciter agere (syn. בָּגַד, מָעַל). *Pi.* int., machinari, insidiari. *Hitpa.* astu uti, dolos et fallacias commoliri. Cognata sunt vv. hebraica כָּלֵא, בָּלַל, et *praepos.* שֶׁכֶל, quibuscum concinunt verba indogermanica, quae in textu *rab.* recensita vides. LXX. prt. Qal נֹכֵל, *δυνατός; Pi.* et *Hitp.* *δόλιον, πονηρεύεσθαι.*

part. masc.: נוֹכֵל *sg.*
Mal. 1, 14. וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֵשׁ בַּעֲדְרוֹ
Pi-el: נִכֵּל
3 perf. pl.: נִכְּלוּ
Num. 25, 18. אֲשֶׁר־נָכְלוּ לָכֶם
Hitpa-el: הִתְנַכֵּל
inf. constr.: לָהִתְנַכֵּל
Ps. 105, 25. לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו
3 impf. pl.: וַיִּתְנַכְּלוּ
Gn. 37, 18. וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ

נֶכֶל

ע"ו, והכנוי נְכָלִים, וסיף הכנוי נִכְלִי, וסוקף העכין עכיף ומוסף [עַנג-ליסע], סקצרס כעס ונגילס.

n. m. (pl. נְכָלִים, c. נִכְלֵי), dolus, fallacia (Arglist). LXX. *δολιότης.*

pl. c. suff.: בִּנְכָלֵיהֶם
Nu. 25, 18. בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נָכְלוּ לָכֶם

נָכַס

פעל ל"ע, וסוף סהפוך של בָּנָס, עכין קנינס ומסיפה, לדעת סאלקלקים סקדמים. לכן כפי סכללס לי סקעוף בָּכַס, נלומס לל בָּס, בָּח, עכין נפיכס וקניכס ומוכר, וסמעל כנס סהפוך מעכו, ולקר לקקור סצרס עי' ססק פרוס לעיל לף ר"ו.

v. inus., ex בָּנָס, ut neoterici ajunt, transpositione ortum, vi colligendi s. coacervandi. At potius factum esse censendum est ex praep. *na* et rad. *kas*, quam habes etiam in vv. בָּכַס, בָּח (*κεύθειν*), vi abscondendi seu asservandi, cui par est בָּנַס, epenthesi literae *Nun* indidem oriundum.

נֶכֶס

ע"ו, ונפלא לף נכנוי נְכָסִים, וסיומן

Digitized by Google

וקנין קיל ועצר [נוע, ר״כסמוס], ונגזרת מסס לרוב.
n. m. pluralet. (נְכָסִים), opes, divitiae. LXX. *τὰ ὑπάρχοντα, χρῆμα.*

pl.: נְכָסִים
2 Chr. 1, 11. עשר נכסים וכבוד
pl.: וּנְכָסִים
2 Chr. 1, 12. ועשר ונכסים וכבוד
Eccl. 5, 18. 6, 2. עשר ונכסים
pl.: בְּנְכָסִים
Jos. 22, 8. בנכסים רבים שובו

נֶכֶס
ג״ן, וסכנוי נְכָסָיו, וסמוכן כמו נכעני.
n. m. (pl. נְכָסִין), potestate a hebraico non diversum. LXX. *βίος* (vita, facultates).

pl.: נְכָסִין
Esr. 7, 26. לענש נכסין ולאסורין
pl. constr.: וּמִנְּכָסֵי
Esr. 6, 8. ומנכסי מלכא

נָכַר

פעל נוד, ולע נקל, וסמוכן סיות נסלע ומוקק סופרס ומוור [ענע-פעכנע, פרעמע ויין], ומוס נכנין סכנל נְכַר, סרקקס וסערס [פרעמע מקכען, עכעפרעמען], כי עזות לוב וסו סרקקס ולקוי, וכן נקעת סמכוון נעכני. לכן מלקיסס ומשלכס נסשלל [ל״ע נכר קתו קלסיס כידי], לו מעניקת דנר מוור ומוקק [פרעקעכנען], לו כנעס נדנר כקלו סוק וכ ומוור [פרעקעכנען], ומכל קלס תכיר סתעזות נמכוון נגדלות וכפרזות [קויסנעציעדען, -נע-זעכעכע ויין], וסקרן דָּבָר, סכמקע נ״כ קנל דָּבָר [כור] נעכין נדילס, וסספשל על וסוק כמו כן קנל וור דף ג״כון. כנוסף הַכִּיר יוקע וקוק מעכוון סרקקי, לומר סנעס וניכס נדנר נספרזת קלקי עזמותו ונסכדל פרעיוסיו, וופת סידיעס על-יסר [פרעקעכנען], וקוד של סכרת פניס קוק עזות סכדל וסנכת כין קיני נקיני [נוויזען פערנע-זעכען ג״יזען], קולס נשיקות פניס קוק וקמען קיני מפני תקיקס וכ וככני. עי׳ עוד מסנכת נלו״ס נסוף הספר.
v. compos. intr. in conj. *Qal* inus., remotum, peregrinum, alienum esse; *Pi.* נִכַּר, alienum reddere, alienare, abalienare, abjicere, rejicere, veluti 1 Sam. 23, 7.: abjudicavit, rejecit, aspernatus est eum Deus, ut in manum meam veniret; aliquid alienum s. ignotum habere, h. e. non agnoscere, ignorare (verkennen); intueri aliquid stupefactum, tanquam sit alienum quid (*to strange at some thing*). Quibus translationibus omnibus subest vis verbi ingenita, qua v. נָכַר (כּוּר) cognatum est, h. e. separandi, *τοῦ εἶναι* secretum, disjunctum, remotum (syn. זָר, זוּר). *Hi.* trans. et int., adspicere rem aliquam, cognoscere, agnoscere, id quod fit rei personaeve ab aliis separatione et distinctione vel speciali omnium notionis notarum (Merkmale eines Begriffs) agnitione, hinc הַכִּיר פָּנִים, de eo, qui discrimen facit inter personas alteriusque partibus favet (syn. נָשָׂא פָּנִים, deligere partes unius prae partibus alterius, partium cupidum seu studiosum esse), transl. de linguae cujuspiam peritia, de singulari animi inclinatione ad aliquem (syn. יָדַע). *Ni.* et *Hitp.* partim conjugationis *Hi.* mera sunt passiva, partim de eo dicuntur, qui alienum se ostendit vel ignotum se gerit dissimulando (verstellen). LXX. *Pi. ἀπαλλοτριοῦν, εἰδεῖν, πιπράσκειν, συνεπιτιθέναι; Hi. γινώσκειν, ἐπιγινώσκειν, γνωρίζειν, οὐκ αἰσχύνεσθαι, σπεύδειν; Ni. ἀπονεύειν ἀποκλαιόμενον; Hitp. ἀλλοτριοῦσθαι, ἀποξενοῦσθαι, ὑποσκελίζειν.*

Nif-al: נָכַר 3 *prf.*
Job. 34, 19. ולא נכר־שוע לפני דל
3 *prf. pl.:* נָכְרוּ
Thr. 4, 8. לא נכרו בחוצות
3 *impf.* יָנָכֶר
Prv. 26, 24. בשפתו ינכר שונא
Pi-el: נִכֵּר 3 *prf.*
1 Sam. 23, 7. נכר אתו אלהים בידי
2 *impf. pl.:* תְּנַכְּרוּ *p.*
Job. 21, 29. ואתתם לא תנכרו
3 *impf. pl.:* יְנַכְּרוּ
Dt. 32, 27. פן־ינכרו צרימו
3 *impf. pl.:* וַיְנַכְּרוּ
Jer. 19, 4. וינכרו את־המקום
Hif-il: הַכִּיר 3 *prf.*
Dt. 33, 9. ואת־אחיו לא הכיר
3 *prf. c. s.:* הִכִּירוֹ
Gn. 27, 23. ולא הכירו כי־היו
3 *prf. pl.:* הִכִּירוּ
Jud. 18, 3 חכירו את־קול
2 Sam. 3, 36. וכל־העם הכירו
Job. 24, 13. לא־הכירו דרכיו
3 *prf. c. s.:* הִכִּירָהּ
Gn. 42, 8. לא הכרהו
Job. 2, 12. מרחוק ולא הכירהו
part. masc.: מַכִּיר *sg.*
Ps. 142, 5. ואין־לי מכיר
part. c. s.: מַכִּירָהּ
Ruth 2, 19. יהי מכירך ברוך
part. pl.: מַכִּירִים
Esr. 3, 13. ואין העם מכירים
Neh. 13, 24. ואינם מכירים לדבר
inf. constr.: הַכָּרַת *s. M.*
Prv. 24, 23. הכר־פנים במשפט
Prv. 28, 21. הכר־פנים לא־טוב
inf. c. s.: לְהַכִּירֵנִי
Ruth 2, 10. חן בעיניך להכירני
impt. sg.: הַכֶּר *s. M.*
Gn. 31, 32. הכר־לך מה עמדי
Gn. 37, 32. הכר־נא הכתנת בנך
Gn. 38, 25. הכר־נא למי החתמת
1 *impf.:* אַכִּיר
Job. 4, 16. ולא־אכיר מראהו
Jer. 24, 5. אכיר את־גלות
1 *impf.:* וְאַכִּירָה
Neh. 6, 12. ואכירה והנה
2 *imperf.:* תַּכִּיר
Dt. 16, 19. לא תכיר פנים
3 *imperf.:* יַכִּיר
Dt. 21, 17. בן־השנואה יכיר
Ruth 3, 14. בטרום יכיר איש
Job. 24, 17. כי יכיר בלהות צלמות
Job. 34, 25. לכן יכיר מעבדיהם
3 *imperf. ap.:* וַיַּכֵּר

Gn. 38, 26. ויכר יהודה ויאמר
Gn. 42, 8. ויכר יוסף את־אחיו
1 S. 26, 17. ויכר שאול את־קול דוד
1 Reg. 20, 41. ויכר אתו מלך ישראל
3 *impf. c. s.:* יַכִּירֵנוּ *p.*
Jes. 63, 16. וישראל לא יכירנו
3 *impf. c. s.:* וַיַּכִּרֵהוּ
1 Reg. 18, 7. ויכרהו ויפל על־פניו
3 *impf. c. s.:* יַכִּירֵהוּ
Job. 7, 10. ולא יכירנו עוד מקומו
Ps. 103, 16. ולא־יכירנו עוד מקומו
3 *impf. c. s.:* וַיַּכִּירֵהוּ
Gn. 37, 33. ויכירה ויאמר
3 *impf. c. s.:* וַיַּכִּירֵם
Gn. 42, 7. את־אחיו ויכירם
2 *impf. pl.:* תַּכִּירוּ
Dt. 1, 17. לא־תכירו פנים
3 *impf. pl.:* יַכִּירוּם
Jes. 61, 9. כל־ראיהם יכירום
Hitpa-el: הִתְנַכֵּר
part. fem.: מִתְנַכֶּרֶת *p.*
1 Reg. 14, 5. כבאה והיא מתנכרת
1 Reg. 14, 6. למה זה את מתנכרת
3 *impf.:* יִתְנַכֵּר *s. M.*
Prv. 20, 11. גם במעלליו יתנכר־נער
3 *impf.:* וַיִּתְנַכֵּר
Gn. 42, 7. ויתנכר אליהם

נֵכֶר
ג״ן וסמוכן נִכְרִי, וסמוכן סנפרס והנגדל ולי-גרות קתו [ל״ע נעזעגע, פרעמדע], ולנעמים נסשלל מקום סזרות ולי-גרות, ומוס סמוכנים נן-נכר נדוסס לל ור, וכן קלסי סנכר כמו קלסים ורס. ועזר לעניו סמכוון נקר ע״י סוסי תוקפי. סספלגס זר ונפרס מקנוסס, לכן לי-קוסק וכן קכן קקנת, קיס מעס קקר לו מעזנסס קקנת וכדומס [פרעמד], וסנכני נככרים מקמס זקיכס זלו ומוסקנת, וכן קנל ורס סכזשל. לו סנכנכני כמוסנע, לומר סזר ומוור ולסנלים, ול״כ כמו פלקיס, לומר ליונע קיון לנישס, וכן זר וורס, ל״ע זר מעמסו, נככרים מנוד קתו, ומס קנין סנזעת נֵכֶר, נֵכָר.
adj. m. (f. נָכְרִיָּה, pl. m. נָכְרִים, factum ex n. נֵכָר, addita terminatione *adjectiva*, separatus a societate h. e. alienus familia s. cognatione, extraneus gente s. peregrinus; *f.* de muliere, quae non est uxor tua, praecipue ratione concubitus illiciti (syn. זָרָה, אֲשֶׁת אִישׁ), vel abstr. de eo, quod insolens, inauditum, mirandum est (syn. פְּלִיאָה, זָר, זָרָה). LXX. *ἀλλότριος, ἀλλόφυλος, ἀλλογενής, ξένος; f. πονηρός.*

Ex. 21, 8. לעם נכרי לא־ימשל
Dt. 17, 15. איש נכרי אשר לא־אחיך
Jud. 19, 12. אל־עיר נכרי אשר לא
2 Sam. 15, 19. כי־נכרי אתה
Job. 19, 15. נכרי הייתי בעיניהם
Prv. 5, 10. ועצביך בבית נכרי
Prv. 27, 2. נכרי ואל־שפתיך
Eccl. 6, 2. כי איש נכרי יאכלנו
Zeph. 1, 8. הלבשים מלבוש נכרי

וְנָכְרִי
Ps. 69, 9. ונכרי לבני אמי

הַנָּכְרִי
Dt. 15, 3. את־הנכרי תגש
1 Reg. 8, 41. וגם אל־הנכרי
1 Reg. 8, 43. יקרא אליך הנכרי
2 Chr. 6, 32. וגם אל־הנכרי
2 Chr. 6, 33. אשר־יקרא אליך הנכרי
2 Chr. 33, 15. ויסר את־אלהי הנכר
Jes. 56, 3. ואל־יאמר בן־הנכר
Jes. 56, 6. ובני הנכר הנלוים על־יי

נֵכַר
constr.: נֵכַר
Dt. 31, 16. אלהי נכר־הארץ

נֵכָר
ג״ן, וסמוכן סוד ומוור [ל״ע סרעמדע], נסשלל על נרס ורס, וכן לסעקנס תְּבִרְיָא, וכן פרנו סעכרים. ועזר שהוק מעכוון לקוי של סכרס נמוכן סשלקס, מעמנות על פריסס, כי וס שלוב סמכוון לנל מופק, פלל, פרס.
n. m., id quod est alienum, hinc fortuna *aliena* (syn. זָרָה, צָרָה, targ. הְבִרְיָא), vel fortuna *extraordinaria* a vi separandi verbo innata (syn. כּוֹחַ, אֱלָא, שֹׂרֶשׁ).
LXX. *ἀλλοτρίωσις.*

וְנֵכָר
Job. 31, 3. ונכר לפעלי און

נָכָר
ג״ן כמו נֵכָר, ונעלק לן נכנוי נָכְרִי, וסמוכן מעלמו, לנל דעק כ״י שנרנו כמקור, נמכוון הסנרו, וכן דעק ר״ל סלמון סתנכרות, זוק ועלל.
n. m. (tantummodo c. s. נָכְרוֹ), vi eadem, qua נֵכֶר. Isaaki tanquam *infin.* vertit; in die, quo in manus hostium *traditur* (תִּתָּנֵר).
LXX. *ἀλλότριος.*

cum suff.: נָכְרָן
Obad. 1, 12. ביום נכרו

נָכְרִי
ת״ן, וסנכני נָכְרִיָּה, ונכוי ונכ נָכְרִים, ונכנס מן פשס נֵכֶר ע״י סוסי תוקפי. סספלגס זר ונפרס מקנוסס, לכן קי-קוסק וכן קכן קקנת, קיס מעס קקר לו מעזנסס קקנת וכדומס [פרעמד], וסנכני נככרים מקמס זקיכס זלו ומוסקנת, וכן קנל ורס סכזשל. לו סנכנכני כמוסנע, לומר סזר ומוור ולסנלים, ול״כ כמו פלקיס, לומר ליונע קיון לנישס, וכן זר וורס, ל״ע זר מעמסו, נככרים מנוד קתו, ומס קנין סנזעת נָכְרִי, נָכָר.
adj. m. (f. נָכְרִיָּה, pl. m. נָכְרִים, factum ex n. נֵכֶר, addita terminatione *adjectiva*, separatus a societate h. e. alienus familia s. cognatione, extraneus gente s. peregrinus; *f.* de muliere, quae non est uxor tua, praecipue ratione concubitus illiciti (syn. זָרָה, אֲשֶׁת אִישׁ), vel abstr. de eo, quod insolens, inauditum, mirandum est (syn. פְּלִיאָה, זָר, זָרָה). LXX. *ἀλλότριος, ἀλλόφυλος, ἀλλογενής, ξένος; f. πονηρός.*

Gn. 17, 12. מכל בן־נכר
Gn. 17, 27. מאת בן־נכר נמלו אתו
Ex. 12, 43. כל־בן־נכר לא־יאכל
Lev. 22, 25. ומיד בן־נכר
Dt. 32, 12. ואין עמו אל נכר
Jos. 24, 20. ועבדתם אלהי נכר
2 Sam. 22, 45. בני נכר יתכחשו־לי
2 Sam. 22, 46. בני נכר יבלו
Neh. 9, 2. מכל בני נכר ויעמדו
Neh. 13, 30. ומהרתים מכל־נכר
Ps. 18, 45. בני נכר יכחשו־לי
Ps. 18, 46. בני־נכר יבלו
Ps. 81, 10. ולא תשתחוה לאל נכר
Ps. 137, 4. על אדמת נכר
Ps. 144, 7. 11. מיד בני נכר
Jes. 60, 10. ובני בני־נכר
Jes. 61, 5. ובני נכר אכריכם
Jes. 62, 8. ואם־ישתו בני־נכר
Jer. 5, 19. ותעבדו אלהי נכר
Jer. 8, 19. בהבלי נכר
Ez. 44, 7. בהביאכם בני־נכר
Ez. 44, 9. בן־נכר ערל לב
Ez. 44, 9. לכל־בן־נכר
Mal. 2, 11. ובעל בת־אל נכר

הַנֵּכָר
Gn. 35, 2. הסירו את־אלהי הנכר
Jos. 24, 23. את־אלהי הנכר
Jud. 10, 16. ויסירו את־אלהי הנכר
1 Sam. 7, 3. את־אלהי הנכר מתוככם
2 Chr. 14, 2. ויסר את־מזבחות הנכר

Digitized by Google

וַהַנָּכְרִי
והנכרי אשר יבא Dt. 29, 21.
לְנָכְרִי
או מכר לנכרי Dt. 14, 21.
לַנָּכְרִי
לנכרי תשיך Dt. 23, 21.
pl.: נָכְרִים
ובילדי נכרים ישפיקו Jes. 2, 6.
pl.: וְנָכְרִים
ונכרים באו שערו Obad. 1, 11.
pl.: לְנָכְרִים
בתינו לנכרים Thr. 5, 2.
adj. fem.: נָכְרִיָּה *sg.*
היתי בארץ נכריה Ex. 2, 22. 18, 3.
להכירני ואנכי נכריה Ruth 2, 10.
ותחבק חק נכריה Prv. 5, 20.
מחלקת לשון נכריה Prv. 6, 24.
ובעד נכריה חבלהו Prv. 20, 16.
ובאר צרה נכריה Prv. 23, 27.
ובעד נכריה חבלהו Prv. 27, 13.
נכריה עבדתו Jes. 28, 21.
סורי הגפן נכריה Jer. 2, 21.
adj. fem.: מְנָכְרִיָּה *sg.*
מנכריה אמריה החליקה Prv. 2, 16.
מנכריה אמריה החליקה Prv. 7, 5.
pl. fem.: נָכְרִיּוֹת
הלא נכריות נחשבנו לו Gn. 31, 15.
אהב נשים נכריות 1 Reg. 11, 1.
השב נשים נכריות Esr. 10, 2.
ותשיבו נשים נכריות Esr. 10, 10.
ההשיב נשים נכריות Esr. 10, 14.
ההשיבו נשים נכריות Esr. 10, 17.
השיבו נשים נכריות Esr. 10, 18.
נשאו נשים נכריות Esr. 10, 44.
להשיב נשים נכריות Neh. 13, 27.
pl. fem.: הַנָּכְרִיּוֹת
לכל־נשיו הנכריות 1 Reg. 11, 8.
ומן־הנשים הנכריות Esr. 10, 11.
הנשים הנכריות Neh. 13, 26.

מַכָּר

ג״ז וכתיב סִכְנוֹי מַכָּרֵיהֶם, ומשון מוֹדע ומיע מיודע ושולם ידיד ומשׁהב [נאקשׁנטער, פֶּרטרוֹג], ונגוד מסכוף סכיר, נגזרת לד״ק מַכִּיר משלמו, ל״ע מכירי כמונם.
n. m. (c. s. pl. מַכָּרֵיהֶם), is quem novimus, *notus*, familiaris (a v. הִכִּיר), talm. מַכָּרִי, vi eadem. LXX. *πρᾶσις* (מָכַר).
cum suff.: מַכָּרוֹ
איש מאת מכרו 2 Reg. 12, 6.
pl. c. suff.: מַכָּרֵיכֶם
כסף מאת־מכריכם 2 Reg. 12, 8.

הַכָּרָה

ג״כ ע״ע הַשָּׂאָה, ומשון כיקור הכוסף חקיר, ות״כ כדומם קל הֵעֵר נגזרת [דאָס ערקענטן, טוכעפרייטען], ומכנוי סכרת פכיסם, סילון סכרת פכיס שלסם נדין, שאכיריס פכיס או נוזקים יכיס, וכן פרט סאתגנס ושלאם יכקי נאון סלשון, ומימי יוסף קמקי טעו כניס מסיקטוכיס נשטוע סשלה הוזק, ולכיקטוכיס סקטע.
n. f. (ad s. f. הַשָּׂאָה, a conj. *Hi.* הִכִּיר, vi internoscendi), agnitio, distinctio; הַכָּרַת פָּנִים, distinctio personarum in jus vocatarum, h. e. partium studium (Parteilichkeit). Sic *Salomo Isaaki*, a cujus interpretatione inde a *Qimchio* plerique deflexerunt. LXX. *αἰσχύνη*.
constr.: הַכָּרַת
חכרת פניהם Jes. 3, 9.

נָכַת

v. s. נָכָאת *p.* 700.

נָלַח

פעל יקי וכוודי נכ״ק, ונפעל סמכו נכין סכוסף חֻלַּח, סמיקוד נככוי בַּלְּחָה, וסם סכנוד מִלָּח, וכנר סשוס שכיסו סמדקדק מכסם סבן־סרוק נסקנרסו, וזוד קמני וגלסם יכקי סלכו סקכיו. ומשר לסוליאת סשרש סמוכן כמו נאל בלשון ישמעאלי, לומר שגלסם ונוף לל מכלית [נוס ניסלע גענאנטן], וכן נאר לוסו סרל״ק, וסכוסף בַּלְּחָה נאר מַלַּח, מקוד סכוסף נככוי. לסוד סלעת שכוף נאר בַּכַּלְּחָה כנר סניף שלסם יכקי.
v. trans. (unde *Hi.* הִנְלָה, et n. der. מַנְלָה, quae dudum composuerunt *Menahem*, auctor lexici *Machberet*, *Qimchi* et *Isaaki*), uti arab. נאל *med. Je*, ad finem perducere, assequi, consequi. Forma, בַּלְּחָה, ejecto et recompensato *He* pro בַּהַלְּחָה dicitur. Conjecturam eorum, qui sine causa בַּכַּלְּחָה legi volunt, dudum commemorat *Isaaki*. *Symm.* (ὅταν) *κοπίασῃ* (*ἀθετῶν*), quasi בְּיָלְאָחֵךְ scriptum esset. Similiter *Hieronymus:* cum fatigatus desieris. *Lutherus* egregie: wenn du ein Ende gemacht hast. LXX. mire: *ὡς σῆς* (*ἐφ᾽ ἱματίου*).
Hif-il: הִנְלָה
inf. c. suff.: כַּנְלָחֵךְ
כנלחך לבגד יבגדו־בך Jes. 33, 1.

מִנְלָה

ג״ז וכנכוי מִנְלָם, משכש כלם, וכנר לסל מכסס סָנָן־סרוק שסשם סלשוכס גו יסוד כופל. סשוכן לדעת כניס קיל וכנוד [פֶּרטרָגען], וכן נפעל מכפל כלשון ישמעאל, ווס סכנוי.
n. m. (c. s. מִנְלָם), opes, divitiae, arab. *manâl-on*, a v. מָלַח (arab. נאל, unde et *nâl-on*, *nail-on*, vis, facultas). LXX. *σκιά* (צֵלֶם).
cum suff.: מִנְלָם
ולא־ירמה לארץ מנלם Job. 15, 29.

נִמְבָּזָה

v. מְבָזֶה, *s. v.* בָּזָה *p.* 160.

נָמָךְ

v. s. v. מָלַךְ *p.* 630.

נָמַל

v. s. מוּל *p.* 722., מָלַל *p.* 647.

נִמְלָה

ג״כ וסכנוי נְמָלִים, ומפקיון כמו נמלם נעכני, לומר כניס קטנס מקנכי מרן [פֶּמייוג], ונסרגוס שׁוּמְשְׁמָנָא, מסגוד כנמרק, ומוס סס קְנָא דְּשׁ׳, קן נמליס, ש׳ נַמְלָא, נמלס גדולס וכדומס, וג״כ תוקר לקרילות. סגוור מן נמל כ״ל נאין סכרע, ואולי סמקון מן שָׁם [נָמַל], לאר מפנו נְמָיָה לניין ריס קעכס, ומפל פס נקכית.
n. f. (pl. נְמָלִים), formica, arab. *namla-t-on*, propterea, ut quidem plerique sentiunt, ita dicta, quod spicas summas abscindat (נָמַל), ut grana inde eximat. Fortasse potius diminutivum est n. נָמָם, unde נָמַל f. נְמָלָה, sicut ad bestiolam pusillam significandam factum esse potest. Targ. שׁוּמְשְׁמָנָא, unde componuntur שׁ׳ נַמְלָא formica magna (Kamelameise), קִנָּא דְשׁ׳, formicetum. LXX. *μύρμηξ*.

מְנָמָלָה
לך אל־נמלה עצל Prv. 6, 6.
pl.: הַנְּמָלִים
הנמלים עם לא־עז Prv. 30, 25.

נָמֵר

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומשון סיות נכוד ונקוד ומנומר [שעטיי־פין, פלעקקין ויין], ונ״ל סתעתוע דָּמֶר כדומס לל בר, נקלוף ירוע, שנפעל שָׁנַל חָבַר ע׳ לעיל, וכן טעמי כתפר לכוד, וזס סקקל וסזוור. ומשר למכון סשכי סיות נעל מיס כוולים תעתוע סשכש דָּמֶר כדומס לל מֶר, מַר, ומכוון סלשני לשון כוילס.
v. compos. inus., vi duplici: 1) virgatum, variegatum esse, a rad. בַּר = בָּר, unde חָבַר (חַבַּרְבְּרוֹת). 2) fluere, aquas puras vivasque continere, a rad. מַר = מָר, מֵר.

נָמֵר
ג״ז וסכנוי נְמֵרִים, ומסוכן קיס נעלת שכעוטיס ונדוליס, וכן לומר ר״ל קיס שעוכס כתפיס כתפיס, וווסו פשלדער, וכן נשפתי קלס. נגזרת נמר מן נָמַר מוס, ל״ע נגד נָמַר, לקכוג מכוסר, מכוסל כלל נוונין וכדומס, וכן סתוקיי נָמוּר נתכנוס מוס, ולולי סשעל נעכני נויר סשס.
n. m. (pl. נְמֵרִים), pardus, a pelle maculosa s. variegata (gestreift). Inde v. denom. gem. נִמַּר, variegare instar pellis pardi, distinguere maculis versicoloribus; prt. מְנֻמָּר, striatus, virgatus. LXX. *πάρδαλις*.
נמר שקד על־עריהם Jer. 5, 6.
וְנָמֵר
ונמר עם־גדי ירבץ Jes. 11, 6.
ונמר חברברתיו Jer. 13, 23.
כְּנָמֵר
כנמר על־דרך אשור Hos. 13, 7.
pl.: נְמֵרִים
מהרדי נמרים Cant. 4, 8.
pl.: מְנֻמָּרִים
וקלו מנמרים סוסיו Hab. 1, 8.

נְמַר
נקכי כמו נעכני, ומילוע נְמֵרָא ומכוי נְמֵרִין. ונשקל כמו נעכני על עס לכוי ועין, וכן יפר סעכני קוס קדק לנשוק קלקדיד מכמוק [עס וס שלנשו סכשק יסיו כנמיס].
n. aram. (def. נְמֵרָא, pl. נְמֵרִין), pardus, pardalis. LXX. *πάρδαλις*.
כְּנְמַר
וארו אחרי כנמר Dan. 7, 6.

נָס

v. s. r. נָסַס *p.* 713.

נִסְבָּה

v. s. r. סָבַב *p.* 751.

נָסַג

פעל ל״ע נעכר הקל כ״ק נעתיד יִסַּג ונמקור מוכרת נָסֹג, ומשון הרקקס ופתוק [וועגרייקקען], וסתמלות נְסָגָה, כין מקכר מוצג, ומלכ סתקר לכל סָג לקען [עי׳ עוד לעיל זֶה לך ז״כון], וכן סָרַסָּה לקען] וכלוף סשכיש נסוף הסקר. ומוס סכוסף הִסִּיג ופ״ל נעתיד יַסִּירוּ נעין תמור סיין. סשוכן סדקס לפוור וכניפס סלפס סעתקס וויעס מעקוס [נוריק־, פַּאַלע־, עכעריקקען], וכשלל על מקוס הגכול. פעולי׳ שלסכוסף הִסַּג נאכוון פעולי׳. נשפס עכריכית מוס נְסִיגָה דשס.
v. compos. trans. (in *praet. Qal* inus., impf. יִסַּג, inf. absol. גָּסוֹג), removere (wegrücken), a rad. סָג = סָגַג, זֶה, סָח in *v. compos.* סָרַסָּה. *Hi.* הִסִּיג (semel impf. יַסִּירוּ), retroagere, removere, transmovere, spec. de remotione limitum s. terminorum. *Ho.* חָסַג, retro actum, repulsum esse. LXX. *ἀπωθεῖν*; *Hi.* *μετακινεῖν*, *μετατιθέναι*, *μεταίρειν*, *καταλαμβάνειν*.
inf. abs.: נָסוֹג
ונסוג מאחר אלהינו Jes. 59, 13.
3 imperf.: יִסַּג
לא יסג כלמות Mich. 2, 6.
Hif-il: הַסִּיג
part. masc.: מַסִּיג *sg.*
ארור מסיג גבול Dt. 27, 17.
p. pl. constr.: כְּמַסִּיגֵי
כמסיגי גבול Hos. 5, 10.
2 imperf.: תַּסִּיג
לא תסיג גבול רעך Dt. 19, 14.
2 impf. ap.: תַּסַּג
אל־תסג גבול Prv. 22, 28. 23, 10.
2 impf. ap.: וְתַסַּג
ותסג ולא תפליט Mich. 6, 14.
Hof-al: הָסַּג
3 perf.: וְהָסַּג
והסג אחור משפט Jes. 59, 14.

נָסַה

פעל ל״ע נקל, ומשון לדעת תוכיס קדמיס כמו נשא נלשון ישמעאלי, נקיכס נקוד כיקי״, ות״כ סתעלות שְׁתַּיְסַּ וכניפס, וסקרן נָסָּה כמנס ג״כ שׁנל בָּ־נָס, וכנדל מן בָּחַן, שמולס נקיכס ע״י מזוג. ומוס נִסָּה נכנין סכנד נקיכס נכלל, או הנסס לידי כסיון, או נקור כין דבר לדבר, נסשלות רבות. לכן נקקור סדבר עוד מקום לסתנדר, שע״פ שנסולסת הענין נדקו דבני יסודס קיוג שסיס לסק, כגד לכן־נגסק. ודע קוסל שסכנסס דבר נקיוב לל״ק כמו חֲנִשָּׂא, וולס טעות.
v. tr. in *Qal* inus., quocum grammatici nostrae memoriae *v. arab.* נשא, h. e. olfactu probare, contulerunt, ita ut נָסָּה cognatum sit v. composito בָּ־נָס (spiritum per *nas*-um trahere), discrepante v. בָּחַן, quod de examinatione, quae fit palpando, dicitur. Hinc *Pi.*, examinare, probare; tentare, documentum rei cujuspiam ex aliquo capere velle; periclitari, experiri. At vacillat haec vocabuli derivatio, quamquam recte observavit *Juda Chajug* contra *Abulwalid*, uno de capite hujus verbi significata varia deducenda esse. Errat *Qimchi*, qui Job. 4, 2. (ubi recte vertit paraphrastes חֲנִשָּׂא pro נִסְיוֹן פִּתְגָּמָא) dictum arbitratur. LXX. *πειράζειν*,

Digitized by Google

1 *impf.*: אַסִּיךְ
Ps. 16, 4. בל־אסיך נסכיהם
3 *impf.*: וַיִּסֹּךְ
Gn. 35, 14. ויסך עליה נסך
2 Sam. 23, 16. ויסך אתם לה׳
2 Reg. 16, 13. ויסך את־נסכו
3 *impf. pl.*: וַיַּסִּיכוּ
Ex. 20, 28. ויסיכו שם את־נסכיהם
Hof-al: הָסַךְ
3 *impf.*: יֻסַּךְ
Ex. 25, 29. ומנקיתיו אשר יסך בהן
Ex. 37, 16. אשר יסך בהן זהב

נֶסֶךְ

ונס נֶסֶךְ, ז׳, וכנוי נִסְכִּי, ומכנוי נְסָכִים ונסמיכות נִסְכֵּי. סהלמ״ד קינן לשון יוסף על גני המוכ או קינן נסיכה [ערבית-בעברית], נהקדר עם מנוקס, שהיו קינן הנאכל, ולעצמים סהבאל כמו נָסִיךְ, להסאכת דבר סניסך מעסכת, כנון דמות ונלם, או נדומס על מַסֵּכָה, ועניו סמקדם ומקבלם אל כל״ל מיסך לנסוך, וכן מיסך וכוס.
vel נֶסֶךְ *n. m.* (c. s. נִסְכִּי; pl. נְסָכִים, c. נִסְכֵּי), profusio, libatio, libamen (c. מַסֵּכָה, de sacrificio epulari), nonnunquam, sicut נָסִיךְ, מַסֵּכָה, imago idoli ex metalla formata. LXX. *σπονδή* (*σπένδειν*), *πλανᾶν*, *συναγωγή*; *χωνευτόν* (*χωνεύειν*).
Gn. 35, 14. ויסך עליה נסך
Num. 28, 7. הסך נסך שכר
Jes. 57, 6. גם־להם שפכת נסך
וְנִסְכּוֹ
Ex. 29, 40. ונסך רביעת ההין יין
Ex. 30, 9. ונסך לא תסכו עליו
וְנִסְכָּהּ *p.*
Joel 1, 9. הכרת מנחה ונסך
Joel 1, 13. מנחה ונסך
Joel 2, 14. מנחה ונסך לה׳
הַנֶּסֶךְ *p.*
Num. 4, 7. ואת קשות הנסך
וְהַנֶּסֶךְ
Ez. 45, 17. והמנחה והנסך
לַנֶּסֶךְ
Num. 15, 5. ויין לנסך רביעית ההין
Num. 15, 7. ויין לנסך שלשית
Num. 15, 10. ויין תקריב לנסך
c. suff.: וְנִסְכּוֹ
Jes. 48, 5. ופסלי ונסכי צום
c. suff.: נִסְכִּי
Num. 6, 17. את־מנחתו ואת־נסכו
2 Reg. 16, 13. ויסך את־נסכו
Jer. 10, 14. 51, 17. כי שקר נסכו
c. suff.: וְנִסְכָּהּ
Lev. 23, 13. ונסכו יין רביעית ההין
c. suff.: וְנִסְכָּן
Num. 15, 24. ומנחתו ונסכו כמשפט
Num. 28, 7. ונסכו רביעית ההין
Num. 28, 9. בלולה בשמן ונסכו
Num. 28, 15. 24. התמיד יעשה ונסכו
c. suff.: וּנְסָכָיו
Num. 28, 8. כמנחת הבקר וכנסכו
c. suff.: וְנִסְכָּהּ
Num. 28, 10. על־עלת התמיד ונסכה
Num. 29, 16. 22. 25. 34. מנחתה ונסכה
Num. 29, 28. 38. ומנחתה ונסכה
c. suff.: וּנְסִיכָהּ
Ex. 29, 41. וכנסכה תעשה־לה
pl.: נְסָכִים
Jer. 7, 18. 19, 13. והסך נסכים
Jer. 32, 29. והסכו נסכים
Jer. 44, 17. 18. 19. והסיך־לה נסכים
Jer. 44, 19. 25. ולהסך לה נסכים

git. Potius est vicissitudo intelligenda, qua alter in statione alterum excipit (Ablösung). LXX. *μεσσαῖ*.
2 Rg. 11, 6. את־משמרת הבית מסח
נָסָח
נלקמי כמו נענני, נלי הפצה סמכוון, וסלקפעל אִתְנַסָּח סמעולי״.
v. aram., hebraici simillimum; pass. *Itpe.* אִתְנְסַח. LXX. *καθαιρεῖν*.
Itpa-el: אִתְנַסָּח
3 *imperf.*: יִתְנַסַּח
Esr. 6, 11. יתנסח אע מן־ביתה

נָסַךְ

ענל נוד״, וסמוכן יניקס וזפיכה, הנגס וניפס, וריפס וכוזי [ניעדעצ-ניעסמען], ל״מ מיניקה לכנוד סקנ״ס לקינן כמוך, או מכמוך קנל כניקה וכדומה, או מיניקת מקכה, או נכית וכדומה, או מיניקת מקכה, או מיניקה לעמוד. סכנעל סמעולי״. סכנכל והכוסף יונק וקוזק, ונזכ״ם מהכוסף כנענל נמכוון מעולי״. ומנר לקקוד סנזה לע זסקינן נָסָךְ, והכוון סנזכן, ודומה לו אָסַךְ, סָךְ, ומקק סך לקמן מקנל סקקר והכווי.
v. compos. trans., profundere (niedergiessen), de effusione libaminis Dei vel veri vel falsi, de libatione ad foedus sanciendum facta (*σπένδεσθαι σπονδήν*), de unctione regis h. e. divina ejus inauguratione, de metallorum liquefactione ac formatione, et similiter. *Ni.* pass., ungi. *Pi.* trans. et intens., libare. *Hi.* libamen effundere. Radicem verbi repraesentant etiam *vv.* סָךְ, אָסַךְ q. v. LXX. *σπένδειν*, *ποτίζειν*, *χωνεύειν*; *καθιστάναι*, *θιμελιοῦν*, *συνάγειν*.
3 *prf.*: נָסַךְ
Jes. 29, 10. כי־נסך עליהם ר׳
Jes. 40, 19. הפסל נסך חרש
3 *prf.*: נָסְכוּ *p.*
Jes. 44, 10. יצר אל ופסל נסך
1 *prf.*: נָסַכְתִּי
Ps. 2, 6. ואני נסכתי מלכי
part. fem.: הַנְּסוּכָה *sg.*
Jes. 25, 7. והמסכה הנסוכה
inf. constr.: וְלִנְסֹךְ
Jes. 30, 1. ולנסך מסכה ולא רוחי
2 *impf. pl.*: תִּסְּכוּ
Ex. 30, 9. ונסך לא תסכו עליו
3 *impf. pl.*: יִסְּכוּ
Hos. 9, 4. לא־יסכו ליי יין
Nif-al: נִסַּךְ
1 *prf.*: נִסַּכְתִּי
Prv. 8, 23. מעולם נסכתי מראש
Pi-el: נִסֵּךְ
3 *impf.*: וַיְנַסֵּךְ
1 Chr. 11, 18. ויגסך אתם ליי
Hif-il.: הִסִּיךְ
3 *prf. pl.*: וְהִסְכוּ
Jer. 32, 29. והסכו נסכים
inf. constr.: וְהַסִּיךְ, וְהַסֵּךְ
Jer. 7, 18. 19, 13. והסך נסכים לאלהים
Jer. 44, 17. והסיך־לה נסכים
Jer. 44, 18. 19. והסך־לה נסכים
inf. constr.: וּלְהַסֵּךְ
Jer. 44, 19. 25. ולהסך לח נסכים
impt. sg.: הַסֵּךְ
Num. 28, 7. הסך נסך שכר ליי

bumque divinum diffidenter in dubium vocantes, et de tentatione hominum per Deum, qua homini humanarum virium imbecillitatem divinaeque gratiae necessitatem commonstrare vult. LXX. *πειρασμός*, *πεῖρα*.
Ex. 17, 7. שם המקום מסה
Ps. 95, 8. כיום מסה במדבר
בַּמַּסָּה
Dt. 6, 16. נסיתם במסה
בְּמַסַּת
Dt. 33, 8. אשר נסיתו במסה
וּבְמַסָּה
Dt. 9, 22. ובתבערה ובמסה
constr.: לְמַסַּת
Job. 9, 23. למסת נקים ילעג
pl.: ־וֹת, הַמַּסּוֹת
Dt. 7, 19. המסת הגדלת
Dt. 29, 2. המסות הגדלת
pl.: בְּמַסֹּת
Dt. 4, 34. במסת באתת

נָסַח

ענל נוד וסעתיל יָסַח, וסמוכן עקיפ מלנכ וסעתק מעקוס [סיכ־, וונצ־, סעכוים־, סלאנעי־סמען], ל״מ עקיפ וסעתק מניע, נלוז ומלקפ מלנן [ענרבית] וכדומה עניו עקיפ. סכנעל מענולי״. נתקנוס ענוי ענל לסמאכת עקיפ וסונלפ מלנכ, וסאס כנאלח חָסַח, לומר עקיפ והסכלה, ל״מ סמס סלעת, וכן כנאס ענניכיפ נקיפס סהעתקה נְסִיחָה, וכלוס סהעתקה נָסַח, כתקני נִסַּח [עקבעי-ענאל]. ומנר לקקוד סנזה לע זסענל נָסַךְ כדומה לו, ומעניו סנווי עי׳ נסוף סמכנר.
v. compos. tr. (impf. יָסַח), evellere, veluti e domicilio vel patria, h. e. extorrem expellere, convellere, veluti domum h. e. demoliri a rad. סָחַ, cui par est זָנַב in v. compos. רָסַב. *Ni.* evelli h. e. expelli, ejici, extorrem fieri. Aram. נְסַח, item vi exstirpandi violenteque amovendi vel transferendi, unde multa derivata, veluti חֲסַח דַּהֲצַת de mentis quasi dimotione h. e. insania (syn. טִרְוִיחַ בַּצַּת); נִיסָּח (נְסַח), liber transscriptus, exemplum (neohebr. נְסִיחָה, transscriptio, syn. חֲתָחָה). LXX. *ἐξωθεῖν*, *ἐξαίρειν*, *μεταναστεύειν*, *καταπᾶν*.
3 *imprf.*: יִסַּח
Prv. 15, 25. בית גאים יסח ליי
3 *impf. c. s.*: וַיִּסָּחֵךְ
Ps. 52, 7. ויסחך מאהל
Nif-al: נִסַּח
2 *prf. pl.*: וְנִסַּחְתֶּם
Dt. 28. 63. ונסחתם מעל האדמה
3 *impf. pl.*: יִסָּחוּ
Prv. 2, 22. ובוגדים יסחו ממנה
מַסָּה
ז׳ל ומכוון מנלפ לילי נסיון [פערוכונג], ל״מ מעסת עמו ע״י סקנ״ס, ולסאן חוץ כמו תלוכה וניניכה, ולפעמים יסוריס והנלפ לילי נסיון מקנ״ס. נתקנוס ענוי סכנל נַסֵּי, ונגזרת מסעולי״ נִתְנַסָּה, וסנוסף אֲנָסִי, כמו מסס, ועוד נִסָּיוֹן [סרבוי נְסִיחָה] כנפס ענניכיפ, וסתוקפי נְסִיחָה.
n. f., tentatio, et de Dei tentatione per homines naturam ver-

Digitized by Google

pl.: וּנְסָכִים
Lev. 23, 37. זבח ונסכים דבר

pl.: וּבְנָסָכִים
2 Chr. 29, 35. השלמים ובנסכים

pl. c s.: וְנִסְכֵּיהָ
Num. 29, 31. מנחתה ונסכיה

pl. c. s.: נְסָכֵיהֶם
Ps. 16, 4. בל־אסיך נסכיהם
Jes. 41, 29. רוח ותהו נסכיהם
Ez. 20, 28. שם את־נסכיהם

pl. c. s.: וְנִסְכֵּיהֶם
Lev. 23, 18. ומנחתם ונסכיהם
Num. 6, 15. ומנחתם ונסכיהם
Num. 28, 14. ונסכיהם חצי ההין
Num. 28, 31. יהיו־לכם ונסכיהם
Num. 29, 6. 11. 19. ומנחתה ונסכיהם
Num. 29, 18. ומנחתם ונסכיהם
21. 27. 30. 33.
Num. 29, 24. 37. מנחתם ונסכיהם
2 Reg. 16, 15. ומנחתם ונסכיהם
1 Chr. 29, 21. אלף ונסכיהם

pl. c. s.: וְלִנְסָכֵיכֶם
Num. 29, 39. ולנסכיכם ולשלמיכם

נְסִיךְ

ז׳ וכינוי נְסִיכִים, והמונן פעולי׳, לוחר הניסך והולך לקהל [ערַבְּתָּ-חָעֲרָב], או לאחר הולך ממקום למקום [נוסם-כילך], או סכמים בחצוצרות [גחוֹלְבְּנעמר], כהשלל על קינוחו וכגילותו. וכעין הגלגל והקרוסות גויר-הצם חֲנִסְרִיךְ נכנין בהוסף אל הפייעכים, שכנוכו כו הפקרונים.

n. m. (pl. נְסִיכִים), passive, id quod funditur, h. e. vel libamen vel imago fusilis, etiam de eo, qui unctus est, h. e. princeps (unde Elazar Qaliri verbum illud secundarium הֵנְסִיךְ formavit). LXX. *σπονδή*, pl. *χωνευτός*, *ἄρχων*, *δῆγμα* (= נָשִׁיךְ).

cum suff.: נְסִיכָם
Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם

pl. constr.: נְסִיכֵי
Jos. 13, 21. נסיכי סיחון
Ez. 32, 30. שמה נסיכי צפון
Mich. 5, 4. ושמנה נסיכי אדם

cum suff.: נְסִיכֵמוֹ
Ps. 83, 12. וכצלמנע כל־נסיכמו

pl. c. suff.: נְסִיכֵיהֶם
Dan. 11, 8. אלהיהם עם־נסכיהם

מַסֵּכָה

ז׳ ע׳ מַסֵּכָה, והמונן הניסך [נוסם] ל׳ שלהי עפעת או הנסיכה [נוסם], ל׳ שלהי עפעת, עגל עפעת, ומוסף שעל הניסך עפעת נכללי, כמו נסין, או נפשלל על כיוצא בזה ע׳ הנסיכה. נגזרת נִיסֵּךְ ממעת נימכת, כאשר יפורש בעזרן.

n. f. (ad s. f. מַסֵּכָה, מַסֵּכָה), fusio, *fusura*, deinde absol. (sicut נָסִיךְ), fusile, de simulacris ex aere conflatis, etiam de foederis sanctione, quae fit *libando*, *σπονδή*. Gemarice נִיסֵּךְ de segmento metalli fusilis. LXX. *χώνευμα*, *χωνευτόν* (c. עֵגֶל h. e. *γλυπτόν*), *λεπτὸν ποιεῖν*; *συνθήκη*.

Ex. 32, 4. ויעשהו עגל מסכה
Ex. 32, 8. עשו להם עגל מסכה
Ex. 34, 17. אלהי מסכה לא־תעשה
Lev. 19, 4. ואלהי מסכה לא תעשו
Dt. 9, 12. עשו להם מסכה
Dt. 9, 16. עשיתם להם עגל מסכה
2 Reg. 17, 16. ויעשו להם מסכה
Neh. 9, 18. עשו להם עגל מסכה
Jes. 30, 1. ולנסך מסכה
Hos. 13, 2. ויעשו להם מסכה
Hab. 2, 18. מסכה ומורה שקר

וּמַסֵּכָה

Dt. 27, 15. יעשה פסל ומסכה
Jud. 17, 3. לעשות פסל ומסכה
Jud. 17, 4. ויעשהו פסל ומסכה
Jud. 18, 14. ותרפים ופסל ומסכה
Nah. 1, 14. אכרית פסל ומסכה

הַמַּסֵּכָה

Jud. 18, 17. 18 התרפים ואת־המסכה

לְמַסֵּכָה

Ps. 106, 19. וישתחוו למסכה
Jes. 42, 17. האמרים למסכה

constr.: מַסֵּכַת
Jes. 30, 22. אפדת מסכת זהבך

pl.: מַסֵּכוֹת
2 Chr. 28, 2. מסכות עשה לבעלים

pl.: וּמַסֵּכוֹת
1 Reg. 14, 9. אלהים אחרים ומסכות

pl.: וְהַמַּסֵּכוֹת
2 Chr. 34, 3. 4. והפסילים והמסכות

pl. c. suff.: מַסֵּכֹתָם
Num. 33, 52. ואת כל־צלמי מסכתם

נָסַךְ

כפעלי כמו נענני, ונסתר לנוי נענר נָסַךְ או נָסִיךְ, והכנד נַסְּךָ ונס נַסִּיךְ.

v. aram. (3 p. praet. נָסִיכוּ, נָסַךְ, *Pa.* נַסֵּךְ, נַסִּיךְ), fundere, libare. LXX. *σπένδειν*.

inf. constr.: לְנַסָּכָה
Dan. 2, 46. אמר לנסכה לה

נָסַךְ

ז׳ כפעלי כמו נַסֵּךְ נענני, והילופס נִסְּכָא.

n. m. aram. (def. נִסְכָּא), hebraico נֶסֶךְ par atque aequale. LXX. *σπονδή*.

pl. c. suff.: וְנִסְכֵּיהֶן
Esr. 7, 17. ומנחתהון ונסכיהון

II. נָסַךְ

פעל נודד, והכלכה ף׳ כמו נשג נערכי, קציכה יקד סניב וקליפה קסיכה וקליפה סלסול וקינגה עולם וקיפה [קופקניסגען, -פלעכענען, -וועגען], וף׳ כקרן נֶסֶךְ, נדופה על סֶךְ, סָךְ, סָג לקען, וכן כצרב כמכוון לפל פצרב אֶשֶׁךְ לפיל לף קל״כ, וכן זָךְ לף סס״ף, וכן פצרב זָג לפיל לף פצ״ף, וכן חֶשֶׁךְ לפיל לף תע״ל ונס נָשַׁךְ לקען, וכן התפלוף של פצרב חֵךְ, יסודת פצס חֵ״ךְ לפיל לף סכ״ף, וכן פעלים הלכה, וסקקול והצווי תעלף נקפגך כל חלף, ונלוף הצרגים נקוף הסעל. כ׳ ענין כסוי וקפוי [דעקקען], וגם לוף סתעלוף נֶסֶךְ, נדופה על סֶךְ לקען, וכצרב כמכוון נ״כ נצפתי ערב, ל״ש נצפס הכלפית ויוכית וכומית [gr. *στεγ-εῖν*, l. *teg.* נגרמנית ופלקלנית, ופולי ולכסון מסכס ניעגים שמונן רקגון, לומר קצור קצר ונכית, ושפכה נסוכה שמונן נ׳, ונלין סמך יש שלוב לצפי הכוונות.

v. compos. tr., quod pro originum varietate varie usurpatur: 1) sicut arab. *nasaka*, circumnectere, circumplectere, circumtexere Jes. 30, 1. Cognata sunt vv. simplicia נָזַךְ, נָשַׁךְ, נָגַךְ, נָשַׁךְ, נָזַךְ, נָגַךְ (unde מֵזַח) et composita: חָזַק, אָשַׁךְ, quae conferas. 2) tegere Jes. 25, 7., sanscr. sine praepositione: *sku*, lat. (sibilo deposito) *teg*, gr. *στεγ-εῖν*, qua vi etiam hebraice dicitur v. סָךְ. Non dubium est, habere haec verba etiam in etymis quandam affinitatem. LXX. hanc significatorum differentiam, ut videtur, non intellexerunt

מַסֵּכָה

ז׳ גויר כסן, והמונן לרג וקליפה [נעווענע], או מכלל לרג קוים [פֵּךְ-דעגוועגע], ויסוד הלרג [קויפֵּגונג], ונגזרת שם לדבר המקובל מקלקים ופרקים, לכן ספר, וכי חִבּוּר שם מצלהו, וכן מוף נְסָכָא נגזרת, כליפוי נעיון ערך קצר.

n. f., textura (Gewebe, Fädenwerk), hinc stamen (Aufzug), talm. per tropum de libro, ex partibus s. capitibus compluribus contexto (syn. חִבּוּר). LXX. *διασμα*.

רַהַמַּסֵּכָה *p.*
Jud. 16, 13. ראשי עם־המסכת
Jud. 16, 14 היתד הארג ואת־המסכת

מַסֵּכָה

ז׳ כ והמונן מסך וכסוי ומרכד [דעקקע], וקל להבין. וכ׳ שהצס מסך מוף על עצקל לקר.

n. f., tegmentum, a v. נָסַךְ I, 2., unde fortasse etiam נָסָךְ, formâ aliâ. LXX. ut videtur, *βουλή*.

וְהַמַּסֵּכָה
Jes. 25, 7. והמסכה הנסוכה
Jes. 28, 20. והמסכה צרה

נִסְמָן

v. s. r. סָמַן *p.* 770.

I. נָסַס

לומר נָס, פעל ל״ע כ״ף נניכוני שנקעצנס נִסַּס, והמונן לל״ק כמו נָשׁ, לשון קליה וקיכה [קרַסַּנק ויין], וכן נָסַר נסוסי, ומוס שם נסיסא קוקיי, וכן נשש נערכי [ע׳ ענר-קל-לעיף קי״ף ע״כ], והקקי והצווי ע׳ לעיל תקף כוס. נקינוס הפעל לכוס, וכן הקוקיי נָסִיס.

h. e. נָסַס *v. intr.*, sicut נָשׁ q. v., aegrotum esse, *νοσ-εῖν*, syr. נְסַר (unde *nesiso*, aegrotus), arab. نشس (Abdollatif p. 118.). Hinc solummodo prt. נָסַס, aegrotus, morbo implicitus, valetudine affectus. LXX. *ὁ φεύγων* (נָס).

Po-el: נִסֵּס
Jes. 10, 18. כמסס נסס

II. נָסַס

לומר נַס נדופה על נָס לעיל לף ס״לדי, לומר נפנון ונכיקה [ניימעכן, גלַנְּפָ-נען], וכן נָץ לעיל, נַץ לקען. ומוס שהתפעל הִתְנוֹסֵס, לומר הופפה והַצָּלוּת [ווייטען-גלַנְּכנען]. ומפכוון נכיקה הפצלל על ריפוס וכציקה, כקצר תקף הפצוב שלל תופפות. ע׳ נַס הפס.

h. e. נָסַס *v. intr.*, sicut נָס, נָץ q. v., nit-ere, micare; *Hitpa.* הִתְנוֹסֵס, radios longe lateque diffundere (weithin glänzen), trop. elatum esse, eminere (syn. תְּוֹצָפוֹת). V. n. נֵס. LXX. *κυλίεσθαι*, *φυγεῖν*.

Po-el: נִסֵּס
3 *perf. fem.:* נִסְּסָה
Jes. 59, 19. רוח ה׳ נססה בו

Hitpa-el: הִתְנוֹסֵס
part. pl.: מִתְנוֹסְסוֹת *fem.*
Zach. 9, 16. אבני־נזר מתנוססות

inf. constr.: לְהִתְנוֹסֵס
Ps. 60, 6. נס להתנוסס

נֵס

ז׳, וכינוי נִסִּי, והמונן סינקף וסעקנוסס לפקוק, וכן תְּוֹצָפָה מן תּוֹסָפָה, לכן מדגל המעופר לפעלה [עלַהְסטעגס], או גם מפרש הסציגס [פלַנְּגנג], ודגל המקנס וכדומה, והצרש לע׳ נכם לשון הופעה לפקוק. ותפצר עוד שסצרש נֵס, כדומה לל נָשֵׂ״א, לשון הנגס וכמוס, וזה נכקף לי שסקנר, ע׳ נשׂ״א.

n. m. (c. s. נִסִּי), id quod longe lateque lucet (syn. תְּוֹצָפָה = תְּסָפָה), conspicuum est, eminet, hinc de velo nautico (Flagge), de signo militari (Panier), de pertica alta, ex qua pendebat serpens aeneus jussu divino erectus, de signo, ut cum Plinio loquar, *praenunciativo* (Warnungszeichen), a v. נָס, vi *splendendi*, nisi forte hoc verbum singularem habet extollendi significationem, qua verbo נָשֵׂ״א cognatum videtur. LXX. *ἱστίον*, *σημεῖον*, *σύσσημον*, *σημείωσις*; *καταφυγή*, *φεύγειν*; *ἄρχειν*.

Num. 21, 8. ושים אתו על־נס
Ps. 60, 6. נתת ליראיך נס
Jes. 5, 26. ונשא־נס לגוים
Jes. 11, 12. ונשא נס לגוים
Jes. 13, 2. הר־נשפה שאו־נס
Jes. 18, 3. כנשא־נס הרים תראו
Jes. 33, 23. בל־פרשו נס
Jes. 62, 10. הרימו נס על־העמים
Jer. 4, 6. שאו־נס ציונה
Jer. 4, 21. עד־מתי אראה־נס
Jer. 50, 2. והשמיעו ושאו־נס
Jer. 51, 12 חומת בבל שאו־נס
Jer. 51, 27. שאו־נס בארץ

הַנֵּס

Num. 21, 9. וישמהו על־הנס

וְכַנֵּס

Jes. 30, 17. וכנס על־הגבעה

לְנֵס

Num. 26, 10. וירהיו לנס
Jes. 11, 10. עמד לנס עמים
Ez. 27, 7. להיות לך לנס

מִנֵּס

Jes. 31, 9. וחתו מנס שריו

cum suff.: נִסִּי
Ex. 17, 15. ויקרא שמו ה׳ נסי
Jes. 49, 22. עמים אדים נסי

נָסַע

פעל כודד, והמונן כלנוד ודקוף הלפה, כי סתעלות נָסַע, נדופה על זָנַ נתפעל זְנָזַע, ודופה על סָא, נכציליו סאסא, ודופה על חַ לפיל, וכן נָסַח וכן נוא לשון עקיכה ודקוף הלפה בלשון ישמעאלי. ומוס לסמכת עקיכת דגר מעקעו, ל״ע עקיכת המוווע ויקדות הלפל, עקיכה מעקוס מקנות וסליכה לו, יציפה וכלנוד מעקוס וכדומה. סנפעל הפעולי. הכוסף יונף וקווק, ונשפל על עקיכת לילנות ונפניכ, מקלוב לכניכ ועקיכתן מעקוען וכדומה. מקור הצרש והצווי ע׳ לעיל תקף פעלים סלפה.

Digitized by Google

sursum efferre; *Of.* חָסַק pass. LXX. *ἀναείρειν*; *Of.* *ἀναιρῶσθαι*.

Af-el: הַסְקָ

3 *perf. pl.:* הַסְקוּ

Dan. 3, 22. די הסקו לשדרך

inf. constr.: לְהַנְסָקָה

Dan, 6, 24. להנסקה מן־גבא

Of-al: וְהַסְקָ 3 *perf.*

Dan. 6, 24. ותסק דניאל מן־גבא

נָסַת

ad הָסִית, *v. s. r.* סִית *p.* 761.

נָעַל

פעל כודד, ופעתיל יִנְעַל, וסטלנס כנגיקס ופקוו [פּוּטְרִיפַנְטֶלָן], ופוס נסטשל על ענין ככל מין סנגיקס וגפיפס נדנר, ד"א מסכולים שנפקוים וכנגיקים נינגל ע"י קציים, וכוסף יִנְעָיל קווק של קל. קקור פשנש סול. *v. tr.* (impf. יִנְעַל), circumcludere, sive sera, sive pessulo, sive corrigia h. e. calceare, qua vi etiam *Hi.* הִנְעִיל dicitur. LXX. *σφηνοῦν*, *κλείειν*, *ἀποκλείειν*; *Hi.* *ὑποδύειν* (beschuhen).

3 *perf.:* וְנָעַל

2 Sam. 13, 18. ונעל הדלת אחריה

3 *perf.:* וְנָעַל *p.*

Jud. 3, 23. תעליה בעדו ונעל

part. pass.: נָעוּל *sg.*

Cant. 4, 12. גן נעול אחתי כלה

Cant. 4, 12. גל נעול

p. p. pl.: נְעָלוֹת

Jud. 3, 24. דלתות חעליה נעלות

imprt.: וּנְעַל *sg.*

2 Sam. 13, 17. ונעל הדלת אחריה

1 *imperf.:* וָאֶנְעָלָה *Qal*

Ez. 16, 10. ואנעלך תחש

Hif-il: הִנְעִיל

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְנַעֲלוּם

2 Chr. 28, 15. וילבשום וינעלום

נַעַל

ע"כ וסווגיי נַעֲלַיִם [כי נסכרוק וכנרכוס נווג], וסרכוי נְעָלוֹת. סיוון סכנל ופסקנק, מנריקוס סרגלים [סַנְּדַלְיָא], וסווג לנרך קיס, ודמיון לדנר פועע ונלתי יקר, וזרון סכנל סלנון ערקפק דפסקנק, או לנועע הכעל, שנכרקפ פסכנל נרגל, וכספסוק על קדוס קשלין נעל, סלנון פשלכת נעל לנין סכנוע, וכן סדרן קנל כני־קדס.

n. f. (du. נַעֲלַיִם, pl. נְעָלוֹת), sandalium, calceus; du. calceorum par, trop. de re vili atque humili; שְׂרוֹךְ נַעַל, corrigia calcei, *σφυρετὴρ ὑποδήματος*; חֲלִיצַת נַעַל, subjugare ac possidere. LXX. *ὑπόδημα*, *σανδάλιον*.

אם־מחום ועד שרוך־נעל Gn. 14, 23.

הַנַּעַל *p.*

Dt. 25, 10. בית חלוץ הנעל

cum suff.: נַעֲלִי

Ps. 60, 10. על־אדום אשלוך נעלי 108, 10.

cum suff.: נַעֲלֶךָ

Jos. 5, 15. של־נעלך מעל רגלך

cum suff.: נַעֲלָהּ

Dt. 29, 4. ונעלך לא־בלתה

Jes. 20, 2. ונעלך תחלץ

cum suff.: נַעֲלוֹ

Dt. 25, 9. וחלצה נעלו מעל רגלו

2 *imperf.:* תַּסִּיעַ

Ps. 80, 9. גפן ממצרים תסיע

2 *impf. fem.:* תַּסִּיעִי

2 Reg. 4, 4. וחמלא תסיעי

3 *imperf. ap.:* יַסַּע

Ps. 78, 26. יסע קדים בשמים

3 *imperf.:* וַיַּסַּע

Ex. 15, 22. ויסע משה את־ישראל

Job. 19, 10. ויסע כעץ תקותי

Ps. 78, 52. ויסע כצאן עמו

3 *impf. pl.:* וַיִּסְעוּ

1 Reg. 5, 31. ויסעו אבנים גדלות

מַסָּע

ע"ו ולפעמים מַסָּע, וסשונן פ' פקוס עקיפ לפנים וקניונן [זע"יכנריך], ל"פ לפן שלפס פסע, וכן פרשוסו שלפס יפקי וזוד קפק', וסתקנס פרשו מַטָּעָם, שסוף סלור, וום כלתי ע"יך לשרש. כ' הפעקפ ונסיעם פעקוס לפקום [דשם קוסנרפכטן], ל"פ לפסע לפני סעם, לפסע פּי־פעקנוק.

n. m. (senel מַסָּע): 1) lapidicina, latomia (Steinbruch). Targum, radice repugnante: מַטָּעָם, ordo, dispositio, *τάξις*. LXX. (*λίθοις ἀκροτόμοις*) *ἀργοῖς*. 2) profectio, iter, statio. LXX. *ἔξαρσις* (*ἐξαίρειν*), *στρατιά*, *σταθμός*; *ἀναζυγή*, *ἀπαρτία*.

לְמַסָּע

Dt. 10, 11. קום לך למסע לפני העם

וּלְמַסָּע

Num. 10, 2. ולמסע את־המחנות

מַסָּע

1 Reg. 6, 7. אבן שלמה מסע נבנה

pl. constr.: מַסְעֵי

Num. 10, 28. מסעי בני־ישראל

Num. 33, 1. אלה מסעי בני־ישראל

pl. c. suff.: לְמַסָּעָיו

Gn. 13, 3. וילך למסעיו מנגב

pl. c. suff.: מַסָּעֵיהֶם

Ex. 40, 36. בכל מסעיהם

Ex. 40, 38. ישראל בכל־מסעיהם

Num. 33, 2. ואלה מסעיהם

pl. c. suff.: לְמַסָּעֵיהֶם

Ex. 17, 1. למסעיהם על־פי יי

Num. 10, 6. יתקעו למסעיהם

Nu. 10, 12. למסעיהם ממדבר סיני

Num. 33, 2. למסעיהם על־פי יי

מַסָּע

telum, *v. s. r.* סִיַּע *p.* 759.

נָסַק

פעל נודד, ופעתיל יִסַּק, וסשונן עליס [זע"יגען], וכן נָסַק נקרפי. ופצר לקקור פשרש לא שסקנן נָסַק, וסכון פקנב פוגן, ופצר שנסצעל סָלַק סלפד ע"י פסקנעות פשרש, וסשוי פי' כלוס פשרש נסוף ספסר, ועוד פרוש שקר פקק סלק.

vrb. compos. intr. (impf. יִסַּק), sca-ndere, aram. סְלַק vel סַלֵּק, injecta liquida. LXX. *ἀναβαίνειν*.

1 *imperf.:* אֶסַּק

Ps. 139, 8. אם־אסק שמים שם אתה

נָסַק

נקרפי כפו נפנרי, ונקרנוס שנור פקל, וסכוסף פוס נָסַק יונק ויקוק, וממכו פשקור נַסְקָה, ופעולי שלו נָסַק, וכל קלס נקרפי של כתני קדש, ועל־יקר נקרנוס.

v. aram., scandere; *Af.* חַסֵּק (inf. הַסְקָה), sursum educere, *v. compos. tr.*, promovere, protrudere (a radice סָ, cui propinqua cognatione conjuncta sunt זָ in v. redupl. זְזָ et compos. arab. זָזָ, סָאָ in סָאָא, רזע, סָחָ, זָחָ, סָחָ in compos. רָסָחָ, שָׂא in compos. arab. נשא), hinc: vi *evellendi*, veluti postes portarum, paxillos tentorii; *promovendi* se ac *proficiscendi*, de nomadibus, exercitu, tentorio, arca foederis, trop. de vento, qui flare incipit. *Ni.* evelli, transferri. *Hi.* extens. et causative. LXX. *αἴρειν*, *ἀπαίρειν*, *ἐξαίρειν*; *ἐκσπᾶν*, *κινεῖν*; *ἀπέρχεσθαι*, *ἐξέρχεσθαι*; *προπορεύεσθαι*, *στρατοπεδεύειν*, *παρεμβάλλειν*; *ἀναζευγνύναι*, *ξηραίνειν*; *Ni.* *ἐμφυσᾶν*; *Hi.* *μεταίρειν*, *ἐκκόπτειν*, *ἀναβαστάζειν*.

3 *prf.:* נָסַע

Gn. 33, 17. ויעקב נסע סכתה

Num. 11, 31. ורוח נסע מאת יי

Num. 12, 15. ועם לא נסע

2 Reg. 19, 8. שמע כי נסע מלכיש

Jos. 37, 8. כי נסע מלכיש

Jer. 4, 7. נסע יצא ממקמו

3 *prf.:* וְנָסַע

Num. 2, 17. ונסע אהל־מועד

Num. 10, 18. 22. 25. ונסע דגל מחנה

3 *prf. pl.:* נָסְעוּ

Gn. 37, 17. ויאמר האיש נסעו מזה

Num. 11, 35. נסעו העם חצרות

Num. 12, 16. ואחר נסעו העם

Dt. 10, 6. נסעו מבארת בני־יעקן

Dt. 10, 7. משם נסעו הגדגדה

Zach. 10, 2. נסעו כמו־צאן

3 *prf. pl.:* נָסָעוּ *p.*

Num. 2, 34. וכן נסעו

Num. 21, 12. משם נסעו ויחנו

Num. 21, 13. משם נסעו

3 *prf. pl.:* וְנָסָעוּ

Num. 10, 5. ונסעו חמחנות

Num. 10, 6. ונסעו חמחנות

Num. 10, 17. ונסעו בני־גרשון

Num. 10, 21. ונסעו הקהתים

Jer. 31, 24. ונסעו בעדר

3 *prf. pl.:* וְנָסָעוּ *p.*

Num. 9, 21. בבקר ונסעו

Num. 9, 21. ונעלה הענן ונסעו

part. masc.: נֹסֵעַ *sg.*

Ex. 14, 10. מצרים נסע אחריהם

Num. 10, 33. נסע לפניהם

part. pl.: נֹסְעִים

Num. 10, 29. נסעים אנחנו

inf. abs.: וְנָסוֹעַ

Gn. 12, 9. חלוך ונסוע

inf. constr. בְּנָסְעַ

Num. 4, 5. 15. בנסע המחנה

Num. 10, 35. ויהי בנסע הארן

Jos. 3, 14. ויהי בנסע העם

inf. constr.: וּבְנָסְעַ

Num. 1, 51. ובנסע המשכן

inf. c. suff.: בְּנָסְעָם

Gn. 11, 2. ויהי בנסעם מקדם

Num. 10, 34. בנסעם מן־המחנה

impt. pl.: סְעוּ

Dt. 2, 24. קומו סעו ועברו

impt. pl.: וְסָעוּ

Num. 14, 25. פנו וסעו לכם

Dt. 1, 7. פנו וסעו לכם

Dt. 1, 40. פנו לכם וסעו

3 *imperf.:* יִסַּע

Jes. 33, 20. בל־יסע יתדתיו לנצח

3 *imperf.:* וַיִּסַּע

Gn. 12, 9. ויסע אברם הלוך

Gn. 13, 11. ויסע לוט מקדם

Gn. 20, 1. ויסע משם אברהם

Gn. 35, 21. ויסע ישראל ויט אהלה

Gn. 46, 1. ויסע ישראל

Ex. 14, 19. ויסע מלאך האלהים

Ex. 14, 19. ויסע עמוד הענן

Num. 10, 14. ויסע דגל מחנה

Jud. 16, 14. ויסע את־היתד האדג

2 Reg. 19, 36. ויסע וילך וישב

Jes. 37, 37. ויסע וילך וישב

3 *impf. c. s.:* וַיִּסָּעֵם

Jud. 16, 3. ויסעם עם־החריח

1 *impf. pl.:* וְנִסָּע

Dt. 1, 19. ונסע מחרב ונלך

Dt. 2, 1. ונפן ונסע המדברה

1 *impf. pl.:* נִסְעָה

Gn. 33, 12. נסעה ונלכה ואלכה

1 *impf. pl.:* וַנִּסָּעָה

Esr. 8, 31. ונסעה מנהר אהוא

2 *impf. pl.:* תִּסָּעוּ

Jos. 3, 3. ואתם תסעו ממקומכם

3 *impf. pl.:* יִסָּעוּ

Ex. 40, 36. יסעו בני ישראל בכל

Ex. 40, 37. ולא יסעו עד־יום העלתו

Num. 2, 31. לאחרנה יסעו לדגליהם

Num. 9, 17. 18. יסעו בני ישראל

3 *impf. pl.:* יִסָּעוּ *p.*

Num. 2, 9. ראשנה יסעו

Num. 2, 16. ושנים יסעו

Num. 2, 17. כאשר יחנו כן יסעו

Num. 2, 24. ושלשים יסעו

Num. 9, 19. משמרת יי ולא יסעו

Num. 9, 20. 23. ועל־פי יי יסעו

Num. 9, 22. ולא יסעו

Num. 9, 22. ובהעלתו יסעו

3 *imperf.:* וַיִּסָּעוּ

Ex. 14, 15. אל־בני־ישראל ויסעו

3 *imperf.:* וַיִּסְעוּ

Gn. 35, 16. ויסעו מבית אל

Ex. 12, 37. ויסעו בני־ישראל

Ex. 13, 20. ויסעו מסכת ויחנו באתם

Ex. 16, 1. ויסעו מאילם

Ex. 17, 1. ויסעו כל־עדת

Ex. 19, 2. ויסעו מרפידים

Num. 10, 12. ויסעו בני־ישראל

Num. 10, 13. ויסעו בראשנה

Num. 10, 33. ויסעו מהר יי

Num. 20, 22. ויסעו מקדש

Num. 21, 4. ויסעו מהר החר

Num. 21, 10. 22, 1. ויסעו בני ישראל

Num. 21, 11. ויסעו מאבת

Num. 33, 3. ויסעו מרעמסס

Num. 33, 5. ויסעו בני־ישראל

Num. 33, 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. ויסעו

Num. 33, 24. ויסעו מחר־שפר

Jos. 3, 1. ויסעו מהשטים

Jos. 9, 17. ויסעו בני־ישראל

Jud. 18, 11. ויסעו משם

2 Rg. 3, 27. ויסעו מעליו וישבו לארץ

3 *impf. pl.:* וַיִּסָּעוּ *p.*

Gn. 35, 5. ויסעו ויהי חתת אלהים

Num. 10, 28. לצבאתם ויסעו

Nif-al: נָסַע 3 *perf.*

Jes. 38, 12. דורי נסע ונגלח

Job. 4, 21. הלא־נסע יתרם בם

Hif-il: הִסִּיעַ

part. masc.: מַסִּיעַ *sg.*

Eccl. 10, 9. מסיע אבנים יעצב בהם

Digitized by Google

שלם איש נעלו Ruth 4, 7.
קח־לך וישלף נעלו Ruth 4, 8.
cum suff.: וּבְנַעֲלוֹ
ובנעלו אשר ברגליו 1 Reg. 2, 5
du.: נַעֲלַיִם *p.*
ואביון בעבור נעלים Am. 2, 6. 8, 6.
1 pl.: בְּנַעֲלֵינוּ
מה־יפו פעמיך בנעלים Cant. 7, 2.
והדריך בנעלים Jes. 11, 15.
pl. c. suff.: וְנַעֲלֵינוּ
ואלה שלמותנו ונעלינו Jos. 9, 13.
pl. c. suff.: נְעָלֶיךָ
של־נעליך מעל רגליך Ex. 3, 5.
pl. c. suff.: וְנַעֲלֶיךָ
ונעליך תשים ברגליך Ez. 24, 17.
pl. c. suff.: נַעֲלֵיכֶם
נעליכם ברגליכם Ex. 12, 11.
pl. c. suff.: וְנַעֲלֵיכֶם
ונעליכם ברגליכם Ez. 24, 23.
pl. c. suff.: נְעָלָיו
שרוך נעליו Jes. 5, 27.
2 pl.: וּנְעַלְתֶּם
ונעלות בלות ומטלאות Jos. 9, 5.

מִנְעָל

מִנְעָל, ג׳ ומסומן נכיף [כיעגעל], ומנול ונקפץ מכעלין סלנון נכיקיין. סיו קוקים, ולפ״ק הפס שם מקום סכעל, לוסר מקום סהלכן, ומכוון מלכן נגלין יסים נכול, שיסיו נקלקן סלי נכול, ומכוסון מכיכ.
vel מַנְעֵל, *n. m.*, sera, qua porta domus clauditur ac munitur. Alii perperam calceamentum vel locum, qui calceo conculcatur, vertunt. LXX. *ὑπόδημα.*

הַמַּנְעוּל
על כפות המנעל Cant. 5, 5.
cum suff.: מַנְעָלְךָ *p.*
ברזל ונחשת מנעלך Dt. 33, 25.
pl. c. suff.: מַנְעָלָיו
מנעליו ובריחיו Neh. 3, 3. 13. 14. 15.
pl. c. suff.: וּמַנְעָלָיו
ומנעליו ובריחיו Neh. 3, 6.

נְעַם

פעל נוזל, ומעתיק יְנַעֵם, ומסלנם מפעלנום נדנכ, עכיכם ומעיקם ולנו, שמיכ וקמילם [שנגעגעם ויין], ומפעלנום סיוס עכ ומקנקל [שנגעגעם-לין, שנגעגעגעוועגעם ויין], ווסו סיוס שמכ וכקשל, לכן כמו טוב נכלל, ונעלני נעם מפלהו. ומשכ לקקוד מזכס לפ שמיכו לקיקם ונקיכם לו, לנו נדנכ וקמילם [כעגעמן, שנגעגע-מן], ומוס סיוס לקוי למקנקל ועכ, וכן מפלשל נשפס רוקס [נע-נעגעם, נשפס גרמכיס [נע-נעגעגעכ], וכזכס כמכוון נ״כ נשמני עכ, כשכר מקשם נלוס מזכיס נסוף מספר, ומכון לפ״ו יקוד.
v. intr. (impf. יִנְעַם), delectari aliqua re, arab. *na'ama*; jucundum, suave, bonum esse, arab. *na'ima*, *na'uma*, proprie: accipere, hinc acceptum, acceptabilem, *ἀποδεκτὸν* esse, a rad. *nam* (nehm-en, annehmen). LXX. *ἡδέως ἄπτεσθαι, ἡδύνειν; ὡραιοῦν, βελτίονα φαίνεσθαι, καλὸν εἶναι δοκεῖν, πίων*; נָעֲמָה, *εὐπρεπῶς.*

3 perf. fem.: נָעֲמָה *p.*
הארץ כי נעמה Gn. 49, 15.
2 perf.: נָעַמְתָּ
נעמת לי מאד 2 Sam. 1, 26.
2 perf.: נָעַמְתָּ *p.*
ממי נעמת Ez. 32, 19.
2 perf. f.: נָעַמְתְּ
מחריפות ומה־נעמת Cant. 7, 6.
3 perf. pl.: נָעֲמוּ *p.*
אמרי כי נעמו Ps. 141, 6.
3 imperf.: יִנְעַם *p.*
ודעת לנפשך ינעם Prv. 2, 10.
ולחם סתרים ינעם Prv. 9, 17.
ולמוכיחים ינעם Prv. 24, 25.

נֹעַם

ג׳ ומסומן מפך ומנכוף ספר ומוג מפפך ומעגן [שנכעספלוכקייע, שנכ-כייע], ל״מ לפקי נעם, ומוס כמו טוג לספסנכ קסד, שסוס סהר ל׳. נפקיעיים נעם מזלהו, ומוס סנקני נעמה, ומן נעם ספציעי נעמי [מן נעמית].
n. m., jucunditas (Annehmlichkeit), suavitas; pulchritudo, amplitudo, veluti dei (*Luther* egregie: die schönen Gottesdienste des Herrn). Indidem nn. pr. נַעַם, f. נַעֲמִי, נַעֲמָה (= נַעֲמִית). LXX. *τερπνότης, λαμπρότης, καλλος (κάλος), σεμνός.*

ויהי נעם ה׳ אלהינו Ps. 90, 17.
דרכיה דרכי־נעם Prv. 3, 17.
ושחרים אמרי־נעם Prv. 15, 26.
צופי דבש אמרי נעם Prv. 16, 24.
לאחד קראתי נעם Zach. 11, 7.
את־מקלי את־נעם Zach. 11, 10.
בְּלַעַם
לחזות בנעם־ה׳ Ps. 27, 4.

נַעֲמָן

ק׳ ונכתי נַעֲמָנִים, שנקעגם קפ״כ, ומסומן שפר ומנג נקפך ויפס [שנ-נעמעלין, ליענלין], ל״מ נעגי נעמכיס, וכגוד מזכס נַעַם, הכעלפ נפציעיים.
adj. m. (a n. נַעַם, pl. נַעֲמָנִים), jucundus, gratus, suavis, substant.: amoenitas. LXX. *ἄπιστος.*

pl.: נַעֲמָנִים
נטעי נעמנים Jes. 17, 10.

נְעִים

ק׳ ומכתי נְעִימִים, לנקני נְעִימָה ומכתי נְעִימוֹת, ומסומן נעל־קן וקפך ידיד וטוב נכקר ופקקנל עכ וספר [נענעמס, ליענלין], נהזעלות רנות. סכתי כ ע י מ ס מקנלים נעימים ומקלנות קמלה, לו מפמוקות נכלל, וכן סכתי נעימות. נזפס עכניכית המופעי נְעִימָה, נקלנוס נְעִימָא, מס.
adj. m. (pl. נְעִימִים; f. נְעִימָה, pl. נְעִימוֹת), acceptus, gratus, amoenus, de personis: clemens, propitius; pl. נְעִימִים, regiones, possessiones amoenae. LXX. *τερπνός, ὡραῖος, εὐπρεπής, καλός, κράτιστος; τερπνότης, εὐπραγία.*

כנור נעים עם־נבל Ps. 81, 3.
הנה מה־טוב ומה־נעים Ps. 133, 1.
זמרו לשמו כי נעים Ps. 135, 3.
כי־נעים נאוה תהלה Ps. 147, 1.
כי־נעים כי־תשמרם Prv. 22, 18.
חנך יפה דודי אף נעים Cant. 1, 16.
adj. masc.: וְנָעִים
כל־חון יקר ונעים Prv. 24, 4.
constr.: וְנְעִים
ונעים זמרות ישראל 2 Sam. 23, 1.
adj. m. pl.: הַנְּעִימִים
ושחת דבריך הנעימים Prv. 23, 8.
pl.: וְהַנְּעִימִם
חנאהבים והנעימם 2 Sam. 1, 23.
adj. m. pl.: בַּנְּעִימִים

ושניהם בנעימים Job. 36, 11.
נפלו־לי בנעימים Ps. 16, 6.
adj. f. pl.: נְעִמוֹת
נעמות בימינך נצח Ps. 16, 11.

מַנְעָם

ג׳ וסכתי מַנְעַמִּים, ומסומן נקפך ומפקנל [ליענלי־לעם], ונקפך מפקנל קמוד, וכן כלזון יפעפלל, ונעכין לנוג סמס הלפ מפקפ מזלהו פנל מַשְׁאַבִּים וסכתם.
n. m. (pl. מַנְעַמִּים ad s. f. מַשְׁאַבִּים), res jucundae, deliciae, cupediae. LXX. *ἐκλεκτός.*

pl. c. s.: בְּמַנְעַמֵּיהֶם
ובלי־אלחם במנעמיהם Ps. 141, 4.

מִנִּים

= מָנִים, *v. s.* מָנַן, *p.* 650.

נָעַץ

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ומסומן קלילם ונכיכם עקיפם ולכיכם [שנעכען, שנפ-כעלן], וכן נפקפ סוכפק נָעַץ נקכיי, וקכן סמכס נסכוס עָנַץ, עָנֵץ, וכן כמכס כמכוון נספס סנלפ׳ית [*s. an ç*], לזון עקיפם ולכיכם, וכלופס נשקי שפני עכ נלי כון, אפ״ל סספקנעות, לס לפ שקפר שסכון שנפ לנמס נָעֵץ, נזוו לשפני עכ נלי כון. נזפס עכניכית סמס יִנְעָצֵהוּ סוס.
v. compos. inus., pungere, stimulare, aram. נְעַץ, vel, eadem ab radice, injecto *Nun* נָעַץ, sanscr. *a n'ç.*

נַעֲצוּץ

ג׳ ע״פ נַעֲצוּצִים, ומסומן כפכוס יפקי מקוס סמיים [לחכי־, שנשכעלנוס], מלזון נכיכם ועקיכם, ומפלקק יהודם קנן־קיוג כנל הסוס מלפ נעלנון עלני, וווס כמו נעפ, וספלים סיוני פלמו קוים קלים ולנכיס, סכל מקמנות של עקיכם.
n. m. (ad s. f. נַעֲצוּצָה), vepretum, senticetum (Stachelbusch), quocum arab. *na'çon* dudum contulit *Ibn-Chajug'*. *Fajumi* de sentibus acutis et albis intelligit (Weissdorn), eadem de radice. LXX. *στοιβή, φραγάς.*

הַנַּעֲצוּץ
תחת הנעצוץ Jes. 55, 13.
pl.: הַנַּעֲצוּצִים
ובכל הנעצוצים Jes. 7, 19.

נַעַר

ג׳, וסכתי נְעָרִים, ומסומן ילל וכלי, גדול מעלס, כלקף עס נקול [יוכנליגנ], ונקפר ג״כ מקקור בן־פלכים שכס, מפלי קיל ושלקמס לן נזכיס, מעגל ומזכי סכוועים, לו מעזכי נכלל, וכזכילי עקיקי הלזון ג״כ נפר נעכס ונקולס, וכן נעלני שחש, בעל, וזה ג״כ לנקנס, להסמן אֲרִיסָה, בְּעָלָה, חֹגָה. ומכל לקקול סמכס לע שמפס רפלי, ונפלקי מעלהו נזפס סנדלקי ווכדלקי פרסיי ויוניי zend. *naere*, pers. *nâr*, *ner*, gr. [*ἀ-νήρ*, s. *nara*,] ומן לו יסוד נפעל.
n. m. (pl. נְעָרִים), puer, etiam de eo, qui est aetate adultior, juvenis, adolescens, miles juvenis ac fortis; minister vel servus, etiam sine aetatis ratione, per archaismum vel de puella s. virgine (= Qeri: נַעֲרָה), quemadmodum arabice *'arûs-on* (= אֲרוּסָה), *b'al-on* (= בַּעֲלָה), נַעֲרוֹן (= זוּגָה). Hoc nomen unum est de antiquissimis, qui non habent radicem verbalem, sed primaria omniumque antiquarum linguarum communia sunt. LXX. *παῖς, παιδίον, παιδάριον, κοράσιον, νήπιος; νέος, νεωτερός, νεανίας, νεανίσκος; ποιμήν, γνωστός, πρέσβυς, ἐκτάττειν, σκορπίζειν* (נָעַר); אִישׁ נַעַר, *παιδάριον.*

נָעַר

p. נָעַר

וההא נער את־בני בלהה Gn. 37, 2.
ושם אתנו נער עברי Gn. 41, 12.
והנה־נער בכה Ex. 2, 6.
יהושע בן־נון נער Ex. 33, 11.
וילכו־נער מאנשי סכות Jud. 8, 14.
ירא כי עודנו נער Jud. 8, 20.
ויהי־נער מבית לחם Jud. 17, 7.
*והנער נער 1 Sam. 1, 24.
ובא נער הכהן 1 Sam. 2, 13. 15.
נער חגור אפוד בד 1 Sam. 2, 18.
כי־נער אתה 1 Sam. 17, 33.
כי־היה נער ואדמני 1 Sam. 17, 42.
וילקט נער יהונתן 1 Sam. 20, 38.
הגיד נער־אחד מהנערים 1 S. 25, 14.
ויאמר נער מצרי אנכי 1 S. 30, 13.
ארבע מאות איש־נער 1 Sam. 30, 17.
אל־ציבא נער שאול 2 Sam. 9, 9.
והנה ציבא נער מפיבשת 2 S. 16, 1.
וירא אתם נער ויגד 2 Sam. 17, 18.
ואנכי נער קטן 1 Reg. 3, 7.
והדד נער קטן 1 Reg. 11, 17.
כבשר נער קטן וישתר 2 Rg. 5, 14.
ויאמר גיחזי נער אלישע 2 Rg. 5, 20.
אל־גיחזי נער איש־ 2 Reg. 8, 4.
האלהים
וצדוק נער גבור חיל 1 Chr. 12, 28.
שלמה בני נער ורך 1 Chr. 22, 5.
בחר־בו אלהים נער ורך 1 Chr. 29, 1.
היה נער ורך־לבב 2 Chr. 13, 7.
והוא עודנו נער 2 Chr. 34, 3.
נער ׳ חיותי גם־זקנתי Ps. 37, 25.
במה־יזכה־נער את־ארחו Ps. 119, 9.
נער חסר־לב Prv. 7, 7.
במעלליו יתנכר־נער Prv. 20, 11.
ארלת קשורה בלב־נער Prv. 22, 15.
ארץ שמלכך נער Eccl. 10, 16.
כי־נער אנכי Jer. 1, 6.
אל־תאמר נער אנכי Jer. 1, 7.
נער וזקן Thr. 2, 21.
כי נער ישראל Hos. 11, 1.
וְנָעַר
ונער לא ידע Dt. 28, 50.
ונער קטן עמו 1 Sam. 20, 35.
ונער משלח מביש אמו Prv. 29, 15.
ונער יכתבם Jes. 10, 19.
ונער קטן נהג בם Jes. 11, 6.
וְנַעַר *p.*
ונפצתי בך זקן ונער Jer. 51, 22.
הַנַּעַר הַנַּעֲרָה *p.*
ויתן־אל הנער Gn. 18, 7.
אל־ירע בעיניך על־הנער Gn. 21, 12.
וישמע אלהים את־קול חנער Gn. 21, 17.
שמע אלהים את־קול הנער Gn. 21, 17.
קומי שאי את־הנער Gn. 21, 18.
ותשק את־הנער Gn. 21, 19.
ויהי אלהים את־הנער Gn. 21, 20.
אל־תשלח ידך אל־הנער Gn. 22, 12.
ולא־אחר הנער לעשות Gn. 34, 19.
שלחה חנער אתי Gn. 42, 8.
לא־יוכל הנער לעזב Gn. 44, 22.
והיה כראותו כי־אין הנער Gn. 44, 31.
כי עבדך ערב את־הנער Gn. 44, 32.
ישב־נא עבדך תחת הנער Gn. 44, 33.

Digitized by Google

וְנַעֲרָה
תור נערה ונערה Esth. 2, 12.
הַנַּעֲרָה
והיה הנער אשר אמר Gn. 24, 14.
ותרץ הנער ותגד לבית Gn. 24, 28.
תשב הנער אתנו Gn. 24, 55.
ויאהב את־הנער Gn. 34, 3.
וידבר על לב הנער Gn. 34, 3.
ותבר־לי את־הנער לאשה Gn. 34, 12.
ולקח אבי הנער ואמה Dt. 22, 15.
והוציאו את־בתולי הנער Dt. 22, 15.
ואמר אבי הנער אל־ Dt. 22, 16.
הזקנים
ונתנו לאבי הנערה Dt. 22, 19.
והוציאו את־הנער Dt. 22, 21.
את־הנער על־דבר Dt. 22, 24.
את־הנער המארשה Dt. 22, 25.
צעקה הנער המארשה Dt. 22, 27.
לאבי הנער חמשים כסף Dt. 22, 29.
ויראתו אבי הנערה Jud. 19, 3.
חתנו אבי הנערה Jud. 19, 4.
אבי הנערה אל־חתנו Jud. 19, 5.
אבי הנערה אל־האיש Jud. 19, 6.
ויאמרו אבי הנערה Jud. 19, 8.
חתנו אבי הנערה Jud. 19, 9.
ארבע מאות נערה Jud. 21, 12.
למי הנערה Ruth 2, 5.
יתן יי לך מן־הנערה Ruth 4, 12.
וכזאת דברה הנערה 2 Reg. 5, 4.
ותיטב הנערה Esth. 2, 9.
ובזה הנערה באה Esth. 2, 13.
ילכו אל־הנערה Am. 2, 7.
וְהַנַּעֲרָה
והנער טבת מראה Gn. 24, 16.
והנערה ישה עד־מאד 1 Reg. 1, 4.
והנערה אשר תיטב Esth. 2, 4.
והנערה ישת־חאר Esth. 2, 7.
לַנַּעַר
ויאמרו נקרא לנער Gn. 24, 57.
לא־נמצאו בתולים לנער Dt. 22, 20.
אין לנער חטא מות Dt. 22, 26.
וְלַנַּעַר
ולנער לא־תעשה דבר Dt. 22, 26.
pl.: נְעָרוֹת
והמה מצאו נערות 1 Sam. 9, 11.
נערות בתולת Esth. 2, 2.
ובהקבץ נערות רבות Esth. 2, 8.
pl.: הַנְּעָרוֹת
ואת שבע הנערות Esth. 2, 9.
pl. constr.: נַעֲרוֹת
נערות אסתר וסריסיה Esth. 4, 4.
pl. constr.: בְּנַעֲרוֹת
ותדבק בנערות בעז Ruth 2, 23.
pl. c. suff.: נַעֲרוֹתַי p.
תדבקין עם־נערתי Ruth 2, 8.
pl. c. suff.: וְנַעֲרוֹתַי
אני ונערתי אצום Esth. 4, 16.
pl. c. suff.: לְנַעֲרוֹתֶיךָ
ותקשרנו לנערותיך Job. 40, 29.
והיים לנערותיך Prv. 27, 27.
pl. c. suff.: נַעֲרוֹתָיו
כי תצאי עם־נערותיו Ruth 2, 22.
חיית את־נערותיו Ruth 3, 2.
pl. c. suff.: נַעֲרוֹתֶיהָ
וחמש נערותיה 1 Sam. 25, 42.
וישטה ואת־נערותיה Esth. 2, 9.
שלחה נערתיה Prv. 9, 3.
pl. c. suff.: וְנַעֲרוֹתֶיהָ
ותקם רבקה ונערתיה Gn. 24, 61.
ונערתיה הלכת Ex. 2, 5.
pl. c. suff.: לְנַעֲרוֹתֶיהָ
וחק לנערתיה Prv. 31, 15.

נַעַר
ס"נ גויר נַעַר, וסיונן ילדה רכה נזכיס ונקולם, ולפעמים נ"כ מכשופים רכה נזכיס, קו מעשפה ופמה, ולרוב כמו השלוח של נער על מעשקה. ודע שמשמוכה הנקניק פיכנה מעיקה וטוזכה, כי נער נקורה נ"כ לגיון נערה.
n. f. (a m. נַעַר, quod antiquitus generis erat communis), puella, juvencula, adolescentula, plerumque de innupta, nonnunquam etiam de muliere juvene, transl. de serva, ministra, pedissequa. LXX. νεᾶνις, κοράσιον, παῖς, παιδίον, παιδίσκη, παρθένος; γυνή; θεράπαινα, θεράπων, δοῦλος, ἄβρα.
Dt. 22, 23. כי יהיה נער בתולה
Dt. 22, 28. ימצא איש נער בתולה
Ruth 2, 6. נערה מואביה
1 Rg. 1, 2. לאדני המלך נערה בתולה
1 Reg. 1, 3. ויבקשו נערה יפה
2 Rg. 5, 2. וישבו מארץ ישראל נערה
Esth. 2, 3. כל־נערה־בתולה
Esth 2, 12. תר נערה ונערה

pl.: הַבְּנָעֲרִים
ותבער בצאן ובנערים Job. 1, 16.
pl.: לַנְּעָרִים
ויאמר דוד לנערים 1 Sam. 25, 5.
ותתה לנערים המהלכים 1 S. 25, 27.
ערבה לו לחם לנערים Job. 24, 5.
pl. constr.: נַעֲרֵי
וישלח את־נערי בני ישראל Ex. 24, 5
ויבאו נערי דוד 1 Sam. 25, 9.
ויחסכו נערי־דוד 1 Sam. 25, 12.
את־נערי אדני אשר שלחת 1 S. 25, 25.
ויעשו נערי אבשלום 2 Sam. 13, 29.
ויפקד את־נערי שרי 1 Reg. 20, 15.
ויצאו נערי שרי המדינות 1 Rg. 20, 17
נערי שרי המדינת 1 Reg. 20, 19.
גדפו נערי מלך־אשור 2 Reg. 19, 6.
ויאמרו נערי־המלך Esth. 2, 2.
נערי חמלך משרתיו Esth. 6, 3.
ויאמרו נערי חמלך Esth. 6, 5.
גדפו נערי מלך־אשור Jes. 37, 6.
pl. constr.: בְּנַעֲרֵי
בנערי שרי חמדינות 1 Reg. 20, 14.
pl. constr.: מִנַּעֲרֵי
עמד עליו מנערי יואב 2 S. 20, 11.
pl. c. suff.: נַעֲרֵי
חציו נערי עשים במלאכה Neh. 4, 10.
וכל־נערי קבוצים Neh. 5, 16.
pl. c. suff. נַעֲרֵי p.
סביבותי נערי Job. 29, 5.
pl. c. suff.: וְנַעֲרֵי
ואין אני ואחי ונערי Neh. 4, 17.
וגם־אני אחי ונערי Neh. 5, 10.
pl. c. suff.: וּמִנַּעֲרֵי
ומנערי חעמדתי על Neh. 13, 19.
pl. c. suff.: בְּנַעֲרֵינוּ
בנעריט ובזקנט נלך Ex. 10, 9.
pl. c. suff.: נַעֲרֶיךָ
שאל את־נעריך 1 Sam. 25, 8.
pl. c. suff.: נַעֲרָיו
ויקח את־שני נעריו Gn. 22, 3.
ויאמר אברהם אל־נעריו Gn. 22, 5.
וישב אברהם אל־נעריו Gn. 22, 19.
ושני נעריו עמו Num. 22, 22.
ויצו בעז את־נעריו Ruth 2, 15.
ויצו אבשלום אל־נעריו 2 S. 13, 28.
ויתן אל־שני נעריו 2 Reg. 5, 23.
pl. cum suff.: לְנַעֲרֶיהָ
ותאמר לנעריה עברו לפני 1 S. 25, 19.
pl. c. suff.: נַעֲרֵיהֶם
גם נעריהם שלטו Neh. 5, 15.

נַעֲרָה
ס"נ גויר נַעַר, וסיונן ילדה רכה נזכיס ונקולם, ולפעמים נ"כ מכשופים רכה נזכיס, קו מעשפה ופמה, ולרוב כמו השלוח של נער על מעשקה. ודע שמשמוכה הנקניק פיכנה מעיקה וטוזכה, כי נער נקורה נ"כ לגיון נערה.
n. f. (a m. נַעַר, quod antiquitus generis erat communis), puella, juvencula, adolescentula, plerumque de innupta, nonnunquam etiam de muliere juvene, transl. de serva, ministra, pedissequa. LXX. νεᾶνις, κοράσιον, παῖς, παιδίον, παιδίσκη, παρθένος; γυνή; θεράπαινα, θεράπων, δοῦλος, ἄβρα.

וְלַנַּעַר
ולאמחזך ולנער עם־עבדך Jud. 19, 19
מִנַּעַר
מנער ועד־זקן Gn. 19, 4.
מנער ועד־זקן Jos. 6, 21.
מנער ועד־זקן Esth. 3, 13.
אל־תמנע מנער מוסר Prv. 23, 13.
cum suff.: נַעֲרֵךְ
ופרח נערך אל־המחנה Jud. 7, 10.
cum suff.: נַעֲרוֹ
וירד הוא ופרה נערו Jud. 7, 11.
וידקרהו נערו Jud. 9, 54.
את־שאול ואת־נערו 1 Sam. 9, 22.
ואל־נערו אן הלכתם 1 Sam. 10, 14.
ויקרא את־נערו משרתו 2 S. 13, 17.
ויאמר אל־נערו עלה־נא 1 Rg. 18, 43.
וינח את־נערו שם 1 Reg. 19, 3.
ויאמר אל־גחזי נערו 2 Reg. 4, 12.
ויאמר אל־גחזי נערו 2 Reg. 4, 25.
ויאמר נערו אליו 2 Reg. 6, 15.
פעם חמישית את־נערו Neh. 6, 5.
cum suff.: וְנַעֲרוֹ
ונערו עמו Jud. 19, 3.
הוא ופילגשו ונערו Jud. 19, 9.
איש ונערו ילינו Neh. 4, 16.
cum suff.: לְנַעֲרוֹ
ויאמר בעז לנערו Ruth 2, 5.
ויאמר לנערו לך ונקרבה Jud. 19, 13.
ושאול אמר לנערו 1 Sam. 9, 5.
ויאמר שאול לנערו 1 Sam. 9, 7. 10.
ויאמר לנערו 1 Sam. 20, 36.
ויאמר לנערו שפת 2 Reg. 4, 38.
cum suff.: נַעֲרָהּ
אל־נערה נחג ולך 2 Reg. 4, 24.
pl.: נְעָרִים
דוד עשרה נערים 1 Sam. 25, 5.
ויסבו עשרה נערים 2 Sam, 18, 15.
שני־נערים מהר 2 Reg. 5, 22.
ראוני נערים ונחבאו Job. 29, 8.
זקנים עם־נערים Ps. 148, 12.
ונתתי נערים שריהם Jes. 3, 4.
וקשתות נערים תרטשנה Jes. 13, 18.
נערים וזקנים ערום ויחף Jes. 20, 4.
ויעפו נערים ויגעו Jes. 40, 30.
pl.: וּנְעָרִים
ונערים קטנים יצאו 2 Reg. 2, 23.
ונערים בעץ כשלו Thr. 5, 13.
pl.: הַנְּעָרִים
רק אשר אכלו הנערים Gn. 14, 24.
ויגדלו הנערים Gn. 25, 27.
יברך את־הנערים Gn. 48, 16.
ויבאו הנערים המרגלים Jos. 6, 23.
הלוא צויתי את־הנערים Ruth 2, 9.
מאשר ישאבון הנערים Ruth 2, 9.
עם־הנערים אשר־לי Ruth 2, 21.
ותהי חטאת הנערים 1 Sam. 2, 17.
החמו הנערים 1 Sam. 16, 11.
ואת־הנערים יודעתי 1 Sam. 21, 3.
אם־נשמרו הנערים 1 Sam. 21, 5.
ויהיו כלי־הנערים קדש 1 Sam. 21, 6.
וימצאו הנערים 1 Sam. 25, 8.
יקומו נא הנערים 2 Sam. 2, 14.
ויצו דוד את־הנערים 2 Sam. 4, 12.
כל־הנערים בני־המלך 2 Sam. 13, 32.
והקיץ לאכול הנערים 2 Sam. 16, 2.
אחד מן־הנערים 2 Reg. 4, 22.
ואת־הנערים הכו Job. 1, 15. 17.
ויפל על־הנערים Job. 1, 19.
pl.: מֵהַנְּעָרִים
את־אחד מהנערים 1 Sam. 9, 3.
ויען אחד מהנערים 1 Sam. 16, 18.
נער־אחד מהנערים 1 Sam. 25, 14.
ויעבר אחד מהנערים 1 S. 26, 22.
ויקרא דוד לאחד מהנערים 2 S. 1, 15.
ואחז לך אחד מהנערים 2 S. 2, 21.

וירץ הנער ויגד למשה Num. 11, 27.
ולא־שלח הנער חרבו Jud. 8, 20.
אל־הנער נשא כליו Jud. 9, 54.
יהיה הנער מן־החבטן Jud. 13, 5. 7.
מה־יהיה משפט הנער Jud. 13, 12.
ויגדל הנער ויברכהו יי Jud. 13, 24.
ויאמר שמשון אל־הנער Jud. 16, 26.
ויהי הנער לו כאחד מבניו Jud. 17, 11
ויהילו הנער לכהן Jud. 17, 12.
את־קול הנער חלוי Jud. 18, 3.
ויבאו אל־בית־הנער Jud. 18, 15.
ויאמר הנער אל־אדניו Jud. 19, 11.
הנער הנצב על־החקוצרים Ruth 2, 6.
עד־יגמל הנער 1 Sam. 1, 22.
ויבאו את־הנער אל־עלי 1 Sam. 1, 25.
אל־הנער הזה התפללתי 1 S. 1, 27.
ויגדל הנער שמואל 1 Sam. 2, 21.
ויסף הנער לגנות 1 Sam. 9, 8.
אל־הנער נשא כליו 1 Sam. 14, 1. 6.
בן־מי־זה הנער אבנר 1 Sam. 17, 55.
בן־מי אתה הנער 1 Sam. 17, 58.
והנה אשלח את־הנער 1 Sam. 20, 21.
הנער רץ 1 Sam. 20, 36.
ויבא הנער עד־מקום 1 Sam. 20, 37.
ויקרא יהונתן אחרי הנער 1 Sam. 20, 37. 38.
אל־הנער אשר־לו 1 Sam. 20, 40.
הנער בא ודוד קם 1 Sam. 20, 41.
ויאמר דוד אל־הנער 2 S. 1, 5. 13.
ויאמר הנער המגיד 2 Sam. 1, 6.
בעד הנער ויצם דוד צום 2 S. 12, 16.
וישא הנער הצפה את־עיניו 2 S. 13, 34
חשב את־הנער 2 Sam. 14, 21.
ויבא שלמה את־הנער 1 Reg. 11, 28.
ויאמר אל־הנער שאתו 2 Reg. 4, 19.
משענת על־פני הנער 2 Reg. 4, 29.
ותאמר אם הנער חי־יי 2 Reg. 4, 30.
על־פני הנער ואין קול 2 Reg. 4, 31.
לא הקיץ הנער 2 Reg. 4, 31.
והנה הנער מת 2 Reg. 4, 32.
ויזורר הנער 2 Reg. 4, 35.
ויפקח הנער 2 Reg. 4, 35.
ויפקח יי את־עיני הנער 2 Rg. 6, 17.
וילך הנער הנער הנביא 2 Reg. 9, 4.
ירהבו הנער בזקן Jes. 3, 5.
בטרם ידע הנער Jes. 7, 16. 8, 4.
הנער בן־מאה שנה Jes. 65, 20.
דבר אל־הנער חלז Zach. 2, 8.
וְהַנַּעַר
ואני והנער נלכה עד־כה Gn. 22, 5.
והנער אינו אתנו Gn. 44, 30.
והנער יעל עם־אחיו Gn. 44, 33.
והנער אינו אתי Gn. 44, 34.
והנער נער 4 Sam. 1, 24.
והנער היה משרת את־יי 1 S. 2, 11.
והנער שמואל 1 Sam. 2, 26. 3, 1.
והנער לא־ידע מאומה 1 S. 20, 39.
בסף־הבית והנער מת 1 Reg. 14, 17.
בַּנַּעַר
שמרו מי בנער באבשלום 2 S. 18, 12.
בַּנַּעַר
כנער איבי אדני 2 Sam. 18, 32.
לְנַעַר
לנער דעת ומזמה Prv. 1, 4.
לַנַּעַר p.
מה־נעשה לנער היולד Jud. 13, 8.
כי יי קרא לנער 1 Sam. 3, 8.
ותקרא לנער אי כבוד 1 Sam. 4, 21.
אמר לנער ויעבר 1 Sam. 9, 27.
אם־אמר אמר לנער 1 Sam. 20, 21.
לאם־לי לנער 2 Sam. 18, 5.
שלום לנער לאבשלום 2 S. 18, 29.
לנער לאבשלום 2 Sam. 18, 32.
הוא יניד לך מה־יהיה לנער 1 Reg. 14, 3.
חנך לנער על־פי דרכו Prv. 22, 6.

Digitized by Google

נעוים ונקרום [יונעכל], וכאנקיס שמות נוכיס כמו וס, ל"ע אַלְמָן מופנמי ען אַלְמָן. נמפס ענכיכיק המופנמ נַעֲרוּת מוק.

n. m. abstr. (a n. נַעַר ad s. f. אַלְמָן a n. אַלְמָן), juventus; adolescentia, neohebr. נַעֲרוּת). LXX. *νεότης, νηπιος.*

בַּנְּעַר

Job. 36, 14. רמת בנער נפשם

מִנַּעַר

Job. 33, 25. רמפש בשרו מנער
Ps. 88, 16. וגוע מנער
Prv. 29, 21. מפנק מנער עבדו

נְעוּרִים

ז"ו רגוי לגיון המופנמ כמו נָעַר, או עת הנעורים [יונגליכנסצייט, -שלטער], ולנמים כמו ילדות ועלומים, ונקמר ג"כ עת הנעורים לקרי הכתולין, כמו קמת נעוריך, בכי הבתולים, והמשל על יחי נקרום של קומה.

n. m. plural. abstr., sicut נַעַר, juventus (Jugendlichkeit) etiam post nuptias (אֵשֶׁת נְעוּרִים), juvenilis vel etiam puerilis aetas (syn. בְּחוּרִים, יַלְדוּת), trop. de regni initiis s. incrementis, de populi israëlitici aetate antiquiori. LXX. *νεότης, νηπιότης, ἡ παρθενία; γένεσις; ἐκτινάσσειν* (a v. נָעַר).

Jes. 54, 6. ואשת נעורים כי תמאס

pl.: הַנְּעוּרִים

Ps. 127, 4. כן בני הנעורים

pl. c. s.: נְעוּרֵי *p.*

Job. 13, 26. ותורישני עונות נעורי
Ps. 25, 7. חמאות נעורי ופשעי
Jer. 3, 4. אלוף נעורי אתה
Jer. 31, 19. חרפת נעורי

pl. c. s.: מִנְּעוּרֵי *p.*

1 Sam. 12, 2. מנעורי עד־היום הזה
1 Reg. 18, 12. ירא את־ה' מנעורי
Job. 31, 18. כי מנעורי גדלני כאב
Ps. 71, 5. ה' מבטחי מנעורי
Ps. 71, 17. אלהים למדתני מנעורי
Ps. 129, 1. 2. רבת צרורני מנעורי
Ez. 4, 14. מנעורי ועד־עתה
Zach. 13, 5. אדם הקנני מנעורי

pl. c. suff.: מִנְּעוּרֵינוּ

Gn. 46, 34. מנעוריו ועד־עתה
Jer. 3, 24. אבותינו מנעורינו
Jer. 3, 25. מנעוריו ועד־היום הזה

pl. c. suff.: נְעוּרֶיךָ

Prv. 5, 18. ושמח מאשת נעוריך
Mal. 2, 14. ובין אשת נעוריך
Mal. 2, 15. ובאשת נעוריך אל־יבגד

pl. c. suff.: מִנְּעוּרֶיךָ

2 S. 19, 8. אשר־באה עליך מנעוריך

pl. c. s.: נְעוּרַיִךְ *p.*

Jer. 2, 2. חסד נעוריך
Ez. 16, 22, 43. את־ימי נעוריך
Ez. 16, 60. בריתי אותך בימי נעוריך
Ez. 23, 21. את זמת נעוריך
Ez. 23, 21. למען שדי נעוריך

pl. c. s.: מִנְּעוּרַיִךְ *p.*

Jes. 47, 12. באשר יגעת מנעוריך
Jes. 47, 15. סחריך מנעוריך
Jer. 22, 21. זה דרכך מנעוריך

pl. c. suff.: נְעוּרֶיהָ *p.*

Ps. 103, 5. תתחדש כנשר נעוריכי

pl. c. suff.: בְּנְעוּרֶיהָ

Thr. 3, 27. כי־ישא על בנעוריו

pl. c. suff.: בִּנְעוּרֶיהָ

Gn. 8, 21. לב האדם רע מנעריו
1 Sam. 17, 33. איש מלחמה מנעוריו
Jer. 48, 11. שאנן מואב מנעוריו

pl. c. suff.: נְעוּרֶיהָ

Prv. 2, 17. חעזבת אלוף נעוריה
Ez. 23, 19. את־ימי נעוריה
Hos. 2, 17. כימי נעוריה
Joel 1, 8. על־בעל נעוריה

pl. c. suff.: בְּנְעוּרֶיהָ

Ez. 23, 8. אותה שכבו בנעוריה

pl. c. suff.: בְּנַעֲרֶיהָ

Num. 30, 4. בבית אביה בנעריה
Num. 30, 17. בנעריה בית אביה

pl. c. suff.: כְּנַעֲרוּרֶיהָ

Lev. 22, 13. בית אביה כנעוריה

pl. c. suff.: בְּנְעוּרֵיהֶם

Ps. 144, 12. מגדלים בנעוריהם

pl. c. suff.: בְּנְעוּרֵיהֶן

Ez. 23, 3. בנעוריהן זנו

נְעוּרוֹת

ז"נ נרגוי, לגיון המופנמ כמו נְעוּרִים, נמפנם קנמי.

n. f. abstr., sicut נְעוּרִים, pueritia, juventus, adolescentia. LXX. *νεότης.*

pl. c. suff.: מִנְּעֻרֹתֶיהָ

Jer. 32, 30. הרע בעיני מנעוריהם

I. נָעַר

פעל יקר ומקנוד נמפמוק נְעָרוּ כנוני קיום, והמונן לגון שינם [נרינלגן], ונגמלן ונקרי נקמר מקמר וגמל, כלמר ככר מגינו וס המוכיס הרקמוכים, וכנוד חוס עס נַעֲרֵי נקרי [קיווי פניכים פ' כ']. ולדעת קנן-גנקם ויוסף קמרי המחוכם נַעֲרוֹ מענין קלנו ג"כ חוס, ע"ל ד' מינין ישגג, וחלק מעות, כי נעור מן שׁוּר לקמן. ומקר לקקור מגרם לל"ק חַר, נקרי חָר, מלמה, ולי נרקם שמוכנו סנגם ענעית, וכן הגרם קנל ספעל שְׁרַר נקרי.

v. intr., rugire, rudere, vociferari, de leone, gemar. etiam de camelo et asino, derivato inde nomine נַעֲרָה, rugitus, clamor. *Ibn-'Ganah et Josef Qimchi* male Zak. 2, 13. נַעֲרוּ מְמִעוֹן קָדְשׁוֹ (syn. ה' מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג) huc referunt. Ad radicem quod attinet, sunt, qui v. נָחַר, aram. עָחַר conferant; nobis syllaba *nar*, quam habes etiam in verbo composito שְׁרַר *onomatopoëticum* videtur. LXX. *ἐξεγείρειν.*

3 perf. pl.: נָעֲרוּ

Jer. 51, 38. נערו כגורי אריות

II. נָעַר

פעל כולל, והמונן נמנוע וכלכול כיפס וגעוע [ישטעלן], או הרקע הקנן והכפים [קוים-], או פגלכם מעלים וקניפס וכיוופס, הכל ענין כלכול ומנועל [נעגופס ויין], כי הקמוע נַעֲרֵי, כן מקנב מוצ וגנק, ודומס לו הפעל עֲרָה לקמן ע"ם. הנפעל נֶעֱרַר פעולי", והלגון הקנער ענמו מדנר, או הגלכם מעל ענמו [ויך מערוי-ישטעלן, ל"ם הכנלים ומקפר, לכן מדקוי וגרוע נכלל, שהוא הגלן, וכן הפגלל לגל כפן נלגון ישמעאל. הכנד נַעַר יוגל וקווק, מדקוי וגרוע ודקיפס נמוך פיס, או מדקיפס נכללי. הפקפעל כנכיכו הגלקן מעגמו [ויך לגוגי-עגלן]. נגמרק נְעַר מגלמו.

v. compos. trans., motitare, agitare (erregen, regsam sein), quatere, excutere, a rad. עָר, quae etiam sine praefixo usitata est.

Ni. נִנְעַר, excuti, h. e. expelli, deturbari; etiam reflexive: semet ipsum excutere h. e. liberare, veluti vinculis, evadere. *Pi.* נַעֵר, pellere, praecipitare, veluti in mare. *Hitpa.* se excutere, veluti pulvere. LXX. *ἀποτινάσσειν, ἐκτινάσσειν, ἀποσείειν; φανερὸν εἶναι.*

1 perf.: נָעַרְתִּי

Neh. 5, 13. גם־חצני נערתי

part. masc.: נֹעֵר *sg.*

Jes. 33, 15. נער כפיו מתמך

part. masc.: וְנֹעֵר *sg.*

Jes. 33, 9. ונער בשן וכרמל

part. pass.: נָעוּר

Neh. 5, 13. וככה יהיה נער ורק

Nif-al: נִנְעָר

1 perf.: נִנְעַרְתִּי

Ps. 109, 23. נערתי כארבה

1 imperf.: וְאֶנָּעֵר

Jud. 16, 20. כפעם בפעם ואנער

3 impf. pl.: וַיִּנָּעֲרוּ

Job. 38, 13. וינערו רשעים ממנה

Pi-el: נִעֵר

3 perf.: וְנִעֵר

Ps. 136, 15. ונער פרעה וחילו

3 imperf.: יְנַעֵר

Neh. 5, 13. ככה ינער האלהים

3 imperf.: וַיְנַעֵר

Ex. 14, 27. וינער ה' את־מצרים

Hitpa-el: הִתְנַעֵר

impt. fem.: הִתְנַעֲרִי *sg.*

Jes. 52, 2. התנערי מעפר

נַעֲרָת

ז"נ והמונן כפרוש הרל"ק מס שמנער ומכפן מקנן הפמנן, וומו הפפלנ [וועגע, שנוומוקף], מלמון כעור, וכן נקרגוס, לגיון מס שמכופן.

n. f., stupa, quae ex lino *excutitur* (Abwurf, Werg). LXX. *στυππεῖον, καλάμη στυπείου.*

הַנַּעֲרַת

Jud. 16, 9. ינתק פתיל־הנערת

לְנַעֲרַת

Jes. 1, 31. והיה החסן לנערת

נַעַר

ז"ו, והמונן לפעת הפקרגס ומלפס יקקי המעולפל ומכופן ומדק [נעג-שעי"עמס, לומפערגעוו־שלכנעמס], כי כמלפ גס על נפן כדקה, וום פככון, ומעפ גו דוד קמקי שפכמו מלפ כן ומנער.

n. m., id quod dispersum est, errat ac vagatur, de grege sine pastore fuso ac disjecto. LXX. bene: *τὸ ἐσκορπισμένον.*

הַנַּעַר

Zach. 11, 16. הנער לא־יבקש

נָפַח

v. s. r. נוּחַ *p.* 693.

נָפַח

פעל כולל, והמונן כמו פּוּחַ, כמימפ [שׁנַכ-ען, שׁנַכ-], ל"ע כפימק ומימפ נמק [שׁנַכנלשׁוען], או כמימפ ומעמקפ מלמפ [פּשׁנַכ-], או מכמלפ על רקימה, ל"ע דוד כפוק, לומר מנוסף ע"י רוקקוק ומעלפ פען ומל. פכוסף יונק ומוק, ומכ"כפ המעולי". מקור הזכרם ע"י לקען קקק פוק.

v. tr., sicut פּוּחַ, flare, afflare, sufflare, *exsufflare* (fach-en, anfachen), vi latissima. LXX. *φυσᾶν, ἐκφυσᾶν, ἐμφυσᾶν; καίειν, ὑποκαίειν; ἀποκαιᾶν;* לֹא נָפַח. *ἄκαυστος.*

3 perf. fem.: נָפְחָה

Jer. 15, 9. נפחה נפשה

1 perf.: וָאֶנְפָּחֵם

Ez. 22, 21. ונפחתי עליכם
Hag. 1, 9. ונפחתי בו

part. masc.: נֹפֵחַ *sg.*

Jes. 54, 16. נפח באש פחם

part. pass.: נָפוּחַ *sg.*

Job. 41, 12. כדוד נפוח ואגמן
Jer. 1, 13. סיר נפוח

inf. constr.: לָפַחַת

Ez. 22, 20. לפחת עליר־אש

impt. fem.: הָפִחִי *sg.*

Ez. 37, 9. ופחי בחרוגים האלה

3 imperf.: וַיִּפַּח

Gn. 2, 7. ויפח באפיו נשמת חיים

Pu-al: נָפַח *3 perf.*

Job. 20, 26. תאכלהו אש לא־נפח

Hif-il: הִפְחִיחַ

1 perf.: הַפְחַתִּי *p.*

Job. 31, 39. ונפש בעליה הפחתי

2 perf. pl.: וְהַפַּחְתֶּם

Mal. 1, 13. והפחתם אותו

מַפֵּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

מַפָּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

תַּפּוּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

נֶפֶךְ

פעל ל"ע כ"ם נגור, והמונן לל"ק כמו פּוּךְ, פָּךְ הזכרם לקען, לגון יפוי והלור [שמיקקען], ול"כ הקמנות פס פַּכָּה, וכן הזכרם כיוכי וכוופי [φυκ, l. *fuc*-are], לכן כפי הכלפס לי עקם הקמנות של הזכם פּוּךְ הזכרם פָּךְ, נמונן רקימה והיות מכוער נלנעים [פּשׁלכניג ויין], וכן כזכרם כמכוון נזפס הכלפ"ת ויוכיח וכוופי עכין רקימה [s. *pig*, gr. *ποκ*, *ποικ-ίλλειν*, l. *pig*, *ping*-ere], ומוה נמקנב מוצ פַּכָּה, ווה כ"ל כלוק ומכוסם.

vrb. compos. inus., quocum nonnulli *v. simplex* פָּךְ (פּוּךְ), gr. *φυκ*, lat. *fuc*, vi fuc-andi seu ornandi comparant. At, quantum nunc perspicimus, origo nominis פּוּךְ quaerenda est in rad. פָּךְ, coloratum, discolorem, versicolorem esse, sanscr. *pig'*, gr. *ποκ*, *ποικ*, lat. *pig*, et *Nun*, ut solet, injecto, (s. *pig'*), *ping*-ere.

נֹפֶךְ

ז"ו וכנוי לגען יקרם מכומנת נמנעים שונים ומכוקפת, ולדעת מפקנם היל קומנגד, ולדעת שלמה יקקי קיקנ"ונקלק נלמו, ולדעת מעדים ס"יומי גען יקרה שוכה, ומקיים הלך דוד קמקי, וכולם נגין מכרע.

n. m., gemma versicolor (farbig, farbenspielend), quam Fajumi et David Qimchi *nigram*, paraphrasta *smaragdum*, Isaaki *carbunculum* esse putant. *Abravaneli* (qui in Pent. f. 199, b. fuse de gemmis pectoralis agit) *rubi-*

Digitized by Google

num intelligit. Samarit.: חכים, Syrus: אזדידא, Arabs: כחלו. LXX. ἄνθραξ (Hier. *carbunculus*).
Ex. 28, 18. 39, 11. נפך ספיר ויהלם
Ez. 28, 13. נפך וברקת

בְּנָפֶךָ
Ez. 27, 16. בנפך ארגמן

נָפַל

פעל נודד, וסעתיל יָפֹל, והמקור הָפֹל, וסמוכן כקיסם קלקס ויכילם עשם [כיעדעריפֿאלען], ד"מ מכוכיתות ונסעדות נפלקסם, מכסחות נקבע, מכפילם על המסכב וקלים, מעיכת סנכיס ונכהכמוסם, מקנוסם וזיכם ע' כפילת עסעכיס, לו מכפילת הולד ולדם נכללו, לו מכפילם ומעידם, מכפילת הגוכל ומקנל, היות נפלכנם פקוסת נסמען לפקר, לו מהסתקויס וכיעס, וכמוהן מן הסאלות. סנכיכים קלי הכנס. וכיון הכנך נָפֹל, נכפל לות סאקרון כקול-סנב, להסתכת סקמידות ומקדיכות, סוף ע"ם רַעֲנַן [דזיקם], שָׁאֲנַן [כיקם וקיעם], ועשה נו מכן-קיוג שפכנו מן פלל, שהלך שקכיו שלקם יקפ'.

v. comp. intr. (impf. יִפֹּל, inf. הָפֹל), *decidere, concidere* (niederfallen), velut bello, gladio, morbo, somno, exstasi, de aedificiis, quae diruuntur, de infante ex utero matris elabente, de eo, qui de camelo se demittit, qui pedibus offendit, labitur ac vacillat, de sorte, quae exit, evenit, obtingit, de re, quae tanquam humum cadit h. e. irrita fit, de statu, quo quis altero est humilior, de adoratione Dei gestuque supplicantium, et similiter. Conjug. faciles intellectu. Pil. נִפֵּל (ad s. f. רַעֲנַן, שָׁאֲנַן) de statu diuturniori, se prosternere, irruere in aliquem hostiliter. LXX. πίπτειν (διᾰ-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατᾰ-, περι-, προς-, συμ-), ἐπικεῖσθαι, κατακλίνειν, ταπεινοῦν, κατοικεῖν, παρεμβάλλειν; ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύεσθαι, ἄλογον, ἀσυνώτερον εἶναι, ἀφιστάναι, ἐμπλέκειν, ἐπέρχεσθαι, ἐπιστρέφειν, καταπηδᾶν, καταταράσσειν; φεύγειν, καταφεύγειν, πλήσσειν, προσεῖναι, προσχωρεῖν; νᾰ́ω, φοβεῖσθαι; לְנָפֵל פָּחַד, φοβεῖσθαι; prt. נֹפֵל, ὕπνος; Hi. βάλλειν, ἐμβάλλειν, ἐπιβάλλειν, καταβάλλειν, ῥίπτειν, ἀποῤῥίπτειν; διαδιδόναι, διαμετρεῖν, ἐκκόπτειν, καθίζειν, κατέχειν, κληροδοτεῖν, στηρίζειν, παραπίπτειν, λαμβάνειν; Hitpa. ἐπιτιθέναι; δέεσθαι, προσεύχεσθαι.

3 *perf.*: נָפַל

Jos. 21, 43. לא־נפל דבר
Jos. 23, 14. לא־נפל דבר אחד
Jos. 23, 14. לא־נפל ממנו
Jud. 5, 27. כרע נפל שכב
Jud. 5, 27. כרע שם נפל
2 Sam. 1, 4. הרבה נפל מן־העם
2 Sam. 2, 23. נפל שם עשהאל
2 Sam. 3, 38. נפל היום הזה
2 Sam. 19, 19. נפל לפני המלך
1 Reg. 8, 56. לא־נפל דבר אחד
2 Reg. 6, 5. הברזל נפל
Esth. 8, 17. נפל פחד־היהודים
Esth. 9, 2. כי־נפל פחדם
Esth. 9, 3. נפל פחד־מרדכי
Ps. 105, 38. נפל פחדם עליהם

Jer. 46, 16. נפל איש אל־רעהו
Ez. 13, 12. והנה נפל הקיר
Ez. 24, 6. לא־נפל עליה גורל
Zach. 11, 2. כי־נפל ארז

3 *perf.*: נָפַל *p.*

Gn. 25, 18. על־פני כל־אחיו נפל
Jud. 5, 27. בין רגליה כרע נפל
2 Reg. 6, 6. אנה נפל
Jes. 3, 8. ויהודה נפל
Jes. 16, 9. חידד נפל
Jer. 48, 32. שדד נפל

3 *perf.*: וְנָפַל

Ex. 19, 21. ונפל ממנו רב
Ex. 21, 18. ולא ימות ונפל למשכב
Ex. 21, 33. ונפל־שמה שור
Lev. 11, 38. ונפל מנבלתם עליו
Jud. 7, 13. ונפל האהל
Ps. 10, 10. ונפל בעצומיו חלכאים
Jes. 9, 7. ונפל בישראל
Jes. 31, 3. ונפל עזר
Jes. 31, 8. ונפל אשור בחרב
Jer. 21, 9. ונפל על־הכשדים
Jer. 50, 32. וכשל זדון ונפל
Ez. 6, 7. ונפל חלל בתוככם
Dan. 11, 19. ונפל ולא ימצא

3 *perf. fem.*: נָפְלָה

Gn. 15, 12. ותרדמה נפלה
Jos. 2, 9. וכי־נפלה אימתכם
Jud. 18, 1. כי לא־נפלח לו
1 Sam. 26, 12. כי תרדמת יי נפלה
2Rg.2,13.14 אדרת אליהו אשר נפלה
Job. 1, 16. נפלה מן־השמים
Jes. 21, 9. נפלה נפלה בבל
Jer. 51, 8. פתאם נפלה בבל
Thr. 5, 16. נפלה עטרת ראשנו
Dan. 10, 7. חרדה גדלה נפלה
Am. 5, 2 נפלה לא־תוסיף קום

3 *perf. fem.*: נָפֲלָה *p.*

Jer. 51, 44. גם־חומת בבל נפלה

3 *perf. fem.*: וְנָפְלָה

Num. 5, 27. ונפלה ירכה
Jes. 22, 25. וגגדעה ונפלה
Jes. 24, 20. ונפלה ולא־תוסיף קום
Jer. 9, 21. ונפלה נבלת האדם
Ez. 13, 14. ונפלה וכליתם בתוכה
Ez. 47, 14. ונפלה הארץ הזאת

2 *perf.*: נָפַלְתָּ *p.*

2 Sam. 3, 34. לפני בני־עולה נפלת

2 *perf.*: נָפַלְתְּ

Jes. 14, 12. איך נפלת משמים

2 *perf.*: וְנָפַלְתְּ

2 Chr. 25, 19. ונפלת אתה ויהודה

2 *perf.*: וְנָפַלְתָּה

2 Rg. 14, 10. ונפלתה אתה ויהודה

1 *perf.*: נָפַלְתִּי

Mich. 7, 8. כי נפלתי קמתי

1 *perf.*: וְנָפַלְתִּי

Jud. 15, 18. ונפלתי ביד הערלים

3 *perf. pl.*: נָפְלוּ

Gn. 4, 6. ולמה נפלו פניך
2 Sam. 1, 12. כי נפלו בחרב
2 S. 1, 19. 25. 27. איך נפלו גבורים
2 Reg. 25, 11. אשר נפלו על־המלך
1 Chr. 12, 19. וממנשה נפלו על־דויד
1 Chr. 12, 20. נפלו עליו ממנשה
2 Chr. 15, 9. כי־נפלו עליו מישראל
2 Chr. 20, 18. נפלו לפני יי
2 Chr. 29, 9. והנה נפלו אבותינו
Ps. 16, 6. חבלים נפלו
Ps. 36, 13. שם נפלו פעלי און
Ps. 55, 5. ואימות מות נפלו עלי
Ps. 57, 7. נפלו בתוכה סלה
Ps. 69, 10. וחרפות חורפיך נפלו
Jer. 38, 19. נפלו אל־הכשדים
Jer. 39, 9. אשר נפלו עליו

Jer. 46, 12. יחדיו נפלו שניהם
Jer. 50, 15. נפלו אשוריתיה
Jer. 51, 49. גם־לבבל נפלו
Jer. 52, 15. נפלו אל־מלך בבל
Thr. 2, 21. נפלו בחרב
Ez. 31, 12. נפלו דליותיו

3 *perf. pl.*: נָפֲלוּ *p.*

1 Chr. 5, 22. כי־חללים רבים נפלו
Ps. 78, 64. כהניו בחרב נפלו
Jes. 9, 9. לבנים נפלו
Ez. 27, 34. בתוכך נפלו
Hos. 7, 7. כל־מלכיהם נפלו

3 *perf. pl.*: וְנָפְלוּ

Lev. 26, 7. ונפלו לפניכם לחרב
Lev. 26, 8. ונפלו איביכם לפניכם
Lev. 26, 36. ונפלו ואין רדף
Jes. 8, 15. ונפלו ונשברו
Jer. 20, 4. ונפלו בחרב איביהם
Jer. 23, 12. ידחו ונפלו בה
Jer. 51, 4. ונפלו חללים
Ez. 30, 6. ונפלו סמכי מצרים
Ez. 38, 20. ונפלו חמדרגות
Dan. 11, 26. ונפלו חללים רבים
Am. 3, 14. ונפלו לארץ
Am. 8, 14. ונפלו ולא־יקומו עוד
Nah. 3, 12. ונפלו על־פי אוכל

3 *perf. pl.*: וְנָפֲלוּ *p.*

Ps. 20, 9. המה כרעו ונפלו
Ps. 27, 2. חמיח כשלו ונפלו
Jer. 46, 6. כשלו ונפלו

2 *perf. pl.*: וּנְפַלְתֶּם

Num. 14, 43. ונפלתם בחרב
Jer. 25, 34. ונפלתם ככלי חמדה

part. mase.: כֹּפֵל *sg.*

Num. 24, 4. 16. נפל וגלוי עינים
Dt. 21, 1. נפל בשדה לא נודע
Jos. 7, 10. אתה נפל על־פניך
Jud. 3, 25. אדניהם נפל ארצה
Jud. 4, 22. סיסרא נפל מת
1 Sam. 5, 3. 4. דגון נפל לפניו
Esth. 7, 8. והמן נפל על־המטה
Job. 12, 3. 13, 2. לא־נפל אנכי מכם
Job. 14, 18. ואולם הר־נופל יבול
Jes. 30, 13. כפרץ נפל נבעה
Jer. 37, 13. אל־הכשדים אתה נפל
Jer. 37, 14. אניני נפל על־הכשדים

part. mase.: וְנֹפֵל *sg.*

2 Sam. 3, 29. ונפל בחרב וחסר־לחם

part. mase.: הַנֹּפֵל *sg.*

Dt. 22, 8. כי־יפל הנפל ממנו
1 Reg. 20, 25. חיל כחיל הנפל

part. pl.: נֹפְלִים

Dt. 22, 4. שורו נפלים בדרך
Jud. 7, 12. וכל־בני־קדם נפלים
1 Sam. 31, 8. נפלים בהר־הגלבע
1 Chr. 10, 8. נפלים בהר גלבע
2 Chr. 20, 24. נפלים ארצה
Ez. 32, 23. חללים נפלים בחרב
Ez. 32, 27. גבורים נפלים מערלים

part. pl.: הַנֹּפְלִים

Jos. 8, 25. ויהי כל־הנפלים
Jud. 20, 46. כל־הנפלים מבנימן
2 Reg. 25, 11. ואת־הנפלים
Ps. 145, 14. סומך יי לכל־הנפלים
Jer. 39, 9. הנפלים אשר נפלו
Jer. 52, 15. ואת הנפלים
Ez. 32, 22. 24. חללים הנפלים

part. pl.: וְהַנֹּפְלִים

Jud. 8, 10. והנפלים מאה ועשרים

part. pl.: בַּנֹּפְלִים

Jer. 6, 15. 8, 12. יפלו בנפלים

part. fem.: נֹפֶלֶת *sg.*

Gn. 15, 12. נפלת עליו
Num. 5, 21. את־ירכך נפלת
Jud. 19, 27. נפלת פתח הבית

part. fem.: הַנֹּפֶלֶת *sg.*

Am. 9, 11. סכת דויד הנפלת

inf. abs.: נָפוֹל

Esth. 6, 13. נפול תפול לפניו

inf. constr.: בִּנְפֹל

Job. 4, 13. 33, 15. בנפל תרדמה
Prv. 24, 17. בנפל אויביך
Jes. 30, 25. בנפל מגדלים
Thr. 1, 7. בנפל עמה ביד־צר
Ez. 30, 4. בנפל חלל במצרים

inf. constr.: כְּנָפֹל

2 Sam. 3, 34. כנפול לפני בני־עולה
2 Sam. 17, 9. והיה כנפל בהם

inf. constr.: לִנְפֹל

Num. 14, 3. לנפל בחרב נשינו
Esth. 6, 13. אשר החלות לנפל
Ps. 118, 13. דחה דחיתני לנפל
Jer. 51, 49. גם־בבל לנפל

inf. c. suff.: נָפְלוֹ

1 Sam. 29, 3. מיום נפלו

inf. c. suff.: נָפְלוֹ

2 Sam. 1, 10. אחרי נפלו

inf. c. suff.: נָפְלָם

Jer. 49, 21. מקול נפלם

impt. pl.: נִפְלוּ

Hos. 10, 8. ולגבעות נפלו עלינו

impt. pl.: וְנִפְלוּ

Jer. 25, 27. ונפלו ולא תקומו

1 *imperf.*: אֶפֹּל

1 Chr. 21, 13. וביד־אדם אל־אפל

1 *imperf.*: וָאֶפֹּל

Ez. 1, 28. 3, 23. 11, 13. ואפל על־פני
Ez. 43, 3. 44, 4. ואפל אל־פני

1 *imperf.*: אֶפֹּלָה *p.*

2 Sam. 24, 14. וביד אדם אל־אפלח

1 *imperf.*: אֶפֹּלָה

1 Chr. 21, 13. אפלה־נא ביד־יי

1 *imperf.*: וָאֶפֹּלָה

Ez. 9, 8. ואפלה על־פני
Dan. 8, 17. ואפלה על־פני

2 *imperf.*: תִּפֹּל, תִּפּוֹל

Esth. 6, 13. נפול תפול לפניו
Jer. 39, 18. ובחרב לא תפל
Ez. 29, 5. על־פני השדה תפול
Ez. 39, 4. על־הרי ישראל תפול
Ez. 39, 5. על־פני השדה תפול

3 *imperf.*: יִפֹּל

Lev. 11, 32. אשר־יפל עליו
Lev. 11, 33. אשר־יפל מהם
Lev. 11, 35. אשר־יפל מנבלתם
Lev. 11, 37. וכי יפל מנבלתם
Dt. 22, 8. כי־יפל הנפל ממנו
Ruth 3, 18. איך יפל דבר
1 Sam. 14, 45. אם־יפל משערת ראשו
1 Sam. 17, 32. אל־יפול לב־אדם
1 Sam. 26, 20. אל־יפל דמי ארצה
2 Sam. 14, 11. אם־יפל משערת בנך
2 Sam. 17, 12. כאשר יפל הטל
1 Reg. 1, 52. לא־יפול משערתו
2 Reg. 10, 10. לא יפל מדבר יי
1 Chr. 12, 19. יפול אל־אדניו
Job. 13, 11. ופחדו יפל עליכם
Ps. 37, 24. כי־יפל לא יוטל
Ps. 91, 7. יפל מצדך ואלף
Prv. 11, 5. וברשעתו יפל רשע
Prv. 11, 28. בוטח בעשרו הוא יפל
Prv. 13, 17. מלאך רשע יפל ברע
Prv. 17, 20 ונהפך בלשונו יפול ברעה
Prv. 24, 16. שבע יפול צדיק
Prv. 26, 27. כרה שחת בה יפל
Prv. 28, 10. בשחותו הוא־יפול
Prv. 28, 14. קשה לבו יפול ברעה
Prv. 28, 18. ונעקש דרכים יפול
Eccl. 10, 8. חפר גומץ בו יפל

Digitized by Google

ואם־יפול עץ בדרום Eccl. 11, 3.
והלבנון באדיר יפול Jes. 10, 34.
הנסשה יפול בחרב Jes. 13, 15.
יפל אל־חפחת Jes. 24, 18.
גר אתך עליך יפול Jes. 54, 15.
יפל אל־הפחת Jer. 48, 44.
וחקרוב בחרב יפול Ez. 6, 12.
ולא־יפול צרור Am. 9, 9.

3 *imperf.:* יִפֹּל־ *s. M.*
בשואה יפל־בה Ps. 35, 8.
באין תחבלות יפל־עם Prv. 11, 14.
זעם יי יפול־שם Prv. 22, 14. Q'ri.

3 *imperf.:* וַיִּפֹּל
ויפל ברמת גלעד 1 Reg. 22, 20.
ויפל ברמת גלעד 2 Chr. 18, 19.
מחי תפל ויפל Ez. 13, 11.

3 *imperf.:* וַיִּפֹּל
ויפל אברם על־פניו Gn. 17, 3.
ויפל אברהם על־פניו Gn. 17, 17.
ויפל על־צואריו וישקהו Gn. 33, 4.
ויפל על־צואריו בנימן Gn. 45, 14.
ויפל על־צואריו Gn. 46, 29.
ויפל רכבי אחור Gn. 49, 17.
ויפל יוסף על־פני Gn. 50, 1.
ויפל מן־העם ביום Ex. 32, 28.
ויפל משה ואהרן Num. 14, 5.
ויפל על־פניו Num. 16, 4.
ויפל על־פניו ארצה Jos. 7, 6.
ויפל כל־מחנה Jud. 4, 16.
ויכהו ויפל וייחפכהו Jud. 7, 13.
ויפל בעת ההיא Jud. 12, 6.
ויפל הבית על־הסרנים Jud. 16, 30.
ויפל מישראל 1 Sam. 4, 10.
ויפל מעל־הכסא 1 Sam. 4, 18.
ויפל פחד־יי על־העם 1 Sam. 11, 7.
ויפל על־פניו ארצה 1 Sam. 17, 49.
ויפל ערם כל־חיום 1 Sam. 19, 24.
ויפל לאפיו ארצה 1 Sam. 20, 41.
ויפל מלא־קומתו 1 Sam. 28, 20.
ויפל עליה 1 Sam. 31, 4.
ויפל גם־הוא על־חרבו 1 S. 31, 5.
ויפל ארצה וישתחו 2 Sam. 1, 2.
ויפל ויפסח ושמו 2 Sam. 4, 4.
ויפל על־פניו וישתחו 2 Sam. 9, 6.
ויפל מן־העם מעבדי דוד 2 S. 11, 17.
ויפל יואב אל־פניו ארצה 2 S. 14, 22.
ויכרהו ויפל על־פניו 1 Reg. 18, 7.
ויפל אחיה בעד השבכה 2 Rg. 1, 2.
ויפל מעל המרכבה 2 Reg. 5, 21.
את־החרב ויפל עליה 1 Chr. 10, 4.
ויפל גם־הוא על־החרב 1 Chr. 10, 5.
ויפל מישראל שבעים אלף 1 Chr. 21, 14.
ויפל דויד והזקנים 1 Chr. 21, 16.
ויפל הגורל מזרחה 1 Chr. 26, 14.
ויפל מכושים לארן 2 Chr. 14, 12.
ויפל על־הנערים Job. 1, 19.
ויפל ארצה וישתחו Job. 1, 20.
ויפל בשחת יפעל Ps. 7, 16.
ויפל הגורל על־יונה Jon. 1, 7.

3 *imperf.:* וַיִּפֹּל־ *s. M.*
ויפל־שם וימת 2 Sam. 2, 23.

3 *imperf.:* יִפֹּל
ואילו האחד שיפל Eccl. 4, 10.
מקום שיפול חעץ Eccl. 11, 3.

3 *impf. f.:* תִּפֹּל, תִּפֹּל
תפל עליהם אימתה Ex. 15, 16.
תפל לכם בנחלה Num. 34, 2.
כחפי משכמה תפול Job. 31, 22.
אולי תפל תחנתם Jer. 36, 7.
ואחריתך בחרב תפול Ez. 23, 25.
חדמה לארץ תפול Ez. 38, 20.

3 *impf. fem.:* תִּפֹּל־ *s. M.*
תפל־נא תחנתי לפניך Jer. 37, 20.
תפל־נא תחנתנו Jer. 42, 2.

3 *impf. fem.:* וַתִּפֹּל
וחפל עליך חוח Jes. 47, 11.

3 *impf. fem.:* וַתִּפֹּל
וחפל מעל הגמל Gn. 24, 64.
וחפל פתח בית־האיש Jud. 19, 26.
וחפל על־פניה ותשתחו Ruth 2, 10.
וחפל לאפי דוד 1 Sam. 25, 23.
וחפל על־רגליו 1 Sam. 25, 24.
וחפל על־אפיה ארצה 2 Sam. 14, 4.
וחרא יצא וחפל 2 Sam. 20, 8.
וחפל אש־יי ותאכל 1 Reg. 18, 38.
וחפל החומה על־עשרים 1Rg. 20, 30.
ותבא ותפל על־רגליו 2 Reg. 4, 37.
וחפל לפני רגליו Esth. 8, 3.
וחפל שבא ותקחם Job. 1, 15.
וחפל עלי שם יד אדני יי Ez. 8, 1.
וחפל עלי רוח יי Ez. 11, 5.

3 *f. c. h int.:* הַתִּפֹּל
חתפול צפור על־פח Am. 3, 5.

3 *imperf.:* כְּשֶׁתִּפֹּל
כשתפול עליהם פתאם Eccl. 9, 12.

1 *impf. pl.:* נִפֹּלָה
נפלה־נא ביד־יי 2 Sam. 24, 14.

1 *impf. pl.:* וְנִפֹּלָה
ויצתו לכו ונפלה 2 Reg. 7, 4.

2 *impf. pl.:* תִּפֹּלוּ *p.*
וכאחד השרים תפלו Ps. 82, 7.
בחרב תפלו Ez. 11, 10.

3 *impf. pl.:* יִפְּלוּ
והימים הראשנים יפלו Nu. 6, 12.
במדבר הזה יפלו פגריכם Nu. 14, 29.
יפלו במדבר הזה Num. 14, 32.
יפלו ממעצותיהם Ps. 5, 11.
יפלו תחת רגלי Ps. 18, 39.
עמים תחתיך יפלו Ps. 45, 6.
יפלו במכמוריו Ps. 141, 10.
ובל־יפלו ישבי תבל Jes. 26, 18.
לכן יפלו בנפלים Jer. 6, 15. 8, 12.
יפלו בחרב בריב Jer. 44, 12.
לכן יפלו בחוריה Jer. 49, 26. 50, 30.
חללים יפלו בתוכה Jer. 51, 47.
בחרב יפלו סביבותיך Ez. 5, 12.
יפלו בלב ימים Ez. 27, 27.
בחרב יפלו־בה Ez. 30, 6.
חללי־חרב יפלו בתם Ez. 35, 8.
אתכם יפלו בנחלת Ez. 47, 22.
יפלו בחרב שריהם Hos. 7, 16.

3 *impf. pl.:* יִפֹּלוּ *p.*
כי אם־יפלו Eccl. 4, 10.
מתיך בחרב יפלו Jes. 3, 25.
ותחת הרוגים יפלו Jes. 10, 4.
בריב ובדבר יפלו Ez. 6, 11.
בכל־אגפיו בחרב יפלו Ez. 17, 21.
בחרב יפלו Ez. 24, 21. 25, 13.
בחרב יפלו Ez. 30, 5. 17.
בתוך חללי־חרב יפלו Ez. 32, 20.
בחרבות בחרב יפלו Ez. 33, 27.
בחרב יפלו Hos. 14, 1.
יפלו לא יבצע Joel 2, 8.
ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.

3 *impf. pl. c. hint.:* הֲיִפֹּלוּ
היפלו ולא יקומו Jer. 8, 4.

3 *imperf. pl.:* וַיִּפְּלוּ
ויפלו פניו Gn. 4, 5.
ועמרה ויפלו־שמה Gn. 14, 10.
ויפלו לפניו ארצה Gn. 44, 14.
וילכו גם־אחיו ויפלו Gn. 50, 18.
וירדו ויפלו על־פניהם Lev. 9, 24.
ויפלו על־פניהם Num. 16, 22. 17, 10. 20, 6.
ויפלו כלם לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויפלו בהם Jos. 11, 7.
ויפלו חבלי־מנשה עשרה Jos. 17, 5.
ויפלו חללים רבים Jud. 9, 40.
ויפלו על־פניהם ארצה Jud. 13, 20.
ויפלו מבנימן Jud. 20, 44.
ויפלו לפני יונתן 1 Sam. 14, 13.
ויפלו חללי פלשתים 1 Sam. 17, 52.
ויפלו חללים בהר 1 Sam. 31, 1.
בצד רעהו ויפלו יחדו 2 Sam. 2, 16.
ויפלי שבעתים יחד 2 Sam. 21, 9.
ויפלו ביד־דוד 2 Sam. 21, 22.
ויפלו תחת רגלי 2 Sam. 22, 39.
ויפלו על־פניהם 1 Reg. 18, 39.
ההגרים ויפלו בידם 1 Chr. 5, 10.
ויפלו חללים בהר 1 Chr. 10, 1.
ויפלו ביד־דויד 1 Chr. 20, 8.
ויפלו חללים מישראל 2 Chr. 13, 17.
ויפלו מאד בעיניהם Neh. 6, 16.
ויפלו בחרב כלם Ez. 39, 23.

3 *impf. pl. f.:* תִּפֹּלְנָה
אבני אלגביש תפלנה Ez. 13, 11.
וזרעת פרעה תפלנה Ex. 30, 25.

Hif-il: הַפִּיל 3 *perf.*
ולא־הפיל מכל־דבריו 1 Sam. 3, 19.
חפיל פור הוא הגורל Esth. 3, 7.
והוא־חפיל להן גורל Jes. 34, 17.

3 *perf.:* וְהִפִּיל
וחפל פור הוא Esth. 9, 24.

3 *perf.:* וְהִפִּיל
והפיל רבאות Dan. 11, 12.

3 *prf. c. suff.:* וְהִפִּילוֹ
וחפילו חשפט Dt. 25, 2.

3 *perf. fem.:* הִפִּילָה *p.*
רבים חללים חפילח Prv. 7, 26.

2 *prf. c. s.:* הִפַּלְתָּם
חפלתם למשואות Ps. 73, 18.

1 *perf.:* הִפַּלְתִּי
ראו הפלתי לכם Jos. 23, 4.
הפלחי עליה אתאם Jer. 15, 8.

1 *perf.:* וְהִפַּלְתִּי
והפלתי חלליכם Ez. 6, 4.
והפלתי את־החרב Ez. 30, 22.

1 *perf. c. s.:* וְהִפַּלְתִּיו
והפלתיו בחרב בארצו 2 Rg. 19, 7.
והפלתיו בחרב בארצו Jes. 37, 7.

1 *prf. c. s.:* וְהִפַּלְתִּים
והפלתים בחרב Jer. 19, 7.

3 *perf. pl.:* הִפִּילוּ
לא חפילו ממעלליחם Jud. 2, 19.
הפילו גורלות 1 Chr. 26, 14.
חעם הפילו גרלות Neh. 11, 1.

3 *perf. pl.:* וְהִפִּילוּ
והפילו על־האש Jer. 22, 7.

3 *perf. c. s.:* הִפִּלְהוּ
שם הפלחו בחרב 2 Chr. 32, 21.

1 *perf. pl.:* הִפַּלְנוּ
והגרלות הפלנו Neh. 10, 35.

part. masc.: מַפִּיל *sg.*
מפיל הקורח 2 Reg. 6, 5.
מפיל־אני חחנתי Jer. 38, 26.

part. masc.: וּמַפִּיל *sg.*
ומפיל תחנתי לפני יי Dan. 9, 20.

part. pl.: מַפִּלִים
אנחנו מפילים תחנוניט Dan. 9, 18.

inf. constr.: לְהַפִּיל
להפיל את־דוד 1 Sam. 18, 25.
להפיל החומה 2 Sam. 20, 15.
להפיל עני ואביון Ps. 37, 14.
להפיל אותם במדבר Ps. 106, 26.
להפיל חחנתכם לפניו Jer. 42, 9.

inf. constr.: וְלְהַפִּיל
ולחפיל זרעם בגוים Ps. 106, 27

inf. constr.: וְלַנְפֵּל
ולנפל ירך Num. 5, 22.

inf. c. suff.: וּבְהַפִּילְכֶם
ובהפילכם את־הארץ Ez. 45, 1.

impt. c. suff.: הַפִּילָהּ
הפילה לישראל בנחלה Ez. 13, 6.

impt. pl.: הַפִּילוּ
הפילו ביני ובין 1 Sam. 14, 42.

1 *imperf.:* אַפִּיל
לוא־אפיל פני בכם Jer. 3, 12.
אפיל המונך Ez. 32, 12.
מיד ימינך אפיל Ez. 39, 3.

2 *imperf. ap.:* תַּפֵּל
אל־תפל דבר Esth. 6, 10.

2 *imperf.:* תַּפִּיל
גורלך תפיל בחוכני Prv. 1, 14.
וארץ רפאים תפיל Jes. 26, 19.

3 *imperf.:* יַפִּיל
אר־שן אמתו יפיל Ex. 21, 27.

3 *imperf.:* וַיַּפֵּל
ויפל יי אלהים תרדמה Gn. 2, 21.
ויפל עליו וימת Num. 35, 23.
ויפל בקרב מחנהו Ps. 78, 28.

3 *impf. c. suff.:* יַפִּלֵם
באש יפלם Ps. 140, 11.

3 *imprf. c. s.:* וַיַּפִּילֵם
ויפילם בחבל נחלה Ps. 78, 55.

3 *imperf. ap.:* תַּפִּיל
עצלה תפיל תרדמה Prv. 19, 15.

3 *imperf fem.:* וַתַּפֵּל
וחפל ארצה מן־החצבא Dan. 8, 10.

1 *imperf. pl.:* וְנַפֵּילָה
ונפילח גורלות Jon. 1, 7.

2 *impf. pl.:* תַּפִּילוּ, תַּפִּלוּ
וכל־עץ טוב תפילו 2 Reg. 3, 19.
על־יחום תפילו Job. 6, 27.
תפלו אותח בנחלח Ez. 47, 22.
תפילו בנחלח Ez. 48, 29.

3 *imperf. pl.:* יַפִּילוּ
וכל עץ־טוב יפלו 2 Reg. 3, 25.
ועל־לבושי יפילו גורל Ps. 22, 19.

3 *imperf. pl.:* וַיַּפִּילוּ
ויפילו גם־הם גורלות 1 Chr. 24, 31.
ויפילו גורלות משמרת 1 Chr. 25, 8.
ויפילו גורלות כקטן 1 Chr. 26, 13.
ויפלו גורלות Jon. 1, 7.

3 *imperf. pl.:* יַפִּילוּן
ואור פני לא יפילון Job. 29, 24.

Hitpa-el: הִתְנַפֵּל
1 *perf.:* הִתְנַפַּלְתִּי *p.*
אשר חתנפלתי Dt. 9, 25.

part. masc.: וּמִתְנַפֵּל *sg.*
בכח ומתנפל Esr. 10, 1.

inf. constr.: וְלְהִתְנַפֵּל
ולחתנפל עליני Gn. 43, 18.

1 *imperf.:* וְאֶתְנַפֵּל
ואתנפל לפני יי Dt. 9, 18. 25.

Pi-el: וְנִפֵּל 3 *prf.*
ונפלל חלל בתוכה Ez. 28, 23.

נָפֵל
נִפְלִי כְמוֹ נָפֵל נְעָנֵי, וְהַעֲתִיד יִפֹּל, וְנִפֹּל עַל סוּיִת הַמְעַטָּה [מַעֲרֶפֶת עָנָן], לוֹ עַל מַסְמְרוֹת, עַל נְקִיפָה קְרוֹנָה.
v. aram. (impf. יִפֹּל), accidere, procidere in genua, prosterni.
LXX. πίπτειν, γίνεσθαι.
נפל על־אנפוהי Dan. 2, 46.
קל מן־שמיא נפל Dan. 4, 28.

3 *perf. pl.:* נָפְלוּ
נפלו לגוא־אתון Dan. 3, 23.

3 *perf. pl.:* וּנְפָלוּ
ונפלו מן־קדמיה Dan. 7, 20.

part. pl.: נָפְלִין *masc.*
נפלין כל־עממיא Dan. 3, 7.

3 *imperf.:* יִפֹּל
ומן־די־לא יפל Dan. 3, 6.
יפל ויסגד לצלם Dan. 3, 10.
די־לא יפל ויסגד Dan. 3, 11.

Digitized by Google

um אֶצָא dici solet. *Af.* הַנְפֵּק, הַנְפֵּי, educere, exportare, hebr. הוֹצִיא. Radix est נָפַק, quae inenitur etiam in v. hebr. אֶפֶס, quod alia prosthesi auctum est, t פּוּק, quod epenthesi longae ocalis, biliteram radicem comlectentis, accrevit. LXX. *ἐκτοξεύεσθαι, ἐξέρχεσθαι, ἐπέρχεσθαι; τὸ δόγμα ἐξῆλθε* (Luc. 2, 1.); *Af. ἐκφέρειν.*

3 *perf.:* נָפַק
Dan. 2, 14. די נפק לקטלה

3 *perf. fem.:* נְפָקַת
Dan. 2, 13. ודתא נפקת

3 *perf. pl.:* נְפָקוּ
Dan. 5, 5. נפקו אצבען

part. masc.: נָפֵק
Dan. 7, 10. ונפק מן־קדמוהי

part. pl.: נְפָקִין
Dan. 3, 26. נפקין שדרך מישך

impt. pl.: פּוּקוּ
Dan. 3, 26. פוקו ואתו

Af-el: הַנְפֵּק, הַנְפֵּק 3 *perf.*
Dan. 5, 2. די הנפק נבוכדנצר
Esr. 5, 14. 6, 5. די נבוכדנצר הנפק
Esr. 5, 14. חנפק המו כורש

3 *perf. pl.:* הַנְפִּיקוּ
Dan. 5, 3. די הנפיקו מן היכלא

נְפַקָא

ז׳ נקמי, וסילופ נְפַקְתָּא, והתקון [פּוֹיס-גלגע] נפסק ענייכיה כמו הַוָּצָאַת, וכן מכוון הפעל נכוסף, לכן ענן הדנר והונפקו נכללו.

n. f. aram. (def. נְפַקְתָּא), expensum, erogatio (Ausgabe, neohebr. הוֹצָאָה), sumtus, impensa. LXX. *δαπάνη.*

def.: נְפַקְתָּא
Esr. 6, 8. נפקתא תחרא מהיהבא

def.: וְנְפַקְתָּא
Esr. 6, 4. ונפקתא מן־בית מלכא

נָפַשׁ

פעל נודד, והסלנם כשימס ושלימס [שמשמען], וכן כפס כלגון ישמעלי, ושוס הכפעל נְפַשׁ, פסיכ כפס עניו כסרגיע מעורק, ובתעלות התכשות [ויך ערסלגען], וכן כל נופס, כלשר פרס שלמס יפקק, ובלגון ישמעל סכבד יונק ושוק שוס, וכשפס ענייכיס שם נְפַשׁ שוס. ובשלל סלנם נשימס על סרקס ונולת בְּשָׂס [דופּשען], כי סשתק ריס נשמיס ריל כשימען, ותקין נוס מכוון של נְפַשׁ כמו נשפס, מרוק סקייס לו מעתק-נשמיס [דופּע]. ולשר לתקוד פסרס דע שסתעלות נָפַשׁ, ודומס לו כפי סכרלס לי נָפַשׁ לשר מעגו נְפַשׁ, וכן נלקרי נָפַשׁ, נָפַשׁ, ועוד לסרכה, וכן כשרס כמכוון נשפתי ערב, מכוון של כשימס ושלימס [סויכען, שמשמען], כלשר תרלס נלוק פשרכיס נסוף פסרס.

v. compos. intr., spirare, anhelare, arab. *nafasa* Conj. V., transl. exhalare, suaves odores afflare (duften), de rebus inanimatis (unde hebr. נֹפֶשׁ, odor suavis); *Ni.* נִנְפַּשׁ, respirare, animam recipere, recreare se, requiescere (unde neohebr. נֹפֶשׁ, recreatio, quies). Radix est נָפַשׁ, unde induruit, abjecto sibilo, נָפַת (נְפַת), aram. נָפַשׁ; נָפַשׁ, cujus similia ex linguis indogermanicis collecta

3 *perf.:* נָפַץ
1 Sam. 13, 11. כי־נפץ העם מעלי

3 *perf. fem.:* נָפְצָה
Gn. 9, 19. ומאלה נפצה כל־הארץ

3 *perf. pl.:* נָפְצוּ
Jes. 33, 3. מרממתך נפצו גוים

part. pass.: נָפוּץ *sg*
Jer. 22, 28. העצב נבזה נפוץ

p. p. pl. f.: הַנְּפָצוֹת
Jes. 11, 12. ונפצות יהודה יקבץ

inf. abs.: וָנָפוֹץ
Jud. 7, 19. ונפוץ חכדים אשר בידם

Pi-el: נִפֵּץ
3 *perf.:* וְנִפֵּץ
Ps. 137, 9. ונפץ את־עולליך

1 *perf.:* וְנִפַּצְתִּי
Jer. 51, 20. ונפצתי בך גוים
Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס
Jer. 51, 21. ונפצתי בך רכב
Jer. 51, 22. ונפצתי בך איש
Jer. 51, 22. ונפצתי בך זקן
Jer. 51, 22. ונפצתי בך בחור
Jer. 51, 23. ונפצתי בך רעה
Jer. 51, 23. ונפצתי בך אכר
Jer. 51, 23. ונפצתי פחות וסגנים

1 *prf. c. s.:* וְנִפַּצְתִּים
1 Reg. 5, 23. ונפצתים שם
Jer. 13, 14. ונפצתים איש אל־אחיו

inf. constr.: נַפֵּץ
Dan. 12, 7. וככלות נפץ יד־עם־קדש

2 *impf. c. s.:* תְּנַפְּצֵם
Ps. 2, 9. ככלי יוצר תנפצם

3 *impf. pl.:* יְנַפְּצוּ *p.*
Jer. 48, 12. ובליהם ינפצו

Pu-al: נֻפַּץ
part. pl. f.: מְנֻפָּצוֹת
Jes. 27, 9. כאבני־גר מנפצות

נֶפֶץ

ז׳, וסמון לנעת סקוכיס סכלשוניס שכוך וכתינס, וכן נעת סמתכנס נסעתקת הַדְּיוֹר, לוסר פוור ושכור. לכן יוקר עסתכנר, שסוס סשלסס על נשס שוסף, כי גס סמכוון סוס יסוס לשכש.

עי׳ פוץ.

n. m., quod veteres *dispersionem* vertunt, Targ. הַדְּיוֹר. Alii collato aram. נֶפֶץ et arab. פאץ *med. Je* (redundare, diffluere) *imbrem* inundantem intelligunt. LXX. *χειμαρροῦν βιαίως.*

Jes. 30, 30. נפץ וזרם ואבן ברד

מַפֵּץ

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

מַפָּץ

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

נְפָק

פעל נודד נלקרי, והעתיד יִפּוֹק והנווי פָּק. הסוון הליכס סלשס וילימס [וועגגעסתען, סעכוים-], ונכנך נכל סשלוות של יונק נעכרי, ושוס הכוסף תְּנַפֵּק, חֻפַּק יונק ויווק, כמו סונימ נעכרי. לשר לתקוד פסרס דע שסקרן ומיסוד דָּפַק, ודומס לו אָדַפַּק נעכרי לעשלס ק״ל, וכשרס כמכוון ג״כ נשתי ערב, ל״ע נשפס סכדלימ ויוכיח וכומיח, כשר קלשס נלוק פשרכיס נסוף פסספר. עי׳ יוקר שוס תקק פוק לקרן.

v. comp. intr. aram. (impf. יִפּוֹק, impt. פָּק), abire, exire, translationibus iisdem, quibus hebrai-

cum suff.: מַפַּלְתֵּךְ *p.*
Ez. 32, 10. ביום מפלתך

cum suff.: מַפַּלְתֵּךְ
Ez. 26, 15. מקול מפלתך
Ez. 26, 18. יום מפלתך
Ez. 27, 27. ביום מפלתך

cum suff.: מַפַּלְתּוֹ
Ez. 31, 13. על מפלתו ישכנו
Ez. 31, 16. מקול מפלתו

cum suff.: בְּמַפַּלְתָּם
Prv. 29, 16. וצדיקים במפלתם

נָפִיל

ז׳, ונשמע נכ״ק קן נכנוי נְפִילִים, וסמון ענק [כיעוע], והקשוע קיש נגור ושוק ותקיף [דער שטאַרקע], לוסר סשכריע עשס וגונר על קשריס ושוידס ויעיקס קשק רגל [נעוועלשטיגער], והקשוע דָּפַל עכין סורדס והכנשס נכך ושיל סגנכה והקשס [כיעלעכוועלשטיגען], ושכל על פוור לכל סכשס, וננכין הכנך ג״כ שרעיסס וכפון הילדים על סלע, והשקור נֵפֶץ כשס, להסתכת נכי ישראל הכלקים ופווריס. לשר לתקוד פסרס עי׳ לקרן תקק פּוּץ, וגס תקשע ג״כ פשווי.

v. compos. trans., discutere, dispercutere, dissipare. *Pi.*, vi intenta, de vase et lagenis, quae collidendo franguntur, de infantibus, qui petrae alliduntur, de populi dispersione, unde *inf.* נֵפֶץ, de Israëlitis in terris exteris dispersis viventibus, *διασπορά* (Jac. 1, 1. 1 Ptr. 1, 1.). De verbi origine ac similibus v. s. v. פּוּץ. LXX. *κατακόπτειν, ἐκτινάσσειν, διασπείρειν; Pi. συγκόπτειν, συντρίβειν, ἐδαφίζειν, διασκορπίζειν; inf. διασκορπισμός.*

3 *imperf.:* יִפֹּל *s. M.*
Esr. 7, 20. די יפל־לך למתן

2 *impf. pl.:* תִּפְלְחוּן
Dan. 3, 5. תפלון ותסגדון לצלם
Dan. 3, 15. תפלון ותסגדון לצלמא

נֶפֶל

ז׳, וסשון עונר שמשלת סקשס, והוש סת [שמלנשנוטע], וכן נשנני סמשקל שקל ז שקש, נקנגוש נֶפֶל, נְפוֹל עשלסו. *n. m.*, foetus, qui mulieri ex utero excidit instar immaturi ac decidui fructus, abortus, abortivum (syn. arab. *siqthon*), targ. נֶפֶל, נְפוֹל. LXX. *ἔκτρωμα, πίπτειν.*

Ps. 58, 9. נפל אשת בל־חזו

p. הַנֹּפֶל
Eccl. 6, 3. טוב ממנו הנפל

הַנֹּפֶל
Job. 3, 16. כנפל ממון לא אחיזה

מַפֵּל

ז׳, וסשון מַפֵּל וסשון סכנוי מַפָּלִי, והסוון ק׳ לדעת כד״ק שם שכשלס נשנזו וכופל וקופל עשס תקיכות תקיכות [וועשפע], וכן פרש לכן-עוכ מקוות סשוון שסס תלויים על נשנו, וכן סתקנגס שֶׁלֶד, וזה סכנון. כ׳ שס שכופל מן הכנ [נעשרייע-שכ-שלנלנ], לוסר עשולת וסס שכופל ע׳ כככה, וכן פרש סתקנגס חֻמָּם [הילוטע חממא], לשר יוקר סוס תקק פוק לקרן.

n. m. (c. מַפֵּל, c. pl. מַפָּלֵי), carnis torositas decidua, propendens ac laxa, partes turgidae et pinguedine abundantes, *palearia* (Wampen), targ. שְׁלָבָא; 2) *palea*, deciduum frumenti (Getreideabfall), targ. חֻמָּם. LXX. *σάρξ, πᾶς.*

constr.: וּמַפַּל
Am. 8, 6. ומפל בר נשביר

pl. constr.: מַפְלֵי
Job. 41, 15. מפלי בשרו דבקו

מַפֵּלָה

ז׳, והסוון קכנס וגל מכנין כסכס וכופל [נוועמענגפאלענעס, רוקינ], וכשוק נסקשר עס עָפָר, שלנוכו עקוס עי וגל וקרנס.

n. f., ruina (Zusammengefallenes), rudera (parall. עָפָר = מְקוֹם עִי, Trümmerhaufen). LXX. *πτῶμα, πίπτειν.*

Jes. 17, 1. מעי מפלה

מַפֵּלָה

ז׳ כמו מַפֹּלֶת, כלי הפרס המכוון, והתקנס יפס תעתיקו מַהֲמַרָא.

n. f., sicut מַפֹּלֶת, ruina, parietinae, rudera. LXX. *πτῶσις.*

לְמַפֵּלָה

Jes. 23, 13. שמה למפלה
Jes. 25, 2. קריה בצורה למפלה

מַפֶּלֶת

ז׳, והסוון לו לקי וכשלון ומלקס [מַפַּלְגלִיק = לוכגליק], לו עץ המוכרת והועל [נעמַפַּלגעטע], לו כלוי לכגלה מוטלכת נשלס, וכן כרומי ויוכי שס נכלה מפרס מפעל של כפילה. נעתרק מפס מפלת נדמיון המכוון של מפלה, ומס מַפֶּלֶת כמעט נדומס.

n. f., ruina, casus, interitus; res caesa, veluti de arbore prostrata et dejecta; cadaver (a *cadendo*, sicut *πτῶμα* a v. *πίπτειν*). LXX. *πτῶσις, πτῶμα.*

Jud. 14, 8. את מפלת האריה

Digitized by Google

כי נפש הבשר Lev. 17, 11.
נפש מכם לא־תאכל Lev. 17, 12.
כי־נפש כל־בשר Lev. 17, 14.
נפש כל־בשר דמו Lev. 17, 14.
וכל־נפש אשר תאכל Lev. 17, 15.
בכל־טמא־נפש Lev. 22, 4.
נפש אשר תגע Lev. 22, 6.
כי־יקטה נפש Lev. 22, 11.
יכה כל־נפש אדם Lev. 24, 17.
ומכה נפש־בהמה Lev. 24, 18.
נפש תחת נפש Lev. 24, 18.
מכלות עינים ומדיבת נפש Lev. 26, 16
על־נפש מת לא יבא Num. 6, 6.
ואם־נפש אחת תחטא Num. 15, 27.
לכל־נפש אדם Num. 19, 11.
ותקצר נפש־העם בדרך Num. 21, 4.
אסר לעצר נפש Num. 30, 14.
כל הרג נפש Num. 31, 19.
אחד נפש מחמש המאות Num. 31, 28.
כל־נפש שנים Num. 31, 35.
ושלשים נפש Num. 31, 40.
מכה־נפש בשגגה Num. 35, 11. 15.
כל־מכה־נפש לפי עדים Nu. 35, 30.
בשבעים נפש ירדו אבתיך Dt. 10, 22.
כי־ירבה הדרך והכהו נפש Dt. 19, 6.
והכהו נפש ומת Dt. 19, 11.
נפש בנפש עין בעין Dt. 19, 21.
ורצחו נפש כן הדבר הזה Dt. 22, 26.
כי־נפש הוא חבל Dt. 24, 6.
גנב נפש מאחיו . Dt. 24, 7.
להכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
וכליון עינים ודאבון נפש Dt. 28, 65.
ויחרימו את־כל־נפש אשר־
בה Jos. 10, 39.
מכה־נפש בשגגה Jos. 20, 9.
אנשים מרי נפש Jud. 18, 25.
והיה לך למשיב נפש Ruth 4, 15.
והיא מרת נפש 1 Sam. 1, 10.
וכל־איש מר־נפש 1 Sam. 22, 2.
בכל־נפש בית אביך 1 Sam. 22, 22.
והיתה נפש אדני צרורה 1 S. 25, 29.
ואת נפש איביך יקלענה 1 S. 25, 29.
כי־מרה נפש כל־העם 1 Sam. 30, 6.
העורים שנאו נפש דוד 2 Sam. 5, 8.
ולא־ישא אלהים נפש 2 Sam. 14, 14.
כי גברים המה ומרי נפש 2 S. 17, 8.
ואת נפש בניך ובנתיך 2 S. 19, 6.
ואת־נפש בנך 1 Reg. 1, 12.
ולא־שאלת נפש איביך 1 Rg. 3, 11.
תשב־נא נפש־הילד 1 Reg. 17, 21.
ותשב נפש־הילד 1 Reg. 17, 22.
בכל־לב ובכל־נפש 2 Reg. 23, 3.
ואת נפש שנאיך 2 Chr. 1, 11.
וחיים למרי נפש Job. 3, 20.
ותקוותם מפח־נפש Job. 11, 20.
אשר בידו נפש כל־חי Job. 12, 10.
משיבת נפש Ps. 19, 8.
פודה ה׳ נפש עבדיו Ps. 34, 23.
כי באו מים עד־נפש Ps. 69, 2.
אל־תתן לחית נפש תורך Ps. 74, 19.
נפש עבדך Ps. 86, 4.
יגודו על־נפש צדיק Ps. 94, 21.
השביע נפש שקקה Ps. 107, 9.
את־נפש בעליו יקח Prv. 1, 19.
נפש יקרה תצוד Prv. 6, 26.
לא־יריעיב ה׳ נפש צדיק Prv. 10, 3.
נפש־ברכה תדשן Prv. 11, 25.
יודע צדיק נפש בהמתו Prv. 12, 10.
כפר נפש־איש עשרו Prv. 13, 8.
נפש עמל עמלה לו Prv. 16, 26.
גם בלא־דעת נפש לא־טוב Prv. 19, 2.
נפש רשע אותה־רע Prv. 21, 10.
וקבע את־קבעיהם נפש Prv. 22, 23.
אם־בעל נפש אתה Prv. 23, 2.
מים קרים על־נפש עיפה Prv. 25, 25.
נפש שבעה Prv. 27, 7.
ומתק רעהו מעצת־נפש Prv. 27, 9.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.

tabulae infra subjectae exhibebunt. LXX. *Ni.* ἀναψύχειν, ἀναπαύειν.

Nif-al: נִפַּשׁ

3 *imperf.:* וַיִּנָּפַשׁ

ויפש בן־אמתך והגר Ex. 23, 12.

3 *imperf.:* וַיִּנָּפֶשׁ

ויפש שם 2 Sam. 16, 14.

3 *imperf.:* וַיִּנָּפַשׁ *p.*

שבת ויפש Ex. 31, 17.

נֶפֶשׁ

נ״פ, והשונן נרקיזיקו כקצר פרט הרל״ק, נזיפה והכל היונק מפסס [הויך], ושוה כיו נזמה, ופן סריק כיו עתר־נזמיס [דופס], ושוה פסנסל על נזמת סקיוק קו על כיך סקיוני נכללו, ובי כן פסנס לל רוק, ובנרך נהעבכות רעוק, כיו פלת נרס נזקר לנזוקות. ציי פרכס פלין.

n. comm., spiratio, flatus, halitus (syn. נְשָׁמָה), hic etiam de odoribus suavibus, qui afflantur ex unguentis ac floribus (בָּטֵי נֶפֶשׁ), trop. anima, qua animal vivit, tum hominis tum bruti, cujus in sanguine inesse dicitur, deinde de ipso animali et homine et bruto ac propterea vi pronominis reciproci: *ipse, ego;* denique de vita, quae animâ efficitur ac sustentatur, de corpore tum animato tum inanimato seu cadavere, de vitae naturalis functionibus hominisque voluntate atque affectibus. LXX. πνοή (ἐμπνεῖν); ψυχή, καρδία; ἀνήρ, ἐγώ; σῶμα, κεφαλή, βραχίων, χείρ; ἐνύπνιον; בְּנַפְשׁוֹ, καθ' ἑαυτοῦ, ὡς ἑαυτόν; בְּנַפְשֶׁךָ, σεαυτῇ; בְּצַל נֶפֶשׁ, ἀπλησιότερος; דַּם נֶפֶשׁ, αἰτία φόνου; מָרֵי נֶפֶשׁ, οἱ ἐν ὀδύναις; נָשָׂא אֶת־נַפְשׁוֹ, ἔχειν τὴν ἐλπίδα; עָמַד עַל־נַפְשׁוֹ, βοηθεῖν; רָחַב נֶפֶשׁ, ὀλιγοψυχεῖν; נֶפֶשׁ, ἄπληστος.

נֶפֶשׁ *p.*

נפש חיה ועוף יעופף Gn. 1, 20.
נפש החיה הרמשת Gn. 1, 21.
תוצא הארץ נפש חיה Gn. 1, 24.
אשר־בו נפש חיה Gn. 1, 30.
האדם נפש חיה Gn. 2, 19.
אדרש את־נפש Gn. 9, 5.
ואת כל־נפש החיה Gn. 9, 10.
ובין כל־נפש חיה Gn. 9, 12. 15. 16.
ויאמר לא נכנו נפש Gn. 37, 21.
כל־נפש בניו ובנתיו Gn. 46, 15.
שש עשרה נפש Gn. 46, 18.
כל־נפש ארבעה עשר Gn. 46, 22.
כל־נפש שבעה Gn. 46, 25.
כל־נפש ששים ושש Gn. 46, 26.
נפש שנים Gn. 46, 27.
ויהי כל־נפש Ex. 1, 5.
שבעים נפש Ex. 1, 5.
יאכל לכל־נפש Ex. 12, 16.
ונתתה נפש תחת נפש Ex. 21, 23.
ידעתם את־נפש הגר Ex. 23, 9.
נפש כי־תחטא Lev. 4, 2.
ואם־נפש אחת תחטא Lev. 4, 27.
או נפש אשר תגע Lev. 5, 2.
או נפש כי תשבע Lev. 5, 4.
נפש כי־תחמל מעל Lev. 5, 15.
ואם־נפש כי תחטא Lev. 5, 17.
נפש כי תחטא Lev. 5, 21.
כל־נפש אשר־תאכל Lev. 7, 27.
ומכל נפש החיה Lev. 11, 10.
וכל נפש החיה Lev. 11, 46.
ולכל־נפש השרצת Lev. 11, 46.

רחב־נפש יגרה מדון Prv. 28, 25.
ויין למרי נפש Prv. 31, 6.
מהלך־נפש Eccl. 6, 9.
אגמי־נפש Jes. 19, 10.
ולזכרך תאות־נפש Jes. 26, 8.
להריק נפש רעב Jes. 32, 6.
לבזה־נפש למתעב גוי Jes. 49, 7.
והכלבים עזי־נפש Jes. 56, 11.
כי הציל את־נפש אביון Jer. 20, 13.
ורויתי נפש הכהנים Jer. 31, 14.
הרויתי נפש עיפה Jer. 31, 25.
וכל־נפש דאבה מלאתי Jer. 31, 25.
להכתך נפש Jer. 40, 14.
למה יככה נפש Jer. 40, 15.
נפש שמנה מאות Jer. 52, 29.
נפש שבע מאות Jer. 52, 30.
כל־נפש ארבעת אלפים Jer. 52, 30.
להשיב נפש Thr. 1, 11.
על־נפש עוללך Thr. 2, 19.
נפש אכלו Ez. 22, 25.
במר־נפש מספד מר Ez. 27, 31
ותקח מהם נפש Ez. 33, 6.
בשאט נפש Ez. 36, 5.
כל־נפש חיה Ez. 47, 9.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.
אם־יגע טמא־נפש Hag. 2, 13.

וְנֶפֶשׁ

ונפש כי־תקריב Lev. 2, 1.
ונפש כי־תחטא Lev. 5, 1.
ונפש כי־תגע בכל־טמא Lev. 7, 21.
ונפש אדם מן־החנשים Num. 31, 35.
ונפש אדם Num. 31, 40. 46.
ונפש ביתך Jud. 18, 25.
ונפש יהונתן נקשרה 1 Sam. 18, 1.
ונפש נשיך 2 Sam. 19, 6.
ונפש פלגשיך 2 Sam. 19, 6.
תיקר־נא נפשי ונפש עבדיך 2Rg. 1, 13
ונפש אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
ונפש־חללים תשורע Job. 24, 12.
ונפש בעליה הפחתי Job. 31, 39.
ונפש רעבה מלא־טוב Ps. 107, 9.
ונפש בגדים חמס Prv. 13, 2.
ונפש חרוצים תדשן Prv. 13, 4.
ונפש רמיה תרעב Prv. 19, 15.
ונפש אדניו ישיב Prv. 25, 13.
ונפש רעבה כל־מר Prv. 27, 7.
ונפש נענה תשביע Jes. 58, 10.

הַנֶּפֶשׁ *p.* דַּהֲנֶּפֶשׁ

הנפש אשר־עשו Gn. 12, 5.
תן־לי הנפש Gn. 14, 21.
ונכרתה חנפש ההוא Gn. 17, 14.
כל־הנפש הבאה ליעקב Gn. 46, 26.
כל־הנפש לבית־יעקב Gn. 46, 27.
ונכרתה הנפש ההוא Ex. 12, 15.
ונכרתה הנפש ההוא Ex. 12, 19. 31, 14.
ונכרתה הנפש Lev. 7, 20. 21.
ונכרתה הנפש האכלת Lev. 7, 25.
ונכרתה הנפש ההוא Lev. 7, 27.
ונכרתה הנפש ההוא Lev. 19, 8. 22, 3.
הנפש אשר לא־תענה Lev. 23, 29.
הנפש אשר תעשה Lev. 23, 30.
והאבדתי את־הנפש Lev. 23, 30.
ואשמה הנפש ההוא Num. 5, 6.
מאשר חטא על־הנפש Num. 6, 11.
ונכרתה הנפש ההוא Num. 9, 13. 15, 30. 19, 13. 20.
על־הנפש השגגת Num. 15, 28.
הכרת תכרת הנפש ההוא Nu. 15, 31.
הוא הנפש Dt. 12, 23.
ולא־תאכל הנפש Dt. 12, 23.
כל־הנפש אשר־בה Jos. 10, 28. 30. 32. 35. 37.
ויכו את־כל־הנפש Jos. 11, 11.
וגם־הנפש לא תמלא Eccl. 6, 7.
ורבתי הנפש והלחשים Jes. 3, 20.
ונגעה חרב עד־הנפש Jer. 4, 10.
עשה־לנו את־הנפש Jer. 38, 16.

כל־הנפש אשר תניח Jer. 43, 6.
הנפש החטאת Ez. 18, 4. 20.

וְהַנֶּפֶשׁ

והנפש האכלת ממנו Lev. 7, 18.
והנפש אשר־תאכל Lev. 7, 20.
והנפש אשר תפנה Lev. 20, 6.
והנפש אשר־תעשה Num. 15, 30.
והנפש הנגעת תטמא Num. 19, 22.

בְּנֶפֶשׁ

בנפש האדם אשר־ימות Nu. 19, 13.
לא־יענה בנפש Num. 35, 30.
נפש בנפש Dt. 19, 21.
נקשרה בנפש דוד 1 Sam. 18, 1.
ונמתהו בנפש אחיו 2 Sam. 14, 7.
וזה ימות בנפש מרה Job. 21, 25.
אויבי בנפש יקיפו עלי Ps. 17, 9.
אל־תתנני בנפש צרי Ps. 27, 12.
ואל תתנהו בנפש איביו Ps. 41, 3.
ואחנך בנפש שנאתיך Ez. 16, 27.
בכל־שאטך בנפש Ez. 25, 6.
בשאט בנפש Ez. 25, 15.
בנפש אדם Ez. 27, 13.
בנפש האיש הזה Jon. 1, 14.

בְּנֶפֶשׁ

בנפש האכלת Lev. 17, 10.
בנפש יכפר Lev. 17, 11.
בנפש ההוא Lev. 20, 6.

וּבְנֶפֶשׁ

ובנפש חפצה 1 Chr. 28, 9.

כְּנֶפֶשׁ

כנפש אחד מהם 1 Reg. 19, 2.
הטה כנפש האב Ez. 18, 4.

וְכְנֶפֶשׁ

וכנפש הבן לי Ez. 18, 4.

לְנֶפֶשׁ

האדם לנפש חיה Gn. 2, 7.
לנפש לא־יטמא Lev. 21, 1.
טמאים לנפש אדם Num. 9, 6. 7.
כפר לנפש רצח Num. 35, 31.
לנפש תדרשנו Thr. 3, 25.

לְנֶפֶשׁ *p.*

תערב לנפש Prv. 13, 19.

לַנֶּפֶשׁ

מתוק לנפש ומרפא Prv. 16, 24.

לְנֶפֶשׁ

ושרט לנפש Lev. 19, 28.
כי־יהיה טמא לנפש Num. 9, 10.

לְנֶפֶשׁ *p.*

וכל טמא לנפש Num. 5, 2.

מִנֶּפֶשׁ

מנפש ועד־בשר יכלה Jes. 10, 18.

cum suff.: נַפְשִׁי

וחיתה נפשי בגללך Gn. 12, 13.
להחיות את־נפשי Gn. 19, 19.
מצער הוא ותחי נפשי Gn. 19, 20.
תברכך נפשי Gn. 27, 4. 25.
ותצל נפשי Gn. 32, 31.
אל־תבא נפשי Gn. 49, 6.
תמלאמו נפשי Ex. 15, 9.
ולא־תגעל נפשי Lev. 26, 11.
וגעלה נפשי אתכם Lev. 26, 30.
תמת נפשי מות Num. 23, 10.
תדרכי נפשי עז Jud. 5, 21.
ואישמה נפשי בכפי Jud. 12, 3.
תמת נפשי עם־פלשתים Jud. 16, 30.
ואשפך את־נפשי 1 Sam. 1, 15.
מבקש את־נפשי 1 Sam. 20, 1.
יבקש את־נפשי 1 Sam. 22, 23.
צדה את־נפשי 1 Sam. 24, 12.
אשר יקרה נפשי 1 Sam. 26, 21.
כן־תגדל נפשי 1 Sam. 26, 24.
ואשים נפשי בכפי 1 Sam. 28, 21.
כל־עוד נפשי בי 2 Sam. 1, 9.
פדה את־נפשי 2 Sam. 4, 9.
מבקש את־נפשי 2 Sam. 16, 11.

Digitized by Google

פדה את־נפשי 1 Reg. 1, 29.
קח נפשי 1 Reg. 19, 4.
ויבקשו את־נפשי 1 Reg. 19, 10. 14.
אמר תחי־נא נפשי 1 Reg. 20, 32.
ועתה תיקר נפשי 2 Reg. 1, 14.
תתן לי נפשי Esth. 7, 3.
מאנה לנגוע נפשי Job. 6, 7.
כי־אאריך נפשי Job. 6, 11.
אשיחה במר נפשי Job. 7, 11.
ותבחר מחנק נפשי Job. 7, 15.
לא־אדע נפשי Job. 9, 21.
נקטה נפשי בחיי Job. 10, 1.
במר נפשי Job. 10, 1.
נפשכם תחת נפשי Job. 16, 4.
עד־אנה תגיון נפשי Job. 19, 2.
ושדי המר נפשי Job. 27, 2.
עלי תשתפך נפשי Job. 30, 16.
עגמה נפשי לאביון Job. 30, 25.
שובה ידי חלצה נפשי Ps. 6, 5.
פן־יטרף כאריה נפשי Ps. 7, 3.
ירדף אויב נפשי Ps. 7, 6.
כי לא־תעזב נפשי Ps. 16, 10.
פלטה נפשי Ps. 17, 13.
חצילה מחרב נפשי Ps. 22, 21.
נפשי ישובב ינחני Ps. 23, 3.
לא־נשא לשוא נפשו Ps. 24, 4. Q'ri.
אליך ידי נפשי אשא Ps. 25, 1.
שמרה נפשי והצילני Ps. 25, 20.
אל־תאסף עם־חטאים נפשי Ps. 26, 9
העלית מן־שאול נפשי Ps. 30, 4.
ידעת בצרות נפשי Ps. 31, 8.
נפשי ובטני Ps. 31, 10.
לקחת נפשי זממו Ps. 31, 14.
ביי תתהלל נפשי Ps. 34, 3.
ויכלמו מבקשי נפשי Ps. 35, 4.
עניתי בצום נפשי Ps. 35, 13.
חשיבה נפשי משאיהם Ps. 35, 17.
וינקשו מבקשי נפשי Ps. 38, 13.
מבקשי נפשי לספותה Ps. 40, 15.
רפאה נפשי כי־חטאתי Ps. 41, 5.
כן נפשי תערג אליך Ps. 42, 2.
צמאה נפשי לאלהים Ps. 42, 3.
ואשפכה עלי נפשי Ps. 42, 5.
מה־תשתוחחי נפשי Ps 42, 6. 12. 43, 5
עלי נפשי תשתוחח Ps. 42, 7.
אך־אלהים יפדה־נפשי Ps. 49, 16.
ועריצים בקשו נפשי Ps. 54, 5.
אדני בסמכי נפשי Ps. 54, 6.
פדה בשלום נפשי Ps. 55, 19.
כאשר קוו נפשי Ps. 56, 7.
כי הצלת נפשי ממות Ps. 56, 14.
כי בך חסיה נפשי Ps. 57, 2.
נפשי בתוך לבאם Ps. 57, 5.
כפף נפשי Ps. 57, 7.
אל־אלהים דומיה נפשי Ps. 62, 2.
אך לאלהים דומי נפשי Ps. 62, 6.
צמאה לך נפשי Ps. 63, 2.
חלב ודשן תשבע נפשי Ps. 63, 6.
דבקה נפשי אחריך Ps. 63, 9.
לשואה יבקשו נפשי Ps. 63, 10.
ואבכה בצום נפשי Ps. 69, 11.
קרבה אל־נפשי Ps. 69, 19.
ויחפרו מבקשי נפשי Ps. 70, 3.
ושמרי נפשי נועצו Ps. 71, 10.
יכלו שטני נפשי Ps. 71, 13.
מאנה הנחם נפשי Ps. 77, 3.
וגם־כלתה נפשי Ps. 84, 3.
שמרה נפשי Ps. 86, 2.
אליך אדני נפשי אשא Ps. 86, 4.
והצלת נפשי משאול Ps. 86, 13.
עריצים בקשו נפשי Ps. 86, 14.
שבעה ברעות נפשי Ps. 88, 4.
למה ידי תזנח נפשי Ps. 88, 15.
שכנת דומה נפשי Ps. 94, 17.
ישעשעו נפשי Ps. 94, 19.
ברכי נפשי את־ידי Ps. 103, 1. 2. 22. 104, 1. 35.
והדברים רע על־נפשי Ps. 109, 20.

אמה ידי מלטה נפשי Ps. 116, 4.
שובי נפשי למנוחיכי Ps. 116, 7.
חלצה נפשי ממות Ps. 116, 8.
גרסה נפשי לתאבה Ps. 119, 20.
דבקה לעפר נפשי Ps. 119, 25.
דלפה נפשי מתוגות Ps. 119, 28.
כלתה לתשועתך נפשי Ps. 119, 81.
נפשי בכפי תמיד Ps. 119, 109.
על־כן נצרתם נפשי Ps. 119, 129.
שמרה נפשי עדותיך Ps. 119, 167.
תחי־נפשי ותהללך Ps. 119, 175.
חצילה נפשי משפת Ps. 120, 2.
רבת שכנת־לה נפשי Ps. 120, 6.
קויתי ידי קוותה נפשי Ps. 130, 5.
נפשי לאדני Ps. 130, 6.
נפשי כגמל עלי אמו Ps. 131, 2.
כגמל עלי נפשי Ps. 131, 2.
אל־תער נפשי Ps. 141, 8.
הוציאה ממסגר נפשי Ps. 142, 8.
כי־רדף אויב נפשי Ps. 143, 3.
נפשי כארץ־עיפה Ps. 143, 6.
כי־אליך נשאתי נפשי Ps. 143, 8.
תוציא מצרה נפשי Ps. 143, 11.
כל־צררי נפשי Ps. 143, 12.
חללי נפשי את־ידי Ps. 146, 1.
חגירה לי שאהבה נפשי Cant. 1, 7.
בקשתי את שאהבה נפשי Cant. 3, 1.
אבקשה את שאהבה נפשי Cant. 3, 2.
שאהבה נפשי ראיתם Cant. 3, 3.
שמצאתי את שאהבה נפשי Cant. 3, 4.
נפשי יצאה בדברו Cant. 5, 6.
לא ידעתי נפשי שמתני Cant. 6, 12.
ומחסר את־נפשי Eccl. 4, 8.
בקשה נפשי ולא מצאתי Eccl. 7, 28.
שנאה נפשי Jes. 1, 14.
נפשי אויתך בלילה Jes. 26, 9.
על־מר נפשי Jes. 38, 15.
נפשי משחת בלי Jes. 38, 17.
בחירי רצתה נפשי Jes. 42, 1.
תגל נפשי באלהי Jes. 61, 10.
קול שופר שמעתי נפשי Jer. 4, 19.
כי־עיפה נפשי להרגים Jer. 4, 31.
לא תתנקם נפשי Jer. 5, 9. 29. 9, 8.
פן־תקע נפשי ממך Jer. 6, 8.
את־ידידות נפשי Jer. 12, 7.
במסתרים תבכה נפשי Jer. 13, 17.
אין נפשי אל־העם הזה Jer. 15, 1.
בכל־לבי ובכל־נפשי Jer. 32, 41.
משיב נפשי Thr. 1, 16.
ותזנח משלום נפשי Thr. 3, 17.
ותשח עלי נפשי Thr. 3, 20.
חלקי ידי אמרה נפשי Thr. 3, 24.
רבת אדני ריבי נפשי Thr. 3, 58.
נפשי לא מטמאה Ez. 4, 14.
ותקע נפשי מעליה Ez. 23, 18.
נקעה נפשי Ez. 23, 18.
בהחעטף עלי נפשי Jon. 2, 8.
קח־נא את־נפשי Jon. 4, 3.
פרי בטני חטאת נפשי Mich. 6, 7.
בכורה אותח נפשי Mich. 7, 1.
ותקצר נפשי בהם Zach. 11, 8.
cum suff.: וְנַפְשִׁי
ונפשי אשים בכפי Job. 13, 14.
ונפשי נבהלה מאד Ps. 6, 4.
ונפשי תגיל בידי Ps. 35, 9.
ונפשי אשר פדית Ps. 71, 23.
ונפשי ידעת מאד Ps. 139, 14.
cum suff.: בְּנַפְשִׁי
מתנקש בנפשי לחמיתני 1 S. 28, 9.
עשיתי בנפשו שקר 2 S. 18, 13. Q'ri.
אשית עצות בנפשי Ps. 13, 3.
תרהבני בנפשי עז Ps. 138, 3.
cum suff.: וּבְנַפְשִׁי
כאשר בלבבי ובנפשי 1 S. 2, 35.
cum suff.: לְנַפְשִׁי
רבים אמרים לנפשי Ps. 3, 3.

איך תאמרו לנפשי Ps. 11, 1.
אמר לנפשי ישעתך Ps. 35, 3.
חנם חפרו לנפשי Ps. 35, 7.
שכול לנפשי Ps. 35, 12.
הנה ארבו לנפשי Ps. 59, 4.
אשר עשה לנפשי Ps. 66, 16.
אין דורש לנפשי Ps. 142, 5.
כרו שיחה לנפשי Jer. 18, 20.
עיני עוללה לנפשי Thr. 3, 51.
cum suff.: נַפְשָׁהּ
נפשנו יבשה אין כל Num. 11, 6.
נפשנו תחתיכם למות Jos. 2, 14.
נפשנו חכתה לידי Ps. 33, 20.
האח נפשנו Ps. 35, 25.
כי שחה לעפר נפשנו Ps. 44, 26.
השם נפשנו בחיים Ps. 66, 9.
רבת שבעה־לה נפשנו Ps. 123, 4.
נחלת עבר על־נפשנו Ps. 124, 4.
אזי עבר על־נפשנו Ps. 124, 5.
נפשנו כצפור נמלטה Ps. 124, 7.
עניו נפשנו ולא תדע Jes. 58, 3.
cum suff.: וְנַפְשֵׁנוּ
ונפשנו קצה בלחם Num. 21, 5.
cum suff.: בְּנַפְשֵׁנוּ
בנפשנו נביא לחמנו Thr. 5, 9.
cum suff.: נַפְשֶׁךָ *p.*
ויאמר חמלט על־נפשך Gn. 19, 17.
תברכני נפשך Gn. 27, 19. 31.
המבקשים את־נפשך Ex. 4, 19.
השמר לך ושמר נפשך Dt. 4, 9.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 4, 29.
ובכל־נפשך ובכל־מאדך Dt. 6, 5.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 10, 12. 26, 16. 30, 2. 10.
רק בכל־אות נפשך Dt. 12, 15.
כי־תאוה נפשך Dt. 12, 20.
בכל־אות נפשך Dt. 12, 20.
בשעריך בכל אות נפשך Dt. 12, 21.
בכל אשר־תאוה נפשך Dt. 14, 26.
ובכל אשר תשאלך נפשך Dt. 14, 26.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 30, 6.
ואספתה נפשך Jud. 18, 25.
חי נפשך אדני 1 Sam. 1, 26.
ותקלך כאשר תאוה נפשך 1 S. 2, 16.
ולאדיב את־נפשך 1 Sam. 2, 33.
חי־נפשך המלך 1 Sam. 17, 55.
ממלט את־נפשך 1 Sam. 19, 11.
ואולם חי־ידי וחי נפשך 1 Sam. 20, 3.
מה־תאמר נפשך 1 Sam. 20, 4.
יבקש את־נפשך 1 Sam. 22, 23.
לכל־אות נפשך 1 Sam. 23, 20.
חי־ידי וחי־נפשך 1 Sam. 25, 26.
ולבקש את־נפשך 1 Sam. 25, 29.
גדלה נפשך היום 1 Sam. 26, 24.
אשר־תאוה נפשך 2 Sam. 3, 21.
אשר בקש את־נפשך 2 Sam. 4, 8.
חייך וחי נפשך 2 Sam. 11, 11.
חי נפשך אדני המלך 2 Sam. 14, 18.
הממלטים את־נפשך 2 Sam. 19, 6.
אשר־תאוה נפשך 1 Reg. 11, 37.
אשים את־נפשך 1 Reg. 19, 2.
אולי יחיה את־נפשך 1 Reg. 20, 31.
וחיתה נפשך תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
וחי־נפשך אם־אעזבך 2 Reg. 2, 2. 4. 6. 4, 30.
ישמר את־נפשך Ps. 121, 7.
אל־תשא נפשך Prv. 19, 18.
ונצר נפשך הוא ידע Prv. 24, 12.
ולאמים תחת נפשך Jes. 43, 4.
ותפק לרעב נפשך Jes. 58, 10.
בצחצחות נפשך Jes. 58, 11.
המבקשים את־נפשך Jer. 11, 21.
אם־בציון געלה נפשך Jer. 14, 19.
ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
מבקשים את־נפשך Jer. 38, 16.
וחיתה נפשך Jer. 38, 17.

וחתי נפשך Jer. 38, 20.
והיתה לך נפשך לשלל Jer. 39, 18.
את־נפשך לשלל Jer. 45, 5.
את־נפשך חצלת Ez. 3, 19. 21.
ואתה נפשך הצלת Ez. 33, 9.
וחוטא נפשך Hab. 2, 10.
cum suff.: נַפְשֶׁךָ
ומלטי את־נפשך 1 Reg. 1, 12.
נפשך יבקשו Jer. 4, 3.
בגעל נפשך Ez. 16, 5.
נקעה נפשך מהם Ez. 23, 22. 28.
cum suff.: בְּנַפְשֶׁךָ
אל־תדמי בנפשך Esth. 4, 13.
cum suff.: בְּנַפְשֶׁךָ
או רצך אשר כנפשך Dt. 13, 7.
ואכלת עגבים כנפשך Dt. 23, 25.
c. suff.: לְנַפְשֶׁךָ *p.*
ודעת לנפשך ינעם Prv. 2, 10.
ויהיו חיים לנפשך Prv. 3, 22.
ולקחת מוקש לנפשך Prv. 22, 25.
כן דעת חכמת לנפשך Prv. 24, 14.
ויתן מעדנים לנפשך Prv. 29, 17.
cum suff.: לְנַפְשֶׁךָ
אשר־אמרו לנפשך Jes. 51, 23.
cum suff.: נַפְשֶׁכֶם
יש את־נפשכם Gn. 23, 8.
משפטי תגעל נפשכם Lev. 26, 15.
לבבכם ובכל־נפשכם Dt. 11, 13. 13, 4.
על־לבבכם ועל־נפשכם Dt. 11, 18.
לבבכם ובכל־נפשכם Jos. 22, 5. 23, 14.
אם־יש נפשכם 2 Reg. 9, 15.
לו יש נפשכם תחת נפשי Job. 16, 4.
ותחיינה בדשן נפשכם Jes. 55, 2.
וחתי נפשכם Jes. 55, 3.
נסו מלטו נפשכם Jer. 48, 6.
ומחמל נפשכם Ez. 24, 21.
cum suff.: וְנַפְשֹׁתֵיכֶם
תנו לבבכם ונפשכם 1 Chr. 22, 19.
cum suff.: לְנַפְשֹׁתֵיכֶם
ומצאו מרגוע לנפשכם Jer. 6, 16.
cum suff.: נַפְשׁוֹ
ותדבק נפשו בדינה Gn. 34, 3.
שכם בני חשקה נפשו Gn. 34, 8.
ראיני צרת נפשו Gn. 42, 21.
ונתן פדין נפשו Ex. 21, 30.
איש כפר נפשו Ex. 30, 12.
אסר על־נפשו Num. 30, 3.
ובא בכל־אות נפשו Dt. 18, 6.
הוא נשא את־נפשו Dt. 24, 15.
עם תרף נפשו למות Jud. 5, 18.
וישלך את־נפשו מנגד Jud. 9, 17.
ותקצר נפשו בעמל Jud. 10, 16.
ותקצר נפשו למות Jud. 16, 16.
וישם את־נפשו בכפו 1 Sam. 19, 5.
כי־אחבת נפשו אתבר 1 Sam. 20, 17.
לבקש את־נפשו 1 Sam. 23, 15.
ויקם וילך אל־נפשו 1 Reg. 19, 3.
וישאל את־נפשו למות 1 Reg. 19, 4.
נפשך תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
תיקר־נא נפשי 2 Reg. 1, 13.
נפשו תחת נפשו 2 Reg. 10, 24.
בכל־לבבו ובכל־נפשו 2 Rg. 23, 25.
בכל־לבבו ובכל־נפשו 2 Chr. 34, 31.
עמד לבקש על־נפשו Esth. 7, 7.
יתן בעד נפשו Job. 2, 4.
אך את־נפשו שמר Job. 2, 6.
טרף נפשו באפו Job. 18, 4.
כי ישל אלוה נפשו Job. 27, 8.
לשאל באלה נפשו Job. 31, 30.
על־צדקו נפשו מאלוהים Job. 32, 2.
יחשך נפשו מני־שחת Job. 33, 18.
ותקרב לשחת נפשו Job. 33, 22.
פדה נפשי מעבר Q'ri. Job. 33, 28.
להשיב נפשו מני־שחת Job. 33, 30.
נפשו גחלים תלהט Job. 41, 13.
רשע על־תאות נפשו Ps. 10, 3.

Digitized by Google

Ps. 11, 5. חמס שנאה נפשו
Ps. 25, 13. נפשו בטוב תלין
Ps. 49, 19. כי־נפשו בחייו יברך
Ps. 89, 49. ימלט נפשו מיד־שאול
Ps. 105, 18. ברזל באה נפשו
Ps. 109, 31. להושיע משפטי נפשו
Prv. 6, 16. ושבע תועבות נפשו
Prv. 6, 30. למלא נפשו כי ירעב
Prv. 6, 32. משחית נפשו הוא יעשנה
Prv. 8, 36. וחטאי חמס נפשו
Prv. 11, 17. גמל נפשו איש חסד
Prv. 13, 3. צר פיו שמר נפשו
Prv. 13, 4. מתאוה ואין נפשו עצל
Prv. 13, 25. צדיק אכל לשבע נפשו
Prv. 15, 32. פורע מוסר מואס נפשו
Prv. 16, 17. שומר נפשו נצר דרכו
Prv. 18, 7. ושפתיו מוקש נפשו
Prv. 19, 8. קנה־לב אהב נפשו
Prv. 19, 16. שמר מצוה שמר נפשו
Prv. 20, 2. מתעברו חוטא נפשו
Prv. 21, 23. שמר מצרות נפשו
Prv. 22, 5. שרמ נפשו ירחק מהם
Prv. 29, 10. וישרים יבקשו נפשו
Prv. 29, 23. תחלק עם־גנב שונא נפשו
Eccl. 2, 24. והראה את־נפשו טוב
Jes. 15, 4. נפשו ירעה לו
Jes. 29, 8. ורקה נפשו
Jes. 44, 20. ולא־יציל את־נפשו
Jes. 53, 11. אם־תשים אשם נפשו
Jes. 53, 12. מעמל נפשו יראה
Jes. 53, 10. תערה למות נפשו
Jes. 58, 5. יום ענות אדם נפשו
Jer. 2, 24. K'tib. באות נפשו
Jer. 21, 9. 38, 2. והיתה־לו נפשו לשלל
Jer. 44, 30. וביד מבקשי נפשו
Jer. 44, 30. איבו ומבקש נפשו
Jer. 50, 19. והגלעד תשבע נפשו
Jer. 51, 6. ומלטו איש נפשו
Jer. 51, 45. ומלטו איש את־נפשו
Ez. 18, 27. הוא את־נפשו יחיה
Ez. 33, 5. והוא נזהר נפשו מלט
Hos. 4, 8. ואל עונם ישאו נפשו
Am. 2, 14, 15. לא־ימלט נפשו
Jon. 4, 8. וישאל את־נפשו למות
Mich. 7, 3. דבר הות נפשו
Hab. 2, 4. לא־ישרה נפשו בו
Hab. 2, 5. הרחיב כשאול נפשו

cum suff.: וְנַפְשׁוֹ

Gn. 44, 30. ונפשו קשורה בנפשו
Job. 14, 22. ונפשו עליו תאבל
Job. 23, 13. ונפשו אותה ויעש
Job. 33, 20. ונפשו מאכל תאוה
Ps. 22, 30. ונפשו לא חיה
Prv. 23, 14. ונפשו משאול תציל
Eccl. 6, 3. ונפשו לא־תשבע
Jes. 29, 8. ונפשו שוקקה

cum suff.: בְּנַפְשׁוֹ

Gn. 9, 4. בשר בנפשו דמו
Gn. 44, 30. ונפשו קשורה בנפשו
Lev. 17, 14. דמו בנפשו הוא
1 Reg. 2, 23. בנפשו דבר אדניהו
Ps. 105, 22. לאסר שריו בנפשו
Prv. 7, 23. ולא ידע כי־בנפשו
Prv. 23, 7. כי כמו־שער בנפשו
Jer. 51, 14. נשבע יי צבאות בנפשו
Am. 6, 8. נשבע אדני יי בנפשו

cum suff.: בְּנַפְשׁוֹ

1 Sam. 18, 1. ויאהבו יהונתן כנפשו
1 Sam. 18, 3. באהבתו אתו כנפשו

cum suff.: לְנַפְשׁוֹ

Eccl. 6, 2. ואיננו חסר לנפשו
Ez. 32, 10. איש לנפשו

cum suff.: נַפְשָׁהּ

Gn. 35, 18. ויהי בצאת נפשה
Nu. 30, 5(bis). 6. 7. 8. אסרה על־נפשה
Num. 30, 11. אסר על־נפשה בשבעה
Num. 30, 13. ולאסר נפשה לא יקום

2 Reg. 4, 27. כי־נפשה מרת־לה
Jer. 2, 24. Q'ri. באות נפשה
Jes. 5, 14. הרחיבה שאול נפשה
Jer. 3, 11. צדקה נפשה
Jer. 15, 9. נפחה נפשה
Ez. 23, 17. ותקע נפשה מהם

cum suff.: לְנַפְשָׁהּ

Dt. 21, 14. ושלחתה לנפשה

cum suff.: נַפְשָׁם

Lev. 26, 43. חקתי געלה נפשם
1 Rg. 2, 4. 8, 48. לבבם ובכל־נפשם
2 Reg. 7, 7. ויונסו אל־נפשם
2 Chr. 6, 38. בכל־לבם ובכל־נפשם
2 Chr. 15, 12. לבבם ובכל־נפשם
Esth. 8, 11. ולעמד על־נפשם
Esth. 9, 16. ועמד על־נפשם
Esth. 9, 31. על־נפשם ועל־זרעם
Job. 36, 14. תמת בנער נפשם
Ps. 33, 19. להציל ממות נפשם
Ps. 49, 9. ויקר פדיון נפשם
Ps. 72, 14. ומחמס יגאל נפשם
Ps. 78, 50. לא־חשך ממות נפשם
Ps. 107, 5. נפשם בהם תתעטף
Ps. 107, 18. כל־אכל תתעב נפשם
Ps. 107, 26. נפשם ברעה תתמוגג
Jes. 47, 14. לא־יציל את־נפשם
Jes. 66, 3. ובשקוציהם נפשם חפצה
Jer. 19, 7. וביד מבקשי נפשם
Jer. 19, 9. ומבקשי נפשם
Jer. 21, 7. 34, 20. 21. מבקשי נפשם
Jer. 22, 27. מנשאים את־נפשם
Jer. 31, 12. נפשם כגן רוה
Jer. 44, 14. המה מנשאים את־נפשם
Jer. 46, 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם
Jer. 49, 37. ולפני מבקשי נפשם
Thr. 1, 19. וישיבו את־נפשם
Thr. 2, 12. בהשתפך נפשם
Ez. 7, 19. נפשם לא ישבעו
Ez. 14, 14. בצדקתם ינצלו נפשם
Ez. 14, 20. בצדקתם יצילו נפשם
Ez. 24, 25. ואת־משא נפשם
Zach. 11, 8. נפשם בחלה בי

cum suff.: וְנַפְשָׁם

Jes. 46, 2. ונפשם בשבי תלכה

cum suff.: בְּנַפְשָׁם

Ps. 106, 15. וישלח רזון בנפשם

cum suff.: לְנַפְשָׁם

Ps. 78, 18. לשאל־אכל לנפשם
Jes. 3, 9. אוי לנפשם
Jer. 34, 16. חפשים לנפשם
Hos. 9, 4. כי־לחמם לנפשם

1 pl.: נַפְשֵׁנוּ

Ez. 13, 20. מצדדות את־נפשים

2 pl.: נַפְשׁוֹת

Ex. 12, 4. במכסת נפשת
Lev. 27, 2. בערכך נפשת ליי
Prv. 11, 30. ולקח נפשות חכם
Ez. 13, 18. לצודד נפשות
Ez. 13, 19. להמית נפשות
Ez. 13, 19. ולחיות נפשות
Ez. 17, 17. להכרית נפשות רבות
Ez. 22, 27. לאבד נפשות

2 pl.: וְנַפְשׁוֹת

Ez. 13, 18. ונפשות לכנה תחיינה

2 pl.: הַנַּפְשׁוֹת

Lev. 18, 29. ונכרתו הנפשות
Num. 19, 18. הנפשות אשר היו
Ez. 13, 18. הנפשות תצודדנה
Ez. 13, 20. מצדדות שם את־הנפשות
Ez. 13, 20. ושלחתי את־הנפשות
Ez. 18, 4. הן כל־הנפשות לי

pl. constr.: נַפְשׁוֹת

Gn. 36, 6. ואת־כל־נפשות ביתו
Lev. 21, 11. ועל כל־נפשת מת
2 Reg. 12, 5. איש כסף נפשות ערכו
Ps. 97, 10. שמר נפשות חסידיו

Jer. 2, 34. דם נפשות אביונים

pl. constr.: וַנַּפְשׁוֹת

Ps. 72, 13. ונפשות אביונים יושיע

pl. c. suff.: נַפְשֹׁתֵינוּ

Num. 31, 50. לכפר על־נפשתינו
Jos. 2, 13. והצלתם את־נפשתינו
Jer. 26, 19. רעה גדולה על־נפשותינו

pl. c. suff.: לְנַפְשֹׁתֵינוּ

Jos. 9, 24. ונירא מאד לנפשתינו

pl. c. suff.: נַפְשֹׁתֵיכֶם

Ex. 16, 16. לגלגלת מספר נפשתיכם
Ex. 30, 15. 16. לכפר על־נפשתיכם
Lv. 11, 43. אל־תשקצו את־נפשתיכם
ולא תטמאו את־
Lev. 11, 44. נפשתיכם
Lev. 16, 29. תענו את־נפשתיכם
Lev. 16, 31. ועניתם את־נפשתיכם
23, 27. 32.
Lev. 17, 11. לכפר על־נפשתיכם
ולא־תשקצו את־
Lev. 20, 25. נפשתיכם
Num. 29, 7. ועניתם את־נפשתיכם
Jer. 37, 9. אל־תשאו נפשתיכם
Jer. 44, 7. רעה גדולה אל־נפשתכם

pl. c. s.: בְּנַפְשֹׁתֵיכֶם

Jer. 17, 21. השמרו בנפשותיכם
Jer. 42, 20. כי התעתים בנפשותיכם

pl. c. suff.: לְנַפְשֹׁתֵיכֶם

Gn. 9, 5. את־דמכם לנפשתיכם
Dt. 4, 15. ונשמרתם מאד לנפשתיכם
Jos. 23, 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם

pl. c. suff.: שׁוֹתָם, בְּנַפְשׁוֹתָם

Num. 17, 3. החטאים האלה בנפשותם
2 Sam. 23, 17. ההלכים בנפשותם
1 Chr. 11, 19. אשתה בנפשותם
1 Chr. 11, 19. בנפשותם הביאום

pl. c. suff.: לְנַפְשׁוֹתָם

Prv. 1, 18. יצפנו לנפשותם

נֶפֶת

פעל נוקד, ל"ע כ"ק נגזר נֶפֶת, ומוכנו הולת ריק, סן עוב סן רע [דופּעגן], וכן נֶפֶשׁ לעיל נמכוון הוסף, ודומה לו נֶפֶשׁ, נֶפֶת נאקמי, ונלמו המפרשים נהכנת וה פעכש על-קנס. מכוסס קנן-סרוק עכין עיפס ומקיק [פּאליענען], והפוס קומו עס קזכוך נעס כולה, וכן דעת רש"י ורל"ק, ול"כ נדומה אל נֵצֶן לעיל דף סנ"ג, קולם חֵצֵא שם יין יגף, ולא אל תֵּצֵא, כלומר סגיע על-קנס סכל"ק.

v. intr., volare, cogn. נָצַן, Jer. 48, 9., quo in loco Qimchi חֵצֵא (impf. יָצֵא) pro תֵּצֵא (impf. נָצָא) dictum esse per errorem opinatur. LXX. ἀφή.

inf. abs.: נָצוֹא

Jer. 48, 9. כי נצא תצא

נָצַב

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

נִצַּב, הִצִּיב, הָצַב

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

נְצַב, נְצִיב

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

מַצֵּב, מַצֵּבָה

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

מַצֶּבֶת, מִצֻּבָה

v. s. r. יָצַב *p.* 515.

נְצִבָא

v. s. r. יָצַב *p.* 512.

נָצַג

v. s. r. יָצַב *p.* 215.

נִרְצָה

v. s. r. רָצָה *p.* 693.

נָצָה

פעל כוזד, וסמוכן קניפס ועליפס קיניפס וקיילה [פּאליקקען, נאניפּעפּ-ניען], נסמלק על נעוג וגלוף [פּאסכנען],

Digitized by Google

ומכו הזרע צָחֵה, ועמיקו נָאץ לעיל ף סם״ק, וס״כ סלוף סכווכס כמו קנל קרף, גלף, ונמנק המכוון על קיכס והכיסס עוד נקל ובנכין כפעל נעכין קכון. ומוס הכפעל נָצָה, לומר התקלסות וסתגדפות יקד [ויך נעגעכ-וייטיג רויפֿען], ולרוב שגור המכוון הוס נככין הכוסף הָצָה, לומר עשוק ריב ומדון על דבר [הצדעכן], וקלן המכוון הוס כדוק ומכוסה, וכעכני ונקרמי עוד מקכיעת נגלים, וכן נגלמני נמלת הצדעכן שגוב כוסס. ולקר לקיור קוכן הזרע דע קוכץ כעיס, שמלגד שהפעל נָאץ אך הקרץ מקלן הזרע נָצָה, הלק עוד קרוכו ומיודעו קָצַץ לעיל ף פע״ק, שמכוונו צכיכס ועקילס ולריכס, וסס קמלץ ג״כ הזווי נפעל הוזו, וכן הקלן על אָרַס, שמלוכו הכרקה וקדילה, ויוקר מוס עי׳ כלוף הזרעים נסוף הספר.

v. trans., carpere, vastare, trop. ludificari, conviciari (syn. גָּדַם, חָרַם). *Ni.* se invicem conviciis carpere, rixari, contendere (sich raufen). *Hi.* rixas movere de aliqua re, etiam vi bellum inferendi (hadern), aram. etiam de discissione vestium. Radicem verbi hujus habes etiam in vv. *epentheticis* נָאַץ (conviciari, vexare, profanare), et נָעַץ (pungere, lacerare). Eadem, paullulum emollita, inest in v. *prosthetico* אָנַס (vi acuendi, instandi, urgendi). LXX. *καθαιρεῖν, ἀνάπτεσθαι*; *Ni.* *διαπληκτίζεσθαι, μάχεσθαι, ἐπισυνιστάναι*; *prt.* *μάχιμος*; *Hi.* *ἐμπυρίζειν*; *inf.* הַצּוֹת, *ἐπισύστασις.*

3 perf. pl.: נָצוּ
Thr. 4, 15. כי נצו גם־נעו

Nif-al: נִצָּה

part. pl.: נִצִּים
Ex. 2, 13. שני־אנשים עברים נצים
2 Reg. 19, 25. גלים נצים ערים בצרות
Jes. 37, 26. להשאות גלים נצים

3 impf. pl. f.: תְּנַצֵּינָה
Jer. 4, 7. עריך תצינה מאין יושב

2 imperf. pl.: יִנָּצוּ
Ex. 21, 22. וכי־ינצו אנשים
Dt. 25, 11. כי־ינצו אנשים יחדו

3 imperf. pl.: וַיִּנָּצוּ
Lev. 24, 10. ויניצו במחנה
2 Sam. 14, 6. ויניצו שניהם בשדה

Hif-il: הִנְצָה

3 perf. pl.: הִנְצוּ
Num. 26, 9. אשר הצו

inf. c. suff.: בְּהַנְצוֹתָו
Ps. 60, 2. בהצותו את ארם נהרים

inf c. suff.: בְּהַנְצֹתָם
Num. 26, 9. בהצתם על־ידי

מַצָּה

ע״כ מן כנס, והמוכן כיב ומדון ומקלוקל [נצנק], ומעקל מעקל מַסָּה, ומקלוקל קכיפס וכלילס.

n. f. (ad s. f. מַסָּה), jurgium, rixa, contentio. LXX. *μύχη, κακόν.*

Prv. 13, 10. רק־בזדון יתן מצה
Prv. 17, 19. אהב פשע אהב מצה

וּמַצָּה

Jes. 58, 4. לריב ומצה תצומו

מַצּוּת

ע״כ כמו מַצָּה, כלי הפרע המכוון, וכקרוגוס מַצּוּי מעלכו. ודע קוכל שמפעל נָוָא נקרמי דומס על כנס העכני, ומוס סס נְוֵהָא.

n. f., sicut מַצָּה, jurgium, a v. נָצָה, cui par est aram. נְוָא. LXX. *παραvομεῖν.*

cum suff.: מַצָּתֶךָ *p.*
Jes. 41, 12. אנשי מצתך

נְצָה

ע״כ ומכוון לדעת ככמי הקלמוד כמו מִצָּה, לומר כמוי סוקק ומסולקס, וכן פרס קנן-עוכל, ול״כ מן כוך לעיל. ולדעת שלמס יקקי עכיכו דבר מקום, מזרע נכס, ול״כ הוא ספרע, וכן למקרגם אוּבַּל שגוך פרס, לומס כל אלה נקין יכול. ומכוכן שגוך מן יגק, ומקומכ נמר נוֹצָה, נוֹצָא [ניכוכי כפעל], ודומס על כוקס, ול״כ ציין הקפוך. אל יגק, ומכנמיס פס להקל הקפוך.

n. f., quod talmudici doctores, sicut מִצָּה, tegumentum ingluviei (oesophagi) vertunt (a v. נוּץ). *Isaaki* excrementum intelligit a v. נָצָה, vi abominandi s. rejiciendi; Targ. אוּכְּלָא (stercus, = פַּרְשָׁא). At id unum probabile est, נְצָה (= נוֹצָה, נוֹצָא), sicut צוֹאָה, ad v. יָצָא esse referendum.

cum suff.: הִבְלַעְתָּהּ
Lev. 1, 16. והסיר את־מראתו בנצתה

נְצָה

v. s. r. נָצַץ *p.* 726.

נֶצַח

פעל כוזד, והמוכן כיוס תקיף וחוק [נעוואלטיג ויין], ומוס סכנד נמכוון כוזד נְצָחַ, סוזכס וסכנסה וכלוס [נעוואלטיגען], ל״ג מכלוס נעכין כסוג מדיכי, לו נקכמת כלי הכגון, וכמו וה המוכן נמלת למכנק לפכי כ״ג פרסיות שנתלים, לשמר סזוזס נכלי הכגון ולוקק מקג עכ״ג סקולות. נאקרי עכין כלוס וסכנסה גס נכנין סקל, וכן נעכרי מעכין לקיכות וקקיקס ולמוכס, מעלות המוכן שמלכו, ויקרן הזרע רָצָה, ודומס לו וק נפפעל דָּרַךְ, ע״ג מקקר ומזווי, ול״כ סיזוזס של נסיכס נוסלס. ומזר נאקרי עכין נסיכס והוסמס, וכן נעכרי כפס מלַּס, סוף מקרן לַס, ולוכו ציין לכתן.

v. compos. intr., potentem, superiorem esse, unde *Pi.* נִצַּח, vi tr., superare (bewältigen), de eo, qui rem aliquam velut imperio regit s. gubernat (bemeistern); prt. מְנַצֵּחַ, praefectus; spec. praefectus musicus (Sangmeister), in epigraphis LIII. psalmorum et Hab. 3, 19. Aqu. τῷ νικοποιῷ. Symm. *ἐπινίκιος* (ita ut unum de cantus generibus indicetur, quorum decem in psalmis esse traduntur: נְגִינוֹת, מִזְמוֹר, חֲלִלוּיָהּ, מַשְׂכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ, בְּרָכָה, תְּפִלָּה, תְּהִלָּה, הוֹדָאָה). Theod. *εἰς τὸ νίκος.* Radix est נָצַח, רָצַח (aram. *Qal*, vi vincendi), quocum componi oportet חָזַק; nam significatio *lucendi* (נָצַח, זָהַר, unde מַצָּח) cum sign. *vincendi* non cohaeret. LXX. *νικοποιεῖν, ἐπινικᾶν, ἐνισχύειν, ἐπισκοπεῖν*; *inf.* *ἐργοδιώκτης, νικᾶν*; לַמְנַצֵּחַ, *εἰς τέλος.*

Pi-el: נִצַּח

part.: לַמְנַצֵּחַ *sg.*
Ps. 4, 1. 6, 1. למנצח בנגינות
Ps. 5, 1. למנצח אל־תחלילות
Ps. 8, 1. למנצח על־הגתית
Ps. 9, 1. למנצח על־מות לבן
Ps. 11, 1. 14, 1. למנצח לדוד
68, 1. 70, 1. 139, 1.
Ps. 12, 1. למנצח על־השמינית
Ps. 13, 1. למנצח מזמור לדוד
19, 1. 65, 1. 140, 1.
Ps. 18, 1. למנצח לעבד יי
Ps. 20, 1. למנצח מזמור לדוד
21, 1. 31, 1. 41, 1. 51, 1. 64, 1.
Ps. 22, 1. למנצח על־אילת
Ps. 36, 1. למנצח לעבד־יי
Ps. 39, 1. למנצח לידיתון
Ps. 40, 1. 109, 1. למנצח לדוד מזמור
Ps. 42, 1. 52, 1. למנצח משכיל
Ps. 44, 1. 46, 1. למנצח לבני־קרח
47, 1. 49, 1. 85, 1.
Ps. 45, 1. 69, 1. למנצח על־ששנים
Ps. 53, 1. למנצח על־מחלת
Ps. 54, 1. למנצח בנגינות
55, 1. 67, 1. 76, 1.
Ps. 56, 1. למנצח על־יונת אלם
Ps. 57, 1. 58, 1. למנצח אל־תשחת
59, 1. 75, 1.
Ps. 60, 1. למנצח על־שושן
Ps. 61, 1. למנצח על־נגינת
Ps. 62, 1. למנצח על־ידותון
Ps. 66, 1. למנצח שיר מזמור
Ps. 77, 1. למנצח על־ידיתון
Ps. 80, 1. למנצח אל־ששנים
Ps. 81, 1. 84, 1. למנצח על־הגתית
Ps. 88, 1. למנצח על־מחלת
Hab. 3, 18. למנצח בנגינותי

part. pl.: מְנַצְּחִים
2 Chr. 2, 17. מנצחים להעביד

part. pl.: וּמְנַצְּחִים
2 Chr. 2, 1. ומנצחים עליהם
2 Chr. 34, 13. ומנצחים לכל עשה

inf. constr.: לְנַצֵּחַ
1 Chr. 15, 21. על־השמינית לנצח
1 Chr. 23, 4. לנצח על־מלאכת
2 Chr. 34, 12. מן־בני הקהתים לנצח
Esr. 3, 8. לנצח על־מלאכת בית־יי
Esr. 3, 9. לנצח על־עשה המלאכה

נְצָח

נקרמי עכין הכנסס והולכ [נעוואלטיגען], וכן הפעולי נמכוון הוס, וגוור לריב נקרגוס, וכגוריס ממנו פרמוס נְצָחֵנוּ, מְצָחֵנוּ, ונפרס ענריכית נְאָחִין, נָאָחֵנוּ.

v. aram., superare, vincere; *Itpa.* victorem, superiorem esse vel se exhibere. LXX. *εἶναι ὑπέρ....*

Itpa-el: אִתְנַצַּח

part. sg.: מִתְנַצַּחַּ
Dan. 6, 4. חוה מתנצח

נֶצַח

ול׳ נקרי נֵצַח, לדעת המסרת, ע״ו, ונכנוי נִצְחֵי, והרנוי נְצָחִים, וסכנס כפרוטה המולכ והסכנס [נעוואלטיגונג], כמלר לפרס נקס, לכן כמו גריכה ונקיון [וייעג], נמפעל על תהלה ותפלת הלר ווכר, תכלית הנגוכה, או על שֵׁמֶן וישכה ומיוחר שמכה ולקיכות, לומר הפריל וקיים וככון [פֿעסטנקייט, וועהרהייט], ווס מוכן הפסוק לֹא יגַּע לנכח מפעט, לומר לפי שמעת לֹא יגַּע המפעט, ומוס ג״כ לגיון הכנעקה ונעקון כמו לקיון, או תמידות ולדיכוק, ונפרע נהכנת טעמי [עוויג, נעפֿעלכדינ], או גם לגיון תכלית ומכלול והשלמה, ל״ת מפסקני נקס, הלגון מכל וכל, וכן מפוקות נקס הלגון תקנות יקר סניב. נפרס ענריכית

n. m. (quater, ut Masora tradit, scriptum: נֶצַח, c. s. נִצְחִי, pl. נְצָחִים), devictio (Bewältigung), hinc victoria, *adorea*, gloria; firmitas, hinc veritas, sinceritas, fiducia; perpetuitas, constantia, unde adv. לָנֶצַח נְצָחִים, לָנֶצַח, לְנֵצַח נְצָחִים, עַד־נֶצַח, in perpetuum, in aeternum; perfectio, absolutio, unde adv. לָנֶצַח, absolute, omnino, prorsus (Luth. so gar); מַשְׁחִית נֶצַח, nil nisi ruinae. Neohebraica vocabula, indidem oriunda, supra enumerata sunt. LXX. *νίκη, νῖκος, νεῖκος, εἰς τέλος*; לָנֶצַח, *εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, διαπαντός, εἰς τέλος*; לָנֶצַח נְצָחִים, *εἰς χρόνον πολύν*; עַד־נֶצַח, *ἕως αἰῶνος.*

1 Sam. 15, 29. נצח ישראל לא ישקר
Ps. 49, 20. עד־נצח לא יראו־אור

לְנֶצַח

Jes. 34, 10. תחרב לנצח נצחים

וְהַנֶּצַח

1 Chr. 29, 11. והתפארת והנצח וההוד

נֶצַח

Job. 34, 36. אבי יבחן איוב עד־נצח
Ps. 13, 2. עד־אנה יי תשכחני נצח
Ps. 16, 11. נעמות בימינך נצח
Ps. 74, 3. למשאות נצח
Jer. 15, 18. למה היה כאבי נצח
Am. 1, 11. ועברתו שמרה נצח

לָנֶצַח

Job. 4, 20. מבלי משים לנצח יאבדו
Job. 14, 20. תתקפהו לנצח ויהלך
Job. 20, 7. כגללו לנצח יאבד
Job. 23, 7. ואפלטה לנצח משפטי
Job. 36, 7. וישיבם לנצח ויגבהו
Ps. 9, 6. חמו חרבות לנצח
Ps. 9, 19. כי לא לנצח ישכח אביון
Ps. 10, 11. בל־ראה לנצח
Ps. 44, 24. אל־תזנח לנצח
Ps. 49, 10. ויחי־עוד לנצח
Ps. 52, 7. יחתך לנצח
Ps. 68, 17. אף־יי ישכן לנצח
Ps. 74, 1. למה אלהים זנחת לנצח
Ps. 74, 10. ינאץ אויב שמך לנצח
Ps. 74, 19. אל־תשכח לנצח
Ps. 77, 9. האפס לנצח חסדו
Ps. 79, 5. עד־מה יי תאנף לנצח
Ps. 89, 47. עד־מה יי תסתר לנצח
Ps. 103, 9. לא־לנצח יריב
Prv. 21, 28. שמע לנצח ידבר
Jes. 13, 20. לא־תשב לנצח
Jes. 25, 8. בלע המות לנצח
Jes. 28, 28. לא לנצח אדוש ידושנו
Jes. 33, 20. בל־יסע יתדתיו לנצח
Jes. 57, 16. ולא לנצח אקצוף
Jer. 3, 5. אם־ישמר לנצח
Jer. 50, 39. ולא־תשב עוד לנצח
Thr. 5, 20. למה לנצח תשכחנו
Am. 8, 7. לנצח כל־מעשיהם
Hab. 1, 4. ולא־יצא לנצח משפט

cum h int.: הַלָּנֶצַח
2 Sam. 2, 26. הלנצח תאכל חרב

cum suff.: נִצְחִי
Thr. 3, 18. אבד נצחי

pl.: נְצָחִים
Jes. 34, 10. תחרב לנצח נצחים

נִצָּחוֹן

ת״ו, ונמנק לך הנקני נִצַּחְתָּ [נפתק ע״ס הפסקס], והמוכן קוקס ופוקמלת [דויערכל], או גס נגיון תכלית והשלמה

Digitized by Google

[נִתְנַצְּלִיךָ], וּפִיכוֹ נִצַּל כִּמְצֹר קְצִנֵּי רְנִים, וְכֵן כֻּלּוֹ הַיְנוּ הַכְּלִיל נִסְפָּר הַדְּבָרִים שָׁלוֹ.

adj. m. (f. נְצָחָה, patahato *Zade* propter pausam), perpetuus, durans; perfectus, *totalis*. Errant, qui *prt. Nif.* esse dicunt; id quod jam Qimchi intellexit. LXX. *ἀναιδής.*

adj. fem.: נְצָחָה *p.*
Jer. 8, 5. מִשְׁבָה נִצְחַת

נָצַח

ז׳, וְהַמּוּבָן לְדַעַת כָּל הַתּוֹכְנִים הַלְּקוּחִים עִנְיַן נְצוּחַ, נִתְגַּלֵּל עַל פֶּלֶס, שֶׁהוּא קִוּקְ וְנְצוּחַ שֶׁל פֶּלֶס. קוֹלֵס סִכְּכוֹן לְשַׁעַת הַקְּדִישׁ שֶׁמּוֹכְנוֹ לְצַד הָעֲכָנִים, שֶׁכִּיוָן ע׳י דְּכִיקַת [וְשִׁפְעַת] נְקֹ כְּמוֹ כְּעֵנִי, לְעֵין כִּיוָן וְהוּפָּה, וְכֵן נִשְׁפַּךְ כּוֹס כּוֹס שִׁפְעַל, נְדוּמֵשׁ לְפ׳ל עַל כּוֹס לְעֵיל.

n. m., succus, humor, liquor, qui spargitur, a v. נָצָה, vi spargendi seu fundendi, sicut נָזָה, quae mollior forma est, arab. *naçaha*, *naçakha*, aethiop. *naseha*. Veteres de *sanguine* explicant, per *metonymiam effectus*, quia sanguis robur atque firmitatem in animalibus efficit. LXX. *αἷμα.*

cum suff.: נִצְחָם
Jes. 63, 3. וְרִיקָם עַל־בְּגָדָי
Jes. 63, 6. וְאוֹרִיד לָאָרֶץ נִצְחָם

נָצַל

פְּעַל לֵ״ע נְקֹ, וְהַמּוּבָן נְדִילָה וּפְרִיסָה מִדֵּכֶר וְגוֹיְלָה [וְוּעַנְרַיִיסְטֶעֶן, אֵצֶ׳, הִיכֶ׳, וְוּעַנְ-], וְהִזְדְּרֵז רָצַל, וְכִמְעַט עִנְיַן אָצַל לְעֵיל דָּף קי״ו, וְכֵן עִנְיַן בָּצַל [לְשׁוֹן הַקְלָטָה וּקְרִיסָה], לְעֵיל דָּף ל״ג, וְכֵן בְּרִכּוֹן, עִנְיַן בָּזַל לְעֵיל דָּף ל״ח, וְעוֹד לְהַלָּכָה, וְכִי פְּעַל עִנְיַן הַקְּשִׁי וְהַשְּׁווּי. וְשׁוֹרֶשׁ הַכֹּל נָצַל, לְשׁוֹן גְּוִילָה וְלִקּוּחַ מִלְּמַעְלָה וְקִרְיסָה [וְוּעַנְרַיִיסְטֶעֶן, עַכְ-], וְלוֹ גַּם הוֹסִיף מִשְׁעַנּוּל לוֹ עִנְיָנָה [שׁוּם עִשְׁוּם רַיִיסְטֶעֶן], וְכֵן הִתְכַּוְּנוּ נְכוֹנִין הַכּוֹסֵף הִצָּדֵל, נִקְשׁוּר עִם מַלְאָךְ י״ד, מִכָּךְ, וְנוֹסֵף עִם הִתְכַּוְּנוּת גְּדִילָה וְהַכְלָלָה נִין לְפִיכָךְ, ל״מ נִין הַלּוּחְמִים, לְפִי כִּתְכַּוְּנוּ הַפ׳ עַל הַכְנָה. הַכְּעֵל לְפִי כְּפְעוּלִי עַל הַנּוֹסֵף, לְפִי כִּתְכַּוְּנוּ הִתְקַדֵּם עִנְיָנוֹ אֶלָּה וְנִיסָּה, וְנִכְנַ״ם הַנּוֹסֵף כְּפְעוּלִי עַל הוֹנִיף. הַהִתְפַּעֵל גּוֹיְלָה וְקִרְיסָה אֶת עִנְיָנוֹ, לְפִי פֶּרֶק מֵעַל עִנְיָנוֹ דְּכִי [וִין עִשְׁוּם רַיִיסְטֶעֶן], ל״מ עֲדֵי וְכוֹס. וְנִמְצָא הַתְּכוּלָל עֵין הַמַּעֲקוֹת עִנְיָנוֹ, לְפִי הוֹנִיף נִפְעַל מְקֻבָּל וּבְכוֹי עִנְיָנוֹ, וְהַמַּס הִתְנַצְּלוּת.

v. compos. trans. in conj. *Qal* inus., diripere, abripere, eripere, a rad. צָל, ex qua prognata sunt etiam *vv. prosthetica* בָּצַל, אָצַל, הָצַל, נָזַל, q. v. *Pi.* et *Hi.* נִצֵּל, הַצִּיל, diripere, dirimere, veluti litigantes; eripere, spoliare; servare, liberare, veluti homicidam e manu vindicis, titionem ex igne, capream e laqueis, hominem pravo vitae genere, e commercio meretricis, ex morte per justitiam, e periculo, terroribus, angustiis, et similiter. *Ni.* et *Ho.* נִצַּל, הָצַל, liberari, liberatum esse, vel *reflex.* eripere se ex periculo aliove damno, veluti per fugam. *Hitpa.* abripere a se, spoliare se (gem. se excusare, purgare, justificare).

LXX. *Pi.* σκυλεύειν, συσκευάζειν, ἀποσυσκευάζειν; *Hi.* ἐκσπᾶν, ἐξαιρεῖν, ἀφαιρεῖν, περιαιρεῖν, ῥύεσθαι, σώζειν, ἀπελαύνειν, σκιάζειν, ὑπολείπειν; *inf.* הַצֵּיל, βοήθεια; *Ni.* σκεπάζειν, ἀπέχεσθαι, προστιθέναι.

Nif-al.: נִצַּל
1 perf. pl.: פעק נקטינ נִצַּלְנוּ
Jer. 7, 10. וְאָמַרְתָּם נִצַּלְנוּ
inf. constr.: לְהִנָּצֵל
Jes. 20, 6. לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ
Hab. 2, 9. לְהִנָּצֵל מִכַּף רָע
imprt.: הִנָּצֵל *sg.*
Prv. 6, 5. הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד
imprt.: וְהִנָּצֵל *sg.*
Prv. 6, 3. אִפְוֹא בְנִי וְהִנָּצֵל
1 imperf.: אִנָּצְלָה
Ps. 69, 15. אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאָי
2 imperf.: תִּנָּצֵל
2 Reg. 19, 11. הַלְהַרְיִמִם וְאַתָּה תִּנָּצֵל
Jes. 37, 11. וְאַתָּה תִּנָּצֵל
2 impf. f.: תִּנָּצֵלִי *p.*
Mich. 4, 10. שָׁם תִּנָּצֵלִי
3 imperf.: יִנָּצֵל
Dt. 23, 16. אֲשֶׁר־יִנָּצֵל אֵלֶיךָ
Ps. 33, 16. לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב־כֹּחַ
3 imprf. f.: וַתִּנָּצֵל
Gn. 32, 31. וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי
3 imperf. pl.: יִנָּצְלוּ
Am. 3, 12. כֵּן יִנָּצְלוּ *p.*
3 imperf. pl.: יִנָּצְלוּ
Ez. 14, 16. הֵמָּה לְבַדָּם יִנָּצְלוּ
Ez. 14, 18. הֵם לְבַדָּם יִנָּצְלוּ

Pi-el: נִצֵּל
2 perf. pl.: וְנִצַּלְתֶּם
Ex. 3, 22. וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרָיִם
3 imperf. pl.: וְיַנַּצְּלוּ
Ex. 12, 36. וַיְנַצְּלוּ אֶת־מִצְרָיִם
3 imperf. pl.: וַיְנַצְּלוּ
2 Chr. 20, 25. וַיְנַצְּלוּ לָהֶם כֵּאִין מַשָּׂא

Hif-il: הִצִּיל *3 perf.*
Gn. 31, 16. אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים
Ex. 12, 27. וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל
Ex. 18, 10. אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם
Ex. 18, 10. אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם
1 Sam. 30, 18. וְאֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו הִצִּיל
2 Sam. 22, 1. בְּיוֹם הִצִּיל יְיָ אֹתוֹ
Ps. 18, 1. בְּיוֹם הִצִּיל־יְיָ אֹתוֹ
Jer. 20, 13. כִּי הִצִּיל אֶת־נֶפֶשׁ אֶבְיוֹן
3 perf.: וְהִצִּיל
2 Sam. 20, 6. וְהִצִּיל עֵינֵינוּ
Jes. 31, 5. גָּנוֹן וְהִצִּיל
Mich. 5, 5. וְהִצִּיל מֵאַשּׁוּר
3 prf. c. suff.: וְהִצִּילַנִי
1 Sam. 17, 37. יְיָ אֲשֶׁר הִצִּילַנִי *p.*
3 perf. c. s.: הִצִּילַנִי
Ps. 34, 5. מִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילַנִי
Ps. 54, 9. כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילַנִי
3 perf. c. s.: הִצִּילָנוּ
Ex. 2, 19. אִישׁ מִצְּרִי הִצִּילָנוּ
2 Sam. 19, 10. הִצִּילָנוּ מִכַּף אֹיְבֵנוּ
3 prf. c. suff.: הִצִּילוֹ
Ex. 18, 9. אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם
3 prf. c. suff.: הִצִּילָם
Ps. 34, 18. וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם
3 perf. c. s.: וְהִצִּילָם
Jes. 19, 20. מוֹשִׁיעַ וְרִב וְהִצִּילָם
2 perf. masc.: הִצַּלְתָּ
Ex. 5, 23. לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ
Ps. 56, 14. כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ
Ez. 3, 19. 21.
נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ
Ez. 33, 9.
2 perf.: וְהִצַּלְתָּ
וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל
Ps. 86, 13.
1 perf.: וְהִצַּלְתִּי
וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם
Ex. 6, 6.
וְהִכְרִיתִי וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו
1 Sam. 17, 35.
וְהִצַּלְתִּי אֶת־עַמִּי
Ez. 13, 21. 23.
וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם
Ez. 34, 10.
וְהִצַּלְתִּי אֹתָם
Ez. 34, 12.
וְהִצַּלְתִּי צְמָרִי וּפִשְׁתִּי
Hos. 2, 11.
1 perf. c. s.: הַצַּלְתִּיךָ
וְאֹנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ
2 Sam. 12, 7.
1 perf. c. s.: וְהַצַּלְתִּיךָ
וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים
Jer. 15, 21.
וְהִצַּלְתִּיךָ בְּיוֹם־הַהוּא
Jer. 39, 17.
1 perf. c. s.: וְהַצַּלְתִּים
וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֲבָדִים
Ez. 34, 27.
3 perf. pl.: הִצִּילוּ
הֲהִצִּל הִצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
2 Rg. 18, 33
כִּי־הִצִּילוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן
2 Reg. 18, 34.
הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי
2 Rg. 18, 35.
לֹא־הִצִּילוּ אֶת־עַמָּם
2 Chr. 25, 15.
אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ
2 Chr. 32, 17.
וְכִי־הִצִּילוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן
Jes. 36, 19.
אֲשֶׁר־הִצִּילוּ
Jes. 36, 20.
3 pl. c. h int.: הֲהִצִּילוּ
הֲהִצִּילוּ אֹתָם אֱלֹהֵי
2 Reg. 19, 12.
הֲהִצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
Jes. 36, 18.
הֲהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי
Jes. 37, 12.
3 perf. pl.: וְהִצִּילוּ
מֵהִשְׁלִל אֲשֶׁר הִצִּלָנוּ
1 Sam. 30, 22.
part. masc.: מַצִּיל *sg.*
וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל
Dt. 32, 39.
וְאֵין מַצִּיל כִּי רְחוֹקָה
Jud. 18, 28.
וְאֵין מַצִּיל בֵּינֵיהֶם
2 Sam. 14, 6.
וְיֹדְכוּ בְשַׁעַר וְאֵין מַצִּיל
Job. 5, 4.
וְאֵין מְיַדֵּד מַצִּיל
Job. 10, 7.
פֶּרֶק וְאֵין מַצִּיל
Ps. 7, 3.
מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ
Ps. 35, 10.
פֶּן־אֹמַר וְאֵין מַצִּיל
Ps. 50, 22.
וְתִפְשׁוּהוּ כִּי־אֵין מַצִּיל
Ps. 71, 11.
מַצִּיל נְפָשׁוֹת עַד אָמוּת
Prv. 14, 25.
וְאֵין מַצִּיל
Jes. 5, 29.
הִיר לִבּוֹ וְאֵין מַצִּיל
Jes. 42, 22.
וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל
Jes. 43, 13.
וְאֵין מַצִּיל מִיָּדִי
Dan. 8, 4.
וְלֹא־הֵיהּ מַצִּיל לְאֵיל מִיָּדִי
Dan. 8, 7.
אֵשׁ וְאֵין מַצִּיל
Hos. 5, 14.
וּמַרְפֵּא וְאֵין מַצִּיל
Mich. 5, 7.
part. masc.: מַצִּיל *sg.*
הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיָּד
Jud. 8, 34.
inf. abs.: הַצֵּל
לֵאמֹר הַצֵּל יְצִילֻנִי יְיָ
2 Reg. 18, 30.
הַצֵּל יְצִילֻנִי יְיָ
Jes. 36, 15.
inf. c. h int.: הַהַצֵּל
הֲהִצִּל הִצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
2 Rg. 18, 33
inf.: וְהַצֵּל
וְהַצֵּל לֹא־תַצִּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ
Ex. 5, 23.
תָּשִׁיג וְהַצֵּל תַּצִּיל
1 Sam. 30, 8.
inf.: הַצִּיל
לְמִעַן הַצִּיל אֹתוֹ מְיַדִּים
Gn. 37, 22.
inf. constr.: לְהַצִּיל
לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתּוֹ
Dt. 25, 11.
לְהַצִּיל אֶת־אִמְתּוֹ מִכֶּם
2 S. 14, 16.
לֹא יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם
2 Rg. 18, 29.
לְהַצִּיל אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי
2 Chr. 32, 13.
לְהַצִּיל אֶת־עַמּוֹ מִיָּדִי
2 Chr. 32, 14.
לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי
2 Chr. 32, 14.
לְהַצִּיל עַמּוֹ מִיָּדִי
2 Chr. 32, 15.
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
Ps. 33, 19.
כִּי לֹא־יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם
Jes. 36, 14.
וְאִם־אֵין־בִּי כֹּחַ לְהַצִּיל
Jes. 50, 2.
לְהַצִּיל לוֹ מֵרֵעָתוֹ
Jon. 4, 6.
inf. constr.: וּלְהַצִּיל
וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ
Jer. 42, 11.
inf. c. suff.: לְהַצִּילֵנִי
רְצֵה יְיָ לְהַצִּילֵנִי
Ps. 40, 14.
אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי
Ps. 70, 2.
inf. c. suff.: לְהַצִּילֵךְ
לְהַצִּילֵךְ וּלְתֵת אֵיבִיךְ
Dt. 23, 15.
לְהַצִּילֵךְ מִדֶּרֶךְ רָע
Prv. 2, 12.
לְהַצִּילֵךְ מֵאִשָּׁה זָרָה
Prv. 2, 16.
inf. c. s.: יֵלֵךְ, לְהַצִּלֵּךְ
לְהַצִּלְךָ נְאֻם־יְיָ
Jer. 1, 8.
נְאֻם־יְיָ לְהַצִּילֵךְ
Jer. 1, 19.
inf. c. suff.: וּלְהַצִּילֵךְ *sg.*
לְהוֹשִׁיעַ וּלְהַצִּילֵךְ
Jer. 15, 20.
inf. c. suff.: לְהַצִּילוֹ
וְאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד
Ex. 3, 8.
inf. c. suff.: לְהַצִּילָם
וְזֹהֲבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם
Ez. 7, 19.
לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם
Zeph. 1, 18.
impt. sg.: הַצֵּל
הַצֵּל לְקֹחִים לָמוּת
Prv. 24, 11.
impt.: הַצִּילָה
הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי
Ps. 22, 21.
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׂפְתֵי־שֶׁקֶר
Ps. 120, 2.
impt. c. s.: הַצִּילֵנִי
הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי
Gn. 32, 12.
מְהֵרָה הַצִּילֵנִי
Ps. 31, 3.
הַצִּילֵנִי מִיַּד־אוֹיְבִי
Ps. 31, 16.
מִכֹּל־פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי
Ps. 39, 9.
הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים
Ps. 51, 16.
הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי אֱלֹהָי
Ps. 59, 2.
הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן
Ps. 59, 3.
הַצִּילֵנִי מִטִּיט
Ps. 69, 15.
כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי
Ps. 109, 21.
כַּאֲמָרָתְךָ הַצִּילֵנִי
Ps. 119, 170.
הַצִּילֵנִי מֵרְדָפָי
Ps. 142, 7.
הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי
Ps. 143, 9.
הַצִּילֵנִי כִּי אֵלַי אָתָּה
Jes. 44, 17.
impt. c. s.: וְהַצִּילֵנִי
הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי
Ps. 7, 2.
שִׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
Ps. 25, 20.
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
Ps. 144, 7.
וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר
Ps. 144, 11.
impt. c. s.: הַצִּילֵנוּ
אַךְ הַצִּילֵנוּ נָא הַיּוֹם הַזֶּה
Jud. 10, 15.
הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ
1 Sam. 12, 10.
impt. c. s.: וְהַצִּילֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
1 Chr. 16, 35.
וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר
Ps. 79, 9.
impt. pl.: הַצִּילוּ
מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ
Ps. 82, 4.
impt. pl.: וְהַצִּילוּ
וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד
Jer. 21, 12.
22, 3.
1 imperf.: אַצִּיל
וְלֹא אַצִּיל מִיָּדָם
Zach. 11, 6.
1 imperf.: אַצִּיל, וָאַצֵּל
וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ
Jos. 24, 10.
וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
Jud. 6, 9.
וְאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
1 S. 10, 18.
1 impf. c. s.: אַצִּילֵךְ
וּמִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אַצִּילֵךְ
2 Reg. 20, 6.
וּמִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אַצִּילֵךְ
Jes. 38, 6.
2 imperf.: תַּצִּיל
וְהַצֵּל תַּצִּיל
1 Sam. 30, 8.
תַּצִּיל וְעַד תּוֹסִיף
Prv. 19, 19.
וְנַפְשׁוֹ מְשָׁאוֹל תַּצִּיל
Prv. 23, 14.

Digitized by Google

2 *impf. ap.*: תַּצָּל
Ps. 119, 43. ואל־תצל מפי דבר
2 *impf. c. s.*: תַּצִּילֵנִי
2 Sam. 22, 49. מאיש חמסים תצילני
Ps. 18, 49. מאיש חמס תצילני
Ps. 71, 2. בצדקתך תצילני
2 *impf. c. s.*: תַּצִּילֶנּוּ
Ez. 33, 12. לא תצילנו ביום פשעו
2 *impf. c. s.*: וְתַצִּילֵם
Neh. 9, 28. ותצילם כרחמיך
3 *imperf. c. s.*: יַצִּיל
2 Reg. 17, 39. יציל אתכם מיד
2 Reg. 18, 35. יציל יי את־ירושלם
2Chr. 32, 17. לא־יציל אלהי יחזקיהו
Ps. 72, 12. כי־יציל אביון משוע
Jes. 36, 20. כי־יציל יי
Jes. 44, 20. ולא־יציל את־נפשו
Am. 3, 12. כאשר יציל הרעה
3 *imperf. ap.*: וַיַּצֵּל
1 Sam. 7, 3. ויצל אתכם מיד
3 *imperf. ap.*: וַיְּצַל
Gn. 31, 9. ויצל אלהים את־מקנה
Jos. 9, 26. ויצל אותם מיד
Jud. 9, 17. ויצל אתכם מיד מדין
1 S. 12, 11. ויצל אתכם מיד איביכם
1 Sam. 14, 48. ויצל את־ישראל
1 Sam. 30, 18. ויצל דוד את כל
3 *impf. c. s.*: יַצִּילֵנִי
1 Sam. 17, 37. יצילני מיד הפלשתי
2 Sam. 22, 18. יצילני מאויבי עז
Ps. 18, 18. יצילני מאיבי עז
3 *impf. c. s.*: וַיַּצִּלֵנִי, וַיַּצִּילֵנִי
Ex. 18, 4. ויצלני מחרב פרעה
1 Sam. 26, 24. ויצילני מכל־צרה
3 *impf. c. s.*: יַצִּילֵנוּ
1 Sam. 4, 8. אוי לנו מי יצילנו
2 Reg. 18, 30. הצל יצילנו יי
2 Reg. 18, 32. לאמר יי יצילנו
2 Chr. 32, 11. יי אלהיהו יצילנו
Jes. 36, 15. הצל יצילנו יי
Jes. 36, 18. לאמר יי יצילנו
3 *impf. c. s.*: וַיַּצִּילֵנוּ
Esr. 8, 31. ויצילנו מכף אויב
3 *impf. c. s.*: יַצִּילֶךָּ
Job. 5, 19. בשש צרות יצילך
3 *imperf. c. s.*: יַצִּילֵךְ
Ps. 91, 3. יצילך מפח יקוש
3 *imperf. c. s.*: יַצִּילֵנוּ
Ps. 34, 20. ומכלם יצילנו יי
3 *impf. c. s.*: יַצִּילֵהוּ
Ps. 22, 9. יצילהו כי חפץ בו
3 *impf. c. s.*: וַיַּצִּילֵהוּ
Gn. 37, 21. ויצלהו מידם
3 *impf. c. s.*: וַיַּצִּילֶהָ
2 S. 23, 12. ויצילה ויך את־פלשתים
3 *impf. c. s.*: יַצִּילֶנָּה
Hos. 2, 12. ואיש לא־יצילנה
3 *impf. c. s.*: יַצִּילֵם
Ps. 97, 10. מיד רשעים יצילם
Ps. 106, 43. פעמים רבות יצילם
Ps. 107, 6. ממצוקותיהם יצילם
Prv. 12, 6. ופי ישרים יצילם
3 *impf. c. s.*: וַיַּצִּילֵם
Ex. 18, 8. ויצילם יי
3 *impf. fem.*: תַּצִּיל
Prv. 10, 2. 11, 4. וצדקה תציל ממות
3 *impf. c. s.*: תַּצִּילֵם
Prv. 11, 6. צדקת ישרים תצילם
3 *imperf. pl.*: יַצִּילוּ
1 Sam. 12, 21. לא־יועילו ולא יצילו
2 Chr. 32, 15. אלהיהם לא־יצילו
Jes. 47, 14. לא־יצילו את־נפשם
Ez. 14, 16. ואם־בנות יצילו
Ez. 14, 18. לא יצילו בנים ובנות
Ez. 14, 20. אם־בת יצילו המה
Ez. 14, 20. בצדקתם יצילו נפשם
3 *pl. c. suff.*: וַיַּצִּילוּהָ
1 Chr. 11, 14. ויצילוה ויכו
3 *impf. pl. c. s.*: יַצִּילֶךָּ
Jes. 57, 13. בזעקך יצילך קבוציך
Hof-al: הָצַל
part. masc.: מָצָּל
Am. 4, 11. כאוד מצל משרפה
Zach. 3, 2. אוד מצל מאש
Hitpa-el: הִתְנַצֵּל
3 *imprf. pl.*: וַיִּתְנַצְּלוּ
Ex. 33, 6. ויתנצלו בני־ישראל
הַצָּלָה
ג״כ עקוי״, והעונן תצועם ותולקם וספלמה [נעמעונג], וקל לסנין.
n. f. inf. hif., ereptio, liberatio. LXX. *σκέπη* (a v. צָל).
Esth 4, 14 ורוח והצלה יעמד ליהודים
נָצַל
נלקחי כמו נעצרי, וכן הנוסף יצל כמו הנוסף נעצרי.
v. aram., hebraico aequale. *Af.* הַצִּיל = הָצַל.
Af-el: הַצֵּל
part. masc.: וּמַצִּל *sg.*
Dan. 6, 28. משיזב ומצל
inf. constr.: לְהַצָּלָה
Dan. 3, 29. די־יכל להצלה כדנה
inf. c. suff.: לְהַצָּלְתָּהּ
Dan. 6, 15. חוה משתדר להצלותה

נְצָן

v. s. r. נָצַץ *p.* 726.

נָצַץ

פֹּ נָץ, פעל נוֹדל, והעונן כמו נָץ לעיל ס״נל, נָס דף ס״נג, נַס דף סס״ס, וכמו כֹּץ כלשון ישעיה׳, לומר בריקה והופעה [גלאַנצען, שיינען], ומוסכ סכיכוני נֹצֵץ מבריק ומופיע. וכשלל מענין כלכול על בריקה וסכנה פרקים [כלימסן], וכן נֵר לעיל דף שס״ו, וכן קַלְּל פרק לקמן, פֹּ על בריקה וכיסה ופכיקה ובלכול ופיפה [פַּלִיענען], וכי כן פרק לקמן, וכוסה קכין סכנוכוק. ולע קוכל שכשכר שהשרש כנץ לֹא סיס ולֹא נכרל, והכיכוני נֹצֵץ נאר מְנֹצֵץ, והסם נֵץ גֹּ״ע נֵר, והשוות נָצָן, נָצָה נאר נְיָצָן, נְיָצָה, כדגוש קמוך סכן. ככוך השרש קפס לשלל רעיו וכלוך השרשים נסוף הספר.
vel נָץ, *v. intr.*, sicut נָץ, נָס, נָפַץ, arab. نَصَّ, splendere, fulgere, nitere, unde prt. נֹצֵץ, scintillans, micans, translate vel vi *florendi*, sicut זָהַר, פָּרַח, vel *volandi*, uti etiam פָּרַח q. v. Est vero probabile, radicem נָצַץ nil nisi grammaticorum figmentum esse; prt. enim מְנֹצֵץ = מֵנִיץ (Pil. v. נָץ), נֵץ ad s. f. נֵר, נָצָן = נֵיצָן = נְיָצָן, נִיצָה. Quare, nisi vulgarem consuetudinem sequi voluissemus, nn. insequentia s. v. נִיץ collocare debebamus. LXX. נֵצֵץ, *σπινθήρ* (= נִיצוֹץ).
part. pl.: וְנֹצְצִים
Ez. 1, 7. ונוצצים כעין נחשת
3 *imperf.*: *וְיִנְאַץ
Eccl. 12, 5. *וינאץ השקד

נָצָן

ג״ו וסמוכן פרץ [כלומר], וכן פסכי לעשקל, לו פסקמוכס קמוכת כיכן, ופסרש כוך, כדגוש קמוך פכף, ולומר לו נִיסָן כהל, פסוך פס סקודש, עם סכנכים נרלו נלרן.
n. m. (= נִיצָן, sicut נִיסָן, mensis *floralis*), flos. LXX. *ἄνθος*.
pl.: הַנִּצָּנִים
Cant. 2, 12. הנצנים נראו בארץ
נְצָנָה
ג״כ כמו כלן, ויפה תרגם סעקרנס לַבְלַב, ובלשון ג״כ מלין ופרח [כלישסע].
n. f., flos (Blüthe, Blume), targ. לַבְלַב (germen). LXX. *ἄνθος*.
Jes. 18, 5. ובסר גמל יהיה נצה
נְצָנָה
Gn. 40, 10. עלתה נצה
cum suff.: נִצָּתוֹ
Job. 15, 33. וישלך כזית נצתו
נִיסָן
ג״ו וסוף כמו נִיצָן, ובכמו לקוצץ, פת סכנכים נרלו [כלומר-מאכטן], עי׳ לעיל ויו, קכיב, ולקמן סיון, ובשלת נקדש סוס יִתְבָּרַךְ סתמר, ויקרקי שדי יציקו, עכשי קצוק למרק ילבשו, ולשיבי קדסר יקשרו, לקרו נוקוקוסיו שלקר שלג, וכרשים וגפנים סמקמדרו.
n. m., sicut נִיצָן, mensis floridus s. florifer (Blumenmonat, syn. זִיו, סִינָן, אָבִיב q. v.). In codice *Berakot* (*En-Jakob* I. p. 33.) hic mensis a נִיסִי h. e. a miraculis magnatibusque Dei nomen accepisse dicitur (Wundermonat).
Neh. 2, 1 וירחי בחדש ניסן
Esth. 3, 7. הרא־חדש ניסן
נֵץ
ג״ו וסמוכן נכסל: קֹ׳ כמו נֵצָה, נֵצָן, לומר פרץ [כלומר]. כ׳ מין עוף, מצרש כנץ לשון עיסה. וסוף לדעת קנן-עורף עם שכוקרו סרנסך, וכן דעת רעל-סעורים, ולדעת שלמס יקקי לפסר״ויר כלרו.
n. m., significatione duplex: 1) sicut נֵצָה, נֵצָן, flos; 2) *nis-us*, species accipitris, a volando (apud Homer. *ὤκιστος*, *ἐλαφρότατος πετεηρῶν*, apud Hesiod. *ὠκυπέτης*).
Targ. בַּר־נְצָא. LXX. *ἱέραξ*.
Job. 39, 26. המבינתך יאבר־נץ
הַנֵּץ
Lev. 11, 16. ואת־הנץ למינהו
Dt. 14, 15. ואת־הנץ למינהו

נָצַר

פעל כולל ושעתיד יִצֹּר, ולפעמים יִנְצֹר, וכלרי נִצְרָה כדגש לקשקה. סיונן כעיקר ושעיקר הסוסיקים [סיעטן, כעוֹאַכטן], ל״א שכעיקר הסוסיקים על מגלל, לכן מגלל כוכיקים, וכשלל כמו כער על השכעה שלכר ושלשה [נעסיעטן], ל״א כלרי ישקל, כמו שמרי שקל, פֹּ על שעיקר וקיום לכר, ל״א שעיקר קשק לשלשים, שעיקר נכיק וקיום, פֹּ ג״כ על הסשקים ושלשה כשלש, לכן כלרות כמו מעלמה כשלש, כשכוקים כמו כמקומות קשלומות, כשכוקים כמו כמקומות קשקיים, פֹּ על כשילה ושקשם, ענין הלשכת הקשק, ושמו ל״א כלרוק-לשן, פֹּ על שכיכה ושקידם על שיב [נעלויען], שוה ענין שעיכם ושפיכה, פֹּ שקכים על עיר ולור עליה [נעלאגערן], וכלומה מן השמלות. ולשל לשקור השמלות שלק ילומה שקשמות דָּבָר, ולומה לו דָּבָר, ושם שקשל ושמוי. שע״ש נְצִירָת, עיר נגליל השקשון נשלש ולולן, כל שמרש לומה נשכוולו על שע״ש מִצְפָּה, ולוסף יקי-כנרת נקבי נְצִירֵי, נשמלל שק״כ לשקשה לשולי יש, שקים כשרת, ושמרל הַחֲנֹצֵר השפון על הַחֲרִיחַ.
v. trans. comp. praeter *Qal* non usit. (impf. יִצֹּר, nonnunquam יִנְצֹר; imp. נְצֹרָה, injecto *Dages* euphonico), custodire, tueri, velut מִגְדָּל נְצֹרִים, turris custodum (Wachtthurm); tutari, incolumem servare, velut שֹׁמְרֵי יִשְׂרָאֵל, syn. שֹׁמְרֵי יִשְׂרָאֵל; observare, veluti os, linguam, testimonia legemque Dei, amorem ac gratiam; asservare, abscondere, occulere, velut נִצְפּוֹת, res occultae, arcanae, נֶעֱצָרִים, in locis abditis; hinc frandulentum, insidiosum esse, e. c. נֹצְרֵי לֵב, dolose et malitiose sentientes; insidias struere, obsessum tenere, obsidere, circumsidere. Radix est נָצַר, cui par est צַר, *tri*, *τηρ-έω*, *τυερ-έω* in נָטַר, arab. *na-thara*, *na-thara*. Hoc a verbo originem habet nomen pagi illius in Galilaea inferiore s. in tribu *Zebulun* siti: *Nazaret* = נָצֵרֵת (*Ναζαρέτ*, *Ναζαρέθ*), *specula* (Warte), sicut n. p. מִצְפָּה, quia, cum esset edito in colle collocatus, poterat inde longe lateque prospici. Hieron. (ep. XLVI. ad Marc.) Nazaret *florem* (נֵצֶר) significare dicit; belle sane, sed non vere. Inde gentil. נָצְרִי (f. נָצְרִיָּה), *Ναζωραῖος*, *Ναζαρηνός* (Mt. 4, 13.), quo nomine apud Judaeos Christiani nomiaantur. LXX. *τηρεῖν*, *δια-*, *συν-*; *φυλάσσειν*, *δια-*, *φυλακή*; *περιέχειν*, *κολλᾶσθαι*, *πολιορκεῖν*; *φύεσθαι*, *ἐξαιρεῖν*, *ἀντιλαμβάνεσθαι*, *ἐκζητεῖν*, *ἐνισχύειν*, *ἐντέλλεσθαι*, *ἐξερυνᾶν*, *ποιεῖν ἐξίπτασθαι*, *.ἐπίστασθαι*, *πανύειν*, *πίπτειν*, *πλάσσειν*, *φυτεύειν* (נֵצֶר); *impf.* יִצֹּר, *περιοχή*; *prt.* נֹצֵר, *ἀπολογούμενος*; *prt. diasporá*, *σπήλαιον*; נְצוּרוֹת, *ἃ μέλλει γίνεσθαι*.
3 *perf. f. c. s.*: נְצָרָתַם
Ps. 119, 129. על־כן נצרתם נפשי
3 *perf.*: נָצַרְתִּי *p.*
Ps. 119, 22. כי עדותיך נצרתי
Ps. 119, 56. 100. כי פקדיך נצרתי
3 *perf. pl.*: נָצָרוּ
Prv. 22, 12. עיני יי נצרו דעת
part. masc.: נֹצֵר *sg.*
Ex. 34, 7. נצר חסד לאלפים
Job. 7, 20. מה אפעל לך נצר האדם
Job. 27, 18. וכסכה עשה נצר
Ps. 31, 24. אמונים נצר יי
Prv. 13, 3. נצר פיו שמר נפשו
Prv. 16, 17. שמר נפשו נצר דרכו
Prv. 27, 18. נצר תאנה יאכל פריה
Prv. 28, 7. נוצר תורה בן מבין
part. masc.: וְנֹצֵר *sg.*
Prv. 24, 12. ונצר נפשך הוא ידע
part. c. s.: נֹצְרֵהּ
Jes. 27, 3. אני יי נצרה
part. pl.: נֹצְרִים
2 Reg. 17, 9. 18, 8. ממגדל נוצרים

Digitized by Google

Jer. 4, 16. נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ
Jer. 31, 6. יוֹם קְרֹא נֹצְרִים
p. pl. constr.: לְנֹצְרֵי
Ps. 119, 2. אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדְוֹתָיו
p. pl. constr.: לְנֹצְרֵי
Ps. 25, 10. לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדְוֹתָיו
part. pass.: וְהַנָּצוּר *sg.*
Ez. 6, 12. וְהַנָּצוֹר בָּרָעָב יָמוּת
p. pass. pl.: וּבַנְּצוּרִים
Jes. 65, 4 וּבַנְּצוּרִים יָלִינוּ
p. pl. constr.: וְנֹצְרֵי *Q're.*
Jes. 49, 6. וְנֹצְרֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב
p. p. fem.: נְצוּרָה
Jes. 1, 8. כְּעִיר נְצוּרָה
p. f. constr.: וְנִצְרַת *sg.*
Prv. 7, 10. שִׁית זוֹנָה וְנִצְרַת
p. p. pl. f.: וְנִצְרוֹת
Jes. 48, 6. וְנִצְרוֹת וְלֹא יְדַעְתָּם
inf. abs.: *נָצוֹר
Nah. 2, 2. *נְצוֹר מְצוּרָה
inf. constr.: לְנָצֹר
Prv. 2, 8. לִנְצֹר אָרְחוֹת מִשְׁפָּט
impt. sg.: *צוֹר
Jes. 8, 16. *צוֹר תְּעוּדָה
impt. sg.: נְצֹר
Ps. 34, 14. נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע
נְצֹר תּוּשִׁיָּה וּמְזִמָּה
Prv. 3, 21.
Prv. 4, 23. מִכָּל־מִשְׁמָר נְצֹר לִבֶּךָ
Prv. 6, 20. נְצֹר בְּנִי מִצְוֹת אָבִיךָ
impt.: נְצָרָהּ
Ps. 141, 3. נְצָרָה עַל־דֶּל שְׂפָתָי
impt. c. suff.: נָצְרָהּ
Prv. 4, 13. נְצֹרָה כִּי־הִיא חַיֶּיךָ
1 *imperf.:* אֶנְצֹר
Ps. 119, 69. בְּכָל־לֵב אֲנִי פִקּוּדֶיךָ *p.*
1 *imperf.:* אֶנְצְרָה
Ps. 119, 145. חֻקֶּיךָ אֶנְצֹרָה
1 *imperf.:* וְאֶנְצְרָה
Ps. 119, 34. הֲבִינֵנִי וְאֶנְצְרָה תּוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 115. וְאֶנְצְרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי
1 *impf. c. s.:* וְאֶנְצְרֶךָּ
Jes. 42, 6. וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית
1 *impf. c. s.:* אֶנְצְרֶנָּה
Jes. 27, 3. לַיְלָה וְיוֹם אֶנְצְרֶנָּה
1 *impf. c. s.:* וְאֶנְצְרֶנָּה
Ps. 119, 33. וְאֶנְצְרֶנָּה עֵקֶב
2 *imperf.:* תִּנְצֹר
Ps. 64, 2. מִסֵּתֶר אֵיבִ֫ים תִּנְצֹר חַיָּי
Jes. 26, 3. תִּנְצֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם
2 *impf. c. s.:* תִּנְצְרֵנִי
Ps. 140, 2. 5. מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי
2 *impf. c. s.:* תִּנְצְרֵנִי
Ps. 32, 7. מָצוֹר תִּצְּרֵנִי
2 *impf. c. s.:* תִּנְצְרֶנּוּ
Ps. 12, 8. תִּצְּרֵנִי מִן־הַדּוֹר זוּ
3 *imperf.:* יִנְצֹר
Prv. 3, 1. וּמִצְוֹתַי יִצֹּר לִבֶּךָ
3 *impf. c. s.:* יְצָרְנֶהּ
Dt. 32, 10. יְצָרֵהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ
3 *imperf. f.:* תִּנְצֹר
Prv. 13, 6. צְדָקָה תִּצַּר תָּם־דָּרֶךְ
3 *impf. f. c. s.:* תִּנְצְרֶנָּה
Prv. 2, 11. תְּבוּנָה תִּנְצְרֶכָּה
3 *fem. c. s.:* וְתִנְצָרֶךָּ
Prv. 4, 6. אֶהֱבֶהָ וְתִנְצְרֶךָּ
3 *imperf. pl.:* יִנְצְרוּ *p.*
Dt. 33, 9. וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ
Ps. 78, 7. וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ
Ps. 105, 45. וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ
Prv. 5, 2. וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ יִנְצֹרוּ
3 *imperf. pl.:* יִנְצְרוּ *s. M.*
Prv. 20, 28. חֶסֶד וֶאֱמֶת יִצְּרוּ־מֶלֶךְ
3 *impf. pl. c. s.:* יִנְצְרוּנִי
Ps. 25, 21. תֹּם־וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי
Ps. 40, 12. תָּמִיד יִצְּרוּנִי
3 *impf. pl. c. s.:* יִנְצְרֻהוּ
Ps. 61, 8. חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יִנְצְרֻהוּ
3 *pl. fem.:* תִּנְצֹרְנָה
Prv. 23, 26. וְעֵינֶיךָ דְּרָכַי תִּצֹּרְנָה

נָצַר

פעל כוור, ול"ע נכ"ק, ומשון דציפה ופציקה וכנכון [אפרסמון], והתמנות פוסעות [גלאנצען], וקרן השכם קָצַר, ודומה לו חָצַר לעיל דף נכ"ק, ותמנות פוסעות קגל צָחֵר הקרן שלו, ומס תמנת הקקר והשווי.

vrb. comp. intr. inus., splendere, nitere, a rad. צָר, quam habes praepositione auctam in v. חָצַר et epenthesi productam in v. צָהַר; hinc transl.: florere, germinare, quia herbescens surculorum viriditas florumque pulcri colores cum lucis nitore comparantur.

נֵצֶר

ג"ז והמשון יונק ונמק [אפרסלינג], ולפעמים מכוונו ענף, ונגזר משכש קָצִיר. נתקנוס נְצֶר משלהו, ונגזרת יולוע נְצָרִים, ככוי לענפים דקים, וכן מס צְרִים נקנון הכון נרמז.

n. m., surculus, frons, soboles, trop. de Mesia, utpote ex domo Davidica quasi ex trunco (גֵּזַע) progerminante. Targ. נְצַר, gem. נְצָרִים (apocopato Nun, צְרִים) de frondibus teneris, lentis ac flexibilibus. LXX. *ἄνθος; νεκρός, φυλάσσειν.*

Jes. 60, 21. נֵצֶר מַטָּעַי
נֵצֶר
Jes. 11, 1. וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה
כְּנֵצֶר
Jes. 14, 19. כְּנֵצֶר נִתְעָב
מִנְּצֶר
Dan. 11, 7. וְעָמַד מִנֵּצֶר שָׁרְשֶׁיהָ

נֶצֶת

v. s. r. צוּת *p.* 951

נָקָא

v. s. r. נָקָה *p.* 729.

נָקַב

פעל כוור, והעתיד יִקֹּב, והמשון [כיעדער-היכנאהרען], כי התמנות נָקַב ודומה לו חסר נפעלי קַב, קָב, רָקַב, גַּו, רָקָב, וכמוסס. ומשכוון רשי נגרך כהזאלטן רנות, ד"מ מנקינת כיס ומנקינת רשי, מנויס ופריצת דגר והנדלתו [ציידען, לויסלייכנדער-], לכן פריצת הסס ודנוזו, כהכר שיגדל משאר [נעבוי נעבעכנען], ד"מ מקריצת שכר [נעשענקען], ומזה נָקוּב שנקרא וילוע נסס, לומר נגיד ומסוכסס, וכן נעכני כקיב, ומזה לד"ק ג"כ נקיבת הסס, לומר דכוכו ופריצתו. לזולם לד"ק הלשון על נָקָב פה כמו קָב לומר לריכה וקלילה [פערווישען], וזה הכוון. הכפעל נָקַב מלשון פריצת הסס, וכן לקנ נעכני.

v. comp. tr. (impf. יִקֹּב, יִנְקֹב), perforare, efforare, veluti manum, maxillam, januam, crumenam, caput; metaph. secernere, distinguere, praecise designare, expresse nominare, distincte definire, veluti mercedem; prt. נָקֻב, *ὀνομαστός* (namhaft), nobilis, arab. نقب. Hinc nominare in malum, execrare, maledicere, sicut קָב. Cognata enim sunt huic verbo *vv. simpl.* קָב, קָבַב, קָוַי et *compos.* רָקַב, רָקָב, arab. vulg. *la-quba*, quibus omnibus vis *fodiendi* seu *forandi*, multimodis deinceps translata, ingenita est. *Ni.* נִקַּב, expresse nominari, fixo notatoque esse nomine. LXX. *τιτρᾶν, τρυπᾶν; διακόπτειν, διαστέλλειν; ὀνομάζειν, ἐπονομάζειν; ἀναχαλεῖν, ἐπικαλεῖν; καταρᾶσθαι; βρώσκειν, ἀνατρυγᾶν, συνάγειν, ὑπολείπειν.*

3 *perf. c. s.:* וְנָקְבָה
2 Reg. 18, 21. ובא בכפו ונקבה
Jes. 36, 6. ובא בכפו ונקבה
2 *perf.:* נָקַבְתָּ
Hab. 3, 14. נקבת במטיו
part. masc.: וְנֹקֵב
Lev. 24, 16. ונקב שם־יהוה
p. p. pl. constr.: נְקֻבֵי
Am. 6, 1. נקבי ראשית הגוים
part. pass.: נָקוּב *sg.*
Hag. 1, 6. משתכר אל־צרור נקוב
inf.: *קֹב
Num. 23, 25. *קב לא תקבנו
inf. c. suff.: בְּנָקְבוֹ
Lev. 24, 16. בנקבו שם יומת
impt. sg.: נָקְבָה
Gn. 30, 28. נקבה שכרך עלי
1 *imperf.:* אֶקֹּב
Num. 23, 8. אקב לא קבה אל
1 *imperf.:* וָאֶקֹּב
Job. 5, 3. ואקוב נוהו פתאם
2 *imperf.:* תִּקֹּב
Job. 40, 26. ובחוח תקב לחיו
2 *impf. c. s.:* תְּקֻבֶּנּוּ
Num. 23, 25. גם־קב לא תקבנו
3 *imperf.:* יִנְקֹב *s. M.*
Job. 40, 24. במוקשים ינקב־אף
3 *imperf.:* וַיִּקֹּב
Lev. 24, 11. ויקב בן־האשה
2 Reg. 12, 10. ויקב חר בדלתו
3 *impf. c. s.:* יִקְּבֶנּוּ
Jes. 62, 2. אשר פי יי יקבנו
3 *impf. pl. c. s.:* יִקְּבֻהוּ
Job. 3, 8. יקבהו ארורי־יום
Prv. 11, 26. מנע בר יקבהו לאום
Prv. 24, 24. יקבהו עמים
Nif-al: נִקַּב
3 *perf. pl.:* נִקְּבוּ
Num. 1, 17. אשר נקבו בשמות
1Chr. 12, 31. 16, 41. אשר נקבו בשמות
2Chr. 28, 15. 31, 19 אשר־נקבו בשמות
Esr. 8, 20. כלם נקבו בשמות

נֶקֶב

ג"ז, והמשון עפק ומכתש ושקעכור [פערטיפונג], ומזה כלי נגון לד"ק, סעזוי נקניס נקניס, ולד"ק מין קרנו קצר קלול הוק ושקעכור, והרלמון נכון. *n. m.*, foramen (Vertiefung), hinc instrumentum musicum multiforum, vel, uti alii volunt, pala gemmarum (Ringkasten). LXX. *ἀποθήκη.*

pl. cum suff.: וְנִקְבֶיהָ
Ez. 28, 13. תפיך ונקביך בך

נְקֵבָה

ג"כ, סימן מלמות הלי"ם נמינס, ומקמות כית נמקס ומוכיפס, ומסוכס וכ"כ. נמפס עכיניס מוס המולקי"ם נְקֵבֵי, והמופנע נְקֵבוֹת, ומתדקדקים הממעו ג"כ נפעל נקב להסמכת יתס נקני נדקדוק.

n. f., femina, femella (a membri genitalis forma distinctionis causa sic dicta, opp. זָכָר), et de hominibus et de brutis. LXX. *θῆλεια, θῆλυ, θηλυκός.*

Lev. 3, 1. אם־זכר אם־נקבה
Lev. 3, 6. זכר או נקבה תמים
Lev. 4, 28. עזים תמימה נקבה
Lev. 4, 32. נקבה תמימה יביאנה
Lev. 5, 6. נקבה מן־הצאן כשבה
Lev. 12, 5. ואם־נקבה תלד
Lev. 27, 4. ואם־נקבה הוא
Num. 5, 3. מזכר עד־נקבה תשלחו
Num. 31, 15. החייתם כל־נקבה
Dt. 4, 16. תבנית זכר או נקבה
Jer. 31, 22. נקבה תסובב גבר
הַנְּקֵבָה
Gn. 1, 27. זכר ונקבה ברא אתם
Gn. 5, 2. זכר ונקבה בראם
Gn. 6, 19. זכר ונקבה יהיו
Gn. 7, 3. שבעה שבעה זכר ונקבה
Gn. 7, 9. אל־התיבה זכר ונקבה
Gn. 7, 16. והבאים זכר ונקבה
לַנְּקֵבָה
Lev. 12, 7. לזכר או לנקבה
וְלַנְּקֵבָה
Lev. 15, 33. לזכר ולנקבה
Lev. 27, 5. ולנקבה עשרת שקלים
Lev. 27, 6. ולנקבה ערכך
Lev. 27, 7. ולנקבה עשרת־שקלים
מַנְּקֵבָה

ג"כ מן נקב, והמשון לדעת קצן־עוקץ כלי עוסה נקב, לומר כלי כונב ודוקר [נאהנער], ומ"כ לימכו פעים, ולדעת דוד קמקי כלי שפוסלין בו קנכים וכוקנים לוקס בו, והוק הפעים שנלקו הלקק קד לנקוב ולפסול בו, ונכלקו הלקק מכים והולמים בו נמלאכת הנכול וכקוסק, וכן כתב רש"י מרע"ל נלעו. נקרנוס מַנְקֵב שלהו, וכן מַקֵּב. ולקר קמקו קוקיס קדשים שהכנוי ליהודה ממעמק הקשנקים הוק מַנְקֵבֵי, ונגול מוס, נכוי על שעות, כי כנוי שלו מַנְקֵבִי, ודומס לל מַנְקֵבָאֵי [עי' נרלקית רנס י"ם], ודומס לל מַנְקֵבָאֵי, מַנְקֵבִי נגרך, כלקר קרלס נספר שמות סיסודיס מהקכס לוכו [לעסיק ס תקנ"ו] דף ק'.

n. f., secundum Ibn-Ezram: *terebra* (a perforando), sec. Qimchium: *malleus* (lapicidarum). Isaaki: marteau, targ. et neohebr. מַקֵּב, מַקָּבוּ. Quod plerique dixerunt, nomen *Makabaeorum* h. e. Hasmonaeorum hoc a nomine deducendum esse, falsum est. Primus huic commentitiae derivationi meliorem verique simillimam substituit *Fr. Delitschius* in libro saepius laudato p. 28, 1. Eam vero, quae *unice* vera est, invenit *Zunzius* (Namen der Juden p. 8.), qui cum nn. מַכְבַּאי, מַכְבַּנַּי rectissime contulit מַכְבַּנַּי (1 Chr. 12, 13.), מַגְבִּי, מַגְבָּאי, מַחְבָּאי, quae in talmudicis scriptis crebro inveniuntur. LXX. v. s. מַקֶּבֶת.

pl.: וּמַקָּבוֹת
1 Reg. 6, 7. ומקבות והגרזן

Digitized by Google

וּבַמַּקֵּבוֹת *pl.:*
Jes. 44, 12. ובמקבות יצרהו
וּבְמַקֵּבוֹת *pl.:*
Jer. 10, 4. במסמרות ובמקבות
מַקֵּבָה
ג״כ כמו מַקָּבָה, לומר עוסק נקב, לו גם למסמרת נקיק נקוב וקעור [פּעהעיע-פּוכן], עקוס מקנב מקנכים.
n. f., sicut מַקָּבָה, malleus, vel etiam foramen, caverna (Vertiefung), a v. נָקַב ex-*cav*-are.
LXX. *τέρετρον, σφῦρα, ἦλος, βόθυνος.*
Jes. 51, 1. ואל מקבת בור נקרתם
הַמַּקֵּבָת
Jud. 4, 21. ותשם את־המקבת

קֻבָּה

v. s. r. קוּב *p.* 979.

I. נָקַד

פעל ל״ע כ״ף נגזרים ונפסק ענכיכיק, והמונן כמיכה נקנכנוכות דקות וכתיכת כתמים ועזית שופט שופט [פוכנקעע, פּלעקקע שפּלעגן], וכן נקט בלשון יעשעפּלי, והשכש נקד עם נאכוון פּלפּלת דבר, ע״י כתיכת נקודות נו, וכגוד מאכוון הוס לד״ק פהשפּלה היות רועה לו התעסקות בלאן, וכלאן ספוקיכים למנוך אלוב בין אתי הכוווכוך. לכן הככון אהוך פעל בפני עזמו, כלאכר קלפּה לקען, ומכוון פעל אלנו רק עכין כתיכת ומכוך. ולקקור הנכש דע שקוטע הנכש נָקֶד, ומונן היסוד הפעלי אכיעפ וקכיכת, גליפה וקעקוע, קיליפ ועקילפ [קייכעשפּלגן, -אכייעלגן], ודומפ ליסוד גַּד, גֻּד, חָד, בֶּד, וכלל אלה מאוני נפּאתי עכב. ומזה עזית נקולה כאכיעפ ונדילפ, וכן נפּאתי עכב אלון המכוון נמלת נקולה אם כמו זה, שנוך אם מן פעל נמונן עקילפ [*pung-ere, punct-um*].
v. inus. (in lingua *neohebr.* creberrimum), punctis insignire, maculis distinguere, arab. נקד, vi distinguendi s. enotandi (unde lexicographi n. נָקֵד, arab. *naqâd*, h. e. pastor, violente coagmentata *excellendi pascendique* significatione, deducere conati sunt). Radix est נָ־קַד, in-*cid*-ere, infigere (cui cognata sunt vv. גַּד, גֻּד, חָד, בֶּד), deinde *punctis* notare (*punctum* a *pungendo*). Inde neohebr. סֵפֶר נָקוּד, codex signis diacriticis instructus, et נִקֻּדָן, נִקְדָּן, נוֹקְדָן, nomen eorum, qui textu biblico punctis vocalibusque distinguendo dabant operam (a quibus multum differunt בַּעֲלֵי מָסֹרֶת, *Masoretae*), hinc nomen familiae, cujus majores ejus artis peritia praestiterunt, veluti *Berekja ha-Naqdan, Jequtiël Bohemus ha-Naqdan.*

נָקֹד

ת״ו ושוס הכנוי נְקֻדִּים, והפתוך מכוער ומכוקד ונכתס [נעפּלעקקע], וע״כ נמכוון פעולי״, וכן תכוכת הפּעזקל, ובוונתו ולא יסודו תקנס הפתקנס נָמוֹר, לומר מכוער. נפּאתי עכניכיק פּעל נ ק ד נמכוון עזית נקודות למכתב, ד״מ סֵפֶר נָקוּד, וסשופּט נְקוּד, וכן אם הפּעות נָקֵד, נִקְדָּן, נוֹקְדָן לציין הפּכניס אלפּכתס, ונכנות הפּלפּכס

rum in furno coctarum s. torrefactarum, a v. נָקַד (= נָקַד), cand-efacere. *Isaaki* cibum ex aristis in furno torrefactis et in farinam friatis, talm. שְׁחִיתָא, intelligit LXX. *κολλυρίδες* (*κολλύρια*). Vulg. *crustula.*

pl.: נְקֻדִּים
Jos. 9, 5. יבש היה נקדים
Jos. 9, 12. והיה נקדים
pl.: וְנִקְּדִים
1 Reg. 14, 3. ונקדים ובקבק דבש

II. נָקַד

פעל ל״ע כ״ף נגזטוכי נוקד, נְקֻדִּים, והמונן סנגה וקציפה על דבר, כלילה ונעילה, נהשלל על רעית צאן [הילעגן, שילעגן], ולין דמיון לנזרש נקד לעיל, כי פּה הפּעזות נָקֵד עכין קציפה ונעילה, ונזרש כמכוון ג״כ נזנתי קלס s. *kut*, *kud*, gr. *κυθ*, *κευθ* [ועיין dt. hüt-en.]
v. comp. trans., *cond*-ere, *κεύθειν*, contegere, custodire, pascere (hüt-en), sanscr. *kut*, *kud*, unde solummodo prt. נוֹקֵד (pl. נְקֻדִּים), pastor, pecuarius. LXX. Reg. *Νωκήδ*; Am. *Ἀκκαρείμ.*

part. masc.: נֹקֵד *sg.*
2Rg. 3, 4 ומישע מלך־מואב היה נקד
part. pl.: בַּנֹּקְדִים
Am. 1, 1. אשר־היה בנקדים מתקוע

I. נָקַד

לומר נקר, פעל ל״ע כ״ף נגזר נָקַד, והמונן נסיכה וויקה הלפּה [סיכ-פּפּצכלען, -ציפּפּסען, -ציעפּסען], ונקן הזכש נָקַד [קי], וכן כזכש כמכוון נפּאתי הכלקית ויוכית וזוכית וכזופּה, כלאכר קלפּה יוקר מוס נלוס הזכשים נסוף הסכר [ויין], כי תעוות וקין הזכש נָקְדָה, וכזכש כמכוון ג״כ נפּאתי עכב, ד״ס נפּאתי עכב לוכש ונפּאתי נרעכיק [*nuc* l. *nuc*] inde: *nudus* = *nuc-idus*, goth. [*naqu-aths*, pol. *nag*. ומוס נכנין כפּעל נָקָה, היות קף מלכר [ניין ויין], לומר היות עכוס, ונפּאל על נקיק הלב ונפּפ וקציס מפּפּע, על נקיק מעוכץ ופרעכות, על רקוק ונדיות מלקן, ועוד להלנס. מכנך נָקָה יונק ויוזק, לומר הפּפּפּס מפּפּפּס לו מעוכץ, לכן כמו נאולס ופדיס, ועוד נהפּאלות רנוק.
v. intr. (*Qal* nonnisi נָקָה), purum, nudum esse, cujus similia indogermanica supra invenies. *Ni.* purum, mundum factum esse, vacuum esse a sordibus, a crimine, a poena et reatu (impunem esse), inanem, evacuatum, vastatum esse. *Pi.* נִקָּה tr. et intens., mundare, insontem declarare, absolvere, impunitum dimittere. LXX. *ἀθωοῦσθαι; Ni. ἀθωοῦσθαι, ἀθῶον εἶναι, καθαρόν, ἀτιμώρητον εἶναι, ἐκδικεῖν, καταλείπειν*; הַנָּקָה, *κάθαρσις*; *Pi. καθαρίζειν, ἀθῶον ἐᾶν, — ποιεῖν, ἀθωοῦν*; *inf.* נַקֵּה, *ἔνοχος*; נָקֹה נָקָה, *ἀθῶον ἀθωοῖν, ἀθῶον ποιεῖν.*

inf. abs.: נָקֹה
Jer. 49, 12. נקה תנקה לא תנקה
Nif-al: נִקָּה 3 *perf.*
Zach. 5, 3. הגנב מזה כמוה נקה
Zach. 5, 3. הנשבע מזה כמוה נקה
3 *perf.:* וְנִקָּה
Ex. 21, 19. ונקה המכה
Num. 5, 31. ונקה האיש מעון
1 Sam. 26, 9. במשיח יי ונקה
3 *perf. fem.:* וְנִקְּתָה
Num. 5, 28. ונקתה ונזרעה זרע
3 *perf. fem.:* וַתִּנָּקֶתָה *p.*
Jes. 3, 26. ונקתה לארץ תשב
2 *perf.:* וְנִקִּיתָ
Gn. 24, 8. ונקית משבעתי זאת
1 *perf.:* נִקֵּיתִי
Jud. 15, 3. נקיתי הפעם מפלשתים
Jer. 2, 35. ותאמרי כי נקיתי
1 *perf.:* וְנִקֵּיתִי
Ps. 19, 14. ונקיתי מפשע רב
inf. constr.: הִנָּקֵה
Jer. 25, 29. ואתם הנקה תנקו
impt. fem.: הִנָּקִי *sg.*
Num. 5, 19. הנקי ממי המרים
2 *imperf.:* תִּנָּקֶה
Gn. 24, 41. אז תנקה מאלתי
Jer. 49, 12. נקה תנקה לא תנקה
3 *imperf.:* יִנָּקֶה
Prv. 6, 29. לא ינקה כל־הנגע בה
Prv. 11, 21. 16, 5. יד ליד לא־ינקה
Prv. 17, 5. שמח לאיד לא ינקה
Prv. 19, 5. 9. עד שקרים לא־ינקה
Prv. 28, 20. ואץ להעשיר לא ינקה
2 *perf. pl.:* תִּנָּקוּ
Jer. 25, 29 (bis). תנקו לא תנקו
Pi-el: נִקָּה
1 *perf.:* וְנִקִּיתִי
Joel 4, 21. ונקיתי דמם לא־נקיתי
1 *perf.:* נִקֵּיתִי
Joel 4, 21. ונקיתי דמם לא־נקיתי
inf.: וְנַקֵּה
Ex. 34, 7. ונקה לא ינקה
Num. 14, 18. ונקה לא ינקה
Jer. 30, 11. 46, 28. ונקה לא אנקך
Nah. 1, 3. ונקה לא ינקה

סיס נקון כנוי לעפּסק, ונקדכין כמו סופּיס, כמו יס״כי סנקון.
adj. m. pass. (pl. נְקֻדִּים), punctis distinctus, maculosus, targ. נְמוֹר (hebr. טָהֹר), de ovibus et capreis. LXX. *ποικίλος, φαιτός.*

adj. masc.: נָקֹד
Gn. 30, 32. שה־ונקד וטכוא
Gn. 30, 33. כל אשר־איננו נקד וטלוא
adj. masc.: וְנָקֹד
Gn. 30, 32. וטלוא ונקד בעזים
adj. pl. masc.: נְקֻדִּים
ותלדן הצאן עקדים
Gn. 30, 39. נקדים
Gn. 31, 8. נקדים יהיה שכרך
Gn. 31, 8. וילדו כל־הצאן נקדים
Gn. 31, 10. 12. עקדים נקדים וברדים
adj. f. pl.: הַנְּקֻדוֹת
Gn. 30, 35. הנקדות והטלאת
נְקֻדָּה
ג״כ, ומוכנו ניול וקנכנוך כמוך וזופּס [פוכנקע], וקל להכין. נדקוק נקופּס ניין לקולי נפּאתי קלס, שנקיל ג״כ חִטְּטָה, הפך אל שָׁבָא, וכן אנוך נקכאת סמוך עם וס.
n. f., punctum, stigma, quo quid ornatus causa distinctum est, neohebr. gramm., *vocalis* (syn. חִטְּטָה, opp. שָׁבָא). LXX. *στίγμα.*

pl.: נְקֻדוֹת
Cant. 1, 11. עם נקדות הכסף
נָקוּד
ג״ו ומשק אך נכנוי נְקֻדִּים, והמונן הלפּון לדעת לוי גכשומי פּת יכז שפּתכיר מלך יבוו לפּכוכים דקים [קכוופע], ול״כ מן נקד לפון נוילה וכוכוך, וכן הזכש כמלה נלפון מפּנוו. ולדעת פּלפּה נלפון מוקד לו יקילה, לומר פּת קכיך [קכוופע], ול״כ מן נקד לפון יקילה, וכן הזכש נמלה גכשיק, וכן דעת המקנפ בָּסָן, ווהו פּת קכול. לולס סכנון דעת הים מפּכיס המונקים נכלול ס כ״ל, לפּס מעוזג, כי יש נלפּס המעופּג נקולים [ציימפּלינעפּ נכקד], והול ג״כ כמו מלה הפּלכנוית מן בָּקַד עכין נהילה [ציימפּעכן], וכן הפּעל נָקַד כפּפּס עכיכיק, נמכוון נקוי והלקלה, והפּס מְנַקְּדִי נגזכת נקיון, נָקֵד נלקי נהילה, על מוון, לפון נקיוק, וכזכש כמכוון נפּאתי קלס ועכב. כ׳ לדעת אלפּס יִנָּקֵי שפּכל שקוין לו שְׁחִיתָא נלפון תלמודי, מן קלוות מיוכנין נתכול שעוזין לוקן קמץ, ולדעת לוי גכשומי פּת יכז שקוכל נתכלין, לולס סכנון שהוק מין עוגה וקיכיה, שנכז יקילה, וכן כ״ל נְקֻדִּים נגזכת תכוופּת ס״פּ.
n. m. pluralet., ex *Levi Gersuni* sententia: micae (Krume), in quas panis arefactus facile frangitur (a v. נָקַד, vi discindendi, diffringendi), secundum *Isaaki* Trecassinum: panis adustus (a v. נָקַד = נָקַד), h. e. crusta panis (Brotrinde, Kruste), Targ. בָּסָן, vi eadem. Praestat eorum sententia, qui de pane mucido s. punctis maculisve mucoris notato (schimmelig = schimmerig) intelligunt, a v. נָקַד, vi *micandi*, unde neohebr. נִקֵּד, splendidum, purum facere, purgare; gem. מְנַקְּדִי, purgatio; נָקִיד, princeps ciborum (glossa: שַׂר שֶׁל־פַּת). LXX. (*ἄρτος*) *βεβρωμένος, ἄρτοι* (*βεβρωμένοι*). 2) genus placenta-

Digitized by Google

impt. cum suff.: נַקְּנִי
Ps. 19, 13. מנסתרות נקני
1 imperf. c. s.: אֲנַקֶּה *p.*
Jer. 30, 11. 46, 28. ונקה לא אנקך
2 imperf. c. s.: תְּנַקֵּנִי
Job. 9, 28. ידעת כי־לא תנקני
Job. 10, 14. ומעוני לא תנקני
2 imperf. c. s.: תְּנַקֶּה־לּ
1 Reg. 2, 9. ועתה אל־תנקהו
3 imperf.: יְנַקֶּה
Ex. 20, 7 כי לא ינקה יי
Ex. 34, 7. ונקה לא ינקה
Num. 14, 18. ונקה לא ינקה
Dt. 5, 11. כי לא ינקה יי
Nah. 1, 3. ונקה לא ינקה

נְקָא

נאריי כיו נְקָא, כלי ספרא דאכוון. *v. trans. aram.*, sicut נְקָה, purum esse. LXX. עֲבַר נְקָא ἔριον καθαρόν.

part. pass.: נְקָא
Dan. 7, 9. כעמר נקא

נָקִי

ק׳, ולפעמים נָקִיא, נתוספת ל״ף, ונקנה זְכֻיָּה, והרבוי זְכֻיִּים, ושמונן ין וף [ניין], לכן נכתבל על נכ־כיים וקס לנ וכל הדומם לזה.
adj. m. (interdum נְקִיא, *f.* נְקִיָּה, pl. נְקִיִּים), mundus, purus; innocens, innoxius; immunis, impunis. LXX. καθαρός, ἀθῶος, ἀναίτιος, ἄμεμπτος, ἀληθινός, δίκαιος.

adj. masc.: נָקִיא
Joel 4, 19. אשר־שפכו דם־נקיא
Jon. 1, 14. ואל־תתן עלינו דם נקיא

adj. masc.: נָקִי
Gn. 24, 41. והיית נקי מאלתי
Ex. 21, 28. ובעל השור נקי
Dt. 19, 10. ולא ישפך דם נקי
Dt. 21, 8. ואל־תתן דם נקי
Dt. 24, 5. נקי יהיה לביתו
Dt. 27, 25. להכות נפש דם נקי
1 Sam. 19, 5. ולמה תחמא בדם נקי
2 Sam. 3, 28. נקי אנכי וממלכתי
2 Sam. 14, 9. והמלך וכסאו נקי
1 Rg. 15, 22. את־כל־יהודה אין נקי
2 Reg. 21, 16. דם נקי שפך מנשה
2 Reg. 24, 4. יחשלם דם נקי
Job. 4, 7. מי חוא נקי אבד
Job. 22, 30. ימלט אי־נקי
Job. 27, 17. וכסף נקי יחלק
Ps. 10, 8. במסתרים יהרג נקי
Ps. 15, 5. ושחד על־נקי
Ps. 94, 21. ודם נקי ירשיעו
Ps. 106, 38. וישפכו דם נקי
Prv. 6, 17. וידים שפכות דם־נקי
Jes. 59, 7. וימהרו לשפך דם נקי
Jer. 7, 6. 22, 3. ודם נקי אל־תשפכו
Jer. 26, 15. כי־דם נקי אתם נתנים

adj. masc.: נָקִי
Ex. 23, 7. ונקי וצדיק אל־תהרג
Job. 17, 8. ונקי על־חנף יתערר
Job. 22, 19. ונקי ילעגו־למו

adj. masc.: הַנָּקִי
Dt. 19, 13. ובערת דם הנקי
Dt. 21, 9. תבער הדם הנקי
2 Reg. 24, 4. דם־הנקי אשר שפך
Jer. 22, 17. דם־הנקי לשפוך

adj. masc.: לְנָקִי
Prv. 1, 11. נצפנה לנקי חנם

adj. constr.: נְקִי
Ps. 24, 4. נקי כפים ובר־לבב

pl.: נְקִיִּם, נְקִיִּים
Gn. 44, 10. ואתם תהיו נקים
Num. 32, 22. והייתם נקים מיי
Jos. 2, 17. נקים אנחנו משבעתך
Jos. 2, 19. ראנחנו נקים
Jos. 2, 20. והיינו נקים משבעתך
Job. 9, 23. למסת נקים ילעג
Jer. 2, 34. אביונים נקיים
Jer. 19, 4. דם נקים

נְקִיּוֹן

ז״ן וסמין יְחִידוֹ, ומכונן עכיפות וקיפות [כלאסמייט], ד״ס קיפות ידים וקיפים מפעצע, נכתכל על וכות סמעצה, פו על מעם נכלל [פוכצולד], וכקיון זכיס סכלון כקצר פרס 707 קמקי קסר לקס, כי ע״י מפכל הזכיס מלפות [מלוכצות], ומפתרגם עפם שפרצו אַחֲוִיי, כפלו נכתב נְקִיּוֹן.
n. m. (c. נְקִיּוֹן), nuditas, mundities, veluti manuum a sordibus facinorum, hinc de munditie morali s. innocentia; נְקִיּוֹן שִׁנַּיִם, dentium puritas h. e. inedia, fames, quia dentes, cum habent, quod manducent, cibis inducuntur (belegt werden). Sic *Qimchi;* at Paraphrasta male vertit: אַחֲוִיי, quasi scriptum esset נְקִיּוֹן, *hebetudo.* LXX. καθαρίζειν, ἀθῶος, δικαιοσύνη; γομφιασμός (= נְקִיּוֹן).

Hos. 8, 5. לא יוכלו נקין

בְּנִקָּיוֹן

Ps. 26, 6. ארחץ בנקיון כפי
Ps. 73, 13. ואזרחץ בנקיון כפי
constr.: נְקִיּוֹן
Am. 4, 6. נקיון שנים בכל־עריכם
constr.: וּבְנִקְיוֹן
Gn. 20, 5. בתם־לבבי ובנקין כפי

נָקַח

v. s. r. לָקַח *p.* 605.

נָקַט

v. s. r. קוּט *p.* 980.

נָקַם

פעל כולד נקטוקו, וכעקיד יִקֹּם, וכמקול נְקֹם, וכמונן נקיכם וכקיכם נכנוע פניכי, הכקעכות לנכנית וכתקנוות מעיכ וכמוכם [נכוועגע, פויפגערענע ויין], ותוכן הפעל קצוי מן נָקַם, נָקֵם, וכן נעכרבי נקם עכין נעילים, מכתעלות על נקיכם וכקיכם. ונצעל מוק על התקנצות מכיכית וכגיוק וכעיכם [אכוינען, ליככען], פו התנקמות ולקיקת נקמה [רַאכַען], ועגם מכקיכם נקצר עם נָקוֹ, מֵצֵת, מִיַּד, לְ, ועם יקס הפעול. נגין כפעל נָקַם, נמיאכם על מכוגע, לומר שהנקמה לא לרצוי לקב״ה. מכנד קווק, ונצ״ע מכוסף הפעולי״, ונגין התפעל כנפעל.
vrb. intr. (impf. יִקֹּם, inf. נְקֹם), commotum, concitatum esse perturbatione animi vehementiori; induruit enim ex formis molliioribus נָקַם, נָקַם, arab. نقم, iratum esse, increpare, castigare, a vi primitiva anhelandi vel fremendi. Hinc vi *ulciscendi*, addito objecto, ex quo ultio petitur s. vindicta sumitur, c. מִן, מִיַּד, בַּאֲת, לְ, vel sine praepos. per *accusativum. Ni.* נִקַּם, semet ipsum ulcisci. *Pi.* intens. *Pu.*, vindicari. *Hitpa.*, se ulcisci, vindictam sibi sumere. LXX. ἐκδικεῖν, ἐκδικάζεσθαι, ἀμύνεσθαι, πολεμεῖν, ἐξανιστάναι; *inf.* δίκη; *Ni.* κρίσιν ποιεῖν, ἀθωοῦν; *Pi.* ἐκδίκησιν ποιεῖν; *Hitpa.* ἐκδιώκειν; *prt.* ἐκδικητής.

3 perf. c. s.: וַיִּנָּקֶם
1 Sam. 24, 13. ונקמני יי ממך
part. masc.: נֹקֵם *sg.*
Nah. 1, 2. נקם יי ובעל חמה
Nah. 1, 2. נוקם יי לצריו
part. masc.: וְנֹקֵם *sg*
Ps. 99, 8. ונקם על־עלילותם
Nah. 1, 2. אל קנא ונקם יי
part. fem.: נֹקֶמֶת *sg.*
Lev. 26, 25. חרב נקמת נקם־ברית
inf. abs.: נָקֹם
Ex. 21, 20. נקם ינקם
inf. constr.: בְּנָקְמָם
Ez. 25, 12. בנקם נקם לבית יהודה
inf. constr.: לְנָקְמָם
Ez. 24, 8. לנקם נקם
impt. sg.: נְקֹם
Num. 31, 2. נקם נקמת בני ישראל
2 imperf.: תִּקֹּם
Lev. 19, 18. לא־תקם ולא־תטר
3 imperf.: יִקֹּם, יְקֻם
Dt. 32, 43. דם־עבדיו יקום
Jos. 10, 13. עד־יקם גוי איביו
Nif-al: נִקַּם
1 perf.: נְקַמְתִּי
Jud. 15, 7. כי אם־נקמתי בכם
1 perf.: וְנִקַּמְתִּי
1 Sam. 14, 24. ונקמתי מאויבי
3 perf. pl.: וְנִקְּמוּ
Ez. 25, 12. אשם ונקמו בהם
inf. constr.: לְהִנָּקֵם
1 Sam. 18 25. להנקם באויבי המלך
Esth. 8, 13. להנקם מאויביהם
Jer. 46, 10. יום נקמה להנקם
impt. sg.: נִקַּם *p.*
Jer. 15, 15. והנקם לי מרדפי
impt. pl.: הִנָּקְמוּ
Jer. 50, 15. הנקמו בה
1 imperf.: וְאִנָּקְמָה
Jud. 16, 28. ואנקמה נקם־אחת
Jes. 1, 24. ואנקמה מאויבי
3 imperf.: יִנָּקֵם
Ex. 21, 20. נקם ינקם
3 imperf. pl.: וַיִּנָּקְמוּ
Ez. 25, 15. וינקמו נקם
Pi-el: נִקֵּם
1 perf.: וְנִקַּמְתִּי
2 Reg. 9, 7. ונקמתי דמי עבדי
Jer. 51, 36. ונקמתי את־נקמתך
Pu-al: נֻקַּם
3 imperf.: יֻקַּם
Gn. 4, 24. כי שבעתים יקם־קין
Ex. 21, 21. לא יקם כי כספו
3 imperf.: יֵקַם *p.*
Gn. 4, 15. שבעתים יקם
Hitpa-el: הִתְנַקֵּם
part.: וּמִתְנַקֵּם *sg.*
Ps. 8, 3. להשבית אויב ומתנקם
Ps. 44, 17. מפני אויב ומתנקם
3 imperf. fem.: תִּתְנַקֵּם
Jer. 5, 9. 29. 9, 8. לא תתנקם נפשי

נְקָם

ז״ן וסמיכות נִקְמָ, וסהלנס יחועס נקמס וסתנקמות [רַאכַע], ונמצל לך נסקצר עס נ כ י ת, ופכוזו כפכוס שלמס יכקי נקמת נכיתי לקצר ענרתס.
n. m. (c. נִקְמַת), vindicta, ultio, c. בְּרִית h. e. propter foedus neglectum violatum, ruptum vel fractum sumpta. LXX. ἐκδίκησις, δίκη, κρίσις, ἀνταπόδοσις.

Dt. 32, 35. לי נקם ושלם
Dt. 32, 41. אשיב נקם לצרי
Ps. 58, 11. ישמח צדיק כי־חזה נקם
Prv. 6, 34. ולא יחמול ביום נקם
Jes. 34, 8. כי יום נקם ליי
Jes. 35, 4. נקם ידוא גמול אלחים
Jes. 47, 3. נקם אקח
Jes. 59, 17. בגדי נקם תלבשת
Jes. 61, 2. ויום נקם לאלחינו
Jes. 63, 4. כי יום נקם בלבי
Ez. 24, 8. לנקם נקם
Ez. 25, 12. נקם לבית יהודה
Ez. 25, 15. וינקמו נקם
Mich. 5, 14. נקם את־הגוים

וְנָקָם

Dt. 32, 43. ונקם ישיב לצריו
constr.: נְקַם
Lev. 26, 25. נקמת נקם־ברית
Jud. 16, 28. נקם־אחת משתי עיני

נְקָמָה

ג״ל נכנוי נִקְמָתִי, ומכנוי נְקָמוֹת, ומפתיון כמו נקס, ונאמר הפ״ג, לקק, עפס, כתן נקמס.
n. f. (c. s. נִקְמָתִי, pl. נְקָמוֹת), sicut נֶקֶם, ultio, vindicta, cum vv. חָשִׁיב, נָתַן, עָשָׂה, לָקַח. LXX. ἐκδίκησις.

Ps. 149, 7. לעשות נקמה בגוים
Jer. 46, 10. יום נקמה להנקם מצריו
Jer. 51, 6. כי עת נקמה היא ליי

בִּנְקָמָה

Ez. 25, 15. עשות פלשתים בנקמה

constr.: נִקְמַת

Num. 31, 2. נקמת בני ישראל
Num. 31, 3. לתת נקמת־יי במדין
Ps. 79, 10. נקמת דם־עבדיך
Jer. 50, 15. כי נקמת יי היא
Jer. 50, 28. נקמת יי אלהינו
Jer. 50, 28. נקמת היכלו
Jer. 51, 11. נקמת יי היא
Jer. 51, 11. נקמת היכלו

cum suff.: נִקְמָתִי
Ez. 25, 14. ונתתי את־נקמתי באדם
Ez. 25, 14. וידעו את־נקמתי
Ez. 25, 17. בתתי את־נקמתי בם

cum suff.: נִקְמָתֵנוּ
Jer. 20, 10. ונקחה נקמתנו ממנו

cum suff.: נִקְמָתָהּ
Jer. 11, 20. 20, 12. אראה נקמתך מהם

cum suff.: נִקְמָתֵךְ
Jer. 51, 36. ונקמתי את־נקמתך

cum suff.: נִקְמָתָם
Thr. 3, 60. ראיתה כל־נקמתם

pl.: נְקָמוֹת
Jud. 11, 36. עשה לך יי נקמות
2 Sam. 4, 8. נקמות היום הזה
2 Sam. 22, 48. האל הנתן נקמות לי
Ps. 18, 48. הנותן נקמות לי
Ps. 94, 1. אל־נקמות יי
Ps. 94, 1. אל נקמות הופיע
Ez. 25, 17. ועשיתי בם נקמות

נָקַע

v. s. r. קוּעַ *p.* 988.

I. נָקַף

פעל כולד ול״ע כ״ף נכנין סכנד [נְקִפוּ קיוע י״ע כ״ו], ונכנין סכוסף [תַּקִּפוּ תוקת־כסכיס י״ע כ״ו לל״ק] וכגוד נְקֹף, וכן סכפעל נִקַּף. וסוקף הפכין הלוס והכקף דכדון ועריפס [שלשנען, שלשס־סנן], ושוס גוילס וכריקס לומר קניעס וסמרס [שניילען, שנ־], כי

Digitized by Google

תמנוּת הסרט דָּקָה, ודומה לו אָבָה, דָּגַה, דָּחַה, וכי תקצב נכל שלא הלא תמצא סקקר וסטווי. בענין לא תקפו פּת רקשבם ככר שתרתי זוב לל"ק מענין גליקה וכריתה, שולם לדעת שלמה יקקי עכיבו שוי לדשו לשקוי שוכו ולשדקק, וא"כ מעכין עגול, וכן תרגם סוכוס נכתב ולשון יוכי, ווקף סיתה תגלתף נני-קדם [עתכוור]. נתרגום ונסוכית הפעל לרוב, ועוד נתרגום ונגמרא תשמות נָקוּף, נָקַף, נְקוּפָה וכדומה.

v. compos. trans., unde tantummodo ad nonnullorum arbitrium *Pi.* נִקֵּף Jjob. 19, 26. et *Hi.* הַקִּיף *Torat-Kohanim* 19, 27.), caedere, tundere, decidere, desecare, a rad. נָקַף, quam, varie mutatam, habes etiam in vv. אָבַק, דָּגַה, דָּחַק. Targ. Jjob.: מְרַבְּרַב דְּאִתְּקַף עֲלַי תְּדִיר הָא. LXX. *ἀναστήσει δέ μου τὸ σῶμα τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα.* Ad *Torat-Kohanim* 19, 27. quod attinet, multi sunt, qui הַקָּפָה vi *tondendi* s. *rasitandi* intelligunt; alii, in his *Isaaki*, de discriminatione capillorum, eorumque pone aures ac tempora compositione (a v. נָקַף, vi *cingendi*) explicant. Aq. *οὐ περικυκλώσεις τὸ κλίμα τῆς κεφαλῆς σου;* Theod. *οὐ κυκλώσετε τὸ φαὰθ τῆς κεφαλῆς*, ad quae explicanda faciunt haec *Isychii* verba I. VI.: *Insuper nec comam in rotundum tondere i. e. non radere in rotundum udspectum capitis, sicut et Symmachus edidit, quemadmodum etiam hi facere consueverunt, qui barbaricas student comas.* Alius: *οὐ περιξυρήσετε κύκλῳ τὴν πρόσοψιν τῆς κεφαλῆς ὑμῶν.* LXX. *οὐ ποιήσετε συσόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν.*

Nif-al: נָקַף

3 *perf.*: וְנִקַּף

Jes. 10, 34. ונקף סבכי היער

Pi-el: נִקֵּף

3 *perf. pl.*: נִקְּפוּ־ *s. M.*

Job. 19, 26. ואחר עורי נקפו־זאת

Hif-il: הִקִּיף

3 *perf. pl.*: *הַקִּיפוּ

Lev. 19, 27. *לא תקפו פאת

נֶקֶף

ז', ומשון הכאה וקניעה מעה וקיפה [שנאלאגונג, שנקנייפונג], ונאמר לן מויתים, ולהתקנם בְּצִוּר.

n. m., percussio arboris, quae fit fuste, ut fructus decidant; decussio olivarum (Abschlagung, Abkneifung). LXX. φώξ, *καλαμᾶσθαι.*

בְּנֶקֶף

Jes. 17, 6. 24, 13. כנקף זית

II. נָקַף

פעל כולל, ופעתיד יִנְקֹף, והסלה סנוב וקנוג [קרייונן], מהתמות של הקפה ועינה, וכן קָהּ לקמן, ונאמר מקנים, שם יקונו לוקם נכי לדם תקופה לקר תקופה, כלי הסבק ונעול. ומזה הכוסף חַקִּיף, לזמר הכתרה וסכוב, או עשות קנוג והקפה [לוקרינגען], וכנרך לרוב נכ"ק נקשור עם סכיב לקווק, ולרוב עוד הפעל הזה נקרמי [שנאקנצו כו קוקיים רגים, וסניכו יקף לשרש],

וגויכי שמות שם חֲקָהּ, חַקָּפָה, אַקָּפָה, מַקָּפָה וכלה סרכה. ומזה לקקור השרש, לא שסקרן דָּקָהּ, ולומה לו קָהּ לקמן, וכשרש כמכוון ג"כ כשפתי ערב, ל"ע נכוזו ויוכי ורומי [s. *kup*, *kub*],

ויוקר ממנו עי' כלוק תקור השרש.

v. comp. trans. (impf. יְנַקֵּהּ), circuire, circulare, in gyrum versari (kreisen), sicut *simplex* קָהּ, veluti de solemnibus, quae pompis, quarum una alteram indesinenter excipit (חֲקוּפָה אַחַר חֲקוּפָה), celebrantur, Jes. 29, 1. *Hi.* הַקִּיף, circumdare, cingere, cum סָבִיב, quod gravitatis ergo adjicitur. Hoc modo etiam aramaice אַקָּהּ dicitur, quod, sicut hebr. a v. commentitio דָּקָהּ grammatici deducere soliti sunt. Inde nmm. neohebr. et talm. חֲקוּפָה, חַקּוּפָה (de pompa solenni, quae festo scenopegiae olim circa altare, templo diruto, circa *Almanbar* inter *Hosianarum* cantum fiebat), אַקָּפָה, מַקָּפָא. Radix est קָהּ, sanscr. *kup*, *kub*, de qua plura in tabula radicum infra dicentur. LXX. *Hi.* *κυκλοῦν*, *περικυκλοῦν*, *περιέχειν*, *συνάπτειν*, *ἀνιστάναι*, *ὑψοῦν.*

3 *impf. pl.*: יַנְקְפוּ *p.*

Jes. 29, 1. חגים ינקפו

Hif-il: הַקִּיף 3 *perf.*

Job. 19, 6. ומצודו עלי הקיף

3 *perf. fem.*: הַקִּיפָה

Jes. 15, 8. כי־הקיפה הזעקה

3 *perf. pl.*: הִקִּיפוּ

Job. 1, 5. הקיפו ימי המשתה

Ps. 88, 18. הקיפו עלי יחד

3 *perf. pl.*: וְהִקִּיפוּ

2Chr.23,7 והקיפו הלוים את־המלך

3 *prf. pl. c. s.*: הִקִּיפוּנִי

Ps. 22, 17. עדת מרעים הקיפוני

2 *perf. pl.*: וְהִקַּפְתֶּם

2Rg.11,8. והקפתם אל־המלך סביב

part. pl.: מַקִּיפִים, מַקִּפִים

1Reg.7,24. מקפים את־הים סביב

2 Chr. 4, 3. מקיפים את־הים סביב

inf. constr.: הַקִּיף

Jos.6,3. הקיף את־העיר פעם אחת

Jos. 6, 11. הקף פעם אחת

impt. pl. c. s.: וְהַקִּיפוּהָ

Ps. 48, 13. סבו ציון והקיפוה

3 *imperf. ap.*: וַיַּקֵּף

Thr. 3, 5. ויקף ראש ותלאה

2 *imperf. pl.*: *תַּקִּפוּ

Lev.19,27. *לא תקפו פאת ראשכם

3 *imperf. pl.*: יַקִּיפוּ

Ps. 17, 9. בנפש יקיפו עלי

3 *imperf. pl.*: וַיַּקִּפוּ

2 Reg. 6, 14. ויקפו על־העיר

נָקְפָּה

ע"כ, גויר נָקַף סוכרי, והסלה לדעת השנעים וקכים מין קנוסה וקסור רע, ל"א קנל [שעיקק], וא"כ השרש נקף לשון הכתרה וקניכה. שולם לדעת שלמה יקקי ולקן-עוכל ודוד קמחי והמתרגם נויכו מן נקף בשכון הכלה, ומזכנו רומזין דמחק, או כנשעל, וכל שלה לדעת הגמרא [שנת ס"כ ע"כ], והרלשון קניכ.

n. f. (a m. נָקַף), secundum LXX. (*σχοινίῳ ζωννύναι*), funis, quo lumbi accinguntur. Vulg. *funiculus.* Alii de verberum vicibus ac vulneribus intelligunt, *Gemaram* (Sabat f. 62, b.) sequentes. Sic etiam *Uzielli:* רְחִשְׁתִּין הִתְּחָא, a v. נָקַף, vi tundendi s. percutiendi. Lutherus priorem expt. praetulit: ein loses (schlechtes) Band.

Jes. 3, 24. ותחת חגורה נקפה

נָקַק

לומר נַק, פעל ל"ע כ"ק נגור, ושמון כמו נָקוּד, אֲנַקּוּד, קריכה קדול ולכיכה [נוצשיצען], ותפת לכן וכוך תעלת סקקר וסטווי. ומזה סשם נֹקֶד שוקן ולדול ולן [שצישלע], כלומר נלעת פרטו קוכיס קדקוכים. ל"ל שמון נקוע ופלוח [שצשלעט], ונקיקי סלע כמו נקיעי סלע, ול"כ סכון שם שקנב ושנק, ולקן פשרש תקוטם שלשני סקוף, והקוף עלמה, וכן נשפת s. *aç*, L *ac*] סודו ונשפם רומיה ויוכית [gr. ἀκ. לכן פרוש סרלוון קניכ.

h. e. נַק *v. inus.*, sicut אֲנַקּוּד, acuere (zuspitzen), unde נֹקֶד, acumen, cacumen, culmen. Alii *fissuram* s. *foramen* vertunt (syn. פֶּתַח); quod si verum sit, נַק non est *v. simplex*, sed *compos.*, cujus radix est *n'-ak*, sanscr. *aç*, gr. ἀκ, lat. *ac.*

נֹקֶד

ז', ונמלת לך כמין נֹקֶד, ומשון שן-הסלע [שלקקע], וכן לסתקנם שִׁקְּמָה [שלשון שקיפס, התכוסססות לשרקוק] ודומה נמכוון שָׁנִיטָה, נסעתקתו נמקום לקר, לולם ל"ל מוכנו קור ונקרס [שצשלעט], והרלשון קניכ.

n. m. (unde solummodo constr. נֹקֶד), cacumen, dens rupis (Felszacke, syn. שֶׁן־הַסֶּלַע). Targ. שְׁנִיטָה (a longe prospiciendo, syn. שְׁנִיטָה). LXX., praelata altera significatione: *τρώγλη*, *τρυμαλία.*

constr.: בְּנֹקֶד

Jer. 13, 4. בנקיק הסלע

pl. constr.: וּבְנִקְדֵי

Jes. 7, 19. ובנקיקי הסלעים

pl. constr.: וּמִנִּקְדֵי

Jer. 16, 16. ומנקיקי הסלעים

נָקַר

פעל כולל, ופעתיד יִקֹּר, ספתרון נקיכה וקרים, כעילה ודקילה, לניעה וגלוף [כיעדערנאהרען, וועגשעכען], ונקמר מקליעת עינים וקעקוען [לויסשעכען], או ע"י מלאכת לנוסית, או ע"י ערבי-נקל, ונכלל נ"כ על הנער, שמקר עלמות גנר. נכן הכנך כיולף נו, ויקוק הפעולה. הנשנ"פ הפעולי", כתרגומו אִתְּסָחַל, ונשלל להסתכת שולף ומכוכה. מרכו השרש דָּקַר, וכן השנת ויסול נופל, ודומה לו קַר לקמן, וכמלף השרש נ"כ לשל בָּקַר, דָּקַר, תָּקַר, דָּקַר ודומיהם, וכשרש כמכוון נ"כ נשפתי ערב, כלשר תרלה גלוף השרשים נסוף ספרי. נתרגום נכתן הפעל לרוב נכנין הכנך נָקַר, וכן הכוסף אַקָּר, והפעולי אִתְּנַקַּר, ומזה כגור שם נְקֵרָא כמו נְקֵרָה נשבני, ונגמרא המופשע נְקוּדִי [ל"א נקור עינים, נקור הפרות, ע' תולעים ונקרים], וכן שם השם המופשע נְקֵרָה [נקרת התקנוליז], וכן נְקֵרוּת, ולשר שפעלם נָקְרוּ, נוֹקְרוּ [השלה על קוקר קרין ופפולפל], נָקַר [תולע המנקר], נְקוּר [לים מנקר רקים לו מכנים, והרכוי נגמרא נָקְרוֹת, נלקרייסעכר], והשם מַקּוֹר כלי לנקרים לו סקורכם [נעהרער], כלשר פרט סרא"כם כלי לשר יכקר נו, שכשלל נ"כ על שם קד של עוקות [שנשנעל], ל"א נרלשית רכם ס"ג לשף קוכס מנרלף דמקוריס לרון, והשם מַקֶּרֶת תעולתו כשם עכריכית נור שמוקר נמקור [לאעטוישער נרוכנען].

vrb. compos. trans., confodere (niederbohren), effodere, expungere (wegstechen), veluti oculos, qui vel saevitia humana vel avium rostris exsculpuntur; ossa, quae cruciatibus vehementissimis veluti telis hostilibus transforantur. *Pi.* intens. *Pu.* exsculptum, effossum, excisum esse, Targ. אִתְּחַסַּל, trop. de ortu, quo quis est procreatus. Radix, quae, secreta praepositione *na* (*ἀνά*, nie-der), residua est, biliterum est *qar*, cui aequale est *v. simplex* קַר et quae verborum compositorum דָּקַר, תָּקַר, דָּקַר, תָּקַר principium est et quasi seminarium. Cujus de analogis sanscritosemiticis infra in tabula radicum plura palam proponentur. Targumicum idioma creberrime utitur ejus verbi *Pa'ël* נַקֵּר, *Af.* אַנְקַר, *Itpa.* אִתְנַקַּר, unde *n.* נְקִירָא (= hebr. נְקֵרָה), abstr. gemar. נְקוּדִי (veluti de effossione oculorum, de fructuum per vermes ac serpentes *perrosione*) et, vi eadem, נְקִירוּת. Indidem, adjecta terminatione *nominali*: נְקָרָן, נְקָרָה, quod metaph. dicitur de eo, qui ingenio est acutus, perspicax, subtilis; נְקַר (nomen vermis fruges peredentis); נָקוּר de eo, qui lapides molares aliosve perforat (pl. gem. נָקוּרוֹת, Bohrmeister); מַקּוֹר, *perforaculum*, terebra (Bohrer), trop. etiam de rostro avium acuto (Spechtschnabel), *Bereshit Rabba* §. 3.; מַקֶּרֶת, puteus, exhausta humo inventus, *syrus* (artesischer Brunnen). LXX. *ὀρύσσειν*, *ἐξορύσσειν*; *ἀποκόπτειν*, *ἐκκόπτειν*; *συγκαίειν.*

inf. constr.: בְּנָקְרוֹ

1 Sam. 11, 2. בנקור לכם כל־עין

3 *impf. pl. c. s.*: יְנַקְּרוּהָ

Prv. 30, 17. יקרוה ערבי־נחל

Pi-el: נִקֵּר 3 *perf.*

Job. 30, 17. לילה עצמי נקר

2 *imperf.*: תְּנַקֵּר

הציני האנשים ההם

Num. 16, 14. תנקר

3 *imperf. pl.*: וַיְנַקְּרוּ

Jud. 16, 21. וינקרו את־עיניו

Pu-al: נָקַר

2 *perf. pl.*: נְקֻרְתֶּם

Jes. 51, 1. ואל־מקבת בור נקרתם

נְקָרָה

ע"כ, והסיון, נְקֵרָה, וסיון סינוי נְקָרוֹת, ומשון קליעת סשלע וקטוכו וקינן [שצלוהאלפע], וקל להכין מפשרש.

n. f. (c. נְקֵרַת, pl. c. נְקָרוֹת), caverna (Felshöhle). LXX. *τρώγλη*, *ὀπή.*

constr.: בְּנִקְרַת

Ex. 33, 22. ושמתיך בנקרת הצור

pl. constr.: בְּנִקְרוֹת

Jes. 2, 21. בנקרות הצרים

Digitized by Google

נָקַשׁ

פעל נוד, והניטוי מִנְקָשׁ, שמוען קמור ומשום כבוש וקשור [קניפֿפּען, צוניגע מאַכען], ולומפ לו רָקַשׁ לעיל דף רע"ו, ונאלף פיערט נ"כ נהפעל רָקַם לקען, והפירט לכל קָשׁ לקען, וזש בקקל והצווי. ובאלף לפ"כ על קריכה ולכידה ווידם [פֿאַנגען], והפסוק נוקף רצא לדעת רש"י מכפעל, לומר נכאל פרצה, קולם מכבון דעת לכון-עוֹלָם ולד"ק זהוֹ פועל. מכפעל פצעוני, נהשלמה על המוסף ומוזק. מכנד יונק ויווק, והמתפעל כנפעל. נזפה ענניכים עצרם וה מכוסף הַקְרֵשׁ, לשון קשור לכל כלכל והשוקם, ל"ע עקיים לכל לדבר, לכן נהצלל על פצוצה [צוליפֿפּען], ומצפה מענניכים הוא לתקנוס לכל פאקטוכוים, ופעולי זלו חָקֵשׁ, וכנגוכות חַקְשָׁה, חָקֵשׁ, חֲקֵשׁוּת וכדומה.

vrb. compos. trans. (prt. מְנַקֵּשׁ), nectere, laqueos facere, sicut רָקַם et simplex קָשַׁשׁ, hinc illaqueare, aucupari, capere. *Ni.* irretiri, seduci. *Pi.* laqueos, retia tendere, illaqueando capere. *Hitpa.* laqueum ponere, insidiari. Neohebr. חִקֵּשׁ, connectere ac comparare, concludere (pass. הֻקַּשׁ), unde חֲקֵשָׁה, conclusio; חֲקֵשׁוּת, ratiocinatio per syllogismos; חֻקַּשׁ, syllogismus, arab. قياس (comparatio, deinde ratiocinatio). LXX. *συλλαμβάνειν, ἐξερευνᾶν; Ni. ἐκζητεῖν; Pi. ἐκβιάζεσθαι; Hitpa. παγιδεύειν.*

part.: נוֹקֵשׁ
Ps. 9, 17. בפעל כפיו נוקש רשע

Nif-al: נָקֹשׁ
2 imperf.: תִּנָּקֵשׁ
Dt. 12, 30. פן־תנקש אחריהם

Pi-el: נִקֵּשׁ
3 imperf.: יְנַקֵּשׁ
Ps. 109, 11. ינקש נושה לכל

3 imperf. pl.: וַיְנַקְּשׁוּ
Ps. 38, 13. ויקשו מבקשי נפשי

Hitpa-el: הִתְנַקֵּשׁ
part. masc.: מִתְנַקֵּשׁ *sg*
1 Sam. 28, 9. ולמה אתה מתנקש

נְקֹשׁ

פעל קמי, והמוען לקיפֿ ולכיפֿ [צוזאַמען, צוֹגנען], וגם פה הצרט רָקַשׁ כמון עצמי, ויקור הצרט והצווי תקפ כלוף הצרטים נסוף הספר.

v. comp. aram. (ab hebraico diversum), tundere, caedere, a rad. *qa's*, de qua v. Tabulam Radicum. LXX. *συγκροτεῖν.*

p. f. pl.: נְקָשֶׁן
Dan. 5, 6. דא לדא נקשן

נֵר

v. s. r. נָהַר *p.* 693.

נָרַג

פעל ל"ע כ"ן נגור יְרֻגַּן, והמוען לכור נרכילה ופעפוע נדנקרים [צוזאַמצנען, קלאַצצען], והכל מפעלות של גלוי סוד ויקיפֿ [לויפֿצוזאַמען], כי מתפעלות רָגַל, ודומה לו רָגַשׁ נפעל רהנפ, אמוף סתרן זלו, וכן רהנ, כרג נעניני, והצרט כמכוון נ"כ נפצתי ערב, ל"ע נפצם סכלקים ויוכיח ודומיה, ונרמיה ומלקלנית ועוד להרכה [s. *râç* gr. *ῥοΐζ-, ῥοιζ-, ῥοιγ-*, 1 *rug*-ire, goth. *ruk*, litt. *rėk*].

v. compos. trans. inus., garrire, blatire, blaterare, aliquid foras effutire (klatschen, auspo-saunen), sicut רָגַשׁ, arab. رجّ, quod ex rad. *rag* epenthesi ortum est, sanscr. *râç*, gr. *ῥοΐζ-, ῥοιζ-*, lat. *rug*-ire, goth. *ruk*, litt. *rėk*.

נִרְגָּן

ע"ז פצרט כרג, והמוען פצפצ כנכרים ומדנר נרכילות [צוזאַמצער], והסופי-ן זנור להסמיכ המצקל, ונפרוס המלה הוסף טעו המוכיח מקלמונים.

n. m. (a v. נָרַג, addita terminatione nominali, formatum), garro, blatero, susurro, calumniator, arab. *nirag'-on.* LXX. *κέρκωψ, ὀξύθυμος, λαμπτῆρα δόλου πυρσεύειν.*

Prv. 18, 8. 26, 22. דברי נרגן
Prv. 26, 20. ובאין נרגן ישתק מדון

וְנִרְגָּן

Prv. 16, 28. ונרגן מפריד אלוף

נַרְגֵּל

ע"פ וכרי, לעיון לעיל מפ של כוסים, ומעמוקו נָרַג, נסופי כ"ל כאצר נמצ לרוב, והסר נָרַג תעודתו מול מקדים [מצמים], ונלרמי נִירְגֵּל מצלסו, ומקור מרגו נעלם מעכי.

n. pr. m. idoli *Kutaeorum*, comp. ex terminatione *al* et *n.* נֶרֶג (aram. נִירְגַּ), Mars planeta (מַאְדִים), quem etiam Zabii נִירְגַּ nuncupant (*Norberg* Onomast. Cod. Adami p. 105 sqq.). Sunt etiam, qui illud formam galli habuisse, collato n. תַּרְנְגוֹל, dicant. LXX. Vatic. Ἐργέλ.
2Rg.17,30 ואנשי־כות עשו את־נרגל

נֶרֶד

ע"ו, תפוכ רקצית לתקל נֶרֶד, וככנוי נִרְדִּי, והכנוי נְרָדִים, והמוען לדעת יוכח מלן-גכקפ נכתפ מלמנול שלו מין ורד [כלומ], ומכיל נ"כ דעת המומרים שמוף מִרְשָׁקוּ [מצמום], ולדעת מלן-עוכל הוא נוסף דומה מל כרכוס, והכנון שמוף מין עצב נצמי מריקו נוקף, וכצס כמכוון נ"כ נצצתי קנם [s. *nard*] וזעבר.

n. m. (primitivum formae נֶרֶד; c. s. נִרְדִּי, pl. נְרָדִים), ex sententia *Abu'lwalidi* in Lexico: genus *rosae* (וֶרֶד) vel, ut alii dicunt, *moschus* (מֻשְׁקִי). Potius est gramen quoddam indicum (sanscr. *nard*), *barbatum* illud ac suave olens. LXX. *νάρδος.*

Cant.4,14. נרד וכרכם קנה וקנמון

cum suff.: נִרְדִּי
Cant. 1, 12. נרדי נתן ריחו

pl.: נְרָדִים
Cant. 4, 13. כפרים עם־נרדים

נָשָׂא

פעל נוזל, והצעיק יָשָׂא, והמקור מכפרל נְשׂוֹא והסמך שְׂאֵת, ונקוט הצרט לָשֵׂאת, ולפעמים המקור נְשׂוֹא. המוען נעילם ולוים [מענען, ער-, קויפֿ-], ל"ע מכצ'ק היל לצצוצה [לכן נ כ צצוצה נכלל], לו לנקפ ולתפלה, לנעיכה ולרמיוס, מכצ'ק הרקפ הסרך מל נמיכת רקפ, להסמכת הרוס, ובצ'ק רקפ פלוני הרצון מלמו מלכה

3 perf.: נָשָׂא
Gn. 13, 6. ולא־נשא אתם הארץ
Ex. 10, 13. נשא את־הארבה
Ex. 35, 26. אשר נשא לבן אתנה
2 Sam. 20, 21. נשא ידו במלך בדוד
1 Reg. 10, 11. נשא זהב מאופיר
2 Reg. 9, 25. נשא עליו את־המשא
2 Reg. 25, 27. נשא אויל מרדך
1 Chr. 18, 11. והזהב אשר נשא
1 Chr. 27, 23. ולא־נשא דויד מספרם
2Chr.11,21 נשים שמונה־עשרה נשא
Ps. 15, 3. ורחרפה לא־נשא על־קרבו
Ps. 24, 4. אשר לא־נשא לשוא נפשו
Job. 34, 19. אשר לא־נשא פני שרים
Jes. 22, 6. ופילם נשא אשפה
Jes. 53, 4. אכן חלינו הוא נשא
Jes. 53, 12. חטא־רבים נשא
Jer. 52, 31. נשא אויל מרדך
Ez. 18, 6. 15. ועיניו לא נשא
Ez. 18, 12. ואל־הגלולים נשא עיניו
Ez. 18, 19. מדע לא־נשא הבן
Joel 2, 22. כי־עץ נשא פריו
Hos. 13, 1. נשא הוא בישראל
Hab. 3, 10 רום ידיהו נשא
Hag. 2, 19. ועץ הזית לא נשא
Zach. 2, 4. איש לא־נשא ראשו

3 perf.: וְנָשָׂא
Ex. 28,12. ונשא אהרן את־שמותם
Ex. 28, 29. ונשא אהרן את־שמות
Ex. 28, 30. ונשא אהרן את־משפט
Ex. 28, 38. ונשא אהרן את־עון
Lev. 5, 1. אם־לוא יגיד ונשא עונו
Lev. 5, 17. ואשם ונשא עונו
Lev. 16, 22. ונשא השעיר עליו
Lev. 17, 16. ונשא עונו
Lev. 24, 15. יקלל אלהיו ונשא חטאו
Num. 30, 16. ונשא את־עונה
1 Sam. 17, 34. ונשא זה מהעדר
1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה
2 Reg. 23, 4. ונשא את־עפרם
Jes. 5, 26. 11, 12. ונשא־נס לגוים
Ez. 17, 23. ונשא ענף ועשה פרי
Ez. 29, 19. ונשא המנה
Mal. 2, 3. ונשא אתכם אליו

3 perf. c. s.: נְשָׂאָהּ
Dt. 1, 31. נשאך יי אלהיך

3 perf. c. suff.: וְנְשָׂאָהּ
הכית את־אדום ונשאך לבך
2 Reg. 14, 10.
2 Chr. 25, 19. ונשאך לבך להכביד

3 perf. c. s.: נְשָׂאוֹ
Ex. 35, 21. כל־איש אשר־נשאו לבו
Ex. 36, 2 כל אשר נשאו לבו
2 Reg. 2, 16. פן־נשאו רוח יי

3 perf. c. suff.: וְנְשָׂאוֹ
Jes. 10, 26. ונשאו בדרך מצרים
Am. 6, 10. ונשאו דודו ומסרפו

3 perf. fem.: נָשְׂאָה
Esth. 5, 2. נשאה חן בעיניו

3 perf. f. c. s.: נָשְׂאַתְנִי
Ez. 3, 14. ורוח נשאתני ותקחני
Ez. 11, 24. ורוח נשאתני ותבאני

2 perf.: נָשָׂאתָ
1 Reg. 2, 26. כי־נשאת את־ארון
Ps. 32, 5. נשאת עון חטאתי
Ps. 85, 3. נשאת עון עמך
Neh. 9, 15. אשר־נשאת את־ידך

2 prf.: נָשָׂאתָה
Nu. 14, 19. וכאשר נשאתה לעם הזה

2 perf.: וְנָשָׂאתָ
2 Reg. 19, 4. ונשאת תפלה
Jes. 14, 4. ונשאת המשל הזה
Jes. 37, 4. ונשאת תפלה
Ez. 4, 5. ונשאת עון בית־ישראל
Ez. 4,6. ונשאת את־עון בית־יהודה

Digitized by Google

2 *perf. c. s.:* נָשָׂאתָנִי
Ps. 102, 11. כי נשאתני ותשלכני
2 *perf. c. s.:* וְנָשָׂאתָנִי
Gn. 47, 30. ונשאתני ממצרים
2 *perf. f. c. s.:* נָשָׂאתִים
Ez. 16, 58. תועבותיך את נשאתים
1 *perf.:* נָשָׂאתִי
Gn. 19, 21. הנה נשאתי פניך
Ex. 6, 8. אשר נשאתי את־ידי
Num. 14, 30. אשר נשאתי את־ידי
Num. 16, 15. אחד מהם נשאתי
Ps. 69, 8. עליך נשאתי חרפה
Ps. 88, 16. נשאתי אמיך אפונה
Ps. 123, 1. אליך נשאתי את־עיני
Ps. 143, 8. כי־אליך נשאתי נפשי
Jer. 31, 19. כי נשאתי חרפת נעורי
Ez. 12, 7. על־כתף נשאתי
Ez. 20, 6. ביום ההוא נשאתי ידי
Ez. 20, 15. 44, 12. נשאתי ידי
Ez. 20, 23. 28. 42. נשאתי את־ידי
Ez. 36, 7 אני נשאתי את־ידי
Ez. 47, 14. אשר נשאתי את־ידי
Job. 34, 31. כי אל־אל האמר נשאתי
1 *prf.:* וְנָשָׂאתִי
Gn. 18, 26. ונשאתי לכל־המקום
3 *perf. pl.:* נָשְׂאוּ
Nu. 31, 49. עבדיך נשאו את־ראש
2 Sam. 18, 28. אשר־נשאו את־ידם
Esr. 9, 2. כי־נשאו בבנותיהם להם
Esr. 10, 44. Q'ri. נשאי נשים נכריות
Cant. 5, 7. נשאו את־רדידי
Ps. 83, 3. ומשנאיך נשאו ראש
Ps. 93, 3 נשאו נהרות ה' נשאו נהרות
Job. 24, 10. וּרעבים נשאו עמר
Jes. 52, 8. קול צפיך נשאו קול
3 *perf. pl.:* נָשְׂאוּ *p.*
Thr. 4, 16. פני כהנים לא נשאו
Thr. 5, 13. בחורים טחון נשאו
3 *perf. pl.:* וְנָשְׂאוּ
Ez. 26, 17. ונשאו עליך קינה
Ez. 27, 32. ונשאו אליך בניהם
Esr. 8, 36. ונשאו את־העם
3 *prf. pl.:* וְנָשְׂאוּ *p.*
Mich. 2, 2. ובתים ונשאו
3 *perf. pl.:* לו״ק *נָשְׂאוּ
*נשוא לשוא עריך Ps. 139, 20.
3 *perf. pl.:* קמ״ץ וְנָשְׂאוּ
Ez. 39, 26. ונשו את־כלמתם
3 *perf. pl.:* וְנָשְׂאוּ
Ex. 18, 22. והקל מעליך ונשאו אתך
Num. 4, 25. ונשאו את־יריעת
Num. 11, 17. ונשאו אתך במשא
Num. 14, 33. ונשאו את־זנותיכם
Ez. 14, 9. ונשאו עונם בעון
Ez. 44, 10, 12. ונשאו עונם
Ez. 44, 13. ונשאו כלמתם
3 *perf. pl. c. s.* וְנָשָׂאִים
2 Chr. 12, 11. באו הרצים ונשאום
2 *perf. pl.:* נְשָׂאתֶם
Ez. 36, 6. כלמת גוים נשאתם
2 *perf. pl.:* וְנְשָׂאתֶם
Gn. 45, 19. ונשאתם את־אביכם
Am. 5, 26. ונשאתם את סכות
part. masc.: נֹשֵׂא *sg*
Ex. 34, 7. נשא עון ופשע
Num. 14, 18 נשא עון ופשע
Dt. 24, 15. נשא את־נפשו
Jud. 9, 54. אל־הנער נשא כליו
1 S. 10, 3. אחד נשא שלשה גדיים
1 S. 10, 3. ואחד נשא שלשת ככרות
1 Sam. 10, 3. ואחד נשא נבל־יין
1 Sam. 14, 1. 6. אל־הנער נשא כליו
1 S. 14, 3. כהן ה׳ בשלה נשא אפוד
1 Sam. 14, 7. ויאמר לו נשא כליו
1 Sam. 14, 12. יונתן ואת־נשא כליו
1 S. 14, 12. ויאמר יונתן אל־נשא כליו
1 Sam. 16, 21. ויהי־לו נשא כלים
1 S. 17, 41. והאיש נשא הצנה לפניו
1 Sam. 22, 18. נשא אפוד בד
1 Sam. 31, 4. ולא אבה נשא כליו
1 Sam. 31, 5. וירא נשא־כליו
2 S. 23, 37. נשאי כלי יואב בן־צרויה
1 Rg. 5, 29. שבעים אלף נשא סבל
2 Reg. 3, 14. מלך־יהודה אני נשא
1 Chr 10, 4 ויאמר שאול אל־נשא כליו
1 Chr. 10, 4. ולא אבה נשא כליו
1 Chr. 10, 5. וירא נשא־כליו
1 Chr. 11, 39 נשא כלי יואב בן־צרויה
2 Chr. 14, 7. נשא צנה ורמח
Ps. 99, 8. אל נשא היית להם
Ps. 126, 6. נשא משך־הזרע
Ps. 126, 6. נשא אלמתיו
Prv. 19, 19. גדול־חמה נשא ענש
Dan. 1, 16. נשא את־פתבגם
Am. 5, 1. נשא עליכם קינה
Mich. 7, 18. נשא עון ועבר על פשע
part. masc.: נֹשֵׂא *sg.*
1 Sam. 14, 13. ונשא כליו אחריו
1 Sam. 14, 13. ונשא כליו ממותת
1 Sam. 14, 14. הכה יונתן ונשא כליו
1 Sam. 14, 17. אין יונתן ונשא כליו
1 Sam. 17, 7. ונשא הצנה הלך לפניו
1 Sam. 31, 6. ושלשה בניו ונשא כליו
part. masc.: הַנֹּשֵׂא *sg.*
Lev. 11, 25. וכל־הנשא מנבלתם
part. masc.: וְהַנֹּשֵׂא *sg.*
Lev. 11, 28. והנשא את־נבלתם
Lev. 11, 40. והנשא את־נבלתה
Lv. 15, 10 והנושא אותם יכבס בגדיו
part. masc.: לְנֹשֵׂא *sg.*
1 Sam. 31, 4. ויאמר שאול לנשא כליו
part. m. pl.: נֹשְׂאִים
Gn. 37, 25. וגמליהם נשאים
Gn. 45, 23. נשאים מטוב מצרים
Jos. 3, 3. והכהנים הלוים נשאים
Jos. 6, 8. נשאים שבעה שופרות
2 Sam. 15, 24. הלוים אתו נשאים
1 Reg. 10, 2. גמלים נשאים בשמים
2 Chr. 9, 1. וגמלים נשאים בשמים
Neh. 5, 7. איש־באחיו אתם נשאים
part. pl.: וְנֹשְׂאִים
Mal. 2, 9. ונשאים פנים בתורה
part. pl.: הַנֹּשְׂאִים
Dt. 31, 9. הנשאים את־ארון
1 Chr. 15, 27. וכל־הלוים הנשאים
Jes. 45, 20. הנשאים את־עץ פסלם
Zach. 2, 4. הנשאים קרן אל־ארץ
part. pl.: וְהַנֹּשְׂאִים
Neh. 4, 11. והנשאים בסבל
p. pl. constr.: נְשֵׂאֵי, לְנֹשְׂאֵי
Num. 10, 17. נשאי המשכן
Num. 10, 21. נשאי המקדש
Dt. 31, 25. נשאי ארון ברית־י׳
Jos. 3, 8. 13. נשאי ארון
Jos. 3, 14. נשאי הארון הברית
Jos. 3, 15. וכבא נשאי הארון
Jos. 3, 15. ורגלי הכהנים נשאי הארון
Jos. 3, 17. נשאי הארון ברית־י׳
Jos. 4, 9. נשאי ארון הברית
Jos. 4, 10. והכהנים נשאי הארון
Jos. 4, 16. נשאי ארון העדות
Jos. 4, 18. 8, 33. נשאי ארון ברית־י׳
Jud. 3, 18. העם נשאי המנחה
2 Sam. 6, 13. כי צעדו נשאי ארון־י׳
2 Sam. 8, 2. 6. לעבדים נשאי מנחה
2 Sam. 18, 15. נשאי כלי יואב
1 Chr. 5, 18. אנשים נשאי מגן וחרב
1 Chr. 12, 24. נשאי צנה ורמח
1 Chr. 15, 26. נשאי ארון ברית־י׳
1 Chr. 18, 2 עבדים לדויד נשאי מנחה
1 Chr. 18, 6. עבדים נשאי מנחה
2 Chr. 14, 7. נשאי מגן
Jes. 52, 11. נשאי כלי ה׳
part. fem.: נְשֹׂאֹת *sg.*
1 Reg. 10, 22. נשאת זהב וכסף
part. fem.: נֹשְׂאֹת *sg.*
Esth. 2, 15. ותהי אסתר נשאת חן
p. fem. pl.: ־אֵת, נְשֹׂאוֹת
Gn. 45, 23. נשאת בר
2 Chr. 9, 21. נשאות זהב וכסף
p. pass. constr.: נְשׂוּי
Ps. 32, 1. אשרי נשוי־פשע
p. p. constr.: נְשָׂא
Jes. 33, 24. העם הישב בה נשא עון
p. p. constr.: נְכְשׂוּא, וְנִשְׂוּא
2 Reg. 5, 1. לפני אדונו ונשוא פנים
Job. 22, 8. ונשוא פנים ישב בה
Jes. 3, 3. 9, 14. ונשוא־פנים
p. pass. pl.: הַנְּשָׂאִים *masc.*
Jes. 46, 3. הנשאים מני־רחם
p. p. pl. c. suff.: *נְשֻׂאֹתֵיכֶם *fem.*
Jes. 46, 1. *נשאתיכם עמוסות
inf. abs.: נָשׂוֹא
Num. 4, 2. 22. נשא את־ראש
Jer. 10, 5. נשוא ינשוא כי־לא יצעדו
Hos. 1, 6. כי־נשא אשא להם
inf. constr.: נְשָׂא
Jes. 1, 14. נלאיתי נשא
inf. constr.: בְּנָשְׂא־
Jes. 18, 3. כנשא־נס הרים
inf. constr.: *בְּשׂוֹא
*בשוא גיו אתה תשבחם Ps. 89, 10.
inf. constr.: מִנָּשׂוֹא
Gn. 4, 13. גדול עוני מנשוא
inf. constr.: שְׂאֵת
Gn. 4, 7. הלוא אם־תיטיב שאת
Gn. 44, 1. כאשר יוכלון שאת
Gn. 49, 3. יתר שאת ויתר עז
Dt. 1, 9. לבדי שאת אתכם
Prv. 18, 5. שאת פני־רשע לא־טוב
Prv. 30, 21. לא־תוכל שאת
Jer. 17, 27. ולבלתי שאת משא
Job. 27, 1. 29, 1. ויסף איוב שאת משלו
inf. constr.: בְּשָׂאֵת
Ex. 27, 7. בשאת אתו
inf. constr.: וּבְשָׂאֵת
Ez. 10, 16. ובשאת הכרובים
Ez. 20, 31. ובשאת מתנתיכם
inf. constr.: לָשֵׂאת
Gn. 36, 7. לשאת אתם מפני מקניהם
Gn. 45, 27. שלח יוסף לשאת אתו
Gn. 46, 5. שלח פרעה לשאת אתו
Ex. 25, 14. לשאת את־הארן בהם
Ex. 25, 27. לשאת את־השלחן
Ex. 30, 4. לשאת אתו בהמה
Ex. 37, 5. לשאת את־הארון
Ex. 37, 14. 15. לשאת את־השלחן
Ex. 37, 27. לבדים לשאת אתו בהם
Ex. 38, 7. המזבח לשאת אתו בהם
Lev. 10, 17. לשאת את־עון העדה
Num. 4, 15. בני־קהת לשאת
Num. 11, 14. לשאת את־כל־העם
Num. 18, 22. לשאת חטא למות
Dt. 10, 8. לשאת את־ארון
Jud. 8, 28. ולא יספו לשאת ראשם
1 Sam. 2, 28. לשאת אפוד לפני
1 Chr. 15, 2. לשאת את־ארון
1 Chr. 15, 2. כי־בם בחר ה׳ לשאת
1 Chr. 23, 26. אין־לשאת את־המשכן
Jer. 44, 22. ולא־יוכל ה׳ עוד לשאת
Ez. 38, 13. לשאת כסף וזהב
Ez. 45, 11. לשאת מעשר החמר
inf. constr.: וְלָשֵׂאת
Eccl. 5, 18. ולשאת את־חלקו
לעשות ענך ולשאת פרי Dt. 8, 17.
inf. c. suff.: שְׂאֵתִי
שאתי בחיקי Is. 89, 51.
שאתי עליך חרפה Jer. 15, 15.
inf. c. suff.: שְׂאֵתוֹ
כי לא תוכל שאתו Dt. 14, 24.
הלא שאתו תבעת אתכם Lb. 13, 11.
f. c. suff.: וּשְׂאֵתוֹ
ממט משפטו ושאתו Hab. 1, 7.
f. c. suff.: מִשְּׂאֵתוֹ
אך משאתו יעצר להדיח Is. 62, 5.
inf. c. suff.: *מִשַּׂתּוֹ
*משתו יגורו אילים Jb. 41, 17.
f. c. suff.: *וּמִשַּׂאֵתוֹ
*ומשאתו לא אוכל Jb. 31, 23.
f. c. suff.: בְּנָשְׂאִי
בנשאי ידי אל־דביר קדשך Is. 28, 2.
impt. sg.: שָׂא
שא נא עיניך Gn. 13, 14.
ועתה שא־נא כליך Gn. 27, 3.
שא־נא עיניך וראה Gn. 31, 12.
אנא שא נא לפשע אחיך Gn. 50, 17.
שא נא לפשע עבדי Gn. 50, 17.
שא נא חטאתי אך הפעם Ex. 10, 17.
שא את ראש מלקוח Num. 31, 26.
ועתה שא נא את־חטאתי 1 S. 15, 25.
שא נא לפשע אמתך 2 Sam. 25, 28.
שא השלכהר 1 Reg. 9, 25. 26.
שא־נא עיניך Ez. 8, 5.
שא קינה אל־נשיאי Ez. 19, 1.
שא על־צור קינה Ez. 27, 2.
שא קינה על־מלך צור Ez. 28, 12.
שא קינה על־פרעה Ez. 32, 2.
שא נא עיניך Zach. 5, 5.
impt. sg.: נְשָׂא
אל נשא ידך Ps. 10, 12.
לו״ק נְסֵה
נסה־עלינו אור פניך Ps. 4, 7.
impt. sg.: וְשָׂא
ושא עיניך ימה וצפונה Dt. 3, 27.
ושא את מספר שמתם Num. 3, 40.
ושא לכל־חטאותי Ps. 25, 18.
impt. c. suff.: שָׂאֵהוּ
שאהו בחיקך Num. 11, 12.
שאהו אל־אמו 2 Reg. 4, 19.
impt. fem.: שְׂאִי *sg.*
קומי שאי את־הנער Gn. 21, 18.
ויאמר שאי בנך 2 Reg. 4, 36.
שאי־סביב עיניך Jes. 49, 18. 60, 4.
שאי עיניך על־שפים Jer. 3, 2.
שאי אליו כפיך Thr. 2, 19.
וגם־את בושי שאי כלמתך Ez. 16, 52
שאי זמתך Ez. 23, 35.
impt. fem.: וְשְׂאִי *sg.*
ושאי על־שזיף קיטה Jer. 7, 29.
בושי ושאי כלמתך Ez. 16, 52.
impt. pl.: שְׂאוּ
קרבו שאו את־אחיכם Lev. 10, 4.
שאו את־ראש Num. 1, 2. 26, 2.
שאו את־ארון Jos. 3, 6.
שאו־לכם מזה Jos. 4, 3.
שאו את־ארון הבריח Jos. 6, 6.
שאו מנחה ובאו 1 Chr. 16, 29.
שאו שערים ראשיכם Ps. 24, 7.
שאו שערים ראשיכם Ps. 24, 9.
שאו־זמרה ותנו־תף Ps. 81, 3.
שאו־מנחה ובאו Ps. 96, 8.
שאו־ידכם קדש Ps. 134, 2.
על הר־נשפה שאו־נס Jes. 13, 2.
שאו־מרום עיניכם Jes. 40, 26.
שאו לשמים עיניכם Jes. 51, 6.
שאו־נס ציונה Jer. 4, 6.
*ועל־בית הכרם שאו Jes. 6, 1.
שאו עיניכם Jer. 13, 20.
חומת בבל שאו־נס Jer. 51, 12.

Digitized by Google

שאו־נס בארץ Jer. 51, 27.
impt. pl.: וְשָׂאוּ
ושאו פתחי עולם Ps. 24, 9.
והשמיעו ושאו־נס Jer. 50, 2.
impt. pl. c. s.: שָׂאוֹנִי
שאוני ואנכי אדבר Job. 21, 3.
שאוני והטילני אל־הים Jon. 1, 12.
1 *imperf.:* אֶשָּׂא
איכה אשא לבדי Dt. 1, 12.
כי־אשא אל־שמים ידי Dt. 32, 40.
ואיך אשא פני אל־יואב 2 S. 2, 22.
אשר־תתן עלי אשא 2 Reg. 18, 14.
כי לא־אשא אשר־לך 1 Chr. 21, 24.
וצדקתי לא־אשא ראשי Job. 10, 15.
על־מה אשא בשרי בשני Job. 13, 14.
אל־נא אשא פני־איש Job. 32, 21.
אשא דעי למרחוק Job. 36, 3.
כי אם־פניו אשא Job. 42, 8.
ובל־אשא את־שמותם Ps. 16, 4.
אליך יי נפשי אשא Ps. 25, 1.
בשמך אשא כפי Ps. 63, 5.
כי אליך אדני נפשי אשא Ps. 86, 4.
כוס־ישועות אשא Ps. 116, 13.
אשא עיני אל־ההרים Ps. 121, 1.
אשא כנפי־שחר Ps. 139, 9.
אני עשיתי ואני אשא Jes. 46, 4.
אשא אל־גוים ידי Jes. 49, 22.
אשא בכי ונהי Jer. 9, 9,
כי־נשא אשא להם Hos. 1, 6.
אשא ואין מציל Hos. 5, 14.
זקף יי אשא Mich. 7, 9.
1 *imperf.:* וָאֶשָּׂא
ואשא עיני וארא Gn. 31, 10.
ואשא אתכם על־כנפי Ex. 19, 4.
שמעתי בקולך ואשא פניך 1 S. 25, 35.
ואשא עיני ואראה Dan. 8, 3.
ואשא את־עיני ואראה Dan. 10, 5.
ואשא את־הירין Neh. 2, 1.
ואשא עיני דרך Ez. 8, 5.
ואשא ידי לזרע Ez. 20, 5.
ואשא ידי להם Ez. 20, 5.
ואשא (את) עיני Zach. 2, 1. 2, 5. 5, 9
ואשא עיני וארא Zach. 5, 1. 6, 1.
1 *imperf.:* וָאֶשָּׂא
כי לא־אויב יחרפני ואשא Ps. 55, 13.
ואשא כפי אל־מצותיך Ps. 119, 48.
1 *imperf. c. s.:* אֶשָּׂאֵנִי
על־שכמי אשאנו Job. 31, 36.
1 *impf. c. s.:* וְאֶשָּׂאֵנִי
אך זה חלי ואשאנו Jer. 10, 19.
2 *impf.:* תִּשָּׂא *semel:* וְתִשָּׂא
ולא־תשא למקום Gn. 18, 24.
לא תשא את־שם־יי Ex. 20, 7.
לא תשא שמע שוא Ex. 23, 1.
כי תשא את־ראש Ex. 30, 12.
ועתה אם־תשא חטאתם Ex. 32, 32.
לא־תשא פני־דל Lev. 19, 15.
ולא־תשא עליו חטא Lev. 19, 17.
ואת־ראשם לא תשא Num. 1, 49.
ולא־תשא אתה לבדך Num. 11, 17.
ופן־תשא עיניך Dt. 4, 19.
לא תשא את־שם־יי Dt. 5, 11.
תשא ובאת אל־המקום Dt. 12, 26.
ונשאתים שם ואתה תשא 1 Rg. 5, 23.
ולצת לבדך תשא Prv. 9, 12.
אל־תשא נפשך Prv. 19, 18.
ומה לא־תשא פשעי Job. 7, 21.
כי־אז־תשא פניך ממום Job. 11, 15.
ותשא אל־אלהי פניך Job. 22, 26.
ואל־תשא להם Jes. 2, 9.
ואל־תשא בעדם רנה Jer. 7, 16. 11, 14.
תשא את־עונם Ez. 4, 4.
על־כתף תשא Ez. 12, 6.
כל־תשא ערן Hos. 14, 3.
2 *imperf.:* וַתִּשָּׂא
ותשא מרום עיניך 2 Reg. 19, 22.
ותשא מרום עיניך Jes. 37, 23.
ותשא בריתי עלי־פיך Ps. 50, 16.
2 *impf. c. s.:* תְּשָׂאֵנִי
תשאני אל־רוח תרכיבני Job. 30, 22.
2 *impf. fem.:* תְּשָׂאֶיךָ
למען תשאי כלמתך Ez. 16, 54.
ולא־תשאי עיניך Ez. 23, 27.
לא תשאי־ערד Ez. 36, 15.
3 *imperf.:* יִשָּׂא
אולי ישא פני Gn. 32, 21.
ישא פרעה את־ראשך Gn. 40, 13.
אשר־ישא את־שמו Ex. 20, 7.
כי לא ישא לפשעכם Ex. 23, 21.
ואכלוי עוני ישא Lev. 19, 8.
עוני ישא Lev. 20, 17.
ישא יי פניו אליך Num. 6, 26.
חטאו ישא האיש Num. 9, 13.
כאשר ישא האמן Num. 11, 12.
ישא־איש את־בנו Dt. 1, 31.
אשר־ישא את־שמו Dt. 5, 11.
אשר לא־ישא פנים Dt. 10, 17.
ישא יי עליך גוי Dt. 28, 49.
ישא מדבריך Dt. 33, 3.
לא־ישא לפשעכם Jos. 24, 19.
ולא־ישא אלהים נפש 2 Sam. 14, 14.
לא־ישא פני כל־כפר Prv. 6, 35.
ישא בשיחי משכבי Job. 7, 13.
ישא ברכה מאת יי Ps. 24, 5.
לא־ישא בעמלו Eccl. 5, 14.
כי־ישא על בעוריו Thr. 3, 27.
לא־ישא גוי אל־גוי Jes. 2, 4.
ישא ביום ההוא לאמר Jes. 3, 7.
ישא את־חיל דמשק Jes. 8, 4.
ומטהר ישא־עליך Jes. 10, 24.
ובחיקו ישא Jes. 40, 11.
לא יצעק ולא ישא Jes. 42, 2.
ואת־כלם ישא־רוח Jes. 57, 13.
אל־כתף ישא Ez. 12, 12.
בן לא־ישא בעון האב Ez. 18, 20.
לא ישא בעון הבן Ez. 18, 20.
ישא עליכם משל Mich. 2, 4.
ריב ומדון ישא Hab. 1, 3.
ישא־איש בשר־קדש Hag. 2, 12.
והוא־ישא הרד Zach. 6, 13.
3 *impf. c. hint.:* וַיִּשָּׂא
הישא פניך Mal. 1, 8.
הישא מכם פנים Mal. 1, 9.
3 *imperf.:* וַיִּשָּׂא
וישא־לוט את־עיניו Gn. 13, 10.
וישא עיניו 18, 2. 24, 63. 43, 29.
וישא אברהם את־עיניו Gn. 22, 4. 13.
וישא עשו קלו ויבך Gn. 27, 38.
וישא יעקב רגליו Gn. 29, 1.
וישא את־קלו ויבך Gn. 29, 11.
וישא את־בניו ואת־נשיו Gn. 31, 17.
וישא יעקב עיניו ויראו Gn. 33, 1.
וישא את־עיניו ויראו Gn. 33, 5.
וישא את־ראש שר Gn. 40, 20.
וישא משאות מאת פניו Gn. 43, 34.
וישא את־הארבה Ex. 10, 19.
וישא העם את־בצקו Ex. 12, 34.
וישא אהרן את־ידו Lev. 9, 22.
וישא משלו ויאמר Num. 23, 7.
18. 24, 3. 15. 20. 21. 23.
וישא בלעם את־עיניו Num. 24, 2.
וישא עיניו Jos. 5, 13.
וישא קולו ויקרא Jud. 9, 7.
וישא עיניו וירא Jud. 19, 17.
וישא וילך כאשר צוהו 1 Sam. 17, 20.
וישא שאול קלו ויבך 1 S. 24, 17.
וישא דוד והעם אשר־אתו 1 S. 30, 4.
וישא המלך את־קולו 2 Sam. 3, 32.
וישא הנער הצפה 2 Sam. 13, 34.
וישא את־עיניו וירא 2 Sam. 18, 24.
וישא הנבוא את־נבלת 1 Rg. 13, 29.
וישא פניו אל־החלון 2 Reg. 9, 32.
וישא דוד את־עיניו 1 Chr. 21, 16.
וישא־לו נשים 2 Chr. 13, 21.
וישא־לו יהוידע נשים 2 Chr. 24, 3.
וישא יי את־פני איוב Job. 42, 9.
וישא ויתן אל־חפני לבש Ez. 10, 7.
וישא ידו להם Ps. 106, 26.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֵךְ
ורוח יי ישאך 1 Reg. 18, 12.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֵהוּ
ישאהו על־אברתו Dt. 32, 11.
ישאהו קדים וילך Job. 27, 21.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֵהוּ
וישאהו ויבאהו 2 Reg. 4, 20.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֶהָ
ויכרת שוכת עצים וישאה Jud. 9, 48.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֶנָּה
ורוח נכאה מי ישאנה Prv. 18, 14.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֻנִי
כמעט ישאני עשני Job. 32, 22.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֵם
וישאם דוד ואנשיו 2 Sam. 5, 21.
3 *imperf. fem.:* תִּשָּׂא
האבלת ממנו עונה תשא Lev. 7, 18.
תשא את־עונה Num. 5, 31.
3 *impf. fem.:* וַתִּשָּׂא
ותשא את־קלה ותבך Gn. 21, 16.
ותשא רבקה את־עיניה Gn. 24, 64.
ותשא אשת־אדניו Gn. 39, 7.
ותשא כל־העדה Num. 14, 1.
ותשא ותבוא העיר Ruth 2, 18.
ותשא את־בנה ותצא 2 Rg. 4, 37.
ותשא חסד לפניו Esth. 2, 9.
ותשא־חן וחסד לפניו Esth. 2, 17.
ותשא אתי רוח Ez. 8, 3. 11, 1.
ותשא הארץ מפניו Nah. 1, 5.
3 *impf. fem.:* וַתִּשָּׂאֻנִי
ותשאני רוח Ez. 3, 12.
ותשאני רוח ותבאני Ez. 43, 5.
3 *impf. f. c. s.:* וַתִּשָּׂאֵהוּ
ותשאהו אמנתו ותנס 2 Sam. 4, 4.
3 *impf. c. s.:* תִּשָּׂאֵם
וסערה כקש תשאם Jes. 40, 24.
ורוח תשאם Jes. 41, 16.
1 *impf. pl.:* נָשָּׂא
נשא לבביו אל־כפים Thr. 3, 41.
2 *imperf. pl.:* תִּשְׂאוּ
תשאו את־עונתיכם Num. 14, 34.
תשאו את־עון המקדש Num. 18, 1.
תשאו את־עון כהנתכם Num. 18, 1.
ולא־תשאו עליו חטא Num. 18, 32.
ואל־תשאו משא Jer. 17, 21.
תשאו אל־גלוליכם Ez. 33, 25.
ופריכם תשאו Ez. 36, 8.
ופני רשעים תשאו Ps. 82, 2.
ובנתיהם אל־תשאו Esr. 9, 12.
ואם־תשאו מבנתיהם Neh. 13, 25.
2 *imperf. pl.:* תִּשָּׂאוּ *p.*
וחרפת עמי תשאו Mich. 6, 16.
2 *impf. f. pl.:* תִּשֶּׂא�ינָה
וחטאי גלוליכן תשאינה Ez. 23, 49.
2 *impf. pl.:* תִּשָּׂאוּן
הפניו תשאון Job. 13, 8.
אם־בסתר פנים תשאון Job. 13, 10.
3 *imperf. pl.:* יִשְׂאוּ
ולא־ישאו ערן ומתו Ex. 28, 43.
ולא־ישאו עליו חטא Lev. 22, 9.
המה ישאו את־המשכן Num. 4, 50.
והם ישאו עונם Num. 18, 23.
ישאו שבעה שופרות Jos. 6, 4. 6.
במאזנים ישאו־יחד Job. 6, 2.
ישאו בתק וכנור Job. 21, 12.
כי־בול הרים ישאו־לו Job. 40, 20.
ישאי הרים שלום לעם Ps. 72, 3.
ישאו נהרות דכים Ps. 93, 3.
חמה ישאו קולם Jes. 24, 14.
ישאו על־כתף עורים Jes. 30, 6.
ישאו דבלת תאנים Jes. 38, 21.
ישאו מדבר ועריו Jes. 42, 11.
וגמליהם ישאו להם Jer. 49, 29.
ולא־ישאו עוד כלמת Ez. 34, 29.
ולא־ישאו עצים מן־השדה Ez. 39, 10.
ואל־ערגם ישאו נפשו Hos. 4, 8.
לא־ישאו גוי אל־גוי Mich. 4, 3.
3 *imperf. pl.:* יִשָּׂאוּ *p.*
ערגם ישאו Lev. 20, 19.
חטאם ישאו Lev. 20, 20.
בכתף ישאו Num. 7, 9.
זהב ולבונה ישאו Jes. 60, 6.
המה כלמתם ישאו Ez. 36, 7.
עליו משל ישאו Hab. 2, 6.
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׂאוּ
וישאו את־התיבה Gn. 7, 17.
וישאו עיניהם Gn. 37, 25.
וישאו את־שברם Gn. 42, 26.
וישאו בני ישראל Gn. 46, 5.
וישאו אתו בניו ארצה Gn. 50, 13.
וישאו בני־ישראל Ex. 14, 10.
וישאו את־ארון Jos. 3, 6.
וישאו שתי־עשרה אבנים Jos. 4, 8.
וישאו הכהנים את־ארון Jos. 6, 12.
וישאו העם את־קולם Jud. 2, 4.
וישאו אתו Jud. 16, 31.
וישאו קולם ויבכו Jud. 21, 2.
וישאו נשים למספרם Jud. 21, 23.
וישאו להם נשים מאביות Ruth 1, 4.
וישאו משם את ארון 1 Sam. 4, 4.
וישאו את־עיניהם ויראו 1 S. 6, 13.
וישאו כל־העם את־קולם 1 S. 11, 4.
וישאו את־עשהאל 2 Sam. 2, 32.
וישאו קולם ויבכו 2 Sam. 13, 36.
וישאו ויבאו אל־דוד 2 Sam. 23, 16.
וישאו הכהנים את־הארון 1 Rg. 8, 3.
וישאו את־אבני הרמה 1 Rg. 15, 22.
נעריו וישאו לפניו 2 Reg. 5, 23.
וישאו משם כסף וזהב 2 Reg. 7, 8.
וישאו משם וילכו ויטמנו 2 Rg. 7, 8.
וישאו אתו על־הסוסים 2 Rg. 14, 20.
וישאו את־נחשתם בבלה 2 Rg. 25, 13.
וישאו את־ראשו ואת־כליו 1 Chr. 10, 9.
וישאו את־גופת שאול 1 Chr. 10, 12.
וישאו ויבאו אל־דויד 1 Chr. 11, 18.
וישאו בני־הלוים 1 Chr. 15, 15.
וישאו הלוים את־הארון 2 Chr. 5, 4.
וישאו שלל חרבה מאד 2 Chr. 14, 12.
וישאו את־אבני הרמה 2 Chr. 16, 6.
וישאו את־כל־נחשתם Jer. 52, 17.
וישאו את־עיניהם מרחוק Job. 2, 12.
וישאו קולם Job. 2, 12.
וישאו הכרובים את־כנפיהם Ez. 10, 19. 11, 22.
וישאו כלמתם Ez. 32, 24. 25. 30.
וישאו את־יונה Jon. 1, 15.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֵהוּ
וישאהו וישיבהו 2 Chr. 24, 11.
3 *pl. c. suff.:* וַיִּשָּׂאֵהוּ
וישאהו במות בשנים Num. 13, 23.
וישאהו מבית אבינדב 2 S. 6, 3. 4.
וישאהו על־הסוסים 2 Chr. 25, 28.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאוּם
ישאום הרצים והשיבום 1 Rg. 14, 28.
על נחל הערבים ישאום Jes. 15, 7.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאֻם־אָם, וַיִּשָּׂאוּם
וישאם בכתנתם Lev. 10, 5.
וישאום בני־קיש אחיהם 1 Chr. 23, 22.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאֻנוּ
ועוננו כרוח ישאנו Jes. 64, 5.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאוּנְךָ
על־כפים ישאונך Ps. 91, 12.

Digitized by Google

3 pl. c. suff.: יְשָׂאֻהוּ
Jes. 46, 7. ישאהו על־כתף יסבלהו
3 impf. pl. f.: וְתִשֶּׂאנָה
Ruth 1, 9. ותשאנה קולן ותבכינה
3 pl. fem.: וְתִשֶּׂנָה
Jer. 9, 17. ותשנה עלינו נהי
3 pl. f.: וַתִּשֶּׂנָה
Ruth 1, 14. ותשנה קולן
3 impf. f. pl.: וַתִּשֶּׂנָה
Zach. 5, 9. ותשנה את־האיפה
Nif-al: נָשֹׂא
2 Sam. 19, 43. נשאת נשא לנו
3 prf.: וְנִשָּׂא
Ex. 25, 28. ונשא־בם את־השלחן
2 Rg. 20, 17. ונשא כל־אשר בביתך
Jes. 39, 6. ונשא כל־אשר בביתך
3 perf. fem.: נְשֹׂאָת
Zach. 5, 7. ככר עפרת נשאת
part.: נָשֵׂא
Jes. 2, 12. ועל־כל נשא ושפל
part.: וְנִשָּׂא
Jes. 2, 2. ונשא מגבעות
Jes. 6, 1. רם ונשא
Jes. 52, 13. ירום ונשא וגבה
Jes. 57, 7. על הר־גבה ונשא
Jes. 57, 15 כי כה אמר רם ונשא
Jer. 51, 9. ונשא עד־שחקים
Dan. 11, 12. ונשא ההמון ירום לבבו
Mich. 4, 1. ונשא הוא מגבעות
part. pl. וְהַנְּשָׂאִים
Jes. 2, 13. הרמים והנשאים
part. fem.: sg. נְשָׂאָה
Jes. 30, 25. ועל כל־גבעה נשאה
part. fem.: sg. נְשֹׂאת
1 Chr. 14, 2. כי־נשאת למעלה מלכותו
part. f. pl.: הַנְּשָׂאוֹת
Jes. 2, 14. הגבעות הנשאות
inf. constr.: וּבְהַנְשֵׂא
Ez. 1, 19. ובהנשא החיות
inf. c. suff.: וּבְהַנְּשָׂאָם
Ez. 1, 21. ובהנשאם מעל הארץ
impt. sg.: הַנְּשָׂא
Ps. 7, 7. הנשא בעברית צוררי
Ps. 94, 2. הנשא שפט הארץ
impt. pl.: וְהַנְּשָׂאוּ
Ps. 24, 7. והנשאי פתחי עולם
1 imperf.: אֶנָּשֵׂא
Jes. 33, 10. עתה ארומם עתה אנשא
3 imperf.: יְנַשֵּׂא
Jes. 40, 4. כל־גיא ינשא
3 imperf.: וַיְנַשֵּׂא
2 Chr. 32, 23. וינשא לעיני כל־הגוים
2 impf. pl.: תְּנַשְּׂאוּ
Jes. 66, 12. על־צד תנשאו
3 imperf. pl.: יְנַשְּׂאוּ p.
Prv. 30. 13. ורמעפעיו ינשאו
3 imperf. pl.: יִנָּשְׂאוּ
Ez. 1, 19. ינשאו האופנים
Ez. 1, 20. והאופנים ינשאו לעמתם
Ez. 1, 21. ינשאו האופנים
3 impf. pl.: יִנָּשׂוּא
Jer. 10, 5. נשוא ינשוא
3 impf. f. pl.: תְּנַשֶּׂאנָה
Jes. 49, 22. על־כתף תנשאנה
Pi-el: נָשֵׂא 3 perf.
2 Sam. 5, 12. וכי נשא ממלכתו
3 perf.: נִשָּׂא
1 Reg. 9, 11. נשא את־שלמה
3 perf.: וַיִּשָּׂא
Am. 4, 2. ונשא אתכם בצנות
3 perf. c. s.: נִשְׂאוֹ
Esth. 5, 11. נשאו על־השרים

part. pl.: מְנַשְּׂאִים
Esth. 9, 3. מנשאים את־היהודים
Jer. 22, 27. 44, 14. מנשאים את־נפשם
impt. c. s.: וְנַשֵּׂאם
Ps. 28, 9. ורעם ונשאם
3 impf. c. s.: וַיְנַשְּׂאֵהוּ
Esth. 3, 1. וינשאהו וישם את־כסאו
3 impf. c. s.: וַיְנַשְּׂאֵם
Jes. 63, 9. וינשאם כל־ימי עולם
3 impf. pl. c. s. s.: יְנַשְּׂאוּהוּ
Esr. 1, 4. ינשאוהו אנשי מקמו
Hif-il: הִנְשִׂיא
3 perf. pl.: וְהִנְשִׂיאוּ
Lev. 22, 16. והשיאו אותם עון
2 Sam. 17, 13. והשיאו כל־ישראל
Hitpa-el: הִתְנַשֵּׂא
part.: מִתְנַשֵּׂא
1 Rg. 1, 5. מתנשא לאמר אני אמלך
part.: וְהַמִּתְנַשֵּׂא
1 Chr. 29, 11. והמתנשא לכל־לראש
inf.: הִתְנַשֵּׂא
Ez. 17, 14. לבלתי התנשא
inf. constr.: בְּהִתְנַשְּׂאוֹ
Prv. 30, 32. אם־נבלת בהתנשא p.
3 imperf.: יִתְנַשֵּׂא
Num. 23, 24. וכארי יתנשא
2 imperf.: תִּתְנַשֵּׂא
Ez 29, 15 ולא־תתנשא עוד על־הגוים
3 impf. fem.: וְתִתְנַשֵּׂא
Num. 24, 7. ותנשא מלכתו
2 imperf. pl.: תִּתְנַשְּׂאוּ
Num. 16, 3. ומדוע תתנשאו
3 imperf. pl.: יִתְנַשְּׂאוּ
Dan. 11, 14. וינשאו להעמיד חזון

נָשָׂא

ג׳ו גויר ניכוכי פעולי, והשונן נתעלוקו סיבעלה והעוזבת שכל [עלהאָבעבער], לכן נהזעלב: ל׳ לניון כגיד וזר סבעלה על סעם [פּיסעס], הן שעלך לו עכגיד עם וזבע ושפּפּקה, לכן ג״כ כזיל העדם. כ׳ סכזוב ין הקרן רוסס, לומר לך עולם ין הקרן [דוכסע], לכן ענן זנקהוס מוס, ונעכוון סחקרון גם נערני, ונעפּזר שסס שֶׂה לקען ין הקנר ין נָשָׂא, נקנון הסעקל. נזעפּה ענכיכית סמופּזע נְשִׂיאוּת נגוד מוס, ד״מ כזילות זנעקים, כזילות כפיס, ולעעמים כמו גְּדִידוֹת, קְצִירוֹת, שְׂרֵרָה, נְדִיבוּת, רַבָּנוּת, גְּאוֹנוּת, הַיְּקוּת נמכוון.

n. m. part. pass., quidquid elatum, evectum, excelsum est, hinc: 1) princeps, dignitate super populum elatus, de rege, de principe *tribûs*, gentis, ecclesiae, populi. 2) vapores, a terra in aërem elevati et in nubes congregati, arab. *nasha*, *nash* (de vapore in altum adscendente vel nube modo coorta). Fortasse n. נָשָׂא, quod sequitur, ex hoc ipso נָשָׂא per literae praepositionalis apocopen ortum est. Neohebr. נְשִׂיאוּת, elatio, veluti labiorum (eloquium), manuum (lotio), interdum vi dignitatis *archonticae*, sicut גְּאוֹנוּת, רַבָּנוּת, הַיְּקוּת, et cetera synonyma supra enumerata. LXX. ἄρχων, ἀρχηγός; ἡγεμών, ἡγούμενος, ἀφηγούμενος; βασιλεύς; ἔθνος; νάφος, νεφέλη; הַנְשִׂיא נָשָׂא, ἀντιτάσσεσθαι.

Lev. 4, 22. אשר נשיא יחטא
Num. 7, 11 (bis). נשיא אחד ליום
Num. 7, 24. ביום השלישי נשיא
Num. 7, 30. ביום הרביעי נשיא
Num. 7, 36. ביום החמשי נשיא
Num. 7, 42. ביום הששי נשיא
Num. 7, 48. ביום השביעי נשיא
Num. 7, 54. ביום השמיני נשיא
Num. 7, 60. ביום התשיעי נשיא
Num. 7, 66. ביום העשירי נשיא
Nu. 7, 72. ביום עשתי עשר יום נשיא
Nu. 7, 78. ביום שנים־עשר יום נשיא
Num. 13, 2. תשלחו כל נשיא בהם
Num. 34, 18. נשיא אחד ממטה
Num. 34, 22. נשיא בקי בן־יגלי
Num. 34, 23. נשיא חניאל בן־אשד
Num. 34, 24. נשיא קמואל בן־שפטן
Num. 34, 25. נשיא אליצפן בן־פרנך
Num. 34, 26. נשיא פלטיאל בן־עזן
Num. 34, 27. נשיא אחיהוד בן־שלמי
Nu. 34, 28. נשיא פדהאל בן־עמיהוד
Jos. 22, 14. נשיא אחד נשיא אחד
1 Reg. 11, 34. כי ׀ נשיא אשחנו
1 Chr. 5, 6. הוא נשיא לראובני
2 Chr. 1, 2. ולכל נשיא לכל־ישראל
Ez. 34, 24. דוד נשיא בתוכם
Ez. 37, 25. נשיא להם לעולם
Ez. 44, 3. את־הנשיא נשיא הוא
וְנָשִׂיא
Ex. 22, 27. ונשיא בעמך לא תאר
Num. 2, 3. 5. 7. 10. 12. 14. 18. 20. 22. 25. 27. 29. ונשיא לבני
Num. 34, 18. ונשיא אחד
Ez. 7, 27. ונשיא ילבש שממה
Ez. 30, 13. ונשיא מארץ־מצרים
הַנָּשִׂיא
Esr. 1, 8. לששבצר הנשיא ליהודה
Ez. 12, 10. הנשיא המשא הזה
Ez. 44, 3. את־הנשיא נשיא הוא
Ez. 45, 17. ועל־הנשיא יהיה
Ez. 45, 22. ועשה הנשיא ביום ההוא
Ez. 46, 2. ובא הנשיא דרך אולם
Ez. 46, 4. אשר־יקרב הנשיא ליי׳
Ez. 46, 8. ובבוא הנשיא
Ez. 46, 12. וכי־יעשה הנשיא נדבה
Ez. 46, 16. כי־יתן הנשיא מתנה
Ez. 46, 18. ולא־יקח הנשיא
וְהַנָּשִׂיא
Ez. 12, 12. והנשיא אשר־בתוכם
Ez. 46, 10. והנשיא בתוכם
לַנָּשִׂיא
Num. 17, 21 (bis). מטה לנשיא אחד
לַנָּשִׂיא
Ez. 45, 16. התרומה הזאת לנשיא
Ez. 46, 17. ושבת לנשיא
Ez. 48, 21. והנותר לנשיא מזה
Ez. 48, 21. לעמת חלקים לנשיא
Ez. 48, 22. בתוך אשר לנשיא
Ez. 48, 22. לנשיא יהיה
וְלַנָּשִׂיא
Ez. 45, 7. ולנשיא מזה ומזה
constr.: נְשִׂיא
Gn. 23, 6. נשיא אלהים אתה
Gn. 34, 2. החוי נשיא הארץ
Num. 7, 18. נשיא יששכר
Num. 25, 14. נשיא בית־אב לשמעני
Num. 25, 18. בת־נשיא מדין אחתם
1 Chr. 2, 10. נחשון נשיא בני יהודה
Ez. 21, 30. רשע נשיא ישראל
Ez. 38, 2. 3. 39, 1. נשיא ראש משך
וְנָשִׂיא
Num. 3, 24. ונשיא בית־אב לגרשני
Num. 3, 30. 35. ונשיא בית־אב
Num. 3, 32. ונשיא נשיאי הלוי
pl.: נְשִׂיאִים
Gn. 17, 20. שנים־עשר נשיאים
Gn. 25, 16 שנים־עשר נשיאם לאמתם
Jos. 22, 14. ועשרה נשאים עמו
1 Chr. 4, 38. נשיאים במשפחותם
Ps. 135, 7. מעלה נשאים

נשיאים ורוח וגשם אין
Prv. 25, 14.
ויעלה נשאים
Jer. 10, 13.
ויעל נשאים
Jer. 51, 16.
pl.: הַנְּשִׂיאִים
וכל־הנשיאים בעדה
Ex. 34, 31.
עגלה על־שני הנשאים
Num. 7, 3.
ויקריבו הנשאים
Num. 7, 10 (bis).
וטרדו אליך הנשיאם
Num. 10, 4.
ולפני הנשיאם וכל־העדה
Nu. 27, 2.
לפני משה ולפני הנשאים
Nu. 36, 1.
כל־העדה על־הנשיאים
Jos. 9, 18.
ויאמרו כל־הנשיאים
Jos. 9, 19.
ויאמרו אליהם הנשיאים
Jos. 9, 21.
כאשר דברו להם הנשיאים
Jos. 9, 21.
ולפני הנשיאים לאמר
Jos. 17, 4.
ראשי הנשיאים
1 Chr. 7, 40.
pl.: וַהֲנָשִׂיאִים
והנשאם הביאו
Ex. 35, 27.
הכהן והנשיאים
Jos. 22, 32.
pl. constr.: נְשִׂיאֵי
ויבאו כל־נשיאי העדה
Ex. 16, 22.
נשיאי מטות אבותם
Num. 1, 16.
ונשיא נשיאי הלוי
Num. 3, 32.
ויקרבו נשיאי ישראל
Num. 7, 2.
הם נשיאי המטת
Num. 7, 2.
מאת נשיאי ישראל
Num. 7, 84.
נשיאי עדה קראי מועד
Num. 16, 2.
וכל־נשיאי העדה לקראתם
Nu 31, 13
ואל־נשיאי העדה לאמר
Num. 32, 2.
וישבעו להם נשיאי העדה
Jos. 9, 15.
נשבעו להם נשיאי העדה
Jos. 9, 18.
ואת־נשיאי מדין
Jos. 13, 21.
נשיאי האבות לבני ישראל
1 Rg. 8, 1.
נשיאי האבות לבני ישראל
2 Chr. 5, 2.
היא בכל־נשיאי ישראל
Ez. 21, 17.
נשיאי ישראל איש לזרעו
Ez. 22, 6.
כל נשיאי הים
Ez. 26, 16.
וכל־נשיאי קדר
Ez. 27, 21.
ודם־נשיאי הארץ תשתו
Ez. 39, 18.
רב־לכם נשיאי ישראל
Ez. 45, 9.
pl. constr.: וְנִשִׂיאֵי
משה ואהרן ונשיאי ישראל
Nu. 1, 44
ונשיאי העדה את־בני
Num. 4, 34.
משה ואהרן ונשיאי ישראל
Nu. 4, 46
הכהן ונשיאי העדה
Jos. 22, 30.
pl. constr.: נְשִׂיאֵי
ולא־יונו עוד נשיאי
Ez. 45, 8.
pl. c. suff.: נְשִׂיאֶיהָ
מלכיה וכל־נשיאיה
Ez. 32, 29.
pl. c. suff.: נְשִׂיאֵיהֶם
מאת כל־נשיאהם
Num. 17, 17.
ויתנו אליו כל־נשיאיהם
Nu. 17, 21.
נְשׂוּאָה
ג״כ, גויר ניכוכי, וסְפָּתִיון לד״ק פסלים סכזוזים נסקפה, ע״ד הפסוק הכזוזים לפי־ען פסלם, ונזוזקם לפי סכוות מלבכם, ולדעת לנן־עזרי תוקר לנסיפה נוזוזק מזה, וסכוון זהוב עגם המזה סכזוב [נזסקע]. נזסה עכיכית נְשׂוּאָה ככוי לזסה נעולק נעל, לזכר הפוכה פְּנוּיָה, כעדה נלקי מקוכזה, והוכרי נָשׂוּא, פָּנוּי.

n. f. prt., secundum nonnullos: simulacra idolorum, quae pompa solemni circumferuntur, cf. Am. 5, 26. *Abulwalid* de ipso jumento, onus portante, intelligit; melius ipsum *onus*, quod portatur, sic appellari dixeris. Neohebr. נְשׂוּאָה de muliere in matrimonium ducta (opp. פְּנוּיָה, puella nondum desponsata). LXX. perverse: αἴρετε αὐτά.

pl. c. suff.: נְשׂוֹאֵיכֶם
Jes. 46, 1. נשאתיכם עמוסות

Digitized by Google

נְשָׂאֵת

ז׳, והנה לדעת יעציס די-טרשלכי נתיחו הקנר הוא מקור נפעל, הנקבם להסמיכת הפתיכה, וק״כ אך פתוב זכיס מפעשקל נגלה, נְקְרָא, נִכְסָה. לדעת דוד קמחי שם נויר הכהן, ע״פ מַשָּׂאת, ומשקל הוכחי שלו מזית רֶכֶב, שֶׁמֶן, ומכוונו דומה לפל משא מַשָּׂאת. קולם מכוון לי שהוא שם רוחני של נפעל, לציון התעורר והתיקף [נתנא, נענעגענעם], ומשל כזה לצון כתיכה.

n. f., ex Jesajae Tranensis sententia: *infin. Nif'al* (forma secundar. inf. נִכְסֵה, נִגְלֵה, נִקְרֵא, qui deinde substantive de *dono* s. *munere* dicatur. *David Qimchi* formam *pi'elicam* esse censet, sicut מְנַשֵּׂאת (quibus respondent nmm. msc. שְׁלֵם, קְצֵר), ut proinde nomini מַמָּשָׂאת par sit atque aequalis. At quid impedit, quominus *prt. Nif.* esse dicas, ita ut sit *datum, donatum*, h. e., donum, donativum, *congiarium*. LXX. *δόμα*

2 Sam. 19, 43. אך־נשא נשא לנו

מַמָּשָׂא

ז׳ הנקוכים קליפות, לו כמקור מחסר וסגילה עניכה וכעילה [לחסר תנכון, מלשענען], ל״מ לענכד ולעשק, לחן עשק, לו שנקעגם להסמיכת ככל הנל מעשקם וסכל ערק ועשל [לחסר], ל זמוכנו כמו נְשָׂאת, לחן מתנה יקוזה ומקח [נעשענק], לומר הכיחס לחכר יסוכן לקים [לחסרנענקלחסרעם], לו נמילת קטול לדבור [לויסחפרעלחען], לו נמילת הדבור על הלשון [עי׳ שמות כ״ו׳ קלים ע״ו נ״; יקוק׳ ל״ו נ׳]. לכן לסדר וכלום ככלל [לויסחפריוך], לו נ״כ זיר ושר והנסחת קול, ל״מ שר מעשק, שר נעשק, נסחר לכרי סיחים, הם לחן שלחם יקקי שם כזיקות כזיר, נחן כעיות כזיר, לם לכרים קול לם להשפיל, כזיקת הכנון.

n. m., significatione multiplex: 1) gestatio, portatio, vel *concretive* ipsum *onus*; 2) sicut מַשָּׂאת, donum, munus, congiarium, vectigal; 3) elatio vocis ad pronunciandum vel, ut ita dicam, sumtio rei pronunciandae super linguam s. labia, hinc ipsum illud, quod profertur s. enunciatur (Ausspruch), oraculum (adjuncta notione vaticinii *minacis* concionisque *durae*, quae in ipso vocabulo non inest, sed per dilogiam infertur), cantus, veluti שַׂר מַמָּשָׂא, הַשַּׂר הַמַּמָּשָׂא, praefectus cantus (Gesangmeister), tropo ab elatione s. *modulatione* vocis desumto. LXX. ἄρσις, ἔπαρσις, ἀναφορά, βάσταγμα, γόμος, φορτίον; λῆμμα, δόμα; ῥῆμα, φωνή; ὁρμή, πόλεμος, ἐπόστασις; ἀφηγούμενος, δόξα; ὅραμα, ὅρασις.

Num. 4, 15. משא בני־קהת
Nu. 4, 47. יעבדת משא באהל מועד
Num. 11, 11. משא כל־העם הזה
2 Reg. 5, 17. משא צמד־פרדים
2 Reg. 8, 9. משא ארבעים גמל
2 Chr. 17, 11. מנחה וכסף משא
2 Chr. 20, 25. וישאו להם לאין משא
2 Chr. 35, 3. שאו ארון הקדש בבתים
Prv. 31, 1. משא אשר יסרתו אמו מלך משא

Neh. 5, 7. ואמרה לחם משא
Neh. 13, 15. ותאנים וכל־משא
Neh. 13, 19. לא־יבוא משא ביום
Jes. 13, 1. משא בבל
Jes. 15, 1. משא מואב
Jes. 17, 1. משא דמשק
Jes. 19, 1. משא מצרים
Jes. 21, 1. משא מדבר־ים
Jes. 21, 11. משא דומה
Jes. 21, 13. משא בערב
Jes. 22, 1. משא גיא חזיון
Jes. 23, 1. משא צר
Jes. 30, 6. משא בהמות נגב
Jes. 46, 1. משא לעיפה
Jes. 46, 2. לא יכלו מלט משא
Jer. 17, 21. ואל־תשאו משא
Jer17,22 ולא־תוציאו משא מבתיכם
Jer. 17, 24. לבלתי הביא משא
Jer. 17, 27. ולבלתי שאת משא
Jer. 23, 33. מה־משא יי׳
Jer. 23, 33. את־מה־משא
Jer. 23, 34. אשר יאמר משא יי׳
Jer. 23, 38. ואם־משא יי׳ תאמרו
Jer. 23, 38. חדבר הזה משא יי׳
Jer. 23, 38. לא תאמרו משא יי׳
Ez. 24, 25. ואת־משא נפשם
Nah. 1, 1. משא נינוה
Zach. 9, 1. 12, 1. משא דבר־יי׳
Mal. 1, 1. משא דבר יי׳

הַמַּשָּׂא

Jer. 23, 36. ומשא יי׳ לא תזכרו־עוד

הַמַּשָּׂא

2 Reg. 9, 25. את־המשא הזה
1 Chr. 15, 27. וכנניה השר המשא
2 Chr. 24, 27. ורב המשא עליו
Neh. 5, 10. נעזבה־נא את־המשא
Prv. 30, 1. בן־יקה המשא
Jes. 14, 28. היה המשא הזה
Jes. 22, 25. המשא אשר־עליה
Jer. 23, 36. כי המשא יהיה
Ez. 12, 10. הנשיא המשא הזה
Hab. 1, 1. המשא אשר חזה

בְּמַשָּׂא

Num. 11, 17. אתך במשא העם
1 Chr. 15, 22. שר־הלוים במשא

בַּמַּשָּׂא

1 Chr. 15, 22. במשא יסר במשא

כְּמַשָּׂא

Ps. 38, 5. כמשא כבד יכבדו ממני

לְמַשָּׂא

2 Sam. 15, 33. והית עלי למשא
2 S. 19, 36. יהיה עבדך עוד למשא
Job. 7, 20. ואהיה עלי למשא

וּלְמַשָּׂא

Num. 4, 24. לעבד ולמשא

מִמַּשָּׂא

Hos. 8, 10. ממשא מלך שרים
cum suff.: וּמִמַּשָּׂאָם
Dt. 1, 12. טרחכם ומשאכם
cum suff.: מַשָּׂאוֹ
Nu. 4, 19. 49. על־עבדתו ועל־משאו
cum suff.: מַשָּׂאָם
Num. 4, 27. לכל־משאם
Num. 4, 27. את כל־משאם
Num. 4, 31. 32. משמרת משאם
pl.: מַשָּׂאוֹת
Thr. 2, 14. משאות שוא ומדוחים

מַשָּׂא

ז״ו מכוון הפעל כשם פניס, וכקשר פשם ג״כ עם פניס, ומוכנו הכרת פניס [פעטרעיל־קייען], וקל למכין.

n. m. (a v. נָשָׂא פָּנִים = נָשָׂא), partium studium (Parteilichkeit). LXX. *θαυμάζειν.*

וּמַשָּׂא

2 Chr. 19, 7. ומשאפנים ומקח־שחד

שְׂא

ז״ו, וסוף לל״ך מן שָׂא, נקנון סחקל, ומוכנו כוס וגולל [הפעט, גרפעסע], קולם יוקר מסקנר שכוף מצכע שא, יסודם עקיית של בָּשָׂא, כי נקקול הלשון יוע שכיון מקנר-מוזג, ומצכע שא נ״כ שע״ם שְׂרֵאוֹן, וכן השמוע שְׂוֹא, שְׂאֵת, שֵׂח, ולפכי לניגש נ״כ מקת שָׂא לקמן.

n. m., altitudo, sublimitas, *fastigium*, a v. בָּשָׂא, apocopato *Nun*, ut plurimi dicunt. At potius a verbo *simplici* שָׂא derivandum est, quod deinceps augmento praepositionis accrevit. Indidem (non a compos. נָשָׂא) nmm. supra enumerata, quae infra s. v. שָׂא (שׂוֹא) collocabimus. LXX. *δῶρον.*

cum suff.: שְׂרֵאוֹ

Job. 20, 6. אם־יעלה לשמים שריאו

שְׂוֹא

ז״ו ומכוונו דומה לל שְׂאוֹת שלונו, לומר כוס [הפעט], ולכנו המקול כמצר קצנו לניס; ולקניגנו נ״כ מקת שָׂא לקמן.

n. m. non inf., sublimitas, celsitudo (syn. גַּאֲוָה), a v. שָׂא, cui infra subjiciemus.

inf. constr.: *בְּשׂוֹא

*בשוא גליו אתה תשבחם. Ps. 89, 10.

מַשָּׂאָה

ז״ל, והפקור עצן מקלנן ועולה, מצעילה ולליס של הנצע [עמפצוועלעמצדעך כוין], וכנר ערך לו הסנר לנן-עוץ הנס מצעק, לל כן שלמה ילקקי ודוד קמחי והמקרנס, שנרשוכו מעכין מצע, נמכוון כעל ומעמקה, ולליקס מספרים קדמונים, שנורסין מַשָּׂאָה נמפיק, קולם הערך רמה, והכוונה כלשר לקכוני. נגזרך מַשּׂוֹאָה [מצקעץ], נהזעלקה על מועד וכם-קע [פַּייערלי־כַּעץ], וכלקר נקשור עם הפעל חִשְּׂרָא, ועשו המפרנים נגקור הנס והפעל מעכין שריפה. והפקוק ויפקס דוד הלעון הסיעם והוליכם [הפענים], וכן לין להפקוק ופלץ הלקין מפכיו, ילץ נשיקי מצכני, עכין שריפה ולהינה.

n. f., fumus, propterea sic dictus, quia in altum se attollit vel sursum se effert (emporwallender Rauch). Sic, collato *n.* מַשָּׂא, עָשָׁן, *Ibn-Ezra.* Alii *onus* vertunt, syn. מַשָּׂא, quod ipsum antiqua lectione מַשָּׂאָה in textum infertur. Gem. מַשּׂוֹאָה, signum, quod, accensis ignibus, datur (Feuerzeichen), c. *v.* חִשְּׂרָא, quod vi efficiendi, ut quid amoveatur, non incendendi dicitur. LXX. *πυρσός, λόγιον* (משאת שפתיו).

Jes. 30, 27. בער אפו וכבד משאה

מַשָּׂאָה

ז״כ כלי דנוס הנין, והקמונס קמוכת מַשָּׂאָה ע״י כוינת הקוליים, והסמך מַשָּׂאָה, ומכוני מַשָּׂאוֹת. המוכן כמו מַשָּׂא נכל מעפוליו, וכמו מַשָּׂאָה, לומר לליל כפים וכזיקת ידים, כזיקת הקול ונטילת הדבור על הלשון וכלילת כקוס, כנד ומעשה סנל וערק, תנוכה ומתן הכיתן והמכקה לאר תמוכת ותוקבע לפכי לים, עצן מתקנך ומתנלגל רוחם, הם הכתן כמכקה, לרוקה נכקרה כזקת לפכי לים נקיר סקרוליס, ועוד להרנם.

מַשָּׂאָה

2 Chr. 9, 24. משאה עבד־יי׳
constr.: מַשְׂאַת
Gn. 43, 34. משאת בנימן
Jud. 20, 38. משאת העשן מן־העיר
2 S. 11, 8. ותצא אחריו משאת המלך
Ps. 141, 2. משאת כפי מנחת־ערב
2 Chr. 24, 6. את־משאת משה עבד־יי׳
משאת משה עבד־ האלהים
2 Chr. 24, 9.
constr.: וּמַשְׂאַת
Am. 5, 11. ומשאת־בר תקחו
pl.: מַשָּׂאוֹת
Gn. 43, 34. וישא משאות מאת פניו
pl.: *לְמַשָּׂאוֹת
*למשאות אותה משרשיה. Ez. 17, 9.
constr. pl.: מִמַּשָּׂאוֹת
Gn. 43, 34. ממשאות כלם
pl. c. suff.: מַשָּׂאוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 40. ראשית משאותיכם

מַשּׂוֹאָה

ז״כ לל״ך נצין שמלית, קולם הנכסם הככוכם נצין יסכית, עי׳ קקת שָׂאָה ותקת שְׂוֹא.

n. f., quod rectius per *Shin* scribitur, quapropter v. s. vv. שָׂאָה, שְׂוֹא.

שְׂאֵת

ז״כ הקנר של שְׂאֵת, נככוי שְׂאַתְּ, וז״ל שַׂחְתִּ נחסר הלל״ף, חמוכן ל׳ הלי״ת והנעילם והסנעכם כוסס [לחסם עכ-הענען], ל״מ שלת פניס, שהפוכו כפילת פניס, לכן נזיקות וכוס כנוד ונעון [עכהבענכסייע], לו דנוד נכזיקת קול, לו נטילת הדנור על הלשון, כלשר הפעל כשל, לכן כמו משל. נ׳ חוס וקנכנוד [חסל, פלעק], ולנעת הנמרל גם וס מעכין הנגהה, ולל מעכין שריפה ולניכה, כלשר קשנו רניס. עי׳ עוד תקת שְׂוֹא, ושם תמלל ג״כ שְׂוֹא שָׂרֵאוֹן.

n. f. (= שְׂאֵת, c. s. שְׂאַתְּ, semel שַׂחְתִּ), 1) elevatio, hinc sublimitas, excellentia, qua quis super alios eminet vel ceteris praestat, et sicut מַשָּׂא, sublatio vocis, pronunciatio, pronunciatum. 2) ma-

Digitized by Google

cula, pustula, tanquam elatio s. tumor cutis, uti tradit Gemara, vel, ut alii fingunt, ab ustulatione. V. s. v. שְׂאֵת, unde et שְׂאוֹן, שְׂאִיאוֹן.

Lev. 13, 2. שאת או־ספחת
Lev. 13, 10. והנה שאת־לבנה בעור
Lev. 13, 10. בשר חי בשאת
Lev. 13, 19. שאת לבנה או בהרת
Lev. 13, 28. שאת המכוה הוא
Lev. 13, 43. והנה שאת־הנגע

וְלַשְׂאֵת
Lev. 14, 56. ולשאת ולספחת

נָשֵׂא
פעל לקחי, נמכוון העברי, וכ"ק גס אִתְנַשָּׂא מִקְפְעַל.
v. aram. (*Itpa.* אִתְנַשָּׂא), vi eadem, qua hebr. נָשָׂא. LXX. ἐξαίρειν; *Itpa.* ἐπαίρεσθαι.

3 *perf.:* וְנָשָׂא
Dan. 2, 35. ונשא המון רוחא
impt. sg.: שָׂא
Esr. 5, 15. שא אזל־אחת המו
Itpa-el: אִתְנַשָּׂא
part. fem.: מִתְנַשְּׂאָה *sg.*
Esr. 4, 19. על־מלכין מתנשאה

I. נָשָׂא

פעל ל"ג נקל, וספקרון תעיה [קיירען], ולפ הסתם ופתוי, כלומר קצר מקומי, ומזה הכוסף הִשִּׂיא, לזון העתקה [קיירע סיהרען], כלומר מצאו מתקנם ויקח קי, וכן נסוכיה הסס נִשֵּׂיא תעות [קיירעטוס]. והכפעל נָשֵׂא כמו נִחֲתָה לדעתם, ופ"כ מרכו הצרע והקרן דָּשֵׂא [נכון עתיי], ודומה לו תֵּדֵחַ, נקלוף ידוע, וגס הלוף תמצ תקוכו, וכן פרשו על־קצלו נפצוחיכם. נעכין בַּשַּׂר מות פרש קנן־נקעיליק ססברדי מן עֵשָׂה, לקיחת הלוחה, והכוסף הִשֵּׂה לפ"ו עצות ככוזה, והרצון שיהיה המות כוזה לסס, שיקח את נפשו, ומכחש קנן־סרוק פרשו מלזון יס, לומר יהיה מות עליו, וזה נקפצרי. קולם הכהן שהצרע כ־שלו נקניזת קלף סופית, והמוכן יקעס המות ויעשו, שלא ידעו עת יבוא עליהם.

v. in c. Qal inus., errare, non trans., ut placet *Qimchio*; *Hi.* הִשִּׂיא, facere, ut quis erret, in errorem inducere (irre führen). Sic *Isaaki* et *Paraphrastes*. Conferre poteris n. syr. *nushjo*, error. et *Ni.* נִשֵּׂא, quod glossemate נִתְעֵה explicatur. Radix hujus verbi *praepositionalis* est רֵשָׁה, cui par est תְּעֵה, vulgari illud more variatum. Inde impf. *Hif.* יַרְשֵׁי (*Qeri* Ψ. 55, 16.), abjecto *Aleph*, vi improviso opprimendi atque auferendi, minime vi debitum exigendi, ut vult *Gekatilja*, neque a v. subst. יֵשׁ (sit super illos), quae est *Ibn-Saruqi* sententia. LXX. *Hi.* ἀπατᾶν, ἀπαπείθειν, ἀνθιστάναι, ἐγχειρεῖν, ἐπαίρειν, ὑπολαμβάνειν.

inf. abs.: נָשׂוֹא
Jer. 23, 39. ונשיתי אתכם נשא
Nif-al: נִשָּׂא
3 *perf. pl.:* נִשְּׂאוּ
Jes. 19, 13. נשאו שרי נף
Hif-il: הִשִּׂיא 3 *perf.*
Jer. 49, 16. תפלצתך השיא אתך
3 *perf. c. s.:* הִשִּׂיאַנִי
Gn. 3, 13. הנחש השיאני
3 *perf. c. s.:* הִשִּׂיאֲךָ *p.*
Obad. 1, 3. חדון לבך השיאך
2 *perf. masc.:* הִשֵּׂאתָ
Jer. 4, 10. השא השאת לעם הזה
3 *pf. pl. c. s.:* הִשִּׂיאוּךָ
Obad. 1, 7. השיארוך יכלו לך
inf.: הַשֵּׂא
Jer. 4, 10. השא השאת לעם הזה
3 *imperf.:* יַשִּׂיא *ap.*
2 Rg. 18, 29. אל־ישיא לכם חזקיהו
2 Chr. 32, 15. אל־ישיא אתכם חזקיהו
Ps. 89, 23. לא־ישיא אויב בו
Jes. 36, 14. אל־ישא לכם חזקיהו
3 *imperf.:* יִשָּׂא
Ps. 55, 16. ישׁ מות ׀ עלימו
3 *impf. c. s.:* יַשִּׂאֲךָ
2 Reg. 19, 10. אל־ישאך אלהיך
Jes. 37, 10. אל־ישאך אלהיך
2 *impf. pl.:* תִּשְׂאוּ
Jer. 37, 9. אל־תשאו נפשתיכם
3 *impf. pl.:* יִשָּׂאוּ
Jer. 29, 8. אל־ישיאו לכם נביאכם

מַשָּׂאוֹן
ג"ו והמוכן הטעקס [קיירעפיכוכנ], גויר הכוסף, לנן נמצקל כללי על כקצ ונקר כוב ומכמס, ווס יקוס לעכוב מכקוב.
n. m., error, syr. *nushjo* idem.

בְּמַשָּׂאוֹן
Prv. 26, 26. תכסה שנאה במשארן

II. נָשָׂא

פעל נוזד נמעלוקו, וסניכוכי נָשָׂא נסנול, כלומ סוכו פ"ו, ולכוב קליפות כלמה נין ל"ס ול"ק. המוכן נניעס [כוטענען], ע' הלוקס נכתך וכנית והצבס [וועקסרען], לכן מהלוקס והטעמס נכללו, למען נכוב נטע [קוף וועקסרען לייפסען], והמלוס נכתך הוב נָשָׂא, סמלוס לעשות פרי ויתכון [וועקסרעך], וסמעלות נניעס והועלה ולקיחת פרי מדבר [נע־כיעסען, נע־וויכנען], ומרכו מצרע נָשָׂא, ודומה לו נָשַׂח לקען, וכצרע כמכוון ג"כ נשפתי ערב, כלומר קלוף נלוף קקוד הצרעים נסוף ספפר, וכן סמצלל נשפס נרעכיס. סכוסף תִּשְׂיא יונק ויקוק, ומוכנו נניעת נטע וכניכס נקים, ולפ יציל קויב נו [קליס ע"ס כ"ג], סלמון כפכוב מצס כמן ססברדי, לפ יצלוב נו כנוזה, וכן פרשו צלמס יקקי. ודע קוקל שע' קקיכס וזת קנין צלוכו עס נ סמצוב, כי כל פעל שמכוונו הועלה ונניעה [כוטענען] נשלב כוס.

v. intr. (prt. נֹשֶׂה = נֹשֵׂא), lucrari, quaestum facere, foenerare, mutuum dare, seq. בְּ, uti in vv. utilitatem capiendi solet; *prt.* foenerator. De radice נָשַׂח, נָשָׂא (vi fruendi s. lucrandi) v. infra in *Tabula Radicum*. *Hi.* הַשִּׂיא, trans. et intens. LXX. part. δανειστής, δάνειον, ὑπόχρεως; *Hi.* ὠφελεῖν.

3 *perf.:* וְנָשָׂא
1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה
part. masc.: נֹשֶׂא
1 Sam. 22, 2. וכל־איש אשר לו נשא
Jes. 24, 2. כאשר נשא בו
part. pl.: נֹשְׂאִים *K'tib.*
Neh. 5, 7. איש־באחיו אתם נשאים
3 *imperf.:* יִשָּׂא*
Ps. 89, 23. *לא־ישיא אויב בו
3 *imperf.:* יִשֵּׂי*
Ps. 55, 16. *ישׁ מות עלימו

מַשָּׂא
ג"ו, והמוכן כניכת כצן וכניית לניכ [וועקסען], וועקת הכוונכ של מַשָּׂא אִישׁ־בְּאָחִיו אַתֶּם נֹשְׂאִים, לומר לוקחים קקס כצן [וועקסען], לכן כמו הלוקס נכללו, ל"מ נעוצכ־כל קק־סמצ סוס, ומצ כל־יל, ונלקחון עצה ילקק', שמכנו הממעת מלוס נכניעית. *n. m.*, foeneratio, foenus, creditum. LXX. ἀπαίτησις (ἀπαιτεῖν).

Neh. 5, 7. משא איש־באחיו
Neh. 5, 10. נעזבה־נא את־המשא

וּמַשָּׂא
Neh. 10, 32. ומשא כלי־יד

מַשָּׂאָה
ג"כ וסמיך מַשָּׂאת, והכנוי מַשָּׂאוֹתִי, וסמוכן כמו מַשָּׂא לצון קוב [עולל]. עי' עוד קקק נמס.
n. f. (c. מַשָּׂאת, pl. מַשָּׂאוֹת), sicut מַשָּׂא, creditum, aes alienum, a v. נָשָׂא = נָשָׁה q. v. LXX. ὀφείλημα, πρόσωπον.

constr.: מַשָּׂאת
Dt. 24, 10. משאת מאומה
pl.: מַשָּׂאוֹת
Prv. 22, 26. בערבים משארת

שְׂאֵת

v. s. r. שָׂאָה *p.* 1100.

נָשַׁב

פעל נוזד, ודוקי לכון מן נָשַׁם לקען, וסקטנות נָשַׁב, נָשַׁח, ודומה לו שָׁאַף לקען. המוכן שקיפס וכניפס [הוי־כען, וועצטען], מכניכת סכוק, והכוסף הִשָּׁרֵב יונק ויקוק, נסמלס על סכלס והלקס [פערצייכען]. כתרגוס נָשַׁב, סכנר נַשָּׁב, הכוסף אַשָּׁב שמלמו, והמוק שם מַשָּׁב [מצוק], ועוד סלמס. קקור הצרע ע' קקצ שלף.

v. compos. intr., sicut נָשַׁח (unde emollitum est), שָׁאַף, spirare, halare, flare, de flatu venti, targ. נְשַׁב (Pa. נַשֵּׁב, *Af.* אַשֵּׁב), unde n. מְשֹׁב (syn. נְשִׁיפָה), flatus, flamen. De verbi origine ac similibus v. s. v. שָׁאַף. LXX. πνέειν.

3 *perf. fem.:* נָשְׁבָה
Jes. 40, 7. כי רוח יי נשבה

Hif-il: הִשִּׁיב
3 *impf. ap.:* יַשֵּׁב
Ps. 147, 18. ישב רוחו יזלו־מים
3 *impf. ap.:* וַיַּשֵּׁב
Gn. 15, 11. וישב אתם אברם

נָשַׁג

פעל ל"ג נקל כ"ק נכנין סנוסף חִשִּׂיג, וסמוכן ק' סכקקס ועקוק סדקס וכניפס [קיקקען], ודומה לו נָסַג לעיל, וספעל סַג לקען. ומוס סנוסף הִשִּׂיג יונק ויקוק, ל"מ מסכנע גנולות והדקת ה'ל לפס וכדומס [פערכיקקען, לו־], ולמכוון וס סתמנות דָּשַׂג, ודומה לו זָחַ לעיל, ומצל סַג תמצ סקקל והצוויי. כ' תפיפס ופקיוס ויקוקס נלכך [ערפַּסַּס־סען, -גרייפַּען], לכן מקוקק כוען וסנגתו, מככיפס ומניכת הון וכדומס ען הצלות, ודעיון הצרע נמכוון הצני נמרכו של חָדַק לעיל. נשפס ענכיכית גויכיס רנים מפעל וס נמכוון תפיפס נצכל ונקוע, סדעיון נוס הַשָּׂגַת, הֶשֵּׂג,

מַשִּׂיג, מַשָּׂג, הַשָּׂגִי, מַשָּׂגִי, מַשִּׂיגִי, הַשָּׂגוֹת, הַשָּׂגוֹתַי, ושוד לכינס.

v. in *Qal inus. hif.*, cujus significatio duplex est: 1) removere, admovere (rücken), de terminorum dimotione, a rad. נָשַׂג, cui cognata sunt vv. simpl. חָשַׂג et סָגַג, unde compos. רָסַג; 2) captare, attingere, assequi; acquirere opes; apprehendere aliquem, ne elabatur, de peccatis, maledictionibus, benedictionibus, terroribus, quibus quis comprehenditur ac tanquam obruitur, a rad. *sag*, quae paulum durior facta exstat in v. חָרַג. Derivata ejus verbi, quae *neohebraica* lingua frequentat, v. supra. LXX. ἐπιστρέφειν; καταλαμβάνειν, ἁφαιρεῖσθαι, συναντᾶν, συλλαμβάνειν, εὑρίσκειν; ἐκποιεῖν, εἰπορεῖσθαι, ἰσχύειν, ὑπερβαίνειν, καταμέμφεσθαι.

Hif-il: הִשִּׂיג
3 *perf.:* וְהִשִּׂיג
Lev. 26, 5. והשיג לכם דיש
3 *perf. c. s.:* וְהִשִּׂיגֵנִי
2 Sam. 15, 14. פן־ימהר והשגני
3 *perf. c. s.:* וְהִשִּׂיגוֹ
Dt. 19, 6. והשיגו כי־ירבה הדרך
3 *perf. fem.:* הִשִּׂיגָה
Lev. 25, 49. או־השיגה ידו ונגאל
3 *perf. fem.:* וְהִשִּׂיגָה
Lev. 25, 26. והשיגה ידו ומצא
2 *perf. c. s.:* וְהִשַּׂגְתָּם
Gn. 44, 4. והשגתם ואמרת אלהם
3 *perf. pl.:* הִשִּׂיגוּ
Gn. 47, 9. ולא השיגו את־ימי שני
Zach. 1, 6. הלוא השיגו אבתיכם
3 *perf. pl. c. s.:* הִשִּׂיגֻנִי
Ps. 40, 13. השיגוני עוכתי
3 *pf. pl. c. s.:* וְהִשִּׂיגוּךָ
Dt. 28, 2. הברכות האלה והשיגך
3 *pf. pl. c. s.:* וְהִשִּׂיגוּךָ
Dt. 28, 15. הקללות האלה והשיגוך
Dt. 28, 45. ורדפוך והשיגוך
3 *pf. pl. c. s.:* הִשִּׂיגֻךָ
Thr. 1, 3. כל רדפיה השיגוה
part. masc.: מַשִּׂיג *sg.*
1 S. 14, 26. ואין־משיג ידו אל־פיו
part. c. suff.: מַשִּׂיגָהּ *sg.*
Job. 41, 18. משיגזו חרב בלי תקום
part. fem.: מַשֶּׂגֶת *sg.*
Lev. 14, 21. ואין ידו משגת
part. fem.: לְמַשֶּׂגֶת *sg.*
1 Chr. 21, 12. וחרב אויבך למשגת
inf. abs.: הַשֵּׂג
1 Sam. 30, 8. השג תשיג
1 *imperf.:* אַשִּׂיג
Ex. 15, 9. ארדף אשיג אחלק שלל
1 *impf. c. s.:* וַאֲשִׂיגֵנִי *c. h int.*
1 Sam. 30, 8. האשיגנו ויאמר לו
1 *impf. c. s.:* וְאַשִּׂיגֵם
Ps. 18, 38. ארדף אויבי ואשיגם
2 *imperf.:* תַּשִּׂיג
1 S. 30, 8. השג תשיג והצל תציל
3 *imperf.:* יַשִּׂיג
Lev. 26, 5. ובציר ישיג את־זרע
3 *impf. ap.:* וַיַּשֵּׂג
Ps. 7, 6. וישג וירמס לארץ חיי
3 *impf. ap.:* וַיַּשֵּׂג
Gn. 31, 25. וישג לבן את־יעקב

Digitized by Google

3 *impf. c. s.:* יַשִּׂיגֵם
Ps. 69, 25. וחרון אפך ישיגם
3 *impf. c. s.:* וַיַּשִּׂגֵם
Gn. 44, 6. וישגם וידבר אלהם
3 *impf. fem.:* תַּשִּׂיג
Lev. 5, 11. ואם־לא תשיג ידו
Lev. 14, 22. אשר תשיג ידו
Lev. 14, 30. מאשר תשיג ידו
Lev. 14, 31. את אשר־תשיג ידו
Lev. 14, 32. אשר לא־תשיג ידו
Lev. 25, 47. וכי תשיג יד גר
Lev. 27, 8. אשר תשיג יד הנדר
Num. 6, 21. מלבד אשר־תשיג ידו
Jer. 42, 16.. שם תשיג אתכם
Ez. 46, 7. כאשר תשיג ידו
Hos. 2, 9. ולא־תשיג אתם
3 *impf. c. s.:* תַּשִּׂיגֵנִי
Jes. 59, 9. ולא תשיגנו צדקה
3 *impf. c. s.:* תַּשִּׂיגֶנָּה
Job. 27, 20. תשיגהו כמים בלהות
2 *impf. c. s.:* תַּשִּׂיגֵם
Hos. 10, 9. לא־תשיגם בגבעת
2 *impf. pl. c. s.:* תַּשִּׂיגוּם
Jos. 2, 5. מהר אחריהם כי תשיגום
3 *impf. pl.:* יַשִּׂיגוּ
Job. 24, 2. גבולת ישיגו
Prv. 2, 19. ולא ישיגו ארחות חיים
Jes. 35, 10. ששון ושמחה ישיגו
3 *impf. pl.:* יַשִּׂיגֻן
Jes. 51, 11. ששון ושמחה ישיגון
3 *impf. pl.:* וַיַּשִּׂיגוּ, וַיַּשִּׂגוּ
Ex. 14, 9. וישיגו אותם חנים
2 Reg. 25, 5. וישגו אותו בערבות
Jer. 39, 5. וישיגו את־צדקיהו
Jer. 52, 8. וישיגו את־צדקיהו

נָשָׁה

פעל נודד, וסמקור נָשֹׂא, נפלף סמור סלנ"ק, סשונן שכיקה לדעת סשפרשים [פערגעסטען], ומזה כזיתי עוכסי, ובגדל מן כזיתי נסכוון הלוקח, כלשר תנלר סמסרת, כזיתי נתרי ליתן, וכן וכזיתי לקכסם כשל נשכוש הכל"ק. ונקור סשרש הזיג יגקבי שסוק ועפעוק של סרקסה ועקוק וסדקסה, וסשסוק וכזיתי לקכסם כשל כקרנוסו, שלשול שמקוס למקוס וכעישה, ועכין שכאה סשלל, וכן נלקסת כזי הפעל נשנכי, וכן סשם נָשָׂה לדעת הנשרלך סוס. הנשעל נָשָׂה קָך נהשסוק לך תִּנָּשֵׂנִי, ושלשוסו סרל"ק וכז"י ולפנ- עוכל לך קכשה שמכי, ולקרים לך קכשה לי, לוולם הכבון שהכשעל נָשָׂה נשכוון עוכל פועלי,כלשר לכל כשעל, נשמר, נקבר, כקם וסרכם. הכנל נָשָׂה קן נעשוכת נַשָּׂנִי, ועליס לשר יסודם לפנן-ריוג שהיל ע"י קכנכי, לוולם הכבון סוס לדעת שהש כסן הספרדי שהיל כשו נָשָׂנִי מן כהש, וסשונן כנכין הנוסף הקשוק. הנוסף חָשָׂה וסעתיל נָשָׂה, וסשונן נתיכם לשכוקה וסעוכה [קין פערגעסטעכטייט נריכנען, פינעבועסטען], ווס סריוג הסשוק כי- יש לך אלכי מעוכן, לוסר יכשר וישכיל רני עוכיך, כלשר סרש סשתרגם ולוי נרשוכי, ודעת שלשה יַשִּׂיקִי, מעכין קוב עעוש. ושלר לשלת חָשָׂר [שלשה סוסה ל"ב י"ק] כתב לפנן-עוכל נוסל תני כשו לך קכשה, והכל הנעלם תקה סהו תשור סדגש, שהוש אלף הנלוש, וי"ו תקה הש, וכן פרשו הרלקשוכים, שלוש זה רקוק, ותפלוסו כל נָשָׂה והתעוכה נשילוקה חָשָׂדִי, ותקה שסה תשפוק.

תשלש פרוש הספוק.

v. intr. (inf. נָשֹׂא), oblivisci, divers. a v. *mutuo dandi*, ut traditit jam Masoret: נָשִׂיתִי בְתֹרֵי לְיִשָּׁךְ, Eka. 3, 17. et, ut *Qimchi* censet, Jer. 23, 39., quo loco *primariam* verbi significationem, h. e. *removendi* et *procul abjiciendi*, quam *Uziëli* expressit, inveniri existimat *Isaaki*, id quod collatione arabici نَسَّى et nominis נֶשֶׁה confirmari videtur. *Ni.* נִשָּׂה, nonnisi semel תִּנָּשֵׂנִי, quod nonnulli per glossam תִּנָּשֶׁה vel תִּנָּשֶׁה לִי explicabant, cum potius *Ni.* נִשָּׂה vim habeat *medii*, ad s. vv. נִשְׁמַד, נִקְרַב, נִשְׁמַר, נִשְׁפַּט, נֶחֱתַם. *Pi.* נִשָּׂה, unde solummodo נַשֵּׂנִי, non ad s. f. חַנֵּנִי, ut vult *Ibn-Chajug'*, sed potius, ut jam perspexit *Gekatilja*, pro נְשֵׂנִי, vi *obliviscendi* intenta. *Hi.* הִנְשָׁה (impf. יַנְשֶׁה), oblivioni tradere, memoriam rei cujuspiam delere; praeterire, ultro non recordari, veluti de peccatorum per justificationem abolitione. Ad f. חִנְשִׁי (Deut. 32, 18.) quod attinet, *Ibn-Ezra* et veterum plurimi pro תִּנְשֶׁה dictum putant; at potius a v. שָׁחָה q. v. pro תִּשְׁחִי conformatum videtur. LXX. ἐπιλανθάνεσθαι, καταπαιπᾶν, ἐκβάλλειν.

1 *perf.:* נָשִׁיתִי
Thr. 3, 17. נשיתי טובה
1 *perf.:* וְנָשִׁיתִי
Jer. 23, 39. ונשיתי אתכם נשא
inf. abs.: נָשֹׂא*
Jer. 23, 39. ונשיתי אתכם נשא*
2 *impf. ap.:* תְּנַשִּׁי*
Dt. 32, 18. *צור ילדך תשי*
Nif-al: נִשָּׁה
3 *impf. c. s.:* תִּנָּשֵׂנִי
Jes. 44, 21. אתה ישראל לא תנשני
Pi-el: נִשָּׁה
3 *perf. c. suff.:* נִשַּׁנִי
Gn. 41, 51 נשני אלהים את־כל־עמלי
Hif-il: הִנְשָׁה 3 *perf. c. s.*
Job. 39, 17. כי־השה אלוה חכמה
3 *impf.:* יַנְשֶׁה
Job. 11, 6. כי־ישה לך אלוה מעונך
נְשֻׁיָּה
ג"נ מוכני ל"ע נָשֶׁה, וספעול סשכוש וסעוכה וכעישה [פערגעסטעכטייט], וום כנוי לאנדון וצולל, לשר שם סעיש נשכוש שלכן. ספריעיש יִשְׁיָה, מְנַשֶּׁה סוס.

n. f. (a *m.* נְשִׁי), oblivio; c. אֶרֶץ, de domicilio mortuorum terrestri (syn. אַבְדוֹן, שְׁאוֹל). LXX. ἐπιλανθάνεσθαι.
Ps. 88, 13. וצדקתך בארץ נשיה

II. נָשָׁה

כמו נָשָׂא לעיל, ומוכנו לוה [לייפצין, אנ-] והלוה [וועגליפצין], לין ניסיה סעשך וספוניץ, ופס שפעקוכו לויס כשעל כלי שוס יקס, ופס הלוקס כיקס בְּ, ואך לפעמיס יקס סניה לכוכו עקיה סס, לוסר נכשך, וכשה כ סלכון כשה כעקיה לו נכשך. הכוסף יוצ כלשר לפעמיס הקל. לדעת הסקרגס כניס שלכו נו ['יצעי' נ'] סוס, שהעקיק וכעקי קוצ שליעו ניס, וולק עעוש, וכן פרשו רניס סוס כי יש לך אלכי, וכשה נו אלכי, לא יניק לויב נו, יי עוק, ולכלס לין הכניש.

בגיד הנשה
Gn. 32, 33.

נְשִׁים

v. s. r. אֲנַשׁ *p.* 108.

I. נָשַׁךְ

פעל כודד וספעיל יַשִּׁיךְ וגס יַשִּׁיךְ, וספונן קקיכס והכינת נזכיס [נעכ- זכייטען], לכן קיכס נכגל [נייסען], ל"פ עכקש וקלס, ופוס כשגל על עכוי וכגיגש סגקש ועציקש לו מלקינת ככגש ע"י לקיקת כניק וכגיכס [קווק- לען, וופוכערען]. סכנל נַשְּׁךָ קווק ספעולס. סכוסף יונק לכסען הפלול, לוסר הסנה לקלס לפעון עצוקו כוצך, וכוונת הפסוק לכנכי תציך סלכון לנכנכי תגנס לסיוקו נוצך, לוסר לך לו תוכל תת כצך וכניק, קולס לקיך לא תגנס לעצוקו כוצך, לוסר לך נתון לא תתן לו, וולת כוונת רו"ל שהכוסף קוסיס עלוס. וקצר לקקור הצרק סקכן יַשְּׁךָ, ודוסס לו שֶׁךְ לעל קגל חַשָּׁךְ ולקען קגל שָׁכֵיחַ, ויוקר קוס ע"י נלו"ס כסוף הספר. נקרני נְבִיא

לך סספוס קוס נדעיון סמכוון.

v. comp. tr. (impf. יִשֹּׁךְ, יִשֹּׁךְ), dissecare, mordere, morsu vexare, hinc de illatione dolorum, de oppressione ac spoliatione, spec. de foeneratione. *Pi.* int., morsu acri impetere. *Hi.*, pecuniam foenori s. in usuram dare, foenus iniquissimum facere, usuras justo majores, quibus debitoris facultates corroduntur, imponere. Vel, si traditioni fidem habemus, efficere, causam esse, ut quis foenus faciat. Unde Deut. 23, 21. vertendum est: A peregrino pecuniam sub usuris s. foenore justo majori sumere licet; ab Israelita non licet, quia foenerationis ei ansam praebere nefas est. Radix verbi est *shak*, *sak* quam habes etiam in vv. שַׁכְבָה, שַׁכְתָּה, et simplici שֶׁךְ, aram. *tak*, abjecto sibilo in v. רָכַךְ = רָכָךְ. LXX. δάκνειν, πεπληγότα ἐκτείνεσθαι, ἐκδανείζειν; *Hi.* ἐκτοκίζειν.

3 *perf.:* נָשַׁךְ
Num. 21, 9. והיה אם־נשך הנחש
3 *perf. c. suff.:* וְנָשָׁכוֹ
Am. 5, 19. ונשכו הנחש
3 *perf. c. s.:* וְנָשָׁכָם
Am. 9, 3. אצוה את־הנחש ונשכם
part. masc.: הַנּוֹשֵׁךְ
Gn. 49, 17. הנשך עקבי־סוס
part. pl.: הַנּוֹשְׁכִים
Mich. 3, 5. הנשכים בשניהם
p. pl. c. suff.: נֹשְׁכֶיךָ
Hab. 2, 7. פתע יקומו נשכיך
part. pass.: הַנָּשׁוּךְ *sg.*
Num. 21, 8. והיה כל־הנשוך
3 *imperf.:* יִשֹּׁךְ *p.*
Dt. 23, 20. כל־דבר אשר ישך
Prv. 23, 32. אחריתו כנחש ישך
3 *imperf.:* יִשֹּׁךְ
Eccl. 10, 11. אם־ישך הנחש
3 *impf. c. suff.:* יְשֻׁכֶּנּוּ
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש
Pi-el: נִשֵּׁךְ
3 *perf. pl.:* וְנִשְּׁכוּ
Jer. 8, 17. ונשכו אתכם נאם־יי
3 *impf. pl.:* וַיְנַשְּׁכוּ
Num. 21, 6. ויינשכו את־העם

v. trans., verbi נָשָׂא geminum, mutuum sumere, *mutuari*; c. בְּ vel personae, cui quid commodatur, vel foeneris, quo quid commodatur, mutuum dare, *mutuare*; prt. נֹשֶׁה, creditor, foenerator. *Hi.* trans., uti et Qal, dare mutuum, c. בְּ personae. LXX. ὀφείλειν.

3 *perf.:* *נְשָׁאָהּ
1 Reg. 8, 31. *ונשה־בו אלה
1 *imperf.:* נָשִׁיתִי
Jer. 15, 10. לא־נשיתי ולא־נשו־בי
3 *perf. pl.:* נָשׁוּ
Jer. 15, 10. ולא־נשו־בי
part. masc.: כֹּשֶׁה *sg.*
Dt. 24, 11. והאיש אשר אתה נשה
Ps. 109, 11. ינקש נשה לכל־אשר־לו
part. masc.: וְהַנֹּשֶׁה
2 Reg. 4, 1. והנשה בא לקחת
part. masc.: נֹשֶׁה
Ex. 22, 24. לא־תהיה לו כנשה
part. masc.: כַּנּוֹשֶׁה
Jes. 24, 2. כנשה כאשר נשא בו
part. pl.: נֹשִׁים *masc.*
Neh. 5, 7. Q'ri. באחיו אתם נשים
Neh. 5, 10. נשים בהם כסף
Neh. 5, 11. אשר אתם נשים בהם
pl. c. suff.: מְנֹשָׁי
Jes. 50, 1. או מי מנושי אשר־מכרתי
Hif-il: הַנְשָׁה
2 *imperf.:* תַּנְשֶׁה
Dt. 24, 10. כי־תשה ברעך
3 *imperf.:* יַנְשֶׁה
Dt. 15, 2. אשר ישה ברעהו
Job. 11, 6. *כי־ישה לך אלהי
3 *impf.:* *יַנְשֵׁא
Ps. 89, 23. *לא־ישיא אויב בו
3 *impf.:* *יִנְשֵׁי
Ps. 55, 16. *ישי מות ׀ עלימו שְׁנָשֶׁה
ג"נ וסמוכן קוב [שולל], וכן עצל עצלה לעיל כוס.

n. m., id quod quis mutuo accepit, debitum. LXX. τόκος.

cum suff.: נָשְׁיֵכִי *K'tib.*
2 Reg. 4, 7. ושלמי את נשיכי
מַשֶּׁה
ג"נ וסוף כמו עצל לעיל, ומוכנו כצי וקוב.

n. m., sicut מַשָּׂא, id quod alteri mutuo datum est, debitum. LXX. χρέος.

constr.: מַשֵּׁה
Dt. 15, 2. כל־בעל משה ידו
נֶשֶׁה
ג"נ, וסוף כמו לגיל שה, ונלעת כצץ כלכון יעצעל גיד, ובלשה יקקי יפרשהו מלכון קפילה, וכן נגפרת, ולדעת הכל"ק גיד שכפסק, והלעת עור קוב.

n. m., nervus, tendo; arab. نَسَا, nervus, qui per femur et crus ad talos defertur, gr. *ἰσχίον* (*nervus ischiaticus*), h. e., teste *Polluce*, nervus ille sive articulus, qui coxendicem femori committit. Plerique veterum גִּיד הַנָּשֶׁה de nervo luxato vel e loco proprio moto (Gem. שֶׁנָּשֶׁה מִמְּקוֹמוֹ; Qimchi: נִסְתָּם) explicant. Sic etiam LXX. τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν.

הַנָּשֶׁה
Gn. 32, 33. את־גיד הנשה

Digitized by Google

Hif-il: הִשִּׁיךְ
2 imperf.: תַּשִּׁיךְ
Dt. 23, 20. לֹא־תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ
Dt. 23, 21. לְנָכְרִי תַּשִּׁיךְ
Dt. 23, 21. וְלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ
בָּנֶשֶׁךְ׃
ג׳ו, וסמון רנית ומשם [וווקסמר], ונקמר ז׳ים בשך על, לסמשנת סלוסס נרניס, ולוסס לו ניכת נקרמי, וסכל מפעניות של כז׳יכס. נגשרק עוד
נָשְׁכָּן סוס.
n. m., datio in usuram, foeneratio, foenus; שֶׁם נֶשֶׁךְ עַל, usuras iniquas imponere. Aram., vi simili, טִיבְתָּא, gem. inde נִשְׁכָּן, mordax. LXX. τόκος.
Ex. 22, 24. לֹא־תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ
Lev. 25, 36. אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ
Dt. 23, 20. נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל
Dt. 23, 20. נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ
Ez. 18, 17. נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקָח
Ez. 22, 12. נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָקַחַתְּ
בְּנֶשֶׁךְ׃
Lev. 25, 37, לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ
Ps. 15, 5. כַּסְפּוֹ ׀ לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ
Prv. 28, 8. מַרְבֶּה הוֹנוֹ בְּנֶשֶׁךְ
בַּנֶּשֶׁךְ׃
Ez. 18. 8. בְּנֶשֶׁךְ לֹא־יִתֵּן
Ez. 18, 13. בְּנֶשֶׁךְ נָתָן

II. נָשַׁךְ

פעל כוד ול״ע כ״ק נגור, וסמון סשכנס וסכסס [כיעדעי לענגן, -לע-גרן, -וענגן], וכן לְשֶׁךְ לעיל, ודומס לו שָׁךְ לקמן, ועמו סלומרים שסוס סמכוס מן שָׁכַן, כי לסקרן אך נפקס סמכוון של סשכנס וסוכנס, וכן עמו רניס מסמלקלקים, שקשנו שסוס ככרי מקרן סרס. וסשוי נשפתי מעכע ע׳ תקת אך.
v. comp. tr. inus., deponere, desidere, sicut שָׁךְ, לְשֶׁךְ. Errant, qui v. שָׁכַן, ex quo, literis trajectis, sit ortum, aut pers. *nischasten* (sedere) comparant.

נִשְׁכָּה
ג״כ, וסמון מקוס סמשכן וסמרכנן [ויען, לענגר], לכן נסשלל על קדר [נצללע, ניממער], וכן סמשלל נרומי ויכי, כאשר קראס לעיל על לְשָׁכָה. וסלומרים שסוס נמר שְׁכֵנָה, או שסוס סמלס סמרכוס נשקר, סרו מדכן סעכרי.
n. f., sedes, diaeta, cella, conclave, *λέσχη*, quocum neque לִשְׁכָּה, neque pers. *nischach* (sedes) cohaeret. LXX. *γαζοφυλάκιον*.
Neh. 13, 7. נָשָׂה בְּחַצְרֵי בֵּית
cum suff.: נִשְׁכָּתוֹ
Neh. 3, 30. נֶגֶד נִשְׁכָּתוֹ
pl.: הַנְּשָׁכוֹת
Neh. 12, 44. אֲנָשִׁים עַל־הַנִּשְׁכוֹת

נָשַׁל

פעל נוד ונוד, והעתיד יִשַּׁל, הפתרון סאלכס מסס והפעסס, ל״ס נעל [אַל-סזלכס מסס והפעסס, ל״ס הרקקת והזלכת עס מקרן מנורו [וועגוואלמן], לכן כהזלל מכפילת סויסים מען, נאכוון נוד, ולולס סכנד נוד נקדיות. תמנות הזרע נָשָׁל, ולסקרן מרכו סאכוון של זלולס וקליסס ולפילס, כאשר קראס לעיל תקת אָפֵל, גפל, גול, ולקרן תקת אָלַל, אלס וכלומס, ויוקר גלו״ס נסוף.
v. comp. intr. et trans. (impf. יִנְשַׁל), exuere, veluti calceos, excalceare; ejicere, excutere, veluti gentem e patria; excuti, de ferro ex manubrio excidente; decidere, de baccis oleae. Radix *shal*, vi demendi, exuendi, segregandi praedita, patulis illa diffusa ramis, conspicitur in vv. אֲרַצַּל, עֲרַצַּל, רָצַל, רָגַל, שָׁלַח q. v. LXX. *ἐκπίπτειν, ἐξαίρειν, λύειν, οὐκ ἐκρυεῖν, καταναλίσκειν, σώζειν* (נָצַל).
3 perf.: וְנָשַׁל
Dt. 7, 1. וְנָשַׁל גּוֹיִם־רַבִּים מִפָּנֶיךָ
Dt. 7, 22. וְנָשַׁל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
Dt. 19, 5. וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ
impt. sg.: שַׁל
Ex. 3, 5. שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ
Jos. 5, 15. שַׁל־נַעֲלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ
3 imperf.: יִשַּׁל
Dt. 28, 40. כִּי יִשַּׁל זֵיתֶךָ
Pi-el: נִשֵּׁל
3 imperf.: וַיְנַשֵּׁל
2 Reg. 16, 6. וַיְנַשֵּׁל אֶת־יְהוּדִים

נָשַׁם

פעל ל״ע נכ״ק, כי סעקיד אָשַׁם [יעשים ע״נ ״ל] ין שמס, וקנכו שלף יעיד עליו, וכן יקוקקל לו ג׳ שמס ושלף יקנכו. סמוכן כיסס וכיקוק רוקס ונפיסס [הוכען, שטסמען], וסמעטות נָשָׁם, ודומס לו שָׁם נעכרי, שעניכו נליעת ריח [דוסעטען] ונכיסס, וכן סָם סמעטל נעכרי, וכן סקרן לְכָל בָּשָׂם לעיל, וכן שָׁם לקמן, לשל מעכו שָׁתָם, ונויל סזס שָׁתָם, והזווי נשפתי מעכע ע׳, נלו״ס נסוף.
v. comp. inus. (nam forma אָשַׁם Jes. 62, 14., ubi ex parall. שָׁאַף apparet, a v. שָׁמַם exit; cf. Ez. 36, 3.), halare, flare, efflare, quocum cohaerent arab. שָׁם; hebr. שָׁם, שֵׂם in comp. בָּשָׂם; שֵׂם in n. שִׁמְשׁוֹם, et v. denom. שָׁתַם.

נְשָׁמָה
ג״כ, והפתרון כהל-פס וכיסס [הויך], ונקמר מכיסס קף וזקיסס קמס, לו מכיסס קיוכיס, כדעיון לל כפס [שטעפס], לו מכס סקיוכי כללל ועקיוס, ולפעמיס כמו זכל. נשפס עכריכיס ספעל נָשַׁם, תְּחַנֵּשׁם, ומס נְשִׁימָה, ומוס נדקדוק אִוְּשִׁרְמָה, ככוי לקה״ו [לוקיות כלו אוֹתִית ניקיד].
n. f., halitus, spiritus, hinc de anima hominis afflatu divino ei impertita, etiam de anima vitali brutorum (Gen. 7, 22.), de flamine irae vel gratiae divinae, synecdochice de toto animato. LXX. *πνοή, πνεῦμα, ἀναπνοή, ἔμπνευσις, θυμός, πρόσταγμα;* נִשְׁמַת רוּחַ, *πνοή*.
Dt. 20, 16. לֹא תְחַיֶּה כָל־נְשָׁמָה
Jos. 11, 11. לֹא נוֹתַר כָּל־נְשָׁמָה
Jos. 11, 14. לֹא הִשְׁאִירוּ כָל־נְשָׁמָה
1 Rg. 15, 29. לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נְשָׁמָה
1 Reg. 17, 17. לֹא־נוֹתְרָה־בּוֹ נְשָׁמָה
Jes. 2, 22. אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ
Jes. 42, 5. נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ
וְנִשְׁמָה
Dan. 10, 17. וְנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה־בִי
הַנְּשָׁמָה
Jos. 10, 40. וְאֵת כָּל־הַנְּשָׁמָה הֶחֱרִים
Ps. 150, 6. כֹּל־הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ
constr.: נִשְׁמַת
Gn. 2, 7. וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
Gn. 7, 22. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים
Prv. 20, 27. נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם
Jes. 30, 33. נִשְׁמַת יְיָ כְּנַחַל גָּפְרִית
constr.: וְנִשְׁמַת
Job. 26, 4. וְנִשְׁמַת־מִי יָצְאָה מִמֶּךָּ
Job. 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם
Job. 33, 4. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּחַיֵּנִי
constr.: מִנִּשְׁמַת
2 Sam. 22, 16. מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ
Job. 4, 9. מִנִּשְׁמַת אֱלוֹהַּ יֹאבֵדוּ
Job. 37, 10. מִנִּשְׁמַת־אֵל יִתֵּן־קֶרַח
Ps. 18, 16. מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ
cum suff.: נִשְׁמָתִי
Job. 27, 3. כִּי־כָל־עוֹד נִשְׁמָתִי בִי
cum suff.: וְנִשְׁמָתוֹ
רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף Job. 34, 14.
pl.: וּנְשָׁמוֹת
Jes. 57, 16. וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי
נְשָׁמָא
ג״כ נקרמי כמו נעכרי, וסמון מעלמו. סילוסס כקרנוס נְשָׁמְתָא ונכנו נִשְׁמָתָא, ונגרסק סלכוי נְשָׁמָתָן.
n. f. aram. (*def.* targ. נְשָׁמְתָא, *pl.* נְשָׁמָתָא, gemar. נְשָׁמָתִין), spiritus vitae, vita. LXX. *πνοή*.
cum suff.: נִשְׁמָתֵךְ
Dan. 5, 23. דִּי־נִשְׁמָתְךָ בִידֵהּ
תִּנְשָׁמֶת
ג״כ, ף׳ ככוי לעוף עפף, ודומס לעפס ׳נ׳ס׳ק סיף קל״כס זו״ען, ודומס לעככר סעוכר נליה, וסרל״כ סוסיף כל רומסו יסוס, וכן דעת סמקרנס בַּוְתָא [כאלטפאגעל], ולא בַּוְתָא כאשר נכוסקומס סרכס. קומס לפי סמעך סוס עוף סיס [וועסמערפאגעל], וכי כן קרנמוס ע׳ וקכיס קרכנלפ-יס [ועמעמעוע], לו וַרְוָא [זוועגן], כאשר נאלנפאגעל. כ׳ מין סיס נעלת קרכע רנלים, וזייכת למין כמעטים, והוף לדעת סמקרנס אַשְׁוָה לו אִשָּׁה, לומר עלפאל [מויללוועוך], וכן דעת הכולנפאגעל, ולדעת הנגון סעדיל פ׳יומי סוף קומע [קיילעלסע], וסככון שהוף קית כאפאלפאגן, לפי מאכס יקנכו הקדמוכיס זקיס מכניעת הפויר.
n. f. 1) avis impurae, de quo non convenit inter glossatores. *Isaaki* vespertilionem intelligit, *Ibn-Ezra* eam ab admiratione (שָׁם) spectantium nominatam ait. *Targ.* vertit בַּוְתָא (non בַּוְתָא, ut habent multa exemplaria) h. e. avis nocturna. At e contextu scripturae apparet, avem aquaticam eo nomine appellari; unde LXX. *ἴβις, πορφυρίων* verterunt, Vulgata: cycnus. 2) nom. reptilis impuri quadrupedis e genere lacertarum. Trg. אַשְׁוָה, h. e. *talpa*, assentientibus LXX. (*ἀσπάλαξ*) et Vulg.; *Fajumi:* lacerta. Simillima veri est Bocharti sententia, qui *chamaeleontem* sic nominari censet, propter continuam aurae captationem, quia os hiatu perpetuo diducit atque spiritu aerem ducit, quapropter solo eum aere vesci putabantur, uti innuit ille Ovidii versus: *Id quoque quod ventis animal nutritur et aura.*
הַתִּנְשָׁמֶת
Lev. 11, 18. הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת־הַקָּאַת
וְהַתִּנְשָׁמֶת *p.*
Dt. 14, 16. הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת
Lev. 11, 30. וְהַחֹמֶט וְהַתִּנְשֶׁמֶת

נָשַׁת

פעל כוד, וסמון כמו נָשַׁב לעיל, לומר כיסס וכיניס וכפיסס וכפיסס [סויכען, כלאוען], וכן לְמֵר כ״ר לשון סמקס, ומוס כשמס נכוס, ולס כפכוס לְנֵן-עוכ, לאמר שסוס פעל שמי, וסכלון סנמך כוס כמך, וכן כמך נכסס קכן סשכח נָשַׁתָּה וכומס לו נָשַׁאתָּה לקמן, וכן שָׁתָּה, נגלוי נָשַׁתָּה עצלמו, וספעולי אִנָּשַׁתָּה, וכן מוס נְשׁוּתָּה סכקיכיס, נְשׁוּתָּה עון לְמֵר כמך מכוס.
v. comp. intr., halare, flare. Cognata sunt huic verbo, quod denominativum esse commiscitur *Ibn-Ezra*, vv. נָשַׁם, שָׁאַף; נָשַׁב ex radice eadem emollita constructum. Gem. נְשַׁת, Itpe. אִנָּשַׁת, neohebr. nom. נְשׁוּתָּה, נְשׁוּתָּא etc. LXX. *πνεῖν, ἀποστέλλειν*.
3 perf.: נָשַׁת
Jes. 40, 24. וְגַם נָשַׁת בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ
2 perf.: נָשַׁפְתָּ
Ex. 15, 10. נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
נְשָׁתָּה
ג״כ וככוי יְשָׁפֵי, וסמון עס-כיניכ כוס סיוס כעכנ, לו גס עס כיניכ כוס נכקר, לכן עס סכוס סנקר וסנוס סעכנ [מאַרגעכ-, שנעכנדשאעעכוכנ], לומר קקלס סלילס וקקלס סיוס, וכן נגרסק מכי כשיו סווו, וכשפס עכליכיס נְשָׁתָּם כוקר ולילס. וכשלל סזס לל״כ על לילס וקפר ככלל. ופשר לקקור סזס דע קוכ שנקקיכיס עצכין כיניכ כוס עקפוקיס רכיס, כי ף׳ כיניכ כוס סיוס לך לכמוס עכנ, ומכוון כשך ג״כ סכוס סנקר, וכ׳ לְיֵך יפורס נו עכין קשך ולילס. לכן כ״ל שלשכ כשך סשכוון של עשו ולעיפס וקניכ [סילעלען, פוּרִיסְטֶעכן], וכן נשקת סוכ סזכנ שֶׁל נָשָׁתָּה [עי׳ נשף] ווכ׳.
n. m. (c. s. נִשְׁפֵי), tempus, quo aura frigidior flare solet, et vespertinum et matutinum, hinc crepusculum (Abenddämmer) vel diluculum (Morgendämmer) h. e. dici noctisve initium. Hinc gem. *pluraliter* dicitur: תְּרֵי נִשְׁפֵי, neohebr. *dualiter* נִשְׁפַּיִם. Transfertur hoc nom. ad *tenebras* universe significandas; quo adducimur, ut potius a v. נָשַׁף vi obtegendi, obvelandi, offundendi caliginem (umdüstern) deducendum arbitremur (cf. צָעָה). LXX. *ψυχή, ἑωσφόρος, πρωΐ, ἀωρία, μεσονύκτιον, νύξ, σκότος, σκοτεινός*; בַּנֶּשֶׁף, *ὀψέ*.
Job. 24, 15. וְעַיִן נֹאֵף ׀ שָׁמְרָה נֶשֶׁף
Jes. 21, 4. אֶת נֶשֶׁף חָשְׁקִי
נֶשֶׁף *p.*
Job. 7, 4. וְשָׂבַעְתִּי נְדָדִים עַד־נָשֶׁף
Jer. 13, 16. עַל־הָרֵי נָשֶׁף
בְּנֶשֶׁף
Prv. 7, 9. בְּנֶשֶׁף־בָּעֶרֶב־יוֹם
בַּנֶּשֶׁף
2 Reg. 7, 5. וַיָּקוּמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא
2 Reg. 7, 7. וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַנֶּשֶׁף
Ps. 119, 147. קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
Jes. 5, 11. מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף
כַּנֶּשֶׁף
Jes. 59, 10. כַּנֶּשֶׁף בָּאֲשְׁמֹנִים כַּמֵּתִים
מֵהַנֶּשֶׁף
1 Sam. 30, 17. מֵהַנֶּשֶׁף וְעַד־הָעָרֶב
cum suff.: נִשְׁפּוֹ
Job. 3, 9. יַחְשְׁכוּ כוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ

Digitized by Google

יַנְשׁוּף

שׁ יַנְשׁוּף, ז׳, וכתיב ע״פ יַחְמוּר, יַלְקוּט, וכל אזקל כהם נויר סעתיק, והזרק לו שלם נצבור זה. סרגון לדעת סר״ק שף זכתוב עף בלילה, לו שנועק בלילה [נאכפ״ילע], וכן דעת סאקרנס שהדיקו יְנְשׁוּף, ולדעת סרא״ע עוף ישוב בנשף, כי לף יראה ניום, אפני לכהם לוב הנשף.

n. m. (nonnunquam יַנְשׁוּפָה, *ad sin. nmm.* *imperfectivorum* יַחְמוּר, יַלְקוּט), avis immunda, *bubonis* species. Targ. קִפּוֹף (noctua). LXX. *ἶβις, κύκνος.*

וַיַּנְשׁוּפוּ

Jes. 34, 11. וירשוהו ישב ישכנו־בה

הַיַּנְשׁוּף

Lev. 11, 17. השלך ואת־הינשוף
Dt. 14, 16. השונשמת והתנשמת

נָשַׁק

יצל לא נקל, וספתיון נקיקם וקריכם [נ״יכנן, ד״יכנן], ומום נכפעל סתקדק וסלפם וכלפות [ויך ענעיכדנן], וסטף סנשיק, סלקם וסקדקם כנעכה ולבוש קריכו וסוקדם [צ״כיכדנן], וכן נָשַׁק כלקרי, לאכ מאנו אָשַׁק נכוסף, וכעולי אנשק. ולפכ לקקול סנשק זת קוכף שנקרין נָשַׁק [כון מקנכ-חנן וכנק], ודומה לו צָחַח לקמן, וכן הַלְעִיל, נאכוסף שריפם וקריכם ולריכה, אכ מאנו זָךְ שניב וכידול, וכן סנשק אֶל בָּזָק לפיל, והחווי נספתי מענב יי׳ קפת וקק, ויותר נלוה״ם נכוף.

v. comp. in c. Qal inus., candere, torrere, unde *Ni.* ignem concipere, inflammari, exardescere. *Hi.* הַנְשִׁיק, accendere, succendere, aram. נְסַק, *Af.* אַסֵּק, pass. אִתְּסַק. Radici *saq* cognata sunt זָחַח, זָק q. v. (unde זָק, torris, titio), *compos.* בָּזָק. LXX. *Ni. ἀνάπτεσθαι; Hi. καίειν; Hi.* נִשַּׁק וְהִנָּשֵׁק, *ἐκκαίειν.*

Nif-al: נִשָּׁק

3 *perf. fem.:* נִשְׁקָה
Ps. 78, 21. אש נשקה ביעקב

Hif-il: הִנְשִׁיק

3 *perf. pl.:* וְהִנְשִׁיקוּ
Ez. 39, 9. ובערו והשיקו בנשק

3 *imperf.:* יַנְשִׁיק
Jes. 44, 15. אף־ישיק ואפה לחם

נָשַׁר

ad מַנְשׁוֹר, *v. s. r.* שׁוּר p. 1106.

נָשַׁק

יצל נודד, וסעתיד יִנָּשֵׁק, יִשַּׁק, וסהלנם דנוק ויקנור ויקוק ולקוו [צ״כסנְשַׁקנען, -זל״יכסנען, -סעצ״נען], לכן לו מסדנקם ולקיום כדנכר, סם כנסם, לו כדומם [קיסנסנען], לו מאנו וכנוק נכלי סלקמם [ריסנסנען], לומר סדנקת כלי סלקמם נעזו, ומום וכוו נכנכל, וכנסי קנת סכנן כנסי רוסי-קנת. סכנד מענין כזיקם [קיסנסנען], וכנוסף חֲשִׁיק מענין כלקום דכר כדנכר וקנוי. קקור סנסנת יי׳ קפת וקק ולקת קנת לעיל, ונס קפנת נ״כ סנווי.

v. comp. trans. (impf. יִנַּק, יִנֹּק), appendere, applicare, affigere, veluti os ori, h. e. *osculari*, arma corpori h. e. armare (rüsten). *Hi.* חִנְשִׁיק, complecti, contingere (an einander stossen). De etymo v. s. נָזַק, נָדַק. LXX. *δράσσεσθαι, φιλεῖν, καταφιλεῖν, προςκυνεῖν, ὑπακούειν, ἐκλείπειν; Hi. πτερύσσεσθαι.*

3 *perf.:* שלנע נָשַׁק
1 Reg. 19, 18. אשר לא־נשק לו

3 *perf.:* וְנָשַׁק
2 Sam. 15, 5. והחזיק לו ונשק לו

3 *perf. fem.:* וְנָשְׁקָה
Prv. 7, 13. והחזיקה בו ונשקה לו

3 *perf. pl.:* נָשְׁקוּ *p.*
Ps. 85, 11. צדק ושלום נשקו

part. pl.: נֹשְׁקֵי *masc.*
1 Chr. 12, 2. נשקי קשת מימינים
2 Chr. 17, 17. ועמו נשקי־קשת ומגן
Ps. 78, 9. נושקי רומי־קשת

inf. constr.: לִנְשָׁק
2 Sam. 20, 9. בזקן עמשא לנשק־לו

impt. sg.: וְשַׁק
Gn. 27, 26. ושקה־לי בני

1 *imperf.:* אֶנְשְׁקָה
1 Reg. 19, 20. אשקה־נא לאבי ולאמי

1 *impf. c. s.:* אֶנָּשְׁקָה
Cant. 8, 1. אמצאך בחוץ אשקך

3 *imperf.:* יִשַּׁק
Gn. 41, 40. ועל־פיך ישק כל־עמי

3 *imperf.:* יִשְּׁקוּ *p.*
Prv. 24, 26. שפתים ישק

3 *imperf.:* וַיִּשַּׁק־, וַיִּשָּׁק *s. M.*
Gn. 27, 27. ויגש וישק־לו
Gn. 29, 11. וישק יעקב לרחל
Gn. 48, 10. וישק להם ויחבק להם
Gn. 50, 1. ויבך עליו וישק־לו
Ex. 4, 27. בהר האלהים וישק־לו
Ex. 18, 7. וישתחו וישק־לו
2 Sam. 14, 33. וישק המלך לאבשלום
2 Sam. 19, 40. וישק המלך לברזלי

3 *imperf.:* יִשָּׁקֵנִי
Cant. 1, 2. ישקני מנשיקות פיהו

3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׁקֵהוּ
Gn. 33, 4. ויפל על־צוארו וישקהו
1 Sam. 10, 1. ויצק על־ראשו וישקהו

3 *impf. fem.:* וַתִּשַּׁק
Ruth 1, 9. ותשק להן ותשאנה קולן
Ruth 1, 14. ותשק ערפה לחמותה
Job. 31, 27. ותשק ידי לפי

3 *imperf. pl.:* וַיִּשָּׁקוּ
1 Sam. 20, 41. וישקו איש את רעהו

3 *imperf. pl.:* יִשָּׁקוּן *p.*
Hos. 13, 2. עגלים ישקון

Pi-el: נַשֵּׁק

inf. constr.: לְנַשֵּׁק
Gn. 31, 28. לנשק לבני ולבנתי

impt. pl.: נַשְּׁקוּ־
Ps. 2, 12. נשקו־בר פן־יאנף

3 *imperf.:* וַיְנַשֵּׁק
Gn. 32, 1. וינשק לבניו ולבנותיו
Gn. 45, 15. וינשק לכל־אחיו

3 *imperf.:* וַיְנַשֶּׁק־ *s. M.*
Gn. 29, 13. ויחבק־לו וינשק־לו

Hif-il: הִנְשִׁיק

part. pl. f.: מַשִּׁיקוֹת
Ez. 3, 13. משיקות אשה אל־אחותה

נְשִׁיקָה

ז״נ ומונכו ילוע, קזוק סקם על־דנר [קוסם], ומקנוקו סם סקעולה. ומענין כזיקה כלקר׳ רכק פ׳ ע׳ נוסל׳: כל־כזיקה לקמר נלקב׳ רכק פ׳ ע׳ מן מלת · כזיקה אל־נדולה · כזיקה אל־סרקים · כזיקה אל־סריזות · כ׳ קכוקוק לקר לף כזיקה אל־קכוק. נקכוק נשָׁקָא מעלמו, ובסם מנריכית נְשִׁיק.

n. f., osculatio, osculum, targ. נְשִׁיקָא, neohebr. נְשִׁיקָה. LXX. *φίλημα.*

pl.: נְשִׁיקוֹת
Prv. 27, 6. ונעתרות נשיקות שונא

pl.: מְנַשְּׁקוֹת
Cant. 1, 2. ישקני מנשיקות פיהו

נֶשֶׁק

ז״נ, ודוד קמני מנק מסכת קפק כל כנק נכם נקוזוק, לכן נכוסקוק מלכו נמנק נֶשֶׁק נספסוקים נכק כיכ כיעכ, יככ מכנק ככוק, וכנק וכנמ״ם, וכן נימסת סנדולה. סמקיון כמקנוס עוילי זֵיָן, לקמר ערך עכון למלקמם סכאוזר וסמוקלן מככם וכלי מלקמם, לו מנכים וכלי-קכ [ריסנלי״נ, וולפפע], לכן כיכ-נכק, לו נכק לנדול, נדומם כיכ יער מלנכון, וסס סמנכים, וסקמלוק נכנכ.

n. m. (sex punctis notatum idque semper ex *Masorae* apud *Qimchium* sententia; at nostris in exemplaribus, acclamante Masoret magna, Jes. 22, 8. Neh. 3, 19. Job. 20, 21. 1 Reg. 10, 25.), apparatus bellicus, armatura, quae induitur (Rüstzeug, Rüstung); ommisso בַּיִת, armamentarium (Arsenal, Rüsthaus), de domo Salomonis Libanontica. LXX. *ὅπλα, βέλος, πόλεμος, συνάπτειν; χείρ, ἐκλεκτός, στακτή.*

2 Chr. 9, 24. נשק ובשמים סוסים
נֶשֶׁק
Jes. 22, 8. נשק בית היער

נָשֶׁק *p.*
Job. 39, 21. יצא לקראת־נשק
Ps. 140, 8. סכותה לראשי ביום נשק

וְנֶשֶׁק
1 Reg. 10, 25. ונשק ובשמים

הַנֶּשֶׁק
Neh. 3, 19. מנגד עלת הנשק

וְהַנֶּשֶׁק
2 Reg. 10, 2. ועיר מבצר והנשק

בְּנֶשֶׁק
Ez. 39, 10. כי בנשק יבערו־אש

בְּנֶשֶׁק
Ez. 39, 9. והשיקו בנשק ומגן

מִנֶּשֶׁק
Job. 20, 24. יברח מנשק ברזל

נָשַׁר

פעל ל״ע כ״ק כסם נָשַׁר, ולדעת סמלקלים עניכו כמו נסר נעכי, לומר כמו נָשַׁר נעכי נָסַר כלקרי, זמוכו עריפה וקיסה, לכן יומר מסקנכ לי, זקרן סיכוון נָשׁ, לומה לל נָץ, נָס, נָץ, כיומן עפעוף, לכן סחס סנפ עוף נכללו, כסופי ״ר, וכן פָּגַר, פָּדַר, כסופ״ וס, וכוה ענין סחס סנפ סנפ ויסולו.

v. inus., unde *aquilae* nomen, ex grammaticorum sententia arabico *nasara* (rostro vellicare) cognatum, ac proinde hebr. נָשַׁר, aram. נְסַר, *serr*-are, comparandum. At nobis נָשׁ primit. cum verbis נָץ, נָס, *volare*, conferri oportere videtur, ut proinde vi *volandi*, et נֶשֶׁר volatile, volucer, dicetur.

נֶשֶׁר

ז״נ ומונכו ילוע, קזוק סקם על־דנר [קוסם], ומקנוקו סם סקעולה. ומענין כזיקה כלקר׳ רכק פ׳ ע׳ נוסל׳: כל־כזיקה לקמר נלקב׳ רכק פ׳ ע׳ מן מלת · כזיקה אל־נדולה · כזיקה אל־סרקים · כזיקה אל־סריזות · כ׳ קכוקוק לקר לף כזיקה אל־קכוק. נקכוק נשָׁקָא מעלמו, ובסם מנריכית נְשִׁיק.

סעדיל פיוסי מסנסר, זעולה על־פני רקיע לעזר זכיס, ויקרב לקום סזעק, ויפיל עלמו כיס לרוב סקום, ויסרע ויקקלע ויעלם לסכר ויסוב ליסי עלומיס, וכן כל עסר זכיס, וכשכח סאקה יעלה כסנסנו ויפל כיס ויסוף זס, סלף ידוע מסנר סזכיס לרל״ק.

n. m., aquila, quo nomine totum avium genus comprehenditur. Radix nominis: נָשַׁר, addita terminatione er, a. s. f. פָּדַר a. v. פָּג, פָּדַר a. v. פָּד. Quod ad mythum veterem attinet, vide Qimchii Librum Radicum. LXX. *ἀετός.*

Ez. 1, 10. ופני־נשר לארבעתן
Ez. 17, 7. ויהי נשר־אחד גדול

p.
Job. 39, 27. אם־על־פיך יגביה נשר
Prv. 30, 17. ויאכלוה בני־נשר
Ez. 10, 14. והרביעי פני־נשר

הַנָּשֶׁר
Lev. 11, 13. את־הנשר ואת־הפרס
Dt. 14, 12. הנשר והפרס והעזניה
Prv. 30, 19. דרך הנשר ׀ בשמים
Ez. 17, 3. הנשר הגדול

p.
Dt. 28, 49. כאשר ידאה הנשר

כְּנֶשֶׁר
Dt. 32, 11. כנשר יעיר קנו
Job. 9, 26. כנשר ימוש עלי־אכל
Prv. 23, 5. כנשר יעופ השמים
Hab. 1, 8. כנשר חש לאכול

כַּנֶּשֶׁר
Ps. 103, 5. תתחדש כנשר נעוריכי
Jer. 48, 40. כנשר ידאה
Jer. 49, 16. כי־תגביה כנשר קנך
Jer. 49, 22. הנה כנשר יעלה
Hos. 8, 1. כנשר על־בית י׳
Obad. 1, 4. אם־תגביה כנשר
Mich. 1, 16. הרחבי קרחתך כנשר

pl.: נְשָׁרִים
Ex. 19, 4. על־כנפי נשרים

pl.: כַּנְּשָׁרִים
Jes. 40, 31. יעלו אבר כנשרים

pl.: מִנְּשָׁרִים
2 Sam. 1, 23. מנשרים קלו
Jer. 4, 13. קלו מנשרים סוסיו

pl. constr.: מְנִשְׁרֵי
Thr. 4, 19. מנשרי שמים

נְשָׁר

כלקרי כמו נֶשֶׁר נעכי, וסכינו נְשָׁרִין.
n. m. aram. (pl. נְשָׁרִין), aquila. LXX. pl. *λέων.*

Dan. 7, 4. וגפין דיי־נשר לה

pl.: כְּנִשְׁרִין
Dan. 4, 30. שערה כנשרין רבה

נְשַׁת

שָׁתַת *v. s.* נְשׁוּתִי, נָשְׁתָה, נָשְׁתָּה *ad*

נְשׁוּתָן

ז״נ וכמנ רק נספר עוכל, ומוכנו לנעת קנן-עוכק קוסס, וכקנ סכנתון כמעם כמו כתנ נקסס וקסוס, ולנעת קנו-קלולי״ל קנן-נכפק נכקסנ קלקנול שלו סוס שס מכוננ, ועכינו מפוכס, וכן נעת סקעק״י, קולם סנכון שסוס שקול לענכים מקכן פכסי, ומוכנו קנכת וכתנ, כי כוזתן נלצון פכסי כתינס, וכנכר פכזו כמו כן מוכינס קלמוניס. נספס עכינית סקוקכי נְשׁוּתַנִי כמו כתנ׳, ל״נ נַיָּר נְשׁוּתַנִי [זכייב-פנ-

Digitized by Google

סיעב], תצר קנוקתו לקנרות ולויסלפ [לו כניעסען קוכ דיסלקעמען], וכן כקעב נֵיר הַסּוּסִי [דרוק-], נֵיר וְוירלי [סטלין-].

n. m., ex Ibn-Exrae sententia: obsignatio; c. נְתָב, scriptio obsignata. *Abulwalid et Qimchi* nomen quadriliterum esse dicunt, de scriptione perspicue omnibusque facili intellectu. At potius per mutuationem ex lingua persica receptum, et, ut recte vidit *Simonis*, a v. *nobisch-ten, novisch-ten* s. *nevis-ten* pro נְוִשְׁתֵּן de *scriptione* s. *epistola* dicitur. LXX. *διάταγμα, φορολόγος.*

הַנִּשְׁתְּוָן

Esr. 4, 7. וכתב הנשתון
Esr. 7, 11. וזה ׀ פרשגן הנשתון

definit.: נִשְׁתְּוָנָא

Esr. 4, 18. נשתונא די־שלחתון
Esr. 4, 23. פרשגן נשתונא
Esr. 5, 5. ואדין יתיבון נשתונא

נָתַב

פעל כוד ול״ע כ״ק נגוד, וסטלפס דיכיכ ולכלוך תעס וקיכיס [כיעלעי-טרעעגן, -שטאפּטען, -דאמעגן], וקרן סצכס נָתֵב [כון סיק סצכן, להסמכת סהפכלה לפעל] , וכוונת הקרן דיכיכ ולכלוך. ול״כ כדופי שכ דָּבַךְ, תצר תעכו דָּבַךְ, וכן אָתַר כקרי, תצר תעכו אָתַר סצס, לו דָּוַךְ, תצר תעכו הִוְּכָּחָא, כקצר לכלס תככו המוכן של תנוסס ודכיכס, וכשכ כמכוון ג״כ נשפתי ערב, ד״ס נשפה הכדלק ויוכיק וכוויק ונרמכיק ולפקלכיק [gr. σταβ, l. *stip*, pol. *stap-ac'* etc.], כקצר קרלה נקר סיעב נלו״פס נסוף פסקר. ולפי לוחד דעתי קרן הפעל של דָּשַׁב ג״כ לקי קב נשכן, כדמיון סמכוון, כי יציפ סיק הככיכס על דבר והרכן, ודוק.

v. comp. trans. inus., deculcare, supplodere (niedertreten), hinc sicut דָּוַךְ (n. דֶּרֶךְ), (אָתַר (n. דּוּךְ), vi pedibus usurpandi s. ingrediendi. Similia linguarum indogermanicarum v. in textu *rab.* Fortasse etiam שָׁב in v. רָשַׁב affine est, vi procumbendi in aliquam rem s. considendi.

נָתִיב

ג״ו, והלכוי נְתִיבִים, והמוכן דרך כללכס [נעעלעעגעעל וועג], כי סוק על תצקל כיכוכו תעול, ולפעמים כתוקרי נקמת, ד״ס דרך כתיכס, סרלון דרך כללכס. ודע קוכ שהפלה ציריק, כי נדנוי סְפוּרֵי נקמר דרך.

n. m. part. pass. poët. (pl. נְתִיבִים), via conculcata et pedibus usurpata, interd. adj. דֶּרֶךְ נְתִיבָה (= דֶּרֶךְ מְדֻרָכָה). LXX. *τρίβος.*

Job. 18, 10. ואלכדתו עלי נתיב
Job. 28, 7. נתיב לא־ידעו עיט
Job. 41, 24 אחריו יאיר נתיב
Ps. 78, 50. יפלס נתיב לאפו

בְּנָתִיב

Ps. 119, 35. הדריכני בנתיב מצותיך

adj. fem.: נְתִיבָה

Prv. 12, 28. ודרך נתיבה אל־מות

נְתִיבָה

ג״כ, ומוכנו דומס של נָתִיב.

n. f., sicut נָתִיב, via. LXX. *τρίβος, ἀτραπός; πρόσωπον, μνησίκακος.*

Jes. 43, 16. ובמים עזים נתיבה

cum suff.: נְתִיבָתִי

Job. 30, 13. נתסו נתיבתי
Ps. 142, 4. ואתה ידעת נתיבתי

cum suff.: לְנָתִיבָתִי

Ps. 119, 105. ואור לנתיבתי

cum suff.: מְנָתִיבָתָם

Prv. 1, 15. מנע רגלך מנתיבתם

pl.: נְתִיבוֹת

Jud. 5, 6. והלכי נתיבות
Job. 38, 20. וכי תבין נתיבות ביתו
Prv. 8, 2. בית נתיבות נצבה
Prv. 8, 20. בתוך נתיבות משפט
Jes 58, 12. משובב נתיבות לשבת
Jer. 18, 15. ללכת נתיבות

pl.: בִּנְתִיבוֹת

Jes. 42, 16. בנתיבות לא־ידעו

pl.: לִנְתִיבוֹת

Jer. 6, 16. ושאלו ׀ לנתיבות עולם

pl. c. suff.: נְתִיבוֹתַי

Job. 19, 8. ועל־נתיבותי חשך ישים
Thr. 3, 9. נתיבותי עוה

pl. c. suff.: בְּנָתִיבֹתָיו

Job. 24, 13. ולא ישבו בנתיבתיו

pl. c suff.: נְתִיבֹתֶיהָ

Prv. 3, 17. וכל־נתיבתיה שלום

pl. c. suff.: הִנָּתִיבוֹתֶיהָ

Hos. 2, 8. ונתיבותיה לא תמצא

pl. c. suff.: בְּנָתִיבֹתֶיהָ

Prv. 7, 25. אל־תשט בנתיבתיה

pl. c. suff.: נְתִיבֹתֵיהֶם

Jes. 59, 8. נתיבותיהם עקשו להם

נָתַד

פעל ל״ע כ״ק נתנית סכנד נָתַד, והסצר נקוק ונקור פלוס וגוילס [נעי-טרייטען, -לעגען], מכני נסמס שקוסס, ונסמס ענכיניס סוס סצס נְתוּדִים, ל״ס כקצת הכקוק, נעלי נקוק, כלי נקוק, ימי הכקוק, וסס נקצנס נָתַד ע״ס מָשַׁךְ, ועוד סרנס. ותצר לקקור סצכ דע קוכל, שפעל נָשַׁךְ נשכון עצמותי כדמס לו, לו ג״כ דָּשַׁן, ותמוכס שלכו נשקכה, וכן נָתַךְ לקמן אך מצכס של נָשַׁךְ, וכן נָתַךְ על נָסַךְ מצכמו.

v. comp. trans. pi-ël. נִתַּח, dissecare, in frusta dividere (zerlegen), unde neohebr. חָכְמַת הַנִּתּוּחַ, anatomia. Cognatum est v. נָתַךְ, atque etiam נָסַח (cf. נָתַךְ = נָסַךְ; נָסַךְ = נָתַךְ). LXX. *διαιρεῖν, διχοτομεῖν, μελίζειν, κρεανομεῖν.*

Pi-el: נִתַּח 3 *perf.*

Lev. 8, 20. ואת־האיל נתח

3 *perf.:* וְנִתַּח

Lev. 1, 6. ונתח אתה לנתחיה
Lev. 1, 12. ונתח אתו לנתחיו

1 *impf. c. s.:* וְאֲנַתֵּחָה

Jud. 20, 6. ואחז בפילגשי ואנתחה

2 *imperf.:* תְּנַתֵּחַ

Ex. 29, 17. ואת־האיל תנתח

3 *imperf.:* וַיְנַתַּח

1 Reg. 18, 33. ויתח את־הפר

3 *impf. c. s.:* וַיְנַתְּחֵהוּ

1 Sam. 11, 7. צמד בקר וינתחהו

3 *impf. c. s.:* וַיְנַתְּחֻהָ

Jud. 19, 29. ויתחה לעצמיה

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְנַתְּחֻהוּ

1 Reg. 18, 23. הפר האחד וינתחהו

נְתָח

ג״ו, נרנוי נְתָחִים, וסמצרון כמו נוד [מעיקק], לומר קלק הכגוד והנכקיק, וכן אֵבֶר נצמס ענכיניס, תצר אֵבֶר נמכוון נְתָר, לצון נקיקס וגויכס ונקיכס, וקצר לענין סמצקל לפעל סקמקי כסגלה סקמוכס [נָתַח], וכן מלס נכמקוכו.

n. m. (*Qimchi* נֶתַח scribit; pl. נְתָחִים), frustum, segmentum; membrum, sicut neohebr. אֵבֶר, artus, a v. אָבַר = בָּתַר, dividere. LXX. *διχοτομημα, μέλος, μερίς.*

Ez. 24, 4. כל־נתח טוב ירך

pl.: נְתָחִים

Jud. 19, 29. לשנים עשר נתחים

pl.: הַנְּתָחִים

Lev. 1, 8. הנתחים את־הראש
Lev. 8, 20. ואת־הנתחים

pl. cum suff.: נְתָחָיו

Ex. 29, 17. ונתח על־נתחיו

pl. cum suff.: נְתָחֶיהָ

Ez. 24, 4. אסף נתחיה אליה

pl. cum suff.: לְנִתְחֶיהָ

Ex. 29, 17. האיל תנתח לנתחיו
Lev. 1, 12. ונתח אתו לנתחיו
Lev. 8, 20 האיל נתח לנתחיו

pl. cum suff.: לְנִתְחֶיהָ

Lev. 1, 6. ונתח אתה לנתחיה
Lev. 9, 13. לנתחיה ואת־הראש
Ez. 24, 6. לנתחיה לנתחיה הוציאה

נָתַךְ

פעל כוד, וסעליל יִתַּךְ, וסצכר לצקת שלסס יקקי כניכס ויכילס [נקנגוס נָתַן], נסמלל על שמיכת סעס [כיעלעי-גיעסען], ויכילת פלס וקללס לו שעטיס, ולון ספסוק ויקכו כמיס שלגוקי, כמיס תצר יקכו כן שלגוקי, ועקנוק סצכ נָתַךְ נדומס של נָסַךְ, סָךְ, וסס נקצ סון סקקר וסכווי. סכפעל נִתַּךְ כללף על נגר, וכלמר ממיס, כתצר נכנין הקל, לו עקסה וצפעיס, סולם לכוד עכיכו מריקס ומסמום [נעי-טרייטען, -שטעלגען]. הכוסף הִתִּיךְ יוצ וקווק, ומקור הִנָּתִיךְ נהרלוק הכון של יסוד סכוסל, וצעולי שלו הִתָּךְ. נלרמי אַתִּיךְ נמקוס נסיכס וכיכיסס ויציקס נעכרי, ומצכו סצס מַתָּךְ וסכקכיי מַתֶּכֶת, והלנס, וכשפס ענכיניס סצס מַתֶּכֶת, ניון לנכול סכתך.

v. comp. intr. (impf. יִתַּךְ), *de*fluere (targ. יְתַךְ, eadem praepositione praefixa), se desuper effundere, veluti de gravissima Dei ira et excandescentia, a rad. *tak* (*τήκ-ειν*), cui par est *sak* in vv. סָךְ, נָסַךְ q. v. *Ni.* נִתַּךְ (syn. נִגַּר), effundi, se effundere; diffluere, liquefieri. *Hi.* תְּתִיךְ (inf. הַתִּיךְ), profundere, veluti aquas, nummos; metalla liquefacta fundere (pass. הָתַךְ), aram. אַתִּיךְ, unde n. מַתָּכָא; f. מַתְּכָא, neohebr. מַתֶּכֶת, metallum. LXX. *χέειν, τήκειν, στάζειν, χωνεύειν, δακρύειν, ἐπέρχεσθαι, ἐκκαίειν; Hi.* semel: *ἀμέλγειν.*

3 *imperf. fem.:* תִּתָּךְ

2 Chr. 12, 7. ולא־תתך חמתי
Jer. 42, 18. כן תתך חמתי
Dan. 9, 27. תתך על־שומם

3 *imperf. fem.:* וַתִּתָּךְ

2 Chr. 34, 25. ותתך חמתי במקום
Jer. 44, 6. ותתך חמתי ואפי
Dan. 9, 11. ותתך עלינו האלה

3 *imperf. pl.:* וַיִּתָּכוּ

Job. 3, 24. ויתכו כמים שאגתי

Nif-al: נִתַּךְ 3 *perf.*

Ex. 9, 33. ומטר לא־נתך ארצה

cum suff.: נְתִיבָתִי

Job. 30, 13. נתסו נתיבתי
Ps. 142, 4. ואתה ידעת נתיבתי

cum suff.: לְנָתִיבָתִי

Ps. 119, 105. ואור לנתיבתי

cum suff.: מְנָתִיבָתָם

Prv. 1, 15. מנע רגלך מנתיבתם

pl.: נְתִיבוֹת

Jud. 5, 6. והלכי נתיבות
Job. 38, 20. וכי תבין נתיבות ביתו
Prv. 8, 2. בית נתיבות נצבה
Prv. 8, 20. בתוך נתיבות משפט
Jes 58, 12. משובב נתיבות לשבת
Jer. 18, 15. ללכת נתיבות

pl.: בִּנְתִיבוֹת

Jes. 42, 16. בנתיבות לא־ידעו

pl.: לִנְתִיבוֹת

Jer. 6, 16. ושאלו ׀ לנתיבות עולם

pl. c. suff.: נְתִיבוֹתַי

Job. 19, 8. ועל־נתיבותי חשך ישים
Thr. 3, 9. נתיבותי עוה

pl. c. suff.: בְּנָתִיבֹתָיו

Job. 24, 13. ולא ישבו בנתיבתיו

pl. c suff.: נְתִיבֹתֶיהָ

Prv. 3, 17. וכל־נתיבתיה שלום

pl. c. suff.: הִנָּתִיבוֹתֶיהָ

Hos. 2, 8. ונתיבותיה לא תמצא

pl. c. suff.: בְּנָתִיבֹתֶיהָ

Prv. 7, 25. אל־תשט בנתיבתיה

pl. c. suff.: נְתִיבֹתֵיהֶם

Jes. 59, 8. נתיבותיהם עקשו להם

נָתָד

פעל ל״ע כ״ק נתנית סכנד נָתַד, והסצר נקוק ונקור פלוס וגוילס [נעי-טרייטען, -לעגען], מכני נסמס שקוסס, ונסמס ענכיניס סוס סצס נְתוּדִים, ל״ס כקצת הכקוק, נעלי נקוק, כלי נקוק, ימי הכקוק, וסס נקצנס נָתַד ע״ס מָשַׁךְ, ועוד סרנס. ותצר לקקור סצכ דע קוכל, שפעל נָשַׁךְ נשכון עצמותי כדמס לו, לו ג״כ דָּשַׁן, ותמוכס שלכו נשקכה, וכן נָתַךְ לקמן אך מצכס של נָשַׁךְ, וכן נָתַךְ על נָסַךְ מצכמו.

v. comp. trans. pi-ël. נִתַּח, dissecare, in frusta dividere (zerlegen), unde neohebr. חָכְמַת הַנִּתּוּחַ, anatomia. Cognatum est v. נָתַךְ, atque etiam נָסַח (cf. נָתַךְ = נָסַךְ; נָסַךְ = נָתַךְ). LXX. *διαιρεῖν, διχοτομεῖν, μελίζειν, κρεανομεῖν.*

Pi-el: נִתַּח 3 *perf.*

Lev. 8, 20. ואת־האיל נתח

3 *perf.:* וְנִתַּח

Lev. 1, 6. ונתח אתה לנתחיה
Lev. 1, 12. ונתח אתו לנתחיו

1 *impf. c. s.:* וְאֲנַתֵּחָה

Jud. 20, 6. ואחז בפילגשי ואנתחה

2 *imperf.:* תְּנַתֵּחַ

Ex. 29, 17. ואת־האיל תנתח

3 *imperf.:* וַיְנַתַּח

1 Reg. 18, 33. ויתח את־הפר

3 *impf. c. s.:* וַיְנַתְּחֵהוּ

1 Sam. 11, 7. צמד בקר וינתחהו

3 *impf. c. s.:* וַיְנַתְּחֻהָ

Jud. 19, 29. ויתחה לעצמיה

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְנַתְּחֻהוּ

1 Reg. 18, 23. הפר האחד וינתחהו

נְתָח

ג״ו, נרנוי נְתָחִים, וסמצרון כמו נוד [מעיקק], לומר קלק הכגוד והנכקיק, וכן אֵבֶר נצמס ענכיניס, תצר אֵבֶר נמכוון נְתָר, לצון נקיקס וגויכס ונקיכס, וקצר לענין סמצקל לפעל סקמקי כסגלה סקמוכס [נָתַח], וכן מלס נכמקוכו.

n. m. (*Qimchi* נֶתַח scribit; pl. נְתָחִים), frustum, segmentum; membrum, sicut neohebr. אֵבֶר, artus, a v. אָבַר = בָּתַר, dividere. LXX. *διχοτομημα, μέλος, μερίς.*

Ez. 24, 4. כל־נתח טוב ירך

pl.: נְתָחִים

Jud. 19, 29. לשנים עשר נתחים

pl.: הַנְּתָחִים

Lev. 1, 8. הנתחים את־הראש
Lev. 8, 20. ואת־הנתחים

pl. cum suff.: נְתָחָיו

Ex. 29, 17. ונתח על־נתחיו

pl. cum suff.: נְתָחֶיהָ

Ez. 24, 4. אסף נתחיה אליה

pl. cum suff.: לְנִתְחֶיהָ

Ex. 29, 17. האיל תנתח לנתחיו
Lev. 1, 12. ונתח אתו לנתחיו
Lev. 8, 20 האיל נתח לנתחיו

pl. cum suff.: לְנִתְחֶיהָ

Lev. 1, 6. ונתח אתה לנתחיה
Lev. 9, 13. לנתחיה ואת־הראש
Ez. 24, 6. לנתחיה לנתחיה הוציאה

נָתַךְ

פעל כוד, וסעליל יִתַּךְ, וסצכר לצקת שלסס יקקי כניכס ויכילס [נקנגוס נָתַן], נסמלל על שמיכת סעס [כיעלעי-גיעסען], ויכילת פלס וקללס לו שעטיס, ולון ספסוק ויקכו כמיס שלגוקי, כמיס תצר יקכו כן שלגוקי, ועקנוק סצכ נָתַךְ נדומס של נָסַךְ, סָךְ, וסס נקצ סון סקקר וסכווי. סכפעל נִתַּךְ כללף על נגר, וכלמר ממיס, כתצר נכנין הקל, לו עקסה וצפעיס, סולם לכוד עכיכו מריקס ומסמום [נעי-טרייטען, -שטעלגען]. הכוסף הִתִּיךְ יוצ וקווק, ומקור הִנָּתִיךְ נהרלוק הכון של יסוד סכוסל, וצעולי שלו הִתָּךְ. נלרמי אַתִּיךְ נמקוס נסיכס וכיכיסס ויציקס נעכרי, ומצכו סצס מַתָּךְ וסכקכיי מַתֶּכֶת, והלנס, וכשפס ענכיניס סצס מַתֶּכֶת, ניון לנכול סכתך.

v. comp. intr. (impf. יִתַּךְ), *de*fluere (targ. יְתַךְ, eadem praepositione praefixa), se desuper effundere, veluti de gravissima Dei ira et excandescentia, a rad. *tak* (*τήκ-ειν*), cui par est *sak* in vv. סָךְ, נָסַךְ q. v. *Ni.* נִתַּךְ (syn. נִגַּר), effundi, se effundere; diffluere, liquefieri. *Hi.* תְּתִיךְ (inf. הַתִּיךְ), profundere, veluti aquas, nummos; metalla liquefacta fundere (pass. הָתַךְ), aram. אַתִּיךְ, unde n. מַתָּכָא; f. מַתְּכָא, neohebr. מַתֶּכֶת, metallum. LXX. *χέειν, τήκειν, στάζειν, χωνεύειν, δακρύειν, ἐπέρχεσθαι, ἐκκαίειν; Hi.* semel: *ἀμέλγειν.*

3 *imperf. fem.:* תִּתָּךְ

2 Chr. 12, 7. ולא־תתך חמתי
Jer. 42, 18. כן תתך חמתי
Dan. 9, 27. תתך על־שומם

3 *imperf. fem.:* וַתִּתָּךְ

2 Chr. 34, 25. ותתך חמתי במקום
Jer. 44, 6. ותתך חמתי ואפי
Dan. 9, 11. ותתך עלינו האלה

3 *imperf. pl.:* וַיִּתָּכוּ

Job. 3, 24. ויתכו כמים שאגתי

Nif-al: נִתַּךְ 3 *perf.*

Ex. 9, 33. ומטר לא־נתך ארצה

נָתַן

עד נתך־מים עליהם Sam. 21, 10.
כאשר נתך אפי er. 42, 18.

perf. fem.: נָתְכָה

חמת־י אשר נתכה בנו Chr. 34, 21.
חמתו נתכה כאש Nah. 1, 6.

perf. fem.: וְנִתְכָה

ונתכה בתוכה טמאתה Ez. 24, 11.

2 *perf. pl.:* וְנִתַּכְתֶּם

ונתכתם בתוכה Ez. 22, 21.

part. fem.: נִתֶּכֶת *sg.*

נתכת אל־המקום חזה Jer. 7, 20.

Hif-el: הַתִּיךְ

1 *perf.:* וְהַתְּכֹתִי

והתכתי אתכם Ez. 22, 20.

3 *perf. pl.:* הִתִּיכוּ

התיכו עבריך את־הכסף 2 Rg. 22, 9.

inf. constr.: לְהַתִּיךְ

אש להתיך Ez. 22, 20.

2 *impf. c. s.:* תַּתִּיכֵנִי

הלא כחלב תתיכני Job. 10, 10.

3 *imperf. pl.:* וַיַּתִּיכוּ

ויתיכו את־הכסף 2 Chr. 34, 17.

Hof-al: הָתְּכוּ

2 *imperf. pl.:* תֻּתְּכוּ

כן תתכו בתוכה Ez. 22, 22.

הֻתָּךְ

ג״ו גויר סכוסף, והסוכן כמו תַּתָּכָה כנסף עכיכיק, לומר סמסמום וסמיקוק [דעס שמעלצען].

n. m. hif., sicut neohebr. תַּתָּכָה, fusio, liquatio. LXX. *χωνεῦεω.*

כְּהַתָּכַת

כתוך כסף בתוך כור Ez. 22, 22.

נָתַן

פעל כוד לנ־סנוך, וס״ק תַּתָּה נקנוך סכון רקצית, ועקידו יִתֵּן ולפכי מקף יִתֵּךְ, וס״ק נָתֵן [כמר נָתֵן], וסנווי תֵּן נקנוך נון של יסוד כופל או תְּנֵה, למקור סמוכות נָתוֹן וסמיכותו תַּת [סקנר של תֶּנֶת], תצר נכנוי תִּתִּי, וסמעך נָתוֹן תמוכס יקרס. סמוכן כמו נָתָן לעיל, לומר סמניק דנר לק סלוני וסנצס לליו [סיכנעגען, סיכני־ען], והמוכו נָתָךְ, וכשכ כמכוון נשפתי ערב, כתצר קרלה נקצ תָּכֵן. נוכך הצפל של כתיכס נעכרי, ד״ס מלמוד קכיפ לתלמוד, ותצר יקנל יקרל לקק, סהרלה וכקיכת רצות [נוגעגען], סהרלה דנר מנופו, ד״ס סהפלת ריק, וסצמעת קול. וכן כתצר עכין נתיכס על יציכס והעכיכס והעמלה, ד״ס מכריקת כריק ועשיכת פק, וצפיכת סולגה ועריכת לב, או נסדלף לעשיס וציקס וציפס, ד״ס מכקיכת סופק, ועקצר עס עמציי נהצקלות נכוח.

הכפעל נִתַּן הפעולי, וכן הֻתַּן.

v. comp. trans. (semel per aphaeresin praepositionis תַּתָּה = תָּתָּה; impf. יִתֵּן, c. *Maqef* יִתֶּן־, semel יִתֵּן = נִתֵּן = נָתֵן; imprt. תֵּן, תְּנָה; inf. abs. נָתוֹן; constr. תֵּת = תֶּנֶת, c. s. תִּתִּי, raro נְתוֹן), tradere, porrigere (hingeben, hinreichen), sicut יָדַן, a rad. *tan*, quam insitam habet etiam v. תְּכֵרָה. Significatio *dandi* multiplici modo transfertur, veluti ad docendum (opp. לָקַח, discere), permittendum et concidendum, exhibendum et prae se ferendum (veluti נָתַן רֵיחַ, efflare dulces odores; נָתַן קוֹל, edere vocem, clamare); deinde dicitur vi ponendi, collocandi, constituendi, apponendi, dispo-

Digitized by Google

nendi, praeponendi, vel etiam vi faciendi, veluti miraculum (מִתֵּן), et similiter, sequentibus adverbiis, sensu amplissimo. *Ni.* נִתֵּן et *Ho.* הֻתַּן pass. LXX. διδόναι, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προς-, δωρεῖσθαι; τιθέναι, δια-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, περι-, προς-, ὑπο-; ἱστάναι, ἐφ-, καθ-; στέλλειν, ἀπο-; ἀφιέναι, προ-, προς-; ἐμβάλλειν, ἐπι-, κατα-; τάσσειν, κατα-; φέρειν, προσφέρειν; ἄγειν, συν-; αἰτεῖσθαι (αἴτημα); ἀποτίειν, ἐκτίειν; πράσσειν, ποιεῖν, γίνεσθαι; δεικνύναι; ἐᾶν, ἐγκαταλείπειν; ἐχχέειν, ἐπιχέειν, ἐπιχύειν; ἐλεεῖν, ἐπαίρειν, ἐρεῖν, εὐοδοῦν, καταπαλύπτειν, κατακληρονομεῖν, κρεμᾶν, οἰκεῖν, ὀχύρωμα, παραλύειν, στηρίζειν, τρυπᾶν. De phrasium ex v. נָתַן compositarum apud LXX. translatione v. *Abr. Trommii* Concordantias Graecas.

3 *perf.*: נָתַן

נתן אברהם מתנת Gn. 25, 6.
וייעקב נתן לעשו לחם Gn. 25, 34.
נתן אלהים לאברהם Gn. 28, 4.
נתן אלהים שכרי Gn. 30, 18.
וכל־אשר־לו נתן בידו Gn. 39, 4.
וכל אשר־יש־לו נתן בידי Gn. 39, 8.
נתן בתוכה Gn. 41, 48.
נתן לכם מטמון Gn. 43, 23.
לכלם נתן לאיש Gn. 45, 22.
ולבנימן נתן Gn. 45, 22.
אשר־נתן לבן Gn. 46, 18, 25.
אשר נתן להם פרעה Gn. 47, 22.
אשר־נתן־לי אלהים בזה Gn. 48, 9.
וייי נתן קלת וברד Ex. 9, 23.
וייי נתן את־קול העם Ex. 12, 36.
חוא הלחם אשר נתן יי Ex. 16, 15.
נתן לכם השבת Ex. 16, 29.
ולחורות נתן בלבו Ex. 35, 34.
אשר נתן יי חכמה Ex. 36, 1. 2.
ואתה נתן לכם לשאת Lev. 10, 17.
כי מזרע נתן למלך Lev. 20, 3.
אשר נתן יי בינו Lev. 26, 46.
נתן לבני גרשון Num. 7, 7.
נתן לבני מררי Num. 7, 8.
ולא־נתן סיחן את־ישראל Nu. 21, 23.
נתן בניו פליטם Num. 21, 29.
אשר־נתן להם יי Num. 32, 7. 9.
ראה נתן יי אלהיך Dt. 1, 21.
אשר־נתן יי לחם Dt. 2, 12.
את־הכל נתן יי אלהינו Dt. 2, 36.
נתן לכם יי את־הארץ Dt. 3, 18.
הארץ הטבה אשר נתן־לך Dt. 8, 10.
נתן יי אלי את־שני לחת Dt. 9, 11.
אשר נתן יי אלהי אבתיך Dt. 12, 1.
אשר נתן־לך בכל־שעריך Dt. 12, 15.
ומצאנך אשר־נתן יי לך Dt. 12, 21.
אשר נתן־לך Dt. 16, 17.
נתן לך יי אלהיך Dt. 18, 14.
אשר נתן יי אלהיך לך Dt. 20, 14. 28, 52.
אשר נתן־לך יי אלהיך Dt. 26, 11. 28, 53.
ולא־נתן יי לכם לב לדעת Dt. 29, 3.
אשר נתן לכם משה Jos. 1, 14. 15.
כי־נתן יי לכם את־הארץ Jos. 2, 9.
כי־נתן יי בידינו Jos. 2, 24.
כי־נתן יי לכם את־העיר Jos. 6, 16.
אשר נתן להם משה Jos. 13, 8.
כאשר נתן להם משה עבד יי Jos. 13, 8.
רק לשבט הלוי לא נתן Jos. 13, 14.
לא־נתן משה נחלה Jos. 13, 33.
כי־נתן משה Jos. 14, 3.
וללוים לא־נתן Jos. 14, 3.
נתן חלק בתוך בני־יהודה Jos. 15, 13

אשר נתן לכם יי Jos. 18, 3.
אשר נתן להם משה Jos. 18, 7.
את כל־אוריהם נתן יי בידם Jos. 21, 42.
אשר נתן לכם משה Jos. 22, 4.
נתן משה בבשן Jos. 22, 7.
ולחציו נתן יהושע Jos. 22, 7.
וגבול נתן־יי בינינו אשר נתן לכם יי Jos. 22, 25.
אלהיכם Jos. 23, 13. 15.
הארץ הטובה אשר נתן לכם Jos. 23, 16.
נתן יי את־איביכם Jud. 3, 28.
אשר נתן יי את־סיסרא Jud. 4, 14.
נתן האלהים בידו את־ Jud. 7, 14.
מדין
כי־נתן יי בידכם Jud. 7, 15.
בידכם נתן אלהים Jud. 8, 3.
נתן אלהינו בידינו Jud. 16, 24.
שש־השערים האלה נתן Ruth 3, 17.
נתן יי עליכם מלך 1 Sam. 12, 13.
וצידה נתן לו 1 Sam. 22, 10.
חרב גלית הפלשתי נתן 1 S. 22, 10.
ושאול נתן את־מיכל בתו 1 S. 25, 44.
את אשר־נתן יי לנו 1 Sam. 30, 23.
נתן בית אבשי אחיו 2 Sam. 10, 10.
הכל נתן ארונה 2 Sam. 24, 23.
נתן היום ישב על־כסאי 1 Reg. 1, 48.
צדוק חכהן נתן המלך 1 Reg. 2, 35.
נתן לדוד בן חכם 1 Reg. 5, 21.
ושלמה נתן לחירם 1 Reg. 5, 25.
וייי נתן חכמה לשלמה 1 Reg. 5, 26.
כי מגרעות נתן לבית 1 Reg. 6, 6.
ואת־הים נתן מכתף 1 Reg. 7, 39.
נתן באצרות בית יי 1 Reg. 7, 51.
ברוך יי אשר נתן מנוחה 1 Reg. 8, 56.
העירים אשר נתן־לו 1 Reg. 9, 12.
ומבני ישראל לא־נתן 1 Reg. 9, 22.
והמלך שלמה נתן 1 Reg. 10, 13.
מלבד אשר נתן־לה 1 Reg. 10, 13.
אשר־נתן אלהים בלבו 1 Rg. 10, 24.
ואת הארזים נתן 1 Reg. 10, 27.
וארץ נתן לו 1 Reg. 11, 18.
ומעלו הכבד אשר־נתן 1 Reg. 12, 4.
אשר־נתן אביך עלינו 1 Reg. 12, 9.
ואת־האחד נתן בדן 1 Reg. 12, 29.
כמופת אשר נתן 1 Reg. 13, 5.
אשר נתן לאבותיהם 1 Reg. 14, 15.
נתן יי אלהיו 1 Reg. 15, 4.
את־הפר אשר־נתן להם 1 Rg. 18, 26.
הנה נתן יי רוח שקר 1 Rg. 22, 23.
כי־בו נתן־יי תשועה 2 Reg. 5, 1.
ספר נתן לי חלקיה 2 Reg. 22, 10.
נתן יהויקים לפרעה 2 Reg. 23, 35.
וייי נתן את־פחדו 1 Chr. 14, 17.
אז נתן דויד בראש להדות 1 Chr. 16, 7.
נתן בית אבשי אחיו 1 Chr. 19, 11.
כי נתן בידי את ישבי הארץ 1 Chr. 22, 18.
כי רבים בנים נתן לי יי 1 Chr. 28, 5.
נתן כשקמים אשר־ בשפלה 2 Chr. 1, 15.
אשר נתן לדויד המלך 2 Chr. 2, 11.
ואת־הים נתן מכתף הימנית 2 Chr. 4, 10.
ואת־כל־הכלים נתן באצרות 2 Chr. 5, 1.
שני הלחות אשר־נתן משה 2 Chr 5, 10
אשר נתן חורם לשלמה 2 Chr. 8, 2.
לא־נתן שלמה לעבדים 2 Chr. 8, 9.
והמלך שלמה נתן 2 Chr. 9, 12.
אשר־נתן האלהים בלבו 2 Chr. 9, 23.
נתן כשקמים 2 Chr. 9, 27.
אשר־נתן עלינו ונעבדך 2 Chr. 10, 4.
מן־העל אשר־נתן אביך 2 Chr. 10, 9.
נתן ממלכה לדויד 2 Chr. 13, 5.
מלבד אשר־נתן המלך 2 Chr. 17, 19.
ועתה הנה נתן יי 2 Chr. 18, 22.

נתן יי ׀ מארבים על־בני עמון 2 Chr. 20, 22.
ואת־הממלכה נתן ליהורם 2 Chr. 21, 3.
וייי נתן בידם חיל 2 Chr. 24, 24.
ומופת נתן לו 2 Chr. 32, 24.
כי נתן־לו אלהים 2 Chr. 32, 29.
ספר נתן לי חלקיהו הכהן 2 Chr. 34, 18.
זקן וישש הכל נתן בידו 2 Chr. 36, 17.
נתן לי יי אלהי השמים 2 Chr. 36, 23.
ממלכות הארץ נתן לי יי Err. 1, 2.
בתורת משה אשר־נתן יי Esr. 7, 6.
הנשתון אשר נתן המלך Esr. 7, 11.
נתן כזאת בלב המלך Esr. 7, 27.
נתן אל־לבי לעשות Neh. 2, 12.
התרשתא נתן לאוצר Neh. 7, 70.
להשמידם נתן לו Esth. 4, 8.
נתן המלך אחשורוש Esth. 8, 1.
אשר נתן המלך Esth. 8, 11.
יי נתן ויי לקח Job. 1, 21.
ולא־נתן תפלה Job. 1, 22.
או מי־נתן לשכוי בינה Job. 38, 36.
כספו ׀ לא־נתן בנשך Ps. 15, 5.
נתן בקולו תמוג ארץ Ps. 46, 7.
ולא־נתן למוט רגלנו Ps. 66, 9.
ודגן־שמים נתן למו Ps. 78, 24.
חרפת עולם נתן למו Ps. 78, 66.
וחק נתן־למו Ps. 99, 7.
נתן גשמיהם ברד Ps. 105, 32.
טרף נתן ליראיו Ps. 111, 5.
פזר ׀ נתן לאביונים Ps. 112, 9.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
חק־נתן ולא יעבור Ps. 148, 6.
כי־נתן מלחמו לדל Prv. 22, 9.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
נתן חכמה ודעת Eccl. 2, 26.
נתן עניז לאסף ולכנוס Eccl. 2, 26.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 3, 10.
גם את־העלם נתן בלבם Eccl. 3, 11.
אשר־נתן־לו האלהים Eccl. 5, 17. 18. 8, 15.
אשר נתן־לך תחת השמש Eccl. 9, 9.
נרדי נתן ריחו Cant. 1, 12.
נתן את־הכרם לנטרים Cant. 8, 11.
והילדים אשר נתן־לי יי Jes. 8, 18.
מי־נתן למשוסה יעקב Jes. 42, 24.
נתן לי לשון למודים Jes. 50, 4.
אשר נתן יי לכם Jer. 25, 5.
נתן ׀ מלך־בבל שאריח Jer. 40. 11.
להפר ברית והטה נתן Ez. 17, 18.
בנשך נתן ותרבית לקח Ez. 18, 13.
נתן להם האלהים מדע Dan. 1, 17.
אשר־נתן לפניו Dan. 9, 10.
נתן קולו לפני חילו Joel 2, 11.
כי־נתן לכם את־המורה Joel 2, 23.
נתן תהום קולו Hab. 3, 10.

3 *perf.*: שָׁפַךְ

ומן־הנתינים שנתן Esr. 8, 20.

3 *perf.*: נָתַן p.

ולבני קהת לא נתן Num. 7, 9.
לחמו לרעב נתן Ez. 18, 16.

3 *perf.*: וְנָתַן

ונתן־לי לחם לאכל Gn. 28, 20.
ונתן בפללים Ex. 21, 22.
ונתן פדיון נפשו Ex. 21, 30.
ונתן עליה לבזה Lev. 2, 1.
ונתן הכהן מן־הדם Lev. 4, 7.
ונתן על־קרנת מזבח Lev. 4, 25. 30. 34.
ונתן אתו לכהן Lev. 5, 16.
ונתן הכהן Lev. 14, 14. 28.
ונתן על־תנוך Lev. 14, 25.
ונתן אחרן על־שני השעירם Lev. 16, 8.
ונתן את־הקטרת Lev. 16, 13.
ונתן על־קרנות המזבח Lev. 16, 18.
ונתן אתם על־ראש השעיר Lev. 16, 21.

ונתן לכהן את־הקדש Lev. 22, 14.
ונתן את־הערכך Lev. 27, 23.
ונתן לאשר אשם לו Num. 5, 7.
ונתן אל־הכהן Num. 5, 17.
ונתן על־כפיה Num. 5, 18.
ונתן על־האש Num. 6, 18.
ונתן על־כפי חמיר Num. 6, 19.
ונתן יי לכם בשר Num. 11, 18.
ונתן עליו מים חיים Num. 19, 17.
לעיניהם ונתן מימיו Num. 20, 8.
ונתן מלכיהם בידיך Dt. 7, 24.
ונתן אליך אות Dt. 13, 2.
ונתן־לך רחמים וירחמך Dt. 13, 18.
ונתן לכהן הזרע Dt. 18, 3.
ונתן לך את־כל־הארץ Dt. 19, 8.
ונתן האיש השכב Dt. 22, 29.
ונתן בידה ושלחת Dt. 24, 1. 3.
ונתן על ברזל Dt. 28, 48.
ונתן יי לך שם לב רגז Dt. 28, 65.
ונתן יי אלהיך Dt. 30, 7.
ונתן לכם את־הארץ Jos. 1, 13.
ונתן יי אותם לפני Jud. 11, 9.
נעלו ונתן לרעהו Ruth 4, 7.
ונתן לפנינה אשתו 1 Sam. 1, 4.
ויקח ונתן לעבדיו 1 Sam. 8, 14.
ונתן לסריסיו ולעבדיו 1 Sam. 8, 15.
ונתן קובע נחשת 1 Sam. 17, 38.
ונתן אתכם בידנו 1 Sam. 17, 47.
ונתן ביום ההוא מופת 1 Rg. 13, 3.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 12. 15.
ונתן את־מואב בידכם 2 Reg. 3, 18.
ונתן יי ביד חמלך 2 Chr. 18, 11.
ונתן ארצם נחלה Ps. 135, 12.
ונתן ארצם לנחלה Ps. 136, 21.
ונתן לכם אדני לחם צר Jes. 30, 20.
ונתן מטר זרעך Jes. 30, 23.
ונתן זרע לזרע Jes. 55, 10.
ונתן עליך דיק Ez. 26, 8.
ונתן עץ השדה את־פריו Ez. 34, 27.
ונתן אל־מזוזת חבית Ez. 45, 19.

3 *prf. c. suff.*: נְתָנַנִי p.

ולמות לא נתנני Ps. 118, 18.

3 *prf. c. suff.*: נְתָנֻנִי

נתנני שוממה Thr. 1, 13.
נתנני אדני בידי לא־אוכל Thr. 1, 14.

3 *prf. c. suff.*: נְתָנֻנוּ

שלא נתנו טרף Ps. 124, 6.

3 *perf. c. suff.*: נְתָנְךָ

אשר־נתנך יי היום 1 S. 24, 11. 26, 23.
נתנך עליהם מלך 2 Chr. 2, 10.
יי נתנך כהן Jer. 29, 26.

3 *perf. c. suff.*: וְנָתָנְךָ

ונתנך יי אלהיך עליון Dt. 28, 1.
ונתנך יי לראש Dt. 28, 13.

3 *perf. c. suff.*: נְתָנוֹ

ולא־נתנו אלהים לחרף Gn. 31, 7.
כי־לא נתנו לרדת לעמק Jud. 1, 34.
ולא־נתנו אביה לבוא Jud. 15, 1.
ולא נתנו לשוב 1 Sam. 18, 2.
ולא־נתנו אלהים בידך 1 Sam. 23, 14.

3 *perf. c. suff.*: וְנָתָנוֹ

ונתנו יי אלהיך בידך Dt. 21, 10.

3 *perf. c. suff.*: נְתָנָהּ

כי־נתנה אלהים בידכם Jud. 18, 10.
אל־האלהים אשר נתנה Eccl. 12, 7.

3 *perf. c. suff.*: וְנָתָנָהּ

ונתנה לך Ex. 13, 11.
ונתנה לנו Num. 14, 8.
ונתנה יי אלהיך בידך Dt. 20, 13.
ונתנה יי אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
ונתנה לרעך הטוב ממך 1 S. 15, 28.

3 *perf. c. suff.*: נְתָנָם

נתנם יי אלהיכם Jos. 10, 19.
ולא נתנם ביד יהושע Jud. 2, 23.
כי־נתנם יי בידנו 1 Sam. 14, 10.
כי־נתנם יי ביד ישראל 1 Sam. 14, 12.

Digitized by Google

1 S. 24, 8. ולא נתנם לקום אל־שאול
ובחשענך על־י׳ נתנם
2 Chr. 16, 8. בידך
2 Chr. 28, 9. נתנם בידכם
Jes. 34, 2. נתנם לטבח
Jer. 25, 31. חרשעים נתנם

3 *perf. c. suff.:* וַיִּתְּנֵם
Lev. 15, 14. ונתנם אל־הכהן
Dt. 7, 2. ונתנם י׳ אלהיך לפניך
Dt. 7, 15. ונתנם בכל־שנאיך
Dt. 7, 23. ונתנם י׳ אלהיך לפניך
Dt. 31, 5. ונתנם י׳ לפניכם

3 *perf. fem.:* נָתְנָה
Gn. 3, 12. הוא נתנה־לי
2 S. 21, 10. ולא־נתנה עוף השמים
1 Rg. 10, 10. אשר־נתנה מלכת־שבא
2 Chr. 9, 9. נתנה מלכת־שבא
Ps. 67, 7. ארץ נתנה יבולה
Prv. 31, 24. וחגור נתנה לכנעני
Jer. 12, 8. נתנה עלי בקולה
Jer. 50, 15. נתנה ידה

3 *perf. fem.:* נָתְנָה *p.*
Jud. 5, 25. מים שאל חלב נתנה

3 *perf. fem.:* וְנָתְנָה
Lev. 25, 19. ונתנה הארץ פריה
Lev. 26, 4. ונתנה הארץ יבולה

2 *perf. m.:* נָתַתָּה, נָתָתָּ
Gn. 3, 12. אשר נתתה עמדי
Gn. 15, 3. הן לי לא נתתה זרע
Dt. 26, 10. אשר־נתתה לי י׳
Dt. 26, 15. האדמה אשר נתתה לנו
Jos. 17, 14. מדוע נתתה לי נחלה
Jud. 15, 18. אתה נתת ביד־עבדך
1 Reg. 8, 34. אל־האדמה אשר נתת
1 Reg. 8, 36. אשר־נתתה לעמך
1 Reg. 8, 40. אשר נתתה לאבתינו
1 Reg. 8, 48. אשר־נתתה לאבותם
1 Rg. 9, 13. הערים האלה אשר־נתתה
2 Chr. 6, 25. האדמה אשר־נתתה לחם
2 Chr. 6, 27. אשר־נתתה לעמך
האדמה אשר נתתה
2 Chr. 6, 31. לאבתיהם
2 Chr. 6, 39. דיך ארצם אשר־נתתה
2 Chr. 20, 10. לא־נתתה לישראל
Neh. 9, 15. ולחם משמים נתתה
ורוחך הטובה נתת
Neh. 9, 20. להשכילם
Neh. 9, 20. ומים נתתה להם לצמאם
Neh. 9, 35. ובטובך הרב אשר־נתתה
Neh. 9, 35. והשמנה אשר נתתה
Neh. 9, 36. והארץ אשר־נתת
Neh. 9, 37 למלכים אשר־נתתה
Ps. 4, 8. נתתה שמחה בלבי
Ps. 18, 41. נתתה לי ערף
Ps. 21, 3. תאות לבו נתתה לו
Ps. 21, 5. חיים שאל ממך נתתה לו
Ps. 39, 6. חמה טפחות נתתה ימי
Ps. 60, 6. נתתה ליראיך נס להתנוסס
Ps. 61, 6. נתת ירשת יראי שמך
Dan. 10, 12. נתת את־לבך להבין

2 *perf.:* הָתָה
2 Sam. 22, 41. ואיבי תתה לי ערף

2 *perf.:* וְנָתַתָּה, וְנָתָתָּ
Gn. 40, 13. ונתת כוס־פרעה בידו
Ex. 21, 23. ונתתה נפש תחת נפש
Ex. 25, 12. ונתתה על ארבע
Ex. 25, 16. ונתת אל־הארן
Ex. 25, 21. ונתת את־הכפרת
Ex. 25, 26. ונתת את־הטבעת
Ex. 25, 30. ונתת על־השלחן
Ex. 26, 32. ונתתה אתה
Ex. 26, 33. ונתתה את־הפרכת
Ex. 26, 34. ונתת את־הכפרת
Ex. 27, 5. ונתתה אתה תחת כרכב
Ex. 28, 14. ונתת את־שרשרת
Ex. 28, 23. ונתת את־שתי הטבעות
Ex. 28, 24. ונתתה את־שתי עבתת
Ex. 28, 25. ונתתה על־כתפות האפד
ונתתה אתם על־שתי
כתפות
Ex. 28, 27. ונתת אל־חשן המשפט
Ex. 28, 30. ונתת אותם על־סל אחד
Ex. 29, 3. ונתת את־נזר הקדש
Ex. 29, 6. ונתתה על־קרנת המזבח
Ex. 29, 12. ונתת על־נתחיו
Ex. 29, 17. ונתתה על־תניך אזן אהרן
Ex. 29, 20. ונתתה אתו לפני הפרכת
Ex. 30, 6. ונתת אתו על־עבדת
Ex. 30, 16. ונתת אתו
Ex. 30, 18. ונתת שמה מים
Ex. 30, 18. ונתתה ממנה לפני העדת
Ex. 30, 36. ונתתה את־מזבח החתב
Ex. 40, 5. ונתתה את מזבח העלה
Ex. 40, 6. ונתת את־הכיר
Ex. 40, 7. ונתת את־מסך
Ex. 40, 8. ונתת עליה שמן
Lev. 2, 15. ונתת על־המערכת
Lev. 24, 7. ונתתה את־הלוים
Num. 3, 9. ונתתה הכסף לאהרן
Num. 3, 48. ונתתה אותם אל־הלוים
Num. 7, 5. ונתת מהודך עליו
Num. 27, 20. ונתתה לאלעזר הכהן
Num. 31, 29. ונתתה אתם ללוים
Num. 31, 30. ונתתה את־הברכה
Dt. 11, 29. ונתתה בכסף וצרת הכסף
Dt. 14, 25. ונתתה הכסף
Dt. 14, 26. ונתתה באזנו ובדלת
Dt. 15, 17. ונתתה ללוי לגר
Dt. 26, 12. ונתתה לי גלת מים
Jos. 15, 19. ונתתה לי גלת מים
Jud. 1, 15. ונתתה לאמתך זרע
1 Sam. 1, 11. ונתת לעבדך לב שמע
1 Reg. 3, 9. ונתתה מטר על־ארצך
1 Reg. 8, 36. ונתת לאיש ככל־דרכיו
1 Rg. 8, 39. ונתתה מטר על־ארצך
2 Chr. 6, 27. ונתתה לאיש ככל־דרכיו
2 Chr. 6, 30. ונתתה לנו פליטה כזאת
Esr. 9, 13. ונתתה אתו אל־המחסכת
Jer. 29, 26. ונתתה אתה לפניך
Ez. 4, 1. ונתתה עליה מצור
Ez. 4, 2. ונתתה עליה מחמת
Ez. 4, 2. ונתתה אותה קיר ברזל
Ez. 4, 3. ונתתה אותם בכלי אחד
Ez. 4, 9. ונתתה אל־הכהנים
Ez. 43, 19. ונתתה על־ארבע קרנותיו
Ez. 43, 20.

2 *perf. c. s.:* נָתַתָּנִי
Jos. 15, 19. כי ארץ הנגב נתתני
Jud. 1, 15. ארץ הנגב נתתני

2 *perf. c. s.:* וְנָתַתָּם
1 Reg. 8, 46. ונתתם לפני אויב
1 Reg. 8, 50. ונתתם לרחמים
1 Chr. 14, 10. ונתתם בידי
2 Chr. 6, 36. ונתתם לפני אויב
Jer. 27, 2. ונתתם על־צואריך
Jer. 32, 14. ונתתם בכלי־חרש

2 *perf. fem.:* נָתַתִּי, נָתָתְּ
Ez. 16, 18. וקטרתי נתתי לפניהם
Ez. 16, 33. ואת נתת את־נדניך
Ez. 16, 36. וכדמי בניך אשר נתתי

2 *perf. c. s.:* וְנָתַתִּיהָ
Jud. 4, 7. ונתתיהו בידך
Ez. 16, 19. ונתתיהו לבניהם

1 *perf.:* נָתַתִּי
Gn. 1, 29. הנה נתתי לכם
Gn. 9, 3. כירק עשב נתתי
Gn. 9, 13. את־קשתי נתתי בענן
Gn. 15, 18. לזרעך נתתי את־הארץ
Gn. 16, 5. נתתי שפחתי בחיקך
Gn. 17, 16. וגם נתתי ממנה לך בן
Gn. 20, 16. נתתי אלף כסף לאחיך
Gn. 23, 11. השדה נתתי לך והמערה
Gn. 23, 13. נתתי כסף השדה
Gn. 27, 37. אחיו נתתי לו לעבדים
Gn. 30, 18. נתתי שפחתי לאישי
Gn. 35, 12. אשר נתתי לאברהם
Gn. 41, 41. ראה נתתי אתך
Gn. 48, 22. ואני נתתי לך שכם אחד
Ex. 31, 6. ואני הנה נתתי אתו
ובלב כל־חכם־לב נתתי
חכמה
Lev. 6, 10. חלקם נתתי אתה
Num. 18, 8. ואני הנה נתתי לך
Num. 18, 19. נתתי לך ולבניך
Num. 18, 21. נתתי כל־מעשר
Num. 18, 24. נתתי ללוים לנחלה
Num. 18, 26. אשר נתתי לכם מאתם
Num. 20, 12. הארץ אשר־נתתי להם
Num. 20, 24. אשר נתתי לבני ישראל
Num. 21, 34. כי בידך נתתי אתו
Num. 27, 12. אשר נתתי לבני ישראל
Num. 33, 53. לכם נתתי את־הארץ
Dt. 1, 8. ראה נתתי לפניכם
Dt. 2, 5. נתתי את־הר שעיר
Dt. 2, 9. נתתי את־ער לרשה
Dt. 2, 24. נתתי בידך את־סיחן
Dt. 3, 2. כי בידך נתתי אתו
Dt. 3, 12. וערין נתתי לראובני
Dt. 3, 13. נתתי לחצי שבט המנשה
Dt. 3, 15. ולמכיר נתתי את־הגלעד
Dt. 3, 16. ולגדי נתתי מן־הגלעד
Dt. 3, 19. בעריכם אשר נתתי לכם
Dt. 3, 20. אשר נתתי לכם
Dt. 9, 23. ורשו את־הארץ אשר נתתי
Dt. 22, 16. את־בתי נתתי לאיש הזה
Dt. 26, 14. ולא־נתתי ממנו למת
Dt. 30, 1. הברכה והקללה אשר נתתי
Dt. 30, 15. ראה נתתי לפניך היום
Dt. 30, 19. החיים והמות נתתי לפניך
Jos. 6, 2. ראה נתתי בידך
Jos. 8, 1. ראה נתתי בידך
Jud. 1, 2. נתתי את־הארץ בידך
1 Sam. 9, 23. אשר נתתי לך
2 Sam. 9, 9. נתתי לבן־אדניך
1 Reg. 3, 12. הנה נתתי לך לב חכם
1 Rg. 3, 13. אשר לא־שאלת נתתי לך
1 Reg. 9, 6. אשר נתתי לפניכם
1 Rg. 9, 7. האדמה אשר נתתי להם
2 Reg. 21, 8. מן־האדמה אשר נתתי
1 Chr. 21, 23. נתתי חבקר לעלות
1 Chr. 29, 3. נתתי לבית־אלהי למעלה
2 Chr. 2, 9. נתתי חטים מכרת
2 Chr. 7, 19. ומצותי אשר נתתי לפניכם
מעל אדמתי אשר־נתתי
להם
2 Chr. 7, 20. אשר נתתי לנדוד ישראל
2 Chr. 25, 9. בית־המן נתתי לאסתר
Esth. 8, 7. ולא־נתתי לחמא חכי
Job. 31, 30. כי לקח טוב נתתי לכם
Prv. 4, 2. כאשר נתתי את־לבי
Eccl. 8, 16. כל־זה נתתי אל־לבי
Eccl. 9, 1. נתתי רוחי עליך
Jes. 42, 1. נתתי כפרך מצרים
Jes. 43, 3. כי־נתתי במדבר מים
Jes. 43, 20. גרי נתתי למכים
Jes. 50, 6. נתתי דברי בפיך
Jer. 1, 9. אשר נתתי לאבותיכם
Jer. 7, 7. ולמקום אשר־נתתי לכם
Jer. 7, 14. אשר נתתי לפניהם
Jer. 9, 12. נתתי את־ידידות נפשי
Jer. 12, 7. אשר נתתי לאבותם
Jer. 16, 15. מנחלתך אשר נתתי לך
Jer. 17, 4. חעיר אשר־נתתי לכם
Jer. 23, 39. אשר־נתתי לכם
Jer. 24, 10. אשר נתתי לפניכם
Jer. 26, 4. נתתי את־תורתי
Jer. 27, 6. נתתי לו לעבדו
Jer. 27, 6. על ברזל נתתי
Jer. 28, 14. חית השדה נתתי לו
Jer. 28, 14. אשר־נתתי לאבתם
Jer. 30, 3. נתתי את־תורתי
Jer. 31, 33. האדמה אשר־נתתי לכם
Jer. 35, 15. אשר־נתתי לפניכם
Jer. 44, 10. כאשר נתתי את־צדקיתו
Jer. 44, 30. נתתי את־פניך חזקים
Ez. 3, 8. חזק מצר נתתי מצחך
Ez. 3, 9. נתתי לך את־שני ענם
Ez. 4, 5. נתתי עליך עבותים
Ez. 4, 8. ראה נתתי לך
Ez. 4, 15. דרכם בראשם נתתי
Ez. 11, 21. ומכספי אשר נתתי לך
Ez. 16, 17. ולחמי אשר־נתתי לך
Ez. 16, 19. תא דרכך בראש נתתי
Ez. 16, 43. את־שבתותי נתתי להם
Ez. 20, 12. תארץ אשר־נתתי
Ez. 20, 15. נתתי להם חקים
Ez. 20, 25. נתתי אבחת־חרב
Ez. 21, 20. דרכם בראשם נתתי
Ez. 22, 31. נתתי את־דמה
Ez. 24, 8. אשר נתתי לעבדי
Ez. 28, 25. אשר־עבד בה נתתי לו
Ez. 29, 20. כי־נתתי את־חתיתו
Ez. 32, 32. אשר נתתי לאבתיכם
Ez. 36, 28. נתתי לעבדי ליעקב
Ez. 37, 25. נתתי פני ארצה
Dan. 10, 15. נתתי לה הדגן
Hos. 2, 10. נתתי לכם נקיון שנים
Am. 4, 6. אדמתם אשר־נתתי להם
Am. 9, 15. נתתי לפני יהושע
Zach. 3, 9. נתתי אתכם נבזים
Mal. 2, 9.

1 *perf.:* נָתְתִּי *p.*
1 Chr. 21, 23. הכל נתתי
Ez. 9, 10. דרכם בראשם נתתי

1 *perf.:* וְנָתַתִּי
Gn. 17, 8. ונתתי לך ולזרעך אחריך
ונתתי לזרעך את־כל־
Gn. 26, 4. הארצת
Gn. 48, 4. ונתתי את־הארץ הזאת
Ex. 3, 21. ונתתי את־חן העם־הזה
Ex. 6, 8. ונתתי אתה לכם
Ex. 7, 4. ונתתי את־ידי במצרים
Ex. 23, 27. ונתתי את־כל־איביך
Lev. 14, 34. ונתתי נגע צרעת
Lev. 17, 10. ונתתי פני בנפש
Lev. 20, 6. ונתתי את־פני בנפש
Lev. 26, 4. ונתתי גשמיכם בעתם
Lev. 26, 6. ונתתי שלום בארץ
Lev. 26, 11. ונתתי משכני בתוככם
Lev. 26, 17. ונתתי פני בכם
Lev. 26, 19. ונתתי את־שמכם כברזל
Lev. 26, 30. ונתתי את־פגריכם
Lev. 26, 31. ונתתי את־עריכם חרבה
Num. 20, 19. ונתתי מכרם
Dt. 11, 14. ונתתי מטר־ארצכם
Dt. 11, 15. ונתתי עשב בשדך
Dt. 18, 18. ונתתי דברי בפיו
Jos. 15, 16. ונתתי לו את־עכסה
Jud. 1, 12. ונתתי לו את־עכסה
Jud. 7, 7. ונתתי את־מדין
Jud 14, 12 ונתתי לכם שלשים סדינים
1 Sam. 9, 8. ונתתי לאיש האלהים
1 Sam. 17, 46. ונתתי פגר מחנה
1 S. 25, 11. ונתתי לאנשים אשר לא
2 Sam. 12, 11. ונתתי לרעיך
1 Reg. 11, 31. ונתתי לך את עשרה
1 Rg. 11, 38. ונתתי לך את־ישראל
1 Reg. 16, 3. ונתתי את־ביתך
1 Reg. 18, 23. ונתתי על־העצים
1 Rg. 20, 28. ונתתי את־כל־ההמון
1 Rg. 21, 22. ונתתי את־ביתך כבית
2 Reg. 9, 9. ונתתי את־בית אחאב
2 Chr. 12, 7. ונתתי להם כמעט
Eccl. 1, 13. ונתתי את־לבי
Jes. 3, 4. ונתתי נערים שריחם
Jes. 22, 22. ונתתי מפתח בית־דוד
Jes. 45, 3. ונתתי לך אוצרות
Jes. 46, 13. ונתתי בציון תשועה
Jes. 56, 5. ונתתי להם בביתי
Jes. 61, 8. ונתתי פעלתם באמת

Digitized by Google

ונתתי לכם רעים Jer. 3, 15.
ונתתי את־ירושלם לגלים Jer. 9, 10.
ונתתי את־נבלתם Jer. 19, 7.
ונתתי את־כל־חסן העיר Jer. 20, 5.
ונתתי עליכם חרפת עולם Jer. 23, 40.
ונתתי להם לב לדעת Jer. 24, 7.
ונתתי את־חביות Jer. 26, 6.
ונתתי אותם כתאנים Jer. 29, 17.
ונתתי להם לב אחד Jer. 32, 39.
ונתתי אתכם לזועה Jer. 34, 17.
ונתתי את־האנשים Jer. 34, 18.
ונתתי אותם ביד אויביהם Jer. 34, 20
ונתתי לך את־נפשך לשלל Jer. 45, 5.
ונתתי מכשול לפניו Ez. 3, 20.
ונתתי את־פגרי Ez. 6, 5.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 6, 14.
ונתתי עליך את כל־תועבתיך Ez. 7, 3
ונתתי עליך את כל־ תועבותיך Ez. 7, 8.
ונתתי אתכם ביד־זרים Ez. 11, 9.
ונתתי לכם את־אדמת ישראל Ez. 11, 17.
ונתתי להם לב אחד Ez. 11, 19.
ונתתי להם לב בשר Ez. 11, 19.
ונתתי פני באיש ההוא Ez. 14, 8.
ונתתי את־פני בהם Ez. 15, 7.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 15, 8.
ונתתי אותך בידם Ez. 16, 39.
ונתתי אתהן לך לבנות Ez. 16, 61.
ונתתי לפניהם משפט Ez. 23, 24.
ונתתי קנאתי בך Ez. 23, 25.
ונתתי כוסה בידך Ez. 23, 31.
ונתתי את־רבה לנוה Ez. 25, 5.
ונתתי את־נקמתי באדם Ez. 25, 14.
ונתתי אותה לצחיח סלע Ez. 26, 4.
ונתתי צבי בארץ חיים Ez. 26, 20.
ונתתי חתיים בלחייך Ez. 29, 4.
ונתתי את־ארץ Ez. 29, 10. 12.
ונתתי יארים חרבה Ez. 30, 12.
ונתתי יראה בארץ מצרים Ez. 30, 13.
ונתתי אש בצען Ez. 30, 14.
ונתתי אש במצרים Ez. 30, 16.
ונתתי את־חרבי בידו Ez. 30, 24.
ונתתי את־בשרך Ez. 32, 5.
ונתתי חשך על־ארצך Ez. 32, 8.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 33, 28.
ונתתי אותם Ez. 34, 26.
ונתתי את־הר שעיר Ez. 35, 7.
ונתתי לכם לב חדש Ez. 36, 26.
ונתתי לכם לב בשר Ez. 36, 26.
ונתתי עליכם גידים Ez. 37, 6.
ונתתי בכם רוח Ez. 37, 6.
ונתתי רוחי בכם Ez. 37, 14.
ונתתי אותם עליו Ez. 37, 19.
ונתתי את־מקדשי בתוכם Ez. 37, 26.
ונתתי חחים בלחייך Ez. 38, 4.
ונתתי את־כבודי בגוים Ez. 39, 21.
ונתתי אותם שמרי משמרת Ez. 44, 14.
ונתתי לה את־כרמיה Hos. 2, 17.
ונתתי מופתים בשמים Joel 3, 3.
ונתתי לך מהלכים Zach. 3, 7.

1 *perf.*: וְנָתַתִּי *p.*

הארז הרמה ונתתי Ez. 17, 22.

1 *perf. c. s.*: וְנָתַתִּיךָ

כי אב־חמון גוים נתתיך Gn. 17, 5.
לא־נתתיך לנגע אליה Gn. 20, 6.
נתתיך אלהים לפרעה Ex. 7, 1.
נביא לגוים נתתיך Jer. 1, 5.
הנה נתתיך היום Jer. 1, 18.
בתון נתתיך Jer. 6, 27.
קטן נתתיך בגוים Jer. 49, 15.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez. 3, 17.
כי־מופת נתתיך Ez. 12, 6.
לפני מלכים נתתיך Ez. 28, 17.
נתתיך לאכלה Ez. 29, 5.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez. 33, 7.
נתתיך לאכלה Ez. 39, 4.
חמת קטן נתתיך בגוים Obad. 1, 2.

1 *perf. c. s.*: וְנָתַתִּיךָ

ונתתיך לגוים ומלכים Gn. 17, 6.
ונתתיך לקהל עמים Gn. 48, 4.
ונתתיך לאור גוים Jes. 49, 6.
ונתתיך לעם הזה Jer. 15, 20.
ונתתיך ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
ונתתיך להר שרפת Jer. 51, 25.
ונתתיך לבג Ez. 25, 7.
ונתתיך שממה Ez. 35, 3.

1 *perf. c. s.*: נָתַתִּיךָ

כצמח השדה נתתיך Ez. 16, 7.
על־כן נתתיך חרפה Ez. 22, 4.

1 *perf. c. s.*: וְנָתַתִּיךָ

ונתתיך דם חמה וקנאה Ez. 16, 38.
ונתתיך ביד אנשים בעריס Ez. 21, 36
ונתתיך לצחיח סלע Ez. 26, 14.
ונתתיך בהר קדש Ez. 28, 14.

1 *perf. c. s.*: נָתַתִּיךָ

נתתיו לכם על־המזבח Lev. 17, 11.
וגם נתתיו ללוי Dt. 26, 13.
לכם נתתיו כאשר דברתי Jos. 1, 3.
כי נתתיו בידך Jud. 7, 9.
הן עד לאומים נתתיו Jes. 55, 4.
יום לשנה נתתיו לך Ez. 4, 6.
נתתיו להם לנדה Ez. 7, 20.
נתתיו לאש לאכלה Ez. 15, 6.
נתתיו לאכלו Ez. 33, 27.

1 *perf. c. s.*: וְנָתַתִּיו

ונתתיו לגוי גדול Gn. 17, 20.
ונתתיו ליי 1 Sam. 1, 11.
ונתתיו ביד־זרים Ez. 7, 21.
ונתתיו בראשו Ez. 17, 19.
אשר־לו המשפט ונתתיו Ez. 21, 32.

1 *perf. c. s.*: נָתַתִּיהָ

לך נתתיה Gn. 23, 11.
לעיני בני־עמי נתתיה לך Gn. 23, 11.
כי על־כן לא־נתתיה Gn. 38, 26.
נתתיה ירשה Dt. 2, 19.
נתתיה ביד־מאהביה Ez. 23, 9.

1 *perf. c. s.*: וְנָתַתִּיהָ

ונתתיה לעבדך 1 Reg. 11, 11.
ונתתיה לך 1 Reg. 11, 35.
ונתתיה לאשר ישר בעיני Jer. 27, 5.
ונתתיה למורשה Ez. 25, 10.
ונתתיה חרבה מתימן Ez. 25, 13.

1 *perf. c. s.*: נָתַתִּים

נתתים למשחה Num. 18, 8.
לך נתתים Num. 18, 11. 12.
כי בידיך נתתים Jos. 10, 8.

1 *perf. c. s.*: וְנָתַתִּים

ונתתים ביד איביהם 2 Rg. 21, 14.
עלה ונתתים בידך 1 Chr. 14, 10.
ונתתים לזועה Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18.
ונתתים ביד מבקשי נפשם Jer. 46, 26.
ונתתים והריתי אותם Ez. 37, 26.

3 *perf. pl.*: נָתְנוּ

נתנו על־שתי המשבצת Ex. 39, 18.
נתני אוצר בית־יי Jos. 6, 24.
ולא־נתנו חלק ללוים Jos. 14, 4.
על־פי יי נתנו לו Jos. 19, 50.
נתנו את־בצר במדבר Jos. 20, 8.
נתנו לכלב בן־יפנה Jos. 21, 12.
נתנו את־עיר מקלט Jos. 21, 13.
בנותיהם נתנו לבניהם Jud. 3, 6.
ולא־נתנו איש Jud. 3, 28.
נתנו לדוד רבבות 1 Sam. 18, 8.
ולי נתנו האלפים 1 Sam. 18, 8.
אשר נתנו מלכי יהודה 2 Rg. 23, 5. 11.
נתנו לכלב בן־יפנה 1 Chr. 6, 41.
נתנו את־ערי המקלט 1 Chr. 6, 42.
נתנו לאוצר בית־יי 1 Chr. 29, 8.
נתנו יד תחת שלמה 1 Chr. 29, 24.
המלך
לכהנים נתנו לפסחים 2 Chr. 35, 8.
נתנו לאוצר המלאכה Esr. 2, 69.
נתנו למלאכה Neh. 7, 70.
נתנו לאוצר המלאכה Neh. 7, 71.
ואשר נתנו שאירית העם Neh. 7, 72.
קול נתנו שחקים Ps. 77, 18.
נתנו את־נבלת עבדיך Ps. 79, 2.
נתנו רשעים פח לי Ps. 119, 110.
סמדר נתנו ריח Cant. 2, 13.
הדודאים נתנו־ריח Cant. 7, 14.
נתנו קולם Jer. 2, 15.
נתנו את־חלקת חמדתי Jer. 12, 10.
ולא־נתנו אתו בית הכלוא Jer. 37, 4.
כי־נתנו את־ירמיהו אל־ הבור Jer. 38, 7.
עד־יחזק נתנו קולם Jer. 48, 34.
נתנו מחמודיהם Thr. 1, 11.
קול נתנו בבית־יי Thr. 2, 7.
נתנו עליך עבותים Ez. 3, 25.
אשר נתנו־שם ריח ניחוח Ez. 6, 13.
עגם נתנו נכח פניהם Ez. 14, 2.
אשר־נתנו חתיתם Ez. 26, 17. 32, 24.
חמת נתנו הדרך Ez. 27, 10.
נתנו עזבוניך Ez. 27, 12. 14. 22.
נתנו מערבך Ez. 27, 13. 17.
נתנו בעזבניך Ez. 27, 16.
נתנו חתית Ez. 32, 23.
נתנו משכב לה Ez. 32, 25.
נתנו חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 26.
נתנו את־ארצי להם Ez. 36, 5.
ולא־נתנו עליו הודי מלכות Dan. 11, 21.
אתנה המה לי אשר נתנו לי Hos. 2, 14
תאנה וגפן נתנו חילם Joel 2, 22.

2 *perf. pl.*: וְנָתַתֶּנוּ

ונתנו על־שתי המזוזת Ex. 12, 7.
ונתנו איש כפר נפשו Ex. 30, 12.
ונתנו בני אהרן הכהן Lev. 1, 7.
ונתנו עליו כסוי עור Num. 4, 6.
ונתנו עליו את־הקערת Num. 4, 7.
נתנו אתהן ואת־כל־כליה Num. 4, 10.
ונתנו על־המוט Num. 4, 10. 12.
ונתנו אל־בגד תכלת Num. 4, 12.
ונתנו עליו את־כל־כליך Num. 4, 14.
ונתנו על־יצועת הכנף Num. 15, 38.
ונתנו ללוים מנחלת Num. 35, 2.
ונתנו אתו ביד גאל הדם Dt. 19, 12.
ונתנו לאבי הנערה Dt. 22, 19.
ונתנו־לו מקום Jos. 20, 4.
ונתנו לך שתי־לחם 1 Sam. 10, 4.
ונתנו־שמה 2 Reg. 12, 10.
ונתנו את־חכסף המתכן 2 Rg. 12, 12.
ונתנו את־אלהיהם באש 2 Rg. 19, 18.
ונתנו איש כסאו Jer. 1, 15.
ונתנו אותו בית האסור Jer. 37, 15.
ונתנו זמתכנה עליכן Ez. 23, 49.
ונתנו בך משכניהם Ez. 25, 4.
ונתנו אתו להם לצפה Ez. 33, 2.
ונתנו השקוץ משמם Dan. 11, 31.

2 *perf. pl.*: נְתַתֶּם

כי לא אתם נתתם להם Jud. 21, 22.
נתתם אותי אל־בית הכלא Jer. 37, 18

2 *perf. pl.*: וְנְתַתֶּם

ונתתם חמישית לפרעה Gn. 47, 24.
ונתתם עליהם קטרת Num. 16, 17.
ונתתם ממנו את־תרומת Nu. 18, 28.
ונתתם אתה אל־אלעזר Num. 19, 3.
ונתתם את־נחלתו Num. 27, 9. 10. 11.
ונתתם להם את־ארץ Num. 32, 29.
ונתתם לי אות אמת Jos. 2, 12.
ונתתם אתם לי Jud. 14, 13.
ונתתם לאלהי ישראל כבוד 1 S. 6, 5.
ונתתם אתו אל־העגלה 1 Sam. 6, 8.

1 *perf. pl.*: נָתַתְּנוּ

ומידך נתנו לך 1 Chr. 29, 14.
מצרים נתנו יד Thr. 5, 6.
בעזבוניך נתנו Ez. 27, 19.

1 *perf. pl.*: וְנָתַתְּנוּ

ונתנו את־בנותינו Gn. 34, 16.

1 *perf. pl. c. s.*: נְתַתִּיהוּ

חלוי־עץ למלך נתנוך 2 Chr. 25, 16.

1 *pl. c. suff.*: וְנָתַתִּיהוּ

אסר נאסרך ונתנוך בידם Jud. 15, 13.

part. sg.: נֹתֵן

אשר־אני נתן ביני וביניכם Gn. 9, 12.
אינני נתן לכם תבן Ex. 5, 10.
נתן לכם ביום הששי Ex. 16, 29.
אשר־יי אלהיך נתן לך Ex. 20, 12.
נתן לכם לאחזה Lev. 14, 34.
אני נתן לכם Lev. 23, 10. 25, 2.
אשר־אני נתן לבני ישראל Nu. 13, 2.
אשר אני נתן לכם Num. 15, 2.
הנני נתן לו את־בריתי Num. 25, 12.
יי אלהינו נתן לנו Dt. 1, 20. 25. 2, 29.
אשר יי אלהיכם נתן להם Dt. 3, 20.
אלהי אבתיכם נתן לכם Dt. 4, 1.
אשר אנכי נתן לפניכם היום Dt. 4, 8.
אשר יי אלהיך נתן לך נחלה Dt. 4, 21.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 4, 40.
יי אלהיך נתן לך Dt. 5, 16. 7, 16.
נתן להם לרשתה Dt. 5, 28.
יי אלהיך נתן לך את־הארץ Dt. 9, 6.
אשר יי נתן לכם Dt. 11, 17.
ראה אנכי נתן Dt. 11, 26.
יי אלהיכם נתן לכם Dt. 11, 31.
אשר אנכי נתן לפניכם Dt. 11, 32.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 12, 9. 13, 13. 15, 7. 16, 5. 18. 20. 17, 2. 14. 21, 1.
נתן־לך נחלה לרשתה Dt. 15, 4.
נתן לך את־ארצם Dt. 19, 1.
יי אלהיך נתן לך נחלה Dt. 19, 10. 20, 16. 21, 23. 24, 4. 25, 19. 26, 1.
אשר־יי אלהיך נתן Dt. 27, 3. 28, 8.
נתן לבני ישראל Dt. 32, 49. 52.
אשר אנכי נתן להם Jos. 1, 2.
יי אלהיכם נתן לכם Jos. 1, 11.
יי אלהיכם נתן להם Jos. 1, 15.
אנכי נתן את־כלם חללים Jos. 11, 6.
ארור נתן אשה לבנימין Jud. 21, 18.
כי־אני נתן את־פלשתים 1 S. 23, 4.
הנה אנכי נתן את־אויבך 1 S. 24, 5.
וירחי חירום נתן לשלמה 1 Rg. 5, 24.
כי־אתה נתן את־עבדך 1 Rg. 18, 9.
הנני נתן בר רוח 2 Reg. 19, 7.
נתן זמרות בלילה Job. 35, 10.
נתן באוצרות תהומות Ps. 33, 7.
נתן ׳ עז ותעצמות Ps. 68, 36.
נתן לחם לכל־בשר Ps. 136, 25.
נותן־להם את־אכלם Ps. 145, 15.
נתן לחם לרעבים Ps. 146, 7.
נותן לבהמה לחמה Ps. 147, 9.
נתן לעשיר אך למחסור Prv. 22, 16.
כן־נותן לכסיל כבוד Prv. 26, 8.
נותן לרש אין מחסור Prv. 28, 27.
הנני נותן בו רוח Jes. 37, 7.
נתן ליעף כח Jes. 40, 29.
נתן נשמה לעם עליה Jes. 42, 5.
הנני נתן דברי בפיך Jer. 5, 14.
הנני נתן אל־העם הזה Jer. 6, 21.
הנני נתן לפניכם Jer. 21, 8.
הנני ׳ נתן אתם Jer. 29, 21.
נתן שמש לאור יומם Jer. 31, 35.
נתן את־העיר הזאת Jer. 32, 3.
הנני נתן את־העיר Jer. 32, 28. 34, 2.
הנני נתן את־פרעה Jer. 44, 30.
אשר־אני נתן אליך Ez. 2, 8. 3, 3.
נתן לנבוכדראצר Ez. 29, 19.

part. masc.: וְנֹתֵן *sg.*

וצדיק חונן ונותן Ps. 37, 21.
ונתן לחם זרעים Dan. 1, 16.

Digitized by Google

part. masc.: הַנּוֹתֵן, הַנֹּתֵן
Gn. 49, 21. הנתן אמרי־שפר
Dt. 8, 18. כי הוא הנתן לך כח
2 Sam. 22, 48. האל הנתן נקמת לי
Job. 5, 10. הנתן מטר על־פני ארץ
Ps. 18, 48. הנותן נקמות לי
Ps. 144, 10. הנותן תשועה למלכים
Ps. 147, 16. הנתן שלג כצמר
Jes. 40, 23. הנותן רוזנים לאין
Jes. 43, 16. הנותן בים דרך
Jer. 5, 24. הנתן גשם ויורה

part. c. suff.. נֹתְנֶךָ
Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור

part. c. suff.: נֹתְנָךְ
Ez. 23, 28. נתנך ביד אשר שנאת
Ez. 25, 4. הנני נתנך לבני־קדם

part. c. suff.: נֹתְנֶיךָ
1 Reg. 20, 13. הנני נתנו בידך היום

part. pl.: נֹתְנִים
Neh. 12, 47. נתנים מניות המשוררים
Neh. 13, 5. לפנים נתנים את־המנחה
Jer. 26, 15. דם נקי אתם נתנים

part. pl.. הַנֹּתְנִים
2 Chr. 11, 16. הנתנים את־לבבם

p. pl. constr.: נִתְנֵי
Hos. 2, 7. נתני לחמי ומימי

p. pass.: נָתוּן *sg.*
2 Chr. 1, 12. והמדע נתון לך
Neh. 13, 4. נתון בלשכת בית־אלהינו
Esth. 3, 11. הכסף נתון לך

p. pass. pl.: נְתוּנִים
Num. 3, 9. נתונם נתונם המה
Num. 8, 16. נתנים נתנים המה לי
Num. 8, 19. את־הלוים נתנים
Num. 18, 6. לכם מתנה נתנים ליי
Dt. 28, 32. בניך ובנתיך נתנים
1 Chr. 6, 32. ואחיהם הלוים נתונים

p. pass. f. pl.: נְתֻנוֹת
Dt. 28, 31. צאנך נתנות לאויביך

inf. abs.: נָתוֹן, נָתֹן
Num. 21, 2. אם־נתן תתן את־העם
Num. 27, 7. נתן תתן להם אחזת
Dt. 15, 10. נתון תתן לו
Jud. 8, 25. ויאמרו נתן נתן
נתון תתן את־בני עמון בידי
Jud. 11, 30.
2 Sam. 5, 19. נתן אתן את־הפלשתים

inf. abs.: וְנָתוֹן
Gn. 41, 43. ונתון אתו על כל־ארץ
Esth. 2, 3. ונתון תמרוקיהן
Esth. 6, 9. ונתון הלבוש והסוס
Eccl. 8, 9. ונתון את־לבי
Jes. 37, 19. ונתן את־אלהיהם באש
Jer. 37, 21. ונתן לו ככר־לחם ליום
Ez. 23, 46. ונתן אתהן לזעוה ולבז

inf. constr.: נְתָן
Num. 20, 21. נתן את־ישראל עבר

inf. constr.: נְתַן־ *s. M.*
Gn. 38, 9. לבלתי נתן־זרע לאחיו

inf.: לְ׳ק תְּנָה
Ps. 8, 2. תנה הודך על־השמים

inf. constr.: תֵּת
Gn. 4, 12. לא־תסף תת־כחה
Dt. 2, 25. אחל תת פחדך
Dt. 2, 31. החלתי תת לפניך
Jos. 10, 12. ביום תת יי את־האמרי
Jud. 21, 7. לבלתי תת־להם
1 Sam. 18, 19. בעת תת את־מרב
1 Reg. 5, 17. עד תת־יי אתם
1 Reg. 15, 17. לבלתי תת יצא ובא
1 Reg. 17, 14. Q'ri. עד יום תתן־יי
2 Chr. 16, 1. לבלתי תת יוצא ובא
Ps. 78, 20. הגם־לחם יוכל תת
Jer. 26, 24. לבלתי תת־אתו
Jer. 43, 3. למען תת אתנו
Dan. 8, 13. והפשע שמם תת

inf. constr.: בְּתֵת
Ex. 16, 8. בתת יי לכם
Num. 5, 21. בתת יי את־ירכך נפלת
Jos. 2, 14. והיה בתת יי לנו
Jud. 8, 7. בתת יי את־זבח

inf. constr.: לָתֵת *s. M.*
Gn. 15, 7. לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה
Gn. 29, 26. לתת הצעירה לפני הבכירה
Gn. 34, 14. לתת את־אחתנו
Gn. 42, 27. לתת מספוא לחמורו
Ex. 5, 7. לא תאספון לתת תבן
Ex. 5, 21. לתת־חרב בידם
Ex. 6, 4. לתת להם את־ארץ כנען
Ex. 6, 8. לתת אתה לאברהם
Ex. 13, 5. נשבע לאבתיך לתת לך
Ex. 30, 15. לתת את־תרומת יי
Ex. 39, 31. לתת על־המצנפת
Lev. 7, 36. צוה יי לתת לחם
Lev. 25, 38. לתת לכם את־ארץ כנען
Num. 11, 13. לתת לכל־העם
Num. 31, 3. לתת נקמת־יי במדין
Num. 34, 13. לתת לתשעת המטות
Num. 36, 2. לתת את־הארץ בנחלה
Num. 36, 2. לתת את־נחלת צלפחד
Dt. 1, 8. לתת להם ולזרעם
Dt. 1, 27. לתת אתנו ביד האמרי
Dt. 1, 35. נשבעתי לתת לאבתיכם
Dt. 4, 38. לתת־לך את־ארצם
Dt. 6, 10. ליצחק וליעקב לתת לך
Dt. 6, 23. לתת לנו את־הארץ
Dt. 7, 13. נשבע לאבתיך לתת לך
Dt. 10, 11. נשבעתי לאבתם לתת להם
Dt. 10, 18. לתת לו לחם ושמלה
Dt. 11, 9. 21. לאבתיכם לתת להם
Dt. 17, 15. לתת עליך איש נכרי
Dt. 19, 8. לתת לאבתיך
Dt. 21, 17. יכיר לתת לו פי שנים
Dt. 26, 3. לאבתינו לתת לנו
Dt. 28, 11. נשבע יי לאבתיך לתת לך
Dt. 28, 12. לתת את מטר־ארצך
Dt. 30, 20. ליצחק וליעקב לתת להם
Dt. 31, 7. לאבתם לתת להם
Jos. 1, 6. לאבתם לתת להם
Jos. 5, 6. לאבותם לתת לנו
Jos. 7, 7. את־הירדן לתת אתנו
Jos. 9, 24. לתת לכם את־כל־הארץ
Jos. 17, 4. לתת־לנו נחלה
Jos. 21, 2. לתת־לנו ערים לשבת
Jos. 21, 41. נשבע לתת לאבותם
Jud. 21, 18. לתת־להם נשים
Ruth 1, 6. לתת להם לחם
2 Sam. 18, 11. לתת לך עשרה כסף
1 Reg. 5, 23. לתת לחם ביתי
1 Reg. 7, 16. לתת על־ראשי העמודים
1 Reg. 8, 32. לתת דרכו בראשו
1 Reg. 8, 32. לתת לו כצדקתו
1 Reg. 21, 15. מאן לתת־לך בכסף
2 Rg. 3, 10. 13. לתת אותם ביד־מואב
2 Reg. 8, 19. לתת לו ניר לבניו
2 Reg. 12, 16. לתת לעשי המלאכה
2 Reg. 15, 20. לתת למלך אשור
2 Rg. 18, 23. אם־תוכל לתת לך רכבים
2 Reg. 23, 35. לתת לפרעה נכה
2 Reg. 23, 35. לתת את־הכסף
2 Chr. 6, 23. לתת דרכו בראשו
2 Chr. 6, 23. לתת לו כצדקתו
2 Chr. 21, 7. לתת לו ניר ולבניו
2 Chr. 25, 9. יש ליי לתת הרבה מזה
2 Chr. 30, 12. לתת לחם לב אחד
2 Chr. 31, 4. לתת מנת חכהנים והלוים
2 Chr. 31, 14. לתת תרומת יי
2 Chr. 31, 15. לתת לאחיהם במחלקות
2 Chr. 31, 19. לתת מנות לכל־זכר
2 Chr. 32, 11. לתת אתכם למות ברעב
Esr. 9, 9. לתת־לנו מחיה
Neh. 9, 8. לתת את־ארץ הכנעני
Neh. 9, 8. לתת לזרעו
Neh. 10, 33. לתת עלינו שלישית
Esth. 2, 9. ואת־מנותה לתת לה
Esth. 2, 9 לתת־לה מבית המלך
Esth. 5, 8. לתת את־שאלתי
Ps. 10, 14. לתת בידך
Ps. 104, 27. לתת אכלם בעתו
Ps. 111, 6. לתת להם נחלת גוים
Prv. 1, 4. לתת לפתאים ערמה
Eccl. 2, 26. לתת לטוב לפני האלהים
Jes. 36, 8. תוכל לתת לך רכבים
Jes. 61, 3. לתת להם פאר
Jer. 11, 5. לתת להם ארץ
Jer. 25, 18. לתת אתם לחרבה
Jer. 29, 11. לתת לכם אחרית
Jer. 32, 19. לתת לאיש כדרכיו
Jer. 32, 21. לאבותם לתת להם
Ez. 17, 15. לתת־לו סוסים
Ez. 20, 28. לתת אותה להם
Ez. 20, 42. לתת אותה לאבותיכם
Ez. 21, 16. לתת אותה ביד־הורג
Ez. 21, 34. לתת אותך אל־צוארי
Ez. 30, 21. לתת רפאות
Mal. 2, 2. לתת כבוד לשמי

inf. constr.: וְלָתֵת־ *s. M.*
Gn. 42, 25. ולתת להם צדה לדרך
Ex. 32, 29. ולתת עליכם היום ברכה
Dt. 23, 15. ולתת אויביך לפניך
Esr. 9, 8. ולתת־לנו יתד
Esr. 9, 9. ולתת־לנו גדר
Jer. 17, 10. ולתת לאיש כדרכו
Jer. 19, 12. ולתת את־העיר הזאת
Dan. 12, 11. ולתת שקוץ שמם

inf. constr.: מֵתֵת
Dt. 28, 55. מתת לאחד מהם
Eccl. 4, 17. מתת הכסילים זבח

inf. c. suff.: תִּתִּי
Gn. 29, 19. טוב תתי אתה לך
Jer. 32, 16. תתי את־ספר המקנה
Mich. 6, 16. למען תתי אתך

inf. c. suff.: בְּתִתִּי
Ez. 25, 17. בתתי את־נקמתי
Ez. 26, 19. בתתי אתך עיר נחרבת
Ez. 30, 8. בתתי־אש במצרים
Ez. 30, 25. בתתי חרבי ביד מלך־בבל
Ez. 32, 15. בתתי את־ארץ מצרים

inf. c. suff.: לְתִתִּי
Num. 22, 13. לתתי להלך עמכם
2 Sam. 4, 10. אשר לתתי־לו בשרה

inf. c. suff.: מְתִתִּי
Gn. 29, 19. מתתי אתה לאיש אחר
Jud. 7, 2. מתתי את־מדין בידם
1 Rg. 21, 3. מתתי את־נחלת אבתי

inf. c. suff.: וְלִתִּתֵנִי
Esr. 9, 8. ולתתנו מחיה מעט

inf. c. suff.: תִּתְּךָ
Ez. 28, 6. יען תתך את־לבבך

inf. c. suff.: בְּתִתְּךָ
Dt. 15, 10. ולא־ירע לבבך בתתך
1 Sam. 22, 13. בתתך לו לחם וחרב

inf. c. suff.: וּבְתִתֵּךְ
Ez. 16, 34. ובתתך אתנן

inf. c. suff.: לְתִתֵּךְ
Jud. 15, 12. לתתך ביד פלשתים
1 Reg. 10, 9. לתתך על־כסא
2 Chr. 9, 8. לתתך על־כסאו

inf. c. suff.: וְלִתִּתֵךְ
Dt. 26, 19. ולתתך עליון

inf. c. suff.: תִּתּוֹ
Dt. 2, 30. למען תתו בידך
Jer. 10, 13. 51, 16 לקול תתו המון מים

inf. c. suff.: בְּתִתּוֹ
Lev. 20, 4. בתתו מזרעו למלך

inf. c. suff.: לְתִתָּהּ
Ex. 22, 16. ימאן אביה לתתה לו
Ez. 47, 14. לתתה לאבתיכם

inf. c. suff.: תִּתָּם
2 Chr. 25, 20. למען תתם ביד

inf. c. suff.: בְּתִתָּם
Ez. 43, 8. בתתם ספם את־ספי

inf. c. suff.: לְתִתָּם
2 Chr. 35, 12. לתתם למפלגות

inf. c. suff.: *לְתִתָּן
1 Rg. 6, 19 *לתתן שם את־ארון ברית

impt. sg.: תֵּן *s. M.*
Gn. 14, 21 תן־לי הנפש והרכש קח־לך
2 Rg. 4, 42. ויאמר תן לעם ויאכלו
2 Reg. 4, 43. תן לעם ויאכלו
1 Chr. 29, 19 ולשלמה בני תן לבב שלם
2 Chr. 1, 10. עתה חכמה ומדע תן־לי
Ps. 28, 4 (bis). תן־להם
Ps. 72, 1. משפטיך למלך תן
Ps. 115, 1. כי־לשמך תן כבוד
Prv. 9, 9. תן־לחכם ויחכם עוד
Eccl. 11, 2. תן חלק לשבעה
Jer. 18, 21. תן את־בניהם לרעב
Hos. 9, 14. תן־להם יי מה־תתן

impt. sg.: וְתֵן־ *s. M.*
Gn. 47, 19. ותן־זרע ונחיה
Ex. 16, 33. ותן־שמה מלא־העמר
Num. 17, 11. ותן־עליה אש
Jos. 7, 19. ותן־לו תודה

impt sg.: תְּנָה
Gn. 30, 26. תנה את־נשי ואת ילדי
Gn. 42, 37. תנה אתו על־ידי
Num. 11, 13. תנה־לנו בשר
Num. 27, 4. תנה־לנו אחזה
Jos. 14, 12. תנה־לי את־ההר
Jos. 15, 19. תנה־לי ברכה
1 Sam. 2, 15. תנה בשר לצלות
1 S. 8, 6. כאשר אמרו תנה־לנו מלך
1 Sam. 9, 23. תנה את־המנה
1 Sam. 21, 4. חמשה־לחם תנה בידי
1 S. 25, 8. תנה־נא את אשר תמצא
2 Sam. 3, 14. תנה את־אשתי
1 Reg. 21, 2. 6. תנה־לי את־כרמך
2 Rg. 5, 22. תנה־נא להם ככר־כסף
2 Rg. 10, 15. תנה את־ידך ויתן ידו
2 Reg. 14, 9. תנה את־בתך לבני
1 Chr. 21, 22. תנה־לי מקום
2 Chr. 25, 18. תנה את־בתך לבני
Ps. 8, 2. *תנה הודך על־השמים
Ps. 69, 28. תנה־עון על־עונם
Ps. 86, 16. תנה־עזך לעבדך
Prv. 23, 26. תנה בני לבך לי
Hos. 13, 10. תנה־לי מלך ושרים

impt. c. suff.: תְּנֵהוּ
1 Chr. 21, 22. בכסף מלא תנהו לי

impt. c. suff.: וּתְנֵהוּ
Neh. 1, 11. ותנהו לרחמים

impt. c. suff.: תְּנֶנָּה
1 Sam. 21, 10. אין כמוה תנה לי

impt. c. suff.: וּתְנֵם
Neh. 3, 36. ותנם לבזה בארץ

impt. fem.: תְּנִי *sg.*
Gn. 30, 14. תני־נא לי מדודאי בנך
2 Sam. 14, 7. תני את־מכה אחיו
1 Reg. 17, 19. תני־לי את־בנך
2 Rg. 6, 28. 29. תני את־בנך ונאכלנו
Jer. 22, 20. ובבשן תני קולך

impt. fem.: תְּנִי *p.*
Jes. 43, 6. אמר לצפון תני

impt. pl.: תְּנוּ
Gn. 23, 4. תנו לי אחזת־קבר
Gn. 34, 8. תנו נא אתה לו לאשה
Ex. 7, 9. תנו לכם מופת
Ex. 17, 2. תנו־לנו מים
Jos. 20, 2. תנו לכם את־ערי

Digitized by Google

תֵּן־נָא כְכֹרוֹת לָחֶם Jud. 8, 5.
תֵּנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים Jud. 20, 13.
תְּנוּ הָאֲנָשִׁים וְנָמִיתֵם 1 S. 14, 12.
תֵּן־לִי אִישׁ וְנִלָּחֲמָה 1 Sam. 17, 10.
תְּנִי־אֹתוֹ לְבִדּוֹ 2 Sam. 20, 21.
תֵּן־לָהּ אֶת־הַיְלוֹד 1 Rg. 3, 26. 27.
עֵתָה תְּנִי לְבַבְכֶם 1 Chr. 22, 19.
תְּנִי־יָד לִי׳ 2 Chr. 30, 8.
תְּנוּ אֶת־אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ 2 Chr. 35, 3.
וְעַתָּה תְּנוּ תוֹדָה לִי׳ Esr. 10, 11.
תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים Ps. 68, 35.
תְּנִי־שָׁכָר לְאוֹרֵב Prv. 31, 6.
תְּנִי־לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ Prv. 31, 31.
תְּנוּ לִי׳ אֱלֹהֵיכֶם כָּבוֹד Jer. 13, 16.
בְּנוֹתֵיכֶם תְּנוּ לַאֲנָשִׁים Jer. 29, 6.
תְּנִי־צִיץ לְמוֹאָב Jer. 48, 9.
impt. pl.: וְתֵנָה

וְתֵנִי־לִי אֶת־הַנַּעַר לְאִשָּׁה Gn. 34, 12.
וְתֵנוּ בְּזֹהַר ׀ אֵשׁ Num. 16, 7.
וְתֵנִי־לִי אִישׁ נֹתֵן שִׁלֻּחַי Jud. 8, 24.
וְתֵנוּ אֶת־הַחִצִּי לְאַחַת 1 Rg. 3, 25.
שְׁאִי־זִמְרָה וְתֵנִי־תֹף Ps. 81, 3.

1 imperf.: אֶתֵּן *s. M.* אֶתֵּן־

לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ Gn. 12, 7. 24, 7.
כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן Gn. 26, 3.
וַיֹּאמֶר מָה אֶתֵּן־לָךְ Gn. 30, 31.
וְאֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי אֶתֵּן Gn. 34, 11.
וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן Gn. 35, 12.
מָה הֵעֲרִבֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן Gn. 38, 18.
אֶת־אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם Gn. 42, 34.
וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שִׂכְרֵךְ Ex. 2, 9.
כִּי ׀ אֶתֵּן בִּידְכֶם Ex. 23, 31.
אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ Ex. 25, 16.
הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ Ex. 25, 21.
אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם Ex. 32, 13.
אֶתֵּן אֶת־פָּנַי Lev. 20, 3.
אֲשֶׁר אֶתֵּן לָכֶם לָכֶה אֶתְכֶם Nu. 10, 29.
בְּשֹׂר אֶתֵּן לָהֶם Num. 11, 21.
וּלְךָ־אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ Dt. 1, 36.
כִּי לֹא־אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם Dt. 2, 5.
כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ Dt. 2, 9.
לֹא־אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן Dt. 2, 19.
אֶתֵּן־לָךְ עֶשֶׂרֶת כֶּסֶף Jud. 17, 10.
אֶתֵּן אֶתְכֶם לְאֹשֶׁה 1 Sam. 18, 17.
אֶתֵּן אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֵךְ 2 S. 5, 19.
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֵּן 2 S. 21, 6.
שְׁאַל מָה אֶתֵּן־לָךְ 1 Reg. 3, 5.
בֵּן אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ 1 Rg. 5, 19.
וְשֹׂכַר עַבְדְּךָ אֶתֵּן לָךְ 1 Rg. 5, 20.
שֵׁבֶט אֶחָד אֶתֵּן לִבְנֵךְ 1 Rg. 11, 13.
וּלְבִנְךָ אֶתֵּן שֵׁבֶט־אֶחָד 1 Rg. 11, 36.
לֹא־אֶתֵּן לָךְ 1 Reg. 21, 4.
וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן 1 Reg. 21, 6.
אֶתֵּן לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת 1 Rg. 21, 7.
מָה אֶתֵּן זֶה 2 Reg. 4, 43.
לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנַעַן 1 Chr. 16, 18.
וְשָׁקַם אֶתֵּן עַל־יִשְׂרָאֵל 1 Chr. 22, 9.
מָה אֶתֵּן־לָךְ 2 Chr. 1, 7.
וְנִכְסִים וְכָבוֹד אֶתֵּן־לָךְ 2 Chr. 1, 12.
וְכַפְלֵי אֶתֵּן־צְדָקָה Job. 36, 3.
לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן Ps. 105, 11.
אֶתֵּן שְׁנָת לְעֵינָי Ps. 132, 4.
וּמַתַּר אֶתֵּן וַיִשׁ אֶתֵּךְ Prv. 3, 28.
שָׁם אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ Cant. 7, 13.
וּמַמְשַׁלְתִּי אֶתֵּן בְּיָדוֹ Jes. 22, 21.
אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז Jes. 41, 19.
וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן Jes. 41, 27.
וְכָבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן Jes 42, 8. 48, 11
שָׁם שָׁלוֹם אֶתֵּן־לוֹ Jes. 56, 5.
אִם־אֶתֵּן אֶת־דְּגָנֵךְ עוֹד Jes. 62, 8.
אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לְאֲחֵרִים Jer. 8, 10.
עֲרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה Jer. 9, 10.
כִּי־שָׁלוֹם אֶמֶת אֶתֵּן לָכֶם Jer. 14, 13.
וְשֹׁעֲרֵיהֶם לְחֶרֶב אֶתֵּן Jer. 15, 9.
וְאֹצְרֵיךְ לְבַז אֶתֵּן Jer. 15, 13.
לֹא־אֶתֵּן לָכֶם חֲנִינָה Jer. 16, 13.
כָּל־אֹצְרוֹתַיִךְ לְבַז אֶתֵּן Jer. 17, 3.

אֶתֵּן בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל Jer. 20, 4.
אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם Jer. 20, 5.
אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ Jer. 21, 7.
כֵּן אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ Jer. 24, 8.
חָעִיר הַזֹּאת אֶתֵּן לִקְלָלָה Jer. 26, 6.
וְכֹל־בְּזִזְךָ אֶתֵּן לָבַז Jer. 30, 16.
יִרְאָתִי אֶתֵּן בִּלְבָבָם Jer. 32, 40
אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם Jer. 34, 21.
אֶתֵּן שְׁמָמָה Jer. 34, 22.
דְּרָכִיךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן Ez. 7, 4.
כִּדְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן Ez. 7, 9.
וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן Ez. 11, 19.
אֶתֵּן פִּתְחוֹן־פֶּה Ez. 29, 21.
וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן Ez. 36, 26.
וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם Ez 36, 27.
וְלֹא־אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעָב Ez. 36, 29.
אֶתֵּן לְגוֹג מְקוֹם־שָׁם קֶבֶר Ez. 39, 11.
אֶתֵּן־לָךְ מֶלֶךְ בְּאַפִּי Hos. 13, 11.
וְלֹא־אֶתֵּן אִתְּכֶם עוֹד Joel 2, 19.
לְחֹרֶב אֶתֵּן Mich. 6, 14.
אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם Zeph. 3, 20.
וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שָׁלוֹם Hag. 2, 9.
1 impf. c. h int.: הָאֶתֵּן

הַאֶתֵּן בְּכוּרִי פִּשְׁעִי Mich. 6, 7.
1 impf.: וְאֶתֵּן *s. M.* וְאֶתֵּן־

וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ Jes. 43, 4.
וְאֶתֵּן־לָךְ אֶרֶץ חֶמְדָּה Jer. 3, 19.
וְאֶתֵּן לָכֶם רֹחַמִים Jer. 42, 12.
1 impf. וְאֶתֵּן *s. M.* וְאֶתֵּן־

וְאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף Gn. 40, 11.
וְאֶתֵּן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן Lev. 7, 34.
וְאֶתֵּן אוֹתָם רְאשִׁים Dt. 1, 15.
וְאֶתֵּן־לוֹ אֶת־יִצְחָק Jos. 24, 3.
וְאֶתֵּן לְיִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב Jos. 24, 4.
וְאֶתֵּן לְעֵשָׂו אֶת־הַר שֵׂעִיר Jos. 24, 4.
וְאֶתֵּן אוֹתָם בְּיֶדְכֶם Jos. 24, 8. 11.
וְאֶתֵּן לָכֶם אֶרֶץ Jos. 24, 13.
וְאֶתֵּן עֲלֵיהֶם קְהִלָּה Neh. 5, 7.
וְאֶתֵּן אֶת־סִפְרֵי כְרִיתוּתַיִךְ Jer. 3, 8.
וְאֶתֵּן לָהֶם יְעִבְרוּם Jer. 8, 13.
וְאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר Jer. 32, 12.
וְאֶתֵּן לִפְנֵי ׀ בְּנֵי Jer. 35, 5.
וְאֶתֵּן נִתִּם עַל־אַפֵּךְ Ez. 16, 12.
וְאֶתֵּן לָהֶם אֶת־חֻקָּתַי Ez. 20, 11.
1 impf.: אֶתְּנָה־ *s. M.*

אֶתְּנָה־לְךָ כֶּסֶף 1 Reg. 21, 2.
אֶתְּנָה־לְךָ כֶּרֶם 1 Reg. 21, 6.
1 impf.: וְאֶתְּנָה

וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֵךְ Gn. 17, 2.
וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ Gn. 34, 12.
וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־טוּב Gn. 45, 18.
וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמַקְנֵיכֶם Gn. 47, 16.
וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת־לֻחֹת Ex. 24, 12.
וְאֶתְּנָה לָהֶם מַיִם Num. 21, 16.
וְאֶתְּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ 1 Sam. 17, 44.
וְאֶתְּנָה לְךָ מִתַּת 1 Reg. 13, 7.
וְאֶתְּנָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה 1 Reg. 18, 1.
וְאֶתְּנָה לְךָ תַּחְתֶּיהָ 1 Reg. 21, 2.
וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפִּים סוּסִים 2 Rg. 18, 23.
שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה Ps. 2, 8.
וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפִּים סוּסִים Jes. 36, 8.
וְאֶתְּנָה לְחֵרֶם יַעֲקֹב Jes. 43, 28.
1 impf.: וְאֶתְּנָה *p.*

נִקְבָּה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה Gn. 30, 28.
כִּי ׀ לֹא־תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה Ps. 51, 18.
1 impf.: וְאֶתְּנָה

וְאֶתֵּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נְתִנִים Num. 8, 19.
וְאֶתֵּנָה לָכֶם אֶת־אַרְצָם Jud. 6, 9.
וְאֶתֵּנָה לְבֵית אָבִיךְ 1 Sam. 2, 28.
וְאֶתֵּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ 2 S. 12, 8.
וְאֶתֵּנָה לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל 2 S. 12, 8.
וְאֶתֵּנָה לַמֶּלֶךְ Neh. 2, 1.
וְאֶתֵּנָה לוֹ זְמַן Neh. 2, 6.
וְאֶתֵּנָה לָהֶם אֶת אֲגֻרוֹת Neh. 2, 9.
וְאֶתֵּנָה לִבְרוּשִׁי שֵׁק Ps. 69, 12.

וְאֶתֵּנָה לִבִּי Eccl. 1, 17.
וְאֶתֵּנָה צְמִידִים עַל־יָדַיִךְ Ez. 16, 11.
וְאֶתֵּנָה אֶת־פָּנַי אֶל־אֲדֹנִי Dan. 9, 3.
1 impf. c. s.: אֶתְּנֶנָּה

וְאִם־אֶתֵּנְךָ בְּיַד הָאֲנָשִׁים Jer. 38, 16.
שְׁמָמוֹת עוֹלָם אֶתֵּנְךָ Ez. 35, 9.
אֵיךְ אֶתֵּנְךָ אֶפְרַיִם Hos. 11, 8.
אֵיךְ אֶתֵּנְךָ כְּאַדְמָה Hos. 11, 8.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנָּה

וְאֶתֵּנְךָ לִבְרִית עָם Jes. 42, 6. 49, 8.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנָּה

וְאֶתֵּנְךָ נָגִיד 1 Reg. 14, 7. 16, 2.
וְאֶתֵּנְךָ לְאֹפֶר Ez. 28, 18.
1 impf. c. s.: אֶתְּנֶנָּה

בִּלְהוֹת אֶתֵּנְךָ וְאֵינֶךָּ Ez. 26, 21.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנָּה

וְאֶתֵּנְךָ לְחָרְבָּה Ez. 5, 14.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנָּה

וְאֶתֵּנְךָ בְּנֶפֶשׁ שִׁנְאָתִיךְ Ez. 16, 27.
1 impf. c. s.: אֶתְּנֶנָּה

אֶתֵּן־אֵנִי בִּכּוֹר אֶתְּנֵהוּ Ps. 89, 27.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנּוּ

וְאֶתֵּנְהוּ בְיַד אֵל גּוֹיִם Ez. 31, 11.
1 impf. c. s.: אֶתְּנֶנּוּ

כִּי מִחֹר אֶתֵּנֶנּוּ בְּיָדֵךְ Jud. 20, 28.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנּוּ

וְאֶתֵּנֶנּוּ לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה 2 Chr. 7, 20.
1 impf. c. s.: אֶתְּנֶנָּה

לְךָ אֶתֵּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ Gn. 13, 15.
כִּי לְךָ אֶתֵּנֶנָּה Gn. 13, 17.
לְךָ אֶתֵּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ Gn. 28, 13.
לְךָ אֶתֵּנֶנָּה Gn. 35, 12.
לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּנֶנָּה Ex. 33, 1.
אֶתֵּנֶנָּה לָכֶם לְרִשְׁתָּה Lev. 20, 24.
וְלָהֶם אֶתֵּנֶנָּה Dt. 1, 39.
לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּנֶנָּה Dt. 34, 4.
כִּי בְיָדֵךְ אֶתֵּנֶנָּה Jos. 8, 18.
אֶתֵּנֶנָּה לוֹ 1 Sam. 18, 21.
1 impf. c. s.: וְאֶתֵּנֶנָּה

וְאֶתֵּנֶנָּה לְמֹרְדֵךְ Jud. 15, 2.
1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנָּה

וְאֶתֵּנֶנָּה לְךָ 1 Reg. 14, 8.
1 impf. c. s.: וְאֶתֵּנֶם

וְאֶתֵּנֶם בְּיָדֵךְ Jes. 47, 6.
וְאֶתֵּנֶם בְּיַד צָרֵיהֶם Ez. 39, 23.
וְאֶתֵּנֶם־לוֹ מוֹרֵא Mal. 2, 5.
2 impf.: תִּתֵּן *s. M.* תִּתֵּן־

אִדְנֵי י׳ מַה־תִּתֶּן־לִי Gn. 15, 2.
וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר Gn. 28, 22.
לֹא־תִתֶּן־לִי מְאוּמָה Gn. 30, 31.
מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תִבְרָא אֵלַי Gn. 38, 16.
אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן Gn. 38, 17.
גַּם־אַתָּה תֵּן בְּיָדֵנוּ Ex. 10, 25.
בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּתֶּן־לִי Ex. 22, 28.
תִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת Ex. 25, 21.
וְהִשְׁלַחְתָּ תֵּתֵן עַל־צֶלַע Ex. 26, 35.
תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמַּשְׂבְּצוֹת Ex. 28, 25.
לֹא־תִתֵּן שִׁכְבָתְךָ לְזָרַע Lev. 18, 20.
לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ Lev. 18, 21.
לֹא־תִתֵּן שִׁכְבָתְךָ Lev. 18, 23.
לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל Lev. 19, 14.
לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ Lev. 25, 37.
לֹא־תִתֵּן אָכְלֶךָ Lev. 25, 37.
אִם־נָתוֹן תִּתֵּן Num. 21, 2.
תִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה Num. 27, 7.
וּמִים בְּכֹסְךָ תִּתֵּן־לִי Dt. 2, 28.
בְּתֹךְ לֹא־תִתֵּן לְבָנוֹ Dt. 7, 3.
בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ Dt. 15, 9.
נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ Dt. 15, 10.
בָּרֵכְךָ י׳ אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן־לוֹ Dt. 15, 14.
מַסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן Dt. 16, 10.
תִּתֵּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ Dt. 16, 18.
גֹּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ Dt. 18, 4.
וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי Dt. 21, 8.
וְאֶל־כֶּלְיָךְ לֹא־תִתֵּן Dt. 23, 25.

בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ Dt. 24, 15.
תִּתֵּן אֶת־בְּנֵי עָמוֹן בְּיָדִי Jud. 11, 30.
אֶל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ 1 Sam. 1, 16.
וְאָמַר ׀ לוֹ כִּי עַתָּה תִּתֵּן 1 Sam. 2, 16.
אִם־תִּתֵּן־לִי אֶת־חִצֵּי בְיָתֵךְ 1 Rg. 13, 8
וְנָשַׁיִךְ וּבְנֵיךְ לִי תִתֵּן 1 Reg. 20, 5.
אֲשֶׁר־תִּתֵּן עָלַי אֶשָּׂא 2 Reg. 18, 14.
תִּתֵּן לָהֶם מוֹשִׁיעִים Neh. 9, 27.
אִם־צָדַקְתָּ מַה־תִּתֶּן־לוֹ Job. 35, 7.
לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ Ps. 16, 10.
בִּבֵּן־אָמָד תִּתֵּן־דָּפְיִ Ps. 50, 20.
אַל־תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ Ps. 74, 19.
וִישֻׁעָתְךָ תִּתֶּן־לָנוּ Ps. 85, 8.
תִּתֵּן לָהֶם יִלְקְטוּן Ps. 104, 28.
אַל־תִּתֵּן י׳ מַאֲוַיֵּי Ps. 140, 9.
לְתִבּוֹנָה תִּתֵּן קוֹלֶךָ Prv. 2, 3.
פֶּן־תִּתֵּן לָאֲחֵרִים הוֹדֶךָ Prv. 5, 9
אַל־תִּתֵּן שְׁנָה לְעֵינֶיךָ Prv. 6, 4.
רֵאשׁ וְעֹשֶׁר אַל־תִּתֵּן־לִי Prv. 30, 8.
אַל־תִּתֵּן לַנָּשִׁים חֵילֶךָ Prv. 31, 3.
אַל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ Eccl. 5, 5.
אַל־תִּתֵּן לָבֶד Eccl. 7, 21.
תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַּת־לֵב Thr. 3, 65.
תֵּן־לָהֶם י׳ מַה־תִּתֵּן Hos. 9, 14.
וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה Joel 2, 17.
וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִיא Jon. 1, 14.
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב Mich. 7, 20.
2 impf. c. h int.: הַתִּתֵּן

הַתִּתֵּן לַסּוּס גְּבוּרָה Job. 39, 19.
2 imperf.: וַתִּתֵּן *s. M.* וַתִּתֵּן־

וְתִתֵּן־לָנוּ נַחֲלַת Num. 16, 14.
וְתִתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ 2 Sam. 22, 36.
וְתִתֵּן־לוֹ בֶּן יָשִׁב 1 Reg. 3, 6.
וְתִתֵּן אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל 1 Chr. 17, 22.
וְתִתֵּן אֹתָהּ וּמִפְתִּים Neh. 9, 10.
וְתִתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים Neh. 9, 13.
וְתִתֵּן לָהֶם מַמְלָכוֹת Neh. 9, 22.
וְתִתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ Ps. 18, 36.
וְתִתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ Jer. 32, 22.
וְתִתֵּן לְבַד כֶּלֶב אֱלֹהִים Ez. 28, 2.
2 imperf. c. s.: תִּתֶּנֶּנִּי

אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי Ps. 27, 12.
2 imperf. c. s.: תִּתֶּנֶּנּוּ

תִּתְּנֵנּוּ כְּצֹאן מַאֲכָל Ps. 44, 12.
2 imperf. c. s.: תִּתֶּנְּנוּ־

בְּיוֹם הַשְׁמִינִי תִּתְּנוּ־לִי Ex. 22, 29.
2 imperf. c. s.: תִּתֶּנֶּנְהוּ

וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו Ps. 41, 3.
2 impf. c. s.: וַתִּתֶּנֶּנְהוּ

וַתִּתְּנֵהוּ לְצוֹרְרָהּ Jud. 17, 4.
2 imperf. c. s.: תִּתֶּנֶּנּוּ

תִּתְּנֵנּוּ מַאֲכָל Ps. 74, 14.
2 imperf. c. s.: תִּתֶּנֶּנָּה

בְּשַׁעֲרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה Dt. 14, 21.
2 imperf. c. s.: וַתִּתְּנֶנָּה

וְתִתְּנֶנָּה לְזֶרַע אַבְרָהָם 2 Chr. 20, 7.
2 imperf. c. s.: הֲתִתְּנֶם *c. h int.*

הֲתִתְּנֵם בְּיַד יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 14, 37.
הֲתִתְּנֵם בְּיָדִי 2 Sam. 5, 19.
2 imperf. c. s.: וַתִּתְּנֵם

וְתִתְּנֵם בְּיַד Neh. 9, 24.
וְתִתְּנֵם בְּיַד צָרֵיהֶם Neh. 9, 27.
וְתִתְּנֵם בְּיַד עַמֵּי הָאֲרָצוֹת Neh. 9, 30.
2 impf. fem.: תִּתְּנִי

אַל־תִּתְּנִי פּוּגַת לָךְ Thr. 2, 18.
וְגַם־אַתֵּן לֹא תִתְּנִי־עוֹד Ez. 16, 41.
לָכֵן תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים Mich. 1, 14.
2 impf. f. c. s.: וַתִּתְּנִים

וְתִתְּנִים בְּהַעֲבִיר אוֹתָם Ez. 16, 21.
3 imperf: יִתֵּן *s. M.* יִתֵּן־

יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים Gn. 43, 14.
יִתֵּן מְעַדְנֵי־מֶלֶךְ Gn. 49, 20.
לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ Ex. 3, 19.
וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית Ex. 12, 23.

Digitized by Google

אשר יתן יי לכם Ex. 12, 25.
מי־יתן מותנו בידיי Ex. 16, 3.
אם־אדניו יתן־לו אשה Ex. 21, 4.
רק שבטו יתן Ex. 21, 19.
שלשים שקלים יתן לאדניו Ex.21,32
כי־יתן איש אל־רעהו Ex. 22, 6. 9.
יתן תרומת יי Ex. 30, 14.
ואשר יתן ממט Ex. 30, 33.
יתן על־קרנת חמזבח Lev. 4, 18.
ולא־יתן עליה לבנה Lev. 5, 11.
אשר על־כפו יתן הכהן Lev.14,17.
יתן על־ראש המטהר Lev.14,18.29.
אשר יתן מזרעו למלך Lev. 20, 2.
אשר יתן שכבתו בבהמה Lev.20,15.
כי־יתן מום בעמיתו Lev. 24, 19.
יתן מום באדם Lev. 24, 20.
ועץ השדה יתן פריו Lev. 26, 4.
לא יתן פריו Lev. 26, 20.
כל אשר יתן ממנו ליי Lev. 27, 9.
איש אשר־יתן לכהן Num. 5, 10.
ולא־יתן עליו לבנה Num. 5, 15.
יתן יי אותך Num. 5, 21.
ומי יתן את כל־עם יי נביאים Num. 11, 29.
כי יתן יי את רוחו Num. 11, 29
אם־יתן־לי בלק מלא ביתו Num. 22, 18. 24, 13.
יתן מעריו Num. 35, 8.
מי־יתן והיה לבבם Dt. 5, 26.
יתן יי אלהיכם Dt. 11, 25.
יתן יי את־איביך Dt. 28, 7.
יתן יי את־מטר ארצך Dt. 28, 24.
מי־יתן ערב Dt. 28, 67.
מי־יתן בקר Dt. 28, 67.
ומי יתן את־העם הזה Jud. 9, 29.
איש ממני לא־יתן בתו Jud. 21, 1.
יתן יי לכם ומצאן Ruth 1, 9.
יתן יי את־האשה Ruth 4, 11.
אשר יתן יי לך Ruth 4, 12.
ולחטה יתן מנה אחת 1 Sam. 1, 5.
יתן את־שלתך 1 Sam. 1, 17.
ואת־בתו יתן־לו 1 Sam. 17, 25.
גם־לכלכם יתן בן־ישי 1 Sam. 22,7.
יתן יי ביד פלשתים 1 Sam. 28,19.
מי־יתן מותי אני תחתיך 2 S. 19,1.
ועליון יתן קולו 2 Sam. 22, 14.
כה־יתן שלמה לחירם 1 Reg. 5, 25.
אז יתן המלך שלמה 1 Reg. 9, 11.
אך יתן־לך יי שכל 1 Chr. 22, 12.
אשר יתן־לי עצים Neh. 2, 8.
ומלכותה יתן המלך Esth. 1, 19.
יתן בעד נפשו Job. 2, 4.
למה יתן לעמל אור Job. 3, 20.
מי־יתן תבוא שאלתי Job. 6, 8.
ותקותי יתן אלוה Job. 6, 8.
ואולם מי־יתן אלוה דבר Job.11,5.
מי־יתן החרש תחרישון Job. 13, 5.
מי־יתן טהור מטמא Job. 14, 4.
מי יתן בשאול תצפנני Job.14,13.
מי־יתן אפור ויכתבון מלי Job.19,23.
מי־יתן בספר ויחקו Job. 19. 23.
מי־יתן ידעתיו ואמצאהו Job.23,3.
יתן־לו לבטח וישען Job. 24, 23.
מי־יתן מבשרו לא נשבע Job.31,31.
מי יתן־לי שמע לי Job. 31, 35.
ומשפט עניים יתן Job. 36, 6.
יתן־אכל למכביר Job. 36, 31.
מנשמת־אל יתן־קרח Job. 37, 10.
אשר־פריו יתן בעתו Ps. 1, 3.
מי יתן מציון ישועת ישראל Ps. 14, 7. 53, 7.
ועליון יתן קלו Ps. 18, 14.
יתן־לך כלבבך Ps. 20, 5.
יי עז לעמו יתן Ps. 29, 11
לא־יתן לאלהים כפרו Ps. 49, 8.
מי־יתן־לי אבר כיונה Ps. 55, 7.
לא־יתן לעולם מוט Ps. 55, 23.
אדני יתן־אמר Ps. 68, 12.
הן יתן בקולו Ps. 68, 34.
חן וכבוד יתן יי Ps. 84, 12.
גם־יי יתן הטוב Ps. 85, 13.
מה־יתן לך ומה־יסיף Ps. 120, 3.
אל־יתן למוט רגלך Ps. 121, 3.
כן יתן לידידו Ps. 127, 2.
כי־יי יתן חכמה Prv. 2, 6.
ולעניים יתן־חן Prv. 3, 34.
את־כל־הון ביתו יתן Prv. 6, 31.
קרץ עין יתן עצבת Prv. 10, 10.
ותאות צדיקים יתן Prv. 10, 24.
ושרש צדיקים יתן Prv. 12, 12.
רק־בזדון יתן מצה Prv. 13, 10.
שכל־טוב יתן־חן Prv. 13, 15.
וצדיק יתן ולא יחשך Prv. 21, 26.
כי־יתן בכיס עיתו Prv. 23, 31.
ותוכחת יתן חכמה Prv. 29, 15.
חרדת אדם יתן מוקש Prv. 29, 25.
יתן־לו האלהים עשר Eccl. 6, 2.
והחי יתן אל־לבו Eccl. 7, 2.
אם־יתן איש את־כל־הון Cant. 8, 7.
יתן אדני הוא לכם אות Jes. 7, 14.
יתן לפניו גוים Jes. 41, 2.
יתן כעפר חרבו Jes. 41, 2.
מי־יתן ראשי מים Jer. 8, 23.
ופעלו לא יתן־לו Jer. 22, 13.
וממעון קדשו יתן קולו Jer. 25, 30.
אשר לא־יתן את־צואריו Jer. 27, 8.
יתן בעפר פיהו Thr. 3, 29.
יתן למכהו לחי Thr. 3, 30.
לחמו לרעב יתן Ez. 18, 7.
בנשך לא־יתן Ez. 18, 8.
ומחיר קבלו יתן בחמותיך Ez. 26, 9.
כי־יתן הנשיא מתנה Ez. 46, 16.
וכי־יתן מתנה מנחלתו Ez. 46, 17.
יתן־לו להשחיתה Dan. 11, 17.
ומירושלם יתן קולו Joel 4, 16.
ומירושלם יתן קולו Am. 1, 2.
ואשר לא־יתן על־פיהם Mich. 3, 5.
משפטו יתן Zeph. 3, 5.
ומטר־גשם יתן להם Zach. 10, 1.

3 *impf.c.h int.:* וַיִּתֵּן

היתן כפיר קולו Am. 3, 4.

3 *imperf.:* וַיִּתֶּן *s. M.*

ויתן אתם אלהים Gn. 1, 17.
ויתן־לו מעשר מכל Gn. 14, 20.
ויתן איש־בתרו Gn. 15, 10.
ויתן אל־הנער Gn. 18, 7.
ויתן לפניהם והוא־עמד Gn. 18, 8.
ויתן לאברהם Gn. 20, 14.
ויתן אל־הגר Gn. 21, 14.
ובקר ויתן לאבימלך Gn. 21, 27.
ויתן תבן ומספוא Gn. 24, 32.
ויתן־לו צאן ובקר Gn. 24, 35.
ויתן־לו את־כל־אשר־לו Gn. 24, 36.
ויתן לרבקה Gn. 24, 53.
ויתן אברהם את־כל Gn. 25, 5.
ויתן לבן לה את־זלפה Gn. 29, 24.
ויתן־לו את־רחל בתו Gn. 29, 28.
ויתן לבן לרחל בתו Gn. 29, 29.
ויתן־לי גם־את־זה Gn. 29, 33.
ויתן־לי בן Gn. 30, 6.
ויתן ביד־בניו Gn. 30, 35.
ויתן פני הצאן אל־עקד Gn. 30, 40.
מקנה אביכם ויתן־לי Gn. 31, 9.
ויתן ביד־עבדיו Gn. 32, 17.
ויתן־לה ויבא אליה Gn. 38, 18.
ויהי בלדתה ויתן־יד Gn. 38, 28.
ויתן חנו בעיני שר Gn. 39, 21.
ויתן שר בית־הסהר Gn. 39, 22.
ויתן אתם במשמר Gn. 40, 3.
ויתן הכוס על־כף פרעה Gn. 40, 21.
ויתן אתי במשמר Gn. 41, 10.
ויתן אתה על־יד יוסף Gn. 41, 42.
ויתן־לו את־אסנת Gn. 41, 45.
ויתן־אכל בערים Gn. 41, 48.
ויתן אתנו כמרגלים Gn. 42, 30.
ויתן־מים וירחצו Gn. 43, 24.
ויתן מספוא לחמוריהם Gn. 42, 24.
ויתן את־קלו בבכי Gn. 45, 2.
ויתן לחם יוסף Gn. 45, 21.
ויתן להם צדה לדרך Gn. 45, 21.
ויתן להם אחזה Gn. 47, 11.
ויתן להם יוסף לחם Gn. 47, 17.
ויתן את־צפרה בתו Ex. 2, 21.
ויתן יי את־חן העם Ex. 11, 3.
ויתן אתם ראשים Ex. 18, 25.
ויתן אל־משה ככלתו Ex. 31, 18.
ויתן על־פניו מסוה Ex. 34, 33.
ויתן את־הסבעת Ex. 37, 13.
ויתן את־אדניו Ex. 40, 18.
ויתן את־בריחיו Ex. 40, 18.
ויתן את־התרת Ex. 40, 20.
ויתן את־הכפרת Ex. 40, 20.
ויתן את־השלחן Ex. 40, 22.
ויתן שמה מים Ex. 40, 30.
ויתן את־מסך שער Ex. 40, 33.
ויתן עליו את־הכתנת Lev. 8, 7.
ויתן עליו את־האפד Lev. 8, 7.
ויתן אל־החשן Lev. 8, 8.
ויתן על־קרנות המזבח Lv.8,15.9,9.
ויתן על־תנוך אזן־אהרן Lev. 8, 23.
ויתן משה מן־הדם Lev. 8, 24.
ויתן את־הכל על כפי Lev. 8, 27.
ויתן משה את־כסף Num. 3, 51.
ויתן איש בך את־שכבתו Num.5,20.
ויתנו אתם אל־הלוים Num. 7, 6.
ויתן על־שבעים איש Num. 11, 25.
ויתן את־הקטרת Num. 17, 12.
ויתן את־הכנעני Num. 21, 4.
ויתן משה את־מכס Num. 31, 41.
ויתן אתם ללוים Num. 31, 47.
ויתן לחם משה לבני־גד Nu. 32, 33.
ויתן משה את־הגלעד Num. 32, 40.
ויתן יי אלהיני בידנו Dt. 3, 3.
ויתן יי אותת ומפתים Dt. 6, 22.
ויתן יי אלי את־שני לוחת Dt.9,10.
ויתן־לנו את־הארץ Dt. 26, 9.
ויתן יי גם־אותה ביד Jos. 10,30.
ויתן יי את־לכיש ביד Jos. 10, 32.
ויתן משה למטה Jos. 13, 15. 24.
ויתן משה לחצי שבט Jos. 13, 29.
ויתן את־חברון לכלב Jos. 14, 13.
ויתן־לו את־עכסה בתו Jos. 15, 17.
ויתן־לה את גלת Jos. 15, 19.
ויתן להם אל־פי יי Jos. 17, 4.
ויתן יי לישראל Jos. 21, 41.
ויתן יי את־הכנעני Jud. 1, 4.
ויתנו־לו את־עכסה בתו Jud. 1, 13.
ויתן־לה כלב Jud. 1, 15.
ויתן יי בידך את־כושן Jud. 3, 10.
ויתן שופרות ביד־כלם Jud. 7, 16.
ויתן יי אלהי ישראל Jud. 11, 21.
ויתן להם ויאכלו Jud. 14, 9.
ויתן החליפות Jud. 14, 19.
ויתן יי לה הריון Ruth 4, 13.
ויתן יי לי את־שאלתי 1 S. 1, 27.
ויתן להם מקום בראש 1 S. 9, 22.
ויתן יי קלת ומטר 1 Sam. 12, 18.
ויתן־לו שאול את־מיכל 1 S. 18, 27.
ויתן יהונתן את־כלין 1 Sam. 20, 40.
ויתן־לו הכהן קדש 1 Sam. 21, 7.
ויתן־לו אכיש ביום ההוא 1 S. 27, 6.
ויתן את־הגדוד 1 Sam. 30, 23.
ויתן יי לאדני המלך 2 Sam. 4, 8.
ויתן את־אוריה אל־המקום 2S11,16
ויתן יי את־המלוכה 2 Sam. 16, 8.
ויתן יואב את־מספר 2 Sam. 24, 9.
ויתן יי דבר בישראל 2 S. 24, 15.
ויתן דמי מלחמה 1 Reg. 2, 5.
ויתן המלך את־בניהו 1 Rg. 2, 35.
ויתן אלהים חכמה 1 Reg. 5, 9.
ויתן את־הכרובים 1 Reg. 6, 27.
ויתן את־המכנות 1 Reg. 7, 39.
ויתן המלך את־הכסף 1 Rg. 10, 27.
ויתן־לו בית ולחם 1 Reg. 11, 18.
ויתנו־לו אשה 1 Reg. 11, 19.
ויתן לעם ויאכלו 1 Reg. 19, 21.
ויתן לפניהם ויאכלו 2 Reg. 4, 44.
ויתן אל־שני נעריו 2 Reg. 5, 23.
ויתן־לה המלך סריס 2 Reg. 8, 6.
ויתן ידו ויעלהו 2 Reg. 10, 15.
ויתן הכהן לשרי חמאות 2Rg.11,10
ויתן עליו את־הנזר 2 Reg. 11, 12.
ויתן אתו אצל המזבח 2 Rg. 12, 10.
ויתן יי לישראל מושיע 2 Rg. 13, 5.
ויתן מנחם לפול 2 Reg. 15, 19.
ויתן אתו על־יהוד 2 Reg. 16, 14.
ויתן אתו על מרצפת 2 Rg. 16, 17.
ויתן חזקיה את־כל־הכסף 2Rg18,15
ויתן חלקיה את־הספר 2 Rg. 22, 8.
ויתן־ענש על־חארץ 2 Reg. 23, 33.
ויתן את־כסאו 2 Reg. 25, 28.
ויתן ששן את־בתו 1 Chr. 2, 35.
ויתן לפני ארון יי 1 Chr. 16, 4.
ויתן יואב את־מספר 1 Chr. 21, 5.
ויתן יי דבר בישראל 1 Chr. 21, 14.
ויתן דויד לארנן 1 Chr. 21, 25.
ויתן האלהים לחימן 1 Chr. 25, 5.
ויתן דויד לשלמה בנו 1Chr. 28, 11.
ויתן עליו הוד מלכות 1 Chr. 29, 25.
ויתן תמלך את־הכסף 2 Chr. 1, 15.
ויתן על־ראש העמדים 2 Chr. 3, 16.
ויתן בשרשרות 2 Chr. 3, 16.
ויתן חמשה מימין 2 Chr. 4, 6.
ויתן בהיכל חמש מימין 2 Chr. 4, 7.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 9, 27.
ויתן בהם נגידים 2 Chr. 11, 11.
ויתן להם המזון לרב 2 Chr. 11, 23.
ויתן־חיל בכל־ערי יהודה 2Chr.17,2
ויתן נציבים 2 Chr. 17, 2.
ויתן יהושפט את־פניו 2 Chr. 20, 3.
ויתן להם אביהם מתנות 2Chr.21,3.
ויתן יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 9.
ויתן למלך אשור 2 Chr. 28, 21.
ויתן שרי מלחמות 2 Chr. 32, 6.
ויתן חלקיהו את־הספר 2Chr.34,15.
ויתן־לו המלך Esr. 7, 6.
ויתן־לי חמלך Neh. 2, 8.
ויתן אלהי אל־לבי Neh. 7, 5.
ויתן משאת כיד המלך Esth. 2, 18.
ויתן להם אביהם נחלה Job. 42, 15.
ויתן תמים דרכי Ps. 18, 33.
ויתן בפי שיר חדש Ps. 40, 4.
ויתן לחסיל יבולם Ps. 78, 46.
ויתן לשבי עזו Ps. 78, 61.
ויתן להם ארצות גוים Ps. 105, 44.
ויתן לחם שאלתם Ps. 106, 15.
ויתן אותם לרחמים Ps. 106, 46.
ויתן את־רשעים קברו Jes. 53, 9.
ויתן אתו על־המהפכת Jer. 20, 2.
ויתן לחם כרמים Jer. 39, 10.
ויתן־לו רב־טבחים Jer. 40, 5.
ויתן את־כסאו ממעל Jer. 52, 32.
ויתן אל־חפני Ez. 10, 7.
ויתן אתה למרמה Ez. 21, 16.
ויתן צמדתו Ez. 31, 10.
ויתן אדני בידו Dan. 1, 2.
ויתן האלהים את־דניאל Dan. 1, 9.
ויתן שכרה וירד בה Jon. 1, 3.

3 *imperf.:* וַיִּתֵּן *s. M.*

ויתן־לי את־מערת Gn. 23, 9.
ויתן־לך האלהים Gn. 27. 28.
ויתן־לך את־ברכת אברהם Gn.28,4.
ויתן־עז למלכו 1 Sam. 2, 10.
ויתן קלות ומטר 1 Sam. 12, 17.
ויתן יי גם את־ישראל 1 S. 28, 19.
ויתן־לי את־אבישג 1 Reg. 2, 17.
ויתן את־ישראל בגלל חמאות 1 Reg. 14, 16.
ויתן אדני ביד המלך 1 Rg. 22, 6.
ויתן האלהים ביד המלך 2Chr. 18,5.

Digitized by Google

יִתֵּן־לְךָ משאלות לבך Ps. 37, 4.
וְיִתֵּן־לוֹ מֵחֶלֶב שבא Ps. 72, 15.
ויתן מעדנים לנפשך Prv. 29, 17.
3 *impf. c. s.:* יִתֵּנֵנִי
לא־יתנני חשב רוחי Job. 9, 18.
מי־יתנני כירחי־קדם Job. 29, 2.
יתני שמיר שית Jes. 27, 4.
מי־יתנני במדבר Jer. 9, 1.
3 *impf. c. s.:* וַיִּתְּנֵנִי
ויתנני בכף מדין Jud. 6. 13.
3 *impf. c. suff.:* יִתְּנֵךְ
יתנך יי׳ נגף לפני איביך Dt. 28, 25.
מי יתנך כאח לי Cant. 8, 1.
3 *impf. c. s.:* וַיִּתְּנֵהָ
ויתנך עליהם למלך 2 Chr. 9, 8.
3 *impf. c. s.:* וַיִּתְּנֵהוּ
ויתנהו אל־בית הסהר Gn. 39, 20.
ויתנהו י׳ אלתינו Dt. 2, 33.
ויתנהו לדוד 1 Sam. 18, 4.
ויתנהו י׳ לאריה 1 Reg. 13, 26.
ויתנהו לאמר 1 Reg. 17, 23.
ויתנהו בתוך העזרה 2 Chr. 6, 13.
ויתנהו בית המהפכת 2 Chr. 16, 10.
ויתנהו המלך ויהוידע 2 Chr. 24, 12.
ויתנהו י׳ אלהיו ביד 2 Chr. 28. 5.
ויתנהו אלהים מלך Neh. 13, 26.
ויתנהו בבית־הפקדת Jer. 52, 11.
ויתנהו בשדה־זרע Ez. 17, 5.
3 *impf. c. s.:* יִתְּנֶנּוּ
לאשר הוא לו יתננו Lev. 5, 24.
יתנו חלקו Eccl. 2, 21.
3 *impf. c. s.:* יִתְּנֶנָּה
בכסף מלא יתננה לי Gn. 23, 9.
3 *impf. c. s.:* וַיִּתְּנֶהָ
ויתנה אל־הכהנים Dt. 31, 9.
ויתנה יהושע לנחלה Jos. 11, 23.
ויתנה משה עבד־י׳ Jos. 12, 6.
ויתנה יהושע לשבטי Jos. 12, 7.
ויתנה למרעהו Jud. 15, 6.
ויתנה לרעך לדוד 1 Sam. 28, 17.
ויתנה שלחים לבתו 1 Reg. 9, 16.
ויתנה לחמן בן־המדתא Esth. 3, 10.
ויתנה למרדכי Esth. 8. 2.
ויתנה אל־ברוך Jer. 36, 32.
3 *imperf. c. s.:* יִתֵּנֵם
יתנם עד־עת יולדה Mich. 5, 2.
3 *imperf. c. s.:* וַיִּתְּנֵם
לתת אבנים ויתנם אלי Dt. 5, 19(22).
ויתנם י׳ אלי Dt. 10, 4.
ויתנם יהושע ביום Jos. 9, 27.
ויתנם י׳ ביד־ישראל Jos. 11, 8.
ויתנם ביד שסים Jud. 2, 14.
ויתנם י׳ ביד־מדין Jud. 6, 1.
ויתנם י׳ בידך Jud. 11, 32. 12, 3.
ויתנם י׳ ביד־פלשתים Jud. 13, 1.
ויתנם בית־משמרת 2 Sam. 20, 3.
ויתנם ביד הגבעים 2 Sam. 21, 9.
ויתנם המלך בית יער 1 Rg. 10, 17.
ויתנם ביד עבדיו 1 Reg. 15, 18.
ויתנם ביד ׳ חזאל 2 Reg. 13, 3.
ויתנם ביד שסים 2 Reg. 17, 20.
ויתנם למלך אשור 2 Reg. 18, 16.
ויתנם בראשי הגדוד 1 Chr. 12, 18.
ויתנם המלך בבית יער 2 Chr. 9, 16.
ויתנם אלהים בידם 2 Chr. 13, 16.
ויתנם לזועה לשמה 2 Chr. 29, 8.
ויתנם לשמה 2 Chr. 30, 7.
ויתנם בהיכלו בבבל 2 Chr. 36, 7.
ויתנם בבית אלהיו Esr. 1, 7.
ויתנם בידי־גוים Ps. 106, 41.
3 *impf. fem.:* תִּתֵּן
ולא־תתן ארצכם Lev. 26, 20.
לא תתן את־יבולה Dt. 11, 17.
וארצנו תתן יבולה Ps. 85, 13.
בחבות תתן קולה Prv. 1, 20.

תתן לראשך ליות־חן Prv. 4, 9.
תתנה תתן קולה Prv. 8, 1.
והארץ תתן יבולה Ez. 34, 27.
הגפן תתן פריה Zach. 8, 12.
והארץ תתן את־יבולה Zach. 8, 12.
3 *impf. fem.:* וַתִּתֵּן *s. M.*
ותתן גם לאישה עמה Gn. 3, 6.
ותתן אתה לאברם אישה Gn. 16, 3.
ותתן את־המטעמים Gn. 27, 17.
ותתן־לו את־בלהה Gn. 30, 4.
ותתן אתה ליעקב לאשה Gn. 30, 9.
ותתן־לה את אשר־ הותרה Ruth 2, 18.
ותתן למלך 1 Reg. 10, 10.
ותתן למלך מאה 2 Chr. 9, 9.
ותתן אתו ואת־מניקתו 2Chr. 22, 11.
ותתן־טרף לביתה Prv. 31, 15.
ותתן תזנותיה עליהם Ez. 23, 7.
1 *imperf. pl.:* נָתֵן
ואת־בנתינו נתן להם Gn. 34, 21.
כי־נתן לצבאך לחם Jud. 8, 6.
כי נתן לאנשיך היעפים Jud. 8, 15.
ויאמרו נתון נתן Jud. 8, 25.
לא־נתן להם מהשלל 1 Sam. 30, 22.
ואשר לא־נתן בנתיבו Neh. 10, 31.
1 *imperf. pl.:* נָתַן־ *s. M.*
ואנחנו נתן־לך איש Jud. 16, 5.
1 *imperf. pl.:* נִתְּנָה
מתנה ראש ונשובה Num. 14, 4.
1 *imperf. pl.:* וְנִתְּנָה
ונתנה לך גם־את־זאת Gn. 29, 27.
1 *impf. pl. c. s.:* וַנִּתְּנֶהָ
ונתנה לנחלה לראובני Dt. 29, 7.
2 *imperf. pl.:* תִּתְּנוּ
בנתיכם תתנו־לנו Gn. 34, 9.
תתנו תרומה לכהן Lev. 7, 32.
לא תתנו בבשרכם Lev. 19, 28.
לא תתנו בכם Lev. 19, 28.
ואשה לא־תתנו מהם Lev. 22, 22.
אשר תתנו ליי׳ Lev. 23, 38.
גאלה תתנו לארץ Lev. 25, 24.
לא תתנו בארצכם Lev. 26, 1.
תתנו ליי׳ תרומה Num. 15, 21.
תתנו ללוים Num. 35, 2.
אשר תתנו ללוים Num. 35, 4. 6. 7.
אשר תתנו לכם Num. 35, 6.
ועליהם תתנו ארבעים Num. 35, 6.
והערים אשר תתנו Num. 35, 8.
תתנו מעבר לירדן Num. 35, 14.
תתנו בארץ כנען Num. 35, 14.
בנותיכם אל־תתנו לבניהם Esr. 9, 12.
אם־תתנו בנתיכם לבניהם Neh 13, 25
ואל־תתנו דמי לו Jes. 62, 7.
ואחזה לא־תתנו להם Ez. 44, 28.
תתנו לכהן להניח ברכה Ez. 44, 30.
ואחזת העיר תתנו Ez. 45, 6.
שם תתנו נחלתו Ez. 47, 23.
2 *imperf. pl.:* תִּתְּנוּ *p.*
ותכן לבנים תתנו Ex. 5, 18.
והערים אשר תתנו Num. 35, 13.
ענפכם תתנו Ez. 36, 8.
2 *impf. pl. c. s.:* תִּתְּנֶהָ
לבדק הבית תתנהו 2 Reg. 12, 8.
2 *impf. pl. c. s.:* תִּתְּנוּם
אל־תתנום לבוא Jos. 10, 19.
3 *impf. pl.:* יִתְּנוּ *s. M.*
ואם־לא יתנו לך Gn. 24, 41.
זה ׳ יתנו כל־העבר Ex. 30, 13.
אשר־יתנו ליי׳ Num. 18, 12.
יתנו־לי מקום 1 Sam. 27, 5.
יתנו את־הכסף 2 Reg. 12, 16.
אנרות יתנו־לי Neh. 2, 7.
יתנו יקר לבעליהן Esth. 1, 20.
מבין עפאים יתנו־קול Ps. 104, 12.
יתנו אתו אל־יודע הספר Jes. 29, 11.

יתנו עדיהם ויצדקו Jes. 43, 9.
יתנו רביבים Jer. 14, 22.
פן־יתנו אתי בידם Jer. 38, 19.
לכל־זונת יתנו־מדה Ez. 16, 33.
ולא־יתנו את־צמרתם Ez. 31, 14.
והארץ יתנו לבית־ישראל Ez. 45, 8.
לא יתנו מעלליהם Hos. 5, 4.
והשמים יתנו טלם Zach. 8, 12.
3 *imperf. pl.:* יִתְּנוּ *p.*
ויאמר ירמיהו לא יתנו Jer. 38, 20.
3 *impf. pl.:* וְיִתְּנוּ *s. M.*
ויתנו־לנו שנים פרים 1 Reg. 18, 23.
ויתנו אתו לעשי המלאכה 2Rg. 22, 5.
ויתנו לנו מן־הזרעים Dan. 1, 12.
3 *imperf. pl.:* וַיִּתְּנוּ
ויתנו אל־יעקב את־כל Gn. 35, 4.
ויתנו־לי ואשלכהו באש Ex. 32, 24.
ויתנו את־שתי חטבעת Ex. 39, 16.
ויתנו שתי הטבעת Ex. 39, 17.
ויתנו את־הפעמנים Ex. 39, 25.
ויתנו עליו פתיל תכלת Ex. 39, 31.
ויתנו בחן אש Lev. 10, 1.
ויתנו את־קולם ויבכו Num. 14, 1.
ויתנו עליהם אש Num. 16, 18.
ויתנו אליו כל־נשיאיהם Nu. 17, 21.
ויתנו עלינו עבדה קשה Dt. 26, 6.
ויתנו את־הכנעני למס Jos. 17, 13.
ויתנו בני־ישראל נחלה Jos. 19, 49.
ויתנו בני־ישראל ללוים Jos. 21, 3. 8.
ויתנו ממטה בני יהודה Jos. 21, 9.
ויתנו לחם את־קרית Jos. 21, 11.
ויתנו להם את־עיר מקלט Jos. 21, 21.
ויתנו לכלב את־חברון Jud. 1, 20.
ויתנו־לו שבעים כסף Jud. 9, 4.
ויתנו איש־ישראל מקום Jud. 20, 36.
ויתנו לחם הנשים Jud. 21, 14.
ויתנו־לו לחם ויאכל 1 Sam. 30, 11.
ויתנו־לו פלח דבלה 1 Sam. 30, 12.
ויתנו להם את־חברון 1 Chr. 6, 40.
ויתנו בני־ישראל ללוים 1 Chr. 6, 49.
ויתנו בגורל 1 Chr. 6, 50.
ויתנו להם את־ערי המקלט 1 Chr. 6, 52.
ויתנו לעבודת בית־ האלהים 1 Chr. 29, 7.
ויתנו כל־יהודה מנחה 2 Chr. 17, 5.
ויתנו עליו את־תנזר 2 Chr. 23, 11.
ויתנו־קול ביהודה 2 Chr. 24, 9.
ויתנו העמונים מנחה 2 Chr. 26, 8.
ויתנו־לו בני־עמון 2 Chr. 27, 5.
ממשכן י׳ ויתנו־ערק 2 Chr. 29, 6.
ויתנו ערמות ערמות 2 Chr. 31, 6.
ויתנו את־החכסף המובא 2Chr. 34, 9.
ויתנו על־יד עשה 2 Chr. 34, 10.
ויתנו אתו ערשי המלאכה 2 Chr. 34, 10.
ויתנו לחרשים ולבנים 2 Chr. 34, 11.
ויתנו־כסף לחצבים Esr. 3, 7.
ויתנו ׳ את־דתי המלך Esr. 8, 36.
ויתנו ידם להוציא Esr. 10, 19.
ויתנו־ראש לשוב Neh. 9, 17.
ויתנו כתף סוררת Neh. 9, 29.
ויתנו־לו איש קשיטה Job. 42, 11.
ויתנו בבוהתי ראש Ps. 69, 22.
ויתנו על־ערי יהודה Jer. 4, 16.
ויתנו אתו אל־גדליהו Jer. 39, 14.
ויתנו עליו גוים Ez. 19, 8.
ויתנו־שם כעס קרבנם Ez. 20, 28.
ויתנו צמידים אל־ידיהן Ez. 23, 42.
ויתנו את־חרבותם Ez. 32, 27.
ויתנו הילד בזונה Joel 4, 3.
ויתנו כתף סוררת Zach. 7, 11.
3 *impf. pl. c. s.:* יִתְּנֻהוּ
לעשי המלאכה יתנהו 2 Rg. 12, 15.
3 *pl. c. suff.:* וַיִּתְּנֻהוּ
ויתנה על־יד עשי 2 Reg. 22, 5.

3 *pl. c. suff.:* וַיִּתְּנֻהוּ
ויתנהו על־יד עשי 2 Reg. 22, 9.
ויתנהו בשער בית יי׳ 2 Chr. 24, 8.
ויתנהו בסוגר בחדים Ez. 19, 9.
3 *pl. c. suff.:* וַיִּתְּנוּהוּ
ויתנוהו על־יד 2 Chr. 34, 17.
3 *pl. c. suff.:* וַיִּתְּנֵם
ויתנם על־כתפת Ex. 39, 18.
ויתנם על־שתי כתפת Ex. 39, 20.
3 *pl. c. suff.:* וַיִּתְּנֵם
ויתנם לחק על־ישראל 2 Chr. 35, 25.
Nif-al: נָתַן 3 *perf.*
חפשה לא נתן־לה Lev. 19, 20.
לא־נתן להם נחלה Num. 26, 62.
נתן־לו בהר אפרים Jos. 24, 33.
אשר־נתן ביד לבדיך 2 Chr. 34, 16.
אשר־נתן בשושן Esth. 4, 8.
ואשר נתן כתר מלכות Esth. 6, 8.
נתן הסכל במרומים Eccl. 10, 6.
בן נתן־לנו Jes. 9, 5.
ככוד הלבנון נתן־לה Jes. 35, 2.
איה העדר נתן־לך Jer. 13, 20.
נתן שאון קולם Jer. 51, 55.
לאש נתן לאכלה Ez. 15, 4.
ואתנן לא נתן־לך Ez. 16, 34.
כי־נתן חתיתם Ez. 32, 25.
3 *perf.:* וְנָתַן
ונתן הספר Jes. 29, 12.
ונתן ההמון בידד Dan. 11, 11.
3 *perf. fem.:* נְתָנָה
והוא לא־נתנה לו לאשה Gn. 38, 14.
והיא נתנה 1 Sam. 18, 19.
נתנה־לו מאת המלך 2 Reg. 25, 30.
נתנה בכרתו לבני יוסף 1 Chr. 5, 1.
אשר נתנה ביד משה Neh. 10, 39.
והדת נתנה בשושן Esth. 3, 15. 8, 14.
ארץ ׳ נתנה בידרשע Job. 9, 24.
להם לבדם נתנה הארץ Job. 15, 19.
נתנה ביד הכשדים Jer. 32, 24. 25. 43.
נתנה ביד מלך־בבל Jer. 32, 36.
נתנה ביד עם־צפון Jer. 46, 24.
ארחת תמיד נתנה־לו Jer. 52, 34.
נתנה הארץ למורשה Ez. 11, 15. 33, 24.
3 *perf. fem.:* נְתָנָה *p.*
מניות הלוים לא נתנה Neh. 13, 10.
חרב נתנה Ez. 32, 20.
3 *perf. fem.:* וְנָתְנָה
ונתנה לנערים 1 Sam. 25, 27.
ונתנה העיר הזאת Jer. 38, 18.
3 *perf. pl.:* נָתְנוּ
נתנו מזבחי שלמי Lev. 10, 14.
נתנו מרעה אחד Eccl. 12, 11.
כי כלם נתנו למות Ez. 31, 14.
אשר נתנו קבריה Ez. 32, 23.
אשר־נתנו בגבוריהם Ez. 32, 29.
לנו נתנו לאכלה Ez. 35, 12.
3 *perf. pl.:* נָתְנוּ *p.*
בידכם נתנו Gn. 9, 2.
למלח נתנו Ez. 47, 11.
2 *perf. pl.:* וְנְתַתֶּם
ונתתם בידי־אויב Lev. 26, 25.
1 *perf. pl.:* נָתַנּוּ
ובעונתינו נתנו אנחנו Esr. 9, 7.
part.: נֹתֵן *sg.*
תבן אין נתן לעבדיך Ex. 5, 16.
וגם בית־מלך ישראל נתן 2Chr. 28, 5.
לחמו נתן מימיו נאמנים Jes. 33, 16.
בתוך חללים נתן Ez. 32, 25.
part.: הַנֹּתֵן *sg.*
הכסף הנתן על־ידם 2 Reg. 22, 7.
inf. abs.: הָנֹתֵן
הנתן ינתן ביד Jer. 32, 4.
הנתן תנתן העיר הזאת Jer. 38, 3.

Digitized by Google

inf. constr.: לְהַתֵּת
Esth. 3, 14. לחנתן דת בכל־מדינה 8, 13.

2 imperf.: תִּתֵּן
Jer. 34, 3. ובידו תנתן
Jer. 37. 17. ביד־מלך בבל תנתן
Jer. 39, 17. ולא תנתן ביד האנשים

3 imperf.: יִתֵּן *s. M.*
Ex. 5, 18. ותבן לא־ינתן לכם
Lev. 24, 20. כן ינתן בו
2 Chr. 2, 13. ינתן־לו עם־חכמיך
Esth. 2, 13. אשר תאמר ינתן לה
Esth. 9, 13. ינתן גם־מחר
Jes. 51, 12. ומבן־אדם חציר ינתן
Jer. 32, 4. ינתן ביד מלך־בבל

3 imperf.: יִנָּתֵן
Esth. 5, 3. עד־חצי המלכות וינתן לך
Esth. 5, 6. מה־שאלתך וינתן לך
Esth. 9, 12. ומה־שאלתך ויניתן לך

3 impf. f.: תִּתֵּן, תִּנָּתֵן
Jes. 36, 15. לא תנתן העיר הזאת
Jes. 37, 10. לא תנתן ירושלם
Jer. 21, 10. ביד מלך־בבל תנתן
Jer. 38, 3. תנתן העיר הזאת
2 Reg. 18, 30. ולא תנתן את־העיר
2 Reg. 19, 10. לא תנתן ירושלם
Esth. 7, 3. תנתן לי נפשי
Dan. 8, 12. וצבא תנתן על־התמיד

3 impf. fem.: וְתִתֵּן
Esth. 7, 2. ותנתן לך
Dan. 11, 6. ותנתן היא ומביאיה

3 impf. fem.: וַתִּתֵּן
Esth. 9, 14. ותנתן דת בשושן

3 impf. pl.: וַיִּנְּתֵנוּ
1 Chr. 5, 20. וינתנו בידם ההגריאים

3 impf. pl.: וַיִּנָּתְנוּ
2 Chr. 18, 14. וינתנו בידכם

Hof-al: יִתַּן
3 imperf.:
Lev. 11, 38. וכי יתן־מים על־זרע
Num. 26, 54. לפי פקדיו יתן נחלתו
Num. 32, 5. יתן את־הארץ הזאת
2 Sam. 21, 6. Q'ri. ינתן־לנו שבעה
1 Reg. 2, 21. יתן את־אבישג
2 Reg. 5, 17. יתן־נא לעבדך
Job. 28, 15. לא־יתן סגור תחתיה

3 imperf.: וַיִּתֵּן
2 Sam. 18, 9. ויתן בין השמים

נָתָן
נקרא כמו נעניי, ועתידו יִתֵּן, ומקור מִתֵּן, וגזור תמוהו ספעל יָתַב נתכנוס.
v. aram. (impf. יִנְתֵּן, inf. מִתֵּן), dare, qua vi etiam crebrius יְהַב dicitur. LXX. *δοῦναι.*

inf.: לְמִנְתַּן
Esr. 7, 20. די יפל־לך למנתן

2 imperf.: תִּנְתַּן
Esr. 7, 20. תתן מן־בית גנזי

3 imperf.: יִנְתֵּן
Dan. 2, 16. די זמן ינתן־לה

3 impf. c. s.: יְהַנְתְּנַהּ *p.*
Dan. 4, 14. 22. 29. די יצבה יתמה

3 impf. pl.: יִנָּתְנוּן
Esr. 4, 13. והלך לא ינתנון

נָתִין
נ"ו נכנוי נְתִינִים, וסוף כמו נְתִינִים, וכמצ"ע לך נכתיב.
n. m. pluralet., donati, dedicati (die Geweihten), h. e. servi tabernaculi, ministri templi, qui Levitis additi erant, ut iis opem ferrent. LXX. *Ναθινίμ.*

pl.: נְתִינִים
Esr. 8, 20. נתינים מאתם

pl.: הַנְּתִינִים
Esr. 2, 43. הנתינים בני־ציחא
Esr. 2, 58. כל־הנתינים ובני עבדי
Esr. 8, 17. הנתונים בכספיא המקום
Esr. 8, 20. ומן־הנתינים שנתן דויד
Neh. 3, 31. עד־בית הנתינים
Neh. 7, 46. הנתינים בני־צחא
Neh. 7, 60. כל־הנתינים ובני עבדי
Neh. 10, 29. המשררים הנתינים
Neh. 11, 21. וגשפא על־הנתינים

pl.: וְהַנְּתִינִים
1 Chr. 9, 2. הכהנים הלוים והנתינים
Esr. 2, 70. 7, 7. והשוערים והנתינים
Neh. 3, 26. והנתינים היו ישבים
Neh. 7, 73. ומן־העם והנתינים
Neh. 11, 3. הכהנים והלוים והנתינים
Neh. 11, 21. והנתינים ישבים בעפל

נָתוּן
נ"ו נכנוי נְתוּנִים, וסוף כמו נְתִינִים, וכמצ"ע לך נכתיב.
n. m. pluralet., נְתוּנִים *Ketib* = נְתִינִים.

pl.: חֲנָתְנִים
Esr. 8, 17. חנתונים בכספיא המקום

נָתִן
נ"ו נכנוי כמו נעניי, כלי סמכון.
n. m., def. pl. נְתִינֵיא, plane hebraico aequale.

def. pl.: נָתִינַיָּא
Esr. 7, 24. תרעיא נתיניא

מַתָּן
נ"ו והמוכן מכתב ויתכך חוכך תשוכה ובלה [נעזענק], לכן לית מתן כמו לית מתכס.
n. m., donatio, donum; אִישׁ מַתָּנָה, sicut אִישׁ מַתָּנָה, homo, qui muneribus corrumpere studet. Inde nn. pr. מַתַּנְיָה. LXX. *δόσις, δόμα, ὄνειδος.*

2 Reg. 11, 18. ואת מתן כהן הבעל
Prv. 18, 16. מתן אדם ירחיב לו
Prv. 19, 6. וכל־הרע לאיש מתן
Prv. 21, 14. מתן בסתר יכפה־אף

וּמַתָּן
Gn. 34, 12. מאד מהר ומתן

cum suff.: מַתָּנָם
Num. 18, 11. וזה־לך תרומת מתנם

מַתָּנָה
נ"ל נויכ מַתָּן, ויוכנו מצלהו, נכמצל נ"כ על מכתב וקכון. ומכמצ מתן כוכני נכמ"צ הקוקיי מַתָּנַי, וכמצ נ"כ נצכיתי מַתָּנָה.
n. f. (a m. מַתָּן), donum, largitio ad corrumpendum, sacrificium. LXX. *δόμα, δῶρον, δώρων λῆψις; δόγμα, εὐγένεια.*

Num. 18, 6. מתנת נתנים לי"י
Num. 18, 7. עבדת מתנה
Eccl. 7, 7. ויאבד את־לב מתנה
Ez. 46, 16. כי־יתן הנשיא מתנה
Ez. 46, 17. וכי־יתן מתנה

constr.: כְּמַתְּנַת
Dt. 16, 17. איש כמתנת ידו

pl.: מַתָּנוֹת, בֵּיתָנוֹת
Gn. 25, 6. נתן אברהם מתנת
2 Chr. 21, 3. ויתן להם אביהם מתנות
Ps. 68, 19. לקחת מתנות באדם
Prv. 15, 27. ושונא מתנת יחיה

pl.: וּמַתָּנוֹת
Esth. 9, 22. ומתנות לאביונים

pl. constr.: מַתְּנוֹת
Ex. 28, 38. לכל־מתנת קדשיהם

pl. c. suff.: מַתְּנוֹתֵיכֶם
Lev. 23, 38 ומלבד מתנותיכם
Num. 18, 29. מכל מתנתיכם תרימו
Ez. 20, 31. ובשאת מתנתיכם

pl. c. suff.: בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 39. במתנתיכם ובגלוליכם

pl. c. suff.: בְּמַתְּנֹתָם
Ez. 20, 26. ואטמא אתם במתנותם

מַתָּנָא
נ"ל נלכני כמו נעניי מקנס, כלי ספרס סמכון.
n. f. aram., ab hebr. מַתָּנָה non diversum. LXX. *δόμα.*

pl.: מַתָּנָן
Dan. 2, 6. מתנן ונבזבה ויקר

pl.: וּמַתָּנָן
Dan. 2, 48. ומתנן רברבן שגיאן

pl. c. suff.: מַתְּנָתָךְ
Dan. 5, 17. מתנתך לך לתיין

מַתָּת
נ"ל סקנכ של מַתָּנָה, ומוכנו כמו מתן ומתכנ, וספרימ מַתַּתָּה קום.
n. f. (ex מַתָּנָה abbreviatum), donatio, donum, unde n. pr. מַתַּתָּה. LXX. *δόσις, δόμα, ἐκποιεῖν.*

1 Reg. 13, 7. ואתנה לך מתת

constr.: מַתַּת
Eccl. 3, 13. מתת אלהים היא
Eccl. 5, 18. חה מתת אלהים היא
Ez. 46, 5 מנחת מתת ידך
Ez. 46, 11. ולכבשים מתת ידך

constr.: בְּמַתַּת־
Prv. 25, 14. מתחלל במתת־שקר

נָתַס

פעל כוזד, נדמיון לְ נָתַץ, נָתַשׁ לנקמן, ספקזון פריכס והכיסס התפוררות ודכדוך כתיסס ודמיסס [נעזעלפנען, -עריסמעכן, -עריסמעכן], ונקמר מכמיסס הכתיכס וקרכנכס, וקרן הזכרס נָתַס, ודומס נָתַשׁ, נָתַץ, נָתַס [כמקנני- מוגג זוכיס], והזוור עי' כלוס"ג.
v. comp. trans., discutere, diruere, proterere, sicut נָתַץ, נָתַשׁ, נָתַס, quae eandem habent originem. LXX. *ἐκτρίβειν.*

3 perf. pl.: נָתְסוּ
Job. 30, 13. נתסו נתיבתי

נָתַע

פעל ל"ע כ"ל נכפעל נָטַע, וסמוכן לפי דעתי כמו נָסַע, נקצוי סצריקס, וכן נָתַךְ הקצוי של נָסַךְ לעיל, ול"כ רצון הפסוק מלתעות כפיריס נכסו וכעתקו, ולדעת רניס הוא מכתב של פעל נָתַץ, וגס זה יתכן, כי כמצ [קלים כ"ל ו'] מלתעות כפיריס כתון. דעת אכן- נגלף שזכרו לָתַת, והתמוכס נָתַע נמר לְתַע, ול"כ מזכרת קוד עס מלתעיה, לו דעת אכן-קלן שזכרו תעה, כלימון' תעולגלי לוכל, זוק וכעוק רוק. עי' לתע לעיל.
v. nif. נָתַע, quod, indurato sibilo, ex v. נָטַע (sicut נָתַךְ ex נָסַךְ) h. e. ex sua sede *dimoveri, depelli, elidi*, ortum videtur. *Abulwalid* radicem לָתַע esse dicit, unde *Ni.* נִלְתַּע = נָתַע, et n. מִלְתָּעוֹת. Syr.: שנא דארידתא אתתברי, dentes leonis *fracti* sunt. LXX. (*γαυρίαμα δρακόντων*) *ἐσβέσθη.*

Nif-al: נִתַּע
perf. pl.: נִתְּעוּ *p.*
Job. 4, 10. ושני כפירים נתעו

נָתַץ

פעל כוזד וכעקיל יִתֵּץ, וסמוכן כתקנומו תְּרֵץ, תַּרֵּץ, לומר סריסס ועקירס וכשיכס, ל"ע מהריסת ככין ומלמס ומוכך, לו גס מוכוי ככי לדמס, לו גס מכתיכת הזכיכ [נעזעטצרינן, -ריימסמן, כיעדער-]. הכנך קוון של קל, וסכפעל וסנזכ"פ וגזכ"פ של סנוסף המס ספעוליים. עי' נָתַשׁ.
v. comp. trans. (impf. יִתֹּץ), sicut נָתַשׁ q. v., diruere, demoliri, de aedificiis, altaribus, statuis, etiam de dentium elisione totalique hominum excidio. *Pi.* intens. *Ni. Pu. Ho.* pass. Targ. vertere solet: תְּרֵץ, תַּרֵּץ. LXX. *κατασκάπτειν, καθαιρεῖν, κατατρίφειν, κατασπᾶν, διασπᾶν, συνθλᾶν, διαθρύπτειν, ἀφανίζειν, ἐμπρήθειν.*

Jud. 6, 30. נתץ את־מזבח חבעל
Jud. 6, 31. 32. כי נתץ את־מזבחו
2 Reg. 23, 12. בית־י"י נתץ המלך

3 perf.: נָתַץ *p.*
Jud. 8, 17. ואת־מגדל פנואל נתץ
2 Reg. 23, 15. ואת הבמה נתץ

3 perf.: וְנָתַץ
Lev. 14, 45. ונתץ את־הבית
2 Reg. 23, 8. ונתץ את־במות

2 perf. pl.: נְתַצְתֶּם
2 Rg. 25, 10. נתצו כל־חיל כשדים
Jer. 52, 14. נתצו כל־חיל כשדים

3 perf. pl.: נָתְצוּ *p.*
Jer. 39, 8. חומת ירושלם נתצו

p. p. pl.: הַנְּתָצִים
Jer. 33, 4. הנתצים אל־הסללות

inf. constr.: וְלִנְתֹּץ
Jer. 1, 10. 18, 7. 31, 28. לנתוש ולנתוץ

impt. sg.: נְתֹץ
Ps. 58, 7. מלתעות כפירים נתוץ

1 imperf.: אֶנְתֹּץ
Jud. 8, 9. אתץ את־המגדל חזה

3 imperf.: יִתֹּץ
Ez. 26, 9. ומגדלתיך יתץ

3 imperf.: וַיִּתֹּץ
Jud. 9, 45. ויתץ את־העיר
2 Rg. 23, 7. ויתץ את־בתי חקדשים

3 impf. c. s.: יְתַצֵּנִי
Jub. 19, 10. יתצני סביב ואלך

3 impf. c. s.: יְתַצֵּהוּ
Ps. 52, 7. גם־אל יתצך לנצח

2 impf. pl.: תְּתַצּוּן *p.*
Dt. 7, 5. מזבחתיהם תתצו

2 impf. pl.: תְּתוֹצוּן
Ex. 34, 13. מזבחתם תתצון
Jud. 2, 2. מזבחותיהם תתצון

2 impf. pl.: וַתְּתַצּוּ
Jes. 22, 10. ותתצו הבתים

3 impf. pl.: יִתְּצוּ *p.*
Ez. 26, 12. ורבדי חמדתך יתצו

3 impf. pl.: וַיִּתְּצוּ
2 Rg. 10, 27. ויתצו את מצבת הבעל

3 impf. pl. c. s.: וַיְתַצֻּהוּ
2 Reg. 11, 18. בית הבעל ויתצהו
2 Chr. 23, 17. בית־הבעל ויתצהו

Nif-al: נִתַּץ
3 perf. pl.: נִתְּצוּ
Jer. 4, 26. וכל־עריו נתצו
Nah. 1, 6. והצרים נתצו ממנו

Digitized by Google

3 perf. pl.: וְנָתְצוּ
Ez. 16, 39. ונתצו גבהתיך
Pi-el: נָתַץ 3 perf.
2 Chr. 33, 3. ונתץ יחזקיהו אביו
2 perf. pl.: וְנִתַּצְתֶּם
Dt. 12, 3. ונתצתם את־מזבחתם
3 imperf.: יְנַתֵּץ
2 Chr. 34, 7. וינתץ את־המזבחות
3 impf. pl.: וַיְנַתְּצוּ
2 Chr. 31, 1. וינתצו את־הבמות
2Chr.34,4 וינתצו לפניו את־מזבחות
2 Chr. 36, 19. ינתצו את חמדת
Pu-al: נָתַץ 3 perf.
Jud. 6, 28. הנתץ מזבח הבעל
Hof-al: יֻתַּץ
3 imperf.: יֻתַּץ p.
Lev. 11, 35. תנור וכירים יתץ

נָתַק

פעל נוד, וסעתיד יָתֹק, ומוסנכנו נָתֹק אֶתֵּק [כדגש קל נכף] נמוסף נון, וכן יְבָרְכֶךָּ [תלים ע"כ ע"ו], יְדַבְּרֵנִי [תלים כ' כ"ג], יְשַׁרְתִּיךָ [זצ' ס' ו'], יְקָרְאֵנִי [משלי ק' כ"ק] וחוזים, וכנר פעיג שמוסף יִנָּקֵנִי על תשוכ ופק, וכנעלק לכשוס, וכענר [שופטים כ' ל"ג] כדגוש פקוף יִנָּזֵקֶת, כאר יְנַתֵּקְתִּיהָ, וכן אֶנְתְּקָה [מוצ נ' נ']. פסעבר פעשם וסעעקס נקיפ שעקוס וסמקיפס [וועב-, שֶׁב-, הינקקען, -שעסטען, -כייסטן], ל"מ נקיפ נכי-שלקשם שעקוס למקוס, מכניקס וסעעקס שקרן סקייס, מכרעת קון על-כנים, לכן נָתֹק מוכיח מלכלוגיו וסכיס, ולעיון פעבע אֶתֵּק נעל, וסבע יְתֹק לקען, כי כלס נאכו פעבע יקלכדו ולע יקבלדו. מכנר קוק פסשולס, מעקיכת פעבעים, ואמר מכנליס, ומכיכת פעול וסכיעס. וק סטסף יולע וקוק. מכפעל ונבל"פ על סטסף פעשלייס [נָתַק, הִנָּתֵק]. נאכיי יְתֹק נכל מכניכים שלמו, ונבסם עניניך נְתֹק, נְתֵקָה מבשוק.

v. comp. trans. (impf. אֶתֵּק, c. s. semel אֶתְּקֵהוּ, litera extrema leniter dagesata injectoque *Nun*, ad s. f. יְבָרְכֵנִי, יְדַבְּרֵנִי, יְקָרְאֵנִי et similium; 1 p. pr. c. s. נְתַקְתִּיהוּ, cujus *Dages*, sicuti formae אֶבְרֵךְ Hos. 3, 2., euphonicum est), amovere, dimovere; avellere, abrumpere; divellere, disrumpere, veluti de funibus Simsonis, de filo triplicato, de corrigia calcei: locum exercitui intercludere (abschneiden); morte ex vita abripere; testiculos avellere, unde נָתוּק, genus castratorum. *Pi.* intens., evellere radices, disrumpere vincula, excutere jugum. Ceterae conjug. faciles intellectu. Radix est נָתַק, quod, alia praepositione auctum, habes in v. אֶתַּק. LXX. διαῤῥηγνύναι, ἀπο-, ῥηγνύναι; ὑποσπᾶν, δια-, ἐκ-; ἀποστρέφειν, ἐξελκύειν; ἐγκρατεῖν, τηρεῖν, ἀπαλότης, τιθέναι; נָתוּק, ἐκτομίας; *Ni.* ἀφιστάναι; *Hi.* ἀθροίζειν.

1 pf. pl. c. s.: וַנִּתְקָנוּהוּ
Jud. 20, 32. ונתקהו מן־העיר
part. pass.: נָתוּק sg.
Lev. 22, 24. נתוק וכרות
1 impf. c. s.: אֶתֵּקֵהוּ
Jer. 22, 24. משם אתקנך

Nif-al: נָתַק 3 perf.
Jes. 5, 27. ולא נתק שרוך נעליו
3 perf. pl.: נִתְּקוּ
Jos. 4, 18. נתקו כפות
Job. 17, 11. נתקו מורשי לבבי
3 perf. pl.: נִתְּקוּ p.
Jer. 6, 29. ורעים לא נתקו
Jer. 10, 20. וכל־מיתרי נתקו
3 imperf.: יִנָּתֵק
Jud. 16, 9. כאשר ינתק פתיל
Job. 18, 14. ינתק מאהלו מבטחו
Eccl. 4, 12. לא במהרה ינתק
3 impf. pl.: יִנָּתְקוּ p.
Jes. 33, 20. וכל־חבליו בל־ינתקו
3 impf. pl.: וַיִּנָּתְקוּ
Jos. 8, 16. וינתקו מן־העיר
Pi-el: נִתֵּק
1 perf.: נִתַּקְתִּי
Jer. 2, 20. נתקתי מוסרותיך
3 perf. pl.: נִתְּקוּ
Jer. 5, 5. נתקו מוסרות
1 imperf.: אֲנַתֵּק
Jer. 30, 8. ומוסרותיך אנתק
Nah. 1, 13. ומוסרתיך אנתק
2 impf. fem.: תְּנַתֵּקִי p.
Ez. 23, 34. ושדיך תנתקי
3 imperf.: יְנַתֵּק
Ps. 107, 14. ומוסרותיהם ינתק
Ez. 17, 9. שרשיה ינתק
3 imperf.: וַיְנַתֵּק
Jud. 16, 9. וינתק את־היתרים
3 impf. c. s.: וַיְנַתְּקֵם
Jud. 16, 12. וינתקם מעל זרעתיו
1 impf. pl.: נְנַתְּקָה
Ps. 2, 3. נגתקה את־מוסרותימו
2 impf. pl.: תְּנַתְּקוּ p.
Jes. 58, 6. וכל־מוטה תנתקו
Hif-il: הֵתִיק
inf. c. suff.: הַתִּיקָנוּ
Jos. 8, 6. עד התיקנו אותם מן־העיר
impt. c. suff.: הַתִּיקֵם
Jer. 12, 3. התיקם כצאן לטבחה
Hof-al: הָנְתַּק
3 perf. pl.: הָנְתְּקוּ
Jud. 20, 31. הנתקו מן־העיר

נֶתֶק

ג"ו, וסמוכן לפעל נתן-עוכ מין כנע נמקוס שעל, וכקיל ע"ב נקוק הפעל וקליעתו, וכן נכקס לפעל כל הקוכיס סקלמוניס. לכן נכפעל שמכוון מפעל להפס ענין כפוי וסכיכס [נעלענגן, -לפעקגן], וכי כן פעלהו נפעפי עכ. *n. m.*, porrigo, scabies, psora, isque, qui hoc ipso scabiei genere est affectus, a capillis defluentibus, nisi נָתֵק, hujus nominis radix, potius vi *obtegendi*, obducendi dicitur. LXX. θραῦσμα.

Lev. 13, 30. נתק הוא צרעת הראש
הַנֶּתֶק
Lev. 13, 31 (bis). את־נגע הנתק
Lev. 13, 32. לא־פשה הנתק
Lev. 13, 32. ומראה הנתק
Lev. 13, 33. ואת־הנתק לא יגלח
Lv. 13, 33. והסגיר הכהן את־הנתק
Lev. 13, 34. וראה הכהן את־הנתק
Lev. 13, 34. לא־פשה הנתק
Lev. 13, 35. ואם־פשה יפשה הנתק
Lev. 13, 36. והנה פשה הנתק בעור
Lev. 13, 37. ואם־בעיניו עמד הנתק
Lev. 13, 37. נרפא הנתק
וְלַנָּתֶק p.
Lev. 14, 54. לכל־נגע חצרעת ולנתק

I. נָתַר

פעל נוד וסעתיד יִתַּר, וסמוכן כתגוסו תָּפֵז, לומר רעד וקוכוג וקוד [נענען, ניטעדען], וסעתוסו נדכוד נכעדס רעיפה וקילידס, וקכן פסנכ דָּתַר, וכנכנ כמכוון ג"כ נפפס רוסיק ויוכיק [gr. τρέ-ω; l. *terr-eo*], וכן נפפס סכדקיק נקוסקפ שנוק נסוף [s. *tra-s*], וכלקס לי שגס פסנכ סָר לפעס סוּר [סוכי הגפן] סוס, נמכוון דלנוכ וסלסוכ ע"ב. סכנכ מקנוג וקוד סלקנכ, נמכוון יוסק, ולק כמו נקל נמכוון קכיק סלנ, וכן סכוסף יוסק וקוון. ומכוון של וַיִּתַּר גויס הכלון הכעיליס וסקכיליס.

v. comp. intr. (impf. יִתַּר), tremere, τρέειν, τρέμ-ειν, terrore ultro citroque moveri, subsilire. *Pi.* trans., de motu locustae saliente. *Hi.* tremefacere, terrefacere (syn. הֶחֱרִיד, הִרְעִיד). Conveniens ac congruum est sanscr. *tra-s*, cum paragoge sibili. Fortasse v. סוּר (unde סוּרֵי נָפֶן, palmites vitis) vi eadem motitandi, vacillandi, de tremulo motu (syn. סָלְסֵל, זָלְזֵל) dicitur. LXX. πηδᾶν, ἀποῤῥύειν, *Hi.* τήκειν.

3 imperf.: וַיִּתַּר
Job. 37, 1. ויתר ממקומו
Pi-el: נִתֵּר
inf. constr.: לְנַתֵּר
Lev. 11, 21. לנתר בהם על־הארץ
Hif-il: הֵתִיר
3 impf. ap.: וַיּוֹתַר
Hab. 3, 5. *ראה ויתר גוים

II. נָתַר

פעל נוד, וסמוכן שכיכס ופקוק [נכע-כען, לפֶּוען], וסמקנות נָתֵר, ודומס לו שָׁרֵה לקען, שָׁרֵא נלקמי. ומוס נכנוסף כמו שָׁרֵה, לומר פקוק קנוכס וסקכ, ל"מ סקיכ לסוכיס, יקכ יולו [יפקק יולו מפקוכ], וסין שלוב למכוון שלכו עס הקדס. סשווי עי' כלוס"ב.

v. comp. tr., frangere, solvere, sicut *v. simplex*, ex quo radix induruit, שָׁרֵה, aram. שְׁרֵא. *Hi.*, sicut שָׁרֵה, solvere vincula s. compedes. Grammatici hoc v. cum superiori stolide confuderunt.

LXX. λύειν, διαλύειν.

Hif-il: הַתִּיר
part. m. sg.: מַתִּיר
Ps. 146, 7. ה' מתיר אסורים
inf. constr.: הַתֵּר
Jes. 58, 6. התר אגדות מוטה
3 *imperf. ap.:* יִתַּר
Job. 6, 9. יתר ידו ויבצעני
3 *imperf. ap.:* וַיִּתַּר
2 Sam. 22, 33. ויתר תמים דרכו
Hab. 3, 5. *ראה ויתר גוים
3 *impf. c. s.:* וַיְתִירֶדָהּ
Ps. 105, 20. שלח מלך ויתירהו

נֶתֶר

ג"ו וסמוכן מין מלק-לוסמי [מינעראל-וַלֶן] לעסור כגדים, וכנדל מן בְּרִית ע"ב, וסמס ג"כ ניוכי וכוסי [*nitr-um*, *vitr-ol*], וכ"י כתב שמוס מין מלמס שקפין וספין נס קק סכנדים, ודעת ל"מ נרל"ק סוס שקוכין לו מלוי נלעו. וסמעכות לי סוד. נעמק נֶתֶר עס נקני", ל"מ נֶתֶר אֶלֶכְסַנְדְּרִית, אַנְטִיגַּתְרִית וכלוסס.

n. m., nitr-um, *vitr-ol*, *litr-ol*, sal fossilis (Mineralsalz, opp. בּוֹרִית, vegetabilisches Laugensalz), Alkali, quod alias *niter*, *sal niter*, *sal petrosus*, *sal lucidus*, *sal Alexandrinus* (cf. supra nnm. gemarica) appellatur.

LXX. *vitr-ol*, ἀσύμφορος.

Prv. 25, 20. חמץ על־נתר
בַּנֶּתֶר
Jer. 2, 22. אם־תכבסי בנתר

נְתַר

פעל פרעי, פקשוי של נָשַׁר, וסמוכן כג'ילס מעלים ופכות וסגלכס מעס [שנפֿגלגען], וסכוסף יוסק, וגנוג נתגוס. ונעכני קר מגלהו.

v. comp. intr., quod ex v. נָשַׁר induruit, decidere; *Af.* אַתֵּר, decutere, arab. *tarra* (de foliis cadentibus). LXX. ἐκτινάσσειν.

impt. pl.: אַתַּרוּ
Dan. 4, 11. אתרו עפיה

נָתַשׁ

פעל נוד, וסעתיד יִתַּשׁ, וסמוכן דפיפס מעס [ניעדערצופסטען], כי סתמנות נָתַשׁ, כדומס לל נָטַשׁ לעיל כנרגו, ולל נָתַשׁ, לס תפרד מעכו סמקנכ מוגן, לכן מוס סמגלכס על רמיסת נעשים ועקיכסס, על קינן עכיס וקיוות, על סשד וכריסת עכנים, על לנוב ופוול עמיס, סמען של נעע, וכנפעל נ"כ מיניעת סמיס וכויכס. סנפעל ונגל"פ של נוסף פפעוליים. נלרמי נָתַשׁ מגלהו.

v. comp. tr. (impf. יִתַּשׁ), detrudere, arietare (niederstossen), hinc de plantarum conculcatione et exstirpatione, de urbium destructione, populorum devictione ac ruina, regnorum denique abolitione ac deletione (opp. נָטַע). *Ni.* etiam de aquis exsiccatis atque exarescentibus. Cognata sunt *v. simplex* נָטַשׁ et comp. נָתַשׁ. LXX. ἐκτίλλειν, ἐκριζοῦν; ἐκσπᾶν, ἀπο-; ἐξαίρειν, καθαιρεῖν; ἐκκόπτειν, ἐκβύλλειν, καταχλᾶν; *inf.* ἔξαρσις; *Ni.* ἐκκλίνειν.

3 *perf.:* וְנָתַשׁ
1 Reg. 14, 15. ונתש את־ישראל
2 *perf.:* נָתַשְׁתָּ
Ps. 9, 7. ויערים נתשת
1 *perf.:* וְנָתַשְׁתִּי
Jer. 12, 17. ונתשתי את־הגוי ההוא
Mich. 5, 13. ונתשתי אשיריך מקרבך
1 *perf. c. s.:* וְנִתַּשְׁתִּים
2 Chr. 7, 20. ונתשתים מעל אדמתי
part. m. sg.: נֹתֵשׁ
Jer. 45, 4. אשר־נטעתי אני נתש
part. c. suff.: נֹתְשָׁם
Jer. 12, 14. הנני נתשם מעל אדמתם
inf. abs.: נָתוֹשׁ
Jer. 12, 17. נתוש ואבד
inf. constr.: לְנָתוֹשׁ
Jer. 1, 10. 18, 7. 31, 28. למתוש ולנתרץ
inf. c. suff.: נָתְשִׁי
Jer. 12, 15. אחרי נתשי אותם
1 *imperf.:* אֶתּוֹשׁ
Jer. 12, 14. בית־יהודה אתוש
Jer. 24, 6. ונטעתים ולא אתוש
Jer. 42, 10. ונטעתי אתכם ולא אתוש
3 *impf. c. s.:* וַיִּתְּשֵׁם
Dt. 29, 27. ויתשם יי מעל אדמתם

Digitized by Google

Nif-al: נִתַּשׁ
3 *imperf.:* יִנָּתֵשׁ
Jer. 31, 40. לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יִהָרֵס
3 *impf. fem.:* תִּנָּתֵשׁ
Dan. 11, 4. כִּי תִנָּתֵשׁ מַלְכוּתוֹ
3 *imperf.:* יִנָּתֵשׁ
Jer. 18, 14 אִם־יִנָּתֵשׁ מֵי שְׂדִי מְקֹרִים
Am. 9, 15. וְלֹא יִנָּתֵשׁ עוֹד
Hof-al: הָנְתַּשׁ
3 *imperf.:* וְהָנְתַּשׁ
Ez. 19, 12. וְיִתַּשׁ בַּחֲמָה לָאָרֶץ

תֵּמּוּ עֲרָכִים עֲטָר · עִם־אַרְבַּע כִּי־הָחֲבֵרוּ
שְׁפַת קֹדֶשׁ פֶּרֶץ נָחַל · הֲלִילֵיהָ לֹא־הָחֲקֵרוּ
לָכֵן חִשְׁאֲרוּהִי אֲחֲרֵי בְּרֵכָה · עָבְאוּ וְזֵהַב
וְהָרֵצוּ׃
אָנֹכִי בְּקַשְׁתִּי סוֹד כָּל־שֶׁרֶשׁ · אֵיךְ
בְּטֶעֱמִים יְקֻשָּׁרוּ׃
סְבוּ אַחֲרֵי חִקְמֵי־לֵב · וּרְאוּ אֵיךְ
בְּבֵאוּרִים יְחֻשָּׁרוּ׃
מַה־הֵרִיחוּ וּמַה־הֶחֱדוּ · אִם־עֲרֵיִם עֵינַיִם
יְקֹרְצוּ׃

ס

סָאָה

פעל נוד, ונמצא אך בנוירו שמי סָאָה, ופעולו נקיפה ופכול ופלוח וסקיפה [שמפלעטן], גויכה ופריסה קליקה ופלוג [עהיילען], ואך פוס סהשלם למדידה נכלל [מעסטען]. ועכין גוור ופלוג גם נפעל סְפָא סיפעלי, שם תפסה נמדרש מלין לְקַמּוּט, ונקין ומכוו הנרש סָאָה, ודומה לו הפעל סיוכי נמוכן וס ונקזוי [δα, δαί-ω δαΐ-ζειν, שסוף סקכן לכנוסות רנות], וכן פפעל נשפה הכדקים [s. dâ, dô] נמכוון קלוף ופלוג, והשלם על המדידה נכל הלשוכות, ולולי הפעל שָׂטָא נקרמי, לאר מאכו שָׂטָא, קלק ומכיי ופלוג עתי, עזרש נמצל לְסָפָא.

v. tr. inus. (unde n. סָאָה), findere, dividere, metiri, arab. שאא, vi eadem, uti ex lexico *Al-Qamus* apparet. Radix est סָאָה, gr. *δα, δαί-ειν, δαΐ-ζειν*, sanscr. *dâ, dô*. Fortasse comparandum est v. aram. שָׂטָא, unde שָׂטָא (neohebr. שָׁעָה), particula temporis, hora.

סָאָה

ז נ, וסרקים הווני סָאתַיִם, וכן סידועס סָאָה נקרמי, ומשקלו משקל שכם, והרקים משקל סָאָה, שמצל דוד קמני מ"נ ו' י"ק, והכוני סְאִים, כמו שכים מן שכם. המוכן מדס ליכג, ד"מ לדנן, וסיל לנמל הקנלה שלים לימס [מעסטם], ומסוכס לרמיס סָאָה נסס כתנוס ע' וקנים ונספר יוסיפוס, ומשס כמתקס לנמל יון וכוס. ומצל למלת מסמסס סנמתיס לנד. נתרגוס

סָאָה מזלמו, וסווגי סָאתָן, והרכוי נכפל, לו וכרוי סְאִין, סָאוִין, סָיִין [כלמו סיחיד סָאִי], לו נקני סָאתָן.

n. f. (ut perspicitur ex du. ad s. f. מָאתַיִם et ex def. aram. סָאתָא; factum est autem סָאָה ad s. f. שָׂאָה = סָאָה, id quod in Codd. invenit *Qimchi* 2 Reg. 7, 18., unde pl. סָאִים, ad s. f. שָׂאִים), mensura aridorum, tertia, ut traditur, pars *Efae*, tricesima *Kori* s. *Chomer*, continens sex *Qabos*, vel, ut refert *Hieronymus* ad Mt. 13, 33., *unum et dimidium modium* capiens. Forma aramaica סָאתָא in linguam hellenisticam (Josef. et N. T. *σάτα*) et latinam (*sata*) transiit. Targ. סָאָה, du. סָאתָן, plur. vel סָאִין, סָיִין (quasi a sing. סָאִי), vel *fem.* סָאתָן. LXX. *μέτρον, μετρητής, οἰφί*; du. *δίμετρον*.

2 Reg. 7, 1. 16. סאה־סלת בשקל
וְסָאָה־
2 Reg. 7, 18. וסאה־סלת בשקל
pl.: סְאִים
Gn. 18, 6. מהרי שלש סאים קמח
1 Sam. 25, 18. וחמש סאים קלי
du.: סָאתַיִם
1 Reg. 18, 32. כבית סאתים זרע
2 Rg. 7, 18. סאתים שעירם בשקל
du.: וְסָאתַיִם
2 Reg. 7, 1. 16. וסאתים שעירם

סַאסָאָה

ש"כ, והוא לנמל תכנוס עקילס וסומכוס סוכי וקרמי סקכר מן סָאָה סָאָה שכפעל, וסמוכן לפי המדס לו כמדה, ומתקנס תניק המצל קרמי להעתקם בְּסָאתָא דַּהֲוֵיתָא בָּאֵל בֵּית יְכַרְלוֹן לָךְ, ומקמקי ולכן-עזרת וילקקי הלכו לקרי מתקנס. לפכן כפיל-שם כוס ריקוק ולא נמצל נעכרי, לכן לתפכשנו כמקור הכפל סָאסָא, ממת סוף לקמן. ולתר קשנו קלת, שהשם מָשָׁה הקכר מן מָשָׁאת, ושייך לכל מפס, סוף עעות, ומתת עם תמצל פתכוכו.

n. f., quod ex aliquot interpretum sententia ex סָאָה סָאָה abbreviatum est. Sic Aq. Symm. Theod. Hier. Syr. Paraphrasta, qui per proverbium illud vulgare transtulit: בְּסָאתָא דַּהֲוֵיתָא בָּאֵל בֵּית יְכַרְלוֹן לָךְ (Mt. 7, 2. Mrc. 4, 24. Luc. 6, 38.). Sequuntur paraphrastam *Qimchi*, *Ibn-Ezra* et *Isaaki*. At ejus modi forma composita abhorret a linguae hebraicae legibus. Quapropter infinitivus verbi redupl. סאסא censendus est, cujus simplex est סוא q. v. Erant etiam, qui n. מָשָׁאת tanquam ex מְפָאַת contractum huc referrent; falso, ut s. v. מָשָׁה videbis. LXX. *μάχεσθαι*.

*בְּסַאסְאָה
Jes. 27, 8. *בסאסאה בשלחה

סָאַן

פעל ל"ע כ"ף נניכוכי סָאַן, ותמצוכו כיו עָיֵל, וכיו שָׁן לקמן, כי סתרפו סָאַן, סָן, כדכך לרוב נתוכעי פלף, לומר שכיכס וקדילס ודקיכס [שפיצען, שפצטען], ומן עָיֵל פשם זָהָן, זִיהָן, לפשמן כלי מלקשם [וועפצטם], וכן פס סָאוֹן דקר ווין, ומוכן הפסוק לפ"ו כל כלי-וין וכל דקר ודקיק דוקר נרעש, ולעיל זרש אָזֵן ג"כ נתכוון סוס, ואך

למוקר יגעו וערקו סקורכים סקדמוכים. וסתלקיס סקדש, עתודים ותישים, שהקילכו קוצים, וקנלו כקשים, נדעת כשים, והוכו שמוכן סדרש עיע בן-נעל, לכן מכעל ונעל, פלס בן ססיכות כלישל.

v. trans. (unde solummodo part. act. סַאַן), acuere (spitzen, schärfen), sicut עָן, שָׁן, quibuscum radix verbi סָאַן, סָן concinit. Indidem *v. comp.* אָזַן q. v. supra. Deductum est ab hoc v. n. סָאוֹן, quod, sicut זִיזָן, זָיִן de telis, hastis, cuspide dicitur. Quare Jes. 9, 14. vertendum est: *Omne telum* (*perforat, transfigit*) *in tumultu bellico.* Symm. *πᾶσα βία ἐβιάσθη ἐν σεισμῷ*. Neoterici, qui de *caliga*, a *luto* dicta interpretantur, caecutiunt. LXX. *πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ.*

part.: סַאַן
Jes. 9, 4. כל־סאון סאן ברעש

סָאוֹן

ז"ו ע"ש מָלוֹא, שָׁחוֹר, שָׁכוֹל, ומשון גרו ומככס וכלי מלקמס [וועפצטם], ומתקנות מעכין קדילס ומכיכס כתכר סנעתי, וכן נרקס דעת סומכוס.

n. m. (ad s. f. שָׁכוֹל, שָׁחוֹר, מָלוֹא), telum (Waffe), ab *acumine* dictum. LXX. *στολή*.

Jes. 9, 4. כל־סאון סאן ברעש

סָבָא

פעל נוד, ומשון שקיפס וזקיפס ויכיקת מעקס נגרון [קייכעפצען, ווינגען, וויפצען], כי סכללתו מצתיס שקיפת המשקס נלכור, וקרכות לנרש עס שָׁאָב, והנרש כמכון נ"כ נזפתי ערב, ל"ש נזפס יוכיס [σπά-ω], ונזפתי angels. *sap-an*, schwed.] גרמכיס. ומוס סכיכוכי [*sap-a*, ahd. *suf-an*, סָבָא, לים זוקס רב לסשקכר, והפעולי סָבִיא, כמעט נדמיון לל ס כ ו ר. נתרגוס סָבָא מללתו, ונזפס ערכיכיס סָבָאר או סָבוּר, לים מוכר יין לסכיקס ולזכרות, וסכתכי מְסוֹבְבָא, ולמעמיס מכמון של סמל נעכין לקלוח נכלל, ומס מכוון רקני שלו, ד"ש עלמוני סנויין, ל"ל מלוקלקין.

v. intr., haurire, potare, ingurgitare, absorbere, helluari, sicut שָׁאַב et similia linguarum indogermanicarum supra enumerata. Inde part. act. סוֹבֵא, potor, helluo, qui ad ebrietatem usque bibit; pass. סָבוּא, potus, ebrius (syn. שְׁכוּר). Targ. סָבָא, neohebr. סָבָאי, סַבָּאי, caupo, qui vinum vendit popinantibus, fem. מְסוֹבְבָא. Dicitur etiam vi inundandi s. irrigandi, quae est primaria, veluti עַצְמוֹתֵיהֶם סְבוּרִין, ossa ejus irrigua h. e. vegeta ac robusta sunt. LXX. *οἰνοφλυγεῖν, περιπλέκειν, σμίλαξ*; סַבָּא, *μέθυσος*; סַבָּא יַיִן, *οἰνοπότης*.

part. sg.: סוֹבֵא
Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש
part. sg.: וְסוֹבֵא
Dt. 21, 20. זולל וסבא
part. pl.: סוֹבְאִים *K'tib.*
Ez. 23, 42. מובאים סובאים
p. pl. constr.: בְּסוֹבְאֵי־
Prv. 23, 20. אל־תהי בסבאי־יין
p. p. pl.: סְבוּאִים
Nah. 1, 10. וכסבאם סבואים
nf. c. suff.: וּכְסָבְאָם
Nah. 1, 10. וכסבאם סבואים
1 *imperf.:* וְנִסְבְּאָה
Jes. 56, 12. ונסבאה שכר

סָבָא

ז"ו נקרי, ומתוקו נכקיד סוֹבֵא, ומוככו לנמל המקנס ונלמה יקרי כקלו מן סנג, ולנמל דוד קמני כקלו מן שע"פ סָבָא, וכל לְלַס רעות רוס. והככון שסוף נקרי שס ע"פ קכס, רעע, מספעל סכל, והסוכן כמו סוכל.

n. m. Qeri (*Ketib:* סֹבָא), potor, vinolentus, ad s. f. חֶמֶר.
LXX. *σαβαείμ.*
pl.: סָבְאִים *Q'ri.*
Ez. 23, 42. מובאים סובאים

סְבָא

ז"ו וכנכוי סָבְאָם, סָבְאָה, וספער מקס יין [עריכ-גלעזן], ונמקוטו מוכנטי, כלוכך הסגוליים ע"פ קנש.

n. m. (c. s. סָבְאָם, סָבְאָה, ad s. f. קֹדֶשׁ), compotátio, potus. LXX. *οἶνος.*
cum suff.: סָבְאָךְ
Jes. 1, 22. סבאך מהול במים
cum suff.: סָבְאָם
Hos. 4, 18. סר סבאם

סָבַב

לומר סָב, נמנר סַבְתִּי, וסמקור סֹב, והמיד יָסֹב, ולע יִסֹּב, והככוי יָסָבּוּ, ולמעמים נסתכת סדנוש סָבִיב, והמקור סָבֵב שלע כמכסנ, לנל סתמנות פעל נעל שני לוקיוק סָב, כלנר תקור סנרש יוכיס. המנרון קמיקס והקפס הכתרס ועמיכס ולפיפס [לומנעכען, -גייכען, -שליעפען], ווס תוכן המכוון, ל"מ מקיכס וכיכיכס והקפס סביב לנמיך [לומנעכען, לפיכס], ולנר כמכוון נ"כ נמפס יוכיס וכוומיס [l. *sep-ire*, gr. *στέφ-ειν*], נמכיכ סכיכס והקפס, וכן הנרש נמפס סכלקיס [s. *sap*], נסשלל לפ"כ על תמוך ע' קמוך, והנרש אַף לעיל לף ק"ל נדומס לוס, נרכוך הסריקס, וכן כיוכי כלי זריקס, וכן אַף הנרש, לנר מתכו אוֹפָן, דוק ותמנל, ונוס יתנלר לך סוד הנרש.

Digitized by Google

h. e. סָבַב *v. trans.* (pr. סָבְבְתִּי, inf. סָבֹב; impf. יָסֹב, *non* וַיִּסֹּב, pl. יָסֹבּוּ; interdum soluta dagesatione יָסֻבּוּ, inf. סָבֵּב, quibus formis anomalis minime subest v. סָבַב, quod merum, uti omnia vv. ע"ע, grammaticorum est figmentum), *sep-ire*, *stip-are*, circumdare, circumcludere, vi latissima, veluti in urbe circumcirca pervagari, oppidum circumvallare s. obsidere, et omnino de omni, ut ita dicam, cinctione, quae fit vel stando vel sedendo et accumbendo. Hinc: 1) vertere se, invertere se, quia actus vertendi se, circumacto corpore, perficitur, c. אֶל, עַל de appropinquatione, c. מִן, מֵעַל de remotione, vel simpliciter de formae mutatione; 2) aliquid vertere, movere, alicujus rei causam vel occasionem praebere, quae significatio, formae conj. ***Qal*** nonnisi semel inhaerens (1 Sam. 22, 22.) transitivarum conjugg. propria est, et in lingua arabica (*sabbaba*), aram. et neohebr. pervulgaris. *Nif.* נָסַב (impf. יִסַּב), *pass. Qal* et reciproce, facere se circumstipantem, circumdare, circumvenire, vel deflectere, se alio convertere. *Pi.* סִבֵּב vel סֵבַּב trans. et int., etiam vi circumcirca tegendi s. tuendi. *Hi.* הֵסֵב (impf. יָסֵב vel יָסֵּב), causat., ut solet. *Ho.* חוּסַב, pass. conj. *Hi.* Radix סָב, uti semitica, etiam iapetica est, sanscr. *sap*, gr. *στέφ-ειν*, lat. *stip-are*, *sep-ire*. Mollito sibilo, inde ortum est סַב, אַב, unde אֹפֶן circuitus, rota. LXX. *κυκλοῦν*, *κατα-*, *περι-*; *περιέρχεσθαι*, *δι-*, *μετ-*, *παρ-*; *στρέφειν*, *ἀπο-*, *ἐπι-*, *μετα-*, *περι-*; *κατακλίνειν*, *μεταφέρειν*, *προσάγειν*, *ῥεμβεύειν*, *συμπορπᾶν*; *Ni.* *κύλῳ*, *ἐκκλίνειν*, *ἐκπεριπορεύεσθαι*; *Pi.* סַבֵּב *κύκλος*; *Hi.* *περιάγειν*, *συγκύπτειν*, *ἐπιτιθέναι*; *Ho.* prt. מְסֻבָּב *στροφωτός*.

3 perf.: סָבַב
Ez. 42, 19. סבב אל־רוח הים
3 perf.: וַיָּסָבּ
1 Sam. 7, 16. וסבב בית־אל
2 Chr. 33, 14. וסבב לעפל
Eccl. 9, 14. מלך גדול וסבב אתה
1 perf.: סַבּוֹתִי, סַבְתִּי
1 Sam. 22, 22. אנכי סבתי בכל־נפש
Eccl. 7, 25. סבותי אני בלבי
1 perf.: וְסַבּוֹתִי
Eccl. 2, 20. וסבותי אני ליאש
3 perf. pl.: סָבְבוּ
Jos. 6, 15. סבבו את־העיר
3 perf. pl.: וְסָבְבוּ
Eccl. 12, 5. וסבבו בשוק הסופדים
3 perf. pl. c. s.: סְבָבוּנִי
Ps. 17, 11. K'tib. סבבוני עיניהם
Ps. 18, 6. חבלי שאול סבבוני
Ps. 22, 13. סבבוני פרים רבים
Ps. 22, 17. כי סבבוני כלבים
Ps. 109, 3. ודברי שנאה סבבוני
Ps. 118, 10. כל־גוים סבבוני
Ps. 118, 11. סבוני גם־סבבוני
3 pl. c. suff.: סְבָבֻנִי
Hos. 12, 1. סבבני בכחש אפרים
3 pl. c. suff.: סַבּוּנִי
Ps. 88, 18. סבוני כמים
Ps. 118, 11. סבוני גם־סבבוני
Ps. 118, 12. סבוני כדברים
3 pl. c. suff.: סַבֻּנִי
2 Sam. 22, 6. חבלי שאול סבני
3 pl. c. suff.: סְבָבוּנִי *Q'ri.*
Ps. 17, 11. סבבוני עיניהם
3 prf. pl. c. suff.: סְבָבְוּהוּ
1 Reg. 5, 17. המלחמה אשר סבבהו
3 perf. pl. c. s.: סְבָבוּם
Hos. 7, 2. סבבום מעלילהם
2 perf. pl.: וְסַבֹּתֶם
Jos. 6, 3. וסבתם את־העיר
part. m.: סֹבֵב, סוֹבֵב
2 Reg. 6, 15. חיל סובב את־העיר
Eccl. 1, 7 (bis). סובב ׀ סבב הולך
part. m.: וְסוֹבֵב
Eccl. 1, 7. וסובב אל־צפון
part. m.: ־בֵּיב, הַסּוֹבֵב
Gn. 2, 11. הוא הסבב את כל
Gn. 2, 13. הסובב את כל־ארץ כוש
ויכה את־אדום הסביב
2 Reg. 8, 21. אליו
ויד את־אדום הסובב
2 Chr. 21, 9. אליו
part. pl.: סוֹבְבִים
1 Reg. 7, 24. סביב סבבים אתו
2 Chr. 4, 3. סביב סובבים אתו
part. pl.: הַסֹּבְבִים
Cant. 3, 3. 5, 7. הסבבים בעיר
inf. constr.: סָב
Dt. 2, 3. רב־לכם סב את־ההר
inf. constr.: לְסָבֵב
Num. 21, 4. לסבב את־ארץ אדום
impt. sg.: סָב
1 S. 22, 18. סב אתה ופגע בכהנים
2 Sam. 18, 30. סב התיצב כה
2 Reg. 9, 18. 19. סב אל־אחרי
Cant. 2, 17. סב דמה־לך לדודי
impt. fem.: סֹבִּי *sg.*
Jes. 23, 16. סבי עיר זונה נשכחת
impt. m. pl.: סֹבּוּ
1 S. 22, 17. סבו והמיתו ׀ כהני ר"י
Ps. 48, 13. סבו ציון והקיפוה
impt. m. pl.: וְסֹבּוּ
Jos. 6, 7. עברו וסבו את־העיר
3 imperf.: יָסֹב
1 Rg. 7, 15. יסב את־העמוד השני
1 Reg. 7, 23. יסב אתו סביב
2 Chr. 4, 2. יסב אתו סביב
3 imperf. ap.: וַיָּסָב
Jud. 11, 18. ויסב את־ארץ אדום
3 impf. c. s.: יְסֹבְבֵנִי
Ps. 49, 6. עון עקבי יסבני
3 impf. c. s.: יְסֻבֶּנּוּ
Jer. 52, 21. שתים־עשרה אמה יסבנו
1 imperf. pl.: נָסֹב
1 Sam. 16, 11. כי־לא נסב עד־באו
1 imperf. pl.: וְנָסָב
Dt. 2, 1. ונסב את־הר־שעיר
2 impf. pl.: תָּסֹבּוּ
Jos. 6, 4. תסבו את־העיר
3 imperf. pl.: יָסֹבּוּ
Job. 16, 13. יסבו עלי ׀ רביו
3 imperf. pl.: וַיָּסֹבּוּ
Jos. 6, 14. 15. ויסבו את־העיר
Jud. 16, 2. ויסבו ויארבו־לו
Jud. 20, 5. ויסבו עלי את־הבית
2 Sam. 18, 15. ויסבו עשרה נערים
2 Rg. 3, 9. ויסבו דרך שבעת ימים
2 Reg. 3, 25. ויסבו הקלעים ויכוה
2 Chr. 17, 9. ויסבו בכל־ערי יהודה
2 Chr. 18, 31. ויסבו עליו להלחם
2 Chr. 23, 2. ויסבו ביהודה
Jer. 41, 14. ויסבו כל־העם
3 pl. c. suff.: יְסֹבְבֻהוּ
Job. 40, 22. יסבחו ערבי־נחל
3 pl. fem.: תְּסֹבֶבְנָה
Gn. 37, 7. תסבינה אלמתיכם
Nif-al: נָסַב
3 perf.: וְנָסַב
Num. 34, 4. ונסב לכם הגבול מנגב
Num. 34, 5. ונסב הגבול מעצמון
Jos. 15, 3. ונסב הקרקעה
Jos. 15, 10. ונסב הגבול מבעלה ימה
Jos. 16, 6. ונסב הגבול מזרחה
Jos. 18, 14. ונסב לפאת־ים נגבה
Jos. 19, 14. ונסב אתו הגבול
Jer. 31, 39 ונסב גבעתה
3 perf. fem.: נָסַבָּה *p.*
Ez. 26, 2. דלתות העמים נסבה
3 perf. fem.: וְנָסַבָּה
Ez. 41, 7. ורחבה ונסבה למעלה
3 perf. pl.: נָסַבּוּ
Gn. 19, 4. נסבו על־הבית
Jud. 19, 22. נסבו את־הבית
3 perf. pl.: וְנָסַבּוּ
Jos. 7, 9. ונסבו עלינו
Jer. 6, 12. ונסבו בתיהם לאחרים
2 imperf.: תִּסֹּב
Ps. 114, 5. הירדן תסב לאחור
2 imperf.: וְתִסֹּב
Ps. 71, 21. ותסב תנחמני
3 imperf.: יִסַּב, יִסֹּב
1 Sam. 5, 8. ויאמרו גת יסב
2 Sam. 14, 24. יסב אל־ביתו
Ps. 114, 3. הירדן יסב לאחור
Zach. 14, 10. יסוב כל הארץ כערבה
3 imperf.: וַיִּסֹּב
Gn. 42, 24. ויסב מעליהם ויבך
1 S. 15, 12. ויסב ויעבר וירד הגלגל
1 Sam. 15, 27. ויסב שמואל ללכת
1 Sam. 17, 30. ויסב מאצלו אל־מול
1 Sam. 18, 11. ויסב דוד מפניו פעמים
1 Sam. 22, 18. ויסב דואג האדמי
2 S. 14, 24. ויסב אבשלום אל־ביתו
2 Sam. 18, 30. ויסב ויעמד
1 Chr. 16, 43. ויסב דויד לברך
3 impf. f.: תִּסֹּב, תִּסֹּוב
Num. 36, 7. 9. ולא־תסב נחלה
Prv. 26, 14. הדלת תסוב על־ציריה
Hab. 2, 16. תסוב עליך כוס ימין יי
3 impf. fem.: וַתִּסֹּב
1 Reg. 2, 15. ותסב המלוכה
3 imperf. pl.: יִסֹּבּוּ
Ez. 1, 9. 12. 17. לא־יסבו בלכתן
Ez. 10, 11 (bis). לא יסבו בלכתם
Ez. 10, 16. לא־יסבו האופנים
Pi-el: סִבֵּב
inf. constr.: סַבֵּב
2 Sam. 14, 20. לבעבור סבב את־פני
Po-el: סוֹבֵב
1 imperf.: וַאֲסֹבְבֶה
Ps. 26, 6. ואסבבה את־מזבחך יי
Cant. 3, 2. ואסובבה בעיר
2 impf. c. s.: תְּסוֹבְבֵנִי
Ps. 32, 7. תסובבני סלה
3 imperf. c. s.: יְסֹבְבֵנִי
Jon. 2, 4. ונהר יסבבני
Jon. 2, 6. תהום יסבבני
3 impf. c. s.: יְסֹבְבֶנְהוּ
Dt. 32, 10. יסבבנהו יבוננהו יצרנהו
3 impf. c. s.: יְסוֹבְבֶנּוּ
Ps. 32, 10. חסד יסובבנו
3 impf. fem.: תְּסוֹבֵב
Jer. 31, 22. נקבה תסובב גבר
3 fem. c. s.: תְּסוֹבְבֶנָּה
Ps. 7, 8. ועדת לאמים תסובבך
3 imperf.: וַיְסֹבְבֵנִי
Jes. 38, 2. ויסב חזקיהו פניו
3 impf. c. s.: וַיְסֹבְבֵנִי
Ez. 47, 2. ויסבני דרך חוץ
1 impf. pl.: וְנָסֵב
2 Chr. 14, 6. ונסב חומה
1 impf. pl.: וְנָסֵבָּה
1 Chr. 13, 3. ונסבה את־ארון אלהינו
3 impf. pl.: וַיְסֵבּוּ
Jud. 18, 23. ויסבו פניהם
1 Sam. 5, 8. ויסבו את־ארון
2 Chr. 29, 6. ויסבו פניהם ממשכן
Hof-al: הָסַב
part. m. sg.: *מְסוּבָּב
Ez. 41, 7. *מוסב־הבית למעלה
part. f. pl.: מְסֻבּוֹת
Ex. 28, 11. מסבת משבצות זהב
Ex. 39, 6. מסבת משבצת
part. f. pl.: מְסֻבֹּת
Ex. 39, 13. מוסבת משבצת זהב
Nu. 32, 38. מוסבת שם ואת־שבמה
part. f. pl.: *מְסֻבּוֹת
Ez. 41, 24. *מוסבות דלתות
3 imperf.: יוּסַב *p.*
Jes. 28, 27. על כמן יוסב
נָסַבָּה

ז"ל, ומוץ כיכוי נפעל שנתעגס, ופעגר שגר יפג שפק"נ, או שגר יסנג [פעגשפ"נ], וכפי הנראה לי הוא סִבָּה לקען לך הקלר שעכו, נקלון השתקל.

n. f. prt. Ni. (unde n. insequens סִבָּה abbreviatum est), id, cujus caussa Deus est, divinitus definitum et in aliquem immissum (Ver-

Digitized by Google

hängniss, Schickung). LXX. *μεταστροφή*.

2 Chr. 10, 15. נסבה מעם האלהים

סְבָבָה

ז׳ כ ומוכנו כמו נסנה, וכפי הכ׳ל נקסוס ע׳ קנון הסתקל, או נקפצר שהוא ע׳׳פ מיוקד כדמות סָבָּה, חֻפָּה, גֻּפָּה. נשפה ענכיניה סנה לנ־סנוכן, ל׳׳פ סְבָבָה חַסְבָּה [קור־לוכוסבע], וכן סנה לקשוכה, סנה פועלת, סנה נוכית, סנה קבליתים, סנה קופרית, וסנה מסובב הנעשה ע׳ סנה, ל׳׳פ נסוב הסנה יסוב הסמובב. ולע קורץ שמעל סנה שלנו נגוד עוד נגמרץ הסה סב, לשר שגור לך נכנוי סָבִיב, שלנוכו מעל־כ וני ומן [קל״ע], ומעמו כעשה גָּבָא, ניון סמוך שקרני, ע׳ ספרי קרוזי פכיניס קל״ס. קוקרי מוס עול

סְבָבָן

n. f. (vel ex נְסִבָּה decurtatum vel ad s. f. חֻפָּה, גֻּפָּה conformatum), id quod a Deo constitutum et designatum est, ut eveniat, fatum, *εἱμαρμένη*, sensu sancto. LXX. *μεταστροφή*.

1 Reg. 12, 15. היתה סבה מעם יי

סָבִיב

ז׳ נכעל הכנוי סְבִיבִים, סְבִיבוֹת, וסמוכן קמוך ומקשה וסנוכ [קוס־קיין], ומוס כעשיי הקיף ומסני לכל [ניכנס, -קוס], נעריכוי פעם לו פעמים, לו לם שהשוע יקדמנו לו שיכוס לחריו, ל׳׳פ סביב ל, מסביב, וכן הכנוי כעשיי, ל׳׳פ סניכו כשעשה אחל, סניכות הקבל, לו גם נכנוי ל׳׳פ סניכותי. הסשלמה מעבין קמוך והקף כמלמה נכ׳׳ק על אוכן סניב לו אחל [נשכנאה], על גבול וכבר ועלך סניב למקום [קומענענכ], על כלון הקניי [קיייולויס], וכמוכן. נשפה ענכיניה סמוסנע סְבִיבוֹ, וקוקריי שלנו סְבִיבָיו, ושה סעשולה סְבִיבָה.

n. m. biplur., circuitus, ambitus, hinc *adverb.* vel semel vel bis positum, aut praecedente praepositione aut sequente (מִסָּבִיב, סָבִיב לְ), singul. et pluraliter (סְבִיבוֹת), etiam cum suffixo (סְבִיבוֹתַי), circumcirca, circumquaque. Substantive et speciatim dicitur de vicino s. accola, de regione finitima et circa alteram hinc et inde sita, de conversione s. circulatione (Kreislauf). LXX. *περικύκλῳ, ἡ περίοικος, ἐπιστρέφειν, μεταβάλλειν, σμίλαξ*; ס׳ ס׳, מְסָ׳, *κύκλῳ, κυκλόθεν, περικύκλῳ*; סָבִיב, *περιτιθέναι*; סְבִיבוֹת, סְבִיבִים, *κύκλος, κύκλωμα, κυκλοῦν, κύκλῳ* et sim.

Gn. 23, 17. בכל־גבלו סביב
Ex. 16, 13. שכבת הטל סביב
Ex. 19, 12. והגבלת את־העם סביב
Ex. 25, 24. זר־זהב סביב
Ex. 25, 25. מסגרת טפח סביב
Ex. 25, 25. למסגרתו סביב
Ex. 27, 17. עמודי החצר סביב
Ex. 28, 32. שפה יהיה לפיו סביב
Ex. 28, 34. על שוליו סביב
Ex. 28, 34. בתוכם סביב
Ex. 28, 34. על־שולי המעיל סביב
Ex. 29, 16. 20. על־המזבח סביב
Ex. 30, 3. ואת־קירותיו סביב
Ex. 30, 3. זר זהב סביב
Ex. 37, 2. 11. ויעש לו זר זהב סביב
Ex. 37, 12. מסגרת טפח סביב
Ex. 37, 12. למסגרתו סביב
Ex. 37, 26. קירותיו סביב
Ex. 37, 26. זהב סביב
Ex. 38, 16. כל־קלעי החצר סביב
Ex. 38, 20. ולחצר סביב נחשת
Ex. 38, 31. ואת־אדני החצר סביב
Ex. 38, 31. יתדת החצר סביב
Ex. 39, 23. שפה לפיו סביב
Ex. 39, 25. 26. על־שולי המעיל סביב
Ex. 40, 8. ושמת את־החצר סביב
Ex. 40, 33. סביב למשכן ולמזבח
Lev. 1, 5. 11. 3, 2. 8. 13. 7, 2. 8, 19. 24. 9, 12. 18. על־המזבח סביב
Lev. 8, 15. 16, 18. על־קרנות המזבח סביב
Lev. 14, 41. יקצע מבית סביב
Lev. 25, 31. אין־להם חמת סביב
Num. 1, 53. סביב למשכן העדת
Num. 2, 2. סביב לאהל־מועד
Nu. 3, 26. 4, 26. ועל־המזבח סביב
Nu. 3, 37. 4, 32. ועמדי החצר סביב
Num. 34, 12. הארץ לגבלתיה סביב
Num. 35, 4. אלף אמה סביב
Jos. 15, 12 בני־יהודה סביב
Jos. 18, 20 סביב למשפחתם
Jud. 7, 21. איש תחתיו סביב
Jud. 20, 29. ארבים אל־חגבעה סביב
1 S. 14, 21. עלו עמם במחנה סביב
1 S. 14, 47. וילחם סביב בכל־אויביו
1 Sam. 31, 9. בארץ־פלשתים סביב
2 Sam. 5, 9. ויבן דוד סביב
1 Reg. 3, 1. חומת ירושלם סביב ויתר־שמו בכל־הנוים סביב
1 Reg. 5, 11. יצוע סביב
1 Reg. 6, 5. את־קירות הבית סביב
1 Rg. 6, 5. ויעש צלעות סביב
1 Reg. 6, 5. ויחצר הגדולה סביב
1 Reg. 7, 12. ושני טורים סביב על־ השבכה
1 Reg. 7, 18. סביב על הכתרת השנית
1 Rg. 7, 20. עגל סביב
1 Reg. 7, 23. יסב אתו סביב
1 Reg. 7, 23. סביב סבבים אתו
1 Reg. 7, 24. מקפים את־הים סביב
1 Rg. 7, 24. קומה עגל סביב
1 Reg. 7, 35. כמער־איש וליות סביב
1 Rg. 7, 36. כבית סאתים זרע סביב
1 Reg. 18, 32. המים סביב למזבח
1 Reg. 18, 35. והקפתם על־המלך סביב
2 Rg. 11, 8. ולבית על־המלך סביב
2 Rg. 11, 11. וידבנו עליה דיק סביב
2 Rg. 25, 1. וכשדים על־העיר סביב
2 Rg. 25, 4. חומת ירושלם סביב
2 Reg. 25, 10. על־חזכתרת סביב
2 Reg. 25, 17. בארץ־פלשתים סביב
1 Chr. 10, 9. ולכל־הלשכות סביב
1 Chr. 28, 12. עגול ו סביב
2 Chr. 4, 2. יסב אתו סביב
2 Chr. 4, 2. סביב ו סביב סובבים
2 Chr. 4, 3. מקיפים את־הים סביב
2 Chr. 4, 3. את־המלך סביב
2 Chr. 23, 7. על־המלך סביב
2 Chr. 23, 10. בחרבתיהם סביב
2 Chr. 34, 6. יחד סביב ותבלעני
Job. 10, 8. סביב בעתהו בלהות
Job. 18, 11. יחצני סביב ואלך
Job. 19, 10. ויחנו סביב לאהלי
Job. 19, 12. אשר סביב שתו עלי
Ps. 3, 7. סביב רשעים יתהלכון
Ps. 12, 9. חנה מלאך־יי סביב
Ps. 34, 8. סביב למשכנותיו
Ps. 78, 28. והלהם סביב צריו
Ps. 97, 3. הרים סביב לה
Ps. 125, 2. וי׳ סביב לעמו
Ps. 125, 2. סביב לשלחך
Ps. 128, 3. ששים גברים סביב לה
Cant. 3, 7. שאי־סביב עיניך
Jes. 49, 18. 60, 4. כל־חומתיה סביב
Jer. 1, 15. תקעו עלית אהלים סביב
Jer. 6, 3. העיט סביב עליה
Jer. 12, 9. כל־הגוים האלה סביב
Jer. 25, 9. ערכו על־בבל ו סביב
Jer. 50, 14. הריעו עליה סביב
Jer. 50, 15. חנו עליה סביב
Jer. 50, 29. וויבנו עליה דיק סביב
Jer. 52, 4. וכשדים על־העיר סביב
Jer. 52, 7. כל־חומת ירושלם סביב
Jer. 52, 14. על־הכתרת סביב
Jer. 52, 22. על־השבכה סביב
Jer. 52, 23. אכלח סביב
Thr. 2, 3. ונגה לו סביב
Ez. 1, 4. סביב לארבעתן
Ez. 1, 18. בית־לה סביב
Ez. 1, 27. ונגה לו סביב
Ez. 1, 27. כן מראה הנגה סביב
Ez. 1, 28. ושים־עליה טרים סביב
Ez. 4, 2. על־הקיר סביב ו סביב
Ez. 8, 10. סביב לארבעתם
Ez. 10, 12. סביב ממדיהת
Ez. 19, 8. ישימו עליך סביב
Ez. 23, 24. על־חומותיך סביב
Ez. 27, 11. תלו על־חומותיך סביב
Ez. 27, 11. והעבירני עליהם סביב ו סביב
Ez. 37, 2. לבית סביב ו סביב
Ez. 40, 5. השער סביב ו סביב
Ez. 40, 14. לשער סביב סביב
Ez. 40, 16. וחלונות סביב ו סביב
Ez. 40, 16. סביב ו סביב שלשים
Ez. 40, 17. ולאולמו סביב ו סביב
Ez. 40, 25. סביב סביב חמשים אמה
Ez. 40, 29. ואלמות סביב ו סביב
Ez. 40, 30. ולאלמו סביב ו סביב
Ez. 40, 33. וחלונות לו סביב סביב
Ez. 40, 36. בבית סביב ו סביב
Ez. 40, 43. סביב סביב לבית סביב
Ez. 41, 5. לצלעות סביב ו סביב
Ez. 41, 6. למעלה סביב
Ez. 41, 7. גבה סביב ו סביב
Ez. 41, 8. סביב לבית סביב סביב
Ez. 41, 10. חמש אמות סביב סביב
Ez. 41, 11. רחב סביב ו סביב
Ez. 41, 12. וחאתיקים ו סביב
Ez. 41, 16. עץ סביב ו סביב
Ez. 41, 16. ואל־כל־הקיר סביב סביב
Ez. 41, 17. אל־כל־הבית סביב סביב
Ez. 41, 19. ומדדו סביב ו סביב
Ez. 42, 15. בקנה המדה סביב
Ez. 42, 16. 17. חומה לו סביב ו סביב
Ez. 42, 20. כל־גבלו סביב ו סביב
Ez. 43, 12. סביב זרת האחד
Ez. 43, 13. והגבול סביב
Ez. 43, 17. לח אמה סביב
Ez. 43, 17. ואל־הגבול סביב
Ez. 43, 20. בכל־גבולה סביב
Ez. 45, 1. מרבע סביב
Ez. 45, 2. מגרש לו סביב
Ez. 45, 2. וטור סביב בהם סביב
Ez. 46, 23. מתחת הטירות סביב
Ez. 46, 23. סביב שמנה עשר אלף
Ez. 48, 35. *ישתו כל הגוים סְבִיבוֹ
Obad. 1, 16. מים סביב לה
Nah. 3, 8. חומת אש סביב
Zach. 2, 9. לכל־הזעמים סביב
Zach. 12, 2. כל־הזעמים סביב
Zach. 12, 6. חיל כל־הגוים סביב

הַסָּבִיב

1 Chr. 11, 8. מן־הזמלוא ועד־הסביב

וְסָבִיב

Num. 1, 50. וסביב למשכן יחנו
2 Sam. 24, 6. וסביב אל־צידון

מְסָבִיב

Num. 16, 24. העלו מסביב למשכן
Num. 16, 27. דתן ואבירם מסביב
Dt. 12, 10. מכל־אויביכם מסביב
Dt. 25, 19. מכל־אויביך מסביב
Jos. 21, 42. וינח י׳ לחם מסביב
Jos. 23, 1. מכל־אויביהם מסביב
Jud. 2, 14. ביד אויביהם מסביב
Jud. 8, 34. מיד כל־אויביהם מסביב
1 Sam. 12, 11. מיד איביכם מסביב
2 Sam. 7, 1. וי׳ הניח־לו מסביב
1 Reg. 5, 4. מכל־עבדיו מסביב
1 Rg. 5, 18. הניח י׳ אלהי לי מסביב
1 Chr. 11, 8. ויבן העיר מסביב
1 Chr. 22, 9. מכל־אויביו מסביב
1 Chr. 22, 18. והניח לכם מסביב
2 Chr. 14, 6. וינח לנו מסביב
2 Chr. 15, 15. וינח י׳ להם מסביב
2 Chr. 20, 30. וינח לו אלהיו מסביב
2 Chr. 32, 22. וינהלם מסביב
Job. 1, 10. ובעד כל־אשר־לו מסביב
Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jes. 42, 25. ותלהטהו מסביב
Jer. 4, 17. היו עליה מסביב
Jer. 6, 25. 20, 10. מגור מסביב
Jer. 20, 3. כי אם־מגור מסביב
Jer. 46, 5. מגור מסביב נאם־י׳׳י
Jer. 49, 29. מגור מסביב
Jer. 51, 2. היו עליה מסביב
Thr. 2, 22. מגורי מסביב
Ez. 16, 33. לבוא עליך מסביב
Ez. 16, 37. וקבצתי אתם עליך מסביב
Ez. 16, 57. השאטות ארתך מסביב
Ez. 23, 22. והבאתים עליך מסביב
Ez. 28, 23. בחרב עליה מסביב
Ez. 36, 3. ושאתם אתכם מסביב לשארית הגוים אשר מסביב
Ez. 36, 4. הגוים אשר־לכם מסביב
Ez. 36, 7. וקבצתי אתם מסביב
Ez. 37, 21. האספר מסביב
Ez. 39, 17. כל־הגוים מסביב
Joel 4, 11. 12.

constr.: וְסָבִיב

Am. 3, 11. צר וסביב הארץ

pl. constr.: וּבְסָבִיבָי

Jer. 32, 44. 33, 13. ובסביבי ירושלם

pl. c. suff.: סְבִיבֶיהָ

Jer. 46, 14. כי־אכלה חרב סביבין

pl. c. suff.: סְבִיבֶיהָ

Jer. 49, 5. מכל סביביך

pl. c. suff.: סְבִיבָיו

Ps. 76, 12. ליי׳ אלהיכם כל־סביביו
Ps. 89, 8. ונורא על־כל־סביביו
Ps. 97, 2. ענן וערפל סביביו
Jer. 48, 17. נדו לו כל־סביביו
Jer. 48, 39. ולמחתה לכל־סביביו
Thr. 1, 17. סביביו צריו

pl. c. suff.: וְסָבִיבָיו

Ps. 50, 3. וסביביו נשערה מאד

pl. c. suff.: סְבִיבֶיהָ

Jer. 21, 14. ואכלה כל־סביביה

2 pl.: סְבִיבֹתֵיכֶם, סְבִיבוֹתֵיכֶם

Ex. 7, 24. סביבת היאר מים
Num. 11, 24. סביבת האהל
Num. 11, 31. 32. סביבות המחנה
Dt. 21, 2. סביבת החלל
Jos. 19, 8. החצרים אשר סביבות
Jud. 7, 18. סביבות כל המחנה
2 Rg. 6, 17. ורכב אש סביבת אלישע
1 Chr. 4, 33. אשר סביבות חצרים
2 Chr. 14, 13. את כל־הערים סביבות
2 Chr. 17, 10. הארצות אשר סביבות
Neh. 12, 28. הנכר סביבות ירושלם
Neh. 12, 29. סביבות ירושלם
Job. 41, 6. סביבות שניו אימה
Ps. 79, 3. סביבות ירושלם
Ez. 6, 5. 13. סביבות מזבחותיכם
Ez. 31, 4. סביבות מטעה
Ez. 32, 23. 24. סביבות קבריתה

Digitized by Google

2 *pl.:* וְסִבִּיבוֹת
וסביבות בית־האלהים 1 Chr. 9, 27.
וסביבות גבעתי ברכה Ez. 34, 26.
2 *pl.:* וּמְסִבִּיבוֹת
ומסביבות ירושלם Jer. 17, 26.
pl. c. suff.: סְבִיבוֹתַי *p.*
כנל־הגוים אשר סביבתי Dt. 17, 14.
סביבותי נערי Job. 29, 5.
על איבי סביבותי Ps. 27, 6.
pl. c. suff.: סְבִיבֹתֵינוּ
אח־כל־סביבתינו Num. 22, 4.
הגוים אשר־סביבתינו Neh. 5, 17.
כל־הגוים אשר סביבתינו Neh. 6, 16.
לחרפה לכל־סביבתינו Dan. 9, 16.
pl. c. suff.: לְסָבִיבוֹתֵינוּ
לעג וקלס לסביבותינו Ps. 44, 14.
79, 4.
pl. c. suff.: סְבִיבוֹתַיִךְ
על־כן סביבותיך פחים Job. 22, 10.
ואמונתך סביבותיך Ps. 89, 9.
pl. c. suff.: סְבִיבוֹתָיִךְ
בחרב יפלו סביבותיך Ez. 5, 12.
בגוים אשר סביבותיך Ez. 5, 14.
לגוים אשר סביבותיך Ez. 5, 15.
pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֵיכֶם
הגוים אשר סביבותיכם Lev. 25, 44.
העמים אשר סביבותיכם Dt. 6, 14.
העמים אשר סביבותיכם Dt. 13, 8.
הגוים אשר סביבותיכם Ez. 5, 7.
הגוים אשר סביבותיכם Ez. 11, 12.
ישאו סביבותיכם Ez. 36, 36.
pl. c. s.: סְבִיבוֹתָיו, סְבִיבֹתָיו
והעם הגים סביבתו 1 Sam. 26, 5.
והעם שכבים סביבתו 1 Sam. 26, 7.
וישת חשך סביבתיו 2 Sam. 22, 12.
סביבותיו סכתו Ps. 18, 12.
ועל־סביבתיו שב הרוח Eccl. 1, 6.
ואכלה כל־סביבותיו Jer. 50, 32.
אשר סביבתיו עזרה Ez. 12, 14.
סביבותיו קברתיו Ez. 32, 22.
סביבותיו קברתה Ez. 32, 25.
סביבותיו קברותיה Ez. 32, 26.
pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֶיהָ
אשר סביבתיה Gn. 41, 48.
ומגרשיה סביבתיה Jos. 21, 40.
ואת־מגרשיה סביבתיה 1 Chr. 6, 40.
תכת בחרב סביבותיה Ez. 5, 2.
הארצות אשר סביבותיה Ez. 5, 6.
סביבותיה בנות־פלשתים Ez. 16, 57.
ועריה סביבותיה Zach. 7, 7.
pl. c. suff.: וְסִבִּיבוֹתֶיהָ
וסביבותיה ארצות Ez. 5, 5.
pl. c. suff.: סְבִיבֹתֵיהֶם
הגוים אשר סביבתם 2 Reg. 17, 15.
סביבתם השאטים Ez. 28, 24.
pl. c. suff.: מְסִבִּיבֹתֵיהֶם
השאטים אתם מסביבתם Ez. 28, 26.
pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֵיהֶם
העירם אשר סביבותיהם Gn. 35, 5.
ישראל אשר סביבותיהם Num. 16, 34.
ומגרשלערים סביבותיהם Nu. 35, 2.
העמים אשר סביבותיהם Jud. 2, 12.
וכל־סביבותיהם חזקו Esr. 1, 6.

מוֹסַב

ז' וסיגוי מוֹסָבוֹת, ונעלמותו ניכוי שבעתים. המוכן הקפה וככיכוב סבוב לדבר [קומבלנג, דשם קומבעבעגלע, קומבלע-שעיקק], וקל להבין. נכתב בעניניה סִבֵּב בדומה לו.

n. m. part. (pl. מוֹסָבוֹת), circuitus, id quod ambit s. circumdat, cinctura (Umschlagstück), neohebr. similiter: סוֹבֵב. LXX. *τὸ πρόσθεμα.*

מוסב־הבית למעלה Ez. 41, 7.
pl.: מוֹסָבוֹת
מוסבות דלתות Ez. 41, 24.

מֻסָּב

ז"ן, יונס סוף ניכוני שבעתים, וסיף הניכוי מֻסָּבִי, ועתיכוו ככב ופלג סביב [קומקליין], ל"ע מסכי יכוזלים, ומוס ג"כ מסגלל על חֻסַּבּח לפעולה, כלומר כשוכ, לו כעצמי נכלל.

n. m. part. (pl. c. מְסֻבֵּי), circuitus, de regionibus circumcirca assitis (Umgegend), de tabula rotunda et accubatione epulari (Divan, Tafelrunde), etiam *adverb.*, circum, circumcirca. LXX. *κύκλωμα, ἀνάκλισις, κύκλῳ, περικύκλῳ.*

מסב ו קלע 1 Reg. 6, 29.
cum suff.: בְּמֻסָּבוֹ
עד־שהמלך במסבו Cant. 1, 12.
pl. constr.: וּמְסִבֵּי
ומסבי ירושלם 2 Reg. 23, 5.
pl. c. suff.: מְסִבָּי *p.*
ראש מסבי Ps. 140, 10.

מְסִבָּה

ז"נ נמכוון מֻסָּב, שבגוד שמנו, וכניני מְסִבּוֹת, לומר הקף נקוגג [קריינגאנג], וומוסף לי לקיוסת עקלקלות, ולדעת הלקכוניס הגם הוא כמו סנכה.

n. f. (pl. מְסִבּוֹת), sicut מֻסָּב, unde factum est, orbis, circulus (Kreisgang, syn. אֲרֻחוֹת פַּלְגַּלְגּוֹת). LXX. (*αὐτὸς*) *κυκλώματα* (*διαστρέψει*).

pl.: מְסִבּוֹת
והוא מסבות מתחפך Job. 37, 12.

סָבַב

פעל כודד, וספעל קציכס וציגוס קציכס ולקוו [כיכלען, פֿלעכטען, ווי קק-ענן], ל"ע מסריגע ענפים, וכן שבך כלשון ישמעאלי. קכן הגרש סָבַב, ולכל בָּךְ [כוך] לעיל ולכל אָרַב שכילו, וכגרש כמכוון ג"כ כשפתי ערב, ל"ע נשפס הכלקים ויוכיח וכומיח ולקנלניס וגרמכיס *s. vaç*, gr. *παγ-ω*) [*πηγ-νύω*, lat. *pag-o, pang-o* etc. כלשכ קלוס נלוז לקוד הגרגיס נסוף הספרי. נקרגוס סָבַב שגלסו, וכשפס ענכיכיס ככל הענייכיס. ולע שגם פעל שָׁבַךְ [כדומה לעכיו] נלקיי דומס לל סָבַךְ, ומוס שׁוֹבָךְ [כשפס ענכיכיס שׁוֹבָךְ], כלומ יוכיס מעכפים סכוכיס, וכי כלומ ג"כ מקרס כלב, עכין ככוב סנסכיס. ע' עוד שׁוֹבָךְ לקמן.

v. comp. trans., vincire, plectere, volvere, veluti de frondibus implicatis, arab. שׁ־ב־ךְ. Radix est *bak*, quam exhibent etiam vv. בּ־וֹ־ךְ, אָ־בָ־ךְ q. v. supra, et vv. indogermanica supra allata. Aram. שְׁ־בַ־ךְ et שְׁ־קַ־ךְ (sicut *arab.*), unde שׁוֹבָךְ (neohebr. שֻׁבָּה), cavea columbarum viminea (syn. כְּלוּב, *κλωβός*, item a plectendo). LXX. *χερσοῦσθαι, κοιμᾶσθαι.*

part. pass. pl.: סְבֻכִים *masc.*
ער־סירים סבכים Nah. 1, 10.
Pu-al: סֻבַּךְ
3 impf. pl.: יְסֻבְּכוּ *p.*
על־גל שרשיו יסבכו Job. 8, 13.

סָבָךְ

ז"ן, נקיוס הקען נשמיכות בְּסִבֵּךְ לדעת כל"ק, ומקל לקר סָבָךְ, והמוכן קוכס עב המסוכן נעכפיו [לייקקיכע, נע-

סָבַךְ

פעל כודד, והעתיד יִסְבֹּךְ, והספקון קציסס ולקיוס [הַשְׁלעגן], ומוס כציקס ועמיסס [ערשׁגען] ל"ע מצץ, והגרש סָ־בֹךְ, וכן דֹּ־בֹךְ נגרסיק, לקר מעכו מוּבָךְ סכל ומצץ, וכגרש כמכוון ג"כ נשפס הכלקים [*s. val, vall*] וכשקי שפתי עכע. הסשקל על כציקת מכלוס וסכילת יסוריס, על כשקת קעליס כמו כצץ. הכשכ"ם עכין עכוב והיכס, לומר היוס מסוכל כולל, ולקר נעכור בהמה, וסכל מעכין כציקס, וכן הסשקלה לכל קעל או תקל בלשון ישמעאל, ולכל עכין כשפס לקיסיק. הסספעל הִכְתַּבֵּל כמוכן הככיכ. נקרגוס סָבַל שגלסו, וגכור להעתקת כצץ.

v. comp. trans. (impf. יִסְבֹּל), tenere (halten), hinc portare, veluti onus, *bajulare*, a rad. *bal*, sanscr. *val, vall*, cui praefixa est praepositio sanscriticosemitica *sa*. Indidem gemar. רַ־בַּל, ex quo factum est *n.* מִיבְּלָא, onus. Trop. dicitur de iis, qui injurias sustinent (syn. נָשָׂא). *Pu-al:* oneratum h. e. gravidum esse, onus uteri gestare, de brutis. Tropo eodem usitata sunt apud Arabes חמל, חקל, apud Judaeos aramaice scribentes ac Syros טָעַן. *Hitp.* הִסְתַּבֵּל, *se portari facere*, molestum fieri. LXX. *ἀναλαμβάνειν; ἀνέχεσθαι, ὑπέχειν; ἀναφέρειν, πονεῖν; ὀδυνᾶσθαι; Pu. prt. παχύς.*

3 perf. c. suff.: סְבָלָם
ומכאביט סבלם Jes. 53, 4.
1 *perf. pl.:* סָבַלְנוּ *p.*
אנחנו עונתיהם סבלנו Thr. 5, 7.
inf. constr.: לְסָבֹל
ויט שכמו לסבל Gn. 49, 15.
1 *imperf.:* אֶסְבֹּל
ועד־שיבה אני אסבל Jes. 46, 4.
ואני אסבל ואמלט Jes. 46, 4.
3 *imperf.:* יִסְבֹּל
ועיניהם הוא יסבל Jes. 53, 11.
3 pl. c. suff.: יִסְבְּלֻהוּ
יסבלהו ויניחהו תחתיו Jes. 46, 7.
Pu-al: סֻבַּל
part. pl.: מְסֻבָּלִים
אלופינו מסבלים Ps. 144, 14.
Hitpa-el: הִסְתַּבֵּל
3 imperf.: וַיִּסְתַּבֵּל
ויסתבל החגב Eccl. 12, 5.

סֵבֶל

ז"ן, והמוכן כעל ומעמס [נלמס].

n. m., onus, quod *portatur*. LXX. *ἄρσις, ἀρτήρ.*

לכל־סבל בית יוסף 1 Reg. 11, 28.

בְּסֵבֶל

והנשאים בסבל עמשים Neh. 4, 11.

מַסֵּבֶל

הסירותי מסבל שכמו Ps. 81, 7.

סֹבֶל

ז"ן ונככוי סֻבְלוֹ [כלגוג הכית לתפלקת כמו קכל סֻבְּכוֹ], וסמוכן כמו סָבַל, לומר סכילת. נשפס ענכיכית עכרב סוס סַבְּלָן, לים מקרין נפשו וסוכל כעל הלדגה, והמופעתי סַבְלָנוּת.

n. m. (c. s. סֻבְלוֹ, ad s. f. סֻבָּהּ, injecto *Dages* euphonico), sicut סָבֶל, id quod portatur, onus. Inde neohebr., סַבְלָן, homo onere aerumnarum oppressus (Leidträger). LXX. *ζυγός, κῦδος, κεῖσθαι.*

cum suff.: סֻבְלוֹ
את־על סבלו Jes. 9, 3.
יסור סבלו מעל שכמך Jes. 10, 27.
cum suff.: וְסֻבְלוֹ
וסבלו מעל שכמו יסור Jes. 14, 25.

סִבְלָה

ז"נ ומוצע, וכמלע לך נסמיכות סִכְלוֹת, ונסקרון עוכן הפלקה [שנמיכוכ, סרקאסכדיענסע], ומעילה עכיניכית סִבְלוֹת עשלמו.

n. f. (unde solummodo *pl. c.* סִבְלוֹת), servitus molestissima et gravissima, velut operariorum hominum (Frohndienst), neohebr. item *abstractive* סִבְלוּת. LXX. *δασύ, ὑψηλός.*

בַּסֶּבֶךְ

נאחז בסבך בקרניו Gn. 22, 13.
constr.: בְּסֶבֶךְ
בסבך־עץ קדמות Ps. 74, 5.
pl. constr.: סִבְכֵי
ונקף סבכי היער Jes. 10, 34.
pl. constr.: בְּסִבְכֵי
בסבכי היער Jes. 9, 17.

סֹבֶךְ

ז"ן, ונככוי סֻבְּכִי [כלגוג הכית לתפלקת וכ"י על ל"ך סֻבְּכוֹ], וכן לעיל קען סוכוי סִבְּכִי, ולכל"ך סֻבְּכִי, והמוכן כמו סֻבְּכוֹ שנלקכו. הגם שׁוֹבָךְ לקמן הוף הוף.

n. m. (c. s. סֻבְּכוֹ, c. *Dages* euphonico, in Codd. Qimchii: סֻבְּכוֹ; sicut pl. c. סֻבְּכֵי, Qimchi: סִבְּכֵי), sicut סֻבָּךְ, locus incultus et propter implicatos frondes invius, neohebr. שׁוֹבָךְ. LXX. *δρόμος, μάνδρα.*

cum suff.: מִסְּבֻכּוֹ
עלה אריה מסבכו Jer. 4, 7.

סַבְּכָא

ז"ל קרמי, ולפעמים שַׁבְּכָא, והוף ככוי לעין כלי ושר כעל ג'קלווית, שנקרא כמו כן נשפס יונית סַמְבוּקֵי [*σαμβυκη*], ולל תדמה נכפעך שזכרו יוכי, כי לדעת היוכים נעלמה הוף מקרמי [ע' קהתעב' פרק ד' ס' כ"ג], לכן הוף עזכרם סנן, מעכין הסתנכות המתקים.

n. f. aram. (quod et שַׁבְּכָא scribitur), instrumentum musicum, *harpae* simile ac triangulum, imparibus longitudine fidibus, *plexis* illis atque implicatis, gr. *σαμβύκη*, hispan. *campona*, ital. *harpicordo*. Errant vehementer, qui hoc vocabulum de Graecis mutuatum censent, quibus ipsis assentientibus radix ejus in lingua aramaica est quaerenda (Athen. IV, 23.). LXX. *σαμβύκη.*

סבכא פסנתרין סומפניה Dan. 3, 5.
שבכא פסנתרין Dan. 3, 7. 10. 15.

סָבַל

פעל כודד, והעתיד יִסְבֹּל, והספקון קציסס ולקיוס [הַשְׁלעגן], ומוס כציקס ועמיסס [ערשׁגען] ל"ע מצץ, והגרש סָ־בַל, וכן דַּ־בַל נגרסיק, לקר מעכו מוּבָלָא סכל ומצץ, וכגרש כמכוון ג"כ נשפס הכלקים [*s. val, vall*] וכשקי שפתי עכע. הסשקל על כציקת מכלוס וסכילת יסוריס, על כשקת קעליס כמו כצץ. הכשכ"ם עכין עכוב והיכס, לומר היוס מסוכל כולל, ולקר נעכור בהמה, וסכל מעכין כציקס, וכן הסשקלה לכל קעל או תקל בלשון ישמעאל, ולכל עכין כשפס לקיסיק. הסספעל הִכְתַּבֵּל כמוכן הככיכ. נקרגוס סָבַל שגלסו, וגכור להעתקת כצץ.

v. comp. trans. (impf. יִסְבַּל), tenere (halten), hinc portare,

Digitized by Google

πόνος, ἔργον; δυναστεία, κατα-δυναστεία.

pl. constr.: סֹ֫בְלוֹת, סָבְלֹת מִצְרַיִם Ex. 6, 6. מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם Ex. 6, 7.

pl. c. suff.: לָסֻבְלֹתֵיכֶם Ex. 5, 4. לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם

pl. c. suff.: בְּסִבְלֹתָם Ex. 1, 11. לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם Ex. 2, 11. וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם

pl. c. suff.: מִסִּבְלֹתָם Ex. 5, 5. וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם

סַבָּל

ג״ו ע״ע יזע, וסמוכן ל׳ לי׳ נוסף פעל [לַסַּפְּעַרְסָגְנַעַר], כ׳ כמו סַבָּל, לומר פעל, כלומר כנר פרוג מכל״ק.

n. m. (ad s. f. גַּבָּה, שׁ), 1) bajulus, operarius; 2) sicut סַבָּל, onus, id quod dudum animadvertit Qimchi. LXX. νωτοφόρος, ἐχθρός; ἄρσις.

שִׁבְעִים אֶלֶף נֹשֵׂא סַבָּל 1 Rg. 5, 29. שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ סַבָּל 2 Chr. 2, 1. שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל 2 Chr. 2, 17.

הַסַּבָּל

כֹּשֶׁל כֹּחַ הַסַּבָּל Neh. 4, 4.

pl.: הַסַּבָּלִים הַסַּבָּלִים וְהַמְנַצְּחִים 2 Chr. 34, 13.

סָבָל

נִקְרְמִי כְּמוֹ נְעַנְרִי, נְלִי הִפְרִיס הַמְכַוֵּן.

v. trans. aram., plane hebraico aequale.

Po-al: סוֹבֵל

part. pl.: מְסוֹבְלִין *masc.* וְאַשּׁוּרֵי מְסוֹבְלִין Esr. 6, 3.

סִבְלוֹת

v. s. מְסִבְלוֹת *p*

סָבַר

פעל נוד, וסעתיל יִסְבַּר, וסמוכן כמו סָבַר נְעַנְרִי, לומר יְקִילַס וּתְקוֹס קְמִילַס וִיקִינַס [הַסַּפְּעַרְסָגְנַעַר, וַוִיכְטְנַעַן], נְקְזוֹר עַס סְמְקוֹר. נְתְכְנוֹס שְׁנוֹר הִפְעַל סוֹס תְּעוֹר קְנֵיחַ, בָּחַר, חָפֵץ נְעַנְרִי, וּסוֹס זֶס סְבִיר תּוֹקַל וּתְקוֹס, וְלוּזוֹ סוֹבֵר, סְבִירָא, סַבְרִי, סְבַר וְכְלוּסוֹ. וּלְזֹר לְקְקוֹר הִפְרִיס דַּע קוֹלְץ שֶׁכְּפְרִיס כְּמְכוּוֹן נ״כ נִסְפְּתִי עְרְנ, ל״מ נִסְפְּ סְכְדִּילְיִת [*s. sparh*] וְרוּמִיסִן [*sper-o*]

v. intr. aram. (impf. יִסְבַּר), sicut שָׂבַר hebr., sperare, optare, sequente inf. Targum. pro hebraicis קִוָּה, חִכָּה, בָּטַח dicitur, pluraque inde nmm. initium ducunt. Verbum hocce, plane eodem modo compositum, est etiam indicae (*sparh*) latinaeque linguae (*sperare*) proprium. LXX. ὑπονοεῖν.

3 imperf.: וְיִסְבַּר יבלא ויסבר Dan. 7, 25.

סַג

v. s. r. סָגִיב *p.* 757.

סָגַד

פעל נוד, וסעתיל יִסְגֹּד, וסמוכן כמו כְּרִיעָה וּנְקִים [זִיךְ נִיקְקְעַן, נִיעְלְעַר-], וְנִכְרַךְ הִפְעַל סְגַד לְהִסְתַּחֲוֹת כְּכְרִיעָה וְהִכְפִּילָה לַע״ו. לוֹמַר עֲכִירָה וְהִכְרִיעָה לְקְלֵי קְמַע כְּנֶרֶךְ הִשְׁתַּחֲוֹיָה, לְפִי שֶׁפַּעַל סָגַד פְּקְרִי שְׁגַד נַעֲכִי עֲכִירָה לְקְלִילִיסִס, וְלְסְנְדִיל נִין קוֹדֵם לְקוֹל עַזּוֹ כְּוֹוֹכָה מִיוֹקֵד לְפַעַל. וּנְקְמַע בְּלְזוֹן הִקְדֵּם מִסְּן מְנְדִיל כְּנֶרֶךְ הִפְעוֹל לְהִרְכָּה, ל״מ נַעַל נְקְרִי מְקְדוֹס יִת׳ וּבְעַכְרִי כְּמְכוּוֹן לְכוֹזִי לְקוֹן כְּזֶר וְדֹס, וּמְקְלְהִים לְמַע כְּקְמַר לְקוֹן, וְכֵן סָמֵךְ נַעֲכִי לְךָ מְקוּוֹת כְּכִי זֶקֶר, וּנְקְרִי חָבֵא מְכְנִיקִיס, וְכֵן הִסְּז תְּאוֹבָה [מְעַכִּין לוֹב וִידְעוּכִי] כְּסְמְ כְּעֲכִיכ עֲכִין כְּסוֹל וּסְלִיסְ [וִיסְכוֹנְ], וּנְעַכְרִי מְכְוֹוֹס וּמְזִיסְ, וְכֵן מְסְךְ מְנְדִיל מְנֵל שָׁחָה, בָּחַר, חָבֵשׁ. וּלְזֹר לְקְקוֹר הִפְרִיס דַּע שֶׁהִמְכוּ סָגַד, וְדַעַת לוֹ כִּפִי הִכְרִיסְ לִי חַת, חֵת, בָּחַת, שֶׁכּוֹלָם עֲכִין זֶקִיס וְכְרִיעָה וְכְוֹוֹ, וְכֵן שֶׁד לְקְמִן עֲכִין הִכְכְעָה, וְכֵן כְּפְרִיס כְּמְכוּוֹן כְּסְפְּתִי עְרְנ [*s. çad*, l. *cad-o*, gr. *χαδ-*, *χαζ-ω* etc.], כְּלְזֹר קְרִיסְ נְקֹר הִיעְנ נְלוֹזְ הִפְרִיסְ נְסוֹף הִסְפְּרִיס.

v. comp. intr. (impf. יִסְגֹּד), *cadere*, *χάζ-εσθαι*, incurvare se, procumbere adorandi causa, de idololatris (opp. הִשְׁתַּחֲוָיָה), aram. סְגִד, arab. سَجَدَ. Notandum est, in lingua sancta (לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, לְשׁוֹן חוֹל, opp. לְשׁוֹן הַבְּרִיתָא) notiones superstitiosas a sacris permagno discrimine esse separatas. Sic discernuntur בָּעַל (quod hebr. nonnisi de hominibus dicitur, ubicunque *dominum* significat) et אָדוֹן (*Κύριος*); חָזָה, חֹזֶה (*ψευδοπροφήτης*) et נָבִיא; חָאוֹבָה, quod canaanitice et *expiatione*, hebr., uti ex n. אוֹב apparet, de *magia* daemonica erat usitatum, et simili modo בָּשָׁה, בָּמַר, קָדַשׁ tantummodo *profano* sensu usurpari solent. Ad radicem verbi quod adtinet, inest etiam vv. חַת, חֵת, בָּחַת, שַׁד, quae omnia vim curvandi innatam habent. LXX. κάμπτειν, κύπτειν, προσκυνεῖν.

1 imperf.: אֶסְגֹּד לִבְעֹל עֵץ אֶסְגֹּד Jes. 44, 19.

3 imperf.: יִסְגֹּד־ *s. M.* לְפִסְלוֹ יִסְגֹּד־לוֹ K'tib Jes. 44, 17.

3 imperf.: וַיִּסְגֹּד־ *s. M.* עֲשָׂהוּ פֶּסֶל וַיִּסְגֹּד־לְמוֹ Jes. 44, 15.

3 imperf. pl.: יִסְגְּדוּ יִסְגְּדוּ אַךְ־יִשְׁתַּחֲווּ Jes. 46, 6.

סָגַד

פעל לְקְמִי כְּמוֹ נְעַנְרִי, וּתְיִדוֹ יִסְגַּד, וּמוּכְנוֹ כְּמוֹ נְעַנְרִי, וּסוֹס כְּשׁוּת נִקְמִי סְגִידָה, סְגִדוּ, סָגְדָא, סְגוֹד, סְגֵדְנָא, שְׁכוּלָם מוּסְנְעִיס, וְנְסְפְּ עֲכִיכִיס סוֹס סְגוֹד, הִמוּסְנַע, סְגִידָה סְס הִפְעוֹל, מְסְגָּד מְקוֹס סְנִידַת הִמוּזְלְמִיס [מְשְׁלָם], נְסְמוּכְס שְׁקוּכִין נְשְׁלְפְ [אִשְׁלָם].

v. comp. intr. aram. (impf. יִסְגַּד), procumbere, adorare unde nn. abstr. aram. סְגִידָה, סְגִדוּ, סָגְדָא, nn. abstr. neohebr. סְגוֹד, סְגֵדְנָא, (quae omnia de actu s. statu adorationis superstitiosae dicuntur), et n. מְסְגָּד (Moschee), speciatim de loco, ubi *Moslimi* (מְשְׁלָמִים), susperstiosae fidei, quae *Islam* (אִשְׁלָם) dicitur, confessores, *Muhamedi* (מְחַמַּד) asseclae, deum suum colunt. LXX. προσκυνεῖν.

3 perf.: סָגְדוּ וְלִדְנִיאֵל סָגְדוּ Dan. 2, 46.

part. pl.: סָגְדִין *masc.* סְגִדִין לְצֶלֶם דְּהַבָּא Dan. 3, 7.

דִּי הַקִימַת לָא סְגִדִין Dan. 3, 12.
דִּי הַקְמַת לָא־סְגִדִין Dan. 3, 14.

3 imperf.: וְיִסְגֵּד
דִּי־לָא יִפֹּל וְיִסְגֹּד Dan. 3, 6.
יִפֹּל וְיִסְגֹּד לְצֶלֶם Dan. 3, 10.
דִּי־לָא יִפֹּל וְיִסְגֹּד Dan. 3, 11.

3 impf. pl.: נִסְגֵּד
דִּי הַקִימַת לָא נִסְגֹד Dan. 3, 18.

2 impf. pl.: תִּסְגְּדוּן
וְהֵן לָא תִסְגְּדוּן Dan. 3, 15.

2 impf. pl.: וְתִסְגְּדוּן
וְתִסְגְּדוּן לְצֶלֶם דְּהַבָּא Dan. 3, 5.
וְתִסְגְּדוּן לְצַלְמָא Dan. 3, 15.

3 impf. pl.: יִסְגְּדוּן
וְלָא־יִסְגְּדוּן לְכָל־אֱלָהּ Dan. 3, 28.

סָגַל

פעל ל״ע כ״ק נכנוס סְגָלָה, וסְזְקִיכ כְּפִי עְכִיוּת דַּעְתִּי כְּלִיסְ וְסְנִיכְ מְכְנִיכ וְקְקִיסְ [קוֹסְזְלִיעְסְעְן, קִיכְ-], לְכֵן נְסְזְלְ עַל רְכִיסְ וּלְכִיכְ לְהִיוֹת עֵשֶׂר שְׁמוּר לְנְעְלִיו [קִיכְזְלִיעְסְעְן], וּמְכוֹ הִסְרִיס מְקְנְ מוּסְנ לְסְסְעְנְ סְגֹל [כִּי הִסְמְן מְקְנְ סְגֹל], וְכֵן כְּמְכוּוֹן נְסְפְּתִי מְעְרְנ, כְּלְזֹר קְרִיסְ נְלוֹזְ ס״נ נְסוֹף.

v. tr. comp. inus., undique includere s. complecti, hinc asservare aliquid, quod comparaveris vel possideas, a rad. *gal* (cui praefixa est praepositio *sa*, conjunctionis arctaeque cohaerentiae nota), quae radix comparet etiam in vv. גָּלַל, גָּלַל, גָּלַל, בָּלַל־א, *κλεί-ειν*, *κολ-ύειν*, *cel*-are.

סְגֻלָּה

ג״כ ע״ע יזע, וסמוכן נְקְלְסְ וּקְכִין [קִיינְגְעְנְסְעְסְן], וְנְגְלְסְ ל׳ עְס יִשְׂרָאֵל, וּכְזֹלְ הִסְרִיסְ. נְקְרְגוֹס סְגוּלָא, סְגוּלְתָּא, סְגוּלָא הִפְלְסוֹ, וְנְסְפְּ עֲכִיכִיס סְגֻלָּה כְּמוֹ פְּרִיעִיס, וְסְז סְגוּלְ כְּמוֹ פְּרִיעִי, וּמְסְסְ סְגוּלְ הִפְעַל גּוֹיִי־הִסְ סְגֹל וּנְעוֹלִיי שְׁלוֹ סְגֹל.

n. f., peculium, quod reservatur, de bonis omnibus, quae acquisita reponi solent, sive rebus peculiariter caris ac pretiosis, quae acquisitae in thesauris haberi ac solicite servari solent, metaph. de populo Dei, tanquam possessione ejus perpetua. LXX. περιουσιασμός, περιούσιος; περιποίησις, ποιεῖν.

וּרְחִיוֹתֶם לִי סְגֻלָּה Ex. 19, 5.
לְהִיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה Dt. 7, 6. 14, 2. 26, 18.
יֵשׁ־לִי סְגֻלָּה זָהָב וָכֶסֶף 1 Chr. 29, 3.
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה Mal. 3, 17.

constr.: וְסְגֻלַּת מְלָכִים וְהַמְּדִינוֹת Eccl. 2, 8.

cum suff.: לִסְגֻלָּתוֹ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ Ps. 135, 4.

סָגַן

פעל ל״ע כ״ק נגוד סָגַן, וּמוּכְנוֹ כְּל כְּמוֹ סָגַן לְקְמִן, נְמְכוּוֹן רְקְמִן, וְכֵן סְקְלוֹף כִּין סָגַר = סָגַר, לוֹמַר סְכִיכְ וְהוֹעְלְ וְעְזוֹת פְּרִי וְיִקְרוֹן [נְעוּוִיכְנְעְן, נוֹעְנְעְן סְסְסְעְנְעְן], לְכֵן הִפְקִידוּת וְכְמוֹת נְכוֹת וְנְכְנוֹת עַל דְּכְר [פְּעְרְוּוֹסְלְעְנְעְן, פְּסְרְסְעְסְעְנְעְן], שְׁוּוֹף הִכְלְכּוֹל וְהִקּוּוֹ וְהִכְסִילָה, וּפ״כ סָגַן כְּמוֹ סַכָּן פְּקִיד וּמְכוֹן [פַּסְגְּנַע, שַׁצְרוּוִיסַל עְעָר], לְכֵן כְּזְסְלְ עַל פְּקִס וּפְקִסְדְּכְ [שְׁעְפְּמְסְזְלְעְעָר], לוֹ כְּנִיד וְשׁוּעָר כְּנִיו וּפְקִיד נְכוֹלְ, וְכִי כֵן הִסְזְלְ עְסוֹכ לְכִיוֹ. וּלְזֹר קְצִנוּ קְלְ שְׁכוֹף כְּכְר וּפְרְסִי הִכְל וְכִיק.

n. m. pluralet., antistes, praefectus (Vogt, Verwalter), spec. de satrapis regum Babyloniae, de tribunis populi Hierosolymitanis, Ezrae et Nehemiae temporibus, et, addito כֹּהֵן, de vicario sacerdotis summi. Errant, qui in lingua *pehlvica* ejus nominis fontes quaerunt. LXX. στρατηγός, ἄρχων.

pl.: סְגָנִים
וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר Jes. 41, 25.

pl.: וְסְגָנִים
וְנִתְּצוּתִי בֵּין פַּחוֹת וְסְגָנִים Jer. 51, 23.
פַּחוֹת וְסְגָנִים Ez. 23, 6. 12. 23.

pl.: הַסְּגָנִים
הַסְּגָנִים וְאֶל־יִתֶּר הָעָם Neh. 4, 8. 13.
וְהַחֹרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים Neh. 5, 7. 7, 5.
וְרֹחֲצֵי הַסְּגָנִים עִמִּי Neh. 12, 40.
וְאָרִיבָה אֶת־הַסְּגָנִים Neh. 13, 11.

pl.: וְהַסְּגָנִים
וְיֵד הַשָּׁרִים וְהַסְּגָנִים Esr. 9, 2.
וְהַסְּגָנִים לֹא יָדְעוּ Neh. 2, 16.
וְהַסְּגָנִים מֵאָה וְחֲמִשִּׁים Neh. 5, 17.

pl.: וְלַסְּגָנִים
וְלַחֹרִים וְלַסְּגָנִים Neh. 2, 16.

pl. c. suff.: סְגָנֶיהָ
וְאֶת־כָּל־סְגָנֶיהָ Jer. 51, 28.

pl. c. suff.: וְסְגָנֶיהָ
פַּחוֹתֶיהָ וְסְגָנֶיהָ Jer. 51, 57.

סָגָן

ג״ו קְרִי, וּמוּכְנוֹ כְּמוֹ סָגָן נְעַנְרִי, וְסְלְנוּי סְגָנֵן, וְנְגוֹל הִסְז סוֹס נְקְרְגוֹס וְנְגְמְלְ. נְסְפְּ עֲכִיכִיס סְמוּסְנַע סָגָן לוֹמַר מְקִידוּת וְכְנוּת עַל קְרִיאַת סְקוֹס [פְּעְרְוּוֹסְלְעְנְכְ דְּעְר נְעוּוְעְסְלְעְוּוְכְנ]. *n. m. aram.* (pl. סְגָנֵן), sicut סָגָן, סַכָּן, praetor, procurator (Statthalter). Inde neohebr. סָגָן, administratio muneris anagnostae legis. LXX. στρατηγός.

pl.: סְגָנַיָּא
וְרַב־סְגָנִין עַל כָּל־חַכִימֵי Dan. 2, 48.

def. pl.: סְגָנַיָּא
סְגָנַיָּא וּפַחַוָתָא Dan. 3, 2. 27.
סְגָנַיָּא וְאַחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא Dan. 6, 8.

סָגַר

פעל נוד, וסעתיל יִסְגֹּר, וּמוּכְנוֹ קְקִיסְ נְעַל וְנְסִיסְ וּסְקִיכְ [זוּסְלִיעְסְעְן], הֵן נְקְזוֹר עַס בֶּגֶד, לוֹ סְקְסְעְ, לוֹ עַס עַל וְכְדוֹסְ, וּסוֹס הִסְזְלְ עַל סְגִסְ נְכְלְ [פְּעְרְסְלִיעְסְעְן]. וּלְזֹר לְקְקוֹר הִפְרִיס דַּע קוֹלְץ נְעִיס שֶׁסְּעַל סָגַר כְּדוֹסְ עַל סָגֹר, לוֹמַר סְגִסְ, נְקְלוֹף נְעַל נְכְף, כְּמוֹ עַל סְגִר וְסְכֵּן, וּמְכוֹ הִסְרִיס סַ״גֹר [לְהִסְעְמִי עֵינִי לְקִיכְסְ וְסְקִיכְ] וְנְסְקְ ג״כ עַל סְגֹר, נְסְקְלְכְ סוֹנְ לְקְר, וְכֵן כְּפִי הִכְ״ל דְּגֹר, נְסְקְלְכְ סוֹנְ לְקְר, וְכֵן כְּפִי הִכְ״ל שְׁעַל גֹּר הִפְעַל, לְזֹר סְסְכוֹ סְסְ [פְּרִן נְקְל סְעְס] גֵּר, שֶׁעְכִיכוֹ סְסְגְּרִת כִּיס [זוּסְלְעְסְס, -זוּסְעְעְכוֹנְ], וְכֵן כְּזֶרֶס כְּמְכוּוֹן נְסְפְּתִי מְעְרְנ, ל״מ נְסְפְּ סְכְדִּילְיִת [*s. gâr*, *garh*] וְנְזְלְפִי זְסְפְּ מְעְרְנ.

Digitized by Google

וּשְׁאֵר לְהַכְנִיס וְהַכֹּל סְגוֹר סְתוֹם וְסָכוּר מִכָּל כַּךְ, עַד שֶׁמְּסוּדָק וּמוּפְקָק [לְסוֹכֵי-סְתָמִים גַּלְגַּל], וּלְוֵלִי נֶקֶב שֶׁלְּמַטָּה, וּמִפְּנֵי כֵן אֵינוֹ סָגוּר יָקֵל מִכֹּל סְתוֹם. כִּכְעַל נִסְגַּר סְפוּלִי, וְכֵן כִּנְגַ"ם. כִּכְכַל וְכִכּוֹסֵף יוֹנֵק וְקוֹוֵק.

v. comp. tr. (impf. יִסְגֹּר), circumcludere, cingere, sequ. *accus.* vel *praepos.* עַל, בְּיַד, hinc concludere, includere (verschliessen), a rad. *gar, kar* (praefixa circumdandi *complectendive* nota), quam repraesentant etiam vv. חָדַר, סָכַר, גָּר (unde n. גֵּר, cinctura, de litoribus circumcirca assitis, germ. Umuferung), sanscr. *gâr, garh.* Aurum, quod סָגוּר dicitur, est purgatum illud ac densatum (unporöses Gold, syn. בָּצוּר). Conjugationes faciles intellectu. LXX. *κλείειν, ἐγ-, ἀπο-, συγ-; ἀφορίζειν, ὀχυροῦν, ἀναπληροῦν, προσοίγειν; prt. pass. συγκλειστός, καθαρός, σύνδεσμος, καταλαμβάνειν; Hi. συγκλείειν, συντρίβειν, παραδιδόναι, ἐξαίρειν.*

3 perf.: סָגַר

Gn. 19, 6. וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו
Ex. 14, 3. סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר
1 Sam. 1, 5. וַיְ' סָגַר רַחְמָהּ
1 Sam. 1, 6. כִּי־סָגַר יְ' בְּעַד רַחְמָהּ
1 Rg. 11, 27. סָגַר אֶת־פֶּרֶץ עִיר דָּוִד
Job. 3, 10. כִּי לֹא סָגַר דַּלְתֵי בִטְנִי

3 perf.: וְסָגַר

Jes. 22, 22. וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ
Ez. 46, 12. וְיָצָא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר

2 perf.: וְסָגַרְתָּ

2 Reg. 4, 4. וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בְּעַדֵךְ

3 perf. pl.: סָגְרוּ

2 Chr. 29, 7. גַּם סָגְרוּ דַלְתוֹת הָאוּלָם
Ps. 17, 10. חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִימוֹ

3 perf. pl.: סָגָרוּ *p.*

Gn. 19, 10. וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ
Jos. 2, 7. וְהַשַּׁעַר סָגָרוּ

part. masc.: סֹגֵר *sg.*

Jes. 22, 22. וּפֹתֵחַ וְאֵין סֹגֵר

part. fem.: סֹגֶרֶת *sg*

Jos. 6, 1. וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת

part. pass.: סָגוּר *sg.*

1 Reg. 6, 20. וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר
1 Reg. 6, 21. מִבַּיִת זָהָב סָגוּר
1 Rg. 7, 49. לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר
1 Reg. 7, 50. הַמְּחִתּוֹת זָהָב סָגוּר
בֵּית־יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב
1 Reg. 10, 21. סָגוּר
2 Chr. 4, 20. לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר
2 Chr. 4, 22. וְהַמְּחִתּוֹת זָהָב סָגוּר
2 Chr. 9, 20. יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר
Job. 41, 7. סְגוּר חוֹתָם צָר
Ez. 44, 1. הַמִּסְפָּה קָדִים וְהוּא סָגוּר
Ez. 44, 2. סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפָּתֵחַ
Ez. 44, 2. וְהִיא סְגוּרָה
Ez. 46, 1. יִהְיֶה סָגוּר

inf. constr.: לִסְגֹּר

Jos. 2, 5. הַשַּׁעַר לִסְגוֹר בַּחֹשֶׁךְ

imprt. sg.: וְסְגֹר

Ps. 35, 3. *וְסְגֹר לִקְרַאת רָדְפִי
Jes. 26, 20. וְסְגֹר דַּלְתֵךְ בַּעֲדֶךָ

3 imperf.: יִסְגֹּר

Job. 12, 14. יִסְגֹּר עַל־אִישׁ וְלֹא יִפָּתֵחַ

3 imperf.: וַיִּסְגֹּר

Mal. 1, 10. וְיִסְגֹּר דְּלָתַיִם

3 imperf.: וַיִּסְגֹּר

Gn. 2, 21. וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה
Gn. 7, 16. וַיִּסְגֹּר יְ' בַּעֲדוֹ

Jud. 3, 22. וַיִּסְגֹּר הַחֵלֶב בְּעַד הַלַּהַב
Jud. 3, 23. וַיִּסְגֹּר דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה
2 Reg. 4, 33. וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת
2 Chr. 28, 24. וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת

3 impf. fem.: וַתִּסְגֹּר

2 Rg. 4, 5. וְתִלֹּד מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת
2 Reg. 4, 21. וַתִּסְגֹּר בְּעַדּוֹ וַתֵּצֵא

1 impf. pl.: וְנִסְגְּרָה

Neh. 6, 10. וְנִסְגְּרָה דַלְתוֹת חַהֵיכָל

3 impf. pl.: וַיִּסְגְּרוּ

Jud. 9, 51. וַיִּסְגְּרוּ בְעַדָם

Nif-al: נִסְגַּר *3 perf.*

1 Sam. 23, 7. נִסְגַּר לָבוֹא בְעִיר

impt. sg.: הִסָּגֵר

Ez. 3, 24. הִסָּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ

3 imperf.: יִסָּגֵר

Ez. 46, 2. לֹא־יִסָּגֵר עַד־הָעֶרֶב

3 impf. fem.: תִּסָּגֵר

Num. 12, 14. תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים

3 impf. fem.: וַתִּסָּגֵר

Num. 12, 15. וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ

3 impf. pl.: יִסָּגְרוּ *p.*

Jes. 45, 1. וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ
Jes. 60, 11. יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ

3 impf. pl.: וַיִּסָּגְרוּ

Neh. 13, 19. וַיְסַגְּרוּ הַדְּלָתוֹת

Pu-al: סָגַר *3 perf.*

Jes. 24, 10. סָגַר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא

3 perf. pl.: סֻגְּרוּ

Jer. 13, 19. סֻגְּרוּ וְאֵין פּוֹתֵחַ

3 perf. pl.: וְסֻגְּרוּ

Eccl. 12, 4. וְסֻגְּרוּ דְלָתַיִם בַּשּׁוּק
Jes. 24, 22. וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר

part. fem.: וּמְסֻגֶּרֶת *sg.*

Jos. 6, 1 וִירִיחוֹ סֻגֶּרֶת וּמְסֻגֶּרֶת

Hif-il: הִסְגִּיר *3 perf.*

Lev. 14, 46. כָּל־יְמֵי הַסְגִּיר אֹתוֹ

3 perf.: וְהִסְגִּיר

Lev. 13, 4. וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנָּגַע
Lev. 13, 31. וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע
Lv. 13, 33. וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּתָּק
Lev. 13, 50. וְהִסְגִּיר אֶת־הַנָּגַע
Lev. 14, 38. וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת

3 perf. c. s.: וְהִסְגִּירוֹ

Lev. 13, 5. 26. וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן
Lev. 13, 54. וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת־יָמִים

3 impf. c. s.: יַסְגִּירֶנּוּ

Lev. 13, 11. לֹא יַסְגִּירֶנּוּ כִּי טָמֵא הוּא

סוֹגֵר

ג"ז, וְסִיּוּמוֹ כְּלַשׁ אוֹ כְּלוּב לְחַיִּם [קַפֶּסִין], וְיֵשׁ ת"י קוֹלָר, וְקֹל לְכֵאוֹרָה מְתֻרְגָּם סְגַרְתָּ. וּלְשׁוֹן לְסִכְנַת סְתִימַת כָּל זִימּוּדוֹ נִלְמָדִי, וְלוּמַד לוֹ מִשְּׁקֶל קֹדֶשׁ נִרְאֶה.

n. m. (forma aramaica קוֹדֵשׁ, cui hebr. קֹדֶשׁ respondet), cavea. Trg. belle: קוֹלָר, *collare.* LXX. *κημός.*

בְּסוֹגֵר

Ez. 19, 9 וַיִּתְּנֻהוּ בְּסוֹגֵר

מַסְגֵּר

ג"ז, וְסִיּוּמוֹ כְּ' עוֹשֵׂה סְגִירוֹת [קַפְסִין-סְעָר], וּכְמוֹתוֹ נִקְשׁוּר עִם סְגַרְתָּ. כְּ' כְּמוֹ סוֹגֵר, לְשׁוֹמֵר כְּלַשׁ הַמַּסְגִּיר לְסוּרִים [קְעֶרְקֶעֶר].

n. m., 1) claustrarius (Schlosser), apposito חֹרֵשׁ; Targ. תַּרְעָיָא, janitores. 2) sicut סוֹגֵר, *claustrum*, carcer. LXX. *συγκλείειν, δεσμώτης, δεσμός, φυλακή, ὀχύρωμα.*

Jes. 24, 22. וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר

מִמַּסְגֵּר

Ps. 142, 8. הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי

Jes. 42, 7. לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אָסִיר

הַמַּסְגֵּר

Jer. 24, 1. וְאֶת־הֶחָרָשׁ וְאֶת־הַמַּסְגֵּר

וְהַמַּסְגֵּר

2 Reg. 24, 14. וְכָל הֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר
2 Rg. 24, 16. וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף
Jer. 29, 2. וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר

סֹגֵר

כִּלְשׁוֹנִי כֵּן נַעֲנִי, כְּלִי תַּפְרִיס תְּפוּוֹן, וּשְׁוֹם כִּלְשׁוֹנִי מַסְגֵּרָא, וְכֵן סוֹגֵר כֵּן נַעֲנִי, וּכְמוֹתוֹ ג"כ כְּנוּי סוֹגֵר נִקְצַעַת תְּקוּוֹ [עַכְלַסְעֶרִיטִין].

v. aram., hebraico par atque aequale, unde מַסְגֵּרָא, carcer; סוֹגֵר, claustrum; סוֹגֵר, hemistichium versiculi bipartiti posterius. LXX. *ἐμφράττειν* (cf. Hebr. 11, 33.).

3 perf.: וַיִּסְגֹּר

Dan. 6, 23. וַיְסַגֵּר פֶּם אֲרְיוָתָא

מִסְגֶּרֶת

ג"כ, וְכִכְנוּי מִסְגֶּרֶת, וְלֹא מִסְגֶּרֶת כְּלַשׁוֹן קִצְנוּ קֹלָת, וְסִיּוּמוֹ לְנֵר מַסְגִּיר מַסְגִּיר, לְכֵן כְּ' כְּמוֹ מַסְגֵּר וְכֹלֵשׁ וְסוֹסֵר [נַעֲקַנְגִיסְס] מַסְגִּיר מְסוּרִין מַסְגִּיר. כְּ' וְ וְכִכְנֵסֶת וְעָקוּם [לֵיינְפַּסְקוּנְג, סוּם-, -שְׁלֵיפְקוּנְג], וְנִכְיָסֵס כְּלַשׁוֹן מַסְגֵּרֶת נַעֲנִין מַסְכּוֹכוֹת נִסְפָּר מְלַכִּים מְקוֹלְקִים מְקוֹכְכִים, לְדַעַת מַסְכֵּכָה [מַסְכָּת מְסוּךְ] מַסְגֵּרוֹת כְּמִין עֲבָלוֹת מְכוּנָעוֹת [פֵּיעֶרְגַּעְקַעַת זַיְל-דֶעֶר, פַּעֲלְדֶעֶר], וְכֵן דַּעַת יְקָקִי, וּכְקִיצוֹ כֵּן ע"ם שֶׁמְּקוֹקִים מְכוּכוֹת, וּלְקִיסִים פֵּרוּשׁוֹ נַעֲנִין לְקֹר, וּכְלִיקָזוֹן כְּלַשׁ לִ', וְכֵן דַּעַת הַמְּקֹרָגֵס גְּדָנֵם שְׁסוּךְ כְּכֻכָּת נִכְלָל.

n. f. (pl. מִסְגְּרוֹת, non מִסְגֵּרוֹת), aliquid ambiens, circumcludens, circumscribens: 1) claustrum, carcer, custodia, in quam vincti inclusi s. conditi sunt; 2) clausura, cinctura, h. e. taenia, *cymatium*, quo quid ornatus causa cingitur (Einfassung). In libris Regum hoc nomine appellantur cervices quadratae (*Misna Midot:* מַגְבָּלְאוֹת מִרְבָּעוֹת) s. clypei (syr. *sakro*), qui bases laterum ambiebant (viereckige Schilder, Seitenfelder). Targ. non male: גְּדָנֵם h. e. cingulum s. corona ornans. LXX. *σύγκλεισμα, συγκλεισμός, συγκλειστός, διάπτυγμα, στεφάνη;* pl. *τρίβος.*

Ex. 25, 25. וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת
Ex. 37, 12. מִסְגֶּרֶת טֶפַח סָבִיב

הַמִּסְגֶּרֶת

Ex. 25, 27. לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיךָ
Ex. 37, 14. לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ

cum suff.: לְמִסְגַּרְתּוֹ

Ex. 25, 25. 37, 12. זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ

pl.: מִסְגְּרוֹת

1 Reg. 7, 28. מִסְגְּרוֹת לָהֶם

pl.: וּמִסְגֶּרֶת

1 Rg. 7, 28. וּמִסְגֶּרֶת בֵּין הַשְּׁלַבִּים

pl.: הַמִּסְגְּרוֹת

1 Reg. 7, 29. וְעַל־הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר
2 Rg. 16, 17. אֶת־הַמִּסְגְּרוֹת הַמְּכֹנוֹת

pl.: לַמִּסְגְּרוֹת

1 Reg. 7, 32. לְמִתַּחַת לַמִּסְגְּרוֹת

pl. c. suff.: וּמִסְגְּרֹתֵיהֶן

1 Rg. 7, 35. 36 *K'tib* יְדוֹתֶיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ

pl. c. s.: וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם

1 Reg. 7, 31. וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם מְרֻבָּעוֹת

pl. c. s.: מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם

Ps. 18, 46. וַיֶּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם

Mich. 7, 17. יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם

pl. c. suff.: מִמִּסְגְּרוֹתָם

2 Sam. 22, 46. וַיֶּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם

סְגֻלָּה

ג"ז, וּשְׁמוֹלֵשׁ כְּמוֹנְכוֹ. ק' מְקוֹם שֶׁסּוֹלֵשׁ מוּסְגָּר, לוֹ מִסְגָּר סְלֵשׁ [סְעָרְן-סְפֵּר-שְׁלַאסְס], וְהוּא הַקּוֹס שֶׁמּוּגָר סְלֵשׁ, וּמִפְּנֵי כְּוּוֹנַת הַסְּפוּק לְפִגְשָׁם כְּדֵי שֶׁכּוֹל וְקַלְקֵל סָגוּר לְנֵשׁ, כִּי אֵדֵם יִכְעַן לְפִרְכִּיו נְקוּס, וְיִקְרְעֵנוּ עַל סְלֵשׁ. ג' שֶׁס לְוֹסֵד מְוּקָק וּלְיִקְן נְדְמִיוֹן לְוֹסֵד סָגוּר, וְכֵן דַּעַת הַמְּקֹרָגֵס הַיָּתֵב סְגֻלָּה. ג' נַהֲפָסוּק וְסִיק קְכִיק וְסָגֵר, וּמְוּנְכוֹ לְדַעַת הַקְּנוּס הַקִּיק אוֹ נֵשׁ [זִילֵן], כִּי קְרֵגֵס עֲגִיל, קְנוּס עַל הַקִּיק וְנֵשׁ, וְכֵן נִקְמַת סַכְּרָא נְשַׁפֵּ סוּרִית, וְהַמְּצוּת ג"כ מִכֵּן סְנוּג, וּלְ"ק כְּמוֹ שְׁגוּר בְּעַכְנִי, מִן קְכִיק וְדִקֵּר [שְׁפִיעֵס, לְשַׁפְּנֵע], מְשֻׁרָּשׁ סָגֵר עֵכֶן כְּרִיקֵס, וְכֵן נִקְמַת סָגֵר נִקְמִי, וְכֵן נֵכֶל שֶׁמִּי עֵרֶב, וּלְדַעַת יְקָקִי וְקֵכֶן-עוֹרֵק סָגוּר הוּק סְנוּוִי, וְנוּק קְנוּק עַד הַקְּנוּס.

v. comp. intr. inus., fluere, defluere, pluere, arab. שגר (de pluvia fecundante, qua fructus intumescunt), a rad. *gar*, quam cum praepos. *na* compositam habes in v. נָגַר. Huc, ut videtur, referri oportet Piël סִגֵּר et Hi. הִסְגִּיר, vi effundendi, tropice tradendi, translatione plane eadem, qua vv. שָׁדָא, מָגַר, הִגִּיר, הִצְרִיחַ aram. (syr. שָׁדָא נַפְשֵׁיהּ, *παραβάλλεσθαι ψυχήν*), אשאל arab. (*asâla nafsahu*, profundere vitam) dicuntur.

95 *

II. סָגַר

פְּעַל נוֹדֵד, וּלְ"ע כְּ"פ נְגוֹר סַגְרִיר, וּמוּנְכוֹ וּפְתַרְגּוֹמוֹ כּוֹיְלֵס וְנִיפֵס וּגְשִׁימֵס [פְּלִיעֶסְעֶן, סְעָרְשֶׁנְ-, רְעֶגְנֶעְן], וְכֵן שֶׁגֶר כְּלַשׁוֹן יִשְׁעְיָהוּ עֵכֶן כּוֹיְלֵס, וְהַמְּכוֹנוֹ סָגַר [הַסְּתֵם מְקֹנָג מוּגָג], וְכֵן שֶׁגֶר דָּגַר לְעִיל הַדֶּגֶם [נְשְׁקֹנָג מוּגָג לְשֶׁקֶר עַ"כ], וְיוֹתֵר מִזֶּה נֵעֲכֶן הַזָּווּי עִי' כְּלוֹף הַדְּגָרִים נְסוֹף הַסֵּפֶר. וְעַ קוֹרֵץ נְעִיס שֶׁרֶק מְקֹנוֹת מְכוּוֹן וְזֶה נֵכֶן הַכֹּכֶב סְגַר, שְׁמוּאֵל עַל הַשְּׁבָכָה וְהָעֵכֶם [קוֹיס-נִיעֶסְעֶן], עֵכֶן מְנוֹן וְהַמְּלֵשׁ דְּכַר נִיל פְּלְמוּכִי [קִיכְעֶרְלִיעֶסְעֶרְן, -נְעֶנְעֶן], וְכִי כֵן הַמְּשֻׁלָּשׁ קְצֵל חֲצֵרָה, עַל מְכוֹר וְכִתְיכָה נִיל, מְקֹנוֹת שֶׁל הַשְּׁבָכָה, וְכֵן הַגִּיר, וְכֵן מַגַּר לְעִיל נְשְׁלוֹנ וְהַמְּצֵךְ וְהַ, וְכֵן נְעַכְנִי אַשְׁאל כֶּפֶס [הַשְּׁבָכָה נְפֶס], הַכְּלוֹן מְנוֹן, וְכֵן שָׁדָא נִקְמִי. וְכֵן נְכֵכֶן הַכּוֹסֵף חְסַגֵּיר מוּק, כְּמוֹ הַגִּ"ל, וְנוּק קְנוּק עַד קְקִי הַלְּשׁוֹן.

v. comp. intr. inus., fluere, defluere, pluere, arab. שגר (de pluvia fecundante, qua fructus intumescunt), a rad. *gar*, quam cum praepos. *na* compositam habes in v. נָגַר. Huc, ut videtur, referri oportet Piël סִגֵּר et Hi. הִסְגִּיר, vi effundendi, tropice tradendi, translatione plane eadem, qua vv. שָׁדָא, מָגַר, הִגִּיר, הִצְרִיחַ aram. (syr. שָׁדָא נַפְשֵׁיהּ, *παραβάλλεσθαι ψυχήν*), אשאל arab. (*asâla nafsahu*, profundere vitam) dicuntur.

Hos. 13, 8. וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם
Job. 28, 15. לֹא־יִתֵּן סְגוֹר תַּחְתֶּיהָ

וְסָגַר

Ps. 35, 3. וְסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי

Digitized by Google

סָגַר סָדַד

Pi-el: סִגֵּר 3 *perf.*
סגר אלהים חיום 1 Sam. 26, 8.
סגר את האנשים 2 Sam. 18, 28.
סִגְּרָנִי 3 *perf. c. s.:*
אשר סגרני יי׳ בידך 1 Sam. 24, 19.
יְסַגֶּרְךָ 3 *impf. c. s.:*
היום הזה יסגרך יי׳ בידי 1 S. 17, 46.
Hif-il: הִסְגִּיר 3 *perf.*
וחיתם לדבר הסגיר Ps. 78, 50.
הסגיר ביד־אויב Thr. 2, 7.
הִסְגִּירָם 3 *perf. c. s.:*
וי״י הסגירם Dt. 32, 30.
הִסְגַּרְתָּנִי 2 *perf. c. s.:*
ולא הסגרתני ביד אויב Ps. 31, 9.
וְהִסְגַּרְתָּנִי 1 *perf.:*
והסגרתי עיר ומלאה Am. 6, 8.
לְהַסְגִּיר *inf. constr.:*
להסגיר לאדום Am. 1, 6.
הַסְגִּירוֹ *inf. c. suff.:*
ולנו הסגירו ביד המלך 1 S. 23, 20.
עלי־הסגירם גלות שלמה Am. 1, 9.
תַּסְגִּיר 2 *imperf.:*
לא־תסגיר עבד Dt. 23, 16.
תַּסְגֵּר 2 *impf. ap.:*
ואל־תסגר שרידיו Obad. 1, 14.
תַּסְגְּרֵנִי 2 *impf. c. s.:*
ואם־תסגרני ביד 1 Sam. 30, 15.
יַסְגִּיר 3 *imperf.:*
אם־יחלוץ ויסגיר Job. 11, 10.
יַסְגֵּר 3 *impf. ap.:*
ויסגר לברד בעירם Ps. 78, 48.
ויסגר לחרב עמו Ps. 78, 62.
יַסְגִּירֵנִי 3 *impf. c. s.:*
יסגירני אל אל עריל Job. 16, 11.
יַסְגִּירוּ 3 *impf. pl.:*
ולא־יסגרו את־הרצח Jos. 20, 5.
ויאמר י״י יסגירו 1 Sam. 23, 12.
הַיַסְגִּירוּ 3 *pl. c. h int.:*
היסגרו בעלי קעילה 1 Sam. 23, 12.
הַיַסְגִּירוּ 3 *pl. c. suff.:* *c. h int.*
היסגירני בעלי קעילה 1 Sam. 23, 11.

סַגְרִיר

ז״ו ע״ע עַבְטִיט, שַׁסְרִיר, חַבְלִיל, נכפל לסוף הפרק בסוף, ומוכנו מער ונפש [רעגען], וכן פרעו כל התורנים הקלמוכים, מבלי דעת סוד הפרק, ובקומם שומכוני כאשר תמוך נפש [ויקרא כ״ו ז׳], נלי כפל לסוף, וקל להבין.
n. m. (ad s. f. עַבְטִיט, שַׁסְרִיר, חַבְלִיל), imber, pluvia, samarit. אַסְגֵּר (Lev. 26, 4.). LXX. *χειμερινός.*
דלק מורד ביום סגריר Prv. 27, 15.

סָדַד

פעל ל״ע כ״פ נגור סָד, והמונן לד״ק סגיר מגיר [קומאליעמען], וכן נעבגי. ופעל ג״כ שהפרש לפעל סד פוף סָדָה, כאשר נאמת הדעות נאבמי סָדַד [סַדְיָא], סָדָן יוביו, שהם מן סָבָא, ונאשר שהפעל סד לא נאבע נכבוי יתכן שמוש ע״ע יָד, ופעל ג״כ שפעל ג׳ שהפרש נעגין לאך סָד, סָדָה, ועגין כולם לפעל שמושים אל צֶד, לולם סיוד לסוף דעת פהרש נוקע עגים וטלע לגוויס, כי קגר מבע הקוט מהשקיע.
v. inus., quod nonnulli, sicut arab *sadda*, vim circumcludendi habere dicunt. Poterit etiam סָדָה radix esse insequentis nominis סָד (ad s. f. יָד), quemadmodum nmm. aram. סָדֵי (def. סַדְיָא), סָדָן a v. סָדָא descendunt. Et vv. סָד, סָדָן, סָדָה tres formae ejusdem verbi esse videntur, significatione verbi צֶד consimili.

סַד

ז״ו וכטי למספכת [נלאקק], וכן נקרמי סַדְיָא, וכן סָדָן מפרש וס, ונפאל על כלי לומכות כדמות קנים [עי׳ קרווי פניכים ע״ו], ונמקום לקר לדבר יותר לוס.
n. m., cippus, compes, quo pedes constringuntur et ligantur, aram. סָדָן, סַדְיָא, origine adhuc non satis explorata. Lutherus bene: Stock. LXX. *κώλυμα, ξύλον.*

בַּסַּד

Job. 13, 27. ותשם בסד ו רגלי
Job. 33, 11. ישם בסד רגלי

סָדִין

ז״ו ומוכנו מן לעון הנקלק סכדו, ווכו כמו סכדו, כי וס לעון סכדלק, וכן נפעם כוזו ויון [*s. sindu, σινδών*], ול״כ יִין הסופי, בלי ז״יכות לפרש. ומוס הסמאל על נגד סנדלק, והוא כמו כתנת. נקרגוס מאלמו, נספרי קרווי פניכים קף קע״ס. והגווריס הפש מן פעל סדן לק פנעו ולק נגעו נקקל לפעק, ונקקק-לון עיני תלמידים יסכלו.
n. m., linum Indicum (= אַסְתַּן סַהְוִי = אַסְתַּן הִנְדִּי), ab origine Indica s. Hindostanica, sanscr. *sindu*, gr. *σινδών*, c. terminatione יִן, quae ad radicem accessit. Deinde de veste ex lino Indico confecta, syr. *senduno* (pro *σουδάριον* Luc. 19, 20., *λέντιον* Joh. 13, 4.). Oculis capti sunt, qui originem hujus nominis in arabico *sadana* (vestem laxare) quaerunt, quod ipsum factum est ex nn. *sadinon, sadànon, sadanon*, nostri similibus. LXX. *σινδών, βύσσος.*

סָדִין

Prv. 31, 24. סדין עשתה ותמכר
pl.: סְדִינִים
Jud 14, 12 ונתתי לכם שלשים סדינים
Jud. 14, 13. שלשים סדינים
pl.: וַהֲסַדִּינִים
Jes. 3, 23. והסדינים והצניפות

סִדְר

פעל ל״ע כ״פ נגוסים, והמונן עניכה וקיכה וכליפה [נוסאמען-קַרלכען, ריייסען], ונפרגוס זגור הכנד סַדֵּר, ופעולי׳ שלו אִסְתַּדֵּר נאכוון הוס, ונשפה ענייכית נכל הנניכים. ופעל לקקול הפרש לע שהפכו סַדַּר [מען מקנב-עוג לפסאמק הכלילם], וכן נאכוון ענייכה וקלכים הֵד, הֵר, סֵר, ומעל סַדַּר לקען לק הפקק של סָדַר, ומזוי נשפתי מעבע פי׳ נלוף הפרש נסוף.
v. comp. inus., coordinare, *con*serere, ordine *con*jungere. Aram. inde Pi. סַדֵּר et Itpa. אִסְתַּדַּר, neohebraice omnes conjugationes frequentantur. Cognatum est שָׁדַר, praefixo שׁ = ס h. e. *σύν*; radicem ex vv. simplicibus שֵׁר, תֵּר, דֵּר perspicies.

סָדַר סוּא סוֹא סָהַר

ritanus habeat סחר (syr. *sechorto*, arx, turris) et similiter gemarice סָדַר dicatur, non est dubium, quin de circulari loco, spec. de carcere dicatur. LXX. *ὀχύρωμα, δεσμωτήριον*; סֵר בֵּית־סֹהַר, *ἀρχιδεσμοφύλαξ.*

הַסֹּהַר

Gn. 39, 20. ויתנהו אל־בית הסהר
Gn. 39, 20. ויהי־שם בבית הסהר
Gn. 39, 21. חנן בעיני שר בית־הסהר
Gn. 39, 22. ויתן שר בית־הסהר
Gn. 39, 22. אשר בבית הסהר
Gn. 39, 23. אין ו שר בית־הסהר
Gn. 40, 3. אל־בית הסהר
Gn. 40, 5. אסורים בבית הסהר

סָהַר

ז״ו, שפרגו לפן-עוכל פלשון יכק, פ״ל לכמי ועכני, לולם הפרוש הוס לפיכו מפיפנ, נעגור שהשוי עם יכק להסמין הענול לק נאבע נעגני. לכן כ״ל מסתבר פרוש שלאם יכקי, שנאל לפן הסהר לפן הענול [כוכלונג], ול״ל שם עכוכך כלפן של איש גלולים, שרוקיים נהק, והול עשוי מלבני זיש, ונלשון עכני קוי הסהר, ע״ש שהענול כמו נקב ענול מלמו כלפן ענול. ופשר עגין יכק דע קוכל שהפרש הסהר עגין ליהיכה, ולפיכו ז״ייך לפ״ו לבקן.
n. m., secundum Ibn-Ezram *luna*, quae hebraice nunquam a forma rotunda appellatur. Et vel nomina lunae arabica et aramaica, quae similiter sonant, non a rotundositate, sed a luce splendida (זָהַר, זֹהַר = סָהַר) desumta sunt. Praeplacet igitur Isaaci glossa, qui חַסַּהַר אַגַּן de cratere rotundositatis h. e. rotundo interpretatur, ita ut umbilicus sponsae cum cratere marmoreo, aquis pellucidis, quibus manus lavantur, pleno (arab. סהר) comparetur. LXX. *τορευτός.*

הַסַּהַר

Cant. 7, 3. שרך אגן הסהר

סוּא

פעל ל״ע כ״פ נכנין הכנד סאָא, ומוכנו כמו טאָא, זְנַז, וכולם נעניכ לפך, לומר גריפ ושיפפ פדק ופלף והלפ [עריינען, פַּלְטע-], ומוס פפקול נניכוי בְּסַאסָאָה כמו בְּזַנְזָהּ, לומר פהלף לוקף, ונפאל קפלף לוקף [בְּשַׁפָּחָה] קניכה, והפרוש הוס יפוף לפעל הכקוק ולהפעך. קין פפרש סָא נפכוון ריפ הלפף, וכן שאא נעגי, לו עפעך סס, וכן בָּא לעיל, והפעל סָא לקען, והשוי כשפתי מעבע עי׳ נלו״ה נסוף.
vrb. inus., praeter *Pi-el* redupl. סאָא, quod, sicut טאָא, זְנַז, vi agendi et abigendi, pellendi et depellendi dicitur, unde בְּסַאסָאָה = בְּזַנְזָהּ h. e. *expulsione* (et ablegatione puniebas eam). Radix סָא, sicut בָּא, סָב arab. שאא, vim *currendi* habet, gr. *θέ-ειν*, dorice *σέ-ειν*, unde *σεύ-ειν*. LXX. *μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων.*

Pi-el: סִאסֵא
inf. c. s.: בְּסַאסְאָהּ
Jes. 27, 8. בסאסאה בשלחה תריבנה

סוֹא

שע״פ לפלן נוסני נפנכים מפפקוכ

[מצרי קסיג], וסוף הפלך הפקרון [מצרי קסיר: שכנקיש [שכנקיש] אל מסוך מצרי שכיחו [שכנקיש] שלך לא שכח, ואכל סיכוחם [כי] [מצרי קסיג] נקיש. Σεθώς, ערכך אלקיש אם מכתיב, ואכל אליכי נקלל וועיש, ומה קרון, שכחם סהא הקלר מן סוח, כמו הוּ מן זאת ודוק.

n. pr. regis *Tanitici* (in Aegypto inferiori), aequalis Hoseae, regis Israëlitici (2 Reg. 17, 4.), Ζήτ apud Manethonem, Σεθώς apud Herodotum (2, 141.), *Sothis* apud Plinium, unde colligere potes, a סוא ex סוח, sicut הוּ ex זאת esse per apocopen factum.

I. סוג

שאר סג, ופעיל הֵסִיג, והמונן עתוק לאיתן ושינוי [ווי־כַּתן, לוריק־], ל״ע ידיד הלחם מפקב״ם וזהו כלו סג יחזו, ולא נסוג ממך, שכל לשון השיב והזיר מדבר, כתרגומו זוֹר. לוקלס עוד מצאר שאלת סג [קלים כ״ג ל׳] כמו סיר זה, וכן פרשו י׳ קיקי, ועכין סוג נ׳ בדעת הלב״ג לשאר נו סג, כי כלשר בוגם לשוך שלב [קלים מ״ל י״ע]. הנעל נסוג שגור יותר מענין הקל, הן נקוד עם אָחוֹר, מֵאַחֲרַי, הן בלי קשור ומיל. ושאר לקשור הזרע דע שהקען סג נ״ב נספעל כָּסַג, כֵּיסח לעיל, ושכל חֶסֶח לקען, ושרש חג לעיל ג״כ כדומה לו, והשוי נשפתי מפרש ע׳ בלוש הזרעים נסוף.

h. e. סָג (impf. יָסוֹג), cedere, recedere, de recessione, qua quis ex metu, pavore, confusione ac pudore retrocedit, plerumque de recessione, qua quis Deum deserit et a verbo ejus desciscit, velut Ψ. 53, 4. LXX. πάντες ἐξέκλιναν (Rom. 3, 12.). *Isaaki:* סָג = בְּלִי sine causa. Is, cujus animus est a Deo abalienatus, סוֹג לֵב dicitur (cf. Ψ. 43, 19.). *Ni.* נָסוֹג (quod conjugatione *Qal* est usitatius), vel absolut., vel seqq. מֵאַחֲרַי, אָחוֹר. Verbo סָג par est v. נָח; eademque radix praepositionibus aucta comparet in vv. פָּסַח, כָּסַג. LXX. ἀφιστάναι, ἐκκλίνειν, φράσσειν; סוֹג לֵב Θρασυκάρδιος; *Ni.* ἀποχωρεῖν, ἀναστρέφειν, κενὸν ἀποστρέφειν, ἀνταλλάττειν.

3 *perf.*: סָג
Ps. 53, 4. כלו סג יחדו

part. pass.: סָגוּג *sg.*
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב

1 *impf. pl.*: נָסוֹג
Ps. 80, 19. ולא־נסוג ממך

Nif-al: נָסוֹג 3 *perf.*
Ps. 44, 19. לא־נסוג אחור לביתך
2 Sam. 1, 22. לא ישוב אחור

1 *perf.*: נָסוֹגֹתִי
Jes. 50, 5. אחור לא נסוגתי

3 *perf. pl.*: נָסוֹגוּ
Jes. 42, 17. נסוגו אחור יבשו בשת
Jer. 38, 22. נסוגו אחור

part. pl.: נְסוֹגִים
Jer. 46, 5. ויתם נסוגים אחור

part. pl.: הַנְּסוֹגִים
Zeph. 1, 6. והנוגים מאחרי ה׳

3 *impf. pl.*: יִסְּגוּ
Ps. 35, 4. יסגו אחור
Ps. 40, 15. 70, 3. יסגו אחור ויכלמו

3 *impf. pl.*: וַיִּסְּגוּ
Ps. 129, 5. יבשו ויסגו אחור

3 *impf. pl.*: וַיִּסְּגוּ
Ps. 78, 57. וישגו ויבגדו

סִיג

ג״ז, והכנוי סִיגִים [ונקיוס נוספקות סְגָגִים, נדגוש תמוך הכף], והמונן הנפרש ומוריק ונעתק וכנדל מדגר [שכנעגיש-לעכעם, -נעריקשעם], וכשלל על הנריק מעתק ונפרש ע׳ וקוק [שכנעגנ, שלשקק], לכן פסולת ומתכת כעם ופיוסק כללו, והמעלות כהפסוק סגו סגים מכסף, ונעגו פלומים שעניכו עפרונות.

n. m. (pl. סִיגִים, aliquot in Codd. סְגָגִים), recedanea, scoria, quae a metallis *recessit* s. *separatur* (non quae iis admixta est). LXX. ἀδόλιμος, ἀπειθῶν; ἀναμιγνύναι, σύγκρασις; παραβαίνειν.

לְסִיג
Ez. 22, 18. Q're. בית־ישראל לסוג

pl.: סִיגִים
Ps. 119, 119. סיגים השבת
Prv. 25, 4. הגר סיגים מכסף
Prv. 26, 23. כסף סיגים מצפה
Ez. 22, 18. כור סיגים כסף היו

pl.: לְסִגִּים
Jes. 1, 22. כספך היה לסגים
Ez. 22, 19. יען היות כלכם לסגים

pl. c. suff.: סִגֶּיךָ
Jes. 1, 25. ואצרף כבר סגיך

סוג

ג״ז נכתיב כמו סִיג, ופין פסרש נמכוון. *n. m. Ketib* (= סִיג *Qeri*), scoria.

K'tib: לְסוֹג
Ex. 22, 18. בית־ישראל לסוג

II. סוּג

לומר סָג, ומונכו כמו שָׂךְ, שֶׂךְ לקען, לומר נדיכ ופסכה נעד וסכיכה [לוקניינען], ומוס סוגה נשוסים, ונקרמי סָג מצלהו, ומוס הניכוני סָגָג, וכן הכנד סַגֵּג, ונשפה ענריכית סַגָּג, ופעולי שלו סֵיגֵי, ושמות נקרמי סֵיגֵי וכן סְגֻלָּה, ופסס סוּג להסמכת כולל לנכיס [נשטוכנ] ג״כ מוס הזרע.

h. e. סָג, *v. tr.*, sepire (umzäunen), sicut שָׂךְ, שׂוּךְ, unde in Cantico סוּגַת שׁוֹשַׁנִּים de acervo tritici liliis septo, terminato s., ut Hieron. habet, vallato, aram. סָגָא, סָגֵי, סָגִי, neohebr. סִיג, סֵיג, et nn. סֵיג (Complex der Vorbauungsgesetze), סוּגְיָא logice: *genus* (div. מִין, *species*), alia. LXX. belle: (θημωνία σίτου) πεφραγμένη ἐν κρίνοις.

p. p. fem.: סְגֻגָּה *sg.*
Cant. 7, 3. סרגה בשושנים

סוּד

לומר סָד, פעל ל״ע כ״ק נגוורים, וקמוכו שגור דָּסַד לעיל, והמכוון יסיכה [ויעלען], וכן נקפת כזרע כמכוון נפעל ערני ר״סד, וכן נשפה הכלקית ויוכית וכוחית נוקלית ולישלית נרמכית ולכנליטילית וכדומה, כלשר קלקה נגלקי לקען נלוש הזרעים. ועע שפעולם נודלת יקלה הפעולם סכודלת, לומר זית והנגה כניכה והנגה הפעלם ויסידם הנקה והפרכה, וכן נשפתי מערב הלון וס, וזוס קנין לין שָׁת נדוסה שׁל סָד, ולין שהזרע נספעל דָּסַד תלקה לעיל קקת הזרע.

h. e. סָד, *v. inus.*, pro quo *v. comp.* דָּסַד (arab. רשׁד) usitatum est, *c. h int.*: הֲסִיסוֹד
Job. 15, 8. הבסוד אלוה תשמע

מִסּוֹד
Ps. 64, 3. תסתירני מסוד מרעים

cum suff.: סוֹדִי
Job. 19, 19. תעבתני כל־מתי סודי

cum suff.: בְּסוֹדָי
Jer. 23, 22. ואם־עמדו בסודי

cum suff.: סוֹדוֹ
Prv. 3, 32. ואת־ישרים סודו
Am. 3, 7. כי אם־גלה סודו

cum suff.: בְּסוֹדָם
Gn. 49, 6. בסדם אל־תבא נפשי

סָדַד

ג״ז נויר סָד, ומונכו כמו יָסוֹד לעיל, לומר קרקוע ומעמד דנר [נרוכד, -לעגע]. ולקר לעכין המשקל כלא כאלף לקל מַבּוּל מן בָּזַל, וכן מִשּׁוּם מן שׁוּם, כלגוש לקר מס פשמוש, וכן לקר תו פשמוש הלגוש, ל״ע תַּמּוּד מן כוד, חוו. ולע קוכל שפשם יָסוֹד נ״כ כ״ל מזרע קוד, ע״ע יָסַד, יָתוֹם, יַלְקוּט, לומר מן הפתיליים, ומונכו לקר יכוכן ולקר יכוך ויכון, וכוה קלקה לנגנ הזרע.

n. m. (a v. סָד, sicut מַבּוּל a v. בָּזַל, מְשׁוּשׁ a v. שׁוּשׁ, מָד a v. חָפַר, תַּמּוּד a v. מוּד), fundamentum, basis. Fortasse etiam n. יְסוֹד *imperfectivum* est et a v. סוּד ad s. f. יַלְקוּט, יָתוֹם, deducendum. LXX. θεμέλιον.

וּמַמְסָד
1 Reg. 7, 9. וממסד עד הטפחות

סְוֹד
ג״ז ע״פ קוֹל, מזרע סָד, ולא הקנר מן יְסוֹד, והמונן נתמנות מוזר [ויען], וכן וסלד נעכני. ונלקר מפלע וכסן [פלשטער, פליסל], לכן נפזלקם על מסר קנכה [ויעלונג, קנייו], ל״ע סוד כיוריס, סוד מזקיס, סוד מס, סוד מרעים, סוד קלוזים, סוד יחריס, סוד קלבי, סוד ל׳. ומן מסר קנכה לתעולם הפזלל על יעילה נכלל [נערלשטונג], כשפרש לנן-עורך, וכן הטיכים, סתיק סוד, ומתי סודי כמו לכני עתי, ולפפיים כמו עגה נפזלל על רו [נפה״יכיסם].

n. m. (ad s. f. קוֹל, a rad. סָד, ac proinde non ex יָסַד per aphaeresin ortum), *sed-es*, arab. *visâdâ*, pulvinar, ἀναπλιντήριον, hinc de *consessu* s. coetu, *circulo*, corona colloquentium, veluti juvenum, cavillatorum, populi, sodalium, sanctorum piorumque, etiam de consilio, quo Deus cum semet ipso incomprehenso modo deliberat, general. de omni *deliberatione* familiarique colloquio, indeque de secreto s. *mysterio*, quod *eliminare* nefas est (גָּלָה סוֹד). LXX. συνέδριον (συνεδριάζειν), συναγωγή; βουλή, γνώμη, σύνταγμα; ὑπόστασις, ὑπόστημα, κραταίωμα, παιδεία, ἐπισκοπὴν ποιεῖν, συστροφή; ἕδεσμα; מְתֵי סוֹדִי οἱ ἰδιῶταί μου.

סוד ה׳ ליראיו
Ps. 25, 14.
יחדו נמתיק סוד
Ps. 55, 15.
על־עמך יערימו סוד
Ps. 83, 4.
חולך רכיל מגלה־סוד
Prv. 11, 13.
הפר מחשבות באין סוד
Prv. 15, 22.
גולה־סוד הולך רכיל
Prv. 20, 19.
סוד בחורים יחדד
Jer. 6, 11.

וְסוֹד
Prv. 25, 9. וסוד אחר אל־תגל

בְּסוֹד
Job. 29, 4. בסוד אלוה עלי אהלי
Ps. 89, 8. נערץ בסוד־קדשים
Ps. 111, 1. בסוד ישרים ועדה
Jer. 15, 17. בסוד־משחקים
Jer. 23, 18. מי עמד בסוד ה׳
Ez. 13, 9. בסוד עמי לא־יהיו

סוּדָה

ג״ז וסמך מַסֵּיָה, והמונן נעיף ונמס [אלייער] על הפניס, וכן פרשו המתרגם בֵּית־אַפֵּא, והזרע סוס לשון נעיפה, כלשר סוכקתי. ולפע יסודם קרפנע רפ״ז לפ״ז זרע סוס כמו ספה, ענין הגנה והסקופות, מכל וכיק.

n. m. (c. מַסֵּיָה), tegumentum, velum (Schleier), a v. סָיָה, *du*-ere, velare. Targ. בֵּית־אַפֵּא (Gesichtshülle). Errat *Juda Carpentrasi*, qui סָיָה pro סָפָה vi tegendi et amiciendi, dictum opinatur. LXX. κάλυμμα.

מַסֵּיָה
Ex. 34, 33. ויתן על־פניו מסוה

הַמַּסֵּיָה
Ex. 34, 34. יסיר את־המסוה
Ex. 34, 35. והשיב משה את־המסוה

סוּת

ג״כ, הקנר מן סוּתָה, מזרע סוס, והמונן מעפה ונעיף [הילנע], נפזלל על נגד כנלנ, ול״כ קיכנו הקנר מן פְּסוּת, כלשר קמנו קנת, וכן לפע לנן-עורך זכלנ והכנון שהוא מנוכת מסוס, ודוק.

n. f. (abbrev. ex מְסוּיָה, a rad. סָיָה), velamen, amictus, vestis. Jam *Ibn-Ezra* intellexit, falli eos, qui ex פְּסוּת, abjecta prima radicali, ortum censerent. LXX. περιβολή.

cum suff.: סוּתָהּ
Gn. 49, 11. ובדם־ענבים סותה

סִיחַן

v. s. סִיר *p.* 763.

Digitized by Google

סוּחָה

v. s. r. סָחָה *p.* 761.

סוּךְ

לושר סָךְ, וסעתיד יָסוּךְ, וסשונן סריקס על דגר נשען [קיינרייגען], וכן סשרש נשסס יוכיח [σώχ-ω] לשון סריקס, ושום ריקוס ונסיכס [קיינוסלגען], ונכוסף הלשון ריקוס שען על שמלס [דיא קלייד לקיינרייגען], ולא כן שייכות להסעלים שסנגנו לעיל ססס סָךְ, או שיש שלוב בין שני סכוונות ע' עול יִלְךְ. סניכוכי מָסַךְ נסר מָסָה, יון סכך.

h. e. סָךְ (impf. יָסוּךְ), infricare (einreiben), gr. σώχ-ειν, hinc delibuere, ungere, perfundere. *Hi.* ungere se sive corpus sive vestes. Ergo origine differt a v. רָסַךְ, רָצַךְ q. v., nisi est inter eorum radices latens quaedam communio. Part. מָסֵךְ = מָסָךְ ad v. סָכַךְ oportet referri. LXX. *ἀλείφειν, χρίειν*; inf. *ἄλειμμα.*

2 perf. f.: וָסָכְתְּ
Ruth 3, 3. ורחצת וסכת

1 perf.: סָכְתִּי *p.*
Dan. 10, 3. וסוך לא־סכתי

inf. abs.: וָסוֹךְ
Dan. 10, 3. יסוך לא־סכתי

1 impf. c. s.: וָאֶסְכָּךְ
Ez. 16, 9. ואסכך בשמן

2 imperf.: תָּסוֹךְ
Dt. 28, 40. ושמן לא תסוך
Mich. 6, 15. ולא־תסוך שמן

2 impf. fem.: תָּסוֹכִי
2 Sam. 14, 2. ואל־תסוכי שמן

3 imperf.: יִסַּךְ
Ex. 30, 32. על־בשר אדם לא ייסך

3 impf. pl. c. s.: וַיָּסֻכוּם
2 Chr. 28, 15. וישקום ויסכום

Hif-il: הַסִּיךְ
3 imperf. ap.: וַיָּסֶךְ
2 Sam. 12, 20. וירחץ ויסך

אָסוּךְ

ע"ו, וסשונן לדעת שלשס יקקי כלי סיכס שען, ושלוש ען סיסוד, לוולס לדעת כל"ק לגין ניס נו שען [ושלנעג-שלשג], וש"כ שלוש קיכוס יסוד, וכנר חויתי דעתי לעיל תקת קסן.

n. m., lecythus (Salbfläschchen, Flacon), praefixo *Alef*, quod dicitur, *heëmantico.* LXX. *ἀλείφειν.*

2 Reg. 4, 2. כי אם־אסוך שמן

סִימְפּוֹנְיָה

ע"כ וסוש כנוי לעין כלי נגון, ושמר סצליל סצרכן סוש שמשיעין נו כרוסים, כעין נוד תפוח, ודונמו לנית סמשמנות, וש"כ סִימְפּוֹן לדעתו כמו סָבְּבוֹן נגזרת לגיון קנה וקליל [רֹאהר], וכמו *ὄργανα* ניוכי, וום סנכון כי סוש כמו *σύφων*, שענינו כמו סשמון נגזרת, וכן לשפה רוסית, וסשם כשמר לרוב היש התמנעות. ועי' סוס נסמר שלעי הגנורים.

n. f., instrumentum musicum, quo, teste *Saadja ha-Parshan*, pastores utuntur, *utriculi* simile. Est igitur סִמְפּוֹן par gemarico סִמְפּוֹן, h. e. fistula, gr. *σύφων*, lat. *sipho*, ita ut non sit necesse, originem ejus vocis in Graecia quaerere. Plerique vero nomen hoc de Graeco *συμφωνία* mutuatum censent, quod et ipsum de instrumento musico dicitur. *Isidorus* symphoniam describit ut *lignum ex utraque parte cavum, pelle extensa, quod virgulis hinc inde musici feriunt fitque in ea ex concordia gravis et acuti gratissimus sonus.* Ergo nomen ejus instrumenti non a similitudine tibiae, sed a concentu musico petitum censet. *Servius* ad Virgil. Aeneid. XI. *tibiam obliquam* esse dicit (*σύμφων* = *σύφων* = gemar. סִמְפּוֹן). Et etiam nunc inter Syros instrumentum musicum ex arundine confectum *Sambonja* (*Sombonja*) dicitur, inter Graecos et Italos *Sampogna* (*Zampogna*).

LXX. *συμφωνία.*

Dan. 3, 5. פסנתרין סומפניה וְסִימְפּוֹנְיָה
Dan. 3, 15. פסנתרין וסומפוניה וְסִמְפּוֹנְיָה
Dan. 3, 10. פסנתרין וסימפניה

סוּס

ע"ו וסכנוי סוסים, וסשונן פרש [רֵיטֶען], ושקוטו לא נאמר בשני, כן נשנני כן נשנני או נקרני, וכן לשלא פָּרָשׁ לא נאמר מקור פעולי נשנני ונשמני קלס. ונסשמי קטוני סניכים לף קמ"ק כנר שקקיתי על וה, ושלשתי שכוני שמוש של סוס שמקום סונלם, וגוף סוּס סם מן קריק סוסע, וכן פרש מן פָּרַס קרס פרס, וכן סלשת נשמתי ענג, דוק ותשכח.

n. m. (pl. סוּסִים), equus, cujus nominis, ut et ceterorum equi, non inveniri potest origo verbalis. Initium ducunt prope omnia a nominibus regionum earum, ex quibus equi alio transportari solebant. Sic *Sus* ab urbe *Susorum*, שׁוּשׁ a *Persia* oportet deduci. V. *Charuze-Peninim* p. 148. LXX. *ἵππος, ἱππεύς*; רֹכֵב סוּס, *ἱππεύς.*

Gn. 49, 17. הנשך עקבי־סוס
Ex. 14, 9. כל־סוס רכב פרעה
Ex. 14, 23. כל סוס פרעה
Ex. 15, 1. 21. סוס ורוכבו רמה
Ex. 15, 19. כי בא סוס פרעה
Dt. 17, 16. למען הרבות סוס
Dt. 20, 1. וראית סוס ורכב
Jud. 5, 22. אז הלמו עקבי־סוס
1 Reg. 18, 5. ונחיה סוס ופרד
1 Reg. 20, 20. מלך ארם על־סוס
2 Reg. 7, 6. קול רכב קול סוס
2 Reg. 9, 19. וישלח רכב סוס שני
Prv. 21, 31. סוס מוכן ליום מלחמה
Jes. 30, 16. לא־כי על־סוס נוס
Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס ורוכבו
Jer. 51, 27. העלו־סוס כילק סמר
Ez. 39, 20. סוס ורוכב
Hos. 14, 4. על־סוס לא נרכב
Zach. 1, 8. רכב על־סוס אדם
Zach. 12, 4. כל־סוס בתמהון
Zach. 12, 4. וכל סוס חעמים

וְסוּס

Jos. 11, 4. וסוס ורכב רב־מאד
1 Rg. 10, 29. וסוס בחמשים ומאה
1 Rg. 20, 1 ושנים מלך אתו וסוס ורכב
1 Reg. 20, 25. וסוס־כסוס ורוכב
2 Reg. 6, 15. וסוס ורכב
2 Chr. 1, 17. וסוס בחמשים ומאה
Esth. 6, 8. וסוס אשר רכב עליו
Nah. 3, 2. וסוס דחר
Zach. 9, 10. וסוס מירושלם

וָסוּס

Ps. 76, 7. נרדם ורכב וסוס
Jes. 43, 17. רכב־וסוס

דַּסּוּס

1 Reg. 20, 21. וסוס ואת־הרכב
2 Reg. 7, 10. הסוס אסור
2 Reg. 9, 18. וילך רכב הסוס
Esth. 6, 9. והרכיבהו על־הסוס
Esth. 6, 10. הלבוש ואת־הסוס
Esth. 6, 11. את־הלבוש ואת־הסוס
Ps. 33, 17. שקר הסוס לתשועה
Ps. 147, 10. לא בגבורת הסוס יחפץ
Am. 2, 15. ורכב הסוס לא ימלט
Zach. 14, 15. הסוס הפרד הגמל
Zach. 14, 20. מצלות הסוס קדש ליי

וְדַסּוּס

Esth. 6, 9. ונתון הלבוש והסוס

בַּסּוּס

Ez. 26, 7. בסוס וברכב ובפרשים

כַּסּוּס

1 Reg. 20, 25. וסוס־כסוס
Jes. 63, 13. כסוס במדבר לא יכשלו

בְּסוּס

Ps. 32, 9. כסוס כפרד
Jer. 8, 6. כסוס שוטף במלחמה
Zach. 10, 3. כסוס הדרו במלחמה

לְסוּס

Job. 39, 18. תשחק לסוס ולרכבו
Job. 39, 19. התתן לסוס גבורה
Prv. 26, 3. שום לסוס מתג לחמור

pl.: סוּסִים

Dt. 17, 16. רק לא־ירבה־לו סוסים
1 Rg. 5, 6. ארבעים אלף ארות סוסים
1 Reg. 10, 25. סוסים ופרדים
2 Rg. 6, 14. וישלח שמח סוסים ורכב
2 Rg. 6, 17. ותמח החר מלא סוסים
2 Rg. 7, 14. ויקחו שני רכב סוסים
2 Rg. 18. 23. ואתה לך אלפים סוסים
1 Chr. 4, 31. ובחצר סוסים
2 Chr. 9, 24. סוסים ופרדים
2 Chr. 9, 25. אריות סוסים
2 Chr. 9, 28. ומוציאים סוסים
Eccl. 10, 7. ראיתי עבדים על־סוסים
Jes. 2, 7. ותמלא ארצו סוסים
Jes. 31, 1. ועל־סוסים ישענו
Jes. 36, 8. ואתנה לך אלפים סוסים
Jer. 5, 8. סוסים מוחנים
Jer. 6, 23. 50, 42. ועל־סוסים ירכבו
Ez. 17, 15. לתת־לו סוסים ועם־רב
Ez. 23, 6, 12. פרשים רכבי סוסים
Ez. 23, 20. וזרמת סוסים זרמתם
Ez. 23, 23. 38, 15. רכבי סוסים כלם
Ez. 27, 14. 38, 4. סוסים ופרשים
Joel 2, 4. כמראה סוסים מראהו
Am. 6, 12. בסלע סוסים
Hag. 2, 22. וירדו סוסים ורכביהם
Zach. 1, 8. ואחריו סוסים אדמים
Zach. 6, 2. סוסים אדמים
Zach. 6, 2. סוסים שחרים
Zach. 6, 3. סוסים לבנים
Zach. 6, 3. סוסים ברדים
Zach. 10, 5. והבישר רכבי סוסים

וְסוּסִים

pl.:
2 Sam. 15, 1. מרכבה וסוסים

דַּסּוּסִים

pl.:
1 Reg. 10, 28. ומוצא הסוסים
2 Reg. 7, 13. חמשה מן־הסוסים
2 Reg. 9, 33. ואל־הסוסים וירמסה
2 Reg. 11, 16. דרך־מבוא הסוסים
2 Rg. 14, 20. וישאו אתו על־הסוסים
2 Reg. 23, 11. וישבת את־הסוסים
2 Chr. 1, 16. ומוצא הסוסים
2 Chr. 23, 15. אל־מבוא שער־הסוסים
2 Chr. 25, 28. וישאהו על־הסוסים
Neh. 3, 28. מעל ׳ שער הסוסים
Jer. 12, 5. תתחרה את־הסוסים
Jer. 31, 40. שער הסוסים
Jer. 46, 4. אסרו הסוסים
Jer. 46, 9 עלו הסוסים
Zach. 6, 6. הסוסים השחרים

וַדַּסּוּסִים

pl.:
2 Rg. 10, 2. ואחזם הרכב והסוסים

בַּסּוּסִים

pl.:
Gn. 47, 17. לחם בסוסים
Ex. 9, 3. בסוסים בחמרים בגמלים
Esth. 8, 10. בסוסים רכבי הרכש
Ps. 20, 8. ואלה בסוסים
Jes. 66, 20. בסוסים וברכב

בְּסוּסִים

pl.:
Hos. 1, 7. בסוסים ובפרשים

וּבַסּוּסִים

pl.:
Jer. 17, 25. 22, 4. ברכב ובסוסים

לַסּוּסִים

pl.:
1 Rg. 5, 8. והשערים והתבן לסוסים

וְסוּסֵי

pl. constr.:
2 Rg. 2, 11. והנה רכב־אש וסוסי אש

סוּסֵי

pl. c. suff.:
1 Reg. 22, 4. כסוסי כסוסיך
2 Reg. 3, 7. כסוסי כסוסיך

סוּסֶיךָ

pl. c. suff.:
Mich. 5, 9. והכרתי סוסיך מקרבך
Hab. 3, 8. כי תרכב על־סוסיך
Hab. 3, 15. דרכת בים סוסיך

כְּסוּסֶיךָ

pl. c. suff.:
1 Reg. 22, 4. כסוסי כסוסיך
2 Reg. 3, 7. כסוסי כסוסיך

סוּסֵיהֶם

pl. c. suff.:
Am. 4, 10. עם שבי סוסיכם

סוּסָיו

pl. c. suff.:
Jes. 5, 28. פרסות סוסיו כצר נחשבו
Jer. 8, 16. נחרת סוסיו
Jer. 50, 37. חרב אל־סוסיו
Ez. 26, 10. משפעת סוסיו
Ez. 26, 11. בפרסות סוסיו ירמס
Hab. 1, 8. וקלו מנמרים סוסיו

בְּסוּסָיו

pl. c. suff.:
2 Rg. 5, 9. ויבא נעמן בסוסו וברכבו

לְסוּסָיו

pl. c. suff.:
Dt. 11, 4. לסוסיו ולרכבו

סוּסֵיהֶם

pl. c. suff.:
Jos. 11, 6. את־סוסיהם תעקר
Jos. 11, 9. את־סוסיהם עקר
2 Reg. 7, 7. סוסיהם ואת חמריהם
Esr. 2, 66. סוסיהם שבע מאות

וְסוּסֵיהֶם

pl. c. suff.:
Jes. 31, 3. וסוסיהם בשר ולא־רוח

סוּסָה

ע"כ, מן סוס הוכרי, ושונגו סוס נקנס [צוועג], וכן פרש לפן־עוכל נקנס הסוס, וום יותר מסתנר מדעת שלשס יקקי, שפרשו קנונת סוסים [כייטעריי"ן].

n. f., equa. Isaaki male: equitatus. LXX. *ἡ ἵππος.*

cum suff.:
Cant. 1, 9. לסוסתי ברכבי פרעה

סוּס

ע"ו כנוי לנסור, וסוש לדעת שלשס יקקי כתרגומו קוּרְבֵּיָא נלעז *grue* [קראַנין], ועגור לדעתי כתרגומו סְנִינֵי, שפרש הפי' גאון כתלף נעכרי, לוסר סיונכין נלעז [זוויַלנג]. לוולס כפי הדעתק שנעים וקנים הפס סום סוש סכונית [זוויַלנג], ויסיס לף שיסיס הפס לפסתן עוף-מסע [צוג-פֶּגעל]. ולפר לדקוק הפרש דע קוסף נעים שכנר הנעתי לך, שנענני לף נתלש

Digitized by Google

זרע רק שקוציות דומות, וכן נקמת נ"כ פה, וסקילות עי' תקת זוז לעיל, ונצפס קלעודית לך והדמס זיז.

n. m., avis, ex sententia Trecassini: *grus*, div. ab עָגוּר, quocum *Haji Gaon* comparat arab. כתאת h. e. hirundo. Jes. 38, 14. כְּסוּס עָגוּר Targ. vertit: כְּסוּסְיָא דְּאִתְעֲדַר h. e. sicut hirundo capta. Syr. סְמִינְיָתָא, quo vocabulo, *hirundinis* nomine, utitur etiam Arabs. Jer. 8, 7. paraphrasta judaicus et syriacus pro *Sus* habent גּוּרְבָּיָא h. e. *grus*, pro *Agur* סְקִינְיָתָא. Certum est, significari eo nomine volucrem vagam (Zugvogel). Radix non potest esse v. סוּס, quia, ut pluries jam confirmavimus, nullum verbum ex una eademque litera repetita constat. De v. סָא v. s. v. זוּז (וָא), unde וָזִי. LXX. *χελιδών*.

כְּסוּס

Jes. 38, 14. כסוס עגור כן אצפצף

K'tib.: וְסַס

Jer. 8, 7. ותור וסוס

סִיס

ג', ונעלם נקרי קמור סוּס, מן עוף. *n. m. avis*, Qeri pro סוּס Ketib.

Q're. וְסִיס

Jer. 8, 7. ותור וסוס ועגור

סְיַע

פעל לע וכודל, ומובנו כמו סָא דף ק"ו, לומר סיפס וסדק גריסת וסדף סלעם וסדק [ערייכען, סְפַרְע-], וקצוי של הזרע לקל סָא לעיל, ובקופן לקר סוּס תקת זָע, ותקקס שלו כספעל דָּסָע, ובוס קנין סוד הזרע.

h. e. סָע, *v. inus. trans.*, sicut סָא, pellere, propellere, projicere. Cognata sunt simplicia סָא, זָע et *v. comp.* דָּסָע, quae omnia indidem prognata esse apparebit.

מַסָּע

ג' ע"ע מַסָּע, מַצָּב, מַסָּד, מִשְׁוֹט, מַגָּבֵל, זכולס מפעלים נבוניס. סהלפה שלע [נפצסס], מקמנות של סיפס, וכי שלע מעלהו, וכן לעס סמקנגס קְלָעָא.

n. m. (ad s. f. מַשָּׂא, מַצָּב, מַסָּד, מִשְׁוֹט, מַגָּבֵל, quae omnia, cum a vv. *cavis* descendant, per dagesationem cum praefixo nominali coaluerunt), telum (Geschoss), Targ. קְלָעָא (funda). LXX. *βάρις, δόρυ*.

Job. 41, 18. חנית מסע ושריה

סוּף

לומר סָף, פעל כודל והמקיל יָסוּף, נמיכס ולמיסה קדילה ושניקה ודמיס [לוייסְלָען, עכלען], ובכין הכוסף חֲסִירַת יונק סוס. ולקר לקקול השכס לע קוקף שספעל סָפָה לקמן, וכן קסף לעיל דומיס לספעל סף, נמכוון סרגעס ושניקה, לכן נשכיסס המכוון ג"כ כודל, ולל וס כנר הלנתי תקת ספעלים סלעם. שלל נקקרך כל סמקלות וסכנוריס קרסס שמלנר סלנת שניקה וקדילה לספעל כוס עוד מכוון לקר הספך של שניקה, לומר סעור [שעיל-מען], ונלמת לנתי הכוונות מקול נגדל וס סוס ופ"ל מקרס כולמכו יקר. ולקוק כוונס לקשונס לך ודמיס סָף של שכ נספעל יונק, כפי לקר נקנת נקוסו תקת נקנ, ולקוק הכוונה הנניה הניעה קלף וועף ותקלקנה.

h. e. סוּף, *v. intr.* (impf. יָסוּף), desinere, cessare, finire. Hi. הֶסִיף, finem imponere, consumere, funditus delere. Cognata sunt vv. סָפָה, אֲסַף, quae et *intrans.* et *trans.* dicuntur. Investigatio accuratior docet, his verbis praeter vim *cessandi* ac *quiescendi* etiam vim *tumultuandi* (stürmen) inesse, quae ex alia verborum origine manat. Verbum סוּף (סָפַף, אָסַף) I. cohaeret cum שָׁבַב, תָּבַב in vv. רָשַׁב, נָתַב, verbum idem II. (quod fortuito iisdem de literis constat) cum vv. קָצַף, זָעַף. LXX. *ἀναλίσκειν, συναπολλύναι, ἐκλείπειν, προσιτιθέναι* (vi radicis *tertia*).

3 imperf.: יָסוּף

Esth. 9, 28. וזכרם לא־יסוף מזרעם

3 impf. pl.: יְסֻפוּ

Jes. 66, 17. יספו נאם־יהוה

Hif-il: הֶסִיף

1 impf. ap.: אֶסֵף

Zeph. 1, 2. אסף אסף כל

Zeph. 1, 3. אסף אדם ובהמה

Zeph. 1, 3. אסף עוף־השמים

1 impf. c. s.: אַסִּיפֵם

Jer. 8, 13. אסף אסיפם נאם יי

סוֹף

ג', ופסקון לפס וקן [עכדע], לומר לפל ינעל ויכלה, לכן לנס הלקטין ופקום הנעיכה נכנר.

n. m., finis, terminus, de conclusione orationis, de extremo agmine, et similiter. LXX. *τέλος, πέρας, ὀπίσω, τὸ ἄκρον, ἀρχή; עַד־סוֹף, μέχρι τέλους.*

Eccl. 3, 11. מראש ועד־סוף

Eccl. 7, 2. באשר הוא סוף כל־האדם

Eccl. 12, 13. סוף דבר הכל נשמע

בְּסוֹף

2 Chr. 20, 16. תמצאם בסוף הנחל

cum suff.: וְסֹפוֹ

Joel 2, 20. וספו אל־הים האחרון

סוּף

לומר סָף, נלקמי כמו נעגרי, וכנלל על סיות נגעל, ל"ע מגמור הסנעתה. והכוסף כמו הכוסף נעגרי.

h. e. סָף, *v. aram.*, completum, impletum esse, de promissionibus divinis; *Af.* trans. LXX. *συντελεσθῆναι*; Af. אַסָּף, *λικμᾶν*.

3 perf. fem.: סָפַת

Dan. 4, 30. מלתא ספת

Af-el: אֲסַף

2 imperf.: וְתָסֵף

Dan. 2, 44. ותסף כל־אלין מלכותא

סוֹף

נלקמי כמו נעגרי, והידועה סוֹפָא. ועוד נקרנוס סתמונס סָף והידועה סָפָא או סֵיפָא, וכן סִיפָּן מעכות לקוסות, ונעכסה הסמונה סְיָפוֹת.

n. m. aram. (def. סוֹפָא), finis, targ. סִיפָּן (def. סֵיפָא, סְיָפָא), unde סְיוּפָּן (misnice סְיָפוֹת), fructus serotini (Spätobst). LXX. *πέρας*, עַד־סוֹף, *ἕως τέλους* (1 Cor. 15, 24.).

לְסוֹף

Dan. 4, 8. לסוף כל־ארעא

Dan. 4, 19. ושלטנך לסוף ארעא

def.: סוֹפָא

Dan. 6, 27. ושלטנה עד־סופא

Dan. 7, 26. ולהובדה עד־סופא

Dan. 7, 28. עד־כה סופא די־מלתא

סִפָּה

ג', ונסף סתכלית סִפָּתָה. סעקר סעד וסעכס וסוס סעס [שעוסס, שעיל-מעכעד וויכ] ותקלוסו נעכוון סכ' של הזרע.

n. f. (c. *he* finis סִפָּתָה), tempestas, procella, a v. סָף II. LXX. *καταιγίς, λαίλαψ, γνόφος, ὀργή, ὀδύνη, συντέλεια*; סוּפָה וְסַעֲרָה, *καταιγὶς φερομένη*; סִפָּתָה, *καταστροφή*.

Job. 21, 18. וכמץ גנבתו סופה

Job. 27, 20. לילה גנבתו סופה

Job. 37, 9. מן־החדר תבוא סופה

Prv. 10, 25. כעבור סופה ואין רשע

Jes. 17, 13. וכגלגל לפני סופה

Jes. 29, 6. סופה וסערה

Am. 1, 14. בסער ביום סופה

בְּסוּפָה

Num. 21, 14. את־והב בסופה

Nah. 1, 3. בסופה ובשערה דרכו

בַּי־, בְּסוּפָה

Prv. 1, 27. ואידכם כסופה יאתה

Jes. 5, 28. וגלגליו כסופה

וְכַסּוּפָה

Jes. 66, 15. וכסופה מרכבתיו

Jer. 4, 13. וכסופה מרכבותיו

c. h finis.: וְסוּפָתָהּ

Hos. 8, 7. וסופתה יקצרו

cum suff.: וּבְסוּפָתְךָ

Ps. 83, 16. ובסופתך תבהלם

pl.: כְּסוּפוֹת

Jes. 21, 1. כסופות בנגב

סוּף

ג', והוס לנעת לְפַנֵּי־עוֹרְכִי כנוי לפין נפך מן סיקור [כיל-זילף], וכ' פרצו כמו לְפַנֵּי נעקמול [זילף], נקרנוס קנגו גוֹמָא, וום הוס, כי וס נגמרך גֹּמִי, וכעלס מעכי קול הזרע.

n. m., juncus, alga, papyrus, syn. גוֹמָא, אַגְמֹן, gemar. גְּמִי (Nilschilf). Radix incognita est. LXX. *ἕλος, ἐρυθρὰ θάλασσα*. Etenim ab Aethiopibus herba quaedam *Supho* appellabatur, quae in profundo maris rubri crescit, quae rubra est rubrumque colorem continet, pannis tingendis inservientem, teste Hieronymo de qualitate maris rubri p. 47 ss.

Ex. 10, 19. ויתקעהו ימה סוף

Ex. 13, 18. דרך המדבר ים־סוף

Ex. 15, 4. מבעו בים־סוף

Ex. 15, 22. את־ישראל מים־סוף

Ex. 23, 31. מים־סוף ועד־ים פלשתים

Num. 14, 25. דרך ים־סוף

Num. 21, 4. דרך ים־סוף

Num. 33, 10. ויחנו על־ים־סוף

Num. 33, 11. ויסעו מים־סוף

Dt. 1, 1. במדבר בערבה מול סוף

Dt. 1, 40. 2, 1. המדברה דרך ים־סוף

Dt. 11, 4. את־מי ים־סוף על־פניהם

Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם

Jos. 4, 23. יי אלהיכם לים־סוף

Jos. 24, 6. ובפרשים ים־סוף

Jud. 11, 16. עד־ים־סוף ויבא קדשה

1 Reg. 9, 26. על־שפת ים־סוף

Jer. 49, 21. בים־סוף נשמע קולה

Jon. 2, 6. סוף חבוש לראשי

Ps. 106, 7. וימרו על־ים בים־סוף

Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף

Ps. 106, 22. נוראות על־ים־סוף

Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

Ps. 136, 15. פרעה וחילו בים־סוף

Neh. 9, 9. זעקתם שמעת על־ים־סוף

קנה וסוף קמלו

Jes. 19, 6.

הַסּוּף

Ex. 2, 5. את־תחבה בתוך הסוף

בַּסּוּף

Ex. 2, 3. ותשם בסוף

סוּר

לומר סָר, והעתיד יָסוּר, ופקרונו כמו זָר לעיל, לומר פעיכס מדנר והליכס, כסיגס ועיסס [וועגגעסען, ווייכען, לפסקען], ומוס נקצור עס הטעמ"ס ן"ן, מעל, מקקר', פעיכס מדנר, ל"ע מדנך יסרס, מדנכי ל', קו גס נלי קצור פעילת והליכת עס מעלכו ע"י מכילס [צפּפּלען], וכדומס מקוכס ומוק, מדנך מסוכית ומוסר, ולמיפן קור לנל, על, כמו הליכס ופכיס נל, ולפעמים נלי טעמי". מכנד סוֹרֵר ומכוסף חֲסִיר יונקים שוכים, כלסר יכולר נמדנכ מלין. מקקר מפנס לנל זוּר.

h. e. סָר, *v. intr.* (impf. יָסוּר), abire, cedere, deserere, sqq. praepos. מֵעַל, מֵאַחֲרֵי; declinare, discedere, veluti a via recta, a Deo, a peccato; *absol.* deficere, descisscere; c. pr. עַל, אֶל, se ad aliquem convertere, etiam *absolute*. Pi. סוֹרֵר et Hi. הֵסִיר, facere, ut quis recedat, removere, amovere. Plura in lexicis. De origine et similibus v. s. v. זוּר. LXX. *ἀπέρχεσθαι, παρ-; ἐκκλίνειν, ἐκνεύειν, ἀνακάμπτειν, προσάγειν, ἀποσχίζειν, ἐκπίπτειν, ἐκλείπειν, ἐκφεύγειν, παραβαίνειν, κινεῖν, κυκλοῦν; αἴρετίζειν, ἄκυρον ποιεῖν, ἀπέρχεσθαι, ἄρχειν* (שָׂר), *συντρίβειν, ὑπάρχειν*; סָרָה, נֶסֶם, *κακόφρων*; *Pi. καταδιώκειν*; *Hi. ἀποστρέφειν; ἀποστέλλειν, δια-, ἐξαπο-; ἀπαλλάττειν, δια-; αἴρειν, ἐξ-, μετ-; καθαιρεῖν, ἀφ-, περι-; ἀφιστάναι, μεθ-, ἀνθ-; διαχωρίζειν; ἐκσπᾶν, κατα-; ἀθετεῖν, ἀποκαλύπτειν, ἑτοιμάζειν, μετάγειν, λαμβάνειν, περιτέμνειν, σαλεύειν, συνδέειν, ὑπολείπειν. Ho.* הוּסַר, *παράλλαξις*.

3 perf.: סָר

Ex. 3, 4. וירא יי כי סר לראות

Num. 12, 10. והענן סר מעל האהל

Num. 14, 9. סר צלם מעליהם

Jud. 16, 20. לא ידע כי יי סר מעליו

1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־המות

1 Sam. 18, 12. ומעם שאול סר

1 Sam. 28, 15. ואלהים סר מעלי

1 Sam. 28, 16. ויי סר מעלין

1 Rg. 15, 5. ולא־סר מכל אשר צוהו

1 Reg. 20, 39. והנה־איש סר

1 Reg. 22, 43. לא־סר ממנו לעשות

2 Reg. 3, 3. דבק לא־סר ממנה

2 Rg. 10, 29. לא־סר יהוא מאחריהם

2 Reg. 10, 31. לא־סר מעל חטאות ירבעם 15, 18.

2 Rg. 13, 2. ישראל לא־סר ממנה

2 Reg. 13, 11. לא סר מכל־חטאת 14, 24. 15, 9. 24.

2 Rg. 15, 28 לא סר מן־חטאות ירבעם

2 Rg. 18, 6 וידבק ביי לא־סר מאחריו

2 Reg. 22, 2. ולא סר ימין ושמאול

2 Chr. 20, 32. ולא־סר ממנה

2 Chr. 25, 27. אשר־סר אמציהו

2 Chr. 34, 2. ולא־סר ימין ושמאול

Neh. 9, 19. עמוד הענן לא־סר

Ps. 14, 3. *הכל סר יחדו נאלחו

Ez. 6, 9. אשר־סר מעלי

Hos. 4, 18. *סר סבאם הזנה הזנו

Digitized by Google

וְסָר 3 *perf.*:
וסר הערב מפרעה Ex. 8, 25.
וסר מהם הנגע Lev. 13, 58.
אם־גלחתי וסר ממני כחי Jud. 16, 17.
וסר אל־משמעתך 1 Sam. 22, 14.
וסר ענך וחטאתך תכפר Jes. 6, 7.
יסר מעליהם עלי Jes. 14, 25.
וסר מרע משתולל Jes. 59, 15.
וסר מרזח סרחים Am. 6, 7.
סָרָה 3 *perf. fem.*:
ורוח יי סרה 1 Sam. 16, 14.
וְסָרָה 3 *perf. fem.*:
וסרה מעליו רוח הרעה 1 S. 16, 23.
וסרה קנאת אפרים Jes. 11, 13.
וסרה קנאתי Ez. 16, 42.
סָרְתִּי 1 *perf.*: *p.*
ממשפטיך לא־סרתי Ps. 119, 102.
סָרוּ 3 *perf. pl.*:
סרו מהר מן־הדרך Ex. 32, 8.
סרו מהר מן־הדרך Dt. 9, 12.
סרו מהר מן־הדרך Jud. 2, 17.
ולא־סרו ימין ושמאול 1 Sam. 6, 12.
והבמות לא־סרו 1 Reg. 15, 14.
אך הבמות לא־סרו 1 Reg. 22, 44.
רק הבמות לא־סרו 2 Reg. 12, 4.
14, 4. 15, 4. 35.
לא־סרו מחטאת 2 Reg. 13, 6.
אשר עשה לא־סרו ממנו 2 Reg. 17, 22.
ולא סרו מצות המלך 2 Chr. 8, 15.
והבמות לא־סרו 2 Chr. 15, 17.
כי סרו מעליהם 2 Chr. 20, 10.
אך הבמות לא־סרו 2 Chr. 20, 33.
לא סרו מאחרי יי 2 Chr. 34, 33.
על־כן סרו מאחריו Job. 34, 27.
סרו וילכו Jer. 5, 23.
סָרוּ 3 *perf. pl.*:
וסרו הצפרדעים ממך Ex. 8, 7.
סַרְתֶּם 2 *perf. pl.*:
סרתם מהר מן־הדרך Dt. 9, 16.
ואתם סרתם מן־הדרך Mal. 2, 8.
למימי אבתיכם סרתם מיחקי Mal. 3, 7.
וְסַרְתֶּם 2 *perf. pl.*:
וסרתם ועבדתם Dt. 11, 16.
וסרתם מן־הדרך Dt. 11, 28. 31, 29.
סָר וָרָע *part. masc.*: *sg.*
וירא אלהים וסר מרע Job. 1, 1. 8. 2, 3.
ירא וסר מרע Prv. 14, 16.
וְסוֹר *inf. abs.*:
וסור ממצותיך Dan. 9, 5.
וסור לבלתי שמוע Dan. 9, 11.
וְסוּר *inf. constr.*:
וסור מרע בינה Job. 28, 28.
סוּר *inf. constr.*:
ולבלתי סור מן־המצוה Dt. 17, 20.
לבלתי סור ממנו Jos. 23, 6.
ותועבת כסילים סור מרע Prv. 13, 19
למען סור משאול מטה Prv. 15, 24.
וביראת יי סור מרע Prv. 16, 6.
מסלת ישרים סור מרע Prv. 16, 17.
למיום סור־אפרים Jes. 7, 17.
לבלתי סור מעלי Jer. 32, 40.
לָסוּר *inf. constr.*:
ולא־אבה עשהאל לסור 2 Sam. 2, 21.
וימאן לסור ויכהו אבנר 2 Sam. 2, 23.
לסור מעל עבדתם 2 Chr. 35, 15.
לסור ממקשי מות Prv. 13, 14. 14, 27.
בְּשׁוּרִי *inf. c. suff.*: *
*אוי להם בשורי מהם Hos. 9, 12.
סוּר *impt. sg.*:
סור לך מאחרי 2 Sam. 2, 22.
ויאמרו לאל סור ממנו Job. 21, 14.
האמרים לאל סור ממנו Job. 22, 17.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 26.

וְסוֹר *impt. sg.*:
ירא את־יי וסור מרע Prv. 3, 7.
סוּרָה *impt. sg.*: עלע
סורה אדני סורה אלי Jud. 4, 18.
סורה שבה־פה Ruth 4, 1.
סוּרוּ *impt. pl.*:
הנה נא־אדני סורו Gn. 19, 2.
סורו נא מעל אהלי Num. 16, 26.
סרו רדו מתוך עמלקי 1 Sam. 15, 6.
סורו ממני כל־פעלי Ps. 6, 9.
סורו ממני מרעים Ps. 119, 115.
ואנשי דמים סורו מני Ps. 139, 19.
סורו מני־דרך Jes. 30, 11.
סורו סורו צאו משם Jes. 52, 11.
סורו טמא קראו למו Thr. 4, 15.
סורו סורו אל־תגעו Thr. 4, 15.
אָסוּר 1 *imperf.*:
לא אסור ימין ושמאול Dt. 2, 27.
לא־אסור ממה 2 Sam. 22, 23.
אָסָרָה 1 *imperf.*:
אסרה־נא ואראה Ex. 3, 3.
תָּסוּר 2 *imperf.*:
לא תסור מן־הדבר Dt. 17, 11.
ולא תסור מכל־הדברים Dt. 28, 14.
אל־תסור ממנו ימין Jos. 1, 7.
יָסוּר, יָסֹר 3 *imperf.*:
לא־יסור שבט מיהודה Gn. 49, 10.
ולא יסור לבבי Dt. 17, 17.
וחסדי לא־יסור ממנו 2 Sam. 7, 15.
יסר שמה לאכל־לחם 2 Reg. 4. 8.
בבאו אלינו יסור שמה 2 Reg. 4, 11.
לא־יסור ׳ מני־חשך Job. 15, 30.
לבב עקש יסור ממני Ps. 101, 4.
מי־פתי יסר הנה Prv. 9, 4. 16.
לא־יסור ממנה Prv. 22, 6.
יסור סבלו מעל שכמך Jes. 10, 27.
וסבלו מעל שכמו יסור Jes. 14, 25.
ומי יסר לשאל לשלם Jer. 15, 5.
ומן־יי יסור לבו Jer. 17, 5.
ושבט מצרים יסור Zach. 10, 11.
וַיָּסָר 3 *imperf.*:
ויסור ברוח פיו Job. 15, 30.
וַיָּסַר 3 *impf. ap.*:
ויסר העב מפרעה Ex. 8, 27.
ויסר אליה Jud. 4, 18.
ויסר לראות Jud. 14, 8.
ויסר כחו מעליו Jud. 16, 19.
ויסר וישב Ruth 4, 1.
ויסר קני מתוך עמלק 1 Sam. 15, 6.
ויסר אל־העליה וישכב 2 Reg. 4, 11.
תָּסוּר 3 *impf. fem.*:
לא־תסור ידו מכם 1 Sam. 6, 3.
לא־תסור חרב 2 Sam. 12, 10.
לא־תסור מעליו אולתך Prv. 27, 22.
נָסוּר 1 *impf. pl.*:
לא נסור אל־עיר נכרי Jud. 19, 12.
ולא נסור איש לביתו Jud. 20, 8.
וְנָסוּרָה 1 *impf. pl.*:
ונסורה אל־עיר־היבוסי Jud. 19, 11.
תָּסוּרוּ 2 *impf. pl.*:
לא תסרו ימין ושמאל Dt. 5, 29.
תָּסֻרוּ 2 *impf. pl.*:
אל־תסרו מאחרי יי 1 Sam. 12, 20.
ולא תסורו כי אחרי התהו 1 S. 12, 21.
ואל־תסורו מאמרי־פי Prv. 5, 7.
יָסֻרוּ 3 *impf. pl.*:
לא יסרו ממנו Ex. 25, 15.
יָסֻרוּ 3 *impf. pl.*:
ופן־יסורו מלבבך Dt. 4, 9.
יתגוררו יסורו בי Hos. 7, 14.
וַיָּסֻרוּ 3 *impf. pl.*:
ויסורו שם ויאמרו Jud. 18, 3.
ויסורו שמה ויבאו Jud. 18, 15.

וַיָּסֻרוּ Gn. 19, 3.
ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו Jud. 19, 15.
ויסרו שם לבוא ללון 1 Reg. 22, 32.
ויסרו עליו להלחם
Hif-il: הֵסִיר 3 *perf.*
לא־הסיר דבר מכל Jos. 11, 15.
ושאול הסיר את־האבות 1 S. 28, 3.
עד אשר־הסיר יי 2 Reg. 17, 23.
הוא הסיר את־הבמות 2 Reg. 18, 4.
אשר הסיר חזקיהו 2 Reg. 18, 22.
להכעיס הסיר יאשיהו 2 Reg. 23, 19.
ולא־הסיר דויד 1 Chr. 13, 13.
ועוד הסיר את־הבמות 2 Chr. 17, 6.
הסיר את־במותיו 2 Chr. 32, 12.
חי־אל הסיר משפטי Job. 27, 2.
ואל הסיר משפטי Job. 34, 5.
לא־הסיר תפלתי Ps. 66, 20.
הסיר התז Jes. 18, 5.
ואת־דבריו לא הסיר Jes. 31, 2.
אשר הסיר חזקיהו Jes. 36, 7.
הסיר יי משפטיך Zeph. 3, 15.
וְהֵסִיר 3 *perf.*:
והסיר את־מראתו Lev. 1, 16.
והסיר יי ממך כל־חלי Dt. 7, 15.
והסיר חרפה מעל ישראל 1 S. 17, 26.
הֲסִירָהּ 3 *perf. c. s.*:
הסירה מגבירה 2 Chr. 15, 16.
וְהֵסִירָה 3 *perf. fem.*:
והסירה את־שמלת שביה Dt. 21, 13.
וַהֲסִירֹתָ 2 *perf.*:
והסירת ׳ דמי חנם 1 Reg. 2, 31.
הֲסִרֹתִי 1 *perf.*:
כאשר הסרתי מעם שאול 2 S. 7, 15.
אשר הסרתי מלפניך 2 Sam. 7, 15.
הסירותי את־ישראל 2 Reg. 23, 27.
כאשר הסירותי 1 Chr. 17, 13.
הסירותי מסבל שכמו Ps. 81, 7.
וַהֲסִירֹתִי, וַהֲסִרֹתִי 1 *perf.*:
והסרתי מחלה מקרבך Ex. 23, 25.
והסרתי את־כפי Ex. 33, 23.
והסרתי את־ראשך 1 Sam. 17, 46.
והסירותי לב האבן Ez. 11, 19.
והסרתי את־לב האבן Ez. 36, 26.
והסרתי את־שמות Hos. 2, 19.
והסרתי דמיו מפיו Zach. 9, 7.
הֲסִירוּ 3 *perf. pl.*:
המקטרות הסירו 2 Chr. 30, 14.
וְהֵסִירוּ 3 *perf. pl.*:
והסירו את־כל־שקוציה Ez. 11, 18.
והסירו את־מעיליהם Ez. 26, 16.
והסירו התמיד Dan. 11, 31.
מֵסִיר *part. masc.*:
מסיר שפה לנאמנים Job. 12, 20.
מסיר לבראשי עם־הארץ Job. 12, 24
מסיר אזנו משמוע Prv. 28, 9.
מסיר מירושלם Jes. 3, 1.
הָסֵר *inf. abs.*:
הסר משם כל־שחה Gn. 30, 32.
הסר משוכתו והיה לבער Jes. 5, 5.
כל־פרי הסר חטאתו Jes. 27, 9.
לְהָסִיר *inf. constr.*:
להסיר אתה מעל ראש Gn. 48, 17.
להסיר אליו את־ארון יי 2 S. 6, 10.
להסיר את־ראשי 2 Reg. 6, 32.
ביהודה להסיר מעל פניו 2 Rg. 24, 3.
ולא אוסיף להסיר 2 Chr. 33, 8.
להסיר אדם מעשה Joh. 33, 17.
וּלְהָסִיר *inf. constr.*:
ולהסיר שקו מעליו Esth. 4, 4.
הֲסִירֵךְ *inf. c. suff.*:
כי אם־הסירך העורים 2 Sam. 5, 6.
הַסִּירְכֶם *inf. c. suff.*:
עד־הסירכם החרם Jos. 7, 13.
לְהַסִּירָהּ *inf. c. suff.*:
לחסירת מעל פני Jer. 32, 31.

הָסֵר *impt. sg.*:
הסר חמלכים 1 Reg. 20, 24.
הסר מעלי נגעך Ps. 39, 11.
דרך־שקר הסר ממני Ps. 119, 29.
הסר ממך עקשות פה Prv. 4, 24.
הסר רגלך מרע Prv. 4, 27.
הסר מעלי חמון שריך Am. 5, 23.
הָסֵר *impt. sg.*:
הסיר המצנפת Ez. 21, 31.
וְהָסֵר *impt. sg.*:
וחסר כעס מלבך Eccl. 11, 10.
הָסִירִי *impt. sg. f.*:
חסירי את־יינך מעליך 1 S. 1, 14.
הָסִירוּ, הָסֻרוּ *impt. pl.*:
הסרו את־אלהי הנכר Gn. 35, 2.
הסירו את־אלהי הנכר Jos. 24, 23.
הסירו את־אלהי הנכר 1 Sam. 7, 3.
הסירו רע מעליכם Jes. 1, 16.
הסירו נמישותיה Jer. 5, 10.
חמס ושד הסירו Ez. 45, 9.
הסירו הבגדים הצאים Zach. 3, 4.
וְהָסִירוּ, וְהָסֻרוּ *impt. pl.*:
והסירו את־אלהים Jos. 24, 14.
והסרו ערלות לבבכם Jer. 4, 4.
אָסִיר 1 *imperf.*:
אסיר מעל פני 2 Reg. 23, 27.
לא־אסיר מעמו 1 Chr. 17, 13.
לא־אסיר תמתי ממני Job. 27, 5.
וחקתיו לא־אסיר מני Ps. 18, 23.
אסיר מקרבך Zeph. 3, 11.
וְאָסִיר 1 *imperf.*:
ואסיר ׳ גבולת עמים Jes. 10, 13.
וְאָסִיר 1 *imperf.*:
ואסיר אתהן Ez. 16, 50.
וְאָסִירָה 1 *imperf.*:
ואסירה את־אבימלך Jud. 9, 29.
ואסירה את־ראשו 2 Sam. 16, 9.
ואסירה כל־בדילך Jes. 1, 25.
תָּסִיר 2 *imperf.*:
אם־תסיר מתוכך מוטה Jes. 58, 9.
ואם־תסיר שקויציך Jer. 4, 1.
יָסִיר *imperf.*:
יסיר את־המסוה Ex. 34, 34.
יסיר כאשר הוסר חלב Lev. 4, 31.
יסיר כאשר יוסר חלב Lev. 4, 35.
כי־יסיר את־בנך Dt. 7, 4.
ולא־יסיר פנים מכם 2 Chr. 30, 9.
יסיר אדני את תפארת Jes. 3, 18.
יסיר מעל כל־הארץ Jes. 25, 8.
יָסַר 3 *impf. ap.*:
יסר מעלי שבטו Job. 9, 34.
וַיָּסַר 3 *impf. ap.*:
ויסר הצפרדעים ממני Ex. 8, 4.
ויסר מעלי רק את־המות Ex. 10, 17.
ויסר מעליו את־הנחש Num. 21, 7.
וַיָּסַר 3 *impf. ap.*:
ויסר נח את־מכסה Gn. 8, 13.
ויסר ביום ההוא Gn. 30, 35.
ויסר פרעה את־טבעתו Gn. 41, 42.
ויסר את אפן מרכבתיו Ex. 14, 25.
ויסר את־כל־הגללים 1 Rg. 15, 12.
ויסר את־האפר 1 Reg. 20, 41.
ויסר את־מצבת הבעל 2 Reg. 3, 2.
ויסר מעליהם ואת־הכיר 2 Rg. 16, 17.
ויסר את־מזבחות הנכר 2 Chr. 14, 2.
ויסר מכל־ערי יהודה 2 Chr. 14, 4.
ויסר את־אלהי הנכר 2 Chr. 33, 15.
ויסר יאשיהו 2 Chr. 34, 33.
ויסר חמלך את־טבעתו Esth. 3, 10. 8, 2.
ויסר עטרת ראשי Job. 19, 9.
וַיְסִרֵהוּ 3 *impf. c. s.*:
ויסרהו שאול מעמו 2 Sam. 18, 13.

Digitized by Google

3 *impf. c. s.:* וַיְסָרְדֵהוּ
1 Chr. 36, 3. יהויקים מלך מצרים
3 *impf. c. s.:* וַיְסָרֵהוּ
1 Reg. 15, 13. ויסרה מגבירה
3 *impf. c. s.:* יְסָרְדֵהוּ
Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4. על־הכליות יסירנה
Lev. 3, 9. נשוה העצה יסירנה
3 *impf. c. s.:* וַיְסָרֵם
1 Sam. 17, 39. ויסר דוד מעליו
2 Reg. 17, 18. ויסר מעל פניו
3 *impf. fem.:* וַתָּסַר
Hos. 2, 4. ותר זנוניה מפניה
3 *impf. fem.:* וַתָּסַרְנָה
Gn. 38, 14. ותר בגדי אלמנותה
Gn. 38, 19. ותר צעיפה מעליה
3 *impf. pl.:* יָסִירוּ
Jes. 5, 28. יסוּ ממנו
Ez. 23, 25. אפך ואזניך יסירו
3 *impf. pl.:* וַיְסִירוּ
Job. 34, 20. ויסוּ אביר לא ביד
3 *impf. pl.:* וַיְסִרוּ
Jud. 10, 16. ויסרו את־אלהי הנכר
1 Sam. 7, 4. ויסרו בני ישראל
2 Sam. 4, 7. ויסרו את־ראשו
2 Chr. 30, 14. ויסרו את־המזבחות
2 Chr. 35, 12. ויסרו העלה
Hof-al: 3 *perf.* הוּסַר
Lev. 4, 31. מאשר הוסר חלב
Dan. 12, 11. ועת הוסר התמיד
part. masc.: מוּסָר
Jes. 17, 1. הנה דמשק מוסר מעיר
part. m. pl.: מְמוּסָרִים
1 Sam. 21, 7. נחם העבים המוסרים
3 *imperf.:* יוּסַר
Lev. 4, 35. מאשר יוסר חלב
Pi-el: סוֹרֵר 3 *prf.*
Thr. 3, 11. דרכי סוררו

סָרָה

ז׳ ע״פ שָׂרָה, וסשקון קווסס מן קשקס וסעיס שקוסס [ווי״כוכ], לכן סשס וגניסס ושגוגס [שׂעגעסשן], סולס נכשלס עול נסכוון רקשי עויכס ושעיכס.

n. f. (ad s. f. שָׂרָה, בָּמָה), cessatio, intermissio; recessio, apostasia a Deo ejusque verbo; declinatio, error, delictum, targ. סַטְיָא. LXX. *ἀποστασία, πλανᾶν; ἀνομία* (*ἄνομος*), *ἀσέβεια, ἀπειθεῖν; ἄνλατος.*

Dt. 13, 6. הנדחה עליך
Dt. 16, 16. לשרה בו סרה
Jes. 1, 5. עד תוסיפו סרה
Jes. 14, 6. נכה בלתי סרה
Jes. 31, 6. לאשר העמיקו סרה
Jer. 28, 16. דברת אל־ה׳ סרה
Jer. 29, 32. דבר על־ה׳ סרה

וְסָרָה

Jes. 59, 13. דבר־עשק וסרה

סוּר

ק׳, ולנקני סוּרָה, כאשר כנר סכיר סלך, וסכוון פעד ושלך לו [שׂעגע-נשוזשעגע, ענשוי־כען], וכן קורי נוקן ׳כקני נקרי, לוער קסרים עך׳ ושאר עוגו קוקו.

adj. m. (f. סוּרָה, uti pridem intellexit auctor libri *Shorashim*), qui procul recessit s. se subduxit, recedens, abalienatus, fugitivus, non: expulsus, detrusus, siquidem de actu arbitrii humani, non supplicii divini dicitur. LXX. Jer. Qeri: וסורי bene: *ἀφεστηκότες.* Theodot. Jes. גּוֹלָה וְסוּרָה, *παροικὸς καὶ ἐγκεκλεισμένη.*

adj. fem.: וְסוֹרָרָה *sg.*
Jes. 49, 21. גלה ׀ וסורה
pl. m. c. suff.: וְסוֹרְרֵי *Q'ri.*
Jer. 17, 13. וסורי בארץ יכתבו

סוּר

ז׳ וסכנוי סוּרִים, וע״ק סוּרוֹת [קלים כ״ק י׳], וסשוגן קון ודלדל [דׂעלן], וכן פרשוסו סרקשוכים וסקקוכים. ושוס ק״ק לדק.

n. m. (pl. סוּרִים, semel סוּרוֹת), spina, sentis, minime a fermentando s. luxuriando. LXX. *ἄκανθα, σκόλοψ*, pl. *ἀκάνθινα ξύλα; ἕως θεμελίου.*

pl.: סוּרִים
Jes. 34, 13. ארמנותיה סרים
Nah. 1, 10. כי עד־סרים סבכים
pl.: סַסִּירִים
Eccl. 7, 6. כקול הסרים תחת הסיר
pl.: בַּסִּירִים
Hos. 2, 8. הנני־שך את־דרכך בסרים
2 *pl.:* בְּסִירוֹת
Am. 4, 2 *בסרות דוגה
pl. c. suff.: סִירֹתֵיכֶם
Ps. 58, 10. בטרם יבינו סירתיכם

יְסוֹד

ז׳ עקידי ע״ם יְרִיב, ושוכנו קים סר נסקשע וקקילות שקנ״ס, וושו רצע ושוגע [נׂעטעלׂשוגע], וכשלס קן נכקיכ נככוי סלנוי, וכקי קשוגו וְסוֹרֵי קן סור קשוקלי.

n. m. impf. (ad s. f. יְרִיב), homo, qui in defectione a deo perseverat, Ketib: יְסוֹרֵי, cui per Qeri substituitur: וְסוֹרֵי (n. prt.). LXX. *ἀφεστηκότες.*

pl. c. suff.: וְסוֹרֵי *K'tib.*
Jer. 17, 13. וסורי בארץ

סָחַב

פעל כולד, ופקיכו עציכס הלשס וסולכס הכס וסכס [נעגרעך, שלעצ-פעך], וכן פרס סכל״ק נגיכס וציכס נקקקע, ושוס קכיעס הכס וסכס לו שכיפס. ולשר לקוק סשרס עי׳ כלוס״ס נסוך.

v. trans., trahere, verrere, gr. *σαβ-άζειν.* LXX. *σύρειν, συνυφᾶν, διαφθείρειν, σήπειν; סְחָב, διασπασμός.*

1 *perf. pl.:* וְסָחַבְנוּ
2 Sam. 17, 13. וסחבנו אתו אל־הנחל
inf. abs.: סָחוֹב
Jer. 22, 19. סחוב והשלך
inf. constr.: לְסָחֹב
Jer. 15, 3. ואת־הכלבים לסחב
3 *impf. c. s.:* יְסָחֲבוּם
Jer. 49, 20. יסחבום צעירי הצאן

סְחָבָה

ס״ג ושופשע, והשוגן קכיעס הכס וסכס [נעגרעסשוכג], ושוס כלוי סקקוכת, נגדים נגלכים ונשזכים נקקקע הכס וסכס.

n. f., distractio, unde בִּלְחֵי חַסְחָבוֹת, panni humi ultro citroque *σισαρωμένοι*, partes vestium *trahendo* per terram laceratae et attritae (Lappen, Lumpen). LXX. *ῥάκος.*

pl.: סְחָבוֹת
Jer. 38, 11 בלוי סחבות ובלוי מלחים
pl.: הַסְּחָבוֹת
Jer. 38, 12. בלואי הסחבות

סָחָה

פעל ל״ע כ״ק נכנין סכנד סְחָה, וסשוגן לדעת דוד קשקי הכד סרעץ, שעסיל לוקו קן סגנן, שלין כו נוכך [ווילדע רשׂעקע], ונקיק כן ע״ס סקיכס, לוקס לככי ככר לשרתי לעיל קשת כתר ק׳ דעתי שעכין סזכרש, ועתס לקוק דעי עוד נסכוש שלת סור סס ושלת סְיר סגל, כלוסן פזוטי ושקנל. נסקסוק סורי סגגן נככריס כ״ל שסרוש לייכו נשלת סור כ״ק נגגן נככריס, ושלת סוּר כלשס לל סְיר, ולשכיכס הזכש סָר כדוסס לל הָר, כשלת דכדל, ושכוון שכיסו עוקן. ולשער שנסקסוק וסוכי נלקן יכקנו סוס.

n. m., ex sententia Qimchii: palmes, sarmentum, h. e. *praelonga*, uti *Columella* loquitur, *luxuriantis vitis virga*, a v. סוּר (סִיר) h. e. pampinare, cacumina defringere, coles enatos e sarmento s. frondium luxuriem tollere. At, quae sit nostra de hoc nomine sententia, jam s. v. נָתַר I. indicavimus. Nomen enim סוּר, sicut סִיר, de palmitibus (Zweig, non adjuncta degenerationis notione, quae, adjecto גֶּפֶן נָכְרִיָּה accedit), vel frondibus spinosis dicitur, a v. הָר = סָר, unde הִרְהֵר, spina, sentis. LXX. *πικρία.*

pl. constr.: סִרְגֵי
Jer. 2, 21. סורי הגפן נכריה
pl. c. suff.: וְסוֹרְרֵי *Q'ri.*
Jer. 17, 13. וסורי בארץ יכתבו

סִיר

ז׳ וסכנוי סִירִים, וע״ק סִירוֹת [קלים כ״ק י׳], וסשוגן קון ודלדל [דׂעלן], וכן פרשוסו סרקשוכים וסקקוכים. ושוס ק״ק לדק.

n. m. (pl. סִירִים, semel סִירוֹת), spina, sentis, minime a fermentando s. luxuriando. LXX. *ἄκανθα, σκόλοψ*, pl. *ἀκάνθινα ξύλα; ἕως θεμελίου.*

pl.: סִירִים
Jes. 34, 13. ארמנתיה סרים
Nah. 1, 10. כי עד־סרים סבכים
pl.: סַסִּירִים
Eccl. 7, 6. כקול הסרים תחת הסיר
pl.: בַּסִּירִים
Hos. 2, 8. הנני־שך את־דרכך בסרים
2 *pl.:* בְּסִירוֹת
Am. 4, 2 *בסרות דוגה
pl. c. suff.: סִירֹתֵיכֶם
Ps. 58, 10. בטרם יבינו סירתיכם

יְסוֹד

ז׳ עקידי ע״ם יְרִיב, ושוכנו קים סר נסקשע וקקילות שקנ״ס, וושו רצע ושוגע [נׂעטעלׂשוגע], וכשלס קן נכקיכ נככוי סלנוי, וכקי קשוגו וְסוֹרֵי קן סור קשוקלי.

n. m. impf. (ad s. f. יְרִיב), homo, qui in defectione a deo perseverat, Ketib: יְסוֹרֵי, cui per Qeri substituitur: וְסוֹרֵי (n. prt.). LXX. *ἀφεστηκότες.*

pl. c. suff.: יְסוֹרֵי *K'tib.*
Jer. 17, 13. יסורי בארץ

סָר

ת׳ שכיכוכי, וע״ק סָר כשקס, וכשלס כן שככוכים, ולכקכיי סָרָה וכסשקן סָרָה. הסשר היות כסלס וכרקק וול [ווי״כעכך, פרעשך], ושוס סשזשקל על סג וכשלס כשו ול עשיקו. וגוס תכין שסשוק הכל סל יקלו כשלקו, וכן סלכור סל סגשס, כלשרס הקשקי לשון כשיפס וכשלקות [שכשלרעשע], ועל הסשוק סָר וועף כתר שָׁכן-גכשקס שסוק שפעלי סכשל, וכשלייקו שסוק פקס, ושלו סיס שפעלי הטין היס קשן, ועל וס הזשיב הרל״ק שׂשליכו שככוכים כשקס.

adj. m. prt. (semel סָר, pro perpetua verborum *cavorum* et *duplicatorum* vicissitudine; f. סָרָה, c. סָרַת), cedens, alienus, abalienatus, rebellis (syn. סָג, זָר), veluti *Ψ.* 143. Rom. 3, 12. *πάντες ἐξέκλιναν*; Hos. 4, 18. de vino foetido s. putida vinolentia. LXX. *ἀνήκοος.*

Hos. mira: *ῥῴτεσε Χαναναίους.*

adj. m.: סָר
הפל סר יחדו נאלחו
Ps. 14, 3,
סר סבאם
Hos. 4, 18.
adj. m.: סָר
1 Rg. 20, 43. 21, 4. אל־ביתו סר וזעף
adj. fem.: סָרָה
1 Reg. 21, 5. מה־זה רוחך סרה
adj. f. constr.: וְסָרַת
Prv. 11, 22. אשה יפה וסרת טעם

סוּת

לוער סָת, וסשוגן לכוד וכשוי [כעדכן, שוושעל-כן], וכן כשקס כשכס כשעקי עכב, ל״ס כשפס כוושיק [*suad.*], ושוס הכוסף חַסִּית וסעקיל יַסִּית, לו ע״ל קלכי חַסִּית וסעקיל יַסִּית וסכיכוכי מַסִּית, לוער פקוי וסעיס כלכיס [לו-כעכלכעכן], וכן סהלוך כשפס כוושיק, ולושכי הסשלקס קלי הכנכס. כשפס ענכיכיק שוס הזשס חָסָּה.

h. e. סָת *v. trans.*, loqui, fari, garrire, lat. *suad*-ere (*suad-a*). *Hi.* הֵסִית (impf. יָסִית) vel, forma aramaizante, הִסִּית (impf. יַסִּית, prt. מַסִּית), *persuadere* h. e. impellere, incitare, instigare. Neohebr. הַסָּתָה, suasio, persuasio. LXX. *ἐπισείειν, παρακαλεῖν, πεποιθέναι ποιεῖν, συμβουλεύειν, ἀπατᾶν, ἀποστρέφειν, μετατιθέναι, συμβάλλειν, ἀγαπᾶν, τὰ ὑπάρχοντα.*

Hif-il: הֵסִית, הַסִּית
3 *perf. c. s.:* הֵסִיתָךְ
1 Sam. 26, 19. אם־ה׳ הסיתך בי
3 *perf. c. s.:* הֲסִיתָךְ
Job. 36, 16. ואף הסיתך מפי־צר
2 *perf.:* הֲסִתָּה
1 Reg. 21, 25. אשר־הסתה אתו
3 *pf. pl. c. s.:* הֲסִיתוּךָ
Jer. 38, 22. הסיתוך ויכלו לך
part. masc.: מַסִּית *sg.*
2 Chr. 32, 11. יחזקיהו מסית אתכם
Jer. 43, 3. מסית אתך בנו
2 *impf. c. s.:* וַתָּסֵת
Job. 2, 3. ותסיתני בו לבלעו חנם
3 *imperf.:* יָסֵת
2 Rg. 18, 32. כי־יסית אתכם לאמר
2 Chr. 32, 15. ואל־יסית אתכם כזאת
Jes. 36, 18. פן־יסית אתכם חזקיהו
3 *impf. ap.:* וַיָּסֶת
2 Sam. 24, 1. ויסת את־דוד בהם
1 Chr. 21, 1. ויסת את־דויד למנות

יָסִיתַךְ

Dt. 13, 7. כי יסיתך אחיך
Job. 36, 18. פן־יסיתך בשפק
3 *impf. c. s.:* יְסִיתֶדָּ
2 Chr. 18, 2. ויסיתהו לעלות
3 *impf. c. s.:* וַיְסִיתֵם
2 Chr. 18, 31. ויסיתם אלהים ממנו
3 *impf. f. c. s.:* וַתְּסִיתֵהוּ
Jos. 15, 18. ותסיתהו לשאול
Jud. 1, 14. ויהי בבואה ותסיתהו

סוּת

velamen, v. s. r. סָרָה *p.* 757.

סָחַב

פעל כולד, ופקיכו עציכס הלשס וסולכס הכס וסכס [נעגרעך, שלעצ-פעך], וכן פרס סכל״ק נגיכס וציכס נקקקע, ושוס קכיעס הכס וסכס לו שכיפס. ולשר לקוק סשרס עי׳ כלוס״ס נסוך.

v. trans., trahere, verrere, gr. *σαβ-άζειν.* LXX. *σύρειν, συνυφᾶν, διαφθείρειν, σήπειν; סְחָב, διασπασμός.*

1 *perf. pl.:* וְסָחַבְנוּ
2 Sam. 17, 13. וסחבנו אתו אל־הנחל
inf. abs.: סָחוֹב
Jer. 22, 19. סחוב והשלך
inf. constr.: לְסָחֹב
Jer. 15, 3. ואת־הכלבים לסחב
3 *impf. c. s.:* יְסָחֲבוּם
Jer. 49, 20. יסחבום צעירי הצאן

סְחָבָה

ס״ג ושופשע, והשוגן קכיעס הכס וסכס [נעגרעסשוכג], ושוס כלוי סקקוכת, נגדים נגלכים ונשזכים נקקקע הכס וסכס.

n. f., distractio, unde בִּלְחֵי חַסְחָבוֹת, panni humi ultro citroque *σισαρωμένοι*, partes vestium *trahendo* per terram laceratae et attritae (Lappen, Lumpen). LXX. *ῥάκος.*

pl.: סְחָבוֹת
Jer. 38, 11 בלוי סחבות ובלוי מלחים
pl.: הַסְּחָבוֹת
Jer. 38, 12. בלואי הסחבות

סָחָה

פעל ל״ע כ״ק נכנין סכנד סְחָה, וסשוגן לדעת דוד קשקי הכד סרעץ, שעסיל לוקו קן סגנן, שלין כו נוכך [ווילדע רשׂעקע], ונקיק כן ע״ס סקיכס, לוקס לככי ככר לשרתי לעיל קשת כתר ק׳ דעתי שעכין סזכרש, ועתס לקוק דעי עוד נסכוש שלת סור סס ושלת סְיר סגל, כלוסן פזוטי ושקנל. נסקסוק סורי סגגן נככריס כ״ל שסרוש לייכו נשלת סור כ״ק נגגן נככריס, ושלת סוּר כלשס לל סְיר, ולשכיכס הזכש סָר כדוסס לל הָר, כשלת דכדל, ושכוון שכיסו עוקן. ולשער שנסקסוק וסוכי נלקן יכקנו סוס.

v. trans. piël. סִחָּה, vergere, detergere, sicut סָחַב, סָחַח, arab. *sachâ;* vel, sicut דָּסַח, amovere et deinde: *everrere*, unde syr. סְחוּתָא, scopa. LXX. *λιχμᾶν.*

Pi-el: סִחָּה
1 *perf.:* וְסִחִּיתִי
Ez. 26, 4. וסחיתי עפרה ממנה

סָחַח

ז׳, וסשוגן לדעת קגן-עוכך שלעול, ווס כגון לשכוון עקיכס של הזכש, וכן לסשקנגס. לוגס לשלשס יקקי הוך כיע [לוער לוק], ושכיך כקיס שלגון שעכס כיקו וכיעו שכיסק שקון כיקס, וווס נקפשר, קס לך שקשר שעוכנו כשו סקיכק נקרשי, לוער לוגן ושיע.

Digitized by Google

סָחַר q. v. s., et סְחָרֶת, sicut (syr. *sechoro*) de arce ac propugnaculo dicitur. LXX. *κυκλοῦν.*

וְסַחֲרָה

Ps. 91, 4. צנה וסחרה אמתו

סְחֶרֶת

ע"נ, וכנוי לעין ש"ש יקר, ונקרא כן לפעמים יסודם קרבנערשמי נסמכו אסלי יסודם מעבין סניפיהם, כדמיון אל מכתם, ולפעמים נקראים מחוורתא נאקדמי, שעכשיו ש"ש שחור [וכוח נאר שחורקע בזין]. ולי נכלם שבשם סַחֲרֶת כמו סַכָּרֶת, מין אבן ש"ש יקרה ופלומה, ונקרא כנרך הש"ש הפלוס לכלישם [צו פעניעבעגען], לו שבשעו סקר נדומם אל סקר.

n. f., genus marmoris pretiosi, quod, ut plurimis interpretibus, in his *Judae Carpentrasi* (in lexico *Ohole Juda*), videtur, ad similitudinem nominis מִכְתָּם a occulendo, vel, ut alii putant, a rotunditate appellatum est, utpote quod circulis s. vorticibus rotundis variegatum sit, quale marmor fuit *Augustum* illud, *undatim crispum in vortices* (Plin. XXXVI, 7.). Vel marmor nigrum, maculis venisque albis destinctum (*Biancho è nigro antico*) intelligitur, uti, collato arabico سحاء (albedo rei nigrae inducta) vult *Io. Simonis*, arabice linguae studiosior. Alii סְחֶרֶת marmor atrum vertunt (= שְׁחֶרֶת, cf. syr. סְחוּרְתָא, lapis niger tinctorius). Nobis סְחֶרֶת (=סְכָרֶת) de marmore pretioso ac *rubro* intelligendum videtur, quale solebat ad aedes *pavimentandas* adhiberi: sive in nomine literae permutationem sive in ipso verbo ejus vicissitudinem (סָחַר = סָכַר) comparere censes. LXX. *Πάριος λίθος.*

וְסַחֶרֶת *p.*

Esth. 1, 6. ודר וסחרת

סָחַשׁ

פעל ל"ע כ"ף נגור סָחִישׁ, ומונכו לד"ק כמו שחש נעכני, וכמו שָׁחַץ נעכני, לומר הקשלם והקרומף [ון ערכענען] זנכשקל קף כ"ף על הכנכון [שרקשסען], ווה הכל וריק, כי הפעל שבן נאמר מסכתת קול וכשיקת עינים ולף מן נמיקס. וכ"ל שסקשנות שָׁחַשׁ, ולומף לו חַשׁ לעיל, קאר אמנו חָשַׁשׁ, או הקצוי שָׁשׁ לקמן, קאר נאנף ג"כ שנל הפעל לָשָׁשׁ, ומונכו היות נלי רשות ולקות [ושקשלקו ויין], לכן כמו נלקח להסכתת קקור הכשול, או דשיפס קקרי ענור עת הסחקקם והכסיסם נמקיס והכעוי והלקות כדשיפס [נקשבשרקשם-סען, שקשט-], ואאר נאנף ג"כ שָׁחַס, חוף הסכוס, כי אם היסוד המוסדי, ואפס דע לך.

v. inus., arbitratu nonnullorum, sicut שָׁחַץ, arab. سحث, se extollere s. efferre, hinc progerminare, et florescere. Scilicet inepte; siquidem שָׁחַץ de elatione vocis atque oculorum, non germinis dicitur. Radix est חַשׁ (si praepositionem secreveris), cui, si vv. חָשׁ, חָשַׁשׁ, לָשָׁשׁ, שָׁשׁ contuleris, vim status *exsuccolenti*, *aridi* atque *serotini* inesse intelliges. Deinde dicitur de fructibus, qui sero maturuerunt, vel de frugibus, quae,

סָחַר

ע"נ וסמיך סָחַר, והמונן מקום-סקר [סשכעלשסעצען, מאקקע], וואף כוונת הפסוק לוד סקר גוים, סקר כוש, קולם נקמנות מונן המלם רק הסקיקה וכלה [סשכעל], ונכרך לציין המקום שקר כן.

n. m. (c. סְחַר), mercatus (Handel, Handelsplatz), nundinae, emporium, veluti de Tyro, quo gentium ceterarum venalitii mercatoresque confluebant, de emporio s. foro Aethiopiae. LXX. *ἐμπορία, μετάβολος.*

constr.: סְחַר

Jes. 23, 3. ותהי סחר גוים

constr.: וְסָחְרֵי

Jes. 45, 14. יגיע מצרים וסחר־כוש

constr.: מַסְחַר

Prv. 3, 14. כי טוב סחרה מסחר־כסף

סַחַר

ע"נ, ונכנוי סַחֲרִי, המונן נכע ופרי הסקוסס יגע ועונן [נעווינן, ערוועכן], וקל להכין מסחרם.

n. m. (c. s. סַחֲרִי), negotiatio, quaestus vel lucrum, quod fit *negotiando*. LXX. *ἐμπορία, ἐργάζεσθαι, ἐμπορεύεσθαι.*

cum suff.: סַחֲרָהּ

Prv. 3, 14. כי טוב סחרה

Prv. 31, 18. טעמה כי־טוב סחרה

Jes. 23, 18. והיה סחרה ואתננה

Jes. 23, 18. לפני יי יהיה סחרה

סְחֹרָה

ע"נ, ומונכו כמו סקר ומעכנ וכלה [סשכעל], ונמלף נ"כ לנוב נקנוס ונסקס עכניכיף.

n. f., negotiatio, emendi vendendique mercatura, neohebr. de mercatu ac mercibus. LXX. *ἐμπορία.*

constr.: סְחֹרַת

Ez. 27, 15. סחרת ידך

cum suff.: סַחֲרָתָם

Ez. 27, 12. תרשיש סחרתך

Ez. 27, 16. ארם סחרתך

Ez. 27, 18. דמשק סחרתך

מַסְחֵר

ע"ו, ומונכו מכלת [סשכעל], ועכין סחס לסמיכת סעלס קקר כשך וכן עליו.

n. m., negotiatio, coëmtio, res coëmtae. LXX. *ἔμπορος.*

constr.: וּבְמַסְחֵר

1 Reg. 10, 15. ומסחר הרכלים

סַחֲרָה

ע"נ, ומונכו לדעת כד"נ נכס מקבל הקדם מקבע כוקוים, מעכין סקור סקור [כוכעכר ציל], וכן דעת הרפ"נ, וכן להמתקבל בֶּגֶיל. לכן עוד נלקשר שהשרש סַחַר פס עכיכו כמו סָחַר לעיל, ומשם סַחֲרָה כמו סָחַר, ובשפס סוכית סָחָרָא, לומר מנולס וכילס ונקן, ועול מקום להתגדל נוס.

n. f. (a v. סָחַר, circumdare), ex sententia Trecassini: clypeus, qui hominem omni ex parte ambit ac circumtegit. Targ. וַעֲנִילָא (תְּרֵיסָא, *θυρεός*), h. e. et parma, quae teste *Polybio* in libro VI. est *περιφερὴς τῷ σχήματι, τρίπεδον ἔχουσα τὸν διάμετρον.* Syrus: וְזִינָא נַחְזְרֵהּ קְשִׁשַׁיָּרֵהּ, h. e. *armorum* instar (veritas ejus te cinget). Alii *πανοπλίαν* intelligere malunt. Nisi forte סָחַר consimilis est verbo סוּס לֹא תסקנכר, כי אם לסנוב אֶת הַלֵּב, לכן כ"ל שהפעל סָחַרְחַר אֶת נכין נוסף מן חַרְחַר, ומעכין לכי סקיקר כבאר ונקדק. ואאר לקקור הזכיר דע שהמכוו סָחַר [ולפעמים כוונת אפיפס], ודומס לו עַר לעיל, וכן דָּקַר נאקרי שהכוונתם קפיקה ונכנוד, ונוס קפנף הזווי נשפתי עלנ.

v. comp. intr. (impf. יִסְחַר), circuire, obire, vagari, huc et illuc proficisci, spec. *negotiandi* causa, ad *mercatum* proficisci, mercaturam facere, mercari, nundinari, sicut graecum *ἐμπορεύεσθαι*, quod eadem metaphora a peregrinando ad vitam hominum negotia gerentium transfertur. Eadem denominatio fit in vv. רָכַל (unde רַכָּל, מֶרְכֶּלֶת, רְכֻלָּה), תּוּר (unde אַנְשֵׁי תַּיָּרִים 1 Reg. 10, 15., negotiatores), quae vim longe lateque eundi s. peregrinandi, sive terra sive mari, insitam habent. Hinc forma *reduplicata* סְחַרְחַר, quod Isaaki explicat: *undique cinctus* (intell. calamitatibus et miseriis). Similiter Targ. צְמַרְמַר (= סְמַרְמַר), h. e., cor meum *horret*. Quae explicatio, a verbo *cingendi* desumta, utcunque eam versare voles, non quadrat. Quidni סְחַרְחַר ex חַרְחַר (Pi. redupl. verbi חָרַר), praefixo spiritu, qui dicitur, *dentali* ortum judicamus, ita ut de animo aerumnis tanquam adusto ac paene conflagrato dicatur? Radix autem verbi nostri (ad quod סְחַרְחַר neque vi cingendi neque vi *palpitandi* pertinet) est סָחַר (praefixo *sa*, circuitionis nota), cui cognata sunt סָבַר, דָּקַר, vi complectendi s. comprehendendi. LXX. *ἐμπορεύεσθαι; ἐταράχθη.*

3 *perf. pl.:* סָחֲרוּ

Jer. 14, 18. סחרו אל־ארץ ולא ידעו

3 *perf. pl. c. s.:* וְסָחֲרוּהָ

Gn. 34, 10. וסחרות והאחזו בה

2 *impf. pl.:* תִּסְחָרוּ *p.*

Gn. 42, 34. ואת־הארץ תסחרו

3 *impf. pl.:* וְיִסְחָרוּ

Gn. 34, 21. ויסחרו אתה

part. masc.: סֹחֵר, סוֹחֵר

Prv. 31, 14. היתה כאניות סוחר

Jes. 23, 2. סחר צידון עבר ים

part. masc.: לַסּוֹחֵר *sg.*

Gn. 23, 16. שקל כסף עבר לסחר

part. pl.: סֹחֲרִים

Gn. 37, 28. אנשים מדינים סחרים

Ez. 27, 36. סחרים בעמים

part. pl.: וְהַסֹּחֲרִים

2 Chr. 9, 14. והסחרים מביאים

part. pl. constr.: סֹחֲרֵי, סֹחֲרֵי

1 Reg. 10, 28. ומקוה סחרי המלך

2 Chr. 1, 16. ומקוא סוחרי המלך

Ez. 27, 21. המה סחרי ידך

pl. constr.: וְסֹחֲרֵי

Ez. 38, 13. וסחרי תרשיש

pl. c. s.: סֹחֲרֶיהָ *p.*

Jes. 47, 15. סחריך מנעוריך

Ez. 27, 21. בם סחריך

pl. c. suff.: סֹחֲרֶיהָ

Jes. 23, 8. אשר סחריה שרים

Pi-el: סִחְרְחַר

3 *perf.:* *סִחְרְחַר

Ps. 38, 11. *לבי סחרחר

n. m., purgamentum, quisquiliae, sordes, quae everruntur. *Isaaki* glossam habet: נְיָצָא (h. e. קַל), excrementa pulmonis purulenta, a v. סָחָה = סָחַח, *exscreare*. Cognatum est aramaicum סְחִיתָא h. e. stercus, lutum. LXX. *καμμύσαι με.*

Thr. 3, 45. סחי ומאוס תשימנו

סְחִי

ע"כ נדומס קל סָחִי, וכן פרשו רז"ל נכקולו מעכין קוק [קויסקוקוף], ולף"נ

וכל"ק עשו נפרוש השלם קוקף.

n. f., purgamentum, quod everritur. Isaaki: exscreatio (Auswurf). Targ. פְּסָחִיתָא. LXX. ὡς *κοπρία* (Vulg. *quasi stercus*).

סַחֲיָה

Jes. 5, 25. כסרוחה בקרב חצות

סָחַף

פעל כולד, ומונכו לדעת כד"ק גריפס וסולכם הדפס ודקיפס [סַחֲפַעטְרייבען, כשַׁטְּפַען], ד"ת פנריפס ע"י וכס מעט. ומן הקמת נקנוס הפעל סָחָה תמוך דקף, דקק נעכני, ונקרא מצעיפת הזלם וניפס [קינערשוועמען], ד"ת כסקקפס זלם, וכן דעת שלפה יקקי שפרש כמו כן הכפעל נסקף ניכיפ. סקן לדעת הכל"נ עכיכו סקיכה, לומר שליכה הכה והכס [קומפעגעלרעגן], ומכקס קפן-סרוק נכקפק קלקנול שלו פרשו לשון כליון, מן הדמיון של סנף, ודומס קפן-לנרקע פרשו נדמיון של סנף, ומעל קוקף הרעון מעל קומף ומקשע [קויסנענרייעטעל רעגען], קולס מכל שלה נכוכס דעת הקמיקי הסנרדי, ודנכי פי קכס קן.

v. trans., secundum *Qimchium:* propellere, abripere, targ. = דָּחָה, דָּחָה, de torrente (arab. *sochafon*), vel pluvia vehementiori (arab. *sachifaton*), gemar. vi inundandi. *Ni.* prosterni, Ibn-Ezra: ultro citroque trahi (= נִסְחַב). *Menahem* in *Kitâb al-Açul*, sicut סָנַח, vim consumendi huic verbo tribuit. *Ibn-Librat* v. סָנַח comparat pluviamque cum violentia se diffundentem intelligit. Praestat Qimchii Hispani sententia. LXX. *φάγειν;* סֹחֵף, *λάβρος.*

part. masc.: סֹחֵף *sg.*

Prv. 28, 3. מטר סחף ואין לחם

Nif-al: נִסְחָף 3 *perf.*

Jer. 46, 15. מדוע נסחף אביריך

סָחַר

פעל נולד וסעתיד יִסְחַר, ומונכו נכילה ומניכס [קומפעלייעטען], לכן כמו קמיקס ונלנול, או עכילס וניעס נקרן ומניכס. ומוס הזשלם על זוע נקרן ומניכס לעכוב מעכנ, הן לפקק הן לפתח, הן נפתח, וכן נפתח הסשלם נשפס יוכיף [*ἐμπορεύεσθαι*], שלנון נלנול ומניכס, וכי כמוסו רָכַל לקמן עכין קמיקס ונלנול. ומעכו רֹכֵל, רַכָּלַת, מֶרְכֶּלֶת, וכן קכל הפעל תּוּר לקמן, ולכני סקיכס [ד"ת ', ע"ו] כמו סוקיכס, ומשם תַּיָּר כמו סוקר, וכן להכניס. ונקשר מסוכני ארץ לעכוב מעכנ נכל קופן, הן מסוכני יס או יבשה. ומוס נכין הכשול סְחַרְחַר, ומונכו לדעת שלשס יִנְקְקוּ סיום סוקף מכל נד [ינון ומוגס], והמקכנס תרגס לפי העכין צְמַרְמַר, ווה סמיכר. לכן הכשוב

Digitized by Google

cum succus ac pinguedo plantarum jam paene exaruit, progerminant (nachsprossen, spätsprossen).

סָחִישׁ

וֹ נִסְחָשׁ שָׂחִישׁ ג׳ו, וּמוּכוֹ נוֹמֵשׁ סְחִישׁ מִסְחָשׁ [נִסְחַשְׁתֶּם], וְהוּא כִּדְמוּת קְצִיר וֹ קָצִיר, כְּלִי רִשּׁוּשׁ וְלִקּוּט דְּשִׁיפָה, נְמוֹס וְדִק [לְיִירְעֶם, וְשַׁפְּעֶלְמוּעס גְּעוּוּאַכְסֶם]. וְדִע שֶׁאֵלֶּה לְחִישִׁית נִתְקַנּוּס פַּת וֹ פָּת לוֹ בַּחֲצַת הוּא כְּמוֹ חָשׁ [קְנִי] שֶׁקֶשׁ נִסְחָשׁוּ, וְכוּוּכְתוֹ נִשְׁמַע נְמוֹס וְדִק, וְהַכֹּל כְּאֶחָד נִסְחָשׁוּ.

n. m. (transposite שָׂחִישׁ), planta serotina, quae, tempore succositatis praeterito, germinat (Nachsproß), sicut שֶׁקֶשׁ, חָשִׁישׁ, quae de plantis macris atque exsuccis dicuntur. Intelliguntur fruges, sponte natae, sine nova aratione atque semente, anno tertio, ex quo sementis facta est. Jes. Aq. Theod. *αὐτοφυῆ* h. e. suapte sponte provenientia. Symm. *ἀπὸ δένδρων*. LXX. *τὰ ἀνατέλλοντα, τὰ αὐτόματα*; שָׂחִישׁ, *κατάλειμμα*.

2 Reg. 19, 29. ובשנה השנית סחיש

שָׂחִישׁ

Jes. 37, 30. ובשנה השנית שחיש

סִיר

זס כְּמוֹ זִיז [זִי] לְעֵיל, לְמוּל סוּפְעוֹת [גְּלַאנְץ], וּמוּס כְּנוּל הַזֶּס סִנְּט נְסוּפְיי יָרֵחַ.

n. m., sicut זִיז (זִי), splendor, nitor

סִינָן

ג׳ו, וְכִנּוּי לְקֹדֶשׁ לְקֹב לְיִיר, וְכִנּוּל מִן סִיז = זִיז נְסוּפְיי יָרֵחַ, וּמִלְּמִי לְקוּחַ מִזֶּנֶס לְג׳ לְקִיס, וְקִלֵּק לְ׳ סְקִינִיג, וְכוּ יִיךְ לְדֵר, כִּיסֶן, לְיִיר לוֹ וִיו, סִיוֹן, וְקִלֵּק סִנ׳ תְּמוּז, לְ׳ בּ, לְלוּל, תִּשְׁרִי, וְקִלֵּק סִנ׳ מַרְקְשְׁוָן, כִּסְלִיו, עִנְיָן, שְׁבָט.

n. m. (a n. סִיז = זִיז), splendor, mensis splendidus (Glanzmond, Lenzmond), h. e. mensis, cui *Jjar* praecedit, Majo nostro ex parte respondens. Dividitur annus tres in partes quarum prima est verna, menses *Adar*, *Nisan*, *Ijar*, *Sivan* complectens; altera menses *Tamuz*, *Ab*, *Elul*, *Tisri* continet; tertiam menses *Marchesvan*, *Kislev*, *Thebet* et *Shebath* conficiunt, quae nomina, si eorum etyma noveris, mirifice pulchella esse et *veri*, *aestati*, *autumno* s. hiemi respondere senties. LXX. perverse: *Nισάν*.

Esth. 8, 9. הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן

סִיס

v. s. סוּס *p.* 758.

סִיר

עַל לְ׳ כְּ׳ נְגוֹל סִיר, וּמִלְּמִי זִידְעֶנוּ זְכֹל הַזְּמוּת נְאֶלֶס קִים מִן קָם, הַנֶּס גַּם סַם סַלְּ׳ גְּלוּי וּמִפּוּרְסָס שֶׁהַזְּכִיר סִיר וְלֹא סִיר, וְהַמְּלֻקָּדִים שֶׁקְּרוּ נְאֶלֶנוּ כְּמִזֶּר שֶׁקְּרוּ נְמַקְּמוּכוֹ. מַקְּמוּכוֹ כְּ׳ל כְּמוֹ עֵר, חֹר, בֹּר, וֹ כְּמוֹ אֵר לְעֵיל מַמֵּשׁ מְלוּכָה [דַּף כ״ה], עִי׳ כָּל אֵלֶּה, וְכֵן כְּמַעַט נִשְׁמַע צֵר לְקַמָּן, וְכְּ׳ סַמְּמוּת עֵכִין קְנִינָה וְכִנְיָנָה וְקִיבּוּל [לוּיסְהַאלְטֶן, -טִיעֶנְעֶן], וְכֵן סַמְּמוּת

v. s. r. סָכַךְ *p.*

סְכָךְ, סְכוֹת

v. s. סָכַךְ *p.* 763. *d.*

סָכַךְ

לוֹמֵר סָךְ, וּפ״ע שָׂךְ, פְּעַל כּוֹוֵד, וּמַקְוִוֹנוֹ כִּכְפֹל, כְּפִי שֶׁאֵר מַכְּמַתִּי לְעֵיל מַמֵּשׁ כֵּסֶן, לוֹמֵר עֵכִין כְּסוּי וּקְשׁוּי [דְּעֶקְעֶן], שֶׁכִּשְׁלֹל לְקִ״כ עַל הַגֵּנֶס וּקְצִיפָה [זִיזְעֶן, זִיזְמֶן], וּמִקְקֵר וְהַזּוּוִי מֵמֵשׁ כֵּסֶן וּמֵמֵשׁ פְּעָלִים לְקִיס. לוֹ ג״כ עֵכִין קְצִיר מְסַנִּיג וּקְלוּס וּלְקוּר לְכִיגָה וּעוֹלֶה [קִינְפֶּעֶן, וּוּוּ-נֶעֶן], וּוּלְמֵשׁ סְכוּוּכָה שֶׁל מְסַכְּנִי נְנֵעֶן לְמִי, לוֹמֵר כְּמוֹ רְקַמְתִּי נְמֵקְמִיוֹת, וְכֵן נְנֵכִין הַכְּנֵד שָׂכָךְ לְקַמֶּן, מִלְּכוּג הַגּוֹלֶם נְמִעֵי לְס, ל״מ וְכִעֲנְמוֹת וּגִידִים מְזוּכְכִי׳, וּלְמִכְוִוּן כְּסוּי צִייָן כְּכוּב מֵמֵשׁ הַסּוֹכֵן וְכִדּוּמֶה. הַכּוֹסֵף חַסָּךְ יוֹלֵף וְקוּוּק מִנ׳ סְכוּוּנוֹת, וְנִכְלָל שֶׁל כּוֹסֵף סְפִצוּלִי״. נְכִין כְּפִיל הַזֶּכֶר סְכָכָה לַל״ק מִזֶּכֶר שֶׁל שְׂכָכִים, לוֹמֵר כְּלֵי יִין [וּוּוֹפֶּעֶן], וּלְכוֹנוֹ יִזְכֹּם כְּכְלֵי יִין [כִּיסְעֶנְן], לְוֹלֶס לְמַעַן הַמּוֹרְכִים הַקְּדְמוֹכִים עֵכִין נְלְכוֹל, מֵהַכְּוִוּן לְקַצֵּי שֶׁל סְכוֹג, וְכֵן נְלְמַת הַפְּעֹל נִשְׁפָּה עֲנִיכִים, וְהַזֶּס סְכָכָה: מוֹס.

h. e. סָךְ (semel שָׂךְ), *v. tr.*, significatione duplex: 1) tegere, contegere, tueri (schützen, schirmen), v. c. de alis Cherubim super aram foederis expansis, sicut נָסַךְ q. v.; 2) circumnectere, — plectere, tenere, tropice de embryonis in utero matris tanquam contextione. Sic Qal Ψ. 139, 13. et *Pi.* verbi שָׂךְ Job. 10, 11. *Hi.* חִסֵּךְ *tr.* vi et *protegendi* et *stipandi*. *Ho.* contegi. Conj. *redupl.* סְכָכָה, secundum nonnullos a radice n. שְׂכָכִים (sentes, tela), armis instruere (wappnen), at antiquitas fere unanimis ei verbo vim *confundendi* (quae est a *plectendo* desumta atque etiam in lingua neohebraica pervulgaris) attribuit. Inde neohebr. סְכָסוּךְ, confusio, commixtio, perturbatio. LXX. *σκεπάζειν, ἀπο-, ἐπι-; σκιάζειν, ἐπι-, συ-; καλύπτειν, περι-; συγκλείειν, ἀντιλαμβάνεσθαι; σπένδειν*; שָׂךְ, *ἐνελρειν, περιφράσσειν, σκεπάζειν; prt. προφύλαξ*; *Hi. φράσσειν, καθῆσθαι*; חִסֵּךְ רִגְלַיִם, *παρασκευάζειν*.

2 *perf. m.*: סַכּוֹתָה

Ps. 140, 8. סכותה לראשי

Thr. 3, 43. סכותה באף ותרדפנו

Thr. 3, 44. סכתה בענן לך

2 *perf. m.*: וְסַכֹּתָ

Ex. 40, 3. וסכת על־הארן

1 *perf.*: וְשַׂכֹּתִי

Ex. 33, 22. ושכתי כפי

part. masc.: הַסּוֹכֵךְ *sg.*

Ez. 28, 14. כרוב ממשח הסוכך

Ez. 28, 16. כרוב הסוכך

Nah. 2, 6. והכן הסכך

part. pl.: סְכֻכִים

Ex. 25, 20. סככים בכנפיהם

Ex. 37, 9. סככים בכנפיהם

part. pl.: וְסָכְכִים

1 Chr. 28, 18. וסככים על־ארון ברית

2 *impf. c. s.*: תְּסֻכֵּנִי

Ps. 139, 13. תסכני בבטן אמי

3 *impf. pl.*: וַיְסֻכּוּ

1 Reg. 8, 7. ויסכו הכרבים

3 *impf. pl. c. s.*: יְסֻכְּכֻהוּ

Job. 40, 22. יסכהו צאלים צללו

Po-el: סוֹכֵךְ

2 *impf. c. s.*: תְּסוֹכְכֵנִי

Job. 10, 11 ובעצמות וגידים תסוככני

Hif-il: הֵסֵךְ

part. masc.: מֵסֵךְ = מֵסִיךְ

Jud. 3, 24. מסיך הוא את־רגליו

inf. constr.: לְהָסֵךְ

1 Sam. 24, 4. להסך את־רגליו

2 *imperf.*: וְתָסֵךְ

Ps. 5, 12. ותסך עלימו

3 *imperf.*: יָסֵךְ

Ps. 91, 4. באברתו יסך לך

3 *impf. ap.*: וַיָּסֶךְ

Ex. 40, 21. ויסך על ארון העדות

2 Sam. 12, 20. וירחץ ויסך

Job. 3, 23. ויסך אלוה בעדו

Job. 38, 8. ויסך בדלתים ים

Hof-al: הָסַךְ

3 *imperf.*: יֻסַּךְ

Ex. 25, 29. 37, 16. אשר יסך בהן

סָךְ

ג׳ו, וּמְמוּנָן לְמַעַן יִקְקֵי נְדוֹלֵי נְכִי לְמֵס, מִן סֵךְ לְמִן קְצוּן [מְמֻסְמָא, וּוּוּמְמָא], וּכְמַת נְמִרְמֵךְ סְפְעֹל לְמִן עֵכִים. לְכֵן יוֹקֵר מְסַקְנֵר שְׁמוֹךְ כְּמוֹ סֵךְ לְקַמֶּן, וּמַקְוִוֹנוֹ לְקוּוּ סְנְכִים וְקוּוּכְ [לִיקְכֵּן], וּכְשֵׁלֹל עַל הַמְּמוּן, לוֹ שְׁכְלוֹנוֹ כְּנֵר וּלְגוּדֵם מְמַכּוֹת כְּקַצִּיר.

n. m., munerus, multitudo, *summa*. Sic *Isaaki*, qui idioma *gemaricum* solet prope semper conferre. Potius sicut סֹךְ, de virgulto, quod e frondibus complicatis constat (Dickicht), ad multitudinem hominum densam translato, intelligendum est. KXX. *τόπος σκηνῆς*.

בְּסָךְ

Ps. 42, 5. כי אעבור ׀ בסך

סֹךְ

ג״ו וּכְכוֹי סֻכּוֹ, וְסִמּוּן כְּכִפֹל, לוֹ כְּמוֹ סְבָךְ, לְהַל מְסוּכָךְ נְנֵן [לוּיכְּעֶנְ], לוֹ לְהַל וּמְלוּכָה כְּכֹלֵל [הִיעֶנְ], לוֹ נְדֹלָה [נְעֶנְ], לוֹ קְרֹאשׁ [לִיקְכֵּן], וּקְל לְהָכִין מְהַזֶּכֶר, וּמוֹס קְנ סְסְכוֹת, וּפְרִיעֶיס רְנִים נְעֵיס נְרְכְּנוֹ נְשֵׁם וְכ׳.

n. f. (a m. סֹךְ), tugurium ex frondibus factum vel frondibus tectum,

structivo vel, accedentibus suffixis, corripitur: סָבְכִי, סָבְנִי, סָבְאִי. Hinc etiam סָבְכִי in lingua *neohebraica* cum suff. סָבְכַּי effertur. LXX. *σκέπη, καταπέτασμα, ἐπίσπαστρον; κάλυμμα, ἐπικατα-; πύλη, συσκιάζειν;* סְבֻכַת סָבְכִי, *καταπέτασμα.*

Ex. 26, 36. ועשית מסך לפתח
Ex. 27, 16. מסך ׀ עשרים אמה
Ex. 36, 37. מסך לפתח האהל

הַמָּסָךְ

Ex. 35, 12. 39, 34. פרכת המסך
Ex. 39, 40. ואת־המסך לשער החצר
Ex. 40, 21. פרכת המסך
Num. 4, 5. פרכת המסך
2 Sam. 17, 19. ותצרש את־המסך

וְהַמָּסָךְ

Num. 3, 31. והמסך וכל עבדתו

לַמָּסָךְ

Ps. 105, 39. פרש ענן למסך

לַמַּסָּךְ

Ex. 26, 37. ועשית למסך חמשה

constr.: מָסַךְ

Ex. 35, 15. מסך פתחה
Ex. 35, 17. מסך שער החצר
Ex. 39, 38. ואת מסך פתח האהל
Ex. 40, 5. ושמת את־מסך
Ex. 40, 8. 33. את־מסך שער החצר
Ex. 40, 28. את־מסך הפתח
Num. 3, 26. ואת־מסך פתח החצר
Num. 4, 25. 26. ואת־מסך פתח
Jes. 22, 8. ויגל את מסך יהודה

constr.: וּמָסַךְ

Ex. 38, 18. ומסך שער החצר
Num. 3, 25. ומסך פתח אהל מועד

מַסֵּכָה

ע״נ, ופוע מן הוכרי מִסֹּךְ, ע״פ מְיֻם, כי קילו היה מעזקל מָזֶה לפ היתה פיפ נשנף. ופצר לדעת הפצר מובנו כמו מָסָךְ.

n. f. (a m. מָסָךְ ad s. f. מְיֻם; nam si מָסָךְ ad s. f. מָזֶה esset *m.*, *Mem* non esset *sebatum*), sicut מָסָךְ, tegumentum, tegmen. LXX. *ἐνδέδεσαι.*

cum suff.: מַסֵּכָתְךָ *p.*

Ez. 28, 13. כל־אבן יקרה מסכתך

מוֹסָךְ

ע״ו והסעך מוֹסָךְ, ע״פ פוסך, והפוכן לדעת שלפפ יקקי גנ לפל עצוי לגל לנפנ פקקיו בעוזה ביום הצנפ [נצ־לעקעצר נצנג], וכן לעת הפקינג זקנגפ מָקוֹם, וסוף פסלכ. ולוך קעמי כתב עכיכו כנין זעצו לקנכי הפצער לפפות פקקיו, וכפעכו פוקו לנצנת נלפה כי לפצער פיוגל עצו קוקו, זפיל יוגל נפנפ, ונכון הוף. ולע זנכנכיב קעוכו מֵיסָךְ, לומר מַסָּךְ.

n. m. (c. מוֹסָךְ, ad s. f. מוֹסָכ; *Ketib:* מֵיסָךְ = מַסָּךְ), secundum *Salomonem Isaaki:* tectum opertum s. umbraculum, sub quo diebus festis recumbitur. Sic etiam Targ. מְקוּם (*τάξις,* = מְסֻדָּר). *Qimchi* explicat de aede, qua ephemeria sacerdotum custodiens (אֲשֶׁר חַמְשְׁמֶר) conveniebat, fortasse tantummodo in usum eorum, qui *sabato* munere suo functi discedebant (מְשֻׁמָּר), exstructa, uti ex adjecto שַׁבָּת colligendum videtur. LXX. insulse: *τὸ θεμέλιον τῆς καθίδρας* (h. e. מוֹסַד חֲשָׁבַת).

veluti in horto (Laube), hinc *gener.* tentorium, tugurium; sepimentum, virgultum, veluti de lustro leonum. Hinc חַג הַסֻּכּוֹת, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία Joh. 7, 2. LXX. *σκηνή, σκηνοπηγία;* סֻכָּה, *ἀράχνη* (סָךְ = אָרַג).

Jon. 4, 5. ויעש לו שם סכה

וְסֻכָּה

Jes. 4, 6. וסכה תהיה לצל־יומם

בְּסֻכָּה

Ps. 31, 21. תצפנם בסכה

בַּסֻּכָּה

Job. 38, 40. ישבו בסכה למו־ארב

בְּסֻכָּה

Jes. 1, 8. כסכה בכרם

וּבְסֻכָּה

Job. 27, 18. וכסכה עשה נצר

constr.: סֻכַּת

Am. 9, 11. את־סכת דויד הנפלת

cum suff.: סֻכָּתוֹ

Job. 36, 29. תשאות סכתו
Ps. 18, 12. סביבותיו סכתו

pl.: סֻכּוֹת, סֻכֹּת

Gn. 33, 17. ולמקנהו עשה סכת
2 Sam. 22, 12. סביבתיו סכות
Neh. 8, 15. לעשת סכת ככתוב
Neh. 8, 16. ויעשו להם סכות
Neh. 8, 17. מן־השבי סכות

סֻכּוֹת, הַסֻּכֹּת

pl.:

Lev. 23, 34. חג הסכות שבעת מים
Dt. 16, 13. חג הסכת תעשה לך
Dt. 16, 16. ובחג הסכות
Dt. 31, 10. שנת השמטה בחג הסכות
2 Chr. 8, 13. ובחג הסכות
Esr. 3, 4. ויעשו את־חג הסכות
Zach. 14, 16. ולחג את־חג הסכות
Zach. 14, 18. 19. לחג את־חג הסכות

בַּסֻּכֹּת

pl.:

Lev. 23, 42. בסכת תשבו
Lev. 23, 42. ישבו בסכת
Lev. 23, 43. כי בסכות הושבתי
2 Sam. 11, 11. ישבים בסכות
1 Rg. 20, 12. הוא והמלכים בסכות
1 Reg. 20, 16. שתה שכור בסכות
Neh. 8, 14. וישבו בני־ישראל בסכות
Neh. 8, 17. וישבו בסכות

מָסָךְ

ע״ו, ולפ מנפתי מזקל דופס, וספתך מָסָךְ. וספצר כמוי ומכנד [דעקקע], לכפוק על דנר ולפפלישי, ונפנך לפפתן פקלפ והיכיעה לנפני פקק לפל פועד, לו נקצלוזו פרכת פפיכך [לוינעכ־לפפכת כמוי על־פיכים [לוינעכ־דעקקע], ומנין כוס וינל לת ופך יפודס ופנצ [ישני כ״נ ק׳], כי ע״י גלית וקיקת פכמוי יביע לל נפק. ולפצר לענין פעקל דע ז׳נפנס ג׳ מזקליס מכפולים כני ג׳ קול״ים דקז״יס, מָסָךְ מָגֵן, מָזֶה, ולפך הקוטפה פסוזיק יתקנר נפמיכות לו נכנוי [מָגִנִּי, מָזֶנִי], ופ״כ לע״ו יפים מָסָךְ נכנוי מָסָבִי, וכן נלפת נפצר ענכיכיק.

n. m. (cujus forma rarissima est; c. מָסָךְ), tegumentum, quo quid velatur, spec. aulaeum, de velamine ostii tabernaculi (plene: מָסַךְ הַפֶּתַח), etiam de velo, quo facies tegitur, quo sublato latius prospici potest, Jes. 22, 8. Ad formam quod attinet, scito, a verbis *duplicatis* tres formas secundum vocalium originalium triadem effingi: מָסָךְ, מָגֵן, מָזֶה, quarum vocalis in exitu longa in con-

החכם יחיה אר סכל Eccl. 2, 19.
ואל־תחי סכל Eccl. 7, 17.
ואמר לכל סכל חוא Eccl. 10, 3.
עם־סכל ואין לב Jer. 5, 21.

וְהַסָּכָל

וחסכל ירבה דברים Eccl. 10, 14.

כְּשֶׁהַסָּכָל *Qri.*

כשהסכל הלך לבו חסר Eccl. 10, 3.

כְּשֶׁהַסָּכָל *K'tib.:*

כשהסכל הלך Eccl. 10, 3.

pl.: סְכָלִים

בנים סכלים חמת Jer. 4, 22.

סֵכֶל

ע״ו מופפני, ופללון לוילות ופפלות והוללות [מסָכְלוּת].

n. m. abstr., stultitia, fluctuans illa ac vacillans (opp. אֱמוּנָה, adjuncta firmitatis immotae notione). LXX. *ἄφρων.*

הַסֵּכֶל

Eccl. 10, 6. נתן חסכל במרומים

סִכְלוּת

ע״כ ודופס לל סֵכֶל, ופניפו לוילות [מסָכְלוּת], ופ״ל שִׁכְלוּת נפנין.

n. f. (semel שִׁכְלוּת), sicut סֵכֶל, stultitia. LXX. *ἀφροσύνη, σκληρία.*

Eccl. 10, 1. סכלות מעט
Eccl. 10, 13. תחלת דברי־פיהו סכלות

וְסִכְלוּת

Eccl. 2, 12. חכמה והוללות וסכלות

הַסִּכְלוּת

Eccl. 2, 13. יתרון לחכמה מן־הסכלות

וְהַסִּכְלוּת

Eccl. 7, 25. וחסכלות הוללות

בְּסִכְלוּת

Eccl. 2, 3. ולאחז בסכלות

וְשִׁכְלוּת

Eccl. 1, 17. ודעת הללות ושכלות

I. סָכַן

פעל ט״ד, וספתיל יִסְכֹּן, וסמוכן הועלס ועצות פרי ויקרון [נועצן שַׁמְּצֹתָן], וולופס לו סָגָן לעיל, ופוס פקילה וכפיכס כלכול ויקוק [פַּעֲלוּלֹתָם]. וספיכוני סָכֵן לע״ו כמו סָגָן, לומר פקיל ופפס נגיל וצופר וכניב [פַּעֲלוּלֹתָם־לעפר, פַּעֲוִיל], וכן סֻכָּתִי, לומר מכלכלת וכפכס [פַּעֲלוּלֹתָם־לעפרין], וופפ פכוונס לל לֹא יִסְכֹּן, לומר לת יפיל ולפ יצא פרי, וכן פלפל יסכן־נגר. וופס קנין נגין פכוסף חִסְכֹּן, ד״פ כל־דרכי פסכנת, לומר כל־דרכי פדרפ ופקדת, וכן פפסכן פסכנתי, פרצון פפס הביכוני דרכי וקקני קק לעצוב כה, וכן נדפה פכוון לל חִסְכֹּנָן קרופה, פרצון פעופקד, לומר לים לפצר הופקד לו קרופה, ופפכנות ניפ קונר פוה, בפצר תדפה תקפ הפצ. קולוס לפצר ענין פכנפ הוף גויר לקר, וופס תביר יקרי הפעל למדי. הצלוב נצצתי ערב ע׳ נלו״ם נפוף הפצר.

v. intr. (impf. יִסְכֹּן), utilitati esse, utilitatem adferre, hinc administrare, gubernare (verwalten), sicut סָגָן; prt. סֹכֵן, sicut סָגָן, procurator (Verwalter, Wezir); f. סֹכֶנֶת, administra, ministra. Sic interpretari debes לֹא יִסְכֹּן (syn. לֹא־יוֹעִיל), non prodest, nullam praebet utilitatem s. fructum, et Job. 22, 2. *Num Deo homo quid profuerit?* Hi. חִסְכֵּן, veluti *Ψ.* 139, 3. *omnes vias meas disposuisti ac gubernas;* Num. 22, 30. *num ego incessum meum di-*

constr.: מוֹסָךְ *Qri.*

2 Reg. 16, 18. מיסך חשבת

constr.: מֵיסָךְ = מָסָךְ *K'tib.*

2 Reg. 16, 18. מיסך חשבת

סָכְוּת

ע״כ כמו סָכָּה, וסוף כנוי לעין סוכס לע״ו, פצר כצלו נכי יצלל כמלכי. וכן קינמוסו פצנעים וסוסיכום ועקילם סגר, לומר לדעת לקנן־עוקף ולקן־נכקף מעכין הסכם וצפע, ולף עקקוור.

n. f., sicut סֻכָּה, tabernaculum cultui Deorum superstitioso inserviens. *Abulwalid* auscultationem et obedientiam, quae idolatriae praestatur, *Seforno* imaginem s. simulacrum intelligit. Etiam *Ibn-Ezra* v. arabicum סכת comparat, quo utantur ii, qui auditorem benevolum facere velint. Hieronymus: *Rursum pro* סכות *Aquila συσκιασμούς; Symm. et* LXX. *τὴν σκηνήν, tabernaculum.*

Am. 5, 26. את סכות מלככם

סָכָל

פעל ל״ע נקל, ופקרוכו נופלוס וקצלוס קוילס והכנפ [עַסָּאֵיכֶם ויין], וכן סָכָל נלקיי. וופס נכנין סכנל סָכָל יוגף, עצוס לקנל וסוכפ [נוס עַסָּאֵי־סייע עַסָּאֵיכֶם], וכנוסף חִסְכִּיל כמו חֶחְבִּיל, לומר עצוס הנל וסכלוס [עַסָּאֵיכֶם־סייע עַסָּאֵיכֶם], וכפצפל כנכיכו פפפקכל וספקוול [ויך עַסָּאֵי־כֶם ני־יגען]. וקצר לקקור כפכם כנכר קפקצי לעיל קקק סָכָל, פפפצפל פעכין פקפוק ולנלוול, וק״כ פכל קק פפכיום ין כפל, קוילס כצפ קין לעפי טוקפ נוס. *v. in conj. Qal inus.*, ultro citroque vacillare, sicut סָכַל (ex quo literarum trajectione ortum esse possit), hinc stolidum esse; *Pi.* סִכֵּל, infatuare, in stultitiam convertere, irritum facere (zur Thorheit machen). *Ni.* נִסְכַּל, sicut חִסְתַּכֵּל, stolide agere. *Hi.* הִסְכִּיל, sicut חֶחְבִּיל, stultitiam prae se ferre s. exequi. LXX. *μωραίνειν, ματαιοῦν, ἀφρόνως; Pi.* semel: *διασκεδάζειν.*

Nif-al: נִסְכַּל

2 *perf.:* נִסְכַּלְתָּ *p.* נִסְכַּלְתָּ־

2 Chr. 16, 9. נסכלת על־זאת
1 Sam. 13, 13. אל־שאול נסכלת

1 *perf.:* נִסְכַּלְתִּי

2 Sam. 24, 10. כי נסכלתי מאד
1 Chr. 21, 8. כי נסכלתי מאד

Pi-el:

סִכֵּל

impt. sg.: סַכֵּל־ *s. M.*

2S. 15, 31. סכל־נא את־עצת אחיתפל

3 *imperf.:* יְסַכֵּל

Jes. 44, 25. ודעתם יסכל

Hif-il:

הִסְכִּיל

2 *perf.:* הִסְכַּלְתָּ

Gn. 31, 28. עתה הסכלת עשו

1 *perf.:* הִסְכַּלְתִּי

1 Sam. 26, 21. חנה הסכלתי ואשגה

סָכָל

ע״ו, וסמוכן ממוללן וקויל קיס־תצלס וקיס־כלל ונעל־זוללות וכן־תסוכות [עַסָּאֵךְ], וקל להנין מצכס, וכן נקקי.

n. m., stolidus, insipiens, *σαφκικός.* LXX. *ἄφρων, μωρός, σκληρός; ἀφροσύνη.*

Digitized by Google

rigo meaque sponte haec tibi affero? Prt. Pual. מְסֻבָּן, adj. תְּרוּמָה, de eo, cui *Terumae* concreditae sunt (syn. מְיֻחָד). Indidem n. מְסֻבָּנָה, *ἀποθῆκαι*. LXX. *ἐπισκοπή ἐστι, θάλπειν, διδάσκειν, δεῖ, συμβάλλειν. Hi. προεῖδεν, ὑπερ-; σκληρὸν γίνεσθαι; inf. ὑπερόρασις.*

part. masc.: הַסֹּבֵן
Jes. 22, 15. לֵךְ־בֹּא אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה

part. fem.: סֹבֶנֶת *sg.*
1 Reg. 1, 2. וְתִהְיֶיהָ סֹכֶנֶת
1 Reg. 1, 4. וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת

3 *impf.:* יִסְבֹּן *s. M.*
Joh. 15, 3. חָכָם בְּדַבַּר לֹא יִסְכֹּן
Job. 22, 2. הֲלְאֵל יִסְכֹּן־גָּבֶר
Job. 22, 2. כִּי־יִסְכֹּן עָלֵימוֹ
Job. 34, 9. כִּי־אָמַר לֹא יִסְכֹּן־גָּבֶר
Job. 35, 3. כִּי־תֹאמַר מַה־יִּסְכֹּן־לָךְ

Pu-al: סָבַן
part. sg.: הַמְסֻכָּן
Jes. 40, 20. *הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה

Hif-il: הִסְכִּין
2 *perf.:* הִסְכַּנְתָּ
Ps. 139, 3. וְכָל־דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּ
1 *perf.:* הִסְכַּנְתִּי
Num. 22, 30. הַסְכֹּנְתִּי לַעֲשׂוֹת

impt. sg.: הַסְכֵּן *s. M.*
Job. 22, 21. הַסְכֵּן־נָא עִמּוֹ וְשָׁלֵם
inf. c. h int.: הַהַסְכֵּן
Num. 22, 30. הֶהָסְכֵּן הַסְכַּנְתִּי

מְסֻכָּנָה
ג״נ, ומצוי בכ״ק לְךָ נִכְנוֹי מְסֻכָּנוֹת, ומשונן ככוס ומקכיס [דאַס עלוואַכ-נעכט], ומוס לומ״כ מקום מרכוס וקכין [דאַזיגאַסאַכט, מאַגאַזין]. ומצרפ סכן לומ לסאס לומים מסרוס של כנס, כלומר קצכו כניס, כי מפקר של סכן לא קכיס יקר סניכ [צוואַמעכן-מאַגאַזען], ומוס לו רכיסס ולכירס יקר [עלוועלטען], רכיסס ועשות פרי ומועלס [נוצען מאַכאַזען, נאַטעל-לען], לו כאכוון לאחי של קכיס, לומר כניכס ופקילס [מאַכאַזען, וואַלטען, פעי-], וקלן הזרס סָבַן, ולומס לו גָּבֶה, סמיך מקלב מוצ ועצמיי, והזווי נזפתי ערב יי׳ עמך קמס לקלן, ונוס קנוף על קכוכ הפעל.
נלחי הזרס מאלמ נכניכים הרגס.
n. f. pluralet., lucrifactio, acquisitio (das Erwerben), hinc locus, in quo res comparatae reponuntur, penuarium, promptuarium (Magazin). Magnopere errant ii, qui סְכָנָה ex גָּנַס per metathesin ortum existimant, cum potius *v. comp.* סָ־בַן (cogn. גָּבַן, קָבַץ) vi *colligendi* s. coacervandi, deinde vi *comparandi*, lucrifaciendi et proficiendi; procurandi et *administrandi* dicatur. LXX. *ὀχυρός; ἡ περίχωρος.*

pl.: מְסֻכָּנוֹת
Ex. 1, 11. וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת
2 Chr. 16, 4. כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי
2 Chr. 17, 12. בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת

pl.: הַמְסֻכָּנוֹת
2 Chr. 32, 28. וּמִסְכְּנוֹת לִתְבוּאַת דָּגָן

pl.: הַמְסֻכָּנוֹת
1 Reg. 9, 19. כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת
2 Chr. 8, 4. כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת

II. סָבַן

פעל נוד, ומוכנו נתמונות קריכס מדבר יחיכס [שניידען, וואוכדען], ומוס ומצאוכי כשמי סָבַר כמו סָגַר כ׳ ענין מנוד ומנעל לדבר.

v. tr., concludere, occludere, obturare, sicut סָגַר I., syr. *s'kar*, arab. سكر. *Pi.* סִבֵּר, sicut סִגֵּר et הִסְגִּיר, vi tradendi (in Jemandes Hand hingeben). LXX. *Ni. ἀποκαλύπτειν; Pi. ἐμφραγῆναι, παραδιδόναι.*

Nif-al: נִסְבַּר
3 *imperf.:* יִסָּבֵר
Ps. 63, 12. יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי־שָׁקֶר
3 *impf. pl.:* וַיִּסָּכְרוּ
Gn. 8, 2. וַיִּסָּכֵר מְעְיְנֹת תְּהוֹם

Pi-el: סִבַּר
1 *perf.:* וְסִבַּרְתִּי
Jes. 19, 4. וְסִכַּרְתִּי אֹתְךָ־מִצְרַיִם

סָבַר

ad Esr. 4, 5. *v.* שָׂכַר

סָבַת

פעל ל״ע כ״ף נכנין סכוסף חסבית, ופקוכו לד״ק כמו שָׂבַט, לומר שפיקס ודמיס לשען הקצה [צוויגען], ולזר נזרס שומכוכית עכין הקצנס סוף סוף. נזרס עכיכית הפעל סָבָה עכין סקצנס, ד״ם קוֹלֵם חִסְבִּיתָ מעמוכך, וסככין שהוף נדומס על שבט.
v. hif., sicut שָׂבַט, arab. سبت, silere, hinc, sicut samarit., attendere. Neohebr. סָבָה, vi attendendi eadem. LXX. חַסְבָּה *σιώπα;* Vulg. *attende.*

Hif-il: הַסְכִּית
impt. sg.: הַסְכֵּת
Dt. 27, 9. הַסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

סַל

v. s. r. סָלַל *p.* 767.

סָלָא

פעל נוד, והמוכן לכיס וקליס וכשיקה הגנהס וכעילה [קויפהענגן], ומוס להסמיכ עליסה וקויכס שקילס וכעילה [וויגענגן], והכזכ״ס סָלָא ספעולי״, ודומס לו סָלַח נהפ, וכלמר מעקילס עליך דבר נעדך [קויפוויגענגן]. ופזר לעכין הזרס סניעס סלע, סלס, וכדומס.
v. tr., *toll*-ere, in trutina elevare, pendere, appendere (wägen); *Pu.* סְלָא (= סָלַח), appendi (aufgewogen werden), aequiparari. De radice v. סָלַל, סָלַח. LXX. *ἐπρῳμένος.*

Pu-al: סְלָא
part. pl.: הַמְסֻלָּאִים
Thr. 4, 2. הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז

סָלַד

פעל נוד, ומוכנו לדעת הפקרנס וע׳ וקכיס ציפ וזפיקס עליוס ועלילס [ין פַּרְיִיעַן, פַּרְאַסְלָאקְקָעַן], נתקנוס כוע, ומן הפעת זרס סָלַד כזפס ערכית וענכיכית עכין זפקס ועליוס, והזס סֶלֶד זפקס, וכן כזרס כמכוון נזפת הודו [*klad*], וכזקלי זפתי ערב, נכזוס תמור הזכוך. ופזר זופת כוונת סליי נן ציריק גאון, זפרבו נספרי הפקסף לשון הנגהס, זמוכת נפרוש לכן עוכך, לומר הנגהס מפקהס. קולס לפי פרוש וס לת ידעתי לין יפורש סכנד סָלַד נהפסוק, כי מכוון יוצא מצמקס לת יפות לפעתן. וכן לת מסתכר פכוס ליסב״ע וללנ״ג ורל״ק ולכן-נכקיס, זפתקו מזרע ע״ד לקלי לשון כוים [כלענכען], כי גם נוס לת יפות נכין מכנר. ומכוון לפע רז״ נתקלת דניהו, זפעיכו נקפת סליפס לו נקוס וזפלס נכלל [פאַלמ״נ ניפעטן, ערנעפעטן], ומוכן מזסוך ומקי עול נקפתי, עול לי נקפס ונקוס, נקילס [וכלימס וכדאַגס וכנאַכ, מזר] לת יפעוך [ולת יפעוך ולת יקדיל] מנקפס ומזאַלס ומקוס מקכוסים, ומוסב על ומקי עוד נקפתי, ועכין נקוס נדול מעוך כזפס ענכיכית כוס הפעל כתפלות סרכוס, ד״ם אֲוַשְׁתָּ תְּסַלְּדֵךְ לְפָנַי כְּסַח כנודן.
v. intr. piel., uno solo in loco exstans, quod ex multorum sententia vim gaudendi habet atque exsultandi. LXX. *ἱλλόμην* (unde Vulg.: saliebam). Targ. אַבְּוִיצ, gaudio gestiam. Et revera in lingua neohebraica verbo סָלַד (unde סֶלֶד, laetitia) vis *gaudendi* propria est; sanscr. *hlad*, suffecto in locum sibili halitu, quod verbum etiam ceteris in linguis indogermanicis quaerenti cuique erit obviam. Eodem intendere videtur *Haji* Gaon Babylonius, qui, teste *Ibn-Ezra*, in libro suo, *Measef* inscripto, huic verbo significationem semet *efferendi* tribuit, laetitia scilicet ac gaudio, quo quis exsultat, triumphat immoderatiusque jactatur. Habet tamen hac in interpretatione conj. *Piel.* aliquid obscuritatis, cum transitiva notio ad versum plane non quadret. Eadem de causa non placet *Ibn-Exrae*, *Gersuni* et *Qimchii* interpretatio, qui סָלַד vim *urendi* habere dicunt, idque comparato ad exemplum *Saadjae* et *Abulwalidi* idiomate *misnico*, quo e. c. de adustione manus dicitur. Probabilior est sententia eorum, qui סָלַד vi ardenter *supplicandi* vel gen. *precandi* vertunt, ita ut sensus versus sit hicce: Restat mihi haec consolatio, haec delinitio s. mitigatio, ut in doloribus ac cruciatibus meis, qui mihi non parcunt h. e. quibus sine cessatione distineor ac divellor, suppliciter Deum invocem. Sic Lutherus divinanti ingenio: So hätte ich noch Trost und wollte bitten. Pervulgaris est haec verbi significatio in lingua neohebraica, veluti in *Tefilot:* אֲוַשְׁתָּ תְּסַלְּדֵךְ לְפָנַי כְּסָא כְּבוֹדֶךָ, penetret gemitus tibi supplicantium usque ad solium majestatis tuae.

Pi-el: סִלֵּד
1 *imperf.:* וַאֲסַלְּדָה
Job. 6, 10. וְאֶסְלְדָה בְּחִילָה

סָלָה

פעל נוד, כמו סָלָא לעיל, וכמו סָלַל לקמן, ענינו כמילס וכזיפס, זהוזפל על זקילס וקויכס ועליהס [פהענגן, וויגענגן], ומפלס סְלִיתָ כל-זוגיס, ענכין סקל, סָלַח כל ענירי, מכנין הכנד, הרנון ולילס ומפלך [פַּאַרְגעפּעַנען], וכן פָּעַל לעיל סָלַח לקמן]. וסרפזוגיס זפרבו

Digitized by Google

Nif-el: נִסְלָח

3 *perf.:* וְנִסְלָה

Lev. 4, 20. וכהן ונסלח להם
Lev. 4, 26. מחטאתו ונסלח לו
Lev. 4, 26. מחטאתו ונסלח לו
Lev. 4, 35. 5, 10. אשר־חטא ונסלח לו
Lev. 5, 13. מאחת מאלה ונסלח לו
Lev. 5, 16. 18. 19, 22. ונסלח לו
Num. 15, 25. ונסלח להם כי־שגגה
Num. 15, 26. ונסלח לכל־עדת
Num. 15, 28. לכפר עליו ונסלח לו

סַלָּח

ז' ע"פ יהוע, ומוכנו סמולק קדיב לפעציס ומכפר-על קעפ וכוסס על עוון [פֿערגעבונג], וצנור פאלם מוזק כזצפ ענציניק לפרנס.

n. m., condonator, de deo, qui, modo peccator viam poenitentiae ineat, semper ad peccata remittenda est paratus. LXX. *ἐπιεικής.*

וְסַלָּח

Ps. 86. 5. כי־אתה אדני טוב וסלח

סְלִיחָה

ז"נ ומופצע, והמוכן מכבוד וכזיפק עוון [פֿערגעבונג], וצנור לרוב כזצפ ענציניק, ונקמר עם ממין זיכי, קצר תמלוטו נקצת סליחה מהקב"ה, ומדר הנקבות כמו וס נקרא סְלִיחוֹת, לכן יפי מסליקות. ועוד כנראה וכזצפ ענציניק המופצע סְלִיחוֹת, סָלַח וסכנס מן הכזצ הוס.

n. f. abstr., condonatio, remissio, qua deus peccatoribus poenitentiam agentibus tum culpam tum poenam peccatorum pro gratia sua remittit, gem. סְלִיחוֹת סָלַח. Neohebr. סְלִיחוֹת de cantionibus ad petendam suppliciter remissionem peccatorum factis. LXX. *ἱλασμός, ἄφεσις.*

הַסְּלִיחָה

Ps. 130, 4. כי־עמך הסליחה

pl.: סְלִיחוֹת

Neh. 9, 17. ואתה אלוה סליחות

pl.: וַהֲסְלִיחוֹת

Dan. 9, 9. ברחמים והסלחות

I. סָלַל

לוצר סָל, וסעתיל נְסָל, וסוס רק סרכוך מן חֵל. וסמוכן כזיפק רוצס וסמיכס והנכסס [ערהאנען, -הַאלטען], וקָ"כ נרוצס קל סָלֵ"א, סָלֵ"ה, חֵל, דָּסַל, חַל, חֵלֵ"ה, הָלֵ"ה, זנכולס ענין סגנכס וסרצס, וכן כזצפ כיכוון כזצפני ערב s. *tul.*, gr. *ταλ-άω*, l. *toll-*, *tul-i*] goth. *thule*; ושוס ק' סרצס דרך ע' נגיזת עבר והנכסס קרס ע' זפיכס עבר עלי [דען וועג ערהאלטען], ונגיזת עבר על דרך היק הנכסס, ועלוסס [נאהנען]. וכן נקמת נכרך מפעל יָם, להסמיכ מלילת הדרך, ד"ל ומסלתי ירמון, וכן פרצ סרל"ק, וק"כ עוס דרך נק סלולה, וימלו עלי דרככס, קרקוס. ועוד נמצא וכזצפ כמו ערצים הרגון כדעת יוסף קמקי עצוס קלים תלים. כ' כמו סְלָלָה מנת לדעת קנן־ערצ, לוצר סלול ופקול וזכוק, והמצוות הַיָּם [ריסמען, פרייען], ווהו סלו לרכב נערבות, ול' עצס כסן מסנרלי גס וס פרצ מענין מלילת מסלה, ודעת הרל"נצ נכוכס. מכנד סְלָלָה יונק ופוק, לוצר לוקמות והנכסס עצות כנוד וזיפס נמצלת הנכסס [הָאַ־

Hab. 3, 13. עד־צואר סלה

סְלוֹן, סַלּוֹן

v. s. r. סָלַל *p.* 768.

סֶלָה

פעל נודד, והמתיל יְסַלֶּה, והמוכן כזיפק פצע וקעפק כפור וכסוי על קעפק [פֿערגענען, -ניימען], וכקצר עם לְ כמו נָשָׂא נאכוון וה, והכמצל נִסְלָח המצולי מוק. ולפצר לקוור הכזצ כל דעת המדקדקים, זלוסס סָלָה ענין כזיפק, נקצוי הס', לכן סלק ל כמו כזצ ל מכצור על קעפק, וסכן. נקרנוס צנור ג"כ סכנד סַלָּח.

v. tr. (impf. יְסַלֶּה), condonare, remittere, propitium esse, seq. לְ (syn. נָשָׂא). *Ni.* condonari, de peccatis, quae tum ratione *culpae* tum ratione *poenae* gratia divina remittuntur. Induruisse videtur ex v. סָלָה, vi tollendi, ita ut סָלַח נָשָׂא לְ plane eodem sensu, quo לְ dicatur. LXX. *ἀφαιρεῖν, ἀφιέναι, ἵλεων εἶναι (γίνεσθαι), ἱλάσκεσθαι, εὐϊλατεῖν, καθαρίζειν, οὐ μνᾶσθαι.*

2 *perf.:* סָלַחְתָּ *p.*

Thr. 3, 42. אתה לא סלחת

2 *perf.:* וְסָלַחְתָּ

Ex. 34, 9. וסלחת לעוננו ולחטאתנו
1 Reg. 8, 30. ושמעת וסלחת
1 Reg. 8, 34. וסלחת לחטאת עמך
1 Rg. 8, 36. וסלחת לחטאת עבדיך
1 Reg. 8, 39. וסלחת ועשית ונתת
1 Reg. 8, 50. וסלחת לעמך
2 Chr. 6, 21. ושמעת וסלחת
2 Chr. 6, 25. וסלחת לחטאת עמך
2 Chr. 6, 27. וסלחת לחטאת עבדיך
2 Chr. 6, 30. מכון שבתך וסלחת
2 Chr. 6, 39. וסלחת לעמך
Ps. 25, 11. וסלחת לעוני כי רב־הוא

1 *perf.:* סָלַחְתִּי

Nu. 14, 20. ויאמר יי סלחתי כדברך

1 *perf.:* וְסָלַחְתִּי

Jer. 33, 8. וסלחתי לכול עוונותיהם
Jer. 36, 3. וסלחתי לעונם

part. masc.: הַסֹּלֵחַ

Ps. 103, 3. הסלח לכל־עוניכי

inf. constr.: סְלֹחַ

Dt. 29, 19. לא־יאבה יי סלח לו

inf. constr.: לְסָלְחַ, לִסְלֹחַ

2 Reg. 24, 4. ולא־אבה יי לסלח
Jes. 55, 7. כי־ירבה לסלוח

impt. sg.: סְלַח

Num. 14, 19. סלח־נא לעון העם הזה
Am. 7, 2. אדני יי סלח־נא

impt. sg: סְלָחָה

Dan. 9, 19. אדני שמעה אדני סלחה

1 *imperf.:* אֶסְלַח

Jer. 5, 7. Q're. אי לזאת אסלוח־לך
Jer. 31, 34. כי אסלח לעונם
Jer. 50, 20. אסלח לאשר אשאיר

1 *imperf.:* אֶסְלוֹחַ *K'tib.*

Jer. 5, 7. אי לזאת אסלוח־לך

1 *imperf.:* וְאֶסְלַח

2 Chr. 7, 14. ואסלח לחטאתם
Jer. 5, 1. מבקש אמונה ואסלח לה

3 *imperf.:* יִסְלַח

Num. 30, 6. ויי יסלח־לה כי־הניא
Num. 30, 9. 13. ויי יסלח־לה
2 Reg. 5, 18. יסלח יי לעבדך
2 Reg. 5, 18. יסלח־נא יי לעבדך

semper, cujus interpretationem in epistola ad *Marcellam* prae ceteris probat *Hieronymus*, judaicae antiquitatis sagacissimus existimator. LXX. Theod. Symm.: *διάψαλμα.*

Ps. 3, 3. באלהים סלה
Ps. 3, 5. מהר קדשו סלה
Ps. 3, 9. על־עמך ברכתך סלה
Ps. 4, 3. תבקשו כזב סלה
Ps. 4, 5. ודמו סלה
Ps. 7, 6. לעפר ישכן סלה
Ps. 9, 17. הגיון סלה
Ps. 9, 21. אנוש המה סלה
Ps. 20, 4. ידשנה סלה
Ps. 21, 3. בל־מנעת סלה
Ps. 24, 6. מבקשי פניך יעקב סלה
Ps. 24, 10. הוא מלך הכבוד סלה
Ps. 32, 4. בחרבוני קיץ סלה
Ps. 32, 5. ען חטאתי סלה
Ps. 32, 7. תסובבני סלה
Ps. 39, 6. כל־אדם נצב סלה
Ps. 39, 12. הבל כל־אדם סלה
Ps. 44, 9. לעולם נודה סלה
Ps. 46, 4. ירעשו־הרים בגאותו סלה
Ps. 46, 8. 12. אלהי יעקב סלה
Ps. 47, 5. אשר־אהב סלה
Ps. 48, 9. עד־עולם סלה
Ps. 49, 14. בפיהם ירצו סלה
Ps. 49, 16. כי יקחני סלה
Ps. 50, 6. שפט הוא סלה
Ps. 52, 5. מדבר צדק סלה
Ps. 52, 7. מארץ חיים סלה
Ps. 54, 5. אלהים לנגדם סלה
Ps. 55, 8. אלין במדבר סלה
Ps. 55, 20 וישב קדם סלה
Ps. 57, 4. חרף שאפי סלה
Ps. 57, 7. נפלו בתוכה סלה
Ps. 59, 6. בל־בגדי און סלה
Ps. 59, 14. לאפסי הארץ סלה
Ps. 60, 6. מפני קשט סלה
Ps. 61, 5. בסתר כנפיך סלה
Ps. 62, 5. ובקרבם יקללו־סלה
Ps. 62, 9. אלהים מחסה־לנו סלה
Ps. 66, 4. יזמרו שמך סלה
Ps. 66, 7. אל־יורימו למו סלה
Ps. 66, 15. עם־עתודים סלה
Ps. 67, 2. יאר פניו אתנו סלה
Ps. 67, 5. בארץ תנחם סלה
Ps. 68, 8. בצעדך בישימון סלה
Ps. 68, 20. האל ישועתנו סלה
Ps. 68, 33. זמרו אדני סלה
Ps. 75, 4. תכנתי עמודיה סלה
Ps. 76, 4. ומלחמה סלה
Ps. 76, 10. כל־ענוי ארץ סלה
Ps. 77, 4. ותתעטף רוחי סלה
Ps. 77, 10. באף רחמיו סלה
Ps. 77, 16. בני־יעקב ויוסף סלה
Ps. 81, 8. על־מי מריבה סלה
Ps. 82, 2. ופני רשעים תשאו־סלה
Ps. 83, 9. לבני־לוט סלה
Ps. 84, 5. עוד יהללוך סלה
Ps. 84, 9. אלהי יעקב סלה
Ps. 85, 3. כסית כל־חמאתם סלה
Ps. 87, 3 עיר האלהים סלה
Ps. 87, 6. זה ילד־שם סלה
Ps. 88, 8. וכל־משבריך ענית סלה
Ps. 88, 11. יקומו יודוך סלה
Ps. 89, 5. לדר־ודור כסאך סלה
Ps. 89, 38. ועד בשחק נאמן סלה
Ps. 89, 46. התעזית עלו בושה סלה
Ps. 89, 49. מיד־שאול סלה
Ps. 140, 4. תחת שפתימו סלה
Ps. 140, 6. מקשים שתו־לי סלה
Ps. 140, 9. אל־תפק ירוממו סלה
Ps. 143, 6. כארץ־עיפה לך סלה
Hab. 3, 3. מהר־פארן סלה
Hab. 3, 9. מטות אמר סלה

זעכינו ריפס הזוו הפעל סלל מעכין מסלס, וכוונקנו נרוקס נכוכס מפס. סנצכ"ס סָלָה כיו סָלָא לעיל, נזקלות וכפרכות [קויסנעוואנען וועדלען].

v. tr., sicut סָלָא, סל, tollere, pendere (wiegen); tollere e medio (fortheben, cf. *v.* טָל, *tollere*), rejicere, in conj. *Qal* et *Piel.* Veteres, qui vim *sternendi* s. *prosternendi* inesse dicunt, comparant סָלַל, unde מְסִלָּה, via strata. *Pu.*, *librari* (aufgewogen werden), de re, quae cum in altera librae lance ponitur atque examinatur, ejusdem vel majoris ponderis esse invenitur. LXX. *ἐξαίρειν, ἐξουδενοῦν; Pu. συμβαστάζεσθαι.*

2 *perf.:* סָלִית

Ps. 119, 118. סליח כל־שוגים

Pi-el: סִלָּה 3 *perf.*

Thr. 1, 15. סלה כל־אבירי

Pu-al: סֻלָּה

3 *impf. fem.:* תְּסֻלֶּה

Job. 28, 16. לא תסלה בכתם אופיר
Job. 28, 19. בכתם טהור לא תסלה

סֶלָה

ז"נ, ועליו כתב סרל"ק וסכנון וסיצר נעיכי זוו סמלס קין לס ענין דנק נעכין קצר סוק עליו, קך סוק מלק נגון כך, שסיו סמכנכיס מצליחים נמקומות סנגון כן, וסרלים כי לק תמנק וקק המלה נמקרק כ"ק נשומר וכגון. וזכר המלה לדעתו סלל, וסס"ק נוספת, לכן מלציל, והעכין פרמס והנספס, לומר נקומו המקום סיס סנגתית הקול נכגון. קכן נמכוון סוס יכקן להגור מן סָלָה, ויקולו סֶלָה קגולי", ונקס"ק סֶלָה. לדעת קקכיס הזס מן סלה תמור שֶׁלָּה, והמוכן צחיקס, להסמין המפסק [פוויוג] נכגון, ועוד מקום להתגדל נוסף.

n. m., signum musicum, ab ipso textu discretum, quo musici admonebantur, ut cantum *elevarent*, et propter leges musicas et propter argumenti verborum, quibus appositum est, gravitatem. Factum est ex v. סָלַל, addito *He* paragogico, eaque de causa *Mil'el* est. Sic *Qimchi;* at, si haec vocabuli esset significatio, est potius a v. סָלָה derivandum, ita ut sit nominis segolati סֶלָה forma pausalis סֶלָה. *Paulus Burgensis* notam *encliticam* poetis ad expletionem versus usitatam esse dicit. Sic neohebraicis in carminibus usurpatur (veluti in *M. Vitae Luzzatti Migdal-Oz*, quod drama nuper edendum curavit *Fr. Delitschius*. Lipsiae, 1837. 8.), in antiquis, quorum divina est origo, non item. *Lutherus* symbolum adhibendae attentionis ac devotionis esse dicit, consimile illud noto isti *ὁ ἀναγινώσκων νοείτω.* Alii a v. סָלָה = שָׁלָה, arab. سَلَا, vi silendi s. quiescendi deducunt, ita ut sit pausae musicae signum. Qui compendium scripturae esse dicunt, in quo ingenium suum exercere possint, egregie falluntur. Judaica denique traditio סֶלָה *aeternitatem* vertit. Sic Targ., qui constanter לְעָלְמִין transfert, V. edit. *διαπαντός*, VI. *εἰς τέλος*, Aquila:

Digitized by Google

que moveri; vel potius vi *implicandi*, *connectendi* ac *frondescendi;* gem. סְלָסֵל, plectere, comere capillos, plane uti hebr. זָלַל, תָּלַל, unde תַּלְתֵּל, דַּלָּה, nmm. cincinnorum h. e. tortorum in plexum crinium. Fortasse etiam זָלַל q. v. s. potius vi *plectendi*, quam τοῦ σαλεύειν est explicandum. *Ibn-Librat* inde סְלָסֵל Prv. 4, 8. repetit, tanquam de intermisso atque indesinenter repetito studio dictum, quem sequitur, ut vidimus, *Isaaki.*

Pi-el · סִלְסֵל

impt. c. s.: *סַלְסְלֶהָ

Prv. 4, 8. *סלסלה ותרוממך

סַל

ז' ע"ת עַם, וסִכְנוי סַלִּים, וסִמּוּן עכ"פ וכ"פ [קַלְכֶּן], ע"ת סִכּוּך וּלְרוּג הַסְּתִילִים לו [קַלְכֶּן, פַּלְעֵכֶּט-], וכן הַתְּמוּנוֹת לְעִיל קְלֵל עֵגֶל, וּפ"כ לְיִכּוּ מִן כְּדוּד וּכְפוּף כִּי קַף סַל מִהְקַלְקֵן רוּק סִיּוּם לְלִית לְיִכּוּ סַלְּפֶת וּפְסִיּוּם בְּלֵאוֹ הַכָּה סַם לְאַלְּפֶת לְת הַעֲנִי. נַעֲנִי שִׁבָּה [סַלָּה] מְעַלְּוֹ, וּמוּס סַם שִׁלְּאֵל [סַלָּל] עוֹשֵׂה סַלִּים, נִגְרַף סַלָּא וּסִילוּעַ סַלָּתָא כְּמוֹ סַל.

n. m. (ad s. f. עַם, pl. סַלִּים), canistrum, corbis, e viminibus s. frondibus arborum contexta, a plectendo, sicut עֵגָא, צֵנָא, *κάνεον, κάναστρον* (*κάνη*), minime a vacillando s. frondium vento agitatorum motitatione, arab. *sallaton* (unde *sallâl*, neohebr. סַלָּל, fiscellarum textor), zab. *selat*, gem. סְלָא (def. סַלְּתָא). LXX. *κανοῦν.*

Ex. 29, 3. ונתת אותם על־סל אחד
Lev. 8, 2. ואת סל המצות
Num. 6, 17. על סל המצות

וְסַל

Num. 6, 15. וסל מצות סלת

הַסַּל

Gn. 40, 17. אכל אתם מן־הסל
Nu. 6, 19. וחלת מצה אחת מן־הסל

בְּסַל

Lev. 8, 31. אשר בסל המלאים *p.*
Ex. 29, 3. והקרבת אתם בסל
Ex. 29, 32. ואת־הלחם אשר בסל

בַּסַּל

Jud. 6, 19. הבשר שם בסל

וּבַסַּל

Gn. 40, 17. ובסל העליון

מִסַּל

Ex. 29, 23. מסל המצות אשר

וּמִסַּל

Lev. 8, 26. ומסל המצות אשר

pl.: הַסַּלִּים

Gn. 40, 18. שלשת הסלים

pl. constr.: סַלֵּי

Gn. 40, 16. שלשה סלי חרי

סַלְסֶל

ז"נ, וסִכְנוי סַלְסְלוֹת, וּמוּנוּ כְּלַפְּת מִכְסֶה לְגַן־סִכּוּךְ כְּמוֹ סַל [קַלְכֶּן], וכן דַּעַת ע', וְקִכּוּס וּתְרוּנוּס דּוֹלְנַפְּטִי, וכן פִּרְשׁוּ סִרְל"ק, וּמוּס הַכְּפֵל מִן סַל. נִתְרְנוּס סַלְסֶל מִצְלְתוֹ, וכן סַלְסָלָה מִזְרָח וּס.

n. m. (pl. סַלְסְלוֹת), sicut סַל, corbis ex viminibus contexta, targ. סַלְסֶל, misnice: סַלְסָלָה, סַלְּוֹלָה. LXX. *χάρταλλος;* Vulg. *cartallus.*

strassen); quae viae semper iis obversabantur, quorum oblectamenta erant sacra veri Dei. 2 Chr. 9, 11. sunt, qui *scalas* intelligunt; sunt etiam, qui מְסִלָּה, vocabulum parallelum in l. Regum, conferant. LXX. *ὁδός, δίοδος, τρίβος, ὄρος, ἀνάβασις; τάξις, ὅπλα, ὦμος.*

Jes. 11, 16. והיתה מסלה לשאר עמו
Jes. 19, 23. ביום ההוא תהיה מסלה
Jes. 40, 3. מסלה לאלהינו

הַמְסִלָּה

2 S. 20, 12. מתגלל בדם בתוך המסלה
ויסב את־עמשא מן־ 2 Sam. 20, 12. המסלה
2 S. 20, 13. כאשר הגה מן־המסלה
Jes. 62, 10. סלו סלו המסלה

בְּמִסְלָה

1 Sam. 6, 12. במסלה אחת הלכו

בַּמִּסְלָה

Num. 20, 19. במסלה נעלה
1 Chr. 26, 16. במסלה העולה

לַמִּסְלָה

Jud. 21, 19. למסלה העלה מבית־אל
1 Chr. 26, 18. למערב ארבעה למסלה
Jer. 31, 21. שתי לבך למסלה

מְסִלַּת

constr.:
Prv. 16, 17. מסלת ישרים סור מרע
Jes. 7, 3. אל־מסלת שדה כובס

בְּמִסְלַת

constr.:
2 Reg. 18, 17. במסלת שדה כובס
Jes. 36, 2. במסלת שדה כובס

בְּמִסְלָתוֹ

constr.:
Joel 2, 8. גבר במסלתו ילכון

מְסִלּוֹת

pl.:
2 Chr. 9, 11. מסלות לבית־יי
Ps. 84, 6. מסלות בלבבם
Jes. 33, 8 נשמו מסלות

הַמְּסִלּוֹת

pl.:
Jud. 20, 32. מן־העיר אל־המסלות

בַּמְּסִלּוֹת

pl.:
Jud. 20, 31. כפעם בפעם במסלות
Jud. 20, 45. ויעללהו במסלות

וּמְסִלֹּתַי

pl. c. suff.:
Jes. 49, 11. ומסלתי ירמון

בְּמִסְלוֹתָם

pl. c. suff.:
Jes. 59, 7. שד ושבר במסלותם

מִמְּסִלּוֹתָם

pl. c. suff.:
Jud. 5, 20. הכוכבים ממסלותם

II. סָלַל

לוּמֵר סַל, וּמוּנוּ כְּמוֹ זַל, לְצֵר מְמֵנוּ זַלְזַל, תַּל לְצֵר מְמֵנוּ תַּלְתַּל, דַּל. הִכְנוּן לַל"ק כְּדוּד וּכְפוּף [זוּזַלְקֶען], וּמוּס סַלְסֵל, סַל, סַלּוּן, וכן נִלְאֶת הִלְעֵת תִּקְת שֶׁרֶץ זַל לְעִיל. וְלִי נִרְאֶה שֶׁמְּנוּ סְכִיכָה וּמְרִינָה הִתְּאַנְכוּת וְהִזְּקְרְנוּת [פַּעַל-וויקְקְעלן, -קְכִיפֶּען, -נְווי"נֶען], וּפ"כ סַל נִדּוּמֶה לַל פַּעַל נִכְּפְתִי מְעֻכָּה, וּמִן הִלְּאֶת בְּמִכְוּוּן הוּא סְלָסֵל נִגְרַף וְנִכְּפֶּה עֲנִיכִית, מִלְּרַג הִכָּעֵר, לְצֵר מְמֵנוּ תַּלְתַּל דַּלְת רֶקֶת וְקוֹנֵס [לַאֲקְקֶע], וכן נִרְאֶה תַּל, לְצֵר מְמֵנוּ תַּלָּה, לְהִסְמִיכַת קוֹנֵת רֶקֶת וּלְלַע, וּמוּס תִּכְנִין הִכֶּה סַל, סַלְסֵל הִכְנִיס, וּפוּ"כ תִּכְנִין הִכֶּה סַל, וְלוּלֵי גַּם זַל לְעִיל מוּס. וּמְלַת הִכְנִיס לְךָ בְּמִכְוּוּן הִכְנִי זַל הִכְּרְנוּ. וּלְע קוֹנֵס אֲלַלְתַּע לוּכֶּע לְגַן-לְנְקֶת הִכְנִיד סַלְסֵל לְעִיל מוּס, לוּמֵר הִפּוּן כֶּה וְהִפּוּן כֶּה, וכְּנִיס מְעוּכְנִיס הִקְדְּמוּכְנִיס מִלְּאוּ הִמְכוּוּן הוּא גַּם נִשְׁאֵר הִכְנִיכִים, מוּלֵם הִכְנוּן כְּלְצֵר הִקְרְנוּ.

h. e. סַל, *v. intr.* זַל (זַלְזַל), תַּל (תַּלְתַּל), דַּל, vacillare, ultro citro-

Ez. 4, 2. ושפכת עליה סללה
Ez. 17, 17. בשפך סללה ובבנות דיק
Ez. 21, 27. לשפך סללה
Ez. 26, 8. ושפך עליך סללה
Dan. 11, 15. וישפך סללה

pl.: הַסְּלֻלוֹת

Jer. 32, 24. הסללות באו העיר
Jer. 33, 4. אל־הסללות ואל־החרב

סֶלֶם

ז"ן, וסִכְנוי נִגְרַף סְלָמוֹת, וּפְקִדּוּנוּ מְעֻלָּם וּמְדֻכָּן [זְעַיינֶע, לַיְיעֶר], וּזְכְרוּ לְדַעַת כִּי סֶלֶם נְסוּפִי יָם, כְּמוֹ קְלֵל הִעֲמַיִים יוֹמָם, רֵיחָם, חֵמָם, אָמָּנָם, שֵׁנָם, מֻחְרָחָם, וּמוֹ כְּמוֹ הִסּוּפִי יָם, ל"ע פְּתָאֹם, שְׁלֵמִים, חֲלָם, מְהֻמָּם, וּכְשׁוּת חֲרִטִּם, סְלָמִים, קְרָחִים. קוֹנֵס הִלְּקוּכִים הֵיכוּ כֶּלֶם יִקַּד סֶלֶם לְזִכְרוֹ, וְסִפּוּי יָם נִקְּמַת לְךָ מִצְקְתִי נְשׁוּת, לְכֵן עִ' עוֹד תִּקַּת סֶלֶם לְקִמֵּן, לְע"ע שְׁכִין סֻלָּח נְדוּמֶה לוֹ [לַמ"ג ע' י"ן].

n. m. (pl. gem. סְלָמוֹת, a v. סַלַּל, adjecta terminatione *âm* factum, ad s. f. יוֹמָם, רֵיחָם, חֵמָם, אָמְנָם, חֲלָמִים, מֻחְרָחָם vel formae שֵׁנָם, חַרְטֻמִּים etc., in qua pervulgari commutatione *Cholem* positum est pro *Qamez*, de cujus sono antiquo v. *Ibn-Ezram* in l. *Zahot*), scala, elevata illa ac sursum tendens, sicut מְסִלָּה 2 Chr. 9, 11. et *meslâl* amharicum. Veteres unanimi consensu v. סֶלֶם subesse dicunt. Neque negare possumus, terminationem *âm* nonnisi ad adverbia formanda adhiberi esse solitam. V. s. v. סֶלֶם. LXX. *κλίμαξ.*

Gn. 28, 12. והנה סלם מצב ארצה

מַסְלוּל

ז"ן, וּמוּמֵן מִסְלָה וּכְתִיכָה מְעֻלָּ וּמְדֻכָּן [נְזַהֶן], וּמְתְּמוֹת דֶּרֶךְ סְלוּלָה וּמְסוּכָה וּמְסוּלָם [מְזַכְּוועֶג, נְזַהֶכ-], וּמְמְזַקְל מְזַקְל מַנְקֵל, מַלְבּוּשׁ.

n. m. (ad s. f. מַנְקֵל, מַלְבּוּשׁ), via aggesta ac munita, angl. *highway* (Hochweg) LXX. *ὁδός.*

Jes. 35, 8. והיה־שם מסלול ודרך

מְסִלָּה

ז"נ ע"ת מְסִבָּה, וּמוּמֵן דֶּרֶךְ סְלוּלָה [מְזַכְּוועֶג, נְזַהֶכ-, *highway*], מִן סְלַל הִכְרִיז, וּפ"כ כְּמוֹ מְסִלּוֹל. וּמִלְּל"ק כְּתַב לְכְרוּז מְסִלָּה לְפִי רוּב הִרְגְּלוֹת נֶהֱסֶרֶת הִקְּנִיס וּמִרְמַת הִמְכְּשׁוֹלוֹת מִן הִדֶּרֶךְ נִקְרֶאת הִדֶּרֶךְ עַנְמָה מְסִלָּה. וְיוֹסֵף קְמָתִי פִּרְשׁוּ סְלוּלָה שְׁכִיחִין הִדֶּרֶךְ נִקְּנִיס שְׁמִיחִין כֶּם. וּמִזְּקוּק מְסִלּוֹת נִלְכְּנֶם פִּרֵשׁ רַ"י הִקּוֹזְכִים יְשׁוּר דִּכְּכֶם, וּלְל"ק פִּרְשׁוּ עַיִן סְלוּל וּמִקְרוּמוֹת וּזְכוּת, לְמוּר לְצֵר רוּמוֹת לְל נִלְכְּנֶם, קוֹנֵס הִכְּנוּן שֶׁמְּנוּ מְסִלּוֹת מַעֲלוֹת לֵיהוּזָלֶם [וּוּזַלְנֶלֶמְהִלְעֶמְוּוּע-נֶע], לְוּמֵר לְצֵר נִלְכְּנוּ יוֹכִיר הַמְּסִלּוֹת הַעוּלוֹת עִיר הִקֹּדֶשׁ. וּלְצֵר נִדַּמ"כ ע' י"ק מְסִלּוֹת לְבִית ד' הִלְּנוּן לַל"ק כְּמוֹ סְלוּלוֹת וּמְעֻלוֹת [מְרְעֶמְפֶּען], וּלַל"ק כְּמוֹ מְסְעָד כְּמַלְכִים תְּמוּרוֹ, וְהִלְּקוּן הִכְנִיכ.

n. f. (ad s. f. מְסִבָּה), via aggesta terra vel lapidibus stratis elatior, trita atque exaggerata, deinde *gen.* via. Ad Ψ. 84, 6. quod attinet, *Isaaki* מְסִלּוֹת de vita dirigenda, *Qimchi* (a v. סָלַל, 2.) de laudationibus Dei intelligit; at probabile est, intendi vias, quae ineundae erant iis, qui ad sacra solemnia obeunda Hierosolyma proficiscebantur (Wallfahrts-

Digitized by Google

maeus vertere solet חָלַב, quadriliterum verbi לָבַב = לָבַשׁ, interdum etiam מִלְמֵל h. e. projicere, facere, ut quis vagus atque exul erret. LXX. *Pi.* *καταστρέφειν, ἐξαίρειν, λυμαίνεσθαι, φαυλίζειν, φαῦλον ποιεῖν.*

Pi-el: סִלֵּם

part. masc.: מְסַלֵּם *sg.*

Prv. 21, 12. מסלם רשעים לרע

3 *imperf.:* יְסַלֵּם

Job. 12, 19. ואיתנים יסלם

3 *imperf.:* וַיְסַלֵּם

Ex. 23, 8. ויסלם דברי צדיקים

Dt. 16, 19. ויסלם דברי צדיקם

3 *imperf.:* וַיְסַלֵּם

Prv. 22, 12. ויסלם דברי בגד

3 *impf. fem.:* תְּסַלֵּם

Prv. 13, 6. ורשעה תסלם חטאת

Prv. 19, 3. אולת אדם תסלם דרכו

סֶלֶם

ז״ו, ומשון חלקות וחלקלקם ומדחס [גלאטעם, אליפסירונג], וקל להכין מסורת. ונתכנוס נאר עקשות, ע״ל מסגלם.

n. m., mores lubrici ac laeves h. e. blanditia, assentatio, targ. pro hebr. עִקְּשׁוּת (perversitas). LXX. *ὑποσκελισμός, συντηρεῖν.*

וְסֶלֶת

Prv. 11, 3. וסלת בגדים ישדם

Prv. 15, 4. וסלף בה שבר ברוח

סֶלֶק

פו סָלַק, פעל לפרעי, לכן נכתבי סָלְקִי, ומשון עליה [צוויגען], וכן נָסַק לעיל נאכזון וס, וכן נסמ סוכית וזוכזכוית, ופודות מזוי נכוונה תמכנו לעיל מסלמל מס מתנשוע, לכן כני מכוקס לי עתה מדעון על סָלַק פוף סָלַע ודוק.

s. שָׁלַק *v. epenthet. intr. aram.* (3 p. pl. סְלָקוּ), sicut נָסַק, *scandere*, injecta liquida *n*, quemadmodum in v. hebr. (syr samarit. zab.) injectum est *Lamed*. At, ut quidem nobis nunc videtur, cum v. סָלַק v. סָלַע componi oportet. LXX. *ἀναβαίνειν.*

3 *perf. fem.:* סְלָקַת

Dan. 7, 8. זעירה סלקת ביניהון

3 *perf. fem.:* סְלָקַת

Dan. 7, 20. ואחרי די סלקת

3 *perf. pl.:* סְלָקוּ

Dan. 2, 29. על־משכבך סלקו

Esr. 4, 12. די סלקו מן־לותך

part. f. pl.: סְלָקָן

Dan. 7, 3. סלקן מן־ימא

סָלֶת

פעל ל״ע כ״ת נגור סָלַת, ומשון כני פזוי נאכזם עכית עכין תזיפם ופנילם [זאָלצען], כי כן שלת נערני, ומוס זס שלת [סָלֶת] זעכם מעוגלת [גרויפע], לכן מכזוע סוס לא מתכוון לכוונת סלת אלהו, ועוד מקום להתגדל.

v. inus., quocum neoterici v. arab. שׁלת, desecare, decorticare, denudare (unde *solt-on*, hordeum sine folliculis, ptisanae, *ἄλφιτα*) comparavere. At haec derivatio ad n. insequens non quadrat; et adhuc sub judice lis est.

סָלֶת

ז״ם, כי נחלת כוסכיי כנקני״, וכנוי

Ps. 18, 3 סלעי ומצודתי רי

Ps. 31, 4. סלעי ומצודתי אתה

Ps. 42, 10. אומרה לאל סלעי

cum suff.: וְסַלְעִי

Jes. 31, 9. וסלעו ממגור יעבור

pl.: סְלָעִים

1 Reg. 19,11. ומשבר סלעים לפני רי

Ps. 104, 18. סלעים מחסה לשפנים

Jes. 33, 16. מצדות סלעים משגבו

pl.: הַסְּלָעִים

Jes. 2, 21. ובסעפי הסלעים

Jes. 7, 19. ובנקיקי הסלעים

Jes. 57, 5. תחת סעפי הסלעים

Jer. 16, 16. ומנקיקי הסלעים

Jer. 51, 25. וגלגלתיך מן־הסלעים

pl.: וּבַסְּלָעִים

1 Sam. 13, 6. ובסלעים ובצרחים

II. סֶלַע

פעל ל״ע, ומוכנו ליעם וחכילם לכלול וכליעם [נאָטן פעלנעהמען], ומכוו הנכוו סְלַע [הסמך מקנם מוצ ומעמיי], ודומם לו לָעַג לעיל, ונמנח ג״כ מכל בְּלַע, וכנל חלם נמנח מקנר ומזוי נזפתי ערב. וחנר נתכנוס סַלְעֵם הסעל סנס סוף גויר סָלַע ודוק.

v. comp. inus. tr., de-*glu*-tire, devorare, sicut לָעַג, בְּלַע. Targumice frequens est v. סַלְעֵם, ex סָלַע forma secundaria.

סָלְעֵם

ז״ו, וכנוי לקנג [סיזנהענקע], ונקרח ע״ם סליעם, קמוכמו כמר סָלְעֵם, וזמוח לכוונ כמם כוסנח וס נתכנוס.

n. m. (= סַלְעֵם, ad s. f. in Targg. frequentatae), species locustae mundae, a *voracitate* nominatae. LXX. *ἀττάκης.*

הַסֶּלַעֲם

Lev. 11, 22. ואת־הסלעם למינהו

סֶלַע

פעל ל״ע נקל, ומוכנו תמנוחי טיפס ונגיעם נהנר, ומוס סתפלמות ותקוולדות נסקיפס על דנר [צלי-פאטן], ומתכנו סָלַע, ודומם לו מזנר נסמנל אֶלַע, חָלַע, שָׁלַע, כלמר תרקם נס. מוס סכנד סָלַע וסעתיד יִסְלַע יוסף וקוק, לומר מעלמס וסכדה נעיפיק על דנר, סענכס ומיפס [פַּאָרע-גלייטען, -גליפּפען לאסטען], ל״מ מעלמס ומדק דנרי נדיקיס, לכן כמו דקוי נכלל [צוילנען], ל״מ רנאס תסלף תעלק, לו עזות חלקלק [צלי-פּפּיג מפּנען]. תקוד מזנר והמוי כנר מנעתי לעיל תתק חלף וקלף וחלר כתכנוס חָלַב, מכוונ מזנר חָלַב, כמכוון לף אלנו, וכלעדי וס תרגס מתקרנס שָׁלַל.

v. in conj. Qal inus. comp. et intr., allinere, aglutinare, hinc elabi, se subducere s. subtrahere (schlüpfen, sich an etwas hindrücken), a rad. *lap*, quam vv. שׁלַם, חָלַם, אָלַם, שָׁלַם arab. sementem esse dudum evicimus. *Pi.* סִלַּע (impf. יְסַלַּע) *tr.* et *int.*, facere, ut quis in lubrico labatur et procumbat (fortgleiten, fortschlüpfen lassen), hinc gener. subvertere, veluti causam justorum, praecipitare, de improbitate peccatorem pessumdante Prv. 13, 6.; lubricum facere, veluti viam praecipitem et periculosam. Ara-

סָלַע, significationem *altitudinis* involvere dicunt. Quin potius, sicut אֶלָּה(סָלָה)–cf. שָׁקַל, סָקַל(שָׁקַל), unde per metathesin = סָעַל ortum esse possit– vim *gravitatis* ac *ponderositatis* habet.

סֶלַע

ז״ו, נכנוי סַלְעִי, ומשון קנן וגור [פעלן], ונקמר מענין נעל ומעמם וזקילם, ועיר מעלכת קלוס נקרקע נ״כ סלע, ע״ם סמזכנות זס נסלעים. נתכנוס סָלַע נאר שֶׁקֶל נענרי, ווחת רקים לקקור סדרם זדנכנו מכנו.

n. m. (c. s. סַלְעִי), onus, pondus, lapis, petra; targ. שֶׁקֶל = סֶלַע hebr. Est etiam n. pr. capitis Edomitici (postea: *Petra*, nunc *Wadi Musa*), quae urbs sita erat in valle petris ingentibus undique cincta ac domicilia habebat in petris incisa. LXX. *πέτρα, κρημνός, στερέωμα, κραταίωμα, ἀντιλήπτωρ; πέτρα, λεωπετρία; πέτρα ποταμὸς φερόμενος.*

סֶלַע *p.* סֶלַע

Jud. 15, 8. בסעיף סלע עיטם

Jud. 15, 11. אל־סעיף סלע עיטם

Jud. 20, 47. אל־סלע הרמון

1 Sam. 23, 28. סלע המחלקות

Job. 39, 1. עת לדת יעלי־סלע

Job. 39, 28. סלע ישכן ויתלנן

Job. 39, 28. על־שן־סלע

Ps. 40, 3. ויקם־על־סלע רגלי

Ps. 141, 6. נשמטו בידי־סלע

Jes. 32, 2. כצל סלע־כבד

Jes. 42, 11. ירנו ישבי סלע

Jer. 23, 29. וכפטיש יפצץ סלע

Ez. 24, 7. 8. על־צחיח סלע

Ez. 26, 4, 14. לצחיח סלע

Obad. 1, 3. שכני בחגוי־סלע

הַסֶּלַע *p.* הַסֶּלַע

Num. 20, 8. ודברתם אל־החסלע

Num. 20, 8. מים מן־החסלע

Num. 20, 10. החמן החסלע

Num. 20, 10. אל־פני הסלע

Num. 20, 11. ויך את־הסלע במטהו

Jud. 6, 20. והנח אל־הסלע הלז

Jud. 15, 13. ויעלוהו מן־הסלע

1 Sam. 14, 4. ושן־החסלע מהעבר

1 Sam. 14, 4. ושן־החסלע

1 Sam. 23, 25. ויגידו לדוד וירד הסלע

2 Reg. 14, 7. ותפש את־הסלע

2 Chr. 25, 12. ויביאום לראש הסלע

2 Chr. 25, 12. וישליכום מראש הסלע

Ps. 137, 9. עולליך אל־החסלע

Cant. 2, 14. יונתי בחגוי הסלע

Jer. 13, 4. בנקיק הסלע

Jer. 49, 16. שכני בחגוי הסלע

מֵהַסֶּלַע

Jud. 1, 36. מהסלע ומעלה

בְּסֶלַע

Jud. 20, 47. בסלע רמון

בַּסֶּלַע

Num. 24, 21. ושים בסלע קנך

Prv. 30, 26. וישימו בסלע ביתם

Jes. 22, 17. חקקי בסלע משכן

Jer. 48, 28. ושכני בסלע

Am. 6, 12. הירצון בסלע סוסים

מִסֶּלַע *p.* מִסֶּלַע

Dt. 32, 13. וינקהו דבש מסלע

Neh. 9, 15. ומים מסלע הוצאת להם

Ps. 78, 16. ויוצא נוזלים מסלע

Jes. 16, 1. *מסלע מדברה

Jer. 5, 3. חזקו פניהם מסלע

cum suff.: סַלְעִי

2 Sam. 22, 2. רי סלעי ומצדתי

pl.: סַלְעֹתָיו

Jer. 6, 9. כבוצר על־סלסלות

סַלְעוֹן

פו נ״כ סִלְעוֹן ז״ו, ומשון קון [דאָכן], וכעכני שלאל קון על סתמר. וחנר לקקור הזכם דעת סנוכיס־מכדכוד וכפנוף הכל וכעות רוח, וכן דעת יוכס קנן-נקפת קקר, שהניכ לו הזכם סָלְעוֹן, וכלים על שקכוחו הזכם סָלְעָא נקרמי, שדומס על סָלְעוֹן נעכרי, וזכם סלוע הוא סָלְעָא. לתקות מתכוון הוא קניעם וזכוע [כייסנען], וכן לדבר מתכוח, וכמנ הזכם הכל מ־סָל, וזס מתנ לקוות מרעיו.

v. סְלְעוֹן *n. m.*, sentis, spina, arab. *solâlon*, aculeus rami dactyli, neque a vacillando, neque a nectendo, sed potius a *pungendo* et *lacerando* (syn. דַּרְדַּר, *δείρ-ειν*), quae significatio inest v. סָלַל, sicut סְלָא aram., unde סַלְוָא, spina, et חֲדַסַל, v. compositum, evincunt. *Abulwalid*, qui v. סָלַן comminiscitur, arabizat atque ineptit. Est igitur, ut demonstravimus, v. סָלַל significatione tripertiendum; siquidem inest ei vis tollendi, complicandi ac lacerandi. LXX. *σκόλοψ, ἐπισυνιστάναι.*

סְלֹון

Ez. 28, 24. סלון ממאיר

pl.: וְסַלּוֹנִים

Ez. 2, 6. סרבים וסלונים

סֻלָּם

פעל ל״ע, וסקוכיס סקלמוכיס סניכוסו לזכם סָלַם, וכזס נ״כ נעכרי שלם [יעון כייקי לא מזיכיס סעכנייס מועלקת], ומכוון הזכם לא ידעו יקר. וסקרוכיס זסניכו סלם לזכם, סופי וכ לזס חזנו נמו, נתין סכרע. וכ״ל זסזכם נדומס לא שָׁלַב לזכר מאכו שָׁלַבִּים, וסקמנות ענין קנוד [קיכ-קייכאנדער נאפּפּען], וח״כ סקמנות סָלַם, לזכר כאנח נ״כ קנל אֲלַם לעיל, וזס סקקוד.

v. inus., unde nonnulli n. סֻלָּם (arab. سُلَّم *Qor'an* 52, 37. Reisk. ad *Mu'alakât*) deducunt. Alii סָלַל q. v. radicem esse dicunt. Verisimillimum est, v. סָלַם, sicut אֲלַם (syn. שָׁלַב, unde שְׁלַבִּים) vi contignandi seu *subscudes adindendi* (ineinanderzapfen) dici.

סֻלָּם

ז״ו, וכ״ו כמו שָׁלַב לקמן, ומכוני נאמנח סְלָמוֹת.

n. m., sicut שָׁלַב, scala e gradibus, qui lignis duobus perpendicularibus inditi sunt, constans; pl. gem. סְלָמוֹת.

Gn. 28, 12. והנה סלם מצב ארצה

I. סָלַע

פעל ל״ע כ״ת נגור, ומוכנו לד״ק כמו סָלַק, לגון נעלות [הפּאָך ויין], ולי נראה שהנעל דומה לא סָלָא [סָלָה], לומר כניהם ונעילה וניזוקה ועימום [שוופּר, נעווי־כּעיג ויין], ודומה לו נעכין שקל [סקל], ומוס סֶלַע כעל ומכן [לאסטע, נעווי־כּע, זעיין], וכן נראה שֶׁקֶל נתעלוקו, כלמר שֶׁקֶל יוכיח. לו ג״כ שהזכם סֶלַע מסרוס מן סָעַל נדומה לא סָקַל, לכן מרחזון נכון.

v. inus., quod nonnulli, collato v.

Digitized by Google

סָלַת, וסמוכן קמץ דק [פייכעם מעהל], ולעתים רל"ק קמץ שמוש עקון עקיבה נמס, ולפייטו ממש שכאמר כאשכנ נמס שהיא מוליאה את הקמח וקולעת את הסולת. לכן מהמדקדקים ויקרא רבה נראה שהפך, שהם כאמר קמץ דקמיק מלא. ופפעל סָלַת נגמרת ונשמש ענייני נאכוון כאם לסלת הוא נויר הזה, ויהיה לין שיהיה אחלה אין רואים על מכוונתו. נתרגום סוּלְתָּא אזלהו.

n. comm. (c. s. סָלְתִּי), simila, farina purrissima, *flos farinae*, targ. סוּלְתָּא. Qimchi, comparata dictione misnica: מֵהַ שֶּׁהִרְאָה מְזִרְאָה אֶת־הַקֶּמַח וְקִלֶּטֶת אֶת־הַסֹּלֶת (h. e. cribrum, quod egerit farinam, et retinet *Solet*) male de farina *crassius* molita interpretatur. Repugnat *Vajikra Raba*, ubi deserte dicitur: מַהּ דְּקֶמַחְיוּת סָלֶת, et v. *gem.* et *neohebr.* סָלַת, cribrare farinam, ita ut restet simila. Est igitur simila (סֹלֶת) purior quam farina (קֶמַח). LXX. constanter: *σεμίδαλις*; מַהּ סָלֶת, *σεμίδαλις*.

Gn. 18, 6.	שלש סאים קמח סלת
Ex. 29, 2.	סלת חמים תעשה
Ex. 29, 40.	ועשרון סלת בלול
Lev. 2, 1.	סלת יהיה קרבנו
Lev. 2, 4.	סלת חלות מצת
Lev. 2, 5.	סלת בלולה בשמן
Lev. 2, 7.	סלת בשמן תעשה
Lev. 5, 11. 6, 13.	עשירת האפה סלת
Lev. 14, 10.	סלת מנחה בלולה
Lev. 14, 21.	ועשרון סלת אחד
Lev. 23, 13. 17.	שני עשרנים סלת
Lev. 24, 5.	ולקחת סלת ואפית אתה
Num. 6, 15.	וסל מצות סלת חלת
Nu. 7, 13.	סלת בלולה בשמן למנחה
Nu. 7, 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.	סלת בלולה בשמן למנחה
Num. 8, 8.	ומנחתו סלת
Num. 15, 4.	מנחה סלת עשרון
Num. 15, 6.	סלת שני עשרנים
Num. 15, 9.	סלת שלשה עשרנים
Num. 28, 5.	האיפה סלת למנחה
Num. 28, 9.	ושני עשרנים סלת
Num. 28, 12.	ושלשה עשרנים סלת
Num. 28, 12.	ושני עשרנים סלת
Num. 28, 13.	ועשרון עשרון סלת
Num. 28, 28. 29, 3. 9. 14.	ומנחתם סלת
1 Reg. 5, 2.	שלשים כר סלת
2 Reg. 7. 1.	סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 16.	ויהי סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 18.	וסאה־סלת בשקל
Ez. 16, 13.	סלת ודבש ושמן
Ez. 16, 19.	סלת ושמן ודבש

וְסֹלֶת

Lev. 7, 12.	וסלת מרבכת

הַסֹּלֶת

1 Chr. 9, 29.	ועל־הסלת והיין
Ez. 46, 14.	את־הסלת מנחה לירי

וְלַסֹּלֶת

1 Chr. 23, 29.	ולסלת למנחה

מִסֹּלֶת

Lev. 6, 8.	מסלת המנחה ומשמנה

cum suff.: מִסָּלְתָהּ

Lev. 2, 2.	מסלתה ומשמנה

סֹם

v. s. r. סָמַם p. 770.

סְמַדַּר

פעל ל"ע כ"ק נגור, והוא לדעת קרשנערגסי הככב מן סַם הָדַר, מוצאל על זיו ונכוחן הכן [דופענכל נליעסען], לכן וה לשקר נקלו לכו סמלקלקיס.

v. inus., quod grammatici ex סַם הָדַר, vi *suave olenter florendi*, compositum jactant; videlicet insulse, cum hujusmodi compositio a legibus formandorum appellativorum abhorreat.

סַמְדָּר

ז"ן, ע"ע צַלְצָל, ונקס"פ ל"ל סַמְדָּר, וכן צַלְצָל, וק"כ הסמך סַמְדַּר [ע"פ הסמך צַלְצַל], והכתוי לע"ז סַמְדָּרִים, והסמך סַמְדְּרֵי [וכן צלנלים, צלנלי], וכמ"ק סכתוי נשפט ענכיכית, ל"פ כשיר קפוני לילך לקכים [ע' ע"כ] של צלפט דיקוליוירס וְעַד־לֹא חָמְצוּ סַמְדְּרֵי שִׁנֹּתֵיהֶם עֹרֵנוּ בְּאִבּוּ יְקָשָׁה. המוכן נכס [נליעסע], ונקמ נתכנוס נמר נכס, וכן כמעט כל התוכיס סקלמוניס.

n. m. (in p. סַמְדָּר, ad s. f. צַלְצָל, in p. צַלְצָל; c. סַמְדַּר, sicut צַלְצָל, pl. סַמְדְּרִים, c. סַמְדְּרֵי, quae formae in lingua neohebr. conservatae sunt, ad s. f. צַלְצָלִים, צַלְצָלֵי, veluti in Abrahamitide *Salomonis de Oliveyra*, *Ajelet Ahabim* inscripta f. 9. b.), flos (targ. pro נֵצָה). Symm.: *καὶ τῶν ἀμπέλων ἡ οἰνάνθη*. Lex. vetus: *Οἰνάνθη· τὸ ἄνθος τοῦ ἀμπέλου*. Plin. XII. ult. *Eodem oenanthe pertinet; est autem vitis labruscae uva. Isaaki* vitem eo tempore *Semadar* dici tradit, quo flores decidant primaeque post florem uvulae discerni queant. *Ibn-Ezra*, sicut Symm., glossema praebet: צִיץ הַנֵּצָה; vitium autem pubescentium odori nullam suavitatem praeferri notum est. Lutherus: Die Weinstöcke haben Augen gewonnen. Samuel de Casseres: *Las vides encierne dieron olor.* LXX. ὁ *κυπρισμός* (Weinblüte), *κυπρίζειν*.

Cant. 2, 13.	והגפנים סמדר
Cant. 2, 15.	וכרמינו סמדר

הַסְּמָדַר

Cant. 7, 13.	פתח הסמדר

סָמַךְ

פעל נוד ופעתיד יִסְמֹךְ, כפתיון הדנקס וקוון נדנכ [שכלריקקען], והפעלות סָמַךְ, ולוסס לנכוכ מָךְ, מַהּ, מָעַךְ [וסכסון ניון הקל ועל־נלו]. ומוס סכוכל שעיכס וסעילס [לעכנכן, שעיעלכן], נכל לוסן סכוכלס, ל"פ סיון יו לקוון כדכר כילו וסדנק כו וכעיכס, לו שהוא כאו מן לעיל ענין כפעל וכקיקס, כאו על כפיכס ולכיקס קשתן, פפתעות של כניכס ולכיקס נדנכ, וכן יכר סיון, סרגון היכר נשכן וטופל נקוקו ונסמך, ומשל על סעילס וקוון הלנ יהוע. הנפעל הפעולי, והכנד פקוון וסעוד הלנ והשעכתו, ושנור הפעל הוא נקרעי וכשפה ענכיכית על לחכנס, נאכוון קרנות וכשעות, והשות ל"פ סְמִיכוּת, סָמְךְ, חַסְמָכָה, ושס הלוות סָמְךְ.

v. comp. trans. (impf. יִסְמֹךְ), *apprimere* (andrücken), acclinare, fulcire ad aliquid (radix est enim *mak*, quam habes etiam in vv. מָךְ, מָכַךְ, מָעַךְ, et praepos. *sa* vertenda est: juxta, ad latus), usu patente latissime, vi primaria *premendi* s. opprimendi (*Ps.* 88, 8.), incumbendi et *innitendi*, fulciendi et *firmandi* (prt. סָמוּךְ), *sustentandi* et auxiliandi, denique accedendi et *appropinquandi*. *Ni.* pass. et med. *Pi.* suffulcire, sustentare, roborare. Frequentissimum est hoc v. in lingua aram. et neohebr., vi fulciendi et appropinquandi, multorumque nominum seminarium, velut gramm. סְמִיכוּת, status constructus; סָמוּךְ, n. constructum; dialect. סֻמָּךְ, comprobatio; אַסְמַכְתָּא, argumentatio, quae scripturae versu fulcitur (anlehnender Beweis). LXX. *ἀπερείδειν, -εσθαι; στηρίζειν, ἐπι-, ἀντι-, ὑπο-, ἐπιτιθέναι, ἐφιστάναι;* סֹמֶךְ, *ἀντιστήριγμα*; *Ni. κατα-θαρσεῖν.*

3 perf.: סָמַךְ

Dt. 34, 9.	כי־סמך משה את־ידיו
Ez. 24, 2.	סמך מלך־בבל

3 perf.: וְסָמַךְ

Ex. 29, 10. 19.	וסמך אהרן
Lev. 1, 4.	וסמך ידו על ראש העלה
Lev. 3, 2.	וסמך ידו על־ראש
Lev. 3, 8.	וסמך את־ידו על־ראש
Lev. 3, 13. 4, 4. 29. 33.	וסמך את־ידו
Lev. 4, 24	וסמך ידו על־ראש השעיר
Lev. 16, 21.	וסמך אהרן את־שתי ידו
Am. 5, 19.	וסמך ידו על־החקיר

3 perf. fem.: סָמְכָה

Ps. 88, 8.	עלי סמכת חמתך

3 fem. c. s. סְמָכַתְנִי

Jes. 63, 5.	וחמתי היא סמכתני

3 prf. f. c. s.: סְמָכַתְהוּ

Jes. 59, 16.	וצדקתו היא סמכתהו

2 perf.: וְסָמַכְתָּ

Num. 27, 18.	וסמכת את־ידך

1 perf. c. s.: סְמַכְתִּיו

Gn. 27, 37.	ודגן ותירש סמכתיו

3 perf. pl.: וְסָמְכוּ

Ex. 29, 15.	וסמכו אהרן ובניו
Lev. 4, 15.	וסמכו זקני העדה
Lev. 24, 14.	וסמכו כל־החשמעים
Num. 8, 10.	וסמכו בני־ישראל

part. masc.: סוֹמֵךְ

Ps. 37, 24.	כי־יי סומך ידו
Ps. 145, 14.	סומך יי לכל־הנפלים
Jes. 63, 5.	ואשתומם ואין סומך

part. masc.: וְסוֹמֵךְ

Ps. 37, 17.	וסומך צדיקים יי

p. pl. constr.: סָמְכֵי

Ez. 30, 6.	ונפלו סמכי מצרים

p. pl. constr.: בְּסָמְכֵי

Ps. 54, 6.	אדני בסמכי נפשי

part. pass.: סָמוּךְ *sg.*

Ps. 112, 8.	סמוך לבו לא ייראַ
Jes. 26, 3.	יצר סמוך תצר שלום

p. p. pl.: סְמוּכִים

Ps. 111, 8.	סמוכים לעד לעולם

impt. c. suff.: סָמְכֵנִי

Ps. 119, 116.	סמכני כאמרתך

3 imperf.: וַיִּסְמֹךְ

Lev. 8, 14.	ויסמך אהרן ובניו
Num. 27, 23.	ויסמך את־ידיו עליו

3 impf. c. s.: יְסָמְכֵנִי

Ps. 3, 6.	הקיצותי כי יי יסמכני

2 impf. c. s.: תְּסָמְכֵנִי

Ps. 51, 14.	ורוח נדיבה תסמכני

3 impf. pl.: יִסְמְכוּ

Nu. 8, 12.	והלוים יסמכו את־ידיהם

3 impf. pl.: וַיִּסְמְכוּ

Lev. 8, 18. 22.	ויסמכו אהרן ובניו
2 Chr. 29, 23.	ויסמכו ידיהם עליהם

Nif-al: נִסְמַךְ

1 perf.: נִסְמַכְתִּי

Ps. 71, 6.	עליך נסמכתי מבטן

3 perf. pl.: נִסְמְכוּ *p.*

Jes. 48, 2.	ועל־אלהי ישראל נסמכו

3 imperf.: יִסָּמֵךְ

2 Rg. 18, 21.	אשר יסמך איש עליו
Jes. 36, 6.	אשר יסמך איש עליו

3 imperf.: וַיִּסָּמֵךְ

Jud. 16, 29.	ויסמך עליהם אחד

3 impf. pl.: וַיִּסָּמְכוּ

2 Chr. 32, 8.	ויסמכו העם

Pi-el: סִמֵּךְ

impt. pl. c. s.: סַמְּכוּנִי

Cant. 2, 5.	סמכוני באשישות

סַמָּל

פעל ל"ע, ופרעתיו נפי מוכל ריעון הסכוס מן סֶלֶם, נדוסס על צֶלֶם, ולכ הסס סֶמֶל כמו סֶלֶם, צֶלֶם, וכנר לנר סוס יהודס קרענערגסי. לולס כפי הילוע לנו שהס צֶלֶם הכל ורעות רוח, על כי שהס צֶלֶם נכנס מן צֵל, וכן תֶּלֶם מן תֵּל, כאשר כנר פרעו נלר היעב המלקח הנדול שלמה פענסיים נפתיו יריעות שלמה [רעלכייס, ה תקל"ח, מרוכע] ק"כ לף כ', ולא שפתנר שיהיה סמל סכוס שלו. וכ"ל לאחרי עיון רב שהס סמל לא היה ולא נכרא, ותעתה היסוד על הסס.

v. inus., quod primo obtutu ex v. צָלַם = סָלַם literarum trajectione ortum videtur. Proinde סֶמֶל tanquam סֶלֶם idem esset, quod צֶלֶם; id quod jam *Juda Carpentrasi* suspicatus est. At v. צָלַם nil est nisi merum grammaticorum figmentum; quandoquidem n. צֶלֶם forma secundaria factum est ex צֵל, sicut תֶּלֶם ex תֵּל, quae est jam *Salomonis Papenheimii*, auctoris libri *Jeriot Salomo*, sententia. Multa investigatione defatigati intelleximus tandem, v. סֶמֶל, ut multa, e cerebello grammaticorum exsiliisse. De nominis origine v. s. סֶמֶל.

סֶמֶל

ונס סֶמֶל, ז"ן, ומוכנו נוסס מס מסומכת, לו נוסס כעקק מנוסס, לו נוסס רקנוסס כסמכת ע"י ניוד רוקני [נייכנוכנ, נילדנייכנוכנ], והתמנות מענין סמיכה [נייכנען], ונס סם שכניו, שכניכו רשוס הסמן [נייכנוכנ], מן סם, שם שכנ, וכן שם לקמן, והפעל סָמַךְ לד"ק מחכן שלו, וספוסי ל. ונעתה סוסי וס לנל סֶפֶל מן סַף, אֲשֶׁל מן אָשׁ [כאשר הזכרתי לעיל], וכן נאריי הֶקֶל מן הַק כאשר נוריכי עתכנע מן עתן לשון דקות, וספוסי סוס לנל חֶבֶק, כְּרְמֶל מן כֶּרֶם, חֲבַצֶּל מן חָבָץ, כְּרְמֶל מן עָרָה וכנר סוכתי ככל הזמות הללה. ותנין נוס הדנור תמונת כל סמל כ"ל תמונה מכל ניור ורשוס וסמינה מה, ועתה דע לן.

et סֶמֶל *n. m.*, adumbratio, delineatio, graphis; simulacrum artificiosa lineamentorum conforma-

Digitized by Google

f. סָנֶה), n. arboris spinosae, colutea, *senna* (Senesbaum), arab. *sanâ*, *sunâ*. Indidem n. pr. סְנָה, dens rupis, scopulus, et, ut quidem Ibn-Ezrae sententia est, n. סִינַי.

LXX. *ὁ, ἡ βάτος.*

Dt. 33, 16. ורצון שכני סנה

דַּסְּנֶה

Ex. 3, 2. 4. מתוך הסנה

Ex. 3, 2. והנה הסנה בוער באש

Ex. 3, 3. מדוע לא־יבער הסנה

וְהַסְּנֶה

Ex. 3, 2. והסנה אינינו אכל

סָנַן

לומר סָךְ, פל״ע, ומשמע כ״ל כמו סָנָא, לומר סנוך [פלעטמען], וכנר דנכנו נסכוכה מוס כשרש.

h. e. סָךְ *v. inus.*, sicut סָנָא, צָנָא, plectere (flechten), volvere.

סַנְסִן

ג״ו, סרמי סַנְסִנִּים, משמען סנוך [נעצווייג]. *n. m.* (pl. סַנְסִנִּים), rami *complicati* (Gezweig), sec. nonnullos: spathae palmarum. LXX. *ὕψος.* Symm. *τῶν βαΐων.*

pl. c. suff.: בְּסַנְסִנָּיו

Cant. 7, 9. אחזה בסנסניו

סַנַּת

פעל כודד, ומשמען כמו זָבַב, לומר סכסך והכעס וכדכוד [וועדסלען, זוועכקען], והסקמנות סַנַּת, דָּנַב, ודומס לו נָס, נָאַס, וכולס ענין כדכוד [פי׳ פעלים סלס]. *v. comp. trans. inus.*, motitare, vibrare, jactare, agere (caudam), a rad. *nnf*, ex qua coorta sunt etiam vv. נָנַב, נָנַס, נָאַס, quae omnia vi *τοῦ πάλλειν ἢ τινάσσειν* dicuntur.

סְנַפִּיר

ג״ו נויר סָנַב, לומר סַנְסִיר, ומסומ״ר [צי׳ ערט עכס כ׳], ול״כ מעולקו מעקנומף ומעקנומע, כמו וכך, לכן כתרנומו נין לשום [פַּלְאַסְסַעדעך]. *n. m.* (a n. primit. סָנַף, adjecta terminatione *ir*, de qua v. s. עָכַב II.), id quod vibratur s. agitur, h. e. cauda, pinna piscis. Targ. צִיץ.

LXX. *πτερύγιον.*

Lev. 11, 9. 10. סנפיר וקשקשת

Dt. 14, 9. סנפיר וקשקשת

Dt. 14, 10. אין־לו סנפיר

סָנַר

ג״כ, ומוכנו כקיפס וקלילס וכקיפס [נאַסרעין], וכן צָנַר לקמן, לשר מאכו צִנּוֹר [קאַנאַל], ומוס נכין סכנר סָנְרִי כקיבי, וכן שְׁחִיָּת מן שמס, כולס נסמעלמעוע וכו׳. ומוכן סכנד נקור מין [לוים־זעכען], כלאכדעך], וכן סמעלוע לפל כִּיּוֹר לף מק״ל, וסקקר מי׳ מקמ נכר.

v. trans. inus., forare, cavare, sicut צָנַר, unde צִנּוֹר, canalis, aquaeductus. Inde *aram.* v. piël סַנֵּר, ad s. f. שְׁחִיָּה (שְׁחָה), עֲחִיָּה (עָחָה), injecto *Vav*, vi *excavandi, expungendi.* Similiter שִׁיר dicitur q. v.

סַנְּרִי

ג״ו, וכ״ק לף הכמי סַנְּרִים, הכלון עוכן וסמיוע [נלילפשיע], ומסמעת מנוקרות מיכים.

n. m. pluralet., excaecatis, caecitas. LXX. ter: *ἀνρασία.*

Gn. 19, 11. הכו בסנורים

2 Rg. 6, 18. את־הגוי־הזה בסנורים

2 Reg. 6, 18. ויכם בסנורים

סָמַר

ת״ו וסמוכן כמו שָׂעִיר, לומר סמור [נאַכרסעין, הַאַזיג]. ולפר לקמור סנרס כ״ל שסמוך סַמַּר [הסמן מקנר מוצ ועמע״], ודומס לו סַר לפיל, לף מָאַר, לשון עקיפ [שעלַאַלען, שעלַאַכען], לכן מסמור הנשר שמוך כמסמר לף מסמר, ודומס לו כפי כ״ל צָמַר לקמן, לפר מסמו צָמַר, צַמֶּרֶת ודוק.

adj. m., sicut שָׂעִיר, horripilans, *ὀρθόθριξ*, setosus, pilosus, a rad. *mar*, quae continetur etiam vv. סָמַר, מָאַר (stimulare, aculeis pungere), צָמַר (unde צַמֶּרֶת), quare dicitur de pilis clavi instar erectis et quasi aculeatis, quales habent animantes spinis hirsutae.

LXX. (*ὡς ἀκρίδων*) *πλῆθος.*

Jer. 51, 27. העלו־סוס כילק סמר

בַּסְּמָר

לף סְמָר, ג״ו, ומלכוי נכפל סְמָרִים, סָמְרִים, סָמַר, סַמְרוּת, ומוכנו וו ויתר [כאַנעל], ונקלף כן ע״כ עקיפ ופקיפ נדנר [לייכטעלען]. ולפרת מ״י נלון הכנר סָמַר נויר מסס סַמָּר, וסכלון מפשס נשרת נשרי מסמר, כי מכלף מסמר נטוע.

s. סַמָּר *n. m.* (pl. סַמָּרִים, סָמְרִים, סַמְרוּת), clavus, paxillus, arab. مِسْمَار, a v. סָמַר, quod, sicut *v.* aethiopicum, quod respondet, vi *infigendi* s. *configendi* dicitur. *Haji Ibn-Sherira* סַמָּר hebr. (Job. 6, 15.), sicut aram., denominativum esse censet et vertit: *pili carnis meae* clavi facti sunt; dolor est enim instar clavi infixi.

LXX. *ἧλος; σφῦρα.*

pl.: בְּמַסְמְרִים

Jes. 41, 7. ויחזקהו במסמרים

pl.: לַמַּסְמְרִים

1 Chr. 22, 3. למסמרים לדלתות

2 *pl.:* לְמַסְמְרוֹת

2 Chr. 3, 9. ומשקל למסמרות

2 *pl.:* בְּמַסְמְרוֹת

Jer. 10, 4. במסמרות ובמקבות

2 *pl.:* וּכְמַשְׁמְרוֹת

Eccl. 12, 11. וכמשמרות נטועים

סַנָּה

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומפעלות סַנִּית, ודומס לו שָׁנַן, נעכין כלי ין] אָנַן, לומר עקיפ וזכיכ דכיכפ ונכיכפ [זעעכען, זעשכעלען], וכן שֵׁן נעכיי, וסשוי כשפי מפכפ מ׳ נלון סשרשים נסוף הפשר.

v. parag. inus., sicut יָנָן (יָהָן), שָׁנַן, arab. *sanna*, pungere, aculeis vulnerare.

סְנֵה

ג״ו [והסמך סְנֵה וסכיוי סְנָאִים רש״י, ע׳ ל״ל]. סמוכן קלק וקכול ונעמון [דָּאַרנשטרויך-נוט], ומשרש וס סשס סָנֶה ע״ש שָׁנָה כשס עכיכיית מין מן קוני״ [ומכנעם-זעוילפ], וכן מוס סשרש סָנֶה לסמין מן סלש, שכמלף כפכיי [פַּלַנְזַעלַקע], ולפר לסשכוק שְׁכֵנִי סְנֶה סלנון לנפת סעלים בָּעוּמי כנוי לשס סנכנר, כי שכן נשנס, וכן סר סִינַי לנפת סרל״ש מוס, ווס סכנון.

n. m. (c. סְנֵה, neoh. pl. סְנָאִים), rubus, senticetum, syr. *sanjo*, a pungendo; שְׁכֵנִי סְנֶה, cognomen dei, utpote qui Mosi in rubo montis *Choreb* comparuit. Neohebr. eadem de stirpe סְנֶה (ad s. tione factum, quod n. secundarium ortum est ex primario סֵם, cui cognatum est שֵׂם (a vv. סָם, שֵׂם, quorum productior seu *paragogica* forma est סַמְרָן), adjecta terminatione לָ, creberrima illa et sanscritica aeque ac semitica, quae exstat in nmm. סָלָל (סָחַל), אֶשֶׁל (אָשׁ), הֵיכָל aram. (הֵךְ), sicut german. *Tanne*, a *Tan*, quod vim habet proceritatis et gracilitatis), חַבְצֶל (חָבַץ), עַרְמֶל (עָרַם), חַרְחֶל (חָרַח), עַרְעָל (עָרָה) qu. nmm. v. Hinc vides, תְּמוּנָה כָּל־סֶמֶל quid sit; scilicet simulacrum, qualiscunque est lineamentorum atque formarum ejus conformatio. LXX. *εἰκών, γλυπτόν.*

Ez. 8, 3. סמל הקנאה

Ez. 8, 5. סמל הקנאה הזה

סֶמֶל *p.*

Dt. 4, 16. פסל תמונת כל־סמל

הַסֶּמֶל

2 Chr. 33, 7. פסל הסמל אשר עשה

2 Chr. 33, 15. ואת־הסמל מבית י״י

סָמַם

לומר סָם, פעל נודל ול ע כ״ק נגור, ומשמען עכמוני כ״ל נפיפס ונפיפס נפיקות וכויקס [שוסכוי־כען, -זעפשען], ומוס נפיפע ריק ונפיפס [רוזַעען, ווילכען], סריקס וקעור וכוילע נפשיס, וכן שֵׂם נעכיי, ונמלף כשרש נמכוון לְכָל בָּשָׂם לעיל, וכן נקרוי בָּשָׂם, וכן לָשׁוֹן וכדומס מרנפ.

h. e. סָם, *v. intr. inus.*, efflare, exspirare, hinc suave olere, condire (würzen), arab. *shamma*. Cognata sunt vv. compos. בָּשַׂם, בָּרַס, נָרַס.

סֹם

ג״ו, ונמלף לף נכנוי סַמִּים, ומשמען נשס [ווַזַלנעכוך, -לופע], ומוס לנר המנסס [ווילכע], ונפקנוס וגשרלף מנשס סכולף ריק עוב לו לע קיים לו עוס, לו מסס סמכיף שנס, ועול נקנוס סָמָן לו סָמָעין, נפשלל על מיכי נעשים. ולפר נקנוס סקוקרי סַמּוּחֲרֵי הוף שרכנ לן סָמוּךְ, סְמוּכְרֵי

שמכוון שכיסס לדוס ולף לן סס.

n. m. pluralet., odor suavis, aliquid odoriferum, aroma (Würze), targ. et talm. de odoribus recreantibus, mortiferis, soporiferis. De verbo Dei egregie Gemara (*Sabat*, Rabi Akiba): לַמַּיְמִינִים בָּהּ סָמָא דְּחַיֵּי לְמַשְׁמְאִלִים בָּהּ סָמָא דְּמָוְתָא (cf. Targ. 1 Chr. 1, 20. et 2 Cor. 2, 16. *ὀσμὴ ζωῆς, ὀσμὴ θανάτου.*). LXX. *ἡδυσμα, ἡδυσμός, ἄρωμα, θυμίαμα; σύνθεσις, σύνθετον λεπτόν; ἔργον.*

pl.: סַמִּים

Ex. 30, 7. קטרת סמים בבקר

Ex. 30, 34. קח־לך סמים

Ex. 30, 34. סמים ולבנה

Ex. 40, 27. ויקטר עליו קטרת סמים

Lev. 16, 12. קטרת סמים דקה

2 Chr. 2, 3. קטרת־סמים

2 Chr. 13, 11. וקטרת־סמים

pl.: הַסַּמִּים

Ex. 25, 6. ולקטרת הסמים

Ex. 31, 11. קטרת הסמים לקדש

Ex. 35, 8. 28. ולקטרת הסמים

Ex. 35, 15. 37, 29. 39, 38. קטרת הסמים

Lev. 4, 7. קטרת הסמים לפני י״י

Num. 4, 16. ופקטרת הסמים

סָמָן

פעל כודד ולף עובר נקל, ומובנו נתמנות הקוסף וקקוק לקיסף וקריסף [ני־כסען], כלשר הפעל נכנד סָמָן נשפס ענריכ, והשס סָמָן שס, והרכס נגמרלף יוכיקו. ומוס מכפעל נִסְמָן נקקק וכגנל הפלס [צַנגעזעצקע וועג-דען], וכן לעת כל סקוכרים הקלמוכים, ולין ז״יכות לו לל מפעל זָמָן, זדומס לל סָמָן, לשון מכים ויעילס. ולע קולף שהפעל סרלשי סָמָן, וכן הלקן, לו שהפעל כנון גויר הפס סָמָן, ומקלות פשרש סָם כמו שָׁם ונעכיי שָׁם, וכן ניוכי *σημ-ά*, ונלקף ג״כ נהפעל רָשַׂם, ועול נקלנוס עשרש וס סְרָטָא, סְמָרִיוֹ, וכן נמלף סָם פשס לְכָל שס סהקען סַמֶּל, ומקקור וס כעשס סָמָן נסוסיי הָן, ומוס פעל שכיי סָמָן וכגוריס לקכיס, כלשר מן שָׁם נעשו נעכיי הפעלים וסס, ע׳ וכדומס.

v. trans. in c. Qal inus., incidere, sculpere, delineare, designare (zeichnen), quemadmodum neohebr. סָמָן (unde סֵמֶן, sine vocal. סימן, *σημ-εῖον*). Ni. נִסְמָן, designatum, signis distinctum esse, de agro (abgesteckt sein). Sic *Uzīēli, Fajumi, Qimchi* veterumque prope omnes. Qui verbum דָּמָן comparant, cognatum illud potius verbo מָנָה, vi numerandi s. definiendi, ac praepositionale, vehementer errant. Etenim v. סָמָן aut est *paragogicum* aut ex n. סֵמֶן *denominativum*. Radicem verbi habes in n. inus. סֵם (unde סִמְּלָן, סַמְלָן, ex quo v. denom. סִמֵּל), pro quo usitatum est hebr. שֵׂם, arab. *ism-on* (unde vv. denom. وَسَّمَ, وَشَمَ), syr. *shem* (unde denom. שַׁמְּיָה, שַׁמֵּי). Ex n. primario *sem* aramaice fiunt nmm. סְמָא, סִימוּ, סְמָרוֹן in paraphrasibus vulgaria. Radicis formam alteram *sham* repraesentat v. comp. רָשַׂם. LXX. Aq. Theod. *κέγχρος;* Vulg. milium (armenice: *samar*).

Nif-al: נִסְמָן

part. masc.: נִסְמָן *sg.*

Jes. 28, 25. ושעורה נסמן

סָמַר

פעל נודל, ומוכנו כמי לשר מלעתי לעיל ככף אָמַר, ריכפ רוסס וקשור לסכוס [עמפאַלשעלרינען], ול״כ מקקן סָמַר וזומס לו אָמַר [ע׳ שָׁמִיר], תָּמַר, וכן פרש רש״י עשילת פשער רומס, וזומס לו צָמַר נלקמי, לשר כפילו צָמַרְמֶרֶת ומשס צַמַּרְמֶרֶת, וקשר תמקנס סמקנס צַלַּחַב [פַּלִיסמעריז], סוף סענין. קולס עוד פרוס לקר, כלשר מקלס על פשס.

vrb. comp. intr., arrectum esse (emporstarren), sicut אָמַר (cacumen), תָּמַר, צָמַר (redupl. צַמַּרְמֶרֶת, unde *n.* צַמַּרְמֶרֶת), spec. *horripilare*, horrescere. Targ. צַלַּחַב, liberius. LXX. *φρίττειν.* Symm. *ὀρθαριχεῖν.*

3 perf.: סָמַר

Ps. 119, 120. סמר מפחדך בשרי

Pi-el: סִמֵּר

3 impf. fem.: תְּסַמַּרְנָה

Job. 4, 15. תסמר שערת בשרי

Digitized by Google

סַס

ס"ו, ומוכנו מן סועט קוכלת נגד, וכן שמו כיוכי סיס, ועוד סקקר סול. ולסעט כעל יריעות שלסה כמר נָסַס, וקעוקתו כמו כסוסס נוסס, ווס יסכן.

n. m. (ex sententia Papenheimii: = נָסַס, liquescens, tabescens, cito periens, *fluxus*), tinea, gr. *σής*. LXX. *σής* (Mr. 6, 19.).

Jes. 51, 8. וכבגד יאכלם סס

סָעַד

פעל כוד, וסעתיד יִסְעַד, ומוכנו כמיכה וסקמיגען [פַּעסטיגען], שעיגען], לכן כפשלל על סיכה ושעיכה קוק ונגילה קוק הלב וקיס, וכמוסס מן פשקלות. סקפקות סָעַד, ודומס לו עֵד לקמן, קשר מעכו עֵד סכנד, לשון קוק וכניכה. נקלגוס ונשפ ענריכיס שפעל להרפס.

v. comp. tr. (impf. יִסְעַד), firmare, fulcire; sustentare, auxiliari; reficere, recreare, a rad. *ghad*, quae superest in v. עֵד, unde עוֹדֵד, roborare, firmare. LXX. *στηρίζειν, ἀντιλαμβάνεσθαι, βοηθεῖν, περικυλοῦν, ἀριστᾶν*; סָעַד לֵב *φάγεσθαι.*

3 *perf.*: וְסָעַד

Prv. 20, 28. וסעד בחסד כסאו

inf. c. suff.: וְלִסְעָדָתוֹ

Jes. 9, 6. להכין אתה ולסעדה

impt. sg.: סְעָד

Jud. 19, 5. סעד לבך פת־לחם

Jud. 19, 8. סעד־נא לבבך

p. וְהִסְעָדָה

1Rg.13,7. באד־אתי הביתה וסעדה

impt. c. suff.: סְעָדֵנִי

Ps. 119, 117. סעדני וארשעה

impt. pl.: וְסַעֲדוּ

Gn. 18, 5. וסעדו לבכם אחר תעברו

3 *imperf.*: יִסְעָד *p.*

Ps. 104, 15. ולחם לבב־אנוש יסעד

3 *impf. c. s.*: יִסְעָדֵנִי

Ps. 94, 18. חסדך ר' יסעדני

3 *impf. c. s.*: יִסְעָדֶנּוּ

Ps. 20, 3. ומציון יסעדך

3 *impf. c. s.*: יִסְעָדֵנּוּ

Ps. 41, 4. ר' יסעדנו על־ערש

3 *impf. f. c. s.*: תִּסְעָדֵנִי

Ps. 18, 36. וימינך תסעדני

סָעָד

כשקמי כמו נעגרי, כלי סעכת מיכוון, וזגוב יותר נקנוס, ומוס שם סָעָד, סַעֲדָא, סָעִיד משמוש, וכן סְעוּדָה מוס.

v. aram., ejusdem, qua hebr., significationis, in Targg. frequentatum, unde nn. סָעָד, סַעֲדָא (ס' דְּסַעֲיָא), hebr. סָעִיד, סְעוּדָה), sustentatio, auxilium; סְעוּדָה, *fulcimentum*, epulum. LXX. *βοηθεῖν.*

Pa-el: סָעֵד

part. m. pl.: מְסַעֲדִין

Esr. 5, 2. מסעדין להון

מִסְעָד

ס"ו, ומוכנו לסעת יקקי לשון רשפ, על כי כל"ם תמוכו מסלה, וסכנון דעת גשוכי, שהוא כלמוח מעקה לסשלות ולמעלות, ומס יותר מסקנכ מעכיוס הקמקי, שקשר שסס עמוליס לסמיכת התקוות.

n. m., fulcimentum, spec. *lorica scalae* (Treppengeländer), unde ejus loco מִסְעָד 2 Chr. 9, 11. Sic *Gersuni*. *Isaaki* pavimentum (= מַסְעֶה, stratum, syn. רִצְפָּה intelligit). *Qimchi* columnas suffulcientes intelligit. LXX. *ὑποστηρίγματα.*

1 Reg. 10, 12. מסעד לבית־ר'

סָעָה

פעל כוד, ומוכנו כמו סָעַ לעיל [סוע], לוסר סיקס וסלף וגריסס, סלגס וועוע [סַקערייסען, -טעריינען, -טעירינען], וכקשר מכוק, ל"ם רוּחַ סְעָה, וכן כקסע שאר כעכיי, ועוד כדומס אָא, זָע לעיל. כשפס ענריכיס מוס סְעָה פשס, ומוכנו סער כוכ, קשר כעגס גנוכתו יע רוגעל עפקיס כרעגל שכוריס, וכעמע יכו יכעיל כרעלת עלמס נמקולות.

v. trans., sicut סָעַ (סוּעַ), propripere, prorumpere, propellere, proruere, de vento s. procella, veluti רוּחַ סְעָה, neohebr. סְעָה, *turbo*, qui repentinis flabris prosilit atque universa perturbat. Cognata sunt etiam vv. אָא, זָע, arab. שאי (rapido cursu ferri). LXX. רוּחַ סְעָה *ὀλιγοψυχία.*

part. fem.: סְעָה *sg.*

Ps. 55, 9. מרוח סעה מסער

סָעַט

פעל כוד ול"ע, ומוכנו כלמון ופריקס דשיקס וכעיכס [גריכען, כליסען], והקרן סְעָטָה, ודומס לו סשכס צָפָה לקמן, קשר ממנו צָפַי כמו סעיף, וכן צָפָא נלקרי, עפ"י כשרני, וכן כדומס לשכס הפעל אָב לעיל דף ס', וסס קמלס נ"כ הכוי כשמי עכע, ול"כ סממן מקנב מוגס פס ועפעי, וכלמי ש"ין למכמו סשכס.

v. intr. comp. inus., virere, florere, cui, si praepositionem sejunxeris, aequalia sunt vv. עָפָה (unde עֲפָאָה, אָב q. v.

סָעִיף

ס"ו, וסכמו סְעָפִים, וספפר שָׁכ וזפיל כך עפי וכנר [גוויינ], ונקרק כן ע"כ לשלוף קמוכו כמו עפי, ולל"ק הכגוס נכמי קמור סכמ.

n. m. (pl. סְעָפִים), sicut אָב, עֲפָי, frons tener ac virescens, arab. שַׁעְבָה, ramus arboris, שעפה, ramus palmae. LXX. *χλωρός, κλάδος.*

pl. c. suff.: סְעָפֶיהָ

Jes. 27, 10. ושם ירבץ וכלה סעפיה

pl. c. suff.: בְּסָעְפֶיהָ

Jes. 17, 6. בסעפיה פריה

סָעַם

נכין הכנל, גויל הפס סָעִיף, ומוכנו הסרת הסעיף [שנגווייגען], וכן זָעַב הסרת הזוכ, וכמעט נפ הַשֵּׁן, סְקַל עשלמו, ומתכוכת הפעל הזה עי' נדקדוק.

v. denom. piël. (a n. סָעִיף), *colluere*, ramos auferre s. amputare. *Pi.* non *privative*, sed de occupatione et elaboratione in quapiam re dicitur, uti in vv. זָעַב, הַשֵּׁן, סְקַל. LXX. *συνταράσσειν.*

Pi-el: סָעֵם

part. masc.: מְסָעֵם *sg.*

Jes. 10, 33. מסעף פארה

סַעֲפָה

ס"כ מן סָעַף, ע"פ סָעֵף הוכרי, וכן הפדגוג הסתקנות. הפתקון כמו סעיף [גוויינ], וכ"ק לף נכנוי סַעֲפוֹת.

n. f. (a *m.* סָעֵף ad s. f. סָעֵף, *f.* תְּסַעֲפָה; *pl.*, qui solus in S. S. invenitur, סַעֲפוֹת), frons. LXX. *παραφυάς.*

pl. c. suff.: סַעֲפֹתֶיהָ

Ez. 31, 8. לא דמו אל־סעפתיו

pl. c. suff.: בְּסַעֲפֹתֶיהָ

Ez. 31, 6. בסעפתיו קננו

סַרְעַפָּה

ס"כ, הסתמנעות ריש, תמור סעפה, וכן הסתמנעות הריש לְגַל בְּרִזֵּל תמור בַּזֵּל, חַרְצֵב תמור חַאֲב, בַּרְגֵּב תמור בַּגֵּב, בִּרְפָּא תמור בָּפָא, בִּרְבֵּל תמור בִּרְבָּל, דִּרְמֵשֵׁק תמור דַּמֶּשֶׁק, כִּרְסֵם תמור כְּסֵם, סִרְפֵּד תמור סְפֵּד, שַׁרְבִּיט תמור שַׁבִּיט, ועוד סרנס. סמוכן כמו סעפה.

n. f. (injecta liquida, = סְעַפָּה), frons, ramus. Formas similes recenset textus *rabin*. LXX. *κλάδος.*

pl. c. suff.: סַרְעַפֶּיהָ

Ez. 31, 5. ותרבינה סרעפתיו

סָעַף

פעל כוד ול"ע כ"ף נכנוריס, וספקרין נקוע ופכול פלוס וסקיפה [שנגלענן, נעל־, -עפיילגן], ודומס לו שכב נלכון [סָחַם] יסמעלי, וקרן פסרס סְעָפָה [סָחַם] נסתמנעות הריץ, ודומס לו נמכוון שָׁב, קשר ממנו שָׁבַב, וכן נספעל שָׁסַם לקמן הסרס, וסס תמלס פקקר וסכווי.

v. tr. inus., findere, diffindere, dividere, sicut סָחַם, *Ghain* injecto, quemadmodum in *v. arab.* שׁעב. Consimilia sunt *v. simplex* שָׁב (unde שָׁבַב), et *comp.* שָׁסַם q. v.

סָעִיף

ס"ם וסמיך סָעִיף, וסיך סרכוי סְעָפֵי נלע דגוס, וסמוכן כשלוכו נקרס [שנגלענע, ריסס, קלופע], וכן פרשו יקקי, וסתקרגס קרגמו שְׁקִיקָה, מערס שָׁקַף לשון סמיעה. קולס כיכיס סרכוי סְעָפִים תכוכתו קלוקס ופלוג ופרילס וספרס [ציילוכ, וְשַׁכְעַרוכ, שנגלעוכ, פשרטייל], וולף סכוווכ על ע-ז-ף: פ ע פ י ס, כתקנוגו פלגו, וסקומרים שמוף ענין מקשנס וס לף קשכו.

n. m. (c. סְעִיף, pl. c. סְעִפֵי), fissura, rima, de praeruptis montium, Targ. שְׁקִיקָה, a v. שָׁקַף, vi discindendi. Pl. סְעִפִים, separatio, discessio, factio, partes (Partei), Targ. פַּלְגוּ. LXX. (*ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς*) *ἰγνύαις* (poplitibus).

constr.: סְעִיף

Jud. 15, 11. אל־סעיף סלע עיטם

בְּסָעִיף

Jud. 15, 8. וישב בסעיף סלע עיטם

pl.: הַסְּעִפִים

1 Reg. 18, 21. על־שתי הסעפים

pl. constr.: סְעִפֵי

Jes. 57, 5. תחת סעפי הסלעים

pl. constr.: וּבְסַעְפֵי

Jes. 2, 21. ובסעפי הסלעים

סֵעָף

ס"ו מכנין הדגוס, וסכמו סְעִפִים, ופקרו לים פוסף על-ז-ף: סעפים ומסתקף [גוויינשפלענגר], וקל להכין מצכס. סילקוכיס מרכוסו כעשות מעכין קוכני מקנכ.

n. m. (pl. סְעָפִים), homines animo nunc huc, nunc illuc *divisi* vel utriusque partis studiosi (zweispältig), ancipites s. ambigui. Lutherus egregie: Flattergeister. Aramaeus male: הַחְשָׁבָן סָחְשְׁבָן סְחִישָׁן. LXX. *παράνομοι.*

pl.: סַעֲפִים

Ps. 119, 113. סעפים שנאתי

סַעַר

פעל כוד, ומוכנו כמו שָׂעַר לקמן [וסס סקקר וסכווי], לוסר כנרגוס וכסימס רגיוס וכגיכס לסיכס וכעימס [שעיגען, עשכען], ל"ם מסמית גליס וכסימת גליס וכגרגוס ע"י פקד וקימס, וסכנד נקשר מנרגוס סגלוס וקוי וכלפוס, וסכנד"ם מעכין לקוי וכלפוס כמוס.

v. intr., sicut שָׂעַר q. v., fremere, tumultuari, de mari ventorum vi agitato et turbato, de hostium tumultu, de ecclesia misere jactata atque afflicta. *Ni.*, agitatum, metu commotum esse. *Pi.* ultro citroque jactare. *Pu.* turbine dissipari, de palea. LXX. *σείειν, φυσᾶν, ἐκκινεῖν, ἐκβάλλειν, ἐξεγείρειν*; סַעַר, *κλύδων*; סְעָרָה, *ἀκατάστατος.*

part.: וְסַעַר

Jon. 1, 11. 13. כי הים הולך וסער

part. fem.: סְעָרָה *sg.*

Jes. 54, 11. עניה סערה לא נחמה

3 *impf. pl.*: יִסְעָרוּ

Hab. 3, 14. יסערו להפיצני

Nif-al: נָסְעַר

1 *impf. c. s.*: וְאֵסָּעֲרָם

Zach. 7, 14. ואסערם על כל־הגוים

3 *imperf.*: וַיִּסְעַר

2 Reg. 6, 11. ויסער לב מלך־ארם

Pu-al: סֹעַר

3 *imperf.*: יְסֹעַר

Hos. 13, 3. כמץ יסער מגרן

סַעַר

ס"ו, וסמוכן שוסס וסועס [שטורס], וקל להכין מסגרס.

n. m., turbo, procella, tempestas. LXX. *συσσεισμός, καταιγίς, λαῖλαψ, κλύδων, ὀργή.*

Jer. 30, 23. סער מתגורר

Jon. 1, 4. וירהי סער־גדול בים

וְסַעַר

Jer. 23, 19. וסער מתחולל

Jer. 25, 32. וסער גדול יעור

הַסַּעַר

Jon. 1, 12. כי בשלי הסער הגדול

בְּסַעַר

Am. 1, 14. בסער ביום סופה

מִסַּעַר *p.*

Ps. 55, 9. מרוח סעה מסער

cum suff.: בְּסַעֲרָךְ *p.*

Ps. 83, 16. כן תרדפם בסערך

סְעָרָה

ס"כ כמו סַעַר, כלי סגרס המכוון. כקנגוס נ"כ ספעל, ועוד שם הגס אַסְתָּרָה, כמו סעלס.

n. f. (a m. סַעַר), tempestas, procella, targ. אַסְתָּרָה. LXX. *σεισμός, συσσεισμός, καταιγίς, λαῖλαψ, σάλος, ὀργή, νέφος, ἐξαίφνης*; סוּפָה, *καταιγὶς φερομένη.*

Ps. 107, 25. ויעמד רוח סערה

Ps. 107, 29. יקם סערה לדממה

Digitized by Google

רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
רוח סערה באה Ez. 1, 4.

וְסַעֲרָה
סופה וסערה ולהב אש Jes. 29, 6.
יסערה כקש תשאם Jes. 40, 24.
וסערה תפיץ אתם Jes. 41, 16.

הַסַּעֲרָה
איוב מן הסערה Job. 38, 1. 40, 6.

בַּסַּעֲרָה
את־אליהו בסערה השמים 2Rg.2,1.
ויעל אליהו בסערה 2 Reg. 2, 11.

constr.: סַעֲרַת
סערת רי חמה יצאה Jer. 23, 19. 30, 23.

pl.: סְעָרוֹת
ורוח סערות תבקע Ez. 13, 11.
ובקעתי רוח־סערות Ez. 13, 13.

pl. constr.: בְּסַעֲרוֹת
והלך בסערות תימן Zach. 9, 14.

סַף

v. s. r. סָפַף *p.* 773.

סָפָא

פעל ל״ע כ״ף נגוד מְסָפֵא, ומובנו לסיפ יקד וקניפס ופגיפס [נוצפ-מעכראַסצען], ונקשר מקסוף תנוקפ לשקכל נהפה ונלנולה, ודומה לו סָפָה סנף, ולדעת רש״י מענין כלוי כמו שכל מענין כלוי.

v. inus., corripere (zusammenraffen), sicut סָפָה, de pabuli collectione ac commistione.

מְסֻפֵּא

ג״ו, ומובנו גלגל ותוכל נהפה [פוט-טעכ], ונקרק כן מקסוף וקנון תנוקפ זוכות.

n. m., pabulum, quod variis e frumentis colligitur. LXX. *χόρτασμα.*

גם־תבן גם־מספוא לתת מספוא לחמוריו Gn. 24, 25. Gn. 42, 27.
ויתן מספוא לחמוריהם Gn. 43, 24.
וגם־תבן גם־מספוא Jud. 19, 19.

וּמִסְפּוֹא
ויתן תבן ומספוא Gn. 24, 32.

סָפַד

פעל כודד, וסעתיל יִסְפֹּד, וסמוכן קניכס נדבר ועקניכס [צוטעכצען], לכן נסצוקל על דקיקס וסכקס לנסי [צוצָפ-גען, צוטָפסצען], ועכין דקיקס וסכקס נקטלות לקיכס ועקון נסצו [צוטָבעלן, דקָצוגען], וכקשת כשכס כסכון s. *sphut.h* [בוס נסצס הכלקיק ויוכיק *sphud*, *σπεύδ-ειν*, *σφύδ*, *σφύζ-ειν*; וכקלי שפתי ערב. [*σφαδ-άζειν*, על קניס וקניכס [עכויערן] נכללי הנסעל הפעולי מעכוון מסטקל, לפי יסדו לו [נצעכויערע וועכלצען]. נקניגוס סָפַד רב הלוכן.

v. tr. (impf. יִסְפֹּד), pungere, stimulare; verberare, affligere, vehementissimis doloribus afficere; vexare et cruciare, de animi adflictatione, sanscr. *sphut.h*, *sphud.*, trop., sicut *σφαδ-άζειν*, dolentius deplorare, pectus planctibus verberare, de ploratu lamentisque et plangorbus. *Ni.*, plangi, complorari. Targ. סְפַד, v. pervulgatum. LXX. *κόπτειν*, *κλαίειν*, *θρηνεῖν*, *ἐπιληπτεύεσθαι*,

3 perf. pl.: וְסָפְדוּ
וספדו־לו כל־ישראל 1 Reg. 14, 13.
וספדו עליו כמספד Zach. 12, 10.

part. pl.: סֹפְדִים *m.*
על־שדים ספדים Jes. 32, 12.

part. pl.: הַסּוֹפְדִים
וסבבו בשוק הסופדים Eccl. 12, 5.

inf. abs.: וָסָפוֹד
כי־צמתם וספוד בחמישי Zach.7,5.

inf. constr.: סְפוֹד
עת ספוד ועת רקוד Eccl. 3, 4.

inf. constr.: לִסְפֹּד
לספד לשרה ולבכותה Gn. 23, 2.
הנביא חקון לספד 1 Reg. 13, 29.
ואל־תלך לספוד Jer. 16, 5.

impt. pl.: סִפְדוּ
ספדו והילילו Jer. 4, 8.

impt. pl.: וְסִפְדוּ
וספדו לפני אבנר 2 Sam. 3, 31.
וספדו הכהנים Joel 1, 13.

impt. pl. f.: סִפְדְנָה
ספדנה ותתשוטטנה Jer. 49, 3.

1 imperf.: אֶסְפְּדָה
על־זאת אספדה Mich. 1, 8.

2 imperf.: תִּסְפֹּד
ולא תספד ולא תבכה Ez. 24, 16.

3 impf. fem.: וַתִּסְפֹּד
ותספד על־בעלה 2 Sam. 11, 26.

2 impf. pl.: תִּסְפְּדוּ
לא תספדו ולא תבכו Ez. 24, 23.

3 impf. pl.: יִסְפְּדוּ
ולא־יספדו להם Jer. 16, 6.
לא־יספדו לו הוי אחי Jer. 22, 18.
לא יספדו לו הוי אדון Jer. 22, 18.
והוי אדון ויספדו־לך Jer. 34, 5.

3 impf. pl.: וַיִּסְפְּדוּ
ויספדו ויבכו 2 Sam. 1, 12.
ויספדו־שם מספד גדול Gn. 50, 10.
ישראל ויספדו־לו 1 Sam. 25. 1.
ויספדו־לו כל־ישראל 1 Sam. 28, 3.
ויספדו עליו הדו אחי 1 Rg. 13, 30.
ויספדו־לו כל־ישראל 1 Rg. 14, 18.

Nif-al: נִסְפַּד
לא יספדו ולא יקברו Jer. 16, 4.
לא יספדו ולא יאספו Jer. 25, 33.

מִסְפֵּד
ג״ו, וסמוכן מִסְפַּד, ונכנוי מִסְפְּדִי, והפקיון קנכל וקניס ג״ק והגם נסכלפס על הלנ [עכויעכ, קלצוגע], וקל לסכין מצכם. נקרפי מִסְפַּד, סַפְדָּא, אַסְפַּדָּא, וגפס ענכיניק חֶסְפַּד מצלפו, ומוס נ״כ סַפְדָּן קי״ג-מספד.

n. m. (c. מִסְפַּד, c. s. מִסְפְּדִי), planctus, luctus, lugubris lamentatio, aram. סַפְדָּא, אַסְפַּדָּא, neohebr. סַפְדָּן, unde חֶסְפַּד, lamentator, lessorum s. naeniarum cantor, *ἐλεγοποιός*. LXX. *κοπετός* (*κόπτειν*).

מספד גדול וכבד מאד Gn. 50, 10.
וברחבתיה כלה מספד Jer. 48, 38.
מספד מר Ez. 27, 31.
בכל־רחבות מספד Am. 5, 16.
ובכל־כרמים מספד Am. 5, 17.
מספד כתנים Mich. 1, 8.

וּמִסְפֵּד
וצרם ובכי ומספד Esth. 4, 3.
ומספד אל־יודעי נהי Am. 5, 16.

הַמִּסְפֵּד
המספד בירושלם Zach. 12, 11.

וּבַמִּסְפֵּד
ובצרם ובבכי ובמספד Joel 2, 12.

כְּמִסְפֵּד
כמספד על־היחיד Zach. 12, 10.

וְלִמְסִפֵּד
לבכי ולמספד ולקרחה Jes. 22, 12.

constr.: מִסְפַּד
מספד תמרורים Jer. 6, 26.
מספד בית האצל Mich. 1, 11.

constr.: כְּמִסְפַּד
כמספד הדדרמון Zach. 12, 11.

cum suff.: מִסְפָּדִי
תפכת מספדי למחול לי Ps. 30, 12.

סַרְפַּד
ג״ו, נהפעיצות ריס קמור סַרְפַּד, וכן בַּרְזֶל קמור בַּרְזֶל, ומובנו קון ודקדל ועוקן [דקָצן, נעפספעל], ונקרק כן ע״פ עקיפס ודקיכס, כי הפצרס פפד, ודוק.

n. m. epenthet. (= סַרְפַּד, ad s. f. סַרְעָפָה = סַרְעֶפֶת; בַּרְזֶל = בַּרְזֶל) sentis, urtica in desertis crescens, vulgo paliurus, Aegyptius ille et spinis maxime abundans, a v. סָרַף, vi pungendi. Symm. *κνίς* (*κνίδη*), quem Vulg. sequitur: *urtica*. LXX. Aq. Theod. *κόνυζα* (Flöhkraut).

דַּסְּרָפַד
תחת חסרפד Jes. 55, 13.

סָפַד

פעל כודד וכוכד, וסעתיל יִסְפֶּה וסמוכן הכסעק סְמוּכִי, והלנתו ס׳ כמו סמף לעיל לו כמו יסף, קסיפס קל דנכ וסוסמס וכנו [סיכלוסטון, מעהכען], ל״ק סמו סנס על סנס, עולוניכס סמו על ונקיכס, סמוס קעמק על קעמק, ונכולם הקעלות סוסמק ויקכון. כ׳ כמו סְמוּ, וזהו סָמֵהַ לעיל, לומר קלילס וזניפס ודמיס [קויסמָצעלען, עכלען], וכן סנמס נסמס, לו נאכוון יונק כמו סמסמס נדיק, קק סוקן תסמס [הקעכ] עכין כלין. סצווי נצמקי מערב פי׳ נלוח הצכצים. סכצעל סצעולי מצקי סכוונוק, וסנוסף יונק ויקוק.

v. intr. et tr. (impf. יִסְפֶּה, inf. c. סְפוֹת): 1) sicut סָם, אָסַם, רָסַם, addere, addi, seq. עַל; 2) sicut סָם (סָפָה), desinere, finire; consumere, perdere, veluti de sublatione piorum per insidias malorum, de improborum consumtione subita, de absumtione barbae per novaculam. *Ni.* se colligere h. e. recipere; consumi, pessumdari, interire. *Hi.* congregare, cumulare. LXX. *προστιθέναι*, *συνάγειν*, *συμπαραλαμβάνειν*; *ἀφαιρεῖν*, *ἐξαίρειν*; *ἀπολλύναι*, *συναπολλύναι*; *Ni.* semel: *φείγειν*.

3 perf. fem.: סָפְתָה
ספתה בחמות ורקב Jer. 12, 4.

3 perf. pl.: סָפוּ
ספו תמו מן־בלהות Ps. 73, 19.

3 perf. pl.: וְסָפוּ
וספו בתים רבים Am. 3, 15.

inf. constr.: סְפוֹת
למען ספות הרוה Dt. 29, 18.
למען ספות חטאת Jes. 30, 1.

inf. constr.: לִסְפוֹת
לספות עוד על הרוץ Num. 32, 14.

inf. c. suff.: לְסָפוֹתָהּ
מבקשי נפשי לספותה Ps. 40, 15.

impt. pl.: סְפוּ
ספו שטה על־שטה Jes. 29. 1.
עלותיכם ספו על־זבחיכם Jer.7,21.

2 imperf.: תִּסְפֶּה
האף תספה צדיק עם־רשע Gn.18,23
האף תספה ולא־תשא Gn. 18, 24.

3 impf. fem.: תִּסְפֶּה
את־חזקן תספה Jes. 7, 20.

Nif-al: נִסְפֶּה
וְנִסְפֶּה
3 perf.:
או במלחמה ירד ונספה 1 S. 26, 10.

part.: נִסְפֶּה
נספה מעני־צריך 1 Chr. 21, 12.
ויש נספה בלא משפט Prv. 13, 23.

part.: הַנִּסְפֶּה
וכל־הנספה יפול בחרב Jes. 13, 15.

1 imperf.: אֶסָּפֶה
עתה אספה יום־אחד 1 Sam. 27, 1.

2 imperf.: תִּסָּפֶה
פן־תספה בעון העיר Gn. 19, 15.
תחרת המלם פן־תספה Gn. 19, 17.

2 impf. pl.: תִּסָּפוּ
פן־תספו בכל־חטאתם Nu. 16, 26.
גם־אתם גם־מלככם תספו 1S.12,25.

Hif-il: הִסְפָּה
1 imperf.: אַסְפֶּה
*אספה עלימו רעות Dt. 32, 23.

I. סָפַח

פעל כודד, וסמוכן לוס וסקקכוק [ויך צוכצליעפסטען, נעוועלצען], ומוס לדעת סקוכוס הקלסוכס הסכוון של ספקכי כף לל לקק סכסכוק, לומר קנככי וצוס קוסי [צוטוועלצע מיך אן], ומוס הנפעל נִסְפָּח, וסמקעצל הִסְתַּפְּחָה נסכוון סוס. וכן לפי לדעת רש״י ולפ״כ סכוון של נצנ״פ נקיוס סָפַח, לומר יקוסבו ויקוכני קקק קכוליס, ולדעת הנרצוכי מעכין נגיפס, כמו סָפַק לצען, ומוס ג״כ לדעתו פסס ספקק, וסכיקצון קנכי. וכן לדעת רש״י ורל״ק סכנל מספק קמקך, קולס סס נכון לדעת מעקרנס שקרנס זָלַם עכין שציכה, ונקפק סס סָפַח נכיקס קל, ונלקי ציך לאכוון ספק שלנו.

v. intr., se adjungere, applicare; sociare, unde סָפַחְנִי, adscribe me socium, adopta me in collegium. *Ni.* consociari, societate adjungi s. conjungi. *Hitpa.*, se adjungere ad aliquid, adhaerere. Huc pertinet etiam *Pu.* סֻפַּח (Job. 30, 7.), vi *se congregandi*. Targ. תְּחוֹת חֵרְגֵי מַתְחַבְּרִין. *Gersuni* סָפַח hoc in v. pro סָפַק dictum arbitratur indeque etiam *n.* סַפָּחַת deducit. *Pi.* סִפַּח (Hab. 2, 15.), vi effundendi, sicut שָׁפַח, שִׁפַּח, a verbo *associandi* plane diversum est. LXX. *προστιθέναι*, *παρέμβαλλειν*; *Pu. διασπᾶσθαι*; *Hitp. στηρίζειν*; *Pi. prt. ἀνατροπή*.

impt. c. s.: סָפְחֵנִי
ספחני נא אל־אחת מכהנות 1S.2,36.

Nif-al: נִסְפַּח
3 perf. pl.: וְנִסְפְּחוּ
ונספחו על־בית יעקב Jes. 14, 1.

Pi-el: סִפַּח
part. masc.: מְסַפֵּחַ
מספח חמתך Hab. 2, 15.

Pu-al: סֻפַּח
3 impf. pl.: יְסֻפְּחוּ
תחת חורל יספחו Job. 30, 7.

Hitpa-el: הִסְתַּפֵּחַ
inf. constr.: מֵהִסְתַּפֵּחַ
מהסתפח בחלת רי 1 Sam. 26, 19.

Digitized by Google

סָפַח II.

פעל כותד, וסמוכן עפיקס ונפיקס עפיקס והכפלס על דנכ [סיכנכרייעז, פויפ-], ודומס לו סָפַח לעיל, וכן צָפַח לקמן, ופקק נפק. תקלס סקקל וסזוו', וכן כזפת כוס שָׁפַח, וכוס תכזן סכנוכיס סנפיס.

v. tr. inus., sicut סָפַח, צָפַח, aethiop. *safaha*, pandere, se extendere super aliquam rem.

סַפַּחַת

ז"נ, ומוכנו מין נרעת עזפעקת על הילק [זאלף], עזכז סמפ עכן זעוק, ולרעת לכן-עורל עזכז סמפ נמכוון הילעזון, ולנוכו יקלי ז'יקנקר לל עקוס עפק.

n. f., scabies, porrigo, a v. סָפַח, vi extendendi longiusque serpendi, non: tenaciter adhaerendi. LXX. *σημασία.*

Lev. 13, 2. אֹו־סַפַּחַת אֹו בהרת

וְלַסַּפַּחַת

Lv. 14, 56. ולשאת ולספחת ולבהרת

מִסַּפַּחַת

ז"נ, ומוכנו כמו מפקת, כלי מפרש מכוון.

n. f., vi eadem, qua סַפַּחַת, scabies. LXX. *σημασία.*

Lev. 13, 6. ומהרו הכהן מספחת הוא

הַמִּסַּפַּחַת

Lv. 13, 7. ואם־פשה תפשה המספחת

Lev. 13, 8. והנה פשתה המספחת

סָפַח

פעל נכנין סכנכ, גויר מסס סמפק, ומוכנו כמוי מפקת [נעזאלפן].

v. piël. denom. (סַפַּחַת), scabie afficere (beschorfen). LXX. *ταπεινοῦν.*

וְשָׁפַח

3 *perf.*: Jes. 3, 17. ושפח אדני קדקד

מַסְפֵּחָה

ז"נ, ומוכן כמו מִטְפַּחַת, לומר מן ספפ נדומס לל עפק, והילון מלנוס לאנ יזעקק על דנכ [ווייעפס קלי"ד], וכנכך פס להסתכק מרנכ תקק הילק, ווס הכנון. לרעת הרל"ק כנוי לרעפקות זפן כדנקות וכלמדות על כילק, עזכז סמפ עכן דנוק וקנור, ונכיליוכו פס פרנו עכן כמוי, ולל מקוול.

n. f., vestis ampla atque extensa, peplum, sicut מִטְפַּחַת, a v. סָפַח = סָפַח, transl. de culcitris, cervicalibus s. *προσκεφαλαίοις*. Symm.: *ὑπαυχένια* (*πρὸς κεφαλῆς πάσης ἡλικίας*). LXX. *ἐπιβόλαια*. Vulg. *cervicalia.*

pl.: Ez. 13, 18. רעשות המספחות

pl. c. s.: מַסְפֵּחֹתֵיכֶם Ez. 13, 21. וקרעתי את־מספחתיכם

סָפַי

ז"נ והכנוי סְפִיחִים, והמוכן לרעת יקלק: מס זלל כוכע, ונוזפ אן כוכע זכנל נעת הקליל [נייזוזוכלם], וזכזו לרעת לקן-עורל מפפ עכנין דנוק, ולרעת לקיים עכנין זעיקס לו זפיכס, ועול מזכז לי מול. עי' יריעות זלמס ק"ג ד' ע"ב.

n. m. (pl. סְפִיחִים), frumentum, quod anno secundo sine nova satione ex granis frugum anno proximo demessarum sponte nascitur, sec. nonnullos tanquam *associatum* et accessorium ad sementem superioris anni, vel a v. סָפַח = שָׁפַח, tanquam *effusum* h. e. sponte sine semente crescens. At etiamnunc radix hujus *n. ἐν αἰνίγμασι.* LXX. *αὐτόματα; σπείρειν, ὕδατα ὕπτια.*

2 Reg. 19, 29. אכול השנה ספיח

Jes. 37, 30. אכול השנה ספיח

constr.: סְפִיחַ Lev. 25, 5. את ספיח קצירך

pl. c. suff.: סְפִיחֶיהָ Lev. 25, 11. ולא תקצרו את־ספיחיה

Job. 14, 19. תשטף ספיחיה

סָפַל

ad סָפַל, *v. s. r.* סָפַח *p.* 773.

סָפַן

פעל כותד, והעתיד יִסְפֹּן, והמוכן לרעת הרל"ק עכן כמוי, ומוס כמו צָפַן, ווס זקר, כי נסכתוב ויספון לת כניח ולן עכן נפיכס ולל כלוס. וכתב נעל יריעות זלמס [ק"ג כ"ו ע"ב] זכר סמן סכתיתו על הסטעכס התקודלית, הטעוים על סדר זורות זורות, לל כזקר הטעכות הסטעוות, שהדבר מזוקע כמו שהוק זלל כקדר, וגס כל וס פרוש עפל. וכ"ל שהקרן סָפֹן, וכמלל הזכר נרכון ג"כ לל גָּבֹן, גְּבֵרָה, ועכין כלס הרקעס ותגוד וכניכ ע"י קשוק וגנון וגניכה [נעוואלנכן, גייגיג לומענוין], לכן עקרוי נקשיקס [לומעטאפלן], וקפלל כזכר כמכוון ג"כ נזפתי ערנ, כלזר תקיקה כלוק קקור הזכרים נסוף הספפ. ולזר לאכוון הספסוק קלקת מקוקק ספון, לרעת רל"י ספון עכין עשוי, ונמלך זלל כהוגן לל קלקה, ולרעת הרל"ק הכתון ספון כמו זס, לומר זשה הספון לו לאמוכים ספוכים קלקת מקוקק ומוזל, נקלק גד קלקים נכבדים. לכן לי נראה שהמכוון זס מקוק ומגודר מסניב היקלקה לזר קקק וקרן המקוקק. ולרעת אני רבי יעקב קלמקרי ז"ל הכתון לל ספן כמו סָפֹן נתכנוס, נעכין יניעת גדולה ופלול ונקיבת כנול וסדול, וז"כ סָפֹן כמלך לל מקוקק, והכתון לס קלקת מקוקק ככבד ומפולר, ונפתח נגמרת מלס ולת סָפֹן נעלמה נמכוון הוה.

v. comp. tr. (impf. יְסַפֵּן), concamerare, fornicare, contabulare (bewölben, umtäfeln), a rad. *pan*, *ban* (praefixa praepositione *sa*, con-), cujus radicis significationem jam in vv. בָּנָה, גָּבַן exposuimus. *Qimchi*, qui huic verbo vim *tegendi* (= צָפַן) tribuit, *Papenheimius*, qui vim *ordinatim ac disposite recondendi*, nescio unde, augurantur. Ad Deut. 33, 21. quod attinet, nos vertendum censemus: Ibi enim portio est ejus *undique circumscripta*, quam legislator ei assignavit. *Isaaki* סָפֹן adjective, sicut עָמֹק, *absconditus*, vertit; *Qimchi* nominaliter *palatium* (אַרְמוֹנִים, a contabulando). *Jakob Alsari* סָפֹן, hoc loco, sicut targ. סָפֵן, vi honorandi, decorandi, *glorificandi* dici arbitratur, ita ut prt. סָפוּן epitheton sit legislatoris illustris ac gloriandi. LXX. *κοιλοσταθμεῖν, φατνοῦν, ξυλοῦν*; Deut. (*γῆ ἀρχόντων*) *συνηγμένων.*

part. pass.: סָפוּן *sg.* Dt. 33, 21. חלקת מחקק ספון

part. pass.: וְסָפוּן Jer. 22, 14. וספון בארז

part. pass.: וְסָפֻן *sg.*

1 Reg. 7, 3. וספן בארז ממעל

1 Reg. 7, 7. וספן בארז מהקרקע

part. pass. pl.: סְפוּנִים Hag. 1, 4. בבתיכם ספונים

3 *imperf.*: וַיְסַפֵּן 1 Reg. 6, 9. ויספן את־הבית גבים

סִפֻּן

ז"ן, והמוכן רקוע נקמיקס [לומוועלכ-כוכ], ונקל להכין מהזכר.

n. m., contabulatio, laquear (Umwölbung). LXX. *δοκός.*

הַסִּפֻּן

1 Reg. 6, 15. עד־קירות הספן

סְפִינָה

ז"כ, ותמיכוקו כלי מקוקן ומגוכן [וועלבנע], ונזפל על לכיס [זיקף], זהיל כלי מגוכן, והסכלל ניכה וכין לכיס תפלל כזכר זכיכן. וכן כיוכי *σκάφη* תמיכוקו כלי מגוכן. נקלגוס סְפִינָא מזלהו, נכפל סכיכי סְפִינָן, סְפִינָן, ומוס עול סכגול סָפֵן כוהג הסניכס [זיספעל], ועול מוס הזס סָפְנָא, קדר מגוכן ומגודר ומכוכן [קאנקלאנע].

n. f., vas tabulatum s. ventrosum (ausgewölbt, bäuchig), vannus, deinde navis, gr. *σκάφη* (Trog, Nachen, a v. *σκάπτειν*), targ. סְפִינָא (pl. סְפִינָן, סְפִינֵּי). LXX. *πλοῖον.*

הַסְּפִינָה

Jon. 1, 5. אל־ירכתי הספינה

סָפַת

לומר סָתַם, ול"ע כ"ף נגור, והסלכס קכול ותסוף לעכיו הכלס וכלכול [פאסטען, לויפ-, -נעסטען], ולל הזכר סָתַם קולי כלומס המכוו לל שָׁטַח, כלזר תקיפה לקמן, והוק התמכות לל אָסַף, ונוס תכין הגור סף וספל, והפעל נויר הזס הסתופף. ולע קולף זתתמכות לל קכול והכלס לף"כ התזפל לל הקפס וקמוק כלבר, וולף לרך הלזון נעכיי להכיכס.

h. e. סָתַם *v. inus.*, sicut אָסַף et forte שָׁטַח q. v., capere, excipere, *χωρεῖν*, deinde, translatione pervulgata, circumdare, cingere.

סַף

ז"ן, וכיכוי סָפֵי והכיבוי סְפִים או סְפוֹת, והסלכס ף' כלי זהוק סופף נעל המזקק זכמוכו ומקבל [נעקקען], וכי כלי ג"כ מן הכלס. ג' מקוס סכי הכית לקבול, לומר מקוס נפפק ככלי לאסוף הכלים [זיינזאמלען], או זבוזס לל זפס עכין הקף, ומוכנו מקולי לל סכית, ולוק.

n. m. (c. s. סְפֵי, pl. סְפִים, סְפוֹת): 1) pelvis, quae res liquidas capit ac continet, sicut בְּלִי (a v. בָּלָה, *cel*-are); 2) locus vestibuli *excipiens*, locus, per quem introeunt, *limen*, vel a cingendo, id, quod extra domum est et domum januamve extrinsecus circumdat, syr. *sefo* (Vorplatz). LXX. *λέβης; πρόπυλον, πρόθυρον, πυλών, θύρα; εἴσοδος, ὁδός; σταθμός, φυλακή, φατνοῦν*; סְפִים, אַסְוֹת *ὑπέρθυρον*; שֹׁמֵר סַף, *ἀρχισωματοφύλαξ.*

Zach. 12, 2. סַף־רעל

Ez. 40, 6. וירמד ו את־סף השער

Ez. 40, 6. ואת סף אחד

וְסַף

Ez. 40, 7. וסף השער מאצל אולם

הַסַּף *p.* הַסָּף

Jud. 19, 27. וידיה על־הסף

2 Reg. 12, 10. הכהנים שמרי הסף

2 Reg. 22, 4. 23, 4. שמרי הסף

2 Rg. 25, 18. ואת־שלשת שמרי הסף

2 Chr. 34, 9. הלוים שמרי הסף

Esth. 2, 21. 6, 2. משמרי הסף

Jer. 35, 4. שמר הסף

Jer. 52, 24. שלשת שמרי הסף

Ez. 41, 16. נגד הסף שחוק עץ

בַּסַּף *p.* בַּסָּף

Ex. 12, 22. בדם אשר־בסף

Ex. 12, 22. מן־הדם אשר בסף

Zeph. 2, 14. חרב בסף

בְּסַפּוֹ

1 Rg. 14, 17. היא באה בסף־הבית

cum suff.: סַפַּי

Ez. 43, 8. בסמם את־ספי

cum suff.: סַפָּם

Ez. 43, 8. בתתם סמם את־ספי

pl.: הַסִּפִּים

1 Chr. 9, 19. שמרי הספים לאהל

2 Chr. 3, 7. הקרות הספים

2 Chr. 23, 4. וללוים לשערי הספים

Jes. 6, 4. וינער אמות הספים

Jer. 52, 19. הספים ואת־המחתות

Ez. 41, 16. הספים והחלונים

Am. 9, 1. ויירעשו הספים

pl.: בַּסִּפִּים

1 Chr. 9, 22. לשערים בספים

2 *pl.*: סִפּוֹת

2 Reg. 12, 14. ספות כסף

2 *pl.*: וְסִפּוֹת

2 S. 17, 28. משכב וספות וכלי יוצר

2 *pl.*: וַהֲסִפּוֹת

1 Reg. 7, 50. והספות והמזמרות

סָפַת

פעל נויר־פסס סף נמכוון כ', ונמנף לך נסתפעל הִסְתּוֹפֵף, ומכוון נור ולילס על סף הכית.

v. denom. hitpaël., ad limen manere, in limine commorari.

inf.: הִסְתּוֹפֵף

Ps. 84, 11. הסתופף בבית אלהי

סַפָּל

ז"ן, וזוק סהקען מן סָתַם נכופיי לָל כלזר לרוב, והכלון סף קען [זאפלא].

n. m. diminut. (a n. סָתַם, addita term. *el*), simpulum, pelvis parva. LXX. *λεκάνη.*

הַסַּפָּל

Jud. 6, 38. מלוא הספל מים

בַּסַּפָּל

Jud. 5, 25. בספל אדירים הקריבה

סָפַק I.

פעל כותד, והעתיד יִסְפֹּק, ותמיכוקו לקיפק ודקיפק יקד סכיכ [נוועפפעכ-לליקקען, -זלפגען], וסזכר סָפַק, ומוס לו דָּפַק, וכן אָפַק לעיל, ומוס לו סזכר נפפי מעכר [zwing-en, ומוס על נגיזפ והכפס על יקן נפכלוף, מסכפת כפיס יקר, מיסור סקפ"ס והכקפי, ועול כמוס לו ניובי *σφύκτ* נספעל חִסְתּוֹפֵף, וכן שָׁפַק לקמן לזר מעכו שָׁפַק לל"ק, וככולס עכין דקיקס והכפס [זעפפסען, דרפכ-נען, זלפגען]. וכפי הכרפס לי כעת עכין כלכוד ונעכוע ומוסף זבכזפ לו

על הלוך כמו קול, או על כוילם כמו קפק, קק, ממונח קיקי של הזרע. נתנוס הזרע סָפַק נמכוון הוא, ונשפח ענייכית כנוי אוח הזש סְפוּק ירים, וגם הזש סָפֵק.

v. comp. tr. (impf. יִסְפֹּק), compingere, comprimere, complodere, origine eadem, qua vv. אָסַף, דָּסַף, סָתַם (סָתַף), arab. ט־פ־ק, צ־פ־ק, gr. *σφίγγ-ειν* (z w i n g - e n), *σφύζειν* (*σφύξω*, *σφάκ-ελος*), hinc de percussione femorum h. e. planctu s. indignatione, de complosione manuum, qui est gestus stomachantium et irridentium (explodentium), de plaga s. castigatione divina. Significatio labandi ac vacillandi, quae, sicut in v. אָזַל, ad *eundum*, vel, sicut in אָסַף, ad *fluendum* transfertur, alia ex fibra ejusdem radicis diffunditur, et in *neohebraica* lingua gignit vocabula, quae ad *dubitationem* pertinent, veluti סָפֵק, מַסְפִּיק, מַסְפֵּק, מְסֻתָּפֵק h. e. dubium, ambiguum, anceps, amphibolon. Ab nostra radicis significatione proficiscuntur nmm. neohebr. סְפוּק, סֻפֵּק, complosio (manuum). LXX. *συγχροτεῖν*, *κροτεῖν*, *ἐπικρούειν*; *στενάζειν*, *λογίζεσθαι*, *σβεννύναι*.

3 *perf. c. s.:* סָפָקָם
Job. 34, 26. תחת־רשעים ספקם
1 *perf.:* סָפַקְתִּי
Jer. 31, 19. ספקתי על־ירך
3 *perf. pl.:* סָפָקוּ
Thr. 2, 15. ספקו עליך כפים
impt. sg.: סְפָק
Ez. 21, 17. ספק אל־ירך
3 *imperf.:* יִסְפֹּק
Job. 27, 23. ישפק עליתו כפיתו
3 *imperf.:* יְסֻפָּק
Job. 34, 37. בינינו יספוק וירב
3 *imperf.:* וַיִּסְפֹּק
Num. 24, 10. ויספק את־כפיו

II. סָפַק

פעל כוזד, יקר ומקנוזד, וסתוכף כלכוז וכעכוע [ווּשְׁכְּקָען, זוּשְׁכְּקָען], ודומס לו סָפַק לקמן, דָּסַף לעיל, ותקת קלה תעכק סקקר וסזוי. ודום פרש הכל"ק ודפק נקיקו, לומר מקמפך ומקכוזד פכש וכלה מכל קל לד כלרך הזכוריס. נשפח סוריק סָפַק פזקק ופרילם יתיכס וזשפיעם עתיכס וכויס [קִינְעֶרְלִיעְפָּען], ודום כפי פכרקפ מוזקל מעכין כוילה, ודום הזש סָפַק פנק. ולע קורק שהפעל סָפַק זכלרך על־יתר נשפח ענייכית סוק מעכין נלכוז וכעכוע, לומר פסיקס על שני פעפיס [ווּשְׁכְּקָען, נוויִשְׁכְּעלָען].

v. comp. intr. rarissimum, vacillare, nutare, sicut סָפַק, דָּסַף q. v. Hinc Jer. 48, 26., ubi *Qimchi* bene vertit: *Volutabitur et jactabit se Moab in vomitu suo.* Syr. סְפָק a *fluendo* ad *superfluendum* s. redundandum transfertur, sicut in n. insequenti סֵפֶק; neohebr., ut ad jam indicavimus, ad *dubitationem*, qua quis incertus haeret s. in contrarias sententias distrahitur. LXX. insipienter: *καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ.*

3 *perf.:* וְסָפַק
Jer. 48, 26. וספק מואב בקיאו

סֵפֶק

ע"ז ומוכנו יתר ושוכע עתקת ושפעת [קִינְעֶרְפְלוּסְם], וקל להכין עזכת.

n. m., abundantia, redundantia, diffluentia. LXX. *δοκεῖν.*

cum suff.: סֵפְקוֹ
Job. 20, 22. במלאות ספקו יצר לו

סָפַר

פעל כוזד, ומוכנו עזוכע, ק' תקיפ וניזם פליפ ושריפ קקיפ וקעקוע תקיפ וקניפ [קִיינְצֶיידען, שְׁעְכְּנען, גְרַאבְּנען, קְנִיְיבְּנען, כְּיִיצְנען]. ומוס גליפ וקיפ ובתיפ [קִיינְגְרַאבְּנען, שְׁרַיְיבְּנען], וכן בָּתַב לעיל בדמיוכו לל חָצַב, חָקַק, נתמכוכו גליפ וקיפ. ולל הזכת ספר נמכוון הוא לך והדפ צָפַר לקמן, לבר מתכו צִפֳּרֶן, והכלון תניפ נדכר, ונפרן סוף לבן ושוכע, וכן נקיפי חָפַר ונערכי מפר מזלהו. הקרן כ"ל סָפַר, ודומס לו עֵר [פִּוּר] לקמן ענין גדילם נתרן וקיפה, לבן עֵר כמס קוכפ, ודומס לו עוד בָּרַח לעיל, וכדומס הרנפ, וכזכת כמכוון נ"כ כזעתי ערב. ודום כ' ענין תניפ [נַאפְּלען], והוא נתמכוכו עזות רזמים רזמים ומתכים מתניפ גדולים גדולים [מעכקע, קִיינְצִיטְעע מְצַאלען], לומר רזוס פרע ופרע ונגול נפרוערוע, לכן הגלם וקניפ דבר מדבר [צְוִישְׁפְּעלְטְ נען], עי' סִפְרָה. ודום ג' לזון הגדפ נפרוערוע [עַר־צְאָהלען], כתיכ רזמים וגדולים לפני פלמוכי, ומדור מלות מפוכעות לתת לפק [מעכקע גע־נען]. ודום תנין ותניר כל הנגוכות הכלות, ותנוע עד נכני הורקוניפס.

v. comp. intr., significatione triplex: 1) incidere, infigere, insculpere, inscribere, *scribere* (id quod antiquitus fiebat stylo acuto s. graphio incidente), sicut בָּתַב (cui cognata sunt חָצַב, קָצַב, verba *fodiendi* et *exscalpendi*), צָפַר (unde צִפֳּרֶן, ὄνυξ, Grabstift, Griffel), טָפַר (syr. טפרא, adamas), טפר arab. (*thufr-on*, ungula, unguis). Radix est סְ־פָ־רְ, unde et עֵר (פִּוּר), arare, solum aratro perstringere (*prt.* deinde *nom.* עֵר, bos arator, juvencus agrestis), בָּרַח, lat. *for*-are, et simil. 2) numerare, propr. notas, incisuras facere (Merke, Einschnitte machen), speciatim recensere, sigillatim computare, hinc certis finibus circumscribere (abgrenzen, abmarken), v. סְפִירָה. 3) enumerare, enarrare (erzählen), de speciali singularum rerum notatione (Merke geben) atque expositione. Hac significatorum radicis analysi facta, conjugationes ac derivata sine difficultate ipse interpretabere. LXX. *ἀριθμεῖν*, *ἐξ-*; *ἀφηγεῖσθαι*, *δι-*; *συνάγειν*; לֹא נִסְפָּר, *ἀναρίθμητος*; *Pi.* *ἀναγγέλλειν*, *ἀπ-*, *δι-*; *ἐκδιηγεῖσθαι*, *ἐξ-*; *λέγειν*, *ὑποδεικνύναι*; *προτιθέναι*, *ἐπιστρέφειν*.

3 *perf.:* סָפַר
2 S. 24, 10. אחרי־כן ספר את־העם
3 *perf.:* וְסָפַר
Lev. 15, 13. וספר לו שבעת ימים
3 *perf. c. s.:* סִפְּרָם
2 Chr. 2, 16. אשר ספרם דויד אביו
3 *perf. fem.:* וְסָפְרָה
Lev. 15, 28. וספרה לה שבעת ימים
2 *perf.:* סָפַרְתָּה
Ps. 56, 9. נדי ספרתה
2 *perf.:* וְסָפַרְתָּ
Lev. 25, 8. וספרת לך שבע שבתת
2 *perf. pl.:* סְפַרְתֶּם
Jes. 22, 10. ואת־בתי ירושלם ספרתם
2 *perf. pl.:* וּסְפַרְתֶּם
Lev. 23, 15. וספרתם לכם
part. masc.: סֹפֵר *sg.*
Jes. 33, 18. ספר את־המגדלים
inf. constr.: לִסְפֹּר
Gn. 15, 5. אם־תוכל לספר אתם
Gn. 41, 49. חדל לספר
Dt. 16, 9. תחל לספר
impt. sg.: וּסְפֹר
Gn. 15, 5. וספר הכוכבים
impt. pl.: סִפְרוּ
1 Chr. 21, 2. לכו ספרו את־ישראל
Ps. 48, 13. ספרו מגדליה
1 *impf. c. s.:* אֶסְפְּרֵם
Ps. 139, 18. אספרם מחול ירבון
2 *imperf.:* תִּסְפֹּר־ *s. M.*
Dt. 16, 9. שבעה שבעת תספר־לך
2 *imperf.:* תְּסֻפַּר
Job. 14, 16. כי־עתה צעדי תספור
Job. 39, 2. תספר ירחים תמלאנה
3 *imperf.:* יִסְפֹּר
Job. 31, 4. וכל צעדי יספר
Ps. 87, 6. ר' יספר בכתוב עמים
3 *imperf.:* וַיִּסְפֹּר
2 Chr. 2, 1. ויספר שלמה שבעים אלף
2 Chr. 2, 16. ויספר שלמה כל־האנשים
3 *impf. c. s.:* וַיְסַפְּרֵם
Esr. 1, 8. ויספרם לששבצר הנשיא
2 *impf. pl.:* תִּסְפְּרוּ
Lev. 23, 16. תספרו חמשים יום
3 *impf. pl.:* יִסְפְּרוּ
Ez. 44, 26. שבעת ימים יספרו־לו
Nif-al: נִסְפַּר
3 *imperf.:* יִסָּפֵר
Gn. 16, 10. ולא יספר מרב
Gn. 32, 13. אשר לא־יספר מרב
1 Reg. 3, 8. ולא יספר מרב
Jer. 33, 22. לא־יספר צבא השמים
Hos. 2, 1. אשר לא־ימד ולא יספר
3 *impf. pl.:* יִסָּפְרוּ
2 Chr. 5, 6. אשר לא־יספרו
1 Reg. 8, 5. אשר לא־יספרו
3 *impf. pl.:* וַיִּסָּפְרוּ
1 Chr. 23, 3. ויספרו הלוים
Pi-el: סִפֵּר
1 *perf.:* סִפַּרְתִּי
Ps. 119, 13. בשפתי ספרתי
Ps. 119, 26. דרכי ספרתי
3 *perf. pl.:* סִפְּרוּ
Jud. 6, 13. ספרו לנו אבותינו
Ps. 44, 2. אבותינו ספרו־לנו
Ps. 75, 2. ספרו נפלאותיך
Ps. 78, 3. ואבתינו ספרו־לנו
part. masc.: מְסַפֵּר *sg.*
Jud. 7, 13. מספר לרעהו חלום
2 Rg. 8, 5. ויהי הוא־מספר למלך
part. pl.: מְסַפְּרִים
Ps. 19, 2. השמים מספרים
Ps. 78, 4. מספרים תהלות י"י
inf. constr.: סַפֵּר
Ex. 9, 16. ולמען ספר שמי
inf. constr.: לְסַפֵּר
Ps. 50, 16. מה־לך לספר חקי

לספר כל־מלאכותיך s. 73, 28.
לספר בציון שם י"י s. 102, 22.
inf. constr.: וְלִסְפֹּר
ולספר כל־נפלאותיך s. 26, 7.
inf. constr.: מִסַּפֵּר
עצמו מספר s. 40, 6.
impt. sg.: סַפֵּר
ספר אתח למען תצדק es. 43, 26.
impt. sg.: סַפְּרָה־
ספרה־נא לי את כל־ הגדלות Reg. 8, 4.
impt. pl.: סַפְּרוּ־
ספרו־נא לי n. 40, 8.
ספרו בגוים את־כבודי Chr. 16, 24.
ספרו בגוים כבודו s. 96, 3.
impt. pl.: סַפְּרוּ־ *p.*
עליה לבניכם ספרו Joel 1, 3.
1 *imperf.:* אֶסְפֹּר
אספר כל־עצמותי Ps. 22, 18.
1 *imperf.:* וְאֶסְפֹּר
ואספר מעשי יה Ps. 118, 17.
1 *imperf.:* אֲסַפְּרָה
אספרה אל־חק Ps. 2, 7.
אספרה כל־נפלאותיך Ps. 9, 2.
למען אספרה כל־תהלתיך Ps. 9, 15.
אספרה שמך לאחי Ps. 22, 23
אם־אמרתי אספרה כמו Ps. 73, 15.
1 *imperf.:* וַאֲסַפְּרָה
ואספרה כל־יראי אלהים Ps. 66, 17.
1 *imperf.:* וַאֲסַפְּרָה *p.*
וזה־חזיתי ואספרה Job. 15, 17.
1 *impf. c. s.:* אֲסַפְּרֵהוּ
וגדלותיך אספרנה Ps. 145, 6.
2 *imperf.:* תְּסַפֵּר
ולמען תספר באזני בנך Ex. 10, 2.
3 *imperf.:* יְסַפֵּר
מי־יספר שחקים Job. 38, 37.
פי יספר צדקתך Ps. 71, 15.
יספר חלום Jer. 23, 28.
3 *impf.:* וַיְסַפֵּר־ *ap.*
ויספר העבד ליצחק Gn. 24, 66.
ויספר ללבן Gn. 29, 13.
ויספר אתו לאחיו Gn. 37, 9.
ויספר אל־אביו ואל־אחיו Gn. 37, 10
ויספר שר־המשקים Gn. 40, 9.
ויספר פרעה להם Gn. 41, 8.
ויספר משה לחתנו Ex. 18, 8.
ויבוא בנו ויספר־לו 1 Reg. 13, 11.
ויספר להם המן Esth. 5, 11.
ויספר המן לזרש Esth. 6, 13.
3 *impf. c. s.:* וַיְסַפְּרֵהוּ
אז ראה ויספרה Job. 28, 27.
3 *impf. fem.:* וַתְּסַפֵּר־
ותספר־לו 2 Reg. 8, 6.
1 *imperf. pl.:* נְסַפֵּר
נספר תהלתך Ps. 79, 13.
1 *imperf. pl.:* וַנְּסַפֵּר־
ונספר־לו Gn. 41, 12.
1 *imperf. pl.:* וְנַסְפְּרָה
באו ונספרה בציון Jer. 51, 10.
2 *imperf. pl.:* תְּסַפְּרוּ
תספרו לדור אחרון Ps. 48, 14.
3 *imperf. pl.:* יְסַפְּרוּ
יספרו לטמון מוקשים Ps. 64, 6.
בחלומתם אשר יספרו Jer. 23, 27.
יספרו את־כל
תועבותיהם Ez. 12, 16.
3 *imperf. pl.:* יְסֻפָּרוּ *p.*
ומאלה ומכחש יספרו Ps. 59, 13.
ואל־מכאוב חלליך יספרו Ps. 69, 27.
תחלתי יספרו Jes. 43, 21.
3 *imperf. pl.:* וַיְסַפְּרוּ
ויספרו לך דגי הים Job. 12, 8.

Digitized by Google

יקמו ויספרו לבניהם Ps. 78, 6.
ויספרו מעשיו Ps. 107, 22.
וַיְסַפְּרוּ 3 *imperf. pl.:*
ויספרו לו ויאמרו Num. 13, 27.
ויספרו־לו את־כל המצאות Jos. 2, 23
ויספרו לו את־דברי 1 Sam. 11, 5.
וַיְסַפְּרוּם 2 *impf. pl. c. s.:*
ויספרום לאביהם 1 Reg. 13, 11.
ויספרום ויתע את־עמי Jer. 23, 31.
סֻפַּר *Pu-al:* 3 *perf.*
אשר לא־ספר להם ראו Jes. 52, 15.
יִסָּפֵר 3 *imperf.:*
יספר לאדני לדור Ps. 22, 31.
יִסָּפֵר 3 *imperf.:* *p.*
לא תאמינו כי־יספר Hab. 1, 5.
וַיְסַפֵּר־, וַיְסַפֵּר 3 *impf. c. h int.:*
היספר־לו כי אדבר Job. 37, 20.
היספר בקבר חסדך Ps. 88, 12.

סֵפֶר

ע"ו, וכינוי סְפָרִי וכינוי סְפָרִים, וסמוכן כתונת [שריפה], לומר לומות לומיות כתיבות ונגלפות נדבר [-נומע]. לכן כמו מכתב, לומר לפר כתב, ל"ש ספר ולשון כזה"ס, פרנון כתב ולשון, וכן יודע ספר ניצעים. ומזה לפ"כ כמו מכתב, לפר נו קנון לומות קיומות [נוך], ל"ש ספר המולה והוק המוקע, ולפעמים כמו לפנת [נריעה], ולפעמים פנלת ספר נקצור. וספסיס נילומע פעם הקלוסים. ומזה כל"ל נגור סניכוני ספר, פרנון יודע ספר [שריי-נצר], שהוק קומר לקים קכס [שריפה-נצלעסרעצר].

n. m. (c. s. סִפְרֵי, pl. סְפָרִים), χαρακτήρ, scriptura, de formis literarum incisis, insculptis s. inscriptis, syr. *sefro*, arab. *sifr-on*, veluti Dan. 1, 4. סֵפֶר וְלָשׁוֹן, *scriptura* et *lingua*. Deinde de *scripto*, quod constat literis sculptis s. scriptis; liber, veluti סֵפֶר הַתּוֹרָה de pentateucho (חוּמָשׁ); epistola, syngrapha, tabula (syr. אִגַּרְתָּא); סֵפֶר מְגִלַּת סֵפֶר et סֵפֶר absol. de volumine librorum sanctorum (sicut arab. *Al-Kitâb*). Inde prt. verbi denom. סֹפֵר, scriba, γραμματεύς. LXX. γράμματα, γραμματική; βίβλος, βιβλίον; λόγος, ἐπιστολή, μνημόσυνον; סֵפֶר, συγγραφή.

זה ספר תולדת אדם Gn. 5, 1.
ויקח ספר הברית Ex. 24, 7.
התורה הזאת על־ספר Dt. 17, 18. 31, 24.
וכתב לה ספר כריתת Dt. 24, 1. 3.
לקח את ספר התורה הזה Dt. 31, 26.
לא־ימוש ספר התורה הזה Jos. 1, 8.
כתובה על־ספר הישר Jos. 10, 13.
לשבעה חלקים על־ספר Jos. 18, 9.
הנה כתובה על־ספר הישר 2 S. 1, 18.
ויכתב דוד ספר אל־יואב 2 S. 11, 14.
על־ספר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41.
על־ספר דברי הימים 1 Rg. 14, 19. 29. 15, 7. 23. 31. 16, 5. 14. 20. 27. 22, 39. 46.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 1, 18. 8, 23. 10, 34. 12, 20. 13, 8. 12. 14, 15. 18. 28. 15, 6. 11. 15. 21. 26. 34. 36. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 25. 23, 28. 24, 5.
ואשלחה ספר 2 Reg. 5, 5.
ויכתב אליהם ספר שניות 2 Rg. 10, 6.
ספר התורה מצאתי 2 Reg. 22, 8.
ספר נתן לי 2 Reg. 22, 10.
את־דברי ספר התורה 2 Rg. 22, 11.
את־כל־דברי ספר הברית 2 Rg. 23, 2.
ככתוב על ספר חברית 2 Rg. 23, 21.
על־ספר מלכי ישראל 1 Chr. 9, 1.
כתובים על־ספר המלכים 2 Chr 16, 11
ועמהם ספר תורת יי 2 Chr. 17, 9.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 20, 34.
על־מדרש ספר המלכים 2 Chr. 24, 27.
על־ספר מלכי 2 Chr. 27, 7. 35, 27. 36, 8.
ספר תורת־יי ביד־משה 2 Chr. 34, 14.
ספר התורה מצאתי 2 Chr. 34, 15.
ספר נתן לי 2 Chr. 34, 18.
כל־דברי ספר הברית 2 Chr. 34, 30.
ואמצא ספר היחש Neh. 7, 5.
את־ספר תורת משה Neh. 8, 1.
כל־העם אל־ספר התורה Neh. 8, 3.
על־ספר דברי הימים Neh. 12, 23.
את־ספר הזכרנות Esth. 6, 1.
על־ספר דברי הימים Esth. 10, 2.
במגלת־ספר כתוב עלי Ps. 40, 8.
אתו אל־יודע הספר Jes. 29, 11.
על אשר לא־ידע ספר Jes. 29, 12.
לא ידעתי ספר Jes. 29, 12.
החרשים דברי־ספר Jes. 29, 18.
ועל־ספר חקה Jes. 30, 8.
דרשו מעל־ספר יי Jes. 34, 16.
ספר כריתות אמכם Jes. 50, 1.
ספר כריתתיה אליה Jer. 3, 8.
אשר־דברתי אליך אל־ספר Jer. 30, 2.
ספר המקנה Jer. 32, 11.
את ספר המקנה Jer. 32, 14.
ואת ספר הגלוי Jer. 32, 14.
את־ספר המקנה Jer. 32, 16.
קח־לך מגלת־ספר Jer. 36, 2.
על־מגלת־ספר Jer. 36, 4.
הדברים האלה על־ספר Jer. 45, 1.
אל־ספר אחד Jer. 51, 60.
והנה־בו מגלת־ספר Ez. 2, 9.
ספר ולשון כשדים Dan. 1, 4.
בכל־ספר וחכמה Dan. 1, 17.
ספר חזון נחום Nah. 1, 1.
ויכתב ספר זכרון לפניו Mal. 3, 16.

וְסֵפֶר

ומספר כתב איש ריבי Job. 31, 35.

הַסֵּפֶר

ויבא הספר 2 Reg. 5, 6.
כבוא הספר 2 Reg. 5, 6.
כקרא מלך־ישראל את־הספר 2 Reg. 5, 7.
ויהי כבא הספר אליהם 2 Reg. 10, 7.
ויתן חלקיה את־הספר 2 Reg. 22, 8.
דברי הספר הנמצא הזה 2 Rg. 22, 13.
על־דברי הספר הזה 2 Reg. 22, 13.
את כל־דברי הספר 2 Reg. 22, 16.
הכתבים על־הספר 2 Rg. 23, 3. 24.
ויתן חלקיהו את־הספר 2 Chr. 34, 15.
ויבא שפן את־הספר 2 Chr. 34, 16.
דברי הספר אשר נמצא 2 Chr. 34, 21.
ככל־הכתוב על־הספר 2 Chr. 34, 21.
הכתובות על־הספר 2 Chr. 34, 24.
הכתובים על־הספר 2 Chr. 34, 31.
ויפתח עזרא הספר Neh. 8, 5.
אמר עם־הספר Esth. 9, 25.
כדברי הספר החתום Jes. 29, 11.
ונתן הספר Jes. 29, 12.
ואלה דברי הספר Jer. 29, 1.
את־הספר הזה Jer. 29, 29.
ואתן את־הספר Jer. 32, 12.
דברי יי מעל־הספר Jer. 36, 11.
ואני כתב על־הספר Jer. 36, 18.
כל־דברי הספר Jer. 36, 32.
לקרא את־הספר הזה Jer. 51, 63.
והחתם הספר Dan. 12, 4.

בַּסֵּפֶר

בספר מלחמת יי Num. 21, 14.
בספר התורה הזאת Dt. 28, 61.
הכתובה בספר Dt. 29, 21. 30, 10.
ככתוב בספר תורת Jos. 8, 31.
הכתוב בספר התורה Jos. 8, 34.
כל־הכתוב בספר Jos. 23, 6.
בספר תורת האלהים Jos. 24, 26.
ככתוב בספר תורת־משה 2 Kg. 14, 6.
בספר משה אשר־צוה יי 2 Chr. 25, 4.
ככתוב בספר משה 2 Chr. 35, 12.
בספר תורת האלהים Neh. 8, 18.
ויקראו בספר תורת Neh. 9, 3.
נקרא בספר משה Neh. 13, 1.
בספר דברי הימים Esth. 2, 23.
הכתבים בספר המקנה Jer. 32, 12.

בַּסֵּפֶר

כתב זאת זכרון בספר Ex. 17, 14.
הכהן בספר Num. 5, 23.
הכתבים בספר הזה Dt. 28, 58.
הכתובה בספר Dt. 29, 20. 26.
ויכתב בספר וינח לפני יי 1 S. 10, 25.
ויכתב בספר לאמר 2 Sam. 11, 15.
ויקראו בספר Neh. 8, 8.
ונכתב בספר Esth. 9, 32.
מי־יתן בספר ויחקו Job. 19, 23.
כל־הכתוב בספר הזה Jer. 25, 13.
ואכתב בספר Jer. 32, 10.
וכתוב בספר וחתום Jer. 32, 44.
לקרא בספר Jer. 36, 8.
ויקרא ברוך בספר Jer. 36, 10.
בקרא ברוך בספר Jer. 36, 13.
כל־הנמצא כתוב בספר Dan. 12, 1.

כַּסֵּפֶר

ונגלו כספר השמים Jes. 34, 4.

מִסֵּפֶר

ימחו מספר חיים Ps. 69, 29.
מִסִּפְרִי *cum suff.:*
אמחנו מספרי Ex. 32, 33.
סִפְרְךָ *cum suff.:*
ועל־ספרך כלם יכתבו Ps. 139, 16.
מִסִּפְרְךָ *cum suff.:*
מחני נא מספרך Ex 32, 32.
סְפָרִים *pl.:*
ותכתב ספרים בשם 1 Reg. 21, 8.
ותשלח הספרים 1 Reg. 21, 8.
ויכתב יהוא ספרים 2 Reg. 10, 1.
ספרים ומנחה 2 Reg. 20, 12.
וישלח ספרים Esth. 1, 22. 8, 10.
ונשלוח ספרים Esth. 3, 13.
וישלח ספרים Esth. 9, 20. 30.
עשות ספרים Eccl. 12, 12.
ספרים ומנחה אל־חזקיהו Jes. 39, 1.
ספרים אל־כל־העם Jer. 29, 25.
וְסִפְרִים *pl.:*
וספרים כתב לחרף ליי 2 Chr. 32, 17.
הַסְּפָרִים *pl.:*
ויקח חזקיהו את־הספרים 2 Reg. 19, 14.
להשיב את־הספרים Esth. 8, 5.
הספרים מיד המלאכים Jes. 37, 14.
לקוח את־הספרים Jer. 32, 14.
בַּסְּפָרִים *pl.:*
ותכתב בספרים לאמר 1 Rg. 21, 9.
כאשר כתוב בספרים 1 Rg. 21, 11.
בינתי בספרים Dan. 9, 2.
סֹפֵר, סַפָּר *part. sg.:* *denom.*
משכים בשבט ספר Jud. 5, 14.
כהנים ושריה סופר 2 Sam. 8, 17.
ושיא ספר וצדוק 2 Sam. 20, 25.
ויעל ספר המלך 2 Reg. 12, 11.
ושושא ספר 1 Chr. 18, 16.
ובא סופר המלך 2 Chr. 24, 11.
סופר מהיר בתורת משה Esr. 7, 6.
ספר דברי מצות־יי Esr. 7, 11.
לשוני עט סופר מהיר Ps. 45, 2.
איה ספר איה שקל Jes. 33, 18.
ואת ספר שר צבא Jer. 52, 25.
וְסֹפֵר
איש־מבין וסופר הוא 1 Chr. 27, 32.

הַסּוֹפֵר, הַסַּפָּר

ושבנא הסופר 2 Reg. 19, 2.
בן־משלם הסופר בית יי 2 Rg. 22, 3.
על־שפן הספר 2 Reg. 22, 8.
ויבא שפן הספר 2 Reg. 22, 9.
ויגד שפן הספר 2 Reg. 22, 10.
ואת־שפן הספר 2 Reg. 22, 12.
ואת הספר שר הצבא 2 Reg. 25, 19.
שמעיה בן־נתנאל הסופר 1 Chr. 24, 6.
ויאמר אל־שפן הסופר 2 Chr. 34, 15.
ויגד שפן הסופר למלך 2 Chr. 34, 18.
ואת־שפן הסופר 2 Chr. 34, 20.
לעזרא הכהן הספר Esr. 7, 11.
ויאמרו לעזרא הספר Neh. 8, 1.
ויעמד עזרא הספר Neh. 8, 4.
ועזרא הכהן־הספר Neh. 8, 9.
אל־עזרא הספר Neh. 8, 13.
ועזרא הכהן הסופר Neh. 12, 26.
ועזרא הספר לפניהם Neh. 12, 36.
וצדוק הסופר Neh. 13, 13.
ושבנא הספר Jes. 36, 3.
ואת־שבנא הסופר Jes. 37, 2.
בן־שפן הספר Jer. 36, 10.
על־לשכת הספר Jer. 36, 12.
אלישמע הספר Jer. 36, 12. 20. 21.
בחצר הספר Jer. 36, 23.
לקחת את־ברוך הספר Jer. 36, 26.
בן־נריהו הספר Jer. 36, 32.
בית יהונתן הספר Jer. 37, 15. 20.
וקסת הספר במתניו Ez. 9, 2.
אשר קסת הספר במתניו Ez. 9, 3.
סְפָרִים *pl.:*
בני שישא ספרים 1 Reg. 4, 3.
ומשפחות סופרים 1 Chr. 2, 55.
ומהלוים סופרים 2 Chr. 34, 13.
עם שקר ספרים Jer. 8, 8.
סִפְרֵי *pl. constr.:*
ויקראו ספרי־המלך Esth. 3, 12. 8, 9.

סֵפֶר

נלקחי כמו סֵפֶר נצנרי. והכינוי סְפָרֶיהָ. וקנין כוס פעמוק של ספרים סְפָרֶיהָ עכוק מלכיו על קוות כספים, סְפָרֶיהָ הקנין מן סְפָרֶיהָ, פעוק כוס על שני קלקים מסקוטק.

n. aram. (pl. סְפָרִין), liber. Inde desumta sunt nmm. סִפְרָא de Midras super Leviticum (*Torat Kohanim*), סִפְרֵי (apoc. סִפְרִין), Midras super duos pentateuchi libros. LXX. βίβλος; בֵּית־סִפְרַיָּא, βιβλιοθήκη.

ככתב ספר משה Esr. 6, 18.
constr.:
יבקר בספר דכרניא Esr. 4, 15.
ותהשכח בספר דכרניא Esr. 4, 15.
pl.:
וספרין פתיחו Dan. 7, 10.
def. pl.:
ובקרו בבית ספריא Esr. 6, 1.

סָפַר

ע"ו נלקחי, וסוף כמו סֹפֵר נצנרי, כי נס זס ניצוני, ונלקח כמו נצנרי מלים כתקן, לו מספר המלך לו מקכס.

n. m. prt. aram., sicut סֹפֵר, scriba, scripturae sanctae interpres. LXX. γραμματεύς.

constr.:
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 12. 21.
definit.:
ושמשי ספרא Esr. 4. 8. 9. 17. 23.

סֵפֶר

ע"ו יקר ומקנוכד, ומוכנו מציכס ומניכס [נתהלונג], וסוף כנלקס ע"מ כְּתָב. נמפרק ג"כ מסס סוס, ל"מ המנוכע ניתי מעכו, ועוד מס מצמוק נמנין מניכס ונצמס מנינים סְפִירָה, סְפִירָה.

Digitized by Google

n. m. (ad s. f. סְפִרָה), numeratio, crebro in Gemara, qua vi eadem nmm. neohebr. סַפָּר, סַפָּרִית cumulantur. LXX. *ἀριθμός.*

הַסֵּפֶר
2 Chr. 2, 16. אחרי הספר

מִסֵּפֶר
ע"ו, וסימן מִסֵּפֶר, ומוכנו מכין [נאסל], ולזוב כעמעי׳ ניקודי, ל"מ מספר נסעוקיכם, ולזוב נכתב הסם מספר לקרי מלות המספר, ל"מ עשרים ולקנע מספר. וקשורים לעמעי׳ם על לשין מספר, לין מספר, ולעמעים מספר כמו נעל-מספר, ל"מ לכני מספר, מתי מספר, שנסימן הסם לו, לו גם כלי סימן ימים מספר, ולעמעים כמו סִפּוּר נשסה ענייכיק, נהסקוס כשמוע גדעון לת מספר הקלוס.

n. m. (c. מִסְפַּר), numerus, absol et adverb., sicut gr. *ἀριθμός*, *ἀριθμῷ*, veluti מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם, quotquot estis, secundum numerum, pro numero; epexeget. post numeralia, c. אֵין, לְאֵין, עַד־אֵין, innumerabiliter. Interdum constructive ad significandas res, quae, cum numerari possint, paucae sunt, veluti מְתֵי מִסְפָּר, אַנְשֵׁי מִסְפָּר, יְמֵי מִסְפַּר, מִסְפַּר. Nonnunquam dicitur etiam de narratione, quemadmodum סִפּוּר in lingua neohebraica. LXX. *ἀριθμός, ἀριθμητος, ἀριθμεῖν, κατ-, ἐξ-; βιβλίον, ἀναγινώσκειν; διήγησις, ὄνομα, παρέλκυσις, πλῆθος*; אֵין מִסְפָּר, *ἀναρίθμητος*; מִסְפַּר שָׁנִים, *ἔτος ἐξ ἔτους.*

Gn. 34, 30. ואני מתי מספר
Gn. 41, 49. כי־אין מספר
Num. 9,20. ימים מספר על־המשכן
Dt. 4, 27. ונשארתם מתי מספר
Dt. 33, 6. ויהי מתיו מספר
Jud. 6,5.7,12. וגמליהם אין מספר
2 Sam. 21, 20. עשרים וארבע מספר
1 Chr. 16, 19. בהיותכם מתי מספר
1 Chr. 22, 4. ועצי ארזים לאין מספר
1 Chr. 22, 16. ולברזל אין מספר
2 Chr. 12, 3. ואין מספר לעם
Esr. 2, 2. מספר בגוי
Job. 5, 9. נפלאות עד־אין מספר
Job. 9, 10. ונפלאות עד־אין מספר
Job. 16, 22. כי־שנות מספר יאתיו
Job. 21, 33. ולפניו אין מספר
Job. 25, 3. היש מספר לגדודיו
Ps. 40, 13. עד־אין מספר
Ps. 104, 25. שם־רמש ואין מספר
Ps. 105, 12. בהיותם מתי מספר
Ps. 105, 34. וילק ואין מספר
Ps. 147, 4. מונה מספר לכוכבים
Ps. 147, 5. לתבונתו אין מספר
Cant. 6, 8. ועלמות אין מספר
Jes. 10, 19. מספר יהיו
Jes. 21, 17. ושאר מספר
Jer. 2, 32. ימים אין מספר
Jer. 44, 28. מתי מספר
Jer. 46, 23. ואין להם מספר
Ez. 12, 16. אנשי מספר
Joel 1, 6. עצום ואין מספר

וּמִסְפַּר
Num.23,10. ומספר את־רבע ישראל

הַמִּסְפָּר
1 Chr. 27, 24. ולא עלה המספר

בְּמִסְפָּר
Dt. 25, 2. כדי רשעתו במספר
2 Sam. 2, 15. ויקמו ויעברו במספר
1 Chr. 9, 28. במספר יביאום
1 Chr. 23,31. במספר כמשפט עליהם
Esr. 3, 4. במספר כמשפט
Esr. 8, 34. במספר במשקל
Jes. 40,26. המוציא במספר צבאם
Ez. 5,3. ולקחת משם מעט במספר

יְבִמְסָפֵר
1 Chr. 9, 28. ובמספר יוציאום

כַּמִּסְפַּר
Num. 15, 12. כמספר אשר תעשו
constr.: כְּמִסְפַּר
Ex. 16, 16. מספר נפשתיכם
Ex. 23, 26. את־מספר ימיך אמלא
Lev. 25, 16. כי מספר תבואת
Num. 3, 40. את מספר שמתם
Num. 31, 36. מספר הצאן שלש
Jud. 7, 6. ויהי מספר המלקים
Jud. 7, 15. את־מספר החלום
1 Sam. 6, 4. מספר סרני פלשתים
1 Sam. 6,18. מספר כל־ערי פלשתים
1 Sam. 27, 7. ויהי מספר הימים
2Sam.2,11. מספר הימים אשר היה
2 Sam. 24, 2. וידעתי את מספר העם
2 Sam. 24, 9. את־מספר מפקד־העם
1 Chr. 11, 11. ואלה מספר הגבורים
1 Chr. 21, 5. את־מספר מפקד־העם
1 Chr. 23, 27. המה מספר בני־לוי
2 Chr. 26, 12. כל מספר ראשי האבות
2 Chr. 29, 32. ויהי מספר העלה
Esr. 2, 2. מספר אנשי עם־ישראל
Neh. 7, 7. מספר אנשי עם־ישראל
Esth. 9, 11. בא מספר ההרוגים
Job. 1, 5. עלות מספר כלם
Job. 14. 5. מספר־חדשיו אתך
Job. 31, 37. מספר צעדי אגידנו
Job. 36, 26. מספר שניו ולא־חקר
Eccl. 2, 3. מספר ימי חייהם
Eccl. 5, 17. מספר ימי־חיו
Eccl. 6, 12. מספר ימי־חיי הבלו
Jer. 2, 28. מספר עריך היו אלהיך
Jer. 11, 13. כי מספר עריך
Ez. 4, 4. מספר הימים אשר תשכב
Ez. 4, 9. מספר הימים אשר־אתה
Dan. 9, 2. מספר השנים
Hos. 2, 1. והיה מספר בני־ישראל
constr.: וּמִסְפַּר
Job.15,20 ומספר שנים נצפן לעריץ
Job. 21, 21. ומספר חדשיו חתצו
Job. 38, 21. ומספר ימיך רבים
Jer. 11, 13. ומספר חצות ירושלם
constr.: בְּמִסְפַּר
Lev. 25, 15. במספר שנים
Lev. 25, 15. במספר שני־תבואת
Lev. 25. 50. במספר שנים
Num. 1, 2. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 3, 43. במספר שמות
Num. 3, 22. 28. 34. במספר כל־זכר
Num. 14, 34. במספר הימים
Num. 26,53. בנחלה במספר שמות
1 Chr.23,24. במספר שמות לגלגלתם
1 Chr. 27,24. במספר דברי הימים
2 Chr. 26, 11. במספר פקדתם
Job. 3, 6. במספר ירחים אל־יבא
constr.: כְּמִסְפַּר
1 Rg.18,31. כמספר שבטי בני־יעקב
constr.: לְמִסְפַּר
Dt. 32, 8. למספר בני ישראל
Jos. 4,5.8. למספר שבטי בני־ישראל
2 Chr. 35, 7. למספר שלשים אלף
Ez. 4, 5. למספר ימים שלש־מאות
cum suff.: מִסְפָּרְכֶם
Num. 14, 29. פקדיכם לכל מספרכם
cum suff.: מִסְפָּרִם
1Chr.7,2. מספרם בימי דויד עשרים
1 Chr. 7, 40. מספרם אנשים עשרים
1 Chr. 21, 2. ואדעה את־מספרם
1 Chr. 23, 3. ויהי מספרם לגלגלתם
1 Chr. 25, 1. מספרם אנשי מלאכת
1 Chr. 25, 7. מספרם עם־אחיהם
1 Chr. 27,23. ולא־נשא דויד מספרם
Esr. 1, 9. ואלה מספרם
cum suff.: בְּמִסְפָּרָם
Num. 29, 18. 21. במספרם כמשפט 24. 27. 30. 33. 37.
cum suff.: לְמִסְפָּרָם
Num. 15, 12. תעשו לאחד כמספרם
cum suff.: לְמִסְפָּרָם
Jud. 21, 23. וישאו נשים למספרם
1 Chr. 27, 1. ובני ישראל למספרם
pl. constr.: מִסְפְּרֵי
1 Chr. 12, 23. מספרי ראשי החלוץ

סִפְרָה
ע"כ, גויל הזכרי סֵפֶר, ומוכנו לדעת סקדמונים עשלהו, לולם לדעת לקרים עכיכו כמו סֵפֶר, לומר מכים, והכתן לקח ספרתמו. פרוש הכקשון הוא על מכקש לקן-סרוק, וסמכי על שלמה יקקי ולקן-עורק.

n. f. (a m. סֵפֶר), liber, commentarius, sec. *Ibn-Saruk;* ex ceterorum sententia: numeratio.
LXX. *ἐπαγγελία.*
cum suff.: בְּסִפְרָתֵךְ *p.*
Ps. 56, 9. הלא בספרתך

סַפְרָה
ע"כ ונמצא לך נכנוי סַפְרוּת, ומשונן לדעת סתקדנס עכין, וכן סכם לקן-עורק, ושוא לקר שסשם ע"א גכוכה נקלוף שורק נקלס. לולם לדעת עכיכו גגול וקכלית וקן, ומקלוקו סגגלה [שֵׁנִי-גרעכלונג], ווס יקות לקקוד הסדש שלככיו מעכו תקק הפעל, והלל גם עכין מספר נתקלוקו הגגלה.

n. f. pluralet., definitio, circumscriptio (Abgrenzung), a v. סִפַּר, incidere, transl. certos fines terminosque constituere. Plerique, in his *Ibn-Ezra* (qui סִפְרָה ad s. f. גְּבוּרָה formatum dicit), *numerum* s. *numerationem* vertunt. LXX. *πραγματεία.*

סְפֹרוֹת
Ps. 71, 15. כי לא ידעתי ספרות

סַפִּיר

ע"ו וככוי לעין קען יקר סנקקק כמו כן נכלל לשוכוק [וסְפִּיר], ונקלוי נסקקנעות עס לו כון סַנְפִּיר, סַפְּיר, ונשפס סוריק נקלוף ר"ש נלמד סַפִּירָא, ויסולו סֹפֶר נדומס לל שֹׁפָר ע"ש.

n. m. lapidis pretiosi, *sapphirus*, targ. סַנְפִּיר, סַפִּירָא, proprie: *κυανῆ, χρυσῆ*, a rad. שְׁפַר = סָפַר q. v. LXX. (*λίθος*) *σάπφειρος.*

Ex. 28, 18. 39, 11. נפך ספיר ויהלם
Job. 28, 6. מקום־ספיר אבניה
Thr. 4, 7. ספיר גזרתם
Ez. 1, 26. כמראה אבן־ספיר
Ez. 10, 1. כאבן ספיר
Ez. 28, 13. ספיר נפך וברקת

וְסַפִּיר
Job. 28, 16. בשהם יקר וספיר

הַסַּפִּיר
Ex. 24, 10. כמעשה לבנת הספיר

pl.: סַפִּירִים
Cant. 5, 14. מעלפת ספירים

pl.: בַּסַּפִּירִים
Jes. 54, 11. ויסדתיך בספירים

סָקַל

פעל נוזד, ומוכנו כמו שָׁקַל, לומר כנילס ונעילס [שוועל, נעווילנע ויין], ע"ס מקקר וסגווי. ומוס סָקַל סכלכל כמו שָׁקַל, לומר נעל וכבד לק [נעווילנע, לעסע, זעיין], ומסגס הוס כגור הפעל סָקַל כמוי וילים בלכבים וכגימס [זעייכיגען, וועריגען], וכקגס לפעמים עס נקבכים ולפעמים כלי עיקס. הכפעל הפעולי, והכבד ק מקוון אל קל, לומר לגימס, לו עבי עסיקס נקבכים וסבכלת גן מכן ועהכה הגדות מפסידי זוכיעס, כדרך סעף וכב. והנזכ"ס כמו הכפעל. ולקבר לקקוך הזכש לך והדמס עוד פעל היוכי *σκύλλ-ω*, זעכיכו הכבדה וכגימס [לעסעיגען, זעייכיגען]. נסמס עבכיכיק עוס סמוסנע סְקִילָה, וכן סְקוּל.

v. intr., sicut שָׁקַל, grave, ponderosum esse, unde סֶקֶל (= שֶׁקֶל), pondus, onus, lapis. Hoc a nomine deduci oportet *v. denom.* סָקַל, lapides jacere, lapidibus obruere, *lapidare. Ni.* lapidari (gesteinigt werden). *Pi.* vel *intens.*, sicut *Qal*, lapides jacere, vel *iterative*, sicut זָנַב, סָקַל, in lapidibus, scilicet evacuandis, esse occupatum, lapidibus hortum vel agrum purgare. Cognatum est v. gr. *σκύλλειν* (lästigen, steinigen). LXX. *λιθάζειν, λιθοβολεῖν, κατα-; χωννύειν; Pi. διαῤῥίπτειν (τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ).*

2 perf. c. s.: וְסִקַּלְתּוֹ
Dt. 13, 11. וסקלתו באבנים ומת
2 perf. c. s.: וְסִקַּלְתֶּם
Dt. 17, 5. וסקלתם באבנים ומתו
3 perf. pl. c. s.: וְסִקְּלֻנִי
Ex. 17, 4. עוד מעט וסקלני
3 perf. pl. c. s.: וְסִקְּלוּהָ
Dt. 22, 21. וסקלוה אנשי עירה
2 perf. pl.: וְסִקַּלְתֶּם
Dt. 22, 24. וסקלתם אתם באבנים
inf. abs.: סָקוֹל
Ex. 19, 13. כי־סקול יסקל
Ex. 21, 28. סקול יסקל השור
inf. c. suff.: לְסִקְלוֹ
1 Sam. 30, 6. כי־אמרו העם לסקלו
impt. pl. c. s.: וְסִקְלֻהוּ
1Rg.21,10. והוציאהו וסקלהו וימת
3 impf. pl.: וַיִּסְקְלוּ
Jos. 7, 25. ויסקלו אתם באבנים
3 impf. pl. c. s.: יְסִקְלֻנוּ
Ex. 8, 22. ולא יסקלנו
3 impf. pl. c. s.: וַיְסִקְלֻהוּ
1 Rg. 21, 13. ויסקלהו באבנים וימת
Nif-al: נִסְקַל
3 imperf.: יִסָּקֵל
Ex. 19, 13. כי־סקול יסקל
Ex. 21, 28. סקול יסקל השור
Ex. 21, 29. השור יסקל וגם־בעליו
Ex. 21, 32. והשור יסקל
Pi-el: סִקֵּל
impt. pl.: סַקְּלוּ
Jes. 62, 10. סקלו מאבן
3 imperf.: וַיְסַקֵּל
2Sam.16, 6. ויסקל באבנים את דוד
2 Sam.16,13. ויסקל באבנים לעמתו
3 impf. pl. c. s.: וַיְסַקְּלֻהוּ
Jes. 5, 2. ויעזקהו ויסקלהו
Pu-al: סֻקַּל *3 perf.*
1 Reg. 21, 14. 15. סקל נבות וימת

סָרַב

פעל נוזד ול"ע, ומוכנו לדעת דוד קמ"י כמו נקמי, לגון המלוקס ומלון

Digitized by Google

[ווידערצושטויגן], וו״ע סקרן סָרָב, נדומם לע רָהַב, ומסרן מקנע מוזג, כי רב סתגוע, ומוכן הסה סָרָב ממלס ומשלס, כתרגומו סרכן. לכן לדעת דוכש לכן-לגרעת עניכו עקיפה וכיכה נדנר [לן עטוגם נעריכון], ומעגומו סָרָב נדומם על רָב לקרן, וסניסס נכוכים נקוקי סלגון.

v. comp. intr. inus., ex sententia Qimchii: repugnare, refractarium, rebellem esse; quod si verum est, radix *rab* cognatum est verbo רָהַב indeque n. סָרָב (Targ. סַרְבָן), homo durus ac refractarius. At *Dunas Ibn-Librat* vim trahendi, distrahendi, diripiendi inesse dicit; si recte, conferri oportet v. רָבַב q. v. infra. Neutra interpretatio legibus linguae hebr. et analogiae ceterarum repugnat.

סָרָב

ע״ו, ונמנא לך נרכוי סָרָבִים, ומוכנו לדעת רע׳ מופעת, ועניכו מרדות [וויידערוופעלי־קייט]. ולדעת רל״ק עניכו מעלן ומסרב, כמו סרכן נקרמי [וויידערצוענסטויגער], ולדעת לכן-לגרעת עניכו עוקן כמו סלון עמיק, ולי״ק נראה הפעה.

n. m. pluralet., rebellis, refractarius. Isaaki substantive vertit: rebellis, perduellio; *Ibn-Librat* spinas s. fruticem pungentem (syn. סִלּוֹן) intelligit. LXX. *παροιστρεῖν.*

pl.: סָרָבִים
Ez. 2, 6. סרבים וסלונים

סַרְבָּל

ע״ו נקרמי, ונמנא לך נרכוי סַרְבָּלִין, ומוכנו נתמנות נמי שקים גדולים ורקנים, כלומר שמכנו נקרן קדם, ומוס לע״כ שלא רקנם עליונם נכללו, וכן נערני שרואבל, סַרְבָּלִין נקרמי או סַרְבָּלָא נמכוון וס, ונמנא הסה נ״כ נשמני קרן מערנ. הפעל נקרמי ומרני גויל הסה, ומיכו יקול.

n. m. aram. pluralet., braccae amplae et longae, quales Persae aliaeque gentes orientales habebant, vel gener. vestis ampla, chlamys, pallium, arab. *sirvâl-on*, pers. transp. שִׁלְוִאר, aram. שַׁרְוָלִין, gr. *σαράβαρα, σαράβαλλα, σαράπαραι*, romaice *σαρβάριδες*, lat. *sarabara, saraballa*, hisp. *ceroulas*, slav. *schalwary, scharmvari*. LXX. *τὰ σαράβαρα (σαράβαλλα).*

pl. c. s.: וְסַרְבָּלֵיהֶן
Dan. 3, 27. וסרבליהן לא שנו
pl. c. s.: בְּסַרְבָּלֵיהֶן
Dan. 3, 21. כפתו בסרבליהן

סְרִיוֹן

v. s. שִׁרְיוֹן *ad* שָׁרָה

I. סָרַח

פעל נוד, וסעתיד יִסְרַח, ומוכנו לדעת יתקי שעיקר וסלכה [הינצושטעקקען, כלי״טען], ל״מ סרק על ערג, וס לוקים סם פסלכנים סשעטקים וסלקים נתגנוג, וכל וס נמכוון נוד, וכן נמן סוכיקת נמכוון נוד, לומר נמן סוכיקת נדליותים. ומוס סהשלל על יתיכם וסעדפה [הינצושלנגען, כיי-טען], וכל מלמון שעיקה והפשטות וכיכה [הינצושטעקקען]. וע״כ [סינצושטעקקען]. ופעל לסשטוק סכוקי עגולים הלטון כדעת הקמקי כניפים עוקפים ופלויס לסס מפקריסס, ופעל נטעפל נסרקה קכשקה שייך על סרק נמכוון כ׳. קלן סשכש סָרַח נמטע וכל סרק נמכוון ג׳ כלל אָרֵחַ, בָּרַח, אָרַח ודומיסס, ופעל סעלים סקלס תמנע סקקר וסשוי.

v. intr. (impf. יִסְרַח), prostratum, humi extensum esse, in longum se exporrigere, de hominibus luxuria diffluentibus et delicate viventibus, de vite luxuriante et late fusa, hinc superfluere, redundare, propendulum esse, veluti סְרוּחֵי מְבוּלִים, redundantes mitris, quae in tergum dependunt. Radix est סָרַח (hinrecken), quam habes etiam in vv. אָרַח, בָּרַח, אָרַח varie variatam. LXX. *ἐπικαλύπτειν, συγ-; κατασπαταλᾶν* (1 Tim. 5, 6.), *ἀσθενεῖν, ὑποτιθέναι; ῥᾳθυμία, τιάρα.*

part. fem.: סְרוּחַת *sg.*
Ez. 17, 6. ויהי לגפן סרחת
p. pass. m.: סָרוּחַ *sg.*
Ex. 26, 13. סרוח על-צדי המשכן
p. p. pl.: סְרוּחִים
Am. 6, 7. וסר מרזח סרוחים
p. p. pl.: וּסְרוּחִים
Am. 6, 4. וסרחים על-ערשתם
pl. constr.: סְרוּחֵי
Ez. 23, 15. סרוחי מבולים בראשיהם
3 impf. fem.: תִּסְרַח
Ex. 26, 12. תסרח על אחרי

סֶרַח

ע״ו, וסמוכן העופפ ויוקיל סעצעקק וועקלכה קוכס [הינצושטאנגענדעם, רעקקענדעם].

n. m., id, quod longe extensum est, quod superabundat et dependet. LXX. *τὸ πλεονάζον.*

וְסֶרַח
Ex. 26, 12. וסרח העדף

II. סָרַח

פעל ל״ע כ״ק נכפעל נְסְרַח, ומוכנו כמו סָרַח נקרמי, לשון נקיפה [נאוט, הינעל-ריכפען ויין], וכוס סקנוי מן סָרַח נקרמי סָרָא לשון נקיפה, ולנרע וס סגנון לקר נקקונו, כי דומס לל שָׁאַר, לו לל מנרע של בָּרַר ודוק.

v. inf., sicut סְרַח aram., *foetere*. Induruit ex v. סָרָה (ar. סָרָא) neque cum v. סָדַח ullo modo cohaeret. Radix est enim *sar* (ita ut ס *radicale* sit, non *praepositionale*), quam exhibent, ut videntur, etiam vv. שָׁאַר, בָּרַר epenthesi et praefixo auctam. LXX. *ὤχετο*

Nif-al: נִסְרַח
3 perf. fem.: נִסְרְחָה
Jer. 49, 7. נסרחה חכמתם

סָרֵךְ

ע״ו וסידומס סָרְכָא לו סַרְכָּא, ומכנוי סָרְכִין לו סַרְכִּין, וגנול למכנס נתגנוס. סיומן פקיל וגומר של וכוון נדיב ומנור סגן וסוכן [פֹּאַרצושטעער], ודומס לו מסס סָרְכָן נקרמי, שעניכו פקיל וסוכן. ולפי לקקול מנרע נקרן סלס, סמקדקים קרן מכוכיתו נקרן סלס, כי לפיו שכתקנר מן שֵׂר נאה, שעניכו של מכנוי נעלמי, לו שכתקנר מן שׂוֹר בָּאר, שעניכו של סוכן וסגן, לו שמוש מן שֵׂר ספרמי נמקרן סָרֵךְ, וכל לקלס הנכל. ולי נראה שעיקרו מן סָרַךְ נדומס לל נרלס של סָרַח נמכוון ל׳ שעניכו, לומר עדיפס ויתיכס נגדולס וכנול, ודוק.

n. m. (def. סַרְכָּא, סָרְכָא; pl. סָרְכִין, סַרְכִּין), eparchus, antistes, targ. סַרְכָן, סָרְבָן (= שַׂר hebr.). Grammatici, ejus nominis originem in lingua *persica* quaerentes, miras in conjecturas inciderunt, ita ut vel *compositum* duobus ex nominibus vel nominis persici *Sar* diminutivum esse censerent. Nobis v. סָרַךְ aram., sicut סָרַח hebr., vi se extendendi s. praestandi, honore scilicet ac potentia, dici videtur. LXX. *ταχτικός; σαρκί, σαρκικός; σάρκινος, οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας.*

pl.: סָרְכִין
Dan. 6, 3. סרכין תלתה
def. pl.: סָרְכַיָּא
Dan. 6, 4. על-סרכיא ואחשדרפניא
Dan. 6, 5. 7. אדין סרכיא
pl. constr.: סָרְכֵי
Dan. 6, 8. כל ׳ סרכי מלכותא

סָרָן

פעל ל״ע, וסניכוסו סמקדקים לסמס סָרָן לגוף ולנקר עד-ין מכון, כי יסודת סרן נפעל סָרָן נמוסב, ומניכ לן לממות סנרע ממת סמס.

v. inus., falsum illud ac commentitium, quod, sicut Chimaera, nunquam fuit.

סֶרֶן

ע״ו וסכנוי סָרָנִים וסמיך סַרְנֵי, וסמיך סַרְנוֹת של סמס סֶרֶן נסוסיי ״ן, וכן סוסיי וס לכל חֶצֶן ולנקר אֶזֶן, חֹטֶן, בְּשֶׁן, חֶשֶׁן, חֹסֶן, אַפֶּן [ומולי ג״כ בְּהֶן, דְּמֶן, דַּחֲן נסוסיי וס], וכן לכל אַפֶּדֶן [אַפּאַד], צִפֹּרֶן [צְפֹּר], גַּרְגֶּן [גֶּרֶו], ונרע סמס לפ״ו סֶרֶן מעכו סָרָן, ודומס לו צֶרֶ לכל מעכו צִיר, נמכוון קוטב, ומנע כוס לל עמקי הלגון, וסקקר מעגת לכל צִיר הלנת, מקת צֶרֶ, וכן. סיומן קוטב וניר [שַׁכּסק], וכן נגמלת ונלקרי, ומוס סנלל לסמעגת הכגיד וסנר קוטב סעס, וכן קָטֶב נלגון יעמעלי.

n. m. (pl. סַרְנֵי, סְרָנִים c. סַרְנֵי; ex nomine primario סַר formatione secundaria factum, addita terminatione *en*, ad s. nmm. *tredecim*, quae supra enumerata sunt), *axis*, a v. סָרַר = צָרַר (unde צִיר, cardo januae), cui quaenam significatio innata sit, v. s. צָרַר. Trop. de principibus, veluti quinque Philistaeorum, sicut *quthb-on* (neohebr. קֻטְבּ, polus) in lingua arabica. LXX. *ἄρχων, σατράπης (σατραπεία), προσέχειν.*

pl.: הַסְּרָנִים
Jud. 16, 30. ויפל הבית על-הסרנים
1 Sam. 6, 18. לחמשת הסרנים
1 S. 29, 6. ובעיני הסרנים לא-טוב
pl. constr.: סַרְנֵי
Jos. 13, 3. חמשת ׳ סרני פלשתים
Jud. 3, 3. חמשת ׳ סרני פלשתים
Jud. 16, 5. ויעלו-אליה סרני פלשתים
Jud. 16, 8. ויעלו-לה סרני פלשתים
Jud. 16, 18. ויעלו אליה סרני פלשתים
Jud. 16, 27. ושמה כל סרני פלשתים
1 Sam. 5, 8. 11. את-כל-סרני פלשתים
1 Sam. 6, 4. מספר סרני פלשתים
1 S. 6, 16. וחמשת סרני-פלשתים
1 Sam. 7, 7. ויעלו סרני-פלשתים
1 Sam. 29, 7. בעיני סרני פלשתים
1 Chr. 12, 19. שלחוה סרני פלשתים
pl. constr.: וַסַּרְנֵי
Jud. 16, 23. וסרני פלשתים נאספו
1 Sam. 6, 12. וסרני פלשתים הלכים
1 Sam. 29, 2. וסרני פלשתים עברים
1 Reg. 7, 30. וסרני נחשת
pl. constr.: לְסַרְנֵי
Jud. 16, 18. ותקרא לסרני פלשתים
pl. c. suff.: וְלַסַּרְנֵיכֶם
1 Sam. 6, 4. ככלם ולסרניכם

סָרַס

פעל ל״ע כ״ק נגוד, וסמוכן לל״ק כמו שָׁרַשׁ, לומר עקירת סניליס [קאַסטרירען], ונמכוון הוס סָרַס נקרמי. לכן וס גויל הסה, וגס וס תיפס לע״ו שנאנף [רקפזיק ל״ו ל״ו] שלהסריס קסה וכניס. ועוד כי הסה סריס לרוב מצרת ועבד המלך וסוכן [קאַמערלינג, הֶפְּדינענער], וכן סָרַס, סַרְסְיָא נגאנף ענד נכלל, ועוד הסרס לי קוד כמוס.

v. inus., quod vim castrandi s. testiculo excidendi habere, collato v. שָׁרַשׁ, multi nescio quo jure dixerunt. Siquidem n. סָרִיס, aram. סַרְסָא, סַרְסְיָא in universum de ministris, spec. aulicis (Kämmerling, Höfling) dicitur, et quod mirum est, Gen. 37, 36. *Pothifar* eo nomine appellatur, quem uxorem, ex qua liberos genuit, habuisse constat.

סָרִיס

ע״ו, וסמיך סָרִיסֵי, סכנוי סָרִיסָיו וסמיך סָרִיסֵי לו סָרִיסַי, ויוקף סמלגס מסוסים ניליו וליכו מוליד וסוס עקר [פֹּאַרשניטענער, קַאַסטרַאַט], וסרמים ניעגיס ולל יעמר סמכים הן לכי עץ יכג, לולס לע״כ על מצרת ועל שומר ניס מכגיס [הַאַרעמוֹפֹּדיטער] לו על מצרת סמלך ומצכס ופקיד נכלל, ונמנא שלהסריס לעגה, כמו מועיפר סרים מעגה.

n. m. (c. סְרִיס, pl. סְרִיסִים c. סְרִיסֵי, סָרִיסַי), eunuchus, castratus, cui exsecti sunt testiculi (quam etymologiam confirmare videtur Jes. 56, 3. 4.), hinc custos gynaecei, et gener. aulicus, minister regius. LXX. *εὐνοῦχος, σπαδών, δυνάστης;* רַב, שַׂר חַסָּרִיסִים, *ἀρχιευνοῦχος.*

מלך ישראל אל־סריס
1 Reg. 22, 9. אחד
2 Rg. 8, 6. ויתן־לה המלך סריס אחד
2 Rg. 25, 19. ומן־העיר לקח סריס
2 Chr. 18, 8. אל־סריס אחד
Jer. 38, 7. איש סריס
Jer. 52, 25. לקח סריס אחד

הַסָּרִיס
2 Reg. 23, 11. נתן־מלך הסריס
Jes. 56, 3. ואל־יאמר הסריס
constr.: סְרִיס
Gn. 37, 36. 39, 1. סריס פרעה
Esth. 2, 3. הגא סריס המלך
Esth. 2, 14. שעשגז סריס המלך
Esth. 2, 15. חגי סריס־המלך
pl.: סָרִיסִים
2 Reg. 9, 32. שנים שלשה סריסים
2 Reg. 20, 18. והיו סריסים בהיכל
Jes. 39, 7. והיו סריסים בהיכל
pl.: וְסָרִיסִים
Jer. 41, 16. ונשים וטף וסרסים

Digitized by Google

pl.: הַסָּרִיסִים
1 Chr. 28, 1. ולבניו עם־הסריסים
Esth. 1, 10. שבעת הסריסים
Esth. 1, 12. אשר ביד הסריסים
Esth. 1, 15. ביד הסריסים
Esth. 7, 9. אחד מן־הסריסים
Jer. 34, 19. הסריסים והכהנים
Dan. 1, 7. וישם להם שר הסריסים
Dan. 1, 8. ויבקש משר הסריסים
Dan. 1, 9. לפני שר הסריסים
Dan. 1, 10. ויאמר שר הסריסים
Dan. 1, 11. אשר מנה שר הסריסים
Dan. 1, 18. ויביאם שר הסריסים
pl.: וְהַסָּרִיסִים
Jer. 29, 2. וחגבירה והסריסים
pl.: לַסָּרִיסִים
Jes. 56, 4. לסריסים אשר ישמרו
pl. constr.: סְרִיסֵי
Gn. 40, 7. וישאל את־סריסי פרעה
pl. constr.: סְרִיסֵי
Esth. 2, 21. 6, 2. שני־סריסי המלך
pl. constr.: וְסָרִיסֵי
Esth. 6, 14. וסריסי המלך
pl. constr.: מְסָרִיסֵי
Esth. 4, 5. מסריסי המלך
pl. c. suff.: סָרִיסָיו
Gn. 40, 2. על שני סריסיו
2 Reg. 24, 15. נשי המלך ואת־סריסיו
Dan. 1, 3. לאשפנז רב סריסיו
pl. c. suff.: וְסָרִיסָיו
2 Reg. 24, 12. ועבדיו ושריו וסריסיו
pl. c. suff.: לְסָרִיסָיו
1 Sam. 8, 15. לסריסיו ולעבדיו
pl. c. suff.: וְסָרִיסֶיהָ
Esth. 4, 4. נערות אסתר וסריסיה

סַרְעָפָה

v. s. r. סָעַף *p.* 771

סַרְפֶּד

v. s. r. סָפַד *p.* 772.

סָרַת

v. s. r. שָׂרַת *p.*

סָרַר

לשון סר, ושמשון סריס וגיסם ספנלים ומיליד [ווילערספענסטינגען], ל"ש שפטים סוללם ומנעתם, מנן סורר ומורה, שפטם מורדת וכוגנת ומועדת, שמיידת העם כנד ל' ועוד להלכה. ומדנור כתן כתף סרדת סבלון הסדת העול ומסבל שעל השכם, כדרך שכוח סמוכרוח, ונהפסוק סָרֵי סָרָרִים לדעת שתקנם ומהל"ק סָרֵי כמו שָׂרֵי, ולפשר נ"כ דעת רש"י שהוא כמו סמסיים מל', ולשר לשקור השרש הלש קשובו וגולגלו סָר, זָר, כי שטיים ומליכם מדנר תמלות שמיידם.

h. e. סָר, *v. intr.*, refractarium esse, refragari, de juvenca indomita ac resiliente, de filio inobediente, de muliere praefracta ac contumaci, de populo rebelle, qui a Deo defecit; נָתַן כָּתֵף סוֹרֶרֶת, jugum excutere, instar vaccae indomitae, quae petulanter exultat et discurrit. Jes. 6, 28. סָרֵי סוֹרְרִים sunt, qui *superlative*, sunt etiam, qui *principes* rebellium (= שָׂרֵי) vertant. Cognata sunt vv. זָר, סָר, quae primum vi *recedendi*, deinde *desciscendi* dicuntur. LXX. ἀπειθεῖν, παροιστρεῖν, παφαφρονεῖν; ἀπειθής, ἀνήκοος, ἀποστάτης, ἄσωτος, σκολιός, παραπικραίνειν.

3 perf.: סָרָר
Hos. 4, 16. סרר ישראל
part. masc.: סוֹרֵר
Dt. 21, 18. בן סורר ומורה
Dt. 21, 20. בננו זה סורר ומרה
Ps. 78, 8. דור סורר ומרה
Jes. 65, 2. אל־עם סורר
Jer. 5, 23. לב סורר ומורה
Thr. 3, 11. דרכי סורר
part. pl.: סוֹרְרִים *m.*
Ps. 68, 7. סוררים שכנו צחיחה
Ps. 68, 19. ואף סוררים לשכן
Jes. 1, 23. שריך סוררים
Jes. 30, 1. הוי בנים סוררים
Jer. 6, 28. כלם סרי סוררים
Hos. 9, 15. כל־שריהם סוררים
part. pl.: הַסּוֹרְרִים
Ps. 66, 7. הסוררים ; אל־ירוממו
part. fem.: סוֹרֶרֶת *sg.*
Hos. 4, 16. כפרה סוררה סרר ישראל
part. fem.: סוֹרֶרֶת
Neh. 9, 29. ויתנו כתף סוררת
Zach. 7, 11. ויתנו כתף סוררת
part. fem.: וְסוֹרֶרֶת *p.*
Prv. 7, 11. המיה היא וסוררת

סָתָה

פעל ל"ע נעני, והמונן עתיק עלוי מיס נעת הנשמים נכלכוח ולשמיס [נעתען, פַּתֶּן ע"כן], וכן נתקן קדם נעת הנשמים, שהנכוח כמלשוף מיס, וסלשמיס עתה לשה, וכן תעלות השכח נשמי מענכ, כתשר השכחתי נסשלי תלמוד שפתי לרש נתר ניעב נתקר וזווי סלזונות. ותשר נענני ונתרמי השעל, הוף גויר השם.

v. imus., sta-re, stag-nare, de lacubus s. lacunis, quibus, magnis adsiduisque imbribus defluentibus, prata arvaque inundantur. V. arab. شتا et syr. ܐܰܣܬܺܐ (hiemare) *denominativa* sunt.

סְתָו

ג"כ ולש וכניו, והוף נעד סָתָו, ונקרי תעוכו סְתָיו נעד סָתָו, וכי שלש סְתָוָא נקרמי ג"כ מן סָתָו, כידוע נדקדוק, עי' תלמוד שפתי לרש. שמונן עת עתידת הנכוכות והסנמים נעת הנשמים [רש־נענכ"ש], ווהו תשר שלכו עת הקרח [וויכעבר], וילוע מהשרש.

n. f. (non *m.*), tempus magnorum adsiduorumque imbrium, quo lacunae stant in pratis, hiems. Ad formam quod attinet, סָתָו, sicut aram. סְתָוָא, pro סָתָו, Qeri סְתָיו pro סְתָוְיוּ. LXX. χειμών.

K'tib.: הַסְּתָו *Qri.:* הַסְּתָיו
Cant. 2, 11. כי־הנה הסתו עבר

סָתַם

פעל כוזד, ומעתיד יִסְתֹּם, ומשונן עסיתם וסניכם, והנשם ושלוש דנר ותקיעם [סַעֲרְשַׁפְּעַן, -שְׁלִיעֲסְסַעֲן], ל"ע נשר ושקור, והקרן סָתָם, ודומם של השרש נתשלוקו אָתָם, אֲתַם, חֲתָם, שנכולן עניו תקיעם וסניכם. וכן כשרש כמכוון נשפתי עינ, כשר נוזע מכל שלה, ושר ניוני וכוני וגרמני [*stip-are*, stopf-en, נקלוף עם נניע ופף. מהשקל על דנר כסוס ושקוס. הנעבל תעוליי. סבנב יונף ושוק של קל.

v. comp. intr. (impf. יִסְתֹּם), obturare, obstruere, occludere, de obturatione scaturiginum et puteorum, de muri labe reparata; de rebus occultis, abstrusis, reconditis. Cognata sunt vv. אֲטַם, חָתַם, gr. στείβ-ειν, stipare, commutata liquida cum labiali. LXX. ἀναφράττειν, ἐμ-; σφραγίζειν; סָתוּם, κρύφιος.

3 perf.: סָתַם
2 Chr. 32, 30. סתם את־מוצא
3 perf.: סָתְמָה
Thr. 3, 8. שתם תפלתי
part. pass.: סָתוּם *sg.*
Ez. 28, 3. כל־סתום לא עממוך
part. pass.: וּבְסָתֻם *sg.*
Ps. 51, 8. ובסתם חכמה תודיעני
part. p. pl.: סְתֻמִים
Dan. 12, 9 כי־סתמים וחתמים
inf. constr.: לְסָתֹם
לסתום את־מימי העינות
2 Chr. 32, 3.
impt. sg.: סְתֹם
Dan. 8, 26. ואתה סתם החזון
Dan. 12, 4. סתם הדברים וחתם
2 imperf. pl.: תַּסְתֻּמוּ *p.*
2 Reg. 3, 19. מעיני־מים תסתמו
3 imperf. pl.: יִסְתֹּמוּ *p.*
2 Reg. 3, 25. וכל־מעין־מים יסתמו
3 impf. pl.: וַיִּסְתְּמוּ
ויסתמו את־כל המעינות
2 Chr. 32, 4.
Nif-al: נִסְתַּם
inf. constr.: לְהִסָּתֵם
Neh. 4, 1. כי־החלו הפרצים להסתם
Pi-el: סִתֵּם
3 prf. pl. c. s.: סִתְּמוּם
Gn. 26, 15. סתמום פלשתים
3 impf. pl. c. s.: וַיְסַתְּמֻם
Gn. 26, 18. ויסתמום פלשתים

סָתַר

פעל כוזד, ומשונן סניכם וסנלכם סיוג ועתיכם [סַעֲרְשְׁלִיעֲסְסַעֲן, -נעכנעו], ונמנע לך נכשעל נמכוון פעולי", ונכנין סכנב והכוסף נמכוון יונף, ונהשפעל כלכך נניכו. לכן מנניכם ושעלשם מסניכם והשלשם מכניכם וכסוי שפני [סִיילִיכַּעו, סַעֲרְשַׁעֲסְקִיעו, שְׁנִיעֲרְשַׁעֲסְקִיעו]. ונשלל נסשפיל על קפיס וכסוי וגניכם [זִילְשַׁעו, זִישְׁעו], ווה סניכם וסיוג מסניכ, וסתיכם פעל פעין פלוני סלטון סניכתו מלפניו וסנלתו שמנו, וסתיכם פניס הסנת הסניסם. ולשר לשקור השרש דע קוכן שסתוכם סְתַר, ונמנע נ"כ של הפעל אָטַר, דָּטַר, ונמנע נ"כ של הפעל גָּדַר, חָדַר, והשרש לנד של שֵׁר [שור], ולש תקפת נשלם תמנע השקר והשוני נשפתי עכנ.

v. comp. tr., claudere, abscondere; celare, occultare, dissimulare, ab oculis removere; contegere, protegere, tutari. *Ni.* pass. et, sicut *Hitpa.* recipr. *Pi.* trans. et intens. *Hi.* vi occulendi, nonnunquam: defendendi et in tuto locandi. Radix est *tar* (lat. *tuer-i*), ex qua prognata sunt vv. טָר, חָדַר, גָּדַר, אָטַר, דָּטַר, praepositionibus variis aucta. LXX. καλύπτειν, κρυπτῶς παιδεύεσθαι; *Ni.* οὐκ ἀναβαίνειν, ἀφιστάναι, καταδύνειν; prt. κρυπτός, κρύφιος. *Pi.* φείγειν, φρίσσειν; *Hi.* καλύπτειν,

ποκρύπτειν, κατα-; σκεπάζειν, πολλάττειν, ἀποστρέφειν; inf. ἀποστροφή; לַהֲסִתִּיר (= לְהַסְתִּיר), ἐν κρυφῇ; *Hitpa.* οὐκ ἰδεῖν.

3 imperf.: וְיִסְתָּר *p. K'tib.*
Prv. 22, 3. ערום ראה רעה ויסתר
Nif-al: נִסְתָּר
perf. fem.: נִסְתְּרָה
Jes. 40, 27. נסתרה דרכי מיי
perf. fem.: נִסְתָּרָה *p.*
Job. 3, 23. לגבר אשר־דרכו נסתרה
Job. 28, 21. ומעוף השמים נסתרה
Ps. 38, 10. ואנחתי ממך לא־נסתרה
perf. fem.: וְנִסְתָּרָה
Num. 5, 13. ונסתרה והיא נטמאה
2 perf.: נִסְתַּרְתָּ
1 Sam. 20, 19. אשר־נסתרת שם
2 perf.: וְנִסְתַּרְתָּ
1 Reg. 17, 3. ונסתרת בנחל כרית
1 perf.: וְנִסְתַּרְתִּי
1 Sam. 20, 5. ונסתרתי בשדה
2 perf. pl.: נִסְתַּרְתֶּם
Jes. 65, 16. וכי נסתרו מעיני
Jer. 16, 17. לא נסתרו מלפני
1 perf. pl.: נִסְתַּרְנוּ *p.*
Jes. 28, 15. ובשקר נסתרנו
part. sg.: נִסְתָּר *m.*
Ps. 19, 7. ואין נסתר מחמתו
Prv. 27, 12. ערום ראה רעה נסתר
part. masc. sg.: נִסְתָּר *Q'ri.*
Prv. 22, 3. ערום ראה רעה ונסתר
part. pl.: וְהַנִּסְתָּרִים *masc.*
Dt. 7, 20. הנשארים והנסתרים
p. pl. fem.: הַנִּסְתָּרוֹת
Dt. 29, 28. הנסתרת ליי אלהינו
p. pl. fem.: מִנִּסְתָּרוֹת
Ps. 19, 13. מנסתרות נקני
inf. constr.: לְהִסָּתֵר
Job. 34, 22. להסתר שם פעלי און
impt. sg.: הִסָּתֵר
Jer. 36, 19. לך חסתר
1 imperf.: אֶסָּתֵר
Gn. 4, 14. ומפניך אסתר
Job. 13, 20 אז מפניך לא אסתר
1 imperf.: וְאֶסָּתֵר
Ps. 55, 13. ואסתר ממנו
2 imperf.: תִּסָּתֵר
Ps. 89, 47. תסתר לנצח
3 imperf.: יִסָּתֵר
Jer. 23, 24. אם־יסתר איש במסתרים
Hos. 13, 14. נחם יסתר מעיני
3 imperf.: וַיִּסָּתֵר
1 Sam. 20, 24. ויסתר דוד בשדה
1 impf. pl.: נִסָּתֵר
Gn. 31, 49. כי נסתר איש מרעהו
2 impf. pl.: תִּסָּתֵרוּ
Zeph. 2, 3. תסתרו ביום אף יי
3 impf. pl.: יִסָּתֵרוּ
Am. 9, 3. ואם־יסתרו מנגד עיני
Pi-el: סִתֵּר
impt. fem.: סַתְּרִי *sg.*
Jes. 16, 3. סתרי נדחים
Pu-al: סֻתַּר
part. fem.: מְסֻתֶּרֶת *p.*
Prv. 27, 5. מאהבה מסתרת
Hif-il: הִסְתִּיר 3 *perf.*
Ps. 10, 11. הסתיר פניו בל־ראה לנצח
Ps. 22, 25. ולא־הסתיר פניו ממנו
3 perf. c. s.: הִסְתִּירֵנִי *p.*
Jes. 49, 2. באשפתו הסתירני

Digitized by Google

2 *perf.*: הִסְתַּרְתָּ
Ps. 30, 8. הסתרת פניך
Jes. 64, 6. כי־הסתרת פניך ממנו
1 *perf.*: הִסְתַּרְתִּי
Jes. 50, 6. פני לא הסתרתי
Jes. 54, 8. הסתרתי פני רגע
Jer. 33, 5. ואשר הסתרתי פני
1 *perf.*: וְהִסְתַּרְתִּי
Dt. 31, 17. והסתרתי פני מהם
3 *perf. pl.*: הִסְתִּירוּ
Jes. 59, 2. הסתירו פנים מכם
part. sg.: הַמַּסְתִּיר
Jes. 8, 17. המסתיר פניו מבית יעקב
part.: *וּבְמַסְתֵּר *al. sbst.*
Jes. 53, 3. *וכמסתר פנים ממנו
inf. abs.: הַסְתֵּר
Dt. 31, 18. הסתר אסתיר פני
Prv. 25, 2. כבוד אלהים הסתר דבר
Jes. 57, 17. ואכהו הסתר
inf. constr.: לְסַתֵּר
Jes. 29, 15. לסתר עצה
impt. sg.: הַסְתֵּר
Ps. 51, 11. הסתר פניך מחטאי
1 *imperf.*: אַסְתִּיר
Dt. 31, 18. ואנכי הסתר אסתיר פני
Ez. 39, 29. ולא־אסתיר עוד פני
1 *imperf.*: וְאַסְתִּיר
Ez. 39, 23. 24. ואסתיר פני מהם
1 *imperf.*: אַסְתִּירָה
Dt. 32, 20. ויאמר אסתירה פני
2 *impf.*: תַּסְתֵּר *ap.*
Job. 13, 24. למה־פניך תסתיר
Ps. 13, 2. תסתיר את־פניך ממני
Ps. 27, 9. אל־תסתר פניך ממני
Ps. 44, 25. למה־פניך תסתיר
Ps. 69, 18. ואל־תסתר פניך
Ps. 88, 15. תסתיר פניך ממני
Ps. 102, 3. אל־תסתר פניך ממני
Ps. 104, 29. תסתיר פניך יבהלון
Ps. 119, 19. אל־תסתר ממני מצותיך
Ps. 143, 7. אל־תסתר פניך ממני
2 *impf. c. s.*: תַּסְתִּירֵנִי
Job. 14, 13. תסתירני עד־שוב אפך
Ps. 17, 8. בצל כנפיך תסתירני
Ps. 64, 3. תסתירני מסוד מרעים
2 *impf. c. s.*: תַּסְתִּירֵם
Ps. 31, 21. תסתירם בסתר פניך
3 *imperf.*: יַסְתִּיר
1 Sam. 20, 2. יסתיר אבי ממני
3 *impf. ap.*: וַיַּסְתֵּר
Job. 34, 29. ויסתר פנים ומי ישורנו
Mich. 3, 4. ויסתר פניו מהם
3 *impf. ap.*: וַיִּסְתֵּר
Ex. 3, 6. ויסתר משה פניו
Job. 3, 9. ויסתר עמל מעיני
3 *impf. c. s.*: יַסְתִּרֵנִי
Ps. 27, 5. יסתרני בסתר אהלו
3 *impf. m. c. s.*: וַיַּסְתִּרֵם
Jer. 36, 26. ויסתרם ירי
3 *impf. f. c. s.*: וַתַּסְתִּירֵהוּ
2 Chr. 22, 11. ותסתירהו יהושבעת
3 *impf. pl.*: וַיַּסְתִּירוּ
2 Rg. 11, 2. ויסתרו אתו מפני עתליהו
Hitpa-el: הִסְתַּתֵּר
part. masc.: מִסְתַּתֵּר *sg.*
1 S. 23, 19. הלוא דוד מסתתר עמנו
1 S. 26, 1. הלוא דוד מסתתר בגבעת
Ps. 54, 2. הלא דוד מסתתר עמנו
Jes. 45, 15. אכן אתה אל מסתתר
3 *impf. f.*: תִּסְתַּתֵּר *p.*
Jes. 29, 14. ובינת נבניו תסתתר

סֵתֶר
ס' סֵתֶר, ז', וכנוי סִתְרִי, וסִכְנוי סִתְרֵי, וסִכְנוי סִתְרָיו וסִסְתָּר סִתְרִי, וקוֹרֵץ הכווכח סיוג וקטור [קוּפְּעלוּסק, סילגע], ל"מ נסתר רעט, לוּפֶר נקניון ומעטה וסיוג על רעט, וסמו סענים. ומוּם הסזאלַם על המוּפּעלַם והכּעלַם וסאכוסם [פֶּערגעזֶלרגעגעם, סיימליכַעם], ל"מ סתר סמר, לו על כל זאיכו נפוּעני וכפרהסיח, ל"מ דנר סתר, לחס סתיים, ונעטעים כמו ענן וכסוי כאשר נפעל [זיכס, זוען]. נשפּס ענניכיק בֵּית הַסְּתָרִים חוֹץ נית סנוגק, וועוֹ זס פזעות הַסֵּתֶר, הַסְּתֵרָה.
n. m. (c. s. סִתְרֵי, pl. סְתָרִים, c. סִתְרֵי), *circumclusio* (Umschluss), tegumentum, integumentum, involucrum, veluti de nubibus, tonitru involucris; hinc de eo, quod est reclusum, retrusum, absconditum, e. c. de verbo secreto, de pane clam comeso, de calumnia occulta; nonnunquam de tutela, latebra, profugio, asylo. Neohebr. בֵּית־הַסְּתָרִים (syn. בֵּית־הַשִּׁמּוּשׁ, בֵּית־הַתְּפִלָּה), ἄφοδος, ἀπόπατος. LXX. ἀποκρυφή, ἀπόκρυφον, σκέπη; βοήθεια, βοηθός; καταφυγή, δόλος; בְּסֵתֶר, κρυβῇ, κρυφαίως, κρυφῇ, ἐν κρυφῇ, λάθρα, λαθραίως.
Jud. 3, 19. דבר־סתר לי אליך המלך
Job. 22, 14. עבים סתר־לו
Ps. 32, 7. אתה ׀ סתר לי
Jes. 16, 4. מואב הוי־סתר למו
וְסֵתֶר
Job. 24, 15. וסתר פנים ישים
Jes. 28, 17. וסתר מים ישטפו
Jes. 32, 2. וסתר זרם
בְּסֵתֶר
1 Sam. 25, 20. וירדת בסתר ההר
Ps. 27, 5. יסתירני בסתר אהלו
Ps. 31, 21. תסתרם ׀ בסתר פניך
Ps. 61, 5. אחסה בסתר כנפיך
Ps. 81, 8. אענך בסתר רעם
Ps. 91, 1. ישב בסתר עליון
בַּסֵּתֶר
Dt. 13, 7. אשר כנפשך בסתר
1 Sam. 19, 2. וישבת בסתר ונחבאת
Job. 13, 10. אם־בסתר פנים תשאון
Job. 31, 27. ויפת בסתר לבי
Ps. 101, 5. מלושני בסתר ׀ רעהו
Ps. 139, 15. אשר־עשיתי בסתר
Prv. 21, 14. מתן בסתר יכפה־אף
Jes. 45, 19. לא בסתר דברתי
Jes. 48, 16. לא מראש בסתר דברתי
Jer. 37, 17. בביתו בסתר ויאמר
Jer. 38, 16. בסתר לאמר
Jer. 40, 15. אמר אל־גדליהו בסתר
p.
Dt. 27, 15. ושם בסתר
Dt. 27, 24. מכה רעהו בסתר
Dt. 28, 57. בחסר־כל בסתר
2 Sam. 12, 12. כי אתה עשית בסתר
cum suff.: סִתְרִי
Ps. 119, 114. סתרי ומגני אתה
cum suff.: סִתְרוֹ
Ps. 18, 12. ישת חשך ׀ סתרו
pl.: סְתָרִים
Prv. 9, 17. ולחם סתרים ינעם
סְתָרָה
ס"ב, נויר סֵתֶר סוכלי", וסמוכן מען וכסוי [זיכס], כמו סתר. סמצקל מצקל סְתָרָה.
n. f. (a m. סֵתֶר, ad s. f. סִתְרָה),
tutamentum, tutela. LXX. *σκεπαστής*.
Dt. 32, 38. יהי עליכם סתרה
מִסְתָּר
ס"ו, זמוכנו סקום קאר יסתר אם ליש, לוּפֶר סקנץ וכנור [סַפּרזאפעקק, זלופּפּווינקעל].
n. m., latebra, latibulum, veluti insidiantium, se occulentium, lacrimantium, ferarum, opum. LXX. *κρυπτός, κρυφαῖος, ἀπόκρυφος, ἀόρατος*; בַּמִּסְתָּרִים, *λάθρα*; בְּמִסְתָּר, *κεκρυμμένως*.
בַּמִּסְתָּר
Ps. 10, 9. יארב במסתר ׀ כאריה
Hab. 3, 14. לאכל עני במסתר
pl.: מִסְתָּרִים
Jes. 45, 3. ומטמני מסתרים
pl.: בְּמִסְתָּרִים
Ps. 17, 12. וככפיר ישב במסתרים
Jer. 13, 17. במסתרים תבכה נפשי
Thr. 3, 10. אריה במסתרים
pl.: בַּמִּסְתָּרִים
Ps. 10, 8. במסתרים יהרג נקי
Ps. 64, 5. לירות במסתרים תם
Jer. 23, 24. יסתר איש במסתרים
pl. c. suff.: מִסְתָּרָיו
Jer. 49, 10. גליתי את־מסתריו
מִסְתָּוֹר
ס"ו כמו מִסְתָּר, נלי מנדל סמכוון, וקל להנין.
n. m., sicut מִסְתָּר, latibulum, asylum, de protectione divina. LXX. *ἀπόκρυφος*.
וּלְמִסְתָּוֹר
Jes. 4, 6. ולמחסה ולמסתור
סֵתֶר
נלרמי כמו סָתַר נמנני, נלי סזנוע סמכוון.
v. pa. ar., sicut hebr., abscondere, prt. pass. pl. f. מְסַתְּרָתָא, res secretae s. mysteriosae. LXX. *τὰ ἀπόκρυφα*.
Pa-el: סַתֵּר
part. f. def.: וּמְסַתְּרָתָא
Dan. 2, 22. עמיקתא ומסתרתא
סְתַר
פעל קרמי, נכלל מן סָתַר, שנכנכו מעכו, ומוכנו כפון והסוס פרוד וכלוד [לוּיסקייכַּסצער וועלסען, נעזעצַּ-רען], וגנור סטעל סוס נקנגוס נס נכנין סכנד, ונגערָס סוקר וכלקי סוקר, סוקרים לנכי קוכס, והזעות סְתַר, סְתִירָה נמכוון סוס, ועוד למכנכ סס. וקנר לקקור סזכס לע שכזכס כמכוון נ"כ נזעפס הנלקים [*s t r i*] gr. *στορ-* [*στόρνυμι*, l. *ster-no*, וכן נזקרי זפתי ענג, וע"כ סלמיון לכל סקר נמכוון סקנקס זוע וניק.
v. aram. (quocum cave, ne v. סָתַר, de quo modo diximus, confundas), disjicere, destruere, gr. *στορνύναι, στορεννύναι*; lat. *sternere*, verbum in paraphrasibus, etiam *paëlice*, frequentatum, cujus *Qal* in sermone neohebr. crebro vi demoliendi et trop. *contradicendi* invenitur. Inde nmm. סִתְרָה, סְתִירָה, repugnantia, *contrarietas*, et dictio perusitata: סָתַר דִּבְרֵי תּוֹרָה, verbis legis divinae repugnare. Grammatici male verba *abscondendi* et *delendi*, quae sunt *duo*, in unum conglutinaverunt. LXX. bene: *καταλύειν*.
3 *prf. c. s.*: סַתְּרַת
Esr. 5, 12. וביתא דנה סתרת

כְּאֵבֶן שֵׁאֵבֶת שַׁצַּעַת נָשֵׁשׁ הַלְמוּדִים חֲמוּדִים
לָרַצַּת מוֹדַעַת לָשׁוֹן מֵרֹאשׁוֹן וְשָׁפָה רָמָיְתָה;
חִתְאַפַּקְתִּי וְאֶתְרַפָּקְתִּי עַל־לוֹ עַמּוּדִים צְמָדִים
לַיָּרֵחַ לָשׁוֹן בְּלָשׁוֹן לְחָבֵר שָׁפָה בְנָפָה:
חָגוֹ סֻלַּת מִפְסֹלֶת הַשַּׁג זָבִים מִפְּגָרִים
חֲרָצַב אִם יְחָצֵב הַשָּׁאַף אִם יְחָאֵב?
הַאֻמָּא מִצָּא אִם־יְחִי חַיְמָצִיא פְּגָרִים אוֹ סְגָרִים?
זֹאת בִּקַּרְתִּי בָּטוּחַ וְרוּחַ־לִי חִבְּרָתִי סָגָה:

חַכּוֹב עֹזֵב כָּל־כֶּשֶׁב וְלוֹ חַמַּטְרֵא לָזֵרָא
תַּחְכְּמָה נְעִימָה פְּנִימָה לְשָׁרִים סָרִים עָדָה
אַמְצִיא חִקְרֵי לִבְחָרֵי וּלְשַׁחֲרֵי כָּל־בַּשָּׂרָה יְקָרָה:

ע

עֹב, עָב
v. s. r. עוּב *p.* 795.

עָבַד
פעל כודד, וסעתיל יַעֲבֹד, וסמוכן עזיק דנר ולקיכס [עטון, מעכַּטן], ומוס עזות מלקכס [אַרבַּיי־טען], ומוס זריקס [דיענטן], וככל מכוון ומכוון סזאלות כנות. סעזות מלקכס כזאל סמוזג על לסיכס ויליכס [כעאַרבַּיי־טען], סלמיון נוס כרס וזדס לו סעזור נמלקכס, ומעכין זריקס סמזאל על היות עכר, לו היות לסס וככנד, לו כנוד והזאקוקס, ועוד סרנס. הנסעל סמעולי" מוס, וכן הנזכ"פ. והכוסף כדרך נכיכו, ונזכ"פ הכוסף סמעולי" מעכו. סקקר עוד לי סוד.
v. tr. (impf. יַעֲבֹד), facere, exequi, hinc vi operam faciendi, laborandi atque elaborandi, vi operandi pro altero vel auxiliandi in operando h. e. serviendi, de ministerio, servitute totoque Dei Deorumve cultu; c. pr. בְּ, operam imponere alicui, in servitutem adducere aliquem. *Ni.*, elaborari, coli, de cultione agrorum, etiam de veneratione s. observantia regis. *Pu.* de re, in quam multum operae labo-

Digitized by Google

risque positum est, vel, seq. בְּ, de eo, cui laborum tanquam jugum impositum est, *Hi.* facere, ut quis serviat, ad serviendum s. laborem suscipiendum cogere, servitute s. duris laboribus premere s. *defatigare;* in servitutem, ditionem s. potestatem redigere; ad cultum Deo praestandum adigere. *Ho.* ad falsorum Deorum adorationem sponte vel invitum adduci. LXX. *ἐργάζεσθαι, κατ-; ποιεῖν, δουλοῦν, κατα-; λατρεύειν, λειτουργεῖν, προσκυνεῖν, θύειν (θυμιᾶν);* עָבֵד לְרֶשֶׁת *κατόχιμον εἶναι; prt.* δοῦλος; אֲחֻזָּה, עֶבֶד לָבָשׂ, *γεωργός; Hi. καταδουλοῦν, δουλοῦειν ποιεῖν, καταδυναστεύειν.*

3 perf.: עָבַד
אחאב עבד את־הבעל 2 Rg. 10, 18.
אשר־עבד אביו 2 Reg. 21, 21.
אשר־עבד עליה Ez. 29, 18.
פעלתו אשר־עבד בה Ez. 29, 20.

3 perf.: וַיַּעֲבֹד
ועבד הלוי Num. 18, 23.

3 perf. c. s.: עֲבָדָהּ
משפט שכר שכיר עבדך Dt. 15, 18.

3 perf. c. s.: וַעֲבָדָךְ
ועבדך שש שנים Dt. 15, 12.
ועבדך שש שנים Jer. 34, 14.

3 perf. c. s.: עֲבָדָן
במלך־אשור ולא עבדו 2 Rg. 18, 7.
לאשר לא עבדו Mal. 3, 18.

3 perf. c. s.: וַעֲבָדוּהָ
במרצע ועבדו לעלם Ex. 21, 6.
ועבדו וחנחתיו Jer. 27, 11.

3 perf. c. s.: וַעֲבָדָתָּה
ועבדה וישב בה Jer. 27, 11.

2 perf.: עֲבַדְתָּ
תחת אשר לא־עבדת Dt. 28, 47.

2 perf.: וַעֲבַדְתָּם
ועבדת את־האבדה הזאת Ex. 13, 5.
ועבדת שם Dt. 28, 36. 64.
ועבדת את־איביך Dt. 28, 48.
ועבדת לו את־האדמה 2 S. 9, 10.

2 perf.: וְעָבַדְתָּ *p.*
כרמים תטע ועבדת Dt. 28, 39.

2 perf. c. s.: וַעֲבַדְתָּנִי
ועבדתני חנם Gn. 29, 15.

2 perf. pl.: וַעֲבַדְתֶּם
והשתחויתי להם ועבדתם Dt. 4, 19.
ועבדתם והשתחויתי להם Dt. 8, 19.
לאלהים אחרים ועבדתם Dt. 30, 17.
עבד לעם הזה ועבדתם 1 Rg. 12, 7.

1 perf.: עָבַדְתִּי
הלא ברחל עבדתי עמך Gn. 29, 25.
אשר עבדתי אתך בחן Gn. 30, 26.
בכל־כחי עבדתי Gn. 31, 6.
כאשר עבדתי לפני אביך 2 S. 16, 19.

1 perf.: וַעֲבַדְתִּי
ועבדתי את־יי 2 Sam. 15, 8.

1 perf. c. s.: עֲבַדְתִּיךָ
עבדתי אשר עבדתיך Gn. 30, 26.
ידעת את אשר עבדתיך Gn. 30, 29.
עבדתיך ארבע־עשרה Gn. 31, 41.

3 perf. pl.: עָבְדוּ
עבדו את־כדרלעמר Gn. 14, 4.
אשר־עבדו בחם Ex. 1, 14.
אשר עבדו־שם הגוים Dt. 12, 2.
עבדו אבותיכם Jos. 24, 14. 15.
כאשר עבדו לכם 1 Sam. 4, 9.
עבדו־בם גם־המה Jer. 25, 14.

3 perf. pl.: וַעֲבָדוּ
ועבדו אלהים אחרים Dt. 7, 4.
ועבדו זבח ומנחת Jes. 19, 21.
ועבדו מצרים את־אשור Jes. 19, 23.
ועבדו חגוים האלה Jer. 25, 11.
ועבדו אתו כל־הגוים Jer. 27, 7.
ועבדו בו גוים רבים Jer. 27, 7.
ועבדו את יי אלהיהם Jer. 30, 9.

3 perf. pl.: וְעָבָדוּ *p.*
יעשה לחם ועבדו Num. 4, 26.

3 prf. pl. c. s.: עֲבָדוּהָ
לא עבדוך ולא־שבו Neh. 9, 35.

3 pl. c. s.: וַעֲבָדוּךָ
והיו לך למס ועבדוך Dt. 20, 11.

3 pl. c. s.: עֲבָדוּהוּ
ולא עבדוהו Jud. 10, 6.

3 pl. c. s.: וַעֲבָדוּהוּ
מלך־בבל ועבדוהו Jer. 28, 14.

3 pl. c. suff.: עֲבָדוּם
אשר אחבום ואשר עבדום Jer. 8, 2.

3 pl. c. s.: וַעֲבָדוּם
ועבדום ויענו אתם Gn. 15, 13.
אלהים אחרים ועבדום Dt. 31, 20.

2 perf. pl.: וַעֲבַדְתֶּם
ועבדתם את יי Ex. 23, 25.
ועבדתם עבדת מתנת Num. 18, 7.
ועבדתם־שם אלהים Dt. 4, 28.
וסרתם ועבדתם Dt. 11, 16.
והלכתם ועבדתם Jos. 23, 16.
ועבדתם אלהי נכר Jos. 24, 20.
ועבדתם אתו 1 Sam. 12, 14.
ועבדתם את־יי בכל־לבבכם 1 S. 12, 20
ועבדתם אתו 1 Sam. 12, 24.
ועבדתם אתנו 1 Sam. 17, 9.
ועבדתם אלהים אחרים 1 Rg. 9, 6.
ועבדתם אלהים אחרים 2 Chr. 7, 19.
ועבדתם־שם את־אלהים Jer. 16, 13.

part. masc.: עֹבֵד *sg.*
וקין היה עבד אדמה Gn. 4, 2.
ויהי למס עבד Gn. 49, 15.
ויהי למס־עבד Jos. 16, 10.
ויעלם שלמה למס־עבד 1 Rg. 9, 21.
עבד אדמתו ישבע־לחם Prv. 12, 11. 28, 19.
עבד אדמה אנכי Zach. 13, 5.
בן עבד אלהים Mal. 3, 18.

part. masc.: הָעֹבֵד *sg.*
כל־העבד באהל מועד Nu. 4, 37. 41.
מתוקה שנת העבד Eccl. 5, 11.
על־בנו העבד אתו Mal. 3, 17.

part. masc.: וְהָעֹבֵד *sg.*
וחעבד חעיר יעבדוהו Ez. 48, 19.

part. pl.: עֹבְדִים
אשר־חם עבדים Num. 18, 21.
אלהיחם חיו עבדים 2 Reg. 17, 33.
פסיליהם חיו עבדים 2 Rg. 17, 41.

part. pl.: וְעֹבְדִים
ויעבדים את־שלמה 1 Reg. 5, 1.

part. pl.: הָעֹבְדִים
מיד העבדים בהם Ez. 34, 27.

pl. constr.: עֹבְדֵי
עבדי הבעל 2 Rg. 10, 19. 21. 22. 23.
יבשו כל־עבדי פסל Ps. 97, 7.
עבדי פשתים שריקות Jes. 19, 9.
עבדי תאדמה Jes. 30, 24.

p. pl. constr.: לְעֹבְדֵי
ויאמר לעבדי חבעל 2 Reg. 10, 23.
ללחם לעבדי העיר Ez. 48, 18.

p. pl. c. suff.: עֹבְדָיו
כל־עבדיו וכל־כהניו 2 Rg. 10, 19.

p. pl. c. s.: לַעֲבָדֵיהֶם
שלל לעבדיהם Zach. 2, 13.

inf. constr.: עֲבֹד
עבד את־מצרים Ex. 14, 12.
שוא עבד אלהים Mal. 3, 14.

inf. constr.: עֲבָד *s. M.*
לבלתי עבד־בם Jer. 34, 9. 10.

inf. constr.: לַעֲבוֹד, לַעֲבֹד
לעבד את־האדמה Gn. 2, 5. 3, 23.
לעבד את־יי אלהיו Ex. 10, 26.
לעבד את־עבדת המשכן Nu. 3, 7. 8.
לעבד עבדה באהל Num. 4, 23.
לעבד ולמשא Num. 4, 24.
לעבד את־עבדת אהל Num. 4, 30.
לעבד עבדת עבדה Num. 4, 47.
וחיו לעבד את־עבדת אהל Nu. 7, 5.
וחיו לעבד את־עבדת יי Num. 8, 11.
לעבד את־אהל מועד Num. 8, 15.
לעבד את־עבדת Num. 8, 19.
לעבד את־עבדתם Num. 8, 22.
לעבד את־עבדת Num. 16, 9.
לעבד את־עבדת Num. 18, 6.
לעבד את־אלהי הנכר Dt. 29, 17.
לעבד את־עבדת יי Jos. 22, 27.
לעבד את־יי Jos. 24, 15.
לעבד אלהים אחרים Jos. 24, 16.
לא תוכלו לעבד את־יי Jos. 24, 19.
לעבד אותו Jos. 24, 22.
לעבוד את־יי אלהי 2 Chr. 33, 16.
לעבד את־יי אלהיהם 2 Chr. 34, 33.
וממלכות לעבד את־יי Ps. 102, 23.
לעבד את־נבוכדנאצר Jer. 28, 14.
לעבד לאלהים אחרים Jer. 44, 3.

inf. constr.: וַלַּעֲבֹד
ולעבד את־יי אלהיך Dt. 10, 12.
ולעבד עבדתו Jes. 28, 21.

inf. constr.: מַעֲבֹד
מעבור הכשדים Jer. 40, 9.

inf. c. suff.: עָבְדֶךָ
חיאבה רים עבדך Job. 39, 9.

inf. c. suff.: לְעָבְדוֹ
נתתי לו לעבדו Jer. 27, 6.
לעבדו שכם אחד Zeph. 3, 9.

inf. c. suff.: וּלְעָבְדוֹ
ולעבדו בכל־לבבכם Dt. 11, 13.
ולעבדו בכל־לבבכם Jos. 22, 5.

inf. c. suff.: לְעָבְדָהּ
לעבדה ולשמרה Gn. 2, 15.

inf. c. suff.: לְעָבְדָם
אלהים אחרים לעבדם Dt. 28, 14.
לעבדם לחשתחות להם Jud. 2, 19.
אלהים אחרים לעבדם Jer. 11, 10. 13, 10.
לעבדם ולהשתחות Jer. 25, 6.
אלהים אחרים לעבדם Jer. 35, 15.

inf. c. suff.: מֵעָבְדָנוּ
שלחנו את־ישראל מעבדנו Ex. 14, 5.

impt. sg.: עֲבֹד
עבד אלהים אחרים 1 Sam. 26, 19.

impt. c. s.: וְעָבְדָהּ
דע את־אלהי אביך ועבדהו 1 Chr. 28, 9.

impt. pl.: עִבְדוּ
ועתה לכו עבדו Ex. 5, 18.
לכו עבדו את־יי אלהיכם Ex. 10, 8.
ויאמר לכו עבדו את־יי Ex. 10, 24.
עבדו את־יי כדבריכם Ex. 12, 31.
עבדו את־אנשי חמור Jud. 9, 28.
עבדו את־יי אלהיכם 2 Chr. 35, 3.
עבדו את־יי ביראה Ps. 2, 11.
עבדו את־יי בשמחה Ps. 100, 2.
עבדו את־מלך בבל Jer. 27, 17.

impt. pl.: עִבְדוּ *p.*
איש גלוליו לכו עבדו Ez. 20, 39.

impt. pl.: וְעִבְדוּ
ועבדו את־יי Ex. 10, 11.
ועבדו אתו בתמים Jos. 24, 14.
ועבדו את־יי Jos. 24, 14.
ועבדו את־מלך בבל 2 Reg. 25, 24.
ועבדו את־יי אלהיכם 2 Chr. 30, 8.

1 imperf.: אֶעֱבֹד
למי אני אעבד Sam. 16, 19.
ותאמרי לא אעבד Jer. 2, 20.

impf. c. s.: אֶעֱבָדָה
אעבדך שבע שנים Gn. 29, 18.

2 imperf.: תַּעֲבֹד
כי תעבד את־האדמת Gn. 4, 12.
ואת־אחיך תעבד Gn. 27, 40.
אשר תעבד עמדי Gn. 29, 27.
ששת ימים תעבד Ex. 20, 9.
כי תעבד את־אלהיהם Ex. 23, 33.
ששת ימים תעבד Ex. 34, 21.
לא־תעבד בו עבדת עבד Lev. 25, 39.
ששת ימים תעבד Dt. 5, 13.
ואתו תעבד ובשמו תשבע Dt. 6, 13.
ולא תעבד את־אלהיהם Dt. 7, 16.
תיראּ אתו תעבד Dt. 10, 20.
לא תעבד בבכר שורך Dt. 15, 19.

3 imperf.: יַעֲבֹד
ורב יעבד צעיר Gn. 25, 23.
שש שנים יעבד Ex. 21, 2.
עד־שנת היבל יעבד Lev. 25, 40.
ולא יעבד עוד Num. 8, 25.
ועבדה לא יעבד Num. 8, 26.
בריעהו יעבד חנם Jer. 22, 13.
אשר לא־יעבד Jer. 27, 13.

3 imperf.: וַיַּעֲבֹד
ויעבד יעקב ברחל Gn. 29, 20.
ויעבד עמו עוד Gn. 29, 30.
וילד ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
ויעבד ישראל את־יי Jos. 24, 31.
וילד ויעבד את־הבעל 1 Rg. 16, 31.
ויעבד את־הבעל 1 Reg. 22, 54.
צבא השמים ויעבד אתם 2 Rg. 21, 3.
ויעבד את־הגלולים 2 Reg. 21, 21.
צבא השמים ויעבד אתם 2 Chr. 33, 3.
ויעבד ישראל באשה Hos. 12, 13.

3 impf. c. s.: וַיַּעַבְדֵנִי
שלח את־בני ויעבדני Ex. 4, 23.

3 impf. c. s.: יַעַבְדֵנּוּ
ותוא יעבדנו הרבה 2 Reg. 10, 18.
זרע יעבדנו Ps. 22, 31.

3 impf. c. s.: וַיַּעַבְדֵם
זבח אמון ויעבדם 2 Chr. 33, 22.

1 impf. pl.: נַעֲבֹד
מה־נעבד את־יי Ex. 10, 26.
ובזתי נעבד את־יי Jos. 24, 15.
אנחנו נעבד את־יי Jos. 24, 18.
לא כי את־יי נעבד Jos. 24, 21.
את־יי אלהינו נעבד Jos. 24, 24.

1 impf. pl.: וַנַּעֲבֹד
ונעבד את־הבעלים Jud. 10, 10.
ונעבד את־הבעלים 1 Sam. 12, 10.

1 impf. pl.: וְנַעֲבָדָה
ונעבדת את־מצרים Ex. 14, 12.
נלכה ונעבדה Dt. 13, 7. 14.

1 impf. pl. c. s.: וְנַעַבְדֶךָּ *p.*
כרת־לנו ברית ונעבדך 1 S. 11, 1.
מיד איביו ונעבדך 1 Sam. 12, 10.
אשר־נתן עליו ונעבדך 1 Rg. 12, 4.
אשר־נתן עליו ונעבדך 2 Chr. 10, 4.

1 impf. c. s.: נַעַבְדֵנּוּ
כי נעבדנו Jud. 9, 28.
ומדוע נעבדנו אנחנו Jud. 9, 28.
מי אבימלך כי נעבדנו Jud. 9, 38.
מה־שדי כי־נעבדנו Job. 21, 15.

1 impf. pl. c. s.: *וְנַעַבְדֵם
*אשר לא־ידעתם ונעבדם Dt. 13, 3.

2 impf. pl.: תַּעַבְדוּ *p.*
לעלם בהם תעבדו Lev. 25, 46.

Dt. 13, 5. וארח תעבדו
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּן
1 Sam. 4, 9. תעבדו לעבדי
Jer. 5, 19. כן תעבדו זרים
Jer. 27, 9. 14. לא תעבדו את־מלך
2 *impf. pl.:* וְתַעַבְדוּ
Jud. 10, 13. ותעבד אלהים אחרים
Jer. 5, 19. ותעבדו אלהי נכר
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּן
Ex. 3, 12. תעבדון את־האלהים
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּן *p.*
Jos. 24, 15. את־מי תעבדון
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּם
Jos. 23, 7. ולא תעבדם
2 Reg. 17, 35. ולא תעבדום
3 *impf. pl.:* יַעַבְדוּ
Gn. 15, 14. אשר יעבדו דן אנכי
Dt. 12, 30. איכה יעבדו הגוים
Jer. 27, 8. אשר לא־יעבדו אתו
Jer. 30, 8. ולא־יעבדו־בו עוד זרים
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ
Ex. 10, 7. ויעבדו את־י׳ אלהיהם
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ *p.*
Job. 36, 11. אם־ישמעו ויעבדו
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ
Dt. 29, 25. וילכו ויעבדו
Jos. 24, 2. ויעבדו אלהים אחרים
Jud. 2, 7. ויעבדו העם את־י׳
Jud. 2, 11. ויעבדו את־הבעלים
3, 7. 10, 6
Jud. 2, 13. ויעבדו לבעל
Jud. 3, 6. ויעבדו את־אלהיהם
Jud. 3, 8. 14. ויעבדו בני ישראל
Jud. 10, 15. ויעבדו את־י׳
1 Sam. 7, 4. ויעבדו את י׳ לבדו
1 Sam. 8, 8. ויעבדו אלהים אחרים
2 Reg. 17, 12. ויעבדו הגללים
2 Reg. 17, 16. ויעבדו את־הבעל
2 Chr. 24, 18. ויעבדו את־האשרים
Ps. 106, 36. ויעבדו את־עצביהם
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַבְדֻנִי, יַעַבְדוּנִי
2 S. 22, 44. עם לא־ידעתי יעבדני
Ps. 18, 44. עם לא־ידעתי יעבדוני
Ez. 20, 40. יעבדני כל־בית ישראל
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַבְדֻנִי
Ex. 7, 16. ויעבדני במדבר
Ex. 7, 26. שלח את־עמי ויעבדני
9, 1. 13.
Ex. 8, 16. 10, 3. שלח עמי ויעבדני
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַבְדוּהָ
Gn. 27, 29. יעבדוך עמים
Jes. 60, 12. אשר לא־יעבדוך יאבדו
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַבְדוּהוּ
Ps. 72, 11. כל־גוים יעבדוהו
Ez. 48, 19. והעבד העיר יעבדוהו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַבְדוּהוּ
1 Chr. 19, 19. עם־דויד ויעבדהו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַבְדוּם
2 Sam. 10, 19. את־ישראל ויעבדום
1 Rg. 9, 9. וישתחוו להם ויעבדום
2 Chr. 7, 22. וישתחוו להם ויעבדום
Jer. 16, 11. ויעבדום וישתחוו להם
Jer. 22, 9. לאלהים אחרים ויעבדום
Nif-al: נֶעֱבַד *p.*
Eccl. 5, 8. מלך לשדה נעבד
2 *perf. pl.:* וְנֶעֱבַדְתֶּם
Ez. 36, 9. ונעבדתם ומרעתם
3 *imperf.:* יֵעָבֵד
Dt. 21, 4. אשר לא־יעבד בו
3 *impf. fem.:* תֵּעָבֵד
Ez. 36, 34. והארץ חמשמה תעבד
Pu-al: עֻבַד 3 *perf.*
Dt. 21, 3. אשר לא־עבד בה

Jes. 14, 3. אשר עבד־בך
Hif-il: הֶעֱבִיד 3 *perf.*
Ez. 29, 18. העביד את־חילו
2 *prf. c. s.:* הֶעֱבַדְתָּנִי
Jes. 43, 24. העבדתני בחטאותיך
1 *perf. c. s.:* הֶעֱבַדְתִּיךָ
Jes. 43, 23. לא העבדתיך במנחה
1 *prf. c. s.:* וְהַעֲבַדְתִּיךָ
Jer. 17, 4. והעבדתיך את־איביך
part. pl.: מַעֲבִדִים
Ex 6, 5. אשר מצרים מעבדים
inf. constr.: לְהַעֲבִיד
2 Chr. 2, 17. להעביד את־העם
3 *imperf.:* וַיַּעֲבֵד
2 Chr. 34, 33. ויעבד את־כל־הנמצא
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ
Ex. 1, 13. ויעבדו מצרים
Hof-al: הָעְבַד
2 *impf. c. s.:* תָּעָבְדֵם
Ex. 20, 5. להם ולא תעבדם
Ex. 23, 24. לאלהיהם ולא תעבדם
Dt. 5, 9. להם ולא תעבדם
1 *impf. pl. c. s.:* וְנֶעֱבָדֵם
Dt. 13, 3. לא־ידעתם ונעבדם

עֶבֶד

נלקמי כמו נעכרי, לכן יוקר מעשיך ככלל [עסון], ועבד קרב כמו עשק מלקוח, ומעשוי אתעבר. נקרנוס שנור הפעל עד להרנס.

v. tr. aram., facere (vi latiori, quam hebr. עָבַד), veluti עָשָׂה קְרָב, bellum gerere; c. בְּ, tractare, agere, versari cum aliquo quopiam modo; *Itpe.* confici, fieri, evenire. LXX. ποιεῖν.

Dan. 3, 1. עבד צלם די־דהב
Dan. 3, 32. די עבד עמי אלהא
Dan. 5, 1. עבד לחם רב
2 *perf.:* עֲבַדְתָּ
Dan. 4, 32. ויאמר לח מח עבדת
1 *perf.:* עֲבַדֵת
Dan. 3, 15. לצלמא די־עבדת
Dan. 6, 23. חבולה לא עבדת
3 *perf. pl.:* עֲבַדוּ
Jer. 10, 11. וארקא לא עבדו
Esr. 6, 13. כנמא אספרנא עבדו
3 *perf. pl.:* עֲבַדוּ
Esr. 6, 16. ועבדו בני־ישראל
part. masc.: עָבֵד *sg.*
Dan. 4, 32. עבד בחיל שמיא
Dan. 6, 11. כל־קבל די־הוה עבד
Esr. 7, 26. עבד דתא די־אלהך
part. masc.: וְעָבֵד *sg.*
Dan. 6, 28. ועבד אתין ותמחין
part. fem.: עָבְדָא *sg.*
Dan. 7, 21. עבדא קרב עם־קדישין
part. pl.: עָבְדִין *masc.*
Esr. 4, 15. ואשתדור עבדין בגוה
inf. constr.: לְמֶעְבַּד
Esr. 4, 22. למעבד על־דנה
Esr. 7, 18. כספא ודהבא למעבד
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּן
Esr. 6, 8. די־תעבדון עם־שבי
Esr. 7, 18. כרעות אלהכם תעבדון
Itpe-el: אִתְעֲבַד
part.: מִתְעֲבַד־ *s. M.*
Esr. 4, 19. ואשתדור מתעבד־בה
part.: מִתְעֲבַד
Esr. 7, 26. להוא מתעבד מנה
part.: מִתְעֲבְדָא
Esr. 5, 8. אספרנא מתעבדא
3 *impf.:* יִתְעֲבַד

Dan. 3, 29. הדמין יתעבד
Esr. 6, 11. וביתה נולו יתעבד
Esr. 6, 12. 7, 21. אספרנא יתעבד
Esr. 7, 23. יתעבד אדרזדא
2 *impf. pl.:* תִּתְעֲבְדוּן
Dan. 2, 5. הדמין תתעבדון

עֶבֶד

ז׳, וכנוי עַבְדִי וכנוי עֲבָדִים, וסמוכן נער לו׳ים עונד לת לדוכו ונן־לתם [קנעכע, קקלבאַ, לייטן־נעכער], ועבד עבדים הטעידם. סשם עבד כשלל על עם נכבע ועונד קולו נכבע וכדקק מכונגו ועיליו, על משכי השלך ופקידיו וסגניו וסוכניו ומשולקיו, לו שסוע כנוי למדבר דרך כנוד לל עול נוכח, ועול סלכה מן הסשלוט. ולפר מעגין ענד ז׳ הכם כלפר מעונד ז׳ ומכלדו ומשקקוס לו, וכנוי וס לפ׳ו כנוי כנוד, וכן יכוכו לכני סם כמו לנלכסם ויסוסע לויוב ודוד, וכלפר ג׳כ מעשולת ז׳, ומלאכו ומעשיו עוסס לנוכו, ועול סרנכס.

n. m. (c. *s.* עַבְדֵי, pl. עֲבָדִים), minister, servus, servitium, sensu amplissimo, de gente subdita et in alicujus ditionem ac potestatem redacta, de ministris aulicis, legatis, centurionibus, militibus, in sermonibus collocutionibusque epitheton loquentis, quo semet ipsum propter ejus, quem alloquitur, observantiam nominat., seq. *Dei* nomine, de hominibus Deum pie colentibus, velut de Abrahamo (Jak. 2, 23. φίλος θεοῦ, arab. خليل الله), de angelis omnibusque, quicunque mandata Dei exsequuntur. LXX. δούλος, δούλη, δουλεύων, δουλεία; οἰκέτης, οἶκος; παῖς, παιδάριον; υἱός; ὑπερέτης, θεραπεία; ἄγγελος, ἐργασία; ἔθνος, λαός; πάροδος (עבר).

עֶבֶד *p.*

Gn. 9, 25. עבד עבדים יהיה לאחיו
Gn. 9, 26. 27. ויהי כנען עבד למו
Gn. 24, 34. עבד אברהם אנכי
Gn. 24, 52. כאשר שמע עבד אברהם
Gn. 24, 59. ואת־עבד אברהם
Gn. 41, 12. נער עברי עבד לשר
Gn. 44, 10. 17. יהיה־לי עבד
Gn. 44, 33. הנער עבד לאדני
Ex. 12, 44. עבד איש מקנת־כסף
Ex. 21, 2. כי תקנה עבד עברי
Ex. 21, 32. אם־עבד יגח השור
Lev. 25, 39. לא־תעבד בו עבדת עבד
Lev. 25, 42. לא ימכרו ממכרת עבד
Lev. 25, 44. מהם תקנו עבד ואמה
Dt. 5, 15. 15, 15. וזכרת כי־עבד היית
Dt. 15, 17. והיה לך עבד עולם
Dt. 16, 12. וזכרת כי־עבד היית
24, 18. 22.
Gn. 28, 16. לא־תסגיר עבד
Gn. 34, 5. ויחת שם משה עבד־י׳
Jos. 1, 1. אחרי מות משה עבד י׳
Jos. 1, 13. משה עבד־י׳ לאמר
Jos. 1, 15. נתן לכם משה עבד י׳
Jos. 8, 31. 33. כאשר צוה משה עבד־י׳
Jos. 9, 23. ולא־יכרת מכם עבד
Jos. 12, 6. משה עבד־י׳ ובני ישראל
Jos. 12, 6. ויתנה משה עבד־י׳
Jos. 13, 8. נתן להם משה עבד י׳
Jos. 14, 7. בשלח משה עבד־י׳
Jos. 18, 7. אשר נתן להם משה עבד י׳
Jos. 22, 2. צוה אתכם משה עבד י׳
Jos. 22, 4. נתן לכם משה עבד יי
Jos. 22, 5. משה עבד־י׳
Jos. 24, 29. יהושע בן־נון עבד י׳

Jud. 2, 8. וימת יהושע בן־נון עבד י׳
1 S. 29, 3. הלוא־זה דוד עבד שאול
1 Sam. 30, 13. עבד לאיש עמלקי
2 Sam. 9, 2. ולבית שאול עבד
2 Sam. 15, 34. עבד אביך ואני מאז
2 Sam. 18, 29. את־עבד המלך יואב
1 Reg. 9, 22. לא־נתן שלמה עבד
1 Reg. 11, 26. עבד לשלמה
1 Reg. 12, 7. תהיה־עבד לעם הזה
2 Reg. 17, 3. ויהי־לו הושע עבד
2 Rg. 18, 12. אשר צוה משה־עבד י׳
2 Rg. 22, 12. ואת עשיה עבד־המלך
2 Reg. 24, 1. ויהי־לו יהויקים עבד
2 Reg. 25, 8. עבד מלך־בבל
1 Chr. 2, 34. ולששן עבד מצרי
1 Chr. 6, 34. משה עבד האלהים
2 Chr. 1, 3. משה עבד־י׳ במדבר
2 Chr. 13, 6. עבד שלמה בן־דויד
2 Chr. 24, 6. עת־משאת משה עבד־י׳
2 Chr. 24, 9. משה עבד־האלהים
2 Chr. 34, 20. ואת עשיה עבד־המלך
Neh. 10, 30. ביד משה עבד־האלהים
Prv. 17, 2. עבד משכיל ימשל
Prv. 29, 19. בדברים לא־יוסר עבד
Prv. 30, 10. אל־תלשן עבד אל־אדניו
Prv. 30, 22. תחת עבד כי ימלוך
Jes. 44, 21. יצרתיך עבד־לי
Jes. 49, 6. מהיותך לי עבד
Jer. 38, 7. 12. עבד־מלך הכושי
Jer. 38, 8. ויצא עבד־מלך
Jer. 38, 10. את עבד־מלך הכושי
Jer. 38, 11. ויקח עבד־מלך
Dan. 9, 11. משה עבד־האלהים
Dan. 10, 17. והיך יוכל עבד אדני זה

וְעֶבֶד

Gn. 32, 6. צאן ועבד ושפחה
Job. 3, 19. ועבד חפשי מאדניו
Prv. 14, 29. ועבד אויל לחכם־לב
Prv. 12, 9. טוב נקלה ועבד לו
Prv. 22, 7. ועבד לוה לאיש מלוה
Mal. 1, 6. ועבד אדניו
c. h int.: הָעֶבֶד
Jer. 2, 14. העבד ישראל

וַיַּעֲבֶד

Gn. 24, 5. ויאמר אליו העבד
Gn. 24, 9. וישם העבד את־ידו
Gn. 24, 10. ויקח העבד עשרה גמלים
Gn. 24, 17. וירץ העבד לקראתה
Gn. 24, 53. ויוצא העבד כלי־כסף
Gn. 24, 61. ויקח העבד את־רבקה
Gn. 24, 65. ותאמר אל־העבד
Gn. 24, 65. העבד הוא אדני
Gn. 24, 66. ויספר העבד ליצחק
Gn. 39, 17. בא אלי העבד העברי
Ex. 21, 5. ואם־אמר יאמר העבד
Neh. 2, 10. העבד העמני
Neh. 2, 19. העבד העמוני

כְּעֶבֶד

Job. 7, 2. כעבד ישאף־צל
Jes. 42, 19. ועור כעבד י׳

כַּעֶבֶד

Jes. 24, 2. כעבד כאדניו

לְעֶבֶד

1 Sam. 27, 12. ויהי לי לעבד עולם
Job. 40, 28. תקחנו לעבד עולם
Ps. 18, 1. למנצח לעבד י׳
Ps. 36, 1. למנצח לעבד י׳
Ps. 105, 17. לעבד נמכר יוסף
Prv. 14, 35. רצון־מלך לעבד משכיל
Prv. 19, 10. לעבד ׀ משל בשרים
Jes. 49, 5. יצרי מבטן לעבד לו
Jes. 49, 7. לעבד משלים
Jer. 39, 16. לעבד־מלך הכושי

cum suff.: עַבְדִי

Gn. 26, 24. בעבור אברהם עבדי
Num. 12, 7. לא־כן עבדי משה

Digitized by Google

משה עבדי מת Jos. 1, 2.
אשר צוה משה עבדי Jos. 1, 7.
כי הקים בני את־עבדי עלי 1 S. 22, 8.
ביד־דוד עבדי הושיע 2 Sam. 3, 18.
אל־עבדי אל־דוד 2 Sam. 7, 5.
אדני המלך עבדי רמני 2 Sam. 19, 27.
למען דוד עבדי 1 Reg. 11, 13. 34.
למען עבדי דוד 1 Reg. 11, 32.
לדויד־עבדי כל־הימים 1 Reg. 11, 36.
כאשר עשה דוד עבדי 1 Reg. 11, 38.
את־נעמן עבדי 2 Reg. 5, 6.
ולמען דוד עבדי 2 Reg. 19, 34. 20, 6.
צוה אתם עבדי משה 2 Reg. 21, 8.
לך ואמרת אל־דויד עבדי 1 Chr. 17, 4.
אל־עבדי איוב Job. 1, 8. 2, 3.
אם־אמאס משפט עבדי Job. 31, 13.
ולכו ׀ אל־עבדי איוב Job. 42, 8.
ואיוב עבדי יתפלל Job. 42, 8.
נשבעתי לדויד עבדי Ps. 89, 4.
מצאתי דוד עבדי Ps. 89, 21.
הלך עבדי ישעיהו Jes. 20, 3.
ולמען דוד עבדי Jes. 37, 35.
ואתה ישראל עבדי Jes. 41, 8.
ואמר לך עבדי־אתה Jes. 41, 9.
הן עבדי אתמך־ב Jes. 42, 1.
כי אם־עבדי Jes. 42, 19.
שמע יעקב עבדי Jes. 44, 1.
אל־תירא עבדי יעקב Jes. 44, 2.
כי עבדי־אתה Jes. 44, 21.
למען עבדי יעקב Jes. 45, 4.
ויאמר לי עבדי־אתה Jes. 49, 3.
הנה ישכיל עבדי Jes. 52, 13.
יצדיק צדיק עבדי לרבים Jes. 53, 11.
מלך־בבל עבדי Jer. 25, 9. 27, 6.
אל־תירא עבדי יעקב Jer. 30, 10. 46, 27. 28.
את־דוד עבדי Jer. 33, 21.
זרע דוד עבדי Jer. 33, 22.
זרע יעקוב ודוד עבדי Jer. 33, 26.
מלך־בבל עבדי Jer. 43, 10.
עבדי דויד הוא ירעה Ez. 34, 23.
ודוד עבדי נשיא להם Ez. 37, 25.
בן־שאלתיאל עבדי Hag. 2, 23.
מביא את־עבדי צמח Zach. 3, 8.
תורת משה עבדי Mal. 3, 22.

cum suff.: וַעֲבָדָי

ועבדי כלב עקב היתה Num. 14, 24.
ועבדי אשר בחרתי Jes. 43, 10.
ועבדי דוד נשיא Ez. 34, 24.
ועבדי דוד מלך עליהם Ez. 37, 24.

cum suff.: בְּעַבְדִּי

לדבר בעבדי במשה Num. 12, 8.

cum suff.: בְּעַבְדָּי

ולא היית כעבדי דוד 1 Reg. 14, 8.
נכונה כעבדי איוב Job. 42, 7. 8.

cum suff.: לְעַבְדִּי

תאמר לעבדי לדוד 2 Sam. 7, 8.
תאמר לעבדי לדויד 1 Chr. 17, 7.
לעבדי קראתי ולא יענה Job. 19, 16.
לעבדי לאליקים Jes. 22, 20.
אשר נתתי לעבדי Ez. 28, 25.
לעבדי ליעקב Ez. 37, 25.

cum suff.: *p.* עַבְדְּךָ

אל־נא תעבר מעל עבדך Gn. 18, 3.
חנה־נא מצא עבדך חן Gn. 19, 19.
כה אמר עבדך יעקב Gn. 32, 5.
אשר עשית את־עבדך Gn. 32, 11.
עבדך יעקב אחרינו Gn. 32, 21.
חנן אלהים את־עבדך Gn. 33, 5.
עשה לי עבדך Gn. 39, 19.
ידבר־נא עבדך דבר Gn. 44, 18.
כי עלינו אל־עבדך אבי Gn. 44, 24.
ויאמר עבדך אבי אלינו Gn. 44, 27.
ועתה כבאי אל־עבדך אבי Gn. 44, 30.
את־שיבת עבדך Gn. 44, 31.
כי עבדך ערב את־הנער Gn. 44, 32.
ישב־נא עבדך Gn. 44, 33.

מאז דברת אל־עבדך Ex. 4, 10.
עבדך ואמתך Ex. 20, 10.
להראות את־עבדך Dt. 3, 24.
למען ינוח עבדך Dt. 5, 14.
אתה נתת ביד־עבדך Jud. 15, 18.
דבר יי כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
דבר כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 10.
עבדך ילך ונלחם 1 Sam. 17, 32.
רעה היה עבדך 1 Sam. 17, 34.
גם־הדוב הכה עבדך 1 Sam. 17, 36.
בן־עבדך ישי 1 Sam. 17, 58.
ועשית חסד על־עבדך 1 Sam. 20, 8.
תבאת את־עבדך עמך 1 Sam. 20, 8.
לא־ידע עבדך בכל־זאת 1 S. 22, 15.
שמע עבדך 1 Sam. 23, 10.
כאשר שמע עבדך 1 Sam. 23, 11.
ולמה ישב עבדך 1 Sam. 27, 5.
את אשר־עשה עבדך 1 Sam. 28, 2.
אל־בית־עבדך למרחוק 2 S. 7, 19.
ואתה ידעת את־עבדך 2 S. 7, 20.
להודיע את־עבדך 2 Sam. 7, 21.
אשר דברת על־עבדך 2 Sam. 7, 25.
ובית עבדך דוד יהיה נכון 2 S. 7, 26.
גליתה את־אזן עבדך 2 Sam. 7, 27.
על־כן מצא עבדך 2 Sam. 7, 27.
ותדבר אל־עבדך 2 Sam. 7, 28.
וברך את־בית עבדך 2 Sam. 7, 29.
יברך בית־עבדך 2 Sam. 7, 29.
ויאמר עבדך 2 Sam. 9, 2.
ויאמר הנה עבדך 2 Sam. 9, 6.
וישתחו ויאמר מה עבדך 2 S. 9, 8.
כן יעשה עבדך 2 Sam. 9, 11.
גם עבדך אוריה חתחתי מת 2 S. 11, 21.
וגם עבדך אוריה 2 Sam. 11, 24.
חמלך ועבדיו עם־עבדך 2 S. 13, 24.
כדבר עבדך כן חיה 2 Sam. 13, 35.
כי־עבדך יואב הוא צוני 2 S. 14, 19.
עשה עבדך יואב 2 Sam. 14, 20.
היום ידע עבדך 2 Sam. 14, 22.
את־דבר עבדך 2 Sam. 14, 22. Q'ri.
מדר עבדך 2 Sam. 15, 8.
כי־שם יהיה עבדך 2 Sam. 15, 21.
עבדך אני המלך אהיה 2 Sam. 15, 34.
ואני עבדך 2 Sam. 15, 34.
יואב ואת־עבדך 2 Sam. 18, 29.
את אשר הרה עבדך 2 Sam. 19, 20.
כי ידע עבדך 2 Sam. 19, 21.
כי־אמר עבדך 2 Sam. 19, 27.
כי פסח עבדך 2 Sam. 19, 27.
ותשת את־עבדך 2 Sam. 19, 29.
אם־יטעם עבדך 2 Sam. 19, 36.
ולמה יהיה עבדך 2 Sam. 19, 36.
כמעט יעבר עבדך 2 San. 19, 37.
ישב־נא עבדך 2 Sam. 19, 38.
והנה ׀ עבדך 2 Sam. 19, 38.
העבר־נא את־עון עבדך 2 S. 24, 10.
ולשלמה עבדך לא קרא 1 Rg. 1, 19.
ולי אני־עבדך 1 Reg. 1, 26.
ולשלמה עבדך 1 Reg. 1, 26.
ולא הודעת את עבדיך 1 Rg. 1, 27.
כן יעשה עבדך 1 Reg. 2, 38.
עם־עבדך דוד אבי 1 Reg. 3, 6.
אתה המלכת את־עבדך 1 Rg. 3, 7.
אל־תפלת עבדך 1 Reg. 8, 28.
אשר עבדך מתפלל לפניך 1 Rg. 8, 28.
אשר יתפלל עבדך 1 Reg. 8, 29.
תחנת עבדך 1 Reg. 8, 30.
אל־תחנת עבדך 1 Reg. 8, 52.
דברת ביד־משה עבדך 1 Rg. 8, 53.
כי־אתה נתן את־עבדך 1 Rg. 18, 9.
ואני עבדך 1 Reg. 18, 36.
כל אשר־שלחת אל עבדך 1 Rg. 20, 9.
ויאמרו עבדך בן־חדד 1 Rg. 20, 32.
עבדך ׀ יצא בקרב־ 1 Reg. 20, 39.
והנה עבדך עשה הטה 1 Rg. 20, 40.
עבדך אישי מת 2 Reg. 4, 1.
כי עבדך היה ירא 2 Reg. 4, 1.
ברכה מאת עבדך 2 Reg. 5, 15.

לוא־יעשה עוד עבדך 2 Reg. 5, 17.
ויאמר לא־יהלך עבדך 2 Rg. 5, 25.
כי מה עבדך הכלב 2 Reg. 8, 13.
לאמר עבדך ובנך אני 2 Reg. 16, 7.
ותדבר על־בית־עבדך 1 Chr. 17, 17.
לכבוד את־עבדך 1 Chr. 17, 18.
ואתה את־עבדך ידעת 1 Chr. 17, 18.
בעבור עבדך 1 Chr. 17, 19.
אשר דברת על־עבדך 1 Chr. 17, 23.
וביתדויד עבדך נכון 1 Chr. 17, 24.
גליתאת־אזן עבדך 1 Chr. 17, 25.
על־כן מצא עבדך 1 Chr. 17, 25.
ותדבר על־עבדך הטובה 1 Chr. 17, 26.
לברך את־בית עבדך 1 Chr. 17, 27.
התעבר־נא את־עון עבדך 1 Chr. 21, 8.
ופניתאל־תפלת עבדך 2 Chr. 6, 19.
עבדך מתפלל לפניך 2 Chr. 6, 19.
אשר יתפלל עבדך 2 Chr. 6, 20.
ושמעתאל־תחנתי עבדך 2 Chr. 6, 21.
זכרתלחסדי דויד־עבדך 2 Chr. 6, 42.
לשמע אל־תפלת עבדך Neh. 1, 6.
צויתאת־משה עבדך Neh. 1, 7. 8.
אל־תפלת עבדך Neh. 1, 11.
ואם־ייטב עבדך לפניך Neh. 2, 5.
ביד משה עבדך Neh. 9, 14.
גם־עבדך מהר בהם Ps. 19, 12.
גם מזדים ׀ חשך עבדך Ps. 19, 14.
אל־תט באף עבדך Ps. 27, 9.
האירה פניך על־עבדך Ps. 31, 17.
הושע עבדך אתה אלהי Ps. 86, 2.
שמח נפש עבדך Ps. 86, 4.
נארת בריית עבדך Ps. 89, 40.
אמת יי כי־אני עבדך Ps. 116, 16.
אני עבדך Ps. 116, 16.
גמל על־עבדך אחיה Ps. 119, 17.
עבדך ישיח בחקיך Ps. 119, 23.
טוב עשית עם־עבדך Ps. 119, 65.
כמה־ימי־עבדך Ps. 119, 84.
ערב עבדך לטוב Ps. 119, 122.
עשה עם־עבדך כחסדך Ps. 119, 124.
עבדך־אני הביניני Ps. 119, 125.
כשה אבד בקש עבדך Ps. 119, 176.
בעבור דוד עבדך Ps. 132, 10.
במשפט את־עבדך Ps. 143, 2.
כי אני עבדך Ps. 143, 12.
לא־תשמע את־עבדך Eccl. 7, 21.
אל־תפלת עבדך Dan. 9, 17.

cum suff.: וְעַבְדְּךָ

ועבדך ואמתך Lev. 25, 44.
ועבדך ואמתך Dt. 5, 14. 12, 18. 16, 11.
ובנך ובתך ועבדך Dt. 16, 14.
ועבדך בתוך עמך 1 Reg. 3, 8.
ועבדך ירא את־יי 1 Reg. 18, 12.
ועבדך ישמח Ps. 109, 28.
ועבדך אהבה Ps. 119, 140.

c. suff.: *p.* בַּעַבְדְּךָ

ואל־יחר אפך בעבדך Gn. 44, 18.
ומה־מצאת בעבדך 1 Sam. 29, 8.
וירגל בעבדך 2 Sam. 19, 28.
פניך האר בעבדך Ps. 119, 135.

cum suff.: מֵעַבְדֶּךָ

ואל־תסתר פניך מעבדך Ps. 69, 18.

c. suff.: *p.* לְעַבְדְּךָ

אתה הכחת לעבדך Gn. 24, 14.
ואמרת לעבדך ליעקב Gn. 32, 19.
שלום לעבדך לאבינו Gn. 43, 28.
למה הרעת לעבדך Num. 11, 11.
טוב שלום לעבדך 1 Sam. 20, 7.
חגד־נא לעבדך 1 Sam. 23, 11.
התה־נא גזזים לעבדך 2 Sam. 13, 24.
ונתת לעבדך לב שמע 1 Reg. 3, 9.
אשר שמרת לעבדך 1 Reg. 8, 24.
שמר לעבדך דוד אבי 1 Rg. 8, 25.
לעבדך דוד אבי 1 Reg. 8, 26.
מעלין ונתתיה לעבדך 1 Rg. 11, 11.
יתן־נא לעבדך 2 Reg. 5, 17.

יסלח יי לעבדך 2 Reg. 5, 18.
יסלח־נא יי לעבדך 2 Reg. 5, 18.
אשר שמרת לעבדך 2 Chr. 6, 15.
שמר לעבדך דויד אבי 2 Chr. 6, 16.
אשר־דברת לעבדך לדויד 2 Chr. 6, 17.
והצליחו־נא לעבדך Neh. 1, 11.
תמך־עזך לעבדך Ps. 86, 16.
הקם לעבדך אמרתך Ps. 119, 38.
זכר־דבר לעבדך Ps. 119, 49.
כאמרתך לעבדך Ps. 119, 76.

cum suff.: וּלְעַבְדֶּךָ

לך ולעבדך ולאמתך Lev. 25, 6.

cum suff.: עַבְדֵּיכֶם

עברתם על־עבדכם Gn. 18, 5.
סורו־נא אל־בית עבדכם Gn. 19, 2.

cum suff.: עַבְדּוֹ

אל־עבדו זקן ביתו Gn. 24, 2.
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
ויאמינו ביי ובמשה עבדו Ex. 14, 31.
וכי־יכה איש את־עבדו Ex. 21, 20.
וכי־יכה איש את־עין עבדו Ex. 21, 26
ואם־שן עבדו Ex. 21, 27.
את־משה עבדו Jos. 9, 24.
צוה יי את־משה עבדו Jos. 11, 15.
ואת־עבדו חשך מרעה 1 S. 25, 39.
אדני רדף אחרי עבדו 1 S. 26, 18.
את דברי עבדו 1 S. 26, 19.
יצוה אדני המלך את־עבדו 2 S. 9, 11.
את־דבר עבדו K'tib. 2 Sam. 14, 22.
בא אדני־המלך אל־עבדו 2 S. 24, 21.
ימית את־עבדו בחרב 1 Rg. 1, 51.
דבר ביד משה עבדו 1 Reg. 8, 56.
לעשות משפט עבדו 1 Reg. 8, 59.
עשה יי לדוד עבדו 1 Reg. 8, 66.
ביד־עבדו אחיהו 1 Reg. 14, 18.
ביד־עבדו אחיה 1 Reg. 15, 29.
ויקשר עליו עבדו 1 Reg. 16, 9.
למען דוד עבדו 2 Reg. 8, 19.
ביד־עבדו אליהו 2 Reg. 9, 36.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 10, 10.
ביד עבדו יונה בן־אמתי 2 Rg. 14, 28.
לירחע עבדו לאשה 1 Chr. 2, 35.
זרע ישראל עבדו 1 Chr. 16, 13.
ועל יחזקיהו עבדו 2 Chr. 32, 16.
החפץ שלום עבדו Ps. 35, 27.
ויבחר בדוד עבדו Ps. 78, 70.
זרע אברהם עבדו Ps. 105, 6.
שלח משה עבדו Ps. 105, 26.
את־אברהם עבדו Ps. 105, 42.
נחלה לישראל עבדו Ps. 136, 22.
דוד עבדו מחרב רעה Ps. 144, 10.
מפנק מנער עבדו Prv. 29, 21.
מקים דבר עבדו Jes. 44, 26.
גאל יי עבדו יעקב Jes. 48, 20.
שמע בקול עבדו Jes. 50, 10.
לשלח איש את־עבדו Jer. 34, 9. 10.
ותשבו איש את־עבדו Jer. 34, 16.

cum suff.: וְעַבְדּוֹ

ועבדו ואמתו ושורו Ex. 20, 17.
ועבדו ואמתו שורו Dt. 5, 18.

cum suff.: בְּעַבְדּוֹ

אל־יחטא המלך בעבדו 1 S. 19, 4.
אל־ישם המלך בעבדו דבר 1 S. 22, 15.

pl.: עֲבָדִים

עבד עבדים יהיה לאחיו Gn. 9, 25.
הנני עבדים לאדני Gn. 44, 16.
אנחנו ואדמתנו עבדים Gn. 47, 19.
והייתו עבדים לפרעה Gn. 47, 25.
ממצרים מבית עבדים Ex. 13, 3.
מבית עבדים Ex. 13, 14.
מבית עבדים Ex. 20, 2.
לי בני־ישראל עבדים Lev. 25, 55.
מחית לחם עבדים Lev. 26, 13.
מבית עבדים Dt. 5, 6. 6, 12.
עבדים היתו לפרעה Dt. 6, 21.
ויפדך מבית עבדים Dt. 7, 8.

Digitized by Google

מארץ מצרים מבית עבדים Dt. 8, 14
והפדך מבית עבדים Dt. 13, 6.
מבית עבדים Dt. 13, 11.
מבית עבדים Jos. 24, 17.
וארציא אתכם מבית עבדים Jud. 6, 8
ואתם עבדים לשאול 1 Sam. 17, 8.
רבו עבדים המתפרצים 1 S. 25, 10.
ויהי כל־אדום עבדים 2 Sam. 8, 14.
ועשרים עבדים 2 Sam. 9, 10.
עבדים למעבשת 2 Sam. 9, 12.
ויברחו שני־עבדים 1 Reg. 2, 39.
והיו לך לעבדים 1 Reg. 12, 7.
ויהיו מואב עבדים 1 Chr. 18, 2.
ויהי ארם לדויד עבדים 1 Chr. 18, 6.
כל־אדום עבדים לדויד 1 Chr. 18, 13.
לך עבדים כל־הימים 2 Chr. 10, 7.
כי־עבדים אנחנו Esr. 9, 9.
אנחנו היום עבדים Neh. 9, 36.
עבדים עליה Neh. 9, 36.
חנה כעיני עבדים Ps. 123, 2.
עבדים ושפחות Eccl. 2, 7.
עבדים על־טוסים Eccl. 10, 7.
מבית עבדים Jer. 34, 13.
עבדים משלו בנו Thr. 5, 8.
ומבית עבדים פדיתיך Mich. 6, 4.

pl.: עֲבָדִים, עֲבָדִם

ועבדים ושפחת Gn. 12, 16.
צאן ובקר ועבדים Gn. 20, 14.
ועבדם ושפחת Gn. 24, 35.
ועבדים וגמלים Gn. 30, 43.
אין לך שרים ועבדים 2 Sam. 19, 7.
וצאן ובקר ועבדים 2 Reg. 5, 26.
ועבדים ידעי ים 2 Chr. 8, 18.

pl.: הָעֲבָדִים

לא תצא כצאת העבדים Ex. 21, 7.
וישיבו את־העבדים Jer. 34, 11.
על־העבדים ועל־השפחות Joel 3, 2.

pl.: כָּעֲבָדִים

הלכים כעבדים Eccl. 10, 7.

pl.: לָעֲבָדִים

נתתי לו לעבדים Gn. 27, 37.
ולקחת אתנו לעבדים Gn. 43, 18.
טהיה לאדני לעבדים Gn. 44, 9.
הנו לך לעבדים Gn. 50, 18.
לעבדים ולשפחות Dt. 28, 68.
ואתם תהיו־לו לעבדים 1 Sam. 8, 17.
והייטי לכם לעבדים 1 Sam. 17, 9.
והייתם לט לעבדים 1 Sam. 17, 9.
ותהי מואב לדוד לעבדים 2 S. 8, 2.
ותהי ארם לדוד לעבדים 2 Sam. 8, 6.
שני ילדי לו לעבדים 2 Reg. 4, 1.
כלם לאדני לעבדים 1 Chr. 21, 3.
נתן שלמה לעבדים 2 Chr. 8, 9.
כי יהיו־לו לעבדים 2 Chr. 12, 8.
אמרים לכבש לעבדים 2 Chr. 28, 10.
ויהי־לו ולבניו לעבדים 2 Chr. 36, 20.
ואת־בנתיו לעבדים Neh. 5, 5.
ואלו לעבדים ולשפחות Esth. 7, 4.
לעבדים ולשפחות Jes. 14, 2.
להיות לו לעבדים Jes. 56, 6.
ויכבישום לעבדים Jer. 34, 11.
להיות לכם לעבדים Jer. 34, 16.

pl. constr.: עַבְדֵי

גזלו עבדי אבימלך Gn. 21, 25.
אשר חפרו עבדי אביו Gn. 26, 15.
ויחפרו עבדי־יצחק Gn. 26, 19.
ויכרו־שם עבדי־יצחק Gn. 26, 25.
ויבאו עבדי יצחק Gn. 26, 32.
ויעלו אתו כל־עבדי פרעה Gn. 50, 7.
לפשע עבדי אלהי אביך Gn. 50, 17.
ויאמרו עבדי פרעה Ex. 10, 7.
בעיני עבדי־פרעה Ex. 11, 3.
ויאמר אל־עבדי בלק Num. 22, 18.
ויאמרו עבדי־שאול 1 Sam. 16, 15.
וגם בעיני עבדי שאול 1 Sam. 18, 5.
וידברו עבדי שאול 1 Sam. 18, 23.
ויגדו עבדי שאול 1 Sam. 18, 24.

שכל דוד מכל עבדי שאול 1 S. 18, 30.
ויאמרו עבדי אכיש אליו 1 S. 21, 12.
והוא נצב על־עבדי־שאול 1 S. 22, 9.
ולא־אבו עבדי המלך 1 Sam. 22, 17.
ויען נבל את־עבדי דוד 1 Sam. 25, 10.
ויבאו עבדי דוד אל־
אביגיל 1 Sam. 25, 40.
לרחץ רגלי עבדי אדני 1 Sam. 25, 41.
לפני עבדי דוד 2 Sam. 2, 17.
ויחט עבדי דוד ויואב 2 Sam. 3, 22.
היו אל עבדי הדדעזר 2 Sam. 8, 7.
ויבאו עבדי דוד 2 Sam. 10, 2.
ויקח חנון את־עבדי דוד 2 S. 10, 4.
עבדי תדרעזר 2 Sam. 10, 19.
את כל־עבדי אדניו 2 Sam. 11, 9.
במשכבו עם־עבדי אדניו 2 S. 11, 13.
ויראו עבדי דוד 2 Sam. 12, 18.
ויציתו עבדי אבשלום 2 S. 14, 30.
ויאמרו עבדי־המלך 2 Sam. 15, 15.
כל־עבדי המלך דוד 2 Sam. 16, 6.
ויבאו עבדי אבשלום 2 Sam. 17, 20.
לפני עבדי דוד 2 Sam. 18, 7. 9.
קח את־עבדי אדניך 2 Sam. 20, 6.
אנשי יהודה עבדי המלך 1 Rg. 1, 9.
את־עבדי אדניכם 1 Reg. 1, 33.
וגם־באו עבדי המלך 1 Reg. 1, 47.
עם־עבדי שלמה 1 Reg. 9, 27.
ודמי כל־עבדי יי 2 Reg. 9, 7.
אל־עבדי אדניו 2 Reg. 9, 11.
עבדי אדני הקטנים 2 Reg. 18, 24.
ויבאו עבדי המלך חזקיהו 2Rg. 19, 5
ויקשרו עבדי־אמון עליו 2Rg. 21, 23.
עלה עבדי נבוכדנצר 2 Reg. 24, 10.
על־עבדי הדרעזר 1 Chr. 18, 7.
ויבאו עבדי דויד 1 Chr. 19, 2.
ויקח חנון את־עבדי דויד 1Chr. 19, 4
ויראו עבדי הדרעזר 1 Chr. 19, 19.
ויבאו עם־עבדי שלמה 2 Chr. 8, 18.
עבדי חורם ועבדי שלמה 2Chr. 9, 10
עם עבדי חורם 2 Chr. 9, 21.
בני עבדי שלמה Esr. 2, 55.
ובני עבדי שלמה Esr. 2, 58.
בני עבדי שלמה Neh. 7, 57.
ובני עבדי שלמה Neh. 7, 60.
ובני עבדי שלמח Neh. 11, 3.
וכל־עבדי המלך Esth. 3, 2.
ויאמרו עבדי המלך Esth. 3, 3.
כל־עבדי חמלך Esth. 4, 11.
הללו עבדי יי Ps. 113, 1. 135, 1.
כל־עבדי יי Ps. 134, 1.
עבדי אדני הקטנים Jes. 36, 9.
עבדי המלך חזקיהו Jes. 37, 5.
זאת נחלת עבדי יי Jes. 54, 17.

pl. constr.: וַעֲבָדֵי

ועבדי אדניך אשר־באו 1 S. 29, 10.
ועבדי איש־בשת 2 Sam. 2, 12.
ועבדי דוד יצאו 2 Sam. 2, 13.
ועבדי דוד הכו מבניטן 2 S. 2, 31.
ועבדי אדני על־פני 2 Sam. 11, 11.
ועבדי מלך־ארם 1 Reg. 20, 23.
ועבדי המלך Esth. 5, 11.
ועבדי שלמה 2 Chr. 9, 10.

pl. constr.: מֵעַבְדֵי

מעבדי פרעה Ex. 9, 20.
ושם איש מעבדי שאול 1 Sam. 21, 8.
ויפקדו מעבדי דוד 2 Sam. 2, 30.
ויפל מן־העם מעבדי דוד 2 S. 11, 17.
מעבדי המלך וגם עבדך 2 S. 11, 24.
מעבדי אביו אתו 1 Reg. 11, 17.
מעבדי מלך־ישראל 2 Reg. 3, 11.
פה עמכם מעבדי יי 2 Reg. 10, 23.
אל־תיראו מעבדי 2 Reg. 25, 24.

pl. c. suff.: עֲבָדָי

כי־עבדי הם Lev. 25, 42.
עבדים עבדי הם Lev. 25, 55.
עבדי ירדו מן־הלבנון 1 Reg. 5, 23.
אשלח את־עבדי אליך 1 Reg. 20, 6.
ילכו עבדי עם־עבדיך 1 Reg. 22, 50.
ונקמתי דמי עבדי 2 Reg. 9, 7.
ביד עבדי הנביאים 2 Reg. 17, 13.
וחנה עבדי עם־עבדיך 2 Chr. 2, 7.
חנה עבדי ויאכלו Jes. 65, 13.
הנה עבדי ישתו Jes. 65, 13.
הנה עבדי ישמחו Jes. 65, 13.
חנה עבדי ירנו Jes. 65, 14.
כל־עבדי הנביאים Jer. 7, 25. 44, 4.
עבדי הנבאים Jer. 26, 5.
עבדי הנביאים Jer. 29, 19. 35, 15.
עבדי נביאי ישראל Ez. 38, 17.
את־עבדי הנביאים Zach. 1, 6.

pl. c. suff.: וַעֲבָדַי

ועבדי יחיו עם־עבדיך 1 Reg. 5, 20.
ועבדי ישכנו־שמח Jes. 65, 9.

pl. c. suff.: עֲבָדֶיךָ

לא־היו עבדיך מרגלים Gn. 42, 11.
את־עון עבדיך Gn. 44, 16.
ותאמר אל־עבדיך Gn. 44, 21. 23.
והורידו עבדיך Gn. 44, 31.
היו עבדיך מנעוריני Gn. 46, 34.
רעה צאן עבדיך Gn. 47, 3.
ישבו־נא עבדיך Gn. 47, 4.
עבדיך מכים Ex. 5, 16.
ובבית עבדיך ובעמך Ex. 7, 28.
ובעמך ובכל־עבדיך Ex. 7, 29.
ובתי כל־עבדיך Ex. 10, 6.
וירדו כל־עבדיך אלה אלי Ex. 11, 8.
ליצחק ולישראל עבדיך Ex. 32, 13.
עבדיך נשאו Num. 31, 49.
עבדיך יעשו כאשר Num. 32, 25.
אל־עבדיך כן נעשה Num. 32, 31.
עבדיך אנחנו Jos. 9, 8.
מארץ רחוקה מאד באו
עבדיך Jos. 9, 9.
ולנער עם־עבדיך Jud. 19, 19.
התפלל בעד־עבדיך 1 Sam. 12, 19.
יאמר־נא אדנו עבדיך
לפניך 1 Sam. 16, 16.
ומי בכל־עבדיך כדוד
נאמן 1 Sam. 22, 14.
ויראו המוראים אל־
עבדיך 2 Sam. 11, 24.
למה הציתו עבדיך 2 Sam. 14, 31.
שבטי־ישראל עבדיך 2 Sam. 15, 2.
הנה עבדיך 2 Sam. 15, 15.
את־פני כל־עבדיך 2 Sam. 19, 6.
ודבר על־לב עבדיך 2 Sam. 19, 8.
שוב אתה וכל־עבדיך 2 Sam. 19, 15.
הנה עבדיך בנת 1 Reg. 2, 39.
ועבדי יהיו עם־עבדיך 1 Reg. 5, 20.
ושכר עבדיך אתן לך 1 Reg. 5, 20.
ושפטת את־עבדיך 1 Reg. 8, 32.
וסלחת לחטאת עבדיך 1 Rg. 8, 36.
אשרי עבדיך אלה 1 Reg. 10, 8.
ואת בתי עבדיך 1 Reg. 20, 6.
עבדי עם־עבדיך 1 Reg. 22, 50.
ונפש עבדיך אלה 2 Reg. 1, 13.
ישׂ־את־עבדיך 2 Reg. 2, 16.
הואל נא ולך את־עבדיך 2 Rg. 6, 3.
לאמר עבדיך אנחנו 2 Reg. 10, 5.
דבר־נא אל־עבדיך
ארמית 2 Reg. 18, 26.
התיכו עבדיך את־חכסף 2 Rg. 22, 9.
אשר עבדיך יודעים 2 Chr. 2, 7.
והנה עבדי עם־עבדיך 2 Chr. 2, 7.
ושפטת את־עבדיך 2 Chr. 6, 23.
וסלחת לחטאת עבדיך 2 Chr. 6, 27.
ואשרי עבדיך אלה 2 Chr. 9, 7.
אשר־נתן ביד־עבדיך 2 Chr. 34, 16.
ביד עבדיך הנביאים Esr. 9, 11.
על־בני ישראל עבדיך Neh. 1, 6.
והם עבדיך ועמך Neh. 1, 10.
ואל־תפלת עבדיך Neh. 1, 11.
נבלת עבדיך מאכל Ps. 79, 2.
דם־עבדיך השפוך Ps. 79, 10.
זכר אדני חרפת עבדיך Ps. 89, 51.
וחנחם על־עבדיך Ps. 90, 13.
יראה אל־עבדיך פעליך Ps. 90, 16.
כי־רצו עבדיך את־אבניה Ps. 102, 15
בני־עבדיך ישכנו Ps. 102, 29.
כי הכל עבדיך Ps. 119, 91.
אל־עבדיך ארמית Jes. 36, 11.
ביד עבדיך חרפת Jes. 37, 24.
שוב למען עבדיך Jes. 63, 17.
נס־נא אתר־עבדיך Dan. 1, 12.
עשה עם־עבדיך Dan. 1, 13.
ולא שמענו אל־עבדיך Dan. 9, 6.

pl. c. suff.: וַעֲבָדֶיךָ

ועבדיך באו Gn. 42, 10.
ואתה ועבדיך ידעתי Ex. 9, 30.
ועבדיך יעברו Num. 32, 27.
אתה ובניך ועבדיך 2 Sam. 9, 10.
אתה ועבדיך ועמך Jer. 22, 2.

pl. c. suff.: וּבַעֲבָדֶיךָ

משליח בך ובעבדיך Ex. 8, 17.
ובעבדיך ובעמך Ex. 9, 14.

pl. c. suff.: לַעֲבָדֶיךָ

חלילה לעבדיך Gn. 44, 7.
לצאן אשר לעבדיך Gn. 47, 4.
למה תעשה כה לעבדיך Ex. 5, 15.
תבן אין נתן לעבדיך Ex. 5, 16.
לעבדיך לאחזה Num. 32, 5.
זכר לעבדיך לאברהם Dt. 9, 27.
הגד הגד לעבדיך Jos. 9, 24.
לעבדיך ההלכים לפניך 1 Reg. 8, 23.
חטים ׀ מכות לעבדיך 2 Chr. 2, 9.
לעבדיך ההלכים לפניך 2 Chr. 6, 14.

pl. c. suff.: וְלַעֲבָדֶיךָ

אעתיר לך ולעבדיך Ex. 8, 5.
ולעבדיך מקטה Num. 32, 4.
ולעבדיך ולעם הזה Jer. 37, 18.

pl. c. suff.: מֵעֲבָדֶיךָ

אשר ימצא אתו מעבדיך Gn. 44, 9.
אל־תרחק ידיך מעבדיך Jos. 10, 6.

pl. cum suff.: וּמֵעֲבָדֶיךָ

ממך ומבתיך ומעבדיך Ex. 8, 7.

pl. c. suff.: עֲבָדֵיכֶם

עבדיכם אנחנו Jos. 9, 11.
ואת־עבדיכם 1 Sam. 8, 16.

pl. c. suff.: וַעֲבָדֵיכֶם

ועבדיכם ואמתותיכם Dt. 12, 12.

pl. c. suff.: עֲבָדָיו

ויקרא לכל־עבדיו Gn. 20, 8.
ויאמר אל־עבדיו Gn. 32, 17.
ויתן ביד־עבדיו עדר Gn. 32, 17.
משתה לכל־עבדיו Gn. 40, 20.
שר האפים בתוך עבדיו Gn. 40, 20.
פרעה קצף על־עבדיו Gn. 41, 10.
ובעיני כל־עבדיו Gn. 41, 37.
ויאמר פרעה אל־עבדיו Gn. 41, 38.
אדני שאל את־עבדיו Gn. 44, 19.
ובעיני עבדיו Gn. 45, 16.
ויצו יוסף את־עבדיו Gn. 50, 2.
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Ex. 15, 21.
לפני פרעה ולפני עבדיו Ex. 7, 10.
לעיני פרעה ולעיני עבדיו Ex. 7, 20.
ביתה פרעה וביתו עבדיו Ex. 8, 20.
חנים את־עבדיו Ex. 9, 20.
ויעזב את־עבדיו Ex. 9, 21.
הכבדתי את־לבו ואת־לב
עבדיו Ex. 10, 1.
הוא וכל־עבדיו Ex. 12, 30.
לפרעה ולכל־עבדיו Dt. 29, 1.
ועל־עבדיו יתנחם Dt. 32, 36.
כי דם־עבדיו יקום Dt. 32, 43.
ולכל־עבדיו ולכל־ארצו Dt. 34, 11.
ויאמר שאול אל־עבדיו 1 S. 16, 17.
ויצו שאול את־עבדו 1 Sam. 18, 22.
עבדיו אחזוך 1 Sam. 18, 22.
ויגדו עבדיו לדוד 1 Sam. 18, 26.
ואל־כל־עבדיו להמית 1 Sam. 19, 1.

Digitized by Google

1Sam.21,15. ויאמר אכיש אל־עבדיו
1 Sam. 22, 6. וכל־עבדיו נצבים עליו
1 Sam. 28, 7. ויאמרו עבדיו אליו
1 Sam. 28, 23. ויפצרו־בו עבדיו
1 Sam. 28, 25. ולפני עבדיו ויאכלו
2 S. 3, 38. ויאמר המלך אל־עבדיו
2 Sam. 6, 20. לעיני אמהות עבדיו
2 Sam. 10, 2. ביד עבדיו אל־אביו
2 S. 10, 3. שלח דוד את־עבדיו אליך
2 Sam. 11, 1. ואת־עבדיו עמו
2 Sam. 12, 19. כי עבדיו מתלחשים
2 Sam. 12, 19. ויאמר דוד אל־עבדיו
2 Sam. 12, 21. ויאמרו עבדיו אליו
2 S. 13, 31. עבדיו נצבים קרעי בגדים
2 Sam. 13, 36. וגם־המלך וכל־עבדיו
2 Sam. 14, 30. ויאמר אכ־עבדיו
2 Sam. 15, 14. לכל־עבדיו אשר־אתו
2 Sam. 15, 18. וכל־עבדיו עברים
2 Sam. 16, 11. ואל־כל־עבדיו
2 Sam. 19, 18. ועשרים עבדיו אתו
2 Sam. 21, 22. ביד־דוד וביד עבדיו
2 S. 24, 20. ואת־עבדיו עברים עליו
1 Reg. 1, 2. ויאמרו לו עבדיו
1 Reg. 2, 40. לבקש את־עבדיו
1 Reg. 2, 40. ויבא את־עבדיו מגת
1 Rg. 3, 15. ויעש משתה לכל־עבדיו
1 Rg. 5, 15. את־עבדיו אל־שלמה
1 Reg. 9, 27. באני את־עבדיו
1 Reg. 10, 5. ומושב עבדיו
1 Reg. 15, 18. ויתנם ביד עבדיו
1 Rg. 20, 12. ויאמר אל־עבדיו שימו
1 Reg. 20, 31. ויאמרו אליו עבדיו
ויאמר מלך־ישראל אל־
1 Reg. 22, 3. עבדיו
2 Rg. 5, 13. ויגשו עבדיו וידברו אליו
2 Reg. 6, 8. ויועץ אל־עבדיו
2 Reg. 6, 11 ויקרא אל־עבדיו
2 Reg. 7, 12. ויאמר אל־עבדיו
2 Reg. 9, 28. ויורכבו אתו עבדיו
ויקומו עבדיו ויקשרו־
2 Reg. 12, 21. קשר
2 Reg. 12, 22. עבדיו הכהו וימת
2 Rg. 14, 5. ויך את־עבדיו המכים
2 Rg. 17, 23. ביד כל־עבדיו הנביאים
2 Rg. 21, 10. ביד־עבדיו הנביאים
2 Reg. 23, 30. ויורכבהו עבדיו מת
2 Reg. 24, 2. ביד עבדיו הנביאים
1 Chr. 19, 3. באו עבדיו אליך
1 Chr. 20, 8. ביד־דויד וביד־עבדיו
2 Chr. 8, 18. ביד־עבדיו אניות
2 Chr. 9, 4. ומושב עבדיו
2 Chr. 24, 25. התקשרו עליו עבדיו
2 Chr. 25, 3. ויהרג את־עבדיו
2 Chr. 32, 9. עבדיו ירושלימה
2 Chr. 32, 16. דברו עבדיו
2 Chr. 33, 24. ויקשרו עליו עבדיו
2 Chr. 35, 24. ויביאהו עבדיו
Neh. 2, 20. ואנחנו עבדיו
ובכל־עבדיו ובכל־עם
Neh. 9, 10. ארצו
Ps. 34, 23. פודה יי נפש עבדיו
Ps. 69, 37. וזרע עבדיו ינחלוה
Ps. 135, 9. בפרעה ובכל־עבדיו
Ps. 135, 14. ועל־עבדיו יתנחם
Jes. 66, 14. ונודעה יד־יי את־עבדיו
Jer. 21, 7. ואת־עבדיו ואת־העם
Jer. 25, 4. כל־עבדיו הנבאים
Jer. 25, 19. ואת־עבדיו ואת־שריו
Jer. 36, 24. המלך וכל־עבדיו
Jer. 36, 31. ועל־זרעו ועל־עבדיו
Jer. 46, 26. וביד עבדיו
Dan. 9, 10 ביד עבדיו הנביאים
Am. 3, 7. אל־עבדיו הנביאים

pl. c. suff.: עֲבָדָיו

Gn. 14, 15. חוא ועבדיו ויכם
Ex. 9, 34. ויכבד לבו הוא ועבדיו
Ex. 14, 5. לבב פרעה ועבדיו
Jud. 8, 24. ועבדיו באו
2 S. 13, 24. ילך־נא חמלך ועבדיו
2 S. 21, 15. וירד דוד ועבדיו עמו
1 Rg. 9, 22. אנשי חמלחמה ועבדיו
2 Reg. 24, 11. ועבדיו צרים עליה
2 Reg. 24, 12. הוא ואמו ועבדיו
Esth. 1, 3. 2, 18. לכל־שריו ועבדיו
Jer. 22, 4. הוא ועבדו ועמו
Jer. 37, 2. שמע הוא ועבדיו

pl. c. suff.: בַּעֲבָדָיו

Job. 4, 18. חן בעבדיו לא יאמין
Ps. 105, 25. להתנכל בעבדיו

pl. c. suff.: לַעֲבָדָיו

1 Sam. 8, 14. ונתן לעבדיו
1 Sam. 22, 7. לעבדיו הנצבים
1 Sam. 28, 7. ויאמר שאול לעבדיו
2 Chr. 2, 14. ישלח לעבדיו
2 Chr. 35, 23. ויאמר חמלך לעבדיו

pl. c. suff.: וְלַעֲבָדָיו

1 S. 8, 15. ונתן לסריסיו ולעבדיו
Jes. 65, 15. ולעבדיו יקרא שם אחר

pl. c. suff.: מֵעֲבָדָיו

Ex. 8, 25. מפרעה מעבדיו
Ex. 8, 27. מפרעה מעבדיו ומעמו
Jud. 6, 27. עשרה אנשים מעבדיו
2 Reg. 6, 12. ויאמר אחד מעבדיו
2 Rg. 7, 13. ויען אחד מעבדיו ויאמר
Ez. 46, 17. מנחלתו לאחד מעבדיו

pl. c. suff.: וַעֲבָדֶיהָ

ותלך לארצה חיא
1 Reg. 10, 13. ועבדיה
ותלך לארצה חיא
2 Chr. 9, 12. ועבדיה

pl. c. suff.: עַבְדֵיהֶם

Esr. 2, 65. מלבד עבדיהם
Neh. 7, 67. מלבד עבדיהם

pl. c. suff.: *לְעַבְדֵיהֶם

Zach. 2, 13. *והיו שלל לעבדיהם

עֶבֶד

נאמרי כמו עֶבֶד כענני, וסידועם עַבְדָּא ומלכוי עַבְדַּיָּן, ועכ מלכם כמו עכ מלכיס, לומר עונב עוקו.

n. m. aram. (def. עַבְדָּא, pl. עַבְדִּין), sicut עֶבֶד אֱלָהָא servus; עֶבֶד (arab. *Abdalla*), Deo addictus. LXX. *δοῦλος, παῖς.*

Dan. 6, 21. דניאל עבד אלהא

pl. cum suff.: עַבְדָּיִךְ

Esr. 4, 11. עבדיך אנש עבר־נהרה

cum suff.: לַעַבְדָּיִךְ

Dan. 2, 4. אמר חלמא לעבדיך

pl. c. suff.: עַבְדּוֹהִי

Dan. 3, 26. עבדוהי די־אלהא עליא
Esr. 5, 11. עבדוהי די־אלה שמיא

pl. c. suff.: לְעַבְדּוֹהִי

Dan. 2, 7. חלמא יאמר לעבדוהי
Dan. 3, 28. ושזיב לעבדוהי

עֲבֹדָה

ג"כ, וספיק עֲבַדָּה, ופפקוד מלאכם ומעשם [שרגייע], ל"פ ענודם ענך כמו מלאכת ענך, וספרם נין מלאכם ונין ענודם נשופן המעשה, כי מלאכם משלח מס ויקץ ועכין ופקדם [ועכודנ, גע-שָׂפָם], ועבודם מעשה יד ושרות ועמילם, וכן מעבודת מלחמה ושריקת סמלך ומריכות גופיק, ומלאכת עבודם לפ"ו עכין לשר בו עבודם ומעשה יד ושרות [שרגייע-נעשָׂפָם, דיענסט-], ופן יקר פסחלל כמו מלאכם. נתיגוס שֵׁבֶד, עֲבִיד משלמו. עי' יציעות שלמה ק"נ לך כ'.

n. f. (c. עֲבֹדַת), servitus, ministerium, labor, opus (div. a מְלָאכָה *missio*, negotium), de cultione agrorum, de cultu Dei, laboribus, quos subditus a superiori jussus peragit, de ministerio in tabernaculo vel templo obeundo, unde neohebr.! עֲבוֹדָה, jurisjurandi formula (cf. Mt. 5, 35.), et *Aboda*, quo nomine descriptio solemnium diei *Kipurim* poetica appellatur. Interdum dicitur de rebus ad laborem operamque pertinentibus, velut instrumentis Num. 3, 26. LXX. *δουλεία; ἐργασία, ἔργον, κάτεργον, ἐργαλεῖον, ἐργάζεσθαι; θεράπων, θεραπεύειν; λατρεία; λειτουργία, λειτούργημα, λειτουργικός, λειτουργῶν; τέχνη, παρασκευή, σύνταξις; σαπρία;* מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, *ἔργον λατρευτόν;* צְבָא עֲבֹדָה, *λειτουργία.*

עֲבוֹדָה, עֲבֹדָה

Ex. 1, 14. ובכל־עבדה בשדה
כל־מלאכת עבדה לא
Lev. 23, 7. 8. 21. 35. 36. תעשו
Num. 4, 23. עבדה באהל מועד
Num. 4, 47. לעבד עבדת עבדה
Nu. 28, 18. 25. 26. כל־מלאכת עבדה
29, 1. 12. 35.
Dt. 26, 6. ויתנו עליט עבדה קשה
1 Chr. 28, 14 (bis). לכל־כלי עבדה
1 Chr. 28, 21. בחכמה לכל־עבדה
Thr. 1, 3. מעני ומרב עבדה
Ez. 29, 18. את־חילו עבדה גדלה

וַעֲבֹדָה, וַעֲבוֹדָה

Num. 8, 26. ועבדה לא יעבד
1 Chr. 28, 14. עבדה ועבודה
1 Chr. 28, 14. כלי עבודה ועבודה
2 Chr. 34, 13. לעבודה ועבודה

הָעֲבוֹדָה

Ex. 2, 23. מן־העבדה ויזעקו
Ex. 2, 23. אל־האלהים מן־העבדה
Ex. 5, 9. תכבד העבדה על־האנשים
Ex. 12, 25. ושמרתם את־העבדה
Ex. 12, 26. מה העבדה הזאת לכם
Ex. 13, 5. ועבדת את־העבדה
Ex. 35, 24. לכל־מלאכת העבדה
Ex. 36, 5. מדי העבדה למלאכת
Ex. 39, 42. את כל־העבדה
Num. 8, 25. מצבא העבדה
1 Chr. 9, 19. על מלאכת העבדה
1 Chr. 9, 28. ומהם על־כלי העבדה
2 Chr. 35, 10. ותכון העבודה
Neh. 5, 18. כי־כבדה העבדה
Jes. 14, 3. ומן־העבדה הקשה
Ez. 29, 18. על־העבדה אשר־עבד

בַּעֲבֹדָה

Gn. 29, 27. בעבדה אשר תעבד עמדי
Ex. 1, 14. בעבדה קשה

לַעֲבוֹדָה

Nu. 4, 35. 39. 43. לעבדה באהל מועד
1 Chr. 25, 1. לעבדה לבני אסף
1 Chr. 26, 8. איש־חיל בכח לעבדה
2 Chr. 34, 13. לעבודה ועבודה

וּמֵעֲבֹדָה

Ex. 6, 9. ומעבדה קשה

constr.: עֲבֹדַת

Ex. 30, 16. על־עבדת אהל מועד
Ex. 36, 1. מלאכת עבדת הקדש
Ex. 36, 3. למלאכת עבדת הקדש
Ex. 38, 21. על־פי משה עבדת הלוים
Ex. 39, 32. עבדת משכן אהל מועד
Ex. 39, 40. כל־כלי עבדת המשכן
Lev. 25, 39. עבדת עבד
Num. 3, 7. 8. את־עבדת המשכן
Num. 4, 4. זאת עבדת בני־קהת
Num. 4, 24. זאת עבדת משפחת
Num. 4, 27. כל־עבדת בני הגרשני
Nu. 4, 28. עבדת משפחת בני הגרשני
Num. 4, 30. את־עבדת אהל מועד
Num. 4, 33. זאת עבדת
Num. 4, 47. לעבד עבדת עבדה
Num. 7, 5. עבדת אהל מועד
Num. 7, 9. כי־עבדת הקדש עלהם
Num. 8, 11. לעבד את־עבדת יי
Num. 8, 19. את־עבדת בני־ישראל
Num. 16, 9. את־עבדת משכן יי
Num. 18, 4. לכל עבדת האהל
Num. 18, 6. את־עבדת אהל מועד
Num. 18, 7. ועבדתם עבדת מתנה
Nu. 18, 21. 23. את־עבדת אהל מועד
Jos. 22, 27. את־עבדת יי לפניו
1 Chr. 6, 33. לכל־עבדת משכן
1 Chr. 9, 13. עבדת בית־האלהים
1 Chr. 23, 28. עבדת בית האלהים
1 Chr. 28, 13. עבדת בית־יי
1 Chr. 28, 13. ולכל־כלי עבדת בית־יי
1 Chr. 28, 20. מלאכת עבדת בית־יי
1 Chr. 28, 21. עבדת בית האלהים
2 Chr. 24, 12. מלאכת עבדת בית־יי
2 Chr. 29, 35. ותכון עבדת בית־יי
2 Chr. 35, 16. ותכון כל־עבדת יי

constr.: וַעֲבֹדַת

Num. 4, 47. ועבדת משא
2 Chr. 12, 8. ועבדת ממלכות
Jes. 32, 17. ועבדת הצדקה חשקט

constr.: בַּעֲבֹדַת

Num. 8, 24. בעבדת אהל מועד
2 Chr. 31, 21. בעבדת בית־האלהים
Neh. 3, 5. בעבדת אדניהם

constr.: כַּעֲבֹדַת

1 Chr. 28, 15. כעבדת מנורה ומנורה

constr.: לַעֲבֹדַת

1 Chr. 23, 24. 32. לעבדת בית יי
1 Chr. 23, 28. לעבודת בית יי
1 Chr. 25, 6. לעבדת בית האלהים
1 Chr. 27, 26. לעבדת האדמה
1 Chr. 29, 7. לעבדת בית־האלהים
2 Chr. 35, 2. ויחזקם לעבדת בית יי
Esr. 8, 20. והשרים לעבדת הלוים
Neh. 10, 33. לעבדת בית אלהינו
Ps. 104, 14. ועשב לעבדת האדם

constr.: וְלַעֲבֹדַת

1 Chr. 26, 30. ולעבדת המלך

constr.: מַעֲבֹדַת

1 Reg. 12, 4. מעבדת אביך הקשה
2 Chr. 10, 4. הקל מעבדת אביך

cum suff.: עֲבֹדָתִי

Gn. 30, 26. עבדתי אשר עבדתיך
2 Chr. 12, 8. וידעו עבדתי

cum suff.: עֲבֹדָתֵנוּ

Neh. 10, 38. בכל ערי עבדתנו

cum suff.: עֲבֹדַתְכֶם

Num. 18, 31. חלף עבדתכם

cum suff.: מֵעֲבֹדַתְכֶם

Ex. 5, 11. אין נגרע מעבדתכם

cum suff.: עֲבֹדָתוֹ

Ex. 27, 19. בכל עבודתו
Ex. 35, 21. ולכל־עבדתו
Num. 3, 26. מיתדיו לכל עבדתו
Num. 3, 31. והמסך וכל עבדתו
Num. 3, 36. וכל־כליו וכל עבדתו
Num. 4, 19. עבדתו ואל־משאו
Num. 4, 49. על־עבדתו ועל־משאו
Num. 7, 5. איש כפי עבדתו
2 Chr. 31, 2. איש כפי עבדתו
Jes. 28, 21. ולעבד עבדתו
Jes. 28, 21. נבריה עבדתו
Ez. 44, 14. לכל עבדתו

cum suff.: לַעֲבֹדָתוֹ

1 Chr. 23, 26. כל־כליו לעבדתו

cum suff.: וְלַעֲבֹדָתוֹ

Ps. 104, 23. ולעבדתו עד־ערב

cum suff.: עֲבֹדָתָם

Ex. 1, 14. את כל־עבדתם

Digitized by Google

כל־כלי עבדתם Num. 4, 26.
ולכל עבדתם Num. 4, 27.
לכל־עבדתם באהל מועד Num. 4, 31.
לכל־כליהם ולכל עבדתם Num. 4, 32.
לכל־עבדתם Num. 4, 33.
כפי עבדתם Num. 7, 7. 8.
לעבד את־עבדתם Num. 8, 22.
חלק עבדתם Num. 18, 21.
כמשפטם על־עבדתם 1 Chr. 6, 17.
הכתנים על־עבדתם 2 Chr. 8, 14.
לסור מעל עבדתם 2 Chr. 35, 15.
cum suff.: בַּעֲבֹדָתָם
לפקדתם בעבדתם 1 Chr. 24, 3.
cum suff.: לַעֲבֹדָתָם
פקדתם לעבדתם 1 Chr. 24, 19.
אנשי מלאכה לעבדתם 1 Chr. 25, 1.
לעבדתם במשמרותם 2 Chr. 31, 16.
cum suff.: מֵעֲבֹדָתָם
והצלתי אתכם מעבדתם Ex. 6, 6.

עֲבַד

ג״ו ע״מ בְּחֵב, וסמוכן מעשה וזרוע [סַאֲכלונג, וועדק], והוא נכנס ע״ל ארמי.

n. m. aram. (ad s. f. בְּחֵב), opus, actio. LXX. *ἐργασία.*

pl. c. suff.: וַעֲבִדֵיהֶם

ועבדיהם בירד האלהים Eccl. 9, 1.

עֲבָדָה

ג״כ מן סוכני עָבַד, וסאדר אזר לצריק [דיענערצאַגט, נעוויכדע], ולסוסדע סעם וגם ליקר נקני. ודע שגם ענודם לצעמים נכ״ק על דנרים הזייכים לצנודם ד״ם כלים, מ׳ נאדנר ג׳ כ״ו.

n. f. (a m. עָבַד), *familia*, operae, servorum servarumque copia (Dienerschaft, Gesinde). LXX. *ὑπηρεσία, γεώργιον.*

וַעֲבָדָה

ומקנה בקר ועבדה רבה Gn. 26, 14.
ועבדה רבה מאד Job. 1, 3.

עֲבָדָת

ג״כ ומופטע, והסזכון הסריקות והעזים וצאלות [קנאַבעזאַפע, סקלאַפאַנייף], וכאזקל יקר נכ״ק, והוא מאלכים.

n. f. abstr. (forma perrara in S. S.), servitus. LXX. *δουλεία.*

cum suff.: בַּעֲבָדָתֵנוּ
מעט בעבדתנו Esr. 9, 8.
cum suff.: וּבַעֲבָדֵתֵנוּ
ובעבדתנו לא עזבנו Esr. 9, 9.
cum suff.: לַעֲבָדָתָם
לשוב לעבדתם Neh. 9, 17.

עֲבִידָא

ג״כ, וסידועם עֲבִידָתָא, ומוכנו כמו עֲבֵדָה נענרי, מאלאכה ומעשה, ולמעשים מקצן ומזלק י׳ וסקלם, ולמעשים תמוכו מלאכים.

n. f. aram. (def. עֲבִידְתָא), sicut עֲבֹדָה, labor, opus; negotium, munus, velut administrationis. LXX. *ἔργον, δουλεία.*

definit.: עֲבִידְתָא
עבידתא די מדינת בבל Dan. 2, 49.
definit.: וַעֲבִידְתָא
ועבידתא דך אספרנא Esr. 5, 8.
constr.: עֲבִידַת
עבידת מדינת בבל Dan. 3, 12.
עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.
על־עבידת אלהא Esr. 6, 18.
constr.: לַעֲבִידַת
לעבידת בית־אלהא Esr. 6, 7.

מַעֲבַד

ג״ו, וכלנו עזי [דיקקע, דיכ־טייע], ומוסנו עזי הסדעם הכלים נסולם קקע, לו מקום לסד הסדעם עסם וכלי תקוסה וקסה [דיכ־טע, כאַסע], וכן עני מנכים הכלים מנכים ומנכים. נסקנוס כוֹבִי מצלהו.

n. m., crassitudo, densitas, velut umbonum, clypeorum; צְבִי חֲאַדָמָה, terra densa, dura, glutinosa. Vulg. *in terra argillosa.* LXX. *ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς.*

בְּעַבִי
בעבי גבי מגניו Job. 15, 26.
בעבי האדמה 2 Chr. 4, 17.

עָבִי

ג״ו, ונכנוי עָבְיוֹ, והמוכן כמו עָבִי, ונקטנות הסכוון לין הפרש.

n. m. (c. s. עָבְיוֹ), vi eadem, qua עָבִי. LXX. *πάχος.*

cum suff.: וַעֲבִיו
ועביו משח ושפחו 1 Reg. 7, 26.
ועביו משח ושפחו 2 Chr. 4, 5.
ועביו ארבע אצבעות Jer. 52, 21.

מַעֲבֶה

ג״ו, והסמן מַעֲבֶה, והסוכן לדעת הקשי עוני לקסה, לומר יקר הכלים נעני הקדסה שקסרו, כי מגודל הכלים לא הסציקו כוכים, ולא תקכן הסקכסה סס, ולדעת קנן־נכקק היו הכוכים מן הסצוכק שנקומר ומן הסע שנו, ולי״ק הכנון. ומזה דעת הסקרנס שקרנס גוֹבֵי גַרְגְּשָׁתָא הוא כמו עוני הקדסה.

n. m. abstr., actio (das Thun). LXX. *ἔργον.*

pl. c. suff.: מַעֲבְדֵיהֶם
יכיר מעבדיהם Job. 34, 25.

מַעֲבַד

נקרמי כמו נענרי, נלי הפרש הסכוון. והכנוכות כשפה ענכיכית ונקרמי ידוענת.

n. m. abstr. aram., actio, sicut hebr. LXX. *ἔργον.*

pl. c. suff.: מַעֲבְדוֹהִי
כל־מעבדוהי קשוט Dan. 4, 34.

עָבָה

פעל נוזל, והמוכן היות שכוזל ונעל כשר, שמן ויקון, נן־פיסס ופקולב, מוון ונעל־קמוק גדול, כדמן וקיס שנמן [פעטע, דיקק, וואַהלגעשַהרט, אַב־עטכלין יין], ותקוכות הכשכ עָבֶה, ודומס לו עָב לקמן. ונקסת כשכש כסכוון ג״כ כשפה ערב, ד״ס כשפה רוסיס [*op-s, op-imus, op-ulentus*], ונקסרי לשוכות ערב, ונקסל פס כמו כשפה רוסיס על דנר סעוכת ומסוגר ושקוזר ומסודק [דיכע], ד״ס מענות סנקליס, וכן נרומי [*op-acus*], ורוק. כשפה ענכיכית הִתְעַבָּה מן סכוך, לומר כסיס ענה, ונערני עַבֵּה כדומס.

v. intr., pinguem, crassum, obesum, *op-imum* esse, sicut עָב, aeth. *abeja* (grandem esse, crescere), lat. *op*, hinc *op-acum* esse, de densa frondium complicatione. Inde arab. *v. comp.* رَعْبَبَ, neohebr. hitpa. הִתְעַבָּה, crassescere. LXX. *παχύνειν, παχύτερος.*

3 prf.: עָבָה
קטני עבה ממתני אבי 1 Reg. 12, 10.
קטני עבה ממתני אבי 2 Chr. 10, 10.
2 perf. masc.: עָבִיתָ
שמנת עבית כשית Dt. 32, 15.

עֲבִי

ג״ו, ומוכנו עוני ונסוס [דיקקע, דיכ־טייע], ומוס ענני הקדסה הכלים נקולם קקע, לו מקום לסד הקדסה עסם וכלי תקוסה וקסה [דיכ־טע, כאַסע], וכן ענני מנכים הכלים מנכים ומנכים. נסקנוס כוֹבִי מצלהו.

n. m., crassitudo, densitas, velut umbonum, clypeorum; צְבִי חֲאַדָמָה, terra densa, dura, glutinosa. Vulg. *in terra argillosa.* LXX. *ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς.*

בְּעַבִי
בעבי גבי מגניו Job. 15, 26.
בעבי האדמה 2 Chr. 4, 17.

עָבִי

ג״ו, ונכנוי עָבְיוֹ, והמוכן כמו עָבִי, ונקטנות הסכוון לין הפרש.

n. m. (c. s. עָבְיוֹ), vi eadem, qua עָבִי. LXX. *πάχος.*

cum suff.: וַעֲבִיו
ועביו משח ושפחו 1 Reg. 7, 26.
ועביו משח ושפחו 2 Chr. 4, 5.
ועביו ארבע אצבעות Jer. 52, 21.

מַעֲבֶה

ג״ו, והסמן מַעֲבֶה, והסוכן לדעת הקשי עוני לקסה, לומר יקר הכלים נעני הקדסה שקסרו, כי מגודל הכלים לא הסציקו כוכים, ולא תקכן הסקכסה סס, ולדעת קנן־נכקק היו הכוכים מן הסצוכק שנקומר ומן הסע שנו, ולי״ק הכנון. ומזה דעת הסקרנס שקרנס גוֹבֵי גַרְגְּשָׁתָא הוא כמו עוני הקדסה.

n. m. (c. מַעֲבֵה), crassities, densitas; c. אַדָמָה, ex sententia *Qimchii* de cavernis in terra factis s. formis terrenis, quibus, cum catinus propter magnitudinem vasum non satis esset capax, metallum ad ea formanda infundebatur. Targ. עוֹבֵי גַרְגְּשָׁתָא (quibus verbatim hebraica expressa sunt). *Abulwalid* catinos ex argilla densissima h. e. optima constructos intelligit. LXX. *πάχος.*

constr.: בְּמַעֲבֵה
במעבה האדמה 1 Reg. 7, 46.

עָבַט

פעל נוזל וסעתיד יַעֲבֹט, וסהלנס לל״ק כמו עָבַת, עָנַת, סכון וקשור יקד וס כוס ועקוו [פַּעטיגען, -קניפפען, -וויקקלען]. ווס כשקל על עריכת מעלכ וסמיכת דנר כדנר נתמוכס [עויצען], או עריכת ומעשכנות [פַּעטפַאַקדען]. ויפס לפר כ״ם נספרו יכישות שלפס ק״ל לף ל״ק ע״כ: ענב לשון ענוב ומשכון שהוא לשון תעכונת, שהלוה ולוה מעדנין רשויותיכס, ונקמת ערב ג״כ נעגין עגוב ומשכנות מקמנות תעכונת רשויות, וכן קבל משכון וס. וכאלף נכ״ק לף כמכוון כתיכת קשלס ועכנון ועכנס [לייהען נענגן לייף פַּאַנכ], ונקל שהלוה שכוהן עשכון תמור כסף, ונכנין הכוסף שהשלוה כתיכת כסף ע״י לקיחת עכנון ומשכון. וכנין הכבל עֲבֹט ניוקל, תלוך הכוובס לדעת רש״ם, לף יענשון לקיחתס ר״ל ג׳שלחו כל לקל נקו מכוערו, ולף יקעכנו וס נוס נהלוכס, ול״כ מקמנות עכין עריכה. ולדעת רכים שהרקשוכים עכין עקול, כמו עוֹת נהשוקס לשפס ישמעאלית, לכן לרש״ם הככון, ולפ״ז עכין עכוב ותקיסה כשרש לף פוגע ולף כוגע. לקוול הכשרש דע שהקמנות עֲבֹט, ולך ודלמה עָבַת, אָמַר, עָמַר, רָמַר, בַּר, בָּמַת [לקל מקכו בַּמַתַּר], פַּת [לקל מקכו הַהַקשן פַּתַּיל, ומוס הפעל פָּתַל], לָבַט, לָמַת ועוד סרכה.

v. tr. compos. (impf. יַעֲבֹט), sec. nonnullos, sicut עָבַת, עָנַת, commiscere, connectere, complicare, trop. commutare, mutuari (tauschen), spec. dato pignore, oppignerare (verpfänden), sicut חָבַל (in quibus eadem obtinet translatio), propterea quod qui pignus *dat* et qui *capit*, mutuas sibi dant concessiones (מְעָרְבִין, רְשׁוּיוֹת). *Qal*, pignori ponere, *oppignerare*, opposita hypotheca mutuari. *Hi.* pignus capere, *pignerari*, de pigneratore, qui pro securitate rei creditae pignus accipit. *Pi.*, sicut עָוַת, incurvare, inclinare, vel potius, ut jam *Papenheimius* sensit, mutare, de iis, qui non modo huc, modo illuc eunt, sed recta pergunt. Verba, quae cum nostro eandem radicem participant, velut פַּת (unde, adjecto *il* diminutivo, פַּתַּיל), כַּד (unde כַּפְתֹּר, adjecta terminatione indogermanica aeque ac semitica *or*), *rab.* textus numerat. LXX. *ἐγχυράζειν; Hi. δανείζειν; Pi. ἐκκλίνειν.*

inf. constr.: לַעֲבֹט
לעבט עבטו Dt. 24, 10.
2 impf. m.: תַּעֲבֹט
ואתה לא תעבט Dt. 15, 6.
Hif-il: הַעֲבִיט
2 perf.: וְהַעֲבַטְתָּ
והעבטת גוים רבים Dt. 15, 6.
inf. constr.: וְהַעֲבֵט
והעבט תעבימנו Dt. 15, 8.
2 impf. c. s.: תַּעֲבִיטֶנּוּ
והעבט תעבימנו Dt. 15, 8.
Pi-el: עִבֵּט
3 impf. pl.: יְעַבְּטוּן
ולא יעבטון ארחותם Joel 2, 7.

עֵבֶט

פעל נוזל וסעתיד יַעֲבֹט, וסהלנס לל״ק כמו עָבֹת, עָנֹת, סכון וקשור יקד וס כוס ועקוו [פַּעטיגען, -קניפפען, -וויקקלען]. ווס כשקל על עריכת מעלכ וסמיכת דנר כדנר נתמוכס [עויצען], או עריכת ומעשכנות [פַּעטפַאַקדען]. ויפס לפר כ״ם נספרו יכישות שלפס ק״ל לף ל״ק ע״כ: ענב לשון ענוב ומשכון שהוא לשון תעכונת, שהלוה ולוה מעדנין רשויותיכס, ונקמת ערב ג״כ נעגין עגוב ומשכנות מקמנות תעכונת רשויות, וכן קבל משכון וס. וכאלף נכ״ק לף כמכוון כתיכת קשלס ועכנון ועכנס [לייהען נענגן לייף פַּאַנכ], ונקל שהלוה שכוהן עשכון תמור כסף, ונכנין הכוסף שהשלוה כתיכת כסף ע״י לקיחת עכנון ומשכון. וכנין הכבל עֵבֶט ניוקל, תלוך הכוובס לדעת רש״ם, לף יענשון לקיחתס ר״ל ג׳שלחו כל לקל נקו מכוערו, ולף יקעכנו וס נוס נהלוכס, ול״כ מקמנות עכין עריכה. ולדעת רכים שהרקשוכים עכין עקול, כמו עוֹת נהשוקס לשפס ישמעאלית, לכן לרש״ם הככון, ולפ״ז עכין עכוב ותקיסה כשרש לף פוגע ולף כוגע. לקוול הכשרש דע שהקמנות עֵבֶט, ולך ודלמה עָבֹת, אָמַר, עָמַר, רָמַר, בַּר, בָּמַת [לקל מקכו בַּמַתַּר], פַּת [לקל מקכו הַהַקשן פַּתַּיל, ומוס הפעל פָּתַל], לָבַט, לָמַת ועוד סרכה.

עָבַר

פעל נוזל, והסעתיד יַעֲבֹר, והסקרון קליפס על־פני והליכס לפני, או הליכס ועניכס דנר על שעזו [פַּאַקריכעד-גאַטען], עניכר [לייכער-], ל״ם עכר לף־נקל מיס [לייכערוועטען], עכר לף לייס [לייכערפַאַקרען], מהכוך כי יעכור על־דנר, או מהמיס כי יעכרו על נדוקס, מיקל כי ישוף כשף מיס כניכיס. והסזקלות עכרו יין לומר נגזו ועכר עליו, כדרך נקלס עכר על כפזכו, וכן עכר קק, לומר עכר עליו ועוכו, ומור עוכר כדעת יקקי ריס מור עוכר ומקשש לכל נד. ולפעמים ג״כ הכריס נתוך והלוך [דורכנעהען], או סניכס והליכס נמקוס או נעיר, ועכור תפלס הלטון שתלך עד הקנ״ס, וכסף עוכר או עוכר לסוקר, הלטון עוכר והולך נכל מקוס [נאַכגאַכר ויין], ועכר על פשע מהקנ״ס שמסלק ויעכר ולף יקוס לרקות הפשע. ולפעמים עכר נאכוון לפיסס ובליון, לומר קול והלך, ד״ם עכר שלף והרכה. עי׳ כנו־המלין. הכפעל מכאל כי יעכור. הככר עֶבֶר כמו הכריך, לומר עשות שיעכור דנר נתוך דנר [ריינעלן], והרקיס עֲבַר נקרמי, וסס עֲבָרָא כמו כריך, ומוס הפסוק ויעכר נרקוקות והכ, ולפסך המתרגם תרגם הכריך נעכרי כפעל עכר. ונכאל מוס על עכין הריון, לומר הסור הוכר יעכר הפרס ויכריך עלמו עמס ויכריכס וייקמס [נעפרינגען, -גאַטעלן], וכן פרס כש״י שוכו עכר לף הכרקנס. הכוסף יולף ויקוק מכולן. הסתפעל הִתְעַבֵּר כמו הכפעל משוף הכוסר נכאל על שלף הועס [לייכער-שרייעלן], ועוד לדנר מוס תרת הסמות. ולפר לרקול הפרס המלות עֲבַר ודומס לו הפרס כפפתי מעכר, ד״ם נפפס הכדלקת וזכדית [*z. pĕre*] יוכית

Digitized by Google

[πεῤ-ᾶν] וכדומה, כפעל תקלח כלוס"ג נקוף.

v. comp. intr. (impf. יַעֲבֹר), transire, praeterire, veluti de iis, qui aquas trajiciunt vel in insulas transvehuntur, de vento flores herbasque suo flatu transeunte, de aquis redundantibus, de exercitu terras quasi inundante, de vino potantem superante, de odoribus myrrhae, qui longe lateque se propagant, et similiter. Hinc vi *transgrediendi*, migrandi, addito *acc.* legis, mandati, pacti, quod quis violat, et latissime vi *permeandi*, *penetrandi*, etiam de re pervagata usuque trita, veluti עֹבֵר גָּסָּה (gangbare Münze), vi *praetergrediendi*, praetereundi, evanescendi, de interitu ac pernicie. Porro vi procedendi, incedendi, abeundi, *peragrandi* (עֹבֵר וְשָׁב, Pilger), intrandi, ineundi (foedus), praecedendi (לִפְנֵי–), insequendi (אַחֲרֵי–), obveniendi s. contingendi (עַל —). *Ni.* de amne, quem transgrediuntur. *Pi.*, sicut עִבֵּר aram., *repagulare*, pessulo transeunte (syn. עִבְּרָא aram. = בְּרִיחַ 1 Reg. 6, 21.), vel *impraegnare*, ab immissione genitalis vel membri vel seminis, de bove, aram. gener. de qualibet animante. *Hi.* omnes conjugationis *Qal* significationes vi *transitiva* et *intensiva* assumit. *Hitpa.* ira redundare, excandescere, insolenter se gerere. Radix est עֶ֫בֶר, zend. *pérĕ*, gr. πεῤ-αιοῦν, πεῤ-ᾶν, πέρα, lat. *super* (cui respondet sanscriticum *upari*, über). LXX. ἔχεσθαι, ὑπ-, δι-, εἰς-, ἐπ-, παρ-, περι-, προ-; πορεύεσθαι, δια-, εἰς-, ἐκπερι-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προ-; ἀναβαίνειν, δια-, παρα-, ὑπερ-; διοδεύειν, παρ-; ἀπαίρειν, ὑπερ-; ἱστάναι, ἀφ-, προ-; διεκβάλλειν, ἐπι-; διαπερᾶν, διατιθέναι; ἐγκαταλείπειν, κατα-; ἐκκλίνειν, ἥκειν, καταλύειν, οἴχεσθαι, παραλλάττειν, παριέναι, πέραν, συνέχειν; *inf.* διάβασις; מֵעֶבֶר, ἔνεκεν; *prt.* πάροδος, δόκιμος, πλήρης, ἄνθρωπος, συντίμησις, φόβος. *Hi.* ἀναβιβάζειν, διά-, παρα-; ἐξαίρειν, περιαιρεῖν, περικαθαίρειν, καθαρισμὸν ποιεῖν; διάγειν, ἐξ-, περι-, ἐπ-, παρ-; ἀναφέρειν, παρα-; ἀποστρέφειν, -τροπιάζειν, ἀφανίζειν, -ορίζειν, διαγγέλλειν, παρ-; κομίζειν, ἐκβάλλειν, καταδουλοῦν (הֶעֱבִיר), περιτιθέναι; *inf.* ἀφορισμός; seq. לְקוֹל, κηρύσσειν, παραγγέλλειν κηρύξαι, σημαίνειν ἐν σάλπιγξι. *Hitp.* ἀναβάλλειν, μιγνύναι ἀνόμῳ, παροξύνειν, ὑπερῳδεῖν..

3 *perf.*: עָבַר *p.*

Gn. 15, 17.	עבר בין הגזרים
Gn. 32, 32.	כאשר עבר את־פנואל
Gn. 33, 3.	וחוא עבר לפניהם
Num. 5, 14.	עבר עליו רוח־קנאות
Jos. 4, 22.	ביבשה עבר ישראל
Jos. 7, 15.	כי עבר את־ברית יי
Jos. 19, 13.	ומשם עבר קדמה
Jud. 3, 26.	עבר את־הפסילים
Jud. 11, 29.	עבר בני עמון
2 Sam. 16, 1	ודוד עבר מעט
2 S. 17, 22.	אשר לא־עבר את־חירדן
2 S. 17, 24.	ואבשלום עבר את־חירדן
2 S. 18, 9.	והפרד אשר־תחתיו עבר
2 Sam. 19, 40.	והמלך עבר
2 Sam. 19, 41.	וכמחן עבר עמו
2 S. 20, 13.	עבר כל־איש אחרי יואב
1 Reg. 22, 24.	עבר רוח־יי מאתי
2 Reg. 4, 31.	וגחזי עבר לפניהם
2 Chr. 18, 23.	עבר רוח־יי מאתי
Job. 15, 19.	ולא־עבר זר בתוכם
Ps. 124, 4.	נחלח עבר על־נפשנו
Ps. 124, 5.	אזי עבר על־נפשנו
Cant. 2, 11.	כי־הנה הסתו עבר
Cant. 5, 6.	ודודי חמק עבר
Jes. 10, 28.	עבר במגרון
Jer. 2, 6.	לא־עבר בה איש
Jer. 8, 20.	עבר קציר
Mich. 5, 7.	אם־עבר ורמס
Hab. 3, 10.	זרם מים עבר
Zeph. 2, 2.	כמוץ עבר יום

3 *perf.*: וְעָבַר *p.*

Ex. 12, 23.	ועבר יי לנגף את־מצרים
Num. 5, 14.	ועבר עליו רוח־קנאה
Num. 32, 21.	ועבר לכם כל־חלוץ
Num. 34, 4.	ועבר צינה
Num. 34, 4.	ועבר עצמנה
Jos. 15, 3.	ועבר צינה
Jos. 15, 3.	ועבר חצרון
Jos. 15, 4.	ועבר עצמונה
Jos. 15, 6.	ועבר מצפון לבית
Jos. 15, 7.	ועבר הגבול
Jos. 15, 10.	ועבר אל־כתף
Jos. 15, 10.	ועבר חמטה
Jos. 15, 11.	ועבר הר הבעלה
Jos. 16, 2.	ועבר אל־גבול
Jos. 16, 6.	ועבר אותו ממזרח
Jos. 18, 13.	ועבר משם הגבול לוזה
Jos. 18, 18.	ועבר אל־כתף מול
Jos. 18, 19.	ועבר הגבול אל־כתף
Jes. 8, 8.	שמף ועבר
Jes. 8, 21.	ועבר בה נקשה ורעב
Dan. 11, 10. 40.	ושמף ועבר
Nah. 1, 12.	וכן נגרו ועבר
Zach. 10, 11.	ועבר בים צרה

3 *perf. c. s.*: עָבְרָן

Jer. 23, 9.	וכגבר עברו יין

3 *perf. fem.*: עָבְרָה

1 Sam. 14, 23.	והמלחמה עברה
Job. 30, 15.	וכעב עברה ישעתי
Job. 37, 21.	ורוח עברה ותטהרם
Ps. 103, 16.	רוח עברה־בו ואינט
Nah. 3, 19.	על־מי לא־עברה רעתך

3 *perf. fem.*: וְעָבְרָה

2 Sam. 19, 19.	ועברה חעברה

2 *perf.*: עָבַרְתָּ

Jud. 12, 1.	עברת ׀ להלחם
2 Sam. 15, 33.	אם עברת אתי

2 *perf.*: וְעָבַרְתָּ

1 Rg. 2, 37.	ועברת את־נחל קדרון

1 *perf.*: עָבַרְתִּי

Gn. 32, 11.	כי במקלי עברתי
Dt. 26, 13.	לא־עברתי ממצותיך
1 Sam. 15, 24.	כי־עברתי את־פי־יי
Prv. 24, 30	על־שדה איש־עצל עברתי
Hos. 10, 11.	ועברתי על־טוב צוארה

1 *perf.*: וְעָבַרְתִּי

Ex. 12, 12.	ועברתי בארץ־מצרים

1 *perf.*: שֶׁעָבַרְתִּי

Cant. 3, 4.	כמעט שעברתי מהם

3 *perf. pl.*: עָבְרוּ

Jos. 3, 16.	והעם עברו נגד יריחו
Jos. 4, 13.	עברו לפני יי
Jos. 6, 8.	עברו ותקעו
Jos. 7, 11.	וגם עברו את־בריתי
Jud. 2, 20.	אשר עברו הגוי הזה
1 Sam. 13, 7.	עברו את־חירדן
2 Sam. 17, 20.	עברו מיכל המים
1 Chr. 12, 15.	אשר עברו את־חירדן
1 Chr. 29, 30.	אשר עברו עליו
Job. 11, 16.	כמים עברו תזכר
Job. 17, 11.	ימי עברו זמותי
Ps. 18, 13.	עביו עברו
Ps. 38, 5.	כי ענתי עברו ראשי
Ps. 48, 5.	עברו יחדו
Ps. 73, 7.	עברו משכיות לבב
Ps. 88, 17.	עלי עברו חרוניך
Prv. 22, 3.	ופתיים עברו ונענשו
Prv. 27, 12.	פתאים עברו ונענשו
Jes. 10, 29.	עברו מעברה
Jes. 16, 8.	נטשו עברו ים
Jes. 24, 5.	כי־עברו תורת
Jer. 5, 28.	גם עברו דברי־רע
Jer. 48, 32.	נטישתיך עברו ים
Dan. 9, 11.	עברו את־תורתך
Hos. 6, 7.	כאדם עברו ברית
Hos. 8, 1.	יען עברו בריתי

3 *perf. pl.*: עָבְרוּ *p.*

Ps. 42, 8.	וגליך עלי עברו
Jon. 2, 4.	וגליך עלי עברו

3 *perf. pl.*: וְעָבְרוּ

Jer. 22, 8.	ועברו גוים רבים
Ez. 39, 15.	ועברו העברים בארץ

2 *perf. pl.*: עֲבַרְתֶּם

Gn. 18, 5.	כי־על־כן עברתם
Dt. 29, 15.	אשר עברתם
Jos. 3, 4.	כי לא עברתם בדרך

2 *perf. pl.*: וַעֲבַרְתֶּם

Dt. 12, 10.	ועברתם את־הירדן

1 *perf. pl.*: עָבַרְנוּ

Num. 13, 32. 14, 7.	הארץ אשר עברנו
Dt. 2, 14.	עברנו את־נחל
Dt. 29, 15.	ואת אשר־עברנו
Jos. 24, 17.	אשר עברנו בקרבם

2 *perf. pl.*: וְעָבַרְנוּ

Jud. 19, 12.	ועברנו עד־גבעה

part. masc.: עֹבֵר, עוֹבֵר

Gn. 23, 16.	שקל כסף עבר לסחר
Dt. 2, 18.	אתה עבר חיום
Dt. 3, 21.	אתה עבר שמה
Dt. 4, 22.	עבר את־חירדן
Dt. 9, 1.	עבר חיום את־חירדן
Dt. 30, 18.	האדמה אשר אתה עבר
Dt. 31, 3.	יי אלהיך הוא ׀ עבר
Dt. 31, 3.	יהושע הוא עבר לפניך
Jos. 3, 11.	עבר לפניכם בירדן
Jud. 8, 4.	עבר הוא ושלש־מאות
Ruth 4, 1.	ותמה הגואל עבר
2 Sam. 15, 23.	עבר בנחל קדרון
1 Reg. 9, 8.	כל־עבר עליו ישם
1 Reg. 19, 11.	והנה יי עבר
1 Reg. 20, 39.	ויהי חמלך עבר
2 Reg. 4, 9.	עבר עלינו תמיד
2 Reg. 6, 26.	עבר על־החמה
2 Reg. 6, 30.	והוא עבר על־החמה
2 Reg. 12, 5.	ביתיי כסף עבר
2 Chr. 7, 21.	לכל־עבר עליו ישם
Esth. 3, 3.	מדוע אתה עבר
Ps. 8, 9.	עבר ארחות ימים
Ps. 144, 4.	ימיו כצל עובר
Prv. 7, 8.	עבר בשוק אצל פסח
Prv. 26, 17.	עבר מתעבר
Cant. 5, 5.	ואצבעתי מור עבר
Cant. 5, 13.	נטפות מור עבר
Jes. 23, 2.	עבר ים מלאוך
Jes. 29, 5.	וכמץ עבר
Jes. 33, 8.	שבת עבר ארח
Jes. 34, 10.	אין עבר בה
Jes. 60, 15.	ושנואה ואין עובר
Jer. 9, 9.	מבלי־איש עובר
Jer. 9, 11.	כמדבר מבלי עבר
Jer. 13, 24.	ואפיצם כקש עובר
Ez. 18, 16.	כל עובר עליה ישם
Ez. 19, 8. 49, 17.	כל עבר עליה ישם
Ez. 50, 13.	עבר על־בבל ישם
Nz. 5, 14.	לעיני כל־עובר
Nz. 14, 15.	שממה מבלי עובר
Nz. 16, 15.	על־כל־עובר לו־יהי
Nz. 16, 25.	רגליך לכל־עובר
Nz. 33, 28.	מאין עובר
Nz. 35, 7.	עבר ושב
Nz. 36, 34.	לעיני כל־עובר
Nah. 1, 8.	ובשטף עבר
Zeph. 2, 15.	כל עובר עליה ישרק
Zeph. 3, 6.	חרצותם מבלי עובר

part. masc.: וְעֹבֵר *sg.*

Mich. 7, 18.	ועבר על־פשע

part. masc.: מַעֲבִיר

Zach. 9, 8.	מעבר ומשב

part. masc.: הָעֹבֵר *sg.*

Ex. 30, 13. 14.	חעבר אל־הפקודים
Ex. 38, 26.	העבר על־הפקדים
Dt. 9, 3.	חוא־חעבר לפניך

part. m. pl.: עֹבְרִים

Num. 14, 41.	למה זה אתם עברים
Nu. 33, 51. 35, 10.	עברים את־חירדן
Dt. 2, 4.	עברים בגבול אחיכם
Dt. 4, 14. 6, 1. 11, 8. 11.	אשר אתם עברים שמה
Dt. 4, 22.	ואתם עברים
Dt. 4, 26.	עברים את־חירדן
Dt. 11, 31.	כי אתם עברים את־חירדן
Dt. 31, 13.	אתם עברים את־חירדן
Jos. 1, 11.	עברים את־חירדן
Jos. 3, 17.	וכל־ישראל עברים בחרבה
Jud. 19, 18.	עברים אנחנו מבית־לחם
1 Sam. 14, 8.	עברים אל־האנשים
1 S. 29, 2.	עברים למאות ולאלפים
1 Sam. 29, 2.	ודוד ואנשיו עברים
2 S. 15, 18.	וכל־עבדיו עברים על־ידו
2 Sam. 15, 18.	עברים על־פני המלך
2 Sam. 15, 23 (bis).	וכל־חעם עברים
2 S. 24, 20.	ואת־עבדיו עברים עליו
1 Reg. 13, 25.	והנה אנשים עברים
2 Chr. 24, 20.	אתם עברים את־מצות
2 Chr. 30, 10.	ויהיו הרצים עברים
Prv. 26, 10.	ושכר כסיל ושכר עברים
Ez. 39, 14.	עברים בארץ

part. m. pl.: הָעֹבְרִים

Ps. 129, 8.	ולא אמרו ׀ העברים
Jer. 34, 18.	העברים את־בריתי
Jer. 34, 19.	העברים בין בתרי העגל
Ez. 39, 11.	גי העברים
Ez. 39, 11.	וחסמת היא את־חעברים
Ez. 39, 14.	מקברים את־העברים
Ez. 39, 15.	העברים בארץ

part. m. pl.: לַעֹבְרִים

Jes. 51, 23.	וכחוץ לעברים

part. m. pl.: מֵעֹבְרִים

Mich. 2, 8.	מעברים בטח

p. pl. constr.: עֹבְרֵי, עוֹבְרֵי

Job. 21, 29.	עוברי דרך
Ps. 80, 13.	ואורוח כל־עברי דרך
Ps. 84, 7.	עברי ׀ בעמק הבכא
Ps. 89, 41.	שסחו כל־עברי דרך
Thr. 1, 12.	כל־עברי דרך
Thr. 2, 15.	כפים כל־עברי דרך

p. pl. constr.: לְעֹבְרֵי

Prv. 9, 15.	לקרא לעברי־דרך

inf. abs.: עָבוֹר

2 Sam. 17, 16.	וגם עבור תעבור

inf. constr.: עֲבֹר, עָבְרִי

Num. 20, 21.	עבר בגבלו
Nu. 21, 23.	את־ישראל עבר בגבלו
Num. 22, 26.	ויסף מלאך־יי עבור
Jud. 11, 20.	את־ישראל עבר בגבלו
Prv. 19, 11.	ותפארתו עבר על־פשע

לא־אוסיף עוד עבור Am. 7, 8. 8, 2.
inf. constr.: בַּעֲבֹר
בעבר כבדי Ex. 33, 22.
inf. constr.: בְּעֹבֶר, בַּעֲבֹר
ויהי כעבר הצהרים 1 Reg. 18, 29.
כעבור סופה Prv. 10, 25.
inf. constr.: בְּעֹבֶר, לַעֲבֹר
לעבר את־פי יי אלהי Num. 22, 18.
לעבר את־פי יי Num. 24, 13.
לעבר ברירתו Dt. 17, 2.
לעבר את־הירדן Jos. 3, 14.
לעבור את־הירדן Jos. 3, 17.
חמו כל־הגוי לעבור Jos. 4, 1.
כל־העם לעבור Jos. 4, 11.
ולא־נתן איש לעבר Jud. 3, 28.
בקש יהונתן לעבר 1 Sam. 14, 4.
עד־תם כל־העם לעבור 2 S. 15, 24.
את־הארץ לעבר בה 1 Reg. 18, 6.
לעבר תחתי Neh. 2, 14.
דרך לעבר גאולים Jes. 51, 10.
לעבר אל־בני עמון Jer. 41, 10.
אשר לא־אוכל לעבר Ez. 47, 5.
inf. constr.: לַעֲבָר־ *s. M.*
לעבור־בך בליעל Nah. 2, 1.
inf. constr.: מֵעֲבֹר
מעבר אל־הארץ Num. 32, 7.
מעבר את־נחל 1 Sam. 30, 10.
מעבר חמקום הזה 2 Reg. 6, 9.
וחיתו מעבר בשלח Job. 33, 18.
פדה נפשי מעבר בשחת Job. 33, 28.
מעבר מי־נח עוד Jes. 54, 9.
מעבור תפלה Thr. 3, 44.
inf. c. suff.: עָבְרִי
כפי עליך עד־עברי Ex. 33, 22.
לבלתי עברי את־הירדן Dt. 4, 21.
inf. c. suff.: עָבְרֵנִי
מפניו עד־עברנו Jos. 4, 23.
עד־עברנו K'tib. Jos. 5, 1.
inf. c. suff.: בְּעָבְרָךְ
התורה הזאת בעברך Dt. 27, 3.
inf. c. suff.: לְעָבְרְךָ
לעברת בברית יי אלהיך Dt. 29, 11.
inf. c. suff.: עָבְרְכֶם
מפניכם עד־עברכם Jos. 4, 23.
inf. c. suff.: בְּעָבְרְכֶם
בעברכם את־הירדן Dt. 27, 4. 12.
בעברכם את־ברית Jos. 23, 16.
inf. c. suff.: עָבְרוֹ
ויהי מדי עברו יסר שמח 2 Rg. 4, 8.
מדי עברו יקח אתכם Jes. 28, 19.
cum suff.: בְּעָבְרוֹ
בריתי־יי בעברו בירדן Jos. 4, 7.
בעברו בירדן 2 Sam. 19, 19.
cum suff.: בְּעָבְרָם
ויהי כעברם ואליהו 2 Reg. 2, 9.
impt. sg.: עֲבֹר
עבר לפני העם Ex. 17, 5.
קום עבר את־הירדן Jos. 1, 2.
אתה עבר ארתי 2 Sam. 19, 34.
עבר בתוך חעיר Ez. 9, 4.
impt. sg.: וַעֲבֹר
לך ועבר 2 Sam. 15, 22.
שטה מעליו ועבר Prv. 4, 15.
impt. pl.: עִבְרוּ
ויאמר אל־עבדיו עברו Gn. 32, 17.
עברו ושובו משער Ex. 32, 27.
עברו בקרב המחנה Jos. 1, 11.
עברו לפני ארון יי Jos. 4, 5.
עברו וסבו את־העיר Jos. 6, 7.
עברו לכם אל־ארץ אחזת Jos. 22, 19.
ותאמר לנערה עברי לפני 1 S. 25, 19.
עברו תרשישה Jes. 23, 6.
עברו עברו בשערים Jes. 62, 10.
עברי איי כתיים Jer. 2, 10.

עברו בעיר אחריו Ez. 9, 5.
עברו כלטה Am. 6, 2.
impt. pl.: וְעִבְרוּ
ועברו לכם את־נחל זרד Dt. 2, 13.
ועברו את־נחל ארנן Dt. 2, 24.
ועברו לפני העם Jos. 3, 6.
קומו ועברו מחרת 2 Sam. 17, 21.
impt. f.: עִבְרִי *sg.*
עברי ארצך כיאר Jes. 23, 10.
עברי נהרות Jes. 47, 2.
עברי לכם ישבת שפיר Mich. 1, 11.
impt. f.: עִבְרִי *p.*
כתיים קומי עברי Jes. 23, 12.
1 impf.: אֶעֱבֹר
אעבר בכל־צאנך היום Gn. 30, 32.
אם־אני לא־אעבר אליך Gn. 31, 52.
אעבר את־הירדן Dt. 2, 29.
כי אעבר בסך Ps. 42, 5.
כי־אעבר בקרבך Am. 5, 17.
1 impf.: אֶעֱבוֹר
ארחי גדד ולא אעבור Job. 19, 8.
יחד אנכי עד־אעבור Ps. 141, 10.
ותאמרי לא אעבר Jer. 2, 20. Q'ri.
1 impf.: וְאֶעֱבֹר
ואעבר אל־שער Neh. 2, 14.
ואעבר עליך Ez. 16, 6. 8.
1 imperf.: אֶעְבְּרָה
אעברה בארצך Num. 21, 22.
אעברה בארצך Dt. 2, 27.
רק אעברה ברגלי Dt. 2, 28.
אעברה־נא ואראה Dt. 3, 25.
אעברה־נא בארצך Jud. 11, 17.
אעברה־נא ואסירה 2 Sam. 16, 9.
1 impf.: אֶעֱבְרָה *p.*
ברגלי אעברה Num. 20, 19.
פלישי אפרים אעברה Jud. 12, 5.
1 impf.: וְאֶעְבְּרָה
ואעברה אל־בני עמון Jud. 12, 3.
2 impf.: תַּעֲבֹר
אל־נא תעבר מעל עבדך Gn. 18, 3.
ואם־אתה לא־תעבר אלי Gn. 31, 52.
איש אשר תעבר עליו Num. 5, 30.
לא תעבר בי פן־בחרב Num. 20, 18.
ויאמר לא תעבר Num. 20, 20.
כי־לא תעבר את־הירדן Dt. 3, 27.
אמר אלי לא תעבר Dt. 31, 2.
ושמה לא תעבר Dt. 34, 4.
וגם עבור תעבור 2 Sam. 17, 16
כי־תעבר במים Jes. 43, 2.
2 impf.: תַּעֲבָר־ *s. M.*
אל־תעבר־בי Prv. 4, 15.
2 impf. f.: תַּעֲבוֹרִי
וגם לא־תעבורי מזה Ruth 2, 8.
3 impf.: יַעֲבֹר *s. M.*
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
עד־יעבר עמך יי Ex. 15, 16.
עד־יעבר עם־זו Ex. 15, 16.
יעבר תחת השבט Lev. 27, 32.
תער לא־יעבר על־ראשו Num. 6, 5.
כי־הוא יעבר לפני העם Dt. 3, 28.
ולא־יעבר עליו לכל־דבר Dt. 24, 5.
מי יעבר־לנו Dt. 30, 13.
יעבר לפני ארון יי Jos. 6, 7.
כל־אשר־יעבר עליהם Jud. 9, 25.
כמעט יעבר עבדך 2 Sam. 19, 37.
עבדך כמהם יעבר 2 Sam. 19, 38.
אתי יעבר כמהם 2 Sam. 19, 39.
ולא יעבור אשר לא־תבא Esth. 1, 19.
ולא יעבור להיות עשים Esth. 9, 27.
הן יעבר עלי ולא אראה Job. 9, 11.
חקו עשית ולא יעבר Joh. 14, 5.
בל־יעבר־פי Ps. 17, 3.
עד־יעבר הוות Ps. 57, 2.
כיום אתמול כי יעבר Ps. 90, 4.
חק־נתן ולא יעבור Ps. 148, 6.

עד־יעבור־זעם Jes. 26, 20.
שיט שוטם כי עבר Jes. 28, 15.
שוט שוטם כי יעבר Jes. 28, 18.
בבקר בבקר יעבר Jes. 28, 19.
וסלעו ממגור יעבור Jes. 31, 9.
ומאלהי משפטי יעבור Jes. 40, 27.
ירדפם יעבור שלום Jes. 41, 3.
ולא־יעבר בהן בן־אדם Jer. 51, 43.
ודבר ודם יעבר־בך Ez. 5, 17.
מתי יעבר החדש Am. 8, 5.
ולא־יעבר עליהם Zach. 9, 8.
3 impf.: וַיַּעֲבֹר
ויעבר לפניו 1 Sam. 9, 27.
ויעבר אחד מהנערים 1 S. 26, 22.
ויעבר עלי מה Job. 13, 13.
3 impf.: וַיַּעֲבֹר
ויעבר אברם בארץ Gn. 12, 6.
ויקם ויעבר את־הנהר Gn. 31, 20.
ויעבר את מעבר יבק Gn. 32, 23.
ויעבר בכל־ארץ מצרים Gn. 41, 46.
ויעבר יי על־פניו Ex. 34, 6.
ויעבר ארון־יי Jos. 4, 11.
ויעבר יהושע Jos. 10, 29. 31. 34.
ויעבר את־הגלעד Jud. 11, 29.
ויעבר את־מצפה Jud. 11, 29.
ויעבר יפתח Jud. 11, 32.
ויעבר צפונה Jud. 12, 1.
ויעבר בהר־אפרים 1 Sam. 9, 4.
ויעבר בארץ־שלשה 1 Sam. 9, 4.
ויעבר בארץ־ימיני 1 Sam. 9, 4.
ויעבר לפניו ויעבר 1 Sam. 9, 27.
ויסב ויעבר וירד הגלגל 1 S. 15, 12.
ויעבר דוד העבר 1 Sam. 26, 13.
ויקם דוד ויעבר הוא 1 Sam. 27, 2.
ויעבר את־הירדן 2 Sam. 10, 17.
ויעבר האבל וישלח דוד 2 S. 11, 27.
ויעבר אתי הנחי 2 Sam. 15, 22.
ויעבר את־הכושי 2 Sam. 18, 23.
ויעבר את־המלך הירדן 2 S. 19, 32.
ויעבר כל־העם את־הירדן 2 S. 19, 40.
ויעבר המלך הגלגלה 2 Sam. 19, 41.
ויעבר בכל־שבטי ישראל 2 S. 20, 14.
ויעבר אליהו אליו 1 Reg. 19, 19.
ויעבר הרנה במחמה 1 Reg. 22, 36.
ויעבר אלישע 2 Reg. 2, 14.
ויעבר אלישע אל־שונם 2 Rg. 4, 8.
ויעבר יורם צעירה 2 Reg. 8, 21.
ויעבר הירדן ויבא 1 Chr. 19, 17.
ויעבר יהורם עם־שריו 2 Chr. 21, 9.
ויעבר מרדכי ויעש Esth. 4, 17.
ויעבר והנה אינט Ps. 37, 36.
ויעבר מלכם Mich. 2, 13.
ויעבר ואשם Hab. 1, 11.
3 impf. c. s.: יַעַבְרֵנִי
רצי אדיר לא יעברט Jes. 33, 21.
לא־יעברט טמא Jes. 35, 8.
3 impf. c. s.: יַעַבְרֵנְהוּ
חק־עולם ולא יעברנהו Jer. 5, 22.
3 impf. fem.: תַּעֲבֹר
וחרב לא־תעבר בארצכם Lev. 26, 6.
חרב תעבר בארץ Ez. 14, 17.
3 impf. fem.: תַּעֲבָר־ *s. M.*
גם־עליך תעבר־כוס Thr. 4, 21.
לא תעבר־בה רגל אדם Ez. 29, 11.
ורגל בהמה לא תעבר־בה Ez. 29, 11.
3 impf. fem.: וְתַעֲבֹר
ותעבר המנחה על־פניו Gn. 32, 22.
ותעבר חית השדה 2 Reg. 14, 9.
ותעבר חית השדה 2 Chr. 25, 18.
1 impf. pl.: נַעֲבֹר
לא־נעבר בשדה Num. 20, 17.
עד אשר־נעבר גבלך Num. 20, 17.
עד אשר־נעבר Num. 21, 22.
נחנו נעבר חלוצים Num. 32, 32.
1 impf. pl.: וְנַעֲבֹר
ונעבר מאת אחינו Dt. 2, 8.

ונפן ונעבר דרך Dt. 2, 8.
ונעבר את־נחל זרד Dt. 2, 13.
1 impf. pl.: נַעֲבְרָה־ *s. M.*
נעברה־נא בארצך Num. 20, 17.
נעברה־נא בארצך Jud. 11, 19.
1 impf. pl.: וְנַעְבְּרָה
ונעברה אל־מצב פלשתים 1 S. 14, 1.
ונעברה אל־מצב הערלים 1 S. 14, 6.
1 impf. pl.: וְנַעֲבְרָה *p.*
שחו ונעברה Jes. 51, 23.
2 impf. pl.: תַּעַבְרוּ
חלוצים תעברו Dt. 3, 18.
והיה ביום אשר תעברו Dt. 27, 2.
ואתם תעברו חמשים Jos. 1, 14.
2 impf. pl.: תַּעַבְרוּ *p.*
אחר תעברו Gn. 18, 5.
ובאר שבע לא תעברו Am. 5, 5.
2 impf. pl.: וַתַּעַבְרוּ
ותעברו את־הירדן Jos. 24, 11.
3 impf. pl.: יַעַבְרוּ
ועבדיך יעברו כל־חלוץ Num. 32, 27.
אם־יעברו בני־גד Num. 32, 29.
ואם־לא יעברו חלוצים Nu. 32, 30.
לא יעברו מתוך היהודים Esth. 9, 28.
בנהר יעברו ברגל Ps. 66, 6.
ומים לא יעברו־פיו Prv. 8, 29.
ובשר־קדש יעברו מעליך Jer. 11, 15.
וזרים לא־יעברו־בה Joel 4, 17.
3 impf. pl.: יַעֲבְרוּ *p.*
ויליני שם טרם יעברו Jos. 3, 1.
כאפיק נחלים יעברו Job. 6, 15.
בשלח יעברו Job. 36, 12.
עליך יעברו Jes. 45, 14.
בזקים יעברו Jes. 45, 14.
3 impf. pl.: וַיַּעַבְרוּ *p.*
יגעשו עם ויעברו Job. 34, 20.
3 impf. pl.: וַיַּעַבְרוּ
ויעברו אנשים מדינים Gn. 37, 28.
ויעברו ימי בכיתו Gn. 50, 4.
ויעברו בתוך־הים Num. 33, 8.
וירדו מההר ויעברו Jos. 2, 23.
ויעברו השטרים Jos. 3, 2.
ויעברו בני־ראובן Jos. 4, 12.
ויעברו בארץ Jos. 18, 9.
ויעברו ויחנו בעמק Jud. 7, 33.
ויעברו בשכם Jud. 9, 26.
ויעברו בני־עמון Jud. 10, 9.
ויעברו משם הר־אפרים Jud. 18, 13.
ויעברו וילכו Jud. 19, 14.
ויעברו בארץ־שעלים 1 Sam. 9, 4.
ויעברו במספר 2 Sam. 2, 15.
ויעברו את־הירדן 2 Sam. 2, 29. 17, 22. 24, 5.
ויעברו שניהם בתרבה 2 Reg. 2, 8.
ויעברו את־בריתו 2 Reg. 18, 12.
ויעברו בתוך־הים Neh. 9, 11.
ויעברו בין בתריו Jer. 34, 18.
3 impf. pl.: וַיַּעַבְרוּ *p.*
וימהרו העם ויעברו Jos. 4, 10.
פרצו ויעברו Mich. 2, 13.
3 impf. pl.: יַעַבְרוּן *p.*
גבול־שמת בל־יעברון Ps. 104, 9.
3 impf. pl. c. s.: יַעַבְרֻנְהוּ
והמו גליו ולא־יעברנהו Jer. 5, 22.
3 impf. pl. c. s.: יַעַבְרוּם
ואתן להם יעברום Jer. 8, 13.
3 impf. pl. f.: תַּעַבְרְנָה
כפיו מדוד תעברנח Ps. 81, 7.
עד תעברנה חצאן Jer. 33, 13.
Nif-al: נֶעֱבַר
3 imperf.: יֵעָבֵר
אשר לא־יעבר Ez. 47, 5.

Digitized by Google

Pi-el: עִבֵּר
3 perf.: עִבֵּר
Job. 21, 10. שורו עבר ולא יגעל
3 impf. ap.: וַיְעַבֵּר
1 Reg. 6, 21. ויעבר ברתוקות זהב
Hif-il: הֶעֱבִיר *3 perf.*
Gn. 47, 21. ואת־העם העביר אתו
2 Sam. 12, 13. גם־יי העביר חטאתך
2 Reg. 16, 3. בנו העביר באש
2 Chr. 33, 6. והוא העביר את־בניו
Esth. 8, 2. אשר העביר מהמן
Jer. 46, 17. העביר המועד
3 perf.: וְהֶעֱבִיר
2 S. 12, 31. והעביר אותם במלבן
2 Reg. 21, 6. והעביר את־בנו באש
Ps. 136, 14. והעביר ישראל בתוכו
3 perf. c. s.: וְהֶעֱבִירֵנִי
Ez. 37, 2. והעבירני עליהם סביב
2 perf.: הֶעֱבַרְתָּ
Jos. 7, 7. למה העברת העביר
2 perf.: וְהֶעֱבַרְתָּ
Ex. 13, 12. והעברת כל־פטר רחם
Lev. 25, 9. והעברת שופר תרועה
Num. 27, 7. והעברת את־נחלת
Ez. 5, 1. והעברת על־ראשך
1 perf.: הֶעֱבַרְתִּי
Zach. 3, 4. העברתי מעליך עונך
1 perf.: וְהֶעֱבַרְתִּי
Jer. 15, 14. והעברתי את איביך
Ez. 20, 37. והעברתי אתכם
3 perf. pl.: הֶעֱבִירוּ
2 Sam. 19, 41. העבירו את־המלך
Ez. 23, 37. העבירו להם לאכלה
3 perf. pl.: וְהֶעֱבִירוּ
Nu. 8, 7. והעבירו תער על־כל־בשרם
2 perf. pl.: וְהֶעֱבַרְתֶּם
Num. 27, 8. והעברתם את־נחלתו
Jos. 4, 3. והעברתם אותם עמכם
part. masc.: מַעֲבִיר *sg.*
Dt. 18, 10. מעביר בנו־ובתו באש
Dan. 11, 20. מעביר נוגש
part. m. pl.: מַעֲבִרִים
1 Sam. 2, 24. מעברים עם־יי
inf. constr.: הַעֲבִיר
Jos. 7, 7. העביר את־העם הזה
inf. constr.: בְּהַעֲבִיר
Ez. 16, 21. בהעביר אותם להם
Ez. 20, 26. בהעביר כל־פטר רחם
Ez. 20, 31. בהעביר בניכם באש
inf. constr.: לְהַעֲבִיר
Lev. 18, 21. להעביר למלך
2 Sam. 3, 10. להעביר המלכה
2 Sam. 19, 16. להעביר את־המלך
2 Reg. 23, 10. להעביר איש את־בנו
2 Chr. 30, 5. להעביר קול בכל־ישראל
Esth. 8, 3. להעביר את־רעת המן
Jer. 32, 35. להעביר את־בניהם
inf. constr.: לַעֲבִיר
2 Sam. 19, 19. לעביר את־בית המלך
inf. c. suff.: הַעֲבָרְנוּ
Dt. 2, 30. מלך חשבון העבירנו בו
inf. c. suff.: לַהֲעַבְרוֹ
1 Sam. 20, 36. ירה חצי להעברו
impt. sg.: הַעֲבֵר־
2 S. 24, 10. העבר־נא את־עון עבדך
1 Chr. 21, 8. העבר־נא את־עון עבדך
impt. sg.: הַעֲבֵר
Ps. 119, 37. העבר עיני מראות שוא
Ps. 119, 39, העבר חרפתי
impt. sg.: וְהַעֲבֵר
Eccl. 11, 10. והעבר רעה מבשרך
impt. pl. c. s.: הַעֲבִירוּנִי
2 Chr. 35, 23. העבירוני כי החליתי

1 imperf.: אֶעֱבִיר
Ex. 33, 19. אני אעביר כל־טובי
Ez. 14, 15. חיה רעה אעביר בארץ
Zach. 13, 2. אעביר מן־הארץ
2 imperf.: וְתַעֲבִיר
Job. 7, 21. ותעביר את־עוני
2 impf. c. s.: תַּעֲבְרֵנוּ
Num. 32, 5. אל־תעברנו את־הירדן
3 imperf.: יַעֲבִיר
Ez. 48, 14. ולא יעבור ראשית הארץ
3 impf. ap.: וַיַּעֲבֵר
Gn. 8, 1. ויעבר אלהים רוח
Gn. 32, 23. ויעבר את־אשר־לו
1 Sam. 16, 9. ויעבר ישי שמה
1 Sam. 16, 10. ויעבר ישי שבעת בניו
1 Reg. 15, 12. ויעבר הקדשים
2 Chr. 15, 8. ויעבר השקוצים
Jon. 3, 6. ויעבר אדרתו מעליו
3 impf. ap.: וַיְעַבֵּר־ *s. M.*
2 Chr. 36, 22 ויעבר־קול בכל־מלכותו
Esr. 1, 1. ויעבר־קול בכל־מלכותו
3 impf. ap.: וַיַּעַבְרֵנִי
Ez. 46, 21. ויעברני אל־ארבעת
Ez. 47, 3. ויעברני במים מי אפסים
Ez. 47, 4. ויעברני מים מים ברכים
Ez. 47, 4. ויעברני מי מתנים
3 impf. c. s.: וַיַּעַבְרֵהוּ
1 Sam. 16, 8. ויעברהו לפני שמואל
2 Sam. 2, 8. ויעברהו מחנים
3 impf. c. s.: וַיְעַבְּרֵם
Gn. 32, 24. ויעברם את־הנחל
Ps. 78, 13. בקע ים ויעבירם
2 impf. pl.: תַּעֲבִרוּ
Lev. 25, 9. תעבירו שופר
Num. 31, 23. תעבירו באש וטהר
Num. 31, 23. תעבירו במים
3 impf. pl.: וַיַּעֲבִירוּ
Neh. 8, 15. ויעבירו קול בכל־עריהם
3 impf. pl.: וַיַּעֲבִירוּ
Ex. 36, 6. ויעבירו קול במחנה
2 S. 19, 41. 42. ויעברו את־המלך
2 Reg. 17, 17. ויעבירו את־בניהם
Esr. 10, 7. ויעבירו קול ביהודה
3 impf. pl. c. s.: יַעֲבִירוּנִי
Neh. 2, 7. אשר יעבירוני
3 impf. pl. c. s.: וַיְעַבִּירֻהוּ
2 Chr. 35, 24. ויעבירוהו עבדיו
3 impf. pl. c. s.: וַיַּעַבְרוּם
Jos. 4, 8. ויעברום עמם אל־המלון
Hitpa-el: הִתְעַבֵּר
3 perf.: הִתְעַבָּר *p.*
Ps. 78, 62. ובנחלתו התעבר
2 perf.: הִתְעַבַּרְתָּ
Ps. 89, 39. התעברת עם־משיחך
part. masc.: מִתְעַבֵּר
Prv. 14, 16. וכסיל מתעבר ובוטח
Prv. 26, 17. מתעבר על־ריב לא־לו
part. m. c. s.: מִתְעַבְּרוֹ
Prv. 20, 2. מתעברו חוטא נפשו
3 imperf.: וַיִּתְעַבֵּר
Dt. 3, 26. ויתעבר יי בי למענכם
3 imperf.: וַיִּתְעַבָּר *p.*
Ps. 78, 21. שמע יי ויתעבר
Ps. 78, 59. שמע אלהים ויתעבר

עֶבְרָה
ס"ב והסמ"ן מֵעֶבֶר, וסמוכן כמ"ש מפעולם, סלי"כם ומוקים ומהלך [דפת"ח־נסעי־פתחינן], ל"ק מענה מעה מוסדם כ"ל ענינת מעם המוסד מקו, ז'יוק נסתלבו נתעים, ומוס קת"כ כמקל על מקום מענכם הן נהר הן הרר, לו ג"כ נמכוון מעשול לר כמו מענכם.
n. m. (c. מֶעֶבֶר), vibratio (das Einherfahren), velut flagri, quo supplicium divinitus *decretum* vel in aliquem *constitutum* peragitur (Jes. 30, 32.), deinde locus, ubi trajicitur (Furth), vel transscenditur (Gebirgsengpass). LXX. *διάβασις, πέραν, κυκλόθεν.*
constr.: מֶעֶבֶר
Gn. 32, 23. את מעבר יבק
1 Sam. 13, 23. אל־מעבר מכמש
Jes. 30, 32. מעבר מטה מוסדה

עֶבְרָה
ס"ב, והסמ"ן עֶבְרַת וכמוני עֶבְרָתוֹ והכמוי עֲבָרוֹת והסמ"ן עַבְרוֹת כפתח העין, ופ"ק עֶבְרוֹת נסגול לפעת בן־כפתי. סמוכן קמנץ נכנין הקפעל של הפעל, כי סלמ"ן קלף ענכ הגכול והשוכ פקו וכעף קפס [נאלכיכעכרי"עוכ, -שרשמוכ], ונקשר עם קף ל"ק ענכוות קפן. לכן יוס ענכה כמו יוס קפס וקלף גדול. וכשכ המלא פקו וכעף ועכירת הגכול והשוכ המלא כיעיה ע"ו ונקוכו ועכיקו, וכן תלים ו', ויפה למר יסודם קרפנטרפס־
n. f., trajectus, transvectio, sec. Qimchium: navis trajectoria, deinde locus, ubi fluvius commode trajici potest, targ. et gem. de *pontone* vel *ponte*. Targ. מְגִיזָא (Fähre). LXX. *διάβασις.*

הָעֲבָרָה
2 Sam. 19, 19. ועברה העברה
pl. constr.: *בְּעַבְרוֹת
2 Sam. 15, 28. בעברות המדבר

מַעֲבָרָה
ס"ב והסמ"ן מַעֲבַר, וסמוכן כמ"ש מפעולם, סלי"כם ומוקים ומהלך [דפת"ח־נסעי־פתחינן], ל"ק מענה מעה מוסדם כ"ל ענינת מעם המוסד מקו, ז'יוק נסתלבו נתעים, ומוס קת"כ כמקל על מקום מענכם הן נהר הן הרר, לו ג"כ נמכוון מעשול לר כמו מענכם.
n. m. (c. מַעֲבַר), vibratio (das Einherfahren), velut flagri, quo supplicium divinitus *decretum* vel in aliquem *constitutum* peragitur (Jes. 30, 32.), deinde locus, ubi trajicitur (Furth), vel transscenditur (Gebirgsengpass). LXX. *διάβασις, πέραν, κυκλόθεν.*
pl.: מַעֲבָרוֹת
Jes. 16, 2. מעברות לארנון
pl.: הַמַּעְבָּרוֹת
Jos. 2, 7. דרך הירדן על המעברות
1 Sam. 14, 4. ובין המעברות
pl.: וְהַמַּעְבָּרוֹת
Jer. 51, 32. והמעברות נתפשו
pl. constr.: מַעַבְרוֹת
Jud. 3, 28. את־מעברות הירדן
Jud. 12, 5. מעברות הירדן לאפרים
Jud. 12, 6. אל־מעברות הירדן

מֶעֱבָר
ס"ב והסמ"ן מֶעֱבַר, וסמוכן כמ"ש מפעולם, סלי"כם ומוקים ומהלך [דפת"ח־נסעי־פתחינן], ל"ק מענה מעה מוסדם כ"ל ענינת מעם המוסד מקו, ז'יוק נסתלבו נתעים, ומוס קת"כ כמקל על מקום מענכם הן נהר הן הרר, לו ג"כ נמכוון מעשול לר כמו מענכם.
n. m. (c. מֶעֱבַר), vibratio (das Einherfahren), velut flagri, quo supplicium divinitus *decretum* vel in aliquem *constitutum* peragitur (Jes. 30, 32.), deinde locus, ubi trajicitur (Furth), vel transscenditur (Gebirgsengpass). LXX. *διάβασις, πέραν, κυκλόθεν.*
constr.: מֶעֱבַר
Gn. 32, 23. את מעבר יבק
1 Sam. 13, 23. אל־מעבר מכמש
Jes. 30, 32. מעבר מטה מוסדה

עֶבְרָה
ס"ב, והסמ"ן עֶבְרַת וכמוני עֶבְרָתוֹ והכמוי עֲבָרוֹת והסמ"ן עַבְרוֹת כפתח העין, ופ"ק עֶבְרוֹת נסגול לפעת בן־כפתי. סמוכן קמנץ נכנין הקפעל של הפעל, כי סלמ"ן קלף ענכ הגכול והשוכ פקו וכעף קפס [נאלכיכעכרי"עוכ, -שרשמוכ], ונקשר עם קף ל"ק ענכוות קפן. לכן יוס ענכה כמו יוס קפס וקלף גדול. וכשכ המלא פקו וכעף ועכירת הגכול והשוכ המלא כיעיה ע"ו ונקוכו ועכיקו, וכן תלים ו', ויפה למר יסודם קרפנטרפס־
ענכה קעניר קת הקלם מרכון טכ סמוון קל הכטיס רוע סמוו. כקרכו
חֲמַבֵּר הכם מעלמו.
. f. (c. עֶבְרַת, c. s. עֶבְרָתוֹ; pl. עֲבָרוֹת, c. עַבְרוֹת, semel עֶבְרוֹת, rout scribit *Ben-Nofali*), redundantia irae, modum mensuramque excedentis, seq. אַף, tanquam status temperati atque moderati transgressio, vel absolute, plerumque de ira Dei gravissima, instar ignis vel aquae se effundente, qua Deus supplicia de peccatoribus sumit. Vis modum mensuramque transeundi inest verbo עָבַר Jes. 16, 10. *Ψ.* 7, 7.; vis irascendi conjugationis *Hitpa'el* est propria. Sic *Juda Karpentrasi.* LXX. *θυμός, μῆνις, ὀργή, ὄρμημα, ἐὐστροφία, πέρας, ἀπολλύναι, ἄγγελος;* עָשָׂה בְּעֶבְרָה, *μνησικακεῖν.*
Ps. 78, 49. עברה וזעם וצרה
Prv. 11, 4. לא־יועיל הון ביום עברה
Prv. 11, 23. תקות רשעים עברה
Zeph. 1, 15. יום עברה היום ההוא

וְעֶבְרָה
Jes. 13, 9. ועברה וחרון אף

בְּעֶבְרָה
Jes. 14, 6. מכה עמים בעברה
constr.: עֶבְרַת
Ez. 7, 19. ביום עברת יי
Zeph. 1, 18. ביום עברת יי
constr.: בְּעֶבְרַת
Prv. 21, 24. עושה בעברת זדון
Jes. 9, 18. 13, 13. בעברת יי צבאות
cum suff.: עֶבְרָתִי
Jes. 10, 6. ועל־עם עברתי אצונו
Ez. 21, 36. 22, 21. 31. 38, 19
Hos. 5, 10. אשפוך כמים עברתי
cum suff.: בְּעֶבְרָתִי
Hos. 13, 11. ואקח בעברתי
cum suff.: עֶבְרָתְךָ
Ps. 85, 4. אספת כל־עברתך
Ps. 90, 11. וכיראתך עברתך
Hab. 3, 8. אם־בים עברתך
cum suff.: בְּעֶבְרָתֶךָ *p.*
Ps. 90, 9. כל־ימינו פנו בעברתך
cum suff.: עֶבְרָתוֹ
Prv. 22, 8. ושבט עברתו יכלה
Jer. 7, 29. את־דור עברתו
Jer. 48, 30. עברתו ולא־כן
Thr. 3, 1. בשבט עברתו
cum suff.: וְעֶבְרָתוֹ
Prv. 14, 35. ועברתו תהיה מביש
Jes. 16, 6. ועברתו לא־כן בדיו
Am. 1, 11. ועברתו שמרה נצח
cum suff.: בְּעֶבְרָתוֹ
Thr. 2, 2. הרס בעברתו
pl.: עֲבָרוֹת
Job. 21, 30. ליום עברות יובלו
pl. constr.: עַבְרוֹת
Job. 40, 11. הפץ עברות אפך
pl. constr.: בְּעַבְרוֹת
Ps. 7, 7. חנשא בעברות צוררי

עָבוּר
ס"ב והסמ"ן עָבוּר, וסמוכן לפעת ר"ק הדגן מעכם מענכה, כי קאי מעכה הכלפ כקיל תנוקה, ונוה קנין הדרש שלכלו מן היכן, ע"כ שמקוז כלפר לעני סעופר, לכן הפירוש הוה לא מתקוור. וכ"ל לפעת יסודם קרפנטרפס־, שנקיל עכור על כי מוכע וכוע נמענכה הקרן, כי כלכן

Digitized by Google

בחיה, ונוס קכין קדוע כקרני עִבּוּר, ג זכר כגין ג"כ להסמין ולו, ופ"כ קד מלילה כלדמה ודוק, וכן קנוסה כפנד ע"ב ניקה.

n. m. (c. עֻבַּר), foetus terrae, frumentum (quod ex terrae tanquam utero, per immissa semina impraegnato, nascitur), sicut כִּיאָה, quod a v. בָּרָא, vi *gignendi* et producendi deducendum videtur. *Qimchi* ingeniosius, quam verius עֻבַּר de frumento ex semente anni *superioris* nato (περίσσιος), כִּיאָה de frugibus anni *insequentis* explicat (τῆτιος). Nos, *Judam Carpentrasi* secuti, aramaicum potius עֲבַר *ingravidare* (unde כִּיר, embryo, foetus, infans) comparandum duximus. LXX. σῖτος.

מֵעֲבוּר

Jos. 5, 11. יאכלו מעבור הארץ
Jos. 5, 12. מאכל מעבור הארץ

עֲבוּר

ז ומוכנו עניכם וסענכם [קיעצי-עצ], וכלכן קק כעצמיי נקצוב עם ניק כקנג בַּעֲבוּר, לסמסכת הקכלית, לאי מהנהנים [קין קיכערנ§כג], וועק מקכלית, ודכופיו כנגלל ולמעלן, ולנשיס ג"כ כלעד לְבַעֲבוּר וסיק סיק, לאי קנג ענכו [קיכלעס, דשמיע], כן נמו מעצרים. ולי כלקס שהסס פס זכוכל עכר לצון נעיכם ופעיסס נחס וסכלעס [עכלעג], כלקכר כקעת לנלע לנוב, ופוס הסס עכור כמו קכלית, לנוד קפיסס וסנעד, וכעבור לנ"ד כמו נקכלית.

n. m., finis, terminus, meta, ad quam quid tendit (syn. תְּכוּלָה, a v. עָבַר, sicut נָגַד, vi *absolvendi s. finiendi*. Inde בַּעֲבוּר *adv.* et *conj.*, *propter, ad; quia, ut*, non de *transitione* causae ad effectum sive de transitu h. e. relatione effecti ad causam, uti grammatici hallucinantur, sed de causa *finali*, propter quam aliquid fit. LXX. ἕνεκα, ὅτι, ὅπως, ἔτι.

בְּעֲבוּר

Gn. 8, 21. בעבור האדם
Gn. 18, 29. בעבור הארבעים
Gn. 18, 31. בעבור העשרים
Gn. 18, 32. בעבור העשרה
Gn. 21, 30. בעבור תהיה־לי לעדה
Gn. 26, 24. בעבור אברהם עבדי
Gn. 27, 4. בעבור תברכך נפשי
Gn. 27, 19. בעבור תברכני נפשך
Gn. 46, 34. בעבור תשבו בארץ גשן
Ex. 9, 14. בעבור תדע כי אין כמני
Ex. 9, 16. בעבור זאת העמדתיך
Ex. 9, 16. בעבור הראתך את־כחי
Ex. 13, 8. בעבור זה עשה יי לי
Ex. 19, 9. בעבור ישמע העם
1 Sam. 1, 6. בעבור הרעמה
1 Sam. 12, 22. בעבור שמו הגדול
2 Sam. 5, 12. בעבור עמו ישראל
2 Sam. 6, 12. בעבור ארון האלהים
2 Sam. 7, 21. בעבור דברך
2 Sam. 9, 1. 7. בעבור יהונתן
2 Sam. 10, 3. בעבור חקר את־העיר
2 Sam. 12, 21. בעבור הילד חי
2 Sam. 12, 25. בעבור יו
2 Sam. 13, 2. בעבור תמר אחתו
2 Sam. 18, 18. בעבור חכיר שמי
Jer. 14, 4. בעבור האדמה
Am. 2, 6. 8, 6. בעבור כסף
Mich. 2, 10. בעבור טמאה

Ps. 105, 45. בעבור ישמרו חקיו
Ps. 132, 10. בעבור דוד עבדך
1 Chr. 14, 2. בעבור עמו ישראל
1 Chr. 17, 19. בעבור עבדך
1 Chr. 19, 3. בעבור לחקר ולהפך
2Chr. 28, 19 בעבור אחזמלך־ישראל

בְּעַבְרִי

Gn. 27, 10. בעבר אשר יברכך
Gn. 27, 31. בעבר תברכני נפשך

לְבַעֲבוּר

Ex. 20, 20. כי לבעבור נסות אתכם
2S 14, 20 לבעבור סבב את־פני הדבר
2 Sam. 17, 14. לבעבור הביא יי

וּבְעֲבוּר

Ex. 20, 20. ובעבור תהיה יראתו
Job. 20, 2. ובעבור חושי בי

cum suff.: בַּעֲבוּרִי

1 Sam. 23, 10. לשחת לעיר בעבורי

cum suff.: בַּעֲבוּרְךָ *p.*

Gn. 3, 17. ארורה האדמה בעבורך

cum suff.: בַּעֲבוּרֵךְ

Gn. 12, 13. למען ייטב־לי בעבורך

cum suff.: בַּעֲבוּרָהּ

Gn. 12, 16. ולאברם היטיב בעבורה

cum suff.: בַּעֲבוּרָם

Gn. 18, 26. לכל־המקום בעבורם
Ps. 106, 32. וירא למשה בעבורם

עֵבֶר

ז"ו ונכנוי עֵבֶרוֹ, וסכנוי עֲבָרִים, וסמין עֲבֵרִי. סכוונס מקוס מוכן ומוכשר לעבור עליו נפס סס, ווס לקר נעניניות שעת [פַּלְגַּסע], לקפוקי תכניות סנפס, שקין נהן מעבר, ולקפוקי קודו וקנו של נפס ועוקנו ושקנו שקין נקל לעבור עליהן. כך פרשו נעל יכיעות שלמה, וווס הכהנן. ומקנין נוס ולקוקות מעני עבריסס, כי סיו נקרכס ונכיקנס זשס ונעונין ג', ופ"כ העבריס סעבורים שנהס עֲבָרִי, וכן לכל נפל ג' עבריס לו זע עבריס, וכן לכל נפל ג' עבריס לו זעקיס לעבור מוס ומוס, ועבר תמיד נפקס לו העבר שהסקפר עומד בו לו העבר נגד סהני נקין קבידות, לכן שלח מעבר קדיר עבר כבנד, ופהן עקס.

n. m. (c. s. עֶבְרוֹ, pl. עֲבָרִים, c. עֲבָרֵי), superficies corporis, super quam corpus aliud facile transire potest (Fläche, neohebr. שֶׁטַח), exclusis angulis, acumine, extremitatibus, veluti de parte tabularum duarum anteriori et posteriori, de regione fluvii ulteriori et citeriori, sing. de regione *trans* fluvium sita, de latere lateri alteri opposito, prout collocatus est is, qui loquitur, adverb. אֶל־עֵבֶר, ex adversus, e regione, versus regionem; עַל־עֵבֶר פָּנַי, לְעֵבֶר, *prorsum* (vorwärts); מֵעֵבֶר לְ, *trans* aliquam rem. LXX. πέρας, πέραν, τὸ ἄκρον, μέρος; κατά, κατέναντι; παρά; ἐπέκεινα, παρά, ἀπό.

Ex. 25, 37. והאיר אל־עבר פניה
Ex. 28, 26. 39, 19. אל־עבר האפוד
Dt. 4, 49. עבר הירדן מזרחה
Dt. 30, 13. אל־עבר הים
Jos. 13, 27. עבר הירדן מזרחה
Jos. 22, 11. אל־עבר בני ישראל
1 Reg. 5, 4. בכל־עבר הנהר
1 Reg. 5, 4. מלכי עבר הנהר
Esr. 8, 36. ופחות עבר הנהר

Neh. 2, 7. על־פחות עבר הנהר
Neh. 2, 9. אל־פחות עבר הנהר
Neh. 3, 7. פחת עבר הנהר
Jes. 8, 23. עבר הירדן
Ez. 1, 9. 12. אל־עבר פניו ילכו

הָעֵבֶר

1 Sam. 26, 13. ויעבר דוד העבר

מֵהָעֵבֶר

1 Sam. 14, 4 (bis). מהעבר מזה

בְּעֵבֶר

Gn. 50, 10. 11. אשר בעבר הירדן
Dt. 1, 1. בעבר הירדן במדבר
Dt. 1, 5. בעבר הירדן בארץ מואב
Dt. 3, 8. אשר בעבר הירדן
Dt. 3, 20. נתן להם בעבר הירדן
Dt. 3, 25. אשר בעבר הירדן
Dt. 4, 41. בעבר הירדן מזרחה
Dt. 4, 46. בעבר הירדן בגיא
Dt. 4, 47. בעבר הירדן מזרח
Dt. 11, 30. הלא־המה בעבר הירדן
Jos. 1, 15. בעבר הירדן מזרח
Jos. 2, 10. 5, 1. אשר בעבר הירדן
Jos. 7, 7. ונשב בעבר הירדן
Jos. 9, 1. המלכים אשר בעבר הירדן
Jos. 9, 10. אשר בעבר הירדן
Jos. 12, 1. בעבר הירדן מזרחה
Jos. 12, 7. בעבר הירדן ימה
Jos. 13, 8. בעבר הירדן מזרחה
Jos. 22, 4. עבר יי בעבר הירדן
בעבר הנהר ישבו אבותיכם
Jos. 24, 2.
Jos. 24, 8. היושב בעבר הירדן
Jos. 24, 14. בעבר הנהר ובמצרים
Jos. 24, 15. אשר בעבר הנהר
Jud. 5, 17. גלעד בעבר הירדן
Jud. 10, 8. אשר בעבר הירדן
Jud. 11, 18. ויחנון בעבר ארנון
1 Sam. 31, 7. בעבר העמק
1 Sam. 31, 7. בעבר הירדן
Jer. 25, 22. אשר בעבר הים

לָעֵבֶר

1 Sam. 14, 40. תהיו לעבר אחד
1 Sam. 14, 40. נהיה לעבר אחד
1 Reg. 7, 20. אשר לעבר שבכה

מֵעֵבֶר

Num. 21, 13. ויחנו מעבר ארנון
Num. 22, 1. 34, 15. מעבר לירדן ירחו
Num. 32, 19. 32. מעבר לירדן
Num. 32, 19. מעבר הירדן מזרחה
Num. 35, 14. תתנו מעבר לירדן
Dt. 30, 13. ולא־מעבר לים הוא
Jos. 13, 32. מעבר לירדן ירחו
Jos. 14, 3. וחצי המטה מעבר לירדן
Jos. 17, 5. אשר מעבר לירדן
Jos. 18, 7. מעבר לירדן מזרחה
Jos. 22, 7. מעבר הירדן ימה
Jos. 24, 3. אברהם מעבר הנהר
Jud. 7, 25. אל־גדעון מעבר לירדן
1 Sam. 14, 1. אשר מעבר הלז
2 Sam. 10, 16. אשר מעבר הנהר
1 Reg. 4, 12. מעבר לקמעם
1 Reg. 7, 30. מעבר איש ליות
1 Reg. 14, 15. וזרם מעבר לנחר
1 Chr. 19, 16. אשר מעבר הנהר
1 Chr. 26, 30. מעבר לירדן מערבה
2 Chr. 20, 2. המון רב מעבר לים
Job. 1, 19. באה מעבר המדבר
Jes. 18, 1. מעבר לנהרי־כוש
Zeph. 3, 10. מעבר לנהרי־כוש

וּמֵעֵבֶר

Jos. 20, 8. ומעבר לירדן ירחו
1 Chr. 6, 63. ומעבר לירדן ירחו
1 Chr. 12, 37. ומעבר לירדן מן־הראובני

cum suff.: לְעֶבְרָן

Jes. 47, 15. איש לעברו תעו

pl.: הָעֲבָרִים *n. p.*

Num. 21, 11. ויחנו בעיי העברים
Num. 27, 12. אל־הר העברים הזה
Num. 33, 44. בעיי העברים בגבול
Num. 33, 47. בהרי העברים לפני נבו
Num. 33, 48. ויסעו מהרי העברים
Dt. 32, 49. אל־הר העברים הזה

מֵעֲבָרִים

Jer. 22, 20. וצעקי מעברים

pl. constr.: בְּעֲבָרֵי

Jes. 7, 20. בעברי נהר במלך אשור
Jer. 48, 28. בעברי פי־פחת

pl. c. suff.: עֲבָרָיו

1 Reg. 5, 4. היה לו מכל־עבריו
Jer. 49, 32. ומכל־עבריו אביא

pl. c. suff.: עֲבָרֵיהֶם

Ex. 32, 15. כתבים משני עבריהם

עִבְרִי

סס יקס"י וכי", והכנוי עִבְרִים לו עִבְרִיִּים, ולנקני עִבְרִיָּה והכנוי עִבְרִיּוֹת. ומוכנו לכ"ק מוכלת נעניו לנן־עוכל [שמות כ"ח ג'] מן עבר הנסר, ולפ"ו נתמלות כל סנלים מעבר הנסר לו מלכס נהרים לנון כנען, ולנעת לקניס נני עבר, ונניסס קבס לנן־עוכל, וסיליון שנקלל עברי הוא לנבסס. ועוד הענה לנבר הוא. ועל שהוא נענה עִבְרִית להסמין הנבס של סעבריס, לומר שבס קודש, והוא נניתי הנס עִבְרָנִית להסמיל הנבס עברית הקדמה, לקני הנלמת סעבי קדש ויקיתמס, והס נענה ע"ס יהוע.

n. m. gent. (pl. עִבְרִיִּים; f. עִבְרִיָּה, pl. עִבְרִיּוֹת), quod alii interpretantur de iis, qui Euphratem *trajecerunt* (עֵבֶר הַנָּהָר, v. *Ibn-Ezram* ad Ex. 21, 2.) et ex Mesopotamia in Canaanitidem *transierunt*, alii de *Eberi* posteris (בְּנֵי עֵבֶר). Neutra sententia satisfacit. Luculente hoc de nomine, variis ea de re sententiis congestis, disseruit jam *Ibn-Ezra*, q. v. l. l. Primus inter eos, qui *Ebraei* vocantur, est *Abrahamus*, et deinceps saepius invenitur hoc nomen, quo *Israëlitae* a populis peregrinis discernuntur. Inde n. f. עִבְרִית, lingua hebraica, quae alios לְשׁוֹן, לְשׁוֹן עֵבֶר, שְׂפַת קֹדֶשׁ, הַשְּׂפָה vocatur. V. *Fr. Delitzschii* Prolegomena ad *Migdal-Oz*, *Petah ha-Migdal* inscripta p. V. ss. LXX. περάτης, διαβαίνων, διαπορεύεσθαι, Ἑβραῖος, — α.

Gn. 39, 14. איש עברי לצחק בנו
Gn. 41, 12. ושם אתנו נער עברי
Ex. 2, 11. מכה איש־עברי מאחיו
Ex. 21, 2. כי תקנה עבד עברי
Jon. 1, 9. עברי אנכי

n. m. gent.: הָעִבְרִי

Gn. 14, 13. ויגד לאברם העברי
Gn. 39, 17. בא אלי העבד העברי
Dt. 15, 12. אחיך העברי או העבריה
Jer. 34, 9. העברי והעבריה חפשים
Jer. 34, 14. את־אחיו העברי

n. m. gent. pl.: עִבְרִים

Ex. 2, 13. שני־אנשים עברים נצים
1 Sam. 14, 11. עברים יצאים

n. m. gent. pl.: וְעִבְרִים

1 S. 13, 7. ועברים עברו את־הירדן

pl.: הָעִבְרִיִּים

Ex. 3, 18 אלהי העבריים נקרה עלינו

pl.: הָעִבְרִים

Gn. 40, 15. גנב גנבתי מארץ העברים

Digitized by Google

לאכל את־העברים לחם Gn. 43, 32.
מילדי העברים זה Ex. 2, 6.
אלהי העברים נקרא Ex. 5, 3.
יי׳ אלהי העברים שלחני Ex. 7, 16.
אלהי העברים Ex. 9, 1.
במחנה העברים 1 Sam. 4, 6.
לאמר ישמעו העברים 1 Sam. 13, 3.
פן־יעשו העברים חרב 1 Sam. 13, 19.
מה העברים האלה 1 Sam. 29, 3.

pl.: *וְהָעִבְרִים

*העברים היו לפלשתים 1 S. 14, 21.

pl.: לָעִבְרִים

פן תעבדו לעברים 1 Sam. 4, 9.

gent. sg. f.: הָעִבְרִיָּה

העברי או העבריה Dt. 15, 12.

sg. fem.: וְהָעִבְרִיָּה

העברי והעבריה חפשים Jer. 34, 9.

pl.: הָעִבְרִיּוֹת

למילדות העבריות Ex. 1, 15.
בילדכן את־העבריות Ex. 1, 16.
המצרית העבריות Ex. 1, 19.
מינקת מן העבריות Ex. 2, 7.

עֵבֶר

נלקחי כמו עֵבֶר נעגני, ונמצא נכ״ק נקשור עֵבֶר נָהָרָא.

n. aram., hebraico עֵבֶר consimile, unde עֵבֶר נַהֲרָא, *regio transeuphratana*, quae, si in Persico imperio te esse cogites, ad occasum sita erat. LXX. *πέραν τοῦ ποταμοῦ.*

ושאר עבר־נהרה Esr. 4, 10.
אנש עבר־נהרה Esr. 4, 11.
בכל עבר נהרה Esr. 4, 20.
פחת עבר־נהרה Esr. 5, 3. 6, 13.
מדת עבר נהרה Esr. 6, 8.

בְּעֵבֶר

חלק בעבר נהרא Esr. 4, 16.
די בעבר נהרה Esr. 6, 6. 7, 21. 25.

עָבַשׁ

פעל יקי ומתנודד, וסיונן לדעת הקדמונים כמו עָפַשׁ נלקחי, מסתעפות נגנבי סוכע [פַּעַרפּוֹילען], והתעפות נכניסם לדעת לכן נכפף עָבֵשׁ, עָפָשׁ לשון לקוב וקכיכם, כי הפעום עפף הקמימות נתכן, כאשר קקר הקכם פלי׳כי נקוכות סטעע שלו י״ל כ״ל, וכנר מצוה לכן-נכפף פעל עָבֵשׁ נערבי, שדומה שם לפל יבש, ול״כ הצרם של עָבֵשׁ כפי שקורו נדומה לו, שכמצל נ״כ כצרם כאכון נצפתי ערב ל״ע נצפה הכלפית ודומית [*to, fus-co*, פרוס לקר, לומר שהתעוות של עָבֵשׁ נדומה לפל עָפָשׁ, נאכון הצרם ולקלקול וסרכון ורוע הסוג, לכן שהעלה קלוקה, וגם נאכון סוס נאכל כצרם כאכון כרוכי ויוכי [L. *put-iscere*, *πύθ-ομαι*], ולוק. נצפה ערבית הפעל עָפָשׁ רב הלוכך, ל״ע לֶחֶם מְעֻפָּשׁ, תְּבוּאָה מְחֻצְפָּשָׁה, וכן הפה עָפוּשׁ.

v. comp. intr. perrarum, computrescere, exarescere, emori (*aestu vanescere*, de granis frumenti sub terra propter solis fervorem mucescentibus, Plin. H. N. XIV, 24.). *Abulwalid* dudum comparavit vv. עָבַשׁ, arab. عَبِسَ (= ﻋَﺒَﺲَ, hebr. יָבֵשׁ), vi *urendi*, siccescendi et arescendi, quam habes etiam in *vv.* indogermanicis *ush* (sanscr.), *bust-are*, *fusc-are*, quae indidem ortum habent. Nisi potius cum v. עָבַשׁ comparandum sit *v. epentheticum* בָּאַשׁ, ita ut, sicut vv. *πύθ-εσθαι*, *put-iscere*, de corruptione, putrefactione, mucore atque aerugine dicatur. Neohebr. לֶחֶם מְעֻפָּשׁ, panis mucidus, אֲוִיר מְעֻפָּשׁ, aër diris vaporibus aeger, עִפּוּשׁ putrefactio, mucor. LXX. mire: *ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις ἑαυτῶν.*

3 perf. pl.: עָבְשׁוּ

עבשו פרדות Joel 1, 17.

עֵבֶת

פעל כולד וסעתיל נצפה עכריכית עֲבֹתֹת, וסעתרון סנון וקצור יקד ולקוו זה נוס [פַּלַעכטען, פַּעל-, -קניפּפען], ודומה לו עָבַט לעיל לו עָנַת לקמן. ומוה נכן הכנד עִבְּתִי, עצות קליעת לו סלוף ועקצות ועוות [פֶּערלעפּטען, פַּלַעכטען], ונקרנוס יכוללי שאניך שלמה יקקי [נכאנד מאקטו כעתק כמו וס. סקקור ע׳ עקק עגב.

v. tr. (impf. neohebr. יַעֲבֹת), plectere, complectere, connectere, sicut עָבַט q. v., עָנַת. *Pi.* עִבֵּת, contorquere, complicare, trop. nequitiam animi. Sic Targ. Hierosol., quem, nobis non conservatum, adducit *Isaaki*. LXX. *ἐξαιρεῖν.*

Pi-el: עִבֵּת

3 impf. pl. c.: וַיַּעַבְתוּךָ

חקא ויעבתוה Mich. 7, 3.

עָבוֹת, עָבֹת

ע״ן, ולנקני עֲבֹתֹת, הפצר נקלע ונכפע ועקוכן ועלוקו וה נוס [פַּעַרפַּלַעכטען], ל״ע מאקוו הסנכים והענפים, לכן מענפים מעצה ענות הכנכים וה נוס עדונם, על כי רענכים ועגומים סמה, ל״ע עץ ענות, קלה ענקה, ועקן כוס הדרע עץ ענות פקות מצלמה.

נסוכית עֲבֹת מצלמו.

adj. m. (f. עֲבֹתָה), connexus, de implicatis arborum frondibus ac ramusculis, syr. עֲבִיט. LXX. *δασύς, σύσκιος, κατάσκιος.*

וענף עץ־עבת Lev. 23, 40.
ועלי־עץ עבת Neh. 8, 15.
וכל־עץ עבות Ez. 20, 28.

adj. fem.: עֲבֹתָה

ותחת כל־אלה עבתת Ez. 6, 13.

עֲבֹת

ע״ם, וסרמי נכפל עֲבֹתִים לו עֲבֹתוֹת, וסמצרון דנר סנסקן ועקולע ועסולף [נעפלַכטעם, פַּעל-], לכן כמו קכל וקליעה לו עסקר [צַעריקק, נַעכט] לו כמו עָבֹת ועכנר [פַּלַעכטע, פַּלַעכטוורק], לו כמו עֲבֹתֹת, מענפים מסוכים [צווייגגפַּלַעכט].

n. m. (pl. עֲבֹתִים), contortum, tortile, de *funibus vinculisque* contortis (syn. אֲרֹג, מַכְבֵּר), de rebus ex funiculis complicatis artificiose coagmentatis (Flechtwerk), de ramis frondosae arboris implexis (Zweiggeflecht). LXX. *ἐμπλόκιον, πλοκή, δεσμός, ἰμὰς ζυγοῦ, ζυγός, καλωδίον, κρωσσός, ἀλυσιδωτός; στέλεχος, αὐχήν, νεφέλη; πλέκειν, πυκάζειν.*

מעשה עבת Ex. 28, 14.
מעשה עבת Ex. 28, 22. 39, 15.
קצץ עבות רשעים Ps. 129, 4.
וכעבות העגלה Jes. 5, 18.

cum suff.: עֲבֹתָו

התקשרים בתלם עבתו Job. 39, 10.

1 pl.: עֲבֹתִים, עֲבוֹתִים

בשנים עבתים חדשים Jud. 15, 13.
ותקח דלילה עבתים Jud. 16, 12.
נתנו עליך עבתים Ez. 3, 25.
נתתי עליך עבותים Ez. 4, 8.
על־בין עבתים Ez. 19, 11.
ובין עבתים היתה צמרתו Ez. 31, 3.
אל־בין עבתים Ez. 31, 10. 14.

pl.: הָעֲבֹתִים

העבתים אשר־על זרעותיו Jud. 15, 14

pl.: בָּעֲבֹתִים

אסור יאסרוני בעבתים Jud. 16, 11.
אסרו־חג בעבתים Ps. 118, 27.

pl. c. suff.: עֲבֹתֵימוֹ

ונשליכה ממנו עבתימו Ps. 2, 3.

2 pl.: עֲבֹתֹת

שתי עבתות זהב Ex. 28, 24.

pl.: הָעֲבֹתֹת

שרשרת העבתת Ex. 28, 14.
שתי העבתת Ex. 28, 22. 39, 18.
שתי העבתת זהב Ex. 39, 17.

pl.: בְּעֲבֹתוֹת

בעבתות אהבה Hos. 11, 4.

עָגַב

פעל כולד וסעתיל יַעְגֹּב, וסעצר כמו אָהַב לו כמו חָב לעיל, לוכל קציקס וכיומים [מיינען, לייבען], וכלכך כ״ל [צַע-]לן נסוף נסעיס וקעלס לו עקצק עו ונדול סולן וכוכר, לכן קסנס סקסנס קעס וכלס, גס נלי כוות נדולים נצרו. סמצלל על נעיס וקעילס נכלל [צַע-]נעגעס, ליעגלין ויין], וכצרם כאכוון נ״כ נצפס יוכית [*ἀγαπ-άω*] ונצלמי נצפי ערב, כאשר קלקס נלו״ם נסוף.

v. trans. (impf. יַעְגַּב), sicut אָהַב, חָב, *ἀγαπᾶν*, adamare (minnen, lieben), de amore impuro, meretricio ac libidinoso (div. a *v.* אָהַב), deinde jucundum, volupe, suave esse. LXX. *ἐπαιθέναι; ὀγὰπ, ἑραστής.*

3 perf. pl.: עָגֲבָה

ובכל אשר־עגבה Ez. 23, 7.
אשר עגבה עליהם Ez. 23, 9.

3 perf. fem.: עָגְבָה *p.*

אשור עגבה Ez. 23, 12.

part. pl.: עֹגְבִים

מאסר־בך עגבים Jer. 4, 30.

3 impf. fem.: וַתַּעְגֹּב

ותעגב על־מאהביה Ez. 23, 5.

3 impf. fem.: וַתַּעְגְּבָהּ

ותעגב עליהם למראה Ez. 23, 16.
ותעגבה על פלגשיהם Ez. 23, 20.

עֲגָבָה

ע״כ, וסצצר נסכנס נקי קוסס ונלי־נרס [קוכקי״נצ, כוסלעריצ לייבען], לכן נעצמוקו לסכנס וקצק נכלל, כלסר קקר וזוי סלצון יוכיק. וכקצ סקכס יוסף קעקי ול״ל כל סכמצק נלצון סוס, נלצון ענב, סוק נעכין קצק סוכוק, על כן עצו סציים, עצמו סעלס סוקק נקצק סלל יקנכן עכ״ל. ולקי קומר שעצה סכי״ק, כי עכין קצק סוכוק נפעל סוס קק נוכך מקרי נלצון סקדצ, ולקינו מוכק נצרם עלמו, וסנוכך וסנסקצוק נעכני לנ יקיו קוק וקוכס לנסס עכריק, סיק שסס עכריק סקדצס, ולכוב כללים שלס לינס כללים של שלו. מעקקס רקצ׳ וקדמוני יפס מצכיק כדמוקו כעוגל סכר נסלו מוסכי שעס נכקו. שסס עכריק

Digitized by Google

עֶגֶה, עֶגָה

v. s. r. עוג *p.* 795.

עֶגֶל

זָכָר חד ונ״פ כ״פ נגזרים, והפצר ועגל וסמג ככבוד ויקנוג [קרייזען, דרעזען, וועלצען], ופעלוטו עֶגֶל ריחם של עֵגֶל, וכן כשרש כתיבון s. *hwal*, l. *cell-o*, gr. [מגזי ערב *xāll-u, xal-ū*], עֵגֶל, וכן כדומה לו אֶגֶל, חֵגֶל חַל, דַּחַל, וכן חֵלֶל, גָּלַל, גָּלָה, ועוד כרמה. כשאם ענייניהם מן הכוך גָּגַל, חֲגָגִיל, חִתְגַּלַּל.

v. comp. tr. inus. (unde neohebr. conj. עִגֵּל, חִתְגַּלַּל, חֲגָגִיל), circulare, gyrare, volvere. Affinia sunt *vv. simplicia* גָּל, חָל חָג; גֵּל, חֵל, et *composita* אָרַג, קָלַע, sanscr. *kwal*, gr. *κυλ-ίω, κάλλ-υω*, lat. *cell-ere.*

עָגֹל

ז׳, ובנקוי עֲגָלָה, והפצר מקוגג ומוקף, ומן כסף וקנוג [נעכוכלעם], חוק שנר מוקרי וס כשאם ענייניהם. ומז זם משמות שְׁבוּל, גְּלֶל, עֲגַלְגַּלֹּת, עֲגַלְגַּלֶּת ופול סרנס.

adj. m. (f. עֲגֻלָּה), rotundus, orbicularis, gr. *κυλ-ιστός, κυλ-σφαις.* LXX. *στρογγύλος(-οῦν), μόσχος*(עֵגֶל).

adj. masc.:

עָגֹל, עָגוֹל

1 Reg. 7, 23. ס״שיר עגל סביב

1 Reg. 7, 31. יזה עגל

1 Reg. 7, 35. קשה עגל סביב

1 Reg. 10, 19. ראש עגל לכסא

2 Chr. 4, 2. משפי על־שפתו עגול

adj. f. pl.: עֲגֻלוֹת

1 Reg. 7, 31. מזבעות לא־עגלות

עֲגִיל

ז׳, ובנקוי לשון מכשיע ענול סן כוס שון שקל [רייף], וכקרא פ״ם סגלגלותו. נשוא ענול לשום ענולי של־דלין, ונקנוס עֲגִיל שן לכם וסוקרס השמנים.

n. m., orbiculus, annulus, a forma rotundosa, gemar. ornamentum muliebre, quo mammae continentur (חָזִיתָא שֶׁל־דַּיְרִין). Gemara hieros. glossema: קְדִישַׁיָּא, *inaures*, exhibet. Targ. *scutulum* s. *parma* eo nomine propter figuram orbicularem nominatur. LXX. *τροχισκος, τὸ περιδέξιον.*

Num. 31, 50. כבעת עגיל וכומז

pl.: עֲגִילִים

Ez. 16, 12. ועגילים על־אזניך

עֲגָלָה

ז׳: ובנקוי עֲגָלָתוֹ, והפצר מקוגלות. בשנון שן רכב [וועגען], ובקרא כן ז׳ נגזל נגלגלו וס ע״ם ככבוד נכלל [וועלגען], ודומם לו תפשת לשל גלגל, ועלה נכ״ק וס לדיפס וס לשלפפס וס לנסיעה.

n. f. (c. s. עֲגָלָתוֹ, pl. עֲגָלוֹת), plaustrum, ad triturandum, pugnandum aut iter faciendum, vel a rotunditate rotarum (עֲגָלָל), vel a *volutatione* (rollen), quia rotarum motu volvitur.

Num. 7, 3. עגלה על־שני הנשיאים

1 Sam. 6, 7. עגלה חדשה

2 Sam. 6, 3. אל־עגלה חדשה

1 Chr. 13, 7. על־עגלה חדשה

Jes. 28, 27. יאץ עגלה על־כמן

עֲגָלָה

1 Sam. 6, 8. ונתתם אתו אל־העגלה

1 Sam. 6, 11. את־ארון יי׳ אל־העגלה

1 Sam. 6, 14. את־עצי העגלה

2 Sam. 6, 3. את־העגלה חדשה

Jes. 5, 18. וכעבות העגלה תמאה

Am. 2, 13. כאשר תעיק העגלה

וְהָעֲגָלָה

1 Sam. 6, 14. והעגלה באה

בָּעֲגָלָה

1 Chr. 13, 7. ואחיו מהגים בעגלה

בָּעֲגָלָה

1 Sam. 6, 7. את־הפרות בעגלה

1 Sam. 6, 10. ויאסרום בעגלה

cum suff.: עֶגְלָתוֹ

Jes. 28, 28. והמם גלגל עגלתו

pl.: עֲגָלוֹת

Gn. 45, 19. עגלות למשכם

Gn. 45, 21. ויתן להם יוסף עגלות

Ps. 46, 10. עגלות ישרף באש

pl.: הָעֲגָלוֹת

Gn. 45, 27. וירא את־העגלות

Num. 7, 6. ויקח משה את־העגלת

Num. 7, 7. את ׳ שתי העגלות

Num. 7, 8. ואת ׳ ארבע העגלת

pl.: בָּעֲגָלוֹת

Gn. 46, 5. ואת־נשיהם בעגלות

pl. constr.: עֶגְלַת

Num. 7, 3. שש־עגלת צב

מַעֲגָל

כנוסף שלנו מַעְגָּל, ז׳ וסיכוי מַעְגָּלִים. סילון כמו עֲגָלָה, כהשקל על עגלה לשלקפס [וועגענכורג], ופוס כל מרוכס ולכך ופוכך ככלל [גלייו], וכרכף עס דרך וקתינס נשוכן פוס.

s. מַעְגָּל, *n. m.* (pl. מַעְגָּלִים), sicut עֲגָלָה, plaustrum, vel coll. plaustrorum ambitus ad munienda castra (Wagenburg), deinde *orbita*, quam rotae plaustri efficiunt, via et trop. (sicut נְתִיבָה, דֶּרֶךְ), agendi vivendique ratio. LXX. *στρογγύλωσις, τροχία, ἄξων, ὁδός, τρίβος, πεδίον.*

מַעְגָּל

Ps. 140, 6. פרשו רשת ליד־מעגל

בְּמַעְגַּל

1 Sam. 26, 5. ושאול שכב במעגל

1 Sam. 26, 7. שכב ישן במעגל

constr.: מַעְגַּל

Prv. 2, 9. כל־מעגל־טוב

Prv. 4, 26. פלס מעגל רגלך

Jes. 26, 7. מעגל צדיק תפלס

pl. constr.: בְּמַעְגְּלֵי

Ps. 23, 3. ינחני במעגלי־צדק

Prv. 4, 11. הדרכתיך במעגלי־ישר

pl. c. suff.: וּמַעְגְּלֶיךָ

Ps. 65, 12. ומעגליך ירעפון דשן

מַעֲגָלָה

ז״כ, לו מַעְגָּלָה, וסיכוי מַעְגָּלוֹת, ומסוכן כמו מעגל, כלי ספרס המכוון. ולע שנשפס ענייניס כגור מן עגלס הוא עֲגָל, לוסר עוסס עגלס, וכן נקרמי עֲגָל לשון מסירות, פוס סמרס, ועוד סרנס.

s. מַעְגָּלָה *n. f.* (pl. מַעְגָּלוֹת), vi eadem, qua מַעְגָּל. LXX. *λαμπήνη.*

הַמַּעֲגָלָה

1 Sam. 17, 20. ויבא המעגלה

pl. c. suff.: מַעְגְּלוֹתֶיהָ

Ps. 17, 5. תמך אשרי במעגלותיך

pl. c. suff.: מַעְגְּלֹתֶיהָ

Prv. 5, 21. וכל־מעגלתיו מפלס

pl. c. suff.: מַעְגְּלֹתֶיהָ

Prv. 2, 18. ואל־רפאים מעגלתיה

Prv. 5, 6. נתיבות מעגלתיה לא תדע

pl. c. suff.: בְּמַעְגְּלוֹתָם

Prv. 2, 15. ונלוזים במעגלותם

Jes. 59, 8. ואין משפט במעגלתם

עֶגֶל

ז״ז וכנוי עֶגְלִי והנוי עֶגְלִים ומסמן עֶגְלִי. הפתיון פס סוף נגזר משפט עגל סוף כמו בַּר מן כרר, וכי נשקל ג״כ נפסוק עגלי עמים כמו כריס ועתודים על לשני קומס וזכים. לכן עוד נלפשר שנגזר מן עגלס, לומר מוכן עגלס, לו שסוף כמו בַּר נפשס כְּרֵכֶּר מן רילס, ועוד לסקנדר כדנר. נתוקף תעודתו שור כן נשכים ובער [קשלנ], ולפעמים גס על נלי קי, ל״ס עגל מסכס, ולפעמים כמו שור ועתוד נפשקל על קנין וזכר, ל״ס עגלי עמים.

n. m. (c. s. עֶגְלִי; pl. עֲגָלִים, c. עֶגְלֵי), vitulus, vitula, a v. עָגַל, sicut a בָּרַר (salire): בַּר, cujus simillimum est עֶגֶל *Ψ.* 68, 31., ubi de ducibus principibusque populorum dicitur. Alii tanquam denom. a *n.* עֶגְלָה de jumento *plaustrum trahente* explicant. At potius עָגַל, sicut בָּרַר (unde כְּרֵכֶּר), vi *currendi*, radix est. LXX. *μόσχος, μοσχάριον, δάμαλις, ποιμνίον*; מְרֻבָּק, עֵגֶל *μόσχος σιτευτός* (Luc. 15, 27.).

Ex. 32, 4. ויעשהו עגל מסכה

Ex. 32, 8. עשו להם עגל מסכה

Lev. 9, 2. עגל בן־בקר לחטאת

Lev. 9, 8. עגל החטאת אשר־לו

Dt. 9, 16. עשיתם לכם עגל מסכה

1 Sam. 28, 24. ולאשה עגל־מרבק

Neh. 9, 18. עשו להם עגל מסכה

Ps. 29, 6. וירקידם כמו־עגל

Ps. 106, 19. ויעשו־עגל בחרב

Jes. 27, 10. שם ירעה עגל

Ez. 1, 7. ככף רגל עגל

Hos. 8, 6. יהיה עגל שמרון

וְעֵגֶל

Lev. 9, 3. ועגל וכבש בני־שנה

Jes. 11, 6. ועגל וכפיר ומריא

הָעֵגֶל

Ex. 32, 19. וירא את־העגל ומחלת

Ex. 32, 20. העגל אשר עשו

Ex. 32, 24. ויצא העגל הזה

Ex. 32, 35. העגל אשר עשה אהרן

Dt. 9, 21. את־העגל לקחתי

Jer. 34, 18. העגל אשר כרתו לשנים

Jer. 34, 19. בין בתרי העגל

כָּעֵגֶל

Jer. 31, 18. כעגל לא למד

cum suff.: עֶגְלֶךָ

Hos. 8, 5. זנח עגלך שמרון

pl.: עֲגָלִים

2 Reg. 17, 16. מסכה שנים עגלים

Hos. 13, 2. עגלים ישקון

pl.: וְעֲגָלִים

Am. 6, 4. ועגלים מתוך מרבק

pl.: בָּעֲגָלִים

Mich. 6, 6. בעגלים בני שנה

pl.: לָעֲגָלִים

1Rg.12,32. לזבח לעגלים אשר־עשה

pl.: וְלָעֲגָלִים

2 Chr. 11, 15. ולעגלים אשר עשה

pl. constr.: עִגְלֵי

1 Reg. 12, 28. ויעש שני עגלי זהב

2Rg.10,29. עגלי הזהב אשר בית־אל

2 Chr. 13, 8. ועמכם עגלי זהב

pl. constr.: בְּעִגְלֵי

Ps. 68, 31. בעגלי עמים

pl. constr.: כְּעִגְלֵי

Jer. 46, 21. כעגלי מרבק

Mal. 3, 20. כעגלי מרבק

עֶגְלָה

ז״כ גויר עֶגֶל, ופוס הנקניי של עגל, לוסר פרס רכס ונערס [קייכע קאלבע, יונגע קוס], ולפעמים ג״כ לקריסה, ל״ס לולס קריאתס כעגלתי, ועגלת שלשים לר״ק נת ג׳ זכיס, כדרך עגלה עשולשת, ולר״ק זס עגס פרטי, לוסר פקוס שזמו עגלה, ווס מן הקפת, ונקריאס שלשים להבדילס מזס עגלה כשלשי זתי עניס, ודוק.

n. f. (a m. עֶגֶל), vitula, juvenca, ad arandum; עֶגְלָה שְׁלִישִׁיָּה, sec. nonnullos: juvenca *triennis* (= מְשֻׁלֶּשֶׁת), rectius *n. pr.* urbis, quae hoc epitheto a duabus aliis ejusdem nominis discernitur. LXX. *μόσχος, δάμαλις, βοΐδιον; ἀγγελία* (אֲגוּלָא).

Gn. 15, 9. קחה לי עגלה משלשת

Jer. 46, 20. עגלה יפי־פיה

Hos. 10,11. ואפרים עגלה מלמדה

הָעֶגְלָה

Dt. 21, 4. את־העגלה אל־נחל איתן

Dt. 21, 4. ויערפו־שם את־העגלה

Dt. 21, 6. על־העגלה תערופה בנחל

כְּעֶגְלָה

Jer. 50, 11. כעגלה דשה

constr.: עֶגְלַת

Dt. 21, 3. עגלת בקר

1 Sam. 16, 2. עגלת בקר תקח בידך

Jes. 7, 21. עגלת בקר ושתי־צאן

Jes. 15, 5. עגלת שלשיה

Jer. 48, 34. עגלת שלישיה

cum suff.: בְּעֶגְלָתִי

Jud. 14, 18. לולא חרשתם בעגלתי

pl.: לְעֶגְלוֹת

Hos. 10, 5. לעגלות בית און

עָגַם

פעל יקל ומתנודל נכ״ק, ופסמנות סתיפקות וסתנשמות לכיפס ולכיקס ושתיפס [שטאכנען, טויפשטאפען], לכן נסזשלל כעגב וכקלס על דנר [בעטריבע, טרוירינ ויין]. ומסנות סשכס עָדָם, ודומס לו אָדַם לעיל, ויסודס סשכס כיסוד מכוונו סלס תפלס ג״כ נספעל גְּאָה, גֵּם, נלרמי גְּאָם, ועוד כעכני קָגַל דָּחַם, כי כולס נסודס שתיפס ויפיקס, וכן כשכס כמכוון נשפתי מעגב, ל״ס נשפס רומיס [l. *gem-o*], נתפלנות שתיפס ויפיקס, ועוד סרנס. נשפס ענייניס כשמות סוס עַגְמָה [ל״ס ענעמ כשנ], עַגּוּם וכדומס.

v. comp. intr., *gem-ere*, spiritus et anhelitus e pectore ducere, de fletu cum singultu et suspiriis, quae e pectore dolore cruciatuque compresso evadunt. Est hoc verbum amplissima cognatione, uti vv. גְּאָה, גֵּם, גְּאָם, et compp. אֲגַם, דָּחַם ostendunt, in quibus omnibus ab anhelitu, gemitu et ululatu ad dolorem, contristationem atque ejulationem fit translatio. Targ., retento eodem voc., עַגְמַת נַפְשִׁי לַחֲשִׁירָא. LXX. *στενάζειν.*

3 *perf. fem.:* עָגְמָה

Job. 30, 25. עגמה נפשי לאביון

p. pl. constr.: * עֲגַמֵּי

Jes. 19, 10. עשי שכר אגמי־נפש

עָגַן

פעל ל״ע כ״ק נכפעל הֵגֵן, והסלנס נניכס וגלילס וקצוף מסכיב [קוף-

Digitized by Google

הִתְעַגְּנוּ, -זליעסטען], וסקען עֲגָנִי, ודומס לו גָּנַן לעיל. ומוס סכעטל סעצולי", נדירק עכמו סכיב [וין לייב-זליעסטען], ווס קורק סכיזים קצר מעקכס על כעל, ובתרגום עֲגָנָה נעמת תמור קכיקס ומסיכס, וגנור סס, וכצה ענכיכיק עֲגוּמָה כמו גלמודס, המסוגלת למקון על כעלה, וסצה עֲגָנָה כמו כית לסוכיס, והמוצצת שְׁגוּן. ומצר לתקור התעוכס תַּעֲגֻנָּה, כלי דגוש הכון, לך והדמס חֲאַמְנָה כישעי' ס', מן לְמַן, לומס הסול סוף סוף הפסוק לו מעקכת, וכן חַחֲלִי [ש"א ג' כ'] מר חַחֲלִי, וכלי קס"פ הדגוש, ד"מ תְּקוּנָּתָה. *v. praeter Ni. inus., comp.* et *intr.*, sepire, circumcludere, sicut v. simpl. גָּן (unde nomen *horti*). *Ni.* includere se, vitam solitariam agere, de viduis obitum maritorum deplorantibus, targ. עֲגַן vi latiori *occludendi* atque *prohibendi*. Neohebr. עֲגוּנָה de muliere ab hominum societate remota, quae mariti absentis desiderio angitur atque aestuat; עֲגֻנָּה, carcer, custodia; עִגּוּן, *detentio*, inclusio. Ad formam תַּעֲגֻנָּה Ruth 1, 13. (Codd. et Edd. aliquot: תַּעֲגֻנָּה, v. *Minchat-Shaj* ad hunc l.) quod attinet, pro תַּעֲגֻנָּה (ad s. f. תְּקוּנָּה), sicut חַחֲלִי 1 Sam. 3, 2. (= רַחֲלִי), תַּאֲמֻנָּה Jes. 60, 4. (= תַּאֲמֻנָּה), *propter pausam* dicitur. LXX. *κατασχεθήσεσθε.*

Nif-al: נָעְגַּן

3 *impf. pl. f.:* תֵּעָגֵנָּה

Ruth 1, 13. הלהן תעגנה

עֲגַר

ד ח

פעל ל"ע כ"ף כנוד עָגוּר, ומוכנו קכיקס ונהילת קול נעיכס וככיוס [שרייען], והוס לפ"ק סס סקכוס על גָּעַר, ודומס לו קָרָא, והצווי נצפתי מעכע כנר סנגתי לעיל תקת גער, ומוס תנין הגול.

v. compos. inus., clamare, vociferari, a rad. *gar*, *qar*, quam in v. גָּעַר *epenthesi*, in v. קָרָא paragoge auctam habes.

עָגוּר

ז"ו, וכצוי לעוף כוכו וקולק ומנפנף, ונקמצותו לפ"ו כמו קָרָא, והפסוק כסום ענור הכלון כסום כעגור, וכתב ינקקי שהוק עוף סְנוּנִית, שפרט הפיי לפנן-צרילק גלון כתלף נעכני, ווס סיכוכדו נלעז [שוואלבע]. ולפעת ים מפרשים שמניק הכל"ק כם' הפרשים שלו הוק עוף שמנפנף כלשון של נכי לפס כשלמדין לוחו, גלנס נלעז, ולפעת לקרים כרוכיק [קרנ-כיך], ועוד הפנר נספק, ולק הצרט מפורפס.

n. m., hirundo, a *pipiendo* (syn. קָרָא), quo cum nomine dudum contulere interpretes arab. כראת, aram. סְנוּנִית, lat. *hirundo*. *Qimchi* avem intelligit, qui condocefactus loquelam hominum aliquatenus imitatur. Alii *gruem*, aram. קְרוּבְיָא sic dici arbitrantur; alii aliter. Origo manifesta est; cetera adhuc in relicto. LXX. *στρουθία ἀγροῦ*; (בְּסוּס עֲגוּר =), *χελιδών.*

Jes. 38, 14. כסוס עגור כן אצפצף

עֲגוּר

Jer. 8, 7. ותור וסוס ועגור

עַד

praep., *v. concord. partt.*

עַד

subst., *v. s. r.* עָדַד *inseq.*

עַד

v. s. r. עָדַד *et* עָדָה *p. 795.*

עָדַד

ד ח

לומר עַד, ומוכנו מכיק וקצינק וכסיסס [נאהלען, רעכענען], והמצוות הנגלה וקתון וגוור, וכי כן הסצלל קצל פָּסַר, וקצל סָפַר ע"ג, וכן נעדני לצון מכיק וקצינק. הקכן הערמה וימילס וקקוק וקתוך דכר [נעצוימען, פֿעטצ ועצלען], ודומס לפ"ו הצרט עַד סס על קכן של דָּעַת, וכקצר כרקס לי עתס גס שרט עֵד לקמן מוס. וגנור עצרט וס עֵד, יְהֵן נקרמי, עדען צַדְרָא קנ כסורית, כמו מועד מן יעד, ועוד להכנס. הצווי נצפתי מעכע ע' כלוס"ק נקוף. הכנר עִדְּדִי ז"ין על עוד הפעל.

h. e. עָדַד *v. tr.*, numerare, computare, a vi primaria *finiendi* et *decidendi* (syn. פָּסַק, סָפַר), arab. *ghadda*, hinc definire, constituere (unde v. comp. רָעַד, stirps nominis מוֹעֵד), quemadmodum et v. עָדַד, de quo v. infra. Inde n. hebr. עֵדָן, aram. עִדָּן, tempus, arab. *ghaddan*, *ghiddan*, *ghidda* (de *mensibus* mulierum), syn. עַדְעָדָא, festum (zab. עֲדִידָא, solemnia cebrans). *Po.* עוֹדֵד ad v. עוּד q. v. referri oportet.

עֵד

ז"ו, סיקיד קל הלכוי הכצלק עֵדִים, ולק עֵדָה ע"מ יוכס כיקס ככס, קע"פ ציסוד הצט ניקיד נצרני עֵדָה, וולק מסתנר יותר מפס שכניכו הקקרוכים עֵדָה היקיד. הפצר ומן ומועד קנוע, נקמנות מספר מוגבל כימים, ונצלל על עת ויסק קנוע לנצים [מאנצטם-ניי"ן], וולק כוונת הסצוק נגד עדים, לומר נגד קל עת ויסק ויתי כידק דוות הכצים, לומר מעוכף ומלוכלך, וכן פרצו הקדמוכים. ודע קוקל צים לומר שהצרט עכין כסוי ועצוי, והכיקים אֵד לעיל, ומוס עֵד נגד סמכעוט, וכן נקסק הצט מן הכוכף נגמרק, ל"מ סמצעת נעדים, עֵד שהוק נתון תקת הכר וגמרק עליו דס, פרוס סמכעוט של נגד, שהצט מקנקק גו ובוקק.

n. m. (sing. gemarice usitatus ad pl. עֵדִים, non עֵדָה, ad s. f. עֵדָה, רוֹנָה, בְּרִיצָה, quamquam arab. *ghidda* significationem eandem habet), tempus definitum, spec. menstruum, de menstruo sanguinis muliebris profluvio, quod certo tempore redit. Hinc: בֶּגֶד עִדִּים, vestis menstruis inquinata, sordida, impura. Poterit etiam עֵד (sicut gemar.) a contegendo deduci et de panno s. linteo, quo ad abstergendum utimur, dictum esse. LXX. *ἀποκαθημένη.*

pl.: עֵדִים

Jes. 64, 5. וכבגד עדים כל-צדקתינו

עֵד

ז"ו, ונקנקר עֵד, נוקו המצדך לְעוֹלָם וָעֵד לעצמי", וכן תקנק הסקנקר אַחֵם מר אַחוּם, בָּתִּים מר בַּיִת [מן נוע], אֵת מר אַת וכדומס. המוכן כ"ל עת עמוכף ונצוכס נסקנס וכסוסף [פֿעלס-לעצע, -זליייעצע ניי"ע], לכן נהצלק על סעקיל וסעלמות ולי-קן [עווינקי"ע], וכן סלוך הכוונה לקל חֶלֶד מן קלד ע"ג, וכן שׁוֹלָם מן עלס ע"ג. ולפ"ו הצרט שלו עֵד, עכין עצוי וכסוי ולעיסס והעמכס [פֿעריעקקען, -זילללען], ומוס עֵד סיקיל להצס עֵדִים, עצוי וכסוי והנקף, ודומס לו עֵדָה לקמן, עכין הנעצס וכסיס ולכיסה, והתעוות ג"כ קל הפעל בָּ־גַ־ד ע"ג, וכן עָטֶרֶת, והדמיון נצפתי מעכע [s. *guth*, gr. κυθ (κευθ)]. ולמכוון מכיס וכסיסס וסציכה נצרט סלוק דומס על רָצַץ, רָצַט לעיל, וסנגון לקר לו, ודומס לו עֵת לקמן, ועקס הכן לן. ומקק נמכוון עולמות עולמי עד, קני עד, עדי-עד [עדי מן עד סטעמי", שקינו ציין להלן], הכרי עד, סורי עד, ונקצור עולם ועד.

n. m. (corrept. עֵד, sicut אֲחֵם compendio factum est ex אֲחוּם, a sing. בּוּת, ex בָּתִּים ex בִּתִּים, sq. *Vav* copulat. עֵד (לְעוֹלָם וָעֵד), tempus obtectum, occultum et quasi velatum, de tempore *futuro*, quo quaenam eventura sint, homo ex semet ipso scire nequit et de *aeternitate*, cujus infinitas incomprehensa est tanquam velo obtenta (synn. עוֹלָם, חֶלֶד, quae et ipsa a verbis tegendi et celandi deducenda sunt). Radix est v. עָדַד, obducere, involvere, vestire, unde עֵד (pl. עֵדִים) gemar. atque, ut videtur, etiam hebr. *pannus*. Ejusdem verbi formam productiorem habes in v. עָדָה, עָטֶרֶת et comp. in בָּ־גַ־ד (*gad* = *ghad*), sanscr. *guth*, gr. κυθ, κευθ. Vi *numerandi* et *computandi* conferri oportet vv. יָ־צַ־ע, יָ־כַ־ח, עֵת, quae omnia ab alia radicis nativa significatione proficiscuntur. Invenitur hoc *n.* hisce in dictionibus עַד=עֲדֵי־עַד, עֲדֵי־עַד, אֲבִי־עַד, עוֹלְמֵי עַד particula a stirpe pronominali oriunda est, quae huc neutiquam pertinet), חֲרְרֵי עַד, עוֹלָם. וָעֵד. LXX. *αἰών, ἔτι; μάρτυς* (עֵד).

Gn. 49, 26	*ברכת הורי עד
Job. 20, 4.	הזאת ידעת מני־עד
Ps. 141, 10.	*יחד אנכי עד־אעבור
Jes. 9, 5.	אבי־עד שר־שלום
Jes. 45, 17.	עד־עולמי עד
Jes. 57, 15.	שכן עד וקדוש שמו
Hab. 3, 5.	ויתפוצצו הררי־עד

עֲדֵי־עַד

Ps. 83, 18.	ויבהלו עדי־עד
Ps. 92, 8.	להשמדם עדי־עד
Ps. 132, 12.	גם־בניהם עדי־עד
Ps. 132, 14.	זאת־מנוחתי עדי־עד
Jes. 26, 4.	בטחו ביי עדי־עד
Jes. 65, 18.	וגילו עדי־עד

adv.: עָד

Ex. 15, 18.	יי ימלך לעלם ועד
Ps. 9, 6.	לעולם ועד
Ps. 10, 16.	יי מלך עולם ועד
Ps. 21, 5.	ארך ימים עולם ועד
Ps. 45, 7.	כסאך אלהים עולם ועד
Ps. 45, 18.	יהודוך לעלם ועד
Ps. 48, 15.	אלהינו עולם ועד
Ps. 52, 10.	בחסד־אלהים עולם ועד
Ps. 104, 5.	בל־תמוט עולם ועד
Ps. 119, 44.	לעולם ועד
Ps. 145, 1.	ואברכה שמך לעולם ועד

Ps. 145, 2.	ואהללה שמך לעולם ועד
Ps. 145, 21.	שם קדשו לעולם ועד
Dan. 12, 3.	ככוכבים לעולם ועד
Mich. 4, 5.	לעולם ועד

לָעַד

1 Chr. 28, 9.	ואם־תעזבנו יזניחך לעד
Job. 19, 24.	לעד בצור יחצבון
Ps. 9, 19.	תקות ענוים תאבד לעד
Ps. 19, 10.	טהורה עומדת לעד
Ps. 21, 7.	כי־תשיתהו ברכות לעד
Ps. 22, 27.	יחי לבבכם לעד
Ps. 37, 29.	וישכנו לעד עליה
Ps. 61, 9.	אזמרה שמך לעד
Ps. 89, 30.	ושמתי לעד זרעו
Ps. 111, 3. 112, 3.	וצדקתו עמדת לעד
Ps. 111, 8.	סמוכים לעד לעולם
Ps. 111, 10.	תהלתו עמדת לעד
Ps. 112, 9.	צדקתו עמדת לעד
Ps. 148, 6.	ויעמידם לעד לעולם
Prv. 12, 19.	שפת־אמת תכון לעד
Prv. 29, 14.	כסאו לעד יכון
Jes. 30, 8.	לעד עד־עולם
Jes. 64, 8.	ואל־לעד תזכר עון
Am. 1, 11.	ויטרף לעד אפו
Mich. 7, 18.	לא־החזיק לעד אפו

עָדָן

ז"ו נקרמי וסרכוי יְהֵנֵן, ודמוכן ון ועת [נ"ייע], מלעון מכיס וסציכה ויעוד, מכוון ל' על שרט. ומוס הסצלל כמו מועד וימים על עת מוקצת כמו שרט [ימסר], ונגור מן עֵד נסופיי וָן, שהוק לגוב כנקרמי ד"ם אֲחֵרָן, אִירְלָן [קיל]. נגמרק מוס אֲהֵנָא נמכוון עתס, קמור עַדְנָא.

n. m. aram. (pl. עִדְנִין, a n. עֵד, adjecta term. *an*, ad s. nmm. aram. אִירְלָן a n. אִיל), tempus, a v. עָדַד I., vi numerandi, computandi, definiendi, spec. annus, gem. אֲהֵנָא (= עַדְנָא), adverb. nunc, modo (hebr. עַתָּה a n. עֵת). LXX. *καιρός, ὥρα.*

Dan. 7, 25.	עד־עדן ועדנין ופלג עדן

וְעִדָּן

Dan. 7, 12.	עד־זמן ועדן

def.: עִדָּנָא

Dan. 2, 8.	די עדנא אנתון זבנין
Dan. 2, 9.	עד די עדנא ישתנא

def.: בְּעִדָּנָא

Dan. 3, 5. 15.	בעדנא די־תשמעון

pl.: עִדָּנִין

Dan. 4, 13.	ושבעה עדנין יחלפון
Dan. 4, 20.	שבעה עדנין יחלפון
Dan. 4, 22. 29.	ושבעה עדנין יחלפון

וְעִדָּנִין

Dan. 7, 25.	עד־עדן ועדנין

def. pl.: עִדַּנַּיָּא

Dan. 2, 21.	מהשנא עדניא וזמניא

עָדָה

ד ח

פעל כוד וסעתיד יַעֲדֶה, והסקנר יַעַד, והמוכן ל' כמו עֲדָה, לומר עשו ונכוף [הילללען, דעקקען], לכן נכוקף לק לנצ, ד"מ עקס-נק גלון, עקס עדי ועקס תפיס וכדומס, כי תצי-יל קצוצי מקולנות, ודומס לו עוד יַעַד הפעל לעיל ע"ג. נ' קליפס וצניכס על דנר והלוך, וכן עדת כערני, והוק כלמיון קל עֵדָה לקמן, אצר לתמונת וַיַּעַט, וחין לו דמות עס עדה נמכוון ל', עי' תקת עטס נ'. ומוס לק עדס עליו אחל, כתרגומו לָא יַאֲדֵה לָא יְכָוֵא, ונקרמי שגור הפעל נמכוון סוס. הכוסף חֲעֵדָה סס מכוון הנ' לצון הענלה והסרס, כאצר שגור הכוסף נתרגום, לו הכוסף מכוון ל'

(Am. 1, 5.), gr. *Παράδεισος* apud Ptolem. V, 15. Speciatim dicitur de protoplastorum habitaculo utpote quatuor amnibus irrigato ac deliciarum voluptatumque plenissimo, quocum regiones, quarum pingue solum crebri fontes rigant, comparantur. Pl. de deliciis et oblectationibus; עֲדָנִים, jucunde, belle. LXX. *τρυφή, κόσμος, ἐδέμ.*

עֵדֶן

Gn. 2, 15. ויניחהו בגן־עדן
Gn3,23 וישלחהו יי אלהים מגן־עדן
Gn. 3, 24. וישכן מקדם לגן־עדן
Gn. 4, 16. קדמת־עדן
Ez. 31, 9. ויקנאהו כל־עצי־עדן
Ez. 31, 16. כל־עצי־עדן
Ez. 31, 18. בעצי־עדן
Ez. 31, 18. והורדת את־עצי־עדן
Ez. 36, 35. הנשמה היתה כגן־עדן
Joel 2, 3. כגן־עדן הארץ לפניו

n. p. עֵדֶן

2 Reg. 19, 12. ורצף ובני־עדן
Jes. 37, 12. ורצף ובני־עדן
Am. 1, 5. ותומך שבט מבית עדן

n. p. עֵדֶן

Ez. 27, 23. חרן וכנה ועדן

בְּעֵדֶן

Gn. 2, 8. ויטע יי אלהים גן־בעדן
Ez. 28, 13. בעדן גן־אלהים היית

כְּעֵדֶן

Jes. 51, 3. וישם מדברה כעדן

מֵעֵדֶן

Gn. 2, 10. ונהר יצא מעדן

pl.: עֲדָנִים

2 Sam. 1, 24. שני עם־עדנים

pl. c. suff.: עֲדָנֶיךָ

Ps. 36, 9. ונחל עדניך תשקם

עֲדָנָה

ע״כ, גויר הוכרי עֲדָנָה, ומונכו כפרוש קנן־עוכ״ח עדון ועכוג סכועד [יוגעכל־לוסס], או כפכוש יכ״קי נקטוש כשכ, כלשון מעכם מעדן הכשכ [פריעש, ושפטיגעיקייט]. ומשכ לשמו קנת מסקדמוכים מעכין עֲדָנָה ומן ויסת, כלין הככע.

n. f. (a m. עֲדָן), vigor et quasi succositas corporis (צְחוּצוּחַ בָּשָׂר sec. *Isaaki*). Ibn-Ezra: voluptas juvenilis (Jugendlust). Qui, sicut עֵדֶן, de menstruis dictum volunt, ineptiunt. LXX. ἕως τοῦ νῦν (עַד־חֲזָה = עֲדָנָה).

Gn. 18, 12. היתה־לי עדנה

עֲדֵנִי

ת״ו, ולכתני עֲדִינָה, ומסונן מפוכך ומעוכג [ווייכלין, פערצאַרטעלט], וכמלת כך״ק לך נקני״, וכנסס עכיכיך גס הוכרי״.

adj. m. (f. עֲדִינָה), molliculus, luxuriosus, delicatus. LXX. *τρυφερός.*

adj. fem.: עֲדִינָה

Jes. 47, 8. עדינה הישבת לבטח

עֲדִינוֹ

ז״ל פרשי לשעת הקלמוכים, וסוף לשון משכי דוד וגכוריו, ומשלהו עֲדִינָא כל־הש ״ל ש״כ, לשון משכי דוד, ומשוכת עֲדִינוֹ נשר עֲדִינוֹן כלשך, וכן הֲצִנּוֹ לפ״ו ככוי פרשי נשר עֲצִנּוֹן או לשעת הקלי חֲצָצֵנִי, לשון משסק הפשל עוכר שקיפו, שנשלם כל״ס, ולשון הזלשי סוף הוף המכוכם ככוי ככוד יוצ נשנת תקכמוני.

Dan. 4, 28. מלכותא עדת מנך

3 imperf.: יֶעְדֶּה

Dan. 7, 14. שלטן עלם די־לא יעדה

3 impf. fem.: תֶּעְדֵּא

Dan. 6, 9. 13. די־לא תעדא

Haf-el: הַעְדֵּי

3 perf. pl.: הֶעְדִּיו

Dan. 5, 20. ויקרה העדיו מנה

part.: מַהַעְדֵּה

Dan. 2, 21. מהעדה מלכין ומהקים

3 impf pl.: יְהַעְדּוּן

Dan. 7, 26. ושלטנה יהעדון

עֵדָה

v. s. r. עוד *p.* 796.

עֵדוּת

testimonium, v. s. r. עוד *p.* 797.

עֲדִי

v. s. r. עָדָה *p.* 793.

עֵדָן

v. s. r. עָדַן *p.* 794.

עֵדָן

פעל ל״ע כ״ף נסתפעל חֶתְעַדָּן, וסמונן כ״ל הוכס ומעכנס נסכוסס סכנקס ופעוס סכעכס ולקלוף [כֶּסְטלעלן, עכ־פֶּרִיזען, וֶעֶסְטינגען]. ועכין סכוסס ועככוף עוכג ותפכוף שעשוע ותעכוג משקל מעכין לויס והוכס כלי קפוק, והסתפעל כלשך סכנין. קלן משכס לפ״ו עֶדֶן, ודומס לו עֵדֶן לעיל, לפכ לו ג״כ נקועכו סכעכס ולקלוף תוכן של הוכס, ומ״ו ג״כ עֶדֶן לקמן, לפכ מפכו עֶדֶן [דכך סמוכן ומוכעכ ולק] מוס, ועוד כוס מקוס להתגלד.

v. comp. tr. hitpa., facere, ut quid riguum fiat atque succulentum, nutrire, nutricare, exsaturare, hinc *Hitpa.* bene nutritum esse, laute, delicate, molliter, luxuriose vivere, de vita plena et conferta voluptatibus. Radix est עָדַן, cum qua congruit v. עָנַן (irrigare, nutrire) et forsitan עָדַשׁ (unde עֶדֶשׁ de eo, quod bene nutritum, succosum et riguum est).

LXX. *τροφᾶν.*

Hitpa-el: הִתְעַדֵּן

3 impf. pl.: וַיִּתְעַדְּנוּ

Neh. 9, 25. וישמינו ויתעדנו

עֶדֶן

ע״ו והכנוי עֲדָנִים, וסיכיל כלפכ על גן, לו על ככך מוסקס ומכוסס ומוכעכ עכ לגוף ולכפ [לוסטגאַרטען, פלעזיר־גענעכל], והעפקעו פַּרְדֵּס, ותכין כוס לין קכיק כ״ת־עדן סמון לגכנון [עמוס ל׳, ס׳] לשל תלמו כקלקס. *Παράδεισος* ומכיס גן־עדן משל של לכן מוסקס ומכוסכס, ל״מ ויס מלנכס כעדן [יעי׳ כ״ק נ׳], עני־עדן לפכ כגן־אלהים [יקוקלל ל״ק י׳], כגן עדן הלכן [יוקל נ׳ נ׳], ומפקום הטעדן עי׳ נקלק שכי של וס הספכ. הכנוי עכ״כ כמו מפפ״ס ונעיפים.

n. m. (pl. עֲדָנִים), locus aquis irrigatus, fecundus, amoenus, voluptarius (Lustgegend), targ. פַּרְדֵּס (hellen. *παράδεισος*). Inde n. pr. urbis in Libano exstructae, quae propter nemoris undique assiti amoenitatem בֵּית־עֵדֶן vocatur

כלך, וסעכין סמעכיע נעוכ קלכך, נלמיון קל ע׳, ולעפע ע׳, וקכיס כוק וכך [עוסס], ולק ׳לעפי שכ לסס, וסכוקל יכקר, ולי נקר.

n. m. (in p. עָדֵי, c. s. עָדְיָ, pl. עֲדָיִים), involucrum, integumentum, ornamentum, ornatus, spec. caballi, phalerae (Geschirr). Ψ. 103, 5. ex sententia Ibn-Ezrae de anima, utpote hominis praestantissima parte (syn. כָּבוֹד) dicitur; Targ. *senectutem* vertit (= עֶד, חֶלֶד, a v. *occulendi*). LXX. *τὴν ἐπιθυμίαν σου.* Alias vertunt: *κόσμος; σιαγών* (maxilla).

2 Sam. 1, 24. עדי זהב על לבושכן
Jer. 4, 30. כי־תשדי עדי־זהב

p. עָדְיְ

Ez. 16, 11. ואעדך עדי
Ez. 23, 40. עיניך ועדית עדי

בַּעֲדִי

Ez. 16, 7. ותבאי בעדי עדיים

כַּעֲדִי

Jes. 49, 18. כלם כעדי תלבשי

cum suff.: עֶדְיֵהֶם

Ex. 33, 5. הורד עדיך מעליך

cum suff.: עֶדְיֶךָ

Ps. 103, 5. המשביע בטוב עדיך

cum suff.: עֶדְיוֹ

Ex. 33, 4. ולא־שתו איש עדיו
Ps. 32, 9. עדיו לבלום
Ez. 7, 20. וצבי עדיו לגאון שמהו

cum suff.: עֶדְיָהּ

Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה

cum suff.: עֲדָיִם

Ex. 33, 6. את־עדים מהר חורב

pl.: עֲדָיִים

Ez. 16, 7. ותבואי בעדי עדיים

עֲדָיוֹת

ע״כ, והוס לפעת דול קפקי כמו עֲדֶר, כספסוק ויתן עליו [על כן המלך] לפת־סכוס ולפת־פעדות [קעטינגסצוקק], וכן עדות מין כועס פיוע נתליס, וככר מוכלפת דפת ו״ו לפל הרלכע, וספרוס כוס לפמכי. לל״פ עדות נקליס מן עוד לשון ומוך, כי עוד שס נפעכי ענין כלי ומכ.

n. f., ex sent. *Qimchii*, sicut עֲדִי, ornatus regius 2 Reg. 11, 12. In Psalmis (LX. LXXX.) de melodia musica, uti dudum observavit *Ibn-Ezra.* Alii a v. עוד vi *canendi* (unde arab. עוּד, lyra) deducunt, ita ut vertendum sit: carmen, cantilena. LXX. *τὸ μαρτύριον; σωσὴν* עֲדוּת, perverse: *ἀλλοιωθησόμενος* (quod glossema receperunt patres *Latini*).

Ps. 60, 1. למנצח על־שושן עדות
Ps. 80, 1. אל־ששנים עדות

הָעֲדוּת

2 Reg. 11, 12. הנזר ואת־העדות

עֵדָת

לו אֲדָא, ומפתיל יֶעְדֶּה, יֶעְבָא, ומסונן כמו עלס נמכוון נ׳ נעכני, הליכס ולקיפס, נמפלל על סיכס, וסנוסף יולק, לומר מסקס ומעכנס.

s. עֲדָא, *v. intr. aram.* (impf. יַעְבָּדָא, יֶעְבָא), ire, transire, perire: *Af.* transferre, auferre, tollere (regnum) s. dejicere. LXX. *παρέρχεσθαι; Af. μεθιστάναι, καθ-; ἀφαιρεῖν.*

3 perf. fem.: עֲדָת

Dan. 3, 27. וריח נור לא עדת בהון

Digitized by Google

n. m., ex sententia veterum *propr.* unius de Davidis primoribus, qui 1 Chr. 11, 42. עֲדִינָא nominatur. Est autem עֲדִינוֹ ex עֲדִינָן apocopatum, uti n. pr. עָצְנִי (quocum conjunctum legitur) ex עָצְנוֹ, nisi est, id quod Qeri חָצְנִי significat, n. patronymicum = ex familia עָצָן). *Verbum* in loco illo 2 Sam. 23, 8., qui neotericis sine causa corruptus videtur, omissum est et in Paralipomenis per illud: עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ (quod neutiquam nominum, quae explicuimus, glossema est) suppletur. LXX. egregie: Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος (οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπί.....).

2 Sam. 23, 8. הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי

מַעֲדָן

ג״ו, וסמ״נ מַעֲדָנִים, מַעֲדָנֶיךָ, וסמ״נ מַעֲדַנֵּי, מַעֲדַנֵּיהֶם, וסמ״נ מַעֲדַנֵּיהֶן [לי״מעם, שכנעתם-לי״מעם], וכ״ל על מעכוסים ומאכלים ערכים וכיוצ״ם [לעקקעכי״ן]. וסרכוי מַעֲדַנּוֹת מעמי״, לל״ק נמצוא [פֿעכ-גינע], קולם סכחון לעת דוד קמ״ק, שסלך קליו נקשוכים וכשלשלוק, לומר כרגלים מעדכות [נעפֿעסקעלע], ול״כ כמו מעדכות כיי״ם.

n. m. (pl. מַעֲדָנִים, מַעֲדַנֵּי), deliciae, voluptas, spec. cupediae, deliciae epularum, cibi exquisiti. *Plur. f.* מַעֲדָנוֹת 1 Sam. 15, 32. a nonnullis *hilariter*, *laete* vertitur; rectius *vincula* et *compedes*, quibus *Agag* erat constrictus (= מַעֲדַנּוֹת), intelliguntur. LXX. τροφή, τροφή, κοσμός; וט׳ —, δεσμός, τρέμειν.

pl.: מַעֲדָנִים

Prv. 29, 17. ויתן מעדנים לנפשך

pl.: לְמַעֲדַנִּים

Thr. 4, 5. האכלים למעדנים

pl. constr.: מַעֲדַנֵּי

Gn. 49, 20. והוא יתן מעדני־מלך

pl. c. suff.: מַעֲדַנָּי *p.*

Jer. 51, 34. מלא כרשו מעדני

pl.: מַעֲדַנֹּת *adv.*

1 Sam. 15, 32. וילך אליו אגג מעדנת

מַעֲדַנָּה

pro מַעֲנָה, *v. s. r.* עָנָה *p.* 845.

עִדֵּן

v. s. r. עָדַן *p.* 792.

עֶדֶת

פעל נוד, והעתיד יַעֲדֶה נע״ע, ומוכנו סלכסה וסכיסה יכיסה והסעכוות [לי״נעכי״יעכן, -כעקקען, -כַּאֲנגען], וכ״ל על מעכוקים ומאכלים [לי״כַּעם], וסרכוי מַעֲדָנ

unde עָב, **nubis**; 2) sicut עָבָה, **crassum, opimum esse**, unde עָב, **de crassis trabibus s. tignis**; 3) sicut אָב (אָבִב), arab. ابّ *med. Je*, syr. עָבַב, **laedere, ignominia afficere**. Sic Thren. 2, 1. *Targum* et *Midras* unanimi consensu explicant. LXX. *ἐγνόφωσεν* (Vulg. *caligine obtexit*).

Hif-il: הֶעֱיב

3 imperf.: יַעֲיב

Thr. 2, 1. אֵיךְ יעיב באפו

עָב

זֹ, וסמ׳ עָבִים, וסכ׳ עָבֶיהָ ופעס עָבִי. פסקון פ׳ כמו עֲיָפָה מן עוף, לפי שבוי מקוף [דוכקעל], פקל נתעטות מן [ועלקע] מעכין כסוי [סילנע], ולעזים נקשור עב עכן. כ׳ עוני סיער ומן [דיקיכם], מלשון נסוח ועוני של מזג. נ׳ מין לזלן לכנין ע״ב נסוחו, ופסעט סוד.

n. m. (c. עַב, pl. עָבִים, עֲבֹתִים), *nubis* utpote coeli velamentum, hinc, sicut עֲיָפָה (עוף), *caligo*, vel coeli vel sylvae arbustis dense implicabis inviae (Wolkendunkel, Walddunkel); architectonice, de trabe crassiori, limini s. loricae faciendae inserviente. LXX. *νεφέλη, νέφος, σπήλαιον; πάχος; πλῆθος ἰχθύος.*

עָב

1 Rg. 18, 44.	הן־עב קטנה ככף־איש
Job. 36, 29.	אבין מפרשי־עב
Job. 37, 11.	אף־עבי יטריח עב
Job. 37, 16.	תדע על־מאזני־עב
Jes. 14, 14.	אעלה על־במתי עב
Jes. 19, 1.	רכב על־עב קל
Jes. 25, 5.	חרב בצל עב

בְּעָב

Prv. 16, 15.	ירצה כעב מלקוש
Jes. 18, 4.	כעב על בחם קציר

כָּעָב

Jes. 44, 22.	מחיתי כעב פשעיך
Jes. 60, 8.	מי־אלה כעב תעופינה

וְכָעָב

Job. 30, 15.	וכעב עברה ישעתי

לָעָב

Job. 20, 6	יאשו לעב יגיע
Job. 38, 34.	תרים לעב קולך

וָעָב

1 Reg. 7, 6.	עמדים ועב על־פניהם
Ez. 41, 25.	וכ עץ

constr.: בְּעָב

Ex. 19, 9.	בא אליך בעב הענן

pl.: עֲבִים

Jud. 5, 4.	ועבים נטפו מים
1 Rg. 18, 45.	השמים התקדרו עבים
Job. 22, 14.	עבים סתר־לו
Ps. 104, 3.	השם עבים רכובו

pl.: הָעָבִים

Eccl. 11, 3.	אם־ימלאו העבים גשם
Eccl. 12, 2.	השבו העבים אחר הגשם
Jes. 5, 6.	ולו העבים אצוה

pl.: בְּעָבִים

Ps. 147, 8.	המכסה שמים במעבים

בָּעֳבִים

Eccl. 11, 4.	ויראה בעבים לא יקצור
Jer. 4, 29.	באו בעבים

pl. constr.: עָבֵי

2 S. 22, 12.	חשכת־מים עבי שחקים
Ps. 18, 12.	עבי שחקים

pl. c. suff.: עָבָיו

Ps. 18, 13.	עבו עברו

pl. c. suff.: בְּעָבָיו

Job. 26, 8.	צרר־מים בעביו

2 pl.: עֲבוֹת

2 Sam. 23, 4.	בקר לא עבות
Ps. 77, 18.	זרמו מים ׀ עבות

עוֹב

ז״ כמו עֵב נמכוון ג׳, ונמצ׳ לך נכנוי עָבִים, כלגוז קמול סכן, וכנר סכיר וס קפקפי. נגמצ׳ נקמר עוניס מן מכוסת, לומר קורות גדולות.

n. m. (pl. עוֹבִים = עָבִים, *ut dudum agnovit* ***Qimchi***), **tignum crassius, architectonice de liminis vel loricae genere.** LXX. *ἔζυγωμένα.*

pl.: הָעוֹבִים

Ez. 41, 26.	וצלעות הבית והעבים

עוּג

לומר עֻג, ומונכו כמו חֻג, וכן ציין לוס חֻג הפעל, וסכלמן כנכול וכלילים מקפס וסנוב [קרייונן, נוכלמן], וכן עלג נעכני לו קג, וכן כל עֻק לו עֻקֳחלקון, לפי שמכו מעקס, ולפי שנו נלוז מסכים נסוס הסכים.

h. e. עֻג, *v. intr. inus.*, **gyrare, circulare, rotundosum esse.** Cognata hujus verbi sunt חֻג, חָג, arab. عاج, حاج, atque, ut videtur, עֻק, עָקַח (unde מַעֲקֶה, das Rundgeländer).

עֻגָה

ז״ג, לו כלגוז עֻגָה תמול סכן, וסמונן קלס ונפיקס ענולה ומנולגלת [נעכוכלעעפר קוכמן], וסעוגה לפויס על סגקלים וכעקנכס סכוכס לינכנכ לפויס לקלס מלך לקל, ומכן כוס עֻגַת רֲצָפִים, לומר עוגה לפויס על גבי גקלים, וכן מכן נוס עוגה נלי סכוכס.

s. עֻגָה *n. f.*, **genus placentae rotundatae**, quae instar panis sub favilla fervente coquebatur, et, ut utraque ab parte torreretur, vertebatur. Hinc intelliges dictiones istas עֻגַת רֲצָפִים בְּלִי עֻגַת הַחַמּוֹכָה, h. e. collyra sub cinere ardescente cocta, c. non conversa ac proinde nonnisi una ab parte cocta, etc. LXX. bene: *ἐγκρυφίας.*

1 Rg. 17, 13.	עשי־לי משם עגה קטנה
Hos. 7, 8.	עגה בלי הפרכה

constr.: עֻגַת

1 Rg. 19, 6.	עגת רצפים וצפחת מים

constr.: וְעֻגַת

Ez. 4, 12.	ועגת שערים תאכלנה

pl.: עֻגֹת, עֻגוֹת

Gn. 18, 6.	לושי ועשי עגות
Ex. 12, 39.	עגת מצות כי לא חמץ
Num. 11, 8.	ועשו אתו עגות

מָעוֹג

ז״ו וסמונן כמו עונג, לומר נציקס, ומוס לענני מעונג סלנון כמו לכלין קלנין [קוכעכוויעלניכנע], ונגמצ׳ מוס לשון עוגה כמו רכילות, ועוד לפני שנכין מעוו ועונג נמונן וס מעכוון לקצי על הנרע ענין עקום וזוק.

n. m., **placenta**, unde trop. לַעֲגֵי מָעוֹג, **parasiti, gnathones, sycophantae** (Kuchenwitzlinge). Indidem gem. לְשׁוֹן עוּגָה, **de sermone joculari ac cavillabundo, qualis est eorum, qui in stomachi sui gratiam adulantur et calumniantur. Nisi his in phrasibus radix in primaria verbi** עוג **significatione quaerenda est, significationem *incurvandi* et *distorquendi* dico.** LXX. *ἐγκρυφίας, μυκτηρισμός.*

1 Reg. 17, 12.	אם־יש־לי מעוג
Ps. 35, 16.	בחנפי לעגי מעוג

עוּד

לומר עֻד, ודומס לו אֻד לף כ״ף, וכן עלף נלעון ישמעלי, לומר סניכס וכתיכס סעיכס ומויכס [קרייונן, וועכלען], ועכין סקף נשפת כוס עֻיד, וסכוסף אשאר לעון סכתקס, ומוס סשס עֻוד כשבר תקפס סס, ונכין סכנל עֻיד סכתקס וסקפס ומפיפס [קוס-נעכען], ומוס קנלי רשעים עולכי. כן פכשו סקולכים סקדמים. מכקס לפכן-סרוק פתר עֻיד סס עכין שלילס וכוויס, ודומס לו עֻד עכין שלל, ומקניו דוד קמיי נס״ס. ולפעת ילקקי עכין סשבס סוספס וכלוי, ומוס עֻוד כוסף, וכן נכנב, ולעון סשסוק קנלי רשעים נוספו וכלו עלי, ולפעת סשתרגס עֻיד עכיכו כמו וֻיַּד לפיפס וכניפס. קולס כולס לף נתנו סוסף על פרוסס, ולקד סשלליע ולקד סשסקפ לף ילד לקקי לעון. ולי נרקס שמכוון עֻד פשעל קויקס ועויוס [פֹּעסס, שעשרק ויין], ול״כ נדומס לו שאת נעכלי ול״כ עד סס נמכוון וס, ומוס עֻוד סס שבעסס לעשמי׳, בתפנות קוק ועו [שעשרק, פֹּעסט], ומוס נעקוד מקל ונכסתפד [ועסר, דויעכנר], וכל פשקר פשקל. ומוס סכנב עֻיד שקיויס ותפיפס והקוקס [ערגרייפֹּעען], כקשר לקל קוק, ומהקל נתקס נכתיב סעתיד אֶתְעֹדֵד נמכוון סכוסף, ונכין סכוסף תַּעֲיד לכוכו ישוע וקיוס דנר ושכיכס ומקמכס [פֹּעסס, שעשרק מקפען], כעסס״ען], לכן מעדות [ניינען], וכן סלוך סכוונס קלל קתן מעכין קוק רקצ׳, ותין נוכך להכיל כל פשקלות נפכוטכוע. ומוס נכין כנב לקר עוֹדֵד, לעון תמיכס והקמס נכור וקווק, וכן סמתעל תתעודד, לעון עוסס ומתיכות, וכנר פשוס יוסף קמתי פעל עדד נעכני נמכוון סוס, ונס תרקס נכל קלה שתעות רָעָה, רָצַץ, רָעַט לעיל ג״כ נדומס.

h. e. עֻד, *v. trans.*, **circulare, cingere, vertere**, arab. *ghâda*, aeth. *ghawid* (trans. *ghaâda*). Inde n. עֵד q. v. et *Pi.* עִוֵּד, vi **circumdandi s. stipandi** (*Ψ.* 119, 61.), quod ***Menahem ben-Saruk***, **discedens a sententia neotericorum, convenienter nomini** עֵד, **significationem *praedandi s. expilandi* habere dicit, assentiente *Qimchio*. *Isaaki*** vim addendi augendique nativam esse contendit, unde עוֹד, additio, additum, et *Pi.* עִוֵּד, congregare se adversus aliquem. Sic etiam Paraphrasta, qui עִוֵּד tanquam וְעֵד, vi conveniendi coetumque faciendi, dictum arbitratus est. At haec omnia nil habent argumenti aut rationis, sed merae sunt augurantium conjecturae. Quin potius v. simpl. עֵד, sicut arab. شهد, quod dudum Qimchi contulit, et vv. comp. רָצַץ, רָעַץ, רָעַט, potestatem habet *τοῦ εἶναι* firmum, constans ac robustum. Hinc עוֹד, n. deinde adverbiascens, ***firmus, validus; valde***, constan-

ter, perenniter, etc. *Pi.* עִוֵּד, **firmum tenere, capessere, prehendere** (syn. חָזַק). Conjugationis *Qal* nonnisi *impf.:* אֶעְדֹּד (Ketib Thren. 2, 13.), vi *hifilica*, invenitur. *Hi.* הֶעְיִד, **firmum, validum facere, confirmare, adseverare, testimonium dare** (syn. אָמַן, cujus translationes eadem de significatione primaria proficiscuntur). *Po.* עוֹדֵד, **firmare, solidare, munire, restituere, erigere.** *Hitpo.* הִתְעוֹדֵד, **fultum, erectum esse.** LXX. *Hi.* *μαρτυρεῖν, κατα-; διαμαρτύρεσθαι, ἐπι-, συμ-; ἐκλίνειν; inf. διαμαρτυρία; Pi. περιπλέκειν; Po. ἀναλαμβάνειν; Hitpo. ἀνορθωθῆναι.*

1 impf. c. s.:	אֶעְדֶּנָּה *Ktib.*
Thr. 2, 13.	מה־אעודך

Pi-el: עִוֵּד

3 perf. pl. c. s.:	עִוְּדֻנִי
Ps. 119, 61.	חבלי רשעים עודני

Hif-il: הֶעְיִד *3 perf.*

Gn. 43, 3.	העד העד בנו האיש
2 Reg. 17, 15.	אשר העיד בם
Mal. 2, 14.	כי־ה׳ העיד בינך

2 perf.: הֶעֱדֹתָ

Neh. 9, 34.	אשר העדת בהם

2 perf.: הֶעֱדֹתָה

Ex. 19, 23.	כי־אתה העדתה בנו

1 perf.: הֶעֱדֹתִי

Dt. 4, 26.	העידתי בכם היום
Dt. 8, 19.	העדתי בכם היום
Dt. 30, 19.	העדתי בכם
Jer. 11, 7.	העד העדתי
Jer. 42, 19.	העידתי בכם היום

2 perf. pl.: הֶעֱדֹתֶם

Neh. 9, 26.	אשר־העידו בם

part. masc.: מֵעִיד

Dt. 32, 46.	אשר אנכי מעיד בכם

inf. abs.: הָעֵד

Gn. 43, 3.	העד העד בנו האיש
1 Sam. 8, 9.	כי־העד העיד בהם
Jer. 11, 7.	כי העד העדתי

inf. abs.: וָהָעֵד

Jer. 11, 7.	השכם והעד

inf. abs.: וָהָעֵד

Jer. 32, 25.	בכסף והעד עדים
Jer. 32, 44.	וחתום והעד עדים

impt.: הָעֵד

Ex. 19, 21.	רד העד בעם

impt. pl.: הָעִידוּ

Am. 3, 13.	והעידו בבית יעקב

1 imperf.: וָאָעִיד

Neh. 13, 15.	ואעיד ביום מכרם ציד

1 imperf.: וָאָעֵד

1 Reg. 2, 42.	ואעד בך לאמר
Jer. 32, 10.	ואחתם ואעד עדים

1 imperf.: וָאָעִידָה

Dt. 31, 28.	ואעידה בם את־השמים
Ps. 50, 7.	ישראל ואעידה בך
Ps. 81, 9.	שמע עמי ואעידה בך
Jes. 8, 2.	ואעידה לי עדים
Jer. 6, 10.	על־מי אדברה ואעידה

1 imperf.: וָאָעִידָה

Neh. 13, 21.	ואעידה בהם ואמרה
1 impf. c. s.:	אֶעִידֵךְ *Q'ri.*
Thr. 2, 13.	מה־אעודך

2 imperf.: תָּעִיד

1 Sam. 8, 9.	כי־העד תעיד בהם

2 imperf.: וַתָּעַד

Neh. 9, 29.	ותעד בהם להשיבם
Neh. 9, 30.	ותעד בם ברוחך

Digitized by Google

וַיַּעַד 3 *imperf.:*
ויעד ר׳ בישראל 2 Reg. 17, 13.
ויעד מלאך ר׳ Zach. 3, 6.
לְעִידֵנִי 3 *impf. c. s.:*
מי כמוני ומי יועידני Jer. 49, 19. 50, 44.
וַתְּעִידֵנִי 3 *impf. c. s.:*
ועין ראתה ותעידני Job. 29, 11.
וַיְעִדֵהוּ 3 *impf. c. s.:*
ויעדהו לאמר ברכת ר׳ 1 Rg. 21, 10.
וַיַּעִידֻהוּ 3 *impf. c. s.:*
ויעדהו אנשי הבליעל 1 Reg. 21, 13.
הֹעַד *Hof-al:*
וְהוּעַד 3 *perf.:*
והועד בבעליו ולא ישמרנו Ex 21, 29
עָדַד *Po-el:*
יְעַדֵּד 3 *imperf.:*
יתום ואלמנה יעדד Ps. 146, 9.
מְעוֹדֵד *part.:*
מעודד עניים ר׳ Ps. 147, 7.
הִתְעוֹדֵד *Hitpo-el:*
וַנִּתְעוֹדֵד 1 *impf. pl.:* *p.*
קמנו ונתעודד Ps. 20, 9.

עֵדָה

ע״כ, או מלעי קיום סגני נסתם וכתבו, ד״מ עֵדָת, עֵדָתִי, או נקיום סגלי, וזכוי התמוכה כשנוי המכוון שמובאל: ק׳ מופנע כמו עֵדוּת, בכל השלוות של עדות [ניינגיסם], ד״מ מקיום ומווק בניית, ונמכוון הזה קיום סגלי. ג׳ כמו עֲדַי נגמרת, מצרת ועד, לומר שנעשה וסיון וקנוסה [נעמייכע, פערוסשמענלונג], ולפעמים כמו קנסה ומגדה, מצרת עוד עכון שסיפה וקניסה ומגידה, הלוך המכוון מענין חווק, וכן קצל חַיִל, ותקת יָד וזוק. וכשאל ג״כ על קנוסת לכוריס.

n. f. (c. עֲדַת, c. s. עֲדָתִי; pl. עֵדוֹת, retento *Zere*, cum significationis discrimine): 1) sicut עֵדוּת, testimonium, monumentum, etiam de legibus divinitus revelatis, a *firmitate*, retento *Zere*; 2) sicut עֲצֶרֶת gemar. (a v. עָצַר), concio, coetus, examen, ecclesia, a v. עוּד, significatione congregandi, quae a primaria firmandi exiit (cf. חַיִל, עֲצֶרֶת). LXX. *μαρτύριον; συναγωγή, ἐπισύστασις, παρεμβολή, πομπίον, συστροφή, βουλή, πᾶς.*

נשיאי עדה קראי מועד Num. 16, 2.
ודעי עדה את־אשר־בם Jer. 6, 18.
וְעֵדָה
*ועדה המצבה Gn. 31, 52.
בסוד ישרים ועדה Ps. 111, 1.
בתוך קהל ועדה Prv. 5, 14.
הָעֵדָה
ויבאו כל־נשיאי העדה Ex. 16, 22.
וכסף פקודי העדה Ex. 38, 25.
וסמכו זקני העדה Lev. 4, 15.
ואת כל־העדה הקהל Lev. 8, 3.
ותקהל העדה Lev. 8, 4.
ויאמר משה אל־העדה Lev. 8, 5.
ויקרבו כל־העדה Lev. 9, 5.
ועל כל־העדה יקצף Lev. 10, 6.
לשאת את־עון העדה Lev. 10, 17.
ורגמו אתו כל־העדה Lev. 24, 14.
ירגמו־בו כל־העדה Lev. 24, 16.
אלה קריאי העדה Num. 1, 16.
ואת כל־העדה הקהילו Num. 1, 18.
משמרת כל־העדה Num. 3, 7.
ונשיאי העדה Num. 4, 34.
והיו לך למקרא העדה Num. 10, 2.
ונועדו אליך כל־העדה Num. 10, 2.
ואת כל־העדה Num. 13, 26.
ותשא כל־העדה Num. 14, 1.
ויאמרו אלהם כל־העדה Nu. 14, 2.
ויאמרו כל־העדה Num. 14, 10.
לכל־העדה הרעה הזאת Nu. 14, 35.
וילונו עליו את־כל־העדה Nu. 14, 36.
והיה אם מעיני העדה Num. 15, 24.
ועשו כל־העדה Num. 15, 24.
ואל־אהרן ואל כל־העדה Nu. 15, 33.
באבנים כל־העדה Num. 15, 35.
ויוציאו אתו כל־העדה Num. 15, 36.
כי כל־העדה כלם קדשים Nu. 16, 3.
לפני העדה Num. 16, 9.
קרח את־כל־העדה Num. 16, 19.
כבוד־ר׳ אל־כל־העדה Num. 16, 19.
הבדלו מתוך העדה Num. 16, 21.
ועל כל־העדה תקצף Num. 16, 22.
דבר אל־העדה לאמר Num. 16, 24.
וידבר אל־העדה לאמר Nu. 16, 26.
ויהי בהקהל העדה Num. 17, 7.
הרמו מתוך העדה Num. 17, 10.
והולך מהרה אל־העדה Nu. 17, 11.
כל־העדה מדבר־צן Num. 20, 1.
והקהל את־העדה Num. 20, 8.
והשקית את־העדה Num. 20, 8.
ותשת העדה ובעירם Num. 20, 11.
כל־העדה הר ההר Num. 20, 22.
לעיני כל־העדה Num. 20, 27.
ויקם מתוך העדה Num. 25, 7.
קרואי העדה Num. 26, 9.
במות העדה באכל האש Nu. 26, 10.
וכל־העדה פתח אהל Num. 27, 2.
בתוך העדה הנועדים Num. 27, 3.
במריבת העדה Num. 27, 14.
איש על־העדה Num. 27, 16.
ולפני כל־העדה Num. 27, 19. 22.
בני־ישראל אתו וכל־העדה Num. 27, 21.
נשיאי העדה לקראתם Num. 31, 13.
וראשי אבות העדה Num. 31, 26.
ובין כל־העדה Num. 31, 28.
ותהי מחצת העדה Num. 31, 43.
ואל־נשיאי העדה לאמר Nu. 32, 2.
לפני העדה למשפט Num. 35, 12.
ושפטו העדה בין המכה Nu. 35, 24.
והצילו העדה את־הרצח Nu. 35, 25.
והשיבו אתו העדה Num. 35, 25.
וישבעו להם נשיאי העדה Jos. 9, 15.
נשבעו להם נשיאי העדה Jos. 9, 18.
וילנו כל־העדה Jos. 9, 18.
ויאמרו כל־הנשיאים Jos. 9, 19.
אל־כל־העדה Jos. 9, 19.
ושאבי־מים לכל־העדה Jos. 9, 21.
עד־עמדו לפני העדה Jos. 20, 6. 9.
ונשיאי העדה Jos. 22, 30.
ותקהל העדה כאיש אחד Jud. 20, 1.
וישלחו־שם העדה Jud. 21, 10.
וישלחו כל־העדה Jud. 21, 13.
ויאמרו זקני העדה Jud. 21, 16.
ויקראו אתו אל־העדה 1 Rg. 12, 20.
בָּעֵדָה
וכל־הנשאים בעדה Ex. 34, 31.
לָעֵדָה
עד־מתי לעדה הרעה Num. 14, 27.
ולא־היה מים לעדה Num. 20, 2.
ושאבי מים־לעדה Jos. 9, 27.
לְעֵדָה
בעבור תהיה־לו לעדה Gn. 21, 30.
תהיה־בנו לעדה Jos. 24, 27.
והיתה בכם לעדה Jos. 24, 27.
עֵדַת *constr.:*
דברו אל־כל־עדת ישראל Ex. 12, 3.
אתו כל קהל עדת־ישראל Ex. 12, 6.
כל־עדת ישראל יעשו Ex. 12, 47.
ויבאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 1.
ויללנו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 2.
אל־כל־עדת בני ישראל Ex. 16, 9. 10.
ויסעו כל־עדת בני־ישראל Ex. 17, 1.
אל־כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 4.
ויצאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 20
ואם כל־עדת ישראל ישגו Lev. 4, 13.
ומאת עדת בני ישראל Lev. 16, 5.
אל־כל־עדת בני־ישראל Lev. 19, 2.
עדת בני־ישראל Nu. 1, 2. 13, 26. 26, 2.
על־עדת בני ישראל Num. 1, 53.
את־כל־עדת בני ישראל Num. 8, 9.
וכל־עדת בני־ישראל Num. 8, 20.
קהל עדת בני ישראל Num. 14, 5.
אל־כל־עדת בני־ישראל Num. 14, 7.
כל־עדת בני ישראל Nu 15, 25. 26. 17, 6
ולעיני כל־עדת בני־ישראל Nu. 25, 6.
ולא תהיה עדת ר׳ Num. 27, 17.
כל־עדת בני ישראל Num. 27, 20.
ואל־עדת בני־ישראל Num. 31, 12.
לפני עדת ישראל Num. 32, 4.
ויקהלו כל־עדת בני־ישראל Jos 18, 1
ויקהלו כל־עדת בני־ישראל Jos. 22, 12.
כה אמרו כל־עדת ר׳ Jos. 22, 16.
אל־כל־עדת ישראל יקצף Jos. 22, 18.
ועל־כל־עדת ישראל היה קצף Jos. 22, 20.
והטה עדת דברים Jud. 14, 8.
וכל־עדת ישראל 1 Reg. 8, 5.
וכל־עדת ישראל 2 Chr. 5, 6.
כי־עדת חנם גלמוד Job. 15, 34.
עדת מרעים הקיפוני Ps. 22, 17.
עדת אבירים Ps. 68, 31.
ותכס על־עדת אבירים Ps. 106, 17.
עֲדַת *constr.:*
ועדת לאמים תסובבך Ps. 7, 8.
ועדת עריצים בקשו נפשי Ps. 86, 14.
בַּעֲדַת
בעדת־קרח Num. 26, 9. 27, 3.
ותהי המגפה בעדת ר׳ Num. 31, 16.
ויהי הנגף בעדת ר׳ Jos. 22, 17.
וחטאים בעדת צדיקים Ps. 1, 5.
אלהים נצב בעדת־אל Ps. 82, 1.
לַעֲדַת
והיתה לעדת בני־ישראל Nu. 19, 9.
מֵעֲדַת
מעדת ישראל Ex. 12, 19.
מעדת ישראל Num. 16, 9.
עֲדָתִי *cum suff.:*
השמות כל־עדתי Job. 16, 7.
עֲדָתְךָ *cum suff.:*
אתה וכל־עדתך Num. 16, 11.
אתה וכל־עדתך היו לפני Nu. 16, 16.
עדתך ׀ קנית קדם Ps. 74, 2.
עֲדָתוֹ *cum suff.:*
אל־קרח ואל כל־עדתו Num. 16, 5.
קרח וכל־עדתו Num. 16, 6.
וַעֲדָתוֹ *cum suff.:*
ועדתו לפני תכון Jer. 30, 20.
וְכַעֲדָתוֹ *cum suff.:*
ולא־יהיה כקרח וכעדתו Nu. 17, 5.
בְּעֲדָתָם *cum suff.:*
ותבער־אש בעדתם Ps. 106, 18.
לַעֲדָתָם *cum suff.:*
כשמע לעדתם Hos. 7, 12.
עֵדוֹת *pl.:*
אלה העדת והחקים Dt. 4, 45.
מה העדת והחקים Dt. 6, 20.
וְעֵדֹתַי *pl. cum suff.:*
ועדתי זו אלמדם Ps. 132, 12.
עֵדֹתֶיךָ *pl. cum suff.:*
עדתיך ׀ נאמנו מאד Ps. 93, 5.
כי עדתיך נצרתי Ps. 119, 22.
גם־עדתיך שעשעי Ps. 119, 24.
ואשיבה רגלי אל־עדתיך Ps. 119, 59.
וידעו עדתיך Ps. 119, 79.
עדתיך אתבונן Ps. 119, 95.
צויתה צדק עדתיך Ps. 119, 138.
ואשמרה עדתיך Ps. 119, 146.
שמרה נפשי עדתיך Ps. 119, 167.
וְעֵדֹתֶיךָ *cum suff.:*
שמרתי פקודיך ועדתיך Ps. 119, 168
בְּעֵדֹתֶיךָ *cum suff.:*
ואדברה בעדתיך Ps. 119, 46.
בְּעֵדֹתֶיךָ *cum suff..*
קדם ידעתי מעדתיך Ps. 119, 152.
עֵדֹתָיו *cum suff.:*
שמור עדתיו Ps. 99, 7.
אשרי נצרי עדתיו Ps. 119, 2.
וְעֵדֹתָיו *cum suff.:*
ועדתיו וחקיו Dt. 6, 17.
לנצרי בריתו ועדתיו Ps. 25, 10.
ועדותיו לא שמרו Ps. 78, 56.
תְּעוּדָה

ע״כ ע״מ תכיפה, תכיפה, וסמוכן סכתוך וכגול נעגם ולעפ, לכן שליל ופוק ויניב, קמת ולפון מיועד ונקוב [נצ-שעיפעגם, פֿעגסנגעוועגעגם, כתכם], לכן מקוסם ופוק ונכיית ומכסג כמוס ולפ, או נכלפך לל קוסם ונכיית, או כמו קמת ולפוסם ופוגיה, וגם עלם ק׳ לנעגמים נמכוון וס.

n. f. (ad s. f. תְּכִיפָה, תְּכִיפַת), id quod est firmiter decretum ac stabilitum, sancitum atque confirmatum, norma, lex, institutum; veritas immota, verbum divinum. LXX. *μαρτύριον, βοήθεια, φανερὸν εἶναι.*

צור תעודה Jes. 8, 16.
הַתְּעוּדָה
ותאת התעודה בישראל Ruth 4, 7.
וְלִתְעוּדָה
לתורה ולתעודה Jes. 8, 20.

עֵד

ע״ו כיכוני, ולכקני עֵדָה, ומוכנו המקמין ומקויק ומקיים לנכר [ניינע], מכן עֵד לנעגמים סשלל על מקויק ומגניל מקים ומכוסס ומכין ומוכן, כמו נסשכוק ע״ל לקוסים כתקיו, ולפעמים כמוסנם עלם קו עדוק, ל״מ נסמוכנכ גלעל, או נלנוכ עכם על כמו עכה עדוק, והתעלות עכין תוקף ונגוסה כ״ל נסשכוק תקלם עלין כגל׳, סכלון תוקנך וגכוסותיך [פוסענסתיך], ותכין כיס פנוס סקלמוכים. וכן מצכין וס כ״ל מכוון סשכוק נתלים סמשכיע נעוכ עלין נמר עֵדָתֶיךָ כוקותיך ועלוסיך.

n. m. part. (f. עֵדָה), is qui firmat, roborat, comprobat, testis, etiam de duce, qui imperio suo stabilit et auctoritate roborat (Jes. 55, 4.), interdum *abstractive*, sicut עֵדָה, עֵדוּת, testimonium, monumentum, veluti עָדָה עֵד, et in n. pr. יְעַלֶּכֶת עֵד. Significatio *roboris* ac *firmitatis* superstes est Job. 10, 17. (renovas in me *vires* tuas h. e. gravia tua supplicia), et, uti videtur, Ψ. 103, 5. עֲדָיְךָ = עֵדֶיךָ h. e. vires, nervi, robora (quo spectant veterum glossemata). LXX. *μάρτυς; μαρτύριον, μαρτυρία, θήρα, ἔτασις,* לָעַד perverse: *εἰς τὸν αἰῶνα.*

*קרא לו גלעד Gn. 31, 47.
הגל הזה עד ביני וביניך Gn. 31, 48.
אלהים עד ביני וביניך Gn. 31, 50.
עד הגל הזה Gn. 31, 52.
לא־תענה ברעך עד שקר Ex. 20, 16.
יביאהו עד Ex. 22, 12.
להית עד חמס Ex. 23, 1.
והוא עד או ראה Lev. 5, 1.
ולא־תענה ברעך עד שוא Dt. 5, 18.

Digitized by Google

לא יומת על־פי עד אחד Dt. 17, 6.
לא־יקום עד אחד Dt. 19, 15.
כי־יקום עד־חמס באיש Dt. 19, 16.
והנה עד־שקר Dt. 19, 18.
כי עד הוא ביניתי Jos. 22, 27. 28.
כי־עד הוא בינתינו Jos. 22, 34.
עד י״י בכם ועד משיחו 1 Sam. 12, 5.
ויאמר עד 1 Sam. 12, 5.
יפיח כזבים עד שקר Prv. 6, 19.
עד אמונים לא יכזב Prv. 14, 5.
ויפיח כזבים עד שקר Prv. 14, 5.
מציל נפשות עד אמת Prv. 14, 25.
עד שקרים לא ינקה Prv. 19, 5. 9.
עד בליעל יליץ משפט Prv. 19, 28.
עד־כזבים יאבד Prv. 21, 28.
אל־תהי עד־חנם Prv. 24, 28.
בריעהו עד שקר Prv. 25, 18.
הן עד לאומים נתתיו Jes. 55, 4.
והייתי עד ממהר Mal. 3, 5.

וָעֵד

ועד אין בה Num. 5, 13.
ועד אחד לא־יענה Num. 35, 30.
ועד משיחו 1 Sam. 12, 5.
ועד בשחק נאמן Ps. 89, 38.
ועד שקרים מרמה Prv. 12, 17.

וָעֵד

ואנכי היודע ועד Jer. 29, 23.

הָעֵד

עד־שקר העד Dt. 19, 18.

לָעֵד

והיה לעד ביני וביניך Gn. 31, 44.
לעד בבני ישראל Dt. 31, 19.
השירה הזאת לפניו לעד Dt. 31, 21.
והיה־שם בך לעד Dt. 31, 26.
ותקמטני לעד היה Job. 16, 8.
יהי י״י בנו לעד אמת Jer. 42, 5.
ויהי אדני י״י בכם לעד Mich. 1, 2.

וְלָעֵד

והיה לאות ולעד Jes. 19, 20.

cum suff.: עֵדִי

הנה בשמים עדי Job. 16, 19.

pl.: עֵדִים

נפש לפי עדים Num. 35, 30.
על־פי ׳ שנים עדים Dt. 17, 6.
או שלשה עדים Dt. 17, 6.
עדים אתם בכם Jos. 24, 22.
ויאמרו עדים Jos. 24, 22.
וכל־העם עדים אתם Ruth 4, 9.
עדים אתם היום Ruth 4, 10.
והזקנים עדים Ruth 4, 11.
עדים נאמנים Jes. 8, 2.
ואחתם ואעד עדים Jer. 32, 10.
בכסה והעד עדים Jer. 32, 25.
ורחתים והעד עדים Jer. 32, 44.

הָעֵדִים

pl.:
יד העדים תהיה־בו Dt. 17, 7.
ולעיני העדים Jer. 32, 12.

עֲדֵי

pl. constr.:
כי קמו־בי עדי־שקר Ps. 27, 12.
יקומון עדי חמס Ps. 35, 11.

עֲדֵי

pl. constr.:
אתם עדי נאם־י״י Jes. 43, 10.

עֵדַי

pl. c. suff.: *p.*
והגדתי ואתם עדי Jes. 44, 8.

עֵדֶיךָ

pl. c. suff.:
תחדש עדיך ׳ נגדי Job. 10, 17.

*עֲדֶיךָ = עֵדֶיךָ

pl. c. s.:
*המשביע בטוב עדיך Ps. 103, 5.

עֵדֵיהֶם

pl. c. suff.:
יתני עדיהם ויצדקו Jes. 43, 9.

וְעֵדֵיהֶם

pl. c. suff.:
ועדיהם המה Jes. 44, 9.

וְעֵדָה

adj. fem.: *sg.*
ועדה המצבה Gn. 31, 52.

עֵדוּת

ע״ב והיכוי עֵדוּת, נהילות סופו ע״ד קמיץ, כי התנועות של סופיי וּת הוק וֹ, לכן לפעמים נכתוב סופו. המובן כמו עֵדָה ותעודה מעקד ומצוה קוק ולקק קומה ופקוד [פְּקֻדִּיפִיעַ, נע־ועטן], והתנועות מן יעוד ויקוק והגור [נעזעיפפוכג], וכן קוק ופקוד מלשון יעוד, ותכין כוס לִין אֹהֶל הֲעֵדוּת [קס״פ ע׳ ע״ו, י״ג כ״ג, י״ק כ׳] כדמיון לְאֹהֶל מוֹעֵד, כי לתת מלנתים, וכוס תנוח עד נכוני הזמנים.

n. f. (pl. עֵדוּת, consonascente *Vav*, ad modum linguae aramaicae, nam terminatio וּת — pro וֹ — dicitur; illa in sermone aram. *constructiva*, haec *absolutiva* esse solet), definitio, decretum (Bestimmung), consultum, scitum, lex, praescriptum, *δόγμα* (syn. פִּקָּדוֹן, חֹק). Hinc אֲרוֹן הָעֵדוּת arca legis; אֹהֶל הָעֵדוּת (syn. אֹהֶל מוֹעֵד, תַּמּוּגַד, quod eandem habet originem), tabernaculum legis. LXX. *μαρτύριον, μαρτυρία; διαθήκη, κρίμα.*

עדות י״י נאמנה Ps. 19, 8.
*על־שושן עדות Ps. 60, 1.
ויקם עדות ׳ ביעקב Ps. 78, 5.
*עדות לאסף מזמור Ps. 80, 1.
עדות ׳ ביהוסף שמו Ps. 81, 6.
ואשמרה עדות פיך Ps. 119, 88.
עדות לישראל Ps. 122, 4.

הָעֵדֻת, הָעֵדוּת

לפני העדת למשמרת Ex. 16, 34.
ונתת אל־הארן את העדת Ex. 25, 16.
ואל־הארן תתן את־העדת Ex. 25, 21.
אשר על־ארון העדת Ex. 25, 22.
את ארון העדות Ex. 26, 33.
על־ארון העדת Ex. 26, 34.
אשר על־העדת Ex. 27, 21.
אשר על־ארן העדת Ex. 30, 6.
אשר על־העדת Ex. 30, 6.
ואת ארון העדת Ex. 30, 26.
ונתת ממנה לפני העדת Ex. 30, 36.
שני לחת העדת Ex. 31, 18.
ושני לחת העדת Ex. 34, 29.
משכן העדת Ex. 38, 21.
את־ארון העדת Ex. 39, 35. 40, 3.
לפני ארון העדת Ex. 40, 5.
ויתן את־העדת אל־הארן Ex. 40, 20.
ויסך על ארון העדות Ex. 40, 21.
על־העדות ולא ימות Lev. 16, 13.
מחוץ לפרכת העדת Lev. 24, 3.
על־משכן העדת Num. 1, 50.
למשכן העדת Num. 1, 53.
משכן העדות Num. 1, 53.
את ארן העדת Num. 4, 5.
אשר על־ארן העדת Num. 7, 89.
לאהל העדת Num. 9, 15.
מעל משכן העדת Num. 10, 11.
לפני העדות אשר אועד Num. 17, 19.
באהל העדת Num. 17, 22.
אל־אהל העדות Num. 17, 23.
לפני העדות למשמרת Num. 17, 25.
לפני אהל העדת Num. 18, 2.
נשאי ארון העדות Jos. 4, 16.
*את־הגזר ואת־העדות 2 Rg. 11, 12.
*את־הגזר ואת־העדות 2 Chr. 23, 11.
לאהל העדות 2 Chr. 24, 6.

לָעֵדֻת

ואת־הארן לעדת Ex. 31, 7.

pl. c. suff.: עֵדוֹתֶיךָ

מצותיך עדותיך וחקיך 1 Chr. 29, 19.
בדרך עדותיך ששתי Ps. 119, 14.
הט־לבי אל־עדותיך Ps. 119, 36.
כי עדותיך שיחה לי Ps. 119, 99.
נחלתי עדותיך לעולם Ps. 119, 111.
פלאות עדותיך Ps. 119, 129.
צדק עדותיך לעולם Ps. 119, 144.

pl. c. suff.: בְּעֵדוֹתֶיךָ

דבקתי בעדותיך Ps. 119, 31.

pl. c. suff.: מֵעֵדוֹתֶיךָ

מעדותיך לא נטיתי Ps. 119, 156.

pl. c. suff.: וְלֵעֵדוֹתֶיךָ

אל־מצותיך ולעדותיך Neh. 9, 34.

pl. c. suff.: עֵדוֹתָיו

עדותיו אשר העיד 2 Reg. 17, 15.
ואת־עדותיו ואת־חקתיו 2 Rg. 23, 3.

pl. c. suff.: וְעֵדֹתָיו

ומשפטיו ועדותיו 1 Reg. 2, 3.
את־מצותיו ועדותיו 2 Chr. 34, 31.

pl. c. suff.: הֶעֵדֹתָיו

ובחקותיו ובעדותיו Jer. 44, 23.

עוֹד

ע״ו לל״ק ע״פ קוֹל, ולפ״ק המקור, וסמכו לדעת כל״ק שתמלא וומן ותדיכות [דויעב, נייע-], ות״כ כמו עַד לעיל. ולדעת יקקי עניכו מוסמך וכוי [מעסכוכג], שתמלות כניכה ותקון וקוק, שדבכו ממכו, ווה סכנון. פעל הסם לפ״ו מוסמך בקוק והנגלה [געזקוכג, קכְּסַפִּיעוכג], ועכין התמלה והנגלה והסכנות לך התקוק של וס, וכעזה לפ״כ לעמעי לכיון המתמך ומוסמת ונזקקי הזקלות, כלמד תקוק נקלק זכי מוס הסמכ נקלק הזלות.

n. m. (vel *inf.*, vel ad s. f. קוֹל conformatum), quod *Qimchi* tempus durans, diuturnitatem indicare ait; *Isaaki* additamentum, augmentum vertit. At potius a v. *firmandi* descendit estque de accretione per confirmationem et roborationem intelligendum, uti supra demonstravimus s. v. עוּד. Ex hac sola significatione proficiscitur *durandi multiplicandique* significatio. De usu ejus adverbiali longum est dicere. LXX. *πλείων*; עוֹד אַחַת, *ἔτι ἅπαξ*; נוֹסַף עוֹד, *πλείονα ποιεῖν.*

עוֹד, עָד

ויודע אדם עוד את־אשתו Gn. 4, 25.
כי לימים עוד שבעה Gn. 7, 4.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
לא אסף לקלל עוד Gn. 8, 21.
עד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
ולא־יכרת כל־בשר עוד Gn. 9, 11.
ולא־יהיה עוד המים Gn. 9, 15.
ולא־יקרא עוד את־שמך Gn. 17, 5.
ויסף עוד לדבר אליו Gn. 18, 29.
עד מי־לך פה חתן Gn. 19, 12.
ותרץ עוד אל־הבאר Gn. 24, 20.
הן עוד היום גדול Gn. 29, 7.
עוד שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27.
עוד שבע־שנים Gn. 29, 30.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 29, 33. 35.
ותהר עוד ותלד בלהה Gn. 30, 7.
לא יעקב יאמר עוד שמך Gn. 32, 29.
וירא אלהים אל־יעקב עוד Gn. 35, 9.
לא־יקרא שמך עוד יעקב Gn. 35, 10.
ויוספו עוד שנא אתו Gn. 37, 5. 8.
ויחלם עוד חלום Gn. 37, 9.
ויבך על־צואריו עוד Gn. 46, 29.
ויאמר עוד אלהים Ex. 3, 15.
עוד הבא־נא ידך Ex. 4, 6.
והברד לא יהיה־עוד Ex. 9, 29.
לא אסף עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
עוד נגע אחד אביא Ex. 11, 1.
אל־יעשה עוד מלאכה Ex. 36, 6.
אם־עוד רבות בשנים Lev. 25, 51.
דבר אלי עוד בדבר הזה Dt. 3, 26.
אין עוד Dt. 4, 39.
לא תבנה עוד Dt. 13, 17.
לא־אוכל עוד לצאת Dt. 31, 2.
ולא־קם נביא עוד Dt. 34, 10.
ולא־קמה עוד רוח באיש Jos. 2, 11.
עוד הצם רב Jud. 7, 4.
ויסף עוד געל לדבר Jud. 9, 37.
יבוא־נא עוד אלינו Jud. 13, 8.
ויבא מלאך האלהים עוד Jud. 13, 9.
ולא־יסף עוד מלאך י״י Jud. 13, 21.
עוד שמנת עשר אלף Jud. 20, 25.
האוסף עוד לצאת Jud. 20, 28.
ופניה לא היו־לה עוד 1 Sam. 1, 18.
ולא־יספו עוד לבוא 1 Sam. 7, 13.
וישאלו־עוד בי״י 1 Sam. 10, 22.
עוד שאר הקטן 1 Sam. 16, 11.
לרא מפני דוד עוד 1 Sam. 18, 29.
וישבע עוד דוד 1 Sam. 20, 3.
ויוסף עוד דוד לשאול י״י 1 S. 23, 4.
ויסף עוד אבנר לאמר 2 Sam. 2, 22.
ולא ירדפו־עוד 2 Sam. 2, 28.
ויוסף דוד עוד פלגשים 2 Sam. 5, 13.
ומה־יוסיף דוד עוד לדבר 2 S. 7, 20.
עוד איש לבית שאול 2 Sam. 9, 3.
האוכל להשיבו עוד 2 Sam. 12, 23.
טוב לי עד אני־שם 2 Sam. 14, 32.
ומה־יש־לי עוד צדקה 2 Sam. 19, 29.
למה תדבר עוד דבריך 2 Sam. 19, 30.
ולמה יהיה עבדך עוד 2 Sam. 19, 36.
לא־תצא עוד אתנו 2 Sam. 21, 17.
ותהי־עוד המלחמה בנוב 2 S. 21, 19.
י״י הוא האלהים אין עוד 1 Rg. 8, 60.
ולא־היה בה עוד רוח 1 Rg. 10, 5.
לכן־עד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.
האין פה נביא לי״י עוד 1 Rg. 22, 7.
עוד איש־אחד 1 Reg. 22, 8.
אין עוד כלי 2 Reg. 4, 6.
לוא־יעשה עוד עבדך עלה 2 Rg. 5, 17.
עוד העם מזבחים 2 Reg. 14, 4.
ולא־הסיף עוד מלך 2 Reg. 24, 7.
על־מה תכו עוד תוסיפו Jes. 1, 5.
ולא־ילמדו עוד מלחמה Jes. 2, 4.
מה־לעשות עוד לכרמי Jes. 5, 4.
ובחר עוד בישראל Jes. 14, 1.
לא־תוסיפו עוד לעלוז Jes. 23, 12.
ולא־תכסה עוד Jes. 26, 21.
ולא יכנף עוד מוריך Jes. 30, 20.
אבים אדם עוד Jes. 38, 11.
אני י״י ואין עוד Jes. 45, 6.
ואין עוד אפס אלהים Jes. 45, 14.
ואין־עוד אלהים Jes. 45, 22. 46, 9.
אני ואפסי עוד Jes. 47, 11.
מעבור מי־נח עוד Jes. 54, 9.
לא־יאמר לך עוד Jes. 62, 4.
עוד הם מדברים Jes. 65, 24.
לכן עד אריב אתכם Jer. 2, 9.
הישוב אליה עוד Jer. 3, 1.
אחרי מתי עד Jer. 13, 27.
עוד חי־י״י Jer. 16, 14.
זכר אזכרנו עוד Jer. 31, 20.
ויעשה לא תמשך עוד Ez. 12, 25.
לא־תמשך עוד Ez. 12, 28.
ולא־יהיו עוד Ez. 13, 21.
לא־תקסמנה עוד Ez. 13, 23.
עוד זאת גדפו Ez. 20, 27.
ותהר עוד ותלד בת Hos. 1, 6.
ויאמר י״י אלי עוד Hos. 3, 1.
ויהודה עד רד עם־אל Hos. 12, 1.
ולא־אתן אתכם עוד Joel 2, 19.
עוד ארבעים יום Jon. 3, 4.
עוד אכלם בפיהם Ps. 78, 30.
עוד יהללוך סלה Ps. 84, 5.
ותשנה קולן ותבכינה עוד Ruth 1, 14
ועוד ראיתי תחת השמש Eccl. 3, 16.
לא־ידע להזהר עוד Eccl. 4, 13.
ואין־עוד להם שכר Eccl. 9, 5.
עוד למד־דעת Eccl. 12, 9.

Digitized by Google

ומה־בקשתך עוד ותעש Esth. 9, 12.
עוד מלתא בפם Dan. 4, 28.
חמה־עוד שלשה מלכים Dan. 11, 2.
ולא־נחיה עוד חרפה Neh. 2, 17.
לא ישוב עוד לביתו Job. 7, 10.
ולא יכירנו עוד מקומו Job. 7, 10.
עוד לא־יזכר Job. 24, 20.
חתו לא־ענו עוד Job. 32, 15.
עמדו לא־ענו עוד Job. 32, 16.
על־איש ישים עוד Job. 34, 23.
ויקח דויד עוד נשים 1 Chr. 14, 3.
להושיע את־בני־עמון
עוד 1 Chr. 19, 19.
עוד שלשת ימים 2 Chr. 10, 5.
האין פה נביא לי׳ עוד 2 Chr. 18, 6.
עוד איש־אחד 2 Chr. 18, 7.
עוד חעם זבחים 2 Chr. 33, 17.

עוֹד מֵעַם

עוד מעט וסקלני Ex. 17, 4.
כי־עוד מעט מזער Jes. 10, 25.
הלא־עוד מעט מזער Jes. 29, 17.
עוד מעט ובאה עת Jer. 51, 33.
כי־עוד מעט ופקדתי Hos. 1, 4.

וְעוֹד מֵעַם

ועוד מעט ואין רשע Ps. 37, 10.

כָּל־עוֹד

כל־עוד נשמתי בי Job. 27, 3.

וְעוֹד

ועוד לו אך המלוכה 1 Sam. 18, 8.
ועוד ידו נטויה Jes. 5, 25.
ועוד בחיים חיתם Ez. 7, 13.
ועוד מעט ואין רשע Ps. 37, 10.
ועוד אני מדבר ומתפלל Dan. 9, 20.
ועוד אני מדבר בתפלה Dan. 9, 21.
ועוד ראיתי תחת השמש Eccl. 3, 16.
אם־יכרת ועוד יחליף Job. 14, 7.
ועוד הסיר את־הבמות 2 Chr. 17, 6.

וּבְעוֹד

ובעוד ששים וחמש שנה Jes. 7, 8.

בְּעֹד, בְּעוֹד

בעוד שלשת ימים Gn. 40, 13. 19.
בעוד כברת־ארץ Gn. 48, 7.
כי בעוד שלשת ימים Jos. 1, 11.
בעוד חילד חי 2 Sam. 12, 22.
בעוד שנה כשני שכיר Jes. 20, 16.
באת שמשה בעד יומם Jer. 15, 9.
בעוד שנתים ימים Jer. 28, 3. 11.
בעוד שדי עמדי Job. 29, 5.
בעוד רשע לנגדי Ps. 59, 2.
ותקם בעוד לילה Prv. 31, 15.
את־הגשם בעוד שלשה חדשים Am. 4, 7.

הָעוֹד

cum h int.:
העוד לנו חלק ונחלה Gn. 31, 14.
העוד לכם אח Gn. 43, 6.
העוד אבי חי Gn. 45, 3.
העוד־לי בנים Ruth 1, 11.
העוד הזרע במגורה Hag. 2, 19.
בירכתי הבית העד עמך Am. 6, 10.

cum suff.: הַעֹדֶנּוּ *c. h int.*
העודנו חי Gn. 43, 27.
העודנו חי אחי הוא 1 Rg. 20, 32.

cum suff.: עוֹדֶנִּי
עודני היום חזק Jos. 14, 11.
ולא אם־עודני חי 1 Sam. 20, 14.

cum suff.: עוֹדְנוֹ
עודנו עמד לפני ה׳ Gn. 18, 22.
עודנו חי Gn. 43, 28.
הבשר עודנו בין שניהם Num. 11, 33.
עד היום הזה עודנו Jud. 6, 24.
כי עודנו נער Jud. 8, 20.
ושאול עודנו בגלגל 1 Sam. 13, 7.
עודנו מדבר 1 Reg. 1, 42.
עודני מדבר עמם 2 Reg. 6, 33.
והוא עודנו עצור Jer. 33, 1.
עדי באבו לא יקטם Job. 8, 12.

וחוא עודנו נער 2 Chr. 34, 3.

cum suff.: וְעוֹדֶנּוּ
ועודנו לא־ישוב Jer. 40, 5.
ועודנו מחזיק בתמתו Job. 2, 3.

cum suff.: עוֹדְךָ
חנח עודך מדברת שם 1 Rg. 1, 14.

c. s.: עוֹדֶכָּה, עוֹדֵיכָה
והנה עודה מדברת 1 Reg. 1, 22.
עודינה תכלינה עיניו Thr. 4, 17.

cum suff.: עוֹדָם
עדם מדברים עמו Esth. 6, 14.

cum suff.: הַעוֹדָם *c. h. int.*
ואראה העודם חיים Ex. 4, 18.

cum suff.: עוֹדְךָ
כי עודך חי Gn. 46, 30.

cum suff.: בְּעוֹדִי
אזמרה לאלהי בעודי Ps. 104, 33. 146, 2.

cum suff.: בְּעוֹדֶנִּי
חן בעודני חי עמכם Dt. 31, 27.

cum suff.. בְּעוֹדֶכִי
בעודנו חי קדמה Gn. 25, 6.

cum suff.: מֵעוֹדִי
מעודי עד־היום הזה Gn. 48, 15.

cum suff.: מֵעוֹדְךָ
מעודך עד־היום הזה Num. 22, 30.

עָוָה

Hif-il: הֶעֱוָה 3 *perf.*
את אשר העה עבדך 2 Sam. 19, 20.

1 *perf.:* הֶעֱוֵיתִי
ואנכי העויתי 2 Sam. 24, 17.
וישר העויתי Job. 33, 27.

3 *perf. pl.:* הֶעֱוָוּ
כי העו את־דרכם Jer. 3, 21.

1 *perf. pl.:* הֶעֱוִינוּ
העינו הרשענו Ps. 106, 6.

1 *perf. pl.:* וְהֶעֱוִינוּ
חטאנו והעוינו רשענו 1 Reg. 8, 47.
חטאנו העוינו ורשענו 2 Chr. 6, 37.

inf. abs.: הַעֲוָה
העה נלאו Jer. 9, 4.

inf. c. suff.: בְּהַעֲוָתוֹ
בהעותו והכחתיו 2 Sam. 7, 14.

עָוֹן

ע״ן, ויקר נוקד סמך עָיִן, סמוך עָוֹן וסיבוי עֲוֹנִים, עֲוֹנוֹת, וכתב סיל״ק שסוף נפלם נָאוֹן, שָׁאוֹן, ופ״ע שוקו סמך נעדית. ספתרון פקדון ופסוכם וסלף [פערקעסרעס״ט], ונשקל על קעף ומלי כמו קלס סשמות [ויכדע, שולל, פֵּעֵר-פַּעְנֵיעַבְּעָן], ולפעמים עוכ סקעף, ל״ע גדול עוכי מכזוף, לא שלם עון לפורי, ססה עון על עונס, או פורעות נכללו. ועון פלילים סלטון קעף ועניכ לשון יעכזו סשלילים, עון קיכ קעף לשון יעוכ נוקב, עון קן, רשע לשון יניף סקן וסשכיח.

n. m. (raro עָוֹן, c. עֲוֹן, pl. עֲוֹנִים, עֲוֹנוֹת; ex sent. Qimchii ad s. f. עָוֹנוֹת; נָאוֹן, שָׁאוֹן), perversitas, deflexio moralis, pravitas tum congenita tum actualis; peccatum, culpa, facinus, interdum de poena peccati (Gen. 4, 13. 15, 16.), h. e. suppliciis divinitus immissis. Hinc prases: עֲוֹן פְּלִילִים, facinus, quod ad judices oportet deferri; עֲוֹנֹת חֶרֶב, peccata capite vel ense multanda; עֲוֹן קֶשֶׁת, pravitas, quae *finem* h. e. perniciem et interitum adducit. LXX. *ἀδικία, ἀδίκημα; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀνομία, ἀνόμημα, παρανομία, κακία, ἀσέβεια, αἰτία; ὀργή, πτωχεία, ἀπαρχή.*

Ex. 28, 43. ולא־ישאו עון ומתו
Ex. 34, 7. נושא עון ופשע
Num. 5, 15. מנחת זכרון מזכרת עון
Num. 14, 18. נשא עון ופשע
Dt. 19, 15. לכל־עון ולכל־חטאת
1 S. 20, 8. ואם־יש־בי עון המיתני
1 S. 28, 10. אם־יקרך עון בדבר הזה
2 S. 14, 32. ואם־יש־בי עון והמיתני
2 S. 19, 20. אל־יחשב־לי אדני עון
Job. 31, 11. והוא עון פלילים
Job. 31, 28. גם־הוא עון פלילי
Job. 33, 9. חק אנכי ולא עון לי
Ps. 32, 2. לא יחשב י׳ לו עון
Ps. 39, 12. על עון ׀ יסרת איש
Ps. 59, 5. בלי־עון ירוצון
Ps. 69, 28. תנה־עון על־עונם
Ps. 78, 38. והוא רחום ׀ יכפר עון
Prv. 16, 6. בחסד ואמת יכפר עון
Jes. 1, 4. עם כבד עון
Jes. 33, 24. היושב בה נשא עון
Jes. 64, 9. ואל־לעד תזכר עון
Ez. 18, 30. למכשול עון
Ez. 21, 28. וחוא־מזכיר עון
Ez. 29, 16. מזכיר עון
Ez. 44, 12. למכשול עון
Dan. 9, 24. ולכפר עון
Hos. 12, 9. לא ימצאו־לי עון
Hos. 14, 3. כל־תשא עון
Mich. 7, 18. נשא עון

עון אור הבקר ומצאני עון 1 Reg. 7, 9.

הָעָוֹן

בי־אני אדני העון 1 Sam. 25, 24.
עלי אדני המלך העון 2 Sam. 14, 9.
הוי משכי העון Jes. 5, 18.
אם־יכפר העון הזה לכם Jes. 22, 14.
יהיה לכם העון הזה Jes. 30, 13.

בָּעָוֹן

תן־בעוון חוללתי Ps. 51, 7.

בֶּעָוֹן

ואצבעותיכם בעון Jes. 59, 3.

מֵעָוֹן

ונקה האיש מעון Num. 5, 31.
ורבים השיב מעון Mal. 2, 6.

constr.: עֲוֹן
כי לא־שלם עון האמרי Gn. 15, 16.
מצא את־עון עבדיך Gn. 44, 16.
פקד עון אבת Ex. 20, 5.
את־עון הקדשים Ex. 28, 38.
פקד ׀ עון אבות Ex. 34, 7.
לשאת את־עון העדה Lev. 10, 17.
והשיאו אותם עון אשמה Lev. 22, 16
ואת־עון אבתם Lev. 26, 40.
פקד עון אבות Num. 14, 18.
תשאו את־עון המקדש Num. 18, 1.
תשאו את־עון כהנתכם Num. 18, 1.
פקד עון אבות על־בנים Dt. 5, 9.
המעט־לנו את־עון פעור Jos. 22, 17.
אם־יתכפר עון ביתי־עלי 1 S. 3, 14.
ותפקד עלי עון האשה 2 Sam. 3, 8.
חעבר־נא את־עון עבדך 2 S. 24, 10.
עון תחאתי סלה Ps. 32, 5.
עון עקבי יסבני Ps. 49, 6.
נשאת עון עמך Ps. 85, 3.
יזכר ׀ עון אבתיו Ps. 109, 14.
לפקד עון ישב־הארץ Jes. 26, 21.
בזאת יכפר עון־יעקב Jes. 27, 9.
הפגיע בו את עון כלנו Jes. 53, 6.
עון אבותיכו Jer. 14, 20.
ומשלם עון אבות Jer. 32, 18.
יבקש את־עון ישראל Jer. 50, 20.
ויגדל עון בת־עמי Thr. 4, 6.
עון בית־ישראל עליו Ez. 4, 4.
ונשאת עון בית־ישראל Ez. 4, 5.
ונשאת את־עון Ez. 4, 6.
עון בית־ישראל ויהודה Ex. 9, 9.
עון סדם אחותך Ez. 16, 49.
בעת עון קץ Ez. 21, 30. 34. 35, 5.
ונגלה עון אפרים Hos. 7, 1.
צרור עון אפרים Hos. 13, 12.
את־עון חארץ־ההיא Zach. 3, 9.

constr.: עֲוֹן
העבר־נא את־עון עבדך 1 Chr. 21, 8.

constr.: בַּעֲוֹן
פן־תספה בעון העיר Gn. 19, 15.
בעון אשר־ידע 1 Sam. 3, 13.
בעון אבתם Jes. 14, 21.
בעון בצעו קצפתי Jes. 57, 17.
לא ימות בעון אביו Ez. 18, 17.
לא־ינשא חבן בעון האב Ez. 18, 19.
בן לא־ישא ׀ בעון האב Ez. 18, 20.
ואב לא ישא בעון הבן Ez. 18, 20.

constr.: כַּעֲוֹן
כעון הדרש Ez. 14, 10.
כעון הנביא Ez. 14, 10.

constr.: לַעֲוֹן
סלח־נא לעון העם חזה Num. 14, 19.

cum suff.: עֲוֹנִי
גדול עוני מנשוא Gn. 4, 13.
מה עשיתי מה־עוני 1 Sam. 20, 1.
להזכיר את־עוני 1 Reg. 17, 18.
ותעביר את־עוני Job. 7, 21.
ותטפל על־עוני Job. 14, 17.
לטמון בחבי עיני Job. 31, 33.

כי־עוני אגיד Ps. 38, 19.
cum suff.: וַעֲוֹנִי
ועוני לא־כסיתי Ps. 32, 5.
cum suff.: בַּעֲוֹנִי
כשל בעוני כחי Ps. 31, 11.
cum suff.: לַעֲוֹנִי
כי־תבקש לעוני Job. 10, 6.
וסלחת לעוני Ps. 25, 11.
cum suff.: מֵעֲוֹנִי
ואשתמרה מעוני 2 Sam. 22, 24.
ואשתמר מעוני Ps. 18, 24.
כבסני מעוני Ps. 51, 4.
cum suff.: וּמֵעֲוֹנִי
ומעוני לא תנקני Job. 10, 14.
cum suff.: עֲוֹנֵנוּ
ומה עוננו ומה חטאתנו Jer. 16, 10.
cum suff.: לַעֲוֹנֵנוּ
וסלחת לעוננו ולחטאתנו Ex. 34, 9.
cum suff.: מֵעֲוֹנֵנוּ
חשכת למטה מעוננו Esr. 9, 13.
cum suff.: עֲוֹנֶךָ
כי־יאלף עונך פיך Job. 15, 5.
על רב עונך Hos. 9, 7.
cum suff.: עֲוֹנֶךָ *p.*
וסר עונך Jes. 6, 7.
העברתי מעליך עונך Zach. 3, 4.
cum suff.: בַּעֲוֹנֶךָ
כי כשלת בעונך Hos. 14, 2.
cum suff.: מֵעֲוֹנֶךָ
ישה לך אלוה מעונך Job. 11, 6.
cum suff.: עֲוֹנֵךְ
נכחם עונך לפני Jer. 2, 22.
אך דעי עונך Jer. 3, 13.
ברב עונך נגלו שוליך Jer. 13, 22.
על רב עונך Jer. 30, 14. 15.
ולא־גלו על־עונך Thr. 2, 14.
תם־עונך בת־ציון Thr. 4, 22.
פקד עונך בת־אדום Thr. 4, 22.
cum suff.: עֲוֹנְכֶם
ינן הזכרכם עונכם Ez. 21, 29.
cum suff.: עֲוֹנוֹ
אם־לוא יגיד ונשא עונו Lev. 5, 1.
ראשם ונשא עונו Lev. 5, 17.
ונשא עונו Lev. 17, 16.
ראכליד עונו ישא Lev. 19, 8.
ערות אחתו גלה עונו ישא Lev 20, 17.
יגלו שמים עונו Job. 20, 27.
למצא עונו לשנא Ps. 36, 3.
עונו ישים נכח פניו Ez. 14, 4. 7.
cum suff.: בַּעֲוֹנוֹ
לא גוע בעונו Jos. 22, 20.
איש בעונו ימות Jer. 31, 30.
בעונו ימות Ez. 3, 18. 19.
ואיש בעונו חיתו Ez. 7, 13.
המות איש בעונו Ez. 7, 16.
ותה־מת בעונו Ez. 18, 18.
הוא בעונו נלקח Ez. 33, 6.
הוא רשע בעונו ימות Ez. 33, 8.
הוא בעונו ימות Ez. 33, 9.
cum suff.: עֲוֹנָהּ
האכלת ממנו עונה תשא Lev. 7, 18.
ואפקד עונה עליה Lev. 18, 25.
תשא את עונה Num. 5, 31.
ונשא את עונה Num. 30, 16.
כי נרצה עונה Jes. 40, 2.
cum suff.: נִפְשׁ עֲוֹנָהּ
והנפש ההוא עונה בה Num. 15, 31.
cum suff.: בַּעֲוֹנָהּ
אל־תדמו בעונה Jer. 51, 6.
cum suff.: עֲוֹנָם
עונם ישאו Lev. 20, 19.
את־עונם ואת־עון אבתם Lev. 26, 40.
ואז ירצו את־עונם Lev. 26, 41.
והם ירצו את־עונם Lev. 26, 43.

והם ישאו עונם Num. 18, 23.
ואל־תכס על־עונם Neh. 3, 37.
תנה־עון על־עונם Ps. 69, 28.
ובנגעים עונם Ps. 89, 32.
ועל־רשעים עונם Jes. 13, 11.
עתה יזכר עונם Jer. 14, 10.
ולא־נשמן עונם Jer. 16, 17.
משטה עונם Jer. 16, 18.
אל־תכפר על־עונם Jer. 18, 23.
נאם־י׳ את־עונם Jer. 25, 12.
וטהרתים מכל־עונם Jer. 33, 7.
ועל־עבדיו את־עונם Jer. 36, 31.
תשא את־עונם Ez. 4, 4.
שני עונם למספר ימים Ez. 4, 5.
כי־מכשול עונם היה Ez. 7, 19.
ומכשול עונם נתנו Ez. 14, 2.
ונשאו עונם Ez. 14, 10.
ונשאו עונם Ez. 44, 12.
ואל־עונם ישאו נפשו Hos. 4, 8.
עתה יזכר עונם Hos. 8, 13.
יזכור עונם Hos. 9, 9.
cum suff.: בַּעֲוֹנָם
ימקו בעונם Lev. 26, 39.
וימכו בעונם Ps. 106, 43.
ונמקו בעונם Ez. 4, 17.
כי בעונם גלו Ez. 39, 23.
יכשלו בעונם Hos. 5, 5.
cum suff.: לַעֲוֹנָם
כי אסלח לעונם Jer. 31, 34.
וסלחתי לעונם Jer. 36, 3.
pl. cum suff.: עֲוֹנֵינוּ
ותמוגנו ביד־עונינו Jes. 64, 6.
אם עוניו ענו בנו Jer. 14, 7.
pl. cum suff.: וַעֲוֹנֵנוּ
ועונו כרוח ישאנו Jes. 64, 5.
pl. cum suff.: מֵעֲוֹנֵינוּ
לשוב מעונינו Dan. 9, 13.
pl. cum suff.: עֲוֹנֵךְ
מרב עונך Ez. 28, 18.
pl. cum suff.: עֲוֹנֵכִי
הסלח לכל־עונכי Ps. 103, 3.
2 pl.: עֲוֹנֹת, עֲוֹנוֹת
עונת בני ישראל Lev. 16, 21.
כמה לו עונות וחטאות Job. 13, 23.
ותורישני עונת נעורי Job. 13, 26.
כי־חמה עונות חרב Job. 19, 29.
דברי עונת גברו מני Ps. 65, 4.
אל תזכר־לנו עונת ראשונים Ps. 79, 8.
אם־עונות תשמר־יה Ps. 130, 3.
שבו על־עונת אבותם Jer. 11, 10.
עונות כהניה Thr. 4, 13.
pl.: וַעֲוֹנוֹת
ועונות אבתיהם Neh. 9, 2.
ועונת אבותיכם Jes. 65, 7.
pl.: בַּעֲוֹנוֹת
ואתן בעונות אבתם Lev. 26, 39.
pl.: וּבַעֲוֹנוֹת
ובעונות אבתינו Dan. 9, 16.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתַי
כי עונתי עברו ראשי Ps. 38, 5.
השיגוני עונתי Ps. 40, 13.
וכל־עונתי מחה Ps. 51, 11.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתֵינוּ
כי עונתינו רבו למעלה Esr. 9, 6.
שת עונתינו לנגדך Ps. 90, 8.
יכבוש עונתינו Mich. 7, 19.
pl. c. suff.: וַעֲוֹנֹתֵינוּ
ועונתינו ידענום Jes. 59, 12.
pl. c. suff.: וּבַעֲוֹנֹתֵינוּ
ובעונתינו נתנו אנחנו Esr. 9, 7.
pl. c. suff.: בַּעֲוֹנֹתֵינוּ
ולא כעונתינו גמל Ps. 103, 10.
pl. c. suff.: מֵעֲוֹנֹתֵינוּ
מדכא מעונתינו Jes. 53, 5.

pl. c. suff.: בַּעֲוֹנֹתֶיךָ
הוגעתני בעונתיך Jes. 43, 24.
pl. c. suff.: לַעֲוֹנֹתֶיךָ
ואין־קץ לעונתיך Job. 22, 5.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתֵיכֶם
תשאו את עונתיכם Num. 14, 34.
עונתיכם היו מבדלים Jes. 59, 2.
עונתיכם ועונת אבתיכם Jes. 65, 7.
עונותיכם הטו־אלה Jer. 5, 25.
עונתיכם ועל תועבתיכם Ez. 36, 31.
טהרי אתכם מכל עונותיכם Ez. 36, 33.
את כל־עונתיכם Am. 3, 2.
pl. c. suff.: בַּעֲוֹנֹתֵכֶם
הן בעונתיכם נמכרתם Jes. 50, 1.
ונמקתם בעונתיכם Ez. 24, 23.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתָיו
יפדה את־ישראל מכל עונתיו Ps. 130, 8.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתָיו
עונתיו ילכדנו Prv. 5, 22.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתָם
עונתם אל ארץ גזרה Lev. 16, 22.
עונתם על־עצמתם Ez. 32, 27.
pl. c. suff.: וַעֲוֹנֹתָם
ועונתם הוא יסבל Jes. 53, 11.
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתֵיהֶם
וסלחתי לכול־עונתיהם Jer. 33, 8.
אנחנו עונתינו סבלנו Thr. 5, 7.
pl. c. suff.: מֵעֲוֹנֹתֵיהֶם
ויכלמו מעונתיהם Ez. 43, 10.
pl. c. suff.: וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם
ומעונתיהם יתענו Ps. 107, 17.

עָוָה

ע״נ ומכון לדעת שׁמן־סיכוך כמו עון, לומר עונם ופועלות [ניטענוג], וכן שׁמקנגס. ולדעת שׁלמה יקקי כמו עֲיִי לקמן, לומר קוכחם ושׁמה [רוקינע, עריימעלסוייפען], ומכוון שׁעניני מהפכה, כי הוא גויל מכחר עֲוָה הקרן, שׁדומה לו חֲפָכָה [ע״נ י׳, ג׳].

n. f., poena perversitatis, supplicium, castigatio. Sic *Uziëli* et *Menahem Ibn-Saruk. Isaaki* vertit: ruina, ruderum acervus. Vertendum est potius: perversio, eversio, a v. piel. עִוָּה (syn. הֲפָכָה, 2 Sam. 10, 3.). LXX. *ἀδικία.*

Ez. 21, 32. עוה עוה אשימנה

עָוָה

ע״נ, לפי כוכני עֲוָרִים ככפילת הפף לדעת כל״ק, ול״כ לפיכני קמור עֲוָרִים כלשׁון קשׁני קנף. המוכן עוות וסלוף וכעוחות [פֿערקעהרטעיין], או כדעת רש״י עיוף דעת וזגעון, לומר כוה שׁעה שׁהניב לשׁכחו עֲיָיָה, כי מעולם לפ׳ כמף פעל נדמיון פ׳ ול׳ לפ׳ זיסיס כפול.

n. m. pluralet. (duplicata prima radicali, ex sent. Qimchii; ergo non pro כִּוְּרִים, uti nonnulli arbitrati sunt), perversitas, insania, a v. עִוָּה, non עָוַת (uti Isaaki, formam verbi enormem comminiscens, asserit). LXX. *πλάνησις* (Vulg. *vertigo*).

Jes. 19, 14. רוח עעים

עָיָה

ע״נ ומכני עִיִּין, עִיִּים, ומפעוכה לדעת שׁמקדקים קמור עֲיָי, ומכוון לדעת יקקי קכנס וגל [טריימעלסוייפען], ומוה ע״י שׁעניכים נשׁע״פ, ולדעת הל״ק מן ע״ה, ומלקוון קמף. ומוה נקיוב אף לפ בְּעֵי ל״ל ע׳ קנר, כאשׁר פרש רש״י ומל״ק, ולפ כדעת כלנ״ג שׁעניכו קפלה, כמו בָּעֵי נקרמי׳.

n. m. (pl. עִיִּים), ruderum acervus, a v. עָיָה, evertere (= עָיַי, uti grammatici volunt). Hinc Job. 30, 24. בְּעִי (h. e. in tumulo, sepulcro), ubi Gersuni, בְּעִי = בְּעִי esse ratus, *nil possunt preces* vertit. LXX. quater: *ὀπωροφυλάκιον.*

בְּעִי
Job. 30, 24. אך לא־בעי ישלח־יד
לְעִי
Mich. 1, 6. לעי השדה
pl.: עִיִּים
Jer. 26, 18. וירושלם עיים תהיה
pl.: לְעִיִּים
Ps. 79, 1. שמו את־ירושלים לעיים
pl.: בַּעִיִּים *n. p.*
Num. 33, 45. ויסעו מעיים
pl.: עִיִּין
Mich. 3, 12. וירושלם עיין תהיה
pl. constr.: בְּעִיֵּי *n. p.*
Num. 21, 11. ויחנו בעיי העברים
Num. 33, 44. בעיי העברים בגבול
מְעִי
ע״נ כמו פי נמ׳ המקום.
n. m. plane ut עֵי.
Jes. 17, 1. מעי למשא
עֲוִיא
ע״נ וככוני עֲוִיָּתָהּ והכוני לע״ו עֲוִיָּתָן והמוכן כמו עוון כענכי.
n. f. plane ut עָוֹן hebr.
pl. c. suff.: וַעֲוִיֹּתֶיהָ
Dan. 4, 24. ועויתך במחן עכין

עִוֵּן

לומר עֲוָה, פעל נודד, והמוכן כמו חָוַשׁ, חִוֵּשׁ, לומר המנודדות ומנוסה המנוסמות ופיפה [פֿליעסען, עכעפֿיי־לען], והמלכה נדוקה נמוי לפעליס המלה, וכן הפעל נעכני. ומוה נקל לל״ק לעוו נמעוו פרעה, לומר לנוס נמנוסת פרעה, לכן פרוש זה נגד כל המוכיס הקדמוניס. מכוסף חֲעִיז חוק, כלשׁון תרגם לבן־עוף חַעֲס ומכניק, לבן לפסיפה, כי נקמנוחו פועל יונק, ועעו המוסרים שׁלפיפה שׁרש. ולפשׁר שׁנגור מוה השׁם עֲנָאזֵל לקמן.

h. e. עָזַז, *v. intr.*, sicut חָזַשׁ, חִוֵּשׁ, fugere, evolare, effugere, cito evadere, arab. *ghàdsa.* Repugnant antiquorum constantisententiae, qui Jes. 30, 2. לָעֻזּוּז (= לָחֻזּוּס) Inf. conj. *Qal* esse dicunt. *Hi.* חֵעִיז (syn. חִבְרִיחַ, חֵחֲסִיס), fuga subtrahere, in asylum *conferre* (ita tamen, ut sign. congregandi non sit nativa). Hinc deducendum videtur n. עֲנָאזֵל, hircus *fugatus*, q.v. LXX. confuse: *σπεύδειν, συνάγειν, ἐκισχύειν, παρακαλεῖν.*

Hif-il: הֵעִיז
3 perf. pl.: הֶעֱיִזוּ
Jes. 10, 31. ישבי הגבים חעיזו
impt. sg.: הָעֵז
Ex. 9, 19. שלח העז את־מקנך
impt. pl.: הָעִיזוּ
Jer. 4, 6. העיזו אל־תעמדו
impt. pl.: הָעֲזוּ
Jer. 6, 1. העזו בני בנימן

עִיט

לומר עֵט, ומוכנו קריפה וקעקוע גליפה וקריקה [פֿייכנעכען, ענג־

Digitized by Google

נתן], וכן אֵת לעיל, אֲשֶׁר מאכו אוֹת, סימן סגלוף וכתקן, אֵת כלי לקריסה, וכן אֵת הספעל לעיל, וכן חֵץ חוּס, וכאלמי עֵט מעלמו, כדומה לְעֵץ, רֵעֵץ, וכן רֵעֵט כתרמי, ומוס סכנוסות עֵט, עַיִט ונקרמי עֵטָא.

h. e. עֵט *v. tr.*, infigere, incidere, insculpere, sicut אֵת (אוֹת), אֵת, חֵץ. Aram. indidem עֵט (arab. plene: עאט), comp. רֵעֵט, quae sunt vv. hebraicis רֵעֵץ aequanda.

עֵט

ס״ו, וכרכו לדעת לכנו לגלולי לכנו-נכוֹן עשה, ודומה לו עיין של נקט בתלמוד, לומר קולמוס שכתבו בו היום, ולדעת רל״ק שרבו עיין, ובניסס שקר, כי שרבו עוע כחבר לאמרנו. סמוכן מצרע ולכן וקרע לקריעה וקריקה [גריסַּעל], ל״ע עט כרוֹל, עט סופר.

n. m., stilus, a fodiendo et exarando. *Abulwalid* radicem עָטָה esse dicit (collato rab. עֲטָרוֹ שֶׁל־נָחָשׁ), et calamum, quo supplicium mortis scribatur, intelligit. *Qimchi* v. עיט subesse dicit. Uterque ineptit. LXX. *γραφίς, γραφεῖον, κάλαμος, σχοῖνος.*

עֵט

Ps. 45, 2. עט ׀ סופר מהיר
Jer. 8, 8. עט שקר סופרים

בְּעֵט

Job. 19, 24. בעט־ברזל ועפרת
Jer. 17, 1. כתובה בעט ברזל

עַיִט

ס״ו ע״ע בַּיִת עַן בְּוִית, וסרכון עוף קופס [רויכַּזַנגעל], עצרס קעיסס נפשקל, וכן הסשקל לגל תקעס כל״ל. לדעת יקקי עַן עע לעון עיסס ועיפס, וכן לדעתו ויעע על הַשְׁלָג, ולין ציסיס כנוי לכובש יפרשנו ג״כ מלעון עשה ועשס, כדעת לכן סרוק, וסלקרון נעַן סכרע.

n. m. (a v. עוט, transl. *capere*, sicut בַּיִת a v. בּוּת), avis rapax (syn. תַּחְמָס). *Isaaki* ab impellendo s. involando in praedam (cf. 1 S. 15, 19.) dictum arbitratur, idque perperam. LXX. *τὸ πετεινόν, ἄρνεον; σπήλαιον.*

עַיִט

Jes. 46, 11. קרא ממזרח עַיִט *p.*
Job. 28, 7. נתיב לא־ידעו עַיִט

הָעַיִט

Jer. 12, 9. העיט צבוע נחלתי לי
Jer. 12, 9. העיט סביב עליה

הָעַיִט

Gn. 15, 11. וירד העיט
Jes. 18, 6. וקץ עליו העיט

constr.: לָעַיִט

Jes. 18, 6. יעזבו יחדו לעיט הרים
Ez. 39, 4. לעיט צפור כל־כנף

עֵטָא

ס״כ נקלמי מן עֵט, כמו עֵצָה נענני מן עָץ, וסמוכן לס״ו יעוע.

n. f. aram., a hebr. עֵצָה (עָץ) non diversum, consilium. LXX. *βουλή.*

Dan. 2, 14. החיב עטה וטעם

עָוַל

פעל ל״ע נקל, ומוכנו כמו אֵיל לעיל, לומר נתמנוסו רעיון ונפלוס כלים ונפילס וכילס וכפלס [שלַפֶּן ויין], ומוס כמו מנל קול, סהשקל על רעיס לב ונמיכת רוס על רעוס וכסילות [ויכדיג, גשטעלט ויין], עי׳ הקקר ומתמוס לגל הפעלים אָוַל, אָבַל, דָּוַל. סכנד עָוַל עזוס לולס והנלים וכעפס, וקל לסנין מכרס.

v. in c: Qal inus., comp. et intr., languidum, depressum, caducum, marcidum esse, transl., sicut אָוַל, animo languere, flaccescere, debilitatum esse, inertem, stolidum, improbum esse. De origine v. s. vv. אָבַל, דָּוַל. *Pi.* עִוֵּל, stolide, improbe, injuste agere. LXX. *παρανομεῖν; עֲוָל נְכוֹחוֹת, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιεῖν.*

Pi-el: עִוֵּל

part. masc.: מְעַוֵּל

Ps. 71, 4. מכף מעול וחומץ

3 imperf.: יְעַוֵּל

Jes. 26, 10. בארץ נכחות יעוֵל

עַוָּל

ס״ו, ומוכנו עוסס עולס ועולת ועסס [לוכנעגעלַּעגער, ויכדיגער], גויר נכין סכנד. נסרגוס עַוָּל עסלמו, לו סקוקי׳ מכו עַוְלָאי, ונסס עכריכין עַוְלָן.

n. m. piel. ac proinde *habitualiter* intelligendum, injustus, peccator. Targ. inde adj. עַוְלָאי, neohebr. עַוְלָן. LXX. *ἄδικος, παράνομος.*

Job. 18, 21. אך־אלה משכנות עול
Job. 29, 17. ואשברה מתלעות עול
Zeph. 3, 5. ולא־יודע עול בשת

לְעַוָּל

Job. 31, 3. הלא־איד לעול

כְּעַוָּל

Job. 27, 7. ומתקוממי כעוֹל

עָוֶל

ס״ו, תמוכס עקיקין תמור עָוֶל, ונכנוי עַוְלוֹ. ומנמן לך ס״ל עָוֶל ניקוקלל. סעשר לולס וכסילות נכלס וכעס [ויכדַּשעסקיין, לוכנעגעל], ולין ציס כנוי לכובש כמו לין־נכלה, ועול נמעסס הוס סלוף לין וסכרס פניס, וספוכו לקוכס.

n. m. (semel עָוֶל Ez. 28, 18., cujus est forma vetustior, c. s. עַוְלוֹ), injustitia, pravitas, velut in judiciis vel negotiatione (opp. אֱמוּנָה, syn. נְבָלָה, בְּסִילוּת). LXX. *ἀδικία, ἀνομία, παράπτωμα, πλημμέλημα, ταράττειν τὸ δίκαιον.*

Lv. 19, 15. 35. לא־תעשו עול במשפט
Dt. 25, 16. כל עשה עול
Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול
Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי
Ps. 53, 2. והתעיבו עול
Ps. 82, 2. עד־מתי תשפטו־עול
Prv. 29, 27. תועבת צדיקים איש עול
Job. 34, 32. אם־עול פעלתי לא אסיף
Jer. 2, 5. מה־מצאו אבותיכם בי עול
Ez. 3, 20. 18, 24. ועשה עול
Ez. 18, 26. ועשה עול ומת עליהם
Ez. 33, 13. ועשה עול
Ez. 33, 15. לבלתי עשות עול
Ez. 33, 18. ועשה עול ומת בהם

לד״ק בְּעַוְלוֹ

Ez. 28, 18. בעול רכלתך

מֵעַוָּל

Job. 34, 10. ושדי מעול
Ez. 18, 8. מעול ישיב ידו

cum suff.: בְּעַוְלוֹ

Ez. 18, 26. בעולו אשר־עשה ימות

cum suff.: וּבְעַוְלוֹ

Ez. 33, 13. ובעולו אשר־עשה

עַוָּלָה

ס״כ גויר עָוֶל סוכרי״, ונסס הכוסס תכליתיק עַוָּלָתָה, לו נתנוסק הולו עַלָּתָה, וכרנוי קדיכס הקנוסק עוֹלוֹת. סמוכן כמו עֵגֶל, וסוס מופעס כמוסו, וכן עַוְלָא נתרגוס. ולעל לעכו קלת שהעס עוֹלָה ניעיכ ס״ל ק׳ כמו עַוָּלָה נלין סכרס, וגס לל סכיכוסו סתוכיכס.

n. f. (a m. עָוֶל, c. *He* parag. עַוְלָתָה, vel, quiescente *Vav*, עַלָּתָה; pl. עוֹלוֹת), vi eadem, qua עָוֶל, targ. עַוְלָא. Errant et veterum consensui repugnant, qui Jes. 61, 8. עַוְלָה = עוֹלָה esse censent. LXX. *ἀδικία, ἀνομία; ἄδικος, ἄνομος, δόλιος, φαῦλος;* parag. *ἀδικία, ἀδίκημα, ἀνομία.*

2 Sam. 3, 34. כנפול לפני בני־עולה
2 Sam. 7, 10. ולא־יסיפו בני־עולה
1 Chr. 17, 9. ולא־יוספו בני־עולה
2 Chr. 19, 7. עולה ומשא פנים
Job. 6, 29. שובו נא אל־תהי עולה
Job. 6, 30. היש־בלשוני עולה
Job. 11, 14. ואל־תשכן באהליך עולה
Job. 13, 7. הלאל תדברו עולה
Job. 15, 16. איש־שתה כמים עולה
Job. 22, 23. תרחיק עולה מאהליך
Job. 24, 20. ותשבר כעץ עולה
Job. 27, 4. אם־תדברנה שפתי עולה
Job. 36, 23. ומי־אמר פעלת עולה
Prv. 22, 8. זורע עולה יקצור־און
Ps. 37, 1. אל־תקנא בעשי עולה
Ps. 89, 23. ובן־עולה לא יענגו
Ps. 107, 42. וכל־עולה קפצה פיה
Ps. 119, 3. אף לא־פעלו עולה
Jes. 59, 3. לשונכם עולה תהגה
Zeph. 3, 5. לא יעשה עולה
Zeph. 3, 13. לא־יעשו עולה

וְעַוְלָה

Ps. 43, 1. מאיש מרמה ועולה
Mal. 2, 6. ועולה לא־נמצא בשפתיו

בְּעַוְלָה

Mich. 3, 10. וירושלם בעולה
Hab. 2, 12. וכונן קריה בעולה

c. h finis.: עַוְלָתָה

Ps. 92, 15. צורי ולא־עלתה בו
Ez. 28, 15. עד־נמצא עולתה בך
Hos. 10, 13. עולתה קצרתם

c. h finis.: בְּעַוְלָתָה

Ps. 125, 3. בעולתה ידיהם

c. h finis.: וְעַלָתָה

Job. 5, 16. ועלתה קפצה פיה

pl.: עוֹלוֹת

Ps. 58, 3. אף־בלב עולות תפעלון
Ps. 64, 7 יחפשו־עולת

עָוֵיל

ס״ו, לך נקיוב י״ו ״ל, ומכיכו כמו קוי״ל [כס״י], ווסו שקין [כלכ״נ], ומוכן סמכוון עי׳ תקע קוי״ל.

n. m. solitarium, sicut אָוִיל q. v., injustus, mendax. LXX. *ἀσεβής.*

Job. 16, 11. יסגירני אל אל עויל

עֲלָוָה

ס״כ וסוס סמכוס מן עַוָּלָה, נדמיון סמכוון, ודומס שלמס ושלמס כשב וכבש.

n. f. (metathes. ex עַוְלָה, ad s. f. שִׁמְלָה, שַׂלְמָה; כֶּבֶשׁ, כַּשָּׂב), injustitia, improbitas. LXX. (*τὰ τέκνα*) *ἀδικίας.*

Hos. 10, 9. על־בני עלוה

עוֹל

לומר עֵל, ס״כ, וסמוכן היכוקות [ויינען, טרַאַכקנען], ומקוסו כ״ל כולד עכין כוילס וסקסס וסכוי ועפיס [לויבער-סַלְיעסקען], כמו גֵּל, אֲגַל נתוכף מכוונס, ומוס שקיס ונמיקס [שלירפַּען], וסלון סמכוון נדומס ג״כ נמעלים [ויכדיג, גשטעלט ויין], עי׳ הקקר ומתמוס לגל הפעלים אָוַל, אָבַל, דָּוַל. סכנד עָוֵל עזוס לולס והנלים וכעס.

v. in c: Qal inus., comp. et intr., languidum, depressum, caducum, marcidum esse, transl., sicut אָוַל, animo languere, flaccescere, debilitatum esse, inertem, stolidum, improbum esse. De origine v. s. vv. אָבַל, דָּוַל. *Pi.* עִוֵּל, stolide, improbe, injuste agere. LXX. *παρανομεῖν; עֲוָל נְכוֹחוֹת, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιεῖν.*

Pi-el: עִוֵּל

part. masc.: מְעַוֵּל

Ps. 71, 4. מכף מעול וחומץ

3 imperf.: יְעַוֵּל

Jes. 26, 10. בארץ נכחות יעוֵל

עַוָּל

ס״ו, ומוכנו עוסס עולס ועולת ועסס [לוכנעגעלַּעגער, ויכדיגער], גויר נכין סכנד. נסרגוס עַוָּל עסלמו, לו סקוקי׳ מכו עַוְלָאי, ונסס עכריכין עַוְלָן.

n. m. piel. ac proinde *habitualiter* intelligendum, injustus, peccator. Targ. inde adj. עַוְלָאי, neohebr. עַוְלָן. LXX. *ἄδικος, παράνομος.*

Job. 18, 21. אך־אלה משכנות עול
Job. 29, 17. ואשברה מתלעות עול
Zeph. 3, 5. ולא־יודע עול בשת

לְעַוָּל

Job. 31, 3. הלא־איד לעול

כְּעַוָּל

Job. 27, 7. ומתקוממי כעוֹל

עָוֶל

ס״ו, תמוכס עקיקין תמור עָוֶל, ונכנוי עַוְלוֹ. ומנמן לך ס״ל עָוֶל ניקוקלל. סעשר לולס וכסילות נכלס וכעס [ויכדַּשעסקיין, לוכנעגעל], ולין ציס כנוי לכובש כמו לין־נכלה, ועול נמעסס הוס סלוף לין וסכרס פניס, וספוכו לקוכס.

n. m. (semel עָוֶל Ez. 28, 18., cujus est forma vetustior, c. s. עַוְלוֹ), injustitia, pravitas, velut in judiciis vel negotiatione (opp. אֱמוּנָה, syn. נְבָלָה, בְּסִילוּת). LXX. *ἀδικία, ἀνομία, παράπτωμα, πλημμέλημα, ταράττειν τὸ δίκαιον.*

Lv. 19, 15. 35. לא־תעשו עול במשפט
Dt. 25, 16. כל עשה עול
Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול
Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי
Ps. 53, 2. והתעיבו עול
Ps. 82, 2. עד־מתי תשפטו־עול
Prv. 29, 27. תועבת צדיקים איש עול
Job. 34, 32. אם־עול פעלתי לא אסיף
Jer. 2, 5. מה־מצאו אבותיכם בי עול
Ez. 3, 20. 18, 24. ועשה עול
Ez. 18, 26. ועשה עול ומת עליהם
Ez. 33, 13. ועשה עול
Ez. 33, 15. לבלתי עשות עול
Ez. 33, 18. ועשה עול ומת בהם

לד״ק בְּעַוְלוֹ

Ez. 28, 18. בעול רכלתך

מֵעַוָּל

Job. 34, 10. ושדי מעול
Ez. 18, 8. מעול ישיב ידו

cum suff.: בְּעַוְלוֹ

Ez. 18, 26. בעולו אשר־עשה ימות

cum suff.: וּבְעַוְלוֹ

Ez. 33, 13. ובעולו אשר־עשה

עַוָּלָה

ס״כ גויר עָוֶל סוכרי״, ונסס הכוסס תכליתיק עַוָּלָתָה, לו נתנוסק הולו עַלָּתָה, וכרנוי קדיכס הקנוסק עוֹלוֹת. סמוכן כמו עֵגֶל, וסוס מופעס כמוסו, וכן עַוְלָא נתרגוס. ולעל לעכו קלת שהעס עוֹלָה ניעיכ ס״ל ק׳ כמו עַוָּלָה נלין סכרס, וגס לל סכיכוסו סתוכיכס.

n. f. (a m. עָוֶל, c. *He* parag. עַוְלָתָה, vel, quiescente *Vav*, עַלָּתָה; pl. עוֹלוֹת), vi eadem, qua עָוֶל, targ. עַוְלָא. Errant et veterum consensui repugnant, qui Jes. 61, 8. עַוְלָה = עוֹלָה esse censent. LXX. *ἀδικία, ἀνομία; ἄδικος, ἄνομος, δόλιος, φαῦλος;* parag. *ἀδικία, ἀδίκημα, ἀνομία.*

2 Sam. 3, 34. כנפול לפני בני־עולה
2 Sam. 7, 10. ולא־יסיפו בני־עולה
1 Chr. 17, 9. ולא־יוספו בני־עולה
2 Chr. 19, 7. עולה ומשא פנים
Job. 6, 29. שובו נא אל־תהי עולה
Job. 6, 30. היש־בלשוני עולה
Job. 11, 14. ואל־תשכן באהליך עולה
Job. 13, 7. הלאל תדברו עולה
Job. 15, 16. איש־שתה כמים עולה
Job. 22, 23. תרחיק עולה מאהליך
Job. 24, 20. ותשבר כעץ עולה
Job. 27, 4. אם־תדברנה שפתי עולה
Job. 36, 23. ומי־אמר פעלת עולה
Prv. 22, 8. זורע עולה יקצור־און
Ps. 37, 1. אל־תקנא בעשי עולה
Ps. 89, 23. ובן־עולה לא יענגו
Ps. 107, 42. וכל־עולה קפצה פיה
Ps. 119, 3. אף לא־פעלו עולה
Jes. 59, 3. לשונכם עולה תהגה
Zeph. 3, 5. לא יעשה עולה
Zeph. 3, 13. לא־יעשו עולה

וְעַוְלָה

Ps. 43, 1. מאיש מרמה ועולה
Mal. 2, 6. ועולה לא־נמצא בשפתיו

בְּעַוְלָה

Mich. 3, 10. וירושלם בעולה
Hab. 2, 12. וכונן קריה בעולה

c. h finis.: עַוְלָתָה

Ps. 92, 15. צורי ולא־עלתה בו
Ez. 28, 15. עד־נמצא עולתה בך
Hos. 10, 13. עולתה קצרתם

c. h finis.: בְּעַוְלָתָה

Ps. 125, 3. בעולתה ידיהם

c. h finis.: וְעַלָתָה

Job. 5, 16. ועלתה קפצה פיה

pl.: עוֹלוֹת

Ps. 58, 3. אף־בלב עולות תפעלון
Ps. 64, 7 יחפשו־עולת

עָוֵיל

ס״ו, לך נקיוב י״ו ״ל, ומכיכו כמו קוי״ל [כס״י], ווסו שקין [כלכ״נ], ומוכן סמכוון עי׳ תקע קוי״ל.

n. m. solitarium, sicut אָוִיל q. v., injustus, mendax. LXX. *ἀσεβής.*

Job. 16, 11. יסגירני אל אל עויל

עֲלָוָה

ס״כ וסוס סמכוס מן עַוָּלָה, נדמיון סמכוון, ודומס שלמס ושלמס כשב וכבש.

n. f. (metathes. ex עַוְלָה, ad s. f. שִׁמְלָה, שַׂלְמָה; כֶּבֶשׁ, כַּשָּׂב), injustitia, improbitas. LXX. (*τὰ τέκνα*) *ἀδικίας.*

Hos. 10, 9. על־בני עלוה

עוֹל

לומר עֵל, ס״כ, וסמוכן היכוקות [ויינען, טרַאַכקנען], ומקוסו כ״ל כולד עכין כוילס וסקסס וסכוי ועפיס [לויבער-סַלְיעסקען], כמו גֵּל, אֲגַל נתוכף מכוונס, ומוס שקיס ונמיקס [שלירפַּען], וסלון סמכוון נדומס ג״כ נמעלים

Digitized by Google

עֲוִילִים *pl.:*
Job. 19, 18. גם־עוילים מאסו בי
עֲוִילֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Job. 21, 11. ישלחו כצאן עולליהם

עֻלָּם

ג״ו נויר עַל [כינוי של פעל עָלַל], וכן אֲלָם שכיי מן אָצַל, חֻלָּם שכיי מן חָלַל, בָּרָם שכיי מן בָּרַר, טָרָם מן טָרַר, וכלל שלם הסופיי רָם, תמונת שם לכנוי שם שכיי. והיקבם הגדול היקוד שלשם שבכתיים כנר הכיל סופיי וס בשוות, ולפעמים ג״כ לָהֵם מן לָהַם, ושלשלם את סנוף [ל״ג ק״כ ס״ע], וכן נפעל נָזַם, בָּהֵם קדי־עולן, ובנוסחי הוס נכתבו השלקדקים, והכיבו פעל נויבו ליסודו. פשעל כעב כעד [יונגליבג], לומר לשל כו הכת ולקוח קיוכית לרוב, וכן עלאם, עלים נעכיני, ושם פעל שמי עֻלָּם היות עלם ונכער, ובשפם סוכית אֶחְצַם היות עלם. בשלמי הוס עֻלָּם פעל, בשכוון חוקים ועויוס ותקיפם, ומוס קולקיי עֻלִּים.

n. m. (ex n. primario עָל, quod est verbi עָלַל prt., ortum, ad s. f. לָהַם, עֻלָּם, טָרָם, חֻלָּם, צֻלָּם h. e. alimentum, quo succositatem accipit corpus, et, ut videtur, בָּהֵם, נָזַם, quae nn. omnia, addita terminatione *ēm*, ex formis primariis צַל, תַּל, בָּרַר, etc. orta sunt), puer, juvenis, primo aetatis flore pubescens viriumque robore insignis, a v. עָלַל, tenerum, vegetum, nervosum esse, arab. *ghulâm*, *ghulaim* (unde v. denom. *ghalima*, juvenem, puberem esse, coëundi cupiditatem habere, cf. syr. אֶחְצַם, adolescere, adolescentem esse). Aram. inde v. עֻלַּם, robustum, ferocem esse, adj. עֻלַּיִם. LXX. *νεανίσκος*.

עֲלֻמָּה *p.*
1 Sam. 17, 56. בן־מי־זה העלם
לָעֻלֶּם
1 Sam. 20, 22. ראם־כה אמר לעלם
עַלְמָה
ג״כ מן עֻלַּם סוכיי, ושמונן נעלם [אֶחְצַבן], והתמונת נת רכות השכיס בכת וקוק הכעבות, ולפעמים ג״כ כזוקס ונעולם, כמו נספמוק לרך נבר בעלם. נאפיי עֻלַּם הוכר אֶחְצַא לנקבי כוס. ופעל למין כועס פיוע עַל־עֲלָמוֹת לל״ק נכנון עלמות ובעבות, והכבון זהוק שם כלי זיין.

n. f. (a m. עֻלַּם), puella, virgo, nubilis illa vel nupta, tenera et florens aetate, valens ac vegeta, aram. עַלְמָא (עֻלַּם). Ad phrasin עַל־עֲלָמוֹת quod attinet, probabilius est, instrumentum, quam virginalem cantum significari. LXX. *νεᾶνις, παρθένος, νεότης*.

הָעַלְמָה
Gn. 24, 43. והיה העלמה היצאת
Ex. 2, 8. ותלך העלמה ותקרא
Jes. 7, 14. הנה העלמה הרה
בָּעַלְמָה
Prv. 30, 19. ודרך גבר בעלמה
עֲלָמוֹת *pl.:*
Ps. 68, 26. עלמות תופפות
Cant. 1, 3. על־כן עלמות אהבוך
1 Chr. 15, 20. *בנבלים על־עלמות
Ps. 46, 1. *על־עלמות שיר
וַעֲלָמוֹת *pl.:*
Cant. 6, 8. ועלמות אין מספר

עֲלֻמִּים
ג״ו כינוי נויר עֻלָּם, ושוס ע״פ זְקֵנִים, בְּתוּלִים, נְעוּרִים, ושפשר עם נעוריס שו סנוער, לומר קוקף וכף סנעורת [יונעכדשלטער, -קרשפּס], ונשכוון שקקיון לשמקדנס שוס קיל. נקרנוס עֲלֻמוּת הילדות והנעורת, עֲלֻמִּין קוקף וכף סנעורת.

n. m. pluralet. (a n. עֻלָּם secundarium, ad s. f. בְּתוּלִים, זְקֵנִים, נְעָרִים, בְּחוּרִים a nn. לֶחֶל, נַעַר), aetas puerilis vel juvenilis, robur juvenile, vigor virium (Jugendkraft, Mannigkeit), targ. עֲלֻמוּת, juventus; עֲלֻמִּין, vires adolescentiae. LXX. *νεότης, χρόνος, αἰών, -ιος; λῆμαι* עֲלוּמִים, *ἀνδρωθεὶς ἐν ἀνθρώποις*.

עֲלֻמֵנוּ *pl. c. suff.:*
Ps. 90, 8. עלמנו למאור פניך לל״ק
עֲלוּמֶיךָ *pl. c. suff.:*
Jes. 54, 4. כי בשת עלומיך תשכחי
עֲלוּמָיו
Job. 20, 11. עצמותיו מלאו עלומו
Job. 33, 25. ישוב לימי עלומיו
Ps. 89, 46. חקצרת ימי עלומיו

עוֹלָל

ג״ו, והכנוי עוֹלָלִים, ושוס שקנר של מְעוֹלָל [ישע׳ ג׳, י״ב], וכן עֵרֶב [קיוב ג׳ ק׳] תמוך מְעֹרָר, וכן אֹרְרֵי [שם] כשר מְאֹרָרֵי, וכן יְנוּחָה [ישע׳ כ״ו ג׳] תמוך מְעֻנָּחָה, כאשר כנר שנעתי נתע״ק ק״ק, וק״כ הוא תמונס ניכוכיס, וכנור ין שֶׁל נכנין הכנר, והשקדקיס השנשיס השיכיו לשיכיס לריק ולשקר. השוכן כמו שֶׁיֵּל נשר [קיבל, קנשנע], ונמנק שו כתנרת יוקק, שכשר וילך השתוק בכיוכוכות וזוזל לנחס, או שכשר בזוק של וכוע, כמו עולל עשוקים, או שכשר שכולך [קיוב ג׳], ושוס קריקס לשדי, שכוונת שם ולעוג ו׳ לשנס של השלקדקיס.

n. m. (pl. עוֹלָלִים, abbrev. ex מְעוֹלָל Jes. 3, 12., quemadmodum עֵרֶב Job. 3, 8. = מְעֹרָר, אֹרְרֵי ib. = מְעֻנָּחָה, מְאֹרָרֵי Jes. 51, 3. = מְעֻנָּחָה; igitur hoc n., in quo gramm. mirifice ineptiunt, participiale ex *prt. Piēl* verbi עָלַל oriundum), sicut עָלַל, infans, puerulus, de parvulo sugente vel puero, qui in ulnis gestatur (ע׳ מְשׂוּחָרִים) aut ludit in platea, etiam de puerulo nondum in lucem edito (Job. 3, 16.). Significatum lasciviendi, quam nonnulli subesse dicunt, ipsi confinxerunt. LXX. *νήπιον, τέκνον, ὑποτίττιον*.

Jer. 44, 7. איש־ואשה עולל ויונק
Thr. 2, 11. עולל ויונק

מֵעֻלָּל

1 S. 15, 3. 22, 19. מעולל ועד־יונק
עוֹלְלִים *pl.:*
Ps. 8, 3. מפי עוללים ויונקים
בְּעוֹלְלִים *pl.:*
Job. 3, 16. כעללים לא־ראו אור
עֹלְלֵי *pl. constr.:*
Thr. 2, 20. עללי טפחים
עוֹלְלֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Hos. 14, 1. עלליהם ירטשו
וְעוֹלְלֵיהֶם *pl. c. suff.:*
2 Reg. 8, 12. ועלליהם תרטש
Jes. 13, 16. ועלליהם ירטשו
לְעוֹלְלֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Ps. 17, 14. והניחו יתרם לעולליהם

מָעוֹלָל

ג״ו נקני של עוֹלָל, ומוכנו מעלהו, ופיכנו מן עלל לקמן, ועכיכו נקיקס הכל וכיק.

n. m. (unde עוֹלָל per apocopen factum est), puer tenellus, infans, a v. עָלַל, tenerum, recentem esse viribus. LXX. *καλαμῶντα ὑμᾶς*.

Jes. 3, 12. נגשיו מעולל

עוֹלָל

ג״ו, קמור מְעוֹלָל מן עול, ודומס לל מְעוֹלָל, נדמיון המכוון. וכנר משוס סרל״ק כל משמות השלו קקת עול. משס תָּעֻלָּל נויר נכיו התפעל הִתְעַלָּל, וזוס סופעס כמו הִתְעַלְּלוּת, ומכוון יוכף ועלם לל סיס ולל נכרל בו, ויעיל על וס [ישעי׳ ס״ו ל׳].

n. m. (pro מְעוֹלָל), vi eadem, qua מְעֻלָּל. N. m. הִתְעַלּוּל, quod est a conj. *Hitpa.* הִתְעַלֵּל, vi abstractiva, sicut הִתְעַלְּלוּת, deducendum, nunquam *puerum* vel *infantem* significat, uti jam Jes. 66, 4. demonstrat. Ergo a grammaticis sine causa huc relatum est. LXX. *νήπιον, ἐπιτήδευμα*.

Jer. 6, 11. שפך על־עולל בחוץ
Jer. 9, 20. להכרית עולל מחוץ
עוֹלָלִים *pl.:*
Thr. 4, 4. עוללים שאלו לחם
Joel 2, 16. אספו עוללים
עוֹלָלַיִךְ *pl. c. suff.:*
Ps. 137, 9. ונפץ את־עולליך
Thr. 2, 19. על־נפש עולליך
עוֹלָלֶיהָ *pl. c. suff.:*
Thr. 1, 5. עולליה הלכו שבי
Mich. 2, 9. מעל עלליה תקחו הדרי
Nah. 3, 10. גם עלליה ירטשו

עוֹן

לומר עֵן, ול״ע כ״ף כנור, ומוכנו משכן ותנורס ודיכס [וועסכנען], והתמונת כ״ל כמו שקל עֵבֶר, חֵנֶךְ, לשון כריעס וכפיפס ונלפתות נעים וזקיקס, שכשלל על הכנן ודילס, וכוס גלוייס לן נפוני פעל.

h. e. עֵן *v. inus.*, inclinare, decumbere, considere, domicilium figere, commorari, sicut חֵנֶה, עֵבֶר.

מָעוֹן

ג״ו ומשען מְעֹן ע״פ מָקוֹם, למכנוי מְעוֹנִים, כשרק קמור קלס. השער מעכן וקכיס ותגורס ודילס [וועסכנען], ונשלל על כל מעכן ותגורס ודילס, ומן המכוון של תגור ומשכן המשלל על משגב ומכוסק, נמשמוק מעון לקס סייס לכו.

n. m. (ad s. f. מָקוֹם, c. מְעוֹן, pl. מְעוֹנִים), habitaculum, sensu latissimo, veluti de templo coeloque majestatis, trop. locus quietis, receptaculum, asylum Ψ. 90, 1. LXX. *κατοίκησις, κατοικητήριον, οἰκητήριον, οἶκος; διατριβή, τόπος, κοίτη, καταφυγή; ναός, ἁγίασμα, εὐπρέπεια, νεφέλη, ὀφθαλμός* (עַיִן).

1 Sam. 2, 29. אשר צויתי מעון
1 Sam. 2, 32. והבטת צר מעון
Ps. 71, 3. היה לי לצור מעון
Ps. 90, 1. אדני מעון אתה
מְעֹן *constr.:*
Ps. 26, 8. אהבתי מעון ביתך
Jer. 9, 10, 10. 22. מעון תנים
Jer. 51, 37. לגלים מעון־תנים
Nah. 2, 12. איה מעון אריות
בְּמְעֹן *constr.:*
Ps. 68, 6. אלהים במעון קדשו

מְעוֹנָה *constr.:*
2 Chr. 30, 27. למעון קדשו לשמים
Jer. 49, 33. למעון תנים
מִמְּעוֹן *constr.:*
Dt. 26, 15. השקיפה ממעון קדשך
Zach. 2, 17. נעור ממעון קדשו
וּמִמְּעוֹן *constr.:*
Jer. 25, 30. וממעון קדשו יתן קולו
מְעֹנֵהוּ *cum suff.:* p.
Ps. 91, 9. עליון שמת מעונך
מְעֹנָתוֹ *cum suff.:*
2 Chr. 36, 15. על־עמו ועל־מעונו
מְעֻנָתָהּ *cum suff.:*
Zeph. 3, 7. ולא־יכרת מעונה
מְעוֹנִים *pl.:*
1Chr. 4, 41. אחליהם ואת־המעונים
מְעֻנָּה

ג״כ נויר מָעוֹן, ומוכן משלהו, ככל קומן סמשלוש.

n. f. (a m. מָעוֹן), significatione eadem, qua מָעוֹן. LXX. *κοίτη, κατοικητήριον; μάνδρα, σκεπάζειν*.

Dt. 33, 27. מענה אלהי קדם
מְעֻנָתָהּ *cum suff.:*
Ps. 76, 3. ומעונתו בציון
מְעֻנָתוֹ *cum suff.:*
Am. 3, 4. חיתן כפיר קולו ממענתו
מְעֻנָתָם *cum suff.:*
Ps. 104, 22. ואל־מעונתם ירבצון
בַּמְּעֻנוֹת *pl.:*
Job. 38, 40. כי־ישחו במעונה
מִמְּעֻנוֹת
Cant. 4, 8. ממענת אריות
בְּמְעֻנוֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
Jer. 21, 13. ומי יבוא במעונתינו
וּמְעוֹנֵיהֶן *pl. c. suff.:*
Nah. 2, 12. ומעונתיו טרפה
וּבְמְעֻנוֹתֵיהֶן *pl. c. suff.:*
Job. 37, 8. ובמעונותיה תשכן

עוֹנָה

ג״כ, ומוכנו כריעס על פעס והשכב וניפס וקצים [כיישוועסכונג], וסוס מעמנות רפיית של סשרש, ולסכס כלקנו סמשרשים נפכוזו.

n. f., inclinatio, spec. super mulierem, concubitus. LXX. *ὁμιλία*.

וַעֲוֹנָתָהּ *cum suff.:*
Ex. 21, 10. שארה כסותה ועונתה

עוּף

לומר עָף, ושמונן ע׳ מיסס [פלישענען], וכן כשרש כמכוון כשרס כוסיס [*av-ere*] פשר מעכו שס עוף [*av-is*] וגס הסס כנף שס סוס [*ala* = *avila*]. ותניו נוס כלכול לעוף, מקן יעוף, ועפו נכתף פלשיס, מי פלס כעב תעופינה, והכנס. סכנל עוֹפָם קווק ספעולה, ופעולי שלו תְּחִעוֹפָפָם, וסיוכל הכוסף חֲעִיפָה נקני. וכנור סוס עוֹף כעניי ונקמי צְפָעָם. כ׳ כמו אֲרַבָּם, חָפָא, עֵב, לשון כמוי ועטוי עלוף ונכוף [דעקקען, סילנען], מן סתעטות של עוני וגסוס [דיכע, דיקק ויין], וסוס כדומס לל עֵבֶר, שכשל לק״כ כמו עב על סקשכס. וכפי סכולס לי עקה לין לו עסק בסכוון ק׳ בתעטות סשרש, רק הסקקס של עֵב לעיל נקטו קלע, ותניו נוס משמות חֲעִיפָה, עֵיפָה, מְעִיפָה, מְעוּפָה. ופשר עכין חולשות הוס מן עָף כדומס לל יָעַף, ופפרשנו בלוס משרש נסוף.

h e. עָף, *v. intr.*, volare, lat. *avere*, verbum obsoletum, unde n. *av-is* et *alae* (*ala* = *avila*). *Pi.*

Digitized by Google

עוּפָם (pass. הֻתְעֽוֹפָם), intens., volare, evolare, evanescere. *Hi.* הַעִיף, facere, ut involet, celeriter aliquo dirigere. Hinc n. עוֹף, volucris, hebr. et aram., atque עֲפָאָה; 2) sicut אָרַג, חָפָא, חָפַשׂ; עָב, tegere, velare; proprie: densum, crassum esse, vi eadem, qua v. עָבַט, translate, sicut עָב, de tenebris crassis ac spissis. Non cohaeret hoc v. *tegendi*, ut nobis visum est antehac, cum *volandi* verbo, sed potius nil est nisi verbi עָב forma durior. Gemarice עָף, sicut עָבַט, vi *duplicandi* et *densandi* dicitur, quae est verbi propria ac nativa. Inde nmm. חֲפִיפָה, מוּפָה, עֲפִיפָה, מְעוּפָה q. v. Ad significationem *lassitudinis defectionisque* animi quod attinet, v. עָף hac potestate verbo רָגַע est comparandum, de quo in Tabula Radicum plura dicentur. LXX. *πετεσθαι, ἐπιπέτασθαι; ἀποστέλλειν, παιδεύειν; Hi. ἐφιστάναι.*

3 *perf. pl.:* וְעָפוּ
Jes. 11, 14. ועפו בכתף פלשתים

part. fem.: עָפָה *sg.*
Zach. 5, 1. וחמה מגלה עפה
Zach. 5, 2. אני ראה מגלה עפה

part. f. pl.: עָפוֹת
Jes. 31, 5. כצפרים עפות

inf. constr.: עוּף
Job. 5, 7. ובני רשף יגביהו עוף

inf. constr.: לָעוּף
Prv. 26, 2. כדרור לעוף

1 *imperf.:* אָעוּפָה
Ps. 55, 7. אעופה ואשכנה

3 *imperf. m.:* יָעוּף
Job. 20, 8. כחלום יעוף ולא ימצאהו
Ps. 91, 5. מחץ יעוף יומם
Prv. 23, 5. כנשר יעוף בשמים

3 *imperf. ap.:* וַיָּעָף
1 Sam. 14, 28. ויעף העם
Jud. 4, 21. ויעף וימת

3 *impf. ap.:* וַיֵּעָף
Jes. 6, 6. ויעף אלי

3 *imperf.:* וַיָּעָף *p.*
2 Sam. 22, 11. וירכב על־כרוב ויעף
Ps. 18, 11. וירכב על־כרוב ויעף
Nah. 3, 16. ילק פשט ויעף

3 *impf. fem.:* תָּעוּף
Dt. 4, 17. אשר תעוף בשמים

3 *f. c. h int.:* דֶּהָעוּף *K'tib.*
Prv. 33, 5. התעוף עיניך

1 *impf. pl.:* וְנָעָפָה
Ps. 90, 10. כי־גז חיש ונעפה

3 *impf. pl.:* יָעֻפוּ
Hab. 1, 8. יעפו כנשר חש לאכול

3 *impf. pl. f.:* תְּעוּפֶינָה
Jes. 60, 8. מי־אלה כעב תעופינה

Po-el: עוֹפֵף
part.: מְעוֹפֵף
Jes. 14, 21. שרף מעופף
Jes. 30, 6. ושרף מעופף

inf. c. suff.: בְּעוֹפְפִי
Ez. 32, 10. בעופפי חרבי על־פניהם

3 *imperf.:* יְעוֹפֵף
Gn. 1, 20. ועוף יעופף על־הארץ
Jes. 6, 2. ובשתים יעופף

Hif-il: הֵעִיף
3 *impf. f.:* תַּעֲטִיף *Q're.*
Prv. 23, 5. התעוף עיניך בו

Hof-al: הוּעַף
part.: *מָעָף
Dan. 9, 21. מעף ביעף נגע אלי

Hitpa-el: הִתְעוֹפֵף
3 *imperf.:* יִתְעוֹפֵף
Hos. 9, 11. כעוף יתעופף כבודם

עוֹף

ע״ו, וסמוכן נעל ככף [פַּאֲנעל], ע״ש עיפּ וסתעופפות, וכשלל ע״ל קנוי״ לסמיכת נעלי־ככף [נעפּלינגעל]. כשפּ עכריכיק סוס כשכש עֵיפָה, עֲפִיפוֹת, עוֹפְפוּת, ונֵיין קפּכוק לפּעמיס בֶּן־עוֹף.

n. m., volucer, ales, avis, collect. volatile (Geflügel); בֶּן־עוֹף neohebr., pullus avis. LXX. *ὄρνεον, τὸ πετεινόν.*

Gn. 1, 21. כל־עוף כנף למינהו
Gn. 1, 30. ולכל־עוף השמים
Gn. 2, 19. ואת כל־עוף השמים
Gn. 6, 7. ועד־עוף השמים
Gn. 7, 23. עד־רמש ועד־עוף
Gn. 9, 2. ועל כל־עוף השמים
Lev. 17, 13. ציד חיה או־עוף
Dt. 14, 20. כל־עוף טהור תאכלו
Dt. 28, 26. לכל־עוף השמים
2 S. 21, 10. ולא־נתנה עוף השמים
1 Reg. 14, 11. יאכלו עוף השמים
16, 4. 21, 24.
Ps. 50, 11. ידעתי כל־עוף הרים
Ps. 78, 27. וכחול ימים עוף כנף
עליהם עוף־השמים
Ps. 104, 12. ישכון
Eccl. 10, 20. כי עוף השמים יוליך
Jer. 4, 25. וכל־עוף השמים נדדו
Jer. 5, 27. ככלוב מלא עוף
Jer. 15, 3. ואת־עוף השמים
Ez. 31, 6. קננו כל־עוף השמים
Ez. 31, 13. ישכנו כל־עוף השמים
Ez. 32, 4. כל־עוף השמים
Hos. 2, 20. ועם־עוף השמים
Zeph. 1, 3. אסף עוף־השמים

וְעוֹף

Gn. 1, 20. ועוף יעופף על־הארץ
Job. 12, 7. ועוף השמים ויגד לך
Ez. 38, 20. ועוף השמים

וָעוֹף

Jer. 12, 4. ספתה בהמות ועוף

הָעוֹף

Gn. 7; 8. ומן־העוף וכל אשר־רמש
Gn. 7, 14. וכל־העוף למינהו
Gn. 8, 19. כל־הרמש וכל־העוף
Gn. 8, 20. ומכל העוף הטהור
Gn. 40, 19. ואכל העוף את־בשרך
Lev. 1, 14. מן־העוף עלה
Lev. 11, 13. תשקצו מן־העוף
Lev. 11, 20. כל שרץ העוף
Lev. 11, 21. מכל שרץ העוף
Lev. 11, 23. וכל שרץ העוף
Lev. 20, 25. ובין־העוף הטמא
Dt. 14, 19. וכל שרץ העוף
1 Rg. 5, 13. על־הבהמה ועל־העוף
Ez. 44, 31. מן־העוף ומן־הבהמה

וְהָעוֹף

Gn. 1, 22. והעוף ירב בארץ
Gn. 40, 17. והעוף אכל אתם
Lev. 11, 46. תורת הבהמה והעוף

מֵהָעוֹף

Gn. 6, 20. מהעוף למינהו

בָּעוֹף

Gn. 7, 21. הרמש על־הארץ בעוף
Gn. 8, 17. בעוף ובבהמה
Gn. 9, 10. בעוף בבהמה

וּבָעוֹף

Lev. 20, 25. בבהמה ובעוף

וּבְעוֹף

Gn. 1, 26. 28. ובעוף השמים
Hos. 4, 3. ובעוף השמים

בְּעוֹף

Jes. 16, 2. כעוף־נודד
Hos. 7, 12. כעוף השמים אורידם

כָּעוֹף

Hos. 9, 11. כעוף יתעופף כבודם

לָעוֹף

Lev. 7, 26. לעוף ולבהמה

לָעוֹף

1 S. 17, 44. לעוף השמים ולבהמת
1 S. 17, 46. היום הזה לעוף השמים
Ps. 79, 2. מאכל לעוף חשמים
Jer. 7, 33. למאכל לעוף השמים
16, 4. 19, 7. 34, 20.

וְלָעוֹף

Gn. 2, 20. ולעוף השמים
Ez. 29, 5. ולעוף השמים

מֵעוֹף

Gn. 7, 3. גם־מעוף השמים
Jer. 9, 9. מעוף השמים ועד־בהמה

וּמֵעוֹף

Job. 28, 21. ומעוף השמים נסתרה
Job. 35, 11. ומעוף השמים יחכמנו

עוֹף

נאלמי כמו נעגלי, נלי ספרט סאכווען, ונקרגוס סילועפ עוֹפָא וסיכוי עוֹפָן.

n. ar. (def. targ. עוֹפָא, pl. עוֹפָן), avis, volatile. LXX. *πετεινός.*

Dan. 7, 6. גפין ארבע די־עוף

וְעוֹף

Dan. 2, 38. ועוף־שמיא יהב בידך

עֲפַעֲפָה

ע״כ, כי כמנא לך כווני עֲפַעֲפִים וסמיך עֲפַעֲפַי. סמוכן כנקרגומו גלגלי עיכלי, לומר ככפי סעין [לוינעכפּליענעל, ווימפערן], וע״כ מן עוף, וכשלל על ככפי שקי. סמפעוט לע״ק עֲפַעֲפָה, סכלון עוף הכף וסכף [פּלאַעפערן], ומוס עפעפים ככפיס מעופפות הכף וסכף, ונמכוון וס לע״ק ג״כ נכין סקל נסמסוק כלפּיס עפּוף, לומר נודדות ככף.

n. f. dualet. (עֲפַעֲפַיִם, c. עַפְעַפֵּי), palpebrae (targ. גְּלִגְלֵי עֵינָא), a v. עָפַף (cf. עָפוּת, alas motitantes, Jes. 31, 5.), propter celerem earum motum ac vibrationem continuam, trop. de aurorae tanquam alis, cujus radii ultro citroque vibrant. LXX. *βλέφαρον, εἶδος, ἀνατέλλειν.*

du. constr.: בְּעַפְעַפֵּי
Job. 3, 9. בעפעפי־שחר

du. constr.: כְּעַפְעַפֵּי־
Job. 41, 10. ועיניו כעפעפי־שחר

du. c. suff.: עַפְעַפַּי
Job. 16, 16. ועל עפעפי צלמות

du. c. suff.: לְעַפְעַפַּי
Ps. 132, 4. לעפעפי תנומה

du. c. suff.: וַעֲפַעֲפֵינוּ
Jer. 9, 17. ועפעפינו יזלו־מים

du. c. suff.: וַעֲפַעֲפֶיךָ
Prv. 4, 25. ועפעפיך יישירו נגדך

du. c. suff.: לְעַפְעַפֶּיךָ
Prv. 6, 4. ותנומה לעפעפיך

du. c. suff.: עַפְעַפָּיו
Ps. 11, 4. עפעפיו יבחנו בני אדם

du. c. suff.: וַעֲפַעֲפָיו
Prv. 30, 13. ועפעפיו ינשאו

du. c. suff.: בְּעַפְעַפֶיהָ
Prv. 6, 25. ואל־תקחך בעפעפיה

עָפָה

ע״פ עֲפָהּ, תֵּבוּן, תָּאוּן מן נוּף, אָוִיר נוּף, ופ״כ פס כשכש עֲפָה, וכשכש לן נכס כוספּ תָּעֲפָה שלינכס כקכיק, כי כנגינס שלעיל, וכן כס כוספּ לכל לַיְלָה, לכן ע״כ לפרי נשתעשׂ כשכש, וכשלש כשכ ניקס נקני, לפ״כ שקיוס סקען מתנגד, ותקיבו נוס קוביק כש״ וו״ל שפּס הוּא לשון קופל היס לו לומר תְּהוֹמָה כקול נשנש כמו תְּהוֹמָת, תְּרוּמָה עכ״ל, יסוד סמקוקק יקוק סתמוכס סוכריק. סמוכן עוני ענן ומקך [דוכקעל], כמו עֲפָה, וס סכנון. נשרש ונתרגוס להפעל עָף עניכו כפילה ועוות ענס [דיכפ שפּלען], כמו עָבְרִי, וסוס הסשלל עעוי וכתוי לו מקך.

n. m. (ad s. f. חָאוּן, תְּהוֹם, a vv. אָוִיר, בּוּן, נִיר; nonnisi, addito *He*, תְּהוֹמָה ad s. f. לַיְלָה, quae cum masculina sint, tamen, assumta in radicem paragogâ, femininorum instar conjunguntur ac flectuntur. Nam de *masculino* nominis genere testimonium est Qamez retentum, quod in forma mere fem., veluti תְּרוּמָה, תְּטוּפָה, תְּרוּפָה intercidit), sicut עֲפָה, caligo densa ac spissa. LXX. *εὐχή.*

c. h finis: תָּעֲפָה
Job. 11, 17. תעפה לבקר תהיה

עֵיפָה

ע״כ ע״פ צֵירֶדָה, וסמוכן כמו תְּהוֹמָה, לומר מקך ועוני קלכות [דיכפעיע, פּיכ-פּעעכיכס], ומוס נסף כוספּ עֲפָתָה.

n. f. (ad s. f. צֵירֶדָה; c. *He* parag. עֲפָתָה), sicut תְּהוֹמָה, densitas, tenebrae. LXX. *ὁμίχλη, σκότος, αἰώνιος.*
Am. 4, 43. עפה שחר עיפה

cum h finis: עֲפָתָה
Job. 10, 22. ארץ עפתה וכמו־אפל

מָעוֹף

ע״ו, וסמיך מָעוֹף, וסמוכן קוכך של נעל ומנוקס [דוכקעל דער נעדרֶעֶנג-כיסס], וסקמוכס יקרס, כי לכוב סקנס.

n. m. (c. מְעוֹף), caligo, trop. afflictio, angustiae, miseria. LXX. *ἀπορεῖσθαι.*

constr.: מְעוֹף
Jes. 8, 22. מעוף צוקה

מוּעָף

ע״ו נדוסס של מָעוֹף, כלי סכלל סיכוון. כמו מוּנָף ומנוף, וסשכש קיכנו יוֹ ף כלשכ קשנו נכיס.

n. m., caligo, sors nebulosa ac caliginosa, angustiae. LXX, perverse.
Jes. 8, 23. כי לא מועף

עֵרֶץ

ומכ עָץ, ומוכנו כמו רָעַץ, רָעַע, עָע, לומר יעילס וקקיקס וסיעוד [פּעסע-מַלכען, נעטיימעען], לכן יסינס עלס, כי נעלס יוכן דכל ויוקקק, ונעכור שסקמנוס של רָעַץ לך עוך קין מן סנוך לומר, שסקמנוס של עלס סיל יען.

h. e. עָץ, *v. tr.*, sicut רָעַץ, רָעַע, עָע, firmum facere, constituere; consulere, consilium inire, capere. Inde, non a v. יָעַץ, n. עֵצָה. LXX. *βουλεύεσθαι, βουλή.*

impt. pl.: עֲצוּ
Jud. 19, 30. עצו ודברו
Jes. 8, 10. עצו עצה ותפר

עֵצָה

ע״כ, וסמיך עֲצַת וסכנוי עֲצוּכָה, ומוכנו מועלס וסוֹל ומקנס [כַּעסע], ל״ע קיס

צה, ולעצים מקצת ומקצתם וקכפה, ד׳ פ׳ צה עצה, גדל מעצה. ומצר לקקור כמקל דע שהקרן עֵץ פעל כנוי, וכן לפ שֶׁהַקֶּרֶן עֵץ, ופ׳ שהקרנים המנועה בקרן וככנוי, ולפ׳ יש כמקר קצתו קצת. ולפי הכלקח לי גם מועלה מוה.

n. f. (a v. עֵץ ad s. f. עֵדָה a v. עָדַד, c. עֲצַת, pl. עֲצוֹת), *consilium, decretum, deliberatio*; etiam de *qualitate consilii h. e. prudentia et solertia.* LXX. *βουλή, συμβουλία, ἔργον, σύμπτωμα*; אִישׁ עֲצָה, *σύμβουλος*; אֲנְשֵׁי עֲצָה, *συμβουλία.*

2 S. 16, 20.	הבו לכם עצה מה־נעשה
1 Reg. 1, 12.	אֵיעצך נא עצה
2 Reg. 18, 20.	אמרתי אך עצה למלחמה
Job. 12, 13.	לו עצה ותבונה
Job. 38, 2.	מי זה מחשיך עצה
Job. 42, 3.	מעלים עצה בלי־דעת
Prv. 8, 14.	לי־עצה ותושיה
Prv. 19, 20.	שמע עצה וקבל מוסר
Prv. 20, 5.	עצה בלב־איש
Prv. 21, 30	אין עצה לנגד יי
Jes. 8, 10.	עצו עצה ותפר
Jes. 11, 2.	רוח עצה וגבורה
Jes. 16, 3.	הביאו עצה
Jes. 19, 11.	עצה בערה
Jes. 28, 29.	הגדיל עצה
Jes. 29, 15.	להסתר עצה
Jes. 30, 1.	לנסוך עצה ולא מני
Jes. 36, 5.	אמרתי אך עצה למלחמה
Jer. 49, 7.	אבדה עצה מבנים
Jer. 49, 30.	חשך־לכם עצה

וַעֲצָה

Jud. 20, 7.	דברו ועצה הלם
Jer. 18, 18.	ועצה מחכם
Ez. 7, 26.	ועצה מזקנים

הָעֵצָה

2 Sam. 17, 7.	לא־טובה העצה
Jes. 14, 26.	העצה היעוצה
Jer. 32, 19.	גדל העצה

בְּעֵצָה

1 Chr. 12, 19.	כי בעצה שלחהו
Prv. 20, 18.	מחשבות בעצה תכון

לַעֲצָה

Prv. 12, 15.	ושמע לעצה חכם

constr.: עֲצַת

2 S. 15, 31. 34. 16, 23	עצת אחיתפל
2 Sam. 17, 14.	עצת חושי הארכי
1 Reg. 12, 8. 13.	את־עצת הזקנים
2 Chr. 10, 8. 13.	את־עצת הזקנים
Job. 10, 3.	ועל־עצת רשעים הופעת
Job. 21, 16.	עצת רשעים רחקה מני
Ps. 14, 6.	עצת־עני תבישו
Ps. 33, 10.	הפיר עצת־גוים
Ps. 33, 11.	עצת יי לעולם תעמד
Jes. 5, 19.	עצת קדוש ישראל
Jes. 19, 17.	מפני עצת יי צבאות
Jer. 19, 7.	ובקתי את־עצת יהודה
Jer. 49, 20.	שמעו עצת־יי
Jer. 50, 45.	עצת־יי אשר יעץ
Ez. 11, 2.	עצת־רע בעיר הזאת

constr.: וַעֲצַת

2 Sam. 16, 23.	ועצת אחיתפל
Job. 5, 13.	ועצת נפתלים נמהרה
Job. 22, 18.	ועצת רשעים רחקה מני
Ps. 107, 11.	ועצת עליון נאצו
Prv. 19, 21.	ועצת יי היא תקום
Jes. 44, 26.	ועצת מלאכיו ישלים
Zach. 6, 13.	ועצת שלום תהיה

constr.: בַּעֲצַת

Esr. 10, 3.	בעצת אדני והחרדים
Ps. 1, 1.	לא הלך בעצת רשעים

constr.: כְּעֲצַת

1 Reg. 12, 14.	כעצת הילדים
2 Chr. 10, 14.	כעצת הילדים
Esr. 10, 8.	כעצת השרים והזקנים

constr.: מֵעֲצַת

2 Sam. 17, 14.	מעצת אחיתפל
Prv. 27, 9.	ומתק רעהו מעצת־נפש

cum suff.: עֲצָתִי

Job. 29, 21.	וידמו למו עצתי
Ps. 119, 24.	אנשי עצתי
Prv. 1, 25.	ותפריעו כל־עצתי
Jes. 46, 10.	אמר עצתי תקום
Jes. 46, 11. Q'ri.	איש עצתו

cum suff.: לַעֲצָתִי

2 Chr. 25, 16.	ולא שמעת לעצתי
Prv. 1, 30.	לא־אבו לעצתי

cum suff.: עֲצָתְךָ

Ps. 20, 5.	וכל־עצתך ימלא

cum suff.: בַּעֲצָתֶךָ

Ps. 73, 24.	בעצתך תנחני

cum suff.: עֲצָתוֹ

2 Sam. 17, 23.	כי לא־נעשתה עצתו
Job. 18, 7.	ותשליכהו עצתו
Jes. 40, 13.	ואיש עצתו יודיענו
Mich. 4, 12.	ולא הביט עצתו

cum suff.: וַעֲצָתוֹ

Jes. 19, 3.	ועצתו אבלע

cum suff.: לַעֲצָתוֹ

Ps. 106, 13.	לא־חכו לעצתו

cum suff.: מֵעֲצָתוֹ

Hos. 10, 6.	ויבוש ישראל מעצתו

cum suff.: עֲצָתָם

Esr. 4, 5.	להפר עצתם
Neh. 4, 9.	ויפר האלהים את־עצתם
Jer. 18, 23.	כל־עצתם עלי למות

cum suff.: בְּעֲצָתָם

2 Chr. 22, 5.	גם בעצתם הלך
Ps. 106, 43.	והמה ימרו בעצתם

pl.: עֲצוֹת

Dt. 32, 28.	כי־גוי אבד עצות המה
Ps. 13, 3.	אשית עצות בנפשי
Jes. 25, 1.	עצות מרחק אמונה אמן

pl. cum suff.: עֲצָתֶיךָ *p.*

Jes. 47, 13.	נלאית ברב עצתיך

עֵץ

ע״ן, ופ״ל תמורו חֵץ נקשו ס ע״ן, הכנוי עֲצִים וסמיך עֲצֵי. סימון זנע וקנפס קנס וכנ [זעפע, זעפקק], וקרינ כן ע״פ מנכת וקיוס וקוזק, וכעלכי עצא מקל וזנע, וכפיר מלינס הנוקפס נהשלל, או מלילל דומס מען, וגס לס כפיר זעדזו עֲצָה, תמנותו כמו עֵדָה, כמכוון עָדַד, והרלים שתמנותו ענין קווק ענס העלכי, זמונכו נ״כ עפס, עי׳ זרע עפס לקמן. *n. m.* (semel חִץ, in quo *Ghain* induruit; pl. עֲצִים, c. עֲצֵי), *caudex, baculus* (Schaft, Stock), arab. עצא; *arbos vel collect. arbustum, univ. de omnibus lignis, arbustis ac fruticibus, quorum caulis altius excrevit et ramos ex caulice producit*; etiam de ligno arido, spec. *patibulum* (Pfahl, Galgen), a v. עָדַד = עָצַץ, עָדַר, עָדָה, *durum, firmum, validum esse*, arab. *ghazza*, unde et n. עֲצֻמִים, d. q. v. infra. LXX. *δένδρον; ξύλον, ξυλάριον, ξυλοφορία; ῥάβδος, φυλή, σχίδαξ, σύμβολον*; עֲצֵי בְרוֹשִׁים, *ὄργανα ἡρμοσμένα*; חֹטֶב עֵץ, *ξυλοκόπος*; עֵץ שִׁטִּים, *ξύλον ἄσηπτον.*

Gn. 1, 11.	עץ פרי עשה פרי
Gn. 1, 29.	אשר־בו פרי־עץ
Gn. 2, 9.	כל־עץ נחמד למראה
Gn. 2, 16. 3, 1.	מכל עץ־הגן
Gn. 3, 2.	מפרי עץ־הגן נאכל
Gn. 3, 8.	בתוך עץ הגן
Gn. 3, 24.	דרך עץ החיים
Gn. 40, 19.	ותלה אותך על־עץ
Ex. 9, 25.	ואת־כל־עץ השדה שבר
Ex. 15, 25.	ויורהו יי עץ
Ex. 31, 5. 35, 33.	ובחרשת עץ
Lev. 11, 32.	מכל־כלי־עץ
Lev. 14, 6. 51.	עץ הארז
Lev. 15, 12.	וכל־כלי־עץ
Lev. 19, 23.	ונטעתם כל־עץ מאכל
Lev. 23, 40.	פרי עץ הדר
Lev. 23, 40,	וענף עץ־עבת
Num. 13, 20.	חיש בה עץ אם־אין
Num. 19, 6.	עץ ארז ואזוב
Num. 31, 20.	וכל־כלי־עץ תתחמאו
Num. 35, 18.	או בכלי עץ־יד
Dt. 4, 28.	ידי אדם עץ ואבן
Dt. 10, 1.	ועשית לך ארון עץ
Dt. 12, 2.	ותחת כל־עץ רענן
Dt. 20, 19.	כי האדם עץ השדה
Dt. 20, 20.	רק עץ אשר־תדע
Dt. 20, 20.	כי לא־עץ מאכל הוא
Dt. 21, 22.	ותלית אתו על־עץ
Dt. 22, 6.	בכל עץ או על־הארץ
Dt. 28, 36. 64. 29, 16.	עץ ואבן
2 Sam. 5, 11.	ועצי ארזים וחרשי עץ
1 Reg. 6, 15.	צפה עץ מבית
1 Reg. 14, 23.	ותחת כל־עץ רענן
2 Reg. 3, 19. 25.	וכל־עץ טוב
2 Reg. 6, 6.	ויקצב־עץ וישלך
2 Rg. 16, 4. 17, 10.	ותחת כל־עץ רענן
2 Reg. 19, 18.	עץ ואבן ויאבדום
2 Chr. 28, 4.	ותחת כל־עץ רענן
Neh. 8, 4.	מגדל־עץ אשר־עשו
Neh. 8, 15.	ועלי־עץ שמן
Neh. 8, 15.	ועלי עץ עבת
Neh. 10, 36.	ובכורי כל־פרי כל־עץ
Neh. 10, 38.	ופרי כל־עץ
Esth. 2, 23.	ויתלו שניהם על־עץ
Esth. 5, 14.	יעשו־עץ גבה חמשים
Ps. 74, 5.	בסבך־עץ קרדמות
Ps. 105, 33.	וישבר עץ גבולם
Ps. 148, 9.	עץ פרי וכל־ארזים
Prv. 3, 18.	עץ־חיים היא למחזיקים
Prv. 11, 30.	פרי צדיק עץ חיים
Prv. 15, 4.	מרפא לשון עץ חיים
Eccl. 2, 5.	עץ כל־פרי
Eccl. 11, 3.	ואם־יפול עץ בדרום
Jes. 10, 15.	כהרים מטה לא־עץ
Jes. 10, 19.	ושאר עץ יערו
Jes. 37, 19.	עץ ואבן ויאבדום
Jes. 40, 20.	עץ לא־ירקב
Jes. 44, 19.	לבול עץ אסגוד
Jes. 44, 23.	יער וכל־עץ בו
Jes. 45, 20.	הנשאים את־עץ פסלם
Jes. 56, 3.	הן אני עץ יבש
Jes. 57, 5.	תחת כל־עץ רענן
Jer. 2, 20. 3, 6. 13.	כל־עץ רענן
Jer. 7, 20.	ועל־עץ השדה
Jer. 10, 3.	כי־עץ מיער כרתו
Jer. 10, 8.	מוסר הבלים עץ הוא
Jer. 11, 19.	נשחיתה עץ בלחמו
Jer. 17, 2.	על־עץ רענן
Jer. 28, 13.	מוטת עץ שברת
Ez. 6, 13.	ותחת כל־עץ רענן
Ez. 15, 2.	מה־יהיה עץ־הגפן
Ez. 15, 2.	מכל־עץ הזמורה
Ez. 15, 3.	עץ לעשות למלאכה
Ez. 15, 6.	כאשר עץ־הגפן
Ez. 17, 24.	השפלתי עץ גבה
Ez. 17, 24.	הגבהתי עץ שפל
Ez. 17, 24.	הובשתי עץ לח
Ez. 17, 24.	והפרחתי עץ יבש
Ez. 20, 28.	וכל־עץ עבות
Ez. 20, 32.	עץ ואבן
Ez. 21, 3.	כל־עץ־לח
Ez. 21, 3.	וכל־עץ יבש
Ez. 21, 15.	מאסת כל־עץ
Ez. 31, 8.	כל־עץ בגן־אלהים
Ez. 34, 27.	ונתן עץ השדה את־פריו
Ez. 37, 16.	קח־לך עץ אחד
Ez. 37, 16.	ולקח עץ אחד
Ez. 37, 16.	עץ אפרים
Ez. 37, 19.	אני לקח את־עץ יוסף
Ez. 37, 19.	את־עץ יהודה
Ez. 41, 16.	שחוק עץ סביב
Ez. 41, 22.	המזבח עץ
Ez. 41, 22.	וקירותיו עץ
Ez. 41, 25.	ועב עץ אל־פני האולם
Ez. 47, 7.	עץ רב מאד
Ez. 47, 12.	כל־עץ־מאכל
Joel 2, 22.	כי־עץ נשא פריו
Hag. 1, 8.	והבאתם עץ

*וְחֵץ

1 Sam. 17, 7.	*וחץ חניתו

וְעֵץ

Gn. 1, 12.	ועץ עשה־פרי
Gn. 2, 9.	ועץ החיים בתוך הגן
Gn. 2, 9.	ועץ הדעת טוב ורע
Lev. 14, 4. 49.	ועץ ארז ושני תולעת
Lev. 26, 4.	ועץ השדה יתן פריו
Lev. 26, 20.	ועץ הארץ לא יתן פריו
2 S. 21, 19.	ועץ חניתו כמנור ארגים
2 Sam. 23, 7.	ברזל ועץ חנית
1 Chr. 20, 5.	ועץ חניתו כמנור ארגים
Neh. 9, 25.	ועץ מאכל לרב
Prv. 13, 12.	ועץ חיים תאוה באה
Jes. 41, 19.	והדס ועץ שמן
Hag. 2, 19.	ועץ הזית לא נשא

וָעֵץ

1 Chr. 22, 15.	וחרשי אבן ועץ

הָעֵץ

Gn. 1, 29.	ואת־כל־העץ
Gn. 3, 3.	ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
Gn. 3, 6.	כי טוב העץ
Gn. 3, 6.	ונחמד העץ
Gn. 3, 11.	המן־העץ אשר צויתיך
Gn. 3, 12.	הוא נתנה־לי מן־העץ
Gn. 3, 17.	ותאכל מן־העץ
Gn. 18, 4. 8.	תחת העץ
Gn. 23, 17.	וכל־העץ אשר־בשדה
Ex. 10, 5.	את־כל־העץ הצמח
Ex. 10, 15.	ואת כל־פרי העץ
Lev. 27, 30.	מזרע הארץ מפרי העץ
Dt. 19, 5.	לכרת העץ
Dt. 19, 5.	ונשל הברזל מן־העץ
Dt. 21, 23.	נבלתו על־העץ
Jos. 2, 6.	ותטמנם בפשתי העץ
Jos. 8, 29.	תלה על־העץ
Jos. 8, 29.	נבלתו מן־העץ
2 Rg. 12, 12.	ויוציאהו לחרשי העץ
Esth. 5, 14.	ויעש העץ
Esth. 6, 4. 10.	על־העץ אשר־הכין
Esth. 7, 9.	העץ אשר־עשה המן
Esth. 8, 7.	ואתו תלו על־העץ
Esth. 9, 13.	יתלו על־העץ
Esth. 9, 25.	ואת־בניו על־העץ
Eccl. 11, 3.	שיפל העץ שם יהוא
Jes. 65, 22.	כי כימי העץ ימי עמי
Jer. 3, 9.	האבן ואת־העץ
Ez. 36, 30.	והרביתי את־פרי העץ

בְּעֵץ

Ez. 15, 6.	בעץ תיער

בָּעֵץ

Ez. 10, 15.	כל־ירק בעץ
Thr. 5, 13.	ונערים בעץ כשלו

וּבְעֵץ

Lev. 14, 52.	ובעץ הארז ובאזב

בָּעֵץ

Ps. 1, 3.	והיה כעץ שתול
Jer. 17, 8.	כעץ שתול על־מים

כְּעֵץ

Job. 19, 10.	ויסע כעץ תקותי
Job. 24, 20.	ותשבר כעץ עולה
Thr. 4, 8.	יבש היה כעץ

לָעֵץ

Job. 41, 18.	לעץ רקבון נחושה

Digitized by Google

לְךָ לְעֵץ אַחַד Ez. 37, 17.
וְעָשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד Ez. 37, 19.

לָעֵץ

כִּי יֵשׁ לָעֵץ תִּקְוָה Job. 14, 7.
לְעֵץ אָבִי אָתָּה Jer. 2, 27.
חַי אֹמֵר לָעֵץ הָקִיצָה Hab. 2, 19.

מֵעֵץ

וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים Gn. 3, 22.
וְכִפֵּיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה Hab. 2, 11.

וּמֵעֵץ

וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע Gn. 2, 17.

cum suff.: עֵצֶךָ

כָּל־עֵצֶךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ Dt. 28, 42.

cum suff.: בְּעֵצוֹ

עַמִּי בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל Hos. 4, 12.

cum suff.: עֵצָהּ

לֹא־תַשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ Dt. 20, 19.

pl.: עֵצִים

וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ Lev. 1. 7.
וְשָׂרַף אֶתּוֹ עַל־עֵצִים Lev. 4, 12.
עֵצִים בַּבְּקָר בַּבְּקָר Lev. 6, 5.
מִקְשָׁשׁ עֵצִים Num. 15, 32. 33.
לַחְטֹב עֵצִים Dt. 19, 5.
וְיִדְּרוּ חִטְבֵי עֵצִים Jos. 9, 21.
וְחֹטְבֵי עֵצִים Jos. 9, 23.
חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מָיִם Jos. 9, 27.
וַיִּתְלֵם עַל חֲמִשָּׁה עֵצִים Jos. 10, 26.
וַיִּכְרֹת שׁוֹכַת עֵצִים Jud. 9, 48.
אִישׁ יָדַע לִכְרֹת־עֵצִים 1 Reg. 5, 20.
מִקְשֶׁשֶׁת עֵצִים 1 Reg. 17, 10.
מִקְשֶׁשֶׁת שְׁנֵים עֵצִים 1 Reg. 17, 12.
וְלִקְנוֹת עֵצִים וַאֲבָנִי מַחֲצֵב 2 Reg. 12, 13. 22, 6.
וְחֹרְשֵׁי עֵצִים 1 Chr. 14, 1.
וְלַחֹכֵן לִי עֵצִים לָרֹב 2 Chr. 2, 8.
וַאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֵצִים 2 Chr. 2, 15.
אֲשֶׁר יִתֵּן־לִי עֵצִים Neh. 2, 8.
בְּאֹסֶף עֵצִים תַּכְבֹּד־אֵשׁ Prv. 26, 20.
יֹעֵר צוֹמַח עֵצִים Eccl. 2, 6.
בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֵן בָּם Eccl. 10, 9.
חָרַשׁ עֵצִים נָטַת קָו Jes. 44, 13.
וְהָעֵם הַזֶּה עֵצִים Jer. 5, 14.
חֹבְנִים מִלְקָטִים עֵצִים Jer. 7, 18.
כַּחֹטְבֵי עֵצִים Jer. 46, 22.
וְלֹא־יִשְׂאוּ עֵצִים Ez. 39, 10.

pl.: וְעֲצִים

וְעֵצִים וַאֲבָנִים הֲכִינוֹתִי 1 Chr. 22, 14.
וְעֵצִים לַמַּחֲרוֹת 2 Chr. 34, 11.
וְעֵצִים לָאֵשׁ Prv. 26, 11.
אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה Jes. 30, 33.

pl.: הָעֲצִים

וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים Gn. 22, 9.
הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ Lev. 1, 8. 12. 17. 3, 5.
תְּלוּיִם עַל־הָעֵצִים Jos. 10, 26.
וַיְרִדוּם מֵעַל הָעֵצִים Jos. 10, 27.
חֹלֵךְ הָלְכוּ הָעֵצִים Jud. 9, 8.
וְהָלְכָתִי לָטַעַ עַל־הָעֵצִים Jud. 9, 9. 13.
וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לָתְאֵנָה Jud. 9, 10.
וְהָלְכָתִי לָטַעַ עַל־הָעֵצִים Jud. 9, 11.
וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַגֶּפֶן Jud. 9, 12.
וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵצִים Jud. 9, 14.
וַיֹּאמֶר הָאָטָד אֶל־הָעֵצִים Jud. 9, 15.
וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים 1 Reg. 5, 13.
וַיְכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים 1 Rg. 5, 32.
וַיָּשִׂימוּ עַל־הָעֵצִים 1 Reg. 18, 23.
וְנָתְתִּי עַל־הָעֵצִים 1 Reg. 18, 23.
וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים 1 Reg. 18, 33.
וַיָּשֶׂם עַל־הָעֵצִים 1 Reg. 18, 33.
וַיִּצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־הָעֵצִים 1 Reg. 18, 34.
אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים 1 Rg. 18, 38.
וַיְגַזְּרוּ הָעֵצִים 2 Reg. 6, 4.
לַחֹטְבִים לִכְרֹתֵי הָעֵצִים 2 Chr. 2, 9.
עַל־קָרְבַּן הָעֵצִים Neh. 10, 35.
וְלִקְרְבַּן הָעֵצִים Neh. 13, 31.

וְתֹתַּת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת Jes. 60, 17.
חֲרֵבָה הָעֵצִים Ez. 24, 10.
הָעֵצִים אֲשֶׁר תֹּכַתְנָה Ez. 37, 20.

pl.: וְהָעֵצִים

חֹמֶת אֵשׁ וְהָעֵצִים Gn. 22, 7.
וְהָעֵצִים לָעֵצִים 1 Chr. 29, 2.

pl.: בְּעֵצִים

כִּכְיוֹר אֵשׁ בָּעֵצִים Zach. 12, 6.

pl.: וּבָעֵצִים

וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים Ex. 7, 19.
בָּאֲבָנִים וּבָעֵצִים 2 Chr. 2, 13.

pl.: לָעֵצִים

מִמַּעַל לָעֵצִים Gn. 22, 9.
וְכֹלֵי חֶבְקָר לָעֵצִים 2 Sam. 24, 22.
וְחַמּוֹרִיגִם לָעֵצִים 1 Chr. 21, 23.
וְהָעֵצִים לָעֵצִים 1 Chr. 29, 2.

pl. constr.: עֲצֵי

תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר Gn. 6, 14.
וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה Gn. 22, 3.
אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה Gn. 22, 6.
עֲצֵי שִׁטִּים Ex. 25, 10. 13. 23. 28. 26, 15. 27, 1. 6. 30, 1. 5. 35, 24. 36, 20. 31. 37, 1. 4. 10. 15. 25. 28. 38, 1. 6.
וַיִּבְקַע אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה 1 S. 6, 14.
לִפְנֵי לִי בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים 2 Sam. 6, 5.
עֲצֵי אֲרָזִים וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים 1 Rg. 5, 24.
שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שֶׁמֶן 1 Reg. 6, 23.
עֲשָׂה דַלְתוֹת עֲצֵי־שֶׁמֶן 1 Rg. 6, 31.
וְשָׁתֵי דַלְתוֹת עֲצֵי־שֶׁמֶן 1 Rg. 6, 32.
מְזוּזוֹת עֲצֵי־שֶׁמֶן 1 Reg. 6, 33.
וְשָׁתֵי דַלְתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים 1 Rg. 6, 34.
עֲצֵי אַלְמֻגִּים הַרְבֵּה מְאֹד 1 Rg. 10, 11.
אֶת־עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים 1 Reg. 10, 12.
עֲצֵי אַלְמֻגִּים 1 Reg. 10, 12.
אֵז יָרַנּוּ עֲצֵי הַיָּעַר 1 Chr. 16, 33.
עֲצֵי אֲרָזִים לָרֹב 1 Chr. 22, 4.
וְשֹׁלַח־לִי עֲצֵי אֲרָזִים 2 Chr. 2, 7.
יוֹדְעִים לִכְרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן 2 Chr. 2, 7.
חֲפוֹר עֲצֵי בְרוֹשִׁים 2 Chr. 3, 5.
הֵבִיאוּ עֲצֵי אַלְגֻּמִּים 2 Chr. 9, 10.
אֶת־עֲצֵי הָאַלְגֻּמִּים 2 Chr. 9, 11.
לְהָבִיא עֲצֵי אֲרָזִים Esr. 3, 7.
אֵז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר Ps. 96, 12.
יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ Ps. 104, 16.
כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה Cant. 4, 14.
כְּנֹרַע עֲצֵי־יָעַר Jes. 7, 2.
וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ Jes. 55, 12.
וְיֵדְעוּ כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה Ez. 17, 24.
אֶל כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה Ez. 31, 4.
מִכָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה Ez. 31, 5.
וַיְקַנְאֻהוּ כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן Ez. 31, 9.
כָּל־עֲצֵי־מָיִם Ez. 31, 14.
וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה עָלָיו עֲלָפָה Ez. 31, 15.
כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן Ez. 31, 16.
אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן Ez. 31, 18.
כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִבְשׁוּ Joel 1, 12.
כָּל־עֲצֵי חַשְׂדָּה Joel 1, 19.

pl. constr.: וַעֲצֵי

וַעֲצֵי שִׁטִּים Ex. 25, 5. 35, 7.
וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחַרְשֵׁי עֵץ 2 Sam. 5, 11.
עֲצֵי אֲרָזִים וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים 1 Rg. 5, 25.
וַעֲצֵי אֲרָזִים 1 Chr. 14, 1.
וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאֵין מִסְפָּר 1 Chr. 22, 4.

pl. constr.: בַּעֲצֵי

בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת Jud. 6, 26.
בַּעֲצֵי אֲרָזִים 1 Reg. 5, 22. 9, 11.
וַיֹּאחֶז אֶת־חֲבִית בְּעֲצֵי אֲרָזִים 1 Reg. 6, 10.
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר Cant. 2, 3.
וַיֵּאָמֵץ־לוֹ בַּעֲצֵי־יָעַר Jes. 44, 14.
אֲשֶׁר חִיתַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר Ez. 15, 2.
וּבְגָדַל בַּעֲצֵי־עֵדֶן Ez. 31, 18.

pl. constr.: וּבַעֲצֵי

וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים 1 Reg. 5, 22. 9, 11.

דַּמְעָה

חֹמֶת אֲשֶׁר בְּשַׁדְמֹת Gn. 49, 29.
עַל־פִּי הַמַּעְרָה Jos. 10, 18.
פִּתְחוּ אֶת־פִּי הַמְּעָרָה Jos. 10, 22.
חִאלַת מִן־הַמַּעְרָה Jos. 10, 22.
וְיָשִׂימוּ אֲלֵיהֶם אֶל־הַמְּעָרָה Jos. 10, 27.
עַל־פִּי הַמְּעָרָה Jos. 10, 27.
בִּירַכְתֵּי הַמְּעָרָה 1 Sam. 24, 4.
וַיֵּצֵא מִן־הַמְּעָרָה 1 Sam. 24, 9.
וַיָּבֹא־שָׁם אֶל־הַמְּעָרָה 1 Rg. 19, 9.
וַיִּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעָרָה 1 Rg. 19, 13.

וְדַמְּעָרָה

וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ Gn. 23, 11.
חַשְׂדַּת וְהַמְּעָרָה Gn. 23, 17.
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ Gn. 23, 20.
מִקְנַת חַשְׂדַּת וְהַמְּעָרָה Gn. 49, 32.

בַּמְּעָרָה

וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא Gn. 19, 30.
בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה Gn. 49, 30.
וַיַּחֲבְאוּ בַּמְּעָרָה בַּמַּקֵּדָה Jos. 10, 16.
נֶחְבְּאִים בַּמְּעָרָה בַּמַּקֵּדָה Jos. 10, 17.
חִיִּים בִּידֵי בַּמְּעָרָה 1 Sam. 24, 11.
חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה 1 Rg. 18, 4. 13.
מִפְנֵי־שָׁאוּל בַּמְּעָרָה Ps. 57, 1.
בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה Ps. 142, 1.

מִדַּמְּעָרָה

וַיָּשָׁאוּל קָם מִדַּמְּעָרָה 1 Sam. 24, 8.

constr.: מְעָרַת

אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה Gn. 23, 9.
מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה Gn. 23, 19.
מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה Gn. 25, 9.
וַיִּמְלֹט אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם 1 S. 22, 1.
אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם 2 Sam. 23, 13.
אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם 1 Chr. 11, 15.

constr.: הַמְּעָרַת *c. h int.*

תְּמוּרַת פְּרִצִים Jer. 7, 11.

constr.: בְּמְעָרַת

וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה Gn. 50, 13.

pl.: מְעָרוֹת

בְּעֹד מְעָרוֹת עַד־עוֹלָם Jes. 32, 14.

pl.: הַמְּעָרוֹת

תְּמוּרוֹת וְאֶת־הַמְּצֻדוֹת Jud. 6, 2.

pl.: בַּמְּעָרוֹת

בַּמְּעָרוֹת וּבַחֻרִים 1 Sam. 13, 6.

pl.: בְּמְעָרוֹת

בְּמְעָרוֹת צָרִים Jes. 2, 19.

pl.: וּבַמְּעָרוֹת

בַּמְּצָדוֹת וּבַמְּעָרוֹת Ez. 33, 27.

עִוֵּר

pl. constr.: מְעַצֵּי

מְעַצֵּי חֲלָבָנוֹן Cant. 3, 9.

pl. c. suff.: עֵצֵינוּ

עֵצֵינוּ בְּמַחֲרֵי יִבֹּאוּ Thr. 5, 4.

pl. c. suff.: עֵצֶיךָ

מֵיטִב עֵצֶיךָ Dt. 29, 10.

pl. c. suff.: וְעֵצֶיהָ

וְעָצִיד וְעִפְרֵךְ Ez. 26, 12.

pl. c. suff.: עֵצֶיהָ

אֶת־אַבְנֵיהָ וְאֶת־עֵצֶיהָ Lev. 14, 45.
וְאֶת־עֵצֶיהָ וְאֶת־אַבְנֵיהָ Zach. 5, 4.

pl. c. suff.: עֵצֶיהָ

וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּהּ 1 Reg. 15, 22.
הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ 2 Chr. 16, 6.

עֲצָדָה

ס"נ, סִקְנוֹנֵי עֵץ, וְסִמְכוּן נְדוּסִי.
n. f. coll., ligna, materia (Bauholz). LXX. *ξύλον.*

כָּרַת עֵצָה Jer. 6, 6.

עוּק

פֹּעַל ל"ע כ"פ נְנֻכִּין הַנּוֹסָף, וְסִמּוּנָן כְּמוֹ צוּק לְקַן, לְחֵם וְלָקִים דְּקִיקִים וְלָלִים וְכִחֵים [דְּכַחֲנָנָן, דְּיִקְקָנָן]. וּמִזֶּה סְמוּף חֵיץ יוֹנֵק וְקוּק, וְנִקְבָּר עַם קפּק סְעָפָיו". מִקְצוֹר סִפְרֵי עִי' קפּק לוּק לְקַן.

v. hif., sicut צָק, urgere, premere. *Hi.* caus. et int. הֵעִיק, deprimere, *κατα θλίβειν*, seq. הֵחִיל. LXX. *κυλίειν.*

Hif-il: הַעֲיִק

part. masc.: מַעִיק

אֲנִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם Am. 2, 13.

3 impf. f.: תָּעִיק

כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה Am. 2, 13.

עָקָה

ס"נ, וְסִמּוּנָן לְקַן וְלוּקַק וְנִגְיָסִם וְשִׁלּוּקַק [נְעַדְרִיקְקוּנוּ], ע"פ יוּדּוּ.
n. f. (ad s. f. מָקָה), oppressio, oppugnatio. LXX. *θλῖψις.*

constr.: עָקַת

מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע Ps. 55, 4.

מְעָקָה

ס"נ מִן עָקַק, וְכֵן מִזְּקַק מִן נוֹקַק, מְעָקָה מִן עוּק, סִימָן נְגִינָה וְעִזְּקָה [דְּקִיקְקָנְעָם] וְקַל לִסְנִין מְסֻדָּרִים. סִדֵּל"ק עִעָם שְׁהֵנִיעַ עִ"ק לְעִרְק.
n. f. ad s. f. מִזְּקַק, מְעָקָה, a vv. עָקַק, עָקָה), id quod premit, quo quid oneratur ac praegraevatur. LXX. *θλῖψις.*

שֹׁמֶת מוֹעָקָה בְּמֹתְנֵינוּ Ps. 66, 11.

עִוֵּר

פֹּעַל ל"ע כ"פ נְנֻכִּוֹת, וְסִמּוּנָן כְּמוֹ חִוֵּר, קִוֵּר, קְפִיפִים וְכִרִים וְנִקִּיכִים קְלִילִם וְנִקִּיכִים וְפִרִילִם [נְעַסְרִינָן, סְעַס-לִנָן], וְכֵכִי סִנְכִּתִי שְׁוִי סִדֵּל"ק נְעַפְּתִי קְלִס וְעִנֵּג נְמִקּוּם לְמִקּוּ. וְתִנְיָן נוֹס סְנוּר מְעָרָה, עִוֵּר, עִוְּרוֹן, עַוֶּרֶת.
v. inus., sicut חָר, פָּר, חָרַר, forare, cavare.

מְעָרָה

ס"נ וְסִמְכָן מְעָרַת וְסִינּוּי מְעָרוֹת, וְסִמּוּנָן מִקְלִס וּמְלוּכִס [סְעַסְלִנָן], וְכֵן לְעִיל מְאוּרָה, מִן אוֹר נְמִכּוּן עִוֵּר, מְעִנְיָן נְקִיכִים.
n. f. (c. מְעָרַת, pl. מְעָרוֹת), sicut מְאוּרָה (עִוֵּר = אוֹר), foramen, caverna. LXX. constanter: *σπήλαιον.*

עַל־הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה 1 Sam. 24, 4.

וּמְעָרָה

וּמְעָרָה אֲשֶׁר לְצִידֹנִים Jos. 13, 4.

עִוֵּר

adj. m. (fem. neohebr. עִוֶּרֶת), is cujus oculi effosi sunt, excaecatus, caecus. LXX. *τυφλός, ἐγρήγορος.*

אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר Ex. 4, 11.

Digitized by Google

ולמני עור לא תחנך מכשל Lev. 19, 14.
איש עור או פסח Lev. 21, 18.
פסח או עור Dt. 15, 21.
ארור משגה עור בדרך Dt. 27, 18.
על־כן יאמרו עור ופסח 2 Sam. 5, 8.
מי עור כי אם־עבדי Jes. 42, 19.
מי עור כמשלם Jes. 42, 19.
עם־עור ועינים יש Jes. 43, 8.
עור ופסח Jer. 31, 8.
וכי־תגישון עור לזבח Mal. 1, 8.

וְעִוֵּר

ועור כעבד י׳ Jes. 42, 19.

הֶעָוֵר

כאשר ימשש העור Dt. 28, 29.

לָעִוֵּר

עינים חיותי לעור Job. 29, 15.

pl.: עִוְרִים

י׳ פקח עורים Ps. 146, 8.
עיני עורים תראינה Jes. 29, 18.
אז תפקחנה עיני עורים Jes. 35, 5.
והולכתי עורים Jes. 42, 16.
צפי עורים כלם לא ידעו Jes. 56, 10.
נעו עורים בחוצות Thr. 4, 14.

הָעִוְרִים

pl.:
כי אם־הסירך העורים 2 Sam. 5, 6.
הפסחים ואת־החרשים 2 Sam. 5, 8.

וְהָעִוְרִים

pl.:
והעורים הביטו לראות Jes. 42, 18.

בָּעִוְרִים

pl.:
נגששה כעורים קיר Jes. 59, 10.
וחלכו כעורים Zeph. 1, 17.

עִוְרוֹת

pl. fem.:
לפקח עינים עורות Jes. 42, 7.

עִוְרוֹן

ע׳, ומעון נקיונת עיניכם ושמיות [עלינתיע], וכנכם הסם מן עִוְרוֹן, ולומה לו סנוריס. וכפי הכ״ל גם סם הפעלות מעכין נקיבת וקלילה, כי קונטו פָּעַר נדומה על פָּעַר ע״ב, ומעֲנוע הומו כמו מעל עור, שפכרתנו נמקום הקר.

n. m. (a b adj. עִוֵּר), effossio oculorum, excaecatio, caecitas, (syn. סַנְוֵרִים, a v. סָנַר = צָנַר). LXX. *ἀποτύφλωσις, ἀορασία.*

בְּעִוָּרוֹן

Zach. 12, 4. אכה בעורון

הַבְּעִוָּרוֹן

Dt. 28, 28. בשגעון ובעורון

עַוֶּרֶת

ע׳ נדומה על עִוָּרוֹן, כלי הנדל הסכוון.

n. f. ejusdem, qua עִוָּרוֹן, significationis. LXX. *τυφλών.*

Lev. 22, 22. יתרת או שבור

עוֹר

ע׳ ומכוני עוֹרוֹת, והמוכן נלד [שעלנ], ומוא שם רקיי כלי פעל, וכן כפיס כמכוון כשפתי פעכנ, ל״ם כשפס רומיס ומקלקניס [*cor*-ium, *scor*-tum] וכדומם. ונכיכן מעוב פלס [*skorr*-a] ונסמס, או מכל דנר כסוי ופעוי ונעוף, ל״ם עור שניס. ודוק.

n. m. (pl. עוֹרוֹת), cutis vel genertegumentum, veluti dentium (gingiva), pellis. lat. *cor*-ium, nomen, ut videtur, primitivum. LXX. *χρώς, δέρμα* (*δερμάτινος*), *βύρσα; αἰσχημοσύνη;* בַּהֲרֵי עוֹר, *κλώνες ποδῶν.*

כתנת עור וילבשם Gn. 3, 21.
כי קרן עור פניו Ex. 34, 29.
כי קרן עור פני משה Ex. 34, 35.
ואת־עור הפר Lev. 4, 11.
עור חטאה אשר חקריב Lev. 7, 8.
או בגד או־עור או שק Lev. 11, 32.
את כל־עור הנגע Lev. 13, 12.
כמראה צרעת עור בשר Lev. 13, 43.
או בכל־מלאכת עור Lev. 13, 48.
או בכל־כלי־עור Lev. 13, 49. 53. 57. 59.
וכל־בגד וכל־עור Lev. 15, 17.
כסוי עור תחש Num. 4, 6. 14.
במכסת עור תחש Num. 4, 8. 11. 12.
אל־מכסת עור תחש Num. 4, 10.
וכל־בגד וכל־כלי־עור Num. 31, 20.
ואזור עור אזור במתניו 2 Rg. 1, 8.
עור בעד־עור Job. 2, 4.
עור ובשר תלבישני Job. 10, 11.
וקרמתי עליכם עור Ez. 37, 6.
ויקרם עליהם עור Ez. 37, 8.

הָעוֹר

ואת־הבשר ואת־העור Lev. 9, 11.
אין־מראה מן־העור Lev. 13, 4.
מראה שפל מן־העור Lev. 13, 20.
ושפלה אינה מן־העור Lev. 13, 21.
ומראה עמק מן־העור Lev. 13, 25.
עמק מן־העור Lev. 13, 30. 31. 32. 34.
לכל אשר־יעשה העור Lev. 13, 51.
או את־כלי־העור Lev. 13, 52.
מן־הבגד או מן־העור Lev. 13, 56.
או־כלי־כלי העור Lev. 13, 58.

בָּעוֹר

לא־פשה הנגע בעור Lev. 13, 5.
ולא־פשה הנגע בעור Lev. 13, 6.
תפשה המספחת בעור Lev. 13, 6.
והנה שאת־לבנה בעור Lev. 13, 10.
פרוח תפרח הצרעת בעור Lev. 13, 12.
ואם־פשה תפשה בעור Lev. 13, 22.
אם־פשה תפשה בעור Lev. 13, 27.
לא־פשתה בעור Lev. 13, 28.
לא־פשה הנתק בעור Lev. 13, 34.
יפשה הנתק בעור Lev. 13, 35.
והנה פשה הנתק בעור Lev. 13, 36.
פרח בעור טהור הוא Lev. 13, 39.
בבגד או בעור Lev. 13, 49.
או־בערב או בעור Lev. 13, 51.

בְּעוֹר

כי־יהיה בעור בשרו Lev. 13, 2.
והיה בעור־בשרו Lev. 13, 2.
הנגע בעור־הבשר Lev. 13, 3.
בעור בשרו Lev. 13, 4.
נושנת הוא בעור בשרו Lev. 13, 11.
כי־יהיה בעור־בשרם Lev. 13, 38.
והנה בעור־בשרם Lev. 13, 39.
או בעור או בכל Lev. 13, 48.
ואת־מלטה בעור שני Job. 19, 20.

מֵעוֹר

מעור בשרו Lev. 13, 3.

cum suff.: עוֹרִי

עורי רגע וימאס Job. 7, 5.
ואחר עורי נקפו־זאת Job. 19, 26.
עורי שחר מעלי Job. 30, 30.

cum suff.: וְעוֹרִי

בלה בשרי ועורי Thr. 3, 4.

cum suff.: בְּעוֹרִי

בעורי ובבשרי Job. 19, 20.

cum suff.: עוֹרֵנוּ

עורנו כתנור נכמרו Thr. 5, 10.

cum suff.: עוֹרוֹ, עֹרוֹ

ואת־עֹרו ואת־פרשו Ex. 29, 14.
ואת־עֹרו ואת־בשרו Lev. 8, 17.
יאכל בדי עורו Job. 18, 13.
התמלא בשכות עורו Job. 40, 31.
היהפך כושי עורו Jer. 13, 23.

cum suff.: בְּעֹרוֹ

כי־יהיה בו־בעֹרו Lev. 13, 18.
או בשר כי־יהיה בעֹרו Lev. 13, 24.

cum suff.: לְעֹרוֹ

היא שמלתו לעֹרו Ex. 22, 26.

ויבא יעקב שלם עיר שכם Gn. 33, 18.
בית־מושב עיר חומה Lev. 25, 29.
בקדש עיר קצה גבולך Num. 20, 16.
פי חשבון עיר סיחן Num. 21, 26.
תבנה ותכונן עיר סיחון Nu. 21, 27.
לקראתו אל־עיר מואב Nu. 22, 36.
ארבעים ושתים עיר Num. 35, 6.
ארבעים ושמנה עיר Num. 35, 7.
אל־עיר מקלטו Num. 35, 25.
את־גבול עיר מקלטו Num. 35, 26.
מחוץ לגבול עיר מקלטו Nu. 35, 27.
לנוס אל־עיר מקלטו Num. 35, 32.
את־כל־עיר מתם Dt. 2, 34.
ששים עיר כל־חבל ארגב Dt. 3, 4.
החרם כל־עיר מתם Dt. 3, 6.
פי־תקרב אל־עיר להלחם Dt. 20, 10.
כי־תצור אל־עיר ימים Dt. 20, 19.
עיר התמרים עד־צער Dt. 34, 3.
כי עיר גדולה גבעון Jos. 10, 2.
עיר אשר השלימה Jos. 11, 19.
אשר בבשן ששים עיר Jos. 13, 30.
קרית יערים עיר בני יהודה Jos. 18, 14.
ועד־עיר מבצר־צר Jos. 19, 29.
את־עיר מקלם הרצח Jos. 21, 13. 21. 27. 32. 36.
שלש־עשרה עיר Jos. 21, 33.
עיר עיר ומגרשיה Jos. 21, 40.
ויבן עיר ויקרא שמה לוז Jud. 1, 26.
ויירשו את־עיר התמרים Jud. 3, 13.
ועד־בואך מנית עשרים עיר Jud. 11, 33.
ונסורה אל־עיר היבוסי Jud. 19, 11.
לא נסור אל־עיר נכרי Jud. 19, 12.
ויבא שאול עד־עיר עמלק 1 S. 15, 5.
נב עיר־הכהנים הכה 1 Sam. 22, 19
חיא עיר דוד 2 Sam. 5, 7.
ויקראו־לה עיר דוד 2 Sam. 5, 9.
את־ארון י׳ על־עיר דוד 2 S. 6, 10.
עיר דוד בשמחה 2 Sam. 6, 12.
והיה ארון י׳ בא עיר דוד 2 S. 6, 16.
וילכד את־עיר המלוכה 2 S. 12, 26.
גם־לכדתי את־עיר המים 2 S. 12, 27.
אי־מזה עיר אתה 2 Sam. 15, 2.
ואם־אל־עיר יאספ 2 Sam. 17, 13.
להמית עיר ואם בישראל 2 S. 20, 19.
ויביאה אל־עיר דוד 1 Reg. 3, 1.
עשרים עיר בארץ הגליל 1 Rg. 9, 11.
פרץ עיר דוד אביו 1 Reg. 11, 27.
ויבא אל־עיר הנביא הזקן 1 Rg. 13, 29
כל־עיר מבצר 2 Reg. 3, 19. 18, 8.
וכל־עיר מבחור 2 Reg. 3, 19.
וילכו עד־עיר בית־הבעל 2 Rg. 10, 25.
עד־עיר מבצר 2 Reg. 17, 9.
ואת־בנותיה ששים עיר 1 Chr. 2, 23.
כל־עריהם שלש־עשרה עיר 1 Chr. 6, 45.
מצדת ציון היא עיר דויד 1 Chr. 11, 5.
על־כן קראו־לו עיר דויד 1 Chr. 11, 7.
הארון אליו אל־עיר דויד 1 Chr 13, 13
בא עד־עיר דויד 1 Chr. 15, 29.
ובכל־עיר ועיר צנות 2 Chr. 11, 12.
וירחו עיר־התמרים 2 Chr. 28, 15.
ובכל־עיר ועיר ליהודה 2 Chr. 28, 25.
בכל־עיר ועיר 2 Chr. 31, 19.
את־החמלא עיר דויד 2 Chr. 32, 5.
זקני־עיר ועיר ושפטיה Esr. 10, 14.
אל־עיר קברות אבתי Neh. 2, 5.
בירושלם עיר הקדש Neh 11, 1.
על־מעלות עיר דויד Neh. 12, 37.
אשר בכל־עיר־ועיר Esth. 8, 11.
ישמחו עיר־אלהים Ps. 46, 5.
ויסובבו עיר Ps. 59, 7. 15.
מי יובלני עיר מצור Ps. 60, 11.
עיר האלהים סלה Ps. 87, 3.
עיר מושב לא מצאו Ps. 107, 4.
ללכת אל־עיר מושב Ps. 107, 7
ויכוננו עיר מושב Ps. 107, 36.

cum suff.: עִירָהּ

את־עירה ואת־בשרה Num. 19, 5.

cum suff.: עִירָם

צפד טרם על־עצמם Thr. 4, 8.
גזלי עורם מעליהם Mich. 3, 2.

cum suff.: וְעִירָם

ועורם מעליהם הפשיטו Mich. 3, 3.

pl.: עֹרוֹת, עֹרֹת

ואת ערת גדיי העזים Gn. 27, 16.
ערת אילם מאדמים Ex. 26, 14.
ומכסה ערת תחשים Ex. 26, 14.
ערת אילם מאדמים Ex. 36, 19.
ומכסה ערת תחשים Ex. 36, 19.
ערת האילם Ex. 39, 34.
ערת התחשים Ex. 39, 34.

pl.: וְעֹרֹת

ועורת אילם מאדמים Ex. 25, 5. 35, 7. 23.
ועורת תחשים Ex. 25, 5. 35, 7. 23.

pl. cum suff.: עֹרֹתָם

Lev. 16, 27. את־ערתם ואת־בשרם

II. עִיר

לומר עֵר, ומוכנו כמו בָּר לעיל, הקסה ומנוג וכלכול [קומנענען, -קריינען], ומפעל גם קָרֵיָה הפעל ממנו, קעל ממנו קְרֵיָה, והקקר והשווי ככר הנענתי עפר כרר, ועי׳ שול קרם.

h. e. עֵר, *v. tr. inus.*, sicut בָּר q. v., circuire, circumdare, cingere. Forsitan cognatum est etiam קָרֵיָה, unde קִרְיָה, oppidum.

עִיר

ע״כ ומכנוי עָרִים [כמלו היקיל עֵר, ומפעל היקיל עֵר קומע מפקודים כ״ק ע״ו, מעכס קומס נ׳ ט׳, ולנוב נקנוב עֵר מוֹאָב], ורכוי יקי עָרִים, מפנת לשון כופל על לשון]. המוכן קיים וקנק [מפעלע], ומפלוני מוקף קומס לו מקום מוקף, ל״ם מפגלל ונכוסס ומפקום מכית מפקנות נמלפפק עיר מקדש מוקף. ויכוזלים נקפיפק עיר מקדש, עיר מלכיים, עיר יסולס, לו מעיר נמק יעועה, לו עיר מקס, ועיר נמעיר מולנק לפעפיס, לו מקלק מס מפעיר, ל״ם עיר מיים, ולפעפיס עיר קלק מסכנכ, ל״ם עיר מלנק, עיר נקש, עיר מפע, עיר מעפיים [יכיו]. נמפס מכניכית מוס עֵירָנִי כמו ניקני [מפעלעיע], וכן עֵירָנִי, ועוד כמלכ.

n. f. (pl. עָרִים, a sing. עָר, Num. 21, 15. Dt. 2, 9. et in n. pr. עָר־מוֹאָב, *Ἀρεόπολις* Num. 21, 28. Jos. 15, 1.; עֵרִים, propter paronomasiam Jud. 10, 4.), locus munitus s. moenibus cinctus, de oppido, castris, specula, et similiter; plerumque: urbs, elative, addito per emphasin vel omisso articulo, de Hierosolymis, *urbe sancta, urbe Dei s. Judae*; interdum urbs *patria* (cf. Luc. 2, 4. 39.), etiam de parte urbis (*τέμενος*, Stadttheil), veluti עִיר הַחֻמִּים, quae est pars urbis *Rabba*. Saepissime invenitur in nmm. pp., e. c. עִיר הַתְּמָרִים (*Jericho*). Neohebr. inde adj. עִירָנִי, עֵירָנִי, urbanus. LXX. *τεῖχος, πόλις, κώμη, οἶκος, πύλη, συναγωγή; χώρα, φάραγξ, ὄρος, δρυμός, γῆ; πολέμιος, τρόμος;* מְרוּחוֹת עִיר מַמְלָכָה, מִסְפָּנוֹת עָרִים, עִיר, *μητρόπολις;* עִיר עֲרֵי־עַד, *εἰς τὸν αἰῶνα.*

Gn. 4, 17. ויהי בנה עיר
Gn. 11, 4. נבנה־לנו עיר
Gn. 24, 10. אל־עיר נחור

Digitized by Google

מי יבלני עיר מבצר Ps. 108, 11.
אם־י־י לא־ישמר־עיר Ps. 127, 1.
ומשל ברוחו מלכד עיר Prv. 16, 32.
עיר גברים עלה חכם Prv. 21, 22.
עיר פרוצה אין חומה Prv. 25, 28.
עיר קטנה Eccl. 9, 14.
לא־ידע ללכת אל־עיר Eccl. 10, 15.
זעקי־עיר Jes. 14, 31
עיר בעיר ממלכה Jes. 19, 2.
עיר ההרס Jes. 19, 18.
עיר הומיה קריה עליזה Jes. 22, 2.
ואת בקיעי עיר־דוד Jes. 22, 9.
סבי עיר זונה נשכחה Jes. 23, 16.
עיר עד־לנו ישועה ישית Jes. 26, 1.
כי עיר בצורה בדד Jes. 27, 10.
המון עיר עזב Jes. 32, 14.
ירושלם עיר הקדש Jes. 52, 1.
וקראו לך עיר י־י Jes. 60, 14.
עיר לא נעזבה Jes. 62, 12.
וישבי בה Jer. 8, 17.
*עיר ובהלות Jer. 15, 8.
ונבנתה עיר על־תלה Jer. 30, 18.
עיר וישבי בה Jer. 46, 8. 47, 2.
שדד אל־כל־עיר ועיר Jer. 48, 8.
איך לא־עזבה עיר תהלה Jer. 49, 25.
ברחבות עיר Thr. 2, 12.
וחקות עליה עיר Ez. 4, 1.
בראש־דרך עיר Ez. 21, 24.
את־עיר הדמים Ez. 22, 2.
עיר שפכת דם Ez. 22, 3.
אוי עיר הדמים Ez. 24, 6. 9.
כמבואי עיר מבקעה Ez. 26, 10.
עיר נחרבת Ez. 26, 19.
וגם שם־עיר המונה Ez. 39, 16.
ויעלו כמבטה־עיר Ez. 40, 2.
על־עמך ועל־עיר קדשך Dan. 9, 24.
ולכד עיר מבצרות Dan. 11, 15.
והמטרתי על־עיר אחת Am. 4, 7.
ועל־עיר אחת לא אמטיר Am. 4, 7.
אל־עיר אחת Am. 4, 8.
והסגרתי עיר ומלאה Am. 6, 8.
עיר־גדולה לאלהים Jon. 3, 3.
חוי עיר דמים Nah. 3, 1.
בנח עיר בדמים Hab. 2, 12.
ירושלם עיר האמת Zach. 8, 3.

וְעִיר

ועיר אחזתו ביבל Lev. 25, 33.
ועיר־המלח ועין גדי Jos. 15, 62.
ועיר מבצר והנשק 2 Reg. 10, 2.
גוי־בגוי ועיר בעיר 2 Chr. 15, 6.
ועיר ועיר Esth. 9, 28.
כל־עיר ועיר Jer. 48, 8.

וָעִיר

ובכל־עיר ועיר צנות 2 Chr. 11, 12.
לעיר ועיר 2 Chr. 19, 5.
ובכל־עיר ועיר ליהודה 2 Chr. 28, 25.
בכל־עיר ועיר 2 Chr. 31, 19.
זקני־עיר ועיר ושפטיה Esr. 10, 14.
אשר בכל־עיר־ועיר Esth. 8, 11.
ועיר ועיר Esth. 9, 28.

וַיָּעִיר

ויקרא שם העיר Gn. 4, 17.
הוא העיר הגדלה Gn. 10, 12.
לראת את־העיר Gn. 11, 5.
ויחדלו לבנת העיר Gn. 11, 8.
חמשים צדיקם בתוך העיר Gn. 18, 24. 26.
בחמשה את־כל־העיר Gn. 18, 28.
ואנשי העיר אנשי סדם Gn. 19, 4.
כי־משחית י־י את־העיר Gn. 19, 14.
פן־תספה בעון העיר Gn. 19, 15.
חנה־נא העיר הזאת קרבה Gn. 19, 20
לבלתי הפכי את־העיר Gn. 19, 21.
על־כן קרא־שם־העיר צוער Gn. 19, 22
ובנות אנשי העיר Gn. 24, 13.
על־כן שם־העיר Gn. 26, 33.
ואולם לוז שם־העיר Gn. 28, 19.
ויחן את־פני העיר Gn. 33, 18.
ויבאו על־העיר בטח Gn. 34, 25.
ויבזו העיר Gn. 34, 27.
אכל שדה־העיר Gn. 41, 48.
הם יצאו את־העיר Gn. 44, 4.
כצאתי את־העיר Ex. 9, 29.
מעם פרעה את־העיר Ex. 9, 33.
מקיר העיר וחוצה Num. 35, 4.
את־ישבי העיר ההוא Dt. 13, 16.
ושרפת באש את־העיר Dt. 13, 17.
על־העיר אשר־הוא עשה Dt. 20, 20.
והיה העיר הקרבה Dt. 21, 3.
ולקחו זקני העיר Dt. 21, 3.
והורדו זקני העיר ההוא Dt. 21, 4.
וכל זקני העיר ההוא Dt. 21, 6.
אל־זקני העיר השערה Dt. 22, 15.
לפני זקני העיר Dt. 22, 17.
ולקחו זקני העיר־ההוא Dt. 22, 18.
אל־שער העיר ההוא Dt. 22, 24.
הרחק מאד מאדם העיר Jos. 3, 16.
וסבתם את־העיר Jos. 6, 3.
הקיף את־העיר Jos. 6, 3.
תסבו את־העיר Jos. 6, 4.
ונפלה חומת העיר Jos. 6, 5.
עברו וסבו את־העיר Jos. 6, 7.
ויסב ארון־י־י את־העיר Jos. 6, 11.
ויסבו את־העיר Jos. 6, 14.
ויסבו את־העיר Jos. 6, 15.
סבבו את־העיר Jos. 6, 15.
והיתה העיר חרם Jos. 6, 17.
וילכדו את־העיר Jos. 6, 20.
את־העיר הזאת את־יריחו Jos. 6, 26
מאחרי העיר Jos. 8, 4.
אל־תרחיקו מן־העיר Jos. 8, 4.
נקרב אל־העיר Jos. 8, 5.
עד התיקנו אותם מן־העיר Jos. 8, 6.
והורשתם את־העיר Jos. 8, 7.
כתפשכם את־העיר Jos. 8, 8.
תציתו את־העיר באש Jos. 8, 8.
ויבאו נגד העיר Jos. 8, 11.
אנשי־העיר לקראת־ישראל Jos 8, 14
אורב לו מאחרי העיר Jos. 8, 14.
וינתקו מן־העיר Jos. 8, 16.
ויעזבו את־העיר פתוחה Jos. 8, 17.
אל־העיר Jos. 8, 18.
בכידון אשר־בידו אל־העיר Jos. 8, 18.
ויבאו העיר וילכדוה Jos. 8, 19.
ויציתו את־העיר באש Jos. 8, 19.
עלה עשן העיר השמימה Jos. 8, 20.
כי־לכד הארב את־העיר Jos. 8, 21.
וכי עלה עשן העיר Jos. 8, 21.
יצאו מן־העיר לקראתם Jos. 8, 22.
רק הבהמה ושלל העיר Jos. 8, 27.
אל־פתח שער העיר Jos. 8, 29.
את־העיר אשר שאל Jos. 19, 50.
ויבנה את־העיר Jos. 19, 50.
ועמד פתח שער העיר Jos. 20, 4.
ודבר באזני זקני העיר Jos. 20, 4.
אל־העיר אשר־נס משם Jos. 20, 6.
שדה העיר ואת־חצריה Jos. 21, 12.
ואת־העיר שלחו באש Jud. 1, 8.
ויקרא את־שם־העיר חרמה Jud 1, 17
ושם־העיר לפנים לוז Jud. 1, 23.
איש יוצא מן־העיר Jud. 1, 24.
את־מבוא העיר Jud. 1, 24.
את־מבוא העיר Jud. 1, 25.
ויכו את־העיר Jud. 1, 25.
ואת־אנשי העיר Jud. 6, 27.
וישכימו אנשי העיר Jud. 6, 28.
ויאמרו אנשי העיר Jud. 6, 30.
ויקח את־זקני העיר Jud. 8, 16.
ויהרג את־אנשי העיר Jud. 8, 17.
וישמע זבל שר העיר Jud. 9, 30.
והנם צרים את־העיר עליך Jud. 9, 31.
ופשטת על־העיר Jud. 9, 33.
ויעמד פתח שער העיר Jud. 9, 35.
העם יצא מן־העיר Jud. 9, 43.
ויעמדו פתח שער העיר Jud. 9, 44.
וילכד את־העיר Jud. 9, 45.
ויתץ את־העיר Jud. 9, 45.
ומגדל־עז היה בתוך העיר Jud. 9, 51
וכל בעלי העיר Jud. 9, 51.
אנשי העיר ביום השביעי Jud. 14, 18
כל־הלילה בשער העיר Jud. 16, 2.
ויאחזו בדלתות שער־העיר Jud. 16, 3
ואת־העיר שרפו באש Jud. 18, 27.
ויבנו את־העיר Jud. 18, 28.
ויקראו שם־העיר דן Jud. 18, 29.
ואולם ליש שם־העיר Jud. 18, 29.
ויבא וישב ברחב העיר Jud. 19, 15.
הארח ברחוב העיר Jud. 19, 17.
והנה אנשי העיר Jud. 19, 22.
ויאספ כל־איש ישראל אל־העיר Jud. 20, 11.
הנתקו מן־העיר Jud. 20, 31.
מן־העיר אל־המסלות Jud. 20, 32.
ויך את־כל־העיר לפי־חרב Jud. 20, 37.
משאת העשן מן־העיר Jud. 20, 38.
לעלות מן־העיר Jud. 20, 40.
והנה עלה כליל־העיר Jud. 20, 40.
ותהם כל־העיר עליהן Ruth 1, 19.
ותשא ותבוא העיר Ruth 2, 18.
וישת עליה ויבא העיר Ruth 3, 15.
עשרה אנשים מזקני העיר Ruth 4, 2.
ותזעק כל־העיר 1 Sam. 4, 13.
ויך את־אנשי העיר 1 Sam. 5, 9.
מהומת־מות בכל־העיר 1 S. 5, 11.
ותעל שועת העיר 1 Sam. 5, 12.
וילכו אל־העיר אשר־שם 1 S. 9, 10.
המה עלים במעלה העיר 1 S. 9, 11.
כבאכם העיר כן תמצאון 1 S. 9, 13.
ויעלו העיר 1 Sam. 9, 14.
המה באים בתוך העיר 1 S. 9, 14.
וירדו מהבמה העיר 1 Sam. 9, 25.
המה יורדים בקצה העיר 1 S. 9, 27.
ויהי כבאך שם העיר 1 Sam. 10, 5.
ויחרדו זקני העיר לקראתו 1 S. 16, 4.
לך הביא העיר 1 Sam. 20, 40.
ויהונתן בא העיר 1 Sam. 21, 1.
דוד ואנשיו אל־העיר 1 Sam. 30, 3.
בעבור חקר את־העיר 2 Sam. 10, 3.
מפני אבישי ויבאו העיר 2 S. 10, 14.
בשמור יואב אל־העיר 2 Sam. 11, 16.
ויצאו אנשי העיר 2 Sam. 11, 17.
מדוע נגשתם אל־העיר 2 Sam. 11, 20.
החזק מלחמתך אל־העיר 2 S. 11, 25.
ואחנה על־העיר ולכדה 2 Sam. 12, 28.
פן־אלכד אני את־העיר 2 S. 12, 28.
ושלל העיר הוציא הרבה 2 S. 12, 30.
והכה העיר לפי־חרב 2 Sam. 15, 14.
לעבור מן־העיר 2 Sam. 15, 24.
את־ארון האלהים העירה 2 S. 15, 25.
שבה העיר בשלום 2 Sam. 15, 27.
ואם־העיר תשוב 2 Sam. 15, 34.
ויבא חושי רעה דוד העירה 2 S. 15, 37.
אל־העיר ההיא 2 Sam. 17, 13.
ביום ההוא לבוא העיר 2 Sam. 19, 4.
וישפכו סללה אל־העיר 2 S. 20, 15.
אשה חכמה מן־העיר 2 Sam. 20, 16.
ואלכה מעל העיר 2 Sam. 20, 21.
ויפצו מעל־העיר 2 Sam. 20, 22.
ויחנו בערוער ימין העיר 2 S. 24, 5.
דרך העיר אשר בחרת בה 1 Rg. 8, 44.
העיר אשר בחרת 1 Reg. 8, 48.
העיר אשר בחרתי בה 1 Reg. 11, 32.
העיר אשר בחרתי לי 1 Reg. 11, 36.
העיר אשר־בחר י־י 1 Reg. 14, 21.
כי־נלכרה העיר 1 Reg. 16, 18.
ויקרא את־שם העיר 1 Reg. 16, 24.
ויבא אל־פתח העיר 1 Reg. 17, 10.
וישימו על־העיר 1 Reg. 20, 12.
ואלה יצאו מן־העיר 1 Reg. 20, 19.
אפקה אל־העיר ותפל 1 Rg. 20, 30.
ויבא אל־העיר חדר 1 Reg. 20, 30.
אל־אמן שר־העיר Reg. 22, 26.
ויאמרו אנשי העיר Reg. 2, 19.
הנה־נא מושב העיר טוב Rg. 2, 19.
ונערים קטנים יצאו מן־העיר Reg. 2, 23.
ויקיפו אל העיר Reg. 6, 14.
והנה־חיל סובב את־העיר Rg. 6, 15.
לא־זה הדרך ולא־זה העיר Rg. 6, 19
אם־אמרנו נבוא העיר Reg. 7, 4.
ויקראו אל־שער העיר Rg. 7, 10.
כי־יצאו מן־העיר Reg. 7, 12.
ואל־העיר נבא Reg. 7, 12.
אל־יצא פלים מן־העיר Rg. 9, 15.
ואשר על־העיר והחזקים Rg. 10, 5.
את־גדלי העיר 2 Reg. 10, 6.
לא תנחן את־העיר הזאת 2 Rg. 18, 30
לא יבוא אל־העיר הזאת 2 Rg. 19, 32.
ואל־העיר הזאת לא יבא 2 Rg. 19, 33.
וגנותי אל־העיר הזאת 2 Rg. 19, 34.
ואת העיר הזאת 2 Reg. 20, 6.
וגנותי על־העיר 2 Reg. 20, 6.
העיר אשר־על־שמאול 2 Rg. 23, 8.
איש בשער העיר 2 Reg. 23, 9.
ויאמרו אליו אנשי העיר 2 Rg. 23, 17.
ומאסתי את־העיר 2 Reg. 23, 27.
ותבא העיר במצור 2 Reg. 24, 10.
מלך־בבל על־העיר 2 Reg. 24, 11.
ותבקע העיר 2 Reg. 25, 4.
על־העיר סביב 2 Reg. 25, 4.
ומן העיר לקח סריס 2 Rg. 25, 19.
ואת־שדה העיר ואת־חצריה 1 Chr. 6, 41.
ויבן העיר מסביב 1 Chr. 11, 8.
ויואב יחיה את־שאר העיר 1 Chr. 11, 8.
ושלל העיר הוציא 1 Chr. 20, 2.
דרך העיר הזאת 2 Chr. 6, 34.
העיר אשר־בחר י־י 2 Chr. 12, 13.
והשיבהו אל־אמון שר־העיר 2 Chr. 18, 25.
ויאספ את שרי העיר 2 Chr. 29, 20.
אל־רחוב שער העיר 2 Chr. 32, 6.
למען ילכדו את־העיר 2 Chr. 32, 18.
מעשיהו שר־העיר 2 Chr. 34, 8.
העיר בית־קברות אבתי Neh. 2, 3.
אשר לבית ולחומת העיר Neh. 2, 8.
על־העיר משנה Neh. 11, 9.
כל־הרעה הזאת ועל העיר Neh 13, 18
אל־רחוב העיר Esth. 4, 6.
ברחוב העיר Esth. 6, 9. 11.
ומלט־הוא את־העיר Eccl. 9, 15.
ובשפלה תשפל העיר Jes. 32, 19.
העיר הזאת ביד־מלך אשור Jes 36, 15
לא יבוא אל־העיר Jes. 37, 33.
ואל־העיר הזאת לא יבוא Jes. 37, 34.
וגנותי על־העיר הזאת Jes. 37, 35.
ואת העיר הזאת Jes. 38, 6.
וגנותי על־העיר הזאת Jes. 38, 6.
ברחת כל־העיר Jer. 4, 29.
כל־העיר עזובה Jer. 4, 29.
היא העיר הפקד כלה Jer. 6, 6.
ואם באתי העיר Jer. 14, 18.
בשערי העיר הזאת Jer. 17, 24.
ובאו בשערי העיר הזאת Jer. 17, 25.
וישבה העיר הזאת לערלם Jer. 17, 25
העיר הזאת לשמה Jer. 19, 8.
את־העם הזה ואת־העיר Jer. 19, 11.
העיר הזאת כתפת Jer. 19, 12.
אל־העיר הזאת Jer. 19, 15.
חסן העיר הזאת Jer. 20, 5.
אל־תוך העיר הזאת Jer. 21, 4.
ישבי העיר הזאת Jer. 21, 6.
גוים רבים על העיר Jer. 22, 8.
ואת־העיר אשר־נתתי Jer. 23, 39.
ואת העיר הזאתה אתן Jer. 26, 6.
כי נבא אל־העיר הזאת Jer. 26, 11.
אל־הבית הזה ואל־העיר Jer. 26, 12.
העיר הזאת ואל־ישביה Jer. 26, 15.

Digitized by Google

ויבא על־העיר הזאת Jer. 26, 20.
העיר הזאת חרבה Jer. 27, 17.
תדרשו את־שלום העיר Jer. 29, 7.
ובניתה העיר לי׳י Jer. 31, 38.
נתן את־העיר הזאת Jer. 32, 3.
הסללות באו העיר Jer. 32, 24.
הנני נתן את־העיר הזאת Jer. 32, 28. 34, 2.
הלחמים על־העיר Jer. 32, 29.
והציתו את־העיר Jer. 32, 29.
היתה לי העיר הזאת Jer. 32, 31.
אל־העיר הזאת Jer. 32, 36.
על־בתי העיר הזאת Jer. 33, 4.
והשבתים אל־העיר Jer. 34, 22.
ונלחמו על־העיר הזאת Jer. 37, 8.
ושרפו את־העיר הזאת Jer. 37, 10.
כל־הלחם מן־העיר Jer. 37, 21.
תתן תנתן העיר הזאת Jer. 38, 3.
ותהי העיר הזאת Jer. 38, 18.
העיר הזאת תשרף באש Jer. 38, 23.
הבקעה העיר Jer. 39, 2.
ויצאו לילה מן־העיר Jer. 39, 4.
דברי אל־העיר הזאת Jer. 39, 16.
כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.
ותבא העיר במצור Jer. 52, 5.
ותבקע העיר Jer. 52, 7.
וכשדים על־העיר Jer. 52, 7.
ומן־העיר לקח Jer. 52, 25.
המצאים בתוך העיר Jer. 52, 25.
העיר רבתי עם Thr. 1, 1.
העיר שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
קיר ברזל בינך ובין העיר Ez. 4, 3.
תבעיר בתוך העיר Ez. 5, 2.
קרבו פקדות העיר Ez. 9, 1.
ענר בתוך העיר Ez. 9, 4.
חרק על־העיר Ez. 10, 2.
מעל תוך העיר Ez. 11, 23.
העיר ההללה Ez. 26, 17.
הכתה העיר Ez. 33, 21.
אשר הכתה העיר Ez. 40, 1.
בבאי לשחת את־העיר Ez. 43, 3.
ואחזת העיר תתנו Ez. 45, 6.
ולאחזת העיר Ez. 45, 7.
ואל־פני אחזת העיר Ez. 45, 7.
והיתה העיר בתוכה Ez. 48, 15.
ללחם לעבדי העיר Ez. 48, 18.
והעבד העיר יעבדוהו Ez. 48, 19.
אל־אחזת העיר Ez. 48, 20.
ולאחזת העיר Ez. 48, 21.
ומאחזת העיר Ez. 48, 22.
ואלה תוצאת העיר Ez. 48, 30.
ושערי העיר Ez. 48, 31.
ושם־העיר מיום Ez. 48, 35.
העיר היצאת אלף Am. 5, 3.
ניטה העיר הגדולה Jon. 1, 2. 3, 2.
ויצא יונה מן־העיר Jon. 4, 5.
על־ניטה העיר הגדולה Jon. 4, 11.
זאת העיר העליזה Zeph. 2, 15.
העיר היונה Zeph. 3, 1.
ורחבת העיר ימלאו Zach. 8, 5.
ונלכדה העיר Zach. 14, 2.
ויצא חצי העיר Zach. 14, 2.
לא יכרת מן־העיר Zach. 14, 2.

c. h finis.: הָעִירָה

וישבו העירה Gn. 44, 13.
ויעל העם העירה Jos. 6, 20.
ואספו אתו העירה אליהם Jos. 20, 4.
להראות לבוא העירה 2 S. 17, 17.
בבאה רגליך העירה 1 Rg. 14, 12.
אל־אחאב מלך־ישראל העירה 1 Reg. 20, 2.
ויבא את־המים העירה 2 Rg. 20, 20.
ויבאו העירה 1 Chr. 19, 15.

וְהָעִיר

והעיר בתוך Num. 35, 5.
והעיר אשר בנחל Dt. 2, 36.
והעיר אשר בתוך־הנחל Jos. 13, 9. 16.
כל־עם־הארץ והעיר שקטה 2 Reg. 11, 20.
והעיר אשר בחרת 2 Chr. 6, 38.
כל־עם־הארץ והעיר שקטה 2 Chr. 23, 21.
והעיר רחבת ידים Neh. 7, 4.
והעיר שושן נבוכה Esth. 3, 15.
והעיר שושן צהלה Esth. 8, 15.
והעיר הזאת תחרב Jer. 26, 9.
והעיר נתנה ביד הכשדים Jer. 32, 25.
והעיר הזאת לא תשרף Jer. 38, 17.
והעיר מלאה חמס Ez. 7, 23.
והעיר מלאה מטה Ez. 9, 9.
והעיר אשר־נקרא שמך Dan. 9, 18.
והעיר והקדש ישחית Dan. 9, 26.

מֵהָעִיר

וילך האיש מהעיר Jud. 17, 8.
פני מהעיר הזאת Jer. 33, 5.
ויצאו מהעיר לילה Jer. 52, 7.

בָּעִיר

כי בעיר מקלטו ישב Num. 35, 28.
לבוא בעיר דלתים ובריח 1 S. 23, 7.
בעיר המלכה עמך 1 Sam. 27, 5.
שני אנשים היו בעיר אחת 2 S. 12, 1.
ויקבר בעיר דוד 1 Reg. 2, 10. 11, 43.
לא־בחרתי בעיר 1 Reg. 8, 16.
עם־אבתיו בעיר דוד 1 Reg. 14, 31. 15, 24.
ויקברו אתו בעיר דוד 1 Rg. 15, 8.
ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד 1 Reg. 22, 51.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Rg. 8, 24. 15, 38. 16, 20.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Reg. 9, 28. 12, 22. 14, 20. 15, 7.
ויעש־לו בתים בעיר דויד 1 Chr. 15, 1.
לא־בחרתי בעיר 2 Chr. 6, 5.
ויקברהו בעיר דויד 2 Chr. 9, 31.
ויקבר בעיר דויד 2 Chr. 12, 16.
ויקברו אתו בעיר דויד 2 Chr. 13, 23.
גוי־בגוי ועיר בעיר 2 Chr. 15, 6.
אשר כרה־לו בעיר דוד 2 Chr. 16, 14.
ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד 2 Chr. 21, 1.
ויקברהו בעיר־דויד 2 Chr. 21, 20. 24, 16. 25.
עם־אבתיו בעיר יהודה 2 Chr. 25, 28.
ויקברו אתו בעיר דויד 2 Chr. 27, 9.
כל־הלוים בעיר הקדש Neh. 11, 18.
בעיר מצור Ps. 31, 22.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
בעיר־י״י צבאות בעיר אלהינו Ps. 48, 9.
עיר בעיר Jes. 19, 2.
בעיר רכלים שמו Ez. 17, 4.
*ולא אבוא בעיר Hos. 11, 9.
בעיר ישקו Joel 2, 9.
אם־יתקע שופר בעיר Am. 3, 6.
אם־תהיה רעה בעיר Am. 3, 6.

בָּעִיר

וכל אשר־לך בעיר Gn. 19, 12.
ואת־אשר בעיר Gn. 34, 28.
וקם הבית אשר־בעיר Lev. 25, 30.
וכל אשר יהיה בעיר Dt. 20, 14.
ומצאה איש בעיר ושכב Dt. 22, 23.
אשר לא־צעקה בעיר Dt. 22, 24.
ברוך אתה בעיר Dt. 28, 3.
ארור אתה בעיר Dt. 28, 16.
כל־העם אשר בעיר׳ *K'tib.* Jos. 8, 16.
וישב ׳ בעיר ההיא Jos. 20, 6.
ואבימלך נלחם בעיר Jud. 9, 45.
להגיד בעיר 1 Sam. 4, 13.
ותהי יד־י״י בעיר 1 Sam. 5, 9.
איש־אלהים בעיר הזאת 1 Sam. 9, 6.
זבח משפחה לנו בעיר 1 S. 20, 29.
הכינעני הישב בעיר הרג 1 Rg. 9, 16.
ויבאו וידברו בעיר 1 Reg. 13, 25.
המת לירבעם בעיר 1 Reg. 14, 11.
המת לבעשא בעיר 1 Reg. 16, 4.
המת לאחאב בעיר 1 Reg. 21, 24.
והרעב בעיר 2 Reg. 7, 4.
ויחזק הרעב בעיר 2 Reg. 25, 3.
העם הנשארים בעיר 2 Rg. 25, 11.
אשר־נמצאו בעיר 2 Reg. 25, 19.
הנמצאים בעיר 2 Reg. 25, 19.
ויקברהו בעיר בירושלם 2 Chr. 28, 27.
חמס וריב בעיר Ps. 55, 10.
*בעיר ׳ צלמם תבזה Ps. 73, 20.
בעיר אמריה תאמר Prv. 1, 21.
שלימים אשר היו בעיר Eccl. 7, 19.
וישתכחו בעיר אשר Eccl. 8, 10.
ואסובבה בעיר Cant. 3, 2.
הסבבים בעיר Cant. 3, 3. 5, 7.
נשאר בעיר שמה Jes. 24, 12.
ואת־הנשארים בעיר Jer. 21, 7.
הישב בעיר הזאת Jer. 21, 9.
שמתי פני בעיר הזאת Jer. 21, 10.
בעיר אשר־נקרא שמי Jer. 25, 29.
הטתרים בעיר הזאת Jer. 27, 19.
הישב בעיר הזאת Jer. 29, 16.
הישב בעיר הזאת Jer. 38, 2.
הנשארים ׳ בעיר הזאת Jer. 38, 4.
אין הלחם עוד בעיר Jer. 38, 9.
הנשארים בעיר Jer. 39, 9.
ויחזק הרעב בעיר Jer. 52, 6.
הנשארים בעיר Jer. 52, 15.
אשר־נמצאו בעיר Jer. 52, 25.
בעיר גוים Thr. 1, 19.
ואשר בעיר רעב ודבר Ez. 7, 15.
עברו בעיר אחריו Ez. 9, 5.
ויצאו והכו בעיר Ez. 9, 7.
עצת־רע בעיר הזאת Ez. 11, 2.
הרביתם חלליכם בעיר הזאת Ez. 11, 6.
אשתך בעיר תזנה Am. 7, 17.
ויחל יונה לבוא בעיר Jon. 3, 4.
יראה מה־יהיה בעיר Jon. 4, 5.

כְּעִיר

כעיר שחברה־לה יחדו Ps. 122, 3.
כעיר נצורה Jes. 1, 8.

לְעִיר

לעיר ועיר 2 Chr. 19, 5.
מערבה לעיר דויד 2 Chr. 32, 30.
חומה חיצונה לעיר דויד 2 Chr. 33, 14.
לעיר מבצר Jer. 1, 18.

לָעִיר

ויניחהו מחוץ לעיר Gn. 19, 17.
ויברך הגמלים מחוץ לעיר Gn. 24, 11.
אל־מחוץ לעיר Lev. 14, 40. 41. 45. 53.
ומדתם מחוץ לעיר Num. 35, 5.
שים־לך ארב לעיר מאחריה Jos. 8, 2.
אתם ארבים לעיר Jos. 8, 4.
מצפון לעיר Jos. 8, 13.
מים לעיר Jos. 8, 13.
כי הים בא לעיר 1 Sam. 9, 12.
לשחת לעיר בעבורי 1 Sam. 23, 10.
ויציאהו מחוץ לעיר 1 Reg. 21, 13.
עברים מעיר ׳ לעיר 2 Chr. 30, 10.
אשר מחוץ לעיר ויעזרהו 2 Chr. 32, 3.
וישלך חוצה לעיר 2 Chr. 33, 15.
ומלך לעיר ספרוים Jes. 37, 13.
לעיר הגדולה הזאת Jer. 22, 8.
מקדם לעיר Ez. 11, 23.
חל־הוא לעיר למושב Ez. 48, 15.
והיה מגרש לעיר Ez. 48, 17.
וישב מקדם לעיר Jon. 4, 5.
קול י״י לעיר יקרא Mich. 6, 9.

מֵעִיר

והאביד שריד מעיר Num. 24, 19.
עלו מעיר התמרים Jud. 1, 16.
מעיר מתם עד־בהמה Jud. 20, 48.
הסרנים מעיר מבצר 1 Sam. 6, 18.
כי־תהיה־לנו מעיר 2 Sam. 18, 3.
מעיר דוד היא ציון 1 Reg. 8, 1.
עלתה מעיר דוד 1 Reg. 9, 24.
מעיר דויד היא ציון 2 Chr. 5, 2.
העלה שלמה מעיר דויד 2 Chr. 8, 11.
הרצים עברים מעיר ׳ לעיר 2 Chr. 30, 10.
היורדות מעיר דויד Neh. 3, 15.
מעיר מתים ׳ ינאקו Job. 24, 12.
ויציצו מעיר כעשב השדה Ps. 72, 16.
להכרית מעיר־י׳ Ps. 101, 8.
מוסר מעיר Jes. 17, 1.
כי שמת מעיר לגל Jes. 25, 2.
ארמון זרים מעיר Jes. 25, 2.
מעיר הקדש נקראו Jes. 48, 2.
קול שאון מעיר Jes. 66, 6.
אחד מעיר Jer. 3, 14.
*ישבות מעיר Hos. 7, 4.

cum suff.: עִירִי

הוא־יבנה עירי Jes. 45, 13.
מכל בנות עירי Thr. 3, 51.

cum suff.: בְּעִירִי

ואמת בעירי 2 Sam. 19, 38.

cum suff.: עִירְךָ

על־עירך ועל־עמך Dan. 9, 19.

cum suff.: מֵעִירְךָ

מעירך ירושלם Dan. 9, 16.

cum suff.: עִירוֹ

לכל באי שער־עירו Gn. 23, 10.
בכל באי שער־עירו Gn. 23, 18.
כל־יצאי שער עירו Gn. 34, 24.
כל־יצאי שער עירו Gn. 34, 24.
ושם עירו דנהבה Gn. 36, 32.
ושם עירו עית Gn. 36, 35.
ושם עירו פעו Gn. 36, 39.
ושלחו זקני עירו Dt. 19, 12.
אל־זקני עירו Dt. 21, 19. 20.
ורגמהו כל־אנשי עירו Dt. 21, 21.
וקראו־לו זקני־עירו Dt. 25, 8.
ואת־עירו ואת־ארצו Jos. 8, 1.
ובא אל־עירו ואל־ביתו Jos. 20, 6.
לרוץ בית־לחם עירו 1 Sam. 20, 6.
וילך אל־ביתו אל־עירו 2 Sam. 17, 23.
אנשי עירו הזקנים 1 Reg. 21, 11.
איש אל־עירו 1 Reg. 22, 36.
ושם עירו דנהבה 1 Chr. 1, 43.
ושם עירו עוות 1 Chr. 1, 46.
ושם עירו פעי 1 Chr. 1, 50.
כי־נלכדה עירו מקצה Jer. 51, 31.

cum suff.: בְּעִירוֹ

ויצג אתו בעירו Jud. 8, 27.
החרים אשר בעירו 1 Reg. 21, 8.
אשר הישבים בעירו 1 Reg. 21, 11.

cum suff.: וּבְעִירוֹ

ויקברהו ברמה ובעירו 1 S. 28, 3.

cum suff.: לְעִירוֹ

לכו איש לעירו 1 Sam. 8, 22.
איש לעירו Esr. 2, 1.
איש לעירו Neh. 7, 6.

cum suff.: מֵעִירוֹ

ועלה האיש ההוא מעירו 1 S. 1, 3.
מעירו מגלה 2 Sam. 15, 12.

cum suff.: עִירָהּ

וסקלוה אנשי עירה Dt. 22, 21.

cum suff.: עִירָם

אל־שער עירם Gn. 34, 20.
וידברו אל־אנשי עירם Gn. 34, 20.
וידיחו את־ישבי עירם Dt. 13, 14.

forma antiqua: עָר

נטה שבת ער Num. 21, 15.
*אכלה ער מואב Num. 21, 28.
נתתי את־ער ירשה Dt. 2, 9.
*שדד ער מואב Jes. 15, 1.

pl.: עָרִים

בנו־לכם ערים Num. 32, 24.
אחזתם ערים לשבת Num. 35, 2.
והקריתם לכם ערים Num. 35, 11.

Digitized by Google

עִירִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת Dt. 1, 28.
כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצָרֹת Dt. 3, 5.
יְבַדֵּיל מֹשֶׁה שֵׁשׁ עָרִים Dt. 4, 41.
עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת Dt. 6, 10.
עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת Dt. 9, 1.
שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ Dt. 19, 7.
וְיָסַפְתָּ לְךָ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים Dt. 19, 9.
כִּי אִם־עָרִים לְשִׁבְתֶּךָ Jos. 14, 4.
עָרִים עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ Jos. 15, 32.
עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה Jos. 15, 36.
עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה Jos. 15, 41. 19, 22.
עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן Jos. 15, 44. 55.
עָרִים אַחַת־עֶשְׂרֵה Jos. 15, 51.
עָרִים עֶשֶׂר וְחַצְרֵיהֶן Ps. 15, 57.
עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן Jos. 15, 59.
עָרִים שְׁתַּיִם וְחַצְרֵיהֶן Jos. 15, 60.
עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן Jos. 15, 62.
עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם Jos. 17, 9.
עָרִים שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה Jos. 18, 24. 19, 15.
עָרִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה Jos. 18, 28.
עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה Jos. 19, 6.
עָרִים אַרְבַּע וְחַצְרֵיהֶן Jos. 19, 7.
עָרִים עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם Jos. 19, 30.
עָרִים תֵּשַׁע־עֶשְׂרֵה Jos. 19, 38.
לְתֵת־לוֹ עָרִים לָשָׁבֶת Jos. 21, 2.
עָרִים שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה Jos. 21, 4. 6.
עָרִים עֶשֶׂר Jos. 21, 5.
עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה Jos. 21, 7.
עָרִים תֵּשַׁע Jos. 21, 16.
מִגְרְשֵׁה עָרִים אַרְבַּע Jos. 21, 18. 22. 24.
שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה עָרִים Jos. 21, 19.
עָרִים שְׁתַּיִם Jos. 21, 25.
כָּל־עָרִים עֶשֶׂר Jos. 21, 26.
עָרִים שְׁתַּיִם Jos. 21, 27.
עָרִים אַרְבַּע Jos. 21, 29. 31. 35. 37.
עָרִים שָׁלֹשׁ Jos. 21, 32.
עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה Jos. 21, 38.
עָרִים אַרְבָּעִים Jos. 21, 39.
מִצְאָ לוֹ עָרִים בְּצָרוֹת 2 Sam. 20, 6.
שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת 1 Reg. 4, 13.
גְּלִים נִצְּבוּ עָרִים בְּצָרוֹת 2 Rg. 19, 25.
עֶשְׂרִים וְשֹׁלֹשׁ עָרִים 1 Chr. 2, 22.
עָרִים חָמֵשׁ 1 Chr. 4, 32.
בְּגֹרָל עָרִים עֶשֶׂר 1 Chr. 6, 46.
עָרִים שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה 1 Chr. 6, 47.
עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה 1 Chr. 6, 48.
וַיִּבֶן עָרִים לְמָצוֹר 2 Chr. 11, 5.
וַיֹּלֶךְ מִמֶּנּוּ עָרִים 2 Chr. 13, 19.
וַיִּבֶן עָרִים בְּאַשְׁדּוֹד 2 Chr. 26, 6.
וַיִּלְכְּדוּ עָרִים בְּצוּרֹת Neh. 9, 25.
וַיֵּשְׁכוּ עָרִים נֶחֱרָבוֹת Job. 15, 28.
אֲמֵי־שְׁאוֹ עָרִים Jes. 6, 11.
*וּמְלֹאוּ פְנֵי־תֵבֵל עָרִים Jes. 14, 21.
יְהִיוּ חָמֵשׁ עָרִים Jes. 19, 18.
עָרִים לֹא חָשַׁב אִישׁ Jer. 33, 8.
עָרִים בְּצָרוֹת Jes. 37, 26.
עָרִים לוֹא נוֹשָׁבָה Jer. 22, 6.
עִזְבוּ עָרִים Jer. 48, 28.
בְּתוֹךְ עָרִים מְחֻרְבוֹת Ez. 29, 12.
בְּתוֹךְ־עָרִים נֶחֱרָבוֹת Ez. 30, 7.
חָרְבָה עָרִים בְּצָרוֹת Hos. 8, 14.
שְׁתַּיִם שְׁלֹשׁ עָרִים Am. 4, 8.
וּבְנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת Am. 9, 14.
וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת Zach. 8, 20.

pl.: עֲיָרִים

וּשְׁלֹשִׁים עֲיָרִים לָהֶם Jud. 10, 4.

pl.: וְעָרִים

וְעָרִים לִסְפָנִי Num. 32, 16.
וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצוּרוֹת Jos. 14, 12.
וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָם Jos. 24, 13.
וְעָרִים בָּנָה בִּיהוּדָה 2 Chr. 27, 4.
וְעָרִים עָשָׂה לוֹ 2 Chr. 32, 29.
וְעָרִים נָתְשָׁת Ps. 9, 7.
וְעָרִים נְשָׁמוֹת יָשִׁיבוּ Jes. 54, 3.

pl.: הֶעָרִים

וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים Gn. 19, 25.
וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הֶעָרִים Gn. 19, 25.
בְּחַסֵּף אֶת הֶעָרִים Gn. 19, 29.
וַיְהִי ׀ חֹתֵת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים Gn. 35, 5.
וּמַה הֶעָרִים אֲשֶׁר Num. 13, 19.
אֵת כָּל־הֶעָרִים Num. 21, 25.
אֶת־שְׁמוֹת הֶעָרִים Num. 32, 38.
וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּ Num. 35, 3.
וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים Num. 35, 4.
הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ Num. 35, 6.
כָּל־הֶעָרִים Num. 35, 7.
וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים Num. 35, 12.
אֵת ׀ שֵׁשׁ הֶעָרִים Num. 35, 14.
וְאֵת שֵׁשׁ הֶעָרִים Num. 35, 14.
שֵׁשׁ־הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט Nu. 35, 15.
וְאֵת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבָא Dt. 1, 22.
וְשָׁלַל הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַדְתָּ Dt. 2, 35.
וְשָׁלַל הֶעָרִים בָּזוֹז לָנוּ Dt. 3, 7.
אֶל־אַחַת מִן־הֶעָרִים Dt. 4, 42.
אֶל־אַחַת הֶעָרִים־הָאֵלֶּה Dt. 19, 5.
וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל Dt. 19, 11.
לְכָל־הֶעָרִים הָרְחֹקֹת מִמֶּךָּ Dt. 20, 15.
וּמָדְדוּ אֶל־הֶעָרִים Dt. 21, 2.
רַק כָּל־הֶעָרִים הָעֹמְדוֹת Jos. 11, 13.
וְכֹל שְׁלַל הֶעָרִים הָאֵלֶּה Jos. 11, 14.
הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן Jos. 13, 23.
הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶם Jos. 13, 28.
וַיִּהְיוּ הֶעָרִים מִקְצָה Jos. 15, 21.
כָּל־הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן Jos. 16, 9.
לְהוֹרִישׁ אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה Jos. 17, 12.
וְיִהְיוּ הֶעָרִים לְמוֹשָׁב בְּנֵי Jos. 18, 21.
בִּנְיָמִן
סְבִיבוֹת הֶעָרִים הָאֵלֶּה Jos. 19, 8.
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְחַצְרֵיהֶן Jos. 19, 16. 31. 48.
לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים Jos. 19, 23. 39.
הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־ Jos. 21, 3. 8.
מִגְרְשֵׁיהֶן
אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה Jos. 21, 9.
כָּל־הֶעָרִים לִבְנֵי מְרָרִי Jos. 21, 38.
תִּהְיֶיטָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה Jos. 21, 40.
כֵּן לְכָל־הֶעָרִים Jos. 21, 40.
הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי
אַרְנֹן Jud. 11, 26.
מִן־הֶעָרִים הַגִּבְעָתָה Jud. 20, 14.
גַּם כָּל־הֶעָרִים הִנְמְצָאוֹת Jud. 20, 48.
וַיִּבְנוּ אֶת־הֶעָרִים Jud. 21, 23.
וַתִּשְׁבֹּנָה הֶעָרִים 1 Sam. 7, 14.
וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶעָרִים 1 Sam. 31, 7.
לְרֹאוֹת אֶת־הֶעָרִים 1 Reg. 9, 12.
וַיֹּאמֶר מָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה 1 Rg. 9, 13.
הֶעָרִים אֲשֶׁר־לָקַח־אָבִי 1 Rg. 20, 34.
וְכָל־הֶעָרִים אֲשֶׁר־בָּטַח 1 Reg. 22, 39.
וַיִּקַּח אֶת־הֶעָרִים 2 Reg. 13, 25.
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הֶעָרִים 1 Chr. 4, 33.
אֶת־הֶעָרִים וְאֶת־
מִגְרְשֵׁיהֶם 1 Chr. 6, 49.
אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה 1 Chr. 6, 50.
נִבְנְתָה אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה 2 Chr. 14, 6.
וַיִּכּוּ אֶת כָּל־הֶעָרִים 2 Chr. 14, 13.
וַיִּבְזוּ אֶת־כָּל־הֶעָרִים 2 Chr. 14, 13.
וּמִן־הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַד 2 Chr. 15, 8.
וַיְחַן עַל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת 2 Chr. 32, 1.
בְּכָל־הֶעָרִים חִבְצְרוֹת 2 Chr. 33, 14.
לְכַנֵּס בְּתוֹכָם לְשִׁדֵּי הֶעָרִים Neh. 12, 44.
הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה Ez. 6, 6.
וְנוֹשְׁבוּ הֶעָרִים Ez. 36, 10.
וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים Ez. 36, 33.
עַל חֹרְבוֹת הֶבְצֻרוֹת Zeph. 1, 16.

pl.: וְהֶעָרִים

וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת Num. 13, 28.
וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ Num. 35, 8. 13.
וְהֶעָרִים הַמְּבֻדָּלוֹת Jos. 16, 9.
וְהֶעָרִים אֲשֶׁר בָּטַח 1 Reg. 15, 23.
וְהֶעָרִים יְהַרְסוּ 2 Reg. 3, 25.
וְהֶעָרִים אֲשֶׁר נָתַן חוּרָם 2 Chr. 8, 2.
וְהֶעָרִים הַנִּשְׁבוֹת Ez. 12, 20.
וְהֶעָרִים הַחֻרְבוֹת Ez. 36, 35. 38.

מֵהֶעָרִים *pl.:*

אֶל־אַחַת ׀ מֵהֶעָרִים הָאֵלֶּה Jos. 20, 4.
מֵהֶעָרִים עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה
אֵלֶּה Jud. 20, 15.
וְאֲשֶׁר מֵהֶעָרִים מִשְּׁחִיתִים Jud 20, 42.
כְּחָם מוֹאָב מֵהֶעָרִים Ez. 25, 9.

בְּעָרִים *pl.:*

אֹכֶל בְּעָרִים וְשִׁמְרוּ Gn. 41, 35.
וַיִּתֵּן־אֹכֶל בֶּעָרִים Gn. 41, 48.
בְּשִׁדְמֹת בְּעָרִים וּבְכַפָּרִים 1 Chr. 27, 25.
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים Ear. 3, 1.
הַיְדוּת בְּעָרִים Neh. 11, 1.

בְּעָרִים *pl.:*

כְּעָרִים אֲשֶׁר־חָמַף יְיָ Jer. 20, 16.
עִיר נֶחֱרֶבֶת כְּעָרִים Ez. 26, 19.

לְעָרִים *pl.:*

וְהֹעֲבִיר אֹתוֹ לְעָרִים Gn. 47, 21.
וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים Num. 35, 2.
וַיִּכְתְּבוּהָ לְעָרִים לְשִׁבְעָה Jos. 18, 9.

וְלָעָרִים *pl.:*

וְלָעָרִים הִנָּעֲזֻבוּת Ez. 36, 4.

עָרֵי *pl. constr.:*

בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי
הַכִּכָּר Gn. 19, 29.
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת Ex. 1, 11.
בְּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם Lev. 25, 32.
כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם Lev. 25, 33.
בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי Num. 21, 25.
עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב Num. 32, 33.
עָרֵי מִבְצָר וְגֹדֶר צֹאן Num. 32, 36.
אֶת שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט Num. 35, 6.
עָרִים עָרֵי מִקְלָט Num. 35, 11.
שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט Num. 35, 13.
עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה Num. 35, 14.
כָּל ׀ עָרֵי הַמִּישֹׁר Dt. 3, 10.
עָרֵי מַמְלְכֹת עוֹג Dt. 3, 10.
כְּאַחַת עָרֵי הַמַּמְלָכֹת Jos. 10, 2.
וַיִּבְאוּ אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר Jos. 10, 20.
וְאֶת־כָּל־עָרֵי הַמְּלָכִים Jos. 11, 12.
וְכֹל עָרֵי סִיחוֹן Jos. 13, 10.
וְכֹל עָרֵי הַמִּישֹׁר Jos. 13, 21.
וְכָל־עָרֵי הַגִּלְעָד Jos. 13, 25.
עָרֵי מַמְלְכוֹת עוֹג Jos. 13, 31.
וַיֵּצֵא אֶל־עָרֵי הַר־עֶפְרוֹן Jos. 15, 9.
בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשֶּׁה Jos. 17, 9.
תְּנוּ לָכֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט Jos. 20, 2.
אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוֹעֲדָה Jos. 20, 9.
כָּל־עָרֵי בְנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים Jos. 21, 19.
וַיְהִי עָרֵי גֵרְשֻׁם Jos. 21, 20.
כָּל־עָרֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי Jos. 21, 33.
כָּל עָרֵי הַלְוִיִּם Jos. 21, 39.
מִסְפַּר כָּל־עָרֵי פְלִשְׁתִּים 1 S. 6, 18.
מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹר 1 Sam. 18, 6.
בְּאַחַת עָרֵי הַשְּׂדֵה 1 Sam. 27, 5.
הַאֲעֲלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה 2 S. 2, 1.
וּמִבְּרֹתַי עָרֵי חַדְדְעֶזֶר 2 Sam. 8, 8.
וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ 2 Sam. 10, 12.
לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן 2 Sam. 12, 31.
וְכָל־עָרֵי הַחִוִּי 2 Sam. 24, 7.
כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת 1 Reg. 9, 19.
וְאֵת עָרֵי הָרֶכֶב 1 Reg. 9, 19.
וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים 1 Reg. 9, 19.
אֲשֶׁר־לֹו עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל 1 Rg. 15, 20.
וַיֹּשֶׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל 2 Reg. 13, 25.
עַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה
הִבְצֵרוֹת 2 Reg. 18, 13.
נִתְּנוּ אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט 1 Chr. 6, 42.
וַיִּהְיוּ עָרֵי גִבְעוֹם 1 Chr. 6, 51.
וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עָרֵי
הַמִּקְלָט 1 Chr. 6, 52.
עָרֵי חַדְדְעֶזֶר 1 Chr. 18, 8.
וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ 1 Chr. 19, 13.
לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן 1 Chr. 20, 3.
וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמְּסִכְּנוֹת 2 Chr. 8, 4.
עָרֵי מְצוּר חוֹמוֹת דְּלָתַיִם 2 Chr. 8, 5.
וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת 2 Chr. 8, 6.
וְאֵת כָּל־עָרֵי הַרֶכֶב 2 Chr. 8, 6.
וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים 2 Chr. 8, 6.
וּבְבִנְיָמִן עָרֵי מְצֻרוֹת 2 Chr. 11, 10.
לְכֹל עָרֵי חֲמֻצוֹת 2 Chr. 11, 23.
וַיִּלְכֹּד אֵת־עָרֵי חֲמֻצוֹת 2 Chr. 12, 4.
וַיָּסַר מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 14, 4.
וַיִּבֶן עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה 2 Chr. 14, 5.
אֶל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל 2 Chr. 16, 4.
מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי 2 Chr. 16, 4.
בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת 2 Chr. 17, 2.
וַיָּסֹבּוּ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 17, 9.
בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת 2 Chr. 19, 5.
מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה בָּאוּ 2 Chr. 20, 4.
עִם־עָרֵי מְצֻרוֹת בִּיהוּדָה 2 Chr. 21, 3.
אֶת־חֲלוֹנִים מִכָּל־עָרֵי
יְהוּדָה 2 Chr. 23, 2.
בְּכָל עָרֵי עֲבֻדָּתוֹ Neh. 10, 38.
בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה Neh. 11, 20.
וַיִּבְטְחוּ עָרֵי יְהוּדָה Ps. 69, 36.
עֲזֻבוֹת עָרֵי עֵיר Jes. 17, 2.
יְחִידוֹ ׀ עָרֵי מָעוֹז Jes. 17, 9.
עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת Jes. 36, 1.
וְחִדַּשׁ עָרֵי חָרֵב Jes. 61, 4.
עָרֵי קָדְשֵׁךְ הָיוּ מִדְבָּר Jes. 64, 9.
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה Jer. 1, 15.
וְנִבְרְאוּ אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר Jer. 4, 5.
עַל־עָרֵי יְהוּדָה Jer. 4, 16.
יֵרְשׁוּ עָרֵי מִבְצָרֵיךְ Jer. 5, 17.
אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר Jer. 8, 14.
עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה Jer. 9, 10.
עָרֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה Jer. 10, 22.
וְהֹלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה Jer. 11, 12.
עָרֵי הַנֶּגֶב סָגָרוּ Jer. 13, 19.
וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה Jer. 25, 18.
עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה Jer. 26, 2.
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה Jer. 34, 7.
בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְצָר Jer. 34, 7.
עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה Jer. 34, 22.
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה Jer. 44, 2.
כָּל־עָרֵי אֶרֶץ מוֹאָב Jer. 48, 24.
יֹשְׁבֵי ׀ עָרֵי יִשְׂרָאֵל Ez. 39, 9.
יָרִישׁוּ אֶת עָרֵי חִנֹּגֶב Obad. 1, 20.
וְהִכְרַתִּי עָרֵי אַרְצֵךְ Mich. 5, 10.
עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זְעַמְתָּה Zach. 1, 12.

עָרֵי *pl. constr.:*

וְעָרֵי חַלּוֹנִים Lev. 25, 32.
וְעָרֵי הָהָר Dt. 2, 37.
וְעָרֵי מִבְצָר Jos. 19, 35.
מִחַר גִּרְזִן וְעָרֵי מָדַי 2 Reg. 17, 6. 18, 11.
בִּירְנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת 2 Chr. 17, 12.
לְמִנֵּי אַשּׁוּר וְעָרֵי מָצוֹר Mich. 7, 12.

בְּעָרֵי *pl. constr.:*

וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר Gn. 13, 12.
וַיֵּשֶׁב טְפַנּוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר Num. 32, 17.
יְהוֹר־שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד Num. 32, 26.
וַיִּקְבֹּר בְּעָרֵי גִלְעָד Jud. 12, 7.
וְלֹא־אָשַׁר בְּעָרֵי הִירְחַמְאֵלִי 1 S. 30, 29.
וְלֹאשָׁר בְּעָרֵי הַקֵּינִי 1 Sam. 30, 29.
וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֶבְרוֹן 2 Sam. 2, 3.
וַיָּנַחַם בְּעָרֵי חַרְכֹּב 1 Reg. 10, 26.
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה 1 Rg. 12, 17.
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן 1 Rg. 13, 32.
וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן 2 Reg. 17, 24.
וַתֵּשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן 2 Reg. 17, 26.
בְּעָרֵי יְהוּדָה 2 Reg. 23, 5.
אֲשֶׁר ׀ בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן 2 Reg. 23, 19.
וְחַלּוֹנִים בְּעָרֵי מִגְרְשֵׁיהֶם 1 Chr. 13, 2.
וִיצִיחַם בְּעָרֵי הַכֹּרֶם 2 Chr. 1, 14.
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 10, 17.
לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 17, 7.
הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 17, 13.
בְּעָרֵי הַמִּבְצָר 2 Chr. 17, 19.
וַיִּפְשְׁטוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 25, 13.
בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב 2 Chr. 28, 18.
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 31, 6.
בְּעָרֵי הַכֹּהֲנִים בְּאֱמוּנָה 2 Chr. 31, 15.
בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת Esth. 9, 19.

Digitized by Google

נְעָרֵי יְהוּדָה וּבִנְיָמִן Jer. 7, 17.
11, 6.
נְעָרֵי יְהוּדָה Jer. 33, 10.
נְעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה Jer. 33, 13.
נְעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְצָר Jer. 34, 7:
נְעָרֵי יְהוּדָה Jer. 40, 5. 44, 17. 21.
יֹשֵׁב בְּעָרֵי יְהוּדָה Jer. 44, 6.
נִשְׁחָ בְּעָרֵי יְהוּדָה Thr. 5, 11.
pl. constr.: וּבְעָרֶי
וּבְעָרֵי אֲפָרַיִם אֲשֶׁר לָכֵד 2 Chr. 17, 2.
וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם 2 Chr. 34, 6.
וּבְעָרֵי יְהוּדָה יָשְׁבוּ Neh. 11, 3.
וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הָהָר Jer. 32, 44.
וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה Jer. 32, 44.
וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב Jer. 32, 44.
וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב Jer. 33, 13.
וּבְעָרֵי יְהוּדָה Jer. 33, 13.
pl. constr.: לְעָרֵי
אֵלֶּה לְעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 24, 5.
הַבָּאִים לְעָרֵי יְהוּדָה 2 Chr. 31, 1.
אֱמֹר לְעָרֵי יְהוּדָה Jes. 40, 9.
pl. constr.: וְלָעָרֵי
וּבְעָרֵי יְהוּדָה תְּבִינָה Jes. 44, 26.
pl. constr.: מֵעָרֵי
לֹא מֵעָרֵי הַפְּרָזִי Dt. 3, 5.
אֲשֶׁר לֹא־מֵעָרֵי הַגּוֹיִם Dt. 20, 15.
כִּי מֵעָרֵי הָעַמִּים Dt. 20, 16.
הַסּוּסִים מֵעָרֵי יְהוּדָה 2 Reg. 23, 8.
הִשְׁבַּתִּי מֵעָרֵי יְהוּדָה Jer. 7, 34.
וְנֹאד מֵעָרֵי־יְהוּדָה Jer. 17, 26.
הַבָּאִים מֵעָרֵי יְהוּדָה Jer. 36, 9.
pl. c. suff.: עָרָי
תִּצְבֶּה עָרֵי מָטְבּוּחַ Zach. 1, 17.
pl. c. suff.: בְּעָרֵינוּ
וְכָל־אֲשֶׁר בְּעָרֵינוּ Esr. 10, 14.
pl. c. suff.: עָרֶיךָ
כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ Dt. 13, 13.
מִסְפַּר עָרַיִךְ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ Jer. 2, 28.
11, 13.
עָרַיִךְ חָרְבָה אֵשִׁים Ez. 35, 4.
יוֹשִׁיךְ בְּכָל־עָרֶיךָ Hos. 13, 10.
הֲשְׁמַדְתִּי עָרָיִךְ Mich. 5, 13.
pl. c. suff.: עָרֶיהָ
עִיר תִּצְיוֹן מִאֵין יוֹשֵׁב Jer. 4, 7.
סְבִי אֶל־עִירֵךְ אֲלָה Jer. 31, 21.
pl. c. suff.: וְעָרֶיהָ
עִירֵךְ לֹא תוֹשַׁבְנָה Ez. 35, 9.
pl. c. suff.: עָרֵיכֶם
וְאַסַּפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם Lev. 26, 25.
וְהִצֵּיתִי אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָה Lev. 26, 31.
עָרֵיהֶם שְׂרֻפוֹת אֵשׁ Jes. 1, 7.
מְקוֹן שִׁים בְּכָל־עָרֵיכֶם Am. 4, 6.
pl. c. suff.: וְעָרֵיכֶם
וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָה Lev. 26, 33.
pl. c. suff.: בְּעָרֵיכֶם
בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם Dt. 3, 19.
יֹשְׁבֵי בְּעָרֵיכֶם Jer. 40, 10.
pl. c. suff.: עָרָיו
וְלֹכֵד אֶת־כָּל־עָרָיו Dt. 2, 34. 3, 4.
עָרָיו נִבְאָה Jer. 2, 15.
וְכָל־עָרָיו נִתְּצוּ Jer. 4, 26.
וְכָל־עָרָיו יְחֻדָּד Jer. 31, 24.
וְכָל־עָרָיו נְוֵה רוֹעִים Jer. 33, 12.
pl. c. suff.: וְעָרֶיהָ
וְחֵצִי הַר־גִּלְעָד וְעָרָיו Dt. 3, 12.
וְעָרָיו חָרַס Jes. 14, 17.
יָשְׁבוּ מִדְבָּר וְעָרָיו Jes. 42, 11.
וְעָרֵי נְתִנִים־עָרִים נֶחֱרָבוֹת Ez. 30, 7.
pl. c. suff.: בְּעָרֶיהָ
וְיָשְׁבוּ בְּעָרֶיהָ יְהוּדָה Jer. 49, 1.
וְהִצֵּיתִי אֵשׁ בְּעָרֶיהָ Jer. 50, 32.
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּעָרֶיהָ Hos. 8, 14.
וְחָמָה חָרֵב בְּעָרֶיהָ Hos. 11, 6.

pl. c. suff.: וּבְעָרֶיהָ
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֶיהָ Jer. 31, 23.
pl. c. suff.: מֵעָרֶיהָ
יִתֵּן מֵעָרָיו לְלִוִּים Num. 35, 8.
מֵעָרָיו מִקְצָהוּ Ez. 25, 9.
pl. c. suff.: עָרֶיהָ
מִלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עָרֶיהָ Jos. 10, 37. 39.
חֶשְׁבּוֹן וְכָל־עָרֶיהָ Jos. 13, 17.
וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ Jer. 19, 15.
עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ Jer. 34, 1.
עָרֶיהָ תְּהִיֶנָה לְחָרְבָּה Jer. 49, 13.
תֵּיו עָרֶיהָ לְשַׁמָּה Jer. 51, 43.
pl. c. suff.: וְעָרֶיהָ
וְעָרֶיהָ לְשַׁמָּה תִּהְיֶינָה Jer. 48, 9.
שֹׁדַד מוֹאָב וְעָרֶיהָ עָלָה Jer. 48, 15.
וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים Ez. 29, 12.
וְעָרֶיהָ סְבִיבוֹתֶיהָ Zach. 7, 7.
pl. c. suff.: בְּעָרֶיהָ
וַיֵּשֶׁב בְּעָרֶיהָ 2 Reg. 17, 24.
pl. c. suff.: לְעָרֶיהָ
לְעָרֶיהָ בַּגְּבוֹלוֹת Num. 32, 33.
pl. c. suff.: עָרֵיהֶם
וְשָׂדֶה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם Lev. 25, 34.
וְהִחְרַמְתִּי אֶת־עָרֵיהֶם Num. 21, 2.
וַיַּחֲרִמוּ אֹתָם וְאֶת־עָרֵיהֶם Nu. 21, 3.
כָּל־עָרֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם Num. 31, 10.
וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵיהֶם Jos. 9, 17.
לָבוֹא אֶל־עָרֵיהֶם Jos. 10, 19.
עִם־עָרֵיהֶם הַחֲרִימֵם יְהוֹשֻׁעַ Jos. 11, 21.
בְּכָל־עָרֵיהֶם מִמַּגְדֵּל 2 Reg. 17, 9.
אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד־מֶלֶךְ 1 Chr. 4, 31
כָּל־עָרֵיהֶם שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה עִיר 1 Chr 6, 45
וַיִּעְזְבוּ עָרֵיהֶם וַיִּנְסוּ 1 Chr. 10, 7.
בְּשָׁדֵה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם 2 Chr. 31, 19.
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם Neh. 8, 15.
נְמַר שָׁקֵד עַל־עָרֵיהֶם Jer. 5, 6.
נִצְּתוּ עָרֵיהֶם Zeph. 3, 6.
pl. c. suff.: וְעָרֵיהֶם
וּעְרֵיהֶם גִּבְעוֹן Jos. 9, 17.
וְעָרֵיהֶם הֶחָרִיב Ez. 19, 7.
וַיֵּשֶׁבֶת בְּעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם Dt. 19, 1.
גּוֹי גּוֹי בְּעָרֵיהֶם 2 Reg. 17, 29.
אֲשֶׁר בְּאֲחֻזָּתָם בְּעָרֵיהֶם 1 Chr. 9, 2.
מֵאֲחֵיכֶם ׀ הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם
וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם 2 Chr. 19, 10.
וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם Esr. 2, 70.
וְהַנְּתִינִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם Esr. 2, 70.
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם Neh. 7, 73.
אִישׁ בַּאֲחֻזָּתוֹ בְּעָרֵיהֶם Neh. 11, 3.
נְקְהֲלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם Esth. 9, 2.
cum suff.: לְעָרֵיהֶם
אִישׁ לַאֲחֻזָּתוֹ לְעָרֵיהֶם 2 Chr. 31, 1.
cum suff.: מֵעָרֵיהֶם
וּבְנֵי עָמוֹן נֶאֱסְפוּ מֵעָרֵיהֶם 1 Chr 19, 7.
חֲבָאִים מֵעָרֵיהֶם Jer. 36, 6.

III. עִיר

לְעִיר עֵר, וְהַעִתִּיד יָעִיר, נִמְצָאוֹתָיו סְקָלִים וְשִׁקּוּדִים [וְוַאכֶּע, רעגע ויין], וְסִפּוּכוֹ יָשָׁן, ל״פ עֵר וְעִכָּס, הִלּוֹן סְפִקִין וְעוֹמֵד עַל שִׁמְרָתוֹ וְעוֹכֵס לְצַמִּיתוֹ. וְנִשְׁקָל עַל יְדֵי סְפָק פְּעָמִים שְׁמוֹנֶה כִּיָּשָׁן, וְכֹחַ סְפָק כֵּן הַכְּלָל, וְכֵן לְפִי יִשְׁכַּח וְלֹנִי עֵר. וּמוֹסֵף נְכִיסִים עַל וְקִימַס מִשְׁכַּח וְקִדְמַם [קוּפּוּוַאלְצַען], ל״מ עוֹנִי עוֹנִי דְּנִנִי זַיִת וְכִדּוֹמֶה, וְאֵין פ״ל יוֹנֵק נִסְפָּסוּק לְפִי שְׁכוֹר כִּי יְעוֹרֵנוּ נְקִיר, וְהִסְמִיךְ אֶת הַכַּתִּיב מְנֻיָּן סְנוֹסֵף. סִנְאֲעַל נָעַר וְסִעְתִּיד יַעֵר, וְהִלְעִיקוּ הוּקַן מִשְׁכַּח וּנְקִיסוּס שֶׁקֶל וְשִׁקִּין, לוּשׁ קוּס נוֹרִיסוּ וְשִׁקִּילִס [עְרוּוּעקע, עִרְנִיעגע וּוּעְרְלְעַן]. לָכֵן נִסְאֲעַל עַל סְתַקּוּמְעוּת נוֹרִיסוּ, עַל׳ כִּי נְעוּר מְעַטְּעוּן קְלָטוֹ, מְמַלְכִיס לוֹ עְמִיס כִּי יְעוֹרוּ, וְלָכֵן - נִגְלָח עִמּוֹ מְעַט שְׁפָט נְעוּר מִן נְעֹר. סִכְנַךְ עוֹבֵר יוֹנֵק, הִקְלִיס מְזַנְּקִים תְּכְלִיסִם וְנִסְכִּי מְלוֹן, כּוֹתֵף נְנוּסִים וְכִי וּפוֹרְעָנוּת וְסִכְנַת קְנִיָּת וְכִדּוֹמֶה מִן סִסְאֲלוּת. וּמִזֶּה עִרְוִי לְקִיטוּתִים בִּיצִיעִים [כ״נ״ג], סִלּוֹן סִכְנוּת וְסִעוּר הִקְלִיטוּת [לוּיסְפָּאְלְקִען] ע״י מְנוּכָּת סִמְלוּכָה. וְסִכּוֹסֵף הַעֲיֵר ג״כ יוֹנֵק, מְסַעֵר סִכּוּךְ וְסִכְנוּת לְנֵר, מִסִּכְנַר כִּי יָעִיר קְנוּ וְכִדּוֹמֶה, וְנִסְ לְפִיכָךְ זְקֵר פְּעַל יוֹנֵק, כְּלֹא כְּנֵר פְּרָט מְזַנְּקִים כִּסְכִּן, וְנִסְ נִסְפְּסוּק כִּי עִמּוֹ יָעִיר עֵלִין, הִלּוֹן יְנִנִיק עֵלִין. סִסְתַּעֲבֵל הִתְעוֹרֵר כְּדֶרֶךְ סְנִנִּין, נִסְאֲעַל עַל הִקְעוּרוֹת מְזַנְּקִים [וִיךְ לוּיס-רְעִנְגְן, וִיךְ לוּיס סְרַיִיגְן], וְהִכְנַךְ עִרְעֵר כְּמוֹ עוֹרֵר, וְסִסְתַּעֲבֵל הִתְחַרְעֵר כְּמוֹ הִתְחַוֹּרֵר, כְּלֹא כְּנֵר פְּרָט קְנִיָּת - נִגְלָח, וְהִלּוֹן הִקְנוּעַ וְקִנְנוּ מְזַנְּקִים סִנְוֹדִים, וְדוֹק. וּנְוֹס קְדֵם סִסְתַּעֲבֵל עֵרֵב לְפִי סִיס וְלֹא כְּנֵרִיךְ. וְלֹא לְקוֹר סְזַנְּקִים דְּנִ סְכִּנְרִים כְּמִכְוּוּן נִזְמְתִי עֵרֵב, ל״מ נִזְמְתִי סְכִדְּקִים וְיוֹנִיק gr. *é-γερ.* *ă-γερ.* s. [*g.ri*, red. *g'a-g.ri* וְכִדּוֹמֶה.

h. e. עֵר, *v. intr.* (impf. Qeri: יָעִיר), vigilem, exsomnem, acrem esse (opp. יָשֵׁן), sanscr. *g.ri*, gr. *é-γείρ-ειν, é-γερ-εῖν, γρη-γορ-έναι* (unde v. hellenisticum *γρηγορεῖν*). Hinc עֵר, is, qui ad munus suum obeundum acriter vigilat et alteri sciscitanti respondet, transl. vivus (opp. mortuus, qui *dormienti* comparatur). Hieron. ex traditione, ut videtur: *magister et discipulus.* Hinc: *vigilem fieri*, expergisci, excitari; impt. עוּרָה *f.* עוּרִי, expergiscere! Nonnisi semel Qal trans. legitur Job. 41, 2., ubi *Ketib* bene habet: יְעִירֶנּוּ (Hif.). *Ni.* נֵעוֹר, de somno excitari, exsuscitari, expergefieri; se extollere, de vento, de populo, surgere ad aliquid prompte exsequendum, de Deo. *Abulwalid* hoc *Nif.* male a v. נָעַר deducit. *Pi.* עוֹרֵר, trans. somno excitare, ex somno exciere, de excitatione fortitudinis hactenus non exercitae vel rixarum per odium, de agitatione hastae et flagelli. Hinc Jes. 23, 13. עֹרְרוּ h. e. excitant, oppugnant, urgent obsidione. *Hi.* הֵעִיר, trans., excitare, exacerbare, de aquila nidum suum h. e. pullos *ad volandum provocante* (Hieronym.), de eo qui, sopore primo mane discusso, auroram nondum ortam tanquam excitat, nunquam *intr. Hitpa.* הִתְעוֹרֵר, se excitare, veluti ad zelum, ad gaudium, de gestientis animi elatione. *Pi.* redupl. עִרְעֵר, vi eadem, qua simplex. *Hitpalp.* הִתְעַרְעֵר, uti jam *Abulwalid* observavit, sicut הִתְעוֹרֵר, excitatum, commotum esse propter obsessionis augustias. Namque v. עֵר est e cerebello grammaticorum prognatum. LXX. *ἐγείρειν, ἐξ-; ἐξυπνίζειν; Ni. ἐκπορεύεσθαι; Pi. συνεγείρειν, σπᾶν, χειροῦν; Hi. ἐπεγείρειν, ἑτοιμάζειν; ἐκκαίειν, φλόξ; προστιθέναι, σκεπάζειν; Hitp. ἐπανιστάναι, μνᾶσθαι.*

part. m.: עֵר *sg.*
Cant. 5, 2. אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר
עֵר וְעָשָׂה מֵאַהֲלֵי יַעֲקֹב Mal. 2, 12.
impt.: עוּרָה *sg.*
עוּרָה וְלָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי Ps. 44, 24.
עוּרָה כְבוֹדִי Ps. 57, 9.
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר Ps. 57, 9.
עוּרָה לְקָרְאָתִי וּרְאֵה Ps. 59, 5.
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר Ps. 108, 3.
impt.: וְעוּרָה
וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ Ps. 7, 7.
impt. fem.: עוּרִי *sg.*
עוּרִי עוּרִי דְבוֹרָה Jud. 5, 12.
עוּרִי עוּרִי Jud. 5, 12.
עוּרִי צָפוֹן Cant. 4, 16.
עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי־עֹז Jes. 51, 9.
עוּרִי עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם Jes. 51, 9.
עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ Jes. 52, 1.
עוּרִי לְאֵבֶן דָּמִם Hab. 2, 19.
עוּרִי עַל־רֹעִי Zach. 13, 7.
3 *impf. c. s.:* יְעִירֶנּוּ *Q'ri.*
לֹא־אַכְזֵר כִּי יְעִירֶנּוּ Job. 41, 2.
Nif-al: נֵעוֹר 3 *perf.*
כִּי נֵעוֹר מִמָּעוֹן Zach. 2, 17.
3 *imperf.:* יֵעוֹר
יֵעוֹר מֵירְכְתֵי־אֶרֶץ Jer. 6, 22.
וְסַעַר גָּדוֹל יֵעוֹר Jer. 25, 32.
אֲשֶׁר־יֵעוֹר מִשְׁנָתוֹ Zach. 4, 1.
3 *impf. pl.:* יֵעוֹרוּ, יֵעֹרוּ
וְלֹא יֵעֹרוּ מִשְׁנָתָם Job. 14, 12.
יֵעֹרוּ מֵירְכְתֵי־אֶרֶץ Jer. 50, 41.
יֵעוֹרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם Joel 4, 12.
Pi-el: עוֹרֵר 3 *perf.*
וְהוּא עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ 2 S. 23, 18.
עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ 1 Chr. 11, 11. 20.
עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים Jes. 14, 9.
3 *perf.:* וְעוֹרֵר
וְעוֹרֵר עָלָיו יְיָ צְבָאוֹת Jes. 10, 26.
1 *perf.:* וְעוֹרַרְתִּי
וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן Zach. 9, 13.
1 *prf. c. s.:* עוֹרַרְתִּיךָ
תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ Cant. 8, 5.
3 *perf. pl.:* עוֹרְרוּ
עוֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ Jes. 13, 13.
part. masc.: עֹרֵר
הִתְעִידִים עֹרֵר לְיִתְן Job. 3, 8.
impt.: עוֹרְרָה
עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ Ps. 80, 3.
3 *impf. fem.:* תְּעֹרֵר
שְׁנָאַת תַּעֲרֹר מְדָנִים Prv. 10, 12.
2 *impf. pl.:* תְּעוֹרְרוּ
וְאִם־תְּעוֹרְרוּ Cant. 2, 7. 3, 5.
וּמַה־תְּעִירוּ Cant. 8, 4.
Pi-el: עִרַּר
יְעִרְּרוּ *p.* 3 *imperf. pl.:*
זַעֲקַת־שֶׁבֶר יַעֲרֹד Jes. 15, 5.
Pi-el: *עֲרִיעֵר
inf.: *עֲרִיעֵר
*עֲרִיר תַּעֲרִיר Jer. 51, 58.
Hitpa-el: הִתְעָרְעֵר
*3 *impf. f.:* *תִּתְעָרְעֵר
*עֲרִיר תַּעֲרִיר Jer. 51, 58.
Hitpa-el: הִתְעָרֵר
1 *perf.:* וְהִתְעָרַרְתִּי
וְהִתְעָרַרְתִּי כִּי מְצָאוֹ רָע Job. 31, 29.
part. masc.: מִתְעוֹרֵר
מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ Jes. 64, 6.
impt. fem.: הִתְעוֹרְרִי *sg.*
הִתְעוֹרְרִי קוּמִי Jes. 51, 17.
3 *imperf.:* יִתְעָרֵר
וְנֹקִי עַל־חִנָּם יִתְעָרֵר Job. 17, 5.
Hif-il: הֵעִיר 3 *perf.*
חֵעִיר יְיָ אֶת־רוּחַ כֹּרֶשׁ 2 Chr. 36, 22.
חֵעִיר יְיָ אֶת־רוּחַ כֹּרֶשׁ Esr. 1, 1.

Digitized by Google

חעיר האלהים את־דודתו Esr. 1, 5.
מי חעיר ממזרח Jes. 41, 2.
חעיר י״י את־דודת Jer. 51, 11.
1 perf.: הֶעֱירוֹתִי
הגירותי מצפון ויאת Jes. 41, 25.
1 perf. c. s.: הֶעֱירֹתִהוּ
אנכי הגירתהו בצדק Jes. 45, 13.
part.: מֵעִיר
מעיר עליהם את־מדי Jer. 50, 9.
אנכי מעיר ומעלה Jer. 51, 1.
הנני מעיר על־בבל Ez. 23, 22.
הנני מעיר את־מאהביך Hos. 7, 4.
*ישבת מעיר מלוש בצק
part. c. suff.: מְעִירָם
הנני מעירם מן־המקום Joel 4, 7.
inf. constr.: בְּהָעִיר = בְּעִיר
*בעיר ׀ צלמם תבזה Ps. 73, 20.
impt.: הָעִירָה
חעירה וחקיצה למשפטי Ps. 35, 23.
impt. pl.: הָעִירוּ
חעירו חגבורים Joel 4, 9.
1 imperf.: אָעִירָה
אעירה שחר Ps. 57, 9.
אעירה שחר Ps. 108, 3.
3 imperf.: יָעִיר
כנשר יעיר קנו Dt. 32, 11.
כי־עתה יעיר עליך Job. 8, 6.
ולא־יעיר כל־חמתו Ps. 78, 38.
יעיר קנאתו Jes. 42, 13.
יעיר ׀ בבקר בבקר Jes. 50, 4.
יעיר לי אזן Jes. 50, 4.
בעשרו יעיר חכל Dan. 11, 2.
3 imperf. ap.: וַיִּעַר
ויער כחו ולבבו Dan. 11, 25.
3 imperf. ap.: וַיַּעַר
ויער אלהי ישראל 1 Chr. 5, 26.
ויער י״י על־יהורם 2 Chr. 21, 16.
ויער י״י את־דוח Hag. 1, 14.
3 impf. c. s.: וַיְעִירֵנִי
ויעירני כאיש Zach. 4, 1.
2 impf. pl.: תָּעִירוּ
אם־תעירו Cant. 2, 7. 3, 5.
מה־תעירו Cant. 8, 4.

עִיר

ז״ו נקבי, ומוכנו נקבות כמו עֵר [דעי ונקבעא, ונקבעך], ומוס כנוי למלוך עֵר על סכשוט, לו שמוס כמו שוסר, ונסכין עֵר ומוכס.
n. m. aram., sicut עֵר, vigilans, vigil, custos. Conf. n. *ἐγρήγοροι* apud Patres Graecos. LXX. *εἵρ, ἄγγελος.*
ואלו עיר וקדיש Dan. 4, 10.
מלכא עיר וקדיש Dan. 4, 20
pl.: עִירִין
בגזרת עירין פתגמא Dan. 4, 14.

עִיר

ז״ו, ומוכן רוגו והתנשוח ממס [נקבכ-שוסבעגונג], ומוס לד״ק לק מנוח נעיר, וכן לד״ק לדני נעיר נלמס תנוח. קולם לדעת סעדים סיוסי סכווכם נסוכע עיר ממס, ולדעת יש מפרשים נרש״י לשון שנקמ, וק״כ ליך ב״ך בבקן.
n. m., effervescentia irae, aestus odii, Hos. 11, 9., ubi *Fajumi* urbem intelligit, et, ex sententia nonnullorum, Ψ. 73, 20. LXX. Hos. *οὐκ εἰςελεύσομαι εἰς πόλιν;* Ψ. 73, 20. *ἐν τῇ πόλει σου.*

מֵעִיר

ישבת מעיר Hos. 7, 4.

בְּעִיר

לא אבוא בעיר Hos. 11, 9.

בָּעִיר

אדני בעיר Ps. 73, 20.

עוּר IV.

כמו צוּר לקמן ע״ב, נקלוף שנור, ומוס סנגוסות עֵיר, נדומס לל צָיַר, וכן מסכו סניכוכי עֵר כמו צָר, ולקנכר מסכו לל נור לקמן.
v. intr., sicut צוּר (commutato, ut solet, *Zade* et *Ghain*), coarctare, urgere, affligere; prt. עֵר (= צַר), hostis, et n. deriv. עֵיר (= צִיר). LXX. *ἐχθρός.*
part. c. suff.: עָרֶךָ
ויהי ערך 1 Sam. 28, 16.
p. pl.: עָרִים
פני־תבל ערים Jes. 14, 21.
part. pl.: *וְעָרִים
*ועירים נחשת Ps. 9, 7.
p. pl. c. suff.: עָרֶיךָ
נשוא לשוא עריך Ps. 139, 20.
והשמדתי עריך Mich. 5, 13.
p. pl. c. suff.: לְעָרֶיהָ *aram.*
ופשרה לעיריך Dan. 4, 16.

עִיר

ז״ו, ומסונן כמו צִיר, נדומס לל נכס [שנגנסע], ומוס עיר ונסלוס.
n. m., sicut צִיר, צָרָה, angor, angustiae. LXX. *τρόμος.*

עִיר

Jer. 15, 8. פתאם עיר ובחלות

עוּר V.

לוסר עֵר, ומוכנו כמו עֵרָה לקמן, ומסכוון סיוס נוד, לוסר נלוק וגריסס וקיריקס [נלשָס, נסקעכד ויין], ולוסס לו עֵרֵ״ם, עֵר לעיל, וכשכס כמכוון נשפני xaiq-ω; [עכב, לו כוד לו כוד [l. *car*-ere *car*-ēre s. *çrî*; *xάρ-ω* וכן מסכס נלשון ישמעל. ומוס נכין נפעל נָעַר ומעיל בְּעֵר, כדרך מנכין [עכעלשָס ויין]. נכין מכנד עֹרֶד יונף ומוק, לוסר מפקס וגריסס, נסשל על מסשס נגלוי יסוד, וכן נקסר מנכין עֵרֶה, ומסעולי חֲתַעֲרֶה. ומקר לסלוני עֵרָה [יסי׳ ל״נ י״ף] נקסר מדומס לל עֵרָה, ומ״כ מעלוקו עֵר.
h. e. עֵר *v. intr.*, sicut עֵרֵה, גֵּר, עֵרֵ״ם, detonsum, calvum, detectum, nudum esse, arab. *ghâr*, unde *ghâr-on*, *ghaura-t-on* (nuditas, pudenda). *Ni.* נֵעוֹר (impf. יֵעוֹר), renudatum, integumentis evolutum esse. *Pi.* עוֹרֵר, trans. et intens., detondere, abradere, nudare, trop. funditus delere, evertere, detectis aedificiorum fundamentis. Sic fortasse etiam *Pi.* redupl. עִרְעֵר ejusque pass. חֻתְעַרְעַר. Imper. עִרְרָה Jes. 32, 11. pro עֵרָה a. v. עֵר originem ducere videtur. Similia ceterarum linguarum v. supra. LXX. Hab. *ἐντείνων ἐντείνας.*
impt. sg.: וְעֵרָה = וְעָרָה
פשטה וערה Jes. 32, 11.
3 impf. fem.: תֵּעוֹר
עריה תעור קשתך Hab. 3, 9.
Pi-el: עִרְרוּ
3 perf. pl.: עִרְרוּ
עוררו ארמנותיה Jes. 23, 13.
Pi-el: עֵרְעֵר
inf. constr.: עֲרַעֵר
עריר תתעריר Jer. 57, 58.

Hitpa-el: הִתְעַרְעֵר
3 impf. f.: תִּתְעַרְעֵר
ערער תתערער Jer. 51, 58.

מָעוֹר

ז״ו ע״מ מָקוֹם, והכנוי מְעוֹרִים, ומכוונס נית סנוסח ומקום סקוסס [שַׁשָׁס], וכן פכס סכל״ק וכ״ו לשון עכוס.
n. m. (ad s. f. מָקוֹם, pl. מְעוֹרִים), nuditas, pudenda. LXX. *τὰ σπήλαια.*
pl. c. suff.: מְעֹרֵיהֶם
הבים על־מעריחם Hab. 2, 15.

עֵירֹם

ז״ו, לו עֵרֹם, וסרמי עֵירָמִם, ומסלנס עכוס ועכיס וקשיסת מעל וכוסס [נלשָסע, נשָקעס״ע], ולשמיס כסוסי״, וכגול מן עֵר נסוסי״ם, וכי כן עֵרֹם־חֵרֹמִם, עֵרִים, מָחֹם, פְּתָאֹם, שְׁלֹשֹׁם, חָלֹם, ומשכס לש״ו עֵר, ולל עֵרֹם כמשר קשנו קנס, וכנר סנין נוס נעל ינישות שלמס ק״ל לך ל״ל. ומשר נעכני מסעל עכס גויר מסמ סוס, ומס פעלים שנייס ממנו, סכוגד שֵׁרֹם (עֵרֹם) קשיפס, ומכוגד עֵרֹם (עֵרֹם).
n. m. (defect. עֵרֹם, pl. עֵירֻמִּם), nuditas, *adj.* nudus, a nom. primitivo עֵר, adjecta terminatione *om*, quam habes in sat multis et nominibus et adverbiis. V. arab. ערם denominativum est, et vel *intr.* (gharima), nudum, impudentem esse, vel *tr.* (gharama), vi nudandi, dicitur. LXX. *γυμνότης, γυμνός.*
כי־ערים אנכי ואחבא Gn. 3, 10.
מי הגיד לך כי ערם אתה Gn. 3, 11.
ואת ערם וערית Ez. 16, 7.
בחיותך ערם וערית Ez. 16, 22.
וחניחוך ערם וערית Ez. 16, 39.
ועזבוך ערם וערית Ez. 23, 29.

וְעֵרֹם

ושרם יכסוד־בגד Ez. 18, 7.
ושרם כסה־בגד Ez. 18, 16.

וּבְעֵירֹם

ברעב ובצמא ובעירם Dt. 28, 48.
pl.: עֵירֻמִּם
וידעו כי עירמם חם Gn. 3, 7.

עָרֹם

ת״ו, וסרמי עֲרֻמִּים, וכנקני עֲרֻמָּת, וסמוכן קנוף ול־שלוכס [נשקעכד, נלשָסם], נסשל על שלוכני נגדיס סקוכיס, לו על פסוס סמעיל וכדומס. סקמוכס שכייס מן עיכוס, וגס לס סשרש עכ, ולל עכס.
adj. m. (f. עֲרֻמָּה, pl. עֲרֻמִּים), nudus, detectus, etiam de nuditate partiali, male vestitus. Forma a n. עֵרֹם conformatione secundaria orta est. LXX. *γυμνός.*
ויפל ערם כל־חיום החוא 1 S. 19, 24.
Job. 1, 21. ערם יצתי
ערום ילינו מבלי לבוש Job. 24, 7.
ערום חלכו בלי לבוש Job. 24, 10.
ערום שאול נגדו Job. 26, 6.
ערום ישוב ללכת Eccl. 5, 14.
הלך ערום ויחף Jes. 20, 2.
ישעיהו ערום ויחף Jes. 20, 3.
ערום ויחף וחשופי שת Jes. 20, 4.
כי־תראה ערם וכסיתו Jes. 58, 7.
ערום ינוס ביום־החוא Am. 2, 16.

וְעָרוֹם

ויער אשוב Job. 1, 21.
אילכה שולל וערום Mich. 1, 8.

עוּשׁ

פעל כוד, יקר ומקנוד, ומוכנו כמו שוז, גוז, חוש, קנוס וסקנודוק, סקעוספוס ולינס [עכעלי״לען], וכנר פרשני קוענו, וכשל על פסילס נכלל, וכן עם נעכני.
v. intr., sicut שָׁז, גָּז, חוּשׁ, effugere, cito abire, properare, arab. *ghasha*. LXX. *συναθροίζειν.*
impert. pl.: עֹהֲשׁוּ
עשו ובאו כל־חגוים Joel 4, 11.

עָוַת

פעל כוד, ועכיכו סיוס פעוקס ומסולף ומעוקל [קיוסס, נעכלָעכן ויין], ומקמלוס עָוֶת ודומס לו לָעַס, ופעלים סרכס שסכנכי ממק עכס. ומוס נכין סכנכ שָׁוֹת, סלוף ועקוס מעשה ודין, לו מעקול דרך, וסכנ״ב וספפעל כדרכו. נקרנוס סכנכ עָוֶת מעלסו, וסנגוזוס עָוּת נשפס עכיכיס, עַוָּתָן נקרנוס.
v. comp. intr., curvum, inflexum esse, sicut לָעַת, דָּבַק q. v. *Pi.* עִוֵּת, incurvare, moraliter: jus h. e. justam causam inique inclinare, vel viam alicujus h. e. in errores inducere, seducere. *Pu.* et *Hitp.*, pro harum conjugg. significatione innata. LXX. *καταδικάζειν, ἀφανίζειν; Pu. διαστραφῆναι; Hitp. διαστρέφεσθαι.*
Pi-el: עִוַּת
3 perf. c. s.: עִוָּתַנִי *p.*
דער־אפו כי־אלוה עותני Job. 19, 6.
3 perf. c. s.: עִוְּתוֹ
את אשר עותו Eccl. 7, 13.
3 perf. pl. c. s.: עִוְּתוּנִי
כי־שקר עותוני Ps. 119, 78.
inf. constr.: לְעַוֵּת
לעות אדם בריבו Thr. 3, 36.

Digitized by Google

וְלַעֲוֹת *inf. constr.:*
Am. 8, 5. ולעות מאזני מרמה
יַעֲוֹת *3 imperf.:*
Job. 8, 3. האל יעות משפט
Job. 8, 3. ואם־שדי יעות־צדק
Job. 34, 12. ושדי לא־יעות משפט
Ps. 146, 9. ודרך רשעים יעות
עִוַּת *Pu-el:*
מְעַוֵּת *part. masc.: sg.*
Eccl. 1, 15. מעות לא־יוכל לתקן
הִתְעַוַּת *Hitpa-el:*
וְהִתְעַוַּתִּי *3 perf. pl.:*
Eccl. 12, 3. והתעותו אנשי החיל
עִוָּתָה

ג"נ ע"פ בַּפֻּרָה, והשונן סלוף ועקוש ועקלקול, נסשקל על נכה, ונקרגוס שם כוס נאר גלוו. ופעל לתקוף קמוהו סלע סוף שם מקוריי ע"ל לקרני. *n. f.* (ad s. f. inf. aram. בַּפֻּרָה), perversio, oppressio, de calamitatibus, quibus quis affligitur. LXX. *ταραχή.*

עִוָּתִי *cum suff.:*
Thr. 3, 59. ראיתה י"י עוותי

עוּת

פעל יקר, וכשלש לון נקשוכ לדעת לעוס לון יפף, ופרשו מיכס לון־סרוך שלשון עם ווין, לומר דבור נעמו, וכן פרשו סרל"ק ורש"י. ולל"ק סלון סוזכ והקיום כפש, ע"ל עפ נעני, וכן קרגמו עקילס והולגעפ. ולדעת י"ם לוזרים תעוזתו שם מן לָעֻזָּה ענין דבור ולומר בעברי, ומוס לְעִזּוּת ע"פ גְּלוּת לומר ודבור, וסרלון לדעת לומר ודניס לון יפף, והנוכר יבקר. *v. monad.*, quod complures, praeeunte *Menahem*, vi opportune et commode loquendi, quasi *tempestivandi* (denom. a n. עֵת) dictum putant (Luth. zu rechter Zeit reden). Alii significationem *recreandi* s. reficiendi inesse arbitrati sunt (arab. عوت Conj. IV.). Aq. *ὑποστηρίσαι.* Vulg. *sustentare.* Sunt etiam, qui לָעֻזָּה ad s. f. גְּלוּת a v. לָעַז (*loqui*, arab. لغا, لغى, unde لُغَة, loquela) factum censeant, id quod ad sensum versus bene quadrat. LXX. *τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον.*

לָעֻזּוֹת
Jes. 50, 4. לדעת לעות את־יעף דבר

עֻז

ג"ל, וסכנוי עִזִּים, ומוכנו נסמס דקס יזועס, ליקס סשניר [ניעגע], וסכנו לדעת לוך קמקי עכו, ע"ל שפס יעעלליס, וסדגוס עקלוס קון. ווס זוס וסקל, כי סשס לקני ויסוד, וכשלש נשפ סכלליס ויוכיס וגרעכיס עקיקיס [s. *ag'a*, *ag'â*; goth. *gaits-a*, dt. Geis; gr. *αἰγ-ός*, סשכוק. ולע שלפעיס נעקלש עויס קשור שער עויס.

n. f. (pl. עִזִּים), primitivum illud atque etiam indogermanicarum linguarum commune, capra, *αἴξ*, s. *ag-a*, arab. *ghanz*, quae forma *Qimchium* decepit, ut originem vocabuli in verbo fictitio עָנַז quaereret; pl. עִזִּים, interdum de filis caprinis (עִזֵּי עִזִּים). LXX. *αἴξ*, *αἰγός*; *ἔριφος*, *σκύτινος*; pl. *αἰγεῖαι τρίχες*, *αἴγειος*, *τρίχινος*; גְּדֵי עִזִּים, *ἔριφος*: חֲלַב עִזִּים, *φήσεις σεμναί.*

ואם־עז קרבנו *Lev. 3, 12.*
שור או־כשב או־עז *Lev. 17, 3. 22, 27.*
עז בת־שנתה לחטאת *Num. 15, 27.*
או בכור־כשב או־בכור עז *Nu. 18, 17.*
וָעֵז
ועז משלשת *Gn. 15, 9.*
וָעֵז
שור וכשב ועז *Lev. 7, 23.*
עִזִּים *pl.:*
שני גדיי עזים *Gn. 27, 9.*
עזים מאתים *Gn. 32, 15.*
וישחטו שעיר עזים *Gn. 37, 31.*
אנכי אשלח גדי־עזים *Gn. 38, 17.*
ועשית יריעת עזים *Ex. 26, 7.*
ויעש יריעת עזים *Ex. 36, 14.*
שעיר עזים זכר תמים *Lev. 4, 23.*
שעירת עזים תמימה *Lev. 4, 28.*
אר־שעירת עזים לחטאת *Lev. 5, 6.*
קחו שעיר־עזים לחטאת *Lev. 9, 3.*
שני־שעירי עזים לחטאת *Lev. 16, 5.*
שעיר־עזים אחד לחטאת *Lev. 23, 19*
שעיר־עזים אחד לחטאת *Nu. 7, 16.*
22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64.
70. 76. 82.
ושעירי עזים שנים עשר *Num. 7, 87.*
ושעיר־עזים אחד לחטאת *Nu. 15, 24.*
ושעיר עזים אחד לחטאת *Nu. 28, 15.*
שעיר עזים אחד לכפר *Nu. 28, 30.*
ושעיר־עזים *Num. 29, 5. 16. 19. 25.*
שעיר־עזים אחד חטאת *Nu. 29, 11.*
וכל־מעשה עזים *Num. 31, 20.*
שה כשבים ושה עזים *Dt. 14, 4.*
ויעש גדיי־עזים *Jud. 6, 19.*
ונעשה לפניך גדי עזים *Jud. 13, 15.*
את־אשתו בגדי עזים *Jud. 15, 1.*
ונאד יין וגדי עזים אחד *1 S. 16, 20.*
ואלף עזים *1 Sam. 25, 2.*
כשני חשפי עזים *1 Reg. 20, 27.*
וצפירי עזים שבעה *2 Chr. 29, 21.*
צאן כבשים ובני־עזים *2 Chr. 35, 7.*
ודי חלב עזים ללחמך *Prv. 27, 27.*
שעיר־עזים תמים *Ez. 43, 22.*
וחמאת שעיר עזים *Ez. 45, 23.*
וְעִזִּים *pl.:*
ושש ועזים *Ex. 25, 4. 35, 6. 23.*
הָעִזִּים *pl.:*
ערת גדיי העזים *Gn. 27, 16.*
ואת כל־העזים הנקדות *Gn. 30, 35.*
את־גדי העזים *Gn. 38, 20.*
ומן־העזים תקחו *Ex. 12, 5.*
טוו את־העזים *Ex. 35, 26.*
או מן־העזים לעלה *Lev. 1, 10.*
ויקח מנוח את־גדי העזים *Jud. 13, 19*
ואת כביר העזים *1 Sam. 19, 13.*
וכביר העזים מראשתיו *1 S. 19, 16.*
שערך כעדר העזים *Cant. 4, 1. 6, 5.*
והנה צפיר־העזים בא *Dan. 8, 5.*
וצפיר העזים הגדיל *Dan. 8, 8.*
בָּעִזִּים *pl.:*
ושלוא ונקד בעזים *Gn. 30, 32.*
אינבו נקד ושלוא בעזים *Gn. 30, 33.*
בכשבים או בעזים *Num. 15, 11.*
בָּעִזִּים *pl.:*
בבקר בכשבים ובעזים *Lev. 22, 19.*
וְעִזֶּיךָ *pl. c. suff.:*
רחליך ועזיך לא שכלו *Gn. 31, 38.*

עֵז

נקרמי כמו נענכי, נלי סנדל המכוון. נקרגוס מַתְּיָזֵי, שער עויס לון נאר עויס, ונעקוכנען הנרסק מַתְּיָזֵיא, ונכולס מקטוק.

n. aram. hebraico par, unde מַתְּיָזֵי (Meturg. מַתְּיָזֵיא), lana caprina. LXX. *αἴξ.*

pl.:
וצפירי עזין לחטיא *Esr. 6, 17.*

עֵז

v. s. r. עָזַז *p.* 813.

עֲזָאזֵל

ג"ל, ולפר סעדים שלפיוסי סנשון שהוס ככוי לסר ע"פ מקיפות [מן עוו], וכן נרשם דעת ספייסן מעלם כר קלוכיפוס נסדר ענוסס שלו, נשפרו סגריל לעפ נעוס ולנוק, וכן דעת שלפס יקקי, סר עו וקפס נוק נעוס וסו עוקול, וככר דקו כל וס מדקדקי סספרד. לדעת לפן־עוקי וו"ל ופס יכלת סמוד שקשר שלת עוקול מדע סולו וקול שמו, ולכי לגלפ לך קנת סמוד נרשו, נסיוסך כן שלפיס ושלוש ומדעכו עכ"ל. וכוולכוו נשלפ שקשר עוקול על מדבר, וברשו שלו בן ל"נ כלוכו ל"נ מסוקיס לקרי, וסס כשפר מוכיקס לשעירים, ודעכו שעוקול שעיר מדברי, ולפ לדע מקוכו כלשון. וגס דעת סרל"ק שסוק סרכב בן עו ועקול, כפי סעתקק סוסכוס, נלין סברב. לדעת לקרים סשרש עָזַל, נשפרו סנרקס שנעבדי, וסתסוכס כסול של חֲצוֹצֵר. לולס סרכון שהשרש עָז לשיל, נכפל סשרש, וסקוף"י ל סוף"י שי"ן וזוק.

n. m., ex sententia nonnullorum, mons altus et proclivis, praeruptum (a v. עָזַז). Sic *Fajumi*, *Kalonymos* (in Aboda: חִגְרִיל לָשֵׁם גְּבוֹהַּ וְלָצוּק), et *Isaaki*, qui praebet glossema: הַר עֵז וְקָשֶׁה צוּק גָּבוֹהַּ. *Ibn-Ezra* multa circuitione atque anfractu (id quod dudum vituperavit *Nachmani*) significat, עֲזָאזֵל *daemonem sylvestrem* (שָׂעִיר מִדְבָּרִי) denotare; cui interpretamento assentiunt neoterici, qui vestigia mythologiae judaicae multa cum delectatione persequuntur. Qimchi hoc vocabulum ex עֵז et אָזַל compositum censet. Sic Symm. *ἀπερχόμενος*, *ἀπολελυμένος*; Vulg. *hircus emissarius.* Alii v. עָזַל (arab.) subesse putant, quod si recte, forma ad modum f. חֲצוֹצֵר facta est. Fortasse radix est עֵז, quod, adjecta terminatione לָ, reduplicatum est. LXX. varie: לַעֲזָאזήλ, τῷ *Ἀποπομπαίῳ*, *εἰς τὴν ἀποπομπήν*, *εἰς ἄφεσιν.*

לַעֲזָאזֵל
Lev. 16, 8. וגורל אחד לעזאזל
Lev. 16, 10. הגורל לעזאזל
Lev. 16, 10. לשלח אתו לעזאזל
Lev. 16, 26. את־השעיר לעזאזל

I. עָזַב

ע"כ נכרכו, וסעקיל עֲזוֹב, ומוכנו וכיקס וכעיסס נקטוק וכנקס סקנודוק וכעלטוק מקוס [פעלטסקן], ל"ש עוינק מקוס לו לים, וכיקק סקנ"ס וכעיסק נכיקו, וספוכו עליכס. ונשקל על וכיקס וכעלטוק, ליון סדכור וסקטוק, לכן עֲזוּב קעודקו בן־קורין, וספוכו עָצוּר ענד, לו מעלוק מילו ליל לקר וסכיך לו, לו נקיכק דנר לפלוני, לו מגלילק דרכו על פלוני, כי נכלס סקמנוק של וכיקס, וכן מכוון של שליכס מוס. ולקר לקקול סשרש כ"ל סקמנוק עֲזַב, לשון כדילס וספוד שעיקס ופנוק, כמו עֲזַב לעיל, וסס סקקר וסכווי, ועכין נעיקק קנוכס נעכני נ"כ לך נשקל מוס. וכעלק לל"ק נספסוק עוב קעוב עמו, סכלון קפקק קנוזוק סנפסס לעקן סקיפס, לכן לפי לעפי מכוון ספסוק לל קקל מעוב לו כק עמו [עם נעליו] קוכל לעוב סקמור, לומר לקכי בוק נעל סקמור ולקכי סקימו. וכוס קנין כל סכווכוק, לו סיכס מדבר וכעיפס וסשלכס, לו סנקפס נמקומו וסקיקקוק ממכו ופכידס וכדומס. וכנור משכע וס עֲזוּבָה.

v. comp. tr. usitatissimum (impf. יַעֲזֹב), linquere, relinquere, deserere aliquem, veluti locum, Deum, legem, foedus (opp. עָצַר); missum facere, *di*mittere aliquid, *com*mittere alicui al.; sibimet ipsi aliquem relinquere, unde עָזוּב, liber (opp. עָבֶד = עָצוּר); haereditate cuipiam relinquere; *inter*mittere; *re*mittere. Radix est זַב q. v., vi vagandi ac longe lateque palandi seque extendendi. Significatio solvendi vinculum, veluti jumenti alligati, quae est in sermone arabico perusitata, minime est primaria, sed una de multis hujus verbi translationibus. Versum autem, de quo ambigunt interpretes, Ex. 23, 5. nos vertendum judicamus: cave, ne eum (asinum) deseras; *deserere poteris eum nonnisi cum eo* h. e. cum possessore, cum ille venit eumque erexit. LXX. *ἀπολείπειν*, *ἐγκατα-*, *ἐκ-*, *κατα-*, *ὑπο-*; *ἐγκαταλιμπάνειν*, *κατα-*; *ἀφιέναι*, *ἐπαφ-*; *ἐπιτρέπειν*, *ὑπειρδεῖν*, *ὑπερόπτεσθαι*, *διαρπάζειν*, *συγκύπτειν*, *γνωρίζεσθαι*; עָזַב, חֶדֶל מֵעָזוֹב, *οὐ παρέρχεσθαι*; עָזַב, *ἀνεξέλεγκτος*, ἔλεγχος; עָזוּב, *παρειμένος.*

אשר לא־עזב חסדו *Gn. 24, 27.*
כראותה כי־עזב בגדו *Gn. 39, 13.*
אשר־עזב יהושע *Jud. 2, 21.*
אשר לא־עזב חסדו *Ruth 2, 20.*
וכחזקתו עזב *2 Chr. 12, 1.*
כי עזב את־יי אלהי *2 Chr. 21, 10.*
כי־רצץ עזב דלים *Job. 20, 19.*
עזב ככפיר סכו *Jer. 25, 38.*
עזב י"י את־הארץ *Ez. 8, 12. 9, 9.*
עָזָב *3 perf.:* *p.*
ומשפם אלהיו לא עזב *Jes. 58. 2.*
וְעָזַב *3 perf.:*
ועזב את־אביו *Gn. 44, 22.*
עֲזָבַנִי *3 perf. c. s.s.:*
עזבני כחי *Ps. 38, 11.*
ותאמר ציון עזבני י"י *Jes. 49, 14.*
עֲזָבָנִי *3 perf. c. s.:* *p.*
ולבי עזבני *Ps. 40, 13.*
וַיַּעַזְבֵנִי *3 perf. c. s.s.:*
ועזבני ותפר את־בריתי *Dt. 31, 16.*
עֲזָבוֹ *3 perf. c. suff.:*
לאמר אלהים עזבו *Ps. 71, 11.*
עזבו האלהים לנסותו *2 Chr. 32, 31.*
עָזְבָה *3 perf. fem.:* *p.*
ממצרים לא עזבה *Ez. 23, 8.*
עָזַבְתָּ *2 perf.:*
כי לא־עזבת דרשיך *Ps. 9, 11.*
עֲזַבְתָּנִי *2 perf. c. s.:*
רע מעלליך אשר עזבתני *Dt. 28, 20.*
אלי אלי למה עזבתני *Ps. 22, 2.*
עֲזַבְתֶּם *2 perf. c. s.:*
ורב־חסד ולא עזבתם *Neh. 9, 17.*
לא עזבתם במדבר *Neh. 9, 19.*
כלח ולא עזבתם *Neh. 9, 31.*
עָזַבְתִּי *1 perf.:*
עזבתי אתכם בית־שישק *2 Chr. 12, 5.*
ואני לא־עזבתי פקודיך *Ps. 119, 87.*

עזבתי את־ביתי Jer. 12, 7.
1 *perf. c. s.:* עָזַבְתִּיךְ
ברגע קטן עזבתיך Jes. 54, 7.
1 *perf. c. s.:* עֲזַבְתִּים
עשיתם ולא עזבתים Jes. 42, 16.
1 *prf. c. s.:* וְעָזַבְתִּים
ועזבתים והסתרתי Dt. 31, 17.
3 *perf. pl.:* עָזְבוּ
ובקרם עזבו בארץ נשן Gn. 50, 8.
ואמרו על אשר עזבו Dt. 29, 24.
על אשר עזבו את־י״י 1 Reg. 9, 9.
עזבו בריתך בני 1 Reg. 19, 10. 14.
אשר עזבו את־י״י 2 Chr. 7, 22.
כי־עזבו הלוים 2 Chr. 11, 14.
כי עזבו את־י״י אלהי 2 Chr. 24, 24.
כי־עזבו אתו במחליים 2 Chr. 24, 25.
עזבו את־י״י Jes. 1, 4.
אשר עזבו מפני Jes. 17, 9.
עזבו מקור ׀ מים חיים Jer. 2, 13.
על־אשר־עזבו Jer. 16, 11.
עזבו מקור מים־חיים Jer. 17, 13.
על אשר עזבו Jer. 22, 9.
כי־את־י״י עזבו לשמור Hos. 4, 10.
3 *perf. pl.:* עָזֲבוּ *p.*
ואתי עזבו Jer. 16, 11.
גלולי מצרים לא עזבו Ez. 20, 8.
3 *perf. pl.:* וְעָזְבוּ
ועזבו לאחרים חילם Ps. 49, 11.
3 *prf. pl. c. s.:* עֲזָבוּנִי
1 Reg. 11, 33. יען אשר עזבוני
2 Reg. 22, 17. עזבוני ויקטרו
2 Chr. 34, 25. עזבוני ויקטרו
Ps. 27, 10. אבי ואמי עזבוני
Jer. 1, 16. רעתם אשר עזבוני
Jer. 5, 7. בניך עזבוני
Jer. 19, 4. יען ׀ אשר עזבני
3 *perf. c. s.:* וַעֲזָבָךְ
Ez. 23, 29. ועזבוך ערם ועריה
2 *perf. pl.:* עֲזַבְתֶּם
Jos. 22, 3. לא־עזבתם את־אחיכם
Jud. 10, 13. ואתם עזבתם אותי
2 Chr. 12, 5. אתם עזבתם אתי
2 Chr. 13, 11. ואתם עזבתם אתו
2 Chr. 24, 20. כי־עזבתם את־י״י
Jer. 5, 19. כאשר עזבתם אותי
Ez. 24, 21. ובנותיכם אשר עזבתם
2 *perf. pl.:* וַעֲזַבְתֶּם
Ruth 2, 16. ועזבתם ולקטה
2 Chr. 7, 19. ועזבתם חקותי ומצותי
2 *perf. pl. f.:* עֲזַבְתֶּן
Ex. 2, 20. למה זה עזבתן
1 *perf. pl.:* עָזַבְנוּ
Jud. 10, 10. וכי עזבנו את־אלהינו
1 Sam. 12, 10. חטאנו כי עזבנו את־י״י
Esr. 9, 10. כי עזבנו מצותיך
Jer. 9, 18. כי־עזבנו ארץ
1 *perf. pl. c. s.:* עֲזָבָנוּ
2 Chr. 13, 10. י״י אלהינו ולא עזבנהו
part. masc.: עֹזֵב *sg.*
Prv. 10, 17. ועזב תוכחת מתעה
Prv. 28, 13. ומודה ועזב ירחם
part. masc.: לְעֹזְבֵי *sg.*
Prv. 15, 10. מוסר רע לעזב ארח
part. constr.: עֹזְבֵי *sg.*
Zach. 11, 17. עזבי הצאן
part. pl.: הָעֹזְבִים
Prv. 2, 13. העזבים ארחות ישר
p. pl. constr.: עֹזְבֵי
Ps. 119, 53. עזבי תורתך
Prv. 28, 4. עזבי תורה יהללו רשע
Jes. 65, 11. ואתם עזבי י״י
Dan. 11, 30. על־עזבי ברית קדש
p. pl. constr.: וְעֹזְבֵי
Jes. 1, 28. ועזבי י״י יכלו

p. pl. c. suff.: עֹזְבָיו
Esr. 8, 22. ואפו על כל־עזביו
p. pl. c. suff.: עֹזְבֶיךָ
Jer. 17, 13. כל־עזביך יבשו
part. fem.: הָעֹזֶבֶת *sg.*
Prv. 2, 17. העזבת אלוף נעוריה
p. pass.: עָזוּב *sg.*
2 Reg. 14, 26. ואפס עזוב
p. pass.: וְעָזוּב *sg.*
Dt. 32, 36. ואפס עצור ועזוב
1 Reg. 14, 10. עצור ועזוב בישראל
1 Reg. 21, 21. ועצור ועזוב בישראל
2 Reg. 9, 8. ועצור ועזוב בישראל
part. pass. f.: עֲזוּבָה *sg.*
Jes. 54, 6. כי־כאשה עזובה
Jes. 60, 15. תחת היותך עזובה
Jes. 62, 4. לא־יאמר לך עוד עזובה
Jer. 4, 29. כל־העיר עזובה
Zeph. 2, 4. עזה עזובה תהיה
p. p. f. pl.: עֲזֻבוֹת
Jes. 10, 14 וכאסף ביצים עזובות
Jes. 17, 2. עזובות ערי ערער
inf. abs.: עָזֹב
Ex. 23, 5. עזב תעזב עמו
inf. abs.: וְעָזוֹב
Jer. 14, 5. ילדה ועזוב
inf. constr.: לַעֲזֹב
Gn. 44, 22. לעזב את־אביו
inf. constr.: מַעֲזֹב
Jos. 24, 16. חלילה לנו מעזב את־י״י
inf. c. suff.: עָזְבְךָ
Jer. 2, 17. עזבך את־י״י אלהיך
Jer. 2, 19. רע ומר עזבך את־י״י
inf. c. suff.: לְעָזְבֵךְ
Ruth 1, 16. לעזבך לשוב מאחריך
inf. c. suff.: בְּעָזְבָכֶם
2 Reg. 18, 18. בעזבכם את־מצות י״י
inf. c. suff.: עָזְבָהּ
2 Rg. 8, 6. מיום עזבה את־הארץ
inf. c. suff.: עָזְבָם
Jer. 9, 12. על־עזבם את־תורתי
inf. c. suff.: בְּעָזְבָם
2 Chr. 28, 6. בעזבם את־י״י אלהי
impt. sg.: וַעֲזֹב
Ps. 37, 8. ועזב חמה
impt. sg.: עָזְבָה
Jer. 49, 11. עזבה יתמיך
impt. pl.: עִזְבוּ
Prv. 9, 6. עזבו פתאים וחיו
Jer. 48, 28. עזבו ערים
impf. pl. c. s.: יַעַזְבוּהָ
Jer. 51, 9. עזבוה ונלך
1 *imperf.:* אֶעֱזֹב
1 Reg. 6, 13. ולא אעזב את־עמי
1 *imperf.:* אֶעֱזָבָה
Job. 9, 27. אעזבה פני ואבליגה
Job. 10, 1. אעזבה עלי שיחי
1 *imperf.:* וְאֶעֱזָבָה
Jer. 9, 1. ואעזבה את־עמי
1 *impf. c. s.:* אֶעֱזָבְךָ
Gn. 28, 15. כי לא אעזבך
1 *impf. c. s.:* אֶעֱזָבֶךָּ
Jos. 1, 5. לא ארפך ולא־אעזבך
וחי־נפשך אם
2 Reg. 2, 2. 4. 6. 4, 30. אעזבך
1 *impf. c. s.:* אֶעֱזָבֵם
Jes. 41, 17. אלהי ישראל לא אעזבם
2 *imperf.:* תַּעֲזֹב
Ex. 23, 5. עזב תעזב עמו
Lev. 19, 10. 23, 22. ולגר תעזב אתם
Num. 10, 31. אל־נא תעזב אתנו
Dt. 12, 19. פן־תעזב את־הלוי

Ps. 16. 10. כי ׀ לא־תעזב נפשי
Prv. 27, 10. ורעך אביך אל־תעזב
2 *imperf.:* וְתַעֲזֹב
Job. 39, 11. ותעזב אליך יגיעך
2 *impf. c. s.:* תַּעַזְבֵנִי
Ps. 27, 9. ואל־תעזבני אלהי ישעי
Ps. 38, 22. אל־תעזבני י״י
Ps. 71, 9. ככלות כחי אל־תעזבני
Ps. 71, 18. אלהים אל־תעזבני
Ps. 119, 8. אל־תעזבני עד־מאד
2 *impf. c. s.:* תַּעַזְבֵנוּ
Thr. 5, 20. תעזבנו לארך ימים
2 *impf. c. s.:* וְתַעַזְבֵם
Neh. 9, 28. ותעזבם ביד איביהם
2 *impf. c. s.:* תַּעַזְבֵנִי
Dt. 14, 27. בשעריך לא תעזבנו
1 Chr. 28, 9. ואם־תעזבנו יניחך
2 *impf. c. s.:* תַּעַזְבֶהָ
Prv. 4, 6. אל־תעזבה ותשמרך
2 *impf. fem.:* וְתַעַזְבִי
Ruth 2, 11. ותעזבי אביך ואמך
3 *impf.:* יַעֲזֹב, יַעְזֹב
Job. 6, 14. ויראת שדי יעזוב
Ps. 10, 14. עליך יעזב חלכה
Ps. 37, 28. ולא־יעזב את־חסידיו
Ps. 94, 14. ונחלתו לא יעזב
Jes. 55, 7. יעזב רשע דרכו
Mal. 3, 19. לא־יעזב להם שרש
3 *imperf.:* יַעֲזֹב־ *s. M.*
Gn. 2, 24. על־כן יעזב־איש
3 *imperf.:* וַיַּעֲזֹב
Gn. 39, 6. ויעזב כל־אשר־לו
Gn. 39, 12. ויעזב בגדו בידה
Gn. 39, 15. 18. ויעזב בגדו אצלי
Ex. 9, 21. ויעזב את־עבדיו
2 Sam. 15, 16. ויעזב המלך
1 Rg. 12, 8, 13. ויעזב את־עצת הזקנים
1 Rg. 19, 20. ויעזב את־הבקר וירץ
2 Reg. 21, 22. ויעזב את־י״י אלהי
2 Chr. 10, 8. ויעזב את־עצת הזקנים
2 Chr. 10, 13. ויעזב המלך רחבעם
2 Chr. 24, 20. ויעזב אתכם
2 Chr. 28, 14. ויעזב החלוץ
3 *imperf.:* וַיַּעֲזֹב־ *s. M.*
1 Chr. 16, 37. ויעזב־שם לפני ארון
3 *impf. c. h int.:* וַיַּרְעֵב
Jer. 18, 14. חיעזב מצור שדי
3 *impf. c. s.:* וַיַּעַזְבֵנִי
1 S. 30, 13. ויעזבני אדני כי חליתי
3 *impf. c. s.:* יַעַזְבֵנוּ
1 Rg. 8, 57. אל־יעזבנו ואל ימשנו
3 *impf. c. s.:* יַעַזְבֶךָּ
Dt. 31, 6. 8. לא ירפך ולא יעזבך
1 Chr. 28, 20. לא ירפך ולא יעזבך
3 *impf. c. s.:* יַעַזְבֶנּוּ
Ps. 37, 33. י״י לא־יעזבנו בידו
Jer. 17, 11. בחצי ימו יעזבנו
3 *impf. c. s.:* יַעַזְבֶנָּה
Job. 20, 13. יחמל עליה ולא יעזבנה
3 *impf. fem.:* תַּעֲזֹב
Job. 39, 14. כי־תעזב לארץ ביציה
1 *impf. pl.:* נַעֲזֹב
Neh. 10, 40. ולא נעזוב את־בית
1 *impf. pl.:* נַעַזְבָה־ *s. M.*
Neh. 5, 10. נעזבה־נא את־המשא
2 *impf. pl.:* תַּעַזְבוּ
Jos. 24, 20. כי תעזבו את־י״י
Jes. 10, 3. ואנה תעזבו כבודכם
2 *impf. pl.:* תַּעַזְבוּ *p.*
Prv. 4, 2. תורתי אל־תעזבו
2 *impf. pl. c. s.:* תַּעַזְבֻהוּ
2 Chr. 15, 2. ואם־תעזבהו יעזב אתכם

3 *impf. pl.:* יַעֲזְבוּ
Ps. 89, 31. אם־יעזבו בניו תורתי
3 *impf. pl.:* יַעְזְבוּ *p.*
Jon. 2, 9. חסדם יעזבו
3 *impf. pl.:* וַיַּעַזְבוּ
Jos. 8, 17. ויעזבו את־העיר פתוחה
ויעזבו את־י״י ׀ אלהי
Jud. 2, 12. אבותם
Jud. 2, 13. 10, 6. ויעזבו את־י״י
1 S. 31, 7. ויעזבו את־הערים וינוסו
2 S. 5, 21. ויעזבו שם את־עצביהם
2 Reg. 7, 7. ויעזבו את־אהליהם
2 Rg. 17, 16. ויעזבו את־כל־מצות י״י
1 Chr. 10, 7. ויעזבו עריהם וינוסו
1 Chr. 14, 12. ויעזבו־שם את־אלהיהם
2 Chr. 24, 18. ויעזבו את־בית י״י
3 *impf. pl.:* הַיַּעַזְבוּ *c. h int.*
Neh. 3, 34. היעזבו להם היזבחו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַזְבֻנִי
1 Sam. 8, 8. ויעזבני ויעבדו
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַזְבֵךְ
Prv. 3, 3. חסד ואמת אל־יעזבך
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַזְבֻהוּ
2 Chr. 29, 6 בעיני י״י אלהינו ויעזבהו
Nif-al: נֶעֱזָב 3 *perf.*
Neh. 13, 11. מדוע נעזב בית־האלהים
3 *perf. fem.:* נֶעֱזָבָה *p.*
Jes. 62, 12. עיר לא נעזבה
part. masc.: נֶעֱזָב *sg.*
Ps. 37, 25. ולא ראיתי צדיק נעזב
part. masc.: וְנֶעֱזָב
Jes. 27, 10. משלח ונעזב כמדבר
p. f. pl.: הַנֶּעֱזָבוֹת
Ez. 36, 4. ולערים הנעזבות
3 *impf. fem.:* תֵּעָזֵב
Lev. 26, 43. והארץ תעזב מהם
Jes. 7, 16. תעזב האדמה
3 *impf. fem.:* כ״ק תֵּעָזֵב
Job. 18, 4, הלמענך תעזב ארץ
3 *impf. pl.:* יֵעָזְבוּ
Jes. 18, 6. יעזבו יחדו
Pu-al: עֻזַּב 3 *perf.*
Jes. 32, 14. המון עיר עזב
3 *perf. fem.:* עֻזְּבָה
Jer. 49, 25. איך לא־עזבה עיר תהלה

עֲזוּבָה

ע״כ, ככוי לקיים עווכם מיוסנים, לבן כמו קנכם [כוסיכנן־שעשדט], וכן נקמר עיר לא נעוכה, תעוב המדמה, קין לא עוכם עיר, וע״כ קן משלמה.

n. f., urbs ab incolis deserta (Ruinenstadt). LXX. οἱ ἐγκαταλειφθέντες, ἐγκαταλελειμμέναι.

הָעֲזוּבָה
Jes. 6, 12. ורבה העזובה
constr.: כַּעֲזוּבַת
Jes. 17, 9. כעזובת החרש והאמיר

II. עָזַב

ע״כ, ומוכנו ענול וככוס וקצר ועכוס, ריקיק ותנול [קניפסען, לוסניכדען], ומוס כמו חיוס, נסשלמס על רסוס שנכי קוסס, לו מקווק לנכר, ל״מ ויעוכו יכוצים על המוסס משקנה, וכן לד״ק קין לא עוכם עיר [מוכח נכד״ק], לומר קין לא ננקס ולא נתקוקס, ונגזרת מוס מָעָזִיבָה, לומר מקוק המקרוס ומקצר לוקן. וקצר לקקור הגדם המכוי עֲזֵב, והקקן ג״כ קְצֵב, ושם הקקר והכווי.

v. comp. tr., sicut עָזַב, nectere, circumligare, hinc, sicut חוּס, consuere, instaurare ruinas muri, Neh.

Digitized by Google

cum suff.: עֻזְּךָ p.
2 Chr. 6, 41. אתה וארון עזך
Ps. 59, 17. ואני ׀ אשיר עזך
Ps. 63, 3. לראות עזך וכבודך
Ps. 66, 3. ברב עזך יכחשו לך
Ps. 68, 29. צוה אלהיך עזך
Ps. 77, 15. הודעת בעמים עזך
Ps. 86, 16. תנה־עזך לעבדך
Ps. 89, 11. בזרוע עזך פזר אויביך
Ps. 110, 2. מטה עזך ישלח י׳
Ps. 132, 8. אתה וארון עזך
cum suff.: עֻזֶּךָ
Jes. 52, 1. לבשי עזך ציון
Ez. 26, 11. ומצבות עזך
Am. 3, 11. והוריד ממך עזך
cum suff.: בְּעֻזֶּךָ
Ex. 15, 13. נחלת בעזך אל־נוה
Ps. 21, 2. י׳ בעזך ישמח־מלך
Ps. 74, 13. פוררת בעזך ים
cum suff.: בְּעֻזְּךָ p.
Ps. 21, 14. רוממה י׳ בעזך
cum suff.: עֻזְּכֶם
Lev. 26, 19. ושברתי את־גאון עזכם
Ez. 24, 21. גאון עזכם
cum suff.: עֻזּוֹ
Job. 37, 6. וגשם מטרות עזו
Ps. 59, 10. עזו אליך אשמרה
Ps. 78, 61. ויתן לשבי עזו
Ps. 150, 1. הללוהו ברקיע עזו
Prv. 10, 15. הון עשיר קריית עזו
Prv. 18, 11. הון עשיר קריית עזו
Jes. 62, 8. בימינו ובזרוע עזו
cum suff.: עֻזָּהּ
Hab. 3, 4. ושם חביון עזה
cum suff.: עֻזּוֹ
1 Chr. 16, 11. דרשו י׳ ועזו
Esr. 8, 22. ועזו ואפו על כל־עזביו
Ps. 68, 35. ועזו בשחקים
Ps. 105, 4. דרשו י׳ ועזו
cum suff.: בְּעֻזּוֹ
Ps. 78, 26. ויניהג בעזו תימן
cum suff.: עֻזָּמוֹ
Ps. 89, 18. כי־תפארת עזמו אתה
cum suff.: עֻזָּהּ
Jer. 51, 53. וכי תבצר מרום עזה
Ez. 19, 12. ויבשו מטה עזה
Ez. 30, 6. וירד גאון עזה
Ez. 30, 18. ונשבתי־בה גאון עזה
Ez. 33, 28. ונשבת גאון עזה

עָזּוּז

ע״ו, וסמוכן כמו עֹז, תקיף וקוק [שטאַרק, מאַכטיג], ולפיכך שם.
adj. m., sicut עֹז, robustus, validus, potens. LXX. *ἰσχυρός, κραταιός.*
Ps. 24, 8. י׳ עזוז וגבור
וְעָזּוּז
Jes. 43. 17. לחיל ועזוז יחדו
עֻזּוּז
ע״ו, וסמוכן קוק ותקיפות, וכלפי מכוכ מלחמה.
n. m., robur, vis, veluti Dei, belli. LXX. *δύναμις, δυναστεία, κατισχύειν.*
וְעָזּוּז
Ps. 145, 6. ועזוז נוראותיך יאמרו
Jes. 42, 25. ועזוז מלחמה
cum suff.: וְעֻזּוֹ
Ps. 78, 4. ועזוזו ונפלאותיו
מָעוֹז

ע״ו, וכלפי מָעָז וסלעי מָעָזִים, ומוכן מצור או בצרון, עיר וביצרים [פעסטע], ולפעמים נקשר עם עיר, ל״מ עני מעוז, והשתלות מעוז רמז, מעוז

cum suff.: מָעֻזִּי, מָעֻזִּי, מָעֻזִּי, מָעֻזִּי), robur, vis, potentia; firmitas, veluti de turri alta et munita, hinc propugnaculum, profugium, asylum, interdum de majestate, gravitate, gloria, laude; impudentia; *concr.* et *coll.* (= עֲזָזִים), fortes, heroes. LXX. *δύναμις, ἰσχύς; κράτος, κραταίωμα; ὀχύρωμα; δυναστεία, ἀντίληψις, βοήθεια; τιμή, δόξα, ὑπερηφανία, ἁγίασμα; ἀναιδής*, et sic crebro adjective; פֻּלְּעֻזּוֹ, *ὄργανα ἡρμοσμένα.*

עֹז, עָז

Jud. 5, 21. תדרכי נפשי עז
Jud. 9, 51. ומגדל־עז היה בתוך־
1 Sam. 2, 10. ויתן־עז למלכו
2 Sam. 6, 14. ודוד מכרכר בכל־עז
1 Chr. 13, 8. לפני האלהים בכל־עז
1 Chr. 16, 27. עז וחדוה במקמו
2 Chr. 30, 21. והכהנים בכלי עז לי׳
Job. 12, 16. עמו עז ותושיה
Job. 26, 2. הושעת זרוע לא־עז
Job. 41, 14. בצוארו ילין עז
Ps. 8, 3. יסדת עז למען צוריך
Ps. 28, 8. י׳ עז למו
Ps. 29, 11. י׳ עז לעמו יתן
Ps. 30, 8. העמדתה להררי עז
Ps. 64, 4. מגדל־עז מפני אויב
Ps. 62, 12. כי עז לאלהים
Ps. 68, 34. יתן בקולו קול עז
Ps. 68, 35. תנ עז לאלהים
Ps. 68, 36. נתן ׳ עז ותעצמות
Ps. 71, 7. ואתה מחסי־עז
Ps. 84, 6. אשרי אדם עוד־לו בך
Ps. 90, 11. מי־יודע עז אפך
Ps. 93, 1. לבש י׳ עז התאזר
Ps. 96, 6. עז ותפארת במקדשו
Ps. 138, 3. תרהבני בנפשי עז
Ps. 140, 8. י׳ אדני עז ישועתי
Prv. 14, 26. ביראת י׳ מבטח־עז
Prv. 18, 10. מגדל־עז שם י׳
Prv. 18, 19. אח נפשע מקרית־עז
Prv. 21, 22. וירד עז מבטחה
Prv. 31, 25. עוז־והדר לבושה
Jes. 51, 9. עורי לבשי־עז
Jer. 48, 17. איכה נשבר מטה־עז
Ez. 19, 11. ויהיו־לה מטות עז
Ez. 19, 14. ולא־היה בה מטה עז
s. M. עֲזּ־
Jes. 26, 1. עיר עז־לנו ישועה
וְעָז
Ps. 99, 4. ועז מלך משפט אהב
Eccl. 8, 1. ועז פניו ישנא
וְעָז
1 Chr. 16, 28. הבו לי׳ כבוד ועז
Ps. 29, 1. 96, 7. הבו לי׳ כבוד ועז
Ps. 46, 2. אלהים לנו מחסה ועז
Jes. 45, 24. צדקות ועז עדיו יבוא
בְּעֹז
Prv. 31, 17. חגרה בעז מתניה
Mich. 5, 3. וראה בעז י׳
בָּעוֹז
Prv. 24, 5. גבר־חכם בעז
cum suff.: עָזִּי
Ex. 15, 2. עזי וזמרת יה
Ps. 118, 14. עזי וזמרת יה
Jes. 12, 2. כי עזי וזמרת יה
cum suff.: עָזִּי
Ps. 28, 7. י׳ ׳ עזי ומגני
Ps. 59, 18. עזי אליך אזמרה
Ps. 62, 8. צור־עזי מחסי
Jes. 49, 5. ואלהי היה עזי
Jer. 16, 19. י׳ עזי ומעזי ומנוסי
cum suff.: עִזֵּנוּ
Ps. 81, 2. תרנינו לאלהים עזנו

3 *imperf.*: יָעֹז, יָעָז
Ps. 9, 20. קומה י׳ אל־יעז אנוש
Ps. 52, 9. יעז בהותו
Dan. 11, 12. רבאות ולא יעיז
3 *impf. fem.*: תָּעֹז
Ps. 89, 14. תעז ידך תרום ימינך
Eccl. 7, 19. החכמה תעז לחכם
3 *impf. ap. f.*: וַתָּעָז
Jud. 3, 10. ותעז ידו על כושן
Jud. 6, 2. ותעז יד־מדין על־ישראל
Nif-al: נָעָז
part. m.: נָעֹז = נוֹעָז
Jes. 33, 19. עם נועז לא תראה
Hif-il: הֶעֱז 3 *perf.*
Prv. 21, 29. העז איש רשע בפניו
3 *perf. fem.*: הֶעֱזָה
Prv. 7, 13. חזקה פניה ותאמר לו

עַז

ע״ו, ולכלכלי עַזָּה, וכלי וכרי עַזִּים, וכנקבי עַזּוֹת כמוסבע. וסימון עכוס ותקיף ויוקן [שטאַרק, קרעפֿטיג], ל״מ עשם, נסשקל על עוו ויוק סעכה ונולד סקלף וכדומם, לו שעיר נלוכה וכשנסה, מקליפות ועכילות. ויקר תעולקו כשם. נקכנוס עֵז גם עֲזִי משלסו.
adj. m. (f. עַזָּה, pl. m. עַזִּים), robustus, validus, vegetus, de populo, de leone, undis, procella, amore, ira; munitus, de urbe; crudelis, durus, de rege, et similiter, raro substantive: robur, potentia. LXX. *κραταιός, ἰσχυρός, σφοδρός, βίαιος, σκληρός, θρασύς, αὐθάδης, ἀναιδής, πτωχός.*

עֵז *p.*

Gn. 49, 3. יתר שאת ויתר עז
Gn. 49, 7. ארור אפם כי עז
Num. 13, 28. אפס כי־עז העם
Num. 21, 24. כי עז גבול בני עמון
Dt. 28, 50. גוי עז פנים
Jud. 14, 18. ומה עז מארי
2 Sam. 22, 18. יצילני מאויבי עז
Ps. 18, 18. יצילני מאויבי עז
Prv. 30, 25. הנמלים עם לא־עז
Jes. 19, 4. ומלך עז ימשל־בם
Jes. 25, 3. יכבדוך עם־עז
Dan. 8, 23. מלך עז־פנים
Am. 5, 9. המבליג שד על־עז יָמֻעָז
Jud. 14, 14. ומעז יצא מתוק
pl.: עַזִּים
Neh. 9, 11. כמו־אבן במים עזים
Ps. 59, 4. יגורו עלי עזים
Jes. 43, 16. ובמים עזים נתיבה
Ez. 7, 24. והשבתי גאון עזים
pl. constr.: עַזֵּי
Jes. 56, 11. והכלבים עזי־נפש
adj. fem.: עַזָּה
Ex. 14, 21 ברוח קדים עזה כל־הלילה
Prv. 21, 14. ושחד בחק חמה עזה
Cant. 8, 6. כי־עזה כמות אהבה
fem. pl.: עַזּוֹת *abstr.*
Prv. 18, 23. ועשיר יענה עזות

עֹז

ע״ו, ולפני מקיף דֹּד, ונכנוי אֵדָּ או עֵדָּ, עֻזָּהּ, עֻזָּהּ, ותעודתו תוקף וכח עשם ויוזק גנוסה ותסיכות [קרעפֿטע, שטאַרקע], נכיכות ותיקנות [פֿעסטיגקייט], ל״מ ממגדל וסכ, לכן עגנב ומכוס, ולפעמים נהשקל כמו תעקרת והדל וכח וכנוד וכדומה [כוסס, מאַכט], ולפעמים קניפות ועכילות, כתאר נעו פניס, ולפעמים כנתענס, לוסר הפוסס.

n. m. (seq. Maqef עֹד־, c. s. עֻזִּי s.

3, 8. et, ex nonnullorum sententia, 4, 2. LXX. male: *κατακλυσὸν.*

inf. abs.: עָזֹב
Ex. 23, 5. עזב תעזב עמו
1 *imperf.*: אֶעֱזְבָה
Job. 10, 1. אעזבה עלי שיחי
2 *imperf.*: *תַּעֲזֹב
Ex. 23, 5. עזב תעזב עמו
3 *impf. pl.*: וַיַּעַזְבוּ
Neh. 3, 8. ויעזבו ירושלם עד החומה

עֲזָבוֹן

ז״ו, ומכוני עֲזָבוֹנִים, ומוכנו לו מעכב [שוויטשדעל], לו מקום המעכב, ומכוכ ז״ו שם נמכוון מסכי, שכוח לומס לל עכב, כלומר לקיכו.
n. m. (pl. עֲזָבוֹנִים), commutatio mercium (Tauschhandel), deinde locus nundinationis, ubi fit mercatura, emporium, a v. עָזַב nectendi (syn. עָרַב). LXX. *μισθός, ἀγορά.*
pl. c. suff.: עֲזָבוֹנֵיךְ
Ez. 27, 33. משא עזבוניך מימים
pl. c. suff.: עֲזָבוֹנָיִךְ p.
Ez. 27, 12. 14. 22. תת עזבוניך
pl. c. suff.: וַעֲזָבוֹנָיִךְ
Ez. 27, 27. תת ועזבוניך
pl. c. suff.: בְּעֲזָבוֹנָיִךְ
Ez. 27, 19. מתנייך נתנו
pl. c. suff.: בְּעֲזָבוֹנָיִךְ p.
Ez. 27, 16. תת בעזבוניך

עָזוּז

ז״ו, וסעקיד יָזָּז, וסעקור עֲזוּז. סמוך מוכן כוזד, סיוס עכוס וסקוק, ומ ותקף לסיין וקוק [שטאַרקע, פֿעסטע דן], לו סתקפס כסיין וקוק. וגס מסמוק סקכמס תעו לקכס סמוכן סדד, וסכלון סקכמס קרקפ עכמס קדמס וקוקס לקכס, ונקשור עס על מצמיי סלכון סתקפס כתקיף על דכר, ומסמוק נעוו עיכות תכין לס קוכור דס עוים. סכפעל נוֹעָז נאר נָעָז עדיכי, ושוכו כמו עֵז פָּנִים. סכוסף תֵּז יוכף וקוק, לומר סקפס פכיס לו עכף, לו עשוי תקיף [סאַרשען], לכן יתכשם [פרעך סאַכלעלן], וקל להכין. קוכ ושוי סשכם עי׳ כלוס משכשים כסוף.
h. e. עֵז, *v. intr.* (impf. יָזֹז, inf. עֲזוֹז), robustum, firmum esse, fortem, potentem se praebere, veluti Qoh. 7, 19. *sapientia validam se ostendit sapienti* (neutiquam vi trans.); c. praep. לְ, rei personaeve alicujus praepotentem esse, transl. de fluctuum venientium et consurgentium vi ac fragore, Mich 8, 28. (syn. מָרַם עָזִּים). *Ni.* prt. נוֹעָז (= נָעָז), audax, impudens, de ore ferreo ac fronte perfricata (syn. עֵז פָּנִים). *Hi.* חִזֵּק, roborare, indurare, obfirmare, veluti faciem, frontem h. e. petulanter agere, impudenter facere. LXX. *κραταιοῦν, κατισχύειν; δυναμοῦν, ἐνισχύειν, βοηθοῦν, ὑσφαλῆ τιθέναι; Hi. ἀναδῶς ὑφιστάναι, ἀναιδῆ.*
inf. constr.: בְּעַזּוֹז
Prv. 8, 28. בעזו שחקים אתהם
inf. constr.: לָעֻזּוֹז
Jes. 30, 2. לעז במעוז פרעה
impt. sg.: עֻזָּה
Ps. 68, 29. עזה אלהים

Digitized by Google

סיס, וקלסי מעויס סכלון קל סכיכיות. ופעל למקומכם מָעָזֶיהָ כלומכם כמו מָעֻזֶיהָ.

n. m. (c. s. מָעֻזֵי, pl. מָעֻזִּים), munimentum, arx, veluti de galea, capitis tanquam fortalitio, de *Tyro*, maris propugnaculo; עָרֵי מָעֻזִּים, urbes castellis munitae; אֱלֹהֵי מָעֻזִּים, Deus arcium s. castellorum. Forma מָעֻזֶיהָ (= מָעֻזֶיהָ) epenthetica est. LXX. *ἰσχύς; κράτος, κραταίωμα, κραταίωσις; ὀχύρωμα, ὑποστήριγμα, δυναστεία, βοήθεια, ἀντίληψις; καταφυγή, σκέπη, στάσις; ὑπερασπιστής; ἀνδρεῖος, βοηθός.*

מָעוֹז

Ps. 27, 1. ר׳ מעוז־חיי
Ps. 31, 3. חיה לי ׀ לצור מעוז
Ps. 60, 9. 108, 9. ואפרים מעוז ראשי
Prv. 10, 29. מעוז לתם דרך ר׳
Jes. 23, 4. מעוז הים לאמר
Jes. 25, 4. כי־היית מעוז לדל
Jes. 25, 4. מעוז לאביון
Jes. 30, 3. וחיה לכם מעוז פרעה
Ez. 30, 15. סין מעוז מצרים
Nah. 3, 11. תבקשי מעוז מאויב

וּמָעוֹז

Ps. 28, 8. ומעוז ישועות
Joel 4, 16. ומעוז לבני ישראל

הַמָּעוֹז

Jud. 6, 27. על ראש המעוז הזה
Dan. 11, 31. וחללו המקדש המעוז

בְּמָעוֹז

Jes. 30, 2. לעוז במעוז פרעה
Dan. 11, 7. במעוז מלך הצפון

לְמָעוֹז

Nah. 1, 7. למעוז ביום צרה

וְלַמָּעוֹז

Dan. 11, 1. עמדי למחזיק ולמעוז

cum suff.: מָעוֹזִי

2 Sam. 22, 33. האל מעוזי חיל
Ps. 31, 5. כי אתה מעוזי
Ps. 43, 2. כי־אתה ׀ אלהי מעוזי

cum suff.: וּמָעוֹזִי

Jer. 16, 19. ר׳ עזי ומעוזי ומנוסי

cum suff.: בְּמָעוֹזִי

Jes. 27, 5. או יחזק במעוזי

cum suff.: מָעוֹזֵךְ

Jes. 17, 10, וצור מעוזך לא זכרת

cum suff.: מָעוֹזְכֶם

Neh. 8, 10. חדות ר׳ היא מעוזכם

cum suff.: מָעוֹזְכֶן

Jes. 23, 14. כי שדד מעוזכן

cum suff.: מָעוֹזוֹ

Jes. 17, 9. יהיו ׀ ערי מעוזו

cum suff.: מְעוּזוֹ

Ps. 52, 9. לא ישים אלהים מעוזו

cum suff.: מָעוֹזָהּ

Dan. 11, 10. ויתגרו עד־מעוזה

cum suff.: מָעוֹזָם

Ps. 37, 39. מעוזם בעת צרה

cum suff.: מָעֻזָּם

Ez. 24, 25. מעזם משוש תפארתם

pl.: מָעֻזִּים

Dan. 11, 38. ולאלה מעזים על־כנו
Dan. 11, 39. ועשה למבצרי מעזים

pl. constr.: לְמָעֻזֵּי

Dan. 11, 19. למעוזי ארצו

pl. c. s.: מְעֻזֵּךְ = מָעֻזֵּיךָ

Jes. 23, 11. לשמד מעזניה

עָזַל

ad עֲזָאזֵל *v. s. h. nom.*

עָזַן

פעל ל״ע כ״ק נגזר, ועתודתו כמו אָזַן, ענין שכיכה וקדידה [שקרף ויין], מלעוז כת סכיפות. ומוס עוכיס שס עוף ופעל לפעת רל״ק הפעל לק היס ולק נכנק. ופוכן הפס לפעתו מפכין עו, לקפו ולפקר.

v. inus., sicut אָזַן, acuere, acutum esse, de visu, perspicacem esse.

עֲזָנִיָּה

ע״ג וכנוי לעין כפר, וכקרק כן ע״ג קדוד וקריפות קוס רקותו, כפעל כקשר כלויב, שהכשר לפרקוק עיכיו יכיפו.

n. f., aquilae species, a visus perspicacitate (Job. 30, 29.). LXX. *ἀλιαίετος.*

הָעֲזָנִיָּה

Lev. 11, 13. הפרס ואת העזניה

וְהָעֲזָנִיָּה

Dt. 14, 12. והפרס והעזניה

עָזַק

פעל כוזד [והפעיל כפכיכיק יַעֲזִיק], והסלגה גדילה תליפה קריקס ופליקס כריס וקריכים [השקקפן, גרשפן, קייכ-], ומוס שכעד עֹזֶק יוכק וקווק, מקריפ כרס, וכן עֲזַק כערבי [כפעקק סעדיס ע׳יומי פס כפסוק], ומוס כערבי מְעָזָק כלי לקפיכים, מעדר או שֶׁת, וכן כגרפן [מכוקות פ״ם] הלן כשדס ומכק יוכב וְיַעֲזֵק קקק הויתים, פרוס קופר, ולפ׳ הסלכת קככים, וכן כלפלוס סעווק כית הסרס, וכן פס הפס עֲזָקָה, עכיכו קריפה, ל״מ פרוס של עוקס, הלגון פרוס של זדה שכחרש, ולפ׳ של זדס כור, וכשפס סוריח עֲזֵק מריפה וקקיקס ומכיעס וקקיפה כדכר, ומוס עֲזֻקָא כלקיי קוקס ומעגת, שלגון קקיקס. ולקר לקקור הסרש דע שסקופ עֲזֵק [הפיין מקלב סוגג ומעפיי], ודופס לו שָׂהּ, חְשָׂהּ, בָּשַׂח, שבכולס הפרכו, וכן כגפס כופיח וקלקליק [l. *sec-are*] וכדופס.

v. comp. tr. (impf. neohebr. יַעֲזֹק), sicut שָׂהּ, חְשָׂהּ, בָּשַׂח, *sec-are*, incidere, pastinare, fodere, unde *Pi.* עִזֵּק intens., perfodere, pastinare vineam, asab. *ghazaqa* (quod habet eo ipso loco Jes. 5, 2. *Saadja Fajumi*), unde n. arab. *mighzaqon*, ligo, pastinum, ad solum subigendum (syn. מַעֲדֵר, אֵת). Sic v. עֲזַק in Gemara, vi *fodiendi*, unde עֲזֵקָה, fossio, pastinatio, veluti פֵּירוֹת שֶׁל עֲזֵקָה, fructus soli repastinati s. subacti, non agrestis atque inculti, et syr. *ghăzaq*, incidere, insculpere, unde *ghezqeto*, עִזְקָא, annulus signatorius. LXX. *φραγμόν περιτιθέναι.*

Pi-el: עִזֵּק

3 *impf. c. s.:* וַיְעַזְּקֵהוּ

Jes. 5, 2. ויעזקהו ויסקלהו

עִזְקָא

ע״ג כלקרי, וכמוכן קוסס ומכעת [ויע-כעלכיכג], וכקרק ע״ג עכיעס.

n. f. aram., annulus signatorius, ab insculpendo s. imprimendo. LXX. *δακτύλιος.*

constr.: וּבְעִזְקַת

Dan. 6, 18. ובעזקת רבריבוהי

cum suff.: בְּעִזְקָתָהּ

Dan. 6, 18. וחתמה מלכא בעזקתה

עָזַר

ע״כ נקמלוקו, וסעכיל יַעֲזֹר וסרכוי יַעֲזְרֵי, ופקרוכו סיגס וקריקס סקפס ולפיפס [קופקליפקכן], וגוילו עֲזָרָה סוס, ולוסס לו אֵזֶר, עֵצֶר כמכוון וס, וכן כשפתי מעכו. ומן סקעטת של סקפס וקריקס סהשלס על הסכס והגגס [כעשיעכן], וכן מרכו של גכן וסכך, ומוס סעילה וסוגעס והועלה כנכלל [הפעלפן], כשלוב עס יקס סשעול, לו עס סעמעיים עס ולקרי, וכן עזר נסוריח ועכיכיח. סכפעל עָזַר ספעולי, סרטן כוגע, ונקשר עס על, סרטון כעשס סססכ וסגגס על לית. הכוסף חֲעָזִיר יוכף ויווק, וסרכוטי מַעֲזְרִים וסמקור לַעֲזִיר, ותרגומו של עזר לרוב סעין.

v. comp. tr. (impf. יַעֲזֹר, pl. וַיַּעַזְרוּ), circumdare, cingere, stipare, unde עֲזָרָה, vestibulum circumseptum, qua vi primaria concinunt vv. עָזַב, אָזַר. Hinc vi tuendi, protegendi, metaphora frequentissima, auxiliari, sustentare, c. acc. pers. vel cum praepp. עִם, אַחֲרֵי, plane uti in lingua tum arabica tum syriaca. *Ni.* נֶעֱזַר, juvari, adjuvari, c. עַל personae, cui tutela s. auxilium praestatur. *Hi.* חֶעְזִיר (part. מַעְזִרִים, inf. לַחְעְזִיר = לַעְזִיר), opem ferre, auxilio esse. LXX. *βοηθεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, συμμαχεῖν; ἰσχύειν, κατ-, συνεπ-; ἐξαιρεῖν, ῥύεσθαι, ὠφελεῖν, ἀνιστάναι, συνεπιτιθέναι;* עֵזֶר, *βοηθός, συμ-; βοήθεια, κρείσσων; κέτη τὰ ὑπ' οὐρανόν.*

3 *perf. c. s.:* עֲזָרֵנִי

Ps. 118, 13. וי״י עזרני

3 *perf. c. s.:* עֲזָרָנוּ

1 Sam. 7, 12. עד־הנה עזרנו ר׳

3 *perf. c. s.:* עֲזָרָהּ

1 Chr. 12, 18. כי עזרך אלהיך

3 *perf. c. s.:* עֲזָרוֹ

2 Chr. 18, 31. ויזעק יהושפט וי״י עזרו

2 *perf.:* עֲזַרְתָּ

Job. 26, 2. מה־עזרת ללא־כח

2 *perf. c. s.:* עֲזַרְתָּנִי

Ps. 86, 17. עזרתני ונחמתני

1 *prf. c. s.:* עֲזַרְתִּיךָ

Jes. 41, 10. אמצתיך אף־עזרתיך
Jes. 41, 13. אל־תירא אני עזרתיך
Jes. 49, 8. וביום ישועה עזרתיך

1 *perf. c. s.:* עֲזַרְתִּיךָ

Jes. 41, 14. אני עזרתיך נאם־י״י

3 *perf. pl.:* עָזְרוּ

1 Chr. 12, 21. וחמה עזרו עם־דויד
2 Chr. 20, 23. עזרו איש ברעהו
Zach. 1, 15. וחמה עזרו לרעה

3 *perf. pl. c. s.:* עֲזָרָם

1 Chr. 12, 19. למלחמה ולא עזרם
Esr. 10, 15. ושבתי הלוי עזרם

2 *perf. pl.:* עֲזַרְתֶּם

Jos. 1, 14. ועזרתם אותם

part. masc.: עֹזֵר, עֵזֶר

1 Reg. 20, 16. מלך עזר אתו
2 Reg. 14, 26. ואין עזר לישראל
Job. 29, 12. ויתום ולא־עזר לו
Job. 30, 13. לא עזר למו
Ps. 10, 14. יתום אתה ׀ תהיה עזר
Ps. 22, 12. כי־אין עוזר
Ps. 30, 11. י״י חיה־עזר לי
Ps. 54, 6. הנה אלהים עזר לי
Ps. 72, 12. ועני ואין־עזר לו
Ps. 107, 12. כשלו ואין עזר

Jes. 31, 3. וכשל עזר ונפל עזר
Jes. 63, 5. ואביט ואין עזר
Jer. 47, 4. כל שריד עזר
Thr. 1, 7. ואין עזר לה
Dan. 11, 45. ואין עזר לו

pl. constr.: עָזְרֵי

1 Chr. 12, 1. בגבורים עזרי המלחמה
Job. 9, 13. תחתו שחחו עזרי רחב

p. pl. c. suff.: בְּעָזְרֵי *p.*

Ps. 118, 7. י״י לי בעזרי

p. pl. c. suff.: לְעָזְרֵיךָ

1 Chr. 12, 18. ושלום לעזריך

p. pl. c. suff.: עָזְרֵיו

Ez. 32, 21. שאול את־עזריו

p. pl. c. suff.: עָזְרֶיהָ

Ez. 30, 8. ונשברו כל־עזריה

p. pass.: עָזוּר *sg.*

Jes. 31, 3. וכשל עזר ונפל עזר

inf. constr.: בְּעָזְרוֹ

1 Chr. 15, 26. ויהי בעזר האלהים

inf. constr.: לַעֲזֹר, לָעֲזֹר

Jos. 10, 33. מלך גזר לעזר את־לכיש
2 Sam. 8, 5. לעזר להדד־עזר
2 Sam. 18, 3. Q'ri. מעיר לעזור
1 Chr. 18, 5. לעזור להדד־עזר
1 Chr. 22, 17. לעזר לשלמה בנו
2 Chr. 14, 10. אין־עמך לעזר
2 Chr. 19, 2. חלרשע לעזר ולשנאי י״י
2 Chr. 25, 8. יש־כח באלהים לעזור
2 Chr. 26, 13. לעזר למלך על־האויב
2 Chr. 28, 16. מלכי אשור לעזר לו

inf. c. suff.: לְעָזְרֵנִי

1 Chr. 12, 17. באתם אלי לעזרני
Ps. 119, 173. תהי־ידך לעזרני
Dan. 10, 13. חראשונים בא לעזרני

inf. c. suff.: לְעָזְרֵנוּ

2 Chr. 32, 8. ויעמט י״י אלהינו לעזרנו
Esr. 8, 22. לעזרנו מאויב בדרך

inf. c. suff.: לְעָזְרוֹ

1 Chr. 12, 22. יבאו על־דויד לעזרו

impt. c. suff.: עָזְרֵנִי

Ps. 109, 26. עזרני י״י אלהי
Ps. 119, 86. שקר רדפוני עזרני

impt. c. suff.: עָזְרֵנוּ

2 Chr. 14, 10. עזרנו י״י אלהינו
Ps. 79, 9. עזרנו ׀ אלהי ישעט

impt. c. suff.: וְעָזְרֵנוּ

Jos. 10, 6. והושיעה לנו ועזרנו

impt. pl. c. s.: וַעֲזָרֻנִי

Jos. 10, 4. עלו־אלי ועזרני

3 *imperf.:* יַעֲזָר *s. M.*

Jes. 50, 7. ואדני י״י יעזר־לי
Jes. 50, 9. אדני י״י יעזר־לי

3 *imperf.:* וַיַּעֲזָר *s. M.*

2 S. 21, 17. ויעזר־לו אבישי בן־צרויה

3 *impf. c. s.:* יַעְזְרֶךָּ

Jes. 44, 2. ויצרך מבטן יעזרך

3 *impf. c. s.:* וַיַּעְזְרֶךָּ

Gn. 49, 25. מאל אביך ויעזרך

3 *impf. c. s.:* וַיַּעְזְרֵהוּ

2 Chr. 26, 7. ויעזרהו האלהים

3 *impf. c. s.:* יַעְזְרֶהָ

Ps. 46, 6. יעזרה אלהים לפנות

3 *impf. c. s.:* וַיַּעְזְרֵם

Ps. 37, 40. ויעזרם י״י וימלטם

3 *impf. pl.:* יַעְזְרוּ *p.*

Jes. 30, 7. הבל וריק יעזרו
Jes. 41, 6. איש את־רעהו יעזרו

3 *impf. pl.:* וַיַּעְזְרוּ

1 Reg. 1, 7. ויעזרו אחרי אדניה

3 *impf. pl. c. s.:* יַעְזְרֻנִי

Ps. 119, 175. ומשפטיך יעזרני

Digitized by Google

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְעַזְרֻנִי
2 Chr. 28, 23. להם אזבח ויעזרוני

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְעַזְרֻכֶם
Dt. 32, 38. יקומו ויעזרכם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְעֻזְּרֻהוּ
2 Chr. 32, 3. מחוץ לעיר ויעזרהו

Nif-al: נֶעֱזָר

1 *perf.:* וְנֶעֱזַרְתִּי
Ps. 28, 7. בו בטח לבי ונעזרתי

inf. constr.: לְהֵעָזֵר
2 Chr. 26, 15. כי־הפליא להעזר

3 *impf. pl.:* יֵעָזְרוּ
Dan. 11, 34. ובהכשלם יעזרו עזר

3 *impf. pl.:* וַיֵּעָזְרוּ
1 Chr. 5, 20. ויעזרו עליהם

Hif-il: הֶעְזִיר

part. pl.: מַעְזְרִים
2 Chr. 28, 23. הם מעזרים אתם

inf. constr.: לַעְזֹר
2 Sam. 18, 3. K'tib. מעיר לעזור

עֵזֶר

ע״ז, וכנוי עֶזְרִי, עֶזְרָהּ, ועמודתו הסכם ומנגם על פלוני, יפ׳ וספו׳ וקשועם [סלעם], וגם נסעקום עוב כנגדו הסם מופעם׳.

n. m. (c. s. עֶזְרִי, עֶזְרָהּ), protectio, defensio, auxiliatio, auxilium, *nunquam* metonym. de persona auxiliante. LXX. *βοήθεια, βοηθός, ἀντιλαμβανόμενος.*

Gn. 2, 18. אעשה־לו עזר כנגדו
Gn. 2, 20. ולאדם לא־מצא עזר
Ps. 89, 20. שויתי עזר על־גבור
Dan. 11, 34. ובהכשלם יעזרו עזר

עֶזְרָה

Dt. 33, 7. ועזר מצריו תהיה

לְעֶזְרָה

Jes. 30, 5. לא לעזר ולא להועיל

cum suff.: עֶזְרִי
Ps. 70, 6. עזרי ומפלטי אתה
Ps. 121, 1. מאין יבוא עזרי
Ps. 121, 2. עזרי מעם ר׳

cum suff.: בְּעֶזְרִי
Ex. 18, 4. כי־אלהי אבי בעזרי

cum suff.: עֶזְרֵנוּ
Ps. 33, 20. עזרנו ומגננו הוא
Ps. 124, 8. עזרנו בשם ר׳

cum suff.: עֶזְרֶךָ
Ps. 20, 3. ישלח־עזרך מקדש

cum suff.: עֶזְרֶךָ *p.*
Dt. 33, 29. עם נושע בי׳ מגן עזרך

cum suff.: בְּעֶזְרֶךָ *p.*
Dt. 33, 26. רכב שמים בעזרך
Hos. 13, 9. פי־בי בעזרך

cum suff.: עֶזְרָתוֹ
Ez. 12, 14. אשר סביבותיו עזרתו

cum suff.: בְּעֶזְרוֹ
Ps. 146, 5. שאל יעקב בעזרו

cum suff.: עֶזְרָם
Ps. 115, 9. 10. 11. עזרם ומגנם הוא

עֶזְרָה

ע״ה, ומוכנו כמו עֵזֶר, גלי סנדל סמכוון.

n. f., vi eadem, qua עֵזֶר. LXX. *ἀντίληψις, βοήθεια, ὄπις.*

Ps. 46, 2. עזרה בצרות

לְעֶזְרָה

2 Chr. 28, 21. ולא לעזרה לו
Jes. 10, 3. על־מי תנוסו לעזרה
Jes. 20, 6. לעזרה לאנצל מפני מלך
Jes. 31, 1. חיזרים מצרים לעזרה
Jer. 37, 7. חיצא לכם לעזרה

constr.: עֶזְרַת
Jes. 31, 2. ועל־עזרת פעלי און

constr.: לְעֶזְרַת
Jud. 5, 23. כי לא־באו לעזרת ר׳
Jud. 5, 23. לעזרת ר׳ בגבורים

cum suff.: עֶזְרָתִי
Job. 6, 13. חאם אין עזרתי בי
Job. 31, 21. כי־ארא בשער עזרתי
Ps. 27, 9. עזרתי חישה
Ps. 40, 18. עזרתי ומפלטי

cum suff.: בְּעֶזְרָתִי
Ps. 35, 2. וקומה בעזרתי

cum suff.: לְעֶזְרָתִי
Ps. 22, 20. 40, 14. לעזרתי חושה
Ps. 38, 23. חושה לעזרתי
Ps. 70, 2. ר׳ לעזרתי חושה
Ps. 71, 12. אלהי לעזרתי חישה

cum suff.: עֶזְרָתֵנוּ
Thr. 4, 17. אל־עזרתנו חבל

cum suff.: בְּעֶזְרָתֵךְ
Nah. 3, 9. ולובים היו בעזרתך

עֶזְרָת

ע״כ, קמוכס יקים מן עֶזְרָה, נקוסקם תו׳, וכן זִמְרָת, וסולו יסלתי נקלמוד שפתי לכם לף ל״ק, נסק התכלית עֶזְרָתָהּ. קעולתו כמו עוזה.

n. f. (cujus forma, sicut nominis זִמְרָת *absolutiva* et perrara est; c. *He* finis: עֶזְרָתָהּ), auxilium. LXX. *βοήθεια, βοηθός, βοηθεῖν.*

Ps. 60, 13. 10. 8, 13. הבה־לנו עזרת

cum h finis: עֶזְרָתָהּ
Ps. 44, 27. קומה עזרתה לנו
Ps. 63, 8. כי־היית עזרתה לי
Ps. 94, 17. לולי ר׳ עזרתה לי

עֲזָרָה

ע״כ, ומוכנו מקום סוקף ומקומק, ולומס לו קנר נשכ׳ ומכוון [הקף], ונעכני סמכום עלנס מעלמו, וגס כיקוקעל סמכוון כוס. וסעמס מעכ׳ עוב ענין קמיקס וסקף, ולף כמו שפכ׳ נתן יקילי נעל־סעכון וסקמי מעכין קעוסה.

n. f., locus circumseptus et undique cinctus, vestibulum (syn. חָצֵר), arab. per metathesin: *gharçaton*, a v. עָזַר, vi nativa concludendi s. complectendi. LXX. *αὐλή, τὸ ἱερόν, ἱλαστήριον.*

הָעֲזָרָה

2 Chr. 6, 13. ויתנהו בתוך העזרה
Ez. 43, 14. עד־העזרה התחתונה
Ez. 43, 14. עד־העזרה הגדולה
Ez. 43, 20. 45, 19. ארבע פנות העזרה

וְהָעֲזָרָה

2 Chr. 4, 9. והעזרה הגדולה
Ez. 43, 17. והעזרה ארבע עשרה

לָעֲזָרָה

2 Chr. 4, 9. ודלתות לעזרה

וּמֵהָעֲזָרָה

Ez. 43, 14. ומהעזרה הקטנה

עֵט

v. s. r. עוּם *p.* 800.

עֵטָא

v. s. r. עוּם *p.* 800.

I. עָטָה

פעל נוד וכוד, וסעכ׳ל יַעֲטֶה, ופקכוכו כסוי לו סקכסוס, נעיפס ועטיפס [דעקקען, ויך —, ה׳לנען, ויך —], ל״מ סקכסוס לוב עסק״כ, ולומן לקר מקכסוס לוב עסק״כ, ולומן לקר נשלוב עס על. ולנעציס עכיכו קקילס וסנלמס [לוועמענוויקקען], ל״מ עכן עעס, וסצילס על הצמל ומסעכס, וכן ועעס לק לקן עניכס, כקצר יעעס, ולנעציס כמו עוף ולף ועעף, כהצילס לצון לומלוס ולולצס [לעכצעמען], ולוס ל״ק כעוע׳ס, ול״ק עכין כסוי לקלוס, וסכלון קולכ׳ ומקלנלס, ול״ק לצר קקכסס עכיס לוונס. סכוסף חֶעֱטָה יולף ולוון, ל״מ נסעכסון נכלוס יעעס עולס, סלנון סיולס [וסו מולס] יעעס נכלוס. הנצל״ף עֲטֵה, ולוס מְעֻטֶּה לנעקי. ולצר לקמולס יעעכי, לע סצי׳ עכוב ענכ ועק׳ל מקל, ולפכצכו נעקוס לקכ.

v. intr. et tr. (impf. יַעֲטֶה), tegere, se contegere; velare, se operire, amicire, induere, interdum vi convolvendi, tropice: delendi, et, sicut טוּף, עָלַף, עָטַף, vi elanguendi et viribus deficiendi, de animi deliquio, *σκοτοῦσθαι. Hi.* tegere, cum acc. rei, qua quid tegitur, et praep. עַל de eo, quod tegitur, Ps. 89, 46. (יוֹרֶה = מוֹרֶה). *Pu.* מְעֻטֶּה unde, ut videtur prt. מָעֻטֶּה Ez. 21, 20.), contegi, de gladio, qui ad mactandum manu est apprehensus. De forma וְיַעֲטֵנִי Jes. 61, 10., qua praet. et imp. conj. *Qal* mixtum est, alio loco exponemus. LXX. *περιβάλλειν, ἀνα-; ἀφαιρεῖν, φθειρίσειν;* inf. *στολή;* prt. f. מְעֻטָּה, *εὖ γέγονεν; Hi. καταχέειν, παρακαλεῖν.*

3 *perf.:* וְעָטָה
Jer. 43, 12. ועטה את־ארץ מצרים

3 *perf. c. s.:* יְעָטָנִי
Jes. 61, 10. מעיל צדקה יעטני

3 *perf. pl.:* וְעָטוּ
Mich. 3, 7. ועטו על־שפם כלם

part. masc.: עָטֶה
1 Sam. 28, 14. והוא עטה מעיל
Ps. 104, 2. עטה אור כשלמה

part. c. suff.: וְעָטְךָ
Jes. 22, 17. ועטך עטה

part. fem.: כְּעָטָיָה *sg.*
Cant. 1, 7. שלמה אהיה כעטיה

inf. abs.: עָטֹה
Jes. 22, 17. ועטך עטה

2 *imperf.:* תַּעֲטֶה
Ez. 24, 17. ולא תעטה על־שפם

3 *imperf.:* יַעֲטֶה
Lev. 13, 45. ועל שפם יעטה
Ps. 84, 7. ברכות יעטה מורה
Ps. 109, 19. כבגד יעטה
Jer. 43, 12. כאשר־יעטה הרעה

3 *impf. ap.:* וַיַּעַט
Jes. 59, 17. ויעט כמעיל קנאה

2 *impf. pl.:* תַּעֲטוּ
Ez. 24, 22. על־שפם לא תעטו

3 *impf. pl.:* יַעֲטוּ
Ps. 71, 13. יעטו חרפה וכלמה

3 *impf. pl.:* וַיַּעֲטוּ
Ps. 109, 29. ויעטו כמעיל בשתם

Pu-al: עָטָה
part. fem.: מְעֻטָּה *sg.*
Ez. 21, 20. מעטה למבח

Hif-il: הֶעֱטָה
2 *perf.:* הֶעֱטֵיתָ
Ps. 89, 46. העטית עליו בושה

part. constr.: מַעֲטֵה *sbst.*
Jes. 61, 3. מעטה תהלה

II. עָטָה

פעל ל״ע כ״ף נעכין סכוסף, נקמוכות ויעטו, וַתַּעַט, ומוכנו כמו עֲדָה נמכוון נ׳ לעיל, לומר קליפס ועניכס על דנר וסלון [קוף עטוופס לקונעסעו], ומיכו יֵן עַיִט, כמ׳ קצר קצנו קנק. ומ׳ לקקוד סמכם הלף מעלהו נמפס סכדקית ויוכית [*s. at; gr. ἀτεῖν*].

v. hif. (impf. apoc. וַיַּעַט, וַתַּעַט, minime a v. עיט), sicut עָדָה II., contendere, incurrere, invehi, impetum facere in aliquid, sanscr. *at*, gr. *ἀτεῖν* (*ἄτη*). LXX. *ὁρμᾶν, ἐκλίνειν.*

Hif-il: הֶעֱטָה
2 *imperf.:* וְהִתְעַטְתָּ
1 Sam. 15, 19. ותעט אל השלל

3 *imperf. ap.:* וַיִּעַט
1 Sam. 14, 32. ויעט העם אל־שלל

3 *impf. ap.:* וַיַּעַט
1 Sam. 25, 14. ויעט בהם

עֲטַלֵּף

ע״ו וכנוי לעוף. וסוף לעמ׳ קנן-עוכ׳ק עוף קטן הפוכס נלילה [סַלְעַפְעַרְמוּיוֹ], וכנוב ל״ק יֵן עֲטַל קוכן, וסמ׳ עָם, וסכלון עוס נקוכן, וסמכוס סוס לק מקוול לי. וכ״ל שמלוקו יין ערן דומס של עכבר, לכן נאלק ניעיס נקנכ׳ק קמכמכוס, ונקלוס ערבו עֲטַלֵּפָה, כמו נסמס לומיק [*talp-a*], ול״כ עי׳ן כוסמס נרקצ, ומוס ק״כ עס עוף שדומס לו.

n. m., secundum *Ibn-Ezram*, vespertilio, avis tempore crepusculi s. noctu volitans (comp. ex עֲטַל = עֲלָטָה et עַם = עוֹף). Quin potius, si Jes. 2, 20. consideras, reptile terrestre intelligendum videtur, et *talpa* quidem, cujus nomen a hebraico *gha-talep* non est diversum. LXX. *νυκτερίς.*

הָעֲטַלֵּף

Lev. 11, 19. החדכיפת ואת־העטלף

וְהָעֲטַלֵּף

Dt. 14, 18. והחדכיפת והעטלף

pl.: לָעֲטַלְּפֵי
Jes. 2, 20. לחפרפרות ולעטלפים

עָטָן

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומוכנו לדעת קנן-נ׳ק כמו עטן מיעמעלי, נכיכס על סמיס, לצר סוס עס עָטָן לו מְעֻטָּן סקוס נכיכס הגעלים על סמיס, וכן פכמו קנן-עו׳ק. לדעת שנעיס וקניס וקנגוס רומי לולגעלף עכיכו כמו עֲטָם נקרמי, לצר מעכו עֲטָמָא, קולס עלקמי כלמי נכוקיס גס שניכס. ולפצר שדכ׳ עֲטָן נדומס לל אֲטָן לעיל, לקמר קצור וכקוק קגול וקצור, וכן סדכ׳ל של עֵיד לעיל, ומוס סגור עֲטִין גיל ויקר ועוכ׳ק [ועסכ׳ע], וסקקר וסצוי ככק קטן-וק׳ נקס״ס שלו. עי׳ סמ׳ס.

v. inus., quocum *Abulwalid* arabicum *ghathana* contulit, vi procumbendi ad aquas, unde *ghathanon, mighthan-on*, locus, in quo cameli vel ovea ad aquas bibendas decumbunt. Versio Alex. et Vulg. ad analogiam aramaici עֲטַם spectat, unde עִטְמָא, אִטְמָא, latus (LXX. ἔντερα, ἔγκατα; Vulg. viscera; Syr. *latera*). At nobis v. עָטַן, sicut אָדַן, vi nectendi et

Digitized by Google

lior est sententiae *Saadjae*, ex qua, cum Jes. 11, 15. arabice *shuchun* vertat, עָם, sicut arab. *gham*, *g'ham*, hebr. חָם, vi fervendi s. condendi dicitur. Arabice *ghajam* (secundum *Al-Qamus* = מתאר) de luce s. candore.

עָיֵם

ז׳ ו וסמיך עָיֵם, ומוכנו קרוב וולעוף [גלופם], ועיס כוף לפ׳ כדומם על ממך לף וקרון לף, וסקורנים סקדמוכים כלקנו כו.

n. m. (c. עָיֵם), candor, aestus, ardor, effervescentia (syn. חֲמָה, חָרוֹן). Sic *Saadja*, et egregie quidem. LXX. (*ἐν πνεύματι*) *βιαίῳ*.

constr.: בְּעִיֵּם

Jes. 11, 15. בעים רוחו

עִין

פעל ל״ע, ומוכנו לדעת כנים כמו עטן נעכני, כוילם וסקרם [פֿליעסטן, קוועל-לנן], ומוס עֵין מקור, וגם מקום הכלוח, מקור דמע, לולם עוד מקום לסקנדר. *v. inus.*, sicut עטן *med. Je* arab., manare, scatere, unde עֵין, fons aquarum, et lacrimarum h. e. oculus.

עַיִן

ז׳ם, ונכנוי עֵינִי, עֵינְךָ, עֵינוֹ, וכווני עֵינֵיהֶם וסמיכוחו עֵינֵי, ונמוכן מקור הכנוי עֵינָהּ וסמיך עֵינוֹת. סמקרין ל׳ קוס ומקום הכלוח [קוועג], ונלמד מכלים רמה לעין, ונלוגים רנים עם ע׳ין, ל״ע לעיני, בעיני, מעיני פלוני, שים עין על, עינים רמוס, רוס עינים, עין בעין, ולפעמים מקלך סנכלה, כמו עין הלרן, ועוד סרנס, שמקע נמדרש מלין. כ׳ כמו מָקוֹר, לומר מקור [קוועלנע], וכן כלגוכוח רנוח לקלוח סמוגג של מקור ועין, וכמוכן סוס סרכוי עֵינוֹת וסמיך עֵינוֹת, וגנור סמס סוס נסרכב סמרישיים, ל״מ עין רוגל, עין תנים, עין מסוף, עין גדי, עין נכים, עין דלר, עין קלס, עין קהוד, עין משפע, עין ענלים, עין שמש, עין ריימון.

n. f. (c. s. עֵינִי, עֵינוֹ; du. עֵינַיִם, c. עֵינֵי; pl. עֵינוֹת, c. עֵינֵי, *fontes*): 1) *oculus*, de organo visus externo et tropice de mente quasi animi oculo, de cujus vocabuli metaphoris et junctoris multis ac variis in lexicis luculentius exponitur; 2) sicut מָקוֹר, *fons*, *πηγή*, multis in nmm. pr. LXX. *ὄμμα*, *ὄρασις*, *ὀφθαλμός*, *ὄψις*, *πρόσωπον*, *καρδία*, *εἶδος*; *πηγή*; בְּעֵינֵי, *ἐνώπιον*, *ἔναντι*, *ἐνακαίον*, *παρά*, *φαίνεσθαι*; c. suff. *ἐν ἑαυτοῖς*, *ἑαυτῷ*, *ἑαυτόν*, *παῤ ἐμαυτῷ*, *παρὰ σεαυτῷ*; לְעֵינֵי, *ἔναντι*, *ἐναντίον*; כְּעֵין, *ὡς*; יְפֵה בְּעֵינֵי, *ἀρέσκειν*, *ἀρεστός*, *δοκεῖν*, *θέλειν*; רַע בְּעֵינֵי, רַע, *μὴ ἀρέσκειν*, *βαρὺ καταφαίνεσθαι*; חָמְרָה בְּעֵינֵי, *βαρέως φέρειν*, *σκληρόν φαίνεσθαι*; רַע עַיִן, *βάσκανος*; רוּם עֵינַיִם, *μεγαλόφρων*; שָׁחַם עַיִן, *ἀληθινῶς ὁρῶν*; עֵינַי רֹאֲיִם, עֵינַי חַי, *ἄνθρωπος*; לְעֵינַיִם, מַרְאֵה עֵינַיִם, *δόξα*; לְעֵינַיִם, *πρεσβύτης*.

עֵין *p.* עֶיְן

Gn. 49, 22. בן פרת עלי־עין

Ex. 21, 24. עין תחת עין

Lev. 24, 20. עין תחת עין

Num. 14, 14. אשר־עין בעין נראה

Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן

constr.: עֶטֶרֶת

28.12,30.n.p. ויקח את־עטרת מלכם ויקח דויד את־עטרת־

1 Chr. 20, 2. n. p. מלכם

Job. 19, 9. ויסר עטרת ראשי

Ps. 21, 4. עטרת פז

Prv. 4, 9. עטרת תפארת תמגנך

Prv. 12, 4. אשת חיל עטרת בעלה

Prv. 14, 24. עטרת חכמים עשרם

Prv. 16, 32. עטרת תפארת שיבה

Prv. 17, 6. עטרת זקנים בני בנים

Jes. 28, 1. הוי עטרת גאות

Jes. 28, 3. עטרת גאות

Jes. 62, 3. והיית עטרת תפארת

Jer. 13, 18. עטרת תפארתכם

Thr. 5, 16. נפלה עטרת ראשנו

constr.: וַעֲטֶרֶת

Esth. 8, 15. ועטרת זהב גדולה

Ez. 16,12. ועטרת תפארת בראשך

Ez. 23, 42. ועטרת תפארת

constr.: לַעֲטֶרֶת

Jes. 28. 5. לעטרת צבי

pl.: עֲטָרוֹת

Job. 31, 36. אענדנו עטרות לי

Zach. 6, 11. ועשית עטרות

pl.: וַהֲעֲטָרֹת

Zach. 6, 14. והעטרת תהיה לחלם

עָטַשׁ

פעל ל״ע נעכני, כ״ק נגור עֲטִישָׁה, וסמוכן פויכם ונגור מנקרים [כיפטען], וכן עטש נעכני, ונגמרל ונפסק עכיכיק שגור פעפל הוס, ונגור גס מוס עִטּוּשׁ. ולמר לקקור פשכם דע שסקכן עֲטָשָׁם, ודומם לו טָשׁ לעיל, וכן דְּחֵה נקרני, וסול פשכם מעקע נסמעקק סמקנם.

v. comp. intr. inus., cujus radix inest etiam verbis טָשׁ, דְּחֵה, sternutare, propter particulas pituitae dispersas ac volitantes.

עֲטִישָׁה

ז׳כ, ומוכנו סעטוש ונגור מנקרים [דעסט כיפטען], וקל לסכין.

n. f., sternutatio, sicut neohebr. עִטּוּשׁ. LXX. *πταρμός*.

pl. c. s.: עֲטִישׁוֹתֶיהָ

Job. 41, 10. עטישתיו תהל אור

עִי

v. s. r. עָוָה *p.* 799.

עִיט

v. s. r. עָטָה II. *p.* 815.

עַיִט

v. s. r. עוט *p.* 809.

עִים

פעל עתיקי ונוגן, ופרנתיהו לעיל לף מ״ם כמו עֵים, לומר רגיוס ונסילם נסנוף וועוע [מֿלֿנען], וכלמר פס הגור עֵים, נסרלוק סיול, כן שמס אֵימָה. קולם נרלוקי פס סעתקק סעדיס סיומי קוקי מעווי וס, כי סגלון הוס סעתיקו שְׁחוֹן, לומר קריכה [גלוטס, היעלע], וסמרש לפ׳ם עֵם, וכן נעכני עאם לף לאם לגון קריכה [גליהען], ודומם לו חֵם, ונלגון ישמעלל עַיְאם לני סעתק פלקמום כסקר, לומר יום ונגש וקריכה. ונוס די לן.

v. obsolet., sicut אִים, tumultuari, fremere, furere (toben), unde עֵם (sicut אֵימָה a v. אִים, moto *Jud*), tumultus, fremitus. Nisi probabi-

3 *impf. fem.:* תִּתְעַטָּף *p.*

Ps. 107, 5. נפשם בהם תתעטף

3 *impf. fem.:* וְתִתְעַטָּף

Ps. 77, 4. אשיחה ותתעטף רוחי

3 *impf. fem.:* וַתִּתְעַטָּף

Ps. 143, 4. ותתעטף עלי רוחי

Hif-il: הֶעֱטִיף

inf. constr.: וּבְהַעֲטִיף הצאן

Gn. 30, 42. מַעֲטָפוֹת

ז׳כ, ונמנע לף נכנוי מַעֲטָפוֹת, סמוכן כמו כקוכח פנים [ז׳כ י״ג י״ק], לומר גלוס ומעיל שהולך עד פס רגל [מֿלֿ-מעל], וכן נעכני מעטף לו מעלף. נפפס עכיכיק עִטּוּף, מַעֲטֶפֶת, מוס, וכן מַעֲטִיף לק נקרנוס מוס, לומר כמו חֹב.

n. f. pluralet., pallium, tun-ica, qua totum corpus contegitur (syn. בְּתֹנֶת פַּסִּים), arab. *ghithaf-on*, *maghthaf-on*. LXX. *μεσοπόρφυρον* (Purpurmischkleid).

pl.: וְהַמַּעֲטָפוֹת

Jes. 3, 22. חמחלצות והמעטפות

עָטַר

פעל כודד, ומוכנו סכוב וקנוג לפיפס וסקפס כתיכס ועיכס [קומענצען, צליפטען], סן מסקפס ליכיפס ולסקוף, סן מסקפס סקוינים. ומוס נמלל על לפיפס וסנוב נכור ונפיכס [קרֿלֿנען, קרֿלֿכלנען]. סכוסף הֶעֱטִיר נכיכק עטיכת וקלוך מעלכוח לכניס. נלכי עָטַר מללו, וגם כאר ענק נעכני, ולמל המקלקיס עֲטָרָה, כמו ולו סקנור. ולמר לקקור פשכם דע שסקמלוח עָטַר, ודומם לו פָּתַר, אָטַר, כָּדַר.

v. comp. trans., circumdare, cingere, ad obsidendum aut propugnandum. *Pi.* et *Hi.*, coronare, coronas impertire. Radix est *tar*, unde et vv. comp. פָּתַר, אָטַר, כָּדַר. LXX. *παρεμβάλλειν*, *στεφανοῦν*; prt. *Hi.* *ἥσσων*.

part. pl.: עֹטְרִים

1 Sam. 23, 26. עטרים אל־דוד

3 *impf. f. c. s.:* תַּעְטְרֶנּוּ

Ps. 5, 13. כצנה רצון תעטרנו

Pi-el: עִטֵּר

3 *perf. fem.:* שֶׁעִטְּרָה־ *s. M.*

Cant. 3, 11. שעטרה־לו אמו

2 *perf.:* עִטַּרְתָּ

Ps. 65, 12. עטרת שנת טובתך

part. c. s.: מְעַטְּרֵכִי

Ps. 103, 4. המעטרכי חסד ורחמים

3 *impf. f. c. s.:* תְּעַטְּרֶנּוּ

Ps. 8, 6. וכבוד והדר תעטרהו

Hif-il: הֶעֱטִיר

part. fem.: מַעֲטִירָה *sg.*

Jes. 23, 8. על־צר המעטירה

עֲטָרָה

ז׳כ, ומסמך עֲטָרָת, ומכנוי עֲטָרוֹת, ומוכנו כוב ונפיכס [קרֿלֿנען], ולפעמים ג׳כ נמכוון מסלל ומנפיכק ומלך לנכר.

n. f. (c. עֲטֶרֶת, pl. עֲטָרוֹת), corona, sertum, diadema, trop. de honore, dignitate, gloria. LXX. constanter: *στέφανος*.

עֲטָרָה

Ez. 21, 31. וחרים העטרה

בַּעֲטָרָה

Cant. 3, 11. בעטרה שעטרה־לו

Digitized by Google

Job. 20, 9. עין שחתו ולא תוסיף
Job. 24, 15. מחשתי עין
Ps. 17, 8. אישון בת־עין
Ps. 35, 19. קרצו־עין
Ps. 94, 9. צור־עין הלא יביט
Prv. 10, 10. קרץ עין יתן עצבת
Prv. 22, 9. טוב־עין הוא יברך
Prv. 23, 6. אל־תלחם רע עין
Prv. 28, 22. נחל לחון איש רע עין
Prv. 30, 17. עין תלעג לאב
Eccl. 1, 8. לא־תשבע עין לראות
Jes. 52, 8. כי עין בעין יראו
Jes. 64, 3. עין לא־ראתה
Thr. 2, 4. כל מחמדי־עין
Ez. 16, 5. לא־חמלה עליך עין

constr.: וְעֵין

Job. 10, 18. ועין לא־תראני
Job. 29, 11. כי תאזן ותעידני
Prv. 20, 12. אזן שמעת ועין ראה

הָעַיִן *p.* הַעַיִן

Gn. 16, 7. על־העין בדרך שור
Gn. 24, 29. הלכה אל־העין
Gn. 24, 30. על־הגמלים על־העין
Gn. 24, 42. ואבא היום אל־העין
Num. 24, 3. 15. האמר שתם העין
Neh. 2, 14. ואעבר אל־שער העין
Neh. 3, 15. ויחזק שער העין
Neh. 12, 37. ועד שער העין

בְּעַיִן

Num. 14, 14. אשר־עין בעין נראה
Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן
Jes. 52, 8. כי עין בעין יראו
1 Sam. 29, 1. הנעין אשר ביזרעאל

לָעַיִן

Ez. 12, 12. אשר לא־יראה לעין

p. לָעַיִן

Num. 34, 11. החצר מקדם לעין

c. h finis.: הָעַיְנָה

Gn. 24, 16. ותרד העינה
Gn. 24, 45. ותרד העינה ותשאב

constr.: עֵין

Gn. 14, 7. עין משפט הוא קדש
Gn. 16, 7. על־עין המים במדבר
Gn. 24, 13. 43. עצב על־עין המים
Ex. 10, 5. ויכס את־עין הארץ
Ex. 10, 15. ויכס את־עין כל־הארץ
Ex. 24, 26. עין עברו או את־עין
Num. 22, 5. כסה את־עין הארץ
Num. 22, 11. ויכס את־עין הארץ
Dt. 33, 28. בטח בדד עין יעקב
Jud. 15, 19. n. p. ויקרא אשר בלחי עין הקורא
1 S. 11, 2. אנך לכם כל־עין ימין
1 Reg. 1, 9. n. p. אצל עין רגל
Job. 7, 8. לא־תשורני עין ראי
Job. 28, 7. לא שזפתו עין איה
Ps. 33, 18. הנה עין יי אל־יראיו
Neh. 2, 13. n. p. ואל־שער עין התנין
Cant. 1, 14. n. p. בכרמי עין גדי
Ez. 47, 10. n. p. ועמדו עין עגלים
Zach. 9, 1. כי לי׳ עין אדם
Zach. 11, 17. על־עין ימינו

constr.: בְּעֵין

2 Sam. 17, 17. n. p. שרים בעין־רגל
Ps. 83, 11. n. p. כזאב בעין־דאר

constr.: וּבְעֵין

Neh. 11, 29. n. p. ובעין רמון

constr.: וְעֵין

Jos. 15, 34. n. p. זנוח ועין גנים
Jos. 15, 62. n. p. והר מלח ועין גדי
Jos. 19, 21. n. p. רמת ועין־גנים
Jos. 19, 21. n. p. עין חדה בית פצץ
Jos. 19, 37. n. p. קדמי ועין חצור
Job. 24, 15. עין נשף שמרה נשף
Esr. 3, 5. ועין אלהים
Zach. 11, 17. על־עין ימינו כהה תכהה

כְּעֵין

Num. 11, 7. ועינו כעין הבדלח
Ez. 1, 4. כעין החשמל
Ez. 1, 7. כעין נחשת קלל
Ez. 1, 16. כעין תרשיש
Ez. 1, 22. כעין הקרח הנורא
Ez. 1, 27. ראיו ׀ כעין חשמל
Ez. 8, 2. כעין החשמלה
Ez. 10, 9. כעין אבן תרשיש
Dan. 10, 6. כעין נחשת קלל

constr.: מֵעֵין

Ez. 47, 10. n. p. מעין גדי

cum suff.: עֵינִי

Gn. 44, 21. ואשימה עיני עליו
Job. 7, 7. לא־תשוב עיני לראות
Job. 13, 1. הן־כל ראתה עיני
Job. 16, 20. אל־אלוה דלפה עיני
Job. 17, 2. ובהמרותם תלן עיני
Job. 17, 7. ותכה מכעש עיני
Job. 42, 5. ועתה עיני ראתך
Ps. 6, 8. עששה מכעס עיני
Ps. 31, 10. עששה בכעס עיני
Ps. 32, 8. איעצה עליך עיני
Ps. 54, 9. ובאיבי ראתה עיני
Ps. 88, 10. עיני דאבה מני־עני
Ps. 92, 12. ותבט עיני בשורי
Ps. 116, 8. את־עיני מן־דמעה
Jer. 13, 17. ותרד עיני דמעה
Jer. 24, 6. ושמתי עיני עליהם
Jer. 40, 4. ואשים את־עיני עליך
Thr. 1, 16. עיני ׀ עיני ירדה מים
Thr. 3, 48. פלגי־מים תרד עיני
Thr. 3, 49. עיני נגרה
Thr. 3, 51. עיני עוללה
Ez. 5, 11. 7, 4. 9. ולא־תחוס עיני
Ez. 8, 18. 9, 10. לא־תחוס עיני
Ez. 20, 17. ותחס עיני עליהם
Am. 9, 4. ושמתי עיני עליהם

cum suff.: וְעֵינִי

Jer. 8, 23. ועיני מקור דמעה

cum suff.: בְּעֵינָי

2 Sam. 16, 12. אולי יראה י׳ בעיני

cum suff.: עֵינֵנוּ

2 Sam. 20, 6. והציל עינינו
Ps. 35, 21. האח ראתה עינינו

cum suff.: עֵינְךָ

Dt. 7, 16. לא־תחוס עינך עליהם
Dt. 13, 9. ולא־תחוס עינך עליו
Dt. 15, 9. ורעה עינך באחיך
Dt. 19, 13. לא־תחוס עינך עליו

cum suff.: עֵינֶךָ *p.*

Dt. 19, 21. ולא תחוס עינך
Dt. 25, 12. לא תחוס עינך

cum suff.: עֵינֵךְ

Thr. 2, 18. אל־תדם בת־עינך

cum suff.: עֵינֵיכֶם *Q'ri.*

Ez. 9, 5. על־תחוס עיניכם

cum suff.: וְעֵינֵכֶם

Gn. 45, 20. ועינכם אל־תחס

cum suff.: עֵינוֹ

Ex. 21, 26. וישלחנו תחת עינו
Lev. 13, 55. לא־יהפך הנגע את־עינו
Dt. 28, 54. תרע עינו באחיו
Dt. 32, 10. יצרנהו כאישון עינו
Dt. 34, 7. לא־כהתה עינו
Job. 28, 10. וכל־יקר ראתה עינו
Prv. 23, 31. כי־יתן בכוס עינו
Eccl. 4, 8. גם־עינו לא־תשבע עשר
Zach. 2, 12. נגע בבבת עינו

cum suff.: וְעֵינוֹ

Num. 11, 7. ועינו כעין הבדלח

cum suff.: בְּעֵינוֹ

Lev. 21, 20. או תבלל בעינו

cum suff.: עֵינָהּ

Dt. 28, 56. תרע עינה באיש חיקה

cum suff.: עֵינָם

Jes. 13, 18. לא־תחוס עינם
Zach. 5, 6. זאת עינם בכל־הארץ

cum suff.: עֵינֵמוֹ

Ps. 73, 6. יצא מחלב עינמו

p. עֵינַיִם, עֵינָיִם *du.:*

Gn. 20, 16. הוא־לך כסות עינים
Gn. 38, 14. ותשב בפתח עינים
Gn. 49, 12. חכלילי עינים מיין
Lev. 26, 16. מכלות עינים
Num. 24, 4. 16. נפל וגלוי עינים
Dt. 28, 65. וכליון עינים
1 Sam. 16, 12. יפה עינים וטוב ראי
Job. 22, 29. ושח עינים יושע
Job. 29, 15. עינים הייתי לעור
Ps. 19, 9. מאירת עינים
Ps. 101, 5. גבה־עינים ורחב לבב
Ps. 115, 5. 135, 16. עינים להם ולא יראו
Prv. 6, 17. עינים רמות
Prv. 15, 30. מאור־עינים ישמח־לב
Prv. 21, 4. רום עינים ורחב־לב
Prv. 23, 29. למי חכללות עינים
Eccl. 6, 9. טוב מראה עינים
Jes. 3, 16. ומשקרות עינים
Jes. 42, 7. לפקח עינים עורות
Jes. 59, 10. וכאין עינים נגששה
Jer. 5, 21. עינים להם ולא יראו
Ez. 1, 18. מלאת עינים סביב
Ez. 10, 12. והאופנים מלאים עינים
Ez. 12, 2. עינים לחם לראות
Hab. 1, 13. מטהור עינים מראות
Zach. 3, 9. שבעה עינים

du.: וְעֵינַיִם

Dt. 29, 3. ועינים לראות
Ps. 18, 28. ועינים רמות תשפיל
Jes. 43, 8. עם־עור ועינים יש

du.: בְּעֵינַיִם

Gn. 38, 21. הקדשה היא בעינים

du.: לְעֵינַיִם *p.*

Num. 10, 31. והיית לנו לעינים

du.: נֶגֶד עֵינַיִם *p.*

Gn. 3, 6. וכי תאוה־הוא לעינים
1 Sam. 16, 7. כי האדם יראה לעינים
Prv. 10, 26. וכעשן לעינים
Eccl. 11, 7 ומתוק האור ומטוב לעינים

du. constr.: עֵינֵי

Gn. 3, 7. ותפקחנה עיני שניהם
Lev. 13, 12. לכל־מראה עיני הכהן
Num. 22, 31. ויגל י׳ את־עיני בלעם
Dt. 11, 12. עיני י׳ אלהיך בה
Dt. 16, 19. יעור עיני חכמים
1 Reg. 1, 20. עיני כל־ישראל עליך
2 Reg. 6, 17. ויפקח י׳ את־עיני הנער
2 Reg. 6, 20. פקח את־עיני־אלה
2 Reg. 25, 7. ואת־עיני צדקיהו עור
Ps. 34, 16. עיני י׳ אל־צדיקים
Ps. 145, 15. עיני־כל אליך ישברו
Prv. 5, 21. כי נכח ׀ עיני י׳
Prv. 15, 3. בכל־מקום עיני י׳
Prv. 22, 12. עיני י׳ נצרו דעת
Prv. 29, 13. מאיר ׀ עיני שניהם י׳
Jes. 2, 11. עיני גבהות אדם שפל
Jes. 3, 8. למרות עיני כבודו
Jes. 29, 18. עיני עורים תראינה
Jes. 32, 3. ולא תשעינה עיני ראים
Jes. 33, 5. אז תפקחנה עיני עורים
Jer. 34, 3. את־עיני מלך־בבל
Jer. 39, 7. עיני צדקיהו עור
Jer. 52, 11. ואת־עיני צדקיהו עור
Am. 9, 8. הנה עיני ׀ אדני י׳
Zach. 4, 10. שבעה־אלה עיני י׳

du. constr.: הָעֵינַי *c. h int.*

Nu. 16, 14 העיני האנשים ההם תנקר
Job. 10, 4. העיני בשר לך

du. constr.: וְעֵינַי

Gn. 29, 17. ועיני לאה רכות
Gn. 45, 12. ועיני אחי בנימין
Gn. 48, 10. ועיני ישראל כבדו מזקן
2 S. 24, 3. ועיני אדני־המלך ראות
Job. 11, 20. ועיני רשעים תכלינה
Job. 17, 6. ועיני בניו תבלנה
Job. 31, 16. ועיני אלמנה אכלה
Prv. 17, 24. ועיני כסיל בקצה־ארץ
Prv. 27, 20. ועיני האדם לא תשבענה
Jes. 5, 15. ועיני גבהים תשפלנה

du. constr.: בְּעֵינֵי

Gn. 6, 8. ונח מצא חן בעיני י׳
Gn. 19, 14. כמצחק בעיני חתניו
וירע הדבר מאד בעיני אברהם
Gn. 21, 11.
Gn. 28, 8. בעיני יצחק אביו
Gn. 31, 35. אל־יחר בעיני אדני
Gn. 33, 8. למצא־חן בעיני אדני
Gn. 33, 15. אמצא־חן בעיני אדני
Gn. 34, 18. בעיני חמור ובעיני שכם
Gn. 38, 7. רע בעיני י׳
Gn. 38, 10. וירע בעיני י׳
Gn. 39, 21. חנו בעיני שר בית־הסהר
בעיני פרעה ובעיני כל־
Gn. 41, 37. עבדיו
Gn. 45, 16 בעיני פרעה ובעיני עבדיו
Gn. 47, 25. נמצא־חן בעיני אדני
Ex. 3, 21. חן העם־הזה בעיני מצרים
Ex. 5, 21. בעיני פרעה ובעיני עבדיו
Ex. 11, 3. בעיני מצרים
Ex. 11, 3. בעיני עבדי־פרעה
Ex. 12, 36. את־חן העם בעיני מצרים
Ex. 21, 8. אם־רעה בעיני אדניה
Lev. 10, 19. היוטב בעיני י׳
Num. 23, 27. אולי יישר בעיני
Nu. 24, 1. בעיני י׳ לברך את־ישראל
Num. 32, 13. הרעה בעיני י׳
Dt. 4, 25. בעיני י׳־אלהיך להכעיסו
Dt. 6, 18. הישר והטוב בעיני י׳
Dt. 9, 18. לעשות הרע בעיני י׳
Dt. 12, 25. כי־תעשה הישר בעיני י׳
Dt. 12, 28. הטוב והישר בעיני י׳
Dt. 13, 19. לעשות הישר בעיני י׳
Dt. 17, 2. בעיני י׳ אלהיך לעבר
Dt. 21, 9. כי־תעשה הישר בעיני י׳
Dt. 31, 29 כי־תעשו את־הרע בעיני י׳
Jos. 3, 7. אחל גדלך בעיני
Jos. 4, 14. יהושע בעיני כל־ישראל
ויטב הדבר בעיני בני
Jos 22, 33. ישראל
Jud. 2, 11. 3, 7. 12. הרע בעיני י׳
4, 1. 6, 1. 10, 6. 13, 1.
Jud. 3, 12. לעשות הרע בעיני י׳
Jud. 3, 12. את־הרע בעיני י׳
Jud. 14, 7. ותישר בעיני שמשון
1 S. 8, 6. וירע הדבר בעיני שמואל
1 S. 12, 17. אשר עשיתם בעיני י׳
1 Sam. 15, 19. ותעש הרע בעיני י׳
1 Sam. 18, 5. וגם בעיני עבדי
1 Sam. 18, 5. בעיני כל־העם
1 Sam. 18, 26. וישר הדבר בעיני דוד
1 Sam. 26, 24. כן־תגדל נפשי בעיני י׳
1 Sam. 29, 7. בעיני סרני פלשתים
2 Sam. 3, 19. טוב בעיני ישראל
2 Sam. 3, 36. בעיני כל־העם
2 S. 11, 27. אשר־עשה דוד בעיני י׳
2 Sam. 13, 2. ויפלא בעיני אמנון
2 S. 17, 4. ויישר הדבר בעיני אבשלם
1 Reg. 3, 10. ויטב הדבר בעיני
1 Rg. 11, 6. ויעש שלמה הרע בעיני י׳
וימצא הדד חן בעיני
1 Reg. 11, 19. פרעה
1 Reg. 14, 22. יהודה הרע בעיני י׳
1 Reg. 15, 5. 11. הישר בעיני י׳
1 Rg. 15, 26. 34. ויעש הרע בעיני י׳
22, 53.
1 Reg. 16, 7. בעיני י׳ להכעיסו
1 Reg. 16, 19. לעשות הרע בעיני י׳

Digitized by Google

עמרי הרע בעיני י״י 1 Reg. 16, 25.
בן־עמרי הרע בעיניו י״י 1 Rg. 16, 30.
לעשות הרע בעיני 1 Rg. 21, 20. 25.
לעשות הישר בעיני י״י 1 Rg. 22, 43.
ויעש הרע בעיני י״י 1 Reg. 22, 53.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Rg. 3, 2. 13, 11.
ונקל זאת בעיני י״י 2 Reg. 3, 18.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Rg. 8, 18. 27. 13, 2. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2. 21, 2. 20. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
הישר בעיני י״י כל־ימיו 2 Rg. 12, 3.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Reg. 14, 3. 15, 3. 18, 3. 22, 2.
ולא־עשה חישר בעיני י״י 2 Rg. 16, 2.
לעשות הרע בעיני י״י 2 Rg. 17, 17.
לעשות הרע בעיני י״י 2 Rg. 21, 6. 16.
רע בעיני י״י וימיתהו 1 Chr. 2, 3.
ישר הדבר בעיני כל־העם 1 Chr. 13, 4.
וירע בעיני האלהים 1 Chr. 21, 7.
הטוב והישר בעיני י״י 2 Chr. 14, 1.
לעשות הישר בעיני י״י 2 Chr. 20, 32.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Chr. 21, 6. 22, 4. 33, 2. 22. 36, 5. 9. 12.
ויעש יואש הישר בעיני י״י 2 Chr. 24, 2.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Chr. 25, 2. 26, 4. 27, 2. 29, 2. 34, 2.
ולא־עשה הישר בעיני י״י 2 Chr. 28, 1.
ויעמד הרע בעיני י״י 2 Chr. 29, 6.
בעיני המלך ובעיני כל־חקהל 2 Chr. 30, 4.
הרבה לעשות הרע בעיני י״י 2 Chr. 33, 6.
ויטב הדבר בעיני המלך Esth. 1, 21.
אשר תיטב בעיני המלך Esth. 2, 4.
ויטב הדבר בעיני המלך Esth. 2, 4.
בעיני כל־ראיה Esth. 2, 15.
חן בעיני המלך Esth. 5, 8.
יקר בעיני י״י Ps. 116, 15.
בעיני כל־בעל כנף Prv. 1, 17.
בעיני אלהים ואדם Prv. 3, 4.
אבן־חן השחד בעיני בעליו Prv 17, 8
ואכבד בעיני י״י Jes. 49, 5.
כאשר ישר בעיני היוצר Jer. 18, 4.
ויעש הרע בעיני י״י Jer. 52, 2.
טוב ׀ בעיני י״י Mal. 2, 17.

du. constr.: וּבְעֵינֵי

בעיני חמור ובעיני שכם Gn. 34, 18.
ובעיני כל־עבדיו Gn. 41, 37.
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Gn. 45, 16
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Ex. 5, 21.
עבדי־פרעה ובעיני העם Ex. 11, 3.
ובעיני משה רע Num. 11, 10.
ובעיני הסרנים 1 Sam. 29, 6.
ובעיני כל־בית בנימן 2 Sam. 3, 19.
ובעיני כל־זקני ישראל 2 Sam. 17, 4.
ובעיני כל־הקהל 2 Chr. 30, 4.

du. constr.: כְּעֵינֵי

כעיני עבדים Ps. 123, 2.
כעיני שפחה Ps. 123, 2.

du. constr.: לְעֵינֵי

לעיני בני־עמי נתתיה Gn. 23, 11.
לעיני בני־חת Gn. 23, 18.
לעיני הצאן ברהטים Gn. 30, 41.
ויעש האתת לעיני העם Ex. 4, 30.
לעיני פרעה ולעיני עבדיו Ex. 7, 20.
השמימה לעיני פרעה Ex. 9, 8.
ירד י״י לעיני כל־העם Ex. 19, 11.
בראש ההר לעיני בני ישראל Ex. 24, 17.
לעיני כל־בית־ישראל Ex. 40, 38.
ונכברתי לעיני בני עמם Lev. 20, 17.
לעיני הגוים להקדישני לעיני בני ישראל Lev. 26, 45.
לעיני כל־העדה Num. 20, 12.
לעיני משה ולעיני Num. 20, 27. Num. 25, 6.
לעיני כל־מצרים Num. 33, 3.
לעיני העמים Dt. 4, 6.
לעיני החקים Dt. 25, 9.
ויאמר אלו לעיני Dt. 31, 7.
עשה משה לעיני כל־ישראל Dt. 34, 12.
ויאמר ׀ לעיני ישראל Jos. 10, 12.
לעיני אמהות עבדיו 2 Sam. 6, 20.
לעיני השמש הזאת 2 Sam. 12, 11.
לעיני כל־ישראל 2 Sam. 16, 22.
ועתה לעיני כל־ישראל 1 Chr. 28, 8.
לעיני כל־הקהל 1 Chr. 29, 10.
וינשא לעיני כל־הגוים 2 Chr. 32, 23.
לעיני כל־העם Neh. 8, 5.
לעיני הגוים גלה צדקתו Ps. 98, 2.
לעיני כל־הגוים Jes. 52, 10.
לעיני האנשים Jer. 19, 10.
לעיני הכהנים Jer. 28, 1. 8.
לעיני כל־העם Jer. 28, 11
לעיני חנמאל דדי Jer. 32, 12.
לעיני כל־היהודים Jer. 32, 12.
לעיני אנשים יהודים Jer. 43, 9.
משפטים לעיני הגוים Ez. 5, 8.
לעיני כל־עובר Ez. 5, 14.
לעיני נשים רבות Ez. 16, 41.
לעיני הגוים Ez. 20, 9. 14.
לבלתי החל לעיני הגוים Ez. 20, 22.
לעיני הגוים Ez. 20, 41.
ונחלת בך לעיני גוים Ez. 22, 16.
לעיני כל־ראיך Ez. 28, 18.
לעיני הגוים Ez. 28, 25.
לעיני כל־עובר Ez. 36, 34.
ונודעתי לעיני גוים רבים Ez. 38, 23.
לעיני הגוים רבים Ez. 39, 27.
לעיני מאהביה Hos. 2, 12.

constr.: וּלְעֵינֵי

לעיני פרעה ולעיני עבדיו Ex. 7, 20.
ולעיני כל־העדת Num. 25, 6.
ולעיני כל־העם Jer. 28, 5.
ולעיני העדים הכתבים Jer. 32, 12.

constr.: מֵעֵינֵי

ונעלם דבר מעיני הקהל Lev. 4, 13.
ונעלם מעיני אישה Num. 5, 13.
והיה אם מעיני העדה Num. 15, 24.
ונעלמה מעיני כל־חי Job. 28, 21.

du. c. suff.: עֵינַי *p.*

ראשא עיני וארא בחלום Gn. 31, 10.
משחי עיני מפלשתים Jud. 16, 28.
ואעלים עיני בר 1 Sam. 12, 3.
ראר־נא כי־אור עיני 1 Sam. 14, 30.
וחיו עיני ולבי שם 1 Reg. 9, 3.
ותראינה עיני 1 Reg. 10, 7.
פתח עיני יהיו פתחות 2 Chr. 7, 15.
וחיו עיני ולבי שם 2 Chr. 7, 16.
ותראינה עיני 2 Chr. 9, 6.
תמונה לנגד עיני Job. 4, 16.
ואחר עיני הלך לבי Job. 31, 7.
האירה עיני Ps. 13, 4.
עיני תמיד אל־י״י Ps. 25, 15.
כי חסדך לנגד עיני Ps. 26, 3.
ואור־עיני גם־הם Ps. 38, 11.
כלו עיני מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
אחזת שמרות עיני Ps. 77, 5.
לנגד עיני דבר־בליעל Ps. 101, 3.
עיני ׀ בנאמני־ארץ Ps. 101, 6.
לא־יכון לנגד עיני Ps. 101, 7.
גל־עיני ואביטה Ps. 119, 18.
העבר עיני מראות שוא Ps. 119, 37.
כלו עיני לאמרתך Ps. 119, 82.
עיני כלו לישועתך Ps. 119, 123.
פלגי־מים ירדו עיני Ps. 119, 136.
קדמו עיני אשמרות Ps. 119, 148.
אשא עיני אל־ההרים Ps. 121, 1.
אליך נשאתי את־עיני Ps. 123, 1.
ולא־רמו עיני Ps. 131, 1.
כי אליך ׀ י״י אדני עיני Ps. 141, 8.
וכל אשר שאלו עיני Eccl. 2, 10.
אעלים עיני מכם Jes. 1, 15.
מעלליכם מנגד עיני Jes. 1, 16.
י״י צבאות ראו עיני Jes. 6, 5.
דלו עיני למרום Jes. 38, 14.
תרדנה עיני דמעה Jer. 14, 17.
עיני על־כל־דרכיהם Jer. 16, 17.
ולא־נצפן עונם מנגד עיני Jer. 16, 17.
כלו בדמעות עיני Thr. 2, 11.
ואשא עיני דרך צפונה Ez. 8, 5.
ואשא עיני וארא Dan. 8, 3.
ואשא את־עיני וארא Dan. 10, 5.
ואם־יסתרו מנגד עיני Am. 9, 3.
עיני תראינה בה Mich. 7, 10.
ואשא את־עיני וארא Zach. 2, 1.
ואשא עיני וארא Zach. 2, 5. 5, 9.
ואשא עיני וארא Zach. 5, 1. 6, 1.
אפקח את־עיני Zach. 12, 4.

du. c. suff.: וְעֵינַי

ועיני ראות 2 Reg. 1, 48.
ועיני ראו ולא־זר Job. 19, 27.

du. c. s.: בְּעֵינַי *p.* בְּעֵינֵי

וגם־מצאת חן בעיני Ex. 33, 12.
כי־מצאת חן בעיני Ex. 33, 17.
ויטב בעיני הדבר Dt. 1, 23.
כי־היא ישרה בעיני Jud. 14, 3.
כי־מצא חן בעיני 1 Sam. 16, 22.
נפשך היום הזה בעיני 1 S. 26, 24.
וטוב בעיני צאתך 1 Sam. 29, 6.
כי טוב אתה בעיני 1 Sam. 29, 9.
והייתי שפל בעיני 2 Sam. 6, 22.
לעשות הרע בעיני 2 Sam. 12, 9.
לעשות הישר בעיני 1 Reg. 11, 33.
ועשית הישר בעיני 1 Reg. 11, 38.
לעשות רק הישר בעיני 1 Rg. 14, 8.
לעשות הישר בעיני 2 Reg. 10, 30.
אשר עשו את־הרע בעיני 2 Rg. 21, 15.
עמל הוא בעיני Ps. 73, 16.
מאשר יקרת בעיני Jes. 43, 4.
ותעשו הרע בעיני Jes. 65, 12.
ויעשו הרע בעיני Jes. 66, 4.
הרע בעיני נאם־י״י Jer. 7, 30.
ועשה הרעה בעיני Jer. 18, 10.
לאשר ישר בעיני Jer. 27, 5.
אך עשים הרע בעיני Jer. 32, 30.
את־הישר בעיני Jer. 34, 15.
כי יפלא בעיני Zach. 8, 6.
גם־בעיני יפלא Zach. 8, 6.
עתה ראיתי בעיני Zach. 9, 8.

du. c. suff.: לְעֵינֵי *p.*

ברית כרתי לעיני Job. 31, 1.
אם־אחן שנה לעיני Ps. 132, 4.
וזרק על־העיר ויבא לעיני Ez. 10, 2.

du. c. suff.: לְעֵינַי

ועשתה לעיני את־החבירה 2 S. 13, 5.
ותלבב לעיני שתי לבבות 2 S. 13, 6.
ויורומו מן־הארץ לעיני Ez. 10, 19.

du. c. suff.: מֵעֵינַי *p.*

ותדד שנתי מעיני Gn. 31, 40.
ויסתר עמל מעיני Job. 3, 10.
וכי נסתרו מעיני Jes. 65, 16.
נחם יסתר מעיני Hos. 13, 14.

du. c. suff.: עֵינֵינוּ

בלחי אל־המן עינינו Num. 11, 6.
כי עליך עינינו 2 Chr. 20, 12.
להאיר עינינו אלהינו Esr. 9, 8.
כן עינינו אל־י״י Ps. 123, 2.
ותרדנה עינינו דמעה Jer. 9, 17.
ערדינה תכלינה עינינו Thr. 4, 17.
על־אלה חשכו עינינו Thr. 5, 17.
הלא נגד עינינו Joel 1, 16.
ותחז בציון עינינו Mich. 4, 11.

du. c. suff.: וְעֵינֵינוּ

ועינינו לא ראו Dt. 21, 7.

pl. c. suff.: בְּעֵינֵינוּ

בעינינו כחגבים Num. 13, 33.
היא נפלאת בעינינו Ps. 118, 23.

du. c. suff.: לְעֵינֵיכֶם

ובכל־ביתו לעיניכם Dt. 6, 22.
ואשר עשה לעיניכם Jos. 24, 17.
יודע בגוים לעיניכם Ps. 79, 10.

du. c. suff.: עֵינֶיךָ

שא נא עיניך וראה Gn. 13, 14.
שא־נא עיניך וראה Gn. 31, 12.
ישית ידו על־עיניך Gn. 46, 4.
ולזכרון בין עיניך Ex. 13, 9.
ולטוטפת בין עיניך Ex. 13, 16.
עיניך הראת Dt. 3, 21.
ושא עיניך ימה Dt. 3, 27.
הדברים אשר־ראו עיניך Dt. 4, 9.
ופן־תשא עיניך Dt. 4, 19.
לטטפת בין עיניך Dt. 6, 8.
הגדלת אשר־ראו עיניך Dt. 7, 19. 29, 3
האלה אשר ראו עיניך Dt. 10, 21.
ממראה עיניך Dt. 28, 34.
וממראה עיניך Dt. 28, 67.
לכלות את־עיניך 1 Sam. 2, 33.
היום הזה ראו עיניך 1 Sam. 24, 11.
להיות עיניך פתחת 1 Reg. 8, 52.
והיה כל־מחמד עיניך 1 Rg. 20, 6.
פקח י״י עיניך וראה 2 Reg. 19, 16.
ותשא מרום עיניך 2 Reg. 19, 22.
ולא־תראינה עיניך 2 Reg. 22, 20.
להיות עיניך פתוחות 2 Chr. 6, 20.
יהיו־נא עיניך פתחות 2 Chr. 6, 40.
ולא־תראינה עיניך 2 Chr. 34, 28.
עיניך בי ואינני Job. 7, 8.
ומה־יזמון עיניך Job. 15, 12.
הוללים לנגד עיניך Ps. 5, 6.
עיניך תחזינה מישרים Ps. 17, 2.
נגרתי מנגד עיניך Ps. 31, 23.
גלמי ׀ ראו עיניך Ps. 139, 16.
עיניך לנכח יביטו Prv. 4, 25.
ותורתי כאישון עיניך Prv. 7, 2.
פקח עיניך שבע־לחם Prv. 20, 13.
התעוף עיניך ׀ בו Prv. 23, 5.
עיניך יראו זרות Prv. 23, 33.
אשר ראו עיניך Prv. 25, 7.
ובמראי עיניך Eccl. 11, 9.
עיניך ראות את־מוריך Jes. 30, 20.
תחזינה עיניך Jes. 33, 17.
עיניך תראינה ירושלם Jes. 33, 20.
ותשא מרום עיניך Jes. 37, 23.
י״י עיניך הלוא לאמונה Jer. 5, 3.
כי אין עיניך ולבך Jer. 22, 17.
אשר־עיניך פקחות Jer. 32, 19.
כאשר עיניך ראות Jer. 42, 2.
שא־נא עיניך Ez. 8, 5.
מחמד עיניך Ez. 24, 16.
פקחה עיניך וראה Dan. 9, 18.
נגרשתי מנגד עיניך Jon. 2, 5.
שא נא עיניך Zach. 5, 5.

du. c. suff.: עֵינֶיךָ

להיות עינך פתחת 1 Reg. 8, 29.
אם־על־זה פקחת עינך Job. 14, 3.
פקח י״י עינך וראה Jes. 37, 17.

du. c. suff.: וְעֵינֶיךָ

ועיניך ראות וכלות Dt. 28, 32.
ועיניך על־דמים תשפיל 2 S. 22, 28.
ועיניך פתוחות Neh. 1, 6.
ועיניך דרכי תרצנה Prv. 23, 26.
ועיניך ראות Jer. 20, 4.
ועיניך את־עיני מלך־בבל Jer. 34, 3.
ועיניך שים עליו Jer. 39, 12.

du. c. suff.: בְּעֵינֶיךָ

אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 18, 3.
מצא עבדך חן בעיניך Gn. 19, 19.
בטוב בעיניך שב Gn. 20, 15.
אל־ירע בעיניך Gn. 21, 12.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 30, 27.
למצא־חן בעיניך Gn. 32, 6.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 33, 10.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 47, 29.
מצאתי חן בעיניך Ex. 33, 13.

Digitized by Google

אמצא־חן בעיניך Ex. 33, 13.
כי־מצאתי חן בעיניך Ex. 33, 16.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Ex. 34, 9.
לא־מצתי חן בעיניך Num. 11, 11.
אם־מצאתי חן בעיניך Num. 11, 15.
אם־רע בעיניך אשובה לי Nu. 22, 34.
אם־מצאנו חן בעיניך Num. 32, 5.
וראה בעיניך Dt. 3, 27.
הראיתיך בעיניך Dt. 34, 4.
כטוב וכישר בעיניך Jos. 9, 25.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Jud. 6, 17.
ככל־הטוב בעיניך Jud. 10, 15.
מצאתי חן בעיניך Ruth 2, 10.
אמצא־חן בעיניך אדני Ruth 2, 13.
תמצא שפחתך חן בעיניך 1 S. 1, 18.
הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 36.
הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 40.
אם־קטן אתה בעיניך 1 Sam. 15, 17.
מצאתי חן בעיניך 1 Sam. 20, 3. 29.
כאשר יטב בעיניך 1 Sam. 24, 5.
הנערים חן בעיניך 1 Sam. 25, 8.
יקרה נפשי בעיניך 1 Sam. 26, 21.
אם־נא מצאתי חן בעיניך 1 S. 27, 5.
ותקטן עוד זאת בעיניך 2 S. 7, 19.
אדאביך בעיניך 2 Sam. 10, 3.
אל־ירע בעיניך את־הדבר 2 S. 11, 25.
כי־מצאתי חן בעיניך 2 Sam. 14, 22.
אמצא־חן בעיניך 2 Sam. 16, 4.
כי־אז ישר בעיניך 2 Sam. 19, 7.
ותשא הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 28.
אשר־טוב בעיניך 2 Sam. 19, 38.
אעשה־לו את־הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 39.
אם טוב בעיניך 1 Reg. 21, 2.
עבדיך אלה חמשים בעיניך 2 Reg. 1, 13.
ותהי תיקר נפשי בעיניך 2 Rg. 1, 14.
הכה ראה בעיניך 2 Reg. 7, 2.
הנך ראה בעיניך 2 Reg. 7, 19.
הטוב בעיניך עשה 2 Reg. 10, 5.
והטוב בעיניך עשיתי 2 Reg. 20, 3.
ותקטן זאת בעיניך 1 Chr. 17, 17.
אדאביך בעיניך 1 Chr. 19, 3.
כטוב בעיניך Esth. 3, 11.
אם־מצאתי חן בעיניך Esth. 7, 3.
וכי הייתי בעיניך Job. 11, 4.
וחרץ בעיניך עשיתי Ps. 51, 6.
כי אלף שנים בעיניך Ps. 90, 4.
רק בעיניך תביט Ps. 91, 8.
אל־תהי חכם בעיניך Prv. 3, 7.
והטוב בעיניך עשיתי Jes. 38, 3.
אם־טוב בעיניך Jer. 40, 4.
ואם־רע בעיניך לבוא Jer. 40, 4.
הישר בעיניך Jer. 40, 4.
אל אל־כל־הישר בעיניך Jer. 40, 5.
ראה בעיניך Ez. 40, 4.
וראה בעיניך Ez. 40, 5.

du. c. suff.: בְּעֵינֶיהָ
לא־יקשה בעינך Dt. 15, 18.

du. c. suff.: לְעֵינֶיךָ
למה נמות לעיניך Gn. 47, 19.
לא־ירדנו בפרך לעיניך Lev. 25, 53.
יי אלהיכם במצרים לעיניך Dt. 4, 34.
ונקלה אחיך לעיניך Dt. 25, 3.
שורך טבוח לעיניך Dt. 28, 31.
את־נשיך לעיניך 2 Sam. 12, 11.
ואטרה לעיניך Ps. 50, 21.
אל־תתן שנה לעיניך Prv. 6, 4.

du. c. suff.: מֵעֵינֶיךָ
בני אל־ילכו מעיניך Prv. 3, 21.
אל־ילכו מעיניך Prv. 4, 21.

du. c. suff.: עֵינֶיךָ
עיניך בשדה אשר־יקצרון Ruth 2, 9.
עיניך יונים Cant. 1, 15. 4, 1.
הסבי עיניך מנגדי Cant. 6, 5.
עיניך ברכות בחשבון Cant. 7, 5.
שא־סביב עיניך Jes. 49, 18. 60, 4.

שאי עיניך על־שפים Jer. 3, 2.
כי־תקרעי בפוך עיניך Jer. 4, 30.
ולא־תשאי עיניך אליהם Ez. 23, 27.
כחלת עיניך Ez. 23, 40.

du. c. suff.: וְעֵינֶיךָ
ועיניך מדמעה Jer. 31, 16.

du. c. suff.: בְּעֵינֶיךָ
עשי הטוב בעיניך 1 Sam. 1, 23.

du. c. suff.: בְּעֵינֶיךָ
עשי־לה הטוב בעיניך Gn. 16, 6.

du. c. suff.: מֵעֵינֶיךָ
לבבתני באחד מעיניך Cant. 4, 9.

du. c. suff.: עֵינֵיכֶם
ונפקחו עיניכם Gn. 3, 5.
ותנה עיניכם ראות Gn. 45, 12.
לבבכם ואחרי עיניכם Num. 15, 39.
עיניכם הראות Dt. 4, 3.
כי עיניכם הראת Dt. 11, 7.
והיו לטוטפת בין עיניכם Dt. 11, 18.
בין עיניכם למת Dt. 14, 1.
ותראינה עיניכם Jos. 24, 7.
ויעצם את־עיניכם Jes. 29, 10.
שאו־מרום עיניכם Jes. 40, 26.
שאו לשמים עיניכם Jes. 51, 6.
שאי עיניכם Jer. 13, 20.
מחמד עיניכם Ez. 24, 21.

du. c. suff.: וְעֵינֵיכֶם
ועיניכם תשאו Ez. 33, 25.
ועיניכם תראינה Mal. 1, 5.

du. c. suff.: בְּעֵינֵיכֶם
ועשו להן כטוב בעיניכם Gn. 19, 8.
אמצא־חן בעיניכם Gn. 34, 11.
ואל־יחר בעיניכם Gn. 45, 5.
מצאתי חן בעיניכם Gn. 50, 4.
לשכים בעיניכם Num. 33, 55.
ולצנים בעיניכם Jos. 23, 13.
ואם רע בעיניכם Jos. 24, 15.
הטוב בעיניכם Jud. 19, 24.
ככל־הטוב בעיניכם 1 Sam. 11, 10.
הנקלה בעיניכם התחתן 1 S. 18, 23.
אשר־ייטב בעיניכם 2 Sam. 18, 4.
אתם ראים בעיניכם 2 Chr. 29, 8.
כטוב בעיניכם Esth. 8, 8.
נטמינו בעיניכם Job. 18, 3.
נקרא שמי־עלו בעיניכם Jer. 7, 11.
וכישר בעיניכם Jer. 26, 14.
כמהו כאין בעיניכם Hag. 2, 3.
אם־טוב בעיניכם Zach. 11, 12.

du. c. suff.: לְעֵינֵיכֶם
במצרים לעיניכם Dt. 1, 30.
ואשברם לעיניכם Dt. 9, 17.
אשר עשה י״י לעיניכם Dt. 29, 1.
אשר י״י עשה לעיניכם 1 Sam. 12, 16.
לעיניכם ובימיכם Jer. 16, 9.
וחכם לעיניכם Jer. 29, 21.
לעיניכם נאם י״י Jer. 51, 24.
בהקדשי בכם לעיניכם Ez. 36, 23.
לעיניכם אמר י״י Zeph. 3, 20.

du. c. suff.: עֵינָיו, עֵינָיו
וישא־לוט את־עיניו Gn. 13, 10.
וישא עיניו וירא Gn. 18, 2.
וישא אברהם את־עיניו Gn. 22, 4. 13.
וישא עיניו וירא והנה Gn. 24, 63.
ותכהין עיניו מראת Gn. 27, 1.
וישא יעקב עיניו Gn. 33, 1.
וישא את־עיניו וירא Gn. 33, 5.
וישא עיניו וירא Gn. 43, 29.
ואת גבת עיניו Lev. 14, 9.
וישא בלעם את־עיניו Num. 24, 2.
וישא עיניו וירא Jos. 5, 13.
וינקרו את־עיניו Jud. 16, 21.
וישא עיניו וירא Jud. 19, 17.
והראנה עיניו 1 Sam. 14, 27.
הנער הצפה את עיני 2 Sam. 13, 34.
וישא את־עיניו וירא 2 Sam. 18, 24.
כבדי לנגד עיניו 2 Sam. 22, 25.

עיניו 1 Reg. 20, 38.
ועיניו על־עיניו 2 Reg. 4, 34.
וישם הנער את־עיניו 2 Rg. 4, 35.
פקח־נא את־עיניו 2 Reg. 6, 17.
וישא דויד את־עיניו 1 Chr. 21, 16.
כי י״י עיניו משטטות 2 Chr. 16, 9.
צרי ילמוש עיניו לי Job. 16, 9.
יראו עינו כידו Job. 21, 20.
עיניו פקח ואינגו Job. 27, 19.
כי־עיניו על־דרכי־איש Job. 34, 21.
לא־יגרע מצדיק עיניו Job. 36, 7.
למרחוק עיניו יביטו Job. 39, 29.
עיניו לחלכה יצפנו Ps. 10, 8.
עיניו יחזו Ps. 11, 4.
כבר ידי לנגד עיניו Ps. 18, 25.
לנגד עיניו Ps. 36, 2.
עיניו בגוים תצפינה Ps. 66, 7.
עצה עיניו לחשב Prv. 16, 30.
ומעלים עיניו רב־מארות Prv. 28, 27.
דור מה־רמו עיניו Prv. 30, 13.
החכם עיניו בראשו Eccl. 2, 14.
כי אם ראות עיניו Eccl. 5, 10.
עיניו כיונים Cant. 5, 12.
ועל־תפארת רום עיניו Jes. 10, 12.
ולא־למראה עיניו ישפוט Jes. 11, 3.
ועצם עיניו מראות ברע Jes. 33, 15.
את־עיניו תראינה Jer. 32, 4.
ואל־הגלולים נשא עיניו Ez. 18, 12.
שקוצי עיניו השליכו Ez. 20, 7.
קרן חזות בין עיניו Dan. 8, 5.
הגדולה אשר־בין־עיניו Dan. 8, 21.

du. c. suff.: וְעֵינָיו, וַעֵינָיו
ועינו החלו כהות 1 Sam. 3, 2.
ועיניו קמה 1 Sam. 4, 15.
ועיניו על־עיניו 2 Reg. 4, 34.
ועיניו כעפעפי־שחר Job. 41, 10.
ועיניו השע Jes. 6, 10.
ועינו אל־קדוש ישראל Jes. 17, 7.
ועינו את־עיניו תראינה Jer. 32, 4.
ועיניו לאנשא אל־גלולי Ez. 18, 6. 15.
ועיניו כלפידי אש Dan. 10, 6.
ועיניו תמקנה בחריחן Zach. 14, 12.

du. c. suff.: בְּעֵינָיו
והייתי בעיניו כמחעתא Gn. 27, 12.
ויהיו בעיניו כימים אחדים Gn. 29, 20.
וימצא יוסף חן בעיניו Gn. 39, 4.
וירע בעיניו ויתמך Gn. 48, 17.
והישר בעיניו תעשה וישמעמשה ויטב בעיניו Ex. 15, 26.
Lev. 10, 20.
והנה הנגע עמד בעיניו Lev. 13, 5.
ואם־בעיניו עמד הנתק Lev. 13, 37.
איש כל־הישר בעיניו Dt. 12, 8.
אם־לא תמצא־חן בעיניו Dt. 24, 1.
הישר בעיניו יעשה Jud. 17, 6. 21, 25.
אשר אמצא־חן בעיניו Ruth 2, 2.
הטוב בעינו יעשה 1 Sam. 3, 18.
וירע בעיניו הדבר הזה 1 S. 18, 8.
וישר הדבר בעיניו 1 Sam. 18, 20.
היה כמבשר בעיניו 2 Sam. 4, 10.
וי״י עשה הטוב בעיניו 2 S. 10, 12.
כאשר טוב בעיניו 2 Sam. 15, 26.
ולעשות הטוב בעינו 2 Sam. 19, 19.
ויעל אדני המלך הטוב בעינו 2 Sam. 24, 22.
ולא ישרו בעיניו 1 Reg. 9, 12.
וי״י הטוב בעיניו יעשה 1 Chr. 19, 13.
המלך הטוב בעיניו 1 Chr. 21, 23.
ותיטב הנערה בעיניו Esth. 2, 9.
ויבז בעיניו לשלח יד Esth. 3, 6.
נשאה חן בעיניו Esth. 5, 2.
וטובה אני בעיניו Esth. 8, 5.
ושמים לא־זכו בעיניו Job. 15, 15.
לא־כזו בעיניו Job. 25, 5.
כי הוא צדיק בעיניו Job. 32, 1.
בעיניו יקחנו Job. 40, 24.

נבזה בעיניו נמאס Ps. 15, 4.
כי־החליק אליו בעיניו Ps. 36, 3.
ויקר דמם בעיניו Ps. 72, 14.
קורץ בעינו Prv. 6, 13.
דרך אויל ישר בעיניו Prv. 12, 15.
כל־דרכי־איש זך בעיניו Prv. 16, 2.
מזרה בעיניו כל־רע Prv. 20, 8.
דרך איש ישר בעיניו Prv. 21, 2.
לא־יחן בעיניו רעהו Prv. 21, 10.
מן־יראה יי׳ ורע בעיניו Prv. 24, 18.
מן־יהיה חכם בעיניו Prv. 26, 5.
ראית איש חכם בעיניו Prv. 26, 12.
חכם עצל בעיניו Prv. 26, 16.
חכם בעיניו איש עשיר Prv. 28, 11.
דור טהור בעיניו Prv. 30, 12.
שטה בעיניו אינו ראה Eccl. 8, 16.
הייתי בעיניו כמוצאת Cant. 8, 10.
מן־יראה בעיניו Jes. 6, 10.
וירע בעיניו כי־אין משפט Jes. 59, 15.

du. c. suff.: לְעֵינָיו
ושרף את־הפרה לעיניו Num. 19, 5.
ותלוש ותלבב לעיניו 2 Sam. 13, 8.
שחטו לעיניו 2 Reg. 25, 7.
ברבלה לעיניו Jer. 39, 6.
את־בני צדקיהו לעיניו Jer. 52, 10.

du. c. suff.: מֵעֵינָיו
ומלאך יי׳ חלך מעיניו Jud. 6, 21.

du. c. suff.: וְעֵינֵיהֶם
ועיניהו על דרכיהם Job. 24, 23.

du. c. suff.: עֵינֵיהֶם
ויפקח אלהים את־עיניה Gn. 21, 19.
ותשא רבקה את־עיניה Gn. 24, 64.
את־עיניה אל־יוסף Gn. 39, 7.
ותשם בפוך עיניה 2 Reg. 9, 30.
למראה עיניה Ez. 23, 16.

du. c. suff.: בְּעֵינֵיהֶם
ותקל גברתה בעיניה Gn. 16, 4.
ואקל בעיניה Gn. 16, 5.

du. c. suff.: עֵינֵיהֶם
וישאו עיניהם ויראו Gn. 37, 25.
בני־ישראל את־עיניהם Ex. 14, 10.
עם הארץ את־עיניהם Lev. 20, 4.
וישאו את־עיניהם ויראו 1 S. 6, 13.
ויפקח יי׳ את־עיניהם 2 Rg. 6, 20.
וישאו את עיניהם Job. 2, 12.
סבבוני עיניהם Ps. 17, 11.
תחשכנה עיניהם מראות Ps. 69, 24.
כי טח מראות עיניהם Jes. 44, 18.
כלו עיניהם Jer. 14, 6.
ואת עיניהם הזנות Ez. 6, 9.
שקוצי עיניהם לא תשליכו Ez. 20, 8.
היו עיניהם Ez. 20, 24.
תעלימו עיניהם Ez. 22, 26.
מחמד עיניהם Ez. 24, 25.

du. c. suff.: בְּעֵינֵיהֶם
וכן היינו בעיניהם Num. 13, 33.
לטוב בעיניהם תהזינה Num. 36, 6.
וייטב בעיניהם Jos. 22, 30.
את־טעמו בעיניהם 1 Sam. 21, 14.
וייטב בעיניהם 2 Sam. 3, 36.
ביסדו זה הבית בעיניהם Esr. 3, 12.
ויפלו מאד בעיניהם Neh. 6, 16.
נכרי הייתי בעיניהם Job. 19, 15.
הוי חכמים בעיניהם Jes. 5, 21.
כקסם־שוא בעיניהם Ez. 21, 28.

du. c. suff.: לְעֵינֵיהֶם
ויאסר אתו לעיניהם Gn. 42, 24.
לעיניהם ולא יסקלנו Ex. 8, 22.
לעיניהם ונתן מימיו Num. 20, 8.
להקדישני במים לעיניהם Nu. 27, 14.
וציויתה אתו לעיניהם Num. 27, 19.
וצאצאיהם לעיניהם Job. 21, 8.
ירטשו לעיניהם Jes. 13, 16.
את־ברוך לעיניהם Jer. 32, 13.
כי קמו עיניו משיבו ויתחפש באפר על־ 1 Reg. 14, 4.

Digitized by Google

ubi LXX. liberius κύκλῳ αὐτοῦ vertunt), addito *He* finis מְעָלָה (*Milel*), sursum, ulterius, deinceps; cum praep. לְמַעְלָה, sursum, ultra, insuper, amplius; מִלְמַעְלָה (von oben her). LXX. ἄνω, ὑπερ-, ἐπ-; ἄνωθεν, ἐπ-; ἀνώτερον; מַעֲלָה semel: ἐπέκεινα, sexies: ὕψος; c. לְ semel: ἕως σφόδρα; c. מִלְ semel: εἰς τὸ ὑστέρημα.

מִמַּעַל *p.*

Gn. 22, 9.	ממעל לעצים
Ex. 20, 4.	אשר בשמים ׀ ממעל
Ex. 28, 27. 39, 20.	ממעל לחשב האפד
Lev. 11, 21.	כרעים ממעל לרגליו
Dt. 4, 39. 5, 8.	בשמים ממעל
Jos. 2, 11.	בשמים ממעל
1 Reg. 7, 3.	וספן בארז ממעל
1 Rg. 7, 20.	גם־ממעל מלעמת הבטן
1 Rg. 7, 29.	ועל־השלבים כן ממעל
1 Rg. 8, 23.	אלהים בשמים ממעל
Job. 3, 3.	אל־ידרשהו אלוה ממעל
Job. 31, 2.	ומה ׀ חלק אלוה ממעל
Job. 31, 28.	כי־כחשתי לאל ממעל
Ps. 78, 23.	ויצו שחקים ממעל
Prv. 8, 28.	באמצו שחקי ממעל
Jes. 6, 2.	עמדים ממעל לו
Jes. 14, 13	ממעל לכוכבי־אל
Jes. 45, 8.	הרעיפו שמים ממעל
Jer. 4, 28.	וקדרו השמים ממעל
Jer. 35, 4.	ממעל ללשכת מעשיהו
Jer. 43, 10.	ממעל לאבנים
Jer. 52, 32.	ממעל לכסא מלכים
Dan. 12, 6. 7.	ממעל למימי היאר
Am. 2, 9.	ואשמיד פריו ממעל
	וּמִמַּעַל
Job. 18, 16.	וממעל ימל קצירו
Ez. 1, 26.	וממעל לרקיע
	cum h finis: מֵעָלָה
Dt. 28, 43.	יעלה עליך מעלה מעלה
	c. h finis: וּמֵעָלָה *p.*
Ex. 30, 14.	מבן עשרים שנה ומעלה 38, 26.
Lev. 27, 7.	ששים שנה ומעלה
Num. 1, 3.	מבן עשרים שנה ומעלה 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29. 26, 2. 4.
Num. 3, 15. 22.	מבן־חדש ומעלה 28. 34. 39. 40. 43. 26, 62.
Num. 4, 3.	מבן שלשים שנה ומעלה 23. 30. 35. 39. 43. 47.
Num. 8, 24.	ועשרים שנה ומעלה
Nu. 32, 11.	מבן עשרים שנה ומעלה
Jud. 1, 36.	מהסלע ומעלה
1 Sam. 9, 2.	משכמו ומעלה גבה
1 Sam. 10, 23.	משכמו ומעלה
1 S. 16, 13.	מהיום ההוא ומעלה
1 S. 30, 25.	ויהי מהיום ההוא ומעלה
1 Reg. 7, 31.	מבית לכתרת ומעלה
2 Reg. 3, 21.	חגר חגרה ומעלה
1 Chr. 23, 3.	מבן שלשים שנה ומעלה
1 Chr. 23, 24.	מבן עשרים שנה ומעלה
2 Chr. 25, 5.	למבן עשרים שנה ומעלה
2 Chr. 31, 16.	מבן שלוש שנים ומעלה
Esr. 3, 8.	מבן עשרים שנה ומעלה
Hag. 2, 15. 18.	מן־היום הזה ומעלה
	c. h finis: לְמַעְלָה *p.*
Ex. 25, 20.	פרשי כנפים למעלה
Ex. 37, 9.	פרשי כנפים למעלה
Dt. 28, 13.	והיית רק למעלה
Jud. 7, 13.	וייחפכהו למעלה
2 Reg. 19, 30.	ועשה פרי למעלה
1 Chr. 14, 2.	נשאת למעלה מלכותו
1 Chr. 22, 5	לבנות לו׳ להגדיל למעלה
1 Chr. 23, 17.	ובני רחביהו רבי למעלה
1 Chr. 29, 3.	לבית־אלהי למעלה
1 Chr. 29, 25.	ויגדל י״י את־שלמה למעלה
2 Chr. 1, 1.	ויגדלהו למעלה
2 Chr. 16, 12.	עד־למעלה חליו
2 Chr. 17, 12.	הלך וגדל עד־למעלה
2 Chr. 20, 19.	בקול גדול למעלה
2 Chr. 26, 8.	כי החזיק עד־למעלה
2 Chr. 34, 4.	אשר־למעלה מעליהם
Esr. 9, 6.	ענתיני רבו למעלה
Ps. 74, 5.	יודע כמביא למעלה
Prv. 15, 24.	ארח חיים למעלה
Eccl. 3, 21.	העלה היא למעלה
Jes. 7, 11.	או הגבה למעלה
Jes. 8, 21.	ופנה למעלה
Jes. 37, 31.	ועשה פרי למעלה
Ez. 41, 7.	למעלה למעלה לצלעות
Ez 41, 7	מוסב־הבית למעלה למעלה
Ez. 41, 7.	רחב־לבית למעלה
	וְלַמַּעְלָה *p.*
1 Chr. 23, 27.	עשרים שנה ולמעלה
2 Chr 31, 17	מבן עשרים שנה ולמעלה
Ez. 1, 27.	ממראה מתניו ולמעלה
	וְלְמַעְלָה
Ez. 8, 2.	וממתניו ולמעלה
Ez. 43, 15.	ומהאראיל ולמעלה
	מִלְמַעְלָה *p.*
Gn. 6, 16.	תכלנה מלמעלה
Gn. 7, 20	חמש עשרה אמה מלמעלה
Ex. 25, 21.	על־הארון מלמעלה
Ex. 26, 14.	ערת תחשים מלמעלה 36, 19.
Ex. 39, 31.	על־המצנפת מלמעלה
	מכסה האהל עליו מלמעלה
Ex. 40, 19.	
Ex. 40, 20.	על הארן מלמעלה
Num. 4, 7.	כליל תכלת מלמעלה
Nu. 4, 25	התחש אשר־עליו מלמעלה
Jos. 3, 13. 16	המים היורדים מלמעלה
Jud. 8, 13.	מלמעלה החרס
1 Rg. 7, 25.	והים עליהם מלמעלה
1 Reg. 8, 7.	ועל־בדיו מלמעלה
2 Chr. 4, 4.	והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 5, 8.	ועל־בדיו מלמעלה
Jer. 31, 37.	אם־ימדו שמים מלמעלה
Ez. 1, 11.	מלמעלה לאיש
Ez. 1, 22.	על־ראשיהם מלמעלה
Ez. 1, 26.	אדם עליו מלמעלה
	אלהי־ישראל עליהם
Ez. 10, 19.	מלמעלה
Ez. 37, 8.	מלמעלה ורוח אין
	וּמִלְמַעְלָה
1 Rg. 7, 11.	ומלמעלה אבנים יקרות
	מַעַל

ע״ו, ומונחו כעילם וכעיקם והגעסם, כנפם וסיפם [דאָם לויפּהענען], וקל נהנין מהזרע.

n. m., elatio, elevatio. LXX. ἐπαίρειν.

בְּמַעַל

Neh. 8, 6.	אמן ׀ אמן במעל ידיהם
	תְּעָלָה

ע״נ ע״פ חֻלְאָה, ומשונן לכוכם וקנוז עולם על סיפם [פּפּלאָסטער, פֿלעכטן], ע״ל העלה לכוכם. ודע קורץ שהשם תעלה, ענין נרכת מיס, מן תעל נדומם על שעל ע״ב.

n. f. (ad s. f. חֻלְאָה), emplastrum, ligamen vulneris, a v. עָלָה (חֻלְאָה), div. a תְּעָלָה, canalis, aquaeductus, cujus fundamentum est v. תָּעַל q. v. = שָׁעַל. LXX. ὠφέλεια.

Jer. 30, 13.	רפאות תעלה אין לך
Jer. 46, 11.	תעלה אין לך
	עַל

ע״ו נלרמי, כמו בַּעֲבוּר נענרי, ומילועם

עָלַז

פעל נודד, ודומם לו עָלַס, עָלַץ, ומונחו נמיכם ונמילם [נייכעען, גלאָנצען], ומוס משמש על שמחם [וין פרייען], ומנוזת משרש עָלַז, וכן נשפם הכלפיק ורומיק. [s. *las*, l. *laet*.] ויותר מקוזר משרש קנוץ נספר קורות העיר להמכם דעליעז דף ל״ק, ועי׳ עוד לון לעיל, ושרש עלן לקמן.

v. comp. intr., sicut עָלַץ, lucere, splendere, metaph. hilarem esse, gaudere, laetari, a rad. *laz*, sanscr. *las*, lat. *laet*-ari. V. *Delitsch*, Zur G. d. j. P. p. 201. LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, καταπέρπεσθαι; καυχᾶσθαι, κατα-; ὑβρίζειν, ὑψοῦν, καφοῦν, ἀναθάλλειν; εὐλαβεῖσθαι, ἐνδιατρίβειν, καταφεύγειν.

inf. constr.:	לָעֲלֹז
Jes. 23, 12.	לא־תוסיפי עד לעלוז
impt. fem.:	עֲלָזִי *cf.* עָלַז
Zeph. 3, 14.	ועלזי בכל־לב
impt. pl.:	עִלְזוּ
Ps. 68, 5.	ועלזו לפניו
1 *imperf.:*	וָאֶעְלֹזָה
Jer. 15, 17.	בסוד־משחקים ואעלז
1 *imperf.:*	אֶעֱלְזָה *p.*
Ps. 60, 8. 108, 8.	בקדשו אעלזה
Hab. 3, 18.	ואני בי׳ אעלזה
2 *impf. fem.:*	תַּעֲלְזִי *p.*
Jer. 11, 15.	רעתכי אז תעלזי
2 *impf. f.:*	תַּעֲלֹזִי *K'tib.*
Jer. 50, 11.	תשמחי כי תעלזי
3 *imperf.:*	יַעֲלֹז
Ps. 96, 12.	יעלז שדי וכל־אשר־בו
3 *imperf.:*	וַיַּעֲלֹז
Ps. 28, 7.	ויעלז לבי
2 *impf. pl.:*	תַּעֲלֹזוּ *Q're.*
Jer. 50, 11.	תשמחו כי תעלזו
3 *impf. pl.:*	יַעֲלְזוּ
Ps. 149, 5.	יעלזו חסידים בכבוד
3 *impf. pl.:*	יַעֲלֹזוּ *p.*
Ps. 94, 3.	עד־מתי רשעים יעלזו
Jer. 51, 39.	והשכרתים למען יעלזו
3 *impf. pl. f.:*	תַּעֲלֹזְנָה
2 S. 1, 20.	פן־תעלזנה בנות הערלים
3 *f. pl.:*	וְתַעֲלֹזְנָה
Prv. 23, 16.	ותעלזנה כליותי
	עָלֵז

ע״ו, והמונן שמק נדנר ומקעלם נו [פּראָסלאָקקענד], ונכרך כישני, תמור ענם.

עָלַט

פעל כודד, ודומם לו עָלַם, עָלַץ, ומונחו נמילם ועגילם הסנם וספיכם פליכם וכרכור [וואָלנען], וכן כשרש כמכוון נשנתי מעלב [*vol*-vo, ἕλ-ω, κέλλ-ω]. ומוס נכנין הכנד עוֹלָל, עשיק פלאכם וקפן ומשלם יד והמעסקום [הסק-דעלן, שהון, נעטריינען], כי הקשר המלאכה לשון הפיכה, לכן נכרף על עשה ושיק, ל״ם לשי עולנק כה, וספעולי עוֹלָל, ל״ם לשר עולנ לי, וכמכוון לשני ענין גלילה נספסוק עולנתי נעפר קרני. וכן נסנוסף הֶעָלִיל, לשר משנו המקור בַּעֲלִיל כמו בְּהַעֲלִיל, לומר נגלגול והסנת עוכש ומוקשה לאדץ. וכן ההמעלל הֶעָלֵל, עכין עשיה ושיקה, לכן הֶהְתַעֲלֵל נמוכן הֶעָלֵל, נקשור עם נ׳, לומר קשיפה וכניפה נקים, נקיטות עשיק מעשה נקדיכה נקים [אין יעמאכט פויסלינען,

עָלַט

ע״כ, וסמוכן מקבץ ועטוף לילה [דוכקעל, פֿינסטערניס], וקל לסכין מהזרע.

n. f., caligo, tenebrae, quibus quid circumfusum est, nubes spissae, quae se intendunt. LXX. κρύπτειν, φλόξ.

	וַעֲלָטָה
Gn. 15, 17.	ועלטה היה
	בַּעֲלָטָה
Ex. 12, 6.	בעלטה תוציא פניך
Ex. 12, 7.	בעלטה הרצאתי על־כתף
Ex. 12, 12.	ישא בעלטה ויצא
	עָלַל

פעל כודד, ומונכו כמו גָּלַל לעיל, לומר גלילה ועגילה הסנם וספיכם פליכם וכרכור [וואָלנען], וכן כשרש כמכוון נשנתי מעלב [*vol*-vo, ἕλ-ω, κέλλ-ω]. ומוס נכנין הכנד עוֹלָל, עשיק פלאכם וקפן ומשלם יד והמעסקום [הסק-דעלן, שהון, נעטריינען], כי הקשר המלאכה לשון הפיכה, לכן נגרף על עשה ושיק, ל״ם לשי עולנק כה, וספעולי עוֹלָל, ל״ם לשר עולנ לי, וכמכוון לשני ענין גלילה נספסוק עולנתי נעפר קרני. וכן נסנוסף הֶעָלִיל, לשר משנו המקור בַּעֲלִיל כמו בְּהַעֲלִיל, לומר נגלגול והסנת עוכש ומוקשה לאדץ. וכן ההמעלל הֶעָלֵל, עכין עשיה ושיקה, לכן הֶהְתַעֲלֵל נמוכן הֶעָלֵל, נקשור עם נ׳, לומר קשיפה וכניפה נקים, נקיטות עשיק מעשה נקדיכה נקים [אין יעמאכט פויסלינען,

Digitized by Google

jaculus Linn.). Factum est hoc n. *secundarium* a n. *primitivo* עָכֵב, addita terminatione *ar* s. *er* (עָכְבָּר) ad s. nmm. (עָכְבָּר) סְמָדָר, נָמֵר (צָבוֹא), כַּפְתּוֹר (כַּפָּתוֹר), מְשָׁבִּיר = זָנָב). Agnosce inde grammaticorum de eorum nominum compositione insomnia. LXX. μῦς.

וְהָעַכְבָּר
Lev. 11, 29. הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר
Jes. 66, 17. הַחֹזֶק וְהָעַכְבָּר
pl. constr.: עַכְבְּרֵי
1 Sam. 6, 4. חֲמִשָּׁה עַכְבְּרֵי זָהָב
1 Sam. 6, 11. אֶת עַכְבְּרֵי הַחוֹרֵב
pl. constr.: וְעַכְבְּרֵי
1 Sam. 6, 18. וְעַכְבְּרֵי הַחוֹרֵב
pl. c. suff.: עַכְבְּרֵיכֶם
1 Sam. 6, 5. וְאֶת עַכְבְּרֵיכֶם

עָכַס

זעל ל"ע כ"ק נגר עָכֵס, ומוכנו קשיכ ויקק ופסור מסניב וככול [נ'יכלען], [נעצ'ען], וכן עכס נעכני, וסתמנות [נ'יכ], ודומס לו רָכַס לקמן, וכן שָׁכַס, [ר'כ], ופקו רכס סקקל ומשוי.

v. comp. inus., colligare, adstringere, vincire, a rad. *kas*, ex qua progerminaverunt etiam vv. רָכַס, שָׁכַס, q. v.,

עָכַס

זל, ומוכנו וק וככל סרגל [פוסקעס-קעל], ודומס לו צבאש נעכני, וסכוונס מצלי [ו' כ"נ] וכעכס קל-מוסר קויל סלמן קל כעכס כמו נעכס [מ'יל יוכנו קל מוסר], וכן כקלוס [זמ' כ"ע ו'] כמו כנקלוס, כמו לנוע [זיע ל"ק י'], דומס קל נלנוע. [מ'כ הרק'נע כעס פרסו כעס שקסה להניק מ'יל עכס כך קל מוסר, הרכוי [נ'יכ'ם, מיני כנליס נרגלים לתכזיע, מ'מר הלכן קל נכוע קלס, ודומס פעל [נ'יכ'ם, נלגול נעכסים [מיע פוס-קעל], וקשוע פוס דרך [זוע, מי' לקרקען [שורס כ"ד ל"כ].

n. m., compes, periscelis, arab. *ghikas-on* (vinculum, funis, quo pedes camelorum constringuntur), Prov. 7, 22. (בְּעֶכֶס = בְּאֶסֶר cf. Jes. 29, 7. בַּחֲלוֹם = בַּחֲלוֹם; Job 38, 14. בַּלְבּוּשׁ = לְבוּשׁ). Pl. עֲכָסִים, periscelides, quibus pedes ornant mulieres (v. Coran XXIV, 32.), unde *v. denom.* עָכַס, strepitum compedibus edere. LXX. ἱματισμός, κύων; verb. παίζω.

וְכֶעָכֶס
Prv. 7, 22. וּכְעֶכֶס אֶל־מוּסַר
pl.: הָעֲכָסִים
Jes. 3, 18. וְתִשְׁרֵת הָעֲכָסִים
Pi-el: עִכֵּס *denom.*
3 *impf. f. pl.:* תְּעַכַּסְנָה
Jes. 3, 16. וּרְגֵלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה

עָכַר

זעל נוד, ומסונן מכעסס ומכלסס מנגנס ודלגנס [נעצ'יכען], לכן מנגל מקדק רעס על פלוכי קו על ענ', ל"ע עכר שני לת-הקרן, וכן שכר שלוו, עוכר כיקו, והתמנות כמו תע ושוכ [קו'פרעגען] יחיס, וכן מנכי. מכעכל הפעולי מסתמנות, סכנל ומופקר מציר וקבל, ומכיכוכי מס לנעץ קען-נכלס, לומר נכנלוס. נקנוס עכר מקלמו, ובנסס עכ'רוית עכ'רית מיס, ומסס עכ'רוית.

v. comp. trans., turbare, spec. aquas, hinc contristare, affligere. *Ni.*, excitatum, conturbatum esse, de dolore; *prt. f.*, ex sententia *Abulwalidi*, subst. perturbatio, conturbatio (Zerrüttung). LXX. ταράσσειν; ἀπολλύναι, ἐξ-; ὀλοθρεύειν, ἐξ-; μισητὸν ποιεῖν, ἀπαλλάττειν, διαστρέφειν, ἐκτρίβειν, μὴ συμπεριφέρεσθαι, ἀνακαινίζειν; *prt.* עֹכֵר, σκῶλον ἐν ὀφθαλμοῖς.

3 perf.: עָכַר
1 S. 14, 29. עכר אבי את־הארץ
2 perf. c. s.: עֲכַרְתָּנִי
Jos. 7, 25. מה עכרתנו יעכרך י"י
1 perf.: עָכַרְתִּי
1 Rg. 18, 18. לא עכרתי את־ישראל
2 perf. pl.: עֲכַרְתֶּם
Gn. 34, 30. עכרתם אתי
2 perf. pl.: וַעֲכַרְתֶּם
Jos. 6, 18. לחרם ועכרתם אותו
part. masc.: עֹכֵר *sg.*
1 Rg. 18, 17. האתה זה עכר ישראל
1 Chr. 2, 7. עכר עכר ישראל
Prv. 11, 29. עכר ביתו ינחל־רוח
Prv. 15, 27. עכר ביתו בוצע בצע
part. masc.: וְעֹכֵר *sg.*
Prv. 11, 17. ועכר שארו אכזרי
p. pl. c. s.: בְּעֹכְרֵי *p.*
Jud. 11, 35. ואת חיית בעכרי
3 impf. c. s.: יַעְכְּרֶךָּ
Jos. 7, 25. יעכרך י"י
Nif-al: נֶעְכַּר
part. masc.: נֶעְכָּר *sg.*
Ps. 39, 3. וכאבי נעכר
part. fem.: נֶעְכֶּרֶת *p.*
Prv. 15, 6. ובתבואת רשע נעכרת

עַכְשׁוּב

ז'ן, וכמוס קן יקל ומתנודד, ומוכנו [צעטעכ], וכגור מן עכס לל"ק פתן [צעטעמעלן], וכן עכס נעכני, וכן נעכנית התנולנות והתכסות [וין נו-ומ'מעכנ'יגען, -רצלנען], ועפ רמ"ז שהקליפו עם עכניס. ולל"ק לאר לקד מווקלי עפר ממין פתן, ורק"נע מין קיס נוזכת, ולק ידעו מה סוק גס זכיסס.

n. m., aspis, fortasse a v. עָכַשׁ, arab. *ghakasa*, = עָכַס, colligare, convolvere, in spiram se colligere. De specie nil certi confecerunt interpretes.

Ps. 140, 4. חמת עכשוב

עַל, עָלְ

v. s. r. עָלָה *p.* 825.

עֹל

v. s. r. עָלַל *p.* 830.

עֹלָא

v. s. עָלָה *p.* 828.

עָלַג

פעל נוד, ומסונן כנדות לשון וכשקות שפה [צעטעמעלן], ודומ קן מסכוס של לָעַג לעיל, ומתמנות כנר קקיתי לעיל, ונגרמן לִגְלֵג כפל משרש נדומס, נמשל על ליכנות.

v. comp. intr., balbutire, metaph. blaterare, garrire, arab. ع ل ج, a v. simplice *lag*, quod epenthetice amplificatum est in v. לָעַג, reduplicatum in gemar. לִגְלֵג.

עַלָּג

ת"ן מכין מכנד, ומוכנו כנד לשון וכשקק שפה [צעטעמעלנד]. וכשפס עכניכין עִלְגוּת מופקע מוס.

adj. m. piel., is qui habitualiter balbutit, balbus. LXX. ψελλίζων.

adj. m. pl.: עִלְּגִים
Jes. 32, 4. ולשון עלגים

עָלַב

פעל ל"ע כ"ק נפריסיי עֲלָבוֹן, לכן שגור נקרמי, ומוכנו הקוורס וכסיפס ומלכנת פכיס [נעצ'ען], ומתמנות עָלַב, ודומס לו חָלַב, לְבֵן, וכשרש כמכוון ג"כ נשפתי מעכ gr. ἀλφ-ός, l. *alb*-] sab. *alp.*]

v. in V. T. inus. (in *n. pr.* עַלְבּוֹן conservatum et in sermone aram. creberrimum), expallefacere, pudefacere, a rad. *lab* (unde et לָבַן, חָלַב), *alb*-um esse.

עָלָה

פעל נוד, ומפיל עֲלָה, מפקרון קיות כס וגכוס מוגכ ומלוסס וכשק [מָעָן, עלפֿאנען, עלפֿאפּעע ויין], וכן מפעל נערני. ומוס נעידס ומליכס מכוס ומעלס ומתכשקות רומס [ויך סענען, עמפֿאלפּאנען, הילוי-פֿ-], שמיר ושית לו סיכיס כי יעלו, לומר גדל וינוק רומס [קו'פֿ-יעסען], ומוס עוֹלָה כמו נמק נומס ועולס ויונק, וכוס קנין עלס קמצוכיס, לומר עלס נמכוון נומס. וכן מגלות עגן רומס, מהשקר כי יגל ממקכיס ויקכשק, מגלות עגן-לף כי יעלה, מסדרן לשר תעלס נכוסס נכוסס ומסולק, ממקוס עולס נמעלס, מהגולל כי יעלס מסדול ויונק, וכן ממיס מודקיס רומס, ל"ק נהפסוק ועלקס כיקור כלס, לומר קדיק מיס רומס וקניף כמו היקור. לכן הפך יכידס, נעידס רומס [קו'פֿ-יעסען], נקשור עס עָלֵ, אֶל, לְ, לו כיקס הפעול, ל"ע עלס מסכך, וככלל ממקוס מוצל למקוס רס וגכוס. והכס עליס ממניכס לארן ישקל, מהלוך לכיל הניקיכס, לו לעיר בכלל, לאלך לו לשופע, לו מהלוך למדבר, כי מסכימי הלשון קצכוס כשק ורס ממקוס מלכס. מסשקל כזגכוס ויוית תקיף ויקוק, הסמך על ירך, לומר הליכס רומס וקניף כמו נשלס על הסמך על תקק. מכזיקק מלכוס על הגוף, מעלית קער על פני ריקן וזקן, מעלית לרוכס וכדומס, לו כמו נשק נמשקלס על משמ וכריקס. הכפעל עניכו לו מוכק ומוכל מכוס, הפעולי של קל, לו כשקף וכגרש הלקס כשק וכידף [סָאָקטענ-ען'יענען, -פּיסרע וועדלען], ממכוון השקל של קל, לו הפעולי מעכין הרקדי, ויוס רס וכעלס ומכומס וכשק [עד-סָאָנען, -הָאָהעע, סָאָן ויין]. הכוסף חֲעָלָה היונק של קל, וכן הפעלס קק הככוס, הלכון הלקקן, היונק מן עלס לכמ, וכן נעלס עולס, ומסשקל כתב למתיקס [לי'יכערָגענ], וכדומס לו הקל נימכון נוד, נהפסוק ולק עלס המפעל. נשכ"ם הכוסף ומהתפעל כדרך הככון. ולפר לרקוד השרש ומזוי סכס דומס לו כשפתי מעכ, ל"ע כשפס ליקיק ולעטיק רומיק ויוכיק וכדומס [litt. *kel*-ti, *kel*-u, *kal*-nas (Berg); l. *cell*-ere, *cel*-sus, *coll*-is, *coll*-um, *cul*-men; gr. κολ-ώνη].

v. intr. (impf. יַעֲלֶה), *cel*-sum esse (cf. *coll*-is, *cul*-men, *coll*-um, *cellere*, κολ-ώνη, κολ-ωνός, quae ad unum omnia indidem initium ducunt), arab. عَلَا, hinc se efferre, sursum tendere, ascendere, assurgere, de herbis de terra nascentibus, quae crescendo in altum tendunt (unde עוֹלָה poët. = צֶמַח Job. 36, 33.), de fumo evolante, qui atris verticibus ad aethera volvitur, et de ira exardescente, quae fumo comparatur, de aurora, quae oriens supra horizontem ascendit, de via sursum tendente et ex locis depressioribus ad altiora ducente, de sorte ex urna s. galea tracta, de aquis super ripas diffluentibus et Nili instar inundantibus. Hinc, sqq. praepp. עַל, אֶל, לְ, vi *ascendendi* (opp. יָרַד), vel *consurgendi*, seq. acc. (Gen. 49, 4.), ex regione inferiore ad elatiorem contendere, veluti ex *Aegypto* in *Kanaanitidem* vel eodem ex *Assyria*, *Babylonia* cunctisque orbis terrarum partibus, quae terra sancta, qui est orbis umbilicus in medio situs, inferiores cogitantur, de peregrinatione ad templum s. sanctuarium, quod erat terrae columen excelsissimum (cf. syr. סְלַק, proficisci ad monasterium, quae in montibus locisve editis aedificari solebant), vel de itinere ad urbem in universum, ad principem et judicem (quorum est, in arcibus habitare), in desertum (quod, sicuti mare ex portu, altitudine praeminere videtur, Act. 27, 2. 4. 12. 21. 28, 10. 11.). Trop. sublimem, potentem viribus, auctoritate, divitiis fieri s. esse (opp. יָרַד, devenire, delabi, in inopiam et indigentiam adigi); עָלָה עַל, superiorem esse aliqua re, eminere, praestare. Saepe de rebus inanimatis dicitur et passive vertendum est, veluti de vestibus, quae induuntur, de novacula, quae stringitur et barbae inducitur, de fascia, qua vulnus obligatur; saepe etiam sicut נָשָׂא, e medio tolli, auferri, abripi. *Ni.* נֶעֱלָה, vel excelsum, sublimem esse, de Deo, vel ex inferiori loco adduci, expelli, deduci. *Hi.* הֶעֱלָה, educere, producere, de luminum s. lampadum accensione, de sacrificiorum oblatione, de relatione in tabulas (cf. Qal 1 Chr. 27, 24.), de auri super clypeum inductione, et similiter vi tollendi, auferendi *causativa*. Ceterae conjugg. ex ipsarum natura intellectu sunt faciles. Radix verbi hujus *paragogice* amplificati *ghal* sanscritosemitica est. LXX. ἀναβαίνειν, ἐκ-, ἐπι-, προσανα-, συνανα-; ἔρχεσθαι, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, παρ-; πορεύεσθαι, εἰς-; ἀναχωρεῖν, καταχωρίζειν; ἱστάναι, ἀν-, ἀφ-; ἀναβοᾶν, ἀναγγέλλειν; ἀναλαμβάνειν, ἀντι—εσθαι; ἀνάπτεσθαι; ἀναφύειν, φύεσθαι; ἀποπηδᾶν, ἀποτρέχειν, διεκβάλλειν, ἐνδύειν, ἥκειν, θερίζειν, συγκομίζειν, συμπλέκειν, τροποῦν, ὑπερκεῖσθαι; עָלָה אֵבֶר, πτεροφυεῖν; עָלָה בַּחֹרִי, χερσοῦσθαι; עָלָה

Digitized by Google

ἀπολλύναι; *inf.* ἀνάβασις; עֲלָה, εἰς τέλος; עֲלוּח שַׁחַר, πρωΐ; *Ni.* ἐπαίρεσθαι, ὑπερυψοῦν; *Hi.* ἄγειν, ἀν-, ἐξ-; φέρειν, προς-, συναν-; ἅπτειν, ἐξ-, καίειν; ἀνασπᾶν, ἐγείρειν, ἐπισκευάζειν, ποιεῖν, προσανατάττειν, τιθέναι, σχάζειν; γλύφειν, ὑφαίνειν; חֲעֲלָה גָּרָה, μηρυκισμὸν μηρυκᾶσθαι; *Ho.* καταγράφεσθαι, et promiscue: ἀναβιβάζειν, -φέρειν; ἐπάγειν, -εἶναι, -βάλλειν, -τιθέναι.

3 perf.: עָלָה

Gn. 19, 15. וכמו השחר עלה
Gn. 19, 28. והנה עלה קיטר הארץ
Gn. 32, 27. שלחני כי עלה השחר
Gn. 49, 4. אז חללת יצועי עלה
Ex. 12, 38. ערב רב עלה אתם
Ex. 19, 3. ומשה עלה אל־האלהים
Lev. 16, 9. 10. עלה עליו הגורל
Num. 19, 2. לא־עלה עליה על
Jos. 8, 20. 21. עלה עשן העיר
Jos. 10, 9. עלה מן־הגלגל
Jos. 10, 33. עלה הרם מלך גזר
Jud. 4, 12. עלה ברק בן־אבינעם
Jud. 16, 17. מורה לא־עלה על־ראשי
Jud. 20, 40. עלה כליל־העיר
Jud. 21, 5. מי אשר לא־עלה בקהל
Jud. 21, 5. לא־עלה אל־יי
Jud. 21, 8. לא עלה אל־יי המצפה
Ruth 4, 1. ובעז עלה השער
1 Sam. 6, 7. לא־עלה עליהם על
1 Sam. 15, 34. ושאול עלה אל־ביתו
2 Sam. 22, 9. עלה עשן באפו
1 Rg. 9, 16. פרעה מלך־מצרים עלה
1 Rg. 14, 25. עלה שושק מלך־מצרים
1 Rg. 18, 42. ואליהו עלה אל־ראש
2 Reg. 1, 6. איש ׀ עלה לקראתנו
2 Reg. 1, 7. אשר עלה לקראתכם
2 Reg. 17, 3. עליו עלה שלמנאסר
2 Reg. 18, 9. עלה שלמנאסר
2Rg. 18, 13. עלה סנחריב מלך־אשור
2 Reg. 19, 28. ושאננך עלה באזני
2 Rg. 23, 29. בימיו עלה פרעה נכה
2 Rg. 24, 1. בימיו עלה נבכדנאצר
1 Chr. 27, 24. ולא עלה המספר
2 Chr. 12, 2. עלה שישק מלך־מצרים
2 Chr. 16, 1. עלה בעשא מלך־ישראל
2 Chr. 24, 23. עלה עליו חיל ארם
2 Chr. 35, 20. עלה נכו מלך־מצרים
2 Chr. 36, 6. עליו עלה נבוכדנאצר
Esr. 7, 6. הוא עזרא עלה מבבל
Ps. 18, 9. עלה עשן ׀ באפו
Ps. 47, 6. עלה אלהים בתרועה
Ps. 78, 21. וגם־אש עלה בישראל
Ps. 78, 31. ואף אלהים ׀ עלה בהם
Prv. 21, 22. עיר גבורים עלה חכם
Prv. 24, 31. עלה כלו ׀ קמשונים
Prv. 26, 9. חוח עלה ביד־שכור
Prv. 30, 4. מי עלה־שמים ׀ וירד
Jes. 7, 1. עלה רצין מלך־ארם
Jes. 15, 2. עלה הבית ודיבון
Jes. 36, 1. עלה סנחריב
Jes. 37, 29. ושאננך עלה באזני
Jer. 4, 7. עלה אריה מסבכו
Jer. 9, 20. עלה מות בחלונינו
Jer. 48, 15. שדד מואב ועריה עלה
Jer. 48, 18. שודד מואב עלה בך
Jer. 50, 3. כי עלה עליה גוי מצפון
Jer. 51, 42. עלה על־בבל הים
Ez. 37, 8. ובשר עלה
Joel 1, 6. כי־גוי עלה על־ארצי
Mich. 2, 13. עלה הפרץ לפניהם
Nah. 2, 2. עלה מפיץ

3 perf.: וְעָלָה

Ex. 1, 10. ועלה מן־הארץ
Jos. 15, 3. ועבר צינה ועלה מנגב
Jos. 15, 3. ועלה אדרה
Jos. 15, 6. ועלה הגבול בית חגלה
Jos. 15, 6. ועלה הגבול אבן בהן
Jos. 15, 7. ועלה הגבול ׀ דברה
Jos. 15, 8. ועלה הגבול גי בן־הנם
Jos. 15, 8. ועלה הגבול
Jos. 18, 12. ועלה הגבול אל־כתף
Jos. 18, 12. ועלה בהר ימה
Jos. 19, 11. ועלה גבולם ׀ לימה
Jos. 19, 12. ועלה יפיע
Jud. 6, 3. ועלה מדין ועמלק
1 S. 1, 3. ועלה האיש ההוא מעירו
Jes. 5, 6. ועלה שמיר ושית
Jes. 8, 7. ועלה על־כל־אפיקיו
Dan. 11, 23. ועלה ועצם במעט־גוי
Joel 2, 20. ועלה באשו ותעל צחנתו

3 perf. fem.: עָלְתָה

Gn. 40, 10. כפרחת עלתה נצה
Jos. 2, 8. עלתה עליהם על־הגג
1 Reg. 9, 24. אך בת־פרעה עלתה
Neh. 4, 1. כי־עלתה ארוכה
Jer. 7, 31. 32, 35. ולא עלתה על־לבי
Jer. 8, 22. לא עלתה ארכת בת־עמי
Jer. 19, 5. ולא עלתה על־לבי
Jon. 1, 2. כי־עלתה רעתם

3 perf. fem.: עָלַתָה *p.*

1 Sam. 1, 22. וחנה לא עלתה
Jer. 14, 2. וצוחת ירושלם עלתה

3 perf. fem.: וְעָלַתָה

Dt. 25, 7. ועלתה יבמתו השערה
Jes. 34, 13. ועלתה ארמנתיה סירים
Am. 8, 8. ועלתה כאור כלה
Am. 9, 5. ועלתה כיאר כלה
Zach. 14, 13. ועלתה ידו על־יד רעהו

2 perf.: עָלִיתָ

Gn. 49, 4. כי עלית משכבי אביך
Gn. 49, 9. מטרף בני עלית
2Rg. 1, 4. 6. 16. המטה אשר־עליה שם
Ps. 68, 19. עלית למרום

2 perf.: וְעָלִיתָ

Ex. 19, 24. ועלית אתה ואהרן
Ex. 34, 2. ועלית בבקר
Dt. 17, 8. וקמת ועלית אל־המקום
Ez. 38, 9. ועלית כשואה תבוא
Ez. 38, 16. ועלית על־עמי

2 perf. fem.: עָלִית

Prv. 31, 29. ואת עלית על־כלנה
Jes. 22, 1. כי־עלית כלך לגגות
Jes. 57, 7. שם עלית לזבח

1 perf.: עָלִיתִי

2 Rg. 18, 25. עליתי על־המקום הזה
2 Rg. 19, 23. אני עליתי מרום הרים
Jes. 36, 10. עליתי על־הארץ החאת
Jes. 37, 24. עליתי מרום הרים

1 perf.: וְעָלִיתִי

2 Rg 20, 8. ועליתי ביום השלישי

3 perf. pl.: עָלוּ

Ex. 13, 18. וחמשים עלו בני־ישראל
Ex. 17, 10. עלו ראש הגבעה
Nu. 13, 31. והאנשים אשר־עלו עמו
Jos. 4, 19. והעם עלו מן־הירדן
Jos. 8, 11. עלו ויגשו ויבאו נגד העיר
Jos. 14, 8. ואחי אשר עלו עמי
Jud. 1, 16. עלו מעיר התמרים
Jud. 20, 3. עלו בני־ישראל המצפה
1 S. 14, 21. אשר עלו עמם במחנה
1 Sam. 24, 23. ודוד ואנשיו עלו
1 S. 29, 11. ופלשתים עלו יזרעאל
2 Rg. 3, 21. עלו המלכים להלחם בם
2 Rg. 24, 10. עלה עבדי נבוכדנאצר
Neh. 12, 1. אשר עלו עם־זרבבל
Neh. 12, 37. עלו על־מעלות עיר דויד
Ps. 122, 4. ששם עלו שבטים
Jer. 4, 29. ובכפים עלו
Thr. 1, 14. עלו על־צווארי
Hos. 8, 9. כי־המה עלו אשור

3 perf. pl.: וְעָלוּ

Ex. 7, 28. ועלו ובאו בביתך
Jos. 6, 5. ועלו העם איש נגדו
Jud. 6, 3. ועלו עליו
Jud. 16, 18. ועלו אליה
2 Sam. 15, 30. ועלו עלה ובכה
Hos. 2, 2. ועלו מן־הארץ
Obad. 1, 21. ועלו מושיעים בהר ציון
Zach. 14, 16. ועלו מדי שנה בשנה

3 perf. pl.: שָׁעָלוּ

Cant. 4, 2. 6, 6. שעלו מן־הרחצה

2 perf. pl.: עֲלִיתֶם

Dt. 5, 5. ולא־עליתם בהר לאמר
Jud. 12, 3. ולמה עליתם אלי היום
Jud. 15, 10. למה עליתם עלינו
Ez. 13, 5. לא עליתם בפרצות

2 perf. pl.: וַעֲלִיתֶם

Num. 13, 17 ועליתם את־החר
1 Reg. 1, 35. ועליתם אחריו ובא

1 perf. pl.: עָלִינוּ

Gn. 44, 24. כי עליט אל־עבדך אבי
Jud. 15, 10. לאסור את־שמשון עלינו

1 perf. pl.: וְעָלִינוּ

Num. 14, 40. הנני ועליט
1 Sam. 14, 10. ועליט כי־נתנם יי

part. masc.: עֹלֶה, עוֹלֶה

Gn. 38, 13. הנה חמיך עלה תמנתה
Dt. 32, 50. בהר אשר אתה עלה
Jos. 16, 1. המדבר עלה מיריחו
1 Sam. 17, 23. איש הבנים עלה
1 S. 17, 25. לחרף את־ישראל עלה
1 Sam. 28, 14. ותאמר איש זקן עלה
2 Sam. 15, 30. עלה במעלה החיתים
2 Sam. 15, 30. עלה ׀ ובוכה
1 Rg. 20, 22. מלך ארם עלה עליך
2 Reg. 2, 23. והוא ׀ עלה בדרך
Neh. 2, 15. ואחי עלה בנחל
Job. 36, 33. sbst. מקנה אף על־עולה
Ps. 74, 23. שאון קמיך עולה תמיד
Ez. 8, 11. ענן־הקטרת עלה
Hos. 13, 15. רוח יי ממדבר עלה

part. masc.: הָעֹלֶה

Lev. 6, 2. התלה על מוקדה
Jos. 11, 17. 12, 7. החלק העלה
1 Sam. 17, 25. האיש העלה הזה

part.: וְהָעוֹלֶה

Jes. 24, 18. והעולה מתוך הפחת
Jer. 48, 44. והעלה מן־הפחת

part. pl.: עֹלִים

Gn. 28, 12. עלים וירדים בו
Dt. 1, 28. אנה ׀ אנחנו עלים
1 Sam. 9, 11. עלים במעלה העיר
1 Sam. 10, 3. עלים אל־האלהים
1 S. 28, 13. ראיתי עלים מן־הארץ
2 Chr. 20, 16. הנם עלים במעלה
Jer. 47, 2. מים עלים מצפון

part. pl.: הָעֹלִים

Gn. 31, 10. 12. העתדים העלים
Gn. 50, 14. וכל־העלים אתו לקבר
Num 32, 11. העלים ממצרים
Esr. 2, 1. בני המדינה העלים
Esr. 2, 59. ואלה העולים מתל מלח
Esr. 8, 1. העלים עמי במלכות
Neh. 7, 5. העולים בראשונה
Neh. 7, 6. העלים משבי הגולה
Neh. 7, 61. ואלה העולים מתל מלח
Jer. 34, 21. העלים מעליכם

part. fem.: עֹלָה *sg.*

Jud. 20, 31. אשר אחת עלה בית־אל
1 Reg. 18, 44. ככף־איש עלה מים
Cant. 3, 6. מי זאת עלה מן־המדבר
8, 5.
Dan. 8, 3. והגבהה עלה באחרנה

part. fem.: הָעֹלָה

Jud. 21, 19. למסלה העלה מבית־אל
1 Chr. 26, 16. במסלת העולה

Eccl. 3, 21. חעלה היא למעלה

part. fem.: וְהָעֹלָה *sg.*

Ex. 20, 32. וחעלה על־רוחכם

part. fem. pl.: עֲלוֹת

Gn. 41, 2. עלת שבע פרות
Gn 41, 3 פרות אחרות עלות אחריהן
Gn. 41, 22. עלת בקנה אחד

part. pl. fem.: הָעֹלוֹת

Gn. 41, 27. העלת אחריהן

inf. abs.: עָלֹה

Gn. 46, 4. ואנכי אעלך גם־עלה
2 Sam. 15, 30. ועלו עלה ובכה
Num. 13, 30. עלה נעלה

inf. constr.: עֲלוֹת, עֲלֹת

Gn. 32, 25. עד עלות השחר
Ex. 19, 12. עלות בהר ונגע בקצהו
Jud. 19, 30. למיום עלות בני־ישראל
2 Chr. 36, 16. עד עלות חמת־יי
Neh. 3, 19. מנגד עלת הנשק
Am. 7, 1. בתחלת עלות חלקש

inf. constr.: בַּעֲלוֹת

Jud. 13, 20. ויהי בעלות הלהב
בעלות יואב שר הצבא 1 Rg. 11, 15.
1 Rg. 18, 36. ויהי ׀ בעלות חמנחה
Jer. 35, 11. בעלות נבוכדראצר
Jon. 4, 7. בעלות חשחר למחרת

inf. constr.: כַּעֲלוֹת

Jos. 4, 18. ויהי כעלות חכהנים
Jos. 6, 15. וישכמו כעלות השחר
Jud. 19, 25. וישלחוה כעלות השחר
1 Sam. 9, 26. ויהי כעלות חשחר
2 Rg. 3, 20 ויהי בבקר כעלות המנחה
Job. 5, 26. כעלות גדיש בעתו

inf. constr.: לַעֲלוֹת, לְעֲלֹת

Ex. 19, 23. לא־יוכל העם לעלת
Ex. 19, 24. יהרסו לעלות אל־יי
Num. 13, 31. לא נוכל לעלות
Num. 14, 44. לעלות אל־ראש החר
Dt. 1, 26. ולא אביתם לעלת
Dt. 1, 41. ותחזינו לעלת החרה
Jos. 8, 3. עם המלחמה לעלות
Jos. 22, 12. 33. לעלות עליהם לצבא
Jud. 20, 40. לעלות מן־העיר
1 Sam. 2, 28. לעלות על־מזבחי
1 Sam. 9, 14. לעלות חבמה
2 S. 5, 22. ויסיפו עוד פלשתים לעלות
1 Rg. 12, 18. התאמץ לעלות במרכבה
1 Reg. 18, 29. לעלות המנחה
2 Reg. 12, 18. לעלות על־ירושלם
2 Chr 10, 18 התאמץ לעלות במרכבה
2 Chr. 18, 2. לעלות אל־רמת גלעד
Esr. 1, 5. לעלות לבנות את־בית יי
Esr. 7, 28. ראשים לעלות עמי
Job. 36, 20. לעלות עמים תחתם
Ps. 62, 10. במאזנים לעלות
Hab. 3, 16. לעלות לעם יגודנו

inf. constr.: מַעֲלוֹת

1 Rg. 12, 28. רב־לכם מעלות ירושלם
Neh. 4, 15. מעלות השחר

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתִי

Dt. 9, 9. בעלתי ההרה

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתְךָ

Ex. 34, 24. בעלתך לראות את־פני יי

inf. c. suff.: עֲלֹתוֹ

Jes. 11, 16. ביום עלתו מארץ מצרים

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתוֹ

Jud. 11, 13. בעלותו ממצרים
1 Sam. 15, 2. בדרך בעלתו ממצרים

inf. c. suff.: עֲלוֹ־, עֲלֹתָהּ

Hos. 2, 17. וכיום עלותה מארץ
1 Sam. 1, 7. מדי עלתה בית יי

inf. c. suff.: בַּעֲלוֹתָהּ

1 Sam. 2, 19. בעלותה את־אישה

inf. c. suff.: בַּעֲלוֹתָם

Jud. 11, 16. כי בעלותם ממצרים

בעלותם ממצרים 1 Sam. 15, 6.
impt. sg.: עֲלֵה
קום עלה בית־אל Gn. 35, 1.
עלה וקבר את־אביך Gn. 50, 6.
אמר עלה אל־י׳ Ex. 24, 1.
עלה אלי ההרה Ex. 24, 12.
עלה מזה Ex. 33, 1.
עלה אל־הר העברים Num. 27, 12.
עלה ראש כאשר דבר י׳ Dt. 1, 21.
עלה ׀ ראש הפסגה Dt. 3, 27.
עלה אל־הר העברים Dt. 32, 49.
וקום עלה העי Jos. 8, 1.
עלה אליו מהרה Jos. 10, 6.
עלה לך היערה Jos. 17, 15.
עלה אתי בגרלי Jud. 1, 3.
עלה לפני הבמה 1 Sam. 9, 19.
עלה אחרי כי־נתנם 1 Sam. 14, 12.
ויאמר י׳ אליו עלה 2 Sam. 2, 1.
י׳ אל־דוד עלה 2 Sam. 5, 19.
עלה הקם לי׳ מזבח 2 Sam. 24, 18.
עלה אכל ושתה 1 Reg. 18, 41.
עלה־נא הבט דרך 1 Reg. 18, 43.
ויאמר עלה אמר 1 Reg. 18, 44.
ויאמרו עלה ויתן אדני 1 Rg. 22, 6.
עלה רמת גלעד והצלח 1 Rg. 22, 12.
ויאמר אליו עלה והצלח 1 Rg. 22, 15.
קום עלה לקראת 2 Reg. 1, 3.
עלה קרח עלה קרח 2 Reg. 2, 23.
עלה והושעני 2 Reg. 16, 7.
י׳ אמר אלי עלה 2 Reg. 18, 25.
עלה אל־חלקיהו הכהן 2 Reg. 22, 4.
ויאמר לו י׳ עלה 1 Chr. 14, 10.
עלה ויתן האלהים 2 Chr. 18, 5.
עלה רמת גלעד והצלח 2 Chr. 18, 11.
טוב אמר־לך עלה Prv. 25, 7
י׳ אמר אלי עלה Jes. 36, 10.
מדחים עלה עליה Jer. 50, 21.
impt. sg.: עֲלָה
ועלה אלי ההרה Dt. 10, 1.
impt. fem.: עֲלִי *sg.*
עלי באר ענו־לה Num. 21, 17.
עלי לשלום לביתך 1 Sam. 25, 35.
עלי עילם צורי מדי Jes. 21, 2.
על הר־גבה עלי־לך Jes. 40, 9.
עלי הלבנון וצעקי Jer. 22, 20.
עלי גלעד וקחי צרי Jer. 46, 11.
impt. pl.: עֲלוּ *masc.*
ואתם עלו לשלום Gn. 44, 17.
עלו זה בנגב Num. 13, 17.
עלו ורשו את־הארץ Dt. 9, 23.
עלו מן־הירדן Jos. 4, 17.
עלו ורגלו את־הארץ Jos. 7, 2.
עלו־אלי ועזרני Jos. 10, 4.
עלו הפעם Jud. 16, 18.
עלו אלי Jud. 20, 23.
ויאמר י׳ עלו Jud. 20, 28.
ועתה עלו כי־אתו כהיום 1 S. 9, 13.
עלו עלינו ועלינו 1 Sam. 14, 10.
עלו אלינו 1 Sam. 14, 12.
עלו כרמלה ובאתם אל־נבל 1 S. 25, 5.
ויאמר עלו והצליחו 2 Chr. 18, 14.
עלי בשרותיה Jer. 5, 10.
עלו הסוסים Jer. 46, 9.
קומו עלו אל־קדר Jer. 49, 28.
קומו עלו אל־גוי שליו Jer. 49, 31.
עלו ההר Hag. 1, 8.
impt. pl.: וַעֲלוּ *masc.*
מהרו ועלו אל־אבי Gn. 45, 9.
ועלו הפרשים Jer. 46, 4.
1 imperf.: אֶעֱלֶה
כי־איך אעלה אל־אבי Gn. 44, 34.
אעלה ואגידה לפרעה Gn. 46, 31.
ועתה אעלה־נא ואקברה Gn. 50, 5.
ועתה אעלה אל־י׳ Ex. 32, 30.
כי לא אעלה בקרבך Ex. 33, 3.
רגע אחד אעלה בקרבך Ex. 33, 5.

ויאמר דוד אנה אעלה 2 S. 2, 1.
כי־אעלה את־המלך 2 Sam. 19, 35.
ויאמר אעלה כמני כמוך 2 Rg. 3, 7.
אם־אעלה על־ערש Ps. 132, 3.
אמרתי אעלה בתמר Cant. 7, 9.
אעלה ממעל לכוכבי Jes. 14, 13.
אעלה על־במתי עב Jes. 14, 14.
כי אעלה בית י׳ Jes. 38, 22.
אעלה על־ארץ פרזות Ez. 38, 11.
1 imperf.: הַאַעֲלֶה *c. h int.*
האעלה באחת ערי 2 Sam. 2, 1.
האעלה אל־פלשתים 2 Sam. 5, 19.
האעלה על־פלשתים 1 Chr. 14, 10.
1 impf. ap.: וְאַעֲלֶה
ואעל התרה ושני הלחת Dt. 10, 3.
2 imperf.: תַּעֲלֶה
ולא־תעלה במעלת Ex. 20, 26.
ויאמר לא תעלה 2 Sam. 5, 23.
ביום השלישי תעלה 2 Reg. 20, 5.
לא תעלה אחריהם 1 Chr. 14, 14.
2 impf. fem.: וְתַעֲלִי
כי מאתי גלית ותעלי Jes. 57, 8.
3 imperf.: יַעֲלֶה
ואד יעלה מן־הארץ Gn. 2, 6.
ואיש לא יעלה עמך Gn. 34, 3.
שעטנז לא יעלה עליך Lev. 19, 19.
יעלה עליך מעלה Dt. 28, 43.
ולא־יעלה בה כל־עשב Dt. 29, 22.
מי יעלה־לנו השמימה Dt. 30, 12.
מי־יעלה־לנו אל־הכנעני Jud. 1, 1.
ויאמר י׳ יהודה יעלה Jud. 1, 2.
ומורה לא־יעלה Jud. 13, 5.
מי יעלה־לנו בתחלה Jud. 20, 18.
ומורה לא־יעלה על־ראשו 1 S. 1, 11.
אם־דרך גבולו יעלה 1 Sam. 6, 9.
ואל־מי יעלה מעלינו 1 Sam. 6, 20.
בטרם יעלה חבמתה 1 Sam. 9, 13.
לא־יעלה עמנו במלחמה 1 S. 29, 9.
אם־יעלה ׀ העם הזה 1 Reg. 12, 27.
אשר יעלה על לב־איש 2 Rg. 12, 5.
אז יעלה חזאל 2 Reg. 12, 18.
אז יעלה רצין מלך־ארם 2 Rg. 16, 5.
כי ׀ יעלה דויד 1 Chr. 21, 18.
אשר יעלה בית י׳ 2 Chr. 9, 4.
אם־יעלה שועל ופרץ Neh. 3, 35.
כן יורד שאול לא יעלה Job. 7, 9.
אם־יעלה לשמים שיאו Job. 20, 6.
מי יעלה בהר־י׳ Ps. 24, 3.
כאבק יעלה Jes. 5, 24.
לא־יעלה הכרת עליו Jes. 14, 8.
בבכי יעלה־בו Jes. 15, 5.
ופגריהם יעלה באשם Jes. 34, 3.
לערלם יעלה עשנה Jes. 34, 10.
יעלה ברוש Jes. 55, 13.
יעלה הדס Jes. 55, 13.
ולא יעלה על־לב Jer. 3, 16.
חנה ׀ כעננים יעלה Jer. 4, 13.
מצרים כיאור יעלה Jer. 46, 8.
בבכי יעלה Jer. 48, 5.
כאריה יעלה Jer. 49, 19.
הנה כנשר יעלה Jer. 49, 22.
הנה כאריה יעלה Jer. 50, 44.
התחתונה יעלה Ez. 41, 7.
ולא־יעלה עליהם צמר Ez. 44, 17.
יעלה על־שפתו Ez. 47, 12.
יעלה על־מזבחותם Hos. 10, 8.
והיה אשר לא־יעלה Zach. 14, 17.
3 impf. c. h int.: הֲיַעֲלֶה
היעלה־פח מן־האדמה Am. 3, 5.
3 imperf.: וַיַּעֲלֶה
ויעלה מעלי 1 Reg. 15, 19.
ויעלה מעלי 2 Chr. 16, 3.
ויעלה מעלינו Jer. 21, 2.
וַיַּעֲלֶה
ויעלה עמרי וכל־ישראל 1 Rg. 16, 17.
ויעלה אחאב 1 Reg. 18, 42.

3 imperf. ap.: יַעַל
ותנער יעל עם־אחיו Gn. 44, 33.
אל־יעל כל־העם Jos. 7, 3.
3 impf. ap.: וַיַּעַל
ויעל על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
יקח ויעל אדני המלך 2 Sam. 24, 22.
ויעל ויפל ברמת גלעד 1 Rg. 22, 20.
ויעל ויפל ברמת גלעד 2 Chr. 18, 19.
ויעל לירושלם Esr. 1, 3.
ויעל גלוליו Ez. 14, 7.
3 impf. ap.: וְיַעַל *p.*
י׳ אלהיו עמו ויעל 2 Chr. 36, 23.
3 impf. ap.: וַיַּעַל
ויעל אברם ממצרים Gn. 13, 1.
ויעל אלהים מעל Gn. 17, 22.
ויעל לוט מצוער Gn. 19, 30.
ויעל משם באר שבע Gn. 26, 23.
ויעל מעליו אלהים Gn. 35, 13.
ויעל על־גזזי צאנו Gn. 38, 12.
ויעל לקראת־ישראל Gn. 46, 29.
ויעל יוסף לקבר Gn. 50, 7.
ויעל עמו גם־רכב Gn. 50, 9.
ויעל הארבה Ex. 10, 14.
ויעל עשנו כעשן Ex. 19, 18.
ויעל משה Ex. 19, 20.
ויעל משה Ex. 24, 13. 15.
ויעל אל־ההר Ex. 24, 18.
ויעל אל־הר סיני Ex. 34, 4.
ויעל אהרן הכהן Num. 33, 38.
ויעל משה מערבת Dt. 34, 1.
ויעל העם העירה Jos. 6, 20.
ויעל הוא וזקני ישראל Jos. 8, 10.
ויעל יהושע מן־הגלגל Jos. 10, 7.
ויעל יהושע וכל־ישראל Jos. 10, 36.
ויעל משם אל־ישבי דביר Jos. 15, 15.
ויעל גורל מטה בני־בנימן Jos. 18, 11
ויעל הגורל השלישי Jos. 19, 10.
ויעל יהודה ויתן י׳ Jud. 1, 4.
ויעל מלאך־י׳ מן־הגלגל Jud. 2, 1.
ויעל ברגלין Jud. 4, 10.
ויעל משם פנואל Jud. 8, 8.
ויעל גדעון דרך Jud. 8, 11.
ויעל אבימלך הר־צלמון Jud. 9, 48.
ויעל מלאך־י׳ Jud. 13, 20.
ויעל ויגד לאביו Jud. 14, 2.
ויעל בית אביהו Jud. 14, 19.
ויעל האיש אלקנה 1 Sam. 1, 21.
ויעל נחש העמוני 1 Sam. 11, 1.
ויעל מן־הגלגל גבעת 1 S. 13, 15.
ויעל יונתן על־ידיו 1 Sam. 14, 13.
ויעל שאול מאחרי פלשתים 1 S 14, 46
ויעל דוד משם 1 Sam. 24, 1.
ויעל דוד ואנשיו 1 Sam. 27, 8.
ויעל שם דוד 2 Sam. 2, 2.
ויעל אביתר 2 Sam. 15, 24.
ויעל על־עלית השער 2 Sam. 19, 1.
ויעל כל־איש ישראל 2 Sam. 20, 2.
ויעל דוד כדבר־גד 2 Sam. 24, 19.
ויעל בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 34.
ויעל על־המזבח 1 Reg. 12, 32 (bis).
ויעל על־המזבח 1 Reg. 12, 33.
ויעל בעשה מלך־ישראל 1 Rg. 15, 17.
ויעל ויבט 1 Reg. 18, 43.
ויעל ויצר על־שמרון 1 Reg. 20, 1.
ויעל אפקה למלחמה 1 Rg. 20, 26.
ויעל מלך־ישראל 1 Reg. 22, 29.
ויעל אליו והנה ישב 2 Reg. 1, 9.
ויעל ויבא שר־החמשים 2 Rg. 1, 13.
ויעל אליהו בסערה 2 Reg. 2, 11.
ויעל משם בית־אל 2 Reg. 2, 23.
ויעל וישכב על־הילד 2 Reg. 4, 34.
ויעל ויגהר עליו 2 Reg. 4, 35.
ויעל ויצר על־שמרון 2 Reg. 6, 24.
ויעל ספר המלך 2 Reg. 12, 11.
ויעל מעל ירושלם 2 Reg. 12, 19.
ויעל יהואש מלך־ישראל 2 Rg. 14. 11
ויעל מנחם בן־גדי 2 Reg. 15, 14.

ויעל מלך אשור 2 Reg. 16, 9.
ויעל מלך־אשור 2 Reg. 17, 5.
ויעל שמרון 2 Reg. 17, 5.
ויעל בית י׳ ויפרשהו 2 Rg. 19, 14.
ויעל המלך בית־י׳ 2 Reg. 23, 2.
ויעל בראשונה יואב 1 Chr. 11, 6.
ויעל דויד וכל־ישראל 1 Chr. 13, 6.
ויעל דויד בדבר־גד 1 Chr. 21, 19.
ויעל שישק מלך־מצרים 2 Chr. 12, 9.
ויעל מלך־ישראל 2 Chr. 18, 28.
ויעל יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 21.
ויעל בית י׳ 2 Chr. 29, 20.
ויעל המלך בית־י׳ 2 Chr. 34, 30.
ויעל בית י׳ Jes. 37, 14.
ויעל כיונק לפניו Jes. 53, 2.
ויעל כבוד י׳ Ez. 11, 23.
ויעל מעלי המראה Ez. 11, 24.
ויעל במעלתו Ez. 40, 6.
ויעל ׀ מעל ליונה Jon. 4, 6.
3 impf. ap.: וַיַּעַל *p.*
מוריד שאול ויעל 1 Sam. 2, 6.
3 impf. c. s.: יַעֲלֶנָּה
ופריץ חיות בל־יעלנה Jes. 35, 9.
3 impf. fem.: תַּעֲלֶה
אם־תעלה חמת המלך 2 S. 11, 20.
רוח המושל תעלה Eccl. 10, 4.
קוץ שמיר תעלה Jes. 32, 13.
תעלה על־לבבכם Jer. 51, 50.
כי־תעלה בבל השמים Jer. 51, 53.
תעלה חמתי באפי Ez. 38, 18.
מצרים לא־תעלה Zach. 14, 18.
3 impf. fem.: וַתַּעֲלֶה
ותעלה ותצא מרכבה 1 Rg. 10, 29.
ותעלה המלחמה 1 Reg. 22, 35.
ותעלה על־לבו Jer. 44, 21.
3 impf. f. ap.: וְתַעַל
ותעל צחנתו Joel 2, 20.
3 fem. ap.: וַתַּעַל *p.*
ותמלא כדה ותעל Gn. 24, 16.
3 fem. ap.: וַתַּעַל
ותעל שועתם אל־האלהים Ex. 2, 23.
ותעל הצפרדע ותכס Ex. 8, 2.
ותעל השלו ותכס Ex. 16, 13.
ותעל שכבת הטל Ex. 16, 14.
ותעל עמו דבורה Jud. 4, 10.
ותעל האש מן־הצור Jud. 6, 21.
ותעל שועת העיר 1 Sam. 5, 12.
ותעל ותשכבהו 2 Reg. 4, 21.
ותעל המלחמה 2 Chr. 18, 34.
ותעל ארוכה למלאכה 2 Chr. 24, 13.
1 impf. pl.: נַעֲלֶה
ויאמרו לא נעלה Num. 16, 12.
תנקר לא נעלה Num. 16, 14.
במסלה נעלה Num. 20, 19.
הדרך אשר נעלה Dt. 1, 22.
אנחנו נעלה ונלחמנו Dt. 1, 41.
ולא נעלה אליהם 1 Sam. 14, 9.
אי־זה הדרך נעלה 2 Reg. 3, 8.
נעלה ביהודה ונקיצנה Jes. 7, 6.
1 impf. pl.: וְנַעֲלֶה
ונקומה ונעלה בית־אל Gn. 35, 3.
קומה ונעלה עליהם Jud. 18, 9.
לכו ׀ ונעלה אל־הר־י׳ Jes. 2, 3.
קומו ונעלה בצהרים Jer. 6, 4.
קומו ונעלה בלילה Jer. 6, 5.
קומו ונעלה ציון Jer. 31, 6.
לכו ׀ ונעלה אל־הר־י׳ Mich. 4, 2.
1 impf. pl.: וְנַעַל *ap.*
ונפן ונעל דרך הבשן Dt. 3, 1.
2 impf. pl.: תַּעֲלוּ
אל־תעלו כי אין י׳ Num. 14, 42.
לא תעלו ולא־תלחמו Dt. 1, 42.
כה אמר י׳ לא־תעלו 1 Rg. 12, 24.
כה אמר י׳ לא־תעלו 2 Chr. 11, 4.
ואל־תעלו בית און Hos. 4, 15.

Digitized by Google

2 *impf. pl.:* וַתַּעֲלוּ
Dt. 1, 43. ותזדו ותעלו ההרה
3 *impf. pl.:* יַעֲלוּ
Ex. 7, 29. יעלו הצפרדעים
Ex. 19, 13. המה יעלו בהר
Ex. 24, 2. והעם לא יעלו עמו
Lev. 2, 12. לא־יעלו לריח ניחח
Jos. 7, 3. יעלו ויכו את־העי
Jud. 6, 5. כי הם ומקניהם יעלו
1 Rg. 6, 8. ובולים יעלו על־התיכנה
2 Rg. 23, 9. אך לא יעלו כהני הבמות
Job. 6, 19. יעלו בתהו ויאבדו
Ps. 104, 8. יעלו הרים ירדו בקעות
Ps. 107, 26. יעלו שמים
Jes. 40, 31. יעלו אבר כנשרים
Jes. 60, 7. יעלו על־רצון מזבחי
Ez. 38, 10. יעלו דברים על־לבבך
Ez. 40, 22. ורבמעלות שבע יעלו־בו
Ez. 40, 49. אשר יעלו אליו
Joel 2, 7. יעלו חומה
Joel 2, 9. בבתים יעלו
Joel 4, 9. יעלו כל אנשי המלחמה
Am. 9, 2. ואם־יעלו השמים
Zach. 14, 18. אשר לא יעלו לחג
Zach. 14, 19. לא יעלו לחג
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲלוּ
Jos. 4, 16. ויעלו מן־הירדן
Joel 4, 12. יעורו ויעלו הגוים
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲלוּ
Gn. 45, 25. ויעלו ממצרים
Gn. 50, 7. ויעלו אתו כל־עבדי
Num. 13, 21. ויעלו ויתרו את־הארץ
Num. 13, 22. ויעלו בנגב
Num. 14, 40. ויעלו אל־ראש־ההר
Num. 20, 27. ויעלו על־הר ההר
Num. 21, 33. ויפנו ויעלו דרך הבשן
Num. 32, 9. ויעלו עד־נחל אשכול
Dt. 1, 24. ויפנו ויעלו ההרה
Jos. 7, 2. ויעלו האנשים
Jos. 7, 4. ויעלו מן־העם שמה
Jos. 10, 5. ויעלו חמשת מלכי
Jos. 19, 47. ויעלו בני־דן וילחמו
Jud. 1, 22. ויעלו בית־יוסף גם־הם
Jud. 4, 5. ויעלו אליה בני ישראל
Jud. 6, 35. ויעלו לקראתם
Jud. 9, 51. ויעלו על־גג המגדל
Jud. 15, 9. ויעלו פלשתים ויחנו
Jud. 16, 5. ויעלו אליה סרני פלשתים
Jud. 16, 8. ויעלו־לה סרני פלשתים
Jud. 16, 31. ויעלו ויקברו אותו
Jud. 18, 12 ויעלו ויחנו בקרית יערים
Jud. 18, 17. ויעלו חמשת האנשים
Jud. 20, 18. ויקמו ויעלו בית־אל
Jud. 20, 23. 30. ויעלו בני־ישראל
Jud. 20, 26. ויעלו כל־בני ישראל
1 Sam. 7, 7. ויעלו סרני־פלשתים
1 Sam. 9, 14. ויעלו העיר
1 Sam. 13, 5. ויעלו ויחנו במכמש
1 S. 23, 19. ויעלו זפים אל־שאול
1 Sam. 25, 13. ויעלו אחרי דוד
2 Sam. 5, 17. ויעלו כל־פלשתים
2 Sam. 17, 21. ויעלו מהבאר
2 Sam. 23, 9. ויעלו איש ישראל
1 Rg. 1, 40. ויעלו כל־העם אחריו
1 Reg. 1, 45. ויעלו משם שמחים
2 Rg. 18, 17. ויעלו ויבאו ירושלם
2 Reg. 18, 17. ויעלו ויבאו ויעמדו
1 Chr. 14, 8. ויעלו כל־פלשתים לבקש
1 Chr. 14, 11. ויעלו בבעל־פרצים
2 Chr. 1, 17. ויעלו ויצאו
2 Chr. 21, 17. ויעלו ביהודה ויבקעוה
Esr. 7, 7. ויעלו מבני־ישראל
Jer. 26, 10. ויעלו מבית־המלך
Jer. 37, 5. ויעלו מעל ירושלם
3 *impf. pl. f.:* תַּעֲלֶינָה
Jes. 65, 17. ולא תעלינה על־לב

3 *impf. pl. f.:* וַתַּעֲלֶינָה
Dan. 8, 8. ותעלינה חזות ארבע
Nif-al: נַעֲלָה 3 *perf.*
Num. 10, 11. נעלה הענן
2 S. 2, 27. כי אז מהבקר נעלה העם
Ps. 47, 10. מגני־ארץ מאד נעלה
Ez. 9, 3. נעלה מעל הכרוב
3 *perf.:* וְנַעֲלָה
Num. 9, 21 (bis). ונעלה הענן
2 *perf.:* נַעֲלֵיתָ
Ps. 97, 9. נעלית על־כל־אלהים
inf. constr.: הַעֲלוֹת
Num. 9, 17. העלות הענן
Esr. 1, 11. עם העלות הגולה
inf. constr.: בְּהַעֲלוֹת
Jer. 37, 11. בהעלות חיל הכשדים
inf. constr.: וּבְהַעֲלוֹת
Ez. 40, 36. ובהעלות הענן
inf. c. suff.: הַעֲלֹתוֹ
Ez. 40, 37. עד־יום העלתו
inf. c. suff.: וּבְהַעֲלֹתוֹ
Num. 9, 22. ובהעלתו יסעו
impt. pl.: הַעֲלוּ
Num. 16, 24. העלו מסביב
3 *imperf.:* יַעֲלֶה
Ex. 40, 37. ואם־לא יעלה הענן
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲלוּ
Num. 16, 27. ויעלו מעל משכן
Jer. 37, 5. ויעלו מעל ירושלם
2 *impf. pl.:* וְתַעֲלוּ
Ez. 36, 3. ותעלו על־שפת לשון
Hif-il: הֶעֱלָה 3 *perf.*
Num. 8, 3. העלה נרתיה
1 Sam. 12, 6. העלה את־אבותיכם
2 Sam. 2, 3. העלה דוד איש וביתו
1 Reg. 9, 15. העלה המלך שלמה
2 Reg. 17, 4. ולא־העלה מנחה
2 Rg. 17, 36 כי אם־את־י׳ אשר העלה
2 Chr. 1, 4. העלה דויד מקריית ערים
2 Chr. 8, 11. בת־פרעה העלה שלמה
2 Chr. 8, 12. אז יעלה שלמה עלות
Esr. 1, 11. העלה ששבצר
Jer. 16, 14. 15. העלה את־בני ישראל
Jer. 23, 7. 8. חי־י׳ אשר העלה
Hos. 12, 14. ובנביא העלה י׳
3 *perf.:* וַהֶעֱלָה
Hab. 1, 15. כלה בחכה העלה
3 *perf.:* וְהֶעֱלָה
Gn. 50, 24. והעלה אתכם מן הארץ
Ex. 25, 37. והעלה את־נרתיה
Lev. 14, 20. והעלה הכהן את־העלה
1 Reg. 9, 25. והעלה שלמה שלש
Job. 1, 5. והעלה עלות מספר כלם
3 *perf. c. s.:* וַהֶעֱלָנִי
Ex. 32, 1. 23. העלנו מארץ מצרים
Jud. 6, 13. ממצרים העלנו י׳
3 *perf. c. s.:* וַהֶעֱלָהּ
Neh. 9, 18. זה אלהיך אשר העלך
3 *prf. fem.:* וְהַעֲלָתָה
1 S. 2, 19 והעלתה לו מימים ימימה
3 *prf. f. c. s.:* הֶעֱלָתַם
Jos. 2, 6. ותיא העלתם הגגה
2 *perf. masc.:* הֶעֱלִיתָ
Ex. 32, 7. העלית מארץ מצרים
2 *perf.:* הֶעֱלִיתָ
Ex. 33, 1. העלית מארץ מצרים
Num. 14, 13. כי־העלית בכחך
Ps. 30, 4. העלית מן־שאול נפשי
2 *perf.:* וְהַעֲלִיתָ
Ex. 40, 4. והעלית את־נרתיה
2 *perf.:* וְהַעֲלִיתָ
Dt. 27, 6. והעלית עליו עלות לי׳
Jud. 6, 26. והעלית עולה

Jer. 38, 10. והעלית את־ירמיהו
2 *perf. c. s.:* הֶעֱלִיתַנִי
Ex. 17, 3. למה זה העליתני
Num. 16, 13. המעט כי העליתני
2 *perf. fem.:* הֶעֱלִית
Jes. 57, 6. העלית מנחה
1 *perf.:* הֶעֱלֵיתִי
Jud. 6, 8. אנכי העליתי אתכם
1 Sam. 10, 18. העליתי את־ישראל
1 Chr. 17, 5. מן־היום אשר העליתי
Am. 2, 10. ואנכי העליתי אתכם
Am. 3, 1. העליתי מארץ מצרים
Am. 9, 7. את־ישראל העליתי
1 *perf.:* וְהַעֲלֵיתִי
Ez. 26, 3. והעליתי עליך גוים רבים
Ez. 37, 6. והעליתי עליכם בשר
Ez. 37, 12. והעליתי אתכם
Am. 8, 10 והעליתי על־כל־מתנים שק
1 *perf. c. s.:* הֶעֱלֵתִיךָ
Mich. 6, 4. כי העלתיך
1 *prf. c. s.:* וְהַעֲלֵיתִיךָ
Ez. 29, 4. והעליתיך מתוך יאריך
Ez. 39, 2. והעליתיך מירכתי צפון
1 *prf. c. s.:* וְהַעֲלִיתִיהוּ
Jud. 11, 31. והעליתיהו עולה
1 *prf. c. s.:* וְהַעֲלִיתִים
Jer. 27, 22. והעליתים והשבותים
3 *perf. pl.:* הֶעֱלוּ
Jos. 24, 32. אשר־העלו בני־ישראל
1 Sam. 6, 14. העלו עלה לי׳
1 Sam. 6, 15. העלו עלות
2 Chr. 5, 5. העלו אתם הכהנים
2 Chr. 29, 7. ועלה לא־העלו בקדש
Thr. 2, 19. העלו עפר על־ראשם
Ez. 14, 3. העלו גלוליהם על־לבם
3 *perf. pl.:* וְהֶעֱלוּ
Ez. 16, 40. והעלו עליך קהל
Ez. 43, 24. והעלו אותם עלה לי׳
3 *pf. pl. c. s.:* הֶעֱלוּךָ
Ex. 32, 4. 8. העלוך מארץ מצרים
1 Reg. 12, 28. אשר העלוך מארץ
3 *pf. pl. c. s.:* וְהֶעֱלוּךָ
Ez. 32, 3. והעלוך בחרמי
2 *pf. pl.:* וְהֶעֱלִיתֶם, וַהֲעֲלִיתֶם
Gn. 50, 25. והעלתם את־עצמתי
Ex. 13, 19. והעליתם את עצמתי
1 Chr. 15, 12. והעליתם את ארון י׳
Job. 42, 8. והעליתם עלה בעדכם
2 *prf. pl. c. s.:* הֶעֱלִיתָנוּ
Num. 20, 5. ולמה העליתנו ממצרים
Num. 21, 5. למה העליתנו ממצרים
part. masc.: מַעֲלֶה
1 Sam. 7, 17. שמואל מעלה העולה
Ps. 135, 7. מעלה נשאים
Jes. 8, 7. הנה אדני מעלה עליהם
Jer. 33, 6. הנני מעלה־לה ארפה
Jer. 33, 18. מעלה עולה ומקטיר
Jer. 48, 35. מעלה במה
Nah. 3, 3. פרש מעלה
part. constr.: מַעֲלֵה
Lev. 11, 4. 5. כי־מעלה גרה הוא
Dt. 14, 7. מעלה גרה המה
Jes. 66, 3. מעלה מנחה דם־חזיר
part. masc.: וּמַעֲלֶה
Jer. 50, 9. אנכי מעיר ומעלה
part. masc.: הַמַּעֲלֶה
Lev. 11, 45. כי אני י׳ המעלה אתכם
Jos. 24, 17. הוא המעלה אתנו
2 Sam. 1, 24. המעלה עדי זהב
2 Reg. 17, 7. המעלה אתם מארץ
Esr. 4, 2. המעלה אותנו פה
Jer. 2, 6. המעלה אתנו מארץ
prt m. c. s.: הַמַּעֲלֶךָ
Dt. 20, 1. המעלך מארץ מצרים

Ps. 81, 11. המעלך מארץ מצרים
part. c. s.: הַמַּעֲלֵם
Jes. 63, 11. איה המעלם מים
part. pl.: מַעֲלִים
2 Sam. 6, 15. בית ישראל מעלים
1 Chr. 15, 28. וכל ישראל מעלים
2 Chr. 24, 14. מעלים עלות בבית־י׳
prt. pl. constr.: מַעֲלֵי
Lev. 11, 4. ממעלי הגרה
Dt. 14, 7. ממעלי הגרה
part. fem.: מַעֲלָה *sg.*
Lev. 11, 26. וגרה אינה מעלה
p. f. constr.: מַעֲלַת
Lev. 11, 3. מעלת גרה בבהמה
Lev. 11, 6. כי־מעלת גרה הוא
Dt. 14, 6. מעלת גרה בבהמה
inf. abs.: הַעֲלֵה
Ez. 23, 46. העלת עליהם קהל
inf. constr.: הַעֲלוֹת
1 Chr. 23, 31. ולכל העלות עלות לי׳
inf. constr.: וְהַעֲלוֹת
1 Chr. 21, 24. והעלות עולה חנם
2 Chr. 35, 16. והעלות עלות על מזבח
inf. constr.: בְּהַעֲלוֹת
2 Rg. 2, 1. בהעלות י׳ את־אליהו
2 Chf. 35, 14. בהעלות העולה
Ez. 26, 19. בהעלות עליך את־התהום
inf. constr.: וּבְהַעֲלֹת
Ex. 30, 8. ובהעלת אהרן
inf. constr.: כְּהַעֲלוֹת
Ez. 26, 3. כהעלות הים
inf. constr.: לְהַעֲלוֹת
Ex. 27, 20. להעלת נר תמיד
Lev. 24, 2. להעלת נר תמיד
Jos. 22, 23. להעלות עליו עולה
1 S. 10, 8. ירד אליך להעלות עלות
1 S. 13, 10. ככלתו להעלות העלה
1 S. 28, 15. למה הרגזתני להעלות
2 Sam. 6, 2. מבעלי יהודה להעלות
1 Reg. 8, 1. להעלות את־ארון
1 Chr. 13, 6. להעלות משם את ארון
1 Chr. 15, 3. 14. להעלות את־ארון י׳
1 Chr. 15, 25. להעלות את־ארון
1 Chr. 16, 40. להעלות עלות לי׳
2 Chr. 5, 2. להעלות את־ארון
2 Chr. 8, 13. להעלות כמצות משה
2 Chr. 23, 18. להעלות עלות י׳ ככתוב
2 Chr. 29, 21. להעלות על־מזבח י׳
2 Chr. 29, 27. להעלות העלה להמזבח
2 Chr. 29, 29. וככלות להעלות כרעו
Esr. 3, 2. להעלות עליו עלות
Esr. 3, 6. חחלו להעלות
Ez. 24, 8. להעלות חמה
Ez. 43, 18. להעלות עליו עולה
inf. constr: מֵהַעֲלוֹת
2 S. 6, 18. ויכל דוד מהעלות העולה
1 Chr. 16, 2. מהעלות העלה
inf. c. s.: הַעֲלוֹתִי
1 Sam. 8, 8. מיום העלתי אותם
2 S. 7, 6 למיום העלתי את־בני ישראל
Jer. 11, 7. ביום העלותי אותם
inf. c. s.: וּבְהַעֲלוֹתִי
Ez. 37, 13. ובהעלותי אתכם
inf. c. s.: בְּהַעֲלֹתְךָ
Num. 8, 2. בהעלתך את־הנרת
inf. c. s.: וְלְהַעֲלֹתוֹ
Ex. 3, 8. ולהעלתו מן־הארץ ההוא
inf. c. suff.: לְהַעֲלוֹתָם
Jud. 20, 38. להעלותם משאת העשן
impt. sg.: הַעַל
Ex. 33, 12. העל את־העם הזה
impt. sg.: וְהַעַל
Ex. 8, 1. והעל את־הצפרדעים
Num. 20, 25. והעל אתם הר ההר

Digitized by Google

וְהַעֲלֵהוּ impt. c. s.:
Gn. 22, 2. והעלהו שם לעלה
הַעֲלוּ impt. pl.:
1 Sam. 6, 21. רדו העלו ארו אליכם
1 Sam. 19, 15. חעלו אתו במטה
Jer. 51, 27. העלו־סוס כילק סמר
הַעֲלִי impt. fem.: sg.
1 Sam. 28, 11. שמואל העלי־לי
וְהַעֲלִי impt. fem.: sg.
1 S. 28, 8. והעלי לי את אשר־אמר
אַעֲלֶה 1 imperf.:
Ex. 3, 17. אעלה אתכם מעני
Jud. 2, 1. אעלה אתכם ממצרים
1 Sam. 28, 11. את־מי אעלה־לך
2 Sam. 24, 24. ולא אעלה ליי אלהי
Ps. 66, 15. עלות מחים אעלה־לך
Ps.137,6. אם־לא אעלה את־ירושלם
Jer. 30, 17. כי אעלה ארכה לך
Jer. 46, 8. אעלה אכסה־ארץ
וָאַעֲלֶה 1 imperf.:
1 S. 13, 12. ואתאפק ואעלה העלה
Neh. 12, 31. ואעלה את־שרי יהודה
Am. 4, 10. ואעלה באש מחניכם
וָאַעַל 1 imperf. ap.:
Num. 23, 4. ואעל פר ואיל במזבח
אַעֲלֵךְ 1 impf. c. s.:
Gn. 46, 4. ואנכי אעלך
תַּעֲלֶה 2 imperf.:
Dt. 12, 13. פן־תעלה עלתיך
Dt. 12, 14. שם תעלה עלתיך
2 Chr. 2, 15. תעלה אתם ירושלם
וַתַּעַל 2 imperf. ap.:
Jon. 2, 7. ותעל משחת חיי
תַּעֲלֵנִי 2 impf. c. s.:
Ps. 71, 20. Q'ri. חשוב תעלני
Ps. 102, 25. אל־תעלני בחצי ימי
תַּעֲלֵנוּ 2 impf. c. s.:
Ex. 33, 15. אל־תעלנו מזה
תַּעֲלֵנָּה 2 impf. c. s.:
Jud. 13, 16. ליי תעלה
יַעֲלֶה 3 imperf.:
Lev. 17, 8. אשר־יעלה עלה
1 Sam. 2, 14. אשר־יעלה המזלג
1 Reg. 3, 4. אלף עלות יעלה
1 Reg. 10, 5. אשר יעלה בית יי
1 Rg. 10, 16. יעלה על־הצנה האחת
1 Rg. 10, 17. יעלה על־המגן האחת
2 Chr. 9, 15. יעלה על־הצנה האחת
2 Chr. 9, 16. יעלה על־המגן האחת
Prv. 15, 1. ודבר־עצב יעלה־אף
Ez. 14, 4. יעלה את־גלוליו
יַעֲלֶה 3 imperf.:
Jer. 10, 13. ויעלה נשאים
וַיַּעַל 3 imperf.:
Gn. 8, 20. ויעל עלת במזבח
Ex. 40, 25. ויעל הנרת לפני יי
Ex 40, 29. ויעל עליו את־העלה
Num. 23, 2. ויעל בלק ובלעם
Num. 23, 14. 30. ויעל פר ואיל
Jud. 13, 19. ויעל על־הצור
2 S. 6, 12. ויעל את־ארון האלהים
2 S. 6, 17. ויעל דוד עלות לפני יי
2 S. 21, 13. ויעל משם את־עצמות
1 Rg. 3, 15. ויעל עלות ויעש שלמים
1 Rg. 5, 27. ויעל המלך שלמה מס
2 Rg. 16, 12. על־המזבח ויעל עליו
1 Chr. 21, 26. ויעל עלות ושלמים
2Chr.1,6. ויעל שלמה שם על־מזבח
2 Chr. 1, 6. ויעל עליו עלות אלף
2 Chr. 3, 5. ויעל עליו תמרים
2 Chr. 3, 14. ויעל עליו כרובים
2 Chr. 32, 5. ויעל על־המגדלות
2 Chr. 36, 17. ויעל עליהם את־מלך
Esr. 3, 3. ויעל עליו עלות

ויעל נשאים Jer. 51, 16.
וַיַּעֲלֵנִי 3 impf. c. s.:
Ps. 40, 3. ויעלני ׀ מבור שאון
וַיַּעֲלֵהוּ 3 impf. c. s.:
Gn. 22, 13. ויעלהו לעלה תחת בנו
Num. 22, 41. ויעלהו במות בעל
1 Sam. 7, 9. ויעלה עולה כליל לייי
1 Reg. 17, 19. ויעלהו אל־העליה
1 Rg. 20, 33. ויעלהו על־המרכבה
2 Rg. 3, 27. ויעלהו עלה על־החמה
2Rg 10,15 ויעלהו אליו אל־המרכבה
יַעֲלֵם 3 impf. c. s.:
Dt. 28, 61. יעלם יי עליך
וַיַּעֲלֵם 3 impf. c. s.:
Jud. 16, 3. ויעלם אל־ראש ההר
1 Reg. 9, 21. ויעלם שלמה למס
2 Chr. 8, 8. ויעלם שלמה למס
וַתַּעַל 3 impf. fem.:
Ez. 19, 3. ותעל אחד מגריה
וַתַּעֲלֵהוּ 3 impf. f. c. s.:
1 Sam. 1, 24. ותעלהו עמה
תַּעֲלוּ 2 impf. pl.:
Ex. 30, 9. לא־תעלו עליו קטרת
Am. 5, 22. אם־תעלו לי עלות
יַעֲלוּ 3 impf. pl.:
Neh. 10, 39. והלוים יעלו את־מעשר
Ps. 51, 21. אז יעלו על־מזבחך
Jer. 14, 12. וכי יעלו עלה ומנחה
וְיַעֲלוּ 3 impf. pl.:
Ez. 27, 30. ויעלו עפר על־ראשיהם
וַיַּעֲלוּ 3 impf. pl.:
Gn. 37, 28. וימשכו ויעלו את־יוסף
Ex. 8, 3. ויעלו את־הצפרדעים
Ex. 24, 5. ויעלו עלת ויזבחו
Ex. 32, 6. ויעלו עלת ויגשו שלמים
Jos. 7, 6. ויעלו עפר על־ראשם
Jos. 7, 24. ויעלו אתם עמק עכור
Jos. 8, 31. ויעלו עליו עלות לייי
Jud. 16, 18. ויעלו הכסף
Jud. 20, 26. ויעלו עלות ושלמים
Jud. 21, 4. ויעלו עלות ושלמים
1 Sam. 7, 1. ויעלו את־ארון יי
1 Reg. 8, 4. ויעלו את־ארון יי
1 Reg. 8, 4. ויעלו אתם הכהנים
2 Rg. 25, 6. ויעלו אתו אל־מלך בבל
1 Chr. 29, 21. ויעלו עלות לייי
2 Chr. 5, 5. ויעלו את־הארון
Jer. 38, 13. ויעלו אתו מן־הבור
Jer. 52, 9. ויעלו אתו אל־מלך בבל
וַיַּעֲלֻהוּ 3 impf. pl. c. s.:
Jud. 15, 13. ויעלוהו מן הסלע
Jer. 39, 5. ויעלהו אל־נבוכדנאצר
Hof-al: הָעֳלָה 3 perf.
Jud. 6, 28. העלה על־המזבח חבנוי
2 Chr. 20, 34. העלה על־ספר מלכי
הָעֱלָתָה 3 prf. fem.: p.
Nah. 2, 7. גלתה העלתה
Hitpa-el: הִתְעַלֶּה
יִתְעַל 3 impf. ap.:
Jer. 51, 3. ואל־יתעל בסריניו

עַל

קו עַל, ע״ו, ומוכנו כוס ונונס [הַעֲפָעָה], לכן הקס עַל, לויר הוקס גנוח, וכן מֵעַל מוס, וכשלל פקדי פתעלמו על עליון נכלב, ד״מ קל על יקריקומו, והסרכב לא־עַל [קלל] כמו לא־אֵל, ודוק. s. עַל n. m., altitudo, sublimitas (2 Sam. 23, 1. sublimiter elatus), concret. de numine supremo (Hos. 11, 7.); מֵעַל, de altitudine, desuper; לא־עַל (= לא עֶלְיוֹן), idolum. LXX. οὐδείς, εἰς οὐδέν.

ונאם הגבר הקם על 2 Sam. 23, 1.
ישובו ׀ לא על Hos. 7, 16.

עַל

ואל־על יקראהו Hos. 11, 7.

מֵעַל

ומטו השמים מעל Gn. 27, 39.
ברכת שמים מעל Gn. 49, 25.
יקרא אל־השמים מעל Ps. 50, 4.

עוֹלָה

ע״ל, והינוי עֲלוּת, ומוכנו קו קצר עולם על המוכן, קו כקצר מסתנר לי יותר, לקצר כצרף כליל ועולם לצרפס נגזות עצן, לכן קינן כליל קס [נר־אֵל־קְפַּעַר]. ולפעמים עֲלָה כמו מַעֲלָה לקמן, לוקר עדנה לעליס [עמ״נע]. נקרנוס עֲלָא והילועס עֲלָתָא עזלהו, והינוי עֲלָנָן, כלנו היקיד עֲלוּי.

n. f. (pl. עֲלוֹת), id quod ascendit h. e. ardet ac fumat, holocaustum, victima, quae tota igne absumta sursum ascendit, non tanquam oblatio (חֲטָאָה, ἀνατιθέναι). Interdum, sicut מַעֲלָה, ascensus, scala. LXX. ὁλοκαύτωμα, ὁλοκαύτωσις; κάρπωσις, ὁλο-; κάρπωμα, ὁλο-; θυσία, ἀναφορά; ἀνάβασις.

עֹלָה, עוֹלָה

ויבקע עצי עלה Gn. 22, 3.
עלה וזבחים לאלהים Ex. 18, 12.
עלה הוא ליי Ex. 29, 18.
אם־עלה קרבנו Lev. 1, 3.
עלה אשה ריח־ניחוח ליי Lev. 1, 9.
עלה הוא אשה Lev. 1, 13. 17.
מן־העוף עלה קרבנו Lev. 1, 14.
יעשה עלה כמשפט Lev. 5, 10.
עלה הוא ריח־ניחח Lev. 8, 21.
והאחד עלה Lev. 14, 22. 15, 30.
ואת־האחד עלה Lev. 14, 31. 15, 30.
אשר־יעלה עלה Lev. 17, 8.
ואילם שנים יהיו עלה Lev. 23, 18
עלה ומנחה זבח ונסכים Lev. 23, 37.
ואת־האחד עלה לייי Num. 8, 12.
עלה אר־זבח Num. 15, 3. 8.
שנים ליום עלה תמיד Num. 28, 3.
תקריבו עלה לייי Num. 28, 11.
עלה ריח ניחח Num. 28, 13.
אשה עלה לייי Num. 28, 19.
והקרבתם עולה לריח Num. 28, 27.
ועשיתם עלה לריח ניחח Nu. 29, 2.
והקרבתם עלה לייי Num. 29, 8.
והקרבתם עלה אשה Nu. 29, 13. 36.
ואם־להעלות עליו עולה Jos. 22, 23.
והעלית עולה Jud. 6, 26.
והעליתיהו עולה Jud. 11, 31.
ואם־תעשה עלה Jud. 13, 16.
לא־לקח מידנו עלה Jud. 13, 23.
העלו עלה לייי 1 Sam. 6, 14.
ויעלה עולה 1 Sam. 7, 9.
ויעלהו עלה 2 Reg. 3, 27.
עלה וזבח לאלהים 2Rg. 5, 17.
וכלדם עלה 2 Reg. 16, 15.
והעלות עולה חנם 1 Chr. 21, 24.
וגם־עולה לרב 2 Chr. 29, 35.
תכל עולה לייי Esr. 8, 35.
והעליתם עולה Job. 42, 8.
עולה וחטאה לא שאלת Ps. 40, 7.
עולה לא תרצה Ps. 51, 18.
עולה וכליל Ps. 51, 21.
וחיתו אין די עולה Jes. 40, 16.
על־דברי עולה וזבח Jer. 7, 22.
יעלו עלה ומנחה Jer. 14, 12.
עלה וזבח ומנחה Jer. 17, 26.
מעלה עולה ומקטיר Jer. 33, 18.
להעלות עליו עולה Ez. 43, 18.
והעלו אותם עלה Ez. 43, 24.
יעשה עולה לייי Ez. 45, 23.
עולה או־שלמים Ez. 46, 12.
תעשה עולה ליום לייי Ez. 46, 13.

וְעֹלָה

קטרת זרה ועלה Ex. 30, 9.
ועלה לא־העלו בקדש 2 Chr. 29, 7.

הָעֹלָה, הָעוֹלָה

את־עצי העלה Gn. 22, 6.
המזבחה על־העלה Ex. 29, 25.
ואת־מזבח העלה Ex. 30, 28. 31, 9.
את ׀ מזבח העלה Ex. 35, 16. 38, 1. 40, 6. 10.
ואת מזבח העלה Ex. 40, 29.
ויעל עליו את־העלה Ex. 40, 29.
על ראש העלה Lev. 1, 4.
והפשים את־העלה Lev. 1, 6.
על־העלה אשר על־העצים Lev. 3, 5.
אל־יסוד מזבח העלה Lev. 4, 7. 18.
על מזבח העלה Lev. 4, 10.
אשר־ישחט את־העלה Lev. 4, 24. 33.
על־קרנת מזבח העלה Lev. 4, 25.
אל־יסוד מזבח העלה Lev. 4, 25.
החטאת במקום העלה Lev. 4, 29.
על־קרנת מזבח העלה Lev. 4, 30. 34.
זאת תורת העלה Lev. 6, 2.
את־העלה על־המזבח Lev. 6, 3.
וערך עליה העלה Lev. 6, 5.
במקום אשר תשחט העלה Lev. 6, 18
אשר ישחטו את־העלה Lev. 7, 2.
עור העלה Lev. 7, 8.
ויקרב את איל העלה Lev. 8, 18.
ויקטר המזבחה על־העלה Lev. 8, 28
וישחט את־העלה Lev. 9, 12.
ואת־העלה המציאו אליו Lev. 9, 13.
ויקטר על־העלה Lev. 9, 14.
ויקרב את־העלה Lev. 9, 16.
את־העלה ואת־החלבים Lev. 9, 24.
ואת־העלה במקום הקדש Lev 14, 13
ואחר ישחט את־העלה Lev. 14, 19.
והעלה הכהן את־העלה Lev. 14, 20.
על־העלה או לזבח Num. 15, 5.
מעלה העולה 1 Sam. 7, 10.
הגשו אלי העלה 1 Sam. 13, 9.
ויעל העלה 1 Sam. 13, 9.
להעלות העלה 1 Sam. 13, 10.
ואעלה העלה 1 Sam. 13, 12.
מהעלות העולה 2 Sam. 6, 18.
כי־עשה שם את־העלה 1 Reg. 8, 64.
את־העלה ואת־המנחה 1 Rg. 8, 64.
ויצקו על־העלה 1 Reg. 18, 34.
ותאכל את־העלה 1 Reg. 18, 38.
ככלתי ׀ לעשות העלה 2 Rg. 10, 25.
על־מזבח חעולה 1 Chr. 6, 34.
ויכל דויד מהעלות העלה 1 Chr. 16, 2
על־מזבח העלה 1 Chr. 16, 40.
על מזבח העלה 1 Chr. 21, 26.
ומזבח העלה בעת ההיא 1 Chr. 21, 29
את־מעשה העולה 2 Chr. 4, 6.
ותאכל העלה והזבחים 2 Chr. 7, 1.
להכיל את־העלה 2 Chr. 7, 7.
ואת־מזבח העולה 2 Chr. 29, 18.
העולה והחטאת 2 Chr. 29, 24.
להעלות העלה להמזבח 2 Chr. 29, 27.
ובעת החל העולה 2 Chr. 29, 27.
עד לכלות העלה 2 Chr. 29, 28.
ויחי מספר העלה 2 Chr. 29, 32.
ויסירו העלה 2 Chr. 35, 12.
בהעלות העולה 2 Chr. 35, 14.
שם ידיחו את־העלה Ez. 40, 38.
העולה והחטאת והאשם Ez. 40, 39.
אשר ישחטו את העולה Ez. 40, 42.
ישחטו את־העולה Ez. 44, 11.
העולה ואת־השלמים Ez. 45, 17.

וְהָעֹלָה

והעלה והשלמים Lev. 9, 22.
והעלה אשר־יקרב Ez. 46, 4.

בָּעוֹלָה

שנא גזל בעולה Jes. 61, 8.

כָּעֹלָה

כחטאת כעלה Ez. 45, 25.

Digitized by Google

לְעֹלָה
Gn. 22, 2. והעלהו שם לעלה
Gn. 22, 7. ואיה השה לעלה
Gn. 22, 8. יראה־לו השה לעלה
Gn. 22, 13. ויעלהו לעלה
Lev. 1, 10. או מן־הצאן לעלה
Lev. 5, 7. אחד לחטאת ואחד לעלה
Lev. 9, 2. ואיל לעלה תמימם
Lev. 9, 3. בני־שנה תמימם לעלה
Lev. 12, 6. כבש בן־שנתו לעלה
Lev. 12, 8. אחד לעלה
Lev. 16, 3. ואיל לעלה
Lev. 16, 5. ואיל אחד לעלה
Lev. 22, 18. אשר יקרבו ליי לעלה
Lev. 23, 12. בן־שנתו לעלה ליי
Num. 6, 11. אחד לחטאת ואחד לעלה
Num. 6, 14. תמים אחד לעלה
Num. 7, 15. 21. 33. בן־שנתו לעלה
39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
Num. 15, 24. אחד לעלה לריח ניחח
Jos. 22, 26. 28. לא לעולה ולא לזבח
Jos. 22, 29. לעלה למנחה ולזבח
1 Chr. 22, 1. מזבח לעלה לישראל
2 Chr. 29, 32. לעלה ליי
2 Chr. 31, 2. לעלה ולשלמים

לְעֹלָה
Lev. 7, 37. זאת התורה לעלה
Num. 7, 87. כל־הבקר לעלה
2 Sam. 24, 22. ראה הבקר לעלה
2 Chr. 29, 35. ובנסכים לעלה
Ez. 40, 42. וארבעה שלחנות לעולה

וְלָעוֹלָה
Ez. 45, 15. ולעולה ולשלמים

עוֹלַת, עֹלַת *constr.:*
Ex. 29, 42. עלת תמיד לדרתיכם
Lev. 7, 8. המקריב את־עלת איש
Lev. 9, 17. מלבד עלת הבקר
Lev. 16, 24. עלתו ואת־עלת העם
Num. 28, 6. עלת תמיד העשיה
Num. 28, 10. עלת שבת בשבתו
Num. 28, 10. על־עלת התמיד
Num. 28, 14. זאת עלת חדש
Num. 28, 15. על־עלת התמיד
Num. 28, 23. מלבד עלת הבקר
Num. 28, 24. על־עולת התמיד
Num. 28, 31. מלבד עלת התמיד
Num. 29, 6. מלבד עלת החדש
Num. 29, 16. מלבד עלת התמיד
19. 22. 25. 28. 31. 34. 38.
2 Reg. 16, 15. את־עלת הבקר
2 Reg. 16, 15. ואת־עלת המלך
2 Reg. 16, 15. ואת עלת כל־עם
Esr. 3, 5. ואחרי־כן עלת תמיד
Ez. 46, 15. בבקר עולת תמיד

וְעֹלַת *constr.:*
Num. 29, 6. ועלת התמיד ומנחתה
Num. 29, 11. ועלת התמיד
Esr. 3, 4. ועלת יום ביום

לְעֹלַת *constr.:*
Num. 28, 23. אשר לעלת התמיד

וּלְעוֹלַת *constr.:*
Neh. 10, 34. ולשרפת התמיד

עֹלָתְךָ *cum suff.:* *p.*
Lev. 9, 7. את־חטאתך ואת־עלתך
Num. 23, 3. התיצב על־עלתך
Num. 23, 15. התיצב כה על־עלתך

וְעוֹלָתְךָ *cum suff.:*
Ps. 20, 4. ועולתך ידשנה סלה

עוֹלָתוֹ *cum suff.:*
Lev. 16, 24. עלתו ואת־עלת העם
Num. 6, 16. את־חטאתו ואת־עלתו
Num. 23, 6. והנה נצב על־עלתו
Num. 23. 17. והנו נצב על־עלתו
2 Reg. 16, 13. ויקטר את־עלתו
Ez. 46, 2. עולתו ואת־שלמיו
Ez. 46, 12. ועשה את־עלתו

וְעֹלָתוֹ *cum suff.:*
1 Reg. 10, 5. ומשקיו ועלתו

עֹלָתָם *cum suff.:*
Lev. 10, 19. ואת־עלתם לפני ייי

עֹלֹת, עוֹלוֹת *pl.:*
Gn. 8, 20. ויעל עלת
Ex. 24, 5. ויעלו עלת ויזבחו
Ex. 32, 6. ויעלו עלת ויגשו
Jos. 8, 31. ויעלו עליו עלות
Jud. 20, 26. ויעלו עלות
Jud. 21, 4. ויעלו עלות ושלמים
1 Sam. 6, 15. העלו עלות ויזבחו
1 Sam. 10, 8. להעלות עלות
2 Sam. 6, 17. עלות לפני ייי
2 Sam. 24, 24. עלות חנם
2 Sam. 24, 25. ויעל עלות ושלמים
1 Reg. 3, 4. אלף עלות יעלה
1 Reg. 3, 15. ויעל עלות
1 Reg. 9, 25. בשנה עלות ושלמים
1 Chr. 16, 1. ויקריבו עלות ושלמים
1 Chr. 16, 40. והעלות עלות
1 Chr. 21, 26. ויעל עלות ושלמים
1 Chr. 23, 31. העלות עלות ליי
1 Chr. 29, 21. ויעלו עלות ליי
2 Chr. 1, 6. ויעל עליו עלות אלף
2 Chr. 8, 12. אז העלה שלמה עלות
2 Chr. 13, 11. ומקטרים ליי עלות
2 Chr. 23, 18. להעלות עלות ליי
2 Chr. 24, 14. מעלים עלות בבית־יי
2 Chr. 29, 31. וכל־נדיב לב עלות
2 Chr. 30, 15. ויביאו עלות בית ייי
2 Chr. 35, 16. עלות על מזבח ייי
Esr. 3, 2. להעלות עליו עלות
Esr. 3, 3. ויעל עליו עלות ליי
Esr. 3, 3. עלות לבקר
Esr. 3, 6. החלו להעלות עלות ליי
Esr. 8, 35. הקריבו עלות
Job. 1, 5. והעלה עלות
Ps. 66, 15. עלות מחים
Jes. 1, 11. שבעתי עלות אילים
Jer. 19, 5. עלות לבעל
Am. 5, 22. אם־תעלו־לי עלות

וְעֹלוֹת *pl.:*
Ex. 10, 25. תתן בידינו זבחים ועלת
2 Rg. 10, 24. לעשות זבחים ועלות
2 Chr. 2, 3. ועלות לבקר ולערב

הָעֹלוֹת *pl.:*
2 Chr. 7, 7. כי־עשה שם העלות
2 Chr. 29, 34. לחפשים את־כל־העלות
Ez. 45, 17. ועל־הנשיא יהיה העלות

וְהָעֹלוֹת *pl.:*
2 Chr. 31, 3. והעלות לשבתות

בָּעוֹלוֹת *pl.:*
1 Sam. 15, 22. החפץ ליי בעלות
Ps. 66, 13. אבוא ביתך בעלות
Mich. 6, 6. האקדמנו בעלות

לָעֹלוֹת *pl.:*
1 Chr. 21, 13. נתתי הבקר לעלות
2 Chr. 31, 3. מן־רכושו לעלות

לְעֹלוֹת *pl.:*
2 Chr. 31, 3. לעלות הבקר והערב

מֵעֹלוֹת *pl.:*
Hos. 6, 6. ודעת אלהים מעלות

בְּעֹלוֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
Jos. 22, 27. בעלותינו ובזבחינו

עֹלֹתֶיךָ *pl. c. suff.:*
Ex. 20, 24. עלתיך ואת־שלמיך
Dt. 12, 13. פן־תעלה עלתיך
Dt. 12, 14. שם תעלה עלתיך
Dt. 12, 27. ועשית עלתיך הבשר
Jes. 43, 23. לא־הביאת לי שה עלתיך

וְעוֹלֹתֶיךָ *pl. c. suff.:*
Ps. 50, 8. ועולתיך לנגדי תמיד

עוֹלֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
Num. 10, 10. בחצצרת על עלתיכם
Dt. 12, 6. והבאתם שמה עלתיכם
Dt. 12, 11. עלתיכם וזבחיכם
Jer. 6, 20. עלתיכם לא לרצון
Jer. 7, 21. עלתיכם ספו
Ez. 43, 27. עלותיכם ואת־שלמיכם

לְעֹלֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
Num. 29, 39. לעלתיכם ולמנחתיכם

עֹלָתוֹ *pl. c. suff.:*
Ez. 40, 26. ומעלות שבעה עלותו

עוֹלֹתֵיהֶם *pl. c. suff.:*
Jes. 56, 7. עולתיהם וזבחיהם

עֲלָה
ר"ת נתתי כמו עֲלָה נעניי, כלי הפרט המכוון.
n. f. aram., hebraico עֹלָה congruens. LXX. ὁλοκαύτωμα.

לַעֲלָוָן *pl.:*
Esr. 6, 9. לעלון ו לאלה שמיא

עֲלִיוֹן
ר"ת, ולנקני עֲלִיוֹנָה, וסימנן רס ומכופס נגוד וכפף [הָמָן, ערסָנֵתָא], ד"ת שלג, ד', שלהיס עליון, ולפעמים עליון לנד הסמנת סרס והנגוד, ולפעמים שלת עליון ניון לדגר המכופס למטפ, ד"ת והכיח הוס יהיס עליון. וכשפת קרת קדפת עליונים ועליונות הרמון שליס ושלות, ונסרכב פריעיס כמנת שס עֲבַדְעֲלִיוֹנִים [*Abdalonim*], וכן שלת פ' לוני הגבלי, כתער קרפה נסככת שכויני פ'.
adj. m. (f. עֲלִיוֹנָה), excelsus, supremus, quacunque ratione, situ (spec. de eo, quod ad exemplum propositum est) vel dignitate, de templo, hominibus et elative, saepe absol., de Deo. Etiam punice Ἑλιοῦν = ὕψιστος (Philo-Bybl., v. Eus. Praep. I, 10.), *Alonim valonut* (h. e. עֲלִיוֹנִים וְעֲלִיוֹנוּת Poenulus V. 1, 1.). *Abdalonim*, n. pr. (= עֲבֶד עֲלִיוֹנִים). LXX. ἀνώτερος, ἄνω-, ἐπ-, ὑπερ-; ὑψηλός, ὕψιστος; ὑπερῷον; πατρῶος.

עֶלְיוֹן *adj. masc.:*
Gn. 14, 18. והוא כהן לאל עליון
Gn. 14, 19. ברוך אברם לאל עליון
Gn. 14, 20. וברוך אל עליון
Gn. 14, 22. אל עליון קנה שמים
Num. 24, 16. וידע דעת עליון
Dt. 26, 19. ולתתך עליון
Dt. 28, 1. ונתנך יי אלהיך עליון
Dt. 32, 8. בהנחל עליון גוים
Jos. 16, 5. עד־בית חרון עליון
1 Rg. 9, 8. והבית הזה יהיה עליון
2 Chr. 7, 21. אשר־היה עליון
Ps. 7, 18. ואזמרה שם־יי עליון
Ps. 9, 3. אזמרה שמך עליון
Ps. 21, 8. ובחסד עליון בל־ימום
Ps. 46, 5. קדש משכני עליון
Ps. 47, 3. כי־יי עליון נורא
Ps. 57, 3. אקרא לאלהים עליון
Ps. 77, 11. שנות ימין עליון
Ps. 78, 17. למרות עליון בציה
Ps. 78, 35. ואל עליון גאלם
Ps. 78, 56. את־אלהים עליון
Ps. 82, 6. ובני עליון כלכם
Ps. 83, 19. עליון על־כל־הארץ
Ps. 87, 5. והוא יכוננה עליון
Ps. 89, 28. עליון למלכי־ארץ
Ps. 91, 1. ישב בסתר עליון
Ps. 91, 9. עליון שמת מעונך
Ps. 92, 2. ולזמר לשמך עליון
Ps. 97, 9. כי־אתה ו יי עליון
Ps. 107, 11. ועצת עליון נאצו
Thr. 3, 35. נגד פני עליון
Thr. 3, 38. מפי עליון לא תצא

עֶלְיוֹן *adj. masc.:*
1 Sam. 22, 14. ועליון יחן קולו
Ps. 18, 14. ועליון יחן קלו

הָעֶלְיוֹן *adj. masc.:*
Gn. 40, 17. ובסל העליון
Rg. 15, 35. את־שער בית־יי העליון
1 Chr. 7, 24. התחתון ואת־העליון
2 Chr. 8, 5. את־בית חורון העליון
2 Chr. 23, 20. בתוך־שער העליון
2 Chr. 27, 3. את־שער בית־יי העליון
2 Chr. 32, 30. מימי גיחון העליון
Neh. 3, 25. מבית המלך העליון
Jer. 20, 2. בשער בנימן העליון
Jer. 36, 10. בחצר העליון
Ez. 9, 2. מדרך־שער העליון

בָּעֶלְיוֹן *adj. masc.:*
Ps. 73, 11. ויש דעה בעליון

לָעֶלְיוֹן *adj. masc.:*
Ps. 50, 14. ושלם לעליון נדריך
Jes. 14, 14. אדמה לעליון

הָעֶלְיוֹנָה *adj. fem.:*
2 Reg. 18, 17. הברכה העליונה
Jes. 7, 3. 36, 2. הברכה העליונה
Ez. 41, 7. יעלה על־העליונה

הָעֶלְיוֹנוֹת *adj. f. pl.:*
Ez. 42, 5. והלשכות העליונות

עֲלָה
ר"ת, והסיון עֲלָה וכנכוי עֲלָתוֹ, הרכוי עֲלִים והסיון עֲלֵי. סיומן ערף לילן עולה בעכפיס, לומר סס שעולה ועופף כיוק דק ספוגי מן הלילן [בלאָטע], כי לשרש עלה ג"כ סיכוון של נימוקי. לכן מלת עלה ג"כ כשם הסין, לומר כל יוק עולה ועופף [בלאָטעדוועגק], וכנדל לדעתי מן טָהֹר [מן ערף כמכוון כ'] שעכיו עלה כך ויקדש מלת לקוף. ויקשר מעכין הכוכך דע שלדעת דוד קמקי הפסוק ומעליו קיס עוב סוה, ולדעת יוסף קמקי ג"כ סניס שם עליס, לומר נעליס, ולדעת אכן לנרשם ג"כ מן יסקוד עליס.
n. m. (c. עֲלֵה, c. s. עֲלֵהוּ; pl. עֲלִים, c. עֲלֵי), folium molle illud ac teneruni, quidquid ex arbore progerminat, etiam si emarcuerit, (syn. עָרֶה, folium recens ac succulentum), a v. עָלָה, crescendo in altum tendere, progerminare. LXX. φύλλον, στέλεχος, ἀνάβασις.

קול עלה נדף Lev. 26, 36.
כנבל עלה מגפן Jes. 34, 4.

הָעֲלֵה *c. h int.:*
העלה נדף תערוץ Job. 13, 25.

וְהָעֲלֵה
והעלה נבל Jer. 8, 13.

בָּעֲלֵה
ונבל כעלה כלנו Jes. 64, 5.

וְכָעֲלֵה
וכעלה צדיקים יפרחו Prv. 11, 28.

עֲלֵה *constr.:*
ויתפרד עלה תאנה Gn. 3, 7.
והנה עלה־זית טרף Gn. 8, 11.

עָלֶהָ *cum suff.:*
והיה עלהו רענן Jer. 17, 8.
לא־יבול עלהו ולא־יתם Ez. 47, 12.

וְעָלֶהָ *cum suff.:*
ועלהו לא־יבול Ps. 1, 3.
ועלהו לתרופה Ez. 47, 12.

עֲלֵי *constr. pl.:*
והביאו עלי־זית Neh. 8, 15.
*התקטפים מלוח עלי־שיח Job. 30, 4.

וַעֲלֵי *constr. pl.:*
ועלי־עץ שמן Neh. 8, 15.
ועלי הדס ועלי תמרים Neh. 8, 15.

Digitized by Google

Neh. 8, 15. ועלי עץ עבת

*עָלָיו *pl. c. suff.:*

Ez. 17, 7. *שרשיה עליו

*וּמֵעָלָיו *pl. c. suff.:*

Prv. 14, 14. *ומעליו איש טוב

עָלָהּ *pl. c. suff.:*

Jes. 1, 30. כאלה נבלת עלה

*עָלֶיהָ *pl. c. suff.:*

Jes. 27, 3. *מן יפקד עליה

Jer. 11, 16. *והצית אש עליה

עֲלִי

ג׳ו, ומונכו ליכו כוכנה שנה נכתב, כ׳ק יד המכתב [מקיומרקיילע], לפי זשעלין קומו כשכומצין נו. ולעמת יוסף קמיי לכוכו כמו עֲלִיל, לומר מכתב זכומצין נקומכו, ויסיס מעכת עֲלֵה נדומס לל גַּל, לשר מתכו גַּל לו גַּלָּה, לו נדומס לל המתכות של בַּלִּים. והכני לל״ק עֲלוֹת כד״ס, לומר גולה לשלום, ועול מקום להתנדר נוס.

n. m., pistillum (Mörserkeule), a v. עָלָה (tollere), inde dictum, quod inter ***tundendum*** ascendit et attollitur. Ex sententia *Josefi* Qimchi = עֲלִיל (ipsum mortarium, in quo contunditur), a rad. עָלֵה = גַּל (unde גַּל, גַּלָּה), vel = בַּל in n. בַּלִּים. Huc referunt nonnulli etiam עֲלוֹת 2 Chr. 24, 14., quo loco potius vasa ad hauriendum sunt intelligenda. LXX. בַּצַּלֵי, *ἀτιμάζω*.

בְּעֲלֵי

Prv. 27, 22. בתוך הריפות בעלי

pl.: *וְרֵעֲלוֹת

2 Chr. 24, 14. *וחעלות וכפות

עֲלִי

ק׳ו, ולנקני עֲלִית, וסמונן כמו עלין [אָנגעקם], וכנוי מנכין הכנך של זכת עלם, ולל מן עלל כלשר קשר הכל״ק. ולע ז׳ש מן המפכים שפכשו המוקני׳ מזונק ולנקר, ע״ל הנמרק ישלם מן חֲעֲלֵה, לומס שלומו לל עפת יוכיק על עקלמו.

adj. m. piel. (fem. עֲלִית), superior, a v. עָלָה, non עָלַל (opp. תַּחְתִּי, quare non est vertendum: eximius, dignitate eminens, sicut gemar. חֲעֲלֵיָה, id quod optimum est). LXX. *μετέωρον*, *ἄνω*.

adj. fem.: עֲלִית

Jud. 1, 15. ויתן־לה כלב את גלת עלית

adj. fem. pl.: עֲלִיּוֹת

Jos. 15, 19. ויתן־לה את גלת עליות

עֶלְיוֹן

נקרמי כמו נעברי, נלי הפרש המכוון.

adj. m., plane hebr. עֶלְיוֹן congruens.

pl.: עֶלְיוֹנִין

Dan. 7, 18. קדישי עליונין

Dan. 7, 22. לקדישי עליונין

Dan. 7, 25. ולקדישי עליונין

Dan. 7, 27. לעם קדישי עליונין

עֶלְיִי

ק׳ו נקרמי, דומס לל עֶלְיִי נעברי, ומוס סימוע עֶלְיָה [ונכתיב עֶלְיָא], וסכינו עֶלְיָין, ולנקני עֶלְיָת, וסידוע עֶלְיֵתָא לו עֶלְיֵתָא, ושנר נקנוס. המונן כמו עליון נעברי. המופפת מתכו נקנוס עֶלְוִי וסידוע עֶלְוֵיתָא.

adj. m. aram. (def. עֶלְאָה, Ketib עִלָּאָה) pl. עֶלְאִין; fem. עֶלְאָה, def. עִלָּאָה), sicut עֶלְיוֹן, עֶלְיוֹן, hebr., superior, supremus. LXX. *ὁ ὕψιστος*.

definit.: עֶלְיָא *K'tib.*

Dan. 3, 26. עבדוהי די־אלהא עליא

Dan. 3, 32. עבד עמי אלהא עליא

Dan. 4, 14. די־שלים עליא במלכות

Dan. 4, 21. וגזרת עליא היא

Dan. 4, 22. 29. שלים עליא במלכות

Dan. 5, 18. אנתה מלכא אלהא עליא

Dan. 5, 21. די־שלים אלהא עליא

Dan. 7, 25. ומלין לצד עליא ימלל

definit.: וְלִעְלַּיָּא *K'tib.*

Dan. 4, 31. ולעליא ברכת

עֲלִיָּה

ג״כ, והסיק עֲלִיָּתוֹ, ונכנוי עֲלִיּוֹתָיו והכנוי עֲלִיּוֹת. המונן הקדר העליון שעל הגג [וְאָלַנְעָר], וכן עליה נעברי, ונאמר מעליות שמים ע״ד מזללה, לו ג״כ תמור מעלה ומדגה, על כי מעלה ועליה מקומים נשרש. נתכנוס ונגמרק עליה מעלמו, ונהזלל שם נכי־עליה.

n. f. (c. עֲלִיַּת, c. s. עֲלִיָּתוֹ, pl. עֲלִיּוֹת), pars domus superior, *ὑπερῶον* (Söller), trop. de coeli quasi conclavibus, arab. *ghilija-t-on*, *ghulija-t-on*, etiam gradus, per quos adscenditur, sicut עֲלֵה, מַעֲלֵה. Gemar. trop. בְּנֵי־עֲלִיָּה de iis, qui auctoritate ac doctrina praestant. LXX. *ὑπερῶον*, *ἀνάβασις*, *ὁλοκαύτωμα*.

דַּעֲלִיָּה

Jud. 3, 23. דלתות העליה בעדו ונעל

Jud. 3, 24. דלתות העליה נעלות

Jud. 3, 25. אינני פתח דלתות העליה

1 Reg. 17, 19. ויעלהו אל־העליה

1 Reg. 17, 23. וירדהו מן־העליה

2 Reg. 4, 11. ויסר אל־העליה

constr.: עֲלִיַּת

2 Sam. 19, 1. על־עליית השער ויבך

2 Reg. 4, 10. נעשה־נא עליית־קיר

2 Reg. 23, 12. על־הגג עליית אחז

Neh. 3, 31. ועד עליית הפנה

Neh. 3, 32. ובין עליית הפנה

constr.: בַּעֲלִיַּת

Jud. 3, 20. וחוא ישב בעליית המקרח

cum suff.: וַעֲלִיָּתוֹ

2 Chr. 9, 4. ועליתו אשר יעלה בית יי׳

cum suff.: בַּעֲלִיָּתוֹ

2 Reg. 1, 2. בעליתו אשר בשמרון

pl.: וַעֲלִיּוֹת

Jer. 22, 14. ועליות מרוחים

pl.: וְהָעֲלִיּוֹת

2 Chr. 3, 9. והעליות חפה זהב

pl. c. suff.: עֲלִיּוֹתֶיהָ

Ps. 104, 3. המקרה במים עליותיו

pl. c. suff.: וַעֲלִיּוֹתָיו

1 Chr. 28, 11. ועליתיו וחדריו

Jer. 22, 13. ועליותיו בלא משפט

pl. c. suff.: מַעֲלִיּוֹתָיו

Ps. 104, 13. משקה הרים מעליותיו

עוֹלֶה

ג״ו, ומונכו כמו מַעֲלֵה, כלשר פרש סל״ק, וכי כמלת ג״כ נמכוון וס עֹלֶה נפרשה הוקף כ״ו.

n. m., id quod מַעֲלֵה, עֹלֶה, adscensus, scala. LXX. *ἀνάβασις*.

לְעוֹלֶה

Ez. 40, 40. חכתף מחוצה לעולה

עֶלְיָת

ג״כ נקרמי, מהוכני עֶלְי, ומונכו כמו עֶלְיֵה נעברי, נלי הפרש המכוון.

n. f. aram. (a m. עִלַּי), significatione eadem, qua עֶלְיֵה. LXX. *τὰ ὑπερῶα*.

cum suff.: בְּעֶלְיָתָהּ

Dan. 6, 11. וכרין פתיחן לה בעליתה

מַעֲלֶה

ג״כ, והכנון ל׳ כמוסנע, עליס וכסיקה [לשם חוי־פשע־יענן], ל״ע מַעֲלוֹת רוקכס, לומר כל העולה על מקצוקיכ ועל רוקכס. כ׳ לשר ממנע העליס והכסיקה, מלכנס שלשם עולם נס [שעוסע], ולפעמים כמו ככנ וסולם נכלל [ערעפ-פע], וניוקר נשפס עברים. ומוס ל״ק ציר המעלות, לו ניון עליס וכוע פיוע מס, לו לשר הוזר על מעלות נית המקדש. נ׳ כמו עליס, לומר קדר עליוני נכוי על שעת וגו הכנין [וְאָלַנְעָר], כלשר שפשם כדומס לל עליס. ל׳ נוכס וכוומס נכלל [המסע], לומר נוכס וכוומות מוסרית, הזהל על קציכות וגולל, על מקולקות כמדות רמות, וכן נמצל נשפס עברים בַּעֲלוֹת, ככוי למדות מוזכלות וקצוכות, ולומס נעכין וס מַעֲלֶה נעברים, לומר משוכ נמעלות. ס׳ ניון לדרינת השעות, שכל רוזס וכוזס דומ וסולן דרג לקל, ווקל מעלס [גרצל], וכן פרשומ המקנים וסומכום והמוכרים הקדמונים. לולם לנעת הע׳ וקנים ותכנום סומי ויוסף נקדמוניות שלו מעלה ומדגה מתס. נקכמת המקנר ספר המעלות כמו ספר המוסר [עסתיק].

n. f. 1) abstr., adscensio, pl. de rebus iis, quae in mentem veniunt, cogitationes animi (cf. עֲלֵה עַל־לֵב); 2) gradus h. e. locus, per quem adscenditur, scala (syn. מְסִלָּה, מַדְרֵגָה, סֻלָּם, מַבּוֹא, unde שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, cantilena in scalis templi cani solita, nisi melodiae genus significatur; 3) conclave supremum, in tecto aedis exstructum, *ὑπερῶον* (Söller), sicut עֲלִיָּה, quod eandem radicem habet; 4) altitudo, sublimitas, de dignitate et excellentia ejus, qui eximiis virtutibus (neoh. מַעֲלוֹת) ornatus est (neoh. מְעֻלֶּה); 5) gradus gnomonis (Targ., Symm.), vel, ut LXX. Syr. et Josef. Antiqu. volunt, ipsi scalae gradus. LXX. *ἀνάβασις*; *ἀναβαθμός*, *ἀναβαθμίς*; *κλίμαξ*, *κλιμακτήρ*; *ὑψοῦν*, *διαβούλιον*, *ἀριθμός*.

הַמַּעֲלֶה

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה

Esr. 7, 9. הוא יסד המעלה בבבל

pl.: מַעֲלוֹת

1 Reg. 10, 19. שש מעלות לכסא

2 Rg. 20, 9. חלך חצל עשר מעלות

2 Reg. 20, 9. אם־ישוב עשר מעלות

2 Reg. 20, 10. לנטות עשר מעלות

2 Rg. 20, 10. 11. אחרנית עשר מעלות

Neh. 12, 37. עלו על־מעלות

2 Chr. 9, 18. ושש מעלות לכסא

Jes. 38, 8. אחרנית עשר מעלות

Jes. 38, 8. השמש עשר מעלות

Ez. 40, 34. 37. ושמנה מעלות מעלו

pl.: וּמַעֲלוֹת

Ez. 11, 5. ומעלות רוחכם

Ez. 40, 26. ומעלות שבעה

Ez. 40, 31. ומעלות שמנה

pl.: הַמַּעֲלוֹת

1 Reg. 10, 20. על־שש המעלות

2 Reg. 9, 13. אל־גרם המעלות

2 Chr. 9, 19. על־שש המעלות מזה

Neh. 3, 15. המעלות היורדות

Ps. 120, 1. 121, 1. 122, 1. 123, 1. 124, 1. 125, 1. 126, 1. 127, 1. 128, 1. 129, 1. 130, 1. 131, 1. 132, 1. 133, 1. 134, 1.

Jes. 38, 8. את־צל המעלות

pl.: בַּמַּעֲלוֹת

2 Reg. 20, 11. במעלות אשר ירדה

Jes. 38, 8. במעלות אשר ירדה

pl.: בְּמַעֲלוֹת

Ex. 20, 26. ולא־תעלה במעלת

2 Reg. 20, 11. במעלות אחז

Jes. 38, 8. ירדה במעלות אחז

pl.: וּבְמַעֲלוֹת

Ez. 40, 22. ובמעלות שבע

pl.: וּבַמַּעֲלוֹת

Ez. 40, 49. ובמעלות אשר יעלו אליו

pl. c. suff.: מַעֲלוֹתָיו

Am. 9, 6. הבוטה בשמים מעלותיו

pl. c. suff.: בְּמַעֲלֹתָיו

Ez. 40, 6. ויעל במעלתו

pl. c. suff.: וּמַעֲלֹתָיהוּ

Ez. 43, 17. ומעלתהו פנות קדים

מַעֲלֶה

ג״ו, ויסוד לל הפס לשר לנכנו ממנו, וסמונן ל׳ מקום עליס וכסיקה [קוים-נשקנג], וסמ׳ מס המקום. כ׳ מקום הולן מעלה מעלה, ההפך לל מולד, לומר למעלה מסר [מכמַשמע], ונוס תנין מעלה העיר, מעלה עקכים. ג׳ מקום מכוומס ומונכה [עהמַשמער פלשתן], כלרך סלוכן.

n. m. (cujus *Mem* locale est), 1) locus per quem adscenditur; 2) locus elatus atque editus, qui sursum se extollit (opp. מוֹרָד), unde מַעֲלֵה עֲקַרְבִּים, מַעֲלֵה חָזִיר, מַעֲלֵה אֲדֻמִּים; 3) suggestus (syn. הִיכָל, *Pulpet*). LXX. *ἀνάβασις*, *πρός-*, *προσανά-*.

בַּמַּעֲלֵה

Neh. 12, 37. במעלה לחומה

constr.: מַעֲלֵה

Jos. 10, 10. דרך מעלה בית־חורן

Jos. 18, 17. אשר־נכח מעלה אדמים

Neh. 9, 4. ויקם על־מעלה הלוים

Jes. 15, 5. כי ׳ מעלה הלוחית

Jer. 48, 5. כי מעלה הלחות

constr.: בְּמַעֲלֵה

1 Sam. 9, 11. במעלה העיר

2 Sam. 15, 30. במעלה הזיתים

2 Reg. 9, 27. במעלה־גור

2 Chr. 20, 16. עלים במעלה הציץ

2 Chr. 32, 33. במעלה קברי בני־דויד

constr.: לְמַעֲלֵה

Num. 34, 4. מנגב למעלה עקרבים

Jos. 15, 3. למעלה עקרבים

Jos. 15, 7. למעלה אדמים

constr.: מִמַּעֲלֵה

Jud. 1, 36. ממעלה עקרבים

pl. c. suff.: מַעֲלָיו

Ez. 40, 31. ומעלות שמנה מעלו

Ez. 40, 34. 37. ושמנה מעלות מעלו

מַעַל

ג״ו, סקנר מן מַעֲלֵה, ומונכו מעלהו, לולם נסקנרה הולק נתהוום כמעמי [אָנצען], ומוס נתנור עם שמונים מַמַּעַל, לָ״ל, ל״ע נמיים מעפל, לו נתכוון קלק עליוני [אָנעהאָלנ], מעפל לעניס, מעפל למימי, ונתכוון הוס ג״כ ניעניה מעפל לו. נסיק התקליק מַעְלֵה, לומר הסנלוק עַל [אויפוואָרטס], ל״ע מעלה מעלה, מזכמו ומעלה [דירנאָר], נהזהל ג״כ על הזוען. ומוס לְמַעֲלֵה, למעלה מן, עד למעלה, מלמעלה.

n. m. (abbrev. ex מַעֲלֵה, et hac abbreviata formâ adverbialiter usitatum), supra, cum praefixo מִמַּעַל, desuper, superne, seq. לְ (Jes. 6, 2.,

Digitized by Google

ubi LXX. liberius κύκλῳ αὐτοῦ vertunt), addito *He* finis מַעֲלָה (*Milel*), sursum, ulterius, deinceps; cum praep. לְמַעְלָה, sursum, ultra, insuper, amplius; מִלְּמַעְלָה (von oben her). LXX. ἄνω, ὑπερ-, ἐπ-; ἄνωθεν, ἐπ-; ἀνώτερον; מַעְלָה semel: ἐπέκεινα, sexies: ὕψος; c. לְ semel: ἕως σφόδρα; c. מִ semel: εἰς τὸ μετέωρον.

בְּמַעַל *p.* מִמַּעַל

Gn. 22, 9. ממעל לעצים
Ex. 20, 4. אשר בשמים ׀ ממעל
Ex.28,27.39,20. ממעל לחשב האפד
Lev. 11, 21. כרעים ממעל לרגליו
Dt. 4, 39. 5, 8. בשמים ממעל
Jos. 2, 11. בשמים ממעל
1 Reg. 7, 3. וספן בארז ממעל
1 Rg. 7, 20. גם־ממעל מלעמת חבטן
1 Rg. 7, 29. ועל־השלבים כן ממעל
1 Rg. 8, 23. אלהים בשמים ממעל
Job. 3, 3. אל־ידרשהו אלוה ממעל
Job. 31, 2. ומה ׀ חלק אלוה ממעל
Job. 31, 28. כי־כחשתי לאל ממעל
Ps. 78, 23. ויצו שחקים ממעל
Prv. 8, 28. באמצו שחקים ממעל
Jes. 6, 2. עמדים ממעל לו
Jes. 14, 13 ממעל לכוכבי־אל
Jes. 45, 8. הרעיפו שמים ממעל
Jer. 4, 28. וקדרו השמים ממעל
Jer. 35, 4. ממעל ללשכת מעשיהו
Jer. 43, 10. ממעל לאבנים
Jer. 52, 32. ממעל לכסא ׳מלכים
Dan. 12, 6. 7. ממעל למימי היאר
Am. 2, 9. ואשמיד פריו ממעל
וּמִמַּעַל
Job. 18, 16. וממעל ימל קצירו
Ez. 1, 26. וממעל לרקיע
cum h finis: מִמַּעְלָה
Dt. 28, 43. יעלה עליך מעלה מעלה
c. h finis: וָמַעְלָה *p.*
Ex. 30, 14. מבן עשרים שנה ומעלה 38, 26.
Lev. 27, 7. ששים שנה ומעלה
Num. 1, 3. מבן עשרים שנה ומעלה 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29. 26, 2. 4.
Num. 3, 15. 22. מבן־חדש ומעלה 28. 34. 39. 40. 43. 26, 62.
Num. 4, 3. מבן שלשים שנה ומעלה 23. 30. 35. 39. 43. 47.
Num. 8, 24. ועשרים שנה ומעלה
Nu.32,11. מבן עשרים שנה ומעלה
Jud. 1, 36. מהסלע ומעלה
1 Sam. 9, 2. משכמו ומעלה גבה
1 Sam. 10, 23. משכמו ומעלה
1 S. 16, 13. מהיום ההוא ומעלה
1S.30,25. ויהי מהיום ההוא ומעלה
1 Reg. 7, 31. מבית לכתרת ומעלה
2 Reg. 3, 21. חגר חגרה ומעלה
1 Chr. 23, 3. מבן שלשים שנה ומעלה
1Chr.23,24. מבן עשרים שנה ומעלה
2Chr.25,5. למבן עשרים שנה ומעלה
2Chr. 31,16. מבן שלוש שנים ומעלה
Esr. 3, 8. מבן עשרים שנה ומעלה
Hag. 2, 15. 18. מן־היום הזה ומעלה
c. h finis: לְמַעְלָה *p.*
Ex. 25, 20. פרשי כנפים למעלה
Ex. 37, 9. פרשי כנפים למעלה
Dt. 28, 13. והיית רק למעלה
Jud. 7, 13. ויהפכהו למעלה
2 Reg. 19, 30. ועשה פרי למעלה
1 Chr. 14, 2. נשאת למעלה מלכותו
1Chr.22,5 לבנות ליי להגדיל למעלה
1Chr.23,17. ובני רחביה רבי למעלה
1 Chr. 29, 3. לבית־אלהי למעלה

ויגדל י״י את־שלמה למעלה
1 Chr. 29, 25.
2 Chr. 1, 1. ויגדלהו למעלה
2 Chr. 16, 12. עד־למעלה חליו
2 Chr. 17, 12. הלך וגדל עד־למעלה
2 Chr. 20, 19. בקול גדול למעלה
2 Chr. 26, 8. כי החזיק עד־למעלה
2 Chr. 34, 4. אשר־למעלה מעליהם
Esr. 9, 6. ענתינו רבו למעלה
Ps. 74, 5. יודע כמביא למעלה
Prv. 15, 24. ארח חיים למעלה
Eccl. 3, 21. העלה היא למעלה
Jes. 7, 11. או חגבה למעלה
Jes. 8, 21. ופנה למעלה
Jes. 37, 31. ועשה פרי למעלה
Ez. 41, 7. למעלה למעלה לצלעות
Ez 41,7 מוסב־חבית למעלה למעלה
Ez. 41, 7. רחב־לבית למעלה
וּלְמַעְלָה *p.*
1 Chr. 23, 27. עשרים שנה ולמעלה
2Chr 31,17 מבן עשרים שנה ולמעלה
Ez. 1, 27. ממראה מתניו ולמעלה
וּלְמַעְלָה
Ez. 8, 2. וממתניו ולמעלה
Ez. 43, 15. ומהאריאל ולמעלה
מִלְּמַעְלָה *p.*
Gn. 6, 16. תכלנה מלמעלה
Gn.7,20 חמש עשרה אמה מלמעלה
Ex. 25, 21. על־ארון מלמעלה
Ex. 26, 14. ערת תחשים מלמעלה 36, 19.
Ex. 39, 31. על־המצנפת מלמעלה
מכסה האהל עליו מלמעלה
Ex. 40, 19.
Ex. 40, 20. על הארן מלמעלה
Num. 4, 7. כליל תכלת מלמעלה
Nu.4,25 התחש אשר־עליו מלמעלה
Jos.3,13.16 המים היורדים מלמעלה
Jud. 8, 13. מלמעלה החרס
1 Rg. 7, 25. והים עליהם מלמעלה
1 Reg. 8, 7. ועל־בדיו מלמעלה
2 Chr. 4, 4. והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 5, 8. ועל־בדיו מלמעלה
Jer.31,37. אם־ימדו שמים מלמעלה
Ez. 1, 11. מלמעלה לאיש
Ez. 1, 22. על־ראשיהם מלמעלה
Ez. 1, 26. אדם עליו מלמעלה
אלהי־ישראל עליהם מלמעלה
Ez. 10, 19.
Ez. 37, 8. מלמעלה ורוח אין
וּמִלְּמַעְלָה
1 Rg. 7, 11. ומלמעלה אבנים יקרות
מַעַל

ע״ז, ומונכו כעילם וכשיפ והנגמס, כבפס וסרימס [דאַס שׂוּיסאַענען], וקל להבין מהשרש.

n. m., elatio, elevatio. LXX. ἐπαίρειν.

בְּמַעַל

Neh. 8, 6. אמן ׀ אמן במעל ידיהם

תְּעָלָה

ע״כ ע״פ תְּעָלָה, ומשונן לקוכס וקנוע עולם על סמכס [פּאַלגסמענר, פּעריענגאַנג], ע״ל סעלה לקוכס. ודע קוקן שהסס קעלס, ענין נרכת מיס, מן קעל נדומס על שׂעל ע״ב.

n. f. (ad s. f. תְּעָלָה), emplastrum, ligamen vulneris, a v. עָלָה (חֵעֶלָה) תְּעָלָה, canalis, aquaeductus, cujus fundamentum est v. תָּעַל q. v. = שָׁעַל. LXX. ὠφέλεια.

Jer. 30, 13. רפאות תעלה אין לך
Jer. 46, 11. תעלת אין לך

עַל

ע״ז נקרמי, כמו מֵעַל נענרי, ומילועס

צֶלָא, ועלץ יץ כמו למעלס יץ, ונקרנוס קמוכו עֵיל ומילועס עֵילָא, קמור מֵעַל נענרי, ומוס נדקדוק מִלְּעֵיל, קאר כוכקו מִלְּרַע.

n. m. (def. צֶלָא, targumice: צֵיל, def. מִלְּעֵיל, unde מִלְּעֵיל apud grammaticos), plane hebraico מֵעַל aequale.

definit.: וְעֵלָּא

Dan. 6, 3. ועלא מנהון סרכין

עַל

praep. v. concord. partt.

תְּעָלָה

canalis, v. s. r. תָּעַל

עֵלָה

v. s. r. עָלַל *p.* 829.

עָלַז

פעל כודל, ודומס לו עָלַס, עָלַץ, ומונכו נסיכס ונסילס [ליי־כטענ, גלאַנצען], ומוס סהשתל על שמקס [וין פּרייען], ומקוס הסרס עֵילַז, וכן נשפס סכלילס וכוומ״ס מעכנ [*vol*-vo, ἐλ-ω, κελλ-ω]. ומוס נכנין סכנד עוֹלָל, עזיס עלאכס וקנן ומשלס יד והמעסקוס [סאַמ־לענן], עסון, נעערי־נען], כי סמעד סעלאכס לשון סמיכס, לכן נכרלס על עשס וזיס, ל״ס למי עוולת כס, ומפעולי עוֹלָל, ל״ס קאר עוֹלָל לי, וכמכוון רשע ענין גלילס נספסוק עוללתי נעפר קרני. וכן נסנוסף חֵעָלֵל, קאר מעכו המקור בַּהֲעָלֵל כמו בְּהַעֲלֵל, לוער נגלגול וסמנת עוכע ומוכוקס לעכן. וכן סהמפעל הִתְעוֹלֵל, ענין עשיס וזיקס, לכן הִתְעַבֵּל נשוכ הִתְגּוֹלֵל, נקשור עס ג׳, לוער קמיסס וכגיעס נלים, נקמלוס עזיס מעשס נקדילכס נלים [לאַן יעמאַכט פּוסלינגען,

adj. m., *laet*-abundus, gaudio triumphans, subst. Jes. 5, 14. LXX. οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

adj. m.: וָעַלָּז

Jes. 5, 14. ועלז בה

עַלִּיז

ת״ו, ומשונן שנור לעלוו ולסקעלס, קאר יעלון נקדיכות וכסקעד [פּרעסלי־כער], וכלכן נסשלוס רכוס. נשפס עכריכיס מוס עֲלִיזָה, עֲלִיזוֹת.

adj. m. piël., continuo vel abunde laetus, de laetitia luxuriosa, lascivibundus. LXX. χαίρειν, ἀσεβής, πλούσιος, φαύλισμα; fem. ὕβρις, φαυλίστρια.

adj. pl.: עֲלִיזִים

Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים

adj. pl. constr.: עַלִּיזֵי

Jes. 13, 3. עליזי גאותי
Zeph. 3, 11. עליזי גאותך

adj. f.: עֲלִיזָה *sg.*

Jes. 22, 2. 32, 13. קריה עליזה
Jes. 23, 7. חזאת לכם עליזה

adj. f.: הָעֲלִיזָה *sg.*

Zeph. 2, 15. העיר העליזה

עָלַט

פעל נודל, ול״ע כ״ק נגור, ומונכו כיסס והעלוסס עשיסס והעמכס וסקסקס [פּעל־מילגען, -אַלייענ], ומוס סקשכס [דונ־קעלנען], וכן סקשכס אלו עשל נעכיכי, קאר מעכו לל״ק עשלף לעיל. ומקוס סהשרש לפ״ו עָלַט, ודומס לו לָאַם, לְעֵיל, וזס סלוף מעלף סקקל וכשוי נשפעי מעכנ.

v. comp. intr. inus., velare, trop. obscurare, arab. per metathesin: עכל, caliginosum esse, unde ex nonnullorum sententia עֲטָלֵף, nomen *vespertilionis*. Radix est *lath*, quam exhibent vv. simpl. לָט, לָאַם q. v.

עֲלָטָה

ע״כ, ומשונן מעקף ומעוף לילס [דונקעל, פינסטערניסס], וקל להכין מהשרש.

n. f., caligo, tenebrae, quibus quid circumfusum est, nubes spissae, quae se intendunt. LXX. κρύπτειν, φλόξ.

וַעֲלָטָה

Gn. 15, 17. ועלטה היה

בַּעֲלָטָה

Ex. 12, 6. בעלטה תוציא פניך
Ex. 12, 7. בעלטה הוצאתי על־כתף
Ex. 12, 12. ישא בעלטה ויצא

עָלַל

פעל כודל, ומונכו כמו גָּלַל לעיל, לומר גלילס ועגילס הסנס וספיכס פליכס וכרכור [וואַלנען], וכן כשש כמכוון נשפעי מעכנ [*vol*-vo, ἕλ-ω, κελλ-ω]. ומוס נכנין הכנד עוֹלָל, עזיס עלאכס וקנן ומשלס יד והמעסקוס [הסק־דעלן, עסון, נעערי־נען], כי סמעד סעלאכס לשון סמיכס, לכן נכרלס על עשס וזיס, ל״ס למי עוולת כס, ומפעולי עוֹלָל, ל״ס קאר עוולת לי, וכמכוון רשע ענין גלילס נספסוק עוללתי נעפר קרני. וכן נסנוסף חֵעָלֵל, קאר מעכו המקור בַּהֲעָלֵל כמו בְּהַעֲלֵל, לוער נגלגול וסמנת עוכע ומוכוקס לעכן. וכן המפעל הִתְעַלֵּל, ענין עשיס וזיקס, לכן הִתְעַבֵּל נשוכ הִתְגּוֹלֵל, נקשור עס ג׳, לוער קמיסס וכגיעס נלים, נקמלוס עזיס מעשס נקדילכס נלים [לאַן יעמאַכט פּוסלינגען,

Jes. 23, 12. לא־תוסיפי עד לעלז

impt. fem.: עָלְזִי *cf.* מָלְכִי וַעֲלָזִי

Zeph. 3, 14. ועלזי בכל־לב

impt. pl.: וַעֲלֹזוּ

Ps. 68, 5. ועלזו לפניו

1 *imperf.:* וָאֶעְלֹזָה

Jer. 15, 17. בסוד־משחקים ואעלז

1 *imperf.:* אֶעֱלְזָה *p.*

Ps. 60, 8. 108, 8. בקדשו אעלזה
Hab. 3, 18. ואני בי׳ אעלוזה

2 *impf. fem.:* תַּעֲלֹזְנָה *p.*

Jer. 11, 15. רעתכי אז תעלזי

2 *impf. f.:* תַּעֲלֹזִי *K'tib.*

Jer. 50, 11. תשמחי כי תעלזי

3 *imperf.:* יַעֲלֹז

Ps. 96, 12. יעלז שדי וכל־אשר־בו

3 *imperf.:* וְיַעֲלֹז

Ps. 28, 7. ויעלז לבי

2 *impf. pl.:* תַּעֲלֹזוּ *Q're.*

Jer. 50, 11. תשמחי כי תעלזי

3 *impf. pl.:* יַעֲלֹזוּ

Ps. 149, 5. יעלזו חסידים בכבוד

3 *impf. pl.:* יַעֲלְזוּ *p.*

Ps. 94, 3. עד־מתי רשעים יעלזו
Jer. 51, 39. והשכרתים למען יעלזו

3 *impf. pl. f.:* תַּעֲלֹזְנָה

2 S. 1, 20. פן־תעלזנה בנות הערלים

3 *f. pl.:* וְתַעֲלֹזְנָה

Prv. 23, 16. ותעלזנה כליותי

עָלַז

ת״ו, ומשונן שמץ נדכר ומעלס נו [פּרעסלעקקענד], וכלכך כישעי תמור עלס.

Digitized by Google

פָּעֲלֵיסְעִין], ויקוּת לְצַרְצַ. ומְעַנְיַן גְּלִילַ וּעְגִילַ וּסְפִיכַ וּסְכַכַ נְצַרְצַ הַסְּתָלַכַ עַל קוּכְתַ וּתְצוּכַת וּסְצוּכַת הַמְּעַצַ, וּמוּסַ סְכַכַ כּוֹלַל הַסְּצוּכַת הַלְּקִיחַ [נְסָכַלְעוּעִן], וְכֵן עָלַל נִקְרֵי, וְכֵן עָלַל בְּעַרְבִּי, וּמוּסַ עֲלָלוֹת הַנּוֹכְ.

v. trans., sicut לָלַל, *vol*-vere, *ἐλίσσειν, κύλι-ειν*; ***Pi.*** לוֹלֵל, tractare aliquid, versari circa aliquam rem (etwas betreiben), agere, facere (syn. עָשָׂה, שִׁית), ***Eka*** 1, 22. 2, 20. ***Pu.*** לוֹלַל, affici, affligi ***Eka*** 1, 12. Significatio nativa superest ***Jjob*** 16, 15. *volvi* in pulvere cornu meum h. e. *volutavi* in luto, non vi male habendi vel immittendi. Eodem modo dicitur ***Hi.*** הֶחֱלִיל, unde infin. cum praep. בְּהַחֲלִיל = בֶּהָלִיל ***Ψ.*** 12, 7.: cum supplicium exercet in terram poenamque suam eo demittit. LXX. *δοκίμιον τῇ γῇ; neohebraico* ejus dictionis sensu, cf. Misna Rosh ha-Shana f. 21, b. Sabat 133, b. Sanhedr. f. 14, b. בֶּהָלִיל, Glossa: בְּגַלְגִּי. Aquila: *χωροῦν τῇ γῇ*. Chrysostomus: *τὸ δὲ Ἑβραϊκὸς· χῶ φόον ἐν τῇ γῇ.* ***Hitpa.*** הִתְחוֹלֵל, perficere, proructare; at altera ejusdem conjugationis forma הִתְחוֹלֵל, sicut תְּחוֹלֵל, seq. בְּ, volvere super aliquem, h. e. iterum iterumque facere aliquid in aliquo, male habere aliquem (de *continua* vexatione), facta a *volvendo* ad *perseverationem* et *continuationem* rei cujuspiam metaphora. Inde ***Pi.*** עוֹלֵל, iterare uvarum collectionem, *racemare*, aram. עֲלַל, simil. *ghalla*, arab., sitim repetitis haustibus exstinguere. LXX. ***Pi.*** *ἐπαναπιγάν, ἐπιφυλλίζειν, ἐπιφυλλίδα ποιεῖν, καλαμᾶσθαι, σβεννύναι, φθέγγεσθαι*; ***Pu.*** *γίνεσθαι*; ***Hitpa.*** *ἐμπαίζειν, καταμωκᾶσθαι, προφασίζειν.*

Po-el: עוֹלֵל

3 perf. f.: עוֹלְלָה
Thr. 3, 51. עיני עוללה לנפשי

2 perf.: עוֹלַלְתָּ
Thr. 1, 22. כאשר עוללת לי
Thr. 2, 20. למי עוללת כה

1 perf.: וְעוֹלַלְתִּי
Job. 16, 15. ועוללתי בעפר קרני

inf.: עוֹלֵל
Jer. 6, 9. עולל יעוללו כגפן

impt. sg.: וְעוֹלֵל
Thr. 1, 22. ועולל למו

2 imperf.: תְּעוֹלֵל
Lev. 19, 10. וכרמך לא תעולל
Dt. 24, 21. לא תעולל אחריך

3 impf. pl.: יְעוֹלְלוּ
Jer. 6, 9. יעוללו כגפן

3 impf. pl. c. s.: וַיְעוֹלְלֻהוּ
Jud. 20, 45. ויעללהו במסלות

Pu-al: עוֹלַל *3 perf.*
Thr. 1, 12. אשר עולל לי

Hif-il: הַהֲעֲלִיל
inf. constr.: בְּהַעֲלִיל = בַּעֲלִיל
Ps. 12, 17. כסח צרוף בעליל לארץ

Hitpa-el: הִתְעוֹלֵל *3 prf.*
1 Sam. 6, 6. כאשר התעלל בהם

2 perf.: הִתְעוֹלַלְתָּ
Num 22, 29. כי התעללת בי

1 perf.: הִתְעוֹלַלְתִּי
Ex. 10, 2. אשר התעללתי במצרים

3 perf. pl.: וְהִתְעוֹלְלוּ־בִי
1 Sam. 31, 4. ודקרני והתעללו־בי
הערלים האלה והתעללו־בי
1 Chr. 10, 4.
Jer. 38, 19. והתעללו־בי

3 impf. pl.: וַיִּתְעוֹלְלוּ־בָהּ
Jud. 19, 25 וידעו אותה ויתעללו־בה

Hitpa-el: הִתְעוֹלֵל
inf. constr.: לְהִתְעוֹלֵל
Ps. 141, 4. להתעולל עללות ברשע

עָלֶל

ג״ז, וסמיך עָלֶל, ונמוכו נכוכו המוכים הקדמוכים ומקרוכים. לדעת המתרגם עכיכו כוכ, שמיכין בו הכסף, ולדעת יוסף קמחי סוף דומה לפ עָלֶל, ולדעת שלמה יקחי עכיכו כמו נעלל בגחלת, לומר בגלוי ובפרסום, ולדעת לקרים עכיכו כמו בהשכות, בצלוב על שבעתים, או סוכחי מן עלילה, וכל אלה בלין יסוד. מולם מכוכן שלמ עֲלָלִיל הקלר מן בְּהַחֲלִיל, מקור הכוסף מן עלל, ומוכוכו כמו בְּחִסָּב, לומר בשלמו מסכוניו לארץ, או כמו עולל בקצור עם ל, בספסוק למי עולמת כס, לומר בעכיו לארץ, ול״ כמש לפ סיס ולפ בעיל.

n. m. (c. עֲלָלִיל), sec. *Targ.*, *oatinus*, in quo liquefaciunt argentum (syn. כּוּר), sec. *Josefum Qimchi*, sicut עֶלִי, *pistillum* ad contundendum in mortario. *Isaaki*, sicut gemaricum בֲּעָלִיל, *palam*, aperte vertit. Alii de *iteratione* (paral. שִׁבְעָתַיִם), alii, sicut עֲלִילָה de *tractutione* s. operatione dictum volunt. Potius vulgari elisione pro בְּהַעֲלִיל dicitur (syn. גְּחָסָב), h. e. cum mittit *fati volumina* in terram, vel, sicut seq. לְ, cum miseriis affligit et usque ad terram deprimit.

V. s. עָלַל.

בַּעֲלִיל

*כסח צרוף בעליל לארץ Ps. 12, 7.

ג״כ, ומוכו: מעשה ופעולה לסחר קכלית פה, לו לסכוכ דבר, כלשר קרלפ לפ תצוכ בְּהַ, שלומה על סכוכ. וסקכלית לו לעומה לו לרעה, כי הקמלות כלשר לקחתי, לשון גלילה וסכוכ [הערבי״ם פיסרען]. בשפה עבריים עכיכו גלגול דבריס בעקיפין וגלגול, לומר סכוכ וגרמות ותוקפה לסכוכ דבר [פערווירקלונג].

n. f., actio, factum ad *volvendum* s. *causandum* aliquid (bezwecken, verursachen, cf. עִלָּה = סִבָּה), neohebr. convolutio rerum (Verwickelung). LXX. *ἔργον, θέλημα, ἐνθύμημα, βουλή, ἐπιτήδευμα, πρόφασις* (*προφαστικός*), *εὐεργεσία*; *ἁμαρτία, ἐπιφυλλίς, ἔνδοξος.*

Ps. 14, 1. השחיתו התעיבו עלילה
Ps. 66, 5. נורא עלילה על־בני אדם

pl.: עֲלִלוֹת, עֲלִילוֹת
Dt. 22, 14. ושם לה עלילות דברים
Dt. 22, 17. שם עלילת דברים
1 Sam. 2, 3. ולא נתכנו עללות
Ps. 141, 4. עללות ברשע

pl. c. suff.: וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ
Ps. 77, 13. ובעלילותיך אשיחה

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתֶיהָ
Zeph. 3, 11 לא תבושי מכל עלילותיך

pl. c. s.: וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ
Ez. 24, 14. וכעלילותיך שפטוך

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 43. כל־עלילותיכם
חטאותיכם בכל
עלילותיכם
Ez. 21, 29.

pl. c. s.: וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 44. וכעלילותיכם הנשחתת

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתָיו
1 Chr. 16, 8. הודיעו בעמים עלילותיו
Ps. 9, 12. הגידו בעמים עלילותיו
Ps. 78, 11. וישכחו עלילותיו
Ps. 103, 7. לבני ישראל עלילותיו
Ps. 105, 1. הודיעו בעמים עלילותיו
Jes. 12, 4. הודיעו בעמים עלילתיו

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתָם
Ps. 99, 8. ונקם על־עלילותם
Ez. 14, 22. 23. דרכם ואת־עלילותם
Zeph. 3, 7. השחיתו־כל עלילותם

pl. c. s.: וּבְעֲלִילוֹתָם
Ez. 36, 17. בדרכם ובעלילותם

pl. c. s.: וְכַעֲלִילוֹתָם
Ez. 36, 19. וכעלילותם שפטתים

עֲלִילִיָּה

ג״כ נדומה לפ עלמ, נסקלה על נסנס, ומקומה נקנין מן עֲלִילָה, ולפ נסרכנה עס יס כלקר קצנו קנק.

n. f. (f. a עֲלִילִי, et neutiquam compos.), sicut עֲלִילָה, facinus, res gesta. LXX. רַב עֲלִילִיָּה *δυνατὸς τοῖς ἔργοις.*

הֲעֲלִילִיָּה

Jer. 32, 19. ורב העליליה

בַּעֲלָל

ג״ז והכנוי בַּעֲלָלָיו, ומוכנו כמו עלילה, לפ שמוס סס פעמולה, לומר פעולה מכליקית [נוועק-עסָטָע], וכלמר לפ מעשה ד׳, שמוס לתכלית נרלס, לפ מעשה כני לדם, לסרע לפ לסטיב.

n. m. (pl. בַּעֲלָלִים), actio, vel pass. factum, quo finem certum consectamur, de rebus a Dei gestis ad finem arbitrarium, de facinoribus hominum, sive est eorum finis bonus, sive malus. LXX. *ἔργον, πρᾶγμα, ἐπιτήδευμα, διαβούλιον, ἀνομία.*

pl.: מַעֲלָלִים
1 S. 25, 3. ורע מעללים והוא כלבו

pl. constr.: מַעַלְלֵי־ *s. M.*
Ps. 77, 12. אזכיר מעללי־יה
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל

pl. c. s.: וּכְמַעַלְלֵינוּ
Zach. 1, 6. כדרכינו וכמעלליתינו

pl. c. suff.: מַעֲלָלֶיךָ
Dt. 28, 20. מפני רע מעלליך

pl. c. suff.: וּמַעַלְלֶיךָ
Jer. 4, 18. דרכך ומעלליך עשו

pl. c. suff.: מַעַלְלֵיכֶם
Jes. 1, 16. הסירו רע מעלליכם
Jer. 4. 4. מפני רע מעלליכם
Jer. 7, 5. דרכיכם ואת־מעלליכם
Jer. 21, 14. כפרי מעלליכם
Jer. 23, 2. את־רע מעלליכם
Jer. 25, 5. ומרע מעלליכם
Jer. 35, 15. והטיבו מעלליכם
Jer. 44, 22. מפני רע מעלליכם

pl. c. suff.: וּמַעַלְלֵיכֶם
Jer. 7, 3. 26, 13. דרכיכם ומעלליכם
Jer. 18, 11. דרכיכם ומעלליכם
Ez. 36, 31 ומעלליכם אשר לא־טובים
Zach. 1, 4. Q'ri. ומעלליכם הרעים

pl. c. suff.: מַעַלְלָיו
Jer. 17, 10. כפרי מעלליו
Jer. 32, 19. וכפרי מעלליו
Mich. 2, 7. אם־אלה מעלליו

pl. c. suff.: וּמַעַלְלָיו
Hos. 4, 9. ומעלליו אשיב לו

pl. c. suff.: בְּמַעַלָּלָיו
Prv. 20, 11. במעלליו יתנכר־נער

pl. c. suff.: כְּמַעַלָּלָיו
Hos. 12, 3. כמעלליו ישיב לו

pl. c. suff.: מַעַלְלֵיהֶם
Ps. 28, 4. וכרע מעלליהם
Jes. 3, 10. פרי מעלליהם יאכלו
Jer. 11, 18. הראיתני מעלליהם
Jer. 21, 12. רע מעלליהם
Jer. 23, 22. ומרע מעלליהם
Jer. 26, 3. מפני רע מעלליהם
Hos. 5, 4. לא יתנו מעלליהם
Hos. 7, 2. סבבום מעלליהם
Hos. 9, 15. על רע מעלליהם
Mich. 3, 4. כאשר הרעו מעלליהם
Mich. 7, 13. מפרי מעלליהם

pl. c. suff.: וּמַעַלְלֵיהֶם
Jes. 3, 8. ומעלליהם אל־יי

pl. c. suff.: בְּמַעַלְלֵיהֶם
Ps. 106, 29. ויכעיסו במעלליהם

pl. c. suff.: מִמַּעַלְלֵיהֶם
Jud. 2, 19. ממעלליהם ומדרכם
Neh. 9, 35. ולא־שבו ממעלליהם

מַעֲלָל

ג״כ נכקיב, דומה לפ מַעֲלֶה, כלי הפרש סמכוון.

n. m. Ketib, sicut מַעֲלֶה, sine significationis discrimine. LXX. *ἐπιτήδευμα.*

pl. c. suff.: וּמַעֲלָלֵיכֶם *K'tib.*
Zach. 1, 4. ומעלליכם הרעים

הַעֲלוּל

ג״ז, ומוכנו מסנס ופספכה, נסקלה על סכוריות, ווסף לפת סכקוב ופעלולים ימצלו נס, והכלים הפסוק גס לפי קנקר נקעלוליסס, והעכין כמו כלשר הקעלל נסס [ג״כ ו׳ ו׳], ובוסף קנין שהמפרשים מעכין עולל ויונק טועים.

n. m., primum conversio, actio ad certum finem directa, spec. crudelitas, concret. de crudelibus (Jes. 3, 4., ubi nullo modo *pueri* intelligendi sunt). Subest dictio verbalis: הִתְעַלֵּל בְּ. LXX. *ἔμπαιγμα, ἐμπαικτης.*

pl. c. suff.: בְּהַעֲלוּלֵיהֶם
Jes. 66, 4. גם־אני אבחר בתעלוליהם

עֲלָלָה

ג״כ נקרי, והסמיך עֲלַת והידוע עֲלָתָא וסרכוי עֲלָן. סמוכן תוקכה ועלילה [פַּסָקוּ שָׁכָה], וכן עלה בעכי, ונשפה עכיכים עוד כמו סנס נכלל, ל״מ עלת הלעות מקב״ס, כמו סנת הסכוף, וכן שם עֲלוּל, מַעֲלָה וכדומה. ודע קוקף שמצף עלל בסכוון גלל נקרי עוד נכין הכנד עֲלָלָל, נמוכן סעור וקלקול, לומר גלגול, וכן מוס פשס עֲלָלוּל בסכוון סעכי.

n. f. aram. (c. עֲלַת, def. עֲלָתָא, pl. עֲלָן), causa, praetextus, syr. עֲלָתָא, arab. *ila-t-on*, neohebr. de *causa* in universum, sicut סִבָּה, veluti עֲלַת הֲעֲלוֹת, causa suprema h. e. Deus. LXX. *πρόφασις.*

Dan. 6, 5. הוו בעין עלה
Dan. 6, 6. לדניאל דנה כל־עלה

עֲלָלוֹת

ג״כ נרכוי, והסמיך עֲלָלוֹת, ומוכנו הסכוף הלקוף לקרי הלקט [נַסָּכְלָעוּע], מצף ע״ל עשית מעשה פעם לקר פעם [ווייעדערהאלט עסען], כלשר רלינו

קְטֹן הפעל, קע"פ שקשר שהפעל נשכון סוס קך נויל הסס, כקשר פרע סרל"ק. ועע לקקור שרע קשר כתנ יהודה קרפנטרשס', שענינו סרכים וכלתי נשולים ונגמרים כל נרכן, מלשון עולל, כי רכותם סנע לקור הלקוע, וק"כ הסרש שלו עול לעיל, ווה סכנון.

n. f. pluralet. (c. עֲלֻלוֹת), collectio s. vindemia iterata, a v. עָלַל, vi iterum iterumque faciendi, ut vidimus. Nisi v. hac significatione *denominativum* est, uti Qimchi judicat. Et perquam probabilis est *Jehudae Carpentrasi* conjectura, qui v. עָלַל (redupl. עוֹלֵל) subesse arbitratur, ita ut collectio uvarum tenerarum intelligatur, quarum racematio retardatur, propterea quod eae ipsae uvae vindemiae tempore nondum satis maturuerunt. LXX. *ἐπιφυλλίς, καταλειμμα, καλάμη, καλαμοῦσθαι.*

pl.: עֲלֻלוֹת

Jes. 17, 6. ונשארו־בו עללות
Jer. 49, 9. לא ישאירו עוללות
Obad. 1, 5. חלוא ישאירו עללות

pl.: בְּעֻלֹּתֶיהָ

Jes. 24, 13. כנקף זית כעללתה

pl. constr עֲלֻלוֹת

Jud. 8, 2. הלא טוב עללות אפרים

pl. constr.: בְּעֻלֹּלוֹת

Mich. 7, 1. כעללות בציר

עֹל

ע"ו, וכנכוי עֻלִּי, וסקרון לדעת קרפנטרקסי קשר כתון על גוגס סגוף, סוק סכוקר [יָקַן], ולי כרוקס מן כתילה ועסיסס וכזיקס, והשס לפ"ו כמו סעק וכעל, כתון על נוקר, והרקיס עלה עול, והכל מן עלל במכוון גלל, לו שסוק עקמוכתו גלילית [וועקלענ-קרטינגען].

n. m. (c. s. עֻלּוֹ), jugum, non propterea sic dictum, quod supremae corporis parti h. e. collo s. cervici imponitur, ab *ascendendo*, tanquam onus ascendens; cf. Num. 19, 2., vel quod involvitur, a v. עָלַל = גָּלַל, nisi forte a forma volubili, cylindriaca s. rotundosa nomen accepit. LXX. *ζυγός, κλοιός, τέκνον* (עֹגֶל).

עוֹל, עֹל

Num. 19, 2. לא־עלה עליה עול
Dt. 28, 48. על ברזל על־צוארך
1 Sam. 6, 7. לא־עלה עליהם על
1 Rg. 12, 11. העמיס עליכם על כבד
2 Chr. 10, 11. העמיס עליכם על כבד
Jes. 9, 3. כי ׳ את־על סבלו
Jes. 10, 27. וחבל על מפני־שמן
Jer. 5, 5. יחדו שברו עול
Jer. 28, 2. 4. את־על מלך בבל
Jer. 28, 11. על ׳ נבוכדנאצר
Jer. 28, 14. על ברזל נתתי
Thr. 1, 14. נשקד על פשעי
Thr. 3, 27. כי־ישא על בנעוריו

הָעֹל

1 Reg. 12, 9. הקל מן־העל אשר־נתן
2 Chr. 10, 9. הקל מן־העל אשר־נתן

בְּעֹל, בְּעֻל

Dt. 21, 3. אשר לא־משכה בעול
Jer. 27, 8. 11. 12. בעל מלך־בבל

cum suff.: עֻלּוֹ

1 Reg. 12, 4. אביך הקשה את־עלנו
1 Rg. 12, 10. אביך הכביד את־עלנו
2 Chr. 10, 4. אביך הקשה את־עלנו
2 Chr. 10, 10. אביך הכביד את־עלנו

cum suff.: עֻלֶּךָ

Jes. 47, 6. הכבדת עלך מאד
Jer. 2, 20. שברתי עלך

cum suff.: עֻלְּכֶם

Lev. 26, 13. ואשבר מטת עלכם
1 Reg. 12, 11. ואני אסיף על־עלכם
1 Rg. 12, 14. אבי הכביד את־עלכם
1 Rg. 12, 14. ואני אסיף על־עלכם
2 Chr. 10, 11. ואני אסיף על־עלכם
2 Chr. 10, 14. אבי הכביד את־עלכם

cum suff.: עֻלּוֹ

Gn. 27, 40. ופרקת עלו מעל צוארך
Jes. 14, 25. וסר מעליהם עלו
Jer. 30, 8. אשבר עלו

cum suff.: וְעֻלּוֹ

Jes. 10, 27. ועלו מעל צוארך

cum suff.: וּמַעֲלֹלָיו

1 Rg. 12, 4. ומעלו הכבד אשר־נתן
2 Chr. 10, 4. ומעלו הכבד

cum suff.: עֻלָּם

Ez. 34, 27. בשברי את־מטות עלם

עָלַל

פעל קרמי, לומר עָלַל, ולנקני נענר עַלַּת וכתיב עַלָּלַת, והניכוי עַלִּין וכתיב עֲלֻלִין. הפתרון סור על ניח ונוח, נסג ונוח [קיינקעהרען, קוע-], שעיכו כמו גלל ענין קסיפה, ומוס קסיפה על ניק, לכן ג"כ מקסיפת סתנוקס, והסר עַלָּא כמו תנוקה, והסשלל על נוח השמש. הכוסף חֻנְעַל, נסקעטעות הכון תמור הדגוש נעין, יוסף וקוון, לומר הוכקה והכקה ניקה. h. e. עָלַל, *v. aram.* (3 p. f. praet. עַלַּת), involvere, devertere, sicut גָּלַל, de ingressione in domum et importatione in horreum (unde עֲלֻלָּה = תְּבוּאָה), trop. de occasu solis. *Af.* הַנְעַל (injecto *Nun* propter dagesandum *Ghain*), introducere. LXX. *εἰσέρχεσθαι, εἰσπορεύεσθαι; Af. εἰσάγειν.*

3 *perf.:* עָלַל

Dan. 2, 16. ודניאל על ובעא
Dan. 2, 24. קבל דנה דניאל על

3 *perf. fem.:* עַלַּת *Q'ri.*

Dan. 5, 10. לבית משתיא עלת

part. pl.: עָלְלִין *K'tib.*

Dan. 4, 4. באדין עללין חרטמיא

p. pl.: עָלְיִן *K'tib.*

Dan. 5, 8. אדין עלין כל חכימי

Af-el: הַנְעַל 3 *perf.*

Dan. 2, 25. חנעל לדניאל קדם מלכא
Dan. 6, 19. ודחון לא־חנעל קדמוהי

impt. c. s.: הַנְעֲלֵנִי

Dan. 2, 24. העלני קדם מלכא

inf. constr.: לְהַנְעָלָה

Dan. 5, 7. להעלה לאשפיא

inf. constr.: לְהַנְעָלָה

Dan. 4, 3. להנעלה קדמי

Hof-al: הָנְעַל 3 *perf.*

Dan. 5, 13. דניאל הנל קדם מלכא

3 *perf. pl.:* הָנְעֲלוּ

Dan. 5, 15. וכען הנעלו קדמי

מֵעַל

ע"ו נקרמי, והכנוי מֵעָלַיִן, והוס סם מקוריי, ומוכנו כוס השמש [קיינקעס-רונג דער זאָנענ], וקל לסכין מהשרש. נקכנוס מֵעָלָיו כמו מנוס.

n. m. infin. aram. (pl. מֵעָלִין), deversio, degressio h. e. occasus solis. LXX. *ἑσπέρα* (cf. gemar. מַעֲלֵי שַׁבְּתָא).

pl. constr.: מַעֲלֵי

Dan. 6, 15. ועד מעלי שמשא

עוֹלֵל

v. s. r. עוּל *p.* 801.

מְעוֹלֵל

v. s. r. עוּל *p.* 801.

עוֹלֵל

v. s. r. עוּל *p.* 801.

עָלַם

פעל כוזד, ומוכנו עמוי ונמוף הסמן והסתר כמיסס וקניס [קומסלענן, נערנען], לכן לגיעס וקניקס [סייי-לינען], ומוס עֲלָמִים, כמו עווכות נסתרות לל"ק [קלים ג' ק']. סכפעל נֶעֱלַם כמו נסתר ונקנע ונגען ומכומס [פֶּרשוֹרגען ויין], ונקשר עם מן, מעיניכ, ומוס נעלמים כמו קכזיס נעלמים. סכוסף חֲצָלִים יונף ממכוון עמיכס, לו ממכוון לקצי עמוף ועלוף, ולפעמים כמו סקשכס נמכוון סשקל של סקלס ונכוות. סספעל כלרכו. ונגוד מהרש וס עוֹלָם, צְרוֹם, חֲצָלָמָה, עֶלֶם נקרמי. ומשר לקקור סהרש דע שסקרן עֲלָמִים, ודומס לו סהרש אֲלֻם לעיל, נמכוון עמוף, וכן קטל בָּלַם, בֻּלַם סתמנוק, ומסגווי כנר לתרמי.

v. comp. trans., obvelare, celare, abscondere, hinc dissimulare, unde, ut quidem aliquot sentiunt, עֲלָמִים (*Ψ.* 90, 8.), delicta occulta (syn. נִסְתָּרוֹת *Ψ.* 19, 13.). *Hi.* חֶעֱלִים, occulere, seq. עֵינַיִם (oculos, vel ut ne auxiliare aut animadvertas, vel propter contemtum ac despicientiam), אֹזֶן (aurem, ne audias), semel vi obscurandi, trop. reprehendendi. *Ni.* נֶעֱלַם, abditum, occultum, ignotum esse, latere, seq. מִן, מֵעֵינֵי; prt. pl., homines *occulti*, *obscuri* h. e. subdoli, insidiosi. *Hitp.*, se occultare, subtrahere, *ὑποστέλλεσθαι.* Cognata sunt vv. אָלַם, בָּלַם, גָּלַם, involvere, contegere. LXX. *Ni. λανθάνειν, παροράω, παρέρχεσθαι, παρανομεῖν; Hi. κρύπτειν, ἀποπαρακαλύπτειν, ὑπεροράω, ὑπεριδεῖν, ἀποστρέφειν; inf. ὑπέροψις; Hitp. ὑπερόπτεσθαι, ἐπιπίπτειν.*

p. pass. c. s.: עֲלֻמְנוּ

Ps. 90, 8. עלמנו למאור פניך

Nif-al: נֶעֱלַם 3 *perf.*

2 Chr. 9, 2. ולא־נעלם דבר

3 *perf.:* וְנֶעֱלַם

Lev. 4, 13. ונעלם דבר מעיני הקהל
Lev. 5, 2. ונעלם ממנו והוא טמא
Lev. 5, 3. 4. ונעלם ממנו והוא־ידע
Num. 5, 13. ונעלם מעיני אישה

3 *prf. fem.:* וְנֶעֶלְמָה

Job. 28, 21. ונעלמה מעיני כל־חי

part. masc.: נֶעֱלָם

1 Reg. 10, 3. לא־היה דבר נעלם
Eccl. 12, 14. במשפט על כל־נעלם

part. pl.: נֶעֱלָמִים *sbst.*

Ps. 26, 4. ועם נעלמים לא אבוא

part. fem.: נֶעֱלָמָה *sg.*

Nah. 3, 11. תהיי נעלמה

Hif-il: הֶעֱלִים 3 *perf.*

2 Reg. 4, 27. וי׳ה העלים ממני

3 *perf. pl.:* הֶעֱלִימוּ

Ez. 22, 26. ומשבתותי העלימו

part. masc.: מַעֲלִים *sg.*

Job. 42, 3. מי זה ׳ מעלים עצה

part. masc. c. s.: וּמַעֲלִים

Prv. 28, 27 ומעלים עיניו רב־מארות

inf.: הַעְלֵם

Lev. 20, 4. ואם העלם יעלימו

1 *imperf.:* אַעְלִים

Jes. 1, 15. אעלים עיני מכם

1 *imperf.:* וַאַעְלִים

1 Sam. 12, 3. ואעלים עיני בו

2 *imperf.:* תַּעְלִים

Ps. 10, 1. תעלים לעתות בצרה

2 *impf. ap.:* תַּעְלֵם

Thr. 3, 57. אל־תעלם אזנך

3 *impf. pl.:* יַעְלִימוּ

Lev. 20, 4. ואם העלם יעלימו

Hitpa-el: הִתְעַלֵּם

2 *perf.:* וְהִתְעַלַּמְתָּ

Dt. 22, 1. 4. והתעלמת מהם

inf. constr.: לְהִתְעַלֵּם

Dt. 22, 3. לא תוכל להתעלם

2 *imperf.:* תִּתְעַלָּם

Ps. 55, 2. ואל־תתעלם מתחנתי

2 *imperf.:* תִּתְעַלָּם *p.*

Jes. 58, 7. ומבשרך לא תתעלם

3 *imperf.:* יִתְעַלַּם־ *s. M.*

Job. 6, 16. עלימו יתעלם־שלג

עוֹלָם

ע"ו וסכנוי עוֹלָמִים, ומוכנו סכפוכס ומעמוכס סכמוסס והכסקיס [דשס פֶּרגעסענגעס, פֶּערגעליי־ערגעט], לכן כמו חֶלֶד, על עת וזמן סכמוס, כלין קץ וגבול, לכן לו העתיד לו העבר [עווינקיי], לו מוען לרוך נכלל, ד"מ ימות עולם, מעולם, עס עולם, קרכוס עולם, עבד עולם, שפפ עולם, ונכרך הסס נסשקלות רכוס כשקר קלשה נגו סמלין, ולף לכל הסקרוכים כמו קבל.

מרכו סמכוון עי׳ שֶׁכל קלד לעיל.

n. m. (pl. עוֹלָמִים), id quod est obvolutum, obnuptum, opertum, occultum, spec. tempus, cujus finis adopertus h. e. incognitus est et definiri nequit (syn. עַד, חֶלֶד), tum de praeterito (graue Urzeit), tum de futuro (unbegrenzte Zukunft), spec. *aeternitas*, cujus extremitates velatae h. e. nullae sunt, etiam de tempore longinquiori ac diuturniori. De usu ejus v. vario v. lexica; de notionum conjunctione v. s. חֶלֶד. LXX. *αἰών, αἰώνιος, ἀΐνναος, ὁἱ αἰῶνος, εἰς τὸν αἰῶνα, διαπαντός*, vel plural. *οἱ αἰῶνες* (Vulg. *secula*), in phrasibus, quas enumerare longum, et cum tritissimae sint, non necesse est.

עוֹלָם, עֹלָם

Gn. 9, 12. אתכם לדרת עולם
Gn. 9, 16. לזכר ברית עולם
Gn. 13, 15. ולזרעך עד־עולם
Gn. 17, 7. לדרתם לברית עולם
Gn. 17, 8. לאחזת עולם
Gn. 17, 13. בבשרכם לברית עולם
Gn. 17, 19. בריתי אתו לברית עולם
Gn. 21, 33. בשם י״י אל עולם
Gn. 48, 4. אחריך אחזת עולם
Gn. 49, 26. עד תאות גבעת עולם
Ex. 12, 14. חקת עולם תחגהו
Ex. 12, 17. לדרתיכם חקת עולם
Ex. 12, 24. להק־לך ולבניך עד־עולם
Ex. 14, 13. לראתם עוד עד־עולם
Ex. 27, 21. חקת עולם לדרתם
Ex. 28, 43. חקת עולם לו ולזרעו
Ex. 29, 9. כהנה לחקת עולם
Ex. 29, 28. לאהרן ולבניו לחק־עולם

היתה להם חק־עולם Ex. 30, 21.
לדרתם ברית עולם Ex. 31, 16.
לסחנת עולם לדרתם Ex. 40, 15.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 3, 17.
חק־עולם לדרתיכם Lev. 6, 11.
חק־עולם לי״י כליל Lev. 6, 15.
ולבניו לחק־עולם Lev. 7, 34.
חקת עולם לדרתם Lev. 7, 36.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 10, 9.
ולבניך אתך לחק־עולם Lev. 10, 15.
והיתה לכם לחקת עולם Lev. 16, 29.
נפשתיכם חקת עולם Lev. 16, 31.
לכם לחקת עולם Lev. 16, 34.
חקת עולם תהיה־זאת Lev. 17, 7.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 23, 14.
31. 41. 24, 3.
בני־ישראל ברית עולם Lev. 24, 8.
מאשי י״י חק־עולם Lev. 24, 9.
גאלת עולם תהיה ללוים Lev. 25, 32.
כי־אחזת עולם הוא להם Lev. 25, 34.
לחקת עולם לדרתיכם Num. 10, 8.
חקת עולם לדרתיכם Num. 15, 15.
18, 23.
ולבניך לחק־עולם Num. 18, 8.
אתך לחק־עולם Num. 18, 11.
לחק־עולם Num. 18, 19
ברית מלח עולם Num. 18, 19.
הגר בתוכם לחקת עולם Num. 19, 10.
והיתה להם לחקת עולם Num. 19, 21
בריית כהנת עולם Num. 25, 13.
ולבניך אחריך עד־עולם Dt. 12, 28.
והיתה תל עולם Dt. 13, 17.
והיה לך עבד עולם Dt. 15, 17
בקהל י״י עד־עולם Dt. 23, 4.
ובזרעך עד־עולם Dt. 28, 46.
לט ולבניט עד־עולם Dt. 29, 28.
זכור ימות עולם Dt. 32, 7.
ומגד גבעות עולם Dt. 33, 15.
ומתחת זרעת עולם Dt. 33, 27.
לבני ישראל עד־עולם Jos. 4, 7.
וישימה תל־עולם Jos. 8, 28.
ולבניך עד־עולם Jos. 14, 9.
וישב שם עד־עולם 1 Sam. 1, 22.
יתהלכו לפני עד־עולם 1 S. 2, 30.
שם אני את־בירתו עד־עולם 1 S. 3, 13.
בזבח ובמנחה עד־עולם 1 S. 3, 14.
ממלכתך אל־ישראל עד־
עולם 1 Sam. 13, 13.
מעם ביתי עד־עולם 1 Sam. 20, 15.
ובין זרעך עד־עולם 1 Sam. 20, 42.
והיה לי לעבד עולם 1 Sam. 27, 12.
ומלכתי מעם י״י עד־עולם 2 S. 3, 28.
כסא ממלכתו עד־עולם 2 S. 7, 13.
עד־עולם לפניך 2 Sam. 7, 16.
כמאך יהיה נכון עד־עולם 2 S. 7, 16.
לך לעם עד־עולם 2 Sam. 7, 24.
הקם עד־עולם 2 Sam. 7, 25.
ויגדל שמך עד־עולם 2 Sam. 7, 26.
חרב מביתך עד־עולם 2 S. 12, 10.
לדוד ולזרעו עד־עולם 2 S. 22, 51.
כי ברית עולם שם לי 2 Sam. 23, 5.
שלום עד־עולם מעם י״י 1 Rg. 2, 33.
לפני י״י עד־עולם 1 Reg. 2, 45.
לשום שמי־שם עד־עולם 1 Rg. 9, 3.
ולשרתו עד־עולם 1 Chr. 15, 2.
לישראל ברית עולם 1 Chr. 16, 17.
וכבתי את־כסאו עד־
עולם 1 Chr. 17, 12.
יהיה נכון עד־עולם 1 Chr. 17, 14.
לך לעם עד־עולם 1 Chr. 17, 22.
יאמן עד־עולם 1 Chr. 17, 23.
ויגדל שמך עד־עולם 1 Chr. 17, 24.
על־ישראל עד־עולם 1 Chr. 22, 10.
והא־ובניו עד־עולם 1 Chr. 23, 13.
ולברך בשמו עד־עולם 1 Chr. 23, 13.
לבניכם אחריכם עד־עולם 1 Chr. 28, 8.
אביו מעולם ועד־עולם 1 Chr. 29, 10.
להיות שמי שם עד־עולם 2 Chr. 7, 16.

שלמם וטובתם עד־עולם Esr. 9, 12.
ותורשתם לבניכם עד־עולם Esr. 9, 12.
בקהל האלהים עד־עולם Neh. 13, 1.
תארת עולם תשמור Job. 22, 15.
תקחנו לעבד עולם Job. 40, 28.
י״י מלך עולם ועד Ps. 10, 16.
לדוד ולזרעו עד־עולם Ps. 18, 51.
ארך ימים עולם ועד Ps. 21, 5.
והנשאו פתחי עולם Ps. 24, 7.
ושאו פתחי עולם Ps. 24, 9.
כסאך אלהים עולם ועד Ps. 45, 7.
עד־עולם סלה Ps. 48, 9.
אלהיטו עולם ועד Ps. 48, 15.
בחסד־אלהים עולם ועד Ps. 52, 10.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
משל בגבורתו ׀ עולם Ps. 66, 7.
ושלוי עולם השגו־חיל Ps. 73, 12.
חרפת עולם נתן למו Ps. 78, 66.
חסדי י״י עולם אשירה Ps. 89, 2.
עולם חסד יבנה Ps. 89, 3.
עד־עולם אכין זרעך Ps. 89, 5.
כירח יכון עולם Ps. 89, 38.
עד־עולם אתה אל Ps. 90, 2.
מעולם ועד־עולם Ps. 103, 17.
בל־תמוט עולם ועד Ps. 104, 5.
לישראל ברית עולם Ps. 105, 10.
לדר ודר עד־עולם Ps. 106, 31.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.
מעתה ועד־עולם Ps. 113, 2. 115, 18.
מעתה ועד־עולם Ps. 121, 8. 125, 2.
131, 3.
ונחני בדרך עולם Ps. 139, 24.
כמתי עולם Ps. 143, 3.
וצדיק יסוד עולם Prv. 10, 25.
אל־תסג גבול עולם Prv. 22, 28. 23, 10.
מעתה ועד־עולם Jes. 9, 6.
הפרו בריית עולם Jes. 24, 5.
לעד עד־עולם Jes. 30, 8.
בעד מערות עד־עולם Jes. 32, 14.
השקט ובטח עד־עולם Jes. 32, 17.
מי־יגור לנו מוקדי עולם Jes. 33, 14.
עד־עולם יירשוה Jes. 34, 17.
ושמחת עולם על־ראשם Jes. 35, 10.
אלהי עולם ׀ י״י Jes. 40, 28.
משומי עם־עולם Jes. 44, 7.
ושמחת עולם על־ראשם Jes. 51, 11.
ובחסד עולם רחמתיך Jes. 54, 8.
ואכרתה לכם בריית עולם Jes. 55, 3.
לאות עולם לא יכרת Jes. 55, 13.
שם עולם אתן־לו Jes. 56, 5.
כי לא לעולם אריב Jes. 57, 16.
ובנו ממך חרבות עולם Jes. 58, 12.
מעתה ועד־עולם Jes. 59, 21.
ושמתיך לגאון עולם Jes. 60, 15.
והיה־לך י״י לאור עולם Jes. 60, 19.
כי י״י יהיה־לך לאור עולם Jes. 60, 20.
ובנו חרבות עולם Jes. 61, 4.
שמחת עולם תהיה להם Jes. 61, 7.
ובריית עולם אכרות להם Jes. 61, 8.
וינשאם כל־ימי עולם Jes. 63, 9.
ויזכר ימי־עולם Jes. 63, 11.
לעשות לו שם עולם Jes. 63, 12.
עולם ונושעה Jes. 64, 4.
חק־עולם ולא יעברנהו Jer. 5, 22.
ושאלו ׀ לנתבות עולם Jer. 6, 16.
למן־עולם ועד־עולם Jer. 7, 7. 25, 5.
אלהים חיים ומלך עולם Jer. 10, 10.
עד־עולם תוקד Jer. 17, 4.
שבולי שלם Jer. 18, 15.
שרוקת עולם Jer. 18, 16.
כלמת עולם לא תשכח Jer. 20, 11.
ורחמה הרת עולם Jer. 20, 17.
חרפת עולם וכלמות עולם Jer. 23, 40.
ולחרבות עולם Jer. 25, 9.
לשממות עולם Jer. 25, 12.
ואהבת עולם אהבתיך Jer. 31, 3.
וכרתי להם בריית עולם Jer. 32, 40.
אתם ובניכם עד־עולם Jer. 35, 6.

תהיינה לחרבות עולם Jer. 49, 13.
שממה עד־עולם Jer. 49, 33.
נדחי עולם Jer. 49, 36.
בריית עולם לא תשכח Jer. 50, 5.
שממות עולם תהיה Jer. 51, 26.
וישנו שנת־עולם Jer. 51, 39. 57.
כי־שממות עולם תהיה Jer. 51, 62.
כמתי עולם Thr. 3, 6.
והקימותי לך בריית עולם Ez. 16, 60.
איבת עולם Ez. 25, 15.
אל־עם עולם Ez. 26, 20.
ואינך עד־עולם Ez. 27, 36. 28, 19.
היות לך איבת עולם Ez. 35, 5.
שממות עולם אתנך Ez. 35, 9.
ובמות עולם למורשה Ez. 36, 2.
ובני בניהם עד־עולם Ez. 37, 25.
כריית עולם יהיה אותם Ez. 37, 26.
חקות עולם תמיד Ez. 46, 14.
אלה לחיי עולם Dan. 12, 2.
לדראון עולם Dan. 12, 2.
ובניתיה כימי עולם Am. 9, 11.
מעתה ועד־עולם Mich. 4, 7.
מקדם מימי עולם Mich. 5, 1.
כימי עולם Mich. 7, 14.
שחו גבעות עולם Hab. 3, 5.
הליכות עולם לו Hab. 3, 5.
ושממה עד־עולם Zeph. 2, 9.
אשר־זעם י״י עד־עולם Mal. 1, 4.
כימי עולם וכשנים
קדמניות Mal. 3, 4.

הָעוֹלָם, הָעֹלָם

מן־העולם ועד־העלם 1 Chr. 16, 36.
עד־העולם וכסאו 1 Chr. 17, 14.
מן־העולם עד־העולם Neh. 9, 5.
ורעם ונשאם עד־העולם Ps. 28, 9.
ועד העולם אמן Ps. 41, 14.
מן־העולם ׀ ועד העולם Ps. 106, 48.
חיים עד־העולם Ps. 133, 3.
גם את־העולם נתן בלבם Eccl. 3, 11.
ולפניך מן־העולם Jer. 28, 8.
וישבע בחי העולם Dan. 12, 7.
לא נהיה מן־העולם Joel 2, 2.

מֵהָעוֹלָם

מהעולם ועד העולם אמן Ps. 41, 14.

לְעוֹלָם, לְעֹלָם

ואכל וחי לעלם Gn. 3, 22.
לא־ידון רוחי באדם לעלם Gn. 6, 3.
זה־שמי לעלם Ex. 3, 15.
י״י ימלך לעלם ועד Ex. 15, 18.
וגם־בך יאמינו לעולם Ex. 19, 9.
במרצע ועבדו לעלם Ex. 21, 6.
אות הוא לעלם Ex. 31, 17.
לזרעכם ונחלו לעולם Ex. 32, 13.
לעלם בהם תעבדו Lev. 25, 46.
להם ולבניהם לעלם Dt. 5, 26.
וטבתם כל־ימיך לעולם Dt. 23, 7.
חי אנכי לעלם Dt. 32, 40.
בריתי אתכם לעולם Jud. 2, 1.
להיות לעולם לפניך 2 Sam. 7, 29.
בית־עבדך לעולם 2 Sam. 7, 29.
יחי אדני המלך דוד לעלם 1 Rg. 1, 31.
וברא זרעו לעלם 1 Reg. 2, 33.
ממלכתך על־ישראל לעלם 1 Rg. 9, 5.
באהבת י״י את־ישראל
לעלם 1 Reg. 10, 9.
תדבק־בך ובזרעך לעולם 2 Rg. 5, 27.
אשים את־שמי לעולם 2 Rg. 21, 7.
זכרו לעולם בריתו 1 Chr. 16, 15.
כי טוב כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 34.
כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 41.
להיות לעולם לפניך 1 Chr. 17, 27.
ברכת ומברך לעולם 1 Chr. 17, 27.
וישכן בירושלם עד־
לעולם 1 Chr. 23, 25.
למלך על־ישראל לעולם 1 Chr. 28, 4.
את־ממלכותו עד־לעולם 1 Chr. 28, 7.
שמרה־זאת לעולם 1 Chr. 29, 18.

לעולם זאת על־ישראל 2 Chr. 2, 3.
כי לעולם חסדו 2 Chr. 5, 13. 7, 3.
כי־לעולם חסדו 2 Chr. 7, 6.
להעמידך לעולם 2 Chr. 9, 8.
לדויד על־ישראל לעולם 2 Chr. 13, 5.
אברהם אהבך לעולם 2 Chr. 20, 7.
הודו לי״י כי לעולם חסדו 2 Chr. 20, 21.
אשר הקדיש לעולם 2 Chr. 30, 8.
יהיה־שמי לעולם 2 Chr. 33, 4.
כי־לעולם חסדו Esr. 3, 11.
המלך לעולם יחיה Neh. 2, 3.
מאסתי לא־לעלם אחיה Job. 7, 16.
לעולם ירגנו Ps. 5, 12.
לעולם ועד Ps. 9, 6.
וי״י לעולם ישב Ps. 9, 8.
מן הדדר זו לעולם Ps. 12, 8.
לא ימוט לעולם Ps. 15, 5.
וישב י״י מלך לעולם Ps. 29, 10.
בל־אמוט לעולם Ps. 30, 7.
י״י אלהי לעולם אודך Ps. 30, 13.
אל־אבושה לעולם Ps. 31, 2.
עצת י״י לעולם תעמד Ps. 33, 11.
ונחלתם לעולם תהיה Ps. 37, 18.
ושכן לעולם Ps. 37, 27.
חסידיו לעולם נשמרו Ps. 37, 28.
ותציבני לפניך לעולם Ps. 41, 13.
ושמך ׀ לעולם נודה סלה Ps. 44, 9.
ברכך אלהים לעולם Ps. 45, 3.
עמים יהודוך לעלם ועד Ps. 45, 18.
וחדל לעולם Ps. 49, 9.
קרבם בתימו ׀ לעולם Ps. 49, 12.
אודך לעולם כי עשית Ps. 52, 11.
לא־יתן לעולם מוט לצדיק Ps. 55, 23.
אל־אבושה לעולם Ps. 71, 1.
יהי שמו ׀ לעולם Ps. 72, 17
וברוך ׀ שם כבודו לעולם Ps. 72, 19.
וחלקי אלהים לעולם Ps. 73, 26.
ואני אגיד לעלם Ps. 75, 10.
כארץ יסדה לעולם Ps. 78, 69.
נדדה לך לעולם Ps. 79, 13.
וייהי עתם לעולם Ps. 81, 16.
ואכבדה שמך לעולם Ps. 86, 12.
לעולם אשמור־לו חסדי Ps. 89, 29.
זרעו לעולם יהיה Ps. 89, 37.
ברוך י״י לעולם Ps. 89, 53.
ואתה מרום לעלם י״י Ps. 92, 9.
כי־טוב י״י לעולם חסדו Ps. 100, 5.
ואתה י״י לעולם תשב Ps. 102, 13.
ולא לעולם ימוט Ps. 103, 9.
יהי כבוד י״י לעולם Ps. 104, 31.
זכר לעולם בריתו Ps. 105, 8.
כי לעולם חסדו Ps. 106, 1. 107, 1.
אתה־כהן לעולם Ps. 110, 4.
יזכר לעולם בריתו Ps. 111, 5.
סמוכים לעד לעולם Ps. 111, 8.
צוה לעולם בריתו Ps. 111, 9.
כי־לעולם לא־ימוט Ps. 112, 6.
ואמת־י״י לעולם Ps. 117, 2.
כי לעולם חסדו Ps. 118, 1. 2. 3. 4 29.
לעולם ועד Ps. 119, 44.
לעולם י״י Ps. 119, 89.
לעולם לא־אשכח פקדיך Ps. 119, 93.
כי לעולם היא־לי Ps. 119, 98.
נחלתי עדותיך לעולם Ps. 119, 111.
לעולם עקב Ps. 119, 112.
צדקתך צדק לעולם Ps. 119, 142.
צדק עדותיך לעולם Ps. 119, 144.
כי לעולם ירסדתם Ps. 119, 152.
לעולם ישב Ps. 125, 1.
י״י שמך לעולם Ps. 135, 13.
כי לעולם חסדו Ps. 136, 1. 2. 3.
4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.
14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.
22. 23. 24. 25. 26.
י״י חסדך לעולם Ps. 138, 8.
ואברכה שמך לעולם ועד Ps. 145, 1.
ואהללה שמך לעולם ועד Ps. 145, 2.
שם קדשו לעולם ועד Ps. 145, 21.

Digitized by Google

השמר אמת לעולם Ps. 146, 6
ימלך י״י לעולם Ps. 146, 10.
ייעמידם לעד לעולם Ps. 148, 6.
צדיק לעולם בל־ימוט Prv. 10, 30.
כי לא לעולם חסן Prv. 27, 24.
והארץ לעולם עמדת Eccl. 1, 4.
עם־החכסיל לעולם Eccl. 2, 16.
הוא יהיה לעולם Eccl. 3, 14.
וחלק אין־להם עוד לעולם Eccl. 9, 6.
לא־יקרא לעולם Jes. 14, 20.
לעולם לא יבנה Jes. 25, 2.
לעולם יעלה עשנה Jes. 34, 10.
ודבר אלהינו יקום לעולם Jes. 40, 8.
לעולם אהיה גברת Jes. 47, 7.
וישועתי לעולם תהיה Jes. 51, 6.
וצדקתי לעולם תהיה Jes. 51, 8.
לעולם יירשו ארץ Jes. 60, 21.
הינטור לעולם Jer. 3, 5.
לא אטור לעולם Jer. 3, 12.
וישבה העיר חזאת לעולם Jer. 17, 25
ולא־יהרס עוד לעולם Jer. 31, 40.
כי־לעולם חסדו Jer. 33, 11.
כי לא יזנח לעולם אדני Thr. 3, 31.
אתה י״י לעולם תשב Thr. 5, 19.
ולא־תמצאי עוד לעולם Ez. 26, 21.
נשיא להם לעולם Ez. 37, 25.
את־מקדשי בתוכם לעולם Ez. 37, 26.
מקדשי בתוכם לעולם Ez. 37, 28.
בתוך בני־ישראל לעולם Ez. 43, 7.
ושכנתי בתוכם לעולם Ez. 43, 9.
ככוכבים לעולם ועד Dan. 12, 3.
וארשתיך לי לעולם Hos. 2, 21.
ולא־יבשו עמי לעולם Joel 2, 26. 27.
ויהודה לעולם תשב Joel 4, 20.
ונכרת לעולם Obad. 1, 10.
ברחיה בעדי לעולם Jon. 2, 7.
תקחו הדרי לעולם Mich. 2, 9.
בשם־י״י אלהינו לעולם ועד Mich. 4, 5

וְלְעוֹלָם

ולעולם כל־משפט צדקך Ps. 119, 160

c. h int.: הַלְעוֹלָם

הלעולם תאנף־בנו Ps. 85, 6.
והנבאים הלעולם יחיו Zach. 1, 5.

מֵעוֹלָם

מעולם אנשי השם Gn. 6, 4.
ישבו אבותיכם מעולם Jos. 24, 2.
הארץ אשר מעולם 1 Sam. 27, 8
וחסדיך כי מעולם המה Ps. 25, 6.
מעולם אתה Ps. 93, 2.
וחסד י״י מעולם ועד־עולם Ps. 103, 17.
וכרתי משפטיך מעולם Ps. 119, 52.
מעולם נסכתי מראש Prv. 8, 23.
החשיתי מעולם Jes. 42, 14.
זכרו ראשנות מעולם Jes. 46, 9.
גאלנו מעולם שמך Jes. 63, 16.
מעולם לא־משלת בם Jes. 63, 19.
כי מעולם שברתי עלך Jer. 2, 20.
גוי מעולם הוא Jer. 5, 15.
בחרבות מעולם Ez. 26, 20.

וּמֵעוֹלָם

ומעולם עד־עולם אתה אל Ps. 90, 2.
אני מחשה ומעולם Jes. 57, 11.
ומעולם לא־שמעו Jes. 64, 3.

cum suff.: עֹלָמוֹ

הלך האדם אל־בית עלמו Eccl. 12, 5.

pl.: עֹלָמִים

מכון לשבתך עולמים 1 Reg. 8, 13.
ומכון לשבתך עולמים 2 Chr. 6, 2.
אגורה באהלך עולמים Ps. 61, 5.
שנות עולמים Ps. 77, 6.
מלכות כל־עלמים Ps. 145, 13.
צור עולמים Jes. 26, 4.
תשועת עולמים Jes. 45, 17.
כימי קדם דורות עולמים Jes. 51, 9.
ולהבריא צדק עלמים Dan. 9, 24.

pl.: לְעֹלָמִים

כבר היה לעלמים Eccl. 1, 10.

pl. c. h int.: הַלְעוֹלָמִים

הלעולמים יזנח ׀ אדני Ps. 77, 8.

pl. constr.: עוֹלְמֵי

ולא־תכלמו עד־עולמי עד Jes. 45, 17.

עֵילוֹם

ג״ו, ומובנו כמו עולם, נלי הפרט המכוון.
n. m., sicut עוֹלָם, sine significationis discrimine.

לְעֵילוֹם

אשים את־שמי לעילום 2 Chr. 33, 7.

תַּעֲלֻמָה

ג״כ, ומובנו שֵׂכֶל נסתר ונעלם, לכן כמו רז [נעתיקים], והמשקל משקל תַּחֲצֻבָה, וקל לסגין מהטרש.
n. f. (a s. f. תַּחֲצֻבָה), id quod est obvolutum, obnuptum, occultum, unde sicut נִסְתָּרוֹת, etiam delicta occulta.

וְתַעֲלֻמָה

וחעלמה יצא אור Job. 28, 11.

pl.: תַּעֲלֻמוֹת

ויגד־לך תעלמות חכמה Job. 11, 6.
ידע תעלמות לב Ps. 44, 22.

עָלֶם

ג״ו נקרא, כמו עוֹלָם נעבדי, ומידועה עֶלְמָא והכוי עָלְמִין.
n. m. aram., sicuti עוֹלָם hebr. q. v.
מלכותה מלכות עלם Dan. 3, 33.
די שלטנה שלטן עלם Dan. 4, 31.
ועד עלם עלמיא Dan. 7, 18.
מלכותה מלכות עלם Dan. 7, 27.

def.: עָלְמָא

מן־עלמא ועד־עלמא Dan. 2, 20.
ולחי עלמא שבחת Dan. 4, 31.
מלכותא עד־עלמא Dan. 7, 18.
מן־יומת עלמא Esr. 7, 15.

pl.: לְעָלְמִין

מלכא לעלמין חיי Dan. 2, 4.
די לעלמין לא תתחבל Dan. 2, 44.
מלכא לעלמין חיי Dan. 3, 9. 5, 10. 6, 7. 22.
חיא וקים לעלמין Dan. 6, 27.

def. pl.: עָלְמַיָּא

ועד־עלם עלמיא Dan. 7, 18.

def. pl.: לְעָלְמַיָּא

והיא תקום לעלמים Dan. 2, 44.

עַלְמוּת

ג״כ כמו עולם נלי הפרט המכוון, ונמצא לזה נקליס מ״ק ע״ו.
n. f., sicut עוֹלָם, sine significationis discrimine.
*הוא יהנהגו על־מות Ps. 48, 15.

עֶלֶם

v. s. r. עוּל *p.* 801.

עַלְמָה

v. s. r. עוּל *p.* 801.

עַלוּמִים

v. s. r. עוּל *p.* 801.

עָלַס

פעל נוזד, ומובנו כמו עָלַץ, עָלַק, שמיקס וגילה כניכס ועליוס ושיפס [פרעהלעקקען, זיך פרייען], והמשנות נהירה ונהירס, כלשון כנר פרשני. מוס הכפעל נֶעֱלַס, נהפסוק ככף רכניס נעלמס, ל״ל ככף של עוף רכניס נפרצת נעליסס. הסתפעל הִתְעַלֵּס כנניכו, לומר עליוס ושמיקס. נמפס עכריכית מוס עָלָס, עָלְסוּת, תִּתְעַלְסוּת, נֶעֱלָסוּת.
v. comp. intr., sicut עָלַץ, laetitia *splendere*, gaudio triumphare, exsultare. *Ni.* נֶעֱלַס Job. 39, 13. ala struthionis effert se laetabunde. Targ. מְשַׁבְּחָא וּמְהַלְּסָא. *Hitpa.* תִּתְעַלַּס, delectare se amoribus. LXX. לἀγαλλιᾶσθαι, ἀκατάπαυστος; *Ni.* *veilassa*; *Hi.* *iχυλιεῖν*.

3 imperf.: יַעֲלֹס

תמורתו ולא יעלס Job. 20, 18.

Nif-al: נֶעֱלָס

3 prf. f.: נֶעֱלָסָה *p.*

כנקד־רננים נעלסה Job. 39, 13.

Hitpa-el: הִתְעַלַּס

1 impf. pl.: נִתְעַלְּסָה

נתעלסה באהבים Prv. 7, 18.

עָלַע

v. s. r. לוּע *p.* 568.

עָלַע

ג״ו נקרא, כמו צָלַע נעבדי, נקלוף נלי נעין, ומובנו נל מו גבי מסדרס [ריפענ], ומקובל שרשו עי׳ נלע.
n. m. aram., sicut צֶלַע hebr., costa. LXX. *πλευρά*.

pl.: עִלְּעִין

ותלת עלעין בפמה Dan. 7, 5.

עָלַף

פעל כוזד, ומובנו עטיפס ועטוי ונכוף, וקשור מסביב [שומסילנען, -דעקקען], וכן עֲלַף נעבדי, ונזכל על קולמס כמו עטף [זמ׳כטען]. סכנ״כ הפעולי׳, הן נמכוון עטוף, הן נמכוון קולמה ועיפות ויגיעה ונכהלות, וכן נכנין הפעל כ׳ חופכים.
v. comp. trans., obtegere, velare, arab. *ghalafa*, trop., sicut עָטַף, elanguescere. *Pu.* obtectum esse, enervatum procumbere, deliquium pati. *Hitp.* contegere se, animo deficere. LXX. *ἀπορῶσθαι*; *Hitp.* *ἐκλείπειν*, *ὀλιγοψυχεῖν*, *καλλωπίζεσθαι*.

Pu-al: עֻלַּף

3 prf. pl.: עֻלְּפוּ

עלפו שכבו Jes. 51, 20.

part. fem.: מְעֻלֶּפֶת *sg.*

מעלפת ספירים Cant. 5, 14.

Hitpa-el: הִתְעַלֵּף

3 imperf.: וַיִּתְעַלֵּף *p.*

על ראש יונה ויתעלף Jon. 4, 8.

3 impf. f.: וַתִּתְעַלֵּף *p.*

ותכס בצעיף ותתעלף Gn. 38, 14.

3 impf. f. pl.: תִּתְעַלַּפְנָה

תתעלפנה חבתולות Am. 8, 13.

עֵלֶפָה

ג״ו, קמור עֻלָּפָה, וכן אֻמָּצָה, זוּרָת, פֻּשָּׁחָה, לְבֻנָּה, ומכוון מקנלות ויגיעות [פערזיכטען־כעכדעם].
n. m. (pro עֻלָּפָה, ad s. f. supra enumerat.), id quod elanguescit s. deficit. LXX. *ἐκλύειν*.

עצי השדה עליו עלפה Ez. 31, 15.

עָלַץ

פ״כ, ומעתיד יַעֲלֹץ, וכוונתו כמו עלם, עלו לעיל, לומר שמיקס [פרעהלעקקען], ועלן כ׳ הרכון כמו שמק כ׳, לומס נקשור עם ל׳ מובנו מעכין נמיקס ולינה

ל׳. נמפס עכריכית מוס עָלַץ, עֲלִיצָה, תִּתְעַלְּצוּת וכדומס.
v. comp. intr. (impf. יַעֲלֹץ), sicut עָלַס, עָלַז, hilaritate luc-ere, seq. בְּ gaudere de aliqua re; seq. לְ insultare alicui (sicut v. simpl. עָלַץ). LXX. *ἀγαλλιᾶσθαι*, *καυχᾶσθαι*; *στιρεοῦν*, *κατορθοῦν*; seq. לְ, *καταγελᾶν*; inf. *βοήθεια*.

3 perf.: עָלַץ

עלץ לבי בירי 1 Sam. 2, 1.

inf. constr.: בַּעֲלֹץ

בעלץ צדיקים Prv. 28, 12.

1 imperf.: וְאֶעֱלְצָה

אשמחה ואעלצה בך Ps. 9, 3.

3 imperf.: יַעֲלֹץ

יעלץ השדה וכל־אשר 1 Chr. 16, 32.

3 impf. fem.: תַּעֲלֹץ

תעלץ קריה Prv. 11, 10.

3 impf. pl.: יַעֲלְצוּ

אל־יעלצו אויבי לי Ps. 25, 2.
יעלצו לפני אלהים Ps. 68, 4.

3 impf. pl.: וַיַּעֲלְצוּ

ויעלצו בך אהבי שמך Ps. 5, 12.

עֲלִיצוּת

ג״כ, ומובנו שמיקס וגיל עליסס וקלוס נהל ושנון [יובעל], וקל להכין משרש.
n. f., exsultans gestiensque laetitia (Jubel). LXX. *χαλασός*.

cum suff.: עֲלִיצָתָם

עליצתם כמו־לאכל Hab. 3, 14.

עָלַק

פעל ל״ע כ״ף נגוד, ומובנו לדמע יסודס קרמנמר סס לקיקס ויכיקס ומיניס [ווינען, קוים-, לעקקען], והמשמות עֲלֵקָה נדומס על לֵק, לֵצ [סעין מקנמת מוצג], ולל״ף מובנו כמפס וכלס נדבר [שהאפנען], וכן עלק נעבדי, ווס פרוס מנקס קנן-סרוס. ומוס סס סמיכים הנקלים נכוכלי סיכל לנס ולמפלמת מועלקת, לומר שיכס נמלס, ומוס ג״כ מין כמיכס ענריס זקוקין כמנ עֲלֻקָה [קסי ל״ק מפת מצקיס], שקוקיוסיו נמלו וס נוס. קכן פרוס ק׳ קנ״ב.
v. comp. tr. inus., sec. *Jehudam Carpentrasi*, sugere, exsugere, delingere, circumlambere, a rad. *laq* = לַק, צַק. Non tam versimilis est *Menahemi Ibn-Saruq* sententia, qui arab. فلق, فلك, adhaerere, infigere, appendere, confert, unde nomen carminum *Mualaqat*, utpote in parietibus Kaabae Meccensis appensorum, et genus scripturae hebraicum *Mualaq*, propter literas implexas (v. *Tisbi* s. v. משקיס).

עֲלוּקָה

ג״כ, ומובן כפרוס רל״ק קולמס הנדלס נמהרוס, ונקפמת נרגלי הקדס ונרגלי הנהמס נעגנס נמהרוס, ושולמת דמס, עד שמלא ומנמס ונובלת. ווהו שרן יונקת ומוננת דס [בלוזעלגעל], וכן עלקס נערני, כלומר פרוס קלקמוס קל-עול, מן עול יניקה, ומוס קל״ך מין לילית מוננת דס מילדים, ונמכוון רקני מכנת עלוקה נגמרא.
n. f., sec. *Qimchium:* hirudo, sanguisuga (unde gemarice: סַנְנָא, עֲלוּקָה), arab. عَلَقٌ, syr. עַלְקָא, sive a sugendo sive ab adhaerescendo. At *al-Ghalûqu* sec. lexicon *Qamus* inscriptum *Ghulam*

Digitized by Google

Hag. 2, 4. וחזק כל־עם הארץ
Zach. 7, 5. אל־כל־עם הארץ

עַם

Num. 23, 9. עם לבדד ישכן
Num. 23, 24. עם כלביא יקום
Dt. 4, 33. השמע עם קול אלהים
Dt. 32, 21. ואני אקניאם בלא־עם
Dt. 33, 5. בהתאסף ראשי עם
Dt. 33, 21. ויתא ראשי עם
Jud. 5, 2. בהתנדב עם ברכו י׳
Jud. 5, 13. לאדירים עם
Jud. 9, 36. הנה־עם יורד
Jud. 9, 37. חנה־עם ירדים
2 Rg. 13, 7. לא השאיר ליהואחז עם
2 Reg. 15, 10. ויכהו קבל־עם
1 Chr. 17, 21. לפדות לו עם
Esth. 3, 8. שטת מכל־עם
Job. 12, 2. אמנם כי אתם־עם
Job. 34, 20. יגעשו עם ויעברו
Job. 34, 30. ממקשי עם
Ps. 3, 7. לא־אירא מרבבות עם
Ps. 18, 44. מריבי עם
Ps. 22, 7. ובזוי עם
Ps. 45, 13. יחלו עשירי עם
Ps. 62, 9. עם שפכו־לפניו
Ps. 72, 4. ישפט ׀ עניי־עם
Ps. 107, 32. וירוממוהו בקהל עם
Prv. 11, 14. באין תחבלות יפל־עם
Prv. 14, 28. ברב־עם הדרת־מלך
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
Prv. 29, 18. באין חזון יפרע עם
Jes. 26, 11. יחזו ויבשו קנאת־עם
Jes. 42, 6. 49, 8. ואתנך לברית עם
Thr. 1, 1. העיר רבתי עם
Ez. 33, 31. כמבוא־עם
Ez. 36, 3. ודבת־עם
Dan. 11, 33. ומשכילי עם יבינו
Joel 2, 16. אספו־עם

וְעַם

Esth. 3, 12. 8, 9. ועם ועם כלשונו
Esth. 4, 11. ועם מדינות המלך
Ps. 74, 18. ועם־נבל נאצו שמך
Ps. 102, 19. ועם נברא יהללי־יה
Jer. 37, 2. ועבדיו ועם הארץ
Jer. 44, 21. ושריכם ועם הארץ
Ez. 17, 15. סוסים ועם־רב
Ez. 26, 7. וקהל ועם־רב
Dan. 8, 24. עצומים ועם־קדשים
Dan. 11, 15. ועם מבחריו
Dan. 11, 32. ועם ידעי אלהיו

וְעָם

1 Sam. 13, 5. ועם כחול
Hos. 4, 14. ועם לא־יבין ילבם
Am. 3, 6. ועם לא יחרדו

וָעָם

Neh. 13, 24. וכלשון עם ועם
Esth. 1, 22. ואל־עם ועם כלשונו
Esth. 3, 12. ואל־שרי עם ועם
Esth. 3, 12. ועם ועם כלשונו
Esth. 8, 9. ועם ועם כלשנו

הָעָם

Gn. 14, 16. וגם את־הנשים ואת־העם
Gn. 19, 4. כל־העם מקצה
Gn. 26, 10. כמעט שכב אחד העם
Gn. 26, 11. ויצו אבימלך את־כל־העם
Gn. 32, 8. ויחץ את־העם אשר־אתו
Gn. 33, 15. מן־העם אשר אתי
Gn. 35, 6. הוא וכל־העם אשר־עמו
Gn. 41, 55. ויצעק העם אל־פרעה
Gn. 47, 21. ואת־העם העביר אתו
Gn. 47, 23. ויאמר יוסף אל־העם
Ex. 1, 20. וירב העם ויעצמו
Ex. 3, 12. בהוציאך את־העם
Ex. 3, 21. ונתתי את־חן העם־הזה
Ex. 4, 16. ודבר־הוא לך אל־העם
Ex. 4, 21. ולא ישלח את־העם
Ex. 4, 30. ויעש האתת לעיני העם

Ex. 1, 9. הנה עם בני ישראל
Ex. 5, 5. רבים עתה עם הארץ
Ex. 15, 13. בחסדך עם־זו גאלת
Ex. 15, 16. עד־יעבר עם־זו קנית
Ex. 32, 9. וחנה עם־קשה־ערף
Ex. 33, 3. כי עם־קשה־ערף אתה
Ex. 33, 5. אתם עם־קשה־ערף
Ex. 34, 9. כי עם־קשה־ערף הוא
Lev. 16, 33. ועל־כל־עם הקהל יכפר
Lev. 20, 2. עם הארץ ירגמהו באבן
Lev. 20, 4. יעלימו עם הארץ
Num. 11, 29. כל־עם י׳ נביאים
Nu. 14, 9. אל־תיראו את־עם הארץ
Nu. 17, 6. אתם המתם את־עם י׳
Num. 21, 6. וימת עם־רב
Num. 21, 29. אבדת עם־כמוש
Num. 22, 5. עם יצא ממצרים
Num. 31, 32. בזזו עם הצבא
Dt. 1, 28. עם גדול ורם ממנו
Dt. 2, 10. 21. עם גדול ורב ורם
Dt. 4, 6. רק עם־חכם ונבון
Dt. 7, 6. עם קדוש אתה
Dt. 9, 2. עם־גדול ורם בני ענקים
Dt. 9, 6. עם־קשה־ערף אתה
Dt. 9, 13. וחנה עם־קשה־ערף
Dt. 14, 2. 21. כי עם קדוש אתה
Dt. 20, 1. עם רב ממך
Dt. 26, 19. ולהיותך עם־קדוש
Dt. 28, 33. עם אשר לא־ידעת
Dt. 32, 6. עם נבל ולא חכם
Dt. 33, 29. עם נושע ביי מגן עזרך
Jos. 8, 1. כל־עם המלחמה
Jos. 8, 3. 11, 7. וכל־עם המלחמה
Jos. 10, 7. הוא וכל־עם המלחמה
Jos. 11, 4. עם־רב כחול
Jos. 17, 14. ואני עם רב
Jos. 17, 15. אם־עם־רב אתה
Jos. 17, 17. עם־רב אתה
Jud. 5, 11. ירדו לשערים עם־י׳
Jud. 5, 18. זבולן עם חרף נפשו
כבאכם תבאו ׀ אל־עם
Jud. 18, 10. בטח
Jud. 18, 27. על־עם שקט ובטח
Jud. 20, 2. בקהל עם האלהים
Ruth 2, 11. אל־עם אשר לא־ידעת
1 Sam. 2, 24. מעברים עם־י׳
2 Sam. 1, 12. ועל־עם י׳ ועל־בית
2 Sam. 6, 21. נגיד על־עם י׳
2 Sam. 13, 34. והנה עם־רב הלכים
2 Sam. 14, 13. כזאת על־עם אלהים
2 Sam. 18, 7. ויגפו שם עם ישראל
2 Sam. 19, 41. וכל־עם יהודה
2 Sam. 19, 41. חצי עם ישראל
2 Sam. 22, 28. ואת־עם עני תושיע
2 Sam. 22, 44. עם לא־ידעתי
1 Rg. 3, 8. עם־רב אשר לא־ימנה
2 Reg. 9, 6. אל־עם י׳ אל־ישראל
2 Reg. 11, 14. וכל־עם־הארץ שמח
2 Reg. 11, 18. ויבאו כל־עם הארץ
2 Rg. 11, 19. הרצים ואת־כל־עם הארץ
2 Rg. 11, 20. וישמח כל־עם־הארץ
2 Rg. 14, 21. ויקחו כל־עם יהודה
2 Reg. 15, 5. שפט את־עם הארץ
2 Reg. 16, 15. עלת כל־עם הארץ
2 Reg. 21, 24. ויך עם־הארץ
2 Reg. 21, 24. וימליכו עם־הארץ
2 Reg. 23, 30. ויקח עם־הארץ
2 Reg. 23, 35. את־עם הארץ לתת
2 Reg. 24, 14. זולת דלת עם־הארץ
2 Rg. 25, 19. חמצבא את־עם הארץ
1 Chr. 16, 20. וממלכה אל־עם אחר
2 Chr. 1, 9. על־עם רב כעפר הארץ
2 Chr. 23, 13. וכל־עם הארץ שמח
2 Chr. 23, 20. ואת ׀ כל־עם הארץ
2 Chr. 23, 21. וישמחו כל־עם־הארץ
2 Chr. 26, 1. ויקחו כל־עם יהודה
2 Chr. 26, 21. שופט את־עם הארץ
2 Chr. 30, 13. ויאספו ירושלם עם־רב

2 Chr. 32, 4. ויקבצו עם־רב
2 Chr. 32, 18. על־עם ירושלם
2 Chr. 33, 25. ויכו עם־הארץ
2 Chr. 33, 25. וימליכו עם־הארץ
2 Chr. 36, 1. ויקחו עם־הארץ
Esr. 2, 2. אנשי עם־ישראל
Esr. 4, 4. ויהי עם הארץ
Esr. 4, 4. מרפים ידי עם־יהודה
Neh. 7, 7. מספר אנשי עם־ישראל
Neh. 9, 10. ובכל־עם ארצו
Neh. 13, 24. וכלשון עם ועם
Esth. 1, 22. ואל־עם ועם כלשונו
Esth. 3, 6. את־עם מרדכי
Esth. 3, 6. עם מרדכי
Esth. 3, 8. ישנו עם־אחד מפזר
Esth. 3, 12. ואל־שרי עם ועם
Esth. 8, 11. את־כל־חיל עם ומדינה
Job. 12, 24. לב ראשי עם־הארץ
Ps. 18, 28. עם־עני תושיע
Ps. 18, 44. עם לא־ידעתי
Ps. 95, 6. ואנחנו עם מרעיתו
Ps. 95, 10. עם תעי לבב
Ps. 105, 13. מממלכת אל־עם אחר
Ps. 148, 14. לבני ישראל עם קרבו
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Prv. 30, 25. הכמלים עם לא־עז
Prv. 30, 26. שפנים עם לא־עצום
Jes. 10, 6. ועל־עם עברתי
Jes. 13, 4. דמות עם־רב
Jes. 18, 2. עם־טורא מן־הוא והלאה
Jes. 18, 7. עם ממשך ומורט
Jes. 25, 3. יכבדוך עם־עז
Jes. 27, 11. כי לא עם־ביונות הוא
Jes. 30, 5. על־עם לא־יועילו למו
Jes. 30, 6 על־עם לא יועילו
Jes. 30, 9. כי עם מרי הוא
Jes. 30, 19. כי־עם בציון ישב
Jes. 33, 19. עם נועז לא תראה
Jes. 33, 19. עם עמקי שפה
Jes. 34, 5. ועל־עם חרמי למשפט
Jes. 42, 22. והוא עם־בזוז ושסוי
Jes. 43, 8. הוציא עם־עור
Jes. 43, 21. עם־זו יצרתי לי
Jes. 44, 7. משומי עם־עולם
Jes. 51, 7. עם תורתי בלבם
Jes. 62, 12. עם־הקדש גאולי י׳
Jes. 63, 18. ירשו עם־קדשך
Jes. 65, 2. אל־עם סורר
Jer. 5, 21. עם־סכל ואין לב
Jer. 6, 22. עם בא מארץ צפון
Jer. 25, 1. 2. כל־עם יהודה
Jer. 26, 18. ויאמר אל־כל־עם יהודה
Jer. 34, 19. וכל עם הארץ
Jer. 46, 24. נתנה ביד עם־צפון
Jer. 48, 46. אבד עם־כמוש
Jer. 50, 41. הנה עם בא מצפון
Jer. 52, 25. המצבא את־עם הארץ
Ez. 3, 5. אל־עם עמקי שפה
Ez. 7, 27. וידי עם־הארץ תבהלנה
Ez. 12, 19. ואמרת אל־עם־הארץ
Ez. 22, 29. עם הארץ עשקו עשק
Ez. 26, 20. אל־עם עולם
Ez. 33, 2. ולקחו עם־הארץ
Ez. 36, 20. עם־י׳ אלה ומארצו יצאו
Ez. 38, 12. עם מאסף מגוים
Ez. 39, 13. וקברו כל־עם הארץ
Ez. 45, 22. ובעד כל־עם הארץ
Ez. 46, 3. והשתחוו עם־הארץ
Ez. 46, 9. ובבוא עם־הארץ
Dan. 9, 6. כל־עם הארץ
Dan. 9, 26. עם נגיד הבא
Dan. 12, 7. נפץ יד־עם־קדש
Joel 2, 2. עם רב ועצום
Am. 1, 5. וגלו עם־ארם קירה
Jon. 1, 8. ואי־מזה עם אתה
Zeph. 1, 11. נדמה כל־עם כנען
Zeph. 2, 10. ויגדלו על־עם י׳
Zeph. 3, 12. עם עני ודל

significat, spectrum monstrosum, muliebre, homines opprimens ac discerpens, quod in desertis ac sepulcretis degit, cadavera effodit et clandestinis magicarum artium ludis incumbit. LXX. βίαιος.

לַעֲלוּקָה

Prv. 30, 15. לעלוקה ׀ שתי בנות

עַם

זֹה, וּמִמֶּנּוּ עַמִּי, נִכְכוּ עַמִּי, וּנְכָכוּי עַמִּים. מְסוֹנֵן נִמְעָנוּתָם לִיעִי׳ מִיוֹקֵד וְנִבְלַל [לִיכְלִיכְלוּתָם], וּכְאֵלֶּה עוֹד מְסוֹנֵן מִם נִמְעָנֵךְ נִדְכּוֹר עַם חָאָרֶץ, לִיאֵי לִיעִ סְדִיוֹם, וְכֵן כְּמְכוּוֹן לִיעִי׳ מִיוֹ, וְכִכְלֵפּ נ״כ נְהֵכֵכּ הִפְרִיעִי״ס עַיָּא, עַמְּיָדֵב, עַמִּירְחוּד, עַמִּירְחִיב, עַמְּכֵם, עַמִּיחֵבֵר, וּכְלֵפּ כְּאֵיז כְּמְכוּוֹן נ״כ נִמְעָנֵי מְעָרֵב, ל״מ כְּנִפְעָה רוֹמִיז תְּחִיפָה. וּמִזֶּה לִיעִי׳ מְמְנִפְעָם מִם יְדֵי [פַּעֲלִיעְנְגְלִיעַל], לוֹ שֵׁנִי מִיוֹקֵד מִזְנִזָּה מִיוֹקֵדֵת, מִקְנוּן לִיעִי״ס לִפְקִדוּת [מְחִיָּה, פַּעֲלִיעִ], וּלְכוּנ מִיעְרָאֵל, מְנוּי עַם מוֹקִיס, ל״מ עַם ל׳, עַם חֵיָּה, עַם נִקְלָה, מִפּוּמֵם וּלְמוֹם, מְכֻנִי חֵן חֵפֵּץ, וְלְמְעִים כְּכוּי לְכָל קִי, לוֹ נִבְ׳ לִיפֵּם, וְהֵלוֹן כּוֹם סְלֵפּ נ״כ קְלֵל לֵת ״ר, מְמְנוּתוֹ מְמֵס וּלִיעִי׳ נִכְלֵל. מִנִי לְמְעִים מִמְקֹרֵם בַּמָּבִים, וְהִסְתַּיֵּם מֵ״ר, וְנִפְלֵפּ לוֹ נִמְקוֹמְכִי קְרֵפּ לוֹ סִי׳ לִיפֵּ׳ קְכִיר קוֹרֵא כְּעִיס שֶׁהֵפֵּס יְתֵי וְעִיקִי, וְכִפִי סְכִרְפֵּס לִי כְּמְעַ מְזֵה מִיקוֹ וְכְמוֹ אִם לְעֵיל, קְצֵר מְמְכוֹ הַיְנִי אֲהֵה, וְהִפְעֵל עַמָּם, אַתֶּם לִפּ׳ לֵת חֵיָּן לְמֵפּ, וּקְקוֹכוֹ נִמְקוֹס קְקֵר, וְחֵי לְהֵפּ לָאֵה, סְלֵפּ נִקְרָפִי מִקוֹדֵס קְפּ קְצֵר קְמְרָפִי לְעֵיל דְף פ׳.

n. comm. (c. עַם, c. s. עַמִּי, עַמִּים), *hom-o* (germ. *kom*), individuum, quae nativa vocabuli significatio superest in gemarico עַמָּא, חָאָרֶץ (idiota, unus de plebe), in arabico *ghamm-on* (patruus, avunculus), et in nmm. pr. hebraicis supra enumeratis. Hinc membrum familiae, gentilis, tribus, gens singularis, quatenus a ceteris discernitur et collectionem s. comprehensionem complurium individuorum in totum significat, saepissime de Israele (additis חֵלָה, חָדוֹשׁ, חֵ׳), de populo s. unius terrae incolis, nonnunquam de hominum universitate, plane eodem usu, quo גּוֹי (cf. *Abulwalid* ad Gn. 20, 4). Plur. redupl. עַמָּמִים (c. עַמְמֵי) in libris *historicis* posterioribus, verum etiam in *poesi* antiquissima. Ex his intelliges, hoc *n.*, sicut אֵם (f. אֵמָּה, quocum non cohaeret אָדָם, *homo*, quae-vis), primitivum esse, quare ejus origo nullo in verbo, veluti עָמַם, quaerenda est. LXX. ἄνθρωπος, ἀνήρ, ἄλλος, δοῦλος, καί, ἀδελφός, αὐτόχθων; γενεά, γένος, ἔθνος, ὄχλος, πλῆθος, συναγωγή, πολίτης; ὀφθαλμοφανῶς; ἀνὴρ πολεμιστής, λαὸς πολεμιστής.

Gn. 11, 6. יצר י׳ הן עם אחד
Gn. 23, 12. בני עם־הארץ
Gn. 23, 13. שמעני עם־הארץ
Gn. 42, 6. ושבר לכל־עם הארץ
Gn. 50, 20. מחיות עם־רב

Digitized by Google

ויאמן העם וישמעו Ex. 4, 31.
תפריעו את־העם ממעשיו Ex. 5,4.
נגשי העם ושטריו Ex. 5, 10.
ויאמרו אל העם Ex. 5, 10.
ויפץ העם בכל־ארץ Ex. 5, 12.
מאן לשלח העם Ex. 7, 14.
ואשלחה את־העם Ex. 8, 4.
לבלתי שלח את־העם Ex. 8, 25.
ולא שלח את־העם Ex. 8, 28. 9, 7.
את־חן העם Ex. 11, 3.
ובעיני העם Ex. 11, 3.
צא אתה וכל־העם Ex. 11, 8.
ויקד העם וישתחוו Ex. 12, 27.
על־העם למהר לשלחם Ex. 12, 33.
וישא העם את־בצקו Ex. 12, 34.
וי׳ נתן את־חן העם Ex. 12, 36.
ויאמר משה אל־העם Ex. 13, 3.
בשלח פרעה את־העם Ex. 13, 17.
פן־ינחם העם Ex. 13, 17.
ויסב אלהים את־העם Ex. 13, 18.
לילה לפני העם Ex. 13, 22.
כי ברח העם Ex. 14, 5.
ועבדיו אל־העם Ex. 14, 5.
ויאמר משה אל־העם Ex. 14, 13.
ויראו העם את־י׳ Ex. 14, 31.
וילנו העם על־משה Ex. 15, 24.
ויצא העם ולקטו Ex. 16, 4.
יצאו מן־העם ללקט Ex. 16, 27.
וישבתו העם ביום השבעי Ex.16,30
ואין מים לשתת העם Ex. 17, 1.
ויריב העם עם־משה Ex. 17, 2.
ויצמא שם העם למים Ex. 17, 3.
וילן העם על־משה Ex. 17, 3.
עבר לפני העם Ex. 17, 5.
מים ושתה העם Ex. 17, 6.
אשר הציל את־העם Ex. 18, 10.
לשפט את־העם Ex. 18, 13.
ויעמד העם Ex. 18, 13.
וכל־העם נצב Ex. 18, 14.
כי־יבא אלי העם Ex. 18, 15.
גם־העם הזה אשר עמך Ex. 18,18.
ואתה תחזה מכל־העם Ex. 18, 21.
ושפטו את־העם בכל־
עת Ex. 18, 22. 26.
כל־העם הזה על־מקמו Ex. 18, 23.
ראשים על־העם Ex. 18, 25.
ויקרא לזקני העם Ex. 19, 7.
ויענו כל־העם יחדו Ex. 19, 8.
וישב משה את־דברי העם Ex.19,8.
בעבור ישמע העם Ex. 19, 9.
ויגד משה את־דברי העם Ex.19,9.
לך אל־העם וקדשתם Ex. 19, 10.
ירד י׳ לעיני כל־העם Ex. 19, 11.
והגבלת את־העם סביב Ex.19,12.
מן־ההר אל־העם Ex. 19, 14.
ויקדש את־העם Ex. 19, 14.
ויאמר אל־העם Ex. 19, 15.
ויחרד כל־העם Ex. 19, 16.
ויוצא משה את־העם Ex. 19, 17.
לא־יוכל העם לעלת Ex. 19, 23.
וירד משה אל־העם Ex. 19, 25.
וכל־העם ראים את־
הקולת Ex. 20, 18.
ויגר העם וינעו Ex. 20, 18.
ויאמר משה אל־תיראו Ex. 20, 20.
ויעמד העם מרחק Ex. 20, 21.
והמתי את־כל־העם Ex. 23, 27.
ויען כל־העם קול אחד Ex. 24, 3.
ויקרא באזני העם Ex. 24, 7.
ויזרק על־העם Ex. 24, 8.
ויגא העם כי־בשש משה Ex.32,1.
ויקהל העם על־אהרן Ex. 32, 1.
ויתפרקו כל־העם Ex. 32, 3
וישב העם לאכל Ex. 32, 6.
ראיתי את־העם הזה Ex. 32, 9.
את־קול העם ברעה Ex. 32, 17.
מה־עשה לך העם הזה Ex. 32, 21.
את־העם כי ברע הוא Ex. 32, 22.

ויגר משה את־העם Ex. 32, 25.
ויפל מן־העם ביום ההוא Ex.32,28.
ויאמר משה אל־העם Ex. 32, 30.
אנא חטא העם הזה Ex. 32, 31
לך ׀ נחה את־העם Ex. 32, 34
ויגף י׳ את־העם Ex. 32, 35.
וישמע העם את־הדבר Ex. 33, 4.
יקומו כל־העם Ex. 33, 8.
וראה כל־העם Ex. 33, 10.
וקם כל־העם Ex. 33, 10.
העל את־העם הזה Ex. 33, 12.
אני ועמך מכל־העם Ex. 33, 16.
וראה כל־העם Ex. 34, 10.
מרבים העם להביא Ex. 36, 5.
ויכלא העם מהביא Ex. 36, 6.
יחטא לאשמת העם Lev. 4, 3.
בעדך ובעד העם Lev. 9, 7.
ועשה את קרבן־העם Lev. 9, 7.
את קרבן העם Lev. 9, 15.
את־ידו אל־העם ויברכם Lev.9,22.
ויברכו את־העם Lev. 9, 23.
ויראו כבוד־י׳ אל־כל־העם Lev.9,23.
ויראו כל־העם וירנו Lev. 9, 24.
ועל־פני כל־העם אכבד Lev. 10, 3.
ואת־עלת העם Lev. 16, 24.
בעדו ובעד העם Lev. 16, 24.
ויהי העם כמתאננים Num. 11, 1.
ויצעק העם אל־משה Num. 11, 2.
שמו העם ולקטו Num. 11, 8.
וישמע משה את־העם Num. 11,10.
את־משא כל־העם הזה Num. 11,11.
את כל־העם הזה Num. 11, 12.
לתת לכל־העם הזה Num. 11, 13.
לשאת את־כל־העם Num. 11, 14.
זקני העם ושטריו Num. 11, 16.
ונשאו אתך במשא העם Num. 11,17.
ואל־העם תאמר Num. 11, 18.
העם אשר אנכי בקרבו Num. 11, 21.
וידבר אל־העם Num. 11, 24.
שבעים איש מזקני העם Num.11,24.
ויקם העם כל־היום
ההוא Num. 11, 32.
את־העם המתאוים Num. 11, 34.
נסעו העם חצרות Num. 11, 35.
ואחר נסעו העם Num. 12, 16.
ואת־העם הישב עליה Num. 13, 18.
אפס כי־עז העם Num. 13, 28.
ויהס כלב את־העם Num. 13, 30.
לעלות אל־העם Num. 13, 31.
וכל־העם אשר־ראינו
בתוכה Num. 13, 32.
ויבכו העם בלילה ההוא Num. 14, 1.
ינאצני העם הזה Num. 14, 11.
את־העם הזה מקרבו Num. 14, 13.
בקרב העם הזה Num. 14, 14.
והמתה את־העם הזה Num. 14, 15.
להביא את־העם הזה Num. 14, 16.
סלח־נא לעון העם הזה Num. 14, 19.
ויתאבלו העם מאד Num. 14, 39.
כי לכל־העם בשגגה Num. 15, 26.
ויכפר על־העם Num. 17, 12.
וישב העם בקדש Num. 20, 1.
וירב העם עם־משה Num. 20, 3.
תתן את־העם הזה בידי Num. 21,2.
ותקצר נפש־העם בדרך Num. 21, 4.
וידבר העם באלהים
ובמשה Num. 21, 5.
וינשכו את־העם וימת עם־
רב Num. 21, 6.
ויבא העם אל־משה Num. 21, 7.
ויתפלל משה בעד העם Num. 21, 7.
אסף את־העם Num. 21, 16.
כרוה נדיבי העם Num. 21, 18.
מפני העם מאד Num. 22, 3.
ארה־לי את־העם הזה Num. 22, 6.
העם היצא ממצרים Num. 22, 11.
לא תאר את־העם Num. 22, 12.
קבה־לי את העם הזה Num. 22, 17.

ויבא משם קצה העם Num. 22, 41.
יעשה העם הזה Num. 24, 14.
ויחל העם לזנות Num. 25, 1.
לזבחי אלהיהן ויאכל
העם Num. 25, 2.
קח את־כל־ראשי העם Num. 25, 4.
וידבר משה אל־העם Num. 31, 3.
ושחתם לכל־העם הזה Num. 32, 15.
ואת־העם צו לאמר Dt. 2, 4.
למות מקרב העם Dt. 2, 16.
יעבר לפני העם Dt. 3, 28.
התקהל־לי את־העם Dt. 4, 10.
את־קול דברי העם הזה Dt. 5, 25.
אל־תפן אל־קשי העם Dt. 9, 27.
למסע לפני העם Dt. 10, 11.
וידּ כל־העם באחרנה Dt. 13, 10.
ושפטו את־העם Dt. 16, 18.
וידּ כל־העם באחרנה Dt. 17, 7.
וכל־העם ישמעו ויראו Dt. 17, 13.
ולא־ישיב את־העם
מצרימה Dt. 17, 16.
משפט הכהנים מאת העם Dt.18, 3.
ונגש הכהן ודבר אל־העם Dt. 20,2.
ודברו השטרים אל־העם Dt. 20, 5.
לדבר אל־העם Dt. 20, 8. 9.
צבאות בראש העם Dt. 20, 9.
כל־העם הנמצא־בה Dt. 20, 11.
חזקני ישראל את־העם Dt. 27, 1.
ויצו משה את־העם Dt. 27, 11.
לברך את־העם Dt. 27, 12.
וענו כל־העם ואמרו אמן Dt. 27,15.
ואמר כל־העם אמן Dt. 27, 16. 17.
18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
כי אתה תבוא את־העם Dt. 31, 7.
תקהל את־העם Dt. 31, 12.
וקם העם הזה וזנה Dt. 31, 16.
השירה־הזאת באזני העם Dt.32,44.
אתה וכל־העם הזה Jos. 1, 2.
אתה תנחיל את־העם Jos. 1, 6.
את־שטרי העם לאמר Jos. 1, 10.
וצוו את־העם לאמר Jos. 1, 11. 3, 3.
ויאמר יהושע אל־העם Jos. 3, 5.
ועברו לפני העם Jos. 3, 6.
וילכו לפני העם Jos. 3, 6.
בנסע העם מאהליהם Jos. 3, 14.
הארון הברית לפני העם Jos. 3, 14.
קחו לכם מן־העם Jos. 4, 2.
לדבר אל־העם Jos. 4, 10.
וימהרו העם ויעברו Jos. 4, 10.
תם כל־העם לעבור Jos. 4, 11.
והכהנים לפני העם Jos. 4, 11.
כל־העם היצא ממצרים Jos. 5, 4.
כל־העם חיצאים Jos. 5, 5.
וכל־העם Jos. 5, 5.
יריעו כל־העם Jos. 6, 5.
ועלו העם איש נגדו Jos. 6, 5.
ויאמרו אל־העם Jos. 6, 7.
כאמר יהושע אל־העם Jos. 6, 8.
ואת־העם צוה יהושע Jos. 6, 10.
ויאמר יהושע אל־העם Jos. 6, 16.
וירע העם ויתקעו Jos. 6, 20.
ויהי כשמע העם Jos. 6, 20.
ויריעו העם Jos. 6, 20.
ויעל העם Jos. 6, 20.
אל־יעל כל־העם Jos. 7, 3.
אל־תיגע שמה את־כל־העם Jos.7,3.
ויעלו מן־העם Jos. 7, 4.
ויימס לבב־העם ויהי למים Jos.7,5.
העברת העביר את־העם Jos. 7, 7.
קם קדש את־העם Jos. 7, 13.
ואני וכל־העם אשר אתי Jos. 8, 5.
בלילה ההוא בתוך העם Jos. 8, 9.
ויפקד את־העם Jos. 8, 10.
לפני העם העי Jos. 8, 10.
וכל־העם המלחמה Jos. 8, 11.
וישימו העם את־כל־
המחנה Jos. 8, 13.
ויזעקו כל־העם Jos. 8, 16.

לברך את־העם ישראל Jos. 8, 33.
וישבו כל־העם Jos. 10, 21.
חמסיו את־לב העם Jos. 14, 8.
ויאמר יהושע אל־כל־
העם Jos. 24, 2. 27.
ויען העם ויאמר חלילה Jos. 24, 16.
ויאמר יהושע אל־העם Jos.24,19.22
ויאמרו העם אל־יהושע Jos.24,21.24.
וישלח יהושע את־העם Jos.24,28.
ויולך וישב את־העם Jud. 1, 16.
וישאו העם את־קולם Jud. 2, 4.
וישלח יהושע את־העם Jud. 2, 6.
ויעבדו העם את־י׳ Jud. 2, 7.
וישלח את־העם Jud. 3, 18.
ואת־כל־העם אשר אתו Jud. 4, 13.
וכל־העם אשר אתו Jud. 7, 1.
רב העם אשר אתך Jud. 7, 2.
קרא נא באזני העם Jud. 7, 3.
וישב מן־העם Jud. 7, 3.
עוד העם רב Jud. 7, 4.
ויורד את־העם אל־המים Jud. 7, 5.
וכל יתר העם כרעו Jud. 7, 6.
וכל העם ילכו איש למקמו Jud. 7, 7.
ויקהו את־צדה העם בידם Jud.7,8.
ומי יתן את־העם הזה
בידי Jud. 9, 29.
וכל־העם אשר־עמו לילה Jud. 9, 34.
ויראו־געל את־העם Jud. 9, 36.
העם אשר־מאסתה בו Jud. 9, 38.
ויצא העם השדה Jud. 9, 42.
ויקח את־העם Jud. 9, 43.
ותהי העם יצא Jud. 9, 43.
ואת־העם אשר־בה הרג Jud. 9, 45.
הוא וכל־העם אשר־אתו Jud. 9, 48.
ויאמר אל־העם אשר־עמו Jud.9,48.
ויכרתו גם־כל־העם איש
שוכה Jud. 9, 49.
ויאמרו העם Jud. 10, 18.
וישימו העם אותו עליהם Jud.11,11
ויראו אתו העם Jud. 16, 24.
ועל־כל־העם אשר־בו Jud. 16, 30.
ויראו את־העם אשר־
בקרבה Jud. 18, 7.
ויבא בקרב העם Jud. 18, 20.
פנות כל־העם Jud. 20, 2.
ויקם כל־העם כאיש אחד Jud.20, 8.
מכל־העם הזה שבע מאות Jud.20,16
ויתחזק העם איש ישראל Jud.20,22
ויעלו כל־בני ישראל וכל־
העם Jud. 20, 26.
בני־בנימן לקראת העם Jud. 20, 31.
ויבא העם בית־אל Jud. 21, 2.
ממחרת וישכימו העם Jud. 21, 4.
ויתפקד העם Jud. 21, 9.
והעם נחם לבנימן Jud. 21, 15.
לזקנים וכל־העם Ruth 4, 9.
ויאמרו כל־העם אשר־
בשער Ruth 4, 11.
ומשפט הכהנים את־העם 1 S.2,13.
מאת כל־העם אלה 1 Sam. 2, 23.
ויבא העם אל־המחנה 1 Sam. 4, 3.
וישלח העם שלה 1 Sam. 4, 4.
ויתאבלו העם 1 Sam. 6, 19.
שמע בקול העם 1 Sam. 8, 7.
אל־העם השאלים 1 Sam. 8, 10.
וימאנו העם לשמע 1 Sam. 8, 19.
וישמע שמואל את כל־דברי
העם 1 Sam. 8, 21.
ומעלה גבה מכל־העם 1 Sam. 9, 2.
כי לא־יאכל העם 1 Sam. 9, 13.
לאמר העם קראתי 1 Sam. 9, 24.
ויאמר העם איש אל־רעהו 1S.10,11
את־העם אל־י׳ המצפה 1S.10,17.
ויתיצב בתוך העם 1 Sam. 10, 23.
ויגבה מכל־העם 1 Sam. 10, 23.
ויאמר שמואל אל־כל־העם 1S.10,24
כי אין כמהו בכל־העם 1 S.10,24.
ויריעו כל־העם 1 Sam. 10, 24.

Digitized by Google

וידבר שמואל אל־העם 1 S. 10, 25.
שמואל את־כל־העם 1 S. 10, 25.
באזני העם וישאר כל־העם 1S. 11, 4.
ויפל פחד־יי על־העם 1 Sam. 11, 7.
וישם שאול את־העם 1 Sam. 11, 11.
ויאמר העם אל־שמואל 1 S. 11, 12.
ויאמר שמואל אל־העם 1 S. 11, 14.
12, 6. 20.
וילכו כל־העם הגלגל 1 Sam. 11, 15.
ויירא כל־העם מאד 1 Sam. 12, 18.
ויאמרו כל־העם אל שמואל 1 Sam. 12, 19.
ויתר העם שלח איש 1 Sam. 13, 2.
ויצעקו העם אחרי שאול 1 S. 13, 4.
כי נבש העם ויתחבאו העם 1S. 13, 6.
וכל־העם חרדו אחריו 1 Sam. 13, 7.
ויעץ העם מעליו 1 Sam. 13, 8.
כי־עץ העם מעלי 1 Sam. 13, 11.
ויפקד שאול את־העם 1 S. 13. 15.
ויד כל־העם 1 Sam. 13, 22.
בשדה ובכל־העם 1 Sam. 14, 15.
ויזעק שאול וכל־העם 1 S. 14, 20.
ויאל שאול את־העם 1 Sam. 14, 24.
ולא־טעם כל־העם לחם 1 S. 14, 24.
ויבא העם אל־היער 1 Sam. 14, 26.
כי־ירא העם 1 Sam. 14, 26.
בהשביע אביו את־העם 1 S. 14, 27.
את־העם לאמר 1 Sam. 14, 28.
ויעם העם 1 Sam. 14, 28.
כי לוא אכל אכל היום העם 1 Sam. 14, 30.
ויקם העם מאד 1 Sam. 14, 31.
ויעש העם אל שלל 1 Sam. 14, 32.
ויאכל העם 1 Sam. 14, 32.
הסה העם חמאים ליי 1 S. 14, 33.
ויגשו כל־העם איש שורו 1 S. 14, 34.
גשו הלם כל פנות העם 1 Sam. 14, 38.
ואין ענהו מכל־העם 1 Sam. 14, 39.
ויאמרו העם אל־שאול 1 S. 14, 40.
ויאמר העם אל־שאול 1 S. 14, 45.
ויפדו העם את־יונתן 1 Sam. 14, 45.
וישמע שאול את־העם 1 S. 15, 4.
ואת־כל־העם החרים 1 Sam. 15, 8.
אשר חמל העם 1 Sam. 15, 15.
ויקח העם מהשלל 1 Sam. 15, 21.
כי יראתי את־העם 1 Sam. 15, 24.
ויאמר לו העם כדבר הזה 1S. 17, 27.
וישבהו העם דבר 1 Sam. 17, 30.
וייטב בעיני כל־העם 1 Sam. 18, 5.
ויצא ויבא לפני העם 1 Sam. 18, 13.
וישמע שאול את־כל־העם 1 S. 23, 8.
אל־העם לילה 1 Sam. 26, 7.
ויקרא דוד אל־העם 1 Sam. 26, 14.
כי־בא אחד העם 1 Sam. 26, 15.
אמרו העם לסקלו 1 Sam. 30, 6.
מה נפש כל־העם 1 Sam. 30, 6.
ולקראת העם אשר־אתו 1 S. 30, 21.
ויגש דוד את־העם 1 Sam. 30, 21.
לבשר בית עבריהם ואת־העם 1 Sam. 31, 9.
אשר־נס העם 2 Sam. 1, 4.
נפל מן־העם 2 Sam. 1, 4.
כי אז מהבקר נעלה העם 2 S. 2, 27.
ויעמדו כל־העם 2 Sam. 2, 28.
ויקבץ את־כל־העם 2 Sam. 2, 30.
ואל־כל־העם אשר־אתו 2 S. 3, 31.
ויבכו כל־העם 2 Sam. 3, 32.
ויספו כל־העם לבכות 2 Sam. 3, 34.
ויבא כל־העם להברות 2 Sam. 3, 35.
וכל־העם הכירו 2 Sam. 3, 36.
בעיני כל־העם 2 Sam. 3, 36.
וידעו כל־העם 2 Sam. 3, 37.
וילך דוד וכל־העם 2 Sam. 6, 2.
ויברך את־העם 2 Sam. 6, 18.
ויחלק לכל־העם 2 Sam. 6, 19.
ויולך כל־העם 2 Sam. 6, 19.
ואת יתר העם נתן 2 Sam. 10, 10.
ולשלום העם 2 Sam. 11, 7.

ויפל מן־העם 2 Sam. 11, 17.
אסף את־יתר העם 2 Sam. 12, 28.
ויאסף דוד את־כל־העם 2 S. 12, 29.
ואת־העם אשר־בה הוציא 2S. 12, 31.
וישב דוד וכל־העם 2 Sam. 12, 31.
כי יראני העם 2 Sam. 14, 15.
ויצא המלך וכל־העם 2 Sam. 15, 17.
וכל־העם עברים 2 Sam. 15, 23.
עד־תם כל־העם לעבור 2 S. 15, 24.
וכל־העם אשר־אתו 2 Sam. 15, 30.
וכל־העם וכל־הגברים 2 Sam. 16, 6.
וכל־העם אשר־אתו עיפים 2S. 16, 14.
ואבשלום וכל־העם 2 Sam. 16, 15.
ונס כל־העם אשר־אתו 2 S. 17, 2.
ואשיבה כל־העם אליך 2 S. 17, 3.
כל־העם יהיה שלום 2 Sam. 17, 3.
ולא ילין את־העם 2 Sam. 17, 8.
ולכל־העם אשר אתו 2 S. 17, 16. 22.
העם רעב ועיף 2 Sam. 17, 29.
ויפקד דוד את־העם 2 Sam. 18, 1.
וישלח דוד את־העם 2 Sam. 18, 2.
ויאמר המלך אל־העם 2 Sam. 18, 2.
ויאמר העם לא תצא 2 Sam. 18, 3.
וכל־העם יצאו למאות 2 S. 18, 4.
וכל־העם שמעו בצות המלך 2S. 18, 5
ויצא העם השדה 2 Sam. 18, 6.
וישב העם מרדף אחרי ישראל 2 Sam. 18, 16.
כי־חשך יואב את־העם 2 S. 18, 16.
לאבל לכל־העם 2 Sam. 19, 3.
כי־שמע העם 2 Sam. 19, 3.
ויתגנב העם ביום החוא 2 S. 19, 4.
כאשר יתגנב העם 2 Sam. 19, 4.
ולכל־העם הגידו 2 Sam. 19, 9.
ויבא כל־העם 2 Sam. 19, 9.
ויהי כל־העם מדון 2 Sam. 19, 10.
ויעבר כל־העם את־הירדן 2S. 19, 40.
כי־עמד כל־העם 2 Sam. 20, 12.
וכל־העם אשר את־יואב 2 S. 20, 15.
ותבא האשה אל־כל־העם 2S. 20, 22.
ופקדו את־העם 2 Sam. 24, 2.
וידעתי את מספר העם 2 S. 24, 2.
ויוסף יי אלהיך אל־העם 2 S. 24, 3.
לפקד את־העם את־ישראל 2S. 24, 4.
מפקד־העם אל־המלך 2 Sam. 24, 9.
אחרי־כן ספר את־העם 2 S. 24, 10.
וימת מן־העם 2 Sam. 24. 15.
ותעצר המגפה מעל העם 2 S. 24, 21.
ויאמרו כל־העם 1 Reg. 1. 39.
ויעלו כל־העם אחריו 1 Rg. 1, 40.
רק העם מזבחים בבמות 1 Rg. 3, 2.
בן חכם על־העם הרב 1 Rg. 5, 21.
ביום השמיני שלח את־העם 1 Reg. 8, 66.
כל־העם הנותר מן־האמורי 1Rg 9, 20
וילכו העם 1 Reg. 12, 5.
להשיב את־העם־הזה דבר 1Rg. 12, 6
ונשיב דבר את־העם 1 Reg. 12, 9.
ויבו ירבעם וכל־העם 1 Rg. 12, 12.
ויען המלך את־העם 1 Rg. 12, 13.
ולא־שמע המלך אל־העם 1Rg. 12, 15
וישבו העם את־המלך 1 Rg. 12, 16.
ויתר העם לאמר 1 Reg. 12, 23.
אם יעלה העם הזה 1 Reg. 12, 27.
ושב לב העם חזה 1 Reg. 12, 27.
וילכו העם לפני האחד 1 Rg. 12, 30.
ויעש כהנים מקצות העם 1Rg. 12, 31.
מקצות העם כהני במות 1Rg. 13, 33.
למלך על־העם הזה 1 Reg. 14, 2.
הרמתיך מתוך העם 1 Reg. 14, 7.
וישמע העם החנים 1 Reg. 16, 16.
אז יחלק העם ישראל 1 Rg. 16, 21.
חצי העם היה 1 Reg. 16, 21.
ויחזק העם 1 Reg. 16, 22.
את־העם אשר אחרי 1 Rg. 16, 22.
ויגש אליהו אל־כל־העם 1Rg. 18, 21.
ולא־ענו העם אתו דבר 1 Rg. 18, 21.
ויאמר אליהו אל־העם 1 Rg. 18, 22.

ויען כל־העם ויאמרו 1 Rg. 18, 24.
ויאמר אליהו לכל־העם 1Rg. 18, 30.
ויגשו כל־העם אליו 1 Reg. 18, 30.
וידעו העם הזה 1 Reg. 18, 37.
ויראו כל־העם ויפלו 1 Reg. 18, 39.
כל־החקנים וכל־העם 1 Reg. 20, 8.
לשעלים לכל־העם 1 Reg. 20, 10.
פקד את־כל־העם 1 Reg. 20, 15.
את־נבות בראש העם 1 Rg. 21, 9. 12.
נבות נגד העם לאמר 1 Reg. 21, 13.
עוד חזם מזבחים 1 Reg. 22, 44.
ויראו העם ותנה השק 2 Reg. 6, 30.
ויצא העם ויבזו 2 Reg. 7, 16.
וירמסהו העם בשער 2 Reg. 7, 17.
וירמסו אתו העם בשער 2 Rg. 7, 20.
ויגש העם לאהליו 2 Reg. 8, 21.
ויאמר אל־כל־העם צדקים אתם 2 Reg. 10, 9.
ויקבץ יהוא את־כל־העם 2Rg. 10, 18
הרצין העם 2 Reg. 11, 13.
ותבא אל־העם 2 Reg. 11, 13.
ובין העם לחיות לעם 2 Rg. 11, 17.
ובין המלך ובין העם 2 Reg. 11, 17
עוד העם מזבחים 2 Reg. 12, 4.
14, 4. 15, 4. 35.
קחת־כסף מאת העם 2 Reg. 12, 9.
באזני העם אשר על־ החמה 2 Reg. 18, 26.
והחרישו העם ולא־ענו אתו 2 Reg. 18, 36.
שמרי הסף מאת העם 2 Reg. 22, 4.
בעדי ובעד־העם 2 Reg. 22, 13.
וכל־העם למקטן ועד־גדול 2Rg. 23, 2
ויעמד כל־העם בברית 2 Rg. 23, 3.
אל־קבר בני העם 2 Reg. 23, 6.
ויצו המלך את־כל־העם 2Rg. 23, 21.
ואת יתר העם הנשארים 2Rg. 25, 11.
ויקמו כל־העם 2 Reg. 25, 26.
עצביהם ואת־העם 1 Chr. 10, 9.
כי־ישר חדבר בעיני כל־ העם 1 Chr. 13, 4.
ויברך את־העם בשם יי 1 Chr. 16, 2.
ויאמרו כל־העם אמן 1 Chr. 16, 36.
וילכו כל־העם 1 Chr. 16, 43.
ואת יתר העם נתן 1 Chr. 19, 11.
העם אשר־בה הוציא 1 Chr. 20, 3.
וישב דוד וכל־העם 1 Chr. 20, 3.
אל־יואב ואל־שרי העם 1 Chr. 21, 2.
מספר מפקד־העם 1 Chr. 21, 5.
ותעצר המגפה מעל העם 1Chr. 21, 22
והשרים וכל־העם 1 Chr. 28, 21.
וישמחו העם על־התנדבם 1Chr 29, 9
ואצאה לפני העם 2 Chr. 1, 10.
להעביד את־העם 2 Chr. 2, 17.
והמלך וכל־העם זבחים 2 Chr. 7, 4.
המלך וכל־העם 2 Chr. 7, 5.
שלח את־העם לאהליהם 2Chr. 7, 10.
כל־העם הנותר מן־החתי 2Chr. 8, 7.
ושובו אלי וילך העם 2 Chr. 10, 5.
ונשיב דבר את־העם הזה 2Chr. 10, 9.
ויבא ירבעם וכל־העם 2 Chr. 10, 12.
ולא־שמע המלך אל־ העם 2 Chr. 10, 15.
וישיבו העם את־המלך 2Chr. 10, 16.
וירצץ אסא מן־העם 2 Chr. 16, 10.
ויועץ אל־העם 2 Chr. 20, 21.
ועוד העם לא־הכינו 2 Chr. 20, 33.
וכל־העם בחצרות בית יי 2Chr. 23, 5.
וכל־העם ישמרו משמרת יי 2 Chr. 23, 6.
ויעמד את־כל־העם 2 Chr. 23, 10.
את־קול העם הרצים 2 Chr. 23, 12.
ותבוא אל־העם בית יי 2 Chr. 23, 12
בינו ובין כל־העם 2 Chr. 23, 16.
ויבאו כל־העם בית־ הבעל 2 Chr. 23, 17.
כל־השרים וכל־העם 2 Chr. 24, 10.
וישחיתו את־כל־שרי

העם 2 Chr. 24, 23.
את־אלהי העם 2 Chr. 25, 15.
ועוד העם משחיתים 2 Chr. 27, 2.
וישמח יחזקיהו וכל־ העם 2 Chr. 29, 36.
מרבית העם רבת 2 Chr. 30, 18.
וירפא את־העם 2 Chr. 30, 20.
ויברכו את־העם 2 Chr. 30, 27.
ויתן שרי מלחמות על־ העם 2 Chr. 32, 7.
ויסמכו העם על־דברי 2 Chr. 32, 8.
עוד העם זבחים בבמות 2Chr. 33, 17.
וכל־העם מגדול 2 Chr. 34, 30.
לאחיכם בני העם 2 Chr. 35, 5.
וירם יאשיהו לבני העם 2 Chr. 35, 7.
לבית־אבות לבני העם 2 Chr. 35, 12.
ויריצו לכל־בני העם 2 Chr. 35, 13.
והלוים ומן־העם Esr. 2, 70.
ויאספו העם כאיש אחד Esr. 3, 1.
וכל־העם הריעו Esr. 3, 11.
ואין העם מכירים Esr. 3, 13.
לקול בכי העם Esr. 3, 13.
כי העם מריעים Esr. 3, 13.
ונשאו את־העם Esr. 8, 36.
לא־נבדלו העם Esr. 9, 1.
בכו העם הרבה בכה Esr. 10, 1.
וישבו כל־העם ברחוב Esr. 10, 9.
אבל העם רב Esr. 10, 13.
ואעמיד את־העם Neh. 4, 7.
הסגנים ואל־יתר העם Neh. 4, 8. 13.
ויתהי צעקת העם Neh. 5, 1.
ויעש העם כדבר הזה Neh. 5, 13.
הכבידו על־העם Neh. 5, 15.
נעריהם שלטו על־העם Neh. 5, 15.
כעבדה העבדה על־העם Neh. 5, 18.
אשר־עשיתי על־העם Neh. 5, 19.
הסגנים ואת־העם Neh. 7, 5.
ואשר נתני שארית העם Neh. 7, 72.
ומן־העם והנתינים Neh. 7, 73.
ויאספו כל־העם Neh. 8, 1.
ואזני כל־העם אל־ספר Neh. 8, 3.
לעיני כל־העם Neh. 8, 5.
כי־מעל כל־העם Neh. 8, 5.
ויענו כל־העם אמן אמן Neh. 8, 6.
והלוים מבינים את־העם Neh. 8, 7.
המבינים את־העם לכל־ העם Neh. 8, 9.
ברוכים כל־העם Neh. 8, 9.
והלוים מחשים לכל־העם Neh. 8, 11.
וילכו כל־העם לאכל Neh. 8, 12.
ראשי האבות לכל־העם Neh. 8, 13.
ויצאו העם ויביאו Neh. 8, 16.
ראשי העם פרעש Neh. 10, 15.
ושאר העם הכהנים Neh. 10, 29.
וישבו שרי־העם בירושלם Neh. 11, 1.
ושאר העם הפילו גרלות Neh. 11, 1.
ויברכו העם לכל האנשים Neh. 11, 2.
ויטהרו את־העם Neh. 12, 30.
ואחצי העם מעל להחומה Neh. 12, 38.
בספר משה באזני העם Neh. 13, 1.
עשה המלך לכל־העם Esth. 1, 5.
העם ׳ בחר לנחלה לו Ps. 33, 12.
אשרי העם ידעי תרועה Ps. 89, 16.
ואמר כל־העם אמן Ps. 106, 48.
אשרי העם שככה לו Ps. 144, 15.
אשרי העם שי׳ אלהיו Ps. 144, 15.
ברבות צדיקים ישמח העם Prv 29, 2
אין־קץ לכל־העם Eccl. 4, 16.
למד־דעת את־העם Eccl. 12, 9.
אשר יאמר העם הזה Jes. 5, 12.
העם ההלכים בחשך Jes. 9, 1.
וידעו העם כלו Jes. 9, 8.
מאשרי העם־הזה מתעים Jes. 9, 15.
ויהי העם כמאכלת אש Jes. 9, 18.
זה העם לא היה Jes. 23, 13.
ידבר אל־העם הזה Jes. 28, 11.
משלי העם הזה Jes. 28, 14.
כי נגש העם הזה Jes. 29, 13.

Digitized by Google

להפליא את־העם־הזה Jes. 29, 14.
העם הישב בת נשא ערן Jes. 33, 24.
העם אשר על־האדמה Jes. 36, 11.
אכן חציר העם Jes. 40, 7.
פנו דרך העם Jes. 62, 10.
העם המכעסים אתי Jes. 65, 3.
מביא רעה אל־העם הזה Jer. 6, 19.
אל־העם הזה מכשלים Jer. 6, 21.
אל־תתפלל ׀ בעד־העם Jer. 7, 16.
נבלת העם הזה Jer. 7, 33.
שובבה העם הזה Jer. 8, 5.
את־העם הזה לעגה Jer. 9, 14.
העם הזה הרע Jer. 13, 10.
אין נפשי אל־העם הזה Jer. 15, 1.
מאת העם הזה Jer. 16, 5.
בשער בני עם Jer. 17, 19.
ומזקני העם Jer. 19, 1.
אשבר את־העם הזה Jer. 19, 11.
ויאמר אל־כל־העם Jer. 19, 14.
ואת־עבדיו ׀ ואת־העם Jer. 21, 7.
ואל־העם הזה תאמר Jer. 21, 8.
וכי־ישאלך העם הזה Jer. 23, 33.
לדבר אל־כל־העם Jer. 26, 8.
והנביאים וכל־העם Jer. 26, 8.
ויקהל כל־העם Jer. 26, 9.
ואל־כל־העם לאמר Jer. 26, 12.
ויאמרו השרים וכל־העם Jer. 26, 16.
אל־כל־קהל העם Jer. 26, 17.
אל־קבריו בני העם Jer. 26, 23.
לבלתי תת־אתו ביד־העם Jer. 26, 24.
ואל־כל־העם הזה דברתי Jer. 26, 27.
לעיני הכהנים וכל־העם Jer. 28, 1.
ולעיני כל־העם Jer. 28, 5.
ובאזני כל־העם Jer. 28, 7.
לעיני כל־העם Jer. 28, 11.
חבטחת את־העם Jer. 28, 15.
העם אשר הגלה Jer. 29, 1.
העם היושב בעיר Jer. 29, 16.
העם אשר בירושלם Jer. 29, 25.
ישב ׀ בתוך־העם הזה Jer. 29, 32.
הבאתי אל־העם הזה Jer. 32, 42.
מה־העם הזה דברו Jer. 33, 24.
העם אשר בירושלם Jer. 34, 8.
כל־השרים וכל־העם Jer. 34, 10.
באזני העם בית י״י Jer. 36, 6.
דבר י״י אל־העם־הזה Jer. 36, 7.
כל־העם בירושלם Jer. 36, 9.
וכל־העם הבאים Jer. 36, 9.
באזני כל־העם Jer. 36, 10.
באזני העם Jer. 36, 13. 14.
ויצא בתוך העם Jer. 37, 4.
לחלק משם בתוך העם Jer. 37, 12.
אל־כל־העם לאמר Jer. 38, 1.
ואת ידי כל־העם Jer. 38, 4.
ואת־בית העם Jer. 39, 8.
ומן־העם הדלים Jer. 39, 10.
וישב בתוך העם Jer. 39, 14.
ושב אתו בתוך העם Jer. 40, 5.
וישב אתו בתוך העם Jer. 40, 6.
כל־שארית העם Jer. 41, 10.
כל־העם הנשארים Jer. 41, 10.
ויהי כראות כל־העם Jer. 41, 13.
ויסבו כל־העם Jer. 41, 14.
כל־שארית העם Jer. 41, 16.
וכל־העם מקטן Jer. 42, 1.
ולכל־העם למקטן Jer. 42, 8.
לדבר אל־כל־העם Jer. 43, 1.
שרי החילים וכל־העם Jer. 43, 4.
קהל גדול וכל־העם Jer. 44, 15.
אל־כל־העם Jer. 44, 20.
ועל־כל־העם Jer. 44, 20.
אל־כל־העם ואל כל־ הנשים Jer. 44, 24.
ומדלות העם Jer. 52, 15.
ואת־יתר העם Jer. 52, 15.
העם אשר הגלה Jer. 52, 28.
שרי העם Ez. 11, 1.
יאדבר אל־העם בבקר Ez. 24, 18.

ויאמרו אלי העם Ez. 24, 19.
והזהיר את־העם Ez. 33, 3.
אל־העם ימשטר Ez. 44, 19.
ולא־יקדשו את־העם Ez. 44, 19.
כל העם הארץ יהיו Ez. 45, 16.
מנחלת העם Ez. 46, 18.
לקדש את־העם Ez. 46, 20.
את־זבח העם Ez. 46, 24.
והיה מטיף העם הזה Mich. 2, 11.
העם הזה אמרו Hag. 1, 2.
וכל ׀ שארית העם Hag. 1, 12.
ויראו העם Hag. 1, 12.
כל שארית העם Hag. 1, 14.
ואל־שארית העם Hag. 2, 2.
ויאמר כן העם־הזה Hag. 2, 14.
שארית העם הזה Zach. 8, 6, 12.
לשארית העם הזה Zach. 8, 11.
ויתר העם לא יכרת Zach. 14, 2.
ושפלים לכל־העם Mal. 2, 9.

וְהָעָם

והעם אל־יהרסו Ex. 19, 24.
והעם לא יעלו עמו Ex. 24, 2.
אתה והעם אשר העלית Ex. 33, 1.
והעם לא נסע Num. 12, 15.
והעם עברו נגד ירידו Jos. 3, 16.
והעם עלו מן־הירדן Jos. 4, 19.
והעם הנס המדבר Jos. 8, 20.
והעם אשר־אתך Jud. 9, 32.
הוא והעם אשר־אתו Jud. 9, 33.
והעם אשר־אתו Jud. 9, 35.
והעם הנמצא עמם 1 Sam. 13, 16.
והעם אשר עמו 1 Sam. 14, 2.
והעם לא ידע כי הלך 1 Sam. 14, 3.
ושאול והעם יצאו 1 Sam. 14, 41.
ויחמל שאול והעם 1 Sam. 15, 9.
והעם חנים סביבתו 1 Sam. 26, 5.
והעם שכבים סביבתו 1 Sam. 26, 7.
ויושע דוד והעם אשר־אתו 2 S. 30, 4.
ויגש יואב והעם 2 Sam. 10, 13.
והעם הולך ורב 2 Sam. 15, 12.
והעם הזה וכל־איש ישראל 2 S. 16, 18
והעם ישבו אחריו 2 Sam. 23, 10.
והעם נס מפני פלשתים 2 S. 23, 11.
והעם מחללים בחללים 1 Rg. 1, 40.
והעם חנים על־גבתון 1 Reg. 16, 15.
והעם הנשאר בארץ 2 Reg. 25, 22.
והעם נסו מפני פלשתים 1 Chr. 11, 13.
יואב והעם אשר־עמו 1 Chr. 19, 14.
אסא והעם אשר־עמו 2 Chr. 14, 12.
והעם לא־נאספו 2 Chr. 30, 3.
כל־שרי הכהנים והעם 2 Chr. 36, 14.
והעם מעט בתוכה Neh. 7, 4.
והעם על־עמדם Neh. 8, 7.
הכהנים הלוים והעם Neh. 10, 35.
והעם לעשות בו כטוב Esth. 3, 11.
והעם לא־שב עד־המכהו Jes. 9, 12.
והעם הזה עצים Jer. 5, 14.
והעם אשר־המה נבאים Jer. 14, 16.
והנביא והכהן והעם Jer. 23, 34.
והעם הזה לא שמעו Jer. 35, 16.
והעם לא־מהר Ez. 33, 6.
והעם אשר־זעם י״י Mal. 1, 4.

לָהָעָם

לטוב להעם הזה 2 Chr. 10, 7.

מֵהָעָם

להכות מהעם Jud. 20, 31.
ויען איש מהעם 1 Sam. 14, 28.

בְּעָם

בעם כבד וביד חזקה Num. 20, 20.
בעם עצום אהללך Ps. 35, 18.

בָּעָם

את־הנגשים בעם Ex. 5, 6.
רד העד בעם Ex. 19, 21.
ואתן י״י חרה בעם Num. 11, 33.
יד י״י בעם Num. 11, 33.
החל הנגף בעם Num. 17, 12.
וישלח י״י בעם Num. 21, 6.

המתנדבים בעם Jud. 5, 9.
מגפה גדולה היתה בעם 1 S. 4, 17.
ויך בעם שבעים איש 1 Sam. 6, 19.
כי־הכה י״י בעם 1 Sam. 6, 19.
ויאמר שאול מצו בעם 1 Sam. 14, 34.
היתה מגפה בעם 2 Sam. 17, 9.
וירב היער לאכל בעם 2 Sam. 18, 8.
למלאך חמשחית בעם 2 S. 24, 16.
את־המלאך ׀ החכה בעם 2 S. 24, 17.
הרדים בעם 1 Reg. 5, 30. 9, 23.
אמרתי למטת בעם 1 Chr. 21, 17.
חרדים בעם 2 Chr. 8, 10.
וילמדו בעם 2 Chr. 17, 9.
וישב ויצא בעם 2 Chr. 19, 4.
המושלים בעם 2 Chr. 23, 20.
ואבינה בעם ובכהנים Esr. 8, 15.
בינו בערים בעם Ps. 94, 8.

וּבָעָם

ולא־בזרוע גדולה ובעם רב Ez. 17, 9.

כְּעָם

כעם עצום ערך מלחמה Joel 2, 5.

כָּעָם

כעם ככהן Jes. 24, 2.
והיה כעם ככהן Hos. 4, 9.

לָעָם

וישתחו לעם־הארץ Gn. 23, 7.
והיינו לעם אחד Gn. 34, 16.
להיות לעם אחד Gn. 34, 22.
לעם נכרי לא־ימשל Ex. 21, 8.
להיות לו לעם נחלה Dt. 4, 20.
להיות לו לעם סגלה Dt. 7, 6. 14, 2. 26, 18.
יקימך י״י לו לעם קדוש Dt. 28, 9.
נתנים לעם אחר Dt. 28, 32.
ולא־היה לחם לעם הארץ 2 Rg. 25, 3.
לעם נולד כי עשה Ps. 22, 32.
לעם לציים Ps. 74, 14.
ולא־היה לחם לעם הארץ Jer. 52, 6.
לעלות לעם יגודנו Hab. 3, 15.

לָעָם

גם־הוא יהיה־לעם Gn. 48, 19.
ולקחתי אתכם לי לעם Ex. 6, 7.
ואתם תהיו־לי לעם Lev. 26, 12.
נהיית לעם לי״י אלהיך Dt. 27, 9.
הקים־אתך היום לו לעם Dt 29, 12.
לעשות אתכם לו לעם 1 S. 12, 22.
לפדות־לו לעם 2 Sam. 7, 23.
את־עמך ישראל לך לעם 2 S. 7, 24.
להיות לעם לי״י 2 Reg. 11, 17.
לך לעם עד־עולם 1 Chr. 17, 22.
להיות לעם לי״י 2 Chr. 23, 16.
ואתם תהיו־לי לעם Jer. 7, 23.
והייתם לי לעם Jer. 11, 4.
לעם ולשם ולתהלה Jer. 13, 11.
והיו־לי לעם Jer. 24, 7. 32, 38.
והייתם לי לעם Jer. 30, 22.
והמה יהיו־לי לעם Jer. 31, 1.
והיו־לי לעם Ez. 11, 20. 14, 10.
והייתם לי לעם Ez. 36, 28.
והיו־לי לעם Ez. 37, 23.
והמה יהיו־לי לעם Ez. 37, 27.
והיו לי לעם Zach. 2, 15.
והיו־לי לעם Zach. 8, 8.

לָעָם

לתת תבן לעם Ex. 5, 7.
למה הרעתה לעם הזה Ex. 5, 22.
הרע לעם הזה Ex. 5, 23.
מה אעשה לעם הזה Ex. 17, 4.
אשר־הוא עשה לעם Ex. 18, 14.
אשר אתה עשה לעם Ex. 18, 14.
היה אתה לעם Ez. 18, 19.
ויספר לעם את כל־דברי Ex. 24, 3.
שעיר החטאת אשר לעם Lev. 9, 15.
זבח השלמים אשר לעם Lev. 9, 18.
שעיר החטאת אשר לעם Lev. 16, 15.
נשאתה לעם הזה Num. 14, 19.

ותקראן לעם Jum. 25, 2.
מים לעם לשתות Jum. 33, 14.
ברית לעם ביום החוא Jos. 24, 25.
לעם אשר ברגלי Jud. 8, 5.
לקחת צדה לעם Jud. 20, 10.
כי זבח היום לעם בבמה 1 S. 9, 12.
ויאמר שאול מה־לעם 1 Sam. 11, 5.
ויאמר שאול לעם אשר אתו 1 S 14, 17
ועד־מתי לא־תאמר לעם 1 S. 2, 26.
תהיה־עבד לעם הזה 1 Reg. 12, 7.
כה־תאמר לעם הזה 1 Rg. 12, 10.
ויתן לעם ויאכלו 1 Reg. 19, 21.
ויאמר צק לעם ויאכלו 2 Rg. 4, 41.
ויאמר תן לעם ויאכלו 2 Rg. 4, 42. 43.
להשיב לעם־הזה דבר 2 Chr. 10, 6.
לעם אשר־דברו אליך 2 Chr. 10, 10.
לעם אשר־באו עמו 2 Chr. 12, 3.
ויעמד מעל לעם 2 Chr. 24, 20.
ההכין האלהים לעם 2 Chr. 29, 36.
לעם לירושבי ירושלם 2 Chr. 31, 4.
ויהי לב לעם לעשות Neh. 3, 38.
בעת ההיא אמרתי לעם Neh. 4, 16.
לרד המלך לכל־דבר לעם Neh. 11, 24.
נתן־עז ותעצמות לעם Ps. 68, 36.
ישאו הרים ׀ שלום לעם Ps. 72, 3.
נתן נשמה לעם עליה Jes. 42, 5.
השא השאת לעם הזה Jer. 4, 10.
יאמר לעם־הזה Jer. 4, 11.
כה־אמר י״י לעם הזה Jer. 14, 10.
ונתתיך לעם הזה Jer. 15, 20.
כי תגיד לעם הזה Jer. 16, 10.
לא־יועילו לעם־הזה Jer. 23, 32.
לשלום לעם הזה Jer. 38, 4.
וקרבו אל־אשר לעם Ez. 42, 14.
ואת־החובת לעם Ez. 44, 11.
במלאכות י״י לעם Hag. 1, 13.

וּלָעָם

לכהניה ולעם הארץ Jer. 1, 18.

וְלָעָם

ולעם אשר־אתו 2 Sam. 17, 29.
ולעם אשר־עמו 2 Chr. 18, 2.
ולעם הזה היה לב סורר Jer. 5, 23.
ולעבדיך ולעם הזה Jer. 37, 18.

מֵעָם

תחטא בשגגה מעם הארץ Lev. 4, 27.
איש מעם הארץ 2 Reg. 25, 19.
מעם לעז Ps. 114, 1.
וששים איש מעם הארץ Jer. 52, 25.

מֵעָם

את־כל־שרי העם מעם 2 Chr. 24, 23.
הרימותי בחור מעם Ps. 89, 20.
ינשמד מואב מעם Jer. 48, 42.

וּמֵעָם

ומעם נוא מן־הוא Jes. 18, 7.

cum suff.: עַמִּי

ותקרא שמו בן־עמי Gn. 19, 38.
לעיני בני־עמי נתתיה לך Gn. 23, 11.
ועל־פיך ישק כל־עמי Gn. 41, 40.
אני נאסף אל־עמי Gn. 49, 29.
עני עמי אשר במצרים Ex. 3, 7.
והוצא את־עמי בני־ישראל Ex. 3, 10.
שלח את־עמי ויחגו לי Ex. 5, 1.
את־עמי בני־ישראל Ex. 7, 4.
שלח את־עמי ויעבדני Ex. 7, 16. 26. 9, 1. 13.
שלח עמי ויעבדני Ex. 8, 16. 10, 3.
משלח את־עמי Ex. 8, 17.
אשר עמי עמד עליה Ex. 8, 18.
ושמתי פדת בין עמי Ex. 8, 19.
לשלח את־עמי Ex. 10, 4.
קומו צאו מתוך עמי Ex. 12, 31.
אם־כסף תלוה את־עמי Ex. 22, 24.
בבנות אחיך ובכל־עמי Jud. 14, 3.
החידה חדתה לבני עמי Jud. 14, 16.
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.

Digitized by Google

כי ידע כל־שער עמי Ruth 3, 11.
וגר זקני עמי Ruth 4, 4.
לחמיתני ואת־עמי 1 Sam. 5, 10.
ולא־ימית אתי ואת־עמי 1 S. 5, 11.
לגיד על־עמי ישראל 1 Sam. 9, 16.
ותשע את־עמי 1 Sam. 9, 16.
כי ראית את־עמי 1 Sam. 9, 16.
נגד־זקני עמי 1 Sam. 15, 30.
תשיע את־עמי ישראל 2 Sam. 3, 18.
את־עמי את־ישראל 2 Sam. 5, 2.
לרעות את־עמי את־ישראל 2 S. 7, 7.
להיות נגיד על־עמי 2 Sam. 7, 8.
שמתים על־עמי ישראל 2 S. 7, 11.
ותמלטני מריבי עמי 2 Sam. 22, 44.
ולא אעזב את־עמי ישראל 1 Rg. 6, 13
אשר הוצאתי את־עמי 1 Rg. 8, 16.
להיות על־עמי ישראל 1 Rg. 8, 16.
ואתנך נגיד על עמי 1 Reg. 14, 7.
ואתנך נגיד על עמי ישראל 1 Rg. 16, 2
ותחטא את־עמי ישראל 1 Rg. 16, 2.
בתוך עמי אנכי ישבת 2 Rg. 4, 13.
אל חזקיהו ׀ נגיד עמי 2 Rg. 20, 5.
תרש את־עמי את־ישראל 1 Chr 11, 2
נגיד על עמי ישראל 1 Chr. 11, 2.
לרעות את־עמי לאמר 1 Chr. 17, 6.
להיות נגיד על עמי ישראל 1 Chr 17, 7
אשר צויתי שפטים על־
עמי 1 Chr. 17, 10.
וכי מי אני ומי עמי 1 Chr. 29, 14.
חששם את־עמי 2 Chu. 1, 11.
אשר הוצאתי את־עמי 2 Chr. 6, 5.
נגיד על־עמי 2 Chr. 6, 5.
להיות על־עמי 2 Chr. 6, 6.
ויכנע עמי 2 Chr. 7, 14.
וכעמך עמי 2 Chr. 18, 3.
ימצא את־עמי Esth. 8, 6.
אכלי עמי אכלו לחם Ps. 14, 4. 53, 5.
שמעה עמי ׀ ואדברה Ps. 50, 7.
פן־ישכחו עמי Ps. 59, 12.
האזינה עמי תורתי Ps. 78, 1.
שמע עמי ואעידה בך Ps. 81, 9.
ולא־שמע עמי לקולי Ps. 81, 12.
לו עמי שמע לי Ps. 81, 14.
הדד עמי תחתי Ps. 144, 2.
עמי נגשיו מעולל Jes. 3, 12.
ולגזל משפט עיריו עמי Jes. 10, 2.
אל־תירא עמי Jes. 10, 24.
ברוך עמי מצרים Jes. 19, 25.
על־שד בת־עמי Jes. 22, 4.
לך עמי בא בחדריך Jes. 26, 20.
על אדמת עמי Jes. 32, 13.
וישב עמי בנוה שלום Jes. 32, 18.
נחמו נחמו עמי Jes. 40, 1.
להשקות עמי בחירי Jes. 43, 20.
קצפתי על־עמי Jes. 47, 6.
הקשיבו אלי עמי Jes. 51, 4.
ולאמר לציון עמי אתה Jes. 51, 16.
מצרים ירד־עמי Jes. 52, 4.
כי־לקח עמי חנם Jes. 52, 5.
לכן ידע עמי שמי Jes. 52, 6.
מנגע עמי נגע למו Jes. 53, 8.
הרימו מכשול מדרך עמי Jes. 57, 14.
ויאמר אך־עמי המה Jes. 63, 8.
כי כימי העץ ימי עמי Jes. 65, 22.
שחים רעות עשה עמי Jer. 2, 13.
אמרו עמי רדנו Jer. 2, 31.
דרך בת־עמי Jer. 4, 11.
כי אויל עמי Jer. 4, 22.
שבר בת־עמי Jer. 6, 14. 8, 11.
בת־עמי חגרי־שק Jer. 6, 26.
רעת עמי ישראל Jer. 7, 12.
שוער בת־עמי Jer. 8, 19.
על־שבר בת־עמי Jer. 8, 21.
ארכת בת־עמי Jer. 8, 22.
את־חללי בת־עמי Jer. 8, 23.
ואעזבה את־עמי Jer. 9, 1.
מפני בת־עמי Jer. 9, 6.
הנחלתי את־עמי Jer. 12, 14.

ילמדו את־דרכי עמי Jer. 12, 16.
כאשר למדו את־עמי Jer. 12, 16.
ונבנו בתוך עמי Jer. 12, 16.
נשברה בתולת בת־עמי Jer. 14, 17.
אבדתי את־עמי Jer. 15, 7.
כי שכחני עמי Jer. 18, 15.
הרעים את־עמי Jer. 23, 2.
ויתעו את־עמי Jer. 23, 13.
וישמיעו דברי את־עמי Jer. 23, 22.
להשכיח את־עמי Jer. 23, 27.
ויתעו את־עמי Jer. 23, 32.
ושבתי את־שבות עמי Jer. 30, 3.
ואת־עמי ינאצון Jer. 33, 24.
צאן אבדות היה עמי Jer. 50, 6.
צאו מתוכה עמי Jer. 51, 45.
על־שבר בת־עמי Thr. 2, 11. 3, 48.
הייתי שחוק לכל־עמי Thr. 3, 14.
בת־עמי לאכזר Thr. 4, 3.
ויגדל עון בת־עמי Thr. 4, 6.
בשבר בת־עמי Thr. 4, 10.
בסוד עמי לא־יהיו Ez. 13, 9.
הסעו את־עמי לאמר Ez. 13, 10.
ותחללנה אתי אל־עמי Ez. 13, 19.
והצלתי את־עמי Ez. 13, 21. 23.
והכרתיו מתוך עמי Ez. 14, 8.
והשמדתיו מתוך עמי Ez. 14, 9.
אל־חרב היו את־עמי Ez. 21, 17.
ברד עמי ישראל Ez. 25, 14.
וישבו לנגיד עמי Ez. 33, 31.
והמה עמי בית ישראל Ez. 34, 30.
אדם את־עמי ישראל Ez. 36, 12.
מקבריותיכם עמי Ez. 37, 13.
בשבת עמי ישראל Ez. 38, 14.
ועליתי על־עמי Ez. 38, 16.
אודיע בתוך עמי Ez. 39, 7.
ואת־עמי יורו Ez. 44, 23.
נשיאי את־עמי Ez. 45, 8.
הרימו גרשתיכם מעל עמי Ez. 45, 9.
לא־יפצו עמי Ez. 46, 18.
וחטאת עמי ישראל Dan. 9, 20.
לא עמי Hos. 1, 9.
כי אתם לא עמי Hos. 1, 9.
לא־עמי אתם Hos. 2, 1.
אמרו לאחיכם עמי
ואמרתי ללא־עמי עמי־
אתה Hos. 2, 25.
דמו עמי מבלי הדעת Hos. 4, 6.
חטאת עמי יאכלו Hos. 4, 8.
עמי בעצו ישאל Hos. 4, 12.
בשובי שבות עמי Hos. 6, 11.
ולא־יבשו עמי Joel 2, 26. 27.
עמי ונחלתי Joel 4, 2.
ועל־עמי ידו גורל Joel 4, 3.
בקרב עמי Am. 7, 8.
לך הנבא אל־עמי Am. 7, 15.
בא הקץ אל־עמי Am. 8, 2.
כל חטאי עמי Am. 9, 10.
ושבתי את־שבות עמי Am. 9, 14.
אל־תבוא בשער־עמי Obad. 1, 13
נגע עד־שער עמי Mich. 1, 9.
חלק עמי ימיר Mich. 2, 4.
ואתמול עמי לאויב Mich. 2, 8.
נשי עמי תגרשון Mich. 2, 9.
ואשר אכלו שאר עמי Mich. 3, 3.
המתעים את־עמי Mich. 3, 5.
עמי מה־עשיתי לך Mich. 6, 3.
עמי זכר־נא מה־יעץ Mich. 6, 5.
וחרפת עמי תשאו Mich. 6, 16.
אשר חרפו את־עמי Zeph. 2, 8.
שאירית עמי יבזום Zeph. 2, 9.
הנני מושיע את־עמי Zach. 8, 7.
אמרתי עמי הוא Zach. 13, 9.

cum suff.: וְעַמִּי

ואני ועמי הרשעים Ex. 9, 27.
אני ועמי ובני־עמון Jud. 12, 2.
שמעוני אחי ועמי 1 Chr. 28, 2.
ועמי בבקשתי Esth. 7, 3.

כי נמכרנו אני ועמי Esth. 7, 4.
ועמי המיר כבודו Jer. 2, 11.
ועמי שכחוני Jer. 2, 32.
ועמי אהבו כן Jer. 5, 31.
ועמי לא ידעו Jer. 5, 7.
ועמי את־טובי ישבעו Jer. 31, 14.
ועמי תלואים Hos. 11, 7.

cum suff.: בְּעַמִּי

מסתולל בעמי Ex. 9, 17,
זה יעצר בעמי 1 Sam. 9, 17.
אשלח דבר בעמי 2 Chr. 7, 13.
וששתי בעמי Jes. 65, 19.
נמצאו בעמי רשעים Jer. 5, 26.
בחון נתתיך בעמי Jer. 6, 27.
כי־חיא היתה בעמי Ez. 21, 17.

cum suff.: כְּעַמֶּךָ

כעמי כעמך 1 Reg. 22, 4.
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך 2 Rg. 3, 7.

cum suff.: לְעַמִּי

הנני הולך לעמי Num. 24, 14.
מנחת ישראל לעמי 1 Sam. 2, 29.
ושמתי מקום לעמי 2 Sam. 7, 10.
ושמתי מקום לעמי 1 Chr. 17, 9.
והגד לעמי פשעם Jes. 58, 1.
לעמי אשר דרשוני Jes. 65, 10.
אני עשה־לעמי Jer. 29, 32.
תצודדנה לעמי Ez. 13, 18.
לעמי שמעי כזב Ez. 13, 19.
ופריכם תשאו לעמי Ez. 36, 8.

cum suff.: וּמֵעַמִּי

הצמרדעים ממני ומעמי Ex. 8, 4.

cum suff.: עַמְּנוּ

ונתחזק בעד עמנו 2 Sam. 10, 12.
ונתחזקה בעד־עמנו 1 Chr. 19, 13.
ונשובה אל־עמנו Jer. 46, 16.

c. suff.: עַמְּךָ *p.*

וחטאת עמך Ex. 5, 16.
הצלת את־עמך Ex. 5, 23.
פדות בין עמי ובין עמך Ex. 8, 19.
ואך אותך ואת־עמך Ex. 9, 15.
עד־יעבר עמך יי Ex. 15, 16.
ואכלו אביני עמך Ex. 23, 11.
כי שחת עמך Ex. 32, 7.
וראה כי עמך הגוי Ex. 33, 13.
נגד כל־עמך אעשה Ex. 34, 10.
ולא־חטר את־בני עמך Lev. 19, 18.
כי שחת עמך Dt. 9, 12.
אל־תשחת עמך Dt. 9, 26.
והם עמך ונחלתך Dt. 9, 29.
בקרב עמך ישראל Dt. 21, 8.
וברך את־עמך Dt. 26, 15.
מפני עמך 2 Sam. 7, 23.
את־עמך ישראל 2 Sam. 7, 24.
בתוך עמך אשר בחרת 1 Rg. 3, 8.
לשפט את־עמך 1 Reg. 3, 9.
מי יוכל לשפט את־עמך 1 Rg. 3, 9.
בהנקם עמך ישראל 1 Reg. 8, 33.
וסלחת לחטאת עמך 1 Reg. 8, 34.
לכל עמך ישראל 1 Reg. 8, 38.
כי־יצא עמך למלחמה 1 Rg. 8, 44.
כי־עמך ונחלתך הם 1 Reg. 8, 51.
ואל־תחנת עמך ישראל 1 Rg. 8, 52.
לגרש מפני עמך 1 Chr. 17, 21.
ותתן את־עמך ישראל 1 Chr. 17, 22.
ועתה עמך הנמצאו־פה 1 Chr. 29, 17.
ליצר מחשבות לבב עמך 1 Chr. 29, 18
את־עמך הזה הגדול 2 Chr. 1, 10.
ואם־ינגף עמך ישראל 2 Chr. 6, 24.
וסלחת לחטאת עמך 2 Chr. 6, 25.
ולכל עמך ישראל 2 Chr. 6, 29.
כי־יצא עמך למלחמה 2 Chr. 6, 34.
מלפני עמך ישראל 2 Chr. 20, 7.
ולאבתינו ולכל־עמך Neh. 9, 32.
על־עמך ברכתך סלה Ps. 3, 9.
הושיעה ׀ את־עמך Ps. 28, 9.
תמכר־עמך בלא־הון Ps. 44, 13.

הראית עמך קשה Ps. 60, 5.
בצאתך לפני עמך Ps. 68, 8.
ידין עמך בצדק Ps. 72, 2.
גאלת בזרוע עמך Ps. 77, 16.
נחית כצאן עמך Ps. 77, 21.
ואנחנו עמך Ps. 79, 13.
עשנת בתפלת עמך Ps. 80, 5.
על־עמך יערימו סוד Ps. 83, 4.
נשאת עון־עמך Ps. 85, 3.
עמך יי ידכאו Ps. 94, 5.
זכרני יי ברצון עמך Ps. 106, 4.
עמך מדבת Ps. 110, 3.
אם־יהיה עמך ישראל Jes. 10, 22.
עמך הרגת Jes. 14, 20.
כן נהגת עמך Jes. 63, 14.
חן חבט־נא עמך כלנו Jes. 64, 8.
חושע יי את־עמך Jer. 31, 7.
ותצא את־עמך Jer. 32, 21.
אל־בני עמך Ez. 3, 11.
בנות עמך המתנבאות Ez. 13, 17.
דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
אמר אל־בני־עמך Ez. 33, 12.
ואמרו בני עמך Ez. 33, 17.
בני עמך הנדברים בך Ez. 33, 30.
בני עמך לאמר Ez. 37, 18.
חוצאת את־עמך Dan. 9, 15.
על־עירך ועל־עמך Dan. 9, 19.
נחתך על־עמך Dan. 9, 24.
ובני ׀ פריצי עמך Dan. 11, 14.
חומד על־בני עמך Dan. 12, 1.
ובעת ההיא ימלט עמך Dan. 12, 1.
חוסה יי על־עמך Joel 2, 17.
ריב עמך בשבטך Mich. 7, 14.
נפשו עמך Nah. 3, 18.
יצאת לישע עמך Hab. 3, 13.

c. suff.: וַעֲמֶךָ *p.*

אני ועמך Ex. 33, 16.
ונפלינו אני ועמך Ex. 33, 16.
ועמך ישראל אשר יתפללו 1 Rg. 8, 30
לחטאת עבדיך ועמך 1 Reg. 8, 36.
ועמך חחת עמו 1 Reg. 20, 42.
תחנוני עבדך ועמך 2 Chr. 6, 21.
לחטאת עבדיך ועמך 2 Chr. 6, 27.
והם עבדיך ועמך Neh. 1, 10.
ועמך ישמחו בך Ps. 85, 7.
אתה ועבדיך ועמך Jer. 22, 2.
למה תמותו אתה ועמך Jer. 27, 13.
וירושלם ועמך לחרפה Dan. 9, 16.
ועמך כמריבי כהן Hos. 4, 4.

cum suff.: בְּעַמֶּךָ

ונשיא בעמך לא תאור Ex. 22, 27.

cum suff.: בְּעַמְּךָ *p.*

יחרה אפך בעמך Ex. 32, 11.
בעמך ובבניך ובנשיך 2 Chr. 21, 14.

cum suff.: וּבְעַמֶּךָ

ובכה ובעמך Ex. 7, 29.
ובעמך ובבתיך את־החרב Ex. 8, 17.
ובעמך לא למגפה 1 Chr. 21, 17.

cum suff.: וּבְעַמְּךָ *p.*

ובבית עבדיך ובעמך Ex. 7, 28.
אל־לבך ועבדיך ובעמך Ex. 9, 14.

cum suff.: כְּעַמֶּךָ

ומי כעמך כישראל 2 Sam. 7, 23.
ליראה אתך כעמך 1 Reg. 8, 43.
ומי כעמך ישראל 1 Chr. 17, 21.
ולירואה אתך כעמך 2 Chr. 6, 33.

cum suff.: כְּעַמְּךָ *p.*

כמוך כעמי כעמך 1 Reg. 22, 4.
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך 2 Rg. 3, 7.

cum suff.: וּכְעַמֶּךָ

וכעמך עמי 2 Chr. 18, 3.

c. suff.: לְעַמֶּךָ *p.*

על־חרפה לעמך Ex. 32, 12.
לעמך באחרית הימים Num. 24, 14.
כפר לעמך ישראל Dt. 21, 8.
נחת לעמך לנחלה 1 Reg. 8, 36.

Digitized by Google

1 Reg. 8, 50. וסלחת לעמך
2 Chr. 6, 27. לעמך לנחלה
2 Chr. 6, 39. וסלחת לעמך
Dan. 10, 14. אשר־יקרה לעמך
cum suff.: וּלְעַמֶּךָ
Ex. 8, 5. ולעבדיך ולעמך
cum suff.: מֵעַמְּךָ
1 Reg. 8, 41. לא־מעמך ישראל
2 Chr. 6, 32. אשר לא־מעמך הוא
cum suff.: וּמֵעַמֶּךָ *p.*
Ex. 8, 7. ומעבדיך ומעמך
cum suff.: עַמָּךְ
Num. 5, 21. ולשבעה בתוך עמך
Ruth 1, 16. עמך עמי ואלהיך אלהי
Ps. 45, 11. ושכחי עמך ובית אביך
Ez. 26, 11. עמך בחרב יהרג
Nah. 3, 13. עמך נשים בקרבך
cum suff.: וְעַמֵּךְ
Jes. 60, 21. ועמך כלם צדיקים
cum suff.: לְעַמֵּךְ
Ruth 1, 10. כי־אתך נשוב לעמך
cum suff.: עַמּוֹ
Gn. 49, 16. דן ידין עמו
Ex. 1, 9. ויאמר אל־עמו
Ex. 1, 22. ויצו פרעה לכל־עמו
Ex. 14, 6. ואת־עמו לקח עמו
Ex. 17, 13. את־עמלק ואת־עמו
Ex. 18, 1. למשה ולישראל עמו
Lev. 17, 4. מקרב עמו
Lev. 20, 3. 6. והכרתי אתו מקרב עמו
Nu. 21, 23. ויאסף סיחן את־כל־עמו
Nu. 21, 33. הוא וכל־עמו למלחמה
Nu. 21, 34. ואת־כל־עמו ואת־ארצו
Nu. 21, 35. ואת־בניו ואת־כל־עמו
Num. 22, 5. ארץ בני־עמו
Dt. 2, 32. 3, 1. וכל־עמו למלחמה
Dt. 2, 33. בנו ואת־כל־עמו
Dt. 3, 2. ואת־כל־עמו ואת־ארצו
Dt. 3, 3. מלך־הבשן ואת־כל־עמו
Dt. 32, 9. כי חלק י״י עמו
Dt. 32, 36. ידין י״י עמו
Dt. 32, 43. הרנינו גוים עמו
Dt. 32, 43. וכפר אדמתו עמו
Dt. 33, 7. ואל־עמו תביאנו
Jos. 8, 1. ואת־עמו ואת־עירו
Jos. 8, 14. הוא וכל־עמו למועד
Jos. 10, 33. ויכהו יהושע ואת־עמו
Jud. 11, 20 ויאסף סיחון את־כל־עמו
Jud. 11, 21. את־סיחון ואת־כל־עמו
Jud. 11, 23. מפני עמו ישראל
Ruth 1, 6. כי־פקד י״י את־עמו
1 Sam. 12, 22. לא־יטש י״י את־עמו
1 Sam. 13, 14. לנגיד על־עמו
1 Sam. 15, 1. למלך על־עמו
2 Sam. 5, 12. בעבור עמו ישראל
2 Sam. 8, 15. ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל־עמו
1 Reg. 8, 59. ומשפט עמו ישראל
1 Rg. 8, 66. לדוד עבדו ולישראל עמו
1 Reg. 20, 42. ועמך תחת עמו
1 Chr. 14, 2. בעבור עמו ישראל
1 Chr. 18, 14. וצדקה לכל־עמו
1 Chr. 19, 7. מלך מעכה ואת־עמו
1 Chr. 21, 3. יוסף י״י על־עמו כהם
1 Chr. 22, 18. לפני י״י ולפני עמו
2 Chr. 2, 10. באהבת י״י את־עמו
2 Chr. 7, 10. ולשלמה ולישראל עמו
2 Chr. 25, 11. וינהג את־עמו
2 Chr. 31, 8. ואת עמו ישראל
2 Chr. 31, 10. כי י״י ברך את־עמו
2 Chr. 32, 14. להציל את־עמו
2 Chr. 32, 15. להצילו עמו מידי
2 Chr. 32, 17. עמו מידי
2 Chr. 33, 10. אל־מנשה ואל־עמו
2 Chr. 35, 3. ואת עמו ישראל
2 Chr. 36, 15. על־עמו ועל־מעונו
2 Chr. 36, 23. מי־בכם מכל־עמו

Esr. 1, 3. מי־בכם מכל־עמו
Esth. 1, 22. ומדבר כלשון עמו
Ps. 14, 7. בשוב י״י שבות עמו
Ps. 29, 11. את־עמו בשלום
Ps. 50, 4. ואל־הארץ לדין עמו
Ps. 73, 10. ישוב עמו הלם
Ps. 78, 52. ויסע כצאן עמו
Ps. 78, 62. ויסגר לחרב עמו
Ps. 78, 71. לרעות ביעקב עמו
Ps. 85, 9. ידבר שלום אל־עמו
Ps. 94, 14. כי לא־ישש י״י עמו
Ps. 100, 3. עמו וצאן מרעיתו
Ps. 105, 24. ויפר את־עמו מאד
Ps. 105, 25. הפך לבם לשנא עמו
Ps. 105, 43. ויוצא עמו בששון
Ps. 113, 8. עם נדיבי עמו
Ps. 116, 14. 18. נגדה־נא לכל־עמו
Ps. 135, 12. נחלה לישראל עמו
Ps. 135, 14. כי־ידין י״י עמו
Ps. 136, 16. למוליך עמו במדבר
Jes. 11, 11. לקנות את־שאר עמו
Jes. 11, 16. מסלה לשאר עמו
Jes. 13, 14. איש אל־עמו יפנו
Jes. 14, 32. ובה יחסו עניי עמו
Jes. 25, 8. וחרפת עמו יסיר
Jes. 28, 5. תפארה לשאר עמו
Jes. 30, 26. את־שבר עמו
Jes. 49, 13. כי־נחם י״י עמו
Jes. 51, 22. ואלהיך יריב עמו
Jes. 52, 9. כי־נחם י״י עמו
Jes. 56, 3. יבדילני י״י מעל עמו
Jes. 63, 11. ימי־עולם משה עמו
Jer. 25, 19. ואת־שריו ואת־כל־עמו
Jer. 50, 16. איש אל־עמו יפנו
Hos. 10, 5. כי־אבל עליו עמו
Joel 2, 18. ויחמל על־עמו
Mich. 6, 2. כי ריב לי״י עם־עמו
Zach. 9, 16. ביום ההוא כצאן עמו
cum suff.: וְעַמּוֹ
2 Chr. 13, 17. ויכו בהם אביה ועמו
2 Chr. 20, 25. ויבא יהושפט ועמו
Jer. 22, 4. הוא ועבדו ועמו
Jer. 27, 12. ועבדו אתו ועמו
Jer. 49, 1. ועמו בעריו ישב
Ez. 30, 11. הוא ועמו אתו
cum suff.: בְּעַמּוֹ
1 Sam. 27, 12. הבאש הבאיש בעמו
2 Chr. 36, 16. עלות חמת־י״י בעמו
Job. 18, 19. ולא־נכד בעמו
Ps. 106, 40. ויתעב את־נחלתו ויתן אתם ביד גוים וימשלו בם שנאיהם
Ps. 149, 4. כי־רוצה י״י בעמו
cum suff.: לְעַמּוֹ
Ex. 32, 14. אשר דבר לעשות לעמו
1 Rg. 8, 56. אשר נתן מנוחה לעמו
1 Chr. 23, 25. אלהי־ישראל לעמו
Esth. 10, 3. דרש טוב לעמו
Ps. 29, 11. י״י עז לעמו יתן
Ps. 111, 6. כח מעשיו הגיד לעמו
Ps. 111, 9. פדות שלח לעמו
Ps. 125, 2. וי״י סביב לעמו
Ps. 148, 14. וירם קרן לעמו
Joel 2, 19. ויאמר לעמו
Joel 4, 16. וי״י מחסה לעמו
cum suff.: וּמֵעַמּוֹ
Ex. 8, 25. מעבדיו ומעמו
Ex. 8, 27. מפרעה מעבדיו ומעמו
cum suff.: עַמָּהּ
Lv. 17, 10. והכרתי אתה מקרב עמה
Lev. 23, 30. מקרב עמה
Num. 5, 27. בקרב עמה
Num. 15, 30. הנפש ההוא מקרב עמה
Jud. 14, 17. ותגד החידה לבני עמה
Ruth 1, 15. אל־עמה ואל־אלהיה
Esth. 2, 10. את־עמה ואת־מולדתה
Esth. 2, 20. מולדתה ואת־עמה
Esth. 4, 8. ולבקש מלפניו על־עמה
Thr. 1, 7. בנפל עמה ביד־צר

Thr. 1, 11. כל־עמה נאנחים
cum suff.: וְעַמָּהּ
Jes. 65, 18. ועמה משוש
cum suff.: עַמָּם
Lev. 18, 29. 20, 5. 18. מקרב עמם
Lev. 20, 17. ונכרתו לעיני בני עמם
2 Chr. 25, 15. לא־הצילו את־עמם
2 Chr 32, 17. לא־הצילו עמם מידי
pl.: עַמִּים
Gn. 17, 16. מלכי עמים ממנה יהיו
Gn. 27, 29. יעבדוך עמים
Gn. 28, 3. והויית לקהל עמים
Gn. 48, 4. ונתתיך לקהל עמים
Gn. 49, 10. ולו יקהת עמים
Ex. 15, 14. שמעו עמים ירגזון
Dt. 32, 8. יצב גבלת עמים
Dt. 33, 3. אף חבב עמים
Dt. 33, 17. בהם עמים ינגח יחדו
Dt. 33, 19. עמים הר־יקראו
2 Sam. 22, 48. ומוריד עמים תחתני
1 Reg. 22, 28. שמעו עמים כלם
1 Chr. 16, 28. חבו לי״י משפחות עמים
2 Chr. 18, 27. שמעו עמים כלם
Job. 17, 6. וחציגני למשל עמים
Job. 36, 20. לעלות עמים תחתם
Joh. 36, 31. כי־בם ידין עמים
Ps. 7, 9. י״י ידין עמים
Ps. 18, 48. ויודבר עמים תחתי
Ps. 33, 10. מחשבות עמים
Ps. 45, 6. עמים תחתיך יפלו
Ps. 45, 18. על־כן עמים יהודוך
Ps. 47, 4. ידבר עמים תחתינו
Ps. 47, 10. נדיבי עמים נאספו
Ps. 56, 8. באף עמים הורד
Ps. 66, 8. ברכו עמים אלהינו
Ps. 67, 4. 6. יודוך עמים
Ps. 67, 4. 6. עמים כלם
Ps. 67, 5. כי־תשפט עמים מישר
Ps. 68, 31. בעגלי עמים
Ps. 68, 31. בזר עמים
Ps. 87, 6. י״י יספר בכתוב עמים
Ps. 89, 51. בחיקי כל־רבים עמים
Ps. 96, 7. חבו לי״י משפחות עמים
Ps. 99, 1. י״י מלך ירגזו עמים
Ps. 102, 23. בהקבץ עמים יחדו
Ps. 105, 20. משל עמים ויפתחהו
Prv. 24, 24. יקבהו עמים
Jes. 2, 3. והלכו עמים רבים
Jes. 10, 13. ואסיר גבורים עמים
Jes. 11, 10. עמד לנס עמים
Jes. 14, 2. ולקחום עמים
Jes. 14, 6. מכה עמים בעברה
Jes. 17, 12. עמים רבים
Jes. 30, 28. על לחיי עמים
Jes. 33, 3. מדדי עמים מרממחך
Jes. 33, 12. עמים משרפות שיד
Jes. 49, 22. ואל־עמים ארים נסי
Jes. 51, 4. לאור עמים ארגיע
Jes. 51, 5. חרעי עמים ישפטו
Jes. 63, 6. ואבוס עמים באפי
Jer. 51, 58. ויגעו עמים בדי־ריק
Ez. 3, 6. עמים רבים עמקי שפה
Ez. 23, 24. ובקהל עמים
Ez. 27, 33. השבעת עמים רבים
Ez. 32, 3. בקהל עמים רבים
Ez. 32, 9. 10. עמים רבים
Ez. 36, 15. וחרפת עמים לא תשאי
Ez. 38, 6. עמים רבים אתך
Ez. 38, 22. ועל־עמים רבים
Hos. 10, 10. ואספו עליהם עמים
Joel 2, 6. מפניו יחילו עמים
Mich. 1, 2. שמעו עמים כלם
Mich. 4, 1. ונהרו עליו עמים
Mich. 4, 3. ושפט בין עמים רבים
Mich. 4, 13. והדקות עמים רבים
Mich. 5, 6. 7. בקרב עמים רבים
Hab. 2, 8. כל־יתר עמים

Hab. 2, 10. קצות־עמים רבים
Hab. 2, 13. ויייגעו עמים בדי־אש
Zeph. 3, 9. אל־עמים שפה ברורה
Zach. 8, 20. עד אשר־יבואו עמים
Zach. 8, 22. ובאו עמים רבים
pl.: וַעֲמִּים
Ps. 96, 13. ועמים באמונתו
Ps. 98, 9. ועמים במישרים
Ez. 38, 9. 15. ועמים רבים אתך
Ez. 39, 4. ועמים אשר אתך
pl.: הָעַמִּים
Ex. 19, 5. סגלה מכל־העמים
Lv. 20, 24 והבדלתי אתכם מן־העמים
Lev. 20, 26 ואבדל אתכם מן־העמים
Dt. 2, 25. על־פני העמים
Dt. 4, 6. לעיני העמים אשר ישמעון
Dt. 4, 19. לכל העמים
Dt. 6, 14. מאלהי העמים
Dt. 7, 6. סגלה מכל העמים
Dt. 7, 7. לא מרבכם מכל־העמים
Dt. 7, 7. המעט מכל־העמים
Dt. 7, 14. ברוך תהיה מכל־העמים
Dt. 7, 16. ואכלת את־כל־העמים
Dt. 7, 19 לכל־העמים אשר־אתה ירא
Dt. 10, 15. מכל־העמים כיום הזה
Dt. 13, 8. מאלהי העמים
Dt. 14, 2. לעם סגלה מכל העמים
Dt. 20, 16. רק מערי העמים האלה
Dt. 28, 37. בכל העמים אשר־ינהגך
Dt. 28, 64. והפיצך י״י בכל־העמים
Dt. 30, 3. ושב וקבצך מכל־העמים
Jos. 24, 17. ובכל העמים אשר עברנו
Jos. 24, 18. ויגרש י״י את־כל־העמים
Jud. 2, 12. מאלהי העמים
1 Reg. 5, 14. ויבאו מכל־העמים
1 Reg. 9, 7. ולשנינה בכל־העמים
1 Chr. 16, 24. בכל־העמים נפלאותיו
1 Chr. 16, 26 כל־אלהי העמים אלילים
2 Chr. 7, 20. ולשנינה בכל־העמים
Esth. 1, 11. להראות העמים והשרים
Esth. 1, 16. השרים ועל־כל־העמים
Esth. 3, 8. ומפרד בין העמים
Esth. 3, 14. 8, 13. גלוי לכל־העמים
Esth. 9, 2. על־כל־העמים
Ps. 47, 2. כל־העמים תקעו־כף
Ps. 49, 2. שמעו־זאת כל־העמים
Ps. 96, 3. בכל־העמים נפלאותיו
Ps. 96, 5. אלהי העמים אלילים
Ps. 97, 6. וראו כל־העמים כבודו
Ps. 99, 2. ורם הוא על־כל־העמים
Ps. 106, 34. לא־השמידו את־העמים
Jes. 10, 14. לחיל העמים
Jes. 25, 6. לכל־העמים בהר
Jes. 25, 7. הלוט על־כל־העמים
Jes. 56, 7. יקרא לכל־העמים
Jes. 61, 9 וצאצאיהם בתוך העמים
Jes. 62, 10. נס על־העמים
Jer. 10, 3. חקות העמים הבל
Jer. 34, 1. וכל־העמים נלחמים
Thr. 1, 18. שמעו נא כל־עמים
Thr. 3, 45. בקרב העמים
Ez. 11, 17 וקבצתי אתכם מן־העמים והוצאתי אתכם מן־העמים
Ez. 20, 34.
Ez. 20, 35. אל־מדבר העמים והוצאתי אתכם מן־העמים
Ez. 20, 41.
Ez. 25, 7. והכרתיך מן־העמים
Ez. 26, 2. דלתות העמים
Ez. 27, 3. רכלת העמים
Ez. 28, 25. 29, 13. העמים אשר נפצו
Ez. 34, 13. והוצאתים מן־העמים
Ez. 39, 27. בשובבי אותם מן־העמים
Mich. 4, 5. כי כל־העמים ילכו
Hab. 2, 5. ויקבץ אליו כל־העמים
Zach. 11, 10. כרתי את־כל־העמים
Zach. 12, 2. לכל־העמים סביב

Digitized by Google

מעמסה לכל־העמים Zach. 12, 3.
סוס העמים אכה בעורון Zach. 12, 4.
כל־העמים סביב Zach. 12, 6.
כל־העמים אשר צבאו Zach. 14, 12.

pl.: בְּעַמִּים

והציץ ר׳ אתכם בעמים Dt. 4, 27.
הודיעו בעמים עלילתיו 1Chr. 16, 8.
Neh. 1, 8. אני אפיץ אתכם בעמים
הגד בעמים עלילותיו Ps. 9, 12.
אודך בעמים ׳ אדני Ps. 57, 10.
הודעה בעמים עזך Ps. 77, 15.
הודיעו בעמים עלילתיו Ps. 105, 1.
אדך בעמים ׳ ר׳ Ps. 108, 4.
הודיעו בעמים עלילותיו Jes. 12, 4.
סחרים בעמים Ez. 27, 36.
כל־יודעיך בעמים Ez. 28, 19.
בעמים הוא יתבולל Hos. 7, 8.
למה יאמרו בעמים Joel 2, 17.
ואזרעם בעמים Zach. 10, 9.

pl.: בָּעַמִּים

אל־גיל כעמים Hos. 9, 1.

pl.: מַעַמִּים

מקבצת מעמים רבים Ez. 38, 8.
והיא מעמים הוצאה Ez. 38, 8.

pl.: וּמֵעַמִּים

ומעמים אין־איש אתי Jes. 63, 3.

pl. constr.: עַמֵּי

וראו כל־עמי הארץ Dt. 28, 10.
דעת כל־עמי הארץ Jos. 4, 24.
ידעון כל־עמי הארץ 1 Reg. 8, 43.
מכל עמי הארץ 1 Reg. 8, 53.
דעת כל־עמי הארץ 1 Reg. 8, 60.
עמי־הארץ אשר־השמיד 1Chr. 5, 25
ידעו כל־עמי הארץ 2 Chr. 6, 33.
לכל עמי הארצות 2 Chr. 32, 13.
כעל אלהי עמי הארץ 2 Chr. 32, 19.
בגדת עמי הארצות Esr. 9, 11.
ותתנם ביד עמי הארצת Neh. 9, 30.
וירדו מצלו כל־עמי הארץ Ez. 31, 12
בכל עמי הארץ Zeph. 3, 20.

pl. constr.: וַעַמֵּי

ועמי הארץ המביאים Neh. 10, 32.

pl. constr.: בְּעַמֵּי

הקדש בעמי הארצות Esr. 9, 2.
ולהתחתן בעמי התעבות Esr. 9, 14.

pl. constr.: כָּעַמֵּי

כהנים כעמי הארצות 2 Chr. 13, 9.

pl. constr.: לָעַמֵּי

בניתיו לעמי הארץ Neh. 10, 31.

pl. constr.: מֵעַמֵּי

עליהם מעמי הארצות Esr. 3, 3.
והלוים מעמי הארצות Esr. 9, 1.
נכריות מעמי הארץ Esr. 10, 2.
והבדלו מעמי הארץ Esr. 10, 11.
הבדל מעמי הארצות Neh. 10, 29.
ורבים מעמי הארץ Esth. 8, 17.

pl. c. suff.: עַמֶּיהָ

ונאספת אל־עמיך Num. 27, 13.
אחר תאסף אל־עמיך Num. 31, 2.
והאסף אל־עמיך Dt. 32, 50.

pl. c. suff.: בְּעַמֶּיהָ *p.*

לא־תלך רכיל בעמיך Lev. 19, 16.
וקאם שאון בעמיך Hos. 10, 14.

pl. c. suff.: עַמָּיו

ויאסף אל־עמיו Gn. 25, 8. 17. 35, 29. 49, 33.
יאסף אהרן אל־עמיו Num. 20, 24.
ויאסף אל־עמיו Dt. 32, 50.
לא־סוב עשה בתוך עמיו Ez. 18, 18.

pl. c. suff.: בְּעַמָּיו

לנפש לא־יטמא בעמיו Lev. 21, 1.
לא יטמא בעל בעמיו Lev. 21, 4.
ולא־יחלל זרעו בעמיו Lev. 21, 15.

pl. c. suff.: מֵעַמָּיו

ונכרת מעמיו Ex. 30, 33.
ונכרת האיש ההוא מעמיו Lev. 17, 9.
כי אם־בתולת מעמיו Lev. 21, 14.

pl. c. suff.: עַמֶּיהָ

הנפש ההוא מקרב עמיה Ex. 31, 14.

pl. c. suff.: מֵעַמֶּיהָ

ונכרתה הנפש ההוא מעמיה Gn. 17, 14.
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה Lev. 7, 20. 21. 27. 19, 8.
הנפש האכלת מעמיה Lev. 7, 25.
ונכרתה מעמיה Lev. 23, 29.
הנפש ההוא מעמיה Num. 9, 13.

pl. aram.: וַעֲמָמַיִם

ממלכות ועממים Neh. 9, 22.

pl. c. aram.: עַמְמֵי

ואת־עממי הארץ Neh. 9, 24.

pl. c. suff.: בְּעַמְמֵיהֶם *aram.*

אחריך בנימן בעמיך Jud. 5, 14.

עַם

ע״ם נקרמי כמו נענני, ומידועם עַמָּא, והכינו עַמְמַיָּן, והסמין עַמְמֵי, ופין הסכת נכוון.

n. comm. aram. (def. עַמָּא; pl. עַמְמַיָּן; c. עַמְמֵי), a hebraico plane non diversum. Bene glossa: קבוץ מיחד לראש מיוחד. LXX. λαός.

כל־עם אמא ולשן Dan. 3, 29.

pl.: וְעַמִּים

ועם די ׳ ישלח ידה Esr. 6, 12.
לעם אחרן לא תשתבק Dan. 2, 44.
כעם קדישי עליונין Dan. 7, 27.

def.: עַמָּא

עם התנדבות עמא Esr. 7, 16.
די־לחון דאנין לכל־עמא Esr. 7, 25.

def.: עַמָּא

מן־עמא ישראל Esr. 7, 13.

def.: וְעַמָּה

ועמה הגלי לבבל Esr. 5, 12.

def. pl.: עַמְמַיָּא

עממיא אמיא ולשניא Dan. 3, 4.
כדי שמעין כל־עממיא Dan. 3, 7.
נפלין כל־עממיא Dan. 3, 7.
מלכא לכל־עממיא Dan. 3, 31.
כל עממיא אמיא ולשניא Dan. 5, 19.
כתב לכל־עממיא Dan. 6, 26.
עממיא אמיא ולשניא Dan. 7, 14.

עִם

v. concord. partt.

I. עָמַד

פעל נוח, ונמצא לן נכנין הנוסף הֶחֱמִיר [יקוקל כ״ע ו׳], והוא הסכום מן מָדַד לעיל, ומוכנו מיעם ופקפוק ומשמעם [ווֹאנקען], והקקי והשווי עי׳ לעיל תקע מעד.

v. comp. intr., sicut מָדַד q. v., vacillare, unde solummodo *Hi.* הֶחֱמִיד, labefacere. LXX. συγκλάζειν.

Hif-il: הֶעֱמִיד

2 perf.: וְהֶעֱמַדְתָּ

והעמדת להם כל־מחנים Ez. 29, 7.

II. עָמַד

פעל נוח, והעתיל יַעֲמֹד, והסלנם היות מיוחד ומיוחס ומווקף [נעשיצקקע ויין], והכלים עָמוּד, דנר מיוחד מעלה וקוף הקומה, וכן יעיד על זה מרכז השכח עַמּוּד, אשר נדומה לו מָד לעיל, וכן מָד, מְתֵדָה וכדומה. ומוסף עמידה נקומה וקופה וקנועה [שעשענן], הן מעלה הן מעי־מדנר

v. comp. intr. (impf. יַעֲמֹד), porrectum, erectum esse, recta sursum tendere (unde n. *columnae*), a rad. עָמַד, quacum componi oportet vv. מָד (unde מְתֵדָה, erectio, אִישׁ מְתֵדָה, homo staturâ elevata h. e. procera), מָד, מְתֵדָה et simil. Hinc: *stare*, de animantibus rebusque inanimatis, de statu elato s. elevato, quo vel *motus ac vagatio*, vel *incubatio* et *inclinatio* negatur; nunquam enim, sicut יָצַב, significationem *firmitatis* habet adjunctam (fest, steif sein), sed in universum de statu sive *moto* sive *immoto* dicitur, plerumque ejus, qui nulla re innixus s. fultus est (cf. עֲמִידָה, *Zebahim* f. 19.). Propterea dicitur etiam vi *manendi*, sine mutatione loci, quae sine *motu* fieri nequit, vel *subsistendi* ac cessandi veluti a pariendo, de sole, de mari placato, perstandi et *perseverandi*, surgendi atque *exsistendi*, *statuendi* ac praeficiendi. *Hi.* statuere, stabilire; praeficere, constituere; conservare, confirmare. *Ho.*, sisti, statui. LXX. ἀνθιστάναι, ἀφ-, ἐπαν-, ἐφ-, συν-, ὑφ-; ὀρθοῦν, στηλοῦν; μένειν, παρα-, δια-; κτίζειν, εἶναι, γίνεσθαι, γρηγορεῖν; ἀναβαίνειν, διέρχεσθαι, παραπορεύεσθαι, ἥκειν, νέμειν; inf. στάσις, στύλος; צַל־חֵל, βοηθεῖν; צַל־נֶפֶשׁ, χωματίζεσθαι; *Hi.*, uti et *Qal*: ἱστάναι, ἀν-, καθ-, παρ-; ἄγειν, διατηρεῖν, διδόναι, παρέχειν, πιστοῦν, στεγάζειν; συνθλᾶν, τάσσειν.

3 perf.: עָמַד

אשר־עמד שם את־פני ר׳ Gn. 19, 27.
ולא־עמד איש אתו Gn. 45, 1
הנגע עמד בעיניו Lev. 13, 5.
ואם־בעיניו עמד הנתק Lev. 13, 37.
ולא־עמד איש בפניהם Jos. 21, 42.
לא־עמד איש בפניכם Jos. 23, 9.
עמד עליו מנערי יואב 2 S. 20, 11.
כי־עמד כל־העם 2 Sam. 20, 12.
ולא־עמד שם בארץ 2 Reg. 15, 20.
ובצאתם עמד יהושפט 2Chr. 20, 20.
עמד לבקש על־נפשו Esth. 7, 7.
ואיש לא־עמד בפניהם Esth. 9, 2.
עמד בפרץ לפניו Ps. 106, 23.
מי עמד בסוד ר׳ Jer. 23, 18.
לא עמד כי ר׳ הדפו Jer. 46, 15.
על־כן עמד טעמו בו Jer. 48, 11.
עמד לפני מלך־בבל Jer. 52, 12.
כי־עמד מלך בבל Ez. 21, 26.
עמד וימדד ארץ Hab. 3, 5.
ירח עמד זבלה Hab. 3, 11.

3 perf.: עָמַד *p.*

וירם השמש וירח עמד Jos. 10, 13.
ובדרך חטאים לא עמד Ps. 1, 1.

3 perf.: וְעָמַד

ועמד פתח האהל Ex. 33, 9.
ועמד ואמר Dt. 25, 8.
ועמד פתח שער העיר Jos. 20, 4.
והשכים אבשלום ועמד 2 S. 15, 2.
ועמד וקרא בשם־יי 2 Reg. 5, 11.
ועמד על־מזוזת השער Ez. 46, 2.
ועמד מלך גבור Dan. 11, 3.
ועמד מנצר שרשיה Dan. 11, 7.
ועמד על־כנו Dan. 11, 20. 21.
ועמד וראה בעז ר׳ Mich. 5, 3.

3 perf.: וְעָמַד *p.*

כל־הבא עליו ועמד 2 Sam. 20, 12.

3 perf. fem.: עָמְדָה

כי עמדה מלדת Gn. 30, 9.
האשרה עמדה בשמרון 2 Rg. 13, 6.
רגלי עמדה במישור Ps. 26, 12.
אם חכמתי עמדה לי Eccl. 2, 9.

3 perf. fem.: וְעָמְדָה

ועמדה לפני המלך 1 Reg. 1, 2.

2 perf.: עָמַדְתָּ

יום אשר עמדת Dt. 4, 10.

2 perf.: וְעָמַדְתָּ

ועמדת בהר לפני ר׳ 1 Reg. 19, 11.
חלוך ועמדת בשער Jer. 17, 19.

1 perf.: עָמַדְתִּי

ואנכי עמדתי בהר Dt. 10, 11.
אשר־עמדתי לפניו 1 Reg. 17, 1.
חי־ר׳ צבאות אשר עמדתי 1Rg. 18, 15
אשר עמדתי לפניו 2 Reg. 3, 14.
חי־ר׳ אשר־עמדתי 2 Reg. 5, 16.
עמדתי ותתבונן בי Job. 30, 20.
עמדתי מרעיד Dan. 10, 11.

1 perf.: וְעָמַדְתִּי

ועמדתי ליד־אבי 1 Sam. 19, 3.

3 perf. pl.: עָמְדוּ

אשר־עמדו עליו Jud. 6, 31.
עמדו על־הירדן 2 Reg. 2, 7.
לא עמדו לפניו 2 Reg. 10, 4.
עמדו על־זאת Esr. 10, 15.
עמדו כל־העם Neh. 8, 5.
עמדו לא־ענו עוד Job. 32, 16.
למשפטיך עמדו היום Ps. 119, 91.
עמדו על־שפים Jer. 14, 6.
ואם־עמדו בסודי Jer. 23, 22.
עמדו מכח נסים Jer. 48, 45.
ועמדו על־יו Ez. 47, 10.

3 perf. pl.: עָמְדוּ *p.*

והנותרים עמדו 1 Sam. 30, 9.
וישישים קמו עמדו Job. 29, 8.
וקרובי מרחק עמדו Ps. 38, 12.
נסו יחדיו לא עמדו Jer. 46, 21.
שם עמדו Hos. 10, 9.

3 perf. pl.: וְעָמְדוּ

ועמדו שני־האנשים Dt. 19, 17.
ועמדו בשער המטרה Neh. 12, 39.
ועמדו זרים Jes. 61, 5.
ועמדו לפני להקריב לי Ez. 44, 15.
ועמדו רגליו ביום־ההוא Zach. 14, 4.

3 perf. pl.: עָמְדָתָם

עמדתם על־חרבכם Ez. 33, 26,

2 perf. pl.: וַעֲמַדְתֶּם

ובאתם ועמדתם לפני Jer. 7, 10.

Digitized by Google

וְעָמְדוּ 1 *perf. pl.:*
1 Sam. 14, 9. וְעמדו תחתינו
part.: עֹמֵד, עוֹמֵד
Gn. 18, 8. והוא־עמד עליהם
Gn. 18, 22. ואברהם עודנו עמד
Gn. 24, 30. והנה עמד על־הגמלים
Gn. 41, 1. והנה עמד על־היאר
Gn. 41, 17. בחלמי הנני עמד
Ex. 3, 5. המקום אשר אתה עומד
Ex. 8, 18. עמי עמד עליה
Ex. 17, 6. הנני עמד לפניך
Ex. 33, 10. עמד פתח האהל
Num. 14, 14. וענך עמד עליהם
Dt. 5, 5. אנכי עמד בין־י־י
Dt. 29, 14. עמנו עמד היום
Jos. 5, 13. איש עמד לנגדי
Jos. 5, 15. המקום אשר אתה עומד
Jud. 20, 28. עמד לפניו בימים ההם
1 Sam. 19, 20. ושמואל עמד נצב
1 Rg. 7, 25. עמד על־שני עשר בקר
1 Rg. 8, 14. וכל־קהל ישראל עמד
1 Rg. 13, 1. וירבעם עמד על־המזבח
1 Rg. 13, 4. ותתמוך עמד אצלה
1 Rg. 13, 24. והאריה עמד אצל הנבלה
1 Rg. 13, 25. האריה עמד אצל הנבלה
1 Rg. 22, 19. צבא השמים עמד עליו
2 Rg. 9, 17. והצפה עמד על־המגדל
2 Rg. 11, 14. המלך עמד על־העמוד
1 Chr. 21, 15. ומלאך י־י עמד
1 Chr. 21, 16. וירא את־מלאך י־י עמד
2 Chr. 4, 4. עומד על־שנים עשר בקר
2 Chr. 6, 3. וכל־קהל ישראל עומד
2 Chr. 23, 13. עומד על־עמודו במבוא
Esth. 6, 5. הנה המן עמד
Esth. 7, 9. עמד בבית המן
Cant. 2, 9. עומד אחר כתלנו
Jes. 14, 19. אשר עמד לגוי עמים
Jes. 21, 8. אנכי עמד תמיד יומם
Jer. 35, 19. עמד לפני כל־היומים
Ez. 3, 23. שם כבוד־י־י עמד
Ez. 8, 11. בן־שפן עמד בתוכם
Ez. 40, 3. והנה עמד בשער
Ez. 43, 6. ואיש היה עמד אצלי
Dan. 8, 3. 6. עמד לפני האבל
Dan. 8, 15. והנה עמד לנגדי
Dan. 10, 13. ושר־מלכות פרס עמד
Dan. 11, 16. ואין עומד לפניו
Zach. 1, 8. עמד בין ההדסים
Zach. 3, 1. עמד לפני מלאך
Zach. 3, 1. והשטן עמד על־ימינו
Zach. 3, 5. ומלאך י־י עמד
Zach. 14, 12. חזיא עמד על־רגליו
part.: וְעֹמֵד
Jes. 3, 13. ועמד לדין עמים
Ez. 22, 30. ועמד בפרץ לפני
Zach. 3, 3. ועמד לפני המלאך
part.: הָעֹמֵד
Dt. 1, 38. יהושע בן־נון העמד
Dt. 17, 12. העמד לשרת שם
1 Chr. 6, 24. ואחיו אסף העמד
Dan. 10, 16. ואמרה אל־העמד לנגדי
Dan. 12, 1. העמד על־בני עמך
Zach. 1, 10. 11. העמד בין־ההדסים
Mal. 3, 2. ומי העמד בהראותו
part. pl.: עֹמְדִים
Ex. 26, 15. 36, 20. עצי שטים עמדים
Jos. 4, 10. עמדים בתוך הירדן
Jos. 8, 33. עמדים מזה ומזה
1 Sam. 17, 3. ופלשתים עמדים
1 Sam. 17, 3. וישראל עמדים
2 Sam. 17, 17. ואחימעץ עמדים
1 Rg. 10, 19. ושנים אריות עמדים
1 Reg. 10, 20. אריים עמדים
1 Reg. 12, 6. אשר־היו עמדים
1 Reg. 13, 28. עמדים אצל הנפלה
2 Chr. 3, 13. והם עמדים על־רגליהם
2 Chr. 5, 12. עמדים מזרח למזבח
2 Chr. 7, 6. על־משמרותם עמדים
2 Chr. 7, 6. וכל־ישראל עמדים
2 Chr. 9, 18. ושנים אריות עמדים
2 Chr. 9, 19 אריות עמדים שם
2 Chr. 10, 6. עמדים לפני שלמה
2 Chr. 18, 18. עמדים על־ימינו
2 Chr. 20, 13. עמדים לפני י־י
Neh. 7, 3. ועד הם עמדים
Jes. 6, 2. שרפים עמדים ממעל
Jes. 66, 22. עמדים לפני נאם־י־י
Ez. 8, 11. עמדים לפניהם
Ez. 10, 3. והכרבים עמדים מימין
Dan. 11, 2. שלשה מלכים עמדים
Dan. 12, 5. שנים אחרים עמדים
part. pl.: הָעֹמְדִים
Num. 7, 2. העמדים על־הפקדים
Dt. 18, 7. העמדים שם לפני י־י
Jud. 3, 19. כל־העמדים עליו
1 S. 17, 26. אל־האנשים העמדים עמו
1 Rg. 10, 8. העמדים לפניך תמיד
1 Reg. 12, 8. אשר העמדים לפניו
1 Chr. 6, 18. ואלחי העמדים
2 Chr. 9, 7. העמדים לפניך תמיד
2 Chr. 10, 6. גדלו אתו העמדים לפניו
Neh. 12, 44. ועל־הלוים העמדים
Ps. 134, 1. העמדים בבית־י־י
Jer. 28, 5. העמדים בבית י־י
Jer. 36, 21. העמדים מעל המלך
Zach. 3, 4. ויאמר אל־העמדים
Zach. 3, 7. מהלכים בין העמדים
Zach. 4, 14. העמדים על־אדון
part. pl.: שְׁעֹמְדִים
Ps. 135, 2. שעמדים בבית י־י
part, fem.: עֹמֶדֶת *sg.*
Esth. 5, 2. עמדת בחצר
Ps. 19, 10. מהורה עמדת לעד
Ps. 111, 3. וצדקתו עמדת לעד
Ps. 112, 3. וצדקתו עמדת לעד
Ps. 112, 9. צדקתו עמדת לעד
Hag. 2, 5. ורוחי עמדת בתוככם
part. fem.: עֹמָדֶת *p.*
Eccl. 1, 4. ותארץ לעולם עמדת
part. f. pl.: עֹמְדוֹת
Ps. 122, 2. עמדות היו רגלינו
part. f. pl.: הָעֹמְדוֹת
Jos. 11, 13. העמדות על־תלם
Jer. 44, 15. וכל־הנשים העמדות
inf. abs.: וְעָמֹד
Esth. 9, 16. ועמד על־נפשם
inf. constr.: עֲמֹד *sg.*
Ex. 18, 23. וצוך אלהים ויכלת עמד
Esr. 2, 63. עד עמד כהן לאורים
Neh. 7, 65. עד עמד הכהן
inf. constr.: לַעֲמֹד
Ex. 9, 11. לעמד לפני משה
Ex. 9, 28. ולא תספון לעמד
Dt. 10, 8. לעמד לפני י־י לשרתו
Dt. 18, 5. לעמד לשרת בשם־י־י
Jud. 2, 14. לעמד לפני אויביהם
1 Sam. 6, 20. מי יוכל לעמד לפני י־י
1 Reg. 8, 11. לעמד לשרת מפני
2 Chr. 5, 14. לעמוד לשרת מפני
2 Chr. 29, 11. לעמד לפניו לשרתו
Esr. 9, 15. כי אין לעמוד לפניך
Esr. 10, 13. ואין כח לעמוד בחוץ
Jes. 10, 32. עוד היום בנב לעמד
Jer. 40, 10. לעמד לפני הכשדים
Ez. 13, 5. לעמד במלחמה
Dan. 1, 4. לעמד בהיכל חמלך
Dan. 8, 7. כח באיל לעמד לפניו
Dan. 11, 15. ואין כח לעמד
inf. constr.: וְלַעֲמֹד
Num. 16, 9. ולעמד לפני העדה
1 Chr. 23, 30. ולעמד בבקר בבקר
Esth. 8, 11. ולעמד על־נפשם

inf. c. suff.: עָמְדִי
Jer. 18, 20. זפר ׳ עמדי לפניך
Dan. 11, 1. עמדי למחזיק
inf. c. suff.: עָמְדֶךָ *p.*
Dan. 10, 11. *ועמד על־עמדך
inf. c. suff.: עָמְדֵךְ
Obad. 1, 11. ביום עמדך מנגד
inf. c. suff.: עָמְדוֹ
Num. 35, 12. עד־עמדו לפני העדה
Jos. 20, 6. 9. עד־עמדו לפני העדה
inf. c. suff.: בְּעָמְדוֹ
Gn. 41, 46. בעמדו לפני פרעה
inf. c. suff.: וּבְעָמְדוֹ
Dan. 11, 4. וכעמדו תשבר מלכותו
inf. c. suff.: לְעָמְדָהּ
Ez. 17, 14. לשמר את־בריתו לעמדה
inf. c. suff.: עָמְדָם
2 Chr. 30, 16. ויעמדו על־עמדם
2 Chr. 35, 10. הכהנים על־עמדם
Neh. 8, 7. והעם על־עמדם
Neh. 9, 3. ויקומו על־עמדם
Neh. 13, 11. ואעמדם על־עמדם
inf. c. suff.: בְּעָמְדָם
Ez. 1, 24. 25. בעמדם תרפינה כנפיהן
Ez. 10, 17. בעמדם יעמדו
inf. c. suff.: וּבְעָמְדָם
Ez. 1, 21. ובעמדם יעמדו
impt. sg.: עֲמֹד
Dt. 5, 28. ואתה פה עמד עמדי
Jud. 4, 20. עמד פתח האהל
1 Sam. 9, 27. ואתה עמד כיום
2 Sam. 20, 4. ואתה פה עמד
Job. 37, 14. עמד והתבונן ׳ נפלאות
Jer. 7, 2. עמד בשער בית י־י
Jer. 26, 2. עמד בחצר בית־י־י
Ez. 2, 1. עמד על־רגליך
impt. sg.: עָמְדִי *s. M.*
2 Sam. 1, 9. עמד־נא עלי ומתתני
impt. sg.: וְעָמְדָ
Dan. 10, 11. ועמד על־עמדך
impt. fem.: עָמְדִי *sg.*
Jes. 47, 12. עמדי־נא בחבריך
Jer. 48, 19. אל דרך עמדי וצפי
impt. pl.: עִמְדוּ
Num. 9, 8. עמדו ואשמעה
2 Chr. 20, 17. עמדו וראו את־ישועת
Jer. 6, 16. עמדו על־דרכים
Nah. 2, 9. עמדו עמדו
impt. pl.: עִמְדוּ *p.*
Nah. 2, 9. עמדו עמדו
impt. pl.: וְעִמְדוּ
2 Chr. 35, 5. ועמדו בקדש
1 *imperf.:* וְאֶעֱמֹד
2 Sam. 1, 10. ואעמד עליו
1 *imperf.:* אֶעֱמְדָה *p.*
Hab. 2, 1. על־משמרתי אעמדה
2 *imperf.:* תַּעֲמֹד
Gn. 19, 17. ואל־תעמד בכל־הככר
Gn. 24, 31. למה תעמד בחוץ
Gn. 45, 9. רדה אלי אל־תעמד
Lev. 19, 16. לא תעמד על־דם
Dt. 24, 11. בחוץ תעמד
1 Sam. 20, 38. חושה אל־תעמד
Ps. 10, 1. למה י־י תעמד ברחוק
Ps. 102, 27. המה יאבדו ואתה תעמד
Prv. 25, 6. ובמקום גדלים אל־תעמד
Eccl. 8, 3. אל־תעמד בדבר רע
Jer. 15, 19. לפני תעמד
Obad. 1, 14. ואל־תעמד על־הפרק
2 *imperf.:* וְתַעֲמֹד
Dan. 12, 13. ותעמד לגרלך
3 *imprf.:* יַעֲמֹד *s.M.*
Nu. 27, 21. ולפני אלעזר הכהן יעמד

לא־יעמד איש מהם Jos. 10, 8.
יהודה יעמד על־גבעו Jos. 18, 5.
יעמד־נא דוד לפני 2 Sam. 16, 22.
אם־יעמד ראש אלישע 2 Reg. 6, 31.
יעמד ׳ ולא־אכיר מראהו Job. 4, 16.
ישען על־ביתו ולא יעמד Job. 8, 15.
ומי־יעמד לפניך Ps. 76, 8.
ושטן יעמד על־ימינו Ps. 109, 6.
יעמד לימין אביון Ps. 109, 31.
אדני מי יעמד Ps. 130, 3.
לפני קרתו מי יעמד Ps. 147, 17.
וביח צדיקים יעמד Prv. 12, 7.
ומי יעמד לפני קנאתו Prv. 27, 4.
אשר יעמד תחתיך Eccl. 4, 15.
כן יעמד זרעכם Jes. 66, 22.
אם־יעמד משח Jer. 15, 1.
אשר יעמד לפני Jer. 49, 19. 50, 44.
יעמד מלך עד־פנים Dan. 8, 23.
ועל שר־שרים יעמד Dan. 8, 25.
לא־יעמד־בי כח Dan. 10, 17.
כוח החזיק ולא יעמד Dan. 11, 6.
והוא שנים יעמד Dan. 11, 8.
ולא יעמד כי־יחשבו Dan. 11, 25.
יעמד מיכאל השר הגדול Dan. 12, 1.
כי־עת לא־יעמד Hos. 13, 13.
וחפש הקשת לא יעמד Am. 2, 15.
3 *imperf.:* יַעֲמֹד
יעמוד ליהודים Esth. 4, 14.
ויברח כצל ולא יעמוד Job. 14, 2.
לפני זעמו מי יעמוד Nah. 1, 6.
3 *impf.c.h int.:* הֵיַעֲמֹד
היעמד לבך Ez. 22, 14.
3 *imperf.:* וַיַּעֲמֹד
ויניחהו תחתיו ויעמד Jes. 46, 7.
ויעמד בארץ־הצבי Dan. 11, 16.
3 *imperf.:* וַיַּעֲמֹד
ויעמד מאחוריהם Ex. 14, 19.
ויעמד חוץ על־משה Ex. 18, 13.
ויעמד העם מרחק Ex. 20, 21.
ויעמד משה בשער Ex. 32, 26.
ויעמד פתח האהל Num. 12, 5.
ויעמד בין־החתים Num. 17, 13.
ויעמד מלאך י־י Num. 22, 24.
ויעמוד במקום צר Num. 22, 26.
ועמיד עמוד הענן Dt. 31, 15.
ויעמד השמש Jos. 10, 13.
ויעמד בראש Jud. 9, 7.
ויעמד פתח שער Jud. 9, 35.
שאול ויעמד לפניו 1 Sam. 16, 21.
ויעמד ויקרא 1 Sam. 17, 8.
וירץ דוד ויעמד 1 Sam. 17, 51.
ויעמד על־ראש־החר 1 Sam. 26, 13.
ויעמד המלך 2 Sam. 18, 4.
ויסב ויעמד 2 Sam. 18, 30.
ויעמד ׳ לפני ׳ ארון 1 Reg. 3, 15.
ויעמד שלמה לפני מזבח י־י 1 Reg. 8, 22.
ויעמד ויברך 1 Reg. 8, 55.
ויעמד פתח המערת 1 Reg. 19, 13.
ויעמד למלך על־הדרך 1 Reg. 20, 38.
ויצא הרוח ויעמד 1 Reg. 22, 21.
ויעמד על־שפת 2 Reg. 2, 13.
ויעמד השמן 2 Reg. 4, 6.
ויעמד פתח־הבית 2 Reg. 5, 9.
ויבא ויעמד לפניו 2 Reg. 5, 15. 8, 9.
ויעמד אל־אדניו 2 Reg. 5, 25.
ויהי בבקר ויצא ויעמד 2 Rg. 10, 9.
ויך שלש־פעמים ויעמד 2 Rg. 13, 18.
ויעמד רבשקה ויקרא 2 Rg. 18, 28.
ויעמד המלך על־העמוד 2 Rg. 23, 3.
ויעמד כל־העם בבריח 2 Rg. 23, 3.
ויעמד שטן על־ישראל 1 Chr. 21, 1.
ויעמד לפני מזבח י־י 2 Chr. 6, 12.
ויעמד עליו ויברך 2 Chr. 6, 13.
ויצא חרוח ויעמד 2 Chr. 18, 20.
ויעמד יהושפט 2 Chr. 20, 5.
ויעמד מעל לעם 2 Chr. 24, 20.

Digitized by Google

ויעמד חמלך על־עמדו 2Chr. 34, 31.
ויעמד ישוע בניו ואחיו Esr. 3, 9.
ויעמד עזרא הספר Neh. 8, 4.
ויעמד אצלו מתתיה Neh. 8, 4.
הוא צוה ויעמד Ps. 33, 9.
ויעמד פינחס ויפלל Ps. 106, 30.
ויעמד בחעלת הברכה Jes. 36, 2.
ויעמד רבשקה Jes. 36, 13.
ויעמד בחצר בית־י׳ Jer. 19, 14.
ויעמד אצל האופן Ez. 10, 6.
ויעמד על־הכרובים Ez. 10, 18.
ויעמד פתח שער בית־י׳ Ez. 10, 19.
ויעמד על־דחהר Ez. 11, 23.
ויעמד הים מזעפו Jon. 1, 15.

3 impf. fem.: תַּעֲמֹד

תחתיה תעמד הבהרת Lv. 13, 23. 28.
לא־תעמד לפני בחמה Lev. 18, 23.
עצת י׳ לעולם תעמד Ps. 33, 11.
וצדקה מרחוק תעמד Jes. 59, 14.
להשחיתה ולא תעמד Dan. 11, 17.

3 impf. f.: מוֹד, וַתַּעֲמֹד

וחעמד מלדת Gn. 29, 35.
וחעמוד מאז הבקר Ruth 2, 7.
ביח־השמשי וחעמד 1 Sam. 6, 14.
וחעמד בחל 2 Sam. 20, 15.
וחעמד לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
וחעמד לפניו 2 Reg. 4, 12.
וחעמד בפחח 2 Reg. 4, 15.
וחעמד מלחמה בגזר 1 Chr. 20, 4.
וחעמד בחצר ביח־המלך Esth. 5, 1.
וחעמד לפני המלך Esth. 8, 4.
כוננח ארץ ותעמד Ps. 119, 90.

1 impf. pl.: נַעֲמֹד

ואיך נעמד אנחנו 2 Reg. 10, 4.

1 impf. pl.: נַעֲמָדָה

נעמדה לפני חביח 2Chr. 20, 9.
נעמדה יחד Jes. 50, 8.

2 impf. pl.: תַּעֲמֹדוּ *p.*

מי הירדן בירדך תעמדו Jos. 3, 8.
ואתם אל־תעמדו Jos. 10, 19.
הניחו אל־תעמדו Jer. 4, 6.
הלכו אל־תעמדו Jer. 51, 50.

2 impf. pl.: וְתַעֲמָדוּן

ותקרבון ותעמדון Dt. 4, 11.

3 impf. pl.: יַעֲמֹדוּ

אשר יעמדו אתכם Num. 1, 5.
אלה יעמדו לברך Dt. 27, 12.
יעמדו על־הקללה Dt. 27, 13.
יעמדו על־גבולם Jos. 18, 5.
יעמדו־נא שרינו Esr. 10, 14.
על־הרים יעמדו־מים Ps. 104, 6.
הסנים יעמדו נגדו Eccl. 4, 12.
יעמדו־נא ויושיעך Jes. 47, 13.
יעמדו יחדו Jes. 48, 13.
למען יעמדו ימים רבים Jer. 32, 14
ולא־יעמדו אליהם Ez. 31, 14.
והמה יעמדו לפניהם Ez. 44, 11.
ועל־ריב המה יעמדו Ez. 44, 24.
יעמדו לפני המלך Dan. 1, 5.
וכל־חיות לא־יעמדו לפניו Dan. 8, 4
יעמדו על־מלך הנגב Dan. 11, 14.

3 impf. pl.: יַעֲמֹדוּ *p.*

מנגד נגעי יעמדו Ps. 38, 12.
יחקבצו כלם יעמדו Jes. 44, 11.
ובעמדם יעמדו Ez. 1, 21.
בעמדם יעמדו Ez. 10, 17.
אל־הארץ יעמדו Ez. 27, 29.
חרשת הנגב לא יעמדו Dan. 11, 15.
חרים ממט יעמדו Dan. 11, 31.

3 impf. pl.: וַיַּעַמְדוּ

ויעמדו כד אחד Jos. 3, 13.

3 impf. pl.: וַיַּעַמְדוּ

ויעמדו לפני יוסף Gn. 43, 15.
ויעמדו לפני פרעה Ex. 9, 10.
ויעמדו מרחק Ex. 20, 18.
ויעמדו לפני י׳ Lev. 9, 5.

ויעמדו פתח אהל Num. 16, 18.
ויעמדו חמים הירדים Jos. 3, 16.
ויעמדו הכהנים Jos. 3, 17.
ויעמדו איש תחתיו Jud. 7, 21.
ויעמדו פתח שער העיר Jud. 9, 44.
ויעמדו מאתים איש 1 Sam. 30, 10.
ויעמדו על־ראש 2 Sam. 2, 25.
ויעמדו כל־העם 2 Sam. 2, 28.
ויעמדו בית המרחק 2 Sam. 15, 17.
ויעמדו מנגד מרחוק 2 Reg. 2, 7.
ויעמדו על־הגבול 2 Reg. 3, 21.
ויעמדו הרצים 2 Reg. 11, 11.
ויעמדו בחעלת הברכה 2 Rg. 18, 17.
ויעמדו כמשפטם 1 Chr. 6, 17.
ויעמדו בני עמון 2 Chr. 20, 23.
ויעמדו על־עזיהו 2Chr. 26, 18
ויעמדו הלוים 2 Chr. 29, 26.
ויעמדו על־עמדם 2 Chr. 30, 16.
ויעמדו הכהנים על־עמדם 2 Chr. 35, 10.
ויעמדו ויתודו Neh. 9, 2.
ויעמדו אצל מזבח Ez. 9, 2.
ויעמדו על־רגליהם Ez. 37, 10.
ויעמדו לפני המלך Dan. 1, 19. 2, 2.

3 impf. pl.: וַיַּעַמְדוּ *p.*

וימת ויעמדו 2 Sam. 2, 23.

3 impf. pl.: הַיַּעַמְדוּ *c. h int.*

היעמדו דברי מרדכי Esth. 3, 4

3 pl. fem.: וַתַּעֲמֹדְנָה

ותעמדנה אצל הפרות Gn. 41, 3.
ותעמדנה לפני משח Num. 27, 2.
ותעמדנה לפניו 1 Reg. 3, 16.
ותעמדנה שתי התודת Neh. 12, 40.
ותעמדנה ארבע תחתית Dan. 8, 22.

3 pl. fem.: יַעֲמֹדְנָה *forma rara.*

מגוי יעמדנה Dan. 8, 22.

Hif-il: הֶעֱמִיד *3 perf.*

אשר העמיד דויד 1 Chr. 6, 16.
אשר העמיד לפניה Esth. 4, 5.
וגם בירושלם העמיד 2 Chr. 19, 8.

3 perf.: וְהֶעֱמִיד

והעמיד הכהן המטהר Lev. 14, 11.
והעמיד אתם לפני י׳ Lev. 16, 7.
והעמיד את־הבהמה Lev. 27, 11.
והעמיד הכהן Num. 5, 18.
והעמיד את־האשה Num. 5, 30.
והעמיד בבית אל 1 Reg. 12, 32.
והעמיד האשרים 2 Chr. 33, 19.
והעמיד המון רב Dan. 11, 11. 13.

3 perf. c. s.: וְהֶעֱמִידוֹ

והעמידו לפני הכהן Lev. 27, 8.

3 perf. c. s.: וְהֶעֱמִידָהּ

והעמדה לפני י׳ Num. 5, 16.

2 perf.: הֶעֱמַדְתָּ

וגם נביאים העמדת Neh. 6, 7.
העמדת במרחב רגלי Ps. 31, 9.

2 perf.: הֶעֱמַדְתָּה

העמדתה להררי עז Ps. 30, 8.

2 perf.: וְהַעֲמַדְתָּ

והעמדת אתו לפני אהרן Num. 3, 6.
והעמדת את־הלוים Num. 8, 13.
והעמדת אתו לפני אלעזר Nu. 27, 19.

1 perf.: הֶעֱמַדְתִּי

העמדתי לאבתיכם 2 Chr. 33, 8.
דלתות לא־העמדתי Neh. 6, 1.
ומנערי העמדתי Neh. 13, 19.

1 prf. c. s.: הֶעֱמַדְתִּיךָ

בעבור זאת העמדתיך Ex. 9, 16.

1 prf. c. s.: וְהַעֲמַדְתִּיהוּ

והעמדתיהו בביתי 1 Chr. 17, 14.

1 perf. pl.: וְהַעֲמַדְנוּ

והעמדנו עלינו מצות Neh. 10, 33.

part.. masc.: מַעֲמִיד *sg.*

היה מעמיד במרכבה 2 Chr. 18, 34.

inf. abs.: וְהַעֲמֵד

וחעמיד משמרתי Neh. 7, 3.

inf. constr.: לְהַעֲמִיד

להעמיד את־אחיהם 1 Chr. 15, 16.
ינשאו להעמיד חזון Dan. 11, 14.

inf. constr.: וּלְהַעֲמִיד

ולחעמיד את־ירושלם 1 Rg. 15, 4.
ולהעמיד את־חרבתיו Esr. 9, 9.

inf. c. suff.: לְהַעֲמִידוֹ

להעמידו לעולם 2 Chr. 9, 8.
להעמידו על־מכונו Esr. 2, 68.

inf. c. suff.: וְהַעֲמִידָהּ

והעמידה על גחליח Ez. 24, 11.

impt. sg.: הַעֲמֵד

כך העמד המצפה Jes. 21, 6.

1 imperf.: וָאַעֲמִיד

ואעמיד מתחתיות Neh. 4, 7.
ואעמיד את־העם Neh. 4, 7.
ואעמיד הדלתות Neh. 7, 1.

1 imperf.: וָאַעֲמִידָה

ואעמידה שתי תודת Neh. 12, 31.
ואעמידה משמרות Neh. 13, 30.

1 impf. c. s.: וָאַעֲמִדֵם

ואקבצם ואעמדם Neh. 13, 11.

3 imperf.: יַעֲמִיד

מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.

3 imperf.: וַיַּעֲמֵד

ויעמיד דלתותיו Neh. 3, 14.
ויעמידו דלתותיו Neh. 3, 15.

3 impf. ap.: וַיַּעֲמֵד

ויעמד אתם סביבת Num. 11, 24.
ויעמד את־פניו 2 Reg. 8, 11.
ויעמד חצבים 1 Chr. 22, 2.
ויעמד כמשפט דויד 2 Chr. 8, 14.
ויעמד לראש רחבעם 2 Chr. 11, 22.
ויעמד שפטים בארץ 2 Chr. 19, 5.
ויעמד משוררים לי׳ 2 Chr. 20, 21.
ויעמד את־כל־העם 2 Chr. 23, 10.
ויעמד השוערים 2 Chr. 23, 19.
ויעמד את־הלוים 2 Chr. 29, 25.
ויעמד יחזקיהו 2 Chr. 31, 2.
ויעמד את כל־הנמצא 2 Chr. 34, 32.
ויעמד הכהנים 2 Chr. 35, 2.
ויעמד אחרים תחתם Job. 34, 24.
ויעמד רוח סערה Ps. 107, 25.

3 imperf.: וַיַּעֲמֹד־ *s. M.*

ויעמד־לו כהנים 2 Chr. 11, 15.

3 impf. c. s.: יַעֲמִידֵנִי

ועל־במתי יעמידני 2 Sam. 22, 34.
ועל במתי יעמידני Ps. 18, 34.

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידֵנִי

ויעמידני על עמדי Dan. 8, 18.

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידֻנִי

ויעמדהו לפני פרעה Gn. 47, 7.
ויעמדהו לפני אלעזר Num. 27, 22.

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידָהּ

ויעמידה ליעקב לחק 1 Chr. 16, 17.
ויעמידה ליעקב לחק Ps. 105, 10.

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידֵם

ויעמידם לבית־אבות 2 Chr. 25, 5.
ויעמידם לו לאלהים 1 Chr. 25, 14.
ויעמידם לעד לעולם Ps. 148, 6.

3 impf. f. c. s.: וַתַּעֲמִדֵנִי

ותעמדני על־רגלי Ez. 2, 2. 3, 24.

1 impf. pl.: וַנַּעֲמִיד

ונעמיד משמר עליהם Neh. 4, 3.

3 impf. pl.: וַיַּעֲמִידוּ

ויעמידו אותו בין העמודים Jud. 16, 25.
ויעמידו הלוים 1 Chr. 15, 17.
ויעמידו את־בית 2 Chr. 24, 13.
ויעמידו דבר להעביר 2 Chr. 30, 5.
ויעמידו את־הלוים Esr. 3, 8.

ויעמידו הכהנים Esr. 3, 10.
ויעמידו דלתתיו Neh. 3, 1. 3. 6. 13.

Hof-al: הָעֳמַד

part. masc.: מָעֳמָד *sg.*

וחמלך היה מעמד 1 Reg. 22, 35.

3 imperf.: יֵעָמֵד־ *s. M.*

יעמד־חי לפני י׳ Lev. 16, 10.

עֶמֶד

ע״ן, וכנוי עָמְדִי, והסומן מקום המעמד מווקף [שעשלע, שעשכל], ולפעמים כמו ניסס, לומר מקום מווקף ומעוגל לעמוד [כיסנע].

n. m. (c. s. עָמְדִי), statio, spec. suggestus (Bühne). LXX. *στάσις, στῦλος.*

cum suff.: עָמְדִי

זכר ו עמדי לפניך Jer. 18, 20.
ויבא אצל עמדי Dan. 8, 17.
ויעמידני על־עמדי Dan. 8, 18.
עמדי למחזיק Dan. 11, 1.

inf. c. suff.: עָמְדֵךְ *p.*

ועמד על־עמדך Dan. 10, 11.

inf. c. suff.: עָמְדוֹ

ויעמד המלך על־עמדו 2Chr. 34, 31.

inf. c. suff.: עָמְדָם

ויעמדו על־עמדם 2 Chr. 30, 16.
הכהנים על־עמדם 2 Chr. 35, 10.
והעם על־עמדם Neh. 8, 7.
ויקומו על־עמדם Neh. 9, 3.
ואעמדם על־עמדם Neh. 13, 11.

עֲמָדָה

ע״כ, ומוכנו מקום עמידה קבועה, וכן כהשקל על מקום ומצב [שעשטעע, שעשכל], וכנוד מהשקלם של הפעל, נעניין קניעות.

n. f., statio, domicilium firmum (bleibende Stätte, Ebr. 13, 14. *μένουσα πόλις*). LXX. *πλαγὴ ὁδύνης.*

cum suff.: עֲמָדָתוֹ

יקח מכם עמדתו Mich. 1, 11.

עַמּוּד

ע״ן, ופירוי עַמּוּדִים, ומוכנו נניב ופעיבור ויל עמוד ומווקף רומה [ויילע], וכנוד מעכבו סיכוון של השכע, ונשקל עמוד הענן, עמוד השף, עמוד השמיש, עמוד השלין, ולפעמים מוכנו כמו עֹמֶד, מניפה מווקפת [ניסנע]. נשפה עבריית להסמיכת מנגנת לפני הקון, אשר לפניו יתפללו.

n. m. (pl. עַמּוּדִים), columna, sic dicta, quia erecta stat ac sursum elevata, trop. de columnis nubis, ignis, coelorum, orbis terrarum, neohebr. de columna *aurorae.* Interdum, sicut עֹמֶד, suggestus, hellen. *στῦλος*, neohebr. de pulpeto, ante quod praecentor (*Chazan*) nomine synagogae precatur (syn. הַזָּן, בֵּימָה). LXX. *στάσις, κίων, στήλη, στῦλος, πάσσαλος; עַמּוּד שְׁנָיִם, στῦλος ἄσηπτος.*

לא־ימיש עמוד Ex. 13, 22.
ויסע עמוד הענן מפניהם Ex. 14, 19.
ירד עמוד הענן Ex. 33, 9.
את־עמוד הענן Ex. 33, 10.
לעלות מן־העיר עמוד Jud. 20, 40.
עמוד הענן לא־סר Neh. 9, 19.
עמוד האש בלילה Neh. 9, 19.

וַעֲמוּד

ועמוד האש לילה Ex. 13, 22.

הָעַמּוּד

קומת העמוד האחד 1 Reg. 7, 15.
יסב את־העמוד 1 Reg. 7, 15.
את־העמוד הימני 1 Reg. 7, 21.

Digitized by Google

1 Reg. 7, 21. העמוד השמאלי
2 Rg. 11, 14. המלך עמד על־העמוד
2 Rg. 23, 3. ויעמד המלך על־העמוד
2 Rg. 25, 17. קומת העמוד האחד

הָעַמֻּד

Jer. 52, 21. קומת העמד האחד

בְּעַמּוּד

Ex. 13, 21. בעמוד ענן לנחתם
Ex. 13, 21. בעמוד אש להאיר
Ex. 14, 24. מחנה מצרים בעמוד אש
Num. 12, 5. וירד י״י בעמוד ענן
Dt. 31, 15. באהל בעמוד ענן
Ps. 99, 7. בעמוד ענן ידבר

וּבְעַמּוּד

Num. 14, 14. ובעמד ענן אתה הלך
Num. 14, 14. ובעמוד אש
Neh. 9, 12. ובעמוד ענן
Neh. 9, 12. ובעמוד אש

לָעַמּוּד

2 Reg. 25, 17. וכאלה לעמוד השני
Jer. 52, 22. וכאלה לעמוד השני

וְלָעַמּוּד

Jer. 1, 18. ולעמוד ברזל

עַמּוּדָיו *cum suff.:*

2 Chr. 23, 13. עומד על־עמודו

עַמּוּדִים *pl.:*

1 Reg. 7, 41. עמדים שנים
2Chr. 3, 15. ויעש לפני הבית עמודים
2 Chr. 4, 12. עמודים שנים
Ez. 42, 6. ואין להן עמודים

וְעַמּוּדִים

1 Rg. 7, 6. ועמדים ועב על־פניהם
Ez. 40, 49. ועמדים אל־האלים

הָעַמּוּדִים *pl.:*

Ex. 27, 10. ווי העמדים וחשקיהם
Ex. 38, 10. 11. 12. 17. ווי העמודים
Jud. 16, 25. אותו בין העמודים
Jud. 16, 26. והימשני את־העמדים
1 Reg. 7, 2. ארזים על־העמודים
1Rg. 7, 3. חצלת אשר על־העמודים
1 Reg. 7, 6. ואת אולם העמודים
1 Rg. 7, 15. ויצר את־שני העמודים
1 Rg. 7, 16. לתת על־ראשי העמודים
1Rg. 7, 17. 19 אשר על־ראש העמודים
1 Reg. 7, 18. ויעש את־העמודים
1Rg. 7, 20. וכתרת על־שני העמודים
1 Reg. 7, 21. ויקם את־העמודים
1 Reg. 7, 22. ועל ראש העמודים
1 Reg. 7, 22. מלאכת העמודים
1 Reg. 7, 41. העמודים שתים
1 Reg. 7, 41. ראש העמודים
1 Reg. 7, 42. על־פני העמדים
2 Reg. 25, 16. העמודים שנים
1 Chr. 18, 8. ואת־העמודים
2 Chr. 3, 16. ויתן על־ראש העמדים
2 Chr. 3, 17. ויקם את־העמודים
2 Chr. 4, 12. על־ראש העמדים
2 Chr. 4, 12. אשר על־ראש העמודים
2 Chr. 4, 13. אשר על־פני העמודים
Jer. 27, 19. העמדים ועל־הים
Jer. 52, 20. העמודים ׀ שנים

וְהָעַמּוּדִים *pl.:*

Jer. 52, 21. והעמודים שמנה עשרה

לָעַמּוּדִים *pl.:*

Ex. 38, 17. והאדנים לעמודים נחשת

לָעַמּוּדִים *pl.:*

Ex. 38, 28. עשהווים לעמודים

עַמּוּדֵי *pl. constr.:*

Ex. 26, 32. ארבעה עמודי שטים
Ex. 26, 37. חמשה עמודי שטים
Ex. 27, 17. כל־עמודי החצר
Ex. 36, 36. ארבעה עמודי שטים
Ex. 38, 17. כל עמדי החצר
Jud. 16, 29. שני עמודי התוך
1 Reg. 7, 2. עמודי ארזים
2 Reg. 25, 13. ואת־עמודי הנחשת
Job. 26, 11. עמודי שמים ירופפו
Cant. 5, 15. שוקיו עמודי שש
Jer. 52, 17. ואת־עמודי הנחשת

וַעַמּוּדֵי *pl. constr.:*

Num. 3, 37. ועמדי החצר סביב
Num. 4, 32. ועמודי החצר סביב
Esth. 1, 6. ועמודי שש

כַּעַמּוּדֵי *pl. constr.:*

Ez. 42, 6. כעמודי החצרות

עַמּוּדָיו *pl. c. suff.:*

Ex. 35, 11. עמדיו ואת־אדניו
Ex. 35, 17. עמדיו ואת־אדניה

עַמּוּדָיו *cum suff.:*

Ex. 36, 38. ואת־עמודיו חמשה
Ex. 40, 18. ויקם את־עמדיו
Cant. 3, 10. עמודיו עשה כסף

וַעֲמוּדָיו *pl. c. suff.:*

Ex. 27, 10. ועמדיו עשרים
Ex. 27, 11. ועמדו עשרים
Ex 39, 33. בריחו ועמדיו ואדניו
Num. 3, 36. ובריחיו ועמדיו
Num. 4, 31. ועמודיו ואדניו

עַמֻּדֶיהָ *pl. c. suff.:*

Ex. 39, 40. עמדיה ואת־אדניה

עַמּוּדֶיהָ *pl. c. suff.:*

Ps 75, 4. אנכי תכנתי עמודיה
Prv. 9, 1. חצבה עמודיה שבעה

וַעֲמוּדֶיהָ *pl. c. suff.:*

Job. 9, 6. ועמודיה יתפלצון

עַמֻּדֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Ex. 27, 12. עמדיהם עשרה
Ex. 27, 14. 15. 38, 15. עמדיהם שלשה
Ex. 27, 16. עמדיהם ארבעה

עַמּוּדֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Ex. 38, 10. 11. עמודיהם עשרים
Ex. 38, 12. עמודיהם עשרה
Ex. 38, 14. עמודיהם שלשה

וַעֲמֻדֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Ex. 38, 19. ועמדיהם ארבעה

מַעֲמָד

ג״ו, ומשונן מקום עמידה או מצב, ונהפוכו מצב וכיוצ׳ [מַעֲמָכ, מַעֲמָכֵיהֶן], וקל להבין מהשרש. בנגזרת מעמד, קלף המשאר בבית הנקיות, והכינוי מקום כינוס מעמד.

n. m., statio, munus, functio (Stand, Posten). LXX. *στάσις* (cf. Hebr. 9, 8.).

מַעֲמַד *constr.:*

1 Reg. 10, 5. ומעמד משרתיו
2 Chr. 9, 4. ומעמד משרתיו

מַעֲמָדָם *cum suff.:*

1 Chr. 23, 28. מעמדם ליד בני־אהרן
2 Chr. 35, 15. בני־אסף על־מעמדם

מִמַּעֲמָדֵךְ *cum suff.:*

Jes. 22, 19. וממעמדך יהרסך

מָעֳמָד

ג״ו, וכתובו מקום העמידה או כיוצ׳ מעמד [מַעֲמָכ, גרוכ], וקל להבין.

n. m., statio, fundamentum. LXX. *ὑπόστασις.*

Ps. 69, 3. ואין מעמד

עָמָה

פעל כונד, ול״ע כ״ק נגזר עֲמִית [קוֹלֹס מֵהַ עמס] ן עמס], ויכוכנו מהמקבות והמקבכות והמקבכות והמקבכות נקיש או נכבר [זיך צאַנאַ־ניכדען, טוגעוועלנען, שׁכּלי־מסקן], ודומה לו חָמַה לעיל, והמקבות עֲמֵ״ה, וכן עָם, עִם, אֵם, ונקבה תמנה המקבה והשוה.

v. intr. inus. (unde solummodo עֲמִית, etenim n. עֵמֶת a v. עָמַם), se conjungere, consociare, applicare, sicut חָמָה, quocum connexa sunt vv. עָם, עִם, אֵם q. v.

עָמִית

ג״כ מופשטי, ע״ע זָוִית, בָּלִית, גְּוִית, ומוכנו זמוף והמקבכות הַקְּשֵׁר והעוף [פֿעריכלונג, נעמיינשאַפֿט], ומוף נגר עמיתי, לומר נגר זמוף שלי לקשר מקבוותי, ומוף כמתעסק המשותף או הרע [פֿערבינדעטער, כאַסאָטיעד], סכל נענין זמוף וגרוף וקנור לקשר נפעל, ודומה לו חָבֵר נשפה ענבריות, והל״ק טעה שהניע על עמית עמית לשרש.

n. f. abstr. (ad s. f. בָּלִית, זְוִית), conjunctio, connexio, necessitudo, societas, unde גֶּבֶר עֲמִיתִי, vir societatis meae h. e. mecum conjunctus, hinc *concr.* socius, proximus, N. T. ὁ πλησίον (syn. חָבֵר). LXX. ὁ πλήσιον, πολίτης.

עֲמִיתִי *cum suff.:*

Zach. 13, 7. ועל־גבר עמיתי

עֲמִיתֶךָ *p. c. suff:*

Lev. 18, 20. ואל־אשת עמיתך
Lev. 19, 15. בצדק תשפט עמיתך
Lev. 19, 17. תוכיח את־עמיתך
Lev. 25, 14. אן קנה מיד עמיתך
Lev. 25, 15. תקנה מאת עמיתך

לַעֲמִיתֶךָ *p. cum suff.:*

Lev. 25, 14. תמכרו ממכר לעמיתך

עֲמִיתוֹ *cum suff.:*

Lev. 5, 21. אן עשק את־עמיתו
Lev. 25, 17. ולא תונו איש את־עמיתו

בַּעֲמִיתוֹ *cum suff.:*

Lev. 5, 21. וכחש בעמיתו
Lv. 19, 11. ולא־תשקרו איש בעמיתו
Lev. 24, 19. כי־יתן מום בעמיתו

עָמַל

פעל כונד, ומעתיק יַעֲמֹל, ומעתיק עריקה ויגיעה עניות ועמיסה [מיסען, קרנייען], ולכוב עצית עבודה ומלאכה כעוכה ולאות ויגיעה כנס [זיך שׁאַפֿען], ונערני עֲמַל עניות ועזיה נכלל. ומזה לקוב השרש דע קוקל לקוב שהתעות והמרכו פה עֲמַל [הענין מקנב־עוגב], ודומה לו עָמַל לף רע״ן נמכוון ק׳, כיוצ׳ מצח ועמיסה, ונקשור ביקם שלוי סוכלה והקרנה לקיץ סוכה לו רעה, וכן כדומה חָמַל, לקוב ממנו מקשל־כעס כמו מצח־כעס, ומולי ג״כ השרש עָמַל לקוב ממנו נְמָלָה זוה, תוקר לקרילותה ועמילותה, וכן כשרש כמכוון נשפתי מערנ, ל״ע נשפה l. *môl*-es, *môl*-iri] רומיה ויוכיח *môlestus*; gr. *μόλ-ις, -ος, μῶλ-, μόλ-εν*].

v. comp. intr. (impf. יַעֲמֹל), laborare, operari, labores, molestias perferre, sustinere, seq. בְּ in aliqua re, arab. *ghamila*, a rad. *mal*, lat. *mol-es, mol-estus*, graec. *μόλ-ις, μῶλ-ος, μωλ-εῖν* (Hesych. = *μάχεσθαι*), quam radicem continent etiam vv. עָמַל portare, sufferre, c. *dat.* afferre, facere alicui aliquid boni malive), חָמַל (unde מַחְמָל Ez. 24, 21., onus, moles, qua animus oneratus ac praegravatus est), et fortasse גָּמַל (unde n. *formicae*, utpote bestiolae laboriosissimae). LXX. *μοχθεῖν, πονεῖν, κοπιᾶν, κακοπαθεῖν.*

3 *perf.:* עָמַל

Eccl. 2, 21. שלא עמל־בו

3 *perf. fem.:* עָמְלָה

Prv. 16, 26. נפש עמל עמלה לו

2 *perf.:* עָמַלְתָּ

Jon. 4, 10. אשר לא־עמלת בו

1 *perf.:* שָׁעָמַלְתִּי

Eccl. 2, 11. שעמלתי לעשות
Eccl. 2, 19. בכל־עמלי שעמלתי
Eccl. 2, 20. העמל שעמלתי

3 *perf. pl.:* עָמְלוּ

Ps. 127, 1. שוא עמלו בוניו בו

3 *impf. pl.:* יַעֲמֹל

Eccl. 8, 17. אשר יעמל האדם

3 *imperf.:* שֶׁיַּעֲמֹל

Eccl. 1, 3. 5, 17. בכל־עמלו שיעמל
Eccl. 5, 15. ומה־יתרון לו שיעמל

עָמָל

ג״ו [ומן פ״ק נקני קטלת י׳, ע״ו] ומסמך עָמֵל, והמונן עוכת ויגיעה ועכודה מעריקת נעליה [מיסע, קרנייע], ולפעמים כמו יגע על פני היגיעה וסעריקה, או כמו עוכת ומעמסה וקלקה, על מסכנות וכבדות לון ורונו [מיזעוקל], וקל להכין מסכרש. בקרנוש בָּבֶל מְעַלְּמוּ, נאל עגמון נעגרי.

n. m. (semel *f.* Qohel. 10, 15.), labor sive corporis sive animi, quem qui sustinet, defatigatur, hinc molestia, qua corpus animusve praegravatur, *μόχθος, μῶλος*, nonnunquam de eo, quod elaboratur h. e. fructu laboris, re contentione virium parta. LXX. *μόχθος, πόνος, κόπος, ὀδύνη, πονηρία, κακόν.*

Num. 23, 21. ולא־ראה עמל
Job. 3, 10. ויסתר עמל מעיני
Job. 4, 8. וזרעי עמל יקצרהו
Job. 5, 6. לאֿ־יצמח עמל
Job. 7, 3. ולילות עמל מנו־לי
Job. 11, 16. כי־אתה עמל תשכח
Job. 15, 35. הרה עמל וילד און
Job. 16, 2. מנחמי עמל כלכם
Ps. 7, 15. והרה עמל וילד שקר
Ps. 10, 7. תחת לשונו עמל ואון
Ps. 10, 14. עמל וכעס ׀ תביט
Ps. 73, 16. עמל הוא בעיני
Ps. 90, 10. ורהבם עמל ואון
Ps. 94, 20. יצר עמל עלי־חק
Eccl. 4, 4. וראיתי אני את־כל־עמל
Eccl. 4, 6. עמל ורעות רוח
Jes. 10, 1. עמל כתבו
Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און
Jer. 20, 18. לראות עמל ויגון
Hab. 1, 13. והביט אל־עמל

וְעָמָל

Ps. 55, 11. ואון ועמל בקרבה
Prv. 24, 2. ועמל שפתיהם תדברנה
Hab. 1, 3. ועמל תביט

הָעָמָל

Eccl. 2, 20. כל־העמל שעמלתי

בֶּעָמָל

Ps. 107, 12. ויכנע בעמל לבם

וּבֶעָמָל

Eccl. 2, 11. ובעמל שעמלתי

לָעָמָל

Job. 5, 7. כי אדם לעמל יולד

עֲמַל *constr.:*

Ps. 140, 10. עמל שפתימו יכסמו
Eccl. 6, 7. כל־עמל האדם לפיהו
Eccl. 10, 15. עמל הכסילים תיגעהו

וַעֲמַל *constr.:*

Ps. 105, 44. ועמל לאמים יירשו

Digitized by Google

עָמַל

constr.: בַּעֲמַל
Jud. 10, 16. ותקצר נפשו בעמל
Ps. 73, 5. בעמל אנוש אינימו
constr.: מֵעֲמַל
Jes. 53, 11. מעמל נפשו יראה
cum suff.: עֲמָלִי
Gn. 41, 51. נשני אלהים את־כל־עמלי
Eccl. 2, 10. שמח מכל־עמלי
Eccl. 2, 10. חלקי מכל־עמלי
Eccl. 2, 10. ושנאתי אני את־כל־עמלי
Eccl. 2, 19. בכל־עמלי שעמלתי
cum suff.: וַעֲמָלִי
Ps. 25, 18. ראה עניי ועמלי
cum suff.: עֲמָלֵנוּ
Dt. 26, 7. עמלנו ואת־לחצנו
cum suff.: וּבַעֲמָלְךָ
Eccl. 9, 9. ובעמלך אשר־אתה עמל
cum suff.: עֲמָלוֹ
Ps. 7, 17. ישוב עמלו בראשו
Eccl. 1, 3. 5, 17. בכל־עמלו שיעמל
Eccl. 2, 22. בכל־עמלו וברעיון לבו
Eccl. 3, 13. וראה טוב בכל־עמלו
Eccl. 4, 8. ואין קץ לכל־עמלו
cum suff.: וַעֲמָלוֹ
Prv. 31, 7. ועמלו לא יזכר־עוד
cum suff.: בַּעֲמָלוֹ
Eccl. 2, 24. אד־נפשו טוב בעמלו
Eccl. 5, 14. ומאומה לא־ישא בעמלו
Eccl. 5, 18. ולשמח בעמלו
Eccl. 8, 15. וזה ילוה בעמלו
cum suff.: שֶׁעָמָלוֹ
Eccl. 2, 21. שעמלו בחכמה
cum suff.: בְּעֲמָלָם
Eccl. 4, 9. שכר טוב בעמלם

עָמֵל

ק׳, וכינוי עֲמֵלָיִם, וסימון מעריך ומינע עצמו מעבודה [ויך אֲמִיתִּי־עבד־עבד], וסוף כינוכי של פעל, ונשקל על מסובל כרוגו ויתון ותלמה [ליידעכל] ונעבד, והכינוי עמלים סס נעלי סמלאכה מיוגעים ומעריקים עצמם [קרכייעבד], כלומר ככר פרש 717 קפקי.

adj. m. part. (pl. עֲמֵלִים), laborans, laboriosus, deinde aerumnosus, qui molestia et aerumna premitur; pl., operarii, opifices, fabri. LXX. *μοχθῶν, κατάκοπος; πόνος, πικρία;* יַד־עֲמֵל, *ἀνάγκη.*

adj. masc.: עָמֵל
Job. 20, 22. כל־יד עמל תבאנו
Eccl. 2, 22. וברעיון לבו שהוא עמל
Eccl. 3, 9. באשר הוא עמל
Eccl. 4, 8. ולמי ׀ אני עמל
Eccl. 9, 9. ובעמלך אשר־אתה עמל
Prv. 16, 26. sbst. נפש עמל עמלה
adj. masc.: לָעָמֵל
Job. 3, 20. למה יתן לעמל אור
adj. m. pl.: עֲמֵלִים
Jud. 5, 26. לחלמות עמלים

I. עָמַם

פעל ל״ע כ״ף גנוב עֲמֵה, ולף נעצמי״ם, ומונכו כמו עָמֵ״ה, חָם, חָמֵ״ה, חָמֵ״ם, חָם לקוות מלעיו, לומר קנילמ ולקיפס יקר, קנוב ולקוב ומשקפות [פעניכנדען, -נעמי״כשקפעל־כמן], וכן נלקח כשרש כמכוון נשפתי מעבר, gr. *γαμ-εῖν*, l. *gem*-inare, *cum*-[ulare], כלומר ככר סנעמי. ובוסף לקקן לת לשר לקיבי לעיל, שהעמי״ס [s. *sa*, *συν*, *con*, *cum*] נשפתי עבר לוים לוס הנרש, כי מן הלעת הסעמי״ם מימוש לקק.

v. imus. (unde עֲמֵה), sicut אָם, חָם, חָמֵ״ה, חָמֵ״ם, עָמֵ״ה, conjungere, copulare, consociare, gr. *γαμ-εῖν*, lat. *cum*-ulare, *gem*-inare; at particulae *sa*, *συν*, *con*, *cum*, aliam, non verbalem habent originem.

עֲמָהּ

ל״כ, ונמלך לך נסמיכות עֲמַת, ומכינוי עִמּוֹת, ונכנויי״ם והמונן שתוף ונקנוק [נעמי״כשקפעם], ונלרך לטעמי״ כמו עָם ל״ק מעבר וה, נמכונן שתוף ונקנוך ולכוף נמקום ונענין, ומוס להסמכת הנווי, הן נווי של קונל, הן נווי נתכונה, והנתקעות נמלכ ומרקק והקנשעות, הן נווי הערך הסנלסי והסנשעות נמלה ומשקל, הן נווי מלך סרוג מוסוס, הן נווי התנגדותי וקונלי, וכולס ענין הנושס, ין לרוף ושתוף של הנשב [עי׳ יהיעות שלמה ק״ל לף ס״ג-ס״ל]. ומלר מענין הסמיך הלוף מעלהו שלל זוהלת, ועמעי״ם רניס גוירי, שם שגוריס לך נסמיכות לו גם נרכוי, לכן גם שם נרכוי עֲמוֹת. ומלר מענין קנוכו עם ל״ק כתב הגלון לקן-ג׳לק שלל יבל מכלי סלמד, כמו לשון שלל תקסר ממנו הלמד, ובית נמלת נעבור, וכל עמת שבת [קסלת ס׳ ט״ו] סכך כף סדמיון, והלמד מן לעמת, וסיס רלוי להיות מלה אלת פְּלֶעֲמַת, ונפרדה כמו הרכה מן הכדבקות שנשרלו, ויותר מוס עי׳ נקלק שכי של וס הספר.

n. f., communitas, societas, deinde, sicut עַם, adverb. לְעֻמַּת (ad s. f. זוּלָתִי, c. s. לְעֻמָּתִי, sicut זוּלָתִי), plur. לְעֻמּוֹת, de rerum mutua relatione, juxta, adversus, exadversus, sicuti; פָּלֶ־לְעֻמַּת Qohel 5, 15., plane ut (secundum *Ibn-Giat* pro פִּלְעֻמַּת). LXX. *πλάγιον*; c. לְ *πρός, σύν, κατέναντι, ἐχόμενος, ὑπό, καθώς, ὃν τρόπον, σύμφωνος, ἐξισοῦν*; לְעֻמַּת, *ὡς.*

constr.: עֻמַּת *adv.*
Eccl. 5, 15. כל־עמת שבא כן ילך
constr.: לְעֻמַּת *adv.*
Ex. 25, 27. 37, 14. לעמת המסגרת
Ex. 28, 27. 39, 20. לעמת מחברתו
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Lev. 3, 9. לעמת העצה יסירנה
1 Chr. 24, 31 לעמת אחיהם בני־אהרן
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיו הקטן
1 Chr. 25, 8. לעמת כקטן כגדול
1 Chr. 26, 12. משמרות לעמת אחיהם
1 Chr. 26, 16. משמר לעמת משמר
Neh. 12, 24. משמר לעמת משמר
Eccl. 7, 14. גם את־זה לעמת־זה
Ez. 3, 8. לעמת פניהם
Ez. 3, 8. לעמת מצחם
Ez. 40, 18. לעמת ארך השערים
Ez. 42, 7. לעמת הלשכות
Ez. 45, 6. לעמת תרומת הקדש
Ez. 48, 13. לעמת גבול הכהנים
Ez. 48, 18. לעמת ׀ תרומת הקדש
Ez. 48, 18. לעמת תרומת הקדש
Ez. 48, 21. לעמת חלקים לנשיא
constr.: מִלְּעֻמַּת *adv.*
1 Rg. 7, 20. גם־ממעל מלעמת חבטן
cum suff.: לְעֻמָּתוֹ
2 Sam. 16, 13. לעמתו חלוד ויקלל
2 S. 16, 13. ויסקל באבנים לעמתו
cum suff.: לְעֻמָּתָם
Ez. 1, 20. והאופנים ינשאו לעמתם
Ez. 1, 21. ינשאו האופנים לעמתם
Ez. 3, 13. וקול האופנים לעמתם
Ez. 10, 19. 11, 22. והאפנים לעמתם
pl.: לְעֻמּוֹת
Ez. 45, 7. לעמות אחד החלקים

II. עָמַם

פעל נוד, וסמונן כניס וכסיס, סמן סנקות וסנסיכות [עלינע, מעמע ויין], וכוס יועס הוסכ, ונגמרל נקליס עומעות, סמן של נקליס לוקנות, ומוס סמשקל על סהסמרס והקנשס והקנסכס, כלרך סמשקלס לנוכ. וקקור סנרש לקלר נלוף הנרשים.

v. intr., turbatum, nubilum, languidum (sine nitore ac splendore) esse, unde *Ho.* הִתְעַמֵּם, de auro splendido, quod splendore suo privatum est. Gemar. inde גֶּחָלִים לְוֹחֲשׁוֹת (opp. עֲמוּמוֹת), carbones emortui opp. candentes (prunae). LXX. *πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον.*

3 prf. pl. c. s.: עֲמָמוּהָ
Ez. 28, 3. סתום לא עממוך
3 prf. pl. c. s.: עֲמָמְהוּ
Ez. 31, 8. ארזים לא־עממוהו
Hof-al: הוּעַם
3 imperf.: יוּעַם
Thr. 4, 1. איכה יועם זהב

עָמַס

פעל כוד, ופעתיל יַעְמֹס, וסמונן כניסה ונעולה נעוכ ויניעה ולעות [לעסעהנענן, -ערענן], וסתעלות כוד, עסילה ועריכ והלוקה [מיהנן, יך שכ-], והקרן עָמֵס, וכן כנרש כמכוון נשפתי מעבר, כלוכ תריקה נלו״הש. הכוסף חֲמֻרִים, נתינת עול על שלוני, כלרך נכיכו.

v. comp. trans. (impf. יַעֲמֹס), operam dare, magnum laborem sumere (sich abmühen), a rad. *mas*, de qua infra, deinde tollere, portare, sustinere onus, imponere sarcinam, onerare. *Hi.* חֲמֻרִים, onus gestandum alicui (עַל) imponere. LXX. *αἴρειν, ἐπιγεμίζειν, ἐπιτιθέναι, καταδέειν; καταπατεῖν, κατευοδοῦν, παιδεύειν; Hi. ἐπισάσσειν.*

part. pl.: עָמְסִים
Neh. 4, 11. והנשאים בסבל עמסים
part. pl.: וְעֹמְסִים
Neh. 13, 15. ועמסים על־החמורים
p. pl. c. suff.: עֹמְסֵיהֶם
Zach. 12, 3. עמסיה שרוט ישרטו
p. pass. pl.: הֲעֻמָּסִים
Jes. 46, 3. העמסים מני־בטן
p. pass. pl.: עֲמוּסוֹת
Jes. 46, 1. נשאתיכם עמוסות משא
3 imperf.: יַעֲמֹס־ *s. M.*
Ps. 68, 20. יום ׀ יום יעמס־לנו
3 imperf.: וַיַּעֲמֹס
Gn. 44, 13. ויעמס איש על־חמרו
Hif-il: הֶעֱמִיס *3 perf.*
1 Rg. 12, 11. העמיס עליכם על כבד
2 Chr. 10, 11. העמיס עליכם עול כבד

מַעֲמָסָה

ל״כ, וסמונן מעל וכעל סנל ועוכ [לעסה], לומר כוכד, ומוס קנן מעמסס, לומר קנן לנשילה ולנשילה, למען התלמד לעמוס נכ.

n. f., onus; אֶבֶן מ׳, lapis, quem quis manu movet ac tollit, ut eum portare s. bajulare assuescat, vel lapis propter gravitatem dorso ferendus. LXX. *λίθος καταπατούμενος.*

Zach. 12, 3 אבן מעמסה לכל־העמים

עָמֵק

פעל נוד, וסמונן לנלול ונסילה ונקוי, מקמוק וגניעה כמיכס ויכילה ונקישה [גנוענקע, כיעלכינ ויין], ולומס לו מָק, מֵק, נָמֵק, ונסלה תעלת סקקר וסנווי. ומוס סיות מוסל [עיפף ויין], הספק של כס, וכן נסשל על לי-נקקנות [לוענרפאקרשלין ויין]. הכוסף חֲמֻצָּרִים, עצות מעוקע ומוסבל [עיפף מְשֻׁכָּן], והעמיק לשנת סרנון ישיגה נעומק סקרן, וכן סעמיק לספיר נמכוון, וסמשל נלנור סעמק שלה, לומר שלל מעומק, וכן נסעמיק סרס סמשכל. ודע קוכל כעים שעכין עמיקס נלמר על כמיכס ונשילות נערך של המדבר והרוחס, לכן ג״כ מעמיקס שעקית וכלומס.

v. comp. intr., sicut נָמַךְ, מָךְ, מֵךְ, demissum, humilem esse, hinc profundum (opp. רָם), abstrusum, imperscrutabilem esse (cf. *βάθος* Rom. 11, 33. 1 Cor. 2, 20.), arab. عَمُقَ (= مكث, quod non transpositum, sed epenthesi indidem ortum est). *Hi.* חֶעְמִיק, profundum h. e. immensum, magnum facere (cf. *ἡ κατὰ βάθους πτωχεία* 2 Cor. 8, 2.); seq. לְשָׁכֵן, in profundo domicilium collocare; לַחְתִּיר (= לְחַתְּחִיר), in profundum h. e. abstrusissima occultare; שְׁאָלָה, aliquid ex profundis petere; סָרָה, in defectionem a Deo penitus decidere. Et cum profunda altitudo de re unaquaque dicatur, quae ab oculis intuentis vel loquentis longissime remota est, adhibetur etiam hoc v. ad recessus aedium significandos et similiter (cf. *βαθὺς τόπος, βαθεῖα αὐλή*). LXX. *βαθύνειν, ἐμ-, βάθος, φάραγξ, βαθεῖαν βουλὴν βουλεύεσθαι (ποιεῖν); καταπηγνύναι, καταπτήσσειν.*

3 perf. pl.: עָמְקוּ
Ps. 92, 6. עמקו מחשבתיך
Hif-il: הֶעֱמִיק *3 perf.*
Jes. 30, 33. העמיק הרחב מדרתה
3 perf. pl.: הֶעֱמִיקוּ
Jes. 31, 7. לאשר העמיקו סרה
Jer. 49, 8. 30. העמקו לשבת
Hos. 5, 2. ושחטה שטים העמיקו
Hos. 9, 9. העמיקו שחתו
part. pl.: הַמַּעֲמִיקִים
Jes. 29, 15. המעמיקים מי״י
impt. sg.: הַעֲמֵק
Jes. 7, 11. העמק שאלה

עָמֹק

ת״ו, וסיון הינוי עֲמֻקִּי, וסמונן מוסבל ומוקוק [עיפף], ונסלל על קי-נקקנות הלנון [קוכערגיכלין], לומר עמוק עמוק נל יניכנו הנומע, ד״מ עמקי-שפס, וולף כלומר מפסס וכס ולופוק.

adj. m. (c. pl. עִמְקֵי), profundus, de eo, quod altos recessus magnasque latebras habet, trop. עִמְקֵי שָׂפָה, de iis, quorum lingua penitus abstrusa et recondita est ac proinde intelligi nequit. LXX. perbene: *βαθύφωνος, βαθύχειλος, ἀλλόφωνος.*

pl. constr.: עִמְקֵי
Jer. 33, 19. עמקי שפה משמוע
Ez. 3, 5. 6. עמקי שפה וכבדי לשון
pl. constr.: בְּעִמְקֵי
Prv. 9, 18. בעמקי שאול קראיה

Digitized by Google

עָמֶק

ת׳נ, ולנקני עֲמֻקָּה, וסלנון כשקע וכמוך וקעור [עיעפ], סמסך על גנוס ולס ונשק, לומר רוקק למעט ושקוע וקעור, והמשקל כמו הפעל על לין-קקר, כי הענוק השקיעם משעת סענעי, כלומר נגוס סכליפה, והכסקר והנעלם ומו שמוק לו מוכף ומוכס משעור נקיכי הענעי, לו שעמוק ומקוער ממכו.

adj. m. (f. עֲמֻקָּה), profundus, altius depressus, trop. imperscrutabilis, nullis inquirentium spatiis penetrabilis, propter infinitam ac profundam altitudinem. LXX. *βαθύς, βαθύτερον, βάθος; κοῖλος, κοιλότερος, ἔγκοιλος, ἐγκοιλότερος; ταπεινός.*

ומראה הנגע עמק Lev. 13, 3.
ומראה עמק Lev. 13, 25.
וחסה מראהו עמק Lev. 13, 30.
עמק מן־הטור Lev. 13, 31.
אין עמק מן־הטור Lev. 13, 32.
אינו עמק מן־הטור Lev. 13, 34.
וקרב איש ולב עמק Ps. 64, 7.
עמק מי ימצאנו Eccl. 7, 24.

עָמֹק *adj. masc.:*

ועמק אין־מראה Lev. 13, 4.
ועמק עמק מי ימצאנו Eccl. 7, 24.

עֲמֻקִּים *adj. m. pl.:*

מים עמקים דברי Prv. 18, 4.
מים עמקים עצה Prv. 20, 5.

עֲמוּקָה, עֲמֻקָּה *adj. f.:*

עמקה משאול מה־תדע Job. 11, 8.
שוחה עמקה פי זרות Prv. 22, 14.
כי־שוחה עמוקה Prv. 23, 27.

הָעֲמֻקָּה *adj. fem.:*

חעמקה והרחבה Ez. 23, 32.

עֲמֻקּוֹת *adj. f. pl.:*

מגלה עמקות מני־חשך Job. 12, 22.

עֹמֶק

ת׳נ, וסוף כתך על רוס, לומר שקוע וקעור [עיעפע], נתקנוס שֵׁמֶק משלמו, וכן עֵמֶק, עֲמֻקָּה וכדומס.

n. m., profunditas, targ. שֵׁמֶק. LXX. *βαθύς.*

לָעֹמֶק

ואין לעמק Prv. 25, 3.

עֵמֶק

ת׳נ, וסמוכן כך שמקשע למרקקים, יוקר מעשר מסעשר [ענעכע], לו מקוס משוקע ומקוער [מסשל], וכנגל מן בְּקָעָה, גַּי, נַחַל נמרכו שכשו. נסרכנת מרימיים גס עמק כמו כן מן סנורך, ל״מ עמק המלך, עמק נרכס, עמק המלך, עמק רפאים, עמק זדים, וכדומס.

n. m., locus depressus et profundus, de aequata agri planitie, sub radicibus montium spaciose procumbente, quae longissime panditur s. porrigitur ac proinde ad acies instruendas perquam idonea est, vel de valle s. convalle h. e. planitie in altitudinem depressa et ex omni parte montibus collibusve comprehensa (div. בְּקָעָה, גַּי, נַחַל). Occurrit hoc *n.* permultis in nn. propriis, veluti עֵמֶק חָאֲלָה (Terebinthenthal), עֵמֶק חַבְּרֻבָה (Lobethal) etc. LXX. *πεδίον, αὐλών, κοιλάς, φάραγξ, βαθύς, γῆ, αὐλαξ, ποῦς.*

אל־עמק חשדים Gn. 14, 3.
אל־עמק שוה Gn. 14, 17.
הוא עמק המלך Gn. 14, 17.
ויעלו אתם עמק עכור Jos. 7, 24
עמק עכור עד היום Jos. 7, 26.
עמק־רפאים צפונה Jos. 15, 8.
עמק ברכה עד־חיום 2 Chr. 20, 26.
ואת־עמק עכור Hos. 2, 17.
אל־עמק יחושפט Joel 4, 2. 12.

וָעֵמֶק

ועמק השדים בארת Gn. 14, 10.
ועמק סכות אמדד Ps. 60, 8. 108, 8.
ועמק עכור לרבץ Jes. 65, 10.

הָעֵמֶק

בלילה ההוא בתוך העמק Jos. 8, 13.
השחר בהר העמק Jos. 13, 19.
הישב בארץ־העמק Jos. 17, 16.
צפונה בית העמק Jos. 19, 27.
לחוריש את־ישבי העמק Jud. 1, 19.
אשר־בעבר העמק 1 Sam. 31, 7.
ישבת העמק צור המישר Jer. 21, 13.
וכל־העמק הפגרים Jer. 31, 40.
ואבד העמק Jer. 48, 8.

בָּעֵמֶק

וחכנעני יושב בעמק Num. 14, 25.
בעמק שלח ברגליו Jud. 5, 15.
מגבעת המורה בעמק Jud. 7, 1.
היה לו מתחת בעמק Jud. 7, 8.
בני־קדם נפלים בעמק Jud. 7, 12.
בעמק אשר לביתרחוב Jud. 18, 28.
קציר־חטים בעמק 1 Sam, 6, 13.
ישראל אשר־בעמק 1 Chr. 10, 7.
ויפשטו בעמק 1 Chr. 14, 13.
יחפרו בעמק וישיש Job. 39, 21.

בְּעֵמֶק

מלחמה בעמק השדים Gn. 14, 8.
וירח בעמק אילון Jos. 10, 12.
ולאשר בעמק יזרעאל Jos. 17, 16.
בעמק רפאים צפונה Jos. 18, 16.
ויחנו בעמק יזרעאל Jud. 6, 33.
ויחנו בעמק האלה 1 Sam. 17, 2.
איש ישראל בעמק האלה 1 S. 17, 19.
אשר הכית בעמק האלה 1 S. 21, 10.
וינטשו בעמק רפאים 2 S. 5, 18. 22.
אשר בעמק־המלך 2 Sam. 18, 18.
חנה בעמק רפאים 2 Sam. 23, 13.
חנה בעמק רפאים 1 Chr. 11, 15.
ויפשטו בעמק רפאים 1 Chr. 14, 9.
עברי בעמק חבכא Ps. 84, 7.
בעמק רפאים Jes. 17, 5.
בעמק יזרעאל Hos. 1, 5.
בעמק החרוץ Joel 4, 14 (bis).

וּבָעֵמֶק

ובעמק בית הרם Jos. 13, 27.

כָּעֵמֶק

כעמק בגבעון ירגז Jes. 28, 21.

לָעֵמֶק

לרדת לעמק Jud. 1, 34.

לָעֵמֶק

נקהלו לעמק ברכה 2 Chr. 20, 26.

מֵעֵמֶק

וישלחהו מעמק חברון Gn. 37, 14.
מעמק עכור Jos. 15, 7.

עִמְקוֹ *cum suff.:*

זב עמקך חבת השובבה Jer. 49, 4.

עִמְקָם *cum suff.:*

שאריה עמקם Jer. 47, 5.

עֲמָקִים *pl.:*

ולא־אלהי עמקים הוא 1 Rg. 20, 28.
ישדד עמקים אתריך Job. 39, 10.

וַעֲמָקִים *pl.:*

ועמקים יעטפר־בר Ps. 65, 14.

הָעֲמָקִים *pl.:*

ויבריחו את־כל־ העמקים 1 Chr. 12, 15.
שושנת העמקים Cant. 2, 1.

וְהָעֲמָקִים *pl.:*

והעמקים יתבקעו Mich. 1, 4.

בָּעֲמָקִים *pl.:*

ועל־חבקר בעמקים 1 Chr. 27, 29.
מה־תתחללי בעמקים Jer. 49, 4.

עֲמָקֶיהָ *pl. c. suff.:*

ויהי מבחר־עמקיך Jes. 22, 7.

עֲמִיק

ת׳נ נקני, ולנקני עֲמִיקָא, וסמוכן כמו עָמֹק, לו עָמֹק נענני, נלי סנרס. *adj. m. aram.* (f. עֲמִיקָא), vi eadem, qua hebr. עָמֹק, עֲמֻקָּה. LXX. pl. fem. עֲמִיקָתָא, *βαθέα.*

עֲמִיקְתָא *def.:*

גלה עמיקתא ומסתרתא Dan. 2, 22.

מָעֲמָק

ת׳נ, והנכוי מֲעַמָּקִים, ומוכן כמו עומק [עיעפע]. ופזר לנגוע נכוי סלוש לרוב נסופי קוף, ד״מ מַמְתַּקִּים, מְרַחֲקִים, יְדֻקְרַקִּים וכדומס.

n. m. (pl. מַעֲמָקִים), dagesata ultima, sicut in מַמְתַּקִּים, מְרַחֲקִים, יְדֻקְרַקִּים), locus profundus (die Tiefe). LXX. *βάθος.*

מַמְעַמָּקִים *pl.:*

ממעמקים קראתיך Ps. 130, 1.

מַעַמַּקֵי *pl. constr.:*

חשמה מעמקי־ים Jes. 51, 10.

בְּמַעַמַּקֵי *pl. constr.:*

באתי במעמקי־מים Ps. 69, 3.
במעמקי־מים Ez. 27, 34.

וּמִמַּעַמַּקֵי *pl. constr.:*

וממעמקי מים Ps. 69, 15.

I. עָמַר

פעל כולד, וכמעט לן נכנין סכנד עֲמַר, ומוכנו עכול וקשור יקד קנור ולקט [ניכלנן, נוזשמעטן-], והפעל עָמַר נס״ו דומס לל עָמַר נעיל תקל״ק, ולפעל ג״כ שהפעל חָמַר לכל הסס חָמַר סוס, לומר לנקס, וכן חָמַר נעיל נמכוון סוס, ול״כ הקנן והקוענ פס עָמַר [והסנכיס הקולמת כוספת וכלנקת לנרכ]. פורף סכוונס הוסף ע׳ הסוסף הלנוכות הלוף תמנף כלוף הנרכיס נסוף.

v. comp. trans. piël., nectere, connectere, colligare, a rad. *mar*, ex cujus semine prognata sunt etiam vv. עָדַר atque, ut videtur, חָדַר (חֲמַר). LXX. עָמַר, *δράγματα συλλέγειν.*

עִמֵּר *Pi-el:*

מְעַמֵּר *part. m.:*

וחצנו מעמר Ps. 129, 7.

עֲמִיר

ת׳נ, והסמן עֲמִיר, ומוכנו לגולת שנלים ולמס [נקרנע], והמנוח המקולס ומקולנד, כי המקל מעקל מעולי, נתכנוס עֲמִיר מלמו, ונערני עכור נלול. ודע קוק ת׳ם מהקומרים שהפעל סכוס של ערס, לולס סכוונ על מקכונקו.

n. m. pass. (c. עֲמִיר), id quod colligatum et constrictum est, spec. manipulus frugum arcte colligatus, targ. עֲמִידָר, arab. *ghamûr* (fasciculus), a v. עָמַר, arab. عمر (comprimere, constringere), quod neutiquam ex עָרַם (acervare) trajectione literarum ortum est. LXX. *δράγμα, χόρτος, καλάμη* (targ. et syr. חֲצִיר = עֲמִירָא v. עָמַר).

המלאת לה עמיר Am. 2, 13.

בָּעֲמִיר

וכלפיד אש בעמיר Zach. 12, 6.

כָּעֲמִיר

קבצם כעמיר גרנה Mich. 4, 12.

וְכַעֲמִיר

וכעמיר מאחרי הקוצר Jer. 9, 21.

II. עֹמֶר

פעל ל״ע כ״ק נסקפעל הִתְעַמֵּר, ומוכנו לפעת ני׳ פעס סלכען סכלכונו׳ נספנו סיסוד שמוס והשקפעות כלכר ועכילם נו, ומיכ״ל שס שכלמון פרמי קוכין לעכדות ושמוס עִמְרָם [מוקף נרכ״], וכן פרשוסו רש״י ורל״ק, ונקפת נלמון ישמעאל עמר עכיכו עכילם ושמוס, ול״כ מכוון של הקפעל השקפעות כלכר שמוס עכדות, וסוף כמו השקפעדות [יוך עמוקם ל׳יכקפנאל מקבען], וכן פרשו עמר נגמרך, ועוד מקום לסקנלר.

v. kitpaël., aliquem sibimet servum facere h. e. dominium sibi sumere; nam, teste *Mose Narbonensi, ghumar* vim *servendi* habet, arab. عمر, colere, pers. عمارة, servitus, ministerium, talm. עֲמַר. At etiam nunc haec interpretatione indiget argumentis. LXX. *καταδυναστεύειν* (= הִתְאַמֵּר q. v.), *ἀθετεῖν.*

הִתְעַמֵּר *Hitpa-el:*

וְהִתְעַמֵּר״ *3 perf.:* *s. M.*

והתעמר־בו ומכרו Dt. 24, 7.

תִּתְעַמֵּר *2 imperf.:*

לא־תתעמר בה Dt. 21, 14.

עֹמֶר

ת׳נ

פעל כולד, והמוכן מכס לפלוכי וקלק לו כלנכ [נוסעסקען, סקיילען] והקמנוס [מעסקען], עכין מכוי וכקיסס ומלוד [מעסקען], ומכלו הסכת עֲמַר, סס גס שקיכו נכמנס כפעל, מסכוון סוס כקנלנל הגור עֲמַר גס למלס, וכשכת כמכוון ג״כ כשכס [mer-ere, zugemessen] ויוכיק [μείρω, μερ-ίζω, μέρ-os] ופקלכיק [sl. miar.] וכדומס.

v. comp. intr. inus., admetiri, attribuere, adsignare (zutheilen) e rad. *mer* (praefixa praepositione *gha*), gr. *μείρ-ειν, μερ-ίζειν*, lat. *mer*-ere (cf. *merenda*, cibus pomeridianus, *mer-t-are* apud Nonium), slav. *miar*. Hinc nomen *mensurae*, quod sequitur.

עֹמֶר

ת׳נ, ומוכנו מלס עשירית הפפס, וקל להכין מהכת, ונקנוס עֹמֶר משלמו.

n. m., genus mensurae, decima pars Efae, targ. עוּמַר. LXX. *γομόρ.*

עמר לגלגלת מספר Ex. 16, 16.
והבאתם את־עמר Lev. 23, 10.
את־עמר התנופה Lev. 23, 15.

הָעֹמֶר

שני העמר לאחד Ex. 16, 22.
מלא העמר ממנו Ex. 16, 32.
ותן־שמה מלא־העמר Ex. 16, 33.

Digitized by Google

Lev. 23, 11. וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר
Lev. 23, 12. וְעֹשִׂיתֶם אֶת־הָעֹמֶר
וְהָעֹמֶר
Ex. 16, 36. וְהָעֹמֶר עֲשִׂירִת הָאֵפָה
בָּעֹמֶר
Ex. 16, 18. וַיָּמָד בָּעֹמֶר

עָמַר

זעל נ"ג, ומובנו קשיכת ועליית מדבר [אַיינזאַמלען], ומזה עֲמִיר שנוי בקרנוס, מזי נקף וקליר, וכן עֲמַר כעכרי לקמן [זאַמלקוך וכשוי], והפעל הזה מתמעט יחוד לשם כסף, קשר כלאו כשרושו קוקרי הלשון.

v. intr. arum., sicut עֲמַר, aram. (אֲמַר), germinare, pullulare, unde עֲמִיר targ. et syr., *gramen* (LXX. *χόρτος*), et nomen *lanae*, quod sequitur.

עֶמֶר

ז"ו, ומזה עֲמָרִי כשם [וואָל-זאַק]. נשתמש מזה עֲמָרָנִי, וכן עֲמָרָנִי [ל"ז מזוי פכיסים לף ק"ו], והקולקי"ם שֶׁיֵּשׁ לו עֲמָרִי כשרי, לית מזכר כשר.

n. m. (def. עֲמָרָא), sicut hebr. גֶּמֶד lana, unde אֲמַר, laniger, ovis, עֲמָרִי, gramen lanosum (Wollgras, Wollhaide), עֲמָרָנִי, *lanarius* (Wollhändler). LXX. *ἔριον.*

בְּעֹמֶר

Dan. 7, 9. כְּרְסְוָן דִּי־אֵשׁ כְּעֹמֶר נְקָא

עָמַשׁ

v. s. r. עָמֵס *p.* 843.

עָנַב

זעל נ"ג, ומובנו קשיכה ועליית מדבר [קייזאַמלען], וכן כשעת עֲנָבִי כשרי, קאי, קשור רכוס כעכרי, ומזה נשפט ענינים עֲנִיבָה, וע"כ ענב נדומה לפן לעיל.

v. inus., nectere, aram. עֲנַב (= עֲנַס), neoh. עֲנִיבָה, connexio, conjunctio. Inde nomen *uvae*, utpote quae ex acinis copulatis constat.

עֲנָב

זו"ו, וכלוי עֲנָבִים וכסיפן עֲנָבִי [כלגוז כלוז], ומולי מיקיד וכ עֲנָב שכשכל]. מזה כשך שלף גרגרים [כעריכענוכל], לכן כשעת כזו לשכל [עריכע].

n. m. (pl. עֲנָבִים, c. עִנְּבֵי, forsitan a sing. obsoleto עֲנַב), acinorum fasciculus, uva, sicut אֶשְׁכֹּל (Traubenbündlein). LXX. *σταφυλή, στραφίς.*

עֵנָב

Dt. 32, 14. וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר

pl.: עֲנָבִים

Gn. 40, 10. וְאַשְׁכֹּלֹתָיו עֲנָבִים
Gn. 49, 11. וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֵהּ
Num. 6, 3. מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה
Num. 13, 20. וְעֵת בִּכּוּרֵי עֲנָבִים
Num. 13, 23. אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד
Dt. 23, 25. וְאֶכֹל עֲנָבִים כְּנַפְשְׁךָ
Neh. 13, 15. יֵין עֲנָבִים וּתְאֵנִים
Jes. 5, 2. וַיְקַו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
Jes. 5, 4. מִדּוּעַ קִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
Jer. 8, 13. אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן
Hos. 3, 1. אֲהֵבֵי אֲשִׁישֵׁי עֲנָבִים
Am. 9, 13. וְדָרַךְ עֲנָבִים

pl.: עֲנָבִים

Num. 6, 3 עֲנָבִים לַחִים וְיְבֵשִׁים

pl.: הָעֲנָבִים

Gn. 40, 11 וְאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים

pl.: כַּעֲנָבִים

Hos. 9, 10. כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר

pl. constr.: עִנְּבֵי

Lev. 25, 5 וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ
Dt. 32, 32. עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ

pl. c. suff.: עִנְּבָמוֹ

Dt. 32, 32. עִנְּבָמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ

עָמַת

ad עָמָה *v. s. r.* עָמָה *p.* 842.

עִמַּת

ad עָמָם, *v. s. r.* עָמַם *p.* 843.

עָנַג

פעל כוד, ומשמוש פניקה וככוש [וויין ויין], שכשלש על פנוק ככלל, ומשמוש כ"ל בָּ־נַג, שכשלש ג"כ לפל בָּ־נַג, בָּ־נַק, וכן לפל דָּ־נַג, וככולם משמוש סיוש מכוכן, ומכוון כוד נשפתי מעכע [s. *ang*, l. *ung*.], עי' עוד ופת משעלים פלשם. משתלש כמשפעל על משעלסות כלבכ.

v. comp. intr., mollem, delicatum esse, a rad. *nag*, unde et orta sunt vv. בָּ־נַג, בָּ־נַק, בָּ־נַג, vi *trans.* sanscr. *ang*, lat. *ung*-ere. *Pu.* mollitum, effeminatum esse. *Hitpa.* delectare se aliqua re. LXX. *Pu.* *ὕψος*; *Hitp.* *τρυφᾶν, ἐκ-, κατα-, τρυφερότης; παῤῥησιάζεσθαι, παῤῥησίαν ἔχειν, πεποιθότα εἶναι.*

Pu-al: עֻנַּג

part. fem.: וַתְּעֻנַּגְנָה *sg.*

Jer. 6, 2. הִנָּוֶה וְהִמְעַנֵּגְתִּי

Hitpa-el: הִתְעַנֵּג

3 *perf. pl.:* וְהִתְעַנְּגוּ

Ps. 37, 11. וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם

2 *perf. pl.:* וְתִתְעַנַּגְתֶּם

Jes. 66, 11. וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ

inf. constr.: מֵהִתְעַנֵּג

Dt. 28, 56. מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ

impt. sg.: וְהִתְעַנַּג

Ps. 37, 4. וְהִתְעַנַּג עַל־יְיָ

2 *imperf.:* תִּתְעַנַּג

Jes. 58, 14. אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְיָ

2 *imperf.:* תִּתְעַנָּג *p.*

Job. 22, 26. כִּי־אָז עַל־שַׁדַּי תִּתְעַנָּג

3 *imperf.:* יִתְעַנָּג *p.*

Job. 27, 10. אִם־עַל־שַׁדַּי יִתְעַנָּג

2 *imperf.:* וְתִתְעַנָּג

Jes. 55, 2. וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם

2 *impf. pl.:* תִּתְעַנָּגוּ *p.*

Jes. 57, 4. עַל־מִי תִּתְעַנָּגוּ

עָנֹג

ע"ו ולכקני עֲנֻגָּה, וכמוכן משוגל לקבל מכלש וספעלה עכיכה, משוכן ומשמכש [נאַכט, פעכל], עי' יכיעות שלמה ק"כ ס"ו, ומשמוכו נכלף על יך, לומר כלתי מוכן לסבול זוס דבר קשה וזוס נעכ, לכן לפעמים ג"כ כמוכן מעוכן ומשוכש לרעה.

adj. m. (f. עֲנֻגָּה), voluptarius, libidinosus, delicatus, qui voluptatibus ducitur et se vitiorum illecebris et cupiditatum lenociniis dedidit (syn. רַךְ tener, rebus gravibus ferendis impar). LXX. *τρυφερός.*

adj. masc.: וְהָעָנֹג

Dt. 28, 54. הָרַךְ בָּךְ וְהֶעָנֹג

adj. fem.: וְהָעֲנֻגָּה *sg.*

Dt. 28, 56. הָרַכָּה בָךְ וְהֶעָנֹגָה

adj. fem.: וַעֲנֻגָּה *sg.*

Jes. 47, 1. רַכָּה וְעֲנֻגָּה

עֶנֶג

ע"ו, וכמוכן משוכן ועדון וכסכלה וכשכלות [וואָהלליעבן], לימ[נק"ע], ולומה לו כמעט עדן, עדנה לעיל.

n. m., voluptas, deliciae, jucunditas, vita delicata ac voluptaria (syn. עֶדֶן, עֶדְנָה). LXX. *τρυφερός; νοσσοποιεῖν.*

Jes. 13, 22. וְתַנִּים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג
Jes. 58, 13. וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג

תַּעֲנוּג

ע"ו וככוי תַּעֲנֻגִּים, וכמוכן כלפה ועדון ומשוכן עדנה ונועם [פֿאַ-גניגען], ולפעמים כמו קשלה, ל"ש כני מעכונין, ולפעמים כמו לְמַכִּים וכלפת עגנים, למשל נוש לפנה נמעכונים.

n. m. (pl. תַּעֲנֻגִּים), mollities, jucunditas; voluptas, deliciae (de rebus, quae cui sunt in deliciis, syn. חֲמוּדָה), spec. de amore et spirituali et sensuali. LXX. *τρυφή, τρυφερός.*

תַּעֲנוּג

Prv. 19, 10. לֹא־נָאוֶה לִכְסִיל תַּעֲנוּג

pl.: בְּתַעֲנוּגִים

Cant. 7, 7. אָהַבְתְּ בְּתַעֲנוּגִים

pl. c. suff.: תַּעֲנוּגָיִךְ

Mich. 1, 16. עַל־בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ

pl. c. suff.: תַּעֲנֻגֶיהָ

Mich. 2, 9. מִבֵּית תַּעֲנֻגֶיהָ

תַּעֲנֻגָה

ע"כ, וכמשל נכ"ק לף נכנוי תַּעֲנֻגוֹת, וכמוכן כמו תענוג.

n. f. pluralet., voluptatum jucunditates, blandimenta ac dulcedines sensuum. LXX. *ἐντρυφήματα.*

pl.: וְתַעֲנֻגוֹת

Eccl. 2, 8. וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי הָאָדָם

עָנַד

פעל כוד, וכמוכן קשיכה ועליית כניכה [ניכלמען], ומשמוש עֶדֶן, ולומה לו בָּ־נַק, נקראי פְּ־נַק, s. *nadh* [gr. *νήθ-ειν*, וכן נשפה סכלילי ויוכיח לסכיכ כנכן הפעל, ל"ש על יד יכיכי לעכוד קוקס.

וכמשל נכ"ק לף נכנוי חֲמוּדוֹת, וכמוכן כמו תענוג.

n. f. pluralet., voluptatum jucunditates, blandimenta ac dulcedines sensuum. LXX. *ἐντρυφήματα.*

pl.: וְתַעֲנֻגוֹת

Eccl. 2, 8. וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי הָאָדָם

עָנַד

פעל כוד, וכמוכן קשיכה ועליית כניכה [ניכלמען], ומשמוש עֶדֶן, ולומה לו בָּ־נַק, נקראי פְּ־נַק, s. *nadh* [gr. *νήθ-ειν*, וכן נשפה סכלילי ויוכיח לסכיכ כנכן הפעל, ל"ש על יד יכיכי לעכוד קוקס.

v. comp. trans., vincire, alligare, circumligare, a rad. *nad*, s. *nadh*. *νήθ-ειν*, unde et בָּ־נַק, בָּ־נַט. LXX. *ἐγ- κλείειν, περιτιθέναι.*

impt. c. suff.: עָנְדֵם *sg.*

Prv. 6, 21. עָנְדֵם עַל־גַּרְגְּרֹתֶיךָ

1 *impf. c. s.:* וְאֶעֱנְדֵנָּה

Job. 31, 36. אֶעֱנְדֵנוּ עֲטָרוֹת לִי

מַעֲדַנָּה

ע"כ, וכמשל לף נכנוי מַעֲדַנּוֹת, וזוש הסכוס מן מַעֲדַנּוֹת, ומכלון קשוכים ומסוכים [נאַכדע], ל"ש מעדכות כימס, וכטעמי נסמסוק וילן עליו לגג מעדכת [ע"ש ס"ו לג]. כלמר פרט סקטרי, לומר נכנלים ונשלשלות.

n. f. pluralet. (מַעֲדַנּוֹת = מַעֲדַנּוֹת), vincula, veluti Pleiadum (Targ. שַׁיְרֵי כִימְתָא, catenae Septemtrionum; LXX. *δεσμὸς Πλειάδος*); adv. 1 Sam. 15, 32. מַעֲדַנּוֹת, ubi Qimchi de Agago catenis constricto intelligit. Alii *hilariter*, LXX. *τρέμων* vertunt.

וילך אליו אגג מעדנת
Job. 38, 31. התקשר מעדנות כימה

עָנָה I.

פעל כוד, לף וכע שלשה לפי עכיוך דעתי, וכן עַנִּי נערכי, עָנָא נקרמי, ומוכנו נסמנוסו קכילת לנכר ולנוכר נניוכיו סמיוקדים [עטוושם גענוי עלנשלעגן], ל"ס ע"י ילימע לוסו לנכר לשמשתו, וכן נסשלה מלכור לף"ס, סשמן לשעת ניכת נכר וילימעו, לומר שלכלה וכלכת וכניכת כיכה וקשכון קווי ולמול [נעשטעווֹשלעגן, -לעסיגן]. סוף נכר, סלנור וסכניי תמנות סלכר, ולפין נוש כל-לנכיו לף יעכה, סלנון לף יפרסם נעיב וכנכיכת הסכל וניכה וקשכון לת כל לנכיו. לכן נאמר עכין עניה עשכוסו לנכר נליוך וכפרסם"ל, ל"ה שלשים יעכה לת-שלוש פרעה [יגלה ויפרסם סיעב], וי"ו עכמו הכה הליב [סולימו נפרסום ונליוך זה הליב], וכן כשעת כל עניה לכל הכניליס כי יאשלו לל'. וזוש לת"כ כתיכת תשובה נכוכה לשוקל לו להקפין הסכלה וניכה כלנר [שכטווֹשלעגן, נע-, -ניכשעגן], וכן מכתיכת תשובה על נקשה [עלסשלעגן] סהקנ"ה, כי עניה הקנ"ה סודעת לרכיו, וכן נכתיכת תשובה על שלשת עדות, לומר סודעת הלמת [נעלייגעגן], וכן מסודעת משפע וכתקכוק פסק דין [לויסשפכוך גענגן]. וכתיכת תשובה כלמר לו מקיום לנכר לו מהכקשתו על פי מלמת, לומר סודעה הסכלה לממית נלנכר, וכן נהפסוק הכסף יענה, הלעון יתן תשובה על הכל, יקיים הכל, ומזה הפעל הפעולי, וכמוסף קנת קוזק מכנין הקל. ונזה קורא כעיה תנין ותשכיל מוכח וקוטע השרש לת כל סעפות המכווכים למדי.

v. intr., cujus geminum est v. עָנָה, arab. عَنَّى, aram. עָנָא, *nuncupare* aliquid proprio nomine ac convenientibus notis, *accurate* aliquid, cujus statum bene noveris, *enarrare*, hinc certiorem aliquem de aliqua re facere, quam intelligere s. cognoscere cupit, *respondere* alicui procontanti, sciscitantem quempiam *condocere*; nam significatio eloquendi accurateque designandi naturâ est huic verbo indita. Inde verum ejus usum perspicies, veluti Job. 33, 13., vi *reddendi rationem* suorum operum, hinc vi *manifestandi* et patefaciendi Gen. 41, 16. 1 Sam. 19, 17. et sic prope semper apud prophetas, de revelationibus, quas divinitus accipiunt. Hinc gener. vi accurate *respondendi* (c. accus. exquirentis et rei quaesitae), *exaudiendi* supplicantem, de Deo, quatenus suam voluntatem invocanti aperit eumque ipso effectu atque opere adjuvat; pronunciandi testimonium, cum postulatur, h. e. *testandi*, seq. בְּ, de quo vel in quem quis testimonium dicit, vi dandi responsum s. *dijudicandi*, id quod fit distinctione veri et falsi, trop. Qoh. 10, 19. de pecunia omnium rerum quasi disceptatrice ac judice h. e. quae omnia suo momento confirmat. *Ni.* pass. *Hi.* quodammodo intens. LXX. *ἔπειν, ἀντ-; ἐρεῖν, λαλεῖν,*

Digitized by Google

φθέγγεσθαι; ἀποκρίνεσθαι, ἀνταπο-, ἀπόκρισιν διδόναι, ἀντικρίνεσθαι; εἰσακούειν, ἐπ-, ὑπ-; ὑπολαμβάνειν; μαρτυρεῖν, κατα-, ψευδο-; ἀνθιστάναι, ἀντικαθ-; ἐξάρχειν, ἐπερωτᾶν; לֹא עָנָה, ἀντακούειν, πτοεῖν; *inf.* ὑπακοή, c. לְ *pistis*; *prt.* ἀκρόασις; *Pi.* εἰσακούειν, ἐν-, ἀκοή.

3 perf.: עָנָה

Dt. 19, 18. שקר ענה באחיו
Ruth 1, 21. ויי ענה בי
2 Sam. 1, 16. כי פיך ענה בך
Cant. 2, 10. ענת דודי ואמר לי
Jer. 23, 35. מה־ענה י׳י
Mich. 6, 5. ומה־ענה אתו בלעם

3 perf.: וְעָנָה

Hos. 5, 5. ועתה גאון־ישראל

3 perf. c. s.: עָנָנִי

1 Sam. 28, 15. ולא־ענני עוד
1 Rg. 2, 30. כה־דבר יואב וכה ענני
Ps. 118, 5. ענני במרחב יה
Cant. 5, 6. קראתיו ולא ענני

3 perf. c. s.: וְעָנָנִי

Ps. 34, 5. דרשתי את־י׳ ויענני

3 perf. c. s.: עָנָךְ

Jes. 30, 19. כשמעתו ענך
Jer. 23, 37. מה־ענך י׳י

3 perf. c. s.: עָנָהוּ

ראה את־שאול וי׳י ענהו 1 S. 9, 17.
ולא ענהו ביום ההוא 1 Sam. 14, 37.
וישאל שאול ביי׳ ולא
ענהו 1 Sam. 28, 6.
בריאות דויד כי־ענהו יי׳ 1Chr. 21,28.

3 perf. c. s.: עָנָם

אל־י׳י ולא־ענם 2 Sam. 22, 42.
Ps. 18, 42. על־י׳י ולא ענם

3 perf. fem.: עָנָתָה

ולא ענתה ולא־שתה לבה 1 S. 4, 20.
Jes. 3, 9. ענתה בם
וחמאותיו ענתה בנו Jes. 59, 12.

3 perf. fem.: וַעֲנָתָה

Gn. 30, 33. וענתה־בי צדקתי
Dt. 25, 9. וענתה ואמרה ככה
Dt. 31, 21. וענתה השירה
Hos. 2, 17. וענתה שמה

2 perf.: וְעָנִיתָ

Dt. 26, 5. וענית ואמרת

2 perf. c. s.: עֲנִיתָנִי

Ps. 22, 22. ומקרני רמים עניתני
Ps. 118, 21. אודך כי עניתני

2 perf. c. s.: עֲנִיתָם

Ps. 99, 8. י׳י אלהינו אתה עניתם

2 perf. c. s.: וַעֲנִיתָם

ועניתם ודברת אליהם 1 Rg. 12, 7.

1 perf.: עָנִיתִי

אני עניתי ואשורנו Hos. 14, 9.

1 perf. c. s.: עֲנִיתִיךָ

בעת רצון עניתיך Jes. 49, 8.

3 perf. pl.: עָנוּ

Jud. 8, 8. ענו אנשי סכות
ולא־ענו חפם אתו דבר 1 Rg. 18, 21.
ולא־ענו אתו 2 Reg. 18, 36.
חתו לא־ענו עוד Job. 32, 15.
כי עמדו לא־ענו עוד Job. 32, 16.
ולא־ענו אתו דבר Jes. 36, 21.
אם־עונינו ענו בנו Jer. 14, 7.
ואקרא להם ולא ענו Jer. 35, 17.

3 perf. pl.: וְעָנוּ

ועני ואמרו ידינו Dt. 21, 7.
ועני הלוים ואמרו Dt. 27, 14.
ועני כל־העם ואמרו Dt. 27, 15.

2 perf. pl.: עֲנִיתֶם

יען קראתי ולא עניתם Jes. 65, 12.
ואקרא אתכם ולא עניתם Jer. 7, 13.

part. masc.: עֹנֶה

קומי ונלכה ואין עונה Jud. 19, 28.
ואין־קול ואין־עונה 1 Rg. 18, 26. 29.
ענה אמריו מכם Job. 32, 12.
איש־ענה ברעהו Prv. 25, 18.
קראתי ואין עונה Jes. 50, 2.

part. masc: עוֹנֶה *sg.*

יען קראתי ואין עונה Jes. 66, 4.

part. masc.: וְעֹנֶה

ער ועונה מאהלי יעקב Mal. 2, 12.

part. masc.: הָעֹנֶה

לאל העונה אתי Gn. 35, 3.

part c. suff.: עוֹנְךָ

קרא־נא היש עונך Job. 5, 1.

part. c. suff.: עֹנֶיהָ

ואין עונה מכל־העם 1 Sam. 14, 39.

part. pl.: הָעֲנִיִּים

העם העניים אתו דברי Jer. 44, 20.

inf. constr.: לַעֲנוֹת

ולא־יכלו אחיו לענות אתו Gn. 45, 3.
לענות בו סרה Dt. 19, 16.
הטער לענות את־שאול 1 Sam. 9, 8.
*לב צדיק יהגה לענות Prv. 15, 28.
*לענות בו Eccl. 1, 13. 3, 10.

inf. constr.: מַעֲנוֹת

מענות את־איוב Job. 32, 1.

impt. sg.: עֲנֵה *sg.*

ענה כסיל כאולתו Prv. 26, 5.
ומה הלאתיך ענה בי Mich. 6, 3.

impt. c. s.: עֲנֵנִי

ענני י׳י ענני 1 Reg. 18, 37.
בקראי ענני Ps. 4, 2.
ענני י׳י אלהי Ps. 13, 4.
ענני באמת ישעך Ps. 69, 14.
ענני י׳י כי־טוב חסדך Ps. 69, 17.
כי־צר־לי מהר ענני Ps. 69, 18.
חטוד־י׳י אזנך ענני Ps. 86, 1.
מהר ענני Ps. 102, 3.
קראתי בכל־לב ענני Ps. 119, 145.
באמנתך ענני Ps. 143, 1.
מהר ענני י׳י Ps. 143, 7.

impt. c. s.: וַעֲנֵנִי

וחנני וענני Ps. 27, 7.
הקשיבה לי וענני Ps. 55, 3.
הרשיעה ימינך וענני Ps. 60, 7. 108, 7.

impt. c. s.: עֲנֵנוּ

הבעל ענני 1 Reg. 18, 26.

impt. pl.: עֲנוּ

ענו בי נגד י׳י 1 Sam. 12, 3.

impt. pl.: *עֲנוּ

*ענו לי׳י בתודה Ps. 147, 7.

1 imperf.: אֶעֱנֶה

אם־צדקתי לא אענה Job. 9, 15.
וקרא ואנכי אענה Job. 13, 22.
אחת דברתי ולא אענה Job. 40, 5.
*טרם אענה אני שגג Ps. 119, 67.
אז יקראני ולא אענה Prv. 1, 28.
טרם יקראו ואני אענה Jes. 65, 24.
אענה נאם־י׳י Hos. 2, 23.
אענה את־השמים Hos. 2, 23.
ואני אענה אתו Zach. 13, 9.

1 imperf.: אֶעֱנֶךָּ

אענה אף־אני חלקי Job. 32, 17.

1 imperf.: וְאֶעֱנֶה

אפתח שפתי ואענה Job. 32, 20.
ואענה חרפי דבר Ps. 119, 42.

1 impf. ap.: וָאֶעֱנֶה

ואען ואמר אמן י׳י Jer. 11, 5.
ואען ואמר Zach. 4, 4.
ואען ואמר אליו Zach. 4, 11.
ואען שנית ואמר Zach. 4, 12.
ואען ואמר Zach. 6, 4.

1 impf. c. s.: אֶעֱנֶךָּ

תקרא ואנכי אענך Job. 14, 15.
לא־צדקת אענך Job. 33, 12.

1 impf. c. s.: אֶעֱנֶךָּ

אענך בסתר רעם Ps. 81, 8.

1 impf. c. s.: וְאֶעֱנֶךָּ

קרא אלי ואענך Jer. 33, 3.

1 impf. c. s.: וְאֶעֱנֵהוּ

יקראני ואענהו Ps. 91, 15.

1 impf. c. s.: אֶעֱנֵנִי

אם כי־אנכי אענני Job. 9, 14.
כי־לא־איש כמוני אענני Job. 9, 32.

1 impf. c. s.: אֶעֱנֵם

אני י׳י אענם Jes. 41, 17.

1 impf. c. s.: וְאֶעֱנֵם

אני י׳י אלהיהם ואענם Zach. 10, 6.

2 imperf.: תַּעֲנֶה

לא־תענה ברעך Ex. 20, 16.
ולא־תענה על־רב Ex. 23, 2.
ולא־תענה ברעך Dt. 5, 17.
חלוא תענה אבנר 1 Sam. 26, 14.
מות־תמוריצך כי תענה Job. 16, 3.
אקרא יומם ולא תענה Ps. 22, 3.
אתה תענה אדני אלהי Ps. 38, 16.

2 impf. ap.: תַּעַן

אל־תען כסיל Prv. 26, 4.

2 impf. c. s.: תְּעַנֵּנִי

אשדע אליך ולא תעננני Job. 30, 20.
כי־תעננני אל Ps. 17, 6.
אקראך כי תעננני Ps. 86, 7.

2 impf. c. s.: וַתְּעַנֵּנִי

דרכי ספרתי ותעננני Ps. 119, 26.
ביום קראתי ותעננני Ps. 138, 3.

2 impf. c. s.: תְּעַנֵּנוּ

נוראות ׃ בצדק תעננו Ps. 65, 6.

2 impf. c. s.: תְּעַנֵּנִי

וכי־יברכך איש לא תעננו 2Rg. 4, 29.

2 impf. c. s.: תַּעֲנֵם

ישובון כי תענם 1 Reg. 8, 35.

3 imperf.: יַעֲנֶה

אלהים יענה את־שלום Gn. 41, 16.
ועד אחד לא־יענה בנפש Nu. 35, 30.
ולא־יענה י׳י אתכם 1 Sam. 8, 18.
אשר־יענה באש 1 Reg. 18, 24.
החכם יענה דעת־רוח Job. 15, 2.
בפני יענה Job. 16, 8.
לעבדי קראתי ולא יענה Job. 19, 16.
כי כל־דבריו לא יענה Job. 33, 13.
שם יצעקו ולא יענה Job. 35, 12.
ועשיר יענה עזות Prv. 18, 23.
והכסף יענה את־הכל Eccl. 10, 19.
ומה־יענה מלאכי־גוי Jes. 14, 32.
זמיר עריצים יענה Jes. 25, 5.
אף־יצעק אליו ולא יענה Jes. 46, 7.
אז תקרא וי׳י יענה Jes. 58, 9.
כדרכים יענה Jer. 25, 30.
חדבר אשר־יענה י׳י Jer. 42, 4.
ולא יענה אותם Mich. 3, 4.

3 imperf.: וַיַּעֲנֶה

ויענה אליהוּ וידבר 2 Reg. 1, 10.

3 impf. ap.: וַיַּעַן

ויען אברהם ויאמר Gn. 18, 27.
ויען עפרון החתי Gn. 23, 10.
ויען עפרון את־אברהם Gn. 23, 14.
ויען לבן ובתואל Gn. 24, 50.
ויען יצחק ויאמר Gn. 27, 37.
ויען יצחק אביו Gn. 27, 39.
ויען יעקב ויאמד Gn. 31, 31. 36.
ויען לבן ויאמר Gn. 31, 43.
ויען יוסף ויאמר Gn. 40, 18.
ויען יוסף את־פרעה Gn. 41, 16.
ויען ראובן אתם Gn. 42, 22.
ויען משה ויאמר Ex. 4, 1.
ויען כל־העם קול אחד Ex. 24, 3.
ויען יהושע בן־נון Num. 11, 28.
ויען בלעם ויאמר Nu. 22, 18. 23, 26.
ויען ויאמר חלא את Num. 23, 12.
ויען עכן את־יהושע Jos. 7, 20.
ויען העם ויאמר Jos. 24, 16.
ויען רעהו ויאמר Jud. 7, 14.
ויען האיש הלוי Jud. 20, 4.
ויען חנער הנצב Ruth 2, 6.
ויען בעז ויאמר לה Ruth 2, 11.
ויען עלי ויאמר 1 Sam. 1, 17.
ויען חמבשר ויאמר 1 Sam. 4, 17.
ויען שמואל את־שאול 1 Sam. 9, 19.
ויען שאול ויאמר 1 Sam. 9, 21.
ויען איש משם ויאמר 1 Sam. 10, 12.
ויען איש מחעם 1 Sam. 14, 28.
ויען אחד מהנערים 1 Sam. 16, 18.
ויען יהונתן את־שאול 1 S. 20, 28. 32.
ויען חכהן את־דוד 1 Sam. 21, 5.
ויען דוד את־הכהן 1 Sam. 21, 6.
ויען דאג האדמי 1 Sam. 22, 9.
ויען אחימלך את־חמלך 1 S. 22, 14.
ויען נבל את־עבדי דוד 1 S. 25, 10.
ויען דוד ויאמר 1 Sam. 26, 6. 22.
ויען אבנר ויאמר 1 Sam. 26, 14.
ויען אכיש ויאמר 1 Sam. 29, 9.
ויען כל־איש ׃ רעובליעל 1 S. 30, 22.
ויען דוד את־דכב 2 Sam. 4, 9.
ויען יונדב בן־שמעה 2 Sam. 13, 32.
ויען המלך ויאמר 2 Sam. 14, 18.
ויען אתי את־חמלך 2 Sam. 15, 21.
ויען אבישי בן־צרויה 2 Sam. 19, 22.
ויען כל־איש יחודה 2 Sam. 19, 43.
ויען אישי־ישראל 2 Sam. 19, 44.
ויען יואב ויאמר 2 Sam. 20, 20.
ויען המלך דוד 1 Reg. 1, 28.
ויען בניהו בן־יחוידע 1 Rg. 1, 36.
ויען יונתן ויאמר 1 Reg. 1, 43.
ויען המלך שלמה 1 Reg. 2, 22.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 3, 27.
ויען המלך את־העם 1 Reg. 12, 13.
ויען חמלך ויאמר 1 Reg. 13, 6.
ויען כל־העם 1 Reg. 18, 24.
ויען מלך־ישראל 1 Reg. 20, 4. 11.
ויען וידבר אליו 2 Reg. 1, 11.
ויען אליה וידבר 2 Reg. 1, 12.
ויען אחד מעבדי מלך 2 Rg. 3, 11.
ויען השליש אשר למלך 2 Rg. 7, 2.
ויען אחד מעבדיו 2 Reg. 7, 13
ויען חשליש 2 Reg. 7, 19.
ויען ויאמר להם 1 Chr. 12, 17.
ויען יחזקיהו ויאמר 2 Chr. 29, 31.
ויען חלקיהו ויאמר 2 Chr. 34, 15.
ויען שכניה בן־יחיאל Esr. 10, 2.
ויען השטן את־י׳י Job. 1, 7. 9. 2, 2. 4.
ויען איוב ויאמר Job. 2, 4. 6, 1. 9, 1. 12, 1. 16, 1. 19, 1. 21, 1. 26, 1.
ויען אליפז התימני Job. 4, 1. 15, 1.
ויען בלדד השוחי Job. 8, 1.
ויען צפר הנעמתי Job. 11, 1.
ויען בלדד השוחי Job. 18, 1. 25, 1.
ויען צופר חנעמתי Job. 20, 1.
ויען אליפז התמני Job. 22, 1.
ויען אליהוא בן־ברכאל Job. 32, 6.
ויען אליהוא ויאמר Job. 34, 1.
ויען אליהוּ ויאמר Job. 35, 1.
ויען־י׳י את־איוב Job. 38, 1. 40, 1. 5.
ויען איוב את־י׳י Job. 40, 3. 42, 1.
ויען ויאמר Jes. 21, 9.
ויען י׳י ויאמר לעמו Joel 2, 19.
ויען עמוס ויאמר Am. 7, 14.
ויען חגי Hag. 2, 14.
ויען האיש העמד Zach. 1, 10.
ויען מלאך־י׳י Zach. 1, 12.
ויען י׳י את־המלאך Zach. 1, 13.
ויען ויאמר אל־העמדים Zach. 3, 4.
ויען ויאמר אלי Zach. 4, 6.
ויען המלאך Zach. 6, 5.

Digitized by Google

3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵנִי
וחז מבירתי יענני Job. 20, 3.
אדעה מלים יענני Job. 23, 5.
חן תוי שדי יענני Job. 31, 35.
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵנִי
אם־קראתי ויענני Job. 9, 16.
ויענני מהר קדשו Ps. 3, 5.
קראתי ויענני Ps. 120, 1.
ויענני מבטן שאול Jon. 2, 3.
ויענני י׳ ויאמר Hab. 2, 2.
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֶנּוּ
יענו ביום־קראנו Ps. 20, 10.
3 *impf. c. s.:* יַעֲנְךָ
מה־יענך אביך קשה 1 Sam. 20, 10.
יענך י׳ ביום צרה Ps. 20, 2.
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵהוּ
יעטהו משמי קדשו Ps. 20, 7.
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵהוּ
בעד ישראל ויעטהו י׳ 1 S. 7, 9.
ויענהו י׳ 1 Sam. 23, 4.
ויענהו באש 1 Chr. 21, 26.
קרא לאלוה ויענהו Job. 12, 4.
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֶנּוּ
והאלהים יענגו בקול Ex. 19, 19.
לא ישמע אחת Job. 9, 3.
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֶנּוּ
מוכיח אלוה יענה Job. 40, 2.
וכזיש מעץ יענני Hab. 2, 11.
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵם
קראים אל־י׳ והוא יענם Ps. 99, 6.
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵם
ישמע ׳ אל ׳ ויענם Ps. 55, 20.
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵם
2 Chr. 10, 13. ויען המלך קשה
3 *impf. fem.:* תַּעֲנֶה
Hos. 2, 24. והארץ תענה את־הדגן
3 *impf. f. ap.:* תַּעַן
Ps. 119, 172. תען לשוני אמרתך
3 *impf. f. ap.:* וַתַּעַן
Gn. 31, 14. ותען רחל ולאה
1 Sam. 1, 15. ותען חנה ותאמר
2 Sam. 14, 19. ותען האשה ותאמר
Esth. 5, 7. ותען אסתר ותאמר
Esth. 7, 3. ותען אסתר המלכה
3 *impf. f. c. s.:* תַּעֲנֵךְ
Dt. 20, 11. אם־שלום תענך
2 *impf. pl.:* וְהַעֲנֵכֶם
Dt. 1, 14. ותען אתי ותאמרו
Dt. 1, 41. ותען ׳ ותאמרו אלי
2 *impf. pl. c. s.:* תַּעֲנֶהָ
2 Reg. 18, 36. לא תענהו
Jes. 36, 21. לא תענהו
3 *impf. pl.:* יַעֲנוּ
Job. 15, 6. ושפתיך יענו־בך
Jes. 14, 10. כלם יענו ויאמרו
Hos. 2, 23. והם יענו את־הארץ
Hos. 2, 24. והם יענו את־יזרעאל
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲנוּ
Gn. 23, 5. ויען בני־חת
Gn. 34, 13. ויען בני־יעקב
Ex. 19, 8. ויען כל־העם יחדו
Num. 32, 31. ויען בני־גד
Jos. 1, 16. 9, 24. ויען את־יהושע
Jos. 22, 21. ויען בני־ראובן
Jud. 8, 8. ויען אתו אנשי פנואל
Jud. 18, 14. ויען חמשת האנשים
1 Sam 14, 12. ויען אנשי המצבה
Esr. 3, 11. ויען בהלל ובהודות
Esr. 10, 12. ויען כל־הקהל
Neh. 8, 6. ויען כל־העם אמן
Jer. 44, 15. ויען את־ירמיהו
Hag. 2, 12. 13. ויען הכהנים
Zach. 1, 11. ויען את־מלאך י׳
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעֲנוּהָ

וקראת אליהם ולא יענוטה Jer. 7, 27.
3 *impf. pl. f.:* תַּעֲנֶינָה
חכמות שרותיה תענה Jud. 5, 29.
3 *impf. pl. f.:* וַתַּעֲנֶינָה
1 Sam. 9, 12 ותענינה אותם
1 Sam. 18, 7. ותענינה הנשים
Nif-al: נַעֲנָה
1 *perf.:* נֶעֱנֵיתִי
Ez. 14, 4. אני י׳ נעניתי לו
part. masc.: נֶעֱנֶה *sg.*
Ez. 14, 7. אני י׳ נענה־לו בי
1 *imperf.:* אֵעָנֶה
Job. 19, 7. אצעק חמס ולא אענה
3 *imperf.:* יֵעָנֶה
Prv. 21, 13. גם־הוא יקרא ולא יענה
Job. 11, 2. הרב דברים לא יענה

מַעֲנֶה

ז׳, ומשון כפי התפשטות משמעון של הצרף, לשון לו תשובה והודעה על שלמת שולל [שכנוזשלע], לו הודעת הקל״ס על נקמה ועלמה [פרהשרוכונג], לו שהתשובה סוכלת תמיה לפלוני שלמוני [ווידערלעגונג]. ולפי ענין תכלית [נוטע] עי׳ ההשתלשלות יקח ענין מנח, ולו לעשה עלמך לומר שהשכוון הוא בהשעל הוץ הלקט׳.
n. m., *responsum*, quo sciscitans fit certior, *exuuditio*, qua Deus invocantis preces implet, *redargutio*, quatenus responsum est veritatis declaratio, et quod ad significationem *finis* attinet, v. s. s. מַעַן, neve putes, hanc esse primariam, in quem errorem neoterici inciderunt. LXX. ἀπόκρισις, ἀποκρίνεσθαι; ὑπακούειν.
Job. 32, 3. לא־מצאו מענה
Job. 32, 5. כי אין מענה
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Prv. 29, 19. יבין ואין מענה
Eccl. 5, 19. מענה בשמחת לבו
constr.: מַעֲנֵה
Prv. 16, 1. ומי׳ מענה לשון
Mich. 3, 7. כי אין מענה אלהים
constr.: בְּמַעֲנֵהוּ *s. M.*
Prv. 15, 23. במענה־פיו
cum suff.: לְמַעֲנֵהוּ
Prv. 16, 4. כל פעל י׳ למענהו

לְמַעַן

ל׳, סקנר של מַעֲנֶה, וכן לעיל מַעַל סקנר של מַעֲלֶה, ומוכנו תמנותי הודעה ומוליף ומוכיח והנדם נפרוטעט ונדיוק [נעכויע שכגענונג, נעדייטונג, לעהרונג], מזרח עכח שתמרכו, כלו׳ והודעת דבר נלוכים פרעיס. ונמשך גם אל הפעל המכוון של מוכיח מוסר של המכוון של הודעת ופרוע דנכים לתכלית הנלמה [נעמשוידעטן], לכן ג״כ אל הגם פה כאל יען הנא, ועתודתו הודעה ומוכיח לתכלית [אַל-וּלְמַ], ומוס כעמיי נקשור עם למ לְמַעַן, לומר להודיע לתכלית [לו נע-שַׁכוידעטן, אין דער שַׁכוידע], לומר מתמת [וועגען]. וכל הסמלות כמונן טעמיי הלא נכקל תכיר מתדרש שלין.
s. m. (abbrev. = מַעֲנָה, sicut מַעַל = מַעֲלֶה), definitio accurata; explicatio dilucida, expositio diligens (syn. נְגִיד), et, quia v. עָנָה I. habet etiam significationem arguendi et ad certum finem aliquid speciatim proponendi (beabsichtigen), propositum, consilium, finis, hinc *adverb.* לְמַעַן eum in finem, eo consilio, propter, seqq. suffixis pronom. aut nomm., vel vi *conjunctionis:* propterea ut, seq. verbo finito, interjecto aut ommisso אֲשֶׁר, vel etiam infinit. V. lexicon. LXX. semel: δικαιοσύνη.

לְמַעַן

Gn. 18, 19. למען אשר יצוה
Gn. 18, 19 למען הביא י׳ על־אברהם
Gn. 18, 24. למען חמשים הצדיקם
Gn. 27, 25. למען תברכך נפשי
Gn. 37, 22. למען הציל אתו מידם
Gn. 50, 20. למען עשה כיום הזה
Ex. 1, 11. למען ענתו בסבלתם
Ex. 4, 5. למען יאמינו
Ex. 8, 6. למען תדע כי־אין כי׳
Ex. 8, 18. למען תדע כי אני י׳
Ex. 10, 1. למען שתי אתתי
Ex. 11, 7. למען תדעון
Ex. 11, 9. למען רבות מופתי
Ex. 13, 9. למען תהיה תורת י׳
Ex. 16, 4. למען אנסנו
Ex. 16, 32. למען יראו את־הלחם
Ex. 20, 12. למען יארכון ימיך
Ex. 23, 12. למען ינוח שורך
Ex. 33, 13. למען אמצא־חן בעיניך
Lev. 17, 5. למען אשר יביאו
Lev. 20, 3. למען טמא את־מקדשי
Num. 15, 40. למען תזכרו
Num. 17, 5. למען אשר לא־יקרב
Dt. 2, 30 למען תתו בידך
Dt. 4, 1. למען תחיון
Dt. 5, 16. למען ׳ יאריכן ימיך
Dt. 5, 30. 8, 1. למען תחיון
Dt. 6, 2. למען תירא את־י׳
Dt. 8, 2. 16. למען ענתך
Dt. 8, 3. למען הודיעך
Dt. 8, 18. למען הקים את־בריתו
Dt. 20, 18. למען אשר לא־ילמדו
Dt. 27, 3. למען אשר תבא
Dt. 29, 8. למען תשטילו
Dt. 29, 18. למען ספות הרוה
Dt. 30, 6. למען חייך
Jos. 1, 8. למען תשמר לעשות
Jos. 3, 4. למען אשר תדעו
Jos. 4, 6. למען תהיה זאת
Jos. 4, 24. למען דעת כל־עמי
Jos. 4, 24. למען יראתם את־י׳
1 S. 17, 28. למען ראות המלחמה
2 Sam. 13, 5. למען אראה
1 Reg. 8, 40. למען יראוך
1 Rg. 8, 41. מארץ רחוקה למענשמך
1 Reg. 11, 12. למען דוד אביך
1 Reg. 11, 13. 34. למען דוד עבדי
1 Reg. 11, 32. למען ׳ עבדי דוד
1 Reg. 11, 39. למען זאת
1 Reg. 15, 4. כי למען דוד נתן י׳
2 Reg. 8, 19. למען דוד עבדו
2 Rg. 13, 23. למען בריתו את־אברהם
2 Chr. 6, 31. למען יריאוך ללכת
2 Chr. 6, 32. למען שמך הגדול
2 Chr. 6, 33. למען ידעו כל־עמי
2 Chr. 10, 15. למען הקים י׳
למען הבריות אשר כרת לדויד
2 Chr. 21, 7.
2 Chr. 25, 20. למען תתם ביד
Jes. 5, 19. למען נראה
Jes. 23, 16. למען תזכרי
Jes. 41, 20. למען יראו וידעו
Jes. 42, 21. למען צדקו
Jes. 43, 10. למען תדעו ותאמינו לי
Jes. 44, 9. למען יבשו
Jes. 45, 3. למען תדע כי אני י׳
Jes. 45, 4. למען עבדי יעקב
Jes. 48, 9. למען שמי אאריך
Jes. 55, 5. למען י׳ אלהיך
Jes. 62, 1. למען ציון לא אחשה

Jes. 63, 17. למען עבדיך
Jes. 65, 8. למען עבדי
Jes. 66, 11. למען תינקו
Jer. 4, 14. למען תושעי
Jer. 7, 10. למען עשות
Jer. 7, 18. 32, 29. למען הכעיסני
Jer. 7, 23. למען ייטב לכם
Jer. 11, 5. למען הקים את־השבועה
Jer. 14, 7. עשה למען שמך
Jer. 14, 21. אל־תנאץ למען שמך
Jer. 25, 7. למען הכעסוני
Jer. 27, 10. למען הרחיק אתכם
Jer. 27, 15. למען הדיחי אתכם
Jer. 36, 3. למען ישובו
Jer. 42, 6. למען אשר ייטב־לנו
Jer. 43, 3. למען תת אתנו
Jer. 44, 8. למען הכרית לכם
Jer. 44, 29. למען תדעו
Jer. 50, 34. למען הרגיע את־הארץ
Jer. 51, 39. למען יעלזו
Ez. 4, 17. למען יחסרו לחם ומים
Ez. 6, 6. למען יחרבו
Ez. 12, 16 למען יספרו
Ez. 12, 19. למען תשם ארצה
Ez. 14, 5. למען תפש את־בית־ישראל
Ez. 16, 54. למען תשאי כלמתך
Ez. 16, 63. למען תזכרי ובשת
Ez. 20, 9. 22. ואעש למען שמי
Ez. 20, 14. ואעשה למען שמי
Ez. 20, 26 למען אשמם
Ez. 20, 26. למען אשר ידעו
Ez. 21, 15. למען טבח טבח הוחדה
Ez. 21, 15. למען היה־לת ברק
Ez. 21. 20. למען ׳ למוג לב
Ez. 22, 6. 12. למען שפך־דם
Ez. 23, 21. למען שדי נעוריך
Ez. 24, 11. למען תחם וחרה
Ez. 31, 14. למען אשר לא־יגבהו
Ez. 36, 5. למען מגרשה לבז
Ez. 36, 30. למען אשר לא־תקחו
Ez. 46, 18. למען אשר לא־יפצו
Hos. 8, 4. למען יכרת
Joel 4, 6. למען הרחיקם
Am. 2, 7. למען חלל את־שם קדשי
Obad. 1, 9. למען יכרת־איש
Mich. 6, 5. למען דעת צדקות י׳
Mich. 6, 16. למען תתי אתך
Hab. 2, 2. למען ירוץ קורא בו
Zach. 13, 4. למען כחש
Ps. 5, 9. למען שוררי
Ps. 6, 5. הושיעני למען חסדך
Ps. 8, 3. למען צוריך
Ps. 9, 15. למען אספרה
Ps. 23, 3. למען שמו
Ps. 25, 7. למען טובך י׳
Ps. 25, 11. למען־שמך י׳
Ps. 30, 13. למען ׳ יזמרך כבוד
Ps. 44, 27. ופדנו למען חסדך
Ps. 48, 12. למען משפטיך
Ps. 51, 6. למען תצדק בדברך
Ps. 69, 19. למען איבי פדני
Ps. 78, 6. למען ידעו ׳ דור
Ps. 79, 9. למען שמך
Ps. 97, 8. למען משפטיך י׳
Ps. 106, 8. ויושיעם למען שמו
Ps. 108, 7. למען יחלצון ידידיך
Ps. 109, 21. עשה־אתי למען שמך
Ps. 119, 71. למען אלמד חקיך
Ps. 119, 80. למען לא אבוש
Ps. 119, 101. למען אשמר דברך
Ps. 122, 8. למען אחי ורעי
Ps. 130, 4. למען תורא
Ps. 143, 11. למען שמך י׳
Prv. 2, 20 למען תלך בדרך טובים
Prv. 15, 24. למען סור משאול מטה
Prv. 19, 20. למען תחכם באחריתך
Job. 19, 29. למען תדעון שדין
Job. 40, 8. תרשיעני למען תצדק

Digitized by Google

למען אדני Dan. 9, 17.
למען שכור הוא Neh. 6, 13.
למען־אירא Neh. 6, 13.
למען יחרפוני Neh. 6, 13.

וּלְמַעַן

ולמען ספר שמי Ex. 9, 16.
ולמען תאריך ימים Dt. 4, 40.
ולמען ייטב לך Dt. 5, 16.
ולמען נסחך להיטבך Dt. 8, 16.
ולמען הקים את־הדבר Dt. 9, 5.
ולמען תאריכו ימים Dt. 11, 9.
למעני ולמען דוד עבדי 2 Rg. 19, 34. 20, 6.
ולמען דוד עבדי Jes. 37, 35.
ולמען ירושלם לא אשקוט Jes. 62, 1.
ולמען היותכם לקללה Jer. 44, 8.
ולמען שמך תנחני Ps. 31, 4.

cum suff.: לְמַעֲנִי

למעני ולמען דוד עבדי 2 Rg. 19, 34. 20, 6.
למעני ולמען דוד עבדי Jes. 37, 35.
הוא מחה פשיעיך למעני Jes. 43, 25.
למעני למעני אעשה Jes. 48, 11.

cum suff.: לְמַעֲנְךָ

למענך אלהי כי־שמך Dan. 9, 19.

c. h int.: הַלְמַעַנְךָ

הלמענך תעזב ארץ Job. 18, 4.

cum suff.: לְמַעַנְכֶם

ויתעבר י״י בי למענכם Dt. 3, 26.
למענכם שלחתי בבלה Jes. 43, 14.
לא למענכם אני עשה Ez. 36, 22. 32.

יַעַן

ג״ו. מן עם נימוכן שקמכנו, וכנכח מהעתיק ע״פ יַעַר [משכח עָרָה], יַעַל [משכח עָלָה], יַעַל [מן עָלָה], וכן שמות רכים נמשקל סעתיד להסמכת הקדיכות ל״פ יָרִיב, יַלְקוּט, יִצְהָר, יַחַף, יֶלֶק, יָחוֹם, יָבֵד, יָקֵב, יַחְמוֹר, יְבוּל, יָזֵע, יָתֵם], ולהקל הקפוס סנקקים נמקומן. סמוכן כמו מען, ונלרך לעעמי״ כמו לְמָעַן.

n. m. (ad s. f. יַעַר, יַעַל, יַעֲלָה, a vv. עָרָה, עָלָה, forma imperfectiva, quae, ut nmm. cetera supra recensita repraesentant, statum diuturniorem s. habitum significat ac propterea ad nmm. propria confirmanda saepiuscule adhibetur, veluti יְהוּדָה, *ἐπαινετός*, יְשַׁעְיָה, *σωτὴρ*, יִשְׂרָאֵל, *θεομάχος*, יַעֲקֹב, *ὑποσκελιστής*), finis, consilium, sicut מַעַן, deinde adverb. et conj., propter, propterea quod, idcirco ut. LXX. *διά*, *ἀντί*, *διὰ ὅτι* et sim.

יען אשר עשית את־הדבר Gn. 22, 16.
יען כי־מאסתם את־י״י Nu. 11, 20.
יען לא־האמנתם בי Num. 20, 12.
יען וביען במשפטי Num. 26, 43.
יען אשר מלא אחרי י״י Dt. 1, 36.
יען אשר מלא אחרי י״י Jos. 14, 14.
יען אשר עברו חגרי החזה Jud. 2, 20.
יען אשר לא־הלכו 1 Sam. 30, 22.
יען אשר שאלת 1 Reg. 3, 11.
יען אשר חיה עם־לבבך 1 Rg. 8, 18.
יען אשר חיתה־זאת 1 Reg. 11, 11.
יען אשר עזבוני 1 Reg. 11, 33.
יען כי מרית פי י״י 1 Reg. 13, 21.
יען אשר הרמתיך 1 Rg. 14, 7. 16, 2.
יען מצא־בו דבר טוב 1 Rg. 14, 13.
יען אשר עשו 1 Reg. 14, 15.
יען אשר אמרו 1 Reg. 20, 28.
יען אשר לא־שמעת 1 Reg. 20, 36.
יען שלחת את־איש חרמי 1 Rg. 20, 42
יען התמכרך לעשות הרע 1 Rg. 21, 20
יען כי־נכנע מפני 1 Reg. 21, 29.
יען אשר־שלחת 2 Reg. 1, 16.
יען אשר־המיבת 2 Reg. 10, 30.
יען אשר עשה מנשה 2 Rg. 24, 11.
יען אשר עשו את־הרע 2 Rg. 21, 15.
יען רך־לבבך 2 Reg. 22, 19.
יען אשר היתה זאת 2 Chr. 1, 11.
יען אשר היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
יען רך־לבבך 2 Chr. 34, 27.
יען כי גברו בנות ציון Jes. 3, 16.
יען כי־יעץ עליך Jes. 7, 5.
יען כי מאס העם הזה Jes. 8, 6.
יען כי נגש העם הזה Jes. 29, 13.
יען מאסכם בדבר הזה Jes. 30, 12.
יען התרגזך אלי Jes. 37, 29.
יען משח י״י אתי Jes. 61, 1.
יען קראתי Jes. 65, 12. 66, 4.
יען דברכם את־הדבר Jer. 5, 14.
ועתה יען עשותכם Jer. 7, 13.
יען ׳ אשר עזבני Jer. 19, 4.
יען אמרכם את־הדבר Jer. 23, 38.
יען אשר לא־שמעתם Jer. 25, 8.
יען אשר עשו בבלה Jer. 29, 23.
יען אשר אתה שלחת Jer. 29, 25.
יען אשר נבא לכם Jer. 29, 31.
יען דברתי אליהם Jer. 35, 17.
יען אשר שמעתם Jer. 35, 18.
יען בטחך Jer. 48, 7.
יען המנכם מן־הגוים Ez. 5, 7.
יען כל־תועבתיך Ez. 5, 9.
יען את־מקדשי טמאת Ez. 5, 11.
יען אשר לא־יראת Ez. 12, 12.
יען דברכם שוא Ez. 13, 8.
יען וביען המעו Ez. 13, 10.
יען הכאות לב־צדיק Ez. 13, 22.
יען מעלו מעל Ez. 15, 8.
יען חשפך נחשתך Ez. 16, 36.
יען אשר לא־זכרתי Ez. 16, 43.
יען במשפטי מאסו Ez. 20, 16.
יען משפטי לא־עשו Ez. 20, 24.
יען אשר־הכרתי Ez. 21, 9.
יען הזכרכם עונכם Ez. 21, 29.
יען היות כלכם לסגים Ez. 22, 19.
יען שכחת אותי Ez. 23, 35.
יען טהרתיך Ez. 24, 13.
יען אמרך האח Ez. 25, 3.
יען מחאך יד Ez. 25, 6.
יען עשות אדום בנקם Ez. 25, 12.
יען עשות פלשתים Ez. 25, 15.
יען אשר־אמרה צר Ez. 26, 2.
יען גבה לבך Ez. 28, 2.
יען תתך את־לבבך Ez. 28, 6.
יען היותם משענת קנה Ez. 29, 6.
יען אמר יאר לי Ez. 29, 9.
יען אשר גבהת בקומה Ez. 31, 10.
יען היות־צאני Ez. 34, 8.
יען היות לך איבת עולם Ez. 35, 5.
יען אמרך את־שני הגוים Ez. 35, 10.
יען אמר האויב Ez. 36, 2.
יען ביען שמות Ez. 36, 3.
יען כלמת גוים נשאתם Ez. 36, 6.
יען אמרים לכם Ez. 36, 13.
יען אשר ישרתו אתם Ez. 44, 12.
יען אשר לא־זכר עשות Ps. 109, 16.
יען קראתי Prv. 1, 24.
יען עברו בריתי Hos. 8, 1.
יען מה נאם י״י צבאות Hag. 1, 9.
לכן יען בושסכם על־דל Am. 5, 11.

וּבְיַעַן

וביען במשפטי מאסו Lev. 26, 43.
וביען הטעו את־עמי Ez. 13, 10.

בְּיַעַן

יען ביען שמות Ez. 36, 3.

II. עָנָה

פעל נוזד, דומה לקל לקמן, לומר עיר וומילה [ויכנעו], וכמעט נמכוון

inf. constr.: לַעֲנוֹת
לבני האדם כעסוקם בו Eccl. 1, 13. 3, 10.

1 imperf.: אֶעֱנֶה
מרם אענה אני שגג Ps. 119, 67.

2 impf. c. s.: *תַּעֲנֵם
*ישובון כי תענם 2 Chr. 6, 26.

3 imperf.: *יַעֲנֶה
*ומחמומם לא יעמת Jes. 31, 4.

3 impf. pl.: *יַעֲנוּ
יען־כי אין רעה Zach. 10, 2.

Nif-al: נַעֲנָה

1 perf.: נַעֲנֵיתִי
נעניתי עד־מאד Ps. 119, 107.

part.: נַעֲנֶה
נגש והוא נענה Jes. 53, 7.

part. fem.: נַעֲנָה
ונפש נענה Jes. 58, 10.

inf. constr.: לֵעָנוֹת
מאנת לענת מפני Ex. 10, 3.

Pi-el: עִנָּה 3 *perf.*
ענה את־אשת רעהו Dt. 22, 24.
תחת אשר ענה Dt. 22, 29.
על־דבר אשר ענה 2 Sam. 13, 22.
ענה בדרך כחו Ps. 102, 24.
כי לא עמה מלבו Thr. 3, 33.
בת־אביו ענה־בך Ez. 22, 11.

2 perf.: עִנִּיתָ
וכל־משבריך עניתי Ps. 88, 8.

1 impf. c. s.: עִנִּיתָנִי
ואמונה עניתני Ps. 119, 75.

2 perf. c. s.: עִנִּיתָנוּ
שמחתנו כימות עניתנו Ps. 90, 15.

2 perf. c. s.: עִנִּיתָהּ
תחת אשר עניתה Dt. 21, 14.

1 perf.: עִנִּיתִי
עניתי בצום נפשי Ps. 35, 13.

1 perf. c. s.: וְעִנָּתַנִי
ויענתך לא אענך שד Nah. 1, 12.

3 perf. pl.: עִנּוּ
פילגשי ענו ותמת Jud. 20, 5.
ענו בכבל רגלוי Ps. 105, 18.
נשים בציון ענו Thr. 5, 11.
טמאת חגדה ענו־בך Ez. 22, 10.

3 perf. pl.: וְעִנּוּ
ועבדום וענו אתם Gn. 15, 13.
וענו אשור וענו־עבר Num. 24, 24.

2 perf. pl.: וְעִנִּיתֶם
וענית את־נפשתיכם Lev. 16, 31. 23, 27. 32.
וענית את־נפשתיכם Num. 29, 7.

1 perf. pl.: עִנִּינוּ
עניתי נפשנו Jes. 58, 3.

prt. m. c. s.: מְעַנֶּיךָ
בני מעניך Jes. 60, 14.
את־כל־מעניך Zeph. 3, 19.

inf. abs.: עַנֵּה
ענת תענה אתו Ex. 22, 22.

inf. constr.: עַנּוֹת
יום עמת אדם נפשו Jes. 58, 5.

inf. constr.: לְעַנֹּת
לענת נפש Num. 30, 14.

inf. c. suff.: עַנֹּתְךָ
למען ענתך Dt. 8, 2. 16.

inf. c. suff.: לְעַנֹּתְךָ *p.*
תאסר לעניתך Jud. 16, 6.

inf. c. suff.: עַנֹּתוֹ
למען ענתו בסבלתם Ex. 1, 11.
ביום ענתו את תמר 2 Sam. 13, 32.

inf. c. suff.: לְעַנֹּתוֹ
ואסרנהו לענותו Jud. 16, 5.
ותחל לענתו Jud. 16, 19.
לענתו כאשר בראשונה 2 Sam. 7, 10.

סוס נכנין סקל ומכנד, ונעמקי מענב כשכח כיכוון, כשבר קיקס קסס קון. *v. intr.*, sicut קָנַן, *can*-ere, de truci cantu clamoribusque variis belligerantium, de ululatibus lugubrique stridore thoum. *Pi.* de cantu ac musica, spec. de cantilenis amoebeis, creberrime in idiomate neohebraico. LXX. *ἐξάρχειν*; לַעֲנוֹת, *τοῦ ἀποκριθῆναι*.

3 perf.: וְעָנָה
ועמה אוים באלמנותיו Jes. 13, 22.

3 perf. pl.: וְעָנוּ
וענו עליך הידד Jer. 51, 14.

inf. constr.: עֲנוֹת
קול ענות גבורה Ex. 32, 18.
קול ענות חלושה Ex. 32, 18.

3 impf. fem.: וַתַּעַן
ותען להם מרים Ex. 15, 21.

3 impf. pl.: יַעֲנוּ
לזה יענו במחלות 1 Sam. 21, 12.
יענו־לו במחלות 1 Sam. 29, 5.

impt. pl.: עֲנוּ
עלי באר ענו־לה Num. 21, 8.
ענו לי׳ בתודה Ps. 147, 7.

Pi-el: עִנָּה

inf. constr.: עַנּוֹת
קול ענות אנכי שמע Ex. 32, 18.

inf. constr.: לְעַנּוֹת
על־מחלת לענות Ps. 88, 1.

impt. pl.: עַנּוּ־ *s. M.*
כרם חמר ענו־לה Jes. 27, 2.

III. עָנָה

פעל נוזד, ומוכנו כמו קָנַע, חָמַד, גָּמָא נמעמי, לומר שקוק וכלמעות מכיכס וגריעה ולדלול [נעדריקע, נעכי״נע, שכנעהאלטע ויין], ומוס כמו דלל ומכך המשלה על עמילס ויניעה ומריקה [ויך מיכטן], לומר סיום שקוק ולל ומך מעורך ועמל, וומיר עריניס יעכס סלכון ישפיל וילדלל שיר עריניס. הכמעל הפעולי, וכנין הככד וסכוסף יוגע ויקוק, ועכוי שקה כמו כריעה נמכוון וס, והסקפעל כדרכו. ודע שלפעמים הפעל כמו מכך ודלל יוגע נמוכנו, וכמעט כמו קָנָה לעיל, ופס שקפס נכל קלה סלע שמנע סקפס וסמוי.

v. intr., sicut קָנַע, חָמַד, גָּמָא, depressum, inflexum, inclinatum esse, labore molestiaque fessum corpus trahere, defatisci, lassitudine confectum esse, vi nativa Jes. 25, 5. *cantus tyrannorum ovantium deprimitur h. e. obmutescit. Ni.* oppressum, afflictum esse; submittere, humiliare semet ipsum. *Hi.* vexare, exagitare, spec. de violenta compressione mulieris et maceratione corporis per jejunia (kasteien). *Pu.* divexatum, onere dolorum molestiarumque oppressum esse. *Hitpa.* supplicem demissumque se gerere, moerentem, demissum afflictumque esse. Interdum hoc v., sicut קָטַן, הָלַל, *transitive* dicitur, ita ut ad verbi קָטַן similitudinem accedat. LXX. *ταπεινοῦν, περισπᾶν*; *Ni.* *ταλαιπωρεῖν*; *Pi.* *κακοῦν*; inf. *κακία*; *Pu.* part. *κάκωσις*; *Hitp.* *περισπᾶν, κακουχεῖν*.

1 perf.: עָנִיתִי
אני עניתי מאד Ps. 116, 10.

Digitized by Google

וַעֲנִוּ *impt. pl.:*
ועני אותם Jud. 19, 24.
פ׳ כתי וַאֲעַנֶּה *1 imperf.:*
ואענה את־זרע דוד 1 Reg. 11, 39.
אֲעַנֶּךָּ *1 impf. c. s.:*
ועתך לא אענך עוד Nah. 1, 12.
תְּעַנֶּה *2 imperf.:*
אם־תענה את־בנתי Gn. 31, 50.
אם־עה תעה אתו Ex. 22, 22.
תְּעַנֵּנִי *2 impf. c. s.:*
אל־אחי אל־תעניני 2 Sam. 13, 12.
תְּתַעֲנֵנוּ *2 impf. c. s.:*
תחשה ותענני Jes. 64, 11.
יְעַנֶּה *3 imperf.:*
ורב־צדקה לא יענה Job. 37, 23.
וַיְעַנֵּנִי *3 impf. c. s.:*
יתרו פתח ויענני Job. 30, 11.
וַיְעַנֶּךָּ *3 impf. c. s.:*
ויענך וירעבך Dt. 8, 3.
וַיְעַנֶּהָ *3 impf. c. s.:*
וישכב אתה ויענה Gn. 34, 2.
ויחזק ממנה ויענה 2 Sam. 13, 14.
יְעַנֶּנּוּ *3 impf. c. s.:*
ובן־עולה לא יענו Ps. 89, 23.
וַיְעַנֵּם *3 impf. c. s.:*
ויענם ויחנם בירושלים 2 Rg. 17, 20.
וַתְּעַנֶּה *3 impf. f. c. s.:*
ותען שרה ותכחש Gn. 16, 6.
תְּעַנּוּ *2 impf. pl.:*
תענו את־נפשתיכם Lev. 16, 29.
תְּעַנּוּן *2 impf. pl.:*
ויתום לא תענון Ex. 22, 21.
יְעַנּוּ *3 impf. pl.:*
וכאשר יענו אתו Ex. 1, 12.
ונחלתך יענו Ps. 94, 5.
וַיְעַנּוּנוּ *3 impf. pl. c. s.:*
המצרים ויענטו Dt. 26, 6.
Pu-al: עֻנֵּה
עֻנֵּיתִי *1 perf.:*
טוב־לי כי־עניתי Ps. 119, 71.
part. masc.: וּמְעֻנֶּה
מכה אלהים ומענה Jes. 53, 4.
inf. c. suff.: עֻנּוֹתָו
את כל־ענותו Ps. 132, 1.
3 impf. fem.: תְּעֻנֶּה
אשר לא־תענה Lev. 23, 29.
Hitpa-el: הִתְעַנֵּה *3 perf.*
בכל אשר־התענית אבי 1 Reg. 2, 26.
הִתְעַנִּיתָ *2 perf.:*
וכי התעניתי 1 Reg. 2, 26.
inf. constr.: לְהִתְעַנּוֹת
להתענות לפני אלהינו Esr. 8, 21.
inf. constr.: וּלְהִתְעַנּוֹת
ולהתענות לפני אלהיך Dan. 10, 12.
impt. fem.: וְהִתְעַנִּי *sg.*
והתעני תחת ידיה Gn. 16, 9.
3 impf. pl.: יִתְעַנּוּ
ומעונותיהם יתענו Ps. 107, 17.
עָנָא
נקרי כמו עכ נמכון פ׳ נעני, ונגור נקרנוס.
v. aram., in Targg. creberrimum, sicut עָנָה I., profari, accurate respondere. LXX. εἰπεῖν, ἀποκριθῆναι.
3 perf. fem.: עָנַת
עת מלכתא ואמרת Dan. 5, 10.
3 perf. pl.: עָנוּ
עו תינות ואמרין Dan. 2, 7.
עו כשדיא קדם־מלכא Dan. 2, 10.
עו ואמרין לנבוכדנצר Dan. 3, 9.
עני שדרך מישך ועבד נגו Dan. 3, 16.
עני ואמרין קדם מלכא Dan. 6, 14.
part. masc.: עָנֶה *sg.*
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 5. 8. 4, 16.
ענה ואמר לאריוך Dan. 2, 15.
ענה דניאל ואמר Dan. 2, 20.
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 26.
ענה דניאל קדם מלכא Dan. 2, 27.
ענה מלכא לדניאל Dan. 2, 47.
ענה נבוכדנצר ואמר Dan. 3, 14.
ענה ואמר למזא Dan. 3, 19.
ענה ואמר להדברוחי Dan. 3, 24
ענה ואמר הא־אנה Dan. 3, 25.
ענה ואמר שדרך Dan. 3, 26.
ענה נבוכדנצר ואמר Dan. 3, 28.
ענה בלטשאצר ואמר Dan. 4, 16.
ענה מלכא ואמר Dan. 4, 27. 5, 7. 13.
ענה דניאל ואמר Dan. 5, 17. 7, 2.
ענה מלכא ואמר Dan. 6, 13. 17. 21.
part. pl.: עָנִין
ענין ואמרין למלכא Dan. 3, 24.
עָנֶה
נקרי כמו עכ כמוכן ג׳ כעני, לומר סיום מלולם ועשל ומך [ליידען].
v. aram., cui עָנָה III. respondet, demissum afflictumque esse; prt. pl. עָנִין (= עֲנִיִּים), miseri. LXX. πένητες.
p. pass. pl.: עָנִין *p.*
ועיריתך במחן ענין עָנוּת
ס״כ ע״פ גָּלוּת, והסמך עֲנוּת נקנל קטוף נעבוד הגרוני, ומוכנו לשון ועמלות ומסובל סיגיעה ויקשוק [דמק ליידען], ומוה עכוף עכי. קולם לר״ף עכוף מסמוכן כ׳ של ספרש, עכין קיכס וכיכה, וכן המקרגם וע׳ וקכיס, ולף מתקוור.
n. f. (ad s. f. גָּלוּת, c. עֲנוּת, *chathefato* gutturali), miseria, iniquissima vitae conditio, Ψ. 22, 5. Alii, in his LXX. (δέησις), Vulg. Targ., lugubrem vociferationem s. supplicationem intelligunt.
constr.: עֲנוּת
ולא שקץ עזות עני Ps. 22, 25.
עָנְיִי
ס״ו, ולכקני עֲנִיָּה והכיכוי עֲנִיִּים והסמך עֲנִיֵּי, וכתעלם הקוסר קס״כ. המוכן הטעל והסמוכל כעוכך ויגיעה מלוכך ומעוכק לל ומך [נעגיינט, קוכגליקליך]. ומוה השלה למיוסר כיסורין ומלוכל, לעיס ככה רוק, לעיס עכו וכך [מילל, ושלעט], ולרוב נכ״ק עכי קמוכ עכו וכן לספן. ולקר לקוק המשקל דע שמשלוקו כיכוי פעולי.
adj. m. prt. pass. (f. עֲנִיָּה, pl. עֲנִיִּים, c. עֲנִיֵּי), demissus, depressus, projectus in miserias, fortuna miserrima ac luctuosissima destitutus, miser, infelix, sive corpore, sive animo, sive facultatibus; saepe, sicut עָנִי, humilis, mollis, lenis, quae adjectiva vicissim usurpantur. LXX. πτωχός, πένης (-εσθαι), πενιχρός, ἀσθενής, ταπεινός (-οῦν), πραΰς; ἀδικία, ἐπακούειν, πολύς.
ואם־איש עני הוא Dt. 24, 12.
לא־תעשק שכיר עני Dt. 24, 14.
עני הוא ואליו הוא נשא Dt. 24, 15.
עם עני תושיע 2 Sam. 22, 28.
ועל עני יחבלו Job. 24, 9.
יקטל־עני ואביון Job. 24, 14.
כי־אמלט עני משוע Job. 29, 12
יחלץ עני בעניו Job. 36, 15.
בגאות רשע ידלק עני Ps. 10, 2.
לחמוך עני Ps. 10, 9.
יחמוך עני Ps. 10, 9.
עצת־עני תבישו Ps. 14, 6.
עם־עני תושיע Ps. 18, 28.
ולא שקץ עזות עני Ps. 22, 25.
זה עני קרא ויי שמע Ps. 34, 7.
מציל עני מחזק ממנו Ps. 35, 10.
להפיל עני ואביון Ps. 37, 14.
ואני ׀ עני ואביון Ps. 40, 18.
ואני עני וכואב Ps. 69, 30.
ואני ׀ עני ואביון Ps. 70, 6.
עני ואביון יהללו שמך Ps. 74, 21.
עני ורש הצדיקו Ps. 82, 3.
כי־עני ואביון אני Ps. 86, 1.
עני אני וגוע Ps. 88, 16.
וירדם איש־עני Ps. 109, 16.
כי־עני ואביון אנכי Ps. 109, 22.
כי־יעשה יי דין עני Ps. 140, 13.
כלימי עני רעים Prv. 15, 15.
ואל־תדכא עני בשער Prv. 22, 22.
ודין עני ואביון Prv. 31, 9.
רגלי עני פעמי דלים Jes. 26, 6.
אל־עני ונכה־רוח Jes. 66, 2.
דן דין־עני ואביון Jer. 22, 16.
עני ואביון לא החזיקה Ez. 16, 49.
עני ואביון הוטה Ez. 18, 12.
כמו־לאכל עני במסתר Hab. 3, 14.
עם עני ודל Zeph. 3, 12.
עני ורכב על־חמור Zach. 9, 9.
וְעָנִי
כי־יחיד ועני אני Ps. 25, 16.
ועני ואביון מגזלו Ps. 35, 10.
ועני ואין־עזר לו Ps. 72, 12.
ועני ואביון חונו Ez. 22, 29.
גר ועני אל־תעשקו Zach. 7, 10.
הֶעָנִי
את־העני עמך Ex. 22, 24.
גזלת העני בבתיכם Jes. 3, 14.
לֶעָנִי
לעני ולגר Lev. 19, 10. 23, 22.
תכין בטובתך לעני Ps. 68, 11.
כפח פרשה לעני Prv. 31, 20.
מה־לעני יודע Eccl. 6, 8.
לֶעָנִי
תפלה לעני כי־יעטף Ps. 102, 1.
מֵעָנִי
מעני השיב ידו Ez. 18, 17.
עֲנִיִּים *pl.:*
וצעקת עניים ישמע Job. 34, 28.
ומשפט עניים יתן Job. 36, 6.
תקות עניים תאבד Ps. 9, 19. Q'ri.
משך עניים Ps. 12, 6.
לאכל עניים מארץ Prv. 30, 14.
ופני עניים תמחצו Jes. 3, 15.
לחבל עניים Jes. 32, 7. Q'ri.
וַעֲנִיִּים *pl.:*
ועניים מרודים Jes. 58, 7.
הֶעָנִיִּים *pl.:*
העניים והאביונים Jes. 41, 17.
עֲנִיֵּי *pl. constr.:*
חבאו עני־ארץ Job. 24, 4. Q'ri.
ישפט ׀ עניי־עם Ps. 72, 4.
ולגזל משפט עניי עמי Jes. 10, 2.
ובה יחסו עניי עמו Jes. 14, 32.
ולשבית עניי־ארץ Am. 8, 4. Q'ri.
לכן עניי הצאן Zach. 11, 7.
וידעו כן עניי הצאן Zach. 11, 11.
עֲנִיֶּיךָ *pl. c. suff.:*
חית ענייך אל־תשכח Ps. 74, 19.
וַעֲנִיֶּיךָ *pl. c. suff.:*
ועניך במשפט Ps. 72, 2.
לַעֲנִיֶּיהָ *pl. c. suff.:*
לאחיך לעניך Dt. 15, 11.
וַעֲנִיֶּיךָ *pl. c. suff.:*
ועניו ירחם Jes. 49, 13.
עָנְיִי
ס״ו, ונסמסק קְנִי, וקוף המופסע מן ענכ, לומר לללול ושפלות עוכב ועשלות סוכל ויגיעה [שְׁמוּעָה, מיכוּאֵל, עלעכד], לכן נכי עכי כמו עכ״ס, ולפעמים כמו מקוק, ד״ם נדכור לקס עכי, לומר לקס כמס ומדולדל.
n. m. (in p. קְנִי), concretivi עָנְיִי abstractivum, paupertas, infortunium, afflicta, perdita, abjecta fortuna; לֶחֶם עָנְיִי; עֲנִיִּים = פַּנֵי עָנְיִי panis sordidus, durus, mucidus. LXX. ταπείνωσις, πτωχεία, κάκωσις, πενία, ὀδύνη, θλῖψις; פַּת־עָנְיִי, ἀσθενής.
עָנְיִי
ראיתי את־עני עמי Ex. 3, 7.
את־עני ישראל 2 Reg. 14, 26.
ותרא את־עני אבתינו Neh. 9, 9.
אסירי עני וברזל Ps. 107, 10.
אני הגבר ראה עני Thr. 3, 1.
עָנִי *p.*
מצות לחם עני Dt. 16, 3.
יאחזוני ימי־עני Job. 30, 16.
קדרני ימי־עני Job. 30, 27.
ילכדון בחבלי־עני Job. 36, 8.
עיני דאבה מני־עני Ps. 88, 10.
דין כל־בני־עני Prv. 31, 5.
בחרתיך בכור עני Jes. 48, 10.
בְּעָנְיִי
תראה ׀ בעני אמתך 1 Sam. 1, 11.
מֵעָנְיִי
אעלה אתכם מעני מצרים Ex. 3, 17.
מֵעֹנִי, מֵעָנְיִי *p.*
כי על־זה בחרת מעני Job. 36, 21.
וישגב אביון מעוני Ps. 107, 41.
גלתה יהודה מעני Thr. 1, 3.
cum suff.: עָנְיִי
את־עניי ואת יגיעי כפי Gn. 31, 42.
חפרני אלהים בארץ עניי Gn. 41, 52.
שבע קלון וראה עניי Job. 10, 15.
ראה עניי משכאי Ps. 9, 14.
ראה עניי ועמלי Ps. 25, 18.
אשר ראית את־עניי Ps. 31, 8.
ראה־עניי וחלצני Ps. 119, 153.
ראה יי את־עניי Thr. 1, 9.
זכר־עניי ומרודי Thr. 3, 19.
בְּעָנְיִי *cum suff.:*
כי־ראה יי בעניי Gn. 29, 32.
בעניי הכינותי לבית 1 Chr. 22, 14.
זאת נחמתי בעניי Ps. 119, 50.
אז אבדתי בעניי Ps. 119, 92.
עָנְיֵנוּ *cum suff.:*
ויירא את־עינינו Dt. 26, 7.
תשכח עינינו ולחצנו Ps. 44, 25.
עָנְיֵךְ *cum suff.:* *p.*
שמע יי אל־עניך Gn. 16, 11.
בְּעָנְיָן *cum suff.:*
יחלץ עני בעניו Job. 36, 15.
עָנְיָהּ *cum suff.:*
ימי עניה ומרודיה Thr. 1, 7.
עָנְיִים *cum suff.:*
וכי ראה את־עניים Ex. 4, 31.
עָנְיֵיהֶם
ס״ו שכתעם, והכיכוי עֲנִיִּים והסמך עֲנִיֵּי. המוכן קים עשל וכוקס נקמס ומדוכק בן־עכי ומעוכה [ליידעכדער], נהשקל על נכה רוק וקכין וסוכל תס ויקסיל נכנע ונעכע וכפוף [דולדער, פרקמעער, דעמיטיגער], ושנוות השקלות השלה נכל מלה של דלות. נתכנוס בְּנִין משלהו. עי׳ דכיו תקת דכה.
adj. m. substantive usit. (pl.

Digitized by Google

n. m. (c. עֲנַן), nubes, qua sol coelumque obtegitur, sicut arab. عَنَّا, عَنَّاءَ, عَنَاءَ, عَنَاءَةٌ, عَنَاءٌ a vv. עָנִי, עָנַן, עָנָה, עָנָן, vi obvelandi et adoperiendi. **Hinc** v. denom. עָנַן, nubes congregare, *νεφέεσσι περιστέφειν*. LXX. *νεφέλη, νέφος, γνόφος, ἀτμίς, σκότος*; verb. *συννεφεῖν*.

Gn. 9, 14. והיה בעני ענן
Ex. 13, 21. בעמוד ענן לנחתם
Num. 12, 5. וירד י״י בעמוד ענן
Num. 14, 14. ובעמד ענן אתה הלך
Dt. 4, 11. חשך ענן וערפל
Dt. 31, 15. באהל בעמוד ענן
2 Chr. 5, 13. מלא ענן בית י״י
Neh. 9, 12. ובעמוד ענן הנחיתם
Job. 7, 9. כלה ענן וילך
Job. 26, 8. ולא־נבקע ענן תחתם
Job. 38, 9. בשומי ענן לבשו
Ps. 97, 2. ענן וערפל סביביו
Ps. 99, 7. בעמוד ענן ידבר
Ps. 105, 39. פרש ענן למסך
Jes. 4, 5. ענן ׀ יומם ועשן
Ez. 1, 4. ענן ׀ גדול ואש
Ez. 30, 3. יום לי״י יום ענן
Ez. 30, 18. היא ענן יכסנה
Ez. 34, 12. ביום ענן וערפל
Joel 2, 2. יום ענן וערפל
Zeph. 1, 15. יום ענן וערפל

וְעָנָן

Ex. 14, 24. בעמוד אש וענן
Ez. 19, 16. וענן כבד על־ההר
Nah. 1, 3. וענן אבק רגליו

הֶעָנָן

Ex. 13, 22. לא־ימיש עמוד הענן
Ex. 14, 19. ויסע עמוד הענן
Ex. 14, 20. ויהי הענן והחשך
Ex. 19, 9. בא אליך בעב הענן
Ex. 24, 15. ויכס הענן את־ההר
Ex. 24, 16. ויכסהו הענן
Ex. 24, 16. מתוך הענן
Ex. 24, 18. ויבא משה בתוך הענן
Ex. 33, 9. ירד עמוד הענן
Ex. 33, 10. את־עמוד הענן עמד
Ex. 40, 34. ויכס הענן את־אהל
Ex. 40, 35. כי־שכן עליו הענן
Ex. 40, 36. ובהעלות הענן
Ex. 40, 37. ואם־לא יעלה הענן
Num. 9, 15. כסה הענן את־המשכן
Num. 9, 16. הענן יכסנו
Num. 9, 17. ולפי העלות הענן
Num. 9, 17. אשר ישכן־שם הענן
Nu. 9, 18. כל־ימי אשר ישכן הענן
Num. 9, 19. ובהאריך הענן
Nu. 9, 20. 21. ויש אשר יהיה הענן
Num. 9, 21 (bis). ונעלה הענן
Num. 9, 22. בהאריך הענן
Num. 10, 11. נעלה הענן
Num. 10, 12. וישכן הענן
Num. 17, 7. וחנה כסחר הענן
Dt. 5, 19. הענן והערפל
Dt. 31, 15. ויעמד עמוד הענן
1 Reg. 8, 11. לשרת מפני הענן
2 Chr. 5, 14. לשרת מפני הענן
Neh. 9, 19. את־עמוד הענן לא־סר
Ez. 10, 4. וימלא הבית את־הענן

וְהֶעָנָן

Num. 12, 10. וחענן סר
1 Rg. 8, 10. וחענן מלא את־בית י״י
Ez. 10, 3. וחענן מלא את־החצר

בֶּעָנָן

Gn. 9, 13. קשתי נתתי בענן
Gn. 9, 14. הקשת בענן
Gn. 9, 16. והיתה הקשת בענן
Ex. 16, 10. כבוד י״י נראה בענן
Ex. 34, 5. וירד י״י בענן
Lev. 16, 2. כי בענן אראה

וַעֲנָנִין

Eccl. 4, 8. וענין רע חוא

הָעֲנָנִים

Eccl. 3, 10. ראיתי את־העניז
Eccl. 8, 16. ולראות את־העניז

בְּעִנְיַן

Eccl. 5, 13. בעניז רע

cum suff.: עִנְיָנוֹ

Eccl. 2, 23. וכעס ענינו

עָנַן

v. ad עָנָה *p.* 850.

עָנַז

ad עָז *v. s.* עָז *p.* 812.

עָנַן

לומר עָנַן, ומוכנו כמו גָּנַן [ולפ כמו בָּנַן], עעוי וכסוי ועטוף [דעקקען, סילללען], ומוסף עָנָן כמו אָד מן אֵד לעיל, וכן נשפתי מעכ שם של ענן מעכין כסוי ועטוף [*nub*-es, *nub*-ere]. ומוסף בניז סככך הנקף המכוסע כּוֹנֵן והעתיל יְכוֹנֵן והכיכוני מְכוֹנֵן ופ״ע מְכוֹנָה תמוך מְכוֹנָה, עשיה כלשיעס והעלמס וכמיוס והעשכה, לכן קסימס, וכן לעיס ולהעיס מעכין נפיכס, ווס סוד המוכן. ממוך מעכ והשוי לפכ כלוס מעכיס נמוך מספר. נתרגוס עָנַן כמו עוֹנֵן נעכני, ונמר מעוכן שם עוֹנֵן, עָנַן, תמוכות מוכות מעכ ממך.

h. e. עָנַן *v. trans.*, sicut גָּנַן (non גָּנַן), tegere, velare, unde עָנָן, quemadmodum אָד a v. אָד (= עָדָה, עָטָה), *nub*-es a *nub*-endo (*νυφ* in n. *νύμφη*). *Po.* עוֹנֵן (impf. יְעוֹנֵן, prt. מְעוֹנֵן, f. semel מְעוֹנָנָה = מְכוֹנָנָה), aliquid clam, secrete, tecte, arcane facere, tectas h. e. magicas artes exercere, praestigiis uti (cf. לְהָטִים, a v. *λαθεῖν*, *lat*-ere), targ. עַנָּן, unde עוֹנֵן, עָנָן, praestigiator, minime *augur* h. e. nubium spectator, id quod ridicule aliquot hariolati sunt. *κληδονίζεσθαι, ὀρνιθοσκοπεῖν* (*augur* ab avibus et gerendo), *ἀποφθέγγεσθαι*; prt. *κληδονισμός*; apocopato *Mem*: *ὑποβλέπεσθαι*.

part.: עוֹנֵן *sine Mem.*

2 Reg. 21, 6. ועונן ונחש ועשה אוב
2 Chr. 33, 6. ועונן ונחש וכשף

part. pl.: עֲנָנִים

Jes. 2, 6. ועננים כפלשתים

part. pl. c. s.: עֲנָנֵיכֶם

Jer. 27, 9. ואל־ענניכם ואל־כשפיכם

part. fem.: עֲנָנָה

Jes. 57, 3. בני עננה

part.: מְעוֹנֵן

Dt. 18, 10. מעונן ומנחש ומכשף

part. pl.: מְעֻנְנִים

Dt. 18, 14. אל־מעננים ואל קוסמים

part. pl.: וּמְעֻנְנִים

Mich. 5, 11. ומעוננים לא יהיו־לך

2 *impf. pl.:* תְּעוֹנְנוּ *p.*

Lev. 19, 26. לא תנחשו ולא תעוננו

עָנָן

ע״ו וסמיך עָנַן, וסמוכן עעוי וכסוי מצמיס [וואלקע], וכן אָד מצמ כמו עָטָה לעון עעיפס וכסוי, וכן עמלך נעכני מן עמי לעון כסוי, וכן נשפתי מעכ, וכן נמלך נעכני עכלך להסמיך העכן, ומוס עָנַן מכנך נויר הסס לומר לסמיך עכניס.

est forma brevior, et neohebr. עֲנִינוּת, quocum nonnulli עֲנִיוּת *ps.* 22, 25. componunt. LXX. *ἀσυνδέτως· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης.*

וַעֲנָוָה־

Ps. 45, 4. וענוה־צדק

תַּעֲנִית

ע״כ, ומוכנו לוס ועכוי כפס לללול מכך וולוול מכנר [מַחֲרִימוּכן, קַסְטֵיקוּכן, פַּסְטֵעקן], ונכפס עכריכיך מרכוי תַּעֲנִיּוֹת, ונקרגוס תַּעֲנִי מצלמו.

n. f. (targ. תַּעֲנִי, neohebr. pl. תַּעֲנִיּוֹת, jejunia), depressio s. afflictio sui, maceratio corporis, jejunium. LXX. *ταπείνωσις.*

cum suff.: מַתַּעֲנִיתִי

Esr. 9, 5. קמתי מתעניתי

מַעֲנִית

ע״כ, ומפנר נלול כלקן ופקוק מקלמס ופלוק [פּוּרכּע], וכגול מצרס עכס כמכוון בָּנָה, עכין נלילס נלנכר, לן שעכיכו עמילס נככלל. סמס מס מקוס, לומר מקום מצלוק. נתרגוס עוֹנָא מצלמו, מצרס וס.

n. f., sulcus (syn. חֲלֶם, *lira*), a v. עָנָה = בָּנָה, vi *incidendi* s. *subigendi*, vel gener. laborandi, praefixo *Mem* loci, ubi terra aratur sulcusque imprimitur, targ. עוֹנָא, eadem de radice. LXX. *ἀνομία*, obliterato tropo.

cum suff.: לְמַעֲנִיתָם

Ps. 129, 3. האריכו למעניתם

מַעֲנָה

ע״כ כמו מַעֲנִית, לומר פלוק מלס, נלי מרכס מכוון.

n. f., sicut מַעֲנִית, sulcus, propr. pars terrae aratro depressa et subacta. LXX. *πετροβόλος.*

1 Sam. 14, 14. מעטה צמד שדה

עִנְיָן

ע״ו וסמיך עִנְיָן, וסוס לל״ך כנוע מן עכס כמוכן ג׳ [לומר עמילס ועריקס כלנר ומקמוק ולללוכן], ועכיכו עכלה שעמלים נס נעלים [נעשֶׂפּע], לכן עכוכה ועפך נכלל [ליכג, וֶעפּע]. לפן כלמס לפס כלמס מלס ענין נקסלת לפנר כמלך נתרגוס ונמלך ונכפס עכריכיך סכס רפס כלפס שמכיו מוכיו גויר ק׳ של מצרס, כיוי וסמיכת לנר הולעתו והולפתו [לייטוכג, נע-], ומוס נכלל כל פנר יולע נו סלנר נעיב ויוכר נתמלוכו ונתכוכתו, לכן כמו קומר ועקר ושרש לנר, ופ״כ קפן נכללי, לן סוים מס וכלומס.

n. m. (c. עִנְיַן), secundum nonnullos: labor, contentio, studium, deinde gener. sicut *πρᾶγμα*, *res*. At si nominis עִנְיָן usum in l. *Qohelet* cum *targumico*, *gemarico* et *neohebraico* comparamus, apparet, originem ejus non in v. עָנָה III. (= בָּנָה), sed in v. עָנָה I. (= בָּנָה) quaerendam esse, ita ut sit *interpretamentum*, *significatio*, complexus notarum, quibus quidpiam bene innotescit s. cognoscitur, materia, natura, ratio rei, et deinde in universum res ipsa, *ens aliquod*, quatenus suo discrimine a ceteris consideratur. LXX. *περισπασμός, πειρασμός.*

Eccl. 1, 13. חוא ׀ ענין רע
Eccl. 2, 26. ולחוטא נתן ענין
Eccl. 5, 2. בא החלום ברב ענין

עָנִי

Num. 12, 3. K'tib. והאיש משה עני

Q're: עָנָו

Num. 12, 3. והאיש משה עניו

pl.: עֲנִיִּים

Ps. 9, 13. לא שכח צעקת עניים
Ps. 10, 12. אל־תשכח עניים
Ps. 10, 16. תאות ענוים שמעת י״י
Ps. 22, 27. יאכלו ענוים ׀ וישבעו
Ps. 25, 9. ידרך ענוים במשפט
Ps. 25, 9. וילמד ענוים דרכו
Ps. 34, 3. ישמעו ענוים וישמחו
Ps. 69, 33. ראו ענוים ישמחו
Ps. 147, 6. מעדד ענוים י״י
Ps. 149, 4. יפאר ענוים בישועה
Prv. 14, 21. ומחונן עניים אשריו
Prv. 16, 19. טוב שפל־רוח את־עניים
Jes. 29, 19. ויספו ענוים בי״י
Jes. 61, 1. לבשר ענוים שלחני
Am. 2, 7. ודרך ענוים יטו

pl.: וַעֲנִיִּים

Ps. 37, 11. ועניים יירשו־ארץ

pl.: וְלַעֲנִיִּים

Prv. 3, 34. ולעניים יתן־חן

pl. constr.: עֲנִיֵּי

Ps. 76, 10. להושיע כל־עניי ארץ
Zeph. 2, 3. כל־עניי הארץ

pl. constr.: לְעַנְיֵי

Jes. 11, 4. במישור לעניי־ארץ

עֲנָוָה

ע״כ ין עָנָו, שכתעלס נ״כ ונסיס למופעס. ומוס נככוי עֲנָוָתְךָ נתליס, לפר תמוכו נס״כ נכקוס סוף. ספתרון כמיכת רוס וסככעס [דעמוס], וסמלולות כמו לפל עכו. מעכוס כוונת נגמלת עֲנָוָה זְאֲבִית, ונקרגוס מצס נקכי וס סקוקרי עֲנָוָתָן, ומוס לפ״כ סמוכעת עֲנָוָתְךָ.

n. f. (a *m.* עָנָו, item substantive et abstractive quidem usitatum), depressio animi, humilitas, mansuetudo. De humilitate simulata gemarice dicitur עֲנָוָה זְאֲבִית, h. e. *lupina*; targum. inde adj. secundarium עֲנָוָתָן (= עָנָו), ex quo factum est n. abstr. עֲנָוָתָנוּת. LXX. *ταπεινοῦν, σοφία, ἀποκρίνεσθαι.*

Prv. 15, 33. 18, 12. ולפני כבוד ענוה
Prv. 22, 4. עקב ענוה יראת י״י
Zeph. 2, 3. בקשו־צדק בקשו ענוה

cum suff.: וַעֲנָוָתְךָ

Ps. 18, 36. וענותך תרבני

cum suff.: וַעֲנָוָתְךָ

2 Sam. 22, 36. וענותך תרבני

עֲנָוָה

ע״כ, נדומס לל עכוס, וכמלך לך נסרכנס עֲנִידֵי־צֶדֶק, לכן סמוכס סקלרס, ולל תקפלך על מס שלך נקמר עכוס נסמיכות, סלוך מְשָׁבֵּי יִשְׂרָאֵל, בֵּירֵנִים עֵירוֹת, דְּבָרִים נֶחֱמָדִים, שְׁקוּצֵי מְשֻׁסָּם. נתפס עכריכיך נגוכס עֲנִידוֹת, ולל״ך ג״כ עֲנִיּוּת [תליס ג״כ כ״ס] נמכוון וס.

n. f. (unde solummodo עֲנִיד־צֶדֶק, quod dicitur pro עֲנִיּוּת־צֶדֶק elliptica dicendi ratione mansuetudo, plane ut עֲנָוָה, cujus

Digitized by Google

Num. 11, 25. וירד ר׳ בענן
Ps. 78, 14. ויהם בענן יומם
Thr. 3, 44. סכתה בענן לך
Ez. 1, 28. וקשת אשר יהיה בענן
Ez. 32, 7. וכסתי בענן אכסנך

וְכָעָנָן

Dt. 1, 33. וכענן יומם

כָּעָנָן

Ez. 38, 9. 16. תהי לכסות הארץ

וְכֶעָנָן

Jes. 44, 22. כעב חטאתיך

עֲנַן

constr.:
Ex. 40, 38. וענן ר׳ על־המשכן
Lev. 16, 13. כי בענן אראה
Job. 37, 11. יטרח ענן אורו
Ez. 8, 11. וענן הקטרת עלה

עֲנַן

constr.:
Num. 10, 34. וענן ר׳ עליהם יומם

כְּעַנַן

Hos. 6, 4. וכחסדם כענן־בקר
Hos. 13, 3. יהיו כענן־בקר

cum suff.: עֲנָנְךָ
Num. 14, 14. ועננך עמד עליהם

עֲנָנוֹ

cum suff.:
Job. 26, 9. ופרש עליו ענני
Job. 37, 15. יפיץ אור ענניו

pl.: עֲנָנִים
Jer. 4, 13. כעניים יעלה

Pi-el: עִנֵּן *denom.*

inf. c. suff.: בְּעַנְנִי
Gn. 9, 14. והיה בעני ענן

עָנָן

מלת כמו נעני, והכנוי עֲנָנִין, ומוסג עֲנָנִים קמיעת ענניס, וכשפה ענניות מוס הפעולי עָנַן, ל״מ יום המעונן.

n. m. aram. (pl. עֲנָנִין), nubes, unde targ. עֲנַן, nubes intendere, neoh. עָנַן, obnubilatum esse. LXX. *νεφέλη.*

pl. constr.: עַנְנֵי
Dan. 7, 13 עם עניא כבר אנש

עֲנָנָה

ג׳ וקמני׳, ומוסגן קוצן עכניס [נע־ווילק], ולכוב יקס נקנה להסמן סקוצן.

n. f. collect., velum nubium, *nebulae*. LXX. *γνόφος.*

Job. 3, 4. יבקשהו עננה

עָנָף

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו כשפעל כמו נָף לעיל, המנודדות וכעכוע [שווינ־קען], ול״כ דומס לקוטב הפעל של נָדַף, נָדַב, ומהשקל על ענף כמו על סלסל. סולס יותר מסתבר לי שהיה ען עָנָף, כדומס של נָב לעיל, ומן נגנוג ודשיפה ומיזיק [שפרינ־גען], ומסוי נשפתי מעכע קניב לך גלוס הזכניס כסוף.

v. comp. inus., vacillare, agitare, a rad. *naf*, ex qua progerminaverunt vv. נָף, סָנַף (סְנִיפִיר), דָּנַף (זָנַב), spec., sicut סַלְסָל, de frondibus flatu venti agitatis. Nisi potius comparari oportet v. נָב, germinare, id quod veri est similius.

עָנָף

ג׳, ומסמך עָנָף, ולפעמים עָנָף, לכן נכתי עֲנָפִים, ומסוכן סכעפה וכלר שכל וסניף דלית ועוך [נוויינ].

n. m. (c. עֲנַף, nonnunquam עֲנָף ac proinde plur. c. s. עֲנָפִים), frons, a v. עָנַף, progerminare; cf. arab. *anf-un*, prima germina; *anif-un*, ager primum germinans. LXX. *βλαστός, παραφυάς, κλάδος, κλῆμα; σταφυλή* (עכב).

Ez. 17, 8. לעשות ענף ולשאת פרי
Ez. 17, 23. ונשא ענף ועשה פרי
Ez. 31, 3. יפה ענף

וַעֲנָף

Mal. 3, 19. לא־יעזב להם שרש וענף

constr.: וַעֲנַף
Lev. 23, 40. וענף עץ־עבת

cum suff.: עֲנָפָיו
Ez. 36, 8. ענפכם תתנו

cum suff.: וַעֲנָפֶיהָ
Ps. 80, 11. וענפיה ארזי־אל

עָנָף

ת׳ו, וכמלת יף נכקני עָנָפָה, ומסוכן היות נעל ענפים וסרעפים [נעלווייגע, לווייגפלנ], ונקרנוס סקוקיי עָנוּף נמוכן וס.

adj. m. (f. עֲנָפָה), frondens, frondescens, frondiferus, targ. עָנוּף. LXX. *βλαστός.*

adj. fem.: נַעֲנָפָה *sg.*
Ez. 19, 10. פריה וענפה

עָנָף

ג׳ו נקרמי, וסידועס עֲנָפָא, ומוכנו כמו עָנָף נעכני, ועול נקרמי עוֹף עשכס נָף מסלמו.

n. m. aram. (def. עֲנָפָא), sicut עָנָף, frons, quae etiam עוֹף a v. simpl. נָף appellatur. LXX. *κλάδος.*

pl. c. suff.: עֲנָפוֹדִי
Dan. 4, 11. וקצצו ענפותי

pl. c. suff.: וּבַעֲנָפוֹדִי
Dan. 4, 9. ובענפותי ידרון צפרי
Dan. 4, 18. ובענפותי ישכנן צפרי

עָנָק

פעל נוזד, ול״ע כ״ק נגור, ומוכנו כ״ל סכלת והכעת רקס או נוקר, נעית והוצעת הנוקר [ניקקען, כ״יגען], ונקוע הפעל עָנַק, וכזכר כמכוון ג״כ כשפס רומית ויוכית וגרמכית וכדומס nic-to; gr. *νεύ-ειν*; nikk-en, [neig-en; schw. *nig*-a, וכגור, מוס סמס נָגַף, נָנַף, והפעל נויר הסמ נָגַף, חֶנֶּיְנִיק כשקר תקוס.

v. comp. intr. inus., nic-tare, nutare, nuere, *νεύειν, νυστάζειν, νευστάζειν*, cum praepos. *gha*, cujus vis, collatis omnibus vv., quae inchoat. elucet.

עֲנָק

ג״ו, וסכנוי עֲנָקִים, ומסוכן כשמנוקו כעל עוכק, לוכר כעל נוקר ועוקף, כשהשקל על כעל כף וגכוכה, כשקר כשכר כעל וכוע, וכעכני מזכר שלנו עֲנַק [עֲנָק], כמוכנו נוקר או שקוני נוקר [השלו, כשקקען], וכן עיוף שגור כשרגוס נמר גרון, וכן עיכק, וכנר הזווס מלת עכק כעכני כעל הסרוך. ותקוס מוס, שהסס עֲנָק נלתי רקני, וכגור מסס עֲנָק שכשכד כעכני, ואולי סיכס תמוכנו רקני עֲנָק כדרך הכגוריס. ודע קוכ נעיס שמלת נוקר או שקוני נוקר כשפני מעכע נ״כ מזכר שהוסס כשמוכס ומכוון לשלנו, ל״מ [Nakk-en, Ge-nikk, angels. *hnäcca, necca*, engl. *neck*, ung. *nyak*, ital. *nuca*, franz. *nuque*, [däu. *nakke*, הכל משמעות של הוצעס וכעיס.

n. m. (pl. עֲנָקִים), is cujus cervix est valida, teres, torosa, ampla, rigida, hinc, sicut בַּצַּל זְרֹעַ, validus, robustus, fortis, pro עֲנָק, a n. primitivo עָנַק, quod in lingua hebraica intercidit, arab. عَنَقٌ, aram. עוּנָק, h. e. *αὐχήν, τράχηλος*, quae nmm. dudum contulit *Jehiëli*. *Cervicem* in linguis indogermanicis indidem nomen accepisse supra demonstratum est. LXX. *γίγαντες.*

Num. 13, 33. בני ענק מן־הנפלים
Dt. 9, 2. לפני בני ענק

הָעֲנָק

Nu. 13, 22. ששי ותלמי ילידי הענק
Num. 13, 28. ילדי הענק ראינו שם
Jos. 15, 13. אבי הענק היא חברון
Jos. 15, 14. את־שלושה בני הענק
Jos. 15, 14. ילידי הענק
Jud. 1, 20. את־שלשה בני הענק

forma alia הָעֲנוֹק
Jos. 21, 11. אבי הענק היא חברון

pl.: עֲנָקִים
Dt. 1, 28. וגם־בני ענקים ראינו שם
Dt. 9, 2. עם־גדול ורם בני ענקים
Jos. 11, 22. לא־נותר ענקים בארץ
Jos. 14, 12. כי־ענקים שם

pl.: הָעֲנָקִים
Jos. 11, 21. ויכרת את־הענקים

pl.: בָּעֲנָקִים
Jos. 14, 15. האדם הגדול בענקים

pl.: בָּעֲנָקִים
Dt. 2, 10. 21. ורם כענקים
Dt. 2, 11. אף־הם כענקים

עָנָק

ג׳ו, וסמוך עֲנַק, וסכנוי עֲנָקִים, עֲנָקוֹת. סקקיון קלס וכקס על הנוקר [השלו־שמוקק, -נעשמיילע], ונקרנוס עֲנַק עשלמו.

n. m. (c. עֲנַק, pl. עֲנָקִים, עֲנָקוֹת), ornamentum cervicis (syn. צַוָּארוֹן), targ. עֲנָק. LXX. *κλοιός; ἔν-θεμα.* Aquila: *περιτραχήλιον, πλόκαμον*; Symm.: *ὁρμίσκος.*

constr.: עֲנָק *al.* עָנָק
Cant. 4, 9. באחד ענק מצורניך

pl.: עֲנָקִים
Prv. 1, 9. וענקים לגרגרתיך

2 pl.: הֲעֲנָקוֹת
Jud. 8, 26. ולבד מן־הענקות

עָנָק

פעל נויר הסמ, ומוכנו כתיכס על לקוני נוקר [לויף לען כשקקען נעלענע ויין], ונעכני עֲנַק כתיכת קלי וכתס על נוקר. סכוסף הֶעֱנִיק יונק ויווק, לומר עשיכס וכתיכס על לקוני נוקר [נעלשקען], או על הענוק, וקל להכין.

v. denom., cervici impositum, injunctum esse. *Hi.* cervicem h. e. colli partem aversam onerare (arab. عَنَقَ *Conj. IV.*, spec. torque aliisve ornamentis). LXX. *κρατεῖν τινα*; *Hi. ἐφόδιον ἐφοδιάζειν.* Symm. Ps. *ὠμφιάσαντο.* Hieron., Aquila, ut videtur, praeeunte: *nutriti sunt* ad superbiam.

3 perf. f. c. s.: עֲנָקַתְנִי
Ps. 73, 6. לכן ענקתמו גאוה

Hif-il: הֶעֱנִיק
inf. abs.: הַעֲנֵיק
Dt. 15, 14. הענק תעניק לו

2 imperf.: תַּעֲנִיק
Dt. 15, 14. הענק תעניק לו

עָנַשׁ

פעל נוזד, ולומס לו נשכס ומכוון קָנַס נקרמי, ומוכנו כמי לקכר לקרמי לעיל, כמו לקב נמכוון כוזד, לומר הכוקס וקניסס [שערקענ], וכן פרשתי נָשׁ לעיל, וכלקר נכתבי קדש לך מקניסת ממון ולא מקניסת כפשוס, קולס עוד מקום לסקנדר. סכפעל הפעולי.

v. comp. trans., punire, spec. mulctare, mulctam (Geldbusse) imponere. *Ni.* multari, mulctam solvere. Cognata sunt vv. אָנַשׁ, קָנַס, נָשׁ. LXX. *ζημιοῦν, φόρον ἐπιβάλλειν*; inf. *ἐπιζήμιον*; prt. pass. *συκοφάντης*; *Ni. ζημίαν τίειν.*

3 perf. pl.: וַיַּעֲנְשׁוּ
Dt. 22, 19. ועכשו אתו מאה כסף

part. p. pl.: עֲנוּשִׁים
Am. 2, 8. ויין ענושים ישתו

inf. abs.: עָנוֹשׁ
Ex. 21, 22. ענוש יענש

inf. constr.: עֲנוֹשׁ
Prv. 17, 26. ענוש לצדיק לא־טוב

inf. constr.: בַּעֲנָשׁ־ *s. M.*
Prv. 21, 11. בעכשלץ יחכם־פתי

3 imperf.: וַיַּעֲנֹשׁ
2 Chr. 36, 3. ויענש את־הארץ

Nif-al: נֶעֱנָשׁ
3 perf. pl.: נֶעֱנָשׁוּ *p.*
Prv. 27, 12. פתאים עברו ונענשו

3 perf. pl.: וְנֶעֱנָשׁוּ *p.*
Prv. 22, 3. ופתיים עברו ונענשו

3 imperf.: יֵעָנֵשׁ
Ex. 21, 22. יענש כאשר ישית עָנֶשׁ

עָנֶשׁ

ג׳ו, ומוכנו קכס ממון [נעלזשטפע], לו נגיע דכר מקנס.

n. m., mulcta, pecunia imperata (Contribution). LXX. *ζημία*; נָשָׂא עָנֶשׁ, *ζημιοῦν.*

2 Reg. 23, 33. ויתן־ענש על־הארץ
Prv. 19, 19. גדל־חמה נשא ענש

עָנֵשׁ

נקרמי כמו עָנֵשׁ נעכני, כלי מסכנ מסכון.

v. aram., a hebraico עָנֵשׁ non diversum. LXX. *ζημία.*

לָעֲנָשׁ

Esr. 7, 26. לענש נכסין ולאסורין

עָסַס

פעל ל״ע כ״ק נגור עָסַס, ופ״ק נעכר עַסּוֹתָם, ופתכוכו לדעת הכד״ק מקיעס ודכיסס וכתיסס [טרעטען, פוים־דרוקקען], וס״כ כמו דָּשָׁה לקמן, כמוכן מקיעס, וכמו עָסָא נקרמי, לקר כנרך נכנין מכנד עַסֵּי, עָסָה נשפס עכריכית, לקר מעכו עִסָּה, ומתמנות לפ״ו עָס נדומס לל אָץ לעיל, וכן לָחַץ לו נָחַץ, מכל לגון מקיעס ודקוקס. ומוס מהזקל על מהרמס כלקר מקת כפוס רגל, לומר עשות נס נרשעים מעזים ועסקים רכים.

v. trans. ἅ. λ. (unde nomen *musti*), ex sententia *Qimchii*, calcare, calcando exprimere, sicut עָשָׂה (Ez. 23, 3. 8. 21.), עָסָא (neohebr. עִסָּה, עָסָה, unde עִסָּה, massa farinacea), a rad. *ghas*, quam originem habent etiam vv. אָץ, לָחַץ, נָחַץ, in quibus item vis premendi ad *urgendum* et *opprimendum* transfertur. LXX. *καταπατεῖν.*

2 perf. pl.: וַעֲסוֹתֶם
Mal. 3, 21. ועסותם רשעים

Digitized by Google

עָסִיס

ז׳, וסמיך עָסִיס, וספקר מין ספרי היוסף ע״י עסוי, לו מישקה היוסף ע״י סקיסה וכקיסה [קויסגעפרעסטעער וצפט, מקסט], ובכדל ניכו וזין קיבש, שמוכו סנקנה ומנגרר מסכל, ולפו דוקף ע״י סקיסה ועסוי. וקצר לקקור סקמוכה סלוף מצלהו סָבִיב, שולם לדעת רל״ק שהניג הגם לשבש גם שם יקבן עסס השבש, ונעל יי׳יעוץ שלמה סניכו כן.

n. m. (ad s. f. סָבִיב, c. עֲסִיס), succus fructus cujuspiam calcando expressus sive potus, qui comprimendo elicitur, mustum (syn. תִּירוֹשׁ, quod generalius, quidquid succulenti quacunque ratione lucrifits. acquiritur, significat). *Qimchi* hoc nomen a v. עָסָה, sicut חָגָב a חָגָה, factum statuit, assentiente *Papenheimio*. LXX. *γλυκασμός, οἶνος νέος, μέθη.*

Joel 1, 5. עַל־עָסִיס כִּי נִכְרַת
Joel 4, 18. יִטְּפוּ הֶהָרִים עָסִיס
Am. 9, 13. וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכֶעָסִיס
Jes. 49, 26. וְכֶעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן
constr.: מֵעָסִיס
Cant. 8, 2. מֵעֲסִיס רִמֹּנִי

עָעַר

ad, עָעָר, *v. s. r.* עָוַר *p.* 809.

עָפָה

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו נכנוז ופכיקם ודציקם [נכליפן], וכן עָפָא כלרמי, עפא נעכרי, ותמנות השבש עָפֶה, ודומם לו אֵב לעיל דף ס׳, ושם הקקל והשוו׳. שולם לדעת רש״ם נסשבו יכיעות שלמה ק״ג דף כ״ד תמנות של עפה כמו התמנות של ענף, ושם הכון מתמנעת, וכן לדעתו מכע מן מפה נכע מן נת וכב מן וב וכדומה, שולם קקור וה לק מסקנכי.

v. intr. inus., sicut אָב q. v., *florere*, aram. עָפָא, arab. עפי, frondescere, luxuriare. *Papenheimius* עָפָה pro עָנָף (quemadmodum חָשָׁה = חָנַט, בָּת = בָּנָה, זֵב = זָנַב) dictum arbitratur; id quod collatione linguarum non comprobatur.

עָפִי

ז״ו, וסכיכוי עָפָאִים [ע״פ צָבָאִים, טָלָאִים], וסמוכן עלה וסכמן וסכיפף [לויב, כוויינ], ונקכף כן ע״ב דציקות וכנכוכם מקילן.

n. m. (pl. עָפָאִים, ad s. f. צָבְאִים, טָלָאִים), folia s. frons arboris, a progerminando. LXX. *πέτραι* (= כַּיפָאִים)

pl.: עָפָאִים
Ps. 104, 12. מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ־קוֹל

עָפִי

ז״ו נקכמי, וכילועם עָפָיָא, ונצפה סוכיק כוּפָא, טוּפָיָא, וסמוכן כמו נעכרי.

n. m. aram. (def. עָפָיָא), frons, syr. עוּפָא, עוּפָיָא. LXX. *φύλλα.*

cum suff.: עָפְיָהּ
Dan. 4, 9. עֲפִיהּ שַׁפִּיר וְאִבְּרְהּ שַׂגִּיא
Dan. 4, 11. אִתְרוֹ עֲפִיהּ וּבִדְרוֹ
cum suff.: וְעָפְיֵהּ
Dan. 4, 18. וַעֲפִיהּ שַׁפִּיר וְאִבְּרְהּ שַׂגִּיא

עָפֹה

v. עוֹף *s. r.* עֲיָפָה *p.* 802.

עָפַל

פעל נוזד ול״ע, ומוכנו סתכשוף רומה והתנוסת [ויך עהתענכן], עפ-עָפֵל-], וכן צָפַל נלצון יצמעפל, כהצפלה על נכיקס וסנכשס [שוועלנען]. שולם נתקכנו סוד הצרש, הלוף נרפס הסתקן והקושע נכיקס רומה והנגשס [פיפעפל-שוועלנען], והוף הלוך המכוון של ניכלה וגלגול [וועלנען], כתצר כשפס גרמנית, ול״כ אֲבֵל לעיל מצלהו. ומוס סכנב״פ עָפַל, היות מתנשס וסתיהכות [קויס-נעכלשוען וועכרעכן], לכן כמו היות גשס ווד ויסיר וגם רוף נכללו. הכוסף הָעְפֵל, לנוכו עצות מעצה יסיכות וגשוס ושלוף לנו לעצות דנר [קויפגענלשוען הָעֹפֶל-דעלן], כי הצלוב של ויעפלו לעלות סוף ותילו ותעלו. וקצר שמרו רניס מהקמוכים שעניכו קוף ועוות הלוף הוא הצלה נעכין מהמכוון שלנכרו.

v. comp. intr. in conj. Qal inus., fluitare, sicut אָבַל (wellen, wallen), deinde turgescere, extumescere, extuberare (emporschwellen), arab. *ghafila*, trop. se efferre, tumefactum, tumidum, turgidum, inflatum esse. *Pu.* עֻפַּל, tumefieri, gloriari, superbire. LXX. *ἐὰν ὑποστείληται.* Aq. *ἰδοὺ νωχελευομένου.* *Hi.* הֶעְפִּיל, inflato animo agere, tumore super Deum elato, cum superbia ac protervitate (syn. הֵזִיד), seq. inf. c. ל (quemadmodum in הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת). LXX. *διαβησάμενοι.*

Hif-il: הֶעְפִּיל
3 *perf. pl.:* וַיַּעְפִּלוּ
Num. 14, 44. ויעפלו לעלות
Pu-al: עֻפַּל
3 *perf. fem.:* עֻפְּלָה
Hab. 2, 4. חמס עפלה לא־ישרה
עָפֶל

ז״ו, ומוכנו מקוס מתנשס רומה, לכן כמו גנעה, ויסודו מקוס הולך רומה רומס, כמו מעלה [מַהֲלָכָה, סיגעל], לכן ליכנו סגנעה מעצ, ונכיס לעריי׳ להסתכת מעלה מס סולך רומה כקלך סל כיון]. סרכוי עֲפָלִים [לא כתצר תצנו רכיס עֲפָלִים], עניכו נככוכיות לכל כית המוכפה, וכן עֵפֶל נעכרי, ונקרי תמוכו טָחוֹרִים, ווס נניקות ונניקות [שַׁכְנְוועל-לוגנען, ני״לען], וקל להכין עצרש.

n. m., locus turgidus ac tumidus, elatus ac celsus, *tum-ulus* (h. e. tumor terrae), clivus, collis, crebro in nmm. propr. LXX. 2 Reg. 5, 24. *σκοτεινόν* (אֹפֶל). Pl. עֳפָלִים (non עֲפָלִים), tumores, tubera ani, mariscae, arab. *ghafalon* (cf. *tumores Syrii* apud Martial. III, 43.). *Qeri* ubique repraesentat euphemismum: טְחֹרִים (h. e. extuberationes, tuberculi). LXX. *ἕδρα.*

Jes. 32, 14. עפל ובחן היה
Mich. 4, 8. עפל בת־ציון
הָעֹפֶל
2 Reg. 5, 24. ויבא אל־העפל
2 Chr. 27, 3. ובחומת העפל
Neh. 3, 27. ועד חומת העפל
בָּעֹפֶל
Neh. 3, 26. חיו ישבים בעפל
Neh. 11, 21. והנתינים ישבים בעפל
לָעֹפֶל
2 Chr. 33, 14. וסבב לעפל
pl.: עֲפָלִים
1 Sam. 5, 9. וישחרו להם עפלים

עֲפָלִים

pl.:
1 Sam. 5, 6. ויך אתם בעפלים
1 Sam. 5, 12. הכו בעפלים
pl.: וּבָעֲפָלִים *K'tib.*
Dt. 28, 27. בשחין מצרים ובעפלים
עַפְלֵי
pl. constr.:
1 Sam. 6, 4. תמשה עפלי זהב
עַפְלֵיכֶם
pl. c. suff.:
1 Sam. 6, 5. צלמי עפליכם

עַפְעַף

v. s. r. עוּף *p.* 802.

עָפַר

פעל נוזד, ומכוון סדום וסמוך ודלמלס [כלשהלין ויך], ודומה לו עָבַר נלצון יצמעפל, וכן כָּפַר לעיל וגם חָפַר, ותמנת שם סתקר וסאוי. שולם לקר דוקף סמוך נפרש כ״ף קוכוכות וגף ודלוס, לומר קוכר מתקלס [ווייסלין-כלשהלין]. ומוס לל״ק השם עָפָר מנגע לדמומי, כמו אֲדָמָה מן לדס, שולם הככון שמוף מענין מכור, כמו אָפֵר לעיל, ול״כ סתמנות מכם עָפָר מנגף, ונגר מס מן עָפָר לף כמנף כ״ף עֲפָרִית. ומוס תכיר עוד שסמעל חָזַר לעיל כדומה, לקצר שרשו ג״כ נקרמי, ושם תמנף ג״כ מיסוד נשם הכדלים.

v. comp. intr., splendidum, rubellum, rufulum, subalbum esse, arab. *ghafira*, a rad. *far*, *par*, ex qua prodierunt etiam vv. חָפַר, עָפַר. Festus: *burrus* antiquis, quod nunc *rufus*. Erant, qui עָפָר h. e. *pulverem*, sicut אֲדָמָה, a rufo colore appellatum existimarent, idque perperam, uti videbimus. V. s. v. חָפַר, quod eodem de gremio prognatum est.

עֲפָרָה

ז״נ, כנוי למין מקבת קוכוכת [וויינגרוים מעטלנ], וכן סוד השם נשפס נגרמנית [נלייק-נלייך], ודומה לו אֲבֵר נלרמי, כנוי של עופרת, וכן עֲפָרָן לקן יקרא נלרמי, מקוכוכות המלקס מצרש וס.

n. f., metallum subalbum h. e. plumbum, quod poetice *livens* dicitur (Blei, item propter pallorem), aram. אֲבַר. LXX. *μόλυβδος.*

Zach. 5, 7. ככר עפרת נשאת
עֲפָרָת *p.*
Jer. 6, 29. מאשתם עפרת
וְעֹפֶרֶת *p.*
Job. 19, 24. בעט־ברזל ועפרת
וְעֹפָרֶת
Ez. 22, 18. 20. וברזל ועפרת
Ez. 27, 12. בדיל ועפרת
הָעֲפָרָת *p.*
Num. 31, 22. תבדיל ואת־העפרת
הָעוֹפֶרֶת
Zach. 5, 8. אבן העפרת אל־פיה
כָּעוֹפֶרֶת
Ex. 15, 10. צללו כעופרת

עָפָר

פעל ל״ע, ומוכנו נכפל, כערך יסודו. ף׳, כמו אָפֵר לעיל קע״ו, ויסודו פַּר לקמן, פרוד ופרוק תקיפה וזקיקה [נעגרייע-נרגאקקעלע ויין], ומוס עָפָר כמו אָפֵר, לומר שקק ולק, וכי גם לְלָה מעכין תקוס ופרוד, ולפ״ו הקכן עָפָר, אָפָר, פַּר. ל׳ עציפה וקסיכה תקיפה וקוזק [קלאָפּעיג ויין], ודומה לו פָּפַר לעיל ד״ס, וכן תקוזת מרעיו גְּבַר, עָבַר, אָבַר, ונכולם סמנכה פרוזכה פי־זיכת לקרן הרצ, כלפר הצווי נשפתי ערב יוכיח.

v. inus., 1) sicut פַּר, אָפַר, friatum, comminutum esse, et hinc, non a rubore, nomen pulveris (עָפָר = אָפֵר); 2) sicut עָפַר (בָּפַר), robustum, validum esse.

עָפָר

ז״ו [והרכוי עֲפָרוֹת וסמוך כְּפָרוֹת, כמוכן פת עפר כנוזים וגנים], וסתקיכן תנק דק ויכש ותקוק [שוויב], ול״כ כמו אָפֵר, וכן עַפַר נעכרי, וסוף לרוב לשון כופל על לשון לפר, ד״מ עפר ופפר, תוקר לשפלות ולולות. ונצלל על חוקר ושיש הקיר, על פרור ותלולים [שוטע], על רגני קנל וכדוקם, והרכוי תגוי וכך [גאָלדשטופען]. נתכנוס עֲפַר והידועם עֲפָרָא תצלהו, והפרוך עפרק לפוקים דרך קללה, ונצפה עבריכית ג״כ הרכוי עֲפָרִים, לפשמנת מיכי עפר, וכן שם עפר לכוזה עפר פלפלים נתכמון תנקה, שנתקוה לקרי כתיקן, עֲפַרְדֵּרִית עפר דק מלד, הן תצנקת לכוזה הן מעפר דק שתכסה נרקש נלקי תרוקן, ותקוזת עפרות נתקרק עֲפַרְדֵּרִין נתכנוס, נדתיון התכוון.

n. m. (pl. עֲפָרוֹת, c. עֲפָרוֹת de pulvere gleboso et conglomerato), pulvis, pulvisculus, tenuis ille, friabilis ac siccus, arab. *ghafar*, vi eadem, qua אָפָר, quocum saepiuscule per paronomasiam ad extremam miseriam fragilitatemque significandam copulatur, translate de luto maceriarum, de ruderibus aedium ruinosarum et aggere ex ruderibus aggesto, de glebis tumuli, et similiter; pl. de glebis auri (Goldstufen). Neohebr. pl. עֲפָרִים de pulvisculis aromatum contusorum, veluti thuris et piperis; dimin. כְּפָרִיר (ad s. f. פָּאִרוּר), unde targ. pl. עֲפָרוּרִין (= עֲפָרוֹת), neohebr. עֲפָרוּרִית de pulvisculo minutissimo. LXX. *γῆ, χοῦς, χνοῦς, χῶμα, κονιορτός, πηλός, σποδιά, ἄμμος, ἔδαφος, πέτρα*; עֲפָרַיִם עָפָר, *χῶμα*; עֲפָרוֹת תֵּבֵל, *οἰκούμενα τῆς ὑπ᾽ οὐρανῶν.*

Gn. 2, 7. עפר מן־האדמה
Gn. 3, 19. כי־עפר אתה
Gn. 3, 19. ואל־עפר תשוב
Gn. 18, 27. ואנכי עפר ואפר
Gn. 26, 15. וימלאום עפר
Dt. 32, 24. עם־חמת זחלי עפר
Jos. 7, 6. ויעלו עפר על־ראשם
Job. 2, 12. ויזרקו עפר על־ראשיהם
Job. 7, 5. וגלש עפר
Job. 10, 9. ואל־עפר תשיבני
Job. 17, 16. אם־יחד על־עפר נחת
Job. 19, 25. ואחרון על־עפר יקום
Job. 20, 11. ועמו על־עפר תשכב
Job. 21, 26. יחד על־עפר ישכבו
Job. 22, 24. ושית־על־עפר בצר
Job. 30, 6. חרי עפר וכפים
Job. 34, 15. ואדם על־עפר ישוב
Job. 38, 38. בצקת עפר למוצק
Job. 39, 14. ועל־עפר תחמם
Job. 41, 25. אין־על־עפר משלו
Job. 42, 6. על־עפר ואפר
Ps. 22, 30. כל־יורדי עפר
Ps. 30, 10. הידוך עפר
Ps. 72, 9. ואיביו עפר ילחכו
Ps. 103, 14. זכור כי־עפר אנחנו
Jes. 2, 19. ובמחלות עפר

Digitized by Google

Jes. 25, 12. הַיִּת לארץ עד־עפר
Jes. 26, 5. יַגִּיעֶנָּה עד־עפר
Jes. 26, 19. הָקִיצוּ ורננו שכני עפר
Jes. 46, 1. חַד ׀ תשבי על־עפר
Jes. 65, 25. נָחָשׁ עפר לחמו
Thr. 2, 10. הֶעֱלוּ עפר על־ראשם
Ez. 24, 7. לִכְסוֹת עליו עפר
Ez. 27, 30. וְהַעֲלוּ עפר על־ראשיהם
Dan. 12, 2. וְרַבִּים מישני אדמת־עפר
Mich. 1, 10. לְעָפְרָה עפר התפלשתי
Mich. 7, 17. יִלְחֲכוּ עפר כנחש
Hab. 1, 10. יִצְבֹּר עפר וילכדה

עָפָר

Gn. 3, 14. וְעָפָר תֹּאכַל כל־ימי חייך
Lev. 14, 42. וְעָפָר אחר יקח
Dt. 28, 24. מְטַר ארצך אבק ועפר

הֶעָפָר

Lev. 14, 41. וְשָׁפְכוּ את־העפר
Num. 5, 17. מִן־העפר אשר יהיה
1 Reg. 16, 2. הֲרִימוֹתִיךָ מן־העפר
1 Reg. 18, 38. הָאֲבָנִים ואת־העפר
Neh. 3, 34. הֶעֲרֵמוֹת העפר
Eccl. 3, 20. הכל היה מן־העפר
Eccl. 3, 20. הכל שב אל־העפר
Eccl. 12, 7. וְיָשֹׁב העפר על־הארץ

וְהָעָפָר

Neh. 4, 4. וְהַעֲפֹר הרבת

בֶּעָפָר

Lev. 17, 13. וְכִסָּהוּ בעפר
2 Sam. 16, 13. וְחֹפֵר בעפר
Job. 4, 19. אֲשֶׁר בעפר יסודם
Job. 16, 15. וְתַלְלְתִּי בעפר קרני
Job. 40, 13. טְמֹן בעפר יחד
Jes. 2, 10. הִטָּמֵן בעפר
Thr. 3, 29. יִתֵּן בעפר פיהו

וּבֶעָפָר

Job. 14, 8. וּבֶעָפָר ימות גזעו

כֶּעָפָר

Ps. 18, 43. כְּעָפָר על־פני־רוח

כֶּעָפָר

2 Reg. 13, 7. וַתְּשִׂמֵם כעפר לדש
Job. 27, 16. אִם־יִצְבֹּר כעפר כסף
Job. 30, 19. וַיִּתְמְשֵׁל כעפר ואפר
Ps. 78, 27. וַיִּמְטֹר עליהם כעפר
Jes. 41, 2. יִתֵּן כעפר חרבו
Zeph. 1, 17. וְשֻׁפַּךְ דמם כעפר
Zach. 9, 3. וַיִּצְבֹּר־כסף כעפר

לֶעָפָר

Dt. 9, 21. וַיִּטְחַן אשר־דק לעפר
2 Reg. 23, 6. וַיִּדֹק לעפר
2 Rg. 23, 15. הָדַק לעפר וישרף אשרה

לֶעָפָר

Job. 7, 21. כִּי־עתה לעפר אשכב
Ps. 7, 6. וְכָבְדִי ׀ לעפר ישכן
Ps. 44, 26. כִּי שחה לעפר נפשנו
Ps. 119, 25. דָּבְקָה לעפר נפשי

מֵעָפָר

1 Sam. 2, 8. מְקִים מעפר דל
Job. 5, 6. כִּי ׀ לֹא־יֵצֵא מעפר און
Job. 28, 2. בְּרֶזֶל מֵעָפָר יקח
Ps. 113, 7. מְקִימִי מעפר דל
Jes. 52, 2. הִתְנַעֲרִי מעפר

וּמֵעָפָר

Job. 8, 19. וּמֵעָפָר אחר יצמחו
Jes. 29, 4. וּמֵעָפָר תשח אמרתך
Jes. 29, 4. וּמֵעָפָר אמרתך

עֲפַר

constr.:

Gn. 13, 16. וְשַׂמְתִּי זרעך כעפר הארץ
Gn. 28, 14. וְהָיָה זרעך כעפר הארץ
2 Sam. 22, 43. וְאֶשְׁחָקֵם כעפר־ארץ
2 Chr. 1, 9. עַם רב כעפר הארץ

וַעֲפַר

constr.:

Ps. 22, 16. וּלעפר־מות תשפתני

מֵעֲפַר

constr.:

Num. 19, 17. מֵעפר שרפת החטאת

וַעֲפָרָהּ

cum suff.:

Ez. 26, 12. וְעֵצֶיךָ ועפרך

עֲפָרוֹ

cum suff.:

Dt. 9, 21. וָאַשְׁלֵךְ את־עפרו

עֲפָרָהּ

cum suff.:

2 Reg. 23, 6. וַיָּשׁלְךְ את עפרה
Ps. 102, 15. וְאֶת־עפרה יחננו
Ez. 26, 4. וְסָחֲתִי עפרה ממנה

וַעֲפָרָהּ

cum suff.:

Jes. 34, 9. וְעפרה לגפרית

עֲפָרָם

cum suff.:

2 Reg. 23, 4. וַיִּשָּׂא את־עפרם
2 Reg. 23, 12. וַיַּשְׁלֵךְ את־עפרם
Ps. 104, 29. וְאֶל־עפרם ישובון

וַעֲפָרָם

cum suff.:

Jes. 34, 7. וְעפרם מחלב ידשן

עֲפָרוֹת

pl.:

Prv. 8, 26. וְרֹאשׁ עפרות תבל

וַעֲפָרֹת

pl.:

Job. 28, 6. וְעפרת זהב לו

עִפֵּר

Pi-el: denom.

3 perf.:

2 Sam. 16, 13. וְעִפַּר בעפר

עָפֵר

ע״ו, ומובנו בן-לביה, שעודו נכוהו ועצמו ועלומיו [יוכנסיבע, יוכנגעבע], ודומה לו עזבע דומה עָפִיר, בן-לביה נקוקו ונכוהו, וכן נערני עָפֵר נעב-לקו לו בן-לקו, עָפֵר ענל בן-נקר, ולעמיס כמו גור נכלל.

n. m., hinnulus cervae, capreae, dorcadis, a vigore ac robore juvenili, plane sicut עָפִיר, arab. *ghafir*, *ghufr*, pullus capricorni, interdum gener., sicut גְּדִי, pullus. LXX. *νεβρός*.

לָעֲפָר

Cant. 2, 9. 17. 8, 14. אוֹ לעפר האילים

עֲפָרִים

pl.:

Cant. 4, 5. 7, 4. שְׁנֵי שדיך כשני עפרים

עֵץ

v. s. r. עוּץ p. 803.

עָצַב

פעל כודד, והמונן כמו חָצַב, קָצַב, קניבה וקיטון נדנר ופסול [קייב-שכ״דען], לכן יִצֵּב, עָצֵב, כמו פסיל מן פסל. וכפי סמדומה לי נקמר מן שמל של קסף, לומר הכקנב ונעשה מקומר טיעי״, כי מן הקמת חֶסֶם דומה לו נצרם, ופסיל הוא שמל של קמן. ומן קטון וקניבה השלמה על קטור דנר מם ועזיתו [נילדען, שקפפען], לפ סעמילה ועזית מלאכה נעורם ולקוח כ״ק קשור מם וקניבתו ונוכתו. לכן נכין הכנר עֵצֶב נמוכן יונק, לומר קנוב וגוור מם ועזיתו [נילדען]. הכוסף חֶעֱצִיב יבמיס מ״ד י״ע כפי הכניאס גויל הסס עָצֵב, לומר עזות מלכת השמיס לעסל ווסו עָצֵב. ומכל וס קניאס שעין עמילס ועבילה קיכו נשרם כ״ק עכין קטון וקנוב קומרי״, ועמילס מנמיאק וסנגסת עזב, ול״כ כל עכין דלוב שמולס קפר.

v. comp. trans., sicut חָצַב, קָצַב, חָסַם, incidere, insculpere, unde עֶצֶב, עָצֵב; imago, simulacrum, quemadmodum פָּסַל a v. פֶּסֶל (nisi forte simulacrum ex materia *lutea* confectum significatur, עָצֵב = חֶסֶם, atque etiam עָצֵב Jer. 22, 28. de vase testaceo s. fictili dicitur), transl. formare, conficere, neutiquam adjuncta contentionis molestiaeque notione. *Pi.* עִצֵּב, conformare, effingere, Job. 10, 8. *Hi.* Jer. 44, 19., ut videtur, denom. a n. עֶצֶב, simulacro uti, superstitiose colere. Hinc vides, notiones formandi materiam quampiam et efficiendi dolore non cohaerere; grammatici vero disjuncta conglutinarunt. LXX. *Pi.* *πλάσσειν*; Jer. 44. *καὶ σοββά*. Alius: *καὶ τῶν γλυπτῶν αὐτῆς*. Vulg. *ad colendum eam*.

Pi-el:

עִצֵּב

3 perf. pl. c. s.:

עִצְּבוּנִי

Job. 10, 8. וידיך עצבוני ויעשוני

Hif-il: denom.

inf. c. suff.:

לְהַעֲצִיבָהּ

Jer. 44, 19. כוונים להעצבה

עֶצֶב

ע״ו, וכמנק נכ״ק ג״כ נרכוי עֲצַבִּים והסמן עֲצַבִּי, כלנו היס היקיד עֶצֶב, כלשר שנל קָמָן. ומסונן סמל שנר נוריו כלסוס ע״י קקיכס וגויכס וקנוב נלמן [נעצכיטעטעצם נילד], כלשר פסיל לקמן. ומוס עלה כנוס נירמיס סלנון פסל כנוס כלשר פרס רל״ק, כי סקמנות קניבה וקניבה, וכן עֶצֶב סנק, ומוס קל״כ ע״כ הנשלה ניון פסל נכללו, וכי פסל משלהו. ני״ק-עלכיס ני״ק עכודס וכה.

n. m. (pl. עֲצַבִּים, c. עֲצַבֵּי, ac si singularis sit עָצֵב ad s. f. עֲצַבָּה), imago sculpta, effigies, sicut פֶּסֶל (פָּסֶל), deinde gener. idolum, veluti בֵּית־הָעֲצַבִּים, delubrum, quo signa ac statuae Deorum collocata sunt; עֶצֶב נִבְזֶה (Jer. 22, 8.), vile *simulacrum*, ubi alii *vas testaceum* intelligunt. LXX. *ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ*; plur. *εἴδωλα*, *γλυπτά*, sicut Symm., qui *plur. fem.* עֲצַבּוֹת (Ps. 16, 4.) *γλυπτά* (A. *διαπονήματα*) vertit.

c. h int.:

הָעֶצֶב

Jer. 22, 28. העצב נבזה נפוץ

pl.:

עֲצַבִּים

Hos. 4, 17. חבור עצבים אפרים
Hos. 8, 4. עשו להם עצבים
Hos. 13, 2. בתבונם עצבים

pl.:

הָעֲצַבִּים

2 Chr. 24, 18. האשרים ואת־העצבים
Zach. 13, 2. שמות העצבים מן־הארץ

pl.:

לָעֲצַבִּים

Hos. 14, 9. מה־לי עוד לעצבים

pl. constr.:

עַצְבֵי

Ps. 135, 15. עצבי הגוים כסף וזהב

pl. constr.:

לַעֲצַבֵּי

Ps. 106, 38. לעצבי כנען

pl. c. suff.:

עֲצַבֵּיהֶם

1 Sam. 31, 9. לבשר בית עצביהם
2 S. 5, 21. וישרפם את־עצביהם
1 Chr. 10, 9. לבשר את־עצביהם
Ps. 106, 36. ויעבדו את־עצביהם
Ps. 115, 4. עצביהם כסף וזהב
Jes. 46, 1. חיו עצביהם לחיה

vl. c. suff.:

עַצְבֵיהָ

Mich. 1, 7. עצביה אשים שממה

pl. c. suff.:

וְלַעֲצַבֶּיהָ

Jes. 10, 11. לירושלם ולעצביה

עָצָב

ע״ו דומס נמוכנו לל עָצֵב, וככנוי עָצְבִּי [נכלוב לל פִּסְלִי, נִסְכִּי], ומוס הֶרֶד־עָצָב עכוכת פסיליס נמליס לל״ק, לוכס סכנון שלמת עכנ שס כמו לון ועמל קוקר להכל.

n. m. (c. s. עָצְבִּי, parall. נִסְכִּי, פִּסְלִי), sicut עָצֵב, idolum, quo non retulerim *Ψ.* 139, 24. הֶרֶד־עָצָב, quod potius via *laboriosa ac frustanea* (syn. אָוֶן, עָמָל) vertendum est. LXX. *εἴδωλον*.

Ps. 139, 24. *אם־דרך עצב־בי

cum suff.:

עָצְבִּי

Jes. 48, 5. עצבי עשם

עָצַב

פעל כודד, ומקנוקו כ״ל כמו אָדַב לעיל, עכין מסיסת הלנ ומנמוכ קליקס וכליכס [לייזען, שמעלנען, -עמפֿייכזען], וכי קכיכ לעמקי הסכס קמנל יסוד דליכס וכליכס, ד״ס נהכנוכוכת עלנון, עלנת, עולנ, עלנ, וכן עלוכת רוק [ישעי׳ כ״ל ו׳], וכן לנלתי עלני נל״ס, ולך פ״ק הקל כיולק. הנפעל נקלנ נעכפ וככלנ וכקלס [ויך נעמריענען, לייזען], נקשור עס נ, על, לל, לעלת הכלנ וסעלנות. סכנכ עֲצֵב יולנ וקווק, וכן הכוסף הֶעֱצִיב הסלוב לל סמיה, והסתפעל כנפעל, לומר נקלנ וככלנ נכפע, ולל כקשר קעלו רניס מכעוס. ולקס קוכק כעיס מכל לללס תכיר שקמלוקו בוולדק, נלייוכו רגוש פניתי, ופתיכון סקדמיס הכל לין מוועיל. נקנגוס עָצֵב מללהו, ונקמר ג״כ מקול לקכון.

v. comp. intr., sicut אָדַב, דָּאַב, contabescere, perdolere, dolere, pervelli, aegrimonia cruciari, semel 1 Reg. 1, 6. *trans.* dolore afficere. *Ni.* distineri et divelli, tabefieri ac confici moerore, seq. בְּ, עַל, אֶל ad causam aegritudinis significandam. *Pi.* dolorem afferre, moerore affligere (Jes. 63, 10. cf. Eph. 3, 30.). *Hi.* aegritudinem, indignationem alicui movere (syn. חִמֵּרַ). *Hitpa.* angi intimis sensibus, macerari dolore vel stomachatione. Ex his apparet, nativam ejus verbi vim *intransitivam* esse longeque a scopo aberrasse neotericos conglobandi coeundique in unum mirifice cupidos. Targ. עֲצַב et de luctu moerente et de lugubri sordidati ejulatu. LXX. *λυπεῖν*, *ταπεινοῦν*, *παροξύνειν*, *θραύειν*, *ἀποκωλύειν*; prt. c. רַחַץ, *ὀλιγόψυχος*; *Ni.* *διαπονεῖσθαι*, *διαπίπτειν*, *κατα-* (A. *σπάζεσθαι*; 8. *κακοῦσθαι*, *ὀδυνεῖσθαι*, *φροντίζειν*; Th. *λυπεῖσθαι*); *Pi.* *βδελύσσεσθαι*. *Hi.* *παροργίζειν*; *Hitp.* *κατανύσσεσθαι*, *διανοεῖσθαι* (A. *διαπονεῖσθαι*; Vulg. *tangi dolore cordis intrinsecus*).

3 perf. c. s.:

עָצַב

1 Reg. 1, 6. ולא־עצבו אביו

Digitized by Google

הַעֲצֵה [ריקקנרט], וכן עֲצֵי והיד-
עֲצֵרָא נקמי, ולהמקנס במקומר עֲשַׁרְיָ
והידועה שְׁוַרְתָּא, ווהו מלת שַׁדְרָ
נשפה ענריכית. וכן עַנָּף לו אַבְ
ליון עלם מה נערני.

s. m. prt., spina dorsi, qua cor-
pus firmatur, aram. עֲצֵי (def.
עַצְיָא, vi eadem, qua עֲזָרָא (def.
עַזְרָתָא), neohebr. שְׁדֶרָה, arab.
عَسِيب, os surae, عُصْعُص, os coccygis.
LXX. ψόα.

הָעֲצָה
Lev. 3, 9. לעמת העצה יסירנה

עֵצָה
lignum, *v. s. r.* עֵץ *p.* 804.

עֵצָה
v. s. r. עֵץ *p.* 803.

עָצַל
פעל כורד, ומסונן סיות נעל וכשבת
מעלמכה ומתרשלות, ודומה לו לד"ק
חָדַל לעיל לו עצל, חשל נערני, לכן
יותר מוס ע' נלוף מזרשים. סכפעל
הפעולי". נשפה עכריכית כתעצל,
התעצל מוס.

v. comp. intr., sicut עַיְטַל, חָדַל
arab., cessare, otiari, inertem, de-
sidem ignavumque esse. *Ni.* lan-
guere socordia. LXX. ὀκνεῖν.

Nif-al: נֶעְצַל
2 *impf. pl.:* תֶּעְצְלוּ
Jud. 18, 9. אל־תעצלו ללכת

עָצֵל
ע"ו נתמנות שכתנם שק"כ, ומובכו
סכשנת מעלמכה ומתרשל ובעל
[פוילנר].

adj. m., iners, segnis, piger. LXX.
ὀκνηρός (seqq. A. S. Th.), ἀεργός,
ἄφρων, παρανομία.

Prv. 6, 6. לך אל־נמלה עצל
Prv. 6, 9. עד־מתי עצל ו תשכב
Prv. 13, 4. מתאוה ואין נפשו עצל
Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק
Prv. 19, 24. טמן עצל ידו בצלחת
26, 15.
Prv. 20, 4. מחרף עצל לא יחרש
Prv. 21, 25. תאות עצל תמיתנו
Prv. 22, 13. אמר עצל ארי בחוץ
Prv. 24, 30. על־שדה איש־עצל
Prv. 26, 13. אמר עצל שחל בדרך
Prv. 26, 16. חכם עצל בעיניו

וָעָצֵל
Prv. 26, 14. ועצל על־מטתו

הֶעָצֵל
Prv. 10, 26. כן העצל לשלחיו

עַצְלָה
ע"כ והוק מופנם, לומר מזנת והתרשלות
[פוילנר"ע], וכן נשפה ענריכית, ומוה
מם ענלות".

n. f. abstr., inertia, segnities, to-
rpedo, pigritia. LXX. ὀκνηρός.
Prv. 31, 27. ולחם עצלות לא תאכל

עַצְלָה
ע"כ כמו עַצְלוּת, ומוה עֲצַלְתַּיִם סווני,
לעיון מקנון, ומסונן כמו עלות. נשפה
ענריכית מוה מקומי עֲצַלָּן, עֲצַלְנִי
ולנקני עַצְלָנִית, וכן עֲצַלְתָּן,
עַצְלָתָנִית מס.

n. f. (du. עֲצַלְתַּיִם vi intenta), pi-
gritia, ignavia. LXX. δειλία; ὀκνη-
ρία (S. Th.).

עַצְלָה
Prv. 19, 15. עצלה תפיל תרדמה

ומעלד מזם מעקיק מלוקות ומסיר
כל נבזותית ומכזול. מכן לפי מקור
מלשון תמלוקו נקיעה ומכרת [שפלל-
טען], וכן עלד נערני, ומכרת
כמכוון ג"כ נשפתי מערנ, ד"מ נשפה
רומית ויוכית נוטעית ומקנליטיקית
l. *scid*, *scind*, σχίζ, engl.] וגרמכית
shed, goth. *skaid*-an, scheid-en]
ול"כ מתמנות עֲדַד, ומעלמו עֵד לעיל
וכן קנד נקמי.

v. comp. intr., *scind*-ere, σχίζ-ειν,
a rad. עֲצַד, cf. עֵד supr., arab. عضد,
عَضَدَ, sam. et aeth. vi *demetendi*,
ar. حَصَدَ, semiticarum dialectorum
commune, vi *abscindendi*, spec.
metendi. Errat igitur *Carpen-
trasi*, qui vim *dolandi* (hobeln)
inesse censet, et n. insequens *do-
labram* s. *runcinum* vertit.

מַעֲצָד
ע"ו, ומסונן גרון וכשיל וכילף [שקסט],
לומר כלי לעצוד או לכריתת לילנות,
וכן מַעֲצָד נגרמך לרוב, כמכלל קנף
מן כשיל.

n. m., ascia, instrumentum, quo
caeditur s. scinditur (spec. לְשַׁחִיל).
LXX. σκέπαρνον, χώνευμα.
Jes. 44, 12. חרש ברזל מעצד

בַּמַּעֲצָד
Jer. 10, 3. מעשה ידי־חרש במעצד

עֶצֶד
פעל כורד, ומסונן ל' יסידה וקיום ע'
מתיימ מכל נד וקתיימ [פעסטינגען,
נוזשמעכלריקקען], ומתמנות עֶצֶד
ודומה לו לָחַץ, דָּחַץ, אֵץ לעיל,
ויותר מתנו נלוף מזרשים נסוף. וכ"ק
מסתיימת עין מכל נד, ונשפת כוס
עֲצַו סגירת מלע, ומסגירת עיכים ג"כ
נערני. כ' סיות עו וקשם [מלטע ויין],
נדומה לל עֵץ לעיל, לשל מתנו עֵץ,
עָצָה, וכן מלע עֵץ [מלנלען], וכן
עֶצֶד [ריקקנרט], וכן עֲצֵי והיד-
עֲצֵרָא נקמי, ולהמקנס במקומר עֲשַׁרְיָ
והידועה שְׁוַרְתָּא, ווהו מלת שַׁדְרָ
נשפה ענריכית. וכן עַנָּף לו אַבְ
ליון עלם מה נערני.

s. m. prt., spina dorsi, qua cor-
pus firmatur, aram. עֲצֵי (def.
עַצְיָא, vi eadem, qua עֲזָרָא (def.
עַזְרָתָא), neohebr. שְׁדֶרָה, arab.
عَسِيب, os surae, عُصْعُص, os coccygis.
LXX. ψόα.

הָעֲצָה
Lev. 3, 9. לעמת העצה יסירנה

עֵצָה
lignum, *v. s. r.* עֵץ *p.* 804.

עֵצָה
v. s. r. עֵץ *p.* 803.

עָצַל
פעל כורד, ומסונן סיות נעל וכשבת
מעלמכה ומתרשלות, ודומה לו לד"ק
חָדַל לעיל לו עצל, חשל נערני, לכן
יותר מוס ע' נלוף מזרשים. סכפעל
הפעולי". נשפה ענריכית כתעצל,
התעצל מוס.

v. comp. intr., sicut עַיְטַל, חָדַל
arab., cessare, otiari, inertem, de-
sidem ignavumque esse. *Ni.* lan-
guere socordia. LXX. ὀκνεῖν.

Nif-al: נֶעְצַל
2 *impf. pl.:* תֶּעְצְלוּ
Jud. 18, 9. אל־תעצלו ללכת

עָצֵל
ע"ו נתמנות שכתנם שק"כ, ומובכו
סכשנת מעלמכה ומתרשל ובעל
[פוילנר].

adj. m., iners, segnis, piger. LXX.
ὀκνηρός (seqq. A. S. Th.), ἀεργός,
ἄφρων, παρανομία.

Prv. 6, 6. לך אל־נמלה עצל
Prv. 6, 9. עד־מתי עצל ו תשכב
Prv. 13, 4. מתאוה ואין נפשו עצל
Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק
Prv. 19, 24. טמן עצל ידו בצלחת
26, 15.
Prv. 20, 4. מחרף עצל לא יחרש
Prv. 21, 25. תאות עצל תמיתנו
Prv. 22, 13. אמר עצל ארי בחוץ
Prv. 24, 30. על־שדה איש־עצל
Prv. 26, 13. אמר עצל שחל בדרך
Prv. 26, 16. חכם עצל בעיניו

וָעָצֵל
Prv. 26, 14. ועצל על־מטתו

הֶעָצֵל
Prv. 10, 26. כן העצל לשלחיו

עַצְלוּת
ע"כ והוק מופנם, לומר מזנת והתרשלות
[פוילנר"ע], וכן נשפה ענריכית, ומוה
מם ענלות".

n. f. abstr., inertia, segnities, to-
rpedo, pigritia. LXX. ὀκνηρός.
Prv. 31, 27. ולחם עצלות לא תאכל

עַצְלָה
ע"כ כמו עַצְלוּת, ומוה עֲצַלְתַּיִם סווני,
לעיון מקנון, ומסונן כמו עלות. נשפה
ענריכית מוה מקומי עֲצַלָּן, עֲצַלְנִי
ולנקני עַצְלָנִית, וכן עֲצַלְתָּן,
עַצְלָתָנִית מס.

n. f. (du. עֲצַלְתַּיִם vi intenta), pi-
gritia, ignavia. LXX. δειλία; ὀκνη-
ρία (S. Th.).

עַצְלָה
Prv. 19, 15. עצלה תפיל תרדמה

ודבר־עצב יעלה־אף
Prv. 15, 1. בְּעֶצֶב
Gn. 3, 16. וחרנך בעצב

pl.: עֲצָבִים
Ps. 127, 2. אכלי לחם העצבים

pl. c. suff.: עַצְבֶּיךָ
Prv. 5, 10. ועצביך בבית נכרי

pl. c. suff.: עַצְבֵיהֶם
Jes. 58, 3. וכל־עצביכם תנגשו

עֶצֶב
ע"ו כמו עֵצֶב, כלב ונקבל, ומוס ל"כ
לון ועמל נכלל, נגיוכו סכל עולם
חוס.

n. m., sicut עֵצֶב, dolor, miseria,
labor, quo mortales conficiuntur.
LXX. ὀδύνη, διάπτωσις, ἀνομία.
Ps. 139, 24. אם־דרך עצב־בי

בְּעֶצֶב
Gn. 3, 17. כי ילדתי בעצב

cum suff.: מַעֲצַבְתָּהּ
Jes. 14, 3. מעצבך ומרגזך

עִצָּבוֹן
ע"ו, ומסיון עִצָּבוֹן, וכככוי עִצְּבוֹנֵךְ,
וסכנון קלקלה וקבל וכלינם [שעכץ],
נהשבל ל"כ על עמל ועוכר ולקות
סמיגעות, לו לון ועמל נכלל.

n. m. (c. עִצְּבוֹן, c. s. עִצְּבוֹנְךָ), dolor
asper atque acerbus, labor gravis
viresque consumens. LXX. λύπη.
S. κακοπάθεια. Th. μόχθος.

בְּעִצָּבוֹן
Gn. 3, 17. בעצבון תאכלנה

constr.: וּמַעֲצַבּוֹן
Gn. 5, 29. ומעצבון ידינו

cum suff.: עִצְּבוֹנֵךְ
Gn. 3, 16. הרבה ארבה עצבונך

עַצֶּבֶת
ע"כ, והסיון עַצֶּבֶת, וסיון סרכוי עַצְּבוֹת,
והמונן כמו עכנון ועכב, לומר קלקלה
וכלב, לו עמל ויגיעה ולקות ועוכר,
לו עגמות סכפס וככית סרוך, והפסוק
יכול עכנוקס ג"כ מעכין עמל ועגמות
סכפס, ולל כמכוון פסל. נשפה ענריכית
עַצְבוּת, עַצְבוּתָא מעלמו.

n. f. (c. עַצְבַּת, pl. עַצְבוֹת), cruciatus, moeror; labor, molestia; acer-
bitas ac miseria animi, Ψ. 16, 4.
de cruciatibus ac perturbationi-
bus mentis, non de idolis. LXX.
λύπη, σύντριμμα, ἀσθένεια, μέλος.
S. εἴδωλον, γλυπτά; A. διαπονήματα;
Incert. κάταγμα.
Prv. 10, 10. קרץ עין יתן עצבת

constr.: וּבַעֲצַבְתַּ־
Prv. 15, 13. ובעצבת־לב רוח נכאה

pl. c. suff.: עַצְבֹתַי *p.*
Job. 9, 28. יגרתי כל־עצבותי

pl. c. suff.: עַצְבוֹתָם
Ps. 16, 4. ירבו עצבותם

pl. c. suff.: לְעַצְבוֹתָם
Ps. 147, 3. ומחבש לעצבותם

מַעֲצֵבָה
ע"כ, ומובכו לקנון נכשב ועלנב ועגמות
[קוממער, עירינלען].

n. f., moeror, miseria. LXX.
λύπη; A. διαπόνησις; S. ὀδύνη; S.
Theod. διαβουλία.

לְמַעֲצֵבָה
Jes. 50, 11. למעצבת תשכבון

עָצַד
פעל כורד, והעתיל יסיס יַעֲצֹד, ומסונן
לדעת יסודס קרפענטר שָׁמִי קליקס
וסענרס על כל נדדי עץ [מלנלען],

Digitized by Google

du.: בְּעַצְלְתַּיִם
Eccl. 10, 18. בעצלתים ימך המקרה

עָצַם

פעל נודד ונספסק עָצַם, וסיומן קשור ותלוש ושוס ושיוס [קניפֿען, ניבלען], וכן עצם נעכטי ענין קשור, והסתעלות לפ׳ עָצַם נדומם קל צַם, זַם, חֵרֵם, לכן עסנירק עין. ושוס קל׳ס סשלפ על כף ושוק גנוסס והקיפות [שטאַרק, פֿעסטע ווין], או על כבידות וכעוי וזצע [וויבטיג, כשלעריי ווין]. סכנד עָצַם יגע ושוק, וכן הכוסף. וכנין סקצעל סעטעס נגזרק לעין הסקוקות וס על וס.

v. comp. intr. (in p. עֲצֻם), *nectere, vincire*, arab. عصم, a rad. *çam*, unde provenerunt etiam vv. חָם (arab. *zamma*), צַם, חֲדֵם, significatione nativa Jes. 33, 15. de oculorum conclusione s. conniventia, arab. transposite عمض. Hinc, metaphora frequentissima (v. s. חָגַל), robustum, validum vel gravem, numerosum esse, arab. عظم. *Pi.* tr. et int. *Hi.* validum facere. LXX. *ἰσχύειν, κατ-, ὑπερ-; δυνατώτερον γίνεσθαι, κραταιός, σκληρός; πληθύνειν, πλῆθος; Pi. καμμύειν, ὀστέον* (עֶצֶם); *Hi. κραταιοῦν.* Symm. Qal: *ὑπερισχύειν, παμπληθεῖς εἶναι.*

3 perf.: וְעָצַם
Dan. 8, 24. ועצם כחו ולא בכחו
Dan. 11, 23. ועצם במעט־גוי

2 perf.: עָצַמְתָּ
Gn. 26, 16. עצמת ממנו מאד

3 perf. pl.: עָצְמוּ
Ps. 40, 6. עצמו מספר
Ps. 40, 13. עצמו משערות ראשי
Ps. 69, 5. עצמו מצמיתי
Ps. 139, 17. מה עצמו ראשיהם
Jes. 31, 1. פרשים כי־עצמו
Jer. 5, 6. עצמו משובתיהם
Jer. 15, 8. עצמו־לי אלמנותו
Jer. 30, 14. 15. עצמו חטאתיך

3 perf. pl.: עָצֵמוּ *p.*
Ps. 38, 20. ואיבי חיים עצמו

part. masc.: עֹצֵם *sg.*
Jes. 33, 15. וצם עיניו מראות ברע

inf. c. suff.: בְּעָצְמוֹ
Dan. 8, 8. וכעצמו נשברה הקרן

3 impf. pl.: וַיַּעַצְמוּ
Ex. 1, 7. ויבו ויעצמו
Ex. 1, 20. ויוב העם ויעצמו

Pi-el: עִצֵּם
3 perf. c. s.: עִצְּמוֹ *al. denom.*
Jer. 50, 17. זה האחרון עצמו

3 imperf.: וַיְעַצֵּם
Jes. 29, 10. ויעצם את־עיניכם

Hif-il: הֶעֱצִים
3 impf. c. s. s.: וַיַּעֲצִימֵהוּ
Ps. 105, 24. ויעצימהו מצריו

עֶצֶם

ע״כ, ומינוי נכפל עֲצָמִים, עֲצָמוֹת, וסיומן כף וגנוסס ותוקף [קרעפֿט, שטאַרקע]. וכשאל קל׳ס להסמכת הגרס [קניבּלען], מציון סקשוי, וכן עֶצֶם נעכטי. או גוף נכלל [קשאַרפֿער], לפי שהעצם שוכב הגוף, וכן שם עצם, הכשאל קל׳כ כמו כשם לציון סגן־השם תמוך ע״ף [ועלנסע], ל״מ כעצם היום, כעצם השמים, וכן גוף כשם עכיכיות, ל״מ נגופו של יום, וכן גרס נקרמי, או עין נעכטי.

n. f. biplur., robur, valor, vis, hinc translate: *os*, quia in ossibus robur corporis inest, arab. عَظْمٌ, tum de corpore et cujuslibet rei substantia, fere pronominaliter: *ipse*, veluti בְּעֶצֶם הַיּוֹם, eo ipso die, בְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם, ipsius coeli instar, plane sicut גֶּשֶׁם, גֶּבֶר (hebr.), גּוּף (neohebr.), גְּרֶם (aram.), et עין (arab.). LXX. *κράτος, στερέωμα, πάχος, ἁρμονία; ὀστέον, πλευρά, ξύλον* (עֵץ), *αὐτός, καιρός.* Symm. Thr. 4, 7. *ἕξις.*

Gn. 2, 23. זאת הפעם עצם מעצמי
Lev. 23, 14. עד־עצם היום הזה
Jos. 10, 27. עד־עצם היום הזה
Thr. 4, 7. אדמו עצם מפנינים
Ez. 2, 3. עד־עצם היום הזה
Ez. 24, 2. את־עצם היום הזה
Ez. 37, 7. עצם אל־עצמו
Ez. 39, 15. וראה עצם אדם

p.
Prv. 15, 30. תדשן עצם

וְעֶצֶם
Ex. 12, 46. ועצם לא־תשברו־בו
Num. 9, 12. ועצם לא ישברו־בו

בְּעֶצֶם
Gn. 7, 13. בעצם היום הזה
Gn. 17, 23. 26. בעצם היום הזה
Ex. 12, 17. 41. 51. בעצם היום הזה
Lev. 23, 21. 28. 29. 30. בעצם ׳ היום הזה
Num. 19, 16. אר־בעצם אדם או בקבר
Dt. 32, 48. בעצם היום הזה לאמר
Jos. 5, 11. בעצם היום הזה
Job. 21, 23. זה ימות בעצם תמו
Ez. 24, 2. בעצם היום הזה
Ez. 40, 1. בעצם ׳ היום הזה

בְּעֶצֶם
Num. 19, 18. ועל־הנגע בעצם

וּכְעֶצֶם
Ex. 24, 10. וכעצם השמים לטהר

p.
Prv. 16, 24. ומרפא לעצם

cum suff.: עַצְמִי
Gn. 29, 14. אך עצמי ובשרי אתה
2 Sam. 19, 13. עצמי ובשרי אתם
2 S. 19, 14. הלוא עצמי ובשרי אתה
Job. 19, 20. ובבשרי דבקה עצמי
Ps. 102, 7. דבקה עצמי לבשרי

cum suff.: וַעֲצָמַי
Job. 30, 30. ועצמי־חרה מני־חרב

cum suff.: עַצְמָהּ
2 Sam. 5, 1. הננו עצמך ובשרך
1 Chr. 11, 1. עצמך ובשרך אנחנו

cum suff.: עַצְמָם
Jud. 9, 2. עצמכם ובשרכם אני

cum suff.: עַצְמוֹ
Job. 2, 5. וגע אל־עצמו ואל־בשרו
Ez. 37, 7. עצם אל־עצמו

cum suff.: עַצְמָם
Thr. 4, 8. צפד עורם על־עצמם

pl.: עֲצָמִים
Ez. 24, 4. מבחר עצמים מלא
Am. 6, 10. להוציא עצמים מן־חבית

pl.: הָעֲצָמִים
Ez. 24, 5. דור העצמים התחתית

pl.: בָּעֲצָמִים
Eccl. 11, 5. כעצמים בבטן המלאה

pl. c. suff.: עַצְמַי
Job. 30, 17. לילה עצמי נקר מעלי

pl. c. suff.: עַצְמַי *p.*
Ps. 6, 3. כי נבהלו עצמי
Ps. 32, 3. בלו עצמי

pl. c. suff.: וְעַצְמַי
Ps. 31, 11. ועצמי עששו

pl. c. suff.: בְּעַצְמַי
Ps. 38, 4. אין־שלום בעצמי
Hab. 3, 16. יבוא רקב בעצמי

pl. c. suff.: מֵעַצְמַי
Gn. 2, 23. הפעם עצם מעצמי

pl. c. suff.: עַצְמֵינוּ
Ps. 141, 7. נפזרו עצמינו

pl. c. suff.: עַצְמָיו
Job. 33, 19. וריב עצמיו אתן
Job. 40, 18. עצמיו אפיקי נחושה

pl. c. suff.: עַצְמֶיהָ
Ez. 24, 5. גם־בשכו עצמיה

pl. c. suff.: לְעַצְמֶיהָ
Jud. 19, 29. וינתחה לעצמיה

2 pl.: עַצְמוֹת
Ps. 51, 10. עצמות דכית
Prv. 14, 30. ורקב עצמות קנאה
Ez. 37, 1. והיא מלאה עצמות
Ez. 37, 7. ותקרבו עצמות

pl.: הָעֲצָמוֹת
2 Reg. 23, 16. ויקח את־העצמות
Ez. 37, 3. התחיינה העצמות
Ez. 37, 4. הנבא על־העצמות
Ez. 37, 4. העצמות היבשות
Ez. 37, 11. העצמות האלה

pl.: וְהָעֲצָמוֹת
Ez. 24, 10. והעצמות יחרו

pl.: וּבָעֲצָמוֹת
Job. 10, 11. ובעצמות וגידים

pl.: לָעֲצָמוֹת
Ez. 37, 5. כה אמר אדני י״י לעצמות

pl. constr.: עַצְמוֹת
Ex. 13, 19. את־עצמות יוסף
Jos. 24, 32. ואת־עצמות יוסף
2 Sam. 21, 12. 13. עצמות שאול
2 S. 21, 12. 13. עצמות יהונתן בנו
2 S. 21, 14. ויקברו את־עצמות־שאול
2 Rg. 23, 14. מקומם עצמות אדם
2 Reg. 23, 18. את עצמות הנביא
2 Rg. 23, 20. וישרף את־עצמות אדם
Ps. 53, 6. פזר עצמות חנך
Jer. 8, 1. עצמות מלכי־יהודה
Jer. 8, 1. ואת־עצמות שריו
Jer. 8, 1. ואת־עצמות הכהנים
Jer. 8, 1. ואת ׳ עצמות הנביאים
Jer. 8, 1. ואת עצמות ישבי־ירושלם
Am. 2, 1. עצמות מלך־אדום

pl. constr.: וַעֲצָמוֹת
1 Reg. 13, 2. ועצמות אדם ישרפו
2 Chr. 34, 5. ועצמות כהנים שרף

pl. constr.: בַּעֲצָמוֹת
2 Reg. 13, 21. בעצמות אלישע

pl. c. s.: וְעַצְמֹתַי *p.*
Gn. 50, 25. והעליתם את־עצמתי
Ex. 13, 19. והעליתם את־עצמתי
Job. 4, 14. ורב עצמותי הפחיד
Ps. 35, 10. כל עצמותי ׳ תאמרנה
Jer. 23, 9. דחפו כל־עצמתי

pl. c. suff.: עַצְמוֹתַי *p.*
1 Reg. 13, 31. הניחו את־עצמתי
Ps. 22, 15. והתפרדו כל־עצמותי
Ps. 22, 18. אספר כל־עצמותי
Jes. 38, 13. כן ישבר כל־עצמותי
Thr. 3, 4. שבר עצמותי

pl. c. suff.: וְעַצְמוֹתַי
Ps. 102, 4. ועצמותי כמוקד נחרו

pl. c. suff.: בְּעַצְמוֹתַי
Ps. 42, 11. ברצח ׳ בעצמותי
Thr. 1, 13. שלח־אש בעצמתי

pl. c. suff.: בְּעַצְמֹתַי *p.*
Jer. 20, 9. עצר בעצמותי

pl. c. suff.: מַעַצְמוֹתַי
Job. 7, 15. מות מעצמותי

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵינוּ
Ez. 37, 11. יבשו עצמותינו

pl. c. suff.: וְעַצְמוֹתֶיךָ
Jes. 58, 11. ועצמותיך יחליץ

pl. c. suff.: לְעַצְמוֹתֶיךָ
Prv. 3, 8. ושקוי לעצמותיך

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵיכֶם
Ez. 6, 5. חריתי את־עצמותיכם

pl. c. suff.: וְעַצְמוֹתֵיכֶם
Jes. 66, 14. ועצמותיכם כדשא

pl. c. suff.: עַצְמוֹתָיו
1 Reg. 13, 31. אצל עצמותיו הניחו
2 Reg. 23, 18. איש אל־ינע עצמתיו
2 Reg. 23, 18. וימלטו עצמותיו
Job. 20, 11. עצמותיו מלאו עלומו
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה
Job. 33, 21. ושפי עצמותיו
Ps. 34, 21. שמר כל־עצמותיו

pl. c. suff.: בְּעַצְמוֹתָיו
Ps. 109, 18. וכשמן בעצמותיו
Prv. 12, 4. וכרקב בעצמותיו

pl. c. suff.: עַצְמוֹתָם
Ez. 32, 27. עונתם על־עצמתם
Mich. 3, 2. ושארם מעל עצמותם

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵיהֶם
1 S. 31, 13. ויקחו את־עצמותיהם
1 Chr. 10, 12. ויקברו את־עצמותיהם
Mich. 3, 3. ואת־עצמתיהם פצחו

pl. c. suff.: וְעַצְמוֹתֵיהֶם
Num. 24, 8. ועצמותיהם יגרם

עֹצֶם

ע״ן, ומינוכו קווק ותקיפות ועו [שטאַרקע, מאַכט], כמו עֹנֶס, ושוס ג״כ גוף [קערפער].

n. m., robur, potentia, hinc de corpore quoque formaque corporis. LXX. *κράτος, κραταιός.*

וְעֹצֶם
Dt. 8, 17. כחי ועצם ידי

בְּעֹצֶם
Job. 30, 21. בעצם ידך תשטמני

cum suff.: עָצְמִי
Ps. 139, 15. לא־נכחד עצמי ממך

עָצְמָה

ע״כ כמוכן עונס, תוקף וכבידות עו וכך גנוסס וקווק [שטאַרקע, מעכטע].

n. f., robur, magnitudo, multitudo. LXX. *ἰσχύς, λύπη* (עָצְבָה).

Jes. 40, 29. עצמה ירבה
Nah. 3, 9. כוש עצמה

constr.: בָּעָצְמָה
Jes. 47, 9. בעצמת חבריך

עָצוּם

ת״ו, ומינוי עֲצוּמִים, וסיומן קמיץ וקוק [שטאַרק, מאַכטיג], ושוס כביר וכן [סיעל, נאַהלעריי], כחזק נפעל, ולפעמים מינוי כנוי לנגועים כמו אַבִּיר.

adj. m., robustus, potens; multus, numerosus; pl. nonnunquam: heroes (syn. אַבִּירִים). LXX. *ἰσχυρός, κραταιός, μέγας, δυνάστης, κατακυριεύειν, βαρύς, πολύς, ἀναρίθμητος, πλῆθος πολύ, πολὺ μᾶλλον*; Aq. *ὀστεῖνος, ὀστοῦνος*; Symm. *ἰσχυρός, παμπληθής.*

עָצוּם
Num. 22, 6. כי־עצום הוא ממני
Num. 32, 1. ולבני־גד עצום מאד
Dt. 9, 14. לגוי־עצום ורב ממנו
Dt. 26, 5. לגוי גדול עצום ורב
Ps. 35, 18. בעם עצום אהללך

Digitized by Google

שפנים עם לא־עצום Prv. 30, 26.
והצעיר לגוי עצום Jes. 60, 22.
עצום ואין מספר Joel 1, 6.
כעם עצום Joel 2, 5.
עצום עשה דברו Joel 2, 11.
וחזקואה לגוי עצום Mich. 4, 7.

וַעֲצוּמִים
לגוי גדול ועצום Gn. 18, 18.
רב ועצום ממנו Ex. 1, 9.
לגוי־גדול ועצום Num. 14, 12.
ועצום עד־מאד Dan. 11, 25.
עם רב ועצום Joel 2, 2.

pl.: עֲצוּמִים
והרג מלכים עצומים Ps. 135, 10.
ובין עצומים יפריד Prv. 18, 18.
עצומים יחלק שלל Jes. 53, 12.
והשחית עצומים Dan. 8, 24.
לגוים עצמים עד־רחוק Mich. 4, 3.
וגוים עצומים Zach. 8, 22.

pl.: וַעֲצוּמִים
גדלים ועצמים Dt. 4, 38. 9, 1. 11, 23.
גוים רבים ועצמים Dt. 7, 1.
גוים גדלים ועצומים Jos. 23, 9.
ועצמים כל־הרוגיה Prv. 7, 26.
ועצמים חטאתיכם Am. 5, 12.

p. pass. pl.: הֶעָצוּמִים
מי הטהר העצומים Jes. 8, 7.

עֲצוּמִים
ס"ו, נכנוי נכ"ק, וסוף כיקיל סופצע, ע"מ עֲלוּמִים, נְעוּרִים, ומוס קיל וכך נכלל [נעוועלע], ווען כוונ הפסוק וכפל נעניומיו קלכקיס, לומר כפל ניזלו.

n. m. pluralet. (ad s. f. עֲלוּמִים, נְעוּרִים), vi singulari et abstractiva, vires, potentia, *Ψ.* 10, 10. LXX. *ἐν τῷ αὐτὸν κατασφριεῦσα.*

pl. c. suff.: בַּעֲצוּמָיו
ונפל בעצומיו חלכאים Ps. 10, 10.

עַצְמוֹת
ס"כ, נכנוי נכ"ק, וסמונן מן עלם נמכוון סנימה [שליפסען], וקל ענמות מסנרות, וכאקל על מסנרות המאפע [שליפסע], לומר המקיינות, וכי כן המאקל נאקר לאוכות, ומוס המנלטות נכללי, וכן ענמם נעכני.

n. f. pluralet., conclusiones, syllogismi, metaphora omnium prope linguarum communi, spec. de argumentationibus, quibus quis se defendit. LXX. *βουλαί.* A. *στερέωσις.* Theod. *κραταιώματα.*

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵיכֶם
הגישו עצמותיכם Jes. 41, 21.

תַּעֲצֻמָה
ס"כ, וסמונן כמו עוכס, ענמם, לומר כן ומקיכות וככיכת. ולע קוכל כעיס שלכ"ק כל לאון מקיפה וסגיכה נפעל מן עֻצַּם נעין הענמיי, כאקר יציל על זה המקל והמווי נלאון, קולם כל לאון כה וגכולם גויר הפא עֻצַּם נסופי הֵם ודומה לו עֵץ ומאכו נתכוס, כאקר אמות רגים נסופי וה, כאקר נאלת כרם ועכס, ווה סכוון.

n. f. (ad s. f. תַּחְבּוּלָה), potestas, vires. Scito autem, veri esse simillimum, v. עֻצַּם, quatenus *praepositionale* est, vim *vinciendi* habere et significationem roboris a nomine עֻצַּם (ad s. f. בֻּרְם, פֻּרָם q. v.), cui par est n. עֵץ, esse mutuatum.

pl.: וְתַעֲצֻמוֹת
נתן ו עז ותעצמות Ps. 68, 36.

עָצַן

v. עָדַן *s. r.* עָדַן *p.* 793.

עָצַר

פעל נוזל, וסעתיל יַעְצֹר, וַיַּעְצֹר, וסמונן קמיקס וסגיכה גדילס וסינס [קוס-שליפסטן], ודומס לו חָדַר, חָדַר, חָדַר. ומוס כליקס וסגיכה נכללו ומכיעה, ל"מ עניכת פצים מפעיל מעכ, עניכת ריקס קצה מלכת, כליקס ומסנכה נמשמר, נקשור לפעמים עם נעל, ונקשור עם מפכי, הכלון סיוס מוסנכ וסוג מסכיב לפלוני, אלא יגיבהו, או מכין מניעה וכליקס נכלל [הפעמטן], או נהפלכה על מעשלה. ועכר כך הכלון עניכת כך לעלמו ונגופו. הכפעל הפעולי, וקל להכין, נהפלכ על כפסקות לפקוס לקל מגודר ומסוגר מסכיב, כדרך הקנכה נקנים.

v. comp. tr. (impf. יַעְצֹר, יַעֲצֹר), circumcludere, cingere, e prosapia verborum חָדַר, חָדַר, אָזַר, hinc *continere*, veluti verba, ne prodeant, aquas, ne diffluant, cohibere, ne quid ulterius progrediatur, coercere, veluti coelum, ne pluat, uterum, ne foetum edat (seqq. בְּעַד, מִפְּנֵי, ne quis assequatur), spec. coercere imperio h. e. imperare; עֲצֹר כֹּחַ, vires in semet ipso retinere, *posse, pollere. Ni.* occlusum esse, de coelo, cohiberi, congregatum esse in locum unum, septum illum et circumscriptum. LXX. *συγλείειν; συνέχειν, ἐπ-, ἔχειν; κωλύειν, παύεσθαι, ἀπέχεσθαι, φυλάσσειν; δέειν, πολιορκεῖν, ἄρχειν, βιάζειν, κατισχύειν, κρατεῖν; καταλαμβάνειν, φλέγειν, δύνασθαι,* עָצַר, *ἰσχύειν;* prt. pass. *ἐπαγωγή; Ni. κοπάζειν;* prt. *συνεχόμενος.* Aq. *ἐγκεκλεισμένος*

3 perf.: עָצַר
כי־עצר עצר י"י Gn. 20, 18.
ולא־עצר כח ורבעם 2 Chr. 13, 20.

3 perf.: וְעָצַר
ועצר את־השמים Dt. 11, 17.

3 prf. c. s.: עֲצָרָנִי
עצרני י"י מלדת Gn. 16, 2.

1 perf.: עָצַרְתִּי
ולא עצרתי כח Dan. 10, 8. 16.

1 perf.: וְעָצַרְתִּי
אני המוליד ועצרתי Jes. 66, 9.

3 perf. pl.: עָצְרוּ
ולא עצרו ללכת 2 Chr. 20, 37.
שרים עצרו במלים Job. 29, 9.

part. pass.: עָצוּר *sg.*
ואפס עצור ועזוב Dt. 32, 36.
עצור ועזוב בישראל 1 Rg. 14, 10.
ואפס עצור ואפס עזוב 2 Rg. 14, 26.
עצור מפני שאול 1 Chr. 12, 1.
והוא עצור ויאמר נער Neh. 6, 10.
עצר בעצמתי Jer. 20, 9.
עצור בחצר המטרה Jer. 33, 1. 39, 15.
אני עצור לא אוכל לבוא Jer. 36, 5.

part. pass.: וְעָצוּר *sg.*
ועצור ועזוב 1 Reg. 21, 21.
ועצור ועזוב 2 Reg. 9, 8.

p. pass. f.: עֲצֻרָה *sg.*
אשה עצרה־לנו 1 Sam. 21, 6.

inf. abs.: עָצֹר
כי־עצר עצר י"י Gn. 20, 18.

inf. constr.: וַעֲצֹר
ועצר במלין מי ירכל Job. 4, 2.

inf. constr.: לַעֲצֹר
לבית אחזיהו לעצר 2 Chr. 22, 9.

1 imperf.: אֶעְצֹר
חן אעצר חשמים 2 Chr. 7, 13.

2 imperf.: תַּעֲצֹר־ *s. M.*
אל־תעצר־לי לרכב 2 Reg. 4, 24.

2 impf. c. s.: תַּעְצְרֵנִי
אם־תעצרני לא־אכל Jud. 13, 16.

3 impf.: יַעְצֹר־ *s. M.* צֹר־
זה יעצר בעמי 1 Sam. 9, 17.
ומי יעצר־כח לבנות 2 Chr. 2, 5.
אל־יעצר עמך 2 Chr. 14, 10.
חן יעצר במים Job. 12, 15.

3 impf. c. s.: יַעְצְרֶנָּה
ולא יעצרכה הגשם 1 Reg. 18, 44.

3 impf. c. s.: וַיַּעְצְרֵהוּ
ויעצרהו מלך אשור 2 Reg. 17, 4.

3 impf. fem.: תַּעֲצֹר
ולא־תעצר כוח Dan. 11, 6.

1 impf. pl.: נַעֲצֹר
כי־נעצר כח להתמהב 1 Chr. 29, 14.

1 impf. pl.: נַעְצְרָה
נעצרה־נא אותך Jud. 13, 15.

Nif-al: נֶעֱצַר

part. masc.: נֶעֱצָר *sg.*
נעצר לפני יי 1 Sam. 21, 8.

part. fem.: נֶעֱצָרָה *p.*
והמגפה נעצרה Num. 17, 15.

inf. constr.: בְּהֵעָצֵר
בהעצר שמים 1 Reg. 8, 35.
בהעצר השמים 2 Chr. 6, 26.

3 impf. fem.: וְתֵעָצֵר
ותעצר המגפה 2 Sam. 24, 21.
ותעצר המגפה 1 Chr. 21, 22.

3 impf. fem.: וְתֵעָצֵר
ותעצר המגפה Num. 17, 13.
ותעצר המגפה Num. 25, 8.
ותעצר המגפה 2 Sam. 24, 25.
ותעצר המגפה Ps. 106, 30.

עֵצֶר
ס"ו, וסמונן מליכה ומעצל [הערטצפע], כאקר נפעל וה יעצר נעמי, ויכא עצר יוכא מלוכה, וכן פכא הכל"ק, קולם לנעת המתנגם ויקקי עצר כמו מנעצר, והכלון יוכא מועצ, ווה סקי.

n. m., imperium, dominatio, a v. עָצַר, imperio coercere (1 Sam. 9, 17.), quare male transferunt Paraphrasta et Isaaki: *pusillum* (= מְצֵעָר). LXX. *θησαυροί.*

באדץ יורש עצר Jud. 18, 7.

מְעָצָר
ס"ו, וסמונן סקיקס וסגור [פערטצפע-סענס־ע"], ל"מ צֹאן רָחֵם, סגור ועניכת ריקס קצה לגל מלכ, קו עקיכות, ומוס כיכ סלסור ומסנכת מצמר וניכק [נע-פֶּלֶנגניסס], ווה סמכוון של מעכר ומצפע לקק, מעכר כעס ויגון [הכלון מעכר ומיכעס ויגון]. קולם לכ"ק עכין עכר הפעל נמכוון הנקס וככיצה [דריקקען, פרעסקען], וכן מן המאת מכוון של עֲצֵר נקיכי, תמור מון, סקע, דרך נעכני, וסקעלות עֲצַר נמונן זָר, צָר, צַר, ומוס נקיכי מֶעְצָרָה מקום לכיכס וסקיעס, מר יקב וגע נעכני, וסצם עֲצֵר, עֲצַר, וסמופצע עִצּוּר, וסצם עֲצֵר [עִצְרָא] לגיון הכסקע, ומוס עֲצַר כמו מנוקה, ווה קפצר.

n. m., occlusio, veluti uteri h. e. sterilitas; carcer, ergastulum, vincla, quibus quis cohibetur, *Ψ.* 107, 39. (*ἀσυνδέτως*), Jes. 53, 8. Alii *oppressionem* s. *angustias* vertunt, a v. עָצַר, sicut צַר, צֵר, צָר, זֵר, vi *urgendi* s. *coarctandi,*

עָקַב

פעל נצלוע הכוון, כפי ציסיס קוטע

ram. עֲצַר (= hebr. עֵץ, h. e. סְחָט), nde מֶעְצָרָה, expressorium uva-um (hebr. יֶקֶב, גַּת), et magna praeterea nominum copia. LXX. *θλίψις, ταπείνωσις;* עֲצֵר רֵחַם, *ἔρως γυναικός.* A. *ἐποχή.* S. *συνοχή.*

וְעָצָר
rv. 30, 16. שאול ועצר רחם

מֵעָצֵר
s. 107, 39. מעצר רשה ויגון
es. 53, 8. מעצר וממשפט

עֲצָרָה
ס"כ, והמונן קכלה וקפסה מועד ומקבץ [פערזאמלונג], וכנראה מצרף עֲצֶרֶת נימון אֲצֶר לשון קמיפה, ונקיר מקפסה נקוס [פעסט-], ל"מ קדוש עניכה לכבול, קלאו עניכה, לכן כמעט נימון יוס קג, כאקר מלת גמעה נעכני, ליון יום סצצי וצנץ שלסה מעכין קמיפה.

n. f., conventus, congregatio unum in locum, festorum potissimum solemnibus, *panegyris*, a v. אָצַר = עָצַר, vi colligendi, deinde festum ipsum, sicut arab. גֻּמְעָה, *jaum ul-ǧumati*, dies conventus h. e. septimanae sextus, aram. עֲרֵיבְתָא, rom. *παρασκευή.* LXX. *ἐορεία, θεραπεία, ἀργία.* A. *ἐπίσχεσις, σύλλογος.* S. *σύνοδος, συλλογή.*

קדשו עצרה לבעל 2 Reg. 10, 20.
קראו עצרה Joel 1, 14.

עֲצָרָה
לא־אוכל און ועצרה Jes. 1, 13.

עֲצֶרֶת
ס"כ, נימון עֲצָרָה, וכי פניס קצוות מיכו, לומר קנכה וקפיפה, ל"מ עניכת כונלים, אלן לרוב ליון קמיפה בקנ, ומיכי של סכוות הוק סכקק עניכת לדעת כל"ק, לפי סמיו כעניכים כו עולי הכגל, וכן עניכת כתכנוס.

n. f., conventus, veluti perfidorum (= מַלְכוּת, ex sent. *Josefi Qimchii*), plerumque panegyris, sicut עֲצָרָה, veluti de die octavo *σκηνοπηγίων* (*Shemini-Açeret*), qui neque a *conclusione* solemnium neque a *cohibitione* peregrinatorum est nominatus. LXX. *σύνοδος, πανήγυρις, ἔξόδιον.*

Lev. 23, 36. אשה לי"י עצרת הוא
Num. 29, 35. עצרת תהיה לכם
Dt. 16, 8. וביום השביעי עצרת לי"י
Neh. 8, 18. וביום השמיני עצרת
Jer. 9, 1. עצרת בגדים

עֲצֶרֶת *p.*
2 Chr. 7, 9. ביום השמיני עצרת

pl. c. s.: בַּעֲצַרְתֵּיכֶם
Am. 5, 21. ולא אריח בעצרתיכם

מַעֲצֵר
ס"ו, וסמונן הכליקס והמכיעה [קיי-הקלם], וסוף המופצע, נתכנוס עֲצֶרֶת שלמו, ומוס עֲצָרָן נשפס עכיריים, הפן של וַתֵּהַרוֹ.

n. m. abstr., cohibitio, prohibitio. LXX. אֵין מַעֲצֹר לְרַחֵם, *οὐ μετὰ βουλῆς.* A. *ἐπίσχεσις.*

אשר־אין מעצר לרחם Prv. 25, 28.

מַעְצוֹר
ס"ו, וסוף נמונכו כמו מַעֲצֵר.

n. m., vi eadem, qua מַעֲצֵר. LXX. *συνέχειν.* A. *ἐπίσχεσις.* S. *ἐποχή.*

כי אין לי"י מעצור 1 Sam. 14, 6.

עָקַב

Digitized by Google

וּמִכְמוֹ חַגָּב לְעִיל, לוּמַר לְכִינּוּס וּלוֹלֵא וּלְקִיפָה [וְעִנְעָנָן, שְׁפִיכָתָן]. וּמִזֶּה כְּמוֹ וְגַם, אֲרַב, יָקַשׁ לְעִיּוּן מַכְמִילָם וּרְמִיזָה [לִישָׁנָא שְׁכִיכָתָן, כְּעֵרִיגְעָן], ל״מ וּיַעְקְבֵנִי וּם פְּעָמִים, כָּל-לָקּ עָקוּב יַעְקֹב. וְהָעִין נִצְחִיל נִצַּח לְדַעַת הַמַּסְרֵת, וְכָל שׁוֹס נִר כְּ נִצַּח וּפָקַד. כ׳ הִיוּת מָנוֹן וּמְנוֹנַע [הַסָּךְ, הֵיגְעֵלִיג וְיִין], וְדוֹמֶה לוֹ גֶּב, גֶּב, גֶּבֶךְ, וְכֵן נִשְׁפַּתִּי מְעֻכָּב. ג׳ לָךְ נְכוֹנִי הַכְנֵד עֲקֵב נְדוֹמֶה עַל עֲקֵב נִקְרֵי, לוּמַר לְמָנוֹן לְקוּר [נָקֵל-נַעֲרָן], עִי׳ סֵפֶר יְסוֹד הַנְקוּד דָּף ל׳. וְהַלְקִרוֹן לְדַעַת לְקִרִיס כְּמוֹ עָקֵב נִקְרֵי, לוּמַר הַלּוּךְ לְקַר עָקֵב [דַּעַן שְׁפוֹרִין כְּאֵנְגְּעַסְטָן], וְכֵן תַּרְגֵּם נוֹל-נִשְׁמָ, וּלְ״כ נוֹיר הַשֵּׁם חוֹק, וְכֵן שָׁרָה נִסְפְּסוֹק שֵׁם מִלֹּה לְרִמִית שָׂרָא [לָקֵי-לָאסְטָן], לָכֵן הַדְּמִיוֹן עִם עֵקֶב תְּכִיב, וּתְמוּת הַמְכוֹן הַלְקִרוֹן כְּעִלְמָא מְתֵי. וְלָא קוֹרֵל כְּעִיס לִיס נִשְׁפָּ עַכְּרִיכִית עוֹד מְכוֹן לְקַר שֶׁל עָקֵב, וּוּסוֹ הִיוּת מוֹזוֹה מִכָּל נַ וְעַבְּר, לָכֵן נְכוֹדֵד עִזּוֹת מוֹזוֹה נִגְדִּלִים וְעַבְּרִים זוֹיס, לָכֵן מְעֻקָּב הוּא מְכוֹנָע כְּקוֹכִיס, נְשׁוּי מְלֻדִּים, וְתָכִין נוֹס קְצוֹן מְעוֹקֵב [קוֹכִיס-נַאֲהָל], נוֹף מְעוֹקֵב [-קְלַרְפְּעָב], מוֹתוֹ מְעוֹקְנוּת [-לִיגוּרְעָן], וְכֵן מְעוֹלֵם מְעוֹקֵב, מְכוֹנָע מְעוֹקֵב וְכִדוֹמֶה, וְכִעֵלְמָה מְעֻכֵּי הַמְּעוֹת.

v. pro radicis diversitate significatu triplex: 1) nere, texere, cujus verbi radix propagata est etiam in vv. עָרַב, חָדַב, deinde, translatione eadem, qua vv. אָרַב, זָמַם, יָקַשׁ frequentantur, suere dolos, nectere insidias, *κακὰ ῥάπτειν*, *δόλον ὑφαίνειν*, Gn. 27, 36. Jer. 9, 3. 2) altum, elatum esse, qua significatione a rad. עָקַב exit, quae radicatur etiam in vv. גָּבַב, גָּבַ, גָּבֵךְ, 3) *Pi.* עִקֵּב, sicut עִכֵּב aram., cunctari, morari, retardare (*Jesod ha-Nigud* f. 1.), quamquam alii vi insequendi *vestigia s. investigandi* vertunt. Symm., sequente Vulgata, *ἐξιχνιασθήσεται*; ergo denom. a n. עָקֵב, calcaneus, vestigium. At cum eodem in loco Jobi v. שָׁרַר vi aramaici שְׁרָא, *solvere, emittere*, dicatur, satius est, in sententia paraphrastae acquiescere: לָא יַעְכְּבוּן אֲרוּחִם יְשַׁמַּע קָלֵהּ. *Neohebraica* lingua alia quoque significatione eo verbo utitur, aequandi undique et quadrandi (unde חֶשְׁבּוֹן, גּוּפָה מְעֻקָּב, Kubikzahl, Kubus). Ex hac verbi divisione derivatorum varia significatio elucesceret; tametsi literae pares, radices diversae et stirpes, in quas excreverunt, multum disjunctae. LXX. *πτερνίζειν*; inf. *πτέρνα*; *Pi. ἀνταλλάττειν.*

3 *perf.*: עָקַב*

Hos. 12, 3. *בבטן עקב את־אחיו

inf. abs.: עָקוֹב

Jer. 9, 3. כי כל־אח עקוב יעקב

3 *imperf.*: יַעְקֹב

Jer. 9, 3. כל אח עקוב יעקב

3 *impf. c. s.*: וַיַּעְקְבֵנִי

Gen. 27, 36. ויעקבני זה פעמים

Pi-el: עִקֵּב

3 *impf. c. s.*: יְעַקֵּבֵם

Job. 37, 4. ולא יעקבם

עָקֵב

ע״ו, וְהוּא הַכִּיכוֹנִי, וּמוּנָהּ הַכּוֹכָל וְהַוּוּמָם [לִישָׁנָא שְׁפִיכָתָן, כְּאֵנְגְּעַלְעָר], מְעֻקָּל לְגַוֹן וּמִימָם.

n. m. part., is qui insidias nectit, insidiator, praestigiator, a v. עָקַב I. (syn. זָם). LXX. *πτέρνα*. Symm. *ἴχνος*.

pl. c. suff.: עֲקֵבַי

Ps. 49, 6. עון עקבי יסבני

עֲקֻבָּה

ע״כ, וְהַמּוֹנָן עְרִימָם וּמוּמָם וְכִכִילוֹת [לִישָׁנָא], מְעֻקָּל עֵקֶב לְגַוֹן וּמוּם.

n. f., dolus, astu, insidiae. LXX. *πτερνισμός*.

בְּעֲקֻבָּה

2 Reg. 10, 19. ויהוא עשה בעקבה

עָקֵב

ע״ו, וְהַמּוֹנָן נִגְעָם וּנְכוֹנוֹ [הֵיגְעֵלִ], מִן עֵקֶב הֵיוֹת מְנוֹנָע, וְעַל הַמְּקוֹם שֶׁעִכְּבוּ אֹתָם, מְעֻכִּין עִוֹּת דֶּרֶךְ, שֶׁהֵלְכוּ לְקִרְיוֹ כְּנִיס מְסֻקְמוֹכִים.

n. m., locus editus, acclivis, aditu arduus (non *tortuosus*, uti veterum multi), arab. עַקַבָּה. LXX. *βαθύς, σκολιός*.

הָעָקֹב

Jes. 40, 4. והיה העקב למישור

עָקֹב

ת״ו, וְלִנְקֵבֵי עֲקֻבָּה, וְהַמּוֹנָן כְּתִגּוּמוֹ כְּכִיל וּוּמָם וּמְכַמָּם [עֲרִיגְעֲרִים], ל״מ עֵקֶב הַלֵּב, לוּמַר הַלֵּב מְלֵא עֲקֻמָּה וּכְכִילוֹת, וְכֵן הַנְּקֵבִי עֲקֻמָּה לְדַעַת הַמְּסוֹכְכִים הַקְּדוֹמִים, לוּמַר מְלֵאִים עֲקֻמָּה וּכְכִילוֹת מִלֹּא הַשָּׂפוֹן, וְכֵן נִמְרַךְ עֲקֻמָּה מִלֹּא שֶׁהָיוּ עוֹקְנִים [מְעֲרִימִים] לְהַרוֹג נִפְשׁוֹת, וּוּסִ הַכְּכוֹן.

adj. m. (f. עֲקֻבָּה), fraudulentus, fallax, Hos. 6, 8. *locus insidiarum plenus* ac sanguinibus occisorum refertus. Sic Gemara: *propter incolas insidiosos necandique cupidos.* LXX. *ταράσσουσα* (ὕδωρ); A. *περικαμπὴς ἀπὸ αἵματος.* S. *δῶκται ἀπὸ αἵματος.* Quinta: *ὑποσκελίζουσα καὶ δολοφονοῦσα.*

Jer. 17, 9. עקב הלב מכל

adj. fem.: עֲקֻבָּה *sg.*

Hos. 6, 8. עקבה מדם

עֵקֶב

ע״ו, וְהַמּוֹנָן לְקִרְיִת וְסוֹף, וְלִ״כ לָן מְשֻׁלָּשׁ מִן עָקַב, שֶׁעִכְּבוֹ נִ״כ סוֹף מְשֻׁלָּשׁ, וְכֵן עָקַב נַעֲרִבִי, נְמוֹנָן קָן וְסוֹף, וּוּסִ נְשֻׁלַּל לְמַסְמֵנֶת שֶׁכֵּן, כְּמוֹ שֶׁכֵּן פְּעָם הַכְּל״ק, לְפִי שֶׁמְּכַר סוֹף הַמַּעֲשֶׂה. וְנִמּוֹנָן וְס כְּעִנְעִי, לוּמַר נְמַכֵּר הַמַּעֲשֶׂה [וּוְעִנְעָן], וְלִפְעָמִים כְּמוֹ לְמַעַן וּכְעִבּוּר, מְמֻנָּל לְפִי מְכוֹנָם שֶׁהוּא, וּמְקֻבָּר עִם מִלֹּת הַמִּלְרָף, ל״מ עֵקֶב שֶׁכֵּן, עֵקֶב כִּי, לוֹ גַּם שֶׁהַעְנְיִי מְשַׁמְּנוֹן הַרְחֵנִי, לוּמַר עַל סוֹף וְעַד לְקִרְיִת, וְזֶהוּ תְּמִיד וְתָדִיר [לִישָׁנָא].

n. m., extremum, finis, translate, sicut עָקַב, arab. *'uqb-on.* Symm. *ὕστερον.* Deinde praemium, merces, quae actionem sequi solet (gr. *λοισθήϊα*). *praep.* ob, propter, *conj.*, seqq. כִּי, אֲשֶׁר, quia, propterea quod (proprie: *in praemium, in compensationem*), vel etiam, translatione e prima nominis significatione desumta, *usque ad extremum*, ad finem h. e. semper. LXX. *ἀνταπόδοσις, διὰ ἀντάμειψιν, ἀνθ' ὧν; ἕνεκεν, ὅτι; διαπαντός; διὰ τοῦτο; παραυτίκα.*

עֵקֶב, עַל־

עקב אשר שמעת Gn. 22, 18.
עקב אשר־שמע Gn. 26, 5.
עקב היתה רוח אחרת Num. 14, 24.
והיה ׀ עקב תשמעון Dt. 7, 12.
עקב לא תשמעון Dt. 8, 20.
עקב אשר עשה 2 Sam. 12, 6.
עקב כי בזתני 2 Sam. 12, 10.
בשמרם עקב רב Ps. 19, 12.
ישמו על־עקב בשתם Ps. 40, 16.
ישובו על־עקב בשתם Ps. 70, 4.
ואצרנה עקב Ps. 119, 33.
לעולם עקב Ps. 119, 112.
עקב ענוה יראת י״י Prv. 22, 4.
עקב שחד Jes. 5, 23.
עקב כי־זאת אעשה־לך Am. 4, 12.

I. עָקַד

פעל כודד, וּמִמֶּנּוּ עֲקֵדָה, וּמְמוּנָן לְנִילְד וְקִשְׁרִים וְקִיקּוּם וְקִמְרִים [נִיכְּלִינְן]. וּמְמוּנוֹת שֶׁהוּא עָקֵד, וּדוֹמֶה לוֹ אָרַג, גָּד, חָט, וְכֵן מוֹנָן עָקַד נַעֲרִבִי, וְדוֹמֶה לוֹ עָקַד, אִתְעַקַּד נִקְרֵי, וְנִשְׁפַּ עַכְּרִיכִית מוּם הַשֵּׁם עֲקֵדָה, מְעֻקּוֹד יִנְקַ עַל-נִבֵי הַמּוֹנָן נִפְרוּשׁוֹנוֹ. וּמִזֶּה עָקֵד נִפְרִישִׁי נִית עָקֵל הַכּוֹעִים, לוּמַר קְנוּת וְקַנְדַּע רוֹעִים, וְכֵן נִשְׁפַּ עַכְּרִיכִית נִית עָקֵל הַסְּפָרִים [נִיכְּלִיעְפְּעָק].

v. comp. trans. (impf. יַעֲקֹד), e familia vv. עָקַד, חָט, גָּד, אָרַג, aram., עקד arab., *cat*-enare, vincire, ligare (LXX. *συμποδίζειν*), unde neohebr. עֲקֵדָה, spec. Isaaki immolandi constrictio, עֲקֵד, collectio, veluti librorum, quod nomen superest in n. propr. בֵּית־עֲקֵד הָרֹעִים 2 Rg. 10, 12., ubi bene vertit Aramaeus: בֵּית־כְּנִישְׁתָּ דְּעָיָא et non satis accurate *Josef Qimchi* locum eum intelligit, ubi pastores oves tondendos constringere soliti sint. Aq., teste Eusebio de locis Ebraicis: *οἴκῳ κάμψεως*, quam versionem, uti solet, ex aramaici sermonis collatione desumsit (עֲקַד, procumbere. inclinare se). Symm. *οἴκῳ ἑκάστων.* LXX. *ἐν βαιθαθάκ.*

3 *imperf.*: וַיַּעֲקֹד

Gn. 22, 9. ויעקד את־יצחק בנו

II. עָקַד

פעל כודד, ולִ״ע כ״ף נגור, וּמְמוּנוֹתָו עֲקֵדָה, נִדּוֹמֶה לְכָל גָּד, גָּד, הִלְכוֹן שֶׁכִּיעָה וּנְדִילִים [לִיינְקְעֲרְנְעָן], וּקְקַת נ״ד וּקְ תְּמִנְ הַקְּקִר וְהַזּוּי.

v. comp. trans. inus., sicut גָּד, קָד q. v., in-*cid*-ere (einkerben).

עָקֻד

ת״ו, וְהַכְּוּי עֲקֻדִּים, וּמוּנָהּ מְשׁוֹרָט וּמְגוֹלָד נְעוּר [נְעָקְעָנְע, -זְעְרִיפָּס], מְעֻנִּין שֶׁכִּיעָה וּנְדִילִים שֶׁל הַשֵּׁרָז, וְכֵן חֲבַרְבַּר, מִן קְנֵר נִדּוֹמֶה לְכָל קְסֵר, מְעֻנִּין שֶׁכִּיעָה וּנְדִילִים.

adj. m. (pl. עֲקֻדִּים), incisus, lineis variis distinctus, striatus (syn. חֲבַרְבַּר, a v. חָבַר = חָבַר, forare, fodere). LXX. *ῥαντός, διάλευκος.*

פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד Gn. 30, 40.

adj. m. pl.: עֲקֻדִּים

עקדים נקדים Gn. 30, 39. 31, 10. 12.
עקדים יהיה שכרך Gn. 31, 8.
כל הצאן עקדים Gn. 31, 8.

adj. m. pl.: הָעֲקֻדִּים

התישים העקדים Gn. 30, 35.

Digitized by Google

עָקָה

פעל כוד ול״ע, ומשונן כמו צָק לקמן, צָק לעיל, לומר גדיש וסיגד מסכיב ומקפה [קומצליעסטן, -נעגטן], וכן נקמת זרע עקה נעבדי. מקקל ומשוי עי׳ כלוק מזרעים.

v. trans. inus., sicut צָק, צָץ, concludere, cingere, que vi est in arabica lingua conservatum.

מַעֲקֶה

ז״ו, ומסמך ימים מַעֲקֶה, ומוכנו כפרוש יצקי גדר סביב סגד [דאָכ-ליינסאָם-סומג, -נעלאָכדעד], וקרגוס חֵיל אָכל עויבלי חיראָק, הכה הוא תרגום של יהוא, נימון דומה, ולגנות הרע״נע להגווריס ען עקה אך זקוק לבנאו.

n. m., ambitus, septum, peribolus tecti, quo legis cautione erat muniendum, ne quis de tectis planis aedificiorum delaberetur (pers. גּוּמְחִירְזָא, rabin. מְחִיצָה), a v. עָקָה, sepire, constipare. LXX. *στεφάνη.*

Dt. 22, 8. ועשית מעקה לגגך

עָקָה

oppressio, *v. s.* עֹקִי *p.* 804.

עָקַל

פעל כוד, ומשונן גלילה ועווה גלימה וקקול הפיכה והסג [דרעסען, ווינ-קעלן], ומשמעות עָקֵל, ודומה לו גָּלַל לעיל, וכן עָגַל, חָלַל וכדומה סרוסה, וכן נשפה הכדקית [*s. çal, kal*], וכדומה נשקרי שפתי עכו. ומשונן גלימה וגלילה עוד בערבי, ומוסיף סהשקל כמו קַל עוף ועכע על עקוב וסלוף, לכן נכשכ״פ מזשע מעקל כמו מזשע מסולף ומעוות. נתרגום עֲקַל כמר עִקֵּשׁ הענבי.

v. comp. trans., torquere, volvere, e familia verborum גָּל, עָגַל, חָלַל, sanscr. *çal, kal*, arab. ע־ק־ל, trop., sicut עָוָה, עָבַט, pervertere, de eo, quod moraliter pravum est atque praeposterum. *Pu.* part. intortus, perversus. LXX. *διεστραμμένος.*

Pu-al: עָקַל

part. m.: מְעֻקָּל *sg.*

Hab. 1, 4. יצא משפט מעקל

עֲקַלְקַל

ת״ו, וכנוי נקבי עֲקַלְקַלּוֹת, כדגוש הסופי כדרך. סמונן מסולף ומעוקס [קרוסס, געווֹאוכדען], ל״ע קרוקת עקלקלות, ולפעמים עקלקלות כמו קרוקת עקלקלות, ומוסיף מעקלקלוסס. נגזרת מזרע שלנו עָקַל ככוי לסל ונכל, מענין סנוך, וכן מען מסמען נכית הנד, וכן סם לנקנל, וסס מורס על יסוד שרשו, והמוסגע עִקּוּל.

adj. m. (pl. f. עֲקַלְקַלּוֹת, dagesata liquida, ut solet), incurvus, tortuosus; אֲרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת, interdum *absol.*, viarum anfractus, quibus a recto tramite deflectitur. LXX. *στραγγαλιαί* (seq. Theod.), *διεστραμμέναι ὁδοί.* A. *διαπλοκαί.* S. *σκολιότητες.*

pl.: עֲקַלְקַלּוֹת

Jud. 5, 6. ילכו ארחות עקלקלות

pl. c. suff.: עֲקַלְקַלּוֹתָם

Ps. 125, 5. והמטים עקלקלותם

עֲקַלָּתוֹן

ת״ו, נזור עֲקַלָּה סשם נסופי יוֹן, והמונן מעוות ומעוקס מהכתב [נע-ווֹאוכדען], וכתב עקלתון לפ״ו שמעקל עגמו.

adj. m. (a n. עֲקַלָּה, nunatione addita), tortuosus, inflexus, incurvus, epith. serpentis. LXX. *ὄφις σκολιός.* A. Th. *ὄφις ἐσκυφρωμένον.* S. *τοῦ ὄφεως τοῦ σκολιοῦ.*

Jes. 27, 1. לויתן נחש עקלתון

עֵקֶר

ז״ו, ומוכנו זרע נקטנות, וכן עֵקֶר נעבדי, ונקרבי גוידו עֵקֶר, לסמסכת קער הזרע, לומר היונק מן הזרע כמין שנע, ומוס הסזקל על קוכ שנשקע נקרן, ומוס נעזמותו מעשפק גר. ומלת סכוונס של לעקר [למי שנשקע ומוס כקוכי] מעשפק גר. ומוס כ״ל ג״כ הפרגיי עֵקָרוֹן, לומר שנע שנשקע.

הקקר ומשוי עי׳ נלוס ב״ע.

n. m., radix, arab. *ʿaqr-on*, unde aram. עֵקֶר, surculus e radice proveniens s. enascens, trop. incola terrae, qui tanquam radices in ea egit (syn. גֵּר, advena), qui, quantumvis parentibus peregrinis oriundus, est tamen aboriginis instar, indigenaeque simillimus. Bene Onkelos: לַאֲרַמָּאֵי מִנַּרְצָה הְוִיוֹרָא, et LXX. convenienter judaicae traditioni: *ἐκ γενετῆς προσηλύτου*, quos sequitur Syrus: לַיְלִידָא דְּשָׁרְבָּתָא etc.

לָעֵקֶר

Lev. 25, 47. לעקר משפחת גר

עֵקֶר

פעל שמי, ומוכנו כפיזת עֵקֶר או נעע מס [ענע-וווֹלנעלן], כאשר נמנע לעקור כעוע, ומוס קל״כ מקליפס והריפס ונסוף נכלל, ל״ע ננכין כנעל, ונכנין הכנד מכריקת עקבי סנסמס. כי רגלים לנסמס כעקל וזרע, וכן נעבדי עֵקֶר קן נויר הזס, וכן פרשוס כשמי התוכיס הקדמוניס, ול״כ ענין נתוס קיכו נזרע כ״ל הסמן, וכן עֵקֶר נפרבי קן נויר עקר, כידוע למבינים.

v. denom., eradicare (a n. עֵקֶר), et *commun.* vi prorsus auferendi, tollendi funditus radicitusque evertendi. *Ni.* pass. *Pi.* crura, quae sunt instar radicis, arborem ferentis, succidere, *enervare*. *Qimchi* bene: תְּרִיתָ עִקְבֵי חַבָּחֵמָה. Ergo v. hebraicum, uti et *ʿaqara* arab., עֵקֶר aram., e nomine provenit vi *circa radicem aliquid faciendi* h. e. exstirpandi (privative, ut ex re ipsa manat, non ex conjugationis *Qal* significatione quapiam *στερητική*). LXX. *ἐκριζοῦν* (seq. S.), *ἐκτίλλειν*; *Pi.* *παρέλυσε, ἐνευροκόπησαν*; A. *ἐξόρησεν*; S. *ἐνευροκόπησε*, et ambo Gn. 49, 6.: *ἐξερρίσωσαν τεῖχος*

inf. constr.: לַעֲקֹר

Eccl. 3, 2. ועת לעקור נטוע

Nif-al: נֶעֱקַר

3 *impf. fem.:* תֵּעָקֵר

Zeph. 2, 4. ועקרון תעקר

Pi-el: עִקֵּר 3 *perf.*

Jos. 11, 9. את־סוסיהם עקר

3 *perf. pl.:* עִקְּרוּ

Gn. 49, 6. וברצנם עקרו־שור

3 *imperf.:* תְּעַקֵּר

Jos. 11, 6. את־סוסיהם תעקר

3 *imperf.:* וַיְעַקֵּר

2Sam. 8, 4. ויעקר דוד את־כל־הרכב

1Chr. 18, 4. ויעקר דויד את־כל־הרכב

עֵקֶר

נקרבי כמו עָקֵר נעבדי, ושנור נתרגוס תמור כתב סרס כסס, וכן סס עֵקֶר נכון סכנד ופעולי אלן, ומוס נזפס ענביכית עֲקִירָה, עֲקוּר.

v. aram., eradicare, targ. pro hebr. נָתַשׁ, חָרַס, נָסַח. *Itpe.* exstirpari LXX. *ἐξερρίζωθη.*

3 *prf. pl.:* אֶתְעֲקָרוּ

Dan. 7, 8. אתעקרו מן־קדמיה

עָקֵר

ת״ו שנתענס, ולנקבי עֲקָרָה וכסמיכות עֲקֶרֶת. ססלנה שמסוס נעקרו לומר נזרעו ומוס סולדס ולדס [מוכפרוכט-נקל], וכן נתרגוס עֲקָרָא מזלהו, וקל להבין מהתעוות.

adj. m. substantive usit. (f. עֲקָרָה, c. עֲקֶרֶת), eradicatus (radix trop. de utero, sobolis humanae quasi radici), sterilis. LXX. A. *στεῖρος.*

Dt. 7, 14. לא־יהיה בך עקר ועקרה

adj. fem.: עֲקָרָה

Gn. 11, 30. ותהי שרי עקרה

Gn. 25, 21 כי עקרה הוא

Gn. 29, 31. ורחל עקרה

Jud. 13, 2. ואשתו עקרה

Jud. 13, 3. הנה־נא את־עקרה

1 Sam. 2, 5. עקרה ילדה שבעה

Job. 24, 21. רעה עקרה לא תלד

Jes. 54, 1. רני עקרה לא ילדה

וַעֲקָרָה

Ex. 23, 26. משכלה ועקרה

Dt. 7, 14. עקר ועקרה

constr.: עֲקֶרֶת

Ps. 113, 9. מושיבי ׳ עקרת הבית

עֲקַר

ז״ו נקרבי, ומסמך עֲקַר, ומוס שכיי מן עקר לעיל, ומוכנו שנור נקרבי וכשפס ענביכית, כמר שרש ויסוד דכר, ומשכו סס סתוקיי עִקָּרִי ולנקבי עֲקָרִית, ונגזרת כל-עקר, מעקרל, כמעמ״ס.

n. m. aram. (c. עִקַּר), *a nom.* עֲקַר *secundarium*, radix, stirps, creberrime in sermone *neohebraico* de rei cujuslibet *fundamento* (opp. עָנָף), velut de fidei tredecim capitulis (י״ג עִקָּרִים).

Dan. 4, 12. 20. עקר שרשוהי בארעא

Dan 4, 23. עקר שרשוהי די אילנא

עַקְרַב

v. s. r. קָרַב *p.* 1010.

עָקַשׁ

פעל כוד, ומשונן לכוד וכסוס נמוס ונקוד, ומוס עוות ועגוע, וכן רָקַשׁ, קָשׁ, רָכַס, נמכסו מוכנס, ונקמר מעגוע לין. סכנד יונק ויווק, שנקמר מעוות דלן, וכן סכפעל מדלן. עי׳ קוס לקמן.

v. comp. trans., ad genus verborum רָכַס, קָשׁ, רָקַשׁ, pertinens, pervertere, velut judicium. *Pi.* incurvare vias suas h. e. prave, fraudulente agere. *Ni.* pass. V. s. v. קָשׁ. LXX. *σκολιὸν ἀποβαίνειν. Ni. σκολιὸν πορεύεσθαι. Pi.* prt. *διαστρέφων*; S. *στρεβλῶν.*

3 *impf. c. s.:* וַיְעַקְּשֵׁנִי

Job. 9, 20. תם־אני ויעקשני

Nif-al: נֶעְקַשׁ

3 *perf.:* וְנֶעְקַשׁ

Prv. 28, 18. ונעקש דרכים

Pi-el: עִקֵּשׁ

3 *perf. pl.:* עִקְּשׁוּ

Jes. 59, 8. נתיבותיהם עקשו להם

part. masc.: וְיַעֲקֵשׁ

Prv. 10, 9. ומעקש דרכיו יודע

3 *impf. pl.:* יְעַקְּשׁוּ *p.*

Mich. 3, 9. ואת כל־הישרה יעקשו

עִקֵּשׁ

ת״ו, וכסוכן מסולף ומעוגע מעוות וכסמך [פערדרעסט, פערקעכרט], ל״מ מלנ נעוס ומסולף, מזסמים כלוותי, ולפעמים נקלס מסוקרי כוסס, ל״מ עִקְּשׁוּת לֵב, ומסזשלה על מסמוכס ומקר ומלף קל להבין.

adj. m. (c. substantive: עִקְּשׁוּת לֵב), tortuosus, perversus, pravus, fraudulentus, de hominibus eorumque animis, substantivo addito הָרֻכִּים, שִׁפְתַיִם. LXX. *στραγγαλιώδης, στρεβλός, σκαμβός, σκολιός, ψευδής*; c. לֵב, *σκληροκάρδιος*; pl. עִקְּשֵׁי לֵב, *διεστραμμέναι ὁδοί.* A. S. Th. *στρεβλοκάρδιοι*; S. Prv. 6, 12. *στρέβλευμα.*

Dt. 32, 5. דור עקש ופתלתל

2 Sam. 22, 27. ועם־עקש תתפל

Ps. 18, 27. ועם־עקש תתפתל

Ps. 101, 4. לבב עקש יסור ממני

Prv. 22, 5. צנים פחים בדרך עקש

s. M. עִקֵּשׁ

Prv. 17, 20. עקש־לב לא ימצא־טוב

וְעִקֵּשׁ

Prv. 8, 8. אין בהם נפתל ועקש

מַעְקַשׁ

Prv. 19, 1. מעקש שפתיו והוא כסיל

Prv. 28, 6. מעקש דרכים

pl.: עִקְּשִׁים

Prv. 2, 15. ארחותיהם עקשים

pl. constr.: עִקְּשֵׁי

Prv. 11, 20. תועבת ׳י עקשי־לב

עִקְּשׁוּת

ז״כ, ומופעל, ומתרוכו עוות וסלף פס [פערקעכרטעס״ע], ונקמר מענוע דנכיס וזקוקס.

n. f. abstr., perversitas, pravitas, veluti loquelae. LXX. *σκολιός. οὐκ ἀγαθός.* S. *στρέβλευμα στόματος.*

Prv. 4, 24. הסר ממך עקשות פה

Prv. 6, 12. הלך עקשות פה

מַעֲקָשׁ

ז״ו, ומנמ קן נכנוי מַעֲקָשִׁים, כדגוש הסין, וסכלון דרך מעוקס ומסולף [קרוממוועג], וסכנוי ע״ל מרקקים.

n. m. pluralet. (dagesato sibilo מַעֲקָשִׁים, ad s. f. מְרַחֲקִים), loca tortuosa, viae inflexae. LXX. *τὰ σκολιά.*

pl.: הַמַּעֲקָשִׁים

Jes. 42, 16. ומעקשים למישור

עֵר

urbs, *v. s.* עִיר *p.* 807.

עֵר

hostis, = צַר *p.* 810.

עֵר

aram., = צָר *p.* 810.

I. עֵרֶב

פעל כוד, ונקמנוסו קשור וקנור נכוס ונמוס [פלעכטען קיסדען], והסמוכות עָרֵב, ודומס לו אָרַב לעיל, וכן כזרע כיכוון נזסמי מעגן, כאשר קיקס נלוס״ב. ומכוון כיקי וס מזקלנלת

Digitized by Google

סכוכם נסתרך תסכוכים נכ״ק. ף׳ עגע וסתרך דכר כדכר [סויעגן, תשכ-דעלן], לויר עכין תקף ותמכר, שהוף תעכומות הלוקק ותשוכר, כי לוכך תסכיתים שלפכים התמוכה. ג׳ כתיכך תזכון תמוך דכר, תמוכך הלוחף, או רק לחתך ולקיים דכר שהוכעך [פעב-פַּעֲלְתען], וכן נחתך עכע כתעכות רכום ולשום, שוחקל הן על כתיכך ותסיכ דכר כדכר, הן על כתיכך תזכון, וכן הלוך תשכוון תקל קכל נעכין תסתזככוף. וקכין לפי תסחקלה נתיכך תזכון תלכון עכיך לב, לויר נתיכך לך לפרכון ותזכון, לתען הכעיך דנר, וכעכע כתו קרף כפב. ג׳ כתיכך עכון וקכולה קלף לעתו [כיכגך לי-סתען], וכקזר עם ל, לְפָנַי, תזר לפכיו יעכך רעתו. וכתעכ תשון הג׳ יתלכך עם הכ׳, רק שכווכתו דקכם לשוער, הלכון תתיככות תק-עכתו קלף רעתו נתזכון, לתען הכליך לעתו, לכן לכוך כתו הכלקם ודיקם שתוקו, ל״ם עכככי כתעכ כתו הכלקכי. תסתפעל תתקבר ותסקזר נדכר, תו שכככתף עכתו נדכר לף לו, תו תעך ידיס תק תקריס [יך תיעגן, -שכנעגען, -קייכלשסתען], ויקל לתכין תתקוות תשרש. נתכוגוס עָרַב תזלתו, ככל קופכי תסלגס כתו נעכיי, וכן עָרְבָּב ופעולי אִתְעָרַב תזלתו.

v. comp. trans., nectere, plectere, a rad. *rab*, in qua fulta sunt etiam vv. עָרַב, אֶרֶב, *φάπτειν, φαφῆναι*. Haec ingenita verbi significatio tripliciter translata in S. S. reperitur: 1) commutare merces (Tauschhandel treiben), quod erat negotiationis genus antiquissimum, Ez. 27, 9. 27.; 2) *pignus* dare pro re credita, vel *fiduciam, arrhabonem* ad aliquid mutuo sumendum aut ad rei promissae confirmationem (syn: עֵרָבוֹן, חָבַל; quibus significatio consimilis innata est), trop. עָרַב לֵב; cordem pro pignore rei praestandae tradere; interposito vitae pignore se facturum quidpiam polliceri (syn. חָתַם נֶפֶשׁ); 3) pignus dare semet ipsum pro alterius sive vita sive debitis, fidem interponere, fidejubere, spondere (Bürgschaft leisten), seqq. acc., לְפָנַי, לְ, quae significatio cum priori intima necessitudine conjuncta est. A. S. Th. *ἐγγυᾶσθαι* (oppignerare semet ipsum ad justificandum alterum). *Hitp.* miscere se in aliquam rem, conjungere se cum altero familiariter vel ad concertandum, in certamen cum aliquo descendere. LXX. *συμμιγνύναι, ἀνα-; ἐγγυᾶν, δι-; ἐκδέχεσθαι, διδόναι, αἰσχύνεσθαι; παράγειν, παρέρχεσθαι* (עבר); עֵרֶב עָרְבָּה, *ἐγγυώμενον ἐγγυᾶσθαι; Hitp. μιγνύναι, ἐπι-*; c. אֶל, *ἀπειθεῖν*. Symm. Prv. 14, 10. *οὐ συμμιγήσεται ἀλλοτρίοις.*

כי עבדך ערב את־הנער Gn. 44, 32.
רע ירוע כי־ערב זר Prv. 11, 15.
לקח־בגדו כי־ערב זר Prv. 20, 16.
קח־בגדו כי־ערב זר Prv. 27, 13.
מי הוא־זה ערב את־לבו Jer. 30, 21.

2 *perf.*: עָרַבְתָּ
בי אם־ערבת לרעך Prv. 6, 1.
2 *perf. fem.*: עָרַבְתְּ
אשר ערבת עליהם Ez. 16, 37.
part. masc.: עֹרֵב

ערב ערבה לפני רעהו Prv. 17, 18.
part. pl.: עֹרְבִים
ובתינו אנחנו ערבים Neh. 5, 3.
part. pl.: הָעֹרְבִים
הערבים ציותי 1 Reg. 17, 4.
part. pl.: וְהָעֹרְבִים
והערבים מביאים 1 Reg. 17, 6.
part. pl.: בַּעֲרָבִים
בערבים משאות Prv. 22, 26.
prt. pl. constr.: וְעֹרְבֵי
וערבי מערבך Ez. 27, 27.
inf. constr.: לַעֲרֹב
לערב מערבך Ez. 27, 9.
impt. c. suff.: עָרְבֵנִי *sg.*
שימה נא ערבני עמך Job. 17, 3.
1 *impf. c. s.*: אֶעֱרְבֶנּוּ
אנכי אערבנו Gn. 43, 9.
Hitpa-el: הִתְעָרֵב
3 *perf. pl.*: וְהִתְעָרְבוּ
והתערבו זרע הקדש Esr. 9, 2.
impt. sg.: הִתְעָרֵב
ועתה התערב נא 2 Reg. 18, 23.
התערב נא את־אדני Jes. 36, 8.
2 *imperf.*: תִּתְעָרֵב *p.*
לא תתערב Prv. 20, 19.
עם־שונים אל־תתערב Prv. 24, 21.
3 *imperf.*: יִתְעָרֵב
ובשמחתו לא־יתערב זר Prv. 14, 10.
3 *impf. pl.*: וַיִּתְעָרְבוּ
ויתערבו בגוים Ps. 106, 35.

עֵרֶב

ג״ו, ומוכנו כפנוע תנן-עוכף, תס שיתעכע עס הזתן, וכן תאר תכל״ק שהוף קוע תתיכגס שקוין לו נלעו ע כ ף [קייכלשען], ונקכגוס עֵרֶב והילועס עֵרֶב תזלתו. נשתם עכיכיכ שְׁתִי וָעֵרֶב, כפנו תו, נלנוע יזו, תקופן תרלתו, כי עץ אף לכ תכלל, ונוף כתפכע. *n. m.*, trama, subtegmen, quod stamini (שְׁתִי) exadverso intertexitur, targ. עֵרֶב LXX. *κρόκη.*

הָעֵרֶב
השתי ׀ או את־הערב Lev. 13, 52.
מן־השתי או מן־הערב Lev. 13, 56.
או־השתי או־הערב Lev. 13, 58. 59.
בְּעֵרֶב
או בשתי או בערב Lev. 13, 48.
בְּעֵרֶב
בשתי או־בערב Lv. 13, 49. 51. 53. 57.
מֵעֵרֶב
ג״ו, והמוכן תקוף תנקכית ע״י תקוף [עוי׳וקרע], ומוף אף כ״ף תקוף נכלל, ותכל תקתכות של עכוב נפעל, עכין אקף ומתכר, ולא כפנוע רל״ק על זרך תסוקיים לעכב וה לוף נסקוקים, ולא כפנוע רע״י על כל מה שהוף עכוכתו של אדם נלהנלתו לקי״, מענין ערבון.

n. m., merces, quae commutantur (Tauschwaaren), mercimonia. LXX. *ἐμπορία.*

cum suff.: מַעַרְבֵּךְ
נתנו מערבך Ez. 27, 13. 17.
שרותיך מערבך Ez. 27, 25.
מערבך מלחיך Ez. 27, 27.
וערבי מערבך Ez. 27, 27.
מערבך וכל־קהלך Ez. 27, 34.
cum suff.: בְּמַעַרְבֵּךְ
קדה וקנה במערבך Ez. 27, 19.
pl. c. suff.: וּמַעַרְבָיִךְ
ברב הוניך ומעריבך Ez. 27, 33.
עֲרָבוֹן
ג״ו, והמוכן תקוף [פפאכך], וכן עִרְבּוֹן

ערבון נתכני, והלוך תתלה לנפתי תעכע יהוף. נתכגוס תוף עֲרֻבְּתִי תתוקפס.

n. m., pignus, *arrhabo*, hellen. *ἀῤῥαβών*, arab. *ʿarbân*, *ʿarabûn*, unde targ. עַרְבְּנוּת, *n. abstr.*, oppigneratio. LXX. *ἀῤῥαβών.*

אם־תתן ערבון Gn. 38, 17.
הָעֲרָבוֹן
מה הערבון Gn. 38, 18.
לקחת הערבון Gn. 38, 20.
עֲרֻבָּה
ג״כ, והמוכן תכוכוף [כיכגכפף], תו תקוף וקליפ [פפאכך], ד״ם ותק תכוכפס תקק. נתקי עֲרֻבְּתִי ונפפס תכיכיכ עֲרֻבְּתִי תזלתו.

n. f., sponsio, fidejussio; vadimonium, pignus, 1 Sam. 17, 18. Trg.: יַתְּדַבְּרִיתוֹן. S. *μισθοφορία.* A. *συμμιξις.* LXX. לָקַח עֲרֻבָּה, *σάββατον ποιεῖν*; עֲרַב עֲרֻבָּה, *ἐγγυώμενον ἐγγυᾶσθαι.*

ערב ערבה לפני רעהו Prv. 17, 18.
cum suff.: עֲרֻבָּתָם
ואת־ערבתם תקח 1 Sam. 17, 18.
תַּעֲרֻבָה
ג״כ, ומוכנו כמו עֲרֻבָּה, לוער תכוכוף [פפאכך], ומוף נכי תכוכוף נכי תזכיס ותקוכיס, זהיו כוקכין לכתכון ולתקכון לתלך זלף יתלדו, כלקר פנר לד״ק, ותתקיגס נכי רנכיכיף לף תסגיק כ״ף לתקוון.

n. f., sponsio, vadimonium; בְּנֵי־תַעֲרֻבוֹת, filii vadimoniorum h. e. obsides. Targ. non satis accurate: בְּנֵי רַבְרְבַיָּא. LXX. *οἱ υἱοὶ τῶν συμμίξεων.*

pl.: הַתַּעֲרֻבוֹת
ואת בני התערבות 2 Reg. 14, 14.
ואת בני התערבות 2 Chr. 25, 24.

עָרַב

נתקמי כמו נתנכי, תעכין תכוב לנכך כדנך [מיעגן], וספעולי״ אִתְעָרַב.

v. aram. (*Itpa.* אִתְעָרַב), miscere. LXX. *prt. pass. Pa.* מְעָרַב, *ἀναμεμιγμένον*; *Itpa. ἀναμίγνυσθαι, συμμιγεῖς εἶναι.*

Pa-el: עָרַב
part. masc.: מְעָרֵב
פרזלא מערב בחסף Dan. 2, 43.
Hitpa-el: אִתְעָרַב
part. masc.: מִתְעָרֵב
לא מתערב עם־חספא Dan. 2, 43.
part. pl.: מִתְעָרְבִין
מתערבין להון בזרע אנשא Dan. 2, 43

II. עָרַב

פעל כוול, ומוכנו ת׳ תפילס וקלור תזיכס ועריפס [זוכקעלן], וליוס לו כפי תכלתס לי שכע עֲרָפָה לקען, תזר תמנו עֲרָפֶל, והזס עֲרִיפָה. וסתמנות עֶרֶב, ולוס לו ג״כ רְפֵדָה נמונן כ׳, תזר תמנו רְפָאִים, ונכולס סתמנות של תפילס וקזיכס וקלור. ונקר מקלור תזכע וקזיכתו ע״י ניקת תעכע [שכעכ-לען, זוכקעלן], ונסתסוק עכיכ כל זרקס תסזפלה, לויר תזתקס כתכע נסף׳ לעכוב. ונלזון ישתעל נקר תפעל ערב נסזפלה על תליכס למיקקיס תקזכיס [לין זוכקלע פַּעֲרַעלען וועכדעלן], תתמנות של תזיכס, ועס ג״כ שְׂרִיב תוקריי לוי וגר ונן נככר, נתמנותו תזר נתקוך לי-כוולע, או כתו חֶשְׁכָה לעיל, נעיר ועפל ומדלת תעס, וכן נקתק עֵרֶב נעכני נדנור תלכי עכב. ג׳ קלור תמיקס וזקיכס

סנכע [זוכקעלפַּעֲרַעניג, נכוף ויין], וכן נקתק עֵרֶב נעכני, ומוס עֲרֵבָה סנכף, ומוכן הכ׳ נויר תמכוון הרקזון. תקוך וזוי׳ תזכס נזפפי תעכע עי׳ נלוס״ג.

v. comp. intr., obscurari, caliginosum, tenebricosum, nubibus, nebulis, tenebris obductum esse, qua significatione ei supparia sunt v. עֲרָפֶל (unde nmm. עֲרִיפִים, עֲרָפֶ״ל, Wolkendunkel, umnachteter Horizont), et v. רָפַס II., unde רְפָאִים, nomen *umbrarum*, arab. عَرَبَ, obtenebrescere, vesperascere, quod, sicut hebraicum (Jes. 24, 21.), vi evanescendi et in loca longe remota et quasi tenebris circumfusa abeundi (in dunkle Fernen wandern) dicitur, unde עֵרֵב, peregrinus h. e. obscurus, incognitus, et tanquam tenebris occultatus, vel, sicut חֲשׁוּךְ hebr., humilis, ignobilis, obscuro loco natus, homo de plebecula, cf. עֶרֶב 1 Rg. 10, 15. Deinde v. hebr. de visu ac colore dicitur: tetrum, atrum, luridum esse, plane sicut arabicum, unde עֲרֵבָה. *Hif.* facere aliquid vesperi (opp. חִשְׁכִּים). LXX. *ἑσπέρα, παύεσθαι*, obliterato tropo; *Hi. ὀφίζειν.*

3 *perf. fem.*: עָרְבָה
ערבה כל־שמחה Jes. 24, 11.
inf. constr.: לַעֲרֹב
רפה היום לערוב Jud. 19, 9.

עֶרֶב

ג״ם, ונמנע מתכו סכנוי עֲרָבוֹת [ונפנ עכנוף], תס לף ניתים יף עכנה לנון תקכר, והוני עֲרָבִים. תפקיון ת׳ עלעס ויקר קדוות ותפלה [זוכקעל], ומוס עת תקקר [שכעכך], וכטעמ״ס נעכנ, לעת עכנ, לעכנ, תו ג״כ עכנ. ונקזר שעת שקיעת תקעה עד נְקַת תכוכנים תו עת פנות תקעה לעכוב ג״כ כעכנ, לכן ניף עכנים תלנון יף עכנ וה וום, כי סגדילו תענים יף עכנ וה עת פנות תקעה וכף עכנ מת. כזפס ענכיכיף מום מזקל לקל עֲרָבִית, וכן שַׁחֲרִית יף שָׁחַר, וכפרינ״ס כמנת ג״כ שַׁחֲרִים, על דונעת עֲרָבִים. ג׳ כמו נכר [שכעכך], ונכ

LXX. *κόραξ*; n. pr. צוּר עֹרֵב, *τόπος θλίψεως*.

Lev. 11, 15. אֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ
Dt. 14, 14. וְאֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ
Ps. 147, 9. לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ

וְעֹרֵב

Jes. 34, 11. וִירִשׁוּהָ וְעֹרֵב יִשְׁכְּנוּ־בָהּ

הָעֹרֵב

Gn. 8, 7. וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב

עֲרֹבִי

Cant. 5, 11. שְׁחוֹרוֹת כְּעוֹרֵב

לָעֹרֵב

Job. 38, 41. מִי יָכִין לָעֹרֵב צֵידוֹ

pl.: הָעֹרְבִים

1 Rg. 17, 4. *וְאֶת־הָעֹרְבִים צִוִּיתִי
pl.: וְהָעֹרְבִים

1 Reg. 17, 6. *וְהָעֹרְבִים מְבִיאִים

pl. constr.: עֹרְבֵי־

Prv. 30, 17. יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי־נָחַל

עֲרָבָה

ע״כ, וסוף כנוי לנקב, ומוכנו כמו עֲרֵיפִים, שהוא מצרע כדופה, ושם הכנוי עֲרָבוֹת כמו שקיים ועריפים [ווֹלקנן], והקנ״ם נקרא רוכב נעבוט, כאשר כתיב ז׳ רוכב על עב קל. ונפרצה הזוקף הכנוי רוכב נשמי שמי־קדם, וכנר פרצו כמו כן הסוכנים הקדמונים, והפתנות עקבן וקלור עכנים [דיסטער גשוֹלק], וע״כ הסוכנים מן מדבר עופים, כי לא עניכו שסקנ״ם רוכב על המדבר. נשפה ענריכית ערבות כנוי שקקים יהוע.

n. f. pluralet., sicut עֲרֵיפִים, nubes, coeli nubibus obvelati *Ψ.* 68, 5. cf. v. 34. Jes. 19. 1. Dt. 33, 26.). Sic veteres unanimi consensu, quibus refragati sunt neoterici, *campestria s. deserta* intelligenda rati, in quibus equitare Deus nusquam dicitur. LXX. *τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν* (auf Sonnenuntergängen). S. *καταστρώσατε τῷ ἐποχουμένῳ ἐν τῇ ἀοικήτῳ.*

pl.: בָּעֲרָבוֹת

Ps. 68, 5. סלו לרכב בערבות

III. עָרָב

פעל כודד ול״ע, ותמלותו כמו חָרַב לעיל, שריעס וקריעס וקרוד [קריכני־דעון], וכן חָרָה, קָרַב, שאר מענו ע קרב, עי׳ יותר מוה נקקור וזווי הלשון נספרי תלמוד שפתי קרס קף ק״ו, ומוה נריוס ונקתון נדנכר, ודומס לו קָרַב לעיל. ומוה המצלמ נשפה ענריכית על הקעתס וקליעס ונניעס [מויסטיעפן], שאר מענו עֲרֵיבָה, לניון כלי מקוער ומנוטע, ל״ע נטע וקרעל וכדומה.

v. comp. trans. inus., incidere, sculpere, caelare (neohebr. עֲרִיבָה, vas excavatum, caelatum), e prosapia vv. חָרַב, חָרַה, חָרַב (בְּחָרָב), עָרַב, פָּרַב, quibus omnibus ingenita est incidendi, pungendi, sculpendi significatio.

עָרָב

ע״ו, וסמוכן מין קיס עקנית הזורעת וקולדת נעור, ולדעת יהודים המלכסנדרלי מין וכוב נורות כעור [עי׳ קיי מסה ק״נ קף ק״ק], וע״כ מצרע שמרנו, וכן כמעט דעת ע׳ וקניס, וסנוורים מענין עכור נקוכים סקדמונים סנה נתן הכתעה.

n. m., bestiola, scorpii similis, pungens cutem sugensque sanguinem, ex sententia Alexandrinorum: *musca canina*, quam procmi נגל מַעֲרָבָא כנוי לקרן ישראל, ועול נקנוס מַעֲרָבֵי סקוקי״.

n. m., locus vespertinus, regio ad occasum sita (syn. מָבוֹא, יָם, אָחוֹר, חַשְׁמַשׁ), unde targ. מַעֲרְבָּאֵי (der Occidentale). LXX. *δυσμή, λίψ.*

חַמַּעֲרָב

Dan. 8, 5. בא מן־המערב

לַמַּעֲרָב

1 Chr. 26, 16. ולחסה למערב
1 Chr. 26, 18. למערב ארבעה

וְלַמַּעֲרָב

1 Chr. 7, 28. ולמערב גזר ובנתיה
1 Chr. 12, 15. למזרח ולמערב

מַמַּעֲרָב

Ps. 103, 12. כרחק מזרח ממערב
Jes. 59, 19. ויראו ממערב את־שם יי

וּמַמַּעֲרָב

Ps. 75, 7. כי לא ממוצא וממערב
Ps. 107, 3. ממזרח וממערב
Jes. 43, 5. וממערב אקבצך

cum h finis.: מַמַּעֲרָבָה *p.*

1 Chr. 26, 30. מעבר לירדן מערבה
2 Chr. 32, 30. למטה־מערבה
2 Chr. 33, 14. מערבה לגיחון

מַעֲרָבָה

ע״כ כמו מערב, נלי הפרץ המכוון, קולם חסף לך כנוי קסר מקיק.

n. f., occidens. LXX. *δυσμή.*

וּבְמַעֲרָבָה

Jes. 45, 6. ממזרח שמש וממערבה

עֲרָבָה

ע״כ, ולף עֲרָבָה כאשר לקקדקדים סקדמים, וסיכוי עֲרָבִים וסקיק עֲרָבִי. סמוכן מין מן קדור סמלף [גלויפֶּלי־נינער גוים], וכן מרכ נעכי, עֲרָבָה נקרנוס ונצמס מנינים, ומיכי מלכת ג״כ נכנוי קנ סערנס.

n. f. (non עֲרָבָה, ut neoterici hariolati sunt, pl. עֲרָבֹת, c. עַרְבוֹת), arbos cano colore distincta, salix, arab. *gharab*, unde חַג הָעֲרָבָה, cognomen solemnium *Shemini-Açeret*. LXX. *ἰτέα*; עַרְבֵי נַחַל, *κλάδοι ἄγνου ἐκ χιμάῤῥου, κλῶνες ἄγνου.*

pl.: עֲרָבִים

Ps. 137, 2. על־ערבים בתוכה

pl.: הָעֲרָבִים

Jes. 15, 7. על נחל הערבים ישאום

pl.: בַּעֲרָבִים

Jes. 44, 4. כערבים על־יבלי־מים

pl. constr.: עַרְבֵי

Job. 40, 22. יסבהו ערבי־נחל

pl. constr.: וַעַרְבֵי

Lev. 23. 40. וערבי־נחל

עֹרֵב

ע״ו, וסכנוי עֹרְבִים, והמוכן מין עוף שחור נקדור הנענע, והלקים שחורות כמרנ נשיר המיכים, ושם פוסקין [רַבְּנָע], וע״כ שרשו ערנ שלנכו, ודומס עֲרָאב נמרכי נקרמי, קולם לך״ף הסס נקף נדמיון לנפסי מעכ [krave, krabe, ahd. *krab*-an, *rab*-an; Rab-e = s. *kârawa*, l. *corv*-us] ושם הנענ נספרי מכנה שפתי קרס.

n. m. (pl. עֹרְבִים), corvus (Rabe, Rappe, Rook), propter obscurum s. nigrum colorem, arab. غُرَاب, aram. עוֹרְבָא, a v. עָרַב, *δνοφερόν, ὀρφνινόν εἶναι*, nisi nomen *corvi*, sanscr. *kârava*, primitivum est, radicisque semiticae expers.

Ex. 16, 8. בערב בשר לאכל
Ex. 16, 13. ויהי בערב ותעל
Lev. 6, 13. ומחציתה בערב
Lev. 23, 32. בתשעה לחדש בערב
Num. 19, 19. וטהר בערב
Dt. 16, 4. אשר תזבח בערב
Dt. 16, 6. תזבח את־הפסח בערב
Jos. 5, 10. בערב בערבות יריחו
Jud. 19, 16. מן־השדה בערב
2 Sam. 11, 13. ויצא בערב לשכב
1 Reg. 17, 6. ולחם ובשר בערב
1 Reg. 22, 35. וימת בערב
2 Chr. 13, 11. ובערב בערב
2 Chr. 13, 11. לבער בערב בערב
Esth. 2, 14. בערב ׳ היא באה
Ps. 30, 6. בערב ילין בכי
Ez. 12, 4. תצא בערב לעיניהם
Ez. 24, 18. ותמת אשתי בערב
Ez. 33, 22. בערב לפני בוא הפליט
Zeph. 2, 7. בערב ירבצון

וּבָעֲרָב

Nu. 9, 15. ובערב יהיה על־המשכן
Dt. 28, 67. ובערב תאמר
2 Chr. 13, 11. ובערב בערב
Ez. 12, 7. ובערב חתרתי־לי

לָעֲרָב *p.*

Job. 4, 20. מבקר לערב יכתו
Ps. 59, 7. ישובו לערב
Ps. 59, 15. וישבו לערב
Ps. 90, 6. לערב ימולל ויבש
1 Chr. 23, 30. ולהלל לי״י וכן לערב

וְלָעֲרָב *p.*

Gn. 49, 27. ולערב יחלק שלל
2 Chr. 2, 3. ועלות לבקר ולערב
Eccl. 11, 6. ולערב אל־תנח ידך
1 Chr. 16, 40. תמיד לבקר ולערב
Esr. 3, 3. עלות לבקר ולערב

מֵעֶרֶב

Ex. 27, 21. מערב עד־בקר לפני י״י
Lev. 23, 32. מערב עד־ערב
Lev. 24, 3. מערב עד־בקר לפני י״י
Num. 9, 21. מערב עד־בקר

du.: מִשְׁנֵי הָעַרְבַּיִם *p.*

Ex. 12, 6. עדת־ישראל בין הערבים
Ex. 16, 12. בין הערבים תאכלו
Ex. 29, 39. 41. תעשה בין הערבים
Ex. 30, 8. בין הערבים יקטירנה
Lev. 23, 5. בין הערבים פסח
Num. 9, 3. בין הערבים תעשו
Num. 9, 5. בין הערבים במדבר
Num. 9, 11. בין הערבים יעשו אתו
Num. 28, 4. תעשה בין הערבים

pl.: *עֲרָבוֹת

Jer. 5, 6. *זאב ערבות ישדדם

Hif-il: הֶעֱרִיב *denom.*

inf. abs.: הַעֲרֵב

1 Sam. 17, 16. השכם והערב

עֲרֵב

ע״ו, ומוכנו כמו עֲרֵב נמוכן כ׳, לומר נכר, ומוס כקנוני הכנכיס [פרעמדע], ומוף הכוונס של ועכנ רכ. ל״ק מן עכוב נדומס לל לספסוף, וכן כלקס לעת המתרגס שתרגס עֲרַבְתָּא, והנוקר ינקי. ומלר לעכין הנקוד הלם היף מסרת לומיף ורמשל נג׳ נקלות עכוב ומעוס נג׳ נקודוס.

n. m., peregrinus, abstr. turba peregrinorum (syn. אַסַּפְסֻף, Targ. עֲרַבְרַב (miscélla hominum). LXX. *σύμμικτος, ἐπίμικτος.*

Ex. 12, 38. וגם־ערב רב עלה אתם
Neh. 13, 3. כל־ערב מישראל

מַעֲרָב

ע״ו, והמוכן מקום סעכנ [שענכל־קרע], כהילדסס של מנוף הזשמ, יס, ף קוף וכדומס. נתרנוס מַעֲרָב עזלהו, ומלל

éspera, ésperinós; adv. tò deilinón, ὀψέ. 2) *singularet.*, peregrinus, arab. *gharib*, unde מַלְכֵי עֲרָב, reges gentium exterarum. LXX. *σύμμικτος, ἐπίμικτος, Ἀραβία.*

עֶרֶב *p.* עֲרָבִים

Gn. 1, 5. 8. 13. ויהי־ערב ויהי־בקר
19. 23. 31.
Gn. 8, 11. היונה לעת ערב
Gn. 24, 11. לעת ערב לעת צאת
Gn. 24, 63. לשוח בשדה לפנות ערב
Ex. 16, 6. ערב וידעתם כי י״י
Ex. 18, 14. מן־בקר עד־ערב
Lev. 23, 32. מערב עד־ערב
Dt. 23, 12. והיה לפנות־ערב
Dt. 28, 67. בבקר תאמר מי־יתן ערב
Job. 7, 4. ומדד־ערב
Ps. 55, 18. ערב ובקר וצהרים
Ps. 104, 23. ולעבדתו עד־ערב
Ps. 141, 2. משאת כפי מנחת־ערב
Jes. 17, 14. לעת ערב והנה בלהה
Jer. 6, 4. כי־ינטו צללי־ערב
Dan. 8, 14. עד ערב בקר
Dan. 9, 21. כעת מנחת־ערב
Hab. 1, 8. *וחדו מזאבי ערב
Zeph. 3, 3. *שפטיה זאבי ערב
Zach. 14, 7. לעת־ערב יהיה־אור

וְעֶרֶב

Ps. 65, 9. מוצאי בקר וערב

הָעֶרֶב *p.* הָעֲרָבִים

Ex. 18, 13. מן־הבקר עד־הערב
Lev. 11, 24. 27. ימא עד־הערב
31. 39. 14, 46. 15, 10. 19. 23.
Lev. 11, 25. 28. וטמא עד־הערב
32. 40. 15, 5. 6. 7. 8. 10. 11.
16. 17. 21. 22. 27. 17, 15.
Lev. 15, 18. וטמאו עד־הערב
Lev. 22, 6. וטמאה עד־הערב
Num. 19, 7. וטמא הכהן עד־הערב
Num. 19, 8. וטמא עד־הערב
Num. 19, 21. ימא עד־הערב
Num. 19, 22. תטמא עד־הערב
Jos. 7, 6. לפני ארון י״י עד־הערב
Jos. 8, 29. על־העץ עד־עת הערב
Jos. 10, 26. על־העצים עד־הערב
Jud. 20, 23. ויבכו לפני י״י עד־הערב
ויצמו ביום־ההוא עד־
Jud. 20, 26. הערב
Jud. 21, 2. וישבו שם עד־הערב
Ruth 2, 17. ותלקט בשדה עד־הערב
1 Sam. 14, 24. יאכל לחם עד־הערב
1 Sam. 20, 5. עד הערב השלשית
1 Sam. 30, 17. מהנשף ועד־הערב
2 Sam. 1, 12. ויצמו עד־הערב
2 Sam. 11, 2. ויהי ׳ לעת הערב
1 Reg. 10, 15. וכל־מלכי הערב
2 Reg. 16, 15. ואת־מנחת הערב
2 Chr. 18, 34. נכח ארם עד־הערב
Esr. 9, 4. עד למנחת הערב
Esr. 9, 5. ובמנחת הערב קמתי
Ez. 30, 5. ולוד וכל־הערב
Ez. 46, 2. לא־יסגר עד־הערב
Dan. 8, 26. ומראה הערב והבקר
Jer. 25, 20. ואת כל־הערב
Jer. 25, 24. כל־מלכי הערב
Jer. 50, 37. כל־הערב אשר בתוכה

וְהָעֶרֶב

2 Chr. 31, 3. לעלות הבקר והערב

בָּעֶרֶב

Prv. 7, 9. בנשף־בערב־יום

בָּעֲרֶב *p.*

Gn. 19, 1. המלאכים סדמה בערב
Gn. 29, 23. ויהי בערב ויקח
Gn. 30, 16. מן־השדה בערב
Ex. 12, 18. בערב תאכלו מצת
Ex. 12, 18. ועשרים לחדש בערב

Digitized by Google

lixe describit Philo in Vita Moss historico - midrasica II. pag. 101. Mang. LXX. κυνόμυια. Alii a v. עָרַב I. mixturam s. colluviem insectorum intelligunt. A. πάμμυια. Hieron. *omne genus muscarum.*

Ex. 8, 18. בְּלַהַ֣ז הַיּוֹד־שֶׁם עָרֹב
Ex. 8, 20. יָבֹא עֵרֶב כָּבֵד
Ps. 78, 45. יִשְׁלַח בָּהֶם עָרֹב
Ps. 105, 31. אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב

הֶעָרֹב

Ex. 8, 17. וַיַּצְתֵּךְ אֶת־הֶעָרֹב
Ex. 8, 17. וְגַם מָצְרַיִם אֶת־הֶעָרֹב
Ex. 8, 20. מִפְּנֵי הֶעָרֹב
Ex. 8, 25. וְסָר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה
Ex. 8 27. רַק הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה

עָרֵב I.

עָרֵב, עָרַב וְל״ע כ״ק נגור, וּפְקוּכוֹ יוּ חָרֵב לְעֵיל, קְרִיכִים וְלָשׁוֹב, וְכֵן מְחַסֵּם עָנָר מִי עָרֵב נִשְׁפַּת כּוּשׁ, וְהוּא כְּמוֹ קָרֵב. מְסֻשְׁלָם עַל שְׁמוֹשׁ וְהָאֵד וְכֵיוֹם [וְוִיסְמַע, אֵל וְיִין], וּמוֹשׁ עֲרֵבָם, עֵרֶב הַכֹּל.

v. comp. intr. inus., sicut חָרֵב siccum, aridum, desertum, incultum esse, *aethiop.* transposite: *abara.*

עֲרָבָה

ז״ל, וּפְקוּמוֹת יוֹכֵב וְיִין וְקוֹר, וְכִמְעַט יוּ קְרֵבָם, לְכֵן שְׁמוֹן וְיִם וְתִלְבֵּן [וְוִיסְמַע], וּמוֹשׁ מְקַבְּרִים יִם הָעֲרָבָה, יוּ הָעֲרָבָם, עֲרָבוֹת יְרִיחוֹ, עֲרָבוֹת מוֹאָב וְכֵיוֹם. לְדַעַת רַבִּים כְּתָקוֹת עִנּוּ עֲבָרִים קָדוֹר וְקֵדֶר, וְעֵבֶר עֲרָבָה מְיֻחָסִים מְקַבְּרִים, וּמוֹשׁ נִמְלִין הַכְּרַע.

n. f., solum siccum ac torrefactum, locus incultus, rudis et horridus, desertum, planities (A. ὁμαλή). Qui a v. *obscurandi* deducunt, praeposteri sunt. LXX. γῆ διψῶσα, ἔρημος, ἄβατος, ἄπερος, ὁμαλός.

Job. 24, 5. עֲרָבָה לוֹ לָחֶם
Job. 39, 6. שַׂמְתִּי עֲרָבָה בֵּיתוֹ
Jes. 35, 1. תָּגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח
Jer. 2, 6. אֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה

וְעֲרָבָה

Jer. 50, 12. אַחֲרִית גּוֹיִם עֲרָבָה
Jer. 51, 43. אֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה

הָעֲרָבָה

Dt. 2, 8. מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת
Dt. 3, 17. וְיַם הָעֲרָבָה
Dt. 4, 49. וְכֹל־הָעֲרָבָה
Dt. 4, 49. וְעַד יַם הָעֲרָבָה
Jos. 3, 16. אֶל יַם הָעֲרָבָה
Jos. 8, 14. לְמוֹעֵד לִפְנֵי הָעֲרָבָה
Jos. 11, 16. הַשְּׁפֵלָה וְאֶת־הָעֲרָבָה
Jos. 11, 16. וְכֹל־הָעֲרָבָה מִזְרָחָה
Jos. 12, 1. וְעֵבֶר הָעֲרָבָה
Jos. 12, 3. וְעַד יַם הָעֲרָבָה
Jos. 15, 6. מִצְּפוֹן לְבֵית הָעֲרָבָה
Jos. 18, 18. מוֹל הָעֲרָבָה
Jos. 18, 18. וְיָרַד דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה
2 Sam. 4, 7. עֵבֶר הָעֲרָבָה
2 Reg. 14, 25. עַד יַם הָעֲרָבָה
2 Reg. 25, 4. וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה
Jer. 39, 4. וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה
Jer. 52, 7. וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה
Ez. 47, 8. וְיָרְדוּ עַל־הָעֲרָבָה

וְהָעֲרָבָה

Dt. 3, 17. הָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן
Jos. 12, 3. הָעֲרָבָה עַד־יַם

בָּעֲרָבָה

Dt. 1, 1. בַּמִּדְבָּר בָּעֲרָבָה
Dt. 1, 7. בָּעֲרָבָה בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה
Dt. 11, 30. הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה
1 Sam. 23, 24. בְּמִדְבַּר מָעוֹן בָּעֲרָבָה
2 S. 2, 29. הֹלְכִים בָּעֲרָבָה כָּל הַלַּיְלָה
Jes. 35, 6. וְנָחֲלִים בָּעֲרָבָה
Jes. 40, 3. יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה
Jes. 41, 19. וְעֵץ שֶׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה
Jer. 17, 6. כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה

וּבָעֲרָבָה

Jos. 11, 2. בָּהָר וּבָעֲרָבָה
Jos. 12, 8 וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה

הָעֲרָבָה

Jes. 33, 9. חָרְמָה הַשָּׁרוֹן כָּעֲרָבָה
Zach. 14,10. יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ כָּעֲרָבָה

cum suff.: וַעֲרָבָתָהּ

Jes. 51, 3. וְעֵרְבָתָהּ כְּגַן־יְיָ
c. h finis.: הָעֲרָבָתָה

Jos. 18, 18. וַיֵּרֶד הָעֲרָבָתָה

pl.: עֲרָבוֹת

*Jer. 5, 6. זְאֵב עַרְבוֹת יְשָׁדְדֵם

pl. constr.: עַרְבוֹת, עַרְבֹת־

Num. 31. 12. אֶל־עַרְבֹת מוֹאָב
Jos. 4, 13. אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ

pl. constr.: בְּעַרְבוֹת, בְּעַרְבֹת־

Num. 22, 1. וַיִּחַן בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
Num. 26, 3. אִתָּם בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
Num 26, 63. 33, 50. 35, 1. 36, 13. בְּעַרְבֹת מוֹאָב
Num. 33, 48. וַיִּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
Num. 33, 49. הַשִּׁטִּים בְּעַרְבֹת מוֹאָב
Dt. 34, 8. בְּעַרְבוֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים
Jos. 5, 10. בְּעֵבֶר בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ
Jos. 13, 32. מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב
2 S. 17, 16. הַלַּיְלָה בְּעַרְבוֹת הַמִּדְבָּר
2 Reg. 25, 5. וַיִּשְׁגּוּ אֹתוֹ בְּעַרְבוֹת
Jer. 39, 5. בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ
Jer. 52, 8. צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבֹת יְרֵחוֹ

pl. constr.: מַעַרְבֹת

Dt. 34, 1. מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ

עֵרֶב

ז״ן, וּפוֹל כְּמַקְבֵּל יִן עֲרָבָם, נְמוֹנוֹ מִדְבָּר וּשְׁמוֹן וְלִפְעָמִים כְּמוֹ עַם מִדְבָּר, לוֹמֵר עִוִּים. לְמוֹשׁ כֹּל וּה לְךָ לְדַעַת מַעֲנִי הַמַּקְדִּימִים.

n. m., ex quorundam gramm. opinione, sicut עֲרָבָה, locus aridus, desertum.

Hab. 1, 8. וְחַדּוּ מִזְּאֵבֵי עֶרֶב
Zeph. 3, 3. שַׁפְטֶיהָ זְאֵבֵי עֶרֶב

הָעֲרֶב

1 Reg. 10, 15. וְכֹל־מַלְכֵי הָעֲרָב
Jer. 25, 20. וְאֵת כָּל־הָעֵרֶב
Jer. 25, 24. כָּל־מַלְכֵי הָעֵרֶב
Jer. 50, 37. כָּל־הָעֵרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ
Ez. 30, 5. וְלוּד וְכֹל הָעֵרֶב

עָרֵב

לוֹ ג״כ עֲרֵב, ז״כ, וּפוֹל כְּמַקְבֵּל יִן עֲרָבָם, לוֹמֵר מִדְבָּר, וּמוֹשׁ כְּכוֹי לְכֵן עֲרָבִים [וְוִיסְמַע], וְהִיקְמִי מִמְּנוּ עֲרָבִי וְהַרְבֵּי עֲרָבִיאִים לוֹ עֲרָבִי וְהַרְבֵּי עֲרָבִיאִים לוֹ עֲרָבִים, לוֹמֵר לְכֵן יִן עֲרָב, וְקֹל לְהַכִּיר מְסֻשְׁלָם.

s. עֲרָב *n. f.*, regio deserta, arenosa, siticulosa, spec. *Arabia*, arab. عَرَب, عَرَبٌ; gentil. עֲרָבִי, pl. עֲרָבִים, עֲרָבִיאִים. LXX. Ἀραβία, ἐσπέρα.

2 Chr. 9, 14. וְכֹל־מַלְכֵי עֵרֶב

עֵרֶב

Ez. 27, 21 עֵרֶב וְכָל־נְשִׂיאֵי

־רֶב, בְּעֵרֶב

Jes. 21, 13. מְשָׁא בְּעֵרֶב
Jes. 21, 13. בִּיעַר בְּעֵרֶב תָּלִינוּ

gentil.: עֲרָבִי

Jes. 13, 20. וְלֹא־יֶחֱל שָׁם עֲרָבִי

gentil.: כַּעֲרָבִי

Jer. 3, 2. כָּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר

n. gentil.: הָעַרְבִי

Neh. 2, 19. וְגֶשֶׁם הָעַרְבִי

n. gent. pl.: וְהָעַרְבִים

2 Chr. 21, 16. הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים

n. gent. pl.: הָעַרְבִיאִים

2 Chr. 17, 11. הָעַרְבִיאִים סְבִיאִים

II. עָרֵב

עָרֵב, וּמוֹכֵן קְמִידִים וְנְעִימִים [שֶׁכְּנְעַכְעַסְם, לִיעֲנְלִיךְ וְיִין], וּמְסֻשְׁלָם עוֹד לִי סוֹד.

v. intr., jucundum, suavem esse, incognita nobis origine. LXX. ἀρέσκειν, ἡδύνειν, ἡδὺ γίνεσθαι, ἡδέως.

3 prf fem.: עָרְבָה

Jer. 31, 26. וְשִׁנְתִּי עָרְבָה לִי

3 perf. fem.: וְעָרְבָה

Prv. 3, 24. וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ
Mal. 3, 4. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת

3 perf. pl.: עָרְבוּ

Jer. 6, 20. וְזִבְחֵיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי

impt. sg.: עָרֵב

Ps. 119, 122. עָרֵב עַבְדְּךָ לְטוֹב

impt. c. suff.: עָרְבֵנִי

Jes. 38, 14. עָשְׁקָה־לִּי עָרְבֵנִי

3 imperf.: יַעֲרֵב

Ps. 104, 34. יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי

3 impf. fem.: תַּעֲרֵב

Prv. 13,19. תַּאֲוָה נִהְיָה תַּעֲרֵב לְנָפֶשׁ

3 impf. pl.: יַעַרְבוּ

Hos. 9, 4. וְלֹא יַעַרְבוּ־לוֹ זִבְחֵיהֶם

עָרֵב

ז״ן, וּמְמוֹכֵן כְּקְמִיד וְנְעִימִים [שֶׁכְּנְעַכְעַסְם], וְנִשְׁמָע עֲנִיכִיוֹת מוֹשׁ עֲרֵבוּת מְמוֹפְנָם.

adj. m., jucundus, suavis, amoenus. LXX. ἡδύς.

Prv. 20, 17. עָרֵב לְאִישׁ לֶחֶם שֶׁקֶר
Cant. 2, 14. כִּי־קוֹלֵךְ עָרֵב

עָרֵג

פְּעַל כּוֹדֵד, וְהִעְתִּיל יַעֲרֹג, וּמְמוֹכֵן נְעִירִים וּכְיוּוֹם וּמְהִילַת קוֹל [כּוֹפְעָנִן, שֶׁרַיְיִן], וּכְקִמִיד מְזוּעוֹת הַקִּילִ, כְּמִצַּד שְׁנִינָה וּכְהִימָם לְמִרְיָה, וְהִתְמִנְיוֹת עָרֵג, וּכְמִצַּד כְּמִכְוֹוֹן נְשִׁפְתִּי עֲרֵב, ל״מ נְשִׁפַּת לְפָנֵינוּ נִתְּ׳ לְמִשְׁנָה תּוֹלְדוֹת כְּ״ל וי״ן מְשֵׁם עָרוֹד נְמוֹנוֹ פְּעִיוֹנוֹ עוֹד וּנְלוֹנוֹ וְעֵלִילָה, וּוֹשׁ נְכוֹן.

v. comp. intr. inus., vociferari, *rud*-ere, de clamore onagri, sanscr. *rud*, gr. ῥαθ, ῥοθ, ῥαζ, ῥοζ (knurren, belfern), quocum non cohaeret arab. عرد (quod est ex v. رَعَدَ trajectis literis ortum). Inde n. aram. עֲרוֹד (Hieros. I. ad Dt. 22, 14. 17.), contentio, altercatio per sermones inconditos.

עָרוֹד

ז״ן, וּמוֹכֵן סְנוֹעֵר וְהִזּוֹעַ [כְּרִילְעַר], וּמוֹשׁ כְּכוֹי לְקְמוֹר סְנֵר, כְּדוֹשׁ לְעֵל פְּרִץ, וּיִ סְכֵל קְנֵת כֵּין קְמוֹר לְעָרוֹד, כְּמִצַּד לְמִכּוֹ רוֹ״ל עֲזִיכִיר כֵּין קְמוֹר לְעָרוֹד.

n. m., onager (parall. פֶּרֶא), a *rudendo*, uti jam Bochartus suspicatus est. LXX. ὄνος ἄγριος.

Job. 39, 5. וּמִסְּרוֹת עָרוֹד מִי פִתֵּחַ

עָרֵד

ז״ן נְקְנוֹס, כְּמוֹ עָרוֹד נְעָנֵי, וִידוּעַת סְכְּנוֹי עָרְדָּיָא, וּיוֹקֵר שְׁנוֹר סְשֵׁם נְקְנוֹס.

n. m. aram. (pl. def. עָרְדַיָּא), onager. LXX. ὄναγρος.

def. pl.: עָרְדַיָּא

Dan. 5, 21. וְעִם־עָרְדַיָּא מְדוֹרֵהּ

Digitized by Google

I. עֶרֶה

פעל נוד, ומכון היות ערם וקנוף [כאקאנכד, כלאָם ויין], אכן התמלות נוד, גלוח וגריעת וקריקת, והתלות מצרע עֶרֶה, ולומס לו עֶר לעיל דף ק"ח, וכן עֶר"ב, גֵּר לעיל, והקקר ומשוי כבר מלעתי תקת עֶר [עור לעיל]. ומוס מכנד עֶרֶה והעתיק יְעֶרֶה ומסקנר יְעֵר, ומוכנו קנוף וגלוי, לו עשות ערם וקנוף לקרקפם, ד"מ פות לו בית הערום, וכן אָכל וקיר ערם מגן, הלנון גלוי וקנוף המגן, כלכך נהלקם נגד עיל, וכן קרוס ערם נקפנים, וערם יסוד הלנון גלוי יסוד ע"י הריסם. נמוכן הוס ג"כ מהתפעל נמגלת לימכי ותקעני, והלנון תקנופי את, וכן מכפעל נגלה לד"ק.

v. paragog. intr., nudum, vestibus exutum esse, a rad. *ghâr*, quam participant vv. עֶר q. v., גֵּר, גָּרַע, quae omnia significationem *transitivam* tondendi (*κείρ*), minuendi s. detrahendi naturâ habent insitam. *Pi.* עֵרָה (impf. יְעָרֶה, apoc. יְעַר), denudare, retegere, veluti nates vel pudenda, avellere, destruere. *Hi.* הֶעֱרָה (parall. גִּלָּה), de carnali genitalium mulieris denudatione. *Hitp.* se nudare, spec. *nates*. LXX. *γυμνὸν γίνεσθαι, ἐκτείνειν*; *Ni.* *ἔρχεσθαι*; *Pi.* *ἀποκαλύπτειν, ἀνταναιρεῖν*; *ἐξεγείρειν* (עֵר, עֵרֶב), *ἀνάστημα*; *Hi.* *ἀποκαλύπτειν, παραδιδόναι*; *Hitp.* *ἀποκένειν, ἐπαίρειν.*

Nif-al: נֶעֱרָה

3 imperf.: יֵעֵרֶה

Jes. 32, 15. יערה עליני רוח

Pi-el: עֵרָה *3 perf.*

Jes. 22, 6. וקיר ערה מגן

Zeph. 2, 14. כי ארזה ערה

inf. constr.: עֲרוֹת i. q. עַהוּת

Hab. 3, 13. ערות יסוד עד־צואר

impt. pl.: עֲרוּ i. q. עֲרִי

Ps. 137, 7. ערו ערו עד היסוד

2 impf. ap.: *תְּעַר

*אל־תער נפשי Ps. 141, 8.

3 imperf.: יְעָרֶה

Jes. 3, 17. *פתהן יערה

Hif-il: הֶעֱרָה *3 perf.*

Lev. 20, 18. את־מקרה הערה

Lev. 20, 19. את־שארו הערה

Hitpa-el: הִתְעָרֶה

2 impf fem.: וְתִתְעָרִי

Thr. 4, 21. *תשכרי ותתערי

מַעַר

ג"ו, הקלר של מַעֲרֶה, והמוכן ערום ופות וכית הקופסם לו כית הכוזת [צאָסָם, כלאָסָסע], מצרע ערם ענין קנוף, והתלות מקום קציפות את, ופום מקום כקנף [לעצעכר כויס], נהסמוס כמער לית, לומר כמקום כקנף כל קקד. קולם לדעת הנמרץ וכנים הקדמונים שהלכו קקרים מער ענין לכוק, כי ערם ענין לכוק נגמרץ, ולא מקכווב.

n. m. (ex מַעֲרֶה abbrev.), denudatio, hinc: 1) pars corporis denudata, nates, pudenda; 2) spatium vacuum; neque est enim sententia probabilis eorum, qui 1 Rg. 7, 36. *connexum* s. *coagmentationem* vertunt, ex signif. gemar. verbi עֶרֶה (= דֶּבֶק). LXX. *αἰσχύνη*; פְּמַעַר, *ἐχόμενος.*

כְּמַעַר

1 Reg. 7, 36. כמער־איש ולוות

cum suff.: מַעֲרֵהוּ

Nah. 3, 5. וחראיתי גוים מערך מַעֲרֵהוּ

ג"ו יסוד של מער, ומוכנו מקום נקנף וגלוי וערם מכל עץ יער [פלאָנצ], וכן ת"י מיבר, ויקקי טעם שפרטו כית המוכפם והכוזת, לומר מקום שכוז להכנס, וכן לכן-נכלף טעם שפרטו לד [שפרם כמו כן כמער לים לומר מענר לים], וכן הרל"ק טעם שפרטו כן ערות, לומר מקום לשלים, כי לך מכוונם מפכם תקות. נערני ערוה מגרש ומקום פנוי סביב לעיל, מפתוח ערם מדנכנו.

n. m., locus nudus, arbustis non consitus, neque densus neque asper, aequus et planus, arab. *arwa* de suburbio aedificiis vacuo. *Isaaki* pudenda h. e. tropice, uti crebro apud *Arabes*, locum facilem ad subigendum (Schultens de Def. ling. Hebr. §. 265.) intelligit; Qimchi, collato עֲרוּת, locum viridem ac graminosum mavult indicari. LXX. *δυσμή.*

constr.: מְמַעֲרֵהּ

Jud. 20, 33. ממקמו ממערה־גבע

עֲרוָה

ג"כ, והמוכן מעור ומער כית הכוזת והקרפם [צאָסָם, כלאָסָסע], ותתלותו מקום קנוף את ופות. ומוס מהתלה על ערות מלרן ומקום קצופה וגלויה לכוזת לתען נכנס, לו על מקום ורע, ד"מ כהתפוק עכות לנר, לו כוזת וכלמה וקרפם נכלל.

n. f., nuditas pudendorum, pudenda nuda, sive nates sive genitalia, hinc de quavis re turpi ac dedecorosa (עֶרְוַת דָּבָר), de foeditate, turpitudine ac dehonestamento, spec. de terrae quasi latere aperto s. nudo, quo facile pudefieri h. e. subjugari potest (Blösse). LXX. *ἀσχημοσύνη* (seqq. A. S.), *αἰσχύνη, γύμνωσις, ἀποκάλυψις, κακία, ἔγκος.*

Ex. 28, 42. לכסות בשר ערוה

Lev. 18, 6. לגלות ערוה אני ר"י

constr.: עֶרְוַת

Gn. 9, 22. את ערות אביו

Gn. 9, 23. את ערות אביהם

Gn. 42, 9. את־ערות הארץ

Gn. 42, 12. לא כי־ערות הארץ

Lev. 18, 7. ערות אביך וערות אמך

Lev. 18, 8. ערות אשת־אביך

Lev. 18, 8. ערות אביך הוא

Lev. 18, 9. ערות אחותך

Lev. 18, 10. ערות בת־בנך

Lev. 18, 11. ערות בת־אשת אביך

Lev. 18, 12. ערות אחות־אביך

Lev. 18, 13. ערות אחות־אמך

Lev. 18, 14. ערות אחי־אביך

Lev. 18, 15. ערות כלתך

Lev. 18, 16. ערות אשת־אחיך

Lev. 18, 16. ערות אחיך

Lev. 18, 17. ערות אשה

Lev. 20, 11. ערות אביו גלה

Lev. 20, 17. ערות אחתו גלה

Lev. 20, 20. ערות דדו גלה

Lev. 20, 21. ערות אחיו גלה

Dt. 23, 15. ולא־יראה בך ערות דבר

Dt. 24, 1. כי־מצא בה ערות דבר

1 Sam. 20, 30. ולבשת ערות אמך

Jes. 20, 4. ערות מצרים

Ez. 22, 10. ערות־אב גלה־בך

Ez. 23, 29. ונגלה ערות זנוניך

constr.: וַעֲרוַת

Gn. 9, 23. וערות אביהם לא ראו

Lev. 18, 7. וערות אמך

Lev. 20, 19. וערות אחות אמך

cum suff.: עֶרְוָתְךָ

Ex. 20, 26. לא־תגלה ערותך עליו

Lev. 18, 10. כי ערותך הנה

cum suff.: עֶרְוָתֵךְ

Jes. 47, 3. תגל ערותך

Ez. 16, 8. ואכסה ערותך

Ez. 16, 36. ותגלה ערותך בתזנותיך

Ez. 16, 37. וגליתי ערותך אלהם

Ez. 16, 37. וראו את־כל־ערותך

cum suff.: עֶרְוָתוֹ

Lev. 20, 17. תראה את־ערותו

cum suff.: עֶרְוָתָהּ

Lev. 18, 7. לא תגלה ערותה

Lev. 18, 11. 15. לא תגלה ערותה

Lev. 18, 17. לגלות ערותה

Lev. 18, 18. לגלות ערותה עליה

Lev. 18, 19. לא תקרב לגלות ערותה

Lev. 20, 17. וראה את־ערותה

Lev. 20, 18. וגלה את־ערותה

Thr. 1, 8. כי־ראו ערותה

Ez. 23, 10. המה גלו ערותה

Ez. 23, 18. ותגל את־ערותה

Hos. 2, 11. לכסות את־ערותה

cum suff.: עֶרְוָתָן

Lev. 18, 9. 10. לא תגלה ערותן

עֲרִיָּה

ג"כ, ומוכנו כמו ערום, כלוט של ערס, והמוכן קציפות ועלטלאות [נאָקעסייע], ונכאָס כמו כן עריס [מיכס ק' יפ'], לומר קמוך נוזק עריס נוזק, גלוי וקציפס נוזק לניון סכעיוות, כלשר כאמר עכוס-נלק, וכן נאָפסר עריס תער קצף, והמוכן קצף תקף קצף וגלוי.

n. f., nuditas (appos. עַם), veluti Mika 1, 11. עֲרִיַּת־בֹּשֶׁת (= בֹּשֶׁת, cf. עַנְוַת־צֶדֶק *Ps.* 45, 5.), et Hab. 3, 9., ubi *gerundivi* loco verbo עֵר adjectum est. LXX. *ἀσχημονοῦσα, ἐκτείνειν, πόλις* (fem. n. קְרִיָּה, עִיר, sicut).

Mich. 1, 11. עריה־בשת

Hab. 3, 9. עריה תער קשתך וַעֲרִיָּה

Ez. 16, 7. ואת ערם ועריה

Ez. 16, 22. בהיותך ערם ועריה

Ez. 16, 39. והניחוך ערם ועריה

Ez. 23, 29. ועזבוך ערם ועריה

תַּעַר

ג"ו, הוסף הקנר של תַּעֲרָה, והמוכן גלנ ומספרים נוזעות וגולקות מספר [צעצעע, מעסמער, צעצער-], והוסף מתלות של גריעה נכזת. והוסף מתלות המכוון צדנכנו, ד"מ תער סגלנים, תער המופר, ונעל ספר הסדנים וכנים מהקדמונים כלקו למלוך צכת המלה. וקצר ענין כתן וקיק ער"ם כ'.

n. m. (ex תַּעֲרָה abbrev.), novacula, a significatione *detondendi*, quae est verbi primaria, etiam de scalpello scribae, quo calamum acuminat, item a radendo. De notione *vaginae* s. עֶרְוָה=עֶרֶה q. v.

LXX. *ξυρός, ξυρόν.* S. *σμίλη.*

Num. 6, 5. תער לא־יעבר על־ראשו

Num. 8, 7. תער על־כל־בשרם

Ez. 5, 1. תער הגלבים

בְּתַעַר

Jes. 7, 20. בתער השפירה

Jer. 36, 23. בתער הספר

כְּתַעַר

Ps. 52, 4. כתער מלטש

II. עֶרֶה

פעל נוד ול"ע נקל, והמוכן כניכר וניפס כוילס ופיכס [פלייעפסען, כיכ כען], והסמוכות לפ"ו עֶרֶה דומה לעֵר לעיל דף רכ"ל, דָּגַר, דָּגֵר, שכוכולם ענין כוילס, והשוי נזכתי מערכ עי' נלוס"ב. ומוס מכנד עֶרֶה והעתיד יֵעָרֶה והסקנר יֵעַר, ומוכנו הסעקר [פוילסגייעסען], ונהשלמה קניפת כפו למות, וכן כגר מגר נהשלמה נמוכן וס. ומענין הסעכה הסשלל על סרקס [פוילסלעעלען], שסוף סולס, ד"ם יעבו לת-סלרון [דס"ל כ"ל י"ן], ותער כדה, ולת פקסן יערס לד"ק ג"כ מוס. מכוסף חֶעֱרֶה ג"כ שפיכס וסלקס, נעכין קניפת כפו [פריי נעגען], כמו שלל כפו כסוריה, ומכפעל הפעולי נהפסוק יערס רוק, כמו לקסון לת רוק, ולד"ק ג"כ מהפעל מלכרי וקפעני מוס, מענין סרקס וסלקס.

v. intr. in conj. Qal inus., e familia vv. גֵּר, דָּגַר, דָּגֵר fluere; *Pi.* effundere, evacuare, uti et *Hi.*, tropice de effusione animae (syn. חֶרֶם, syr. שְׁדָא נַפְשֵׁהּ, arab. *asâla nafsahu*, gr. *παραβάλλεσθαι*, unde parabolani dicti), quae verbi significatio non cohaeret cum altera *nudandi*, ac proinde bene discernenda est. *Ni.* de effusione spiritus sancti. Sunt, qui etiam *Hitpa.* (Eka 4, 21.) vi se evacuandi h. e. *vomendi* intelligunt. LXX. *ἀποχέειν, παραδιδόναι*; A. *ἀποκενοῦν*; S. Th. *ἐκκενοῦν.*

2 imperf.: תְּעַר

Ps. 141, 8. אל־תער נפשי

3 impf. fem.: וְתֵעַר

Gn. 24, 20. ותער כדה אל־השקת

3 imperf.: *יֵעֶרֶה

Jes. 3, 17. *פתהן יערה

3 impf. pl.: וְיֵעָרוּ

2 Chr. 24, 11. ויערו את־הארון

Nif-al: נֵעֶרָה

3 imperf.: יֵעָרֶה

Jes. 32, 15. יערה עליני רוח

Hif-il: הֶעֱרָה

Jes. 53, 12. הערה למות נפשו

Hitpa-el: הִתְעָרֶה

2 impf. f.: וְתִתְעָרִי

Thr. 4, 21. תשכרי ותתערי

עֲרָיָה

ג"כ נקרני, ומוכנו סולס וסקס, לומר סולס סכסף [פוילסגאָלד], לכן כהשלה על כוק והפסד ממון.

n. f. aram., profusio, impensae, detrimentum. LXX. *ἀσχημοσύνη.*

constr.: וַעֲרָיַת

Est. 4, 4. ועריות מלכא לא־אריך

חֲתַר

ג"ו, והמוכן כרקיק ויקיק וכלן [ציידע], וסוף מעכין סוכקה, אכן כפי המלומה לי כעת המלות ערס פס נמוכן כניכיס וקלילה לקכול דנר, ודומס לו אָרָה קצל אָרוֹן, וכן עֶר לעיל, ול"כ נזכרנו דומס לל כלן לעיל, קצר מענין כלן, לניון נרקיק ויקיק.

n. m., vagina, a v. אָרָה = עֶרָה

Digitized by Google

(אֲרוֹן), עֲרָה (מְעָרָה), vi cavandi capaxque faciendi. LXX. κολεός, κουλεός.

cum suff.: הַעֲרֶךָ
Jer. 47, 6. האספי אל־תערך

cum suff.: תַּעֲרֶהָ
Ez. 21, 35. השב אל־תערה

cum suff.: בְּתַעֲרָהּ
2 Sam. 20, 8. על־מתניו בתערה

cum suff.: מֵתַעֲרָהּ
1 Sam. 17, 51. וישלפה מתערה
Ez. 21, 8. והרצאתי חרבי מתערה
Ez. 21, 9. חדא חרבי מתערה
Ez. 21, 10. חרצאתי חרבי מתערה

III. עָרָה

פעל כודד, וסימון כנכון ופריקה וחכוב [זשרשסעז], וושכסעז], וכן עֲרֹ לקמן בני כ"ל מקו, וכן עֲרָא נקרמי, ונגרוף עֲרָא מוס, עם לעז סס,והכנוסוס שלנו קן עֲרוֹת, עֲרֵי [שהכנתי כנר להקל סקפוס לעיל קסק יעד, כקשר הכנתי לחנ סעקוייס], ולד"ק ג"כ מֵעֲרֵה לעיל, וקקוד וזווי הכתב עי' נלוס"ג. ווס סמקפעל הִתְעָרֵה, לומר סקדש וסקנכנע ופריקס [זשרשסעז, וו"ש-כסעז], ודל"ק כנר פרשו מעכין לקלוס סדשיקס.

v. intr., germinare, crescere, sicut עֲרָא, עֵרָא (gem. עֲרָא, n. arboris cujusdam), unde עֲרוֹת et עֵרִי, quod, sicut multa alia *nmm. imperfectiva*, grammaticorum consuetudini indulgentes, sub v. עֵרִי collocavimus). Nonnulli n. מֵעֲרֵה indidem originem ducere arbitrantur. *Hitp.*, crescendo se extendere. LXX. ἐπαίρειν.

Hitpa-el: הִתְעָרֵה
part. m.: וּמִתְעָרֵה
Ps. 37, 35. ומתערה כאזרח רענן

עֲרוֹת

ג"כ יקיד, ע"פ חֲזוֹת לעיל, וסמוכן לנעת כל"ק ילקוס ודשיס סלוקליס, ולנעת מנקס קכן-סרוק נקפכו סקנכנע וזעיס הכתכתיס. קולס סכנן זסוס סקוס קקו ודשיס [גריכע סקעטע].

n. f. (ad s. f. חָזוּת, חָכְמוּת, הַיּוֹת, קוֹלַלוּת), loca herbosa, prata florida, gemmea, herbarum viriditate convestita (grüne Matte). LXX. χλωρός.

עֲרוֹת

Jes. 19, 7. ערות על־יאור

מַעֲרֶה

ג"כ, ומוכנו כמו עֲרוֹת, וכן פרשוסו רכי סקלמוכיס.

n. m., sicut עֲרוֹת, pratum herbosum graminumque viroribus ornatum, ex veterum quorundam interpretatione.

constr.: מַעֲרֵה
Jud. 20, 33. ממקום ממערה־גבע

עָרַךְ

פעל כודד, ופעניד עֲרָכַי, ומוכנו עריגס וסדיכס זוכות זוכות [רייסעז, זָכַר-נעז], וכנר פרשני קושב הכתב עֲרָכַי לעיל קקל עֲרַב, וזווי שלו עס זכש ומכוון לומס נזפס סכללים ויוכיח ומוסיף. וסכלוכ זוכות זוכות נזפל על סלוכ נכללו, ל"מ מעריכי עץ על סמוכן, מעריכי לקס הפנים, מעריכי סמולן לסעודה, מעריכי נזק למלקמה

Joel 2, 5. ערוך מלחמה
p. pass. fem.: עֲרוּכָה
2 Sam. 23, 5. ערוכה בכל ושמורה
p. pass. pl. f.: הֲעֲרֻכוֹת
Jos. 2, 6. חערכות לה על־הגג
inf. abs.: עָרֹךְ
Jes. 21, 5. ערך השלחן
inf. constr.: עֲרֹךְ
Ps. 40, 6. אין ־ ערך אליך
inf. constr.: לַעֲרֹךְ
Jud. 20, 22. ויספו לערך מלחמה
1 Sam. 17, 8. לערך מלחמה
1 Chr. 12, 36. לערך מלחמה
Ps. 78, 19. לערך שלחן במדבר
impt. sg.: עָרְכָה
Job. 33, 5. ערכה לפני התיצבה
impt. pl.: עִרְכוּ
Jer. 46, 3. ערכו מגן וצנה
Jer. 50, 14. ערכו על־בבל
1 *imperf.:* אֶעֱרָךְ
Ps. 5, 4. בקר אערך־לך ואצפה
1 *imperf.:* אֶעֱרְכָה
Job. 23, 4. אערכה לפניו משפט
1 *imperf.:* וְאֶעֱרְכָה
Ps. 50, 21. אוכיחך ואערכה
2 *imperf.:* תַּעֲרֹךְ
Ps. 23, 5. תערך לפני ־ שלחן
3 *imperf.:* יַעֲרֹךְ
Ex. 27, 21. יערך אתו אהרן
Lev. 24, 3. יערך אתו אהרן
Lev. 24, 4. יערך את־הנרות
Ps. 89, 7. בשחק יערך ליי
3 *impf. c. h int.:* הֲיַעֲרֹךְ
Job. 36, 19. חיערך שועך לא בצר
3 *impf.:* וַיַּעֲרֹךְ
Gn. 22, 9. ויערך את־העצים
Ex. 40, 23. ויערך עליו ערך לחם
2 Sam. 10, 9. ויערך לקראת ארם
2 S. 10, 10. ויערך לקראת בני עמון
1 Reg. 18, 33. ויערך את־העצים
3 *impf. c. s.:* יַעַרְכֶנָּה
Job. 28, 17. לא־יערכנה זהב
Job. 28, 19. לא־יערכנה פטדת־כוש
3 *impf. c. s.:* יְעַרְכֶנּוּ
Lev. 24, 8. יערכנו לפני יי תמיד
3 *impf. c. s.:* וַיְעַרְכֶהָ
Jes. 44, 7. ויגידה ויערכה לי
3 *impf. f.:* וְתַעֲרֹךְ
1 S. 17, 21. ותערך ישראל ופלשתים
1 *impf. pl.:* נַעֲרֹךְ
Job. 37, 19. לא נערך מפני־חשך
3 *impf. pl.:* וַיַּעַרְכוּ
Gn. 14, 8. ויערכו אתם מלחמה
Jud. 20, 20. ויערכו אתם איש
Jud. 20, 30. ויערכו אל־הגבעה
Jud. 20, 33 ויערכו בבעל תמר
1 Sam. 4, 2. ויערכו פלשתים
1 Sam. 17, 2. ויערכו מלחמה
2 Sam. 10, 8. ויערכו מלחמה
2 Sam. 10, 17. ויערכו ארם
1 Chr. 19, 9. ויערכו מלחמה
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַרְכוּנִי
Job. 6, 4. בעותי אלוה יערכוני
2 *impf. pl.:* תַּעַרְכוּ
Jes. 40, 18. ומה־דמות תערכו־לו
Hif-il: הֶעֱרִיךְ 3 *perf.*
2 Reg. 23, 35. העריך את־הארץ
3 *perf.:* וְהֶעֱרִיךְ
Lev. 27, 8. והעריך אתו הכהן
Lev. 27, 12. והעריך הכהן אתה
3 *perf. c. s.:* וְהֶעֱרִיכוֹ
Lev. 27, 14. והעריכו הכהן

או עריכת מלאסס, לכן עריון כמו מכוזק. וכן מעריכת מלים לומל לכור נעכך וסלר, ועריכת מעשע כמו עריכת דין ודכריס נפכי כית דין, וכן מעריון לכר לדכר [נוקדלכען], לומר סזוקת לכר נדכר, וכעכור שעכין שוסס ע' מלוד וסזוקת לכריס לכן ג"כ שוסס [שקטעכען], או ג"כ כמו קצב, ע' הזעכת סקלקים וכלוסס. וסכוסף מעכין שוסס וקציות לכר ע' עכך וסזוסס [שקטעכען, עשקסדכען]. ולע קוכץ, שמעלות אֶרֶח לעיל נעכין סמרכס ותקון הנגס וסמצכס, ותמלות אָהֳלוֹ נמוכן כמיס וסמצכס, ותמלות סָרַח נלעון שמיקס וסמרכס, ועוד סלכנס. עי' עוד רקע.

v. comp. trans. (impf. יַעֲרֹךְ), conserere, ordinare, a rad. sanscritosemitica *rak*, *rag* (v. s. v. עָרַג II.), hinc gener. ordine suo res disponere, veluti ligna victimaeque partes in ara, panes appositos in mensa, lucernas in candelabro, de apparatu epularum, de elocutione ordinata orationis, de actione judiciali, saepissime de instructione aciei, seqq. לְ, עַל, אֶת, לְקְרַאת, unde prt. עָרוּךְ, paratus instructusque ad certamen. Deinde de *comparatione*, qua binae res *concinnantur*, vel de *taxatione* aut *computatione*, quae fit exponendo, disponendo, conferendo. *Hi.* aestimare, taxare. Cognata sunt v. עָרַג, סָרַח, אָרַח, רָקַע, q. v. LXX. στοιβάζειν; ἐπι-; ἑτοιμάζειν, παρασκευάζειν; προτιθέναι, ἐπι-, προς-; κοσμεῖν, αἴρειν, παριστάναι; παρατάσσειν; ἰσοῦν, ὁμοιοῦν; βοηθεῖν, ἀναλαμβάνειν, ἐπιτρέπειν; ἔπειν; καίειν, κεντεῖν, ἐγγὺς εἶναι; prt. pass. עָרוּךְ, ἕτοιμος; *Hi.* τιμᾶν, τιμογραφεῖν. Samarit. διατιμᾶσθαι. Symm. Ψ. 88, 7. bene: ἀντιπαρατήσει.

3 *perf.:* עָרַךְ
Job. 32, 14. ולא־ערך אלי מלין
3 *perf.:* וְעָרַךְ
Lev. 1, 12. וערך הכהן אתם
Lev. 6, 5. וערך עליה העלה
3 *perf. fem.:* עָרְכָה
Prv. 9, 2. ערכה שלחנה
2 *perf.:* וְעָרַכְתָּ
Ex. 40, 4. וערכת את־ערכו
1 *perf.:* עָרַכְתִּי
Num. 23, 4. המזבחת ערכתי
Job. 13, 18. ערכתי משפט
Ps. 132, 17. ערכתי נר למשיחי
3 *perf. pl.:* עָרְכוּ
Jud. 20, 22. במקום אשר ערכו
3 *perf. pl.:* וְעָרְכוּ
Lev. 1, 7. וערכו עצים על־האש
Lev. 1, 8. וערכו בני אהרן
Jer. 50, 9. וערכו לה משם תלכד
p. pl.: הָעֹרְכִים
Jes. 65, 11. חערכים לגד שלחן
prt. pl. constr.: עֹרְכֵי
1 Chr. 12, 8. ערכי צנה ורמח
1 Chr. 12, 33. 35. ערכי מלחמה
part. pass.: עָרוּךְ *sg.*
Jes. 30, 33. כי־ערוך מאתמול
Jer. 6, 23. ערוך כאיש למלחמה
Jer. 50, 42. ערוך כאיש למלחמה
Ez. 23, 41. ושלחן ערוך לפניה
p. p. constr.: עֲרוּךְ *sg.*

3 *imperf.:* יַעֲרִיךְ
Lev. 27, 14. יעריך אתו הכהן
3 *impf. c. s.:* יַעֲרִיכֶנּוּ
Lev. 27, 8. יעריכנו הכהן

עֵרֶךְ

ג"ו, וכנכוי עֶרְכִּי, וסימון סדור ומערכת ומנגס [ריישעגזקדלכונג, נוריכטונג], ל"מ סדור לקס סשכים סוק ערך לקס, סדור נגדים ומערכת שלמס [שקנונג]. וקס יהים ערכים זוכים כקמר קליפות, ל"מ עשר קליפות נגדים, ולסמקנגס וונ לכוזין. ומסוכן סזקלס של סזכש פרוזו ג"כ שווי ושומל, נקרנוס פוּרְסָן, כי ערך נמוכן שומל עדיל נקרנוס פרים [שקטעכונג], ל"מ נמרכך, כמרכך, לכן ג"כ כמו מקיל ושווי [וומרשס, שקטעכונג-], ל"מ לק ילע לכוזן מרכס. ולמעשים שווי ודמיון נכלל, ל"מ קמס לכוזן כמרכי, וכן סזס נשמס מנריכת נכל מוכן.

n. m. (c. s. עֶרְכִּי), series, ordo, dispositio, apparatus, veluti panum propositionis (עֶרֶךְ לֶחֶם, ἄρτοι τῆς προθέσεως), vestimentorum (Anzug, LXX. Vatic. στολὴ ἱματίων, de pluribus: חֲלִיקוֹת, targ. זוּגִּי לְבוּשִׁין), vel etiam armorum, v. c. de lorica squamosa Leviatani. Translate *aestimatio*, qua res cum pretio confertur valorque rei aut personae designatur, targ. פּוּרְסָן (פְּרַס), creberrime in phrasibus בְּעֶרְכְּךָ, בְּעֶרְכֵּךְ, in quibus suff. ad sacerdotem referendum cum nomine ita coaluit, ut vim suam prope abjiciat, etiam de *pretio* rei, quod aestimatione definitur (Schätzungswerth), et de eo, quod simile est vel aequiparatur (Ψ. 55, 14.). LXX. πρόθεσις, ζεῦγος; τιμή, τίμημα, συντίμησις; ἴσος, ἰσόψυχος; ὁδός.

A. τάξις.

Ex. 40, 23. ויערך עליו ערך לחם

וְעֶרֶךְ

Jud. 17, 10. ועדך בגדים

cum suff.: עֶרְכּוֹ
Ex. 40, 4. וערכת את־ערכו
2 Reg. 12, 5. כסף נפשות ערכו
Job. 41, 4. וחין ערכו

cum suff.: כְּעֶרְכִּי
Ps. 55, 14. ואתה אנוש כערכי

cum suff.: כְּעֶרְכּוֹ
2 Reg. 23, 35. איש כערכו

cum suff.: עֶרְכָּהּ
Job. 28, 13. לא־ידע אנוש ערכה

c. suff.: עֶרְכְּךָ *p.*
Lev. 27, 3. וערכך הזכר
Lev. 27, 3. והיה ערכך
Lev. 27, 4. 5. 6. 7. והיה ערכך
Lev. 27, 6. ולנקבה ערכך
Lev. 27, 13. חמישתו על־ערכך
Lev. 27, 15. 19. כסף־ערכך עליו
Lev. 27, 16. והיה ערכך לפי זרעו
Lev. 27, 25. וכל־ערכך יהיה

cum suff.: הֶעֱרְכֵךְ
Lev. 27, 23. מכסת הערכך
Lev. 27, 23. ונתן את־הערכך

cum suff.: בְּעֶרְכֵּךְ
Lev. 5, 15. בערכך כסף־שקלים
Lev. 5, 18. 25. בערכך לאשם
Lev. 27, 2. בערך נפשת ליי
Lev. 27, 27. ופדה בערכך
Lev. 27, 27. ונמכר בערכך
Num. 18, 16. בערכך כסף

Digitized by Google

el prudentem esse. *Hi.* חֲעָרִים, allide vel prudenter agere. *Ni.* נֶעֱרַם, coacervari, accumulari, in umulum ascendere. LXX. πανουργεύειν. *Hi.* καταπανουργεύεσθαι, ανουργότερον εἶναι; S. πανούργως μιλεῖν. *Ni.* διαστῆναι; A. S. Th. σφενδῆναι.

inf. abs.: עָרֹם
1 Sam. 23, 22. ערם יערם הוא

Nif-al: נֶעֱרַם
3 *perf. pl.*: נֶעֶרְמוּ
Ex. 15, 8. וברוח אפך נערמו־מים

Hif-il: הֶעֱרִים
3 *imperf.*: יַעְרִם
1 Sam. 23, 22. ערם יערם הוא
Prv. 15, 5. ושמר תוכחת יערם
Prv. 19, 25. לץ תכה ופתי יערם
3 *impf. pl.*: יַעְרִימוּ
Ps. 83, 4. על־עמך יערימו סוד

עֹרֶם
ג׳ ונכוני עָרְמִי, ושמון מרמה וקרמה נכילה וקשון [ליסע], ולר׳ כמו קכמה ומוסר.
n. m. (c. s. עָרְמִי), calliditas, astutia, solertia. LXX. ἐν τῇ φρονήσει (1 Cor. 3, 19. ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν).

cum suff.: עָרְמָם
Job. 5, 13. לכד חכמים בערמם

עָרְמָה
ג׳כ גויר עָרֹם, ושמון קרמות ושורב ונכילה וקרמה, או ג׳כ כמו קכמה, ונקרמי עָרִימוּ מעלו, ונשמה ענייניה עָרְמִיּוּת, עַרְמִימוּת.
n. f. (a m. עָרֹם), versutia, acumen astutum ac solers, prudentia ac consideratio. LXX. πανουργία, δόλος, βουλή.
Prv. 1, 4. לתת לפתאים ערמה
Prv. 8, 5. הבינו פתאים ערמה
Prv. 8, 12. אני חכמה שכנתי ערמה

בְּעָרְמָה
Ex. 21, 14. להרגו בערמה
Jos. 9, 4. גם־המה בערמה

עָרוּם
ת׳, ע״פ ענוס, ומכנוי עֲרוּמִים [ונכוסקוס נדגוש סיס]. שמון נוכל ורמני [ליסטיג, שלוש], ולפעמים כמו קכוס.
adj. m. (ad s. f. עָצָה, pl. עֲרוּמִים, עֲרוּמִּים), callidus, fallax, veteratorius, de astutia improba vel etiam solertia laudabili. LXX. πανοῦργος, φρονιμώτατος, συνετός, δυνάστης.
Gn. 3, 1. והנחש היה ערום
Prv. 12, 16. וכסה קלון ערום
Prv. 12, 23. אדם ערום כסה דעת
Prv. 13, 16. כל־ערום יעשה בדעת
Prv. 14, 8. חכמת ערום הבין דרכו
Prv. 22, 3. ערום ראה רעה ויסתר
Prv. 27, 12. ערום ראה רעה נסתר

עֲרוּמִים
Prv. 14, 15. וערום יבין לאשרו
pl.: עֲרוּמִּים
Job. 5, 12. מפר מחשבות ערומים
Job. 15, 5. ותבחר לשון ערומים

עֲרוּמִּים
Prv. 14, 18. וערומים יכתירו דעת

עַרְמָה
ג׳כ, ומכנוי עַרְמָתוֹ, עֲרָמִים. ושמון נכור וקנון של נדוג לעמור [סויפע], ולפעמים מקנון עפר, והכל יסוד לשרש. נקרמי עַרְמָא, עִרְמָא מעלמו.
n. f. biplur., cumulus, veluti fru-

Ez. 44, 7. ערלי־לב

pl. constr.: וַעַרְלֵי
Ez. 44, 7. וערלי בשר

עָרְלָה
ג׳כ, ומונכו עור שעל סגיד [פַּאַרסויט], ונסשלם ג׳כ מעלם לנ, כאשר כנר לנכנו קצל ערל.
n. f., praeputium, transl. pr. *cordis*, de animo non converso. LXX. ἀκροβυστία, ἀκαθαρσία; עָרְלַת לֵבָב, σκληροκαρδία.
Gn. 34, 14. לאיש אשר־לו ערלה

בְּעָרְלָה
Jer. 9, 24. על־כל־מול בערלה

constr.: עָרְלַת
Ex. 4, 25. ותכרת את־ערלת בנה
Dt. 10, 16 את ערלת לבבכם

cum suff.: עָרְלַתְכֶם
Gn. 17, 11. בשר ערלתכם

עָרְלָתוֹ
cum suff.:
Gn. 17, 14. בשר ערלתו
Gn. 17, 24. בהמלו בשר ערלתו
Gn. 17, 25. בהמלו את בשר ערלתו
Lev. 12, 3 ימול בשר ערלתו
Lev. 19, 23. וערלתם ערלתו

עָרְלָתָם
cum suff.:
Gn. 17, 23. וימל את־בשר ערלתם

הָעֲרָלוֹת
pl.:
Jos. 5, 3. גבעת הערלות

עֲרָלוֹת
pl. constr.:
1 S. 18, 25. במאה ערלות פלשתים
2 Sam. 3, 14. במאה ערלות פלשתים
Jer. 4, 4. והסרו ערלות לבבכם

עָרְלָתֵיהֶם
pl. c. suff.:
1 S. 18, 27. ויבא דוד את־ערלתיהם

עָרֵל
סעל שמיי מן עָרְלָה, ושמון לדעת מן־עורק קזינס כעלה, לומר כלנר שיכיו מקון ולמ יועיל.
v. denom., praeputii loco habere, ut profanum et impurum abjicere. LXX. περικαθαρίζειν. A. S. Th. ἀκροβυστεῖν.

2 perf. pl.: וַעֲרַלְתֶּם
Lev. 19, 23. וערלתם ערלתו

Nif-al: *נֶעֱרַל
impt. sg.: *וְהֵעָרֵל
*Hab. 2, 16. *שתה גם־אתה והערל

עָרַם

סעל כולד, וסמקול עָרֹם, ומונכו ע׳ רכוס וקשור, ומוס ונמוס [קניספען, ניכדען], ל״מ עמיר ומלמס [נאַרנע]. ומוסיס קנס שהוס סמכוס של עָבַר לעיל, לכן יסיס שין שיסיס קומר סמון רכוס וקשור, נהשלל על נניכס יקר, ומוס עֲרָמָה, ומעלות סמרע עָרַם. כ׳ רכוס מומוס וומוס שקילס ושניכס [שפיכנען, וינכען], וכי כן סלון המון שלל שבב, כוב, קנב [קלנב], ומס, נמס, ורכוס ושניכס וומוס כן לעוב כן לרע, לכן לו ומימס וכוונ וככילה [ליסטיג ויין], לו קכימס וניכס [קלונ ויין]. הכוסף חֲמֹרִים יונל, לומר עשות נעכימס ומומות לו ניקכימס ומקכולס וניכס. הנפעל נֶעֱרַם מענין נניכס ומסוף יקר לעכימס.
v. trans. (inf. עָרֹם): 1) nectere, vincire, colligare, veluti frugum manipulos, ex sententia nonnullorum per metath. pro עָמַר, deinde vi constipandi et coacervandi, unde עֲרֵמָה, a rad. עָרַם. 2) nere, nectere, meditari (syn. חָשַׁב, חָזַב, זָם, חָצַב), translate astutum

לומר גלוי עכוס ונוסף כלכן הנכוריס, ומפשר שכוף גויר הנס עלה, לו שכוף הסכוס של רעל נס נמונן קרעלה.
v. intr., praeputiatum esse vel latiori vi, aliquid superabundans habere, quod circumcidi vel auferri oportet, v. explicatu profecto perdifficile, quocum cognat. est fortasse עֲרֵל, quod de motu tremulo dicitur (herabflattern). *Ni.* praeputiatim sisti, cerni, nisi haec conj. *denominativa* vel ex תַּרְעֵלָה) נִרְעַל) transposita est. LXX. διασαλεύθητι (תרעל), A. καρώθητι.

part. fem.: עֲרֵלָה
Jer. 6, 10. ערלה אזנם

Nif-al: נֶעֱרָל
impt. sg.: וְהֵעָרֵל
Hab. 2, 16. שתה גם־אתה והערל

עָרֵל
ג׳, ומסמן עָרֵל לו עָרֵל, ומכנון נלמי כימול ומיום נעל עלמ [לוכנעזכיע-ענן], ונקמר נמשלם ערל שפתים, לומר שלין לו שפתים מתוקנות כלנכון ולין נהן תקון ושלומת, וכן: מעלמ לון, לומר שלינם מושלמ לל המעיע וכדומס.
n. m. (c. עָרֵל, עֲרַל), praeputiatus, non circumcisus, trop. de oratione non polita audituque non perfecto. LXX. ἀκρόβυστος, ἀπερίτμητος, ἀπεριχάθαρτος, τραυματίας; c. שִׂפְתַיִם, ἄλογος, ἰσχνόφωνος.
Ex. 12, 48. וכל־ערל לא־יאכל בו
Jes. 52, 1. עוד ערל וטמא

וָעָרֵל
Gn. 17, 14. וערל זכר אשר לא־ימול

הֶעָרֵל
Lev. 26, 41. לבבם הערל
1 Sam. 17, 26. כי מי הפלשתי הערל
1 Sam. 17, 36. והיה הפלשתי הערל

constr.: עֲרַל
Ex. 6, 12. ואני ערל שפתים
Ex. 6, 30. אני ערל שפתים

constr.: עֶרְלַת
Ez. 44, 9. ערל לב

constr.: וְעֶרְלַת
Ez. 44, 9. וערל בשר

pl.: עֲרֵלִים
Lev. 19, 23. יהיה לכם ערלים
Jos. 5, 7. כי־ערלים היו
Jer. 9, 25. כל־הגוים ערלים
Ez. 28, 10. מותי ערלים תמות
Ez. 31, 18. בתוך ערלים תשכב
Ez. 32, 19. והשכבה את־ערלים
Ez. 32, 24. אשר־ירדו ערלים
Ez. 32, 25. ערלים חללי־חרב
Ez. 32, 26. ערלים מחללי חרב
Ez. 32, 28. בתוך ערלים תשבר
Ez. 32, 29. את־ערלים ישכבו
Ez. 32, 30. וישכבו ערלים
Ez. 32, 32. והשכב בתוך ערלים

הֶעֱרֵלִים
pl.:
Jud. 14, 3. מפלשתים הערלים
Jud. 15, 18. ונפלתי ביד הערלים
1 Sam. 14, 6. מצב הערלים האלה
1 Sam. 31, 4. פן־יבואו הערלים
2 S. 1, 20. פן־תעלזנה בנות הערלים
1 Chr. 10, 4. פן־יבאו הערלים האלה
Ez. 32, 21. הערלים חללי חרב

מֵעֲרֵלִים
pl.:
Ez. 32, 27. גבורים נפלים מערלים

עַרְלֵי
pl. constr.:
Jer. 9, 25. בית ישראל ערלי־לב

cum suff.: בְּעָרְלָתְךָ
Lev. 27, 12. כערכך הכהן כן יהיה
Lev. 27, 17. כערכך יקום

cum suff.: מֵעֶרְכְּךָ *p.*
Lev. 27, 8. ואם־מך הוא מערכך
Lev. 27, 18. ונגרע מערכך

מַעֲרָךְ
ג׳, ומען הכנוי מַעֲרָכִי, וספקר סדור סמקנס נלנ ססוק ויעוד [עכע-וועוסף], ל״מ מסוק ונוכ סדנכיס נמקנס, ווס מעכני-לנ.
n. m. (c. pl. מַעֲרָכֵי), ordo et dispositio, informatio rei (Entwurf), ἐννόημα.

pl. constr.: מַעַרְכֵי־
Prv. 16, 1. לאדם מערכי־לב

מַעֲרָכָה
ג׳כ, ומסון סדור ויעוד דנר [קַרלכוכ, קַכ-], ל״מ נכוס מסודריס על המכורה, סדור סעניס על המוסק, סדור לכני קיל נמלקמס.
n. f., apparatus, instructio, dispositio. LXX. παράταξις, παρεμβολή, καῦσις.
1 S. 17, 21. מערכה לקראת מערכה
1 Chr. 12, 38. עדרי מערכה

הַמַּעֲרָכָה
Ex. 39, 37. נרת המערכה
1 Sam. 4, 16. הבא מן־המערכה
1 S. 4, 16. ואני מן־המערכה נסתי
1 Sam. 17, 20. היצא אל־המערכה
1 Sam. 17, 22. 48. וירץ המערכה

בַּמַּעֲרָכָה
Jud. 6, 26. המעוז הזה במערכה
1 Sam. 4, 2. ויכו במערכה בשדה

מֵהַמַּעֲרָכָה
1 Sam. 4, 12. איש־בנימן מהמערכה

מַעֲרֶכֶת
ג׳כ, ומסון סדור כמו מערכה, מלקס סמניס, שנקרל נשניל וס לקס המערכת לו מערכת לקס, והשולמן שולמן המערכת, או ג׳כ סדור לכני קיל.
n. f., apparatus, ordinatio, veluti militum aut panum sacrorum. LXX. πρόθεσις; לֶחֶם מַעֲרֶכֶת, ἄρτοι τῆς προθέσεως, τοῦ προσώπου.

־כֶת *p.* הַמַּעֲרֶכֶת
Lev. 24, 6. שש המערכת
Lev. 24, 7. ונתת על־המערכת
1 Chr. 9, 32. על־לחם המערכת
1 Chr. 23, 29. וללחם המערכת ולמנחה
2 Chr. 29, 18. ואת־שלחן המערכת
Neh. 10, 34. ללחם המערכת

pl.: מַעֲרָכוֹת
Lev. 24, 6. שתים מערכות

pl. constr.: ־כֹת, מַעַרְכוֹת
1 Sam. 17, 8. מערכת ישראל
1 Sam. 17, 10. מערכות ישראל היום
1 S. 17, 26. מערכות אלהים חיים
1 S. 17, 36. מערכת אלהים חיים
1 S. 17, 45. אלהי מערכות ישראל
1 S. 23, 3. אל־מערכות פלשתים

pl.: מַמַּעַרְכוֹת
1 S. 17, 23. מגת ממערות פלשתים

עֵרֶל

סעל נוכר, וספקר היות מיוקר ומלולל נמנר, נעור סקילון שעל הענמה [סַאַק-סויס סמנען], ומעלומו כפי סכלקס מנור עלמ ועל מכל מס שהוס מיוקר וקשו להיכפל, למען סהליומו, הן מלב הן מקון הן מפני וכדומס, ונלקיתי למנוס פתח הפעל נסודו וקוטנו, ע׳ יָרֵד נלוס״ם. הנפעל סתרקס נעלמו,

Digitized by Google

gum pulverisve, *gharamah*, item de acervo sive frumentorum sive arenae; cf. אלשיל אלערם, Qo'ran XXXIV, 16. 16. LXX. *σωρός, θημωνία, στοιβή, κυψύλη, σπήλαιον*; עֲרַמַּת עָפָר, *χῶμα*.

הָעַרְמָה
Ruth 3, 7. לשכב בקצה הערמה
pl. constr.: עַרְמַת
Cant. 7, 3. בטנך ערמת חטים
Hag. 2, 16. אל־ערמת עשרים
1 pl.: עֲרֵמִים
Jer. 58, 26. סלוה כמו ערמים
2 pl.: עֲרֵמוֹת
2 Chr. 31, 6. ויתנו ערמות ערמות
2 pl.: הָעֲרֵמוֹת
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד
2 Chr. 31, 8. ויראו את־הערמות
2 Chr. 31, 9. והלוים על־הערמות
Neh. 13, 15. ומביאים הערמות
2 pl.: מֵעֲרֵמוֹת
Neh. 3, 34. מערמות העפר

עַרְמוֹן

ג׳ו, וסוף כנוי לשין קיל, וסוף עץ לוז [פלאשטכא], ולפעמ׳ כ״ם סוף הנקף נלעז קסטנייר, ולפ״ל סוף נלשון הנקרא דופלי, והמשנה לי סוד. *n. m.*, *platanus* (orientalis Linn.), propter altitudinem, ut nonnullis videtur (רֹם = עֶרֶם), neoh. הִלְוֹב, aram. דִּוּלְבָּא. *Isaaki castaneam*, gemar. דּוּסְלַי intelligi arbitratur. LXX. *πλάτανος, ἐλάτη*.

וְעַרְמוֹן
Gn. 30, 37. לח ולוז וערמון
pl.: וַעֲרְמֹנִים
Ez. 31, 8. וערמנים לא־היו

עֶרֶס

פעל נוד ול״ע, וסימון לד״ק כמו גָּרַס לעיל, לומר עקיכה ושקיקה והדקה [נעריי־נען, -נעשסטען], ומהמשנות לעיל גרס כ״ם הנקרא נלעז קסטנייר, ולד״ק הוא נלשון הנזכרת

עָרַץ, רָצַץ, רַת, רַט q. v.), hinc *trans.* terrere, formidare. *Ni.* נֶעֱרָץ, prt. נַעֲרָץ (syn. נוֹרָא), terribilis, formidabilis. *Hi.* perterrefacere, timorem incutere, vel formidabilem habere (cf. הַחֲרִישׁ). Qui v. חָרַץ, vi incidendi s. secandi, comparant et nostrum metaphoricum esse putant, falluntur. LXX. *δειλιᾶν, εὐλαβεῖσθαι; πτοεῖν, πτήσσειν; ἰσχύειν, μεγαλαυχεῖν, θράύειν, τιτρώσκειν, διατρέπειν, ἐκκλίνειν.* S. *καταδυναστεύειν*; *Ni.* prt. *ἐνδοξαζόμενος* (A. *κατισχυρευόμενος*; S. *ἀήττητος*); *Hi. ταραχθῆναι, φοβεῖσθαι.*

inf. constr.: לַעֲרֹץ
לערץ אנוש מן־הארץ Ps. 10, 18.
לערץ הארץ Jes. 2, 19. 21.

1 imperf.: אֶעֱרוֹץ
כי אערוץ חמון רבה Job. 31, 34.

2 imperf.: תֵּרוֹץ, תֵּעָרֵץ
לא תערץ מפניהם Dt. 7, 21.
אל־תערץ ואל־תחת Jos. 1, 9.
תעלה נדף תערוץ Job. 13, 25.

2 impf. fem.: תַּעֲרֹצִי *p.*
אולי תערוצי Jes. 47, 12.

2 impf. pl.: תַּעֲרֹצוּ
ואל־תערצו מפניהם Dt. 20, 3. 31, 6.

2 impf. pl.: תֵּעָרְצוּן
לא־תערצון ולא־תיראון Dt. 1, 29.

Hif-il: הֶעֱרִיץ
part. c. s.: מַעֲרִיצְכֶם
והוא מעריצכם Jes. 8, 13.

2 impf. pl.: תַּעֲרִיצוּ
ולא תעריצו Jes. 8, 12.

3 impf. pl.: יַעֲרִיצוּ
אלהי ישראל יעריצו Jes. 29, 23.

Nif-al: נֶעֱרָץ
part. masc.: נֶעֱרָץ
אל נערץ בסוד־קדשים Ps. 89, 8.

עָרִיץ

ע״ו, וסמיך עָרִיץ [וכנוסחאות לקדוש עָרִיץ]. הפקד כפתרון הרל״נע, מקום שיפקד הלדת שם [שויעל], שולם לדעת הרל״נ וכו״ עכיו כמו קרון, לומר נקיע [ריסס, שכוכ], והכוקר יכקר.

n. m. (c. עָרִיץ, in codd. aliquot עָרוּץ), locus, in quem quis non sine pavore ac tremore descendere potest (schauerliches Thal); *Gersuni* et *Isaaki* fissuram s. rupturam intelligunt. Trg. בְּחֻקּוֹהִי פַּצִּירֵי נַחֲלַיָּא.

constr.: בְּעֲרוּץ
בערוץ נחלים לשכן Job. 30, 6.

עָרִיץ

ע״ו גויר הכנד [נאר עַרְעָר]. והתאוות מקיים ומעריד ומפקיד ומנהיל [שרעק-קעכל]. ומוס קיץ ועלוס נגור ולדיר, הן מעשים הן מהק״נה, לו כמו פריץ ומוסם ורוכן [נעוולטעיג, -טהָעיג], ומוס עריצי גויס.

n. m. piēl. (= עַרְעָר), terrificus, formidabilis, heros, de Deo, tyrannus, violentus, de gentibus. LXX. *ἀνδρεῖος, ἰσχύων, κραταιός, δυνάστης, καταδυναστεύειν, ἀδικούμενος, ὑπερήφανος, ὑπερυψοῦν, λοιμός.* A. *κατισχυρευόμενος*; S. *ἀκαμπής, ἀνυπόστατος*; Th. *ἀκαμπὴς διακάπτοντες.*

ראיתי רשע עריץ Ps. 37, 35.
כי־אפס עריץ Jes. 29, 20.
ומלקוח עריץ ימלט Jes. 49, 25.
כגבור עריץ Jer. 20, 11.

לֶעָרִיץ

נצפנו לעריץ Job. 15, 20.

pl.: עָרִיצִים
ומיד עריצים תפדוני Job. 6, 23.
ונחלת עריצים משדי Job. 27, 13.
עריצים בקשו נפשי Ps. 86, 14.
וגאות עריצים אשפיל Jes. 13, 11.
גוים עריצים יירואך Jes. 25, 3.
כי רוח עריצים Jes. 25, 4.
זמיר עריצים יענה Jes. 25, 5.
וכמץ עבר המון עריצים Jes. 29, 5.
ופדתיך מכף עריצים Jer. 15, 21.

pl.: וְעָרִיצִים
ועריצים בקשו נפשי Ps. 54, 5.
ועריצים יתמכו־עשר Prv. 11, 16.

pl. constr.: עָרִיצֵי
עריצי גוים Ez. 28, 7. 30, 11. 31, 12. 32, 12.

מַעֲרָצָה

ע״כ, והמוכן כפרוש רע״י כלי משקין עוכן ושוכר, ומס לפ״ו ניון הכלי, לכן לר״ת מסס מופסע, והכלוכ כף וכוכוס ועכיוכ, והכוקר יכקר.

n. f., instrumentum violentae formidationis, vel ipsa violentia vel potentia formidabilis. LXX. *ἰσχύς.*

בְּמַעֲרָצָה
פארה במערצה Jes. 10, 33.

I. עָרַק

פעל יקר ומקכוון, והמוכן כריקס וכיסס הליכס וכסיעס הלאס [פלוע-טען], וכן יסוד הפעל כאלפי עֶרֶק וכעכי עֲרֵק, והמשוכ עֶרֶק דומס ליסוד של בָּרַח, אָרַח, וקקוכס ומודס ע׳, תקע לאס, ותעלע ג״כ השווי. כאלגוס שגור פפעל כאר כיסס וכריקס, ומוס השמוע עָרוֹק, עָרֵיק, והמופעע עֲרוֹקִי, וכן מוס פפעל עֲרָקָל כתוספפע לאר.

v. comp. intr., fugere, aram. עֲרַק et conformatione secundaria עֲרְקַל, n. עָרוֹק, עָרֵיק, abstr. עֲרוֹקֵי; arab. *ghariqa*, *gharaqa*, ex familia vv. בָּרַח, אָרַח, quorum radix, uti supra vidimus, est sanscrito-semitica. LXX. *φεύγειν.*

part. pl.: הָעֲרָקִים
העדקים ציה Job. 30, 3.

II. עָרַק

פעל ל״ע כ״ף כגוע עֶרֶק, והמוכן קליעס וקיכיפ קצור ועכידס [קכיפפעו, כיכ-דעו], והמשוכ עֶרֶק כדומס לפ אָרֵג, חָרַג, וכן כקמ מוכן הצכס כאלפי ועכיי, וקקוע וצווי הצכס הלוף מעכ קמ מעלים עלס.

v. comp. tr., nectere, plectere, e gente vv. אָרַג, חָרַג q. v.

עֵרֶק

ע״ו ע״מ שֵׁרֶק, ומוס כככוי כלי עֵרֶק, והמוכן ג״ל [ועכוע, שלפע], וכי ג״ל ג״כ מעמוע של קציכס, וכן כקמ פלוו רכי הקלמוכיס, ומלס הערכית עלוק מיין הגיל ככר הצוס סלל״ק. ומוס עֲרֵקָא יין קצר ועכוד לכעל, והמס עֲרֵק ניון לפל וכעכ.

n. m. (ad s. f. שֵׁרֶק, pl. c. s. עֶרְקֵי), arteria, vena (syn. גִּיד, a catenando), arab. pl. عُرُوق, quod dudum comparavit *Qimchi*. LXX. *νεῦρα* (item a colligando).

pl. c. suff.: וְעֶרְקֵי
ועדקי לא ישכבון Job. 30, 17.

עָרַר

פעל ל״ע כ״ף כגוכ, כי הכווי עָרָה כאר עֵרֶח אן עוכ, והככל עוֹרֵר [יעני׳ כ״ג י׳ג] ג״כ אן עוכ, וכן עֲרֵעָר, תִּתְעָרְעָר אן עוכ, לפן כגוכוכיס עֲרֵירִי, עֲרוּעָר, עֲרֵעָר פפעל, ופקוכו לפלפ לן קפק הצוות.

v. inus., siquidem a v. עֵר initium ducunt imp. עָרֵה Jes. 32, 11. (= עָרָה), *Pi.* עוֹרֵר Jes. 23, 13., *Pil.* עֵרְעַר et *Hitpalel* הִתְעָרְעֵר. De ejus significatione v. derivata insequentia.

עֲרִירִי

ת״ו, והכוכוי עֲרִירִים, והמוכן לדעת ת״ו, והוא כמו עכעל ניון לעכ, וכקמת עכעל כעכי עין עכ, וכן הפעיקוהו רכיס מהקדמוכים, וקכוב לקמת לע״ו להגיב שכאו עֵר פה כדומס של עכה המוכן כמיקה, ולוק.

n. m., arbor vel in vastis nudisque solitudinibus domestica vel laete efflorescens (a v. עֵר, *vir*-ere), myrica, ut habent Vulg. et Aram., arab. عَرْعَر, juniperus. LXX. *ὄνος ἄγριος.*

עֲרֵעָר
עזבות ערי ערער Jes. 17, 2.

עַרְעָר
ותהיהם כערוער במדבר Jer. 48, 6.

עָרַשׁ

פעל כוזד ול״ע, והמוכן לגידס [כיכ-דעכ], כהשאל של תקרת דבר [וואָלכעכ], כמו לגד קצר עמכו לגדס המוכן וה, והסתמות לפ״ו עֲרַשׁ, ודומס לו התמכות של עֲרַשׁ שמוכו לקיוס פ״ע, ובעכי ערש עכין תקיס בקוכות ולקעידס [וואָלכעכ], ומוס שם עַרְשׁ לגדס, ל״ע גד הכסף לו גד הכלל.

v. trans. inus., ligare, contignare, concamerare (wölben), sicut אָגַר (אֲגֻדָּה), a rad. *ras*, quam paullulum variatam exhibent vv. עָרַשׁ, comprehendere, apprehendere, *gha-rasha* arab., unde *gharshon* (Ueberbau, Baldachin).

עֶרֶשׂ

ע״כ, והככוי עַרְשָׂי, והסמך הככוי עַרְשׂוֹת, כדגוש מוס שכלוף. הפקד ׳רק וורעכ וקלל דשל וקליכ [קרויע, סוועעכר-], והככוי הקכוכ״י, וקל עשב דומס עֶשֶׂב כעכי, כתקכוס עֵסֶב והידועס עִסְבָּא עשלהו כסמך.

n. m. (c. s. עִשְׂבָּם, pl. c. עִשְׂבוֹת), herba, pabulum, pl. coll. de herbis, sementi, oleribus, arab. *ʿushb-on*, targ. עֵסֶב (def. עִסְבָּא). LXX. *βοτάνη, παμβότανον; χλόη, χλωρός; χόρτος, χόρτασμα; ἄγρωστις.* A. *πόα.* S. *σπόριμον.*

עשב מזריע זרע Gn. 1, 11. 12.
כל־עשב זרע זרע Gn. 1, 29.
כל־ירק עשב לאכלה Gn. 1, 30.
וכל־עשב השדה Gn. 2, 5.
ואכלת את־עשב השדה Gn. 3, 18.
כירק עשב נתתי לכם Gn. 9, 3.
ועל כל־עשב השדה Ex. 9, 22.
כל־עשב השדה Ex. 9, 25.
וסרחים על־ערשתם Am. 6, 4.

עָשַׂב

פעל כוזד, ול״ע כ״ף כגוכ, ופקוכו כמו אָגַב לעיל דף כ״ו, לומר כהיכס ווהיכס, שכאלל קל״כ על פכיקס וכלכוכ [גלוָאלכעכ, כלוסעכ], כדכך הפאלל לכוכ. וק״כ הקעכות עָשַׂב, אָגַב דומס לל וָהַב, צָהַב, והקקר כגכ פכיקס.

פפעל עשב כעכי גויר הסס.

v. comp. intr. inus., sicut אָגַב, וָהַב, צָהַב, splendere, florere, a quo differt *v. denom. arab.*, herbam, pabulum viride producere.

עֵשֶׂב

ע״ו, והככוי עֲשָׂבָם, והסמך הככוי עִשְׂבוֹת, כדגוש מוס שכלוף. הפקד ׳רק וורעכ וקלל דשל וקליכ [קרויע, סוועעכר-], והככוי הקכוכ״י, וקל עשב דומס עֶשֶׂב כעכי, כתקכוס עֵסֶב והידועס עִסְבָּא עשלהו כסמך.

n. m. (c. s. עִשְׂבָּם, pl. c. עִשְׂבוֹת), herba, pabulum, pl. coll. de herbis, sementi, oleribus, arab. *ʿushb-on*, targ. עֵסֶב (def. עִסְבָּא). LXX. *βοτάνη, παμβότανον; χλόη, χλωρός; χόρτος, χόρτασμα; ἄγρωστις.* A. *πόα.* S. *σπόριμον.*

עשב מזריע זרע Gn. 1, 11. 12.
כל־עשב זרע זרע Gn. 1, 29.
כל־ירק עשב לאכלה Gn. 1, 30.
וכל־עשב השדה Gn. 2, 5.
ואכלת את־עשב השדה Gn. 3, 18.
כירק עשב נתתי לכם Gn. 9, 3.
ועל כל־עשב השדה Ex. 9, 22.
כל־עשב השדה Ex. 9, 25.

Digitized by Google

ויאכל את־כל־עשב
הארץ Ex. 10, 12. 15.
ותתי עשב בשדך Dt. 11, 15.
ולא־יעלה בה כל־עשב Dt. 29, 22.
וכרביבים עלי־עשב Dt. 32, 2.
היו עשב שדה 2 Reg. 19, 26.
בפרח רשעים כמו עשב Ps. 92, 8.
ויאכל כל־עשב בארצם Ps. 105, 35.
בתבניח שור אכל עשב Ps. 106, 20.
וכטל על־עשב רצונך Prv. 19, 12.
היו עשב שדה Jes. 37, 27.
כי־אין עשב Jer. 14, 6.
את־עשב הארץ Am. 7, 2.
כרביבים עלי־עשב Mich. 5, 6.
לאיש עשב בשדה Zach. 10, 1.

וְעָשָׂב

ועשב לעבדת האדם Ps. 104, 14.
ועשב כל־השדה ייבש Jer. 12, 4.

וּבָעֲשָׂב

ובעשב השדה בכל־ארץ Ex. 10, 15.

כְּעֲשָׂב

וצאצאיך כעשב הארץ Job. 5, 25.
ויציצו מעיר כעשב הארץ Ps. 72, 16.

כָּעֲשָׂב

חוכה כעשב ויבש Ps. 102, 5.
ואני כעשב איבש Ps. 102, 12.

cum suff.: עָשְׂבָּם

וכל־עשבם אוביש Jes. 42, 15.

pl. constr.: עִשְׂבוֹת

ונאספו עשבות ההרים Prv. 27, 25.

עֲשַׂב

נתיבי כמו עשב נענני, וסילועס עִשְׂבָּא.
n. m. aram., herba. LXX. *χόρτος.*

constr.: בַּעֲשַׂב

חלקה בעשב ארעא Dan. 4, 12.

def: עִשְׂבָּא

עשבא כתורין Dan. 4, 29.
עשבא כתורין ימעמונת Dan. 5, 21.

def.: וְעִשְׂבָּא

ועשבא כתורין ׀ לך Dan. 4, 22.
ועשבא כתורין יאכל Dan. 4, 30.

עָשָׂה

פעל נומד וכן סלוך, וספעיל יַעֲשֵׂה וספקל יְעַשֵּׂב. פתלון פעלוחו כמו עָסָא נקרי, וכמו עָם לעיל דף פכ"ג, לוח כתיב וספיעס לקיבס ולקיקס [דיקקען, פרעסמען], ומוס ענידס וילידס יניעס וקניכס נדנר וקניכס [נעקרניינען, פֶּערפֶּערטינען, שהון], הכל פתעלות של עסיקס ועמילס וכתיבס נדנר. למשל נוס מעגיע נגד וקניבס פסיכס וזכיכת כלי יין ועסיקס נמלכס, לו נרדוף לל יגר וכנס, לו כמו סמלכס נכללו. ולפעמים כמו סלוקת דנר לשור, ל"ע סהוקת קלנ לו זוען, מסוקת פרות וסנסכיס, מסוקת קמח וכדומס, לו כמו יניעס ועמילס וזכיכס [עלוועקנען], כי והו תכלית הענק נדנר, לו ג"כ ענין תקון, ושול מסלכות הכנס, כשנר תלקס נגו סמלכן. הנפעל נֶעֱשָׂה הפעולי", והכנד עֲשׂה סקוק פמוכן רקני, מכתיבת סדלין, והנשב"ם הפעולי" מקל. נשפה ענריכית סוס עֲשִׂיָּה המופעס, וכן כשס עֲשֹׂה [נתעלות סלווי], לא־תַעֲשֶׂה.
v. trans., usu patens latissime (imp. יַעֲשֵׂה, ap. עָשָׂה), sicut עָם q. v., עָסָא aram., primum vi premendi atque urgendi (pressen), deinde *laborandi, operandi, faciendi*, h. e. cum virium contentione in aliqua re elaborare s. occupatum esse, hinc: conficere, fabricari; producere, invenire; protrahere aliquid in lucem, veluti lac, oleum, farinam; elaborare (erarbeiten), h. e. operando lucrari sibique comparare; apparare, disponere aliquid, et sic latissime de effectione laboriosa, qua aliquid existit *reipsa*, vel *alio statu*, ac fuerat. *Ni.* נַעֲשָׂה pass. *Pi.* intens., a nativa verbi significatione, contrectare, subigere mammas mulieris. *Pu.* pass. conjugationis *Qal.* Inde neohebr. עֲשִׂיָּה, effectio; פְּעֻלָּה, praeceptum. LXX. *ποιεῖν, ἀντι-, δια-, περιποιεῖσθαι; ἐργάζεσθαι, κατ-; τελεῖν, ἐπι-, συν-, ἐπὶ τέλος ἄγειν; ἑτοιμάζειν, κατασκευάζειν, κτίζειν, οἰκοδομεῖν, πράσσειν; ἄγειν, φέρειν; γλύφειν, δια-; ἀναστρέφεσθαι, θεραπεύειν, κτᾶσθαι*, et multifariam significatione ex contextu speciatiter definita.

3 perf.: עָשָׂה

את־כל־אשר עשה Gn. 1, 31.
מלאכתו אשר עשה Gn. 2, 2 (bis).
אשר עשה י"י אלהים Gn. 3, 1.
בדמות אלהים עשה אתו Gn. 5, 1.
כי־עשה את־האדם Gn. 6, 6.
צוה אתו אלהים כן עשה Gn. 6, 22.
חלון התבה אשר עשה Gn. 8, 6.
כי בצלם אלהים עשה Gn. 9, 6.
עשה לו בנו הקטן Gn. 9, 24.
אשר־עשה שם בראשנה Gn. 13, 4.
ובן־הבקר אשר עשה Gn. 18, 8.
צחק עשה לי אלהים Gn. 21, 6.
לא ידעתי מי עשה Gn. 21, 26.
חדברים אשר עשה Gn. 24, 66.
עשה את כל־הכבד Gn. 31, 1.
ולמקנהו עשה סכת Gn. 33, 17.
כי נבלה עשה Gn. 34, 7.
ויריע בעיני י"י אשר עשה Gn. 38, 10.
עשה לי עבדך Gn. 39, 19.
מה־זאת עשה אלהים Gn. 42, 28.
עשה י"י לי בצאתי Ex. 13, 8.
עשה י"י במצרים Ex. 14, 31.
אשר עשה אלהים Ex. 18, 1.
אשר עשה י"י Ex. 18, 8.
הטובה אשר־עשה י"י Ex. 18, 9.
ששת־ימים עשה י"י Ex. 20, 11.
עשה י"י את־השמים Ex. 31, 17.
מה־עשה לך העם Ex. 32, 21.
אשר עשה אהרן Ex. 32, 35.
מעשה חשב עשה Ex. 36, 8.
עשה בשפת היריעה Ex. 36, 11.
חמשים ללאת עשה Ex. 36, 12.
וחמשים ללאת עשה Ex. 36, 12.
יריעת עשה אתם Ex. 36, 14.
וחמשים ללאת עשה Ex. 36, 17.
כן עשה לכל קרשי Ex. 36, 22.
עשה תחת עשרים Ex. 36, 24.
עשה עשרים קרשים Ex. 36, 25.
עשה ששה קרשים Ex. 36, 27.
עשה למקצעת Ex. 36, 28.
כן עשה לשניהם Ex. 36, 29.
טבעתם עשה זהב Ex. 36, 34.
מעשה חשב עשה Ex. 36, 35.
מקשה עשה אתם Ex. 37, 7.
מן־הכפרת עשה Ex. 37, 8.
עשה את־המנרה Ex. 37, 17.
זהב טהור עשה אתה Ex. 37, 24.
עשה־לו ׀ מתחת לזרו Ex. 37, 27.
כליו עשה נחשת Ex. 38, 3.
נברב לחת עשה אתו Ex. 38, 7.
עשה את כל־אשר־צוה Ex. 38, 22.
עשה ווים לעמודים Ex. 38, 28.
כן עשה Ex. 40, 16.
כאשר עשה לפר Lev. 4, 20.
כאשר עשה ביום הזה Lev. 8, 34.
כאשר עשה Lev. 16, 15. 24, 19.
כן עשה את־המנרה Num. 8, 4.
צוה י"י אתו כן עשה Num. 17, 26.
אשר־עשה ישראל Num. 22, 2.
עשה י"י שפטים Num. 33, 4.
ככל אשר עשה אחכם Dt. 1, 30.
כאשר עשה ישראל Dt. 2, 12.
כאשר עשה לבני עשו Dt. 2, 22.
עשה י"י אלהיכם Dt. 3, 21.
אשר־עשה לכם י"י Dt. 4, 34.
את אשר־עשה י"י אלהיך Dt. 7, 18.
עשה לי את־החיל הזה Dt. 8, 17.
אשר־עשה אתך Dt. 10, 21.
ואת־מעשיו אשר עשה Dt. 11, 3.
ואשר עשה לחיל מצרים Dt. 11, 4.
ואשר עשה לכם במדבר Dt. 11, 5.
ואשר עשה לדתן Dt. 11, 6.
מעשה י"י הגדל אשר עשה Dt. 11, 7.
אשר־עשה י"י אלהיך Dt. 24, 9.
אשר־עשה לך עמלק Dt. 25, 17.
על כל־הגוים אשר עשה Dt. 26, 19.
אשר עשה י"י לעיניכם Dt. 29, 1.
על־מה עשה י"י ככה Dt. 29, 23.
כאשר עשה לסיחון Dt. 31, 4.
על כל־הרעה אשר עשה Dt. 31, 18.
צדקת י"י עשה Dt. 33, 21.
אשר עשה משה Dt. 34, 12.
כאשר עשה י"י Jos. 4, 23.
וכי־עשה נבלה Jos. 7, 15.
אשר עשה יהושע Jos. 9, 3.
כל־אשר עשה במצרים Jos. 9, 9.
אשר עשה לשני מלכי Jos. 9, 10.
כאשר עשה ליריחו Jos. 10, 1.
כן־עשה לעי Jos. 10, 1.
כאשר עשה למלך יריחו Jos. 10, 28. 30.
ככל אשר־עשה ללבנה Jos. 10, 32.
ככל אשר־עשה ללכיש Jos. 10, 35.
ככל אשר־עשה לעגלון Jos. 10, 37.
כאשר עשה לחברון Jos. 10, 39.
כן־עשה Jos. 10, 39.
וכאשר עשה ללבנה Jos. 10, 39.
עשה יהושע לא־הסיר Jos. 11, 15.
ימים רבים עשה יהושע Jos. 11, 18.
כל־אשר עשה י"י אלהיכם Jos. 23, 3.
ואשר עשה לעיניו Jos. 24, 17.
מעשה י"י אשר עשה Jos. 24, 31.
אשר עשה לישראל Jud. 2, 7. 10.
מי עשה חדבר הזה Jud. 6, 29.
עשה הדבר הזה Jnd. 6, 29.
אשר עשה עם־ישראל Jud. 8, 35.
אשר עשה לאביו Jud. 9, 56.
אשר עשה לך י"י Jud. 11, 36.
לאביו ולאמו את אשר עשה Jud. 14, 6.
מי עשה זאת Jud. 15, 6.
כאשר עשה לנו Jud. 15, 10.
כזה וכזה עשה לי מיכה Jud. 18, 4.
את אשר־עשה מיכה Jud. 18, 27.
פסל מיכה אשר עשה Jud. 18, 31.
אשר עשה בישראל Jud. 20, 10.
כי־עשה י"י פרץ Jud. 21, 15.
אשר עשה־לה האיש Ruth 3, 16.
הוא עשה לנו את־הרעה 1 S. 6, 9.
עשה־לי תשועה בישראל 1 S. 11, 13.
י"י אשר עשה את־משה 1 S. 12, 6.
אשר־עשה אתכם 1 Sam. 12, 7.
אשר עשה הישועת 1 Sam. 14, 45.
עשה היום הזה 1 Sam. 14, 45.
אשר־עשה עמלק 1 Sam. 15, 2.
אשר עשה־לו שאול 1 Sam. 19, 18.
למה יומת מה עשה 1 Sam. 20, 32.
כה־עשה דוד 1 Sam. 27, 11.
ידעת את אשר־עשה 1 Sam. 28, 9.
עשה־לך י"י היום הזה 1 S. 28, 18.
ככל אשר עשה המלך 2 Sam. 3, 36.
כאשר עשה אביו 2 Sam. 10, 2.
וירע הדבר אשר־עשה 2 Sam. 11, 27.
עקב אשר עשה 2 Sam. 12, 6.
עשה עבדך יואב 2 Sam. 14, 20.
אשר־עשה המלך 2 Sam. 14, 22.
ולא־עשה רגליו 2 Sam. 19, 25.
ולא־עשה שפמו 2 Sam. 19, 25.
אלה עשה בניהו 2 Sam. 23, 22.
אשר־עשה לי יואב 1 Reg. 2, 5.
אשר עשה לשני־שרי 1 Reg. 2, 5.
ואשר עשה־לי בית 1 Reg. 2, 24.
עשה דלתות עצי־שמן 1 Rg. 6, 31.
וכן עשה לפתח ההיכל 1 Rg. 6, 33.
ואת אולם העמודים עשה 1 Rg. 7, 6.
אלם המשפט עשה 1 Reg. 7, 7.
ושתי כתרות עשה 1 Reg. 7, 16.
וכן עשה לכתרת השניה 1 Rg. 7, 18.
אשר עשה למלך שלמה 1 Rg. 7, 40.
אשר עשה חירם 1 Reg. 7, 45.
אשר עשה המלך 1 Reg. 7, 51.
כי־עשה שם את־העלה 1 Rg. 8, 64.
אשר עשה י"י לדוד 1 Reg. 8, 66.
על־מה עשה י"י ככה 1 Reg. 9, 8.
ואני עשה המלך 1 Reg. 9, 26.
וכן עשה לכל־נשיו 1 Reg. 11, 8.
כאשר עשה דוד עבדי 1 Rg. 11, 38.
אשר עשה וחכמתו 1 Reg. 11, 41.
כן עשה בבית־אל 1 Reg. 12, 32.
אשר־עשה 1 Reg. 12, 32.
אשר־עשה בבית־אל 1 Rg. 12, 33.
המעשה אשר־עשה 1 Reg. 13, 11.
אשר עשה שלמה 1 Reg. 14, 26.
וכל־אשר עשה 1 Reg. 14, 29.
15, 7. 23. 31. 16, 14. 22, 39.
אשר־עשה לפניו 1 Reg. 15, 3.
אשר עשה דוד את־הישר 1 Rg. 15, 5.
ואשר עשה וגבורתו 1 Reg. 16, 5.
עשה בעיני י"י להכעיסו 1 Rg. 16, 7.
ובחטאתו אשר עשה 1 Rg. 16, 19.
אשר עשה וגבורתו 1 Reg. 16, 27.
אשר עשה 1 Reg. 16, 27.
על־המזבח אשר עשה 1 Rg. 18, 26.
אשר עשה אליהו 1 Reg. 19, 1.
וגבורתו אשר־עשה 1 Reg. 22, 46.
*יהושפט עשר K'tib. 1 Reg. 22, 49.
ככל אשר־עשה אביו 1 Reg. 22, 54.
דברי אחזיהו אשר עשה 2 Rg. 1, 18.
אשר עשה אביו 2 Reg. 3, 2.
אשר־עשה אלישע 2 Reg. 8, 4.
וכל־אשר עשה 2 Reg. 8, 23.
10, 34. 12, 20. 13, 8. 28. 15, 6.
21. 26. 31. 21, 17. 23, 28. 24, 5.
וי"י עשה את אשר דבר 2 Rg. 10, 10.
ויהוא עשה בעקבה 2 Reg. 10, 19.
ככל אשר־עשה 2 Reg. 14, 3.
יואש אביו עשה 2 Reg. 14, 3.
אשר עשה וגבורתו 2 Reg. 14, 15.
ככל אשר־עשה אמציהו 2 Rg. 15, 3.
עשה עזיהו אביו עשה 2 Rg. 15, 34.
וכל אשר עשה 2 Reg. 15, 36.
ולא־עשה הישר 2 Reg. 16, 2.
כן עשה אוריה הכהן 2 Rg. 16, 11.
דברי אחז אשר עשה 2 Rg. 16, 19.
ירבעם אשר עשה 2 Reg. 17, 22.
אשר־עשה דוד אביו 2 Reg. 18, 3.
נחש הנחשת אשר־עשה 2 Rg. 18, 4.
גבורתו ואשר עשה 2 Reg. 20, 20.
ויעש אשרה כאשר עשה 2 Rg. 21, 3.
האשרה אשר עשה 2 Reg. 21, 7.
יען אשר עשה 2 Reg. 21, 11.
כאשר עשה מנשה אביו 2 Rg. 21, 20.
דברי אמון אשר עשה 2 Rg. 21, 25.
אשר עשה מנשה 2 Reg. 23, 12.
אשר עשה ירבעם 2 Reg. 23, 15.
אשר עשה בבית־אל 2 Rg. 23, 19.
ככל אשר עשה 2 Reg. 24, 3.
אשר־עשה אביו 2 Reg. 24, 9.

Digitized by Google

אשר עשה שלמה 2 Reg. 24, 13.
ככל אשר־עשה יהויקים 2Rg. 24,19.
והמכונות אשר־עשת שלמת 2 Reg. 25, 16.
אלה עשה בניהו בן־ יהוידע 1 Chr. 11, 24.
כפלאתיו אשר עשה 1 Chr. 16, 12.
וי׳ שמים עשה 1 Chr. 16, 26.
עשה שלמה את־ים הנחשת 1 Chr. 18, 8.
עשה אביו עמי חסד 1 Chr. 19, 2.
אשר־עשה משה 1 Chr. 21, 29.
אשר עשה משה עבד־י׳ 2 Chr. 1, 3.
אשר עשה בצלאל 2 Chr. 1, 5.
אשר עשה את־חשמים 2 Chr. 2, 11.
את־המלאכה אשר עשה 2 Chr. 4, 11.
ואת־המכונות עשה 2 Chr. 4, 14.
ואת־הכיורות עשה 2 Chr. 4, 14.
עשה חורם אביו 2 Chr. 4, 16.
עשה שלמה לבית י׳ 2 Chr. 5, 1.
עשה שלמה כיור 2 Chr. 6, 13.
אשר עשה דויד המלך 2 Chr. 7, 6.
עשה שם העלות 2 Chr. 7, 7.
אשר־עשה שלמה 2 Chr. 7, 7.
הטובה אשר עשה י׳ 2 Chr. 7, 10.
עשה י׳ ככה 2 Chr. 7, 21.
ולעגלים אשר עשה 2 Chr. 11, 15.
מגני הזהב אשר עשה 2 Chr. 12, 9.
אשר עשה לכם ירבעם 2 Chr. 13, 8.
גם־הוא עשה במות 2 Chr. 21, 11.
כי־עשה טובה בישראל 2Chr. 24,16.
אשר עשה יהוידע 2 Chr. 24, 22.
ככל אשר־עשה אמציהו 2Chr. 26, 4.
ולא־עשה חישר 2 Chr. 28, 1.
וגם מסכות עשה לבעלים 2Chr. 28, 2.
עשה במות לקטר 2 Chr. 28, 25.
עשה והצליח 2 Chr. 31, 21.
ואוצרות עשה־לו לכסף 2Chr. 32, 27.
ועירים עשה לו 2 Chr. 32, 29.
הסמל אשר עשה 2 Chr. 33, 7.
כאשר עשה מנשה 2 Chr. 33, 22.
אשר עשה מנשה אביו 2 Chr. 33, 22.
כפסח אשר עשה יאשיהו 2Chr 35, 18
ותועבתיו אשר־עשה 2 Chr. 36, 8.
בריעה אשר עשה Neh. 13, 7.
עשה משתה לכל־שריו Esth. 1, 3.
עשה המלך לכל־העם Esth. 1, 5.
והנחה למדינות עשה Esth. 2, 18.
העץ אשר־עשה המן Esth. 7, 9.
והוא־עשה מי ישלם־לו Job. 21, 31.
וכסכה עשה נצר Job. 27, 18.
נודע י׳ י׳ משפט עשה Ps. 9, 17.
לא־עשה לריעהו רעה Ps. 15, 3.
לעם נולד כי עשה Ps. 22, 32.
אשר עשה לנפשי Ps. 66, 16.
ונפלאתיו אשר עשה Ps. 78, 4.
נגד אבותם עשה פלא Ps. 78, 12.
וי׳ שמים עשה Ps. 96, 5.
כי־נפלאות עשה Ps. 98, 1.
לא כחטאינו עשה לנו Ps. 103, 10.
עשה ירח למועדים Ps. 104, 19.
נפלאתיו אשר־עשה Ps. 105, 5.
זכר עשה לנפלאתיו Ps. 111, 4.
כל אשר־חפץ עשה Ps. 115, 3.
זה־היום עשה י׳ י׳ Ps. 118, 24.
כל אשר־חפץ י׳ י׳ עשה Ps. 135, 6.
לא־עשה כן ׀ לכל־גוי Ps. 147, 20.
עד־לא עשה ארץ Prv. 8, 26.
י׳ י׳ עשה גם־שניהם Prv. 20, 12.
כאשר עשה־לי כן אעשה Prv. 24, 29.
את־הכל עשה Eccl. 3, 11.
המעשה אשר־עשה Eccl. 3, 11.
עשה שיראו מלפניו Eccl. 3, 14.
עשה האלהים Eccl 7, 14.
אשר עשה האלהים Eccl. 7, 29.
אפריון עשה לו המלך Cant. 3, 9.
עמודיו עשה כסף Cant. 3, 10.
כי גאות עשה Jes. 12, 5.

על־כן יתרה עשה Jes. 15, 7.
והוא עשה Jes. 38, 15.
כתהו עשת Jes. 40, 23.
ושאריתו לאל עשה Jes. 44, 17.
רנו שמים כי־עשה Jes. 44, 23.
על לא־חמס עשה Jes. 53, 9.
עשה את־אשר חפצתי Jes. 55, 11.
כגוי אשר־צדקה עשה Jes. 58, 2.
שתים רעות עשה עמי Jer. 2, 13.
תחת מה עשה י׳ י׳ Jer. 5, 19.
לשקר עשה עט שקר Jer. 8, 8.
ברקים למטר עשה Jer. 10, 13. 51, 16.
על אשר־עשה בירושלם Jer. 15, 4.
על־מה עשה י׳ י׳ Jer. 22, 8.
אשר עשת־לנו את־הנפש Jer. 38, 16.
אשר עשה המלך אסא Jer. 41, 9.
אשר עשה ישמעאל Jer. 41, 11.
יתרת עשה אבדד Jer. 48, 36.
גם־זמם י׳ י׳ גם־עשה Jer. 51, 12.
ככל אשר־עשה יהויקים Jer. 52, 2.
אשר עשה המלך שלמה Jer. 52, 20.
עשה י׳ י׳ אשר זמם Thr. 2, 17.
צדקתו׳ אשר עשה Ez. 3, 20.
וכל־אלה עשה לא ימלט Ez. 17, 18.
את־כל־אלה לא עשה Ez. 18, 11.
תועבה עשה Ez. 18, 12.
התועבות האלה עשה Ez. 18, 13.
חמאת אביו אשר עשה Ez. 18, 14.
משפטי עשה Ez. 18, 17.
ואשר לא־טוב עשה Ez. 18, 18.
משפט וצדקה עשה Ez. 18, 19.
פשעיו אשר עשה Ez. 18, 22
בצדקתו אשר־עשה Ez. 18, 22.
אשר־עשה הרשע Ez. 18, 24.
כל צדקתו׳ אשר־עשה Ez. 18, 24.
בעולו אשר־עשה Ez. 18, 26.
מרשעתו אשר עשה Ez. 18, 27.
מכל־פשעיו אשר עשה Ez. 18, 28.
אשת רעהו עשה תועבה Ez. 22, 11.
ככל אשר־עשה תעשו Ez. 24, 24.
ובעולו אשר־עשה Ez. 33, 14.
משפט וצדקה עשה Ez. 33, 16.
מעשיו אשר עשה Dan. 9, 14.
ככה עשה לכם בית־אל Hos. 10, 15.
עשה עמכם להפליא Joel 2, 26.
וי׳ י׳ לא עשה Am. 3, 6.
אשר־עשה את־חים Jon. 1, 9.
לעשות־להם ולא עשה Jon. 3, 10.
לא־עשה אכל Hab. 3, 17.
כן עשה אתנו Zach. 1, 6.
ולא־אחד עשה Mal. 2, 15.

3 *perf.*: וְעָשָׂה

ועשה לו כתנת פסים Gn. 37, 3.
ועשה פסח לי׳ י׳ Ex. 12, 48.
ועשה בצלאל Ex. 36, 1.
ועשה מאחת מהנה Lev. 4, 2.
ועשה לפר Lev. 4, 20.
ועשה אחת Lev. 4, 22.
ועשה הכהן את־החטאת Lev. 14, 19.
ועשה את־האחד Lev. 14, 30.
ועשה אתם הכהן Lev. 15, 15.
ועשה הכהן את־האחד Lev. 15, 30.
ועשה את־דמו Lev. 16, 15.
ויצא ועשה את־עלתו Lev. 16, 24.
ועשה לה הכהן Num. 5, 30.
ועשה הכהן אחד לחטאת Nu. 6, 11.
ועשה את־חטאתו Num. 6, 16.
ועשה הכהן את־מנחתו Num. 6, 17.
ועשה פסח לי׳ י׳ Num. 9, 10.
ועשה פסח לי׳ י׳ Num. 9, 14.
ועשה אשה ריח Num. 15, 14.
ועשה י׳ י׳ להם Dt. 31, 4.
ועשה למלאכתו 1 Sam. 8, 16.
מת הילד ועשה רעה 2 Sam. 12, 18.
ועשה פרי למעלה 2 Reg. 19, 30.
ועשה אוב וידענים 2 Reg. 21, 6.
ועשה אוב 2 Chr. 33, 6.

ועשה קציר כמו־נטע Job. 14, 9.
ועשה י׳ י׳ צבאות Jes. 25, 6.
ועשה פרי למעלה Jes. 37, 31.
מי־פעל ועשה Jes. 41, 4.
ועשה הרעה בעיני Jer. 18, 10.
ועשה משפט וצדקה Jer. 22, 15. 23, 5. 33, 15.
ועשה טול Ez. 3, 20.
ונשא ענם ועשה פרי Ez. 17, 23.
ועשה משפט וצדקה Ez. 18, 5.
ועשה את מאחד מאלה Ez. 18, 10.
ועשה משפט וצדקה Ez. 18, 21.
מצדקתו ועשה עול Ez. 18, 24.
ועשה עול ומת Ez. 18, 26.
ועשה טול Ez. 33, 13.
ועשה משפט וצדקה Ez. 33, 14. 19.
ועשה עול ומת בהם Ez. 33, 18.
ועשה הנשיא Ez. 45, 22.
ועשה את־עלתו Ez. 46, 12.
ועשה משפטי Mich. 7, 9.
ועשה כרצנו Dan. 8, 4.
והצליח ועשה Dan. 8, 24.
ועשה כרצנו Dan. 11, 3.
ועשה בהם והחזיק Dan. 11, 7.
וישרים עמו ועשה Dan. 11, 17.
ועשה אשר לא־עשו Dan. 11, 24.
ועשה ושב לארצו Dan. 11, 28.
ועשה ושב ויבן Dan. 11, 30.
ועשה כרצנו המלך Dan. 11, 36.
ועשה למבצרי מעזים Dan. 11, 39.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂנִי

לעשתו לא עשני Jes. 29, 16.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂנוּ

הוא עשנו ולא ׀ אנחנו Ps. 100, 3.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂהוּ

הוא עשך ויכוננך Dt. 32, 6.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂנִי

וימש אלוה עשהו Dt. 32, 15.
בבטן עשני עשהו Job. 31, 15.
לו הים והוא עשהו Ps. 95, 5.
עשהו פסל ויסגד־למו Jes. 44, 15.
והוא חרש עשהו Hos. 8, 6.

3 *perf. c. s.*: וְעָשָׂנִי

ועשתו אחת Lev. 16, 9.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂם

עצבי עשם Jes. 48, 5.

3 *perf. fem.*: עָשְׂתָה

עשתה נבלה בישראל Dt. 22, 21.
את אשר־עשתה עמו Ruth 2, 19.
את אשר־עשתה רצפה 2 S. 21, 11.
אשר־עשתה מפלצת 1 Rg. 15, 13.
אשר־עשתה לאשרה 2 Chr. 15, 16.
עשתה משתה נשים Esth. 1, 9.
לא־עשתה את־מאמר Esth. 1, 15.
אשר־עשתה אסתר Esth. 5, 5.
אשר־עשתה אסתר Esth. 6, 14.
כי יד־י׳ י׳ עשתה זאת Job. 12, 9.
מרבדים עשתה־לה Prv. 31, 22.
סדין עשתה ותמכר Prv. 31, 24.
יד־י׳ עשתה זאת Jes. 41, 20.
עשתה משבה ישראל Jer. 3, 6.
שערית עשתה מאד Jer. 18, 13.
כאשר עשתה עשו־לה Jer. 50, 15.
ככל אשר עשתה Jer. 50, 29.
אם־עשתה סדם Ez. 16, 48.

3 *perf. fem.*: עָשָׂתָה *p.*

הלחם אשר עשתה Gn. 27, 17.
חלבבות אשר עשתה 2 Sam. 13, 10.
ואת אשר־עשתה Esth. 2, 1.
אל־המשתה אשר־עשתה Esth. 5, 12.
ואת־כל־אלה ידי עשתה Jes. 66, 2.

3 *perf. fem.*: וְעָשְׂתָה

ועשתה אחת Lev. 5, 17.
ועשתה עמך מלחמה Dt. 20, 12.
ועשתה את־צפרניה Dt. 21, 12.
ועשתה לעיני את־הבריה 2 S. 13, 5.

ועשתה גלולים עליה Ez. 22, 3.
ועשתה וחצלידה Dan. 8, 12.

3 *perf. fem.*: וְעָשָׂת

ועשת את־התבואה Lev. 25, 21.

3 *perf. f. c. s.*: עָשָׂתְנִי

רוח־אל עשתני Job. 33, 4.

2 *perf.*: עָשִׂיתָ

אל־הנחש כי עשית Gn. 3, 14.
ויאמר מה עשית Gn. 4, 10.
מה־זאת עשית לי Gn. 12, 18.
אשר עשית עמדי Gn. 19, 19.
בתם־לבבך עשית זאת Gn. 20, 6.
מה־עשית לנו Gn. 20, 9.
לא־יעשו עשית עמדי Gn. 20, 9.
כי עשית את־הדבר Gn. 20, 10.
כי יען אשר עשית Gn. 22, 16.
ובה אדע כי־עשית חסד Gn. 24, 14.
מה־זאת עשית לנו Gn. 26, 10.
ושכח את אשר־עשית Gn. 27, 45.
מה־זאת עשית לי Gn. 29, 25.
ליעקב מה עשית Gn. 31, 26.
ומכל־האמת אשר עשית Gn. 32, 11.
מה־זאת עשית לנו Ex. 14, 11.
כאשר עשית לסיחן Num. 21, 34.
מה עשית לי Num. 23, 11.
כאשר עשית לסיחן Dt. 3, 2.
והגד־נא לי מה עשית Jos. 7, 19.
כאשר עשית ליריחו Jos. 8, 2.
מה־הדבר הזה עשית לנו Jud. 8, 1.
ומה־זאת עשית לנו Jud. 15, 11.
ויאמר שמואל מה עשית 1 S. 13, 11.
הדבר הזה אשר עשית 1 S. 26, 16.
ולא־עשית חרון־אפו 1 Sam. 28, 18.
עשית את כל־הגדולה הזאת 2 S. 7, 21.
אתה עשית בסתר 2 Sam. 12, 12.
אשר־עשית עמי לשלחני 2 S. 13, 16.
הטה־נא עשית 2 Sam. 14, 20.
מדוע ככה עשית 1 Reg. 1, 6.
אשר עשית לדוד אבי 1 Rg. 2, 44.
ויאמר שלמה אתה עשית 1 Rg. 3, 6.
אשר בלבבי עשית 2 Reg. 10, 30.
אתה עשית את־השמים 2Rg. 19, 15.
אשר עשית 2 Reg. 23, 17.
עשית את כל־הגדולה 1 Chr. 17, 19.
ומלחמות גדלות עשית 1 Chr. 22, 8.
אתה עשית עם־דויד 2 Chr. 1, 8.
כאשר עשית עם־דויד אבי 2Chr. 2, 2.
כי־עשית זאת 2 Chr. 25, 16.
את ׀ עשית את־השמים Neh. 9, 6.
נפלאתיך אשר עשית Neh. 9, 17.
כי־אמת עשית Neh. 9, 33.
חיים וחסד עשית עמדי Job. 10, 12.
חקו׳ עשית ולא יעבר Job. 14, 5.
כי־עשית משפטי ודיני Ps. 9, 5.
כי אתה עשית Ps. 39, 10.
רבות עשית ׀ אתה י׳ י׳ Ps. 40, 6.
אלה עשית ׀ והחרשתי Ps. 50, 21.
ארדך לעולם כי עשית Ps. 52, 11.
אשר־עשית גדלות Ps. 71, 19.
כל גוים ׀ אשר עשית Ps. 86, 9.
וצדקה ביעקב ׀ אתה עשית Ps. 99, 4.
כלם בחכמה עשית Ps. 104, 24.
טוב עשית עם־עבדך Ps. 119, 65.
אודה שמך כי עשית Jes. 25, 1.
אתה עשית את־השמים Jes. 37, 16.
אלהיך אשר עשית לך Jer. 2, 28.
אתה עשית את־כל־אלה Jer. 14, 22.
עשית את־השמים Jer. 32, 17.
ששו כי אתה עשית Thr. 1, 21.
עשית לך חיל Ez. 28, 4.
כאשר עשית יעשה לך Obad. 1, 15.
מה־זאת עשית Jon. 1, 10.
כאשר חפצת עשית Jon. 1, 14.

2 *perf.*: עָשִׂיתָה

חגידה לי מה עשיתה Gn. 43, 43.
ואתה עשיתה חסד 1 Sam. 15, 6.
את אשר־עשיתה אתי 1 S. 24, 19.

Digitized by Google

אשר עשיתה לי 1 Sam. 24, 20.
ויאמר מה עשיתה 2 Sam. 3, 24.
הדבר הזה אשר עשיתה 2 S. 12, 21.
ומי יאמר מדוע עשיתה 2 S. 16, 10.
וכלאתך אשר עשיתה Ez. 35, 11.

וְעָשִׂיתָ 2 *perf.*:

ועשית־נא עמדי חסד Gn. 40, 14.
ועשית עמדי חסד Gn. 47, 29.
ועשית כל־מלאכתך Ex. 20, 9.
ועשית כל אשר אדבר Ex. 23, 22.
ועשית עליו זר זהב Ex. 25, 11.
ועשית בדי עצי שטים Ex. 25, 13.
ועשית כפרת Ex. 25, 17.
ועשית שנים כרבים Ex. 25, 18.
ועשית שלחן עצי שטים Ex. 25, 23.
ועשית לו זר זהב Ex. 25, 24.
ועשית לו מסגרת Ex. 25, 25.
ועשית זר־זהב Ex. 25, 25.
ועשית לו ארבע טבעת Ex. 25, 26.
ועשית את־הבדים Ex. 25, 28.
ועשית קערתו Ex. 25, 29.
ועשית מנרת Ex. 25, 31.
ועשית את־נרתיה Ex. 25, 37.
ועשית ללאת תכלת Ex. 26, 4.
ועשית חמשים קרסי Ex. 26, 6.
ועשית יריעת Ex. 26, 7.
ועשית חמשים ללאת Ex. 26, 10.
ועשית קרסי נחשת Ex. 26, 11.
ועשית מכסה לאהל Ex. 26, 14.
ועשית את־הקרשים Ex. 26, 15. 18.
ועשית בריחם Ex. 26, 26.
ועשית פרכת Ex. 26, 31.
ועשית מסך Ex. 26, 36.
ועשית למסך Ex. 26, 37.
ועשית את־המזבח Ex. 27, 1.
ועשית קרניו Ex. 27, 2.
ועשית סיריתיו לדשנו Ex. 27 3.
ועשית לו מכבר מעשה רשת Ex. 27, 4.
ועשית על־הרשת Ex. 27, 4.
ועשית בדים למזבח Ex. 27, 6.
ועשית את חצר המשכן Ex. 27, 9.
ועשית בגדי־קדש Ex. 28, 2.
ועשית משבצת זהב Ex. 28, 13.
ועשית חשן משפט Ex. 28, 15.
ועשית על־החשן Ex. 28, 22. 23.
ועשית שתי טבעות Ex. 28, 26. 27.
ועשית את־מעיל האפוד Ex. 28, 31.
ועשית על־שוליו Ex. 28, 33.
ועשית ציץ Ex. 28, 36.
ועשית מצנפת Ex. 28, 39.
ועשית להם אבנטים Ex. 28, 40.
ועשית לאהרן Ex. 29, 35.
ועשית מזבח Ex. 30, 1.
ועשית לו זר זהב Ex. 30, 3.
ועשית את־הבדים Ex. 30, 5.
ועשית כיור Ex. 30, 18.
ועשית אתו Ex. 30, 25.
ועשית אתה קטרת רקח Ex. 30, 35.
ועשית לו כאשר עשית Num. 21, 34.
ועשית לו כאשר עשית Dt. 3, 2.
ועשית כל־מלאכתך Dt. 5, 13.
ועשית הישר והטוב Dt. 6, 18.
ועשית לך ארון עץ Dt. 10, 1.
ועשית עלתיך Dt. 12, 27.
ועשית פסח לי־י Dt. 16, 1.
ועשית חג שבעות Dt. 16, 10.
ועשית את־החקים Dt. 16, 12.
ועשית על־פי הדבר Dt. 17, 10.
ועשית מעקה לגגך Dt. 22, 8.
ועשית כאשר נדרת Dt. 23, 24.
ועשית אותם בכל־לבבך Dt. 26, 16.
ועשית את־מצותו Dt. 27, 10.
ועשית את־כל־מצותיו Dt. 30, 8.
ועשית לעי ולמלכה Jos. 8, 2.
ועשית לי אות Jud. 6, 17.
ועשית לו כאשר תמצא Jud. 9, 33.

ועשית חסד על־עבדך 1 Sam. 20, 8.
ועשית לו כאשר יטב 1 Sam. 24, 5.
ועשית כחכמתך 1 Reg. 2, 6.
ועשית ושפטת 1 Reg. 8, 32.
וסלחת ועשית 1 Reg. 8, 39.
ועשית ככל אשר־יקרא 1 Rg. 8, 43.
ועשית משפטם 1 Reg. 8, 45. 49.
ועשית הישר בעיני 1 Reg. 11, 38.
ועשית מרעה לבלתי 1 Chr 4, 10.
ועשית ושפטת 2 Chr. 6, 23.
ועשית ככל אשר־יקרא 2 Chr. 6, 33.
ועשית משפטם 1 Chr. 6, 35. 39.
ועשית תחתיהן מטות ברזל Jer. 28, 13.
ועשית אותם לך ללחם Ez. 4, 9.
ועשית את־לחמך עליהם Ez. 4, 15.
ועשית עטרות Zach. 6, 11.

עֲשִׂיתָנִי 2 *perf. c. s.*:

כי כחמר עשיתני Job. 10, 9.

עֲשִׂיתָהּ 2 *perf. c. s.*:

אתה י־י עשיתה Ps. 109, 27.

עֲשִׂיתֶם 2 *perf. c. s.*:

לא־עשיתם כלה Neh. 9, 31.

וַעֲשִׂיתֶם 3 *perf. c. s.*:

ועשיתם לפני פרעה Ex. 4, 21.

עָשִׂית 2 *perf. f.*:

לאשה מה־זאת עשית Gn. 3, 13.
עשית את־חמותך Ruth 2, 11.
עשית יהי מכירך Ruth 2, 19.
דעי מה עשית Jer. 2, 23.
כאשר עשית את Ez. 16, 48.
וכלמת מכל אשר עשית Ez. 16, 54.
אותך כאשר עשית Ez. 16, 59.
לכל־אשר עשית Ez. 16, 63.
ובגלוליך אשר־עשית Ez. 22, 4.
אל־בצעך אשר עשית Ez. 22, 13.

עָשִׂיתִי 2 *perf.*:

ורמתך עשיתי בכל רחוב Ez. 16, 31.
ולא עשיתי את־הזמה Ez. 16, 43.
וכתועבותיהן עשיתי Ez. 16, 47.
תועבתיך אשר עשיתי Ez. 16, 51.

עָשִׂיתִי 1 *perf.*:

כל־היקום אשר עשיתי Gn. 7, 4.
כל־חי כאשר עשיתי Gn. 8, 21.
ובנקין כפי עשיתי זאת Gn. 20, 5.
אשר עשיתי עמך Gn. 21, 23.
עשיתי כאשר דברת Gn. 27, 19.
עד אשר אם־עשיתי Gn. 28, 15.
וגם־פה לא־עשיתי Gn. 40, 15.
אתם ראיתם אשר עשיתי Ex. 19, 4.
אשר עשיתי בקרבו Num. 14, 11.
אשר־עשיתי במצרים Num. 14, 22.
מה־עשיתי לך כי הכיתני Nu. 22, 28.
בארון אשר עשיתי Dt. 10, 5.
עשיתי ככל אשר צויתני Dt. 26, 14.
כי־עשיתי עמכם חסד Jos. 2, 12.
וכזאת עשיתי Jos. 7, 20.
כאשר עשיתי בקרבו Jos. 24, 5.
את אשר־עשיתי במצרים Jos. 24, 7.
כאשר עשיתי כן שלם־לי Jud. 1, 7.
מה־עשיתי עתה ככם Jud. 8, 2.
מה ראיתם עשיתי Jud. 9, 48.
כן עשיתי להם Jud. 15, 11.
אשר־עשיתי לקחתם Jud. 18, 24.
שם האיש אשר עשיתי עמו Ruth 2, 19.
מה עשיתי עתה 1 Sam. 17, 29.
מה עשיתי ומה־עוני 1 Sam. 20, 1.
כי מה עשיתי 1 Sam. 26, 18.
כי מה עשיתי 1 Sam. 29, 8.
אר־עשיתי בנפשו שקר 2 S. 18, 13.
חטאתי מאד אשר עשיתי 2 S. 24, 10.
הנה עשיתי כדברך 1 Reg. 3, 12.
את אשר־עשיתי 1 Reg. 18, 13.
ובדבריך עשיתי 1 Reg. 18, 36.
למרחוק אתה עשיתי 2 Rg. 19, 25.

וחטוב בעיניך עשיתי 2 Rg. 20, 3.
אשר עשיתי את־הדבר 1 Chr. 21, 8.
אשר עשיתי להלל 1 Chr. 23, 5.
מה עשיתי אני ואבותי 2 Chr. 32, 13.
ואני לא־עשיתי כן Neh. 5, 15.
אשר־עשיתי על־העם Neh. 5, 19.
חסדי אשר עשיתי Neh. 13, 14.
המשתה אשר־עשיתי Esth. 5, 4.
בהמות אשר־עשיתי Job. 40, 15.
י־י אלהי אם־עשיתי זאת Ps. 7, 4.
והרע בעיניך עשיתי Ps. 51, 6.
עשיתי משפט וצדק Ps. 119, 121.
ומצותיך עשיתי Ps. 119, 166.
עשיתי לי גנות Eccl. 2, 5.
עשיתי לי ברכות מים Eccl. 2, 6.
עשיתי לי שרים ושרות Eccl. 2, 8.
ולא עשיתי בו Jes. 5, 4.
כאשר עשיתי לשמרון Jes. 10, 11.
בכח ידי עשיתי Jes. 10, 13.
רחוקים אשר עשיתי Jes. 33, 13.
עשיתי מימי קדם Jes. 37, 26.
והטוב בעיניך עשיתי Jes. 38, 3.
אנכי עשיתי ארץ Jes. 45, 12.
אני עשיתי ואני אשא Jes. 46, 4.
פתאם עשיתי ותבאנה Jes. 48, 3.
ונשמות אני עשיתי Jes. 57, 16.
וראו את אשר־עשיתי Jer. 7, 12.
כאשר עשיתי לשלו Jer. 7, 14.
לאמר מה עשיתי Jer. 8, 6.
עשיתי את־הארץ Jer. 27, 5.
עשיתי אלה לך Jer. 30, 15.
הרעה אשר עשיתי לכם Jer. 42, 10.
את אשר לא־עשיתי Ez. 5, 9.
עשיתי כאשר צויתני Ez. 9, 11.
כאשר עשיתי כן יעשה Ez. 12, 11.
עשיתי את־כל־אשר עשיתי Ez. 14, 23
ולא־עשיתי אותם כלה Ez. 20, 17.
ועשיתם כאשר עשיתי Ez. 24, 22.
יאר לי ואני עשיתי Ez. 29, 9.
משפטי אשר עשיתי Ez. 39, 21.
וכפשעיהם עשיתי אתם Ez. 39, 24.
מה־עשיתי לך Mich. 6, 3.
המר כאשר עשיתי Zach. 7, 3.

וְעָשִׂיתִי 1 *perf.*:

ועשיתי לך שם גדול 2 Sam. 7, 9.
ועשיתי לך שם 1 Chr. 17, 8.
ועשיתי לבית Jer. 7, 14.
ועשיתי בתוכך משפטים Ez. 5, 8.
ועשיתי בך Ez. 5, 9.
ועשיתי בך שפטים Ez. 5, 10.
ועשיתי בכם שפטים Ez. 11, 9.
אני י־י דברתי ועשיתי Ez. 17, 24. 22, 14. 36, 36. 37, 14.
באה ועשיתי Ez. 24, 14.
ועשיתי בם נקמות Ez. 25, 17.
ועשיתי שפטים בנא Ez. 30, 14.
ועשיתי שפטים במצרים Ez. 30, 19.
ועשיתי כאפך וכקנאתך Ez. 35, 11.
ועשיתי את אשר־בחקי Ez. 36, 27.
ועשיתי אתם לגוי אחד Ez. 37, 22.
ועשיתי באף ובחמה Mich. 5, 14.

וְעָשִׂיתִי 1 *perf.*:

ועשיתי אותך Ez. 16, 59.

עֲשִׂיתָנִי 1 *perf. c. s.*:

לי יארי ואני עשיתני Ez. 29, 3.

עֲשִׂיתִין 1 *perf. c. s.*:

יצרתיו אף־עשיתיו Jes. 43, 7.
יפה עשיתיו Ez. 31, 9.

וַעֲשִׂיתִין 1 *perf. c. s.*:

אדבר דבר ועשיתיו Ez. 12, 25.

וַעֲשִׂיתִידוֹ 1 *perf. c. s.*:

ועשיתיהו לי ולבני 1 Reg. 17, 12.

עֲשִׂיתִם 1 *perf. c. s.*:

כי נחמתי כי עשיתם Gn. 6, 7.
עשיתם ולא עזבתים Jes. 42, 16.

וַעֲשִׂיתִם 1 *perf. c. s.*:

ועשיתם לעץ אחד Ez. 37, 19.

עָשׂוּ 3 *perf. pl.*:

אשר־עשו בחרן Gn. 12, 5.
עשו מלחמה את־ברע Gn. 14, 2.
חבאה אלי עשו ׀ כלה Gn. 18, 21.
ולא עשו כאשר דבר Ex. 1, 17.
צוה י־י אתם כן עשו Ez. 7, 6.
ומשה ואהרן עשו Ex. 11, 10.
משה ואהרן כן עשו Ex. 12, 28.
ובני־ישראל עשו Ex. 12, 35.
וגם־צדה לא־עשו להם Ex. 12, 39.
ואת־אהרן כן עשו Ex. 12, 50.
עשו להם עגל מסכה Ex. 32, 8.
את־העגל אשר עשו Ex. 32, 20.
עשו את־העגל Ex. 32, 35.
עשו בגדי־שרד Ex. 39, 1.
עשו־לו חברת Ex. 39, 4.
עשו את־החשן Ex. 39, 9.
י־י את־משה כן עשו Ex. 39, 32.
כן עשו בני ישראל Ex. 39, 42.
והנה עשו אתה Ex. 39, 43.
כן עשו Ex. 39, 43.
עשו אנשי־הארץ Lev. 18, 27.
תבל עשו Lev. 20, 12.
תועבה עשו שניהם Lev. 20, 13.
כי את־כל־אלה עשו Lev. 20, 23.
ובני־ישראל עשו Lev. 24, 23.
את־משה כן עשו Num. 1, 54.
כן עשו בני ישראל Num. 5, 4.
את־חטאתם אשר עשו Num. 5, 7.
כן־עשו להם Num. 8, 20.
על־הלוים כן עשו להם Num. 8, 22.
כן עשו בני ישראל Num. 9, 5.
כה עשו אבותיכם Num. 32, 8.
כן עשו בנות צלפחד Num. 36, 10.
עשו־לי בני עשו Dt. 2, 29.
עשו להם מסכה Dt. 9, 12.
עשו לאלהיהם Dt. 12, 31.
אשר עשו את־הדבר Dt. 17, 5.
אשר עשו לאלהיהם Dt. 20, 18.
כה עשו ששת ימים Jos. 6, 14.
כן עשו בני ישראל Jos. 14, 5.
אשר־עשו אבותינו Jos. 22, 28.
לשמע מצות־י־י לא־עשו Jud. 2, 17.
עשו את־הרע בעיני י־י Jud. 3, 12.
עשו־להם ׀ בני ישראל Jud. 6, 2.
ולא־עשו חסד Jud. 8, 35.
כאשר עשו לי Jud. 15, 11.
כי עשו זמה ונבלה Jud. 20, 6.
המעשים אשר־עשו 1 Sam. 8, 8.
עשו פלשתים לשאול 1 Sam. 31, 11.
עשר שלשת הגברים 2 Sam. 23, 17.
ואלה הצאן מה עשו 2 Sam. 24, 17.
יען אשר עשו 1 Reg. 14, 15.
ככל אשר עשו 1 Reg. 14, 22.
עשו ככל התועבת הגוים 1 Rg. 14, 24.
הגללים אשר עשו אבותיו 1 Rg. 15, 12.
ככל אשר עשו האמרי 1 Rg. 21, 26.
אשר־עשו לנו ארם 2 Reg. 7, 12.
כאשר עשו בית אחאב 2 Rg. 8, 18.
כאשר עשו אבותיו 2 Reg. 15, 9.
ומלכי ישראל אשר עשו 2 Rg. 17, 8.
בחקות ישראל אשר עשו 2 Rg. 17, 19.
אשר עשו השמרנים 2 Rg. 17, 29.
ואנשי בבל עשו 2 Reg. 17, 30.
עשו את־נרגל 2 Reg. 17, 30.
עשו את־אשימא 2 Reg. 17, 30.
והעזים עשו נבחן 2 Reg. 17, 31.
כאשר עשו אבותם 2 Reg. 17, 41.
ולא שמעו ולא עשו 2 Reg. 18, 12.
אשר עשו מלכי אשור 2 Rg. 19, 11.
מכל אשר־עשו 2 Reg. 21, 11.
יען אשר עשו 2 Reg. 21, 15.
עשו ׀ מלכי יהודה 2 Reg. 23, 12.
עשו מלכי ישראל 2 Reg. 23, 19.
אשר־עשו אבותיו 1 Reg. 23, 32. 37.
ובימי שאול עשו מלחמה 1 Chr. 5, 10

Digitized by Google

כל־אשר־עשו פלשתים 1 Chr. 10, 11.
עשו שלשת הגבורים 1 Chr. 11, 19.
ואלה הצאן מה עשו 1 Chr. 21, 17.
עשו שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
כאשר עשו 2 Chr. 21, 6.
ולא־עשו לו עמו שרפה 2 Chr. 21, 19.
עשו לבעלים 2 Chr. 24, 7.
כה עשו לירם בירם 2 Chr. 24, 11.
ואת־יואש עשו שפטים 2 Chr. 24, 24.
כי לא לרב עשו 2 Chr. 30, 5.
וכבוד עשו־לו במותו 2 Chr. 32, 33.
לא־עשו כפסח 2 Chr. 35, 18.
מגדל־עץ אשר־עשו Neh. 8, 4.
לא־עשו מימי ישוע Neh. 8, 17.
עשו להם עגל Neh. 9, 18.
לא עשו תורתך Neh. 9, 34.
הלוא כה עשו אבתיכם Neh. 13, 18.
מדינות המלך מה עשו Esth. 9, 12.
טבעו גוים בשחת עשו Ps. 9, 16.
אשר עשו אבותיך Prv. 22, 28.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
בעיר אשר כן־עשו Eccl. 8, 10.
לאשר עשו אצבעתיו Jes. 2, 8.
עשו־לו להשתחות Jes. 2, 20.
ואשר עשו אצבעתיו Jes. 17, 8.
אשר עשו לכם ידיכם חטא Jes. 31, 7.
אשר עשו מלכי אשור Jes. 37, 11.
ומעלליך עשו אלה Jer. 4, 18.
כי תועבה עשו Jer. 6, 15. 8, 12.
כי־עשו בני־יהודה הרע Jer. 7, 30.
צויתי לעשות ולא עשו Jer. 11, 8.
עשו להם להכעסני Jer. 11, 17.
ילכו גם־עשו פרי Jer. 12, 2.
אשר עשו נבלה Jer. 29, 23.
על־כל־אשר עשו Jer. 31, 37.
אשר עשו להכעיסני Jer. 32, 32.
עשו לבית הכלא Jer. 37, 15.
כל־אשר עשו לירמיהו Jer. 38, 9.
רעתם אשר עשו Jer. 44, 3.
אשר עשו בארץ יהודה Jer. 44, 9.
בדיו לא־כן עשו Jer. 48, 30.
רעתם אשר־עשו בציון Jer. 51, 24.
אל־הרעה אשר עשו Ez. 6, 9.
שקוציהם עשו בו Ez. 7, 20.
אשר עשו־פה Ez. 8, 17.
יען משפטי לא־עשו Ez. 20, 24.
לגר עשו בעשק Ez. 22, 7.
זמה עשו בתוכך Ez. 22, 9.
ושפוטים עשו בה Ez. 23, 10.
ערד זאת עשו לי Ez. 23, 38.
כה עשו בתוך ביתי Ez. 23, 39.
עשו משוטיך קרשך Ez. 27, 6.
עשו־שן בת־אשרים Ez. 27, 6.
אשר עשו לי נאם אדני יהוה Ez. 29, 20.
תועבתם אשר עשו Ez. 33, 29.
בתועבותם אשר עשו Ez. 43, 8.
נכלמו מכל אשר־עשו Ez. 43, 11.
ותועבותם אשר עשו Ez. 44, 13.
אשר לא־עשו אבתיו Dan. 11, 24.
וזהב עשו לבעל Hos. 2, 10.
כי זמה עשו Hos. 6, 9.
עשו להם עצבים Hos. 8, 4.

3 perf. pl.: הֶעָשׂוּ

העשו לבלי־חת Job. 41, 24.

3 perf. pl.: וְעָשׂוּ

ועשו לי מקדש Ex. 25, 8.
ועשו ארון Ex. 25, 10.
ועשו את־בגדי אהרן Ex. 28, 3.
ועשו בגדי־קדש Ex. 28, 4.
ועשו את־האפד Ex. 28, 6.
ועשו את כל־אשר צויתך Ex. 31, 6.
ועשו אתת מכל־מצות יהוה Lev. 4, 13.
ועשו אתו עגות Num. 11, 8.
ועשו כל־העדה פר Num. 15, 24.
ועשו להם ציצת Num. 15, 38.
ועשו אתם רקעי פחים Num. 17, 3.
ועשו בארץ Dt. 5, 28.

ועשו הרע בעיני יהוה 2 Chr. 29, 6.
ועשו משתה Job. 1, 4.
ישמרו ועשו אתם Ez. 11, 20.
ועשו־בך שפטים Ez. 16, 41.
ועשו אותך בחמה Ez. 23, 25.
ועשו אותך בשנאה Ez. 23, 29.
ועשו באדם כאפי Ez. 25, 14.
ישמרו ועשו אותם Ez. 37, 24.
ועשו ארתם Ez. 43, 11.
ועשו הכהנים את־עולתו Ez. 46, 2.
יחזקו ועשו Dan. 11, 32.
ועשו גנות Am. 9, 14.

3 perf. pl.: שָׂעָשׂוּ

מעשי שעשו ידי Eccl. 2, 11.

3 perf. pl. c. s.: עָשׂוּנִי

ידיך עשוני ויכוננוני Ps. 119, 73.

3 perf. pl. c. s.: עָשׂוּהוּ

אשר־כבר עשוהו Eccl. 2, 12.

2 perf. pl.: עֲשִׂיתֶם

הרעתם אשר עשיתם Gn. 44, 5.
המעשה הזה אשר עשיתם Gn. 44, 15
עשיתם לכם עגל מסכה Dt. 9, 16.
חטאתכם אשר־עשיתם Dt. 9, 21.
ואשר עשיתם לשני מלכי Jos. 2, 10.
כאשר עשיתם עד היום Jos. 23, 8.
מה־זאת עשיתם Jud. 2, 2.
באמת ובתמים עשיתם Jud. 9, 16.
ואם־טובה עשיתם Jud. 9, 16.
כגמול ידיו עשיתם לו Jud. 9, 16.
ואם־באמת ובתמים עשיתם Jud. 9, 19.
עשיתם עם־המתים Ruth 1, 8.
עשיתם בעיני יהוה 1 Sam. 12, 17.
עשיתם את כל־הרעה 1 Sam. 12, 20.
עשיתם החסד הזה 2 Sam. 2, 5.
אשר עשיתם 2 Sam. 2, 6.
עשיתם בין החמתים Jes. 22, 11.
התעבת אשר עשיתם Jer. 44, 22.
משפטי לא עשיתם Ez. 5, 7.
סביבותיכם לא עשיתם Ez. 5, 7.
ומשפטי לא עשיתם Ez. 11, 12.
אשר סביבותיכם עשיתם Ez. 11, 12.
רעותיכם אשר עשיתם Ez. 20, 43.
אשר עשיתם לכם Am. 5, 26.

2 perf. pl.: וַעֲשִׂיתֶם

ועשיתם אתם אני יהוה Lev. 19, 37. 20, 8.
משפטי ועשיתם Lev. 20, 22.
ועשיתם אתם אני יהוה Lev. 22, 31.
ועשיתם ביום הניפכם Lev. 23, 12.
ועשיתם שעיר־עזים Lev. 23, 19.
ועשיתם את־חקתי Lev. 25, 18.
ועשיתם אתם Lev. 25, 18.
תשמרו ועשיתם אתם Lev. 26, 3.
ועשיתם אשה ליהוה Num. 15, 3.
ועשיתם אתם Num. 15, 39.
ועשיתם את־כל־מצותי Nu. 15, 40.
ועשיתם עלה Num. 29, 2.
ושמרתם ועשיתם Dt. 4, 6.
תשחתון ועשיתם לכם Dt. 4, 16.
ועשיתם לכם פסל Dt. 4, 23.
ועשיתם פסל תמונת כל Dt. 4, 25.
ועשיתם הרע בעיני יהוה Dt. 4, 25.
ושמרתם ועשיתם אתם Dt. 7, 12.
ועשיתם לו כאשר זמם Dt. 19, 19.
ועשיתם להם ככל־המצוה Dt. 31, 5.
ועשיתם גם־אתם Jos. 2, 12.
ועשיתם צלמי עפליכם 1 S. 6, 5.
ועשיתם לנו ככל־הטוב 1 S. 11, 10.
ושמרתם מצותי ועשיתם Neh. 1, 9.
שמעו בקולי ועשיתם Jer. 11, 4.
הברית הזאת ועשיתם אותם Jer. 11, 6.
ועשיתם כאשר עשיתי Ez. 24, 22.
ומשפטי תשמרו ועשיתם Ez. 36, 27.

2 perf. pl. f.: עֲשִׂיתֶן

מדוע עשיתן Ex. 1, 18.

עשיתן תועבה Ez. 33, 26.

1 perf. pl.: עָשִׂינוּ

וכאשר עשינו עמך Gn. 26, 29.
מה־זאת עשינו Ex. 14, 5.
כאשר עשינו לסיחן Dt. 3, 6.
עשינו את־זאת לאמר Jos. 22, 24.
ועם־שאול עשינו חזה Jes. 28, 15.
כאשר עשינו אנחנו Jer. 44, 17.
עשינו לה כוונים Jer. 44, 19.

1 perf. pl.: וְעָשִׂינוּ

ועשינו לי אלהינו Ex. 10, 25.
ושמענו ועשינו Dt. 5, 24.
ועשינו עמך חסד Jos. 2, 14.
ועשינו עמך חסד Jud. 1, 24.
הגד־לנו ועשינו Jer. 42, 20.

part. masc.: עוֹ־, עֹשֵׂה

עשה פרי למינו Gn. 1, 11.
ועץ עשה־פרי Gn. 1, 12.
אשר אני עשה Gn. 18, 17.
בכל אשר־אתה עשה Gn. 21, 22.
כל־אשר לבן עשה לך Gn. 31, 12.
וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח Gn. 39, 3.
הוא היה עשה Gn. 39, 22.
הוא עשה יהוה מצליח Gn. 39, 23.
אשר האלהים עשה Gn. 41, 25. 28.
אשר־הוא עשה לעם Ex. 18, 14.
אשר אתה עשה לעם Ex. 18, 14.
אשר אתה עשה Ex. 18, 17.
אשר אני עשה עמך Ex. 34, 10.
ואם ככה את־עשה לי Nu. 11, 15.
וישראל עשה חיל Num. 24, 18.
עשה משפט יתום Dt. 10, 18.
אשר הוא עשה היום Dt. 31, 21.
ואתה עשה אתי רעה Jud. 11, 27.
עשה אני עמם רעה Jud. 15, 3.
ומה־אתה עשה בזה Jud. 18, 3.
עשה דבר בישראל 1 Sam. 3, 11.
אשר יהוה עשה לעיניכם 1 Sam. 12, 16.
את כל־אשר אתה עשה 2 S. 3, 25.
וידי דוד עשה משפט 2 Sam. 8, 15.
עשה ארבות בשמים 2 Rg. 7, 2. 19.
עשה משפט וצדקה 1 Chr. 18, 14.
ומה אני עשה Neh. 2, 16.
באחת ידו עשה במלאכה Neh. 4, 11.
מלאכה גדלה אני עשה Neh. 6, 3.
עשה גדלות ואין חקר Job. 5, 9.
עשה עש כסיל Job. 9, 9.
עושה גדלות עד־אין חקר Job. 9, 10.
עשה שלום במרומיו Job. 25, 2.
עשה גדלות ולא נדע Job. 37, 5.
באיש עשה מזמות Ps. 37, 7.
עשה רמיה Ps. 52, 4.
עשה נפלאות לבדו Ps. 72, 18.
עשה צדקות יהוה Ps. 103, 6.
עשה מלאכיו רוחות Ps. 104, 4.
עשה גדלות במצרים Ps. 106, 21.
עשה שמים וארץ Ps. 146, 6.
עשה משפט לעשוקים Ps. 146, 7.
ראש עשה כף־רמיה Prv. 10, 4.
רשע עשה פעלת־שקר Prv. 11, 18.
טושה בעברת זדון Prv. 21, 24.
אשר חטא עשה רע Eccl. 8, 12.
אשר־אני עשה לכרמי Jes. 5, 5.
עשה בקרב כל־הארץ Jes. 10, 23.
הנני עשה חדשה Jes. 43, 19.
אנכי יהוה עשה כל Jes. 44, 24.
עשה שלום Jes. 45, 7.
עשה כל־אלה Jes. 45, 7.
אשר אני עשה עמדים Jes. 66, 22.
אם־יש עשה משפט Jer. 5, 1.
כלו עשה שקר Jer. 6, 13.
כלה עשה שקר Jer. 8, 10.
כי אני יהוה עשה חסד Jer. 9, 23.
עשה עשר ולא במשפט Jer. 17, 11.
עשה מלאכת על־האבנים Jer. 18, 3.
אשר הוא עשה Jer. 18, 4.

בטוב אשר־אני עשה־ Jer. 29, 32.
לעמי
עשה חסד לאלפים Jer. 32, 18.
כל־התטובה אשר אנכי עשה Jer. 33, 9
אשר אנכי עשה לה Jer. 33, 9.
עשה מלאכת יהוה רמיה Jer. 48, 10.
כלה אתה עשה Ez. 11, 13.
מה אתה עשה Ez. 12, 9.
לימים אשר אני עשה Ez. 22, 14.
כי אתה עשה Ez. 24, 19.
למענכם אני עשה Ez. 36, 22. 32.
נאם־יהוה עשה זאת Am. 9, 12.
כלה הוא עשה Nah. 1, 9.
עשה את־כל־מעניך Zeph. 3, 19.
יהוה עשה חזיזים Zach. 10, 1.
כל־עשה רע Mal. 2, 17.
אשר אני עשה סגלה Mal. 3, 17.
ביום אשר־אני עשה Mal. 3, 21.

part. constr.: עוֹ־, עֹשֵׂה

טורא תהלת עשה־פלא Ex. 15, 11.
תועבת יהוה כל־עשה Dt. 18, 12.
כל־עשה אלה Dt. 22, 5.
כל־עשה אלה Dt. 25, 16.
כל עשה עול Dt. 25, 16.
כי־עשה מלאכה הוא 1 Rg. 11, 28.
עשה מלחמה להלחם 1 Rg. 12, 21.
ויהי עבדך עשה הנה והנה 1 Reg. 20, 40.
עשה המלאכה לעבדת 1 Chr. 23, 24.
עשה מלחמה 2 Chr. 11, 1.
עושה מלאכת עבדת 2 Chr. 24, 12.
ויתנו על־יד עשה המלאכה 2 Chr. 34, 10.
לכל עשה מלאכה 2 Chr. 34, 13.
לנצח על־עשה המלאכה Esr. 3, 9.
וליתר עשה המלאכה Neh. 2, 16.
אין עשה־טוב Ps. 14, 1. 3. 53, 2. 4.
עשה־אלה לא ימוט Ps. 15, 5.
על־יתר עשה נאוה Ps. 31, 24.
האל עשה פלא Ps. 77, 15.
בקרב ביתי עשה רמיה Ps. 101, 7.
עשה צדקה בכל־עת Ps. 106, 3.
עשה שמים וארץ Ps. 115, 15.
עשה שמים וארץ Ps. 121, 2. 124, 8. 134, 3.
עשה כלם יהי Prv. 22, 2.
עושה ארץ בכחו Jer. 10, 12. 51, 15.
עשה מקנה וקנין Ez. 38, 12.
עשה שחר עיפה Am. 4, 13.
עשה כימה וכסיל Am. 5, 8.
כי עצום עשה דברו Joel 2, 11.
וכל־עשה רשעה Mal. 3, 19.

part. masc.: וְעֹשֵׂה

ועשה חסד לאלפים Ex. 20, 6.
ועשה חסד לאלפים Dt. 5, 10.
ועשה־חסד למשיחו 2 Sam. 22, 51.
ועשה חסד למשיחו Ps. 18, 51.
ועשה נפלאות Ps. 86, 10.
ומקטיר מנחה ועשה זבח Jer. 33, 18.

part. constr.: וְעֹשֵׂה

פגעת את־ששׂ ועשה צדק Jes. 64, 4.

part. masc.: הָעֹשֵׂה

כל־העשה בה מלאכה Ex. 31, 14.
כל־העשה מלאכה Ex. 31, 15.
כל־העשה בו Ex. 35, 2.
העשה הרע בעיני יהוה Num. 32, 13.
בן־מות האיש העשה 2 Sam. 12, 5.
מה־יתרון העושה Eccl. 3, 9.

part. constr.: הָעֹשֵׂה

הימלט העשה אלת Ez. 17, 15.

part. masc.: לָעֹשֵׂה

לעשה בשגגה Num. 15, 29.

part. constr.: לְעֹשֵׂה

ישלם יהוה לעשה הרעת 2 S. 3, 39.
לעשה נפלאות Ps. 136, 4.
לעשה השמים בתבונה Ps. 136, 5.

Digitized by Google

תַּעֲשֶׂה אורים גדלים Ps. 136, 7.
עֹשַׂנִי *part. c. suff.:*
תֹּאבְדֵם עשׂי עשהו Job. 31, 15.
תָּם ישאני עשני Job. 32, 22.
עֹשָׂנִי *part. c. suff.:*
בְּרֹשׁ לפני־י׳ עשטי Ps. 95, 6.
עֹשֶׂךָ *part. c. suff.:*
הֲאַתָּה י׳ עשך Jes. 44, 2.
הֲטֹבָה י׳ עשך Jes. 51, 13.
הָעֹשֶׂיךָ *part. c. suff.:*
הֲטֹוב יגח חרבו Job. 40, 19.
עֹשֵׂהוּ *part. c. suff.:*
סַךְ דל תרם עשהו Prv. 14, 31.
לֹעֵג חרם עשהו Prv. 17, 5.
חַדֵּל האדם אל־עשהו Jes. 17, 7.
מֵיחֲמַטֵּי עשהו Jes. 27, 11.
וַתִּכַּח ישראל את־עשהו Hos. 8, 14.
לְעֹשֵׂהוּ *p. c. suff.:*
תֹּאמַר לא עשני Jes. 29, 16.
מֵעֹשֵׂהוּ *cum suff.:*
אֲשֶׁרְעֲשָׂתוּ יחתר גבר Job. 4, 17.
עֹשֵׂהוּ *p. c. suff.:*
הֲאֹמֵר י׳ עשהו Jer. 33, 2.
וְעֹשֵׂהוּ *p. c. suff.:*
יֹצֵר הארץ ועשהו Jes. 45, 18.
עֹשִׂים *part. pl.:*
אֲשֶׁרְעָשִׂיתִי עשים חסד Gn. 24, 49.
אֲשֶׁר עשים שם Gn. 39, 22.
שִׁים תמול שלשם Ex. 5, 8.
אֲשֶׁרעָשׂוּ עשים Ex. 36, 4.
אֲשֶׁר אנחנו עשים Dt. 12, 8.
הֲאֵם עשים Jud. 18, 18.
שִׁים גם־לך 1 Sam. 8, 8.
אֲשֶׁר אנחנו עשים 2 Reg. 7, 9.
מַעֲשֵׂה הם עשים 2 Reg. 12, 16.
יְהוּ עשים גוי גוי 2 Reg. 17, 29.
שָׂמוּ להם בבית הבמות 2Rg.17.32.
הָם עשים כמשפטים 2 Rg. 17, 34.
שָׂם כחקתם 2 Reg. 17, 34.
הָרִאשֹׁנָה הם עשים 2 Reg. 17, 40.
הֵם עשים עד היום הזה 2 Rg.17, 41.
נַעֲשֶׂה הם עשים 2 Reg. 22, 7.
יֹצֵא מה־אתם עשים 2 Chr. 19, 6.
אֲשֶׁר עשים בבית י׳ 2 Chr. 34, 10.
שָׂם באמונה 2 Chr. 34, 12.
בְּיַד־עברים הם עשים 2 Chr. 34, 16.
אֲשֶׁר־אתם עשים Neh. 2, 19.
מַה ההדים האמללים עשים
Neh. 3, 34.
שָׂם במלאכה Neh. 4, 10.
יֹצְאֵי עשים במלאכת Neh. 4, 15.
אֲשֶׁר־אתם עשים Neh. 5, 9.
הַדָּת הזה אשר־אתם עשים
Neh. 13, 17.
הָיָה המלך אוהם עשים Esth. 3, 8.
שָׂם את יום ארבעה Esth. 9, 19.
לַהֲתוֹת עשים Esth. 9, 21.
וְלֹא יעבור להיות עשים Esth. 9, 27.
שׂחק עשים לחם Eccl. 10, 19.
מַה המה עשים Jer. 7, 17.
עֹשִׂים רעה גדולה Jer. 26, 19.
אֵת עשים הרע Jer. 32, 30.
עֹשִׂים רעה גדולה Jer. 44, 7.
שָׂם תעברת Ez. 8, 6.
שָׂם פה לרחקם Ez. 8, 6.
אֲשֶׁר הם עשים פה Ez. 8, 9.
בֵּיתיִשְׂרָאֵל עשים Ez. 8, 12.
אֲשֶׁרהמה עשים Ez. 8, 13.
עֹבְדִים בפיהם המה עשים Ez.33,31.
וְעֹשִׂים *part. pl.:*
שָׂמִים אינם אותם Ez. 33, 32.
הָעֹשִׂים *part. p..:*
הָעֹשִׂים את כל־מלאכת Ex. 36, 4.
הָעֹשִׂים במלאכה 1 Rg. 5, 30. 9, 23.
הָעֹשִׂים בית י׳ 2 Reg. 12, 12.

עֹשֵׂי *p. pl. constr.:*
עשי כל־מלאכה Ex. 35, 35.
עֹשֵׂי־יד עשי המלאכה 2 Reg. 12, 12.
עֹשֵׂי־יד עשי המלאכה 2 Rg. 22, 5. 9.
גִּבּוֹרִים עשי מלחמה 2 Rg. 24, 16.
לֹרֵב עשי מלאכה 1 Chr. 22, 15.
עשי מלאכת השדה 1 Chr. 27, 26.
וַיַּעֲשׂוּ עשי המלאכה 2 Chr. 24, 13.
חֵיל עשי מלחמה 2 Chr. 26, 11.
עֹשֵׂי מלחמה בכח 2 Chr. 26, 13.
עֹשֵׂי המלאכה אשר
עֹשִׂים 2 Chr. 34, 10.
וְעֹשֵׂי־יד עשי המלאכה 2 Chr. 34, 17.
עֹשֵׂי המלאכה לבית Neh. 11, 12.
עֹשֵׂי המלאכה Neh. 13, 10.
עֹשֵׂי־ידי עשי המלאכה Esth. 3, 9.
גִּבֹּרֵי כח עשי דברו Ps. 103, 20.
מְשָׁרְתָיו עשי רצונו Ps. 103, 21.
עֹשֵׂי מלאכה במים Ps. 107, 23.
כָּל־עֹשֵׂי שכר Jes. 19, 10.
גַּם־נֹבְטֵי עשי רשעה Mal. 3, 15.
וְעֹשֵׂי *p. pl. constr.:*
וְעֹשֵׂי המלאכה Esth. 9, 3.
וְעֹשֵׂי אמונה רצונו Prv. 12, 22.
בְּעֹשֵׂי *p. pl. constr.:*
בְּעֹשֵׂי המלאכה Ex. 36, 8.
פְּנֵי י׳ בעשי רע Ps. 34, 17.
אַל־תְּקַנֵּא בעשי עולה Ps. 37, 1.
לְעֹשֵׂי *p. pl. constr.:*
לְעֹשֵׂי המלאכה יתנהו 2 Reg. 12, 15.
לְתֵת לעשי המלאכה 2 Rg. 12, 16.
וַיִּתְּנוּ אתו לעשי המלאכה 2Rg.22,5.
עֹשָׂיו *p. pl. c. suff.:*
אֵיָה אלוה עשי Job. 35, 10.
עֹשָׂיִךְ *p. pl. c. s.:*
כִּי בעליך עשיך Jes. 54, 5.
בְּעֹשָׂיו *p. pl. c. s.:*
יִשְׂמַח ישראל בעשיו Ps. 149, 2.
עֹשָׂיָהּ *p. pl. c. s.:*
וְלֹא הבטחם אל־עשיה Jes. 22, 11.
עֹשֵׂיהֶם *p. pl. c. s.:*
שִׂכֵּל טוב לכל־עשיהם Ps. 111, 10.
כְּמוֹהֶם יהיו עשיהם Ps.115,8.135,18.
עֹשָׂה *part. fem.:* *sg.*
עשה עמך מלחמה Dt. 20, 20.
אֲסַתֵּר עשה Esth. 2, 20.
יְמִין י׳ עשה חיל Ps. 118, 15. 16.
רוּחַ סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
וְלִשְׂמֹחָה מה־זה עשה Eccl. 2, 2.
הָעֹשֹׂת *p. f. pl.:*
הַנְּפָשׁוֹת העשת Lev. 18, 29.
וְעֹשׂוֹת *p. f. pl.:*
וְעֹשׂוֹת המספחות Ez. 13, 18.
עָשׂוּי *p. pass. masc.:* *sg.*
וּרְצָפָה עשוי לחצר Ez. 40, 17.
עֲשׂוּי אל־כל־הבית Ez. 41, 19.
עֲשׂוּי מחתת המסורות Ez. 46, 23.
וְעָשׂוּי *p. pass.:* *sg.*
וְעָשׂוּי כרובים ותמרים Ez. 41, 18.
הֶעָשׂוּי *p. pass. pl.:*
וְאֶת־הָעֲשׂוּי לכם Ex. 3, 16.
כָּל־הַזָּהָב העשוי Ex. 38, 24.
עֲשׂוּיִם *p. pass. pl.:* *masc.*
עֲשׂוּיִם באמת וישר Ps. 111, 8.
וְהַתְּמָרִים עשוים Ez. 41, 20.
עֲשׂוּיִם לקירות Ez. 41, 25.
הֶעָשׂוּיִם *p. pass. pl.:* *masc.*
הָעֲשׂוּיִם לבעל 2 Reg. 23, 4.
עֲשׂוּיָה *p. pass. fem.:* *sg.*
עֲשׂוּיָה לברק Ez. 21, 20.
וַעֲשׂוּיָה *p. pass. f.:* *sg.*
וְעָשִׂיתָ אליהן Ez. 41, 25.
הֶעָשִׂיתָ *p. pass. f.:* *sg.*
הֶעָשִׂיתָ בהר סיני Num. 28, 6.

הֶעָשׂוּיָה *p. pass. f.:* *sg.*
וְעַד הברכה העשויה Neh. 3, 16.
עֲשׂוּיוֹת *p. pass. pl.:*
וְחַמְשֵׁי צאן עשות 1 Sam. 25, 18.
עֲשֹׂה *inf. abs.:*
גַּם עשה תעשה 1 Sam. 26, 25.
עֲשֹׂה אעשה עמך 2 Sam. 9, 7.
עֲשֹׂה הנחל הזה 2 Reg. 3, 16.
עֲשֹׂה יעשה־לו כנפים Prv. 23, 5.
כִּי עשה נעשה Jer. 44, 17.
עֲשֹׂה נעשה את־נדרינו Jer. 44, 25.
עֲשֹׂה אלה לך בזנותך Ez. 23, 30.
עָשׂוֹ *inf. abs.:*
אִם־עשו תעשו משפט Jer. 7, 5.
אִם־עשו תעשו את־הדבר Jer. 22, 4.
עֲשׂוֹ יעשו לו ברשעו Ez. 31, 11.
וְעָשֹׂה *inf. abs.:*
וְעָשָׂה אתו יום משתה Esth. 9, 17. 18.
וְעָשִׂיתָה תעשינה Jer. 44, 25.
עֲשׂוֹת *inf. constr.:*
לְמִיַּן עשה כיום הזה Gn. 50, 20.
עֲשֹׂה־סטים שנאתי Ps. 101, 3.
עֲשֹׂה צדקה ומשפט Prv. 21, 3.
עָשׂוֹ *inf. constr.:*
עֲתָה הסכלת עשו Gn. 31, 28.
עֲשׂוֹת *inf. constr.:*
בְּיוֹם עשות י׳ אלהים Gn. 2, 4.
לְבִלְתִּי עשות Lev. 18, 30.
לְבִלְתִּי עשות את־כל־
מִצְוֹתַי Lev. 26, 15.
וּמַה־יָּכֹלְתִּי עשות כהם Jud. 8, 3.
לְבִלְתִּי עשות כהם 2 Reg. 17, 15.
לְבִלְתִּי עשות עמכם נבלה Job. 42, 8.
לְאֹ־זָכַר עשות חסד Ps. 109, 16.
כְּשַׂחוֹק לכסיל עשות זמה Prv.10,23.
תּוֹעֲבַת מלכים עשות רשע Prv.16,12.
עֲשׂוֹת משפט Prv. 21, 15.
עֲשׂוֹת ספרים הרבה Eccl. 12, 12.
מֹרֵב עשות חלב Jes. 7, 22.
עֲשׂוֹת חפצך ביום קדשי Jes. 58, 13.
עֲשׂוֹת את כל־התועבת Jer. 7, 10.
לְבִלְתִּי עשות בה Jer. 17, 24.
עֲשׂוֹת אדום בנקם נקם Ez. 25, 12.
עֲשׂוֹת פלשתים בנקמה Ez. 25, 15.
לְבִלְתִּי עשות על Ez. 33, 15.
וְלֹא־יִדְעוּ עשות־נכחה Am. 3, 10.
כִּי אם־עשות משפט Mich. 6, 8.
־שׂוֹת, לַעֲשׂוֹת *inf. constr.:*
בָּרָא אלהים לעשות Gn. 2, 3.
וְזֹה החלם לעשות Gn. 11, 6.
יְזִמּוּ לעשות Gn. 11, 6.
וַיְמַהֵר לעשות אתו Gn. 18, 7.
לַעֲשׂוֹת צדקה ומשפט Gn. 18, 19.
כִּי לֹא אוכל לעשות דבר Gn. 19, 22.
לַעֲשׂוֹת עמכם רע Gn. 31, 29.
לֹא נִכֹל לעשות Gn. 34, 14.
לַעֲשׂוֹת הדבר Gn. 34, 19.
וַיָּבֵא הביתה לעשות Gn. 39, 11.
לֹא נכון לעשות כן Ex. 8, 22.
לַעֲשׂוֹת בזהב Ex. 31, 4.
לַעֲשׂוֹת בכל־מלאכה Ex. 31, 5.
לַעֲשׂוֹת את־השבת Ex. 31, 16.
לַעֲשׂוֹת לעמו Ex. 32, 14.
אֲשֶׁר־צוה י׳ לעשת Ex. 35, 1.
לַעֲשׂוֹת ביד־משה Ex. 35, 29.
לַעֲשׂת בזהב ובכסף Ex. 35, 32.
לַעֲשׂוֹת בכל־מלאכת Ex. 35, 33.
לַעֲשׂוֹת כל־מלאכת Ex. 35, 35.
לָדַעַת לעשת Ex. 36, 1.
אֶל־הַמְּלָאכָה לעשת Ex. 36, 2.
עֲבֹדַת הקדש לעשת Ex. 36, 3.
אֲשֶׁר־צוה י׳ לעשת Ex. 36, 5.
לַעֲשׂוֹת אתה והותר Ex. 36, 7.
לַעֲשׂוֹת בתוך התכלת Ex. 39, 3.
אֲשֶׁר־צוה י׳ לעשות Lev. 8, 5.
צִוָּה י׳ לעשת Lev. 8, 34.

לַעֲשׂוֹת אתו לי׳ Lev. 17, 9.
לַעֲשׂוֹת מלאכה באהל Num. 4, 3.
לַעֲשׂת הפסח Num. 9, 4.
וְלֹא יכלו לעשת־הפסח Num. 9, 6.
וְחָדַל לעשות הפסח Num. 9, 13.
לַעֲשׂוֹת ריח ניחח לי׳ Num. 15, 3.
לַעֲשׂוֹת את כל־המעשים Nu. 16, 28.
לַעֲשׂוֹת קטנה או גדולה Nu. 22, 18.
לַעֲשׂוֹת לך כה Num. 22, 30.
לַעֲשׂוֹת טובה או רעה Num. 24, 13.
כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לעשות Num. 33, 56.
אֲשֶׁר־דִּבֶּרְתָּ לעשות Dt. 1, 14.
מְלַמֵּד אתכם לעשות Dt. 4, 1.
לַעֲשׂוֹת כן בקרב הארץ Dt. 4, 5.
אֲשֶׁר צוה אתכם לעשות Dt. 4, 13.
לַעֲשׂוֹת את־יום השבת Dt. 5, 15.
וְשָׁמְרתֶם לעשות Dt. 5, 29.
לַעֲשׂוֹת בארץ Dt. 6, 1.
וְשָׁמַרְתָּ לעשות Dt. 6, 3.
לַעֲשׂוֹת את־כל־החקים Dt. 6, 24.
לַעֲשׂוֹת את־כל־המצוה Dt. 6, 25.
תִּשְׁמְרוּן לעשות Dt. 8, 1.
כֹּחַ לעשות חיל Dt. 8, 18.
לַעֲשׂוֹת הרע בעיני י׳ Dt. 9, 18.
וְשָׁמַרְתֶּם לעשות Dt. 11, 32.
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לעשות Dt. 12, 1.
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ לעשות Dt. 13, 1.
וְלֹא־יוֹסִפוּ לעשות Dt. 13, 12.
לַעֲשׂוֹת הישר בעיני י׳ Dt. 13, 19.
לַעֲשׂוֹת את־כל־המצוה Dt. 15, 5.
לַעֲשׂוֹת ככל אשר יורוך Dt. 17, 10.
לֹא־תִלְמַד לעשות Dt. 18, 9.
כַּאֲשֶׁר זמם לעשות Dt. 19, 19.
וְלֹא־יֹסִפוּ לעשות עוד Dt. 19, 20.
לַעֲשׂוֹת ככל תועבתם Dt. 20, 18.
תִּשְׁמְרוּ לעשות Dt. 24, 8.
לַעֲשׂוֹת את־הדבר הזה Dt. 24, 18.
אָנֹכִי מצוך לעשות Dt. 24, 22.
לַעֲשׂוֹת את־החקים Dt. 26, 16.
הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לעשות Dt. 27, 26.
לִשְׁמֹר לעשות Dt. 28, 1.
לִשְׁמֹר לעשות את־כל Dt. 28, 15.
לַעֲשׂוֹת את־כל־דברי Dt.28,58.29,28.
וְשָׁמְרוּ לעשות Dt, 31, 12.
לִשְׁמֹר לעשות Dt. 32, 46.
אֲשֶׁר שִׁלַּחַנִי י׳ לעשות Dt. 34, 11.
לִשְׁמֹר לעשות ככל־התורה Jos. 1, 7.
לְמַעַן תִּשְׁמֹר לעשות Jos. 1, 8.
לַעֲשׂוֹת לנו עשה Jos. 9, 25.
לַעֲשׂוֹת את־המצות Jos. 22, 5.
לַעֲשׂוֹת עליו זבחי Jud. 22, 23.
לַעֲשׂוֹת הרע בעיני י׳ Jud. 3, 12.
לַעֲשׂוֹת הרע בעיני י׳ Jud. 4, 1.
10, 6. 13, 1.
וּמִפְלָא לעשות Jud. 13, 19.
לַעֲשׂוֹת לו כאשר עשה Jud. 15, 10.
לַעֲשׂוֹת פסל ומסכה Jud. 17, 3.
לַעֲשׂוֹת דרכי Jud. 17, 8.
לַעֲשׂוֹת לבראם Jud. 20, 10.
לַעֲשׂוֹת אתכם לו לעם 1 Sam. 12, 22.
לַעֲשׂוֹת לארח 2 Sam. 12, 4.
לַעֲשׂוֹת הרע בעינו 2 Sam. 12, 9.
לַעֲשׂוֹת לה מאומה 2 Sam. 13, 2.
בִּקְרֹב לעשות 1 Reg. 3, 28.
לַעֲשׂוֹת כל־מלאכה 1 Reg. 7, 14.
לַעֲשׂוֹת אתכל־המלאכה 1 Rg. 7, 40.
לַעֲשׂוֹת ׀ משפט עבדו 1 Reg. 8, 59.
אֲשֶׁר חפץ לעשות 1 Reg. 9, 1.
לַעֲשׂוֹת ככל אשר צויתיך 1 Rg. 9, 4.
לַעֲשׂוֹת משפט וצדקה 1 Reg. 10, 9.
לַעֲשׂוֹת הישר בעיני 1 Reg. 11, 33.
לַעֲשׂוֹת זבחים 1 Reg. 12, 26.
לַעֲשׂוֹת רק הישר 1 Reg. 14, 8.
וּתְרַע לעשות 1 Reg. 14, 9.
לַעֲשׂוֹת הרע בעיני י׳ 1 Rg. 16, 19.
וַיּוֹסֶף אחאב לעשות 1 Rg. 16, 33.
לַעֲשׂוֹת הרע בעיני 1 Rg. 21, 20. 25.
לַעֲשׂוֹת הישר בעיני י׳ 1 Rg. 22, 43.

Digitized by Google

מה לעשות לך 2 Reg. 4, 13.
ומה לעשות לה 2 Reg. 4, 14.
ויבאו לעשות זבחים 2 Reg. 10, 24.
ככלתו ׀ לעשות העלה 2 Rg. 10, 25.
לעשות הישר 2 Reg. 10, 30.
ויתמכרו לעשות הרע 2 Rg. 17, 17.
לעשות כל־התועבות 2 Reg. 17, 37.
הרבה לעשות 2 Reg. 21, 6.
רק ׀ אם־ישמרו לעשות 2 Rg. 21, 8.
לעשות את־הרע 2 Reg. 21, 9.
לעשות הרע 2 Reg. 21, 16.
לעשות ככל־הכתוב 2 Reg. 22, 13.
כל־החקהל לעשות כן 1 Chr. 13, 4.
לעשות את־החקים 1 Chr. 22, 13.
אם־יחזק לעשות מצותי 1 Chr. 28, 7.
לעשות בזהב ובכסף 2 Chr. 2, 6.
יודע לעשות בזהב 2 Chr. 2, 13.
לעשות את־המלאכה 2 Chr. 4, 11.
על־לב שלמה לעשות 2 Chr. 7, 11.
לעשות משפט וצדקה 2 Chr. 9, 8.
לעשות הישר בעיני י״י 2 Chr. 20, 32.
הוא הרשיע לעשות 2 Chr. 20, 35.
לעשות אניות 2 Chr. 20, 36.
ומה־לעשות למאות 2 Chr. 25, 9.
לעשות פסח לי״י 2 Chr. 30, 1. 5.
לעשות הפסח 2 Chr. 30, 2.
לעשות מצות המלך 2 Chr. 30, 12.
לעשות את־חג המצות 2 Chr. 30, 13.
לעשות שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
לעשת הרע בעיני י״י 2 Chr. 33, 6.
אם־ישמרו לעשות 2 Chr. 33, 8.
לעשות רע מן־הגוים 2 Chr. 33, 9.
לעשות ככל־הכתוב 2 Chr. 34, 21.
לעשות את־דברי 2 Chr. 34, 31.
לעשות כדבר־י״י 2 Chr. 35, 6.
לעשות הפסח 2 Chr. 35, 16.
לעשות כדבר הזה Esr. 10, 5.
כן כדבריך עלינו לעשות Esr. 10, 12.
אל־לבי לעשות Neh. 2, 12.
ויהי לב לעם לעשות Neh. 3, 38.
לעשות כדבר הזה Neh. 5, 12.
חשבים לעשות לי Neh. 6, 2.
לעשת סכת ככתוב Neh. 8, 15.
לעשות בהם כרצונם Neh. 9, 24.
ישובו לעשות רע Neh. 9, 28.
לעשת חנכה ושמחה Neh. 12, 27.
לעשות לו נשכה Neh. 13, 7.
לעשת את כל־הרעה Neh. 13, 27.
לעשות כרצון איש־ואיש Esth. 1, 8.
כדת מה־לעשות Esth. 1, 15.
לעשות בו כטוב Esth. 3, 11.
לעשות את־דבר אסתר Esth. 5, 5.
מה־לעשות באיש Esth. 6, 6.
לעשות יקר יותר ממני Esth. 6, 6.
מלאו לבו לעשות כן Esth. 7, 5.
לעשות כדת היום Esth. 9, 13.
לעשות אותם ימי משתה Esth. 9, 22.
אשר־החלו לעשות Esth. 9, 23.
לעשות לרוח משקל Job. 28, 25.
לעשות־רצונך אלהי Ps. 40, 9.
נטיתי לבי לעשות חקיך Ps. 119, 112.
עת לעשות לי״י Ps. 119, 126.
הגדיל י״י לעשות Ps. 126, 2. 3.
למדני ׀ לעשות רצונך Ps. 143, 10.
לעשות נקמה בגוים Ps. 149, 7.
לעשות בהם ׀ משפט Ps. 149, 9.
השמחים לעשות רע Prv. 2, 14.
בהיות לאל ידיך לעשות Prv. 3, 27.
כי מאנו לעשות משפט Prv. 21, 7.
כי־מאנו ידיו לעשות Prv. 21, 25.
ובעמל שעמלתי לעשות Eccl. 2, 11.
אינם יודעים לעשות רע Eccl. 4, 17.
בהם לעשות רע Eccl. 8, 11.
לעשות בכחך עשה Eccl. 9, 10.
ויקו לעשות ענבים Jes. 5, 2.
מה־לעשות עוד לכרמי Jes. 5, 4.
קויתי לעשות ענבים Jes. 5, 4.
לעשות מעשהו Jes. 28, 21.
לעשות עצה ולא מני Jes. 30, 1.
לעשת חנם Jes. 32, 6.
לעשות לו שם עולם Jes. 63, 12.
לעשות לך שם תפארת Jes. 63, 14.
לעשות כונים Jer. 7, 18.
אשר־צויתי לעשות Jer. 11, 8.
הרעתם לעשות Jer. 16, 12.
היוצר לעשות Jer. 18, 4.
לא־אוכל לעשות Jer. 18, 6.
אשר חשבתי לעשות כן Jer. 18, 8.
ועל־המרוצה לעשות Jer. 22, 17.
חשב לעשות Jer. 26, 3
לעשות לא עשו Jer. 32, 23.
לעשות התועבה Jer. 32, 35.
אנכי חשב לעשות Jer. 36, 3.
לעשות להם הרעה Ez. 6, 10.
עץ לעשות למלאכה Ez 15, 3.
לעשות לך אחת מאלה Ez. 16, 5.
לעשות ענק ולשאת פרי Ez. 17, 8.
ומשפטי שמר לעשות Ez. 18, 9.
לא־שמרו לעשות Ez. 20, 21.
לעשות קרן עליך Ez. 27, 5.
לבית־ישראל לעשות להם Ez. 36, 37.
לעשות מישרים Dan. 11, 6.
כי הגדיל לעשות Joel 2, 20.
כי־הגדיל י״י לעשות Joel 2, 21.
דבר לעשות־להם Jon. 3, 10.
לעשות אלילים אלמים Hab. 2, 18.
לעשות לנו Zach. 1, 6.
מה אלה באים לעשות Zach. 2, 4.

inf. constr.: לַעֲשׂוֹת

לשמר מאד ולעשות Dt. 24, 8.
מצוך היום לשמר ולעשות Dt. 28, 13.
לשמר ולעשות Jos. 23, 6.
ולעשות כלי־מלחמתו 1 S. 8, 12.
ולעשות לכם הגדולה 2 S. 7, 23.
ולעשות הטוב בעיני 2 S. 19, 19.
ולעשות הכל ולבנות 1 Chr. 29, 19.
ולעשות ככל אשר צויתיך 2 Chr. 7, 17.
ולעשות התורה והמצוה 2 Chr. 14, 3.
ולעשות וללמד בישראל Esr. 7, 10.
ולעשות לו תועה Neh. 4, 2.
ולעשות שמחה גדולה Neh. 8, 12.
ולעשות את־כל־מצות י״י Neh. 10, 30.
ולעשות את־בקשתי Esth. 5, 8.
ולעשות טוב בחייו Eccl. 3, 12.

inf. constr.: מַעֲשׂוֹת

מעשת ׀ כדבר הזה Gn. 18, 25.
מעשות כדבר הזה Gn. 44, 7.
חלילה לי מעשות זאת Gn. 44, 17.
וירד מעשת החמאת Lev. 9, 22.
מעשות יומם Jud. 6, 27.
מעשות זאת 1 Chr. 11, 19.
מעשות כל־רע Jes. 56, 2.
מעשות דרכיך Jes. 58, 13.
ולא ימיש מעשות פרי Jer. 17, 8.
מעשות את־התועבות Ez. 8, 17.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתָי

בעשותי בך שפטים Ez. 5, 15.
בעשותי אתכם למען שמי Ez. 20, 44.
בעשותי בה שפטים Ez. 28, 22.
בעשותי שפטים Ez. 28, 26.

inf. c. suff.: מֵעֲשֹׂתָי

חלילה לי י״י מעשתי זאת 2 S. 23, 17.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתְךָ

בעשותך נוראות Jes. 64, 2.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתֵךְ

בעשותך את־כל־אלה Ez. 16, 30.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתֵכֶם

יען עשותכם את־כל־המעשים Jer. 7, 13.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתֵכֶם

לעשתכם אתם בארץ Dt. 4, 14.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתוֹ

לא־תוכל עשהו לבדך Ex. 18, 18.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתָו

עד־עשתו ועד־הקימו Jer. 23, 20. 30, 24

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתוֹ

שמאול בעשתו ולא־אחז Job. 23, 9.
בעשותו למטר חק Job. 28, 26.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתוֹ

וממהר האלהים לעשתו Gn. 41, 32.
יקרב לעשתו Ex. 12, 48.
בפיך ובלבבך לעשתו Dt. 30, 14.
כי לא יכלו לעשתו 2 Chr. 30, 3.
על־דברי לעשתו Jer. 1, 12.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתָהּ

אחרי עשתה את־כל־אלה Jer. 3, 7.
עשותה המזמתה Jer. 11, 15.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתָהּ

בעשתה אחת Lev. 4, 27.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתָהּ

מצוה אתכם לעשתה Dt. 11, 22.
המצות הזאת לעשתה Dt. 19, 9.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתָם

ושמרתם לעשתם Dt. 5, 1.
מצוך היום לעשתם Dt. 7, 11.
החקים האלה לעשתם Dt. 17, 19.
ולזכרי פקדיון לעשותם Ps. 103, 18.

impt. sg.: עֲשֵׂה

עשה לך תבת Gn. 6, 14.
אלהים אליך עשה Gn. 31, 16.
קום ׀ עשה־לנו אלהים Ex. 32, 1.
עשה־לנו אלהים Ex. 32, 23.
עשה לך שתי חצוצרת Num. 10, 2.
עשה לך שרף Num. 21, 9.
עשה לך חרבות צרים Jos. 5, 2.
עשה־אתה לנו Jud. 10, 15.
עשה לי כאשר יצא Jud. 11, 36.
עשה לך אשר־תמצא ידך 1 S. 10, 7.
עשה כל־אשר בלבבך 1 Sam. 14, 7.
הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 36. 42.
לך עשה כי י״י עמך 2 Sam. 7, 3.
עשה כאשר דבר 1 Reg. 2, 31.
הדבר הזה עשה 1 Reg. 20, 24.
הטוב בעיניך עשה 2 Reg. 10, 5.
כל אשר בלבבך עשה 1 Chr. 17, 2.
אם־בא אתה עשה חזק 2 Chr. 25, 8.
עשה־להם כמדין Ps. 83, 10.
עשה־עמי אות לטובה Ps. 86, 17.
עשה־אתי למען שמך Ps. 109, 21
עשה עם־עבדך כחסדך Ps. 119, 124.
עשה זאת אפוא ׀ בני Prv. 6, 3.
ובתחבלות עשה מלחמה Prv. 20, 18
לעשות בכחך עשה Eccl. 9, 10.
י״י עשה למען שמך Jer. 14, 7.
בעת אפך עשה בהם Jer. 18, 23.
עשה לך מוסרות Jer. 27, 2.
כן עשה עמו Jer. 39, 12.
עשה הרתוק Ez. 7, 23.
עשה לך כלי גולה Ez. 12, 3.
עשה עם־עבדיך Dan. 1, 13.

impt. sg.: וַעֲשֵׂה

ועשה־חסד עם אדני Gn. 24, 12.
ועשה־לי מטעמים Gn. 27, 4. 7.
ועשה־שם מזבח Gn. 35, 1.
ועשה כרוב אחד Ex. 25, 19.
וראה ועשה בתבניתם Ex. 25, 40.
ועשה להם מכנסי־בד Ex. 28, 42.
ועשה את־חטאתך Lev. 9, 7.
ועשה את־קרבן Lev. 9, 7.
ועשה את־האחד Num. 8, 12.
ועשה־חיל באפרתה Ruth 4, 11.
ועשה כאשר דברת 2 Sam. 7, 25.
ועשה הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 28.
ועשה־לו את אשר־טוב 2 S. 19, 38.
צא ועשה־כן 1 Reg. 22, 22.
ועשה כאשר דברת 1 Chr. 17, 23.
קום ועשה ויהי י״י עמך 1 Chr. 22, 16.
בית למקדש חקן ועשה 1 Chr. 28, 10.
חזק ואמץ ועשה 1 Chr. 28, 20.
צא ועשה־כן 2 Chr. 18, 21.
חזק ועשה 1 Esr. 10, 4.
ועשה־כן למרדכי Esth. 6, 10.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 27.
במח י״י ועשה־טוב Ps. 37, 3.
ועשה ככל אשר צויתיך Jer. 50, 21.
ועשה ואל־תאחר Dan. 9, 19.

impt. fem.: עֲשִׂי *sg.*

עשי־לה הטוב בעיניך Gn. 16, 6.
עשי הטוב בעיניך 1 Sam. 1, 23.
באי עשי כדברך 1 Reg. 17, 13.
אך עשי־לי 1 Reg. 17, 13.
עשו פלילה Jes. 16, 3.
אבל יחיד עשי־לך Jer. 6, 26.
כלי גולה עשי לך Jer. 46, 19.

impt. fem.: וַעֲשִׂי *sg.*

לושי ועשי עגות Gn. 18, 6.
ועשי־לו הבריה 2 Sam. 13, 7.

impt. pl.: עֲשׂוּ

זאת עשו וחיו Gn. 42, 18.
אם־כן ׀ אפוא זאת עשו Gn. 43, 11.
זאת עשו טענו Gn. 45, 17.
ואתה צויתה זאת עשו Gn. 45, 19.
אמרים לנו עשו Ex. 5, 16.
וזאת ׀ עשו להם וחיו Num. 4, 19.
זאת עשו קחו Num. 16, 6.
מהרו עשו כמוני Jud. 9, 48.
עשו כי י״י אמר 2 Sam. 3, 18.
עשו אתי ברכה 2 Reg. 18, 31.
עשו פסח ליי אלהיכם 2 Reg. 23, 21.
עשו אתי ברכה Jes. 36, 16.
עשו משפט וצדקה Jer. 22, 3.
עשו־לי כטוב וכישר Jer. 26, 14.
כאשר עשתה עשו־לה Jer. 50, 15.
ככל אשר־עשתה עשו לה Jer. 50, 29.
ומשפט וצדקה עשו Ez. 45, 9.
וחסד ורחמים עשו Zach. 7, 9.

impt. pl.: וַעֲשׂוּ

ועשו להן כטוב בעיניכם Gn. 19, 8.
ועשו להם הטוב Jud. 19, 24.
ועשו עגלה חדשה 1 Sam. 6, 7.
ועשו ראשנה 1 Reg. 18, 25.
שמרו ועשו 2 Chr. 19, 7.
חזקו ועשו 2 Chr. 19, 11.
ועשו ויצנו Esr. 10, 11.
ועשו צדקה Jes. 56, 1.
ועשו לכם לב חדש Ez. 18, 31.
משפטו שמרו ועשו אותם Ez. 20, 19.
ועשו כי־אני אתכם Hag. 2, 4.

1 impf.: אֶעֱשֶׂה

אעשה־לן עזר Gn. 2, 18.
לא אעשה בעבור Gn. 18, 29.
לא אעשה אם־אמצא Gn. 18, 30.
ולכה אפוא מה אעשה Gn. 27, 37.
מתי אעשה גם־אנכי Gn. 30, 30.
מה־אעשה לאלה Gn. 31, 43.
ואיך אעשה הרעה הגדלה Gn. 39, 9.
אנכי אעשה כדברך Gn. 47, 30.
בכל נפלאתי אשר אעשה Ex. 3, 20.
אשר אעשה לפרעה Ex. 6, 1.
אעשה שפטים אני י״י Ex. 12, 12.
מה אעשה לעם הזה Ex. 17, 4.
ואדעה מה אעשה־לך Ex. 33, 5.
אשר דברת אעשה Ex. 33, 17.
כל־עמך אעשה נפלאת Ex. 34, 10.
אף־אני אעשה־זאת לכם Lev. 26, 16.
כן אעשה לכם Num. 14, 28.
אם־לא ׀ זאת אעשה Num. 14, 35.
אשר־תאמר אלי אעשה Nu. 22, 17.
ידבר י״י אתו אעשה Num. 23, 26.
לעשות להם אעשה לכם Nu. 33, 56.
כאשר אעשה כן תעשון Jud. 7, 17.
אשר תאמרי אעשה Ruth 3, 5.
כל אשר תאמרי אעשה־לך Ruth 3, 11.
מה־אעשה לבני 1 Sam. 10, 2.
אם־אעשה את־הדבר 1 Sam. 24, 7.

Digitized by Google

להדיעני מה אעשה 1 Sam. 28, 15.
אעשה אתכם הטובה 2 Sam. 2, 6.
היום אעשה־חסד 2 Sam. 3, 8.
כי־כן אעשה־לו 2 Sam. 3, 9.
עשה אשה עמך חסד 2 Sam. 9, 7.
אעשה חסד ׀ עם־חנון 2 Sam. 10, 2.
אם־אעשה את־הדבר הזה 2 S. 11, 11.
אעשה את־הדבר הזה 2 S. 12, 12.
אשר־יטב בעיניכם אעשה 2 S. 18, 4.
אעשה־לו 2 Sam. 19, 39.
אעשה לך 2 Sam. 19, 39.
מה אעשה לכם 2 Sam. 21, 3.
אמרים אעשה לכם 2 Sam. 21, 4.
כי כן אעשה היום הזה 1 Rg. 1, 30.
אני אעשה את־כל־חפצך 1 Rg. 5, 22.
ואני אעשה ׀ את־החפר 1 Rg. 18, 23.
שאל מה אעשה־לך 2 Reg. 2, 9.
אלישע מה אעשה־לך 2 Reg. 4, 2.
אעשה חסד ׀ עם־חנון 1 Chr. 19, 2.
אשר אעשה להם. Esth. 5, 8
ומחר אעשה כדבר המלך Esth. 5, 8.
ומה אעשה כי־יקום אל Job. 31, 14.
אעשה בקר עם־עתודים Ps. 66, 15.
כן אעשה־לו Prv. 24, 29.
כן אעשה לירושלם Jes. 10, 11.
ויתרו לתועבת אעשה Jes. 44, 19.
וכל חפצי אעשה Jes. 46, 10.
למעני למעני אעשה Jes. 48, 11.
כן אעשה למען Jes. 65, 8.
וכלה לא אעשה Jer. 4, 27.
לא־אעשה אתכם כלה Jer. 5, 18.
כי איך אעשה Jer. 9, 6.
כן־אעשה למקום הזה Jer. 19, 12.
כי אעשה כלה Jer. 30, 11.
לא־אעשה כלה Jer. 30, 11. 46, 28.
כי אעשה כלה Jer. 46, 28.
אשר־לא־אעשה כמוהו Ez. 5, 9.
מדרכם אעשה אותם Ez. 7, 27.
וגם־אני אעשה בחמה Ez. 8, 18.
ובמואב אעשה שפטים Ez. 25, 11.
שממה אעשה־לך Ez. 35, 14.
שממה כן אעשה־לך Ez. 35, 15.
מה אעשה־לך אפרים Hos. 6, 4.
מה אעשה־לך יהודה Hos. 6, 4.
לא אעשה חרון אפי Hos. 11, 9.
כה אעשה־לך Am. 4, 12.
זאת אעשה־לך Am. 4, 12.
אעשה מספד כתנים Mich. 1, 8.

1 *imperf.:* וְאֶעֱשֶׂה

ואעשה אתם מטעמים Gn. 27, 9.
ואעשה־שם מזבח Gn. 35, 3.
ואעשה אותך לגוי גדול Ex. 32, 10.
ואעשה אתך לגוי־גדול Nu. 14, 12.
ואעשה אתך לגוי־עצום Dt. 9, 14.
ואעשה־כן גם־אני Dt. 12, 30.
נעשך ואעשה־לך 1 Sam. 20, 4.
ואעשה עמו חסד 2 Sam. 9, 1. 3.
אחר־מהם ואעשה־לך 2 S. 24, 12.
אחת־מהנה ואעשה־לך 1 Chr. 21, 10.
למען־אירא ואעשה־כן Neh. 6, 13.

1 *imperf.:* וְאֶעֱשֶׂה

ואעשה למען שמי Ez. 20, 14.
ואעשה את־מלאכת Dan. 8, 27.

1 *impf. ap.:* וְאַעַשׂ

ואעש ארון עצי שטים Dt. 10, 3.
ואעש כן כאשר צויתני Ez. 12, 7.
ואעש למען שמי Ez. 20, 9. 22.
ואעש בבקר Ez. 24, 18.

1 *impf. c. s.:* אֶעֱשֶׂךָּ

לדם אעשך Ez. 35, 6.

1 *impf. c. s.:* וְאֶעֱשֶׂךָּ

ואעשך לגוי גדול Gn. 12, 2.

1 *impf. c. s.:* אֶעֱשֶׂנָּה

אך־בימיך לא אעשנה 1 Rg. 11, 12.
יצרתי אף אעשנה Jes. 46, 11.

2 *imperf.:* תַּעֲשֶׂה

תעשה את־התבה Gn. 6, 14.
וזה אשר תעשה אתה Gn. 6, 15.
צהר ׀ תעשה לתבה Gn. 6, 16.
כן תעשה כאשר דברת Gn. 18, 5.
תעשה עמדי Gn. 21, 23.
אם־תעשה־לי חדבר Gn. 30, 31.
אשר תעשה־בי Ex. 4, 17.
למה תעשה כה לעבדיך Ex. 5, 15.
והישר בעיניו תעשה Ex. 15, 26.
הדבר הזה תעשה Ex. 18, 23.
לא־תעשה־לך פסל Ex. 20, 4.
לא־תעשה כל־מלאכה Ex. 20, 10.
מזבח אדמה תעשה־לי Ex. 20, 24.
מזבח אבנים תעשה־לי Ex. 20, 25.
כן־תעשה לשרך Ex. 22, 29.
כך־תעשה לכרמך Ex. 23, 11.
ששת ימים תעשה מעשיך Ex. 23, 12.
ולא תעשה כמעשיהם Ex. 23, 24.
מקשה תעשה אתם Ex. 25, 18.
מהר תעשה אתם Ex. 25, 29.
ואת־המשכן תעשה Ex. 26, 1.
מעשה חשב תעשה אתם Ex. 26, 1.
תעשה בשפת היריעה Ex. 26, 4.
חמשים ללאת תעשה Ex. 26, 5.
תעשה בקצה היריעה Ex. 26, 5.
יריעת תעשה אתם Ex. 26, 7.
כן תעשה לכל קרשי Ex. 26, 17.
תעשה תחת עשרים Ex. 26, 19.
תעשה ששה קרשים Ex. 26, 22.
ושני קרשים תעשה Ex. 26, 23.
ואת־טבעתיהם תעשה Ex. 26, 29.
כליו תעשה נחשת Ex. 27, 3.
נבב לחת תעשה Ex. 27, 8.
זהב תעשה אתם Ex. 28, 11.
מגבלת תעשה אתם Ex. 28, 14.
תעשה אתו Ex. 28, 15.
תעשה מעשה רקם Ex. 28, 39.
תעשה כתנת Ex. 28, 40.
ומגבעת תעשה להם Ex. 28, 40.
וזה הדבר אשר־תעשה Ex. 29, 1.
סלת חטים תעשה Ex. 29, 2.
ופר חטאת תעשה ליום Ex. 29, 36.
וזה אשר תעשה Ex. 29, 38.
תעשה בבקר Ex. 29, 39.
תעשה בין הערבים Ex. 29, 39.
תעשה בין הערבים Ex. 29, 41.
וכנסכה תעשה־לה Ex. 29, 41.
עצי שטים תעשה אתו Ex. 30, 1.
תעשה־לו ׀ מתחת Ex. 30, 4.
תעשה על־שני צדיו Ex. 30, 4.
והקטרת אשר תעשה Ex. 30, 37.
לא־תעשה־לך Ex. 34, 17.
וחג שבעת תעשה Ex. 34, 22.
ששת ימים תעשה מלאכה Ex. 35, 2.
נדבה תעשה אתו Lev. 22, 23.
וכח־תעשה להם Num. 8, 7.
ככה תעשה ללוים Num. 8, 26.
מקשה תעשה אתם Num. 10, 2.
תעשה על־העלה Num. 15, 5.
או לאיל תעשה Num. 15, 6.
וכי־תעשה בן־בקר Num. 15, 8.
אדבר אליך אתו תעשה Nu. 22, 20.
תעשה בבקר Num. 28, 4.
תעשה בין הערבים Num. 28, 4. 8.
וכנסכו תעשה Num. 28, 8.
תעשה לכבש האחד Num. 28, 21.
לא־תעשה לך ׀ פסל Dt. 5, 8.
לא תעשה כל־מלאכה Dt. 5, 14.
ושם תעשה כל Dt. 12, 14.
כי־תעשה הישר Dt. 12, 25.
כי תעשה הטוב והישר Dt. 12, 28.
לא־תעשה כן לי׳ Dt. 12, 31.
מעשה ידך אשר תעשה Dt. 14, 29.
מקץ שבע־שנים תעשה שמטה Dt. 15, 1.
ואם לאמתך תעשה־כן Dt. 15, 17.
בכל אשר תעשה Dt. 15, 18.
לא תעשה מלאכה Dt. 16, 8.
חג הסכת תעשה לך Dt. 16, 13.
אשר תעשה־לך Dt. 16, 21.
אשר־יאמרו לך תעשה Dt. 17, 11.
כן תעשה לכל־הערים Dt. 20, 15.
כי־תעשה הישר Dt. 21, 9.
וכן תעשה לחמרו Dt. 22, 3.
וכן תעשה לשמלתו Dt. 22, 3.
וכן תעשה לכל־אבדת אחיך Dt. 22, 3.
גדלים תעשה־לך Dt. 22, 12.
ולנער לא־תעשה דבר Dt. 22, 26.
בכל־משלח ידך אשר תעשה Dt. 28, 20.
כה תעשה ששת ימים Jos. 6, 3.
ואם־תעשה עלה לי׳ Jud. 13, 16.
את אשר תעשה 1 Sam. 10, 8.
אודיעך את אשר־תעשה 1 S. 16, 3.
ולא־תעשה עמדי חסד י׳ 1 S. 20, 14.
גם עשה תעשה 1 Sam. 26, 25.
ולא־תעשה רע בעיני סרני 1 S. 29, 7.
תשכיל את כל־אשר תעשה 1 Rg. 2, 3.
ברזלי הגלעדי תעשה־חסד 1 Rg. 2, 7.
וידעת את אשר תעשה־לו 1 Rg. 2, 9.
ואתה תעשה את־חפצי 1 Rg. 5, 23.
ואת־משפטי תעשה 1 Reg. 6, 12.
וראה את אשר־תעשה 1 Rg. 20, 22.
תעשה מלוכה על־ישראל 1 Rg. 21, 7.
דבר אליך הלוא תעשה 2 Rg. 5, 13.
אשר־תעשה לבני ישראל 2 Rg. 8, 12.
מי יאמר אליו מה־תעשה Job. 9, 12.
ורבו פשעיך מה־תעשה Job. 35, 6.
הלמתים תעשה־פלא Ps. 88, 11.
מתי תעשה ברדפי Ps. 119, 84.
תעשה־לך מלחמה Prv. 24, 6.
מה־תעשה באחריתה Prv. 25, 8.
ומי יאמר־לו מה־תעשה Eccl. 8, 4.
ליצרו מה־תעשה Jes. 45, 9.
חלוא־זאת תעשה־לך Jer. 2, 17.
ואיך תעשה בגאון הירדן Jer. 12, 5.
אבל לא־תעשה Ez. 24, 17.
תעשה שעיר־חטאת Ez. 43, 25.
וכן תעשה בשבעה בחדש Ez. 45, 20.
תעשה עולה Ez. 46, 13.
תעשה אתו Ez. 46, 13.
ומנחה תעשה עליו Ez. 46, 14.

2 *imperf.:* תֵּעָשֶׂה

אם־תעשה עמנו רעה Gn. 26, 29.
ומה־תעשה לשמך Jos. 7, 9.
אל־תעשה את־הנבלה 2 S. 13, 12.
אל תעש את־הדבר Jer. 40, 16.

2 *imperf.:* וְתֵעָשֶׂה

ותעשה לך־אלהים 1 Reg. 14, 9.
ותעשה־לך שם Jer. 32, 20.
ותעשה אדם כדגי הים Hab. 1, 14.

2 *impf. ap.:* תַּעַשׂ

ואל־תעש לו מאומה Gn. 22, 12.
אל־תעש עמדי Job. 13, 20.
ואל תעש לי מאומה רע Jer. 39, 12.

2 *impf. ap.:* וַתַּעַשׂ

ותעש הרע בעיני י׳ 1 Sam. 15, 19.
ותעש־לך שם כהרים Neh. 9, 10.
ותעש זהב וכסף Ez. 28, 4.
ותעש־לך שם Dan. 9, 15.

2 *impf. c. s.:* תַּעֲשֶׂה

ושלשים תעשה Gn. 6, 16.

2 *impf. c. s.:* תַּעֲשֶׂנּוּ

כמעשה אפד תעשנו Ex. 28, 15.

2 *impf. fem.:* תַּעֲשִׂי

זה חסדך אשר תעשי Gn. 20, 13.
דעי וראי מה־תעשי 1 Sam. 25, 17.
תעשי באחרנה 1 Reg. 17, 13.
ואתי שדוד מה־תעשי Jer. 4, 30.

2 *impf. fem.:* תַּעֲשִׂין

את אשר תעשין Ruth 3, 4.

2 *impf. fem.:* וְתַעֲשִׂי

ותעשי חרעות ותוכל Jer. 3, 5.
ותעשי־לך במות Ez. 16, 16.
ותעשי־לך צלמי זכר Ez. 16, 17.
ותעשי־לך רמה Ez. 16, 24.

3 *imperf.:* יַעֲשֶׂה

לא יעשה משפט Gn. 18, 25.
יעשה את־אחותנו Gn. 34, 31.
יעשה פריה Gn. 41, 34.
מחר יעשה י׳ Ex. 9, 5.
אשר־יעשה לכם היום Ex. 14, 13.
כמשפט הבנות יעשה־לה Ex. 21, 9.
שלש־אלה לא יעשה לה Ex. 21, 11.
זהב טהור יעשה אתה Ex. 25, 39.
מעשה חשב יעשה Ex. 26, 31.
איש אשר־יעשה כמוה Ex. 30, 38.
כן יעשה־לו Lev. 4, 20.
מכל אשר־יעשה האדם Lev. 5, 22.
מכל אשר־יעשה Lev. 5, 26.
מבניו יעשה אתה Lev. 6, 15.
וכן יעשה לאהל מועד Lev. 16, 16.
אשר יעשה אתם האדם Lev. 18, 5.
כי כל־אשר יעשה Lev. 18, 29.
ואת־האיל יעשה Num. 6, 17.
כן יעשה על תורת נזרו Num. 6, 21.
וכמשפטו כן יעשה Num. 9, 14.
יעשה־ככה את־אלה Num. 15, 13.
כאשר תעשו כן יעשה Num. 15, 14.
ההוא אמר ולא יעשה Num. 23, 19.
אשר יעשה העם הזה Num. 24, 14.
ככל־היצא מפיו יעשה Num. 30, 3.
כן־יעשה י׳ Dt. 3, 21.
אשר־יעשה כמעשיך Dt. 3, 24.
כן־יעשה י׳ אלהיך Dt. 7, 19.
אשר יעשה את־הרע Dt. 17, 2.
אשר־יעשה בזדון Dt. 17, 12.
אשר יעשה פסל Dt. 27, 15.
יעשה י׳ בקרבכם Jos. 3, 5.
יעשה י׳ לכל־איביכם Jos. 10, 25.
הישר בעיניו יעשה Jud. 17, 6. 21, 25.
כה יעשה י׳ לי Ruth 1, 17.
יעשה שנה בשנה 1 Sam. 1, 7.
בלבבי ובנפשי יעשה 1 Sam. 2, 35.
כה יעשה־לך אלהים 1 Sam. 3, 17.
אולי יעשה י׳ לנו 1 Sam. 14, 6.
כה־יעשה אלהים 1 Sam. 14, 44.
יעשה חפשי בישראל 1 Sam. 17, 25.
לו׳ עשה אבי דבר גדול 1 Sam. 20, 2.
כה־יעשה י׳ ליהונתן 1 Sam. 20, 13.
מה־יעשה־לי אלהים 1 Sam. 22, 3.
כה־יעשה אלהים 1 Sam. 25, 22.
כי־יעשה י׳ לאדני 1 Sam. 25, 30.
את אשר־יעשה עבדך 1 Sam. 28, 2.
כה־יעשה אלהים לאבנר 2 S. 3, 9.
כה יעשה־לי אלהים 2 Sam. 3, 35.
כי־בית יעשה־לך י׳ 2 Sam. 7, 11.
ויי׳ יעשה הטוב בעיניו 2 S. 10, 12.
וכן יעשה לכל ערי 2 Sam. 12, 31.
אולי יעשה המלך 2 Sam. 14, 15.
הנני יעשה־לי 2 Sam. 15, 26.
כה יעשה־לי אלהים 2 Sam. 19, 14.
כה יעשה־לי אלהים 1 Reg. 2, 23.
כן יעשה עבדך 1 Reg. 2, 38.
ובית יעשה לבת־פרעה 1 Rg. 7, 8.
כי לוא־יעשה עוד עבדך 2 Rg. 5, 17.
כה־יעשה־לי אלהים 2 Reg. 6, 31.
כי יעשה הדבר הגדול 2 Rg. 8, 13.
כי יעשה י׳ 2 Reg. 20, 9.
לדעת מה־יעשה ישראל 1 Chr. 12, 32.
ויי׳ הטוב בעיניו יעשה 1 Chr. 19, 13.
וכן יעשה דויד לכל ערי 1 Chr. 20, 3.
יעשה אדם וחיה Neh. 9, 29.
יעשה בכל־מלכותו Esth. 1, 20.
ככה יעשה איוב Job. 1, 5.
אשר־יעשה יצליח Ps. 1, 3.
ובטח עליו והוא יעשה Ps. 37, 5.
מה־יעשה בשר לי Ps. 56, 5.
מה־יעשה אדם לי Ps. 56, 11.
מה־יעשה לי אדם Ps. 118, 6.

Digitized by Google

כי־יעשה י׳ דין עני Ps. 140, 13.
רצון־יראיו יעשה Ps. 145, 19.
ערום יעשה בדעת Prv. 13, 16.
קצר־אפים יעשה אולת Prv. 14, 17.
עשה יעשה־לו כנפים Prv. 23, 5.
ופה חלק יעשה מדחה Prv. 26, 28.
אשר יעשה האלהים Eccl. 3, 14.
אשר יעשה־טוב ולא יחטא Eccl. 7, 20.
כל־אשר יחפץ יעשה Eccl. 8, 3.
אשר יעשה את־החכל Eccl. 11, 5.
רוזע חמר יעשה איפה Jes. 5, 10.
אשר יעשה ראש וזנב Jes. 19, 15.
יעשה שלום לי Jes. 27, 5.
שלום יעשה־לי Jes. 27, 5.
ולבר יעשה־און Jes. 32, 6.
יעשה י׳ את־הדבר Jes. 38, 7.
יעשה חפצו בבבל Jes. 48, 14.
אשרי אנוש יעשה־זאת Jes. 56, 2.
יעשה למחכה־לו Jes. 64, 3.
אולי יעשה י׳ אותנו Jer. 21, 2.
אמן כן יעשה י׳ Jer. 28. 6.
ובקהל רב יעשה אותו Ez. 17, 17.
משפט אמת יעשה Ez. 18, 8.
ויראֹ ולא יעשה כהן Ez. 18, 14.
יעשה וחי Ez. 18, 24.
יעשה אותם האדם Ez. 20, 11. 21.
אשר יעשה אתם Ez. 20, 13.
יעשה אתה חמאת Ez. 45, 17.
יעשה עולה לי׳ Ez. 45, 23.
ואיפה לאיל יעשה Ez. 45, 24. 46, 7.
בחג יעשה כאלה Ez. 45, 25.
וכי־יעשה הנשיא Ez. 46, 12.
יעשה ביום השבת Ez. 46, 12.
אליו יעשה מרמה Dan. 11, 23.
בלי יעשה־קמח Hos. 8, 6.
אולי יעשה זרים יבלעהו Hos. 8, 7.
והמלך מה־יעשה־לנו Hos. 10, 3.
כי לא יעשה אדני י׳ דבר Am. 3, 7.
כלה יעשה Nah. 1, 8.
יעשה את כל־ישבי Zeph. 1, 18.
לא יעשה עולה Zeph. 3, 5.

3 *imperf.*: וַיַּעַשׂ

ויעשה עמרי הרע 1 Reg. 16, 25.
ויעשה הרע בעיני י׳ 2Rg. 3, 2. 13, 11.
ויעשה אתם חיה Ez. 18, 19.

3 *impf. c. h int.*: הַיַּעַשׂ

היעשה־לו אדם אלהים Jer. 16, 20.

3 *impf. ap.*: יַעַשׂ

יעשה י׳ עמכם חסד Ruth 1, 8.
יעש־י׳ עמכם 2 Sam. 2, 6.

3 *impf. ap.*: וַיַּעַשׂ

ויעש אדני המלך 1 Chr. 21, 23.
ויעש הבא אליו Dan. 11, 16.

3 *impf. ap.*: וַיַּעַשׂ

ויעש אלהים את־הרקיע Gn. 1, 7.
ויעש אלהים את־שני המארת Gn. 1, 16.
ויעש אלהים את־חית Gn. 1, 25.
ויעש י׳ אלהים לאדם Gn. 3, 21.
ויעש נח Gn. 6, 22.
ויעש נח ככל אשר־צוהו Gn. 7, 5.
ויעש להם משתה Gn. 19, 3.
ויעש י׳ לשרה Gn. 21, 1.
ויעש אברהם משתה Gn. 21, 8.
ויעש להם משתה Gn. 26, 30.
ויעש גם־הוא מטעמים Gn. 27, 31.
ויעש משתה Gn. 29, 22.
ויעש יעקב כן Gn. 29, 28.
ויעש משתה לכל־עבדיו Gn. 40, 20.
ויעש להם כן Gn. 42, 25.
ויעש האיש כאשר אמר Gn. 43, 17.
ויעש כדבר יוסף Gn. 44, 2.
ויעש לאביו אבל Gn. 50, 10.
ויעש לחם בחים Ex. 1, 21.
ויעש האתת לעיני העם Ex. 4, 30.
ויעש משה ואהרן Ex. 7, 6.
ויעש י׳ כדבר משה Ex. 8, 9. 27.
ויעש י׳ כן ויבא ערב Ex. 8, 20.
ויעש י׳ את־הדבר הזה Ex. 9, 6.
ויעש כן משה Ex. 17, 6.
ויעש יהושע כאשר אמר Ex. 17, 10.
ויעש כל אשר אמר Ex. 18, 24.
ויעש ללאת Ex. 36, 11.
ויעש חמשים קרסי Ex. 36, 13.
ויעש יריעת עזים Ex. 36, 14.
ויעש ללאת חמשים Ex. 36, 17.
ויעש קרסי נחשת Ex. 36, 18.
ויעש מכסה לאהל Ex. 36, 19.
ויעש את־הקרשים Ex. 36, 20. 23.
ויעש בריחי עצי שטים Ex. 36, 31.
ויעש את־הבריח Ex. 36, 33.
ויעש את־הפרכת Ex. 36, 35.
ויעש לה ארבעה Ex. 36, 36.
ויעש מסך לפתח האהל Ex. 36, 37.
ויעש בצלאל את־הארן Ex. 37, 1.
ויעש לו זר זהב Ex. 37, 2. 11. 26.
ויעש בדי עצי שטים Ex. 37, 4.
ויעש כפרת זהב מהור Ex. 37, 6.
ויעש שני כרבים Ex. 37, 7.
ויעש את־השלחן Ex. 37, 10.
ויעש לו מסגרת Ex. 37, 12.
ויעש זר־זהב Ex. 37, 12.
ויעש את־הבדים Ex. 37, 15. 28. 38, 6.
ויעש את־הכלים Ex. 37, 16.
ויעש את־המנרת Ex. 37, 17.
ויעש את־נרתיה Ex. 37, 23.
ויעש את־מזבח הקטרת Ex. 37, 25.
ויעש את שמן Ex. 37, 29.
ויעש את־מזבח העלה Ex. 38, 1.
ויעש קרניתיו Ex. 38, 2.
ויעש את־כל־כלי Ex. 38, 3.
ויעש למזבח Ex. 38, 4.
ויעש את הכיור Ex. 38, 8.
ויעש את־החצר Ex. 38, 9.
ויעש בה את־אדני Ex. 38, 30.
ויעש את־האפד Ex. 39, 2.
ויעש את־החשן Ex. 39, 8.
ויעש את־מעיל האפד Ex. 39, 22.
ויעש משה ככל אשר צוה Ex. 40, 16.
ויעש משה כאשר צוה י׳ Lev. 8, 4.
ויעש אהרן ובניו Lev. 8, 36.
ויעש כאשר צוה י׳ Lev. 16, 34.
ויעש כן אהרן Num. 8, 3.
ויעש משה ואהרן Num. 8, 20.
ויעש משה כאשר צוה י׳ Nu. 17, 26.
ויעש משה כאשר צוה י׳ Nu. 20, 27.
ויעש משה נחש נחשת Nu. 21, 9.
ויעש בלק כאשר דבר בלעם Nu. 23, 2.
ויעש בלק כאשר אמר Nu. 23, 30.
ויעש משה כאשר צוה Num. 27, 22.
ויעש משה ואלעזר Num. 31, 31.
ויעש־לו יהושע חרבות Jos. 5, 3.
ויעש יהושע כן Jos. 5, 15.
ויעש להם יהושע שלום Jos. 9, 15.
ויעש להם כן Jos. 9, 26.
ויעש למלך מקדה Jos. 10, 28.
ויעש למלכה Jos. 10, 30.
ויעש להם יהושע Jos. 11, 9.
ויעש לו אהוד חרב Jud. 3, 16.
וגדעון בא ויעש גדי־עזים Jud. 6, 19.
המרק שפוך ויעש כן Jud. 6, 20.
ויעש כאשר דבר אליו י׳ Jud. 6, 27.
יומם ויעש לילה Jud. 6, 27.
ויעש אלהים כן Jud. 6, 40.
ויעש אתו גדעון לאפוד Jud. 8, 27.
ויעש לה את־נדרו Jud. 11, 39.
ויעש שם שמשון משתה Jud. 14, 10.
ויעש אפוד ותרפים Jud. 17, 5.
ויעש חיל ויך את־עמלק 1 S. 14, 48.
ויעש שמואל 1 Sam. 16, 4.
ויעש י׳ תשועה גדולה 1 Sam. 19, 5.
ויעש י׳ לו כאשר דבר 1 Sam. 28, 17.
ויעש דוד לאבנר 2 Sam. 3, 20.
ויעש דוד כן 2 Sam. 5, 25.
ויעש דוד שם 2 Sam. 8, 13.
ויעש לו אבשלום 2 Sam. 15, 1.
ויעש אבשלום כדבר הזה 1 S. 15, 6.
ויעש י׳ תשועה 2 Sam. 23, 10. 12.
ויעש לו רכב ופרשים 1 Reg. 1, 5.
ויעש שלמים 1 Reg. 3, 15.
ויעש משתה 1 Reg. 3, 15.
ויעש לבית חלוני 1 Reg. 6, 4.
ויעש צלעות סביב 1 Reg. 6, 5.
ויעש בדביר שני כרובים 1 Rg. 6, 23.
ויעש את־כל־מלאכתו 1 Reg. 7, 14.
ויעש את־העמודים 1 Reg. 7, 18.
ויעש את־הים מוצק 1 Reg. 7, 23.
ויעש את־המכנות 1 Reg. 7, 27.
ויעש עשרה כיורות 1 Reg. 7, 38.
ויעש חירום את־הכיורות 1 Rg. 7, 40.
ויעש שלמה 1 Reg. 7, 48.
ויעש שלמה בעת־ההיא 1 Rg. 8, 65.
ויעש המלך את־עצי 1 Rg. 10, 12.
ויעש המלך שלמה 1 Reg. 10, 16.
ויעש המלך כסא־שן 1 Reg. 10, 18.
ויעש שלמה הרע 1 Reg. 11, 6.
ויעש שני עגלי זהב 1 Reg. 12, 28.
ויעש את־בית במות 1 Reg. 12, 31.
ויעש כהנים 1 Reg. 12, 31.
ויעש ירבעם חג 1 Reg. 12, 32.
ויעש חג לבני ישראל 1 Rg. 12, 33.
ויעש מקצות העם 1 Reg. 13, 33.
ויעש יהודה הרע 1 Reg. 14, 22.
ויעש המלך רחבעם תחתם 1 Rg. 14, 27.
ויעש אסא הישר 1 Reg. 15, 11.
ויעש הרע בעיני י׳ 1 Rg. 15, 26. 34. 22, 53.
ויעש אחאב בן־עמרי 1 Rg. 16, 30.
ויעש אחאב את־האשרה 1 Rg. 16, 33
וילך ויעש כדבר י׳ 1 Reg. 17, 5.
ויעש תעלה 1 Reg. 18, 32.
וישמע לקלם ויעש כן 1 Rg. 20, 25.
ויעש לו צדקיה 1 Reg. 22, 11.
ויעש הרע בעיני י׳ 2 Reg. 8, 18.
ויעש הרע בעיני י׳ 2 Reg. 8, 27. 13, 2. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2. 21, 2. 20.
ויעש יהואש הישר 2 Reg. 12, 3.
ויעש הרע בעיני י׳ 2 Reg. 13, 2. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
ויעש הישר בעיני י׳ 2 Rg. 14, 3. 15, 3. 34. 18, 3. 22, 2.
ויעש אוריה הכהן 2 Reg. 16, 16.
ויעש להם ככל־המעשים 2 Rg. 23, 19.
ויעש דויד כאשר צוהו 1 Chr. 14, 16.
ויעש־לו בתים 1 Chr. 15, 1.
ויעש מהם שבעים אלף 2 Chr. 2, 17.
ויעש את־בית־קדש 2 Chr. 3, 8.
ויעש בבית־קדש 2 Chr. 3, 10.
ויעש את־הפרכת 2 Chr. 3, 14.
ויעש לפני הבית עמודים 2 Chr. 3, 15.
ויעש שרשרות 2 Chr. 3, 16.
ויעש רמונים 2 Chr. 3, 16.
ויעש מזבח נחשת 2 Chr. 4, 1.
ויעש את־הים מוצק 2 Chr. 4, 2.
ויעש כיורים 2 Chr. 4, 6.
ויעש את־מנרות 2 Chr. 4, 7.
ויעש שלחנות 2 Chr. 4, 8.
ויעש מזרקי זהב מאה 2 Chr. 4, 8.
ויעש חצר הכהנים 2 Chr. 4, 9.
ויעש חורם את־הסירות 2 Chr. 4, 11.
ויעש שלמה כל־הכלים 2 Chr. 4, 18.
ויעש שלמה את כל־הכלים 2 Chr. 4, 19.
ויעש שלמה את־החג 2 Chr. 7, 8.
ויעש המלך את־עצי 2 Chr. 9, 11.
ויעש המלך שלמה 2 Chr. 9, 15.
ויעש המלך כסא־שן 2 Chr. 9, 17.
ויעש המלך רחבעם 2 Chr. 12, 10.
ויעש הרע כי לא הכין 2 Chr. 12, 14.
ויעש אסא הטוב והישר 2 Chr. 14, 1.
ויעש לו צדקיהו בן כנענה 2 Chr. 18, 10.
ויעש חרע בעיני י׳ 2 Chr. 21, 6. 22, 4. 33, 2. 22. 36, 5. 9. 12.
ויעש יואש הישר 2 Chr. 24, 2.
ויעש הישר בעיני י׳ 2 Chr. 25, 2. 26, 4. 27, 2. 29, 2. 34, 2.
ויעש בירושלם חשבנית 2 Chr. 26, 15
ויעש לו מזבחות 2 Chr. 28, 24.
ויעש כזאת יחזקיהו 2 Chr. 31, 20.
ויעש הטוב והישר 2 Chr. 31, 20.
ויעש שלח לרב ומגנים 2 Chr. 32, 5.
ויעש אשרות 2 Chr. 33, 3.
ויעש יאשיהו בירושלם 2 Chr. 35, 1.
ויעש העם כדבר הזה Neh. 5, 13.
ויעש לו לשכה גדולה Neh. 13, 5.
ויעש המלך כדבר Esth. 1, 21.
ויעש כן Esth. 2, 4.
ויעש המלך משתה Esth. 2, 18.
ויעבר מרדכי ויעש Esth. 4, 17.
לפני המן ויעש העץ Esth. 5, 14.
ויעש פימה עלי־כסל Job. 15, 27.
ויעש באשים Jes. 5, 2.
ויעש באשים Jes. 5, 4.
ויעש כן חלך ערום Jes. 20, 2.
ויעש ברוך בן־נריה Jer. 36, 8.
ויעש ירמיהו כן Jer. 38, 12.
ויעש י׳ כאשר דבר Jer. 40, 3.
ויעש הרע בעיני י׳ Jer. 52, 2.
ויעש משפט וצדקה Ez. 18, 27.
ויעש את־אילים Ez. 40, 14.
ויעש לו שם סכה Jon. 4, 5.

3 *impf. ap.*: וַיַּעַשׂ *p.*

ונפשו אותה ויעש Job. 23, 13.

3 *impf. c. s.*: יַעַשֵׂהוּ

יעשהו במקצעות Jes. 44, 13.

3 *impf. c. s.*: וַיַּעֲשֵׂהוּ

ויעשהו אל Jes. 46, 6.

3 *impf. c. s.*: וַיַּעֲשֵׂהוּ

ויעשהו עגל מסכה Ex. 32, 4.
ויעשהו פסל ומסכה Jud. 17, 4.
ויעשהו כלים לבית 2 Chr. 24, 14.
ויעשהו כתבנית איש Jes. 44, 13.
ויעשהו כלי אחר Jer. 18, 4.

3 *impf. c. s.*: וַיַּעֲשֵׂהוּ

ויעשהו כמשפט Lev. 9, 16.
ויעשה לאיש הבא 2 Sam. 12, 4.

3 *impf. c. s.*: יַעֲשֶׂנָּה

משחית נפשו הוא יעשנה Prv. 6, 32.
לאיש אשר יעשנה Mal. 2, 12.

3 *impf. c. s.*: וַיַּעֲשֵׂם

ויעשם כצל Eccl. 6, 12.

3 *impf. fem.*: תַּעֲשֶׂה

אשר תעשה כל־מלאכה Lev. 23, 30.
אשר־תעשה ׀ בידך רמה Nu. 15, 30.
תעשה־לו אמו 1 Sam. 2, 19.
קנאת י׳ תעשה־זאת 2 Rg. 19, 31.
י׳ צבאות תעשה Jes. 9, 6. 37, 32.

3 *impf. fem.*: וַתַּעֲשֶׂה

ותלך ותעשה 1 Reg. 17, 15.

3 *impf. fem.*: וַתַּעַשׂ

ותעש אמו מטעמים Gn. 27, 14.
ותעש הארץ Gn. 41, 47.
ותעש ככל אשר־צותה Ruth 3, 6.
ותעש כן אשת ירבעם 1 Rg. 14, 4.
ותעש כדבר איש 2 Reg. 8, 2.
ותעש בחפץ כפיה Prv. 31, 13.
ותעש בדים Ez. 17, 6.

1 *impf. pl.*: נַעֲשֶׂה

נעשה אדם בצלמנו Gn. 1, 26.
אשר־דבר י׳ נעשה Ex. 19, 8.
אשר־דבר י׳ נעשה Ex. 24, 3. 7.
אל־עבדיך כן נעשה Num. 32, 31.
כל אשר־צויתנו נעשה Jos. 1, 16.
זאת נעשה להם Jos. 9, 20.

Digitized by Google

Jos. 22, 26. נַעֲשֶׂה־נָּא לָנוּ
Jud. 11, 10. אִם־לֹא כִדְבָרֶךָ כֵּן נַעֲשֶׂה
Jud. 13, 8. מַה־נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר הַיִּלּוֹד
Jud. 20, 9. זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
Jud. 21, 7. מַה־נַּעֲשֶׂה לָהֶם לַנּוֹתָרִים
Jud. 21, 16. מַה־נַּעֲשֶׂה לַנּוֹתָרִים
1 Sam. 5, 8. מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן
1 Sam. 6, 2. מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן יְ׳
2 S. 16, 20. הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה
2 Reg. 4, 10. נַעֲשֶׂה־נָּא עֲלִיַּת־קִיר
2 Rg. 6, 15. אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה
2 Rg. 10, 5. אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה
2 Chr. 20, 12. לֹא נֵדַע מַה־נַּעֲשֶׂה
Neh. 5, 12. נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר
Ps. 60, 14. בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־חָיִל
108, 14.
Cant. 1, 11. תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָךְ
Cant. 8, 8. מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ
Jes. 26, 18, כֹּל־נַעֲשֶׂה־אָרֶץ
Jer. 18, 12. כִּי־הָרַע נַעֲשֶׂה
Jer. 42, 3. הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
Jer. 42, 5. אִלֵּיכֵן כְּנַעֲשֶׂה
Jer. 44, 17. נַעֲשֶׂה אֵת־כָּל־הַדָּבָר
Jer. 44, 25. נַעֲשֶׂה אֶת־נְּדָרֵינוּ
Jon. 1, 11. מַה־נַּעֲשֶׂה לָךְ
2 impf. pl.: תַּנְעֲשֶׂה
2 Sam. 17, 6. הֲנַעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ
1 impf. pl.: נַנְעֲשֶׂה
Gn. 11, 4. נַעֲשֶׂה־לָנוּ שֵׁם
Jud. 13, 15. נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים
2 Reg. 6, 2. נַעֲשֶׂה־לָנוּ שָׁם מָקוֹם
1 impf. pl.: וְנַעֲשֶׂה
Jos. 9, 24. עָשׂוֹ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
1 impf. pl.: וַנַּעַשׂ
Jer. 35, 10. וַנִּשְׁמַע וַנַּעַשׂ
1 impf. pl. c. s.: וְנַעֲשֶׂנָּה
Dt. 30, 12. 13. וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה
2 impf. pl.: תַּעֲשׂוּ
Gn. 19, 8. אַל־תַּעֲשׂוּ דָבָר
Gn. 41, 55. אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ
Ex. 20, 23. לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
Ex. 25, 9. כֹּל־כְּלִיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ
Ex. 25, 19. תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים
Ex. 30, 32. וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ
Ex. 30, 37. לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם
Lev. 9, 6. אֲשֶׁר־צִוָּה יְ׳ תַּעֲשׂוּ
Lev. 16, 29. וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 18, 3. וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ
Lev. 18, 3. וּמִשְׁפָּטַי לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 18, 4. אֶת מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ
Lev. 18, 26. וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת
Lev. 19, 4. וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 19, 15. 35. לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל
Lev. 22, 24. וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 23, 3. כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 23, 7. מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
8. 21. 25. 36.
Lev. 23, 28. וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 23, 31. כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
Lev. 26, 1. לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם
Lev. 26, 14 וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת
Num. 9, 3. תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ
Nu. 9, 3. וְכִכָּל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ
Num. 15, 12. כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
Num. 15, 12. כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד
Num. 15, 14. כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יֵעָשֶׂה
Num. 15, 22. וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ
Num. 28, 18. מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
25. 26. 29, 1. 12. 35.
Nu. 28, 20. שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל תַּעֲשׂוּ
Num. 28, 23. תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה
Num. 28, 24. כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם
Num. 28, 31. מִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ
Num. 29, 39. אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיְ׳
Num. 32, 24. וְהִיצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ
Dt. 7, 5. כִּי־אִם־כֹּה תַּעֲשׂוּ לָהֶם

Dt. 31, 29. כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע
Jos. 8, 8. כִּדְבַר יְ׳ תַּעֲשׂוּ
Jud. 7, 17. מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ
Jud. 18, 14. וְעַתָּה דְּעוּ מַה־תַּעֲשׂוּ
Jud. 19, 23. אַל־תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנְּבָלָה
Jud. 19, 24. לֹא תַעֲשׂוּ דָבָר
Jud. 21, 11. זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
1 Sam. 30, 23. לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אַחִי
2 Rg. 17, 12. לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
2 Chr. 23, 4. זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
Jes. 40, 3. וּמַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה
Jer. 5, 10. וְכַלֵּה אַל־תַּעֲשׂוּ
Jer. 5, 31. וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרִיתָהּ
Jer. 7, 5. אִם־עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ מִשְׁפָּט
Jer. 17, 22. וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
Jer. 22, 4. כִּי אִם־עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ
Jer. 44, 4. אַל־נָא תַּעֲשׂוּ
Ez. 24, 24. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה תַּעֲשׂוּ
Hos. 9, 5. מַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד
Zach. 8, 16 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
Mal. 2, 13. וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ
2 impf. pl.: וְתַעֲשׂוּ
2 Chr. 13, 9. וַתַּעֲשׂוּ לָכֶם כֹּהֲנִים
Jes. 65, 12. וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינָי
Jer. 34, 15. וַתַּעֲשׂוּ אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינָי
Jer. 35, 18. וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
2 impf. pl.: תַּעֲשׂוֹן
Ex. 4, 15. אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוֹן
Ex. 20, 23. לֹא תַעֲשׂוֹן אִתִּי
Num. 32, 20. אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר
Num. 32, 23. וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן
Dt. 1, 18. הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן
Dt. 12, 4. לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיְ׳
Dt. 12, 8. לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל
Dt. 29, 8. אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן
Jud. 7, 17. כַּאֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה כֵּן תַּעֲשׂוּן
Jud. 15, 7. אִם־תַּעֲשׂוּן כְּזֹאת
1 Sam. 2, 23. לָמָּה תַּעֲשׂוּן כִּדְבָרִים
2 Rg. 11, 5. זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן
2 Chr. 19, 9. כֹּה תַּעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְ׳
2 Chr. 19, 10. כֹּה תַּעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ
3 impf. pl.: יַעֲשׂוּ
Ex. 12, 47. עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ
Ex. 27, 8. בְּהַר כֵּן יַעֲשׂוּ
Ex. 28, 4. הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ
Ex. 31, 11. כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתֶךָ יַעֲשׂוּ
Ex. 36, 6. אֶל־יַעֲשׂוּ־עוֹד
Num. 5, 6. יַעֲשׂוּ מִכֹּל־חַטֹּאת הָאָדָם
Nu. 9, 11. בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ
Nu. 9, 12. כְּכֹל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ
Num. 32, 25. עַבְדֶיךָ יַעֲשׂוּ
Jud. 14, 10. כִּי כֵן יַעֲשׂוּ הַבְּחוּרִים
1 S. 2, 14. כֹּה יַעֲשׂוּ לְכָל־יִשְׂרָאֵל
1 Sam. 13, 19. פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים
Esth. 5, 14. יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַּ
Ps. 106, 19. יַעֲשׂוּ־עֵגֶל בְּחֹרֵב
Eccl. 2, 3. יַעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם
Jes. 5, 10. יַעֲשׂוּ בַת אֶחָת
Ez. 31, 11. עָשׂוֹ יַעֲשׂוּ לוֹ בִּרְשָׁעוֹ
Ez. 33, 31. וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ
Ez. 43, 25. חַמִּימִים יַעֲשׂוּ
Ez. 43, 27. יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ
Ez. 46, 15. יַעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ
Zeph. 3, 13. לֹא־יַעֲשׂוּ עַוְלָה
3 impf. pl.: וַיַּעֲשׂוּ
Ex. 5, 9. עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָהּ
Ex. 35, 10. וַיַּעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְ׳
Num. 9, 2. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
3 impf. pl.: וַיַּעֲשׂוּ
Gn. 3, 7. וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת
Gn. 31, 46. וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גַל
Gn. 42, 20. וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
Gn. 45, 21. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Gn. 50, 12. וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן
Ex. 7, 10. וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְ׳
Ex. 7, 11. וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטֻמֵּי
Ex. 7, 20. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

Ex. 7, 22. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
Ex. 8, 3. 14. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים
Ex. 8, 13. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן
Ex. 12, 28. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
Ex. 12, 50. וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Ex. 14, 4. אֲנִי יְ׳ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
Ex. 16, 17. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Ex. 32, 28. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־לֵוִי
Ex. 32, 31. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב
Ex. 36, 8. וַיַּעֲשׂוּ כָּל־חַכְמֵי־לֵב
Ex. 39, 1. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
Ex. 39, 6. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם
Ex. 39, 15. וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן
Ex. 39, 16. וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצוֹת
Ex. 39, 19. 20 וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת
Ex. 39, 24. וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל
Ex. 39, 25. וַיַּעֲשׂוּ פַּעֲמֹנֵי זָהָב
Ex. 39, 27. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכָּתֹנֶת
Ex. 39, 30. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ
Ex. 39, 32. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Lev. 10, 7. וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה
Num. 1, 54. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Num. 2, 34. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Num. 5, 4. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Num. 9, 5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Dt. 34, 9. וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְ׳
Jos. 4, 8. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
Jos. 5, 10. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 9, 4. וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵמָּה בְּעָרְמָה
Jos. 10, 23. וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיּוֹצִיאוּ אֵלָיו
Jud. 2, 11. 6, 1. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
Jud. 3, 7. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע
Jud. 9, 27. וַיַּעֲשׂוּ הִלּוּלִים
Jud. 21, 23. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי בִנְיָמִן
1 Sam. 6, 10. וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן
2 Sam. 13, 29. וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם
2 S. 21, 14. וַיַּעֲשׂוּ כֹּל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ
1 Reg. 18, 26. וַיִּתְּנוּ לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ
1 Reg. 21, 11. וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ
2 Reg. 11, 9. וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
2 Reg. 17, 11. וַיַּעֲשׂוּ דְּבָרִים רָעִים
2 Reg. 17, 16. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה
2 Reg. 17, 16. וַיַּעֲשׂוּ אֲשֵׁרָה
2 Reg. 17, 32. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִקְצוֹתָם
1 Chr. 5, 19. וַיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה
2 Chr. 7, 9. וַיַּעֲשׂוּ בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
2 Chr. 20, 36. וַיַּעֲשׂוּ אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן
2 Chr. 23, 8. וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם
2 Chr. 24, 8. וַיַּעֲשׂוּ אָרוֹן אֶחָד
2 Chr. 24, 13. וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
2 Chr. 30, 21. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
2 Chr. 30, 23. וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
2 Chr. 34, 32. וַיַּעֲשׂוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ׳
2 Chr. 35, 17. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
Esr. 3, 4. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת
Esr. 6, 19. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה
Esr. 6, 22. וַיַּעֲשׂוּ חַג־מַצּוֹת
Esr. 10, 16. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה
Neh. 8, 16. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת
Neh. 8, 17. וַיַּעֲשׂוּ כָּל־הַקָּהָל
Neh. 8, 18. וַיַּעֲשׂוּ־חַג שִׁבְעַת יָמִים
Neh. 9, 18. 26. וַיַּעֲשׂוּ נְאָצוֹת גְּדֹלוֹת
Esth. 9, 5. וַיַּעֲשׂוּ בְשׂנְאֵיהֶם
Job. 42, 9. וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
Ps. 107, 37. וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה
Jes. 66, 4. וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינָי
Hos. 13, 2. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה
Hag. 1, 14. וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה
3 impf. pl.: יַעֲשׂוּן
Ex. 18, 20. הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן
1 Sam. 2, 22. כֹּל־אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בָּנָיו
1 Reg. 19, 2. כֹּה־יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים
1 Reg. 20, 10. כֹּה־יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים
Hos. 9, 16. פְּרִי בִלְּי־יַעֲשׂוּן
3 impf. pl. c. s.: וְיַעֲשׂוּנִי
Job. 10, 8. יָדֶיךָ עִצְּבוּנִי וַיַּעֲשׂוּנִי
3 impf. pl. c. s.: יַעֲשׂוּנָהּ

Mich. 2, 1. בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ
3 impf. f. pl.: תַּעֲשֶׂינָה
Dt. 1, 44. כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבֹרִים
Job. 5, 12. וְלֹא־תַעֲשֶׂנָה יְדֵיהֶם
Jer. 44, 25. תַּעֲשֶׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם
Ez. 23, 48. וְלֹא תַעֲשֶׂינָה כִּזִמָּתְכֶנָּה
3 imperf.: וַתַּעֲשֶׂינָה
Ez. 16, 50. וַתַּעֲשֶׂינָה תּוֹעֵבָה לְפָנָי
Nif-al: נַעֲשָׂה
Lev. 7, 9. וְכָל־נַעֲשָׂה בְּמַרְחֶשֶׁת
Jud. 16, 11. לֹא־נַעֲשָׂה בָהֶם מְלָאכָה
1 Rg 10, 20 לֹא־נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלְכוֹת
2 Rg. 23, 22. כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
2 Rg. 23, 23. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיְ׳
2 Chr. 9, 19. לֹא־נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה
2 Chr. 35, 18. וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶּסַח כַּמֹּהוּ
2 Chr. 35, 19. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
Esth. 4, 1. יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
Esth. 6, 3. מַה־נַּעֲשָׂה יְקָר
Esth. 6, 3. לֹא־נַעֲשָׂה עִמּוֹ
Eccl. 1, 13. עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
Eccl. 4, 3. הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
Eccl. 8, 9. לְכָל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
Eccl. 8, 11. אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשָׂה פִּתְגָם
Eccl. 8, 14. אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ
Eccl. 8, 16. אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ
Eccl. 8, 17. אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ
Eccl. 9, 3. 6. בְּכָל אֲשֶׁר־נַעֲשָׂה
3 perf.: שֶׁנַּעֲשָׂה
Eccl. 1, 9. וּמַה שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה
Eccl. 2, 17. הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשָׂה
3 perf.: וְנַעֲשָׂה
Ez. 15, 5. וְנֵעָשָׂה עוֹד לִמְלָאכָה
3 perf. fem.: נַעֲשָׂתָה
Num. 15, 24. נַעֲשָׂתָה לִשְׁגָגָה
Dt. 13, 14. נַעֲשָׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת
Dt. 17, 4. נַעֲשָׂתָה הַתּוֹעֵבָה
2 Sam. 17, 23. כִּי לֹא־נַעֲשָׂתָה עֲצָתוֹ
Neh. 6, 16. נַעֲשָׂתָה הַמְּלָאכָה
Dan. 9, 12. אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשָׂתָה
Dan. 9, 12. כַּאֲשֶׁר נַעֲשָׂתָה
Mal. 2, 11. וְתוֹעֵבָה נַעֲשָׂתָה בְיִשְׂרָאֵל
3 perf. fem.: נֶעֱשָׂתָה *p.*
Dan. 11, 36. כִּי־נֶחֱרָצָה נֶעֱשָׂתָה
3 perf. pl.: נֶעֱשׂוּ
Lev. 18, 30. אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם
Neh. 5, 18. וּצְפָרִים נַעֲשׂוּ־לִי
Ps. 33, 6. בִּדְבַר יְ׳ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
Jes. 46, 10. אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשׂוּ
3 perf. pl.: שֶׁנַּעֲשׂוּ
Eccl. 1, 14. כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ
part. mașc.: נַעֲשֶׂה *sg.*
Neh. 5, 18. אֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה
part. pl.: נַעֲשִׂים
Eccl. 4, 1. נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
part. pl.: וְנַעֲשִׂים
Esth. 9, 28. נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
part. pl. f.: הַנַּעֲשׂוֹת
Ez. 9, 4. הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ
inf. constr.: לְהֵעָשׂוֹת
Esth. 9, 1. לְהֵעָשׂוֹת בְּיוֹם
Esth. 9, 14. לְהֵעָשׂוֹת כֵּן
suf. c. suff.: הֵעָשׂוֹתוֹ
Ez. 43, 18. בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ
3 imperf.: יֵעָשֶׂה
Gn. 29, 26. לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ
Gn. 34, 7. וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה
Ex. 2, 4. לָדְעָה מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ
Ex. 12, 16. לֹא־יֵעָשֶׂה בָהֶם
Ex. 12, 16. הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם
Ex. 21, 31. כְּמִשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ
Ex. 31, 15. שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה
Lev. 2, 8. יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיְ׳
Lev. 7, 24. יֵעָשֶׂה לְכָל־מְלָאכֶת

Digitized by Google

Lev. 11, 32. יעשה מלאכה בהם
Lev. 13, 51. לכל אשר־יעשה העור
Lev. 24, 19. כאשר עשה כן יעשה לו
Num. 4, 26. כל־אשר יעשה להם
Num. 6, 4. אשר יעשה מגפן היין
Num. 15, 11. ככה יעשה לשור
Nu. 15, 34. כי לא פרש מה־יעשה לו
Num. 28, 15. התמיד יעשה ונסכו
Num. 28, 24. התמיד יעשה ונסכו
Dt. 25, 9. ככה יעשה לאיש
Jud. 11, 37. יעשה לי הדבר הזה
1 Sam. 11, 7. כה יעשה לבקרו
1 S. 17, 26. מה־יעשה לאיש אשר יכה
1 S. 17, 27. כה יעשה לאיש אשר יכנו
2 S. 13, 12. כי לא־יעשה כן בישראל
2 Rg. 12, 14. אך לא יעשה בית י״י
Esr. 10, 3. וכתורה יעשה
Esth. 2, 11. ומה־יעשה בה
Esth. 6, 9. 11. ככה יעשה לאיש
Jes. 3, 11. כי־גמול ידיו יעשה לו
Jer. 3, 16. ולא יעשה עוד
Jer. 5, 13. כה יעשה להם
Ez. 12, 11. כן יעשה להם
Ez. 15, 5. לא יעשה למלאכה
Ez. 44, 14. ולכל אשר יעשה בו
Obad. 1, 15. כאשר עשית יעשה לך

3 imperf.: וַיַּעַשׂ

Ez. 12, 25. אדבר דבר ויעשה
Ez. 12, 28. אשר אדבר דבר ויעשה

3 imperf.: יַעֲשֶׂה

Eccl. 1, 9. ומה־שנעשה הוא שיעשה

3 impf. f.: תַּעֲשֶׂה, תַּי־

Ex. 25, 31. מקשה תיעשה
Ex. 35, 2. ששת ימים תעשה מלאכה
Lev. 2, 7. סלת בשמן תעשה
Lev. 2, 11. לא תעשה חמץ
Lev. 6, 14. על־מחבת בשמן תעשה
Lev. 23, 3 ששת ימים תעשה מלאכה
Neh. 6, 9. מן־המלאכה ולא תעשה

3 impf. f. ap.: וְתַעַשׂ *p.*

Esth. 5, 6. עד־חצי המלכות ותעש
Esth. 7, 2. עד־חצי המלכות ותעש
Esth. 9, 12. עוד ותעש

3 impf. pl.: יַעֲשׂוּ

Gn. 20, 9. מעשים אשר לא־יעשו

3 impf. f. pl.: תַּעֲשֶׂינָה

Lev. 4, 2. אשר לא תעשינה
Lev. 4, 13. אשר לא־תעשינה
Lev. 4, 22. לא־תעשינה בשגגה
Lev. 4, 27. לא־תעשינה ואשם
Lev. 5, 17. אשר לא תעשינה

Pi-el: עִשָּׂה

3 perf. pl.: עִשּׂוּ

Ez. 23, 3. עשו דדי בתוליהן
Ez. 23, 5. עשו דדי בתוליה

Pu-al: עֻשָּׂה

1 perf.: עֻשִּׂיתִי

Ps. 139, 15. אשר־עשיתי בסתר

מַעֲשָׂה

ע״ו, והסיף מַעֲשֶׂה וסרכוי מַעֲשִׂים [כמכוון יקידות לו קנוני לרוב]. הפתרון העזיק והעסיקה [עהון], לו העבודה והמלאכה והעסק [געזאפֿן], ל״מ מה־מעזיכם, לכן מן מעבד [עריי־נען] נכי לדם ותהלוכותן, ולפעמים כמו ענין רע, ולגל עסק במלאכה לרוב כמו עבודה ומלאכה, ל״מ מעזי ידי לדם, מעזה קוזב, מעזה רזה, ולפעמים כמו מלאכה ויגיע, לגיון הן הנקבה ע׳ מעזה ועסק. נאפה מעניכית מן מַעֲשֵׂה נכנה סיוקריי מַעֲשֵׂיהֶם [פרלקעיט], הסתן של סיוני [שפעקולאטיו], ל״מ של מעזיי, מנוס מעזית, קנלה מעזית, ולגל הפיסכים הסקנכ של מעזה ע״ל הלשון מַעֲשֶׂה,

וקנל כותני הקוזות ספר־מעזה [נע־ז׳כֿעסנון], ומעזה כמו קוזות [נע־ז׳כֿעע], ודוק.

n. m. (c. מַעֲשֵׂה, pl. מַעֲשִׂים), effectio, opus; munus, negotium; facta gestaque hominum, spec. facinus, operum male gestorum perpretatio; etiam de lucro fructuque laboribus parto. LXX. *ποίημα, ποίησις; ἔργον, ἐργασία, ἐργάσιμος, ἔνεργος; πλάσμα, ἐπιτήδεια, κατασκευή, τέχνη; πρᾶγμα, τέρας, ῥυθμός; ἀδικία, ἀσθένεαι, κακόν; ὑπόστασις, κόσμος τῆς κεφαλῆς;* מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ *ποικιλία τοῦ ῥαφιδευτοῦ.*

Num. 31, 51. כל כלי מעשה
2 Chr. 16, 14. במרקחת מעשה
2 Chr. 31, 21. ובכל־מעשה אשר־החל
Job. 33, 17. להסיר אדם מעשה
Eccl. 8, 9. לכל־מעשה אשר נעשה
Eccl. 9, 10. כי אין מעשה וחשבון
Eccl. 12, 14. כי את־כל־מעשה
Jes. 3, 24. ותחת מעשה מקשה
Jes. 19, 15. למצרים מעשה
Jes. 29, 16. מעשה לעשהו

הַמַּעֲשֶׂה

Gn. 44, 15. מה־המעשה הזה
Ex. 18, 20. המעשה אשר יעשון
Jud. 2, 10. וגם את־המעשה
1 S. 20, 19. נסתרת שם ביום המעשה
1 Rg. 13, 11. כל־המעשה אשר־עשה
Eccl. 2, 17. כי רע עלי המעשה
Eccl. 3, 11. את־המעשה אשר־עשה
Eccl. 3, 17. ועל כל־המעשה שם
Eccl. 4, 3. המעשה הרע אשר נעשה
Eccl. 4, 4. ואת כל־כשרון המעשה
Eccl. 8, 17. למצוא את־המעשה
Ez. 46, 1. ששת ימי המעשה

כְּמַעֲשֵׂה

1 Reg. 7, 8. כמעשה הזה היה

constr.: מַעֲשֵׂה

Gn. 40, 17. מאכל פרעה מעשה אפה
Ex. 26, 1. מעשה חשב תעשה אתם
Ex. 26, 31. מעשה חשב יעשה
Ex. 26, 36. 27, 16. מעשה רקם
Ex. 27, 4. מעשה רשת נחשת
Ex. 28, 6. משזר מעשה חשב
Ex. 28, 11. מעשה חרש
Ex. 28, 14. 22. מעשה עבת
Ex. 28, 15. מעשה חשב
Ex. 28, 32. מעשה ארג
Ex. 28, 39. תעשה מעשה רקם
Ex. 30, 25. 37, 29. מעשה רקח
Ex. 30, 35. מעשה רוקח ממלח
Ex. 32, 16. מעשה אלהים המה
Ex. 34, 10. בקרבו את־מעשה י״י
Ex. 36, 8. מעשה חשב עשה
Ex. 36, 35. מעשה חשב עשה אתה
Ex. 36, 37. 38, 18. מעשה רקם
Ex. 38, 4. מעשה רשת נחשת
Ex. 39, 3. מעשה חשב
Ex. 39, 8. החשן מעשה חשב
Ex. 39, 15. מעשה עבת
Ex. 39, 27. מעשה ארג
Ex. 39, 29. מעשה רקם
Num. 8, 4. וזה מעשה המנרה
Num. 31, 20. וכל־מעשה עזים
Dt. 2, 7. ברכך בכל מעשה ידיך
Dt. 4, 28. מעשה ידי אדם עץ ואבן
Dt. 11, 7. מעשה י״י הגדל
Dt. 14, 29. 24, 19. בכל־מעשה ידיך
Dt. 16, 15. ובכל מעשה ידיך
Dt. 27, 15. מעשה ידי חרש
Dt. 28, 12. ולברך את כל־מעשה ידך
Dt. 30, 9. בכל ׀ מעשה ידך
Jos. 24, 31. את כל־מעשה י״י
Jud. 2, 7. מעשה י״י הגדול
1 Reg. 7, 17. מעשה שבכה גדלים
1 Reg. 7, 17. מעשה שרשרות
1 Reg. 7, 19. מעשה שושן באולם
1 Reg. 7, 22. מעשה שושן
1 Reg. 7, 28. וזה מעשה המכונה
1 Reg. 7, 29. ליות מעשה מורד
1 Reg. 7, 31. ופיה עגל מעשה־כן
2 Rg. 19, 18. כי אם־מעשה ידי־אדם
2 Reg. 22, 17. בכל מעשה ידיהם
1 Chr. 9, 31. על מעשה החבתים
2 Chr. 3, 10. מעשה צעצעים
2 Chr. 4, 6. את־מעשה העלה
2 Chr. 32, 19. מעשה ידי האדם
Esth. 10, 2. וכל־מעשה תקפו
Job. 1, 10. מעשה ידיו ברכת
Job. 34, 19. כי־מעשה ידיו כלם
Ps. 8, 4. מעשה אצבעתיך
Ps. 28, 5. ואל־מעשה ידיו
Ps. 115, 4. 135, 15. מעשה ידי אדם
Eccl. 5, 5. וחבל את־מעשה ידיך
Eccl. 7, 13. ראה את־מעשה האלהים
Eccl. 8, 11. מעשה הרעה מהרה
Eccl. 8, 17. את־כל־מעשה האלהים
Eccl. 11, 5. את־מעשה האלהים
Cant. 7, 2. מעשה ידי אמן
Jes. 17, 8. המזבחות מעשה ידיו
Jes. 29, 23. מעשה ידי בקרבו
Jes. 32, 17. מעשה הצדקה שלום
Jes. 37, 19. מעשה ידי־אדם
Jes. 60, 21. מעשה ידי להתפאר
Jer. 10, 3. מעשה ידי־חרש
Jer. 10, 9. מעשה חרש
Jer. 10, 9. מעשה חכמים
Jer. 10, 15. 51, 18. מעשה תעתעים
Jer. 51, 10. מעשה י״י אלהינו
Thr. 4, 2. מעשה ידי יוצר
Ez. 16, 30. מעשה אשה־זונה
Hos. 13, 2. מעשה חרשים
Mich. 6, 16. וכל מעשה בית־אחאב
Hab. 3, 17. מעשה־זית ושדמות
Hag. 2, 14. וכן כל־מעשה ידיהם
Hag. 2, 17. כל־מעשה ידיכם

constr.: מַעֲשֵׂה

1 Reg. 7, 33. ומעשה האופנים
1 Chr. 23, 28. ומעשה עבדת
Ps. 19, 2. ומעשה ידיו מגיד הרקיע
Ps. 90, 17. ומעשה ידינו כוננה עלינו
Ps. 90, 17. ומעשה ידינו כוננהו
Ps. 102, 26. ומעשה ידיך שמים
Jes. 5, 12. ומעשה ידיו לא ראו
Jes. 19, 25. ומעשה ידי אשור
Jes. 64, 7. ומעשה ידך כלנו
Jes. 65, 22. ומעשה ידיהם יבלו

constr.: כְּמַעֲשֵׂה

Dt. 31, 29. להכעיסו במעשה ידיכם
1 Reg. 16, 7. במעשה ידיו
Ps. 143, 5. במעשה ידיך אשוחח
Jer. 25, 6. 7. במעשה ידיכם
Jer. 32, 30. במעשה ידיהם נאם־י״י

constr.: כְּמַעֲשֵׂה

Ex. 24, 10. כמעשה לבנת הספיר
Ex. 28, 15. כמעשה אפד תעשנו
Ex. 39, 8. כמעשה אפד
Lev. 18, 3. כמעשה ארץ־מצרים
1 Reg. 7, 26. כמעשה שפת־כוס
1 Rg. 7, 33. כמעשה אופן המרכבה
2 Chr. 4, 5. כמעשה שפת־כוס
2 Chr. 17, 4. ולא כמעשה ישראל
Ps. 28, 4. כמעשה ידיהם תן־להם
Eccl. 8, 14. כמעשה הרשעים
Eccl. 8, 14. כמעשה הצדיקים
Thr. 3, 64. כמעשה ידיהם

constr.: וּכְמַעֲשֵׂה

Lev. 18, 3. וכמעשה ארץ־כנען
Jer. 25, 14. וכמעשה ידיהם

constr.: לְמַעֲשֵׂה

Job. 14, 15. למעשה ידיך תכסף
Jes. 2, 8. למעשה ידיו ישתחוו
Hos. 14, 4. אלהינו למעשה ידינו
Mich. 5, 12. ערד למעשה ידיך

constr.: מִמַּעֲשֵׂה

Gn. 5, 29. זה ינחמנו ממעשנו

cum suff.: מַעֲשֶׂיךָ

Dt. 15, 10. בכל־מעשך

cum suff.: מַעֲשֵׂהוּ

Jud. 19, 16. בא מן־מעשהו
2 Reg. 16, 10. לכל־מעשהו
2 Chr. 32, 30. ויצלח יחזקיהו בכל־מעשהו
Job. 37, 7. לדעת כל־אנשי מעשהו
Ps. 33, 4. וכל־מעשהו באמונה
Prv. 16, 11. מעשהו כל־אבני־כיס
Jes. 5, 19. ימהר ׀ יחישה מעשהו
Jes. 10, 12. את־כל־מעשהו
Jes. 19, 14. את־מצרים בכל־מעשהו
Jes. 28, 21. לעשות מעשהו
Jes. 28, 21. זר מעשהו

cum suff.: וּמַעֲשֵׂהוּ

Jud. 13, 12. משפט הנער ומעשהו
1 Sam. 25, 2. ומעשהו בכרמל
Ps. 64, 10. אלהים ומעשהו

cum suff.: כְּמַעֲשֵׂהוּ

Ex. 28, 8. כמעשהו ממנו
Ex. 39, 5. ממנו הוא כמעשהו
Ps. 62, 13. תשלם לאיש כמעשהו

cum suff.: לְמַעֲשֵׂהוּ

Jes. 54, 16. ומוציא כלי למעשהו

pl.: מַעֲשִׂים

Gn. 20, 9. מעשים אשר לא־יעשו

pl.: הַמַּעֲשִׂים

1 Sam. 8, 8. המעשים אשר־עשה
2 Rg. 23, 19. ויעש להם ככל־המעשים
Eccl. 1, 14. כל־המעשים שנעשו
Jer. 7, 13. את־כל־המעשים האלה

pl. constr.: מַעֲשֵׂי

2 Chr. 34, 25. בכל מעשי ידיהם
Ps. 107, 24. המה ראו מעשי י״י
Ps. 111, 2. גדלים מעשי י״י
Ps. 111, 7. מעשי ידיו אמת
Ps. 118, 17. ואספר מעשי יה
Ps. 138, 8. מעשי ידיך אל־תרף
Jes. 59, 6. מעשיהם מעשי־און

pl. constr.: בְּמַעֲשֵׂי

Ps. 8, 7. תמשילהו במעשי ידיך
Ps. 92, 5. במעשי ידיך ארנן
Jer. 44, 8. במעשי ידיכם

pl. constr.: לְמַעֲשֵׂי

Jer. 1, 16. למעשי ידיהם

pl. c. suff.: מַעֲשָׂי

Ps. 45, 2. אמר אני מעשי למלך
Eccl. 2, 11. בכל־מעשי שעשו ידי

pl. c. suff.: מַעֲשַׂי *p.*

Eccl. 2, 4. הגדלתי מעשי

pl. c. suff.: מַעֲשֵׂינוּ

Jes. 26, 12. כי גם־כל־מעשינו

pl. c. suff.: בְּמַעֲשֵׂינוּ

Esr. 9, 13. תבא עלינו במעשינו

pl. c. suff.: מַעֲשֶׂיהָ

Ex. 23, 12. תעשה מעשיך
Ex. 23, 16. בכורי מעשיך
Ex. 23, 16. באספך את מעשיך
2 Chr. 20, 37. פרץ י״י את־מעשיך
Ps. 66, 3. מה־נורא מעשיך
Ps. 92, 6. מה־גדלו מעשיך י״י מפרי מעשיך תשבע
Ps. 104, 13. הארץ.
Ps. 104, 24. מעשיך י״י כלם
Ps. 139, 14. נפלאים מעשיך
Ps. 145, 4. דור לדור ישבח מעשיך
Ps. 145, 10. יודוך י״י כל־מעשיך

Digitized by Google

גל אל־י׳ מעשיך Prv. 16, 3.
רצוהאלהים את־מעשיך Eccl. 9, 7.
pl. c. s.: מַעֲשֶׂיךָ *p.*
מעשיך ולא יועילוך Jes. 57, 12.
מרב מעשיך Ez. 27, 16.
ברב מעשיך Ez. 27, 18.
pl. c. suff.: בְּמַעֲשֶׂיךָ
ינן במחך במעשיך Jer. 48, 7.
pl. c. suff.: כְּמַעֲשֶׂיךָ
אשר־יעשה כמעשיך Dt. 3, 24.
ואין כמעשיך Ps. 86, 8.
pl. c. suff.: מַעֲשֵׂיכֶם
ואמר מה־מעשיכם Gn. 46, 33.
אל־אחיו מה־מעשיכם Gn. 47, 3.
כלו מעשיכם Ex. 5, 13.
ויטחו מעשיכם Ez. 6, 6.
pl. c. suff.: מַעֲשָׂיִךְ
ואת־מעשיו אשר עשה Dt. 11, 3.
וכי מעשיו טוב־לך 1 Sam. 19, 4.
ברט י׳ י׳ ׀ כל־מעשיו Ps. 103, 22.
מהרו שכחו מעשיו Ps. 106, 13.
ויספרו מעשיו ברנה Ps. 107, 22.
כח מעשיו הגיד לעמו Ps. 111, 6.
ורחמיו על־כל־מעשיו Ps. 145, 9.
וחסיד בכל־מעשיו Ps. 145, 17.
כל־מעשיו אשר עשה Dan. 9, 14.
pl. c. suff.: בְּמַעֲשָׂיו
ישמח י׳ במעשיו Ps. 104, 31.
ישמח האדם במעשיו Eccl. 3, 22.
pl. c. suff.: כְּמַעֲשָׂיו
ולסנבלט כמעשיר Neh. 6, 14.
pl. c. suff.: מִמַּעֲשָׂיו
העם ממעשיו Ex. 5, 4.
pl. c. suff.: מַעֲשֵׂיהֶם
המבין אל־כל־מעשיהם Ps. 33, 15.
וילמדו מעשיהם Ps. 106, 35.
במחשך מעשיהם Jes. 29, 15.
אפס מעשיהם Jes. 41, 29.
מעשיהם מעשי־און Jes. 59, 6.
מעשיהם ומחשבתיהם Jes. 66, 18.
לנצח כל־מעשיהם Am. 8, 7.
וירא האלהים את־ מעשיהם Jon. 3, 10.
pl. c. suff.: וּמַעֲשֵׂיהֶם
מראה האופנים ומעשיהם Ez. 1, 16.
ומראיהם ומעשיהם Ez. 1, 16.
pl. c. suff.: בְּמַעֲשֵׂיהֶם
ויטמאו במעשיהם Ps. 106, 39.
ולא יחכסו במעשיהם Jes. 59, 6.
pl. c. suff.: מַעֲשָׂיהָ
בשערים מעשיה Prv. 31, 31.

עָשׁ

ג״ז וע״ק עָיִשׁ, ופקרוכו לדעת רל״ק לחזית סכוכיס, וסוף וכו שלם, וע״כ הזכיר עָשׁ פעל נכוכ, שפרשו רבים מעכין לחזית, וכן פרש הרל״נע שנעשה כוכיס, וכן דעת רש׳ נלחמו כוכב גדול שנכיחת, שהנה כוכיס קנועים הו. לוחם מלחמ שהזכיר נשוון לחזית שקר ככוב ג״כ שחלו. לע״ק מוכנו כמו נָעָשׁ נעדני, וכוכני וכו שם נכלח כעז, והחמנות שם מעה [נלחמע], ומן נורתה שם סכוכיס, לוחם גם נוה לקן. וסכנון שקון כחלה כמו עֵז [ניענע], והייל הנקלח נל״ר כחוס [*capella*], והנח נל תקשה לך לח תכיר סוד הדגוש שם.

n. f. (semel עָיִשׁ), quod plurimi veterum interpretum vertunt: *congregatio stellarum*, a v. עָשַׁשׁ, congregare se, convenire, *caudam arietis* vel *plëiadas* intelligentes. At cum significatio *conveniendi* in v. עָשַׁשׁ commentitia sit, hoc interpretamentum concidit. Alii, עָשׁ pro נָעָשׁ dictum rati, sidus *ursae majoris* intelligunt, collato arab. נַעַשׁ, *feretrum* (h. e. ἡ ἄρκτος, ἡ ἅμαξα), cujus stellae tres in cauda arcturi sitae arab. vocantur בנאת נעש, h. e. filiae feretri, quae feretrum quasi cum planctu ac lamentatione antegrediuntur (cf. גְּדֵי עָיִשׁ Job. 38, 32.). Berakot IX. f. 114. עָשׁ = יוּתָא, quod arietisne an caput tauri caudam significet, inter ipsos talmudicos doctores ambigitur. Quae omnia cum non satisfaciant, עָשׁ pro עָז h. e. *alx* de sidere *capellae* dictum arbitror. LXX. Πλειάς (Targ. זִגְתָא, die Henne, die Glucke, das Siebengestirn).

Job. 9, 9. עש כסיל וכימה
וְעַיִשׁ
Job. 38, 32. ועיש על־בניה תנחם

עָשׁ

v. s. r. עָשַׁשׁ *p.* 882.

עָשָׁן

ע״כ, וסעתיד יֶעְשַׁן [ולא עָשַׁן נעבר, וכן לאר כרל״ק נעבר קניו קען וקניו פתח, ובקתל עֲתַנַי נעדני ג״כ נפתח]. סיוכן כסיקת קיעור מן נשם כועד [רוי־ כַּעַן], ובקאר ג״כ מקיכון לף ל׳ כי יעלן כחלל, וסקתנות עָשָׁן, ודומה לו תָּנִין נקרני, ולקר לקוות הקרש הכה לקרבנו נלוס״ג. נשפה עבריכית עָשָׁן הפלת קיעור וכוק עלן נוהף, ל״מ מעבירן הלכנות עד כלף הקכה [להמית תולעים], וכן כית קדר ומשה, ומוה הכנזכ״פ בְּעָשָׁן ולנקבי מְעַשְּׁנֶת.

v. comp. intr. (arab. עַתַנַ, non עָשַׁן, impf. יֶעְשַׁן), fumare, figurate: irasci h. e. fumum ex ignibus irae ascendentem quasi naribus spirare, a rad. *shan* = תָּן aram. Neohebr. עָשַׁן, fumigare, fumificare (veluti ad erucas arborum delendas). LXX. καπνίζειν, ἐκκαίειν, ὀργίζεσθαι.

3 perf.: עָשָׁן
Ez. 19, 18. וחר סיני עשן כלו
2 perf.: עָשַׁנְתָּ
Ps. 80, 5. עשנת בתפלת עמך
3 imperf.: יֶעְשַׁן
Dt. 29, 19. יעשן אף־י׳
Ps. 74, 1. יעשן אפך
3 impf. pl.: וַיֶּעֱשְׁנוּ *p.*
Ps. 104, 32. יגע בהרים ויעשנו
Ps. 144, 5. גע בהרים ויעשנו

עָשָׁן

ג״ז, והסיון עָשָׁן לו עֵשֶׁן. ספקרון נשם דק לויכי הפולה מן נשם כועד [רויך], ובקאל על עין לף ופקה, לו על לף דק עפריי הפולה מקיוק כדמות עין, וקל כל לקה להכין מעשה. ועמול עין פעולה יפר נלי התפלל הכה והכה יכוכה תיר לו תמרה, וכן נגזרת תמיר ועולה כמקל. נקרנוס תָּנִין מעלמו, שבאתל ג״כ על הכל היולף מדכר והכוזף מלקה.

n. m. (c. עֲשַׁן, עֶשֶׁן), fumus, qui cum recta sursum tendit, תִּמְרָה, תָּמָר cognomentatur, etiam de pulvere fumi instar ascendente (Staubwolke), trop. *ira*, aram. eadem de radice תְּנַן. LXX. καπνός, ἀτμὶς καπνώδης, καπνίζειν.

Gn. 15, 17. והנה תנור עשן
מן־העיר עמוד עשן Jud. 20, 40.
עלה עשן באפר 2 Sam. 22, 9.
מנחיריו יצא עשן Job. 41, 12.
עלה עשן ׀ באפר Ps. 18, 9.
כהנדף עשן תנדף Ps. 68, 3.
כתמרות עשן Cant. 3, 6.
והבית ימלא עשן Jes. 6, 4.
גאות עשן Jes. 9, 17.
מצפון עשן בא Jes. 14, 31.
אלה עשן באפי Jes. 65, 6.
ותמרות עשן Joel 3, 3.
וְעָשָׁן
ענן ׀ יומם ועשן Jes. 4, 5.
הֶעָשָׁן
משאת העשן מן־העיר Jud. 20, 38.
בֶּעָשָׁן
כלו בעשן כלו Ps. 37, 20.
והבערתי בעשן רכבה Nah. 2, 14.
בָּעָשָׁן
כי־כלו בעשן ימי Ps. 102, 4.
כָּעָשָׁן
כי־שמים כעשן נמלחו Jes. 51, 6.
וְכָעָשָׁן
וכעשן לעינים Prv. 10, 26.
וּכְעָשָׁן
וכעשן מארבה Hos. 13, 3.
constr.: עֲשַׁן
עשן העיר השמימה Jos. 8, 20.
וכי עלה עשן העיר Jos. 8, 21.
constr.: בְּעֲשַׁן
כעשן הכבשן Ex. 19, 18.
cum suff.: עֲשָׁנוֹ
Ex. 19, 18. ועשנו כעשן הכבשן
cum suff.: עֲשָׁנָהּ
Jes. 34, 10. לעולם יעלה עשנה
עָשָׁן
ת״ו, וסמוכן עולה כקיעור [רויכענכ], וקל להכין מהזכיר.

adj. prt. m., fumaus, fumigans. LXX. καπνίζων.

Ex. 20, 18. ואת־ההר עשן
adj. pl.: הֶעֲשֻׁנִים
Jes. 7, 4. האודים העשנים

עָשַׂק

פעל כוזד וסעתיד יַעֲשֹׂק, וסמוכן סוכלה ופרילים קמים ועריכים שדיד ולילה [דריקקען, נעווּלטעהזט לינען], ד״מ עמיסק עניים ולמן דלים, מכניית עם ודלים ועריכים. ומכוון הפסוק לדם עזוק נדם נפש לדעת רל״ק כמו עֹשֶׁק, לדם שעשק לקריס נדם נפש, לולם לפי הפעזות הפקרון לדם שהוק עקוסם ומעוכה ע״י קוב נדם נפש. הסנאל על נגיעה וכמו ונוילה ידוע, ד״מ עשק שכר שכיר, ומכאל נשעיל עשק על עקיקות וגניבות נשעיסה. תמלות וקועב הזכה עָשַׂק ודומה לו זָעַל נעיל נמכוון סכביקה. הכנזכ״פ מעשיק נקולה, לוחר עכוקה.

v. comp. tr. (impf. יַעֲשֹׂק), sicut זָעַק (cogere, cum violentia constringere), comprimere, opprimere vel vi et injuria, vel dolo ac fraude, prt. *Qal* עָשׁוּק de homine, qui est peccato capitali gravatus (neutiquam active: injurius, violentus); f. *Pu.* מְעֻשָּׁקָה, virgo compressa s. vitiata. LXX. θλίβειν, ἐκπιέζειν, ἀδικεῖν; δυναστεύειν, κατα-; συκοφαντεῖν, ἁρπάζειν, ἀποστερεῖν, ἄγεσθαι: עֹשֶׁק, ἀδικῶν, συκοφάντης; עָשׁוּק, ἀδικούμενος, καταδυναστεία.

3 perf.: עָשַׂק
Lev. 5, 21. אר עשק את־עמיתו
אביו כי־עשק עשק Ez. 18, 18.
3 perf.: עָשָׂק *p.*
העשק אשר עשק Lev. 5, 23.
3 perf. c. s.: עֲשָׂקוֹ
ואשור באפס עשקו Jes. 52, 4.
2 perf. c. s.: עֲשַׂקְתָּנִי
ויאמרו לא עשקתנו 1 Sam. 12, 4.
1 perf.: עָשַׂקְתִּי
ואת־מי עשקתי 1 Sam. 12, 3.
3 perf. pl.: עָשְׂקוּ
עם הארץ עשקו עשק Ez. 22, 29.
ואת־הגר עשקו Ez. 22, 29.
3 perf. pl.: וְעָשְׂקוּ
ועשקו גבר וביתו Mich. 2, 2.
part. masc.: עֹשֵׁק, עוֹשֵׁק
וידכא עשק Ps. 72, 4.
עשק דל חרף עשהו Prv. 14, 31.
עשק דל להרבות לו Prv. 22, 16.
גזול מיד עשק Jer. 21, 12.
part. masc.: וְעֹשֵׁק
גבר רש ועשק דלים Prv. 28, 3,
prt. pl. constr.: וּבְעֹשְׁקֵי
ובעשקי שכר־שכיר Mal. 3, 5.
p. pl. c. suff.: לְעָשְׁקָי *p.*
בל־תניחני לעשקי Ps. 119, 121.
p. pl. c. suff.: עָשְׁקֵיהֶם
ומיד עשקיהם כח Eccl. 4, 1.
p. pl. fem.: הָעֲשֻׁקוֹת
העשקות דלים Am. 4, 1.
prt. pass.: עָשׁוּק *sg.*
אך עשוק וגזול Dt. 28, 29.
רק עשוק ורצוץ Dt. 28, 33.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.
עשוק אפרים Hos. 5, 11.
p. pass. pl.: הָעֲשֻׁקִים
את־כל־העשקים Eccl. 4, 1.
והנה ׀ דמעת העשקים Eccl. 4, 1.
p. pass. pl.: לָעֲשׁוּקִים
עשה משפט ׀ לעשוקים Ps. 146, 7.
inf. constr.: לַעֲשֹׂק
לעשק אהב Hos. 12, 8.
inf. c. suff.: לְעָשְׂקָם
לא־הניח לאיש לעשקם 1 Chr. 16, 21.
לא־הניח אדם לעשקם Ps. 105, 14.
2 imperf.: תַּעֲשֹׂק
לא־תעשק את־רעך Lev. 19, 13.
לא־תעשק שכיר עני Dt. 24, 14.
הטוב לך ׀ כי־תעשק Job. 10, 3.
3 imperf.: יַעֲשֹׂק
יעשק נהר לא יחפוז Job. 40, 23.
2 impf. pl.: תַּעֲשְׂקוּ *p.*
יתום ואלמנה לא תעשקו Jer. 7, 6.
וענני אל־תעשקו Zach. 7, 10.
3 impf. pl. c. s.: יַעֲשְׂקֻנִי
אל־יעשקני זדים Ps. 119, 122.
Pu-al: עָשַׂק
part. fem.: הַמְעֻשָּׂקָה *sg.*
המעשקה בתולת Jes. 23, 12.

עֹשֶׁק

ג״ז, וסמוכן קמס ועריכות ועריכות ונפרע עשיק נעע ולנון לליס [עכ־ פרעסטוכג, נעלריקקוכג], ודומ כמו נעע, לו כמו לקן ודקק ונכרס.

n. m., oppressio, injuria, qua quis pecuniam ab egentibus extorquet s. exprimit, quaestus nefarius (Erpressung, erpresstes Gut). LXX. θλῖψις, ἀδικία, ἀδίκημα, ἄδικον, συκοφαντία (seqq. A. S. Th.), καταδυναστεία, ψεῦδος.

Ps. 73, 8. עשק ממרום ידברו
Eccl. 5, 7 אם־עשק רש
Jes. 59, 13. דבר־עשק וסרה

Digitized by Google

Jer. 6, 6. עשק בקרבה
Ez. 18, 18. כי־עשק עשק
Ez. 22, 29. עם הארץ עשקו עשק

עָשָׁק

Lev. 5, 23. העשק אשר עשק
Eccl. 7, 7. העשק יהולל חכם
Jer. 22,17. ועל־העשק ועל־המרוצה

בְּעֹשֶׁק

Ps. 62, 11. אל־תבטחו בעשק
Jes. 30, 12. ותבטחו בעשק ונלוז

בְּעֻשָׁק

Ez. 22, 7. לגר עשו בעשק
Ez. 22, 12. ותבצעי רעיך בעשק

מֵעֹשֶׁק

Ps. 119, 134. פדני מעשק אדם
Jes. 54, 14. רחקי מעשק

עָשְׁקָה

ע״נ, לד״ק מן עֹשֶׁק הוכרי, ול״כ נמוכן עשק, לכן לדעת הקדמונים הוא הנוי לע״ע שיכוו קעוף, ודומהו שמרה בשני כי קסיד לכי. ולדעת רד״ק פעל ענר לנקנה, ופתרונו עשקה לי מקלתי, והנוקד יגיע.

n. f. (a m. עֹשֶׁק), oppressio, augustiae, angor, nisi עָשְׁקָה, 3 p. f. pr., vel, uti veteres censent, imperativus est (ad s. f. שָׁמְרָה ש. 86, 2.). LXX. ut videtur: ὃς ἐξειλατό με.

עֲשָׁקָה

Jes. 38, 14. עשקה־לי ערבני

עֲשׁוּקִים

ע״ו נכנוי ע״פ נעוירים, והמוכן נלע ועשק [ערפרעסמוכנ, נעדיקקוכנ], כי הינוי כקנוני מופעט.

n. m. pluralet. (ad s. f. עֲשׁוּקָה), oppressio, violentia, injuria; siquidem plur. *collective* et *abstractive* dicitur. LXX. συκοφαντία.

Job. 35, 9. מרוב עשוקים יזעיקו
Ps.103,6. *ומשפטים לכל־עשוקים
Jer. 50, 33. *עשוקים בני־ישראל

וַעֲשׁוּקִים

Am. 3, 9. ועשוקים בקרבה

מַעֲשַׁקּוֹת

ע״כ נכנוי, מן מעשק היקיד, והמוכן כמו עשק ועשוקים.

n. f. pluralet., oppressio, exactio violenta, injuria. LXX. ἀδικία, συκοφάντης.

pl.: מַעֲשַׁקּוֹת

Prv. 28, 16. ורב מעשקות
Jes. 33, 15. בבצע מעשקות

עָשָׁק

פעל נוד, והמוכן היות לנים עסק עם קנכו [מיע יעשקנעם נו עהון הקנען], כלנד עוד עָשָׁק נקרני, והקעלות עניס ומעשוק כדנר, וסקרן עָשָׁק, ויוקר מעכו כלוסם״ב. ומוס סוכן על מקלוקת קלס וקלוסם, קלין נס קלנ וכוק דכריס, ונלנך נכ״ק נמוכן זה נכנין הקפעל, ומוס עָשָׁק ספריע״. נקרנוס עֹשֶׁק [עָשְׁקָה] מעלהו, נסעקלות לנוע, ונעסם ענניניק מוס עַסָּקָנִי, עַסָּקָנִית.

v. comp. intr., facessere alicui, agere cum aliquo, spec. in lites coire, altercari, de levi controversia; *Hitp.* inter se litigare, ar. et neoh. פָּסָק, vi latissima (unde עֵסֶק, πρᾶγμα, negotium, adj. m. עַסְקָנִי, adj. fem. עַסְקָנִית). LXX. ἀδικεῖν.

Hitpa-el: הִתְעַשֵּׁק

3 perf. pl.: הִתְעַשְּׁקוּ

Gn. 26, 20. כי התעשקו עמו

עָשַׁר

פעל נוד, והעתיד יָעְשַׁר, ופתרונו נתעלות היות מוכן ומוקס נקין נעיס, והיות נמענל המעולע יפר וכנוק [נע-רקדע, קו־פרעכע ויין], ומלנ היוצר והכוצר השלוה על הנלן ולוצר, כלפר קנל קנכיו אָשֶׁר, בָּשָׂר. ומוס קל״כ על שפיעס ועתידות [כייך ויין], והפעל עָתַר לקמן מעלסו, נקצוי הפין. סכנד קווק הפעולה ויונע, ומעונן רקדי פרשו רניס הפסוק עָשַׁר המלך יסופע [מ״ע כ״נ מ״ע], לומר נמר עֹשֶׁר, תקן ועפה, מעונן קדמוני, לכן נמסרת הקל. הכוסף עשות עשיר והפעפה, לו ג״כ עשות עפר ועשירות, והפתפעל התרלה כעוצר [ויך כייך שעלעען]. נשפה ענכיניק מוס עֲשִׁירוּת השופעט.

v. comp. intr. (impf. יָעְשַׁר), rectum, erectum, hinc felicem, fortunatum, divitem esse, molliori forma: עָתַר, radice eadem, qua עָשַׁר, אָשַׁר, quibuscum habet eandem quoque significationem nativam, cf. 1 Reg. 22, 49. עָשַׁר (Qeri: עָשָׂה, sicut 2 Chr. 20, 36. 37.), ubi multi vertendum censent: *erexit, exstruxit* (= עָשַׂר). *Hi.* ditare, locupletare, divitem reddere; *intr.* divitem fieri h. e. divitias sibi comparare. *Hitpa.* divitem se jactare, vel divitem se esse simulare. LXX. πλουτεῖν, πλουτίζειν; *Hitp.* πλουτίζειν ἑαυτόν.

1 perf.: עָשַׁרְתִּי

Hos. 12, 9. אך עשרתי

3 imperf.: יֶעְשַׁר

Job. 15, 29. לא־יעשר ולא־יקים

Hif-il: הֶעְשִׁיר

2 perf. f.: הֶעְשַׁרְתְּ

Ez. 27, 33. העשרת מלכי־ארץ

1 perf.: הֶעְשַׁרְתִּי

Gn. 14, 23. העשרתי את־אברם

part. masc.: מַעֲשִׁיר

ר״י מוריש ומעשיר

inf. constr.: לְהַעֲשִׁיר

Prv. 23, 4. אל־תיגע להעשיר
Prv.28,20. ואץ להעשיר לא ינקה

1 imperf.: וְאֶעְשָׁר

Zach. 11, 5. ברוך ר׳ ואעשר

2 impf. c. s.: תַּעְתֵּרְנָה

Ps. 65, 10. רבת תעשרנה

3 imperf.: יַעְשֹׁר

Ps. 49,17. אל־תירא כי־יעשר

3 imperf.: יַעְשִׁיר

Prv.21,17. אהב יין ושמן לא יעשיר
Dan. 11, 2. והרביעי יעשיר

3 impf. c. s.: יַעְשִׁרֵנִי

1 S.17,25. יעשרנו המלך עשר גדול

3 impf. fem.: תַּעֲשִׁיר

Prv. 10, 4. ויד חרוצים תעשיר
Prv. 10, 22. ברכת ר׳ היא תעשיר

2 impf. pl.: וַיַּעֲשִׁירוּ

Jer. 5, 27. על־כן גדלו ויעשירו

Hitpa-el: הִתְעַשֵּׁר

part. masc.: מִתְעַשֵּׁר

Prv. 13, 7. יש מתעשר ואין כל

עֹשֶׁר

ע״ו, ונכנוי עָשְׁרִי, והמוכן המון סון ונכסים ושפעה [כייכעמוס].

n. m. (c. s. עָשְׁרִי), divitiae, opulentia. LXX. πλοῦτος.

1 Sam. 17, 25. יעשרנו המלך עשר
1 Reg. 3, 11. ולא־שאלת לך עשר
1Rg.3,13. נתתי לך גם־עשר גם־כבוד
1 Chr.29,28. שבע ימים עשר וכבוד
2 Chr. 1, 11. עשר נכסים וכבוד
2 Chr. 17, 5. ויהי־לו עשר וכבוד
2 Chr. 18, 1. ויהי ליהושפט עשר
2 Chr. 32, 27. ויהי ליחזקיהו עשר
Esth. 1, 4. עשר כבוד מלכותו
Prv. 3, 16. בשמאולה עשר וכבוד
Prv. 8, 18. עשר־וכבוד אתי
Prv. 11, 16. ועריצים יתמכו־עשר
Prv. 22, 4. עשר וכבוד וחיים
Eccl. 4, 8. גם־עיניו לא־תשבע עשר
Eccl. 5, 12. עשר שמור לבעליו
Eccl. 5, 18. 6, 2. עשר ונכסים
Eccl. 9, 11. לא לנבנים עשר
Jer.17,11. עשה עשר ולא במשפט
Dan. 11, 2. יעשיר עשר־גדול

וָעֹשֶׁר

2 Chr. 1, 12. ועשר ונכסים

וָעָשֶׁר

Ps. 112, 3. הון־ועשר בביתו
Prv. 30, 8. ראש ועשר אל־תתן־לי

הָעֹשֶׁר

Gn. 31, 16. כל־העשר אשר הצילו
Eccl. 5, 13. ואבד העשר ההוא

וְהָעֹשֶׁר

1Chr.29,12. והעשר והכבוד מלפניך

לְעֹשֶׁר

1 Rg. 10, 23. מכל מלכי הארץ לעשר
2 Chr. 9, 22. לעשר וחכמה

מֵעֹשֶׁר

Prv. 22, 1. נבחר שם מעשר רב

cum suff.: עָשְׁרוֹ

Esth. 5, 11. כבוד עשרו ורב בניו
Ps. 52, 9. ויבטח ברב עשרו
Prv. 13, 8. כפר נפש־איש עשרו

cum suff.: בְּעָשְׁרוֹ

Prv. 11, 28. בוטח בעשרו הוא יפל
Jer. 9, 22. אל־יתהלל עשיר בעשרו
Dan. 11, 2. וכחזקתו בעשרו

cum suff.: עָשְׁרָם

Prv. 14, 24. עטרת חכמים עשרם
Ps. 49, 7. וברב עשרם יתהללו

עָשִׁיר

ע״ו, והמוכן נעל עוכר ולים-נכסים [כייכעכ], ונשלל על רשע וול יהיר וגלק ונועע, נקצר שהולון והיהירות תולדות העשר, ולן לפעמים כמו קדיר ולניל. נשפה ענכיניק עניר התוקרי, לכן לנקני עשיר.

n. m., fortunatus, dives, spec. de eo, qui cum effuse affluat opibus, animo inflatur, hinc arrogans, superbus, improbus, interdum de nobili ac generoso, neohebr. *adj.* (f. עֲשִׁירָה). LXX. πλούσιος, πλούτος, πλουτεῖν.

Ruth 3, 10. אם־דל ואם־עשיר
2 S. 12, 1. אחד עשיר ואחד ראש
Job. 27, 19. עשיר ישכב ולא יאסף
Ps. 49, 3. יחד עשיר ואביון
Prv. 10, 15. הון עשיר קריית עזו
Prv. 14, 20. ואהבי עשיר רבים
Prv. 18, 11. הון עשיר קריית עזו

עָשִׁיר וָרָשׁ נפגשו Prv. 22, 2.
עשיר ברשים ימשול Prv. 22, 7.
מעקש דרכים והוא עשיר Prv.28,6.
חכם בעיניו איש עשיר Prv.28,11.
אל־תקלל עשיר Eccl. 10, 20.
ואת־עשיר במתיו Jes. 53, 9.
אל־יתהלל עשיר בעשרו Jer. 9, 22.

וְעָשִׁיר

ועשיר יענה עזות Prv. 18, 23.

הֶעָשִׁיר

העשיר לא־ירבה Ex. 30, 15.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 S. 12, 4.

לְעָשִׁיר

לעשיר היה צאן ובקר 2 Sam. 12, 2.
נתן לעשיר אך למחסור Prv.22,16.

לָעָשִׁיר

והשבע לעשיר Eccl. 5, 11.

pl.: עֲשִׁירִים

ועשירים בשפל ישבו Eccl. 10, 6.

pl. constr.: עֲשִׁירֵי

Ps. 45, 13. יחלו עשירי עם

pl. c. suff.: עֲשִׁירֶיהָ

Mich. 6, 12. עשיריה מלאו חמס

עֶשֶׂר

ע״כ מספרי, ולוכרי עֲשָׂרָה, לו ג״כ עֲשָׂרָה, ונסרכנה עם המקדים למנדיל המספר הנם המעוטת עֶשֶׂר לוכר ולנקני עֲשָׂרָה, ומן המוכרת עֲשָׂרָה הכנוי עֲשָׂרוֹת, ומן עֲשָׂרָה הוגי עֶשְׂרִים, תמור עֲשָׂרַיִם, לומר שתי פעמים עשרה, והנוייכים מהרקדי עֶשֶׂר, עֶשְׂרִי, עֶשְׂרוֹן, מַעֲשֵׂר, והפעל שתי עָשַׂר. השוכן המספר לקרי קעה [נעשן], ונקצר נכנוי הסס, וסרכנוי עשרות הלנון עשר עשר ליוכ [נעשכר], וסוכני עשרים, שתי פעמים עשרה [כוועלנינ], ולפעמים כמו מספר סדרי, ונסרכנ לוכרי לקל עשר, לרכעפ עשר, ולנקני לקל עשרה, גם עשרה. המעלות לי סוד.

n. f. numer. card. (m. עֲשָׂרָה, עֲשָׂרָה, et cum ad primam decadem definiendam unitatibus postponitur, m. עֶשֶׂר, f. עֶשְׂרֵה; absol. עֲשָׂרָה, pl. עֲשָׂרוֹת; dual. a sing. עֶשְׂרָה: עֶשְׂרַיִם = עֲשָׂרִים h. e. duae decades, viginti; denomin. inde: עָשׂוֹר, עֶשְׂרִי, עֶשְׂרוֹן, מַעֲשֵׂר, decas, decimus, decima pars, decima, et v. denom. עָשַׂר, decimam partem vel accipere vel sumere), *decem*, seq. plur. nominis, interdum card. decimus. LXX. δέκα, δεκάς, δέκατος.

num. fem. card.: עֶשֶׂר *p.*

Gn. 5,14. עשר שנים ותשע מאות
Gn. 16, 3. מקץ עשר שנים
Ex. 26. 1. תעשה עשר יריעת
Ex. 26,16. עשר אמות ארך הקרש
Ex. 36, 8. המשכן עשר יריעת
Ex. 36, 21. עשר אמת ארך
Lev. 26, 26. ואפו עשר נשים
Num. 14, 22. זה עשר פעמים
Jos. 15, 57. ערים עשר וחצריהן
Jos. 21, 5. ערים עשר
Jos. 21, 26. כל־ערים עשר

וישפט את־ישראל עשר שנים

Jud. 12, 11.
2 Sam. 15, 16. עשר נשים פלגשים
2 Sam. 19, 44. עשר־ידות לי במלך
2 Sam. 20, 3. עשר־נשים פלגשים
1 Reg. 6, 3. עשר באמה רחבו
1 Reg. 6, 23. עשר אמות קומתו
1Rg.6,24. עשר אמות מקצות כנפיו
1Rg.6,26. הכרוב האחד עשר באמה
1 Reg. 7, 10. אבני עשר אמות

Digitized by Google

עשר באמה משפתו 1 Reg. 7, 23.
עשר באמה מקפים 1 Reg. 7, 24.
חמכנת עשר נחשת 1 Reg. 7, 27.
את עשר המכנות 1 Reg. 7, 37.
ואת־המכנות עשר 1 Reg. 7, 43.
עשר ככרי־כסף 2 Reg. 5, 5.
עשר שנים בשמרון 2 Reg. 15, 17.
הצל עשר מעלות 2 Reg. 20, 9.
אם־ישוב עשר מעלות 2 Rg. 20, 9.
לנטות עשר מעלות 2 Reg. 20, 10.
אחרנית עשר מעלות 2Rg. 20,10.11.
בגורל ערים עשר 1 Chr. 6, 46.
עשר באמה משפתו 2 Chr. 4, 2.
עשר באמה מקיפים 2 Chr. 4, 3.
מרות הזהב עשר 2 Chr. 4, 7.
שקטה הארץ עשר שנים 2Chr. 13,23.
ויאמרו לנו עשר פעמים Neh. 4, 6.
זה עשר פעמים תכלימוני Job. 19, 3.
עשר מעלות Jes. 38, 8.
עשר מעלות במעלות Jes. 38, 8.
עשר אמות ארך חשער Ez. 40, 11.
ורחב הפתח עשר אמות Ez. 41, 2.
מהלך עשר אמות Ez. 42, 4.
וימצאם עשר ידות Dan. 1, 20.
ורחבה עשר באמה Zach. 5, 2.

num. f. card.: וְעֶשֶׂר

ועשר אתנת נשאת Gn. 45, 23.
ועשר באמה הכרוב 1 Reg. 6, 25.
ועשר חליפות 2 Reg. 5, 5.
ועשר אמות קומתו 2 Chr. 4, 1.

num. f. card.: וְעֶשֶׂר

מאה ועשר שנים Gn. 50, 22.
בן־מאה ועשר שנים Gn. 50, 26.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.

num. f. card.: כְּעֶשֶׂר

וישבו שם כעשר שנים Ruth 1, 4.

n. f. card.: לְעֶשֶׂר

לעשר המכנות 1 Reg. 7, 38.

num. m. card.: עֲשָׂרָה

ימצאון שם עשרה Gn. 18, 32.
ויקח העבד עשרה גמלים Gn. 24, 10.
עשרה זהב משקלם Gn. 24, 22.
ופרים עשרה Gn. 32, 16.
ועירים עשרה Gn. 32, 16.
אחרי־יוסף עשרה Gn. 42, 3.
כזאת עשרה חמרים Gn. 45, 23.
עמדיהם עשרה Ex. 27, 12.
ואדניהם עשרה Ex. 27, 12.
עמדיהם עשרה Ex. 38, 12.
ואדניהם עשרה Ex. 38, 12.
ולנקבה עשרה שקלים Lev. 27, 7.
כף אחת עשרה זהב Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
עשרה עשרת הכף Num. 7, 86.
ולא עשרה ימים Num. 11, 19.
אסף עשרה חמרים Num. 11, 32.
פרים עשרה אילם שנים Nu. 29, 23.
חבל־מנשה עשרה Jos. 17, 5.
ויקח גדעון עשרה אנשים Jud. 6, 27.
עשרה אנשים למאה Jud. 20, 10.
ויקח עשרה אנשים Ruth 4, 2.
וישלח דוד עשרה נערים 1 S. 25, 5.
כי־היה כמנו עשרה אלפים 2S. 18, 3.
עשרה כסף וחגרה אחת 1 S. 18, 11.
ויסבו עשרה נערים 1 Sam. 18, 15.
עשרה בקר בראים 1 Reg. 5, 3.
ויעש עשרה כיורות 1 Reg. 7, 38.
חכירת עשרה 1 Reg. 7, 43.
קח־לך עשרה קרעים 1 Rg. 11, 31.
את עשרה השבטים 1 Reg. 11, 31.
ולקחת בידך עשרה לחם 1 Rg. 14, 3.
ויעש כיורים עשרה 2 Chr. 4, 6.
ויעש שלחנות עשרה 2 Chr. 4, 8.
ועמהם מאחיהם עשרה Esr. 8, 24.
ורחב עשרה אלף Ez. 45, 1.
עשרה וחמשה שקל Ez. 45, 12.
וינסם ימים עשרה Dan. 1, 14.
ומקצת ימים עשרה Dan. 1, 15.
תשאיר עשרה לבית Am. 5, 3.
אם־יותרו עשרה אנשים Am. 6, 9.
והיתה עשרה Hag. 2, 16.
יחזיקו עשרה אנשים Zach. 8, 23.

num. m. card.: וַעֲשָׂרָה

ועשרה נשאים עמו Jos. 22, 14.
ועשרה לחם הזה 1 Sam. 17, 17.
ועשרה רכב 2 Reg. 13, 7.
ועשרה אנשים אתו 2 Reg. 25, 25.
ארבע מאות ועשרה Esr. 1, 10.
מאה ועשרה הזכרים Esr. 8, 12.
ועשרה הכסף Jer. 32, 9.
ועשרה אנשים אתו Jer. 41, 1.
ועשרה אנשים נמצאו־בם Jer. 41, 8.

num. m. card.: הָעֲשָׂרָה

לא אשחית בעבור העשרה Gn 18, 32
להביא אחד מן־העשרה Neh. 11, 1.

num. m. card.: מֵעֲשָׂרָה

טוב לך מעשרה בנים 1 Sam. 1, 8.
מעשרה שליטים Eccl. 7, 19.

num. m. card.: עֲשָׂרֹת *alia forma.*

משכרתי עשרת מנים Gn. 31, 7.
משכרתי עשרת מנים Gn. 31, 41.
הברית עשרת הדברים Ex. 34, 28.
ולנקבה עשרת שקלים Lev. 27, 5.
לעשות עשרת הדברים Dt. 4, 13.
את עשרת הדברים Dt. 10, 4.
עשרת אלפים איש Jud. 1, 4. 4, 6.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
עשרת כסף לימים Jud. 17, 10.
עשרת אלפים איש Jud. 20, 34.
עשרת חרצי החלב 1 Sam. 17, 18.
עשרת אלפים בחדש 1 Reg. 5, 28.
את עשרת השבטים 1 Reg. 11, 35.
בגיא המלח עשרת אלפים 2Rg. 14, 7.
עשרה אלפים גולה 2 Reg. 24, 14.
ככרים עשרת אלפים 1 Chr. 29, 7.
עשרת אלפים 2 Chr. 25, 11.
ושעורים עשרת אלפים 2Chr. 27, 5.
וצאן עשרת אלפים 2 Chr. 30, 24.
ובין עשרת ימים Neh. 5, 18.
עשרת בני המן Esth. 9, 10. 12. 13. 14.
עשרת צמדי־כרם Jes. 5, 10.
מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
ורחב עשרת אלפים Ez. 45, 3.
עשרת הבתים חמר Ez. 45, 14.
כי־עשרת הבתים חמר Ez. 45, 14.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 9.
וימה רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 13.
עשרת אלפים קדימה Ez. 48, 18.

num. m. card.: וַעֲשָׂרֹת *al. for.*

ועשרת אלפים איש Jud. 4, 14.
ועשרת אלפים Jud. 7, 3.
ועשרת אלפים את־איש 1 S. 15, 4.
ועשרת אלפים רגלי 2 Reg. 13, 7.
ועשרת אלפים חיים 2 Chr. 25, 12.
ועשרת אלפים כרים 2 Chr. 27, 5.
ועשרת ימים מלך 2 Chr. 36, 9.
ועשרת אלפים ככר־כסף Esth. 3, 9.
ועשרת האנשים Jer. 41, 2.
ועשרת אלפים רחב Ez. 45, 5.
ועשרת אלפים ימה Ez. 48, 18.

num. card. m.: כַּעֲשָׂרֹת *al. for.*

כעשרת אלפים איש Jud. 3, 29.
ויהי כעשרת הימים 1 Sam. 25, 38.

pl.: עֲשָׂרֹת

ושרי עשרת Ex. 18, 21. 25.
ושרי עשרת Dt. 1, 15.

num. card. m.: עָשָׂר *in compositis.*

בשבעה־עשר יום לחדש Gn. 7, 11. 8, 4
שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
שנים־עשר נשיאם יוליד Gn. 17, 20.
שנים־עשר נשיאם Gn. 25, 16.
ואת־אחד עשר ילדיו Gn. 32, 23.
ויהיו בני־יעקב שנים עשר Gn. 35, 22
ואחד עשר ככבים Gn. 37, 9.
שנים עשר עבדיך Gn. 42, 13.
שנים־עשר אנחנו Gn. 42, 32.
כל־נפש ארבעה עשר Gn. 46, 22.
שבטי ישראל שנים עשר Gn. 49, 28.
עד ארבעה עשר יום Ex. 12, 6.
בארבעה עשר יום Ex. 12, 18.
בחמשה עשר יום לחדש Ex. 16, 1.
לשנים עשר שבטי ישראל Ex. 24, 4.
ששה עשר אדנים Ex. 26, 25. 36, 30.
לשני עשר שבט Ex. 28, 21.
לשנים עשר שבט Ex. 39, 14.
בארבעה עשר לחדש Lev. 23, 5.
ובחמשה עשר יום Lev. 23, 6.
בחמשה עשר יום Lev. 23, 34. 39.
חמשה עשר שקל Lev. 27, 7.
שנים עשר איש Num. 1, 44.
ושני עשר בקר Num. 7, 3.
ביום עשתי עשר יום Num. 7, 72.
ביום שנים־עשר יום Num. 7, 78.
שנים עשר כפות זהב Num. 7, 84.
שנים עשר פרים Num. 7, 87.
אילם שנים עשר Num. 7, 87.
כבשים בני־שנה שנים עשר Nu. 7, 87.
שנים עשר לחטאת Num. 7, 87.
בארבעה עשר־יום Num. 9, 3. 5. 11.
ארבעה עשר אלף Num. 17, 14.
שנים עשר מטות Num. 17, 17. 21.
בארבעה עשר יום Num. 28, 16.
ובחמשה עשר יום Nu. 28, 17. 29, 12.
בני־בקר שלשה עשר Num. 29, 13.
בני־שנה ארבעה עשר Num. 29, 13.
לשלשה עשר פרים Num. 29, 14.
לארבעה עשר כבשים Num. 29, 15.
בני־בקר שנים עשר Num. 29, 17.
ארבעה עשר תמימם Num. 29, 17. 20. 23. 26. 29. 32.
שנים־עשר אלף Num. 31, 5.
ששה עשר אלף Num. 31, 40. 46. 52.
בחמשה עשר יום Num. 33. 3.
אחד עשר יום מחרב Dt. 1, 2.
בעשתי־עשר חדש Dt. 1, 3.
שנים עשר אנשים Dt. 1, 23.
שני עשר איש Jos. 3, 12.
שנים עשר אנשים Jos. 4, 2.
בארבעה עשר יום Jos. 5, 10.
שנים עשר אלף Jos. 8, 25.
כחמשת עשר אלף Jud. 8, 10.
לשנים עשר נתחים Jud. 19, 29.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.
שמנה־עשר אלף Jud. 20, 44.
שנים עשר אלף איש Jud. 21, 10.
שנים־עשר לבנימן 2 Sam. 2, 15.
ושנים עשר מעבדי דוד 2 S. 2, 15.
תשעה־עשר איש 2 Sam. 2, 30.
שמונה עשר אלף 2 Sam. 8, 13.
חמשה עשר בנים 2 Sam. 9, 10.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 10, 6. 17, 1.
וחמשת עשר בניו 2 Sam. 19, 18.
שנים־עשר נצבים 1 Reg. 4, 7.
ושנים־עשר אלף פרשים 1 Rg. 5, 6. 10, 26.
חמשה עשר חטור 1 Reg. 7, 3.
עמד על־שני עשר בקר 1 Rg. 7, 25.
ואת־הבקר שנים־עשר 1 Rg. 7, 44.
ארבעה עשר יום 1 Reg. 8, 65.
ושנים עשר אריים 1 Reg. 10, 20.
שנים עשר קרעים 1 Reg. 11, 30.
בחמשה־עשר יום לחדש 1Rg. 12, 32.
בחמשה־עשר יום בחדש 1Rg. 12, 33.
שנים־עשר צמדים לפניו 1Rg. 19, 19.
בשנים עשר חדש 2 Reg. 25, 27.
ולשמעי בנים ששה עשר 1 Chr. 4, 27.
שבעה־עשר אלף 1 Chr. 7, 11.
מאתים ושנים עשר 1 Chr. 9, 22.
מכבני עשתי עשר 1 Chr. 12, 13.
שמנה עשר אלף 1 Chr. 12, 31.
ואחיו מאה ושנים עשר 1Chr. 15, 40.
שמונה עשר אלף 1 Chr. 18, 12.
לבית־אבות ששה עשר 1 Chr. 24, 4.
עשתי עשר ליקים שנים עשר 1 Chr. 24, 12.
לחפה שלשה עשר 1 Chr. 24, 13.
לישבאב ארבעה עשר 1 Chr. 24, 13.
לבלגה חמשה עשר 1 Chr. 24, 14.
לאמר ששה עשר 1 Chr. 24, 14.
לחזיר שבעה עשר 1 Chr. 24, 15.
להפצץ שמנה עשר 1 Chr. 24, 15.
לפתחיה תשעה עשר 1 Chr. 24, 16.
בנים ארבעה עשר 1 Chr. 25, 5.
ובניו שנים עשר 1 Chr. 25, 9.
בניו ואחיו שנים עשר 1 Chr. 25, 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
עשתי־עשר עזראל 1 Chr. 25, 18.
השנים עשר לחשביה 1 Chr. 25, 19.
לשלשה עשר שובאל 1 Chr. 25, 20.
לארבעה עשר מתתיהו 1 Chr. 25, 21.
לחמשה עשר לירמות 1 Chr. 25, 22.
לששה עשר לחנניהו 1 Chr. 25, 23.
לשבעה עשר לישבקשה 1Chr. 25, 24.
לשמונה עשר לחנני 1 Chr. 25, 25.
לחשעה עשר למלותי 1 Chr. 25, 26.
בני־חיל שמונה עשר 1 Chr. 26, 9.
לחסה שלשה עשר 1 Chr. 26, 11.
עשתי־עשר לעשתי עשר 1Chr. 27, 14.
השנים עשר לשנים עשר 1Chr. 27, 15.
ושנים־עשר אלף 2 Chr. 1, 14. 9, 25.
עומד על־שנים עשר בקר 2 Chr. 4, 4.
שנים־עשר תחתיו 2 Chr. 4, 15.
ושנים עשר אריות 2 Chr. 9, 19.
וביום ששה עשר לחדש 2 Chr. 29, 17.
בארבעה עשר לחדש 2 Chr. 30, 15.
בארבעה עשר לחדש 2 Chr. 35, 1.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
מאה ושנים עשר Esr. 2, 18.
אלף ושבעה עשר Esr. 2, 39.
בארבעה עשר לחדש Esr. 6, 19.
מאתים ושמנה עשר Esr. 8, 9.
ואחיו שמנה עשר Esr. 8, 18.
משרי הכהנים שנים עשר Esr. 8, 24.
בשנים עשר לחדש Esr. 8, 31.
פרים שנים־עשר Esr. 8, 35.
צפירי חטאת שנים עשר Esr. 8, 35.
ושמנה מאות שמנה עשר Neh. 7, 11.
מאה שנים עשר Neh. 7, 24.
אלף שבעה עשר Neh. 7, 42.
שנים עשר חדש Esth. 2, 12.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 7.
בשלושה עשר יום בו Esth. 3, 12.
בשלושה עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
ובשנים עשר חדש Esth. 9, 1.
בשלושה עשר יום בו Esth. 9, 1.
ביום ארבעה עשר Esth. 9, 15.
ביום־שלושה עשר Esth. 9, 17.
בארבעה עשר בו Esth. 9, 17.
בשלושה עשר בו Esth. 9, 18.
ובארבעה עשר בו Esth. 9, 18.
ונוח בחמשה עשר בו Esth. 9, 18.
יום ארבעה עשר Esth. 9, 19.
יום ארבעה עשר לחדש Esth. 9, 21.
יום־חמשה־עשר בו Esth. 9, 21.
ארבעה עשר אלף צאן Job. 42, 12.
שנים עשר אלף Ps. 60, 2.
והבקר שנים־עשר Jer. 52, 20.
בשנים עשר חדש Jer. 52, 31.
בשנים עשר לחדש Ez. 29, 1.
בשני־עשר חדש Ez. 32, 1.

Digitized by Google

בחמשה עשר לחדש Ez. 32, 17.
בארבעה עשר יום Ez. 45, 21.
בחמשה עשר יום Ez. 45, 25.
לשני עשר שבטי ישראל Ez. 47, 13.
סביב שמנה עשר אלף Ez. 48, 35.
בחמשה עשר כסף Hos. 3, 2.
לעשתי־עשר חדש Zach. 1, 7.

num. m. card.: הָעֲשָׂר

אל־שנים העשר איש Jos. 4, 4.
והוא בשנים העשר 1 Reg. 19, 19.

num. f. card.: עֲשָׂרָה

שתים עשרה שנה Gn. 5, 8.
חמש עשרה שנה Gn. 5, 10.
חמש עשרה אמה Gn. 7, 20.
תשע־עשרה שנה Gn. 11, 25.
שתים עשרה שנה Gn. 14, 4.
ושלש־עשרה שנה Gn. 14, 4.
ובארבע עשרה שנה Gn. 14, 5.
בן־שלש עשרה שנה Gn. 17, 25.
ארבע־עשרה שנה Gn. 31, 41.
בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 20.
שש עשרה נפש Gn. 46, 18.
שבע עשרה שנה Gn. 47, 28.
שתים עשרה עינת מים Ex. 15, 27.
ושתים עשרה מצבה Ex. 24, 4.
עשתי־עשרה יריעת Ex. 26, 7.
לעשתי עשרה יריעת Ex. 26, 8. 36, 15.
וחמש עשרה אמה Ex. 27, 14.
חמש עשרה קלעים Ex. 27, 15.
שתים עשרה על־שמתם Ex. 28, 21.
עשתי־עשרה יריעת Ex. 36, 14.
חמש־עשרה אמה Ex. 38, 14. 15.
שתים עשרה על־שמתם Ex. 39, 14.
שתים עשרה חלות Lev. 24, 5.
קערת כסף שתים עשרה Nu. 7, 84.
כפות זהב שתים עשרה Nu. 7, 84. 86.
שתים עשרה עינת מים Num. 33, 9.
שתים־עשרה אבנים Jos. 4, 3.
שתי־עשרה אבנים Jos. 4, 8.
ושתים עשרה אבנים Jos. 4, 9.
שתים עשרה האבנים Jos. 4, 20.
ערים ארבע־עשרה Jos. 15, 36. 18, 28.
ערים שש־עשרה Jos. 15, 41. 19, 22.
ערים אחת־עשרה Jos. 15, 51.
ערים שתים־עשרה Jos. 18, 24. 19, 15. 21, 7.
ערים שלש־עשרה Jos. 19, 6. 21, 4. 6.
ערים תשע־עשרה Jos. 19, 38.
שלש־עשרה ערים Jos. 21, 19.
שלש־עשרה עיר Jos. 21, 33.
ערים שתים עשרה Jos. 21, 38.
שמנה עשרה שנה Jud. 3, 14. 10, 8.
ובשנה האחת עשרה 1 Reg. 6, 38.
שלש עשרה שנה 1 Reg. 7, 1.
שמנה עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
שתים־עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
ושבע עשרה שנה 1 Reg. 14, 21.
ובשנת שמנה עשרה 1 Reg. 15, 1.
שתים עשרה שנה 1 Reg. 16, 23.
שתים עשרה אבנים 1 Reg. 18, 31.
שבע עשרה ליחושפט 1 Rg. 22, 52.
בשנת שמנה עשרה 2 Reg. 3, 1.
שתים־עשרה שנה 2 Reg. 3, 1.
בשנת שתים־עשרה שנה 2 Rg. 8, 25.
ובשנת אחת־עשרה שנה 2 Rg. 9, 29.
שבע עשרה שנה 2 Reg. 13, 1.
שש עשרה שנה 2 Reg. 13, 10.
חמש עשרה שנה 2 Rg. 14, 17. 20, 6.
בן־שש עשרה שנה 2 Reg. 14, 21.
בן־שש עשרה שנה 2 Reg. 15, 2.
ושש עשרה שנה 2 Reg. 15, 33.
בשנת שבע־עשרה 2 Reg. 16, 2.
ושש־עשרה שנה מלך 2 Rg. 16, 2.
בשנת שתים עשרה 2 Reg. 17, 1.
ובארבע עשרה שנה 2 Reg. 18, 13.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 21, 1.
בשמנה עשרה שנה 2 Rg. 22, 3. 23, 23.
ואחת עשרה שנה 2 Rg. 23, 36. 24, 18.
בן־שמנה עשרה שנה 2 Rg. 24, 8.
עד עשתי עשרה שנה 2 Reg. 25, 2.
היא שנת תשע־עשרה 2 Rg. 25, 8.
שמנה עשרה אמה 2 Reg. 25, 17.
שלש־עשרה עיר 1 Chr. 6, 45.
ערים שלש עשרה 1 Chr. 6, 47.
ערים שתים עשרה 1 Chr. 6, 48.
נשים שמונה־עשרה 2 Chr. 11, 21.
ושבע עשרה שנה מלך 2 Chr. 12, 13.
בשנת שמונה עשרה 2 Chr. 13, 1.
נשים ארבע עשרה 2 Chr. 13, 21.
ושש עשרה בנות 2 Chr. 13, 21.
חמש־עשרה למלכות אסא 2 Chr. 15, 10.
חמש עשרה שנה 2 Chr. 25, 25.
בן־שש עשרה שנה 2 Chr. 26, 1.
ושש עשרה שנה 2 Chr. 27, 1. 8.
ושש־עשרה שנה 2 Chr. 28, 1.
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
ובשנת שמנה עשרה 2 Chr. 34, 8.
ובשמונה עשרה שנה 2 Chr. 35, 19.
ואחת עשרה שנה 2 Chr. 36, 5.
ואחת עשרה שנה מלך 2 Chr. 36, 11.
שנים שתים עשרה Neh. 5, 14.
בשנת שתים עשרה Esth. 3, 7.
בארבע עשרה שנה Jes. 36, 1.
חמש עשרה שנה Jes. 38, 5.
בשלש־עשרה שנה Jer. 1, 2.
עשתי־עשרה שנה Jer. 1, 3. 52, 5.
מן־שלש עשרה שנה Jer. 25, 3.
שמנה־עשרה שנה Jer. 32, 1.
בעשתי־עשרה שנה Jer. 39, 2.
ואחת עשרה שנה Jer. 52, 1.
תשע־עשרה שנה Jer. 52, 12.
שמנה עשרה אמה Jer. 52, 21.
שתים־עשרה אמה Jer. 52, 21.
בשנת שמונה עשרה Jer. 52, 29.
בעשתי־עשרה שנה Ez. 26, 1.
באחת עשרה שנה Ez. 30, 20.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1. 17. 33, 21.
בארבע עשרה שנה Ez. 40, 1.
שלוש עשרה אמות Ez. 40, 11.
עשתי עשרה אמה Ez. 40, 49.
שתים עשרה ארך Ez. 43, 16.
בשתים עשרה רחב Ez. 43, 16.
ארבע עשרה ארך Ez. 43, 17.
באחת עשרה רחב Ez. 43, 17.
משתים־עשרה רבו אדם Jon. 4, 11.

du.: עֶשְׂרִים

ימצאון שם עשרים Gn. 18, 31.
זה עשרים שנה אנכי עמך Gn. 31, 38.
עשרים שה בביתך Gn. 31, 41.
ותישים עשרים Gn. 32, 15.
ואילים עשרים Gn. 32, 15.
אתנת עשרים Gn. 32, 16.
עשרים קרש לפאת נגבה Ex. 26, 18.
תחת עשרים הקרש Ex. 26, 19.
לפאת צפון עשרים קרש Ex. 26, 20.
ועמדיו עשרים Ex. 27, 10. 11.
ואדניהם עשרים Ex. 27, 10. 11.
מסך ׀ עשרים אמה Ex. 27, 16.
עשרים גרה השקל Ex. 30, 13.
מבן עשרים שנה Ex. 30, 14.
עשרים קרשים Ex. 36, 23.
תחת עשרים הקרשים Ex. 36, 24.
עשה עשרים קרשים Ex. 36, 25.
עמודיהם עשרים Ex. 38, 10. 11.
ואדניהם עשרים Ex. 38, 10. 11.
מבן עשרים שנה ומעלה Ex. 38, 26.
מבן עשרים שה Lev. 27, 3.
ועד בן־עשרים שנה Lev. 27, 5.
עשרים שקלים Lev. 27, 5.
עשרים גרה יהיה השקל Lev. 27, 25.
מבן עשרים שנה Num. 1, 3. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29.

עשרים גרה השקל Num. 3, 47.
זהב חכפות עשרים ומאה Nu. 7, 86.
עשרים וארבעה פרים Num. 7, 88.
ולא עשרים יום Num. 11, 19.
עשרים גרה הוא Num. 18, 16.
מבן עשרים שנה ומעלה Nu. 26, 2. 4.
מבן עשרים שנה Num. 32, 11.
עשרים ותשע וחצריהן Jos. 15, 32.
ערים עשרים ושתים Jos. 19, 30.
בחקקה עשרים שנה Jud. 4, 3.
עשרים ושנים אלף Jud. 7, 3.
עשרים ושלש שנה Jud. 10, 2.
עשרים ושתים שנה Jud. 10, 3.
עשרים עיר Jud. 11, 33.
בימי פלשתים עשרים שנה Jud 15, 20.
שפט את־ישראל עשרים שנה Jud. 16, 31.
עשרים ושתה אלף איש Jud. 20, 15.
עשרים וחמשה אלף Jud. 20, 35. 46.
ויהיו עשרים שה 1 Sam. 7, 2.
ואתו עשרים אנשים 2 Sam. 3, 20.
עשרים־ושנים אלף איש 2 Sam. 8, 5.
עשרים אלף רגלי 2 Sam. 10, 6.
ביום ההוא עשרים אלף 2 S. 18, 7.
עשרים וארבע מספר 2 S. 21, 20.
עשרים אלף כר חטים 1 Rg. 5, 25.
עשרים אמה ארכו 1 Reg. 6, 3.
ויבן את־עשרים אמה 1 Reg. 6, 16.
עשרים אמה ארך 1 Reg. 6, 20.
בקר עשרים 1 Reg. 8, 63.
ויהי מקצה עשרים שנה 1 Rg. 9, 10.
עשרים עיר בארץ הגליל 1 Rg. 9, 11.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 14, 20.
ובשנת עשרים לירבעם 1 Rg. 15, 9.
עשרים וארבע שנה 1 Reg. 15, 33.
בשנת עשרים ושבע 1 Rg. 16, 10. 15.
עשרים ושתים שה 1 Reg. 16, 29.
כל־עשרים ושבעה אלף 1 Rg. 20, 30.
עשרים־לחם שערים 2 Reg. 4, 42.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Rg. 8, 26.
עשרים־ושמנה שנה 2 Reg. 10, 36.
בשנת עשרים ושלש 2 Reg. 13, 1.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 14, 2.
בשנת עשרים ושבע 2 Reg. 15, 1.
בשמרון עשרים שנה 2 Rg. 15, 27.
בשנת עשרים ליותם 2 Rg. 15, 30.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 15, 33.
בן־עשרים שנה אחז 2 Reg. 16, 2.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 18, 2.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Rg. 21, 19.
בן־עשרים ושלש שנה 2 Rg. 23, 31.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 23, 36.
בן־עשרים ואחת 2 Reg. 24, 18.
עשרים ושלוש ערים 1 Chr. 2, 22.
עשרים ושנים־אלף 1 Chr. 7, 2. 7.
עשרים אלף ומאתים 1 Chr. 7, 9.
עשרים ושתה אלף 1 Chr. 7, 40.
שרים עשרים ושנים 1 Chr. 12, 28.
ומן־בני אפרים עשרים אלף 1 Chr. 12, 30.
עשרים־ושמונה אלף 1 Chr. 12, 35.
עשרים־ושנים אלף 1 Chr. 18, 5.
שש־ושש עשרים וארבע 1 Chr. 20, 6.
עשרים וארבעה אלף 1 Chr. 23, 4.
מבן עשרים שנה 1 Chr. 23, 24. 27.
עשרים וארבעה אלף 1 Chr. 27, 1. 2. 4. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
עשרים שנה ולמטה 1 Chr. 27, 23.
כרים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושעירים כרים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ויין בתים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושמן בתים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ורחב אמות עשרים 2 Chr. 3, 3.
אמות עשרים 2 Chr. 3, 4.
אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.
ורחבו אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.
ארכם אמות עשרים 2 Chr. 3, 11.
פרשים אמות עשרים 2 Chr. 3, 13.
עשרים אמה ארכו 2 Chr. 4, 1.
עשרים ושנים אלף 2 Chr. 7, 5.
וביום עשרים ושלשה לחדש 2 Chr. 7, 10.
ויהי מקץ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
ויולד עשרים ושנים בנים 1 Chr. 11, 21.
ויולד עשרים ושנים בנים 2 Chr 13, 21.
בן־עשרים וחמש 2 Chr. 25, 1. 29, 1.
למבן עשרים שנה ומעלה 2 Chr. 25, 5.
בן־עשרים וחמש 2 Chr. 27, 1. 8.
בן עשרים שה אחז במלכו 2 Chr 28, 1.
מבן עשרים שה ולמעלה 2 Chr 31, 17.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
בן־עשרים וחמש 2 Chr. 36, 5.
בן־עשרים ואחת 2 Chr. 36, 11.
מאות עשרים ושלשה Esr. 2, 11.
מאתים עשרים ושנים Esr. 2, 12.
מאות עשרים ושלשה Esr. 2, 17.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 19. 28.
מאה עשרים ושלשה Esr. 2, 21.
מאה עשרים ושמנה Esr. 2, 22. 41.
שש מאות עשרים ואחד Esr. 2, 26.
מאה עשרים ושנים Esr. 2, 27.
שבע מאות עשרים וחמשה Esr. 2, 33.
מבן עשרים שנה ומעלה Esr. 3, 8.
עשרים ושמנה הזכרים Esr. 8, 11.
ובניהם עשרים Esr. 8, 19.
וכפגרי זהב עשרים Esr. 8, 27.
בחדש־כסלו שנת עשרים Neh. 1, 1.
שנת עשרים לארתחשסתא Neh. 2, 1.
משנת עשרים Neh. 5, 14.
שש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 16.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
שלש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 22.
מאות עשרים וארבעה Neh. 7, 23.
מאה עשרים ושמנה Neh. 7, 27.
שש מאות עשרים ואחד Neh. 7, 30.
מאה עשרים ושלשה Neh. 7, 32.
וביום עשרים וארבעה Neh. 9, 1.
תשע מאות עשרים ושמנה Neh. 11, 8.
שמנה מאות עשרים ושנים Neh. 11, 12.
מאה עשרים ושמנה Neh. 11, 14.
בן־עשרים ואחת Jer. 52, 1.
עשרים שקל ליום Ez. 4, 10.
עשרים וחמשה איש Ez. 11, 1.
רחב עשרים וחמש Ez. 40, 13.
ורחב עשרים וחמש אמות Ez. 40, 29.
ארך האלם עשרים Ez. 40, 49.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 2.
ארכו עשרים אמה Ez. 41, 4.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 4.
רחב עשרים אמה Ez. 41, 10.
עשרים לשכת Ez. 45, 5.
והשקל עשרים גרה Ez. 45, 12.
עשרים שקלים Ez. 45, 12.
וביום עשרים וארבעה Dan. 10, 4.
עשרים ואחד יום Dan. 10, 13.
עשרים וארבעה לחדש Hag. 1, 15.
ערמת עשרים Hag. 2, 16.
ותיתה עשרים Hag. 2, 16.
מיום עשרים וארבעה Hag. 2, 18.
ביום עשרים וארבעה Zach. 1, 7.
ארכה עשרים באמה Zach. 5, 2.

du.: וָעֶשְׂרִים

ויהיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
בשבעה ועשרים יום Gn. 8, 14.
תשע ועשרים שנה Gn. 11, 24.
ועשרים שה ושבע שנים Gn. 23, 1.
יום האחד ועשרים Ex. 12, 18.
שמנה ועשרים באמה Ex. 26, 2. 36, 9.
ועשרים אמה ארך Ex. 38, 18.
חשע ועשרים ככר Ex. 38, 24.

Digitized by Google

שנים ועשרים אלף Num. 3, 39. 43.
26, 14.
חמש ועשרים שנה Num. 8, 24.
ארבעה ועשרים אלף Num. 25, 9.
שלשה ועשרים אלף Num. 26, 62.
בן־שלש ועשרים Num. 33, 39.
בן־מאה ועשרים שנה Dt. 31, 2. 34, 7.
מאת ועשרים אלף Jud. 8, 10.
שנים ועשרים אלף איש Jud. 20, 21.
ועשרים אלף איש רגלי 2 Sam. 8, 4.
ועשרים עבדים 2 Sam. 9, 10.
ועשרים עבדיו 2 Sam. 19, 18.
ועשרים יום ירושלם 2 Sam. 24, 8.
ועשרים בקר־ 1 Reg. 5, 3.
ועשרים כר שמן 1 Reg. 5, 25.
ועשרים רחבו 1 Reg. 6, 2.
ועשרים אמה רחב 1 Reg. 6, 20.
ועשרים אמה קומתו 1 Reg. 6, 20.
מאה ועשרים אלף 1 Reg. 8, 63.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 9, 14. 10, 10.
ארבע־מאות ועשרים 1 Reg. 9, 28.
ועשרים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 14, 2.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 18, 2.
מאה ועשרים אלף 1 Chr. 12, 37.
ואחיו מאה ועשרים 1 Chr. 15, 5.
ואחיו מאתים ועשרים 1 Chr. 15, 6.
ועשרים אלף איש 1 Chr. 18, 4.
ליכין אחד ועשרים 1 Chr. 24, 17.
לגמול שנים ועשרים 1 Chr. 24, 17.
לדליהו שלשה ועשרים 1 Chr. 24, 18.
למעזיהו אחיבעה 1 Chr. 24, 18.
ועשרים
לאחד ועשרים להוריר 1 Chr. 25, 28.
לשנים ועשרים לגדלתי 1 Chr. 25, 29.
לשלשה ועשרים
למחזיאות 1 Chr. 25, 30.
לארבעה ועשרים
לרוממתי 1 Chr. 25, 31.
והגבה מאה ועשרים 2 Chr. 3, 4.
ועשרים אמה רחבו 2 Chr. 4, 1.
כהנים למאה ועשרים 2 Chr. 5, 12.
מאה ועשרים אלף 2 Chr. 7, 5.
מאה ועשרים ככר זהב 2 Chr. 9, 9.
ועשרים וחמש שנה מלך 2 Chr. 20, 31
ועשרים ותשע שנה 2 Chr. 25, 1. 29, 1.
מאה ועשרים אלף 2 Chr. 28, 6.
בן־שלש ועשרים שנה 2 Chr. 36, 2.
מחלפים תשעה ועשרים Esr. 1, 9.
שלש מאות ועשרים Esr. 2, 32
שבע מאות ועשרים Esr. 2, 67.
נתינים מאתים ועשרים Esr. 8, 20.
מאה ועשרים ושנים Neh. 7, 31.
שלש מאות ועשרים Neh. 7, 35.
שבעמאות ועשרים ואחד Neh. 7, 37.
שבע מאות ועשרים Neh. 7, 69.
שבע ועשרים ומאה Esth. 1, 1. 9, 30.
בשלושה ועשרים בו Esth. 8, 9.
שבע ועשרים Esth. 8, 9.
זה שלש ועשרים שנה Jer. 25, 3.
ועשרים ושלשה Jer. 52, 28.
בשנת שלש ועשרים Jer. 52, 30.
ורחב חמש ועשרים Ez. 40, 21.
ורחב חמש ועשרים אמה Ez. 40, 25. 33. 36.
ארך חמש ועשרים אמה Ez. 40, 30.
חמשה ועשרים אלף ארך Ez. 45, 1.
חמש ועשרים אלף Ez. 45, 3.
וחמשה ועשרים אלף ארך Ez. 45, 5.
וארך חמשה ועשרים Ez. 45, 6.
חמשה ועשרים שקלים Ez. 45, 12.
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 8.
ארך חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 9. 10. 13.
חמשה ועשרים אלף (bis) Ez. 48, 10
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 13.
חמשה ועשרים אלף חל Ez. 48, 15.

חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 29.
בחמשה ועשרים אלף Ez. 48, 20.
ועשרים אלף ׀ תרומה Ez. 48, 21.
ועשרים אלף על־גבול Ez. 48, 21.

du.: שְׁנֵי עֲשָׂרִים

בעבור חעשרים Gn. 18, 31.
ליחזקאל העשרים 1 Chr. 24, 16.
נגד העשרים אשר לחצר Ez. 42, 3.

du.: בְּעֶשְׂרִים

בעשרים כסף Gn. 37, 28.
בעשרים בחדש Num. 10, 11.
בעשרים ושבעה לחדש 2 Rg. 25, 27.
בעשרים בחדש Esr. 10, 9.
בעשרים וחמשה לאלול Neh. 6, 15.
בעשרים וחמשה לחדש Jer. 52, 31.
בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.
בעשרים וחמש שנה Ez. 40, 1.
בעשרים ואחד לחדש Hag. 2. 1.
בעשרים וארבעה לחשיעי Hag. 2, 10
בעשרים וארבעה לחדש Hag. 2, 20.

du.: בְּעֶשְׂרִים

ונשא כלוד כעשרים איש 1 S. 14, 14.
כעשרים וחמשה איש Ez. 8, 16.

du.: לְעֶשְׂרִים

לעשרים לאליתה 1 Chr. 25, 27.

עֶשֶׂר

נקמי כמו עֶשֶׂר נעבדי, ולוכרי עֲשָׂרָה, והוגי עֶשְׂרִין, ונקרנוס נסמך, ולכוב שם תמונות קלוסת, עי׳ נספרי קלעוד שעתי פרס נסוף.

n. ar. cardin. (m. עֲשָׂרָה, du. עֶשְׂרִין), decem, sicut hebr. עֶשֶׂר. Cf. Systema §. 207 ss. LXX. *δέκα.*

לקצת ירחין תרי־עשר Dan. 4, 26.
וקרנין עשר לה Dan. 7, 7.
ועל־קרניא עשר Dan. 7, 20.
וקרניא עשר מנה Dan. 7, 24.
תרי־עשר למנין Esr. 6, 17.

num. m. card.: עֲשָׂרָה

עשרה מלכין יקמון Dan. 7, 24.

du.: וְעֶשְׂרִין

לאחשדרפניא מאה ועשרין Dan 6, 2

עֲשִׂירִי

ע״ו, ממספר סדרי, גויל עֶשֶׂר, ולנקני עֲשִׂירִיָּה ולו עֲשִׂירִית, ומוכן סנקני לרוב כמו קלע העשירי.

adj. m. ord. (f. עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית), decimus; *fem.* decima pars. LXX. *δέκατος.*

גם דור עשירי Dt. 23, 3. 4.

adj. m. ord.: עֲשִׂירִי, הָעֲשִׂרִי

עד החדש העשירי Gn. 8, 5.
העשירי יהיה קדש Lev. 27, 32.
ביום העשירי נשיא Num. 7, 66.
בהדש העשירי בעשור 2 Rg. 25, 1.
ירמיהו העשירי 1 Chr. 12, 13.
לשכניהו העשרי 1 Chr. 24, 11.
העשירי שמעי 1 Chr. 25, 17.
העשירי לחדש העשירי 1 Chr. 27, 13.
ביום אחד לחדש העשירי Esr. 10, 16.
בחדש העשירי Esth. 2, 16.
בחדש העשרי Jer. 39, 1.
העשירי בעשור לחדש Jer. 52, 4.
העשירי בעשור לחדש Ez. 24, 1.
וצום העשירי Zach. 8, 19.

adj. m. ord.: בָּעֲשִׂירִי

בעשירי באחד לחדש Gn. 8, 5.

adj. m. ord.: בָּעֲשֹׂרִי

בעשרי בשנים עשר Ez. 29, 1.
בעשרי בחמשה לחדש Ez. 33, 21.

adj. f. ord.: עֲשִׂרִית

והעמר עשרית האפה Ex. 16, 36.

adj. f. ord.: עֲשִׂירִת

עשירת האפה סלת Lev. 5, 11. 6, 13.
עשירת האיפה קמח Num. 5, 15.

adj. f. ord.: וַעֲשִׂירִית

ועשירית האיפה סלת Num. 28, 5.

adj. f. ord.: וַעֲשִׂרִת

ועשירת החמר האיפה Ez. 45, 11.

adj. f. ord.: הָעֲשִׂירִית

בשנת העשירית Jer. 32, 1.

adj. f. ord.: הָעֲשִׂרִית

בשנה העשרית בעשרי Ez. 29, 1.

adj. f. ord.: עֲשִׂרִיָּה

ועוד בה עשיריה Jes. 6, 13.

עֶשֶׂר

פעל שמי, והמונן כתיכת מם על נכי עיר לפף מעזרה [נעזהכנעזן], ומוס נכנד עֶשֶׂר כתיכת לפף מעזרה [פעזנעכזן], והכוסף ככנד.

v. denom., decimam dandam imponere; *Pi.* עִשֵּׂר, decimare, decimam dare. LXX. *δεκατοῦν, ἀποδεκατοῦν;* הַעֲשֵׂר, *δεκάτη.*

3 imperf.: יְעַשֵּׂר

וכרמיכם יעשר 1 Sam. 8, 15.
צאנכם יעשר 1 Sam. 8, 17.

Pi-el: עִשֵּׂר

part. pl.: הַמְעַשְּׂרִים

והם הלוים המעשרים Neh. 10, 38.

inf. constr.: עַשֵּׂר

עשר אעשרנו לך Gn. 28, 22.
עשר תעשר Dt. 14, 22.

1 impf. c. s.: אֲעַשְּׂרֶנּוּ

אעשרנו לך Gn. 25, 22.

2 imperf.: תְּעַשֵּׂר

עשר תעשר Dt. 14, 22.

Hif-il: הֶעְשִׁיר

inf. constr.: בְּעַשֵּׂר

בעשר הלוים Neh. 10, 39.

inf. constr.: לַעֲשֵׂר

כי תכלה לעשר Dt. 26, 12.

מַעֲשֵׂר

ע״ו, וסמיך מַעֲשַׂר וכנכוי מַעֲשְׂרוֹ, וסמיך הכנוי מַעֲשְׂרוֹת. והמונן עם העזיכי [דעכ נעהכנע], ומוס שנכ כתיכת המעזכ, לנוכ שנכ כתיכת המעזכ.

n. m. (c. מַעֲשַׂר, c. s. מַעֲשְׂרוֹ, pl. c. מַעֲשְׂרוֹת הַמַּעֲשֵׂר שְׁנַת), decima; *annus decimationis.* LXX. *δέκατη, τὸ δέκατον, ἐπιδέκατον, ἐκφόριον, ἀπαρχή.*

ויתן־לו מעשר מכל Gn. 14, 20.
כל־מעשר בישראל Num. 18, 21.
מעשר מן־המעשר Num. 18, 26.

הַמַּעֲשֵׂר

את־המעשר אשר נתתי Nu. 18, 26.
מעשר מן־המעשר Num. 18, 26.
שנת המעשר Dt. 26, 12.
יעלו את־מעשר המעשר Neh. 10, 39.
המעשר והתרומה Mal. 3, 8.
הביאו את־כל־המעשר Mal. 3, 10.

וְהַמַּעֲשֵׂר

התרומה והמעשר 2 Chr. 31, 12.

constr.: מַעַשְׂרֵי, מַעֲשַׂר

וכל־מעשר הארץ Lev. 27, 30.
מעשר בקר Lev. 27, 32.
מעשר בני־ישראל Num. 18, 24.
מעשר דגנך תירשך Dt. 14, 23.
את־כל־מעשר תבואתך Dt. 14, 28.
את־כל־מעשר תבואתך Dt. 26, 12.
מעשר בקר וצאן 2 Chr. 31, 6.
יעלו את־מעשר המעשר Neh. 10, 39.
הביאו מעשר הדגן Neh. 13, 12.
לשאת מעשר החמר Ez. 45, 11.
מעשר הבת מן־הכר Ez. 45, 14.

וּמַעֲשֵׂר

ומעשר הכל לרב 2 Chr. 31, 5.
ומעשר קדשים 2 Chr. 31, 6.
ומעשר אדמתינו Neh. 10, 38.
ומעשר הדגן Neh. 13, 5.

cum suff.: מִמַּעֲשָׂרָיו

איש ממעשרי Lev. 27, 31.

pl.: וְלַמַּעֲשָׂרוֹת

לראשית ולמעשרות Neh. 12, 44.

pl. c. suff.: מַעְשְׂרֹתֵיכֶם

מכל מעשרתיכם Num. 18, 28.
ואת מעשרתיכם Dt. 12, 6.
מעשרתיכם ותרמת ידכם Dt. 12, 11.
לשלשת ימים מעשרתיכם Am. 4, 4.

עָשָׂר

ע״ו, והמונן מעזר לו מספר מעזרה [נעהכנלהל], וכן שנוע מספר שנעי׳, לכן כמות עזרה כימים [עלנעהכל], לו כמות עזרה קוים נכנל [וליעני-נעהכל], ל״מ נכנל עזור, ולפעמים נ״כ מעזירי נכנלל, ולל כמות כולנל עזר.

n. m., decas (sicut שָׁבוּעַ, hebdomas), spec. decas dierum h. e. vel *card.* dies decem, vel *ord.* dies decimus, instrumentum musicum propter fidium decadem (Saitenzehend), decachordum. LXX. *δεκατός; δεκάχορδον* (S. *ἐπιμελῶς*).

ימים או עשור Gn. 24, 55.
בנבל עשור Ps. 33, 2.
עלי עשור ועלי־נבל Ps. 92. 4.
בנבל עשור אזמרה לך Ps. 144, 9.

בֶּעָשׂוֹר, בֶּעָשׂור

בעשר לחדש הזה Ex. 12, 3.
בעשור לחדש Lev. 16, 29. 25, 9.
אך בעשור לחדש Lev. 23, 27.
בעשור לחדש הראשון Jos. 4, 19.
העשירי בעשור לחדש 2 Reg. 25, 1.
העשירי בעשור לחדש Jer. 52, 4.
החמישי בעשור לחדש Jer. 52, 12.
בעשור לחדש Ez. 20, 1.
העשירי בעשור לחדש Ez. 24, 1.
השנה בעשור לחדש Ez. 40, 1.

וּבֶעָשׂור

ובעשור לחדש השביעי Num. 29, 7.

עֶשְׂרֹן

ע״ו, והכנוי עֶשְׂרֹנִים, והמונן נתמנוחו קלנ עזיכי [נעהכנעל], והוס כנוי למדס כינב ל״מ מדנן וקמק, והוס לדעת שנעים וקנים קלנ עזיכי מלימה, לו כמו עמר, ולל״ל קלנ עזיכי נסלה.

n. m. (pl. עֶשְׂרֹנִים), pars decima, nomen *mensurae* cujusdam, ad farinam et frumenta metienda, quae ex sententia *τῶν ὁ Efae* pars decima est, *Sati*, ex testimonio *Thomae de Novariae* (Nomencl. Syr.). LXX. *δέκατον, τὸ δέκατον.*

מנחה סלת עשרון Num. 15, 4.
ועשרן עשרון סלת Num. 28, 13.
עשרון עשרון תעשה Num. 28, 21.
עשרון עשרון לכבש האחד Nu. 28, 29 29, 10.
ועשרון עשרון לכבש Num. 29, 15.

וְעִשָּׂרוֹן

ועשרן סלת Ex. 29, 40.
ועשרון סלת אחד Lev. 14, 21.
ועשרן עשרון סלת Num. 28, 13.
ועשרון אחד לכבש Num. 29, 4.
ועשרן עשרון לכבש Num. 29, 15.

pl.: עֶשְׂרֹנִים

ושלשה עשרנים סלת Lev. 14, 10.
שני עשרנים סלת Lev. 23, 13. 17.
שני עשרנים יהיה Lev. 24, 5.
סלת שני עשרנים Num. 15, 6.
סלת שלשה עשרנים Num. 15, 9.
ושני עשרנים סלת Num. 28, 9.

Digitized by Google

Num. 28, 12. ושלשה עשרנים
Num. 28, 12. ושני עשרנים סלת
Num. 28, 20. שלשה עשרנים לפר
Num. 28, 20. ושני עשרנים לאיל
Num. 28, 28. שלשה עשרנים לפר
Num. 28, 28. שני עשרנים לאיל
Num. 29, 3. 9. שלשה עשרנים
Num. 29, 3. 9. שני עשרנים לאיל
Num. 29, 14. שלשה עשרנים לפר
Num. 29, 14. שני עשרנים לאיל

עָשַׁשׁ

פעל כודד, ונכנוי נספסק עָשַׁשׁוּ, ומוכנו בלים וזיקוק וכלים [נערַשַׁלנען, פעל-, שלטערן], ל״מ מכלית נגדים ומלמוקס, עזקוקים ע״י עז, מכלית סגוף ע״י וקנס, ונערני עַשׁ מזלהו.

v. intr. (3 p. pl. in p. עָשְׁשׁוּ), dilabi, contabescere, veterascere, de vestibus vetustate vel carie attritis, de corpore consenescente, arab. *ghasha*. LXX. *ταράσσειν*. A. *αὐχμωθῆναι, squallere*; S. *φλεγμαίνειν, θολωθῆναι, εὐρωτιᾶν*.

3 perf. fem.: עָשְׁשָׁה
Ps. 6, 8. עששה מכעס עיני
Ps. 31, 10. עששה בכעס עיני
3 perf. pl.: עָשְׁשׁוּ *p.*
Ps. 31, 11. ועצמי עששו

עָשׁ

ז״ו, ומכונן מין קולע זוקק ומכלה כנגדים [מלטעע], ודומה לו עָתָּה נערני, מן עזז.

n. m., tinea, utpote vestes lanam etc. corrodens ac consumens, arab. עָתָּה. LXX. *σής, ἀράχνη, ταραχή, χρόνος*; אֲכַלַּי עָשׁ *σητόβρωτος*. A. *βρῶσις*. S. *εὐρώς*.

Job. 4, 19. ידכאום לפני־עש
Job. 13, 28. כבגד אכלו עש
Jes. 50, 9. עש יאכלם
Jes. 51, 8. כבגד יאכלם עש

בָּעָשׁ

Job. 27, 18. בנה כעש ביתו
Ps. 39, 12. ותמס כעש חמודו
Hos. 5, 12. ואני כעש לאפרים

עֶשֶׁת

פעל נודד, וסמונן וסירס ונסירס [גלַסנען], ול״כ כדומה לו עָשַׁשׁ נשפס ענניות, לשר ממנו עֲשָׁשִׁית כר לו מכולס מסונגע נוכוכית שמלילה מקוכו [לשלעכע], ונלשת בתנוס מלמ עזזית קמור עָשֶׁת נציל הזיריס. ונלשר שכווכע וסירס ונסור נפעל עָשׁ דומס לל אֵשׁ, ונמלשס ג״כ נשפתי ענג, כרלשס מוס שלות תו נענני לך קצוי מן ז״ן, ווקת הכוווכס של שמכו עזתו נירמיס, לומר וכו נעוכס, כי הזמין מוכך העור, וכן עזת הסס ל״ק. מי׳ עזת כ׳, ותמנק סרן סכנוריס.

v. intr., splendere, lucere, pro עָשַׁשׁ (demto altero sibilo), quod v. in *neohebraica* lingua significatione eadem dicitur, unde עֲשָׁשִׁית, lucerna (Targ. pro עֶשֶׁת *Shir.* 5, 14.). Cognatum est אֵשׁ (אָשׁ), sanscr. *uṣ*, gr. *αἴθ-ειν*, lat. *us* (urere) etc. Huc referri oportet Jer. 5, 28., de obesorum nitente pinguedine. LXX. *παχύνειν*. A. S. Th. *λιπανθῆναι, στερεωθῆναι*. Hier. impinguati sunt.

3 perf. pl.: עָשְׁתוּ
Jer. 5, 28. שמנו עשתו

adj. m. (ad s. f. חָמוּץ, קָדוּשׁ), artificiose excogitatus et affabre elaboratus, cogn. ferri indurati chalybisque politae (בַּרְזֶל עָשֶׁת), non propter *nitorem* aut lamınas, sed ab *arte*, qua ferramenta fabrilia conficiuntur. LXX. bene: *εἰργασμένος*.
Ez. 27, 19. ברזל עשות

עֲשׁוּתוֹת

ז״כ גויר עֲשֶׁת, כמו מַלְכוּת מן מֶלֶךְ, ודנוס סתו קל לתפלסת. סתפתון מקנסנ ועשתנת [נעדענקען, דלס ויכ-נען], וכן פרשוס סתוכיס סקדמוניס.

n. f. (a n. prim. עֶשֶׁת, sicut מַלְכוּת a n. מֶלֶךְ), arbitrium, placitum, meditatio. Haec interpretatio et vetustatis testimonio comprobatur et per semet ipsam se commendat. LXX. confuse.

Job. 12, 5. לעשתות שאנן

עַשְׁתֹּנֶת

ז״כ ע״מ אַרְמָתָּא, ונמלס לך נכנוי עֲשְׁתּוֹנוֹת, וסמונן מקנסנ וומוס [נע-דלנקע], וקל להכין מנסנ. נקנוס סכנוי עֲשְׁתּוֹנָיו.

n. f. (ad s. f. אַרְמְנָא, pl., qui solus reperitur עֲשְׁתּוֹנוֹת), cogitatio, consilium animo conceptum, targ. pl. עֲשְׁתּוֹנָיו. LXX. *διαλογισμός*.

pl. c. suff.: עֲשְׁתּוֹנֹתֵיהֶם
Ps. 146, 4. אבדו עשתנותיו

עַשְׁתֵּי

מלמ סמספר ונסמן סכנוי, נקשור עס עשר לוכרי ועס עשרה לנקבי, ודוס לדעת לתנן-גנקס [ספר נקות לתנן-עורס מ״ס ע״נ, פרוסו לפרשת כתס ו׳ ע״ס] סכתב מן עַל־שְׁתֵּי, ועל וס סקשס סרלי״נע, כי מן סרלוי לוכרי עַשְׂנֵי, וס״כ וס זקס. לדעת תנן-עורס נויר עֶשֶׂר לזון מקנסנ, וסכלון מס שקוליד סמקנסנ (לומר כלי רוזס נלקנע כדרך עד יוד], וגס וס מעות ועפל. עי׳ פרוס סמלס נקלק זכי לל וס ספפר.

numer. (unde עַשְׁתֵּי עָשָׂר *m.*, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה *f.*, undecim, undecimus), quod *Abulwalid* ex עַל־שְׁתֵּי abbreviatum esse censet, repugnante *Ibn-Ezra* in l. *Zahot*, qui in n. עֶשֶׂר, cogitatio, computatio, ejus originem quaerit. Ineptiunt ambo, *particulam originalem* non agnoscentes. LXX. *ἕνδεκα, ἑνδέκατος*.

Ex. 26, 7. 36, 14. עשתי־עשרה יריעת
Num. 7, 72. עשתי עשר יום
Num. 29, 20. פרים עשתי־עשר
2 Reg. 25, 2. עשתי עשרה שנה
1 Chr. 12, 13. מכבני עשתי עשר
1 Chr. 24, 12. לאלישיב עשתי עשר
1 Chr. 25, 18. עשתי־עשר עזראל
1 Chr. 27, 14. עשתי־עשר לעשתי עשר
Jer. 1, 3. 52, 5. עשתי־עשרה שנה
Ez. 40, 49. עשתי עשרה אמה
constr. pl.: בַּעֲשְׁתֵּי
Dt. 1, 3. בעשתי־עשר חדש
Jer. 39, 2. בעשתי־עשרה שנה
Ez. 26, 1. בעשתי־עשרה שנה
constr. pl.: לַעֲשְׁתֵּי
Ex. 26, 8. 36, 15. לעשתי עשרה יריעת
1 Chr. 27, 14. עשתי־עשר לעשתי עשר
Zach. 1, 7. לעשתי־עשר חדש

עַשְׁתֶּרֶת

ז״כ, והוס כנוי לנלילה כנעניה, שענדוס הזלמים, ונקלקע ג״כ עזרה [סמסמלעע], ודכן ענודמס עבודס ונוכים ותכנים, ונקנר קְדֵשִׁים וּקְדֵשׁוֹת הוקדשו לכהן לה, ועזו סיומתס לעיכי הזמן. ענודקס נכנען תוכר ע״י ספריעיס הקקוקים והכמלים עור, ל״מ עַבְדַּעֲשְׁתֶּרֶת [מנדמסטעלע], אַמַּתַּעֲשְׁתֶּרֶת וכדומס. סוד הזס הוס כוכב, דומס לל עסקוות, לסתרק [לסתק] נתכי, זתלרס נפרס, שמוכנו לק״כ טוגס פרטי [בעכוס], ועבודת כוגס היל ענודת עזתרת, ועבודת בעל לו בל ענודת נדק. ומוס הכנוי עַשְׁתָּרוֹת וסמק עַשְׁתֹּרֶת נהשלה, ומוכנו לו כמו בעלים ופנוות, לומר מכנות לעזתרת [מסמלעבויליען-לל-עלע], ועזה נו דוד קמי זפרסו גלמים נגוות נקנות סנען, לו להסמין פרי ותולדה של עדרים נכלל, כלשר כנר פרט מפרט לקד ספרדי [מוכן נפרוס הרלע], ע״ס זעתרת בעלת המול סנומס, ועזה מכסס לנען-סרוק, זפרסו לנכי הנען, מלמון עזתרות קכנים, ונקמת עזתרות קכנים הן הגלמים של עזתרת בעלת קכנים.

n. f. (pl. עַשְׁתָּרוֹת, c. עַשְׁתָּרוֹת), stella, sidus, significatione eadem, qua עַסְתֵּר, pers. *sitareh* (אֶסְתָּרֶה b. Megila I. f. 13.), spec. *Venus* planeta, quae neohebraice נֹגַהּ, arabice זֹהַר appellatur (opp. בַּעַל, בַּעַל, Jupiter = צֶדֶק), *Astarte* (אַשְׁתָּרֶה), Dea Phoenicum (unde nmm. pr. punica *Abdastartus, Astarimus*), pl. de columnis arisve Astartae, translate fructus Astartae (*Veneres*), soboles gregis (Anwachs), propter vim Veneris procreatricem (unde ejus nomen מִלִּיתָּא, *Μύλιττα* apud Herodotum, *Ἀσηνῆ* apud Epiphanium). LXX. *ἄλσος*, pl. *τὰ ἄλση Ἀσταρώθ*. A. *ἀγάλματα Ἀστάρτης*.

1 Reg. 11, 5. עשתרת אלהי צדנים

לְעַשְׁתֹּרֶת

1 Reg. 11, 33. לעשתרת אלהי צדנין
2 Rg. 23, 13. לעשתרת שקץ צידנים
pl.: עַשְׁתָּרוֹת
1 Sam. 31, 10. כליו בית עשתרות
1 Chr. 6, 56. עשתרות מאת מגרשיה
pl.: וַעַשְׁתָּרוֹת
Jos. 13, 31. ועשתרות ואדרעי
pl.: הָעַשְׁתָּרוֹת
Jud. 10, 6. הבעלים ואת־העשתרות
1 Sam. 7, 4. הבעלים ואת־העשתרת
1 S. 12, 10. הבעלים ואת־העשתרת
pl.: וְהָעַשְׁתָּרוֹת
1 Sam. 7, 3. מתוככם והעשתרות
pl.: בְּעַשְׁתָּרֹת
Dt. 7, 13. שגר אלפיך ועשתרת צאנך
Jos. 9, 10. מלך הבשן אשר בעשתרות
Jos. 12, 4. 13, 12. בעשתרות ובאדרעי
pl.: וְלָעַשְׁתָּרוֹת
Jud. 2, 13. כבעל ולעשתרות
pl. constr.: בַּעַשְׁתָּרוֹת
Gn. 14, 5. בעשתרת קרנים
Dt. 1, 4. יושב בעשתרת
pl. constr.: וַעֲשְׁתָּרוֹת
Dt. 28, 4. 18. 51. ועשתרות צאנך
n. gent.: הָעַשְׁתָּרָתִי
1 Chr. 11, 44. עזיה העשתרתי

עָת

v. s. r. עָתָה *p.* 884.

Digitized by Google

עַתַּד

v. s. r. עָתַת *p.* 885.

עָתֻד

פעל נוד, וכלפי שנור נקל, ומוכנו היות מוכן ומוגן מוכן וכעזה [בערבי, נעזעמינע ויין], וכן עַתּוּד בערבי, ומזה סכנד עַתּוּד הכנה וסככה ועזים [מזענרייעגן, נעזעגלעגן], והסתפעל הִתְעַתֵּד היות מוכן וכעזה לדבר ויועד. מכל מלה תכיר קולת נעים שתמנות שנרש וסרנו עָתֻד, ודומה לו סָד, רָסַד לעיל, שָׁת לקמן, ונקנרתם תקפת הזווי נשפתי מערב, וקושב מובן זה תכיר עוד נמזיגלך עָתֻד בתרמי, שנת נתרנוס תמוז יגב ועמד ושיתה וכדומה, ושנור תקל תקל.

v. comp. intr., ex prosapia vv. רָסַד, שָׁת, paratum, instructum esse. *Pi.* apparare, instruere, procurare. *Hitpa.* se parare, vel pass. destinatum esse. LXX. παρασκευάζειν (S. φροντίζειν); *Hitpa.* ἑτοιμάζειν.

Pi-el: עִתֵּד

impt. c. s.: וַעֲתֻדֵהּ
Prv. 24, 27. ועתדה בשדה לך

Hitpa-el: הִתְעַתֵּד

3 *perf. pl.:* הִתְעַתְּדוּ
Job. 15, 28. אשר התעתדו לגלים

עָתִיד

ק׳ וכתני עֲתִידִים, ולנקבי עֲתִידָה והתני עֲתִידוֹת. סמוכן מוומן ומוכן [בערייע], וכן נקיוב התעידים עוכר לויקן. אבן מוכן הכתני עתידות כמוצגע, נכפל המכוון, ק׳ רעות וקוכות סעתידות לבוא, כאשר פרש הכתנ; ג׳ לוכלות ושוכר, לדעת רל״ק, ע״ש שמוכן ומוזמן, ולדעת רש״י מעשר ומעט, והמקוכן קכיב.

adj. m. (pl. עֲתִידִים, f. עֲתִידָה, pl. f. עֲתִידוֹת), paratus, promtus, instructus; *pl. f.* vel futura, quae instant s. imminent, τὰ μέλλοντα, vel opes, quas quis sibi comparavit, quarum cui firma est possessio, τὰ ὑπάρχοντα. LXX. ἕτοιμος, μέλλων, πρωτοστάτης. A. παρεσκευασμένος.

Job. 15, 24. כמלך עתיד לכידור

adj. m. pl.: עֲתִידִים
Esth. 3, 14. עתידים ליום הזה
Esth. 8, 13. Q'ri. היהודים עתודים

adj. m. pl.: הָעֲתִידִים
Job. 3, 8. העתידים ערר לויתן

adj. f. pl.: עֲתִדוֹת
Dt. 32, 35. וחש עתדת למו

pl. c. suff.: וַעֲתוּדוֹתֵיהֶם
Jes. 10, 13. ועתודותיהם שושתי

עָתִיד

ק׳ כמו עָתִיד, כלי הפרש המכוון, כי שניהם כיכויים פעוליים.

adj. m. prt. pass., sicut עָתִיד, opes, thesauri. LXX. ἰσχύς.

pl. c. suff.: וַעֲתִידוֹתֵיהֶם *K'tib.*
Jes. 10, 13. ועתידותיהם שושתי

עָתִיד

נקרמי כמו נענרי עָתִיד, כלי הפרש המכוון.

adj. aram., a hebr. עָתִיד significatione non diversum. LXX. (ἔχειν) ἑτοίμως.

adj. m. pl.: עֲתִידִין
Dan. 3, 15. הן איתיכון עתידין

adj. m., provectus aetate (syn. זָקֵן, canus senectute), pl. neohebr. עַתִּירִים, antiquitates. LXX. Ἀθουσίμ. Targ. midrasice: דִּמְתַּנַּסְקִין עַתִּיק יוֹמִין.

pl.: עַתִּיקִים
1 Chr. 4, 22. והדברים עתיקים

עַתִּיק

נקרמי כמו נענרי, כלי הפרש המוכן, ושנור נתכנוס.

adj. m. aram., pergrandis natu, aetate jam gravis, exacta aetate, trop. de Deo aeterno. LXX. ὁ παλαιός (ἡμερῶν, τῶν ἡμερῶν).

Dan. 7, 13. ועד־עתיק יומיא
Dan. 7, 22. די־אתא עתיק יומיא

adj. m.: וַעֲתִיק
Dan. 7, 9. ועתיק יומין יתב

II. עָתֵק

פעל נוד, והמוכן היות מועמד ונקמן מוסעד ומווקף [שעייף ויין], וכן הסתמנות על רָתֵק בנמרץ, ומזה היות מוקס נעיכים כלי תקוצה, או היות נעל לקומה וככון [פּעסט, שטאַרק ויין], או היות נפש וקשה ועו כלי כניפה ועכוס, כלי התקוטעות, וכלומה מן הסלכות. וגם הסלכות נפשה ישמעלית ממקור זה יגלו, סכנוזות עָתֵק, עָתִיק.

v. comp. intr., rigidum, firmiter erectum esse, veluti de oculis torve intuentibus Ψ. 6, 8., firmum, constantem vel durum, praefractum, inflexibilem, pertinacem esse, sicut רָתֵק (unde neoh. וַתִּיק, fidelis, orthodoxus).

3 *perf.:* עָתַק *al. adj.*
Prv. 8, 18. הון עתק וצדקה

3 *perf. fem.:* עָתְקָה
Ps. 6, 8. עתקה בכל־צוררי

עָתֵק

ק׳, והמוכן דכר קשה נתין כניפה עוות ונתות וקניות [שעלרנעם, סלרטעם, טרלמטיגעם], והיחס מקל דכר, והיחס כתאר לנכרו.

n. m. (ad s. f. הֶבֶר), durum, rigidum; pertinax, inflexibile, sensu morali. LXX. μεγαλοφρήμοσύνη, ἀδικία, ἀνομία.

1 Sam. 2, 3. ריצא עתק מפיכם
Ps. 31, 19. הדברות על־צדיק עתק
Ps. 75, 6. תדברו בצואר עתק
Ps. 94, 4. יביעו ידברו עתק

עָתִיק

ק׳, והמוכן טוב ושפר יקר ומכובד [שעלטלין], וכשלל מן נשה על סדר.

adj. m., superbus, insignis, nobilis, pulcher (stattlich). LXX. μνημόσυνον. A. (εἰς ἔσθησιν) μετάρσεως. S. Th. παλαίωσις.

Jes. 23, 18. ולמכסה עתיק

I. עָתַר

פעל כוד וסעתיד יַעְתַּר, ופתרונו כמו חָמַר עמיתו, לומר עשון והעלאת הכל או קעירה [דאמפאן, דופעון], ונאמת עָמַר נשפה סוריה קעירה, והסה עֲמָרָא קעירת, ודומה לו יָשַׁר נקרמי לשון קעור ותמור, ונאשר שקלוף עין נקוף ידוע [פֶרֶק־פָּרָט], שוב וככון להלין פתרון של קעירה לפתטתו, ולא כמו שפשו כי הקלמוכים והקרוכים רכוי ותנכרת נקוק ורירוק. ומזה קק״כ מפעלה לד׳, לומר עניה, והתפטות קעירה [שכנעטען, נעטען],

v. comp. tr. (impf. יַעְתֵּק), propellere, provehi (arab. عتق properare, IV. propellere), transferre, transponere, trajicere, sicut אָתַק, רָתַק, a rad. *taq*, sanscr. *tac*, gr. ταχ. *Hi.*, dimovere, transferre, μετατιθέναι, veluti montem, tentoria, translate transferre scriptionem, transscribere et seorsim libello comprehendere, neohebr. vertere ex uno idiomate in alterum. LXX. καταστρέφειν; *Hi.* ἀπαίρειν, ἀποστῆναι, γράφειν. A. μεταίρειν. S. הַמַּעְתִּיק הָרִים, ἐξαίρων ὄρη. LXX. ὁ παλαιῶν ὄρη.

3 *imperf.:* יַעְתֵּק
Job. 14, 18. וצור יעתק ממקומו

3 *imperf.:* וַיַּעְתֵּק
Job. 18, 4. ויעתק צור ממקומו

Hif-il: הֶעְתִּיק

3 *perf. pl.:* הֶעְתִּיקוּ
Job. 32, 15. העתיקו מהם מלים
Prv. 25, 1. העתיקו אנשי חזקיה

prt. masc.: הַמַּעְתִּיק *sg.*
Job. 9, 5. המעתיק הרים ולא ידעו

3 *impf. ap.:* וַיַּעְתֵּק
Gn. 12, 8. ויעתק משם ההרה
Gn. 26, 22. ויעתק משם ויחפר

עַתִּיק

ת״ו, והמוכן כעקר מלכנר, ועתיקי מעדים לע״ו כעקרי מעדים ומוסרים שלש יינקו עוד [ענטעי׳קקע], ובקרו מכן.

adj. m., translatus, avulsus, veluti ab uberibus h. e. ablactatus. LXX. οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ.

pl. constr.: עַתִּיקֵי
Jes. 28, 9. עתיקי משדים

I. עָתֵק

פעל נוד, והמוכן וקיכה [שלעטען], וכן הפעל בקרמי ובערבי, וג״כ זמה בתמוכה נודלת, ומזה לל״ק עתקו גסגנרו קיל, עתקה ככל נוררי, לומר כתיכן וכודקן, וסוד הזרש לפי דעתי קליפה ועבילה על דבר ימים רבים, לכן כמו כביר ימים שקלפו [שרענלקגען], ולא מדלדול הזקנה ולכן שבר, ול״כ כמו עתק לעיל. והפרש בין עתיק וכין יקן לפ״ו ידוע, כי עתיק כלמר מבעל ימים רבים, ויקן מלבון שבר, ולשבר לבאור עתקה בכל נוררי סרבון מן עָתֵק, שתמנותו נודלף בקוי וקימה, ועשמו כטעם עיבו קשה [שעשלרי], וכבר פרשו כמו כן בעל יציעות שלמה.

v. intr., veterascere, senescere, arab. عَتِقَ, proprie provectum aetate esse, a v. praeteriendi s. evanescendi (cf. בּוּא חלף aeth., טנן arab., προβαίνειν Luc. 1, 7. 2, 36.). Male huc retulerunt Ψ. 6, 8., ubi עָתֵק vertendum est: erectum esse cum rigore, de oculis torpefactis. LXX. ἐπαλαιώθην. A. bene: μετήρθην. S. ἐτριβανώθην. Hieron. *consumtus sum.*

3 *perf. fem.:* *עָתְקָה
Ps. 6, 8. *עתקה בכל־צוררי

3 *perf. pl.:* עָתְקוּ
Job. 21, 7. עתקו גם־גברו חיל

עַתִּיק

ת״ו, והמוכן כניל ימים [שלע], וילוע מהשרש, ובשפה ענכיכית מזה הכתני עַתִּיקִים, דכרים מעתות ענכרו [שלעטר־ עטיעטר].

עָתֻם

פעל שכיי מן עָם, לשר סלנתי לעיל עתק עַיִם, וכן עָתַן מן שָׁן, וכן נערכי עתק מן עד. המוכן קכירה וקמימה [גליהען, כרעכנען], ומזה הסה עתם קכירה נערכי, וכן נתת תרגם המתרגם קכוכת קרעת, וכן תרגמו הסנעים. ומזה הכפעל נֶעְתָּם.

v. secundarium (factum ex עָם, v. s. עַיִם, quemadmodum עָתַן ex שָׁן, עתד arab. ex עד), candere, urere; *Ni.* adustum, percandefactum esse. Targ. חֲרוֹכַת אַרְעָא Respondet arab. عتم, quod de flagrantissimo aestu dicitur, quare *Ibn-Ezra* et *Qimchi* inepte contulerunt arab. عتم, obscurari. LXX. συγκέκαυται ἡ γῆ.

Nif-al: נֶעְתָּם 3 *perf.*
Jes. 9, 18. נעתם ארץ

עָתַק

פעל כוד, והעתיד יַעְתֵּק, והמוכן כפי שכר מרכתי לכל הפעל רָתֵק וגם לכל אָתַק המשה ועקירה מעקום [פֶּרֶקְטִיקקען], ל״מ ונור יעתק מעקומו. והמתנות של עָתֵק מסירה הלמה ודקיפה והדק, כלומר יעיל על זה מובן של עתק נערכי, וכן כשתי מערכ [s. *tac*, gr. ταχ-ύνω; l. *tek*-u]. ומזה סכוסף חֶעְתִּיק יוסף ויווק, לומר המשה ומסיר מעקום לעקום, ל״מ לסלל, סלק מדבר לדבר [קיכערי־קקען, פערוועגען], ל״מ מכתב לכתב, לכן נכלל ג״כ תרגום, וכל מעתנות שלמרכו. לכן זה נשפה ענכיכית מַעְתִּיק, חֶעְתֵּק, ונערכי מעכו המוסלי עַתִּיק.

qui *abundantiam* vertant, in quorum numero est jam *Ibn-Saruk*.

constr.: וַעֲתַר

Ez. 8, 11. ועתר ענן־הקטרת

pl. c. suff.: עֲתָרַי *n. p.*

Zeph. 3, 10. עתרי בת־פוצי

II. עָתַר

פעל נודד, ומובנו כ"ל הסרק ומדוד הלאה שפיעה ופרילה [ליענערהאָנגען-שערהאָמען], וע"כ הקושר עֲתָר דומה לַעֲתָר, וזה ג"כ הקלד והזווי. ויקוימי נוה מן הזווי נזכיר עָשָׁר, כילוקי ככל המקומות המונן על שפיעה למלכו, וכן פרזונו לכי הקדמונים.

v. comp. intr., superpendere, redundare, sicut רָתַר, עָשַׁר (diffluere opibus). *Ni.*, multiplicari, de osculis osoris. *Hi.* cumulare. LXX. *Ni. ἐκούσια.* Vulg. *fraudulenta.*

Hif-al: הֶעְתִּיר

2 *perf. pl.:* וַהַעְתַּרְתֶּם

Ez. 35, 13. והעתרתם עלי דבריכם

עֲתָרֶת

ג כ, והמונן יקילה וזויה כוזכה ושפע שקיק והעלפה [ליענערפלוסק], וזגור הזה נזכה ענריכית.

n. f., redundantia, thesaurus. LXX. *εἰςαχούειν.*

Jer. 33, 6. עתרת שלום ואמת

עָתַת

פעל ל"ע כ"ק נגור, ומובנו כמו עָדַד לעיל, לומר מכיס וכסיסה וקפילה [נאַהלען, נעזעמעמען], וכאזר מן עָדַד לעיל הזה הָדֶן, כן מן עָתַת הזה לכיון הזמן, כי מפעל על מכיס וכסיסה קדיל כנגור הזה של עת, ומלת ומן רלים, וקקור הזכה והזווי עי' כלוס"ם בכוף.

v. inus., sicut עָדַד (צָהָן), computare, notare, definire, unde n. temporis עֵת (syn. זְמַן, rad. מָן).

עֵת

ג"כ, ולפני מקיף עָדַד, וככנוי עִתִּי והכינוי עִתִּים, וגם עִתּוֹת, והמשקל מזקל חַיִל מן קָנַן. הפתרון ומן ועדן ומועד [נייע], ד"מ עת ערב, עת מכקק ערב, וכנרך לרוב נזמוזים, וג"כ תמור עתה. וכאמר מומן ככח ויאר וככון [זיקקלידע נייע], מומן קנוע ומועד [נעזעממעע-], מכנירות ימים [נייע-דויער], מומן סלקה וכזאר אז לסיפן, הכל לפי המצן והסוגים. הרבוי מיודעי הומכים לקזכון הפקופות, אז ג"כ מפקוח ופגעים, אז ג"כ כמו מוכים וגלים [מלע], ד"מ עתים לבות, וכן ומן נקראי, וכן נסוכי.

n. f. (ad s. f. חֵץ, pl. עִתִּים, עִתּוֹת), tempus, adverb. nunc (= עַתָּה), plerumque adjectis praepp., spec. tempus opportunum, *καιρός*, vel tempus constitutum s. statum, vel duratio temporis (Zeitdauer). Pl. tempora, fata, vel vices (Male), sicut זְמַן aram., סַמָּם, מַגֵּפִים, שְׁבָרִים hebr. LXX. *χρόνος, ὥρα* (*ὥριμος*). *καιρός, εὐκαιρία, ἡμέρα, κλῆρος*; בְּעִתּוֹ, *καίριος*; עַד־ *ἄκαιρος*; עֵת לֵדֶת, *ὠδίν*; עַד־ לֹא עֵת, *μέχρι*; עֵת עֶרֶב, *ἑσπέρα.*

Gen. 29, 7. לא־עת האסף המקנה

Ex. 18, 22. 26. את־הדם בכל־עת

Lev. 16, 2. ואל־יבא בכל־עת

Jos. 8, 29. עד־עת הערב

2 S. 24, 15. מהבקר ועד־עת מועד

1 Chr. 9, 25. מעת אל־עת

Esth. 5, 13. בכל־עת אשר אני ראה

Job. 22, 16. אשר־קמטו ולא־עת

Job. 27, 10. יקרא אלוה בכל־עת

Job. 39, 1. עת לדת יעלי־סלע

Job. 39, 2. וידעת עת לדתנה

Ps. 10, 5. יחילו דרכו בכל־עת

Ps. 34, 2. אברכה את־י' בכל־עת

Ps. 62, 9. בטחו בו בכל־עת

Ps. 69, 14. לך י' עת רצון

Ps. 102, 14. כי־עת לחננה

Ps. 105, 19. עד־עת בא־דברו

Ps. 106, 3. עשה צדקה בכל־עת

Ps. 119, 20. אל־משפטיך בכל־עת

Ps. 119, 126. עת לעשות לי'

Prv. 5, 19. דדיה ירוך בכל־עת

Prv. 6, 14. בכל־עת מדנים ישלח

Prv. 8, 30. משחקת לפניו בכל־עת

Prv. 17, 17. בכל־עת אהב הרע

Eccl. 3, 2. עת ללדת

Eccl. 3, 2. עת למעת

Eccl. 3, 3. עת להרוג

Eccl. 3, 3. עת לפרוץ

Eccl. 3, 4. עת לבכות

Eccl. 3, 4. עת לספוד

Eccl. 3, 5. עת להשליך אבנים

Eccl. 3, 5. עת לחבוק

Eccl. 3, 6. עת לבקש ועת לאבד

Eccl. 3, 6. עת לשמור

Eccl. 3, 7. עת לקרוע ועת לתפור

Eccl. 3, 7. עת לחשות ועת לדבר

Eccl. 3, 8. עת לאהב ועת לשנא

Eccl. 3, 8. עת מלחמה ועת שלום

Eccl. 3, 17. כי־עת לכל־חפץ

Eccl. 8, 6. וש עת ומשפט

Eccl. 8, 9. עת אשר שלט האדם

Eccl. 9, 8. בכל־עת יהיו בגדיך לבנים

Eccl. 9, 11 כי־עת ופגע יקרה את־כלם

Cant. 2, 12. עת הזמיר הגיע

Jer. 8, 7. שמרו את־עת באנה

Jer. 27, 7. עת ארצו גם־הוא

Jer. 46, 21. עת פקדתם

Jer. 49, 8. עת פקדתיו

Jer. 50, 27. עת פקדתם

Jer. 50, 31. עת פקדתיך

Jer. 51, 6. עת נקמה היא לי'

Jer. 51, 33. כגרן עת הדריכה

Jer. 51, 33. עוד־הקציר לה

Ez. 4, 10. מעת עד־עת תאכלנו

Ez. 4, 11. מעת עד־עת תשתה

Ez. 16, 8. והנה עתך עת דדים

Ez. 16, 57. עת חרפת בנות־ארם

Ez. 27, 34. עת נשברת מימים

Ez. 30, 3. עת גוים יהיה

Dan. 11, 24. מחשבתיו ועד־עת

Dan. 11, 35. עד־עת קץ כי־עוד

Dan. 12, 1. והיתה עת צרה

Dan. 12, 4. 9. עד־עת קץ

Hos. 13, 13. כי־עת לא־יעמד

Am. 5, 13. כי עת רעה היא

Mich. 2, 3. כי עת רעה היא

Mich. 5, 2. עת יולדה ילדת

sequente Maqef.: עֵת־

Lev. 15, 25. בלא עת־נדתה

Hag. 1, 2. לא עת־בא

Hag. 1, 2. עת־בית י' להבנות

וְעֵת

Eccl. 3, 1. ועת לכל־חפץ

Eccl. 3, 2. עת ללדת ועת למות

Eccl. 3, 2. ועת לעקור נטוע

Eccl. 3, 3. עת להרוג ועת לרפוא

Eccl. 3, 3. עת לפרוץ ועת לבנות

Eccl. 3, 4. עת לבכות ועת לשחוק

Eccl. 3, 4. עת ספוד ועת רקוד

Eccl. 3, 5. ועת כנוס אבנים

Eccl. 3, 5. ועת לרחק מחבק

Eccl. 3, 6. ועת לאבד

Eccl. 3, 6. ועת להשליך

Eccl. 3, 7. עת לקרוע ועת לתפור

Eccl. 3, 7. ועת לדבר

Eccl. 3, 8. עת לאהב ועת לשנא

Eccl. 3, 8. ועת שלום

Eccl. 8, 5. ועת ומשפט ידע לב

Jer. 30, 7. ועת־צרה היא ליעקב

Hos. 10, 12. ועת לדרוש את־י'

הָעֵת

Neh. 6, 1. עד־העת ההיא דלתות

Neh. 13, 21. מן־העת ההיא לא באו

Ez. 7, 7. בא העת קרוב היום

Ez. 7, 12. בא העת הגיע היום

Dan. 12, 2. צד העת ההיא

c. h int.: הַעֵת

2 Rg. 5, 26. העת לקחת את־הכסף

Hag. 1, 4. העת לכם אתם לשבת

וְהָעֵת

Esr. 10, 13. והעת גשמים

בְּעֵת

Gn. 31, 10. ויהי בעת יחם הצאן

Gn. 38, 27. ויהי בעת לדתה

Jud. 10, 14. ילשיעו לכם בעת צרתכם

1 S. 18, 19. ויהי בעת תת את־מרב

ויהי בעת יביא את־ הארון

2 Chr. 24, 11.

Job. 6, 17. בעת יזרבו נצמתו

Ps. 37, 19. לא יבשו בעת רעה

Ps. 37, 39. מעזם בעת צרה

Jes. 33, 2. ישועתנו בעת צרה

Jes. 49, 8. בעת רצון עניתיך

Jer. 2, 17. בעת מולכך בדרך

Jer. 2, 28. אם־יושיעוך בעת רעתך

Jer. 6, 15. בעת־פקדתים יכשלו

Jer. 8, 12. בעת פקדתם יכשלו

Jer. 10, 15. 51, 18. בעת פקדתם יעבדו

Jer. 11, 12. בעת רעתם

Jer. 11, 14. בעת קראם אלי

Jer. 14, 8. מושיעו בעת צרה

Jer. 15, 11. בעת רעה ובעת צרה

Jer. 18, 23. בעת אפך עשה בהם

Jer. 20, 16. בעת צהרים

Jer. 50, 16. וחופש מגל בעת קציר

Ez. 21, 30. 34. בעת עון קץ

Ez. 35, 5. בעת אידם בעת עון קץ

Zach. 10, 1. מטר בעת מלקוש

בָּעֵת

Gn. 21, 22. ויהי בעת ההוא

Gn. 38, 1. ויהי בעת ההוא

Num. 22, 4. למואב בעת ההוא

Dt. 1, 9. 16. 3, 18. בעת ההוא לאמר

Dt. 1, 18. ואצוה אתכם בעת ההוא

Dt. 2, 34. כל־עריו בעת ההוא

Dt. 3, 4. כל־עריו בעת ההוא

Dt. 3, 8. ונקח בעת ההוא

Dt. 3, 12. וירשנו בעת ההוא

Dt. 3, 21. 23. בעת ההוא לאמר

Dt. 4, 14. צוה י' בעת ההוא

Dt. 5, 5. וביניכם בעת ההוא

Dt. 9, 20. בעד אהרן בעת ההוא

Dt. 10, 1. בעת ההוא אמר י' אלי

Dt. 10, 8. בעת ההוא הבדיל י'

Jos. 5, 2. בעת ההיא אמר י'

Jos. 6, 26. וישבע יהושע בעת ההיא

Jos. 11, 10. וישב יהושע בעת ההיא

Jos. 11, 21. ויבא יהושע בעת ההיא

Jud. 3, 29. מואב בעת ההיא

שפטה את־ישראל בעת ההיא

Jud. 4, 4.

Jud. 11, 26. לא־הצלתם בעת ההיא

Jud. 12, 6. ויפל בעת ההיא מאפרים

Jud. 21, 14. וישב בנימן בעת ההיא

Jud. 21, 24. בני־ישראל בעת ההיא

1 Rg. 8, 65. ויעש שלמה בעת־ההוא

נסוגלס מפרעי [מענודס וקפלס נקשור] על הכללי. וכמוכן וס סכפעל נָעַתַר הקלס למעקיר [הקב"ה] וקכול מפלס [ויך ערניעמען לעסמען, ערהעָ-רען], ל"מ ויעתר לו ל'. סכוסף חֶעְתִּיר הקווק של קל, לומר מפלס נעל פקי. ודע קוים נעים שנזפס ענריכית וכמוג הלשון לקל הענריס עכין עתר נקל כמו הקפלל, והכפעל לק מרכוי של הקב"ה כ"ק כמו נעכה ומקוכלות מפלס, ועל וס תמה הרל"ק נספרו, וכוון מר על מכמ הלשון נכל קפוכות ישראל ועל הפיעכים, לכן סוד הלשון סכה ההסכמה.

v. comp. intr. (impf. יַעְתַּר), vaporare, fragrare, sicut קָטַר (commutato, ut saepe, *Ghain* et *Quf*), aram. עֲטַר, דְּכַר (syr. עְטָרָא, suffitus), spec. de cultu dei per crematione aromatum, deinde gener. non translate (minime a multiplicatione ac perseveratione), adorare, orare, supplicare. *Ni.* exorari h. e. exaudire, cum Dativo personae precantis. *Ho.* intens., supplicem orare, precibus instare; seqq. interdum בְּעַד, לְ. LXX. *δέεσθαι, εὔχεσθαι, εἰςακούειν; Ni. ἐπακούειν; Hi. προςεύχεσθαι.*

A. נַעְתָּרוֹת Prv. 27, 6.: *ἱκετικά.*

3 *imperf.:* יֶעְתַּר

Job. 33, 26. יעתר אל־אלוה

3 *imperf.:* וַיֶּעְתַּר

Gn. 25, 21. ויעתר יצחק לי'

Ex. 8, 26. 10, 10. ויעתר אל־י'

Jud. 13, 8. ויעתר מנוח אל־י'

Nif-al: נֶעְתַּר

3 *perf.:* וְנֶעְתַּר

Jes. 19, 22. ונעתר להם ורפאם

part. pl.: וְנַעְתָּרוֹת

Prv. 27, 6. ונעתרות נשיקות

inf. abs.: וַעֲתוֹר

1 Chr. 5, 20. ונעתור להם

impt. sg.: וַהֲעָתֵר

2 Chr. 33, 19. ותפלתו והעתר־לו

3 *impf.:* וַיֵּעָתֵר *s. M.* וַיֵּעָתֶר

Gn. 25, 21. ויעתר לו י'

2 Sam. 21, 14. ויעתר אלהים לארץ

2 Sam. 24, 25. ויעתר י' לארץ

2 Chr. 33, 13. ויתפלל אליו ויעתר לו

Esr. 8, 23. ויעתר לנו

Hif-il: הֶעְתִּיר

1 *perf.:* וָאַעְתַּרְתָּ

Ex. 8, 25. ואעתרתי אל י'

impt. pl.: הַעְתִּירוּ

Ex. 8, 4. העתירו אל־י'

Ex. 8, 24. העתירו בעדי

Ex. 9, 28. העתירו אל־י'

impt. pl.: וְהַעְתִּירוּ

Ex. 10, 17. יהעתירו לי' אלהיכם

1 *imperf.:* אַעְתִּיר

Ex. 8, 5. למתי אעתיר לך

2 *imperf.:* תַּעְתִּיר

Job. 22, 27. תעתיר אליו וישמעך

עָתָר

ג"ו, וסמיך עָתַר. המונן ק' קמור וקעור [דופס], וכן פרש המקכג יְמוּר, הקלמוניס טעו שפרשוהו מרכית [וכעוכס קטן-סרוק-ולקק-וקמקי]. ג' ככוי ליזרעל סעוקר קל ד' ומקפלל לל"ק, וזה נ"כ מזכר לפכיכו.

n. m. (c. עֲתַר), aroma, odor suavis, Targ. יְמוּר; deinde concret. de eo, qui thymiama offert, cognomen Israelis. S. *ἱκετεύοντά μοι.* Sunt

Digitized by Google

1 Reg. 11, 29. ויהי בעת ההיא
1 Reg. 14, 1. בעת ההיא חלה אביה
2 Rg. 8, 22. תפשע לבנה בעת ההיא
2 Rg. 16, 6. בעת ההיא השיב רצין
2 Rg. 18, 16. בעת ההיא קצץ חזקיה
2 Rg. 20, 12. בעת ההיא שלח בראדך
2 Reg. 24, 10. בעת ההיא עלה
1 Chr. 21, 28. בעת ההיא בראורת ומזבח העלה בעת ההיא
1 Chr. 21, 29.
2 Chr. 7, 8. בעת ההיא שבעת ימים
ויכינו בני־ישראל בעת ההיא
2 Chr. 13, 18.
2 Chr. 16, 10. מן־התם בעת ההיא
אז תפשע לבנה בעת ההיא
2 Chr. 21, 10.
2 Chr. 28, 16. בעת ההיא שלח כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא
2 Chr. 30, 3.
2 Chr. 35, 17. את־הפסח בעת ההיא
Esr. 8, 34. המשקל בעת ההיא
Neh. 4, 16. גם בעת ההיא אמרתי
Esth. 4, 14. תחרישי בעת ההזאת
Esth. 8, 9. בעת ההיא בחדש השלישי
Eccl. 10, 17. ושריך בעת יאכלו
Jes. 18, 7. בעת ההיא יובל־שי
Jes. 20, 2. בעת ההיא דבר יי
Jes. 39, 1. בעת ההיא שלח מראדך
Jer. 3, 17. בעת ההיא יקראו
Jer. 4, 11. בעת ההיא יאמר
Jer. 8, 1. 31, 1. בעת ההיא נאם־יי
Am. 5, 13. בעת ההיא ידם
Mich. 3, 4. בעת ההיא יזעקו מהם
Zeph. 1. 12. בעת ההיא אחפש
Zeph. 3, 19. כל־מעניך בעת ההיא
Zeph. 3, 20. בעת ההיא אביא אתכם

וּבְעֵת

2 Chr. 20, 22. ובעת החלו ברנה
2 Chr. 28, 22. ובעת הצר לו
2 Chr. 29, 27. ובעת החל העולה
Neh. 9, 27. ובעת צרתם יצעקו
Jer. 2, 27. ובעת רעתם יאמרו
Dan. 11, 40. ובעת קץ יתנגח עמו

וּבָעֵת

Jud. 14, 4. ובעת ההיא פלשתים
2 Chr. 16, 7. ובעת ההיא בא חנני
Jer. 33. 15. ובעת ההיא אצמיח
Jer. 50, 4. בימים ההמה ובעת ההיא
Jer. 50, 20. בימים ההם ובעת ההיא
Dan. 12, 1. ובעת ההיא יעמד
Dan. 12, 1. ובעת ההיא ימלט
Joel 4, 1. ובעת ההיא אשר אשוב
Zeph. 3, 20. ובעת קבצי אתכם

כְּעֵת

Dan. 9, 21. כעת מנחת־ערב

כָּעֵת

Gn. 18, 10. 14. אשוב אליך כעת חיה
Ex. 9, 18. הנני ממטיר כעת מחר
Num. 23, 23. כעת יאמר ליעקב
Jos. 11, 6. מחר כעת הזאת
Jud. 21, 22. כעת תאשמו
1 Sam. 9, 16. כעת ׀ מחר אשלח
1 Sam. 20, 12. כעת ׀ מחר השלשית
1 Reg. 19, 2. כעת מחר אשים
1 Rg. 20, 6. כי אם־כעת מחר אשלח
2 Rg. 4, 16. 17. למועד הזה כעת חיה
2 Reg. 7, 1. כה־אמר יי כעת ׀ מחר
2 Rg. 7, 18. כעת מחר בשער שמרון
2 Reg. 10, 6. ובאו אלי כעת מחר
Job. 39, 18. כעת במרום תמריא
Jes. 8, 23. כעת הראשון הקל

וְכָעֵת

1 Sam. 4, 20. וכעת מותה ותדברנה
2 Chr. 21, 13. וכעת צאת הקץ

וְכָעֵת

Jud. 13, 23. וכעת לא השמיענו

לָעֵת

Gn. 8, 11. חיונה לעת ערב
Gn. 24, 11. לעת ערב
Gn. 24, 11. לעת צאת השאבת
Dt. 32, 35. לעת תמוט רגלם
Jos. 10, 27. לעת ׀ בוא השמש
Ruth 2, 14. לעת האכל גשי הלם
2 Sam. 11, 1. לעת ׀ צאת המלאכים
2 Sam. 11, 2. וירהי לעת הערב
1 Rg. 11, 4. וירהי לעת זקנת שלמה
1 Reg. 15, 23. לעת זקנתו חלה
1 Chr. 12, 22. לעת־יום ביום יבאו
1 Chr. 20, 1. לעת תשובת השנה
1 Chr. 20, 1. לעת ׀ צאת המלכים
2 Chr. 18, 34. וימת לעת בוא השמש
Esth. 4, 14. לעת כזאת הגעת
Job. 38, 23. אשר חשכת לעת צר
Ps. 21, 10. לעת פניך יי
Ps. 32, 6. אליך לעת מצא
Ps. 71, 9. אל־תשליכני לעת זקנה
Eccl. 9, 12. לעת רעה כמתפול
Jes. 17, 14. לעת ערב והנה בלהה
Jer. 8, 15. לעת מרפה והנה בעתה
Dan. 8, 17. לעת־קץ החזון
Zach. 14, 7. לעת־ערב יהיה־אור

וְלָעֵת

Jer. 14, 19. ולעת מרפא והנה בעתה

מֵעֵת

1 Chr. 9, 25. מעת אל־עת עם־אלה
Ps. 4, 8. מעת דגנם
Jes. 48, 16. מעת היותה שם אני
Ez. 4, 10. מעת עד־עת תאכלנו
Ez. 4, 11. מעת עד־עת תשתה

וּמֵעֵת

2 Chr. 25, 27. ומעת אשר־סר אמציהו
Dan. 12, 11. ומעת הוסר התמיד

עִתֵּךְ *cum suff.:*

Eccl. 7, 17. למה תמות בלא עתך

עִתָּהּ *cum suff.:*

Ez. 16, 8. והנה עתך עת דדים

עִתּוֹ *cum suff.:*

Eccl. 9, 12. האדם את־עתו

בְּעִתּוֹ *cum suff.:*

Dt. 11, 14. מטר־ארצכם בעתו
Dt. 28, 12. לתת מטר־ארצך בעתו
Job. 5, 26. כעלות גדיש בעתו
Job. 38, 32. התציא מזרות בעתו
Ps. 1, 3. אשר פריו ׀ יתן בעתו
Ps. 104, 27. לתת אכלם בעתו
Ps. 145, 15. את־אכלם בעתו
Prv. 15, 23. וברבר בעתו מה־טוב
Eccl. 3, 11. הכל עשה יפה בעתו
Jer. 5, 24. יורה ומלקוש בעתו
Ez. 34, 26. וחורדתי הגשם בעתו
Hos. 2, 11. ולקחתי דגני בעתו

עִתָּהּ *cum suff.:*

Jes. 13, 22. וקרוב לבוא עתה

עִתָּהּ *cum suff.:*

Ez. 22, 3. דם בתוכה לבוא עתה

בְּעִתָּהּ *cum suff.:*

Jes. 60, 22. יי בעתה אחישנה

עִתָּם *cum suff.:*

Ps. 81, 16. ויהי עתם לעולם

בְּעִתָּם *cum suff.:*

Lev. 26, 4. ונתתי גשמיכם בעתם
Jer. 33, 20. יומם־ולילה בעתם

עִתִּים *pl.:*

Neh. 9, 28. רבות עתים
Job. 24, 1. לא־נצפנו עתים

הָעִתִּים *pl.:*

Esth. 1, 13. לחכמים ידעי העתים
Dan. 9, 25. ובצוק העתים
Dan. 11, 13. ולקץ העתים שנים

וְהָעִתִּים *pl.:*

1 Chr. 29, 30. והעתים אשר עברו

בְּעִתִּים *pl.:*

Neh. 13, 31. בעתים מזמנות

בָּעִתִּים *pl.:*

Dan. 11, 6. ומחזקה בעתים

וּבָעִתִּים *pl.:*

2 Chr. 15, 5. ובעתים ההם
Dan. 11, 14. ובעתים ההם

לָעִתִּים *pl.:*

1 Chr. 12, 32. יודעי ביטה לעתים

לְעִתִּים *pl.:*

Esr. 10, 14. יבא לעתים מזמנים
Neh. 10, 35. לעתים מזמנים

וּלְעִתִּים *pl.:*

Ez. 12, 27. ולעתים רחוקות

עִתֵּיךְ *pl. c. suff.:*

Jes. 33, 6. והיה אמונת עתיך

לְעִתּוֹת *pl.:*

Ps. 9, 10. משגב לעתות בצרה
Ps. 10, 1. תעלים לעתות בצרה

עִתֹּתַי *pl. c. suff.:*

Ps. 31, 16. בידך עתתי

עַתָּה

עעמיי מן צֵת, ונספסק עֶתָּה, נסק סקכלית, ומוננו לעצ סוס [נון, יענע], וספוכו קו, מקו, ונקמר מעקס, עד עקס, עקס וה, עקס סנס, נסצקלות לנוק, עי׳ נמדרש מלין.

adv. (a n. עֵת, c. *He* finis, in p. עַתָּה), nunc, modo (opp. אָז, מֵאָז). LXX. νῦν, νυνί, οὖν, ἰδού, δή, ἀλλά; עַתָּה כִּי, διὰ τοῦτο; וְעַתָּה, δέ; עַתָּה הַפַּעַם, ὁ νῦν καιρός.

עַתָּה *p.*

Gn. 19, 9. עתה נרע לך מהם
Gn. 22, 12. כי ׀ עתה ידעתי
Gn. 26, 22. עתה הרחיב יי לנו
Gn. 26, 29. אתה עתה ברוך יי
Gn. 27, 36. עתה לקח ברכתי
Gn. 29, 32. עתה יאהבני אישי
Gn. 29, 34. עתה הפעם ילוה אישי
Gn. 31, 13. עתה קום צא מן־הארץ
Gn. 31, 28. עתה הסכלת עשו
Gn. 31, 42. כי עתה ריקם שלחתני
Gn. 32, 5. ואחר עד־עתה
Gn. 43, 10. עתה שבנו זה פעמים
Gn. 44, 10. גם־עתה כדבריכם
Gn. 46, 34 מנעורינו ועד־עתה
Ex. 5, 5 רבים עתה עם הארץ
Ex. 6, 1. עתה תראה אשר אעשה
Ex. 9, 15. עתה שלחתי את־ידי
Ex. 9, 18. הוסדה ועד־עתה
Ex. 18, 11. עתה ידעתי כי־גדול יי
Ex. 18, 19. עתה שמע בקלי
Num. 11, 23. עתה תראה היקרך
Num. 22, 4. עתה ילחכו הקהל
Num. 22, 11. עתה לכה קבה־לי
Num. 22, 29. כי עתה הרגתיך
Num. 22, 33. עתה גם־אתכה הרגתי
Num. 22, 38. הנה־באתי אליך עתה
Num. 24, 17. אראנו ולא עתה
Dt. 2, 13. עתה קמו ועברו לכם
Dt. 12, 9. כי לא־באתם עד־עתה
Dt. 32, 39. ראו ׀ עתה כי אני אני הוא
Jos. 5, 14. שר־צבא־יי עתה באתי
Jos. 14, 11. ככחי אז וככחי עתה
Jud. 8, 2. מה־עשיתי עתה ככם
Jud. 8, 6. 15. זבח וצלמנע עתה בידך
Jud. 9, 38. צא־נא עתה והלחם בו
Jud. 11, 7. ומדוע באתם אלי עתה
Jud. 11, 8. לכן עתה שבנו אליך
Jud. 13, 12. עתה יבא דבריך
Jud. 16, 10. עתה הגידה־נא לי
Jud. 17, 13. עתה ידעתי כי־ויטיב
Ruth 2, 7. מאז הבקר ועד־עתה
1 S. 2, 16. ואמר ׀ לו כי עתה תתן
1 Sam. 8, 5. עתה שימה־לנו מלך
1 Sam. 9, 6. עתה נלכה שם
1 Sam. 9, 12. מהר ׀ עתה כי היום
1 Sam. 12, 16. גם־עתה התיצבו
1 Sam. 13, 12. עתה ירדו פלשתים
1 Sam. 13, 13. כי עתה הכין יי
1 Sam. 14, 30. עתה לא־רבתה מכה
1 Sam. 15, 3. עתה לך והכיתה
1 Sam. 15, 30. עתה כבדני נא
1 Sam. 17, 29. מה עשיתי עתה
1 Sam. 25, 7. עתה הרעים אשר־לך
1 Sam. 27, 1. עתה אספה יום־אחד
2 S. 16, 11. ואף כי־עתה בן־הימיני
2 Sam. 17, 9. הנה עתה הוא־נחבא
2 S. 18, 3. עתה כמנו עשרה אלפים
2 Sam. 19, 8. מנעריך עד־עתה
2 Sam. 20, 6. עתה ירע לנו
2 Sam. 24, 13. עתה דע וראה
2 Sam. 24, 16. רב עתה הרף ידך
1 Reg. 12, 4. ואתה עתה הקל
1 Rg. 12, 16. עתה ראה ביתך דוד
1 Rg. 12, 26. עתה תשוב הממלכה
1 Rg. 14, 14. זה היום ומה גם־עתה
1 Reg. 17, 24. עתה זה ידעתי
1 Reg. 19, 4. עתה יי קח נפשי
1 Reg. 21, 7. עתה תעשה מלוכה
2 Rg. 4, 26. עתה רוץ־נא לקראתה
2 Reg. 5, 22. הנה עתה זה באו
2 Reg. 8, 6. הארץ ועד־עתה
2 Reg. 13, 23. מעל־פניו עד־עתה
2 Reg. 18, 20. עתה על־מי בטחת
2 Reg. 18, 21. עתה הנה בטחת
2 Reg. 18, 25. עתה המבלעדי יי
2 Reg. 19, 25. עתה הביאתיה
1 Chr. 21, 15. רב עתה הרף ידך
1 Chr. 22, 11. עתה בני יהי יי עמך
1 Chr. 22, 19. עתה תנו לבבכם
1 Chr. 28, 10. ראה ׀ עתה כי־יי בך
2 Chr. 1, 9. עתה יי אלהים יאמן
2 Chr. 1, 10. עתה חכמה ומדע תן
2 Chr. 6, 40 עתה אלהי יהיו־נא עיניך
2 Chr. 7, 15. עתה עיני יהיו פתחות
2 Chr. 10, 16. עתה ראה ביתך דויד
2 Chr. 25, 19. עתה שבה בביתך
2 Chr. 29, 5. עתה התקדשו וקדשו
2 Chr. 29, 10. עתה עם־לבבי לכרות
2 Chr. 29, 11. בני עתה אל־תשלו
2 Chr. 29, 31. עתה מלאתם ידכם ליי
2 Chr. 30, 8. עתה אל־תקשו ערפכם
2 Chr. 35, 3. עתה עבדו את־יי
Job. 3, 13. עתה שכבתי ואשקוט
Job. 4, 5. כי עתה ׀ תבוא אליך
Job. 6, 3. עתה מחול ימים יכבד
Job. 6, 21. כי־עתה הייתם לא
Job. 7, 21. כי־עתה לעפר אשכב
Job. 8, 6. כי־עתה יעיר עליך
Job. 13, 19. כי־עתה אחריש ואגוע
Job. 14, 16. כי־עתה צעדי תספור
Job. 16, 7. אך־עתה הלאיני
Job. 16, 19. עתה הנה בשמים עדי
Ps. 12, 6. עתה אקום יאמר יי
Ps. 17, 11. אשרנו עתה סבבוני
Ps. 20, 7. עתה ידעתי
Jes. 29, 22. לא־עתה יבוש יעקב
Jes. 29, 22. ולא עתה פניו יחורו
Jes. 30, 8. עתה בוא כתבה
Jes. 33, 10. עתה אקום יאמר יי
Jes. 33, 10. עתה ארוממם
Jes. 33, 10. עתה אנשא
Jes. 36, 5. עתה על־מי בטחת
Jes. 37, 26. ויצרתיה עתה הבאתיה
Jes. 43, 19. עתה תצמח הלוא תדעוה
Jes. 48, 7. עתה נבראו ולא מאז
Jes. 49, 19. כי עתה תצרי מיושב
Jer. 4, 12. עתה גם־אני אדבר
Jer. 14, 10. עתה יזכר עונם
Jer. 27, 16. מושבים מבבלה עתה

Digitized by Google

מנעורי ועד־עתה Ez. 4, 14.
עתה הקץ עליך Ez. 7, 3.
עתה מקרוב אשפך Ez. 7, 8.
עת יזנה הזנותיה Ez. 23, 43.
עתה יחרדו האין Ez. 26, 18.
עתה אשיב את־שבות Ez. 39, 25.
עתה ירחקו את־זנותם Ez. 43, 9.
עתה יצאתי להשכילך Dan. 9, 22.
עתה שלחתי אליך Dan. 10, 11.
עתה ירעם י׳ Hos. 4, 16.
עתה הזנית אפרים Hos. 5, 3.
עתה יאכלם חדש Hos. 5, 7.
עתה סבבום מעלליהם Hos. 7, 2.
עתה היו בגויים Hos. 8, 8.
עתה אקבצם Hos. 8. 10.
עתה יזכור עונם Hos. 8, 13.
עתה יאשמו Hos. 10, 2.
עתה יאמרו אין מלך Hos. 10, 3.
וגם־עתה נאם־י׳ Joel 2, 12.
עתה יגלו Am. 6, 7.
עתה למה תריעי Mich. 4, 9.
עתה תצאי מקריה Mich. 4, 10.
עתה תתגדדי Mich. 4, 14.
עתה יגדל עד־אפסי Mich. 5, 3.
עתה תהיה מבוכתם Mich. 7, 4.
עתה תהיה למרמס Mich. 7, 10.
ומה־אתם ראים אתו עתה Hag. 2, 3.
עתה ראיתי בעיני Zach. 9, 8.

וְעַתָּה *adv.:*

ועתה פן ישלח ידו Gn. 3, 22.
ועתה ארור אתה Gn. 4, 11.
ועתה לא־יבצר מהם Gn. 11, 6.
ועתה הנה אשתך Gn. 12, 19.
ועתה השב אשת Gn. 20, 7.
ועתה השבעה לי Gn. 21, 23.
ועתה אם־ישכם עשים Gn. 24, 49.
ועתה שא־נא כליך Gn. 27, 3.
ועתה בני שמע בקלי Gn. 27, 8. 43.
ועתה מתי אעשה Gn. 30, 30.
ועתה כל אשר אמר Gn. 31, 16.
ועתה הלך הלכת Gn. 31, 30.
ועתה לכה נכרתה ברית Gn. 31, 44.
ועתה הייתי לשני מחנות Gn. 32, 11.
ועתה לכו ונהרגהו Gn. 37, 20.
ועתה ירא פרעה Gn. 41, 33.
ועתה כבאי Gn. 44, 30.
ועתה ישב־נא עבדך Gn. 44, 33.
ועתה אל־תעצבו Gn. 45, 5.
ועתה לא־אתם שלחתם Gn. 45, 8.
ועתה ישבו־נא עבדיך Gn. 47, 4.
ועתה שני־בניך Gn. 48, 5.
ועתה אעלה־נא Gn. 50, 5.
ועתה שא נא לפשע Gn. 50, 17.
ועתה אל־תיראו Gn. 50, 21.
ועתה חנה צעקת Ex. 3, 9.
ועתה לכה ואשלחך Ex. 3, 10.
ועתה נלכה־נא Ex. 3, 18.
ועתה לך ואנכי Ex. 4, 12.
ועתה לכו עבדו Ex. 5. 18.
ועתה שלח העז Ex. 9, 19.
ועתה שא נא חטאתי Ex. 10, 17.
ועתה אם־שמוע תשמעו Ex. 19, 5.
ועתה הניחה לי Ex. 32, 10.
ועתה אעלה אל־י׳ Ex. 32, 30.
ועתה אם־תשא חטאתם Ex. 32, 32.
ועתה לך נחה את־העם Ex. 32, 34.
ועתה הורד עדיך Ex. 33, 5.
ועתה אם־נא מצאתי Ex. 33, 13.
ועתה נפשנו יבשה Num. 11, 6.
ועתה יגדל־נא כח אדני Nu. 14, 17.
ועתה לכה־נא ארה־לי Num. 22, 6.
ועתה שבו נא בזה Num. 22, 19.
ועתה אב־רע בעיניך Num. 22, 34.
ועתה ברח־לך Num. 24, 11.
ועתה חנני הולך לעמי Nu. 24, 14.
ועתה הרגו כל־זכר Num. 31, 17.
ועתה ישראל שמע Dt. 4, 1.
ועתה למה נמות Dt. 5, 22.
ועתה ישראל מה י׳ Dt. 10, 12.
ועתה שמך י׳ אלהיך Dt. 10, 22.
ועתה הנה הבאתי Dt. 26, 10.
ועתה כתבו לכם Dt. 31, 19.
ועתה קום עבר Jos. 1, 2.
ועתה השבעו נא Jos. 2, 12.
ועתה קחו לכם Jos. 3, 12.
ועתה כרתו־לנו Jos. 9, 6. 11.
ועתה הנה יבש Jos. 9, 12.
ועתה לא נוכל לנגע Jos. 9, 19.
ועתה ארורים אתם Jos. 9, 23.
ועתה הנני בידך Jos. 9, 25.
ועתה חלק את־הארץ Jos. 13, 7.
ועתה הנה החיה י׳ Jos. 14, 10.
ועתה הנה אנכי Jos. 14, 10.
ועתה תנו־לי Jos. 14, 12.
ועתה הניח י׳ Jos. 22, 4.
ועתה פנו Jos. 22, 4.
ועתה יראו את־י׳ Jos. 24, 14.
ועתה הסירו את־אלהי הנכר Jos. 24, 23.
ועתה נטשנו י׳ Jud. 6, 13.
ועתה קרא נא Jud. 7, 3.
ועתה אם־באמת Jud. 9, 16.
ועתה קום לילה Jud. 9, 32.
ועתה השיבה אתהן Jud 11, 13.
ועתה י׳ אלהי ישראל Jud. 11, 23.
ועתה הטוב טוב אתה Jud. 11, 25.
ועתה השמרי נא Jud. 13, 4.
ועתה אל־תשתי יין Jud. 13, 7.
ועתה קחו־אותה לי Jud. 14, 2.
ועתה אמות בצמא Jud. 15, 18.
ועתה אשיבנו לך Jud. 17, 3.
ועתה דעו מה־תעשו Jud. 18, 14.
ועתה זה הדבר Jud. 20, 9.
ועתה תנו את־האנשים Jud. 20, 13.
ועתה חלא בעז Ruth 3, 2.
ועתה כי אמנם Ruth 3, 12.
ועתה נאם־י׳ 1 Sam. 2, 30.
ועתה קחו ועשו 1 Sam. 6, 7.
ועתה שמע בקולם 1 Sam. 8, 9.
ועתה עלו כי־אתו 1 Sam. 9, 13.
ועתה התיצבו לפני י׳ 1 S. 10, 19.
ועתה הנה המלך 1 Sam. 12, 2.
ועתה התיצבו ואשפטה 1 S. 12, 7.
ועתה הצילנו מיד איבינו 1S. 12, 10.
ועתה הנה המלך 1 Sam. 12, 13.
ועתה ממלכתך 1 Sam. 13, 14.
ועתה שמע לקול 1 Sam. 15, 1.
ועתה שא נא את־חמאתי 1S. 15, 25.
ועתה התחתן במלך 1 Sam. 18, 22.
ועתה השמר־נא 1 Sam. 19, 2.
ועתה אם־מצאתני חן 1 Sam. 20, 29.
ועתה שלח וקח 1 Sam. 20, 31.
ועתה מה־יש תחת־ידך 1 S. 21, 4.
ועתה לכל־אות נפשך 1 S. 23, 20.
ועתה הנה ידעתי 1 Sam. 24, 21.
ועתה השבעה לי 1 Sam. 24, 22.
ועתה שמעתי 1 Sam. 25, 7.
ועתה דעי וראי 1 Sam. 25, 17.
ועתה אדני חי־י׳ 1 Sam. 25, 26.
ועתה יהיו ככבל 1 Sam. 25, 26.
ועתה הברכה הזאת 1 Sam. 25, 27.
ועתה אכנו נא בחנית 1 Sam. 26, 8.
ועתה קחנא את־החנית 1S. 26, 11.
ועתה ראה אי־חנית 1 Sam. 26, 16.
ועתה ישמע־נא אדני 1 Sam. 26, 19.
ועתה אל־יפל דמי ארצה 1S. 26, 20.
ועתה שמע־נא גם־אתה 1 S. 28, 22.
ועתה שוב ולך בשלום 1 Sam. 29, 7.
ועתה השכם בבקר 1 Sam. 29, 10.
ועתה יעשה־י׳ עמכם 2 Sam. 2, 6.
ועתה תחזקנה ידיכם 2 Sam. 2, 7.
ועתה עשו כי י׳ אמר 2 S. 3, 18.
ועתה הלוא אבקש 2 Sam. 4, 11.
ועתה כה־תאמר לעבדי 2Sam. 7, 8.
ועתה י׳ אלהים 2 Sam. 7, 25.
ועתה ׀ אדני י׳ 2 Sam. 7, 28.
ועתה הואל וברך 2 Sam. 7, 29.
ועתה לא־תסור חרב 2 Sam. 12, 10.
ועתה ׀ מת למה זה 2 Sam. 12, 23.
ועתה אסף את־יתר העם 2 S. 12, 28.
ועתה דבר־נא 2 Sam. 13, 13.
ועתה אחותי החרישי 2Sam. 13, 20.
ועתה אל־ישם אדני 2 Sam. 13, 33.
ועתה אשר־באתי לדבר 2 S. 14, 15.
ועתה אראה פני המלך 2 S. 14, 32.
ועתה ואני עבדך 2 Sam. 15, 34.
ועתה שלחו מהרה 2 Sam. 17, 16.
ועתה טוב כי־תהיה 2 Sam. 18, 3.
ועתה קום צא 2 Sam. 19, 8.
ועתה ברח מן־הארץ 2Sam. 19, 10.
ועתה למה אתם מחרשים 2S. 19, 11.
ועתה י׳ העבר 2 Sam. 24, 10.
ועתה לכי איעצך נא 1 Reg. 1, 12.
ועתה הנה אדניה מלך 1 Rg. 1, 18.
ועתה אל־תנקהו 1 Reg. 2, 9.
ועתה שאלה אחת 1 Reg. 2, 16.
ועתה חי־י׳ אשר הכינני 1 Rg. 2, 24.
ועתה י׳ אלהי אתה 1 Reg. 3, 7.
ועתה הניח י׳ אלהי 1 Reg. 5, 18.
ועתה צוה ויכרתו־לי 1 Reg. 5, 20.
ועתה ׀ י׳ אלהי ישראל 1 Rg. 8, 25.
ועתה אלהי ישראל 1 Reg. 8, 26.
ועתה אבי העמיס 1 Reg. 12, 11.
ועתה אתה אמר 1 Reg. 18, 11. 14.
ועתה שלח קבץ אלי 1 Rg. 18, 19.
ועתה הנה נתן י׳ רוח 1 Rg. 22, 23.
ועתה תיקר נפשי 2 Reg. 1, 14.
ועתה קחו־לי מנגן 2 Reg. 3, 15.
ועתה לשלל מואב 2 Reg. 3, 23.
ועתה כבוא הספר 2 Reg. 5, 6.
ועתה קח־נא ברכה 2 Reg. 5, 15.
ועתה לכו ונפלה 2 Reg. 7, 4.
ועתה לכו ונבואה 2 Reg. 7, 9.
ועתה שא השלכהו 2 Reg. 9, 26.
ועתה כבא הספר 2 Reg. 10, 2.
ועתה כל־נביאי הבעל 2 Rg. 10, 19.
ועתה אל־תקחו־כסף 2 Reg. 12, 8.
ועתה שלש פעמים 2 Reg. 13, 19.
ועתה התערב נא 2 Reg. 18, 23.
ועתה י׳ אלהינו 2 Reg. 19, 19.
ועתה כה תאמר 1 Chr, 17, 7.
ועתה י׳ הדבר 1 Chr. 17, 23.
ועתה י׳ אתה־הוא האלהים 1 Chr. 17, 26.
ועתה הואלת לברך 1 Chr. 17, 27.
ועתה העבר 1 Chr. 21, 8.
ועתה ראה מה־אשיב 1 Chr. 21, 12.
ועתה לעיני כל־ישראל 1 Chr. 28, 8.
ועתה אלהינו מודים 1 Chr. 29, 13.
ועתה עמך הנמצאנו 1 Chr. 29, 17.
ועתה שלח־לי 2 Chr. 2, 6.
ועתה שלחתי איש־חכם 2 Chr. 2, 12.
ועתה החטים והשערים 2Chr. 2, 14.
ועתה ׀ י׳ אלהי 2 Chr. 6, 16. 17.
ועתה קומה י׳ אלהים 2 Chr. 6, 41.
ועתה בחרתי והקדשתי 2 Chr. 7, 16.
ועתה הקל 2 Chr. 10, 4.
ועתה אבי העמיס 2 Chr. 10, 11.
ועתה ׀ אתם אמרים 2 Chr. 13, 8.
ועתה הנה נתן י׳ 2 Chr. 18, 22.
ועתה יהי פחד־י׳ עליכם 2 Chr. 19, 7.
ועתה הנה בני־עמון 2 Chr. 20, 10.
ועתה בני־יהודה 2 Chr. 28, 10.
ועתה שמעוני והשיבו 2 Chr. 28, 11.
ועתה אל־ישיא אתכם 2 Chr. 32, 15.
ועתה כמעט־רגע Esr. 9, 8.
ועתה מה־נאמר Esr. 9, 10.
ועתה בנותיכם Esr. 9, 12.
ועתה ישׂ־מקוה לישראל Esr. 10, 2.
ועתה נכרת־ברית Esr. 10, 3.
ועתה תנו תודה לי׳ Esr. 10, 11.
ועתה כבשר אחינו Neh. 5, 5.
ועתה ישמע למלך Neh. 6, 7.
ועתה לכה ונרעצה Neh. 6, 7.
ועתה חזק את ידי Neh. 6, 9.
ועתה אלהינו האל Neh. 9, 32.
ועתה חואילו פני־בי Job. 6, 28.
ועתה ׀ שחקו עלי צעירים Job. 30, 1.
ועתה נגינתם חייתי Job. 30, 9.
ועתה ׀ עלי תשתפך נפשי Job. 30, 16.
ועתה כי־אין פקד אפו Job. 35, 15.
ועתה ׀ לא־ראו אור Job. 37, 21.
ועתה עיני ראתך Job. 42, 5.
ועתה קחו־לכם שבעה Job. 42, 8.
ועתה מלכים השכילו Ps. 2, 10.
ועתה ירום ראשי על אויבי Ps. 27, 6.
ועתה מה־קויתי אדני Ps. 39, 8.
ועז פתוחיה יחד Ps. 74, 6.
ועתה אמרתך שמרתי Ps. 119, 67.
ועתה בנים שמעו־לי Prv. 5, 7. 8, 32.
ועתה יושב ירושלם Jes. 5, 3.
ועתה אודיעה־נא Jes. 5, 5.
ועתה דבר י׳ Jes. 16, 14.
ועתה אל־תחלוצצו Jes. 28, 22.
ועתה התערב נא Jes. 36, 8.
ועתה המבלעדי י׳ Jes. 36, 10.
ועתה י׳ אלהינו Jes. 37, 20.
ועתה כה אמר י׳ Jes. 43. 1.
ועתה שמע יעקב עבדי Jes. 44, 1.
ועתה שמעי־זאת עדינה Jes. 47, 8.
ועתה אדני י׳ שלחני Jes. 48, 16.
ועתה ׀ אמר י׳ Jes. 49, 5.
ועתה מה־לי־פה Jes. 52, 5.
ועתה י׳ אביונו אתה Jes. 64, 7.
ועתה מה־לך לדרך Jer. 2, 18.
ועתה יען עשותכם Jer. 7, 13.
ועתה אמר־נא Jer. 18, 11.
ועתה היטיבו דרכיכם Jer. 26, 13.
ועתה אנכי נתתי Jer. 27, 6.
ועתה לכן כה־אמר Jer. 32, 36.
ועתה שמע־נא Jer. 37, 20.
ועתה הנה פתחתיך Jer. 40, 4.
ועתה לכן שמעו Jer. 42, 15.
ועתה ידע תדעו Jer. 42, 22.
ועתה כה־אמר י׳ Jer. 44, 7.
ועתה שתולה במדבר Ez. 19, 13.
ועתה ׀ אדני אלהינו Dan. 9, 15.
ועתה ׀ שמע אלהינו Dan. 9, 17.
ועתה אשוב להלחם Dan. 10, 20.
ועתה אמת אגיד לך Dan. 11, 2.
ועתה אגלה את־נבלתה Hos. 2, 12.
ועתה ׀ יוספו לחטא Hos. 13, 2.
ועתה שמע דבר־י׳ Am. 7, 16.
ועתה י׳ קח־נא את־נפשי Jon. 4, 3.
ועתה נאספו עליך Mich. 4, 11.
ועתה אשבר מטהו Nah. 1, 13.
ועתה כה אמר י׳ Hag. 1, 5.
ועתה חזק זרבבל Hag. 2, 4.
ועתה שימו־נא Hag. 2, 15.
ועתה לא כימים Zach. 8, 11.
ועתה חלו־נא פני־אל Mal. 1, 9.
ועתה אליכם המצוה Mal. 2, 1.
ועתה אנחנו מאשרים Mal. 3, 15.

מֵעַתָּה *adv.:*

כי מעתה יש עמך 2 Chr. 16, 9.
מעתה ועד־עולם Ps. 113, 2. 115, 18. 121, 8. 125, 2. 131, 3.
מעתה ועד־עולם Jes. 9, 6.
השמעתיך חדשות מעתה Jes. 48, 6.
אמר י׳ מעתה ועד־עולם Jes. 59, 21.
מעתה קראתי לי אבי Jer. 3, 4.
מעתה לא־יעמד־בי כח Dan. 10, 17.
מעתה ועד־עולם Mich. 4, 7.

מֵעַתָּה *p. adv.:*

כי טוב לי אז מעתה Hos. 2, 9.

עָתֵד

ק׳ ון עֲתֵ, ומוכנו סיוון לנכח, ון עת וון קנוע, וכן קנגס סיקנגס.

Digitized by Google

adj. m., paratus, destinatus ad aliquid, a n. עֵת, tempus fixum s. statum. LXX. ἕτοιμος.

Lev. 16, 21. עֵת עִתִּי הַמִּדְבָּרָה

יָדְךָ אֶת עֵין · כַּתָּה חִנָּה נָבְרְחִי·
אֶחָד הָיָה בְּדִמְיוֹנִי · חֵנֵק בְּיָדִי בְּבִרְיָחוֹ:
מִיַּד לִי אֲלִי · זְרֵא אֶת־אֲשֶׁר בַּאֲרוֹחִי·
מִצַּד תִּיחָתוֹ נֶאֱמָנָה · לְהַלֵּל רָחַב חֲבוּיָתוֹ:

פ

פְּאָ

v. concord. partt

פְּאַת

זע׳ טוֹל, ומוכנו כשיפס ונשיפס וקשיפס ונשיפס [סויכּען, נלע־יקן, ועהען], וסתמטות פְּאֵרָה, ודומס לו פֵּה לקען, אֲבַּא לעיל, וכן פְּעֵרָה לקען, וכלם סתמטות שקיפה, וכן בתם בתכון נשפס סכלפיק ויוכיק ומתק [s. *b'a*, *wa*, l. *fa*-ri, *φη-μί*]. וחוס סכוסף הִפְאֶה יוכף וקוק, לומר משוי וסדק והדף [פַּעכוועפען], לומר נחוז, וקולי וקק כוונת מכקס לקון לפקס, כקוק, כפתכו שכסוכה קלוק לפקס, וסעוליס מן קף עקו עיכיסס מכקוס.

v. intr., spirare, halare, flare, e prosapia vv. פֵּהָה, אֲבַּב, sanscr. *b'a*, *wa* (cf. נָבָא), *fa*-ri, *φά-ναι*. *Hi.* הִפְאָה, causat diffla-re, flatu dispergere, nisi probabilior est *Menahemi Ibn-Saruq* sententia, qui denominative vertit: *ad extremos angulos dissipabo eos*. LXX. διασπερῶ αὐτούς. Vulg. ubinam sunt (= אַיֵּה הֵם) assentientibus Samaritano (אי־הם) ac Syro.

Hif-il: הִפְאָה

1 *impf. c. s.:* אַפְאֵיהֶם

Dt. 32, 26. אמרתי אפאיהם

פֵּאָה

ז׳, וסמיך פְּאַת והכנוי פֵּאוֹת והווני פְּאָתַיִם, לקר מתנו הסמיכות פְּאָתֵי. סמוך כמו רוח [ויוכל], מקטנות פקס לעין שינה, ויוסו כהשקלה כמו רוק, לכמקנק נדע לו לך ויככה ועכר [ויצע], ד״מ פקת נפון, יס, לו כמו קבל וכקו, ד״מ פקת מוקב, ופקתי מוקב מלמעס שכיס, ומוס עכר ולך דנו, לומר קנו וסוסו, ד״מ פקת שדה, ין נשקס פקת וקן, והסוכו כנרקה קנקי פקה, כקק קמות בקרן ישמעקל. סחם עכיניס מפקת עמעיי כמו מלך [ווי״ל, פון וי״עען].

n. f. (c. פְּאַת, pl. פְּאוֹת; du. פְּאָתַיִם, c. פַּאֲתֵי), ventus, a v. פָּאָה, vi flandi, hinc latus (veluti: פְּאַת צָפוֹן, septentrionalis, פְּאַת יָם, occidentalis), regio, e. c. פַּאֲתֵי, פְּאַת, מוֹאָב, S. *κλίματα* (אֶקְלִים) *Μωάβ*. LXX. tropice: *ἀρχηγοὶ Μωάβ*); pars extrema, angulus, velut agri vel barbae (de barba genarum et in genas propendente, quam tondere nefas erat), unde etiam praep. מִפְּאַת. LXX. *κλίτος*, *μέρος*, *πρόςωπον*, *ὄψις*, *ὄριον*, *σεσοή*, *κόμη*, *θερισμός*, *κατά*; פְּאַת, *πρός*; בִּפְאַת, *κατέναντι*; פְּאַת הֶדֶךְ, *ὡς πρός*; לִפְאַת, *ἀπό*, *ἐπί*; פְּאַת שָׂדֶה, *ἀγρός*; פְּאַת רֹאשׁ, *κόμη τῆς κεφαλῆς*.

Jer. 9, 25.	ועל כל־קצוצי פאה
Jer. 25, 23.	ואת כל־קצוצי פאה
Jer. 49, 32.	קצוצי פאה
	לִפְאָה
Neh. 9, 22.	ותחלקם לפאה
	לַפְּאָה
Ex. 27, 9.	לפאה האחת
	constr.: פְּאַת
Lev. 19, 9.	פאת שדך לקצר
Lev. 19, 27.	לא תקפו פאת ראשכם
Lev 19, 27	ולא תשחית את פאת זקנך
Lev. 23, 22.	פאת שדך בקצרך
Num. 34, 3.	והיה לכם פאת־נגב
Num. 35, 5	פאת־קדמה אלפים
Num. 35, 5.	פאת־נגב אלפים
Num. 35, 5.	פאת־ים ׀ אלפים
Num. 35, 5.	פאת צפון אלפים
Jos. 18, 14.	זאת פאת־ים
Jer. 48, 45.	ותאכל פאת מואב
Ez. 41, 12.	פאת דרך־הים
Ez. 47, 17.	ואת פאת צפון
Ez. 47, 18.	ואת פאת קדימה
Ez. 47, 19.	ואת פאת־תימנה
Ez. 47, 20.	זאת פאת־ים
Ez. 48, 1.	והיו־לו פאת־קדים
Ez. 48, 2.	מפאת קדים עד־פאת ימה
Ez. 48, 3.	ועד־פאת־ימה
Ez. 48, 4. 5. 6. 7. 8. (bis)	פאת ימה
Ez. 48, 16.	פאת צפון חמש מאות
Ez. 48, 23.	קדמה עד־פאת־ימה
Ez. 48, 24. 25. 26. 27.	קדימה עד־פאת־ימה
Ez. 48, 28.	פאת נגב תימנה
Ez. 48, 32.	ואל־פאת קדימה
Ez. 48, 34.	פאת־ימה חמש מאות
	constr.: וּפְאַת
Lev. 21, 5.	ופאת זקנם לא יגלחו
Jos. 18, 15.	ופאת־נגבה מקצה
Ez. 47, 18.	ופאת קדים מבין חורן
Ez. 47, 19.	ופאת נגב תימנה
Ez. 47, 20.	ופאת־ים הים הגדול
Ez. 48, 16.	ופאת־ימה חמש מאות
Ez. 48, 16.	ופאת־נגב חמש חמש מאות
Ez. 48, 33.	ופאת־נגבה חמש מאות
	constr.: בְּפְאַת
Am. 3, 12.	בפאת מטה
	constr.: לְפְאַת
Ex. 26, 18.	לפאת נגבה תימנה
Ex. 26, 20. 27, 11. 36, 25.	לפאת צפון
Ex. 27, 9,	לפאת נגב־תימנה
Ex. 27, 12.	ורחב החצר לפאת־ים
Ex. 27, 13.	לפאת קדמה מזרחה
Ex. 36, 23.	לפאת נגב תימנה
Ex. 38, 9.	לפאת ׀ נגב תימנה
Jos. 15, 5.	וגבול לפאת צפונה
Jos. 18, 12.	לפאת צפונה מן־הירדן
Jos. 18, 14.	ונסב לפאת־ים
Jos. 18, 20.	יגבול־אתו לפאת־קדמה
Ez. 47, 15.	לפאת צפונה
	constr.: וְלִפְאַת
Ex. 38, 11.	ולפאת צפון
Ex. 38, 12.	ולפאת־ים קלעים
Ex. 38, 13.	ולפאת קדמה מזרחה
	constr.: מִפְּאַת
Lev. 13, 41.	מפאת פניו ימרט
Ez. 45, 7.	מפאת־ים ימה
Ez. 48, 2.	גבול דן מפאת קדים
Ez. 48, 2. 6. 7. 8.	מפאת קדים
Ex. 48, 3. 4. 5. 24. 25. 26. 27.	מפאת קדימה
Ez. 48, 23.	השבטים מפאת קדמה
Ez. 48, 30.	מפאת צפון חמש מאות
	constr.: וּמִפְּאַת
Ez. 45, 7.	ומפאת קדמה
Ez. 48, 16.	ומפאת קדים
	pl.: הַפֵּאֹת
Ex. 25, 26.	הטבעת על ארבע הפאת
Ex. 37, 13.	על ארבע הפאת
	du. constr.: פְּאָתֵי
Num. 24, 17.	ומחץ פאתי מואב

פָּאַר

פעל נוקד, וסמוכן כנכון ונכיקס לסוג ונסיכס [נלע־יכען], ולומס לו זָבַר לעיל [נסר], וגס סנכתי סקקל וסשוי נשפתי מעכס. ויוסו נסשקלס כפולס ומכופלס: פ׳ כמו וו ופרק על סכיקס ופכיס ויכיקס [נלעיסען, וועשקסען, גכינען], וסשקלס ופת תכיקס. כ׳ תכיקס וסליכס, ויוסו סיות מכונך ותליך ושוע ומכוך [נלע־יכע־שקלע ויין], וסכנס לקשת נכ׳ סשקלוסיס סלע תפלק נסכנוכיס. סכנך פְּאֵר סלול וסקדס וסדור יפוי ועליס [נלע־יכענך מקכען, פערסערי־ליכען], ד״מ כית תפקרת, קדוש יזכלל, פקוד עכוים כיעוכס. וסספעל הִתְפָּאֵר סתקלס מסולד ותליך ומכונך [פערי־סערליכע ויין], נלע־יכען], ד״מ עס כי יתקדר, לו מל׳, לכן נ״כ כמו סתנקס, לומר סתקלס עלמו כמכונך [ויך ריסמען].

v. intr., splendere, nitere, sicut יָקַר q. v.; 1) pervulgata translatione, florere, crescere, virere (syn. זִיו, פָּרַח); 2) splendidum, luminosum, illustre esse. *Pi.* פֵּאֵר, splendidum facere, glorificare, decorare, ornare, veluti sanctuarium, populum electum, pauperes auxilio. *Hitpa.* glorificatum esse, collucere, illustrem esse vel se jactare, gloriari. LXX. *Pi.* δοξάζειν, ἔνδοξος, σαφῶς, ὑψοῦν; *Hitpa.* ἐνδοξάζεσθαι, καυχᾶσθαι.

Pi-el: פֵּאֵר

3 *perf. c. s.:* פֵּאֲרָךְ

Jes. 55, 5. ולקדוש ישראל כי פארך

inf. constr.: לְפָאֵר

Esr. 7, 27. לפאר את־בית ר׳י

Jes. 60, 13. לפאר מקום מקדשי

1 *imperf.:* אֶפְאָר

Jes. 60, 7. וביח תפארתי אפאר

3 *imperf.:* יְפָאֵר

Ps. 149, 4. יפאר ענוים בישועה

Hitpa-el: הִתְפָּאֵר

inf. constr.: לְהִתְפָּאֵר

Jes. 60, 21. מטעי ידי להתפאר

Jes. 61, 3. מטע י׳י להתפאר

impt. sg.: *הִתְפָּאֵר

Ex. 8, 5. *התפאר עלי

1 *imperf.:* אֶתְפָּאֵר

Jes. 49, 3. אשר בך אתפאר

3 *imperf.:* יִתְפָּאֵר *p.*

Jes. 44, 23. וביטראל יתפאר

3 *imperf.:* יִתְפָּאַר

Jud. 7, 2. פן־יתפאר עלי ישראל

3 *impf. c. h int.:* הֵיתְפָּאֵר

Jes. 10, 15. היתפאר הגרזן

פְּאֵר

ז״, וסכנוי פְּאֵרִים וסמיך פַּאֲרֵי, וסמוכן נקטנות עלי וסדמס כנוד וקן [גלעקנשטוקן], ומוס נסשקלס על מנעס ועגול ופפר [עוכנקן], ד״מ מכוך הכפן ופפר סקען ונכיף קצה. לוקס דע קוק שקצה שקמנוקו קציכה ועכילה ונכיפה סניב, לומר אֶפֶר לעיל נדוסס לו, ווה יוקר מסקנכר, וסרל״ק טעה שקצה להפך שמלת אֶפֶר רק סכוס של פְּאֵר.

n. m. (pl. פְּאֵרִים, c. פַּאֲרֵי), splendor, decor, spec. ornamentum capitis, tiara, cidaris, velut sacerdotis, sponsi, mulieris (N. T. ἐξουσία), nisi haec significatio a v. פָּאַר (= אָבַר, unde אֶפֶר), vi *circumligandi*, repetenda est. LXX. *δόξα*, *σύνθεσις τοῦ κόσμου τῆς δόξης*, *κίδαρις*, *μίτρα*, *τρίχωμα*, *κόμη*. S. *καύχημα*.

Jes. 61, 3.	לתת להם פאר
Jes. 61, 10.	כחתן יכהן פאר
	cum suff.: פְּאֵרְךָ
Ez. 24, 17.	פארך חבוש עליך
	cum suff.: הַפְּאֵרִים
Jes. 3, 20.	הפארים והצעדות
	pl. constr.: פַּאֲרֵי
Ex. 39, 28.	פארי המגבעת
Ez. 44, 18.	פארי פשתים
	pl. cum suff.: וּפַאֲרֵיכֶם
Ez. 24, 23.	ופארכם על־ראשיכם

תִּפְאֶרֶת

ולפעמים תִּפְאֶרֶת, ג״כ, נכנוי תִּפְאַרְתִּי. סתקון עלי וסלר יפעה ווסר סוד וכנוד [גלעקן, ניער], ד״מ כלי תפקרת, ונמוכן סזקל כנוד ועו נוגס ונקון [נוסס], ד״מ עס תפקרת, לו מקכן סכלית, תפקרת ל׳. כמפס עכיכית יוס סזכץ פְּאֵרוּר, תִּפְאַרְתִּי. ולע קוקץ שלפעך סגמרץ הפעל נכנך לץ תפקר ין תפקרת, לומר לץ תעול תפקרתו, קולם סכנון שהפעל זמיי מן פֹּאֵרָה.

s. תִּפְאַרְתִּי, *n. f.* (c. s. תִּפְאַרְתִּי), splendor, decor, de pulchritudine, pretiositate, majestate, magnificentia ac gloria. Inde Gemara v. denom. פְּאֵר deducit, ornatum arborum auferre (*κόσμος*, honor, poetice de arborum frondibus), idque perperam, ut videbimus. LXX. *δόξα*, *δόξασμα*; *κάλλος*, *καλλονή*; *καύχημα*, *καύχησις*; *μεγαλειότης*, *μεγάλυμμα*, *μεγαλοπρέπεια*; *ὡραιότης*, *κόσμος*, *τροφή*; *προτέρημα*, *ἔπαρσις*.

Jes. 28, 5.	ולצפירת תפארה
Jer. 48, 17.	מקל תפארה
	תִּפְאֶרֶת *p.*
Esth. 1, 4.	יקר תפארת גדולתו
Ps. 89, 18.	תפארת עזמו אתה
Prv. 4, 9.	עטרת תפארת תמגנך
Prv. 16, 31.	עטרת תפארת שיבה
Prv. 20, 29.	תפארת בחורים כחם
Prv. 28, 12.	רבה תפארת
Jes. 3, 18.	תפארת העכסים
Jes. 10, 12.	תפארת רום עיניו
Jes. 13, 19.	תפארת גאון כשדים
Jes. 62, 3.	והיית עטרת תפארת
Jes. 63, 14.	לעשות לך שם תפארת

Digitized by Google

תִּפְאֶרֶת ישראל Thr. 2, 1.
ועטרת תִּפְאַרְתְּךָ בראשך Ez. 16, 12.
ועטרת תִּפְאֶרֶת על־ ראשיהן Ez. 23, 42.
תִּפְאֶרֶת בית־דויד Zach. 12, 7.

וְתִפְאֶרֶת

ותִפְאֶרֶת ישב ירושלם Zach. 12, 7.
עז ותִפְאֶרֶת במקדשו Ps. 96, 6.
ותִפְאֶרֶת בנים אבותם Prv. 17, 6.

וְתִפְאֶרֶת

יהתִּפְאֶרֶת והנצח 1 Chr. 29, 11.

כְּתִפְאֶרֶת

כתִפְאֶרֶת אדם Jes. 44, 13.

לְתִפְאֶרֶת

אבן יקרה לתִפְאֶרֶת 2 Chr. 3, 6.

תִּפְאֶרֶת *p.* וּלְתִפְאֶרֶת

לכבוד ולתִפְאֶרֶת שמו Ex. 28, 2. 40.
ולשם ולתִפְאֶרֶת Dt. 26, 19.
ולשם ולתִפְאֶרֶת 1 Chr. 22, 5.
לגאון ולתִפְאֶרֶת Jes. 4, 2.
ולתהלה ולתִפְאֶרֶת Jer. 13, 11. 33, 9.

cum suff.: תִּפְאַרְתִּי

לישראל תִּפְאַרְתִּי Jes. 46, 13.
ובית תִּפְאַרְתִּי אפאר Jes. 60, 7.

cum suff.: וְתִפְאַרְתֵּנוּ

בית קדשנו ותִפְאַרְתֵּנוּ Jes. 64, 10.

cum suff.: תִּפְאַרְתֵּךְ *p.* תִּפְאַרְתֵּךְ

לא תהיה תִּפְאַרְתֵּךְ Jud. 4, 9.
ומהללים לשם תִּפְאַרְתֵּךְ 1 Chr. 29, 13
כל־הגוים תִּפְאַרְתֵּךְ Ps. 71, 8.

cum suff.: וְתִפְאַרְתֵּךְ *p.*

מזבול קדשך ותִפְאַרְתֵּךְ Jes. 63, 15.

cum suff.: תִּפְאַרְתֵּךְ

לבשי בגדי תִּפְאַרְתֵּךְ Jes. 52, 1.
ותקחי כלי תִּפְאַרְתֵּךְ Ez. 16, 17.
ולקחו כלי תִּפְאַרְתֵּךְ Ez. 16, 39. 23, 26.

cum suff.: לְתִפְאַרְתֵּךְ

ואלהיך לתִפְאַרְתֵּךְ Jes. 60, 19.

cum suff.: תִּפְאַרְתְּכֶם

עטרת תִּפְאַרְתְּכֶם Jer. 13, 18.

cum suff.: תִּפְאַרְתּוֹ

צבי תִּפְאַרְתּוֹ Jes. 28, 1. 4.
זרוע תִּפְאַרְתּוֹ Jes. 63, 12.

cum suff.: וְתִפְאַרְתּוֹ

ותִפְאַרְתּוֹ בידֹ־צר Ps. 78, 61.
ותִפְאַרְתּוֹ עבר על־פשע Prv. 19, 11.

cum suff.: תִּפְאַרְתָּם

ומן־מצרים תִּפְאַרְתָּם Jes. 20, 5.
משוש תִּפְאַרְתָּם Ez. 24, 25.

פָּאַרְוִר

ס"ו, סקלר מן פָּאַרְוִר, ע"מ נַעֲצוּץ, נַאֲוָה, גויל פֵּאֵר, וסתכון ויו וסדר יפעה ווסר [נלסכסיי], ושם כל פניס קנגו פקלוט, ע"ל קסיפת כגס, וכן נשמת פרס מבקס קנן-סרוק, ווס סכוון. ולעת דוכס קנן-לנרע שהוס כמו פרוד לקמן ותקת פָּאֵר, וולק עעות ולק מסקנרת.

n. m. (abbrev. ex פָּאַרְוִר, ad s. f. נַאֲוָה, a v. פֵּאֵר), splendor, pulchritudo, dignitas, venustas; here nitorem h. e. expallescere, pavere, confundi. Sic jam *Ibn-Saruq*, repugnante *Ibn-Librat*, qui פָּאַרְוִר cum n. פָּרַר, quod sequitur, commiscuit (cacabus, nigror). LXX. *πρόςωπον ὡς πρός-καυμα χύτρας.*

כל־פנים קבצו פארור Joel 2, 6.
קבצו פארור Nah. 2, 11.

פֹּאָרָה

ס"כ כמר פֹּאָרָה [ע"ל שֹׁאָלָה מר שְׁאֵלָה], וסקנר מן פֹּאָרָה, תמוכס נקיס מן פֹּאָרָה. סמוכן זוך ועפי ענף וסניף זכל וכלר לליס וסעפס [נוויג], וכקלק כן לדעת דוד קפיי, לפי שסיק פלר הקילן ויפיו [נויסצוק]. לכן כפי הנראס מתמות הזכר נקלק סענף סדק כן מענין כלכון ופריקס ויריקס, כי לך וס יפות להסתין ענף. לדעת יסודס לכן-קיוג משקל פֹּאָרָה כמר פּוֹרָה, מן פָּרָה הזכר, פולס הפתרון הזס לך למותר. נמסקת נ' נכתבו לפלך קודס לכיס ותלכיכס פלכותיו, ותקת פלכותיו ילדו, ונלקת כיס קודס לפלך.

n. f. (pro פֹּאָרָה, ad s. f. = שַׁאֲלָה; pl. פֹּאָרוֹת = שַׁאֲלָה), tener ille ac flexibilis, ab efflorescendo, s. virendo, non quia *ornamentum* arboris est. *Ibn-Chajug* פֹּאָרָה, tanquam pro פּוֹרָה scriptum, a v. פָּרָה deducit. LXX. *παραφυάς, κλάδος, στέλεχος, ἀναδενδράς.*

pl.: פֹּאָרוֹת

ותשלח פֹּאָרֹת Ez. 17, 6.

pl. c. suff.: פְּאָרֶיהָ

ותארכנה פֹּאָרֹתיך Ez. 31, 5.
ותחת פֹּאָרֹתיו ילדו Ez. 31, 6.
ותשברנה פֹּאָרֹתיו Ez. 31, 12.
פֹּאָרֹותיו היו כל חית Ez. 31, 13.

pl. c. suff.: כְּפֹאָרֹתָיו

לא־היו כפֹּאָרֹתיו Ez. 31, 8.

פֵּאֵר

פעל שמי מן פֹּאָרָה, והכינן עסיקס נפלכות, לומר נעילס מס שנשלר שס [נתקפענלן], וקל להכין משכס.

v. denom. (a n. פֹּאָרָה), ramos scrutari s. excutere, ad fructus, qui relicti sint, legendos. LXX. *καλαμᾶσθαι.*

2 imperf.: תִּפְאַר

לא תפאר אחריך Dt. 24, 20.

פַּאֲרָה

ס"כ, כמר פֹּאָרָה, תמוכס זכיס מר פֹּאָרָה, כלי ספכס המכוון.

n. f. (= פֹּאָרָה), sicut פֹּאָרָה, cujus forma gemina est, frons. LXX. *τοὺς ἐνδόξους.* A. *κεραμεῖον.* S. Th. *ληνόν* (פּוּרָה).

מסעם פארה במערצה Jes. 10, 33.

פָּאַר

פעל כוזד ול"ע, ושמוכן כריס וכקינס קפיכס וסקלס קקיקס וגליפס [הסֵּלֶען גרצנען], ודומס לו הזכר בָּאֵר לעיל קל"ק, וכן זכר בָּר קכ"ק, בָּרָא כ"ס, וכן זכר חֲבַר נמוכן זריעס וגדידס, וכן זכר חָפַר לעיל, לפלר נדומס לו זכר קֹבַר לקמן, וכן הזכר סָפַר נקלרמי, צָפַר נעגני, לפלר ממכו עפר וגפרן, וכן בזוק ומכוסס הזכר לפל סָפַר ע"ס וקמלק כועס, וכן הזכר פֵּר לקמן לפלר ממכו פּוּרָה, וכזכר כמכוון ג"כ כזפפי מעגב, כלפלר קלפס נלוס"ס. ושוס נכנין הקפעל תִּתְפָּאַר כמו נקיר, מסלנס ופקוד ושודעס, לו נקיכת פקמן וניכס וקכיס נקכוש עס פל, וכן פרשוסו שנעיס וקכיס נקכנושס, ווס סכוון.

v. trans. inus., *for*-are, cavare, fodere, e copiosa prosapia vv. חָבַר, בָּרָא, בָּר, בָּאֵר, חָפַר, חָדַר, קָבַר, צָפַר (צָפוֹן) = aram. סְפַר (סָפַר, unguis), סַפַּר (פּוּרָה). Inde forsitan *Hitpa.* חִתְפָּאֵר, explanare, explicare, seq. עַל, id quod versione *τῶν ο'* confirmari videtur.

Hitpa-el: הִתְפָּאֵר

impt. sg.: הִתְפָּאֵר

התפאר עלי Ex. 8, 5.

פָּרְוִר

ס"ו, והקמוכס נקלרק מן פָּאַרְוִר, והסקר קדלק וסיר [עשקס], והקמוכות דנר קנכוסי, וכן סיסודס כקשר קרקס קנל סיר לעיל דף ק"ג, וק"כ הזכר עפר לשון קכינס וכניכס וקעור. ודע קוכל נעיס שלל"ק מזכר שלנו בָּרָה [כמר פֹּאָרָה לסמוכת עכנר, לפלר ממנו פֵּרוֹת נמלא לקפר פרוס, ונפלת כלשון שמעלל פֹּאָרָה כלוי לעכנר, ע"ס קפילס, לוולס ע', וס שפרסתי ממנו תקת קפרפרת לזכר קפר. הפריסי פָּאֵרָן [הסקור של פָּאֵרָן] כדומס לל חֲיוֹרָן ניסוד הזכר, לומר מקוס מלא כוריס ומעכות.

n. m. (abbrev. ex פָּאַרְוִר), vas excavatum, olla (syn. סִיר q. v.), a v. פָּאַר, vi forandi, unde nonnulli deducunt etiam n. פֵּרָה (pl. פֵּרוֹת, Jes. 2, 20.), arab. *fâra*, mus (syn. עַכְבַּר), at vide, quae diximus s. v. חָפַר. Verum ejusdem originis est n. pr. פָּאֵרָן (= פָּרָן), sicut חֲיוֹרָן, de regione plena cavernarum. LXX. *χύτρα.*

בַּפָּרְוִר

ובשלו בפרור Num. 11, 8.
והמרק שם בפרור Jud. 6, 19.
אר בקלחת או בפרור 1 Sam. 2, 14.

פֹּג

פעל כלזי ויסודיי, והכינו פַּגִּים, ושמוכן עקכס נלי מנוסלת [קוכרייפֹּג פֵּייגע], וכזכר כמכוון ג"כ נשפפי מעג [*fic*-us; *fag*-us; *φηγ-ός*; F'eig-e, וכפי סנכלס לי יסודקו כלי פעל. נגזרת היק פַּגָּה. פעל הפרכי גויר הזכר.

n. m. primit. (pl. פַּגִּים), *fic*-us, spec. immatura, grossolus, gem. פַּגָּה, unde nomen accepit *Bηθφαγῆ* (בֵּית־פַּגֵּא, syr. בֵּית־פַּגָּא), ad montem oliveti. LXX. *ὄλυνθος.*

pl. c. suff.: פַּגֵּיהָ

התאנה חנטה פגיה Cant. 2, 13.

פָּגַל

פעל כוזד, והפתכון נעילס וקלול ושמילס נלול ושכיפס ושעוג כנול וכלון ומלום [נעפלעקקען, -וודעלן, -שמוטען], וקען וקועג הזכר פָּגַל ודומס לו נָבַל, נָבָל, חָל לעיל, שנכלס הענין קלול וכנול ושמילס, ע' לפל ותמלל נקת נקקוזו, וכזפס ענכיכית הכנר פֻּגַּל ופעולי פֻּגַּל נמוכן זס. והמזוויס פגל עס פגר עקו עפל.

v. comp. trans. inus., commaculare, inquinare, sicut חָל, נָבַל, נָבָל, חֻל. Neohebr. inde *Pi.* פִּגֵּל, pass. פֻּגַּל, impurum factum esse.

פִּגּוּל

ס"ו, והמוכן דנר המתעב ומעמל ומקלל ומגעל[פערקוכרייכינעדפעם, כעווידעלכ-דעם], נהכדפס לל זקן ופגולים כמו שקנים, ונזר פגול כמו נזר זקן. נקנגוס ונגמלל הזס פגול לינ-הלנן.

n. m., res foeda, inquinans (syn. שֶׁקֶץ). LXX. *μίασμα, ἄθυτον, βέβηλος, μολύνειν.*

לא יחשב לו פגול יהיה Lev. 7, 18.
פגול הוא לא ירצה Lev. 19, 7.
ולא־בא בפי בשר פגול Ez. 4, 14.

pl.: פְּגָלִים

ופרק פגלים כליהם s. 65, 4.

פָּגַע

פעל כוזד, והפתיל יִפְגַּע, ופתרו נכפל: ל' לקיוק דנר נדנר והתלוו [ניכדעו, קניפפען], ושוס עתית נכי עס לים, ונמוכן זס פרשו רניס פגע לק-גד [יעני' ס"ד ל'], ולל לפנ לדס [עס ס"ו ג'], והזכר לפ"ו פָּגַב ודומס לו הזכר נספעל חָבַק, וס הקקל והשווי. לכן נלפזל שנשכיס פגיעס ונקיס לקרלת פלוני [כעגעו כען], וולת השלכה של לקיוק ודניקו כ' דקיפס ופגיעס וקיניפס על דנר תולדת המוכן הרלש', הן פגיעס בדנ ונדיכ לו הפוכו, הן נכנדות וקוני ל הפוכו, פגיעס לין שתיכ, לכן כמ תפיעס וסקוקס נדנר [פלקקעו, נע פַּלְגָּעו], הכלפ ונקיפ על דנ וסנגס ומניפס [ערעפֿפען], כניע וקיניפ [לנגעהען] נתקכוניס, לכן כמ שלילס וסתקנכות [ניעטען], נקרל עכ פלוני ופגיעתו [לנגערעפֿפען], עקי על דנר וכעגעו לו [לנגעכעגען] וכוכולס התמנות של התדנקות וסתלוו לדנר וקיפ כו, וכן נלמת כזכר כמכוון נזפתי עכנ. הכוסף תִּפְגַּרְ יולל וקוק, הנקתה על לים עון וקעל [ערעפֿפען לפֿסתען], לו פגיעס לתקנה [ניעטען לפֿסתען], לו הכלפ וקיפ, לו שלילה נכלל, לומר עשות עלמה מתדנק וגנג וקרוב לפלוני.

עי' יריעות שלמה ק"ל דף כ"ג ע"ב.

v. trans. (impf. יִפְגַּע), significatione bipertiendum: 1) vincire, nectere, hinc foedus facere, pacisci cum aliquo, a rad. פָּגַע, quam exhibet verbum quoque praepositionale חָבַק, Jes. 64, 4. (seq. אֵת), 47, 3., quibus in locis quadrat etiam significatio *occurrendi*, ab alligando et adhaerescendo translata; 2) occurrere, obviam fieri, sive consilio sive forte, vehementer aut leniter, sensu latissimo; hinc invadere, aggredi, prehendere, vel tangere, ferire, affligere, spec. de accessu vel occursu, qui fit *precibus*, adire, precari, et, servata vi nativa, alligatum, assitum, finitimum esse, *pertinere ad aliquid. Hi.* חִפְגִּיעַ, facere, ut quid in aliquem incurrat, affligere, vel facere, ut quis aliquem precibus adeat, etiam, vi *hifilica* inobscurata, vi adoriendi et supplicandi, spec. intercedendi, seq. לְ personae, pro qua quis intercedit, amore ei se devinciens vel ei benigne appropinquans. LXX. *συνάπτειν; ἀναντᾶν, συν-; προςέρχεσθαι, δι-; παραδιδόναι, λαλεῖν, ἀναιρεῖν, καταπατεῖν; Hi. παριστάναι, ὑποτιθέναι.* S. *ἐπελθεῖν*; Th. *ἅψαι.*

3 perf.: פָּגַע

ובאשר פגע מים Jos. 19, 34.
פגע בשני־אנשים 1 Reg. 2, 32.

3 perf.: וּפָגַע

ופגע ביריחו ויצא Jos. 16, 7.
ופגע בדבשת Jos. 19, 11.
ופגע אל־הנחל Jos. 19, 11.
ופגע הגבול בתבור Jos. 19, 22.
ופגע בכרמל הימה Jos. 19, 26.
ופגע בזבולן ובגי Jos. 19, 27.
ופגע בזבולן מנגב Jos. 19, 34.

Digitized by Google

3 *perf. c. s.:* וְהִפְגִּיעוֹ
Am. 5, 19. ופגע הדב
2 *perf.:* פָּגַעְתָּ
Jes. 64, 4. פגעת את־ששׂ
2 *perf.:* הִפְגַּעְתָּ
1 Sam. 10, 5. ופגעת חבל נבאים
inf. constr.: לְהַפְגִּיעַ
1 Sam. 22, 17. לפגע בכהני ר׳
inf. c. suff.: בְּהַפְגִּיעוֹ
Num. 35, 19. בפגעו־בו הוא ימתנו
Num. 35, 21. הרצח בפגעו־בו
impt. sg.: פְּגַע־ *s. M.*
2 Sam. 1, 15. ויאמר גש פגע־בו
1 Reg. 2, 29. לאמר לך פגע־בו
impt. sg.: וְהַפְגַּע־ *s. M.*
Jud. 8, 21. קום אתה ופגע־בנו
1 Sam. 22, 18. ופגע בכהנים
1 Reg. 2, 31. ופגע־בו וקברתו
impt. pl.: הַפְגִּיעוּ
Gn. 23, 8. שמעוני ופגעו־לי
1 *imperf.:* אֶפְגַּע
Jes. 47, 3. ולא אפגע אדם
2 *imperf.:* תִּפְגַּע
Ex. 23, 4. כי תפגע שור איבך
Jer. 7, 16. ואל־תפגע־בי
2 *impf. fem.:* תִּפְגְּעִי
Ruth 1, 16. אל־תפגעי־בי
3 *imperf.:* וַיִּפְגַּע
Gn. 28, 11. ויפגע במקום וילן שם
1 Sam. 22, 18. ויפגע הוא בכהנים
1 Reg. 2, 25. ויפגע־בו וימת
1 Reg. 2, 34. ויפגע־בו וימיתהו
1 Reg. 2, 46. ויצא ויפגע־בו
3 *impf. c. s.:* וְיַפְגְּעֶנּוּ
Ex. 5, 3. פן־יפגענו בדבר
1 *impf. pl.:* נִפְגַּע
Job. 21, 15. ומה־נועיל כי נפגע־בו
2 *impf. pl.:* תִּפְגָּעֻהָן
Jud. 15, 12. פן־תפגעון בי
3 *impf. pl.:* יִפְגָּעוּ
Jos. 2, 16. פן־יפגעו בכם הרדפים
Jud. 18, 25. פן־יפגעו בכם אנשים
Ruth 2, 22. ולא יפגעו־בך בשדה
Jer. 27, 18. יפגעו־נא בי־י צבאות
3 *impf. pl.:* וַיִּפְגְּעוּ
Gn. 32, 2. ויפגעו־בו מלאכי
Ex. 5, 20. ויפגעו את־משה
3 *impf. pl.:* יִפְגְּעוּן
Jos. 17, 10. ובאשר יפגעון מצפון
Hif-il: הַפְגִּיעַ 3 *perf.*
Jes. 53, 6. הפגיע בו את עון
1 *perf.:* הִפְגַּעְתִּי
Jer. 15, 11. הפגעתי בך בעת
3 *perf. pl.:* הִפְגִּעוּ
Jer. 36, 25. הפגיעו במלך
part. masc.: מַפְגִּיעַ *sg.*
Jes. 59, 16. כי־אין מפגיע
part. masc.: בְּמַפְגִּיעַ *sg.*
Job. 36, 32. ויצו עליח במפגיע
3 *imperf.:* יַפְגִּיעַ
Jes. 53, 12. ולפשעים יפגיע

פֶּגַע

ז׳, ומסון מקרה ופגיעה כלל נקרא [בענגסטענדיגקייט], ולפי הפגיעה כמופנה.
n. m. (ad s. f. מִקְרֶה), objectum incursionis s. quod quis adoriturus. LXX. κατεντευκτήν. Alius: ἐναντιοῦσθαι. Vulg. *contrarium.*

לְמִפְגַּע
Job. 7, 20. למה שמתני למפגע לך

פָּגַר

פעל כוזד, ומסון לדעת רז״ע נעול התכונה, ממשך עיפות ושוכח, וכן פרש רל״ק קליפה ויגיעה, וכן בְּגֵר נפשה סוריה, והמוקיי בְּגִירָא קלא ויגע. ומזה הכנוי פֶּגֶר, היות עיף ויגע מלא מלא [ועסר לשסם ויין], ווילת תוכת הכנין. ולפי לשקוד ושווי השרש על נלוח השרשים נסוף הספר. נגזרת פֶּגֶר קדילה ממלאכה והשבת ונעילה, ושם ג״כ הפעולי אִפְּגֵר נמר אַתְפַּגַּר כמו התנעל, ונכתנוס שנור הפעל נמונן הריסה וגרירה לכתן ולכתן וקרינה ועשוח הפקר, ונזה קרוקה שמקנע והסרן שם נדומה על פֶּגֶר, לכן עי׳ התעלות לכל פוג.
v. comp. intr., moveri desinere propter lassitudinem, defatigatum, defessum, caducum esse, syr. בְּגֵר (בְּגִירָא, languidus, exanimatus). *Pi.* intens., fessum cursu trahere corpus, cursu exanimatum, lassitudine confectum esse, gemar. laxum, *pigr*-um esse, targ destruere, diruere, ex qua significatione verbum פֶּגֶר (gemar.), eandem radicem participare intelliges. LXX. 1 Sam. 30, 10. ἐκάθισαν (A. ἠτόνησαν τοῦ διαβῆναι. S. ἠδυνάτησαν; Th. ἀπενάρκησαν παρελθεῖν; ib. v. 21. τοὺς ὑπολειφθέντας (A. οἱ ἐπτωματίσθησαν; S. ἀτονήσαντας; Th. ἀποναρκήσαντας).

Pi-el: פִּגֵּר
3 *perf. pl.:* פִּגְּרוּ
1 Sam. 30, 10. פגרו מעבר את־נחל
1 Sam. 30, 21. אשר־פגרו ׀ מלכת

פֶּגֶר

ז׳, וסכנוי פְּגָרִים, וסמיך פִּגְרֵי, וספקיון גוף מנועל התכונה וכלי רוח כגולם [ליי־כנסם], ד״מ פגר מוכס, כנד פגר, פגר מת, לכן כמו גולם דומס מלמי מלולים וגלולים, ד״מ פגרי גלוליכם. וכפי סנקלוס השם ג״כ מסונן סריסה והשמלה, כלומר עוד הלקחי יוכיח, וכן נתקנוס עוד פְּגִירָה, נמר סריסוח נענני, וכן פְּגוּרִי נמונן וס.
n. m. (pl. פְּגָרִים, c. פִּגְרֵי), corpus immobile, exanimatum, mortuum, cadaver, trop. de deorum simulacris motu animaque destitutis, nisi *rudera* imaginum destructarum intelliguntur, a v. פָּגַר, targ. פִּגַּר (unde מְפַגְּרוּ = חֲרִיסָה). LXX. πτῶμα, πτῶσις, σῶμα, νεκρός, φόνος, κῶλον (cf. Hbr. 3, 17.); σκῦλον, ἱμάτιον.

1 Sam. 17, 46. ונתתי פגר
פֶּגֶר *p.*
Nah. 3, 3. וכבד פגר
הַפֶּגֶר
Am. 8, 3. רב הפגר בכל־מקום
בְּפֶגֶר
Jes. 14, 19. כפגר מובס

פָּגַשׁ

פעל כוזד, ומעתיד יִפְגַּשׁ. מפתר לקוו לנגר ווקוק [מכסעפענן], ומזה כניסה ופגיעה לנגר וכקילות [כענענגען], ומזה ג״כ תפיסה והקוקה כנגר [מַפְגִּישׁ], והתעלות פְּגַשׁ ודומה לו פָּגַשׁ לעיל דף סכ״ב, ומזה הלנתי לך פקקר והשווי נתפתי מערכ. הכפעל הִפְגִּישׁ כמו נקרס, לומר פניעות זה לת זה, ומכנד פִּגֵּשׁ מקוק של קל, נמונן פגיעה ונקרס על. נזפס ענריכית מהפעל הזה השם מְגִישָׁה.
v. comp. trans. (impf. יִפְגַּשׁ), sicut פָּגַשׁ, affigere, adhaerescere, occurere, obviam fieri, amice, hostiliter vel fortuito. *Ni.* נִפְגַּשׁ, sibi invicem obviam fieri; *Pi.* impingere in aliquid. Neohebr. inde n. abstr. פְּגִישָׁה, occursus. LXX. ἀπαντᾶν, συν-, συνέρχεσθαι, ἐμπίπτειν.

1 *perf.:* פָּגַשְׁתִּי *p.*
Gn. 33, 8. המחנה הזה אשר פגשתי
3 *perf. pl.:* וַיִּפְגְּשׁוּ
Jes. 34, 14. ופגשו ציים את־איים
inf. abs.: פָּגוֹשׁ
Prv. 17, 12. פגוש דב שכול באיש
inf. constr.: כְּפָגְשׁ
Jer. 41, 6. ויהי כפגש אתם
1 *impf. c. s.:* אֶפְגְּשֵׁם
Hos. 13, 8. אפגשם כדב שכול
3 *impf. c. s.:* יִפְגְּשֶׁךָּ
Gn. 32, 18. כי יפגשך עשו אחי
3 *impf. c. s.:* וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
Ex. 4, 24. ויפגשהו ר״י
Ex. 4, 27. ויפגשהו בהר האלהים
3 *impf. fem.:* וַתִּפְגֹּשׁ
1 Sam. 25, 20. ותפגש אתם
3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּפְגְּשׁוּם
2 Sam. 2, 13. ויפגשום על־ברכת
Nif-al: נִפְגַּשׁ
3 *perf. pl.:* נִפְגְּשׁוּ *p.*
Ps. 85, 11. חסד־ואמת נפגשו
Prv. 22, 2. עשיר ורש נפגשו
Prv. 29, 13. רש ואיש תככים נפגשו

Pi-el: פִּגֵּשׁ
3 *impf. pl.:* יַפְגִּשׁוּ
Job. 5, 14. יומם יפגשו־חשך

פָּדָה

פעל כוזד, ומעתיד יִפְדֶּה, ופקרוכו סנללה ופרצה סוכה והפללה התקה וכיריה [שנציידען, לויס־, עדענגען], לכן השם פְּדֻת הכלל והפרט, והתעלות לפ״ו פְּדֵה ודומה לו בְּדֵה לעיל, נעכין נדידות, וכן סַד נעדני, נמונן עדיכות. ומזה הסנללה על הכלה מפנוד ומסור על לקח, כדרך העבדות, לומר נפילה והתרה הכלה וחוצה ופרוק [לָסוקן], ולָסוקיפען], והפוכו מכידות וחיקות לקח, וכן פתוח והתרה והנללה כנכוד וכלומה, לומר עצות נלתי מקוסר, ומזה לך׳כ פריקה וכציאה מכית כלא וסולמה למחקר, ללוי וגחילה ועצות קפצי, הוצאה והנלה. הכפעל נִפְדֶּה הפעולי, והכוסף הֻפְדֶּה יולת וקווק, ופעולי זלו הֻפְדֶּה, לשל מקוכו הֻפְדֶּה. ומעתי לסוד השרש לך והלמה גאל וקלל, ומעניי התקוב והשווי עי׳ גלוס״ב, ולקמן תקת פוד.
v. trans. (impf. יִפְדֶּה), secernere, sejungere, separare (unde פְּדוּת, discrimen, intervallum, LXX. διαστολή), a rad. פָּדַד (= בָּדַד), arab. *fadda* V. X. (solitarium, separatum esse), spec. dirimere, solvere aliquem potestati cujuspiam vinctum atque astrictum, redimere, λυτροῦσθαι, seq. בְּ pretii s. λύτρου, v. c. de primogeniti redemtione, quod, consecrandum ac devovendum, soluto pretio, in usum liberum asseritur, de ereptione e malis, veluti servitute aut custodia. *Ni.* נִפְדֶּה, pass. *Hi.* הֶפְדֶּה (pass. הָפְדֶּה), ex periculo eripere, in libertatem vindicare. Cf. vv. syn. גָּאַל, חָלַל et פּוּד. LXX. λυτροῦν, ἀπο-; ἀλλάσσειν, ἀφορίζειν, ῥύεσθαι, σώζειν, συνάγειν; *inf. Ho.* λύτρον.

3 *perf.:* פָּדָה
2 Sam. 4, 9. אשר־פדה את־נפשי
1 Reg. 1, 29. אשר־פדה את־נפשי
Job. 33, 28. פדה נפשי מעבר בשחת
Ps. 55, 19. פדה בשלום נפשי
Jes. 29, 22. אשר פדה את־אברהם
Jer. 31, 11. כי־פדה ר״י את־יעקב
3 *perf.:* וּפָדָה
Lev. 27, 27. ופדה בערכך
3 *prf. c. suff.:* פָּדָנִי
Job. 5, 20. בריעב פדך ממות
3 *perf. c. s.:* פָּדָם
Ps. 78, 42. אשר־פדם מני־צר
2 *perf.:* פָּדִיתָ
Dt. 9, 26. ונחלתך אשר פדית
Dt. 21, 8. לעמך ישראל אשר־פדית
1 Chr. 17, 21. מפני עמך אשר־פדית
Neh. 1, 10. אשר פדית בכחך
Ps. 71, 23. ונפשי אשר פדית
2 *perf.:* פָּדִיתָה
Ps. 31, 6. פדיתה אותי ר״י
1 *perf. c. s.:* פְּדִיתִיךָ
Mich. 6, 3. ומבית עבדים פדיתיך
1 *perf. c. s.:* וּפְדִתִּיךָ
Jer. 15, 21. ופדתיך מכף עריצים
1 *perf. c. s.:* פְּדִיתִים
Zach. 10, 8. ואקבצם כי פדיתים

Digitized by Google

part. masc.: פּוֹדֶה
Ps. 34, 23. פודה ה׳ נפש עבדיו
part. c. suff.: וְהַפּוֹדֵךְ
Dt. 13, 6. והפדך מבית עבדים
p. p. pl. constr.: וּפְדוּרֵי
Jes. 35, 10. ופדויי ה׳ ישבון
Jes. 51, 11. ופדויי ה׳ ישובון
p. p. pl. constr.: וּפְדוּיֵי
Num. 18, 16. ופדויו מבן־חדש
inf. abs.: פָּדֹה
Num. 18, 15. אך ׀ פדה תפדה
Ps. 49, 8. לא־פדה יפדה איש
inf. constr.: לִפְדוֹת
2 Sam. 7, 23. לפדות־לו לעם
1 Chr. 17, 21. לפדות לו עם
impt. sg.: פְּדֵה
Ps. 25, 22. פדה אלהים
impt. c. suff.: פְּדֵנִי
Ps. 26, 11. פדני וחנני
Ps. 69, 19. למען איבי פדני
Ps. 119, 134. פדני מעשק אדם
impt. c. suff.: וּפְדֵנִי
Ps. 44, 27. ופדנו למען חסדך
1 imperf.: אֶפְדֶּה
Ex. 13, 15. וכל־בכור בני אפדה
1 impf. c. s.: אֶפְדֵּם
Hos. 7, 13. ואנכי אפדם
Hos. 13, 14. מיד שאול אפדם
2 imperf.: תִּפְדֶּה
Ex. 13, 13. פטר חמור תפדה
Ex. 13, 13. ואם־לא תפדה
Ex. 13, 13. בבניך תפדה
Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה בשה
Ex. 34, 20. ואם־לא תפדה וערפתו
Ex. 34, 20. בכור בניך תפדה
Num. 18, 15. אך ׀ פדה תפדה
Num. 18, 15. הטמאה תפדה
Nu. 18, 16. ופדויו מבן־חדש תפדה
Num. 18, 17. לא תפדה קדש הם
3 imperf.: יִפְדֶּה
Ps. 49, 8. לא־פדה יפדה איש
Ps. 49, 16. אך־אלהים יפדה־נפשי
Ps. 130, 8. והוא יפדה את־ישראל
3 impf. c. s.: וַיִּפְדֵּהוּ
Dt, 7, 8. ויפדך מבית עבדים
Dt. 15, 15. 24, 18. ויפדך ה׳ אלהיך
2 impf. pl. c. s.: תִּפְדּוּנִי
Joh. 6, 23. ומיד עריצים תפדוני
3 impf. pl.: וַיִּפְדוּ
1 Sam. 14, 45. ויפדו העם את־יונתן
Nif-al: נִפְדָּה
3 perf. fem.: נִפְדְּתָה *p.*
Lev. 19, 20. והפדה לא נפדתה
3 imperf.: יִפָּדֶה
Lev. 27, 29. לא יפדה מות יומת
3 impf. fem.: תִּפָּדֶה
Jes. 1, 27. ציון במשפט תפדה
Hif-il: הִפְדָּה
3 perf. c. s.: וְהִפְדָּה
Ex. 21, 8. אשר־לא יעדה והפדה
Hof-al: הָפְדָּה
inf.: וְהָפְדָּה
Lev. 19, 20. והפדה לא נפדתה

פְּדוּיִים
ע״ו, כנסוי פְּדוּיֵי ה׳, וכנכוי פְּדוּיָיו, וכן כ״ל כעת הסמ פָּדוּי מן פָּדָה [שמוכנו ע״יפס ולפות כתצר תקיפה לקמן], ובעת פנר לפ היס ולפ נכרת כמו פ דל, וכן [נעשו-אש] מן נָשָׂה נדומס פל נָשָׁן [נעשה הפעל, נסופי ה׳. המונן שומן וסרכך [פעטע, נשהכונב], וכן כמס כמכוון נשפתי מעכב.
n. m. (a n. primit. פָּדָה, addita terminatione *er* ortum, ad s. f. פְּדוּרָה a v. פָּדַר, debilitatum, examinatum esse; נָשַׁר a n. prim. נָשׁ = נָשָׁן, *volare*, ad quae nmm. enodanda grammatici vv. פָּדַר, פָּדַר, נָשַׁר effixerunt), adeps, pinguedo. LXX. *στέαρ.*

הַפַּדֶּר *p.*
Lev. 1, 8. את־הראש ואת־הפדר
Lev. 8, 20. התחתים ואת־הפדר
cum suff.: פִּדְרוֹ
Lev. 1, 12. ואת־ראשו ואת־פדרו

פֹּה
פעל נוד ול״ע כ״פ נגוד, ופתכוכו שפיפס וכניפס פפיעס ופעיס כשיפס וכניפס [הויכנן, נלפוכן], ודומס לו פָּאָה וגס אָפַף לעיל, וכן פָּעֲה לקמן, וקפק פפס לעיל קמנץ הקקל וסכוי, ודומ הסשלה כפ לנור [רעדמן], וכי כן הסשלה כשפתי מעכב.
v. intr. inus., hàlare, spirare, flare, sicut פָּאָה, פָּעַף, פָּעָה transl. loqui, *φά-ναι*, *fa-ri.*

פֶּה
ע״ו, והוס הניכוכי מן פָּהָה, והסמך פֵּה, וכן נכנוי פִּי, פִּיהוּ, פִּיהָ, פִּירוֹ, פִּירָהּ, פִּיהֶם, וכלכלה פִּימוֹ. המונן מקום הכניפס וספעיס והדנור [מוכל], ונפמר יפס סמדנר לו קיס לו יפס נפור, לכן לנוב יפס לדנור. לפן פס לפ-פס דנור בלי לפנעי, פס לקד נדנור לקד, כיפו פי כיפו דנוכי. ולפעמים יפס לעשוס, לו נסשלה מן מונץ ולכוכה ופקק ויקו [מיכדונב, שֶׁפֶּס-כונב], ל״ש פי יסק, פי הלקס [נשלנוס לקונך נו לקפו], פי קיק, פקק לו מכוץ ומונץ הפיל, פי שלל, ופי קרב מקום קדול הקנב וקיפה [שֶׁקְפַע], וכמונן וס הכנוי פֶּה לו ג״כ פִּיחַ. ולפעמים כמו יפס להסמנת קף וגוזן [רֶקַבְל, נקרע], ולפעמים כמו לקב ומנת [עס״ל, פקרע״קן], ד״ק פי ציכס. וכנרך לרוב כטעמי׳ נקנור עס נכלס, ל״ש כפי [כמפת וכמונן], כפי לפה, וכן לפי, על פי וכלומה.
n. m. prt. act. (a v. פָּהָה, const. פִּי, c. s. פִּי, פִּיהָ, פִּיךָ, פִּיהוּ, פִּיהָ, פִּיהֶם, פִּיהֶן, poet. פִּימוֹ), loquens, sonos vel articulatos vel inarticulatos edens h. e. *os*, plerumque hominis, improprie quadrupedum vel etiam avium, rarius de ore ut vescendi aut sapiendi instrumento, translate de orificio cujuscunque rei, sicut פִּי הַבְּאֵר, פִּי הַנְּחָלִים, פִּי הַתַּנּוּר, פִּי הַשַּׁעַר, פִּי הַנֵּד, פִּי הַחֶרֶב, פִּי הַכְּלִי, פִּי הָאָרֶץ, פִּי הַתְּהוֹם, פִּי הַשָּׁמַיִם, פִּי הַשְּׁאוֹל, פִּי הַמִּדְבָּר, פִּי הַנָּחָשׁ, פִּי הַבְּהֵמָה, פִּי הָאָדָם, פִּי הָעֵדִים, פִּי הָאֱלֹהִים, פִּי יְהוָה, פִּי הַגּוֹרָל, פִּי הַמִּשְׁפָּט, פִּי הַדָּבָר, פִּי הַמִּצְוָה, פִּי הַשָּׁנָה, פִּי הַיּוֹם, פִּי הַלַּיְלָה, פִּי הַשָּׁבוּעַ, פִּי הַחֹדֶשׁ, פִּי הַשָּׁלוֹם, פִּי הַמִּלְחָמָה, פִּי הַקֶּשֶׁת, פִּי הַכְּתָב, פִּי הַמִּזְבֵּחַ, פִּי הַקֶּבֶר, פִּי הַמְּעָרָה, פִּי הַבַּיִת, פִּי הַמִּשְׁכָּן, פִּי הָאֲרוֹן, פִּי הַכֹּהֵן, פִּי הַנָּבִיא, פִּי הַמֶּלֶךְ, פִּי הַשַּׂר, פִּי הָאִשָּׁה, פִּי הַבֵּן, פִּי הַבַּת, פִּי הָאָח, פִּי הָרֵעַ, פִּי הָאוֹיֵב, פִּי הַשּׂוֹנֵא, פִּי הַמְדַבֵּר, פִּי הַשּׁוֹמֵעַ, פִּי הַקּוֹרֵא, פִּי הַכּוֹתֵב, פִּי הַשּׁוֹאֵל, פִּי הַמַּשִּׂיג, פִּי הַמַּגִּיד, פִּי הַמְּבַשֵּׂר, פִּי הַמְּלַמֵּד, פִּי הַמְּלַקֵּט, פִּי הַמְּחַלֵּק, פִּי הַמְּקַבֵּל, פִּי הַמְּשַׁלֵּם, פִּי הַמְּכַלֶּה, פִּי הַמְּכַסֶּה, פִּי הַמְּגַלֶּה, פִּי הַמְּכַפֵּר, פִּי הַמְּכַבֵּד, פִּי הַמְּקַדֵּשׁ, פִּי הַמְּחַלֵּל, פִּי הַמְּבָרֵךְ, פִּי הַמְּקַלֵּל, פִּי הַמְּרַפֵּא, פִּי הַמְּהַלֵּךְ, פִּי הַמְּנַהֵג, פִּי הַמְּצַוֶּה, פִּי הַמְּשַׁלֵּחַ, פִּי הַמְּקַבֵּץ, פִּי הַמְּפַזֵּר, פִּי הַמְּרַבֶּה, פִּי הַמְּמַעֵט, פִּי הַמְּגַדֵּל, פִּי הַמְּרוֹמֵם, פִּי הַמְּשַׁפֵּל, פִּי הַמְּחַיֶּה, פִּי הַמְּמִיתַ, פִּי הַמְּעַנֶּה, פִּי הַמְּרַחֵם, פִּי הַמְּחַנֵּן, פִּי הַמְּשַׁלֵּם, פִּי הַמְּכַלֶּה, פִּי הַמְּכַסֶּה, פִּי הַמְּגַלֶּה, פִּי הַמְּכַפֵּר, פִּי הַמְּכַבֵּד, פִּי הַמְּקַדֵּשׁ, פִּי הַמְּחַלֵּל, פִּי הַמְּבָרֵךְ, פִּי הַמְּקַלֵּל, פִּי הַמְּרַפֵּא, פִּי הַמְּהַלֵּךְ, פִּי הַמְּנַהֵג, פִּי הַמְּצַוֶּה, פִּי הַמְּשַׁלֵּחַ, פִּי הַמְּקַבֵּץ, פִּי הַמְּפַזֵּר, פִּי הַמְּרַבֶּה, פִּי הַמְּמַעֵט, פִּי הַמְּגַדֵּל, פִּי הַמְּרוֹמֵם, פִּי הַמְּשַׁפֵּל, פִּי הַמְּחַיֶּה, פִּי הַמְּמִיתַ, פִּי הַמְּעַנֶּה, פִּי הַמְּרַחֵם, פִּי הַמְּחַנֵּן.

פָּדָה
פעל ל״ה כ״פ נגוד פָּדָה, ונלפנו סמפרים נפקומנו, נסמרס שסמפנות הלפעה והכנקס [נסֶהכנן], ודומס לו פדן נפרכי. לפן כפי הכנקס לי כעת השכס פדר לפ היס ולפ נכרת, והפעל של פָּדַר הכס הוס פָּדָה פעל נכוב, כי כמשס פָּדָה הסופי׳, כלפר קרקס ככך הפשס, ומונן של פָּדָה הכנקס והקלכה השמכס והכנקס [נסֶהכנן], מסֶפטנן], וכן כשרס כמכוון נשפתי מעכ [*fod*-jan; schw. *foed*-a; angels. *fed*-an; holl. *voed*-en; engl. *feed*; dt. fütt-ern], וכן נשפס לומיס ויוניס וכלומס. ולפ קולפ נעיס
שסשפעל הפעני פדן ג״כ מוס הסשרס נקוסקפת נון.
v. inus., quod, collato arab. *fadana* (*budnon*, adeps), vim *nutriendi* s. *saginandi* habere dicitur. Quin potius פָּדָר nomen secundarium est, a primitivo n. פֵּד ortum, cujus radix *fad* sane vim cibandi s. obesandi habet, gr. *πάτ-εῖσθαι*, qua ex radice ortum est v. secundar., arab. פָּדַן, liquida paragogice adjecta. V. s. אֲדֶבֶס.

פֶּדֶר
ע״ו נוזר פֵּד, נסופי ֶר וכנכוי פִּדְרִי, וכן כ״ל כעת הסס פֶּגֶר מן פֵּג [שמוכנו ע״יפס ולפות כתצר תקיפה לקמן], ובעת פנר לפ היס ולפ נכרת כמו פ דל, וכן [נעשו-אש] מן נָשָׂה נדומס פל נָשָׁן [נעשה הפעל, נסופי ה׳. המונן שומן וסרכך [פעטע, נשהכונב], וכן כמס כמכוון נשפתי מעכב.
n. m. (a n. primit. פֵּד, addita terminatione *er* ortum, ad s. f. פֶּגֶר a v. פָּגַר, debilitatum, examinatum esse; נָשַׁר a n. prim. נָשׁ = נָשָׁן, *volare*, ad quae nmm. enodanda grammatici vv. פָּדַר, פָּגַר, נָשַׁר effixerunt), adeps, pinguedo. LXX. *στέαρ.*

הַפֶּדֶר *p.*
Lev. 1, 8. את־הראש ואת־הפדר
Lev. 8, 20. התחתים ואת־הפדר
cum suff.: פִּדְרוֹ
Lev. 1, 12. ואת־ראשו ואת־פדרו

פֹּה
פעל נוד ול״ע כ״פ נגוד, ופתכוכו שפיפס וכניפס פפיעס ופעיס כשיפס וכניפס [הויכנן, נלפוכן], ודומס לו פָּאָה וגס אָפַף לעיל, וכן פָּעֲה לקמן, וקפק פפס לעיל קמנץ הקקל וסכוי, ודומ הסשלה כפ לנור [רעדמן], וכי כן הסשלה כשפתי מעכב.
v. intr. inus., hàlare, spirare, flare, sicut פָּאָה, פָּעַף, פָּעָה transl. loqui, *φά-ναι*, *fa-ri.*

פֶּה
ע״ו, והוס הניכוכי מן פָּהָה, והסמך פֵּה, וכן נכנוי פִּי, פִּיהוּ, פִּיהָ, פִּירוֹ, פִּירָהּ, פִּיהֶם, וכלכלה פִּימוֹ. המונן מקום הכניפס וספעיס והדנור [מוכל], ונפמר יפס סמדנר לו קיס לו יפס נפור, לכן לנוב יפס לדנור. לפן פס לפ-פס דנור בלי לפנעי, פס לקד נדנור לקד, כיפו פי כיפו דנוכי. ולפעמים יפס לעשוס, לו נסשלה מן מונץ ולכוכה ופקק ויקו [מיכדונב, שֶׁפֶּס-כונב], ל״ש פי יסק, פי הלקס [נשלנוס לקונך נו לקפו], פי קיק, פקק לו מכוץ ומונץ הפיל, פי שלל, ופי קרב מקום קדול הקנב וקיפה [שֶׁקְפַע], וכמונן וס הכנוי פֶּה לו ג״כ פִּיחַ. ולפעמים כמו יפס להסמנת קף וגוזן [רֶקַבְל, נקרע], ולפעמים כמו לקב ומנת [עס״ל, פקרע״קן], ד״ק פי ציכס. וכנרך לרוב כטעמי׳ נקנור עס נכלס, ל״ש כפי [כמפת וכמונן], כפי לפה, וכן לפי, על פי וכלומה.
n. m. prt. act. (a v. פָּהָה, const. פִּי, c. s. פִּי, פִּיהָ, פִּיךָ, פִּיהוּ, פִּיהָ, פִּיהֶם, פִּיהֶן, poet. פִּימוֹ), loquens, sonos vel articulatos vel inarticulatos edens h. e. *os*, plerumque hominis, improprie quadrupedum vel etiam avium, rarius de ore ut vescendi aut sapiendi instrumento, translate de orificio cujuscunque rei, sicut פִּי הַבְּאֵר, פִּי הַנְּחָלִים, פִּי הַתַּנּוּר, פִּי הַשַּׁעַר, פִּי הַנֵּד, פִּי הַחֶרֶב, פִּי הַכְּלִי, פִּי הָאָרֶץ, פִּי הַתְּהוֹם, פִּי הַשָּׁמַיִם, פִּי הַשְּׁאוֹל, פִּי הַמִּדְבָּר, פִּי הַנָּחָשׁ, פִּי הַבְּהֵמָה, פִּי הָאָדָם, פִּי הָעֵדִים, פִּי הָאֱלֹהִים, פִּי יְהוָה, פִּי הַגּוֹרָל, פִּי הַמִּשְׁפָּט, פִּי הַדָּבָר, פִּי הַמִּצְוָה, פִּי הַשָּׁנָה, פִּי הַיּוֹם, פִּי הַלַּיְלָה, פִּי הַשָּׁבוּעַ, פִּי הַחֹדֶשׁ, פִּי הַשָּׁלוֹם, פִּי הַמִּלְחָמָה, פִּי הַקֶּשֶׁת, פִּי הַכְּתָב, פִּי הַמִּזְבֵּחַ, פִּי הַקֶּבֶר, פִּי הַמְּעָרָה, פִּי הַבַּיִת, פִּי הַמִּשְׁכָּן, פִּי הָאֲרוֹן, פִּי הַכֹּהֵן, פִּי הַנָּבִיא, פִּי הַמֶּלֶךְ, פִּי הַשַּׂר, פִּי הָאִשָּׁה, פִּי הַבֵּן, פִּי הַבַּת, פִּי הָאָח, פִּי הָרֵעַ, פִּי הָאוֹיֵב, פִּי הַשּׂוֹנֵא, פִּי הַמְדַבֵּר, פִּי הַשּׁוֹמֵעַ, פִּי הַקּוֹרֵא, פִּי הַכּוֹתֵב, פִּי הַשּׁוֹאֵל, פִּי הַמַּשִּׂיג, פִּי הַמַּגִּיד, פִּי הַמְּבַשֵּׂר, פִּי הַמְּלַמֵּד, פִּי הַמְּלַקֵּט, פִּי הַמְּחַלֵּק, פִּי הַמְּקַבֵּל, פִּי הַמְּשַׁלֵּם, פִּי הַמְּכַלֶּה, פִּי הַמְּכַסֶּה, פִּי הַמְּגַלֶּה, פִּי הַמְּכַפֵּר, פִּי הַמְּכַבֵּד, פִּי הַמְּקַדֵּשׁ, פִּי הַמְּחַלֵּל, פִּי הַמְּבָרֵךְ, פִּי הַמְּקַלֵּל, פִּי הַמְּרַפֵּא, פִּי הַמְּהַלֵּךְ, פִּי הַמְּנַהֵג, פִּי הַמְּצַוֶּה, פִּי הַמְּשַׁלֵּחַ, פִּי הַמְּקַבֵּץ, פִּי הַמְּפַזֵּר, פִּי הַמְּרַבֶּה, פִּי הַמְּמַעֵט, פִּי הַמְּגַדֵּל, פִּי הַמְּרוֹמֵם, פִּי הַמְּשַׁפֵּל, פִּי הַמְּחַיֶּה, פִּי הַמְּמִיתַ, פִּי הַמְּעַנֶּה, פִּי הַמְּרַחֵם, פִּי הַמְּחַנֵּן, פִּי הַמְּשַׁלֵּם, פִּי הַמְּכַלֶּה, פִּי הַמְּכַסֶּה, פִּי הַמְּגַלֶּה, פִּי הַמְּכַפֵּר, פִּי הַמְּכַבֵּד, פִּי הַמְּקַדֵּשׁ, פִּי הַמְּחַלֵּל, פִּי הַמְּבָרֵךְ, פִּי הַמְּקַלֵּל, פִּי הַמְּרַפֵּא, פִּי הַמְּהַלֵּךְ, פִּי הַמְּנַהֵג, פִּי הַמְּצַוֶּה, פִּי הַמְּשַׁלֵּחַ, פִּי הַמְּקַבֵּץ, פִּי הַמְּפַזֵּר, פִּי הַמְּרַבֶּה, פִּי הַמְּמַעֵט, פִּי הַמְּגַדֵּל, פִּי הַמְּרוֹמֵם, פִּי הַמְּשַׁפֵּל, פִּי הַמְּחַיֶּה, פִּי הַמְּמִיתַ, פִּי הַמְּעַנֶּה, פִּי הַמְּרַחֵם, פִּי הַמְּחַנֵּן.

פָּדָה
פעל ל״ה כ״פ נגוד פָּדָה, ונלפנו סמפרים נפקומנו, נסמרס שסמפנות הלפעה והכנקס [נסֶהכנן], ודומס לו פדן נפרכי. לפן כפי הכנקס לי כעת השכס פדר לפ היס ולפ נכרת, והפעל של פָּדַר הכס הוס פָּדָה פעל נכוב, כי כמשס פָּדָה הסופי׳, כלפר קרקס ככך הפשס, ומונן של פָּדָה הכנקס והקלכה השמכס והכנקס [נסֶהכנן], מסֶפטנן], וכן כשרס כמכוון נשפתי מעכ [*fod*-jan; schw. *foed*-a; angels. *fed*-an; holl. *voed*-en; engl. *feed*; dt. fütt-ern], וכן נשפס לומיס ויוניס וכלומס. ולפ קולפ נעיס
שסשפעל הפעני פדן ג״כ מוס הסשרס נקוסקפת נון.
v. inus., quod, collato arab. *fadana* (*budnon*, adeps), vim *nutriendi* s. *saginandi* habere dicitur. Quin potius פָּדָר nomen secundarium est, a primitivo n. פֵּד ortum, cujus radix *fad* sane vim cibandi s. obesandi habet, gr. *πάτ-εῖσθαι*, qua ex radice ortum est v. secundar., arab. פָּדַן, liquida paragogice adjecta. V. s. אֲדֶבֶס.

פֶּדֶר
ע״ו נוזר פֵּד, נסופי ֶר וכנכוי פִּדְרִי, וכן כ״ל כעת הסס פֶּגֶר מן פֵּג [שמוכנו ע״יפס ולפות כתצר תקיפה לקמן], ובעת פנר לפ היס ולפ נכרת כמו פ דל, וכן [נעשו-אש] מן נָשָׂה נדומס פל נָשָׁן [נעשה הפעל, נסופי ה׳. המונן שומן וסרכך [פעטע, נשהכונב], וכן כמס כמכוון נשפתי מעכב.
n. m. (a n. primit. פֵּד, addita terminatione *er* ortum, ad s. f. פֶּגֶר a v. פָּגַר, debilitatum, examinatum esse; נָשַׁר a n. prim. נָשׁ = נָשָׁן, *volare*, ad quae nmm. enodanda grammatici vv. פָּדַר, פָּגַר, נָשַׁר effixerunt), adeps, pinguedo. LXX. *στέαρ.*

הַפְּדָרִים
pl.:
Num. 3, 51. את־כסף הפדים
pl. constr.: פִּדְרֵי
Num. 3, 46. ואת פדויי השלשה
Num. 3, 48. פדויי הנרפים בהם
Num. 3, 49. על פדויי החלרים

פְּדוּת
ע״כ, והמונן כפנוע הכל״ק הפנע והכלה, וכן פנע הנל״נע הפנע, כעמס פליון נכלל [פֶּלְטֵי״לוכנ], ווס ומפני פ״ק, כלפר פנאו ע׳ וקניס דיפסעולפ. ומוס נהפלפ הלפס זפלקן פישועס נכלל. נפניעיים פלפלפ, פלהנור, פדון, פדיס, פלס הפנע. *n. f.*, discrimen, intervallum, integerium, deinde liberatio, ereptio, redemtio. LXX. *διαστολή*, *λύτρωσις*, *ῥύεσθαι.*

פְּדוּת
Ex. 8, 19. ושמתי פדת בין עמי

פְּדוּת
Ps. 111, 9. פדות ׀ שלח לעמו
Ps. 130, 7. והרבה עמו פדות

מִפְדוֹת
Jes. 50, 2. קצרה ידי מפדות

פִּדְיוֹן
ע״ו, והמונן כמו פדוי, לומר כפר ונפלפ [לפֶּוונב], או ג״כ כקף הפדיון. נפפס ענכיכית פדיון הכן יוסף. *n. m.*, redemtio, pretium redemtionis, neohebr. פִּדְיוֹן חֲבֵן, *λύτρωσις πρωτοτόκου*. LXX. *λύτρον.*
Ex. 21, 30. ונתן פדין נפשו
Ps. 49, 9. ויקר פדיון נפשם

פְּדֻיִם
ע״ו כמו פדיון, והמקל חֲרָמָם, והמונן מפלפו. *n. m.* (ad s. f. חֲרֻמָּה), sicut פִּדְיוֹן, redemtionis pretium. LXX. *λύτρον.*

הַפְּדֻיִם
Num. 3, 49. הפדיום מאת העדפים

פָּדָן
פעל ל״ע כ״פ נגוד פֶּדֶן, והקמנות סכנפס ורפיקס ודכיכס [שקמפענן, ערעטנן], ול״כ ידן כמו מדכן ומקוס, והקין פֶּדֶן כמו כפעל אֶדֶן, לכן זס לפ מקטוור. ויס מפרכיס, שהמנות פדד ענין קניקס וקקיקס כדבר, ונלמת כעלני פַּהַאן נמל הקוכן, וגס זס לפ מקטוור, כלפר פידעני שהמנות הסס זפלס מיזור וכר [פֶּלְטֵי, פעלד]. וכ״ל שכסרס מן הלמת פֶּדֶן, והקין מזוק הלפס ומדוד ושוות [ויך שערפ-קען, דעכנען], ונלמת קמנות דן כמונן וס כדוק ומכוסס [ע׳ נטן, תן יתן], ומוס הסס הנלן.
v. comp. trans. inus., tundere, conculcare, sicut אָדַן, unde פֶּדֶן, via trita. Alii פָּדַד vi findendi, perstringendi atque arandi dici putant, collatis arab. *faddâd*, bos arator, et *faddân*, boves juncti, aratrum, unde פֶּדֶן (syr. *fadono*, *fidno*), campus, ager. At verisimillimum est, radicem revera esse *dan*, *τείν-ειν* (dehnen), vi eadem, qua דֶּשֶׁן in n. דָּשַׁן, תֶּן in vv. נָתַן, תָּתַן q. v., porrectum, extensum esse, longe lateque pertinere.

פֶּדֶן
ע״ו, והסמך פֶּדֶן, ונסמ הקכלית פַּדְנָה,

Digitized by Google

veluti sacci, vestimenti (ad caput excipiendum), putei, urbis, inferni (h. e. porta, introitus), de mucrone vel acie gladii (pl. פִּיּוֹת de pluribus ensis mucronibus) vel etiam limae, de *ora* rei cujuspiam, e. c. vestimenti, maris (syn. שָׂפָה), de parte s. portione, velut שְׁנֵים פִּי, partes duae, duplex, praeterea multis modis translate et praefixis literis בכ"לם vel praep. עַל adverbialiter. LXX. στόμα (πρόσωπον, σιαγών); γλῶσσα, λαλία, λόγος, φωνή, πρόσταγμα, νόμος, ῥῆμα, ἐρεῖν; βρῶσις, ὥα, μέρος; trop. δύναμις, θυμός, καρδία; פֶּה, ἕτοιμος; פִּיּוֹת, δίστομος; פֶּה אֶחָד, ἅμα πάντες; כְּפִי אֲשֶׁר, κατά; כְּפִי, ἀνθ' ὧν; לְפִי, καθότι, καθώς, κατά, διά, παρά, ἡνίκα; עַל־פִּי, κατά, καθάπερ; ἐπί, μετά, ἐκ; שְׁנֵי פִּים, διπλοῦς.

כבד־פה וכבד לשון Ex. 4, 10.
מי שם פה לאדם Ex. 4, 11.
פה אל־פה אדבר־בו Num. 12, 8.
ועם־ישראל פה אחד Jos. 9, 2.
פה־אחד טוב אל־המלך 1 Rg. 22, 13.
בית־הבעל פה לפה 2 Reg. 10, 21.
מלא את־ירושלם פה לפה 2 Rg. 21, 16
פה־אחד טוב אל־המלך 2 Chr. 18, 12.
אשר מלאוה מפה אל־פה Esr. 9, 11.
ושמו יד על־פה Job. 21, 5.
פה־להם ולא ידברו Ps. 115, 5. 135, 16.
הסר ממך עקשות פה Prv. 4, 24.
הולך עקשות פה Prv. 6, 12.
ויאכלו את־ישראל בכל־פה Jes. 9, 11
ופצה פה ומצפצף Jes. 10, 14.
על־מי תרחיבו פה Jes. 57, 4.
פתחון פה מפני כלמתך Ez. 16, 63.
לפתח פה ברצח Ez. 21, 27.
אתן פתחון־פה Ez. 29, 21.
ישימו יד על־פה Mich. 7, 16.

וּפֶה

ופה חלק יעשה מדנתה Prv. 26, 28.

הַפֶּה

הפה אשר לא־נשק 1 Reg. 19, 18.

בְּפֶה

בפה חנף ישחית רעהו Prv. 11, 9.

לְפֶה

יהיה־לך לפה Ex. 4, 16.
זמות יד לפה Prv. 30, 32.

לְפֵה

בית־הבעל פה לפה 2 Reg. 10, 21.
את־ירושלם פה לפה 2 Rg. 21, 16.

מִפֶּה

מלאוה מפה אל־פה Esr. 9, 11.

constr.: פִּי

והאבן גדלה על־פי הבאר Gn. 29, 2.
מעל פי הבאר Gn. 29, 3. 8.
האבן מעל־פי הבאר Gn. 29, 3. 8.
מעל פי הבאר Gn. 29, 10.
וגדל־לו על־פי הדברים Gn. 43, 7.
עגלות על־פי פרעה Gn. 45, 21.
ויחנו לפני פי החירת Ex. 14, 2.
על־פי מחירת Ex. 14, 9.
למספיהם על־פי י"י Ex. 17, 1.
והיה פי־ראשו Ex. 28, 32.
על־פי הדברים האלה Ex. 34, 27.
פקד על־פי משה Ex. 38, 21.
לפרש להם על־פי Lev. 24, 12.
על־פי אשר תשיג Lev. 27, 8.
על־פי השנים הנוחרת Lev. 27, 18.
על־פי י"י כאשר צוה Num. 3, 16.
על־פי י"י למשפחתם Num. 3, 39.
על־פי י"י Num. 3, 51. 4, 41.
על־פי אהרן ובניו Num. 4, 27.
על־פי י"י ביד־משה Num. 4; 37. 45. 9, 23. 10, 13.
על־פי י"י פקד אותם Num. 4, 49.
על־פי י"י יסעו בני ישראל Nu. 9, 18.
ועל־פי י"י יחנו Num. 9, 18.
על־פי י"י יחנו Num. 9, 20.
ועל־פי י"י יסעו Num. 9, 20.
על־פי י"י יחנו Num. 9, 23
ועל־פי י"י יסעו Num. 9, 23.
ממדבר פארן על־פי י"י Num. 13, 3.
אתם עברים את־פי י"י Num. 14, 41.
לעבר את־פי י"י אלהי Num. 22, 18.
ויפתח י"י את־פי האתון Nu. 22, 28.
לעבר את־פי י"י Num. 24, 13.
על־פי הגורל תחלק Num. 26, 56.
למסעיהם על־פי י"י Num. 33, 2.
וישב על־פי החירת Num. 33, 7.
על־פי י"י וימת שם Num. 33, 38.
על־פי י"י לאמר Num. 36, 5.
ותמרו את־פי י"י Dt. 1, 26. 43. 9, 23.
על־כל־מוצא פי־י"י Dt. 8, 3.
על־פי שנים עדים Dt. 17, 6.
על־פי עד אחד Dt. 17, 6.
ועשית על־פי הדבר Dt. 17, 10.
על־פי התורה Dt. 17, 11.
על־פי שני עדים Dt. 19, 15.
או על־פי שלשה Dt. 19, 15.
לתת לו פי שנים Dt. 21, 17.
בארץ מואב על־פי י"י Dt. 34, 5.
ואת־פי י"י לא שאלו Jos. 9, 14.
אל־פי המערה Jos. 10, 18.
את־פי המערה Jos. 10, 22.
על־פי המערה Jos. 10, 27.
אל־פי י"י ליהושע Jos. 15, 13.
ויתן לחם אל־פי י"י Jos. 17, 4.
על־פי י"י נתנו לו Jos. 19, 50.
מנחלתם אל־פי י"י Jos. 21, 3.
על־פי י"י ביד־משה Jos. 22, 9.
ולא תמרו את־פי י"י 1 Sam. 12, 14.
ומריתם את־פי י"י 1 Sam. 12, 15.
כי־עברתי את־פי י"י 1 Sam. 15, 24.
כי־על־פי אבשלום 2 Sam. 13, 32.
יען כי מריתם פי י"י 1 Reg. 13, 21.
אשר מרה את־פי י"י 1 Reg. 13, 26.
פי־שנים ברוחך אלי 2 Reg. 2, 9.
הכסה על־פי פרעה 2 Reg. 23, 35.
אך על־פי י"י היתה 2 Reg. 24, 3.
פי־צדיק יהגה חכמה Ps. 37, 30.
כי יסכר פי דוברי־שקר Ps. 63, 12.
כי פי דשע ופי־מרמה Ps. 109, 2.
על־פי מדותיו Ps. 133, 2.
מקור חיים פי צדיק Prv. 10, 11.
פי־צדיק ינוב חכמה Prv. 10, 31.
מפרי פי־איש Prv. 12, 14. 13, 2.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4.
פי כסיל מחתה־לו Prv. 18, 7.
מפרי פי־איש תשבע Prv. 18, 20.
חנך לנער על־פי דרכו Prv. 22, 6.
שוחה עמקה פי זרות Prv. 22, 14.
אני פי־מלך שמר Eccl. 8, 2.
דברי פי־חכם חן Eccl. 10, 12.
כי פי י"י דבר Jes. 1, 20.
על־פי יאור Jes. 19, 7.
כי פי י"י דבר Jes. 40, 5. 58, 14.
אשר פי י"י יקבנו Jes. 62, 2.
ואשר דבר פי־י"י Jer. 9, 11.
בעברי פי־פתח Jer. 48, 28.
הפרטים על־פי הנבל Am. 6, 5.
כי־פי י"י צבאות דבר Mich. 4, 4.
נאם־י"י פי־שנים Zach. 13, 8.
ונפלו על־פי אוכל Nah. 3, 12.

constr.: כְּפִי

איש כפי אכלו Ex. 16, 21.
כפי שניו ישיב Lev. 25, 52.
כפי נדרו אשר ידר Num. 6, 21.
איש כפי עבדתו Num. 7, 5.
כפי עבדתם Num. 7, 7. 8.
איש כפי נחלתו Num. 35, 8.
איש כפי עבדתו 2 Chr. 31, 2.
כפי אשר אינכם Mal. 2, 9.

constr.: לְפִי

לחם לפי חסף Gn. 47, 12.
איש לפי אכלו תכסר Ex. 12, 4.
לקטו ממנו איש לפי אכלו Ex. 16, 16.
איש לפי־אכלו לקטו Ex. 16, 18.
לפי רב השנים Lev. 25, 16.
והיה ערכך לפי זרעו Lev. 27, 16.
איש לפי פקדיו Num. 26, 54.
ויכתבו אתה לפי נחלתם Jos. 18, 4.
לפי שכלו יהלל־איש Prv. 12, 8.
ואיש לפי מהללו Prv. 27, 21.
לפי מלאת לבבל Jer. 29, 10.

constr.: וְלִפִי

ולפי מעט השנים Lev. 25, 16.
ולפי העלות חענן Num. 9, 17.

constr.: וּפִי

ופי־תמעיל בתוכו Ex. 39, 23.
ופי־מרמה עלי פתחו Ps. 109, 2.
ופי תהפכות שנאתי Prv. 8, 13.
ופי רשעים יכסה חמס Prv. 10, 6.
ופי רשעים יכסה חמס Prv. 10, 11.
ופי אויל מחתה קרבה Prv. 10, 14.
ופי רשעים תהפכות Prv. 10, 32.
ופי ישרים יצילם Prv. 12, 6.
ופי כסילים יביע אולת Prv. 15, 2.
ופני כסילים ירעה Prv. 15, 14. Q'ri.
ופי רשעים יביע רעות Prv. 15, 28.
ופי רשעים יבלע־און Prv. 19, 28.

constr.: בְּפִי

והטה־הוא בפי אמתחתו Gn. 42, 27.
המושב בפי אמתחתיכם Gn. 43, 12.
כסף־איש בפי אמתחתו Gn. 43, 21. 44, 1.
בפי אמתחת הקטן Gn. 44, 2.
מצאנו בפי אמתחתינו Gn. 44, 8.
וישם י"י דבר בפי בלעם Num. 23, 5.
והוא שם בפי שפחתך 2 S. 14, 19.
רוח שקר בפי כל־נביאיו 1 Rg. 22, 22.
רוח שקר בפי כל־נביאיך 1 Reg. 22, 23.
בפי כל־נביאיו 2 Chr. 18, 21.
רוח שקר בפי נביאיך 2 Chr. 18, 22.
דבר־י"י בפי ירמיהו 2 Chr. 36, 21. 22.
בפי שלשת האנשים Job. 32, 5.
בפי־אויל חטר גאוה Prv. 14, 3.
ומשל בפי כסילים Prv. 26, 7. 9.
בפי כל־איש יהודה Jer. 44, 26.

constr.: וּבְפִי

ובפי רשעים תחרס Prv. 11, 11.

constr.: כְּפִי

כפי תחרא Ex. 28, 32. 39, 23.
שאול אליו כפי י"י 1 Chr. 12, 23.
כפי כתנתי יאזרני Job. 30, 18.

constr.: לְפִי

הרגו לפי־חרב Gn. 34, 26.
ואת־עמו לפי־חרב Gn. 17, 13.
ישראל לפי־חרב Num. 21, 24.
מכה־נפש לפי עדים Num. 35, 30.
לפי־חרב Dt. 13, 16.
בהמתה לפי־חרב Dt. 13, 16.
כל־זכורה לפי־חרב Dt. 20, 13.
ושה וחמור לפי־חרב Jos. 6, 21.
ויפלו כלם לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכו אתה לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכה לפי־חרב Jos. 10, 28. 30. 32.
ויכוח לפי־חרב Jos. 10, 35. 37.
ויכום לפי־חרב Jos. 10, 39.
לפי־חרב החרם Jos. 11, 11.
ויכם לפי־חרב Jos. 11, 12.
כל־האדם הכו לפי־חרב Jos. 11, 14.
ויכו אותה לפי־חרב Jos. 19, 47.
ויכוה לפי־חרב Jud. 1, 8.
ויכו את־העיר לפי־חרב Jud. 1, 25.
כל־המחנה לפי־חרב Jud. 4, 15.
כל־מחנה סיסרא לפי־חרב Jud. 4, 16.
ויכו אותם לפי־חרב Jud. 18, 27.
ויך את־כל־העיר לפי־חרב Jud. 20, 37.
ויכום לפי־חרב Jud. 20, 48.
גלעד לפי־חרב Jud. 21, 10.
הכה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
וחמור ושה לפי־חרב 1 S. 22, 19.
והכה העיר לפי־חרב 2 S. 15, 14.
כי אם־לפי דברי 1 Reg. 17, 1.
ויכום לפי־חרב 2 Reg. 10, 25.
הכו לפי־חרב Job. 1, 15.
עצמינו לפי שאול Ps. 141, 7.
לידי־שערים לפי־קרת Prv. 8, 3.
והכם לפי־חרב Jer. 21, 7.

constr.: מִפִּי

לא תשכח מפי זרעו Dt. 31, 21.
דברי נכו מפי אלהים 2 Chr. 35, 22.
מלפני ירמיהו הנביא
מפי י"י 2 Chr. 36, 12.
דבר־י"י מפי ירמיה Esr. 1, 1.
חדבר יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
ואת הסיחך מפי־צר Job. 36, 16.
מפי עוללים ויונקים Ps. 8, 3.
הושיעני מפי אריה Ps. 22, 22.
לא מפי י"י Jer. 23, 16.
ויכתב ברוך מפי ירמיהו Jer. 36, 4.
כתב ברוך מפי ירמיהו Jer. 36, 27.
ויכתב עליה מפי ירמיהו Jer. 36, 32.
על־ספר מפי ירמיהו Jer. 45, 1.
מפי עליון לא תצא Thr. 3, 38.

cum suff.: פִּי

פי המדבר אליכם Gn. 45, 12.
מריתם את־פי Num. 20, 24.
כאשר מריתם פי Num. 27, 14.
ותשמע הארץ אמרי־פי Dt. 32, 1.
ואנכי פצירתי פי אל־י"י Jud. 11, 35.
רחב פי על־אויבי 1 Sam. 2, 1.
גם־אני לא אחשך־פי Job. 7, 11.
אם־אצדק פי ירשיעני Job. 9, 20.
אאמצכם במו־פי Job. 16, 5.
במו־פי אתחנן־לו Job. 19, 16.
הנה־נא פתחתי פי Job. 33, 2.
ידי שמתי למו־פי Job. 40, 4.
בל־יעבר־פי Ps. 17, 3.
יהיו לרצון אמרי־פי Ps. 19, 15.
לא אפתח־פי Ps. 39, 10.
פי ידבר חכמות Ps. 49, 4.
האזינה לאמרי־פי Ps. 54, 4.
רננות יהללי־פי Ps. 63, 6.
ודבר־פי בצר־לי Ps. 66, 14.
אליו פי־קראתי Ps. 66, 17.
ימלא פי תהלתך Ps. 71, 8.
פי יספר צדקתך Ps. 71, 15.
הטו אזנכם לאמרי־פי Ps. 78, 1.
אפתחה במשל פי Ps. 78, 2.
נדבות פי רצה־נא Ps. 119, 108.
פי פערתי ואשאפה Ps. 119, 131.
תהלת י"י ידבר־פי Ps. 145, 21.
ואל־תט מאמרי־פי Prv. 4, 5.
ואל־תסורו מאמרי־פי Prv. 5, 7.
והקשיבו לאמרי פי Prv. 7, 24.
בצדק כל־אמרי־פי Prv. 8, 8.
ויגע על־פי Jes. 6, 7.
כי־פי הוא צוה Jes. 34, 16.
וישם פי כחרב חדה Jes. 49, 2.
ויגע על־פי Jer. 1, 9.
ואפתח את־פי Ez. 3, 2.
ויפתח פי ולא נאלמתי Ez. 33, 22.
ובשר ויין לא־בא אל־פי Dan. 10, 3.
ואפתח־פי ואדברה Dan. 10, 16.
הרגתים באמרי־פי Hos. 6, 5.

cum suff.: וּפִי

ופי אמלא תוכחות Job. 23, 4.
ופי יגיד תהלתך Ps. 51, 17.
ופי לא שאלו Jes. 30, 2.

Digitized by Google

בְּפִי
cum suff.:
Num. 22,38. אשר ישים אלהים בפי
Num. 23, 12. אשר ישים י״י בפי
Ps. 34, 2. תמיד תהלתו בפי
Ps. 40, 4. ויתן בפי ׀ שיר חדש
Ps. 89, 2. אודיע אמונתך בפי
Ps. 109, 30. אודה י״י מאד בפי
Ez. 3, 3. ותהי בפי כדבש למתוק
Ez. 4, 14. ולא־בא בפי בשר פגול

כְּפִי
cum suff.:
Jer. 15, 19. כפי תהיה

לְפִי
cum suff.:
Job. 31, 27. ותשק ידי לפי
Ps. 39, 2. אשמרה לפי מחסום
Ps. 119, 103. מדבש לפי
Ps. 141, 3. שיתה י״י שמרה לפי

מִפִּי
cum suff.:
Ps.119,43. ואל־תצל מפי דבר־אמת
Jes. 45, 23. יצא מפי צדקה
Jes. 55, 11. דברי אשר יצא מפי
Jer. 36, 6. אשר־כתבת מפי
Ez. 3, 17. ושמעת מפי דבר
Ez. 33, 7. ושמעת מפי דבר

וּמִפִּי
cum suff.:
Jes. 48, 3. ומפי יצאו ואשמיעם

פִּינוּ
cum suff.:
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק פינו

מִפִּינוּ
cum suff.:
Jer. 44, 17. אשר־יצא מפינו

פִּיךָ
cum suff.:
Gn. 41, 40. ועל־פיך ישק כל־עמי
Ex. 4, 12. ואנכי אהיה עם־פיך
Ex.4,15. אהיה עם־פיך ועם־פיהו
Ex. 23, 13. לא ישמע על־פיך
Jos. 1, 18. אשר־ימרה את־פיך
Jud. 9, 38. אפוא פיך אשר תאמר
Jud. 11, 36. פצית את־פיך
Jud. 18, 19. שים־ידך על־פיך
2 Sam. 1, 16. כי פיך ענה בך
Job. 8, 2. ורוח כביר אמרי־פיך
Job. 8, 21. עד־ימלא שחוק פיך
Job. 15, 5. כי־יאלף עונך פיך
Job. 15, 6. ירשיעך פיך ולא־אני
Job.39, 27. אם־על־פיך יגביה נשר
Ps. 50, 16. ותשא בריתי עלי־פיך
Ps. 50, 19. פיך שלחת ברעה
Ps. 81, 11. הרחב־פיך ואמלאהו
Ps. 119, 13. כל משפטי־פיך
Ps. 119, 72. טוב־לי תורת־פיך
Ps. 119, 88. ואשמרה עדות פיך
Ps. 138, 4. כי־שמעו אמרי־פיך
Prv. 6, 2. נוקשת באמרי־פיך
Prv. 6, 2. נלכדת באמרי־פיך
Prv. 27, 2. יהללך זר ולא־פיך
Prv. 31, 8. פתח־פיך לאלם
Prv. 31, 9. פתח־פיך שפט־צדק
Eccl. 5, 1. אל־תבהל על־פיך
Eccl. 5, 5. אל־תתן את־פיך
Jer. 34, 3. ופיהו את־פיך ידבר
Ez. 2, 8. פצה פיך ואכל
Ez. 3, 27. אפתח את־פיך
Ez. 24, 27. יפתח פיך את־הפליט
Obad.1,12. ואל־תגדל פיך ביום צרה
Mich. 7, 5. שמור פתחי־פיך

בְּפִיךָ
cum suff.:
Ex. 13, 9. תהיה תורת י״י בפיך
Dt. 23, 24. אשר דברת בפיך
Dt. 30, 14. בפיך ובלבבך לעשתו
1 Reg. 8, 24. ותדבר בפיך
1 Reg. 17, 24. ודבר־י״י בפיך אמת
2 Chr. 6, 15. ותדבר בפיך
Jes. 51, 16. ואשם דברי בפיך
Jes.59,21. ודברי אשר־שמתי בפיך
Jer. 1, 9. נתתי דברי בפיך
Jer. 5, 14. דברי בפיך לאש

בְּפִיךָ
cum suff.:
Ez. 16, 56. לשמועה בפיך

כְּפִיךָ
cum suff.:
Job. 33, 6. הן־אני כפיך לאל

מִפִּיךָ
cum suff.:
Jos. 1, 8. ספר התורה הזה מפיך
Jud. 11, 36. כאשר יצא מפיך
Job. 15, 13. והוצאת מפיך מלין
Jes. 59, 21. לא־ימושו מפיך

בְּפִיכֶם
cum suff.:
Jes. 44, 25. ותדברנה בפיכם
Ez. 55, 13. ותגדילו עלי בפיכם

מִפִּיכֶם
cum suff.:
Num. 32, 24. והיצא מפיכם תעשו
Jos. 6, 10. ולא־יצא מפיכם דבר
1 Sam. 2, 3. יצא עתק מפיכם
Joel 1, 5. עסיס כי נכרת מפיכם

פִּיו
cum suff.:
Num. 27, 21. על־פיו יצאו
Num. 27, 21. ועל־פיו יבאו
1 S. 14, 26. ואין־משיג ידו אל־פיו
1 Sam. 14, 27. וישב ידו אל־פיו
2 Reg. 4, 34. וישם פיו על־פיו
Job. 15, 30. ויסור ברוח פיו
Job. 23, 12. מחקי צפנתי אמרי־פיו
Ps. 33, 6. וברוח פיו כל־צבאם
Ps. 36, 4. דברי־פיו און ומרמה
Ps. 38, 14. וכאלם לא יפתח־פיו
Ps. 55, 22. חלקו ׀ מחמאת פיו
Ps. 105, 5. מפתיו ומשפטי־פיו
Prv. 8, 29. ומים לא יעברו־פיו
Prv. 13, 3. נצר פיו שמר נפשו
Prv.15,23. שמחה לאיש במענה־פיו
Prv. 16, 10. במשפט לא ימעל־פיו
Prv. 21, 23. שמר פיו ולשונו
Prv. 26, 15. נלאה להשיבה אל־פיו
Jes. 11, 4. והכה־ארץ בשבט פיו
Jes. 53, 7 (bis). ולא יפתח־פיו
Jer. 9, 19. ותקח אזנכם דבר־פיו
Jer. 32, 4. ודבר־פיו עם־פיו

וּפִיו
cum suff.:
Prv. 18, 6. ופיו למהלמות יקרא

בְּפִיו
cum suff.:
Gn. 25, 28. כי־ציד בפיו
Ex. 4, 15. ושמת את־הדברים בפיו
Num. 23, 16. וישם דבר בפיו
Dt. 18, 18. ונתתי דברי בפיו
2 Sam. 17, 5. ונשמעה מה־בפיו
2 S. 18, 25. אם־לבדו בשורה בפיו
1 Rg. 8, 15. אשר דבר בפיו את דוד
2 Chr. 6, 4. אשר דבר בפיו את דויד
Job. 20, 12. אם־תמתיק בפיו רעה
Ps. 38, 15. ואין בפיו תוכחות
Ps. 62, 5. בפיו יברכו
Jes. 29, 13. בפיו ובשפתיו כבדוני
Jes. 53, 9. ולא מרמה בפיו
Jer. 9, 7. בפיו שלום

לְפִיו
cum suff.:
Ex. 28, 32. יהיה לפיו סביב
Ex. 39, 23. שפה לפיו סביב

מִפִּיו
cum suff.:
Num. 30, 3. ככל־היצא מפיו יעשה
1 Sam. 17, 35. והכתיו והצלתי מפיו
2 Sam. 22, 8. ואש מפיו תאכל
Job. 22, 22. קח־נא מפיו תורה
Job. 37, 2. והגה מפיו יצא
Job. 41, 11. מפיו לפידים יהלכו
Job. 41, 13. ולהב מפיו יצא
Ps. 18, 9. ואש־מפיו תאכל
Prv. 2, 6. מפיו דעת ותבונה
Jer. 36, 17. הדברים האלה מפיו
Jer. 36, 18. מפיו יקרא אלי
Jer. 51, 44. והצאתי את־בלעו מפיו
Zach. 9, 7. והסרתי דמיו מפיו

פִּידָ
cum suff.:
Ex. 4, 15. עם־פיך ועם־פיהו
1 Chr.16,12. מפתיו ומשפטי־פיהו

פִּיהוּ
cum suff.:
Job. 3, 1. פתח איוב את־פיהו
Job. 35, 16. ואיוב הבל יפצה־פיהו
Job. 40,23. כי־יגיח ירדן אל־פיהו
Ps. 10, 7. אלה ׀ פיהו מלא
Prv. 16, 28. לב חכם ישכיל פיהו
Prv. 16, 26. כי־אכף עליו פיהו
Prv. 19, 24. אל־פיהו לא ישיבנה
Prv.20,17. ואחר ימלא־פיהו חצץ
Prv. 24, 7. בשער לא יפתח־פיהו
Eccl.10,13. תחלת דברי־פיהו סכלות
Eccl. 10, 13. ואחרית פיהו הוללות
Cant. 1, 2. ישקני מנשיקות פיהו
Thr. 1, 18. כי־פיהו מריתי
Thr. 3, 29. יתן בעפר פיהו

וּפִידוּ
cum suff.:
1 Rg. 7, 31. ויפיהו מביא לכתרת
Jer. 34, 3. ופיהו את־פיך ידבר

בְּפִידוּ
cum suff.:
Ps. 5, 10. כי אין בפיהו נכונה
Mal. 2, 6. תורת אמת היתה בפיהו

לְפִידוּ
cum suff.:
Eccl. 6, 7. כל־עמל האדם לפיהו

מִפִּידוּ
cum suff.:
Mal. 2, 7. ותורה יבקשו מפיהו

פִּיהֶם
cum suff.:
Dt. 21, 5. ועל־פיהם יהיה
Jud.7,6. המלקקים בידם אל־פיהם
1 Chr. 12, 32. וכל־אחיהם על־פיהם
Ps. 22, 14. פצו עלי פיהם
Ps. 35, 21. וירחיבו עלי פיהם
Ps. 73, 9. שתו בשמים פיהם
Ps. 144, 8. 11. פיהם דבר־שוא
Jes. 52, 15. יקפצו מלכים פיהם
Thr. 2, 16. פצו עליך פיהם
Thr. 3, 46. פצו עליו פיהם
Mich. 3, 5. לא־יתן על־פיהם

וּפִיהֶם
cum suff.:
Job. 29, 23. ופיהם פערו למלקוש

בְּפִיהֶם
cum suff.:
Dt. 31, 19. שימה בפיהם
Esr. 8, 17. ואשימה בפיהם
Job. 16, 10. ׳ערו עלי ׀ בפיהם
Ps. 49, 14. בפיהם ירצו סלה
Ps. 59, 8. הנה ׀ יביעון בפיהם
Ps. 78, 30. עוד אכלם בפיהם
Ps. 78, 36. ויפתוהו בפיהם
Ps.135,17. אף אין־יש־רוח בפיהם
Jer. 12, 2. קרוב אתה בפיהם
Ez. 33, 31. כי־עגבים בפיהם
Mich. 6, 12. ולשונם רמיה בפיהם
Zeph. 3, 13. בפיהם לשון תרמית
Zach. 14, 12. ולשונו תמק בפיהם

לְפִיהֶם
cum suff.:
Job. 29, 9. וכף ישימו לפיהם

לְפִיהֶן
cum suff.:
Lev. 25, 51. לפיהן ישיב גאלתו

מִפִּיהֶם
cum suff.:
Neh. 9, 20. לא־מנעת מפיהם
Job. 5, 15. וישע מחרב מפיהם
Jer. 7, 28. ונכרתה מפיהם
Ez. 34, 10. והצלתי צאני מפיהם

פִּימוֹ
cum suff.:
Ps. 17, 10. חלבמו סגרו פימו
Ps. 59, 13. חטאת־פימו

בְּפִימוֹ
cum suff.:
Ps. 58, 7. הרס־שנימו בפימו

פִּיהָ
cum suff.:
Gn. 4, 11. אשר פצתה את־פיה
Gn. 24, 57. ונשאלה את־פיה
Nu.16,30. ופצתה האדמה את־פיה
Num.16,32. ותפתח הארץ את־פיה
26, 10.
Dt. 11, 6. פצתה הארץ את־פיה
1 Sam. 1, 12. ועלי שמר את־פיה
1 Reg. 7, 31. על־פיה מקלעות

ועלתה קפצה פיה
Job. 5, 16.
ואל־תאמר־עלי באר פיה
Ps. 69,16.
וכל־עולה קפצה פיה
Ps. 107, 42.
אכלה ומחתה פיה
Prv. 30, 20.
פיה פתחה בחכמה
Prv. 31, 26.
ופערה פיה לבלי־חק
Jes. 5, 14.
אבן חעופרת אל פיה
Zach. 5, 8.

וְפִיהָ
cum suff.:
1 Reg. 7, 31. ופיה עגל מעשה־כן

בְּפִיהָ
cum suff.:
Gn. 8, 11. עלה־זית טרף בפיה
2 Sam. 14, 3. את־הדברים בפיה

מִפִּיהָ
cum suff.:
Hos. 2, 19. שמות הבעלים מפיה

פִּים
1 pl.:
1 Sam. 13, 21. והיתה המצרה פים

פִּיוֹת
2 pl.:
Prv. 5, 4. חדה כחרב פיות

פִּיָּהּ

ע״כ,ובמקף קף נכתבי פִּיּוֹת, והוא קף סגויי מן פֶּה ע״י השלכת השלה, ומוכחי פי השכנ, לומר קדוד וקריצת השכנ.

n. f. pluralet. (פִּיּוֹת), sicut פֶּה, cujus forma secundaria ac prolongata est, acies gladii. LXX. (*μάχαιρα*) *δίστομος.*

Jud. 3, 16. ולח שני פיות

פִּיפִיָּה

ע״ו, ובמקף קף נכתבי פִּיפִיּוֹת, ומקומן קדוד כפל על קנכ, או על כלי [דמפפעלמניית], כי וקף תפיות כפילת התמונה, וקל לתבין מהמצא.

n. m. pluralet. (פִּיפִיּוֹת), mucro s. acies duplex. LXX. *δίστομος.*

pl.:

פִּיפִיּוֹת

Ps. 149, 6. וחרב פיפיות בידם
Jes. 41, 15. בעל פיפיות

פֹּה, פֹּהּ

v. concord. partt.

פּוּג

לועז פֻּג, ונסתכל תפתיל יֻגַּג, ומקומן קליפת ויניפה ולשון [שוושן, משתם ויין], וכן בימון זה נכנין כפעל. ומזה סכנוזות חֻגָּנָה, מִגֵּרָה, וכן מֻגַּרַת [כתיב פרשתי תקת פדר], ולתיב לתקור הזכרת סלע תמצאנו בלוסי״ם בסוף.

h. e. גָּג *v. intr.* (impf. יָגֻג), debilem, languidum esse, defici a viribus. *Ni.* exanimatum, enervatum esse, unde מִגֵּרָה, הֲמִגֵּרָה et n. מֻגַּרַת, uti quidem unice probabile nobis videtur. LXX. *ἐκστῆναι, ἀπατᾶν, διασκεδάζειν; Ni. κακωθῆναι.* A. *ἐκπήτειν.* S. *λειποψυχεῖν.*

3 *impf. ap.:*

וַיָּפָג

Gn. 45, 26. ויפג לבו כי לא־האמין

3 *impf. fem.:*

תָּפוּג

Ps. 77, 3. נגרה ולא תפוג
Hab. 1, 4. על־כן תפוג תורה

Nif-al:

נָפוֹג

1 *perf.:*

נָפוּגֹתִי

Ps. 38, 9. נפוגתי ומדכיתי

מִפּוּגָה

ע״כ, ומקומן לפיון ולולמ [מפמטיניקיים], זולת השנת ונעול והפסק, כתיב קנכו ניכים, ופתרון של תתני פוגת לך, סרגון כמו של תתני לפיון ולולמה לך, לומר של קנכות ותפסוק. ודע שמקומן גֵּג נתתי כמו נענכי, קליפת ולפיס, ושנור מלוי כתרגום ונגמרין, ומוסף נמפה ענכיכית מִפּוּגָה.

n. f., debilitas, languor, infirmitas (non: intermissio, cessatio), targ.

Digitized by Google

gem. neohebr. (ubi נמם. abstractiva indidem derivata פּוּגָה, פּוּגָה vi eadem. LXX. ἔκνηψις.

constr.: פּוּגַת
Thr. 2, 18. אל־תתי פוגת לך

הַפּוּגָה
ז׳ כמ פוגה, והוא עצבל שכיי מן מצבל חֲבָגָה, הֲבָגָה, והמונן לפ׳ רפיון וקלישה.
n. f. (ad s. f. הַבָּגָה, הַבָּגָה), sicut פּוּגָה, languor, debilitatio, cessatio. LXX. ἔκνηψις.

pl.: הַפְגָּרוֹת
Thr. 3, 49. מאין הפגרת

פּוּד

לומר פֻּד, פעל ל״ע כ״ק נגוד פֻּיד, והמונן פכאה ופציעה [צלצענן], ומוס חינה וזדילה [פעכלעכענן], וכן פלד נעיר נשונן וס, ודומה לו הפרש של חֻמָּם נשונן סכאה, ולולי ג״כ סרן של פֻּיד לשל, והמצוות של קריסה ופקאה נהנר כדוק ומנוסה, ודומה לו ג״כ פֻּמָּם לקען, עכין נקור וספרשה ופקון רין, וכן כפרש כמשון נשפתי מנו, ד״ל נשפה הכלקים וכומית [s. *bhid*; l. *fid*, *find*-ere]

h. e. פֻּד *v. inus.*, *bat*-uere, *find*-ere, hinc perdere, pessumdare, arab. *fâd* (mori, interire), e prosapia vv. עָבַט (עֻבָּט, *baton*) et forsan סָפַד (plodere, plangere), שָׁפַשׁ (*cer*-nere).

פֵּיד
ז׳, ומונו כמו כ״ד, לֵיד וקונע סרן ומקה [לונגליק], והתמוט כמו קנע בין קינס ומניכס. נשפה עבליכית פֵּיד מקור של מכלין לכקור נקשפה [נכשנעל], כתמוט של מקור.
n. m., fissura, plaga, perditio, pernicies, calamitas (syn. נֵיד), neohebr. פֵּיד, rostrum galli gallinacei, quo sterquilinia scalpunt (syn. מַקּוֹר, a v. נָקַר). LXX. πτῶμα, τιμωρία.

הַפֵּיד
Prv. 24, 22. ופד שניהם מי יודע

בְּפֵיד
Job. 31, 29. אם־אשמח בפיד משנאי

*לַפֵּיד
Job. 12, 5. לפיד בוז לעשתרת שאנן

cum suff.: בְּפֵידוֹ
Job. 30, 24. אם־בפידו לחן שוע

פּוּחַ

לומר פָּח, ופעתיד יָפוּחַ. המונן כפיקה ונציקה [פֹּאֵ-עַן, כלצונען], והיל קמוכה מיקצק מן פָּח. וכאמר נכל מכציקת מיז כוס לנקר המוז, ונצרני מכציקת ונציקת ריק [דוסטענן], שכאמת ג״כ אנל כנור קצוק. ומוס סכוסף הַפִּיחַ, ופעתיל יָפִיחַ, יולל ויווק, מהעכרת כציכת רוק [דורכוועטענן], מלכוש הפח ע״י הפקה [אֵ-פֹּאֵ-עַן], מהגרת פציעה ומיכידה נשיר. או נהצלה מן כציסה וכציסה על סמנור, לפי שהדבור כפיקת הפה, ל״ל מפצקת כוניס, או כמו שפיסה נהצלה על מהירה, או ג״כ כמו נציסה [אֵכצוויטענן], נקשור ונלנע עם למ״ד וניק משכות. ואשר לחזק הכפ משלמו יָפַח, יָפַח, וכשרש כמכוון כדוק כשפתי ערב.
h. e. פָּח *v. intr.* (impf. יָפִיחַ), flare, afflare (fach-en), sicut v. פָּה ex quo induruit, de adspiratione aurae, qua diei temperies calidior refrigeratur, arab. פאח, de odore, qui efflatur e floribus (cf. hebr. תַּפּוּחַ propter suavitatem odoris). *Hi.* הֲפִיחַ (impf. יָפִיחַ), efflare odorem, sufflare ignem (ζωπυρεῖν), trop. flammas seditionis excitare, et, quia sermo in *flatu* oris consistit, eloqui sive vera sive mendacia; deinde anhelare h. e. properare, vel anhelare iram, spirare indignationem, vehementer increpare (anschnauben), de gravitate irae divinae aut de fastu hominis improbi, qui in oppressos acerbe ac contumeliose invehitur (seq. לְ, בְּ). Cognata sunt vv. רָפַח, יָרַק. LXX. διαπνεῖν, ἐγκαλεῖν, ἐπιδεικνύναι; *Hi.* ἐμφυσᾶν, ἐκκαίειν, καταχυριεύειν, παῤῥησιάζεσθαι; inf. הָפֵחַ, παγίς (פּוּחַ); A. *Shir* 2, 17. ἕως κοπάσῃ; S *Hi.*: ἐκφυσᾶν, θυμιάζειν.

3 *imperf.:* שֶׁיָּפוּחַ
Cant. 2, 17. 4, 6. עד שיפוח היום

Hif-il: הֲפִיחַ
inf. abs.: *הָפֵחַ
Jes. 42, 22. *הפח בחורים כלם

impt. fem.: הָפִיחִי *sg.*
Cant. 4, 16. הפיחי גני יזלו בשמיו

1 *imperf.:* אָפִיחַ
Ez. 21, 36. עברתי אפיח עליך

3 *imperf.:* יָפִיחַ
Ps. 10, 5. צורריו יפיח בהם
Ps. 12, 6. אשית בישע יפיח לו
Prv. 6, 19. יפיח כזבים עד שקר
Prv. 12, 17. יפיח אמונה יגיד צדק

3 *imperf.:* וַיָּפֶח
Prv. 14, 5. ויפיח כזבים עד שקר
Prv. 14, 25. ויפיח כזבים מרמה
Prv. 19, 5. ויפיח כזבים לא ימלט
Prv. 19, 9. ויפיח כזבים יאבד

3 *impf. pl.:* יָפִיחוּ
Prv. 29, 8. אנשי לצון יפיחו קריה

3 *impf. ap.:* וַיָּפַח
Hab. 2, 3. *ויפח לקץ

פֵּיחַ
ז׳ מן פָּח, ע״ע פִּיק מן פָּק, פֵּיד מן פָּד, פֵּיחַ [לפצר תמוכו פֵּיחַ] מן פָּח, עֵיר מן עָר, נֵיב מן נָב. המונן כמן ופפר [לפצע], לומר דנר הכיפק.
n. m. (ad s. f. פִּיק, פֵּיד, עֵיר, נֵיב, נֵר, נֵב, פֵּד, פֵּק, פֵּיחַ = פִּיחָה, a vv. פָּח, פָּה), cinis, favilla, utpote quae flatu facile excitatur, gem. רֶמֶץ. LXX. αἰθάλη.

מלא חפניכם פיח כבשן
Ex. 9, 8.
Ex. 9, 10. ויקחו את־פיח הכבשן

מַפֵּחַ
ז׳ גויר פָּח, ומונו כפיקת כפח והפעכוקה [לוסכוי־כונג], ולפצר למח המצלל נדגוש לפקיו הלוח דנרכי מוס נמקום לפקי.
n. m., exhalatio, exspiratio animae, a v. פָּח. LXX. ἀπώλεια.

constr.: כ״ק מַפַּח
Job. 11, 20. ותקוותם מפח נפש

מַפֻּחַ
ז׳, והמונן כלי לכפיקה [כלצענצלג], וקל להנין מהמרש. דע קוטל שמרש לכניכו כקרמי ונגרמל הקוקלי״ פָּח, והמס הַפָּחָה, פּוּחָא וכדומה.
n. m., follis, utpote accipiens reddensque auras ad ignes accendendos s. sufflandos. Aram. et gemar. indidem פָּח adj. suspirans, et nmm. פּוּחָא, flatus, ventus, הַפָּחָה, efflatio, exspiratio. LXX. φυσητήρ.

נחר מפח מאשתם
Jer. 6, 29.

תַּפּוּחַ
ז׳, והמונן פרי כוצע ריח וכוצף [לוסטענצע פֶּרוכטן], ומוס קל״כ מין לקל, קוור וקוכר [לפצפצע], ונצרני ג״כ לקרוג ופרסק וכדומה, והמצוות פק כמונן כליפת ריח, ונגרמל מקמס תָּפַח הפעל.
n. m., fructus odorem suavem efflans, spec. pomum, arab. *tuffah*, etiam de citris, persicis etc., a v. פָּח, flare, fragrare. LXX. μῆλον. S. μηλέα (malus arbor).

וְתַפּוּחַ
Joel 1, 12. גם־תמר ותפוח

הַתַּפּוּחַ
Cant. 8, 5. תחת התפוח עוררתיך

כְּתַפּוּחַ
Cant. 2, 3. כתפוח בעצי היער

pl.: בַּתַּפּוּחִים
Cant. 2, 5. רפדוני בתפוחים

pl.: כְּתַפּוּחִים
Cant. 7, 9. וריח אפך כתפוחים

pl. constr.: תַּפּוּחֵי
Prv. 25, 11. תפוחי זהב במשכיות

פּוּךְ

לומר פָּךְ, פעל ל״ע כ״ק נגוד פּוּךְ, ומונו לל״ק נדומה לפ״ק, לומר כלנוד וניפה, לכן זס לפ״ק מסקנצ׳. הכס כפי לפצ׳ כנר סנעתי לעיל תקת פָּךְ תָּפַךְ תָּפְכָה תקימה רקימה וניור וכמור נכנעים [פֹּאֵכנען, מצלנען], וכן פָּכָה לעיל כדומה, וכשרש כמכוון ג״כ נשפה סכדקים ויוכיח וכומית [*ping*-ere, נכשפה ענכיניה פָּח מצלמו, ענין רקימה וניור, ד״ם לין מפ״יקין נוען מוה, והמס פֵּיחַ כמו צִיר, ודוק.
h. e. פָּךְ, *v. inus.*, quocum nonnulli v. פָּק (wanken, stieben), alii ארמ׳ arab., mentiri, decipere, conferunt. At, quantum nunc perspicimus, radix est sanscr. *pig'*, gr. ποικ., ποικ., l. *pig.* et Nun, ut solet, injecto (s. *ping'*), *ping*-ere, neohebr. פִּיחַ colorare, pingere, ornare, פַּיָּח colorator, pic-tor, ornator.

פּוּךְ
ז׳, והמונן לדעת כל״ק סכקול הפקול, ונקמר מפון לו כקול הנלנן לכקול העין [צמיכקע], ולקנכי פון הפקל כמו לקנכי יקר, לומר פון הפקל על הדור, כי דעת הקמקי שעיכה כעין הפון, שקורין לס נלעו קלכונקלי, לו על הפון עלמו שהוק לקן, הכס זס עשות. נשפתי ערב כפס כמכוון [φῦκ-ος, *fuc*-us]
n. m., φῦκ-ος, *fuc*-us, de stibio (אלכחול) nigro ad faciem venustandam, spec. ad oculos fucandos (Augenschminke), trop. carbunculus, sicut נֹפֶךְ, propter coloris, ut Qimchi ait, similitudinem. LXX. στίβη, ἄνθραξ: אֶבֶן חֵשֶׂם בַּפּוּךְ; *λίθος πολυτελής*; תַּכְשִׁיטֵי בַּפּוּךְ: *στιβίζεσθαι*. A. Jes. 54, 11. *ἐν στίμει* (στίμη); S. *στίμει*; Th. *στιμμῖ*. Vulg. *per ordinem*.

פְּרוּךְ
1 Chr. 29, 2. אבני־פרך ורקמה

בַּפַּרוּךְ
2 Reg. 9, 30. ותשם בפוך עיניה
Jer. 4, 30. כי־תקרעי בפוך עיניך
Jes. 54, 11. מרביץ בפוך אבניך

I. פֻּל

לומר פֻּל, פעל ל״ע כ״ק נגוד, והמונן היות מעונל ועגל [רוכל ויין], והמצוות גלגול ועגילה, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי ערב [*bal*, *bohl*, *ball*]. ולפכך יותר מוה נלוה״ם נמוף, והמצוות ג״כ לְגַל עֲפַל לעיל.
h. e. פֻּל *v. inus.*, sicut גֻּל, rotundum, orbiculatum esse. Cf. *bal*, *bohl*, *ball* in linguis iapeticis.

פּוֹל
ז׳, והמונן יין קטיק ועדשה [נצסכע], וכן הסס מעדש וס נשפתי ערב, וכשפה עכיכיק מוס סרכוי פּוֹלִים, וכלפר סס פול לנן, פול מלרי, וכדומה.
n. m., faba, a forma rotundosa, cf. lat. *bulla*, holl. *bol* (faba), *peul*, *poeul* (pisum, ervum), *bolle* (cepe). LXX. κύαμος.

וּפוֹל
2 Sam. 17, 28. ופול ועדשים וקלי
Ez. 4, 9. ופול ועדשים ודחן

II. פֻּל

לומר פֻּל, ומונו כקיפה לרכה וילידה [פֹּאֵלנען], וזה סרש תמונתי שרמנו ג״כ נשלרי שפתי ערב, ומוס המוכרות פָּעַל, אָפַל, טָפַל, פָּפַל, פָּפֵל, שָׁפַל, תִּפֵּל, וכשרש רקיי שלנו הנור פָּפֵל כמס הדמוס עס דנר.
h. e. פֻּל, *vrb. intr. inus.*, cadere (fallen), e prosapia copiosa vv. פָּעַל, שָׁפַל, נָפַל, אָפַל etc. Cf. gr. *σφάλλ-ειν*.

מַפָּל
ז׳, והסמך מַפַּל וסמיך סרכוי מַפָּלֵי, והמונן כנר פרשתי לעיל תקת כפל, לכן מלנו מן הרלוי פֹּס, כי הדנוק נפס דרך סמשל, ולפ תשלוס נון.
n. m. (c. מַפַּל, c. pl. מַפָּלֵי), palearia (Wampen); palea (Abfall), a v. פֻּל, non נָפַל, uti supra posuimus, siquidem *Dages*, formativum, non recompensativum est.

constr.: מַפַּל
Am. 8, 6. מפל בר

pl. constr.: מַפָּלֵי
Job. 41, 15. מפלי בשר

III. פָּל

פעל ל״ע כ״ק נגוד, וזוס פֻּל, ומלנו סמכוון תקיפה וגניכה, וכן נקמת הזרש נָפַל לעיל, תקת הזס פָּיִל, וכן פֻּל לעיל דף קע״ו, וכן בָּעַל הלקן שלו, וכשרש כמכוון נשפתי מערב, כלפר קלקה נלו״ם.
h. e. פָּל, *v. inus.*, sicut נָפַל (נָפִיל), בָּל (בָּל), בָּעַל (בָּעַל), robustum, potentem esse, arab. فال, incremento auctum esse.

פִּיל
ז׳ פרשי, ומונו כתמוט תקיף ווזק [צטקרקעל], ומוס ג״כ פִּיל זס לנסמס תקיפה וזויקה [עלעפֿאַנט], וכזס כמכוון נשפתי ערב, ד״ם נשפה הכדקית ופרסית וערכית [*pîl*-u; pers. *pîl* arab. *fil*].
n. m. pr., robustus, potens, cognomen populi Africam incolentis (Jes. 66, 19.), a v. פֻּל, unde et פִּיל, sanscr. *pîl*-u, elephas.

2 Reg. 15, 19. בא פול מלך אשור
Jes. 66, 19. תרשיש פול ולוד
לָפוּל *n. p.*
2 Reg. 15, 19. ויתן מנחם לפול

פּוּם

לומר פֻּם, פעל ל"ע נקרמי, ומוסף הפקך של פֵּה, נקוסקם פס, שלפנר מעכו כלו"ם. המוכן כמו פס כשיפס וכשימס, נהשקלס על דבור בכלל.

h. e. פֻּם, *v. aram. inus.* (ex v. פֵּה addito *Mem* prolongatum), flare, halare, deinde loqui, fa-ri.

פּוּם

לו פֻּם, ג"ו נקרמי, ומוסף נככוי פֻּמָּה, והדגוש מפכוך הנקוס. ספקרון כמו פס העברי, נכל השקלות העבריות, וגנור הפס הוס נקרנוס ונגמלש, וכן נסוריק ויצעקלים. ומצר שמכו קנל שהקנוס פקס, ומקוכך הפס נמר פְּאוּם, הכה קסו וריק.

s. פֻּם, *n. m. arum.* (c. s. פֻּמָּה, dages. propter literae vocalis defectum), os, sicut פֵּה (פֶּה), sensu latissimo, arab. *fam*, *fum*, a v. פֻּם (minime פְּאוּם = פּוּם). LXX. *στόμα.*

Dan. 6, 18. ושמת על־פם גבא
Dan. 6, 23. וסגר פם אריותא

פֻּם

Dan. 7, 8. 20. ופם ממלל רברבן

בְּפֻם

Dan. 4, 28. עוד מלתא בפם מלכא
cum suff.: בְּפֻמֵּהּ
Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפמה

פּוֹם

לומר פֻּם, פעל ענכי ג"כ מקרך מן פֵּה נקוספם פס, ומקמלות של פס ויכס ומניסס ולפיעס ומצמכס [מְפֻמְּעָן], ומכס וס נדוק ומכוסס נצפני עכב, נצפס מכדקים ויוכיך ומוסיך ומקנלכיך ולישמך ומולכיך ונרימכיך, כקצר מקלס נלות השרצים, וגס פס לפעמים השרצ נקופס פס.

h. e. פֻּם *v. inus.*, sicut פֵּה, ex quo prolongatum est, nutrire, saginare, gr. in nmm. *πῖαρ*, *πί-ων*, *πιμ-ελή*. V. arab. *fauma*, aeth. *tafaema* (os cibo repletum habere), nominis *fum* derivatum est.

פִּרְמָה

ג"כ, והמוכן מווכות ומוכן [פְּעמָה], מקמלות השרצ שדנכנו, ועשו מלומיכים שהקנן פקס.

n. f., adeps, pinguedo. LXX. *περιστόμιον.*

Job. 15, 27. ויעש פרמה על־כסל

פּוּן

לומר פֵּן, והמוכן לדעת דוד קמקי גויר השעמיי פֵּן, לומר עכין שמף וספקות [נוויפעלן], וכן פרשו פקן־עוכך, יגיהּ ופקידס, ולדעתו ג"כ עלה מן על, הין מן הכה, ולדעת שלמה יקמקי יסוד הדבר על מכוכו, כמו השרצ של אֵפֶּה לעיל, מקן כלס לפ יסמיקי. לפ"ל השרצ פֵּן כמו פֶּמָּה לקמן, פנה ועבר וקוילף יד, ומוסף נהפכות מועים על פנוכי [שוויכלעלן], וכן כקמף מפן נעבדי, וכן מקנמו השנעים, מקן מפן הערבי אֵן שכיי של מפל, ונלמי רלים של מן שלנו. ועוד השרצ לי סוד.

h. e. פֵּן *v. intr.*, quod *Qimchi* et *Ibn-Ezra* a particula פֵּן (ne forte) deducunt (fere sicut חֵין, עֶלָּה, a prt. פָּל, חָנָה), vi *dubitandi* s. *ambigendi*. Alii v. אָפֵן (אֶפֶן), alii פָּנָה comparant (evanescere, deliquium pati, vertigine corripi, arab. אפל = אפן). At haec omnia parum habent firmamenti. LXX. *ἐξηπορήθην*. Symm. *πρὸς τούτοις* (?אַף־חָנָה). Hier. *oppresserunt me.*

1 *imperf.:* אֶפְנֶה
Ps. 88, 16. נשאתי אמיך אפונה

פִּיץ

לומר פֵּץ, והמוכן כויכס ופוירס פמוס וכתיקס [נפרעטריין, -שטוינען], ומוס כיכוכי פעולי פּוּצִים, לומר המפוורים, ככוי לישראל. ולכוכ נמוכן נודד כפילס והמקרלות [ל"ג מעם ועלר], ונהשקלס מפכילס והשקס ועכירס דבר [לינעער-פליעסטען], והשקלות כמלס כלן נפעל רוחי פוכלעדע. הכפעל פֵּץ הפעולי, לומר היות כפור, הן מעם הן מעדר, ונמוכן פוור ג"כ הכוסף חֵפֵּץ, מכוירס ורע וכריקת נרק ופוור קנים, והכיכוכי מֵפֵּץ, המפור והמדיק והמשמיד והמכריק, ונהשקלס על פעימס וכהיגס ודפיקס [ער"יענן] וכדומס. הכנד פּוֹצֵץ לו מְפֻצָּץ, מהכמק המעים וכפוץ [נפרעמעטעדן], ופעולי שלו המקפעל. ומצר לקוור השרצ דע קולף כעיס שרעו ועמיתו קנל רָפֵּץ, והקמלות ג"כ [l. *fud*, *fund*-ere] נשפקי עכע ויוקר מוס נלו"ם נסוף.

h. e. פֵּץ *v. trans.*, *fund*-ere, dissipare, dispergere (prt. pass. פְּזוּרִים, dispersi, cogn. Israelis), intr. dilabi, diffluere, dissolvi, de gente vel grege, trop. diffundi, exuberare, redundare. *Ni.* נָפֵץ, dissipari, dissipatum esse. *Hi.* הֵפִיץ, spargere (semen), dispergere (fulmina, tela, gentes), exagitare (prt. מֵפִיץ, exagitator, qui dissipat s. disperdit). *Po.* פּוֹצֵץ s. *Pil.* פִּצֵּץ, disjicere, distringere, veluti petram malleo; allidere, impingere infantes in petram. LXX. *διαχύειν*, *ὑπερεχύειν*, *διασκορπίζειν*, *διασπείρειν*; *Po. κόπτειν*; *Hi. σκορπίζειν*, *σπείρειν*, *διασκεδάζειν*, *ἐμφυσᾶν*, *ἀποστέλλειν*, *διανοίγειν*; *Pil. διατίλλειν* (Hebr. interpres: *διατινάσσειν*).

impt. sg.: פְּצוֹ
1 Sam. 14, 34. ויאמר שאול פצו בעם
p. p. pl. c. s.: פּוּצֵי *n. p.*
Zeph. 3, 10. *בת־פוצי
1 *impf. pl.:* נָפִיץ
Gn. 11, 4. פן־נפוץ על־פני
3 *imperf.:* יָפוּצוּ
Ps. 68, 2. יפוצו אויביו
3 *impf. pl.:* יָפֻצוּ
Prv. 5, 16. יפצו מעינתיך חוצה
Ez. 46, 18. לא־יפצו עמי
3 *impf. pl.:* יָרֻפְּצוּ
Num. 10, 35. קומה יי ויפצו איביך
3 *impf. pl.:* וַיְפֻצוּ
1 Sam. 11, 11. ויהי הנשארים ויפצו
2 Sam. 20, 22. ויפצו מעל־העיר
3 *impf. f. pl.:* תְּפוּצֶינָה
Zach. 1, 17. תפוצנה ערי מטוב
3 *impf. f. pl.:* וְתָפוּצֶיךָ
Zach. 13, 7. ותפוצין חצאן
3 *impf. f. pl.:* וַתְּפוּצֶינָה
Ez. 34, 5. ותפוצינה מבלי רעה
Ez. 34, 5. חית השדה ותפוצינה
Nif-al: נָפוֹץ
3 *perf. fem.:* נָפוֹצָה
Jer. 10, 21. וכל־מרעיתם נפוצה
3 *perf. pl.:* נָפְצוּ
Gn. 10, 18. ונפצו משפחות הכנעני
2 Rg. 25, 5. וכל־חילו נפצו מעליו
Jer. 52, 8. וכל־חילו נפצו מעליו
Ez. 28, 25. העמים אשר נפצו בם
Ez. 34, 6. נפצו צאני ואין דורש
Ez. 34, 12. המקומות אשר־נפצו
3 *perf. pl.:* וְנָפְצוּ
Jer. 40, 15. ונפצר כל יהודה
2 *perf. pl.:* נָפֹצְתֶם
Ez. 11, 17. אשר נפצותם בהם
Ez. 20, 34. אשר נפוצותם בם
Ez. 20, 41. אשר נפצותם בם
part. fem.: נָפוּצָה *Q're*
2 S. 18, 8. *K'tib.* המלחמה נְפֻצוֹת
part. pl.: נָפוֹצִים
1 Reg. 22, 17. כל־ישראל נפצים
2 Chr. 18, 16. כל־ישראל נפוצים
Po-el: פִּצֵּץ
3 *imperf.:* יְפַצֵּץ
Jer. 23, 29. וכפטיש יפצץ סלע
Pi-el: פִּצְפֵּץ
3 *impf. c. s.:* וַיְפַצְפְּצֵנִי
Job. 16, 12. ויאחז בערפי ויפצפצני
Hif-il: הִפְקִיץ
3 *perf.:* וַהֲפִקִיץ
Dt. 4, 27. והפיץ יי אתכם
Jes. 24, 1. והפיץ ישביה
Jes. 28, 25. והפיץ קצח
3 *prf. c. s.:* הֲפִיצֵךְ
Dt. 30, 3. הפיצך יי אלהיך
3 *perf. c. s.:* וְהֲפִיצֵךְ
Dt. 28, 64. והפיצך יי בכל־העמים
3 *perf. c. s.:* הֲפִיצָם
Gn. 11, 9. ומשם הפיצם יי
1 *perf.:* וַהֲפִיצוֹתִי
Ez. 22, 15. והפצותי אותך בגוים
Ez29,12 והפצותי את־מצרים בגוים
Ez.30,23.26. והפיצותי את־מצרים
1 *prf. c. s.:* הֲפִיצוֹתִיךָ
Jer. 30, 11. אשר הפיצותיך שם
1 *prf. c. s.:* הֲפִצוֹתִים
Ez. 11, 16. וכי הפצותים בארצות
1 *prf. c. s.:* וַהֲפִיצוֹתִים
Jer. 9, 15. והפיצותים בגוים
3 *prf. pl. c. s.:* וַהֲפִצָתָם
Job. 18, 11. והפצהו לרגליו
2 *perf. pl.:* הֲפִצֹתֶם
Jer. 23, 2. אתם הפצתם את־צאני
2 *perf. pl.:* הֲפִיצוֹתֶם
Ez. 34, 21. הפיצותם אותנה
part. masc.: מֵפִיץ
Nah. 2, 2. עלה מפיץ על־פניך
part. m. pl.: וּמְפִצִים
Jer. 23, 1. ומפצים את־צאן
inf. constr.: לְהָפִיץ
Ez. 20, 23. להפיץ אתם בגוים
inf. c. suff.: בְּהַפִּיצִי
Ez. 12, 15. בהפיצי אותם בגוים
inf. c. suff.: לַהֲפִיצֵנִי
Hab. 3, 14. יסערו להפיצני
impt. sg.: הָפֵץ
Job. 40, 11. הפץ עברות אפך
1 *imperf.:* אָפִיץ
Neh. 1, 8. אפיץ אתכם בעמים
1 *imperf.:* וַאֲפִיץ
Ez. 36, 19. ואפיץ אותם בגוים
1 *impf. c. s.:* אַפִּיצֵם
Jer. 18, 17. אפיצם לפני אויב
impf. c. s.: וְאַפִּיצֵם
Gn. 49, 7. ואפיצם בישראל
Jer. 13, 24. ואפיצם כקש עובר
impf. c. s.: וְתַפִּיצֵם
Ps. 144, 6. ברוק ברק ותפיצם
3 *imperf.:* יָפִיץ
Job. 37, 11. יפיץ ענן אורו
3 *impf. ap.:* יָפֵץ
Job. 38, 24. יפץ קדים על־ארץ
3 *impf. ap.:* וַיָּפֵץ
Gn. 11, 8. ויפץ יי אתם משם
Ex. 5, 12. ויפץ העם בכל־ארץ
1 Sam. 13, 8. ויפץ העם מעליו
3 *impf. c. s.:* וַיָּפִיצֵם
2 Sam. 22, 15. וישלח חצים ויפיצם
Ps. 18, 15. וישלח חציו ויפיצם
3 *impf. fem.:* תָּפִיץ
Jes. 41, 16. וסערה תפיץ אתם
Hitpa-el: הִתְפַּצֵּץ
3 *impf. pl.:* וַיִּתְפַּצְּצוּ
Hab. 3, 6. ויתפצצו הררי עד

מַפֵּץ

ג"ו, והמוכן מקנ ופעים [מְפֻמְּעָר], לומר לנכ שמפעם ומכתף, וקל להכין.

n. m., malleus, a frangendo s. comminuendo (zerschmettern). LXX. *ῥόπαλον.*

Prv. 25, 18. מפיץ וחרב וחץ שנון

בַּפֵּץ

ג"ו, ומוכנו לומס מפין, כלי הפרס המכוון, והמקנות פוץ פס.

n. m., malleus, sicut מַפֵּץ. LXX. *διασκορπίζειν.*

Jer. 51, 20, מפץ־אתה לי

בִּפֻּצָה

ג"ו, ומוכנו לומס הליפס והמוס [לְפֻמְּעָר], נמוכן מקנ ופעים [מְפֻמְּעָר], לומר לנכ שמפעם ומכתף, וקל להכין.

n. m. abstr., disjectio, diffractio. LXX. *κλῖμα*, *πέλυξ.*

cum suff.: מַפְּצוֹ
Ez. 9, 2. כלי מפצו בידו

תְּפוּצָה

ג"כ, הנגור נפפס ענכיכיך, והכיכוי שמס תְּפוּצוֹת, לפן כעכבי נקלס תְּפוּצוֹת, והמוכן כפן ופוור [נעכ-עכ"קוכ].

n. f. (pl. תְּפוּצוֹת, neohebr. תְּפוּצוֹת), *διασπορά*. A. S. Th. *dispersiones, dissipationes.*

pl. c. s.: וּתְפוּצוֹתֵיכֶם
Jer. 25, 34. ותפוצותיכם ונפלתם

פּוּק

לומר פֵּק, והמוכן המכוללות לפכ ולפכ וכופפוק, כעכוע ורגיוק [נעוועגע ויין, וועקנקען], וכפכס כמכוון ג"כ נפפתי מעכב, ל"ע נפפס הכלקית וכוימי וגועלית [goth. *vig*-an, וסכן הפרס שמס ג"כ נלופכיכים שוכיס [*vac*-illo]. ומוס הפקלס על המכוללות הלפס וקולס והלוך [ויך פקלס-בעוועגען, -נעמען], וכן מכוון של הפרס נפפס הכלקית וככר לנרתי מעמו רקע כפק ורקע פקק לעיל, וכלו"ם עוד לפרס הפוויי. הכוסף חֵפֵּק לו מכלוול והכעס [וועקנקען שקכען], לו כמו קוילף הוקלק לנר והכעתו [הערוים-נעגען], ונהשקלס מכפיקת ועזיק מוכוכ.

h. e. פֵּק *v. intr.*, commotum esse, *vac*-illare, sanscr. *vah*, hinc: pro-*vehi*, se promovere, sanscr. *wig*

Digitized by Google

(cogn. פָּקַק, אָקַק); *Hi.* הֶפִיק vel facere, ut quid vacillet, vel facere, ut quid exeat h. e. vel *praebeatur* (sicut תַּסְפִּיק), vel ad *exitum* perducatur. LXX. κατὰ; *Hi.* ἐξερεύγεσθαι, διδόναι, ἑτοιμάζειν, εὑρίσκειν, λαμβάνειν, ἐγκαταλείπειν. S. Jes. 28, 7. διέλυσαν; Th. ἐσταύθησαν.

3 perf. pl.: פָּקוּ
Jes. 28, 7. מִן שִׁלִּיהּ

Hif-il: הַפִּיק

part. pl.: מַפִּיקִים
Ps. 144, 13. מְזוֹנִים מִזַּן אֶל־זַן

3 imperf.: יָפִיק
Jer. 10, 4. יְחֻזַּק וְלֹא יַפִּיק
Prv. 3, 13. וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה
Prv. 12, 2. מִטּוּב יָפִיק רָצוֹן מֵיְיָ

3 imperf.: וַיַּפֵּק
Prv. 8, 35. 18; 22. וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְיָ

2 impf. ap.: תָּפֵק
Ps. 140, 9. זִמְּמוּ אַל־תָּפֵק

2 imperf.: וְתָפֵק
Jes. 58, 10. וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ

פּוּקָדָה

ג"ז, ומשון מכשול, לשון מפקפק הלשון הזה וכאן, ונתעלותו מופלא, לומר הנזקוק. ודע שמפעל הזה נמצית פָּקָפֵק וסמ פְּקָפוּק, וגם לשון פָּקָפֵק סמ הקועט הזה.

n. f., vacillatio, deinde id quo quis ad vacillandum impellitur, offendiculum. LXX. βδέλυγμα. A. R. λυγμός (νυγμός).

לְפוּקָדָה
1S.25,31. וְאַל־תִּהְיֶה זֹאת וְלֶךָ לִפְקֻדָה

פִּיק

ג"ז, ומשון מופלא, נקיצת הנרכים ו' נון [לשם ויפקפון], וקל להבין.

n. m., titubatio, vacillatio. LXX. ὑπόλυσις.

הַפִּיק
Nah. 2, 11. וְדַק בְּרֵכִים

פּוּר I.

לומר פֵּר פעל כודד, ומוכנו כמו פֵּר לחם, שהיה ופיסם ופיתם [בערבית]. ומזה מכוסף הַפֵּירִי, כמשון רוקני, הנזר וקלוט בניית [לו׳ פַּלְפוּלוֹן], וקקוי וזווי הכתב עי׳ לקמן.

h. e. פֵּר, *v. trans.*, sicut פֵּר, frangere; *Hi.* חִפֵּיר, spiritual. dissolvere, violare foedus. LXX. διασκεδάζειν, παραβῆναι.

inf. abs.: פּוֹר
Jes. 24, 19. פֵּר תִּתְפּוֹרֵרָה אֶרֶץ

Pi-el: פּוֹרֵר

2 perf.: פּוֹרַרְתָּ
Ps. 74, 13. אַתָּה בָעַזְּךָ יָם

Pi-el: פָּרְפֵּר

3 impf. c. s.: וַיְפָרְפְּרֵנִי
Job. 16, 12. שָׁלוֹ חֵיתִנִי וַיְפָרְפְּרֵנִי

Hitpa-el: הִתְבּוֹרֵר

3 prf. f.: הִתְבּוֹרְרָה
Jes. 24, 19. הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ

Hif-il: הֵפִיר *3 perf.*
Ps. 33, 10. הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם
Ez. 17, 19. וְהֵפֵרְתִּי אֲשֶׁר הֵפִירוּ

פֵּרִי

ג"ז, ומשון לך נמצית לסקר, ויפורש [ג' ו'] נמצית גורל. והתעלות לפי הכתב נענני גור מכנור [שעיקר], ומזה לשון ושול, ומזה הוא שמקרן פנים הכתב

sicut פָּשַׁשׁ, vi respirandi. LXX. σωρτάν, ἐξιππέυεσθαι; ἀπαίρειν.

3 perf. pl.: הִפְשִׁיחוּ
Hab. 1, 8. וּפָשׁוּ פָּרָשָׁיו

2 perf. pl.: וּפִשַּׁחְתֶּם
Mal. 3, 20. וּפִשַּׁחְתֶּם כְּעֶגְלֵי מֻרְבָּק

3 impf. fem.: תָּפִרְשִׁי *K'tib.*
Jer. 50, 11. כִּי תָפְרַשְׁתִּי

2 perf. pl.: תָּפִישׁוּ *Q're.*
Jer. 50, 11. כִּי תָפַשְׁתִּי כָּעֶגְלָה דְּשָׁה

Nif-al: נָפַשׁ

3 perf. pl.: נָפְשׁוּ
Nah. 3, 18. נָפְשׁוּ עַמֶּךָ

פֶּשׁ

ג"ז, ויקר ומקנוד נקיוט, ומוכנו לדעת כל"ק רכוי [מדרכי ד' ומעפעיו], ולדעת מעניעים וקניס הסם הקנר מן פֶּשֶׁשׁ, ולדעת ידידי וקנרי הענין מן פוּשׁ, כמוכן כדיפס וכפיסה, לומר לא ידע כנפיעתו ונשכוקתו מלוד וכך קלסיס, ולדעת לקניס כמו פס לו מעמס נעניי, לומר כקילות וקוילות, ועוד מקום להתנדל.

n. m. ἅ. γεγραμμ., *multitudo*, sec. Qimchium, *peccatum*, ex sentent. τῶν ὁ', qui *παράπτωμα* (Vulg. *scelus*, = פֶּשַׁע) vertunt. Alii, collato arab. فش, فشفش, *stultitiam*, alii, collato neohebraico פֶּשׁ, *respirationem* vertunt.

בְּפֶשׁ
Job. 35, 15. וְלֹא־יָדַע בְּפֶשׁ מְאֹד

פּוֹת

לומר פֶּת, ומוכנו לל"ק כמו פתח כלשון שמעתלי, היות מרכך ומקום פנוי וכוך בין דבר לדבר, ומזה סם הנמי פות בָּוֹק, ד"מ בין קנטע לקנטע. קולם לפי עניות דעתי סול הנרם נקיבה וכניבה, ומזה פות, לו כתבר יוקר מסקנר כמו הנרם פתח ופתח לקמן ע"ב.

h. e. פֶּת, *v. intr.*, perforatum, cavum esse, vel, sicut פָּתַח, פָּתֹת, apertum esse, hiare; namque arab. فات, interjectum, intermedium esse, merea conjectura nonnulli contulerunt.

פֹּת

ג"ז והכנוי פּוֹתוֹ, ומשון עכוס וכית סנשת לנקנס [ווייכלי׳כ שלשם], ומזה הקור שמונב נו סניר, ונמשנס פּוֹתָהּ שלשו.

n. m. (pl. פּוֹתוֹת), pudenda mulieris, hinc: cardo januae, misn. פּוֹתָהּ. LXX. σχῆμα, θύρωμα.

cum suff.: פִּתְחָן
Jes. 3, 17. וַיְיָ יְפַתֶּה יִעֲרֶה
pl.: וְהַפּוֹתוֹת
1 Reg. 7, 50. וְהַמִּפְתוֹת לַדְּלָתוֹת

פָּזַז I.

לומר פָּז, פעל כודד, ומוכנו כדילה ומפרסה ונכיכה [שיילען, רייכיגען], וכן נקמת הפעל פָּץ נעניי, לשר מתכו הנם פָּץ כנוי לכנף, ונגוסה הנקלה וקת לקל ככוי-המתכות, ד"מ בְּרִזֶל מן בָּבֶל, לשון הפרסה וזקוק, וכן בְּרִזּוֹל נמצת כוס כנוי לכנף, מעכ כיר לשון כדילה ונכיכה, ונקמת כשכ כמכוון ג"כ נמצתי ענכ, כלשר תקלה נלו"ם. ומזה פעולי של נוסף הוּפָז, והכיכוני מוּפָז [ולעולי ג"כ אוּפָז], וכן נמל ומכ מופו נכפר דנרי הימים והכ עסוה. ולפשר ג"כ שהשכש קפו לעיל נדמיון

קל פו, ונוסה תניה לשר לשרתי ססק לפו.

h. e. פָּז, *v. trans.*, secernere, purgare, arab. *faddha* (unde *fiddhon*, argentum, cf. בְּדִיל, stannum, *bĕrûr* aeth., argentum, a vv. בָּרַל, בָּרַר, translatione eadem). Inde *Ho.* הוּפָז, prt. מוּפָז (fortasse etiam אוּפָז), cogn. auri purgati (parall. זָהָב סָחוּר 2 Par. 9, 17.). V. אָפָז eadem de radice auctum videtur. LXX. δόκιμον.

part. m.: מוּפָז
1 Reg. 10, 18. וַיְצַפֵּהוּ זָהָב מוּפָז

part. m.: אוּפָז
Dan. 10, 5. בְּכֻתָּם אוּפָז

part. m.: מְאוּפָז = מֻאוּפָז
Jer. 10, 9. וְזָהָב מֵאוּפָז

פָּז

ג"ז, ומשון מתכת נכרית ומוזקת, ונפעל מוסב [נעכ"יגעמם גאלד], ולומס לו וסב מופו, נקרנוס פּוּזוּ מעלמו, וכן פּוּזָא, פַּזָּא.

n. m., aurum depuratum, purum solidum (periph. זָהָב מוּפָז = מְזֻקָּק, סָחוֹר, 1 Rg. 10, 18.), aram. פְּזוּזוּ, פְּזָא, פַּזָּא, arab. *fiddh-on* (de argento depurato). Cf. j. Joma IV, 2. ubi de septem auri generibus sermo est (סָגוֹר, טָהוֹר, מוּפָז, פַּרְוִים, שָׁחוּט, מְזֻקָּק) et alius aurum *Mufas* explicat: זָהָב הַמָּה לָאַשׁ מָצָתָּ בְּנָפְרִית לְשֵׁם מָצָתָּ, alius ait: מְקוֹמוֹ דְּוָא נִקְרָא זָהָב מָאוּפָז. LXX. χρυσίον ἄπυρον, χρυσίον, τοπάζιον, λίθος τίμιος; κεφαλή. A. Prv. 8, 19. καὶ παρὰ κιρρόν. S. χρυσίου Ὠφάζ. פֶּתֶם פָּז, A. λιθία τοῦ χρυσίου. S. χρυσίου, λίθος τίμιος. Th. ἐπίσημου ἐν χρυσίῳ. Ed. V. ἐπίσημος χρυσῷ. Vulg. *aurum optimum*.

Job. 28, 17. וְתָמוּרָתָהּ כְּלִי־פָז
Ps. 21, 4. עֲטֶרֶת פָּז
Cant. 5, 11. רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז
Cant. 5, 15. מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז

בְּפֶזּוֹ
Thr. 4, 2. הַמְסֻלָּאִים בְּפָז

מִפָּזּוֹ
Jes. 13, 12. אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז וְהִכְפֵּדָן
Ps. 19, 11. מִזָּהָב וּמִפָּז רָב
Ps. 119, 127. מִזָּהָב וּמִפָּז
Prv. 8, 19. טוֹב פְּרִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז

פָּזַז II.

פעל כודד, והעתיק יָזוּ, ומשון כלכול ומכעס קפיוס וקנוג [היפפען], ותמלות הנרם לפ"ו פו, נדומס לל הסרן של חַפָּץ, חֻפָּץ [מהפסוק יפען וכנו], שכללם התמלות עכן קנוג וכרכור, וכן נקמת זרעי כפו, ופו, קפו נמפס יפעלליך. ונקמר מפויוס ורעי י', לומר מהיכען וכלכולן [נעלעכן ויין], ונככין הכלל פָּזַז במשון כרכור וקול [היפפען], ונקמת נמל מפוו ומכרכר נמפר דנרי הימים מרקד ומקק. נגמלך פָּזְזוּ כמו מהיר ומקופו, ומשופס פְּזִזוּ מוסִ.

v. trans. (impf. יָזֹז), salire, agitare, sicut חָפַץ, חָפֹץ (Job. 40, 17.), arab. رفز, رفض, رفظ, رفع, spec. agilem (gelenk) esse, de manibus (glossa: תִּתְחַזֵּק). *Pi.* פִּזֵּז, subsilire, saltare, tripudiare, prt. מְפַזֵּז (parall. 1 Chr. 15, 29. מְרַקֵּד). Gemar. פָּזִיז, celer, properans ac

Digitized by Google

festinans; פְּזִזוּת, properantia, agilitas. LXX. ἑλιθῆραι; prt. *Pi.* ὀρχούμενος. A. διατινασσόμενος. S. σκιρτῶν.

3 *impf. pl.:* וַיִּפְזְדוּ
Gn. 49, 24. ויפזז זרעי ידיו

Pi-el: פִּזֵּז

part. masc.: מְפַזֵּז *sg.*
2 Sam. 6, 16. מפזז ומכרכר לפני יי

פָּזַר

זעל נודד, וסמונן וכיקס לכתן ולכתן וכוירס [זעטייתן], וכן כדר, נזל מזלסו, וסתמטות פָּזַר, ודומס לו זָר, זָרַע לעיל, וכדומס סלנס, וכן כשכש כמכוון כשפתי מערב. סכנד פָּזַר יונק ויקוק, לומר שלוח ונשוב עם וכויכת וזשיקת עלמות, לו שמוור סון ומכוח, וסכפעל וסכוכ"פ פסעולייס.

v. comp. trans., dispergere, dissipare, a rad. *sar* (l. *ser*-ere), quam continent simul vv. זָר, זָרַע. *Pi.* פִּזֵּר intens., disjicere, disturbare, veluti gentem aut ossa, opes suas egenis large dispertire vel prodige dilapidare. *Ni.* et *Pu.* pass. LXX. σπείρειν, δια-; διαχέειν, διασκορπίζειν, πλανᾶν; *Pi.* πάσσειν, σκορπίζειν.

part. p. fem.: פְּזוּרָה
Jer. 50, 17. שה פזורת ישראל

Nif-al: נָפְזַר

3 *perf. pl.:* נָפְזְרוּ
Ps. 141, 7. נפזרו עצמינו

Pi-el: פִּזֵּר 3 *perf.*
Ps. 53, 6. פזר עצמות חנך
Ps. 112, 9. פזר ׀ נתן לאביונים

2 *perf.:* פִּזַּרְתָּ
Ps. 89, 11. עזך פזרת איביך

3 *perf. pl.:* פִּזְּרוּ
Joel 4, 2. אשר פזרו בגוים

part. masc.: מְפַזֵּר
Prv. 11, 24. יש מפזר ונוסף עוד

2 *impf. fem.:* וַתְּפַזְּרִי
Jer. 3, 13. ותפזרי את דרכיך

3 *imperf.:* יְפַזֵּר
Ps. 147, 16. כפור כאפר יפזר

Pu-el: פֻּזַּר

pant. masc.: מְפֻזָּר *sg.*
Esth. 3, 8. מפזר ומפרד

פֻּךְ

ad פֻּחָה *v.* פֻּחָה *p.*

פָּחַד I.

פעל נודד, וסעקיל יִפְחַד, וסמונן פלנן וכעכוע קפוס וכעוד ולוול וכגיוס [ניט-עכען, נעכען], וסקמנוס פַּחַד, ודומס לו חַת לעיל, כן מזמקס, ל"ע נספסוק ופקד וכקד לנכך ניזעיס, כן מקימס וילקס. לכן יכילקס נכלל [ויך פּיכּ-עכן], וכמו כקד וקפו וכפל נסזקלס על כלכוד ומכולס ומסיכוס. סכנד פַּחַד קוק של קל, לומר יכילקס מקד מקד, וסצופו סקזקק לנ נקין מוקס. לכן סכוסף חֲפַחֵיד יונק, קיום וסקרלס. וקצר לקקוד וצווי סצרס עי׳ נלוס סצרכיס נסוף סקפר. נקכנוס פַּחַד מזלסו, ועי׳ עוד פקו לקמן.

v. comp. intr. (impf. יַפְחַד), sicut v. simpl. חַת, contremiscere, objecta re vel laeta (Jes. 60, 5.) vel terribili, expavescere, targ. פְּחַד, transl. trepidare, festinare (syn. φοβεῖσθαι; פַּחַד דְּשַׁאֲרוּ, ἄφνω θόρυβος. A. S. πτόησις; S. φόβος; A. ἔμπληξις.

1 Sam. 11, 7. ויפל פחד־יי על־העם
2 Chr. 14, 13. היה פחד־יי עליהם
2 Chr. 17, 10. פחד יי על כל־ממלכות
2 Chr. 20, 29. ויהי פחד אלהים
Esth. 8, 17. נפל פחד־היהודים
Esth. 9, 3. כי־נפל פחד־מרדכי
Job. 3, 25. כי פחד פחדתי
Job. 4, 14. פחד קראני ורעדה
Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאום
Job. 31, 23. כי־פחד אלי איד
Ps. 14, 5. שם ׀ פחדו פחד
Ps. 36, 2. אין־פחד אלהים
Ps. 53, 6. שם פחדו־פחד
Jes. 2, 10. 19. 21. מפני פחד יי
Jes. 24, 17. פחד ופחת ופח
Jer. 30, 5. פחד ואין שלום
Jer. 48, 43. פחד ופחת ופח
Thr. 3, 47. פחד ופחת היה

p.

Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
Ps. 53, 6. לא־היה פחד

וַיָּפַחַד
Gn. 31, 42. ופחד יצחק היה
Ps. 31, 12 ופחד למידעי

וָאֶפְחַד
Ex. 15, 16 אימתה ופחד
Job. 25, 2. המשל ופחד עמו

הֲפַחַד
Jes. 24, 18. הנס מקול הפחד
Jer. 48, 44. הנוס מפני הפחד

בְּפַחַד
Gn. 31, 53. וישבע יעקב בפחד אביו

לְפַחַד
Job. 39, 22. ישחק לפחד ולא יחת

מִפַּחַד
Dt. 28, 67 מפחד לבבך
Ps. 64, 2. מפחד אויב תצר חיי
Ps. 91, 5. לא תירא מפחד לילה
Prv. 1, 33. ושאנן מפחד רעה
Prv. 3, 25. אל־תירא מפחד פתאם
Cant. 3, 8. מפחד בלילות

מְפַחַד *p.*
Job. 21, 9. בתיהם שלום מפחד

cum suff.: פַּחְדָּךְ
Dt. 2, 25. תת פחדך ויראתך

cum suff.: מִפַּחְדְּךָ
Ps. 119, 120. סמר מפחדך בשרי

cum suff.: פַּחְדְּכֶם
Dt. 11, 25. פחדכם ומוראכם
Prv. 1, 26. אלעג בבא פחדכם
Prv. 1, 27. בבא כשואה פחדכם

cum suff.: פַּחְדָּן
1 Chr. 14, 17. ויי׳ נתן את־פחדו

cum suff.: וּפַחְדָּן
Job. 13, 11. ופחדו יפל עליכם

cum suff.: פַּחְדָּם
Esth. 9, 2. כי־נפל פחדם
Ps. 105, 38. כי־נפל פחדם עליהם

pl.: פְּחָדִים
Job. 15, 21. קול־פחדים באזניו

פַּחֲדָה
ג"כ, ומוק מופעט, דומס קל נקו, וכמעט נלי הפכס המכוון.

n. f. abstr., tremor, terror. LXX. εὐδοκεῖν.

cum suff.: פַּחְדָתִי
Jer. 2, 19. ולא פחדתי אליך

פַּחַד II.

פעל ל"ע כ"ק נגור, ומונכו קציכ ולקיוס ולגילס [קכיפפעכן], וסקמנוס

n. m. (c. פַּחַד, semel *Mil'el*, c. s. פַּחֲדִי; pl. פְּחָדוֹת, c. פַּחֲדוֹת, tanquam a sing. פַּחְדוּ; nonnunquam sing. פַּחַד, c. s. פַּחֲדֵי), praetor provinciae inter Assyrios, Chaldaeos et Persas, etiam de praetoribus Salomonis Syriaeque procuratoribus, persicae, ut videtur, originis (sec. nonnullos ortum ex *paik*, satelles sc. regis, hinc satrapes h. e. שַׁלִּיטְרַפֶּן). LXX. ἄρχων, ἡγούμενος, ἀφ-, ἡγεμών, θησαυροφύλαξ, σατράπης, τοπάρχης, βία, φυλή.

הַפַּחֲדָה
Neh. 5, 14. לחם הפחה לא אכלתי
Neh. 5, 18. לחם הפחה לא בקשתי
Neh. 12, 26. ובימי נחמיה הפחת

פַּחַת, פַּחֲת
2 Reg. 18, 24. את פני פחת אחד
Esr. 2, 6. בני־פחת מואב
Esr. 8, 4. מבני פחת מואב
Esr. 10, 30. ומבני פחת מואב
Neh. 3, 7. לכסא פחת עבר הנהר
Neh. 3, 11. וחשוב בן־פחת מואב
Neh. 7, 11. בני־פחת מואב
Neh. 10, 15. פחת מואב
Jes. 36, 9. פחת אחד עבדי
Hag. 1, 1. 14. 2, 2. 21. פחת יהודה

cum suff.: לְפַחֲתֵךְ *p.*
Mal. 1, 8. הקריבהו נא לפחתך

cum suff.: פַּחֲתֵם
Neh. 5, 14. להיות פחתם בארץ יהודה

pl.: פַּחוֹת
1 Reg. 20, 24. ושים פחות תחתיהם
Jer. 51, 23. ונפצתי בך פחות
Ez. 23, 6. 23. פחות וסגנים

פָּחַד פָּחַת

פָּחַד נפפס מכיכס וקפוד, וכפפס כמכוון ג"כ נפפס גד, ונספעל בָּחַד. בָּחַד וכדומס, וע"כ כמו סקמנוס של אֶשֶׁד לעיל, לקר מפנו לפך, ומפלפו נפרי וקפי.

v. comp. inus., nectere, ligare, a verbo *cat*-enandi, quod, aliis praefixis auctum, exstat in בָּחַד, (syn. אָשַׁד, unde אֶשֶׁד, neohebr. אֶשְׁכֹּל חֲבִיצִים).

בֶּחָד
ג"ו, ונפעל לך נרנוי, ומונכו כלפת כל"ק לפך, לומר לפכל נילים, וכן בקפת פנוכ סמלפ נקנוס, וכיס נסנכון לפרמי נספר ליוכ, ולפת לקיים סמונן מוקן וקלן, וג"כ מפנו וס, ע"ל שפס ישמעאלים, וסרלפון קניכ.

n. m. pluralet., testiculi, targ. בֵּחֲרִין (videtur autem, uti multae Jobi dictiones, ex aramaico sermone desumtum). Alii *femora* vertunt, concinente arabico *fakhid*. LXX. τὰ νεῦρα αὐτοῦ ὥσπερ σχοινία συμπέπλεκται.

pl. c. suff.: בֶּחָדָיו
Job. 40, 17. גידי פחדו ישרגו

פָּחַד

ג"ו, ולפעמים פַּת, ל"ע נכנוי פָּחֵם, וסמך פַּחַת [ופ"ק נקני מלעיל], נכנוי פָּחֶיהָ, וסכנוי פַּחוֹת, וסמך פַּחְוַת [כלילו היקיד פַּחוּ]. סמונן פקיד מלך וכניב גליל, ולמעלס מפנו שדרפן, ונמלפ לשם סמקידות לכל פעוריס וכדלים ופכסים וסוכים, וכסמלפ ג"כ לכל מלמס, וכן סכשוסו סקדמונים, וסולו לל"ק כ"ך [*paik*] נשפס פרסלית, שמוכנו ענכ ומצרת, ועוד מקום לסמגדל.

n. m. (c. פַּחַת, semel *Mil'el*, c. s. פַּחֲתִי; pl. פַּחוֹת, c. פַּחֲוַת, tanquam a sing. פַּחְוָה; nonnunquam sing. פַּחַת, c. s. פַּחֲתֵם), praetor provinciae inter Assyrios, Chaldaeos et Persas, etiam de praetoribus Salomonis Syriaeque procuratoribus, persicae, ut videtur, originis (sec. nonnullos ortum ex *paik*, satelles sc. regis, hinc satrapes h. e. שַׁלִּיטְרַפֶּן). LXX. ἄρχων, ἡγούμενος, ἀφ-, ἡγεμών, θησαυροφύλαξ, σατράπης, τοπάρχης, βία, φυλή.

הַפַּחֲדָה
Neh. 5, 14. לחם הפחה לא אכלתי
Neh. 5, 18. לחם הפחה לא בקשתי
Neh. 12, 26. ובימי נחמיה הפחת

פַּחַת, פַּחֲת
2 Reg. 18, 24. את פני פחת אחד
Esr. 2, 6. בני־פחת מואב
Esr. 8, 4. מבני פחת מואב
Esr. 10, 30. ומבני פחת מואב
Neh. 3, 7. לכסא פחת עבר הנהר
Neh. 3, 11. וחשוב בן־פחת מואב
Neh. 7, 11. בני־פחת מואב
Neh. 10, 15. פחת מואב
Jes. 36, 9. פחת אחד עבדי
Hag. 1, 1. 14. 2, 2. 21. פחת יהודה

cum suff.: לְפַחֲתֵךְ *p.*
Mal. 1, 8. הקריבהו נא לפחתך

cum suff.: פַּחֲתֵם
Neh. 5, 14. להיות פחתם בארץ יהודה

pl.: פַּחוֹת
1 Reg. 20, 24. ושים פחות תחתיהם
Jer. 51, 23. ונפצתי בך פחות
Ez. 23, 6. 23. פחות וסגנים

Digitized by Google

pl.: וּפְתָחוֹת
1 Reg. 10, 15. ופתחת הארץ
2 Chr. 9, 14. מלכי ערב ופתחות הארץ
pl.: וְדַפְּתָחוֹת
Neh. 5, 15. והפתחות הראשונים
Esth. 8, 9. האחשדרפנים והפתחות
Esth. 9, 3. והאחשדרפנים והפתחות
pl.: פְּתָחוֹת
Neh. 2, 7. פתחות עבר הנהר
Neh. 2, 9. אל־פתחות עבר הנהר
pl.: הַפְּתָחוֹת
Esr. 8, 36. ופתחות עבר הנהר
pl. c. suff.: פְּתָחֶיהָ
Jer. 51, 28. פתחיה ואת־כל־סגניה
Jer. 51, 57. פתחיה וסגניה

פֶּתַח

נלמי כמו נעני, וסמיך פָּתַח, וילפע פתוי פְּתָחְיָא, ומוכו כמו נעני.
n. m. (c. פִּתַּח, pl. פְּתָחְיָא), in *aramaico* sermone, sicut in hebraico, de satrape s. praetore regio. LXX. *τοπάρχης.*

Esr. 5, 14. די פתח שמה
constr.: פִּתַּח
Esr. 5, 3. תתי פתח עבר־נהרה
Esr. 6, 7. פתח יהודיא ולשבי
definit. pl.: הַפְּתָחְיָא
Dan. 3, 2. 3. 27. סגניא ופתחיא
Dan. 6, 8. הדבריא ופתחיא

פָּתַח

פעל כודד, ונקמטותו כדמיון לְפָתַח, טאר ולוול ונכנוע לכס וסכס, כלכוד ונגיוס, וכן נקמת מוכן הפעל נגזרק קמוך קפילס, ל״ע פקו עלי יגרי נפל קמן, לְכֵן נלכדו נעגרי הכה לך נשוכ הזקל, יולוול דרך וכישוע, עניכם ווילם וכדומם, וכמעע לכוב נדמיון לְכָל קלילם וכיקוף. הקלן פָּתַח, ועמיקו פָּתַח, והסכן חַת, והזווי כשפתי מענג נלוס״ג, ומעכין קלוף ותכועם כגר פרם הקמפי, ועשו לפי דעתי המינים לכוד עכיכו ענין וילם וכזול, כי אם לכזול לפוקו וכך.
v. comp. intr., sicut פָּתַח, חַת, conquassatum esse, ultro citroque moveri, gemar. insilire, opprimere (veluti פָּתַח עָלַי יִצְרִי, concupiscentia mala repente me invasit), hebr. nonnisi translate, vi insolenter se jactandi et libidinose effervescendi, tropo ab inquieto tumultuosoque motu prurientium desumto, cf. פָּרַח, פָּרַץ gemar., vi *exundandi* et *superfluendi*. LXX. Jud. 9, 4. *δειλούς*; S. *ἀπονενομίνους*. Alius: *θαμβομένους*. Zef. 3, 6. *πνευματοφόρους*. A. *θαμβευταί*.

part. pl.: פּוֹרְחִים
Zeph. 3, 4. נביאים פורחים
part. pl.: הַפּוֹרְחִים
Jud. 9, 4. אנשים ריקים ופתחים

פֶּתַח

ג״ו, והמוכן כדוכד וכעכוע וקוילה, לכן כלכוד וכגול כמיס, וכן פרם הכל״ק, לשון מהימ הקכועס, וסגכון הלשון כמו פקוק כמיס.
n. m., motus citatus, bullitio, scaturigo, veluti aquarum (Gn. 49, 4. פָּתַח subst. poetice pro verbo פָּתַח). LXX. *ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ*; A. *ἐθάμβευσας*; S. *ὑπερζέσας*; Syrus: *ἐπλανήθης*.

Gn. 49, 4. פתח כמים אל־תותר
פעל כודד, ונקמטותו ידמיון כל פָּתַח, טאר ולוול ונכנוע לכס וסכס, כלכוד ונגיוס, וכן נקמת מוכן הפעל נגזרק קמוך קפילס, ל״ע פקו עלי יגרי נפל קמן, לְכֵן נלכדו נעגרי הכה לך נשוכ הזקל, יולוול דרך וכישוע, עניכם ווילם וכדומם, וכמעע לכוב נדמיון כל קלילם וכיקוף. הקלן פָּתַח, ועמיקו פָּתַח, והסכן חַת, והזווי כשפתי מענג נלוס״ג, ומעכין קלוף ותכועם כגר פרם הקמפי, ועשו לפי דעתי המינים לכוד עכיכו ענין וילם וכזול, כי אם לכזול לפוקו וכך.
v. comp. intr., sicut פָּתַח, חַת, conquassatum esse, ultro citroque moveri, gemar. insilire, opprimere (veluti פָּתַח עָלַי יִצְרִי, concupiscentia mala repente me invasit), hebr. nonnisi translate, vi insolenter se jactandi et libidinose effervescendi, tropo ab inquieto tumultuosoque motu prurientium desumto, cf. פָּרַח, פָּרַץ gemar., vi *exundandi* et *superfluendi*. LXX. Jud. 9, 4. *δειλούς*; S. *ἀπονενομίνους*. Alius: *θαμβομένους*. Zef. 3, 6. *πνευματοφόρους*. A. *θαμβευταί*.

part. pl.: פּוֹרְחִים
Zeph. 3, 4. נביאים פורחים
part. pl.: הַפּוֹרְחִים
Jud. 9, 4. אנשים ריקים ופתחים

פֶּתַח

ג״ו, והמוכן כדוכד וכעכוע וקוילה, לכן כלכוד וכגול כמיס, וכן פרם הכל״ק, לשון מהימ הקכועס, וסגכון הלשון כמו פקוק כמיס.
n. m., motus citatus, bullitio, scaturigo, veluti aquarum (Gn. 49, 4. פָּתַח subst. poetice pro verbo פָּתַח). LXX. *ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ*; A. *ἐθάμβευσας*; S. *ὑπερζέσας*; Syrus: *ἐπλανήθης*.

Gn. 49, 4. פתח כמים אל־תותר
נתנו רשעים פח לי
Ps. 119, 110. טמנו־גאים פח לי
Ps. 140, 6. שמרני מידי פח
Ps. 141, 9. טמנו פח לי
Ps. 142, 4 כי־פח היתם
Hos. 5, 1. פח יקוש
Hos. 9, 8. צפור על־פח
Am. 3, 5. פח מן־האדמה
Am. 3, 5. יאחז בעקב פח
Job. 18, 9. כמהר צפור אל־פח
Prv. 7, 23. פחד ופחת ופח עליך
Jes. 24, 17. ופחת ופח עליך
Jer. 48, 43. חפח נשבר
Ps. 124, 7. *p.* בַּפָּח
Eccl. 9, 12. תאחזות בפח
Jes. 24, 18. ילכד בפח
Jer. 48, 44. ילכד בפח
Jos. 23, 13. לכם לפח ולמוקש
Jes. 8, 15. לפח ולמוקש
Ps. 69, 23. *p.* לְפָח
Ps. 91, 3. שלחנם לפניהם לפח
Ps. 124, 7. הוא יצילך מפח יקוש
Ps. 119, 110. נמלטה מפח יוקשים
pl.: פְּחִים
Job. 22, 10. על־כן סביבותיך פחים
Ps. 11, 6. *ימטר על־רשעים פחים
Prv. 22, 5. *צנים פחים בדרך
pl.: הַפְּחִים
Jer. 18, 22. ופחים טמנו לרגלי

פָּחָה

פעל שמי, וכמעל לך נכנין הכוסף חַפָּתַ, וסכלון עמיכם פס, וועל כוונם הפסוק הפס נקוכיס כלס, לומר נקון

פַּחֲזוּת

ג״כ ומופעם, והמוכן מסיכות, לכן כמו ולון ועככם נעון ומעכבות. ודע שבנמעל כמעל הפעל פָּתַח, במוכן הזקם ופכילס ועכיכת דבר, ופס מקדק היעב עכיכו כהשלם מוכן קלמוכי שהוכבכו.
n. f. abstr., praecipitantia in loquendo, insolentia, vana gloriatio. LXX. *πλάνοι*.

cum suff.: וּבְפַחֲזוּתָם
Jer. 23, 32. בשקריהם ובפחזותם

I. פָּחַת

פעל כודד, ול״ע כ״ף בגוד, והמוכן סביכם ועקוו עביכם ועקיכם [קביפצ־טעו, ביכדעו], כי הקמעות פָּת, דומם לל פָּךְ, ועלכם של אָבַךְ, סָבַךְ בכלם סכן של קציכם, ובוס עכין הגוד, לכן יקיפס בכלל.
v. tr., nectere, plectere, ligare, implicare, sicut סָבַךְ, אָבַךְ, פָּךְ.

פַּח

ג״ו, והכיכוי פַּחִים והסמך פַּחֵי, והפעיכון בקמעותו לפי דעתי עכוע ויעיקר, לו נימים וכל לפל נקבר נקבר [עטיק, עליכוע], וכן נקמת סוד הזפ נעכיי ובסוכי, ובלמר כתן ועתן ויקו פן, והכשלה כמו מוקש לו כמו מכזול בכלל, לו כמו סככת ויפיל בכלל. בעכוסו פּוּחַ, פָּח הפלמו, פעלת פוע בזועס.
n. m. (pl. פַּחִים, c. פַּחֵי), funis, laqueus, arab. *fakkh-on*, syr. *facho*, c. vv. פָּתַן, פָּתַשׁ, transl. offendiculum (syn. מִכְשׁוֹל), vel gener. damnum, exitium. LXX. *παγίς*.

פָּחָה

פעל שמי, וכמעל לך נכנין הכוסף חַפָּתַ, וסכלון עמיכם פס, וועל כוונם הפסוק הפס נקוכיס כלס, לומר נקון

סקוכיס לכלס בעון הפס, והקלמוכיס פרשוהו בעכין לקר.
v. denom. hif., laqueis irretire, vinculis constringere, illaqueare, Jes. 42, 22. LXX. *ἡ γὰρ παγίς* (הָפַח pro הַפָּח) *ἐν τοῖς ταμείοις πανταχοῦ*.

inf. abs.: הָפַח *Hif-il.*
Jes. 42, 22. הפח בחורים כלם

II. פָּחַח

פעל כודד, ול״ע כ״ף בגוד, והמוכן עפיקס ונפיקס ועקיקס [קויסבי־יעבן, סיכ־], והסקמוכ פַּח כמלל לְכָל פָּחַת, סָפַח, צָפַח, ע״ם ועמלל הקקל והשוו״.
v. tr. inus., extendere, distendere, a radice eadem, unde סָפַח, צָפַח q. v.

פַּח

ג״ו, והכיכוי פַּחִים, ומוכו דבר מעוקע ומעופס, לכן כמו יקוע [בלעו].
n. m. (pl. פַּחִים), metallum diductum, expansum et attenuatum, *lamina*, *πέταλον* (πετανύναι). LXX. *λεπίς*, *πέταλον*, *κλάσμα*.

pl.: פַּחִים
Num. 17, 3. פחים צפוי למזבח
pl. constr.: פַּחֵי
Ex. 39, 3. וירקעו את־פחי החזב

פֶּחָם

פ״כ, ול״ע כ״ף בגוזים פֶּחָם, פַּחִים, והמוכן כמיכם ועקימס לליקס וכיפס [גליפען, בעבכבעו], והסקמוכ פֶּחָם לוסס לל חָם, ווס סכוול. ומוס פק״כ עכין זקילס, וכן נקמת קוס לעיל, וכי שָׁחַר ג״כ בקמוכת קריכס, וכמוכן מוזקל וס ג״כ כפעל נקמי ובעבי.
v. comp. intr., candere, sicut חָם, deinde nigrum esse h. e. igne adustum, sicut חָם, שָׁחַר, aram. פְּחַם, arab. *fachuma*.

פֶּחָם

ג״ו, בסגול כפל, והוק קמור פֶּחָם, והמוכן נקל לוקע [גליפעבדע קפֶּחָם], ל״ע ופעל בפקס, בלפ פקס, ולפעמים ג״כ נקל עומס בלמי לוקע, לכן נקלת שקוכס, וכן לְמֵר יִלְקְקֵי קְרִבְּכוֹן כלעו, והמקבגס קבגס שַׁרְטָבָל [לפ ילעמי עמו], שְׁחוֹר, וווס נקל עומס וזקוב, לכן נגמרל ג״כ מעיקוב לכתיבס, ל״ע כוקבין נלמר וכזיקוב נגמרל, וכזפס עכיכיכ פְּחָמֵי מוס [קְפֶּחָמֵי].
n. m. (pro פֶּחָם, dagesata media), carbo candens, pruna, interdum etiam de exstincta, quia in universum *carbonem*, nigrum videlicet, designat. Targ. שַׁרְטָבָל (quod fortasse ex gr. *ἀνθράκιον* corruptum est), שְׁחוֹר (carbo niger, neohebr. גַּחֶל עֵצִים, opp. לְבֶנָה), quod talmudice etiam de carbone scriptorio (Reisskohle) dicitur. Neohebr. inde פְּחָמִי, carbonarius (Köhler). LXX. *ἄνθραξ*, *ἐσχάρα*.

Prv. 26, 21. פחם לגחלים
Jes. 54, 16. נפח באש פחם
בַּפֶּחָם
Jes. 44, 12. ופעל בפחם
פַּחִים
ג״ו ויקיל, ע״ם צַחִים, ומוכו כמו פקס כפכוס כ״ו, לומר כקס וכמכיל [גלוסה], ומוס נהזקלס על נכק,

ולל״ק מלל פקיס נהפסוק נכיס פקיס נכלכן עקב מוס.
n. m. sing. (ad s. f צַחִיחַ), candor, fervor, trop. fulmen, Prv. 22, 8., ut quidem nonnulli volunt.
Ps. 11, 6. ימטר על רשעים פחים
Ps. 22, 5. צנים פחים בדרך

פְּחַר

פעל לקמי, ותמלוטו יכיקס והככס [כילדעו], ומוס אֶחְפַּחַר נפפס סוכית כמוכן הוס, והפס פָּחַר כמו יוכל, ונפפס יפמעלכיק הפכס פקיל נהפעל כוקבי, נעכין דמוי לת עכמו [ויך עפוו פס כילדעו, לי״כ-], לכן הקכן כלמר לפמכו. ולפר לקקול הפכס לע קוכל כעיס שלוסס לו נסודו מלס רוסיק פס, ופס סכיס כוספת וכן פה, [figur-o], והסכן פָּחַר וכמו כן שפס [fig], וכלפר שם מפכס וס שם ופעל על יוכל [fig-ulus, -ulo], כמו כן פה, ומפכס כנר דנכמו לְכָל פוך [פָּחָה] ולְכָל פָּחָה, וכלס שמס קָלִיק שלפמי פָּח מעלמו.
verb. aram. (*Itpa.* syr. אֶתְפַּחַר), *fi-n-gere*, *fig-urare*, arab. فخر trop. sibi fingere, de vana gloriosaque imaginatione, radice eadem, qua vv. פָּחָה, נָבַךְ (פִּיחַ, *pictor*). Namque *Resh* in fine, sicut in v. נָבַךְ, *pigr-um esse*, additum est, uti plura vv. secundaria ostendunt.

פָּחַר

ג״ו, ונקלגוס פָּחַר, והילועס נקלגוס פַּחְרָא לו פַּחְרָא, והמוכן יוכל [עפַּחְרָא פעפער], ונפפס יפמעלכיק פיחאר קדכס. והקומכיס שנכיכו עיע היוכל עפו.
n. m. (targ. et syr. פָּחַר, def. פַּחְרָא, פַּחֲרָא), *fig-ulus*, hebr. יֹצֵר, verbo eodem, unde arab. *fukkhâr*, *fikhâr*, olla. LXX. *ὀστράκινον* (testa figuli).
Dan. 2, 41. מנהון חסף דיר־פחר

פָּחַת

פעל ל״ע כ״ף בגוד, ומוכו קסיכס ולפיקס גיעפס ונכיכס שלילס וקעיקס [ענעבעפעו, מיכדעו]. ולקן פשכס פָּחַת [הפף מקלב מוזב], ולומס לו פשכס יפמעלכיק הפכס פקיל נהפעל [פעפלעו], שפכוסו עמס, וכן כמלומס לו חָתַּת, לפכ שמכו מקקס, הכל עכין פפיקס ושלילס. לכן כמו קעור [קויסבעפעו, עיעפעו], ונכסוכיל הכבד פָּחַת שלמו, והקלן ג״כ לְכָל גַּת, גַּד, ונכוף נוס עד נכבי הפעל, והשוו כזפי מעבב עי׳ נלוף הפכס. בגמרל וכזפס עכיכיל הפעל פקף שגור נבכיכיס רבים כמוכן גיעפס וקסיכס, ומפכו שם הקופיי פָּחוֹת הפפך של לִיתַר, לומר חָסַר, נהזקל על שפל, ל״ע לבזיס פקוקיס, ולבקביי פְּחוּתָה, ומפכו מעפיי לְפָחוֹת, לכל הפקוס, לומר לך המועט, וכן מוס הפס פְּחִיתוּת, פְּחִיתוּת, כמעט כמו קסכון.
v. comp. tr. inus., detrahere, minuere, sicut חָסֵר, deficere, opp. תַּם, integrum esse, חִתָּה (unde פַּחֲתָה, acerra ad prunas vel cineres auferendos); hinc extrahere, auferendo excavare, syn. פָּחַת (effodere), sicut גַּת, גַּד, quae omnia indidem gignuntur. Gem. et neohebr. v. פָּחַת, vi imminuendi, variis in conjugg. usitatissimum, et inde adj. פָּחוּת (palaeohebr. חָסֵר, opp.

Digitized by Google

a v. פָּתַשׁ, vi extendendi, inducendi, induendi. LXX. *περιχημίδες.*
pl. c. suff.: פַּטִּישֵׁיהֶן
Dan. 3, 21. פטישיהון וכרבלתהון

פִּי

sbst., v. s. r. פֶּה *p.* 891.

פִּיד

sbst., v. s. r. פִּיד *p.* 893.

פִּיָּה

ad פֶּה, *v. s. r.* פֶּה *p.* 892.

פִּיחַ

v. s. r. פִּיחַ *p.* 893.

פִּימָה

sbst., v. s. r. פֶּה *p.* 894.

פִּיפִיּוֹת

s. pl.: v. s. r. פֶּה *p.* 892.

פִּיק

sbst., v. s. r. פִּיק *p.* 895.

פִּיקָה

sbst., v. s. r. פִּיקָה *p.* 898.

פָּכָה

פעל כותד, וסמוכן כמו בָּכָה, כוילה וכיוצ [כלי׳עסקען], ווס פכוז סאקטוכיס. קולס כלי׳ק יעכה יכיאס ויליקס סרקה וסגרה, וכן הסתכות על בֵּית לעיל כאוכן וה, והכוקר יכקי.
v. intr., sicut בָּכָה, fluere, manare, vel, ut suspicatur Qimchi, vi *evacuandi s. effundendi*, sicut בָּקַק. *Pi.* prt. מְפַכֶּה, de aqua promanante. LXX. *καταφέρεσθαι.*
Pi-el: פִּכָּה
part. pl.: מְפַכִּים
Ez. 47, 2. וחנחדמים מפכים

פַּךְ

ע״ו, וכנגזרת הכיכוי פַּכִּים. מוכנו כמו בֵּית לעיל כעלת בַּקְבֻּק, לומר קטת כנוכה וקלולה [פלאשע], ופעמר לע״ז שכשרש סס פֵּךְ כמו שמס בֵּית, וכולו כסוד של נקנק.
n. m. (gem. pl. פַּכִּים), lenticula, lecythus (syn. בַּקְבֻּק, a v. בָּקַק). LXX. *φακός.*
1 Sam. 10, 1. את־פך השמן
2 Reg. 9, 1. וקח פך השמן הזה
2 Reg. 9, 3. ולקחת פך־השמן

פְּלָא

פ״כ, ומוכנו פגילה סכס וסכס ופגילה, נקיעה וסקיעה בדילה וגוור [סאפלאטען], עסיילען]. ומוס סכלל וקגילה וסקק דבר מלבר והכקקה [ציילען, ענטפלעכען], כגילה ונקילה והפכסה [קוים-כאלדעכן, -ליי־ככען], והסתכות פְּלֵא, ולומס לו פֶּלֶא, ויסודקו ג״כ לגנל פֶּלֶא לקמן. הכבר פֶּלֶא קוזק של קל, ספכסה והפגלה דבר הנקדש ע״י כלר, לכן כמעט כמו קדוש, לומר פריסה לגנוס סכיגר, וגזור זס בכנין הכוסף חֶפְלִיא, ונמלא ג״כ חֶפְלָא, וכוסף על הבבר שמוכנו עזיק דבר והכקקתו קוץ עזוכה הסורגלת, עזוזו כוזל וכפלא [קויפכר-שלעפעלין, וווזוכדערבאר מאלכען]. הכפעל נִפְלָא, סיוס כבדל וקיוק עזפה סיומית, סיוס כפרש ונעקר כנגר וגורל

Nu. 18, 15. כל־פטר רחם לכל־בשר
Ez. 20, 26. בהעביר כל־פטר רחם

הַפֶּטֶר
Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה

פִּטְרָה

ע״כ, ומוכנו כמו פֶּטֶר, כלי הפגת הסכוון.
n. f., sicut פֶּטֶר, quidquid primum ex utero exit. LXX. *διανοίγειν.*
constr.: פִּטְרַת
Num. 8, 16. תחת פטרת כל־רחם

פָּטִיר
ת״ כנקיכ, ולסקיין פָּטוּר, וכיכוס כיכוכים פעולים. וסמוכן מזולס וסכנס מעגודס [עכטלאסטען], וגזור קוקיי וס כגפס עכיכיק, לסמכנס נקי וקפגי מדגכר, לאכר הפוכו חַיָּב, כאכר הקגגדות של אָסוּר הוא מֻתָּר. וסגזות גס פָּטוּר, פָּטוּר, לומר אלוק, חֻפְטָר וכדומס, וסמגלס על קיילס לקכוכס כקוכס שנקילס חַפְטָרָה וסכיגי חַפְטָרוֹת, וסקוכל נקלס מַפְטֵר, קל להכין.
adj. m. Ketib (Qeri: פָּטוּר), dimissus, servitio liber, neohebr. immunis, aliqua re absolutus (opp. חַיָּב, obligatus, sicut אָסוּר, opp. מֻתָּר). Indidem neohebr. פְּטוּר, פְּטִירָה, חֻפְטָר, פָּטוּר, dimissio; פְּטִירָה, discessus, spec. e vita, obitus. LXX. *διατεταγμένος.*
p. p. pl.: פְּטוּרִים *Q're.*
1 Chr. 9, 33. בלשכת פטורים

פָּטַשׁ

פעל ל״ע כ״ק נגור, וסמוכן קיעה ולעיגס וסלוס [סָאפפעכען], ווסס פקיקס וגעיקס עפיקס ולפיקס ע׳ קקוע [עי׳ סגווי לגל פֵּת], לכן קק״כ עגיקס נכלל. וקגזר לקקור סגרס דע שהקכן פָּטַשׁ, וזומס לו סקכן של לָטַשׁ, וכמוכן סגלגלס הכס ג״כ לגל לָטַשׁ, וכקרגוס ג״כ הפעל עם עגלסו, לאכר מאכו עם ככוי של פת [כלעך], ודומס לו פעל סיוכי [πα-τάσσειν] כמוכן וס, וקקלו וגווי כשפתי מערב עי׳ כלוח הזרעים.
v. comp. inus., malleo diducere, πα-τάσσειν (cf. פֵּת ejusque composita), radice eadem, qua לָטַשׁ, רָטַשׁ, טַס targ., unde טַס, lamina (Blech), hebr. פַּח.

פַּטִּישׁ
ע״ו, וסמוכן מקכע וסלמות קורכוס וסכן [הקאמער], והקעלות מקקע. כשפס עכיכיק סוס מְפֻטָּשׁ, מקוס פעיקס הככול [קייוכהקאמער], וספועל מְפַטֵּשׁ.
n. m., malleus, quo ferrum dilatatur et diducitur, arab. *fethison*. Eodem ex verbo neohebr. מְפֻטָּשׁ, officina ferraria (Eisenhammer), et prt. denom. מְפַטֵּשׁ (Hämmerer). LXX. *σφύρα, πέλυξ.*
Jes. 41, 7. מחלק פטיש
Jer. 50, 23. פטיש כל־הארץ

וְכַפַּטִּישׁ
Jer. 23, 29. וכפטיש יפצץ סלע

פַּטָּשׁ
ע״ו נקרמי, ומוכנו גליסס וקלרק, לעיגס הקלמוכיס, לו ג״כ מלגוס וכרוך ככלל וכתון [קלייד], וקוק מן פעס כמוכן עגיקס ונפיקס, ונק הסרוס של פעגן, כלאכר קגגו רגיס.
n. m. aram., chlamys, subligaculum, vel gener. vestis, amictus, ל״ע נפרקים פוקים ויוכקים, לו ג״כ נפקלס כמו עקק, כפיעס וסליכס סלאס וסעקקס [לויפגרעכען], וומו סיות נלקי מקוסר וקפגי, וסלון סכוונס כמו לגל נָתַר, סקכס וקקוק [לאזען], כי הפקוק שגיכת לפוכיס וכקיקת סענוקות. לבן כמו סלגעס וסלגעס מאלאכס ומענודס, סכגס וסגכקס [פרייאלאכען], וכהגלס מסלגעס יים, וכמוכן כודל כאלגוק יהליכס [וועג-גענטען]. ולאר לקקור סגרס דע שהקכן פָּתַר, ולקוות מרעיו פָּתַר, פָּתַר, חָתַר, ומסווי נשפתי מערב כבר לנרקי. סכוסף הִתְפַּתֵּר וסעקיד נִתְפַּתֵּר, נקיעת הפס לגלגע, ע״ל פעלו עלי נפיסס, וככון לגרס. נקרגוס הפעל פָּתַר שגור מקל, קמור גרוז וגלוף נעגרי, וגס ג״כ אִתְפַּתַּר, וכן פָּתַר נשפס ענכיקית.
v. comp: trans. (impf. יִפְתַּר), vel intr. (*impf.* יִפְתַּר), findere, frangere, de floribus calycem rumpentibus et provenientibus, deinde, sicut פָּתַת, desumta a frangendo s. *solvendo* translatione (cf. v. פָּתַר, quod, uti et vv. פָּתַר, חָתַר, פָּתַר, eandem radicem habet), discedere, vel trans. manumittere, veluti servum, dimittere, veluti aquas, demtis obicibus. *Hi.* הִתְפַּטֵּר, seq. בְּשָׂפָה, labia diducere, qui est gestus insultantium (syn. פָּצַר Job. 16, 10.). Neohebr. פָּטַר (targ. פְּטַר, *Itpe.* אִתְפַּטַּר), liberum dimittere, repudiare; *Hi.* mittere concionem, unde *Haftharа*, lectio prophetica, qua synagoga mitti solet, et *Mafthir* (*Mashlim* apud *Hispanos*) anagnostes, qui eam praelegit. LXX. *καταλύειν, ἐξουσίαν διδόναι, ἀφιστάναι, διατάττειν;* הִתְפַּטֵּר, *λαλεῖν.*
3 perf.: פָּטַר
2 Chr. 23, 8. כי לא־פטר יהוידע
part. masc.: פּוֹטֵר
Prv. 17, 14. פוטר מים ראשית מדון
p. p. pl. constr.: וּפְטוּרֵי
1 Reg. 6, 18. 29. 32. ופטורי צצים
1 Reg. 6, 35. ופטורי צצים
3 imperf.: וַיִּפְתַּר
1 Sam. 19, 10. ויפתר מפני שאול
Hif-il: הִפְטִיר
3 impf. pl.: יַפְטִירוּ
Ps. 22, 8. יפטירו בשפה

פֶּטֶר

ע״ו, והמוכן נקוע וסקיקת הכיקס, לומר סופגע, ומוס סס שמקיע הכיקס, לומר סכגוור [ערסטגעבוירן], ולפעמים פטר לגבל כמו פטר רקס. נגזרת פַּטִּירָא משלהו.
n. m. abstr., fissio s. apertura uteri, seq. vel omisso רֶחֶם, hinc concr. foetus, quo exeunte vulva primum aperitur, primogenitus, gem. פַּטִּירָא. LXX. *ἀνοίγειν, διανοῖγον μήτραν), πρωτότοκος.*
Ex. 13, 2. פטר כל־רחם
Ex. 13, 12. והעברת כל־פטר רחם
Ex. 13, 12. וכל פטר בהמה
Ex. 13, 13. וכל־פטר חמר
Ex. 13, 15. כל־פטר רחם הזכרים
Ex. 34, 19. כל־פטר רחם לי
Ex. 34, 19. פטר שור ושה
Num. 3, 12. פטר רחם מבני

פָּתַח

ע״כ, וככוי לגקן יקיס, והוק לפעת סמקכגס ירקון, וכן קאר סקעסי קכן יכוקס [עפֿפֿעקס], וכאכ פֵּתֶן-נכקס שסיס סכקקקס בעכני ומכל [סמק-רגגל]. ולפעת סמקכגס יסיס הסס לו סכוס מן סמלס סיוכית [τοπάζιον], לו שתלוסו נסמס סכלקית [*pîta*], שמוכנו יכקן לו לגקן יכוק. ונקסת מוכקס מעס כילוע, וכן נקאר פעלת כוע, וווס לפעגיס נכאכי קלץ.
n. f., topazius, *gemma viridis et diaphana*, targ. יַרְקָן. *Abulwalid* smaragdum, arab. زمرد, intelligit. Nomen gemmae graecum: τοπάζιον ab hebraico non differt, et fortasse cum sanscrito *pîta*, fulvus, non inepte collatum est. Plinius (Histor. Natur. XXXVII, 8.). *Troglodytae*, inquit, *cum diutius fame et tempestate pressi, herbas radicesque effoderent, eruerunt topazion.* Idemque addit ex libro *Jubae* Mauritani, *topazin* Troglodytarum lingua significationem habere *quaerendi.* LXX. τοπάζιον.
Ex. 28, 17. 39, 10. אדם פטדה וברקת
Ez. 28, 13. אדם פטדה ויהלם
constr.: פִּטְדַת־
Job. 28, 19. לא־יערכנה פטדת־כוש

פָּטָר

פעל כוזד, וסעגיל יִפְתֹּר, וג״כ כוזד וסעגיל יִפְתֵּר. הפקר נקיעה ופריסה [סאפלאטען], נרעכאען], ווזוס כמו נקע, נקיעה וסולסה וסגסה [הערפֿאלקי-

Ps. 139, 14. נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ
part. fem.: נִפְלָאת *sg.*
Dt. 30, 11. לֹא־נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ
part. f. pl.: נִפְלָאֹת
Ex. 34, 10. אֲעֲשֶׂה נִפְלָאת
part. f. pl.: נִפְלָאוֹת
Jos. 3, 5. יַעֲשֶׂה יְ׳ בְּקִרְבְּכֶם נִפְלָאוֹת
Job. 5, 9. נִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר
Job. 37, 5. יַרְעֵם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלָאוֹת
Job. 42, 3. נִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא אֵדָע
Ps. 72, 18. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ
Ps. 86, 10. וְעֹשֶׂה נִפְלָאוֹת
Ps. 98, 1. כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה
Ps. 106, 22. נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם
Ps. 119, 18. נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ
Ps. 136, 4. לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת
Dan. 11, 36. יְדַבֵּר נִפְלָאוֹת
Mich. 7, 15. אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת
part. f. pl.: וְנִפְלָאוֹת
Dan. 8, 24. וְנִפְלָאוֹת יַשְׁחִית
part. f. pl.: וּבְנִפְלָאוֹת
Ps. 131, 1. בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת
p. pl. constr.: נִפְלָאוֹת
Job. 37, 14. וְהִתְבּוֹנֵן ׀ נִפְלָאוֹת אֵל
pl. c. suff.: נִפְלְאֹתָי
Ex. 3, 20. נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
pl. c. suff.: נִפְלְאֹתֶיךָ
Neh. 9, 17. וְלֹא־זָכְרוּ נִפְלְאֹתֶיךָ
Ps. 9, 2. אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ
Ps. 26, 7. וְלִסַּפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ
Ps. 40, 6. נִפְלְאֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ
Ps. 71, 17. אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ
Ps. 75, 2. סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
Ps. 106, 7. לֹא־הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
Ps. 145, 5. נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה
pl. c. suff.: בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ
Ps. 119, 27. וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ
pl. c. suff.: נִפְלְאֹתֶיךָ
Jud. 6, 13. וְאַיֵּה כָּל־נִפְלְאֹתָיו
1 Chr. 16, 9. שִׁירוּ בְכָל־נִפְלְאֹתָיו
1 Chr. 16, 12. נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
1 Chr. 16, 24. בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו
Ps. 96, 3. בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו
Ps. 105, 2. שִׁירוּ בְכָל־נִפְלְאֹתָיו
Ps. 105, 5. זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו
יַעֲשֶׂה יְ׳ אוֹתָנוּ בְּכָל
Jer. 21, 2. נִפְלְאֹתָיו
pl. c. suff.: וְנִפְלְאֹתָיו
Ps. 78, 4. וְנִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
Ps. 78, 11. וְנִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם
Ps. 107, 8. וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם
15. 21. 31.
Ps. 107, 24. וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה
pl. c. suff.: לְנִפְלְאֹתָיו
Ps. 111, 4. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו
pl. c. suff.: בְּנִפְלְאֹתָיו
Ps. 78, 32. וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאֹתָיו
3 *imperf.:* יִפְלֶא
Dt. 17, 8. יִפָּלֵא מִמְּךָ דָּבָר
Jer. 32, 17. לֹא־יִפָּלֵא מִמְּךָ כָּל־דָּבָר
Jer. 32, 27. הֲמִמֶּנִּי יִפָּלֵא כָּל־דָּבָר
Zach. 8, 6. יִפָּלֵא בְּעֵינֵי שְׁאֵרִית
Zach. 8, 6. גַּם־בְּעֵינַי יִפָּלֵא
3 *imperf.:* וַיִּפָּלֵא
2 Sam. 13, 2. וַיִּפָּלֵא בְּעֵינֵי אַמְנוֹן
3 *impf. c. hint.:* הַיִּפָּלֵא
Gn. 18, 14. הֲיִפָּלֵא מִיְ׳ דָּבָר
3 *impf. pl.:* *וַיִּפָּלוּ
Neh. 6, 16. *וַיִּפָּלוּ מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם
Hitpa-el: הִתְפַּלֵּא
2 *imperf.:* תִּתְפַּלֵּא
Job. 10, 16. וְתָשׁוּב תִּתְפַּלֵּא בִי
פֶּלֶא
ע״ז, וכנוי פְּלָאִי, נכנוי כפלי פְּלָאִים,
עד לסנדל, כשנג וכבד כס וקשה עמוק
ויקר [וזוכדערגאַנגלעך, קוימערלעכדערצע-
לונג, גרויס, זוכצעגרייפלעך, קוכצג-
וואַסלעך ויין]. והכיכוני נִפְלָאוֹת כמופת
מוס הכנין, לומר מעשים נפלאים, או
כמו כשנגות וכוריזות. מסמפעל הִתְפַּלֵּא
מקלקס נפלא וכשנג כביר-כח וגדול,
ד״מ מסקל״ס נפצנו לגיס, נביא הצרות.
ועל קולץ שסמקוריס הִתְפַּלֵּא, לְהַתְפַּלִּיא,
והכיכוני נִפְלָאוֹת לרוב כעמיים, ווס
לרוב סגנון לשון ענבי. נקרמי הפעל
על נשמן רקיע, כקשר שקיף עמק
פלס לקמן.
v. tr., findere, dividere, quae primaria verbi significatio in aramaismo superstes est, hinc: secernere, separare; distinguere, insignire, a rad. פֶּלֶא, פֶּלֶה, quam admixtione liberiorem exhibet v. פַּל q. v. *Pi.* פִּלֵּא, intens., certum in finem disjungere, *vovere*. *Hi.* הִפְלָא, הַפְלֵא, rem votam dedicare; vel de actione ab intelligentia, viribus vulgaribus ac consuetudine communi sejuncta h. e. singulari atque admirabili. *Ni.* נִפְלָא, insigne, ingens; difficile, arduum; miraculosum, incomprehensum esse; pl. f. prt. נִפְלָאוֹת, magnalia, miracula Dei. *Hitp.* הִתְפַּלֵּא, ingentem, potentem, mirificum se praestare. Infinitivi הַפְלִיא, לְהַפְלִיא et prt. נִפְלָאוֹת saepenumero adverb. dicuntur. LXX. *Hi.* *θαυμαστοῦν, παραδοξάζειν; εὔχεσθαι, μετατιθέναι: τέρας, μεγάλως; inf.* *θαυμάσια, ἔνδοξος; prt.* *θαυμαστός. *Ni.* *ἀδυνατεῖν, ἀδύνατον εἶναι; κρύπτειν, ἀποκρύπτειν (A. *θαυμαστωθῆναι); prt. pl.* *θαυμάσια, *ὑπέρογκος, ἔνδοξος, δύναμις; Pi.* *διαστέλλειν (*ὑψηλήν*, alius: *θαυμαστοῦν ὄρασιν*), μεγαλύνειν. *Hitpa.* *δεινῶς ὀλίγον.*

Pi-el: פִּלֵּא
inf. constr.: לְפַלֵּא
Lev. 22, 21. לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה
Num. 15, 3. לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה
Num. 15, 8. לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים
Hif-il: הִפְלִיא 3 *perf.*
2 Chr. 26, 15. הִפְלִיא לְהֵעָזֵר
Ps. 31, 22. הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי
3 *perf.:* וַהַפְלֵא
Jes. 28, 29. הִפְלֵא עֵצָה
3 *perf.:* וַהֲפִלָּא
Dt. 28, 59. וְהִפְלָא יְ׳ אֶת־מַכָּתֵךְ
part. masc.: וּמַפְלֵא
Jud. 13, 19. וּמַפְלֵא לַעֲשׂוֹת
inf. abs.: הַפְלֵא
Jes. 29, 14. הִפְלֵא וָפֶלֶא
inf. abs.: וַהֲפָלֵא
2 Chr. 2, 8. בִּנְיָה גָּדוֹל וְהִפָּלֵא
inf. constr.: לְהַפְלִיא
Jes. 29, 14. לְהַפְלִיא אֶת־הָעָם
Joel 2, 26. עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא
3 *imperf.:* יַפְלֵא
Lev. 27, 2. אִישׁ כִּי יַפְלֵא נֶדֶר
Num. 6, 2. כִּי יַפְלֵא לִנְדֹּר נֶדֶר
Nif-al: נִפְלָא
3 *perf. fem.:* נִפְלָאת
Ps. 118, 23. הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ
3 *perf. f.:* נִפְלְאָתָה
2 Sam. 1, 26. נִפְלְאָתָה אַהֲבָתְךָ לִי
3 *perf. pl.:* נִפְלְאוּ
Prv. 30, 18. שְׁלֹשָׁה חָמְרָה נִפְלְאוּ
part. m. pl.: נִפְלָאִים

פֶּלֶא
ע״ז, ומוכנו כמו פֶּלַח הנף, ומוכנו
נליפס ושניעה בדבר קיכוס וקריקה,
־אות, ומוכן דבר כנקר וכנכר ומופלץ
כס ועמוק [וזוקוכדערגאַנגלעכס, קויספער-
סקרעגנטליכעס], לכן כס ומופת נכללו,
ולפעמים מפעמים כוללים וכניריס.
ונקרנוס פֶּלֶא ומידועה פְּלָאָה מעלמו,
ונמלץ ג״כ בפרישי פְּלָאֶיהָ.
n. m. (c. s. פֶּלֶא, pl. פְּלָאִים, פְּלָאוֹת), quidquid admirationem gignit humanaeque rationis captum superat, targ. פְּלָא (def. פְּלָאָה), de miraculis divinis, de mysteriis penitus abstrusis, symb. de Hiskia (Jes. 9, 5.), cf. n. pr. פִּלְאֶיהָ. LXX. *θαυμαστός* (Jes. 9., A. sequente, S. *παραδοξασμός*, alias: *τεράστια*), *θαυμάσια, τέρας*; pl. *ὑπέρογκος.*

Ex .15, 11. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא
Ps. 77, 15. אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא
Ps. 78, 12. נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא
Ps. 88, 11. הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה־פֶלֶא
Jes. 9, 5. פֶּלֶא יוֹעֵץ
Jes. 25, 1. כִּי עָשִׂית פֶּלֶא
וָפֶלֶא
Jes. 29, 14. הַפֶּלֶא וּפֶלֶא
cum suff.: פִּלְאֲךָ
Ps. 89, 6. וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְ׳ *p.*
cum suff.: פִּלְאֶךָ
Ps. 77, 12. אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ
Ps. 88, 13. הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ
1 *pl.:* פְּלָאִים
Thr. 1, 9. וַתֵּרֶד פְּלָאִים
2 *pl.:* הַפְּלָאוֹת
Dan. 12, 6. עַד־מָתַי קֵץ הַפְּלָאוֹת
פְּלָאִי
ק״ן מן פֶּלֶא, ולנקבי פְּלָאִיָּה, ונמלץ לך
נכתיב, ומוכן כמו כפלץ, ונכשקלס
כמו מכוסס ונסקר מלהודיע, ותמור
וס לסקרין פֶּלְיָא, פְּלִיאָה. נקרנוס
פְּלָאָה ומידועה פְּלָאָתָא, כמר מלכה,
לומר מעל קדיי ונסקר [קאלעגאָריע].
adj. m. (a subst. פֶּלֶא, f. פְּלָאִיָּה Ketib *Ψ.* 139, 6.), miraculosus, imperscrutabilis, Qeri: פְּלִיאָה (פֶּלֶא), targ. פְּלָאָה (def. פְּלָאָתָא pro hebr. מְלִיצָה, allegoria). LXX. *ἐθαυμαστώθη.* S. *ὑπερβάλλει με.*
Jud. 13, 18. תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא פְלִאִי
adj. fem.: פְּלָאִיָּה *Q'ri.*
Ps. 139, 6. פְּלִאָיָה דַעַת מִמֶּנִּי
פָּלְיָא
ק״ן כמו פְּלָאִי, והוס ניכוכיי, ונמלץ
לסקרין, לכן פָּלְיָי תמלץ לכל פלס.
adj. m. prt., sicut *Ketib*, mirabilis.
adj. fem.: פְּלִיאָה
Ps. 139, 6. פְּלִאָיָה דַעַת מִמֶּנִּי
מְפַלָּאָה
ע״כ, ומוכנו כמעט כמו פלץ, או עמס
סטליפס. נשמה עכיניס בוסְפֶלֶא כמו
נסתר, ל״מ כמופלץ ממך לכל מקרוב,
נסתר בן־סירק, או כתוקרייי ל״מ תלמיד
מופלץ, כופף מופלץ.
n. f., miraculum, objectum admirationis, neohebr. מוּפְלָא, id quod hominis captum excedit (*Misle Ben-Sira*), vel: insignis, mirabilis, egregiorum hominum cognomen. LXX. *ἐξαίσιος.*
constr. pl.: מִפְלְאוֹת
Job. 37, 16. מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים

I. פָּלַג

פ״כ, ומוכנו כמו פֶּלַח הנף, ומוכנו
נליפס ושניעה בדבר קיכוס וקריקה,

לכן קליפס [סטייליען], והסמנוס פַּלַּג,
פַּלַּת, ונמלץ הסרס נ״כ קמץ [להסס
לוחץ], וכן קמץ חֲלַק, טַלַּק, צַלַּק,
וכשרס כמכוון נ״כ כשמתי מעלה.
הכפעל הפעולי״, והכבד קוזק של קל, נהשלס
על פלוג שמץ קנרס, לומר לעשות
מקלקל נס. נקרנוס פְּלַג קמור קלץ
וקלס ונקר נעכרי, ונמלץ מקלוק
לעוק, ושגור מלך.
v. trans., discindere, dissecare, dirimere, dividere, e genere vv. פַּלַּח, פָּלַח (לוּחַ, tabula, ex assere vel lapide fisso constans), חָלַק, טָלַק, צָלַק. *Ni.* pass. *Pi.*, int., de diremtione consensus sermonum improborum. LXX. *Pi.* *καταδιαιρεῖν (S. egregie: *ἀσύμφωνον ποιεῖν*), *ἑτοιμάζειν* (Job. 38, 25. A. *διαιρεῖν*, S. T. *στέλλειν = διαστέλλειν*). *Ni.* *διαμερισθῆναι.*

Nif-al: נִפְלַג
3 *perf. fem.:* נִפְלְגָה
Gn. 10, 25. כִּי בִימָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ
1 Chr. 1, 19. כִּי בִימָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ
Pi-el: פִּלֵּג 3 *perf.*
Job. 38, 25. מִי־פִלַּג לִשְׁטֶף תְּעָלָה
impt. sg.: פַּלֵּג
Ps. 55, 10. פַּלֵּג לְשׁוֹנָם
פְּלַג
נקרמי כמו נעכרי, נלי הסרס הסכוון,
ושגור נקרנוס.
v. aram., ejusdem, quo hebr., significationis et in Targg. pervulgatum. LXX. פְּלִיגָה, *βασιλεία διῃρημένη.*
p. pass. fem.: פְּלִיגָה *sg.*
Dan. 2, 41. מַלְכוּ פְלִיגָה תֶּהֱוֵה
פֶּלֶג
ע״ז נקרמי, והמוכן מקניק לו קני
[סְקַלַפּעט], ושגור נקרנוס. כידועס
פַּלְגָּא.
n. m. aram. (def. פַּלְגָּא), dimidium, targ. פְּלַג (pars, gem. de partibus altercantium). LXX. *ἥμισυ.*
וּפְלַג
Dan. 7, 25. עִדָּן־עִדָּנִין וּפְלַג עִדָּן
פְּלָגָה
נקרמי כמו נעכרי, נלי הסרס הסכוון.
n. f. aram., plane ut פְּלַגְּתָּא hebr.
pl. c. suff.: בְּפַלְגֵיהֲדַרְיָן
Esr. 6, 18. וְהַקִימוּ כֹהֲנַיָּא בְּפִלְגֵיהוֹן
פְּלֻגָּה
ע״כ, גויר סוכרי פָּלַג, ומוכנו כמו
מקלקל כל״ס, לומר קלץ קקד וכת,
ונמלץ פְּלוּגָא ומידועה פְּלֻגְּתָא קלוק
דעות, ושגור שם מקל.
n. f. (a m. פֶּלֶג), dispertitio, ordo, classis, talm. פְּלוּגָא (def. פְּלֻגְּתָא, discrimen sententiarum, dissensus). LXX. *διαίρεσις.*
pl.: לְפִלְגוֹת
2 Chr. 35, 5. לִפְלְגוֹת בֵּית הָאָבוֹת
מַפְלֵגָה
ע״כ כמו פלגה, והמוכן מפלגו
n. f., plane sicut פְּלֻגָּה q. v.
pl.: לְמַפְלֵגוֹת
2 Chr. 35, 12. לִתְתָּם לְמַפְלְגוֹת

II. פָּלַג

פעל כודד, ול״ע כ״ף כגור, והמוכן
כוילה וניפה כניעה וקיכה [פַּלִיעסטען,
קוועלטען], וכן הסרס פלח נשפה
כוסיף, וכפעל כמכוון נ״כ נשפתי
מערב, כלשר קליקה נלו״הם. והסמנוס

Digitized by Google

2 Reg. 6, 8. אל־מקום פלני אלמני
1 Sam. 21, 3. אל־מקום פלני אלמני

פָּלַח

פעל כודד, והפקר כמו פלג לציל, נקיעה וגליפה וקיצוץ וגויזה [קייכ־ענייען, -פּאַלינען], ד"ל מקיצוץ נאָדעס [פּאַלינען], וכן פלח בערבי, לכן חסר פלקיים עוד היום הזה בחלבים, ככוי לאכלים והמון עם [Fella's], וגזור הזרע והפקרון בספתי מערב. סכנד מסוף ומסוע פ"י קץ, מגזור פרוע, ולפעמים כמו נקע ופטר והסגיר, נהפלה על קיצית פקח ולחם. נסמה ענריכית פֶּלַח אֹכֶר.

v. comp. trans., discindere, perstringere aratro, arare, sicut פָּלַג, unde etiamnum coloni Aegyptiaci *Fella* h. e. פְּלָחִים appellantur. *Pi.* dissecare, disrumpere, de sagitta renes findente, de cervorum foetu matricem perfringente (syn. בָּקַע, שָׁטַר, חִשְׁבִּיר), de fructibus, qui dissecantur. LXX. *βάλλειν, ἐμ-*; פֶּלַח; *πάχος* (A. *ἀποκλῶν*; S. *γεωγός*; V. *καλλιεργῶν*); *Pi. πλήσσειν.*

part.: פֹּלֵחַ
Ps. 141, 7. כמו פלח ובקע בארץ

Pi-el: פִּלַּח
3 imperf.: יְפַלַּח
Job. 16, 13. יפלח כליותי ולא יחמל
Prv. 7, 23. עד יפלח חץ כבדו

3 imperf.: וַיְפַלַּח
2 Reg. 4, 39. ויפלח אל־סיר הנזיד

3 impf. f.: תְּפַלַּחְנָה *pl.*
Job. 39, 3. ילדיהן תפלחנה

פֶּלַח

ע"כ, ומוכנו כמו פלג לציל, נקיעה וגליפה וקיצוץ וגויזה [שניידען, -פּאַלינען], ד"ל מקיצוץ נאָדעס [פּאַלינען], וכן פלח בערבי, לכן חסר פלקיים עוד היום הזה בחלבים, ככוי לאכלים והמון עם [Fella's], וגזור הזרע והפקרון בספתי מערב. סכנד מסוף ומסוע פ"י קץ, מגזור פרוע, ולפעמים כמו נקע ופטר והסגיר, נהפלה על קיצית פקח ולחם. נסמה ענריכית פֶּלַח אֹכֶר.

n. f., segmentum, pars, veluti malogranati vel palathae ficuum; lapis molaris, qui grana dissecat et conterit, unde פֶּלַח רֶכֶב vel abs. רֶכֶב (der Laufer), *meta*, lapis superior; פֶּלַח תַּחְתִּית (der Bodenstein), catillus, lapis inferior. LXX. *ἄχμων, κλάσμα, λέπυρον, σπαρτίον.*

Jud. 9, 53. פלח רכב על־ראשו
1 Sam. 30, 12. ויתנו־לו פלח דבלה
2 Sam. 11, 21. פלח רכב מעל החומה

כְּפֶלַח

Job. 41, 15. ויצוק כפלח תחתית
Cant. 4, 3. כפלח הרמון רקתך

פֶּלַח

פעל כודד נקמי, והעתיד יְפַלַּח, ומוכנו קיציצה נקרן וכריס, וכן עוד בקנגוס. לכן נכתני קדש המקלקים לך נאזון הזקלי עגודה להזם [דיעבען], נזמות יסס הפעל לו יסס שקלין, וכן נערני.

v. trans. aram. (impf. יְפַלַּח), arare, operari (*targ.*), spec. servire, colere Deum, seq. *Dativo* vel *Accus.* Inde n. targ. פּוּלְחָן, cultus (פֻּלְחָנָא, idolatria), et פּוּלְחָנוּת abstr., cultio terrae. LXX. *δουλεύειν, λατρεύειν.*

part. m.: פָּלַח *sg.*
Dan. 6, 17. 21. אנתה פלח־לה

v. comp. intr. inus., flammare, splendere, a rad. *lad*, quam habes in v. לָהַט, minime igitur ex v. לָפַד (לָפִיד), trajectis literis, ortum.

פְּלָדָה

ע"כ, ומוכן לפס קיכ [קלינגע], ולפ"ק כמו נכול נכללו, ווס לפ מפקווב.

n. f., sicut לָהַט, quod eadem de radice prognatum est, lamina (Klinge), non lampas, uti alii, assumta metathesi, statuerunt.

LXX. *ἡγίαι.*

pl.: פְּלָדוֹת
Nah. 2, 4. באשי־פלדות הרכב

פָּלַח

ע"כ, ומוכנו כמו פָּלָא, פֶּל, נדילה ופליפה סריקה וסלפה וקיליפה [שנוצ־נדערן], לכן כמו נכריה ונקיפה [קוים־], וגזור נכנין מכוסף הַפֶּלַח, והכפעל הפעולי. נתקנוס פַּלַּי מעלהו, נמוכן הפיה וסריקה, ונגזרת ע"כ מעסור סנגדים וסריקה סכניס, ועניכו קפוך ומגזר עוד נגזרת, ווס ריצויקי.

v. trans., sicut פָּלָא, separare, secernere; *Hi.* הִפְלָה, discrimen facere (seq. בֵּין), honorifice distinguere; *Ni.* נִפְלָה, pass. eximium, egregium, insignem esse. *Pi.* targ. פַּלֵּי, removere, dijudicare; talm. expurgare, vel significatione propria: dirimere, discindere. LXX. *Hi. θαυμαστοῦν, παραδοξάζειν*; *Ni. ἐνδοξασθῆναι, ὑπέρογκον εἶναι.*

Nif-al: נִפְלָה
1 perf.: נִפְלֵיתִי
Ps. 139, 14. נוראות נפליתי
1 perf. pl.: וְנִפְלִינוּ
Ex. 33, 16. ונפלינו אני ועמך

Hif-il: הִפְלָה *3 perf.*
3 perf.: וְהִפְלָה
Ps. 4, 4. כי־הפלה י"י חסיד לו
Ex. 9, 4. והפלה י"י בין מקנה

1 perf.: וְהִפְלֵיתִי
Ex. 8, 18. והפליתי ביום ההוא

impt. sg.: הַפְלֵה
Ps. 17, 7. הפלה חסדיך מושיע

3 imperf.: יַפְלֶה
Ex. 11, 7. יפלה י"י בין מצרים

פְּלֹנִי

ע"ו, ומוכנו לפר מכוסס שמו פלני סוכר, מקטנות של פְּלוֹן, לכן כמעט כמו סקוקי אַלְמֹנִי. וכמסוס לק"כ כסגן הזם, וכן פְּלֹנִי נקרי, פְּלֹנִי נערני, ולפ"ק כמי פְּלֹאנִי מן פלא, ווס ריקוק. נסמה ענריכית מן פלוני הוכרי עוד סנקני פְּלֹנִית או פְּלֹנִיָּה, וכן גזור סנקני נקרי, לכן הזם פַּלְמֹנִי נערני מן פלם ע"כ.

adj. m. (a n. פְּלוֹן), is, cujus nomen secretum est et occultum commemoranti, ὁ, ἡ δεῖνα, pronominis instar pro distincto et expresso nomine, quod nominare vel nolis vel nequeas, aram. פְּלַן, arab. *fulân*, a v. פָּלַח, non פְּלָא (= פְּלֹאנִי), ut nonnulli dixerunt, vi semovendi h. e. reticendi (syn. אַלְמֹנִי, פַּלְמֹנִי a v. פֶּלֶם q. v.), fem. neohebr. et aram. פְּלוֹנִית, פְּלֹנִיָּה. LXX. *κρύφιε*; 1 Sam. 21, 2. *φελλανί.* A. Th. *εἰς τὸν δεῖνα τόπον.* S. *εἰς τὸν οὐκ οἶδά τινα τόπον.*

Ruth 4, 1. שבה־פה פלני אלמני

mitica, quae ex Oriente ad Grajos transiit, targ. פִּילֶגֶשׁ. *Haec expositio verisimilior videtur altera (quam antehac conjeceramus), qua* פ *vel* פּ, *sequente* ***Dages***, *articulum aegyptiacum et n. primit.* לָג *fundamentum vocabuli censebamus; at cur ei vocabulo, ad similitudinem multorum aliorum semiticorum, quibus* ***Pe*** *praefixum vel* ***es*** *(is) adjectum est, conformato, lumen ex lingua peregrina admoveamus. LXX.* *παλλακή, παλλακίς, γυνή, χαλδαῖος.*

פִּלֶגֶשׁ *nonnunquam* פִּילֶגֶשׁ

Gn. 35, 22. את־בלהה פילגש אביו
Gn. 36, 12. ותמנע היתה פילגש
Jud. 19, 1. אשה פילגש מבית לחם
2 Sam. 3, 7. ולשאול פלגש
2 Sam. 3, 7. באתה אל־פילגש אבי
2 Sam. 21, 11. בת־איה פלגש שאול
1 Chr. 1, 32. קטורה פלגש אברהם
1 Chr. 2, 46. ועיפה פלגש כלב
1 Chr. 2, 48. פילגש כלב מעכה

cum suff.: פִּילַגְשִׁי
Jud. 20, 5 פילגשי עגו ותמת

cum suff.: וּפִילַגְשִׁי
Jud. 20, 4. באתי אני ופילגשי ללון

cum suff.: בְּפִילַגְשִׁי
Jud. 20, 6. ואחז בפילגשי ואנתחה

cum suff.: פִּילַגְשׁוֹ
Jud. 19, 2. ותזנה עליו פילגשו
Jud. 19, 27. והנה האשה פילגשו
1 Chr. 7, 14. אשר ילדה פילגשו

cum suff.: וּפִילַגְשׁוֹ
Gn. 22, 24. ופילגשו ושמה ראומה
Jud. 8, 31. ופילגשו אשר בשכם
Jud. 19, 9. הוא ופילגשו ונערו
Jud. 19, 10. ופילגשו עמו

cum suff.: בְּפִילַגְשׁוֹ
Jud. 19, 24. בתי הבתולה ופילגשהו

cum suff.: בְּפִילַגְשׁוֹ
Jud. 19, 25. ויחזק האיש בפילגשו
Jud. 19, 29. ויחזק בפילגשו וינתחה

pl.: פִּי־, פִּלַגְשִׁים
2 Sam. 5, 13. ויקח דוד עוד פלגשים
2 S. 15, 16. 20, 3. עשר נשים פלגשים
1 Chr. 3, 9. מלבד בני־פילגשים
Cant. 6, 8. ושמנים פילגשים

pl.: וּפִי־, וּפִלַגְשִׁים
1 Reg. 11, 3. ופלגשים שלש מאות
2 Chr. 11, 21. ופילגשים ששים
Cant. 6, 9. מלכות ופילגשים

pl.: דַּפִּילַגְשִׁים
Gn. 25, 6. ולבני הפילגשים
Esth. 2, 14. שמר הפילגשים

pl. constr.: פִּלַגְשֵׁי
2 Sam. 16, 21. בא אל־פלגשי אביך
2 Sam. 16, 22. אל־פלגשי אביו

pl. c. suff.: פִּלַגְשֶׁיךָ
2 Sam. 19, 6. ונפש פלגשיך

pl. c. suff.: הַפִּילַגְשִׁיו
2 Chr. 11, 21. מכל־נשיו ופילגשיו

pl. c. suff.: פִּלַגְשֵׁיהֶם
Ez. 23, 20. ותעגבה על פלגשיהם

פָּלַד

פעל ל"ע כ"ק נגור, ומוכנו לדעת רגיש מהקלמוניס כמו לָפַד לכל לפיד, לומר נהיכס ונכיקס ולהיעס [גלאָמענן, גלאָמענן], או שהקען פָּלַד דומס לכל לָהַט, נמוכן וס שדנכנו, ול"כ פקנון על פְּלֵדָה כמו לַהַט, לומר להע קכנ. ועוד מקום לסקנדר.

Digitized by Google

part. m. pl.: פֹּלְחִין
Dan. 3, 12. לאלהיך לא פלחין
Dan. 3, 14. לא איתיכון פלחין
Dan. 3, 17. אלהנא די־אנחנא פלחין
Dan. 3, 18. לאלהיך לא־ארתנא פלחין
part. m. pl.: הֶפְלְחֵי
Esr. 7, 24. ושלחי בית אלהא דנה
3 *impf. pl.:* יְפַלְחוּן
Dan. 3, 28. לא־יפלחון ולא־יסגדון
Dan. 7, 14. ולשניא לה יפלחון
Dan. 7, 27. לה יפלחון וישתמעון

פֻּלְחָן
ג׳ נקרי, ופקיכו ענדת ד׳ [קול־טום], עזכת של עבידה. נקנגוס פֻּלְחָן יהלהו, מכל קופן של עבודה וסנלה, ומיופצע סס פֻּלְחָנוּת מענודת קדמה.
n. m. aram., sicut hebr. עֲבוֹדָה, cultus dei. LXX. *λειτουργία.*
constr.: לְפֻלְחָן
Esr. 7, 19. לפלחן בית אלהך

פָּלַט

פעל נוד, והמונן עיקה ומציקה על דני, המתלעות והליכה המנודדות מלמ וליפה [היכגלייתען, פֹּלְטָה־, וועג־, -גלייפֿען], לכן כיפה ושליפה [ענגלייתען, -קלאמען]. המתלות פָּלַט־, ודומה לו פָּלַל, והסרן לע נאכה ענינו הליכה והמתלעות הלמה [נ־לייתען], שנאלץ ג׳כ נזפתי ערב, כאשר תקלה בלוס״ם. נכנין הכנך פֻּלְגָּה יונץ, לומר הכיך קים לפלוע [ענע־גלייתען לפֿסטען], לכן הוצעה והנלה, או שנאלל על פלוע סולל, וכי כן מלע [נעגאַירען, וועבֿען], והכוסף יונץ וקווק כאוכן הנלה. נתקנוס פֻּלַּג נאר קיקה, וכן נגאלץ [ל״ע פֹּלְגָה שפלעה שכנת וכע].
v. comp. intr., elabi, evadere, effugere, a rad. *lath* (g-leiten), vi *labendi*, unde etiam v. פָּלַל. *Pi.* פִּלֵּט *trans.*, facere, ut quis elabatur, h. e. eripere, servare, deinde, sicut פָּלַל, parere h. e. facere, ut foetus ex utero evadat. *Hi.*, e periculis liberare. Targ. פְּלַט, evomere, exspuere, eadem vi primitiva. LXX. *ἀνασῴζειν*; *Pi. διασώζειν, ἐξάγειν, ἐξαίρειν, ῥύεσθαι, λυτροῦν, ὠθεῖν*; *prt. ῥύστης, ὑπερασπιστής*; *Hi. ἐκβάλλειν.*
3 *perf. pl.:* וּפְלָטוּ
Ez. 7, 16. ופלטו פליטיהם
Pi-el: פִּלֵּט
part. c. suff.: מְפַלְּטִי
Ps. 18, 49. מפלטי מאויבי
part. c. s.: וּמְפַלְּטִי
2 Sam. 22, 2. ומפלטי־לי
Ps. 18, 3. ומצודתי ומפלטי
Ps. 40, 18. עזרתי ומפלטי אתה
Ps. 70, 6. עזרי ומפלטי
Ps. 144, 2. משגבי ומפלטי־לי
impt. sg.: פַּלְּטֵ־ *s. M.*
Ps. 56, 8. על־און פלט־למו
impt. sg.: פַּלְּטָה
Ps. 17, 13. פלטה נפשי מרשע
impt. c. s.: פַּלְּטֵנִי
Ps. 71, 4. פלטני מיד רשע
impt. pl.: פַּלְּטוּ
Ps. 82, 4. פלטו־דל ואביון
1 *imperf.:* וַאֲפַלְּטָה
Job. 23, 7. ואפלטה לנצח משפטי
1 *impf. c. s.:* וַאֲפַלְּטָהּ
בי חשק ואפלטהו Ps. 91, 14.
2 *imperf.:* תְּפַלֵּט
תפלט לחרב אתן Mich. 6, 14.
2 *impf. c. s.:* תְּפַלְּטֵנִי
תפלטני מריבי עם Ps. 18, 44.
מאיש מרמות ועולה תפלטני Ps. 43, 1
2 *impf. c. s.:* וְתְפַלְּטֵנִי
2 Sam. 22, 44. ותפלטני מריבי עמי
תצילני ותפלטני Ps. 71, 2.
2 *impf. c. s.:* וְתְפַלְּטֵמוֹ
בטחו ותפלטמו Ps. 22, 5.
3 *impf. c. s.:* יְפַלְּטֵהוּ
גל אל־י׳ יפלטהו Ps. 22, 9.
3 *impf. c. s.:* יְפַלְּטֵם
יפלטם מרשעים Ps. 37, 40.
3 *impf. c. s.:* וַיְפַלְּטֵם
ויעזרם י׳ ויפלטם Ps. 37, 40.
3 *impf. fem.:* תְּפַלֵּט
תפלט פרחו ולא תשכל Job. 21, 10.
Hif-il: הַפְלִיט
3 *imperf.:* וַיַּפְלֵיט
ויפלים ואין מציל Jes. 5, 29.
2 *imperf.:* תַּפְלִיט
ותסג ולא תפליט Mich. 6, 14.

פָּלֵט
ת׳ שנתענס, והינוי פְּלֵטִים, וספקיון נוד ונדק וכס ונוכ ופליע [פליטע־ליגג], והתמוסס פְּלִיט לקען קן הקיק מענו.
adj. m. subst. (pl. פְּלֵטִים), evadens, profugus. LXX. *ἀνασωσόμενος, σεσωσμένος.*
pl.: פְּלֵטִים
לא־ישובו כי אם־פלטים Jer. 44, 14.
פלטים מחרב הלכו Jer. 51, 50.
pl.: הַפְּלֵטִים
קול נסים ופלטים Jer. 50, 28.

פְּלֵיט
ת׳ שנתענס, ומונגו כמו פָּלֵט, פצר מענו נתסוום, וננכוי סנכוי פְּלִיטֵיהוּ, פְּלִיטֵי.
adj. m. subst., sicut פָּלֵט, unde prolongatum est, fuga elabens s. elapsus. LXX. *σωζόμενος, ἀνα-, δια-, διαφυγών.*
אל־יצא פליט מן־חעיר 2 Rg. 9, 15.
פליט ושריד Jer. 44, 14.
פליט ושריד Thr. 2, 22.
ולא־ימלט להם פליט Am. 9, 1.

הַפְּלִיט
השאיר־להם שריד ופליט Jos. 8, 22.
שריד ופליט Jer. 42, 17.

הַפְּלֵיט
ויבא הפליט ויגד Gn. 14, 13.
יבוא הפליט אליך Ez. 24, 26.
יפתח פיד את־הפליט Ez. 24, 27.
בא־אלי הפליט Ez. 33, 21.
לפני בוא הפליט Ez. 33, 22.
pl. constr.: פְּלֵיטֵי
אמרו פליטי אפרים Jud. 12, 4.
יאמרו פליטי אפרים Jud. 12, 5.
יחדו פליטי הגוים Jes. 45, 20.
בהיות לכם פליטי חרב Ez. 6, 8.
pl. constr.: וּפְלֵיטֵי
ופליטי חרב ישבון Jer. 44, 28.
pl. c. suff.: פְּלֵיטֵיכֶם
וזכרו פליטיכם אותי Ez. 6, 9.
pl. c. suff.: פְּלֵיטָיו
להכרית את־פליטיו Obad. 1, 14.
pl. c. suff.: פְּלֵיטֵיהֶם
ופלטו פליטיהם Ez. 7, 16.

פְּלֵטָה
ג׳כ, ולפעמים ניוד פְּלֵיטָה, והמונן כמו פָּלָט ופָלָה, לומל סוצעה והנלה, ולפעמים נהצילה על הכלל והכוצע, ונצפה ענניכית פְּלֵטָהוּת מצלהו.
n. f. (nonnunquam פְּלֵיטָה), sicut פָּלֵט, פָּלָט n. pr., פְּלֵיטָהוּת neohebr., servatio, liberatio, metonymice id quod evasit et superstes est. LXX. *σωτηρία, καταλειψις, σπέρμα* et verbaliter *σώζειν, ἀνα-, δια-*. A. *ἀνασωσμός.*
ירשת פליטה לבניהן Jud. 21, 17.
לא־תהיה־לנו פליטה 2 Sam. 15, 14.
נפלים ארצה ואין פליטה 2 Chr. 20, 24.
להשאיר לנו פליטה Esr. 9, 8.
ונתתה לנו פליטה Esr. 9, 13.
כי־נשארנו פליטה Esr. 9, 15.
אל יהי־ פליטה Jer. 50, 29.
והנה־נותרה־בה פלטה Ez. 14, 21.
פליטה לא־היותה לו Joel 2, 3.
ובירושלם תהיה פליטה Joel 3, 5.
ובהר ציון תהיה פליטה Obad. 1, 17.

וּפְלֵיטָה
ופליטה מחר ציון 2 Reg. 19, 31.
לאין שאירית ופליטה Esr. 9, 14.
ופליטה מהר ציון Jes. 37, 32.
ופליטה מאדירי חצאן Jer. 25, 35.

הַפְּלֵיטָה
ואכל ׳ את־יתר הפלטה Ex. 10, 5.
שאירית הפלטה 1 Chr. 4, 43.
הפליטה הנשארת לכם 2 Chr. 30, 6.
הפליטה אשר־נשארו Neh. 1, 2.

לְפֻלֵּיטָה
המחנה הנשאר לפליטה Gn. 32, 9.
ולהחיות לכם לפליטה Gn. 45, 7.
כמעט לפליטה 2 Chr. 12, 7.
לא תהיה לפליטה Dan. 11, 42.
constr.: פְּלֵיטַת
פליטת בית־יהודה 2 Reg. 19, 30.
ויספה פליטת בית Jes. 37, 3.
constr.: וּפְלֵיטַת
ופליטת בית־יעקב Jes. 10, 20.
constr.: לִפְלֵיטַת
לפליטת ישראל Jes. 4, 2.
לפליטת מואב אריה Jes. 15, 9.

מִפְלָט
ג׳כ, והמונן מקום הפלטה, לו לצר יפלע לים שמה [נופֿלוכֿטסקֿרע], ווסק קוסק המס, ול״כ טעו המוסיס שעניכו הפליטות, סס הפעולה.

n. m., locus, quo quis profugit, asylum. LXX. *σώζων* (מַפְלָט). A. *διασωσμός.* S. *ἔκφυξις.*
אחישה מפלט לי Ps. 55, 9.

פֶּלֶךְ

פעל ל״ע כ״ף נגור, והמונן גליפה וכרכור קויפ וסניפ [קלייוען, דרע־פען], ומענין סנוג הצילה על ככר ופלך, וכי כן ככר, כפף, גליל, מקוון, וקנל, ונקמ קף״כ נערני עגילה, ופלך הצה ניון לדבר ענולי ל״מ גטעה וגל וקוג הצמיס, ועכיכו רקצי כפי הכרקף עויפ וקניפה [פֹּלְעֵ־טען], כקצר עול נקרמי, וכצרצ כמכוון ג׳כ נצפתי מערכ.
v. inus., plec-tere, circulare, in gyrum versare, deinde rotundum esse, de regione rotundo ambitu circumjacente (unde arab. *falakon*, hebr. פֶּלֶךְ, syn. כִּכָּר, נֶפֶת, חֲבֶל, מָחוֹז, גְּלִיל, aram. פַּלְגָּא, חֲבָל, פַּלְכָּא).

פֶּלֶךְ
ג״ו, וככנוי פִּלְכּוֹ, והמונן קנל וככר ומקוו וגליל [קריין, נענירק], ל״מ פלך יכולנם, וכן פֶּלֶךְ נקרמי, פלכה נערני, וכמלף נתקנוס קמור קנל וכפף נענרי. כ׳ מעה לו מקל שמווס נו מכציס [רקקנען], ע״ג תמוכתו עגולים, וכן פלכל נקרמי. ג׳ מעה ומקל נכללי ועוד מקום להתגדר בוה.
n. m. (c. s. פִּלְכּוֹ): 1) ambitus, regio, *περίχωρος* (Bezirk, Distrikt), aram. פְּלַךְ (targ. = hebr. נֶפֶת, חֶבֶל), arab. *falakat-on;* 2) fusus, *colus*, vel a forma rotunda vel quia gyrari s. rotari solet, cum fila ducuntur, aram. et arab. eadem significationis duplicitate, deinde gener. baculus, scipio. LXX. *τὸ περίχωρον, μέρος; ἄτρακτος, σκυτάλη.* A. *ἄτρακτον.*

פֶּלֶךְ
שר חצי פלך ירושלם Neh. 3, 9. 12.
שר פלך בית־הכרם Neh. 3, 14.
שר פלך המצפה Neh. 3, 15.
חצי פלך בית־צור Neh. 3, 16.
שר־חצי־פלך Neh. 3, 17.
שר חצי פלך קעילה Neh. 3, 18.

פָּלֶךְ
p.
וכפיה תמכו פלך Prv. 31, 19.

בַּפֶּלֶךְ
זב ומצרע ומחזיק בפלך 2 S. 3, 29.
cum suff.: לְפָלְכּוֹ
קעילה לפלכו Neh. 3, 17.

פָּלַל

לומר פֶּל, והפתר נתוך ונתוק וקלוק לקלקין, גויכס ופליקה [שפֿלטען, נער־]. ומענין גוור מוצלל על הפלאס והפרלה והנלנס [זיידען], וכן פל נערני נפקרון וס, וכן פְּלֵי נקרמי עכין נקיעס, ל״מ סנסדרין ק״ק כ׳ קל פְּאֵלֵי כמוכל, וכן סרנס סס, וכצרצ כמכוון ג״כ נצפתי מערכ. ומוס מן סנכך סכנד פֶּלֶל, שפיעס וקיקון דין [ריכטען], וכי שֶׁפֶט לקען מענין קמוך וגויכס, וכי הצפיעס היל הסלאס כין קיוב לוכוק, ולפעמיס כמו עכיצס כלצר קנל שפט, לו לפיכס וקציכס נכך הצפיעס [לוכעסיילען, מייכען], והכל פכס לנרצ לקל. סקפעל הִתְפַּלֵּל שנור מלל, ומענוקו היות מוכיך ונוסס כין דבר לדבר, סלנס ועצות פצר [פֿער־מיעטען], מקמנוק של הפלאס, לכן נצלוב עס בְּצַד, בֶּל, לפצר לוכוקו ילין

Digitized by Google

שִׁית שָׂטָן לְפָקֵד וְיִפְגְּשׁוּ פְּגִישָׁה, לְכֵן עָנִין תְּפִלָּה וּתְקוּנוֹ בְּכָלָל [נִיטְעִין, נִיטְעִין], וְקָל לִסְכֹּן מִסְּדָרָיו.

h. e. לַפֵּל *v. trans.*, findere, diffindere, hinc secernere, discernere, arab. *falla*, aram. פְּלֵי Sanhedr. f. 108, b. פְּלֵי רִמּוֹנָא). *Pi.* פִּלֵּל, dirimere lites, judicare h. e. discernere inter reum et innocentem, sicut שָׁפַט, interdum *spec.* reum judicare, mulctare, *κατακρίνειν*, et gener. existimare, censere. *Hitpa.* judicem et arbitrum esse inter, intercedere pro (vermitteln, seqq. בְּעַד, עַל, לְ), deinde gener. orare, precari. LXX. *Pi.* *ἐξιλάσθαι, στερεῖν, διαφθείρειν*; *Hitpa.* *εὔχεσθαι, προς-*.

Pi-el: פִּלֵּל

3 *perf. c. s.:* וַיִּפְלְלֵהוּ — 1 Sam. 2, 25. לְאִישׁ וּפִלְלוֹ אֱלֹהִים

2 *perf. f.:* פִּלַּלְתְּ — Ez. 16, 52. אֲשֶׁר פָּלַלְתְּ לַאֲחוֹתֵךְ

1 *perf.:* פִּלַּלְתִּי — Gn. 48, 11. רָאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי

3 *imperf.:* וַיִּפְלֵל — Ps. 106, 30. וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל

Hitpa-el: הִתְפַּלֵּל 3 *perf.*

2 Chr. 30, 18. הִתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ

3 *perf.:* וַיִּתְפַּלֵּל — 1 Rg. 8, 42. וְהִתְפַּלֵּל אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה

2 *perf.:* תִּתְפַּלֵּל — 2 Reg. 19, 20. אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי

Jes. 37, 21. אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי

1 *perf.:* הִתְפַּלַּלְתִּי *p.* — 1 S. 1, 27. אֶל־יַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי

3 *perf. pl.:* וַיִּתְפַּלְלוּ — 1 Reg. 8, 33. וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ

1 Reg. 8, 35. וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם

1 Reg. 8, 44. וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־יְיָ דֶּרֶךְ

1 Reg. 8, 48. וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ

2 Chr. 6, 24. וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ

2 Chr. 6, 26. וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם

2Chr.6,32. וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַבַּיִת

2 Chr. 6, 34. וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ

2 Chr. 6, 38. וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ אַרְצָם

2 *prf. pl.:* וְהִתְפַּלְלֻתֶם — Jer. 29, 12. וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלָי

part. masc.: מִתְפַּלֵּל *sg.*

1 Reg. 8, 28. אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל

2 Chr. 6, 19. אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל

Neh. 1, 6. אֲשֶׁר אָנֹכִי מִתְפַּלֵּל

Jer. 42, 4. הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

part. masc.: וּמִיתְפַּלֵּל *sg.*

Neh. 1, 4. וְאֶרְאִי צָם וּמִתְפַּלֵּל

Dan. 9, 20. מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל

part. m. pl.: וּמִתְפַּלְלִים — Jes, 45, 20. וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל

inf. constr.: וּכְהִתְפַּלֵּל

Esr.10,1. וּכְהִתְפַּלֵּל עֶזְרָא וּכְהִתְוַדֹּתוֹ

inf. constr.: לְהִתְפַּלֵּל

1 Sam. 1, 12. הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל

1 Sam. 1, 26. עֹמֶכֶת בָּזֶה לְהִתְפַּלֵּל

1 S. 12, 23. מֵחְדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם

2 Sam. 7, 27. לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ

1 Reg. 8, 54. לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

1 Chr. 17, 25. מָצָא עַבְדְּךָ לְהִתְפַּלֵּל

2 Chr. 7, 1. וְכַכְלוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל

Jes. 16, 12. לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכַל

inf. c. s.: בְּהִתְפַּלְלוֹ — Job. 42, 10. בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד רֵעֵהוּ

impt. sg.: הִתְפַּלֵּל

Num. 21, 7. הִתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

1 Sam. 12, 19. הִתְפַּלֵּל בְּעַד־עֲבָדֶיךָ

Jer. 42, 20. הִתְפַּלְלוּ בְּעַדְנוּ אֶל־יְיָ

impt. sg.: הִתְפַּלֵּל *s. M.*

Jer. 37, 3. הִתְפַּלֵּל־נָא בְעַדְנוּ

impt. sg.: וְהִתְפַּלֵּל

1 Reg. 13, 6. וְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִי

Jer. 42, 2. וְהִתְפַּלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל־יְיָ

impt. pl.: וְהִתְפַּלְלוּ

Jer. 29, 7. וְהִתְפַּלְלוּ בְעַד אֶל־יְיָ

1 *imperf.:* אֶתְפַּלֵּל *p.*

Ps. 5, 3. כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל

1 *imperf.:* וְאֶתְפַּלֵּל

1 Sam. 7, 5. וְאֶתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם

1 *imperf.:* וָאֶתְפַּלֵּל

Dt. 9, 20. וָאֶתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד אַהֲרֹן

Dt. 9, 26. וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ וָאֹמַר

Neh. 2, 4. וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵי

Jer. 32, 16. וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

1 *imperf.:* וָאֶתְפַּלֵּלָה

Dan. 9, 4. וָאֶתְפַּלְלָה לַיְיָ אֱלֹהָי

2 *imperf.:* תִּתְפַּלֵּל

Jer. 7, 16. 11, 14. אַל־תִּתְפַּלֵּל ׀ בְּעַד

3 *imperf.:* יִתְפַּלֵּל

1 Reg. 8, 29. אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ

2 Chr. 6, 20. אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ

Job. 42, 8. יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם

Ps. 32, 6. יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד

3 *imperf.:* יְתַפֵּלֵל־ *s. M.*

1 Sam. 2, 25. אִישׁ מִי יְתַפֵּלֵל־לוֹ

3 *imperf.:* וַיִּתְפַּלֵּל

Gn. 20, 7. וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וְחָיֶה

Ps. 72, 15. וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדּוֹ תָמִיד

Jes. 44. 17. וַיִּשְׁתָּחוּ וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו

3 *imperf.:* וַיִּתְפַּלֵּל

Gn. 20, 17. וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם

Num. 11, 2. וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְיָ

Num. 21, 7. וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה

1 Sam. 8, 6. וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל

2 Reg. 4, 33. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

2 Rg. 6, 17. וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמַר

2 Rg. 6, 18. וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל־יְיָ

2 Rg. 19, 15. וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְיָ

2 Reg. 20, 2. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ לֵאמֹר

2Chr. 32,20. וַיִּתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ

2 Chr. 32, 24. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ וַיֹּאמֶר

2Chr. 33,13. וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ

Jes. 37, 15. וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְיָ

Jes. 38, 2. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

Jon. 2, 2. וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְיָ

Jon. 4, 2. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְיָ

3 *impf. f.:* וַתִּתְפַּלֵּל

1 Sam. 1, 10. וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְיָ

1 Sam. 2, 1. וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר

1 *impf. pl.:* וְנִתְפַּלֵּל

Neh. 4, 3. וְנִתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵינוּ

3 *impf. pl.:* יִתְפַּלְלוּ

1 Rg. 8, 30. וְיִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה

2Chr. 6, 21. וְיִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה

3 *impf. pl.:* וְיִתְפַּלְלוּ

2 Chr. 7, 14. וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ פָנַי

3 *impf. pl.:* יִתְפַּלְלוּ *p.*

Jes. 45, 14. אֵלַיִךְ יִתְפַּלֵּלוּ

Nif-al: *נִפְעַל

3 *perf.:* עי' נָפַל *וְנִכְפַּל

Ez. 28, 23. *וְנִפְעַל חָלָל בְּתוֹכָהּ

פָּלִיל

ע"כ, וְנִמְצָא לָךְ נִקּוּן פְּלִילִים, וְסִימָנוֹ [כִּיכְעַר] דִּיין וְשׁוֹפֵט, כְּמוֹ נְכוֹן סַכְסֵךְ, מִסְתַּמֵּהַּ ע"מ פָּקִיד, וְעוֹן פְּלִילִים לְנוּמוֹ קְצָת גְּדוֹל, הִלְקוּי לְנוּמוֹ לְעִנְיְנֵי הַדַּיְינִים.

n. m. pluralet. (ad s. f. פָּקִיד), judex, arbiter, disceptator; פְּלִילִים, facinus, quod ad judices referri oportet. LXX. *ἀνόητος, ἀξίωμα.*

pl.: פְּלִילִים

Dt. 32, 31. וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים

Job. 31, 11. וְהִיא עָוֹן פְּלִילִים

pl.: בְּפְלִלִים

Ex. 21, 22. וְנָתַן בִּפְלִלִים

פְּלִילָה

ע"כ, וּמוּנָהּ כְּמוֹ עִצָּה, כֵּן עוֹד כֵּן נִיצ, לְשׁוֹן קְלוֹן וְהִפְלִיפָה כֵּן ע' כְּתוֹת [פְּלַגְעסִי־יְשִׁעְרִיעְנוּנוֹ, פְּלִיגְעפְּלִיעְם־סִיזֶן], וְפֹה הִפְלִילָה וְהִפְלִיפָה נִתְקַנּוּכִים לוֹ נִקְמֵר תְּפִלָּה.

n. f., sicut מִשְׁפָּט, disceptatio inter duas partes, intercessio, quae, cum precibus fit, *Tefila* dicitur. LXX. *σκέπη, πένθους.*

Jes. 16, 3. עֲשֵׂה פְלִילָה

פְּלִילִי

ע"כ, וּלְנִקְנֵי פְּלִילִיָּה, וְהִפְקִיר שְׁיֵךְ עַל פָּלִיל [רִיכְטֶעְרְלִין, נְעֶרִיכְטְעְלִיךְ], וְהִנְקְנֵי כְּמוֹ נִכּוֹפְצֵט.

adj. m. (f. פְּלִילִיָּה), judicialis, a subst. פָּלִיל; *f. subst.*, judicium, consessus judicum. LXX. *φάσμα.* S. *κρίσις.* Th. *ὑπερόγκως.*

Job. 31, 28. גַּם־הוּא עָוֹן פְּלִילִי

adj. fem.: פְּלִילִיָּה

Jes. 28, 7. מְקוֹ פְּלִילִיָּה

תְּפִלָּה

ע"כ, וְסִכְנוּי תְּפִלּוֹת, וְסִימָנוֹ סוֹכֵךְ וְסַלְמָה כֵּן לָכֵן לְנֹכַח ע"י תְּקִנּוּכִים [פֵּירִינְיְטְעְ], וְזֹאת שֶׁקֹּ"כ תְּקִנּוּן וְזִיק נִכְלָל. וּנְקֹמֶר כֵּן תְּפִלָּה לוֹ סִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה כְּמוֹ הִתְפַּלֵּל, וְזִיכִי דוֹד נִקְרְאִים תְּפִלּוֹת דוֹד, וְלִפְעָמִים תְּפִלָּה כְּמוֹ זִיכְרוֹן קֹדֶשׁ, וְכֵן הִתְפַּלֵּה כְּמוֹ בֵּית סְכִיכָה. וְלֹא קוֹרֵץ, שֶׁנִּתְקַנּוּ נִכְלָל תְּפִלָּה עִרְעוּעוֹת סִנְקְזִיוּת כֵּיל וּנְקֹמֶר נֵעֶת תְּפִלָּה, וְשָׁנוֹר שֵׁם הֵיקִיל, וְהֵיכוֹי נִתְקַנּוּם תְּפִלִּין, וְזֹם לְפִי עִנְיָן דְּעָתִי לְסַכְדִּיל, וְכֵן נִכְלָל תְּפִלִּים, תְּחִנָּה תְּחִנָּה נִרְכִּוּי, וְשָׁנוֹר וְסִ"כ נִגְמֶרֶת וְנִשְׁפָּט עִנְיָנִיָּת.

n. f. (pl. תְּפִלּוֹת), intercessio per preces, vel pro alio, vel, ut plerumque dicitur, pro semet ipso, hinc oratio, precatio, c. vv. נָשָׂא, הִתְפַּלֵּל, sensu latiori de hymnis, odis carminibusque sacris in universum, pl. תְּפִלּוֹת (unde targ. discernitur תְּפִלִּין, sing. תְּפִלָּא, de phylacteriis). LXX. *προσευχή, εὐχή, δέησις, ὕμνος*; נָשָׂא תְּפִלָּה, *δέεσθαι.*

1 Reg. 8, 38. כָּל־תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה

2 Reg. 19, 4. וְנָשָׂאת תְּפִלָּה

2 Chr. 6, 29. כָּל־תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה

Ps. 17, 1. תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה

Ps. 42, 9. תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי

Ps. 65, 3. שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה

Ps. 86, 1. תְּפִלָּה לְדָוִד ׀ הַטֵּה

Ps. 90, 1. תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה

Ps. 102, 1. תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי־יַעְטֹף

Ps. 109, 4. יְשִׁטְנוּנִי וַאֲנִי תְּפִלָּה

Ps. 142, 1. בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה

Jes. 1, 15. גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְּפִלָּה

Jes. 37, 4. וְנִשְׂאַת תְּפִלָּה

Jes. 56, 7. כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה

Thr. 3, 44. מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה

Dan. 9, 3. לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים

Hab. 3, 1. תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק

וְתִפְלָה

Jer. 7, 16. 11, 14. בְּעַדָם רִנָּה וּתְפִלָּה

דְּתִפְלָה

2 Sam. 7, 27. אֶלַיִךְ אֶת־הַתְּפִלָּה

1 Rg. 8, 28. אֶל־תְּרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה

1 Reg. 8, 29. לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה

2 Chr. 6, 19. אֶל־תְּרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה

2 Chr. 6, 20. לִשְׁמוֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה

בְּהִתְפַּלָּה

Dan. 9, 21. מְדַבֵּר בִּתְפִלָּה

לְהִתְפַּלָּה

Neh. 11, 17. יְהוּדָה לְתִפְלָה

constr.: תְּפִלַּת

1 Reg. 8,28. וּפְנִיַּת אֶל־תְּפִלַּת עַבְדּוֹ

2 Chr. 6, 19. וּפְנִיַּת אֶל־תְּפִלַּת עַבְדּוֹ

Neh. 1, 6. 11. אֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ

Neh. 1, 11. וְאֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ

Ps. 102, 18. פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרֹעַר

Dan. 9, 17. אֶל־תְּפִלַּת עַבְדּוֹ

וּתְפִלַּת

constr.: וּתְפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ — Prv. 15, 8.

Prv. 15, 29. וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע

בְּתִפְלַּת

constr.: Ps. 80, 5. עֲשַׁתָּ בְּתִפְלַּת עַמֶּךָ

לְתִפְלַּת

constr.: 2Chr. 6,40. 7,15. לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה

cum suff.: תְּפִלָּתִי

Ps. 4, 2. וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי

Ps. 6, 10. יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח

Ps. 17, 1. הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי

Ps. 39, 13. שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי

Ps. 54, 4. אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי

Ps. 55, 2. הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי

Ps. 61, 2. הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי

Ps. 66, 19. הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי

Ps. 66, 20. אֲשֶׁר לֹא־הֵסִיר תְּפִלָּתִי

Ps. 69, 14. וַאֲנִי תְּפִלָּתִי־לָךְ ׀ יְיָ

Ps. 84, 9. צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי

Ps. 86, 6. הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי

Ps. 88, 3. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי

Ps. 88, 14. תְּפִלָּתִי תְּקַדְּמֶךָ

Ps. 102, 2. יְיָ שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי

Ps. 141, 2. תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי

Ps. 143, 1. יְיָ ׀ שְׁמַע תְּפִלָּתִי

Jes. 56, 7. וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי

Thr. 3, 8. שָׁתַם תְּפִלָּתִי

Jon. 2, 8. וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי

cum suff.: וְתִפְלָתִי

Job. 16, 17. וְתִפְלָתִי זַכָּה

Ps. 35,13. וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב

Ps. 141, 5. וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם

c. suff.: תְּפִלָּתְךָ *p.* לָתְךָ־

1 Reg. 9, 3. שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ

2 Reg. 20, 5. שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ

2 Chr. 7, 12. שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ

Jes. 38, 5. שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ

cum suff.: תְּפִלָּתוֹ

Prv. 28, 9. גַּם־תְּפִלָּתוֹ תּוֹעֵבָה

cum suff.: וְתִפְלָתוֹ

2 Chr. 33, 18. וּתְפִלָּתוֹ אֶל־אֱלֹהָיו

2 Chr. 33, 19. וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֵר־לוֹ

Ps. 109, 7. וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאָה

cum suff.: תְּפִלָּתָם

1 Reg. 8, 45. 49. אֶת־תְּפִלָּתָם

2 Chr. 6, 35. תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם

2 Chr. 6,39. תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָיהֶם

2 Chr. 30, 27. וַתָּבוֹא תְּפִלָּתָם לִמְעוֹן

Ps. 102, 18. וְלֹא בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם

pl.: תְּפִלּוֹת

Ps. 72, 20. כָּלוּ תְּפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי

פָּלַם

פ"כ וע"ע כ"ק נִגּוּר, וּמוּנוֹ כְּמוֹ אָדַם, פָּלַם לְעֵיל, לְזֹאת קְלִיפָה וְעִנְיָנָהּ וּכְלִיפָה [פְּעֶרְנִיעְרִגְעֶן, שְׁלִיעְסְעֶן], נֶהֱזָק עַל עִנְיָנוֹת וּזְמִימוֹת. וְכֵן כְּלִיפָה מוּכָן פָּלַם נִגְמֶרֶת, וּפְנִכִּים מְפוֹלְמוֹת כְּמוֹ פְּנִכִּי סַקֵּר וְקַצֶּן וְתָקוֹס, וְזֹם קִנְיָן הַנּוּר.

Digitized by Google

v. comp. trans. inus., sicut פָּלַם, פָּלַם, occulere, claudere, de eo, quod secretum, solitarium, desolatum est, veluti gemar. אֲבָנִים מְפֻלָּמוֹת, lapides penitus abstrusi (= בְּדוּי).

פַּלְמֹנִי

ק' ען פעס פַּלְמוֹן, ע"א אַלְמוֹן, זאגיכר, ונכנס הקוקליי ע"א אַלְמֹנִי, ומשון הקוק והכסקר [לייז נעווייסקער] כשמו, ונוס תכיר זאגלי מכוכע.

adj. m. (a subs. פַּלְמוֹן ad s. f. אַלְמָנָה, אַלְמֹנִי), occultus, remotus, pronom. quidam, *ὁ δεῖνα*. LXX Th. *φελμωνί*. S. *τινί ποτε*.

adj. masc.: לְפַלְמוֹנִי
Dan. 8, 13. לפלמוני המדבר

פְּלֹנִי

v. s. r. פְּלֹנָה *p.* 900.

פָּלַס

פעל נוזד, ומשון היות כשוס כמעגלה ויוזר מכל לד וקלק [נעווקלעט, ענגע, גלעטע ויין]. ומוס מכבד פָּלַס יסור וקליקה ומשוסקה כמעגלה [וועלצען, ענגען], ל"א יסור דרך ומשוסקתו ומקלקתו, ופן וס סוד כפעל, ופשר עיז קויכס, מכס סוס גויר כשס. תמטות כשס פָּלַס, לו כמוכן קליקה ומשוסקה [גלעטע, גלייך ויין], כמו ש"ש לו מיישר כשפי מערב, לו כמוכן ענגלה וגלילה שמשל ג"כ לכל פָּלַס לקמן, ולפנר יוקר מאכו כלוס"ב כסוף.

vrb. comp. intr., volutum (gewalzt), complanatum, planum, laevem esse; *Pi.* פִּלֵּס, cylindro coaequare, complanare, veluti viam (syn. סָלַל), a rad. *las*, laeve (*λεῖον, λισσόν, λίσπον*) esse, vel: volvere, gyrare, quae vis invenitur etiam in v. פָּלַשׁ q. v. Significatio *librandi*, ut deinceps videtis, *denominativa* est. LXX. *ὁδοποιεῖν* (S. *διίστρωσεν*), *ὀρθὸν ποιεῖν* (Prv. 4, 26. A. *ὁδοποίει*; S. *διατήρησον*), *παρασκευάζειν, ἐπέρχεσθαι*.

Pi-el: פִּלֵּס
part. masc.: מְפַלֵּס *sg.*
Prv. 5, 21. וכל־מעגלותיו מפלס
impt. sg.: פַּלֵּס
Prv. 4, 26. פלס מעגל רגלך
3 imperf.: יְפַלֵּס
Ps. 78, 50. יפלס נתיב לאפו

פֶּלֶס

ג"ו, ומשון שמן שייכר הקלקים [וועגען], וכן קפלים נעכני, ונזכר ענייניס הזס פְּלִיסָה, לעיון הזקילה [צוזוגענוג].

n. m., libra, quae complanat et aequat, statera, bilanx, qua res trutinantur, arab. *taflis*. Neohebr. פְּלִיסָה, ponderatio, examinatio. LXX. *σταθμός, ῥοπή*.

Prv. 16, 11. פלס ומאזני משפט
בַּפֶּלֶס
Jes. 40, 12. ושקל בפלס הרים

פַּלֶּס

פעל נכנין הכנכד, גויר פֶּלֶס הזס, ומשון הזקילה נפלס [צוזוגענוג], ולנזעיס נמשון מוסכי, כלוכר נזקר לנמוכ.

v. piël. denom., librare trutina (פֶּלֶס), carminare, metaph. perpendere, diligenter observare. LXX. *σκοπεύειν, συμπλέκειν* (A. *διαστα-θμίζειν*; Th. V. *διαστα-θμίζεσθαι*).

2 imperf.: תְּפַלֵּס
Prv. 5, 6. ארח חיים פן־תפלס
Jes. 26, 7. מעגל צדיק תפלס
2 impf. pl.: תְּפַלְּסוּן *p.*
Ps. 58, 3. חמס ידיכם תפלסון

פָּלַץ

פ"נ, ומשון עניכה וגלילה וקנוע ונעילה [ניעטעכן], ומקמות פָּלַץ כלכוד, ומוס קנוע ונעוע, ודומס לו פָּלַשׁ נמשון כלכוד, ומוס מסקעכל תְּפַלֵּץ מקנוע ומקנופ, לכן נעילה [עכקנעכן].

v. comp. intr., ultro citroque moveri, tremere, sicut פָּלַשׁ. *Hitp.*, motitare se, concussum esse, contremiscere. LXX. *σαλεύεσθαι*. Reliqui: *περιτραπήσονται*.

Hitpa-el: הִתְפַּלֵּץ
3 impf. pl.: יִתְפַּלְּצוּן *p.*
Job. 9, 6. ועמודיה יתפלצון

פַּלְצוּת

פ"נ, ומקמון קקיע וקכלה נכלה וקנוס לימס וילקה מנוכ וילכ [נעכנען].

n. f., concussio, tremor, horror. LXX. *θάμβος, ὀδύνη, ἀνομία, σκότος* (Ψ. 55. A. *εἰλίνδησις*; S. *φρίκη*).

Job. 21, 6. ואחז בשרי פלצות
Ps. 55, 6. ותכסני פלצות
Jes. 21, 4. תשה לבבי פלצות
Ez. 7, 18. וכסתה אותם פלצות
מַפְלֶצֶת
ג"נ, ומשון קמסון וילקה ולימס, וכמלא לן נמזלכה על ע"ו וסמל, כמו דקלא נקלקי, מן דקל לזון ילילה.

n. f., terriculamentum formido, de idolo, sicut aram. הַחֲלָא a v. הַחַל, timere. LXX. *εἴδωλον, σύνοδος, καταδύσεις* (adyta idolorum).

1 Reg. 15, 13. אשר־עשתה מפלצת
p. מְפַלֶּצֶת
2 Chr. 15, 16. עשתה לאשרה מפלצת
cum suff.: מְפַלַּצְתָּהּ
1 Rg. 15, 13. ויכרת אסא את מפלצתה
ויכרת אסא את־
2 Chr. 15, 16. מפלצתה
תִּפְלֶצֶת
ג"כ, ומשון לימס וילקה לנוס ולעלה [שרעקקען], ומקמ נככוי תְּפַלֶּצְתְּךָ, והכלון הילקה מפכיך.

n. f. (c. s. תִּפְלַצְתְּךָ), concussio sive horror, terror. LXX. *παιγνία*.

cum suff.: תִּפְלַצְתְּךָ
Jer. 49, 16. תפלצתך השיא אתך

פָּלַשׁ

פעל ל"ע כ"ק נגור, ודומס לל פָּלַס, ומגוילו כלקה שמלנמו סקנופפות והקנועעות לכמן ולכמן נזווי [ויך וויעגען]. ופס ומק מקמות מין דמיון לו לע"ו עס פָּלֶשׁ, פָּלֵץ, ומשל מיזור דכן חוק נקפשר גויר מן פלס הזס, לומר הזוומקה כשמקונים.

v. inus., sicut פָּלַס, פָּלַשׁ, volvere, librare se (sich wiegen), de nubibus cursus suos in aere librantibus.

מְפֻלָּשׁ
ג"ו, ומשון הכלנול ומכעגוע לכה ולכה [זוועגע, וויענונג], ל"מ מעכנים הפרוזים ממק כפק הרקיע.

n. m., libratio, de suspenso nubium volatu. LXX. *διάκρισις* (מְפֻרָּשׁ).

pl. constr.: מִפְלְשֵׁי
Job. 37, 16. התדע על־מפלשי־עב

פְּלַשׁ

פעל ל"ע כ"ק נקפעל הִתְפַּלֵּשׁ, ומשון כמו מקנולל [וין וועלצען], ל"מ נקפר, ומקמות עכין נלנול, כקשר לשכנו ממק מלן.

v. hitpa., se motitare s. volutare, veluti in pulvere. LXX. *ἐπιστρῶσαι, καταπατάσσειν, κατασπᾶν, κόπτειν*.

Hitpa-el: הִתְפַּלֵּשׁ
impt. fem.: וְהִתְפַּלְּשִׁי *sg.*
Jer. 6, 26. והתפלשי באפר
impt. pl.: וְהִתְפַּלְּשׁוּ
Jer. 25, 34. רעקו והתפלשו
impt. fem.: הִתְפַּלְּשִׁתִי *sg.*
Mich. 1, 10. Q'ri. עפר התפלשתי
3 impf. pl.: יִתְפַּלָּשׁוּ *p.*
Ez. 27, 30. באפר יתפלשו

פְּלֶשֶׁת

v. concord. nomm.

פָּלַת

פעל ל"ע, ומשון כמו פָּלַט נעי"ק, וכן פלמ נעכני, לומר כיסס [פלייפכען], ומוס קמ"ב כשמלמ על קלוס כרגלים ולילה.

v. intr., sicut פָּלַט, fugere, cursare.

פְּלֶתִי
ז"ן גויר פָּלַת, ומשון כן המלך, מז"ך לל לכני מזמר המלך, ונקמר קליר עס כרכי, ולעכין כרכי ופלמי לומס הלכור הכרכים והרצים, ומסמן קל נרגלים, כקשר נעכני.

adj. m. (a subst. prt. פָּלַת, arab. *fault*, *πόδας ὠκύς*), cursor, satelles regis (adj. semper גִּבֹּרֵי, syn. חַיָּלִים וְהָרָצִים). LXX. *ὁ Φελετί*.

adj. masc.: הַפְּלֵתִי
2 Sam. 15, 18. הכרתי וכל־הפלתי
2 Sam. 20, 23. על־הכרי ועל־הפלתי
adj. masc.: וְהַפְּלֵתִי
2 Sam. 8, 18. 20, 7. והכרתי והפלתי
1 Reg. 1, 38. 44. והכרתי והפלתי
1 Chr. 18, 17. על־הכרתי והפלתי

פֶּן

ad פָּנָה *v. s. r.* פָּנָה *p.*

פֶּן

v. concord. partt.

פָּנַג

פעל ל"ע כ"ק נגור, ומקמות פנקס וכיכס [ווייך, נזקר ויין], ומקמות פָּנַג, ודומס לו הסרן זל עָרַג, פָּרַק, דָּרַג, שנכלס הקרן עכין רכיכה, ומקמ עכג הנכני ממק קכור הזרס והזוי.

v. comp. intr., sicut עָרַג, דָּרַג q. v., molle, tenerum esse.

פַּנָּג
ג"ו, ומשון לדעת יוסף הכהן הנקרא יוסיפון הוס נלסס, ולדעת המתרגם הוס מין מפקה, כי פרשו קולי [κολία], לולס הכהן שמוכו כמו תפכוק ומעלן, וכן כמר לֶחֶם פַּנָּג נזרס עכריכי, ומסתכר וס יותר לתמהות הזרס.

n. m., deliciae, cupediae (neohebr. לֶחֶם פַּנָּג, opus dulciarium). *Jusifon:* balsamum. Targ.: קִילְיָא =

κολία. A. S. Th. *φανάγ*. LXX. *μύρων*. Vulg. *balsamum*.

וּפַנָּג
Ez. 27, 17. בחטי מנית ופנג

פָּנָה

פ"נ וכנ סלכן, ומקמו סכנוריס פָּנֶה [נככוי פָּנִים], קזר נפכיעיים פְּנוֹ, פָּנַי, וכן פָּנֶיהָ, פָּנֶיךָ, פָּנֶיהָ, פָּנֶיךָ, פָּנֶיהָ, פָּנֶיךָ,

ἐπ-; κλίνειν, ἐκ-; ἐκλείπειν, ἐκνεύειν, ἐντέλλεσθαι, καταβαίνειν, μεθιστάναι, ὁρμᾶν, πράσσειν, πλανᾶν; *prt.* γωνία (פִּנָּה); *Pi.* ἀποσκευάζειν, ἑτοιμάζειν, ὁδοποιεῖν, λιτροῦν, πρόσωπον; *Hi.* ἀναστρέφειν, συνδεῖν. *Qal* A. S. νεύειν; A. ἐκκλίνειν; S. ἀναστρέφειν, διαδρᾶν. *Pi.* Th. σκευάζειν; S. ἀπο-.

3 perf.: פָּנָה
Dt. 31, 18. פנה אל־אלהים אחרים
Ps. 40, 5. ולא־פנה אל־רהבים
Ps. 102, 18. פנה אל־תפלת הערער
Cant. 6, 1. אנה פנה דודך
Jer. 6, 4. אוי לנו כי־פנה היום

3 perf.: וּפָנָה
Dt. 31, 20. ופנה אל־אלהים אחרים
Jes. 8, 21. ופנה למעלה

2 perf.: פָּנִיתָ
2 Sam. 9, 8. פנית אל־הכלב המת

2 perf.: וּפָנִיתָ
Dt. 16, 7. ופנית בבקר והלכת
1 Rg. 8, 28. ופנית אל־תפלת עבדך
1 Rg. 17, 3. לך מזה ופנית לך קדמה
2 Chr. 6, 19. ופנית אל־תפלת עבדך

1 perf.: וּפָנִיתִי
Lev. 26, 9. ופניתי אליכם
Eccl. 2, 11. ופניתי אני בכל־מעשי
Eccl. 2, 12. ופניתי אני לראות
Ez. 36, 9. ופניתי אליכם ונעבדתם

3 perf. pl.: פָּנוּ
Ps. 90, 9. כל־ימיט פנו בעברתך
Jes. 56, 11. כלם לדרכם פנו
Jer. 2, 27. פנו אלי ערף ולא פנים

1 perf. pl.: פָּנִינוּ
Jes. 53, 6. איש לדרכו פנינו

part. masc.: פֹּנֶה *sg.*
Dt. 29, 17. אשר לבבו פנה היום
Jos. 15, 7. ועצונה פנה אל־הגלגל
Ez. 43, 1. פנה דרך הקדים

part. masc.: הַפֹּנֶה
Jos. 15, 2. הלשן הפנה נגבה
2 Chr. 25, 23. עד־שער הפנה
Ez. 8, 3. שער הפנימית הפנה
Ez. 11, 1. הפנה קדימה
Ez. 44, 1. הפנה קדים והוא סגור
Ez. 46, 1. 12. הפנה קדים
Ez. 47, 2. דרך הפונה קדים

part. m. pl.: פֹּנִים
1 Reg. 7, 25. שלשה פנים ׀ צפונה
1 Reg. 7, 25. ושלשה פנים ימה
1 Reg. 7, 25. ושלשה ׀ פנים נגבה
1 Reg. 7, 25. ושלשה פנים מזרחה
2 Chr. 4, 4. שלשה פנים ׀ צפונה
2 Chr. 4, 4. ושלושה פנים ימה
2 Chr. 4, 4. ושלשה ׀ פנים נגבה
2 Chr. 4, 4. ושלשה פנים מזרחה
Hos. 3, 1. פנים אל־אלהים אחרים

pl.: הַפְּנוֹת
Ez. 46, 19. הפנות צפונה

inf. abs.: פָּנוֹ
Hag. 1, 9. פנה אל־הרבה

inf. constr.: פְּנוֹת
Ez. 43, 17. ומעלתהו פנות קדים
Mal. 2, 13. פנות אל־המנחה

inf. constr.: לְפָנוֹת
Gn. 24, 63. בשדה לפנות ערב
Ex. 14, 27. וישב הים לפנות בקר
Dt. 23, 12. והיה לפנות־ערב
Jud 19, 26 ותבא האשה לפנות הבקר
Ps. 46, 6. יעזרה אלהים לפנות בקר
Ez. 17, 6. לפנות דליותיו אליו

inf. c. suff.: בְּפָנוֹתָם
Ez. 29, 16. בפנותם אחריהם

impt. sg.: פְּנֵה
Ps. 25, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 69, 17. כרב רחמיך פנה אלי
Ps. 86, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 119, 132. פנה־אלי וחנני

impt. pl.: פְּנוּ
Num. 14, 25. מחר פנו וסעו לכם
Dt. 1, 7. פנו ׀ וסעו לכם
Dt. 1, 40. ואתם פנו לכם
Dt. 2, 3. פנו לכם צפנה
Jos. 22, 4. פנו ׀ ולכו לכם
Job. 6, 28. הואילו פנו־בי
Job. 21, 5. פנו־אלי והשמו
Jes. 45, 22. פנו־אלי והושעו

1 imperf.: וְאֶפְנֶה
Gn. 24, 49. ואפנה על־ימין

1 imperf. ap.: וָאֶפֶן
Dt. 9, 15. 10, 5. ואפן וארד

2 imperf.: תִּפְנֶה
1 Rg. 2, 3. ואת כל־אשר תפנה שם
Job. 5, 1. ואל־מי מקדשים תפנה

2 imperf. ap.: תֵּפֶן
Num. 16, 15. אל־תפן אל־מנחתם
Dt. 9, 27. אל־תפן אל־קשי העם
Job. 36, 21. השמר אל־תפן אל־און

3 imperf.: יִפְנֶה
Dt. 30, 17. ואם־יפנה לבבך
1 Sam. 13, 17. הראש אחד יפנה
1 Sam. 13, 18. והראש אחד יפנה
1 Sam. 13, 18 יפנה דרך הגבול
1 S. 14, 47. ובכל אשר־יפנה ירשיע
Job. 24, 18. לא־יפנה דרך כרמים
Prv. 17, 8. אל־כל־אשר יפנה ישכיל
Ez. 10, 11. אשר־יפנה הראש

3 imperf. ap.: וַיִּפֶן
Ex. 2, 12. ויפן כה וכה
Ex. 7, 23. ויפן פרעה ויבא
Ex. 10, 6. ויפן ויצא מעם פרעה
Ex. 32, 15. ויפן וירד משה
Num. 12, 10. ויפן אהרן אל־מרים
Jud. 6, 14. ויפן אליו ׳י ויאמר
Jud. 18, 26. ויפן וישב אל־ביתו
Jud. 20, 40. ויפן בנימן אחריו
2 Sam. 1, 7. ויפן אחריו ויראני
2 Sam. 2, 20. ויפן אבנר אחריו
2 Reg. 2, 24. ויפן אחריו ויראם
2 Reg. 5, 12. ויפן וילך בחמה
2 Rg. 13, 23. ויפן אליהם למען בריתו
2 Reg. 23, 16. ויפן יאשיהו וירא
2 Chr. 26, 20. ויפן אליו עזריהו הכהן

3 impf. f.: תִּפֶן
Lev. 20, 6. והנפש אשר תפנה

3 imperf.: וְתִפֶן
1 Reg. 10, 13. ותפן ותלך לארצה

1 impf. pl.: וְנִפֶן
Dt. 2, 1. ונפן ונסע המדברה
Dt. 2, 8. ונפן ונעבר
Dt. 3, 1. ונפן ונעל

2 impf. pl.: תִּפְנוּ
Lev. 19, 4. אל־תפנו אל־האלילים
Lev. 19, 31. אל־תפנו אל־האבת

3 impf. pl.: יִפְנוּ
Jos. 7, 12. לפני איביהם ערף יפנו
Jes. 13, 14. איש אל־עמו יפנו
Jer. 50, 16. איש אל עמו יפנו

3 impf. pl.: וַיִּפְנוּ
Gn. 18, 22. ויפנו משם האנשים
Ex. 16, 10. ויפנו אל־המדבר
Num. 17, 7. ויפנו אל־אהל מועד
Num. 21, 33. ויפנו ויעלו דרך הבשן
Dt. 1, 24. ויפנו ויעלו ההרה
Jos. 8, 20. ויפנו אנשי העי
Jud. 18, 21. ויפנו וילכו
Jud. 20, 42. ויפנו לפני איש ישראל
Jud. 20, 45. 47. ויפנו וינסו המדברה

2 Chr. 13, 14. ויפנו יהודה
2 Chr. 20, 24. ויפנו אל־ההמון
Jer. 32, 33. ויפנו אלי ערף

Pi-el: פִּנָּה *3 perf.*
Zeph. 3, 15. פנה אויבך מלך ישראל

3 perf.: וּפִנָּה
Mal. 3, 1. ופנה־דרך לפני

2 perf.: פִּנִּיתָ
Ps. 80, 10. פנית לפניה

1 perf.: פִּנִּיתִי
Gn. 24, 31. ואנכי פניתי הבית

3 perf. pl.: וְפִנּוּ
Lev. 14, 36. ופנו את־הבית

impt. pl.: פַּנּוּ
Jes. 40, 3. פנו דרך ׳י
Jes. 57, 14. סלו־סלו פנו־דרך
Jes. 62, 10. פנו דרך העם

Hif-il: הִפְנָה *3 perf.*
Jer. 48, 39. איך הפנה־ערף מואב

3 perf. fem.: הִפְנְתָה
Jer. 49, 24. הפנתה לנוס

3 perf. pl.: הִפְנוּ
Jer. 46, 5. ומגן נסו ולא הפנו
Jer. 46, 21. הפנו נסו יחדיו
Jer. 47, 3. לא־הפנו אבות

part. masc.: מַפְנֶה *sg.*
Nah. 2, 9. ואין מפנה

inf. c. suff.: כְּהַפְנֹתוֹ
1 Sam. 10, 9. והיה כהפנתו שכמו

3 impf. ap.: וַיַּפֶן
Jud. 15, 4. ויפן זנב אל־זנב

Hof-al: הָפְנָה
3 perf. pl.: הָפְנוּ
Jer. 49, 8. נסו הפנו

part. masc.: מָפְנֶה *sg.*
Ez. 9, 2. אשר ׀ מפנה צפונה

פֶּנֶה

ע״ז, ונמצא לך נכנוי פָּנִים [וכנקני ניקוד׳ כ״ף כ״ף], וספקנין לד סכנקף וסכנגלה [ויכעגקע ויעע], לכן פרנוף [נעויכע] כ׳ נדלי הפרנוף. ודע קוקף שמונן פכ״ס לפעמים כמו מרקף ופרנוף [פעכוקן], לומר עגם וקיס, לו לפעמים עין דבר ושמיו [אָנעכפלאָכע], ל״ע פני לרן, פני לנוס, וכן כרקף פני סלוע, לומר פני הנעיף, ולפעמים מרקף דבר ותוקפו סכרקף, ולפעמים כמו קופן ועכין דבר, ולפעמים לניין סקדמון וסרקמון לדבר, הספך של קיור, ולרוב נעמעי״ס לפכי׳ ופני, נפני ׳דועים, והפעמים נגו המלין שלי.

n. m. pluraletantum. (פָּנִים, f. Ez. 21, 21.), pars lucens, h. e. visibilis et anterior, πρόσωπον (פַּרְצוּף), tum de facie hominis et, sicut πρόσωπον, de ejus persona, tum de superficie rei inanimatae eoque in universum, quod in qualibet re in conspectum cadit. De lato et nominali et adverbiali hujus substantivi usu v. lexicon; nos satis habemus, etymon eruisse, cui ut radici arbor patulis diffusa ramis innititur. LXX. πρόσωπον, ἀντιπρόσωποι, ἐνώπιος, συνάντησις, et spec. ὀφθαλμός, φῶς, χείρ, γαστήρ, ψυχή, τὸ αἰδοῖον et sim.; פְּנֵי, ἐναντίον, ἐνώπιον; אֶל־פְּנֵי, εἰς ἀπάντησιν, ἀπέναντι, κατ-, ἐναντίον, ἐνώπιον; אֶת־פְּנֵי, ἔναντι (-ίον), κατ-; ἐνώπιον, κατ-, κατά, παρά; בִּפְנֵי, παρά; בִּפְנֵי, κατενώπιον; לִפְנֵי, κατ' ἀρχάς, τὸ πρότερον, ἔμπροσθεν, πρῶτος; לְפָנַי, εἰς ἀπάντησιν, ἔναντι (-ίον), ἀπ-, κατ-; ἐξεναντίας, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, κατ-, πρότερος (ον), ἔσω (θεν), ὀπίσω, πρίν, πρινή, et multimodis praepos. et verbal.; מִפְּנֵי, מִפְּנֵי־אִם לְפָנַי, אִם־לְפָנַי, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἔμπροσθεν, ἕνεκεν; מִלְּפָנִים, ἔμπροσθεν, ἐσώτερον; אֶל־נֹכַח פְּנֵי, ἐξεναντίας; אֶל־מוּל־פְּנֵי, ἀπέναντι, עַל־פְּנֵי, ἀπέναντι, κατ-, ἐναντίον, ἐνώπιον, ἐπάνω, πρότερος, πλήν. פְּנֵי הַבֹּר 2 Sam. 14. S. πρωσοποποιΐαν τοῦ ῥήματος.

pl.: פָּנִים
Gn. 32, 31. אלהים פנים אל־פנים
Ex. 25, 30. לחם פנים לפני תמיד
Ex. 33, 11. אל־משה פנים אל־פנים
Dt. 1, 17. לא־תכירו פנים
Dt. 5, 4. פנים ׀ בפנים דבר ׳י
Dt. 10, 17. אשר לא־ישא פנים
Dt. 16, 19. לא תכיר פנים
Dt. 28, 50. גוי עז פנים
Dt. 28, 50. אשר לא־ישא פנים
Dt. 34, 10. ידעו ׳י׳ פנים אל־פנים
Jud. 6, 22. מלאך ׳י׳ פנים אל־פנים
2 Reg. 5, 1. לפני אדניו ונשא פנים
2 Reg. 14, 8. לכה נתראה פנים
2 Reg. 14, 11. ויתראו פנים
1 Chr. 19, 10. פנים ואחור
2 Chr. 13, 14. פנים ואחור
2 Chr. 19, 7. ומשא פנים ומקח שחד
2 Chr. 25, 17. לך נתראה פנים
2 Chr. 25, 21. ויתראו פנים
2 Chr. 30, 9. ולא־יסיר פנים
2 Chr. 32, 21. וישב בבשת פנים
Esr. 9, 7. ובבשת פנים כהיום
Job. 13, 10 אם־בסתר פנים תשאון
Job. 22, 8. ונשוא פנים ישב בה
Job. 24, 15. וסתר פנים ישים
Job. 34, 29. ויסתר פנים ומי ישורנו
Ps. 104, 15. להצהיל פנים משמן
Prv. 15, 13. לב שמח ויטב פנים
Prv. 24, 23. הכר־פנים במשפט
Prv. 28, 21. הכר־פנים לא־טוב
Eccl. 7, 3. כי־ברע פנים ויטב לב
Eccl. 10, 10. והזא לא־פנים קלקל
Jes. 3, 3. 9, 14. ונשוא פנים
Jes. 25, 8. דמעה מעל כל־פנים
Jes. 53, 3. וכמסתר פנים ממנו
Jes. 59, 2. הסתירו פנים מכם
Jer. 2, 27. 18, 17. 32, 33. ערף ולא־פנים
Jer. 30, 6. כל־פנים לירקון
Ez. 1, 6. וארבעה פנים לאחת
Ez. 2, 4. והבנים קשי פנים
Ez. 2, 10. כתובה פנים ואחור
Ez. 7, 18. ואל כל־פנים בושה
Ez. 10, 14. וארבעה פנים לאחד
Ez. 10, 21. וארבעה פנים לאחד
Ez. 20, 35. פנים אל־פנים
Ez. 21, 3. ונצרבו־בה כל־פנים
Ez. 27, 35. רעמו פנים
Ez. 41, 18. ושנים פנים לכרוב
Dan. 8, 23. מלך עז־פנים
Joel 2, 6. כל־פנים קבצו פארור
Mal. 1, 9. הישא מכם פנים
Mal. 2, 9. ונשאתם פנים בתורה

pl.: וְפָנִים
Prv. 25, 23. ופנים נזעמים לשון סתר

pl.: הַפָּנִים
Ex. 35, 13. 39, 36. ואת לחם הפנים
Num. 4, 7. ועל ׀ שלחן הפנים
1 Sam. 21, 7. לחם הפנים המוסרים
1 Rg. 7, 48. אשר עליו לחם הפנים
2 Chr. 4, 19. ועליהם לחם הפנים
Prv. 27, 19. כמים הפנים לפנים
Ez. 10, 22. הנה הפנים אשר ראיתי
Dan. 9, 7. ולנו בשת הפנים

Digitized by Google

אדני לנו בשת הפנים Dan. 9, 8.
pl.: בְּפָנִים
פנים ׀ בפנים דבר י״י Dt. 5, 4.
pl.: לַפָּנִים
כמים הפנים לפנים Prv. 27, 19.
pl.: לְפָנִים
האמים לפנים ישבו בת Dt. 2, 10.
ישבו החרים לפנים Dt. 2, 12.
רפאים ישבו־בה לפנים Dt. 2, 20.
חצר לפנים היא ראש Jos. 11, 10.
ושם חברון לפנים Jos. 14, 15.
ושם־דבר לפנים Jos. 15, 15.
ושם־חברון לפנים Jud. 1, 10.
ושם־דביר לפנים Jud. 1, 11.
ושם־העיר לפנים לוז Jud. 1, 23.
לפנים לא ידעם Jud. 3, 2.
חצת לפנים בישראל Ruth 4, 7.
לפנים ׀ בישראל 1 Sam. 9, 9.
יקרא לפנים הראה 1 Sam. 9, 9.
לפנים י״י ׀ עמו 1 Chr. 9, 20.
לפנים בארץ יהודה 2 Chr. 9, 11.
ויהי לאחור ולא לפנים Jer. 7, 24.
לפנים נתנים את־המנחה Neh. 13, 5.
וחפת לפנים אחיה Job. 17, 6.
וכל־ידיעו לפנים Job. 42, 11.
לפנים הארץ יסדת Ps. 102, 26.
pl.: וּמְלֵפָנִים
ומלפנים ונאמר צדיק Jes. 41, 26.
pl.: מִפָּנִים
מפנים ומאחור 2 Sam. 10, 9.
pl. constr.: פְּנֵי
על־פני תהום Gn. 1, 2.
על־פני המים Gn. 1, 2.
על־פני רקיע השמים Gn. 1, 20.
על־פני כל־הארץ Gn. 1, 29.
והשקה את־כל־פני האדמה Gn. 2, 6.
מעל פני האדמה Gn. 4, 14. 6, 7.
לרב על־פני האדמה Gn. 6, 1.
על־פני כל־הארץ Gn. 7, 3.
מעל פני האדמה Gn. 7, 4.
התבה על־פני המים Gn. 7, 18.
אשר ׀ על־פני האדמה Gn. 7, 23.
חקלו חמים מעל פני האדמה Gn 8, 8
מים על־פני כל־הארץ Gn. 8, 9.
חרבו פני האדמה Gn. 8, 13.
פן־נפוץ על־פני כל־הארץ Gn. 11, 4.
על־פני כל־הארץ Gn. 11, 8. 9.
על־פני תרח אביו Gn. 11, 28.
וישקפו על־פני סדם Gn. 18, 16.
צעקתם את־פני י״י Gn. 19, 13.
עמד שם את־פני י״י Gn. 19, 27.
על־פני סדם ועמרה Gn. 19, 28.
ועל כל־פני ארץ הככר Gn. 19, 28.
מעל פני מתו Gn. 23, 3.
על־פני ממרא Gn. 23, 19.
אשר על־פני ממרא Gn. 25, 9.
על־פני מצרים Gn. 25, 18.
על־פני כל־אחיו נפל Gn. 25, 18.
מאת פני יצחק אביו Gn. 27, 30.
ויתן פני חצאן Gn. 30, 40.
וירא יעקב את־פני לבן Gn. 31, 2.
ראה אנכי את־פני אביכן Gn. 31, 5.
מראת פני אלהים Gn. 33, 10.
ויחן את־פני העיר Gn. 33, 18.
היה על כל־פני הארץ Gn. 41, 56.
לראות פני תאיש Gn. 44, 26.
אשר־על־פני ממרא Gn. 49, 30.
ויפל יוסף על־פני אביו Gn. 50, 1.
חמתי על־פני ממרא Gn. 50, 13.
מאת פני פרעה Ex. 10, 11.
וחנה על־פני המדבר Ex. 14, 2.
כל־זכורך אל־פני האדן Ex. 23, 17.
יהיו פני הכרבים Ex. 25, 20.
אל־מול פני האהל Ex. 26, 9.
אל־מול פני־תמנעת Ex. 28, 37.
ויחל משה את־פני י״י Ex. 32, 11.
ולכלתם מעל פני האדמה Ex. 32, 12.
ויזר על־פני המים Ex. 32, 20.
אשר על־פני האדמה Ex. 33, 16.
כל־זכורך את־פני האדן Ex. 34, 23.
לראות את־פני י״י Ex. 34, 24.
את־פני משה Ex. 34, 35.
עור פני משה Ex. 34, 35.
היו פני הכרבים Ex. 37, 9.
אל־פני אהל מעד Lev. 9, 5.
ועל־פני כל־העם אכבד Lev. 10, 3.
מאת פני־חקדש Lev. 10, 4.
על־פני השדה Lev. 14, 7.
אל־פני השדה Lev. 14, 53.
אל־פני הכפרת Lev. 16, 2.
על־פני הכפרת קדמה Lev. 16, 14.
על־פני השדה Lev. 17, 5.
לא־תשא פני־דל Lev. 19, 15.
ולא תהדר פני גדול Lev. 19, 15.
והדרת פני זקן Lev. 19, 32.
על־פני אהרן Num. 3, 4.
אל־מול פני המנורה Num. 8, 2. 3.
וכאמתים על־פני הארץ Nu. 11, 31.
אשר על־פני האדמה Num. 12, 3.
אל־פני אהל מועד Num. 17, 8.
אל־נכח פני אהל־מועד Num. 19, 4.
אשר־יגע על־פני השדה Nu. 19, 16.
אל־פני הסלע Num. 20, 10.
על־פני מואב Num. 21, 11.
על־פני הישימן Num. 21, 20.
ונשקפה על־פני הישימן Nu. 23, 28.
אשר על־פני בעל צפון Num. 33, 7.
על־פני העמים Dt. 2, 25.
וחשמידך מעל פני האדמה Dt. 6, 15.
אשר על־פני האדמה Dt. 7, 6.
על־פני כל־הארץ Dt. 11, 25.
אשר על־פני האדמה Dt. 14, 2.
את־פני ׀ י״י אלהיך Dt. 16, 16.
ולא יראו את־פני י״י ריקם Dt. 16, 16.
על־פני בן־השנואה Dt. 21, 16.
לראות את־פני י״י אלהיך Dt. 31, 11.
אשר על־פני ירחו Dt. 32, 49.
אשר ׀ על־פני מצרים Jos. 13, 3.
אשר על־פני רבה Jos. 13, 25.
אשר על־פני גי־הנם Jos. 15, 8.
אשר על־פני שכם Jos. 17, 7.
אשר על־פני בית־חרון Jos. 18, 14.
אשר על־פני גי בן־הנם Jos. 18, 16.
אשר על־פני יקנעם Jos. 19, 11.
אשר על־פני חברון Jud. 16, 3.
ונראה את־פני י״י 1 Sam. 1, 22.
את־פני עלי הכהן 1 Sam. 2, 11.
גדולה מאד את־פני י״י 1 S. 2, 17.
משרת את־פני י״י 1 Sam. 2, 18.
דבש על־פני השדה 1 Sam. 14, 25.
אשר על־פני מצרים 1 Sam. 15, 7.
איש מעל פני האדמה 1 Sam. 20, 15.
ויניחם את־פני מלך מואב 1 S. 22, 4.
על־פני צורי היעלים 1 Sam. 24, 3.
על פני הישימון 1 Sam. 26, 1. 3.
מנגד פני י״י 1 Sam. 26, 20.
על־פני כל־הארץ 1 Sam. 30, 16.
אשר על־פני־גיח 2 Sam. 2, 24.
היתה אליו פני המלחמה 2 S. 10, 9.
על־פני השדה חנים 2 Sam. 11, 11.
מול פני המלחמה החזקה 2S. 11, 15.
ושארית על־פני האדמה 2 S. 14, 7.
סבב את־פני הדבר 2 Sam. 14, 20.
ויפתח אראה פני המלך 2 S. 14, 32.
עברים על־פני המלך 2 Sam. 15, 18.
על־פני דרך את־המדבר 2 S. 15, 23.
המסך על־פני הבאר 2 Sam. 17, 19.
נפצות על־פני כל־הארץ 2 S. 18, 8.
את־פני כל־עבדיך 2 Sam. 19, 6.
ויבקש דוד את־פני י״י 2 Sam. 21, 1.
והאולם על־פני היכל 1 Reg. 6, 3.
על־פני ריחב הבית 1 Reg. 6, 3.
על־פני חבית 1 Reg. 6, 3.
אשר על־פני העמדים 1 Rg. 7, 42.
מן־הקדש על־פני הדביר 1 Rg. 8, 8.
הם חיים על־פני האדמה 1 Rg. 8, 40.
מעל פני האדמה 1 Reg. 9, 7.
מבקשים את־פני שלמה 1 Rg. 10, 24.
אשר על־פני ירושלם 1 Reg. 11, 7.
את־פני שלמה אביו 1 Reg. 12, 6.
את־פני י״י אלהיך 1 Reg. 13, 6.
את־פני י״י 1 Reg. 13, 6.
מעל פני האדמה 1 Reg. 13, 34.
אשר על־פני הירדן 1 Rg. 17, 3. 5.
גשם על־פני האדמה 1 Rg. 17, 14.
מטר על־פני האדמה 1 Rg. 18, 1.
כי לולי פני־יהושפט 2 Reg. 3, 14.
משענתי על־פני הנער 2 Rg. 4, 29.
המשענת על־פני הנער 2 Rg. 4, 31.
על־פני השדה בחלק יזרעאל 2 Reg. 9, 37.
ויחל יהואחז את־פני י״י 2 Rg. 13, 4.
ויקרב מאת פני הבית 2 Rg. 16, 14.
תשיב את פני פתח 2 Reg. 18, 24.
אשר ׀ על־פני ירושלם 2 Reg. 23, 13.
מראי פני־המלך 2 Reg. 25, 19.
על־כל־פני מזרח 1 Chr. 5, 10.
פני־המלחמה אליו 1 Chr. 19, 10.
אשר על־פני הארך 2 Chr. 3, 4.
על־פני ריחב 2 Chr. 3, 4.
ארכו על־פני ריחב־הבית 2 Chr. 3, 8.
התמודים על־פני ההיכל 2 Chr. 3, 17.
אשר על־פני התמודים 2 Chr. 4, 13.
מן־הארון על־פני הדביר 2 Chr. 5, 9.
אל־תשב פני משיחך 2 Chr. 6, 42.
מבקשים את־פני שלמה 2 Chr. 9, 23.
פני מדבר ירואל 2 Chr. 20, 16.
חלה את־פני י״י אלהיו 2 Chr. 33, 12.
על־פני הקברים 2 Chr. 34, 4.
ואל־פני עין התנין Neh. 2, 13.
חמשרתים את־פני המלך Esth. 1, 10.
ראי פני חמלך Esth. 1, 14.
ויצא השטן מעם פני י״י Job. 1, 12.
ויצא השטן מאת פני י״י Job. 2, 7.
הנתן מטר על־פני ארץ Job. 5, 10.
על־פני חוצות Job. 5, 10.
פני־שפטיה יכסה Job. 9, 24.
פרץ על־פני־פרץ Job. 16, 14.
ולא־שם לו על־פני־חוץ Job. 18, 17.
קל־הוא ׀ על־פני־מים Job. 24, 18.
מאחז פני־כסה Job. 26, 9.
חק חג על־פני־מים Job. 26, 10.
אל־נא אשא פני־איש Job. 32, 21.
לא־נשא ׀ פני שרים Job. 34, 19.
על־פני תבל ארצה Job. 37, 12.
מי־גלח פני לבושו Job. 41, 5.
וישא י״י את־פני איוב Job. 42, 9.
כעפר על־פני־רוח Ps. 18, 43.
פני י״י בעשי רע Ps. 34, 17.
ואראה פני אלהים Ps. 42, 3.
והבט פני משיחך Ps. 84, 10.
ותחדש פני אדמה Ps. 104, 30.
אל־תשב פני משיחך Ps. 132, 10.
לא־ישא פני כל־כפר Prv. 6, 35.
בחקו חוג על־פני תהום Prv. 8, 27.
באור־פני־מלך חיים Prv. 16, 15.
את־פני מבין חכמה Prv. 17, 24.
שאת פני־רשע לא־טוב Prv. 18, 5.
רבים יחלו פני־נדיב Prv. 19, 6.
ואיש יחד פני־רעהו Prv. 27, 17.
ידע תדע פני צאנך Prv. 27, 23.
מבקשים פני־משל Prv. 29, 26.
שלח לחמך על־פני המים Eccl. 11, 1.
צופה פני דמשק Cant. 7, 5.
פני להבים פניהם Jes. 13, 8.
ומלאו פני־תבל ערים Jes. 14, 21.
על־פני־מים Jes. 18, 2.
מכמרת על־פני־מים Jes. 19, 8.
על־פני האדמה Jes. 23, 17.
פני הלוט ׀ חלום Jes. 25, 7.
ומלאו פני־תבל תנובה Jes. 27, 6.
פני פתח אחד Jes. 36, 9.
על־פני האדמה Jer. 8, 2. 16, 4. 25, 26. 35, 7.
כדמן על־פני השדה Jer. 9, 21.
ויחל את־פני י״י Jer. 26, 19.
על־פני הארץ Jer. 27, 5.
מעל פני האדמה Jer. 28, 16.
מראי פני־המלך Jer. 52, 25.
נכח פני אדני Thr. 2, 19.
נגד פני עליון Thr. 3, 35.
פני י״י חלקם Thr. 4, 16.
פני כהנים לא נשאו Thr. 4, 16.
פני זקנים לא נחדרו Thr. 5, 12.
ודמות פניהם פני אדם Ez. 1, 10.
פני האחד פני הכרוב Ez. 10, 14.
ופני השני פני אדם Ez. 10, 14.
והשלישי פני אריה Ez. 10, 14.
והרביעי פני־נשר Ez. 10, 14.
ותשלכי אל־פני השדה Ez. 16, 5.
על־פני השדה תפול Ez. 29, 5.
על־פני השדה Ez. 32, 4. 33, 27.
ועל כל־פני הארץ Ez. 34, 6.
על־פני הבקעה Ez. 37, 2.
על־פני האדמה Ez. 38, 20.
על־פני השדה תפול Ez. 39, 5.
על־פני הארץ Ez. 39, 14.
ועל פני השער Ez. 40, 15.
פני דרך הצפון Ez. 40, 44.
אל־פני ההיכל Ez. 41, 4.
אל־פני הגזרה Ez. 41, 12. 15.
ורחב פני הבית Ez. 41, 14.
אל־פני האולם מהחוץ Ez. 41, 25.
אל־פני ארך אמות Ez. 42, 2.
אחיק אל־פני־אחיק Ez. 42, 3.
אל־פני הלשכות Ez. 42, 7.
על־פני החיכל Ez. 42, 8.
אל־פני הגזרה Ez. 42, 10. 13.
ואל־פני חבנין לשכות Ez. 42, 10.
אל־פני הבית Ez. 44, 4.
אל־פני תרומת־הקדש Ez. 45, 6.
ואל־פני אחזת חעיד Ez. 45, 6.
כי־פני הבית קדים Ez. 47, 1.
על־פני חמשה ועשרים Ez. 48, 15. 21.
אל־פני חמשה ועשרים Ez. 48, 21.
על־פני כל־הארץ Dan. 8, 5.
את־פני ׀ י״י אלהינו Dan. 9, 13.
כקצף על־פני־מים Hos. 10, 7.
וישפכם על־פני הארץ Am. 5, 8. 9, 6.
מעל פני האדמה Am. 9, 8.,
מעל פני האדמה Zeph. 1, 2. 3.
על־פני כל־הארץ Zach. 5, 3.
לחלות את־פני י״י Zach. 7, 2. 8, 21.
ולחלות את־פני י״י Zach. 8, 22.
אשר על־פני ירושלם Zach. 14, 4.
חלו־נא פני־אל Mal. 1, 9.
pl. constr.: וּפְנֵי
ופני י״י לא חליתי 1 Sam. 13, 12.
ופני המלך לא ראה 2 S. 14, 24. 28.
ופני אריה פניהם 1 Chr. 12, 8.
ופני המן חפר Esth. 7, 8.
ופני תהום יתלכדו Job. 38, 30.
ופני רשעים תשאו Ps. 82, 2.
ופני כסילים ירעה אולת Prv. 15, 14.
ופני עניים תטחנו Jes. 3, 15.
ופני אריה על־הימין Ez. 1, 10.
ופני־שור מהשמאול Ez. 1, 10.
ופני־נשר לארבעתן Ez. 1, 10.
ופני השני פני אדם Ez. 10, 14.
ופני אדם אל־החמרה Ez. 41, 19.
ופני־כפיר אל־התמרה Ez. 41, 19.
ופני הקדש המראת Ez. 41, 21.
ופני כלם קבצו פארור Nah. 2, 11.
pl. constr.: בְּפְנֵי
בפני הגדרת Ez. 42, 12.
pl. constr.: לְפְנֵי
הארץ לפני האלהים Gn. 6, 11.
גבר־ציד לפני י״י Gn. 10, 9 (bis).
לפני ׀ שחת י״י את־סדם Gn. 13, 10.

Digitized by Google

עמד לפני י״י Gn. 18, 22.
אברהם לפני עם־הארץ Gn. 23, 12.
אשר לפני ממרא Gn. 23, 17.
לפני י״י לפני מותי Gn. 27, 7 (bis).
אשר יברכך לפני מותי Gn. 27, 10.
לתת הצעירה לפני הבכירה Gn. 29, 26.
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
לפני מלך־מלך Gn. 36, 31.
בעמדו לפני פרעה Gn. 41, 46.
רחמים לפני האיש Gn. 43, 14.
ויעמדו לפני יוסף Gn. 43, 15.
ויצגם לפני פרעה Gn. 47, 2.
ויעמדהו לפני פרעה Gn. 47, 7.
לא נשאר לפני אדני Gn. 47, 18.
וישם את־אפרים לפני מנשה Gn. 48, 20.
אביך צוה לפני מותו Gn. 50, 16.
ועשיתם לפני פרעה Ex. 4, 21.
וידבר משה לפני י״י Ex. 6, 12.
ויאמר משה לפני י״י Ex. 6, 30.
וחשלך לפני־פרעה Ex. 7, 9.
לפני פרעה ולפני עבדיו Ex. 7, 10.
והתיצב לפני פרעה Ex. 8, 16. 9, 13.
ויעמדו לפני פרעה Ex. 9, 10.
לעמד לפני משה Ex. 9, 11.
חמסתים האלה לפני פרעה Ex. 11, 10.
לילה לפני העם Ex. 13, 22.
לפני פי החירת Ex. 14, 2.
לפני בעל צפן Ex. 14, 2. 9.
החלך לפני מחנה ישראל Ex. 14, 19.
קרבו לפני י״י Ex. 16, 9.
והנח אתו לפני י״י Ex. 16, 33.
ויני תהו אהרן לפני העדת Ex. 16, 34.
עבר לפני העם Ex. 17, 5.
חתן משה לפני האלהים Ex. 18, 12.
מערב עד־בקר לפני י״י Ex. 27, 21.
את־שמותם לפני י״י Ex. 28, 12.
לזכרן לפני־י״י תמיד Ex. 28, 29.
בבאו לפני י״י Ex. 28, 30.
לפני י״י תמיד Ex. 28, 30.
אל־הקדש לפני י״י Ex. 28, 35.
לרצון להם לפני י״י Ex. 28, 38.
לפני אהל מועד Ex. 29, 10.
ושחטת את־הפר לפני י״י Ex. 29, 11.
המצות אשר לפני י״י Ex. 29, 23.
תנופה לפני י״י Ex. 29, 24. 26.
לריח ניחוח לפני י״י Ex. 29, 25.
אהל־מועד לפני י״י Ex. 29, 42.
לפני הפרכת Ex. 30, 7.
לפני הכפרת Ex. 30, 7.
לפני י״י לדרתיכם Ex. 30, 8.
לזכרון לפני י״י Ex. 30, 16.
ונתתה ממנה לפני העדת Ex. 30, 36.
ובבא משה לפני י״י Ex. 34, 34.
לפני ארון העדת Ex. 40, 5.
לפני פתח משכן Ex. 40, 6.
ערך לחם לפני י״י Ex. 40, 23.
ויעל חנרת לפני י״י Ex. 40, 25.
כאהל מועד לפני הפרכת Ex. 40, 26.
לרצנו לפני י״י Lev. 1, 3.
בן חבקר לפני י״י Lev. 1, 5.
צפנה לפני י״י Lev. 1, 11.
יקריבנו לפני י״י Lev. 3, 1.
והקריב אתו לפני י״י Lev. 3, 7.
לפני אהל מועד Lev. 3, 8. 13. 4, 14.
והקריבו לפני Lev. 3, 12.
אהל מועד לפני י״י Lev. 4, 4.
את־הפר לפני י״י Lev. 4, 4.
לפני י״י את־פני פרכת Lev. 4, 6.
קטרת הסמים לפני י״י Lev. 4, 7.
על־ראש חפר לפני י״י Lev. 4, 15.
ושחט את־הפר לפני י״י Lev. 4, 15.
לפני י״י את פני הפרכת Lev. 4, 17.
אשר לפני י״י Lev. 4, 18.
ישחט את־העלה לפני י״י Lev. 4, 24.
וכפר עליו הכהן לפני י״י Lev. 5, 26.

לפני י״י אל־פני המזבח Lev. 6, 7.
תשחט החטאת לפני י״י Lev. 6, 18.
תנופה לפני י״י Lev. 7, 30.
חמצות אשר לפני י״י Lev. 8, 26.
תנופה לפני י״י Lev. 8, 27.
תנופה לפני י״י Lev. 8, 29. 9, 21. 10, 15. 14, 12. 24. 23, 20.
והקרב לפני י״י Lev. 9, 2.
לזבח לפני י״י Lev. 9, 4.
ויעמדו לפני י״י Lev. 9, 5.
ויקריבו לפני י״י Lev. 10, 1.
וימתו לפני י״י Lev. 10, 2.
לכפר עליהם לפני י״י Lev. 10, 17.
ואת־עלתם לפני י״י Lev. 10, 19.
והקריבו לפני י״י Lev. 12, 7.
ואתם לפני י״י Lev. 14, 11.
שבע פעמים לפני י״י Lev. 14, 16. 27.
וכפר עליו הכהן לפני י״י Lev. 14, 18.
אחל מועד לפני י״י Lev. 14, 23.
לכפר עליו לפני י״י Lev. 14, 29.
על המטהר לפני י״י Lev. 14, 31.
ובא לפני י״י Lev. 15, 14.
לפני י״י מזובו Lev. 15, 15.
חכהן לפני י״י Lev. 15, 30.
בקרבתם לפני־י״י Lev. 16, 1.
והעמיד אתם לפני י״י Lev. 16, 7.
לפני י״י לכפר עליו Lev. 16, 10.
חמזבח אשר לפני־י״י Lev. 16, 18.
לפני י״י תטהרו Lev. 16, 30.
לפני משכן י״י Lev. 17, 4.
לפני בחמה לרבעה Lev. 18, 23.
באיל האשם לפני י״י Lev. 19, 22.
לפני י״י לרצנכם Lev. 23, 11.
לפני י״י אלהיכם Lev. 23, 28. 40.
מערב עד־בקר לפני י״י Lev. 24, 3.
לפני י״י תמיד Lev. 24, 4.
חטהר לפני י״י Lev. 24, 6.
יערכנו לפני י״י תמיד Lev. 24, 8.
ונגפתם לפני איביכם Lev. 26, 17.
תקומה לפני איביכם Lev. 26, 37.
והעמידו לפני הכהן Lev. 27, 8.
הבהמה לפני הכהן Lev. 27, 11.
ואביהוא לפני י״י Num. 3, 4.
אש זרה לפני י״י Num. 3, 4.
לפני אהרן הכהן Num. 3, 6.
לפני אהל מועד Num. 3, 7. 8, 9.
לפני המשכן קדמה Num. 3, 38.
לפני אהל־מועד מזרחה Num. 3, 38.
והעמדה לפני י״י Num. 5, 16.
האשה לפני י״י Num. 5, 18. 30.
את־המנחה לפני י״י Num. 5, 25.
והקריב הכהן לפני י״י Num. 6, 16.
תנופה לפני י״י Num. 6, 20. 8, 11. 21.
את־קרבנם לפני י״י Num. 7, 3.
לפני המשכן Num. 7, 3.
קרבנם לפני המזבח Num. 7, 10.
אלהלוים לפני י״י Num. 8, 10.
לפני אהרן ולפני בניו Nu. 8, 13. 22.
לפני משה ולפני אהרן Num. 9, 6.
לפני י״י אלהיכם Num. 10, 9.
לזכרון לפני אלהיכם Num. 10, 10.
לפני צפן מצרים Num. 13, 22.
על־פניהם לפני כל־קהל Num. 14, 5.
במגפה לפני י״י Num. 14, 37.
ולא תנגפו לפני איביכם Nu. 14, 42.
כגר יהיה לפני י״י Num. 15, 15.
לפני י״י על־שגגתם Num. 15, 25.
בחטאה בשגגה לפני י״י Nu. 15, 28.
ויקמו לפני משה Num. 16, 2.
לפני י״י מחר Num. 16, 7.
לפני העדה לשרתם Num. 16, 9.
עדתך היו לפני י״י Num. 16, 16.
והקרבתם לפני י״י Num. 16, 17.
כי־הקריבם לפני־י״י Num. 17, 3.
להקטיר קטרת לפני י״י Num. 17, 5.
לפני העדות אשר אועד Nu. 17, 19.
המטת לפני י״י Num. 17, 22.
מטה אהרן לפני העדות Nu. 17, 25.

לפני אהל העדת Num. 18, 2.
ברית מלח עולם הוא לפני י״י Num. 18, 19.
בגרע אחינו לפני י״י Num. 20, 3.
אשר־זרח לפני י״י Num. 26, 61.
לפני משה ולפני אלעזר Num. 27, 2.
משפטן לפני י״י Num. 27, 5.
לפני אלעזר חכהן Num. 27, 19. 22.
במשפט האורים לפני י״י Nu. 27, 21.
לכפר על־נפשתיכם לפני י״י Nu. 31, 50.
לבני־ישראל לפני י״י Num. 31, 54.
לפני עדת ישראל Num. 32, 4.
לפני בני ישראל Num. 32, 17.
לפני י״י למלחמה Num. 32, 20. 27.
את־הירדן לפני י״י Num. 32, 21.
הארץ לפני י״י Num. 32, 22.
לאחזה לפני י״י Num. 32, 22.
למלחמה לפני י״י Num. 32, 29.
לפני י״י ארץ כנען Num. 32, 32.
ויחנו לפני מגדל Num. 33, 7.
בהרי העברים לפני נבו Num. 33, 47.
לפני העדה למשפט Num. 35, 12.
לפני משה ולפני הנשאים Nu. 36, 1.
ולא תנגפו לפני איביכם Dt. 1, 42.
ותשבו ותבכו לפני י״י Dt. 1, 45.
תעברון לפני אחיכם Dt. 3, 18.
יעבר לפני העם Dt. 3, 28.
לפני י״י אלהיך בחרב Dt. 4, 10.
לפני בני ישראל Dt. 4, 44.
לפני י״י אלהיכם Dt. 6, 25.
לפני בני ענק Dt. 9, 2.
ואתנפל לפני י״י Dt. 9, 18. 25.
לעמוד לפני י״י Dt. 10, 8.
לך למסע לפני העם Dt. 10, 11.
ואכלתם־שם לפני י״י Dt. 12, 7.
ושמחתם לפני י״י Dt. 12, 12.
כי אם־לפני י״י אלהיך Dt. 12, 18.
ושמחת לפני י״י אלהיך Dt. 12, 18.
ואכלת לפני י״י אלהיך Dt. 14, 23.
ואכלת שם לפני י״י אלהיך Dt. 14, 26.
לפני י״י אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
ושמחת לפני י״י אלהיך Dt. 16, 11.
העמדים שם לפני י״י Dt. 18, 7.
לפני י״י לפני חכהנים Dt. 19, 17.
לפני זקני העיר Dt. 22, 17.
כי־תועבה הוא לפני י״י Dt. 24, 4.
ולך תהיה צדקה לפני י״י Dt. 24, 13.
לפני מזבח י״י אלהיך Dt. 26, 4.
לפני י״י אלהיך Dt. 26, 5. 13. 27, 7.
והשתחויתם לפני י״י אלהיך Dt. 26, 10
נגף לפני איביך Dt. 28, 25.
כלכם לפני י״י אלהיכם Dt. 29, 9.
לפני י״י אלהיכם Dt. 29, 14.
בני ישראל לפני מותו Dt. 33, 1.
חמשים לפני אחיכם Jos. 1, 14.
ועברו לפני העם Jos. 3, 6.
וילכו לפני העם Jos. 3, 6.
הארון חברית לפני העם Jos. 3, 14.
עברו לפני ארון י״י אלהיכם Jos. 4, 5.
וחכהנים לפני העם Jos. 4, 11.
חמשים לפני בני ישראל Jos. 4, 12.
עברו לפני י״י למלחמה Jos. 4, 13.
חיובלים לפני הארון Jos. 6, 4.
לפני ארון י״י Jos. 6, 6. 7.
שופרות היובלים לפני י״י Jos. 6, 8.
חלך לפני חכהנים Jos. 6, 9.
לפני ארון י״י Jos. 6, 13.
ארור האיש לפני י״י Jos. 6, 26.
לפני אנשי חעי Jos. 7, 4.
וירדפום לפני חשער Jos. 7, 5.
לפני ארון י״י Jos. 7, 6.
ערף לפני איביו Jos. 7, 8.
לקום לפני איביהם Jos. 7, 12.
ערף יפנו לפני איביהם Jos. 7, 12.
לקום לפני איביך Jos. 7, 13.
ויצקם לפני י״י Jos. 7, 23.
לפני העם העי Jos. 8, 10.
למועד לפני הערבה Jos. 8, 14.

כתב לפני בני ישראל Jos. 8, 32.
וירחמם י״י לפני ישראל Jos. 10, 10.
לפני בני ישראל Jos. 10, 12.
חללים לפני ישראל Jos. 11, 6.
לפני אלעזר חכהן Jos. 17, 4.
לפני י״י אלחינו Jos. 18, 6.
גורל לפני י״י בשלח Jos. 18, 8.
גורל בשלח לפני י״י Jos. 18, 10.
בגורל בשלה לפני י״י Jos. 19, 51.
עמדו לפני העדה Jos. 20, 6. 9.
אשר לפני משכנו Jos. 22, 29.
ויתיצבו לפני האלהים Jos. 24, 1.
לעמד לפני אויביהם Jud. 2, 14.
לפני־חרב לפני ברק Jud. 4, 15.
לפני בני ישראל Jud. 4, 23.
ויכנע מדין לפני Jud. 8, 28.
לפני בעלי שכם Jud. 9, 39.
לפני י״י במצפה Jud. 11, 11.
ויבכו לפני־י״י Jud. 20, 23.
וישבו שם לפני י״י Jud. 20, 26.
ושלמים לפני י״י Jud. 20, 26.
בנימן לפני ישראל Jud. 20, 35.
עד־הערב לפני האלהים Jud. 21, 2.
להתפלל לפני י״י 1 Sam. 1, 12.
את־נפשי לפני י״י 1 Sam. 1, 15.
לפני בת־בליעל 1 Sam. 1, 16.
וישתחוו לפני י״י 1 Sam. 1, 19.
ותתהלך לפני־משיחי 1 Sam. 2, 35.
משרת את־י״י לפני עלי 1 Sam. 3, 1.
ויגף ישראל לפני פלשתים 1 S. 4, 2.
חיום לפני פלשתים 1 Sam. 4, 3.
נס ישראל לפני פלשתים 1 S. 4, 17.
לפני ארון י״י 1 Sam. 5, 3. 4.
לפני י״י האלהים 1 Sam. 6, 20.
וישפכו ׀ לפני י״י 1 Sam. 7, 6.
ויגפו לפני ישראל 1 Sam. 7, 10.
ורצו לפני מרכבתו 1 Sam. 8, 11.
לפני בוא שאול לאמר 1 Sam. 9, 15.
וישם ׀ לפני שאול 1 Sam. 9, 24.
התיצבו לפני י״י 1 Sam. 10, 19.
וינח לפני י״י 1 Sam. 10, 25.
לפני י״י בגלגל 1 Sam. 11, 15.
שלמים לפני י״י 1 Sam. 11, 15.
ואשפטה אתכם לפני י״י 1 S. 12, 7.
ויפלו לפני יונתן 1 Sam. 14, 13.
לפני י״י בגלגל 1 Sam. 15, 33.
ויעברהו לפני שמואל 1 Sam. 16, 8.
שבעת בניו לפני שמואל 1 S. 16, 10.
ויביאהו לפני שאול 1 Sam. 17, 57.
ויצא ויבא לפני החם 1 Sam. 18, 13.
גם־הוא לפני שמואל 1 Sam. 19, 24.
ויאמר ׀ לפני יתונתן 1 Sam. 20, 1.
ומה־חטאתי לפני אביך 1 S. 20, 1.
נעצר לפני י״י 1 Sam. 21, 8.
שניהם ברית לפני י״י 1 Sam. 23, 18.
וילכו זיפה לפני שאול 1 Sam. 23, 24.
ארורים הם לפני י״י 1 Sam. 26, 19.
ותגש לפני־שאול 1 Sam. 28, 25.
טהגו לפני המקנה החוא 1 S. 30, 20.
לפני עבדי דוד 2 Sam. 2, 17.
כי ׀ אם־לפני חביאך 2 Sam. 3, 13.
וספדו לפני אבנר 2 Sam. 3, 31.
כנפול לפני בני־עולה נפלת 2 S. 3, 34.
כי אם־לפני בוא השמש 2 S. 3, 35.
ברית בחברון לפני י״י 2 Sam. 5, 3.
ויאחיו חלך לפני הארון 2 Sam. 6, 4.
משחקים לפני י״י 2 Sam. 6, 5.
מכרכר בכל־עז לפני י״י 2 S. 6, 14.
מפזז ומכרכר לפני י״י 2 S. 6, 16.
עלות לפני י״י ושלמים 2 S. 6, 17.
אל־מיכל לפני י״י 2 Sam. 6, 21.
ושחקתי לפני י״י 2 Sam. 6, 21.
וישב לפני י״י 2 Sam. 7, 18.
כי נגף לפני ישראל 2 Sam. 10, 15.
כי נגפו לפני ישראל 2 Sam. 10, 19.
ארצה לפני המלך 2 Sam. 14, 33.
הלוא לפני בנו 2 Sam. 16, 19.
עבדתי לפני אביך 2 Sam. 16, 19.

Digitized by Google

לפני עבדי דוד 2 Sam. 18, 7. 9.
ויבא כל־העם לפני המלך 2 S. 19, 9.
ונלחי הירדן לפני המלך 2 S. 19, 18.
ק־נרא שלל לפני המלך 2 S. 19, 19.
ויקיום בהר לפני י״י 2 Sam. 21, 9.
ושדי החיל לפני המלך 2 S. 24, 4.
שך לפני־צריך 2 Sam. 24, 13.
וישתה לפני המלך 1 Reg. 1, 2.
ויבא לפני המלך 1 Reg. 1, 23.
ותבא לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ותעמד לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ויבוא לפני המלך 1 Reg. 1, 32.
ארן אדני י״י לפני דוד 1 Rg. 2, 26.
לפני י״י עד־עולם 1 Reg. 2, 45.
ויעמד לפני ארון ברית 1Reg.3,15.
ותדבקה לפני המלך 1 Rg. 3, 22.
ויביאו חחרב לפני המלך 1Rg. 3,24.
ניחזקות זהב לפני הדביר 1Rg.6,21
לפני הדביר זהב סגור 1 Rg. 7, 49.
לפני הארון מזבחים 1 Reg. 8, 5.
לפני מזבח י״י 1 Reg. 8, 22.
לפני מזבחך 1 Reg. 8, 31.
לפני איב אשר ירחמו 1Reg. 8, 33.
ותתם לפני אויב 1 Reg. 8, 46.
לפני שביהם ורחמום 1 Reg. 8, 50.
אשר התחננתי לפני י״י 1Reg. 8, 59.
זבחים זבח לפני י״י 1 Reg. 8, 62.
לפני ביתי״י 1 Reg. 8, 64.
אשר לפני י״י 1 Reg. 8, 64.
לפני י״י אלהינו שבעת 1Reg. 8, 65.
והקמיר אתו אשר לפני י״י 1Rg. 9,25.
לפני האחד עד־דן 1 Reg. 12, 30.
ויתך לפני אחאב 1 Reg. 18, 46.
ושחת בחר לפני י״י 1 Reg. 19, 11.
ומשבר סלעים לפני י״י 1 Rg. 19, 11.
ויעמד לפני י״י 1 Reg. 22, 21.
לפני מאה איש 2 Reg. 4, 43.
לפני אדניו ונשא פנים 2 Rg. 5, 1.
ותהי לפני אשת נעמן 2 Reg. 5, 2.
לפני הביא אשר בשמרון 2Rg. 5, 3.
הינו לפני המזבחות 2 Reg. 11, 18.
ויעמד יחדה לפני ישראל 2Rg.14,12.
התחש אשר לפני י״י 2 Rg. 16, 14.
לפני המזבח החדש 2 Reg. 18, 22.
וישרשהו חזקיהו לפני י״י 2Rg.19,14.
ויחפלל חזקיהו לפני י״י 2 Rg. 19, 15.
ושדפה לפני קמה 2 Reg. 19, 26.
ויקראהו שמן לפני המלך 2Rg.22,10
וישרף את־הבריח לפני י״י 2Rg.23,3.
לפני משכן אהל 1 Chr. 6, 17.
בחברון לפני י״י 1 Chr. 11, 3.
משחקים לפני האלהים 1 Chr. 13, 8.
לפני ארון האלהים 1 Chr. 15, 24.
ושלמים לפני האלהים 1 Chr. 16, 1.
ויתן לפני ארון י״י 1 Chr. 16, 4.
לפני ארון ברית 1 Chr. 16, 6.
לפני ארון ברית־י״י 1 Chr. 16, 37.
לפני הארון תמיד 1 Chr. 16, 37.
לפני משכן י״י 1 Chr. 16, 39.
וישב לפני י״י 1 Chr. 17, 16.
ויחנו לפני מדבא 1 Chr. 19, 7.
לפני ארם למלחמה 1 Chr. 19, 14.
כי נגפו לפני ישראל 1 Chr. 19, 16. 19.
ליב לפני מותו 1 Chr. 22, 5.
לפני י״י ולפני עמו 1 Chr. 22, 18.
לפני י״י לשרתו 1 Chr. 23, 13.
עליהם תמיד לפני י״י 1 Chr. 23, 31.
ואביהוא לפני אביהם 1 Chr. 24, 2.
לפני המלך והשרים 1 Chr. 24, 6.
לפני דויד המלך וצדוק 1 Chr. 24, 31.
ויאמלו וישתו לפני י״י 1 Chr. 29, 22.
שם לפני משכן י״י 2 Chr. 1, 5.
מזבח הנחשת לפני י״י 2 Chr. 1, 6.
ואצאה לפני העם־הזה 2 Chr. 1, 10.
ויעש לפני הבית עמודים 2Chr.3,15.
לפני הדביר זהב סגור 2 Chr. 4, 20.
הניחם עליו לפני הארון 2Chr.5,6.
וישתד לפני מזבח י״י 2 Chr. 6, 12.

לפני מזבחך בבית 2 Chr. 6, 22.
עמד ישראל לפני אויב 2 Chr. 6, 24.
ונתתם לפני אויב 2 Chr. 6, 36.
זבחים זבח לפני י״י 2 Chr. 7, 4.
לפני בית־י״י 2 Chr. 7, 7.
אשר בנה לפני האולם 2 Chr. 8, 12.
לפני שלמה אביו 2 Chr. 10, 6.
להתחזק לפני ממלכת י״י 2Chr. 13, 8.
ויהיו לפני יהודה 2 Chr. 13, 13.
וכל־ישראל לפני אביה 2 Chr. 13, 15.
לפני אסא ולפני יהודה 2 Chr. 14, 11.
לפני־י״י ולפני מחסהו 2 Chr. 14, 12.
ויצא לפני אסא 2 Chr. 15, 2.
לפני אולם י״י 2 Chr. 15. 8.
ויצא הרוח ויעמד
לפני י״י 2 Chr. 18, 20.
לפני החצר החדשה 2 Chr. 20, 5.
נעמדה לפני הבית הזה 2 Chr. 20, 9.
לפני החמון הרב הזה 2 Chr. 20, 12.
וכל־יהודה עמדים
לפני י״י 2 Chr. 20, 13.
נפלו לפני י״י 2 Chr. 20, 18.
בצאת לפני החלוץ 2 Chr. 20, 21.
חרגו לפני המזבחות 2 Chr. 23, 17.
הביאו לפני המלך 2 Chr. 24, 14.
יכשילך האלהים לפני
אויב 2 Chr. 25, 8.
ויגנף יהודה לפני ישראל 2Chr.25,22
לפני הכהנים בבית י״י 2 Chr. 26, 19.
חכין דרכיו לפני י״י 2 Chr. 27, 6.
ויצא לפני הצבא 2 Chr. 28, 9.
לפני השרים וכל־הקהל 2Chr.28,14.
והכם לפני מזבח י״י 2 Chr. 29, 19.
לפני המלך והקהל 2 Chr. 29, 23.
לפני שוביהם 2 Chr. 30, 9.
והאמת לפני יי אלהיו 2 Chr. 31, 20.
לפני מזבח אחד 2 Chr. 32, 12.
ויקרא־בו שפן לפני
המלך 2 Chr. 33, 18.
והפסלים לפני הכניעו 2 Chr. 34, 19.
אשר קראו לפני מלך 2 Chr. 34, 24.
ויכרת את־הברית
לפני י״י 2 Chr. 34, 31.
לפני המלך ויועציו Esr. 7, 28.
להתענות לפני אלהינו Esr. 8, 21.
תשקלו לפני שרי Esr. 8, 29.
לפני מלכי פרס Esr. 9, 9.
לפני בית האלהים Esr. 10, 1.
לפני אלהי השמים Neh. 1, 4.
לפני האיש הזה Neh. 1, 11.
ויימב לפני־המלך Neh. 2, 6.
ויאמר ׀ לפני אחיו Neh. 3, 34.
אשר לפני שער־המים Neh. 8, 1.
לפני הקהל Neh. 8, 2.
לפני הרחוב Neh. 8, 3.
אשר׀ לפני שער Neh. 8, 3.
לפני השבת Neh. 13, 19.
לפני המלך בכתר Esth. 1, 11.
לפני כל־ידעי דת ודין Esth. 1, 13.
לפני המלך והשרים Esth. 1, 16.
לפני חמלך אחשורוש Esth. 1, 19.
לפני חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
לפני המלך Esth. 2, 23. 6, 1. 7, 9.
8, 1. 9, 11. 25.
הוא הגורל לפני המן Esth. 3, 7.
לפני שער־המלך Esth. 4, 2. 6.
ויימב חדבר לפני חמן Esth. 5, 14.
ותדבר לפני חמלך Esth. 8, 3.
ותפל לפני רגליו Esth. 8, 3.
ותעמד לפני המלך Esth. 8, 4.
וכשר הדבר לפני המלך Esth. 8, 5.
לפני לחמי אכלתני Job. 3, 24.
ידכאום לפני־עש Job. 4, 19.
רטב הוא לפני־שמש Job. 8, 16.
ותגרע שיחה לפני־אל Job. 15, 4.
יהיו כתבן לפני רוח Job. 21, 18.
ולא נכר־שוע לפני־דל Job. 34, 19.
לפני אבימלך Ps. 34, 1.

כמץ לפני־רוח Ps. 35, 5.
להתהלך לפני אלהים Ps. 56, 14.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
יעלצו לפני אלהים Ps. 68, 4.
לפני־שמש ינון שמו Ps. 72, 17.
לפני אפרים ׀ ובנימן Ps. 80, 3.
כקש לפני־רוח Ps. 83, 14.
נברכה לפני־י״י עשנו Ps. 95, 6.
לפני י״י׀ כי בא Ps. 96, 13. 98, 9.
חריעו לפני ׀ המלך י״י Ps. 98, 6.
לפני כל־שוביהם Ps. 106, 46.
אתהלך לפני י״י Ps. 116, 9.
לפני קרתו מי יעמר Ps. 147, 17.
רק ויחיד לפני אמי Prv. 4, 3.
לפני גבעות חוללתי Prv. 8, 25.
יש דרך ישר לפני־איש Prv. 14, 12. 16, 25.
שחו רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
לפני־שבר גאון Prv. 16, 18.
ערב ערבח לפני ריעהו Prv. 17, 18.
לפני־שבר יגבה לב Prv. 18, 12.
לפני־מלכים יתיצב Prv. 22, 29.
בל־יתיצב לפני חשכים Prv. 22, 29.
הגו רשע לפני־מלך Prv. 25, 5.
אל־תתהדר לפני מלך Prv. 25, 6.
מהשפילך לפני נדיב Prv. 25, 7.
צדיק מט לפני רשע Prv. 25, 26.
ומי יעמד לפני קנאה Prv. 27, 4.
למוב לפני האלהים Eccl. 2, 26.
להוציא דבר לפני האלהים Eccl. 5, 1.
ואל־תאמר לפני המלאך Eccl. 5, 5.
מוב לפני האלהים Eccl. 7, 26.
לפני מלך אשור Jes. 8, 4.
כמץ חרים לפני־רוח Jes. 17, 13.
כי־לפני קציר Jes. 18, 5.
כי לישבים לפני י״י Jes. 23, 18.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י Jes. 37, 14.
ושדמה לפני קמה Jes. 37, 27.
לפני גחיה נאלמה Jes. 53, 7.
לפני אוביהם נאם־י״י Jer. 15, 9.
אפיצם לפני אויב Jer. 18, 17.
לפני אויביהם Jer. 19, 7.
לפני היכל י״י Jer. 24, 1.
לפני׀ בני בית־הרכבים Jer. 35, 4.
תפל תחנתם לפני י״י Jer. 36, 7.
קראו צום לפני י״י Jer. 36, 9.
תחנתי לפני המלך Jer. 38, 26.
לפני הכשדים אשר יבאו Jer. 40, 10.
לפני אויביהם ולפני Jer. 49, 37.
כעתודים לפני־צאן Jer. 50, 8.
עמד לפני מלך־בבל Jer. 52, 12.
הלכו שבי לפני צר Thr. 1, 5.
בלא־כח לפני רודף Thr. 1, 6.
לפני גלוליכם Ez. 6, 4.
לפני גלוליהם Ez. 6, 5.
החקנים אשר לפני הבית Ez. 9, 6.
לפני החרגך Ez. 28, 9.
לפני מלכים נתתיך Ez. 28, 17.
לפני בוא הפליט Ez. 33, 22.
וגבול לפני תחאות Ez. 40, 12.
על־לפני אלם Ez. 40, 15.
לפני החצר הפנימי Ez. 40, 19.
לפני הבית Ez. 40, 47.
השלחן אשר לפני י״י Ez. 41, 22.
והקרבתם לפני י״י Ez. 43, 24.
לאכול־לחם לפני י״י Ez. 44, 3.
לפני גלוליהם Ez. 44, 12.
ובחדשים לפני י״י Ez. 46, 3.
ובבוא עם־הארץ לפני י״י Ez. 46, 9.
יעמדו לפני המלך Dan. 1, 5.
לפני שר הסריסים Dan. 1, 9.
לפני נבכדנצר Dan. 1, 18.
ויעמדו לפני המלך Dan. 1, 19. 2, 2.
עמד לפני האבל Dan. 8, 3. 6.
ומפיל חחנתי לפני י״י Dan. 9, 20.
ולחתעטת לפני אלחיך Dan. 10, 12.
נתן קולו לפני חילו Joel 2, 11.
לפני בוא יום י״י Joel 3, 4.

שנתים לפני הרעש Am. 1, 1.
בשבי לפני איביהם Am. 9, 4.
לפני זעמו מי יעמוד Nah. 1, 6.
לפני מלאך י״י Zach. 3, 1.
ויעמד לפני המלאך Zach. 3, 3.
לפני יהושע Zach. 3, 9.
לפני זרבבל למישור Zach. 4, 7.
לפני הימים ההם Zach. 8, 10.
כמזרקים לפני המזבח Zach. 14, 20.
לפני בוא יום י״י Mal. 3, 23.

pl. constr.: וְלִפְנֵי

לפני פרעה ולפני עבדיו Ex. 7, 10.
ולפני הכפרת Lev. 16, 14. 15.
ולפני עור לא תתן Lev. 19, 14.
לפני אהרן ולפני בניו Num. 8, 13. 22.
לפני משה ולפני אהרן Num. 9, 6.
ולפני אלעזר הכהן Num. 27, 2. 21.
ולפני הנשאים Num. 27, 2.
ולפני כל־העדה Num. 27, 19. 22.
לפני משה ולפני הנשאים Num. 36, 1.
ולפני ׀ יהושע בן־נון Jos. 17, 4.
ולפני הנשאים לאמר Jos. 17, 4.
לפני־שאול ולפני עבדיו 1 S. 28, 25.
ולפני הדביר 1 Reg. 6, 20.
לפני י״י ולפני עמו 1 Chr. 22, 18.
לפני אסא ולפני יהודה 2 Chr. 14, 11.
לפני־י״י ולפני מחנחו 2 Chr. 14, 12.
ולפני מזה אלישיב Neh. 13, 4.
ולפני כל־חציר ייבש Job. 8, 12.
ולפני גבעות חוללת Job. 15, 7.
ולפני ירח דור דורים Ps. 72, 5.
ולפני י״י ישפך שיחו Ps. 102, 1.
ולפני כבוד ענוה Prv. 15, 33.
ולפני כשלון גבה רוח Prv. 16, 18.
ולפני התגלע הריב נטוש Prv. 17, 14.
ולפני כבוד ענוה Prv. 18, 12.
ולפני גדולים ינחנו Prv. 18, 16.
ולפני יום Jes. 48, 7.
לפניכם ולפני אבותיכם Jer. 44, 10.
ולפני ׀ מבקשי נפשם Jer. 49, 37.
ולפני הלשכות Ez. 42, 4.

pl. constr.: מִלִּפְנֵי

ויצא קין מלפני י״י Gn. 4, 16.
מלפני פרעה Gn. 41, 46.
ויצא מלפני פרעה Gn. 47, 10.
בני־ישראל מלפני משה Ex. 35, 20.
ויקחו מלפני משה Ex. 36, 3.
ותצא אש מלפני י״י Lev. 9, 24. 10, 2.
מעל המזבח מלפני י״י Lev. 16, 12.
יצא הקצף מלפני י״י Num. 17, 11.
את־כל המטה מלפני י״י Num. 17, 24.
את־המטה מלפני י״י Num. 20, 9.
מלפני הכהנים הלוים Dt. 17, 18.
מלפני מלככם 1 Sam. 8, 18.
וירא שאול מלפני דוד 1 S. 18, 12.
המוסרים מלפני י״י 1 Sam. 21, 7.
מלפני מזבח י״י 1 Reg. 8, 54.
עצי היער מלפני י״י 1 Chr. 16, 33.
וינס ארם מלפני ישראל 1Chr. 19, 18.
מלפני אהל מועד 2 Chr. 1, 13.
קצף מלפני י״י 2 Chr. 19, 2.
מלפני עמך ישראל 2 Chr. 20, 7.
מלפני אלהי אבתיו 2 Chr. 33, 12.
ולא נכנע מלפני י״י 2 Chr. 33, 23.
ותכנע ׀ מלפני האלהים 2 Chr. 34, 27.
לא נכנע מלפני ירמיהו 2 Chr. 36, 12.
מלפני בית האלהים Esr. 10, 6.
מלפני המלך והמלכה Esth. 7, 6.
יצא ׀ מלפני המלך Esth. 8, 15.
נמסו מלפני י״י Ps. 97, 5.
מלפני אדון כל־הארץ Ps. 97, 5.
מלפני אלוה יעקב Ps. 114, 7.
מלפני אדון חולי Ps. 114, 7.
אינכי ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
שיצא מלפני השלים Eccl. 10, 5.
מלפני השער התחתונה Ez. 40, 19.
תרשישה מלפני י״י Jon. 1, 3 (bis).

Digitized by Google

כי־מלפני י׳י הוא ברח Jon. 1, 3.
pl. constr.: וּמִלִּפְנֵי
ומלפני כל־ההמון 2 Chr. 32, 7.
pl. constr.: מִפְּנֵי
מפני י׳י אלהים Gn. 3, 8.
מפני מי המבול Gn. 7, 7.
מפני שרי גברתי Gn. 16, 8.
מפני בנות חת Gn. 27, 46.
בבריחך מפני עשו Gn. 35, 1.
בבריחו מפני אחיו Gn. 35, 7.
מפני יעקב אחיו Gn. 36, 6.
מפני מקניהם Gn. 36, 7.
מפני הרעב הזהוא Gn. 41, 31.
וארץ כנען מפני הרעב Gn. 47, 13.
ויקצר מפני בני ישראל Ex. 1, 12.
ויברח משה מפני פרעה Ex. 2, 15.
שמעתי מפני נגשיו Ex. 3, 7.
תשחת הארץ מפני הערב Ex. 8, 20.
לפני משה מפני השחין Ex. 9, 11.
תיראון מפני י׳י אלהים Ex. 9, 30.
אנוסה מפני ישראל Ex. 14, 25.
מפני אשר ירד עליו Ex. 19, 18.
מפני שיבה תקום Lev. 19, 32.
ויישן מפני חדש Lev. 26, 10.
משה ואהרן מפני הקהל Num. 20, 6.
מפני העם מאד Num. 22, 3.
מפני בני ישראל Num. 22, 3.
מפני ישבי הארץ Num. 32, 17.
ויסע מפני החירת Num. 33, 8.
לא תגורו מפני־איש Dt. 1, 17.
כי יראתם מפני האש Dt. 5, 5.
כי יגרתי מפני האף Dt. 9, 19.
מפני רע מעלליך Dt. 28, 20.
מפני ארון בריתי־י׳ Jos. 4, 7.
מפני בני־ישראל Jos. 5, 1 (bis).
מפני בני ישראל Jos. 6, 1.
בנוסם מפני ישראל Jos. 10, 11.
אורישם מפני בני ישראל Jos. 13, 6.
מפני לחציהם ודחקיהם Jud. 2, 18.
מפני י׳י Jud. 5, 5.
זה סיני מפני י׳י Jud. 5, 5.
מפני מדין עשו־להם Jud. 6, 2.
מאד מפני מדין Jud. 6, 6.
לתניס מפני מדין Jud. 6, 11.
וישב שם מפני אבימלך Jud. 9, 21.
ויברח יפתח מפני אחיו Jud. 11, 3.
מפני עמו ישראל Jud. 11, 23.
מפני בני ישראל Jud. 11, 33.
ויראו מפני פלשתים 1 Sam. 7, 7.
לרא מפני דוד ערד 1 Sam. 18, 29.
ויפטר מפני שאול 1 Sam. 19, 10.
ויברח ביום־ההוא מפני 1 S. 21, 11.
מפני אכיש מלך־גת 1 Sam. 21, 13.
נחפז ללכת מפני שאול 1 Sam. 23, 26.
איש מפני אדניו 1 Sam. 25, 10.
ישראל מפני פלשתים 1 Sam. 31, 1.
מפני עמך אשר פדית 2 Sam. 7, 23.
ויינסו מפני אבישי 2 Sam. 10, 14.
ויינס ארם מפני ישראל 2 S. 10, 18.
פליטה מפני אבשלם 2 Sam. 15, 14.
והעם נס מפני פלשתים 1 S. 23, 11.
ואדניהו ירא מפני שלמה 1 Rg. 1, 50.
בברחו מפני אבשלום 1 Reg. 2, 7.
ויראו מפני המלך 1 Reg. 3, 28.
מפני המלחמה אשר סבבהו 1 Reg. 5, 17.
לשרת מפני הענן 1 Reg. 8, 11.
ברח מפני שלמה 1 Reg. 12, 2.
הורייש י׳י מפני בני ישראל 1 Rg 14, 24
מפני בני ישראל 1 Rg. 21, 26
חוא וכל־ישראל מפני חזאל 2 Reg. 9, 14.
מפני עתליהו ולא הומת 2 Rg. 11, 2.
אתם מפני בני ישראל 2 Rg. 16, 3.
מפני מלך אשור 2 Reg. 16, 18.
מפני בני ישראל 2 Rg. 17, 8. 21, 2. 9.
אל־תירא מפני הדברים 2 Rg. 19, 6.

ותכנע ׳ מפני י׳י 2 Reg. 22, 19.
כי יראו מפני כשדים 2 Rg. 25, 26.
אישי־ישראל מפני פלשתים 1 Chr. 10, 1.
והעם נסו מפני פלשתים 1 Chr. 11, 13.
מפני שאול בן־קיש 1 Chr. 12, 1.
מפני עמך אשר־פדית 1 Chr. 17, 21.
ויינסו גם־הם מפני אבשי 1 Chr 19, 15
נספה מפני־צריך 1 Chr. 21, 12.
מפני חרב מלאך י׳י 1 Chr. 21, 30.
לשרת מפני הענן 2 Chr. 5, 14.
ברח מפני שלמה 2 Chr. 10, 2.
אל־ירושלם מפני שישק 2 Chr. 12, 5.
ויינסו בני־ישראל מפני 2 Chr. 13, 16.
מפני ההמון הרב הזה 2 Chr. 20, 15.
מפני עתליהו 2 Chr. 22, 11.
מפני בני ישראל 2 Chr. 28, 3. 33, 2. 9.
מפני מלך אשור 2 Chr. 32, 7.
מפני יראת אלהים Neh. 5, 15.
אור קרוב מפני־חשך Job. 17, 12.
גורו לכם ׳ מפני־חרב Job. 19, 29.
לא נצמתי מפני־חשך Job. 23, 17.
מפני גאון רעים Job. 35, 12.
לא נערך מפני־חשך Job. 37, 19.
ולא ישוב מפני־חרב Job. 39, 22.
בברחו מפני ׳ אבשלום Ps. 3, 1.
מפני רשעים זו שדוני Ps. 17, 9.
בבשרי מפני זעמך Ps. 38, 4.
בעצמי מפני חטאתי Ps. 38, 4.
מפני אולתי Ps. 38, 6.
מפני אויב ומתנקם Ps. 44, 17.
מפני עקת רשע Ps. 55, 4.
בברחו מפני־שאול Ps. 57, 1.
מפני קשם סלה Ps. 60, 6.
מגדל־עז מפני אויב Ps. 61, 4.
כהמס דונג מפני־אש Ps. 68, 3.
יאבדו רשעים מפני אלהים Ps. 68, 3.
מפני אלהים זה סיני Ps. 68, 9.
מפני אלהים אלהי ישראל Ps. 68, 9.
מפני־זעמך וקצפך Ps. 102, 11.
ולא־ישוב מפני־כל Prv. 30, 30.
מפני פחד י׳י Jes. 2, 10. 19. 21.
מפני רוח Jes. 7, 2.
מפני שני מלכיה Jes. 7, 16.
וחבל על מפני־שמן Jes. 10, 27.
מפני שודד Jes. 16, 4.
מפני בני ישראל Jes. 17, 9.
מפני תנופת יד־י׳י Jes. 19, 16.
מפני עצת י׳י Jes. 19, 17.
מפני לחצים Jes. 19, 20.
מפני מלך אשור Jes. 20, 6.
כי־מפני חרבות נדדו Jes. 21, 15.
מפני ׳ חרב נטושה Jes. 21, 15.
מפני גערת אחד Jes. 30, 17.
מפני גערת חמשה Jes. 30, 17.
ונס לו מפני־חרב Jes. 31, 8.
מפני הדברים Jes. 37, 6.
מפני חמת המציק Jes. 51, 13.
מפני הרעה נאסף הצדיק Jes. 57, 1.
ופניו מפני צפונה Jer. 1, 13.
מפני רע מעלליכם Jer. 4, 4.
מפני י׳י מפני חרון אפו Jer. 4, 26.
מפני רעת עמי Jer. 7, 12.
מפני בת־עמי Jer. 9, 6.
תבכה נפשי מפני גוה Jer. 13, 17.
מפני ׳ הרעב והחרב Jer. 14, 16.
מפני ידך Jer. 15, 17.
מפני רע מעלליהם Jer. 21, 12.
מפני י׳י ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
מפני אלה אבלה הארץ Jer. 23, 10.
מפני החרב Jer. 25, 16. 27.
מפני חרון אף־י׳י Jer. 25, 37.
מפני חרון היונה Jer. 25, 38.
מפני רע מעלליהם Jer. 26, 3.
מפני החרב והרעב Jer. 32, 24.
מפני חיל הכשדים Jer. 35, 11.
מפני חיל פרעה Jer. 37, 11.
מפני הרעב Jer. 38, 9.

מפני בעשא מלך־ישראל Jer. 41, 9.
מפני יוחנן Jer. 41, 15.
מפני הכשדים Jer. 41, 18.
מפני מלך בבל Jer. 42, 11.
מפני הרעה Jer. 42, 17.
מפני רעתם אשר עשו Jer. 44, 3.
מפני רע מעלליכם Jer. 44, 22.
מפני התעבות Jer. 44, 22.
מפני אשר קטרתם Jer. 44, 23.
מפני חרב היונה Jer. 46, 16. 50, 16.
הנלס מפני הפחד Jer. 48, 44.
ולא־תקום מפני הרעה Jer. 51, 64.
מפני אויב Thr. 2, 3.
מפני חרב המדבר Thr. 5, 10.
מפני זלעפות רעב Thr. 5, 10.
מבלי עבר מפני החיה Ez. 14, 15.
פתחון פה מפני כלמתך Ez. 16, 63.
מפני רעת רעתכם Hos. 10, 15.
מפני חארי ופגעו הדב Am. 5, 19.
כדונג מפני האש Mich. 1, 4.
הס מפני אדני י׳י Zeph. 1, 7.
ויירא העם מפני י׳י Hag. 1, 12.
הס כל־בשר מפני י׳י Zach. 2, 17.
כאשר נסתם מפני חרעש Zach. 14, 5.
מפני י׳י צבאות Mal. 3, 14.
pl. constr.: וּמִפְּנֵי
ומפני קשת דרוכה Jes. 21, 15.
ומפני כבד מלחמה Jes. 21, 15.
ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
ומפני חרון אפו Jer. 25, 38.
ומפני חיל ארם Jer. 35, 11.
ומפני שמי נתת הוא Mal. 2, 5.
pl. constr.: כְּמִפְּנֵי
כמפני־חרב Lev. 26, 37.
pl. c. suff.: פָּנַי *p.* פָּנָיו
אולי ישא פני Gn. 32, 21.
לא־תראו פני Gn. 43, 3. 5.
לא תספון לראות פני Gn. 44, 23.
גם־את־זה מעם פני Gn. 44, 29.
אל־תסף ראות פני Ex. 10, 28.
כי ביום ראתך פני Ex. 10, 28.
אלהים אחרים על־פני Ex. 20, 3.
ולא־יראו פני ריקם Ex. 23, 15. 34, 20.
ויאמר פני ילכו Ex. 33, 14.
לא תוכל לראת את־פני Ex. 33, 20.
ונתתי פני Lev. 17, 10.
אתן את־פני באיש Lev. 20, 3.
ושמתי אני את־פני Lev. 20, 5.
ונתתי את־פני Lev. 20, 6.
ונתתי פני בכם Lev. 26, 17.
אלהים אחרים על־פני Dt. 5, 7.
והסתרתי פני מהם Dt. 31, 17.
הסתר אסתיר פני Dt. 31, 18.
אסתירה פני מהם Dt. 32, 20.
אשא פני אל־יואב 2 Sam. 2, 22.
לא־תראה את־פני 2 Sam. 3, 13.
לראות את־פני 2 Sam. 3, 13.
אל־תשבי את־פני 1 Reg. 2, 16.
אל־תשב את־פני 1 Reg. 2, 20.
אשלח מעל פני 1 Reg. 9, 7.
אסיר מעל פני 2 Reg. 23, 27.
ויתפללו ויבקשו פני 2 Chr. 7, 14.
אשליך מעל פני 2 Chr. 7, 20.
לחרים אלהי פני אליך Esr. 9, 6.
מדוע לא־ירעו פני Neh. 2, 3.
ורוח על־פני יחלף Job. 4, 15.
אעזבה פני ואבליגה Job. 9, 27.
פני חמרמרה מני־בכי Job. 16, 17.
ואור פני לא יפילון Job. 29, 24.
לך ׳ אמר לבי בקשו פני Ps. 27, 8.
ישועת פני ואלהי Ps. 42, 12. 43, 5.
ובשת פני כסתני Ps. 44, 16.
כסתה כלמה פני Ps. 69, 8.
כי תבואו לראות פני Jes. 1, 12.
פני לא הסתרתי Jes. 50, 6.
שמתי פני כחלמיש Jes. 50, 7.
הסתרתי פני רגע Jes. 54, 8.

על־פני תמיד Jes. 65, 3.
לוא־אפיל פני בכם Jer. 3, 12.
על־פני תמיד חלי ומכה Jer. 6, 7.
והשלכתי אתכם מעל פני Jer. 7, 15.
שלח מעל־פני ויצאו Jer. 15, 1.
שמתי פני בעיר Jer. 21, 10.
ולאבותיכם מעל פני Jer. 23, 39.
לחסירה מעל פני Jer. 32, 31.
ואשר הסרתי פני Jer. 33, 5.
תנני שם פני בכם Jer. 44, 11.
ואפל על־פני Ez. 1, 28. 3, 23. 11, 13.
ותסבתי פני מהם Ez. 7, 22.
ואפלח על־פני Ez. 9, 8.
ונתתי פני באיש הזהוא Ez. 14, 8.
ונתתי את־פני בהם Ez. 15, 7.
בשדמי את־פני בהם Ez. 15, 7.
ואסתר פני מהם Ez. 39, 23. 24.
ולא־אסתיר עוד פני מהם Ez. 39, 29.
ואפל אל־פני Ez. 43, 3.
ואפל אל־פני Ez. 44, 4.
ואפלח על־פני Dan. 8, 17.
נדמתי על־פני ארצה Dan. 8, 18.
ואתנה את־פני Dan. 9, 3.
נדם על־פני Dan. 10, 9.
נתתי פני ארצה Dan. 10, 15.
יאשמו ובקשו פני Hos. 5, 15.
נגד פני חיל Hos. 7, 2.
pl. c. suff.: וּפָנַי
ופני לא יראו Ex. 33, 23.
ופני לא יראת 2 Sam. 14, 24.
ופני ארצה Dan. 10, 9.
pl. c. suff.: בְּפָנַי
בפני יעמד Job. 16, 8.
pl. c. suff.: לְפָנַי *p.* לְפָנָיו
קץ כל־בשר בא לפני Gn. 6, 13.
צדיק לפני בדור הזה Gn. 7, 1.
התהלך לפני והיה תמים Gn. 17, 1.
הקרה־נא לפני היום Gn. 24, 12.
כי חקרת י׳י אלהיך לפני Gn. 27, 20.
לפני ויפרץ לרב Gn. 30, 30.
עברו לפני ורדה תשימו Gn. 32, 17.
במנחה תהלכת לפני Gn. 32, 21.
חמלאכה אשר־לפני Gn. 33, 14.
וחמר גמן לפני Gn. 40, 9.
לחם פנים לפני תמיד Ex. 25, 30.
ותראני האתון ותם לפני Nu. 22, 33.
ונתן י׳י אותם לפני Jud. 11, 9.
לשאת אמוד לפני 1 Sam. 2, 28.
יתהלכו לפני עד־עולם 1 S. 2, 30.
עלח לפני תבמה 1 Sam. 9, 19.
וירדת לפני תגלגל 1 Sam. 10, 8.
יעמד־נא דוד לפני 1 Sam. 16, 22.
לנערית עברך לפני 1 Sam. 25, 19.
איבי לפני כפרק מים 2 Sam. 5, 20.
תחיית לפני כל־הימים 2 S. 19, 14.
ללכת לפני באמת 1 Reg. 2, 4.
*החזיכל לפני 1 Reg. 6, 17. adv.
ללכת לפני 1 Reg. 8, 25.
כאשר הלכת לפני 1 Reg. 8, 25.
אשר התהננתה לפני 1 Reg. 9, 3.
ואתה אם־תלך לפני 1 Reg. 9, 4.
כל־הזימים לפני בירושלם 1 Rg. 11, 36
ותבכה לפני 2 Reg. 22, 19.
רבים שפכת ארצה לפני 1 Chr. 22, 8.
כאשר הלכת לפני 2 Chr. 6, 16.
ואתה אם־תלך לפני 2 Chr. 7, 17.
ותכנע ׳ לפני 2 Chr. 34, 27.
ותבך לפני 2 Chr. 34, 27.
הראשונים אשר־לפני Neh. 5, 15.
נזבחיו היו אמרים לפני Neh. 6, 19.
על כל־אשר־היה לפני Eccl. 1, 16.
שחיו לפני בירושלם Eccl. 2, 7. 9.
ערכה לפני התיצבה Job. 33, 5.
ומי הוא לפני יתיצב Job. 41, 2.
הושר לפני דרכך Ps. 5, 9.
תערך לפני ׳ שלחן Ps. 23, 5
כרך לפני שיחה Ps. 57, 7.

Digitized by Google

כרמי שכי לפני Cant. 8, 12.
לפני לא־נצר אל Jes. 43, 10.
כתובה לפני לא אחשה Jes. 65, 6.
עמדים לפני נאם־י׳ Jes. 66, 22.
להשתחות לפני Jes. 66, 23.
נכתם עונך לפני Jer. 2, 22.
ובאתם ועמדתם לפני Jer. 7, 10.
משה ושמואל לפני Jer. 15, 1.
לפני תעמד Jer. 15, 19.
אשר היו לפני ולפניך Jer. 28, 8.
ועדתו לפני תכון Jer. 30, 20.
מהיות גוי לפני Jer. 31, 36.
והכרתו ברית לפני Jer. 34, 15.
אשר כרתו לפני Jer. 34, 18.
עמד לפני כל־הימים Jer. 35, 19.
רעה אשר יעמד לפני Jer. 49, 19. 50, 44.
ויערש אותה לפני Ez. 2, 10.
חקני יהודה יושבים לפני Ez. 8, 1.
וישבו לפני Ez. 14, 1.
ותעשינה תרועה לפני Ez. 16, 50.
וישבו לפני Ez. 20, 1.
ועמד בערץ לפני Ez. 22, 30.
היתה דרכם לפני Ez. 36, 17.
ועמדו לפני להקריב Ez. 44, 15.
עלתה רעתם לפני Jon. 1, 2.
וכן־הגוי הזה לפני Hag. 2, 14.

pl. c. s.: *p.* מִלְּפָנַי

לקבר את־מתי מלפני Gn. 23, 8.
מלפני אני י׳ Lev. 22, 3.
לא־יכרת לך איש מלפני 1 Rg. 8, 25.
כי־כנע אחאב מלפני 1 Rg. 21, 29.
לא יכרת לך איש מלפני 2 Chr. 6, 16.
ולא ישמד שמו מלפני Jes. 48, 19.
חיל מלפני יעמדוך Jes. 57, 16.
לא נסתרו מלפני Jer. 16, 17.
מלפני נאם־י׳ Jer. 31, 36.
לא־יכרת איש מלפני Jer. 33, 18.
יצאו מלאכים מלפני Ez. 30, 9.

c. suff.: *p.* מִפָּנַי

מאנת לענת מפני Ex. 10, 3.
אולי נסתה מפני Num. 22, 33.
כי־נכנע מפני 1 Rg. 21, 29.
ורסן מפני שלחו Job. 30, 11.
ואם־תסיר שקוציך מפני Jer. 4, 1.
אם מפני לא תחילו Jer. 5, 22.
ורעשו מפני דגי הים Ez. 38, 20.

pl. c. suff.: הֵמָּפָנַי

ומפני כסה־אפל Job. 23, 17.
ומפני לא־חשכו רק Job. 30, 10.

pl. c. suff.: פָּנֵינוּ

כסתה כלמה פנינו Jer. 51, 51.

pl. c. suff.: לְפָנֵינוּ

אשר ילכו לפנינו Ex. 32, 1. 23.
נשלחה אנשים לפנינו Dt. 1, 22.
ויתצהו י׳ אלהינו לפנינו Dt. 2, 33.
נתן י׳ אלהינו לפנינו Dt. 2, 36.
לפנינו כאשר בראשנה Jos. 8, 6.
נגפים הם לפנינו Jud. 20, 32.
נגף נגף הוא לפנינו Jud. 20, 39.
שפטנו מלכנו ויצא לפנינו 1 S. 8, 20.
אמר לנער ויעבר לפנינו 1 S. 9, 27.
וישחקו לפנינו 2 Sam. 2, 14.
עדני הארץ לפנינו 2 Chr. 14, 6.
אשר־נתן לפנינו Dan. 9, 10.

pl. c. suff.: מִלְּפָנֵינוּ

אשר היה מלפנינו Eccl. 1, 10.

pl. c. suff.: מִפָּנֵינוּ

ישבי הארץ מפנינו Jos. 2, 24.
מפנינו עד־עברנו Jos. 4, 23.
ישב הארץ מפנינו Jos. 24, 18.
י׳ אלהינו מפנינו Jud. 11, 24.
השביתו מפנינו Jes. 30, 11.

pl. c. suff.: פָּנֶיךָ

הנה נשאתי פניך Gn. 19, 21.
על־כן ראיתי פניך Gn. 33, 10.
אחורי ראותי את־פניך Gn. 46, 30.
ראה פניך לא פללתי Gn. 48, 11.
עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
אם־אין פניך הלכים Ex. 33, 15.
אתה נפל על־פניך Jos. 7, 10.
מדוע ׀ פניך רעים Neh. 2, 2.
אם־לא על־פניך יברכך Job. 1, 11. 2, 5.
כי־אז ׀ תשא פניך ממום Job. 11, 15.
וחלו פניך רבים Job. 11, 19.
למה־פניך תסתיר Job. 13, 24.
ותשא אל־אלוה פניך Job. 22, 26.
נסה־עליו אור פניך יי Ps. 4, 7.
ישפטו גוים על־פניך Ps. 9, 20.
תסתיר את־פניך ממני Ps. 13, 2.
בצדק אחזה פניך Ps. 17, 15.
בשמחה את־פניך Ps. 21, 7.
כתנור אש לעת פניך Ps. 21, 10.
מבקשי פניך Ps. 24, 6.
את־פניך י׳ אבקש Ps. 27, 8.
אל־תסתר פניך ׀ ממני Ps. 27, 9.
הסתרת פניך Ps. 30, 8.
האירה פניך על־עבדך Ps. 31, 17.
תסתירם ׀ בסתר פניך Ps. 31, 21.
ואור פניך כי רציתם Ps. 44, 4.
למה־פניך תסתיר Ps. 44, 25.
פניך יחלו עשירי עם Ps. 45, 13.
הסתר פניך מחטאי Ps. 51, 11.
ואל־תסתר פניך מעבדך Ps. 69, 18.
והאר פניך ונושעה Ps. 80, 4. 8.
מגערת פניך יאבדו Ps. 80, 17.
האר פניך Ps. 80, 20.
תסתיר פניך ממני Ps. 88, 15.
חסד ואמת יקדמו פניך Ps. 89, 15.
באור־פניך יהלכון Ps. 89, 16.
עלמנו למאור פניך Ps. 90, 8.
אל־תסתר פניך ׀ ממני Ps. 102, 3.
תסתיר פניך יבהלון Ps. 104, 29.
חליתי פניך בכל־לב Ps. 119, 58.
פניך האר בעבדך Ps. 119, 135.
ישבו ישרים את־פניך Ps. 140, 14.
אל־תסתר פניך ממני Ps. 143, 7.
לשחר פניך ואמצאך Prv. 7, 15.
כי־הסתרת פניך Jes. 64, 6.
נכח פניך היתה Jer. 17, 16.
את־פניך חזקים Ez. 3, 8.
והכינתה את־פניך אליה Ez. 4, 3.
תכין פניך Ez. 4, 7.
שים פניך אל־הרי Ez. 6, 2.
פניך תכסה Ez. 12, 6.
שים פניך אל־בנות עמך Ez. 13, 17.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
שים פניך אל־ירושלם Ez. 21, 7.
שים פניך אל־בני עמון Ez. 25, 2.
שים פניך אל־צידון Ez. 28, 20.
שים פניך על־פרעה Ez. 29, 2.
שים פניך על־הר שעיר Ez. 35, 2.
שים פניך אל־גוג Ez. 38, 2.
והאר פניך על־מקדשך Dan. 9, 17.
או הישא פניך Mal. 1, 8.

pl. c. suff.: הָפָנֶיךָ

ופניך הלכים בקרב 2 Sam. 17, 11.

pl. c. suff.: בְּפָנֶיךָ

לא־יתיצב איש בפניך Dt. 7, 24.
לא־יעמד אישמהם בפניך Jos. 10, 8.

pl. c. suff.: לְפָנֶיךָ

הלא כל־הארץ לפניך Gn. 13, 9.
לו ישמעאל יחיה לפניך Gn. 17, 18.
הנה ארצי לפניך Gn. 20, 15.
ישלח מלאכו לפניך Gn. 24, 7.
חנה־רבקה לפניך Gn. 24, 51.
על־שכרי לפניך Gn. 30, 33.
ולמי אלח לפניך Gn. 32, 18.
והצגתיו לפניך Gn. 43, 9.
ארץ מצרים לפניך הוא Gn. 47, 6.
לפניך שם ׀ על הצור Ex. 17, 6.
שלח מלאך לפניך Ex. 23, 20.
כי־ילך מלאכי לפניך Ex. 23, 23.
אימתי אשלח לפניך Ex. 23, 27.
הצרעה לפניך Ex. 23, 28.
חנה מלאכי ילך לפניך Ex. 32, 34.
ושלחתי לפניך מלאך Ex. 33, 2.
וקראתי בשם י׳ לפניך Ex. 33, 19.
נתן י׳ אלהיך לפניך Dt. 1, 21.
התעמד לפניך Dt. 1, 38.
החלתי תת לפניך Dt. 2, 31.
אשר־היו לפניך Dt. 4, 32.
ונתנם י׳ אלהיך לפניך Dt. 7, 2. 23.
הוא־העבר לפניך Dt. 9, 3.
יכניעם לפניך Dt. 9, 3.
קן־צפור ׀ לפניך Dt. 22, 6.
ולתת איביך לפניך Dt. 23, 15.
נגפים לפניך Dt. 28, 7.
ינוסו לפניך Dt. 28, 7.
אשר נתתי לפניך Dt. 30, 1.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
וחמ ותנחתי לפניך Dt. 30, 19.
הוא ׀ עבר לפניך Dt. 31, 3.
יהושע הוא עבר לפניך Dt. 31, 3.
החלך לפניך Dt. 31, 8.
לא־יתיצב איש לפניך Jos. 1, 5.
הלא י׳ יצא לפניך Jud. 4, 14.
וחנחתי לפניך Jud. 6, 18.
ונעשה לפניך נדי עזים Jud. 13, 15.
ותאמרנה יש חטה לפניך 1 S. 9, 12.
תשאר שים־לפניך 1 Sam. 9, 24.
אדנו עבדיך לפניך 1 Sam. 16, 16.
ואשמה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
מיום אשר הייתי לפניך 1 S. 29, 8.
כי אז יצא י׳ לפניך 2 Sam. 5, 24.
עד־עולם לפניך 2 Sam. 7, 16.
יהיה נכון לפניך 2 Sam. 7, 26.
להיות לעולם לפניך 2 Sam. 7, 29.
כן אהיה לפניך 2 Sam. 16, 19.
אחילה לפניך 2 Sam. 18, 14.
הלך לפניך באמת 1 Reg. 3, 6.
כמוך לא־היה לפניך 1 Reg. 3, 12.
ההלכים לפניך בכל־לבם 1 Rg. 8, 23.
עבדך מתפלל לפניך היום 1 Rg. 8, 28.
העמדים לפניך תמיד 1 Reg. 10, 8.
מכל אשר־היו לפניך 1 Reg. 14, 9.
אנחנו ישבים שם לפניך 2 Rg. 6, 1.
התהלכתי לפניך 2 Reg. 20, 3.
כי־יצא האלהים לפניך 1 Chr. 14, 15.
מאשר־היה לפניך 1 Chr. 17, 13.
ובית־דויד עבדך נכון לפניך 1 Chr. 17, 24.
להתפלל לפניך 1 Chr. 17, 25.
להיות לעולם לפניך 1 Chr. 17, 27.
כי־גרים אנחנו לפניך 1 Chr. 29, 15.
למלכים אשר לפניך 2 Chr. 1, 12.
ההלכים לפניך 2 Chr. 6, 14.
עבדך מתפלל לפניך 2 Chr. 6, 19.
והתחננו לפניך 2 Chr. 6, 24.
העמדים לפניך תמיד 2 Chr. 9, 7.
הכני לפניך באשמתינו Esr. 9, 15.
כי אין לעמוד לפניך Esr. 9, 15.
מתפלל לפניך היום Neh. 1, 6.
ואם־ייטב עבדך לפניך Neh. 2, 5.
לבבו נאמן לפניך Neh. 9, 8.
ישובו לעשות רע לפניך Neh. 9, 28.
אל־ימעט לפניך את כל־ Neh. 9, 32.
והגיון לבי לפניך Ps. 19, 15.
וישתחו לפניך Ps. 22, 28.
והציבני לפניך לעולם Ps. 41, 13.
ומי־יעמד לפניך Ps. 76, 8.
תבוא לפניך אנקת אסיר Ps. 79, 11.
יבואו ׀ וישתחוו לפניך Ps. 86, 9.
תבוא לפניך תפלתי Ps. 88, 3.
וזרעם לפניך יכון Ps. 102, 29.
תקרב רנתי לפניך Ps. 119, 169.
תבוא תחנתי לפניך Ps. 119, 170.
קטרת לפניך Ps. 141, 2.
כי לא־יצדק לפניך כל־חי Ps. 143, 2.
בין תבין את־אשר לפניך Prv. 23, 1.
שמחו לפניך Jes. 9, 2.
אשר התהלכתי לפניך Jes. 38, 3.
אני לפניך אלך Jes. 45, 2.
וחלך לפניך צדקך Jes. 58, 8.
זכר ׀ עמדי לפניך Jer. 18, 20.
ו׳ היו מכשלים לפניך Jer. 18, 23.
אשר־היו לפניך Jer. 34, 5.
תפל־נא תחנתי לפניך Jer. 37, 20.
והיו לפניך ביום ההוא Jer. 39, 16.
ראה כל־הארץ לפניך Jer. 40, 4.
תפל־נא תחנתנו לפניך Jer. 42, 2.
תבא כל־רעתם לפניך Thr. 1, 22.
ונתת אתה לפניך Ez. 4, 1.
וישבר לפניך עמי Ez. 33, 31.
ויראו לפניך מראינו Dan. 1, 13.
מפילים תחנוניהם לפניך Dan. 9, 18.
ואשלח לפניך את־משה Mich. 6, 4.
הישבים לפניך Zach. 3, 8.

pl. c. suff.: וּלְפָנֶיךָ

לפני הבית הזה ולפניך 2 Chr. 20, 9.
אשר היו לפני ולפניך Jer. 28, 8.

pl. c. suff.: מִלְּפָנֶיךָ

ואת־החתי מלפניך Ex. 23, 28.
מלפניך לאמר Dt. 9, 4.
חמרך גזול מלפניך Dt. 28, 31.
הגוים האלה מלפניך Dt. 31, 3.
הסירתי מלפניך 2 Sam. 7, 15.
והעשר והכבוד מלפניך 1 Chr. 29, 12.
וחטאתם מלפניך Neh. 3, 37.
מלפניך משפטי יצא Ps. 17, 2.
אל־תשליכני מלפניך Ps. 51, 13.
וחטאתם מלפניך Jer. 18, 23.

pl. c. suff.: מִפָּנֶיךָ

לוא אוכל לקום מפניך Gn. 31, 35.
לא אגרשנו מפניך Ex. 23, 29.
אגרשנו מפניך Ex. 23, 30.
וגרשתמו מפניך Ex. 23, 31.
הנני גרש מפניך Ex. 34, 11.
אוריש גוים מפניך Ex. 34, 24.
וינסו משנאיך מפניך Num. 10, 35.
ורגזו וחלו מפניך Dt. 2, 25.
ועצמים ממך מפניך Dt. 4, 38.
להדף את־כל־אויביך מפניך Dt. 6, 19.
מפניך החתי והגרגשי Dt. 7, 1.
והנסתרים מפניך Dt. 7, 20.
את־הגוים האל מפניך Dt. 7, 22.
י׳ מוריש מפניך Dt. 9, 4.
י׳ אלהיך מוריש מפניך Dt. 9, 5.
לרשת אותם מפניך Dt. 12, 29.
אחרי השמדם מפניך Dt. 12, 30.
מוריש אותם מפניך Dt. 18, 12.
לבא מפניך במצור Dt. 20, 19.
ויגרש מפניך אויב Dt. 33, 27.
את־כל־איבך מפניך 2 Sam. 7, 9.
את־כל־אויביך מפניך 1 Chr. 17, 8.
אז מפניך לא אסתר Job. 13, 20.
יכשלו ויאבדו מפניך Ps. 9, 4.
ואנה מפניך אברח Ps. 139, 7.
כן היינו מפניך י׳ Jes. 26, 17.
מפניך הרים נזלו Jes. 63, 19.
מפניך גוים ירגזו Jes. 64, 1.
מפניך הרים נזלו Jes. 64, 2.

pl. c. suff.: וּמִפָּנֶיךָ

ומפניך אסתר Gn. 4, 14.

pl. c. s.: *p.* פָּנֶיךָ

שמעתי בקולך ואשא פניך 1 S. 25, 35.
כי לא־ישיב את־פניך 1 Rg. 2, 17. 20.
שוליך על־פניך Jer. 13, 26.
אנה פניך מעדות Ez. 21, 21.
מפיץ על־פניך Nah. 2, 2.
שוליך על־פניך Nah. 3, 5.

pl. c. suff.: פְּנֵיכֶם

מדוע פניכם רעים Gn. 40, 7.
כי רעה נגד פניכם Ex. 10, 10.
יראתו על־פניכם Ex. 20, 20.
ועל־פניכם אם־אכזב Job. 6, 28.
שום תשמון פניכם Jer. 42, 15.

Digitized by Google

Job. 23, 4. אערכה לפניו משפט
Job. 35, 14. דין לפניו ותחולל לו
Ps. 18, 7. ושועתי לפניו ׀ תבא
Ps. 22, 30. לפניו יכרעו
Ps. 50, 3. אש־לפניו תאכל
Ps. 62, 9. שפכו־לפניו לבבכם
Ps. 68, 5. ועלזו לפניו
Ps. 72, 9. לפניו יכרעוציים
Ps. 85, 14. צדק לפניו יהלך
Ps. 96, 6. הוד־והדר לפניו
Ps. 97, 3. אש לפניו תלך
Ps. 100, 2. באו לפניו ברנה
Ps. 106, 23. עמד בפרץ לפניו
Ps. 142, 3. אשפך לפניו שיחי
Ps. 142, 3. צרתי לפניו אגיד
Prv. 8, 30. משחקת לפניו
Eccl. 2, 26. לאדם שטוב לפניו
Jes. 40, 10. 62, 11. ופעלתו לפניו
Jes. 41, 2. יתן לפניו גוים
Jes. 45, 1. לרד־לפניו גוים
Jes. 45, 1. לפתח לפניו דלתים
Jes. 53, 2. ויעל כיונק לפניו
Jer. 36, 22. האח לפניו מבערת
Jer. 42, 9. להפיל תחנתכם לפניו
Jer. 49, 5. ונדחתם איש לפניו
Jer. 52, 33. ואכל לחם לפניו
Ez. 3, 20. ונתתי מכשול לפניו
Ez. 30, 24. נאקות חלל לפניו
Dan. 8, 4. לא־יעמדו לפניו
Dan. 8, 7. באיל לעמד לפניו
Dan. 11, 16. ואין עומד לפניו
Hos. 6, 2. יקמנו ונחיה לפניו
Joel 2, 3. לפניו אכלה אש
Joel 2, 3. כגן־עדן הארץ לפניו
Joel 2, 10. לפניו רגזה ארץ
Hab. 3, 4. לפניו ילך דבר
Zach. 3, 4. אל־העמדים לפניו
Mal. 3, 16. ספר זכרון לפניו

pl. c. suff.: וְלִפָנַיִן

Job. 21, 33. ולפניו אין מספר
Job. 41, 14. ולפניו תדוך דאבה

pl. c. suff.: מִלְּפָנַיִן

2 Reg. 5, 27. ויצא מלפניו מצרע
2 Reg. 6, 32. וישלח איש מלפניו
1 Chr. 16, 30. חילו מלפניו כל־הארץ
Esth. 1, 19. יצא דבר־מלכות מלפניו
Esth. 4, 8. ולבקש מלפניו על־עמה
Eccl. 3, 14. עשה שייראו מלפניו
Eccl. 8, 12. אשר ייראו מלפניו
Dan. 11, 22. וישטפו מלפניו וישברו

pl. c. suff.: מִפָּנַיִן

Gn. 45, 3. כי נבהלו מפניו
Ex. 4, 3. וינס משה מפניו
Ex. 23, 21. השמר מפניו ושמע
Nu. 32, 21. הוריש את־איביו מפניו
Jud. 9, 40. אבימלך וינס מפניו
1 S. 18, 11. ויסב דוד מפניו פעמים
1 S. 18, 15. משכיל מאר ויגר מפניו
1 Sam. 19, 8. וינסו מפניו
2 Sam. 10, 13. וינסו מפניו
2 Reg. 1, 15. אל־תירא מפניו
2 Rg. 17. 20. אשר השליכם מפניו
1 Chr. 19, 14. וינוסו מפניו
Job. 23, 15. על־כן מפניו אבהל
Ps. 68, 2. וינוסו משנאיו מפניו
Ps. 89, 24. וכתותי מפניו צריו
Ps. 96, 9. חילו מפניו כל־הארץ
Eccl. 8, 3. אל־תבהל מפניו ׀
Jes. 19, 1. אלילי מצרים מפניו
Jer. 42, 11. יראים מפניו
Joel 2, 6. מפניו יחילו עמים
Nah. 1, 5. ותשא הארץ מפניו
Hab. 2, 20. הס מפניו כל־הארץ

pl. c. suff.: פָּנֶיהָ

Gn. 38, 15. כי כסתה פניה
Ex. 25, 37. והאיר אל־עבר פניה
Ruth 2, 10. ותפל על־פניה

Dt. 4, 37. ויוצאך בפניו
Dt. 25, 9. וירקה בפניו
Prv. 21, 29. הזעז איש רשע בפניו
Hos. 5, 5. 7, 10. גאון־ישראל בפניו

pl. c. suff.: לְפָנַיִן

Gn. 24, 33. ויישם לפניו לאכל
Gn. 24, 40. אשר־התהלכתי לפניו
Gn. 32, 4. יעקב מלאכים לפניו
Gn. 41, 43. ויקראו לפניו אברך
Gn. 43, 33. וישבו לפניו הבכור
Gn. 44, 14. ויפלו לפניו ארצה
Gn. 46, 28. שלח לפניו אל־יוסף
Gn. 48, 15. התהלכו אבתי לפניו
Gn. 50, 18. גם־אחיו ויפלו לפניו
Ex. 10, 14. לפניו לא־היה כן
Ex. 32, 5. ויבן מזבח לפניו
Num. 11, 20. ותבכו לפניו לאמר
Num. 19, 3. ושחט אתה לפניו
Dt. 25, 2. והכהו לפניו
Dt. 28, 25. תנוס לפניו
Dt. 31, 21. החזאת לפניו לעד
Jos. 10, 14. כיום ההוא לפניו
Jos. 22, 27. עבדת ה׳ לפניו
Jud. 20, 28. עמד לפניו בימים
1 Sam. 5, 3. 4. נפל לפניו ארצה
1 S. 16, 21. אל־שאול ויעמד לפניו
1 Sam. 17, 41. נשא הצנה לפניו
2 Sam. 11, 13. ויאכל לפניו וישת
2 Sam. 13, 9. ותצק לפניו וימאן
2 S. 15, 1. ויחמשים איש רצים לפניו
1 Reg. 1, 5. רצים לפניו
1 Reg. 1, 25. אכלים ושתים לפניו
1 Reg. 3, 16. ותעמדנה לפניו
1 Reg. 12, 8. אשר העמדים לפניו
1 Reg. 15, 3. אשר־עשה לפניו
1 Rg. 16, 25. וירע מכל אשר לפניו
1 Reg. 16, 30. מכל אשר לפניו מלכי ישראל אשר היו לפניו
1 Reg. 16, 33.
1 Rg. 17, 1. 18, 15. אשר־עמדתי לפניו
1 Rg. 19, 19. שנים־עשר צמדים לפניו
2 Reg. 3, 14. אשר עמדתי לפניו
2 Rg. 4, 12. ויקרא־לח ותעמד לפניו
2 Rg. 4, 38 ובני הנביאים ישבים לפניו
2 Reg. 5, 15. ויבא ויעמד לפניו
2 Rg. 5, 16. חי־ה׳ אשר־עמדתי לפניו
2 Rg. 5, 23. אל־שני נערין וישאו לפניו
2 Reg. 8, 9. ויבא ויעמד לפניו
2 Reg. 10, 4. לא עמדו לפניו
2 Rg 17, 2. אשר חיו לפניו
2 Reg. 18, 5. ואשר היו לפניו
2 Reg. 21, 11. האמרי אשר לפניו
2 Reg. 23, 25. וכמהו לא־הזיה לפניו
2 Rg. 25, 29. ואכל לחם תמיד לפניו
1 Chr. 16, 27. הוד והדר לפניו
1 Chr. 16, 29. שאו מנחה ובאו לפניו
1 Chr. 29, 25. על־כל־מלך לפניו
1 Chr. 21, 30. ללכת לפניו
2 Chr. 2, 3. ולהקטיר לפניו
2 Chr. 2, 5. כי אם־להקטיר לפניו
2 Chr. 10, 8. העמדים לפניו
2 Chr. 14, 4. ותשקט הממלכה לפניו
2 Chr. 14, 9. ויצא אסא לפניו
2 Chr. 29, 11. לעמד לפניו לשרתו
2 Chr. 34, 4. וינתצו לפניו
Neh. 2, 1. חמלך יין לפניו
Neh. 2, 1. ולא־הייתי רע לפניו
Esth. 1, 3. ושרי המדינות לפניו
Esth. 1, 17. את־דשתי המלכה לפניו
Esth. 2, 9. ותשא חסד לפניו
Esth. 2, 17. ותשא־חן וחסד לפניו
Esth. 6, 9. וקראו לפניו
Esth. 6, 11. ויקרא לפניו
Esth. 6, 13. החלות לנפל לפניו
Esth. 6, 13. כי־נפול תפול לפניו
Esth. 8, 5. ואם־מצאתי חן לפניו
Job. 13, 16. כי־לא לפניו חנף יבוא

Num. 6, 26. ישא ה׳ ׀ פניו אליך
Nu. 16, 4. וישמע משה ויפל על־פניו
Num. 24, 1. אל־המדבר פניו
Dt. 7, 10. אל־פניו להאבידו
Dt. 7, 10. אל־פניו ישלם־לו
Jos. 5, 14. ויפל יהושע אל־פניו
Jos. 7, 6. על־פניו ארצה
1 Sam. 17, 49. ויפל על־פניו ארצה
2 Sam. 9, 6. ויפל על־פניו וישתחו
2 Sam. 14, 22. ויפל יואב אל־פניו
2 Sam. 19, 5. והמלך לאט את־פניו
1 Reg. 8, 14. ויסב המלך את־פניו
1 Reg. 18, 7. ויכרהו ויפל על־פניו
1 Rg. 18, 42. וישם פניו בין ברכו
1 Reg. 19, 13. וילט פניו באדרתו
1 Reg. 21, 4. ויסב את־פניו
2 Reg. 8, 11. ויעמד את־פניו
2 Reg. 8, 15. ויפרש על־פניו וימת
2 Reg. 9, 32. וישא פניו אל־החלון
2 Rg. 12, 18. וישם חזאל פניו לעלות
2 Reg. 13, 14. ויבך על־פניו ויאמר
2 Rg. 13, 23. ולא־השליכם מעל־פניו
2 Reg. 17, 18. ויסרם מעל פניו
2 Rg. 17, 23. מעל פניו כאשר דבר
2 Rg. 20, 2. ויסב את־פניו אל־הקיר
2 Reg. 24, 3. להסיר מעל פניו עד־השליכו אתם מעל פניו
2 Reg. 24, 20.
1 Chr. 16, 11. בקשו פניו תמיד
2 Chr. 6, 3. ויסב המלך את־פניו
2 Chr. 19, 2. ויצא אל־פניו
2 Chr. 20, 3. ויתן יהושפט את־פניו
2 Chr. 35, 22. ולא־הסב יאשיהו פניו
Job. 13, 15. אך־דרכי אל־פניו אוכיח
Job. 14, 20. משנה פניו ותשלחהו
Job. 15, 27. כי־כסה פניו בחלבו
Job. 21, 31. מי־יגיד על־פניו דרכו
Job. 33, 26. וירא פניו בתרועה
Job. 41, 6. דלתי פניו מי פתח
Job. 42, 8. כי ׀ אם־פניו אשא
Ps. 10, 11. חסתיר פניו
Ps. 17, 13. קדמה פניו הכריעהו
Ps. 22, 25. ולא־הסתיר פניו ממנו
Ps. 42, 6. ישועות פניו
Ps. 67, 2. יאר פניו אתנו
Ps. 95, 2. נקדמה פניו בתודה
Ps. 105, 4. בקשו פניו תמיד
Prv. 24, 31. כסו פניו חרלים
Eccl. 8, 1. חכמת אדם תאיר פניו
Eccl. 8, 1. ועז פניו ישנא
Jes. 6, 2. בשתים ׀ יכסה פניו
Jes. 8, 17. המסתיר פניו מבית יעקב
Jes. 29, 22. ולא עתה פניו יחורו
Jes. 38, 2. ויסב חזקיהו פניו
Jes. 63, 9. ומלאך פניו הושיעם
Jer. 52, 3. השליכו אותם מעל פניו
Ez. 1, 9. 12. אל־עבר פניו ילכו
Ez. 1, 15. לארבעת פניו
Ez. 10, 22. איש אל־עבר פניו
Ez. 12, 12. פניו יכסה
Ez. 14, 4. 7. עוני ישים נכח פניו
Ez. 40, 6. פניו דרך הקדימה
Ez. 40, 20. פניו דרך חצפון
Ez. 40, 22. פניו דרך הקדים
Ez. 42, 15. 43, 4. פניו דרך הקדים
Dan. 11, 17. וישם פניו לבוא בתקף
Dan. 11, 18. וישב פניו לאיים
Dan. 11, 19. וישב פניו למעוזי ארצו
Joel 2, 20. פניו אל־הים הקדמני
Mich. 3, 4. ויסתר פניו מהם

cum suff.: פָּנָיו

2 Chr. 32, 2. ופניו למלחמה
Jer. 1, 13. ופניו מפני צפונה
Dan. 10, 6. ופניו כמראה ברק

pl. c. suff.: פָּנֶיהָ *c. h int.*

Job. 13, 8. הפניו תשאון

pl. c. suff.: בְּפָנַיִן

Ez. 14, 6. השיבו פניכם
Dan. 1, 10. את־פניכם זעפים
Mal. 2, 3. זרריתי פרש על־פניכם

pl. c. suff.: בְּפָנֵיכֶם

Dt. 11, 25. לא־יתיצב איש בפניכם
Jos. 23, 9. לא־עמד איש בפניכם
Ez. 20, 43. 36, 31. ונקטתם בפניכם

pl. c. suff.: לְפָנֵיכֶם

Gn. 34, 10. וחארץ תהיה לפניכם
Gn. 45, 5. שלחני אלהים לפניכם
Gn. 45, 7. וישלחני אלהים לפניכם
Lev. 18, 27 אנשי־הארץ אשר לפניכם
Lev. 18, 28. את־הגוי אשר לפניכם
Lev. 18, 30. אשר נעשו לפניכם
Lev. 26, 7. ונפלו לפניכם לחרב
Lev. 26, 8. איביכם לפניכם לחרב
Num. 14, 43. והכנעני שם לפניכם
Nu. 32, 29. ונכבשה הארץ לפניכם
Dt. 1, 8. ראה נתתי לפניכם
Dt. 1, 30. 33. החלך לפניכם
Dt. 4, 8. נתן לפניכם היום
Dt. 11, 26. 32. נתן לפניכם היום
Dt. 31, 5. ונתנם ה׳ לפניכם
Jos. 3, 11. עבר לפניכם בירדן
Jos. 24, 12. ואשלח לפניכם
1 S. 12, 2. המלך ׀ מתהלך לפניכם
1 S. 12, 2. ואני התהלכתי לפניכם
1 Reg. 9, 6. אשר נתתי לפניכם
2 Chr. 7, 19. אשר נתתי לפניכם
2 Chr. 19, 11. ושטרים הלוים לפניכם
Jes. 52, 12. כי־הלך לפניכם ה׳
Jes. 55, 12. יפצחו לפניכם רנה
Jer. 21, 8. הנני נתן לפניכם
Jer. 26, 4. 44, 10. אשר־נתתי לפניכם

pl. c. suff.: מִלְּפָנֵיכֶם

Dt. 11, 23. הגוים האלה מלפניכם
Jos. 23, 5. והוריש אתם מלפניכם
Jos. 23, 13. הגוים האלה מלפניכם

pl. c. suff.: מִפְּנֵיכֶם

Lev. 18, 24. 20, 23. אני משלח מפניכם
Nu. 33, 52. 55. ישבי הארץ מפניכם
Dt. 8, 20. אשר ה׳ מאביד מפניכם
Jos. 2, 9. כל־ישבי הארץ מפניכם
Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם
Jos. 2, 11. רוח באיש מפניכם
Jos. 3, 10. והורש יוריש מפניכם
Jos. 4, 23. מפניכם עד־עברכם
Jos. 9, 24. ישבי הארץ מפניכם
Jos. 9, 24. לנפשתינו מפניכם
Jos. 23, 3. הגוים האלה מפניכם
Jos. 23, 5. יחדפם מפניכם
Jos. 23, 9. וירש ה׳ מפניכם
Jos. 24, 8. ואשמידם מפניכם
Jos. 24, 12. ותגרש אותם מפניכם
Jud. 2, 3. לא־אגרש אותם מפניכם
Jud. 6, 9. ואגרש אותם מפניכם

pl. c. suff.: פָּנֶיךָ

Gn. 4, 5. לקין מאד ויפלו פניו
Gn. 17, 3. ויפל אברם על־פניו
Gn. 17, 17. ויפל אברהם על־פניו
Gn. 31, 21. וישם את־פניו הר הגלעד
Gn. 32, 21. אכפרה פניו במנחה
Gn. 32, 21. ואחרי־כן אראה פניו
Gn. 32, 22. ותעבר המנחה על־פניו
Gn. 43, 31. וירחץ פניו ויצא
Gn. 43, 34. מאת פניו אלהם
Ex. 3, 6. ויסתר משה פניו
Ex. 28, 25. אל־מול פניו
Ex. 28, 27. 39, 20. ממול פניו
Ex. 34, 6. ויעבר ה׳ ׀ על־פניו
Ex. 34, 29. 30. קרן עור פניו
Ex. 34, 33. ויתן על־פניו מסוה
Ex. 34, 35. את־המסוה על־פניו
Ex. 39, 18. אל־מול פניו
Lev. 8, 9. אל־מול פניו
Lev. 13, 41. ואם מפאת פניו
Num. 6, 25. יאר ה׳ ׀ פניו אליך

Digitized by Google

פניה ותשתחו ארץ 1 Sam. 25, 23.
ותצד על־פניה 2 Reg. 21, 13.
פניה דרך הדרום Ez. 40, 45.
פניה דרך הצפון Ez. 40, 46.
הפזה פניה ותאמר לו Prv. 7, 13.
ועוה פניה והפיץ ישביה Jes. 24, 1.
הלוא אם־שוה פניה Jes. 28, 25.
pl. c. suff.: וּפָנֶיהָ
ופניה לא־היו־לה עוד 1 Sam. 1, 18.
pl. c. suff.: בְּפָנֶיהָ
ואביה ירק ירק בפניה Num. 12, 14.
pl. c. suff.: לְפָנֶיהָ
אשר העמיד לפניה Esth. 4, 5.
ושלחן ערוך לפניה Ez. 23, 41.
pl. c. suff.: מִפָּנֶיהָ
חשר זנוניה מפניה Hos. 2, 4.
pl. c. suff.: פְּנֵיהֶם
ויפלו על־פניהם Lev. 9, 24.
משה ואהרן על־פניהם Num. 14, 5.
ויפלו־על פניהם Num. 16, 22. 17, 10. 20, 6.
ים־סוף על־פניהם Dt. 11, 4.
ויפלו על־פניהם אז ברוּ Jud. 13, 20.
ויסבו פניהם Jud. 18, 23.
כל־ישראל פניהם 1 Reg. 2, 15.
ואולם על־פניהם 1 Rg. 7, 6.
ועמדים ועב על־פניהם 1 Rg. 7, 6.
ויפלו על־פניהם 1 Reg. 18, 39.
ופני אריה פניהם 1 Chr. 12, 8.
מכסים בשקים על־פניהם 1 Chr. 21, 16.
ויסבו פניהם ממשכן רי־ה 2 Chr. 29, 6.
פניהם חבוש בטמון Job. 40, 13.
תכונן על־פניהם Ps. 21, 13.
מלא פניהם קלון Ps. 83, 17.
חכרת פניהם ענתה Jes. 3, 9.
ונגד פניהם נבורים Jes. 5, 21.
פני להבים פניהם Jes. 13, 8.
חזקו פניהם מסלע Jer. 5, 3.
למען בשת פניהם Jer. 7, 19.
שמו את־פניהם Jer. 42, 17.
שמו פניהם לבוא Jer. 44, 12.
דרך הנה פניהם Jer. 50, 5.
ודמות פניהם פני אדם Ez. 1, 10.
חזקים לעמת פניהם Ez. 3, 8.
ודמות פניהם המה Ez. 10, 22.
ענם נתנו נכח פניהם Ez. 14, 3.
בשפפי חרבי על־פניהם Ez. 32, 10.
מגמת פניהם קדימה Hab. 1, 9.
pl. c. suff.: וּפְנֵיהֶם
ופניהם אחרנית Gn. 9, 23.
ופניהם איש אל־אחיו Ex. 25, 20. 37, 9.
רגליהם ופניהם לבית 2 Chr. 3, 13.
ופניהם אל־יחפרו Ps. 34, 6.
ופניהם וכנפיהם Ez. 1, 8.
ופניהם וכנפיהם פרדות Ez. 1, 11.
ופניהם קדמה Ez. 8, 16.
ופניהם דרך הדרום Ez. 40, 44.
pl. c. suff.: בְּפְנֵיהֶם
ולא־עמד איש בפניהם Jos. 21, 42.
לא־עמד בפניהם Esth. 9, 2.
ויקמו בפניהם Ez. 6, 9.
pl. c. suff.: לִפְנֵיהֶם
אשר עשה ויתן לפניהם Gn. 18, 8.
והוא עבר לפניהם Gn. 33, 3.
רחבת־ידים לפניהם Gn. 34, 21.
וי־ה הלך לפניהם Ex. 13, 21.
וישם לפניהם Ex. 19, 7.
אשר תשים לפניהם Ex. 21, 1.
נסע לפניהם Num. 10, 33.
אתה הלך לפניהם Num. 14, 14.
אשר־יצא לפניהם Num. 27, 16.
ואשר יבא לפניהם Num. 27, 16.
והחלוץ הלך לפניהם Jos. 6, 13.
ונסע לפניהם Jos. 8, 5.
וכל־ישראל לפניהם Jos. 8, 15.
והארץ נכבשה לפניהם Jos. 18, 1.
מן־החר והוא לפניהם Jud. 3, 27.
ויצחק לפניהם Jud. 16, 25.
ואת־הכבודה לפניהם Jud. 18, 21.
יוצא ובא לפניהם 1 Sam. 18, 16.
שר־צבא הדרעזר לפניהם 2S. 10, 16.
ועמשא בא לפניהם 2 Sam. 20, 8.
מתנבאים לפניהם 1 Reg. 22, 10.
וגחזי עבר לפניהם 2 Reg. 4, 31.
ויתן לפניהם ויאכלו 2 Reg. 4, 44.
שים לחם ומים לפניהם 2 Rg. 6, 22.
ויצא דויד לפניהם 1 Chr. 12, 17.
שר־צבא הדרעזר לפניהם 1Chr 19, 16
ולא התחזק לפניהם 2 Chr. 13, 7.
מתנבאים לפניהם 2 Chr. 18, 9.
צאו לפניהם ור־י עמכם 2 Chr. 20, 17.
והים בקעת לפניהם Neh. 9, 11.
ותכנע לפניהם Neh. 9, 24.
אשר־נתתה לפניהם Neh. 9, 35.
ועזרא הסופר לפניהם Neh. 12, 36.
זרעם נכון לפניהם Job. 21, 8.
יהי־שלחנם לפניהם לפח Ps. 69, 23.
שלח לפניהם איש Ps. 105, 17.
לכל אשר־היה לפניהם Eccl. 4, 16.
הכל לפניהם Eccl. 9, 1.
אשים מחשך לפניהם Jes. 42, 16.
פן־אחתך לפניהם Jer. 1, 17.
אשר נתתי לפניהם Jer. 9, 12.
עוד גוי לפניהם Jer. 33, 24.
עמדים לפניהם Ez. 8, 11.
וקטרתי נתתי לפניהם Ez. 16, 18.
ונתתיהו לפניהם לריח Ez. 16, 19.
ונתתי לפניהם משפט Ez. 23, 24.
ואילמו לפניהם Ez. 40, 22.
ודרך לפניהם Ez. 42, 11.
והמה יעמדו לפניהם Ez. 44, 11.
עלח חפרץ לפניהם Mich. 2, 13.
ויעבר מלכם לפניהם Mich. 2, 13.
כמלאך ר־י לפניהם Zach. 12, 8.
pl. c. suff.: וְלִפְנֵיהֶם
ולפניהם נבל ותף 1 Sam. 10, 5.
ולפניהם ישתחוה 2 Chr. 25, 14.
pl. c. suff.: מִפְּנֵיהֶם
חמס מפניהם Gn. 6, 13.
עמוד הענן מפניהם Ex. 14, 19.
וישמידם מפניהם Dt. 2, 12.
וישמידם ר־י מפניהם Dt. 2, 21.
את־החרי מפניהם Dt. 2, 22.
אשר־אתה ירא מפניהם Dt. 7, 19.
לא תערץ מפניהם Dt. 7, 21.
ואל־תערצו מפניהם Dt. 20, 3. 31, 6.
אשר יגרת מפניהם Dt. 28, 60.
אל־תירא מפניהם Jos. 11, 6.
להוריש איש מפניהם Jud. 2, 21.
וינסו מפניהם 2 Reg. 3, 24.
הגלה ר־י מפניהם 2 Reg. 17, 11.
השמיד אלהים מפניהם 1 Chr. 5, 25.
יומם ולילה מפניהם Neh. 4, 3.
אל־תיראו מפניהם Neh. 4, 8.
ויגרש מפניהם גוים Ps. 78, 55.
בוקע מים מפניהם Jes. 63, 12.
אל תירא מפניהם Jer. 1, 9.
אל־תחת מפניהם Jer. 1, 17.
אתה יגור מפניהם Jer. 22, 25.
אתה יגור מפניהם Jer. 39, 17.
כי יראו מפניהם Jer. 41, 18.
ולא תחת מפניהם Ez. 3, 9.
כן הלכו מפניהם Hos. 11, 2.
את־האמרי מפניהם Am. 2, 9.
pl. c. suff.: וּמִפְּנֵיהֶם
ומפניהם אל־תחת Ez. 2, 6.
pl. c. suff.: פָּנֶיהָ
ישר יחזו פניהו Ps. 11, 7.

פָּנִים

ז״ר נכ״ו וכמ״נ נקמונה וזק נלי ה״ק התכלית, והוק כיקיל. תעודתו קלק היתוך [קיכנעדעם], והוק לל״ק נויר פָּנִים, ווה לק מקווד לי, ובקבתי להלינו קקק שרש מיוקד פָּנִים מכמה עמיס, ושרשו נעכן לפיכה והסקרה, ולוה ז״ך פכימי התוקרי״.

n. m. pluralet. (sine *He* loci v. c. in מִפְּנִים), quod, ut plerisque videtur, ex n. pl. פָּנִים (anteriora, ea quae occurrunt et quasi lucent) abbreviatum est et consuetudine singulariter usurpari coepit. Quae nos eo de vocabulo sentiamus, vide s. פָּנִים.

pl. c. suff.: לִפְנֵי* *p.*
הוא ההיכל לפני 1 Reg. 6, 17.
pl.: מִלְּפָנִים
ופתורי זצים מלפנים 1 Rg. 6, 29.

פְּנִי

ז״ו, ונמנק קן נרכוי פְּנִינִים נכתיב, וסמוכן דר ומרגלית [פערלע], שנקרק כן ע״ש נסיכותו והלולו, מקמנות רקזית על פכה שדנכרו לשון נסיכה, וכי כן דר מן נסיכה.

n. m. pluralet. (פְּנִינִים *Ketib*), margarita, *níννα*, a splendendo (syn. הַר). LXX. *λίθοι πολυτελεῖς.*

pl.: מְפַנְּנִים *Ktib.*
יקרה היא מפנינים Prv. 3, 15.

פָּנִין

ז״ו, ונמנק קן נרכוי פְּנִינִים, וסמוכן כמו פָּנִי, כלי הפרש המכוון, ומוכן קדמו עכ״פ מפכיכים, סרנון והכו יוקר ונסכו. ודע קוקק שהקמנות של פכין הוק פכי נסופי ר״ן, ויקידו פְּנִינָה קן נסכיעי״.

n. m. pluralet. (a n. primit. פָּנִי, addita terminatione *in*; pl. פְּנִינִים; *f. n. pr.* פְּנִינָה), margarita, a v. פָּנָה, *φαίν-ειν.* LXX. *λίθοι, λ. πολυτελεῖς; ἐσώτατα* (S.). A. *περίβλεπτα.*

pl.: פְּנִינִים
יש זהב ורב־פנינים Prv. 20, 15.
pl.: מִפְּנִינִים
ומשך חכמה מפנינים Job. 28, 18.
יקרה היא מפנינים Q'ri Prv. 3, 15.
כי־טובה חכמה מפנינים Prv. 8, 11.
ורחוק מפנינים מכרה Prv. 31, 10.
אדמו עצם מפנינים Thr. 4, 7.

פִּנָּה

ז״נ, והכוי פִּנּוֹת, ופ״ק נככוי פִּנָּה מר סכמה, והמונן ווית ומקנוע וקרן [עקקע]. ותמנותו התנוססות דנכר, וכן הקרן לכל וויק מן ווס, ופפשר שמלת קרן נמונן וה ג״כ מן קרן הפעל, ענין נסיכה, וק״כ התמנות פס סנכה, שדנכרו שמכו.

n. f. (pl. פִּנּוֹת; semel c. suff. sing. פִּנָּתָהּ = פִּנָּתָהּ), angulus, a v. פָּנָה, vi lucendi et sub conspectum cadendi (syn. זָוִית a v. זָהַר, ut videtur, a v. קָהַן, vi radiandi s. splendendi), spec. de turri oppugnatorio, de bivio et trop. de principibus, utpote conspicuis et robore suo populum sustinentibus. LXX. *γωνία*, constructive *γωνιαῖος, ἀκρογωνιαῖος; καμπή, κλίμα, ἐπιβλέπειν.*

מזבחות בכל־פנה 2 Chr. 28, 24.
היתה לראש פנה Ps. 118, 22.
ואצל כל־פנה תאבד Prv. 7, 12.
ממנו פנה Zach. 10, 4.

הַפִּנָּה

עד־שער הפנה 2 Reg. 14, 13.
על־שער הפנה 2 Chr. 26, 9.
עד־המקצוע ועד־הפנה Neh. 3, 24.
ועד עלית הפנה Neh. 3, 31.
וביך עלית הפנה Neh. 3, 32.
עד־שער הפנה Jer. 31, 38.

לְפִנָּה

ולא־יקחו ממך אבן לפנה Jer. 51, 26.
constr.: פִּנַּת
טוב לשבת על־פנת־גג Prv. 21, 9.
טוב שבת על־פנת־גג Prv. 25, 24.
פנת שבטיה Jes. 19, 13.
פנת יקרת מוסד Jes. 28, 16.
פנת שער הסוסים Jer. 31, 40.
cum suff.: פִּנָּתָהּ
מי־ירה אבן פנתה Job. 38, 6.
cum suff.: פִּנָּתָהּ
עבר בשוק אצל פנתה Prv. 7, 8.
pl.: פִּנּוֹת
ויתיצבו פנות כל־העם Jud. 20, 2.
נשוו הלם כל פנות העם 1 S. 14, 38.
ארבע פנות המכנה 1 Reg. 7, 34.
ויגע בארבע פנות הבית Job. 1, 19.
ארבע פנות העזרה Ez. 43, 20. 45, 19.
pl.: דַּפִּנּוֹת
המגדלים ועל־הפנות 2 Chr. 26, 15.
ועל הפנות חגבהות Zeph. 1, 16.
pl. c. suff.: פִּנֹּתֶיהָ
על ארבע פנתיו Ex. 27, 2.
pl. c. suff.: פִּנּוֹתָם
נשמו פנותם Zeph. 3, 6.

פְּנִם

פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו טמיכה ונסיכה וקניה [נעדענען, פערנ-], והתמנות פָּנִים נתוספת מיס, כמנר לרוב, והשרש נמנק נ״כ מנל צָפַן, ומן ז״יכון לו לפ״ו מל פכה לטיל, ומדנר ממנו נלו״ם.

v. trans. inus., celare, occulere, a radice *fan* (v. s. צָפַן), addito *Mem* formativo prolongata.

פְּנִים

ז״ו, ויקיל ע״מ פְּסִיל, מְצִיל, אֲלִיל, ונסק התכלית פְּנִימָה. תעודתו הכסקר והכקנק הכעמן והכנפן, ומוק התוך [קיכנעדעם]. וכ״ק נמנק קן כעמיי מִפְּנִים, לוחר מנר מתוך [פתן קיכ-נען], מכן נמנה ענכיכית שנוך הנס, ומתנגד מל חוץ, וכן נס כעמיי בְּפָנִים [הסוכו בְּחוּץ], לְפָנִים [הסוכו לְחוּץ], מִבִּפְנִים [הסוכו מִבַּחוּץ] וכדומה. ונסק התכלית פְּנִימָה הלנון נכית וכתוך [דניכנען, קיכוועכדינ], וכקשור עם כ״ל לפכימה, מפכימה, נפכימה, ג״כ כעמיי״ס.

n. m. sing. (ad s. f. part. pass. פָּסִיל, מָצִיל, אֲלִיל, c. *He* finis פְּנִימָה), occultum, abditum, hinc interius, intimum, penetrale, adv. מִלִּפְנִים, introrsum (neohebr. בִּפְנִים, opp. לְחוּץ opp. בְּחוּץ; מִבִּפְנִים opp. מִבַּחוּץ); adjecto *He*, intus, intro, intrinsecus; לִפְנִימָה, introrsum, in partem interiorem; מִפְּנִימָה, ab interiori parte. LXX. *ἔσω, -θεν, ἐσώτατος.*

pl.: מְלֵאִים
ופתורי זצים מלפנים 1 Rg. 6, 29.
c. h finis: פְּנִימָה
אל־הקדש פנימה Lev. 10, 18.
וארז אל־הבית פנימה 1 Rg. 6, 18.
ויגידו בית המלך פנימה 2 Rg. 7, 11.
ויבואו פנימה 2 Chr. 29, 18.
בת־מלך פנימה Ps. 45, 14.
c. h finis: לִפְנִימָה
צפה זהב לפנימה 1 Reg. 6, 30.

Digitized by Google

2 Chr. 29, 16. לִפְנִימָה בֵּית־י׳
Ez. 40, 16. לִפְנִימָה לַשָּׁעַר
Ez. 40, 16. סָבִיב לִפְנִימָה
Ez. 41, 3. וּבָא לִפְנִימָה

c. h finis: מִפְּנִימָה

1 Reg. 6, 19. בְּתוֹךְ־חֲבִית מִפְּנִימָה
1 Reg. 6, 21. מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר
2 Chr. 3, 4. וַיְצַפֵּהוּ מִפְּנִימָה זָהָב

פְּנִימָי

ת׳ן פָּנִים, וְלִנְקֵבֵי פְּנִימִית, וּמְשׁוֹנֵן שְׁמַר נְקוּן [פִּינְכְּעֶרְעֶר, -ע], וּמוֹל סְתָמָן שֶׁל חִיצוֹן, וְנָגוֹר קוֹלֵי וּמִשְׁלַח נְשָׁמָה עֲנִיכִיק׳.

adj. m. (f. פְּנִימִית, a n. פָּנִים), interior, intimus (opp. חִיצוֹן). LXX. *ἐσώτερος, -τατος, ἔσωθεν.*

adj. masc.: הַפְּנִימִי

1 Reg. 6, 27. בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי
1 Rg. 7, 50. לִדְלָתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי
Ez. 40, 15. אֻלָם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 19. לִפְנֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 23 וּשְׁעַר לְחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 27. לְחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 28. אֶל־חָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 44. לְשַׁעַר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 44. בְּחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 41, 15. וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי
Ez. 41, 17. וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי
Ez. 42, 3. אֲשֶׁר לְחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 42, 15. הַבַּיִת הַפְּנִימִי
Ez. 43, 5. אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי

adj. masc.: בַּפְּנִימִי

Ez. 41, 17. בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן

adj. m. pl.: הַפְּנִימִים

1 Chr. 28, 11. וְחַדְרֵי הַפְּנִימִים

adj. fem.: הַפְּנִימִית *sg.*

1 Rg. 6, 36. וַיִּבֶן אֶת הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
1 Rg. 7, 12. וְלֶחָצֵר בֵּית יְי׳ הַפְּנִימִית
Esth. 4, 11. הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Esth. 5, 1. בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית
Ez. 8, 16. חֲצַר בֵּית־י׳ הַפְּנִימִית
Ez. 10, 3. מָלֵא אֶת־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 42, 4. אֶל־הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה
Ez. 44, 17. שַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 44, 17. בְּשַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 44, 21. 27. אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 45, 19. 46, 1. שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית

adj. f. pl.: הַפְּנִימִיּוֹת

2 Chr. 4, 22. דַּלְתוֹתֵי הַפְּנִימִיּוֹת

פָּנַק

פעל כוד ויקר, וּמְשׁוֹנֵן עֲנִיגַס וְכִיכִיס וְכִינִיגַס [וויך, נְעֶמֶע ויין], וּמְשַׁמְּנוֹת יְלוּעַס פָּנֵק, וּלוּמְס לוֹ פָּנֵג, פָּנֵג, דָּנֵג, וּסְנִאקְתִי כְּנֵר תִּקְקֵל וּמְשַׁוּוֵי, וּק״כ סְתִיגִיס פּוּק לְזַכְּרָם פְּקוּ נְכוּקֵם. סְכֵנְד פָּנֵק יוּנָק וְקוּוֵק. נִלְחֲמִי פָּנֵק מְשַׁלְּהוֹ, וּכְמַעַט נְכֹל סְכֵנִיכִיס, וְכֵן נְשָׁמַע עֲנִיכִיק, וּמְשַׁמְּנוֹ שֶׁם הַגּוֹיִים פָּנוּק, תַּפְנוּק וְכִדּוּמֵם.

v. comp. intr. in c. Qal inus., molle, tenerum, esse, a rad. *nac* (cf. vv. פָּנֵג, דָּנֵג, עָנֵג, פָּנֵג), quare caecutiunt, qui v. פָּנֵק, *vac*-illare, conferunt. *Pi.* פִּנֵּק, delicate educare, effeminare. Aram. פְּנֵק, omnibus prope in conjugg.; neohebr. inde פִּנּוּק, תַּפְנוּק, oblectamenta, deliciae. LXX. *κατασπαταλᾶν.*

Pi-el: פִּנֵּק

part. masc.: מְפַנֵּק *sg.*

Prv. 29, 21. מְפַנֵּק מִנְּעוּר עַבְדּוֹ

פַּס

v. s. r. פָּסַס *p.* 913.

פָּסַג

פעל יקר ומתנודד, ומוכנו כמו פָּסַק נְקִרְמִי, לוּמֵר נְקִיעָה וּפְרִידָה וּקְרִיכָה [שְׁטֶעלְטען, עִסְטִילְטען], וכן נְקִיעַת מוֹכָן שֶׁל פָּסָג נְקִרְמִי, לְכֵן נְהִשְׁקְלָה עַל סְנִגְלָה, שֶׁהִיא הִקְלוּק לְקִלְקִיס [שְׁנִעְרְקְעֶן]. וּקְנֵן-עוֹרֵךְ וִילְקִי פְּרָשִׁיוֹ לְפִי סְעָכִין, סֵן נְעָכִין הִתְכּוֹמְמוּת, כְּשֶׁלּוֹ הוּא שְׁמֵי סֵן פְּסָגִים, סֵן לְשׁוֹן הִכְעָסָה, וּפְרוּשׁוֹ מִסְתָּבֵר.

v. ἅπαξ γεγραμμ., findere, dividere, sicut aram. פְּסַק, פְּסַג; *Pi.* terminis distinguere (abmarken). *Isaaki:* חַגְּבִירְתּוֹ (denom. a פְּסָגָה). *Qimchi:* חֲזָקוֹ וּבְאֹרוֹ. LXX. bene: *καταδιέλεσθε.* S. *διαμετρήσατε.*

impt. pl.: פַּסְּגוּ

Ps. 48, 14. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ

פְּסָגָה

ג״כ ופירוי, מִן פ ס ג פְּעַל לְשׁוֹן פְּסִיקָה, וּמְשׁוֹנֵן גּוֹר נְקִמְטוֹת, לְכֵן עוֹקֵן וְקִדּוּד, לוֹ רִקַּח הַר [נִיפְּפֶעל], וּנְקִמְטַת נְתַרְנוּס פְּסָג, פְּסִיגָ עוֹד נְשׁוֹן גּוֹר וּנְקִמְטַת וּפְלַח, וְכֵן הִמּוּפְעָל פְּסִיגָה נְגִמְלַח, וּק״כ פְּסָגִים כְּמוֹ מְקֻלּוֹעַ וְקֵרֶן הַסֵּכֶר.

n. pr. f., praeruptum, cacumen, a v. פָּסַג, dirimere, dissecare (unde targ. פְּסִיגָא, פְּסָג, pars abscissa, segmentum; neohebr. פְּסִיגָה, sectio), spec. vertex montis moabitici, qui fines imperii *Sihonis* terminabat. LXX. *Φασγά, τοῦ λελαξευμένου.* A. *λαξευτή*, excisa.

הַפְּסָגָה

Num. 21, 20. רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Num. 23, 14. אֶל־רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Dt. 3, 17. 4, 49. תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה
Dt. 3, 27. עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Dt. 34, 1. אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Jos. 12, 3. תַּחַת אַשְׁדוֹת הַפִּסְגָּה
Jos. 13, 20. וְאַשְׁדוֹת הַפִּסְגָּה

פָּסַח

פעל ל״ע כ״ף נגוז, וּתְעוּדָתוֹ כְּמוֹ פָּסַח נְקִרְמִי, פָּסָא נְקִרְמִי, פְּשָׁא נְעַרְבִּי, הִתְעַצְּמוּת וּפְרִיצוּת וְשִׁעִיקָה לְכָל לַד [יִךְ לוּיסְנִי״עְעֶן], וְהִקְקֵר עִ׳ קְקֵת פְּסָח, וּמְשַׁמְּשׁוֹ לְוּתוֹ עִם פְּסָח מְגַזְּמִים נְקִפִּילָה.

v. inus., sicut פָּשָׂה, aram. פְּסָא, arab. *fasha*, se extendere, diffundere, abundare.

פְּסָה

ג״כ, ע״ע פְּנֵה מִן כ כ ס, פְּנֵה מִן פ כ ס, וּמוֹכְנוֹ כְּפִיצוּץ יִלְקִקִי, פְּמִיוֹן תּוֹסֶפֶת וּכְנוּי, לוֹמֵר עֲקֵת וְיִקְקֵי שֶׁפַע וְסֶפֶק [לִינְעֶרְפְלוּסֶם], וּנְקִמְר מְלֵאָה שְׁפִיכוּת, שֶׁפַע מְעֻנִּי לְקֵס, רוֹיס מְמִיס, פְּסֶק וְסוֹן מְעַזֵּר וּפְסֶה מְנֵר, וּמִן הַתּוֹכְנִיס הַקְּדָמוֹנִיס לָךְ לִינְקִקִי הִקְמֵת נוֹס. נְקִנְגוּס מְעַזֵּר זֶה פְּסִיוֹן, פְּסִינֵי הַשָּׁמוּת, וּמְעַמְּיִי פְּסִיאֲרִית.

n. f. (ad s. f. פְּנֵה, פְּנֵה, a vv. פָּנָה, פָּנָה), abundantia, copia, de frumento, sicut מְלֵאָה de fructibus, שְׂבַע de hominibus, רְוִיָּה de fluidis, פֶּסֶק de opibus, targ. פְּסִיוֹן, פְּסִינֵי, expansio, diffusio; adv. פְּסִיאֲרִית, diffuse, *passim*. LXX. *στήριγμα.*

pl. constr.: פִּסְּתֵי

Ps. 72, 16. יְהִי פִּסְתֵּי־בָר

פֶּסַח

פעל כוד, וּמְשׁוֹנֵן ק׳ וְקִיקָה וּסִינָס

פֶּסַח *m.* (pl. פְּסָחִים), transitus, praeteritio (Uebersprингung), spec. angeli percussoris, hinc agnus paschalis, solemnia paschalia, aram. פַּסְחָא, *πάσχα* (v. denom. פָּסַח, festum paschale obire). LXX. *πάσχα, φασέκ.* Philo: *διαβατήρια.* A. *ὑπέρβασις, φεσί.* S. *ὑπερμάχησις.* Th. *φασέχ.*

Ex. 12, 11. בְּחָפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 27. זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 48. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Lev. 23, 5. בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַי״י
Num. 9, 10. 14. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Num. 28, 16. לְחֹדֶשׁ פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 1. וְעָשִׂית פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 2. וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַי״י
2 Rg. 23, 21. עֲשׂוּ פֶּסַח לַי״י אֱלֹהֵיכֶם
2 Chr. 30, 1. 5. לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 1. בִּירוּשָׁלַיִם פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 18. וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶּסַח כָּמֹהוּ

הַפֶּסַח *p.*

Ex. 12, 21. וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח
Ex. 12, 43. זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
Ex. 34, 25. זֶבַח חַג הַפָּסַח
Num. 9, 2. אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ
Num. 9, 4. לַעֲשׂת הַפָּסַח
Num. 9, 5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Num. 9, 6. וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂת־הַפֶּסַח
Num. 9, 12. כְּכָל־חֻקַּת הַפָּסַח
Num. 9, 13. וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
Nu. 9, 14. כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
Num. 33, 3. מִמָּחֳרַת הַפָּסַח
Dt. 16, 5 לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח
Dt. 16, 6. שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 10. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 11. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת
2 Rg. 23, 23. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַי״י
2 Chr. 30, 2. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ
2 Chr. 30, 15. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 30, 18. כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 1. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 6. וּשְׁחָטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 11. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ
2 Chr. 35, 13. וַיְבַשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ
2 Chr.. 35, 16. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 17. הַנִּמְצְאִים אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 19. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
Esr. 6, 19. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפֶּסַח
Esr. 6, 20. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
Ez. 45, 21. יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח

בַּפֶּסַח

2 Reg. 23, 22. לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
2 Chr. 35, 18. לֹא־עֻשָׂה כַּפֶּסַח

pl.: הַפְּסָחִים

2 Chr. 30, 17. עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים

pl.: לַפְּסָחִים

2 Chr. 35, 7. וּבְנֵי־עֲזֵים הַכֹּל לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 8. לַכֹּהֲנִים נָתַנּוּ לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 9. הֵרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים

פְּסֵחַ

ת״ן שְׁכִיחָנַס, וּסְפִיקָר לוּלַע כְּכֵס וְגָלִיס, לוּ דוֹלֵג עַל דְּגָר [סִיכְקֶעכְדִּעֶר], וּקְנוּן פְּסָחִים, וּמוֹל סְמִיקַל נְפִיכִיי פָּסֵחַ, וּמוֹנוֹס שֶׁלּוֹ שְׁנוֹיִס לְהַסְמִינָת סְקַסְרוֹן, ל״מ אֵגֶם, עֵגֶר.

adj. m. (= פָּסֵחַ n. pr., formâ ad significandum *defectum* usitata, velut in אֵגֶם, עֵגֶר), claudus, claudicans; pl. פְּסָחִים. LXX. *χωλός, πορεία.*

Lev. 21, 18. אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ
Dt. 15, 21. פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר
2 Sam. 9, 13. וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו
2 Sam. 19, 27. כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ
Jes. 35, 6. אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ

פֶּסַח *m.* (pl. פְּסָחִים), transitus, praeteritio (Uebersprингung), spec. angeli percussoris, hinc agnus paschalis, solemnia paschalia, aram. פַּסְחָא, *πάσχα* (v. denom. פָּסַח, festum paschale obire). LXX. *πάσχα, φασέκ.* Philo: *διαβατήρια.* A. *ὑπέρβασις, φεσί.* S. *ὑπερμάχησις.* Th. *φασέχ.*

Ex. 12, 11. בְּחָפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 27. זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 48. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Lev. 23, 5. בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַי״י
Num. 9, 10. 14. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Num. 28, 16. לְחֹדֶשׁ פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 1. וְעָשִׂית פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 2. וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַי״י
2 Rg. 23, 21. עֲשׂוּ פֶּסַח לַי״י אֱלֹהֵיכֶם
2 Chr. 30, 1. 5. לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 1. בִּירוּשָׁלַיִם פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 18. וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶּסַח כָּמֹהוּ

הַפֶּסַח *p.*

Ex. 12, 21. וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח
Ex. 12, 43. זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
Ex. 34, 25. זֶבַח חַג הַפָּסַח
Num. 9, 2. אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ
Num. 9, 4. לַעֲשׂת הַפָּסַח
Num. 9, 5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Num. 9, 6. וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂת־הַפֶּסַח
Num. 9, 12. כְּכָל־חֻקַּת הַפָּסַח
Num. 9, 13. וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
Nu. 9, 14. כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
Num. 33, 3. מִמָּחֳרַת הַפָּסַח
Dt. 16, 5 לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח
Dt. 16, 6. שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 10. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 11. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת
2 Rg. 23, 23. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַי״י
2 Chr. 30, 2. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ
2 Chr. 30, 15. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 30, 18. כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 1. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 6. וּשְׁחָטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 11. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ
2 Chr. 35, 13. וַיְבַשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ
2 Chr.. 35, 16. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 17. הַנִּמְצְאִים אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 19. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
Esr. 6, 19. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפֶּסַח
Esr. 6, 20. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
Ez. 45, 21. יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח

בַּפֶּסַח

2 Reg. 23, 22. לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
2 Chr. 35, 18. לֹא־עֻשָׂה כַּפֶּסַח

pl.: הַפְּסָחִים

2 Chr. 30, 17. עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים

pl.: לַפְּסָחִים

2 Chr. 35, 7. וּבְנֵי־עֲזִים הַכֹּל לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 8. לַכֹּהֲנִים נָתַנּוּ לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 9. הֵרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים

פְּסַח

ת״ן שְׁכִיחָנַס, וּסְפִיקָר לוּלַע כְּכֵס וְגָלִיס, לוּ דוֹלֵג עַל דְּגָר [סִיכְקֶעכְדִּעֶר], וּקְנוּן פְּסָחִים, וּמוֹל סְמִיקַל נְפִיכִיי פָּסֵחַ, וּמוֹנוֹס שֶׁלּוֹ שְׁנוֹיִס לְהַסְמִינָת סְקַסְרוֹן, ל״מ אֵגֶם, עֵגֶר.

adj. m. (= פָּסֵחַ n. pr., formâ ad significandum *defectum* usitata, velut in אֵגֶם, עֵגֶר), claudus, claudicans; pl. פְּסָחִים. LXX. *χωλός, πορεία.*

Lev. 21, 18. אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ
Dt. 15, 21. פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר
2 Sam. 9, 13. וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו
2 Sam. 19, 27. כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ
Jes. 35, 6. אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ

n. m. (pl. פְּסָחִים), transitus, praeteritio (Uebersprингung), spec. angeli percussoris, hinc agnus paschalis, solemnia paschalia, aram. פַּסְחָא, *πάσχα* (v. denom. פָּסַח, festum paschale obire). LXX. *πάσχα, φασέκ.* Philo: *διαβατήρια.* A. *ὑπέρβασις, φεσί.* S. *ὑπερμάχησις.* Th. *φασέχ.*

Ex. 12, 11. בְּחָפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 27. זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 48. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Lev. 23, 5. בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַי״י
Num. 9, 10. 14. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Num. 28, 16. לְחֹדֶשׁ פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 1. וְעָשִׂית פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 2. וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַי״י
2 Rg. 23, 21. עֲשׂוּ פֶּסַח לַי״י אֱלֹהֵיכֶם
2 Chr. 30, 1. 5. לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 1. בִּירוּשָׁלַיִם פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 18. וְלֹא־נַעֲשָׂה פֶּסַח כָּמֹהוּ

הַפֶּסַח *p.*

Ex. 12, 21. וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח
Ex. 12, 43. זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
Ex. 34, 25. זֶבַח חַג הַפָּסַח
Num. 9, 2. אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ
Num. 9, 4. לַעֲשׂת הַפָּסַח
Num. 9, 5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Num. 9, 6. וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂת־הַפֶּסַח
Num. 9, 12. כְּכָל־חֻקַּת הַפָּסַח
Num. 9, 13. וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
Nu. 9, 14. כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
Num. 33, 3. מִמָּחֳרַת הַפָּסַח
Dt. 16, 5 לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח
Dt. 16, 6. שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 10. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 11. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת
2 Rg. 23, 23. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַי״י
2 Chr. 30, 2. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ
2 Chr. 30, 15. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 30, 18. כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 1. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 6. וּשְׁחָטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 11. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ
2 Chr. 35, 13. וַיְבַשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ
2 Chr.. 35, 16. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 17. הַנִּמְצְאִים אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 19. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
Esr. 6, 19. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפֶּסַח
Esr. 6, 20. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
Ez. 45, 21. יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח

בַּפֶּסַח

2 Reg. 23, 22. לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
2 Chr. 35, 18. לֹא־עֻשָׂה כַּפֶּסַח

pl.: הַפְּסָחִים

2 Chr. 30, 17. עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים

pl.: לַפְּסָחִים

2 Chr. 35, 7. וּבְנֵי־עֲזִים הַכֹּל לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 8. לַכֹּהֲנִים נָתַנּוּ לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 9. הֵרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים

פְּסַח

ת״ן שְׁכִיחָנַס, וּסְפִיקָר לוּלַע כְּכֵס וְגָלִיס, לוּ דוֹלֵג עַל דְּגָר [סִיכְקֶעכְדִּעֶר], וּקְנוּן פְּסָחִים, וּמוֹל סְמִיקַל נְפִיכִיי פָּסֵחַ, וּמוֹנוֹס שֶׁלּוֹ שְׁנוֹיִס לְהַסְמִינָת סְקַסְרוֹן, ל״מ אֵגֶם, עֵגֶר.

adj. m. (= פָּסֵחַ n. pr., formâ ad significandum *defectum* usitata, velut in אֵגֶם, עֵגֶר), claudus, claudicans; pl. פְּסָחִים. LXX. *χωλός, πορεία.*

Lev. 21, 18. אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ
Dt. 15, 21. פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר
2 Sam. 9, 13. וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו
2 Sam. 19, 27. כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ
Jes. 35, 6. אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ

Digitized by Google

Mal. 1, 8. וכי תגישו פסח
adj. masc.: הַפִּסֵּחַ
2 Sam. 5, 8. עור ופסח
Jer. 31, 8. עור ופסח
adj. masc.: הַפִּסֵּחַ
Mal. 1, 13. הפסח ואת־החולת
adj. masc.: לַפִּסֵּחַ
Job. 29, 15. ורגלים לפסח אני
adj. masc.: מְפִסֵּחַ
Prv. 26, 7. דליו שוקים מפסח
adj. m. pl.: פִּסְּחִים
Jes. 33, 23. פסחים בזז בז
pl.: הַפִּסְּחִים
2 Sam. 5, 8. הפסחים ואת־העורים
pl.: הַפִּסְּחִים
2 Sam. 5, 6. העורים והפסחים

פָּסַל

פעל נוד, והעתיד יִפְסֹל, ומחוכן קינינ ופעינה [נפסוינן], לו עין לו לקן, וכן נלמת פָּסֵל נלקמי, ומפעלות כ"ל פ"סל, ודומה לו חָסַל ע"ג, וכן הפרש לעל דָּלַל, פָּצַל, שנכלם הקרן שלילת דנר ותקון מעמו, ונגזרת ג"כ מכריעת הנפנים, ונזה קנוף עד ללקי הפעל. ודע קוכ שמפעל פסל הנזיליים נלקמי ונגזרת פֶּסֶל, כלי לפסילה, כמו קרדם וגרון, לו דנר שנפסל, כמו תקרה ויו, וכן פַּסְלָא, פַּסְלָתָא, ומשופעם פִּשְׁפֵּל. ונשוכן רוקני פסל כמו הפעל ושלילת הקרון, מסנך של כשילה ותקינה ויציה, ושנור נם נקרנוס. ומוס הלנור מילוע פִּסֵּל, מסנך של פָּשַׁר, ונשוכן רוקני וס פִּשְׁפֵּל המופעם, וכן פַּסְלוּת, ונפעל נ"כ נלקמי הפס פַּסְלָא, ונפעם עניניה פַּסְלָה לפסמנת הס"נ, הנשלל מלנר, ורוק.

v. comp. trans. (impf. יִפְסֹל), desecare (gemar. de amputatione vitium), scalpere, dolare vel lapides vel ligna, aram. פְּסַל, e familia vv. פְּ־צַל, דָּ־לַל, גָּ־זַל, quorum significationes speciales a vi primaria *abscindendi* vel *demendi* proficiscuntur. Inde gemar. et aram. פָּסֶל, dolabra, ascia, vel de rebus dolatis, trabs, postis; פַּסְלָא, פַּסְלָתָא, item de instrumentis ad dolandum s. sculpendum; פִּשְׁפֵּל, excisio, trop. corruptio, unde פָּסֵל (opp. כָּשֵׁר), illegitimum, ἀδόκιμον. LXX. λαξεύειν, ἐκ-; γλύφειν, πελεκίζειν.

3 *perf. c. s.:* פָּסָלוֹ
Hab. 2, 18. כי פסלו יצרו
impt. sg.: פְּסָל־ *s. M.*
Ex. 34, 1. פסל־לך שני־לחת
Dt. 10, 1. פסל־לך שני־לוחת
1 *imperf.:* וָאֶפְסֹל
Dt. 10, 3. ואפסל שני־לחות
3 *imperf.:* וַיִּפְסֹל
Ex. 34, 4. ויפסל שני־לחת אבנים
3 *imp. pl.:* וַיְפַסְּלוּ
1 Reg. 5, 32. ויפסלו בני שלמה

פֶּסֶל

ע"ו, וכינוי פִּסְלִי, ומחוכן קמוכ פעולת נעץ לו נקלן, לומר נוכה מה ופעל לפלול. וסינוי פְּסָלִים לל נמלל.

n. m. singulare. (c. s. פִּסְלִי), simulacrum sculptile, vel ligneum vel lapideum, idolum. LXX. γλυπτόν, γλύμμα, εἴδωλον, εἰκών, γράφειν.

Ex. 20, 4. לא־תעשה־לך פסל
Dt. 4, 16. פסל תמונת כל־סמל
Dt. 4, 23. 25. פסל תמונת כל
Dt. 5, 8. פסל כל־תמונה
Dt. 27, 15. יעשה פסל ומסכה
Jud. 17, 3. לעשות פסל ומסכה
Jud. 17, 4. ויעשהו פסל ומסכה
Jud. 18, 18. ויקחו את־פסל האפוד
Jud. 18, 31. פסל מיכה אשר עשה
2 Rg. 21, 7. וישם את־פסל האשרה
2 Chr. 33, 7. וישם את־פסל הסמל
Ps. 97, 7. יבשו ׀ כל־עבדי פסל
Jes. 40, 20. להכין פסל לא ימוט
Jes. 44, 9. יצרי־פסל כלם
Jes. 44, 15. עשהו פסל ויסגד־למו
Nah. 1, 14. אכרית פסל ומסכה
Hab. 2, 18. מה־הועיל פסל
הַפֶּסֶל
Lev. 26, 1. ופסל ומצבה לא־תקימו
Jud. 18, 14. אפוד ותרפים ופסל
Jes. 44, 10. מי־יצר אל ופסל נסך
הַפֶּסֶל *p.* הַפֶּסֶל
Jud. 18, 17. הפסל ואת־האפוד
Jud. 18, 20. התרפים ואת־הפסל
ויקימו להם בני־דן את־
Jud. 18, 30. הפסל
Jes. 40, 19. הפסל נסך חרש
בַּפֶּסֶל *p.*
Jes. 42, 17. חבטחים בפסל
מִפֶּסֶל *p.*
Jer. 10, 14. הביש כל־צורף מפסל
Jer. 51, 17. הביש כל־צרף מפסל
cum suff.: וּפִסְלִי
Jes. 48, 5. ופסלי ונסכי צום
cum suff.: לְפִסְלוֹ
Jes. 44, 17. לפסלו יסגוד־לו
cum suff.: פִּסְלָם
Jes. 45, 20. הנשאים את־עץ פסלם
פֶּסֶל
ע"ו, וכינוי פְּסָלִים, והמוכן ק' פעל ונלם, ונמלא לך נכינוי. כ' מקום פסילת לכנים, לו מקום מקנב לכנים, ונכוכית פְּסִילִין מעלמו.

n. m. pluralet. (pl. פְּסָלִים), idola sculpta, bis de latomiis, ubi lapides exscinduntur, syr. פְּסִילִין. LXX. γλυπτόν, εἴδωλον, ἄγαλμα, περιβώμιον.

pl.: פְּסִילִים
Jer. 50, 38. ארץ פסילים היא
pl.: הַפְּסִילִים
Jud. 3, 19. והוא שב מן־הפסילים
Jud. 3, 26. והוא עבר את־הפסילים
2 Chr. 33, 22. הפסילים אשר עשה
pl.: וְהַפְּסִלִים
2 Chr. 33, 19. האשרים והפסלים
2 Chr. 34, 3. 4. והפסילים והמסכות
pl.: לַפְּסִילִים
Jes. 42, 8. ותהלתי לפסילים
pl.: וְלַפְּסָלִים
Hos. 11, 2. ולפסלים יקטרון
pl. constr.: פְּסִילֵי
Dt. 7, 25. פסילי אלהיהם תשרפון
Jes. 21, 9. וכל־פסילי אלהיה
Jes. 30, 22. צפוי פסילי כספך
Jer. 51, 47. ופקדתי על־פסילי
pl. constr.: וּפְסִילֵי
Dt. 12, 3. ופסילי אלהיהם תגדעון
pl. c. suff.: פְּסִילֶיךָ
Mich. 5, 12. והכרתי פסיליך
pl. c. suff.: פְּסִילֵיהֶם
2 Reg. 17, 41. פסיליהם היו עבדים
pl. c. suff.: וּפְסִילֵיהֶם
Dt. 7, 5. ופסיליהם תשרפון
Jes. 10, 10. האליל ופסיליהם
pl. c. suff.: וּבְפִסְלֵיהֶם
Jer. 8, 19. הכעסוני בפסליהם
pl. c. suff.: בְּפִסְלֵיהֶם
Ps. 78, 58. ובפסיליהם יקניאוהו
pl. c. suff.: פִּסְלֶיהָ
Jer. 51, 52. ופקדתי על־פסיליה
Mich. 1, 7. וכל־פסיליה יכתו

פְּסַנְטֵרִין

ע"ו [או פְּסַנְתֵּרִין, ותנוסקמות ג"כ פְּסַנְתְּרִין, והכוסקס נקו ונלי ישכם]. והמוכן כלי זמר מיקרי [ומיעכשיו-סעכומעכע], והיל נעלמס המלס סיוכיל [ψαλτήριον], נקלוף לשל כנון, וכסופי יון ניוכי נעשס יִן נלקמי, וכן סַנְתֵּרִין [συνέδριον], פַּרְתְּדְרִין [παρέδριον]. והמשוים לוקו עס פַּסְכְּתֵר, פַּסַנְתֵּר, פַּסְחֵטֵר, שעניכו סיר מועים.

n. m. (alii melius פְּסַנְתֵּרִין, alii: פְּסַנְתְּרִין), ψαλτήριον, (ad s. f. אֶלֶגִין, ἐλόγιον, testimonium; אֶנְטוּבִין, ἐντύβιον, intubus, endivia; אֶפְסַטְקִין, πιστάκιον; אֶפְסַנְתִּין, ἀψίνθιον; אֶפּוֹפוֹדִין, ὑποπόδιον; אֶפֵּיקַרְסִין, ἐπικόρσιον; אֵיקוֹנִין, εἰκόνιον; אִסְטְרוֹבְלִין, στροβίλιον; בִּיבְרִין, *vivarium* etc.). LXX. ψαλτήριον.

Dan. 3, 7. שבכא פסנטרין
פְּסַנְתֵּרִין
Dan. 3, 5. 10. 15. סבכא פסנתרין

פַּסַּס

לומר פַּס, פעל נוד, ומוכנו כמו אָפַס לעיל, לומר קלילה והנפת ונעילה ומיפה וקינילה [עכלען, לויפסחקען], לכן נהכלפה לל נמר, קליפה ולוילה ונכלנות. הקרן נכלנות, ומוס קלילה, וכפרש כמכוון ג"כ נפעתי ערב, ע' נלו"ה.

v. intrans., finire, cessare, sicut אָפַס, deinde vi abeundi s. *evanescendi* (syn. גָּמַר). LXX. ὀλιγώθησαν. A. ἐπεράνθησαν. S. ἐξέλειπον.

3 *perf. pl.:* פַּסּוּ
Ps. 12, 2. כי־פסו אמונים מבני אדם

פַּס

ע"ו, ונמלא נעכני לך נרכוי פַּסִּים, לכן נלקמי כלפר תרלה לעל הפס הנא נס מ"ק. סמוכן קן וסוף דנר, נדומה לל אָפַס לעיל, לכן נהשלה על קנות וסופי ס"ד והרגל, וכן הוגי לפסים לעיל. ומוס קנין הלנור כלנא פסים, לומר מלנוע לפר יניע עד פס-רגלים וכפותיהן, ווהו המלנוע הגדול, כלפר נלמר לעיל מי לפסים, והרלפנים נלקמו נפרוע המלה הוסף לנף נרך.

n. m. (*sing.* aram., hebr. nonnisi *pluraliter*), finis, extremitas (= אֶפֶס), spec. manuum vel pedum (cf. אַפְסַיִם, tali), unde פָּחוּת פַּסִּים, *talaris* h. e. vestis ad talos usque pertingens. LXX. Gen. χιτὼν ποικίλος (aram. פַּס, conspergere, maculare), Sam. χειριδωτός (assentiente Symm.). A. modo ἀστραγαλωτός (ἀστραγάλειος), h. e. talaris, modo καρπωτός h. e. *manicata*.

pl.: פַּסִּים
Gn. 37, 3. ועשה לו כתנת פסים
2 Sam. 13, 18. ועליה כתנת פסים
pl.: הַפַּסִּים
Gn. 37, 23. את־כתנת הפסים
Gn. 37, 32. וישלחו את־כתנת הפסים
2 S. 13, 19. וכתנת הפסים אשר עליה

פַּס

נלקמי כמו נענכי, וגס כיקיד, ומוכנו עזלמו, קנוף היל והרגל, לכן פס י"ד, ונכוכית פַּסְתָּא עזלמו, ד"ת נלקרנוס סוכי פַּסְתָּא אִ־דָּא [ת"ק י"ק ע"ל] פַּסְתָּא דְּרַגְלָא [קוכת כסכים כ"ק ל"ה], וקינו כדומס לל כף, כלפר קנכו רנכים.

n. m. aram., extremitas vel pedum vel manuum, vola, talus (syr. פַּסְתָּא דְּרַגְלָא, פַּסְתָּא אִדָּא, ἀστράγαλος). LXX. ἀστράγαλος (τῆς χειρός).

Dan. 5, 5. פס ידא די כתבה
definit.: הַפַּסְתָּא
Dan. 5, 24. שליח פסא דיד־דא

פָּעָה

פעל נוד, והעתיד יִפְעֶה, ופתרוכו כמו אָפַח לעיל, וכמו פָּאָה, לומר כשיפה וכשיפה [הויכעון], ומוס נהשלה על נייקת קול סיולדת [שרייען], ונלקמי מנעית הנפן, ממוך הפרש והשווי כנר פרשני פתת פ"ס לעיל. נתרנום ונגזרת ונשפה ענניכית הפעל כך הנרך, וכנור שם פְּעֵיָה שם הפעולה, וכן פְּעָיָתָא, לומר נועקת.

v. intr. (impf. יִפְעֶה), sicut אָפַח, פָּאָה q. v., spirare, anhelare, hebr. de spiritu et anhelitu puerpurarum, aram. de gregum clamoribus, unde פְּעֵיָה, clamor, vox, et sec. traditionem פּוּעָה *n. pr.* (die Schreierin).

1 *imperf.:* אֶפְעֶה
Jes. 42, 14. כיולדה אפעה

אֶפְעֶה

v. s. r. אָפַע *p.* 114.

פָּעַל

פעל נוד, והעתיד יִפְעַל ופ"ק יִפְעֹל, לכן לפני הסקיף תִּפְעַל. פקכוכו עזיס ועכידס [מלכען, עסון], וגזור הפעל כעכני ךָ נדכור זיריי, לולס כעכני ולקמי גס נדכור ספורי. והסזלל כמו עזס ועכד, הן מעזית דכר והמלמקו, הן מתקון והשלמה וכדומה. ככור הזכיס והזווי עי' נלו"ס.

v. trans. (impf. יִפְעַל, semel יִפְעֹל, seq. *Maqef* תִּפְעָל), facere, agere, operari; conficere, parare, praeparare; bona malave peragere, agere cum quopiam vel bene vel male, hebr. in sermone sublimiori, aram. et arab. vulgo. LXX. ἐργάζεσθαι, ἐξ-, κατα-; ποιεῖν, πράσσειν, ἐνεργεῖν, ἐπιτελεῖν; inf. ἔργον; פֹּעַל אָוֶן, κακοῦργος. S. δρᾶν.

3 *perf.:* פָּעַל
Num. 23, 23. מה־פעל אל
Dt. 32, 27. ולא י"ד פעל כל־זאת
Prv. 16, 4. כל פעל י"י למענהו
Jes. 41, 4. מי־פעל ועשה
3 *perf.:* פָּעַל *p.*
Ps. 11, 3. צדיק מה־פעל
3 *perf.:* וּפָעַל
Jes. 44, 12. ופעל בפחם
2 *perf.:* פָּעַלְתָּ
Ex. 15, 17. מכון לשבתך פעלת י"י
Job. 36, 23. ומי־אמר פעלת עולה
Ps. 31, 20. פעלת לחוסים בך
Ps. 44, 2. פעל פעלת בימיהם

Digitized by Google

זר פעלת לנו Ps. 68, 29.
כל־מעשינו פעלת Jes. 26, 12.
1 perf.: פָּעַלְתִּי
אם־עול פעלתי Job. 34, 32.
לא־פעלתי און Prv. 30, 20.
3 perf. pl.: פָּעֲלוּ
אף לא־פעלו עולה Ps. 119, 3.
כי פעלו שקר Hos. 7. 1.
3 perf. pl.: פָּעֲלוּ *p.*
אשר משפטו פעלו Zeph. 2, 3.
part. masc.: פֹּעֵל *sg.*
פעל ישועות Ps. 74, 12.
פעל פעל בימיכם Hab. 1, 5.
part. masc.: וּפֹעֵל *sg.*
הולך תמים ופעל צדק Ps. 15, 2.
p. c. suff.: וּלְפֹעֲלֵי
ולפעלי אתן־צדק Job. 36, 3.
p. pl. constr.: פֹּעֲלֵי
לחברה עם־פעלי און Job. 34, 8.
להסתר שם פעלי און Job. 34, 22.
שנאת כל־פעלי און Ps. 5, 5.
סורו ממני כל־פעלי און Ps. 6, 9.
פעלי און אכלי עמי Ps. 14, 4. 53, 5.
ועם־פעלי און Ps. 28, 3.
שם נפלו פעלי און Ps. 36, 13.
מרגשת פעלי און Ps. 64, 3.
ויציצו כל־פעלי און Ps. 92, 8.
יתפרדו כל־פעלי און Ps. 92, 10.
יתאמרו כל־פעלי און Ps. 94, 4.
עם־פעלי און Ps. 94, 16.
מעיר־י׳ כל־פעלי און Ps. 101, 8.
את־פעלי האון Ps. 125, 5.
את־אישים פעלי־און Ps. 141, 4.
ומקשות פעלי און Ps. 141, 9.
ועל־עזרת פעלי און Jes. 31, 2.
קרית פעלי און Hos. 6, 8.
p. pl. constr.: וּפֹעֲלֵי
חשבי־און ופעלי רע Mich. 2, 1.
p. pl. constr.: לְפֹעֲלֵי
ונכר לפעלי און Job. 31, 3.
ומחתה לפעלי און Prv. 10, 29. 21, 15.
p. pl. constr.: מִפֹּעֲלֵי
הצילני מפעלי און Ps. 59, 3.
1 imperf.: אֶפְעָל
חטאתי מה אפעל Job. 7, 20.
אפעל ומי ישיבמה Jes. 43, 13.
2 imperf.: תִּפְעָל־
חטאת מה־תפעל־בו Job. 35, 6.
2 imperf.: תִּפְעָל *p.*
גבהי שמים מה־תפעל Job. 11, 8.
3 imperf.: יִפְעָל
ומה־יפעל שדי למו Job. 22, 17.
הן־כל־אלה יפעל־אל Job. 33, 29.
אף־יפעל־אל וישתחו Jes. 44, 15.
3 imperf.: יִפְעָל *p.*
חציו לדלקים יפעל Ps. 7, 14.
ויפל בשחת יפעל Ps. 7, 16.
2 impf. pl.: תִּפְעָלוּן *p.*
בלב עולת תפעלון Ps. 58, 3.

פֹּעַל

ע״ו, ונכנוי פֹּעֲלוֹ, ולפעמים נהגאר סקלס פָּעֳלוֹ, כאגר כמנץ תָּאֳרוֹ, והכנוי פְּעָלִים כאגר כמנץ בְּקָרִים מן בְּקָר, בְּקָרִים מן בָּקָר. סימון מעגה וענודה [עהגע, וועדק], נכל אפן סהגאל של ענודה ומעגה, ולפעמים פרי סמעגה והענודה [ערוועדע].

n. m. (c. s. פֹּעֲלוֹ, פָּעֳלוֹ ad s. f. תָּאֳרוֹ; pl. פְּעָלִים, ad s. f. בְּקָרִים a sing. בְּקָר), factum, facinus vel grande vel pravum (arab. *fa'ala-t-on*), opus, denique: merces operando comparata. LXX. ἔργον, ποίημα, πρᾶξις, μισθός, ὁδός, vel verbali-ter. A. κάτεργον. Alius: ἐργασία.

כי פעל אדם ישלם־לו Job. 34, 11.
פעל פעלת בימיהם Ps. 44, 2.
פעל אלהים ומעשהו Ps. 64, 10.
פעל אצרות בלשון שקר Prv. 21, 6.
ואת פעל י״י לא יביטו Jes. 5, 12.
ועל־פעל ידי תצונני Jes. 45, 11.
כי־פעל פעל בימיכם Hab. 1, 5.
וּפַעַל
ופעל ידיו תרצה Dt. 33, 11.
ופעל חמס בכפיהם Jes. 59, 6.
בְּפַעַל
בפעל כפיו נוקש רשע Ps. 9, 17.
cum suff.: בְּפָעֳלֵי
בחנני גם־ראו פעלי Ps. 95, 9.
cum suff.: פָּעֳלֶךָ
והגיתי בכל־פעלך Ps. 77, 13.
יראה אל־עבדיך פעלך Ps. 90, 16.
הגיתי בכל־פעלך Ps. 143, 5.
cum suff.: פָּעֳלֶךָ
יראתי י״י פעלך Hab. 3, 2.
cum suff.: פָּעֳלֶךָ
ישלם י״י פעלך Ruth 2, 12.
cum suff.: וּפָעֳלֶךָ
ופעלך אין־ידים לו Jes. 45, 9.
cum suff.: בְּפָעֳלֶךָ *p.*
שמחתני י״י בפעלך Ps. 92, 5.
cum suff.: וּפָעֳלְכֶם
ופעלכם מאפע Jes. 41, 24.
cum suff.: פָּעֳלוֹ
Dt. 32, 4. הצור תמים פעלו
Job. 7, 2. וכשכיר יקוה פעלו
Job. 36, 24. זכר כי־תשגיא פעלו
Ps. 111, 3. והדר פעלו
Prv. 20, 11. אם־זך ואם־ישר פעלו
Prv. 21, 8. וזך ישר פעלו
cum suff.: וּפָעֳלוֹ
Jes. 1, 31. ופעלו לניצוץ
Jer. 22, 13. ופעלו לא יתן־לו
cum suff.: בְּפָעֳלוֹ
Prv. 24, 12. והשיב לאדם כפעלו
Prv. 24, 29. אשיב לאיש כפעלו
cum suff.: לְפָעֳלוֹ
Ps. 104, 23. יצא אדם לפעלו
cum suff.: כְּפָעֳלָהּ
Jer. 50, 29. שלמו־לה כפעלה
cum suff.: פְּעָלָם
Job. 36, 9. ויגד להם פעלם
cum suff.: בְּפָעֳלָם
Job. 24, 5. יצאו בפעלם
cum suff.: כְּפָעֳלָם
Ps. 28, 4. תן־להם כפעלם
Jer. 25, 14. ושלמתי להם כפעלם
cum suff.: לְפָעֳלָם
Job. 37, 12. לפעלם כל אשר־יצום
pl.: פְּעָלִים
2 Sam. 23, 20. רב־פעלים מקבצאל
1 Chr. 11, 22. רב־פעלים מן־קבצאל

פְּעֻלָּה

ע״כ, וסימון מענד ועלילה ומעגה, לו ג״כ עגיע סמעולה ולופנכה, לו שכר סמעולה, לין ציסים סהמגך. וסעלה נקכמת סלקוק וסמקק שגוסה וכנ סלגך.

n. f., operatio, actio, vel de eo, quod labore paratur, merces, opes, remuneratio. LXX. ἐργασία, ἔργον, λειτουργία, μοχθός, πάνος, μισθός.

constr.: פְּעֻלַּת
לא־תלין פעלת שכיר Lev. 19, 13.
זאת ׀ פעלת שטני Ps. 109, 20.
פעלת־צדיק לחיים Prv. 10, 16.
רשע עשה פעלת־שקר Prv. 11, 18.
cum suff.: לְפִעֻלָּתְכֶם
יש שכר לפעלתכם 2 Chr. 15, 7.
cum suff.: וּפִעֻלָּתִי
ופעלתי את־אלהי Jes. 49, 4.
cum suff.: לְפִעֻלָּתָךְ
כי יש שכר לפעלתך Jer. 31, 16.
cum suff.: פְּעֻלָּתוֹ
פעלתו אשר־עבד בה Ez. 29, 20.
cum suff.: וּפִעֻלָּתוֹ
ופעלתו לפניו Jes. 40, 10. 62, 11.
cum suff.: פְּעֻלָּתָם
ונתתי פעלתם Jes. 61, 8.
ומדתי פעלתם Jes. 65, 7.
pl.: פְּעֻלֹּת
לא יבינו אל־פעלת י״י Ps. 28, 5.
pl.: לְפִעֻלוֹת
לפעלות אדם Ps. 17, 4.

מִפְעָל

ע״ו כמו פְּעֻלָּה, נסגרע קנקי.

n. m., opus, studium. LXX. ἔργον. A. pl. κατεργάσματα; S. ἐργασία.

pl. c. suff.: מִפְעָלָיו
קדם מפעליו מאז Prv. 8, 22.
מִפְעָלָה

ע״כ כמו מִפְעָל, כלי סגרע סמוגן.

n. f., operatio, opus. LXX. ἔργον.

pl. constr.: מִפְעֲלוֹת
חזו מפעלות י״י Ps. 46, 9.
וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.

פַּעַם

פעל נוזד, והמוגן סליסה ולילה מקיה והדק [שלגגען], ומוס דקיסה ומקיסה [שגעי״נען], ל״ם מדקיסה בוס סקב״ה בכך. ולולי ולה כוונה קו״ל לפעמו בוס הכנוסה מקסקגה לפגיו כוון, ולין ציסים הכה טעה לגן־נכלה שגרע לפעמו בוס הכנוסה פעה לקגוכה, כלגו יסים גויב הגה. הכפעל נִפְעַם ספעולי״, לומל היות מודק וכדקה ומהולם, ל״ם מהכסול וקלוס, והסתפעל ככפעל.

v. trans., pulsare, impellere, agitare, de spiritu sancto prophetam percellente. Veteres: *tintinnabuli instar praecinere*, male autem *Abulwalid: prima vice venire ad aliquem*, denominative. *Ni.* concuti, agitari. *Hitpa.* se agitare vel turbulente commovere, consternari. LXX. συμπορεύεσθαι; *Ni.* ταραχθῆναι (Incertus: καταπαρῆναι; S. διαπορεῖν). *Hitp.* ἐκστῆναι.

inf. c. suff.: לְפַעֲמוֹ
ותחל רוח י״י לפעמו Jud. 13, 25.
Nif-al: נִפְעַם
1 perf.: נִפְעַמְתִּי
נפעמתי ולא אדבר Ps. 77, 5.
3 impf. f.: וַתִּפְעַם
ויהי בבקר ותפעם רוחו Gn. 41, 8.
ותפעם רוחי Dan. 2, 3.
Hitpa-el: הִתְפַּעֲם
3 impf. f.: וַתִּתְפָּעֶם
ותתפעם רוחו Dan. 2, 1.

פַּעַם

ע״כ [סכן פעם קקק כמנץ הַפַּעַם חַזֶּה וכיי״], סכגוי הצגור פְּעָמִים, וכמוגן מיוקד כמנץ הקגון הכקגיי פְּעָמוֹת כאגר קגלה. פקר וקמגוע ק׳ דכי ומהלמה מכה ודכדון [שלאג, שעאם], לכן סהלוס נכגליס והרקוע על הקרן, פסיעס וגעד הרגל [עריעע], לו רגל דגר נכלל, וגמוגן וס נכגוי כקבה שכאגל קק״כ כמו רגל כעמיי, להסמכת מוכה ויד [שאל], לומר סלוס נרגל. וגמוגן וס פעם קקת [קייכ-שאל], לו פעם סמס ל״ם פעם וזקיס, והוגי פַּעֲמַיִם, וכן נקאר שלש פעמיס וג״ע, והידועה חַפַּעַם כמו כפעם סוקת [דיעסמאל], והדגור בְּפַעַם — בְּפַעַם רגוגו נפעם סוקת ככפעם סקודמת, לומר כגאמו, והזגוקס כמעט כסזגוקת סוקו [נאלל-נאלל], וכן לפעמיס נגאריק. ומוס ג׳ לסימן הכלי קאר עליו יהולס ויהוסס [שאכגאם], והולס פעם סוס הסכה עליו, ולא כלעת הסתגאס וסל״ק, שאסכו שהוס הסקגת וסקוכגס, וגמוגן הקסקוגן לל״ק סכיסס פעגיך נתליס.

n. f. (semel tamen: חַפַּעַם חָזָה; pl. פְּעָמִים vel, vi peculiari, פְּעָמוֹת), 1) ictus, pulsus, hinc incessus, gressus, passus, utpote quo terra pulsatur, et pes ipse, translate rei inanimatae (pl. *fem.*), tum, sicut רֶגֶל, de *vice* vel simplici vel iterata, quatenus ictu quodam designatur, unde אַחַת פַּעַם, פַּעַם, semel, ἅπαξ, εἰςάπαξ; du. פַּעֲמַיִם, bis, δίς, δεύτερον; שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, ter, τρίς, τρισσῶς, et sic porro; חַפַּעַם, hac vice, nunc, νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν; בְּפַעַם — בְּפַעַם, hac vice ut antea, sicut prima et altera vice, καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καθὼς ἀεὶ, κατὰ τὸ εἰωθός; פַּעַם — פַּעַם, modo — modo. 2) incus, a cudendo, Jes. 41, 7. et secundum nonnullos Ψ. 74, 3. LXX. βῆμα, δια-, ὁδός, ἴχνος, ποῦς, καιρός, χρόνος, περίοδος, τότε, ἅπαξ; עֵת־הַפַּעַם, ὁ νῦν καιρός; פְּעָמִים, ποσάκις; פְּעָמִים רַבּוֹת, κάθοδοι πολλαί, πλεονάκις; pl. fem. κλίτος, μέρος.

הקיף את־העיר פעם אחת Jos. 6, 3.
חקפ פעם אחת Jos. 6, 11.
ביום השני פעם אחת Jos. 6, 14.
לכד יהושע פעם אחת Jos. 10, 42.
פעם אחת ולא אשנה 1 S. 26, 8.
כדבר הזה פעם חמישית Neh. 6, 5.
פעם ושתים Neh. 13, 20.
פעם׀ בחוץ פעם ברחבת Prv. 7, 12.
אם־יולד גוי פעם אחת Jes. 66, 8.

פֶּעֶם *p.*

את־החולם פעם Jes. 41, 7.

הַפַּעַם *p.* הַפְּעַם

זאת הפעם עצם מעצמי Gn. 2, 23.
ואדברה אך־הפעם Gn. 18, 32.
עתה הפעם ילוה אישי Gn. 29, 34.
הפעם אודה את־י״י Gn. 29, 35.
הפעם יזבלני אישי Gn. 30, 20.
אמותה הפעם Gn. 46, 30.
חטאתי הפעם Ex. 9, 27.
שא נא חטאתי אך הפעם Ex. 10, 17.
ואדברה אך הפעם Jud. 6, 39.
אנסה־נא רק־הפעם Jud. 6, 39.
נקיתי הפעם מפלשתים Jud. 15, 3.
עלו הפעם כי־הגיד לה Jud. 16, 18.
הפעם הזה האלהים Jud. 16, 28.

בְּפַעַם *p.* בְּפָעַם

כפעם־בפעם Num. 24, 1.
אצא כפעם בפעם Jud. 16, 20.
אל־הגבעה כפעם בפעם Jud. 20, 30.
כפעם׀ בפעם במסלות Jud. 20, 31.
ויקרא׀ כפעם בפעם 1 Sam. 3, 10.
כפעם׀ בפעם אל־מושב 1 S. 20, 25.
חלל בפעם אחד 1 Sam. 23, 8.
חלל בפעם אחת 2 Chr. 11, 11.

Digitized by Google

בַּפַּעַם
גם בפעם הזאת Ex. 8, 28.
כי בפעם הזאת Ex. 9, 14.
גם בפעם הרוא Dt. 9, 19. 10, 10.
ויהי בפעם השביעית Jos. 6, 16.
יען אחיתפל בפעם הזאת 2 S. 17, 7.
יושבי הארץ בפעם הזאת Jer. 10, 18.
הנני מודיעם בפעם הזאת Jer. 16, 21.

כְּפַעַם
ולא־הלך כפעם־בפעם Num. 24, 1.
אזא כפעם בפעם Jud. 16, 20.
אל־הגבעה כפעם בפעם Jud. 20, 30.
כפעם בפעם במסלות Jud. 20, 31.
ויקרא כפעם־בפעם 1 Sam. 3, 10.
כפעם בפעם אל־מושב 1 S. 20, 25.

du.: פַּעֲמַיִם *p.* בְּפַעֲמַיִם
ויעקבני זה פעמים Gn. 27, 36.
החלום אל־פרעה פעמים Gn. 41, 32.
עתה שבני זה פעמים Gn. 43, 10.
הטלע במטהו פעמים Num. 20, 11.
ויסב דוד מפניו פעמים 1 S. 18, 11.
הטראה אליו פעמים 1 Reg. 11, 9.
פעמים שלש עם־נבר Job. 33, 29.
אלף שנים פעמים Eccl. 6, 6.
לא־חקים פעמים צרה Nah. 1 9.

pl.: פְּעָמִים
ארצה שבע פעמים Gn. 33, 3.
שלש פעמים בשנה Ex. 23, 17. 34, 23. 24.
חדם שבע פעמים Lev. 4, 6.
שבע פעמים לפני ר״י Lev. 4, 17. 14, 16. 27.
על־החמובח שבע פעמים Lev. 8, 11.
מן־הציץ שבע פעמים Lev. 14, 7.
שבע־פעמים Lev. 14, 51. 16, 14. 19. 25, 8.
זה עשר פעמים Num. 14, 22.
מדמה שבע פעמים Num. 19, 4.
זה שלש פעמים Num. 24, 10.
עליכם ככם אלף פעמים Dt. 1, 11.
שלש פעמים ׀ בשנה Dt. 16, 16.
העיר שבע פעמים Jos. 6, 4.
כמשפט הזה שבע פעמים Jos. 6, 15.
אד־העיר שבע פעמים Jos. 6, 15.
שלש פעמים התלת בי Jud. 16, 15.
וישחחו שלש פעמים 1 Sam. 20, 41.
כהם ׀ וכהם מאה פעמים 2 S. 24, 3.
אל־מחה שלש פעמים 1 Rg. 7, 4. 5.
שלש פעמים בשנה 1 Reg. 9, 25.
על־החילד שלש פעמים 1 Rg. 17, 21.
שב שבע פעמים 1 Reg. 18, 43.
עד־כמה פעמים 1 Reg. 22, 16.
עד־שבע פעמים 2 Reg. 4, 35.
הלוך ורחצת שבע־פעמים 2Rg. 5, 10.
ויטבל בירדן שבע פעמים 2Rg. 5, 14.
ויך שלש־פעמים 2 Reg. 13, 18.
חמש אר־שש פעמים 2 Rg. 13, 19.
ועתה שלש פעמים 2 Reg. 13, 19.
שלש פעמים הכהו ויואש 2Rg. 13, 25.
כהם מאה פעמים 1 Chr. 21, 3.
שלוש פעמים בשנה 2 Chr. 8, 13.
עד־כמה פעמים 2 Chr. 18, 15.
ויאמרו לנו עשר פעמים Neh. 4, 6.
כדבר הזה ארבע פעמים Neh. 6, 4.
זה ׀ עשר פעמים Job. 19, 3.
פעמים רבות יצילם Ps. 106, 43.
כי גם־פעמים רבות Eccl. 7, 22.
שלוש ושלשים פעמים Ez. 41, 6.

pl. constr.: פַּעֲמֵי
פעמי מרכבותיו Jud. 5, 28.
רגלי עני פעמי דלים Jes. 26, 6.

pl. c. suff.: פַּעֲמֶי *p.*
ואחרב בכם פעמי 2 Reg. 19, 24.
בל נמוטו פעמי Ps. 17, 5.
פעמי הכן באמרתך Ps. 119, 133.
חשבו לדחות פעמי Ps. 140, 5.
ואחרב בכם־פעמי Jes. 37, 25.

pl. c. suff.: לְפַעֲמַי
רשת ׀ הכינו לפעמי Ps. 57, 7.

pl. c. suff.: פְּעָמֶיךָ
הרימה פעמיך Ps. 74, 3.

pl. c. suff.: פְּעָמֶיהָ
מה־יפו פעמיך Cant. 7, 2.

pl. c. suff.: פְּעָמָיו
פעמיו ירחץ בדם Ps. 58, 11.
וישם לדרך פעמיו Ps. 85, 14.
רשת פורש על־פעמיו Prv. 29, 5.

pl. c. suff.: פְּעָמֶיהָ
על ארבע פעמתיו Ex. 25, 12.
וארבעה פעמתיו 1 Reg. 7, 30.

פַּעֲמֹן
ע״ו, והרמוני פַּעֲמֹנִים, ומונכו זוג וקשקוש [שעלגע], וקרלץ ע״ש הלוס והכלפה.
n. m., tintinnabulum, a pulsando s. agitando. LXX. *κώδων.*
Ex. 28, 34 (bis). פעמון זהב ורמן פעמן ורמן פעמן
Ex. 39, 26 (bis). ורמן

pl.: הַפַּעֲמֹנִים
Ex. 39, 25. ויתנו את־הפעמנים

pl. constr.: פַּעֲמֹנֵי
Ex. 39, 25. ויעשו פעמני זהב

pl. constr.: וּפַעֲמֹנֵי
Ex. 28, 33. ופעמני זהב בתוכם

פַּעְנֵחַ
v. s. צַפְנַת *p.* 963.

פָּעַר
פעל כוול, והמונן פתיקה, ל״ש הפה [שָׁפֶּנען, לויפֶּנעפֶנען], וכן נקרמי ונצרני ונקנוש, ונשפה ענריכים עול מנלוי דבר, ל״ש מנלוי עכוה, ומשם שמה פְּעוֹר, נלוי כית הנשת, ונענרי הפניעי פְּעוֹר שם נלנול מוה, ע״ש נלוי עכוה.
v. trans., aperire, pandere, veluti de oris distensione cupiditatis vel aviditatis ergo, neohebr. et aram. de ani denudatione (unde n. פְּעוֹר, detectio, et פְּעוֹר, n. idoli Priapi similis). LXX. *ἀνοίγειν, δια-, ἐπιπίπτειν.*

3 *perf. fem.:* וּפָעֲרָה
Jes. 5, 14. ופערה פיה לבלי־חק

1 *perf.:* פָּעַרְתִּי
Ps. 119, 131. פי פערתי ואשאפה

3 *perf. pl.:* פָּעֲרוּ
Job. 16, 10. פערו עלי ׀ בפיהם
Job. 29, 23. ופיהם פערו למלקוש

פָּצַח
פעל כוול, והעתיק יִפְצֶה, ומתנוקו כמו בָּצַע לעיל, פָּצַע נקרמי, בָּזַע נקרמי, והקרן קנל פֶּתַח לעיל, ולולי ג״כ קנל פֶּה. ענינו סכרת ושניכה נויעה וגויכה [שפֶּלטען, נעכ־, -שניידען], וכשלל על פניקת פס ופעיכתו, נכל קפן השלנה, וג״כ מתונן רקצי פליה וקלון מנכה, וכי פ״ל ג״כ מן סכרקה וכויעה. כתנוסה הפעל נכ׳ הכוונות, וכשפה ענריכית מוס פְּצִירוּת, פְּצִירָה.
v. trans. (impf. יִפְצֶה), e familia vv. בָּצַע, פָּצַע, בָּזַע et fort. פֶּתַח, פָּדַר, findere, scindere, hinc ruptis vinculis liberare, aperire, de oris hiatu, sensu proprio et translato, targ. vi et eripiendi et aperiendi. LXX. *ῥήσσειν, λυτροῦν, ἐξαιρεῖν; ἀνοίγειν, δι-; διαστέλλειν, χαίνειν.*

3 *perf. fem.:* פָּצְתָה
Gn. 4, 11. אשר פצתה את־פיה
Dt. 11, 6. פצתה הארץ

3 *perf. fem.:* וַתִּפְצֶתְהָ
Nu. 16, 30. ופצתה האדמה את־פיה

2 *perf.:* פָּצִיתָה
Jud. 11, 36. פציתה את־פיך אל־י״י

1 *perf.:* פָּצִיתִי
Jud. 11, 35. ואנכי פציתי פי

3 *perf. pl.:* פָּצוּ
Ps. 22, 14. פצו עלי פיהם
Ps. 66, 14. אשר־פצו שפתי
Thr. 2, 16. פצו עליך פיהם
Thr. 3, 46. פצו עלינו פיהם

part. masc.: וּפֹצֶה *sg.*
Jes. 10, 14. ופצה פה ומצפצף

part. masc.: הַפּוֹצֵה
Ps. 144, 10. הפוצה את־דוד עבדו

impt. sg.: פְּצֵה
Ez. 2, 8. פצה פיך ואכל

impt. c. suff.: פְּצֵנִי
Ps. 144, 11. פצני והצילני

3 *imperf.:* יִפְצֶה
Job. 35, 16. ואיוב הבל יפצה פיהו

פָּצַל
Pi-el: פִּצֵּל

3 *perf. pl.:* פִּצְּחוּ *p.*
Mich. 3, 3. ואת־עצמותיהם פצחו

פָּצַל
פעל כוול, והמונן כמו בָּצַל, כיות נעל-וג ונכ־קליפה [נעצַלע ויין], ומוס ככנד פָּצָל, הסרת קליפה וונ ומוס קליפה [צַנצַלען], וכנכ פרצתי סוד הזרע נקריכות לעיל קפק נכל, ומשם ג״כ השווי נשפתי מערב. נגמרת מכל ענין קליפה וסרת הקליפה ל״מ חִצְּחִיל ענס מדנר, וכן כמנק אִתְּפַצַּל נגרר לכפן ולכפן לו נקרע, וכן השחר מפנילות קכיס מפוללים לכפן ולכפן, קכיס מפוללים, הכל ענין גויכה לקלקים, וזה מונן השקלי״.
v. comp. intr., sicut בָּצַל q. v., corticatum esse (beschalt sein). *Pi.* פִּצֵּל, decorticare, rescindere; *Hi.* הִפְצִיל gemar., scindere, dividere, findere; *Itpe.* אִתְּפַצַּל, diffindi, trop. de radiis aurorae ultro citroque se diffundentibus. LXX. *λεπίζειν.*

Pi-el: פִּצֵּל 3 *perf.*
Gn. 30, 38. את־המקלות אשר פצל

3 *imperf.:* וַיְפַצֵּל
Gn. 30, 37. ויפצל בהן פצלות לבנות

פְּצָלָה
ע״כ והכינו פְּצָלוֹת, ומתונן מקום שכר מוסרת הקליפה נו, כתכנותו קְלִפָּה, וכפרוש יג״ק: מקום קלופים קלופים ומכוער [נעצַלעכר פלצען], או כפרוש קען-עורק כייפה קצה [שייכצייטע], כמונן השקלי של הזרע, וכשפה ענריכית פְּצוּלִי כמעט כמונן וה, ונוסף שם ענריכו כמו בָּצָל.
n. f. (pl. פְּצָלוֹת), locus decorticatus, targ. קְלִיפָה (קְלִיפָּה, cortex). *Ibn-Ezra:* incisio, significatione translata. Neohebr. פְּצוּל, pars fissa, filamentum, vel cepa, sicut hebr. בָּצָל. LXX. *λέπισμα.*
Gn. 30, 37. ויפצל בהן פצלות לבנות

פָּצַם
ע״כ ויקר ומתנודל, ופתרוכו נכנין הכנד קריעה וכניכה [נרעכען, שפַּלטען], ל״מ מנקיעת הקרן, וכן פַּצַּם נקרמי, מנקיעת קלוטות, ומוס שם השם פַּצִּים קלק וגוד דכר, לכן עמוד נהשלה על דף הספר [נלפַּעט], וכן מוכנו קרע.
v. piël., frangere, findere, aram. פַּצֵּם, unde פַּצִּים, fissura, transl. pagina (Spalte). LXX. *συνταράσσειν.*

2 *perf. c. s.:* פִּצַּמְתָּהּ
Ps. 60, 4. הרעשתה ארץ פצמתה

פָּצַע
פעל כוול, ומוכנו נתמנות קריעה ונליעה כויעה וכניכה, ולוסס לו בָּצַע לעיל, בָּזַע נקרמי, לכן נהשלה על כתות דכר וקניכה [פַּעכוולכנדען], ל״מ פנוע דכל, שנקעו נילין ומכותיס ע״י דכוי, ונקרמי ממיקת המוק ובקיעת עניס ונלילת לנויוס לו כניכת ויכיס, לו כמונן פנילה נכלל, ל״מ תמור של קמה מפניע לכאן ולכאן.
v. trans., sicut בָּצַע, בָּזַע, dissecare, disrumpere, hinc vulnerare; פָּצוּעַ דַּכָּה, vulneratus contritione, genus eunuchorum. LXX. *συν-*

τρίβειν, τραυματίζειν; פָּצוּעַ דַּכָּה, θλαδίας. A. μωλωπεῖν; prt. pass. τραυματίας.

3 *perf. pl. c. s.:* פְּצָעוּנִי
Cant. 5, 7. הכוני פצעוני

p. pass. constr.: פְּצוּעַ
Dt. 23, 2. לא־יבא פצוע־דכה

inf. abs.: וְפָצֹעַ
1 Reg. 20, 37. הכה ופצע

פֶּצַע

ז״, וכנוי פִּצְעִי, וסמוכ קנורה, שרט וגדול נדכר [ווֹאוּנדע], וכשפּ ענריכ שם הפעולה פְּצִירָה, עין כתיב.

n. m. (c. s. פִּצְעֵי), vulnus, neoh. LXX. τραῦμα, σύντριμμα.

פֶּצַע *p.* פֶּצַע
Ex. 21, 25. פצע תחת פצע
Prv. 20, 30. חברות פצע תמריק ברע
Jes. 1, 6. פצע וחבורה ומכה טריה

cum suff.: לְפִצְעִי
Gn. 4, 23. כי איש הרגתי לפצעי

pl.: פְּצָעִים
Prv. 23, 29. למי פצעים חנם

pl. constr.: פִּצְעֵי
Prv. 27, 6. נאמנים פצעי אוהב

pl. c. suff.: פִּצְעָיו
Job. 9, 17. והרבה פצעי חנם

פָּצַר

פעל כוזד, ושעתיד יִפְצַר, ושורן קמוטי כ״ל נדילס ושרוט נדכר [ליִיכּצִיי־דען], כי סקרן פָּצַר, ודומס לו בָּצַר, קֹצֶר, וכן בָּצַר, שֹׁר, ונאלס תמלא שכשכ כאכוון ג״כ נשמני מערב, וכנור מאכו נאורן וס פְּצִירָה. ושוס נסשאלס פריאס נקים ונדילס לקיאס והנקס ודקיקס [אין יפּאכל דכאנגען], הן נתקכוכיס הן נכקי, והמעוט נדילס נקים. הכוסף הִפְצִיר, יוצ׳ ושוק שאורן רקצ׳, סככת ופיסת סדנקות נקים, לומר מריס וסריכס רניכס ונעיסס [אַנגעצאַסטען, ווידערשפּענסטיג ויין], ושמקור הַפְצֵר כשס, לומר נעוט ומכי. נשפּ ענריכיס הפעל רב־סנרן, ושס סכוסף כקל, ושוס הַפְצָרָה.

v. comp. trans. (impf. יִפְצַר), incidere, e familia vv. בָּצַר, גָּזַר, שָׂר (serra), indeque n. *limae;* transl. instare, urgere (in Jemand dringen), vel vi vel precibus. *Hi.* הִפְצִיר, de moribus tanquam abscissis a societate hominum, contumacem, refractarium, praefractum esse (eigensinnig, abgeschlossen sein); inf. הַפְצֵר, contumacia (Eigensinn). LXX. βιάζεσθαι, κατα-, παρα-; *Hi. inf.* ἐπάγειν. Symm. ἀπειθεῖν.

3 *imperf.:* וַיִּפְצַר
Gn. 19, 3. ויפצר־בם מאד
Gn. 33, 11. ויפצר־בו ויקח
Jud. 19, 7. ויפצר־בו חתנו וישב
2 Rg. 5, 16. ויפצר־בו לקחת וימאן

3 *impf. pl.:* וַיִּפְצְרוּ
Gn. 19, 9. ויפצרו באיש בלוט
2 Reg. 2, 17. ויפצרו־בו עד־בש

inf. abs.: הַפְצֵר *subst.*
1 Sam. 15, 23. ואון ותרפים הפצר

פְּצִירָה

ז״כ, והמוכן לשעת הקלמוכיס כלי שמקדלין בו סנרזל, שנקרא נקרנוס שוֹחֵין, וושו ליתץ נלעו [פַּיילע], ונקו לפניוס וו, על כי שנרשומו לשון פנוי

3 *perf.:* פָּקַד
Gn. 21, 1. ויי פקד את־שרה
Ex. 4, 31. וישמעו כי־פקד י״י
Num. 1, 44. 3, 39. 4, 37. 41. 45. 46. אשר פקד משה
Num. 4, 49. על־פי י״י פקד אותם
Ruth 1, 6. כי־פקד י״י את־עמו
1 Sam. 2, 21. כי־פקד י״י את־חנה
1 Reg. 20, 15. פקד את־כל־העם
1 Chr. 21, 6. ובנימן לא פקד בתוכם
2 Chr. 36, 23. והוא־פקד עלי
Esr. 1, 2. והוא־פקד עלי
Job. 34, 13. מי־פקד עליו ארצה
Job. 35, 15. כי־אין פקד אפו
Job. 36, 23. מי־פקד עליו דרכו
Thr. 4, 22. פקד עונך בת־אדום
Zach. 10, 3. פקד י״י צבאות

2 *perf.:* פָּקַדְתָּ
Ps. 17, 3. פקדת לילה
Ps. 65, 10. פקדת הארץ ותשקקה
Jes. 26, 14. לכן פקדת ותשמידם

2 *perf.:* הִפְקַדְתָּ
Job. 5, 24. ופקדת נוך ולא תחטא

1 *perf.:* פָּקַדְתִּי
Ex. 3, 16. פקד פקדתי אתכם
1 Sam. 15, 2. פקדתי את אשר־עשה
Jer. 44, 13. פקדתי על־ירושלם
Jer. 50, 18. כאשר פקדתי אל־מלך
Zeph. 3, 7. אשר־פקדתי עליה

1 *perf.:* וּפָקַדְתִּי
Ex. 32, 34. ופקדתי עליהם חטאתם
Ps. 89, 33. ופקדתי בשבט פשעם
Jes. 13, 11. ופקדתי על־תבל רעה
Jer. 9, 24 ופקדתי על־כל־מול בערלה
Jer. 15, 3. ופקדתי עליהם ארבע
Jer. 21, 14. ופקדתי עליכם
Jer. 23, 34. ופקדתי על־האיש ההוא
Jer. 30, 20. ופקדתי על כל־לחציו
Jer. 36, 31. ופקדתי עליו ועל־זרעו
Jer. 44, 13. ופקדתי על־היושבים
Jer. 51, 44. ופקדתי על־בל בבבל
Jer. 51, 47. ופקדתי על־פסילי בבל
Jer. 51, 52. ופקדתי על־פסיליה
Hos. 1, 4. ופקדתי את־דמי יזרעאל
Hos. 2, 15. ופקדתי עליה את־ימי
Hos. 4, 9. ופקדתי עליו דרכיו
Am. 3, 14. ופקדתי על־מזבחות
Zeph. 1, 8. ופקדתי על־השרים
Zeph. 1, 9. ופקדתי על כל־הדולג
Zeph. 1, 12. ופקדתי על־האנשים

1 *perf. c. s.:* וּפְקַדְתִּיו
Jer. 49, 8. עת פקדתיו

1 *perf. c. s.:* וּפְקַדְתִּים
Jer. 6, 15. בעת־פקדתים יכשלו

3 *perf. pl.:* פָּקְדוּ
Num. 26, 63. 64. פקדו את־בני ישראל

3 *perf. pl.:* הָפְקְדוּ
Dt. 20, 9. ופקדו שרי צבאות

3 *perf. pl.:* פָּקֳדוּ *p.*
Jes. 34, 16. אשה רעותה לא פקדו

3 *perf. pl. c. s.:* פְּקָדוּהָ
Jes. 26, 17. י״י בצר פקדוך

2 *perf. pl.:* פְּקַדְתֶּם
Jer. 23, 2. ולא פקדתם אתם

2 *perf. c. s.:* וּפְקַדְתֶּם
Nu. 4, 27. ופקדתם עליהם במשמרת

1 *perf. pl.:* פָּקַדְנוּ
1 Sam. 25, 15. ולא־פקדנו מאומה

part. masc.: פֹּקֵד *sg.*
Ex. 20, 5. פקד עון אבת
Ex. 34, 7. פקד ׳ עון אבות
Num. 14, 18. פקד עון אבות על־בנים
Dt. 5, 9. פקד עון אבות על־בנים
Jer. 11, 22. הנני פקד עליהם
Jer. 23, 2. הנני פקד עליכם
Jer. 29, 32. הנני פקד על־שמעיה
Jer. 44, 29. כי־פקד אני עליכם
Jer. 46, 25. הנני פוקד על־אמון מנא
Jer. 50, 18. הנני פקד אל־מלך בבל

p. p. f. pl.: פְּקֻדוֹת
2 Reg. 11, 18. וישם הכהן פקדת

p. pass. pl.: הַפְּקֻדִים
Ex. 30, 13. 14. העבר על־הפקדים
Ex. 38, 26. העבר על־הפקדים
Num. 1, 44. אלה הפקדים
Num. 1, 46. ויהיו כל־הפקדים
Num. 2, 9. הפקדים למחנה יהודה
Num. 2, 16. הפקדים למחנה ראובן
Nu. 2, 24. הפקדים למחנה אפרים
Num. 2, 31. הפקדים למחנה דן
Num. 4, 46. הפקדים אשר פקד
Num. 7, 2. העמדים על־הפקדים
Num. 31, 48. הפקדים אשר לאלפי

p. pl. constr.: פְּקוּדֵי
Ex. 38, 21. אלה פקודי המשכן
Ex. 38, 25. וכסף פקודי העדה
Num. 1, 45. כל־פקודי בני־ישראל
Nu. 2, 32. אלה פקודי בני־ישראל
Num. 2, 32. כל־פקודי המחנת
Num. 3, 39. כל־פקודי הלוים
Num. 4, 37. אלה פקודי משפחת
Num. 4, 41. אלה פקודי משפחת
Num. 4, 45. אלה פקודי משפחת
Num. 26, 51. אלה פקודי בני ישראל
Num. 26, 57. ואלה פקודי הלוי
Num. 26, 63. אלה פקודי משה
Num. 31, 14. על פקודי החיל
1 Reg. 11, 15. פקודי חחיל
2 Chr. 23, 14. פקודי חחיל

p. pl. constr.: הַפְּקֻדֵי
Num. 4, 38. ופקודי בני גרשון
Nu. 4, 42. ופקודי משפחת בני מרדי

p. pl. constr.: מִפְּקוּדֵי
Num. 26, 64. מפקודי משה

pl. c. suff.: פְּקֻדֵיכֶם
Nu. 14, 29. פקדיכם לכל־מספרכם

p. pl. c. suff.: פְּקֻדָיו
Num. 1, 22. פקדיו במספר שמות
Num. 26, 54. איש לפי פקדיו

pl. c. suff.: הִפְקֻדָיו
Num. 2, 6. 8. 11. וצבאו ופקדיו
Num. 4, 49. ופקדיו אשר־צוה י״י

pl. c. suff.: פְּקוּדֵיהֶם
Num. 1, 21. פקדיהם למטה ראובן
Num. 1, 23. 25. 27. 29. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43. פקדיהם למטה
Num. 3, 22. פקדיהם במספר
Num. 3, 22. פקדיהם שבעת אלפים
Nu. 4, 36. ויהיו פקדיהם למשפחתם 40. 44.
Num. 4, 48. פקדיהם שמנת אלפים
Num. 26, 7. ויהיו פקדיהם שלשה

ויהיו פקדיהם Num. 26, 62.
pl. c. suff.: וּפְקֻדֵיהֶם
וצבאו ופקדיהם Num. 2, 4. 13. 15. 19. 21. 23. 26..28. 30.
ופקדיהם במספר כל־זכר Num. 3, 34.
ופקדיהם שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
ופקדיהם חמשה וארבעים Num. 26, 41. 50.
pl. c. suff.: לִפְקֻדֵיהֶם
בני־ישראל לפקדיהם Ex. 30, 12.
ומעלה לפקדיהם Num. 3, 43.
בני־גד לפקדיהם Num. 26, 18.
משפחת יהודה לפקדיהם Nu. 26, 22.
משפחת יששכר לפקדיהם Num. 26, 25.
הזבולני לפקדיהם Num. 26, 27.
בני־אפרים לפקדיהם Num. 26, 37.
משפחת השוחמי לפקדיהם Num. 26, 43.
בני־אשר לפקדיהם Num. 26, 47.
pl. c. suff.: לִפְקוּדֵיהֶם
ראשי האבות לפקודיהם 1 Chr. 23, 24
inf. abs.: פָּקֹד
ואלהים פקד יפקד Gn. 50, 24.
פקיפקד אלהים Gn. 50, 25.
פקד פקדתי אתכם Ex. 3, 16.
פקד יפקד אלהים אתכם Ex. 13, 19.
אם־פקד יפקדני אביך 1 Sam. 20, 6.
inf. constr.: בְּפָקֹד
בפקד אתם Ex. 30, 12 (bis).
inf. constr.: לִפְקֹד
לפקד את־העם 2 Sam. 24, 4.
לפקד כל־הגוים Ps. 59, 6.
לפקד עון ישב־הארץ Jes. 26, 21.
inf. constr.: וְלִפְקֹד
ולפקד על־יעקב כדרכיו Hos. 12, 3.
inf. c. suff.: פָּקְדִי
וביום פקדי Jer. 32, 34.
עד יום פקדי אתם Ex. 27, 21.
עד־פקדי אתו נאם־י׳ Jer. 32, 5.
ביום פקדי פשעי Am. 3, 14.
impt. sg.: פָּקֹד
פקד את־בני לוי Num. 3, 15.
פקד כל־בכר זכר Num. 3, 40.
impt. sg.: וּפְקֹד
ופקד גפן זאת Ps. 80, 15.
impt. c. suff.: פָּקְדֵנִי
פקדני בישועתך Ps. 106, 4.
impt. c. s.: וּפָקְדֵנִי
זכרני ופקדני Jer. 15, 15.
impt. pl.: פִּקְדוּ
פקדו־נא וראו 1 Sam. 14, 17.
פקדו־נא את־הארורה 2 Rg. 9, 34.
פקדו עליה טפסר Jer. 51, 27.
impt. pl.: וּפִקְדוּ
ופקדו את־חעם 2 Sam. 24, 2.
1 imperf.: אֶפְקֹד
אפקד על־פרי־גדל Jes. 10, 12.
העל־אלה לוא־אפקד Jer. 5, 9. 29.
אפקד על־מלך־בבל Jer. 25, 12.
אפקד על־הגוי ההוא Jer. 27, 8.
אפקד אתכם Jer. 29, 10.
ומי בחור אליה אפקד Jer. 49, 19. 50, 44.
לא־אפקוד על־בנותיכם Hos. 4, 14.
על־כן אפקד עליכם Am. 3, 2.
ועל־חעתדים אפקוד Zach. 10, 3.
1 imperf.: וְאֶפְקֹד
ואפקד עונה עליה Lev. 18, 25.
2 imperf.: תִּפְקֹד
מנה לוי לא תפקד Num. 1, 49.
ואת־בניו תפקד Num. 3, 10.
חמשים שנה תפקד אותם Nu. 4, 23.
תפקד אתם Num. 4, 29.
אחיך תפקד לשלום 1 Sam. 17, 18.
2 imperf.: וַתִּפְקֹד
ותפקד עלי עון האשה 2 Sam. 3, 8.
2 impf. c. s.: תִּפְקְדֶם
מבן־חדש ומעלה תפקדם Nu. 3, 15.
חמשים שנה תפקדם Num. 4, 30.
2 impf. c. s.: תִּפְקְדֻנִי
ובן־אדם כי תפקדנו Ps. 8, 5.
2 impf. c. s.: וַתִּפְקְדֵנִי
ותפקדני לבקרים Job. 7, 18.
2 impf. f.: תִּתְפְּקְדִי
ותפקדי את זמת נעוריך Ez. 23, 21.
3 imperf.: יִפְקֹד
ואלהים פקד יפקד Gn. 50, 24.
פקד יפקד אלהים אתכם Gn. 50, 25.
פקד יפקד אלהים Ex. 13, 19.
יפקד י׳י אלהי Num. 27, 16.
וכי־יפקד מה אשיבנו Job. 31, 14.
יפקד י׳י את־צבא Jes. 23, 17.
יפקד י׳י על־צבא המרום Jes. 24, 21.
יפקד י׳י בחרבו הקשה Jes. 27, 1.
פן יפקד עליה Jes. 27, 3.
כי־יפקוד עליך Jer. 13, 21.
יפקוד חטאותם Hos. 9, 9.
חנכחדות לא־יפקד Zach. 11, 16.
3 imperf.: וַיִּפְקֹד
ויפקד שר הטבחים Gn. 40, 4.
ויפקד אתם משה Num. 3, 16.
ויפקד משה כאשר צוה Num. 3, 43.
ויפקד משה ואהרן Num. 4, 34.
ויפקד את־העם Jos. 8, 10.
ויפקד שמשון את־אשתו Jud. 15, 1.
ויפקד שאול את־העם 1 Sam. 13, 15.
ויפקד דוד את־העם 2 Sam. 18, 1.
ויפקד את־נערי 1 Reg. 20, 15.
ויפקד בן־הדד את־ארם 1 Rg. 20, 26.
ויפקד את־כל־ישראל 2 Reg. 3, 6.
ויקח מידם ויפקד 2 Reg. 5, 24.
3 imperf.: וַיִּפְקֹד
ויפקד חמאתם Jer. 14, 10.
ויפקד חמאתם Hos. 8, 13.
3 impf. c. s.: יִפְקְדֵנִי
אם־פקד יפקדני אביך 1 S. 20, 6.
3 impf. c. s.: יִפְקְדֵם
כי יפקדם י׳י Zeph. 2. 7.
3 impf. c. s.: וַיִּפְקְדֵם
ויפקדם במדבר סיני Num. 1, 19.
ויפקדם בבזק 1 Sam. 11, 8.
ויפקדם בטלאים 1 Sam. 15, 4.
ויפקדם למבן עשרים 2 Chr. 25, 5.
2 impf. pl.: תִּפְקְדוּ
תפקדו אותם לצבאתם Num. 1, 3.
ובשמת תפקדו את־כלי Nu. 4, 32.
3 impf. pl.: יִפְקְדוּ *p.*
ולא יזכרד־בו ולא יפקדו Jer. 3, 16.
3 impf. pl.: וַיִּפְקְדוּ
ויפקדו והנה אין יונתן 1 S. 14, 17.
Nif-al: נִפְקַד *3 perf.*
ולא־נפקד ממנו איש Num. 31, 49.
ולא־נפקד להם מאומה 1 Sam. 25, 7.
ולא־נפקד מכל־אשר־לו 1 S. 25, 21.
2 perf.: וְנִפְקַדְתָּ
מחר חדש ונפקדת 1 Sam. 20, 18.
inf. constr.: הִפָּקֵד
אם־הפקד יפקד 1 Reg. 20, 39.
inf. constr.: לְהִפָּקֵד
לחפקד היום מישראל Jud. 21, 3.
2 imperf.: תִּפָּקֵד
מימים רבים תפקד Ez. 38, 8.
3 imperf.: יִפָּקֵד
יפקד עליהם Num. 16, 29.
כי יפקד מושבד 1 Sam. 20, 18.
אם־הפקד יפקד 1 Reg. 20, 39.
איש אל־יפקד 2 Reg. 10, 19.
יפקד לא יחיה 2 Reg. 10, 19.
3 imperf.: וַיִּפָּקֵד
ויפקד מקום דוד 1 Sam. 20, 25. 27.
3 imperf.: י׳פָּקֵד
ושבע ילין בל־יפקד רע Prv. 19, 23.
3 impf. fem.: תִּפָּקֵד
מעם י׳י צבאות תפקד Jes. 29, 6.
3 impf. pl.: יִפָּקְדוּ *p.*
ומרב ימים יפקדו Jes. 24, 22.
ולא יפקדו נאם־י׳י Jer. 23, 4.
3 impf. pl.: וַיִּפָּקְדוּ
ויפקדו מעבדי דוד 2 Sam. 2, 30.
ויפקדו השוערים Neh. 7, 1.
ויפקדו ביום ההוא Neh. 12, 44.
Pi-el: פִּקֵּד
part. masc.: מְפַקֵּד
מפקד צבא מלחמה Jes. 13, 4.
Pu-al: פֻּקַּד *3 perf.*
פקד על־פי משה Ex. 38, 21.
1 perf.: פֻּקַּדְתִּי
פקדתי יתר שנותי Jes. 38, 10.
Hif-il: הִפְקִיד *3 perf.*
ויהי מיאז הפקיד אתו Gn. 39, 5.
הפקיד את־השליש 2 Reg. 7, 17.
כי־הפקיד מלך־בבל 2 Reg. 25, 23.
הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 5. 41, 2.
כי־הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 7.
וכי־הפקיד אתו אנשים Jer. 40, 7.
וכי הפקיד עליהם Jer. 40, 11.
אשר הפקיד נבוזראדן Jer. 41, 10.
אשר־הפקיד מלך־בבל Jer. 41, 18.
3 perf.: וְהִפְקִיד
והפקיד על־יד שרי הרצים 2 Chr. 12, 10.
2 perf. c. s.: הִפְקַדְתָּנִי
אשר הפקדתו שם 1 Sam. 29, 4.
1 perf.: הִפְקַדְתִּי
הפקדתי שמרים לכל־היום Jes. 62, 6.
1 perf.: וְהִפְקַדְתִּי
וחפקדתי עליכם בהלה Lev. 26, 16.
1 prf. c. s.: הִפְקַדְתִּיךָ
ראה הפקדתיך היום הזה Jer. 1, 10.
3 perf. pl.: הִפְקִדוּ
ואת־המגלה הפקדו Jer. 36, 20.
impt. sg.: הַפְקֵד
ואתה הפקד את־הלוים Num. 1, 50.
הפקד עליו רשע Ps. 109, 6.
1 imperf.: אַפְקִיד
בידך אפקיד רוחי Ps. 31, 6.
3 imperf.: יַפְקִיד
למכמש יפקיד כליו Jes. 10, 28.
3 impf. ap.: וַיַּפְקֵד
ויפקד פקדים על־הארץ Gn. 41, 34.
ויפקד המלך פקידים Esth. 2, 3.
3 impf. ap.: וַיַּפְקֵד
ויפקד אתו לכל־סבל 1 Rg. 11, 28.
ויפקד עליהם את־גדליהו 2 Rg. 25, 22
3 impf. c. s.: וַיַּפְקִדֵהוּ
ויפקדהו על ביתו Gn. 39, 4.
3 impf. c. s.: וַיַּפְקִדֵם
ויפקידם דויד המלך 1 Chr. 26, 32.
3 impf. pl.: וַיַּפְקִדוּ
ויפקדו את־ירמיהו Jer. 37, 21.
Hof-al: הָפְקַד *3 perf.*
אשר הפקד אתו Lev. 5, 23.
חיא העיר הפקד כלה Jer. 6, 6.
part. pl.: מֻפְקָדִים
ועליהם ׳ מפקדים 2 Chr. 34, 12.
part. pl.: הַמֻּפְקָדִים
ה׳ פקדים בית י׳י 2 Reg. 12, 12.
המפקדים בבית י׳י 2 Reg. 22, 5.
המפקדים בית י׳י 2 Reg. 22, 9.
המפקדים בבית י׳י ויתנוהו על־יד המפקדים 2 Chr. 34, 10. 17.
Hitpa-el: הִתְפַּקֵּד
3 perf. pl.: הִתְפַּקְּדוּ
מישבי הגבעה התפקדו Jud. 20, 15.
ואיש ישראל התפקדו Jud. 20, 17.
3 imperf.: וַיִּתְפַּקֵּד
ויתפקד העם Jud. 21, 9.
3 impf. pl.: וַיִּתְפַּקְּדוּ
ויתפקדו בני בנימן Jud. 20, 15.
Hotpa-el: הָתְפַּקֵּד
3 perf. pl.: הָתְפַּקְּדוּ
לא התפקדו בתוכם Num. 1, 47.
והלוים לא התפקדו Num. 2, 33.
כי ׳ לא התפקדו Num. 26, 62.
ובני ישראל התפקדו 1 Rg. 20, 27.

פְּקֻדָּה

ע״כ, והמונן פ׳ מספר או כמיות מספר ומפקד לכמי המלקוח [מַהֲלוכה, מו׳ מעמוכה], וזה מיות המנקח פרטית עליהם ולרשוחם. כ׳ לרשת דבר מיד פלוני, וזה שפיעה ותוכקה [מהכָּפָּה, מַהֲכלוכה]. ג׳ פקידות וכלנות על דבר והלריהם לקרוי בהשגח ובעין פקוחה, לכן לפעמים כמו משמר ומשמרת [שוֹמֵר-וּכֹא, פְּרִישָׁה], ובית הפקדות כמו בית משמרת, לכן ג״כ שלטון ומשמר ועבודה, ענין מלוכה [מֶמְשָׁלָה, מַעֲמָד], ומזה משלח יד בכלל [מַשָּׂא].

n. f., 1) numeratio, recensio, a vi quaerendi s. sciscitandi; 2) punitio, *animadversio;* 3) praefectura, cura, custodia (בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, de carcere, quo quis custoditur), hinc de munere s. officio in universum et de bonis opibusque, quas quis adservat. LXX. *ἐπίσκεψις, ἐπισκοπή, ἐκδικήσις,* et concret. *ἄρχων, θυρωρός, προστάτης, ἐπίσκοπος;* הַמְּשִׁים פְּקֻדּוֹת, *ἐχειρίζειν.*

ומה־תעשו ליום פקדה Jes. 10, 3.
לְפִקְדֻּה
לבית אב לפקדה אחת 1 Chr. 23, 11.
הַפְּקֻדָּה
באו ׳ ימי הפקדה Hos. 9, 7.
constr.: פִּקְדַּת
פקדת שמרי משמרת Num. 3, 32.
פקדת כל־המשכן Num. 4, 16.
על־פקדת ישראל 1 Chr. 26, 30.
פקדת בית י׳י 2 Chr. 23, 18.
אל פקדת חמלך 2 Chr. 24, 11.
constr.: וּפִקְדַּת
ופקדת משמרת Num. 3, 36.
ופקדת אלעזר Num. 4. 16.
ופקדת כל־האדם Num. 16, 29.
cum suff.: וּפִקְדָּתָךְ
ופקדתך שמרה רוחי Job. 10, 12.
cum suff.: פִּקְדָּתֵךְ
ושמתי פקדתך שלום Jes. 60, 17.
פקדתך באש Mich. 7, 4.
cum suff.: פִּקְדָּתוֹ
פקדתו יקח אחר Ps. 109, 8.
cum suff.: פִּקְדָּתָם
אלה פקדתם לעבדתם 1 Chr. 24, 19.
ואלה פקדתם לבית 2 Chr. 17, 14.
פקדתם ביד יעואל הסופר 2 Chr. 26, 11.
בעת פקדתם יאבדו Jer. 10, 15.
שנת פקדתם Jer. 11, 23. 23, 12.
עת פקדתם Jer. 46, 21. 50, 27.
שנת פקדתם נאם־י׳י Jer. 48, 44.

Digitized by Google

בעת פקדתם יאבדו Jer. 51, 18.
וישם הכהן פקדת 2 Reg. 11, 18.
cum suff.: וּפְקֻדָּתָם
ופקדתם על נחל הערבים Jes. 15, 7.
cum suff.: לִפְקֻדָּתָם
לפקדתם בעבדתם 1 Chr. 24, 3.
pl.: פְּקֻדוֹת
קרבו פקדות העיר Ez. 9, 1.
פקדות אל־שערי הבית Ez. 44, 11.
pl.: הַפְּקֻדֹת
ויתנהו בבית־הפקדת Jer. 52, 11.

פָּקִיד

ז״ו, והכינוי פְּקִידָיו, ומוכנו שלמן ומוסכ כנב וכגיד [נעצ׳מעצר, פָּקִי־שעשעל], ל״מ מפקידי המלכות, ושגור הזם נז״ע.
n. m. (pl. פְּקִידִים), praefectus, a quo muneris cujuspiam procuratio requiritur, veluti de ministris bellicis. LXX. *ἐπίσκοπος; ἐπιστάτης, προ-; κωμάρχης, τοπ-*, verbaliter: *ἐπισκέπτεσθαι, καθιστάναι.*
אשר־הוא פקיד 2 Reg. 25, 19.
ויואל בן־זכרי פקיד Neh. 11, 9.
והוא־פקיד נגיד Jer. 20, 1.
פקיד ׳ על־אנשי Jer. 52, 25.
וּפָקִיד
ופקיד עליהם זבדיאל Neh. 11, 14.
הַפָּקִיד
ויזרחיה הפקיד Neh. 12, 42.
constr.: וּפְקִיד
ופקיד כהן הראש 2 Chr. 24, 11.
ופקיד הלוים בירושלם Neh. 11, 22.
cum suff.: פְּקִידוֹ
בן־ירבעל וזבל פקידו Jud. 9, 28.
pl.: פְּקִידִים
ויפקד פקדים על־הארץ Gn. 41, 34.
פקדים בית ר׳י Jer. 29, 26.
pl.: פְּקִידִים
פקידים מיד כונניהו 2 Chr. 31, 13.
ויפקד המלך פקידים Esth. 2, 3.
פְּקֻדַּת
ז״נ ומופעתי, והפתרון עזאל הפקיד ושלמן השוער והממונה [פַּקַחרזעפעער־שעת], וקל להכין.
n. f. abstr., munus praefecti, praefectura. LXX. *καταλύειν.*
ושם בעל פקדת Jer. 37, 13.

פְּקוּד

ז״ו, ומוכנו נכפל, ק׳ דריסה מיד ועכיסה, ול שכח נסתם [שערפַּעַ], ווה ככוי לנכל. ג׳ כמו פקידות, ופק״כ ככוי לפקיד, וג׳ יוכנו מהשרש.
n. m., 1) inquisitio poenalis, poena, nomen Babelis allegoricum; 2) praefectura, imperium summum, concret. = פְּקִיד. LXX. *ἐκδίκησον, Φακούκ.*
ואל־ירושבי פקוד Jer. 50, 21.
פקיד ושוע וקוע Ez. 23, 23.

פְּקוּדָה

ז״ו, ולך נרכני נכ״ק, והמוכן נווי, לומר תוכה ותעודה [נעצעפל, פָּקְרזעפַּע], נתרגום הזם הוה תמוך מלוה נענני, וכן הם פְּקֻדָּה, פָּקֻדָּה, תַּפְקֵיד.
n. m. pluralet., requisitio (Erforderniss), praeceptum, mandatum, targ. pro hebr. מִצְוָה. LXX. *ἐντολή, δικαίωμα.* Alii: *ἀρίθμησις, ἀριθμοί.*
pl. constr.: פִּקּוּדֵי
פקודי ר׳י ישרים Ps. 19, 9.
כל־פקודי כל ישרתי Ps. 119, 128.
pl. c. suff.: פִּקּוּדֶיךָ
אתה צויתה פקדיך Ps. 119, 4.
דרך־פקודיך הבינני Ps. 119, 27.
כי פקדיך דרשתי Ps. 119, 45.
כי פקודיך נצרתי Ps. 119, 56.
ולשמרי פקודיך Ps. 119, 63.
בכל־לב אצר פקודיך Ps. 119, 69.
לא־עזבתי פקדיך Ps. 119. 87.
לא־אשכח פקדיך Ps. 119, 93.
כי פקודיך דרשתי Ps. 119, 94.
כי פקדיך נצרתי Ps. 119, 100.
ואשמרה פקודיך Ps. 119, 134.
פקדיך לא שכחתי Ps. 119, 141.
כי־פקודיך אהבתי Ps. 119, 159.
שמרתי פקודיך Ps. 119, 168.
כי פקודיך בחרתי Ps. 119, 173.
pl. c. suff.: בְּפִקּוּדֶיךָ
בפקודיך אשיחה Ps. 119, 15.
אני אשרת בפקדיך Ps. 119, 78.
pl. c. suff.: לְפִקּוּדֶיךָ
הנה תאבתי לפקודיך Ps. 119, 40.
pl. c. suff.: מִפִּקּוּדֶיךָ
מפקודיך אתבונן Ps. 119, 104.
pl. c. suff.: וּמִפִּקּוּדֶיךָ
ומפקודיך לא תעיתי Ps. 119, 110.
pl. c. suff.: פִּקֻּדֶיו
ולזכרי פקדיו Ps. 103, 18.
נאמנים כל־פקודיו Ps. 111, 7.

פִּקָּדוֹן

ז״ו, והמוכן לשר כתן תוכת פקדת לים [דשם שוכטער נעצעפל נצנעכעכע], וכן נתמת פתרון הפעל, ומוה עוכון כיל לחר נכלל [דעצעויוטום], ונשפה ענייכיה זגור הזם הוה להכנה.
n. m., res curae cujuspiam commissa, *depositum.* LXX. *παραθήκη, φυλάσσειν.* S. *ἐνθήκη.*
הַפִּקָּדוֹן
או את־הפקדון Lev. 5, 23.
בְּפִקָּדוֹן
בפקדון או־בתשומת יד Lev. 5, 20.
לְפִקָּדוֹן
והיה האכל לפקדון Gn. 41, 36.
מִפְקָד
ז״ו, והמוכן לו כזיתת מספר וכסיסה [מַהלונכן], לו נווי ומנוה [נעצעכל], לו זהמם מס המקום, לומר מקום המנוה והמיועד.
n. m., numeratio, recensio, vel jussio, commissio, localiter: locus constitutus (שַׁעַר הַמִּפְקָד, nomen portae hierosolymitanae). LXX. *ἐπίσκεψις, προστάττειν; ἀποκεχωρισμένον.*
הַמִּפְקָד
נגד שער המפקד Neh. 3, 31.
constr.: מִפְקַד
מספר מפקד־העם 2 Sam. 24, 9.
מספר מפקד־העם 1 Chr. 21, 5.
constr.: בְּמִפְקַד
במפקד יחזקיהו 2 Chr. 31, 13.
ושרפו במפקד הבית Ez. 43, 21.

פָּקַח

פעל נוזד, והעתיד יִפְקַח, והפתרון פתיקת עין וכיוס [אֶפַּפנען, ועהען], וכשלב עם עָוַר, ומוכן הדבור פקח עין על, הכלון לו כיוס על דבר, ע״ל שימת עין על דבר לקום עליו ולריסם לותו ע״י הקשגה פרעית, וזה נפתרון מיומני. לו פקיחת עין לרעה, נפתרון מוסשלי. ולפעמים מפקיחת עיני לחר, לומר כפוי עוזרנו, ונהשלכה ג״כ מפקיחת לוכיס לשמיעה. הנפעל נִפְקַח הפעולי, מעיני עור כי תפתחנה, ולפעמים ג״כ נמוכן השלמי. נתרגום ובנמרת הפעל בג הנלרן, ל״מ פתיקת עיכים וכיוס ע״י שְׂתִיַּת יין, ובכבד פְּקַח הכיוסת דבר ע״י גריכת והשלכת הנה והנה, וכן בנמרת פְּקַח הגל לו בגל, לומר השלכתו הנה והנה, וזה הכיוסו. לו בפעור זוה ממונן כיוני פניהה, לומר פָּקַח בדומה לל פָּצַח בקלוף ידוע, ול״כ פתיקת רק השלכה, ולפעמים ג״כ בפעה ענייכית מפקיקת עין השכל, לו ג״כ מזימת עין על דבר נכלל, ל״מ פְּקַח פקוח בכיס, פקח בפז.
v. comp. trans. (impf. יִפְקַח), aperire, videre; פָּקַח עַיִן עַל, oculos apertos habere super aliqua re, de contemplatione vel misericordi vel invida; aperire *lumina* alterius h. e. caecitatem adimere, vel etiam *aures* h. e. surditate liberare aut attentum facere. *Ni.* aperiri, de luminibus caeci, vel illuminari ad res reconditas et ab oculis hominum latentes conspiciendas. Gemar. et targ. de vino oculos aperiente h. e. vires animi augente; *Pa.* facere, ut res quaepiam relegatur, disjectis impedimentis, fortasse a vi verbi primaria, qua, sicut פָּצַח (cf. אֶרֶץ, אָרַץ, אָרַק), de actione *findendi* et *discindendi* dicitur. Trop. in sermone neohebraico vi *curam habendi* dicitur, unde פִּקֻּחִים, cura, ne qua res detrimentum capiat. LXX. *ἀνοίγειν, δι-, σοφοῦν*; פָּקַח אָזְנַיִם, *λόγον ποιεῖν*; Jes. 42, 20. *ἠνοιγμένα τὰ ὦτα.* Symm. *ἀνεωγμένα τὰ ὦτά σου.*
3 perf.: פָּקַח
עיניו פקח ואינכו Job. 27, 19.
2 perf.: פָּקַחְתָּ
על־זה פקחת עיניך Job. 14, 3.
part. masc.: פִּקֵּחַ *sg.*
ר״י ׳ פקח עורים Ps. 146, 8.
p. pass. pl. f.: פְּקֻחוֹת
אשר־עיניך פקחות Jer. 32, 19.
inf. abs.: פָּקֹחַ
פקח אזנים ולא ישמע Jes. 42, 20.
inf. constr.: לִפְקֹחַ
לפקח עינים עורות Jes. 42, 7.
impt. sg.: פְּקַח
פקח־נא את־עיניו 2 Reg. 6, 17.
פקח את־עיני־אלה 2 Reg. 6, 20.
פקח ר״י עיניך וראה 2 Rg. 19, 16.
פקח עיניך שבע־לחם Prv. 20, 13.
פקח ר״י עיניך וראה Jes. 37, 17.
פקחה עיניך וראה Dan. 9, 18.
1 imperf.: אֶפְקַח
אפקח את־עיני Zach. 12, 4.
3 imperf.: וַיִּפְקַח
ויפקח אלהים את־עיניה Gn. 21, 19.
ויפקח הנער את־עיניו 2 Rg. 4, 35.
ויפקח ר׳ את־עיני הנער 2 Rg. 6, 17.
ויראו ויפקח ר״י 2 Reg. 6, 20.
Nif-al: נִפְקַח
3 perf. pl.: וְנִפְקְחוּ
ונפקחו עיניכם Gn. 3, 5.
3 impf. f. pl.: תִּפָּקַחְנָה
אז תפקחנה עיני עורים Jes. 35, 5.
3 impf. f. pl.: וַתִּפָּקַחְנָה
ותפקחנה עיניהם Gn. 3, 7.

פֶּקַח

ז״ו, זכתעכם מתוקעי, והכינו פְּקָחִים נקלות הקוף. והפתר כוסה [ועהעכל], הפך של עור, ועיכי פקחים כמו עיכי כוסים, ובמוכן כוקי נהפסוק השוחד יעור עיכי פקחים. נשפה ענייכית פִּקֵּחַ כמו חכם, לומר כוסה נעין זכלו, ונוכחו טַפֵּשׁ או חֲרֵשׁ, והמופעת פְּקָחוּת.
n. m. (pl. פְּקָחִים), cernens, tanquam apertus oculis (opp. עִוֵּר), trop. sapiens (opp. neohebr. טִפֵּשׁ, חֵרֵשׁ), unde neohebr. n. abstr. פְּקָחוּת, prudentia. LXX. *βλέποντες.* A. *σοφοί.*
אור פקח או עור Ex. 4, 11.
pl.: פִּקְחִים
כי השחד יעור פקחים Ex. 23, 8.

פַּקַחְקוֹחַ

ז״ו, ע״מ שַׁחַרְחֹר, פַּחַלְחֹל, נכפל הזרע [כי הסך עמיי נזרע], ונכתב כזכי מלות, ע״ל בַּרְקָן, יַפַּרְפָּרָה. הפשר פקיחת העיכים [פַּפַּפנונכן], ונהשלכה מסונהם מפשגר, זכו יפר הפסיר נקונן, ע״ל זכתמר מכית כלם יוכני נקון. ולעת יוסף קפקי זשלת קִיחַ ככוי לכית הספר, לו לעת לפני ול שעכיכו לפוור וכנול ע״ל קִיחַ נגמרת, וכן קִיחָה זס, סנה כל פלם הכל וכיכ.
n. m. (ad s. f. שַׁחַרְחֹר, פַּחַלְחֹל, אֲדַמְדָּם, neohebr. לָבְנוֹנִית ab adj. לָבָן; bipartitum vero scribitur, sicut חֲצִי־פַרְזוּת, יַפַּרְפָּרָה, קִרְקָע, apertio, solutio vinculorum, liberatio. LXX. *ἀνάβλεψις*, h. e. visus restitutio.

פַּקַחקוֹחַ

ולאסורים פקחקוח Jes. 61, 1.

פָּקַע

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומוכנו לל״ך כמו פָּקַךְ לעיל, לומר עכין נקיעה, וכן נתמת הפעל פָּקֵעַ נקיכי. ולפעמר שמוכן נקיעה הפעל לל״ך על הוגף וכנוכן מעכי, וכן נתמת עכין נקע לצון הגוף ולדם ודגיקה, ומוכן וה יהות נתמת להסמין הזם הכף, לו ג״כ זעזוע של פָּקַע כמו פָּקַק לעיל תתת נקנק, לומר היות מגוכן וכנוכ, ועול מקום להתגדל.
v. comp. trans. inus., sicut פָּקַע, findere, scindere, rumpere, deinde, uti illud, trop. parere, progerminare. Nisi forte פָּקֵעַ, sicut פָּקַק (בָּקְבַּק), de forma rotundosa s. ventrosa dicitur.
וילקט ממנו פקעת 2 Reg. 4, 39.

פֶּקַע

ז״ו והכינו פְּקָעִים, ומוכנו לנתת הכל״ק

כמוס פקועת שדה, ולשעת השקנה כמוס כיסים, לומר כמו כדור, ובשעת שמיטת יקוש פקעים כל"ם נקביס, עוד מקום להתגדר.

n. m. (pl. פְּקָעִים); colocynthis, non de ipso fructu, sed de ornamento ad ejus similitudinem caelato. Targ. בְּצִין, h. e. forma *ovali*, convenienter glossemati gemarae. LXX. *κολάπται*, *ὑποστήριγμα*.

pl.: פְּקָעִים

1 Reg. 6, 18. פקעים ופטורי צצים

pl.: וּפְקָעִים

1 Rg. 7, 24. ופקעים מתחת לשפתו

pl.: דַּפְּקָעִים

1 Rg. 7, 24. שנים מורים הפקעים

פֶּר
v. s. פָּרַר *p.* 924.

I. פָּרָא

פעל כודל, ודומה לו פָּרָה לקמן נסף. סיומן כשיקף פרי, לומר כשיקף כמוכן כוילף והולדה וכנכוד [ערבענען, העלפענדיגען], כלומר כלל לצורות, ומוסף הַפְרָיָא, קווץ של קל, והכלל מועט. ווקף הכוונה של כין יקיים יפריח, לומר יכנה ויפרה לו ישא פרי כין יקיו וקכוציו. ודע קוקף משכיל שלשעת השקנה שם פקיס מן פקף נמוכן ליל, ולשעת יפקקי פקיס שם מן היקיד אֶת נמוכן אָחוּז [ווה משקנה יוקף], ולשעת פכצן קלמוכי מוכף נרג', שכלשן פקציו כן-נכפקף, הַפְרָיָא כמוסף אף שמיי מן פָּרָא, קולס נכל פלס לקן ודקק. פקוד וצווי משרש עי' ססק פרס.

v. intr., *ferre*, spec. fructus, unde *Hi.* הַפְרָיָא, fruges producere, non onagro similem esse (denom. a פֶּרֶא, uti jam *Abulwalid* fabulatus est), Hos. 13, 15., ubi *Uzieli* אֲחִים, *suspiria*, *ejulatus* vertit, *Isaaki* vero ingeniose אַח, sicut אֲחוּ, de *juncetis* dictum putat. LXX. *διαστελεῖ*, sequente Syro: נְפָרֵשׁ.

3 imperf.: יַפְרִיא

Hos. 13, 15. הוא בין אחים יפריא

II. פְּרָא
דח

פעל ל"ע, ומוכני סיום כוור וקשה קומס וקניר [וויל ויין], ד"מ מקים, וסמצות פְּרֵה, ודומה לו הקרם נשפה רומית [*fer*-us, -ox], וכן נשקי שפתי ערב, ומוס פֶּרֶא הקס, ויוקר מאנו עי' נלוס ב.

v. intr. inus., *fer*-um esse, sicut פָּרַר q. v.

פֶּרֶא

ג"ו, ונמצא נ"כ פֶּרֶה נ"ם, והרכוי פְּרָאִים, והמוכן נמצאותו קיף הכר והיעל כוורת יקוסקת [וויל], ומוס קמוך הכר [וויל-דער עזעל], ונמצא ג"כ נהשקל על לקס נוני. והסכדל ניכו וכין הערוד עכיר עשרת שכימו.

vel פֶּרֶה *n. m.* (pl. פְּרָאִים), fera, spec. onager (syn. עָרוֹד), *Kulan* apud Tataros, minime a celeri cursu, quo solummodo barbaricis equis cedere dicitur. LXX. *ὄναγρος*, *ὄνος ἄγριος*, *ὄνος ἐν ἀγρῷ*, *ἐρημίτης*, *ἀγροῖκος*; c. *He*, *πλατύνεα*. Gen. 16, 12. פֶּרֶא אָדָם, *ἄγριστος ἄνθρωπος*; A. *ἄγριος*; S. *κεχωρισμένος ἀνθρώπων*; Th. *ἔρημος ἄνθρωπος*.

Gen. 16, 12. והוא יהיה פרא אדם
Job. 6, 5. הינהק פרא על־דשא
Job. 11, 12. ועיר פרא אדם יולד
Job. 39, 5. מי־שלח פרא חפשי
Hos. 8, 9. פרא בודד לו

פֶּרֶה

Jer. 2, 24. פרא ׀ למד מדבר

pl.: פְּרָאִים

Job. 24, 5. הן פראים ׀ במדבר
Ps. 104, 11. ישברו פראים צמאם
Jes. 32, 14. משוש פראים

pl.: וּפְרָאִים

Jer. 14, 6. ופראים עמדו על־שפים

פְּרֵאת
v. s. r. פָּאַר *p.* 888.

פַּרְבַּר
v. s. r. פַּרְוָר *p.* 921.

פָּרַד

פעל כודל, והמוכן משולש: פ' כויכה וויקיק כדיכה ווכיעה [שעכייען], כלשון פְּרֵדָה יוכיק, וע"כ עמיתו פָּרֵד, והקרן פָּרֵד, ופעל דָּד [נמוכן השקלי] קמעק הקוק והצווי. ג' הרקנה ושניקה פשיעה ועפיקה התמודדות וסריקה פריסה ופריסה [קוסנכייענען], ד"מ שפריעה כנפיס, לכן נקרמי פריקה ועיסה נכללו, והקושב פָּרֵד, ודומה לו פָּרַז לקמן, וכן פָּרַשׁ, פָּרַץ, והקוק והצווי ע' קוק רַד לקמן. ג' הנדלה והפרשה קנילה וגוילה [קנציילען, שהייליגען, -וקכדערן], ודומה לו פָּרַם לקמן [ע"ש הקוק והצווי]. והכפעל נִפְרַד הפעולי" מכולס, והכיכוני נְפָרֵד כשם, הכפרד מהמון [וקכדערליכען]. הכנד פָּרֵד הפרשה מהמון והלוך לעצמו [וועגוקכדערן], ולשיכו כודד כשקר קשנו כיכים, ויפס פרט הרל"ק שמפריעים הכשים לוכוח עמהן, ולעת יוסף ק ק י שהוק שמי מן פָּרֵד, לומר הס שעופים כוכוח כפרד, לו שעופים מעשה פרד, נאין הכנע. הכשנ"ם הפעולי". הכוסף יולף מכולס, והסתפעל כדרכו. נתרגום פָּרֵד מקלסו, ובשפה עכריקית מעכו נתכמת הקדקוד ומשתקר נִפְרָד [שם כפרד, שכלי כפרד], פָּרִיד [עכשו שכלי], פַּרְדָּה, וכדומה הכנס.

v. comp. trans., significatione tripertiendum: 1) spargere (unde פִּרְדָּה, granum satum), e genere vv. פָּרַד, רַד, פָּרַר, בָּרַז (בְּרָזָא, grando); 2) extendere, veluti alas (unde syr. פָּרַד, alare, fugere), qua significatione cognata sunt vv. פָּרַז, פָּרַשׂ, פָּרַץ, רַד; 3) desecare, abscindere, dividere, separare, sicut פָּרַם q. v. *Ni.* pass., vi verbi triplici; prt. נִפְרָד, qui sibi soli vivit a societate hominum separatus, Timon (Sonderling). *Pi.* פֵּרֵד, non *intr.*, sed *trans.*, segregare, designare, veluti mulieres ad fornicandum. S. *ἠκολούθησαν*; LXX. *συνεφύροντο*. *Pu.* pass. *Hi.* trans., vi triplici. *Hitpa.* separare, dispergere se. Neohebr. inde שֵׁם נִפְרָד, nomen *absolutum* vel *singulare*, שֵׁכֶל נִפְרָד, intelligentia *abstracta*; פְּרִידָה (Abstraction, Specialisirung). LXX. *διασπείρειν*, *σκορπίζειν*, *δια-*; *ἐκτείνειν*; *χωρίζειν*, *ἀποσπᾶν*, *λείπειν*; *Ni.* *ἀφορίζεσθαι*. *Hi.* *ὁρίζειν*, *διαχωρίζειν*, *διαστέλλειν*, *διϊστάναι*; *Pu.* prt. *διεσπαρμένον*; *Hitpa.* *διασκορπίζεσθαι*; Th. *ἀποσπασθῆναι*.

p. p. pl. f.: פְּרֻדוֹת

Ez. 1, 11. וכנפיהם פרדות

Nif-al: נִפְרַד

3 perf. pl.: נִפְרְדוּ

Gn. 10, 5. מאלה נפרדו איי
Gn. 10, 32. ומאלה נפרדו הגוים

3 perf. pl.: נָפְרֲדוּ *p.*

2 Sam. 1, 23. ובמותם לא נפרדו

part. masc.: נִפְרָד *sg.*

Jud. 4, 11. וחבר הקיני נפרד מקין
Prv. 18, 1. לתאוה יבקש נפרד

part. pl.: נִפְרָדִים

Neh. 4, 13. נפרדים על־החומה

inf. constr.: הִפָּרֵד *s. M.*

Gn. 13, 14. אחרי הפרד־לוט

impt. sg.: הִפָּרֵד

Gn. 13, 9. הפרד נא מעלי

3 imperf.: יִפָּרֵד

Gn. 2, 10. ומשם יפרד והיה
Prv. 19, 4. ודל מרעהו יפרד

3 impf. pl.: יִפָּרְדוּ *p.*

Gn. 25, 23. ממעיך יפרדו

3 imperf.: וַיִּפָּרְדוּ

Gn. 13, 11. ויפרדו איש מעל אחיו

Pi-el: פֵּרֵד

3 impf. pl.: יְפָרֲדוּ *p.*

Hos. 4, 14. עם־הזנות יפרדו

Pu-al: פֹּרַד

part. masc.: וּמְפֹרָד *sg.*

Esth. 3, 8. מפזר ומפרד

Hif-il: הַפְרִיד *3 perf.*

Gn. 30, 40. והכשבים הפריד יעקב

part. masc.: מַפְרִיד *sg.*

Prv. 16, 28. ונרגן מפריד אלוף
Prv. 17, 9. ושנה בדבר מפריד אלוף

inf. c. suff.: בְּהַפְרִידוֹ

Dt. 32, 8. בהפרידו בני אדם

3 imperf.: יַפְרִיד

Ruth 1, 17. כי המות יפריד
Prv. 18, 18. ובין עצומים יפריד

3 impf. pl.: וַיַּפְרִדוּ

2 Reg. 2, 11. ויפרדו בין שניהם

Hitpa-el: הִתְפָּרֵד

3 perf. pl.: וְנִתְפָּרְדוּ

Ps. 22, 15. והתפרדו כל־עצמותי

3 impf. pl.: יִתְפָּרְדוּ

Ps. 92, 10. יתפרדו כל־פעלי און

3 impf. pl.: יִתְפָּרְדוּ *p.*

Job. 4, 11. ובני לביא יתפרדו
Job. 41, 9.. יתלכדו ולא יתפרדו

פִּרְדָּה

ג"כ, ומוכנו לשעת קמיי ולקן-עוכץ נגניר וכו', ע"ש שכנור [קלקן], ול"כ כמו וכו' ען וכו', לקן כפי הכ"ל שקורו נהפעל פרד לשון פריסה והכדל הפלסה וכדילה והוכה [וקכדערן], שם-, פעדקיינלען], וקמצותי כמו פֶּרֶט, הכשרע נפרוערוע [קלקינכשן], וכן נשמע הקמצות נהשם כוס נשפתי מערב [עי' פרע]. וקנין כוס לין שנשלמי פְּרִיד כמוי לל קנן וגרגיל לקני", לו גולס וגוס וכנג כפרד, גור וקלך עפר, וכדומה נגמרש.

n. f., granum, a spargendo, sicut זֶרַע a *serendo*; ex sententia aliquot veterum, a separando et particulatim dispertiendo (vereinzeln), sicut פֶּרֶט, granulum. Ab hac certe verbi significatione ortum est aram. פְּרִיד, aliquid discissum vel fractum, lapillus, scrupulus. LXX. *δαμάλεις* (פרות).

pl.: פְּרֻדוֹת

Joel 1, 17. עבשו פרדות

פֶּרֶד

ג"ו, ונככוי פִּרְדֵּי, והככוי פְּרָדִים, ופקכוכו גילכון והמיוכוס וכולן [מויל-עוגל, -שהיעכ], ונקרא כן לשעת הקיי כן-שריק נקון, נעכור שלש יולד והוק נפכד, ולשעת קקכיס קיס נפכדת כמין, שקיכה שיכת למין יולדיו, כי מולככת מכוס וקמור, ולשעת קכי ול"ל מהמלוח פרד כמוכן ער"ל, ענין כריקת קול, ולשעת קקריס ענין כילה, והכוקר יכקי. נקרוס כולן קמוכו.

n. m. (c. s. פִּרְדִּי, pl. פְּרָדִים), mulus, qui secundum *Haji* Gaonem propterea sic appellatus est, quia genus non propagat et separatus est vel generis separati et compositi. LXX. *ἡμιόνος*. S. *καρρούχαι*.

וַיֶּפֶן

1 Reg. 18, 5. ונחיה סוס ופרד

הַפֶּרֶד

2 S. 18, 9. ואבשלום רכב על־הפרד
2 Sam. 18, 9. ויבא הפרד
Zach. 14, 15. הפרד הגמל והחמור

וְהַפֶּרֶד

2 Sam. 18, 9. והפרד אשר־תחתיו

בְּפֶרֶד

Ps. 32, 9. כסוס כפרד אין הבין

cum suff.: פִּרְדּוֹ

2 S. 13, 29. וירכבו איש על־פרדו

pl.: פְּרָדִים

2 Rg. 5, 17. משא צמד־פרדים אדמה

pl.: וּפְרָדִים

1 Reg. 10, 25. סוסים ופרדים
2 Chr. 9, 24. סוסים ופרדים
Ez. 27, 14. ופרשים ופרדים

pl.: וּבַפְּרָדִים

1 Chr. 12, 40. ובגמלים ובפרדים
Jes. 66, 20. ובצבים ובפרדים

pl. c. suff.: פִּרְדֵּיהֶם

Esr. 2, 66. פרדיהם מאתים
Neh. 7, 68. פרדיהם מאתים

פִּרְדָּה

ג"כ, וסוף הנקני" של פרד. ולע שלשעת יוסף קמיי הפעל כפרד נהפסוק עם הזוכות יפרדו גויל הסס, ווקף לף מקקוור.

n. f., mula. LXX. *ἡμιόνος*.

הַפִּרְדָּה

1 Reg. 1, 33. על־הפרדה אשר־לי

constr.: פִּרְדַּת

1 Reg. 1, 38. על־פרדת המלך דוד
1 Reg. 1, 44. על פרדת המלך

פַּרְדֵּס

ג"ו, והמוכן גנק-עץ ומקוס מעשים [כויימגאלעשען, פלאנק], ולשעמים מעשים ממין לחד מיוקלים, ד"מ פרדס רמוכים, וכנדל לפעמים מן גן, ד"מ גכוס ופרדסים. ודאי לשקול הסס דע שמקוכו נשקן קדס, כי נפרסי מוכנו גן-עדן, ובשפה הכלדית מקום מעשים גן, [s. *paradischa*] וכן נשפה לרס-מכית [aram. *pardez*], ונשרני פְּרַדֵּשׂ משלהו, וכן פרדיסף נסוכית, ומשקן קדס נשם המלה לשקי שפתי מערב [παράδεισος, *paradisus*], וכיכן הצרס לשקר לן נלוס ב. נתרגום פרדס רג-הלכן, ובשפה עכריקית הרכוי פַּרְדֵּסוֹת, ונשקל שם כמו כיוכי על מנור ומשכן הכדיקים לשקי מוסס,

Digitized by Google

גן-עדן, וכמלא שם ג׳כ תקוקדי פַּרְדְּסִי כנוכח של מִדְבָּרִי, ותקוקדי פַּרְדְּסִי [מידועה פַּרְדְּסָאָה] לומר פארדם.

n. m., paradisus h. e. pomarium, arboretum, veluti malogranatorum (Park, Baumgarten), nomen orientalium linguarum commune et apud Persas pervulgatum (teste Polluce et Xenophonte), sanscr. *paradischa*, *παράδεισος*, armen. *pardez*, arab. *firdaus-on*, syr. *fardaiso*, targ. פַּרְדֵּיסָא, pl. פַּרְדֵּסַיָּא, פַּרְדְּסַיָּא, neoh. pl. פַּרְדֵּסִין, trop. de habitaculo justorum futuro, sicut גַּן־עֵדֶן, arab. *g'inatu 'adni*, indeque ibidem פַּרְדְּסִי, hortensis (opp. מִדְבָּרִי, sylvestris, agrestis), et פַּרְדְּסִי (def. פַּרְדְּסָאָה), custos horti. LXX. *παράδεισος*.

Cant. 4, 13. פרדס רמונים

הַפַּרְדֵּס

Neh. 2, 8. אל־אסף שמר הפרדס

pl.: הַפַּרְדֵּסִים

Eccl. 2, 5. עשיתי לי גנות ופרדסים

פָּרָה

פעל כודד, כמו פָּרָא לעיל, ומוכח כשיטת פרי, סולדת ונכנוס [ערַאנען], העפֿרַאכענישנען], ד״מ שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ, סלון שכח נוסף פרי רקח, שהוסף נמח קרסי. וניכוי נקבי פְּרִיָּה תמור פֹּרֶה ע״מ הֲרִיָּה [חֲרָה], בְּכִיָּה [בָּכָה], לו ג״כ נתו פֹּרֶה, ע״מ צְוָרָה תמור עֲזָרָה, ויסודם שנשר נקלף הקקוף. ושמר לקקוף שכתו מכוכו פָּרֵחַ, פָּרָא, וכשכח כאכוון ג״כ כשמח סכלשית ופרסית יוכח וכוסיף גועשיף ולישיף s. *b'r.i=b'ar*, pers.] וכמוהן הכנה *ber*, gr. *φορ*, l. *fer*, goth. *bair-an*, [lett. *behr.*], ושמר ענין סולדה ונכנוס, סכח יונק מאכוון רקחי. הכוסף הִפְרָה, וסקנר סעשיד פָּרֵר, יונק כנסוג. כשמח ענריכית מוס פְּרִיָּה שם פעולה.

v. intr., sicut פָּרָא, ferre, producere fructus, veluti שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ, radix venenosos fructus ferens; prt. f. פְּרִיָּה = פֹּרֶה ad s. f. פָּרִיָּה, הָרָה = בְּכִיָּה, vel פֹּרֶה ad s. f. עֲזָרָה, זְמָרָה = וְמָרָה; trop. parere de foetu, uteri tanquam fructu, goth. *bair-an*. *Hi.* הִפְרָה (impf. apoc. יַפֵּר), frugiferum, fecundum, prolificum facere, unde neohebr. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, propagatio generis. LXX. *ἄνω φύειν*, *βλαστάνειν*, *ἀναβαίνειν*, *εὐθηνεῖν*; prt. f. *γέννημα*, *καρπός*; פֹּרֶת, *ζηλωτός*; *Hi.* *αὐξάνειν*.

3 perf. pl.: פָּרוּ

Ex. 1, 7. ובני ישראל פרו

3 perf. pl.: וְפָרוּ

Gn. 8, 17. ופרו ורבו על־האָרץ

Jer. 23, 3. ופרו ורבו

Ez. 36, 11. ורבו ופרו

2 perf. pl.: וּפְרִיתֶם

Jer. 3, 16. כי תרבו ופריתם

1 perf. pl.: וּפָרִינוּ

Gn. 26, 22. ופרינו בארץ

part. masc.: פֹּרֶה *sg.*

Dt. 29, 17. שרש פרה ראש ולענה

part. fem.: פֹּרִיָּה *sg.*

Ps. 128, 3. אשתך ׀ כגפן פריה

Jes. 17, 6. בסעיפיה פריה

Jes. 32, 12. על־גפן פריה

Ez. 19, 10. פריה וענפה

part. fem.: פֹּרֶת *sg.*

Gn. 49, 22. בן פרת יוסף

Gn. 49, 22. בן פרת עלי־עין

impt. sg.: פְּרֵה

Gn. 35, 11. פרה ורבה

impt. pl.: פְּרוּ

Gn. 1, 22. פרו ורבו ומלאו

Gn. 1, 28. פרו ורבו

Gn. 9, 1. פרו ורבו ומלאו

Gn. 9, 7. ואתם פרו ורבו

2 imperf.: תִּפְרֶה

Ex. 23, 30. עד אשר תפרה

3 imperf.: יִפְרֶה

Jes. 11, 1. ונצר משרשיו יפרה

3 impf. pl.: וְיִפְרוּ

Jes. 45, 8. תפתח־ארץ ויפרו־ישע

3 impf. pl.: וַיִּפְרוּ

Gn. 47, 27. ויפרו וירבו מאד

Hif-il: הִפְרָה

3 perf. c. s.: הִפְרָנִי

Gn. 41, 52. כי־הפרני אלהים

1 perf. c. s.: וְהִפְרֵיתִי

Gn. 17, 6. והפרתי אתך במאד מאד

1 perf. c. s.: וְהִפְרֵיתִי

Gn. 17, 20. ברכתי אתו והפריתי

Lev. 26, 9. והפריתי אתכם

part. c. suff.: מַפְרְךָ *sg.*

Gn. 48, 4. הנני מפרך והרביתך

3 imperf.: יַפְרִיא

Hos. 13, 15. *בין אחים יפריא

3 imperf. ap.: וַיַּפְרֵ

Ps. 105, 24. ויפר את־עמו מאד

3 imperf.: וַיְפָרֶךָ

Gn. 28, 3. ויברך אתך ויפרך

פְּרִי

ע״ן, וכנכוי פִּרְיִי, פִּרְיָהּ, פִּרְיָכֶם, ונכנוס סיוד פִּרְיָתָם, כספסק פֶּרִי, וקנון פרי לינו נמקנק, וגשפס ענניכית סכנוי פֵּרוֹת. המונן כיב וקנוגס [פרוסע], ד״מ מקנוגס סקנן וגנע ומנוסס [ערל-פֿרוסע], או מקנוגס קילן וכיב מן [נויספֿרוסע], ונקשר שפרי קקניק סמיקס והכנכוג, לכן כהשלה על קקליק דכר [פַּאָלגע], ד״מ פרי מעלה, פרי מעשה. ולפעמים כמו מנוסק כפיס ויגע [ערוועכן], ד״מ פרי כפיס, ופרי גודל לנב, הלנון סכולד מגודל לנב, ופרי נען ולד וולע. נקנגוס פֶּרִי, פִּרְיוֹן מעלמו.

n. m. (c. s. פִּרְיִ, פִּרְיָהּ, פִּרְיָכֶם et quiescente *Jud*, פִּרְיָהֶם, in p. פְּרִי; pl. neohebr. פֵּרוֹת), fructus, veluti agri, arborum, uteri, et quia fructus, ut arbos defloruit, apparet, de rei consequentia, veluti de pietatis praemio, improbitatis poena, et quaestu labore parto, targ. פֵּרֵי. LXX. *ἐκφόριον*, *καρπός* (*κάρπιμος*, *καρποφόρος*, *καρπίζειν*), *γέννημα*, *ἔκγονα*, *κλῆμα*, *εὐλογία*; פְּרִי בֶטֶן, *τέκνον*.

Gn. 1, 11. עץ פרי

Gn. 1, 11. עשה פרי למינו

Gn. 1, 12. ועץ עשה־פרי

Gn. 1, 29. אשר־בו פרי־עץ

Gn. 30, 2. מנע ממך פרי־בטן

Ex. 10, 15. ואת כל־פרי העץ

Lev. 23, 40. פרי עץ הדר

Num. 13, 26. ויראום את־פרי הארץ

Dt. 7, 13. וברך פרי־בטנך

Dt. 26, 2. מראשית כל־פרי האדמה

Dt. 26, 10. את־ראשית פרי האדמה

Dt. 28, 4. ברוך פרי־בטנך

Dt. 28, 18. ארור פרי־בטנך

Dt. 28, 33. פרי אדמתך וכל־יגיעך

Dt. 28, 51. ואכל פרי בטנך

Dt. 28, 53. ואכלת פרי־בטנך

2 Reg. 19, 30. ועשה פרי למעלה

Neh. 10, 36. כל־פרי כל־עץ

Ps. 58, 12. אך־פרי לצדיק

Ps. 105, 35. ויאכל פרי אדמתם

Ps. 107, 34. ארץ פרי למלחה

Ps. 107, 37. ויעשו פרי תבואה

Ps. 127, 3. שכר פרי הבטן

Ps. 148, 9. עץ פרי וכל־ארזים

Prv. 11, 30. פרי צדיק עץ חיים

Cant. 4, 13. עם פרי מגדים

Cant. 4, 16. ויאכל פרי מגדיו

Jes. 3, 10. פרי מעלליהם יאכלו

Jes. 10, 12. על־פרי־גדל לבב

Jes. 27, 9. וזה כל־פרי הסר חטאתו

Jes. 37, 31. ועשה פרי למעלה

Jer. 6, 19. פרי מחשבתם

Jer. 7, 20. ועל־פרי האדמה

Jer. 11, 16. יפה פרי־תאר

Ez. 36, 30. והרביתי את־פרי העץ

Hos. 9, 16. פרי בלי־יעשון

Hos. 10, 1. פרי ישוה־לו

Hos. 10, 13. אכלתם פרי־כחש

Mich. 6, 7. פרי בטני חטאת נפשי

Mal. 3, 11. ולא־ישחת לכם את־פרי

p. פֶּרִי

Eccl. 2, 5. עץ כל־פרי

Jer. 12, 2. ולכו גם־עשו פרי

Jer. 17, 8. ולא ימיש מעשות פרי

Ez. 17, 8. ולשאת פרי

Ez. 17, 23. ונשא ענף ועשה פרי

וְפִרְיוֹ

Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 42. 51. ופרי־אדמתך

Neh. 10, 38. ופרי כל־עץ

Jes. 4, 2. ופרי הארץ לגאון

Jes. 13, 18. ופרי־בטן לא ירחמו

Am. 6, 12. ופרי צדקה ללענה

בְּפִרְיוֹ

Dt. 28, 11. 30, 9. בפרי בטנך

Dt. 28, 11. 30, 9. ובפרי בהמתך

בְּפִרְיֵי

Dt. 28, 11. 30, 9. ובפרי אדמתך

כְּפִרְיֵי

Jer. 17, 10. כפרי מעלליו

Jer. 21, 14. כפרי מעלליכם

וְכִפְרִי

Jer. 32, 19. וכפרי מעלליו

מִפְּרִי

Gn. 3, 2. מפרי עץ־הגן נאכל

Gn. 4, 3. ויבא קין מפרי האדמה

Lev. 27, 30. מפרי העץ

Num. 13, 20. ולקחתם מפרי הארץ

Dt. 1, 25. ויקחו בידם מפרי הארץ

Ps. 104, 13. מפרי מעשיך תשבע

Ps. 132, 11. מפרי בטנך

Prv. 1, 31. ויאכלו מפרי דרכם

Prv. 12, 14. 13, 2. 18, 20. מפרי פי־איש

Prv. 31, 16. מפרי כפיה נטע כרם

Prv. 31, 31. תנו־לה מפרי ידיה

Mich. 7, 13. מפרי מעלליהם

וּמִפְּרִי

Gn. 3, 3. ומפרי העץ אשר בתוך־הגן

cum suff.: פִּרְיוֹ

Prv. 8, 19. טוב פריי מחרוץ

cum suff.: פִּרְיָהּ

Hos. 14, 9. ממני פריך נמצא

cum suff.: פִּרְיֵךְ

Ez. 25, 4. המה יאכלו פריך

cum suff.: וּפִרְיָכֶם

Ez. 36, 8. ופריכם תשאו

cum suff.: פִּרְיוֹ

Lev. 19, 23. וערלתו את־פריו

Lev. 19, 24. יהיה כל־פריו קדש

Lev. 19, 25. תאכלו את־פריו

Lev. 26, 4. ועץ השדה יתן פריו

Lev. 26, 20. ועץ הארץ לא יתן פריו

Ps. 1, 3. אשר פריו ׀ יתן בעתו

Ps. 72, 16. ירעש כלבנון פריו

Cant. 8, 12. לנטרים את־פריו

Ez. 34, 27. עץ השדה את־פריו

Ez. 47, 12. ולא־יתם פריו

Ez. 47, 12. והיו פריו למאכל

Joel 2, 22. כי־עץ נשא פריו

Am. 2, 9. ואשמיד פריו ממעל

cum suff.: וּפִרְיוֹ

Cant. 2, 3. ופריו מתוק לחכי

Jes. 14, 29. ופריו שרף מעופף

cum suff.: בְּפִרְיוֹ

Cant. 8, 11. איש יבא בפריו

cum suff.: לְפִרְיוֹ

Hos. 10, 1. כרב לפריו הרבה

cum suff.: מִפִּרְיוֹ

Gn. 3, 6. ותקח מפריו ותאכל

cum suff.: • פִּרְיָהּ

Lev. 25, 19. ונתנה הארץ פריה

Num. 13, 27. זבת־חלב ודבש זה־פריה

Neh. 9, 36. לאכל את־פריה

Prv. 18, 21. ואהביה יאכל פריה

Prv. 27, 18. נצר תאנה יאכל פריה

Jer. 2, 7. לאכל פריה וטובה

Ez. 17, 9. פריה ׀ יקוסס ויבש

Ez. 19, 12. הוביש פריה

Ez. 19, 14. פריה אכלה

Zach. 8, 12. הגפן תתן פריה

cum suff.: פִּרְיָם

2 Reg. 19, 29. כרמים ואכלו פריים

Jes. 37, 30. ואכול פרים

Jes. 65, 21. ונטעו כרמים ואכלו פריים

Thr. 2, 20. אם־תאכלנה נשים פריים

cum suff.: פִּרְיָמוֹ

Ps. 21, 11. פרימו מארץ תאבד

cum suff.: פִּרְיָהֶם

Am. 9, 14. ואכלו את־פריהם

cum suff.: פִּרְיָהֶן

Jer. 29, 28. ואכלו את־פריהן

cum suff.: פִּרְיָךְ

Jer. 29, 5. ואכלו את פריך

אַפִּרְיוֹן

ע״ן, ומוכנו לדעת דוד קמץ השעה שכוצאים נם סכלה, וכן כנמרל ונקמיי, ול״כ הוא הוא שם שסעתיקו הסבעים [φορεῖον], לומר משם וכסף שכר נם יכנא ליש, והמתנות כמו ביוכי מן פָּרָה, לבון כביאה, כמונן תמנותי שלו. קולם לדעת יכים מהקדמונים סלבתו מלבון פריס וכיה, לומר משם שקבים [עהענעטע], ע״ב שפרין וכיון עליה, וכן נקמת פִּרְיָא נקמיי, ושכיהם כקשר מן הסבע יגלו, ונמלאים בשם ענריכית ונקנוס.

n. m., lectulus, lectica, qua sponsa portari solebat, a v. פָּרָה, *ferre*, unde LXX. *φορεῖον* h. e. ferculum (Sänfte). Alii torum genialem intelligunt, aram. פּוּרְיָא, a v. פָּרָה vi procreandi sobolem. David de Lara: בְּפָא חֲבָלָה h. e. sella gestatoria. V. *Wagenseil*, Sotha p. 260. 971.

Cant. 3, 9. אפריון עשה לו

פָּרָה

v. s. r. פָּרַר *p.* 926.

פַּר

v. s. r. פָּרַר *p.* 925.

פָּרָה

v. s. r. פָּרָא *p.* 919.

Digitized by Google

פַּרְוָר

v. s. r. פְּאַר *p.* 888.

פֶּרַח

ad חָפַר־פֶּרַח *v. s. p.* 424.

פַּרְוָר

ע״ו, וכמונן מנרש עיר לרעת התוכיס סקלמוכיס, וכן נאמת נגמרק, ד״מ בְּבֶל וְכָל־פַּרְוָרֶהָא נכוג כרכ, נסרדעת וכל פרוסת נהוג כשמואל, סקוכה שרה נסויל סקוכה בְּפַרְוֵי יהושלם, וכן, נאמת תרנס המתרנס מנרש העברי וכוסק פַּרְבָּר לרעת הקלמוכיס מלה קחרת, ונגמרק לרשוהו כלפי כר, קולם הכהן שרכיסס כמלת פריאר נשפה פרסית, שרכיכו מקום מפוהו, ד״מ ענית הקין [קַפַּסְכַּעַר קִיסָסק], כאשר יהוה המלה נמדרש מלין הפרסי.

n. m., suburbium, loca urbi vicina, gemar. de pagis oppidisque urbi regionive finitimis, veluti חַרְהָא וְכָל־פַּרְוְרֵי יְרוּשָׁלֶם (hebr. וְנַאֲוֵיהָ, וְכָל־בְּנוֹתֶיהָ, neohebr.), targ. pro מִגְרָשׁ (Ez. 27, 28.), pers. פריאר, locus apertus, veluti de domo aestiva (offner Kiosk), unde non differt (ut veteres censebant) פַּרְבָּר, quod et ipsum de suburbio dicitur. LXX. *φαρουρίμ* (S. *τοῦ φρουροῦ*); פַּרְבָּר, *διαδεχομένους*.

לַפַּרְבָּר
1 Chr. 26, 18. לפרבר למערב ארבעה
1 Chr. 26, 18. למסלה שנים לפרבר

pl.: בַּפְּרָוָרִים
2 Rg. 23, 11. הסרים אשר בפרורים

פָּרֵז

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומונכו כמו פָּרַשׂ לקמן, היות מצולק וכפרש ונפרש ומתפרש סנה והכה, פרילה ושריקה [לויסנע-נרייעשע ויין]. ומוסכ נהשלכה על מצילה [לוונעשרֶאקע ויין], לומר שלישה נאין יקיס, ופריסת שרכה הכה והכה. ונערני תמונת השרש נמונן לקר של פרז, לומר נעכין הכללה והפרישה, לכן שם כמו שפישה, ונקרמי ונשפה עכריכית ג״כ הפעל כמו פרש, ד״מ הפריו על המלה.

v. inus., sicut פָּרַשׂ, extensum, longe lateque diffusum, interminatum esse, hinc legibus non adstrictum esse (unbeschränkt, souverän sein), arab. dirimere, dijudicare, a vi verborum פָּרַשׂ, פָּרַד alia.

פָּרֵז

ע״ו, ונמאת לך נככוי רכוי פְּרָזָי, ומונכו לרעת הקמקי כמו פרוס, לומר מקום אי-מנלר ואי-קומס. קולם הכהן שרכיכו כמו שליע ומושל, כלשר יקות ג״כ לקקוי הפרס, וכן נאמת פרסו המתרנס ויללקי.

n. m. (unde solummodo pl. c. s. פְּרָזָי), princeps, dux (*Isaaki, Targum*), non de loco moenibus non circumdato, sicut פְּרָזִי. LXX. bene: *δυνάσται*. Inc. *ἄρχοντες*.

pl. c. suff.: פַּרְזֹן
Hab. 3, 14. ראש פרזו

פַּרְזוֹן

ע״ו, ונמאת פְּרָזוֹן, וכן נככוי, לומר שליע ומושל, והקלמוכיס פרסו מרכיכו עכי פרוזי.

n. m. (c. פִּרְזוֹן), dynasta, princeps LXX. *φράζων*. S. *ἀτειχίστοις*. Th. *ἐνίσχυσον*. Alius: *κατοικῶν*.

Jud. 5, 7. חדלו פרזון בישראל

cum suff.: פִּרְזוֹנוֹ
Jud. 5, 11. צדקת פרזונו בישראל

פִּרְזָה

ע״כ, והכינוי פִּרְזוֹת, והמונן מקום נפרץ ונפרש ונשרע נלי מוקף קומס [קויס-נעכרייעשעער, פּוכלוסזלאָסקייטעכער שרע], לכן כמעט כמו מער ומיסור ומקום נריקנ ויער [פלאַכע, פלאַטע-לאַנד], ומוסכ עיר לף נכוכס ולף מוקפת קומס לו עיר המיסור. עכי הפרוזות כן הערים נמיסור, לכן ההפך של עיר סס לו לומס וקריס חֹלְמִית, נכוכס ומוקפת קומס. נערני פַּרְזִי מער ומיסור מצלהו.

n. f. (pl. פְּרָזוֹת), locus late patens et moenibus non circumdatus, aequus et planus, planities spatiosa, arab. *farz-on*, hinc epith. urbis in campis vel locis depressis sitae ac proinde non munitae, uti urbis montanae, natura ipsa favente (opp. אֶבֶן, אַבֶּנֶת, metropolis; קִרְיָה, oppidum). LXX. *ἀπερύμμενος, κατάκαρπος* (Zak. 2, 4. S. *ἀτειχίστως*; Th. *εἰς πλάτος*; Vulg. *absque muro*). עִיר־פְּרָזוֹת LXX. *μητροπολις* (a vi verbi פָּרַז altera).

pl.: פְּרָזוֹת
Ez. 38, 11. על־ארץ פרזות
Zach. 2, 8. פרזות תשב ירושלם

pl.: הַפְּרָזוֹת
Esth. 9, 19. הישבים בערי הפרזות

פְּרָזִי

ת״ו שכתעכס, ומונכו לים יוכ פרוזת [פלאַטלאַכדעכ], וככלל ג״כ מי שיוכ נעכיס מפוזוות [קלייכטעלדעער, דאָר-פֶכער], וכמאת ג״כ נפריטי פְּרָזִי מצלהו. *adj. m.*, is qui in planitie habitat (Plattländer, unde n. pr. פְּרָזִי) vel in pagis, municipiis urbibusve parvis (Dörfner, Kleinstädter). LXX. *δυνάστης*.

adj. masc.: הַפְּרָזִי
Dt. 3, 5. לבד מערי הפרזי
1 Sam. 6, 18. ועד כפר הפרזי

pl.: הַפְּרָזִים *Q're*.
Esth. 9, 19. היהודים הפרזים

פְּרָזִי

ת״ו שכתעכס, ומונכו כמו פְּרָזִי, כלי הפרכ, וכמאת לך נכתיב.
adj. m. Ketib, vi eadem, qua פְּרָזִי. LXX. *οἱ διεσπαρμένοι* (*ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξῳ*).

pl.: הַפְּרוֹזִים
Esth. 9, 19. היהודים הפרוזים

פַּרְזֶל

ע״ו נלקמי, והוא לך המקוקה של בַּרְזֶל העכרי, וכלאכ שמה המצוות בָּזַל לעזן קשוי וקווק ולקיכות, כן פָּזַל הלקמי, וכמאת כלקמי מקכו פעל שמי פַּרְזֶל ועכיכו כלילה כשלשלות נרול, ופעולי שלו אִתְפַּרְזַל, עי׳ קרוי סכיכים קמ״ק.
n. m. aram., ferrum, sicut בַּרְזֶל hebr., a v. פָּזַל = בָּזַל, durum, firmum esse. Inde v. denom. פַּרְזֶל, vinculis s. catenis ferreis constringere, pass. אִתְפַּרְזַל (*Charuze Peninim* 148.). LXX. *σίδηρος, σιδηροῦς*.

Dan. 2, 33. שקוהי די פרזל
Dan. 2, 33. רגלוהי מטהון די פרזל
Dan. 2, 41. ומטהון פרזל
Dan. 2, 42. מטהון פרזל ומטהון חסף
Dan. 4, 20. ובאסור די־פרזל ונחש
Dan. 7, 7. ושניז די־פרזל לה
Dan. 7, 19. שניה די־פרזל

def.: פַּרְזְלָא
Dan. 2, 34. פרזלא וחספא
Dan. 2, 35. פרזלא חספא נחשא
Dan. 2, 40. די פרזלא מהדק
Dan. 2, 41. ומן־נצבתא די־פרזלא
Dan. 2, 41. פרזלא מערב בחסף
Dan. 2, 43. ודי חזית פרזלא
Dan. 2, 43. הא־כדי פרזלא
Dan. 2, 45. והדקת פרזלא נחשא
Dan. 5, 4. 23. פרזלא אבא ואבנא

def.: כַּפַּרְזְלָא
Dan. 2, 40. תהוה תקיפה כפרזלא

def.: וּכְפַרְזְלָא
Dan. 2, 40. וכפרזלא די־מרעע

פָּרַח

פעל כוזד, וסמעתיל יִפְרַח, ומונכו כ״ק׳ נלילם וכנכוב ודשיקה ויליקה [שרפאָס-מען, כלילמן, נלילכן], ווה נהשלל מכמעים על כני לדם, ד״מ מלמילקת היסועה ומעונם הקסד והשנע, כמו נמת לקמן, ונקמר נ״כ פריקה מכנע ונרעת נהשלה, ובערני נ״כ מהנקה ולדה, והקיים לפרוח, פרקה הענני. כ׳ נלכוך ועיפה כלקר נלילמי, עכין פרק, ונקמת כן מהשלה לאל בֵּן, נֶם, נַם לעיל. הכוסף חִפְרִיחַ יונק, הכיך לנסוף ונלמוח, או כמו נמת נהכוסף נכנוב נכללן [נלילמן, הער-פַּאָר-]. תמנוח השרש פָּרַח והקוקר והשוי תמנת נלוה ב״ש.

v. comp. intr. (impf. יִפְרַח); 1) germinare, florere, virere, de plantis et translate de lepra vel ulcere proveniente et se diffundente, trop. de salute, poena, sanatione; 2) *volare*, metaphora pervulgata (v. s. בֵּן, נֶם, נַם). *Hi.* facere, ut quid progerminet s. efflorescat, vel intr. florere h. e. germen s. florem emittere. LXX. *βλαστάνειν, ἐκ-; ἀνθεῖν, ἐξ-; θάλλειν, ἀνατέλλειν, καρποφορεῖν; Hi. ἀναθάλλειν, ἱστάναι*. A. *ὑλοχαρεῖν*.

3 perf.: פָּרַח
Lev. 13, 39. פרח בעור מהור הוא
Num. 17, 23. פרח מטה־אהרן
Ez. 7, 10. פרח הזדון

3 perf.: וּפָרַח
Lev. 14, 43. ופרח בבית
Jes. 27, 6. יציץ ופרח ישראל
Hos. 10, 4. ופרח כראש משפט

3 perf. f.: פָּרְחָה
Cant. 7, 13. אם־פרחה הגפן

3 perf. f.: פָּרְחָה *p.*
Lev. 13, 20. בשחין פרחה
Lev. 13, 25. צרעת הוא במכוה פרחה

3 prf. f. c. hint: הֲפָרְחָה
Cant. 6, 11. לראות הפרחה הגפן

part. masc.: פֹּרֵחַ *sg.*
Ex. 9, 9. לשחין פרח אבעבעת
Ex. 9, 10. שחין אבעבעת פרח

part. fem.: פֹּרַחַת *sg.*
Lev. 13, 42. צרעת פרחת הוא
Lev. 13, 57 פורחת הוא באש תשרפנו

part. fem.: כְּפֹרַחַת *sg.*
Gn. 40, 10. והיא כפרחת

prt. pass. f. pl.: לְפֻרְחוֹת
Ez. 13, 20. את־הנפשות לפרחות
Ez. 13, 20. את־נפשים לפרחות

inf. abs.: פָּרוֹחַ
Lev. 13, 12. ואם־פרוח תפרח
Jes. 35, 2. פרח תפרח ותגל

inf. constr.: בְּפָרְחַ
Ps. 92, 8. בפרח רשעים כמו עשב

3 imperf.: יִפְרַח
Ps. 72, 7. יפרח־בימיו צדיק
Hos. 14, 6. יפרח כשושנה

3 imperf.: יִפְרַח *p.*
Num. 17, 20. מטהו יפרח
Ps. 92, 13. צדיק כתמר יפרח

3 impf. f.: תִּפְרַח
Lev. 13, 12. פרוח תפרח הצרעת
Jes. 35, 2. פרח תפרח ותגל

3 impf. f.: תִּפְרַח *p.*
Hab. 3, 17. כי־תאנה לא־תפרח

3 impf. f.: וְתִפְרַח
Jes. 35, 1. ותפרח כחבצלת

3 impf. pl.: יִפְרָחוּ *p.*
Prv. 11, 28. וכעלה צדיקים יפרחו

3 impf. pl.: וְיִפְרְחוּ
Hos. 14, 8. ויפרחו כגפן

3 impf. pl.: תִּפְרַחְנָה
Jes. 66, 14. כדשא תפרחנה

Hif-il: הַפְרִיחַ
1 perf.: וְהַפְרַחְתִּי
Ez. 17, 24. והפרחתי עץ יבש

2 impf. f.: תַּפְרִיחִי
Jes. 17, 11. ובבקר זרעך תפריחי

3 imperf.: יַפְרִיחַ
Job. 14, 9. מריח מים יפרח

3 imperf.: יַפְרִיחַ
Prv. 14, 11. ואהל ישרים יפריח

3 impf. pl.: יַפְרִיחוּ
Ps. 92, 14. בחצרות אלהינו יפריחו

פֶּרַח

ע״ו, נככוי פְּרָחִי, והכינוי פְּרָחִים. המונן נמת וכיב [שפרעקס], ומוסכ כמו כן וכלה נין ונילה [כלייעטע, כלומע], ונהשלכה נ״כ על מיכי פקוד ויפוי הכנין כדמות פרקים [כלומענפלע-ניעכוכנ]. נשפה עכריכית פֶּרַח נ״כ כמו כער ויל׳, ד״מ פְּרָחֵי כהונה, והנקני פִּרְחָא נגמרק ילק-כער, וכן מן קפלי ולניוכה וכדומה.

n. m. (c. s. פִּרְחֵי, pl. פְּרָחִים), germen, flos, nonnunquam de ornamento architectonico, neohebr. de puero vel juvene pubescente et aetate florenti. LXX. *ἄνθος, βλαστός, κρίνος* (octies), *βολίς*.

Num. 17, 23. ויצא פרח
1 Reg. 7, 26. שפת־כוס פרח שושן
Jes. 18, 5. כתם־פרח

p.
Ex. 25, 33. 37, 19. כפתר ופרח

וָפֶרַח
Ex. 25, 33. 37, 19. כפתר ופרח

וּפֶרַח
Nah. 1, 4. ופרח לבנון אמלל

וְהַפֶּרַח
2 Chr. 4, 21. והפרח והמרות

cum suff.: פִּרְחָהּ
Num. 8, 4. עד־ירכה עד־פרחה

cum suff.: וּפִרְחָם
Jes. 5, 24. ופרחם כאבק יעלה

pl. c. suff.: וּפִרְחֵיהֶן
Ex. 25, 31. כפתוריה ופרחיה
Ex. 25, 34. 37, 20. כפתריה ופרחיה
Ex. 37, 17. כפתריה ופרחיה ממנה

אֶפְרַח

ע״ו, והמונן תכנות נכס של עוף [פַּס-נעל-נרוט], משרש פרק לנון לדה, ונערני ונשפה עכריכית פרק מצלהו,

Digitized by Google

וג׳כ נהפעל פרק המוכן לדם והוצאה מכאן נענבי כאשר רגיל. לכן נקצר ג׳כ שהדם פרק מן פרק לצון עיפה, והכלים פַּרְחָא נקראי, שתעודתו בעל-כרחם בכלל, וע׳כ ענינו קרוב פורקת [פלינגע בריע].

n. m., pullus avium (Vogelbrut), arab. *farkh-on*, a v. פָּרַח, progerminare, trop. parere, vel volare, sicut in n. aram. פַּרְחָא, volucris, ergo de pullis plumescentibus (*νεοσσοί*). LXX. *νεοσσός*, sequente Aquila.

pl.: אֲפָרְחִים
Dt. 22, 6. אפרחים או ביצים

pl.: הָאֲפָרְחִים
Dt. 22, 6. על־האפרחים

pl. c. suff.: וְאֶפְרְחָיו
Job. 39, 30. ואפרחו יעלעו־דם

pl. c. suff.: אֶפְרְחֶיהָ
Ps. 84, 4. אשר־שתה אפרחיה

פִּרְחָה

ע׳ו, והמוכן כמו פִּרְחוּת, כלי סגלת המכוון, נהפעל על תכונת ככה של נכי לדם.

n. m., pubertas, juventus, pullities (Brut). LXX. *βλαστός*.

Job. 30, 12. על־ימין פרחח יקומו

פָּרַט

פעל נודד, והמוכן כמו פָּרַד, נדילה וכליקה ונקיקה ופלפלה [שייזען, ערענצען], לכן כמו נקיעה ופצול ופריסה וסגיעה ופליקה, ומוסג נשפה ענריכית ונקראי עזיק קלקים ופלוגים לקל לקל [שפעלטויירען], הספך של כלל [צוזאמענגעהמען, געמערקליוירען], ל״מ כולל ופורט, לכן כענבי ג״כ פליקה וקליעת שפתים, או ומיכה ע״ל פנק ככה, וזהו הפורטים על פי כבל, ויוקר מוס ע׳ קקק הנס.

v. trans., sicut פָּרַד, separare, secernere (unde neohebr. speciatim recensere, opp. פָּלַל, generatim comprehendere), hinc diducere labia, clamare, canere (cf. פָּצָה, רִנָּה). LXX. *ἐπικροτοῦντες*.

part. pl.: הַפֹּרְטִים
Am. 6, 5. הפרטים על־פי הנבל

פֶּרֶט

ע״ו, והמוכן המנודד והמשוקד, הנפרע והנפרד [שייכטלענעם, גענוקדערעגעם], ונשקל על נגעים לחדים וענניס כפרעים, הנוצרים כשעת הנגיעה. ונשפה ענריכית מוכן הנס המפך של כלל, לומר דבר מיוקד ונפרע [שפעציעלעגעם], לו המלך מהכלל, וגור ונקע מאכו, לו ג״כ מספר, כי הכסיסה פריעת המלקים לחד לחד, ל״מ פֶּרֶט גָּדוֹל, פֶּרֶט קָטָן, והקטן נחסר המלפים, לו ג״כ ע״ל לרמי פֶּרֶט. נמדרש הנס פְּרִיטָה כמו פרע, קלף וגרגר, ונשפה ענריכית עור המוקריי פְּרָטֵי ולנקניי פְּרָטִית, להסמכת פ׳יי נכדל, ל״מ ספור פרטי, ענניס פרטי״ם, השגחה פרטית, ובדקדוק נס עכס פרטי לו פְּרִיטֵי המסכת הנס המיוקד לענכל. ונקטית המקור פְּרָטוּת [לימיידושאליטעט], והנס פְּרוּטָה, מעכע מיוקדת ונפרעת, ג״כ מוס. כי מעכע הכלל, ל״מ מעכע שהיכס מתקלק לפרוטות נגמרת. וכמלת ג״כ מאכו הטעמי פֶּרֶט, לומר קלק כגוד ונפרד מן הכלל, נהשקלה על זוין [לויסעד], וכן כמלת עשתי לקר מאכו בְּפֶרְטְרוּט לו בְּפֶרֶט, לומר מיוקד לו כיקוד [נעוקדעדם]. ועשר נהפעל עכין פעמוע דנניס נקראי ונעניי [ולל״ק גם נענבי] הכה הוא כאו גוס נהנס גווילע.

n. m., separatum, singulare, particulare, de granis singulis, quae ab uvis tempore vindemiae decidunt, et pauperibus relinquenda sunt, h. e., ut traditio definit, unum duove, quae sine pediculo humi jacent, secundum illud: שְׁנֵי גַּרְגְּרִין פֶּרֶט שְׁלֹשָׁה אֵינָן פֶּרֶט Indidem פְּרִיטָא דְּרִמּוֹנָא h. e. folliculus interior mali punici, sicut קְלִפָּה, a separando, spec. decorticando. LXX. *φώξ*.

הִפְרִיט

Lev. 19, 10. ופרט כרמך לא תלקט

פְּרִי

v. s. r. פָּרָה *p.* 920.

פָּרַךְ

פעל נודד, ול״ע נענבי כ״ף נגוד ופתרונו ף׳ כמו פָּרַק לקמן, שניהם ונקיעה פניקה ופריכה [נעהנעכמען, דריקקען], וכן נקמת פתרון של פָּרַךְ נקראי וכן נענבי. ונמלת נגמרת ג״כ מנליקת לגוויס, ל״מ לנווין שכפרכין כיל, שהסת נפרכת נפפרן, ומוס ג״כ סמוכן שפילם נגמרת, מן התמנות סדיקה ונקיעה נדגר, וכי שֶׁאָל ג״כ ממונת כוס. ג׳ ענין קשור ופלוס, וכן כגרך הפעל פרך נתקנוס, ל״מ מנהכת מפרכין סרוכין נגו חקלת, או שהתמנות יתיכה והעדפה פניעה ובריכה [היכהעקקען], והתמנות פָּרַךְ נדומה אל סָרַח, ושניהם מתקוונים להגוד.

vrb. trans. inus., 1) *frang-ere*, sicut פָּרַךְ, *faraka*, gemar. de fractione nucium, targ. de excisione vitium, trop. quaerere h. e. quasi effringere aliquid, penetrare, inquirere (cf. hebr. שָׁאַל = שָׁסַל, excavare, deinde inquirere). 2) contundere, opprimere, targ. פָּרַךְ, unde פָּרִיךְ = גָּרֵשׁ, רָבַשׁ = פָּרִיךְ; 3) extendere, protendere, a rad. רָחַב, unde et סָרַח.

פֶּרֶךְ

ע״ו, והמוכן קוצי וקרון, לכן נהשקלה כמו עצק ותוך ולחן חמס ומנוקס ועקה. נתרגום פָּרִיךְ הס נדומה, תמור גרש נענבי, והתוקפי פָּרִיךְ תמור יגע נענבי, ונגמרת דהנת פריכת.

n. m., durities, contusio, oppressio. LXX. *μόχθος*, *βία*. A. *ἐντύφημα*. S. Th. *ἔμπαιγμα*, *ἐμπαιγμός*.

בְּפֶרֶךְ

Lev. 25, 53. לא־ירדנו בפרך לעיניך

בְּפָרֶךְ *p.*

Ex. 1, 13. את־בני ישראל בפרך
Ex. 1, 14. אשר־עבדו בהם בפרך
Lev. 25, 43. לא־תרדה בו בפרך

וּבְפָרֶךְ *p.*

Ez. 34, 4. רדיתם אתם ובפרך

פָּרֻכֶת

ע״כ, והנכוי נגמרת פָּרֻכִיוֹת. פתרונו לדעת יקקי לגון מקיעה, המנדיל נין המכון ונין קהל מועד, וכן פרכו דוד קמץ׳, והוס אחר נלגון מכניס פנגוד. לולם מנהני הגמרת [ומלה נקוסת נכו פרכיות שקוקות] נקיפה שמוכנו יניעה נכלל ומסך, והתמנות לפ״ו כאחר הנגנו נפעל, כתמנות של יניעה. ואחר לתמוכה כנר סכיר סרוך נ׳נע, שהיא וסה על כי סכניכה מלכע.

n. f. (*Mil'ra*, ut dudum observavit *Ibn-Ezra*; pl. gemar. פָּרֻכִיּוֹת), velum, quo tabernaculi sanctum a sancto sanctorum *separabatur*. Sic veteres a v. פָּרַךְ, abrumpere (= מְחִיצָה, Zwischenwand). At potius ab extendendo derivari oportet, ut sit generatim aulaeum, tapes, velum (syn. יְרִיעָה, neohebr. פָּרֻכִיּוֹת), uti gemarice dicitur פָּרֻכְיוֹת שְׁחוֹרוֹת, לְבָנוֹת, vela nigra, alba. LXX. *κάλυμμα*, *καταπέτασμα*. A. *παραπέτασμα*. Incertus: *βλῆμα*. Alius bene: *παρατώνυσμα*.

Ex. 26, 31. ועשית פרכת תכלת
Ex. 35, 12. 39, 34. ואת פרכת המסך
Ex. 40, 21. וישם את פרכת המסך
Lev. 4, 6. פני פרכת הקדש
Num. 4, 5. והורדו את פרכת המסך

הַפָּרֹכֶת

Ex. 26, 33. ונתתה את־הפרכת
Ex. 26, 33. והבדילה הפרכת לכם
Ex. 30, 6. ונתתה אתו לפני הפרכת
Ex. 36, 35. ויעש את־הפרכת
Ex. 38, 27. ואת אדני הפרכת
Ex. 40, 3 וסכת על־הארן את־הפרכת
Ex. 40, 26. באהל מועד לפני הפרכת
Lev. 4, 17. את פני הפרכת
Lev. 21, 23. אך אל־הפרכת לא יבא
2 Chr. 3, 14. ויעש את־הפרכת

לַפָּרֹכֶת

Ex. 26, 33. שמה מבית לפרכת
Ex. 26, 35. השלחן מחוץ לפרכת
Ex. 27, 21, 40, 22. מחוץ לפרכת
Lev. 16, 2. 12. 15. מבית לפרכת
Num. 18, 7. ולמבית לפרכת

לְפָרֹכֶת

Lev. 24, 3. מחוץ לפרכת העדת

פָּרַם

פעל נודד, והעתיד יִפְרֹם, ומוכנו תמנוני נקיעה ופליקה [צזאמענקן], ומוס קריעת מלכוש לו פריסת המלנוש. ונגמרת כמלת הפרץ בין קריעה לפריסה, כי שמלו סוטה קף ו׳ נמצאה ופוקו בנגדים שם נקרעו נקריעו ופס מצמוע שבריו, לומר הקריעה בנגד נופו שלא נמקום הקפר, והבריעה נמקום הקפר, ונגמרת [בנכות ל״ע ק׳] ג״כ מפריעת עצנים ויקוע לאכילה, וכן מצמוע הנסמע [שנת ע״ד ע״כ], ונשפה סוריה פָּרֵם נקיעה ונצירה, וכן מאכו פָּרוּצֵאיך שוכרי ונוקעי התקלה, וכן מאכו נשפה ענריכית פְּרִימָה, פְּרוּם, נִפְרָמוּת. ואחר לנקוד הזכר כ״ל שתמנותו פָּרֵם, וכן הקעה אל חָרֵם לעיל, ודומה לו כזכר כמכון נשפה רומיס [*rim-are*].

v. comp. trans., *rim-are*, sicut חָרֵם, scindere, lacerare (sec. traditionem speciatim de scissura vestium versus suturam, sicut פָּרַם de scissura extra suturam), syr. *f'ram*, gem. etiam de scissione olerum et carnium, indeque פְּרוּמָאֵין, de iis, qui contignationes dissolvere norunt, et nnm. neohebr. פְּרִימָה, פְּרוּם, נִפְרָמוּת (das Zertrenntsein). LXX. *διαῤῥηγνύναι*, *παραλύειν*.

p. pass. pl.: פְּרֻמִים
Lev. 13, 45. בגדיו יהיו פרמים

3 imperf.: יִפְרֹם
Lev. 21, 10. ובגדיו לא יפרם

2 impf. pl.: תִּפְרְמוּ *p.*

ובבגדיכם לא־תפרמו Lev. 10, 6.

פֶּרֶס

פעל נודד, ונעתיד נשפה ענריכית יִפְרֹס. תעודתו קליקה ופלינה כריקה ונניכה, וכשלל נענבי על פריסת לחם לאכול, ל״מ פרס לחם, ולפעמים פרס לנד, וכן נתרגום פרס מווכח, ודומה לו נגע נשפה ונהשקלה. ולפעמים נהשקלה על פריסת ידים והכאת כף לל כף. הכוסף חֲפָרִים, נקיעת הפרסה [צפאלטען], כי נשלת נמוכן יונק, ומולי הוא שיי. ואחר לקוד הזכר דע שהקוטע פָּרֵס, ודומה לו רָס לקמן, וכן נמלת הזכר לעל פָּרֵס, פָּרֵס, חָרֵס, חָרֵס, פָּרֵס, ודומה לו רָץ, וכזכר כמכוון ג״כ נשפתי מערב.

v. comp. trans. (impf. neohebr. יִפְרֹס), frangere, dividere, veluti *panem* (לֶחֶם, quod et omitti solet), targ. פְּרַס מְזוֹנָא (syn. neohebr. בָּצַע, plane sicut hellen. *κλάζειν ἄρτον*), interdum frangere manus (die Hände winden, ringen). *Hi.*, findere (nisi etiam hoc *denom.* est et comparari oportet dictiones, velut שִׁבְחָה שִׁסְחָה). V. simplex est רַס, *ῥῆσσ-ειν*, רָץ, unde compp. supra enumerata. LXX. *διχηλεῖν*, *-εύειν*, *κλᾶν* (*ἄρτον*), *διαῤῥήπτειν*.

inf. abs.: פָּרֹס
Jes. 58, 7. פרס לרעב לחמך

3 imperf.: יַפְרְסוּ
Jer. 16, 7. ולא־יפרסו להם

Hif-il: הַפְרִיס

3 perf. f.: הִפְרִיסָה
Lev. 11, 6. ופרסה לא הפריסה

3 prf. pl.: הִפְרִיסוּ
Dt. 14, 7. ופרסה לא הפריסו

part. masc.: מַפְרִיס *sg.*
Lev. 11, 4. ופרסה איננו מפריס
Lev. 11, 7. מפריס פרסה הוא
Dt. 14, 8. כי־מפריס פרסה

p. m. pl. constr.: וּמַמַפְרִיסֵי
Lev. 11, 4. וממפרסי הפרסה
Dt. 14, 7. וממפריסי הפרסה

part. fem.: מַפְרֶסֶת *sg.*
Lev. 11, 3. כל־מפרסת פרסה
Lev. 11, 26. אשר הוא מפרסת פרסה
Dt. 14, 6. מפרסת פרסה

3 imperf.: יַפְרִיס
Lev. 11, 5. ופרסה לא יפריס

פַּרְסָה

ע״כ, ומכוני לו פַּרְסוֹת לו פַּרְסִים, והפתיון עוקן ויקוד לו קלק עוקני ויקודי הכוכת וגולף כדגר, לכן נפכן [כאגעל], וכן הלוף המוכן לגל נפכן ולכן. ונקמת מזכר שלכו נשפתי מערב ניון המכן לגלים ולקיקה כדגר [ריים], ונשקל נענבי על נפרעי רגל של נקמה ויקה, לו עוקן סרגל וקלמו [הוף קלויע], ולל מפרסם סדוקה לגד, כאחר מצמו מקדשים, כי נמוכן וס נאחר פרסה מפרסת, ונקין ע״ו נתרגום פרסת סדיקה, פרסת לל סדיקה, ודוק. נגמרת מאכו פַּרְסָתָן שור נעל-כן פרסה, וכן פַּרְסָתָן שור נעל-כן יען פַּרְסָא הנקני.

n. f. (pl. פַּרְסוֹת פַּרְסִים), pars findens, acuta ad scindendum et effodiendum (syn. אֲנָךְ, *ὄνυξ*, ungula, צִפֹּרֶן), uncus, unguis, ungula (Klaue, Huf), non de fissa solum, quae פַּרְסָה מַפְרֶסֶת nominatur, sed utraque utpote ad inun-

Digitized by Google

candum destinata, quare *targumico* sermone discernuntur פַּרְסָה et סְדִיקָה et פַּרְסָה לָא סְדִיקָא. Gemar. פַּרְסָתָן, bos ungulosus (grosskla uig), sicut בְּרֵסָתָן, ventrosus, a n. f. בְּרֵסָא. LXX. ὁπλή, χηλή, ἴχνος, ἀστράγαλος.

לא תשאר פרסה Ex. 10, 26.
כל־מפרסת פרסה Lev. 11, 2.
מפריס פרסה הוא Lev. 11, 7.
ושסע שסע פרסה Lev. 11, 7.
הוא מפרסת פרסה Lev. 11, 26.
מפרסת פרסה Dt. 14, 6.
החזיר כי־מפריס פרסה Dt. 14, 8.

וּפַרְסָה

ופרסה אינו מפריס Lev. 11, 4.
ופרסה לא יפריס Lev. 11, 5.
ופרסה לא הפריסה Lev. 11, 6.
ופרסה לא הפריסו Dt. 14, 7.

הַפַּרְסָה

וממפריסי הפרסה Lev. 11, 4.
וממפריסי הפרסה Dt. 14, 7.

pl.: פַּרְסוֹת, פַּרְסֹת

ושסעת שסע פרסת Lev. 11, 3.
שתי פרסות Dt. 14, 6.

pl. constr.: פַּרְסוֹת

פרסות סוסיו Jes. 5, 28
שעטת פרסות אבוריו Jer. 47, 3.

pl. constr.: וּפַרְסוֹת

ופרסות בהמה לא תדלחם Ez. 32, 13.

pl. constr.: בְּפַרְסוֹת

בפרסות סוסיו ירמס Ez. 26, 11.

pl. c. suff.: וּפַרְסֹתֶיהָ

ופרסתיך אשים נחושה Mich. 4, 13.

2 pl. c. suff.: וּפַרְסֵיהֶן

ופרסיהן יפרק Zach. 11, 16.

פָּרַס

פעל שוי, ואך נכוסף הִתְפָּרֵס. פתכוו סוף נעל פרסה [נעקלויעע, נעהוסף ויין], וזנור נכין הכוסף, שם הוף גויל פסס, להסאכת יסות פסס ומשכו ופקוועו לצלוני, לו השתעות כו, ל״מ הִתְפָּרֵק סיות נעל-קלכים [נעהָאלכע ויין], הָאֶשֶׁךְ [אשר תחנו מַשְׁקִים תמוך מַאֲשָׁכִים], סיות נעל פשכים גדולים [נשאקנעהָאלעע ויין], וכן כ״ל חֲאֵזֶן [אֹזֶן], וכן חֲאֵבִיר השתעות אנכ וככף [אֶבֶר] וכדומה.

v. hif. denom., angulos habere, uti חִתְפָּרֵק, cornutum esse, הָאֶשֶׁךְ (unde מַאֲשָׁכִים = מַשְׁקִים), magnis testibus praeditum esse. Interdum denominativa hifil. usum ejus exprimunt, a cujus nomine facta sunt, velut חֵאֲזִין (אֹזֶן), uti auribus, auscultare; חֵאֲבִיר (אֶבֶר), uti alis, volare. LXX. ὀπλας ἐκφέρειν.

Hif-il: הַפְרִיס

part. masc.: מַפְרִיסִים *sg.*

מקרן מפריסיו Ps. 69, 32.

פָּרַס

נאחרי כמו נעכרי, ונכרך נכ״ק נאוכן שניסס והכיסס נכנלל [שוילנען], וכיכוכי פעולי אלו פָּרַס. נשפט עכריכית אחנו פָּרְסָה, קלק אקוקן ונגוך, ולכוכ פרוסק לחס. ע׳ נהעתקתי לספר דניאל, נתרגום ספרי קודש אהקכס לוכו.

v. aram. (prt. pass. פְּרַס), dividere (neohebr. פְּרוּסָה, *pars*, frustum). LXX. διαιρεῖν.

part. pl.: *וּפַרְסִין

*מנא מנא תקל ופרסין Dan. 5, 25.

part. pass.: *פְּרִיס *sg.*

*פרס פריסת מלכותך Dan. 5, 28.

2 pers. p. pass.: פְּרִיסַת

*פרס פריסת מלכותך Dan. 5, 28.

פֶּרֶס

ע״ו, וכנוי לנין כנכי, והוף לנעת סנאנק עוף אנכי, שאחנו פכס ועוכיס כישוב לף זכיקין, והוף לנעת קנת אין כנכ זכור עלחות [נייכנעלכע], ולנעת לנן-נגקת הוף זקורין לו נעכני עקאב, ועוד פרעו נקפק.

n. m., aquilae species (παραός, macedonice; aquila, sec. Hesychium), ex Bocharti sententia: *ossifraga* (Meeradler, Beinbrecher). *Abulwalid* arab. עקאב comparat. LXX. γρύψ.

הַפֶּרֶס

חפרס ואת העזניה Lev. 11, 13.

וְהַפֶּרֶס

הנשר והפרס והעזניה Dt. 14, 12.

פָּרַע

פעל נוכך, והעתיך יִפְרַע, ותוכנו כמו פָּרַץ נכלי, נקלוף ילוע. נלילם ופניכם נלכנ [פייכלינגען-זכיילען, -נרעקנען, נרעכנען], לכן נקיעם ופליקם פניעם וקליקם [עפעלטען, עריעכנען], ומוס פָּרַע ע״ב. כאיכם ונלילם כלכנ [עעכנען, קייכ-], ומוס פָּרְקָם ע״ב. ומוס פניעת פרנות ומיילם, היות מסומם ונלהם ומנוכם ע״י לויעים והניסם [שקעלכיע מעכען, פייכלליך לייכנרעכען]. ווקת תכוונכ של כלנ, תנו נרכה ותולם לל׳ על לוקת הכם והמעשה אשר עשה. ונמונן וס הפסוקים שמעו מוסר וקכמו ולא תפרעו, לומר ולא תפרונו ותהרוסו, ותפרעו כל עצתי, ותפרנו ותהרסו, פורע מוסר, פורן והוכח מוסר, וכן פרעהו לא תעבר בו, לומר פרעהו והרסהו [לוקח עיון] ולא תעבר בו, וכן ויהי משה את פרע כי פָרַע הוא, לומר כי פרון הוא, נאין קוק ומוסר, כי פרעה אהרן, כי פרנו אהרן, לומר הפרין העם. ולפעמים כמו עמידה נפרץ נכנין הקל, ל״מ לא לפרע ניקוקאל, נשלוב לא לקוס. הנפעל נִפְרַע כמו נפרץ, ל״מ נאין קוון יפרע׳עס, לומר יִפָּרֵץ עם. והכוסף הִתְפָּרֵץ כמו הפרין, ל״מ לא תפריעו את העם מעשיו, הרנון לא תפריעו, כי הִפְרִיעַ ניהודה, הרנון הפרין.

v. trans. (impf. יִפְרַע), sicut פָּרַץ (quod idem est pervulgari literarum *Ghain* et *Zade* commutatione), incidere, infodere, irrumpere, penetrare, hinc findere, dividere, unde פֶּרַע, crinis (κρίνειν), pilus (aram. בְּרִיעָא, a v. בָּעַר, discindere, hinc trop. dispicere, penitus cognoscere), et פָּרַשׁ, pungens cutem h. e. pulex, tum de impetu et eversione hostili, conturbare (anarchisch machen), eversionem inferre, velut in cantico *Deborae* Jud. 5, 2. = בִּפְרֹעַ פֶּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל h. e. *cum irrumpebant hostiles incursus in Israelem (et cum populus effrenus h. e. sine duce erraret)*. Sic *Isaaki*; male interpretes Graeci. S. ἐν τῷ ἀποκαλύψεσθαι κεφαλάς. LXX. Th. ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀρχηγούς. LXX. ἄλλως, ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα. Sic Prv. 8, 33. ne perrumpatis h. e. *ne admonitionem adspernemini*. Eodem sensu dicitur פָּרַץ עֵצָה h. e. evertere, rejicere consilium; פָּרַץ מוּסָר, disrumpere, disturbare disciplinam; פָּרַץ דֶּרֶךְ, perfringere viam, erumpere ex ea h. e. non inire eam; פֶּרֶא, ferox, effrenatus, indomitus servitioque contumax, et פָּרַע vi trans. disrumpere, pervertere, tenorem rerum ordinemque interrumpere. A. ὅτι ἀποπετασμένος αὐτός, ὅτι ἀπεπέτασεν αὐτὸν Ἀαρών. S. ὅτι γεγύμνωται, πρόςδωκεν γὰρ αὐτὸν Ἀαρών. LXX., seq. Theodotione: ὅτι διεσκέδασται, διέσκασε γὰρ κ. τ. λ. Interdum vi *standi in ruptura* h. e. obsistendi et propugnandi (arab. فرى, hebr. בָּקַע), Ez. 24, 14. *Ni.* disrumpi, conturbari, dissolutum fieri. Aq. ἀποσκεδασθήσεσθαι. LXX. παρανόμῳ. *Hi.*, sicut הִתְפָּרֵץ, abrumpere, turbas facere. LXX. διαστρέφειν. A. ἀποπετάζειν. S. ἀποστρέφειν. Th. διασκεδάζειν.

3 perf. c. s.: פָּרְעָה

כי־פרעה אהרן Ex. 32, 25.

part. masc.: פּוֹרֵעַ

ריש וקלון פורע מוסר Prv. 13, 18.
פורע מוסר מואס Prv. 15, 32.

p. pass.: פָּרֻעַ *sg.*

כי פרע הוא Ex. 32, 25.

inf. constr.: בִּפְרֹעַ

בפרע פרעות־בישראל Jud. 5, 2.

impt. c. s.: פָּרְעָהּ

פרעהו אל־תעבר־בו Prv. 4, 15.

1 imperf.: אֶפְרַע

לא־אפרע ולא־אחוס Ez. 24, 14.

2 impf. pl.: תִּפְרָעוּ *p.*

וחכמו ואל־תפרעו Prv. 8, 33.

2 impf. pl.: וַתִּפְרְעוּ

ותפרעו כל־עצתי Prv. 1, 25.

Nif-al: נִפְרַע

3 imperf.: יִפָּרַע

באין חזון יפרע עם Prv. 29, 18.

Hif-il: הִפְרִיעַ *3 perf.*

הפריע ביהודה 2 Chr. 28, 19.

2 impf. pl.: תַּפְרִיעוּ

חפריעו את־העם ממעשיו Ex. 5, 4.

פֶּרַע

ע״ו, והמונן שער [השאלען], מסתמעות של נידים ופליקם [זשאלעטען], לומר לנר הנפרע לפרעים. וכן לְפִי שֵׂעָר לל״ק השאלן, נדמיון לְשֵׂעָר קליקם ונקיעם, וכן נחמת הפס של שער ניוכי ורומי ונלמכי וכדומה, מסתמעות של קליקם ונקוע. וכן בְּרִיעָא [סילועם בְּרִיחָא], לו בְּרִיאָה נקלמי ונגמרת נמונן שער, משכ בֶּן, הפלאם ונקיעם ופליקם, ומתמעות של ניכם וזפיעם לף השאלם כלשר נרומי ויוכי ונזפתי מערב. לכן בְּרִיאָה נ״כ כמו פרע, לומר גרגיר כפרע ונוך וקלק, והפס בֶּן כמו כילון נמדכ ילקוע, מן פליקם וגדילם. נקרנוס פְּרוּעַ שאלמו. נהפס הנף פרע כמועפע, לשון פרילם וגדילם וזכיעם.

n. m., pilus, crinis, targ. פְּרוּעַ, a v. *findendi* h. e. res fissa et singula-

פָּרַע

פעל זמיי, גויר פָּרֵע, והמונן נליקת הסרע לו הסער, לומר שלילת הסרע [שֶׁכְּשֶׁעֶרְעֶן, עְנְטְשֶׁלֶקְעֶרְעֶן], ודומה לו נמשקל הסעלים עָבָה נרייעת הערף [עְנְטְשֶׁלֶקְקֶעֶן], עָקַר שלילת העקר [עְנְטְוווּרְצְלְעֶן], ונ"כ נכנין הקל, ולפעמים כמו גלוי שער כהשלה. ודע קוסף זמומנן קריעה ונקיעה של הסרע, שהוא מסלוף המכוון של פריסה, הכשלה על פתיקה ופריקה קשיפה וגלוי [לויפ-ריסטען, ענטבלעסטען], ומוסר כהשלה על התרס ונקוע [לאָזען], שהוא פריסת וקריעת הקשר, לכן נ"כ כמו שלוס, לומר פקוק לסור והתר קיוב וכדומה. *v. denom.*, denudare, detegere crines h. e. tondere, vel caput h. e. *ἀποκιδαροῦν*, sicut עָבָה, *decervicare*, עָקַר, eradicare. Nisi vis *rumpendi* et *scindendi* verbo ingenita transfertur ad abrumpendum, volvendum, deinde ad abstrahendum et detegendum. LXX. *ἀποκαλύπτειν*, *ἀποκιδαροῦν*, *ἀφαιρεῖν*; prt. pass. *ἀκατακάλυπτος*.

3 perf.: וַיִּפְרַע
Num. 5, 18. ופרע את־ראש

p. pass.: פָּרוּעַ *sg.*
Lev. 13, 45. וראשו יהיה פרוע

3 imperf.: יִפְרַע *p.*
Lev. 21, 10. את־ראשו לא יפרע

פָּרַץ

פעל כוזד, והעתיד יִפְרֹץ, והמונן ל' הסיסה ונסיקה כקילה ועדוי [ניעדער-לייכיסטען], ד"ת קומה, ו ע י כ פרונה, הללון לשל קומותיה פרוצות. ומוס נקיעה נמקום וגדילה עליו, פריסה וסכלה נקויניס, ערילה וקמיסה שדים ועזיקה, שלילה ודקיקה נקיס, או כמו שדילה נמקוס, לומר כריס וקציה, והתמנות פָּרֶץ, ודומה לו הקוטע של חָדֵס, רָס. כ' נמונן פָּרֵשׁ לקמן, לומר נעוס וזלוף ופוור [נעריזעריייען, קויס-נרייעען], לכן ג"כ נכשלה כמו רניה, או כמו שציעה ויתיכה. הנפעל הפעולי מסונן כ', וסכנ"כ מסונן ק', והסתפעל נקיעת נפש מן, לומר נדילה.

v. comp. trans. (impf. יִפְרֹץ), *καταῤῥήσσειν*, sicut רָס, חָדֵס: 1) demoliri, diruere, destruere, veluti urbis moenia, hinc irrumpere, erruere hostiliter, vi latissima, de violento impetu (Bestürmung), atrocique oppressione, etiam vi propria: incidere, infodere, eruere, veluti cuniculum (Gang, Schacht); 2) sicut פָּרַשׁ, dissipare, diffundere, hinc augescere, copiosum esse, de quovis incremento, de copia, veluti opum, et abundantia, veluti aquarum. *Ni.* diffusum, pervulgatum esse. *Pu.* disruptum, dirutum esse. *Hitpa.* abscindere h. e. separare semet ipsum ab aliquo, deficere, desciscere. LXX. *διακόπτειν* (*-κοπή*), *καθαιρεῖν*, *καταβάλλειν*, *κατασπᾶν*, *βιάζεσθαι*, *κατα-*, *παρα-*; *ἀπολλύναι*, *ἀπαλλάττειν*, *προστάττειν*; *ἐκπετάζειν*, *πλατύνειν*, *πληθύνειν*, *ἰσχύειν σφόδρα σφόδρα*, *ἐμβλύζειν*, *χέειν*, *πολὺ ποιεῖν*, *πλουτεῖν*, חֹבֶן יִפְרֹץ, *αὐξάνεσθαι*; prt. act. *διακοπή*; prt. pass. *διαῤῥαγή*; *Ni.* prt. *διαστέλλουσα*; *Hitpa.* *ἀναχωροῦντες*. Th. *ἀποδιδράσκοντες*.

3 perf.: פָּרַץ
2 Sam. 5, 20. פרץ י"י את־אויבי
2 Sam. 6, 8. פרץ י"י פרץ בעזה
1 Chr. 13, 11. פרץ י"י פרץ בעזא
1Chr.14,11 פרץ האלהים את־אויבי
1 Chr. 15, 13. פרץ י"י אלהינו בנו
2 Chr. 20, 37. פרץ י"י את־מעשיך
Job. 1, 10. ומקנהו פרץ בארץ
Job. 28, 4. פרץ נחל ׀ מעם־גר

3 perf.: וַיִּפְרֹץ
Neh. 3, 35. ופרץ חומת אבניהם

2 perf.: פָּרַצְתָּ
Gn. 38, 29. מה־פרצת עליך פרץ
Ps. 80, 13. למה פרצת גדריה
Ps. 89, 41. פרצת כל־גדרתיו

2 perf.: וּפָרַצְתָּ
Gn. 28, 14. ופרצת ימה וקדמה

3 perf. c. s.: פָּרַצְתָּנוּ
Ps. 60, 3. זנהתנו פרצתנו

3 perf. pl.: פָּרְצוּ
1 Chr. 4, 38. פרצו לרוב
2 Chr. 24, 7. פרצו את־בית האלהים
Mich. 2, 13. פרצו ויעברו

3 perf. pl.: פָּרֶצוּ *p.*
Hos. 4, 2. וגנב ונאף פרצו

part. masc.: הַפֹּרֵץ *sg.*
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש
part. masc.: הַפֹּרֵץ *sg.*
Mich. 2, 13. עלה הפרץ לפניהם

p. pass. pl.: פְּרוּצִים
Neh. 2, 13. אשר־הם ׀ פרוצים

p. pass. pl.: הַפְּרֻצִים
Neh. 4, 1. כי־החלו הפרצים להסתם

part. fem.: פְּרוּצָה *sg.*
Prv. 25, 28. עיר פרוצה אין חומה

part. fem.: הַפְּרוּצָה
2 Chr. 32, 5. כל־החומה הפרוצה

inf. abs.: פָּרֹץ
Jes. 5, 5. פרץ גדרו

inf. constr.: וְכִפְרֹץ
2 Chr. 31, 5. וכפרץ הדבר הרבו

inf. constr.: לִפְרוֹץ
Eccl. 3, 3. עת לפרוץ

2 impf. fem.: תִּפְרְצִי
Jes. 54, 3. ימין ושמאול תפרצי

3 imperf.: יִפְרֹץ
Ex. 1, 12. כן ירבה וכן יפרץ
Ex. 19, 22. פן־יפרץ בהם י"י

3 imperf.: יִפְרָץ־ *s. M.*
Ex. 19, 24. פן־יפרץ־בם

3 imperf.: וַיִּפְרָץ
Gn. 30, 30. ויפרץ לרב
Gn. 30, 43. ויפרץ האיש מאד
2 Rg. 14, 13. ויפרץ בחומת ירושלם
2 Chr. 11, 23. ויפרץ מכל־בניו
2 Chr. 25, 23. ויפרץ בחומת ירושלם
2 Chr. 26, 6. ויפרץ את־חומת גת

3 imperf.: וַיִּפְרָץ־ *s. M.*
2 Sam. 13, 25. ויפרץ־בו ולא־אבה
2 Sam. 13, 27. ויפרץ־בו אבשלום
2 Rg. 5, 23. ויפרץ־בו ויצר ככרים

3 impf. c. s.: יִפְרָצֵנִי
Job. 16, 14. יפרצני פרץ

2 imperf.: וַתִּפְרָץ־
Ps. 106, 29. ותפרץ־בם מגפה

1 impf. pl.: נִפְרָצָה
1 Chr. 13, 2. ומן־י"י אלהינו נפרצה

3 impf. pl.: יִפְרְצוּ
Prv. 3, 10. ותירוש יקביך יפרצו
Hos. 4, 10. הזנו ולא יפרצו

3 impf. pl.: וַיִּפְרָצוּ
1 Sam. 28, 23. ויפרצו־בו עבדיו

Nif-al: נִפְרָץ
part. masc.: נִפְרָץ *sg.*
1 Sam. 3, 1. אין חזון נפרץ

Pu-al: פֻּרַץ
part. fem.: מְפֻרָצַת *sg.*
Neh. 1, 3. וחומת ירושלם מפרצת

Hitpa-el: הִתְפָּרֵץ
part. pl.: הַמִּתְפָּרְצִים
1 S. 25, 10. רבו עבדים המתפרצים

פֶּרֶץ

ז', והכינו פְּרָצִים ולפעמים פְּרָצוֹת, ומוכנו ל' מקום כפרץ נקיל או נקומה נקיע ונדק נקרס ונקיק [ליסס, נכון], לכן עמד נפרץ, לומר השנית לויב מלכנס נו. ולפעמים נכשלה על מנפס ומכס [כיעבערלאָגע], או על גדול הלויב [זֶכנריסָף], ד"ת פרץ על פני פרץ. כ' נמונן זכי של השרש, הקרעות ופוור ונעוב, ד"ת המקום הלויבים, ונכשלה על פריסת המים. נתרגוס מעלהו, ונשפה ענריבית פַּרְזֶץ, פְּרִיצָת, פְּרִיצוּת ג"כ נדומה, נכשלה על נעוב ועתיקה וצוות ממונן כ' של השרש. ודע קוסף נעים שמן פרץ נמונן פרל או פרע הנס פְּרִיצָן נתרגוס, להסמכת נדגיר ופרע, לומר לנל הכפרע.

n. m. (pl. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת), scissio, ruptura, veluti muri, unde עֵגֶד בְּפֶרֶץ, arcere hostem, ne per rupturam invadat, propugnare, interdum clades, qua hostium vires infringuntur, vel invasio, qua irrumpitur; 2) dispersio, veluti hostium aut aquarum h. e. innudatio. LXX. *διακοπή*, *πτῶμα*, *κατάπτωμα φραγμοῦ*, *στερέωμα*; בְּפֶרֶץ, *ὀλυσχερῶς*. A. *διακοπή*, *σχολή*, *ἀπλωμα*. S. *διακοπή*, *διαίρεσις*.

פֶּרֶץ *p.*

Jud. 21, 15. עשה י"י פרץ בשבטי
2 Sam. 6, 8. פרץ י"י פרץ בעזה
2 Sam. 6, 8. למקום התהוא פרץ עזה
1 Rg. 11, 27. סגר את פרץ עיר דוד
1 Chr. 13, 11. כי־פרץ י"י פרץ בעזא
1 Chr. 13, 11. פרץ עזא
Neh. 6, 1. ולא־נותר בה פרץ
Job. 16, 14. פרץ על־פני־פרץ
Ps. 144, 14. אין פרץ ואין יוצאת
Jes. 58, 12. וקרא לך גדר פרץ

בְּפֶרֶץ

Ps. 106, 23. עמד בפרץ לפניו
Ez. 22, 30. ועמד בפרץ לפני

פְּרֶצִים

2 Sam. 5, 20. לפני כפרץ מים
1 Chr. 14, 11. בידי כפרץ מים
Job. 30, 14. כפרץ רחב יאתיו
Jes. 30, 13. כפרץ נפל נבעה

pl.: פְּרָצִים
2 Sam. 5, 20. בבעל־פרצים ויכם
2 Sam. 5, 20. בעל פרצים
1 Chr. 14, 11. ויעלו בבעל־פרצים
1 Chr. 14, 11. בעל פרצים
Jes. 28, 21. כי כהר־פרצים יקום

pl.: וּפְרָצִים
Am. 4, 3. ופרצים תצאנה

pl. c. suff.: פִּרְצֵיהֶן
Am. 9, 11. וגדרתי את־פרציהן

2 pl.: בַּפְּרָצוֹת
Ez. 13, 5. לא עליתם בפרצות

פְּרִיץ

ת', והסמן פְּרִיץ, והכינו נקיוס סקען פְּרִיצִים, והסמיך פְּרִיצָה. והמונן פוכן וערין ונוזל, קוסס ונעל-תון ולים קסס ומונה [נעווֶלְטְשְׁטֶיגִן], ונתעצם לנס, ד"ת פרין קיות, תקוות פרין, ונלו נה פריסים, מערת פריסים, ונכי פריסי עקן. נגמרת פרין נהשלה על עכב קמון ומנוסר.

adj. m. (c. פָּרֵץ; pl., retento *Qamez*, פְּרִיצִים, c. פְּרִיצֵי), praefractus, violentus, atrox, deinde substant., speciatim de factiosis, de filio degeneri, de latronibus, de fera rapaci, gem. tropice de olivis uvisque degeneris, quae non maturuerunt, ibidem פָּרוּץ, פָּרֵץ, protervus, spec. de mulieri impudenti et de latrone, domum effractore, unde nmm. פֶּרֶץ, פְּרִיצָה, פְּרִיצוּת, protervitas, petulantia. LXX. *σκληρός*, *πονηρός*, *ληστής*, *λαμός*, *ἀφυλάκτως*. S. *παραβάτης*. A. II. *ἁμαρτωλός*.

Ps. 17, 4. ארחות פריץ

פָּרִיץ

Ez. 18, 10. והוליד בן־פריץ

constr.: הַפָּרִיץ
Jes. 35, 9. ופריץ חיות בלי־יעלנה

pl.: פָּרָצִים
Jer. 7, 11. המערת פרצים

pl.: פָּרִיצִים
Ez. 7, 22. ובאו־בה פריצים

pl. constr.: פָּרִיצֵי
Dan. 11, 14. ובני ׀ פריצי עמך

מִפְרָץ

ז', והכינו מִפְרָצִים, והמונן לדעת כל"ק מקום מתצטות סכהיות, ולל"ת מקום שפוטות הציירות, לולם סכהן שמונו קוף, צ"ב גדול הים נו [מכֹּא, לוֹפּעד], וכן נקעת פרצה נעכני.

n. m. (pl. מִפְרָצִים), sec. Qimchium locus, quo omnes se *diffundunt*; sec. alius: regio, cujus oppida *diruta* sunt. Sed optimum videtur, *litus* (Bucht, Ufer) intelligere, utpote in quod fluctus irrumpunt atque allidunt, arab. *furdhat-on*, portus. LXX. *διακοπαί*. Incertus: *διαλύσεις*.

pl. c. suff.: מִפְרָצָיו
Jud. 5, 17. ועל־מפרציו ישכן

פָּרַק

פעל כוזד, והפתיון שניכה וגריכה [כרעכען], ומוס שניכה ומליקה מדנר, נסיקה וגריעה וקלילה, או קריעה נכלל, ופ"כ נהשלה ג"כ על הכלה ויאוש, לומר נסיקה מלרה. הכנד פָּרַק קוק הפעולם, לומר קריעה ושניכה וגריכה מדנר, והסתפעל כדרכו. התמנות כשרש כמכוון ג"כ נשפתי מערב, ד"ת נשפה הנדלקית ויונית וכומית וגרמנית וכדומה [l. *frag*, *frang*, gr. *σπαραγ-(σσω) παραγ*, dt. brechen, s. *prah*]; נתרגוס פרק ג"כ נמונן יה, וכן נגמרל, ד"ת פרוק לנרים, פרוק עול, פריקת לילן, וכדומה הרנה.

v. comp. trans., *frang*-ere, sanscr. *prah*, hinc abrumpere, discerpere et eripere, scil. ex periculis corporis animaeve, fractis vinculis, fracta hostium potestate. *Pi.* פֵּרַק, avellere, dilacerare. *Hitpa.* diffringi, sibi avellere. LXX. *θραύειν*, *ἐκλύειν*, *λυτροῦν*; *Pi.* *διαλύειν*, *περιαιρεῖν*, *ἐκτρίβειν*; *Hitpa.* *ἐκδικεῖσθαι*.

2 perf.: וּפָרַקְתָּ
Gn. 27, 40. רקח עלו מעל צוארך

part. masc.: פֹּרֵק *sg.*
Ps. 7, 3. פרק ואין מציל
Thr. 5, 8. פרק אין מרים

Digitized by Google

3 *impf. c. s.:* וַיְּפָרְקֵנִי
Ps. 136, 24. וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

Pi-el: פִּרֵּק

part. masc.: מְפָרֵק *sg.*
1 Reg. 19, 11. מִפְרֹק הֶהָרִים

impt. pl.: פָּרְקוּ
Ex. 32. 2. פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב

3 *imperf.:* יְפָרֵק
Zach. 11, 16. וְטֶרֶף יְפָרֵק

Hitpa-el: הִתְפָּרֵק

3 *perf. pl.:* הִתְפָּרְקוּ
Ez. 19, 12. הִתְפָּרְקוּ וַיִּבָּשׁ מַטֵּהּ

3 *perf. pl.:* הִתְפָּרָקוּ *p.*
Ex. 32, 24. לִמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ

3 *perf. pl.:* וַיִּתְפָּרְקוּ
Ex. 32, 3. וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם

פֶּרֶק

נ׳, וכמוך פֶּרֶק, והמוכן כמו פֶּרֶק נזל לשון קנטיל [נעקאַפּעס], ומוסג חצן [נריצע], ובאמת הטעם נמכוון אל נזלה, וכן נמצתי מענר [*s. brag'*], חצר פנינה לעיל תחת ערק. ולע״ל הטעם ערק פה כדומה אל פרע נעבר, כמו זעיכה ויניקה, או מן פרק נמוכן זמינה, ותקיכת נשר נתוכו, לולם הכוון שהוא תקוקה של ערק לעיל, נקלוף יתוע.

n. m. (c. פֶּרֶק), sicut פֶּרֶק (quod eandem radicem habet, sanscr. *b'rag'*, coquere), coctum, jus (Brühe), sec. alios a v. פָּרַק, vi fundendi, sicut פרכ arab., vel frangendi, de frustis carnium vel panis, quae interuntur. LXX. *ζωμός θυσιῶν.*

constr.: וּפֶרֶק *K'tib.*
Jes. 65, 4. וּפֶרֶק פִּגּוּלִים

פֶּרֶק

ג׳, נכמל המוכן: ל׳ כפרוש יניקי נזל זעיכה מיד כעליו, וכן פרוש של קיפי נזל זעיכה מיד לאחר, וכהעתקת המנגם בָּזָא [רויב]. לוקם לד״ק עניכו מוסג, שכר וקיסם ועזיקה [נעוועלע-מחצן], לומר רצון לנים. ג׳ אם הדבר, אלא זעיכה הדבים הכה והכה, ומה ענין דבר [וועגנעלענק, -קניי-טנג, זיי־לצוועג], וקל להבין מהטעם. ולפי פרוש ענין שכר וכאה טעו. נתנוס פֶּרֶא מקום מקנרת עצמים או מחמל [נעלענק], ל״ע אינל הנוקר וצוקר, מיד והרגל, וכן נשפה ענניות פֶּרֶק מוכרי, וכן שם ג״כ מעת קנוע ויוקד [צייטצניעט] נהזלה.

n. m., significatu duplex: 1) rapina, praeda (Targ. בִּזָּא), quae violenter avellitur, vel, ut alii, violentia, vis illata, de pauperum oppressione; 2) bivium, compitum, ubi viae se quasi frangunt h. e. dividunt (arab. فرق denom., bifida via se obtulit), targ. פִּרְקָא, artus (Gelenk), veluti de cervicis vertebris, neohebr. de segmine temporis, capite libri et simil. LXX. *ἀδικία, ἐκβολή.* A. *ἐξαγερνισμός.* S. I. *ἀποτομία;* II. *μελοκοπία.*

Nah. 3. 1. כֻּלָּהּ כָּחַשׁ פֶּרֶק מָלֵאָה

הַפֶּרֶק

Obad. 1, 14. וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־הַפֶּרֶק

מַפְרֵקֶת

ג׳, וכמוך מקום לנול העוקף [נע-נינק], וכקיק נכל לנוכות מן פריקה וכניכה, ע״ע פרוד הלכנים זם וקנולם. נתנוס פִּרְקָא, פַּרְקִי, פַּרְקָא מעלמו.

ולע קוק כעים זמן פָּרַק נמוכן מפרקת נלקמי הזם פָּרְקִיד נסופי יָד, ומאמו לק״כ הפעל המוכוע פָּרְקַד, אִתְפַּרְקַד, והקוקיי זכתעתם פָּרְקָנָן [נוכך על הפרק לו על גבו], זהוק לד״ק הלכנה מן פרק וקלל.

n. f., cervix, a v. פָּרַק, frangere, se dividere, propter vertebrarum artificiosam compagem, targum. פִּרְקָא, פַּרְקָא, פַּרְקָא, et, addita terminatione *id* (*ιδιον*) יד פִּרְקִיד, unde פָּרְקַד, cervicem flectere, et פָּרְקָנָן, resupinus, qui in dorso cubat. LXX. *νῶτος.* A. *τένων.* S. *σπόνδυλος.*

cum suff.: מַפְרַקְתּוֹ
1 Sam. 4, 18. וַתִּשְׁבַּר מִפַּרְקָתּוֹ וַיָּמֹת

פֶּרֶק

פעל לקמי, ומוכנו זכיכת עול הנעד, לכן פדיה וגלילה [לאָזען, עד-, נע-פרייען], וזנור הפעל נמוכן זה נקמי תמור גאולה והושעה ופדיון, ומוה זם פָּרוּק גואל ומושיע, וכן פָּרִיק, והמופנע פּוּרְקָן, פּוּרְקָנוּ.

v. aram., frangere (vincula, jugum), redimere, liberare, unde פָּרִיק, פָּרִיק, vindex, liberator; פּוּרְקָן, פּוּרְקָנוּ, liberatio, *λύτρον.* LXX. *λυτροῦν.*

impt. sg.: פְּרָקְךָ
Dan. 4, 24. וְחֻטָּךְ בִּצְדָקָה פְּרֹק

פָּרַר

פעל כולל, והמוכן תקיקה וזקיקה זכיכה וכתיקה ופריקה [נערעלמען, -נערבען], והקכן פַּר כמלמ ג״כ לקל עָפַר, אָ־פַר. ומוה ג״כ כמו פָּר, פְּאָר בָּאָר, חָ־פַר, עכין זכיעה וגלילה כריה ותקיכה, לכן כמו קריעה ויניכה נדבר [קייכזי־דען, גרעכען, פפלינען], או עכין נקיעה [זפּאַלטען], ויסוד התקוק והזווי לחלוק לך נלוק הזבוח. מוה הכוסף חֵפֶר [נהפסק הַפֵּר, והמקור חָפֵר, נכמוי הַפְרֵכֶם], רצונו זכיכת דבר, כלוי והכחדה [פּצרכי־כּעען], וכמלמ לך נהזלה על לקוד והזנקת נכיה ותוכה, על נעול עכה והזנקת והקבת לסר וכלה, על הזנקת מזבח ויקוד, הזנת הלף והקמה, וכפעל הכוסף הפעולי״. הכנד פּוֹרֵר נקיעה, ד״מ נקיעת היס; והכנד הכני פְּרִיפָה כתיקה וזקיקה; והמקפעל הִתְפּוֹרֵר הפעולי״ כדרכו. נקרנוס פָּרַפְּ, והפעולי״ אִתְפַּרְפַּר, ובנמרק הכנד פָּרַר והפעולי״ אִפְּרַר מזלמו, וכן פרפר נעבר, והמוות נזפה עבכיכית פְּרוּר פת וגוב, פְּרִירַ קתיכות לכן לו קדולי דבר וכדומה.

v. trans., e familia vv. אָ־פַר, עָ־פַר, et חָ־פַר, בָּאַר, פָּאַר, פַּר, (vi infringendi s. incidendi), confringere, comminuere, hinc insculpere, fodere, arare, vel vi findendi. *Hi.* הֵפֵר (in p. הַפֵּר, inf. הָפֵר, c. s. הַחְפִּרְכֶם), annihilare, delere, tollere, velut consilium, votum, jus, sanctimoniam, iram, vel violare, frangere, rumpere foedus. *Ho.*, auferri, extingui, inane fieri. *Po.* פֹּרֵר, findere (mare). *Pil.* פִּרְפֵּר, comminuere. *Hitpo.* הִתְפּוֹרֵר, diffindi, disrumpi. Inde neoh. פִּרּוּר, frustum, mica; פְּרִירַ, lapis comminutus, scrupus. LXX. *Po. κραταιοῦν;* *Hi.* *διασκεδαννύναι, αἴρειν, περιαιρεῖν, ἀποστρέφειν, διαλλάττειν, παραβαίνειν, οὐ μένειν, οὐκ ἐμμένειν, ἠθετημένον ποιεῖν;* *Ho.* *ἠθετημένον εἶναι.*

Hitpo. *ταραχθῆναι.* A. *ἀκυροῦν, παρακυροῦν.* S. *διασκεδαννύειν.*

inf.: *פּוֹר
Jes. 24, 19. *פּוֹר תִּתְפּוֹרְרָה

Hif-il: הַפֵּר 3 *perf.*
Jes. 33, 8. הִפֵּר בְּרִית
Ez. 17, 16. הִפֵּר אֶת־בְּרִיתוֹ

3 *perf.:* הֵפֵר *p.*
Gn. 17, 14. אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר
Num. 15, 31. וְאֶת־מִצְוָתִי הֵפַר

3 *perf.:* וְהֵפֵר
Num. 30, 9. וְהֵפֵר אֹתָנְדָרָה
Dt. 31, 16. 20. וְהֵפֵר אֶת־בְּרִיתִי
Ez. 17, 15. וְהֵפֵר בְּרִית וְנִמְלַט

3 *perf. c. s.:* הֲפֵרָם
Num. 30, 13. אִישׁוֹ הֲפֵרָם

2 *perf.:* וְהֲפַרְתָּה
2 Sam. 15, 34. וְהֵפַרְתָּה לִי אֶת עֲצַת

3 *perf. pl.:* הֵפֵרוּ
Ps. 119, 126. הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ
Jes. 24, 5. הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם
Jer. 11, 10. הֵפֵרוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
Jer. 31, 32. הֵפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי

part. masc.: מֵפֵר *sg.*
Jes. 44, 25. מֵפֵר אֹתוֹת בַּדִּים
Job. 5, 12. מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִּים

inf. abs.: הָפֵר
Num. 30, 13. וְאִם־הָפֵר יָפֵר
Num. 30, 16. וְאִם הָפֵר יָפֵר אֹתָם
Prv. 15, 22. הֵפֵר מַחֲשָׁבוֹת

inf. constr.: לְהָפֵר
Lev. 26, 44. לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם
2 S. 17, 14. לְהָפֵר אֶת־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל
Esr. 4, 5. יוֹעֲצִים לְהָפֵר עֲצָתָם
Esr. 9, 14. הֲנָשׁוּב לְהָפֵר מִצְוֹתֶיךָ
Ez. 16, 58. בִּזְיַת אָלָה לְהָפֵר בְּרִית
Ez. 17, 18. וְבִזָּה אָלָה לְהָפֵר בְּרִית
Zach. 11, 14. לְהָפֵר אֶת־הָאַחֲוָה

inf. constr.: לְהַפִּיר
Zach. 11, 10. לְהָפִיר אֶת־בְּרִיתִי

inf. c. suff.: לְהַפְרְכֶם
Lev. 26, 15. לְהַפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי

impt. sg.: הָפֵר
2 Chr. 16, 3. לֵךְ הָפֵר בְּרִיתְךָ

impt. sg.: וְהָפֵר
Ps. 85, 5. וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ

impt. sg.: הָפֵרָה
1 Reg. 15, 19. הָפֵרָה אֶת־בְּרִיתְךָ

1 *imperf.:* אָפִיר
Ps. 89, 34. וְחַסְדִּי לֹא־אָפִיר

1 *imperf.:* אָפֵר
Jud. 2, 1. לֹא־אָפֵר בְּרִיתִי אִתְּכֶם

2 *imperf.:* תָּפֵר
Job. 15, 4. אַתָּה תָּפֵר יִרְאָה
Job. 40, 8. הַאַף תָּפֵר מִשְׁפָּטָי
Jer. 14, 21. תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ

3 *imperf.:* יָפֵר
Num. 30, 13. 16. וְאִם־הָפֵר יָפֵר אֹתָם
Jes. 14, 27. יָעַץ וּמִי יָפֵר

3 *impf. ap.:* וַיֵּפֶר
Neh. 4, 9. וַיָּפֵר הָאֱלֹהִים

3 *impf. c. s.:* יְפָרְנֵהוּ
Num. 30, 14. וְאִישׁוֹ יְפָרְנֵנוּ

3 *impf. fem.:* וְתָפֵר
Eccl. 12, 5. וְתָפֵר הָאֲבִיוֹנָה

2 *impf. pl.:* תְּפָרְרוּ
Jer. 33, 20. אִם־תָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי

3 *impf. pl.:* וְיֵפָרוּ
Ez. 44, 6. וְיֵפְרוּ אֶת־בְּרִיתִי

Hof-al: הָפַר
3 *impf. fem.:* תֻּפַר
Jer. 33, 21. גַּם־בְּרִיתִי תֻּפַר

3 *impf. f.:* וְתֻפַּר *p.*
Jes. 8, 10. עֲצוּ עֵצָה וְתֻפָּר

3 *imperf.:* וַיִּתָּפֶר
Zach. 11, 11. וַיִּתָּפֶר בְּיוֹם הַהוּא

Po-el: פּוֹרֵר

2 *perf.:* פּוֹרַרְתָּ
Ps. 74, 13. אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעֻזֶּךָ

Pi-el: פִּרְפֵּר

3 *impf. c. s.:* וַיְפַרְפְּרֵנִי
Job. 16, 12. שַׁלְוִי הָיִיתִי וַיְפַרְפְּרֵנִי

Hitpa-el: הִתְפּוֹרֵר

3 *perf. fem.:* הִתְפּוֹרְרָה
Jes. 24, 19. הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ

פַּר

ג״ו, וכקפק קלתי פָּר, וכן נזמוזים ל״מ לַפָּר, בְּפָר, הַפָּר, והלנוי פָּרִים תמור פָּרִים, נהלכה קלף הלגוג, כי המלנות פכר. המכו לדעת יהודה קרפנטרַס הזור הכן נעולו נכיל ועוב, עכ יתיש כוקו לעכות נפמו נענודת מה [פַּאלכ, יונגעזעל], מזכה פר כמו כר לדעתו, נכיל ומכיל. ול״ל הזכה פכר כמו פרל, פרס לשון ענילה, כלאל הזוי נזפתי מעבה יוכיל, ול״כ כמו גָּבֵל מן ענל, כר מן כרר, ולנוכו לפ״ו מוזך ענלה. לכן לדעתי יסודו פכר לשון קריזה, כמו הזכה של נקר, ותעודתו נהמת הקריזה, ונעולה כן נזכיס נקריפ ענל, ולקרי כן תקיל פר, ונקר הוא מכלל. ולל תעבה עניכן לומר זהוק מן ג׳ זניס, כי נספר זופעים [ו׳ כ״ם] מניכו פר מן ו׳ זניס, לך הוא נסתם נער יותר מן נקר, כלאל יהנה הפסוק לומר פריס נעריס עם וקניס יחמר פריס עם לניריס. ולע קוק נספר נסתם הוכרי לומר פר הזור, לכן לפעמים נפרע זור פר או פר הזור, להסניר העכין יותר.

n. m. (in p. et cum articulo praefixisque בכ״לם: פָּר, pl. פָּרִים = פָּרִים), juvencus, non a roboris vigore (פָּר = בַּר, h. e. חָרוּת בְּרִיא, ut vult *Carpentrasi*), non a volvendo s. agiliter currendo (פָּר = פָּרָה, sicut עֶגֶל, כַּר a vv. עָגַל, כָּרַר, *curr-ere*), sed ab *arando*, sicut בָּקָר, juvencus ad arandum aptus (unde differt עֶגֶל h. e. vitulus, buculus, et בָּקָר, nomen generis, cf. apud Gellium: *septentriones* = boves *triones* h. e. terriones, arandae colendaeque terrae idonei). Neque intelligitur buculus trium annorum; nam Jud. 6, 25. de tauro septenni dicitur, sed in universum de bove juniori (opp. אַבִּיר Jes. 34, 7.). Interdum ad sexum accuratius definiendum additur שׁוֹר, ita ut dicatur vel פַּר הַשּׁוֹר vel שׁוֹר פָּר. LXX. plerumque *μόσχος, μοσχάριον*, semel *δάμαλις*, semel *κριός*; add. שׁוֹר, *μόσχος νέος, μόσχος σιτευτός.* S. semel: *ταῦρος.*

פָּר *p.*

Ex. 29, 1. לְקַח פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
Lev. 4, 3. 14. פַּר בֶּן־בָּקָר
Lev. 4, 8. כָּל־חֵלֶב פַּר הַחַטָּאת
Lev. 8, 2. וְאֵת ׀ פַּר הַחַטָּאת
Lev. 8, 14. וַיִּגַּשׁ אֵת פַּר הַחַטָּאת
Lev. 8, 14. עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת
Lev. 16, 6. אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־
Lev. 16, 11 (bis). לוֹ
Lev. 16, 27. וְאֵת פַּר הַחַטָּאת

Digitized by Google

פר אחד בן־בקר Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
ולקחו פר בן־בקר Num. 8, 8.
פר בן־בקר אחד Nu. 15, 24. 29, 2. 8.
פר ואיל במזבח Nu. 23, 2. 4. 14. 30.
פר אחד איל אחד Num. 29, 36.
קח את־פר־השור Jud. 6, 25.
לא־אקח מביתך פר Ps. 50, 9.
ותיטב לי׳ משור פר Ps. 69, 32.
פר בן־בקר Ez. 43, 19. 23. 45, 18. 46, 6.
פר חטאת Ez. 45, 22.

וּפַר
ופר חטאת תעשה Ex. 29, 36.
ופר בן־בקר אחד Lev. 23, 18.
ופר־שני בן־בקר Num. 8, 8.
ופר השני Jud. 6, 25.
ופר בן־בקר Ez. 43, 25.

הַפָּר
הפר ואת שני האילם Ex. 29, 3.
את־הפר לפני אהל מועד Ex. 29, 10.
על־ראש הפר Ex. 29, 10.
ושחטת את־הפר Ex. 29, 11.
ולקחת מדם הפר Ex. 29, 12.
ואת־בשר הפר Ex. 29, 14.
והביא את־הפר Lev. 4, 4.
על־ראש הפר Lev. 4, 4.
ושחט את־הפר Lev. 4, 4.
הכהן המשיח מדם הפר Lev. 4, 5.
ואת כל־דם הפר Lev. 4, 7.
ואת־עור הפר Lev. 4, 11.
והוציא את־כל־הפר Lev. 4, 12.
על־ראש הפר Lev. 4, 15.
ושחט את־הפר Lev. 4, 15.
מדם הפר אל־אהל Lev. 4, 16.
והוציא את־הפר Lev. 4, 21.
את הפר הראשון Lev. 4, 21.
ואת־הפר ואת־עורו Lev. 8, 17.
ולקח מדם הפר Lev. 16, 14.
כאשר עשה לדם הפר Lev. 16, 15.

בְּפַר
בפר בן־בקר לחטאת Lev. 16, 3.
בפר בן־בקר ואילם 2 Chr. 13, 9.

בַּפָּר
כאשר חטאו בפר Ez. 43, 22.

לְפַר
עשה לפר החטאת Lev. 4, 20.

לַפָּר
ועשה לפר Lev. 4, 20.
שלשה עשרנים לפר Num. 28, 20. 28. 29, 3. 9.
בלולה בשמן לפר האחד Nu. 28, 12.
חצי ההין יהיה לפר Num. 28, 14.
לפר האחד לשלשה Num. 29, 14.
לפר לאיל ולכבשים Num. 29, 37.
ומנחה איפה לפר Ez. 45, 24.
ואיפה לפר Ez. 46, 7.
איפה לפר Ez. 46, 11.

פָּרִים pl.:
שלמים לי׳ פרים Ex. 24, 5.
שנים עשר פרים Num. 7, 87.
עשרים וארבעה פרים Num. 7, 88.
שבעה פרים Num. 23, 1. 29.
פרים בני־בקר שנים Num. 28, 11.
פרים בני־בקר שנים Nu. 28, 19. 27.
פרים בני־בקר Num. 29, 13. 17.
עשר פרים Num. 29, 14.
פרים עשתי־עשר Num. 29, 20.
פרים עשרה Num. 29, 23.
פרים תשעה Num. 29, 26.
פרים שמנה Num. 29, 29.
פרים שבעה Num. 29, 32.
ויתנו־לנו שנים פרים 1 Rg. 18, 23.
ויזבחו שבעה־פרים 1 Chr. 15, 26.
פרים אלף אילים אלף 1 Chr. 29, 21.
ויביאו פרים־שבעה 2 Chr. 29, 21.
החרים לקהל אלף פרים 2 Chr. 30, 24.
הרימו לקהל פרים אלף 2 Chr. 30, 24.
פרים שנים־עשר Esr. 8, 35.
שבעה פרים ושבעה אלים Job. 42, 8.
סבבוני פרים רבים Ps. 22, 13.
על־מזבחך פרים Ps. 51, 21.
ודם פרים וכבשים Jes. 1, 11.
פרים מריאי בשן כלם Ez. 39, 18.
שבעת פרים Ez. 45, 23.
ונשלמה פרים שפתינו Hos. 14, 3.

פָּרִים pl.:
ופרים עשרה Gn. 32, 16.
ופרים עם־אבירים Jes. 34, 7.

הַפָּרִים pl.:
על ראש הפרים Num. 8, 12.

לַפָּרִים pl.:
ומנחתם ונסכיהם לפרים Nu. 29, 18. 21. 27. 30. 33.
מנחתם ונסכיהם לפרים Nu. 29, 24.

בְּפָרִים pl.:
בפרים שלשה 1 Sam. 1, 24.

פָּרֶיהָ pl. c. suff.:
חרבו כל־פריה Jer. 50, 27.

פָּרָה

ג״כ גויר פֶּר, והכינון הנקבה [פָּרָה, יונקוה], הן מפרות עלות ומיכיקות, הן מפלטות ומולידות, הן מנושקות עול וסבל, ופרות הכתן הן המתעכנות ונועטות, ככוי לכתי שומכון הכנועטות ומתעכנות.

n. f. (a m. פַּר), juvenca, vacca (Färse), et de lactante et de trahente aratrum, trop. פָּרוֹת בָּשָׁן, de mulieribus lascivis et refractariis. LXX. δάμαλις, βοῦς. A. Th. δάμαλις.

פרה אדמה תמימה Num. 19, 2.
ופרה
ופרה ודב תרעינה Jes. 11, 7.
הַפָּרָה
ושרף את־הפרה לעיניו Num. 19, 5.
אל־תוך שרפת הפרה Num. 19, 6.
את אפר הפרה Num. 19, 9.
האסף את־אפר הפרה Num. 19, 10.
כְּפָרָה
כי כפרה סררה Hos. 4, 16.

פָּרָתוֹ cum suff.:
תפלט פרתו ולא תשכל Job. 21, 10.

פָּרוֹת pl.:
פרות ארבעים Gn. 32, 16.
שבע פרות יפות מראה Gn. 41, 2.
והנה שבע פרות Gn. 41, 3.
עלת שבע פרות Gn. 41, 18.
שבע־פרות אחרות Gn. 41, 19.
שבע פרת הטבת Gn. 41, 26.
ושתי פרות עלות 1 Sam. 6, 7.
ויקחו שתי פרות עלות 1 S. 6, 10.
פרות הבשן Am. 4, 1.

הַפָּרוֹת pl.:
אצל הפרות Gn. 41, 3.
ותאכלנה הפרות Gn. 41, 4. 20.
שבע הפרות Gn. 41, 4. 20.
ושבע הפרות הרקות Gn. 41, 27.
ואסרתם את־הפרות 1 Sam. 6, 7.
וישרתם הפרות 1 Sam. 6, 12.
ואת־הפרות העלו עלה 1 S. 6, 14.

פָּרַשׂ

ג״כ והעתיד יִפְרֹשׂ, ומונכו כמו פָּרַס, עלינה וקליקה וזכיכה, ל״מ מפכיסת וקליקת לקס [נרוֹץ נרעכען, עסיי־לען], וכיקס זקליו קליקה לפלוני [צו־עסיילען]. ומוה ג״כ כמו פרן ופרס [נעזן ימכית], כעוס והקפצעות וזלוק ופוול, ל״מ מצטיקת נגד וזמלה, מפכיסת כנפיס והקפצעות קנרה, מפכיסת והזעטקות כפיס לקפלה, לו ליתן מתנה, מצעוע ידיס לגולה, מפכיסת וזטיקת קור על דנר מגוירה ווכוי נכללו, לו נמונן כוקני פכיזות כסלות. הנפעל הפעולי׳, והכנד קווק של קל.

v. trans. (impf. יִפְרֹשׂ), sicut פָּרַס, frangere, dividere, attribuere, veluti panem, hinc, sicut פָּרַץ, פָּרַשׂ, extendere, explicare, veluti vestem, alas, manus ad precandum, donandum vel rapiendum, de expansione lucis, prae se ferre (Prv. 13, 16.), et hinc general. vi *dissipandi*. *Ni.* dissipari. *Pi.* intens. vi et expandendi et dispergendi. LXX. ἀναπετάζειν, δια-, ἐκ-, ἀναπτύσσειν, ἀνειλίσσειν, διαπετεννύναι; ἐκτείνειν, δια-; ἀνοίγειν, δι-; βάλλειν, ἐπι-, περι-; διέναι, παρ-; συνάγειν, ἐπιτιθέναι, ταπεινοῦν, ὑπτιάζειν, χαλᾶν; פְּשַׂח יָדָיו, συνθλᾶν; *Pi.* διαστέλλειν (Ψ. 68, 15. S. ὁπόταν κατεμέριζεν), ἀνιέναι, Jes. 65, 11. (S. ἐξαπλώσει).

3 *perf.*: פָּרַשׂ
הן־פרש עליו אורו Job. 36, 30.
פרש ענן למסך Ps. 105, 39.
ידו פרש צר Thr. 1, 10.
פרש רשת לרגלי Thr. 1, 13.

3 *perf.*: וּפָרַשׂ
ופרש כפיו אל־הבית 1 Reg. 8, 38.
ופרש כפיו אל־הבית 2 Chr. 6, 29.
ופרש כנפיו אל־מואב Jer. 48, 40.

3 *perf. fem.*: פָּרְשָׂה
כפה פרשה לעני Prv. 31, 20.

2 *perf.*: וּפָרַשְׂתָּ
ופרשת כנפך Ruth 3, 9.
ופרשת אליו כפיך Job. 11, 13.

1 *perf.*: וּפָרַשְׂתִּי
ופרשתי את־רשתי Ez. 12, 13.
ופרשתי עליו רשתי Ez. 17, 20.
ופרשתי עליך את־רשתי Ez. 32, 3.

3 *perf. pl.*: פָּרְשׂוּ
פרשו רשת ליד־מעגל Ps. 140, 6.
בל־פרשו נס Jes. 33, 23.

3 *perf. pl.*: וּפָרְשׂוּ
ופרשו בגד־כליל תכלת Num. 4, 6.
ופרשו עליהם בגד Num. 4, 8.
ופרשו עליו בגד ארגמן Num. 4, 13.
ופרשו עליו כסוי עור Num. 4, 14.
ופרשו השמלה לפני Dt. 22, 17.
ופרשו כאשר בסיר Mich. 3, 3.

part. masc.: פּוֹרֵשׂ
רשת פורש על־פעמיו Prv. 29, 5.

part. masc.: פֹּרֵשׂ
פרש אין לחם Thr. 4, 4.

part. m. pl.: פֹּרְשִׂים
הכרובים פרשים כנפים 1 Reg. 8, 7.
פרשים אמות עשרים 2 Chr. 3, 13.
הכרבים פרשים כנפים 2 Chr. 5, 8.

part. pl.: לְפֹרְשִׂים
הכרובים זהב לפרשים 1 Chr. 28, 18.

p. pl. constr.: וּפֹרְשֵׂי
ופרשי מכמרת Jes. 19, 8.

p. pass.: פָּרֻשׂ *sg.*
כשחר פרש על־ההרים Joel 2, 2.

p. pass. f.: פְּרוּשָׂה *sg.*
ורשת פרושה על־תבור Hos. 5, 1.

p. p. f. pl.: פְּרֻשׂוֹת
וכפיו פרשות השמים 1 Rg. 8, 54.

1 *imperf.*: אֶפְרֹשׂ
אפרש את־כפי אל־י׳ Ex. 9, 29.
אפרוש עליהם רשתי Hos. 7, 12.

1 *imperf.*: וְאֶפְרֹשׂ
ואפרש כנפי עליך Ez. 16, 8.

1 *imperf.*: וְאֶפְרְשָׂה
ואפרשה כפי אל־י׳ אלהי Esr. 9, 5.

3 *imperf.*: יִפְרֹשׂ
יפרש כנפיו יקחהו Dt. 32, 11.
וכסיל יפרש אולת Prv. 13, 16.
יפרש כנפו לתימן Job. 39, 26.

3 *imperf.*: וַיִּפְרֹשׂ
ויפרש כנפיו על־בצרה Jer. 49, 22.

3 *imperf.*: וַיִּפְרֹשׂ
ויפרש כפיו אל־י׳ Ex. 9, 33.
ויפרש את־האהל Ex. 40, 19.
ויפרש כפיו השמים 1 Reg. 8, 22.
ויפרש על־פניו וימת 2 Reg. 8, 15.
ויפרש כפיו 2 Chr. 6, 12.
ויפרש כפיו השמימה 2 Chr. 6, 13.
ויפרש אותה לפני Ez. 2, 10.

3 *impf. c. s.*: וַיִּפְרְשֵׂהוּ
ויפרשהו חזקיהו לפני י׳ 2 Rg. 19, 14.
ויפרשהו חזקיהו לפני י׳ Jes. 37, 14.

3 *impf. fem.*: וַתִּפְרֹשׂ
ותפרש את־המסך 2 Sam. 17, 19.

3 *impf. pl.*: וַיִּפְרְשׂוּ
ונפרש כפינו לאל זר Ps. 44, 21.

3 *impf. pl.*: יִפְרְשׂוּ
יפרשו בגד תכלת Num. 4, 7. 11.

3 *impf. pl.*: יִפְרְסוּ
ולא־יפרסו להם Jer. 16, 7.

3 *impf. pl.*: וַיִּפְרְשׂוּ
ויפרשו את־השמלה Jud. 8, 25.
ויפרשו את־כנפי הכרבים 1 Rg. 6, 27.
ויפרשו עליו רשתם Ez. 19, 8.

Nif-al: נִפְרַשׂ
3 *impf. pl.*: יִפָּרְשׂוּ *p.*
לכל־רוח יפרשו Ez. 17, 21.

Pi-el: פֵּרַשׂ
3 *perf.*: וּפֵרַשׂ
ופרש ידיו בקרבו Jes. 25, 11.

3 *perf. fem.*: פֵּרְשָׂה
פרשה ציון בידיה Thr. 1, 17.

1 *perf.*: פֵּרַשְׂתִּי
פרשתי ידי אליך Ps. 143, 6.
פרשתי ידי היום Jes. 65, 2.
פרשתי אתכם נאם־י׳ Zach. 2, 10.

inf. constr.: בְּפָרְשׂ
בפרש שדי מלכים Ps. 68, 15.

inf. c. s.: וּבְפָרְשָׂם
ובפרשכם כפיכם Jes. 1, 15.

3 *imperf.*: יִפְרֹשׂ
כאשר יפרש השחה Jes. 25, 11.

3 *impf. fem.*: תִּפְרֹשׂ
תפרש כפיה Jer. 4, 31.

מִפְרָשׂ

ג״ו, ומונכו נכפל: ק׳ כפרוס יפקי הוק מקוכין לו בלעון מפכנו ג׳ גל וכלעון נרפת ג׳ילק, וכן קמר הקמ׳ק הוילון שפוכין על התוכן [פלעגנע]. כ׳ כפי הכ״ל לעון פריסס [נעריסטונג, נעטקוכנ], ווהו המכוון של מפרצי־עגן, ולד״ק גס עס המוכן כמוכן ק׳.

Digitized by Google

n. m., 1) velum, quod expanditur (Flagge); 2) fractio, diruptio, seq. עָב (Wolkenbrechung, -berstung), h. e. dicussio nubium per fulminis ictum, sec. alios: expansio (Wolkengestaltung). Sic Targ. פְּרִישָׁתָא דְּעִבָּא. LXX. *ἐπέκτασις νεφέλης*. Th. *ἀπέκτασις*.

cum suff.: מְפָרְשׂוֹ
Ez. 27, 7. היה מפרשך להיות לך

pl. constr.: מִפְרְשֵׁי
Job. 36, 29. אם־יבין מפרשי־עב

פָּרַשׁ

פ"ר, ופעתיד יִפְרֹשׁ, ופקוטו משוך: פ' פסידה והכלכה קלילה וגוירה [שֶׁחִיטָה, -וּשְׁכִיטָה], וע"כ קוטעו כמו יָדַד, פָּרַם, פָּרַץ כמוהן דומה. ומשמו פרישת דגר בפרוערוע, לומר בקיבת דגר ומודעתו ככל קלקי פרעיו [קִלְקוּל נְעוּשְׁכִיעֲרוּתָן שֶׁיִּלְדָן שֶׁנֶּגַע-נָעוּן], ל"א לפרוש להם על פי ל', לכן כמעט כמו נקוב. כ' הרקבה ושעיקה פרילה והתמודדות [קוֹיסְנִי״טְעָן], וכן פָּרַד, פָּרַט, פָּרַץ, לכן כמו פרילה השקל על פוד ושלוח ונעוש. ג' כמו פרץ ופרס, דקילה ותקיכה וקלילה נדגר [שְׁעֵפְטָן], לומר ענין עריקה, והמשכה לג' כהוגות וסודם כיסודם ע' נלוה"ב. כמעט השעולי ממוקן הכ', וכתב נוסחאות לקדות בזין שמלילה. הנשמ"ם השעולי של מוקן ק', והכוסף היוצ' ממוקן הג', ל"א וכשפעוני יפריש [משלי כ"ג ל"ב], כפי דעת הקדמוניס והלקוטיס. נתרגום ונשפ עבריה: השעל פרש בג' לוקחים משלו.

v. trans. (impf. יִפְרֹשׁ): 1) abscindere, secernere, separare, sicut יָדַד, פָּרַם, פָּרַץ, hinc minute, distincte, disposite, distribute, definite enunciare (syn. נָקַב, פָּשַׁה), neohebr. explicare, explanare, *ἐρμηνεύειν*; 2) sicut יָדַד, פָּרַץ, extendere, expandere; dispergere, dissipare (*Ni.* pass.); 3) sicut פָּרַם, פָּרַץ, פָּרַק, pungere, incidere (unde *Hi.*, de morsu basilisci). LXX. *διακρίνειν* (Lev. 24, 12. Inc. *διαστέλλειν*), *συγ-*; *χύειν*, *ἐμπίπτειν*; *Ni. διαχωρίζεσθαι*; *Pu. διδάσκειν*; *Hi. διαχέειν*.

inf. constr.: לְפָרְשׁ
Lev. 24, 12. לפרש להם על־פי ר"י

Nif-al: נִפְרָשׁוֹת

part. f. pl.: נִפְרָשׁוֹת
Ez. 34, 12. בתוך־צאנו נפרשות

Pu-al: פֹּרַשׂ

3 perf.: פֹּרַשׂ
Num. 15, 34. כי לא פרש מה־יעשה לו

part. masc.: מְפֹרָשׂ *sg.*
Neh. 8, 8. בתורת האלהים מפרש

Hif-il: הִפְרִישׁ

3 imperf.: יַפְרִשׁ
Prv. 23, 32. וכצפעני יפרש

פֶּרֶשׁ

נקיבי כמו נענבי, וכ"ק לך נמוכן פריעת דגר ונקוקו, והכבד קווק הפעולם, ונתרגום שגור הפעל להרכה תמוך נקר, ונלרך נענבי.

v. dram., sicut פָּרַשׂ, declarare, accurate definire s. exponere.

Po-el: פֹּרֵשׂ

part. masc.: מְפָרֵשׂ *sg.*
Esr. 4, 18. מפרש קרי קדמי

פֶּרֶשׁ

ע"ו, וכבכוי פְּרָשׁוֹ, והמוכן לוקח והנפת סיג וגרוף הנען קלקח ועכוף [מיסע, קוכרצעס], ובקיבר מוכל שבכרס הנהמה. נקבוגס פָּרַשׂ ונעבכי פָּרַת מפלהו, ובמלת ג"כ כתו נקבי פָּרַת והידועה פַּרְתָא, שגוב נתרגום ונגמרת. המכבו פרש לשון הפרשה והנפה [שְׁכוּלְכְּלַעֲרָן]. *n. m.* (c. s. פִּרְשׁוֹ), *excrementum*, stercus, targ. פְּרַשׂ, פָּרַת (def. פַּרְתָּא), samaritan. פְּרִיתָא, arab. *fart.-on.* LXX. *κόπρος*, *πρύστριον*.

Mal. 2. 3. וזריתי פרש על־פניכם
Mal. 2, 3. פרש חגיכם

cum suff.: פִּרְשׁוֹ
Ex. 29, 14. ואת־עורו ואת־פרשו
Lev. 8, 17. ואת־בשרו ואת־פרשו

cum suff.: וּפִרְשׁוֹ
Lev. 4, 11. וקרבו ופרשו

cum suff.: פִּרְשָׁהּ
Num. 19, 5. ואת־דמה על־פרשה

cum suff.: פִּרְשָׁם
Lev. 16, 27. ואת־בשרם ואת־פרשם

פָּרָשָׁה

ע"כ, והסמך פָּרָשַׁת, ומוכנו פרוש לו מס שיכוחר ומס שמפוכש, ל"א פרשת הכסף, לומר הכסף שמפוכש ומיועד, וכן פרשת גדולה [שֶׁכְּנֶגְנָע], וכן פרשיות התוכיס הקדמוניס. נשפ עבריה ונתרגוס לשוכו הנלה והפרשה, לכן כמו חלק וגזר [שֶׁנְּטַיְיל], ל"א פרשת דרכיס, ומוס חלק מספר, והכוני שלו פָּרָשִׁיוֹת, כלומר היקיד פָּרָשִׁית, ונמוכן הנלל ג"כ פָּרָשִׁית, הָפָּרָשָׁה כנ"ע.

n. f. (c. פָּרָשַׁת), expositio, definitio accurata, veluti pecuniae aut dignitatis cujuspiam, neohebr. separatio, distinctio, hinc caput, pars (Abschnitt), veluti libri legum (pl. פָּרָשִׁיוֹת, quasi a sing. פָּרָשִׁית), divisio viarum (פָּרָשַׁת דְּרָכִים), de bivio s. compito. Indidem פָּרָשִׁיוֹת, sectio חֻקִּים, discrimen, הַפְרָשָׁה, separatio; פָּרוּשׁ, separatus, Pharisaeus (Epiph. ad Acacium: *ἀφωρισμένος*), פְּרִישׁוּת, secessus a mundanis, Pharisaeismus. LXX. *πλοῦτος*, *ἐπαγγελία*.

constr.: פָּרָשַׁת
Esth. 4, 7. ואת פרשת הכסף

constr.: וּפָרָשַׁת
Esth. 10, 2. ופרשת גדלת מרדכי

פָּרָשׁ

ע"ו [וסוף תמור פָּרֵשׁ, נויר פָּרָשׁ, נעבכי פָּרָשׁ סוס], והסמך פָּרַשׁ [ונמלת ג"כ כיקוקלל כ"ו ', לנבי ולו העטוף], והכוני פָּרָשִׁים, הכלל נקיוס הקמין כלרך. המוכן רַכָּב, לומר רוכב על סוס ופרש [ריי״טער], ופרש לנד גלי תמוכתו כנלה כלשר נעבכי הוא סוס, וולת הכוונה על נמל פרשים, לומר וגי רוכבי סוס, ולפעמים עניכו סוס, והכוני פָּרָשִׁים נמוכן וה תמור פְּרָשִׁים. ולשר לקוק הפרש יסודו לדעת ל"ק פרש עכין עריקה, ע"פ שבפרש נו נמנפים להרין, ולל"ק מן פריעת רגלי הרוכב, וזכיפה כלשר תפלים. והכבין שעניכו: הנף מלרן פרס, וכן יסוד שם סוס נשפה הכלקית [עי' קבוצי פניכים קמ"ק], ועי' יותר ממכו תקת מלת סוס לף תקנ"ק. *n. m.* (= פָּרַשׁ, a n. פָּרָשׁ, *faras-on*, equus; c. פָּרַשׁ, ante *Vav* copul. Ez. 26, 10. pl. פָּרָשִׁים, retento *Qamez*, utpote impuro), eques (neohebr. רַכָּב, interdum de equo, pl. פָּרָשִׁים = פָּרָשִׁים, neque a *distendendo* pedes, sed a n. primitivo *faras* h. e. equus *persicus*, sicut סוּס q. v., equus *susanus*), cf. sanscr. *parasika*. LXX. *ἱππεύς*, *ἵππος*, *ἀναβάτης*; בְּצַל פָּרָשִׁים, *ἱππάρχης*.

Jer. 4, 29. פרש ורמה קשת
Nah. 3, 3. פרש מעלה

constr.: פָּרַשׁ
Ez. 26, 10. מקול פרש וגלגל

constr.: פָּרָשִׁים
Gn. 50, 9. גם־רכב גם־פרשים
1 Sam. 13, 5. וששת אלפים פרשים
2 S. 8, 4. אלף ושבע־מאות פרשים
2 S. 10, 18. וארבעים אלף פרשים
1 Rg. 5, 6. ושנים־עשר אלף פרשים 10, 26.
2 Reg. 13, 7. כי אם־חמשים פרשים
1 Chr. 18, 4. ושבעת אלפים פרשים
2 Chr. 1, 14. ושנים־עשר אלף פרשים 9, 25.
2 Chr. 12, 3. ובששים אלף פרשים
Jes. 21, 7. 9. צמד פרשים
Jes. 22, 6. ברכב אדם פרשים
Jes. 31, 1. ועל פרשים כי־עצמו
Ez. 23, 6. 12. פרשים רכבי סוסים

pl.: וּפָרָשִׁים
1 Reg. 1, 5. ויעש לו רכב ופרשים ויאסף שלמה רכב
1 Reg. 10, 26. ופרשים
1 Reg. 20, 20. על־סוס ופרשים
1 Chr. 19, 6. ומצובה רכב ופרשים
2 Chr. 1, 14. רכב ופרשים
Esr. 8, 22. חיל ופרשים לעזרנו
Neh. 2, 9. שרי חיל ופרשים
Ez. 27, 14. ופרשים ופרדים
Ez. 38, 4. סוסים ופרשים

pl.: הַפָּרָשִׁים
Ex. 14, 28. הרכב ואת־הפרשים
2 S. 1, 6. ובעלי הפרשים הדביקהו
1 Reg. 9, 19. ואת ערי הפרשים
2 Chr. 8, 6. ואת ערי הפרשים
Jer. 46, 4. ועלו הפרשים

pl.: וְהַפָּרָשִׁים
Jes. 22, 7. מלאו רכב והפרשים

pl.: וּבַפָּרָשִׁים
Jos. 24, 6. ברכב ובפרשים ים־סוף
Ez. 26, 7. וברכב ובפרשים
Dan. 11, 40. ברכב ובפרשים
Hos. 1, 7. בסוסים ובפרשים

pl.: וּכַפָּרָשִׁים
Joel 2, 4. וכפרשים כן ירוצון

pl.: וְלַפָּרָשִׁים
2 Reg. 18, 24. לרכב ולפרשים
2 Chr. 16, 8. לרכב ולפרשים
Jes. 36, 9. לרכב ולפרשים

pl. c. suff.: פָּרָשָׁיו
Ex. 14, 26. על־רכבו ועל־פרשיו
Hab. 1, 8. ופשו פרשיו

pl. c. suff.: וּפָרָשָׁיו
Ex. 14, 9. רכב פרעה ופרשיו
Ex. 14, 23. רכבו ופרשיו
1 Reg. 9, 22. ושרי רכבו ופרשיו
2 Reg. 2, 12. רכב ישראל ופרשיו 13, 14.
2 Chr. 8, 9. ושרי רכבו ופרשיו
Jes. 28, 28. ופרשיו לא ידקנו
Hab. 1, 8. ופרשיו מרחוק יבאו

pl. c. suff.: וּבְפָרָשָׁיו
Ex. 14, 17. 18. 15, 19. ברכבו ובפרשיו
1 Sam. 8, 11. במרכבתו ובפרשיו

פַּרְשְׁדֹן

ע"ו, ונקוכעת סס פַּרְשְׁדֹנָה, ויקר ומקבוד הוס נסמר שופעים, ומוכנו לדעת המקנגס שגיכת הסגת, כמוכב מן פרס שלת, ולל"ל מסקלמוניס שס מקום נסדור עמודים כמו מסדרון, וכן פרשוסו הסנעים, ולע"ו הסס הס המכלית. לכן כפי כנרלה לי כעת מוכנו כמו פרס, ומקנוקו מן פַּרְשֵׁד, שכי של פָּרָשׁ, נסופי ד כלשר נמלת הסופי יד, ומוס לק"כ הסופי דוֹן, ונעכני פרשן, פרשע פעל מרוכע מן פרס, וכי נמלת ג"כ פרשן נעכני.

n. m. (addito *He* פַּרְשְׁהֹנָה), sec. paraphrastam: effusio s. ejectio stercoris (comp. ex שְׁדָא et פָּרַשׂ), sec. alios porticus (sicut מְסִדְרוֹן), LXX. *προστάς*, sed potius simpliciter de stercore, n. secundarium a פָּרַשׂ (addita terminatione rariori (יד = דוֹן), cf. quadr. arab. פרשד, פרשט, et hebr.

פַּרְשֵׁז.

הַפַּרְשְׁדֹנָה
Jud. 3, 22. ויצא הפרשדנה

פָּרַשׁ

פעל מכוכע נככיכ הכנד מן פרס, והמוכן כמו פרס, ועוד מקוס להקנדל כו.

v. quadrilit. piel. (ex simplici פָּרַשׂ), expandere. LXX. *ἐκπετάζειν*.

3 perf.: פַּרְשַׁז *al. inf.*
Job. 26, 9. פרשז עליו ענכו

פַּרְתֻּמִּים

ע"ו, והכבוי פַּרְתְּמִים, ומוכנו לקוון וגדול של ומכובד [ערסעבר, פֶּלְכְעָס-מעבר], כלשר כלמר לילי הלרן [מ"כ כ"ל ע"ו], לומר הרלקוכיס והמכובדים, ולשר מעכין יסודקו כנכר לומר לכן-עוכל שכוף וכ', לו כשדיי לו פרסי' מוכן סנן ולוכס. ונלמת נשפה כלו"ת פרדומיס כמו פרקמים, ונשפה הכדלית פרקס הרלקון, ונשכיהס הזרע פרס לו פרד, לומר הרלקון. ולע"ו יפה לומר ילקקי פרקמים לשון שלעוכיס כלשון פרס, ונכוכית משרע מה פַּרְתְּמִי, ונתרגוס פַּרְתְּמֵיָּא ממקום וה, ומכן נוס לין שהעתיקו תיקוהיע כיוכי [*πάρθενοι*], לו כפי מס שהעתיקו עקילס מוכקיס.

n. exterum m. (pl. פַּרְתְּמִים), primas, nobilis (syn. אֲרִיֵּי הָאָרֶץ 2 Rg. 24, 15.), sanscr. *prathama* (*πρῶτος*), pehlvice: *pardom*, syr. indidem פַּרְתְּמוֹי, targ. פַּרְתְּמֵי. LXX. *ἔνδοξοι* (*ἐπίλεκτοι*). A. II. *τύραννοι*. S. *Πάρθοι*. Th. *φορθομμίμ*. Hebr. Interpr. *εὐγενεῖς*.

pl.: הַפַּרְתְּמִים
Esth. 1, 3. חיל פרס ומדי הפרתמים
Esth. 6, 9. משרי המלך הפרתמים
Dan. 1, 3. ומן־הפרתמים

פָּשׁוּחַ

פעל כוזל, והעתיד יִפְשַׁח, ומוכנו הקפעוות ונעעוקות לכל ענר וגל [ויך לוסנכני״יעען], וכן פרעו הקפקי הפעעס והפרינה, ולומס לו פָּשָׂה לעיל, לשר ממנו פָּשָׂה, וכן פָּשָׂא נלקמי פָּשֵׂא נעבכי, והמעוות פָּשְׁחָה, וכן פָּשׂ לעיל לף תקל"ה, וכן פָּץ, והקכן ג"כ לקל בָּצַשׂ, כמוכן פרילה, ומעווי הזרע עי' נלוה הזרעים.

v. trans. (impf. יִפְשַׁח), expandere, diffundere se, augescere, crescere, e familia late patente vv. פָּסַח (פָּשָׂה), aram. פְּסָא (arab. *fasha*),

Digitized by Google

et simpl. פָּץ, פָּשׂ, unde comp. רָפַשׂ, vi extendendi et diffundendi. LXX. *διαχέειν* (*χύειν*), *μεταβάλλειν*, *μεταπίπτειν*; inf. *διάχυσις*. A. *ἐπέδωκεν* (accrevit). S. *ὑπερέβη*. Samarit. *ἐπλατύνθη*. Th. *διακέχυται*.

Incert. *ἐκκέχυται*.

3 *perf.*: פָּשָׂה

Lev. 13, 5. לא־פשה הנגע בערר
Lev. 13, 6. ולא־פשה הנגע
Lev. 13, 32. 34. והנה לא־פשה הנתק
Lev. 13, 36. והנה פשה הנתק בעור
Lev. 13, 51. כי־פשה הנגע בבגד
Lev. 13, 53. והנה לא־פשה הנגע
Lev. 13, 55. והנגע לא־פשה
Lev. 14, 39. 44. והנה פשה הנגע
Lev. 14, 48. והנה לא־פשה הנגע

3 *perf. fem.*: פָּשְׂתָה

Lev. 13, 8. והנה פשתה המספחת
Lev. 13, 28. הבהרת לא־פשתה

3 *perf. fem.*: פָּשְׁתָה *p.*

Lev. 13, 23. הבהרת לא פשתה

inf. abs.: פָּשֹׂה

Lev. 13, 7. 22. ואם־פשה תפשה
Lev. 13, 27. אם־פשה תפשה
Lev. 13, 35. ואם־פשה יפשה הנתק

3 *imperf.*: יִפְשֶׂה

Lev. 13, 35. ואם פשה יפשה הנתק

3 *impf. fem.*: תִּפְשֶׂה

Lev. 13, 7. 22. ואם־פשה תפשה
Lev. 13, 27. אם־פשה תפשה

פָּשׁ

v. s. r. פּוּשׁ *p.* 895.

פָּשַׁח

פעל יקל ומקטוד, ומוכנו תמצוקי כפי הכרקם לי פרילה וקתיכה [נעב־שנלענן], ודומה לו פָּסַג נעברי, פָּסַח, פָּסַק נלרמי, וכן פָּצַח נעברי, ומוסנהשלה על פשיפה. והכנד קווק הפעולה, שמיפה וקריעה ועריפה ושפיכה. נתרגום שנור הפעל, ונפתרש כמלת נְפָשַׁח הכפעל, מפסוע עכפי קילן וכדומה, והשם אַפְשִׁירָא, חַפְשִׁירָא מפילגות. הקרן פָּשָׂח, וענין גוירה נקרן הפצרע.

v. comp. trans., cujus gentilitatem vv. פָּסַג, פָּצַח, aram. פָּסַח, פָּסַק efficiunt, findere, disrumpere; *Pi.* discerpere, dilacerare, targ. pro hebr. פָּרַק, שִׁסָּה, syr. *Itp.* pro *ἐκκλασθῆναι* (Rom. 11, 27.), uti talm. אִילָן נִפְשַׁח, arbor, cujus rami fracti sunt, et nmm. אַפְשִׁירָא, חַפְשִׁירָא, fragmentum pediculi dactylorum (abgebrochner Dattelstiel). LXX. *κατέπαυσε*.

Pi-el: פִּשַּׁח

3 *impf. c. s.*: וַיְפַשְּׁחֵנִי

Thr. 3, 11. ויפשחני שמני שומם

פָּשַׁט

פעל נודד, ומעתיד יִפְשֹׁט, הלווי פְּשָׁטָה נהם תוספת. וכוונתו פריפה ושליפה וסוגעה ושניפה [קויסנרי־שען, היכ־], ל״מ מקי״ל קויב ונפוקות ומעכוכות לר כי יפרוטו מהלבסה, נדילה ופרימה נהנר. ולינהו נודד כלשר תצנו קלף, כי לם כלמר ויצטנו נעמק, ילך פשע ויעף, ויפצנו נעבי יהודה, הלנון פריפה ופרילה הלפה, ולק״כ שיפה נכללה. ומוסהשלה על פשיפת הנגד, הסהפן של גלימה, לומר שליקת נגד הלפה, נלי הגלמו וכריכתו סניב הגוף. ונמוכן גדילה ופרילה נשלוב עם נ, לק, על, לו יקם הפעולי. הסכנד בויוס ושלילה ולקון הקללים, ומוף הקווק של קל, נמוכן פשיפת הנגד. נכנין הכוסף נמוכן פשיפת יוקף לשליפי, לומר הכיף לפשוב הנגד [לויסניהען לשם-סען], נפעולי כפול, לו נשלוב עם מעל, ממול, ולפעמים נ״כ מפשיפת העור נהמה. הסהפעל כדרך הכנין, לומר הפשפוסת הכגד מעלמו. ולשל לקקור השרש הכה הקקל והשווי לפרש לך תקת שָׁטַח, שָׁט לקמן. נתכנוס פשט תמור שלוף ונעיף, ונשרמף ונשפה עכריכית נמוכן קלילף נגד, ומוף עם פְּשׁוּט, הִתְפַּשְּׁטוּת.

v. comp. trans. (impf. יִפְשֹׁט, exhort. פְּשֹׁטָה), extendere, diffundere, veluti de exercitu evagante, de agmine bruchorum se porrigente, hinc irruere, invadere, praecipue ad praedandum ac diripiendum, seqq. בְּ, אֶל, עַל vel accus., exuere vestem, quae, cum detrahitur, expanditur, cum induitur, complicatur. *Pi.* intens., spoliare, depraedari. *Hi.* caus., facere, ut quis exuat (seq. duplici acc. et personae et rei vel acc. rei et מִמְּעַל, מֵעַל personae), interdum excoriare, de pellibus victimarum. *Hitpa.*, sibi exuere aliquid. De rad. vid. s. שָׁטַח, שָׁט. Neoh. etiam vi logice abstrahendi, unde שָׁטַח, פְּשׁוּט, id quod nudum est ac simplex, spec. sensus interpretatioque scripturae literalis, unde syr. פְּשִׁיטָא, versio ad verbum facta (opp. תַּרְגּוּם, paraphrasis). LXX. *ἐκτείνειν*, *ὁρμᾶν*, *ἐκδύειν*, *-διδύσκειν*, *σκυλεύειν*, *ἐπιτιθέναι*, *συμπίπτειν*; *Hi.* *δέρειν*, *ἐκ-*; *ἀφαιρεῖν*. Hos. 7, 1. Quinta: *λωποδύτης*.

3 *perf.*: פָּשַׁט

Hos. 7, 1. פשט גדוד בחרב
Nah. 3, 16. ילק פשט ויעף

3 *perf.*: וַיָּפָשַׁט

Lev. 6, 4. ופשט את־בגדיו
Lev. 16, 23. ופשט את־בגדי הבד

2 *perf.*: וְפָשַׁטְתָּ

Jud. 9, 33. ופשטת על־העיר

1 *perf.*: פָּשַׁטְתִּי

Cant. 5, 3. פשטתי את־כתנתי

3 *perf. pl.*: פָּשְׁטוּ

Jud. 9, 44. פשטו ויעמדו
Jud. 9, 44. פשטו על־כל־אשר
1 Sam. 23, 27. כי־פשטו פלשתים
1 Sam. 30, 1. ועמלקי פשטו אל־נגב
2 Chr. 28, 18. פשטו בערי השפלה

2 *perf. pl.*: פְּשַׁטְתֶּם

1 Sam. 27, 10. אל־פשטתם היום

1 *perf. pl.*: פָּשַׁטְנוּ

1 Sam. 30, 14. פשטנו נגב הכרתי

part. m. pl.: פֹּשְׁטִים

Neh. 4, 17. אין־אנחנו פשטים

impt. sg.: פְּשָׁטָה

Jes. 32, 11. פשטה ועדה

3 *imperf.*: וַיִּפְשַׁט

1 Sam. 19, 24. ויפשט גם־הוא בגדיו

3 *impf. pl.*: יִפְשְׁטוּ

Ez. 44, 19. יפשטו את־בגדיהם

3 *perf. pl.*: וַיִּפְשְׁטוּ

Jud. 20, 37. ויפשטו אל־הגבעה
1 Sam. 27, 8. ויפשטו אל־הגשורי
1 Chr. 14, 9. ויפשטו בעמק רפאים
1 Chr. 14, 13. ויפשטו בעמק
2 Chr. 25, 13. ויפשטו בערי יהודה
Job. 1, 17. ויפשטו על־הגמלים

3 *impf. pl.*: יִפְשְׁטוּ *p.*

Ez. 26, 16. בגדי רקמתם יפשטו

Pi-el: פִּשֵּׁט

inf. constr.: לְפַשֵּׁט

1 Sam. 31, 8. לפשט את־החללים ישבו אחריו אך
2 Sam. 23, 10. לפשט
1 Chr. 10, 8. לפשט את־החללים

Hif-il: הִפְשִׁיט 3 *perf.*

Job. 19, 9. כבודי מעלי הפשיט

3 *perf.*: וְהִפְשִׁיט

Lev. 1, 6. והפשיט את העלה

3 *prf. pl.*: הִפְשִׁיטוּ

Mich. 3, 3. ועורם מעליהם הפשיטו

3 *perf. pl.*: יְהַפְשִׁיטוּ

Ez. 16, 39. והפשיטו אותך בגדיך

3 *prf. pl. c. s.*: וְהִפְשִׁיטוּךְ

Ez. 23, 26. והפשיטוך את־בגדיך

prt. m. pl.: מַפְשִׁיטִים

2 Chr. 35, 11. והלוים מפשיטים

inf. constr.: לְהַפְשִׁיט

2 Chr. 29, 34. ולא יכלו להפשיט

impt. sg.: וְהַפְשֵׁט

Num. 20, 26. והפשט את־אהרן

1 *impf. c. s.*: אַפְשִׁיטָנָּה

Hos. 2, 5. פן־אפשיטנה ערומה

2 *imperf.*: תַּפְשִׁיט

Job. 22, 6. ובגדי ערומים תפשיט

3 *impf. ap.*: וַיַּפְשֵׁט

Num. 20, 28. ויפשט משה את־אהרן

2 *impf. pl.*: תַּפְשִׁטוּן

Mich. 2, 8. אדר תפשטון

3 *impf. pl.*: וַיַּפְשִׁיטוּ

Gn. 37, 23. ויפשיטו את־יוסף
1 Sam. 31, 9. ויפשיטו את־כליו

3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּפְשִׁיטֻהוּ

1 Chr. 10, 9. ויפשיטהו וישאר

Hitpa-el: הִתְפַּשֵּׁט

3 *imperf.*: וַיִּתְפַּשֵּׁט

1 Sam. 18, 4. ויתפשט יהונתן

פָּשַׁע

פעל נודד, ומעתיד יִפְשַׁע, ומוכן נעילה ומעיפה [שרייעען], וכן פָּסַע נלרמי, והקתנות כמו פעה, לשון כפיפה ופריפה [ויך קויסנרייעען], והחקר והשווי נלוה״ם נסוף הספר. נתרגום פָּסַע מללהו, ומוף עם פֶּסַע, פְּסִיעָא, ונשרמף בְּפַסּוּעֵיהּ.

v. intr. (impf. יִפְשַׁע), se extendere, gradiri, progredi, aram. פְּסַע. LXX. *ἀθετεῖν*.

1 *imperf.*: אֶפְשָׁעָה

Jes. 27, 4. אפשעה בה אציתנה

פֶּשַׁע

ג״ן, והמוכן מנעל ופעיפה [שריעע], וקל להכין מהשרש.

n. m., passus (a pandendo), gressus. LXX. *ἐμπέπλησται*. A. S. *βῆμα*.

כְּפֶשַׁע

1 S. 20, 3. כפשע ביני ובין המות

מִפְשָׁעָה

ג״כ, והמוכן מקום פעיפת הרגלים ופעיקותם [שרייטונגסלרט], לומר נמקום הכעך ופסוק הרגלים, ומ׳ לפ״ם מס המקום.

n. f., inferior pars ventris, unde crura exeunt (Schreitungsort), sec. veteres: coxendix, os femoris, cujus motu fit gressus, 1 Chr. 19, 4. (parall. צַוְּארֵיהֶם, usque ad nates eorum 2 Sam. 10, 4.). LXX. *ἀναβολή* (tunica).

הַמִּפְשָׁעָה

1 Chr. 19, 4. עד־המפשעה וישלחם

פָּשַׁע

פעל נודד, ומעתיד יִפְשַׁע, ומוכנו מריפה ושוכנות [שרייעלענן], נתלוב עם נ לו מ״ת, לשר נו ימרד, והסיכוני פְּשָׁעַי, והתזלה לק״כ על לשיפה ולעיקה נכלל, על מעילה ונגילה. הכפעל מפעולה תמוכית, לומר מריפה יקדו ונגילה וה נוה, ולק הכוונה של לק נפוע, לומר שמילה עלמו כפוסע. נגזלק ככר יפוכ פשע נמוכן מרד, נהכלל מעון שהוף הדוכן. נגזלק פשע נמוכן הכלה ויסור הכעב והוכיה, לכן כמו קניעה, וכלו״ם לשלר לך התמנוף.

v. intr. (impf. יִפְשַׁע), deficere, desciscere ab aliquo, praevaricari, peccare, perfidum, rebellem, malitiosum, improbum esse; prt. פֹּשֵׁעַ, apostata, peccator. *Ni.* se infidum et fallacem ostendere, abalienari. Gemar. פְּשַׁע, percutere, de magistro pueros castigante. LXX. *ἀθετεῖν*, *ἀσεβεῖν*, *ἀφιστάναι*, *ἀνομεῖν*, *ἀδικεῖν*, *ἁμαρτάνειν*, *ἀποδιδόναι*, *παραβαίνειν*, *πλανᾶν*; prt. *ἄνομος*, *παράνομος*, *ἀσεβής*, *ἁμαρτία*, *ἀνομία*.

3 *perf.*: פָּשַׁע

2 Reg. 3, 7. מלך מואב פשע בי
2 Reg. 8, 20. בימיו פשע אדום
2 Chr. 21, 8. בימיו פשע אדום

2 *perf. f.*: פָּשַׁעַתְּ *p.*

Zeph. 3, 11. עלילותיך אשר פשעת

2 *perf. f.*: פָּשַׁעַתְּ *p.*

Jer. 3, 13. ביי אלהיך פשעת

3 *perf. pl.*: פָּשְׁעוּ

1 Reg. 8, 50. אשר פשעו־בך
Jes. 1, 2. והם פשעו בי
Jes. 43, 27. ומליציך פשעו בי
Jer. 2, 8. והרעים פשעו בי
Jer. 33, 8. ואשר פשעו בי
Ez. 2, 3. ואבותם פשעו בי
Hos. 7, 13. שד להם כי־פשעו בי

3 *perf. pl.*: פָּשָׁעוּ *p.*

Hos. 8, 1. ועל־תורתי פשעו

2 *perf. pl.*: פְּשַׁעְתֶּם

Jer. 2, 29. כלכם פשעתם בי
Ez. 18, 31. אשר פשעתם בם

1 *perf. pl.*: פָּשַׁעְנוּ

Thr. 3, 42. נחנו פשענו ומרינו

part. masc.: וּפֹשֵׁעַ *sg.*

Jes. 48, 8. ופשע מבטן קרא לך

part. pl.: פּוֹשְׁעִים

Ps. 51, 15. אלמדה פשעים דרכיך
Jes. 1, 28. ושבר פשעים
Jes. 46, 8. השיבו פושעים על־לב
Jes. 53, 12. ואת־פשעים נמנה

part. pl.: וְהַפֹּשְׁעִים

Hos. 14, 10. ופשעים יכשלו בם

part. pl.: הַפֹּשְׁעִים

Jes. 66, 24. האנשים הפשעים בי
Dan. 8, 23. כהתם הפשעים

part. pl.: וְהַפּוֹשְׁעִים

Ez. 20, 38. המורדים והפושעים בי

part. pl.: וְלַפֹּשְׁעִים

Jes. 53, 12. ולפשעים יפגיע

Digitized by Google

inf. abs.: פָּשׁוֹעַ
Jes. 59, 13. פשע וכחש ביי

inf. constr.: לִפְשֹׁעַ
Esr. 10, 13. כי־הרביו לפשע
Am. 4, 4. הגלגל הרבו לפשע

impt. pl.: וּפִשְׁעוּ
Am. 4, 4. באו בית־אל ופשעו

3 imperf.: יִפְשַׁע
Prv. 28, 21. ועל־פת־לחם יפשע־גבר

3 imperf.: וַיִּפְשַׁע
2 Reg. 1, 1. ויפשע מואב בישראל
2 Rg. 3, 5. ויפשע מלך־מואב במלך
2 Reg. 8, 22. ויפשע אדום מתחת
2 Chr. 21, 10. ויפשע אדום

3 impf. fem.: תִּפְשַׁע
2 Reg. 8, 22. אז תפשע לבנה
2 Chr. 21, 10. אז תפשע לבנה

3 impf. pl.: וַיִּפְשְׁעוּ
2 Rg. 12, 19. ויפשעו ישראל בבית דוד
2 Chr. 10, 19. ויפשעו ישראל

Nif-al: נִפְשַׁע

part. masc.: נִפְשָׁע *sg.*
Prv. 18, 19. אח נפשע מקריית־עז

פֶּשַׁע

ז׳, וכנוי פִּשְׁעִי. המונן מרד ושוכנות על ופשע מרי ורניכה [שׁפּשׁלע, עקי־נתן], ולפעמים כמו קעטע ומרי, לו עטע הקעטע והמרי והקרנן. ודע קוסף שלפעמ ק נ ן - נ כ ק כהתס כפועלים נדניקל כמו כהתס הפועלים, לזוכ הפועלים והיסורים, קולס הכנון כלכוס סרל׳נע, פועלים ועם ולפ הפועלים.

n. m. (c. s. פִּשְׁעִי), apostasia, defectio, praevaricatio, perfidia; peccatum, malitia, etiam de poena peccati et sacrificio ad peccatum expiandum s. piaculari. LXX. *ἀσέβεια, ἀδικία, ἀδίκημα; ἄγνοια, ἀθέτημα; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀνομία, ἀνόμημα, ἀπώλεια, παράπτωμα, πλάνη; אָהַב פֶּשַׁע, φιλαμαρτάνειν; נָשָׂא לְפֶשַׁע, ὑποστέλλειν; בְּלִי פֶשַׁע* S. *ἀναιτίως. Ni. βοηθούμενος. A. ἀθετούμενος.*

פֶּשַׁע *p.*

Gn. 50, 17. שא נא פשע אחיך
Ex. 22, 8. על־כל־דבר פשע
Job. 33, 9. זך אני בלי־פשע
Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע
Job. 34, 37. ישוף על חטאתו פשע
Ps. 32, 1. אשרי נשוי־פשע
Ps. 36, 2. נאם־פשע לרשע
Prv. 10, 19. לא יחדל־פשע
Prv. 17, 9. מכסה־פשע מבקש אהבה
Prv. 17, 19. אהב פשע אהב מצה
Prv. 19, 11. ותפארתו עבר על־פשע
Prv. 28, 24. ואמר אין־פשע
Prv. 29, 16. ירבה־פשע
Prv. 29, 22. ובעל חמה רב־פשע
Jes. 57, 4. אתם ילדי־פשע
Jes. 59, 20. ולשבי פשע ביעקב
Mich. 1, 5. מי־פשע יעקב
Mich. 7, 18. ועבר על־פשע

וָפֶשַׁע

Ex. 34, 7. נשא עון ופשע וחטאה
1 Sam. 24, 12. אין בידי רעה ופשע

וָפֶשַׁע *p.*

Num. 14, 18. נשא עון ופשע

הַפֶּשַׁע

Dan. 9, 24. לכלא הפשע

וְהַפֶּשַׁע

Dan. 8, 13. והפשע שמם תת

בְּפֶשַׁע

Prv. 12, 13. בפשע שפתים
Prv. 28, 2. בפשע ארץ רבים שריה
Prv. 29, 6. בפשע איש רע מוקש
Mich. 1, 5. בפשע יעקב

בְּפָשַׁע *p.*

Dan. 8, 12. תנתן על־התמיד בפשע

לְפֶשַׁע

Gn. 50, 17. ועתה שא נא לפשע
1 Sam. 25, 28. שא נא לפשע אמתך

מִפֶּשַׁע

Ps. 19, 14. ונקיתי מפשע רב
Jes. 53, 8. מפשע עמי נגע למו

cum suff.: פִּשְׁעִי
Gn. 31, 36. מה־פשעי מה חטאתי
Job. 7, 21. ומה ׳ לא־תשא פשעי
Job. 13, 23. פשעי וחטאתי הדיעני
Job. 14, 17. חתם בצרור פשעי
Ps. 59, 4. לא־פשעי ולא־חטאתי
Mich. 6, 7. האתן בכורי פשעי

cum suff.: לְפִשְׁעֵכֶם
Ex. 23, 21. כי לא ישא לפשעכם
Jos. 24, 19. לא־ישא לפשעכם

cum suff.: פִּשְׁעוֹ
Mich. 3, 8. להגיד ליעקב פשעו
Ez. 33, 12. ביום פשעו

cum suff.: פִּשְׁעָהּ
Jes. 24, 20. וכבד עליה פשעה

cum suff.: פִּשְׁעָם
Job. 8, 4. וישלחם ביד־פשעם
Ps. 89, 33. ופקדתי בשבט פשעם
Ps. 107, 17. אולים מדרך פשעם
Jes. 58, 1. והגד לעמי פשעם

pl.: פְּשָׁעִים
Prv. 10, 12. פשעים תכסה אהבה

pl.: וּפְשָׁעִים
Ps. 37, 38. ופשעים נשמדו יחדו

pl. constr.: פִּשְׁעֵי
Am. 1, 3. 6. 9. 11. 13. 2, 1. 4. 6. על־שלשה פשעי
Am. 3, 14. פשעי־ישראל עליו
Mich. 1, 13. נמצאו פשעי ישראל

pl. c. suff.: פְּשָׁעַי *p.*
Job. 31, 33. אם־כסיתי כאדם פשעי
Ps. 32, 5. אודה עלי פשעי
Ps. 39, 9. מכל־פשעי הצילני
Ps. 51, 3. מחה פשעי
Ps. 51, 5. כי־פשעי אני אדע
Thr. 1, 14. על פשעי בידו
Thr. 1, 22. עללת לי על כל־פשעי

pl. c. suff.: וּפְשָׁעַי
Ps. 25, 7. ופשעי אל־תזכר

pl. c. suff.: פְּשָׁעֵינוּ
Ps. 65, 4. פשעינו אתה תכפרם
Ps. 103, 12. הרחיק ממנו את־פשעינו
Jes. 59, 12. כי־רבו פשעינו
Jes. 59, 12. כי־פשעינו אתנו
Ez. 33, 10. פשעינו וחטאתינו עלינו

pl. c. suff.: מִפִּשְׁעֵינוּ
Jes. 53, 5. והוא מחלל מפשעינו

pl. c. suff.: פְּשָׁעֶיךָ
Job. 35, 6. ורבו פשעיך מה־תעשה
Jes. 43, 25. מחה פשעיך למעני
Jes. 44, 22. מחיתי כעב פשעיך

pl. c. suff.: פִּשְׁעֵיכֶם
Ez. 18, 30. והשיבו מכל־פשעיכם
Ez. 18, 31. את־כל־פשעיכם
Ez. 21, 29. בהגלות פשעיכם
Am. 5, 12. רבים פשעיכם

pl. c. suff.: וּבְפִשְׁעֵיכֶם
Jes. 50, 1. ובפשעיכם שלחה אמכם

pl. c. suff.: פְּשָׁעָיו
Prv. 28, 13. מכסה פשעיו לא יצליח
Ez. 18, 22. פשעיו אשר עשה
Ez. 18, 28. וישוב מכל־פשעיו

pl. c. suff.: פְּשָׁעֶיהָ
Thr. 1, 5. הוגה על־רב־פשעיה

pl. c. suff.: פִּשְׁעֵיהֶם
Lev. 16, 21. ואת־כל־פשעיהם
1 Reg. 8, 50. ולכל־פשעיהם
Ps. 5, 11. ברב פשעיהם הדיחמו
Jer. 5, 6. כי רבו פשעיהם ולא־יטמאו ערד בכל־פשעיהם
Ez. 14, 10.
Ez. 37, 23. ובכל פשעיהם

pl. c. suff.: וּפִשְׁעֵיהֶם
Job. 36, 9. ופשעיהם כי יתגברו

pl. c. suff.: וּבְפִשְׁעֵיהֶם
Ez. 39, 24. וכפשעיהם עשיתי אתם

pl. c. suff.: וּמִפִּשְׁעֵיהֶם
Lev. 16, 16 ומפשעיהם לכל חטאתם

פָּשַׁק

פעל נוזד, ומוכנו כמו פָּשַׁח לעיל, וכמו פָּסַק נקרמי, לומר נקיעה וסטוע סכה והכה [נערפשלענן], ומוס פציקס וסקיעה המיוקד, ד״מ גויעת הספתים [לוסקייכלדער שפערטען], לו פציקת וסקיקת סרגליס. סכנד פָּשַׁק קווק ספעולה, וסקיקת רגליס לסגנל. נגמרק פָּשַׁק [ולפ פָּשַׁק] והילועק פְּשָׁקָא, מקוס מפורן וכקל [לוסקייכלדער נע־שפערטעער טְרע], ודומה לו נקרמי פָּסַק, הסגור מקול, וכן נשפה עכניכית, לפני מוכנו נתרגום פָּסְקִין תמור קרון העכני, פְּסָקָא נגמרק קקון וגור וכדומה סרנס.

v. comp. trans., sicut פָּשַׁח, פָּסַק, diffindere, hinc distendere labia (v. s. פָּרַט). *Pi.*, divaricare pedes, ad concumbendum. Gem. פְּשַׁק (non פָּשַׁק; def. פְּשָׁקָא), locus distentus, lacuna aquarum; פְּסִיק, fossa, canalis. LXX. prt. *προπετής* (h. e. temere balbutiens); *Pi. διάγειν.*

part. masc.: פְּשַׁק *sg.*
Prv. 13, 3. פשק שפתיו מחתה

Pi-el: פִּשֵּׁק

2 impf. fem.: וַתְּפַשְּׁקִי
Ez. 16, 25. ותפשקי את־רגליך

פָּשַׂר

פעל נוזד נמרכוו, והפקרון כריקה ונקיעה ונקיכה [שׁפּלעטען, נקהרען], ודומה לו לע״ו פָּתַר, ומוס סהפלס על פקיכה, כמו נקר לעיל, ונזכר פָּתַר לקרן הקמת, כי סקו הכה הילודי. קסר לקקור הנכר הכה פרצקיהו ססת נקר.

v. comp. trans. inus., findere, forare, sicut פָּתַר q. v., hinc trop. eruere, explicare, sicut פָּאַר et פָּתַר, quod formam primariam repraesentat.

פֶּשֶׁר

ז׳ נה, נקודות, וכנוסקות לקדות כו׳. המונן נאור ופרוש [לוסקייענונג, דייעונג], והקרן קקור ונקור לקרי הילוד, ונקרמי שנור הנס והפעל נשן מקור, כי נענכי נמנקים קך נמקוקרי קנס, לו נספרי הגולה.

n. m., explicatio, qua sensus latens eruitur, interpretatio, a v. פָּשַׁר (quod sermo aramaicus valde frequentat). LXX. *λύσις.*

Eccl. 8, 1. ומי יודע פשר דבר

פָּשַׁר

נקרמי כמו נענכי, ונס שנור, נמונן פקיכה ונקור, ד״מ מפקרון קלוס ומקוכוף, והכנד קווק הפעולה, ושנזו כמו פתר נענכי.

v. aram., sicut פָּשַׁר, פָּתַר, interpretari, veluti somnia. LXX. *συγκρίνειν.*

inf. constr.: לְמַפְשֵׁר
Dan. 5, 16. די־תוכל פשרין למפשר

Pa-el: פַּשֵּׁר

part. masc.: מְפַשֵּׁר
Dan. 5, 12. מפשר חלמין

פְּשַׁר

ז׳, והילועס פִּשְׁרָא, והמונן כמו נענכי. נקרנוס פּוּשְׁרָן מצלמו.

n. m. (def. פִּשְׁרָא), explicatio, interpretatio, targ. פּוּשְׁרָן. LXX. *σύγκρισις, σύγκριμα, κρίμα.*

def.: פִּשְׁרָא
Dan. 2, 25. די פשרא למלכא ידודע
Dan. 2, 30. די פשרא למלכא ידודערן
Dan 4, 15. פשרא להודעותני
Dan. 4, 21. דנה פשרא מלכא

def.: וּפִשְׁרָא
Dan. 2, 4. ופשרא נחוה
Dan. 2, 16. ופשרא להחויה למלכא
Dan. 2, 24. ופשרא למלכא אחוא
Dan. 5, 17. ופשרא אהודעה

def.: וּפִשְׁרֵהּ
Dan. 2, 7. ופשרה נהחוה
Dan. 5, 12. ופשרה יהחוה

constr.: פִּשַׁר
Dan. 4, 3. פשר חלמא יהודעני
Dan. 5, 15. פשר־מלתא להחויה
Dan. 5, 26. דנה פשר מלתא

constr.: וּפִשַׁר
Dan. 7, 16. ופשר מליא יהודעני

cum suff.: פִּשְׁרָא
Dan. 4, 15. בלטשאצר פשרא אמר

cum suff.: וּפִשְׁרָא
Dan. 4, 16. ופשרא אל־יבהלך
Dan. 5, 8. ופשרא להודעה למלכא

cum suff.: פִּשְׁרֵהּ
Dan. 2, 9. די פשרה תהחוכני
Dan. 2, 45. ומהימן פשרה

cum suff.: וּפִשְׁרֵהּ
Dan. 2, 5. תהודעונני חלמא ופשרה
Dan. 2, 6. והן חלמא ופשרה
Dan. 2, 6. חלמא ופשרה החוני
Dan. 2, 26. חלמא די־חזית ופשרה
Dan. 2, 36. ופשרה נאמר קדם־מלכא
Dan. 4, 4. ופשריה לא־מהודעין לי חלמי די־חזית ופשרה אמר
Dan. 4, 6.
Dan. 4, 16. ופשרה אל־יבהלך
Dan. 4, 16. ופשרה לעריך
Dan. 5, 7. ופשרה יחוונני
Dan. 5, 15. 16. ופשרה להודעתני

pl.: פִּשְׁרִין
Dan. 5, 16. די תוכל פשרין למפשר

פֶּשֶׁת

פעל ל״ע כ״ת נגור, והוא היסוד של פְּשָׁתָה. ומוכנו לל״ק כפון [קרפּפעלן], מכפון למר נפן, וכן נקמת נעכני פסס, ולפעת יסודה קרפּנטרפּסי עכין התרנרנות וגדול, ע״ל פ ס ת תפסס, קולס עי׳ יותר מוס פקת פסקה הסס.

v. inus., quocum coufertur arab. *fasha*, carminare, syr. *fushoshto*, carminatio. Carpentrasi i confert v. פָּשַׁח, et vim *augescendi* et *crescendi* insitam arbitratur.

Digitized by Google

פְּשִׁתָּה

ז׳, והרכוי פְּשִׁתִּים והסמך פִּשְׁתֵּי, ומוכנו לל׳ נמי-ען [נויטוואָלענע], ויסולו נשפּט מנכיית, ושם פִּשְׁאַתִּי נמי-ען, והנכית פּ לע׳ כמכהג מנכי שמוש הידועה. לוקח הכתוב שמוכנו נמי-שיק וגנעול, לו שעוות גנעול של כתן [לינן, פלאַכס], כי נמי-ען לא הוכיר הידודוע נקוטות מנכיים אלו, ובכ׳ק נקמר מכעיעת פשוטים שם, ולפ׳ו פשתי הען גנעולי השעוה [לייכטאַנגעל], ועוד השרש לי כמוס. נגמרת פִּשְׁתָּן כמעט כמו פִּשְׁתָּה, ומוסף פִּשְׁתָּנִי מוכר פשתן.

n. m. (fem. Jes. 19, 9. pl. פִּשְׁתִּים, c. פִּשְׁתֵּי), linum; פִּשְׁתֵּי עֵץ, Vulg. stipulae lini (Flachsstengel). Collatum est a nonnullis aegyptiacum *Pi-Scheathi*, erioxylon, sed contra historiam hebraicique vocabuli usum. Gemar. פִּשְׁתָּן, unde פִּשְׁתָּנִי, linarius. LXX. *ὀθόνιον*; פִּשְׁתֵּי עֵץ, *λινοκαλάμη*.

cum suff.: וּפִשְׁתִּי
Hos. 2, 7. 11. צמרי ופשתי

pl.: פִּשְׁתִּים
Lev. 13, 47. או בבגד פשתים
Jes. 19, 9. עבדי פשתים שריקות
Jer. 13, 1. וקנית לך אזור פשתים
Ez. 40, 3. ופתיל-פשתים בידו
Ez 44, 17. בגדי פשתים ילבשו
Ez. 44, 18. פארי פשתים
Ez. 44, 18 ומכנסי פשתים

pl.: וּפִשְׁתִּים
Dt. 22, 11. צמר ופשתים יחדו
Prv. 31, 13. דרשה צמר ופשתים

pl.: הַפִּשְׁתִּים
Lev. 13, 59. בגד הצמר או הפשתים

pl.: בַּפִּשְׁתִּים
Lev. 13, 52. בצמר או בפשתים

pl.: כַּפִּשְׁתִּים
Jud. 15, 14. כפשתים אשר בערו

pl.: לַפִּשְׁתִּים
Lev. 13, 48. לפשתים ולצמר

pl. constr.: בְּפִשְׁתֵּי
Jos. 2, 6. ותטמנם בפשתי העץ

פִּשְׁתָּה
ז׳כ כמו פשתה, ולפעמים מפקילת הנר, ונמצא פ׳ת ג׳כ נכתוי משולב כנקניי, נישעי׳ י׳ע ע׳.

n. f., significatione eadem, qua m. פִּשְׁתָּה, meton. de ellychnio ex lino confecto. LXX. *λίνον* (*λινοῦς*), *ὀθόνιον*, *στιππύϊνος*, *οἰκοδόμος*.

וּפִשְׁתָּה
Jes. 42, 3. ופשתה כהה לא יכבנה

וְהַפִּשְׁתָּה
Ex 9, 31. והפשתה והשערה נכתה
Ex. 9, 31. והפשתה גבעל

כַּפִּשְׁתָּה
Jes. 43, 17. דעכו כפשתה כבו

פֶּת

v. s. r. פָּתַת *p.* 934.

פַּת

v. s. r. פִּתָּה *p.* 895.

פִּתְאֹם

v. s. r. פֶּתַע *p.* 933.

פַּתְבַּג

v. s. בַּג *p.* 154.

פֶּתֶג

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו כ״ל הנלח וסולעת לכר, קווי וסולקח ועקוך דין [שכנייגען, לויסצערצען], ומוס לקח״כ קעוך דין וגוור מצעט נכלל [לוטעסייל צערצען], והמקוות לפ׳ו פָּתֶג [נפק מקנג מוצג], וכן הוק הוק שרש פָּתַג נלרמי. וכפי הכלקח לי שם נדומס לו השרש פָּתַק, פָּתֶק, לשר נמצק נשמוע, וכשרש כמכוון ג׳כ נשפתי מערכ, ל״ק נשפס סכלקים ויוכיק כומיק וגמכיק [*s. diç*, gr. *δειx-*, *δεx.*, l. *dic*-ere, goth. *teih*-an, ahd. zeig-en etc.]. ולע קולק, שקשר ג׳כ שהשם נדומס לל פֶּסֶק נלרמי, וק״כ הקען קעוך וגוור מין, לכן הרלקון מסתכר.

v. comp. inus., indicare, pronunciare, hinc judicare, decernere, a rad. פָּתַג, aram. פְּתֶג (פֶּתֶק, פֶּסֶק in nmm. derivatis), sanscr. *diç*, *δειx-νύναι*, *dic*-ere. Non tam verisimile est, פָּתַג aramaico פְּסַק, vi dijudicandi s. decernendi, par esse atque aequale.

פִּתְגָם

ז׳ו, ונמצק לק נשלוקני קולם, ומוכנו לכר ועק וכלוס ועקוך דין [לויסצכיון, כיכטעכר-], מן פתג לשון קווי והודעה ודכוי. ול״ק הוק וכ, ומשלמו נשפס לכס-מניק פק-נס [*Pet-gam*], שנכינו דנור, לוכס פרוזכו קניק.

n. m., hebraismi sequioris proprium, *edictum*, decretum, a v. פָּתַג, e-*dic*-ere, quare non est ad armenicam vel persicam ejus nominis etymologiam confugiendum. LXX. *νόμος*, *ἀντίῤῥησις*. S. *ἀπόφασις*.

Esth. 1, 20. ונשמע פתגם המלך
Eccl. 8, 11. אין-נעשה פתגם

פִּתְגָם

ז׳ו, נלרמי כמו נשנכי, וסילועה פִּתְגָמָא. המוכן לכור ולמר גור דין וסולעת מצעט, כלשר נשנכי, ומוס לק״כ ספר פסק דין, לו גור, לשר נו לנור קוקך ויעוד לכר, וכללל לק״כ דכר, ודומס לו פִּתְגָמָא נסורית, ומשרש דומס נלרמי ג׳כ פִּתְקָא, פִּתְקָא, להסמכת ספר וכתב קעוך דכר, כלשר נדור למכין. ודע קולק נעיס שמוכן קעוך המשלל נלרמי על קעוך הקיכ נכללל, ומוס נקרנוס פ׳קנס כמו קכוף ומקוס קוקך של קכיכ.

n. m. aram. (def. פִּתְגָמָא), verbum, edictum, epistola vel tabula, cui inscriptum est, uti gemar. פִּתְקָא, פִּטְקָא, vel vi latissima, *ῥῆμα*, res, syr. *fetgamo*, targ., translatione a decidendo facta, de acie gladii (hebr. פִּי חַרְבָּ). LXX. *λόγος*, *ῥῆμα*.

Dan. 3, 16. דנה פתגם להתבותך

def.: פִּתְגָמָא
Dan. 4, 14. בגזרת עירין פתגמא
Esr. 4, 17. פתגמא שלח מלכא
Esr. 5, 7. פתגמא שלחו עלוהי
Esr. 5, 11. וכנמא פתגמא התיבונא
Esr. 6, 11. די יהשנא פתגמא דנה

פָּתֶג

פעל נוור, ול״ע כ״ק נגור פְּתִיגִיל, ותמנות מוכנו לנוס וקציכ קניכ וקציכ ועעוף [כילנען, ניכטען], והמנות כפי הכלקח לי פָּתֶג, ודומס לו פְּתֶגֶל, נמוכן נליכ וקציכ וקניכ, לשר שכנו פָּתֶג [נוים], וכי מלות נרמניות נ״כ נסנקלים דומים, וכשרש נמכוון נ״כ נשפתי מערכ, angels. *tig*-an, binden].

v. comp. trans. inus., velare, vincire, sicut פָּתֶג, unde פָּתֶג, vinclum, frenum, capistrum, gem. פָּתַק, obturare, obstruere, veluti flumina.

פְּתִיגִיל

ז׳ו, גויכ פְּתִיג נסופי יל, וכן פַּרְמִיל מן פֶּרֶם, ומוכנו עעף ועעוף [הילנע, מלנעע], וע׳וקניכ הענקיקוהו כהעתקת מעעף, לומר עעוף רקב. ותכין נוס קוקך נעיס מלה לכמים פָּתֶג, שנכינו עעוף ולכוש ומעעף, והקנוץ נו שם פְּתִיגִין, וגם הפעל הדומה פָּתַק נגמרת, לשון קניפה ועניכה מסניב. ונוה מכיר שהלומיכים שהשם מוככו מן פְּתִיגִיל [גיל דומה לל גולא נלרמי כמו גליפה], לו מן פְּתִיגַ־פְּתִיל, לו שהקוה מן פשקה, כילם יקר שנו נכוקה.

n. m. (a primit. פְּתִיג, addita term. *il*, sicut פַּרְמִיל factum est ex פֶּרֶם), velamen, pallium, aram. פְּתָגִין (pl. פְּתָגִין). Caecutiunt, qui hoc n. compositum esse dicunt, veluti ex פְּתִיגִיל (גִּיל = גּוֹלָא), פְּתִיל־גִּיל, פְּתִיל גָּלִיל, פְּתִיג־פְּתִיל, פְּתִיגַ־פְּתִיל (Gemar.). LXX. *χιτὼν τοῦ μεσοπορφύρου*. Th. *fetigil*.

Jes. 3, 24. ותחת פתיגיל מחגרת

פֶּתֶה

פעל נוור, ומוכנו תמנוני מיקנס ושעוף פריפס ושלוף [לויסנכר־יטען], לכן כמו פזיקס מסנפתים [לויפּפּעכר־רעו, לויסלעסנען], ל״מ פקס הפעפתים הלנון כמו פוזק, כי הקרן פָּתֶה, ולין דומס לו פָּתֶג, שנכינו פקיקה, וכשרש כמכוון ג׳כ נשפתי מערכ, ל״מ נשפס סכלקים ויוכיק וכומיק [*eo*, gr. *πετ-άω* etc. *s. pat*, l. *pat*-]. ומוס כנוור היוף מוקיק נלנ ופקוק ומוכנר לקנל כל הסקס [פַּפּעכטעלינג ויין], לכן כמו פזיקס מסנפתים [לויפּפּעכר־רעו, לויסלעסנען], ל״מ פקס הפעפתים הלנון כמו פוזק, כי הקרן פָּתֶה, ולין דומס לו פָּתֶג, שנכינו פקיקה, וכשרש כמכוון ג׳כ נשפתי מערכ, ל״מ נשפס סכלקים ויוכיק וכומיק [*eo*, gr. *πετ-άω* etc. *s. pat*, l. *pat*-]. ומוס כנוור היוף מוקיק נלנ ופקוק ומוכנר לקנל כל הסקס [פַּפּעכטעלינג ויין], לכן כפעל פְּתַח [לויכטעכר־], מן פתג לשון קווי והודעה ודכוי. ול״ק הוק וכ, ומשלמו נשפס לכס-מניק פק-נס [*Pet-gam*], שנכינו דנור, לוכס פרוזכו קניק.

v. trans., expandere, diducere, veluti labia (de homine garrulo), sicut gr. *πετᾶν*, *πεταννύναι*, sanscr. *pat*, pat-ere, quocum noli conferre פָּתַח = פָּתַח, hinc corde dilatato h. e. ad recipiendum propenso, pellectu et persuasu facilem esse (offenherzig sein). *Ni.* facilem, proclivem; *πιθανὸν* esse, facile persuaderi s. seduci, seq. לְ, de re, ad quam quis perducitur. *Pi.*, persuadere, *πείθειν*; seducere, pellicere, facere, ut aliquis arcani quid eliminet, et similiter. *Pu.* abripi, pellici, seduci semet ipsum pati. *Hi.* dilatare, facere, ut quid longe lateque pateat (impf. apoc. יַפְתְּ). Targ. פְּתָא, פְּתִי (adj. פְּאתֵי, פְּתֵי, פְּתוֹי, def. פַּתְיָא, pl. פְּתַיָּן, פְּתָיָן). LXX. *πλατύνειν*, *πλανᾶν* (prt. *πεπλανημένος*. A. *θελγόμενος*. S. *νηπίος*, fem. Hos. 7, 11. A. *θελγομένη*; S. *ἠπατωμένη*); *Ni.* *ἐξακολουθεῖν*; *Pi.* *ἀπατᾶν*, *ἀποπειρᾶσθαι*, *ἀγαπᾶν*; *Pu.* *εὐοδία*.

part. masc.: הַפֹּתֶה *sg.*
Job. 5, 2. ופתה תמית קנאה

part. masc.: וְלַפֹּתֶה *sg.*
Prv. 20, 19. ולפתה שפתיו

part. fem.: פּוֹתָה *sg.*
Hos. 7, 11. כיונה פותה אין לב

3 *imperf.:* יְפַתֶּה
Dt. 11, 16. פן־יפתה לבבכם

3 *impf. ap.:* וַיְפַתְּ
Job. 31, 27. ויפת בסתר לבי

Nif-al: נִפְתֶּה 3 *perf.*
Job. 31, 9. אם־נפתה לבי על־אשה

1 *impf. ap.:* וָאֶפְתְּ *p.*
Jer. 20, 7. פתיתני ה׳ ואפת

Pi-el: פִּתָּה
2 *perf. c. s.:* פִּתִּיתָנִי
Jer. 20, 7. פתיתני ה׳ ואפת

2 *prf. c. hint.:* *וְרִפִּתִּיתְ
Prv. 24, 28. *והפתית בשפתיך

1 *perf.:* פִּתִּיתִי
Ez. 14, 9. אני ה׳ פתיתי

part. c. suff.: מְפַתִּיתָהּ
Hos. 2, 16. הנה אנכי מפתיה

inf. c. suff.: לְפַתְּתָהּ
2 Sam. 3, 25. כי לפתתך בא

impt. fem.: פַּתִּי *sg.*
Jud. 14, 15. פתי את־אישך
Jud. 16, 5. ויאמרו לה פתי אותו

1 *impf. c. s.:* אֲפַתֶּנּוּ
1 Reg. 22, 21. ויאמר אני אפתנו
2 Chr. 18, 20. ויאמר אני אפתנו

2 *imperf.:* תְּפַתֶּה
1 Rg. 22, 22. ויאמר תפתה וגם תוכל
2 Chr. 18, 21. ויאמר תפתה וגם־תוכל

3 *imperf.:* יְפַתֶּה
Ex. 22, 15. וכי־יפתה איש בתולה
1 Rg. 22, 20. מי יפתה את־אחאב
2 Chr. 18, 19. מי יפתה את־אחאב
Prv. 16, 29. איש חמס יפתה רעהו

3 *impf. pl. c. s.:* יְפַתּוּהָ
Prv. 1, 10. בני אם־יפתוך חטאים

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְפַתּוּהוּ
Ps. 78, 36. ויפתוהו בפיהם

Pu-al: פֻּתֶּה
3 *imperf.:* יְפֻתֶּה
Prv. 25, 15. בארך אפים יפתה קצין
Jer. 20, 10. אולי יפתה ונוכלה לו
Ez. 14, 9. והנביא כי־יפתה

Hif-il: הַפְתָּה
3 *impf. ap.:* יַפְתְּ
Gn. 9, 27. יפת אלהים ליפת

פְּתִי

ז׳ו, ונסמסק פְּתִי, ונס נלי הפסק, והרכוי פְּתָיִים מן פְּתָאִים, המוכן מוכנו פתיות פלנ והכשר לקנול מסתם והדקה [פַּפּעכטייט, לייכפּאַלע], ומשוכנו כתנכ, והלנון פוקס וכסיל, וכוס קנין שמוכן קלות דעת [לייכע ויין] נלמי יוות. ולשר מענין מקמוכ סכס כן פְּתָיִים פְּתָאִים, צְבִי־צְבָאִים.

n. m. (in p. פֶּתִי, pl. פְּתָיִים, פְּתָאִים, sicut a נְבָלִי fit pl. נְבָלִים, נְבָלָאִים), fatuitas, stultitia (a v. פָּתָה, patere, scil. seductioni, persuasioni, lenociniis), hinc subst. fatuus, improvidus, credulus, gem. פְּתַיָּא, infans, puerulus, utpote *ἀναπεπτα-*

Digitized by Google

μένος τὴν καρδίαν. LXX. ἀφροσύνη (A. νηπιότης), ἄφρων (ἀφρονέστατος), ἄκακος, νηπίον.

פֶּתִי

מחכימת פתי Ps. 19, 8.
פתים תאהבו פתי Prv. 1, 22.
מי־פתי יסר הנה Prv. 9, 4. 16.
פתי יאמין לכל־דבר Prv. 14, 15.
בעגל־לץ יחכם־פתי Prv. 21, 11.
וְהֶפְתִּי
לץ תכה ופתי יערם Prv. 19, 25.
וְיָפֶתִּי
מאיש שגה ומפתי Ez. 45, 20.
pl.: פְּתָאִים
שמר פתאים ר׳ Ps. 116, 6.
הביר פתאים ערמה Prv. 8, 5.
עזבי פתאים וחיו Prv. 9, 6.
נחלו פתאים אולת Prv. 14, 18.
פתאים עברו נענשו Prv. 27, 12.
pl.: פְּתָיִם
מבין פתיים Ps. 119, 130.
pl.: פְּתָיִם
פתים תאהבו פתי Prv. 1, 22.
כי משובת פתים Prv. 1, 32.
pl.: פְּתָיִים
ופתיים עברו ונענשו Prv. 22, 3.
pl.: בַּפְּתָאִים
וארא בפתאים Prv. 7, 7.
pl.: לַפְּתָאִים
לתת לפתאים ערמה Prv. 1, 4.

פֶּתַח

ז׳ נקמי, ונכנוי פֶּתַח, והמונן רוקנ [נכייטע], והוי מונן לקחי זל השרת, ונקרנוס נ׳כ פֶּתַי, פָּאתַי תוקרי, נמונן ריקנ, ל׳מ פתי קקוימין, והילועס פֶּתְיָא, והכנוי פֶּתְיָה, פֶּתְיָה. וכן כתוקרי פֶּתְאֵי בקרנוס, והסופטע זס פּוּתִי, והילועס פֶּתְיָא כמונן רוקנ, וכן פֶּתְיָה והילועס סוכה פֶּתְיָא או פֶּתְאָיָא, מריקנ כמונכנו, והרקוק סוזו כמו נכנוי, וכן זס הסופטע פֶּתְיוּתָא והילועס פֶּתְיוּתָא ל׳מ פתיות ידיין, ריקנת ילים, פתיוס לנת רוקנ לנ, פתיות קוריקת, ריקנת הסוכה, ומוה נ׳כ פֶּתַי והילועס פֶּתְאָה ככוי לריקוב העיר, וכן פֶּתְיָה לקר הרכוי שלו פַּתְיָן, וכן פֶּתְאִי לקר נרכוי פַּתְאָן, ובנמרק נ׳כ התוקריי פֶּתוּר נמונן וס.

n. m. aram. (c. s. פֶּתְיָה), latitudo, targ. פּוּתְיָא (def. פּוּתְיָא), פֶּתְיָה (def. פֶּתְיָא), פֶּתְאָא (def. פֶּתְאָא), פֶּתְיָה (con. פֶּתְיַת), פֶּתַי (def. פֶּתָאָה, spec. *platea*, sicut רְחוֹב), פֶּתְיָה (pl. פֶּתְיָן), פֶּתְאִי (pl. פֶּתְאָן). LXX. εὖρος.

cum suff.: פִּתְיָהּ
פתיה אמין שת Dan. 3, 1.
פתיה אמין שתין Esr. 6, 3.

פְּתַיּוּת

ז׳כ ומופטע, לומר כסילות [לייכפּאלע], ומסקל וכ. נגמרק פֶּתְיָא עלס וקען, מן פתיות הלנ, נקשר שלנו פתוס לקנל כל דנר.

n. f. abstr., fatuitas, simplicitas. LXX. mire: ἐνδεὴς ψωμοῦ (פֶּת).
Prv. 9, 13. פתיות ובל־ידעה־מה

פָּתַח

פעל כולל, ומוכנו פקיקה [פֶּפּאכּנען], ל׳מ פקיקת הסתוס והסגול והקמוס, כמו פתיקת הלנת ותגרת ותכונות וכיולייס. ופתיקה כיל הסטעטס, וכן פתיקת לקן ולנתי שמיס, ופתיקת לון פקיקה ושמיעה, ופתיקת עין היל הסגנקה, ופתיקת פס התקלת הדנור, פתיקת ריסס נתיכת כת להכיון ולדה. ולנטמיס מסקרת לסור וקשור וכנלים

v. trans., aperire, veluti fores, oculos, os ad comedendum, cantandum vel loquendum (aram. פְּתַח פֻּמֵּהּ), manus ad donandum, aut aures alterius, ut ei quid reveletur, os balbi, ut loqui queat, urbem, ut obsidentes invadant, frumenta, ut vendantur, ensem, ut vibretur (h. e. stringere), vinctos, ut, solutis compedibus, liberi evadant, uterum, ut concipere vel parere possit. *Ni.* apertum, *pate*factum; solutum, discinctum, manumissum, liberatum esse. *Pi.* intens., aperire, solvere, spec. *arare* (h. e. aperire terram perstringendo) vel *sculpere* h. e. caelare in argento, gemmis, aere, aut alia quavis materia. *Hitpa.* sibi solvere. LXX. ἀνοίγειν, δι-; λύειν, παρα-; διαῤῥήγνυναι, ἐκδύειν, ἀποσάττειν, ἀφαιρεῖν, ἀφιέναι, κολάπτειν; *Ni.* ἀκοίειν; *Pi.* ἀνθεῖν (aperire calyces); γλύφειν, δια-; ἐκτυποῦν, ὀρύσσειν, θρόνος; prt. מְפַתֵּחַ, ὀῤθός.

3 *perf.*: פָּתַח
כי לא פתח ויך 2 Reg. 15, 16.
פתח ר׳ את־אוצרו 2 Chr. 29, 3.
פתח איוב את־פיהו Job. 3, 1.
פתח צור ויזובו מים Ps. 105, 41.
אסיריו לא־פתח ביתה Jes. 14, 17.
ר׳ פתח־לי אזן Jes. 50, 5.
פתח ר׳ את־אוצרו Jer. 50, 25.
3 *perf.*: פָּתְחוּ *p.*
ודלתי שמים פתח Ps. 78, 23.
3 *perf.*: וּפָתַח
ופתח ואין סגר Jes. 22, 22.
ופתח לו את־השער Ez. 46, 12.
3 *perf. fem.*: פְּתוּחָה
פיה פתחה בחכמה Prv. 31, 26.
3 *perf. fem.*: וּפְתוּחָה
שלום תענך ופתחה לך Dt. 20, 11.
2 *perf.*: וּפָתַחְתָּ
ופתחת הדלת ונסתה 2 Reg. 9, 3.
1 *perf.*: פָּתַחְתִּי
הנה־נא פתחתי פי Job. 33, 2.
פתחתי אני לדודי Cant. 5, 6.
3 *perf. pl.*: פָּתְחוּ
חרב ׳ פתחו רשעים Ps. 37, 14. *p.*
3 *perf. pl.*: פָּתְחוּ
ופי־מרמה עלי פתחו Ps. 109, 2.
part. masc.: פֹּתֵחַ *sg.*
אינו פתח דלתות Jud. 3, 25.
פותח את־ידיך Ps. 145, 16.
וסגר ואין פתח Jes. 22, 22.
סגרו ואין פתח Jer. 13, 19.
הנני פתח את־כתף Ez. 25, 9.
פתח את־קבריותיכם Ez. 37, 12.
part. pass.: פָּתוּחַ *sg.*
וכל כלי פתוח Num. 19, 15.
שרשי פתוח אלי־מים Job. 29, 19.
קבר־פתוח גרגם Ps. 5, 10.
אשפתו כקבר פתוח Jer. 5, 16.
part. fem.: פְּתוּחָה *sg.*
ויעזבו את־העיר פתוחה Jos. 8, 17.
ואגרת פתוחה בידו Neh. 6, 5.
פתוחה לטבח מרוטה Ez. 21, 33.
וכדומה הרבה. הכנעל הפעולי, מהקרת מפקר וקשר וקוור, לו מפתיקת לוכיס לו מהתקלת דנר. הכנד מהקרת הכפנר ומונקתו לקוד, והכנב׳ם הפעולי שלו. ונקמר נכנד מפמלר נכלכוטו, מהקר קרלנוב לו מוסר, והמתפעל כדרכו.

part. f. pl.: פְּתוּחוֹת
להיות עיניך פתוחות 1 Rg. 8, 29. 52.
יהיו־נא עיניך פתחות 2 Chr. 6, 40.
part. f. pl.: פְּתוּחוֹת
להיות עיניך פתוחות 2 Chr. 6, 20.
עתה עיני יהיו פתוחות 2 Chr. 7, 15.
ועיניך פתוחות Neh. 1, 6.
inf. abs.: פָּתֹחַ
פתח תפתח את־ידך Dt. 15, 8.
לאיביך פתוח נפתחו Nah. 3, 13.
inf. constr.: לִפְתֹּחַ
קמתי אני לפתח לדודי Cant. 5, 5.
לפתח לפניו דלתים Jes. 45, 1.
לפתח פה ברצח Ez. 21, 27.
inf. c. suff.: בְּפִתְחִי
בפתחי את־קבריותיכם Ez. 37, 13.
inf. c. suff.: וְכִפְתְחוֹ
וכפתחו עמדו כל־העם Neh. 8, 5.
impt. sg.: פְּתַח
פתח החלון קרמה 2 Reg. 13, 17.
פתח־פיך לאלם Prv. 31, 8.
פתח־פיך שפט־צדק Prv. 31, 9.
פתח לבטן דלתיך Zach. 11, 1.
impt. f. sg.: פִּתְחִי
פתחי־לי אחתי רעיתי Cant. 5, 2.
impt. pl.: פִּתְחוּ
פתחו את־פי המערה Jos. 10, 22.
פתחו־לי שערי־צדק Ps. 118, 19.
פתחו שערים ויבא Jes. 26, 2.
פתחו מאבסיה Jer. 50, 26.
1 *imperf.*: אֶפְתַּח
אפתח שפתי ואענה Job. 32, 20.
לא אפתח־פי Ps. 39, 10.
אפתח בכנור חידתי Ps. 49, 5.
אפתח על־שפיים Jes. 41, 18.
אפתח את־פיך Ez. 3, 27.
אפתח לכם את ארבות Mal. 3, 10.
1 *imperf.*: אֶפְתְּחָה *p.*
דלתי לארח אפתח Job. 31, 32.
1 *imperf.*: וְאֶפְתַּח
ואפתח את־פי ויאכלני Ez. 3, 2.
1 *imperf.*: אֶפְתְּחָה
אפתחה במשל פי Ps. 78, 2.
2 *impf.*: תִּפְתַּח *p.*
כי־פתח תפתח Dt. 15, 8. 11.
אדני שפתי תפתח Ps. 51, 17.
תפתח ידך ישבעון טוב Ps. 104, 28.
3 *imperf.*: יִפְתַּח
וכי־יפתח איש בור Ex. 21, 33.
יפתח ר׳ לך את־אוצרו Dt. 28, 12.
וכאלם לא יפתח־פיו Ps. 38, 14.
בשער לא יפתח־פיהו Prv. 24, 7.
נענה ולא־יפתח פיו Jes. 53, 7.
ולא יפתח פיו Jes. 53, 7.
3 *imperf.*: וַיִּפְתַּח
ויפתח שפתיו עמך Job. 11, 5.
3 *imperf.*: וַיִּפְתַּח
ויפתח נח את־חלון Gn. 8, 6.
ויפתח את־רחמה Gn. 29, 31. 30, 22.
ויפתח יוסף Gn. 41, 56.
ויפתח האחד את־שק Gn. 42, 27.
ויפתח ר׳ את־פי האתון Nu. 22, 28.
ויפתח דלתות הבית Jud. 19, 27.
ויפתח את־דלתות בית־ר׳ 1 S. 3, 15.
ויפתח הדלת ויגס 2 Reg. 9, 10.
ויפתח ויאמר אלישע 2 Rg. 13, 17.
ויפתח עזרא הספר Neh. 8, 5.
ויפתח את־פי עד־בא Ez. 33, 22.
3 *impf. f.*: תִּפְתַּח
תפתח־ארץ ותבלע דתן Ps. 106, 17.
תפתח־ארץ ויפרו־ישע Jes. 45, 8.
3 *impf. f.*: וַתִּפְתַּח
ותפתח ותראהו Ex. 2, 6.
ותפתח הארץ את־פיה Nu. 16, 32. 26, 10.
ותפתח את־נאוד Jud. 4, 19.
1 *impf. pl.*: וְנִפְתְּחָה־
ונפתחה־בר Am. 8, 5.
1 *impf. pl.*: וַנִּפְתְּחָה
ונפתחה את־אמתחתינו Gn. 43, 21.
3 *impf. pl.*: וַיִּפְתְּחוּ
ויפתחו איש אמתחתו Gn. 44, 11.
3 *impf. pl.*: וַיִּפָּתְחוּ *p.*
את־חמפתח ויפתחו Jud. 3, 25.
3 *impf. pl. c. s.*: יִפְתָּחוּם
לא יפתחום עד אחר Neh. 13, 19.
Nif-al: נִפְתַּח 3 *perf.*
ולא נפתח אזור חלציו Jes. 5, 27.
3 *perf. pl.*: נִפְתְּחוּ
נפתחו השמים Ez. 1, 1.
נפתחו שערי ארצך Nah. 3, 13.
3 *perf. pl.*: נִפְתָּחוּ *p.*
וארבת השמים נפתחו Gn. 7, 11.
כי־ארבות ממרום נפתחו Jes. 24, 18.
שערי הנהרות נפתחו Nah. 2, 7.
part. masc.: נִפְתָּח *sg.*
מקור נפתח לבית דויד Zach. 13, 1.
inf. constr.: לְהִפָּתֵחַ
מהר צעה להפתח Jes. 51, 14.
3 *imperf.*: יִפָּתֵחַ *p.*
יסגר על־איש ולא יפתח Job. 12, 14.
בטני כיין לא יפתח Job. 32, 19.
סגור יהיה לא יפתח Ez. 44, 2.
וביום השבת יפתח Ez. 46, 1.
וביום החדש יפתח Ez. 46, 1.
3 *imperf.*: יִפָּתֵחַ
יפתח פיך את־הפלים Ez. 24, 27.
3 *imperf.*: וַיִּפָּתֵחַ
ויפתח פי ולא נאלמתי Ez. 33, 22.
3 *impf. f.*: תִּפָּתֵחַ
מצפון תפתח הרעה Jer. 1, 14.
3 *impf. pl.*: יִפָּתְחוּ
לא יפתחו שערי ירושלם Neh. 7, 3.
3 *impf. f. pl.*: תִּפָּתַחְנָה
ואזני חרשים תפתחנה Jes. 35, 5.
Pi-el: פִּתַּח
יתרו פתח ויענני Job. 30, 11.
פתח הסמדר Cant. 7, 13.
3 *perf.*: פִּתְּחוּ *p.*
מוסר מלכים פתח Job. 12, 18.
ומסרות ערוד מי פתח Job. 39, 5.
דלתי פניו מי פתח Job. 41, 6.
3 *perf.*: וּפִתַּח
ופתח כרובים 2 Chr. 3, 7.
3 *perf. fem.*: פִּתְּחָה
לא־פתחה אזנך Jes. 48, 8.
2 *perf.*: פִּתִּיתָ
פתחת שקי Ps. 30, 12.
פתחת למוסרי Ps. 116, 16.
2 *prf.*: וּפִתַּחְתָּ
ופתחת עליהם שמות Ex. 28, 9.
ופתחת עליו פתוחי Ex. 28, 36.
ופתחת השק Jes. 20, 2.
1 *perf. c. s.*: פִּתַּחְתִּיךָ
הנה פתחתיך היום Jer. 40, 4.
3 *perf. pl.*: וּפִתְּחוּ
ופתחו שעריך תמיד Jes. 60, 11.
part. masc.: מְפַתְּחֵי *sg.*
הנני מפתח פתחה Zach. 3, 9.
part. masc.: כְּמְפַתְּחֵי *sg.*
אל־יתחלל חגר כמפתח 1 Rg. 20, 11.
inf. constr.: פִּתַּח
פתח חרצבות רשע Jes. 58, 6.

Digitized by Google

porta), *initium*, introductio, uti veteres, assentiente neohebr. פָּתַח, inchoare, explicant, alii: *elocutio*, pronunciatio (sicut פֶּתְחוֹן פֶּה), alii: patefactio, *explanatio*. Sic LXX. *δήλωσις*.

Ps. 119, 130. פתח־דבריך יאיר

פִּתָּחוֹן

ג׳ו, והסמיך פִּתָּחוֹן, והפתרון פתיקת ונקיעת ופניקת כפס לנטור, וכשלל להסמיכת הנעדקות [ענעזולידונג], ויפה קרגס סתקנס לקנכנכ בשלי פוסים, וכן הלרך נשפס ענכיכיס.

n. m. (c. פִּתְחוֹן), apertio oris ad loquendum, spec. sicut neohebr., ad se excusandum, apologia, purgatio sui ipsius. LXX. *ἀνοίγειν*.

constr.: פִּתְחוֹן

Ez. 16, 63. פתחון פה מפני כלמתך

Ez. 29, 21. אתן פתחון־פה

פְּתוּחָה

ג׳ו, והכנוי פְּתוּחִים. ופקרונו קקיקות עשוקעות ומקולעות [לייכגרָבונג], וכן כהשלה על מקלעת וגלוף ומקוק [סקולפטור], וקנין נוס פעולי קופס, ועקס פעולים [קלעוסים] יקר, וכוככיס פְּתָח פְּתָחֵי נאנני הכנין, כ״ל השלמת הכנין, כי מקוק וגלוף שנים נקקוקים סולס מעלוס הכנין ונקיכת לוכלו. נגמרק פעולים משלהו. ודע קולק שמוכן הכנל נפעל קייעת השלס ושמוע, לכן התר לגוד לו מלסר ופקיקת לוור, קייעת השלן ושליסה וכייס וקניסה, לו גליסה נדנר, וכל לשה מעשנות לקשיק של פתח, לכן פְּתָחֵי מהכנק מעלמה וקנוכו פתוק, לו ג״כ מקניכת שנים לכנין, וכל לשה יעוק לשכח.

n. m. (pl. פְּתוּחִים), effossio, sculptura, caelatura, nonnunquam c. v. פָּתַח, elaborare sculpturam (velut Zak. 3, 9., ubi de perfectione aedificii, cujus lapides postremo caelaturis ornantur, intelligendum est). LXX. *γλυφή* (*ἐγγλύφειν*), *γλύμμα*; *ἐγκόλαμμα* (*ἔγκολαπτός*); *ἐκτύπωμα* (*-οῦν*), *θύρα*, *βόθρος* (ab effodiendo, sicut gemar. תַּחְתִּיתָא, arvum hiulcum nimiis caloribus fissum, Virg.: *ubi hiulca siti findit canis aestifer arva*).

2 Chr. 2, 13. ולפתח כל־פתוח

cum suff.: פְּתוּחָהּ

Zach. 3, 9. חנני מפתח פתוחה

pl.: פְּתוּחִים

2 Chr. 2, 6. וידע לפתח פתוחים

pl.: constr.: פִּתּוּחֵי

Ex. 28, 11. פתוחי חתם תפתח

Ex. 28, 21. פתוחי חותם איש

Ex. 39, 14. פתוחי חתם איש

Ex. 28, 36. ופתחת עליו פתוחי חתם

Ex. 39, 6. מפתחת פתוחי חותם

Ex. 39, 30. מכתב פתוחי חותם

1 Rg. 6, 29. פתוחי מקלעות כרובים

pl. c. suff.: פִּתּוּחֶיהָ

Ps. 74, 6. ועת פתוחיה יחד

פְּתֻחָה

ג״כ, כנוי לקנכ פקוקס ומוקקס ולעוסס [נעצוקטעס שוועכע], וכן פקר מנקס קנן־סרוק, ע״ל השעל קנכ פקוקס, קנכ פקנו רשעיס, וומו סולקת קנכ שקער, שקסר שלו [דאס שוועכט לעזען]. וכן פקנו קנן־סרוק וקנן־גנקס ויבלס פקקי כלינים ניצעיס, לומר קנכות של נליכים יטלו. קולס הכנון שנס פתח פתח, לומר

Num. 3, 25. 4, 25. פתח אהל מועד

6, 10. 13. 18. 10, 3. 16, 18. 19. 17, 15. 20, 6. 25, 6. 27, 2.

Nu.m 3, 26. מסך פתח החצר

Num. 4, 26. פתח ׀ שער החצר

Num. 12, 5. ויעמד פתח האהל

Nu. 16, 27. נצבים פתח אהליהם

Dt. 22, 21. אל־פתח בית־אביה

Dt. 31, 15. עמוד הענן על־פתח האהל

Jos. 8, 29. אל־פתח שער העיר

Jos. 19, 51. פתח אהל מועד

Jos. 20, 4. ועמד פתח שער העיר

Jud. 4, 20. עמד פתח האהל

Jud. 9, 35. ויעמד פתח שער העיר

Jud. 9, 40. עד־פתח השער

Jud. 9, 44. ויעמדו פתח שער העיר

Jud. 9, 52. עד־פתח המגדל

Jud. 18, 16. נצבים פתח השער

Jud. 18, 17. והכהן נצב פתח השער

Jud. 19, 26. ותפל פתח בית־האיש

Jud. 19, 27. נפלת פתח הבית

1 S. 2, 22. הצבאות פתח אהל מועד

2 Sam. 10, 8. מלחמה פתח השער

2 Sam. 11, 9. פתח בית המלך

2 Sam. 11, 23. עד־פתח השער

1 Reg. 6, 8. פתח הצלע התיכנה

1 Reg. 6, 31. פתח הדביר עשה

1 Reg. 14, 27. השמרים פתח בית

1 Reg. 17, 10. ויבא אל־פתח העיר

1 Rg. 19, 13. ויעמד פתח המערה

1 Reg. 22, 10. פתח שער שמרון

2 Reg. 5, 9. ויעמד פתח־הבית

2 Reg. 7, 3. מצרעים פתח השער

2 Rg. 10, 8. פתח השער עד־הבקר

2 Reg. 23, 8. פתח שער יהושע

1 Chr. 9, 21. שער פתח לאהל

1 Chr. 19, 9. מלחמה פתח העיר

2 Chr. 12, 10. פתח בית המלך

2 Chr. 18, 9. פתח שער שמרון

Neh. 3, 20. פתח בית אלישיב

Esth. 5, 1. נכח פתח הבית

Job. 31, 9. ועל־פתח רעי ארבתי

Prv. 5, 8. ואל־תקרב אל־פתח

Jer. 1, 15. פתח ׀ שערי ירושלם

Jer. 19, 2. פתח שער החרסות

Jer. 36, 10. פתח שער בית־י׳

Ez. 8, 3. פתח שער הפנימית

Ez. 8, 7. אל־פתח החצר

Ez. 8, 8. והנה פתח אחד

Ez. 8, 14. 10, 19. פתח שער בית־י׳

Ez. 8, 16. והנה־פתח היכל י׳

Ez. 40, 11. רחב פתח־השער

Ez. 40, 13. פתח נגד פתח

Ez. 41, 2. ורחב פתח עשר אמית

Ez. 41, 11. פתח אחד דרך הצפון

Ez. 42, 2. פתח הצפון

Ez. 42, 12. פתח בראש דרך

Ez. 46, 3. פתח השער ההוא

Ez. 47, 1. וישבני אל־פתח חבית

פֶּתַח *p.*

Job. 31, 34. לא־אצא פתח

הַפֶּתַח

Gn. 6, 16. ופתח התבה בצדה

Lev. 8, 35. ופתח אהל מועד

2 Chr. 4, 22. ופתח הבית דלתותיו

Ez. 41, 11. ופתח הצלע למנח

Ez. 41, 11. ופתח אחד לדרום

הַפֶּתַח *p.*

Ex. 12, 23. ופסח י׳ על־הפתח

Ex. 35, 15. ואת־מסך הפתח

Ex. 40, 5. ושמת את־מסך הפתח

Ex. 40, 28. וישם את־מסך הפתח

Ez. 41, 2. וכתפרת הפתח

Ez. 41, 3. וימד איל־הפתח

Ez. 41, 3. ורחב הפתח שבע אמות

Ez. 41, 17. על־מעל הפתח

inf. constr.: לְפַתַּח

Ps. 102, 21. לפתח בני תמותה

2 Chr. 2, 6. וידע לפתח פתוחים

inf. constr.: וְלִפְתֹּחַ

2 Chr. 2, 13. ולפתח כל־פתוח

1 *imperf.:* אֶפְתַּח *p.*

Jes. 45, 1. ומתני מלכים אפתח

3 *imperf.:* תִּפְתַּח

Ex. 28, 11. פתוחי חתם תפתח

2 *imperf.:* תִּפְתַּח *p.*

Job. 38, 31. משכות כסיל תפתח

3 *imperf.:* יִפְתַּח

Jes. 28, 24. יפתח וישדד אדמתו

3 *imperf.:* וַיִּפְתַּח

Gn. 24, 32. ויפתח הגמלים

1 Reg. 7, 36. ויפתח על־הלחת

3 *impf. c. s.:* וַיְפַתְּחֵהוּ

Ps. 105, 20. משל עמים ויפתחהו

Pu-al.: פֻּתַּח

part. fem. pl.: מְפֻתָּחֹת

Ex. 39, 6, מפתחת פתוחי חותם

Hitpa-el: הִתְפַּתַּח

impf. f.: וְהִתְפַּתַּחְתְּ *Q'ri.*

Jes. 52, 2. התפתחו מוסרי צוארך

פֶּתַח

ג״ו, וכשם הסכלית פֶּתַחָה, נכנוי פִּתְחִי, וכנכוי פְּתָחִים והסמיך פִּתְחֵי. הפקרון קלול לכל וקוכו, סקוס סבוקע וכפקס [אָפֶּפנונג, לייכגאנג], ל״ס פקס השער, לומר סקוס כפקס לנקס ולכוף כשער, כי השער כולל. ומוס פק״כ דלת [עסיר], לו שער [פפאָרטע], וכעמיי כמנ פקס, לו חֲצֵרָה, להסמיכת התנוסה לו העמידה על הפקס לו כפקס, וכשלל ג״כ כמו דלס ודל על פקני סה, לומר סקוס כפקס לפס. נקרנוס הפעל פקס כי הלרך קשוב פקס, פער, פנה, פקס, רקע, וסשם פֶּתַח שם כמו נעכרי, ונגמרה פֶּתַח, השתלל על פקס הריסס, לו ריסס נכלל.

n. m. (c. He finis פִּתְחָה, c. s. פִּתְחִי; pl. פְּתָחִים, c. פִּתְחֵי), apertura, introitus, veluti portae, ostium, hinc janua, fores, porta (adv. הַפֶּתַחָה, פֶּתַח, ante fores, foras), trop. de *portis oris* (sicut הֵלֶּת, הַלָּל) et *spei* h. e. introitu in res spe exceptas, gem. spec. de vagina uteri LXX. *ἄνοιγμα*, *δοχοτόμημα*, *εἴσοδος*; *πύλη*, *πυλών*, *πρόπυλον*; *θύρα*, *θύρωμα*, *πρόθυρον*; *αὐλή*, *τάφρος*, *φῶς*.

Gn. 18, 1. וחוא ישב פתח־האהל

Gn. 18, 10. פתח האהל וחוא אחריו

Gn. 19, 11. האנשים אשר־פתח הבית

Gn. 43, 19. וידברו אליו פתח הבית

Ex. 29, 4. 40, 12. אל־פתח אהל מועד

Ex. 29, 11. 32. 42. 38, 8. פתח אהל מועד

Ex. 33, 8. ונצבו איש פתח אהלו

Ex. 33, 9. ועמד פתח האהל

Ex. 33, 10. עמד פתח האהל

Ex. 33, 10. איש פתח אהלו

Ex. 38, 30. אדני פתח אהל מועד

Ex. 39, 38. מסך פתח האהל

Ex. 40, 6. פתח משכן אהל־מועד

Ex. 40, 29. פתח משכן אהל־מועד

Lev. 1, 3. 4, 4. 8, 3. 4. 12, 6. 14, 23. 15, 14. 29. 17, 4. 5. 9. 19, 21. פתח אהל מועד

Lev. 1, 5. 3, 2. 4, 7. 18. 8, 31. 14, 11. 16, 7. 17, 6. פתח אהל מועד

Lev. 14, 38. אל־פתח חבית

Digitized by Google

זיזיהו נזעני. וכן פרזו ופת לכן נמרוד כפפקיס, לולם סכנון כפכוס יקקי זם כזעיה. נזפס עבריכית פְּתִיחָה הפקלת דנר, ולפעמים כמו הקדמה.

n. f. prt. pass., cogn. ensis, gladius strictus (a v. פָּתַח *Ψ.* 37, 14. Ez. 21, 33. et sec. *Menahemum* et *Abulwalidum* etiam Jes. 13, 2. *irruant enses tyrannorum* et Mika 5, 5., male quidem), neohebr. introductio, prooemium (non *prt.*, sed *inf. abstr.*). LXX. *βολίδες*. A. *λόγχαι*. S. *ἀνατμητικοί* (dissecantes, a v. פָּתַח, incidere).

pl.: פְּתָחוֹת

Ps. 55, 22. והמה פתחות

pl. c. suff.: בְּפִתְחֵיהֶ*

Mich 5, 5. *ארץ נמרד בפתחיה

מַפְתֵּחַ

ע"ו, והסמך מַפְתֵּחַ, ומוכנו כלי זפוקיס נו מפנל [זלימפנל], כי מס ניון ככלי, ולזעת כלל"ך ג"כ מוכנו כמו פתיקת הזעירים, לומר זהנס מופזע, ווקת הכוונה זל והס על המפתח לזעקו. והסמך מַפְתֵּחַ מפתקון פה לו פתקלת הלנור, לומר כמו פתיקה [זל-פַּזְלֶנג, קיינפזלנג], ולוכנו מזקל מיוקר, כלזר קזנ ג"כ נן-וקנ נס' הזרניס זלו. נגרלת ונתרגום מַפְתֵּחַ מזלמו, והכוני מַפְתֵּחֵיהֶן.

n. m. (c. *Mem instrumenti*, c. מַפְתֵּחַ, pl. gem. מַפְתֵּחִין), aperiens, introducens, clavis, qua aperitur, trop. Prv. 8, 6., ubi non necesse est, novam formam comminisci. LXX. *κλείς, ἀνοίσω* (אֶפְתַּח).

Jes. 22, 22. ונתתי מפתח בית־דוד

הַמַּפְתֵּחַ

Jud. 3, 25. ויקחו את־המפתח

1 Chr. 9, 27. והם על־המפתח

constr.: וְהַמַּפְתֵּחַ

Prv. 8, 6. ומפתח שפתי מישרים

פָּתַל

פעל כודד, והעתיד נזפס עבריכית יִפָּתֵל. פתכוכו קזירס ולליפס סריגה ולריגה גדילה וסלסול [קניפפן, פַלעכטען, זפיכנען], והקרן והמיכו פְּתִיל [הפזל מקנב מוזג ועמיי], ודומה לו פָּתֶל, חֹתֶם, והזוי נזפתי מערב עי' כלו"ם. ומוס סכפעל נִפְתַּל ל', עזית כוב, לומר גלי יוזר, כ"ל מסונך ומסורס [פערזלונגען הזכלעלן], וכן בָּלוּז, נֶעֱקֶשׁ כמעט כתמנות דומה, ומוס לק"כ עקיזס ועזות תפסוכות זקר וקמס [פַּזְלֶנג, ליסטיג ויין]. ג' כתנקות וכלקמות [קְזָמְפְּפָן, ריכנזן], וכי כן לנל לנק התמנות. הסתפעל הִתְפַּתֵּל תקלס ענמו כפתל וכלו, ולפזר נז"כ תִּתְפַּתֵּל, הכלון לדעת כל"ק כמו תִּתְפַּתֵּל, נהפון עין הפעל נפל פפעל, ונזתנס התמונה להתפזלות פנות סופית עם תִּתְפַּתֵּם. לולם הכנון זנס הזרנ תִּפָּל ע"ג, וכן לל תִּתְפַּתֵּר הזרנ תָּבֵר, ע"ג ותמנל מלגוו. נזפס עבריכית פָּתַל, עכין גדילה וקנילה, ל"ל הפוקל קנלים, ונתלגוס הכנל פַּתַּל ג"כ נמוכן וה.

v. comp. trans. (impf. neoh. יַפְתֵּל), nectere, plectere, nere, sicut תָּרַל, נָּדַל (quae ejusdem radicis propagines sunt). *Ni.* significatione duplici: 1) contorte, tortuose, versute, fallaciter agere (syn. נָלַוז, נֶעֱקַשׁ, עָקַל); 2) luctari, manus conferre (syn. נָאַבַק).

Hitpa., fallacem ac fraudulentum se praebere, unde 2 Sam. 22, 27. תִּתְפַּתָּל, uti *Qimchi* statuit, pro תִּתְפַּתָּל (quod si verum est, propter paronomasiam cum vv. תִּתְבָּר et תִּתְפַּתֵּם insolens haec forma delecta esse videtur). At probabile est, formae huic v. פָּתַל q. v., uti formae תִּתְבָּר v. תָּבַר, subesse. LXX. *Ni. συστραφῆναι*; *prt. πολύπλοκος, σκολιός* (A. Th. *περιπεπλεγμένος*); *Hitpa. διαστρέφειν*; 2 Reg. *στρεβλωθῆναι.*

part. pass. m.: פָּתִיל

Num. 19, 15. *אין־צמיד פתיל

Nif-al: נִפְתַּל

1 perf.: נִפְתַּלְתִּי

Gn. 30, 8. נפתולי אלהים נפתלתי

part. masc.: נִפְתָּל *sg.*

Prv. 8, 8. אין בהם נפתל

part. pl.: נִפְתָּלִים

Job. 5, 13. ועצת נפתלים נמהרה

Hitpa-el: הִתְפַּתֵּל

2 imperf.: תִּתְפַּתֵּל

Ps. 18, 27. ועם־עקש תתפתל

2 imperf.: תִּתְפָּתֵל* *v.* פָּתַל

2 Sam. 22, 27. *ועם־עקש תתפל

פָּתִיל

ע"ו, והסמך פְּתִיל, והכוני פְּתִילִים. מוכן לזר מקורנ ומגולל מקוול ומוטוס [נעדרעטעס, נעזפלעכטע-כעס], לכן קוע וקטן גדיל וקנל [פל-דען, זכור], ופתיל לנל קוסס סוס לזר כו כקר הקוסס, וככן למכו קכמיכו ל"ל פתיל זיהיס עווי וזווי. והפסוק לזר ליו נמיד פתיל עליו לדעת לנן-ערוך כמו נמיד ופתיל, נקסר ולו סעטוף, ולדעת דוד קמני מוכן זל פתיל זס תקיכת נגד קעכה, לולם יותר מקיזב פרוב יקקי, זמוכן זל פְּתִיל זס כיכוכי פעולי, נדמיון לל פָּתִיל, כלזר כמלל לרוב. נזפס עבריכית פְּתִילָה פזפת הכר לדליקה, לו קוע הכר [דלכט], ונהזפלה ג"כ על גוב הכגד, כדמות יקר וקוע.

n. m. (c. פְּתִיל, pl. פְּתִילִים), contortum, netum, hinc filum, funiculus, veluti is, cui annulus (חוֹתָם) annexus est, quem Orientales in sinu gestare solent. Num. 9, 15. bene *Isaaki:* omne vas apertum, super quo non est tegmen ligatum (פָּתִיל prt. pass. = פָּתוּל). Neoh. פְּתִילָה, ellychnium (Docht), vel fascia filata (Stück Tuch). LXX. *κλῶσμα* (*κεκλωσμένος*), *λῶμα, στρίμμα, δεσμός, σπαρτίον, ὁρμίσκος, ῥῖξ.* A. S. *στρεπτόν.* S. *περιτραχήλιον.* Incert. *ἐπιτραχήλιον.* Syrus: *ὡράριον* (strophium).

Num. 19, 15. אין־צמיד פתיל עליו

constr.: פְּתִיל

Ex. 28, 37. על־פתיל תכלת

Ex. 39, 31. ויתנו עליו פתיל תכלת

Num. 15, 38. הכנף פתיל תכלת

Jud. 16, 9. ינתק פתיל־הנערת

constr.: וּפְתִיל

Ez. 40, 3. ופתיל־פשתים בידו

constr.: בְּפְתִיל

Ex28,28.39,21 האפוד בפתיל תכלת

cum suff.: וּפְתִילֵהוּ *p.*

Gn. 38, 18. חתמך ופתילך ומטך

pl.: פְּתִילִם

Ex. 39, 3. וקצץ פתילם

pl.: וַהֲפְתִילִים

Gn. 38, 25. למי החתמת והפתילים

פְּתַלְתֹּל

ת"ו, ע"ע שַׁחֲרַחֹר, פְּתַחְתַּחַ, והכוני נזפס עבריכית פְּתַלְתֹּלִים. מוכן עקש וכלוו ועקלקל [פערזלונגען, זל-קעכטע], וקל להכין מפנרס. נתרגוס פְּתַלְתֹּל נמוכן זה, ומופזע פְּתוּל.

adj. m. (ad s. f. שַׁחֲרַחֹר, פְּתַחְתַּחַ, pl. neohebr. פְּתַלְתֹּלִים), varie contortus, tortuosus, perversus, targ. פַּתְלָן (פְּתוּל, sicut עִקֵּשׁ, perversitas). LXX. *διεστραμμένος.*

adj. masc.: וּפְתַלְתֹּל

Dt. 32, 5. דור עקש ופתלתל

נַפְתּוּל

ע"ו, נויר כפעל ספעל, והוס מקוני, וכמלס לן נכנוי נַפְתּוּלִים. פתכוכו כלנקות וכלקמות [קְזָמְפְּפָן, ריכנוכן], וקנוכו עס לולכים לנולל הכפקולים ועלוסס, והפרטיי נִפְתָּלַי ג"כ מוס [דער דורך קְזָמְפְּפָן עכרוכגעכט].

n. m. pluralet., luctatio, certamen, unde n. pr. נַפְתָּלִי, certamine paratus (der durch Kampf Errungene). LXX. *συναντελάβετό μου ὁ θεός, καὶ συνανεστράφην.* A. *συνανέστρεψέν με κύριος καὶ συνανεστράφην.*

pl. constr.: נַפְתּוּלֵי

Gn. 30, 8. נפתולי אלהים נפתלתי

פִּתָּם

v. concord. partt.

פֶּתֶן

פעל ל"ע כ"ל נגוזים, ומוכנו מדול ומזוס הלקה וזעוס [ויך זעריקקעכדעס, דעהכנעכדעס], וכן התמנות לנל תֶּן לנקן, ומוס הזקלה למין כתס וקנין [קְזָמְעָער]. וכמלס מרוכת פתכים, רלס פתכים. נזרני בתן מלהו. וכן נתרי פֶּתֶן וג"כ פִּתּוֹן.

n. m. (pl. פְּתָנִים), aliquid se tendens, deinde sicut תֶּן, de serpente, aspis venenosa, arab. בִּתְנ, aram. פִּתּוֹן, פְּתָנָא (*Πύθων*). LXX. *ἀσπίς, δράκων, βασιλίσκος.*

Ps. 58, 5. כמו־פתן חרש

p. פֶּתֶן

Jes. 11, 8. על־חר פתן

וְפָתָן

Ps. 91, 13. על־שחל ופתן

pl.: פְּתָנִים

Dt. 32, 33. וראש פתנים אכזר

Job. 20, 14. מרורת פתנים בקרבו

Job. 20, 16. ראש־פתנים יינק

מִפְתָּן

ע"ו, והמוכן לזן [זוועלגן], לומר לסקופס התקוכס לזר יכיון נס הזוכך, וכקרי כן ע"ז זעזתפק לדריכס, ולולי כן ג"כ התמנות זל לזן. וכהכון זמוכנו תמנות תקכה זעזתפקת ומתוודקת קולס, והרלים זס פְּתָן נגרלת, זמוכנו המתוודד קולה כוין נגכון. ועוד מקוס להתגלל.

n. m., limen, utpote ad conculcandum expansum, sicut אֶדֶן (quod et ipsum de trabe extenso intelligendum videtur), gemar. פְּתָן, caput trabis extra murum prominens. LXX. *βαθμός, πρόθυρον, πρόπυλον, τὸ αἴθριον, τὰ ἐμπρόσθια τῶν σταθμῶν.*

הַמִּפְתָּן

1 Sam. 5, 4 כרתות אל־המפתו

Zeph. 1, 9. כל־הדולג על־המפתן

constr.: מִפְתַּן

1 Sam. 5, 5. על־מפתן דגון

Ez. 9, 3. אל־מפתן הבית

Ez. 10, 4. על מפתן הבית

Ez. 10, 18. מעל מפתן הבית

Ez. 46, 2. על־מפתן השער

Ez. 47, 1. מתחת מפתן הבית

פֶּתַע

פעל כודד, ומוכנו כמו פָּתַח [נקלוף קית נעין, כמו קוס ועוס עור ונקל נעל ונקל], לומר נקיעה ופעיכה [קוי-טש-נרעכען], וכן נקמת נזפס זומכוכית פָּתַע, נמר פקס.

v. comp. tr. inus., sicut פָּתַח (pro quo eo verbo utitur samaritana dialectus), *aperire* (mutato *Ghain* et *Chet*, sicut in חָשׁ — עָשׁ, עָנַר — בָּעַל — בָּחַל, חָצַר — פָּתַע).

פֶּתַע

ע"ו, והמוכן פקיקת עין ונקיקה [קוי-נעכ-קוי-פזלנג], ומוס הקף עין [קוינעכ-נלינקן], וכזלל הזס לנעמיי, להסמכת סמיכיות והפתקוומות [פלנג-טלינן], לומר נזנגה וכלל נליס.

n. m., apertio oculorum (Augenaufschlag, Augenblick), hinc de momento s. minutissima temporis parte, *adv.* derepente, subito, inopinato. LXX. *στιγμή, διακοπή; ἐξαίφνης, ἐξαπίνης; ἐξαπίνης, ἐξάπινα; παραχρῆμα.*

Prv. 6, 15. 29, 1 פתע ישברואין מרפא

Hab. 2, 7. פתע יקומו נשכיך

בְּפֶתַע

Num. 6, 9. בפתע פתאם

Num. 35, 22. ואם־בפתע בלא־איבה

לְפֶתַע

Jes. 29, 5. והיה לפתע פתאם

Jes. 30, 13. פתאם לפתע יבוא שברה

פִּתְאֹם

טעמ"י, תמור פִּתְאֹם, נרכון הפין, ונכנס ע"פ שִׁלְשֻׁם. הכוכן פתע ונלל נליס, וכמלס ג"כ נפקפס, נכית הזכוכ, לו נתנוכ עס פתע, להסלים הפכין, ל"פ לפתע פקפס, נפתע פקפס, פקפס לפתע. נזפס עבריכית פִּתְאֹמִי התוקלי, ולנקבי פִּתְאֹמִית, והמופזע פִּתְאֹמִיוּת.

adv. (pro פִּתְאֹם, emollito *Ghain*, ad s. f. חֵלֶם, יוֹם), subito, uno momento, improviso, addito פְּתַע ad emphasin augendam. Inde neoh. פִּתְאֹמִי, subitaneus, et *n.* abstr. פִּתְאֹמִיוּת, quasi *subitaneitas.*

Num. 6, 9. מת עליו בפתע פתאם

Num. 12, 4. פתאם אל־משה

Jos. 10, 9. יהושע פתאם

Jos. 11, 7. על־מי מרום פתאם

Job. 5, 3. ואקוב נוהו פתאם

Job. 9, 23. אם־שוט ימית פתאם

Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאם

Ps. 64, 5. פתאם יהדו ולא יראו

Digitized by Google

וירם אלהים חץ פתאם Ps. 64, 8.
אל־תירא מפחד פתאם Prv. 3, 25.
פתאם יבוא אידו Prv. 6, 15.
הולך אחריה פתאם Prv. 7, 22.
כי־פתאם יקום אידם Prv. 24, 22.
כשחפול עליהם פתאם Eccl. 9, 12.
והיה לפתע פתאם Jes. 29, 5.
פתאם לפתע יבוא שברה Jes. 30, 13.
ותבא עליך פתאם Jes. 47, 11.
פתאם עשיתי ותבאנה Jes. 48, 3.
פתאום שדדו אהלי Jer. 4, 20.
פתאם יבא השדד עלינו Jer. 6, 26.
הפלתי עליה פתאם Jer. 15, 8.
גדוד פתאם Jer. 18, 22.
פתאם נפלה בבל Jer. 51, 8.

וּפִתְאֹם

ופתאם יבוא אל־היכלו Mal. 3, 1.

בְּפִתְאֹם

בפתאם היה הדבר 2 Chr. 29, 36.

פָּתַר

פעל כודל, והעתיד יִפְתֹּר, ומוכנו נקיפה ונקיפה [דורכנעבנען], ומוסכמו נקר, קפיפת דנך מדנך ומונקפתו לעור, ווהו דרש ונקור הלנה ופקור [דייטען, פוירלענגען], ד״ת קלוס, והתעמות פָּתַר, ונהנרש סתקרונה יסוד השרש, ומשלהו נעשתי מעבה. נקרונס פשר משלהו.

v. comp. tr. (impf. יִפְתֹּר), perfringere, hinc, sicut בָּאַר, in lucem proferre, eruere, interpretari, explicare, targ. פְּשַׁר. LXX. *συγκρίνειν, ἐπιλύειν, ἀπαγγέλλειν.* A. *ἐπιλύειν.* S. *διακρίνειν.*

3 perf.: פָּתַר
כאשר פתר להם Gn. 40, 22.
ויהי כאשר פתר Gn. 41, 13.

3 perf.: פָּתַר *p.*
כי־טוב פתר Gn. 40, 16.
כחלמו פתר Gn. 41, 12.

part. masc.: פּוֹתֵר
ואין־פותר אותם Gn. 41, 8.

part. masc.: וּפֹתֵר
ופתר אין אתו Gn. 40, 8.
חלום חלמתי ופתר Gn. 41, 15.

inf. constr.: לִפְתֹּר
תשמע חלום לפתר Gn. 41, 15.

3 imperf.: וַיִּפְתָּר־ *s. M.*
ויפתר־לנו Gn. 41, 12.

פִּתְרוֹן

ס״ו, והמוכן הלנה ופקור ונקור [דייטענ, לויסלענונג], וכנוד מן פָּתַר נסופי ון.

n. m. (a n. primit. פֵּתֶר, addita nunatione), interpretatio; explicatio. LXX. *σύγκρισις, διασάφησις, ὅρασις.* A. *ἐπίλυσις.* S. *διάκρισις.*

כְּפִתְרוֹן
איש כפתרון חלמו Gn. 40, 5. 41, 11.

cum suff.: פִּתְרֹנָו
ויאמר לו יוסף זה פתרנו Gn. 40, 12.
ויאמר זה פתרנו Gn. 40, 18.

pl.: פִּתְרֹנִים
לאלהים פתרנים Gn. 40, 8.

פַּתְשֶׁגֶן

ס״ו, וכן הכוסקה הישרש, ונקנק תמוכו נ״כ פַּרְשֶׁגֶן. והמוכן כפרוש הקדמוכים תופס סכתב [עקסעמפלאר], ולפי לקקור שרשו סכה הזוו קוקרי הלשון מילה נשפה סנדלית וונדית עמו, נמכוון דומה [s. *pratis'âsana* z. *paitis'âoghanm*.]

n. m. (nonnunquam פַּרְשֶׁגֶן), exemplar, transscriptio, vocabulum ex lingua sanscrita vel zendica desumtum. LXX. c. *Tau:* *ἀντίγραφον*; c. *Res:* *διασάφησις, διαταγή.*

פתשגן הכתב Esth. 3, 14.
ואת־פתשגן כתב־הדת Esth. 4, 8.

פַּרְשֶׁגֶן

דנה פרשגן אגרתא Esr. 4, 11.
מן־די פרשגן משתונא Esr. 4, 23.
פרשגן אגרתא די־שלח Esr. 5, 6.
וזה ׀ פרשגן הנשתון Esr. 7, 11.

פָּתַת

פעל כודל, והמוכן פריסה ושכיכה ופניכה קפיכה וגויכה [נערשניקקען, נרעבנען], וכן ג״כ גויכה ובדילה [שניידען], והשרש פַּת, ודומה לו פָּתַח לעיל בסוד מוכנו, ונשפה ענריכית פתת משלהו. וקסוד השרש והשווי לנלה נלוסה.

v. tr., diffringere, comminuere, vel desecare, abscindere, sicut פַּת (מוֹצֵת, syn. פָּלָא, אוֹת). LXX. *διαθρύπτειν.*

inf. abs.: פָּתוֹת
פתות אתה פתים Lev. 2, 6.

פָּתוֹת

ס״ו, ונמוק לך בסיון הכנוי פְּתוֹתַי, והמוכן תקיכה וגול כמו את הכנ [שטיקק, נרשקקען], והמשקל יקי.

n. m. pluralet. (c. פְּתוֹתֵי), frustum, bucella, gem. פְּתִית. LXX. *κλάσματα.*

pl. constr.: כ״ף וּבְפִתּוֹתֵי
ובפתותי לחם Ez. 13, 19.

פַּת

ס״ב, וכנכוי פְּתִי, והכנוי פִּתִּים, והמוכן תקיכות לקס [שטיקק, נרשקקען], ונמוק לרוב נקשור עס לקס, ונהפסוק משליך קניו כפתים, פרש הכל״ק תקיכות תקיכות, כדנר הכנוע לנעשים, וכן נרשם לעת רש״י, היש מנלידין ונעשין פתיתין פתיתין. נקרונס ונגמרת את משלהו, ונשפה ענריכית עוד משנו פְּתִית, לסמוכת גוד ותקיכה.

n. f. (c. s. פִּתִּי, pl. פִּתִּים), frustum, bucella, praecipue *panis* (add. vel omisso לֶחֶם). LXX. *ψωμός, κλάσμα, ἄρτος*; pl. S. *κλῆροι.*

ואקחה פת־לחם Gn. 18, 5.
סעד לבך פת־לחם Jud. 19, 5.
לאכל פת־לחם 1 Sam. 2, 36.
ואשימה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
לקחתי־נא לי פת־לחם 1 Rg. 17, 11.
טוב פת חרבה Prv. 17, 1.
ועל־פת־לחם יפשע־גבר Prv. 28, 21.

פַּתְבָּג

*את פתבג המלך Dan. 1, 13. 15.

בְּפַתְבָּג

*בפתבג המלך Dan. 1, 8.

מִפַּתְבָּג

*מפתבג המלך Dan. 1, 5.

cum suff.: פַּתְבָּגוֹ
*ואכלי פתבגו Dan. 11, 26.

cum suff.: פַּתְבָּגָם
*נשא את־פתבגם Dan. 1, 16.

cum suff.: פִּתִּי
ואכל פתי לבדי Job. 31, 17.

cum suff.: פִּתְּךָ
פתך־אכלת תקראנה Prv. 23, 8.

cum suff.: פִּתֵּהוּ
וטבלת פתך בחמץ Ruth. 2, 14.

cum suff.: מִפִּתּוֹ
מפתו תאכל 2 Sam. 12, 3.

pl.: פִּתִּים
פתות אתה פתים Lev. 2, 6.
תפיני מנחת פתים Lev. 6, 14.

pl.: כְּפִתִּים
משליך קרחו כפתים Ps. 147, 17.

לְשָׁלֵב עֲרֵךְ פָּא · חַשְׁלַמְתִּיהוּ בְּצָעֶר שַׁהַר·
פִּי־צַל דַּבַּר פִּצְלָתוֹ · לוֹ תּוֹדֶה בְּחַצְלִיחַי:
לֹא חָמַלְתִּי צַל־צָמָלַי · חָקַרְתִּי שֶׁרְשָׁיו לְמַהַר·
לֵאלֹחִים פָּלִיטָשְׁרוֹן · חַצַּחוּ מַבְטִיחַי:

צ

צָאַן

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צֹאָה

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צֹאִי

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צָאַל

פעל ל״ע כ״ף נגור צָאַל, ופתרונו לי סוד. עי׳ השם.

v. inus., unde צָאַל q. v., incognita radice.

צָאַל

ס״ו, והכנוי צָאֲלִים, והסמין נשפה ענריכית צָאֲלִי, והמוכן לדעת קנן-נרקף כמו צאלה נערבי, שהוש מין כתנון יפרי״, וזוקת נ״כ דעת הקפקי, שרשו נמק נ־דל על מים ונכס, ולד״ק ענינו כתנון השלג, מן נקל בדומה לל נל, כלשר נשקו מקם, מקן נקרמי תמור מסם, מכן, וכן פרשו קנן-עורק וקרפנערשם׳, ועור מקום להתנדל.

n. m. (pl. צָאֲלִים, c. neohebr. צָאֲלֵי), lotus silvestris, arab. צאלה. Sic *Abulwalid*; alii, in his *Ibn-Ezra* et *Karpentrasi* frutices s. arbores *obumbrantes* intelligunt. Trg. טְלָיָא. LXX. *δένδρα μεγάλα, δένδρα παντοδαπά.*

pl.: צֲאֵלִים
תחת־צאלים ישכב Job. 40, 21.
יסכהו צאלים צללו Job. 40, 22.

צָאַן

פעל ל״ע כ״ף נגור, והפקרון כמו צָן לקמן [כי צָאַן, צָאַן קן סילך שלו], לנול נכיכה והסכה נעיכה וכניכה מסכיב נקון הלשון עמה, שכיב צָן לשרש לל הסס, וכוה מקיצ הסס הכח לל נכון.

v. trans. inus., sicut צָן q. v. (unde prolongatum est צָאַן, צָאַן, arab. *zâna*), tueri, protegere (hüten).

צָאַן

ס״ם, ונמוד צָאוֹ, וכנכוי צֹאנָם, והסמיר נקמנות עדר, המוכן והמוסך מסכיב וכיכר וכיכר [הענרדע, נפסיענער-סיענען], וכי נשפה נרמכיך יסודם של עדר מפעל דומה, נמוכן הנגה וכניכה [הענרדען = סיענען, היענען]. וממכרו פתכון וס תנין נתכיר הסנה שלא יבכר השם ננכור סמין והיקס, כי נמנץ מעדר נהמה דקה נפסה, הן כבשים הן עזים, הן עתודים ותילים [כלשר נהפסוק ויקחו הנצן] הן נקבות [כלשר נהפסוק ותלדן הנצן], וכבר הכיר הל״ק שלפעמים נ״כ תעודתו עדר נקר, ל״ת נהפסוק נתכבד יעבר, ונלו׳ נוכר שם נקר נפרשה, ומלשר שנתמנותו עדר הוא קנון [כי היולד שה] לא נמנץ קנון ממכו, ושמו כולל הכנוי. עי׳ עוד נכא לקמן. נעבכי צאן הפעל, העזיר נצלן, גויר השם.

n. m. (pro צָאֵן; nam Qimchi erravit, qui v. צָן subesse dicit; — c. s. צֹאנְכֶם), id quod diligenter custoditur et undique munitur, *grex*, propter etymon in universum de pecudibus (ovibus, capris, hircis) utriusque sexus (*m.* Gen. 30, 39. *f.* ib.), interdum (velut 1 Sam. 8, 17. cf. Ex. 10, 24.) inclusis etiam *pecoribus* (de quibus utpote ad *arandum* idoneis בָּקָר dici solet), nunquam *forma*, semper *sensu* plurali, arab. *dhaan* (unde *dhâna*, v. denom. divitem esse pecudibus). LXX. *ποίμνιον, βόσκημα, νομός, κτῆνος, λαός; πρόβατον (προβατικός)*; צֹאנְרִי, בְּנֵי צֹאן, *ἀρνία προβάτων.* S. *βοσκήματα.*

ויהי־הבל רעה צאן Gn. 4, 2.
ויהי־לו צאן־ובקר Gn. 12, 16.
היה צאן־ובקר Gn. 13, 5.
ויקח אבימלך צאן ובקר Gn. 20, 14.
ויקח אברהם צאן ובקר Gn. 21, 27.
ויתן־לו צאן ובקר Gn. 24, 35.
ויהי־לו מקנה־צאן Gn. 26, 14.
שלשה עדרי־צאן Gn. 29, 2.
ואת־צאן לבן Gn. 29, 10.
וישק את־צאן לבן Gn. 29, 10.
רעה את־צאן לבן Gn. 30, 36.
ולא שתם על־צאן לבן Gn. 30, 40.
ויהי־לו צאן וחמור Gn. 30, 43.
צאן ועבד ושפחה Gn. 32, 6.
לרעות את־צאן אביהם Gn. 37, 12.
והאנשים רעי צאן Gn. 46, 32.
תועבת מצרים כל־רעה צאן Gn. 46, 34.
ויאמרו אל־פרעה רעי צאן Gn. 47, 3.
להשקות צאן אביהן Ex. 2, 16.
את־צאן יתרו Ex. 3, 1.
משכו וקחו לכם צאן Ex. 12, 21.
וארבע־צאן תחת השה Ex. 21, 37.
צאן ששׁ־מאות אלף Num. 31, 32.
גדרת צאן נבנה למקננו Nu. 32, 16.
ערי מבצר וגדרת צאן Nu. 32, 36.
לי׳ אלהיך צאן ובקר Dt. 16, 2.
חמאת בקר וחלב צאן Dt. 32, 14.
ויקחו צאן ובקר 1 Sam. 14, 32.
צאן ובקר ראשית החרם 1 S. 15, 21.
לרעות את־צאן אביו 1 Sam. 17, 15.
ולו צאן שלשת־אלפים 1 S. 25, 2.
וחמש צאן עשׂוּת 1 Sam. 25, 18.
ולקח צאן ובקר 1 Sam. 27, 9.
לעשיר היה צאן ובקר 2 Sam. 12, 2.
צאן ובקר ומריא 1 Reg. 1, 9.

Digitized by Google

ועשרים בקר רעי ומאה צאן
1 Reg. 5, 3.
מזבחים צאן ובקר
1 Reg. 8, 5.
מזבחים צאן ובקר
2 Chr. 5, 6.
וישבו צאן לרב
2 Chr. 14, 14.
מביאים לו צאן
2 Chr. 17, 11.
ויזבחו־לו אחאב צאן
2 Chr. 18, 2.
ושבעת אלפים צאן
2 Chr. 30, 24.
ומקנה־צאן ובקר
2 Chr. 32, 29.
צאן כבשים ובני־עזים
2 Chr. 35, 7.
איל־צאן על־אשמתם
Esr. 10, 19.
צאן שש־ברורות
Neh. 5, 18.
שבעת אלפי־צאן
Job. 1, 3.
ארבעה עשר אלף צאן
Job. 42, 12.
ויקחהו מטלאת צאן
Ps. 78, 70.
גבעות ככני־צאן
Ps. 114, 4. 6.
עגלת בקר ושחטי־צאן
Jes. 7, 21.
חרג ׀ בקר ושחט צאן
Jes. 22, 13.
כל־צאן קדר יקבצו לך
Jes. 60, 7.
והיה השרון לנות־צאן
Jes. 65, 10.
צאן תפארתך
Jer. 13, 20.
ומפצים את־צאן מרעיתי
Jer. 23, 1.
ועל־בני־צאן ובקר
Jer. 31, 12.
רעים מרבצים צאן
Jer. 33, 12.
צאן אבדות היה עמי
Jer. 50, 6.
כעתודים לפני־צאן
Jer. 50, 8.
למרבץ־צאן
Ez. 25, 5.
והשבתים מרעות צאן
Ez. 34, 10.
ואתן צאני צאן מרעיתי
Ez. 34, 31.
מלאות צאן אדם
Ez. 36, 38.
ככפיר בעדרי־צאן
Mich. 5, 7.
צאן נחלתך
Mich. 7, 14.
גזר ממכלה צאן
Hab. 3, 17.
וגדרות צאן
Zeph. 2, 6.
נסעו כמו־צאן
Zach. 10, 2.
רעה את־צאן ההרגה
Zach. 11, 4.
ואראה את־צאן ההרגה
Zach. 11, 7.

*צֹנָה

*צנה ואלפים כלם
Ps. 8, 8.

וְצֹאן

וצאן ובקר מקנה
Ex. 12, 38.
ודבש וחמאה וצאן
2 Sam. 17, 29.
שור ומריא־וצאן
1 Rg. 1, 19. 25.
וצאן מאה ועשרים אלף
1 Rg. 8, 63.
וכרמים וצאן ובקר
2 Reg. 5, 26.
וצאן מאתים וחמשים אלף
1 Chr. 5, 21.
ושמן ובקר וצאן לרב
1 Chr. 12, 40.
וצאן מאה ועשרים
2 Chr. 7, 5.
וצאן שבעת אלפים
2 Chr. 15, 11.
וצאן שלשת אלפים
2 Chr. 29, 33.
וצאן עשרת אלפים
2 Chr. 30, 24.
וצאן מרעיתך
Ps. 79, 13.
עם מרעיתו וצאן ידו
Ps. 95, 7.
אנחנו עמו וצאן מרעיתו
Ps. 100, 3.

וְצֹאן

וכל־מעשר בקר וצאן
Lev. 27, 32.
ויזבח בלק בקר וצאן
Nu. 22, 40.
2 Chr. 31, 6.
מעשר בקר וצאן
Eccl. 2, 7.
גם מקנה בקר וצאן
c. h int.:

הַצֹּאן

הצאן ובקר ישחט להם
Nu. 11, 22.

וְהַצֹּאן

שבע כבשת הצאן
Gn. 21, 28.
לך־נא אל־הצאן
Gn. 27, 9.
והשקו את־הצאן
Gn. 29, 3.
רחל בתו באה עם־הצאן
Gn. 29, 6.
השקו הצאן ולכו רעו
Gn. 29, 7.
והשקינו הצאן
Gn. 29, 8.
ורחל ׀ באה עם־הצאן
Gn. 29, 9.
תבאן הצאן לשתות
Gn. 30, 38.
לנכח הצאן
Gn. 30, 38.
ויחמו הצאן
Gn. 30, 39.
ותלדן הצאן
Gn. 30, 39.
ויתן פני הצאן אל־עקד
Gn. 30, 40.
הצאן המקשרות
Gn. 30, 41.
לעיני הצאן
Ex. 30, 41.
ובהעטיף הצאן
Gn. 30, 42.
וילדו כל־הצאן נקדים
Gn. 31, 8.
וילדו כל־הצאן
Gn. 31, 8.
בעת יחם הצאן
Gn. 31, 10.
העלים על־הצאן
Gn. 31, 10.
העלים על־הצאן
Gn. 31, 12.
הצאן ואת־הבקר
Gn. 32, 8.
ומתו כל־הצאן
Gn. 33, 13.
ואת־שלום הצאן
Gn. 37, 14.
גדי־עזים מן־הצאן
Gn. 38, 17.
ובמקנה הצאן
Gn. 47, 17.
ויישק את־הצאן
Ex. 2, 19
וינהג את־הצאן
Ex. 3, 1.
הצאן והבקר אל־ירעו
Ex. 34, 3.
מן־הבקר ומן־הצאן
Lev. 1, 2.
ואם־מן־הצאן קרבנו
Lev. 1, 10. 3, 6.
נקבה מן־הצאן כשבה
Lev. 5, 6.
איל תמים מן־הצאן
Lev. 5, 15. 18. 25.
מן־הבקר או מן־הצאן
Num. 15, 3.
ומן־החמרים ומן־
הצאן
Num. 31, 28. 30.
מספר הצאן שלש־מאות
Nu. 31, 36.
המכס לי׳ מן־הצאן
Num. 31, 37.
מחצת העדה מן־הצאן
Nu. 31, 43.
ועל־מיטב הצאן והבקר
1S. 15, 9. 15.
ומה קול־הצאן הזה באזני
1S. 15, 14.
ויטש את־הצאן על־שמר
1 S. 17, 20.
מעט הצאן ההטה במדבר
1 S. 17, 28.
ויבא אל־גדרות הצאן
1 S. 24, 4.
היותנו עמם רעים הצאן
1 S. 25, 16.
ויקח דוד את־כל־הצאן
1 S. 30, 20.
מן־הנוה מאחר הצאן
2 Sam. 7, 8.
ואלה הצאן מה עשו
2 Sam. 24, 17.
מן־הנוה מן־אחרי הצאן
1Chr. 17, 7.
ואלה הצאן מה עשו
1 Chr. 21, 17.
ועל־הצאן יזיז ההגרי
1 Chr. 27, 31.
ויבנו את־שער הצאן
Neh. 3, 1.
לשער הצאן
Neh. 3, 32.
ועד שער הצאן
Neh. 12, 39.
לבשו כרים ׀ הצאן
Ps. 65, 14.
צאי־לך בעקבי הצאן
Cant. 1, 8.
אדירי הצאן
Jer. 25, 34.
ופליטה מאדירי הצאן
Jer. 25, 35.
ויללת אדירי הצאן
Jer. 25, 36.
תעברנה הצאן על־ידי
מונה
Jer. 33, 13.
יסחבום צעירי הצאן
Jer. 49, 20. 50, 45.
מבחר הצאן לקוח
Ez. 24, 5.
הצאן ירעו הרעים
Ez. 34, 2.
הצאן לא תרעו
Ez. 34, 3.
ואיל מן־הצאן
Ez. 43, 23.
גם־עדרי הצאן נאשמו
Joel 1, 18.
ויקחני י״י מאחרי הצאן
Am. 7, 15.
לכן עניי הצאן
Zach. 11, 7.
ואראה את־הצאן
Zach. 11, 7.
וידעו כן עניי הצאן
Zach. 11, 11.
עזבי הצאן
Zach. 11, 17.
ותפוצין הצאן
Zach. 13, 7.

וְהַצֹּאן

והבנים בני והצאן צאני
Gn. 31, 43.
והצאן והבקר עלות עלי
Gn. 33, 13.

בְּצֹאן

וכל־חום בצאן לבן
Gn. 30, 40.
יעשן אפך בצאן מרעיתך
Ps. 74, 1.

בַּצֹּאן

היה רעה את־אחיו בצאן
Gn. 37, 2.
בבקר או בצאן
Lev. 22, 21.
והיה רעה בצאן
1 Sam. 16, 11.
את־דוד בנך אשר בצאן
1 S. 16, 19.
רעה היה עבדך לאביו
בצאן
1 Sam. 17, 34.
ותבער בצאן ובנערים
Job. 1, 16.

וּבַצֹּאן

בבקר ובצאן דבר כבד
Ex. 9, 3.
בבקר ובצאן וביין
Dt. 14, 26.

כְּצֹאן

תתנני כצאן מאכל
Ps. 44, 12.
נחשבנו כצאן טבחה
Ps. 44, 23.
כצאן לטבחה
Jer. 12, 3.
כצאן קדשים
Ez. 36, 38.
כצאן ירושלם
Ez. 36, 38.
אשימנו כצאן בצרה
Mich. 2, 12.
ביום ההוא כצאן עמו
Zach. 9, 16.

כַּצֹּאן

כצאן אשר אין־להם רעה
Nu. 27, 17.
כצאן אשר אין־להם רעה
1Rg. 22, 17.
כצאן אשר אין להן רעה
2Chr. 18, 16.
ישלחו כצאן עוילים
Job. 21, 11.
כצאן ׀ לשאול שתו
Ps. 49, 15.
נחית כצאן עמך
Ps. 77, 21.
ויסע כצאן עמו
Ps. 78, 52.
נהג כצאן יוסף
Ps. 80, 2.
וישם כצאן משפחות
Ps. 107, 41.
כלנו כצאן תעינו
Jes. 53, 6.
ארבה אתם כצאן אדם
Ez. 36, 37.

וְכַצֹּאן

וכצאן ואין מקבץ
Jes. 13, 14.

לַצֹּאן

כי־אין מרעה לצאן
Gn. 47, 4.

מִצֹּאן

ואכלים כרים מצאן
Am. 6, 4.
cum suff.: צֹאנִי

והצאן צאני
Gn. 31, 43.
לשית עם־כלבי צאני
Job. 30, 1.
הפצתם את־צאני
Jer. 23, 2.
את־שארית צאני
Jer. 23, 3.
ישגו צאני
Ez. 34, 6.
ונפצו צאני
Ez. 34, 6.
יען היות־צאני לבז
Ez. 34, 8.
ותהיינה צאני לאכלה
Ez. 34, 8.
ולא־דרשו רעי את־צאני
Ez. 34, 8.
ואת־צאני לא רעו
Ez. 34, 8.
ודרשתי את־צאני מידם
Ez. 34, 10.
והצלתי צאני מפיהם
Ez. 34, 10.
ודרשתי את־צאני
Ez. 34, 11.
אבקר את־צאני
Ez. 34, 12.
אני ארעה צאני
Ez. 34, 15.
ואתנה צאני כה אמר
אדני י״י
Ez. 34, 17.
ואתן צאני צאן מרעיתי
Ez. 34, 31.

וְצֹאנִי

cum suff.:

וצאני מרמס רגליכם
Ez. 34, 19.

לְצֹאנִי

cum suff.:

והושעתי לצאני
Ez. 34, 22.

צֹאנֵנוּ

cum suff.: K'tib.

צאונו מאליפות
Ps. 144, 13.

וְצֹאנֵנוּ

cum suff.:

בכורי בקרינו וצאינו
Neh. 10, 37.

בְּצֹאנֵנוּ

cum suff.:

בצאננו ובבקרנו נלך
Ex. 10, 9.

צֹאנְךָ

c. suff.: p.

ארעה צאנך אשמר
Gn. 30, 31.
אעבר בכל־צאנך
Gn. 30, 32.
ואילי צאנך לא אכלתי
Gn. 31, 38.
את־צאנך ואת־בקרך
Ex. 20, 24.
שגר אלפיך ועשתרת צאנך
Dt. 7, 13.
ולא תגז בכור צאנך
Dt. 15, 19.
וראשית גז צאנך
Dt. 18, 4.
ועשתרות צאנך
Dt. 28, 4.
ועשתרת צאנך
Dt. 28, 18. 51.
צאנך נתנות לאיביך
Dt. 28, 31.
ידע תדע פני צאנך
Prv. 27, 23.
יאכל צאנך ובקרך
Jer. 5, 17.

וְצֹאנֶךָ

cum suff.:

וצאנך ובקרך
Gn. 45, 10.
ובקרך וצאנך ירבין
Dt. 8, 13.

בְּצֹאנֶךָ

cum suff.: p.

ושש שנים בצאנך
Gn. 31, 41.

וּבְצֹאנֶךָ

cum suff.:

אשר יולד בבקרך ובצאנך
Dt. 15, 19.

לְצֹאנֶךָ

cum suff.: p.

תעשה לשרך לצאנך
Ex. 22, 29.

מִצֹּאנֶךָ

cum suff.:

מצאנך ומגרנך ומיקבך
Dt. 15, 14.

וּמִצֹּאנֶךָ

cum suff.:

וזבחת מבקרך ומצאנך
Dt. 12, 21.

צֹאנְכֶם

cum suff.:

צאנכם ובקרכם יצו
Ex. 10, 24.
גם־צאנכם גם־בקרכם
Ex. 12, 32.
צאנכם יעשר
1 Sam. 8, 17.
ועמדו זרים ורעו צאנכם
Jes. 61, 5.

וְצֹאנְכֶם

cum suff.:

ובכרת בקרכם וצאנכם
Dt. 12, 6.

לְצֹאנְכֶם

cum suff.:

וגדרת לצנאכם
Num. 32, 24.

צֹאנָי

cum suff.:

מבכרת צאני
Gn. 4, 4.
השדה אל־צאני
Gn. 31, 4.
לגז את־צאני
Gn. 31, 19.
על־גזזי צאני
Gn. 38, 12.
תמנתה לגז צאני
Gn. 38, 13.
ואת־צאני ואת־אהלו
Jos. 7, 24.
בגז את־צאני בכרמל
1 Sam. 25, 2.
כי־גזז נבל את־צאני
1 Sam. 25, 4.
את רעה צאני
Jes. 63, 11.
בתוך־צאני נפרשות
Ez. 34, 12.

מִצֹּאנִי

cum suff.:

לקחת מצאני ומבקרי
2 Sam. 12, 4.

צֹאנָם

cum suff.:

צאנם ואת־בקרם
Gn. 34, 28.
וישק את־צאנם
Ex. 2, 17.
צאנם ואת־בקרם
Jer. 3, 24.

וְצֹאנָם

cum suff.:

וצאנם ובקרם
Gn. 46, 32.
רק טפם וצאנם ובקרם
Gn. 50, 8.
אהליהם וצאנם יקחו
Jer. 49, 29.

בְּצֹאנָם

cum suff.:

בצאנם ובבקרם
Hos. 5, 6.

לְצֹאנָם

cum suff.:

לבקש מרעה לצאנם
1 Chr. 4, 39.
כי־מרעה לצאנם
1 Chr. 4, 41.

צָאצָא

יָצָא v. s. r. p. 510.

צָב

צָבַב v. s. r. p. 937.

צָבָא

פעל כולל, והעתיק יְצָבֵּא, ומונכו לדעת המקדקים כמו צבא בערבי, שעניכו סנגק ונקיעה ופעירה [הערַאָלענערע-לַען], ל״מ נקיעת הזן מהנזר, הֶרְגוּת הכוכב נזמים, סנגק ויניקת לים קיל למלחמה, הכל מתמנות של נקיעה והנקה. ומוה נשלוב עם על כמו ערך מלחמה לקיחת פלוני, או עשות עבודת לים מלחמה נהמל מועד, מושאל על שומרי המקדש כנגף וקיל קדש. והכוסף חֲצָבָיא העלם העם לעבודת מכני נגף, או הכיקו לנגף נגף [מויסהענגען]. ופעזר נ״כ שמכו הזכש כמו סָפָא, לומר קניגה ופגיכה ופסיפה יקר, וגם לם לא כשגיק על שווי וה הכה הזכש נא כנר קרכנו [עי׳ קרכנ] נמונן קשיכה וקנור, ומוה נפעזר מונן הפעל פעיעה נגדול, ונגף הזם כמו גדול ופגודם וקנר כיסודו, וכן נקמת פרעה כל״ק, ו פ״ר נגף מלגון מזר מתפסדו, ומלחמון מסתכר.

v. intr. (impf. יִצְבָּא), ex sententia plurimarum, vi *prorumpendi, prodeundi s. proveniendi*, sicut arab. *zaba* (quod de dente na-

Digitized by Google

scente, de sideribus orientibus, de milite in bellum eunte dicitur), hinc, seq. עַל, in bellum ire adversus aliquem (arab. IV., aeth., trans., vi *oppugnandi*), translate de ministerio tabernaculi tanquam aliquo militiae sacrae genere. *Hi.* הִצְבִּיא, ad militiam deligere, exercitum conscribere. Nisi potius (id quod nobis simillimum veri videtur) hoc v. vim ingenitam habet *colligandi* s. *colligendi*, sicut צב (quam v. s. n. סָפָא, סָפַח et rad. חָרְצָב), deinde *turmatim* s. *agminatim eundi* (unde צְבָאִים, turmatim convenerunt Ex. 38, 8. Zak. 14, 12.), quae interpretatio ad traditionem vetustam proxime accedit. LXX. στρατεύεσθαι, ἐπιστρατεύειν, παρατάσσειν; λειτουργεῖν; παριστάναι, νηστεύειν; אֲנָשִׁים צְבָאִים, ἄνδρες πολεμισταί; *Hi.* γραμματεύειν, ἐκτάσσειν.

3 prf. pl.: צָבְאוּ
Ex. 38, 8. הצבאת אשר צבאו
Zach. 14, 12. אשר צבאו על־ירושלם

part. pl.: הַצֹּבְאִים
Num. 31, 42. האנשים הצבאים
Jes. 29, 7. הצבאים על־אריאל
Jes. 29, 8. הצבאים על־הר ציון

p. pl. c. suff.: צְבִיהֶם = צְבִיהֶן
Jes. 29, 7. וכל־צביה ומצדתה

p. f. pl.: הַצְּבָאֹת
Ex. 38, 8. במראת הצבאת
1 Sam. 2, 22. הצבאית פתח אהל

inf. constr.: לְצָבָא
Num. 4, 23. כל־הבא לצבא צבא
Num. 8, 24. יבא לצבא צבא
Jes. 31, 4. לצבא על־הר־ציון

3 impf. pl.: וַיִּצְבְּאוּ
Num. 31, 7. ויצבאו על־מדין

Hif-il: הִצְבָּא

part. masc.: הַמַּצְבֵּא *sg.*
2 Reg. 25, 19. המצבא את־עם
Jer. 52, 25. המצבא את־עם הארץ

צָבָא

ז׳, [ולפ׳ נהפסוק מלפה נפשה ניעיעה מ׳ כ׳ נקניי, על כי מלפ נודד, וכן נהכיפל נהפסוק ונפת תכתן על התמיד], והכנוי צְבָאוֹת והסמך צְבָאֹת, ופ׳ נמצת צְבָאֶיהָ נכמוי רכוי. המוכן לפי פתכון המדקדקים כמופעם, לומר נקיעה למלפמה, ופ׳כ נתענם למפעל כיל הולך למלפמה, כלומר נמצת מלכי הנכנת. מכן לפי פתכוכי תמצותו מפוף ונדול [עדופם, סעפר], ד׳מ שר הנכנת, לים הנכנת, והדכור יפת נכנת, לנכנת, לו יפת נכנת, הכלון חליכם נגדול למלפמה. ולפעמים מלגודת מכנים נמקדם, מקנר מזמכות [מפסעגן], וכן חליפות ונכנת עמי נלימוכ, הכלון מזמכות הסולכות וסעומדות עמי, מצל על הנכות היצות והקדצות. ונכנת הפעים, לו גדודי המלפכים, לו המלוכות והכוכנים והמולות, ונלמר מהמלפכים נ״כ נכנת ד׳, לו נכנת המכוכ, ול׳ נקרא מלפים נכלות לו מלפי נכלות. ונכלל לק״כ על מנודת גדודי מלפמה [פעלדיעגסע], לו מזמר ופקודה מלפת עפל, ד״מ הלפ נכנת לתכוכ, כל ימי נכנת, מלפת נכלה. ומוכן ונכנת גדול נדכילל הכלון הנכנת והפקודה גדולה מאוד, לומר נמוכן פקודה ומזמר, ודוק.

n. m. (*f.* Jes. 40, 2. Dan. 8, 12.; pl. צְבָאִים, c. צִבְאוֹת, semel צִבְאֵי c. suff. plurali), turma, agmen, spec. exercitus, agmen Levitarum ministrantium, angelorum numen adorantium (צְבָא יְהוָה, צְבָא מָרוֹם), siderium coelestium, unde n. dei יְהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, raro אֱלֹהִים צְבָאוֹת, deus exercituum s. agminum coelestium (sive angelorum sive siderum vel utrorumque). A. στρατιῶν. S. Th. δυνάμεων. Hinc de militia et quovis ministerio gravi ac molesto, trop. de vita hominis aerumnarum et laborum pleno (Job., cf. Dan. 10, 1. צָבָא גָּדוֹל, *munus* magnum s. laboriosum). LXX. στρατία, στρατεία, στρατηγία; πόλεμος, πολεμικός, ἐκπολεμεῖν; λειτουργία, λειτουργεῖν; παράταξις, παρατάσσειν, ἐκτάττειν; μάχη, στάσις, δύναμις, ἔθνος; ἀριθμός, ἄστρον, βίος, ταπείνωσις, κόσμος (S. διακόσμησις); *n. dei:* σαβαώθ, σαββαώθ, παντοκράτωρ, ἅγιος; עַם צָבָא, λειτουργία; עֶבֶד צָבָא, ἀνὴρ πολεμιστής; שַׂר־צָבָא, ἀρχιστράτηγος, ἀρχιστρ. τῆς δυνάμεως.

Num. 1, 3. כל־יצא צבא בישראל
45. 26, 2.
Num. 1, 20. 22. 24. 26. כל יצא צבא
28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42.
Num. 4, 23. כל־הבא לצבא צבא
Num. 8, 24. יבוא לצבא צבא
Num. 31, 5. אלף חלוצי צבא
Nu. 32, 27. כל־חלוץ צבא לפני י״י
2 Sam. 2, 8. שר־צבא אשר לשאול
2 Sam. 19, 14. שר־צבא תהיה לפני
1 Reg. 16, 16. שר־צבא על־ישראל
1 Chr. 5, 18. וששים יצאי צבא
1 Chr. 7, 11. יצאי צבא למלחמה
1 Chr. 12, 8. אנשי צבא למלחמה
1Chr12,24 ושמנה מאות חלוצי צבא
1 Chr. 12, 33. מזבולן יוצאי צבא
יוצאי צבא לערך
1 Chr. 12, 36. מלחמה
1 Chr. 19, 8. ואת כל־צבא הגבורים
1 Chr. 27, 34. ושר־צבא למלך יואב
2Chr17,18 ושמונים אלף חלוצי צבא
2 Chr. 25, 5. אלף בחור יוצא צבא
2 Chr. 26, 11. יוצאי צבא לגדוד
2 Chr. 26, 13. ועל־ידם חיל צבא
Job. 7, 1. צבא לאנוש על־ארץ
Ps. 68, 12. המבשרות צבא רב
Jer. 52, 25. ואת ספר שר הצבא

וָצָבָא

Job. 10, 17. חליפות וצבא עמי
Dan. 8, 12. וצבא תנתן על־התמיד
Dan. 8, 13. וקדש וצבא מרמס
Dan. 10, 1. וצבא גדול

הַצָּבָא

Num. 31, 21. אל־אנשי הצבא
Num. 31, 32. אשר בזזו עם הצבא
Num. 31, 48. אשר לאלפי הצבא
Nu. 31, 53. אנשי הצבא בזזו איש
כארבעים אלף חלוצי
הצבא
Jos. 4, 13.
1 Sam. 17, 55. אל־אבנר שר הצבא
2 Sam. 3, 23. ויואב וכל־הצבא
2 S.8,16 ויואב בן־צרויה על־הצבא
2 S. 10, 7. ואת כל־הצבא הגבורים
2 Sam. 17, 25. תחת יואב על־הצבא
2 Sam. 20, 23. ויואב אל כל־הצבא
1 Reg. 1, 19. וליאב שר הצבא
1 Rg. 1, 25. ולשרי הצבא ולאביתר
1Rg.2,35 יהוידע תחתיו על־הצבא
ובניהו בן־יהוידע על־
1 Reg. 4, 4. הצבא
1Rg. 11, 15. בעלות יואב שר הצבא
1 Rg. 11, 21. מת יואב שר־הצבא
אל־חמלך או אל־שר
2 Reg. 4, 13. הצבא
2 Rg. 25, 19. ואת הספר שר הצבא
1 Chr. 12, 14. מבני־גד ראשי הצבא
ויואב בן־צרויה על־
1 Chr. 18, 15. הצבא
1 Chr. 19, 18. ואת שופך שר־הצבא
1Chr20,1 ויונהג יואב את־חיל הצבא
1 Chr. 25, 1. ושרי הצבא לעבדה
1 Chr. 26, 26. והמאות ושרי הצבא
1 Chr. 27, 5. שר הצבא השלישי
2 Chr. 26, 14. עזיהו לכל־הצבא
2Chr.28,9. לפני הצבא הבא לשמרון
2 Chr. 28, 12. על־הבאים מן־הצבא
2 Chr. 33, 11. שרי הצבא אשר למלך
Jer. 52, 25. ואת ספר שר הצבא
Dan. 8, 10. ותפל ארצה מן־הצבא
Dan. 8, 11. ועד שר־הצבא הגדיל

בַּצָּבָא

Num. 31, 36. חלק היצאים בצבא
Dt. 24, 5. לא יצא בצבא
והתיחשם בצבא
1 Chr. 7, 40. במלחמה
1 Chr. 12, 21. ויהיו שרים בצבא

לַצָּבָא

Num. 4, 3. כל־בא לצבא
Nu. 4, 30. 35. 39. 43. כל־הבא לצבא
Num. 31, 3. אנשים לצבא
Num. 31, 4. תשלחו לצבא
Num. 31, 6. אלף למטה לצבא
Num. 31, 6. אלעזר הכהן לצבא
Num. 31, 27. היצאים לצבא
Num. 31, 28. היצאים לצבא
Jos. 22. 12. 33. לעלות עליהם לצבא
1S.28,1. את־מחניהם לצבא להלחם
1 Chr. 12, 23. ראשי החלוץ לצבא
1 Chr. 12, 25. גבורי חיל לצבא

*מִצָּבָה

Zach. 9, 8. *וחניתי לביתי מצבה

constr.: צְבָא

Num. 10, 15. 16. 19. ועל־צבא מטה
20. 23. 24. 26. 27.
Dt. 4, 19. כל צבא השמים
Dt. 17, 3. או לכל־צבא השמים
Jos. 5, 14. שר־צבא י״י עתה באתי
Jos. 5, 15. ויאמר שר־צבא י״י
Jud. 4, 7. סיסרא שר־צבא יבין
1 Sam. 12, 9. שר־צבא חצור
2 S. 10, 16. ושובך שר־צבא הדרעזר
1 Reg. 2, 32. שר־צבא ישראל
1 Reg. 2, 32. שר־צבא יהודה
וכל־צבא השמים עמד
1 Reg. 22, 19. עליו
2 Rg. 5, 1. ונעמן שר־צבא מלך־ארם
וישתחוו לכל־צבא
השמים
2 Reg. 17, 16. 21, 3.
2Rg.21,5. מזבחת לכל־צבא השמים
2 Reg. 23, 4. 5. ולכל צבא השמים
1 Chr. 7, 4. גדודי צבא למלחמה
1 Chr. 12, 37. בכל כלי צבא מלחמה
1 Chr. 19, 16. שר־צבא הדרעזר
2Chr.18,18 וכל־צבא השמים עמדים
2Chr.25,7 אל־יבוא עמך צבא ישראל
וישתחו לכל־צבא
השמים
2 Chr. 33, 3.
2 Chr. 33, 5. לכל־צבא השמים
Jes. 13, 4. מספקד צבא מלחמה
Jes. 24, 21. על־צבא המרום
Jes. 34, 4. ונמקו כל־צבא השמים
Jer. 8, 2. ולכל צבא השמים
Jer. 19, 13. לכל צבא השמים
Jer. 33, 22. לא־יספר צבא השמים
Dan. 8, 10. ותגדל עד־צבא השמים

constr.: וְצָבָא

Neh. 9, 6 וצבא השמים לך משתחוים

constr.: צְבָא

Zeph. 1, 5. על־הגגות לצבא השמים

constr.: מִצְבָּא

Num. 8, 25. ישוב מצבא העבדה
Nu. 31, 14. הבאים מצבא המלחמה

cum suff.: צְבָאִי

Job. 14, 14. כל־ימי צבאי

cum suff.: צִבְאֲךָ

Jud. 9, 29. רבה צבאך וצאה

cum suff.: לְצִבְאֲךָ

Jud. 8, 6. כי־נתן לצבאך לחם

cum suff.: צְבָאָו

Gn. 21, 22. 32. 26, 26. ופיכל שר־צבאו
Num. 10, 14. 18. לצבאתם ועל־צבאו
22. 25.
Jud. 4, 2. ושר־צבאו סיסרא
1 Sam. 14, 50. ושם שר־צבאו אבנר
1 S. 26, 5. ואבנר בן־נר שר־צבאו
2 Sam. 10, 18. שובך שר־צבאו הכה

cum suff.: וּצְבָאָו

Num. 2, 4. 13. 15. וצבאו ופקדיהם
19. 21. 23. 26. 28. 30.
Num. 2, 6. 8. 11. וצבאו ופקדיו

cum suff.: צְבָאָהּ

Jes. 40, 2. *כי מלאה צבאה
Jer 51, 3. החרימו כל־צבאה

cum suff.: צְבָאָם

Gn. 2, 1. השמים והארץ וכל־צבאם
Neh. 9, 6. שמי השמים וכל־צבאם
Ps. 33, 6. וברוח פיו כל־צבאם
Jes. 34, 2. וחמה על־כל־צבאם
Jes. 34, 4. וכל־צבאם יבול
Jes. 40, 26. המוציא במספר צבאם
Jes. 45, 12. וכל־צבאם צויתי

cum suff.: צְבָאָיו

Ps. 103, 21. ברכו י״י כל־צבאיו
Ps. 148, 2. הללוהו כל־צבאו

pl.: צִבְאוֹת

Dt. 20, 9. שרי צבאות בראש העם
1 Sam. 1, 3. ולזבח לי״י צבאות
1 S. 1, 11. י״י צבאות אם־ראה תראה
1 S. 4, 4. י״י צבאות ישב הכרבים
1 Sam. 15, 2. כה אמר י״י צבאות
1 Sam. 17, 45. בשם י״י צבאות
2 Sam. 5, 10. וי״י אלהי צבאות עמו
2 S. 6, 2. י״י צבאות ישב הכרבים
2 Sam. 6, 18. בשם י״י צבאות
2 Sam. 7, 8. כה אמר י״י צבאות
2 Sam. 7, 26. י״י צבאות אלהים
2 Sam. 7, 27. כי־אתה י״י צבאות
1 Reg. 18, 15. חי י״י צבאות
קנאתי לי״י ׀ אלהי
צבאות
1 Reg. 19, 10. 14.
2Rg.3,14. חי־י׳ צבאות אשר עמדתי
2 Rg. 19, 31. קנאת י״י תעשה־זאת
1 Chr. 11, 9. וי״י צבאות עמו
1 Chr. 17, 7. כה אמר י״י צבאות
1 Chr. 17, 24. י״י צבאות אלהי ישראל
Ps. 24, 10. י״י צבאות הוא מלך
Ps. 46, 8. 12. י״י צבאות עמנו
Ps. 48, 9. בעיר־י״י צבאות
Ps. 59, 6. ואתה י״י־אלהים צבאות
Ps. 68, 13. מלכי צבאות ידדון
Ps. 69, 7. אדני י״י צבאות
Ps. 80, 5. 20. י״י אלהים צבאות
Ps. 80, 8. אלהים צבאות השיבנו
Ps. 80, 15. אלהים צבאות שוב נא
Ps. 84, 2. משכנותיך י״י צבאות
Ps. 84, 4. מזבחותיך י״י צבאות
Ps. 84, 9. י״י אלהים צבאות
Ps. 84, 13. י״י צבאות
Ps. 89, 9. י״י ׀ אלהי צבאות
Jes. 1, 9. לולי י״י צבאות
Jes. 1, 24. נאם האדון י״י צבאות
Jes. 2, 12. כי יום לי״י צבאות

Digitized by Google

יי צבאות מסיר מירושלם Jes. 3, 1.
אדני יי צבאות Jes. 3, 15.
כי כרם יי צבאות Jes. 5, 7.
באזני יי צבאות Jes. 5, 9.
ויגבה יי צבאות Jes. 5, 16.
את תורת יי צבאות Jes. 5, 24.
קדוש יי צבאות Jes. 6, 3.
יי צבאות ראו עיני Jes. 6, 5.
יי צבאות אתו תקדישו Jes. 8, 13.
מעם יי צבאות השכן Jes. 8, 18.
קנאת יי צבאות Jes. 9, 6.
ואת יי צבאות לא דרשו Jes. 9, 12.
בעברת יי צבאות Jes. 9, 18.
האדון אדני צבאות Jes. 10, 16.
אדני יי צבאות Jes. 10, 23.
אמר אדני יי צבאות Jes. 10, 24.
ועורר עליו יי צבאות Jes. 10, 26.
יי צבאות מסעף פארה Jes. 10, 33.
יי צבאות מפקד Jes. 13, 4.
בעברת יי צבאות Jes. 13, 13.
נאם יי צבאות Jes. 14, 22. 23.
כשבע יי צבאות Jes. 14, 24.
יי צבאות יעץ Jes. 14, 27.
נאם יי צבאות Jes. 17, 3.
יובל־שי לי־י צבאות Jes. 18, 7.
שם־יי צבאות Jes. 18, 7.
נאם האדון יי צבאות Jes. 19, 4.
מה־יעץ יי צבאות Jes. 19, 12.
יד־יי צבאות Jes. 19, 16.
מפני עצת יי צבאות Jes. 19, 17.
ונשבעות לי־י צבאות Jes. 19, 18.
לי־י צבאות בארץ מצרים Jes. 19, 20.
אשר ברכו יי צבאות Jes. 19, 25.
מאת יי צבאות Jes. 21, 10.
לאדני יי צבאות בגי חזיון Jes. 22, 5.
ייקרא אדני יי צבאות Jes. 22, 12.
ונגלה באזני יי צבאות Jes. 22, 14.
אמר אדני יי צבאות Jes. 22, 14.
כה אמר אדני יי צבאות Jes. 22, 15.
נאם יי צבאות תמוש Jes. 22, 25.
יי צבאות יעצה Jes. 23, 9.
כי־מלך יי צבאות Jes. 24, 23.
ועשה יי צבאות Jes. 25, 6.
יהיה יי צבאות לעטרת Jes. 28, 5.
מאת אדני יי צבאות Jes. 28, 22.
מעם יי צבאות יצאה Jes. 28, 29.
מעם יי צבאות תפקד Jes. 29, 6.
יי צבאות לצבא Jes. 31, 4.
כן יגן יי צבאות Jes. 31, 5.
יי צבאות אלהי ישראל Jes. 37, 16.
קנאת יי צבאות Jes. 37, 32.
שמע דברי־י צבאות Jes. 39, 5.
ונאלו יי צבאות Jes. 44, 6.
אמר יי צבאות Jes. 45, 13
נאלנו יי צבאות Jes. 47, 4.
יי צבאות שמו Jes. 48, 2. 51, 15. 54, 5.
נאם אדני יי צבאות Jer. 2, 19.
יי אלהי צבאות Jer. 5, 14.
יי צבאות Jer. 6, 6. 7, 3. 21. 8, 3. 9, 6. 14. 16. 10, 16. 11, 22. 16, 9. 19, 3. 11. 15. 23, 15. 16. 36. 25, 8. 27. 28. 29. 32. 26, 18. 27, 4. 19. 21. 28, 2. 14. 29, 4. 8. 17. 21. 25. 30, 8. 31, 23. 35. 32, 14. 15. 18. 33, 11. 12. 35, 13. 18. 19. 39, 16. 49, 7.
יי צבאות Jer. 11, 17. 20. 20, 12.
יי אלהי צבאות Jer. 15, 16. 35, 17.
יפנער־נא בי־י צבאות Jer. 27, 18.
אלהי צבאות אלהי ישראל Jer. 38, 17.
יי צבאות אלהי ישראל Jer. 42, 15. 18. 43, 10. 44, 2. 11. 25. 46, 25. 48, 1. 50, 18. 51, 33.
יי אלהי צבאות Jer. 44, 7.
לאדני יי צבאות Jer. 46, 10.
זבח לאדני יי צבאות Jer. 46, 10.
יי צבאות שמו Jer. 46, 18. 48, 15. 51, 57.
נאם אדני יי צבאות Jer. 49, 5.
נאם יי צבאות Jer. 49, 26.
כה־אמר יי צבאות Jer. 49, 35. 50, 33. 51, 58.
לאדני יי צבאות Jer. 50, 25.
אדני יי צבאות Jer. 50, 31.
יי צבאות שמו Jer. 50, 34. 51, 19.
מי־י צבאות Jer. 51, 5.
נשבע יי צבאות בנפשו Jer. 51, 14.
אלהי־צבאות שמו Am. 4, 13.
אלהי־צבאות אתכם Am. 5, 14.
יחנן יי אלהי־צבאות Am. 5, 15.
אלהי צבאות אדני Am. 5, 16.
אלהי־צבאות שמו Am. 5, 27.
נאם־יי אלהי צבאות Am. 6, 8.
כי־פי יי צבאות דבר Mich. 4, 4.
נאם יי צבאות Nah. 2, 14.
הנה מאת יי צבאות Hab. 2, 13.
נאם יי צבאות Zeph. 2, 9.
על־עם יי צבאות Zeph. 2, 10.
כה אמר יי צבאות Hag. 1, 2. 5. 7.
נאם יי צבאות Hag. 1, 9. 2, 4. 8. 9. 23 (bis).
בבית־י־י צבאות Hag. 1, 14.
אמר יי צבאות Hag. 2, 6. 7. 9. 11.
יי צבאות Zach. 1, 3 (ter). 4. 6. 12. 14. 16. 17. 2, 12. 14. 16. 3, 7. 9. 10. 4, 6. 9. 5, 4. 6, 12. 15. 7, 3. 4. 9. 12 (bis). 13. 8, 1. 2, 3. 3. 4. 6 (bis). 7. 9 (bis). 11. 14 (bis). 18. 19. 20. 21. 22. 23. 9, 15. 10, 3. 13, 2. 7. 14, 16. 17.
בי־י צבאות אלהיהם Zach. 12, 5.
קדש לי־י צבאות Zach. 14, 21.
יי צבאות ביום ההוא Zach. 14, 21.
יי צבאות Mal. 1, 4. 6. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 2, 2. 4. 7. 8. 16. 3, 1. 5. 7. 10. 11. 12. 14. 17. 19. 21.
לי־י צבאות Mal. 2, 12.

pl.: צְבָאוֹת

לכל־שרי הצבאות 1 Chr. 27, 3.
וי־י אלהי הצבאות Hos. 12, 6.
אלהי הצבאות Am. 3, 13. 6, 14.
ואדני יי אלהי הצבאות Am. 9, 5.

pl. constr.: צִבְאוֹת

יצאו כל־צבאות יי Ex. 12, 41.
לשני־שרי צבאות ישראל 1 Rg. 2, 5.
*צבי צבאות גוים Jer. 3, 19.

pl. c. suff.: צִבְאֹתַי

והוצאתי את־צבאתי Ex. 7, 4.

pl. c. s.: בְּצִבְאוֹתֵינוּ

ולא־תצא בצבאותינו ולא־תצא אלהים Ps. 44, 10.
בצבאותינו ולא־תצא אלהים Ps. 60, 12.
בצבאתינו Ps. 108, 12.

pl. c. suff.: צִבְאוֹתֵיכֶם

הוצאתי את־צבאותיכם Ex. 12, 17.

pl. c. suff.: צִבְאֹתָם

על־צבאתם Ex. 6, 26. 12, 51.

pl. c. suff.: לְצִבְאֹתָם

לצבאתם אתה ואהרן Num. 1, 3.
ואיש על־דגלו לצבאתם Num. 1, 52.
דגל מחנה יהודה לצבאתם Nu. 2, 3.
וארבע־מאות לצבאתם Num. 2, 9.
תימנה לצבאתם Num. 2, 10.
וחמשים לצבאתם Num. 2, 16.
לצבאתם ימה Num. 2, 18.
ומאה לצבאתם Num. 2, 24.
לצבאתם ועל־צבאו Num. 10, 14. 18. 22. 25.
לצבאתם ויסעו Num. 10, 28.
מארץ מצרים לצבאתם Num. 33, 1.

צָבָא

פעל כודד נלחמי, והעתיד יִצְבָּא, נלחמוס נ״כ צָבֵי, צָבֵי נעבר, והעתיד יָצֻבֵּי. ספקון לדעת סמלקלים כמו צבא נשפה ישמעאלית, כולס וסנסקוט [עמפאקוועללען, -שוועללען], נסשללה על נקישה וקוט סלנ נמוכו [וואללען, וואוכזען], וכן סהשאל לשל בָּצָא לעיל. ולי נראה שהשרש של צָבָא לך סמוקס מן צָבַב, לומר שהלדי עשיי, והחלף נאלפ נשלכה, ונשלכה נהשאל לך קנת סהתכוונה, וכן כמנת דמיון לשל מקילי-תו, ד״מ תָּוָה [אִוָּה], חָרַז [אָרַז], חָמַר [אָמַר], חָבַל [אָבַל] ומשמו תַּבָּל, תִּגַּר [אֲנַר], חָמָה לחסה תִּפְחַת [אָפָה קטילה], חָלָה [אָלָה], חָנַה [אָנַה], חָמָר [אָפָר כמונן קטילה], חָבָה [אָבָה], וכן רלינו לשל פעלים מקילי-נון, שהכון נהם זמוז טעמיי לפעלים מקילי-ללף ניסודס, עי׳ נזיר לעיל. וכוס תכיר קורל כעיס הספרס בין נבָא ובין נצָא, כי להחקיון הטעין של נקישה ושלילה, ולהחקיון מהפוך והלנון נלנכי.

v. intr. aram. (targ. צְבֵי, צָבֵי; impf. יִצְבֵּא, targ. יִצְבֵּי), velle, cupere, propensum esse, quam significationem grammatici a vi primaria scaturiendi s. intumescendi proficisci putant, arab. *zabâ* (syn. בָּצָא q. v.). At sicut ex v. ל״א construuntur, abjecto *Aleph*, quod per vocalem subjectam recompensatur, vv., quibus *Tav* (v. exempla supra enumerata) vel *Nun* praepositionale (נ״אר = נָר) praefigitur, sic etiam v. צָבָא (pro *Tav* vicissim posito *Zade*) ex simplici אָבָה, vi cupide *avendi*, nobis ortum videtur. LXX. *βούλεσθαι, ζητεῖν, δοκεῖν.*

1 perf.: צָבִיתִי

אדין צבית ליצבא Dan. 7, 19.

part. masc.: צָבָא

די־הוה צבא הוה קטל Dan. 5, 19.

inf. c. suff.: וּכְמִצְבְיֵהּ

וכמצביה עבד בחיל Dan. 4, 32

3 imperf.: יִצְבֵּא

ולמן־די יצבא Dan. 4, 14. 22. 29.
ולמן־די יצבא Dan. 5, 21.

צִבּוּי

ז״כ, והידועס צִבּוּיָא, ומוכנו קנין ולנון [וויללע], ומוס כמו קנין להסמכת עניין ודנר [מַכְנַעלַענגהייט, וקַכַּע], ולל נמוכן שהלה כלשר קנזו קנת. נתרגוס צִבְיָא, צִבְיוֹן, צִבְיָנָא, לומר קנין ולנון.

n. f. (def. צִבּוּיָא), voluntas, inde, sicut חֵפֶץ placitum, res (non: *quaestio*, rogatio), syr. idem, targ. צִבְיָנָא, צִבְיוֹן, צִבְיָנוּ. LXX. *πράγμα.*

Dan. 6, 18. די לא־תשנא צבו

צָבַב

לומר צַב, ומוכנו לל״ק כמו חַב לעיל, לומר הליכת לים הלשה [וואַקַּשוויג-שליינען], ומוס כוילה לעל הלשה [שיג-פליענען], כלשר להפעל דנגר, וכן נלשת מוכן הפעל צַב נעניי, ולל״ל ענינו נ״כ קשור וקנור, כלשר נלשת התמנות של נַב, ועוד מקום להתנדר. h. e. צָבַב, *v. intr.*, sicut נָהַם, lente incedere, repere, manare, arab. *zabba, dhabba.* Huc perlatum est a permultis *Ho.* תְּצֻבָּב (Nah. 2, 8.), quod a v. יָצַב deducendum esse sole clarius apparet. *Samuel ha-Nagid* nomen *reginae* (cf. Ψ. 45.) esse dicit. Sic *Uziëli*: מַלְכָּתָא. LXX. *ἡ ὑπόστασις.*

צֵבָב

ז״ו, והכנוי צְבָבִים, ומוכנו מוכפל. ל׳ יין לפניון ועגלה שנושאין נכי לחם נו לנעת מקומי, וכן פרשוהו מקדמונים [וואָכַּפּעט]. כ׳ יין קומע ונכלול [לייעכַּפּעט], מקום מהליכה, וכן נב

נעבני

n. m. (pl. צְבָבִים): 1) lectica (Sänfte), sec. veteres: currus *tectus* s. *cameratus.* Sic *Onkelos*, Jerushalmi I., II. et *Arabs*, species lacertae, arab. *dhubbon*, a *serpendo* s. *rependo.* LXX. 1) *λαμπήνη* (S. *ἐν λεκτῖσι*; A. *ἐν σκεπαστοῖς, ἅμαξα*), *λαμπηνική* (S. *ἅμαξα ὑπουργίας*; A. *ἅμαξα κατασκοπαστή*; Samarit. *ἅμαξα δυνάμεως*); 2) *κροκόδειλος χερσαῖος.*

Num. 7, 3. שש־עגלת צב

וְהַצָּב

Lev. 11, 29. והצב למינהו

וּבַצָּבִים

Jes. 66, 20. ובצבים ובפרדים

צָבָה

פעל כודד, ומוכנו עשונ. ל׳ נהיכ ונהיכ [גלַאַנצען], לכן כמו יפוי ופקור והדור, נהשאל על היות נקמד ונקס [שָׁאַן], נעזמיקקע ויין], והשכ צָבֶה לפ״ו כמו יָהֵּה. כ׳ ענין כפיקה ונקיקה [שוועללען], ד״מ מכניקת הנען. ג׳ כפי הנקלה לעון מהילה. ומענין קנור הכוונות ויסודס עול מקום להתנדר. סנוסף הִצְבָּה יולף, נמוכן נניקה ונפוף.

v. intr., significatione triplex: 1) lucere, splendere, deinde pulchrum, decorum, ornatum esse; sicut יָהָה q. v.; 2) tumere, intumescere, veluti de ventre mulieris adulterii suspectae; *Hi.* (inf. לַהַצְבוֹת = לְהַצְבוֹת), inflare, tumefacere; 3) ut videtur, vi *properandi.* LXX. 2. *πρησθήσεσθαι. Hi. πρῆσαι.*

3 perf. fem.: וְצָבְתָה

וצבתה בטנה Num. 5, 27.

Hif-il: הַצְבָּה

inf. constr.: לַצְבּוֹת

לצבות בטן ולנפל ירך Num. 5, 22.

צָבֶה

ת״ו, ולנקניי צָבֶה, ומוכן נולף ונופף מנען [שוועללענד], וקל להכין.

adj. m. (f. צְבָהָה), tumens, tumidus. LXX. *πεπρησμένος.*

adj. fem.: צָבֶה

ואת־בטנך צבה Num. 5, 21.

צְבִי

ז״ו, ונהפסק צֶבִי, והלנון פקר והדור [זמוקר, נ׳יעדלע], ומוס לנני מלכוס, ל׳ לנני, ל׳ לנני נסתס, ככוי לחכן ישלחל, וכן מהר המקדש, ד״מ הר לנני קודש. המתנות מופשטית מן נבָה לעון נסיהס, ונתרגוס צְבָיָא, צִבְיָן, לעון פקר והדור ותמר.

n. m. (in p. צֶבִי), ornatus, decus, splendor, a v. *lucendi*, veluti de Babele regnorum decore, de terra israelitica (אֶרֶץ הַצְּבִי), de templo (צְבִי קָדְשׁ Dan. 11, 45.), targ.

Digitized by Google

צְבָרָה, צִבְרָיוֹן. LXX. ἔνδοξος, ἐκλεκτός, θεός, κηρίον, στηλοῦν (Jer. 3, 19. A. Th. ὀνομαστή, Ez. 20, 6. A. στερέωμα).

וְהִיתָה בבל צבי ממלכות Jes. 13, 19.
לְחלל גאון כל־צבי Jes. 23, 9.
צבי לצדיק Jes. 24, 16.
צבי תפארתו Jes. 28, 1. 4.
לעטרת צבי Jes. 28, 5.
נחלת צבי Jer. 3, 19.
צבי היא לכל־הארצות Ez. 20, 6. 15.
צבי ארץ בית הישימות Ez. 25, 9.
ונתתי צבי בארץ חיים Ez. 26, 20.
לחר צבי־קדש Dan. 11, 45.

וְצָבְיִ

וצבי עדיו לגאון שמחר Ez. 7, 20.

הַצָּבְיִ

ויעמד בארץ־הצבי Dan. 11, 16.
ובא בארץ הצבי Dan. 11, 41.
חצבי ישראל 2 Sam. 1, 19.

p.

הַצָּבְיִ

ואל־המזרח ואל־הצבי Dan. 8, 9.

לְצָבְיִ

לצבי ולכבוד Jes. 4, 2.

pl. constr.: *צְבָאוֹת

*צבאות גוים Jer. 3, 19.

צָבִי

ז׳, וכינוי לו מודכר צְבָאִים, צְבָיִם, צְבָיִים, לו מתנקד צְבָאוֹת. המונן כמו קטוי שלו עניף נקרמי, וכמו טבי נערכי, לומר מין צֵיל [גזעלנע], ונקרף ע״ב קלות הסליכה, וף״כ ממונן ג׳ של הזרע. ולר״ף מפקר והדור, ממונן ף׳, וכנוי הנכי נתמת הן לקלות הסליכה לו ליופי והדור, וף״כ עוד הדבר נספק. *n. m.* (pl. *m.* צְבָאִים, צְבָיִם, צְבָיִים, pl. *f.* צְבָאוֹת), *gazella*, antilopes species, vel a *pulchritudine*, vel a cursus velocitate, aram. צַבְיָא (Act. 9, 36. Ταβιθά, δορκάς), arab. ظبي. LXX. δορκάς, δορκάδιον, δόρκων.

וְצַבְיִ

איל וצבי ויחמור Dt. 14, 5.
לבד מאיל וצבי ויחמור 1 Rg. 5, 3.

הַצְּבִי

כאשר יאכל את־הצבי Dt. 12, 22.

בַּצְּבִי

יאכלנו כצבי וכאיל Dt. 12, 15.
יחדו כצבי וכאיל Dt. 15, 22.

בְּצָבְיִ

חנצל כצבי מיד Prv. 6, 5.
והיה כצבי מדח Jes. 13, 14.

לְצָבְיִ

לצבי או לעפר האילים Cant. 2, 9. 17. 8, 14.

pl.: הַצְּבָיִם

כאחד הצבים אשר בשדה 2 S. 2, 18.
*בני פכרת הצבים Esr. 2, 57.

pl.: הַצְּבָיִים

*בני פכרת הצבירים Neh. 7, 59.

pl.: וְהַצְּבָאִים

וכצבאים על־ההרים 1 Chr. 12, 8.

pl.: בְּצִבְאוֹת

בצבאות או באילות Cant. 2, 7. 3, 5.

צְבִיָּה

ז׳ב, נויר צְבִי, ותעודתו סנקנס של נכי, וכפרישיים כמנף לנקני ג׳ב צְבִיָּה. *n. f.* (in nn. pr. צְבִיָּה, צְבִיעָא a m. צְבִי), gazella. LXX. δορκάς, δύναμις.

צְבִיָּה

תאומי צביה Cant. 4, 5.
תאמי צביה Cant. 7, 4.

צָבַט

פעל כודד נתין קנכר, וסעתיד יִצְבֹּט, וחמונן חוזסף וכתיכ [תיכרייבֿען־סאַלטען], נשלוב עם למד חזרוף, וכנכר סניף יוסף קמץ הסמרדי ריש לפרוש הפעל מפעל סערבי צבט, לולם זס ענינו לקיוס ולף חוזסה, וזהו כמו נכד ונכת לקטן. וגס פרוש יקק סאַקכונכי כס׳ זסת לסת [ס תקע״ו, כנלין], זסוף כפעל נפד בלשון קכמים, כלומר נמרף מפני זסקומץ נופלן, לף מסקנר, נלומר זסס חמונן קניוס ולקיוס יקד [נוסאַמענגיעסטען]. וגס פלת צְבִיטָה לו חַצְבָּטָה נמרף רק מענין לקיוס יקד, זדומס לו נכיסה, ולף מענין הוזסה, כלומר קצר הרל״ק. לכן כ״ל סתמנותו כמו נכת לקטן, לשון לגוד, ויכתב-לה קלי הרנון ויולב-לה שכלי קלי, ודוק. קקור הסרב ע׳ לקטן.

v. trans. ἅπ. λεγ. (impf. יִצְבֹּט), porrigere, tradere, seq. לְ, arab. *dhabatha*, quod dudum comparavit *J. Qimchi*. At v. arab. significationem habet capiendi, prehendendi, firmiter tenendi, sicut צָפַד, צָפַת; neque ex v. neohebr. צָפַד, quod contulit *Satanovi*, vis porrigendi evinci potest, quippe quod vim *contrahendi* habet. Atque etiam nmm. neoh. חַצְבָּטָה, צְבִיטָה a vi *prehendendi* s. *comprehendendi* (cogn. צָבַת) proficiscuntur; quare satius est, v. צָבַט, sicut צָבַת q. v., vi complectendi, copulandi s. *colligandi* dictum arbitrari. LXX. βουνίζειν.

3 imperf.: וַיִּצְבָּט־ *s. M.*

Ruth 2, 14. ויצבט־לה קלי

I. צָבַע

פעל כודד, ופתכונו טנילה נדנכר [קייכ-טוי־לען], ודומה לו טָבַע לעיל, כמונן זקיעה ומכילה נדנכר, ומוס מקילת דנכר ועכילתו נלנע וגוונין [פֿאַרנעלן], וכן צבע נסמך ישמעאלית, ענין טנילה נלנע. ונתכונס ידוע הפעל תמוך טנילה וכניסה וקיולה נעכרי, וכסמך ענכיכית ידוע ענין טנילה, ד״מ נוטעים לוכל נקרקל לו נקומן, ונס מענין טנילה נגוונין. וקצר לקוק הקרס מזלהו לפי דעתי לף, ולפרזכונו נלו״הס.

v. tr. inus. (*neohebr.* usit. prt. צָבוּעַ, hypocrita), sicut טָבַע, immergere, intingere, spec. in aquas coloratas, coloribus imbuere vel tingere, arab. *zabagha*, targ. צְבָע (= טְבָל), a rad. *zab*, quam repraesentare videtur v. צָפַד q. v.

צָבַע

ז׳ו, והכינוי צְבָעִים, ותעתותו המנק והוומן, סלקלוקית לקצר נס יועל [עוכקע], ונהזלה על נניעה נגוונין מוכנו עכול סמתכין [פֿאַרכענ]. ומוס כדנור שיריי נגד נעכוני [נעפֿאַרנעטעס געוואַכל], ונלל נעשים הרנון שלל של נגדים נעכוכים ומכוקמים, וכן נעכ רקמתים ר״ל נגד נלנע. נתכונס צָבַע [נזסס טנילה] מזלהו, נהזלה על גוון ומלקס הסניס נגמרק, וכן נתכונס צִבְּעוֹן מוקדי של צָבַע, נהזלה על מלכוש נלנע, ונזסס טנילה עוד

צְבוּעַ, הזלל על מי זתתקסל.

n. m. (pl. צְבָעִים), tinctura, fluidum, in quod quid intingitur, deinde color, poet. vestis colorata (in cantico *Deborae*), neohebr. crebro, etiam de specie faciei. Targ. צִבְעוֹן, vestis versicolor.

LXX. βάμμα.

Jud. 5, 30. צבע רקמתים

pl.: צְבָעִים

Jud. 5, 30. שלל צבעים לסיסרא
Jud. 5, 30. שלל צבעים רקמה

צָבְעָ

פעל לקרי, כמו צָבַע נעכרי, לומר הנפה ויניפה ועניכה כדנר [נעטעלן], וכן הקמנות של עכל, ומוס הנכר צָבַע יניפה ועניכה [נע־], ד״מ נעל זמיף, ונקרנוס ונגע לנוזוסו, ונגע לנגניע, וספעולי אֲצַבַּע. נזפה עכיכית צָבַע סנוגע נסממכין.

v. aram., tingere, irrigare, sicut hebr. צָבַע; *Pa.* perfundere, imbuere; *Itpa.* tingi, tinctum esse.

LXX. βάπτειν, βαφῆναι.

Pa-el: צַבַּע

part. m. pl.: מְצַבְּעִין

Dan. 4, 22. ומטל שמיא לך מצבעין

Hitpa-el: אִצְטַבַּע

3 impf.: יִצְטַבַּע

Dan. 4, 12. 20. ובטל שמיא יצטבע
Dan. 4, 30. 5, 21. גשמה יצטבע

II. צָבַע

פעל ל״ע כ״פ נגוף, והמונן כפי הנכרלה לי תציסה וסקוקס נדנכר לקיוס ולכיקס [פֿאַסטען, פֿאַקקען], כלומר תכיר מגויכו אֲצַבַּע [עי׳ יד ופעל סדס], ומסמס דְּבִרְיָה נגמרק, זעניכו לקוף וקטול. ומוס הפגעה כדנר ועציקס וקמיסה וגולה [רויגען], וכן שׂבע כלשון ישמעאל, לקר מתכו הזמות שָׂבְיָא, שַׂבְיָא ככוי לקיים הקומס. ולקר לקקול הזרע דע קוכף נעים שהמכוו צָבְיָא, ודומה לו הקוטב של דֻּסָּב נקרמי, ענין לקיקס ותציסה, והזווי לנכר לן נלו״הס.

v. inus., prehendere, captare (unde neohebr. צְבִיטָה, prehensio; בַּית־צְבִיטָה, ansa), hinc corripere, rapere, arab. سَبْع, unde سَبُع, leo; plur. سِبَاع, bestiae rapaces s. praedatrices, ferae, a rad. *zab*, unde *v. comp. aram.* רְסָב.

צָבוּעַ

ז״ו, והמונן קיה קומסף ופוזקף [רויכ-טיינר], וכן נערכי שׂבוע וג״כ צבע, וסרכוי צְבוּעִים כפרישי״. ולקר נגמרק נגוע וס קפף [קפעק], ולסמקרנס גי סנגועים לקילת קפעיק, סניכוסו מן נגע נמונן נפע, לקר ממנו נפעוני, קולס פרוזנו קניכ.

n. m. (pl. n. pr. צְבוֹעִים), bestia rapax, spec. hyaena, non a varietate colorum, sed a rapacitate. Gemara male explicat per אֶפְעֶה (אֶפְעֶה), basiliscus (גּוּר־הַצְּבוֹעִים, Targ. לְחִילַת אֶסְצֵיָא), a v. צָפַע = צָבַע, unde צִפְעוֹנִי. LXX. ὕαινη. Th. δορκάς.

צָבוּעַ

Jer. 12, 9. הציט צבוע נחלתי

pl.: הַצְּבוּעִים *n. p.*

1 S. 13, 18. הנשקף על־גי הצבועים

אֶצְבַּע

ז״כ, וכינוי אֶצְבָּעִי, והכינוי אֶצְבָּעוֹת וסמיך אֶצְבָּעְתּ. והמונן לכנר התופס כיליס [פֿינגער], וכקרק ע״ב קציסה, וכן נקרמי ונערכי, וכסורית ג״כ צָבַע כלי קלף, שכופפת נעכרי, וכשקל ג״כ קף״כ לקנע רגל [נעהע]. נגמרק מיכו אֶצְבָּעִי, ניין לכנס הגדול כקנע [פֿיכ-גערליגג], וגויר הזס נגמרק חֻצְבָּרִיעַ הוזעות הקנעות לגולל, והזס צְבִיעָה לקוו וקנול ג״כ מוס.

n. f. (c. s. אֶצְבָּעִי, pl. אֶצְבָּעוֹת, c. אֶצְבְּעֹתַי), digitus, a prehendendo (sicut יָד a v. חָדָה), arab. أُصْبُع, syr. צְבָע (abjecto *Alef* prosthetico), etiam de digitis pedum. Inde gemar. אֶצְבָּעִי, nanus (Fingerling) et *v. denom.* חֻצְבָּרִיעַ, digitos extendere, spec. sortiri *micare*. LXX. δάκτυλος; שְׁלֵחָה בְּאֶצְבָּעוֹת, מוֹרֶה בְּאֶצְבָּעוֹת, χειροτονία; אֶצְבָּע, δακτυλοδεικτῶν.

Ex. 8, 15. אצבע אלהים הוא
Jes. 58, 9. שלח אצבע ודבר־און

בְּאֶצְבַּע

Ex. 31, 18. כתבים באצבע אלהים
Dt. 9, 10. כתבים באצבע אלהים

cum suff.: בְּאֶצְבָּעֲךָ *p.*

Ex. 29, 12. קרנת המזבח באצבעך

cum suff.: אֶצְבָּעוֹ

Lev. 4, 6. את־אצבעו בדם
Lev. 4, 17. אצבעו מן־הדם
Lev. 9, 9. ויטבל אצבעו בדם
Lev. 14, 16. את־אצבעו הימנית

cum suff.: בְּאֶצְבָּעוֹ

Lev. 4, 30. מדמה באצבעו
Lev. 4, 34. מדם החטאת באצבעו
Lev. 8, 15. סביב באצבעו
Lev. 14, 16. מן־השמן באצבעו
Lev. 14, 27. באצבעו הימנית
Lev. 16, 19. באצבעו שבע פעמים
Num. 19, 4. מדמה באצבעו

pl.: אֶצְבָּעוֹת

Jer. 52, 21. ועביו ארבע אצבעות

pl. constr.: וְאֶצְבְּעוֹת

2 Sam. 21, 20. ואצבעות ידיו
2 Sam. 21, 20. ואצבעות רגליו

pl. c. suff.: אֶצְבְּעֹתַי

Ps. 144, 1. אצבעותי למלחמה

pl. c. suff.: וְאֶצְבְּעֹתַי

Cant. 5, 5. ואצבעתי מור עבר

pl. c. suff.: אֶצְבְּעֹתֶיךָ

Ps. 8, 4. מעשה אצבעתיך
Prv. 7, 3. קשרם על־אצבעתיך

pl. c. suff.: וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם

Jes. 59, 3. ואצבעותיכם בעון

pl. c. suff.: אֶצְבְּעֹתָיו

Jes. 2, 8. לאשר עשו אצבעתיו
Jes. 17, 8. ואשר עשו אצבעתיו

pl. c. suff.: וְאֶצְבְּעֹתָיו

1 Chr. 20, 6. ואצבעתיו שש־ושש

pl. c. suff.: בְּאֶצְבְּעֹתָיו

Prv. 6, 13. מרה באצבעתיו

אֶצְבַּע

כקרמי כמו נעכרי, כלי הפרש הממונן. *n. aram.*, hebraici compar. LXX. δάκτυλος.

pl.: אָצְבְּעָן

Dan. 5, 5. אצבען די יד־אנש

pl. def.: וְאָצְבְּעָתָא

Dan. 2, 41. רגלי וראצבעתא

pl. constr.: וְאָצְבְּעָת

Dan. 2, 42. ואצבעת רגליא

צֶבֶר

פעל כודד, והפעיל יַצְבֵּר, והפתרון כניסס ויקיום וקלילה וסלילה [הי־פֿאַן], ד״מ מכניכית דגן וקנוסס ומקניכית קולנות, וכן צֶבֶר הפעל בקרמי, שנגב

תמור שגך ולקע, צבר נערכי, וסמרכו צָבֹר, ופקרכו נלוח משרשים, עי׳ קנר.

v. comp. trans. (impf. יִצְבֹּר), cumulare, coacervare, veluti fruges, divitias, aram. צְבַר (targ. = שָׁגַר, לָקַט), arab. *dhabara*, a rad. *bar*, unde et חָבַר q. v. LXX. *συνάγειν, θησαυρίζειν, βάλλειν.* A. *συγχωνύναι.*

3 *imperf.*: יִצְבֹּר

Job. 27, 16. אם־יצבר כעפר כסף
Ps. 39, 7. יצבר ולא־ידע

cum suff.: וַיִּצְבְּרֵהוּ

Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר
Hab. 1, 10. ויצבר עפר וילכדה

3 *impf. f.*: וַתִּצְבֹּר *s. M.*

Zach. 9, 3. ותצבר־כסף כעפר

3 *impf. pl.*: וַיִּצְבְּרוּ

Gn. 41, 35. ויצברו־בר תחת

3 *impf. pl.*: וַיִּצְבְּרוּ

Ex. 8, 10. ויצברו אתם חמרים

צְבִיר

ג״ו, וסכנוי צְבִרִים, וסמון עכמ ונפע קנר וקנון [סוגע]. נסנס עכניכים ונלקמי צְבִיר, ככוי לסמון ועכס וקסל, ד״ם שליס נגור, תעניכ נגור, ולפעמים כמו ככסף ישקל ככלל.

n. m. (pl. צְבִרִים), cumulus, acervus, neohebr. *ecclesia* (die Gemeinde, syn., כְּנֶסֶת, synagoga). LXX. *βουνός.*

pl.: צְבִרִים

2 Rg. 10, 8. שני צברים פתח השער

צַבַּת

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומונכו שלימס וקציכס ונקציכס [ניכלמן], וכן צְבַּת שו נקלמי, עניכ קציכס, וסקונע על אֲבַת, אֲבַת, וגמס לו סקונע על אֲבַת, אֲבַת, בַּד לעיל, וכאכ כמכוון נ״כ נסנסתי מעכנ. ולע קונק שסנכני מסונן שלימס הוק סקוון יקל, וכן נוק ונכת נקלמי, ומוס צַבַּת נקלמי, וכעכניכית צַבַּת כנוי למלקח [נאַקגע], מסמנוק של לקוו שדנכנו.

v. comp. tr. inus., colligare, copulare, constringere, comprehendere, aram. צְבַּת, צְנַת (unde צַבַּת, forceps), cf. vv. אֲבַת, אֲבַת, בַּד, quibus omnibus res eadem subjecta est.

צֶבֶת

ג״ו, וסכנוי צְבָתִים, וסמון שלמס ועמיר [נאַקגע], וכן סמנוק של שלמס, נקלמי מקנוד נכלל, וכן נס״ע.

n. m. (pl. צְבָתִים), fasciculus, manipulus (syn. אֲלֻמָּה). LXX. *βουνίζειν.*

pl.: הַצְּבָתִים

Ruth 2, 16. תשלו לה מן־הצבתים

צָד

v. s. r. צָדַד *p.* 939.

צְדָא

פעל קלמי, ול״ע כ״ק נכנין סכוסף אַצְדֵי נקנוס [ויסיס נקלמי של לניקל הַצְּדֵי]. פקנוכו שקיקס והלפס קלוס וסקול [פַּעלצפאַעען-סאַהנען], וכמכל נקנוס קנוך תמור לעוג סעכנ׳, ד״ם לוע לרס דמלדי נמסככק, עין קלעג לקס עיכק דמלדיק, וכן סיסוד של נדק נסוכיק, וגס צְדָיָא לעג וגקוק צְדָיָא

לוע וגקק וגן, וקצ מצווי מגרס עי׳ נלוה״ס.

v. aram. afel. (bibl., si occurreret, וַיְצַדֵּי, targ. אַצְדֵּי), illudere, cavillari, targ. pro hebr. לָעַג, syr. *z'do* (unde *zadvo*, derisio; *zoduvo*, ludificator).

הַצְדָא

ג״ו גויכ סכוסף, וסק כלכך נכ״ק נמקוס קלף, והלמן שקוק ולעג [פַּעלצפאַהנוכג, -פַּאַעטוכג], וכוס מקיצ מפסוק על נכון.

n. m. afel., cavillatio, irrisio. *Saadja Parshani*: הַיְהָאי. Ibn-Ezra: חֲאֵמַת הַוּא. LXX. *εἰ ἀληθῶς.*

Dan. 3, 14. ואמר להון הצדא

צָדַד

לומר צַד, פעל ל״ע כ״ק נגור, ומונכו הפנקס מקיס וסעיס [וועגוועכדען], וכן ל״ד נעכני, והקונע צַד, ודומס לו שָׁטַח לקמן, וגס תמלץ הקקר והגוו׳.

h. e., צַד *v. inus.*, sicut שָׁטַח q. v., avertere, arab. *zadda, dhadda.*

צַד

ג״ו, וכנכוי צִדִּי, וכהל הסכלית צְדָה והכנוי צִדִּים. והמונן ל׳ עכנ ולעג [ויימע], לכן מִצַּד, עַל־צַד כנעמייס, ונקמל מנל עפוק סילדיס או קק״כ מנל שמקל נכלל. ב׳ נהפסוק לנכיכים לנלדים, ומונכו לד״ק כמו שען ולוינ [ווידעריוֹעכער], ולדעת קנן-נכקק הדגש תמור סנק, ודוק מן לוד נמונן מלודס, לומר יהיו לכס לתלוות, וזה קניב. נגמס עכניכית צַדַּד מעלהו והכנוי צְדָדִים, וכן שגוב עס ל״ד, ל״מ קלי הנל, וכעמייס: על־כל־ל״ד, נגל, נקיוס ל״ד, כנל, מנל, מלדי, וכהמת הגיון התקוויי צְדָדִי, ולנקניי צְדָדִית, צְדָדוּת [מַאדַאלִים], ל״מ משמע לדדי [שיין מַאדַאלער וקען], וכן נגמס עכניכית צַדַּד הפנקס לנלדין, ל״מ מלדד יהו לעשס, מלדד פנים כתלמיד סנפעטר מלנו, והתמוויי חִתְצַדְּדוּ, וכן הנוסף הִתְצַדְּדוּ, ומוס ג״כ פרישי נעכני צְדָדִי, צְדָדִית.

n. m. (c. s. צִדֵּי, c. *He* finis צִדָּה): 1) latus, adv. מִצַּד, a latere, a parte h. e. respectu; עַל־צַד, ad latus; 2) adversarius, hostis, Jud. 2, 3. Sic *Qimchi; Abulwalid* insidias s. *irritamenta*, (= צִרְרִים, a v. צָרַר, unde מְצוּדָה) verti mavult, et recte quidem. Neohebraice pro צַד (unde v. c. חֳלִי הַצַּד, morbus lateralis) dicitur etiam צְדָדִי (pl. צְדָדִים), et adv. כָּל־כָּל־צַד, omnino; בְּצַד, juxta; בְּאֵיזֶה צַד, quodamodo; כְּצַד sicut, velut. Philosophice dicitur צְדָדִי, modalis; צְדָדִית, modalitas; מִשְׁפָּט צְדָדִי, propositio modalis. Indidem v. denom. צִדֵּד, seponere, avertere, velut vultum, de abeunte; reciproce חִצַּדֵּד. LXX. *πλάγιον, κλίτος, μέρος, πλευρόν, πλευρά, ὦμος, πτέρνα, συνοχή; πλησίον.*

Jes. 60, 4. על־צד תאמנה
Jes. 66, 12. על־צד תנשאו

בְּצַד

2 Sam. 2, 16. וחרבו בצד רעהו
Ez. 34, 21. בצד ובכתף תהדפון

מִצַּד

Dt. 31, 26. מצד ארון ברית־י־י
Jos. 3, 16. אשר מצד צרתן
Jos. 12, 9. אשר־מצד בית־אל
Ruth 2, 14. וחשב מצד הקצרים
1 Sam. 20, 25. וישב אבנר מצד שאול
1 Sam. 23, 26. מצד ההר מזה
1 S. 23, 26. ואנשיו מצד ההר מזה
2 S. 13, 34. מדרך אחריו מצד ההר

cum suff.: מִצִּדְּךָ

Ps. 91, ?. יפל מצדך ו אלף

cum suff.: מִצִּדּוֹ

1 Sam. 6, 8. תשימו בארגז מצדו

cum h finis: צָדָה

1 Sam. 20, 20. החצים צדה אורה

cum suff.: בְּצִדָּהּ

Gn. 6, 16. ופתח התבה בצדה

cum suff.: מְצִדָּהּ

Ex. 25, 32. 37, 18. מצדה האחד
Ex. 25, 32. 37, 18. מצדה השני

pl.: לְצָדִים

Jud. 2, 3. והיו לכם לצדים

pl. constr.: צְדֵי

Ex. 26, 13. על־צדי המשכן

pl. c. suff.: בְּצִדֵּיכֶם

Num. 33, 55. ולצנינם בצדיכם
Jos. 23, 13. ולשטט בצדיכם

pl. c. suff.: צְדִיר

Ex. 30, 4. תעשה על־שני צדיו
Ex. 37, 27. על שני צדיו

pl. c. suff.: מְצִדֶּיהָ

Ex. 25, 32. 37, 18. יצאים מצדיה

צָד

ג״ו, נקמי כמו נעכני, ושגוב תמוכו נקנוס סעב לכוב.

n. m. aram., ejusdem, quo hebr., virtutis (syn. targ. סְטָר). LXX. *πρός.*

לְצַד

Dan. 7, 25. ומלין לצד עליא ימלל

מִצַּד

Dan. 6, 5. לדניאל מצד מלכותא

צָדָה I.

פ״ג, והמונן נקוס והסנקסות קיכס ויקיסס וכידס [נקַאטערקַאטעען], ודומס לו צַד לקמן, ונקסוב עס כפס סכלון יקיסס נכפס ונקיים. והתמות לדעת כס״פ נספכו יכיעות שלמס כמו צַד לעיל, נדידס וכיעים מככנד הפניס, נסחקל על כל פעלס תקנולית הנעשס נגדידס, שלס יקוודע לוולקו גריימת הספסק, כדכך היקיסס והקיכס נקיוס, ותכיר לפ״ו שהפעלים צַד, צָד, צָדַד, צוים למכנו לתקד.

v. intr., sicut צַד, צָד (vi primaria *deflectendi* s. declinandi e conspectu), insidiari, venari, periculum, veluti vitae, intendere. LXX. *δεσμεύειν, ἑκών.* Melius A. *μεθοδεύειν* (quo ex vocabulo elucet egregie interpretis *ἀκρίβεια*). S. *θηρᾶν.*

3 *perf.*: צָדָה

Ex. 21, 13. ואשר לא צדה

part. masc.: צֹדֶה *sg.*

1 S. 24, 12. צדה את־נפשי

צָדוֹ

ג״כ, והמונן כיים ועקוב הכוק יק הנל, לעכן לא יתגלה שהוא מסנג הכוק [נאַכטעגלוכג, היכעגליסע], ומשמ כמונן נדידס וקיכס, לכן נהיותו עעמ״י כמו נכיים, ונלא נדיס לימ כיים.

n. f., insidiae, fraus occulta; adv. (syn. בְּרַמִּיָּה), insidiose, fraudulente (meuchlings, tückisch). LXX. *ἔνεδρον.*

Num. 35, 22. כל־כלי בלא צדיה

בְּצִדִּיָּה

Nu. 35, 20. או־השליך עליו בצדיה

צָדָה II.

פעל כוזד, והמונן שדידס והסחקה הקנגה וגמיסה [פַּעלווישטען, -הפעכטען], והתמלות כריקה וגדידס, כי קונע הסנס צָדָה, ודומס לו שַׁד לקמן, וכן סכן של עֵרֶב לעיל, והפעל חֵרֶב נקמי, שנכולס יסוד המכוון הכנית וכסיסה, וכשכס כמכוון נ״כ נסנסתי מעכנ, ד״ם נסנס הכלקית ויונית ורומית וכדומס [σκεδ-αω; lat. *caed-o*, go. *skath*. ומוס הנפעל נִצְדָּה הפעולי. נקנוס צָדִי שלמו נכל הכניכים, ומסכו הסמות צָדָן, צָדָיָא, צָדָנָא, צָדִיוּ, וגס של נקנמת צַדְרָא נ״כ מוס, כי לדעת המקנגס הסנס כגס נס עכין שמה.

v. trans., delere, devastare, demoliri, e copiosa prosapia vv. שַׁד, חֵרֶב, שָׁדַד, sanscr. *çath*, *caed*-ere, *κήδ-ειν* (Homer.), *σκεδαννύναι*, quae omnia idem sonant, indidem manant. *Ni.* נִצְדָּא pass. Conveniens est v. targ. צְדֵי, omnibus conjugg. usitatum, unde nmm. *devastationis* in fine textus *rab.* enumerata, in quibus et צַדְרָא, lacerta (Wüstenvogel), siquidem paraphrastes תְּנִשְׁמֶת a v. נָשַׁם = שָׁם deduxit. LXX. *ἐκλείπειν.*

Nif-al: נִצְדָּה

3 *perf. pl.*: נִצְדּוּ

Zeph. 3, 6. נצדו עריהם

צָדַק

פעל כוזד, והעתיד יִצְדַּק. המונן נתמנות כמו יסב, סיות מוכן ומוקס נככוק, נתין עקוס וכעיה, מפולס כמענל המשוע [נעכצלע, קוי־פַּכעפע ויין], ונעכני צדק, סיות מוקס ומוצמל ומקומן [שעצלכר, שטייף ויין], ומוס קל״כ סיות יסב וככוק כדרכו, מקומת ומקמס יסב-דרך והולך נתמו [רעפַּעלין, נעריצלע, נעריעפע ויין], נכל לתן הסצלק. סכפעל הסעולי, כמוכן יצ׳ קס מעצע. סככנד צַדֵּק וכוק קיס כנדיק, קו גס וכוק נקמו [רעפַּעטערינען], וסכוסף הִצְדִּיק הנדק דכר קו לקוון קיס נצדקתו, קו וכוק קיס נמצמע, וסהקפעל הַצְטַדֵּק כדרך הכניק, לומל וכוק קת נקמו.

v. intr. (impf. יִצְדַּק), *rectum, planum* esse (syn. יָשַׁר), arab. *zadaqa* (erectum, rigidum esse), hinc probum, justum esse, vi latissima, de dictis, factis et cogitatis, in quibus nulla est iniquitas aut a lege discrepantia, de justitia civili et spirituali, operum et fidei, propria et imputata. *Ni.* innocentem et a reatu immunem adseri, causam obtinere. *Pi.* justum adserere aut praestare. *Hi. justificare*, idque justitiam vel declarando vel conferendo. *Hitpa.* הִצְטַדֵּק, se purgare, defendere. LXX. *δίκαιον εἶναι, οἴεσθαι δίκαιον εἶναι, δίκαιον ἀποφαίνεσθαι, ἄμεμπτον εἶναι τοῖς ἔργοις; καθαρὸν εἶναι, καθαρίζειν; δικαιοῦν, δίκαιον ἀποφαίνειν, δίκαιον κρίνειν.*

3 *perf. fem.*: צָדְקָה

Gen. 38, 26. ויאמר צדקה ממני

Digitized by Google

2 *perf.*: צָדַקְתָּ
Job. 33, 12. הן־זאת לא־צדקת אענך
Job. 35, 7. אם־צדקת מה־תתן־לו
1 *imperf.*: אֶצְדָּקָה
Job. 9, 15. אם־צדקתי לא אענה
Job. 34, 5. כי־אמר איוב צדקתי
1 *imperf.*: וְאֶצְדַּקְתִּי
Job. 10, 15. וצדקתי לא־אשא ראשי
3 *perf. pl.*: צָדְקוּ
Ps. 19, 10. צדקו יחדו
1 *imperf.*: אֶצְדָּק
Job. 9, 20. אם־אצדק פי ירשיענני
1 *imperf.*: *p.* אֶצְדַּק
Job. 13, 18. ידעתי כי־אני אצדק
2 *imperf.*: תִּצְדַּק
Ps. 51, 6. למען תצדק בדברך
2 *imperf.*: *p.* תִּצְדַּק
Job. 22, 3. החפץ לשדי כי תצדק
Job. 40, 8. תרשיעני למען תצדק
Jes. 43, 26. ספר אתה למען תצדק
3 *imperf.*: יִצְדַּק
Job. 9, 2. ומה־יצדק אנוש עם־אל
Job. 15, 14. יצדק ילוד אשה
Job. 25, 4. ומה־יצדק אנוש עם־אל
Ps. 143, 2. לא־צדק לפניך כל־חי
3 *imperf.*: *p.* יִצְדַּק
Job. 4, 17. האנוש מאלוה יצדק
Job. 11, 2. איש שפתים יצדק
3 *impf. pl.*: יִצְדְּקוּ
Jes. 45, 25. בי׳ יצדקו ויתהללו
3 *impf. pl.*: *p.* וְיִצְדְּקוּ
Jes. 43, 9. יתנו עדיהם ויצדקו
3 *impf. f. pl.*: תִּצְדַּקְנָה
Ez. 16, 52. תצדקנה ממך
Nif-al: נִצְדַּק
3 *perf.*: וְנִצְדַּק
Dan. 8, 14. ונצדק קדש
Pi-el: צִדֵּק
3 *perf. fem.*: צִדְּקָה
Jer. 3, 11. צדקה נפשה
inf. c. suff.: צַדְּקֵךְ
Job. 33, 32. כי־חפצתי צדקך
inf. c. suff.: צַדְּקוֹ
Job. 32, 2. צדקו נפשו מאלהים
inf. c. suff.: בְּצַדְּקָתְךָ
Ez. 16, 52. בצדקתך אחיותך
2 *impf. fem.*: וַתְּצַדְּקִי
Ez. 16, 51. ותצדקי את־אחותיך
Hif-il: הַצְדִּיק
1 *perf. c. s.*: וְהִצְדַּקְתִּיו
2 S. 15, 4. ויב׳ומשפט והצדקתיו
3 *perf. pl.*: וְהִצְדִּיקוּ
Dt. 25, 1. והצדיקו את־הצדיק
part. masc.: מַצְדִּיק *sg.*
Prv. 17, 15. מצדיק רשע
part. c. suff.: מַצְדִּיקֵי *sg.*
Jes. 50, 8. קרוב מצדיקי
p. pl. constr.: מַצְדִּיקֵי
Jes. 5, 23. מצדיקי רשע עקב שחד
p. pl. constr.: וּמַצְדִּיקֵי
Dan. 12, 3. ומצדיקי הרבים
inf. constr.: וְלְהַצְדִּיק
1 Reg. 8, 32. ולהצדיק צדיק
2 Chr. 6, 23. ולהצדיק צדיק
impt. pl.: הַצְדִּיקוּ
Ps. 82, 3. עני ורש הצדיקו
1 *imperf.*: אַצְדִּיק
Ex. 23, 7. לא־אצדיק רשע
Job. 27, 5. חלילה לי אם־אצדיק
3 *imperf.*: יַצְדִּיק
Jes. 53, 11. בדעתו יצדיק צדיק

Hitpa-el: הִתְצַדֵּק
1 *impf. pl.*: *p.* נִתְצַדָּק
Gn. 44, 16. מה־נדבר ומה־נצטדק

צֶדֶק

ג׳ו, וכ׳כוי צִדְקִי, וכ׳מונן יוֹשֵׁב וכ׳כוֹסֵה [נעֲרָ֫לְסִיי״ט], ל״מ מעגלי נלק, ומוֹסֵ לְסֵ״כ יוֹשֵׁב ומֶלֶךְ כוֹשֵׁב וכ׳כוֹת תְּמִיכוֹת ומִשְׁפָּט יִשְׂרָת - לֵנ ומְכוֹנָה וכוֹת נדין ונוֹל - כְּפִיס טוֹנָה ונלוי ויקוֹת תְּשׁוּעָה ומֶלֶךְ שָׁלוֹם וכ׳כוֹ ומוֹשֵׁב מִסְּיוֹת וקדוֹשָׁה ויקוֹ לְמִיס וכדוֹמָה מן הַשְּׁמָלוֹת. נכ׳כמֶת סניון יוֹנֵע נוֹד ק, נלמי נוֹדק, מקדמה נוֹדקת וכדוֹמה, ונשפה ענייניה צֶדֶק סם לכוכב סנה יוֹנֵע.

n. m. (c. s. צִדְקִי), rectitudo, planitudo, veluti viarum, deinde *justitia* sive judicialis sive civilis sive imputativa et sic porro, virtute latissime patente, etiam de salute justitiam vel insequente vel conferente (syn. יֶשַׁע). LXX. *δικαιοσύνη* constanter, saepius adj. et verb., semel *κρίσις*.

Lev. 19, 36. מאזני צדק
Lev. 19, 36. אבני־צדק
Lev. 19, 36. איפת צדק
Lev. 19, 36. והין צדק
Dt. 1, 16. ושפטתם צדק
Dt. 16, 18. את־העם משפט־צדק
Dt. 16, 20. צדק צדק תרדף
Dt. 33, 19. יזבחו זבחי־צדק
Job. 8, 3. ואם־שדי יעות־צדק
Job. 29, 14. צדק לבשתי וילבשני
Job. 31, 6. ישקלני במאזני־צדק
Job. 36, 3. ולפעלי אתן־צדק
Ps. 4, 6. זבחו זבחי־צדק
Ps. 9, 5. ישבת לכסא שופט צדק
Ps. 15, 2. הולך תמים ופעל צדק
Ps. 17, 1. שמעה י״י ׀ צדק
Ps. 23, 3. ינחני במעגלי־צדק
Ps. 40, 10. בשרתי צדק ׀ בקהל רב
Ps. 45, 5. וענוה־צדק
Ps. 45, 8. אהבת צדק
Ps. 48, 11. צדק מלאה ימינך
Ps. 51, 21. אז תחפץ זבחי־צדק
Ps. 52, 5. שקר ׀ מדבר צדק
Ps. 58, 2. אלם צדק תדברון
Ps. 85, 11. צדק ושלום נשקו
Ps. 85, 14. צדק לפניו יהלך
Ps. 89, 15. צדק ומשפט מכון כסאך
Ps. 94, 15. עד־צדק ישוב משפט
Ps. 97, 2. צדק ומשפט מכון כסאו
Ps. 110, 4. *דברתי מלכי־צדק
Ps. 118, 19. פתחו־לי שערי־צדק
Ps. 119, 75. כי־צדק משפטיך
Ps. 119, 138. צוית צדק עדתיך
Ps. 119, 142. צדקתך צדק לעולם
Ps. 119, 144. צדק עדותיך לעולם
Ps. 119, 172. כי כל־מצותיך צדק
Ps. 132, 9. כהניך ילבשו־צדק
Prv. 1, 3. צדק ומשפט ומשרים
Prv. 2, 9. אז תבין צדק ומשפט
Prv. 8, 15. ורזנים יחוקקו צדק
Ps. 12, 17. יפיח אמונה יגיד צדק
Prv. 16, 13. רצון מלכים שפתי־צדק
Prv. 31, 9. פתח־פיך שפט־צדק
Jes. 1, 21. צדק ילין בה
Jes. 11, 5. והיה צדק אזור מתניו
Jes. 16, 5. ומהר צדק
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
Jes. 26, 10. יחן רשע בל־למד צדק
Jes. 41, 2. צדק יקראהו לרגלו
Jes. 45, 8. ושחקים יזלו־צדק
Jes. 45, 19. אני י״י דבר צדק
Jes. 51, 1. רדפי צדק מבקשי י״י
Jes. 51, 7. שמעו אלי יודעי צדק
Jes. 58, 2. וישאלוני משפטי־צדק
Jes. 64, 4. פגעת את־שש ועשה צדק
Jer. 11, 20. וי״י צבאות שפט צדק
Jer. 22, 13. הוי בנה ביתו בלא־צדק
Jer. 31, 23. יברכך י״י נוה־צדק
Jer. 50, 7. נוה־צדק ומקוה
Ez. 45, 10. מאזני־צדק ואיפת־צדק
Ez. 45, 10. ובת־צדק יהי לכם
Dan. 9, 24. ולהביא צדק עלמים
Hos. 10, 12. ויורה צדק לכם
Zeph. 2, 3. בקשו־צדק
וְצֶדֶק
Ps. 85, 12. וצדק משמים נשקף
וְצֶדֶק
Dt. 25, 15. אבן שלמה וצדק
Dt. 25, 15. איפה שלמה וצדק
Ps. 119, 121. עשיתי משפט וצדק
Eccl. 5, 7. וגזל משפט וצדק
הַצֶּדֶק
Eccl. 3, 16 ומקום הצדק שמה הרשע
Jes. 1, 26. יקרא לך עיר הצדק
Jes. 61, 3. וקרא להם אילי הצדק
בְּצֶדֶק
Lev. 19, 15. בצדק תשפט עמיתך
Ps. 9, 9. והוא ישפט תבל בצדק
Ps. 17, 15. אני בצדק אחזה פניך
Ps. 65, 6. נוראות ׀ בצדק תענני
Ps. 72, 2. ידין עמך בצדק
Ps. 96, 13. 98, 9. ישפט־תבל בצדק
Prv. 8, 8. בצדק כל־אמרי־פי
Jes. 11, 4. ושפט בצדק דלים
Jes. 42, 6. אני י״י קראתיך בצדק
Jes. 45, 13. העירתהו בצדק
Jes. 59, 4. אין־קרא בצדק
Hos. 2, 21. וארשתיך לי בצדק
בַּצֶּדֶק
Prv. 25, 5. ויכון בצדק כסאו
לְצֶדֶק
Jes. 32, 1. הן לצדק ימלך־מלך
cum suff.: צִדְקִי
Job. 6, 29. ושובו עוד צדקי־בה
Job. 35, 2. אמרת צדקי מאל
Ps. 4, 2. בקראי ענני ׀ אלהי צדקי
Ps. 35, 27. וישמחו חפצי צדקי
Jes. 41, 10. תמכתיך בימין צדקי
Jes. 51, 5. קרוב צדקי
cum suff.: כְּצִדְקִי
Ps. 7, 9. שפטני י״י כצדקי
Ps. 18, 21. יגמלני י״י כצדקי
Ps. 18, 25. וישב־י״י לי כצדקי
cum suff.: צִדְקֵנוּ
Jer. 23, 6. י״י ׀ צדקנו
Jer. 33, 16. יקרא־לה י״י ׀ צדקנו
cum suff.: צִדְקֶךָ *p.*
Job. 8, 6. ושלם נות צדקך
Ps. 35, 28. ולשוני תהגה צדקך
Ps. 37, 6. והוציא כאור צדקך
Ps. 119, 7. בלמדי משפטי צדקך
Ps. 119, 62. על משפטי צדקך
Ps. 119, 106 לשמר משפטי צדקך
Ps. 119, 123. ולאמרת צדקך
Ps. 119, 160 ולעולם כל־משפט צדקך
Ps. 119, 164. על משפטי צדקך
Jes. 58, 8. והלך לפניך צדקך
cum suff.: צִדְקֵךְ
Jes. 62, 2. וראו גוים צדקך
cum suff.: כְּצִדְקֵךְ
Ps. 35, 24. שפטני כצדקך י״י
cum suff.: צִדְקוֹ
Ps. 50, 6. ויגידו שמים צדקו
Ps. 97, 6. הגידו השמים צדקו
Jes. 42, 21. י״י חפץ למען צדקו
cum suff.: בְּצִדְקוֹ
Eccl. 7, 15. יש צדיק אבד בצדקו
cum suff.: כְּצִדְקוֹ
Ps. 7, 18. אודה י״י כצדקו
cum suff.: בְּיִצְדְקוֹ
Ez. 3, 20. ובשוב צדיק מצדקו
cum suff.: צִדְקֵהוּ
Jes. 62, 1. עד־יצא כנגה צדקה
צִדְקָהּ
ג׳כ, ומוכנו כמו נלק, לומר טוב וכלוי נכלכה ולמוכה יוֹשֵׁב ווכות יְשׁוּעָה ומכפה ונוות וכדומה מן הַשְּׁמָלוֹת, ולפעמים כמו מעשה נלקה.

n. f., jus, fas, justitia et dei et hominum, spec. de misericordia et liberalitate in afflictos, vel de salute ac prosperitate, quarum significationum nexus melius etiam prospicietur, si etymon verbi fuerit explanatius. LXX. *δικαιοσύνη, δικαίωμα, ἐλεημοσύνη, ἔλεος, κρίμα, εὐφροσύνη.*

Gn. 15, 6. ויחשבה לו צדקה
Gn. 18, 19. לעשות צדקה ומשפט
Dt. 24, 13. ולך תהיה צדקה
2 Sam. 19, 29. ומה־יש לי־עוד צדקה
Job. 37, 23. ומשפט ורב־צדקה
Ps. 33, 5. אהב צדקה ומשפט
Ps. 106, 3. עשה צדקה בכל־עת
Prv. 8, 20. בארח צדקה אהלך
Prv. 11, 18. וזורע צדקה שכר אמת
Prv. 11, 19. כן־צדקה לחיים
Prv. 12, 28. בארח־צדקה חיים
Prv. 13, 6. צדקה תצר תם־דרך
Prv. 14, 34. צדקה תרומם גוי
Prv. 15, 9. ומרדף צדקה יאהב
Prv. 16, 31. בדרך צדקה תמצא
Prv. 21, 3. עשה צדקה ומשפט
Prv. 21, 21. רדף צדקה וחסד
Prv. 21, 21. צדקה וכבוד
Jes. 10, 22. שוטף צדקה
Jes. 45, 23. יצא מפי צדקה
Jes. 56, 1. ועשו צדקה
Jes. 58, 2. כגוי אשר־צדקה עשה
Jes. 59, 9. ולא תשיגנו צדקה
Jes. 59, 17. וילבש צדקה כשריון
Jes. 60, 17. ונגשיך צדקה
Jes. 61, 10. מעיל צדקה יעטני
Jes. 61, 11. יצמיח צדקה ותהלה
Jer. 33, 15. אצמיח לדוד צמח צדקה
Am. 6, 12. ופרי צדקה ללענה
Mal. 3, 20. צדקה ומרפא בכנפיה
וּצְדָקָה
Dt. 6, 25. וצדקה תהיה־לנו
2 Sam. 8, 15. עשה משפט וצדקה
1 Rg. 10, 9. לעשות משפט וצדקה
1 Chr. 18, 14 ויהי עשה משפט וצדקה
2 Chr. 9, 8. לעשות משפט וצדקה
Neh. 2, 20. אין־חלק וצדקה וזכרון
Ps. 24, 5. וצדקה מאלהי ישעו
Ps. 99, 4. משפט וצדקה ביעקב
Prv. 8, 18. הון עתק וצדקה
Prv. 10, 2. 11, 4. וצדקה תציל ממות
Jes. 28, 17. וצדקה למשקלת
Jes. 32, 16. וצדקה בכרמל תשב
Jes. 33, 5. מלא ציון משפט וצדקה
Jes. 45, 8. וצדקה תצמיח יחד
Jes. 59, 14. וצדקה מרחוק תעמד
Jer. 9, 23. משפט וצדקה בארץ
Jer. 22, 3. עשו משפט וצדקה
Jer. 22, 15. 23, 5. ועשה משפט וצדקה
Jer. 33, 15. משפט וצדקה
Ez. 18, 5. 21. 33, 14. 19. ועשה משפט וצדקה
Ez. 18, 19. 33, 16. משפט וצדקה עשה
Ez. 18, 27. וייעש משפט וצדקה
Ez. 45, 9. ומשפט וצדקה עשו
Am. 5, 7, וצדקה לארץ הניחו
Am. 5, 24. וצדקה כנחל איתן

Digitized by Google

הַצְּדָקָה
Jes. 32, 17. מעשה הצדקה שלום
Jes. 32, 17. ועבדת הצדקה
Dan. 9, 7. לך אדני הצדקה
בְּצִדְקָה
Ps. 72, 3. וגבעות בצדקה
Prv. 16, 8. טוב מעט בצדקה
Prv. 16, 12. כי בצדקה יכון כסא
Jes. 1, 27. ושביה בצדקה
Jes. 5, 16. נקדש בצדקה
Jes. 48, 1. לא באמת ולא בצדקה
Jes. 54, 14. בצדקה תכונני
Jes. 63, 1. אני מדבר בצדקה
Mal. 3, 3. מגישי מנחה בצדקה
וּבְצִדְקָה
1 Reg. 3, 6. באמת ובצדקה
Jes. 9, 6. ולסעדה במשפט ובצדקה
Jer. 4, 2. במשפט ובצדקה
Zach. 8, 8. לאלהים באמת ובצדקה
לִצְדָקָה
Ps. 106, 31. ותחשב לו לצדקה
Jes. 5, 7. לצדקה והנה צעקה
Hos. 10, 12. זרעו לכם לצדקה
Joel 2, 23. המורה לצדקה
מִצְדָקָה
Jes. 46, 12. הרחוקים מצדקה
צִדְקַת *constr.:*
Dt. 33, 21. צדקת י״י עשה
Prv. 11, 5. צדקת תמים תישר דרכו
Prv. 11, 6. צדקת ישרים תצילם
Ez. 18, 20. צדקת הצדיק
Ez. 33, 12. צדקת הצדיק לא תצילנו
וְצִדְקַת *constr.:*
Jes. 5, 23. וצדקת צדיקים יסירו
צִדְקָתִי *cum suff.:*
Gn. 30, 33. ועניתה־בי צדקתי
Jes. 46, 13 קרבתי צדקתי
וְצִדְקָתִי *cum suff.:*
Jes. 51, 6. וצדקתי לא תחת
Jes. 51, 8. וצדקתי לעולם תהיה
Jes. 56, 1. וצדקתי להגלות
בְּצִדְקָתִי *cum suff.:*
Dt. 9, 4. בצדקתי הביאני י״י
Job. 27, 6. בצדקתי החזקתי
בְּצִדְקָתִי *cum suff.:*
2 Sam. 22, 21. יגמלני י״י כצדקתי
2 Sam. 22, 25. וישב י״י לי כצדקתי
צִדְקָתְךָ *cum suff.:*
Ps, 36, 7. צדקתך כהררי־אל
Ps. 40, 11. צדקתך לא־כסיתי
Ps. 71, 16. אזכיר צדקתך לבדך
Ps. 119, 142. צדקתך צדק לעולם
צִדְקָתְךָ *cum suff.:* *p.*
Job. 35, 8. ולבן־אדם צדקתך
Ps. 51, 16. תרנן לשוני צדקתך
Ps. 71, 24. כל־היום תהגה צדקתך
צִדְקָתֵךְ *cum suff.:*
Jes. 57, 12. אגיד צדקתך
וְצִדְקָתֵךְ *cum suff.:*
Ps. 36, 11. וצדקתך לישרי־לב
Ps. 71, 19. וצדקתך אלהים
Ps. 72, 1. וצדקתך לבן־מלך
Ps. 88, 13. וצדקתך בארץ נשיה
Ps. 145, 7. וצדקתך ירננו
Jes. 48, 18. וצדקתך כגלי הים
בְּצִדְקָתֵךְ *cum suff.:*
Dt. 9, 5. בצדקתך ובישר לבבך
Dt. 9, 6. וידעת כי לא בצדקתך
Ps. 31, 2. בצדקתך פלטני
Ps. 71, 2. בצדקתך תצילני
Ps. 119, 40. בצדקתך חיני
Ps. 143, 11. בצדקתך תוציא
בְּצִדְקָתֵךְ *cum suff.:* *p.*
Ps. 5, 9. י״י נחני בצדקתך

ואל־יבאו בצדקתך Ps. 69, 28.
ענני בצדקתך Ps. 143, 1.
וּבְצִדְקָתְךָ *cum suff.:*
ובצדקתך ירוממו Ps. 89, 17.
צִדְקָתוֹ *cum suff.:*
צדקתו ואת־אמנתו 1 Sam. 26, 23.
ויושב לאנוש צדקתו Job. 33, 26.
ויגידו צדקתו Ps. 22, 32.
גלה צדקתו Ps. 98, 2.
צדקתו עמדת לעד Ps. 112, 9.
והוא־בטח על־צדקתו Ez. 33, 13.
וְצִדְקָתוֹ *cum suff.*
וצדקתו לבני בנים Ps. 103, 17.
וצדקתו עמדת Ps. 111, 3. 112, 3.
וצדקתו היא סמכתהו Jes. 59, 16.
בְּצִדְקָתוֹ *cum suff.:*
בצדקתו אשר־עשה Ez. 18, 22.
אראה בצדקתו Mich. 7, 9.
כְּצִדְקָתוֹ *cum suff.:*
לתת לו כצדקתו 1 Reg. 8, 32.
לתת לו כצדקתו 2 Chr. 6, 23.
מִצִּדְקָתוֹ *cum suff.:*
ובשוב צדיק מצדקתו Ez. 18, 24.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 18, 26. 33, 18.
וְצִדְקָתָם *cum suff.:*
וצדקתם מאתי נאם Jes. 54, 17
בְּצִדְקָתָם *cum suff.:*
בצדקתם ינצלו נפשם Ez. 14, 14.
בצדקתם יצילו נפשם Ez. 14, 20.
צַדְקוֹת *pl.:*
צדיק י״י צדקות אהב Ps. 11, 7.
עשה צדקות י״י Ps. 103, 6.
הלך צדקות Jes. 33, 15.
אמר צדקות ועז Jes. 45, 24.
צִדְקוֹת, צִדְקֹת *pl. constr.:*
יתני צדקות י״י Jud. 5, 11.
צדקת פרזונו בישראל Jud. 5, 11.
כל־צדקות י״י 1 Sam. 12, 7.
למען דעת צדקות י״י Mich. 6, 5.
צִדְקֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
וכבגד עדים כל־צדקתינו Jes. 64, 5.
הוציא י״י את־צדקתינו Jer. 51, 10.
כי לא על־צדקתינו Dan. 9, 18.
צִדְקֹתֶיךָ *pl. c. suff.:*
אדני ככל־צדקתיך Dan. 9, 16.
צִדְקֹתָיו *pl. c. suff.:*
ולא תזכרן צדקתו Ez. 3, 20,
צדקתו אשר־עשה Ez. 18, 24.
כל־צדקתו לא תזכרן Ez. 33, 13.
צַדִּיק

תוקפיי וכר שמעתא, וסלוון נודק, לו פיש יושר ונדק נתדיכות [נערעטער, רעטשפענער], לכן כמו ישר, תמיס, נקי, מוציא וכדומה. ונקמר מקום לחוכים וישר, מקסיד וילך לאלהים, מקשר לו הוכות נדין ונדנן כנוסן נדקה לאכיוכים וכדומה.

adj. m. (deinde subst.), justus, probus, de justitia tum fidei tum operum, spec. misericors. LXX. *δίκαιος, ἄμωμος, εὐσεβής, πιστός, φυλάσσων δικαιοσύνην.*

נח איש צדיק תמים Gn. 6, 9.
כי־אתך ראיתי צדיק Gn. 7, 1.
האף תספה צדיק Gn. 18, 23.
צדיק עם־רשע Gn. 18, 25.
הגוי גם־צדיק תהרג Gn. 20, 4.
צדיק וישר הוא Dt. 32, 4.
צדיק אתה ממני 1 Sam. 24, 18.
הרגו את־איש צדיק 2 Sam. 4, 11.
צדיק מושל 2 Sam. 23, 3.
ולהצדיק צדיק 1 Reg. 8, 32.
ולהצדיק צדיק 2 Chr. 6, 23.
ויאמרו צדיק י״י 2 Chr. 12, 6.

אלהי ישראל צדיק אתה Esr. 9, 15.
ותקם את־דבריך כי צדיק Neh. 9, 8.
ואתה צדיק על כל־הבא Neh. 9, 33.
שחוק צדיק תמים Job. 12, 4.
ויאחז צדיק דרכו Job. 17, 10.
הוא צדיק בעיניו Job. 32, 1.
צדיק כביר תרשיע Job. 34, 17.
כי־אתה תברך צדיק Ps. 5, 13.
צדיק ובחן לבות Ps. 7, 10.
אלהים צדיק Ps. 7, 10.
אלהים שופט צדיק Ps. 7, 12.
צדיק מה־פעל Ps. 11, 3.
י״י צדיק יבחן Ps. 11, 5.
כי־צדיק י״י צדקות אהב Ps. 11, 7.
כי־אלהים בדור צדיק Ps. 14, 5.
הדברות על־צדיק עתק Ps. 31, 19.
רבות רעות צדיק Ps. 34, 20.
ושנאי צדיק יאשמו Ps. 34, 22.
ולא ראיתי צדיק נעזב Ps. 37, 25.
פי־צדיק יהגה חכמה Ps. 37, 30.
ישמח צדיק כי־חזה Ps. 58, 11.
ישמח צדיק בי״י Ps. 64, 11.
יפרח־בימיו צדיק Ps. 72, 7.
תרוממנה קרנות צדיק Ps. 75, 11.
צדיק כתמר יפרח Ps. 92, 13.
יגודו על־נפש צדיק Ps. 94, 21.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.
צדיק אתה י״י Ps. 119, 137.
י״י צדיק Ps. 129, 4.
יהלמני צדיק חסד Ps. 141, 5.
צדיק י״י בכל־דרכיו Ps. 145, 17.
לא־ירעיב נפש צדיק Prv. 10, 3.
ברכות לראש צדיק Prv. 10, 6.
זכר צדיק לברכה Prv. 10, 7.
מקור חיים פי צדיק Prv. 10, 11.
פעלת־צדיק לחיים Prv. 10, 16.
כסף נבחר לשון צדיק Prv. 10, 20.
שפתי צדיק ירעו רבים Prv. 10, 21.
צדיק לעולם בל־ימוט Prv. 10, 30.
פי־צדיק ינוב חכמה Prv. 10, 31.
שפתי צדיק ידעון רצון Prv. 10, 32.
צדיק מצרה נחלץ Prv. 11, 8.
פרי צדיק עץ חיים Prv. 11, 30.
הן צדיק בארץ ישלם Prv. 11, 31.
יודע צדיק נפש בהמתו Prv. 12, 10.
ויצא מצרה צדיק Prv. 12, 13.
יתר מרעהו צדיק Prv. 12, 26.
דבר־שקר ישנא צדיק Prv. 13, 5.
צדיק אכל לשבע נפשו Prv. 13, 25.
ורשעים על־שערי צדיק Prv. 14, 19.
וחסה במותו צדיק Prv. 14, 32.
בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
לב צדיק יהגה לענות Prv. 15, 28.
ומרשיע צדיק Prv. 17, 15.
להטות צדיק במשפט Prv. 18, 5.
בור־ירוץ צדיק ונשגב Prv. 18, 10.
צדיק הראשון בריבו Prv. 18, 17.
מתהלך בתמו צדיק Prv. 20, 7.
משכיל צדיק לבית רשע Prv. 21, 12.
גול יגול אבי צדיק Prv. 23, 24.
רשע לנוה צדיק Prv. 24, 15.
שבע יפול צדיק וקם Prv. 24, 16.
אמר לרשע צדיק אתה Prv. 24, 24.
צדיק מט לפני רשע Prv. 25, 26.
ידע צדיק דין דלים Prv. 29, 7.
יש צדיק אבד בצדקו Eccl. 7, 15.
אל־תהי צדיק הרבה Eccl. 7, 16.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl. 7, 20.
אמרו צדיק כי־טוב Jes. 3, 10.
ויבא גוי־צדיק Jes. 26, 2.
מעגל צדיק תפלס Jes. 26, 7.
ויטו בתהו צדיק Jes. 29, 21.
ומלפנים ונאמר צדיק Jes. 41, 26.
מבלעדי אל־צדיק Jes. 45, 21.
ואם־שבי צדיק ימלט Jes. 49, 24.
בדעתו יצדיק צדיק Jes. 53, 11.
צדיק אתה י״י Jer. 12, 1.
בחן צדיק Jer. 20, 12.

לדוד צמח צדיק Jer. 23, 5.
צדיק הוא י״י Thr. 1, 18.
ובשוב צדיק מצדקו Ez. 3, 20.
כי הזהרתו צדיק Ez. 3, 21.
לבלתי חטא צדיק Ez. 3, 21.
לב־צדיק שקר Ez. 13, 22.
ואיש כי־יהיה צדיק Ez. 18, 5.
צדיק הוא חיה יחיה Ez. 18, 9.
ובשוב צדיק מצדקתו Ez. 18, 24.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 18, 26.
והכרתי ממך צדיק ורשע Ez. 21, 8.
הכרתי ממך צדיק ורשע Ez. 21, 9.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 33, 18.
כי־צדיק י״י אלהינו Dan. 9, 14.
על־מכרם בכסף צדיק Am. 2, 6.
צררי צדיק Am. 5, 12.
בבלע רשע צדיק ממנו Hab. 1, 13.
י״י צדיק בקרבה Zeph. 3, 5.
צדיק ונושע הוא Zach. 9, 9.
וראיתם בין צדיק לרשע Mal. 3, 18.
וְצַדִּיק
ונקי וצדיק אל־תהרג Ex. 23, 7.
יכין וצדיק ילבש Job. 27, 17.
וצדיק חונן ונותן Ps. 37, 21.
חנון ורחום וצדיק Ps. 112, 4.
חנון י״י וצדיק Ps 116, 5.
וצדיק יסוד עולם Prv. 10, 25.
וצדיק יתן ולא יחשך Prv. 21, 26.
וצדיק ירון ושמח Prv. 29, 6.
וצדיק לא יוכל Ez. 33, 12.
וצדיק באמונתו יחיה Hab. 2, 4.
הַצַּדִּיק
י״י הצדיק Ex. 9, 27.
והצדיקו את־הצדיק Dt. 25, 1.
את־הצדיק ואת־הרשע Eccl. 3, 17.
הצדיק אבד Jes. 57, 1.
נאסף הצדיק Jes. 57, 1.
צדקת הצדיק עליו תהיה Ez. 18, 20.
צדקת הצדיק לא תצילנו Ez. 33, 12.
מכתיר את־הצדיק Hab. 1, 4.
כַּצַּדִּיק
והיה כצדיק כרשע Gn. 18, 25.
לְצַדִּיק
הודע לצדיק ויוסף לקח Prv. 9, 9.
לַצַּדִּיק
זמם רשע לצדיק Ps. 37, 12.
טוב מעט לצדיק Ps. 37, 16.
צופה רשע לצדיק Ps. 37, 32.
לא־יתן לעולם מוט לצדיק Ps. 55, 23.
אך־פרי לצדיק Ps. 58, 12.
אור זרע לצדיק Ps. 97, 11.
לא־יאנה לצדיק כל־און Prv. 12, 21.
וצפון לצדיק חיל חוטא Prv. 13, 22.
גם ענש לצדיק Prv. 17, 26.
שמחה לצדיק עשות Prv. 21, 15.
כפר לצדיק רשע Prv. 21, 18.
מקרה אחד לצדיק ולרשע Eccl. 9, 2.
צבי לצדיק Jes. 24, 16.
ארח לצדיק Jes. 26, 7.
באמרי לצדיק חיה יחיה Ez. 33, 13.
מִצַּדִּיק
לא־יגרע מצדיק עינו Job. 36, 7.
צַדִּיקִים *pl.:*
אולי יש חמשים צדיקם Gn. 18, 24.
חמשים צדיקם בתוך העיר Gn. 18, 26.
ויסלח דברי צדיקים Ex. 23, 8.
חקים ומשפטים צדיקם Dt. 4, 8.
ויסלח דברי צדיקם Dt. 16, 19.
צדקים וטבים ממנו 1 Reg. 2, 32.
ויאמר אל־כל־העם צדקים 2 Rg. 10, 9.
יראו צדיקים וישמחו Job. 22, 19.
וחטאים בעדת צדיקים Ps. 1, 5.
יודע י״י דרך צדיקים Ps. 1, 6.
וגילו צדיקים Ps. 32, 11.
רננו צדיקים בי״י Ps. 33, 1.

Digitized by Google

עיני ר׳ אל־צדיקים Ps. 34, 16.
וסומך צדיקים ר׳ Ps. 37, 17.
צדיקים יירשו־ארץ Ps. 37, 29.
ותשועת צדיקים מי׳ Ps. 37, 39.
ויראו צדיקים וייראו Ps. 52, 8.
ועם צדיקים אל־יכתבו Ps. 69, 29.
שמחו צדיקים בי׳ Ps. 97, 12.
באהלי צדיקים Ps. 118, 15.
צדיקים יבאו בו Ps. 118, 20.
אך צדיקים יודו לשמך Ps. 140, 14.
בי יכתרו צדיקים Ps. 142, 8
ר׳ אהב צדיקים Ps. 146, 8.
ואורחות צדיקים תשמר Prv. 2, 20.
ונתה צדיקים יברך Prv. 3, 33.
ואורח צדיקים כאור נגה Prv. 4, 18.
ותאות צדיקים יתן Prv. 10, 24.
תוחלת צדיקים שמחה Prv. 10, 28.
ובדעת צדיקים יחלצו Prv. 11, 9.
בטוב צדיקים תעלץ קריה Prv. 11, 10.
וזרע צדיקים נמלט Prv. 11, 21.
תאות צדיקים אך־טוב Prv. 11, 23.
וכעלה צדיקים יפרחו Prv. 11, 28.
ושרש צדיקים בל־ימוט Prv. 12, 3.
מחשבות צדיקים משפט Prv. 12, 5.
ובית צדיקים יעמד Prv. 12, 7.
ושרש צדיקים יתן Prv. 12, 12.
אור־צדיקים ישמח Prv. 13, 9.
ואת־צדיקים ישלם־טוב Prv. 13, 21.
ותפלת צדיקים ישמע Prv. 15, 29.
בעלץ צדיקים Prv. 28, 12.
ובאבדם ירבו צדיקים Prv. 28, 28.
ברבות צדיקים ישמח Prv. 29, 2.
תועבת צדיקים איש עול Prv. 29, 27.
אשר ׀ יש צדיקים Eccl. 8, 14.
וצדקת צדיקים יסירו Jes. 5, 23.
ועמך כלם צדיקים Jes. 60, 21.
בקרבה דם צדיקים Thr. 4, 13.
צדיקם המה ישפטו Ez. 23, 45.

pl.: וַצַּדִּיקִים

וצדיקים ישמחו Ps. 68, 4.
וצדיקים ככפיר יבטח Prv. 28, 1.
וצדיקים במפלתם יראו Prv. 29, 16.
וצדקים ילכו בם Hos. 14, 10.

pl.: הַצַּדִּיקִים

למען חמשים הצדיקם Gn. 18, 24.
יחסרון חמשים הצדיקם Gn. 18, 28.
על גורל הצדיקים Ps. 125, 3.
לא־ישלחו הצדיקים Ps. 125, 3.
כמעשה הצדיקים Eccl. 8, 14.
הצדיקים והחכמים Eccl. 9, 1.

צְדָקָה

ס״נ, והידועה בקנגוס צְדָקְתָא, וגס צְדַקְתָּא, והמונן כמו צְדָקָה בעברי, נמונכו קסד ועוד לת לכיוכים. וכן שנור מלת צְדָקָה כשפה עבריית, ל״מ נשלים: מלת ממון לדקה; גדולה לדקה שהקרבת גאולה; גדול העושה לדקה כשתר יותר משה רבינו, לכן השמות צְדָקוֹת או צְדִיקוּת נמונן יושב. וכפי הכראה גס בעברי נכ״ק היה שנור המונן הוה לשם לדקה, כי נאלף [מ״ב כ״ד י״ו] שמלך בגלל הסנ שם מתתיה כשם נלדף לדקיהו.

n. f. (def. targ. צְדָקְתָא, צְדַקְתָּא), probitas, justitia (qua vi crebrius dicitur צְדָקוּ, צְדִיקוּ), plerumque beneficentia, munificentia (quam significationem,uti in neohebraica, sic etiam in prisca lingua usitatam fuisse, conjici potest ex n. pr. *Matatja* a Nebukadnezare in synonymum *Zidkija* mutatum, 2 Reg. 24, 17. cf. 1 Chr. 3, 15. Jer. 1, 3. LXX. *ἐλεημοσύνη.*

וחטיך בצדקה פרק Dan. 4, 24.

צָהַב

פעל כוד, והעתיד כז״ע יִצְהַב, ופתרונו נהיה ונהירה והופעה וזהיכה [גלאלי־נען, שימעון], ודומה לו זָהַב לעיל, הָהַב נתרגי, והתקר והשווי כנר תקרתי לעיל. ומזה בזב״פ הנוסף חָצְהַב היות הן וכה לו נגנע וכה [גאלאפאתרינג ויין], והכיוכי מָצְהַב. כזפה ענכיכית צָהַב ג״כ כמונן נהל ענין שמקה, ל״מ נהנו פניו, היום פניך נהוזים, וכן חִצְהִיב כמו הלנין, לצון נהיהה [עבר־גלאגנען], ולת כמונן יולת, וכן נתרגום וכז״ע נהב נכנד כמונן הכעסה, לומר עשות הפניה פני להניה מכעס, לכן הפה צְהִיבָה כמו כעס וזוגו, קולה צְהוּבִ, צְהִיבוּת הן נענין נהיהות.

v. intr. (impf. יִצְהַב), splendere, nitere, virtute eadem, qua זָהַב, זָהַב (הָהַב). *Ho.* חָצְהַב (prt. מָצְהַב), splendidum factum esse, inauratum, coruscum esse. Neohebr. צָהַב transl. de splendore h. e. hilaritate vultus; *Hi.* splendorem emittere; *Pi.* inflammare, stomachum s. indignationem movere, unde צְהִיבָה, inflammatio vultus prae indignatione, irritatio. LXX. *στιλβων.*

Hof-al: הָצְהַב

part. masc: מָצְהָב

Esr. 8, 27. וכלי נחשת מצהב צָהֹב

ת״ו, ע״מ אֹדֶם, והמונן מוכהה נגנע והני [גאלאפאתרינג], וכנרן מנגע הצבע. *adj. m.* (ad s. f. אֹדֶם), splendidus, fulvus, *ξανθός.* LXX. *ξανθίζειν.* S. semel: *στιλβῆς.*

Lev. 13, 30. ובו שער צהב דק
Lev. 13, 32. ולא־היה בו שער צהב

adj. m.: הַצָּהֹב

Lev. 13, 36. לשער הצהב

צָהַל

פעל כוד, והעתיד יִצְהַל. ופתרונו סופעה וכלנון והיהה ונהיהה והיהה [הצלצל ויין, שימעון], ודומה לו חָל לעיל. ומזה נהיקת קול ווזוק, המיה וזעון [הָאַלאנען], וזה הזאל ממונן לקצי של הלול, וכי כן לקל חַל יקול הכוונות, וכדומה נזפתי ערב. וכאמר מהריקת הסום ולגלול קולו [ווישפערן], וכן נהל נעברי ג״כ מתרועת וזעון כני לחס. הכנד צָהַל הלול קול ותרועה, ונקצר עם מלת קול. הנוסף חִצְהִיל יולת ממכוון לקצי, לומר ענין הלהיה והוהרה והלהכה, וכאמר מהלהנת פניה צ׳ שמקה. ומצר לתקור הזצע דע שמצלמו צָל לקיון, וכן צַל, וזס תמלת הקקר והזווי.

נזפה ענכיכית צָהַל ענין שמקה.

v. comp. intr. (impf. יְצַהֵל), sicut הָל, clarum, lucidum esse (hell sein), deinde, ut solet, translatione ad *vocem* facta (cf. חָצַר), claram vocem edere, alta voce clamare eaque vel *tristi* (ejulare) vel *laeta* (jubilare), de equis: hinnire, arab. *zahala*. *Pi.*, seq. קוֹל, ejulatum tollere, ploratum edere (aufkreischen), propter angoris magnitudinem. *Hi.*, transeunte vi primitiva, splendefacere, exhilarare (neohebr. צָהַל, laetitia). LXX. *βοᾶν, χρεμετίζειν, ἀγαλλιᾶσθαι, ταράσσειν, κερατίζειν*; *Hi.* *ἱλαροῦν.* S. *στίλβειν.*

צָהַר

3 *perf. f.:* צָהֲלָה

Esth. 8, 15. והעיר שושן צהלה

3 *perf. pl.:* צָהֲלוּ

Jes. 24, 14. בגאון ר׳ צהלו מים

impf. f.: תָּצְהַלִי

Jes. 10, 30. צהלי קולך
Jes. 12, 6. צהלי ורני ישבת ציון

impf. f.: וַתָּצְהַלִי

Jes. 54, 1. פצחי רנה וצהלי

impf. pl.: וְיָצְהֲלוּ

Jer. 31, 7. וצהלו בראש הגוים

2 *impf. pl.:* וְתָצְהֲלוּ *Q'ri.*

Jer. 50, 11. ותצהלו כאבירים

3 *impf. pl.:* יְצָהֵלוּ *p.*

Jer. 5, 8. אל־אשת רעהו יצהלו

Hif-il: הַצְהִיל

inf. constr.: לְהַצְהִיל

Ps. 104, 15. להצהיל פנים משמן

מְצַהֲלָה

ס״נ, ומונכו הזמעת קול הסוסים [ווי־מעוכנ], ולת ענין מזעק הסוסים, כאזר יקצ יקקי, וכאזל על נמול קול הכוולף מקמלת הכאוף. נגמלף ג״כ הזמות צְהִילוּת, צְהֲלָה נמונן וס.

n. f., hinnitus equorum, trop. de pruritu fornicationis spiritualis, gem. צְהֲלָה, צְהִילוּת. LXX. *χρεμετισμὸς ἱππασίας, χρεμετισμός.*

pl. constr.: מְצַהֲלוֹת

Jer. 8, 16. מצהלות אבירין

pl. c. suff.: וּמְצַהֲלֹתַיִךְ

Jer. 13, 27. נאפיך ומצהלותיך

צָהַר

ס״כ, והעתיד כז״ע יִצְהַר, ומונכו והיהה ולהוב [גלאגנען], ונעברי שהר הדומה לו, כמונן הופעה ווריקה, לומר הלולות, והפעל שהר זס כמו טָהַר נעברי, כמונן וכיה, וכבר דנרתי מפעל הזה לפיל ממת והר ועהר, ומהזווי עי׳ נלוף הזהרים נסוף הספר.

v. intr. (impf. neoh. יְצַהֵר), micare, nitere, arab. *ṭahara, thahara* (sicut טָהַר, חָהַר, טָהַר, opp. טָמָא, sanscr. *tam*, tenebricosum esse).

יְצָהָר

ז״ו, על מזקל עתידי יְאֹר [אֹר], חֵלֶב [לֶבֶן], נַחֲשׁוֹהּ [נְחֹשֶׁת], עֵגֶל [עֲגָלָה], עֲצֵה [עֲנָנָה], יַצְהָר [צָהַר] וכדומה. פתרונו דבר המלכיה ונכהב, כהזאלה על שמן [אָלַל], וכאמר מזמן זמלכיה, והוף קדש זאלת נעבר עדין, ונקצר לרוב עם תיכוב, ולפעמים יהבר כמו שמן מזעק קדש, לכן נכי היבהר נכים זל שמן מזעק קדש, לומר המזוקים. עי׳ שמן.

נתרגום צָהֹר תוקיי ממונן רקיע.

n. m. imperfectivum (sicut יַחְמֹר, יַחְמוּר, יַקְהָה, יַלְקוּט, יַרְבּוּט, יְהוֹדָה etc.), res habitualiter splendida, spec. *oleum*, recens potissimum, quare cum n. תִּירוֹשׁ, mustum ex uvis *comparatum*, conjungitur (sicut שֶׁמֶן cum יַיִן), semel de oleo unctionis sanctae Zak. 4, 14. בְּנֵי־יִצְהָר, de iis, qui oleo sancto delibuti s. initiati sunt. LXX. *ἔλαιον, καρπός, πιότης.* A. *στιλπνότης.* Th. *λαμπρότης.*

Num. 18. 12. כל חלב יצהר
2 Reg. 18, 32. ארץ זית יצהר ודבש
Jer. 31, 12. ועל־תירש ועל־יצהר
Joel 1, 10. אמלל יצהר

וְיִצְהָר

Dt. 28, 51. דגן תירוש ויצהר
2Chr.31,5 ראשית דגן תירוש ויצהר
2 Chr. 32, 28. דגן ותירוש ויצהר
Neh. 10, 38. כל־עץ תירוש ויצהר
Joel 2, 24. היקבים תירוש ויצהר

הַיִּצְהָר

Hos. 2, 24. התירוש ואת־היצהר
Hag.1,11 ועל־התירוש ועל־היצהר
Zach. 4, 14. שני בני־היצהר

וַהֲיִצְהָר

Neh. 5, 11. התירוש והיצהר אשר
Neh. 10, 40. הדגן התירוש והיצהר
Neh. 13, 12. הדגן והתירוש והיצהר
Hos. 2, 10. והתירוש והיצהר
Joel 2, 19. והתירוש והיצהר

cum suff.: וְיִצְהָרֶךָ

Dt. 11, 14. דגנך ותירשך ויצהרך
Dt. 12, 17. דגנך ותירשך ויצהרך
Dt.14,23.18,4. דגנך תירשך ויצהרך

pl. c. suff.: וְיִצְהָרֶיהָ

Dt. 7, 13. דגנך ותירשך ויצהרך

צָהַר

פעל שמי, ונמלף לך נכנון הכוסף הִצְהִיר, ומונכו עשות לשמר, לו סקיעת שמן מויתים, וקל להכיו.

v. denom. hif., oleum exprimere, Targ. צַהֲרָא מֶשַׁח. LXX. *ἀδίκως ἐνέδρευσαν.*

Hif-il: הַצְהִיר

3 *imperf. pl.:* יַצְהִירוּ

Job. 24, 11. בין שורתם יצהירו

צֹהַר

ס״כ, ווזגו צֳהָרַיִם, ומונכו והר וקור ויפעה [גלאנען, לימע], ונאמר כיקיד כהאלה על קלון ופתף מנוף הקור, וכן כיוכי [φως], וכווגי כמו טָהֳר נעברי [מיעטען], לאר שמנו נעברי טַהַר עזות דבר כהכיים, והאלה של להכיים על קוזר והכלקה קל להכיו. ולאר לקקור סוד הווג הכה תמלת אלהו אצל שָׁחֳרַיִם, צַהֲרַיִם, והרל״ק נתן טעם לו, לפי שהיום כילך כלוכו להכיים, מהנוקר ועד קני היום הולך ולור, ומקני היום ולמעלה הולך ולערב. כז״ע ממנו מופנו צְהֹרַיִם.

n. f., splendor, lux, deinde, sicut *φῶς*, de fenestra, per quam lux immittitur; *du.*, lux mediae diei, meridies, trop. de evidentia rei statusque prosperitate, arab. *thuhr* (unde denom. *ṭhahara*, aliquid meridiano tempore facere), cf. de duali nmm. שְׁחָרַיִם, צָהֳרַיִם. LXX. *μεσημβρία, μεσημβρινός, τὸ δειλινόν.*

Gn. 6, 16. צהר תעשה לתבה

du.: צָהֳרַיִם

Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים
Jes. 16, 3. בחיך צהרים
Jer. 20, 16. בעת צהרים

du.: וְצָהֳרַיִם

Ps. 55, 18. ערב ובקר וצהרים

du.: צָהֳרַיִם *p.*

2 Sam. 4, 5. את משכב הצהרים
1 Reg.18, 26. מהבקר ועד־הצהרים
1 Reg. 18, 29. ויהי כעבר הצהרים
2 Reg. 4, 20. ברכיח עד־הצהרים

du.: בַּצָּהֳרַיִם *p.*

Gn.43,16. יאכלו האנשים בצהרים
Gn. 43, 25. עד בא יוסף בצהרים
Dt. 28, 29. ותהית ממשש בצהרים
1 Reg. 18, 27. ויהי בצהרים ויהתל
1Rg.20,16. ויצאו בצהרים ובן־הדד
Job. 5, 14. וכלילה ימששו בצהרים
Cant. 1, 7. איכה תרביץ בצהרים

Digitized by Google

כשלנו בצהרים Jes. 59, 10.
ונעלה בצהרים Jer. 6, 4.
שדד בצהרים Jer. 15, 8.
והבאתי השמש בצהרים Am. 8, 9.
בצהרים יגרשוה Zeph. 2, 4.
du.: כַּצָּהֳרַיִם
ומשפטך כצהרים Ps. 37.
ואפלתך כצהרים Jes. 58, 10.
du.: וּמִצָּהֳרַיִם
ומצהרים יקום חלד Job. 11, 17.

צַר

v. s. r. צָרָה *p.* 944.

צְרֹא

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צְרֹאָה

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צְרֹאַר

v. s. r. צְרוֹר *p.* 948.

צוּד

לוֹמַר צַד, והמוּן כמו צָדָה לַעֵיל, לוֹמַר יקיש ולכיכה [כַּשְׁטערשְׁטען, שטעלנען]. ומזה לליקה ולכיקה לקרי קיה לוֹמַר ולִקוֹה [פַֿשְׁנגען, עריקנגען], לכיכה ולכיכֿה ויקיש [נעשטעלט], ידיעת נפש וכלומה, וכל מתקנות של גלוי. והעתם לדעת כי"פ ע"ש לדוד, לוֹמַר לדיכה ועיש מכננד תפכים, כדרך תקוכ והלוכד. וכפי הכרתה פסוקי נידון היה מוכנו ג"כ דיוג ולכידת דגים [פִֿישען]. הכנד צוֹדֵד קוק תפעלה, וכאמר מלכידת נפשות. h. e. צָדַד, *v. tr.*, sicut צָרַר, insidiari, insidiis tentare aliquem, veluti vitam alicujus, venando capere, velut feras, aves, pisces (in n. pr. צִידוֹן), proprie, ut ait Papenheimius, auctor Synonymicorum, declinare de conspectu ad clandestina (cogn. צַד, latus). *Pil.* צוֹדֵד, vitae alicujus insidias struere. LXX. *θηρεύειν, ἀγρεύειν, ἐκθλίβειν, σφαγή; Pil. διαστρέφειν, ἐκ-, συ-. S. θηρᾶν, θηρεύειν, ἀγρεύειν.*

3 *prf. pl.:* לַכְּדוּ צָדוּ
Thr. 4, 18. צדו צעדינו
3 *prf. pl. c. s.:* וַצָּדוּם
Jer. 16, 16. לרבים צידים וצדום
3 *prf. pl. c. s.:* צָדוּנִי
Thr. 3, 52. צוד צדוני כצפור
part. masc.: דַּצָּד *sg.*
Gn. 27, 33. הוא הצד־ציד
inf. abs.: צוֹד
Thr. 3, 52. צוד צדוני כצפור
inf. conf.: לָצוּד
Gn. 27, 5. לצוד ציד להביא
impf. sg.: וְצָדָה
Gn. 27, 3. וצודה לי צידה
3 *imperf.:* יָצוּד
Lev. 17, 13. יצוד ציד חיה
2 *impf. c. h int.:* הַתָּצוּד
Job. 38, 39. התצוד ללביא טרף
2 *impf. c. s.:* תְּצוּדֵנִי
Job. 10, 16. ויגאה כשחל תצודני
3 *imperf. c. s.:* יְצוּדֵנִי
Ps. 140, 12. יצודנו למדחפת
3 *impf. f.:* תָּצוּד
Prv. 6, 26. נפש יקרה תצוד

Pi-el: צוֹדֵד
part. f. pl.: מְצוֹדְדוֹת
Ez. 13, 20. מצודדות שם את־הנפשות
Ez. 13, 20. מצודדות את־נפשים
inf. constr.: לְצוֹדֵד
Ez. 13, 18. לצודד נפשות
2 *impf. pl. f.* תְּצוֹדְדָנָה
Ez. 13, 18. תצודדנה לעמי ציד

צַיִד

ז"ו, וסמוכו צֵיד, והמוכו לו מופצעי, לוֹמַר יקיש ולכיכה [יָאגד], לו עכס היקיש, לוֹמַר הכלכד ומכלקו ע"י יקיש והכנוג [ווילדפנעט, רויב]. וכזכל פק"כ על מוכ ככלו, לו לפי שכיכים תקדמוכים הכלכד ע"י יקיש היה תמוכו, לו כדעת רמ"פ לפי שנכיכין לצוד לקכיו כדי להזינו, ועכף קק רק ע"י התלכות ותקנולה, וכלאר מכוכ הלכי דכך. נתכנוס זֵיד מצלמו, תפעל לוֹמַר.

n. m. (c. צֵיד), vel *abstr.*, insidiatio, venatio, aucupium, vel *concret.* animal venatione captum, caro ferina (Wildpret), rapina, deinde general. esca (utpote quae apud veteres venatione potissimum comparabatur, vel gener. id quod opera ac labore adipiscimur (syn. טֶרֶף), et spec. viaticum, commeatus, targ. זֵיד. LXX. *θήρα, θήρευμα; κυνηγός, κυνηγεῖν* (cf. gemar. קִינִיגָא, קִינִיגוֹן, קִינִיגְרָא, קִינִיגִי), *ἐπισιτισμός* (seqq. A. S.).

צַיִד *p.*
Gn. 10, 9. הוא־היה גבר־ציד
Gn. 10, 9. כנמרד גבור ציד
Gn. 25, 27. עשו איש ידע ציד
Gn. 25, 28. כי־ציד בפיו
Gn. 27, 3. Q'ri. וצודה לי צידה
Gn. 27, 5. לצוד ציד להביא
Gn. 27, 7. חביאה לי ציד
Gn. 27, 33. אפוא הוא חצד־ציד
Neh. 13, 15. ביום מכרם ציד
constr.: צֵיד
Lev. 17, 13. יצוד ציד חיה
constr.: מְצֵיד
Gn. 27, 25. ואכלה מציד בני
Gn. 27, 31. ויאכל מציד בנו
cum suff.: מְצֵידִי
Gn. 27, 19. שבה ואכלה מצידי
cum suff.: צֵידוֹ
Job. 38, 41. מי יכין לערב צידו
Prv. 12, 27. לא־יחרך רמיה צידו
cum suff.: מְצֵידוֹ
Gn. 27, 30. ועשו אחיו בא מצידו
cum suff.: צֵידָהּ
Ps. 132, 15. צידה ברך אברך
cum suff.: צֵידָם
Jos. 9, 5. צידם יבש היה
cum suff.: מִצֵּידָם
Jos. 9, 14. ויקחו האנשים מצידם

צֵידָה

ז"כ, והוא הכקכי מן ל"ד, ומוכו מוון לו מוון הולכי דכיכים כמו ל"ד, וכתב לפעמים ג"כ צֵדָה כלי יוד.

n. f. (a m. צֵיד, nonnunquam defect. צֵדָה), cibus, spec. cibus in viam paratus vel datus. LXX. *ἐπισιτισμός.* S. *σίτησις.* Incert. *σιταρκία.*

Gn. 27, 3. K'tib. וצודה לי צידה
Gn. 42, 25. ולתת להם צדה לדרך
Gn. 45, 21. ויתן להם צדה לדרך
Ex. 12, 39. וגם־צדה לא־עשו להם
Jos. 1, 11. הכינו לכם צדה
Jos. 9, 11. קחו בידכם צידה לדרך
Jud. 7, 8. ויקחו את־צדה העם
Jud. 20, 10. לקחת צדה לעם
Ps. 78, 25. צידה שלח להם

וְצֵדָה

1 Sam. 22, 10. וצידה נתן לו

הִתְצַיֵּד

פעל נהפעל, גויר הפס ל"ד כמוכן מוון, ופתכוכו כלכול כפצו ועכיכם לו כידם לדרך [ויך מיע ריי־ועקאסט פֿער־וַאקרגען, פֿערוועהרען], וכלאר אֲזַדַּיִד מן זֵיד מצלמו.

v. hitpa. denom., viatico s. commeatu se instruere, viaticum sibi sumere, arafn. אֲזַדַּיִד a n. זֵיד. LXX. *ἐφοδιάσθηναι.*

Hitpa-el.: הִתְצַיֵּד
1 *prf. pl.:* הִצְטַיַּדְנוּ
Jos. 9, 12. חצטידנו אתו מבתינו

צַיָּד

ז"ו גויר צֵיד, ומוכו לו"ם ל"ד [יָאגער], והככין זגור.

n. m. (a n. צֵיד), venator, gemar. etiam קִינִיגִי, קִינִיגָא, *κυνηγός.* LXX. *θηρευτής.*

pl.: צַיָּדִים
Jer. 16, 16. לרבים צידים וצדום

מָצָד

ז"ו, ומכוי מְצָדוֹת, ופתכוכו כתמוכו מקום לו"ם ויקיש [כאסטעלאצר], כי תפס תס תמקום, וכן מצאד בעכיי. לכן כהשתלה כמו תלפס ונככון וקכן הר וקכוכה כילה ועילה ולו"מון [כוכג, פֿעסטע], ע"ש שהוא מקום כוח לגוד.

n. m. (pl. מְצָדוֹת), locus insidiarum, arab. *mazâd*, et, quia e montibus facile in hostes adventantes prospici potest, arx, specula (Burgveste). LXX. *περιοχή, βοήθεια.* A. Th. *ἐν τοῖς ὀχυροῖς.* Th. *σπηλαῖον.*

בַּמָּצָד

1 Chr. 11, 7. וישב דוד במצד

לַמָּצָד

1 Chr. 12, 8. נבדלו אל־דויד למצד
1 Chr. 12, 16 ויהודה עד־למצד לדויד

pl.: מְצָדוֹת
Jes. 33, 16. מצדות סלעים משגבו

pl.: הַמְּצָדוֹת
Jud. 6, 2. המערות ואת־המצדות

pl.: וְהַמְּצָדוֹת
Jer. 48, 41. והמצדות נתפשה

pl.: בַּמְּצָדוֹת
1 Sam. 23, 14. במדבר במצדות
1 S. 23, 19. מסתתר עמנו במצדות
Jer. 51, 30. ישבו במצדות
Ez. 33, 27. במצדות ובמערות

pl.: בְּמְצָדוֹת
1 S. 24, 1. וישב במצדות עין־גדי

מָצוֹד

ז"ו, ומכוי מְצוֹדִים, וממן מיקיד מְצוֹד ונככוי מְצוּדָה נזכק. פתכוכו לו כלי הניכה, וזהו רמז וקכס ומכמר ומלכדת ופך [נעמן], ל"מ לפנר היא מלוכיס וקכיכים, ומלוכו על הקיף, לו כמו מָצַר לעיל, לוֹמַר קולפה ונכיק, ל"מ נהפסוק ונכפ עליה מלוכיס גדולים, לפנר לל"ק הכוסף פס מלוכיס, לו ג"כ הניכה והניד, ל"מ נהפסוק קמך רמז מלוכ רעים.

n. m. (pl. מְצוֹדִים, c. sing. מְצוֹד, c. s. מְצוֹדוֹ), vel instrumentum ad venandum atque aucupandum, rete, vel munimentum, arx, turris expugnatoria. LXX. *θήραμα; ὀχύρωμα, χάραξ.*

constr.: מְצוֹד
Prv. 12, 12. חמד רשע מצוד רעים

cum suff.: וּמְצוֹדָתוֹ
Job. 19, 6. ומצודו אלי הקיף

pl.: מְצוֹדִים
Eccl. 7, 26. מצודים וחרמים לב"ק

מְצוּדָה

ז"כ, והמוכן לו' רמז ומלכדת ומכמר [כעמן], ל"מ כלקוים נמלוכה רעה. כ' כמו מלוכ מזכרי, סולמה ונכיק, ומלכדת לו"ם כל הוך הר ניון, ונמוכן זה הכרוי מְצוֹדוֹת.

n. f. (pl. מְצוֹדוֹת), rete, veluti ad pisces capiendos, deinde locus insidiarum, specula, turris. LXX. *παγίς; περιοχή, συστροφή.*

בְּמְצוּדָה
Eccl. 9, 12. שנאחזים במצודה

cum suff.: וּמְצוּדָתָהּ
Jes. 29, 7. ומצדתה והמציקים לה

pl.: בַּמְּצוֹדוֹת
Ez. 19, 9. יבאהו במצדות

מְצָדָה

ז"כ, והמוכן כמו מְצוּדָה, והמוכן מלכדת ומכמר [כעמן], ל"מ ונקפת נמלוכדי, נמלוכ על רמז, לו כיל ונילוד, לוֹמַר הכלכד [פַֿשְׁנג], לו כמו נכיק ומלד, ל"מ על־ן־מלע ומלוכה, והכל יוכן מהקולפ. ולפר לקולר פתמוכה דע קולף נעיס זיקול כלפ מָצוֹד, ע"מ מָלוֹן, ונהפעולת הפס נקני כלפר מְצוּדָה לו מְצָדָה ע"מ מְלוֹנָה, ונככוי לפ"ו מְצָדוֹת לו מְצוֹדוֹת, לפכן למען הכיף פגיעת זמי תכוערת דומות נזכרן הומלף והומר הכקוד מְצָדוֹת, כלפר לפל חָרוֹן לב"ק תמוך זוֹדוֹן, ומכוי וה נהפעס לפ"כ סיקיד מָצָד, ודוק.

n. f., sicut מְצוּדָה, vel instrumentum ad insidiandum, rete, metonym. praeda venando capta, vel locus insidiationis, spec. arx, castellum aut turris speculatoria. Ad formam quod attinet, scito, ex n. m. מָצוֹד ad s. f. מָלוֹן factum esse femininum מְצָדָה s. מְצָדָה ad s. f. מְלוּנָה, unde pl. מְצָדוֹת s. מְצָדוֹת, qui ad evitandum parium vocalium concursum mutatus est in מְצָדוֹת, et ex hac pluralis forma factus est singul. מְצָד, quemadmodum ex nonnullorum sententia n. זְדוֹן pro זוֹדוֹן eadem de causa dicitur. LXX. *περιοχή, ὀχύρωμα, καταφυγή, τὸ ἀπόκρυφον, στενός.* S. semel: *πολιορκία.*

וּמְצוּדָה
Job. 39, 28. סכע ומצודה

הַמְּצוּדָה
1 Sam. 24, 22. עלו על־המצודה
2 Sam. 5, 17. וישמע דוד וירד אל־המצודה

לְמְצָדָה
Ez. 13, 21. בידכן למצדה

בַּמְּצוּדָה
1 S. 22, 4. כל־ימי היות־דוד במצודה
1 Sam. 22, 5. לא תשב במצודה
2 Sam. 5, 9. וישב דוד במצדה
2 Sam. 23, 14. ודוד אז במצודה
1 Chr. 11, 16. ודוד אז במצודה
Ps. 66, 11. הבאתנו במצודה

constr.: מְצָדַת
2 Sam. 5, 7. מצדת ציון
1 Chr. 11, 5. את־מצדת ציון

Digitized by Google

וּמְצוּדָתָי *cum suff.:*
י׳ סלעי ומצדתי 2 Sam. 22, 2.
סלעי ומצודתי Ps. 18, 3. 31, 4. 71, 3.
מחסי ומצודתי Ps. 91, 2.
חסדי ומצודתי Ps. 144, 2.

בַּמְצוּדָתָי *cum suff.:*
ונחפש במצודתי Ez. 12, 13. 17, 20.

מְצוּדוֹת *pl.:*
לבית מצודות Ps. 31, 3.

בְּמְצוּדָתָי *cum suff.:*
ונחפש במצודתי Ez. 12, 13.

צָוַד

פ״ב, ול״ע כ״ף נכנין הכנד, ומעכה כאשר העליתי בעלונת הקוקר הוף רפידם ויסידם כניכם ויניכם [פֿעסט-שטעלנען, -שטעינען, קוי׳פ-], כאשר נאמת מוכן של צָוַד בסורית [עי׳ תרגום סורי ליקוק׳ ל׳ ע׳ו], וכן כלאם סוד של נוס נערבי, והקרן צָיְדָה, ודומה לו רָצַב לעיל נמוכן וה, ומעכה ג״כ לקל רָצַם לקמן, וכלתי שפה גם השרש צָבָא לעיל (statio) נמוכן דומה, נדומה לל מ״נ להסמכת פקדת אנשי חיל, והשוו נשפתי מערב עי׳ בלוח השרשים. ותכין בוה השם הכנוד צַיִד תמוד צַיְדָן לעיון מכנה מוקפה למוכרת, וכן צָוָה נאמרי, צִוָּה נערבי מכנה. ומוה נכנין הכנד צַיָּד, הפקדם והצמדם והכנסה, לומר הפקדת וסמידת לים על דבר [נעפעלנען], ומוה אף״כ העמדת הלנוד ויעודו לאקר [נעפֿעלנען], או הערכה וסידור [אַנאָרדנען], לכן נוה לניתו כמו הכנת ניתו לפני מותו ויעוד והערכת כל דבר [נעפעלנען], וכדומה מן השאלות. הכנאׂ״פ צִוָּה הפעולי מהכנד. נשפה ערבינית עוד הפעולי נְצַוָּה כדומה לל צִוָּה.

v. trans. piel., constituere, fulcire, firmiter sustinere, syr. צְוָא (Pesh. Ez. 30, 15.), a radice eadem, ex qua provenerunt etiam רָצַב, רָצַם, et, ut apparet, etiam צָבָא de militum *stationibus*. Ex hac nativa verbi significatione n. צִיּוּן = צִיּוּן, arab. *zuvva*, cippum, columnam (sanscr. *stambha*), monumentum denotat. Quomodo deinde *Pi.* vim *jubendi, ordinandi, disponendi* acceperit, facile est dictu. *Pu.* צֻוָּה, jussum esse, imperatum accepisse, neohebr. *Nitpa.*. נִתְצַוָּה. LXX. τάσσειν, συν-, ἐπι-, προς-; συνιστάναι, καθ-; κατισχύειν; διατιθέναι; ἐντέλλεσθαι, ἀποστέλλειν, ἐκφέρειν, ἔπειν, λαλεῖν, ὁρκίζειν.

צִוָּה

ככל אשר צוה אתו Gn. 6, 22.
כאשר צוה אלהים Gn. 7, 9.
כאשר צוה אתו אלהים Gn. 7, 16. 21, 4
כאשר צוה פרעה Gn. 47, 11.
אביך צוה Gn. 50, 16.
כאשר צוה י׳ אתם Ex. 7, 6.
ויעשו כן כאשר צוה י׳ Ex. 7, 10.
משה ואהרן כאשר צוה י׳ Ex. 7, 20.
כאשר צוה י׳ את־משה Ex. 12, 50.
זה הדבר אשר צוה י׳ Ex. 16, 16. 32.
כאשר צוה משה Ez. 16, 24.
כאשר צוה י׳ אל־משה Ex. 16, 34.
כאשר צוה י׳ אתו Ex. 34, 4.
אשר־צוה י׳ לעשות Ex. 35, 1.
הדבר אשר־צוה י׳ Ex. 35, 4.
את כל־אשר צוה י׳ Ex. 35, 10. 38, 22.
אשר צוה י׳ לעשות Ex. 35, 29.
לכל אשר־צוה י׳ Ex 36, 1.
אשר־צוה י׳ לעשת Ex. 36, 5.
כאשר צוה י׳ את־משה Ex. 39, 1. 5. 7. 21. 26. 29. 31.
ככל אשר צוה י׳ את־משה Ex. 39, 32. 42.
כאשר צוה י׳ כן עשו Ex. 39, 43.
ככל אשר צוה י׳ אתו Ex. 40, 16.
כאשר צוה י׳ את־משה Ex. 40, 19. 21. 23. 25. 27. 29. 32.
אשר צוה י׳ לתת להם Lev. 7, 36.
אשר־צוה י׳ את־משה Lev. 7, 38.
כאשר צוה י׳ אתו Lev. 8, 4.
אשר צוה י׳ לעשות Lev. 8, 5.
כאשר צוה י׳ Lev. 8, 9. 13. 17. 21. 29. 9, 10. 16, 34. 24, 23.
צוה י׳ לעשת Lev. 8, 34.
אשר־צוה י׳ בירד־משה Lev. 8, 36.
ויקחו את אשר צוה משה Lev. 9, 5.
אשר־צוה י׳ תעשו Lev. 9, 6.
כאשר צוה י׳ Lev. 9, 7. 10, 15.
כאשר צוה משה Lev. 9, 21.
אשר לא צוה אתם Lev. 10, 1.
אשר־צוה י׳ לאמר Lev. 17, 2.
אלה המצות אשר צוה י׳ Lev. 27, 34.
כאשר צוה י׳ את־משה Num. 1, 19. 2, 33. 3, 51. 8, 3. 22. 15, 36. 26, 4. 27, 11. 31, 7. 31. 41. 47.
אשר־צוה י׳ את־משה Num. 1, 54. 2, 34. 8, 20. 9, 5. 30, 1.
כאשר צוה י׳ אתו Num. 3, 42. 17, 26. 27, 22.
אשר־צוה י׳ את־משה Num. 4, 49. 31, 21.
את כל־אשר צוה י׳ אליכם Num. 15, 23.
מן־היום אשר צוה י׳ Num. 15, 23.
אשר־צוה י׳ לאמר Num. 19, 2.
ויעש משה כאשר צוה י׳ Nu. 20, 27.
זה הדבר אשר צוה י׳ Num. 30, 2. 36, 6.
החקים אשר צוה י׳ Num. 30, 17.
אשר צוה י׳ Num. 34, 13.
אלה אשר צוה י׳ Num. 34, 29.
את־אדני צוה י׳ Num. 36, 2.
אשר צוה י׳ ביד־משה Num. 36, 13.
ככל אשר צוה י׳ Dt. 1, 3.
כאשר צוה י׳ אלהינו Dt. 1, 19.
אשר־צוה י׳ אלהינו Dt. 2, 37.
אשר צוה אתכם לעשות Dt. 4, 13.
ואתי צוה י׳ Dt. 4, 14.
כאשר צוה י׳ אלהיכם Dt. 5, 29.
בכל־הדרך אשר צוה י׳ Dt. 5, 30.
אשר צוה י׳ אלהיכם Dt. 6, 1.
אשר צוה י׳ אלהינו אתכם Dt. 6, 20.
מן־הדרך אשר־צוה י׳ Dt. 9, 16.
אשר־צוה י׳ את־משה Dt. 28, 69.
תורה צוה־לנו משה Dt. 33, 4.
כאשר צוה י׳ את־משה Dt. 34, 9.
צוה אתכם משה Jos. 1, 13.
כאשר צוה יהושע Jos. 4, 8.
אשר־צוה י׳ את־יהושע Jos. 4, 10.
אשר־צוה משה את־יהושע Jos. 4, 10
ואת־העם צוה יהושע Jos. 6, 10.
וכבוא השמש צוה יהושע Jos. 8, 29.
כאשר צוה משה Jos. 8, 31. 33. 11, 12.
דבר מכל אשר־צוה Jos. 8, 35.
אשר צוה י׳ אלהיך Jos. 9, 24.
צוה יהושע וירידם Jos. 10, 27.
כאשר צוה י׳ אלהי Jos. 10, 40.
צוה י׳ את־משה עבדו Jos. 11, 15.
כן־צוה משה Jos. 11, 15.
מכל אשר־צוה י׳ Jos. 11, 15.
כאשר צוה י׳ את־משה Jos. 11, 20. 14, 5.
כאשר צוה י׳ ביד־משה Jos. 14, 2.
י׳ צוה את־משה Jos. 17, 4. 21, 2.
כאשר צוה י׳ ביד־משה Jos. 21, 8.
את כל־אשר צוה אתכם Jos. 22, 2.
אשר צוה אתכם משה Jos. 22, 5.
אשר צוה אתכם Jos. 23, 16.
את־מצות י׳ אשר־צוה Jud. 3, 4.
הלא־צוה׳ י׳ אלהי־ישראל Jud. 4, 6.
והוא צוה־לי אחי 1 Sam. 20, 29.
כאשר צוה אבשלום 2 Sam. 13, 29.
וי׳ צוה להפר 2 Sam. 17, 14.
כי באזני ינו צוה המלך 2 Sam. 18, 12.
אשר־צוה המלך 2 Sam. 21, 14.
כאשר צוה י׳ 2 Sam. 24, 19.
צוה את־אבתינו 1 Reg. 8, 58.
אשר־צוה י׳ 1 Reg. 11, 10.
כי־כן צוה אתי 1 Reg. 13, 9.
ומלך ארם צוה 1 Reg. 22, 31.
ככל אשר־צוה יהוידע 2 Reg. 11, 9.
אשר־צוה י׳ לאמר 2 Reg. 14, 6.
אשר־צוה המלך אחז 2 Reg. 16, 16.
אשר צוה י׳ אתם 2 Reg. 17, 15.
וכמצוה אשר צוה י׳ 2 Reg. 17, 34.
אשר־צוה י׳ 2 Reg. 18, 6.
כל־אשר צוה משה 2 Reg. 18, 12.
ולכל־התורה אשר־צוה 2 Reg. 21, 8.
ככל אשר־צוה משה 1 Chr. 6. 34.
כאשר צוה משה 1 Chr. 15, 15.
דבר צוה לאלף דור 1 Chr. 16, 15.
בתורת י׳ אשר צוה 1 Chr. 16, 40.
צוה י׳ את־ישמשה על־ישראל 1 Chr. 22, 13.
ומלך ארם צוה 2 Chr. 18, 30.
ככל אשר־צוה יהוידע 2 Chr. 23, 8.
אשר־צוה י׳ לאמר 2 Chr. 25, 4.
מיום אשר־צוה אותי Neh. 5, 14.
אשר־צוה י׳ את־ישראל Neh. 8, 1.
אשר צוה י׳ ביד־משה Neh. 8, 14.
כי מרדכי צוה עליה Esth. 2, 10.
כאשר צוה עליה מרדכי Esth. 2, 20.
כי־כן צוה־לו המלך Esth. 3, 2.
ככל־אשר־צוה המן Esth. 3, 12.
ככל־אשר־צוה מרדכי Esth. 8, 9.
הוא צוה ויעמד Ps. 33, 9.
צוה אלהיך עזך Ps. 68, 29.
אשר צוה את־אבותינו Ps. 78, 5.
דבר צוה לאלף דור Ps. 105, 8.
צוה לעולם בריתו Ps. 111, 9.
צוה י׳ את־הברכה Ps. 133, 3.
כי הוא צוה ונבראו Ps. 148, 5.
י׳ צוה אל־כנען Jes. 23, 11.
כי־פי הוא צוה Jes. 34, 16.
כאשר צוה י׳ אותי Jer. 13, 5.
אשר־צוה י׳ לדבר Jer. 26, 8.
אבינו צוה עלינו Jer. 35, 6.
אשר־צוה את־בניו Jer. 35, 14.
ככל אשר־צוה אתכם Jer. 35, 18.
אשר צוה המלך Jer. 38, 27.
וי׳ צוה־לה אל־אשקלון Jer. 47, 7.
אשר צוה ירמיהו הנביא Jer. 51, 59.
צוה י׳ ליעקב Thr. 1, 17.
אשר צוה מימי־קדם Thr. 2, 17.
אדני לא צוה Thr. 3, 37.

וְצִוָּה *3 perf.:*
וצוה הכהן Lev. 13, 54. 14, 4. 5. 36. 40.
וצוה עליו על־הדבר 1 Reg. 11, 10.
וצוה עליך י׳ Nah. 1, 14.

צִוָּנִי *3 perf. c. s.:*
כאשר צוני י׳ אלהי Dt. 4, 5.
ויהיו שם כאשר צוני י׳ Dt. 10, 5.
המלך צוני דבר 1 Sam. 21, 3.

צִוָּנִי *3 prf. c. s.:* *p.*
כי־עבדך יואב הוא צוני 2 S. 14, 19.
והנבאתי כאשר צוני Ez. 37, 10.

צִוָּנוּ *3 prf. c. s.:*
ככל אשר־צונו י׳ Dt. 1, 41.
כאשר צונו Dt. 6, 25.
כאשר צונו המלך כורש Esr. 4, 3.
צונו לבלתי שתות־יין Jer. 35, 8.
צונו יונדב אביגו Jer. 35, 10.

צִוָּךְ *3 prf. c. s.:*
צוך י׳ אלהיך Dt. 4, 23. 5, 16.
צוך י׳ אלהיך Dt. 5, 12. 20, 17.
על־כן צוך י׳ אלהיך Dt. 5, 15.
אשר צוך י׳ אלהיך Dt. 13, 6.
ככל־התורה אשר צוך Jos. 1, 7.
אשר־צוך י׳ 2 Sam. 13, 14.
את־המצוה אשר צוך י׳ Reg. 13, 21.

צִוָּהּ *3 prf. c. s.:*
וחקיו אשר צוך Dt. 6, 17.
וחקתיו אשר צוך מצות י׳ אלהיך אשר צוך Dt. 28, 45.
1 Sam. 13, 13.

וְצִוָּהּ *3 prf. c. s.:*
וצוך אלהים ויכלכל עמד Ex. 18, 23.
וצוך לנגיד על־ישראל 1 Sam. 25, 30.

צִוָּהוּ *3 prf. c. s.:*
ויעש נח ככל אשר צוהו Gn. 7, 5.
כל־האתת אשר צוהו Ex. 4, 28.
הדברים האלה אשר צוהו Ex. 19, 7.
מלפני י׳ כאשר צוהו Num. 20, 9.
כאשר צוהו ישי 1 Sam. 17, 20.
כאשר צוהו י׳ 2 Sam. 5, 25.
מכל אשר צוהו 1 Reg. 15, 5.
ויעש דויד כאשר צוהו 1 Chr. 14, 16.
כאשר צוהו י׳ 1 Chr. 24, 19.
ככל אשר־צוהו ירמיהו Jer. 36, 8.

צִוָּם *3 prf. c. s.:*
כן כאשר צום Gn. 50, 12.
ופסלי ונסכי צום Jes. 48, 5.
מצות אביהם אשר צום Jer. 35, 16.

צִוָּתָה *3 prf. f. c. s.:*
צותה עליו אסתר Esth. 4, 17.

צִוָּתָהּ *3 prf. f. c. s.:*
אשר־צותה חמותה Ruth 3, 6.

צִוִּיתָ *2 prf.:*
אשר צויתי ביד עבדיך Esr. 9, 11.
אשר צויתי Neh. 1, 7.
צויתי את־משה עבדך Neh. 1, 8.
ותורה צויתי להם Neh. 9, 14.
המימיך צויתי בקר Job. 38, 12.
ועורה אלי משפט צויתי Ps. 7, 7.
צויתי להושיעני Ps. 71, 3.
צויתי צדק עדתיך Ps. 119, 138.

צִוִּיתָה *2 prf. m.:*
אתה צויתה פקדיך Ps. 119, 4.
כל־אשר צויתה להם Jer. 32, 23.
צויתה לאריבאני Thr. 1, 10.

וְצִוִּיתָה *2 prf.:*
וצויתה אתו לעיניהם Num. 27, 19.

וְצִוִּיתָ *2 prf.:*
וצויתי אתם אל־אדניהם Jer. 27, 4.

צִוִּיתָנִי *2 prf. c. s.:*
מצותך אשר צויתני Dt. 26, 13.
עשיתי ככל אשר צויתני Dt. 26, 14.
כאשר צויתני Ez. 9, 11.

צִוִּיתָנוּ *2 prf. c. s.:*
כל אשר־צויתנו נעשה Jos. 1, 16.

צִוִּיתִי *1 prf.:*
כאשר צויתי לאמר Lev. 8, 31.
בקדש כאשר צויתי Lev. 10, 18.
ואת־יהושוע צויתי Dt. 3, 21.
אני צויתי למקדשי Jes. 13, 3.
וכל־צבאם צויתי Jes. 45, 12.

צִוִּיתִי *1 prf.:*
ככל אשר־צויתי אתכם Ex. 29, 35.
אבא השמים אשר לא־צויתי Dt. 17, 3.
ככל־המצוה אשר צויתי Dt. 31, 5.
מן־הדרך אשר צויתי Dt. 31, 29.
בריתי אשר צויתי Jos. 7, 11.
ראו צויתי אתכם Jos. 8, 8.
לכל אשר־צויתי אתכם Jos. 22, 2.

אשר צויתי את־אבותם Jud. 2, 20.
הלא צויתי את־הנערים Ruth 2, 9.
אשר צויתי מעון 1 Sam. 2, 29.
אשר צויתי לרעות 2 Sam. 7, 7.
אשר צויתי שופטים 2 Sam. 7, 11.
כי אנכי צויתי 2 Sam. 13, 28.
ואתו צויתי להיות 1 Reg. 1, 35.
אשר־צויתי עליך 1 Reg. 2, 43.
וחקתי אשר צויתי עליך 1 Rg. 11, 11
ואת־הערבים צויתי 1 Reg. 17. 4.
צויתי שם אשה אלמנה 1 Rg. 17, 9.
צויתי את־אבותיכם 2 Reg. 17, 13.
צויתי לרעות את־עמי 1 Chr. 17, 6.
ולמימים אשר צויתי 1 Chr. 17, 10.
הדבר הזה צויתי אותם Jer. 7, 23.
אשר לא צויתי ולא עלתה Jer. 7, 31.
אשר צויתי את־אבותיכם Jer. 11, 4.
אשר־צויתי לעשות Jer. 11, 8.
צויתי את־אבותיכם Jer. 17, 22.
לא־צויתי ולא דברתי Jer. 19, 5.
אשר צויתי את־עבדי Zach. 1, 16.
צויתי אותו בחרב Mal. 3, 22.

וְצִוִּיתִי *1 prf.:*
וצויתי את־ברכתי Lev. 25, 21.

צִוִּיתִיךָ *1 prf. c. s.:*
המן־העץ אשר צויתיך Gn. 3, 11.
ותאכל מן־העץ אשר צויתיך Gn. 3, 17.
כאשר צויתך למועד Ex. 23, 15.
ועשו את כל־אשר צויתך Ex. 31, 6.
ככל אשר־צויתיך יעשו Ex. 31, 11.
אשר צויתך למועד Ex. 34, 18.
כאשר צויתיך Dt. 12, 21.
צויתיך חזק ואמץ Jos. 1, 9.
בנחלה אשר צויתיך Jos. 13, 6.
ואשר צויתך 1 Sam. 21, 3.
לעשות ככל אשר צויתיך 1 Reg. 9, 4.
ככל אשר צויתיך 2 Chr. 7, 17.
אשר צויתיך לטמנ־שם Jer. 13, 6.
אשר צויתיך לדבר Jer. 26, 2.
ועשה ככל אשר צויתיך Jer. 50, 21.

צִוִּיתִיו *1 prf. c. s.:*
את אשר לא־צויתיו Dt. 18, 20.

צִוִּיתִיהָ *1 prf. c. s.:*
אשר־צויתיה תשמר Jud. 13, 14.

צִוִּיתִם *1 perf. c. s.:*
מן־הדרך אשר צויתם Ex. 32, 8.
מן־הדרך אשר צויתם Dt. 9, 12.
כאשר צויתם תשמרו Dt. 24, 8.
ככל אשר צויתים 2 Reg. 21, 8.
אשר צויתים 2 Chr. 33, 8.
ולא צויתים Jer. 7, 22.
לא שלחתים ולא צויתים Jer. 14, 14. 23, 32.
אשר לא־צויתים Jer. 29, 23. 32, 35.
ועל־הנביאים צויתים Am. 2, 12.

מְצַוֶּה *part. masc.: sg.*
כאשר אדני מצוה Num. 32, 25.
אשר אנכי מצוה אתכם Dt. 4, 2 (bis). 11, 13. 22. 27. 28. 12, 11. 13, 1. 27, 4. 28, 14.
אשר אנכי מצוה Dt. 27, 1.
הנני מצוה נאם־י״י Jer. 34, 22.
כי־הטה י״י מצוה Am. 6, 11.
הנה אנכי מצוה Am. 9, 9.

הַמְצַוֶּה *part. constr.:*
נגיד ומצוה לאמים Jes. 55, 4.

מְצַוֶּךָּ *part. c. suff.:*
אשר אנכי מצוך Ex. 34, 11.
אנכי מצוך היום Dt. 4, 40.
מצוך היום על־לבבך Dt. 6, 6.
מצוך היום Dt. 7, 11.
אנכי מצוך היום Dt. 8, 1.
אנכי מצוך היום Dt. 8, 11. 10, 13.
אנכי מצוך היום Dt. 11, 8. 13, 19. 15, 5.
אנכי מצוך היום Dt. 15, 11.
על־כן אנכי מצוך Dt. 15, 15.
אנכי מצוך לאמר Dt. 19, 7.
אנכי מצוך היום Dt. 19, 9.
אנכי מצוך לעשות Dt. 24, 18. 22.
י״י אלהיך מצוך לעשות Dt. 26, 16.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 27, 10.
אנכי מצוך היום Dt. 28, 1.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 28, 13.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 28, 15.
אשר־אנכי מצוך היום Dt. 30, 2.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 30, 8.
אשר אנכי מצוך Dt. 30, 11.
אנכי מצוך היום Dt. 30, 16.

מְצַוְּךָ, מְצַוֵּךָ *part. c. s.:*
אשר אנכי מצוך Dt. 6, 2.
כל אשר אנכי מצוך Dt. 12, 14.
אשר אנכי מצוך Dt. 12, 28.

מְצַוָּה *part. fem.: sg.*
לאשר אני מצוה אתך Gn. 27, 8.

בְּצַוֹּת *inf. c. suff.:*
בצות המלך 2 Sam. 18, 5.

לְצַוֹּת *inf. c. suff.:*
ויכל יעקב לצות את־בניו Gn. 49, 33.
לצות אתי נגיד 2 Sam. 6, 21.

צַוֹּתוֹ *inf. c. suff.:*
ביום צותו Lev. 7, 38.

בְּצַוֹּתוֹ *inf. c. suff.:*
ויהי בצותי את־האיש Ez. 10, 6.

צַוֵּנִי *impt. sg.:*
צוה את־הכהנים Jos. 4, 16.
ועתה צוה ויכרתו־לי 1 Reg. 5, 20.
צוה ישועות יעקב Ps. 44, 5.

צַו *impt. ap.:*
צו את־אהרן Lev. 6, 2.
צו את־בני ישראל Lev. 24, 2.
צו את־בני ישראל Num. 5, 2. 28, 2. 34, 2. 35, 2.
ואת־העם צו לאמר Dt. 2, 4.
צו לביתך 2 Reg. 20, 1.
צו לביתך Jes. 38, 1.

וְצַו *impt. ap.:*
וצו את־יהושע Dt. 3, 28.

וְצַוּהוּ *impt. pl.:*
וצוו את־העם לאמר Jos. 1, 11.
וצוו אותם לאמר Jos. 4, 3.

אֲצַוֶּה *1 impf.:*
כל־אשר אצוה אותך Ex. 25, 22.
ואני אצוה עליך 2 Sam. 14, 8.
אצוה אל־חגב לאכול 2 Chr. 7, 13.
ועל חעבים אצוה Jes. 5, 6.
אשר אצוה אתכם Jer. 7, 23.
ככל אשר־אצוה אתכם Jer. 11, 4.
משם אצוה את־הנחש Am. 9, 3.
משם אצוה את־החרב Am. 9, 4.

וַאֲצַוֶּה *1 impf.:*
ואצוה את־שפטיכם Dt. 1, 16.
ואצוה אתכם בעת ההיא Dt. 1, 18.
ואוצאה אתם Esr. 8, 17. Q'ri.
ואציאה את־חנני אחי Neh. 7, 2.
ואצוה את־ברוך Jer. 32, 13.

וַאֲצַו *1 impf. ap.:*
ואצו אתכם בעת Dt. 3, 18.

אֲצַוְּךָ *1 impf. c. s.:*
אשר אצוך תדבר Jer. 1, 7.

אֲצַוֶּךָּ *1 impf. c. s.:*
תדבר את כל־אשר אצוך Ex. 7, 2.
אשר אנכי אצוך Jer. 1, 17.

אֲצַוֶּנּוּ *1 impf. c. s.:*
את־כל־אשר אצוך 1 Reg. 11, 38.

אֲצַוֵּנּוּ *1 impf. c. s.:*
כל־אשר אצונו Dt. 18, 18.
ועל־עם עברתי אצנו Jes. 10, 6.

וְאֲצַוֵּנִי *1 impf. c. s.:*
באהל מועד ואצנו Dt. 31, 14.

תְּצַוֶּה *2 imperf.:*
ואתה תצוה Ex. 27, 20.
תצוה את־הכהנים Jos. 3, 8.

תְּצַוֵּנִּי *2 impf. c. s.:*
לכל אשר־תצונו אלך Jos. 1, 18.

יְצַוֶּה *3 impf.:*
אשר יצוה את־בניו Gn. 18, 19.
מה־יצוה י״י לכם Num. 9, 8.
יצוה אדני המלך 2 Sam. 9, 11.
יומם יצוה י״י חסדו Ps. 42, 9.
כי מלאכיו יצוה־לך Ps. 91, 11.

וַיְצַוֶּה *3 imperf.:*
ויצוהו המלך 2 Reg. 16, 15. Q'ri.
ויצוה ירמיהו את־ברוך Jer. 36, 5.
ויצוה המלך Jer. 36, 26. 37, 21. 38, 10.

יְצַו *3 impf. ap.:*
יצו י״י אתך Dt. 28, 8.

וַיְצַו *3 impf. ap.:*
ויצו י״י אלהים Gn. 2, 16.
ויצו עליו פרעה אנשים Gn. 12, 20.
ויצו אבימלך Gn. 26, 11.
ויצו עליו לאמר Gn. 28, 6.
ויצו אתם לאמר Gn. 32, 5.
ויצו את־הראשון Gn. 32, 18.
ויצו גם את־השני Gn. 32, 20.
ויצו יוסף וימלאו Gn. 42, 25.
ויצו את־אשר על־ביתו Gn. 44, 1.
ויצו אותם ויאמר אלהם Gn. 49, 29.
ויצו יוסף את־עבדיו Gn. 50, 2.
ויצו פרעה לכל־עמו Ex. 1, 22.
ויצו פרעה ביום ההוא Ex. 5, 6.
ויצו משה ויעבירו קול Ex. 36, 6.
ויצו להם משה Num. 32, 28.
ויצו משה את־בני Num. 34, 13.
ויצו משה Num. 36, 5.
ויצו משה וזקני ישראל Dt. 27, 1.
ויצו משה את־העם Dt. 27, 11.
ויצו משה אותם לאמר Dt. 31, 10.
ויצו את־יהושע בן־נון Dt. 31, 23.
ויצו משה את־הלוים Dt. 31, 25.
ויצו יהושע את־שטרי Jos. 1, 10.
ויצו יהושע את־הכהנים Jos. 4, 17.
ויצו אתם לאמר Jos. 8, 4.
ויצו יהושע את־ההלכים Jos. 18, 8.
ויצו בעז את־נעריו Ruth 2, 15.
ויצו שאול את עבדו 1 Sam. 18, 22.
ויצו דוד את־הנערים 2 Sam. 4, 12.
ויצו את־המלאך 2 Sam. 11, 19.
ויצו אבשלום 2 Sam. 13, 28.
ויצו אל־ביתו ויחנק 2 Sam. 17, 23.
ויצו המלך את־יואב 2 Sam. 18, 5.
ויצו את־שלמה בנו 1 Reg. 2, 1.
ויצו המלאך את־בניהו 1 Reg. 2, 46.
ויצו המלך ויסעו אבנים 1 Rg. 5, 31.
ויצו יהוידע הכהן 2 Reg. 11, 15.
ויצו מלך־אשור 2 Reg. 17, 27.
ויצו המלך את־חלקיה 2 Rg. 22, 12.
ויצו המלך את־חלקיהו 2 Reg. 23, 4.
ויצו המלך את־כל־העם 2 Rg. 23, 21
ויצו דויד לכל־שרי 1 Chr. 22, 17.
ויצו עליהם לאמר 2 Chr. 19, 9.
ויצו המלך את־חלקיהו 2 Chr. 34, 20
ויצו עליה במפגיע Job. 36. 32.
ויצו שחקים ממעל Ps. 78, 23.
ויצו נבוכדראצר Jer. 39. 11.

וַיְצַוֵּנוּ *3 impf. c. s.:*
ויצונו י״י לעשות Dt. 6, 24.

וַיְצַוֵּךָ *3 impf. c. s.:*
ויצוך על־ישראל 1 Chr. 22, 12.

וַיְצַוֶּהָ *3 impf. c. s.:*
ויצוהו ויאמר Gn. 28, 1.
ידין עליו ויצוהו Num. 27, 23.
ויצוהו י״י לנגיד 1 Sam. 13, 14.
ויקרא לשלמה בנו ויצוהו 1 Chr. 22, 6

יְצַוֵּם *3 impf. c. s.:*
לפעלם כל אשר־יצום Job. 37, 12.

וַיְצַוֵּם *3 impf. c. s.:*
ויצום אל־בני ישראל Ex. 6, 13.
ויצום את כל־אשר דבר Ex. 34, 32.
ויצום לאמר זה הדבר 2 Reg. 11, 5.
ויצום לאמר לא תיראו 2 Rg. 17, 35.

וַתְּצַוֶּהָ *3 impf. f. c. s.:*
ותצוהו על־מרדכי Esth. 4, 5.
ותצוהו אל־מרדכי Esth. 4, 10.

תְּצַוֵּנִי *2 impf. pl. c. s.:*
ועל־פעל ידי תצונו Jes. 45, 11.

תְּצַוֵּם *2 impf. c. s.:*
אשר תצום את־בניכם Dt. 32, 46.

וַיְצַוּוּ *3 impf. pl.:*
ויצוו אל־יוסף לאמר Gn. 50, 16.
ויצוו את־העם לאמר Jos. 3, 3.
ויצוו אותם לאמר Jud. 21, 10.
ויצו את־בני בנימן Jud. 21, 20.

צִוָּה *Pu - al: 3 prf.*
על־פי י״י כאשר צוה Num. 3, 16.
ואדני צוה בי״י Num. 36, 2.

צִוִּיתָה *2 prf.:*
ואתה צויתה זאת עשו Gn. 45, 19.

צִוִּיתִי *1 prf.:*
כי־כן צויתי Lev. 8, 35. 10, 13.
ואעש כן כאשר צויתי Ez. 12, 7.
ואעש בבקר כאשר צויתי Ez. 24, 18.
ונבאתי כאשר צויתי Ez. 37, 7.

יְצַוֶּה *3 impf.:*
אשר יצוה Ex. 34, 34.

צָו

ז״ו ע״מ קָו, וכקבוּ עם שמוּ למד קמוֹס צָו [וכן נקמן תַּר, אֶרֶץ לקח שמוּ קמוֹן]. המוכן כמו נין, לומר מוכּס לכן שהוכיס לקניו [ווענגע-שטיימעך], ווקח הכוונה על הוקיל לכן לקחי-טו, ע״ד ומכני תכנלתי לקפריס. ומוס לק״כ כמו מנוס, לומר כמוכן מופטני, קוק ומפקד [ומטוכנ], וכנדל מן מנוס נקשר לנוכו מנוס קכנים. והקומרים שמלת נו מן נוס לו נוקס עשוק.

n. m. (ad s. f. קָו, c. praef. צָו, quemadmodum etiam תַּר, אֶרֶץ, accedente praefixo, dagesantur), sicut צִיּוֹן, columna viam definiens, dux viae (Hos. 5, 11.), deinde praeceptum, praecipue: a *hominibus* datum, uti מִצְוָה contra, plerumque: praeceptum *divinum*. LXX. *θλῖψις ἐπὶ θλίψιν* (צר לצר). S. *ἐντολὴ οὐκ ἐντολή* (צו לא צו). Th. *δυσαλία εἰς δυσαλίαν* (צו = צוֹאָה, quod Jes. 28, 8. eodem vocabulo graeco transfert).

צַו
צו לצו צו לצו Jes. 28, 10. 13 (bis).

צָו
הלך אחרי־צו Hos. 5, 11.

לָצָו
צו לצו Jes. 28, 10. 13 (bis).

מָצָוָה
ס״כ, והסמך מִצְוַת וסכנוי מִצְוָה, ומוכנו כמו פקוד ומשמרת וכוי [נעפעהל, נעגעלט], וכקלקס מימוס למצות עשה ולמצות לק-תעשה. מעלים הכינה מן מצוס ל״מ מצוס גוכרת מצוס ועכינה גוכרת עניכה; סוי כן למצוס קלס כלקמוכה; סוי וסיכ במצוס קלס כנקמוכה; העושה מצוס לפת קוכה לו פרקליט לפת; וכלעון יכוכלמי מצוס לעון נדקה [עי׳ קרוי פניכים כ״ף ע׳].

Digitized by Google

n. f. (c. מִצְוַת, pl. מִצְוֹת), Jussum, mandatum, praeceptum, vel *dipinum*, uti plerumque usurpatur, vel *humanum* (מִצְוַת אֲנָשִׁים), aut *positivum* aut *negativum*, interdictum, vetitum (Lev. 4, 13. מִצְוֹת ה׳ אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה, rabin. מִצְוַת עֲשֵׂה, opp. מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה), etiam de eo, quod cui tribui lege convenit (מִצְוַת הַלְוִיִּם Neh. 13, 5., syn. מִשְׁפָּט). LXX. *ἐντολή, ἔνταλμα; πρόσταγμα, προστάττειν; νόμος, δικαίωμα, κρίσις, ῥῆμα, φωνή, ὁδός.*

כי נר מצוה Prv. 6, 23.
וירא מצוה הוא ישלם Prv. 13, 13.
שמר מצוה שמר נפשו Prv. 19, 16.
שומר מצוה לא ידע Eccl. 8, 5.
הַמִּצְוָה
כל־המצות והחקים Dt. 5, 28.
ראת המצוה החקים Dt. 6, 1.
את־כל־המצוה Dt. 6, 25.
ושמרת את־המצוה Dt. 7, 11.
כל־המצוה Dt. 8, 1.
את־כל־המצוה Dt. 11, 8.
המצוה הזאת Dt. 11, 22.
המצוה הזאת Dt. 15, 5.
ולבלתי סור מן־המצוה Dt. 17, 20.
את־כל־המצוה Dt. 19, 9.
המצוה אשר אנכי מצוה Dt. 27, 1.
המצוה הזאת Dt. 30, 11.
ככל־המצוה אשר צויתי Dt. 31, 5.
המצוה ואת־התורה Jos. 22, 5.
שבעת י״י ואת־
המצוה 1 Reg. 2, 43.
המצה אשר צוך י״י 1 Rg. 13, 21.
המצוה ביד נביאיו 2 Chr. 29, 25.
המצוה והחקים Jer. 32, 11.
אליכם המצוה הזאת Mal. 2, 1.
שלחתי אליכם את המצוה Mal. 2, 4.
וְהַמִּצְוָה
והמצוה אשר כתבתי Ex. 24, 12.
והמצוה אשר כתב 2 Reg. 17, 37.
התורה והמצוה 2 Chr. 14, 3.
וְהַמִּצְוָה
ובתורה ובמצוה לדרש 2 Chr. 31, 21.
וְכַמִּצְוָה
וכמצוה אשר צוה י״י 2 Reg. 17, 34.
לְמִצְוָה
בין־תורה למצוה 2 Chr. 19, 10.
constr.: מִצְוַת
משמרת מצות י״י Jos. 22, 3.
את־מצות י״י אלהיך 1 Sam. 13, 13.
כי־מצות המלך היא 2 Reg. 18, 36.
כי כן מצות דויד 2 Chr. 8, 14.
ולא סרו מצות המלך 2 Chr. 8, 15.
מצות המלך והשרים 2 Chr. 30, 12.
מצות המלך עליהם Neh. 11, 23.
מצות הלוים והמשררים Neh. 13, 5.
את מצות המלך Esth. 3, 3.
מצות שפתיו ולא אמיש Job. 23, 12.
מצות י״י ברה Ps. 19, 9.
נצר בני מצות אביך Prv. 6, 20.
מצות אנשים מלמדה Jes. 29, 13.
מצות המלך היא לאמר Jes. 36, 21.
את מצות אביהם Jer. 35, 14.
מצות אביהם אשר צום Jer. 35, 16.
על־מצות יהונדב אביכם Jer. 35, 18.
constr.: בְּמִצְוַת
במצות המלך 2 Chr. 24, 21.
במצות דויד וגו 2 Chr. 29, 25.
יהחרדים במצות אלהינו Esr. 10, 3.
במצות דויד Neh. 12, 24.
constr.: בְּמִצְוָת
להעלות כמצות משה 2 Chr. 8, 13.
ויבאו כמצות־חמלך 2 Chr. 29, 15.
על־מחלקותם כמצות
המלך 2 Chr. 35, 10.
כמצות דויד ואסף 2 Chr. 35, 15.
כמצות המלך יאשיהו 2 Chr. 35, 16.
כמצות דויד שלמה בנו Neh. 12, 45.
constr.: וּבְמִצְוַת
וכמצות המלך לאמר 2 Chr. 30, 6.
c. suff.: מִצְוָתְךָ
מצותך אשר צויתני Dt. 26, 13.
רחבה מצותך מאד Ps. 119, 96.
c. suff.: מִצְוָתוֹ
ואת־מצותי הפר Num. 15, 31.
pl.: מִצְוֹת
מכל־מצות Lev. 4, 2. 13. 22. 5, 17.
וזכרתם את־כל־מצות Num. 15, 39.
את־מצות י״י אלהיכם Dt. 4, 2.
את־מצות י״י Dt. 6, 17.
ושמרת את־מצות י״י
אלהיך Dt. 8, 6.
לשמר את־מצות י״י Dt. 10, 13.
אל־מצות י״י אלהיכם Dt. 11, 27.
אל־מצות י״י Dt. 11, 28.
את־מצות י״י אלהיך Dt. 28, 9.
אל־מצות י״י אלהיך Dt. 28, 13.
לשמע מצות־י״י Jud. 2, 17.
את־מצות י״י אשר־צוה Jud. 3, 4.
1 Reg. 18, 18. בעזבכם את־מצות י״י
ויעזבו את־כל־
מצות י״י 2 Reg. 17, 16.
לא שמר את־מצות 2 Reg. 17, 19.
כל־מצות י״י אלהיכם 1 Chr. 28, 8.
אתם עברים את־
מצות י״י 2 Chr. 24, 20
דברי מצות־י״י וחקיו Esr. 7, 11.
את־כל־מצות י״י אדניני Neh. 10, 30.
והעמדנו עליני מצות Neh. 10, 33.
ואצרה מצות אלהי Ps. 119, 115.
חכם־לב יקח מצות Prv. 10, 8.
pl.: וּמִצְוֹת
חקים ומצות טובים Neh. 9, 13.
pl.: וּמְצִוֹת
ומצות וחקים ותורה Neh. 9, 14.
pl.: הַמִּצְוֹת
את כל־המצות האלה Lev. 26, 14.
המצות אשר צוה י״י Lev. 27, 34.
ולא תעשו את כל־מצות Num. 15, 22.
ולא־שמרנו את־המצות Neh. 1, 7.
pl.: מִמִּצְוֹת
אחת ממצות י״י Lev. 4, 27.
pl. c. suff.: מִצְוֹתַי *p.* ־תַי
מצותי חקותי ותורתי Gn. 26, 5.
לשמר מצותי ותורתי Ex. 16, 28.
לאהבי ולשמרי מצותי Ex. 20, 6.
ושמרתם מצותי Lev. 22, 31.
ואת־מצותי תשמרו Lev. 26, 3.
לבלתי עשות את־כל־
מצותי Lev. 26, 15.
ועשיתם את־כל־מצותי Num. 15, 40.
ולשמרי מצותו Dt. 5, 10.
ולשמר את־כל־מצותי Dt. 5, 26.
תשמעו אל־מצותי Dt. 11, 13.
ולשמר כל־מצותי Dt. 26. 18.
ושמרת את־כל־מצותי 1 Reg. 6, 12.
ולא תשמרו מצותי 1 Reg. 9, 6.
אשר שמר מצותי
וחקתי 1 Reg. 11, 34.
אשר שמר מצותי 1 Reg. 14, 8.
ושמרו מצותי 2 Reg. 17, 13.
מצותי ומשפטי 1 Chr. 28, 7.
ושמרתם מצותי Neh. 1, 9.
שמר מצותי וחיה Prv. 4, 4. 7, 2.
pl. c. suff.: וּמִצְוֹתַי
לשמר חקי ומצותי 1 Reg. 3, 14.
חקתי ומצותי 1 Reg. 11, 38.
ועזבתם חקותי ומצותי 2 Chr. 7, 19.
ומצותי לא ישמרו Ps. 89, 32.
ומצותי תצפן אתך Prv. 2, 1. 7, 1.
ומצותי יצר לבך Prv. 3, 1.
pl. c. suff.: לְמִצְוֹתַי *p.*
לוא הקשבת למצותי Jes. 48, 18.
pl. c. suff.: מִצְוֹתֶיךָ
מצותיך עדותיך 1 Chr. 29, 19.
כי עזבנו מצותיך Esr. 9, 10.
הנשוב להפר מצותיך Esr. 9, 14.
ולא שמעו אל־מצותיך Neh. 9, 16.
ולא הקשיבו אל־מצותיך Neh. 9, 34
בהביטי אל־כל־מצותיך Ps. 119, 6.
אל־תשתר ממני מצותיך Ps. 119, 19
דרך־מצותיך ארוץ Ps. 119, 32.
הדריכני בנתיב מצותיך Ps. 119, 35.
ואשא כפי אל־מצותיך Ps. 119, 48.
לשמר מצותיך Ps. 119, 60.
ואלמדה מצותיך Ps. 119, 73.
כל־מצותיך אמונה Ps. 119, 86.
על־כן אהבתי מצותיך Ps. 119, 127.
מצותיך שעשעי Ps. 119, 143.
וכל־מצותיך אמת Ps. 119, 151.
כל־מצותיך צדק Ps. 119, 172.
מצותיך לא שכחתי Ps. 119, 176.
pl. c. suff.: מִצְוֹתֶיךָ
תחכמני מצותך Ps. 119, 98.
pl. c. suff.: מִצְוֹתֶיךָ
ומצותיך עשיתי Ps. 119, 166.
pl. c. suff.: בְּמִצְוֹתֶיךָ
ואשתעשע במצותיך Ps. 119, 47.
כי במצותיך האמנתי Ps. 119, 66.
pl. c. suff.: לְמִצְוֹתֶיךָ
ולא־שמעו למצותיך Neh. 9, 29.
כי למצותיך יאבתי Ps. 119, 131.
pl. c. suff.: מִמִּצְוֹתֶיךָ
לא־עברתי ממצותיך Dt. 26, 13.
אל תשגני ממצותיך Ps. 119, 10.
השגים ממצותיך Ps. 119, 21.
pl. c. suff.: מִמִּצְוֹתֶיךָ
וסור ממצותיך Dan. 9, 5.
pl. c. suff.: מִצְוֹתָיו
את־חקיו ואת־מצותיו Dt. 4, 40.
ולשמרי מצותו לאלף דור Dt. 7, 9.
התשמר מצותו אם־לא Dt. 8, 2.
לבלתי שמר מצותיו Dt. 8, 11.
ואת־מצותיו תשמרו Dt. 13, 5.
את־כל־מצותיו Dt. 13, 19.
את־מצותו ואת־חקיו Dt. 27, 10.
מצותיו וחקתיו Dt. 28, 15. 45.
ועשית את־כל־מצותיו Dt. 30, 8.
לשמר מצותיו וחקתיו Dt. 30, 10.
ולשמר מצותיו Dt. 30, 16.
ולשמור מצותיו Jos. 22, 5.
מצותיו ומשפטיו 1 Reg. 2, 3.
ולשמור מצותיו 1 Reg. 8, 58.
ולשמר מצותיו כיום הזה 1 Rg. 8, 61.
וישמר מצותיו 2 Reg. 18, 6.
ולשמר מצותיו 2 Reg. 23, 3.
מצותיו ועדותיו וחקיו 2 Chr. 34, 31.
לאהביו ולשמרי מצותיו Neh. 1, 5.
ואת־מצותיו שמור Eccl. 12, 13.
ותשמרו את־כל־מצותיו Jer. 35, 18.
ולשמרי מצותיו Dan. 9, 4.
pl. c. suff.: וּמִצְוֹתָיו
את־כל־חקתיו ומצותיו Dt. 6, 2.
ומשפטיו ומצותיו Dt. 11, 1.
ולשמר חקיו ומצותיו Dt. 26, 17.
ומצותיו יכצרו Ps. 78, 7.
pl. c. suff.: בְּמִצְוֹתָיו
במצותיו חפץ מאד Ps. 112, 1.
pl. c. suff.: וּבְמִצְוֹתָיו
ובמצותיו הלך 2 Chr. 17, 4.
pl. c. suff.: לְמִצְוֹתָיו
והאזנת למצותיו Ex. 15, 26.
צִוִּים
ס״ו, וסלכוי צִיִּים, ופתלוטו תמכור קמן

צוּד

פעל נוֹדֵד, והעתיד יָצוּד, והמוכן הנמענת קול וכיוצא [שריינ״ן], וכן צָדוּי נקראי נמר נעק וקיקף וועיקם כעכרי, והמקוטת צָדִיד [הנדי מקנב מוצנ], וכצרם כמוכן ג״כ נשפתי מערכ, ל״מ s. *wac'* נשפה הכלקית וכוחית וכדומה [l. *voc*-are, ו]. ודע קוסף שנשפה קלמודית נוף כמוכן קריקה וככוי [נעכנען], ל״מ נעכרית נוקין לתרכנולף סכויף [נכקף, רנה כ״ם]; נגלילית נוקין לקויף לויף [כ״ו].

v. comp. intr. (impf. neoh. יְצוּדֶה), *voc*-are, clamare, sanscr. *wac'*, gemar. צְוָחָא, vi vocandi s. appellandi, veluti בְּגָלִילָא צְוָחִין לְחֵירְיָא, אֵירְיָא, h. e. in Galilaea serpentem, mutato gutturali, vocant *Jvja*. LXX. *βοᾶν.*

3 *impf. pl.:* יְצֻדֻהוּ *p.*
מראש הרים ירצחו Jes. 42, 11.
צְוָחָה
ס״כ, והסמך צְוָחַת, והמוכן הנקיקה והסוכוק [נעזכי״ק], כן לשכל כן לשמקה, ונקלקי צְוָחָא מצלחו, וכן שם אֲצֻוָּחָא או אֲצֻוָּחָה.

n. f. (c. צְוָחַת), clamor, *voc*-iferatio, et lugentium et laetantium, aram. אֲצָוְחוּ, אֲצָוְחָא, צְוָחָא. LXX. *κραυγή, ὁλολύζειν.*

ואין צוחה ברחבתיכ Ps. 144, 14.
צוחה על־היין בחוצות Jes. 24, 12.
constr.: וְצָוְחָה
וצוחת ירושלם עלתה Jer. 14, 2.
cum suff.: וְצַוְחָתָךְ
וצוחתך מלאה הארץ Jer. 46, 12.

צוּל

לומר צָל, ס״נ ול״ע כ״ף נגור, והמוכן כמו צָל לקמן, וכמו צָהֳל לעיל, נסיפה ונגיוס, להיכה והסיכ ושפיכ [עשונ],

וק מזח והמכוון נשפתי מערב, ונוס תנין הכנוזות.

h. e. צָלַל, *v. inus.*, sicut צָלַל, *fremere, strepere* (syn. הָמָה, unde תְּהוֹם)

צוֹלָה

זֹ״נ, ומפח עבריכית נ״כ צוֹל הוכרי [ר״ש אֹכל קלידי לויס לי כי נרתי טול לילין], ופתכוכו תכוס [עשועכלע דעזצע], וכן מכוס מן הוס לעון המיס וכיוס.

n. f. (a m. צוֹל neohebr., veluti apud Sardinium *Qaliri*: צֵהּ לְי־נַרְתִּי צוֹל לְבִלְיוֹן), *abyssus fremens*, a v. צָלַל, arab. צאל, *vehementi impetu saevire.* LXX. *ἄβυσσος.*

לַצוֹלָה

Jes. 44, 27. האמר לצולה חרבי

מְצוֹלָה

זֹ״נ, וכינוי נ״כ מְצוֹלֹת נקלס, ומוכנו תוֹ נולם, לומר מכוס על יס ומקע, ש״נ מטלס מעע ויון, ומקמנות המיס.

n. f. (pl. cholem. מְצוֹלֹת), *profundum, veluti maris, amnis et trop. opulentiae, calamitatum, periculorum.* LXX. *βυθός, βάθος, βόθυνος, ἄβυσσος, κατάσκιος, σκιὰ θανάτου.*

Job. 41, 23. יחיח כסיר מצולה
Ps. 69, 3. בגעתי ביון מצולה
Ps. 69, 16. ואל־תבלעני מצולה
Jon. 2, 4. ותשליכני מצולה

בְּמְצוֹלָה

Ps. 107, 24. ומלאיתו במצולה

בַּמְּצֻלָה

Zach. 1, 8. ההדסים אשר במצלה

pl.: מְצוֹלוֹת

Zach. 10, 11. משלות יאור

pl.: בְּמְצוֹלוֹת

Mich. 7, 19. והשליך במצלות ים

pl.: מִמְּצֻלוֹת

Ps. 68, 23. אשיב ממצולות ים

pl.: בְּמְצוֹלֹת

Ex. 15, 5. יחד במצולת כמו־אבן
Neh. 9, 11. במצלת כמו־אבן

pl.: בְּמִצְלוֹת

Ps. 88, 7. מחשכים במצלות

צוּם

לומר צָם, ומכוכן כמו התמנות של צְמָא לקמן, לומר לקיכס וקכיכס [נעכנען], ומוס כהשקלה על התעכנות [זעקעכען], וכן צָם נקלמי.

h. e. צָמָא, *v. intr.*, sicut צְחֵא *hiare* (lechzen), *jejunare*, arab. צאם. LXX. *νηστεύειν, ἀσιτεῖν*; צוּם צָמָא, *νηστεύειν νηστείαν.*

2 perf.: צָמְתָּ

2 Sam. 12, 21. נעור הילד חי צמת

1 perf.: צַמְתִּי

2 Sam. 12, 22. בעד הילד חי צמתי

2 perf. pl.: צַמְתֶּם

Zach. 7, 5. כי־צמתם וספוד

2 perf. pl. c. s.: צַמְתֻּנִי

Zach. 7, 5. הצום צמתני אני

1 perf. pl.: צַמְנוּ

Jes. 58, 3. למה צמנו ולא ראית

part. masc.: צָם *sg.*

2 Sam. 12, 23. למה זה אני צם
Neh. 1, 4. ואהי צם ומתפלל

inf. c. h int.: הַצּוֹם

Zach. 7, 5. הצום צמתני אני

impt. pl.: וְצוֹמוּ

Esth. 4, 16. וצומו עלי

1 imperf.: אָצוּם

Esth. 4, 16. אני ונערותי אצום

3 imperf.: וַיָּצָם

2 Sam. 12, 16. ויצם דוד צום

3 imperf. p.: וַיָּצֻמוּ

1 Reg. 21, 27. על־בשרו ויצום

1 impf. pl.: וְנָצוּמָה

Esr. 8, 23. ונצומה ונבקשה

2 impf. pl.: תָּצוּמוּ

Jes. 58, 4. לריב ומצה תצומו
Jes. 58, 4. לא־תצומו כיום

3 impf. pl.: יָצֻמוּ

Jer. 14, 12. יצמו אינני שמע

3 impf. pl.: וְיָצוֹמוּ

Jud. 20, 26. ויצומו ביום־ההוא
1 Sam. 7, 6. ויצומו ביום ההוא
1 Sam. 31, 13. ויצמו שבעת ימים
2 Sam. 1, 12. ויצמו עד־הערב
1 Chr. 10, 12. ויצומו שבעת ימים

צוֹם

ז״נ, וכינוי צוֹמוֹת, והמוכן מעכיכ [דעסמעכען], וכן צוֹם וסיזועס צוֹמָא נקלמי, ויוס כפול נקלמ [נרקזיכ נכס ״ק] צוֹמָא רַבָּא, ומפח עכיכיכ מוס צָרְמָנִית, ד״מ נקולס לייכיכ.

צָרְמָנִית, ד״מ נקולס לייכיכ.

n. m. (pl. צוֹמוֹת), *jejunium, aram.* צוֹמָא, צוֹמָא רַבָּא (unde צוֹמָא רַבָּא, *cognomen diei expiationis*), *neohebr. inde adj.* צָרְמָנִית (f. צָרְמָנִית), *jejuniis affectus vel nimium indulgens.* LXX. *νηστεία, ὑγιεία, κραυγή.*

2 Sam. 12, 16. ויצם דוד צום
1 Reg. 21, 9. קראו־צום והשיבו
1 Reg. 21, 12. קראו צום והשיבו
2 Chr. 20, 3. ויקרא־צום
Esr. 8, 21. ואקרא שם צום
Jes. 58, 5. הכזה יהיה צום
Jes. 58, 5. הלזה תקרא־צום
Jes. 58, 6. הלוא זה צום אבחרהו
Jer. 36, 6. ביום י״י ביום צום
Jer. 36, 9. קראו צום לפני י״י
Joel 1, 14. 2, 15. קדשו־צום
Jon. 3, 5. ויקראו־צום
Zach. 8, 19. צום הרביעי

וְצוֹם

Esth. 4, 3. וצום ובכי ומספד
Zach. 8, 19. וצום החמישי
Zach. 8, 19. וצום השביעי
Zach. 8, 19. וצום העשירי

בְּצוֹם

Neh. 9, 1. בצום ובשקים
Dan. 9, 3. בצום ושק ואפר

בַּצּוֹם

Ps. 35, 13. עניתי בצום נפשי
Ps. 69, 11. ואבכה בצום נפשי

וּבְצוֹם

Joel 2, 12. ובצום ובבכי ומספד

מִצּוֹם

Ps. 109, 24. ברכי כשלו מצום

cum suff.: צוֹמְכֶם

Jes. 58, 3. ביום צמכם

pl.: הַצּוֹמוֹת

Esth. 9, 31. דברי הצומות וזעקתם

צוּעַ

לומר צָע, ומוכוכו ל״ק כמו צַאצַי כלעון ישמעאלי, עזית מעשה וכו, ומוס יסיס נעלועים הכא. קולס הלכור מעשה נעלועים, ונס הכא לקכיו וילפו קולתם והכ מכקיס פרוס וס. לדעת יכקי הזרע יָצַע כמו יָצָא, והשם צַצָּעִים כמו צֶאֱצָאִים, לומר מעשה כעריס וילדיס. וכן כמצ׳ כנכיית לקח כשם לכקלום פרוס וס תכיל לכקלום הגר לומר כרוכים מעשה נעלועים סיו ומלדין לא פכיסם כתלמיד הכפעל מככו. ולדעת יכ מפרשים כס״ם לרל״ק עכין כרכב להשם, הכקיל כלשון עכרי נכעת לנכרע. ולי כלקח שתמוע של צַע כמו יָרַד לעיל, לשון כפידס ושיעוק ולישע [לשעכרן, שרעקקען, ז׳כשוויי לשעכרן], ומוס השם הכל.

h. e. צַע, *v. tr.*, quocum nonnulli conferunt arab. צאע, *ex auro argentove formare, quae explicatio colo versus 2 Chr. 3, 10. insequenti contraria est. Isaaki*, traditionem sequens, צְצָצִים, sicut צְאֱצָאִים (a v. יָצָא=יָצַע), *prolem, juvenes, pueros* (בְּרִיוּב Gemar. = בְּרֵבֶיָא) *denotare ait.* Alii, quos Qimchi adducit, *formam rotundam s. teretem* (= בְּרִיכוּב, arab. צנ״ע *significari ajunt. Quin potius* v. צָע, sicut יָצַע, vi *sternendi s. tabulatim disponendi* (schichtweis lagern) *dici videtur.*

צְצָצִים

ז״ו, ומכוכו נכ״ק לן נרכוי צְצָצִים, ומוכוכו מעכיכ והיפל [ז׳כע], כדומה לל ״נ״ע, והלכור מעשה לעלועים הלכון מעכיכות מעכיכות [ז׳כעשרעיע], לומר מסודר ומוזעק [נעזעכעקע], וום יקות להמשך. ולע קוכ׳ שהשם מצא נ״כ נשפיל מוס, נשפר שהלכוע לייכיכו רקיס ליול מהרע.

n. m. pluralet., ordo, corium (Schicht), מַעֲשֵׂה צְצָצִים, *tabula una super altera posita, opus extentum s. expansum, sicut* רְצִיעַ *et* מָצַע, *quod et ipsum a* v. צָע, *non* יָצַע *derivandum videtur.* LXX. *ἔργον ἐκ ξύλων ἀσήπτων.*

pl.: צְצָצִים

2 Chr. 3, 11. מעשה צצעים

צוּף

לומר צָף, ומוכוכו כמו זָף לעיל, לומר כוילס ומינס, לכן נהשקלה על שעיפה והשקה ונקיס [מיכעכרעכקעכן, -שוועמ-עכן], נשלוב עס על הזכוכ. הכוסף חַצִּיף יוכ׳ וקוק, לומר הכיל לקשוך, לו הזשקה. ולקר לקקול הזרע עי׳ סזוול קל ווף. נקרגוס אִצְטַבְּהָם, מן לוף נמוכן וה, קולס הזשגור עס סוף טָף, קצוי של נף. עי׳ כעף.

h. e. צָף, *v. intr.*, sicut זָף, טָף, דָּשָׁה, *manare, fluere; irrigare, inundare, seq.* עַל. *Hi.* הֵצִיף, *facere, ut fluat, exundet, superundet* (schwemmen). LXX. *ἐπικλύζειν ὑπερισχύειν*; *Hi. ἐπιπολάζειν.*

3 perf. pl.: צָפְפוּ

Thr. 3, 54. צפו־מים על־ראשי

Hif-il: הֵצִיף *3 perf.*

Dt. 11, 4. הציף את־מי ים־סוף

3 impf. ap.: וַיְצַף

2 Reg. 6, 6. ויצף חברזל

צוּף

ז״ו, וכינוי צוּפִים, והמוכן קלף לכע [הקכיכעלע], והוף לדעת כל״ק מן לוף עכין כוילס. לכן כפי הכקשה לי תעודקו מעוג וככר לכע [הקכיגקוכען], ועכין לוף פס קגוג וככוכור, וכי להשם חַצָּה, לְבֶּר ג״כ תמנות דומס, וכוס תכין תכנומו בַּפֶּרֶר [ולף כנכי], ולכע צָהָה לפ״ו נדומס לל אָהּ, סָב. קולס יותר ככון, שתלף לוף כמו סוף, לומר קכה, וכופף הוף המקף והלשד, וכופף נופים לפ״ו לשד של קכים [נוקקעכר].

n. m. (pl. צוּפִים), *non favus melle fluens* (a v. צָפָה = צָהָה, צָהּ, vi *manandi*), *sed liba, melitoma* (Honigkuchen), a v. צָהָה = טָהָה. *Quin potius n.* צוּהּ, סוּהּ, *de calamo aromatico, dici videtur.* LXX. *κηρίον.*

Prv. 16, 24. צוף־דבש אמרי־נעם

pl.: צוּפִים

Ps. 19, 11. ונפת צופים

צָפָה

ז״כ, והוף כיכוכי, והמוכן לדעת רל״ק לקן המיזור, יכסו המיס עליס, ווהו לקן לקר נוהס להשתף [לשכר, דשס לייכע לכיעכשווועמע וויכל], וכן פרשו כל המוכיכים סקלמוכיס. ולדעת המתרגם עכיכו דשון, לומר לקן לשכה [שעעע-לשכן], ולישה השקל כדרך וכת קלכ וכנע, ועול מקוס לסקנדר.

n. f. part., *inundatio*; אֶרֶץ צָפָה *terra, quae facile inundari potest*, Targ. *terra pinguis ac fertilis, indidem, nam quidni* v. צָהָה, *sicut* זָב, *etiam vi abundandi dici poterit?* LXX. *προχώρημα.*

cum suff.: צָפָתֵךְ

Ez. 32, 6. ארץ צפתך מדמך

צַפְצָפָה

ז״כ, ומוכוכו לדעת שלשה יכקי מין קילן עכיכ שעכיו מכוכים נשלקל כלעו [*salix*], וכן כלקת צְפְצָפָה כלשון יחעשקל עכיכ, וכן כלקת פרכוזו נעלי הגמרל, קולס המשכיו לזרע כמוס לי וקמוס. וקולי לף פס כמו שָׁב לשון לכן, והעץ מסרלקה.

n. f., *salix*, arab. *zifzâf*, a v. צָהָה vel = טָהָה, *qui ad aquas crescit et frondes immergere solet*, vel = שָׁב *a subalbo colore* (syn. עֲרָבָה), *vel etiam a frondium flamine verti motitatorum lenibus susurris* (צְפְצָפָה). LXX. *ἐμβλεπόμενον.*

Ez. 17, 5. צפצפה שמו

צוּץ

לומר צָץ, ופקלוכו נכיקס וסופעס וכינון [נלשכעכען], ומוס נהשקל על פריקס [כלי־תכן], כלשד תמנת וס לשל פעלי נָצַץ, זָז, נָס, פָּרַח. ומוס הכוסף חַצִּיץ, והכיכוכי מַצִּיץ, והעתיד יָצִיץ הכריקס וסופעס [נלשכן נעכעכן], לומר הלקס על עזגיך כעד הקרכיס, וכן נעכעי וכן הפעל מהשגקס מכעד לכעיף, וכמוכן מריקס עכין הוכלף פריקים. בגמרל הכוסף נהשקלה על הכעס נכלל, ל״מ בן־עוף סכין ומת, וכוכן לשרש.

h. e. צָהָה *v. intr.*, splendere, hinc, pervulgata translatione (cf. v. זָהַר, זָרַח, נָגַהּ, נָסַהּ, פָּרַחּ), florere. *Hi.* splendorem emittere, transl. quasi oculis promicare (hervorblinken, hervorblinzen), arab. *vazzaza, vazvaza* (furtim e peplo prospectare), *gemar.* gen. vi intuendi (blicken), hinc flores producere, efflorescere (Blühten treiben). LXX. *ἀνθεῖν, διακύπτειν*; *Hi. ἐξανθεῖν, βλαστάνειν, ἐκκύπτειν.*

Digitized by Google

3 *perf.:* צָץ
צץ הממטה Ez. 7, 10.
Hif-il: הַצִּיץ
part. masc.: מַצִּיץ *sg.*
מציץ־מן־החרכים Cant. 2, 9.
3 *impf.:* יָצִיץ
בבקר יציץ וחלף Ps. 90, 6.
כציץ השדה כן יציץ Ps. 103, 15.
ועלהו יציץ מרר Ps. 132, 18.
יציץ ופרח ישראל Jes. 27, 6.
3 *impf.:* וַיָּצַץ
ויצא פרח ויצץ ציץ Num. 17, 23.
3 *impf. pl.:* וַיָּצִיצוּ
ויציצו מעיר כעשב הארץ Ps.72,16.
3 *impf. pl.:* וַיְצִיצוּ
ויציצו כל־פועלי און Ps. 92, 8

צִיץ

ז׳, וסימון לו דכר המציר ומוסיר הלפה, כהשלפה על עם המנף של הכסן הגדול [שעיכנכלען], וכי מינף נעלמו מן נסירה, לו פרף ונכנון ולפ ונן וכלה [נלומע], לפר נרכוי צפרים, נדגוע תמור סכף, מתמנות של וסירה נהשלפה על פריקה, לו כלף לפרוף [פליגעל], מן נין לנון פריקה נכלף, נהשלפה של פרק. סימון עם המנף תכיר מפסוק ועלי׳ נין כזרו, ומעכו נין נור סקדם, נין וסב, וסימון פריקים לפנמים עעם המלה ניוירים כמו פריקים, ד״מ נהפסוק ופעוירי נניס, ולפר ענין כלף לך ולמס צירצת הנלפה, וכן מוכן של נין נתרגוס, שעניכו סכניר, ע״ם שהוף כככף. נתרגוס לפסס נין נ״כ המוכן של ניכון, לומר כידול ושניר, וכן סם ככוי לעוף כמו כן נעבדי, וכן עניכו כלף גס מנלתי ית, ד״מ נינין דקדין, ככפי שקר.

n. m., splendidum aliquid, spec. folium, bractea, lamella aurea, quam in fronte (מִצְנֶפֶת, a splendendo) gestabat sacerdos summus, hinc *flos* (pl. dages. צִצִּים), vel naturalis vel artificiosus, *volandi*, sicut פְּרַח, syn. צִיצַת, targ. *pinna* piscium (hebr. סְנַפִּיר), *scintilla* (hebr. נִיצוֹץ), avis (hebr. עַיִט). LXX. *πέταλον, σημεῖον, ἄνθος.* A. *βλάστημα.* A. Th. pl. *ἐκπίπτοντα.* Incert. *ὡραῖον.*

ועשית ציץ זהב טהור Ex. 28, 36.
ויעשו את־ציץ נר־הקדש Ex 39,30
ציץ זהב נר הקדש Lev. 8, 9.
ויצא פרח ויצץ ציץ Num. 17, 23.
נבל ציץ Jes. 40, 7, 8.
תנר־ציץ למואב Jer. 48, 9.

וְצִיץ

וציץ נבל צבי תפארתו Jes. 28, 1.

כְּצִיץ

כציץ יצא וימל Job. 14, 2.
כציץ השדה כן יציץ Ps. 103, 15.
חסדו כציץ השדה Jes. 40, 6.

צֲצִים *pl.:*

ופטורי צצים 1 Reg. 6, 18.
ותמרת ופטורי צצים 1Rg. 6, 29.32.
ותמרות ופטרי צצים 1 Rg. 6, 35.

צִיצָה

ז׳כ, והסמך צִיצַת, ומוכנו פרק [נלומע], וקן כן ונלה, ונקצור סה עם נבל נסמך, כי נבל שם ע״ם שרק. ל״ל הוף ניכוכי, עכין שמילה וכמילה.

n. f. (c. צִיצַת), flos, sicut נֵץ, נְצָה; צִיצַת נֹבֶל, vel flos marcoris (sbst. ad s. f. שֹׁרֶק) vel marcescens, marcidus (prt.). LXX. *τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσόν.*

contr.: צִיצַת
וחיתה ציצת נבל Jes. 28, 4.

צִיצָת

ז׳כ, וסימון מוכפל: ף׳ קלקלי שער מעל המנף הכעזים נקוטות [פַּאֲדערהאַלטער, לאַקקעז], ונקוף כן ע״ם שכתוב לכנף, לו׳ ג׳כ ע״ם פריקה. כ׳ קוטין קלוים נכנגד, שהם ככנפים [קוואַסטען], ומוסף נגזרף קוטין דומין לניניות, ד״מ נינין המעכנות אף המלה. ונמנף סרכוי מתכו צִיצִין או צִיצִיּוֹת, וכן נשפף עכריכים מתכו צִיץ הדוד נניניות, ופעולי שלו צִיץ, ד״מ שַׁלִּית שֶׁאֵינָהּ תְּחִלָּתָהּ מְצִיצָת [מכקוק ל׳ו ע״כ], רַשַּׁב בְּסַדָּנִים מְצִיצִים [שכת כ״ה ע״ל].

n. f., significatione duplex: 1) antiae, cincinni, propter *alae* similitudinem; 2) peniculus aut fimbria comata de togae extremitate dependens, pl. neoh. צִיצִיּוֹת, peniculamenta memorialia in oris vestium, *alarum* similia, unde צִיץ, fimbriis ornare, pass. צִיץ, veluti שַׁלִּית מְצִיצָת, pallium fimbriatum. LXX. *κράσπεδον.*
S. *μάλλον.*

ועשו להם ציצת Num. 15, 38.
ונתנו על־ציצת Num. 15, 38.

בְּצִיצֶת

ויקחני בציצת ראשי Ez. 8, 3.

לְצִיצֶת

והיה לכם לציצת Num. 15, 39.

I. צוּק

לומר צָק, פעל נולד, ומוכנו כמו זָח לפעל נמוכן שליי, וכן כמו זָח לפעל מוק, לומר סנוב וקשור מסניב [קומעניב-לעז, -ענגען]. ומוס הכוסף חֲצִיץ והכיכוי מֵצִיק, לקילס וכניפס מסניב ודקיקס [נעענגען, -דראַנגען], ומניק לפ״ו הכוגע, ד״מ קפף המניק, והפעולי חֲצַף. מי׳ עוד יומר מוס קפף עוף לעל, וקפף עָשָׂשׁ.

h. e. צָק, *v. intr.*, sicut זָק 3., זָח (מָזַח), circumligare, coarctare, unde *Hi.* חֵצִיק (prt. מֵצִיק), constringere, opprimere, precibus vel efflagitatione in angustias redigere. *Ho.* חְצַק, coarctatum, angustatum esse. LXX. *θλίβειν, ἐκ-; πολιορκεῖν, παρενοχλεῖν, ὀλέκειν, κατεργάζεσθαι; צַר* אֲשֶׁר מְצֻקָּה *ἐν στενοχωρίᾳ ὤν.* Sym. semel: *συγκαίειν.*

3 *imperf.:* יָצוּק *al. part. pass.*
*דבר־בליעל יצוק בו Ps. 41, 9.
Hif-il: הֵצִיק
3 *perf. fem.:* הֵצֵרָקָה
ויהי כי־הציקה לו Jud. 16, 16.
3 *perf. f. c. s.:* הֵצִיקַתְנִי
חציקתני רוח בטני Job. 32, 18.
3 *perf. f. c. s.:* הֵצִיקָתְהוּ
ויגר־לה כי הציקתהו Jud. 14, 17.
1 *perf.:* וַהֲצִיקוֹתִי
והציקותי לאריאל Jes. 29, 2.
part. masc.: הַמֵּצִיק *sg.*
מפני חמת המציק Jes. 51, 13.
ואיה חמת המציק Jes. 51, 13.
part. pl.: וְהַמֵּצִיקִים
ומצדתה והמציקים לה Jes. 29, 7.
3 *imperf.:* יָצִיק
יציק לך אביך Dt. 28, 53. 55. 57.
3 *impf. pl.:* יָצִיקוּ
אשר יציקו להם איביהם Jer.19, 9.

Hof-al: הָדְצַק
part. masc.: *מוּצָק
*רחב לא־מוצק תחתיה Job.36,16.
part. masc.: *מוּצָק
*לאשר מוצק לה Jes. 8, 23.
part. masc.: *בְּמוּצָק
*ורחב מים במוצק Job. 37, 10.

צוֹק

ז׳, וסימון לקן ודקק מנר ונכס [נע-לרכאנגיסס], ד״מ נוק העתים נלכיכל. *n. m.*, angustia, oppressio. LXX. *ἐκκενεύειν.*

וּבְצוֹק

ובצוק חטתים Dan. 9, 25.

צוּקָה

ז׳כ, וסימון שלמו, ד״מ לקן נרכ ונוקה, ול״כ כמו נרכ.
n. f., angustiae, afflictatio (syn. צָרָה). LXX. *στενοχωρία, πολιορκία.* A. *ἐπίχυσις.* Th. *κατάσπευσις.*

מעף צוקה Jes. 8, 22.

וְצוּקָה

צרה וצוקה Prv. 1, 27.
בארץ צרה וצוקה Jes. 30, 6.

מָצוֹק

ז׳ וסופנע, וסימון כמו נוקה. נקרנוס ונגזרף מָצָא, מִיצוּק, מֵצֶק מלמו, שעכע נוסף על נוק סענני.
n. m. abstr., sicut צוּקָה, afflictio, oppressio, targ. מָצָא (sicut אָצָא = אֶצְבַּע, אֵצֶץ = אֶרֶץ). LXX. *ἀνάγκαι, ἐν ἀνάγκῃ ὤν.* A. Th. *συνεχόμενος.*
S. *στενοχωρούμενος, ἐγκάκησις.*

כל־איש מצוק 1 Sam. 22, 2.

וּמָצוֹק

צר־ומצוק מצאוני Ps. 119, 143.

וּבְמָצוֹק

במצור ובמצוק Dt. 28, 53. 55. 57.
במצור ובמצוק Jer. 19, 9.

מְצוּקָה

ז׳כ, כסוכן לומס, והוף גויר מָצוֹק.
n. f. (a m. מָצוֹק), angustiae, angor. LXX. *θλῖψις, ἀνάγκη.*
A. *συνοχή.*

וּמְצוּקָה

יבעתהו צר ומצוקה Job. 15, 24.
יום צרה ומצוקה Zeph. 1, 15.
pl. c. suff.: מְמַצּוּקֹתַי
ממצוקתי הוציאני Ps. 25, 17.
pl. c. suff.: מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
ממצוקותיהם ירוצלם Ps. 107, 6.
ממצוקותיהם ישועם Ps.107,13.19
pl. c. suff.: וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
וממצוקותיהם יוציאם Ps. 107, 28.

מוּצָק

ז׳כ, ונסמך מוּצַק, ופתרונו דנר שמוק לר [ענגעם], שהפוכו רַחַב. ונלמר מקוינק סמים ע״י הגליד והקרק, ול״כ נמוגק כמו שימים מוגק ונלר, לו נהשלל על לקיכות ועווו [וַאֲלִיד], לומר מוגק [גענרונגען], ומוס לף״כ לר נכלל, והרל״נע טעם לפ״ו נהפסוק רקע לף-מוגק, שפרש רקע קו הסוכע ומוגק הנקודם, וכן טעם נפרוזו להפסוק ורקע מים נמוגק, וכן טעם המקרגם שפרש מוגק מענין שפיכה, והלמת לף הקכם לוי גרגוכי, והיק כדנריו.
n. m. (in p. מוּצַק), aliquid angusti et coarctati (opp. רְחַב), spec. conglaciati, de aquarum per frigus contractione (Job. 37, 10.), abstr. coarctatio, angustiae, afflictio (Job 36, 16.). Targ. in loco priori: פְּלָטְיוּתָא מַיָּא בְּאַתְכּוּיָתָא (*πλατύτης*); in altero: אַתְּחֵי דְּלָא־יְתִיבָא בְּאַתְרָהּ. LXX. *οἰακίζει ὕδωρ ὡς ἐὰν βούλῃται; κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς.*

רחב לא־מוצק תחתיה Job. 36, 16.

מוּצָק

לאשר מוצק לה Jes. 8, 23.

בְּמוּצָק

ורחב מים במוצק Job. 37, 10.

II. צָוַק

לומר צָק, ומוכנו וריפס וכוים כסיכה וסיכה סנוס וניפס [נישמסען, עי-], ופתרון זה כשוכ נדוק ומכוסה, כלפי יעידו עליו רעיו רָצַק, רָסַק, חָסַךְ, זָקַק, דָּקַק, פָּשַׁח, שָׁק ודומיסס, וכנר פרסמתי למיוכו נשפתי עכנ. ומוס מוכן הפסוק ומלן יָצוּק כקוסף [קיוכ כ״ק נ׳], לומר ומלן יוק הכותך כקוסף, ול״כ יוק העתיד. ולעת הכלל״ק וכניס מהקדמונים שאלת יוק הפעולי״, לומל מוקן, עעת כעכור סיקס. וכן צָקוּן לקח מוס, כלפי כתב לנן-נקף נשם יקק לנן-נקטילי״ף [מכלול ק״ו ע״ף] ול״כ נמוסף כון נהעתק התנועה הלמה תמור צָקוּ, ווה מסתכר יותר מסנית הקמיי, לפי שכסכה הפף, והוף תמור יָצַקוּ, וכן מוס וכור יוק עתיד. ולע קוקף שתמונות רכות שהלנתי תתת יק שייכות על יוק לנעת המלקלקים, ולמקל הקפוס סלנתים ג״כ פס. נגזרף יולע מוס חָצַק, והכפעל נְצוֹק, וכזל״פ הכוסף חוּצַק, ומשס צִיר מין תנגיל ומלקק, ד״מ יוקי קלכה.

h. e. צָק, *v. tr.*, fundere, effundere, sicut יָצַק, רָצַק, נָסַךְ, זָק, סָךְ, מָשַׁח, Job. 28, 2. (*ex lapide effundit h. e. liquefaciendo elicit liquator aes*), ubi errant, qui, repugnante contextu, יָצוּק prt. pass. v. יָצַק esse arbitrantur. Inde יָצוּק (= צָקוּ, addito *Nun* paragogico) Jes. 26, 16. (*preces fundunt*), ubi Qimchi radicale *Jud* ab initio abiectum censet, et יָצוּק Job. 29, 6., quod et ipsum *imperfectum* est. Gemar. *Hi.* חֵצִיק, *Ni.* נָצוּק, *Ho.* הוּצַק, et n. צִיק, fusum, infusum, nomen cibi cujusdam. LXX. *λατομεῖσθαι* (Hebr. interpres: *χωννύεσθαι*), *χέεσθαι; ἐν θλίψει μικρᾷ.*

3 *perf. pl.:* *צָקוּן
*צקון לחש מוסרך Jes. 26, 16.
3 *imperf.:* יִצּוֹק
ואבן יצוק נחושה Job. 28, 2.
וצור יצוק עמדי Job. 29, 6.
יצוק עליו בל־ירמות Job. 41, 14.
*דבר־בליעל יצוק בו Ps. 41, 9.

III. צָוַק

לומר צָק, וכנוי לף נכנין סנוסף ונפעולי שלו חָצִיר, הוּצַק, ומלוכו כמו רָצַץ לעיל, סנגס וסעמלה והכנכ [שעעלנען, פעסט-], וכנר ככקי הכרס וקרנוכו לנפתי מערב לעיל קפף יג״ר. ומוס נשפס ענניכיס צוֹק הסס, ולוכו סר גנוס וזקוף, לו יָן סר [נְשַׁקְקַע], והכל מלמן סנגס.

h. e. צָק, *v. hi. et ho.*, sicut רָצַץ q. v., statuere, stabilire, unde neoh. צוּק, rupes erecta et praerupta (Felszacke).

Digitized by Google

Hif-il: הֵצִיק
3 impf. pl. c. s.: יְצִיקֻם
Jos. 7, 23. יצקם לפני ה׳

3 impf. pl. c. s.: וַיַּצִּקוּ
2 Sam. 15, 24. ויצקו את־ארון

Hof-al: הָיְצַק *3 perf.*
Ps. 45, 3. הצק חן בשפתותיך

part. masc.: מוּצָק, מְיֻצָּק
1 Reg. 7, 23. ויצק את־הים מוצק
1 Reg. 7, 33. חשוריהם הכל מוצק
1 Reg. 7, 37. מצק אחד מדה אחת
2 Chr. 4, 2. ויצק את־הים מוצק
Job. 36, 16. יהוה לא־מוצק
Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק

part. masc.: מָצָק
1 Reg. 7, 16. מצק נחשת

part. masc.: *מְבֻמוּצָק
Job. 37, 10. ויתן מים במוצק

part. masc.: *לַמּוּצָק
Job. 38, 38. יבשה עפר למוצק

part. fem.: מוֹצָקֶת *p.*
2 Reg. 4, 5. *Q're.* והיא מוצקת
part. fem.: מֻיְצֶקֶת *p. K'tib.*
2 Reg. 4, 5. והיא מיצקת

p. f. c. suff.: בְּמֻצַקְתּוֹ
2 Chr. 4, 3. יצקים במוצקתו

p. f. pl.: מְיֻצָקוֹת
Zach. 4, 2. מזלקות לנרות

3 imperf.: יִיצַק
Lev. 21, 10. אשר־יוצק על־ראשו
Job. 22, 16. אשר יוצק יסודם

מָצוֹק

נ״מ, ומינהו מְצוּקִים, ומונחו עמוד [וי״נ], ל״פ מצוקי ארץ, ול״נ כמו נוק ס״ע, שן הר וזוקפו, ל״פ כמפסוק מצוק מלמעלה.

n. m. (pl. מְצוּקִים), columna (sanscr. *stambha*, a v. *standi*), vel, sicut צוּק neohebr., rupes alta, mons assurgens s. excelsus. LXX. ἔρχεσθαι.

1 S. 14, 5. מצוק מצפון מול מכמש

pl. constr.: מְצָקֵי
1 Sam. 2, 8. כי לי׳ מצקי ארץ

מְהֻצָּק

נ״מ, וזוק ל״ק כמו מָצָק, וכמעט נלי הפרש.

n. m., cui nonnulli vim eandem, quam nomini מָצוֹק attribuunt.

Job. 37, 18. החזקים כראי מוצק

*לַמּוּצָק

*בבקעת עפר למוצק Job. 38, 38.

צוּר

נראה בר, ומעתיק יָצוּר, ומקטור יָצַר, ומונחו עמוסה: ל׳ חמיקה וגלילה מקום וסנוד וסגילה מקצה ומצוד [מוסגליעסען, -כיכדען], ולומה ל מקום של אֶבֶן, חֹצֶר, עֲצֵר, בָּצַר, ובומה הנקם. ומוסף מסגיר מגיה על דבר ומכילה [מוסגליעסען, -לאנגען], נקשור עם על, לל, ומיקם בשטל, מתמטת רקשית של סגיבה ומגיה קניה. ג׳ לקילה ומילה ומגיבה ודיקה ומיכסה [דרשלאנגען], ומוסף נהשל רדיקה ומכילה ומעיקה [פעע-שלאנגען], ומומה לו כמוכן זה צֵר לקמן, צֵר לעיל, ועוד שלבב מוסף. ג׳ כמו ה׳, והתמטת של רֵצַר, לשון רכוס ומגוד ומקוד [מוסמעכניכדען], וכן נכר נזקן, לבן מקנודת הכסף ומסוולס, ל׳

קניכה ומקניכה, וכן יָצַר, ומוסף נמשלה על קניכה ומקור כמו יכר [נילדען], וכפי ל׳ הכוונות שלשה קנין משות סבנוות. ס׳ כמו סִיר או סֵר לעיל, כמוכן קניכה וכניכה ומקניכה, וממנו צִיר הנל. ו׳ היות קוק ועוין [שעשלק ויין], וכן הזכה נמוכן וה נשפה הכלקית [s. çur].

h. e. צָר, *v. tr.*, significatione sexuplex (impf. יָצוּר, apoc. יָצַר), 1) complecti, circumligare, qua significatione ad vv. אָזוֹר, חֲצַר, בְּצַר pertinet; hinc constringere, coarctare, obsidere, seq. אֶל, עַל vel accus. objecti; 2) premere, instare, persequi, sicut צַר infra, זוֹר; 3) colligare, potestate eadem, qua צַר, יָצַר, veluti pecunias aut merces; 4) secare, sicut יָצַר, transl. fingere, formare (syn. פָּעַל, בָּרָא, קָצַב); 5) sicut סִיר, סֵר, excavare, unde צִיר (syn. פַּת); 6) robustum, validum esse, sanscr. çur. LXX. σφίγγειν, συνέχειν, συγκλείειν, συμπεριλαμβάνειν, στενοχωρεῖν, χαρακοῦν, πολιορκεῖν, περικαθίζειν; θλίβειν, ἐχθραίνειν, ἀντικεῖσθαι; πλάσσειν, διαγράφειν; βάλλειν, λαμβάνειν.

2 prf.: וָאָצַרְתָּ
Dt. 14, 25. וצרת הכסף בידך
Dt. 20, 12. וצרת עליה
Ez. 4, 3. וצרת עליה

2 prf. c. s.: צַרְתָּנִי
Ps. 139, 5. אחור וקדם צרתני

1 prf.: וָאָצֻרָה
Ex. 23, 22. וצרתי את־צרריך
Jes. 29, 3. וצרתי עליך מצב

part. pl.: צָרִים *v.* צָרַר
Jud. 9, 31. והנה צרים את־העיר
1 Reg. 15, 27. וכל־ישראל צרים
2 Reg. 6, 25. והנם צרים עליה
2 Reg. 24, 11. ועבדיו צרים עליה
Jer. 32, 2. צרים על־ירושלם

part. pl.: הַצָּרִים *v.* צָרַר
Jer. 21, 4. הכשדים חצרים עליכם
Jer. 37, 5. הצרים על־ירושלם
Esth. 8, 11. עם ומדינה הצרים

inf. constr.: לָצוּר
1 Sam. 23, 8. לצור אל־דוד

impt. f.: צוּרִי *sg.*
Jes. 21, 2 עלי עילם צורי מדי

1 impf. c. s.: אֲצוּרֶךָּ *K'tib.*
Jer. 1, 5. בטרא אצורך

2 impf.: תָּצוּר
Dt. 20, 19. כי־תצור אל־עיר

2 impf. ap.: *תָּצַר
Dt. 2, 9. *אל־תצר את־מואב

2 impf. c. s.: תְּצָרֶם
Dt. 2, 19. אל־תצרם ואל־תתגר

3 impf. ap.: *יָצַר
1 Reg. 8, 37. *כי יצר־לו איבו
2 Chr. 6, 28. *כי יצר־לו איביו

3 impf. ap.: וַיָּצַר
Ex. 32, 4. ויצר אותו בחרט
1 Reg. 7, 15. ויצר את־שני העמודים
1 Reg. 20, 1. ויעל ויצר על־שמרון
2 Reg. 5, 23. ויצר ככרים כסף
2 Reg. 6, 24. ויעל ויצר על־שמרון
2 Reg. 17, 5. ויצר עליה שלש שנים
2 Reg. 18, 9. על־שמרון ויצר עליה
1 Chr. 20, 1. ויבא ויצר את־רבה
2 Chr. 28, 20. ויצר לו ולא חזקו
Dan. 1, 1. ירושלם ויצר עליה

1 impf. pl.: נָצוּרָה
Cant. 8, 9. נצור עליה לוח ארז

3 impf. pl.: וַיָּצֻרוּ
2 Sam. 11, 1. ויצרו על־רבה
2 Sam. 20, 15. ויצרו עליו באבלה
1 Reg. 16, 17. ויצרו על־תרצה
2 Rg. 12, 11. ויצרו וימנו את־הכסף
2 Reg. 16, 5. ויצרו על־אחז
Jer. 39, 1. ויצרו עליה

Hif-il: הֵצִיר
3 prf.: *וְהֵצַר
*וחצרך בכל־שעריך Dt 28, 52 (bis)
1 prf.: *וַהֲצַרְתִּי
Jer. 10, 18. והצרתי להם
Zeph. 1, 17. והצרתי לאדם מלרע

part. f.: מְצֵרָה *sg.*
Jer. 48, 41. כלב אשה מצרה
Jer. 49, 22. כלב אשה מצרה

inf. constr.: הָצֵר
2 Chr. 28, 22. ובעת הצר לו

inf. constr.: וְהָצֵר
2 Chr. 33, 12. וכהצר לו חלה

3 impf. pl.: וַיָּצֻרוּ
Neh. 9, 27. ויצרו להם

צַוָּאר

ג״ן, ומסמן צַוָּאר ונכנוי צַוָּארִי [ונכלס נכתנס מלף למען], ולפעמים נפלה מלף נכנוי צוּרָם, ומכנוי צַוָּארִים, לאנר מסמן עלו צַוָּארֵי, נכנוי לו נקיוס מקמן לו נזנק תמוכו, ולדעת מרל״ק מיכו מכנוי כ״ף הווג, למסמן שכי נלדין ימיכו ושמלכו. מחוכן נתון וגרגלת [מַלְתּוֹ], ונקלף כן כל מלק מצוקר מלפניס ומלמקוב, נקנוב עס מלק מס מעכוף. ומאר לתקוב שכתו מכה לדעת יהודה קרפנערמס׳ יסודו מקום לר ודק גנוף, ולל״ק מן מדוד ומלוכה [שטרעקקען], ועוד מקום להתגלד נסוד מוכנו ומחוכתו.

n. m. (c. נִצְוַאר, c. s. צַוָּארִי, retento *Alef*, quod interdum excidit, velut צוֹרֵם; pl. צַוָּארִים, c. צַוָּארֵי, c. s. partim retento partim abjecto *Alef*), collum, ejusque pars et anterior et posterior, incluso cervice, vel a *tenuitate* ac teneritate (respectu reliqui corporis) vel a *tendendo* (strecken); atqui in incerto est adhuc ejus nominis etymon significatioque ejus, unde fluxerit. LXX. τράχηλος, κλαυθμός, ὕβρις.

Jes. 8, 8. עד־צואר יגיע
Jes. 30, 28. עד־צואר יחצה
Hab. 3, 13. ערות יסוד עד־צואר

בְּצַוָּאר
Job. 15, 26. ירוץ עליו בצואר
Ps. 75, 6. תדברו בצואר עתק

constr.: צַוַּאר
Jer. 28, 10. מעל צואר ירמיה
Jer. 28, 11. מעל צואר כל־הגוים
Jer. 28, 12. מעל צואר ירמיה
Jer. 28, 14. על־צואר ׳ כל־הגוים

cum suff.: צַוָּארִי
Thr. 1, 14. עלו על־צוארי

cum suff.: צַוָּארֵנוּ
Thr. 5, 5. על צוארנו נרדפנו

cum suff.: צַוָּארֶךָ
Gn. 27, 40. ופרקת עלו מעל צוארך
Dt. 28, 48. ונתן על ברזל על־צוארך
Jes. 10, 27. ועלו מעל צוארך
Jer. 27, 2. ונתתם על־צוארך
Jer. 30, 8. עלו מעל צוארך

cum suff.: צַוָּארֵךְ
Cant. 1, 10. צוארך בחרוזים
Cant. 4, 4. כמגדל דויד צוארך
Cant. 7, 5. צוארך כמגדל השן
Jes. 52, 2. התפתחו מוסרי צוארך

cum suff.: צַוָּארוֹ
Gn. 41, 42. רבד הזהב על־צוארו
Job. 39, 19. התלביש צוארו רעמה
Jer. 27, 8. לא־יתן את־צוארו
Jer. 27, 11. אשר יביא את־צוארו

cum suff.: בְּצַוָּארוֹ
Job. 41, 13. בצוארו ילין עז

cum suff.: צַוָּארָהּ
Hos. 10, 11. על־טוב צוארה

cum suff.: צַוָּרֵם
Neh. 3, 5. הביאו צורם

pl. constr.: צַוְּארֵי
Gn. 45, 14. ויפל על־צואריו בנימן
Jos. 10, 24. על־צואריו המלכים
Ez. 21, 34. צוארי חללי רשעים

pl. constr.: בְּצַוְּארֵי
Jud. 8, 21. בצואריו גמליהם
Jud. 8, 26 בצואריו גמליהם

pl. constr.: לְצַוְּארֵי
Jud. 5, 30. לצואריו שלל

pl. c. suff.: צַוְּארֵיכֶם
Jer. 27, 12. את־צואריכם

cum suff.: צַוְּארָיו
Gn. 27, 16. ועל חלקת צואריו
Gn. 33, 4. ויפל על־צווארו
Gn. 45, 14. בכה על־צואריו
Gn. 46, 29. ויפל על־צואריו
Gn. 46, 29. ויבך על־צואריו

pl. c. suff.: צַוְּארֵיהֶם
Jos. 10, 24. על־צואריהם

צַוְּארֹת

ג״כ, ודומה נמוכנו על צַוָּאר הוכרי, ומכנוי מן נכנוי רבוי צַוְּארֹתֵיכֶם, ופתרונו משלהו, ודוק ג״כ כמו ערף.

n. f. (pl. c. s. צַוְּארֹתֵיכֶם), sicut צַוָּאר, collum (syn. עֹרֶף). LXX. τράχηλος.

pl. c. suff.: צַוְּארֹתֵיכֶם
Mich. 2, 3. משם צוארתיכם

צַוָּרוֹן

ג״ן, ומסופי ׳ון ניון המקטן והקטנה, לכן כמו נוסף קטן [מַלְאוֹכָן], וכן אִישׁוֹן המקטן מן אִישׁ, זַרְזוֹן מן זֶרַע, לומר וכעים קטנים [נעמיוע].

n. m. dimin. (ad s. f. אִישׁוֹן, זַרְזוֹן, a nmm. אִישׁ, זֶרַע), colliculum (Hälschen), collare, monile. LXX. A. S. τράχηλος.

pl. c. suff.: מְצַוְּרֹתַיִךְ
Cant. 4, 9. באחד ענק מצורניך

מָצוֹר

ג״ן, ונכנוי מְצוּרִי, נזכוק מסוך קלס, והכנוי מְצָרִים. ופתרונו לו מופנתי, מנוק ולקן נוקס ונכס [נעדרשלאנגיסס], לו קכיס על עיר והקף וכניכה [נע-לאנגעוכונג], לו כנתעכס להסמן סולנה מקפת עיר [וועלל], לו נזוכס ומנלר [פעסטעע], ולכוב עיר מלוי.

n. m. (c. s. מְצוּר, pl. מְצֻרִים), vel *abstr.*, coarctatio, obsidio, oppugnatio, vel *concr.*, vallum, propugnaculum. LXX. συνοχή, συγκλεισμός, περιοχή, χαράκωσις, στενοχωρία, ὀχυρός, ἐκλεκτός, τειχήρης; συναγωγὴ ὕδατος. A. περιοχή. S. πολιορκία, περιτεφραγμένη.

Dt. 20, 20. ובניית מצור על־העיר
2 Reg. 19, 24. *יאורי מצור

Digitized by Google

עִירֵי מִבְצַר חוּמוֹת 2 Chr. 8, 5.
בְּעִיר מָצוֹר Ps. 31, 22.
מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר Ps. 60, 11
וְחַרְבִי יְאֹרֵי מָצוֹר Jes. 19, 6.
*כָּל יְאוֹרֵי מָצוֹר Jes. 37, 25.
וְנִתַּתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר Ez. 4, 2.
מָצוֹר שָׂם עָלֵינוּ Mich. 4, 14.
*לְמִנֵי אַשּׁוּר וְעָרֵי מָצוֹר Mich.7,12.
מִי מָצוֹר שֹׁאֲבֵי־לָךְ Nah. 3, 14.
וְאַתִּיצְבָה עַל־מָצוֹר Hab. 2, 1.
צוּר מָצוֹר לָח Zach. 9, 3.

הַמָּצוֹר

כְּמַלְאַת יְמֵי הַמָּצוֹר Ez. 5, 2.

בְּמָצוֹר

בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק Dt. 28, 53. 55. 57.
וְיֹשְׁבִים בְּמָצוֹר 2 Chr. 32, 10.
בְּמָצוֹר וּבְמָצוֹק Jer. 19, 9.

בַּמָּצוֹר

מִפְּנֵיךָ בְּמָצוֹר Dt. 20, 19.
וְתִבָא הָעִיר בְּמָצוֹר 2 Reg. 24,10. 25, 2.
יוֹשְׁבֵתִי בְּמָצוֹר Jer. 10, 17.
וְתִבָא חָעִיר בְּמָצוֹר Jer. 52, 5.
וְהָיִתָה בְּמָצוֹר Ez. 4, 3.
בְּמָצוֹר עַל־יְרוּשָׁלִם Zach. 12, 2.

לְמָצוֹר

וְיִבֶן עָרִים לְמָצוֹר 2 Chr. 11, 5.

מְצוֹר *constr.:*

וְאֶל־מָצוֹר יְרוּשָׁלִם Ez. 4, 7.

מְצוֹרְךָ *cum suff.:* *p.*

כְּלוֹתְךָ יְמֵי מְצוֹרֶךָ Ez. 4, 8.

מְצֻרוֹת *pl.:*

*וְהִקְמוֹתִי עָלַיִךְ מְצֻרוֹת Jes.29, 3.

מְצוּדָה

ע"כ, גזיר מָצוֹר, וסימון סולמה מקפת עיר, או בנוסף ומנגר, ולכוד נקבוד עם עיר. לדעת אנן-נגפף הסם מצוד ומצוסה מעכן קווק, כאשר היסוד אל צור, ולדעת דוד קמחי גם יאורי מצור אזור הזה, לפי שהם נהרות והיאורים קווק העיר, וזכיהם כאלו לא מסקנים.

n. f. (a m. מָצוֹר), vallum, propugnaculum; עִיר מְצוּדָה, sicut עִיר מָצוֹר, urbs munita. *Abulwalid* haec nmm. vi *roboris* s. *munimenti* dicta arbitratur, quo *Qimchi* refert etiam Jes. 37, 25. LXX. *θλῖψις, πύργος, τεῖχος; τειχήρης, τειχίζειν, ὀχυρός.*

וְיִבֶן עָרֵי מָצוֹרָה 2 Chr. 14, 5.
נְצוֹר מְצוֹרָה Nah. 2, 2.

מְצֻרוֹת *pl.:*

וּבְבִנְיָמִן עָרֵי מְצֻרוֹת 2 Chr.11,10.
עָרֵי מְצֻרוֹת בִּיהוּדָה 2 Chr. 21, 3.

מְצָרֹת *pl.:*

וְהִקְמוֹתִי עָלַיִךְ מְצָרֹת Jes. 29, 3.

הַמְּצֻרוֹת *pl.:*

וַיְחַזֵּק אֶת־הַמְּצֻרוֹת 2 Chr.11, 11.
לְכָל עָרֵי חַמְּצֻרוֹת 2 Chr. 11, 23.
אֶת־עָרֵי הַמְּצֻרוֹת 2 Chr. 12, 4.

צוּר

ע"ו, וסינוי צוּרִים, והלשם משולשה, ק' מיסוד הפעל לשון קויקה ותקיפה ככוי לסלע ולכן [שעין, פעלו], ל"ח נור נקלים, נור ישראל ככוי להקים, נור קונג עם ממנו, ונמונן זה נ"כ הינוי צוּרִיּוֹת נלינוג. נ' ממון כריתה ותקיפה של השרש, ככוי לתקון הקנה ותקודו [שאפעל, שניילע], ל"ח נור קרב, וכן קרנות נוריס לדעת רל"ק, לומר קרנות שיש להן קודזין, ולפ כדעת הנגעים וספורי ומעלני בתרגומם. ולדעת המקרגם נ"כ קלקת הנוריס מוסי, שתרגם לפקסת קשוליו, קולם שם

צוּר צאן נאמן לשלחיו Prv. 25, 13.

וְצִיר

וְצִיר אֱמוּנִים מַרְפֵּא Prv. 13, 17.
וְצִיר בְּגוֹיִם שָׁלוּחַ Jer. 49, 14.
וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלַח Ob. 1, 1.

צִירֶיהָ *cum suff.:*

הֲדֵלֶת תָּסוֹב עַל־צִירֶהָ Prv. 26, 14.

וְצֻרֵיהֶם *cum suff.:*

וְצוּרִים לִבְלוּת Ps. 49, 15.

צִירִים *pl.:*

וּנְבוּכַלִּי וְצִירִים וְחַבָלִים Jes. 13, 8.
חֲשֻׁלַח בִּים צִירִים Jes. 18, 2.
צִירִים אַחֲזוּנִי Jes. 21, 3.
חֲרִשֵׁי צִירִים Jes. 45, 16.

צִירֶיהָ: *pl. c. suff.:*

וְתִשְׁלַחִי צִירֵיךְ Jes. 57, 9.

כְּצִירֵי *pl. constr.:*

כְּצִירֵי יוֹלֵדָה Jes. 21, 3.

צִירֶיהָ *pl. c. suff.:*

נְהִפְכוּ צִירֵי עָלָי Dan. 10, 16.

צֲרִירֶיהָ *pl. cum suff.:*

כִּי־נְהִפְכוּ עָלֶיהָ צְרִירֶיהָ 1 Sam. 4, 19.

הִצְטַיְּרוּ

פעל שמי נהתפעל, וכנור מן הסם צִיר, כמונן הולך ושלים, והלמון עצות נפשו קוכים ושלים, לומר נסיעה והליכה. ודע קוכף שנעשכי הפעל צאר במונן הליכה נכלל כמו תור, שור נעכרי, ופ"כ נתפשר גם נעכרי הפעל נוך כמונן זה נשקר אך נהתפעל, ופ"כ ליכנו שמי.

v. denom. hitpa. (a n. צִיר), nuncium sive legatum semetipsum facere, ablegatum s. missum proficisci, arab. *zara med. Je*, migrare, vadere (שָׁר, חָר), quo sensu forsitan etiam hebr. צָר (cujus nonnisi *Hitpaël* conservatum est) quondam dici solebat. LXX. *ἐπεσιτίσαντο.*

הִצְטַיְּרוּ *Hitpa-el:*

וַיִּצְטַיְּרוּ *p.* 3 *impf. pl.:*

וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיְּרוּ Jos. 9, 4.

צִית

v. s. r. צוּת *p.* 951.

צוּת

לומר צָת, ושנור תמונו צָת המסונה, נקנור תנועה שרשית, כי המפרש נין כפולים לנכונים כאשר הקרנו לך מקנועה. ותוא הכפעל נִצַּת, ע"ע נִתַּת

וְאֶלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי Ps. 94, 22.
נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ Ps. 95, 1.

וְלַצּוּר

וְלַצּוּר מִכְשׁוֹל Jes. 8, 14.

מִצּוּר

מִים מִצּוּר הַחֲלָמִישׁ Dt. 8, 15.
מִים מִצּוּר הַזִּיל לְמוֹ Jes. 48, 21.
הֵיעָזֹב מִצּוּר שָׁדָי Jer. 18, 14.

וּמִצּוּר

וּמִצּוּר דִּבַּשׁ אַשְׂבִּיעֵךְ Ps. 81, 17

צוּרִי *cum suff.:*

אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחְסֶה־בּוֹ 2 Sam. 22, 3.
חֵי־יְ' וּבָרוּךְ צוּרִי 2 Sam. 22, 47.
צוּרִי אֶחְסֶה־בּוֹ Ps. 18, 3.
חֵי־יְ' וּבָרוּךְ צוּרִי Ps. 18, 47.
יְ' צוּרִי וְגוֹאֲלִי Ps. 19, 15.
צוּרִי אֵל־אֶחְתֶּרשׁ מִמֶּנִּי Ps. 28, 1.
אַךְ־הוּא צוּרִי וְיִשׁוּעָתִי Ps. 62, 3. 7.
צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ Ps. 92, 16.
בָּרוּךְ יְ' צוּרִי Ps. 144, 1.

בְּצוּרֵנוּ *cum suff.:*

לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם Dt. 32, 31.

צוּרָם *cum suff.:*

אִם־לֹא כִי־צוּרָם מְכָרָם Dt. 32, 30.
כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם Dt. 32, 31.
וַיִּזְכְּרוּ כִי־אֱלֹהִים צוּרָם Ps. 78, 35.

וְצוּרָם *cum suff.:* *Q're.*

וְצוּרִים לִבְלוּת שְׁאוֹל Ps. 49, 15.

צֻרִים *pl.:*

כִּי־מֵרֹאשׁ צֻרִים אֶרְאֶנּוּ Num. 23, 9.
עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים Jos. 5, 2.
חַרְבוֹת צֻרִים Jos. 5, 3.
יִבְקַע צֻרִים בַּמִּדְבָּר Ps. 78, 15.
בְּמַעֲרוֹת צֻרִים Jes. 2, 18.

הַצֻּרִים *pl.:*

חֶלְקַת הַצֻּרִים 2 Sam. 2, 16.
בִּנְקָרוֹת הַצֻּרִים Jes. 2, 21.

וְהַצֻּרִים *pl.:*

וְהַצֻּרִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ Nah. 1, 6.

*בַּצֻּרוֹת *2 pl.:*

*בְּצֻרוֹת יְאֹרִים בָּקַע Job. 28, 10.

צוּרָה

ע"כ, ולפ כמנכי נעכרי כ"פ ניקוקלע, נהפסוק נורת הכיח, ומונכו תמונה ותוקר [נעצטלע], מן נור לשון יליכה ותקיכה, קולם נשפה עכריכית שנור הסם להליכה, ל"ח נקכמת המקור בעל הכלורה, נורה עצעית, נורה מיכית, נורה שמיית, נורה מלאכותית, וכן סם מוקדי צוּרְיָיר ל"ח סנה נורייה, וכן שנור הסם נתכנוס, וכן ספעל, ועוד ממנו נשפה עכריכית צֵיר מתמנות שמתכנו.

n. f. α. λ. (in lingua *neohebr.* usitatissimum), forma, figura, veluti aedium, unde neohebr. צוּרְיָיר, formalis, בַּעַל חַצּוּרָה, formae particeps, a v. צָר, fingere (צַיָּר, pictor). LXX. *διαγράφειν.* Alii: *νόμιμα.*

צוּרַת *constr.:*

צוּרַת הַבַּיִת וְתַכְנִיתָהּ Ez. 43, 11.

צוּרָתוֹ *cum suff.:*

וְיִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־צוּרָתוֹ Ez. 43, 11.

צוּרֹתָיו *pl. c. suff.:*

וּמוֹבָאָיו וְכָל־צוּרֹתָיו Ez. 43, 11.
כָּל־חֻקֹּתָיו וְכָל־צוּרֹתָיו Ez. 43, 11.

צָיר

ע"ו, וסמונן מכוכע: ק' מעכין קכילה של השרש, ומוס כמו חֶבֶל, נמונן עכב וכאב וקיל, ע"ש קלקול והתעוותת מעבר [שמעכן, וועמע], וכניני נמונן וס ניכיס כמו קבלים. נ' ממונן קניכה וכניכה וקשירה של השרש, ומוס כמו סרן, אשר תמנות שלו סָר, ולנונו

נור נמונן סלע ותוקף. נ' כמו צוּרָה הכלה, נהפסוק ונורס לנלות שקול, מן נור לשון יליכה ותקיכה וקנור [נע-שעטלע], וכן הכינוהו המוכיים הקדמונים.

n. m. (pl. צוּרִים), significatione triplex: 1) lapis, rupes, a v. *zâr* (firmum, densum esse), transl. de Deo, de gentis israeliticae avo; plur. etiam *fem.* צוּרוֹת; 2) acies, acumen (Schärfe, Schneide), velut צוּר חָרֶב, חַרְבוֹת צוּרִים, enses acuti, acie multiplici, quo Targumista refert etiam חֶלְקַת הַצּוּרִים, quod transfert: אַחְסַנַת טָטוֹלַיָּא (potius: regio rupibus referta, campus montibus praeruptis subjectus). 3) sicut צוּרָה, forma, habitus (Gestalt), *ψ.* 49, 15. LXX. *ὄρος, πέτρα, πέτρινος, θίν; κτίστης, κύριος, ἅγιος; βοήθεια, βοηθός, ἀντιλήπτωρ; θεός, θεοί; ἐπίβολος.* A. *πέτρος.* A. S. *ἀκρότομος, στερεός;* S. *ψῆφος πετρίνη;* Th. *ἀκρότομος.*

וְשָׁמַן מַחְלְמִישׁ צוּר Dt. 32, 13.
וַיְנַבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ Dt. 32, 15.
צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי Dt. 32, 18.
צוּר חָסְיוּ בּוֹ Dt. 32, 37.
וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ 1 Sam. 2, 2.
וּמִי צוּר מִבַּלְעֲדֵי 2 Sam. 22, 32.
צוּר יִשְׁעִי 2 Sam. 22, 47.
לִי דִבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל 2 Sam. 23, 3.
וַיִּעְתַּק צוּר מִמְקוֹמוֹ Job. 18, 4.
וּמִבְּלִי מַחְסֶה חִבְקוּ־צוּר Job.24,8.
וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ Ps. 18, 32.
צוּר־עֻזִּי מַחְסִי Ps. 62, 8.
צוּר־לִבָּבִי וְחֶלְקִי Ps. 73, 26.
הַכֵּה צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם Ps. 78, 20.
אַךְ־תַּשְׁלִיךְ צוּר חֵרְבּוֹ Ps. 89, 44.
פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם Ps. 105, 41.
דֶּרֶךְ נָחָשׁ עַל־צוּר Prv. 30, 19.
צוּר עוֹלָמִים Jes. 26, 4.
אֵל־צוּר יִשְׂרָאֵל Jes. 30, 29.
וְאֵין צוּר בִּלְתִּי יְדַעְתִּי Jes. 44, 8.
וַיִּבְקַע־צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם Jes. 48, 21.
הַבִּיטוּ אֶל־צוּר חֻצַּבְתֶּם Jes. 51, 1.
צוּר הַמִּישֹׁר Jer. 21, 13.

וְצוּר

וְצוּר יִעְתַּק מִמְּקוֹמוֹ Job. 14, 18.
וְצוּר יָצוּק עִמָּדִי Job. 29, 6.
וְצוּר יְשׁוּעָתִי Ps. 89, 27.
וְצוּר מָעוֹז לֹא זָכְרוּ Jes. 17, 10.
וְצוּר לְחֹרִיחַ יְסַדְּתּוּ Hab. 1, 12.

הַצּוּר

עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב Ex. 17, 6.
וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר Ex. 33, 21.
וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר Ex. 33, 22.
הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ Dt. 32, 4.
וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוּר Jud. 6, 21.
וַיַּעַל עַל־הַצּוּר לַיְ' Jud. 13, 19.
וַתִּטְּהוּ לָהּ אֶל־הַצּוּר 2 Sam.21,10.
עַל־הַצּוּר אֶל־דָּוִיד 1 Chr. 11, 15.
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם Ps. 114, 8.

בַּצּוּר

בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי Ps. 27, 5.
בְּצוּר־יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי Ps. 61, 3.

בַּצּוּר

וְחָכִית בַּצּוּר Ex. 17, 6.
לְעֵד בַּצּוּר יִחָצְבוּן Job. 19, 24.
בּוֹא בַצּוּר וְהִטָּמֵן Jes. 2, 10.

וּבַצּוּר

וּבַצּוּר נֶחְלַם אוֹפִיר Job. 22, 24.

לְצוּר

חִיתָה לִי לְצוּר מָעוֹז Ps. 31, 3.
חִיתָה לִי לְצוּר מָעוֹן Ps. 71, 3.

Digitized by Google

[עי קפק], נַחַל [עי קלנ], לכן נִצְחָה, נִצָּה, ועיי הכפעל יָצָא ע"מ יָסַם, יָסָב, וכן חָצָה, יָצָחוּ, הִצַּחְתָּ, כלם מענין נכעל. והכוסף מסכנוב צָת יָצִית, ולנוב חָצִית, כדגוש קמור הכא, ונסקשוכה הַצַּחְתִּי הדגוש נתו מפניעת שני קוין, וכמלת ג"כ הוֹצִית נכקיב [ג' י' ל'] שלא כמנהג. וכוסף קכיר קוף נעים שנרגיש צִית, יָצָת, נָצָת לא היו ולא נכרלו. ובעכין אֲצִיחֲנָה יַחַד כתב המדקדק ר' שלמה בן-קנרים בן-קרקון בלמיד בעל הכוורי בספרו בדקון [שעודנו בכתובים ולא נקנע בדפוס] קפק שרש זה לשונו: אֲצִיחֲנָה יַחַד מרפוי הבדי שלא כמנהג קניהו, שבולם דגשין, פשוט שקשה עליהם דגוש שני לוקיות בשלה שקק, גם דגוש היוד של יקד הסמוך לה, והרפה עשו כך כמו כיגלקה גאה, דגוש נאל של מלה שניה, שלא יבלו שני עלות רפויות וו שקר וו ריו לדגוש שיש הקילוטות ולרפות את השמעיה לייסוד הדגור, וכן שלא בְּכַרְכָּמִישׁ מעשו רפה, וכשרלו כי פגעו עוד נכף ריו את השמעיה ודגשו את הקילוניות עכ"ל. פקדונו הנעריה והדלקה הסקה ולחוש ושולדה [שכיכדעו, -כרעכנעו], והכוסף יונף ויווק של קל, ולפעמים כקל. והכפעל לפעמים מעמד הפעולה, ושוי השרש ודמיונו נשפתי מערכ, עי' כלוה"פ.

h. e. צָת, *v. tr.* (— pro quo crebrius חָצַץ, correpta vocali radicis, quia, ut itentidem demonstravimus, discrimen inter vv. ע"י (cava) et vv. ע"ב (acuta) nonnisi in vocalis vel brevitate vel productione consistit. *Ni.* נִצַּת, ad s. f. נָחַת (חתת), נָחַל (חלל), unde נִצָּחָה, נִצָּחוּ, impf. יִצַּת ad s. f. יָסַם, יָסַב, et formae impf. תִּצַּחְנָה, יִצָּחוּ, תִּצַּת, quas omnes ad conj. *Ni.* referri oportet. *Hi.* a forma cava הֵצִית, plerumque חֵצִית, (1. p. הִצַּחְתִּי), semel הוֹצִית *Ketib* 2 Sam. 14, 30., unde cognosces, formas הֵת, יָצַת, מָת a grammaticis esse conflictas), comburere, incendere vel incendio delere, Jes. 27, 4. (אֲצִיחֲנָה, sequente יַחַד dagesato, v. de ejus punctationis ratione, fragmentum ex inedita Parchonis *Machberet* supra exhibitum). *Hi.* actionem transitivam, intenta significatione exprimit; *Ni.* vel passive, vel ut medium Grajorum, dicitur. LXX. *Hi.* καίειν, ἐμπρήθειν, ἐμπυρίζειν; *Ni.* καίειν, ἐκ-, κατά-; κατασκάπτεσθαι, ἐκλείπειν, καλεῖσθαι οἰκαί;

צָת בָּאֵשׁ, κατα-.

Nif-al: נִצַּת

3 perf. f.: נִצְּתָה

2 Reg. 22, 13. היא נצתה בנו

Jer. 9, 11. נצתה כמדבר

3 perf. f.: וְנִצְּתָה

2 Rg. 22, 17. ונצתה חמתי במקום

Jer. 46, 19. ונצתה מאין יושב

3 perf. pl.: נִצְּתוּ

Neh. 1, 3. 2, 17. ושעריה נצתו באש

Jer. 9, 9. כי נצתו מבלי־איש

3 perf. pl.: נִצָּתָה *Q'ri.*

Jer. 2, 15. עיו נצתה

3 impf. f.: וַתִּצַּת

Jes. 9, 17. ותצת בסבכי היער

3 impf. pl.: יִצָּתוּ

Jes. 33, 12. באש יצתו

Jer. 51, 58. באש יצתו

3 impf. pl. f.: תִּצָּתֶנָה

Jer. 49, 2. ובנותיה באש תצתנה

Hif-il: הֶצִית *3 perf.*

Jer. 11, 16. הציח אש עליה

1 perf.: וָאַצִּיתָה

Jer. 17, 27. והצתי אש בשעריה

Jer. 21, 14. והצתי אש ביערה

Jer. 43, 12. והצתי אש בבתי

Jer. 49, 27. והצתי אש בחומת

Jer. 50, 32. והצתי אש בעריו

Am. 1, 14. והצתי אש בחומת

3 perf. pl.: הִצִּיתוּ

2 Sam. 14, 31. למה הציתו עבדיך

Jer. 51, 30. הציתו משכנותיה

3 perf. pl.: וַהֲצִיתוּ

Jer. 32, 29. והציתו את־העיר

part. masc.: מַצִּית־

Ez. 21, 3. הנני מציח־בך אש

impt. pl. c. s.: וְהַצִּיתֶיהָ *K'tib.*

2 Sam. 14, 30. לכו והוציתיה באש

impt. pl. c. s.: וְהַצֹּתֶיהָ *Q'ri.*

2 Sam. 14, 30. לכו והוציתיה באש

3 impf. ap.: וַיִּצַּת־

Thr. 4, 11. ויצח־אש בציון

2 impf. pl.: תַּצִּיתוּ

Jos. 8, 8. תציתו את־העיר

3 impf. pl.: וַיַּצִּיתוּ

Jos. 8, 19. ויציתו את־העיר

Jud. 9, 49. ויציתו עליהם

2 S. 14, 30. ויציתו עבדי אבשלום

2 Hif-il: הֵצֵית

1 impf. c. s.: אֲצִיתֶנָּה

Jes. 27, 4. אציתנה יחד

צָחַח

v. s. r. צָחֵחַ *p.* 951.

צָחֲחָה

פעל כוזד, ול"ע כ"ף נגור, ומובנו נקיקה וקריכה קריקה ולכוש קרקור וכסיקה כריכה ויקידה [גלאַלְעבן, כרעכנען]. ומוסכהלה יביסה וקריכה [דיכר, דרָקָ-קען ויין], וסקרן צָחֲחָה, ודומה לו צָח לקין זָךְ, בָּרֻשׁ לעיל, וכצרש כמכוון ג"כ נשפתי מצרכ, ד"מ נשפה s. *çush*] סכלקית ורומית ופולנית. נקרגוס [l. *sic-eare*, pol. *such.* צָחָא וגם צָחִי מצלהו, מצמיקה ודקיכה לדבר [לעכנען], ווה מעמד של קריכה וקריכה, לכן הסה צָחִי נקרגוס וסידועה צָחָיָא נמיקה, וכן צְרָחָא וסידועה צָרָחָא, וכן צָחוּ, והסה צַחֲנָן לנוכו קרכה ויבשה ומקום ליה, והפעל צָחָא נקרגוס נכל גורוקיו קך סמקוקה מעכו ע"י רכוך.

v. intr. inus., flagrare, candere, transl. aridum, *sic*-cum esse, e gente vv. צָח, זָךְ, בָּרֻשׁ, sanscr. *çush*, targ. צָחָא, צָחִי, vi *sitiendi* (h. e. arescendi), unde צִיחָא (def. צִיחָיָא), צִיחָא (def. צִיחָיָא), sitis, et n. צַחֲנָן, צָחוּחָא (def. צָחוּחָיָא), sitis, et n. locus siticulosus, solum siccosum. Emollitum est inde v. targ. צְהָא, vi eadem.

צְחֵחָה

ת"ו, ע"מ עָקֵשׁ, ונסמיכות יקויים סלרי, ומובנו יבש-הגרון וקלר [גלישעכר, עי שָׁקְקָעָן] מצמא, וכן פרשוהו הקדמונים. ולקר לענין המשוכה לדעת רל"ק סוף שם ע"מ אֲשֵׁה, לקר נסמיכות אֲשֵׁה, ושרשו לע"ו צָחֵח, לכן פרושו מסתבר.

adj. m. (ad s. f. עָקֵשׁ, retento Zere in statu constr.), candens, adustus, exsiccatus, siccus, a v. צָחֵחַ. Qimchi, subjecto v. צחח, *n.* ad s. f. אֲשֵׁה (c. אַשֵּׁה) esse arbitratur. LXX. *νεκρός*.

Jes. 5, 13. צחה צמא

צָחֵחַ

לומר צָח, ומובנו נקמנותו כמו צְחֵחָה עמיקו, קריכה ויבשה כמיכה וולעוף, וענין קריכות וכמיכות מוקל על זכות ונריכות ועכור [גלאַלְעבן ויין], וכן קרר לעיל, וכן נהקל על קיכה [גלאַלְעבן, וויסס ויין], וכי צָחֵר ג"כ מקמנות דומה, וכן נערבי צח נענין עכור וזכות ונריכה וכדומה, והמנות כנר נקרבי נפיר נמה קיכה נקי.

h. e. צָחַח, *v. intr.*, sicut צְחֵחָה, exustum, siccum esse, transl. splendidum esse, nitere (syn. חרר), albescere (syn. צָחַר, arab. צחח). LXX. *λάμπειν*.

3 prf. pl.: צָחֲחוּ

Thr. 4, 7. צחו מחלב

צְחִיחַ

ס"ו, ומובנו לדעת יבקי שעיות, לומר קלקת ונריכות הסלע [גלאַלְעבן], משרש נקק לשון קליקה וסנהרה [פאַלירען], וכן נקמת מובן הפעל צָחֲצַח נקרגוס, ענין מריקה. ולדעת הקמקי מקום גבוה וען, מענין הופעות והקובסטות לו מקום סיבש שנו. והכהן שעניכו קריכות וסיה [דיכרע], ובקיק סלע סלבן קריכות הסלע, לומר סלע עשוי וקלר ויבש [דיכרער פעלו], ווה סכהן להמען הכתובים.

n. m., laevitas, a v. צָחַח, vi *poliendi* s. laevigandi (targ. צְחֲצַח), de petra laevi. *Qimchi* petras nitentes h. e. minentes, excelsas, alii *apricas* et *aridas* intelligunt, penes quos est veritas. LXX. *σκεπηνός*; צְחִיחַ סֶלַע, *λεωπετρία* (seq. A.; Schol.: *γῆ πεπατημένη καὶ συμπεπιλημένη*); S. *καύσωνος ξηρότης*.

Ez. 24, 7. 8. על־צחיח סלע

לְצָחִיחַ

Ez. 26, 4. 14. לצחיח סלע

צָחָה

ת"ו, ולנקני צָחֲה נס"ע, ופקרונו לו נקור ועהור המלקם [גלאַלְעבן, כלעכ-דעכן], ד"מ דודי נק ונקדוש, לו נקור ועהור ונכירות חוג הקוור נקמימה, ד"מ קס נק, והפוכו קוס מעוכר כנד ומסקנל, לו היות קס-המוג, ד"מ מכוח, ונכרני נקני צַחוּת נהשלה על דנור הלני ודנור כריני ונמלני [גלאַלְעבנדע שפראַכע], והכל מקמנות של קריכה. נשפה ענריניה מוה סמופעז צַחוּת, לניון נקות הדנור.

adj. m. (f. neoh. צַחֲה), nitens, splendidus (blendend), vel serenus, de aere puro et non mixto, veluti חֹם צָח, calor serenus (heitere Wärme), de vento splendente h. e. calido, quia calore lux semet ipsam exserit; pl. f. צְחוּחוֹת, sermo splendidus, verba elegantia (neoh. צַחוּת, n. neoh., elegantia, ornatus dictionis); quae potestates omnes a significatione *exsiccandi*, *conflagrandi*, *calefaciendi* proficiscuntur. LXX. *λευκός*, *φῶς*; *πλάνησις*; *pl. f. εἰρήνην*. S. *τραυά*.

Cant. 5, 10. דודי צח ואדום

Jes. 18, 4. כחם צח על־אור

Jer. 4, 11. רוח צח שפים

pl.: צַחֲרוֹת

Jes. 32, 4. לדבר צחות

צַחְרִיחָה

ס"ג, ומובנו קרן ליש ונמקה ומקום נמקון [ווישקע, לייכרע נענעכר], וכן פרשוהו רש"י ורק"ע. נקרגוס צַחְרִיחִין מקומות נמקון, והמופעז שם צַחְרִיחָה.

n. f., regio arida, exsiccata, torrefacta, solo sitienti, sine pascuis riguis (*Isaaki*, *Ibn-Ezra*) targ. צַחְרִיחִין (abstr. צַחְרִיחוּ). LXX. *τάφος*.

Ps. 68, 7. סוררים שכנו צחיחה

צַחְרִיחֵי

קוקרי וכרי, והסרנוי צַחְרִיחִים, ונמלק קן נכקיע, ומובנו מקום לק וקכר [ליכרע], ולהקרין צַחְרִיחִים מן קיקו והיל היל.

adj. m. (pl. צַחְרִיחִים *Ketib*, צְחִיחִים *Qeri*), siccitas, loca sicca et siticulosa.

pl.: בְּצַחְרִחֵי *K'tib.*

Neh. 4, 7. מאחרי לחומה בצחחים

צַחְצָחָה

ס"ג, והרנוי צַחְצָחוֹת, והמונן לדעת המקרגם עת נמקון ונגוכת, וכן פרשו יקקי וקמקי, וכן קמר קנן-עוכל, והוק הסך הכווי. קולם לדעת המפרשים הקדמים עניכו כמו קרן קיקה, לומר יבימון. והכהן שעניכו זכות וגהול וכריכות הלב [סייעדקייע], ע"ל צַחֲצַח הפעל נקמי, קשר ממנו צַחְצוּחֵי הסס, וכן נקמת נקנקה הסס נס"ע.

n. f. (pl. צַחְצָחוֹת), ariditas, siccitas; tempus ariditatis, vel, ut alii volunt, serenitas, coelum serenum, tempestas serena, ad similitudinem aramaici צַחְצַחְתָּא, a v. צַחְצַח. LXX. *ἐπιθυμεῖν*. Vulg. *splendores*.

pl.: בְּצַחְצָחוֹת

Jes. 58, 11. והשביע בצחצחות

צָחַן

פעל כוזד ול"ע, ומובנו נקיבה והוגקה ריח רע [שעיכקען], לו ג"כ ענין עכיבה [שמועציג ויין], וכן נקמת הפעל שחה נשפה ישמעלים, והשם צחנה עכוף, וכן קן נקרי. קקור הסרנ עי' כלו"ה.

v. intr. inus., foetere, sordidum esse, arab. *sanakha*, unde *sanakha-t-u*.

צַחֲנָה

ס"ג, ומובנו נקוב ועפוש ורקב [געשעכק], וכן נקרי.

n. f., foetor, sordities. LXX. *βρόος*.

cum suff.: צַחֲנָתוֹ

Joel. 2, 20. ותעל צחנתו

צָחַק

פעל כוזד וסעתיד יִצְחַק, ומובנו כמו גִּרְחַךְ נכוריה וקרניה, צַחֲכַ נערכיה, ענין לעיגה ושיקה [לאַכען], וסתמות צָחַק, שָׂחַק, גִּרַחַךְ, ודומה לו כשרש כמכוון נשפה הכלקית ויוכיה וכוריה *s. kakh* [*has*], gr. *καχ-άζω*, *cach-*]. [*innor*, נענין הכנד צְחֹק הקווק, שקיקה שלל ולילפה וסקול ובריקה [שעלנען, עאַכדעלן], ולפעמים מובנו שקיקה ע"י רקוד וושור ועגוב ולעוג וכדומה. נשפה ענריניה המופעז מוס צְחוֹק שנתענה קק"כ [שפיעל], ל"ת מְלָאכֶת הַצְּחוֹק [שפיעלקונסט], בַּיִת

חַצְחוּק [שפיעלהויו], וכן נמונן וה שם צְחוֹק, ל״מ יוֹם־צְחוֹק [שפיעלעקן, -פּעסט] צְחוֹק חַקְלָפִים [קאלטעכטשפיעל] צְחוֹק חַקּוּבְיָאוֹת [ווירפעלשפיעל], ועוד סהכ, והעלמי צְחֻקּוֹ. נתקנוס גקן מצלהו, לקר ממנו נגמרק גְּחֻקּוֹ.

v. comp. intr. (impf. יִצְחַק), ridere, e familia vv. יָחַק, גָּחַק, שָׂחַק, arab. *dhakika*, sanskr. *kakh*, gr. *καχ-άζειν*, *καγχ-άζειν*. *Pi.* צִחֵק, vehementer ridere, *ludere, jocari*, spec. de lusu saltatorio idolatrarum, de blanditiis maritalibus, de lusu puerorum se invicem tentantium, quid vires valeant. LXX. *συγχαίρειν, γελᾶν; Pi. παίζειν, ἐμ-; γελοιάζειν.*

3 *prf. f.*: צָחֲקָה
Gn. 18, 13. למה זה צחקה שרה

2 *prf.*: צָחַקְתָּ *p.*
Gn. 18, 15. כי צחקת

1 *prf.*: צָחַקְתִּי
Gn. 18, 15. לא צחקתי כי יראה

3 *impf.*: יְצַחֵק־
Gn. 21, 6. יצחק־לי

3 *impf.*: וַיִּצְחָק *p.*
Gn. 17, 17. על־פניו ויצחק

3 *impf. f.*: וַתִּצְחַק
Gn. 18, 12. ותצחק שרה בקרבה

Pi-el: צִחֵק

part. masc.: מְצַחֵק *sg.*
Gn.21,9. אשר ילדה לאברהם מצחק
Gn. 26, 8. והנה יצחק מצחק

part. masc.: מְצַחֵק
Gn. 19, 14. כמצחק בעיני חתניו

inf. constr.: לְצַחֵק נסוג לקור
Gn. 39, 14. איש עברי לצחק בנו
Gn. 39, 17. הבאת לנו לצחק בי
Ex. 32, 6. ויקמו לצחק

3 *impf.*: יְצַחֵק
Jud. 16, 25. ויצחק לפניהם

צְחוֹק

ז״ו, ושמונן שקוק ולעג הקול ונקוך ולילנות [נעלאכטער, -שפאס], וקל להנין.

n. m., risus, irrisio, neohebr. ludus, veluti מִשְׂחַק הַקְּלָפִים, ludus chartarum lusoriarum; צְחוֹק חַקּוּבְיָאוֹת, ludus talarius, et indidem צַחֲקָן, cachinno, risor, gemar. גֶּחָכָן. LXX. *γέλως*.

צְחֹק

Gn. 21, 6. צחק עשה לי אלהים

לְצַחֹק

Ez. 23, 32. לצחק וללעג

צָחַר

פעל נודל, ול״ע כ״ק נגור, והקשנות קריכה וכעיכה וולעוף ולהוט, ושמו וכות וכריכות ונקות, וכן צחר נעבדי, והקשנות צָחֳרַי, ודומה לו חָרַר לעיל בסשלל דומה, ותכיר מוה שהשווי עם צָחֳרַי נכף טעות המלקלקים.

v. comp. intr. inus., flagrare, flammare, hinc splendidum, purum, *candidum* esse, a rad. חר (v. *s.* חָר). Verbum צָחַר, quantumvis significatione consimile, radicem longe diversam habet.

צַחַר

ז״ו, והשונן בריכות ולונן ויוורות [גלאַכּנעדע וויסטע], ונקשר שלונן השמש נכלל.

n. m., candor, albitudo splendida, veluti lanae, neohebr. etiam faciei. LXX. *στιλβός*.

Ez. 27, 18. וצמר צחר

צְחֹר

קוקרי וכרי, ולבקני צְחֹרָה, והשונן לבן ונק [גלאַנצענד ווייסס], ל״מ שמרקם הקלון. נערני צָחוֹר מכוער מקנרכות לנכוח, והפריעי צַחַר ג״כ חוס, ונשפה ענריכיק עוד חוס.

צָחוֹר, צְחֹרָה, חֲצַחֲרָה, וכדומה.

adj. m. (f. צְחֹרָה), candidus, splendide albus, veluti de asinis, arab. אצחר, asinus subrufus, צחור, albus, de candore cum rubedine mixto, velut asini. LXX. *μεσημβρίας* (צהר). S. *στιλβουσῶν*. Alius: *λαμπουσῶν*.

fem. pl.: צְחֹרוֹת
Jud. 5, 10. רכבי אתנות צחרות

צָיָה

פעל ל״ע כ״ק נגוסים צִי, צִיִּי, צִיָּה, צִיּוֹן, ושונן ק׳ כפי כל״ל קריכה וולעוף וכעיכה [גליטען, נרעננען], והוק נשר צָוָה, ודומה לו טָוָא נקרני, נשון קריכה וכעיכה ולהוט, וכן צוא נלשון ישמעאלי לשון יבישה, וכקשר קלקה עקת רַ־צָה, רַשָּׁה הכה שלשו ג״כ נשפתי מערכ. כ׳ נשרשו צָרַח כשו פשרש של חָרַב, קָרַב, צָרַב, לומר נכיכה וקלילה וקעיכה [מויסקֶהלען], ושמנו צִי כלנו נכתב צִיר, כלי נכוב וקלול ומקוער, וקל״כ לכיכה, וכי כן סלון השונן נלשון הספיכה נשפתי מערכ.

vrb. inus., 1) candere, flagrare, plane sicut טָוָא, צָוָה, quae sunt vv. eadem, et sicut *vv. praepositionalia* רַ־שָׁה, רַ־צָה, quae radicem habent eandem; 2) excavare, exscindere, a rad. *zav*, quam praebent etiam vv. חָ־צַב, קָ־צַב, צָ־צַב. Ad illam verbi potestatem referri oportet nmm. deriv. צִי desertum, צִיר, צִיָּה, צִיּוֹן, ad hanc n. צִי = צִיר, aliquid cavum ac profundum, navis (rad. צב).

צִי

ז״ו, לו נמר צִיר מן צִיָּה, לו קמור צִיר, מן צִיָּה כדומה לל צִיָּה, ולינכו על משקל עִיר נמר צִיר כקשר קשנו קלת, כ״ק ע״מ פְּרִי, פְּרִי נסקוון סוקו לו סיול, נקשר שמשל נשפה ענריכיק כענמי ולל כתוקרי. הפקרון קלקוב ונקיקה קלנון ונכוכת [לירכע], ומוה שמשה ומדבר ישימון וקרנה מדבר ועכנה [עֶלֶע, ווייסע], וקל להנין מסשרש.

n. m. inus. (ad s. f. צִיָּה, צִבָּי, pro צִיר a v. צִיָּה, vel pro צִיָּה a v. צִיר, neutiquam ad s. f. צִיָּה, siquidem, uti ex lingua neohebr. apparet, nomen *substantivum* est, non *adjectivum*), locus exustus, aridus, siticulosus, a v. צָוָה, arab. צוא (percandefieri, exarescere), hinc solitudo, desertum, vastitas.

צִיִּים

קוקרי וכרי, ולכינו צִיִּים, והשונן יושב ושוכן נניה, לו עקיה לו מלקם [וויסטענבעווֹהנער], ועשה המקרנס וכ״י נהפסוק וכ נ ל ו - ש ם נ י י ס, שפרשוהו מין קיה המלוייה נקרנה, לו כמיה, וכן שעה כ״ו׳ וכל״ק נהפסוק לשוב ימלה לנ״י״ס, שהלכו לקרי המקרנס, ופרשוהו מלשון מפיכה, וכן שעה הכל״נע נהפסוק לפניו יכרעו נ״י״ס, שפרשו כקוקרי מן נ׳ לשון מפיכה, וכן שעה נהפסוק לשה לנ״י״ס.

adj. m. (pl. צִיִּים), locorum aridorum incola, de hominibus vel bestiis in desertis habitantibus. LXX. *Αἰθίοπες, δαιμόνιον, θηρίον, ἴνδαλμα, ἐπιπορεύεσθαι*. A. S. Th. *σιεῖν*.

pl.: צִיִּים
Ps. 72, 9. לפניו יכרעו ציים
Jes. 13, 21. ורבצו־שם ציים
Jes. 34, 14. ופגשו ציים את־איים
Jer. 50, 39. ישבו ציים את־איים
Dan. 11, 30. ובאו בו ציים

pl.: לְצִיִּים
Ps. 74, 14. לעם לציים
Jes. 23, 13. אשור יסדה לציים

צִיָּה

ל״נ, ושונן כמו צִי, וסוק נקני שקנו, והכינו צִיּוֹת נקלים נהפסוק הלכו נניוק נהל, לומר הלכו נניות ונמדנר כנכסל.

n. f. (a m. צִי, pl. צִיּוֹת), desertum, *Ψ.* 105, 41. (migrabant in desertis quasi medio in amne). LXX. *γῆ ἄνυδρος, ἔρημος, διψῶσα*. S. *διψάδης*. A. S. *ἄβατος*.

Job. 24, 19. ציה גם־חם יגזלו
Job. 30, 3 הערקים ציה
Ps. 63, 2. בארץ־ציה ועיף
Ps.107,35. וארץ ציה למבאי מים
Jes.41,18. וארץ ציה למוצאי מים
Jes. 53, 2. וכשרש מארץ ציה
Jer. 2, 6. בארץ ציה וצלמות
Jer. 50, 12. מדבר ציה וערבה
Jer. 51, 43. ארץ ציה וערבה
Ez. 19, 13. בארץ ציה וצמא
Hos. 2, 5. כארץ ציה
Joel. 2, 20. והדחתיו אל־ארץ ציה
Zeph. 2, 13. ציה כמדבר

וְצִיָּה
Jes. 35, 1. ויששום מדבר וציה

בַּצִּיָּה
Ps. 78, 17. למרות עליון בציה

pl.: *בַּצִּיּוֹת
Ps. 105, 41. *בציות נהר

צִיּוֹן

ז״ו ע״מ חָזוֹן, והשונן כמו ניה, לומר תלשוב ויוכח, וקל להנין מסשרש.

n. m. (ad s. f. חָזוֹן), desertum, solitudo arida, exsiccata, retorrida. LXX. *Σιών* (צִיּוֹן).

בְּצִיּוֹן
Jes. 25, 5. כחרב בציון
Jes. 32, 2. כפלגי־מים בציון

צִי

ז״ו, השונן נ׳ של השרש, ושונן ספיכה [צִיפָּה], והכינו כשונן זס צִים, ול״ק ג״כ צִיִּים נהכיפל, שהוק לל״ק קוקרי מהנו.

n. m. (pl. צִים, צִיִּים), navis, a cavitate s. capacitate. LXX. *πλοῖον, σπεύδειν*. A. *τριήρης*. S. *ἐντολή* (צו).

וְצִי
Jes. 33, 21. וצי אדיר לא יעברנו

pl.: וְצִים
Num. 24, 24. וצים מיד כתים

pl.: בְּצִים
Ez. 30, 9. מלאכים מלפני בצים

pl.: *בַּצִּיּוֹת
Ps. 105, 41. *הלכו בציות נהר

צִיּוֹן

v. s. r. צָוָה *p.* 946.

צָלָא

v. s. r. צִיר *p.* 952.

צִיץ

v. s. r. צוץ *p.* 948.

צִיר

v. s. r. צוּת *p.* 951.

צָלַל

v. s. r. צָלַל *p.* 954.

צָלָא

פעל קכמי, ושונכו לקצי ושקוכי כעיה וסניה נקרנוס, קשוכ כעה וסכה, וספעולי אִצְטַלִּי קשוכ ספיק וישיה, והכוסף נשונן זה אַצְטַלִּי, כמו סעה נעבכי. וכוה קנין הכנד צַטַּלִּי, לומר כריעה והשקויה לקפלה [כעעען], ושנור מלל נקרנוס נשר הקפלל ושוע ונעק וקרל נעבכי, לומר מיסוד של זקיה וכעיה, ושוה נקרמי סעה צְלוֹ וסידועה צְלוֹתָא לשון קפלה, וכ״ע צַלְנִיָּת לעה שנוסה להקפלל.

v. intr. aram., inclinare, flectere (*Itpe.* אִצְטַלִּי, inflectere semet ipsum; *Af.* אַצְלֵי, trans. et int.). *Pu.* צְלֵי, se inclinare, adorare, orare (targ. saepissime vi *precandi*, pro hebr. הִתְחַנֵּן, עָתַר, קָרָא), syn. translatione eadem הִשְׁתַּחֲוָיָה. Aram. inde צְלוֹ, def. צְלוֹתָא, neohebr. adj. צַלְנִית, oratrix, precationi ninium dedita. LXX. *προσεύχεσθαι*.

Pa-el: צַלֵּא

part. sg.: מְצַלֵּא
Dan.6,11. ומצלא ומודא קדם אלהה

part. pl.: וּמְצַלִּין
Esr. 6, 10. ומצלין לחיי מלכא

צָלָה

ע״כ, וסעתיד יְצַלֶּה, וסקוור נסקיכות צְלוֹת, ופקרונו כמו צָלָא כעבכי צְלוֹת, עכין קריכה על נבי נקלים כקרמי, ועוייק נשר [כרעסטען], והקשנות צְלֵיָה יקידה ונכיכה וקריכה, ודומה לו חשרג של בָּ־שַׁל ע״ב, וכן כשרש כמוון נשפה הכללית [s. *g'wal*], ויוקר מוה נלוה״ב.

v. tr. (impf. יִצְלֶה, inf. constr. צְלוֹת), sicut צָלָא, arab. *zalâ*, assare, ad ignem prunasve carnem torrere, a rad. *zal*, quam insitam habet etiam v. בָּ־שַׁל, sanscr. *g'wal*. LXX. *ὀπτᾶν, ὀπτήσαντα ὀπτᾶν*.

inf. constr.: לְצָלוֹת
1 Sam.2,15. תנה בשר לצלות לכהן

1 *impf.*: אֶצְלֶה
Jes. 44, 19. אצלה בשר ואכל

3 *impf.*: יִצְלֶה
Jes. 44, 16. יצלה צלי וישבע

צָלִי

ז״ו, והסימן צָלִי, ושונכו לקר שוסה ושקוכר על נבי נקלים [נעכרשטענסן], כי סקשוכס כיכוכית פעולית. ונשפה עכריכית צָלִי קָדַר, הכללה בדוד ונקלקת, וכן שם צְלִיָּה. ולדעת השקנס הזה צְלִיל [שופטים ו׳ י׳נ] נ״כ סוה, ע״פ סנ״ג מן הנס, כי תקנמו קכר, ע״ל שמעכו קכמים קריה על נבי נקלים, קולם הככון שהוק מן כלל לקמן.

Digitized by Google

n. m. prt. pass. (c. צְלִי), assatum, assum (neohebr. צְלִי חֲדָר, assatum in olla). Neohebr. indidem צְלִיָּה, assatio, a v. צָלָה, ad quam radicem refert paraphrastes etiam צְלִיל (Jud. 7, 13.), ad s. f. צְלִיָּה (הָגְלָה), quod transfert חֲרָה (a v. torrefaciendi, neohebraico, חֲרִיָּה, neohebr. torrefactio) placenta assata. LXX. ὀπτός.

Jes. 44, 16. צְלֹה צְלִי וישבע

constr.: צְלִי

Ex. 12, 8. צְלִי־אֵשׁ ומצות

Ex. 12, 9. צְלִי אֵשׁ־צְלִי־אֵשׁ

צָלָה

צל טוֹדֵד נִקְפוֹתָיו, וְקַן נִסְחַלְקוּ סְדִין נִקְנֵי נִסְתַּם, וְסִעְיִד יִצְלָה. וּמִנּוֹ נִקְפִיזוּ נִקְיִעַ וְקִיעַ וְגוֹיִיס [לִיפְּנִיידְעֶן, דוּרְכְּגַעֲקְנֶען], וְסִלְיִס וְגוֹיִיס. וּמִזּוֹ קְעִילִיס וְגִלְיִפְּ וְגוֹיִיס יְתֵן לָנוּ [קְוִיס־, -טְיִיעֶנְעֶן]. וּמִזּוֹ זָנָן צַלָּחַת, צְלָחִיּוֹת סְכוּנוֹת. וּמִזּוֹ נִקְיִעַ, לוֹמַר לְרִיכָה וְעִבְרִיס נְדָבָר, וּמִזּוֹ עִבְרִיס סִידְרָן [דוּרְכְּגַעֲהֶען], וְכִי נִקְרָא בְּמִכּוֹן זֶה, וְכֵן נִלְיִקְת רוּחַ ל׳ וּמִזּוֹ נִקְיִעַ רוּחַ הִקְדֵּשׁ עַל לִיס. וְכֵן מִקְבְּסוּק יִן נִלְקַ כְּקַ נִיס יוֹסֵף, מִזֶּה נִכְתּוּב הִקְשִׁיבוּ, כְּמוֹ הִקְשִׁיב הַגְּדוֹלָה שִׁמְעָתִי כָּל דְּבַר שְׁטוּתָה זוֹ וּמִכְּלָה שִׁוּ [וְהִיתְקְנַס שְׁמַע נִלְקַ שְׁמִיקוּה עַל לְקַ עִמּוֹ]. וּמִזּוֹ נְהִשְׁלִמְתָּ כָּל בְּנֵיהֶם נְדָבָר, לוֹמַר הִתְּמִיד וְהִשְׁלִמְתָּ וּמִזֶּה נִדְבָר עַד לְכָלָה, וּמִזּוֹ נִקְיִעַת יָנוּ וְכִנְּתוֹ לְהִשְׁלֵם, וְכֵן עַל פְּלַג פְּלַג תֵּלֵן הַכּוֹוֵנָה לְזֶה נִצְמַח יִשְׁתַּלְשֵׁל, כְּעִנְיָה עַד נוּף לְכָל תְּכֵלִית וְסִ הִכְשִׁירוּן, וְהִכְוָנָת הַגָּה הִקְנִידָה. וּתְנִין הַכְּוֹוֵנָה לְכָל בְּנֵיהֶם וְגִבְיוֹת וְגִדְלָה [נַעֲלַייֶעֶנְ, לְזֶה הָיוּת טוֹב וְכִשֵּׁר [אִינְעֶנְ], וְהַכּוֹתֵב הִיוּלַּךְ מִמּוֹנוֹ וְסִ, בְּהִנְּהִים וְהִנְּהָה שְׁלוֹם וְגִמְיִלַת דְּבַר, בְּהִנְּהִת מַעֲשִׂים וְדִכְרִיכִים, וְכוֹתֵב לִי לְךָ. וְתִנְּ לְתִקּוֹר הִשְׁכֵּם דַּע קוֹרֵא נַעֲיִס וְתִנְּ דְּבַר, וְדוֹמֶה לוֹ הִקְּרֵן שֶׁל פָּרָה עִי׳ שֵׁם וְכִלּוֹ״הַ.

v. trans. (deinde translata significatione צָלַח, *intr.*), incidere, perfodere (aram. צְלַח), hinc: excavare, profundum facere, unde nmm. *cadi* et *catilli*, deinde pervadere, penetrare, de trajectione fluminis (2 Sam. 19, 18.), de spiritu sancto super aliquem quasi irruente s. veniente, de igne aliquid pervadente et conflagrante (Jer. 13, 7. 10.), transl. vi ad finem perveniendi, prospere succedendi s. contingendi, syn. arab. *fa-laha*, quod radicem habet plane eandem, prosperum successum habere, prosperum et felicem esse, prosperis et secundis rebus uti, vel aptum, accomodatum esse. *Hi.* trans. facere, ut quid absolvatur, succedat, prospere eveniat. LXX. ἄλλεσθαι, ἐφ-; πίπτειν, αἴ-ξάνεσθαι, ἀναλάμπειν, εὐοδοῦν εἶναι; χρήσιμον εἶναι, χρᾶσθαι; *Hi.* εὐδοκεῖν (prt. ἐπιτυγχάνων), promiscue: εὐοδοῦν, κατευδοῦν, κατευδύνειν.

3 *perf. pl.:* וְצָלְחוּ

2 S. 19, 18. וצלחו הירדן לפני המלך

impt. sg.: צְלַח

Ps. 45, 5. והדרך צלח רכב

2 *impf. f.:* וְתִצְלְחִי

Ez. 16, 13. ותצלחי למלוכה

3 *impf.:* יִצְלַח

Jer. 13, 7. נשחת האזור לא יצלח

Jer. 13, 10. לא־יצלח לכל

Jer. 22, 30. גבר לא־יצלח בימיו

Jer. 22, 30. כי לא יצלח מזרעו

Am. 5, 6. פן־יצלח כאש

3 *impf.:* יְצֻלַּח *p.*

Jes. 53, 10. וחפץ ה׳ בידו יצלח

כל־כלי יוצר עליך לא יצלח

Jes. 54, 17.

3 *impf. c. h int.:* הַיְצְלַח, דַּיְצְלַח

Ez. 15, 4. היצלח למלאכה

Ez. 17, 15. חיצלח הימלט העשה

3 *impf. f.:* תְּצֻלַּח *p.*

Num. 14, 41. והוא לא תצלח

Ez. 17, 9. כה אמר אדני ה׳ תצלח

Dan. 11, 27. ולא תצלח כי־עוד קץ

3 *impf. f. c. h int.:* הַתְּצֻלַּח *p.*

Ez. 17, 10. והנה שתולה התצלח

3 *impf. f.:* וַתִּצְלַח

Jud. 14, 6. 19. 15, 14. ותצלח עליו רוח ה׳

1 Sam. 10, 10. ותצלח עליו רוח

1 Sam. 11, 6. ותצלח רוח־אלהים

1 S. 16, 13. ותצלח רוח־ה׳ אל־דוד

1 Sam. 18, 10. ותצלח רוח אלהים

Hif-il: הִצְלִיחַ 3 *perf.*

Gn. 24, 56. וה׳ הצליח דרכי

2 Chr. 7, 11. בבית־ה׳ ובביתו הצליח

3 *perf.:* וְהִצְלִיחַ

Gn. 24. 40. וחצליח דרכך

2 Chr. 31, 21. בכל־לבבו עשה וחצליח

Jes. 48, 15. הבאתיו והצליח דרכו

Jes. 55, 11. וחצליח אשר שלחתיו

Dan. 8, 24. וחצליח ועשה

Dan. 8, 25. והצליח מרמה בידו

Dan. 11, 36. והצליח עד־כלה זעם

3 *prf. c. h int.:* הַהִצְלִיחַ

Gn. 24, 21. לדעת החצליח ה׳

3 *perf. c. s.:* הִצְלִיחוֹ

2 Chr. 26, 5. הצליחו האלהים

3 *perf. f.:* וְהִצְלִיחָה

Dan. 8, 12. ועשתה וחצליחה

2 *perf.:* וְהִצְלַחְתָּ

1 Chr. 22, 11. וחצלחת ובנית בית

part. masc.: מַצְלִיחַ *sg.*

Gn. 24, 42. אם־ישך־נא מצליח דרכי

Gn. 39, 2. ויהי איש מצליח

Gn. 39, 3. ה׳ מצליח בידו

Gn 39, 23 ראשר־הוא עשה ה׳ מצליח

part. masc.: מְבַצְלִיחַ *sg.*

Ps. 37, 7. אל־תתחר במצליח דרכו

impt. sg.: וְהַצְלַח

1 Rg. 22, 12. עלה רמת גלעד והצלח

1 Rg. 22, 15 ויאמר אליו עלה והצלח

2 Chr. 18, 11. עלה רמת גלעד והצלח

impt. sg.: הַצְלֵחַ

Ps. 118, 25. אנא ה׳ הצליחה נא

impt. sg.: וְהַצְלִיחָה

Neh. 1, 11. והצליחה־נא לעבדך

impt. pl.: וְהַצְלִיחוּ

2 Chr. 18, 14. עלו והצליחו וינתנו האמינו בנביאיו

2 Chr. 20, 20. והצליחו

2 *imperf.:* תַּצְלִיחַ

Dt. 28, 29. ולא תצליח את־דרכיך

Jos. 1, 8. כי־אז תצליח את־דרכיך

1 Chr. 22, 13. אז תצליח אם־תשמר

2 *impf. f.:* תַּצְלִיחִי *sg.*

Jer. 2, 37. ולא תצליחי להם

3 *imperf.:* יַצְלִיחַ

Neh. 2, 20. הוא יצליח לנו

Ps. 1, 3. אשר־יעשה יצליח

Prv. 28, 13. מכסה פשעיו לא יצליח

3 *imperf.:* וַיַּצְלַח

1 Chr. 29, 23. דויד אביו ויצלח

2 Chr. 32, 30. ויצלח יחזקיהו

3 *impf. f. c. h int.:* הַתַּצְלַח

Jud. 18, 5. ונדעה התצלח דרכנו

2 *impf. pl.:* תַּצְלִיחוּ

2 Chr. 13, 12. כי־לא תצליחו

2 Chr. 24, 20. מצות ה׳ ולא תצליחו

Jer. 32, 5. הכשדים לא תצליחו

3 *impf. pl.:* וַיַּצְלִיחוּ

Jer. 5, 28. דין יתום ויצליחו

3 *impf. pl.:* וַיַּצְלִיחוּ

2 Chr. 14, 6. ויבנו ויצליחו

צָלָה

נִקְמִי כְּמוֹ נַעֲנִי, וְנִמְלַךְ נִקְנוֹס עוֹד כְּמוֹכוֹ נִקְנֵי עַל גּוֹיִיס וְנִקְיִעַ, ל״מ יְצַלַּח קְנֵי לְעַלְקָן, תְּמוּר וְיִנְקַע [נִקְנֵית כ״כ ג׳] וְכֵן לְצַלַּח יִמְלַךְ לְסוֹף לְצַלְּחֵיהֶן תְּמוּר לְגוֹוֵר יִס סוֹף לְגוֹיִיס, וּמִזּוֹ קְמ״כ עֵין כְּזִכּוֹן כְּקַבֵּר נַעֲנִי, וְנִסְמַךְ קְדֵם לָךְ נִכְנַן הִכּוֹסֵף חַצַּלַּח כְּמוֹכוֹ הִעֲנִי. וְעוֹד נִקְנוֹס סִם כְּנוֹר כְּמוֹכוֹ כְּזִכּוֹן אֲצַלְחוּ, וְנִסְמַךְ עֲכִיכִיךְ הַצְּלָחָה, וְגִוֹר סִם ג״כ סִפְּרִיעִי׳ מַצְלֵרַת.

v. aram. (targ. etiam vi propria *findendi* vel *secandi* Gen. 22, 3. צַלַּח אָצֵי, fidit ligna; 1 Sam. 6, 14. *Ψ.* 136, 13. de fissione maris rubri; gemar. Mezia 79, a. נְצַלְּחֵהּ, minuimus illud particulatim), ad finem perducere, prosperari, feliciter evenire, nonnisi *Af.* הַצְלַח vel *trans.*, prosperare, secundare, vel *intr.* prosperis secundisque rebus uti, augescere, bonum successum habere, unde targ. אַצְלָחוּ, sicut הַצְלַח neoh., felicitas. LXX. κατευθύνειν.

Af-el: הַצְלַח 3 *perf.*

Dan. 3, 30. באדרן מלכא הצלח

Dan. 6, 29. הצלח במלכות דריוש

part. masc.: וּמַצְלַח

Esr. 5, 8. מתעבדא ומצלח בידהם

part. masc.: וּמַצְלְחָן

Esr. 6, 14. בנין ומצלחין

צַלַּחַת

ע״כ, וְהִסְפִּיסְ צַלַּחַת, וְנִמְלַךְ תְּמוּכוֹ ג״כ סְתָמוּכוֹ צֵלַחַת [מְסוּכְרִי צֵלַחַת ע״מ כִּירְלַה], וְהִרְבּוּי צַלָּחִיוֹת. הִסְתַּר דְּבַר מְקוּעָר לְקִנּוֹל, לָכֵן כְּמוֹ קְעִיס [צִיס־סְעֶלְ], וְכֵן הִסְּ נִסְפִּ עֲכִיכִיךְ וְכוֹתֵב, וּמִתְּמוּכוֹת עַל קְעוּר נִסְכִּ, לָכֵן נִכְלַל דּוֹד וְקְעִיס וְקְלִיס. וּלְצֵר לְמוֹכוֹ הִסְפּוֹק עִמּוֹ עַכְּל יוֹ נִכְלַקְ לְדַעַת יִקַּח הַלּוֹי [כְּמוֹ עַל יִקְקִי, שִׁיקְלִיכוֹ לְפְעָמִים רְכִיכוֹ הַלּוֹי, אוֹ סַגַן הַלּוֹיִם] לְכוֹתוֹ נְקוּעַ נִיל תִּפְנִי הַגִּיל, וְהִעֲכַל תִּפְנִי יִלַּקְ נְקוּעִי הִיל יִשְׁמְכִי, וְלִדְעַת רַ״ז הוּא קְצֵע הִקְלוּק נְקִיק, שׁוֹלֵם הִכְּכוֹן שֶׁהוּא מוּזָּל עַל קְעוּר הִקְּ, כְּדַעַת הִקְמִקִי, וְכִי קְקִ ג״כ מִתְּמוּכוֹת לוֹמֵ. נִקְנוֹס צְלָחֵיתִי נְקוּעַ.

n. f. (in p. צַלַּחַת, vel צֵלַחַת, *n. f. a m.* צַלַּח ad s. f. כִּירַיִם, pl. צַלָּחוֹת), vas excavatum et capax, paropsis, catillus, a v. צָלַח, *perforare*, aeth. transposite צחל (unde צחל *zahl*, patina), arab. et syr. זלח, unde *zuluh*, paropsides grandiores, redupl. זלחלח, syr. זלחא, calix, patera, trop. Prv. 19, 24. (26, 15.) de profunditate sinus, ubi LXX. bene: κόλπος (alias: ἀλάβαστρος). A. *μασχάλη*. S. *μάλη*. A. S. Th. *μάλη*.

הַצַּלָּחַת

2 Rg. 21, 13. כימחה את־הצלחת

בַּצַּלָּחַת *p.*

Prv. 19, 24. טמן עצל ידו בצלחת 26, 15.

pl.: וּבַצַּלָּחוֹת

2 Chr. 35, 13. ובדודים ובצלחות

צַלְחִית

ע״כ כְּמוֹ צַלַּחַת, נִמְוֹכוֹ לוֹמֵ כְּלִי הִסְרֵּ, וְנִקְנוֹס וְנִסְפִּ עֲכִיכִיךְ מְצַלְּחוֹ.

n. f., sicut צַלַּחַת, cadus testaceus, lagena, cf. *σελευκίς*, genus vasis apud Athenaeum. LXX. ἀλάβαστρος. Al. *πυξίον*.

2 Reg. 2, 20. קחו־לי צלחית חדשה

צָלַל

לוֹמֵר צַל, וּמִזּוֹכוֹ מְצוּלָּה, ל׳ כְּמוֹ צֵל, צָלַל לְעֵל, נִסְיֵם וְהִמְיֵם [הַצַּלְנֶען, עַצֶּנְען], וְכֵן צַל בְּצַרְכִי, ל״מ הִצְלִילַם וְהִסְכִּיכָה נְקוֹן מְקוּוֹק הִקְרֵיאָה, כְּמוֹ תְּצַלֶּינָה עַל לְכוֹיו, לוֹמֵר הִמְיֵם וְכֵעַ נְקוֹן [נַעֲלַנְען, קְלִינְנַען], וְהִתְּמוּכָה ע״מ תְּחַלֶּינָה, לוֹמֵר מִכְּסוֹף, וְהִתְּמוּכָה תְּצַלָּנָה ע״מ תְּסַקָּנָה, תְּצַלָּנָה מִכְּבַעַל, וְכִיכְּסִ כְּלִיוֹן הִמְכוֹן. וְכֵן ג״כ מִכְּקִיעַת וְהִקְּעַן וו לוֹו מִכְעַד וְפִקְד [לִיפְּעֶנְ לוּוֹעֶמְעִכְּעַלְצֶנְען]. וְקוֹלִי ג״כ נִמוֹכוֹ וְסִ נִלְלוֹ שֶׁעִכִי יְרוּשָׁלַם, לוֹמֵר הִקְּוֹ וְסִ נוּסִ נְהִנְּפְּעַן [נוּוֹעֶמְעִכְּ-קְנֶען], שׁוֹלֵם יִקְקִי וְקְעַן-עִירִיּ וְקִמְקִי פְּרְשׁוּהוּ מְעִכְּיִן כָּל. כ׳ כְּמוֹ עַל לְעֵיל, כְּסוּי וְעִזִּית כָּל [שְׁטְעֶעְן, דְּעַק-קְנֶען], וְנִמוֹכוֹ וְסִ פְּרְשׁוּ כְּכִיס נִלְלוֹ שֶׁעִכִי יְרוּשָׁלַם, לוֹמֵר כּוֹסוֹ כָּל, וְקִין לוֹךְ לוֹסִ כְּקַשֵּׁר לְמִכְּתִי, כִּי עִכִּיכוֹ קְשְׁקוּעַ כְּכִפֵּי שֶׁעִר יִקַּד. שׁוֹלֵם נִנְכִּין הִכּוֹסֵף חַצַּל הִמוֹכוֹ כְּדוֹק וּמִכּוֹסֵף, לוֹמֵר עִזִּית כָּל [שְׁטְעֶעְן נַעֲרֵי־עֶנְען], וּמִזּוֹ סִכִּיכוֹכִי מֵצַל, שֶׁנַּע לְפְעָמִים נִקְפַּק. ג׳ שִׁקִּיפַּ וּמְקִיקִ [וִיכְקְנְען], וּמִזּוֹ לְדַעַת קְנֵן-קִיוּנִ ג״כ כְּקַשֵּׁר נִלְלוֹ שֶׁעִכִי יְרוּשָׁלַם, לוֹמֵר כְּקַשֵּׁר נִשְׁקַע מְלִיכְכִס, וְוֹסִ נַע מְקַעְוּוֹר, וְנִמוֹכוֹ הִמְקִכוֹן מְכָל קְלִיכִי הִמְשׁוֹכֵר אוֹנֶנֶת וְצוֹלֶלֶת מַאֲרֶן הַלָּדוֹן, וְכֵן לְכוֹכ נִנְמְכִּ.

h. e. צָל, *v. significatione triplex*, 1) sicut צָל, צָלַל, sonare, tinnire, arab. *zalla*, de auribus strepitu, quo feriuntur, tintinantibus (klingen, gellen), 2 Reg. 21, 12. (תְּצַלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו, *Ni.* ad s. f. תִּצַּלֶּינָה, תִּצַּלְנָה, תִּצַּלְנָה), 1 Sam. 3, 11. (תְּצַלֶּינָה *Hi.* ad s. f. תְּצַלֶּינָה), etiam de labiis tinientibus h. e. complosis et murmurantibus, quo forsitan referendum est Neh. 13, 19. (*collidebantur et strepebant portae Hierosolymorum*, ubi alii vertunt: *inumbrabantur, opocabantur*). 2) *Hi.* (prt. מְצַלֵּל), umbrare, opacare, aram. צַלֵּל; 3) decidere, in profundum mergi, unde illud *Qalirii:* אוֹנֶנֶת וְצוֹלֶלֶת מַאֲרֶן הַלָּדוֹן. LXX. ἠχεῖν, δύναι, δύνειν, καθιστάναι, προσευχή (צְלִי); *Hi.* prt. σκέπη.

Digitized by Google

3 *prf. pl.:* צָלְלוּ
Ex. 15, 10. צָלְלוּ כָעוֹפֶרֶת
Neh. 13, 19. כַּאֲשֶׁר צָלְלוּ
Hab. 3, 16. לְקוֹל צָלְלוּ שְׂפָתַי

Hif-il: הַצְלָל

part. masc.: מַצְלֵל *sg.*
Ez. 31, 3. וְחֹרֶשׁ מַצֵּל

3 *impf. f. pl.:* תְּצַלֶּלְנָה
1 Sam. 3, 11. תִּצַלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו

Nif-al: נָצַל

3 *impf. f. pl.:* תִּצָּלַלְנָה
2 Reg. 21, 13. תִּצָּלֶה שְׁתֵּי אָזְנָיו
Jer. 19, 3. תִּצַּלֶינָה אָזְנָיו

צֶל

ע"ז [וכנקני יעני' ל"ק ק'], ונכנוי צִלּוֹ, לו ג"כ נסתכת הדגוש צַלְלוֹ, והכנוי צְלָלִים, והסמך צַלְלֵי, ולי"ק גם צַלְלֵים הכנוי מוס. מוכנו כסוי ועלול [צַלְצַעְנַן], ונהצלל להסמין מכיות סימים נענכס, ד"מ גל ימים, לו לניין מקסה, ד"מ גל קוכיי, וכן כאמר גגל כנף, גגל הקכמה, הכל נמונן מגן ומקסה, וכן הכוונה של סר גלס. לפעמים לניין קי-מצוות ונכימה, ד"מ יגו כי כגל, לומר לאני קצים. הקדמונים לאמו שהפעל נמונן גל גויר הסס, ולף מסתנר. נגזרת צַלְצָל מין מקסה שמצל [נתרת ע"ס ק']. ומאר דומה לצרפ גגל וגוייו נתרגום סוף בָּל סס, לאר מאנו טָלַל, בָּל להסמין גל וג"כ כסוי, וכן מאנו נמונן וה טָלָן, ועוד הכנה.

n. m. (f. Jes. 38, 8., c. s. צִלּוֹ vel emollita dagesatione, צְלָלוֹ; pl. צְלָלִים, c. צַלְלֵי, vel, ut nonnulli arbitrantur, etiam צִלָּלִים), umbra, quae est fugacitatis et inanitatis, protectionis et refectionis imago, targ. טְלָא, טַל, טְלָן. Hinc, ut veterum quidam censent, v. denom. צָלַל, הִצֵּל, vi *obumbrandi*, div. a צָלַל (= טָלַל), vi *tegendi*. LXX. *σκιά, καιρός, σκέπη* (tredecies), *στέγη, ἀσφάλεια;* בְּצֵל, *ἐπί, ὑπό;* בְּצֵל, *μεγάλως.* S. צְלָלִים, *παραφυάδες.*

Jud. 9, 36. צֵל ההרים אתה ראה
Job. 7, 2. כְּעֶבֶד יִשְׁאַף־צֵל
Job. 8, 9. צֵל יָמֵינוּ עַל־אָרֶץ
Jes. 25, 4. צֵל מֵחֹרֶב
Jes. 38, 8. אֶת־צֵל הַמַּעֲלוֹת
Jon. 4, 6. לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ

הַצֵּל

2 Reg. 20, 9. הַצֵּל עָשֶׂר מַעֲלוֹת
2 Reg. 20, 10. כִּי יָשׁוּב הַצֵּל
2 Reg. 20, 11. וַיָּשֶׁב אֶת־הַצֵּל

בְּצֵל

Gn. 19, 8. בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי
Ps. 17, 8. בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי
Ps. 36, 8. בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן
Ps. 91, 1. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן
Eccl. 7, 12. בְּצֵל הַחָכְמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף
Jes. 25, 5. חֹרֶב בְּצֵל עָב
Jes. 30, 2, 3. בְּצֵל מִצְרַיִם
Jes. 49, 2. בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי
Jer. 48, 45. בְּצֵל חֶשְׁבּוֹן עָמְדוּ
Ez. 17, 23. בְּצֵל דָּלִיּוֹתָיו

בְּצֵל

Jon. 4, 5. וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֵל

וּבְצֵל

Ps. 57, 2. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה
Ps. 63, 8. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן
Jes. 51, 16. וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ

כְּצֵל

Ps. 102, 12. יָמַי כְּצֵל נָטוּי
Ps. 109, 23. כְּצֵל כְּנָטוּתוֹ
יָמִיר כְּצֵל עָבֹר
Ps. 144, 4.
Jes. 32, 2. כְּצֵל סֶלַע־כָּבֵד

כַּצֵּל

1 Chr. 29, 15. כְּצֵל יָמֵינוּ עַל־אָרֶץ
Job. 14, 2. וַיִּבְרַח כְּצֵל
Job. 17, 7. וַיִּצְרֵי כְּצֵל כֻּלָּם
Eccl. 6, 12. וַיַּעֲשֵׂם כְּצֵל
Eccl. 8, 13. יַאֲרִיךְ יָמִים כְּצֵל

לַצֵּל

Jes. 4, 6. לְצֵל־יוֹמָם מֵחֹרֶב לַצֵּל
2 Reg. 20, 10. נָקֵל לְצֵל לִנְטוֹת

cum suff.: בְּצִלִּי
Jud. 9, 15. בֹּאוּ חֲסוּ בְצִלִּי

cum suff.: צִלֶּךָ
Ps. 121, 5. ר' צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ

cum suff.: צִלָּהּ
Jes. 16, 3. שִׁיתִי כַלַּיִל צִלֵּךְ

cum suff.: צִלָּם
Job. 40, 22. יְסֻכֻּהוּ צֹאֲלִים צִלָּם

cum suff.: בְּצִלּוֹ
Cant. 2, 3. בְּצִלּוֹ חָמַדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי
Thr. 4, 20. בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַּגּוֹיִם
Ez. 31, 17. וּזְרֹעַ יָשְׁבוּ בְצִלּוֹ
Hos. 14, 8. יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ

cum suff.: וּבְצִלּוֹ
Ez. 31, 6. וּבְצִלּוֹ יָשְׁבוּ כָל גּוֹיִם

cum suff.: מִצִּלּוֹ
Ez. 31, 12. וַיֵּרְדוּ מִצִּלּוֹ כָּל־עַמֵּי

cum suff.: צִלָּהּ
Ps. 80, 11. כָּסוּ הָרִים צִלָּהּ
Hos. 4, 13. וְאֵלָה כִּי־טוֹב צִלָּהּ

cum suff.: בְּצִלָּהּ
Jes. 34, 15. וּבָקְעָה וְדָגְרָה בְצִלָּהּ

cum suff.: צִלָּם
Num. 14, 9. סוּר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם

pl.: לד"ק צֵאֲלִים
Job. 40, 21. תַּחַת־צֹאֲלִים יִשְׁכָּב
Job. 40, 22. יְסֻכֻּהוּ צֹאֲלִים צִלּוֹ

pl.: הַצְּלָלִים
Cant. 4, 6. 12, 17. וְנָסוּ הַצְּלָלִים

pl. constr.: צַלְלֵי
Jer. 6, 4. רְנוּ צַלְלֵי עֶרֶב

מְצֻלָּה

ע"כ, וסמון לדעת המדקדקים מקום מצל [צַלְצַעְנַר שָׁם], אבל סס הדמים. ולדעת רנים מהקדמונים ענינו כמו מצולה לומר מקום [עיעפע], ולדעת יפת הלוי סס מקום, ולדעת מסה כהן ענינו נריכת מים, ופרושו קנינ. *n. f.*, locus opacus, umbraculum, alii: abyssus, profundum, alii aliter. LXX. *χαλινός.* A. Th. *βυθός.* S. *περίπατος σύσκιος.*

Zach. 1, 8. בֵּין ההדסים אשר במצלה

צְלִיל

ע"ז נקרי, ונכתיב צְלוּל, ומונכו לדעת דוד קמחי ולוי גרשוני קול סנכה ושמע רעש [נערשסטעל], ולדעת המתרגם וילקוט יש לנים ותריכה, ולדעת הסנעים ולקרים מן גלל נמונן גלל, לולם הרעון מקוור, וכנון להפעל נגל. ודע קולק צְלָלוּף צַלָּל עם גָּלַל נכון לפי קוור ויסוד הלשון, וכן פחת צלל נערני בימונן גלילה, וכפי הכרלה גם מלת צְלָצוּל נגזרת בימונן קנורה, מן גלילה ומניעה, לכן להסס נלילי סס הסוכלה לא מסקנרת.

n. m. Qeri (*Ketib:* צְלָלוּל), *strepitus*, crepitus, alii: tostum (panis hordacei), a v. צָלָה, vel massa orbicularis, a v. צלל = גלל, arab. צלל, unde et gemar. צְלָלוּל, cingulum, subligaculum. LXX. *μαγίς.* A. *ἐγκρυφίας.* S. *κολλύρα.*

Jud. 7, 13. והנה צלול לחם שערים

צַלְצָל

ע"ז, ונהפסק צְלָצָל, והסמך צַלְצַל, והכנוי צַלְצָלָיו, וסמיכות הכנוי צִלְצְלֵי, והמשקל משקל סַמְדָּר נסמיכות סַמְדַּר, והכנוי סַמְדָּרָיו, והסמיכות סַמְדְּרֵי, ויסוד הסמונה של הסס צַלָּצַל, ע"מ סַלְסַל, חַתְחַת, צַרְבַּר, שַׁרְשַׁר [הוכרי של שַׁרְשֶׁרֶת], ונעתיקת התנועה הרשנוכה הלשה הכה נמשכה. מונכו הסיס וגלילה ועיעס [לשס שוויירנען] נכלל, ונקפרע קף"כ לאמון מרונע, ק' להסמיכת נעכוע ועוע הכנסים, כדכור נלגל-כנפים, וכף כנוי לקיל כידוע, ול"כ רעש הקיילות. נ' נעכוע מנעכעים וגלילת כלי גגון ומרה, וקף"כ כלי גגון המגלגל נצרע [נעקרען, נימנעל], וכמונן זה נמשך הכנוי נמופרד ונסמיכות; וכן הכיכוהו נעלי תלמוד נקמרס הקיש גן-קרוש נגלגל. ג' מיכי ארץ המגלגלים ורועים נכלכול הלוכם [שווירירנכלעם נעלייפפער], וכל לשה מקמנות של רעיסה, וכי כן צַלְצַל נלאון ישמעאל. ל' מין כלי המולל נמים לגוד דגים [וענקפאקען, פיש-], ואוף אמונן הפעל של גללו כעופרת, ולף מן רעש והמיה, כלאר קצנו הכסילים.

n. m. (in p. צַלְצָל, c. צִלְצַל; pl. צִלְצָלִים, c. צִלְצְלֵי, ad s. f. סַמְדָּר, סַמְדְּרֵי, neoh. c. סַמְדְּרֵי, pl. סַמְדְּרִים, c. סַמְדְּרֵי, a forma originaria nominali צַלְצַל, unde dimota prima vocali, ortum est, ad s. f. חַתְחַת, שַׁרְשֶׁר, צַרְבַּר, סַלְסַל), 1) *stridor* (Geschwirr), spec. alarum, de exercitus tumultu; 2) aliquid stridulum sonum edens, instrumentum musicum, a continuo tinnitu, cymbalum, tintinnabulum, talm. et targ. pl. צִלְצְלֵי, צִלְצְלֵן; 3) insectum stridens s. tintinnans (schwirrendes Geziefer), cicada, *ἀκρίς;* 4) fuscina piscaria, ferrum, quo pisces figuntur (Fischerhaken), neohebr. significatione eadem, a v. צלל (Ex. 15, 10.), vi *immergendi.* LXX. *πλοῖα* (Jes. 18. A. *σκιά;* S. *ἦχος;* Job. 40. S. *ἐν ἰχθυοφόροις*), *αὐλός, κύμβαλον* (S. *σημασίαι*); *ἐρυσίβη.*

הַצִּלְצָל *p.*
Dt. 28, 42. יְרֵשׁ הַצְּלָצָל

constr.: צִלְצַל
Jes. 18, 1. אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם

constr.: וּבִצְלִצַל
Job. 40, 31. וּבְצִלְצַל דָּגִים רֹאשׁוֹ

pl.: וּבְצֶלְצָלִים
2 Sam. 6, 5. וּבִמְנַעֲנְעִים וּבִצְלָצִלִים

pl. constr.: בְּצִלְצְלֵי
Ps. 150, 5. הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע
Ps. 150, 5. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה

מְצִלָּה

ע"כ, והכנוי מְצִלּוֹת, ומונכו לדעת דוד קמחי וגו שמקקסק ותלוי נסוס, ול"כ כמעט כמו גגלל, וכן פרט יקי"ק וגו וכקיית הסוס, וכנר פרטו כמו כן רכי אלעזר נגזרת, ול"כ מן גגל לשון קשוס.

n. f. (pl. מְצִלּוֹת), tintinnabulum, ornamentum e quorum ac camelorum. LXX. *χαλινός.* A. Th. *βυθός.* S. *περίπατος, σύσκιος.*

pl.: מְצִלּוֹת
Zach. 14, 19. עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס

מְצִלָּתַיִם

ע"כ, ונמצא לף כוונ מְצִלְתַּיִם, וסמוכן מין כלי זמר, ויסודו אכי כלים שמקיצין זה נוס, לכן הוונ כמו הוונ כיוכי, וכן פרשוהו הקדמונים. לכן בלשנ שהמשקל זה ומוור כ"ל שהיסוד מְצַפֶּצֶת, והדגוש כפל נוונ, וכן מן צְלָלָה כלאמר צַלְתַּיִם וכדומה.

n. f. dualet. (nisi potius sing. est מְצִלְתַּיִם, dualis, abjecto Dages sicut מְצִלָּה a n. צְלָלָה), cymbala, ob *binas* laminas aereas, quae percussae invicem se tangunt tinnitumque edunt, gr. item dualiter: *κυμβάλω, κυμβάλοιν.* LXX. *κύμβαλον, τύμπανον, κυμβαλίζειν.*

pl.: מְצִלְתַּיִם
Neh. 12, 27. מצלתים נבלים

du.: וּמְצִלְתַּיִם *p.*
1 Chr. 15, 16. וכנרות ומצלתים

du.: וּמְצִלְתָּיִם
1 Chr. 16, 42. חצצרות ומצלתים

du.: בְּמְצִלְתָּיִם
1 Chr. 15, 19. במצלתים נחשת
1 Chr. 25, 6. במצלתים נבלים וכנרות
2 Chr. 5, 12. במצלתים ובנבלים
2 Chr. 29, 25. במצלתים בנבלים

du.: בְּמִצְלְתַּיִם
1 Chr. 16, 5. במצלתים משמיע
Esr. 3, 10. ברצלתים להלל

du.: תַּיִם *p.* וּבְמִצְלְתַּיִם
1 Chr. 13, 8. ובמצלתים ובחצצרות
1 Chr. 15, 28. ובחצצרות ובמצלתים
1 Chr. 25, 1. בנבלים ובמצלתים
2 Chr. 5, 13. ובמצלתים ובכלי השיר

צֶלֶם

ע"ז, ונכנוי צַלְמִי, והוף ניסודו לף שכיי מן צֵל, נסופי ם, וכי כן חֶלֶם מן חַל, לֶחֶם מן לַח לשון קייוכיי, פֶּרֶם מן פַּר, טֶרֶם מן טֶר וכדומה. הפקרון נעלמוקו נל, וקי"כ קצך נכלל [צַלְצַעְנַן], וכמונן זה פרש קצך-נגקף לך נגלם שמקיים, וכמונן זה כלאמר קהלך יקוכי, וכן פרשוהו הקדמונים. לכן בקשר שהמשקל זה ומוור כ"ל שהיסוד תְּצַפֶּה, והדגוש כפל נוונ, וכן מן צְלָלָה כלאמר צַלְתַּיִם וכדומה.

n. f. dualet. (nisi potius sing. est מְצִלְתַּיִם, dualis, abjecto Dages sicut מְצִלָּה a n. צְלָלָה), cymbala, ob *binas* laminas aereas, quae percussae invicem se tangunt tinnitumque edunt, gr. item dualiter: *κυμβάλω, κυμβάλοιν.* LXX. *κύμβαλον, τύμπανον, κυμβαλίζειν.*

pl.: מְצִלְתַּיִם
Neh. 12, 27. מצלתים נבלים

du.: וּמְצִלְתַּיִם *p.*
1 Chr. 15, 16. וכנרות ומצלתים

du.: וּמְצִלְתָּיִם
1 Chr. 16, 42. חצצרות ומצלתים

du.: בְּמְצִלְתַּיִם
1 Chr. 15, 19. במצלתים נחשת
1 Chr. 25, 6. במצלתים נבלים וכנרות
2 Chr. 5, 12. במצלתים ובנבלים
2 Chr. 29, 25. במצלתים בנבלים

du.: בְּמִצְלְתַּיִם
1 Chr. 16, 5. במצלתים משמיע
Esr. 3, 10. ברצלתים להלל

du.: תַּיִם *p.* וּבְמִצְלְתַּיִם
1 Chr. 13, 8. ובמצלתים ובחצצרות
1 Chr. 15, 28. ובחצצרות ובמצלתים
1 Chr. 25, 1. בנבלים ובמצלתים
2 Chr. 5, 13. ובמצלתים ובכלי השיר

צֶלֶם

ע"ז, ונכנוי צַלְמִי, והוף ניסודו לף שכיי מן צֵל, נסופי ם, וכי כן חֶלֶם מן חַל, לֶחֶם מן לַח לשון קייוכיי, פֶּרֶם מן פַּר, טֶרֶם מן טֶר וכדומה. הפקרון נעלמוקו נל, וקי"כ קצך נכלל [צַלְצַעְנַן],

ctura perfecta, sed tantummodo lineamentorum conformatio, hinc pro forma rei umbratili et inani, de idolo, utpote quod non habet divinitatem, sed nonnisi vanum est ejus simulacrum, de opinionum commentis, quae nil in sese habent soliditatis (Wahn), Ψ. 73, 20. Inde neohebr. v. צָלַם, formare, veluti sagittas aut canistros. LXX. εἰκών, ὁμοίωμα, εἴδωλον, τύπος.

בְּצֶלֶם

Gn. 1, 27. בצלמו בצלם אלהים
Gn. 9, 6. כי בצלם אלהים
Ps. 39, 7. אך־בצלם יתהלך־איש

cum suff.: בְּצַלְמֵנוּ

Gn. 1, 26. בצלמנו כדמותנו

cum suff.: בְּצַלְמוֹ

Gn. 1, 27. בצלם בצלם אלהים
Gn. 5, 3. ויולד בדמותו בצלמו

cum suff.: צַלְמָם

Ps. 73, 20. בעיר, צלמם תבזה

pl. constr.: צַלְמֵי

Num. 33, 52. ואת כל־צלמי מסכתם
1 Sam. 6, 5. צלמי עפליכם
1 Sam. 6, 11. ואת צלמי טחריהם
Ez. 16, 17. צלמי זכר ותזני־בם
Ez. 23, 14. צלמי כשדים חקקים

pl. constr.: וְצַלְמֵי

1 Sam. 6, 5. וצלמי עכבריכם
Ez. 7, 20. וצלמי תועבתם

pl. c. suff.: צַלְמֵיכֶם

Am. 5, 26. ואת כיון צלמיכם

pl. c. suff.: צַלְמֵיהֶם

2 Rg. 11, 18. מזבחתו ואת־צלמיו
2 Chr. 23, 17. מזבחתיו ואת־צלמיו

צֶלֶם

ז׳ נזקמי, והיזועה צֶלֶמָא, ונמצא ג״כ צֶלֶם, צִלְמָא, וז׳ ג״כ צֶלֶם תמונה ענכרית.

המון כמו נענכי.

n. m. aram. (def. צַלְמָא; interdum צֶלֶם, def. צִלְמָא, vel, hebraicante forma, צֶלֶם), simulacrum, effigies. LXX. εἰκών, ὄψις.

Dan. 2, 31. ואלו צלם חד שגיא
Dan. 3, 1. עבד צלם די־דהב

וְצֶלֶם

Dan. 3, 19. וצלם אנפוהי אשתנו

לְצֶלֶם

Dan. 3, 5. וחגדון לצלם דהבא
Dan. 3, 7. סגדין לצלם דהבא
Dan. 3, 10. דיסגד לצלם דהבא

וּלְצֶלֶם

Dan. 3, 12. ולצלם דהבא די הקימת
Dan 3, 14. 18 ולצלם דהבא די הקימת

definit.: צַלְמָא

Dan. 2, 31. צלמא דכן רב
Dan. 2, 32. צלמא ראשה די־דהב
Dan. 3, 2. למחא לחנכת צלמא
Dan. 3, 3. לחנכת צלמא די הקים
Dan. 3, 3. לקבל צלמא

definit.: לְצַלְמָא

Dan. 2, 34. ומחת לצלמא על־רגלוהי
Dan. 2, 38. ואנא די־מחת לצלמא
Dan. 3, 15. וחגדון לצלמא

צַלְמָוֶת

ז׳ג, ומשון לפי דעתי כמו קדר, כי חוש בו נלט, והקמוכה נמר צַלְמָוֶת, ונקשקש מקכי שחול, וכנר הניק פיוזם כל״ק. קולם סעדיה פיומי סרשו כחני עלוק, לומר נל המות, ומקריו מלכו כניס מהקדמונים ומהקרוכים, וגם המתרגם כתקקק לפעמים, קולם מהכרע להניע נלט לנרע.

n. f., tenebrae, forma abstractiva pro צַלְמוּת, spec. de leti quasi caliginibus, targ. טַלְמוּת vel טַל־מוּתָא, dispertito vocabulo, id quod hebraici sermonis proprietati contrarium est. LXX. σκιά, σκιὰ θανάτου, ᾅδης, γνοφερός, ἄκαρπος.

S. σκεπομένην, θανάτῳ.

Job. 10, 22. צלמות ולא־סדרים
Job. 12, 22. ויצא לאור צלמות
Job. 16, 16. ועל עפעפי צלמות
Job. 24, 17. יחדו בקר למו צלמות
Job. 24, 17. יכיר בלהות צלמות
Job. 34, 22. אין־חשך ואין צלמות
Job. 38, 17. ושערי צלמות תראה
Ps. 23, 4. כי־אלך בגיא צלמות
Jes. 9, 1. בארץ צלמות
Am. 5, 8. והפך לבקר צלמות

וְצַלְמָוֶת

Job. 3, 5. יגאלהו חשך וצלמות
Job. 10, 21. ארץ חשך וצלמות
Job. 28, 3. אבן אפל וצלמות
Ps. 107, 10. ישבי חשך וצלמות
Ps. 107, 14. יוציאם מחשך וצלמות
Jer. 2, 6. בארץ ציה וצלמות

בְּצַלְמָוֶת

Ps. 44, 20. ותכס עלינו בצלמות

לְצַלְמָוֶת

Jer. 13, 16. ושמה לצלמות

צֶלַע

פעל ל״ע כ״ק נגזר, והקמוק הטיה על דנר ועניכה וסמיכה [ויך כיינען, לעכטנען], והקונע צָלַ״ע, ודומה לו הסרס של אֶצֶל לעיל, נמשון שעיכה ונטיה, וכן כראה לי כעת יסוד של צֶדֶל לעיל, לומר הנטיה והסמך והשעיכה, ווה סוד של הקיבעלות, וכשרש כמכוון ג״כ נשמעי מעכנ, ל״ע נשפה רומיה ויוכיח לשיקיה ופולכיה ולעשיקיה נמכיה עקיקיה, כאשר קראה נאר היענ נלוה״ם. ופה קשוה עוד הפעל צָלָא נקרמי, ופה קראה נרכו נקרנוס נמר נעיה נענכי קקיכלנו.

v. inus., se inclinare, acclinare, rad. צָלַ״ע, cogn. אָצַל (fulcire, sustinere), יָצַל (resupinum, acclinatum, pigrum esse), targ. צְלָא (clinare).

צֶלַע

ז׳ג, והסמך צַלַע או צֶלַע, ולקמוכה הרלשוה של הכסמך. לך והדמה נָבַר מן נֶבֶר. המון כל ודומן נהיותו גנ ומשען דנר [וייעע, לעכטנ], וכן הקמוה של אֶצֶל מן אֵצֶל, ותכין כוה הדנור שמרי נלעי, לומר קוהני לאר מסכיני ומלדי, וכן מושלל על כל לאהל או כל כית, או על קדר לאר נכל כהיה, ולפעמים נשוי לל יגוע, יכן כית נלעוע מוה, לומר מקום סכוי לסקדים מן הכל. ג׳ כל הגוף או עגם הכל [ריפפע], כהשלמה ג״כ על נלעות הפנין, והן הקרנים והקוכוח.

n. f. (c. צַלַע, צֶלַע, sicut נָבַר, c. נֶבֶר), 1) latus, fulcimen (Lehne), ab acclinando (syn. אָצַל), de latere hominis (veluti שִׁמְרֵי צִלְעִי, familiares mei a latere meo non discedentes, continuo ad me applicati), de latere montis (Berglehne), de valvis januae, de substructione laterali (Seitenstock, syn. יְצוּעַ); 2) trabs, asser, tabula, pl. צְלָעוֹת. LXX. πλίτος; μέρος, πλευρά, πλευρόν; πτύχη, ἑξέδρα; ξύλον, ἐπίνοια; בְּצֶלַע, κατά; לְצַלְעוֹ, ἑξαίσιος.

Ez. 41, 6. צלע אל־צלע

וְצֶלַע

Jos. 18, 27. וצלע האלף

הַצֶּלַע

Gn. 2, 22. ויבן יי אלהים את־הצלע
1 Reg. 6, 8. פתח הצלע התיכנה
Ez. 41, 5. ורחב הצלע ארבע אמות
Ez. 41, 11. ופתח הצלע למנח

לַצֶּלַע

Ez 41, 9. רחב הקיר אשר־לצלע

constr.: צֶלַע

Ex. 26, 26. לקרשי צלע־המשכן
Ex. 26 (bis), 27. לקרשי צלע־המשכן
Ex. 26, 35. על צלע המשכן
Ex. 26, 35. על־צלע צפון
Ex. 36, 31. 32. לקרשי צלע־המשכן

constr.: בְּצֶלַע

2 S. 16, 13. ושמעי הלך בצלע ההר

constr.: לְצֶלַע

Ps. 38, 18. כי־אני לצלע נכון

constr.: וְלִצֶלַע

Ex. 26, 20. 36, 25. ולצלע המשכן

cum suff.: צַלְעִי

Jer. 20, 10 שמרי צלעי

cum suff.: צַלְעוֹ

Ex. 25, 12. 37, 3. על־צלעו האחת
Ex. 25, 12. 37, 3. על צלעו השנית

cum suff.: לְצַלְעוֹ

Job. 18, 12. ואיד נכון לצלעו

1 pl.: צַלְעֵינוּ

1 Reg. 6, 34. שני צלעים הדלת

2 pl.: צַלְעוֹתֵיכֶם

1 Reg. 6, 5. ויעש צלעות סביב
Ez. 41, 9. מנח בית צלעות

pl.: הַצְּלָעוֹת

1 Reg. 7, 3. ממעל על־הצלעות
Ez. 41, 8 מיסדות הצלעות

pl.: וְהַצְּלָעוֹת

Ez. 41, 6. והצלעות צלע אל־צלע

pl.: לַצְּלָעוֹת

Ez. 41, 6. לצלעות סביב
Ez. 41, 7. למעלה לצלעות

pl. constr.: צַלְעוֹת

Ex. 25, 14. בטבעת על צלעת הארן
Ex. 27, 7. על־שתי צלעת המזבח
Ex. 37, 5. על צלעת הארן
Ex. 38, 7. על צלעת המזבח

pl. constr.: וְצַלְעוֹת

Ez. 41, 26. וצלעות הבית

pl. constr.: בְּצַלְעוֹת

1 Reg. 6, 15. בצלעות ארזים
1 Reg. 6, 15. בצלעות ברושים
1 Reg. 6, 16. בצלעות ארזים

pl. c. suff.: צַלְעֹתָיו

Ex. 30, 4. 37, 27. על שתי צלעתיו

pl. c. suff.: מִצַּלְעֹתָיו

Gn. 2, 21. ויקח אחת מצלעתיו

צָלַע

פעל שמי, ומושנו כעיה לל הנד, וזה פסיקה [הינקען], וכן צלע נעכני, ל״ע נולע על יכול, וכן הנלעה נמונן זה, כאשר פרשו הקדמונים.

v. denom., ad latus se incurvare, claudicare, nota ambiguitatis vel afflictionis. LXX. ἐκπιέζειν, ἐπισκάζειν, συντρίβειν. S. σκάζειν.

part. masc.: צֹלֵעַ *sg.*

Gn. 32, 31. והוא צלע על־ירכו

part. fem.: הַצֹּלָעָה *sg.*

Mich. 4, 6. אספה הצלעה
Mich. 4, 7. ושמתי את־הצלעה
Zeph. 3, 19. והושעתי את־הצלעה

צֶלַע

ז׳ו, והמון פסיקה והכעיה על נד [דאם הינקען], נהשקל על הפלה נכלל, וחוש נויר הפעל הזמי״.

n. m., ortum e *v. denom.*, claudicatio, lapsus. LXX. μάστιγες. A. σκασμός.

cum suff.: וּבְצַלְעִי

Ps. 35, 15. ובצלעי שמחו ונאספו

צָמָא

פעל נוזד, והעתיל יִצְמָא, והמון דקיכה וקכיכה ונימה [נעכטנען], והקרן צָמֵ״א, ודומה לו צָם לעיל, ונעכני צאצ, טמי מצלהו נסודס, ולל״ק נס נמק ממנו, וקרן הזרש עי׳ כלוה״ם.

v. intr. (impf. יִצְמָא), hiare (lechzen), sitire, a rad. *zam*, cogn. צָם (jejunare), arab. صَمِئَ. LXX. διψᾶν.

3 perf. f. צָמְאָה

Ps. 42, 3. צמאה נפשי לאלהים
Ps. 63, 2. צמאה לך נפשי

3 perf. f.: נִצְמָת

Ruth 2, 9. וצמת והלכת אל־הכלים

1 perf.: צָמֵאתִי

Jud. 4, 19. מעט־מים כי צמאתי

3 prf. pl.: צָמְאוּ

Jes. 48, 21. ולא צמאו בחרבות

3 impf.: וַיִּצְמָא

Ex. 17, 3. ויצמא שם העם
Jud. 15, 18. ויצמא מאד

2 impf. pl.: תִּצְמְאוּ *p.*

Jes. 65, 13. ואתם תצמאו

3 impf. pl.: יִצְמְאוּ *p.*

Jes. 49, 10. לא ירעבו ולא יצמאו

3 impf. pl.: וַיִּצְמְאוּ *p.*

Job. 24, 11. יקבים דרכו ויצמאו

צָמָא

ז׳ו, ומושנו שקיפה לשקים וקכיכה ונקיה [לעכטנו, דורסט], וקל להכין מצמא.

n. m., sitis (Lechzung, Durst). LXX. δίψα, δίψος, ὑγρασία, λιμός.

Am. 8, 11. ולא־צמא למים

וְצָמָא

Ez. 19, 13. בארץ ציה וצמא

בַּצָּמָא

Ex. 17, 3. ואת־מקני בצמא
Jud. 15, 18. אמות בצמא
Jes. 41, 17. לשונם בצמא נשתה
Jes. 50, 2. וחמת בצמא
Jer. 48, 18. ישבי בצמא
Thr. 4, 4. אל־חכו בצמא
Hos. 2, 5. והמתיתה בצמא
Am. 8, 13. והבחורים בצמא

וּבַצָּמָא

Dt. 28, 48. ברעב ובצמא ובערם
2 Chr. 32, 11. למות ברעב ובצמא

cum suff.: וְלִצְמָאִי

Ps. 69, 22. ולצמאי ישקוני חמץ

cum suff.: צָמְאָם

Ps. 104, 11. ישברו פראים צמאם

cum suff.: לְצָמְאָם

Neh. 9, 15. הוצאת להם לצמאם
Neh. 9, 20. ומים נתתה להם לצמאם

צָמֵא

ת״ו, ולנקניי צְמֵאָה, והמון נקי ועונג לנחות [ליכטעכל], דורסט, וקל ניכוכי״.

adj. m. (f. צְמֵאָה), sitiens, siticulosus, siti enectus. LXX. διψῶν, δίψος; *fem.* ἀναμάρτητος.

Prv. 25, 21. ואם־צמא השקהו מים

Digitized by Google

והמונו צחת צמא Jes. 5, 13.
לקראת צמא התיו Jes. 21, 14.
ומשקה צמא יחסיר Jes. 32, 6.
כי אצק־מים על־צמא Jes. 44, 3.
הוי כל־צמא לכו למים Jes. 55, 1.
adj. masc.: צָמֵא
רעב ועיף וצמא 2 Sam. 17, 29.
adj. masc.: צָמֵא
וכאשר יחלם הצמא Jes. 29, 8.
adj. fem.: צְמֵאָה
ספות הרוה את־הצמאה Dt. 29,19.
adj. m. pl.: צְמֵאִים
רעבים גם־צמאים Ps. 107, 5.
צְמֵאָה

ז׳, ומיונן כמו צָמָא שצרצו, נסצקלס ג״כ על שקיפה ליקוס [נכונסע], לומר סנמיפס לקרי סצגול.

n. f. (a m. צָמָא), sitis, pruritus (Brunst). LXX. *δίψα.*

מְצִמָּאָה
וגורנך מצמאה Jer. 2, 25.
צִמְאוֹן

ז׳, וסמיך צִמְאוֹן, ומוכנו לקן קרקס וקרנף [לירלע גענגע־ב], ונצפס עכריכית ג״כ כמו נמק ונמקס.

n. m. (c. צִמְאוֹן), terra siticulosa, exusta, macerata. LXX. *δίψα, διψᾶν.*

וְצִמָּאוֹן
וצמאון אשר אין־מים Dt. 8, 15.
וצמאון למבועי מים Jes. 35, 7.
לְצִמָּאוֹן
ומוצאי מים לצמאון Ps. 107, 33.

צָמַד

פעל נודל, ומוכנו כ״ל כמו צָמַד [נקלוף פק נמק], לומר קנור ופסיכס קניצס וקצינס והדנק [נוועסעכניכדענן, -קניפפענן]. ופוד פצעל לפ״ו צָמַד, בָּמַד, ונמנק הצפנ קצל בַּד, בָּמַד וכדומס, וכנר קקניתי נו הצווי עם שפתי ערב, ונערבי לפ״ו ג״כ צמד רע על צפר. הכפעל נִצְמַד התדנק והתקנר לדנר, ל״מ מתתקנרות לע״ו, כמו כנמד לנעל־פעור, והנצנ״ם הפעול״. הכוסף הִצְמִיד נהצמלה על קצור וקנור מומוע, וכי כוב וכד ג״כ מצלמו, ונקפר עם ערמס. נתכנוס צֶמֶד מקניצת המכס, ונגמרת ג״כ הפעול״ אֲצַמֶּדְךָ מקצור וקנור והדוק יפס, ובדקדוק מקנור מלס מס עם הככנויים, ונצפס עכריכית ממנו צְמִידָה, חֲצַמֶּד, ונגמרת עוד הפעל צָמַת, צֶמֶת מצלמו, שפר ממנו הפס צוֹמֶת לו צֶמֶת.

v. comp. trans., connectere, colligare, e familia numerosa vv. צָמַד (quod *idem* est), בָּד, כָּפַת, arab. *za-fada* (firmiter conjungere), quae omnia radicem hac illave labiali inchoantem repraesentant. *Ni.* נִצְמַד, se applicare, associare, societatem inire cum aliquo, totum se dedere, veluti idolis. *Pu.* alligatum esse. *Hi.* הִצְמִיד, fraudes, insidias nectere (seq. מִרְמָה). LXX. *Ni. τελεσθῆναι* (initiari); A. *μυηθῆναι. Pu. ζευγισθῆναι* (A.Th.); prt. *ἐζευγμένος.* Alius: *ἀμφιμήκη. Hi. περιπλέκειν.*

Nif-al: נִצְמַד
part. pl.: הַנִּצְמָדִים
הנצמדים לבעל פעור Num. 25, 3.
3 imperf.: וַיִּצָּמֶד
ויצמד ישראל לבעל Num. 25, 3.
3 impf. pl.: וַיִּצָּמְדוּ
ויצמדו לבעל פעור Ps. 106, 28.
Pu-al: צֻמַּד
part. fem.: מְצֻמָּדָה *p.*
חגור חרב מצמדת 2 Sam. 20, 8.
Hif-il: הִצְמִיד
3 impf. f.: תַּצְמִיד
ולשונך תצמיד מרמה Ps. 50, 19.
צֶמֶד

ז׳, ומיונן לו קלי שעל סיד, לומר נכנוע סוכוע [שרמנקכד], לו ענקיכת נגד לכוקס ומקוכנת על כלי לנסעמו [דעקקעל], הכל מעמנות של קנור וסדנק, כלמר כנר פרצו הקדמוכים.

n. m., *armilla* (ligamentum brachii manusve), vel *operculum* (cum vase arcte conjunctum). LXX. *ψέλλιον, δεσμός.*

אין־צמיד פתיל עליו Num. 19, 15.
וָצֶמֶד
אצעדה וצמיד Num. 31, 50.
pl.: צְמִידִים
ושני צמידים על־ידיה Gn. 24, 22.
ואתנה צמידים על־ידיך Ez. 16, 11.
צמידים אל־ידיהן Ez. 23, 42.
pl.: הַצְּמִדִּים
תצמדים על־ידי אחתו Gn. 24, 30.
pl.: וְהַצְּמִידִים
והצמידים על־ידיה Gn. 24, 47.
צֶמֶד

ז׳ ונכנוי צִמְדוֹ, וסכנוי צְמָדִים וסמיך צִמְדֵי, ופתרונו כמו קנר, נסשקלס על ונ [סשקל]. ונקמר מונ שוכים לקריאס, לו מכוכנים נמדים, לומר שכוכנים וונים וונים, וכן נמד פרצים. וקנין נוס לכר ונמדו. ועצרת נמדי כלם הכינו סיפרצים שלר נקרצ נמד [יקר], לו סם ציקרונ נמד נקר כיום, לולם מקנר שנדע שהכרמים לס יקרנו כ״ס יעוקו כ״ל שמונן נמד פס נמונן קנר, לומר קנור כרמים כנמדים, וקנור סם סים למדס, ונמצנ הורקתו קלר וקנר הכקן על הנקר, ל״מ מכר לת הנמד לס מכר לת הנקר.

n. m. (c. s. צִמְדּוֹ; pl. צְמָדִים pl. c. צִמְדֵי זוּג), copulatum, par (neohebr. זוּג), velut de biga jumentorum copulatorum, gr. *ζυνωρίς, ζεῦγος*, de equitibus, qui *bini* equitant (רֹכְבִים צְמָדִים, צֶמֶד פָּרָשִׁים), deinde *jugum* h. e. tantum agri spatium, quantum uno pari sive jugo boum subigi potest, at cum etiam de vineis dicatur, quae non arantur (חָרַשׁ), sed pastinantur (זָזַק), potius de jugeribus utpote junctis usque ad certam mensuram arvorum spatiis intelligendum videtur. Neohebr. de jugo, quod bovibus imponitur. LXX. *ζεῦγος, δύο, γεώργιον, κόχλαξ.*

צמד חמורים חבושים Jud. 19,10.
ויקח צמד בקר וינתחהו 1Sam 11,7
כבחצי מענה צמד שדה 1Sam.14,14
ויקח את־צמד הבקר 1 Reg. 19,21.
צמד־פרדים אדמה 2 Reg. 5, 17.
וחמש מאות צמד־בקר Job. 1, 3.
ואלף צמד בקר Job. 42, 12.
צמד פרשים Jes. 21, 7. 9.
וְצֶמֶד

ונערו עמו וצמד המרים Jud. 19, 3.
וצמד חמרים חבשים 2 Sam. 16, 1.
cum suff.: וְצִמְדֵהוּ
ונפצתי בך אכר וצמדו Jer. 51, 23.

pl.: צְמָדִים
שנים־עשר צמדים לפניו 1 Rg. 19, 19
רכבים צמדים 2 Reg. 9, 25.
pl. constr.: צִמְדֵי *s. M.*
עשרת צמדי־כרם Jes. 5, 10.

צָמַח

v. s. r. צָמַם *p.* 957.

צָמַח

פעל נודל, והעתיל יִצְמַח, ופתרונו נכנוע ופניקס וגדילה [וועקסען], ל״מ פצנגוע פני על הצלס, וכן ונפקו נכין קניל, סלנון נמקוס פנוי ועפר של קניל. ונקמר ג״כ מכנוע לנר והוקתו [הפערקניניגען], ל״מ יפר נמק עניס, לו פקוק קוסס נוסקת ונוכנק ונולדס. הכנר לך הקוק של קל מנמוק הצפר, וסוק נודל נקוק, והכוסף יונק לצליס, לומר סניק לנמוק ולכונב. ולפר לקקור הצצס דע שהקין צֶמַח [הנלי עצמי], ולפפר שמפק ג״כ לפל קֶמַח, וכצפ כמכוין כצפ הכדלק נמונן נמיקס הצנול וכנכוע [s. *mah*], ולל תקפה לך הסס, כי כנר תקניתי נעיוכי נספני קרווי פניכים דף קע״ק, שהס סופיע נהכדלק כלוקיות נק״כך נעכני ולרמי ועכני, כלמר תלפה ג״כ נספר הוס לפל קוק, פק, קדק, פרק, לק, עק וכלוסס.

v. comp. intr. (impf. יִצְמַח), crescere, progerminare, de plantis, de pilis, producere, veluti de sylva arbores quasi gignente, trop. de rerum novarum et extraordinariarum apparitione, a rad. *mah*, cf. קֶדֶם et *Charuze Peninim* p. 148. *Pi.* intens. propullulare, progignere. *Hi.* cass., efficere, ut quid germinet, nascatur, oriatur, efflorescat. LXX. *ἀναφύειν, φύεσθαι; ἀναβλαστεῖν, ἐκβλαστάνειν; γίνεσθαι, ἀναγγέλλειν. Hi. ποιεῖν βλαστῆσαι, ἐξανατέλλειν*, promiscue: *βλαστάνειν, ἀνατέλλειν.* A. *ἀναφυῆσαι.*

3 perf.: צָמַח
ושער שחר צמח־בו Lev. 13, 37.
3 perf. pl.: וַיִּצְמְחוּ
וצמחו בבין חצירו Jes. 44, 4.
part. masc.: צוֹמֵחַ *sg.*
יער צומח עצים Eccl. 2, 6.
part. masc.: הַצֹּמֵחַ *sg.*
העץ הצמח לכם Ex. 10, 5.
part. f. pl.: צְמֻחוֹת
צמחות אחריהן Gn. 41, 6.
צמחות אחריהם Gn. 41, 23.
3 imperf.: יִצְמַח *p.*
סרם יצמח Gn. 2, 5.
ומתחתיו יצמח Zach. 6, 12.
3 imperf.: יִצְמָח
לא־יצמח עמל Job. 5, 6.
3 imperf.: וַיִּצְמַח
ויצמח ויהי לגפן סרחת Ez. 17, 6.
3 impf. f.: תִּצְמַח *p.*
אמת מארץ תצמח Ps. 85, 12.
הדשה עתה תצמח Jes. 43, 19.
וארכתך מהרה תצמח Jes. 58, 8.
3 impf. pl.: יִצְמְחוּ *p.*
ומעפר אחר יצמחו Job. 8, 19.
3 impf. f. pl.: תִּצְמַחְנָה
בטרם תצמחנה Jes. 42, 9.

Pi-el: צִמַּח
3 perf.: צִמַּח *p.*
ושערך צמח Ez. 16, 7.
inf. constr.: לְצַמֵּחַ
ויחל שער־ראשו לצמח Jud. 16, 22.
3 imperf.: יְצַמַּח
יצמח זקנכם ושבתם 2 Sam. 10, 5.
אשר־יצמח זקנכם 1 Chr. 19, 5.
Hif-il: הִצְמִיחַ
3 impf. c. s.: וְהִצְמִיחָהּ
והולידה והצמיחה Jes. 55, 10.
part. masc.: מַצְמִיחַ *sg.*
מצמיח חציר לבהמה Ps. 104, 14.
part. masc.: הַמַּצְמִיחַ *sg.*
המצמיח הרים חציר Ps. 147, 8.
inf. constr.: וּלְהַצְמִיחַ
ולהצמיח מצא דשא Job. 38, 26.
1 imperf.: אַצְמִיחַ
שם אצמיח קרן לדוד Ps. 132, 17.
אצמיח לדוד צמח Jer. 33, 15.
אצמיח קרן Ez. 29, 21.
3 imperf.: יַצְמִיחַ
וכל־חפץ כי־לא יצמיח 2 Sam. 23,5.
יצמיח צדקה ותהלה Jes. 61, 11.
3 imperf. ap.: וַיַּצְמַח
ויצמח י־אלהים מן־האדמה Gn2,9
3 impf. f.: תַּצְמִיחַ
וקוץ ודרדר תצמיח לך Gn. 3, 18.
לא תזרע ולא תצמח Dt. 29, 22.
וצדקה תצמיח יחד Jes. 45, 8.
וכגנה זרועיה תצמיח Jes. 61, 11.
צֶמַח

ז׳, וככנוי צִמְחִי, וסמונן כנר ויוכקת כיכ ופרי תכונס ותנוסק, וכללנ נמק סקדמס. ולך נמונן וס הלנת הפסוק כיעיס כיום סקוק יסיס נמק ד׳ לנני ולכנוד, כ״ל שצר ימיק ד׳ על סקרן, כלמר נקמר עוב ד׳ [ימיס ל״כ; הוסע ג׳ ס׳], וסרקיס סוק הפסוק ופרי סקרן לנקון ולקפקרת, כי פרי סקרן כמו עוב סקרן, וגס שס לס נצניק על הצלוב כנס פעולס לס ככוי הכניקיס סמיניק נפס נמק ד׳, כ״ש נכנוי נמק דוד, לומר מיובלד מנית דוד, ולס מיובלד מד׳, ולפ״ז פעו המקנגס ויוקקי וכד״ק שצקשוסו נכנוי למלך המשיק, ונמק נדיק לו נמק נלקס הוק נמק דוד שצר קכו כני ישראל עליו, למען מלון עליכס נעת נמס ונוקס ויצלס.

n. m. (c. s. צִמְחִי), germen, metaph. Messias, qui a prophetis cognomentatur צֶמַח צַדִּיק, צֶמַח דָּוִד. LXX. *βλαστός, ἄνθος, ἀνατολή, τὰ ἀνατέλλοντα, ἰσχύς*; צֶמַח חָרָה, *ἐπιλάμπειν*; מַטֵּה צֶמַח, *προανατέλλειν.* A. *ἀναφυή.* S. *βλάστημα.*

צמח י״י לצבי ולכבוד Jes. 4, 2.
צמח צדיק Jer. 23, 5.
אצמיח לדוד צמח צדקה Jer. 33,15.
צמח בלי יעשה־קמח Hos. 8, 7.
מביא את־עבדי צמח Zach. 3, 8.
הנה־איש צמח שמו Zach. 6, 12.
וְצֶמַח
וצמח האדמה Gn. 19, 25.
כְּצֶמַח
כצמח השדה נתתיך Ez. 16, 7.
cum suff.: צִמְחָהּ
צמחה ׀ תברך Ps. 65, 11.
כארץ תוציא צמחה Jes. 61, 11.
כל־טרפי צמחה תיבש Ez. 17, 9.
על־ערגת צמחה תיבש Ez. 17, 10.

Digitized by Google

צָמַם

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו קשיחה וכליפה ווימיפה [פֿאלפֿעטען, פיכדען], וכערבי צַם, צַם מצלהו, וכן צַם לעיל ונ״כ חָדַם, ומזה השקלם על קשור וכלום מסגיב, כסוי וגיעפה ועטוי, וכי השקל זה לכוב, ומזה קנין הכנוסות צָמָה, צְמָמִים. נתכנוס צַם לצון כסוי וגיטוף ועטוי, ומזה שם הכנד צְמָצֵם ופעטלי אֶתְצַמָּם, קשור כְּפָה, הִתְצַמְּפָה נצנצי, ובשפה ענריניק הכנד צְמָצֵם עכן עטוי, ל״ם צְמָצָמָה פְּנֵיהָ, הָיוּ בְּצַמְצֻמִים קת-עצמם ככלה, סכל לצון עטוי וגיעפה. ועוד נשפה ענריניק נמוכן קשיחה והדוק יקד כקשר, ותק״כ ג״כ נמוכן כיוקני, ל״ם מְצוּמָנִים, ושם צְמָמִים הספן של סכוסק, וכן נְמָצוּס השווכות, ונמצק נ״כ נסגיון.

v. tr. inus., plectere, ligare, arab. *thamma*, *dhamma*, hebr. etiam חָסַם (obligare, obturare), hinc circumcirca vincire, *amicere*, *circumligare*, unde צָמָה, צְמָמִים, targ. vi eadem (unde *Pa.* צִמְצֵם, pass. אִתְצַמְצֵם pro hebr. כִּפָּה, חִתְצַמְּפָה), neohebr. צִמְצֵם, vi *tegendi*, *operiendi*, *velandi*, vel *constringendi*, *colligandi*, *coarctandi*, צְמָמִים, constrictio (opp. רְוָחָה), בְּצִמְצוּם, stricte, exclusive.

צְמָמִים

ז״ו, נזיר נמס, ע״פ צָרַק, פְּתִישׁ, וקיכנו כהכוי, כי כשלב ניקול הפעל. ומזמון מלכדת ופק ומזק וקבל [שליבנג], כי לצרע עכן קריבה וחזק ויקיפה, וזקק הכוונה של יקוק עליו נמיס [קיוב י״ק ט׳] כשלוב אל הקודש יקקו כעקב פק, ולפעמים קים מלכדת ופק ויזקק, ל״ם נהפסוק וזקף נמיס קילם [שם ה׳ ס׳], לומר קים נמיס ומלכדת זוקף קילם, וזקק כרקם כווכת המקרנם לפעים. ודעת המפרשים שהוק כמו הקלר של צְמָמִים, או שעכיבו כיולה נעלת צָמָה, כלומר דעת מפה הכהן, או דעת הכל״ק והכל״נ שעכיבו קים ריק ופוקו, על שמנפו הלפעים כלקן ישמעאל לגדל שער רקשם ולגזוזק נמס תליה להם לקוני הגוזר ומגדלים השער כמו ענות, או שהם הלפעים שוכני מלכנות הולכי ערוחים ומגדלי שער ומקפים נהן עד שתוקיפם, הכה כל אלה לא יכונו להמצן.

n. m. sing. (a v. צמם, ad s. f. פְּתִישׁ, צְרִיק, non plurale, siquidem cum verbo *singulari* conjungitur), laqueus, rete (Fallstrick), parall. פַּח (Job. 18, 9.), deinde homo insidias nectens, rete tendens, Job. 5, 5., ubi Targ. לְסָטַיָּא, *λῃστής*. Alii צְמָמִים pro צְמָאִים dictum putant, vel a צָמָה intelligunt hominem *comatum* s. *hirsutum*; idque inepte. LXX. A. S. *διψῶν*, *διψῶντες* (צְמָאִים).

Job. 5, 5.	ושאף צמים חילם
Job. 18, 9.	יחזק עליו צמם

צְמָמָה

ז״נ, והכלון נעיף לפעל המקדקים הקדמים [שליעב], ומזה גלי צְמָמָה, מנעד למתך. ולפעל הקפיי נילית הפער, שמכיכה הקשה על פכיה, ומתקנת על נפעיה, למען כסה נעיף [לקקע], ולפעל קנן-נכקף מסוה [נעויכ-סילע], ולפעל קנן-עורף שער לפכיס נקלע, קולם הכנון דעת יקקי שנפץ נמס דבר המצמים הפער שלף יפריך לנקף, לומר שנכה וקשר [פֿאשלרנוכ, -נעען], ווה נכון לנפץ. ולפנר נ״כ לפ״ו שהשם צְמָמִים הכנוי מן צָמָה נלשון יקיל.

n. f., velum, peplum (*Abulwalid*: מַסְוֶה, velamen faciei), veteres: cincinni, cirri, coma plexa. At praeferendum est glossema Isaaki: res, qua capilli constringuntur s. colligantur, ne diffluant, veluti rete s. taenia (Haarnetz, Haarbund), a v. צמם, arab. *dhamma*, in fasciculum colligere. Fortasse צְמָמִים pluralis est hujus nominis, de retibus s. laqueis ad irretiendum s. capiendum. LXX. *κατάλειμμα* (*κατακάλυμμα*), *σώπησις*. A. *σαμθέχ*. Th. *σαμθέχ*. S. *τὸ σιωπηλόν σου*.

cum suff.:	צַמָּתֵךְ
Jes. 47, 2.	גלי צמתך
cum suff.:	לְצַמָּתֵךְ
Cant. 4, 1. 3. 6, 7.	מבעד לצמתך

צָמַק

פעל נוזר, ומובנו לשעת המתנגש וקמקי יכיפה [פֿעראָרכען], ל״ם מצמיקת ויכיפת הצדים נקפם קלב ונגונן, קולם לקרי ירקי יסודו מצמקי שהקונע צָמֶק, ודומה לו מָק לעיל, וסוד הפתר כיפה וכוים ומקמוך [מק-נעען, שֶׁעריכנעט וועדרען], וכן הצרם והמכוון נשפתי מעכב [עי׳ מקק]. וקכן נזה מוכן הפעל הכוון נשפה ענריניק, לומר נמוק לקלב, ונגמרת שגור הקל והפעולי הִצְטַמֵּק או צָמֵק, והמופעל צִמְּק, ל״ם נמוק הנשר, נצמים נמוקים.

v. comp. intr., sicut simplex מָק, *mac*-iari, imminui, veluti de mammis exarescentibus s. uberibus marcidis, gemar. הִצְטַמֵּק, צָמֵק, exarescere, arefieri, unde abstr. צְמִיקוּת, exsiccatio, flacciditas. LXX. prt. *ξηρός*.

part. m. pl.:	צְמֵקִים
Hos. 9, 14.	ושדים צמקים

צְמוּקִים

ז״ו, והכנוי צְמוּקִים, והכלון ענניס יבשים ונמקים, וכן קרנם המקרנם, ונקרמי נ״כ הפה נמוכן וה.

n. m. (pl. צְמוּקִים), uvae siccatae s. passae et placentae ex iis formatae, ital. *Simmuki*, targ. צְמוּקִין, צְנִבְרִין צְמִיקִין. LXX. *σταφίδες*. S. *ἔνδεσμοι σταφίδων*.

pl.:	צְמוּקִים
2 Sam 16, 1.	ומאה צמוקים
pl.:	צִמְּקִים
1 Sam. 25, 18.	ומאה צמקים
1 Sam. 30, 12.	ושני צמקים ויאכל
pl.:	וְצִמְּקִים
1 Chr. 12, 40.	דבלים וצמקים

צָמַר

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו למיקה וכנכוב [שכרקמכען], והמצות צֶמֶר, ודומה לו צֵמֶר, אֵמֶר נקרמי, והסוד המצק קכל סֶמֶר נקר היעב, ע״פ והמצק מכנוע, וקכיר מוה שהמדמים נמר עם ומר, הכה ריסה נמר.

v. comp. intr. inus., progerminare, propullulare, quemadmodum נִרְקַם, קולם הכנון דעת יִצְקי שנפץ נמס דבר המצמים הפער שלף יפריך לנקף, לומר שנכה וקשר [פֿאשלרנוכ, -נעען], ווה נכון לנפץ. ולפנר נ״כ לפ״ו שהשם צְמָמִים הכנוי מן צָמָה נלשון יקיל.

n. f., velum, peplum (*Abulwalid*: מַסְוֶה, velamen faciei), veteres: cincinni, cirri, coma plexa. At praeferendum est glossema Isaaki: res, qua capilli constringuntur s. colligantur, ne diffluant, veluti rete s. taenia (Haarnetz, Haarbund), a v. צמם, arab. *dhamma*, in fasciculum colligere. Fortasse צְמָמִים pluralis est hujus nominis, de retibus s. laqueis ad irretiendum s. capiendum. LXX. *κατάλειμμα* (*κατακάλυμμα*), *σώπησις*. A. *σαμθέχ*. Th. *σαμθέχ*. S. *τὸ σιωπηλόν σου*.

cum suff.:	צַמָּתֵךְ
Jes. 47, 2.	גלי צמתך
cum suff.:	לְצַמָּתֵךְ
Cant. 4, 1. 3. 6, 7.	מבעד לצמתך

צָמַק

פעל נוזר, ומובנו למיקה וכנכוב [שכרקמכען], והמצות צֶמֶר, ודומה לו צֵמֶר, אֵמֶר נקרמי, והסוד המצק קכל סֶמֶר נקר היעב, ע״פ והמצק מכנוע, וקכיר מוה שהמדמים נמר עם ומר, הכה ריסה נמר.

v. comp. intr. inus., progerminare, propullulare, quemadmodum נִרְקַם, a vi primaria *se erigendi* (emporstarren, emportreiben).

צֶמֶר

ז״ו, והכנוי צַמְרִי, והמזון שער המצמר וכוכב נקן [וואָלנע], ודומה לו צֵמֶר לעיל, וכשפה ענריניק הכה ידוע מוה צֶמֶר־גֶּפֶן, להמצמת שער הגפן, וכן מוה שם צֶמֶר מוכר לו עוסק מלקכה נקמר, ומצות הפעל עוד נקרגוס. והכהב צַמְרֵמֶר קמור סמר, וכן השם צַמְרְמֹרֶת נקרגוס, ענין סמור.

n. m. (c. s. צַמְרִי), lana, aram. עֲמַר, neohebr. inde גֶּפֶן צֶמֶר, lanugo vitis, gossypium, צַמְרִי, lanarius. LXX. *ἔριον*, *πόκος*, *ἱμάτιον*; *ἔρειος*.

Lv 13, 47	בבגד צמר או בבגד פשתים
Dt. 22, 11.	צמר ופשתים יחדו
Prv. 31, 13.	דרשה צמר ופשתים
Ez. 44, 17.	ולא־יעלה עליהם צמר
p.	צֶמֶר
2 Reg. 3, 4.	ומאה אלף אילם צמר
	וְצֶמֶר
Ez. 27, 18.	וצמר צחר
	הַצֶּמֶר
Lev. 13, 59.	בגד הצמר או הפשתים
Jud. 6, 37.	גזת הצמר בגרן
Ez. 34, 3.	הצמר תלבשו
	בַּצֶּמֶר
Lev. 13, 52.	בצמר או בפשתים
	כַּצֶּמֶר
Jes. 1, 18.	כצמר יהיו
p.	כַּצָּמֶר
Ps. 147, 16.	הנתן שלג כצמר
	וְכַצָּמֶר
Jes. 51, 8.	וכצמר יאכלם סס
p.	וְלַצָּמֶר
Lev. 13, 48.	לפשתים ולצמר
cum suff.:	צַמְרִי
Hos. 2, 7. 11.	צמרי ופשתי

צַמֶּרֶת

ז״כ, וככנוי צַמַּרְתּוֹ, צַמַּרְתָּם, ומובנו למר הקילן וזעבו נכוף [נוים-נעלוינוכ], וזה ככון לתמונת, והקלאוכים כסתפקו נפרוזו, וסעתיקוזו לפי הענין לו כוף וסניף, לו קנה הגנוה, לכן פרוזכו קניב. גם מלת המתנגם עִיבַרְתָּא לך כפי הענין.

n. f. (c. s. צַמַּרְתּוֹ, צַמַּרְתָּם), frondes ac folia arboris (Baumbelaubung, Laubwerk), v. צָמַר, erectum esse, crescere, de frondibus ac pilis, targ. צַמַּרְמַר, *horripilare*, unde צַמַּרְמֹרֶת, horror. LXX. *ἀρχή*. A. *τὸ ἄκρον* (Baumwipfel), S. *τὰς καρδίας*. Th. *κανλος*.

Ez. 17, 3.	את־צמרת הארז
	מְצַמֶּרֶת
Ez. 17, 22.	מצמרת הארז הרמה
cum suff.:	צַמַּרְתּוֹ
Ez. 31, 3.	ובין עבתים היתה צמרתו
Ez. 31, 10.	ויתן צמרתו
cum suff.:	צַמַּרְתָּם
Ez. 31, 14.	ולא־יתנו את־צמרתם

צָמֵת

פעל כוזד, והפעיל יַצְמִית נ״ע, והמזון נמיזה וגויכה וככיקה והשמד [פֿער-כיכען, -עילנען, וועגשכייזען, לוים-רשטעען], ל״ם מלמיקת הקיים, והקקן צָמֵת, ודומה לו שָׁמַד, ולולי נ״כ נָמַד, והקקר והשוי נלו״ם. הכפעל הפעולי, מכשמדות וככוזות מים, וככנד והכוסף קווק של קל, וכנד לקר נהקמוכ צִמְּתִינִי נמר צִמְּתִינִי, נכפל הנכה לקכוכה של הפעל, ומובנו כמו הכנד הפעזוע. ודע קוכן שנשפה הנגית צמת הפעל כמו לקם נענכי, לומר לגיפה וקזוך ולקיכה נהשקל על לקמות, ווה כלין המצך וקכנות וזייכות להפעל שלכו, לולם נגמרת ונשפה ענריניק הפעל נ״כ כמוכן וה, ל״ם מכווילת היל והכגל וסגילים לו נדומה, וקפילת היל וכילות וכדומה, ומוה שם צֶמֶת הַגִּידִים, ויקקי שעה שפרש מענין וה סלנור לְמַטָּן כנור ר׳׳י נמנלת לילה.

v. comp. tr. (impf. neoh. יְצַמֵּת), funditus tollere, delere, abscindere, exstirpare, a rad. צָמַת, quam habes etiam in v. שָׁמַד et fort. דָּמַד. *Ni.* aboleri, de aquis: exarescere. *Hi.* funditus evertere, penitus exscindere. *Pi.*, vi fere eadem, unde צִמְּתִינִי = צִמַּתְתִּינִי, iterata extrema verbi inflexi syllaba. Arab. et gemar. dicitur hoc verbum vi constringendi (ar., sicut אָלַם hebr., de *surditate*), unde gemar. צְמֹת הַגִּידִים, fasciculus nervorum. LXX. *θανατοῦν*, *Ni. ἐπέρχεσθαι*; *Pi. ἐκταράττειν* (S. *κατασιωπᾶν*), *ἐκτήκειν* (צמתיני), A. *ἐξωλεσέ με*; S. *ἀπεσίωπησέ με*. *Hi. ἐξολοθρεύειν*, *ἀφανίζειν*, *ἀποκτείνειν*, *ἐκδιώκειν* (S. *σιωπᾶν*, *ἀποσιωπᾶν*); prt. *ἐχθρός*.

3 perf. pl.:	צָמְתוּ
Thr. 3, 53.	צמתו בבור חיי
Nif-al:	נִצְמַת
1 perf.:	נִצְמַתִּי
Job. 23, 17.	לא נצמתי מפני־חשך
3 perf. pl.:	נִצְמְתוּ
Job. 6, 17.	בעת יזרבו נצמתו
Pi-el:	צִמֵּת
3 perf. f. c. s.:	צִמַּתְתְּנִי
Ps. 119, 139.	צמתתני קנאתי
Pi-el:	צִמְּתַתְנִי
3 prf. pl. c. s.:	צִמְּתַתְּוּנִי
Ps. 88, 17.	בעותיך צמתתוני
Hif-il:	הִצְמִית
2 perf.:	הִצְמַתָּה
Ps. 73, 27.	הצמתה כל־זונה ממך
part. pl. c. s.:	מַצְמִיתַי
Ps. 69, 5.	עצמו מצמיתי
impt. c. s.:	הַצְמִיתֵם
Ps. 54, 7.	באמתך הצמיתם
1 imperf.:	אַצְמִית
Ps. 101, 5.	אותו אצמית
Ps. 101, 8.	אצמית כל־רשעי־ארץ
1 impf. c. s.:	אַצְמִיתֵם
Ps. 18, 41.	ומשנאי אצמיתם
1 impf. c. s.:	וְאַצְמִיתֵם
2 Sam. 22, 41.	משנאי ואצמיתם
2 imperf.:	תַּצְמִית
Ps. 143, 12.	ובחסדך תצמית איבי
3 impf. c. s.:	יַצְמִיתֵם
Ps. 94, 23.	וברעתם יצמיתם
Ps. 94, 23.	יצמיתם ר׳׳י אלהינו

צְמִתָּת

ז״כ ומופעל, ומובנו כפרוש קנן-עורף כיכיוק, וזה לדעת יִצְקי פסיקה, לומר מכיכה פסוקה עולמית, וכן תרגם המתרגם לקלוטין).

n. f. abstr., excisio, excidium; לְצִמִּיתָת, *ad praecisionem*, absolute, prorsus, arab. צאמת, צמת, Targ. לַחֲלוּטִין. LXX. *βεβαίωσις*.

	לְצִמְּתָת
Lev. 25, 23.	לא תמכר לצמתת

Digitized by Google

לַצְּמִיתֻת
Lev. 25, 30. אשר־לֹא חמה לצמיתת

צֵן

ad צְנֵהָ *v.* צָנַן *s. r. p.* 958.

צָנָא

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומשונן כמו צָאַן לעיל, ענין גניכה וסכסה וכעיכה, כלומר ככנר ספקני.

v. inus., significationis ejusdem, ac v. צָנַן, protegere, tueri, custodire.

צֹנֶא

ס״ס, וג״כ צֹאֶה, ומונכו כמו צֹאן, כלי הפרש המכוון.

n. m. (etiam צֹאֶה), pecus, grex ovium etc., sicut צֹאן, sine significatus discrimine. LXX. *πρόβατον.*

Ps. 8, 8. צֹאן ואלפים

cum suff.: צֹנֶא a צֹנְאֵכֶם

Num. 32, 24. ובדרות לצנאכם

צָנַח

פעל כודד, וסעיד יִצְנַח, ומשונן כעיס לשון התנודדות ועויכה [ויך וועגנ״גען, דרשענגען], ד״ם מכעית ודקיפת עצמו מלגר, כלרך היורד מקשור, או מהסתקשות הלשה נכלל [ויך ווייעער דרשענגען]. כי הפרש צָנַח, ודומה לו דָּנַק, דָּנַח נקוטע קמלותם, ויפה תרגמו המתרגם אִתְרָבָק, וכן נלקחי גִּבָּח, תמור וכיסה וקליפה ועכיכה ועוינה, כי הפסוק ענר לקוטת ימים תרגם המתרגם דְּגָבַח אִסְרַכֵּי יַמָּא, וכן נלעון קדר גמח ענין כעיה, וק״כ המפרשים לקוחו מענין נעילה, ע״ש וקנכן נקרן שועים, והשווי נספתי מערב עי׳ נלוס״ם.

v. comp. intr. (impf. יִצְנַח), declinare, deflectere se, demittere se, veluti de asino s. caballo, vehementia quadam de loco decedere et alio penetrare (sich weg-, sich weiterdrängen), Targ. bene: אִתְרָבָק, a radice eadem, ex qua exorta sunt vv. דָּנַח, דָּנַק, גָּנַח, arab. *g'anah.* LXX. *βοᾶν, γογγύζειν* (צָנַח); Jud. 4, 21 *διεξῆλθεν.* Al. *ἤλασεν.* Vulg. *defixit.*

3 *impf. f.:* וַתִּצְנַח

Jos. 15, 18. ותצנח מעל החמור

Jud. 1, 14. ותצנח מעל החמור

Jud. 4, 21. ותצנח בארץ והוא־נרדם

צָנַם

פעל יקר ומתנודד, המונן היות קשה ומוקשה [הַלְטע ויין], וכן נתמת מונן נכס נשפה שוכרוכין, ונגמרת מפעל הזה צוּנַם, לשון וסלע, ד״ם עשקלות של נוכחת [נבח נקרת ס״ע ע״כ], וכפי הכ״ל ג״כ קְנָם, היסוד של קְנָמוֹן, מוס. ומזה שנלת קשה כלי דגן נהשקלה, לומר יבשה, וכגמרת צִנִּים תוקפי״, לגיון יבש נכלל, ד״ם פת לכומה, ונשפה עכיכית ממנו צְנִינָה, צְנִימָה, צְנוּמִים וכדומה.

v. intr., durum, aridum, extenuatum esse, de aristis vanis, samar. gem. et neohebr. vi eadem. Inde gemar. צוּנָם, lapis, silex; צְנוּם, siccus, aridus (= רָבֵשׁ). Cognatum videtur v. קָנַם, unde קְנָם, nomen primitivum secundarii: קְנָמוֹן.

LXX. *λεπτοί.* Vulg. *tenues.*

p. pass. pl.: צְנוּמוֹת

Gn. 41, 23. צנמות דקות

צָנַן

לומר צָן, פעל ל״ע כ״ק כנורים, ומכונע נכוונכה: ק׳ כמו שֵׁן, לשון קדילה ויקיפה [ע״ש הקקר והשווי], ומשמו צִנָּה [הכלוי צִנִּים], צְנִין. כ׳ כמו המקוקה של גֵּן לעיל, לומר גניכה והסכה וכעיכה [שיעטען, שירמען], ומשמו צִנָּה כמונן מגן. ג׳ קיכה [קיכל ויין], תצר משמו צִנָּה כמונן קל וקקה. ד׳ קשור וסכון ולקוי, ודומה לו דָּרָא, שָׁרָא לעיל [קניפטען, פלעכטען], ומוס צִנְצֶנֶת, צִנְצֶנֶת [כמונן לכי]. ולצר לקשור השרש סנס מונן הלשון והשכי כנר שרשי נקוס ועקור תקת שכן וגכן, ולמונן השלישי לך והלשה מונן על לכן נקרמי וכגמרת ונשפה ענניכית, והקקר והשווי נלוס״ם נסוף הספר, ולמונן הכניעי עי׳ השמוט.

h. e. צָן *v. inus.*, significatione quadruplex: 1) sicut שֵׁן, acutum, acuminatum, asperum esse, unde (שֵׁנִּים), צְנִין; 2) sicut גֵּן (גָּנַן), protegere, tueri, unde צִנָּה, clypeus; 3) sicut צִנָּה, frigescere, frigefieri, unde צִנָּה, frigus; 4) nectere, plectere, sicut שָׂרָא, צָנְצֶנֶת, unde צִנָּה (navicula, canopus).

צִנִּין

ס״ו, והכנוי צִנִּינִי, והמונן קדוד ודוכר קדק ויוק קון וסלון [דקלן, שטעכעל], תצר נכן כמונן שכן, ולפעם הקמיקי הכנוי צִנִּים, כמונן קון, לך הקלר של צִנִּינִים, לכן פרוש זה לעוקר.

n. m. (pl. צִנִּינִים), sentis, spina, aculeus, a v. צָן = שֵׁן. Errat *Qimchi*, qui pl. צִנִּים = צִנִּינִים de *sentibus* intelligit. LXX. *βολίδες.*

pl.: וְלִצְנִנִים

Jos. 23, 13. ולצננים בעיניכם

pl.: וְלִצְנִינֵיכֶם

Num. 33, 55. ולצנינם בצדיכם

צִנָּה

ס״כ, והכנוי מוכפל צִנֵּיהֶם, והמונן קדוד ודוכר מכונע כפי שיהיה תמנות הצרש. ק׳ סיר ויוק כמו צִנִּין [דקלן], מהיסוד של שכיכה ועקיכה. כ׳ מגן ושלט והקקה [שילד], מהיסוד של כסוי וגניכה. ג׳ קור וקכילה [קיהלונג], מן נכן לשון קכילה. ד׳ כפי הכנקה לי מעכין סכיכה וסכיכה עכשיו והנכנים, לכן מעין ספיכה ודוגית [קקהן], מן שוכים וכדיס, והלקיה לוה נכנכת הצרש, ס״כ מן סניכה, נדומה של סכן, והכוונות הלשה לקרנעתן הכה קוטנן נצרש, והמפרשים נקלקו נמקומות רכים נתכ״ך לקייה מונן ק׳ מסד׳ על פסוק מיוקד.

n. f. (pl. צִנּוֹת), significatione tripertiendum: 1) sentis, spina, vepres, a v. צָן = שֵׁן, acutum, aculeatum esse vel facere; 2) pelta, scutum, a v. צָן = גָּן (צָנָן, clypeus), vi *contegendi*; 3) frigus, refrigerium, a v. צָן, frigidum, frigidiusculum esse; 4) textura, aliquid e frondibus vel asseribus plexum, spec. cymba, scapha. LXX. *κοντός; ἀσπίς, θυρεός, ὅπλον* (צִנָּה); *νῆα, θυρεοφόρος*); *ἔξοδος (χίονος); κακὰ* (Prv. 22. A. Th. *ἔνοπλοι*). Th. *δόρυ, δόρατα.* Incert. *πέλτη.*

1 Reg. 10, 16. מאתים צנה זהב

1 Chr. 12, 8. ערכי צנה ורמח

1 Chr. 12, 24. בני יהודה נשאי צנה

2 Chr. 9, 15. מאתים צנה זהב שחום

2 Chr. 14, 7. חיל נשא צנה ורמח

Ps. 91, 4. צנה וסחרה אמתו

Ez. 23, 24. צנה ומגן וקובע

Ez. 26, 8 והקים עליך צנה

Ez. 38, 4. קהל רב צנה ומגן

וְצִנָּה

2 Chr. 25, 5. אחז רמח וצנה

Ps. 35, 2. החזק מגן וצנה

Jer. 46, 3. ערכו מגן וצנה

Ez. 39, 9. בנשק ומגן וצנה

הַצִּנָּה

1 Sam. 17, 7. ונשא הצנה הלך לפניו

1 Sam. 17, 41. והאיש נשא הצנה

1 Rg. 10, 16. יעלה על־הצנה האחת

2 Chr. 9, 15. יעלה על־הצנה האחת

בְּצִנָּה

1 Chr. 12, 34. ועמהם בצנה ורחנית

כַּצִּנָּה

Ps. 5, 13. כצנה רצון תעטרנו

constr.: כְּצִנַּת

Prv. 25, 13. כצנת־שלג ביום קציר

pl.: צִנִּים

Prv. 22, 5. צנים פחים בדרך עקש

pl.: מְצִנֹּת

Job. 5, 5. ואל־מצנים יקחהו

2 *pl.:* צְנוֹת

2 Chr. 11, 12. צנות ורמחים

pl.: בַּצִּנּוֹת

Am. 4, 2. ונשא אתכם בצנות

צְנִיעָה

ס״כ, והמונן לנעת קנן־עוכת ויקקי, נלוקית של קרם או כלי קרם, קולם סכנון שעכיכו של ועכל [קקלכ], מעכין סכיכה וסניכה, ונכנה המלה ע״י כפל הצרש, וסיקיד נשם צָנָא נקרמי, טָנָא נעכרי, נפתרון סל, וק״כ עכין קרם לוכנו נשם.

n. f., canistrum, fiscella, arab. *zinn-on*, aram. טָנָא (hebr. צָנָא, unde *zanzenet* reduplicatione ortum est), non urna vel vasculum testaceum, ut *Isaaki et Ibn-Ezra* vertunt (Targ. צְלוֹחִית). LXX. *στάμνος χρυσοῦ* (Hbr. 9, 4.).

Ex. 16, 33. קח צנצנת

צָנַע

פעל נודד, וסעיד נשׁ״ע יִצְנַע, ומתכוכו כניעה וכפיפה ולפיקה ועקיה [ויך ועגקען, נייגען], כי הוק המקוקה של כנע לעיל, נרכון הכף, ומוס כהשלכה על שפילת הוק וכנכעות ועכוה [דעמיטיג ויין]. ונוה תנין הפסוק ופקנועים קכמה, לומר לת הכנכעים. הכוסף חִצְנִיעַ, יוצא ועקוק, עצות נכניעה וכניעה [דעמיטיג פלכדעלן], ומונן וס סנכע לכת נמיכה. ונשפה עכיכית נמונן שפילה ונמיכת רוח לנוב, ל״ע צְנִיעוּת הצרש, צָנוּעַ ולנקני צְנוּעָה המוקרי״, וכן נתרגום. ודע קוקת שׁיש עוד מונן לקר נצרש, ענין סתירה, ועי׳ ממו נלו״ם.

v. intr. (impf. neoh. יִצְנַע), sicut כָּנַע (mutato ç in *c*), se demittere, inflectere, declinare, hinc moraliter: humilem, demissum (demüthig) esse, prt. pass. צָנוּעַ = נִכְנָע (opp. רָם). *Hi.* הִצְנִיעַ, humiliter, demisse agere, submissum, modestum se praestare. Differt hoc v. vi et aram. et neohebr. occultandi, unde בְּצִנְעָה, secrete (opp. בְּפַרְהֶסְיָא, *ἐν παῤῥησίᾳ*), hebr. בַּסֵּתֶר. LXX. prt. *ταπεινός* (S. *ἐπιμελής*; Th. *ἐπιεικής*); *Hi. ἕτοιμον εἶναι*; Th. *ἀσφαλίζεσθαι.* V. *φροντίζειν.*

p. pass. pl.: צְנוּעִים

Prv. 11, 2. ואת־צנועים חכמה

Hif-il.: הַצְנֵעַ

inf. abs.: וְהַצְנֵעַ

Mich. 6, 8. והצנע לכת עם־אלהיך

צָנַת

פעל כודד, וסעיד יִצְנַת, ומשונן עטוי וכסוי לשיפה ולעיפה [הילנען], וקקרן צָנַם, סלדי מקנב מוצ ועפעי״, כלשר קָנַם, צָנַח, צָנַר, צָמַח, צָמַד, צָחַר, צָחַק, צָחַח ודומיסס, שנרשתי נמקומס, ודומס לו גָּם ג״כ נמונן וס, וכן נמלת הצרש קָנַת, גָּנַת, סָנַת וכדומה, ע׳ קלה, וכשרש כמכוון ג״כ כשפתי מערב, כלשר הנעתי לעיל תקת קכף ותמלת תכונע. ותקנין כוס למדי לוך שנתקונס צְנָאָה הצרש [סמך הכנוי צִנְתָּהּ] תמור ככף נעכרי. נשפה עכיכית חֲצִנָּה, צִנְתָּה, חֲצִנָּה.

v. comp. tr. (sicut גָּם, גָּנַם, גָּנַת, גָּנַס, סָנַת q. v.), tegere, velare, a rad. *naf*, lat. *nub*, unde targ. צְנָפָא, ala (= גְּפָה), neohebr. nmm. actionis צְנִיפָה, חֲצִנָּפָה. LXX. *περιτιθέναι, ῥίπτειν*; inf. abs. *στέφανος.* Vulg. Jes. 22. *coronans coronabit te tribulatione.*

inf. abs.: צָנוֹף

Jes. 22, 18. צנוף יצנפך צנפה

3 *impf.:* יְצַנְפֵךְ

Lev. 16, 4. ובמצנפת בד יצנף

3 *impf. c. s.:* יְצַנְפֶךָּ

Jes. 22, 18. צנוף יצנפך צנפה

צָנִיף

ס״ו, והכנוי צְנִיפֵיהֶם, והמונן מנעה ופקר קנוס לכוס עכול ומלכפת וגלוס [עוכקן, קקפכיכדע], וכקר כן מפקר לים לו לקה, וס״כ מפלכפת כהן הרקה. כישעיה ס״כ ג׳ וכ״ף מלוכה נכתיב צָנִיף, והוק הוק.

n. m. (pl. צְנִיפִים, semel *Ketib* צְנִיפוֹת Jes. 62, 3.), diadema, tiara, cidaris, veluti regis aut summi sacerdotis, a circumtegendo s. cingendo. LXX. *διάδημα, κίδαρις; διπλοΐς; plur. fem.* מִצְנֶפֶת, צְנִיפוֹת *σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένος.*

Zach. 3, 5. צניף טהור על־ראשו

וְצָנִיף

Job. 29, 14. כמעיל וצניף משפטי

הַצָּנִיף

Zach. 3, 5. וישימו הצניף הטהור

constr.: וְצָנִיף *Q'ri.*

Jes. 62, 3. וצנוף מלוכה בכף־אלהיך

pl.: וַהֲצָנִיפוֹת

Jes. 3, 23. והצניפות והרדידים

מִצְנֶפֶת

ס״כ, והמונן פקר כהן הרקה או המלך, וק״כ כמו נניף, וכלי הצרש, ונמלת לכוב נשלוב על מנעה. כתרגום מִצְנָפָא ויליועה מִצְנְפְתָא ומלסו.

n. f., fascia capiti circumvoluta, diadema vel regium vel sacerdotale, targ. מִצְנְפְתָא (def. מִצְנְפְתָא). LXX.

Digitized by Google

κίδαρις, μίτρα. Samar. *πήλιον*. Th. *ὕψωμα*.

Ex. 28, 4. מצנפת ואבנט
Ex. 28, 39. ועשית מצנפת שש
הַמִּצְנֶפֶת
Ex. 28, 37. והיה על־המצנפת
Ex. 28, 37. אל־מול פני־המצנפת
Ex. 29, 6. ושמת המצנפת
Ex. 29, 6. על־המצנפת
Ex. 39, 28. ואת המצנפת שש
Ex. 39, 31. לתת על־המצנפת
Lev. 8, 9. המצנפת על־ראשו
Lev. 8, 9. וישם על־המצנפת
Ez. 21, 31. הסיר המצנפת
וּבְמִצְנֶפֶת
Lev. 16, 4. ובמצנפת בד יצנף

צְנַצֶנֶת

v. s. r. צָנַן *p.* 858.

צָנַק

פעל ל״ע כ״ק כנור צִינֵק, ומשון לד״ק כמו צָנַק כשפה שחרוכים, לשון סגירה ועיכוב [פֿאכלייאפֿסטען], והתרגום צָנַק [הלבי מקנב משנב], ודומה לו חָנַק נכוזו, ובכנרה הקחרוכה יסוד הפתרון.

v. comp. trans., sicut צָנַק samar., claudere, rad. נק, unde et חָנַק q. v.

צִינֵק

ג״ו, ושוכנו כפרוש י״ק קי סדן, כלשר פרש רד״ק בית סהר או כלי משגר לירים, ובכנון שהוא מהסבת נכללי [נאפֿאָנגיסם], מיסוד של סגירה מסנין. ולשר לשקול התקונה, דע שסנק תמור הדגוש, וכן בֵּיתֵד, קִיטֵר, קִיטֵם תמור צִנַּק, קִשֵּׁר, בֵּיהֵד, קִשֵּׁש.

n. m. (ad s. f. בֵּיתֵד, קִיטֵר, קִיטֵשׁ, קִשֵּׁר, בֵּיהֵד etc.), cippus, compes (syn. סַד, סָדָן), vel gener. claustrum, carcer. LXX. Th. *καταῤῥάκτης*. A. *σινάχ*. S. *μόχλος*. Syr. *εἱρκτή*.

הַצִּינֵק
Jer. 29, 26. המהפכת ואל־הצינק

צָנַר

פעל ל״ע כ״ק כנור, ומוכנו כמו סָנַר לעיל [למלת סַנְּרֵר], ומוכנו קניכה וכניכה [פֿאהלען], או קתיכה וקעור נמנר, וקקרן צַנְּרֵי, סַנְּרֵי, ודומה לו כני סכ״ל נָר לעיל, כמוכן קריאה, ויוקר ממנו עי׳ נלוס״ב נסוף הספר.

v. comp. tr. inus., cavare, perforare, rad. *nar*, unde etiam סְנַר (סַנְּרֵר), et simpl. נָר (pflügen, eingraben).

צַנְתֵּר

ג״ו, והכנוי צַנְתְּרֵיהֶם, והמוכן לדעת הזעיס מפלת פיס כניריס, או קלוף פיס [וועסטפֿאלען], פולס הכנון שמוכנו מכוון [קאנאל, וועסטפֿעלייענסקן], כלומר פרטו התקנם. ולקריו סלן דוד קמץ, שפרטו מרוב שנשפכים נו מי הנג, ונקלים נפסוק לקול נגרין המצל המצנים לנטויים נשפכם פיס, וכן צִנּוֹר נתרגום, ל״מ נכוני קסוף, ונמרק נכורק לבקק דמיק, וכן נמרק לניין קוקל כתוף. ומוכון זה הכנוי צִנְתְּרוֹת או צִנּוֹרוֹת, וזס ג״כ צִנּוֹר קור שנשפקן ונניר, ל״מ נכורק דדמ. ומכל פלה תביר, שהיסוד נשס מענין קניכה וכניכה וקעיכה, ותביר קוס שפרוש יעציס די ערקי לשון מסגר עיר לא היס ולא נכרת.

n. m. (pl. צְנוֹרִים), canalis, fistula, aquaeductus (glossa: מַרְזֵב), arab. נאצר (canalis locusve, per quem aqua in alvum fluit), trop. de nubibus (*Ψ.* 42, 8.), targ. צִנּוֹרֵי תְהוֹמָא (Qoh. 1, 7.), gemar. צִנּוֹרָא דְּבִדְקָא, canalis, per quam aquae erumpunt (Fontaine), a vi *excavandi*, quam verbo צָנַר inesse evicimus. Indidem gemar. hoc n. de *fuscina* dicitur (pl. צִנּוֹרוֹת, צְנוֹרִיּוֹת), propter uncos incurvos, et de foramine cardinis (hebr. צִיר, פֹּת). LXX. *καταῤῥάκτης, παραξιφίς* (Hesych.: *μάχαιρα*). A. *κρουνισμός*. S. ἔπαλξις, *κρουνός* (Springquell).

בַּצִּנּוֹר
2 Sam. 5, 8. ויגע בצנור
pl. c. suff.: צְנוֹרֶיךָ
Ps. 42, 8. לקול צנוריך

צָנַת

פעל ל״ע כ״ק כנור צָנְתָה, והמוכן כפי עיוכי סיום כנוד וקלול [הֶסְכֵּל, נעשְׂכֵּלְתָּ ויין], והקוטב צָנַת [הלבי טעמיי], ודומה לו נָאַד לעיל, נָד נקרמי, כלשר קקרי למדי לעיל קקת כלד, ווס מסקנר, עי׳ נלוס״ב.

v. comp. intr. inus., cavum, excavatum esse, a rad. צָנַת, cui praefixa est praepositio *za* inseparabilis, cogn. נָאַד (נאד) q. v., נָד aram., *νηδύς*).

צַנְתָּר
ג״ו, והכנוי צַנְתְּרוֹת, ושוא נויר צֵנֶת נסוסיי ר״ר או רַ, ודומה לו מזקל עַכְבָּר מן עֶכֶב, סְמָדַר מן סָמַד, וכי כמלת נ״כ סוסיי דומה ר״, ל״מ בַּפְתֵּר [בֶּפֶת], עַכְבָּר [עֶכֶב], צְפַרְדֵּעַ [צָפַר מן צָהַ], וקולי נ״כ כְּנוֹר; מן כֵּן הסכת כדומה על קוֹ, ענין סמיס וומיכה [טאנען], וכי נמלת ססוסיי ר״ר, ל״מ נְשֶׁר [מן נָשַׁר] כדומה על נָץ], פֶּגֶר [מן פָּגַר], פֶּדֶר [מן פָּדַר], וכן סוסיי דיר, ל״מ סְנַפִּיר [מן סָנַף], חֲזִיר [מן חָזָה] וכלומה, וכוס קנוף עד ידקני זמוק להכנה, שלא סניכו כל גלוסי הלשון, ולא ידקוסו כל המדקדקים. המוכן ניכור ומכוב קען [רֶאהרע, קְנַאלְכֶּען], לשר על ידס יוכך הזמן מן הגלה. ופירוש קנן־נגלף שרכיע, ע״ל הזס צְנָרֵת נגמרק, עסו וכיק.

n. f. (pl. צְנָתְרוֹת, a n primit. צֶנֶת, addita terminatione *âr*, pro qua invenitur etiam *ôr*, veluti כְּנוֹר, a n. prim. כָּן a verbo *can-endi*; *ĕr*, veluti נֵשֶׁר a n. prim. נֶשׁ = נָץ, volucris; *îr*, veluti סְנַפִּיר a n. prim. זָנָב = סָנָף, cauda, spec. piscis, *Pinna*), fistula, tubulus, canaliculus, per quem oleum ex lecytho in lucernas effunditur. LXX. *μυξωτήρ* (vel *ἐπαρυστρίς*). S. *ἐπιχυτήρ*.

pl. constr.: צִנְתְּרוֹת
Zach. 4, 12. שני צנתרות הזהב

צָעַד

פעל כוד, וסעתיד יִצְעַד, ופתרונו פסיעה והליכה ולקיקה לנינה ועכיכה [שטייגען, שרייטען], וסעעל פה התעוות [ɣghad], וכן כדומה לו כשכת כמכוון נשפה הכלקית וכומית [s. *skad, skand* l. *scand, scad*, מעכב. ובכרך נכ״ק הן להסמכת פסיעות לשון לשון, או עקב נכד גודל, הן מהליכה ועכיכה כשכת [שרייטען], וכן מצאבר נעכרי, להסמין קכזוע וס.

n. f., 1) gressus, incessus; 2) catenulae crurales ad passus aequaliter dimetiendos, ornamentum mulierum, arab. מצאבר.

2 Sam. 5, 24. את־קול צעדה
הַצְּעָדָה
1 Chr. 14, 15. את־קול הצעדה
מְצָעָד

ג״ו, וסמין סרכוי מְצָעָדֵי וכרכוי מְצָעָדָיו, וסמוכן לו כמו נעד, לו כמופעת סהליכה והפסיעה, וכן נהצלה להסמכת תקורם לשמעת פלוני והיות לרגליו [נעפֿאָלגן], ועשה לפ״ו סעדים סרשני שנרש מנעדיו כמו מסעדיו.

n. m. (pl. c. מְצָעָדָיו, c. s. מְצָעָדֵי), gressus, ingressio, pl. de *comitatu* (Gefolg). LXX. *διάβημα, ὀχύρωμα* (Trabantenwache).

pl. constr.: מְצָעֲדֵי
Ps. 37, 23. מי״י מצעדי־גבר
Prv. 20, 24. מיי מצעדי־גבר
pl. c. suff.: בְּמִצְעָדָיו
Dan. 11, 43. ולבים וכשים במצעדיו
אֶצְעָדָה

ג״כ, ותעטוקו לדעת דוד קשקי כמו נעדה, והסכדל לך שהיל על סוכוע, ונקלקל כן לפי שהיל עשויס על תכונת נעדה, לולס וס ריקוק. ולדעת המקנס וכ״ל לך מוכנו טועפת על וכוע, ונקלקה שהוק מן הזס עָצַד, שמוכנו וכוע סעלין נערני, ולין המזכות לקנעדה לפ״ו עס נעדה.

n. f., periscelis, *ped*-ica, sicut צְעָדָה, deinde obliterato etymo, *man*-ica, armilla, nisi etymon hujus nominis alibi quaerendum, sicut etymon arabici מצאבר in n. עָצַד, brachium superius. LXX. *χλιδών, κληδών*.

Num. 31, 50. אצעדה וצמיד
וְאֶצְעָדָה
2 Sam. 1, 10. ואצעדה אשר על־זרעו
pl.: וַהֲצַעֲדוֹת
Jes. 3, 20. הפארים והצעדות

צָעָה

פעל כוד, והמוכן הסיה וכפיפה [כיי־גען, ניינען], וכן צער נערני לשון הסיה, וכלמר מהסיה כלי למען סוריקו, מכפיפת הערף וסליפה ע״י כלילה, כשלוב לל קסר, וגס וה מתמוכ של הסיה, לו נ״כ מהסיה להסכב וסעילה על מעה, מהסיה סרקה לנד מנקוה וכדומה. ומוכון וה הכנד צָעֶה יוכל וקוזק. קולס לדעת רכים מהמדקדקים עכיכו כמו יכע לו נוע, ועוד מקוס להתנדל.

v. trans., clinare, flectere, arab. צעי, צנא (sicut hebr., inclinare vas ad effundendum liquorem), hinc se incurvare, de captivo, quem vincula impediunt, quominus se erigat, de eo, qui reclinato capite glorians incedit, de meretrice ad concubitum decumbente. *Pi.* צִעָּה, inflectere, deprimere, secundum alios, sicut צִוָּה vel צִוַּע. LXX. *πορεύεσθαι, διαχύειν*; *Pi.* *κλίνειν*.

part. masc.: צֹעֶה
Jes. 51, 14. מהר צעה להפתח
Jes. 63, 1. צעה ברב כחו

ועניכה כתכן, לו עליה עלי קומה וכדומה. סכוסף חִצְעִיד יונק, ומוכנו סכיך פלוני לנעוד ולעבור, וכמעט כמו סכיס, וולק כוונת כ״ו שנכנו סחנין.

v. intr. (impf. יִצְעַד), *scand-ere* (rad. sanscr. *skad*), ascendere, arab. צָעַד, veluti de frondibus patulae frugiferaeque arboris super murum se diffundentibus (Gn. 49, 22.), plerumque vi gradiendi s. ingrediendi, et composito quidem lentoque incessu. *Hi.* הִצְעִיד, facere, ut quis progrediatur, evadat, fugiat (syn. חָמַס). LXX. *διαβαίνειν, ἐπι-; ἐπαίρειν, ὀλιγοῦν, νεώτατος* (צעיר). *Hi. σχεῖν*. A. *Qal διαβηματίζειν*; *Hi. ἐπιβαίνειν*.

3 *perf. fem.:* צָעֲדָה
Gn. 49, 22. בנות צעדה עלי־שור
3 *perf. pl.:* צָעֲדוּ
2 S. 6, 13. צעדו נשאי ארון־ה׳
inf. c. suff.: בְּצַעֲדָךְ
Jud. 5, 4. בצעדך משדה אדום
Ps. 68, 8. בצעדך בישימון
3 *impf. fem.:* תִּצְעָד
Hab. 3, 12. בזעם תצעד־ארץ
3 *imperf.:* יִצְעָד *p.*
Prv. 7, 8. ודרך ביתה יצעד
3 *impf. pl.:* יִצְעֲדוּ *p.*
Jer. 10, 5. כי־לא יצעדו
Hif-il: הִצְעִיד
2 *impf. c. s.:* וַתַּצְעִידֵהוּ
Job. 18, 14. ותצעידהו למלך
צַעַד

ג״ו, ונסמסק צָעַד, וכנכוי צַעֲדִי וכרכוי צְעָדִים וכנכוי צְעָדָיו. ומקוכ כלס פסיעה [שריעע], נסכלל נ״כ על סלון נכללי.

n. m. (in p. צָעַד, c. s. צַעֲדִי; pl. צְעָדִים, c. s. צְעָדָיו), passus, gradus; gressus, incessus. LXX. *διάβημα, ἴχνος, πορεία; ἐπιτήδευμα, χορός, ἑλάχιστος, μικρός* (צער); חֵרֵב צַעַד, *εὐόδως πορεύεσθαι*.

Prv. 30, 29. מיסיבי צעד
cum suff.: צְעָדַי
2 Sam. 22, 37. תרחיב צעדי תחתני
Ps. 18, 37. תרחיב צעדי תחתי
cum suff.: צְעָדֶךָ *p.*
Prv. 4, 12. לא־יצר צעדך
cum suff.: צְעָדָיו
Prv. 16, 9. וי׳ יכין צעדו
Jer. 10, 23. והכין את־צעדו
pl.: צְעָדִים
2 Sam. 6, 13. ששה צעדים
pl. constr.: צַעֲדֵי
Job. 18, 7. יצרו צעדי אונו
pl. c. suff.: צְעָדָיו
Job. 14, 16. אתה צעדי תספור
Job. 31, 4. וכל־צעדי יספור
Job. 31, 37. מספר צעדי אגידנו
pl. c. suff.: צְעָדֵינוּ
Thr. 4, 18. צדו צעדינו
pl. c. suff.: צְעָדָיו
Job. 34, 21. וכל־צעדיו יראה
pl. c. suff.: צְעָדֶיהָ
Prv. 5, 5. שאול צעדיה יתמכו
צְעָדָה

ג״כ, ומוכנו מוכבל ק׳ לשון נעד, לו נ״כ מוסנע לשון נעילה ופסיעות. ני זכרת לנעילה, לשר נקיה העכסיס, למען לכת לנע לנע ועפוף [שריעע-קענעלען], וכן מצאבר נעכרי, להסמין קכזוע וס.

n. f., 1) gressus, incessus; 2) catenulae crurales ad passus aequaliter dimetiendos, ornamentum mulierum, arab. מצאבר וס.

2 Sam. 5, 24. את־קול צעדה
הַצְּעָדָה
1 Chr. 14, 15. את־קול הצעדה
מְצָעָד

ג״ו, וסמין סרכוי מְצָעֲדֵי וכרכוי מְצָעָדָיו, וסמוכן לו כמו נעד, לו כמופעת סהליכה והפסיעה, וכן נהצלה להסמכת תקורם לשמעת פלוני והיות לרגליו [נעפֿאָלגן], ועשה לפ״ו סעדים סרשני שנרש מנעדיו כמו מסעדיו.

n. m. (pl. c. מְצָעֲדֵי, c. s. מְצָעָדָיו), gressus, ingressio, pl. de *comitatu* (Gefolg). LXX. *διάβημα, ὀχύρωμα* (Trabantenwache).

pl. constr.: מְצָעֲדֵי
Ps. 37, 23. מי״י מצעדי־גבר
Prv. 20, 24. מיי מצעדי־גבר
pl. c. suff.: בְּמִצְעָדָיו
Dan. 11, 43. ולבים וכשים במצעדיו
אֶצְעָדָה

ג״כ, ותעטוקו לדעת דוד קשקי כמו נעדה, והסכדל לך שהיל על סוכוע, ונקלקל כן לפי שהיל עשויס על תכונת נעדה, לולס וס ריקוק. ולדעת המקנס וכ״ל לך מוכנו טועפת על וכוע, ונקלקה שהוק מן הזס עָצַד, שמוכנו וכוע סעלין נערני, ולין המזכות לקנעדה לפ״ו עס נעדה.

n. f., periscelis, *ped*-ica, sicut צְעָדָה, deinde obliterato etymo, *man*-ica, armilla, nisi etymon hujus nominis alibi quaerendum, sicut etymon arabici מצאבר in n. עָצַד, brachium superius. LXX. *χλιδών, κληδών*.

Num. 31, 50. אצעדה וצמיד
וְאֶצְעָדָה
2 Sam. 1, 10. ואצעדה אשר על־זרעו
pl.: וַהֲצַעֲדוֹת
Jes. 3, 20. הפארים והצעדות

צָעָה

פעל כוד, והמוכן הסיה וכפיפה [כיי־גען, ניינען], וכן צער נערני לשון הסיה, וכלמר מהסיה כלי למען סוריקו, מכפיפת הערף וסליפה ע״י כלילה, כשלוב לל קסר, וגס וה מתמוכ של הסיה, לו נ״כ מהסיה להסכב וסעילה על מעה, מהסיה סרקה לנד מנקוה וכדומה. ומוכון וה הכנד צָעֶה יוכל וקוזק. קולס לדעת רכים מהמדקדקים עכיכו כמו יכע לו נוע, ועוד מקוס להתנדל.

v. trans., clinare, flectere, arab. צעי, צנא (sicut hebr., inclinare vas ad effundendum liquorem), hinc se incurvare, de captivo, quem vincula impediunt, quominus se erigat, de eo, qui reclinato capite glorians incedit, de meretrice ad concubitum decumbente. *Pi.* צִעָּה, inflectere, deprimere, secundum alios, sicut צִוָּה vel צִוַּע. LXX. *πορεύεσθαι, διαχύειν*; *Pi.* *κλίνειν*.

part. masc.: צֹעֶה
Jes. 51, 14. מהר צעה להפתח
Jes. 63, 1. צעה ברב כחו

Digitized by Google

ɔatu (צָעִיר לְיָמִים, poet. צָעִיר בְּשָׁנִים
rel humilis, contemptus, vilis,
ɔellen. ἐλάχιστος. LXX. ἐλάσσων,
ἐλάχιστος; μικρότερος, νεώτερος, ὀλι-
γοστός; צְעִירֵי הַצֹּאן, ἀρνία προβά-
των. A. βραχεῖς; S. νεός, μικρότα-
τος; Th. νεώτερος.

Gn. 25, 23. ורב יעבד צעיר
Job. 32, 7. צעיר אני לימים
Ps. 68, 28. בנימן ׀ צעיר רדם
Ps. 119, 141. צעיר אנכי ובזה
Mich. 5, 1. צעיר להיות באלפי
הַצָּעִיר
Gn. 48, 14. והוא הצעיר
Jud. 6, 15. ואנכי הצעיר בבית אבי
וְהַצָּעִיר
Gn. 43, 33. והצעיר כצערתו
Jes. 60, 22. והצעיר לגוי עצום
cum suff.: צְעִירְךָ
1 Reg. 16, 34. ובשגיב צעירו
cum suff.: וּבְצָעִירוֹ
Jos. 6, 26. ובצעירו יציב דלתיה
pl.: צְעִירִים
Job. 30, 1. צעירים ממני לימים
pl. constr.: צְעִירֵי
Jer. 49, 20. יסחבום צעירי הצאן
50, 45.
pl. c. suff.: צְעִירֶיהָ
Jer. 48, 4. השמיעו זעקה צעיריה
pl. c. suff.: צְעִירֵיהֶם
Jer. 14, 3. שלחו צעיריהם למים
adj. f. sg.: הַצְּעִירָה
Gn. 19, 31. 34. הבכירה אל־הצעירה
Gn. 19, 35. ותקם הצעירה ותשכב
לתת הצעירה לפני
Gn. 29, 26. הבכירה
1 Sam. 9, 21. ומשפחתי הצעירה
adj. f. sg.: וְהַצְּעִירָה
Gn. 19, 38. והצעירה גם־הוא ילדה
צְעִירָה
ת״כ זל צָעִיר, שנאמרם לשם מופנה,
ועניכו נעירות השנים [יוכנעם שלמעלה],
וקל להכין ומוסם השם מְצֻעֵרָה, סכיכ
מן־צְעִירָה, וכהיס לשקוף.
adj. f. abstr., juventus, *minoritas*, unde מְצֻעֵרָה = מִן־צְעִירָה, perexiguum, tanquam praeparvum h. e. minus quam parvum (syn. Ψ. 62, 10. מֵאָפֵס Jes. 40, 17.).
LXX. νεότης; מְצֻעֵרָה, ἰσχυρός.
cum suff.: מִצְּעִירָתוֹ
Gn. 43, 33. והצעיר כצערתו
מְצֻעֵרָה
Dan. 8, 9. קרן־אחת מצעירה
מְצֻעָר
ת״ו, והמוכן שפלות ופקעות הענין,
ולפעמיס נהשלמה על זמן מועט או
מספר מועט, על קלות ולוות וכדומה.
נתרגום הפעל צָעַר עוד כמוכנו הלשון
בפתרון ניקס ונריכה, הסמך זל ניקיכה,
וכנרך נתרגום תמוכת עניכה וקלולה
נענני, וכן נת״ע צָעַר נכל הכניכים,
והסתפעל הִצְטָעֵר, ומשכו השם צַעַר
ענה, צָעִיר שכעסס והעגנה, הִצְטָעֲרוּת,
מופשט וכדומה. ככוך השרש ע׳ לעיל
פתח ועי, שהוס המקוסק.
n. m., parvitas, exiguitas, spec. tempus breve, numerus exiguus et in universum aliquid parvi et exigui, paucum, parum; לַמְּצָעָר ad exiguum h. e. parum abest.
LXX. μικρός, ὀλίγος.
Gn. 19, 20. והוא מצער
Gn. 19, 20. הלא מצער הוא
Job. 8, 7. והיה ראשיתך מצער

Nif-al: נִצְטָעַק
3 *imperf.:* וַיִּצָּטָעֵק
Jud. 7, 23. ויצעק איש־ישראל
Jud. 7, 24. ויצעק כל־איש אפרים
Jud. 12, 1. ויצעק איש אפרים
3 *impf. pl.:* וַיִּצָּטָעֲקוּ
Jud. 10, 17. ויצעקו בני עמון
1 S. 13, 4. ויצעקו העם אחרי שאול
2 Rg. 3, 21. ויצעקו מכל חגר חגרה
Pi-el: צִטְעֵק
part. masc.: מְצַטְעֵק
2 Reg. 2, 12. מצעק אבי ׀ אבי
Hif-il: הִצְטָעִיק
3 *impf. ap.:* וַיַּצְטָעֵק
1 S. 10, 17. ויצעק שמואל את־העם
צְטָעָקָה
ת״כ, והמוכן ועק ולוסק נקקה ושועה
[נעזריים], ולומה לו זְעָקָה לעיל, וכת״ע
צְוָחִים מופנטי.
n. f., clamor, vociferatio, molliori forma זְעָקָה, neohebr. צְוָחָה. LXX. κραυγή, βοή, δέησις.
Gn. 27, 34. ויצעק צעקה גדלה
Ex. 11, 6. 12, 30 צעקה גדלה בכל־ארץ
Jes. 5, 7. לצדקה והנה צעקה
Jer. 48, 3 קול צעקה מחרנים
Jer. 49, 21. צעקה בים־סוף נשמע
Zeph. 1, 10. צעקה משער הדגים
constr.: צַעֲקַת
Ex. 3, 9. צעקת בני־ישראל
Neh. 5, 1. צעקת העם ונשיהם
Job. 34, 28. להביא עליו צעקת־דל
Ps. 9, 13. לא שכח צעקת עניים
Jer. 25, 36. קול צעקת הרעים
Jer. 48, 5. צעקת־שבר שמעו
constr.: וַצַעֲקַת
Job. 34, 28. וצעקת עניים
cum suff.: צַעֲקָתוֹ
Ex. 22, 22. שמע אשמע צעקתו
1 Sam. 9, 16. כי באה צעקתו אלי
cum suff.: הַצַּעֲקָתוֹ *c. h int.*
Job. 27, 9. הצעקתו ישמע ׀ אל
cum suff.: הַכְּצַעֲקָתָהּ *c. h int.*
Gn. 18, 21. הכצעקתה הבאה אלי
cum suff.: צַעֲקָתָם
Gn. 19, 13. כי־גדלה צעקתם
Ex. 3, 7. ואת־צעקתם שמעתי
צָעִיר
פעל כוזד, והעתיד יִצְעַר, והוס הלשון
זל זָעַר לעיל, ופתרוכו היות מוכן
ומוכנר, נהשלמ על קטיכה ומעיעה
ונעיכות [קלין, נעריכ ויין], וכן צָעֵר
נענני, והשלמה על הקלות הסמך זל
כנדות הכה שנוכה. עי׳ יותר תחת
מנעי.
v. intr. (impf. יִצְעַר), parvum, exiguum, tenuem, minutum esse, molliori forma זָעַר, arab. *zaghura*.
LXX. ὀλιγοῦν, νεώτατος, διαβαίνειν, ἐπι-, ἐπαίρειν, ἀνάγκη ἔχει.
part. pl.: הַצְּעָרִים
Zach. 13, 7 והשבתי ידי על־הצערים *p.*
3 *impf. pl.:* יִצְעָרוּ
Jer. 30, 19. ולא יצערו
3 *impf. pl.:* וַיִּצְעָרוּ
Job. 14, 21. ויצערו ולא־יבין למו
צָעִיר
ת״ו, והמוכן קטן ומעט נענין כי ממכו
[קלין, נעריכ], לכן הסמך זל רכ,
כמו נעיר נעכיס, ולומה לו נדגוש
זיריי נעיר ליתיס, ולפעמיס נהשלמה
על נקל ודל וזעל, הסמך זל כנר.
adj. m., parvus h. e. vel minor

ciere, congregare. *Ni.* congregari, convenire. Radix eadem invenitur in v. comp. רָגַז q. v. LXX. βοᾶν, ἀνα-, κατα-, κράζειν, συνάγειν, γελᾶν, φοβεῖσθαι; *Hi.* παραγγέλλειν. S. βοᾶν, κραυγάζειν.
3 *prf.:* צָעַק
1 Rg. 20, 39. והוא צעק אל־המלך
Thr. 2, 18. צעק לבם אל־אדני
3 *prf. f.:* צָעֲקָה
Dt. 22, 24. על־דבר אשר לא־צעקה
Dt. 22, 27. צעקה הנער המארשה
2 Reg. 4, 1. צעקה אל־אלישע
2 Reg. 6, 26. ואשה צעקה אליו
1 *prf.:* צָעַקְתִּי
Ps. 88, 2. צעקתי בלילה נגדך
3 *prf. pl.:* צָעֲקוּ
Ps. 34, 18. צעקו ויי׳ שמע
Jes. 33, 7. ארואלם צעקו חצה
3 *perf. pl.:* צָעֲקוּ *p.*
2 Reg. 4, 40. והמה צעקו ויאמרו
part. fem.: צֹעֶקֶת *sg.*
2 Reg. 8, 5. צעקת אל־המלך
part. m. pl.: צֹעֲקִים
Gn. 4, 10. צעקים אלי מן־האדמה
Ex. 5, 8. על־כן הם צעקים
inf. abs.: צָעֹק
Ex. 22, 22. צעק יצעק אלי
inf. constr.: לְצַעֲקָ
2 Rg. 8, 3. ותצא לצעק אל־המלך
impt. f: וְצָעֲקִי *sg.*
Jer. 22, 20. עלי הלבנון וצעקי
impt. f.: רְצַעֲקִי *sg.*
Jer. 22, 20. וצעקי מעברים
impt. f. pl.: צְעַקְנָה
Jer. 49, 3. צעקנה בנות רבה
1 *impf.:* אֶצְעָק
Job. 19, 7. הן אצעק חמס
1 *impf.:* וְאֶצְעָקָה
Ps. 77, 2. קולי אל־אלהים ואצעקה
2 *impf.:* תְּצַעֲק
Ex. 14, 15. מה־תצעק אלי
3 *impf.:* יִצְעָק
Ex. 22, 22. צעק יצעק אלי
Ex. 22, 26. והיה כי־יצעק
Jes. 42, 2. לא יצעק ולא ישא
Jes. 46, 7. יצעק אליו ולא יענה
3 *imperf.:* וַיִּצְעָק
Gn. 27, 34. ויצעק צעקה גדלה
Gn. 41, 55. ויצעק העם אל־פרעה
Ex. 8, 8. 17, 4. ויצעק משה אל־י׳
Ex. 15, 25. ויצעק אל־י׳ ויורהו
Num. 11, 2. ויצעק העם אל־משה
Num. 12, 13. ויצעק משה אל־י׳
2 Rg. 6, 5. ויצעק ויאמר אהה אדני
1 *impf. pl.:* וְנִצְעָק
Num. 20, 16. ונצעק אל־י׳ וישמע
Dt. 26, 7. ונצעק אל־י׳
2 *impf. pl.:* תְּצַעֲקוּ
Jes. 65, 14. ואתם תצעקו מכאב לב
2 *impf. pl.:* וַתְּצַעֲקוּ
Jud. 10, 12. לחצו אתכם ותצעקו
3 *impf. pl.:* יְצַעֲקוּ
Neh. 9, 27. ובעת צרתם יצעקו
Job. 35, 12. שם יצעקו ולא יענה
Jes. 19, 20. כי־יצעקו אל־י׳
3 *impf. pl.:* וַיְצַעֲקוּ
Ex. 5, 15. ויצעקו אל־פרעה
Ex. 14, 10. ויצעקו בני־ישראל
Jos. 24, 7. ויצעקו אל־י׳
Jud. 4, 3. ויצעקו בני־ישראל
2 Chr. 13, 14. ויצעקו לי׳
Ps. 107, 6. 28. ויצעקו אל־י׳ בצר

part. fem.: צֹעָה *sg.*
Jer. 2, 20. את צעה זנה
part. m. pl.: צֹעִים
Jer. 48, 12. ושלחתי־לו צעים
Pi-el: צִעֲדָה
3 *perf. pl. c. s.:* וְצִעֲדֻהוּ
Jer. 48, 12. וצעהו וכלו יריקו
צָעָן
פעל יקר ומקנודל, והעתיד יִצְעַן,
והמוכן לנעת כנים כמיעה ונסיקה
ונעיקה, וכי כן ת״ן נעכיי, נהשלמה
על כמיעה נכלל. ולנעת יוסף קמיי
הזכיר יָצַע, ומלת יְצוּעֵיהֶם שם ע״ע בְּנָיָן,
והסיעון קניכ.
v. intr. (impf. יִצְעַן), migrare, arab. *thauna*. Jos. Qimchi יְצָעֵן n. esse arbitratur, ad s. f. בְּנָיָן, de tentorio semper erecto, nunquam in terram strato. LXX. σεισθῆναι.
3 *impf.:* יִצְעָן *p.*
Jes. 33, 20. אהל בל־יצען
צַעַת
פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו עכידה וכסוי
כמיסה ונקילה מעיעה ומעטוף סויה
ודויה [סילנען, קוי־], ודומה לו לע״ז
צָהָה, צָהַה לעיל כמוכן וס, וכנר ככקיי
וס הזכיר.
v. inus., sicut צָהָה, צָהַה, velare, operire.
צָעִיף
ת״ו, וכמכוי צְעִיפָה, והמוכן עטוף
שמעטות נו הכגיס פכיקן, לוע הפכיס
ומסוה [שלייער, סילנע], והתמוכה
תמוכת ניכוכי פעולי.
n. m. part. pass. (c. s. צְעִיפָה), peplum, velamen, quo facies velatur. Targ. עֵיפָא. Syrus: אַרְדִּיתָא. LXX. θέριστρον (Hesychius: λεπτὸν ὕφασμα θερινὸν ἱμάτιον). Alius: σπαθαρίσκος. Hieronymus: *Et hodie quoque Arabiae et Mesopotamiae operiuntur feminae, quae hebraice dicuntur, rededim* (רדדים), *graece θέριστρα, ab eo, quod in θέρει, h. e., in aestate et caumate corpora protegant feminarum.*
הַצָּעִיף
Gn. 24, 65. ותקח הצעיף ותתכס
בַּצָּעִיף
Gn. 38, 14. ותכס בציף ותתעלף
c. suff.: צְעִיפָהּ
Gn. 38, 19. ותלך ותסר צעיפה
צָעַק
פעל נוזד, ופתרוכו קניקה ונניקה,
ד״מ נעיקה לל תקועה ועור, לו נעיקה
נתנלה, לו ועיקה לקסוף ולקכון, ככל
הזקלות זל זָעַק לעיל, וכן צָזַק נעכיי,
וקקור שרשו ככר הנגתי לעיל פתח
וצק. הכנך מועיקה נכח וקוק [לויט
שרייען], והכוסף מעכיין קסיסה וקניסה,
והכעלל כלרכו נפתקין כקסוות. ולין
ספק לגלי שהשרש רָזַח [ריח מקנה
מוצנ] כדומה. נתרגום צָזַק מצלהו.
v. intr. (pro quo postmodo forma mollior זָעַק increbuit), clamare, vociferari, targ. צְזַק, arab. *za'iqa*, seq. לְ s. אֶל personae, quae advocatur vel compellatur, accus. rei, propter quam quis clamat. *Pi.* inteus., clamorem magnum tollere, *Hi*, sicut הַזְעִיק, conclamare, con-

Digitized by Google

חִשְׁתִּים מחר מצער Ps. 42, 7.
בְּמַצָּעָר
כימצער אנשים באר 2Chr. 24, 24.
לַמַּצָּעָר
למצער ירשו עם־קדשך Jes. 63, 18.

צָפַד

נזל נודד, ומוכנו דניקס וקניקס וקניקס ולויס [קַנַּקְנִיקְפְּעָן], ד"מ נזידק עור על עצם, לומר דניקק שר, וקקן צַ־פַּד, ולומס לו צַ־פַּד, אַ־פַּד וכלומס, ומכאו כנר לכנתי וקניקתי, ונעכני צַ־פַּד מצלמו, ונגמרק נ"כ מכוולה ד"מ ע"י קוטן, וכנמס עכניכיק צְפִידָה מעכו.

v. comp. intr., firmiter adhaerescere, adstrictum esse, veluti de cute emaciati ossibus adhaerente, a rad. צָ־פַד, quam habes etiam in v. אַ־פַד, et commutata labiali, in v. צַ־מַד, arab. *za-fada*, gemar. etiam *trans.*, veluti de aceto constringente, neohebr. inde n. actionis צְפִידָה. LXX. *πήγνυσθαι*.

3 prf.: צָפַד
צד עורם על־עצמם Thr. 4, 8.

I. צָפַד

נזל נודד, ומוכנו קקיסס וכנעס וקויס [קַנַּקְנִין, קויען], וכן כמכס כמכוון מנזה מויק וגרמכיק וקקלניק וכדומה

1. *spic.*, *spec-ere*, späh-en, pol[spieg.], וכמאר לנוכות כמנת הפעל להמכת קקיסס ממקום כס וכעלה לנמס, וכמוכן וס צפה מצפה על מגדל, וכן מקוות מקוויס והכניקים הכוסים מאר ירקס ל', וכן מנפיס לנאוצה וצוכה, מנפיס וקקיסס הלאס מאגדל, כלאר נקנגוס אַצְטַפֵּי תמוך נקק, מסנעס וקמיכס מלריסס וכיכס נהנר נסנגקס מיוקדק, מקניכס ונפיכס ומיסס ונקוס ונדיס ע"י הנעס פרטית, לו כמו רקס נסנגקס פרטית, לומר רקס, נמו קלי קרב כמו כלקס על קרב זכיס רקוי על הקרב, וכולס מקמנות על הנעס. הכנך צְפֵה קווק על קל, ליזר מניקס וקניקס היטב, ומוק מְצַפֶּה, חוק על נוטס, וכמקל הכנך נ"כ מקווק הניוקס, לו על תקוס נהנעס על דנר. סוד הסדס כ"ל ענין והיכס והלול, לאחר עוד צאר הפעל נעכני, ועכין הנעס ורקיס מעכו, כלאר לרוב נפעלים מחוכס רקיס, וכוק קנין נגזרות רבות נמני מעכ, כלאר קקלס נלוס"ב.

v. intr., prospicere, *speculari* (quorum radix est eadem), germ. spähen, veluti de monte turrite in loca subjecta (unde צָפָה, Thurmwächter, Burgvoigt), de visione prophetarum (הַחֹזִי בָּאִים) spirituali, de turri ipsa late prospectante (targ. כְּנִשְׁתָּא = אֲצְטַפֵּי), de auxilii exspectatione, de attenta, provida vel solicita observatione, de invigilatione et insidiatione, de designatione ad aliquem rem (ausersehen, erkiesen), quae significationes ad unum omnes a vi *spec*-tandi primaria exeunt. *Pi.* צִפָּה, observitare, intentis oculis intueri s. speculari, cum desiderio prospicere h. e. sperare; prt. מְצַפֶּה, vigil, custos, translate de prophetis. Etiam significatio *cernendi* non nativa, sed a vi nativa *lucendi* desumta videtur, ut analogiae sat multae comprobant. LXX. *ἀποσκοπεύειν*, *ἐπι-*; *ἰδεῖν*, *ἐπ*; *ἐπόπτεσθαι*, *ἐπιβλέπειν*, *κατανοεῖν*, *φυλάσσειν*; *ἐντέλλεσθαι*; צָפָה, *σκοπός*; *Pi.* צִפָּה בְּצִפִּיָּה, *ἀποσκοπεύοντα ἀποσκοπεῖν*.

part. masc.: צוֹפֶה *sg.*
צופה רשע לצדיק Ps. 37, 32.
צופה פני דמשק Cant. 7, 5.
צופה אפרים עם־אלהי Hos. 9, 8.
part. masc.: צָפֶה *sg.*
צפה נתתיך Ez. 3, 17. 33, 7.
part. masc.: הַצֹּפֶה *sg.*
ויאשא הנער הצפה 2 Sam. 13, 34.
וילך הצפה אל־גג 2 Sam. 18, 24.
ויקרא הצפה ויגד 2 Sam. 18, 25.
וירא הצפה איש־אחר 2 S. 18, 26.
ויקרא הצפה 2 Sam. 18, 26.
ויאמר הצופה אני ראה 2 S. 18, 27.
ויגד הצפה לאמר 2 Reg. 9, 18. 20.
מיד־הצפה Ez. 33, 6.
part. masc.: וְהַצֹּפֶה *sg.*
והצפה עמד על־המגדל 2 Rg. 9, 17.
והצפה כי־יראה Ez. 33, 6.
part. masc.: לַצֹּפֶה
ונתנו אתו להם לצפה Ez. 33, 2.
part. m. pl.: צֹפִים, צוֹפִים
ויקחהו שדה צפים Num. 23, 14.
מן־הרמתים צופים 1 Sam. 1, 1.
והקימותי עליכם צפים Jer. 6, 17.
part. m. pl.: הַצֹּפִים
ויראו הצפים לשאול 1 Sam. 14, 16.
part. pl. c. s.: צֹפֶיךָ
קול צפיך נשאו קול Jes. 52, 8.
part. pl. c. s.: צֹפָיו *Q're.*
צפיו עורים כלם Jes. 56, 10.
part. f. sg.: צוֹפִיָּה
צופיה הילכות בלותה Prv. 31, 27.
part. pl. f. c. s.: צְפוֹת
צופית רעים וטובים Prv. 15, 3.
part. m. pass.: צָפוּי *sg.*
וצפי הוא אלי־חרב Job. 15, 22.
inf. abs.: *צָפֹה
*צפה חצפית Jes. 21, 5.
3 imperf. ap.: יִצְפֶּה
אמר יצפה לי Gn. 31, 49.
3 impf. pl. f.: תִּצְפֶּינָה
עיריו בגוים תצפינה Ps. 66, 7.
Pi-el: צִפָּה
1 perf.: צִפִּיתִי
בצפיתני צפינו Thr. 4, 17.
part. masc.: מְצַפֶּה *sg.*
יד דרך מצפה 1 Sam. 4, 13.
part. masc.: הַמְצַפֶּה *sg.*
לך העמד המצפה Jes. 21, 6.
part. c. s.: מְצַפֶּיךָ
רום מצפיך Mich. 7, 4.
impt. sg.: צַפֵּה־ *s. M.*
צפה־דרך Nah. 2, 2.
impt. f. sg.: וַצְפִּי
אל־דרך עמדי וצפי Jer. 48, 19.
1 imperf.: אֶצְפֶּה
ואני בי־י אצפה Mich. 7, 7.
1 imperf.: וְאֶצְפֶּה
ערך־לך ואצפה Ps. 5, 4.
ואצפה לראות Hab. 2, 1.
צְפִיָּה

ע"כ, ומוכן כיקס וקיסס [ווקעע], ולעקל קין רע, ולקעל עקוס עס מקוי", כיוכן נקיס.

n. f. (inf., ut videtur, pro צְפִיָּה), speculatio prospectatio, deinde specula (Warte). LXX. *ἀποσκοπεύειν*.

cum suff.: בְּצִפִּיָּתֵנוּ
בצפיתנו צפינו Thr. 4, 17.

צְפִית

ע"כ מן נקס, ע"מ זְנִית, הֲלִית, גְּזִית, ומוכנו לפי פרוש כתוב נכניקנית רכס מוכן נכנ"י ונכר"ק, קית לקרק דקריין למכנקק נקיקק [לייכעע], ול"כ מקוד הלוכ על הזכס, ולנעק המקנכס עכיכו פקלה ומעמק ונקיס, כי תקנס כלנו כתוב הממידו נוקיס, ולפ"ז נקס נקיק כיו אמר מעמק ונקד פקלה, וכן נקמק הכיכוסו כל המוככיס הקדמוכיס. קולם מקקר שכקזר עס עכיך הזלקן, ולק מקמנכי מנד הממכך ניסיס הדכוך מהנוקיס, כ"ל שזיך לל נקס נמוכן כ', ודוק.

n. f. (ad s. f. זְנִית, הֲלִית, גְּזִית), specula vel custodia, a v. צָפָה, vi *speculandi*, ex sententia perantiqua (*Gn. Raba*): candelabrum, a verbo eodem, vi nativa *lucendi*. At vide s. צָפָה II. LXX. praetervolant. Targ. אֶקְרִימוּ סַכְוָאִין

הַצְּפִית
צפה הצפית Jes. 21, 5.

מִצְפֶּה

ע"ו, ומוכנו נקון נכוס לנפיס מסניס, שלם נופס ממנו למרקוק [עמוקס-ווקעע], וכן נקמר מנמס מנוק הר נכוס, ולפרשיי כמנק נ"כ מִצְפֶּה, תמוכס נקניק.

n. m. (in nnpr. etiam *f.* מִצְפָּה), locus editus, unde inferiora despici possunt, specula. LXX. *σκοπία*.

ויקרא אריה על־מצפה Jes. 21, 8.
הַמִּצְפֶּה
ויהודה בא על־המצפה 2 Chr. 20, 24
constr.: מִצְפֵּה *n. p.*
וילך דוד משם מצפה מואב 1 S. 22, 3
n. p. הַמִּצְפָּה
שר פלך המצפה Neh. 3, 15.
שר המצפה Neh. 3, 19.
n. p. וְהַמִּצְפָּה
והמצפה אשר אמר Gn. 31, 49.
אנשי גבעון והמצפה Neh. 3, 7.
n. p. לְמִצְפָּה
כי־פח היתם למצפה Hos. 5, 1.

II. צָפַח

פעל כודד, ומכנק מכנין הקל אך המקור צְפֹחַ הַצָּפִיחַ, ופתרוכו כמו צָפַח, סָפַח לאר מתכו נתכלן, לומר עפיק והכפל [קויסנכי"עען], כל לו מיכלד ונפיק על שולקן, כלרך עניכק הקולקן. אכן לרוב שגור הפעל כמוכן וה נכנין הכנך צָפַח, שלאר מכפילק ושעיק וה וכסף על דנר, לומר כמוי נהן [נעדעקקען], וכן ספעולי צָפַח נמוכן וה, וכפי הנלאס ג"כ צָהּ, צָפָא נגמלק, לאר מתכו צָיְחָ, צָפָא [הילועה צְפָחָא] מוס, כי מוכן הפס מלנך וכו', לאר נפיק נעכני.

v. trans. (inf. Qal צָפֹחַ Jes. 21, 5.), extendere, expandere (ausbreiten), sicut צָפַח, צָפָה, a rad. *pa* (pan-dere), v. s. פַּח (lamina). *Pi.* צִפָּה, superintendere, obducere, spec. metallo, auro argentove in laminas diducto. *Pu.* pass. LXX. *μελίπτειν*; *περιέχειν*, *συν-*; *κοσμεῖν*; *καταχαλκοῦν*, *περι-*; *καταχρυσοῦν*, *περι-*; *κοιλοσταθμεῖν*; סְרִיגִים מְצֻפֶּה, *μετὰ δόλου διδόμενος*.

part. f. c. s.: צָפֻחַת *sg.*
ארץ צפחת מדמך Ez. 32, 6.
inf. abs.: צָפֹחַ
צפה הצפית Jes. 21, 5.
Pi-el: צִפָּה *3 perf.*
ואת־הקרשים צפה Ex. 36, 34.
צפה עץ מבית 1 Reg. 6, 15.
כל־הבית צפה זהב 1 Reg. 6, 22.
צפה זהב 1 Reg. 6, 22.
קרקע הבית צפה זהב 1 Rg. 6, 30.
אשר צפה חזקיה 2 Reg. 18, 16.
הדלתותיהם צפה נחשת 2 Chr. 4, 9.
3 perf.: וַיְצַפֶּהָ
וצפה ראשיהם וחשקיהם Ex. 36, 38.
וצפה ראשיהם Ex. 38, 28.
ופטורי צצים וצפה זהב 1 Rg. 6, 32.
צצים וצפה זהב 1 Reg. 6, 35.
2 perf.: וְצִפִּיתָ
וצפית אתו זהב Ex. 25, 11.
וצפית אתם זהב Ex. 25, 13. 28. 26, 37. 30, 5.
וצפית אתו זהב טהור Ex. 25, 24. 30, 3.
וצפית את־הבריחם Ex. 26, 29.
וצפית אתו נחשת Ex. 27, 2.
וצפית אתם נחשת Ex. 27, 6.
2 imperf.: תְּצַפֶּה
הקרשים תצפה זהב Ex. 26, 29.
2 impf. c. s.: תְּצַפֶּנּוּ
מבית ומחוץ תצפנו Ex. 25, 11.
3 imperf.: וַיְצַף
ויצף את־הבריחם זהב Ex. 36, 34.
ויצף אתם זהב Ex. 37, 4. 15. 28.
ויצף אתו זהב טהור Ex. 37, 11. 26.
ויצף אתו נחשת Ex. 38, 2.
ויצף אתם נחשת Ex. 38, 6.
ויצף את־קרקע 1 Reg. 6, 15.
ויצף מזבח ארז 1 Reg. 6, 20.
ויצף שלמה את־הבית 1 Reg. 6, 21.
ויצף את־הכרובים זהב 1 Rg. 6, 28.
ויצף את־הבית אבן יקרה 2 Chr. 3, 6.
3 impf. c. s.: וַיְצַפֵּהוּ
ויצפהו זהב טהור Ex. 37, 2.
ויצפהו זהב סגור 1 Reg. 6, 20.
ויצפהו זהב 1 Reg. 6, 21.
ויצפהו זהב מופז 1 Reg. 10, 18.
ויצפהו מפנימה זהב 2 Chr. 3, 4.
ויצפהו זהב טהור 2 Chr. 9, 17.
3 impf. c. s.: וַיְצַפֵּם
ויצפם זהב ווירתם זהב Ex. 36, 36.
3 impf. pl.: וַיְצַפּוּ
ויצפו אתם זהב 2 Chr. 3, 10.
Pu-al: צֻפָּה
part. masc.: מְצֻפֶּה
כסף סיגים מצפה Prv. 26, 23.
part. m. pl.: מְצֻפִּים
מצפים זהב ווירתם זהב Ex. 26, 32.

צִפּוּי

ע"ו, והכלון כמוי והנעע [דעקקע], וכנלנ לל אַפָּדָה נהפסוק נס, וקל להכין.

n. m., tectorium (metallum diductum et superintentum), parall. אַפָּדָה. LXX. *περίθεμα*; צִפּוּי סָבִיב, *περιαργυροῦν*.

רקעי פחים צפוי Num. 17, 3.
וירקעם צפוי למזבח Num. 17, 4.
צפוי פסילי כספך Jes. 30, 22.
וְצִפּוּי
וצפוי ראשיהם Ex. 38, 17. 19.

צְפִית

ע"כ, ומוכנו כפי הכלקס לי לפלת שלקן ונפויו, לומר כך ומכנך [מקעטע, דעקקע], ויקוק לפ"ו הסמקן עס עריך הזלקן, וכן צ"ה, צָפָא [הילועה

Digitized by Google

צְפָחָא] נמחק, ומוכן מכבר וכסוי על שולחן לערוך לתוכו יחוק נקמח לעשות סכתוב.

n. f., stragulum, mappa, quae super mensa expandi solet, a v. צָפַח = צָפָה, gem. צָחָא, צְפָא, unde צְפִירָא (def. צְפִירְתָּא).

הַצְפִירִת

Jes. 21, 5. צפה הצפירת

צָפַד

פעל ל״ע כ״ף נגוד, ופתרונו ף׳ כמו צָפָה לעיל, וכן סָפַח, שעיקר ומקדמת הרקמה ומדול [קוסנרי״עען, -דעסנען], וכן צפח נעבני, שהח נעשה כוזית, הכל נמוכן על עסיקה, וקרן כולמו צָפָח, טָפָח, ומשלח ג״כ לשלל פָּח, עי׳ עוד בלוס״ג. כ׳ נמו סָפַח ענין שזיכה וכסיכה, וגם לשוכן וס המקן, כאשר קרקה קצל קסה ושפך וכלוס״ג.

v. comp. tr. inus., 1) sicut צָפָה, סָפַח et v. simpl. פָּח, extendere, expandere, arab. et aeth. *safaha;* 2) significatione translata, effundere, sicut צָפָה, סָפַךְ q. v.

צַפַּחַת

ג״כ, ומוכנו כלי לנסיכה ושסיכה, לומר נגל וכל [קכוג], הן מכל הסקן או מכל המים, וכן סְפִירַת קמוכו נתנגוס, וכסוריית צְפָחָא קעשה לשסיכה, והשם לפ״ו משתכון שבי של השרש.

n. f. (a v. צָפַח, vi *fundendi*), urceus vel aquarum vel olei, lecythus, ampulla, targ. סְפִירַת, syr. *zefocho* (Sprengschüssel). LXX. φακός, καμψάκης (καψάκης). Hesychius: καψάκιον· γλωσσόκομον. A. ἄγγος, ληκυθία. S. ארטופוטיון.

1 Sam. 26, 11. צפחת המים
1 Sam. 26, 12. צפחת המים מראשתי
1 S 26, 16 צפחת המים אשר מראשתו

וְצַפַּחַת

1 Rg. 17, 14. וצפחת השמן לא תחסר
1 Rg. 17, 16. וצפחת השמן לא חסר
1 Rg. 19, 6. עגת רצפים וצפחת מים

p. בְּצַפַּחַת

1 Reg. 17, 12. ומעט־שמן בצפחת

צַפִּירִית

ג״כ, וסמוכן מין עוגה, ע״ש שעיקר [קולאן], וכן נאמר קול הקש של עוגה ביוכי. לדעת סעדיה פיומי בפיקית נויר בפקק, לומר עוגה עשוי כדמות כלי נמקק, ווס סיג ומבל.

n. f., placenta, πλακόεις (πλάξ, das Platte, Breitgedrückte). LXX. ἐγκρίς. A. S. ἄμυλος.

כְּצַפִּירִת

Ex. 16, 31. וטעמו כצפירת בדבש

צָפַן

פעל כופל, ומעתיד יִצְפֹּן, והוא המקוק של סָפַן, ופתרונו הסתיר והטמנה והקנאה [נערנען], או מקניאת דבר למען המניע לנוח עליו, או עניכה והסתרה למען הגן על דבר, או הקנאה לשמירה ופקידה ולקירה [נעוואהרען], ד״מ מעמיכת קוכרות, או מעמיכת עצמו לקיכה ויקיצה [קויפלויערן], או מהצאה וכיוד ועצירה וכליאה [צו-רייקהאלטען], וכל אלה מקמנות של נסיכה ועמיכה. וכוה קכין מוכן של צָפוּן, כמו נסתר ומופלא, או אוצר הוסן והוגן מד׳, או קובר ומעמון וכדומה,

Dan. 11, 6. תבוא אל־מלך הצפון
Dan. 11, 7. ויבא במעוז מלך הצפון
Dan. 11, 8. יעמד ממלך הצפון
Dan. 11, 11. עם־מלך הצפון
Dan. 11, 13. ושב מלך הצפון
Dan. 11, 15. ויבא מלך הצפון
Dan. 11, 40 וישתער עליו מלך הצפון

וְהַצָּפוֹן

Ez. 40, 19. חקדים והצפון

בַּצָּפוֹן

Eccl. 11, 3. בדרום ואם בצפון

לַצָּפוֹן

Jes. 43, 6. אמר לצפון תני
Ez. 40, 23. – לצפון ולקדים
Ez. 42, 4. ופתחיהם לצפון

מִצָּפוֹן

Jos. 11, 2. ואל־המלכים אשר מצפון
Jos. 16, 6. המכמתת מצפון
Jos. 17, 9. וגבול מנשה מצפון
Jos. 17, 10. יפגעון מצפון
Jos. 18, 5. יעמדו על־גבולו מצפון
Jos. 18, 12. אל־כתף יריחו מצפון
Jos. 18, 17. ותאר מצפון
Jos. 19, 14. ונסב אתו הגבול מצפון
Jud. 7, 1 ומחנה מדין היה־לו מצפון
1 S. 14, 5. מצוק מצפון מול מכמש
Job. 37, 22 מצפון זהב יאתה
Ps. 107, 3. מצפון וימים
Jes. 14, 31. כי מצפון עשן בא
Jes. 41, 25. העירותי מצפון
Jes. 49, 13. אלח מצפון וימים
Jer. 1, 14. מצפון תפתח הרעה
Jer. 4, 6. ריעה אנכי מביא מצפון
Jer. 6, 1. כי רעה נשקפה מצפון
Jer. 13, 20. וראי הבאים מצפון
Jer. 15, 12. ברזל מצפון
Jer. 46, 20. קרץ מצפון בא בא
Jer. 47, 2. מים עלים מצפון
Jer. 50, 3. עלה עליה גוי מצפון
Jer. 50, 41. והנה עם בא מצפון
Jer. 51, 48. מצפון יבוא־לה
Ez. 8, 5. והנה מצפון לשער
Ez. 26, 7. מצפון מלך מלכים

וּמִצָּפוֹן

Dan. 11, 44. ממזרח ומצפון
Am. 8, 12. ומצפון ועד־מזרח

constr.: מְצָפוֹן

Jos. 8, 11. ויחנו מצפון לעי
Jos. 8, 13. אשר מצפון לעיר
Jos. 15, 6. ועבר מצפון לבית הערבה
Jos. 24, 30. מצפון להר־געש
Jud. 2, 9. מצפון להר־געש

c. h finis: צָפוֹנָה

Gn. 13, 14. צפנה ונגבה וקדמה וימה
Ex. 40, 22. על ירך המשכן צפנה
Lev. 1, 11. על ירך המזבח צפנה
Num. 2, 25. צפנה לצבאתם
Num. 3, 35. יחנו צפנה
Dt. 2, 3. פנו לכם צפנה
Jos. 13, 3. גבול עקרון צפונה
Jos. 15, 5. וגבול לפאת צפונה
Jos. 15, 8. עמק־רפאים צפונה
Jos. 15, 11. אל־כתף עקרון צפונה
Jos. 18, 12. לפאת צפונה מן־הירדן
Jos. 18, 16. בעמק רפאים צפונה
Jos. 18, 18. מול־הערבה צפונה
Jos. 18, 19. בית־חגלה צפונה
Jos. 18, 19. צפונה אל־קצה הירדן
Jos. 19, 27. צפונה בית העמק
Jud. 12, 1. איש אפרים ויעבר צפונה
1 Reg. 7, 25. שלשה פנים צפונה
2 Rg. 16, 14. על־ירך המזבח צפונה
1 Chr. 9, 24. מזרח ימה צפונה
1 Chr. 26, 14. ויצא גורל צפונה
2 Chr. 4, 4. שלשה פנים צפונה
Jer. 1, 13. ופניו מפני צפונה

Hif-il: הִצְפִּין

inf. c. suff.: הַצְפִּינוֹ

Ex. 2, 3. ולא־יכלה עוד הצפינו

2 *impf. c. s.:* תַּצְפְּנֶנִּי

Job. 14, 13. מי יתן בשאול תצפנני

צָפוֹן

ג״ס, וכני וכקני, ונהף המכלית צְפוֹנָה, ומסתיון פקם שמלית [נאדעק], ותמלוטו פקם סעמוכם ומכסוכם ומסוקבכם, כי פקם נסון נקצנם מעוטם מקצכים, ומסוכו לרוס פקם יכיית לד הקוט. ולפעמים נסון כמעמיי, לומר לד נסוכי, פקם נסוכית [נאדעלין], ומשלכות נסון, לכן נסון זה נכנל, ונכקל ג״כ על רוח נסוכית, לד נסוכי של העולם וכדומה. נתכנוס צְפוֹן עזלהו, ולפעמים ג״כ צָפוֹן נתכנוס.

n. comm. (c. *He* finis צְפוֹנָה), plaga septemtrionalis, utpote remota, caliginosa et, ut poetae dicunt, densis obsita tenebris, gr. ζόφος, ἐλίκη, metonym. aquilo h. e. ventus septemtrionalis, adv. versus aquilonem (nördlich), targ. צְפוֹן, צִפּוֹן. LXX. βορέας, βορρᾶς, εὐώνυμος, νότος, σιδών, ἀπηλιώτης, ἀνατολή.

Ex. 26, 20. 36, 25. השניית לפאת צפון
Ex. 26, 35. תתן על־צלע צפון
Ex. 27, 11. וכן לפאת צפון
Ex. 38, 11. ולפאת צפון מאה
Nu. 34, 7. 9. יהיה לכם לגבול צפון
Nu. 35, 5. פאת צפון אלפים באמה
Job. 26, 7. נטה צפון על־תהו
Ps. 89, 13. צפון וימין אתה בראתם
Eccl. 1, 6. וסובב אל־צפון
Cant. 4, 16. עורי צפון ובואי תימן
Jes. 14, 13. בירכתי צפון
Jer. 3, 18. יחדו מארץ צפון
Jer. 6, 22. עם בא מארץ צפון
Jer. 10, 22. ורעש גדול מארץ צפון
Jer. 16, 15. 31, 8. 50, 9. מארץ צפון
Jer. 25, 9. כל־משפחות צפון
Jer. 46, 10. בארץ צפון אל־נהר־פרת
Jer. 46, 24. נתנה ביד עם־צפון
Ez. 21, 9. כל־בשר מנגב צפון
Ez. 32, 30. נסיכי צפון
Ez. 38, 6. ירכתי צפון
Ez. 38, 15. מירכתי צפון
Ez. 39, 2. והעליתיך מירכתי צפון
Ez. 46, 9. דרך שער צפון
Ez. 47, 17. ואת פאת צפון
Ez. 48, 16. פאת צפון חמש מאות
Ez. 48, 30. מפאת צפון חמש מאות
Zeph. 2, 13. ויט ידו על־צפון
Zach. 2, 10. ונסר מארץ צפון
Zach. 6, 6. יצאים אל־ארץ צפון
Zach. 6, 8. הירוצאים אל־ארץ צפון
Zach. 6, 8. הניחו בארץ צפון

וְצָפוֹן

Jos. 13, 27. וביתנמרה וסכות וצפון
Ez. 47, 17. וצפון ׀ צפונה

הַצָּפוֹן

Jer. 25, 26. ואת ׀ כל־מלכי הצפון
Ez. 1, 4. באה מן־הצפון
Ez. 40, 20. פניו דרך הצפון
Ez. 40, 35. אל־שער הצפון
Ez. 40, 44. כתף שער הצפון
Ez. 40, 44. פני דרך הצפון
Ez. 40, 46. דרך הצפון
Ez. 42, 1. הדרך דרך הצפון
Ez. 42, 1. נגד חבנין אל־הצפון
Ez. 42, 2. פתח הצפון
Ez. 42, 13. לשכות הצפון
Ez. 42, 17. מדד רוח הצפון
Ez. 44, 4. דרך־שער־הצפון

כמצר תקוף נגו המלין. הנפעל כדרך הנכון, או היות נסתר וכלתי נודע, או היות נאנר וכעמן וכשמר לדבר, והנוסף לן המוק של קל. קרן הזרח צָפוּן, ולומה לו סָמָן [נקלוף מס לפף], ומס הזרח, כאשר יעיד הזרח נזרחי מערב.

v. trans. (impf. יִצְפֹּן), sicut סָמַן (quod legitima consonarum mutatione idem est), abscondere, servare, intr. semet ipsum occultare, delitescere, insidiari; subducere, abnegare, recusare. Prt. pass. צָפוּן, absconditus h. e. qui est in cujuspiam, velut Dei, tutelâ; vel de rebus, asservatum h. e. thesaurus, opes. *Ni.* occultatum esse, vel asservatum h. e. destinatum esse alicui. *Hi.*, recondere, intr. insidiari. LXX. κρύπτειν, ἐγ-, κατα-; σκεπάζειν, τηρεῖν, θησαυρίζειν, ἀποβλέπειν, ἐκλείπειν; prt. act. βορέας; prt. pass. ἅγιος, κοιλόσταθμος, ἐπισκοπή; *Ni.* λανθάνειν. S. ܨܦܝܢ ἀπόκρυφον, ἀπόθετον.

3 *prf.:* צָפַן

Prv. 27, 16. צפניה צפן־רוח

2 *prf.:* צָפַנְתָּ

Job. 10, 13 ואלה צפנת בלבבך
Job. 17, 4. כי־לבם צפנת משכל
Ps. 31, 20 אשר־צפנת ליראיך

1 *prf.:* צָפַנְתִּי

Job. 23, 12. מחקי צפנתי אמרי־פיו
Ps. 119, 11. בלבי צפנתי אמרתך
Cant. 7, 14. דודי צפנתי לך

part. pl. c. s.: צֹפְנֶיהָ

Prv. 27, 16. צפניה צפן־רוח

part. pass.: וְצָפוּן *sg.*

Prv. 13, 22. וצפון לצדיק חיל

p. p. c. s.: וּצְפוּנֵךְ

Ps. 17, 14. וצפינך תמלא בטנם

part. pass. f.: צְפוּנָה *sg.*

Hos. 13, 12. צפונה חמאתו

p. p. pl. c. s.: צְפוּנֶיךָ

Ps. 83, 4. ויתיעצו על־צפוניך

p. p. pl. c. s.: לִצְפוּנָיו

Job. 20, 26. כל־חשך טמון לצפוניו

2 *impf.:* תִּצְפֹּן

Prv. 2, 1. 7, 1. ומצותי תצפן אתך

3 *impf.:* יִצְפֹּן

Job. 21, 19. אלוה יצפן־לבניו אונו
Prv. 2, 7. יצפן לישרים תושיה

3 *impf. c. s.:* יִצְפְּנֵנִי

Ps. 27, 5. כי יצפנני ׀ בסכה

3 *impf. f. c. s.:* וַתִּצְפְּנֵהוּ

Ex. 2, 2. ותצפנהו שלשה ירחים

3 *impf. f. c. s.:* וַתִּצְפְּנוֹ

Jos. 2, 4. שני האנשים ותצפנו

3 *impf. f. c. s.:* תִּצְפְּנֵם

Ps. 31, 21. תצפנם בסכה

1 *impf. pl.:* נִצְפְּנָה

Prv. 1, 11. נפצנה לנקי חנם

3 *impf. pl.:* יִצְפְּנוּ

Prv. 1, 18. יצפנו לנפשתם
Prv. 10, 14. חכמים יצפנו־דעת

3 *impf. pl.:* יִצְפְּנוּ *p.*

Ps. 10, 8. עיניו לחלכה יצפנו
Ps. 56, 7. יגורו ׀ יצפונו המה

Nif-al: נִצְפַּן 3 *perf.*

Jer. 16, 17. ולא־נצפן עונם

3 *perf. pl.:* נִצְפְּנוּ

Job. 15, 20. נצפנו לעריץ
Job. 24, 1. משדי לא־נצפנו עתים

Digitized by Google

ממלכות צפונה Jer. 1, 15.
הדברים האלה צפתה Jer. 3, 12.
מארץ צפונה Jer. 23, 8.
צפונה על־יד סחר־פרת Jer. 46, 6.
הפונה צפונה Ez. 8, 3.
שא־נא עיניך דרך צפונה Ez. 8, 5.
ואשא עיני דרך צפונה Ez. 8, 5.
אשר־מפה צפונה Ez. 9, 2.
מנגב צפונה Ez. 21, 3.
יצא דרך־שער צפונה Ez. 46, 9.
הפנות צפונה Ez. 46, 19.
דרך־שער צפונה Ez. 47, 2.
לפאת צפונה Ez. 47, 15.
וצפון ׀ צפונה Ez. 47, 17.
מקצה צפונה Ez. 48, 1.
דמשק צפונה Ez. 48, 1.
צפונה המשח ועשרים Ez. 48, 10.
מנרש לעיר צפונה Ez. 48, 17.
שערים שלושה צפונה Ez. 48, 31.
חצי ההר צפונה Zach. 14, 4.

c. h finis : וְצָפְנָה

ימה וקדמה וצפנה ונגבה Gn. 28, 14.
ימה וצפונה ותימנה Dt. 3, 27.
וצפונה פנה אל־הגלגל Jos. 15, 7.
וצפונה למנשה Jos. 17, 10.
ימה וצפונה ונגבה Dan. 8, 4.

c. h finis : הַצָּפוֹנָה

אשר אל־הצפונה Ez. 8, 14.
השער הצפונה Ez. 40, 40.

c. h finis : לַצָּפוֹנָה

לצפונה ליום ארבעה 1 Chr. 26, 17.

c. h finis : מִצָּפוֹנָה

מצפונה היא כסלון Jos. 15, 10.

c. h finis : מִצָּפוֹנָה

מצפונה לבית־אל Jud. 21, 19.

צְפוֹנִי

ק׳, והסלים הסיין לל נפון, לו הנף ין נפון, ונלמר מסיעת קונים הנלם מנפון, וכן סניטו סקוכים הקדמונים.

adj. m., septentrionalis, aquilonaris, epith. turbae bruchorum ex septentrione venientis. LXX. *βορέας.*

adj. masc.: הַצָּפוֹנִי

ואת־הצפוני ארחיק Joel. 2, 20.

מַצְפֵּן

ק׳, ונמלא לך נכנוי מַצְפְּנִים, ופקוטו מקום נפון ועמון [פַּערנצקרגענער קרע], ופס ניין סמקום. נשפס ענכיניס פוס פפעל צָפַן, הֻצְפַּן, נִצְפְּתָה.

n. m. pluralet. (מַצְפֻּנִים), locus abditus, latibulum. LXX. *κρύπτειν.*

pl. c. suff.: מַצְפֻּנָיו

נבעו מצפוניו Obad. 1, 6.

צֶבֶת פַּעֲנֵחַ

לנוי יקר ומקנוד נספר נרקמת, והקכס לקן-עוד לא כתב עליו וול לא ולא פמלא מלכית לא ידעו פרוסה, ולא היא מקורנת לא ידעו אם יוסף עכ״ל. לכן אם סמלא מלכית הלא ידעו כעת נשפה נעטית מוכסה ישוער ולא מקרס סצוכם, ול״א ע״ז שהוא לא מלכיס נו׳ אני הרעב, כי נהעתק היוכי נקרא [ψονθομφανήχ], וכנוסא כ״י נאוקלוכיא מצורפת [ὁ ἐστιν σωτὴρ κόσμου], וזה לא נשפ נעטית *Psot-em-pheneh*, וכן תרגמה סיוכיוסו. לדעת יקרי וסמקרגם סמלא ענכית, ומלת פַּעְנֵחַ לשון נפוכה ונסתרה, ומלת פַּעְנֵחַ מקור מכנין הכנה. פַּעְנֵחַ, גלוי ופתיכה [קוים־לענען], וכן נאמר בכל מפעל נשפה ענכיניס,

ועשו שם פְּנִוּיֵי מוסעני, וסולו כעלם נאקר סלשון והשווי.

n. pr., cognomen Josefi aegyptiacum, salus mundi s. seculi, copt. *Psot-em-pheneh.* Hieronymus: *servator* mundi. Cod. Oxoniens: *Ψονθομφανήχ, ὅ ἐστιν σωτὴρ κόσμου.* Forma ejus nominis ad hebraici sermonis speciem immutata est, ita ut, teste *Isaaki*, verti possit: *secretorum s. arcanorum explicator*, qua interpretatione nixa lingua neohebraica verbo פִּצְנַח utitur vi explicandi, unde n. actionis פִּצְנוּחַ, explicatio. LXX., expressa fidelius vocabuli origine: *Ψοθομφανήχ* (*Ψομθομφανήχ*). A. mendose, ut videtur: *Σαμφανή*. S. *Σαφθφανή*. Alius: *ᾧ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.*

Gn. 41, 45. שם־יוסף צפנת פענח

I. צָפַע

פעל ל״ע כ״ק נגור צָפְיָה, צְפִיָּה, ומוכנו כמו צפע מן דפע נלשון ישמעאל, הוקאס והולדס הנקס והרקאס קוכס [הערוימכניכגען, ישמעאלי-פעלאכענען, הער-פאל-, עמפאל-], והקרן לו צָפָע, ודומה לו פָּעַם נעכרי וכלמיו, עכין נלגון הנקס והרקאס [קוים-, עמפאל-זיעסמען], לו צָפַע ודומה לו צבא נלשון ישמעאל. לכן הרלשון קניני.

v. comp. tr. inus. (unde nmm. צְפִיָּה, צָפְיָה), efferre, protendere, producere, progerminare, sicut arab. צפע, דפע, a rad. פע = צָפַע, פָּעַם.

צָפְיָה

ג״ו, ונמלא נכ״ק לן נרכוי צְפִיּוֹת, ומוכנו נוקס וגלל [מיסע, עקסקרע-מעכע], וכן הסס צָפְיָה נלשון ישמעאל, וסוף מפעלות של נלגון קולס ויליקס. ולקר לשרש נפע נערכי, נעכין עניפס מלמעס והפקס מפי ענגלית סכהו ג״ך לל נפע נמוכן שכי.

n. m. pluralet., egesta, excrementa, stercus, arab. צָפַע, a v. צָפַע, arab. etiam transp. צפע, educere, egerere, spec. stercus excernere. LXX. *βόλβιτον(α).*

pl. constr.: צְפֹעֵי *Q'ri.*

Ez. 4, 15. את־צפועי הבקר

צְפִיעָה

ג״כ, והרכוי צְפִיעוֹת. ומוכנו יונקת לילן ועטר ובלר [שרעפסלינג], ובשלל לק״כ כמו נ״פ״ל לעיל, על נלגוי מעיס ובכיס, ובכלל נד״ק מן נלגוי ישמעאלי, שבלרך לך מן בלר קשוב. לכן לדעתי עכיכו [כשוי לל נפיע] נלגוים פקוקים ונוקים [מיסעלן, שמלאנעל-פסלאנגען], וזה מסתבר נלמת, נהשלה על פקוקי המצפנים.

n. f. (pl. צְפִיעוֹת), palmites, frondes luxuriantes, plantae, quae dicuntur, parasiticae (Misteln, Schmarotzerpflanzen), deinde transl., sicut צֶאֱצָאִים, soboles, propagines familiae ignobiliores. LXX. *μέγας.* A. *ΣΕΡΗΟΤΗ.* S. *commixtos*, ex Hieronymo. Alii: *nepotes.*

pl.: וְהַצְּפִעוֹת

Jes. 22, 24. הצאצאים והצפעות

II. צָפַע

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו כשיפס וכשימס קפיעס וכשיכס [הויכען, ניעגן], והקרן צָפַע־, ודומס לו פָּעַח, אַ־פָּעַע [לשר מפכו אֶפְצֶה סשם], וכן פֶּה, פֶּא, ויסיוד וס נככו סשמות צָפַע, צְפַרְדֵּעַ, כלשר יעיד עליהס לשעס, ולל מן נפע נמוכן רלשון, וכוס קכין ג״כ מוכן של נפע נעכרי, עכין עניפס וספקס.

v. comp. iatr., halare, sibilare, e familia vv. אַ־פָּעַע, פָּעַח (אֶפְצֶה), arab. vi pedendi (חַפַּרְתַּ, פָּא, פֶּה, עַפְּשׁ לְמַפָּה). Inde, non a v. צָפַע I., descendunt nomina aspidis et basilisci.

צֶפַע

ג״ו, ומוכנו מין נקס ויקומן [נלַויליסק], ונקרק כן ע״פ שכוך כמו קפעס, וניוכי ע״פ נקנוק מגכו כן עיניו, ווומל עיניו נקרק נשפת קלס מָאוּרָה גויר מָאוֹר, שכשכשב למען הכדילו מן שקור הסשס [וכוס קוסקי מפכוס שהכשבי לעיל ססק קוֹר], וכן קֶרְנַיִם, פְּנִימוֹת, אֲרָיִים, מִצְחָה, להבדיל כין זס לזס.

n. m., basiliscus, a sibilando, tanquam flatu venenato necans, gr. *βασίλισκος*, a splendore versicolori cutis, qui hebr. מָאוּרָה (a m. מָאוֹר) dicitur, efficto nomine feminino propter discrimen a n. *Maor* exprimendum (cf. קֶרְנַיִם, פְּנִימוֹת, אֲרָיִים, מִצְחָה). LXX. *ἔκγονα ἀσπίδων* (*γεννήματα ἐχιδνῶν*, Mt. 3, 7.).

Jes. 14, 29. יצא צפע

צִפְעֹנִי

ג״ו, גויר צִפְעוֹן מן צָפַע, ולכוכו שייך לשפפק הנפע, ומוכנו קוסן כמו נפע, והרכוי צִפְעֹנִים.

n. m. (a n. צִפְעוֹן, a n. צָפַע), ad genus basiliscorum pertinens, serpens, aspis. LXX. *κεράστης, ἀσπίς, ὄφεις θανατοῦντες*; צִפְעֹנֵי מָוֶת, *ἔκγονα ἀσπίδων.*

Jes. 11, 8. מאורת צפעוני
Jes. 59, 5. ביצי צפעוני בקע וְהַכֻּצְפָּעֶנִי
Prv. 23, 32. וכפצעני יפרש

pl.: צְפָעֳנִים

Jer. 8, 17. נחשים צפענים

צָפַת

לומר צָפָה, ונמלא לן נככין הככד סמכוכע צְפָתָה, ומוכנו כהיפס ושכיקס וסגיס [נוויעצען, נירגען], ויסודתו נהכהה עכעית, ומכוו הסס צְפָתָה נלשון ישמעאלי פכוי לנפור, וכן הסס צַפְּרוֹר נסופי ילוע מכוו. ומוס נהשלה על נפנוף וסגית הקוסמים או היוצנים נקולי לרן, נהפסוק המלפנים וסמגים.

h. e. צָפָה *v. piel.* (צִפְצְפָה), pipire, de avibus, mussitare, de praestigiatoribus, stridorem umbrarum imitantibus, gr. *πιπίζειν, τιτίζειν, τρίζειν.* LXX. *στρουθίζειν, φωνεῖν, κενολογεῖν, ἀσθενεῖν.*

Pi-el: צִפְצֵף

part. masc.: וּמְצַפְצֵף *sg.*

Jes. 10, 14. ופצה פה ומצפצף

p. m. pl.: הַמְצַפְצְפִים

Jes. 8, 19. המצפצפים והמהגים

1 imperf.: אֲצַפְצֵף

Jes. 38, 14. כסוס עגור כן אצפצף

2 imperf.: תְּצַפְצֵף

Jes. 29, 4. ומעפר אמרתך תצפצף

וסקרן צָפָע, ודומס לו פָּעַח, אַ־פָּעַע [לשר מפכו אֶפְצֶה סשם], וכן פֶּה, פֶּא, ויסיוד וס נככו סשמות צָפָע, צְפַרְדֵּעַ, כלשר יעיד עליהס לשעס, ולל מן נפע נמוכן רלשון, וכוס קכין ג״כ מוכן של נפע נעכרי, עכין עניפס וספקס.

v. comp. iatr., halare, sibilare, e familia vv. אַ־פָּעַע, פָּעַח (אֶפְצֶה), arab. vi pedendi (חַפַּרְתַּ, פָּא, פֶּה, עַפְּשׁ לְמַפָּה). Inde, non a v. צָפַע I., descendunt nomina aspidis et basilisci.

צֶפַע

ג״ו, ומוכנו מין נקס ויקומן [נלַויליסק], ונקרק כן ע״פ שכוך כמו קפעס, וניוכי ע״פ נקנוק מגכו כן עיניו, ווומל עיניו נקרק נשפת קלס מָאוּרָה גויר מָאוֹר, שכשכשב למען הכדילו מן שקור הסשס [וכוס קוסקי מפכוס שהכשבי לעיל ססק קוֹר], וכן קֶרְנַיִם, פְּנִימוֹת, אֲרָיִים, מִצְחָה, להבדיל כין זס לזס.

n. m., basiliscus, a sibilando, tanquam flatu venenato necans, gr. *βασίλισκος*, a splendore versicolori cutis, qui hebr. מָאוּרָה (a m. מָאוֹר) dicitur, efficto nomine feminino propter discrimen a n. *Maor* exprimendum (cf. קֶרְנַיִם, פְּנִימוֹת, אֲרָיִים, מִצְחָה). LXX. *ἔκγονα ἀσπίδων* (*γεννήματα ἐχιδνῶν*, Mt. 3, 7.).

Jes. 14, 29. יצא צפע

צִפְעֹנִי

ג״ו, גויר צִפְעוֹן מן צָפַע, ולכוכו שייך לשפפק הנפע, ומוכנו קוסן כמו נפע, והרכוי צִפְעֹנִים.

n. m. (a n. צִפְעוֹן, a n. צָפַע), ad genus basiliscorum pertinens, serpens, aspis. LXX. *κεράστης, ἀσπίς, ὄφεις θανατοῦντες*; צִפְעֹנֵי מָוֶת, *ἔκγονα ἀσπίδων.*

Jes. 11, 8. מאורת צפעוני
Jes. 59, 5. ביצי צפעוני בקע וְהַכֻּצְפָּעֶנִי
Prv. 23, 32. וכפצעני יפרש

pl.: צְפָעֳנִים

Jer. 8, 17. נחשים צפענים

צָפַת

לומר צָפָה, ונמלא לן נככין הככד סמכוכע צְפָתָה, ומוכנו כהיפס ושכיקס וסגיס [נוויעצען, נירגען], ויסודתו נהכהה עכעית, ומכוו הסס צְפָתָה נלשון ישמעאלי פכוי לנפור, וכן הסס צַפְּרוֹר נסופי ילוע מכוו. ומוס נהשלה על נפנוף וסגית הקוסמים או היוצנים נקולי לרן, נהפסוק המלפנים וסמגים.

h. e. צָפָה *v. piel.* (צִפְצְפָה), pipire, de avibus, mussitare, de praestigiatoribus, stridorem umbrarum imitantibus, gr. *πιπίζειν, τιτίζειν, τρίζειν.* LXX. *στρουθίζειν, φωνεῖν, κενολογεῖν, ἀσθενεῖν.*

Pi-el: צִפְצֵף

part. masc.: וּמְצַפְצֵף *sg.*

Jes. 10, 14. ופצה פה ומצפצף

p. m. pl.: הַמְצַפְצְפִים

Jes. 8, 19. המצפצפים והמהגים

1 imperf.: אֲצַפְצֵף

Jes. 38, 14. כסוס עגור כן אצפצף

2 imperf.: תְּצַפְצֵף

Jes. 29, 4. ומעפר אמרתך תצפצף

צְפַר

ג״ס, וסרכוי צִפָּרִים כסקנר סקלס, וכנוי ין צָפָה [ע״פ אֶם] נקופיי ד״ר, וסופיי ד״ר סלס כמלס קלל בִּיר, בַּפְּחוֹר, צַבְּבַר. וסמוכן עוף מנפנף [צוויעצרכדעד פַּפָּגעל], ומוס קל״כ עוף מעופף כללו [פַּפָּגעל], ונפרכי עוף צָפָה נרכי [צפעלויגל], ולמלת נפור שלנו דומס סשס צִפּוֹר נרכי, נע׳ כוסף נקל. סכקיי צִפֹּרָה נמלס לך נשס, וכנמלס צִפֹּרִים כְּרָמִים ין עוף לו קנב. וסצפל נפר נרכי לפ״ו צפיי.

n. comm. (pl. צִפֳּרִים, a n. primit. צָפָה ad s. f. אֶם, affixa terminatione *ôr*, quemadmodum in nmm נֵעוֹר, צְפוֹר, צַבְּבַר, צִפְּחוֹר), oscen, avis fritinniens, hinc gener. avis, interdum, sicut arab. צְפָצָפָה spec., passer (c. *Ghain* prosthetico: עֲצְפוּר). Femininum nonnisi in n. pr. צִפֹּרָה reperitur; neohebr. צִפֳּרִים כְּרָמִים, phalaena (Schmetterling, Cicade). LXX. *ὄρνεον, ὀρνίθιον, τὸ πετεινόν, στρουθίον, χίμαῤῥος* (צָפִיר).

Gn. 7, 14. כל צפור כל־כנף
Dt. 4, 17. תבנית כל־צפור כנף
Dt. 14, 11. כל־צפור טהרה תאכלו
Dt. 22, 6. כי יקרא קן־צפור לפניך
Ps. 8, 9. צפור שמים ודגי הים
Ps. 11, 1. נודד הרכם צפור
Ps. 84, 4. גם־צפור מצאה בית
Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח
Ez. 17, 23. כל צפור כל־כנף
Ez. 39, 4. לעיט צפור כל־כנף
Am 3, 5. התפול צפור על־פח וְצִפּוֹר
Ps. 148, 10. רמש וצפור כנף הַצִּפּוֹר
Gn. 15, 10. ואת־הצפר לא בתר
Lev. 14, 5. ושחט את־הצפור
Lev. 14, 6. את־הצפר החיה
Lev. 14, 6. ואת־הצפר החיה בדם
Lev. 14, 6. הצפר השחטה
Lev. 14, 7. ושלח את־הצפר החיה
Lev. 14, 50. ושחט את־הצפר
Lev. 14, 51. ואת הצפר החיה
Lev. 14, 51. הצפר השחוטה
Lv 14, 52. בדם הצפור ובמים החיים
Lev. 14, 53. ושלח את־הצפר החיה
Eccl. 12, 4. ויקום לקול הצפור וּבַצִּפּוֹר
Lev. 14, 52. ובצפר החיה בְּצִפּוֹר
Ps. 102, 8. כצפור בודד על־גג
Ps. 124, 7. נפשנו כצפור נמלטה
Prv. 27, 8. כצפור נודדת מן־קנה
Hos. 11, 11. וחרדו כצפור כַּצִּפּוֹר
Job. 40, 29. התשחק־בו כצפור
Prv. 26, 2. כצפור לנוד
Thr. 3, 52. צוד צדוני כצפור וְכִצִּפּוֹר
Prv. 6, 5. וכצפור מיד יקוש לְצִפּוֹר
Ez. 39, 17. אמר לצפור כל־כנף

pl.: צִפֳּרִים

Lev. 14, 4. שתי־צפרים חיות טהרות
Lev. 14, 49. שתי צפרים
Ps. 104, 17. שם צפרים יקננו

pl.: וְצִפֳּרִים

Neh. 5, 18. וצפרים נעשו־לי

pl.: כְּצִפֳּרִים

Jes. 31, 5. כצפרים עפות

Digitized by Google

pl.: וְהַצְּפָרִים
Eccl. 9, 12. וכצפרים האחזות בפח

צִפֹּר

ג״ם, וסידועה צִפָּרָא וסרכוי צִפָּרִין וג״כ צִפָּרִין וסמיך צִפָּרֵי. והמונן כמו נפוץ נענני, ועוד נקרמי צִפּוֹרָא וסידועה צִפּוֹרְתָּא קו צִפָּרְתָּא.

n. comm. aram. (def. צִפָּרָא, pl. צִפָּרִין, def. צִפָּרֵיָּא, c. צִפָּרֵי), oscen, avis; fem. צִפָּרָא, def. צִפּוֹרְתָּא, צִפָּרְתָּא. LXX. ὄρνεον.

pl.: בְּצִפָּרִין
Dan. 4, 30. ומפרוהי כצפרין

def. pl.: וְצִפָּרַיָּא
Dan. 4, 11. וצפריא מן־ענפרהי

pl. constr.: צִפָּרֵי
Dan. 4, 9. ידרון צפרי שמיא
Dan. 4, 18. ישכנן צפרי שמיא

צַפְצָפָה

ג״כ, ויקר ופקנוד, וכנר לשמתי דעק מיפרשים נו לעיל פקע נוף, ולי נראס כעת שיסוד שרשו צַפְצַף, ומונמו יניסה ופשיפה ונשיפה, ומ״ש השרש קעל הפעל רַ־צַף לקמן, ויסודו נפקחת מרעי רָצַב, ולפ״ז צַפְצָפָה כעת נשתל קו כניסה [ועטלינג], זכן תרגם סשקונס גַּפָּן נַצְבָא, ופרוש וס שולם יפס לסמנך.

n. f., surculus, *talea*, *viviradix* (Setzling), a v. צַף, cujus radix inest etiam in vv. רָצַב, רַ־צַף, sanscr. *stabh*. Bene igitur Targ.: גְּפָן נָצְבָא (Rebensenkling). Alii hoc n. aliter deducunt, v. s. צוּף. Nobis derivatio, quam modo proposuimus, verisimillima videtur.

Ez. 16, 5. צפצפה שמר

I. צָפַר

פעל נוד והעתיד יִצְפֹּר, ומונמו כרכור וקינה הקפה וסביכה [קרייונן], ועי״ו תנין הגור צְפִרְדֵּעַ. ומוס הפיכה והסבוקה [ויך וועכלען], ל״ש י״ב ויל״פר נספל שופעים, וכן פרש רל״ק יסנב, לומר יסוב ויסוב, ונערכי ממונן על כרכור לשון רקילה. ופשר לקוק השרש כ״ל שיסודה צָפַר, ופפרשנו נלוס״ם נסוף.

v. comp. intr. (impf. יִצְפֹּר), circulare, in gyrum torqueri, vertere se, Jud. 7, 3. *vertat se et redeat*), arab. *zafara*, saltare (hebr. צָפַר, רָקַד). LXX. ἐξορμᾶν.

3 imperf.: וְיִצְפֹּר
Jud. 7, 3. ויצפר מהר הגלעד

צְפִרָּה

ג״כ, ומונמו ענול כמין עכעך [כייף], לכן נהשלה על עשרת וור [קרעלען], ומוס קל״כ ערך וסלר [כייטע], מקמנות על סנוב, וכן תרגמו לפן־נפקח קלוך, כי תרגם נפקח הנפירים קלין נערכי שכתבי לשלוך קלין. נמשכה כלים צִפִּרָּה לשון חוב.

n. f., orbiculus, circulus (Reif), hinc vel periodus (Reihe, *Abulwalid:* אלדור), vel corona, diadema (Demantreif, Herrscherkranz). LXX. πλοκή, πλέκειν.

הַצְּפִרָּה

Ez. 7, 7. באה הצפירה אלין
Ez. 7, 10. יצאה הצפרה

constr.: וְלַצְּפִירַת
Jes. 28, 5. ולצפירת תפארה

צְפִיר

ג״ו, ומוכנו שניר [נשקק], וסוד מוכנו לל״ק מן נפירס לשון קנוג וקוד, ול״כ כמו ענל מן ענל. ולי כרוקס שתמנות של צָפַר סס כתמנות של פָּרַע לעיל, לשון פרישה וקליקס ופרילס, ומוס צָפַר כמו פָּרַע שער, מתמנות של קליקס ונקיעס ופרישס, ומוס צְפִיר כמו שָׂעִיר מן שָׂעַר, וכנערק צְפִיר כמו שניר, כמונן של ומוק. וכוס קנין מונן של צְפַר[הילועס צִפָּרָא] כלקרמי, תמור נקר, כמו הסוד של נוקר, ענין נקיעת הלוך, וכן כמונן וס צְפִיר, הכל מלשון נקיעס.

n. f., hircus, non a *saliendo* (vi verbi צָפַר arabica, sicut עָגַל ab עָגַל), sed tanquam hirsutus, a n. פֶּרַע, pilus, quod, sicut et שָׂעַר (unde שָׂעִיר, nomen hirci vulgare), a *findendo* nominatum est, v. s. בָּרַע. Indidem צִפֹּר (def. צִפָּרָא, cf. צְפִיר, daemon matutinus), mane, tempus matutinum, a lucis quasi fissione, sicut בֹּקֶר a v. בָּקַר (der Morgenanbruch). LXX. τράγος, χίμαρος (χιμαῤῥός).

וְהַצְּפִיר
Dan. 8, 5. וחצפיר קרן
Dan. 8, 21. וחצפיר השעיר

constr.: צְפִיר
Dan. 8, 5. והנה צפיר־העזים

constr.: וְצְפִיר
Dan. 8, 8. וצפיר העזים הגדיל

pl. constr.: צְפִירֵי
Esr. 8, 35. צפירי חמאת שנים עשר

pl. constr.: וְצְפִירֵי
2 Chr. 29, 21. וצפירי עזים שבעה

צְפִירִין
ג״ו נקרמי, וסרכוי צְפִירִין, ומונמו כמו צָפִיר נעברי, ועוד נקרנוס כנקבי צְפִירָא.

n. m. aram. (pl. צְפִירִין), hircus, sicut צָפִיר; targ. etiam *fem.* צְפִירָא. LXX. χίμαρος.

pl. constr.: וְצְפִירֵי
Esr. 6, 17. וצפירי עזין לחטיא

צָפַר

v. s. r. צָפַם *p.* 968.

II. צָפַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומונמו קדילס ועקילס ונקיעס ופרילס [קייכפיטצען־שניידען], וכן יוונן של בָּפַר נקרמי שקקיתי לעיל, ומרכו השרש צָפַר, טָפַר כמק קל פָּר, חָפַר וכדומס, ומונמו השמות צָפִיר, צִפֹּר נקרמי, וכן צִפּוֹרֶן.

v. comp. tr. inus., incidere, insculpere, e familia verborum latissime propagata, aram. טְפַר.

צִפָּרֶן

ג״ו, ומונמו נסולו לנר עוקני וקדולי, ומוס עוקן השנמע ועפר [כַּפְגעל], וכן טְפַר נעברי, טְפַר נקרמי, מעוקן שנמעות סיל וסרגל, ולפעמים נהשלה כמו לכן על עוקן של שמיר לו כדומס.

n. m., aliquid incidens, unguis, ungula, arab. *tufr*, aram. טְפַר, de unguibus digitorum et manuum et pedum, transl. de acumine stili adamantini (Demantspitze). LXX. ὄνυξ; צִפֹּרֶן שָׁמִיר περιονυχίζειν.

pl. c. suff.: צִפָּרְנֶיהָ
Dt. 21, 12. ועשתה את־צפרניה

צָפַת

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומונמו לל״ק כמו צָבַת נקרמי, לשון סדילס ועריכס, ומוס עדיס וסדילס, וכן נקמת הפעל נכנין סכנד צַפַּת נסוניס נמונן סדול, לפל נ כ - ע נ כ י דף ק״פ, וזס נכון, לפן סקונע צָבַת, צַבַּת, ענין נניעס ועכול עסניב וקשור נהשלה על פקור, וכן צַבַּת לעיל, לשון קשילס ועכול, לפן מונן של סדילס סיג ופעל, כילוע לנסניכס. ודע קוק ג״ס ין הקדמונים שהניכו צָפָה לנסר, ונקומם ילקקי וקפק, לפן סקמת ככר סכיר לפן־נפק שהניב צָפַת שנס.

v. comp. trans. inus., circumligare, redimire, ornare, sicut aram. צְבַת (*zapèt*, decorare, apud *Barhebraeum* p. 180.) et ipsum hebr. צָבַת q. v. supra, a rad. בת, בד (*bad*, *band*), vi *ligandi*.

צֶפֶת

ג״ו, והמונן כותרת ופקור נכף על רקס עמוד, ווהו כפקר [קנוף], ונקרק כן ע״ם נכוע ועכוד, ונתרגוס נן־סירק [כ״ק כ״נ] ענינו פקר ולנעלה, ל״ש אֵירֵי קוּלְבָּא דְּדַהֲבָא חַכִּימְתָא לְסַוְּכְלְתָנָא וְאֵירֵי צֶפֶתָא עַל־אֵדֶת דִּימְמָא, ועשס לפל סיומי שפרשו נכנסת.

n. m., coronamentum, capitellum (Säulenbund, Knauf, syn. כַּפְתּוֹר), syr. armilla, h. e. ornamentum brachii (*Targum Ben-Sira* XXI, 22.) LXX. bene: κεφαλίς.

וְהַצֶּפֶת
2 Chr. 3, 15. והצפת אשר־על־ראשו

צְפַרְדֵּעַ

ג״ו, ופס כקנוני הוס נקני, לומר כלל סמין, והפתרון מן ארץ מקרקר [פרפק], וכתב רניכו קנכפל שהוס מן לפתפס. ופשר לקקור השרש כתב סקכס סתוכני ליפופורע שוכוכנת סמלה מן צְפַר־דֵּעַ, לומר ארץ יודע ומשמיע קול נעקר, וזס סיג ופפל. ולל״ק סתמנות נפר לשון רקילה, ופלק השכי של סמלה רַדַּע כמו רַדַאע נעברי לשון נגה, ועוד לל״ק מן נפר לשון השמעת קול, וכל לפה קינס שויס לי. ולי נראס שהמלה נלתי מוכנת, והשרש נפר נסתמנות ריש, ועוד מקוס להתנדר.

n. m. (*f.*, si *collective* dicitur), rana, arab. צְפַרְדַּע, syr. אוּרְדְּנָא. Chananel אלתמסח h. e. *crocodilum* intelligit. *Rapoport* hoc n. compositum arbitratur, veluti ex צָפַר (mane) et דַּע (sciens) h. e. animalculum tempus matutinum noscens et clamoribus suis annuncians, alii ex צָפַר (salire) et רְדַע = arab. רַדַאע (palus) h. e. *stagnicola*, „limoso saliens in gurgite rana.“ Sed, ut verum fateamur, nobis v. צָפַר ejus nominis radix videtur, uti forma arabica docet, et *Resh* epenthesi injectum est. LXX. βάτραχος.

וּצְפַרְדֵּעַ
Ps. 78, 45. וצפרדע ותשחיתם

הַצְּפַרְדֵּעַ
Ex. 8, 2. ותעל הצפרדע ותכס

pl.: צְפַרְדְּעִים
Ex. 7, 28. ושרץ היאר צפרדעים
Ps. 105, 30. שרץ ארצם צפרדעים

pl.: הַצְּפַרְדְּעִים
Ex. 7, 29. ויעלו הצפרדעים
Ex. 8, 1. והעל את־הצפרדעים
Ex. 8, 3. ויעלו את־הצפרדעים
Ex. 8, 4. ויסר הצפרדעים ממני
Ex. 8, 5. להכרית הצפרדעים ממך
Ex. 8, 7. וסרו הצפרדעים ממך
Ex. 8, 8. על־דבר הצפרדעים
Ex. 8, 9. וימתו הצפרדעים

pl.: בַּצְּפַרְדְּעִים
Ex. 7, 27. גבולך בצפרדעים

צְצִים

v. s. r. צָהִיל *p.* 948.

צָקַל

פעל ל״ע כ״ק נגוד, והמונן לל״ק כמו צָקַל, נליפס וניריס וקניכס. לפן לי נדוק ומנוסס שהקען קניכס וקניכס, וסקען צָקַל כמו קָלַ״ל, חָל, לשון קניכס וקניכס וגליפס, והנדי לפ״ו מקנק מוצג.

v. comp. trans. inus, exsculpere, excavare, *κοιλ-οῦν*, e familia vv. קָלַ״ל, חָל etc.

צְקָלֹן

ג״ו, והמונן קרע קו כלי מקוער, מצרס נקל לשון קעור, וקל לסנין.

n. m., saccus, pera, *φύλαξος* (syn. חֲרִיט), a v. צָקַל, vi excavandi, non constringendi. LXX. πήρα.

cum suff.: בְּצִקְלֹנוֹ
2 Reg. 4, 42. וכרמל בצקלנו

צָר, צַר

v. s. r. צָרַר *p.* 966.

צָרַב

פעל נוד, ומונמו כמו זָרַב, סָרַב, קריכס וכמיכס ומקמיכס [גליפען, נרענענען], וזס פתרונו לפתי, ולפ פתרון של גרנ, כפשר קשנו המדקדקים הכסילים. ומוס ננין נפעל נִצְרַב פפעולי״, ל״ש מפשנים שנכמרו ונקרו וננוו ונזרפו. נתרגוס צָרַב מצלהו, והפסוק והיסס לנפר מתרגמינן וסוס לנרנס, ונפשס ענריכין מפנו צְרִיבָה, נִצְרָבוּת, חֲצָרֶב.

v. intr., sicut זָרַב, סָרַב, שָׁרַף, flagrare, urere. *Ni.* נִצְרַב, aestu vehementi aduri s. conflagrari. LXX. *κατακαίειν*.

Nif-al: נִצְרַב
3 perf. pl.: וְנִצְרְבוּ־
Ez. 21, 3. ונצרבו־בה כל־פנים

צָרֶב

ת״ו, ומונמ קך לנקני צָרֶבֶת, ונספק צָרֶבֶת, ומונמו קכר ושוקס [נרענענצ״ל, נליסעל], והשס לנכת הנמ סופנס.

adj. m., unde nil nisi *f.* צָרֶבֶת, in p. צָרֶבֶת, urens, adurens, flagrans. LXX. Prv. 16, 27. *θησαυρίζει*. Th. *καῖον*.

adj. fem.: צָרֶבֶת *p.*
Prv. 16, 27. ועל־שפתיו כאש צרבת

צָרֶבֶת

ג״כ וסופנס, ומונמו פסור וכוי וזכוף [פעלנרענכונג], וכן פרשוסו סקדמונים, ולפ מן גרנ, כפשר קשנו סקדשים.

n. f. abstr., inflammatio, conflagratio (Entzündung, Entflammung). LXX. *αὐλή*, *χαρακτήρ*.

Lev. 13, 23. צרבת השחין הוא
Lev. 13, 28. כי־צרבת המכוה הוא

Digitized by Google

צָרַח

זעק ל"ע כ"ק נגוד, ומובנו עריפה והילה ושמוח [פליאסמען, טרייפלען], וק' צרי נעכטי כמוכן וס', ויקור שרשו קאזר לך בלוה"ב כסוף הספר.

v. inus., manare, stillare, arab. צרי, manare.

צָרַר

זן, ומשו פעמוף יִצְרֵי, כשנא קשור חן קשוף, ונספסק צְרִי. פתכונו בחזום רני אחשון כן-נמליאל קאל שמעתי מקרוב, סלרי ליכו קלא"ש רף מכוסף יפני סקשף, לומר שקוסכין נאן ויוצף הרי סקלף נלסס [כקליפס], ומלרי נחניף פנא ודכש ושון ולא, מסממיכים תשורים לסקוכה, וכלרך לפעוס קטרת ולישוף, נסשקעתו כאף כנעים, ועף לי יכ לשנא נקרן נלעד.

n. m. (c. *Vav* יִצְרֵי, in p. צְרִי), resina ex arboribus incisis defluens et destillans, balsamum (Kerith f. 6, a. *Simon ben-Gamaliel*), a v. צָרַר, sanscr. *sru*, manare, fluere. LXX. *ῥητίνη*. Alii: *opobalsamum*, alii: *theriaca*.

Gn. 43, 11.	זנם צרי ומעם דבש
Jer. 46, 11.	עלי גלעד וקחי צרי
Jer. 51, 8.	קחו צרי למכאובה
	יִצְרִי
Gn. 37, 25.	נשאים וצרי ולט
	וָצְרִי *p.*
Ez. 27, 17.	ששן וצרי
	הַצָּרִי *cum h int.:*
Jer. 8, 22.	הצרי אין בגלעד

צָרַח

v. s. r. צָרַר *p.* 966.

צָרַח

פעל נוזד, ופתכונו ק' הנסמ קול נשיקה ועיקה וקריאה שאינה כריוה והילה [שרייען, לויט-], וסקוטב צָרַח, וזופס לו נָשַׂג, ושולי ג"כ שָׂרַק כיהוד סוד הפתרון, וכאלו כתכונו נ"כ נשמעי ענגה, כלומר כנר קקדי, וכן כאמר סיה כפעל צָרַחְתָּ בלשון ישמעאלי, וכן אִצְטָרַח בקרבי, כמוכן לריאה. ונמוכן וס נ"כ כסוף חִצְרִיחַ הכתוב בקול. ויקרועע מלאמה. וספוקיס שמוש סמום מן רָחַשׁ לקמן עשו כלשון תרגום שם. ג' נמוכן ל"ע כ"ק נגוד, צָרַחַ מגדל מתכוסס, ומוש ל"ק בשקרון צָרַחַ בעברי, יציעה וסתכוסקוס הלאה, לבן בעברי צָרַחַ כמו לשדה כלאה למרקוד ומתכוסס, צָרַחַ מגדל מתכוסס, ויסיס ל"ו סקרן צָרַחַ לשון הלול ונהיסה, כלומר לאל בָּרַק, שָׂרַג בקרבי, ווס לאמר.

v. comp. intr.: 1) clamare, vociferari, non transpos. ex v. זָעַק, sed a rad. *rac* (rauc-us), unde vv. שָׂרַק, צָרַג, צָרַח (*συρίσσειν*), arab. *zarakha*, aram. אִצְטָרַח, *Hi.* clamores extollere, alta voce clamare, de strepitu bellico; 2) splendere, lucere, a rad. *rag*, unde et שָׂרַג, בָּרַק, deinde in conspectu positum esse, late patere, arab. *zaruha*, unde hebr. צָרְחָה, turris utpote e longinquo spectabilis, arab. צָרְחָה, arvum, ia alta s. edita terra situm (Hochland) *zarch*, aedificium altum, turris.

LXX. *βοᾶν*; צָרַח, *σκληρός*.

part. masc.: צֹרֵחַ *sg.*

Zeph. 1, 14.	יום ר"י מר צרח
Hif-il:	הַצְרִיחַ
3 imperf.:	יַצְרִיחַ
Jes. 42, 13.	יריע אף־יצריח

צָרִיחַ

ז"ן, ומכנוי אֲרָחִים, ומובנו מגדל נטוה מתכוסס למרקוד [טהורס, ווחלטעע], וכקרא כן ע"ס התכוססות, וכי כן קופעות ע"ס, ודעת יוסף קמ"י שכקרא המגדל כן, לפי שהטופס עומד שס ונוכח, הכל וכיק. ודע קוכל שמשמעותו של כיק בלשון צָרַחַ עניו כיכס רומס ותעור מעלה, ובלשון לשון ג"כ מובן וס.

n. m. (pl. צְרִיחִים), turris, specula, a v. *splendendi*, tanquam clare et manifeste e longinquo visui patens, nisi v. צָרַר vim in altum arrigendi habet. LXX. *ὀχύρωμα*, *βόθρος*; Th. *συνέλευσις*. Al. *ἄντρον*.

Jud. 9, 46.	אל־צריח בית־אל
	הַצְּרִיחַ
Jud. 9, 49.	וישימו על־הצריח
Jud. 9, 49.	ויציתו עליהם את־הצריח
pl.:	הַצְּרִיחִים
1 Sam. 13, 6.	ובצרחים ובבורות

צָרַר

פעל ל"ע כ"ק כ"פ נגוד, ומובנו לווי להספקס וקשיקס [בעליבפען], וכן נורך הפעל בעברי בלשוני וכשפה עבריים, ושמותו קשיפס ועריגה קאלי לבר ולקלה [כאף שעווקס נע-געהרען], וזוס לרך קיון ועבי סמקוס לבבר. וזוס קבין אין שהפעל בקרוס בשר קשיפס ועריגה וקשיכס, וכשפה ישמעאלית היוס קיון, והקוטב לע"ו צָרָה, כקוטב של עֹרֶג, ענין קשיפס לבבר. וע"י קקור שרש זס קבין וקשכיל עוד מוכף הפעל לאקר לעיל שהסתפקתי בו, ווזו חָשַׁשׁ, ואוסף דעתי שזוס הקבר אין חָשַׁשׁ קאף, ולשרש קף המוכן קשיפס ועריגה קאלי דבר. *v. comp. intr. inus.* (in lingua et neohebr. et aram. usitatissimum), cupere, appetere, desiderare, id quod est ejus, qui indiget (hinc syr. et arab., egenum, pauperem esse), hinc egere, opus, necesse habere vel esse, a rad. *ric'*, unde et עָרַג (sich nach etwas strekken), syn. חָשַׁשׁ = חָשַׁשׁ, curare, solicitum esse, a v. primaria *cupiendi*.

צָרָךְ

ז"ן, וככנוי נשפה עכריכים צָרְכִּי, וסכינוי צָרְכִים. פשקרון כמו קשקוט [נע-דיפנישים], וזגוד הפה נקרגום נמוכן וס קמור חָסֵן נעכרי, וכשפה עכריכים ידוע נורך הכפה, נורך הגוף, וסקבת רגלים נקראס נרכיס גדולים והשקה נרכיס קעכיס, וגם השגול נקרא נורך, וכל-נרך שעמי, ל"א קכיגל שכל כל-נרכו, וכן צָרְכּוֹ בקרגום קמור קסן, וסמופעה צְרִיכָה, ונמרכ אִצְטָרְכָא כלי פעוה קפיוס, ולוק.

n. m. (c. s. neoh. צָרְכִּי, pl. צְרָכִים), desiderium, indigentia, necessitas (Bedürfniss), targ. צְרוֹךְ pro hebr. חֶסֶר, a v. צָרַךְ, cujus synonymum est חָסַר. Eodem de verbo aram. צְרִיכוּתָא, indigentia; צָרִיךְ, necessarius, opus habens (bedürftig); אִצְטָרְכָא, quae ad victum quotidianum pertinent, alimenta. LXX. *χρεία*.

cum suff.: צָרְכָּךְ *p.*

2 Chr. 2, 15.	בכל־צרכך

צָרַע

פעל כוזד, ופתכונו פניעה וקנילה ככיס וכניעה לכיס ומקיס [פערוועלונג-לעפעכן, אלפגען], וכן נקמת מוכן של צָרַע נעכרי, נקקיון הכלה ומקיס, והשם צָרִיעַ זוע ושבע לסכלה. ומוס צָרוּעַ כמו מוכה ומכונע נקפלנות, ודומס לו מְצֹרָע מהכזכ"ם, שכאלו קק"כ על המוכה ומקטונע נכנעים ונרעע, וכן סלוך סכוונה אלל נָגַע לעיל. ואזל לקקור השרש דע שקוטבו צָרַ"ע, ודומס לו צָר לעיל, כמוכן קקיבה ופניעה, ופעמי ג"כ גַּר להשם מגלה, ומעתקת המקנים סְגַר ג"כ מסוד דומס, מאקר שידעכו קלוף לדי כלוקיות נק"כ מועכע בלשון [צָחַק-גִּחָה, צָחַר-גָּחַר, צָמַד-קָמַח, צָנַע-כָּנַע, צָמַר-גָּמַר, כָּצַע-קָפַץ, נָתַן-נָתַק, צַלַּחַת-קַלַּחַת; צָבַר-קָבַר], ומשווי נשפקי מעכע עי' נלו"ס.

v. trans., vulnerare, laedere, peccutere, arab. צָרַע, unde צָרַע, flagellum, scutica, *zar'on*, morbus scuticus, epilepsia, hebr. spec. leprâ affligere, part. צָרוּעַ sive p. *Pu.* מְצֹרָע, leprosus, rad. צר sive, commutato, ut saepenumero fit, *Zade* et *Gimel*, גר, unde vv. צָרַר (צוּר, culter), סְגַר (מְגֵרָה, serra); סְגַר, quod pro hebraico צָרַע offert paraphrasta, v., ut videtur, ejusdem origenis. LXX. prt. *Pu.* *λεπρός*, *λελεπρωμένος*, *τὸ λεπρόν*; fem. *λεπρῶσα* (S. *λελεπρωμένη*).

part. pass.: צָרוּעַ *sg.*

Lev. 13, 44.	איש־צרוע הוא
Lev. 22, 4.	והוא צרוע או זב
Num. 5, 2.	כל־צרוע וכל־זב

part. pass.: הַצָּרוּעַ *sg.*

Lev. 14, 3.	נגע־הצרעת מן־הצרוע

part. pass.: וְהַצָּרוּעַ *sg.*

Lev. 13, 45.	והצרוע אשר־בו הנגע
Pu-al:	צֹרַע
part. masc.:	מְצֹרָע *sg.*
2 Reg. 5, 1.	היה גבור חיל מצרע
2 Rg. 5, 27.	ויצא מלפניו מצרע כשלג
2 Rg. 15, 5.	ויהי מצרע עד־יום מתו
2 Chr. 26, 20.	מצרע במצחו
2 Chr. 26, 21.	עזיהו המלך מצרע
	וישב בית החפשות
	מצרע
2 Chr. 26, 23.	אמרו מצורע הוא
part. masc.:	וְהַמְצֹרָע
2 Sam. 3, 29.	זב ומצרע ומחזיק
part. masc.:	הַמְצֹרָע
Lev. 14, 2.	תורת המצרע
2 Reg. 5, 11.	ואסף המצורע
p. f.:	מְצֹרַעַת *p.*
Ex. 4, 6.	והנה ידו מצרעת
Num. 12, 10.	מרים מצרעת כשלג
Num. 12, 10.	והנה מצרעת
part. m. pl.:	מְצֹרָעִים
	וארבעה אנשים היו
	מצרעים
part. m. pl.:	הַמְצֹרָעִים
2 Rg. 7, 8.	ויבאו המצרעים האלה

צָרַעַת

ז"כ, ע"פ אֶדֶרֶת, צַמֶּרֶת, הַלָּפֶת, שַׁפֶּטֶת, ונקען לקאלוס הלנוס כמו לפני קַדַּרְתָּ,

ופקרוכו כנע וספפק [לויסוקען], סן מקי לו כלקי קי, ל"פ מכנע כניק לו כנגד, וקמלוקו מכס וסלוס. ולרעפ סניק מין כפר לו מלך המעיק סכנין ומויק לכריקות, ולקל הכנדיס סלרעפ מין קלקס וקלוסס. נקלנוס קמוכו סָגִירִי, והקוקיי סס סָגִיר, וכקפ קמוכ נגע.

n. f. (ad s. f. אֶדֶרֶת, הַלָּפֶת, צַמֶּרֶת, שַׁלֶּהֶבֶת; *kamezata* prima propter *Dages* ejectum, sicut in n. הַחִתַּת), lepra et animantium et rerum inanimatarum, veluti parietum domus vel vestium, targ. סָגִירוּ (adj. סָגִיר). LXX. *λέπρα*.

p. צָרַעַת

Lev. 13, 2.	בעור־בשרו לנגע צרעת
Lev. 13, 3. 20. 27.	נגע צרעת הוא
Lev. 13, 8.	וטמאו הכהן צרעת הוא
Lev. 13, 9.	נגע צרעת כי תהיה
Lev. 13, 11.	צרעת נושנת הוא
Lev. 13, 15.	טמא הוא צרעת הוא
Lev. 13, 25	צרעת הוא
Lev. 13, 25.	נגע צרעת הוא
Lev. 13, 30.	צרעת הראש או הזקן
Lev. 13, 42.	צרעת פרחת הוא
Lev. 13, 43.	כמראה צרעת עור בשר
Lev. 13, 47.	כי־יהיה בו נגע צרעת
Lev. 13, 49.	נגע צרעת הוא
Lev. 13, 51.	צרעת ממארת הנגע
Lev. 13, 52.	כי־צרעת ממארת הוא
Lev. 14, 32.	אשר־בו נגע צרעת
Lev. 14, 34.	ונתתי נגע צרעת
Lev. 14, 44.	צרעת ממארת
	וָצָרַעַת
2 Rg. 5, 27.	וצרעת נעמן תדבק־בך
	רָעַת *p.* הַצָּרַעַת
Lev. 13, 12.	והצרעת בעור
Lev. 13, 12.	וכסתה הצרעת
Lev. 13, 13.	והנה כסתה הצרעת
Lev. 14, 3.	נגע־הצרעת מן־הצרוע
Lev. 14, 7.	על־המטהר מן־הצרעת
Lev. 14, 54.	לכל־נגע הצרעת ולנתק
Lev. 14, 57.	תורת הצרעת
Dt. 24, 8.	השמר בנגע־הצרעת
	וְהַצָּרַעַת
2 Chr. 26, 19.	והצרעת זרחה במצחו
	וְלִצָּרַעַת
Lev. 14, 55.	ולצרעת הבגד ולבית
cum suff.:	מִצָּרַעְתּוֹ
2 Rg. 5, 3.	אז יאסף אתו מצרעתו
2 Reg. 5, 6.	ואספתו מצרעתו
2 Reg. 5, 7.	לאסף איש מצרעתו
	צָרְעָה

ז"כ, ונשפה עכריכים סרכוי צָרָעִים וגם צָרְעוֹת, ופתכונו מין דכוס מכס נכניכס [סהרניסס, וועספע], ומלת סתכוס תמוכו עֶרְעִי נ"כ מצרע זס [עֶרַע דומס לְצָרַע], ומסוס סדכוס לקל יִצְרְקִי קף דכר, וספתכון נרעת נפוס המיוסס לקנן-עוכף קנן פוכס, וגס נמשכס מכשירין מכשוסו מין דכוס, כי לאמו זס מן הַבֹּשׁ צְרָעִים.

n. f. (pl. neoh. צְרָעוֹת, veluti הַבֹּשׁ צְרָעִים, mel crabronum), vespa, crabro, targ. צְרָעִי (עֶרַע = צָרַע). LXX. *σφηκία* (Lib. Sapientiae XII. 8. *ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφῆκας*).

	הַצִּרְעָה
Ex. 23, 28.	ושלחתי את־הצרעה
Dt. 7, 20.	חצרעה ישלח ה'
Jos. 24, 12.	לפניכם את־הצרעה

Digitized by Google

צָרַף

פעל כולל, ומובנו כמו זָרַב לעיל, וכמו שָׂרַף לקמן, לומר וקיקס ע' קכיכס וכמיכס, ומוס סתכס [זמעלנמן], וסכיכוני צִרָּם, עוזס מלקכס נכסף לו נוסכ ע' לכיפס, וכמקל קק"כ על וקיקס וזכיכס נכלל, על נקינס וכסין וכדומס. סכמעל פסעולי', וסכנל קווק על קל. ספור סמכס ע', ספת צרף. נקנגוס צָרַף מצלמו, ומוס סם צָרְפָא, מקוס סלכיפס לו ג"כ סכוכ, ונגמרק בֵּי־נִצְרָפֵי, מקוס סלכיפס וכסיכס מסכוס, נככוי לגיל ע'.

v. tr., sicut זָרַב, שָׂרַף q. v., flagrare, igne purgare, hinc liquare, conflare, de aurifabro, qui צָרַף, vocatur, transl. in universum de examinatione, segregatione et purificatione, targ. צְרַף, unde צָרְפָא, locus, ubi metalla liquefiunt, catillus; gemar. בֵּי־נִצְרָפֵי, templi ethnici cognomen, tanquam imaginum fusilium domicilium. LXX. *πυροῦν, πειράζειν, δοκιμοῦν, χωνεύειν, ἀργυροκοπεῖν, κατασκευάζειν, πιπράσκειν*; inf. צָרוֹף, *ἀργυροκόπος*; prt. *χρυσοχόος, χωνευτής, πυρευτής, χαλκεύς*; יְצָא לַצֹּרֵף, *καθαρίζεται καθαρόν*; *Pi.* מְצָרֵף, *χωνευτήριον*.

3 *perf.*: צָרַף
Jer. 6, 29. לשוא צרף צרוף
3 *prf f.c. s.*: צְרָפַתְנִי
Ps. 105, 19. אמרת י"י צרפתני
2 *perf. c. s.*: צְרַפְתָּנִי
Ps. 17, 3. צרפתני בל־תמצא
2 *perf. c. s.*: צְרַפְתָּנוּ
Ps. 66, 10. צרפתנו כצרף־כסף
1 *perf. c. s.*: צְרַפְתִּיךָ
Jes. 48, 10. צרפתיך ולא בכסף
1 *perf. c. s.*: וְצָרַפְתִּים
Zach. 13, 9. וצרפתים כצרף
part. m.: צוֹרְפָהּ, צֹרְפָהּ *sg.*
Jes. 40, 19. כסף צורף
Jes. 41, 7. ויחזק חרש את־צרף
Jes. 46, 6. ישכרו צורף ויעשהו
Jer. 10, 9. מעשה חרש וידי צורף
Jer. 10, 14. חביש כל־צורף מפסל
Jer. 51, 17. חביש כל־צרף
part. masc.: וְצֹרְפָהּ *sg.*
Jes. 40, 19. וצרף בזהב ירקענו
part. masc.: לַצֹּרְפָהּ
Jud. 17, 4. ויתנהו לצורף
Prv. 25, 4. ויצא לצרף כלי
p. cum suff.: צוֹרְפָם
Jer. 9, 6. הנני צורפם ובחנתים
p. m. pl.: צוֹרְפִים
Neh. 3, 8 *עזיאל בן חרהיה צורפים
part. pl.: הַצֹּרְפִים
Neh. 3, 32. החזיקו הצרפים
part. pass.: צְרוּפָהּ *sg.*
Ps. 12, 7. כסף צרוף בעליל
part. pass. f.: צְרוּפָה
2 Sam. 22, 31. אמרת י"י צרופה
Ps. 18, 31. אמרת־י"י צרופה
Ps. 119, 140. צרופה אמרתך
Prv. 30, 5 אמרת אלוה צרופה
inf. abs.: צָרוֹף
Jer. 6, 29. לשוא צרף צרוף
inf. constr.: כְּצָרְפָהּ *s. M.*
Ps. 66, 10. צרפתנו כצרף־כסף
inf. constr.: לְצָרוֹף
Dan. 11, 35. לצרוף בהם ולברר

impt. sg.: צָרְפָה *Q'ri.*
Ps. 26, 2. צרופה כליותי
impt. sg.: צָרוֹפָה *K'tib.*
Ps. 26, 2. צרופה כליותי
1 *imperf.*: וָאֶצְרֹף
Jes. 1, 25. ואצרף כבר סגיך
1 *impf. c. s.*: וָאֶצְרְפֵנִי
Jud. 7, 4. ואצרפנו לך
Nif-al: נִצְרַף
3 *impf. pl.*: וְיִצָּרְפוּ
Dan. 12, 10. ויתלבנו ויצרפו
Pi-el: צֵרַף
part. m.: מְצָרֵף *sg.*
Mal. 3, 2. כאש מצרף
Mal. 3, 3. מצרף ומטהר כסף
מְצָרֵף
ג"ו, וסמוכן כלי לנזיפס [זמעלנטיענגל], וכן פכנו רש"י, כלי שנוזפים בו כסף, ועוזין לוזו מקפר מקלה, וק"כ מס ניין סכלי.
n. m., catillus, conflatorium, targ. צְרָפָא idem.
Prv. 17, 3. 27, 21. מצרף לכסף

צָרַר

לומר צַר, ומובנו ק' קניפס וקציפס יקר סניב, וכן נַר נעלני, וכן צַר לעיל [פ"ינכיכלען, לוזמעכע-], ד"ם מי נרר מים נזמלס, לוכר מים נעניו, כלומר לכן נמכנמס, נרכות נזמלוזמס, לוכ מעוזס [נזלוב על קקוס], וסיקס נפס לקני לכוזס נלכור קיי"ס, לכור עון ספניס [נזלוב על נפוכס]. ומוס קק"כ סניפס וכניכס נכלל, ד"ם וקניכס נרכות, לומר סנוזות שלם סוקעו לסנזת [עי' סרל"ק], וק"כ לקוות מרעיו אַדְוָר, אָסָר, עָצָר וכדומס. כ' כמו צָרַר לעון קניכלס, ומוס לקיכס וגניפס ודקיקס וזעיכס, ונסמזלכ עץ דקיקס נמקוס, סספן של קיניכס. סכנכ"ס הפעולי', וסכוסף יולף מקל, לו קווק ממכו. ויוקר ממכו ע' קפת המלין.

h. e. צָרַר *v. tr.*, 1) illigare, colligare, arab. *zarra*, hinc constringere, cingere, a rad. *zar*, unde et vv. comp. צָיַר, אָסַר, אָזַר; 2) sicut צָרַע, percutere, affligere, urgere, opprimere; quae significationes, diversis a radicibus oriundae, imprudenter commistae sunt a grammaticis. LXX. *δεσμεύειν, ἀπο-; ἀποδεῖν, ἐν-; συνέχειν, συστρέφειν (συστροφή); ἐχθρεύειν, ἐχθραίνειν; πολεμεῖν, καταπατεῖν, μισεῖν, θλίβειν, ἀντίζηλος.* A. Th. *δεῖν, ἐνδεσμεῖν.*

3 *perf.*: צָרַר *forma solutu.*
Prv. 30, 4. מי צרר־מים בשמלה
Hos. 4, 19. צרר רוח אותה בכנפיה

3 *perf.*: צָר *forma corr.*
Jud. 11, 7. עתה כאשר צר לכם
1 Sam. 2, 32. *והבטת צר מעון
1 Sam. 13, 6. ראו כי צר־לו
1 Sam. 28, 15. צר־לי מאד
2 Sam. 1, 26. צר־לי עליך אחי
2 Sam. 24, 14. צר־לי מאד
2 Reg. 6, 1. ישבים שם לפניך צר
1 Chr. 21, 13. צר־לי מאד
Ps. 31, 10. חנני י"י כי צר־לי
Ps. 59, 17. ביום צר־לי
Ps. 69, 18. כי־צר־לי מהר ענני
Ps. 102, 3. ביום צר־לי
Jes. 49, 20. צר־לי המקום
Thr. 1, 20. ראה י"י כי־צר־לי

3 *perf. f.*: מלעיל צָרָה
Jes. 28, 20. וחמסכה צרה
3 *perf. pl.*: וְצָרְרָהּ
Num. 33, 55. וצררו אתכם על־הארץ
3 *perf. pl. c. s.*: צָרָרוּנִי
Ps. 129, 1. 2. רבת צרוני
part. masc.: צֹרֵר *sg.*
Esth. 3, 10. 9, 10. צרר היהודים
Esth. 8, 1. צרר היתודים
Esth. 9, 24. צורר כל־היהודים
Job. 26, 8. צרר־מים בעביו
part. masc.: הַצֹּרֵר *sg.*
Num. 10, 9. הצר הצרר אתכם
part. c. suff.: צוֹרְרַי
Ps. 7, 5. ואחלצה צוררי ריקם
part. pl.: צֹרְרִים
Num. 25, 18. כי צררים הם לכם
part. pl.: צָרִים *forma corr.*
Jud. 9, 31. והנה צרים את־העיר
1 Reg. 15, 27. וכל־ישראל צרים
2 Reg. 6, 25. והנם צרים עליה
2 Reg. 24, 11. ועבדיו צרים עליה
Jer. 32, 2. צרים על־ירושלם
part. pl.: הַצָּרִים
Jer. 21, 4. הכשדים הצרים עליכם
Jer. 37, 5. הצרים על־ירושלם
Esth. 8, 11. עם ומדינה הצרים
p. pl. constr.: צֹרְרֵי
Ps. 143, 12. והאבדת כל־צררי נפשי
Am. 5, 12. צררי צדיק לקחי כפר
p. pl. constr.: וְצֹרְרֵי
Jes. 11, 13. וצררי יהודה יכרתו
p. pl. c. s.: צֹרְרֵי *p.* צוֹרְרֵי
Ps. 6, 8. עתקה בכל־צוררי
Ps. 7, 7. הנשא בעברות צוררי
Ps. 23, 5. נגד צררי
Ps. 31, 12. מכל־צוררי היתי חרפה
Ps. 42, 11. חרפוני צוררי
Ps. 69, 20. נגדך כל־צוררי
p. pl. c. suff.: צֹרְרֶיךָ
Ex. 23, 22. וצרתי את־צרריך
Ps. 8, 3. יסדת עז למען צורריך
Ps. 74, 4. שאגו צורריך
Ps. 74, 23. אל־תשכח קול צריך
p. pl. c. suff.: צוֹרְרֶיהָ
Ps. 10, 5. כל־צוררין יפיח
part. pass.: צָרוּר *sg.*
Hos. 13, 12. צרור עון אפרים
part. pass. f.: צְרוּרָה
1 Sam. 25, 29. נפש אדני צרורה
part. pass. pl.: צְרֻרוֹת
Ex. 12, 34. צררת בשמלתם
2 Sam. 20, 3. ותהייה צרות
inf. abs.: צָרוֹר
Num. 25, 17. צרור את־המדינים
inf. constr.: *בְּצָרְרוֹ
Prv. 26, 8. *כצרור אבן במרגמה
inf. constr.: לְצָרְרוֹ
Lev. 18, 18. לצרר לגלות ערותה
impt. sg.: צְרוֹר
Jes. 8, 16. צור תעודה
3 *imperf.*: יִצֹּר *for. prima, intr.*
Prv. 4, 12. נלכתך לא־יצר צעדך
3 *imperf.*: וַיִּצֹּר
Gn. 32, 7. ויצר לו ויחץ
Jud. 2, 15. ויצר להם מאד
2 Sam. 13, 2. ויצר לאמנון
2 *impf. f.*: תְּצָרֵנִי
Jes. 49, 19. עתה תצרי מיושב
3 *imperf.*: וַתֵּצַר
Jud. 10, 9. ותצר לישראל מאד
1 Sam. 30, 6. ותצר לדוד מאד

3 *imperf.*: יְצַר *for. sec. trans.*
Jes. 11, 13. לא־יצר את־אפרים
Pu-al: צֹרַר
p. masc. pl.: וּמְצֹרָרִים
Jos. 9, 4. ומבקעים ומצררים
Hif-il: הֵצַר
3 *perf.*: וְהֵצַר
Dt. 28, 52 (bis). והצר לך בכל־שעריך
מלעיל וַהֲצַרְתָּי
1 *perf.*:
Jer. 10, 18. והצרתי להם
Zeph. 1, 17. והצרתי לאדם
part. f.: מְצָרָה *sg.*
Jer. 48, 41. כלב אשה מצרה
Jer. 49, 22. כלב אשה מצרה
inf. constr.: הָצַר
2 Chr. 28, 22. ובעת הצר לו
inf. constr.: וְהָצֵר
2 Chr. 33, 12. וכהצר לו חלה
3 *imperf.*: יֵצַר
1 Reg. 8, 37. כי יצר־לו איבו
2 Chr. 6, 28. כי יצר־לו איביו
3 *imperf.*: וַיֵּצַר
2 Chr. 28, 20. ויצר לו ולא חזקו
2 *imperf.*: תֵּצַר
Dt. 2, 9. אל־תצר את־מואב
3 *impf. pl.*: וַיְצָרֻהוּ
Neh. 9, 27. ויצרו להם

צַר

ת"ו, וכנגיכס מפסקס לו נילועס צַר, וכנגני צָרֵי, וסכנוי צָרַיִם, וסמיכוזו צָרֵי, ולנקנס צָרָה, וכקכווס לק"כ סקוקיי לנס. סמוכן לוזן ומיק לוזק ומוכס כוגע ומקוקוס מעכס ומוכך יכיב ולויב שוס ומכלך, מקוכב על נמיכס. ולפעמים מופנע כנקניי כוכניי נמוכן לקן ולקק ומעימס וכדוף, ונככו נסלנס לו נכתני קדע מלקוכוכיס, ולפני כתוקניי כמו מוכך [עכנ] עי' נוכ, ולפעמים כמו צוֹר לעיל נמוכן סלנע, ומס קקת לוכ פכסנו סוכו.

n. m. (c. accentu distinct. et art. הַצַּר, c. s. צָרֵי; pl. צָרִים, c. צָרֵי; f. צָרָה, subst.), is qui constringit vel percutit s. affligit, hostis, adversarius, abstr. et *m.* et *f.*, compressio, oppressio, angustiae. De significatione adjectiva: *angustus* et substantiva: *lapis* v. s. צוּר I. II. LXX. *ἐχθρός, ἀντικείμενος, διάβολος, οἰκέτης.*

Num. 22, 26. ויעמד במקום צר
1 Sam. 2, 32. והבטת צר מעון
Job. 6, 23. ומלטוני מיד־צר
Job 15, 24. sbst. יבעתהו צר ומצוקה
Job. 36, 16. ואף הסיתך מפי־צר
Job. 38, 23. sbst. חשכתי לעת צר
Job. 41, 7. סגור חותם צר
Ps. 44, 11. תשיבנו אחור מני־צר
Ps. 74, 10. יחרף צר
Ps. 78, 42. אשר־פדם מני־צר
Ps. 78, 61. ותפארתו ביד־צר
Ps. 107, 2. אשר גאלם מיד־צר
Ps. 119, 143. sbst. צר־ומצוק
Esth. 7, 6. איש צר ואויב
Prv. 24, 10. צר כחכה
Jes. 5, 30. sbst. צר ואור
Jes. 30, 20. לחם צר ומים לחץ
Jes. 59, 19. כנהר צר
Jes. 63, 9. sbst. בכל צרתם לא צר
Thr. 1, 5. הלכו שבי לפני צר
Thr. 1, 7. בנפל עמה ביד־צר
Thr. 1, 10. ידו פרש צר
Thr. 4, 12. כי יבא צר ואויב
Am. 3, 11. צר וסביב הארץ

Digitized by Google

הַצָּר
Num. 10, 9. עלֿהצר הצר אתכם
הַצָּר
Esth. 7, 4. כי אין הצר שוה
Zach. 8, 10. אין־שלום מן־הצר
בְּצַר
Thr. 2, 4. נצב ימינו כצר
בְּצָרִי
Job. 7, 11. אדברה בצר רוחי
בַּצָּר
Dt. 4, 30. בצר לך ומצאוך
2 Sam. 22, 7. בצרֿלי אקרא יי
2 Chr. 15, 4. וישב בצרֿלו
Ps. 18, 7. בצרֿלי אקרא יי
Ps. 66, 14. ודברֿפי בצרֿלי
Ps. 106, 44. ויראֿ בצר להם
Ps. 107, 6. ויצעקו אלֿיי בצר להם
Ps. 107, 19. 28. ויזעקו אל יי
Jes. 25, 4. מעז לאביון בצרֿלו
Jes. 26, 16. יי בצר פקדוך
Hos. 5, 15. בצר להם ישחרנני
בְּצַר
Ps. 4, 2. בצר הרחבת לי
מִבְצַר
Ps. 32, 7. אתה סתר לי מצר
Ps. 60, 13. 108, 13 הבֿלנו עזרת מצר
בְּצַר
Jes. 5, 28. כצר נחשבו
cum suff.: בָּצְרִי
Job. 16, 9. צרי ילטוש עיניו לי
pl.: בְּצָרִים
Thr. 1, 7. ראוה צרים
pl. constr.: בְּצָרֵי
Esr. 4, 1. וישמעו צרי יהודה
Jes. 9, 10. את־צרי רצין עליו
Jer. 48, 5. צרי צעקת־שבר שמעו
Ez. 30, 16. וצר צרי יומם
pl. c. suff.: בָּצָרַי p.
Ps. 3, 2. יי מה־רבו צרי
Ps. 13, 5. צרי יגילו כי אמוט
Ps. 27, 2. צרי ואיבי לי
Ps. 27, 12. אלֿתתנני בנפש צרי
Ps. 119, 139. כי־שכחו דבריך צרי
pl. c. suff.: וְצָרַי p.
Ps. 119, 157. רבים רדפי וצרי
pl. c. suff.: לְצָרַי p.
Dt. 32, 41. אשיב נקם לצרי
1 Chr. 12, 17. ואם־לרמותני לצרי
pl. c. suff.: מִצָּרַי
Jes. 1, 24. הוי אנחם מצרי
pl. c. suff.: צָרֵינוּ
Neh. 4, 5. ויאמרו צרינו
Ps. 44, 6. בך צרינו ננגח
Ps. 60, 14. 108, 14. והוא יבוס צרינו
Jes. 63, 18. צרינו בוססו מקדשך
pl. c. suff.: לְצָרֵינוּ
Jos. 5, 13. הלנו אתה אם־לצרינו
pl. c. suff.: מִצָּרֵינוּ
Ps. 44, 8. כי תושעתנו מצרינו
Ps. 136, 24. ויפרקנו מצרינו
pl. c. suff.: צָרֶיךָ
Gn. 14, 20. מגן צריך בידך
2 Sam. 24, 13. נסך לפני־צריך
1 Chr. 21, 12. נסה מפני־צריך
Jes. 26, 11. אש צריך תאכלם
Mich. 5, 8. תרם ידך על־צריך
pl. c. suff.: לְצָרֶיךָ
Jes. 64, 1. להודיע שמך לצריך
pl. c. suff.: צָרֶיךָ
Jer. 30, 16. צריך כלם בשבי
pl. c. suff.: צָרֶיךָ p.
Thr. 2, 17. הרים קרן צריך

pl. c. suff.: צָרָיו
Num. 24, 8. יאכל גוים צריו
Ps. 78, 66. ויך צריו אחור
Ps. 89, 24. וכתותי מפניו צריו
Ps. 89, 43. תרימות ימין צריו
Ps. 97, 3. ותלהט סביב צריו
Thr. 1, 17. סביביו צריו
pl. c. suff.: בְּצָרָיו
Ps. 112, 8. יראה בצריו
pl. c. suff.: כְּצָרָיו
Job. 19, 11. ויחשבני לו כצריו
cum suff.: לְצָרָיו
Dt. 32, 43. ונקם ישיב לצריו
Jes. 59, 18. ישלם חמה לצריו
Nah. 1, 2. נקם יי לצריו
pl. c. suff.: מְצָרָיו
Dt. 33, 7. ועזר מצריו תהיה
Ps. 105, 24. ויעצמהו מצריו
Jer. 46, 10. נקמה להנקם מצריו
pl. c. suff.: צָרֶיהָ
Thr. 1, 5. היו צריה לראש
pl. c. suff.: צָרֵיהֶם
Neh. 9, 27. ותתנם ביד צרהם
Neh. 9, 27. מיד צריהם
Ps. 81, 15. ועלֿצריהם אשיב ידי
Ps. 106, 11. ויכסו־מים צריהם
Ez. 39, 23. ואתנם ביד צריהם
pl. c. suff.: וְצָרֵיהֶם
Jer. 50, 7. וצריהם אמרו לא נאשם
pl. c. suff.: צָרֵימוֹ
Dt. 32, 27. פן־ינכרו צרימו
adj. fem.: צָרָה subst.
1 Sam. 26, 24. ויצילני מכלֿצרה
2 Sam. 4, 9. נפשי מכלֿצרה
1 Reg. 1, 29. פדה את־נפשי מכלֿ־צרה
2 Reg. 19, 3. יום־צרה ותוכחה
Job. 27, 9. כי־תבוא עליו צרה
Ps. 20, 2. יענך יי ביום צרה
Ps. 22, 12. כי־צרה קרובה
Ps. 37, 39. מעוזם בעת צרה
Ps. 50, 15. וקראני ביום צרה
Ps. 54, 9. כי מכלֿ־צרה הצילני
Ps. 116, 3. צרה ויגון אמצא
Ps. 138, 7. אם אלך בקרב צרה
Prv. 1, 27. צרה וצוקה
Prv. 23, 27. ובאר צרה נכריה
Prv. 24, 10. התרפית ביום צרה
Pr. 25, 19. בוגד ביום צרה
Jes. 8, 22. והנה צרה וחשכה
Jes. 30, 6. בארץ צרה וצוקה
Jes. 33, 2. ישועתנו בעת צרה
Jes. 37, 3. יום־צרה ותוכחה
Jer. 4, 31. צרה כמבכירה
Jer. 6, 24. צרה החזקתנו
Jer. 14, 8. מושיעו בעת צרה
Jer. 15, 11. בעת רעה ובעת צרה
Jer. 16, 19. ומנוסי ביום צרה
Jer. 30, 7. ועתֿצרה היא ליעקב
Jer. 49, 24. צרה וחבלים אחזתה
Jer. 50, 43. צרה החזיקתהו
Dan. 12, 1. והיתה עת צרה
Obad 1, 12. ואלֿתגדל פיך ביום צרה
Obad. 1, 14. שרידיו ביום צרה
Nah. 1, 7. למעוז ביום צרה
Nah. 1, 9. לאֿתקום פעמים צרה
Hab. 3, 15. אנוח ליום צרה
Zeph. 1, 15. יום צרה ומצוקה
Zach. 10, 11. ועבר בים צרה
וְצָרָה
Ps. 78, 49. עברה וזעם וצרה
הַצָּרָה
Gn. 42, 21. הצרה הזאת
בַּצָּרָה
Ps. 9, 10. משגב לעתות בצרה
Ps. 10, 1. תעלים לעתות בצרה
Ps. 81, 8. בצרה קראת ואחלצך
בְּצָרָה
Ps. 91, 15. עמוֿאנכי בצרה
וּבְצָרָה
Neh. 9, 37. ובצרה גדלה אנחנו
צָרָתָהּ
1 Sam. 1, 6. וכעסתה צרתה גם־כעס
c. h. finis.: הַצָּרָתָה
Ps. 120, 1. אלֿיי בצרתה לי
לָצָרָה
Prv. 17, 17. ואח לצרה יולד
מָצָרָה
Ps. 143, 11. תוציא מצרה נפשי
Prv. 11, 8. צדיק מצרה נחלץ
Prv. 12, 13. ויצא מצרה צדיק
Jon. 2, 3. קראתי מצרה לי
constr.: צָרַת
Gn. 42, 21. ראינו צרת נפשו
c. suff.: צָרָתִי
Gn. 35, 3. העֹנה אתי ביום צרתי
Ps. 77, 3. ביום צרתי
Ps. 86, 7. ביום צרתי אקראך
Ps. 142, 3. צרתי לפניו אגיד
c. suff.: צָרָתְכֶם
Jud. 10, 14. יושיעו לכם בעת צרתכם
cum suff.: מִצָּרָתוֹ
Jes. 46, 7. מצרתו לא יושיענו
cum suff.: צָרָתָם
Neh. 9, 27. ובעת צרתם יצעקו
Jes. 63, 9. בכלֿצרתם לוֹ צר
pl.: צָרוֹת
Job. 5, 19. בשש צרות יצילך
Ps. 25, 17. צרות לבבי הרחיבו
Ps. 71, 20 צרות רבות ורעות
וְצָרוֹת
pl.: Dt. 31, 17. 21. רעות רבות וצרות
הַצָּרוֹת
pl.: Jes. 65, 16. כי נשכחו הצרות
בְּצָרוֹת
pl.: Ps. 31, 8. ידעת בצרות נפשי
Ps. 46, 2. עזרה בצרות
מָצָרוֹת
pl.: Prv. 21, 23. שמר מצרות נפשו
pl. c. suff.: מְצָרֹתֵינוּ
2 Chr. 20, 9. ונזעק אליך מצרתינו
pl. c. suff.: וְצָרֹתֵיכֶם
1 Sam. 10, 19. רעותיכם וצרתיכם
pl. c. suff.: צָרוֹתָיו
Ps. 25, 22. מכל צרותיו
Ps. 34, 7. ומכלֿ־צרותיו הושיעו
pl. c. suff.: צָרוֹתָם
Ps. 34, 18. ומכלֿ־צרותם הצילם
צְרוֹר

ע״ו, והכינוי צְרֹרוֹת, וסתרוכו מוכפל: ק׳ קלוס וקנוד [פקק, ניכדעל], מלמון קליפס וקגידס נזכרס, ד״מ נכור כסף וזהב ומעות, לומר כיס מוכר נסס, וכן נכור נזמים ומוכ. כ׳ כמו גרניר, ד״מ ולא יפל נכור קרן, לא נמצא שם נס נכור, והסתכות לפ״ז צר נמוכן גר לעיל. וקאר לפכוס הפסוק כנכור קכן נמרנמס לדעת דוד קפקי כנכור מקור נזמוני, מענין קציכה וכריכה, ולדעת נרשוכי נכור שם, וכנור קכן כמו נכור כסף, לומר נכור קכן יקרה, ווס הככון.

n. m. (pl. צְרֹרוֹת); 1) fasciculus colligatus, velut aromatum aut auri argentive, crumena; 2) bacca, sicut גַּרְגֶּרֶת, גַּר, consentiente vel etymo. De marsupio gemmarum pleno Prv. 26, 18., ubi alii vertunt: *perinde ac si quis ligaret.* LXX. *δεσμός, ἐν-, ἀπο-; βαλάντιον, λίθος, σύντριμμα.*

Gn. 42, 35. צרור־כספו בשקו
2 Sam 17, 13 לאֿנמצא שם גם־צרור
Prv. 7, 20. צרור הכסף לקח בידו
Cant. 1, 13. צרור המר דודי לי
Am. 9, 9. ולאֿ־יפול צרור ארץ
Hag. 1, 6. משתכר אלֿ־צרור נקוב
בִּצְרוֹר
1 Sam. 25, 29. צרורה בצרור החיים
Job. 14, 17. חתם בצרור פשעי
כִּצְרוֹר
Prv. 26, 8. כצרר אבן במרגמה
pl.: צְרֹרוֹת
Gn. 42, 35. צרורות כספיהם

מֵצַר

ע״ו, וסרכוי מְצָרִים וסמיך מְצָרֵי, ומוכנו לעין וקק, ות״כ ע״פ מַסָּב מן סנב, קולם לד״ק נספסוק בין המנרים, ומנרי שקול מנקוכי הזרס מנר, כיוון כנר, לומר סגיכה וקריפה, ומוכנו לפ״ז נגול פקיף, וכן סניכוהו כניס מסקוכים הקדמוכים, עי׳ מנר לעיל.

n. m. (pl. מְצָרִים, c. מְצָרֵי, ad s. f. מַסָּב a v. סָב), angustiae, ex aliorum, in his veterum sententiâ, a v. מָצַר, vi *cingendi.* LXX. *θλῖψις (θλίβειν), κίνδυνος.*

הַמֵּצַר
Ps. 118, 5. מן־המצר קראתי יה
pl.: הַמְּצָרִים
Thr. 1, 3. השיגוה בין המצרים
pl. constr.: וּמְצָרֵי
Ps. 116, 3. ומצרי שאול מצאוני

צַרְתַּת

v. s. r. צוֹת *p.* 951.

בִּתְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים כִּי סְמָכְתָנִי · אָוֹת צָרַי כְּלִיתִי·
קְבָצְתִי וְסַהֲרְתִּי בֵּין עֲרָכָיו · הַשְׁרָתָיִם אֲשֶׁר אָרַיְתִי:
בְּגִנַּת הַהִקְחוּץ מִנְטַעַי נְאוֹנִים · מְזִמְרַת מֶחְקָר הַלָּשׁוֹן
אֲצָרְתִּי גָּרְנִי זֶה בַּפֶּה · רַבַּת חֲסָנְתִּי חָסוֹן:

ק

קָא

v. s. r. קוֹא *p.* 978.

קָאַת

v. s. r. קוֹא *p.* 978.

קָבַב I.

לומר קב, ומוכנו לעינס ולעון קריפה וכליכה קלילה ומריכה [סתהכנן, פלוכנן], וכן התמנות נסנעל דקב לעיל,

Digitized by Google

נמכון כלימה וקריכה, וימודעו לל״ק
מן נקיכה וקלילה וכריקה וקריכה,
כהשקל של טב נעבדי, ול״כ נדומה לו
אָרַם, פָּאַב, דָּקַה, וכדומה סרנפ, קולם
הסשקלה לל מסקנכת לו. וקשנתי לקבי
שהשרש ניובי [σ-κώπ-τειν] נדומה לו,
ול״כ גם חוס קורבי מכמה טעמים,
ולשכשנו נכוקה גלו״הס.

h. e. קָבַב, *v. tr.*, maledicere, execrari, diras imprecari, quocum nonnulli comparant v. קָבַב, arab. *sabba*, in quibus a *perforando et exscindendo* eadem fit ad detestandum translatio. Quod si verum esset, cognata essent vv. קָבַב, דָּקַה, פָּאַב, et fort. graec. *σ-κώπ-τειν*. At haec conjectura multis de causis displicet. LXX. *ἀρᾶσθαι, κατ-, ἐπικατ-*; inf. קֹב, *κατάρα, κατάρασις.*

3 *perf. c. s.:* קָבָה

Num. 23, 8. מה אקב לא קבה אל

2 *perf. c. s.:* וְקַבֹּתוֹ

Num. 23, 27. וקבתו לי משם

inf. abs.: קֹב

Num. 23, 25. גם־קב לא תקבנו

inf. constr.: לָקֹב

Num. 23, 11. לקב איבי לקחתיך

Num. 24, 10. לקב איבי קראתיך

impt. sg.: קָבָה־ *s. M.*

Num. 22, 11. לכה קבה־לי אתו

Num. 22, 17. קבה־לי את העם

impt. c. suff.: וְקָבְנוֹ

Num. 23, 13. וקבנה־לי משם

2 *imperf.:* תְּקָבֶּנּוּ

Num. 23, 25. קב לא תקבנו

II. קָבַב

לומר קֹב, ופקנוטו ק׳ נדמיון לו דָּקַר, קָבַב, גַּב, לומר היות מנוגן ומנוגע [וואָלכיג, היגעלינ ויין], או גנון [וואָל-נען], וכן קב נלעון ישמעאל, וכנר דנרתי מוס השרש, ויוסר מסכו תשנ נלוס״ב. כ׳ כמוכן נקיכה וכניכה, וקקריתי סודו תסת נָקַב, דָּקַר וכדומה, ומשתי סכוונות השלם מסתעפכת הכנוונות קֹב, קָבָה, לוולם השמות קֹבָה, מְקֻבֶּה שייכים לל קוב לקמן.

h. e. קָבַב, *v. intr. tr.*, vi duplici: 1) fornicatum, concameratum, collinum, editum esse, vel trans. concamerare, arab. *qabba* Conj. II., gem. קַבְּבָה; 2) sicut דָּקַר, דָּקַר, excavare, effodere. Inde nmm. deriv. קֹב, קֻבָּה, et nmm. קֻבָּה ad v. קוּב pertinent.

קֹב

ז״ו, והכנוי קְבִים, והמוכן מדם מה שנית הסשה, וסודו כסוד זל כור לעיל, מלשון קניכה, ול״כ ע״ם קשור, ולל ע״ם נכון, ובנמלל קנ משלמו, ולנעמים ככלל מדם לו דכר מעולל.

n. m. (pl. קְבִים), cabus h. e. mensura frumentaria minor, sexta pars sati. LXX *κάβος.*

הַקֹּב

2 Reg. 6, 25. ורובע הקב חרירונים

קֻבָּה

ז״נ ומוכנו קדל מנוכן ודל המשכב [נעוואָלכע, נימעער], וכן קֻבָּה נלעון ישמעאל, ופעל מתנו קְבֵּב נלמרי, לומר עשות קכה, ובשלל לכוב על קדר ודל הוונות, וסודו כשלר עוד כשתי מעכב [sp. *Alcove*, Alkoven].

n. f., fornix, thalamus, arab. *kubba-t-on* (Alkoven). LXX. *κάμινος*. A. *τέγος*. S. *συφάνιον*.

הַקֻּבָּה

Nu. 25, 8. אישראל אל־הקבה

I. קָבַל

פעל ל״ע כ״ק נענין הכנד קְבֵל, והמוכן לקיקה וניוקה [מיסשַׁנגען, נעסטען], ל״ע מקנול לנד סכיתן, הן עוב הן רע, מקנול לקל ומוסר, מסקיסת לקריס לו וכדומה, וכולם מתמנות זל לקיקה. נקרנום קְבֵל זנור מקור, תמור לקל, כשל, זמע נעבדי, ונעבדי זנור לך נהלנה, לו נכתבי קדם המקוריס והמקלרמים, וכן הם המוסנע קְבֵל לומר לקוק, וכן נשפה ענריכית, נהשלה על לקיוה, ל״ע נהמוסנע בְּרִית קְבֵל, לומר לקוו ולוון לקוו, ועוד הרנה.

v. piel. (in scr. s. poeticum vel in libris posterioribus usurpatum, neohebr. et arab. usitatissimum), accipere, suscipere, recipere, unde n. actionis קִבּוּל (בֵּית־קִבּוּל, ansa), קַבָּלָה, doctrina oretenus accepta (מְקַבֵּל, discipulus; מָקֹבָל, traditionis, spec. kabalae peritus). LXX. *δέχεσθαι, προς-; πείθεσθαι, ἐκλέγεσθαι, ὑποφέρειν.*

Pi-el: קִבֵּל 3 *perf.*

ולהסיר שקו מעליו ולא קבל Esth. 4, 4.

3 *perf.:* וְקִבֵּל

Esth. 9, 23. וקבל היהודים

3 *perf. pl.:* וְקִבְּלוּ

Esth. 9, 30. וקבלו הכהנים והלוים

3 *perf. pl.:* וְקִבְּלוּ

Esth. 9, 26. וקבל היהודים עליהם

impt. sg.: קַבֵּל־ *s. M.*

1 Chr. 21, 11. כה־אמר ר״י קבל־לך

impt. sg.: וְקַבֵּל

Prv. 19, 20. שמע עצה וקבל מוסר

3 *impf. c. s.:* וַיְקַבֵּלֵם

1 Chr. 12, 18. ויקבלם דויד ויתנם

1 *impf. pl.:* נְקַבֵּל

Job. 2, 10. גם את־הטוב נקבל

Job. 2, 10. ואת־הרע לא נקבל

3 *impf. pl.:* וַיְקַבְּלוּ

2 Chr. 29, 16. ויקבלו חלוים להוציא

2 Chr. 29, 22. ויקבלו הכהנים

קְבֵל

פעל נלמרי כמו נעבדי, ונמלל לך נכנד קְבֵל, וזנור נקרנום. נשפה ענריכית יזוע קַבָּלָה מסורת ומכסנ שקנלנו מכוונקו, ונכני כלנם משולנים לל לנבי קורה, וכן סם סוה השרש קַבָּלָה, הלוקח הנגנה מיד הנגנ, מְקוּבָּל לל יודע קכמת הקנלה, מְקַבֵּל כמו תלמיד וכדומה.

v. aram. pael., accipere. LXX. *λαμβάνειν, παρα-.*

Pa-el: קַבֵּל 3 *perf.*

Dan. 6, 1. קבל מלכותא

2 *impf. pl.:* תְּקַבְּלוּן

Dan. 2, 6. תקבלון מן־קדמי

3 *impf. pl.:* וַיְקַבְּלֵהּ

Dan. 7, 18. ויקבלון מלכותא

II. קָבֶל

פעל ל״ע נקל, ומוכנו היות לפני וכוכח וכנד ועומת [פָּאַר, נענעקיכער ויין], וכן הפעל קִבֵּל נפרני, לפר מתנו סם קַבָּל לד הסנים, קַבֵּל כמו קְבֵל נלמרי, ויסודתו מתני נעלמה כיסודת קָבֵל ק׳

a ipsa de causa, quia; מִלְּקַבֵּל־ דְּנָה, propter haec ipsa. LXX. c. *κατέναντι*; seq. דִּי, *πρὸς ὅ, καθότι, καθώς*; מִלְּקַבֵּל־דְּנָה, *τότε.*

Dan. 2, 8. כל־קבל די חזיתון

Dan. 2, 10. כל־קבל די כל־מלך

Dan. 2, 12. כל־קבל דנה מלכא בנס

Dan. 2, 24. כל־קבל דנה דניאל על

Dan. 2, 40. כל־קבל די פרזלא מהדק

Dan. 2, 41. כל־קבל די חזיתה

Dan. 2, 45. כל־קבל די־חזית

Dan. 3, 7. 8. כל־קבל דנה בה זמנא

Dan. 3, 22. כל־קבל דנת מן־די מלת

Dan. 3, 29. כל־קבל די לא איתי אלה

Dan. 4, 15. כל קבל די כל חבירי

Dan. 5, 12. כל־קבל די רוח יתירא

Dan. 5, 22. כל־קבל די כל־דנה ידעת

Dan. 6, 4. כל־קבל די־רוח יתירא בה

Dan. 6, 5. כל־קבל די־מהימן הוא

Dan. 6, 10. כל־קבל דנה מלכא דריוש

Dan. 6, 11. כל קבל די־הוא עבד

Dan. 6, 23. כל־קבל די קדמוהי

Esr. 4, 14. כל־קבל די־מלח היכלא

Esr. 7, 14. כל־קבל די מן־קדם מלכא

Esr. 7, 17. כל־קבל דנה אספרנא

לְקֶבֶל, לָקֶבֶל

Dan. 3, 3. וקאמין לקבל צלמא

Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא

Dan. 5, 10. לקבל מלי מלכא

Esr. 4, 16. לקבל דנה חלק

Esr. 6, 13. לקבל די־שלח דריוש

וְלָקֶבֶל

Dan. 5, 1. ולקבל אלפא חמרא שתה

cum suff.: לְקָבְלָהּ

Dan. 2, 31. וזיוה יתיר קאם לקבלך

קָבַע

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו נניעס וגנין [כוכד, וואָלכיג ויין], ומוס קְבֵע, קְבֵעַת, וכנר שקלתי השרש לעיל פקת נבע ופקת כבע, וכי סוף המקוקה מסס, כילוע למניכים. נשלני ג״כ קבע כמו גבע.

v. intr. inus., sicut גְּבֵב, גָּבַב q. v., rotundum, rotundose elatum esse, arab. קבב, gibbosum esse.

קֹבַע

ז״ו ומלרע, והסמך קֹבַע מלעיל, וכן קֹבֶל בוֹבַע לעיל, שהוא המקוקה מסכו, והמסרת עליו לית נקוף, ויחד ומנן וקונע, ותקוימו מלעים, וזנור קריק כונע נכף, כר ין לין תרין נקוף. פתכונו כלי מנן על רקע או מנעפה עלונה להסך [סטלם], ותקרונו קוֹלָם. *n. m. Milra* (c. קוֹבַע *Mil'el*, sicut בּוֹבַע, quod usitatius est), galea, utpote rotundose elata (rundgewölbter Helm). Targ. קוּלְסָא. LXX. *περικεφαλαία, φυλακή.*

וְקֻבַּע

Ez. 23, 24. צנה ומגן וקובע

constr.: קֻבַּע

1 S. 17, 38. קובע נחשת על־ראשו

קְבַעַת

ז״כ, נויר קְבֵע, ומוכנו נניע וכוס, לומר דנר מנוע לקכול ולשמור. ונקמר מנניע הפרק [נלומענקעלן], וכן נניע, נעבדי קְבַעַת, וכן מנניע לשתות, והדמור קנעת כוס או כוס קנעת לחוק הענין, לומר כוס מנוע מלוד ומחוק הכנס, ומענין כוס יין השתה פרזו המתרגם קְדָלָא [*φιάλη*], וזה כמון. ועזו לפי דעתי לפן-נכף ויקקי וקקי שבראשו מענין קְבֵע נלמרי, נמוון שמיכה וקניעה, ומוכנו לפי שהיס הנקנעים תקת, וכן הניכו המשורר כמונן לקיקה. ותנין נוס סנוסף חֻקְבַּל עמוס דנר נוכח וכנ״ל, ווהו התנגדות, וכן מרנו דוד קמתי שיסיס כל לולי כנד קנלו, ומוס נתכמת הלמון שתי כוונות מקנילות [ל״ע תלת נרן, קסל], למלס וחת שני פניס מקנילים, כללים מקנילים, והשם כמונן וס חֻקְבָּלָה, לומר נוכוחת והתנגדות [נענעכוחטנוכ, -וַחַטן, חֻפ-מְקוּוּיש], כילוע נתכמת המקקי.

v. intr., ante, coram, ex adverso esse, arab. *qabala*, accedere a parte anteriori (*qabl*, pars anterior, *qablu*, ante coram), syr. obvium esse. *Hi.*, sibi obversum, parallelum esse (unde neoh. n. actionis הַתְקָבָלָה, oppositio). Radicem, uti et verbi קָבַל II., frustra quaesivimus. LXX. *ἀντιπίπτειν.*

Hif-il: הִתְקְבִיל

part. pl. f.: מַקְבִּילוֹת

Ex. 26, 5. 36, 12. מקבילת הללאת

קָבֶל

ז״ו, ולל חֻבַּל, כלנר קשנו קנת, ולנעמים תמוכו סמקנר, נעכור סתכור השלם עם המלם שלקיני חֻבָּלֵיהֶם, כמקנר לנכי ככוי, ומשקל לע״ו משקל קֹטֶב, קֹטֶן, סֹבֶל, סְבָה, ונעשה מכל שלם נקכורס עם ככויים חֻבָּלוֹ, חֻבָּנָה, חֻבָּנָי, וסקולם נכל שלם נקען ונקעף, ועטופים השניים לנשלקת לו להקל הקיליס, ולל סְבָה, סֹבֶל תמור קען תעף השכוך, והוף משלמו, ולמען הכלות שגם הקען השני ליכנו סגדול כ״ל התעוף כלנד שקיני נכוספות לקדות חֻבָּלוֹ, חֻבָּנָי, ולנעמים כשנשרק השלם כלנד שקני השוכך, למען הרלות קנוכן, ד״ם חֻבְּכוֹ, חֻבָּלוֹ, ובוס תכיר ותקיכל נוכתו. תמוכן לפני ולנוכח וכנד [פָּאַר, נענען], ולפרוש מקי קנלו כתב הרל״ק שרנוכו מכת דַּיִּק sp. *culebrina*, gall. [*coulevrine*, it. *calobrino*, נמקי לע״ו שרש, ודעתו עוד שתפשר שהשם נלתי שרש, על כי שמניכו פסקים ק״ל ע״ל חִיר־חֻבָּל, לכן כנשרק נקטון מם הסתקלה. עי׳ מקס.

n. m. (ad s. f. קֹבֶב, קֹטֶן, סֹבֶל, סְבָה, non חֻבָּל, uti nonnulli commenti sunt, seq. *Maqef* חֻבָּל־שֶׁם, c. s. חֻבָּלוֹ, חֻבָּנָה, חֻבָּנָי, mutato *Cholem* in *Qamez chathuf* et sequente *Chathef* euphoniae ergo, vel, posito *Shureq* pro *Cholem*, uti in חֻבָּלוֹ, סְבָבוֹ; aliquot in codd. *tertia* radicalis dagesatur, ut brevitas *Qamezi* alterius significetur: חֻבָּלוֹ, חֻבָּנָי, uti cum sibilus vocabulum inchoat, *altera*: סְבָבוֹ, חֻבָּלוֹ), pars anterior, e parte obversa s. opposita, coram, exadversus; נֶגַח חֻבָּלוֹ, percussio oppositi, aries (gemar. semel Pesahim f. III, a. חִיר־חֻבָּל, abjecto *Mem* radicali). LXX. *ἀπέναντι.*

חֻבָּל־

2 Reg. 15, 10. ויכהו קבל־עם

cum suff.: קָבָלוֹ

Ez. 26, 9. ומחי קבלו יחן

קֻבָּל

ז״ו, שנקשוה לשעמי כמו נעכרי, ומוכנו מעלמו, ונמלל סם נכנויים רנים ונסרכנות, ל״ע כל־קבל־די, כל־קבל־דנה, ונקרנום להכנה.

n. m., deinde *adverb.*, pars anterior; לְקֻבָּל, ante, exadversus, propter, seq. דִּי, *quia*; מִלְּקֻבֵּל־דִּי, מִלְּקֻבֵּל־דְּנָה, *ἕνεκα τοῦ, διότι, καθώς*; קֻבָּל־דְּנָה, *τότε.*

Dan. 2, 8. כל־קבל די חזיתון

Dan. 2, 10. כל־קבל די כל־מלך

Dan. 2, 12. כל־קבל דנה מלכא בנס

Dan. 2, 24. כל־קבל דנה דניאל על

Dan. 2, 40. כל־קבל די פרזלא מהדק

Dan. 2, 41. כל־קבל די חזיתה

Dan. 2, 45. כל־קבל די־חזית

Dan. 3, 7. 8. כל־קבל דנה בה זמנא

Dan. 3, 22. כל־קבל דנת מן־די מלת

Dan. 3, 29. כל־קבל די לא איתי אלה

Dan. 4, 15. כל קבל די כל חבירי

Dan. 5, 12. כל־קבל די רוח יתירא

Dan. 5, 22. כל־קבל די כל־דנה ידעת

Dan. 6, 4. כל־קבל די־רוח יתירא בה

Dan. 6, 5. כל־קבל די־מהימן הוא

Dan. 6, 10. כל־קבל דנה מלכא דריוש

Dan. 6, 11. כל קבל די־הוא עבד

Dan. 6, 23. כל־קבל די קדמוהי

Esr. 4, 14. כל־קבל די־מלח היכלא

Esr. 7, 14. כל־קבל די מן־קדם מלכא

Esr. 7, 17. כל־קבל דנה אספרנא

לְקֶבֶל, לָקֶבֶל

Dan. 3, 3. וקאמין לקבל צלמא

Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא

Dan. 5, 10. לקבל מלי מלכא

Esr. 4, 16. לקבל דנה חלק

Esr. 6, 13. לקבל די־שלח דריוש

וְלָקֶבֶל

Dan. 5, 1. ולקבל אלפא חמרא שתה

cum suff.: לָקֳבָלָהּ

Dan. 2, 31. וזיוה יתיר קאם לקבלך

קָבַע

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו נניעס וגנין [כוכד, וואָלכיג ויין], ומוס קְבֵע, קְבֵעַת, וכנר שקלתי השרש לעיל פקת נבע ופקת כבע, וכי סוף המקוקה מסס, כילוע למניכים. נשלני ג״כ קבע כמו גבע.

v. intr. inus., sicut גְּבֵב, גָּבַב q. v., rotundum, rotundose elatum esse, arab. קבב, gibbosum esse.

קֹבַע

ז״ו ומלרע, והסמך קֹבַע מלעיל, וכן קֹבֶל בוֹבַע לעיל, שהוא המקוקה מסכו, והמסרת עליו לית נקוף, ויחד ומנן וקונע, ותקוימו מלעים, וזנור קריק כונע נכף, כר ין לין תרין נקוף. פתכונו כלי מנן על רקע או מנעפה עלונה להסך [סטלם], ותקרונו קוֹלָם. *n. m. Milra* (c. קוֹבַע *Mil'el*, sicut בּוֹבַע, quod usitatius est), galea, utpote rotundose elata (rundgewölbter Helm). Targ. קוּלְסָא. LXX. *περικεφαλαία, φυλακή.*

וְקֻבַּע

Ez. 23, 24. צנה ומגן וקובע

constr.: קֻבַּע

1 S. 17, 38. קובע נחשת על־ראשו

קְבַעַת

ז״כ, נויר קְבֵע, ומוכנו נניע וכוס, לומר דנר מנוע לקכול ולשמור. ונקמר מנניע הפרק [נלומענקעלן], וכן נניע, נעבדי קְבַעַת, וכן מנניע לשתות, והדמור קנעת כוס או כוס קנעת לחוק הענין, לומר כוס מנוע מלוד ומחוק הכנס, ומענין כוס יין השתה פרזו המתרגם קְדָלָא [*φιάλη*], וזה כמון. ועזו לפי דעתי לפן-נכף ויקקי וקקי שבראשו מענין קְבֵע נלמרי, נמוון שמיכה וקניעה, ומוכנו לפי שהיס הנקנעים תקת, וכן הניכו המשורר

Digitized by Google

לנאמו נספרו מגדל עו [לנפסיק ס
מקנק] נזכרו ס כל פתכיס רמז
וכום קנעת [דף ע"ו].

n. f. (a m. קֹבַע), vas concavum ac capax, poculum (κύλιξ), etiam *calyx* florum (arab. קַבָּצָה); קַבָּעַת s. פִּיס קַבָּעַת, emphat., poculum perquam cavum atque capax (Becher, Kelch, weiter Pokal). Veterum nonnulli קַבָּעַת, sicut קֹבַע aram., *faecem* in fundo poculi *fixam* denotare ajunt (שְׁמָרִים חֲזוּקָבָּעִים חֲזָה). Targ. bene: פְּחָלֵי, *φιάλη*. LXX. *πτῶσις*.

Jes. 51, 17. קבעת כוס התרעלה
Jes. 51, 22. קבעת כוס חמתי

II. קָבַע

פעל נודד, והעתיד יִקְבַּע, ויקריבוהו כמו יָקֹב לעיל, קרינה ושוילה ופ"כ ושימה וכיולה וכיוס ועקיבה [נעתיקנען], ומוכן הזכיר לפ"ז קֹבֶב, וזומה לו יָקֹב, יָקֹב, ושם תמצא התקר, ופ"כ מוכן של גוילם ולקיחת דבר [דוד קמי ויקחקי], או המוכן של רגיוס [המקרגם] כלבנ פורס, וגם נגזרת ונשם ענייניה התעלות עכין רמיה, ולע גוילה ועקיפה, ומזה שם קֻבָּעָן רמאי, ווה המעם. ודע קורא נעיה שהפעל קָבַע נקראי במוכן יעוד ותקוך דבר, נתעוותו קָבַע לשון כעיפה ותקיבה ותקיפה נדבר, וכן נתפת נתקרנוס תמור נכה, תקע נעבדי, והמוכן של יעוד אן השלם, ובמוכן וה קָבַע נפ"ע, ל"פ קנע ומן, עת קנוע, וכיוצר כמעט נכל הנניניס, ומאמו שם קָבַע תקוך ויעול, כן המופעיה חֲבִרְצָת, חֲבִרְיָה, וכן. *v. tr.* (impf. יִקְבַּע), sicut קָבַב, קָבַב, nectere, hinc, pervulgari translatione, insidiari, defraudare, fallere (bevortheilen, überlisten), unde neoh. קַבָּעָן, fraudator; quare significationes *rapiendi* vel *furandi* et *irascendi* (Targ.) mera commenta sunt. Diversum est v. קָבַע, vi figendi et constituendi, cujus radix est קָבַע (infigere, incidere), quare targumice pro hebr. נָטַע, קָבַע dicitur, indeque neohebr. nmm. actionis קְבִיעָה, חֲבִרְיוּת, חֲבִרְיָה, et multae praeterea dictiones. LXX. *περιζειν, φύεσθαι*; prt. קֹבַע, *ἄωλος* (*materiae expers*).

3 *perf.*: וְקָבְעָה
Prv. 22, 23. וקבע את־קבעיהם
1 *prf. pl. c. s.*: וְקָבַעְנוּךָ
Mal. 3, 8. ואמרתם במה קבענוך
part. pl.: קֹבְעִים
Mal. 3, 8. כי אתם קבעים אתי
Mal. 3, 9. ואתי אתם קבעים
part. pl. c. s.: קֹבְעֵיהֶם
Prv. 22, 23. וקבע את־קבעיהם
3 *impf. c. h int.*: הֲיִקְבַּע
Mal. 3, 8. היקבע אדם אלהים

קָבַץ

פעל נודד, והעתיד יִקְבֹּץ, ומוכנו קְבֹץ יקד וקמיכ קניכס וגמיכס כילים [נוקמעכקסמען, -וקמעלן], ל"פ מקניכת קכל וכקף וכדומה, וכן קֶבֶץ קו קֶבֶץ נעכני, והתמנות קֶבֶץ, ודומה לו קֶדֶץ, קָדַץ נקלוף ידוע, וקרן הזכיר לפרכנו כלו"ם. הנפעל הפעולי, לומר נקפף או התקפות. סכנד קוק הפעולם ולקוף הקנוור,

3 *perf. c. s.*: וְקִבְּצָךְ
Dt. 30, 3. וקבצך מכל־העמים
3 *prf. c. s.*: קִבְּצָם
Ps. 107, 3. ומארצות קבצם
Mich. 4, 12. קבצם כעמיר גרנה
3 *prf. c. s.*: קִבְּצָן
Jes. 34, 16. ורוחו הוא קבצן
1 *prf.*: וְקִבַּצְתִּי
Jer. 29, 14. וקבצתי אתכם
Ez. 11, 17 וקבצתי אתכם מן־העמים
Ez. 16, 37. וקבצתי אתם עליך
Ez. 20, 34. 41. וקבצתי אתכם
Ez. 36, 24. וקבצתי אתכם
Ez. 37, 21. וקבצתי אתם מסביב
Ez. 39, 27. וקבצתי אתם מארצות
Joel 4, 2. וקבצתי את־כל־הגוים
1 *prf. c. s.*: וְקִבַּצְתִּים
Jer. 31, 8. וקבצתים מירכתי־ארץ
Ez. 34, 13. וקבצתים מן־הארצות
3 *perf. pl.*: קִבְּצוּ
Joel 2, 6. קבצו פארור
Nah. 2, 11. קבצו פארור
part. masc.: מְקַבֵּץ *sg.*
Jes. 13, 14. וכצאן ואין מקבץ
Jes. 56, 8. מקבץ נדחי ישראל
Jer. 49, 5. ואין מקבץ לנדד
Ez. 16, 37. מקבץ את־כל־מאהביך
Nah. 3, 18. ואין מקבץ
part. m. c. s.: מְקַבְּצָם
Jer. 32, 37. הנני מקבצם
part. pl. c. s.: וּמְקַבְּצֵיהֶן
Jes. 62, 9. ומקבציו ישתחו
inf. constr.: קַבֵּץ
Mich. 2, 12. קבץ אקבץ שאריח
inf. constr.: לְקַבֵּץ
Jes. 66, 18. לקבץ את־כל־הגוים
inf. c. suff.: קַבְּצִי
Zeph. 3, 20. ובעת קבצי אתכם
inf. c. suff.: בְּקַבְּצִי
Ez. 28, 25. בקבצי את־בית ישראל
impt. c. suff.: וְקַבְּצֵנוּ
1 Chr. 16, 35. וקבצנו והצילנו
Ps. 106, 47. וקבצנו מן־הגוים
1 *imperf.*: אֲקַבֵּץ
Jes. 56, 8. אקבץ עליו לנקבציו
Jer. 23, 3. אקבץ את־שאריח
Ez. 29, 13. אקבץ את־מצרים
Mich. 2, 12. אקבץ שאריח ישראל
Zeph. 3, 19. וחנדחה אקבץ
1 *imperf.*: אֲקַבְּצָה *p.*
Mich. 4, 6. והנדחה אקבצה
1 *impf. c. s.*: אֲקַבְּצֶךָּ
Jes. 43, 5. וממערב אקבצך
1 *impf. c. s.*: אֲקַבְּצֵךְ
Jes. 54, 7. וברחמים גדולים אקבצך
1 *impf. c. s.*: אֲקַבְּצֵם
Neh. 1, 9. אקבצם והבואתים
Hos. 8, 10. עתה אקבצם
Zach. 10, 10. ומאשור אקבצם
1 *impf. c. s.*: וַאֲקַבְּצֵם
Neh. 13, 11. ואקבצם ואעמדם
1 *impf. c. s.*: וַאֲקַבְּצֵם
Zach. 10, 8. אשרקה להם ואקבצם
3 *imperf.*: יְקַבֵּץ
Jes. 11, 12. ונפצות יהודה יקבץ
Jes. 40, 11. בזרעו יקבץ טלאים
3 *impf. c. s.*: יְקַבְּצֶךָּ
Dt. 30, 4. משם יקבצך י"י אלהיך
3 *impf. c. s.*: יְקַבְּצֵנִי
Jer. 31, 10. מזרה ישראל יקבצנו
3 *impf. f. c. s.*: תְּקַבְּצֵם
Hos. 9, 6. מצרים תקבצם

Jud. 12, 4. ויקבץ יפתח
1 Sam. 28, 4. ויקבץ שאול
2 Sam. 2, 30. ויקבץ את־כל־העם
1 Reg. 11, 24. ויקבץ עליו אנשים
1 Rg. 18, 20. ויקבץ את־הנביאים
1 Reg. 22, 6. ויקבץ מלך־ישראל
ויקבץ בן־הדד מלך־
2 Reg. 6, 24. ארם
2Rg. 10, 18 ויקבץ יהוא את־כל־העם
2 Chr. 15, 9, ויקבץ את־כל־יהודה
2 Chr. 18, 5. ויקבץ מלך־ישראל
2 Chr. 24, 5. ויקבץ את־הכהנים
2 Chr. 25, 5. ויקבץ אמציהו
Hab. 2, 5. ויקבץ אליו כל־העמים
3 *impf. c. s.*: יִקְבְּצֵנִי
Prv. 28, 8. לחונן דלים יקבצנו
3 *impf. c. s.*: וַיִּקְבְּצֵם
2 Chr. 32, 6. ויקבצם אליו
3 *impf. pl.*: וַיִּקְבְּצוּ
Gn. 41, 35. ויקבצו את־כל־אכל
Esth. 2, 3. ויקבצו את־כל־נערה
3 *impf. pl.*: וַיִּקְבְּצוּ
1 Sam. 28, 1. ויקבצו פלשתים
1 Sam. 29, 1. ויקבצו פלשתים
2 Chr. 23, 2. ויקבצו את־הלוים
Nif-al: נִקְבַּץ
3 *prf. pl.*: נִקְבְּצוּ
Jos. 10, 6. כי נקבצו אלינו
Esr. 10, 1. נקבצו אליו מישראל
Jes. 34, 15. אך־שם נקבצו דיות
Jes. 43, 9. כל־הגוים נקבצו יחדו
Jes. 49, 18. 60, 4. כלם נקבצו באו־לך
3 *prf. pl.*: וְנִקְבְּצוּ
Hos. 2, 2. ונקבצו בני־יהודה
3 *prf. pl.*: וְנִקְבְּצוּ *p.*
Joel 4, 11. הגוים מסביב ונקבצו
part. m. pl.: הַנִּקְבָּצִים
Jer. 40, 15. כל־יהודה הנקבצים
prt. pl. c. s.: לְנִקְבָּצֵיךְ
Jes. 56, 8. אקבץ עליו לנקבציו
inf. c. suff.: בְּהִקָּבְצָן
Ps. 102, 23. בחקבץ עמים יחדו
inf. c. suff.: וּבְהִקָּבְצָן
Esth. 2, 8. ובהקבץ נערות רבות
Esth. 2, 19. ובהקבץ בתולות שנית
inf. c. suff.: לְהִקָּבְצָן
Esr. 10, 7. להקבץ ירושלם
impf. pl.: תִּקָּבְצוּ
Gn. 49, 2. הקבצו ושמעו
Jes. 45, 20. הקבצו ובאו
Jes. 48, 14. הקבצו כלכם ושמעו
Ez. 39, 17. הקבצו ובאו
2 *impf.*: תִּקָּבֵץ
Ez. 29, 5. לא תאסף ולא תקבץ
2 *impf. pl.*: תִּקָּבְצוּ
Neh. 4, 14. שמה תקבצו אלינו
3 *impf. pl.*: יִקָּבְצוּ
Jes. 60, 7. כל־צאן קדר יקבצו
3 *impf. pl.*: וַיִּקָּבְצוּ
1 Chr. 13, 2. ויקבצו אלינו
3 *impf. pl.*: וַיִּקְבְּצוּ
1 Sam. 7, 6. ויקבצו המצפתה
1 Sam. 25, 1. ויקבצו כל־ישראל
1 Sam. 28, 4. ויקבצו פלשתים
Esr. 10, 9. ויקבצו כל־אנשי־יהודה
1 Chr. 11, 1. ויקבצו כל־ישראל
2 Chr. 13, 7 ויקבצו עליו אנשים רקים
2 Chr. 15, 10. ויקבצו ירושלם בחדש
2 Chr. 20, 4. ויקבצו יהודה לבקש
2 Chr. 32, 4. ויקבצו עם־רב ויסתמו
Pi-el: קִבֵּץ
3 *prf. fem.*: קִבָּצָה *p.*
Mich. 1, 7. מאתנן זונה קבצה

וכשל מקסוף הסרוס נעת סנניר, מקסוף לכנים, וכן מן נכין הכנך מקתנן וונס קִבָּצָה, לומר קנלס מס שהיס לס [כל־ק], ומינו סכנכ"פ כמקר קמב קנן-נכקס, וכן לקוכן דליס יְקַבְּצֵנִי [נן-קבכ], ולדעת נן-כמקלי יְקַבְּצֵנִי הקל, וכשל הכנך נ"כ כמו קסף על קוילם כוגס. הכנכ"פ ספעולי", והספעל כדכרו. הספכה נין קנן לקסף עי' נספר קנוד הלקט לר' יוסף נן-יקק קמקי לכי הרל"ק, וכן כמלס הספכה כיהו ונין קסף וקסל ומגר וקוס וכנס והעיו נס' יכיעת ג'. שלמה לרש"פ ק"ס יכיעת ג'.

v. comp. tr. (impf. יִקְבֹּץ), comprehendere, colligere, arab. *qabaça*, *qabadha*, a rad. קָדַץ, cui, vulgari commutatione, paria sunt קֶדֶץ, קָבַץ. *Ni.* colligi, congregari. *Pi.* intens., manu prehendere, cogere s. conciere, colligere dispersa, metere fruges maturas, recipere in semet ipsum h. e. aspiciendum non praebere; 3 p. f. pr. קִבָּצָה, coacervavit, quidquid possidet, Mika 1, 7. (non *Pu.*, uti vult Abulwalid); imp. c. s. וַיִּקְבְּצֵנִי Jer. 31, 10. (non וַיִּקְבָּצֵנִי, uti legit *Ben-Naftali*), de Israelis dispersi congregatione. *Pu.* et *Hitpa.*, ut solet. Synonyma, sed tamen quodammodo diversa sunt vv. אָסַף (v. *Josef Qimchi*, Chibur ha-Leqeth) et חָגַר, אָגַר, חָבַל, חָגַף, חָעַד (*Sal. Pappenheim*, Jeriot Salomo III, 3.). LXX. *ἀθροίζειν, συν-; ἐκκλησιάζειν; συνάγειν, ἐπισυν-; ἐκλέγεσθαι, ἐπιλέγειν, ἀποστρέφειν, περιστέλλειν; Ni. συναντᾶν*, prt. *συναγωγή*; *Pi. ἐκδέχεσθαι, ἐλεεῖν, πρόσκαυμα*; *Hitp. συνέρχεσθαι.*

3 *perf.*: קָבַץ
1 Reg. 20, 1. קבץ את־כל־חילו
part. masc.: קֹבֵץ *sg.*
Ez. 22, 19. הנני קבץ אתכם
part. masc.: וְקֹבֵץ *sg.*
Prv. 13, 11. וקבץ על־יד ירבה
part. p. pl.: קְבוּצִים
Neh. 5, 16. וכל־נערי קבוצים שם
inf. c. suff.: לְקָבְצִי
Zeph. 3, 8. לקבצי ממלכות
impt. sg.: קְבֹץ
1 Rg. 18, 19. שלח קבץ אלי
impt. pl.: קִבְצוּ
1 Sam. 7, 5. קבצו את־כל־ישראל
Joel 2, 16. קבצו זקנים
impt. pl.: וְקִבְצוּ
1 Chr. 24, 5. וקבצו מכל־ישראל
1 *imperf.*: אֶקְבֹּץ
Ez. 22, 20. כן אקבץ באפי
1 *imperf.*: וְאֶקְבְּצָה
2 Sam. 3, 21. ואקבצה אל־אדני
1 *imperf.*: וְאֶקְבְּצָה
Esr. 7, 28. ואקבצה מישראל ראשים
Neh. 7, 5. ואקבצה את־החרים
1 *impf. c. s.*: וְאֶקְבְּצֵם
Esr. 8, 15. ואקבצם אל־הנהר
2 *imperf.*: תִּקְבֹּץ
Dt. 13, 16. ואת־כל־שללה תקבץ
3 *imperf.*: יִקְבֹּץ *s. M.*
Ps. 41, 7. לבו יקבץ־און לו
3 *imperf.*: וַיִּקְבֹּץ
Gn. 41, 48. ויקבץ את־כל־אכל

Digitized by Google

2 *impf. pl.:* וַתִּקָּבְצוּ
Jes. 22, 9. ותקבצו את־מי הברכה
Pu-al: קֻבַּץ
part. fem.: מְקֻבָּצַת *sg.*
Ez. 38, 8. מקבצת מעמים רבים
Hitpa-el: הִתְקַבֵּץ
3 *perf. pl.:* הִתְקַבְּצוּ
Jud. 9, 47. התקבצו כל־בעלי מגדל
1 Sam. 7, 7. התקבצו בני־ישראל
impt. pl.: הִתְקַבְּצוּ
Jer. 49, 14. התקבצו ובאו עליה
3 *impf. pl.:* יִתְקַבְּצוּ
Jes. 44, 11. יתקבצו כלם יעמדו
3 *impf. pl.:* וַיִּתְקַבְּצוּ
Jos. 9, 2. ויתקבצו יחדו להלחם
1 Sam. 8, 4. ויתקבצו כל זקני ישראל
1 Sam. 22, 2. ויתקבצו אליו כל־איש
2 Sam. 2, 25. ויתקבצו בני־בנימן

קִבּוּץ

ג׳ו, והמון נכור ונפע והמון [הוֹפַע], ונחמר מקנון והמון ספסילים ופלילים, ונחמר נפלוג על מעגי־לנעציך.
n. m., collectio, cumulus, acervus, neohebr. nomen *vocalis.* LXX. *θλῖψις.*
pl. c. suff.: קִבּוּצֵיךְ
Jes. 57, 13. בזעקך יצילך קבוציך

קְבֻצָּה

ג׳כ, ומוכנו כמו קִבּוּץ, לומר נכור והמון. נפפה ענכיניק קִבּוּץ מופפע, ולפעמים קנון דנכים נמספר, ונמנף גם פם קֻבָּץ מן קנון ספכים [וזפמ-לונג, כיכעל-], וכן פם קֻבָּץ כ׳ מקומן דנכים, ל׳ מנמקי נקנן יפן [קֹף-דעקם], וכן כתב הקכם נעל-תפולי נהקדמתו, עזיכים נכל דור הזפלנו נכתיבת הקנניס היפים, וכן קִבּוּץ פם קנועה נדקדוק.
n. f., sicut קִבּוּץ, collectio, acervus. Synonyma sunt neoh. קִבּוּץ, קֹבֶץ, קֻבָּץ spec. de bibliotheca atque etiam singulis codicibus. LXX. *εἰςδέχεσθαι.*
constr.: קְבֻצַת
Ez. 22, 20. קבצת כסף ונחשת

קָבַר

פעל כולל, וספעיל יַקְבֵּר, והפעלות כמו חָפַר, לומר קפיכס נדנכר וזכיעס וגלידס [גרזֶנען], ונקמר מהפעמק מת נקפיכס לו כנור [כע-גרזֶנען]. הנפעל הפעולי וכן הנזכ״פ, והכנל קוק הפעולה לומר קנור רנ. קין פזכס הלק ילוע קֶבֶר [הקוף מקנב מוצג כמו קֹבֶל, קֶבֶץ], ודומה לו התוכן אל חֲבַר, חֶבֶר, פֶּר, פֶּרֶת וכדומה, ותקת קלס הלק תקנק הזווי נפפתי מעכנ.
v. comp. trans. (impf. יִקְבֹּר), sicut חָבַר, חֶבֶר etc. (v. s. פֶּאר, חָפַר), defodere, spec. sepelire. *Ni.* et *Pu.* pass. *Pi.* intens. de sepultione complurium. LXX. *κατορύσσειν, θάπτειν, κόπτειν, τρέπειν*; inf. קָבוֹר, *ταφή*; prt. pass. קָבוּר, *τάφος*; *Ni. τελευτᾶν*
3 *perf.:* קָבַר
Gn. 23, 19. ואחרי־כן קבר אברהם
2 *perf. c. s.:* וְקָבַרְתָּנִי
Gn. 47, 30. וקברתני בקברתם
2 *perf. c. s.:* וְקָבַרְתָּ
1 Reg. 2, 31. ופגע־בו וקברתו
1 *perf.:* קָבַרְתִּי
Gn. 49, 31. ושמה קברתי את־לאה
3 *perf. pl.:* קָבְרוּ
Gn. 49, 31. שמה קברו את־אברהם
Gn. 49, 31. שמה קברו את־יצחק
Num. 11, 34. כי־שם קברו את־העם
Jos. 24, 32. ממצרים קברו בשכם
2 Sam. 2, 4. אשר קברו את־שאול
Ez. 39, 15. קברו אתו המקברים
3 *perf. pl.:* וְקָבְרוּ
1 Reg. 14, 13. וקברו אתו
Jer. 7, 32. וקברו בתפת
Ez. 39, 11. וקברו שם את־גוג
Ez. 39, 13. וקברו כל־עם הארץ
3 *prf. pl. c. s.:* קְבָרֻהוּ
2 Chr. 24, 25. ולא קברהו
3 *prf. pl. c. s.:* וּקְבָרוּם
Ez. 39, 12. וקברום בית ישראל
2 *perf. pl.:* וּקְבַרְתֶּם
1 Reg. 13, 31. וקברתם אתי בקבר
part. m.: קֹבֵר, קֹבֶר *sg.*
2 Reg. 9, 10. ואין קבר
Ps. 79, 3. ואין קובר
part. pl.: קֹבְרִים
2 Rg. 13, 21. ויהי הם ׀ קברים איש
part. pass.: קָבוּר
1 Reg. 13, 31. איש האלהים קבור
prt. pass. pl.: קְבֻרִים
Eccl. 8, 10. ראיתי רשעים קברים
inf. abs.: קָבוֹר
Dt. 21, 23. כי־קבור תקברנו
inf. constr.: ־בּוֹר, לִקְבֹּר
נפשכם לקבר Gn. 23, 8.
ויעל יוסף לקבר את־אביו Gn. 50, 7.
לקבר את־אביו Gn. 50, 14.
Jer. 19, 11. מאין מקום לקבור
inf. constr.: מִקְבַּר
Gn. 23, 6. לא־יכלה ממך מקבר
inf. c. suff.: קָבְרָךְ
Gn. 50, 14. אחרי קברו את־אביו
1 Reg. 13, 31. אחרי קברו אתו
inf. c. suff.: וְלִקְבְרוֹ
1 Reg. 13, 29. לספד ולקברו
inf. c. suff.: לְקָבְרָהּ
2 Rg. 9, 35. וילכו לקברה ולא־מצאו
impt. sg.: קְבֹר
Gn. 23, 6. קבור את־מתך
Gn. 23, 11. נתתיה לך קבר מתך
Gn. 23, 15. ואת־מתך קבר
impt. sg.: וּקְבֹר
Gn. 50, 6. עלה וקבר את־אביך
impt. pl.: קִבְרוּ
Gn. 49, 29. קברו אתי אל־אבתי
impt. pl. c. s.: וְקִבְרוּהָ
2 Reg. 9, 34 וקברוה כי בת־מלך
1 *impf.:* וְאֶקְבְּרָה
Gn. 23, 4. ואקברה מתי
Gn. 23, 13. ואקברה את־מתי שמה
Gn. 50, 5. ואקברה את־אבי
1 *impf. c. s.:* וְאֶקְבְּרֵהוּ
Gn. 48, 7. ואקברה שם בדרך אפרת
2 *impf. c. s.:* תִּקְבְּרֵנִי
Gn. 47, 29. אל־נא תקברני במצרים
Gn. 50, 5. שמה תקברני
2 *impf. c. s.:* תִּקְבְּרֶנּוּ
Dt. 21, 23. כי־קבור תקברנו
3 *impf.:* וַיִּקְבֹּר
Dt. 34, 6. ויקבר אתו בגי
2 Reg. 21, 26. ויקבר אתו בקברתו
2 *impf. pl.:* וַתִּקְבְּרוּ
2 Sam. 2, 5. עם־שאול ותקברו אתו
3 *impf. pl.:* יִקְבְּרוּ
Jer. 19, 11. ובתפת יקברו
3 *impf. pl.:* וַיִּקְבְּרוּ
Gn. 25, 9. ויקברו אתו יצחק
Gn. 35, 29. ויקברו אתו עשו ויעקב
Gn. 50, 13. ויקברו אתו במערת
Jos. 24, 30. ויקברו אתו בגבול
Jos. 24, 33. ויקברו אתו בגבעת
Jud. 2, 9. ויקברו אותו בגבול נחלתו
Jud. 16, 31. ויקברו אותו
1 Sam. 31, 13. ויקברו תחת־האשל
2 Sam. 3, 32. ויקברו את־אבנר
2 Sam. 4, 12. ויקברו בקבר־אבנר
2 Sam. 21, 14. ויקברו את־עצמות
1 Reg. 14, 18. ויקברו אתו ויספדו־לו
1 Reg. 15, 8. ויקברו אתו בעיר דוד
1 Reg. 22, 37. ויקברו את־המלך
2 Reg. 9, 28. ויקברו אתו בקברתו
2 Reg. 10, 35. ויקברו אתו בשמרון
2 Reg. 12, 22. ויקברו אתו עם־אבתיו
2 Reg. 15, 7. ויקברו אתו עם־אבתיו
1 Chr. 10, 12. ויקברו את־עצמותיהם
2 Chr. 13, 23. ויקברו אתו בעיר דויד
2 Chr. 25, 28. ויקברו אתו עם־אבתיו
26, 23.
2 Chr. 27, 9. ויקברו אתו בעיר דויד
3 *impf. c. s.:* וַיְקַבְּרֵהוּ
1 S. 25, 1. ויקברהו בביתו ברמה
1 S. 28, 3. ויקברהו ברמה ובעירו
2 Sam. 2, 32. ויקברהו בקבר אביו
2 Reg. 13, 9. ויקברהו בשמרון
2 Rg. 13, 20. וימת אלישע ויקברהו
2 Reg. 23, 30. ויקברהו בקברתו
2 Chr. 9, 31. ויקברהו בעיר דויד
2 Chr. 16, 14. ויקברהו בקברתיו
2 Chr. 21, 20. ויקברהו בעיר דויד
2 Chr. 22, 9. ויקברהו כי אמרו
2 Chr. 24, 16. 25. 28, 27. ויקברהו בעיר
2 Chr. 32, 33. ויקברהו במעלה
2 Chr. 33, 20 ויקברהו ביתו
Nif-al: נִקְבַּר
1 *imperf.:* אֶקָּבֵר
Ruth 1, 17. אמות ושם אקבר
2 *imperf.:* תִּקָּבֵר
Gn. 15, 15. תקבר בשיבה טובה
Jer. 20, 6. ושם תמות ושם תקבר
3 *imperf.:* יִקָּבֵר
Jer. 22, 19. קבורת חמור יקבר
3 *imperf.:* וַיִּקָּבֵר
Dt. 10, 6. מת אהרן ויקבר שם
Jud. 8, 32. ויקבר בקבר יואש אביו
Jud. 10, 2. וימת ויקבר בשמיר
Jud. 10, 5. וימת יאיר ויקבר
Jud. 12, 7. ויקבר בערי גלעד
Jud. 12, 10. ויקבר בבית לחם
Jud. 12, 12. ויקבר באילון
Jud. 12, 15. ויקבר בפרעתון
2 Sam. 17, 23. ויקבר בקבר אביו
1 Reg. 2, 10. ויקבר בעיר דוד
1 Rg. 2, 34. ויקבר בביתו במדבר
1 Reg. 14, 31. ויקבר עם־אבתיו
15, 24. 22, 51.
1 Reg. 16, 6. ויקבר בתרצה
1 Reg. 16, 28. ויקבר בשמרון
2 Reg. 8, 24. ויקבר עם־אבתיו
15, 38. 16, 20.
2 Rg. 13, 13. ויקבר יואש בשמרון
2 Reg. 14, 16. ויקבר בשמרון
2 Reg. 14, 20. ויקבר בירושלם
2 Reg. 21, 18. ויקבר בגן־ביתו
2 Chr. 12, 16. ויקבר בעיר דויד
2 Chr. 21, 1. ויקבר עם־אבתיו
3 *impf. f.:* וַתִּקָּבֵר
Gn. 35, 8. ותקבר מתחת לבית־אל
Gn. 35, 19. ותקבר בדרך אפרתה
Num. 20, 1. ותקבר שם
3 *impf. pl.:* יִקָּבְרוּ
Job. 27, 15. שרידיו במות יקברו
Jer. 8, 2. לא יאספו ולא יקברו
Jer. 16, 4. לא יספדו ולא יקברו
Jer. 16, 6. לא יקברו ולא־יספדו
Jer. 25, 33. ולא יאספו ולא יקברו
Pi-el: קִבֵּר
part. masc.: מְקַבֵּר
Jer. 14, 16. ואין מקבר להמה
part. pl.: מְקַבְּרִים
Num. 33, 4. ומצרים מקברים
Ez. 39, 14. מקברים את־העברים
part. pl.: הַמְקַבְּרִים
Ez. 39, 15. קברו אתו המקברים
inf. constr.: לְקַבֵּר
1 Reg. 11, 15. לקבר את החללים
2 *imperf.:* תְּקַבְּרֶם
Hos. 9, 6. מה תקברם
Pu-al: קֻבַּר 3 *perf.*
Gn. 25, 10. שמה קבר אברהם

קֶבֶר

ג׳ו, ונכנוי קִבְרִי, והכנוי לו קִבְרֵיהֶם ונסמן קִבְרֵי, לו קִבְרוֹת ונסמן קִבְרוֹתָיו, ומוכנו נור ונפע [נזופע], ונקמר מכור שנעמן סם מת, ולפעמים הכנוי כיקיד, להסמכת קנר-מות, ומכונן זה קנרון-מת לשון הפריעי. נתכנוס קֶבֶר שלהו, ונפפה ענכיניק מהנפלפס ג׳כ על ריקס פמה, ומן קנר סם קֶבֶר, קִבְרוֹ, קִבְרָהּ, ונפפריס מפעקימים קִבְרֵי התופרי.
n. m. (c. s. קִבְרִי, pl. קִבְרִים c. קִבְרֵי, sive קִבְרוֹת c. קִבְרוֹת), fovea, spec. sepulchrum; pl., sicut neoh. חֻצְרֵי־קִבְרוֹת, בֵּית־חַקְבּוּרָה, מָוֶת (aram. מָלַטְמֵיָא h. e. מָקוֹם מֵלָא), sepulchretum (sic n. pr. קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה). LXX. *τάφος, ταφή; μνημεῖον, μνῆμα; θάνατος, ὄρος.*
Gn. 23, 4. אחזת־קבר עמכם
Gn. 50, 13. השדה לאחזת־קבר
2 Sam. 3, 32. אל־קבר אבנר
2 Sam. 19, 38. עם קבר אבי ואמי
1 Reg. 13, 22. אל־קבר אבתיך
2 Reg. 23, 6. על־קבר בני חעם
Ps. 5, 10. קבר־פתוח גרונם
Ps. 88, 6. כמו חללים ׀ שכבי קבר
Ez. 39, 11. מקום־שם קבר
p.
Gn. 23, 9. בתוככם לאחזת־קבר
Gn. 23, 20. לאברהם לאחזת־קבר
Gn. 49, 30. לאחזת־קבר
1 Reg. 14, 13. לירבעם אל־קבר
Job. 3, 22. ישישו כי ימצאו־קבר
Job. 5, 26. תבוא בכלח אלי־קבר
Jes. 22, 16. כי־חצבת לך פה קבר
הַקֶּבֶר
2 Reg. 23, 17. הקבר איש־האלהים
בְּקֶבֶר
Jud. 8, 32. ויקבר בקבר יואש
Jud. 16, 31. בקבר מנוח
2 Sam. 4, 12. ויקברו בקבר־אבנר
2 Sam. 17, 23. ויקבר בקבר אביו
2 Sam. 19, 38. ויקבר בקבר אביו
2 Sam. 21, 14. בקבר קיש אביו
2 Reg. 13, 21. בקבר אלישע
p.
Nu. 19, 16. בעצם אדם או בקבר
בַּקֶּבֶר
1 Reg. 13, 31. וקברתם אתי בקבר
Ps. 88, 12. היספר בקבר חסדך
p.
Num. 19, 18. או במת או בקבר
כְּקֶבֶר
Jer. 5, 16. כקבר פתוח
לַקֶּבֶר
Job. 10, 19. מבטן לקבר אובל

Digitized by Google

cum suff.: קִבְרִי
Jer. 20, 17. ותהי־לי אמי קברי

cum suff.: בְּקִבְרֵי
Gn. 50, 5. בקברי אשר כריתי לי

cum suff.: מִקְבָּרֶךָ *p.*
Nah. 1, 14. אשים קברך

cum suff.: מִקְבָּרָהּ
Jes. 14, 19. השלכת מקברך

cum suff.: קִבְרוֹ
Gn. 23, 6. קברו לא־יכלה ממך
Jes. 22, 16. חצבי מרום קברו
Jes. 53, 9. ויתן את־רשעים קברו

cum suff.: בְּקִבְרוֹ
1 Rg. 13, 30. ויתן את־נבלתו בקברו

cum suff.: לִקְרָבָם *קִרְבָּם
Ps. 49, 12. *קרבם בתימו ; לעולם

1 pl.: קִבָּרִים
Ex. 14, 11. המבלי אין־קברים
Job. 17, 1. ימי מזעו קברים לי

pl.: הַקְּבָרִים
2 Reg. 23, 16. וירא את־הקברים
2 Rg. 23, 16. העצמות מן־הקברים

pl.: בַּקְּבָרִים
Jes. 65, 4. הישבים בקברים

pl. constr.: קִבְרֵי
Neh. 3, 16. ש־נגד קברי דויד
2Chr. 32, 33. במעלה קברי בני־דויד
Jer. 26, 23. אל־קברי בני העם

pl. constr.: לִקְבְרֵי
2 Chr. 28, 27. לקברי מלכי ישראל

pl. c. suff.: קִבְרֵינוּ
Gn. 23, 6. במבחר קבריני

pl. c. suff.: מִקִּבְרֵיהֶם
Jer. 8, 1. ישבי־ירושלם מקבריהם

2 pl.: לִקְבָרוֹת
Job. 21, 32. והוא לקברות יובל

pl. constr.: קִבְרוֹת
Num. 11, 34. קברות התאוה
Neh. 2, 3. בית־קברות אבתי
Neh. 2, 5. עיר קברות אבתי

pl. constr.: בְּקִבְרוֹת
Num. 33, 16. ויחנו בקברת התאוה
2 Chr. 21, 20. בקברות המלכים
2 Chr. 24, 25. בקברות המלכים

pl. constr.: וּבְקִבְרֹת
Dt. 9, 22. ובמסה ובקברת התאוה

pl. constr.: מִקִּבְרוֹת
Num. 11, 35. מקברות התאוה נסעו
Num. 33, 17. ויסעו מקברת התאוה

pl. c. suff.: קִבְרוֹתֶיךָ
2 Reg. 22, 20. אל־קבריתיך בשלום
2 Chr. 34, 28. אל־קבורותיך בשלום

pl. c. suff.: קִבְרוֹתֵיכֶם
Ez. 37, 12. פתח את־קבורותיכם
Ez. 37, 13. בפתחי את־קבורותיכם

pl. c. suff.: מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
Ez. 37, 12. אתכם מקבורותיכם
Ez. 37, 13. מקבורותיכם עמי

pl. c. suff.: קִבְרֹתָיו
Ez. 32, 22. סביבותיו קבריתיו

pl. c. suff.: בְּקִבְרֹתָיו
2 Chr. 16, 14. ויקברהו בקבריתיו

pl. c. suff.: קִבְרֹתֶיהָ
Ez. 32, 23. אשר נתנו קבריתיה
Ez. 32, 26. סביבותיו קבורותיה

pl. c. suff.: קִבְרֹתֶיהָ
Ez. 32, 25. סביבותיו קבריתה

קִבּוּרָה

ג׳ן, ומובנו קבורה, ככל פרש הקבורה, שהוא מלשון קבר, ומלת קבורה היא מלת מקור, כמו לקנות מלת קנין, ומלת קבורה היא מלת מקור, כמו לקנות מלת קנין.

n. f., sicut קֶבֶר, sepultura, sepulchrum. LXX. *τάφος, ταφή; μνῆμα, μνημεῖον.*

קִבּוּרָה
Eccl. 6, 3. וגם־קבורה לא־היתה לו

הַקְּבוּרָה
2 Chr. 26, 23. בשדה הקבורה

בְּקִבּוּרָה
Jes. 14, 20. לא־תחד אתם בקבורה

constr.: קִבֻּרַת
Gn. 35, 20. מצבת קברת־רחל
1 Sam. 10, 2. עם־קבורת רחל
Jer. 22, 19. קבורת חמור יקבר

cum suff.: קִבֻּרָתוֹ
Dt. 34, 6. ולא־ידע איש את־קברתו

cum suff.: בְּקִבֻּרָתוֹ
2 Reg. 21, 26. ויקבר אתו בקברתו
2 Reg. 23, 30. ויקברהו בקברתו

cum suff.: קִבֻּרָתָהּ
Gn. 35, 20. מצבה על־קברתה
Ez. 32, 23. 24. סביבות קברתה

cum suff.: בְּקִבֻּרָתָם
Gn. 47, 30. וקברתני בקברתם

קָדַד

פעל ל״ע כ״ם נגור, ומובנו לעשת המקלקים גדילים וקציעה וקליפת [שאלעטן, שיילען], ומשמעות קד בדומה אל גד, כדמיונו לשרש נשפתי מעצב. ולולי מובנו כמו חד לציל, לומר היות מקורן ומעוקן [שניען ויין], וקלקוד לפ״ו עוקן הרגש.

v. intr., findere, dividere, sicut גַּד, nisi potius affine est verbo חַד, prolong. ex radice sanscrita çô, a-cut-um esse.

קָדְקֹד

ג׳ן, ובכתוי קָדְקָדוֹ, קָדְקָדָהּ, ומובנו לל״ק גדילת שער רקע וקנוטו לקנלין [שאלעטונג, שייעלונג], ובשלוחו קדקד שער, ולדעתי עוקן הרגש, או נכלל הרגש על הטורף, וכן מָקָד בערבי, ומקור היות מקורן ומעוקן [שניען ויין], ולקוד לפ״ו עוקן הרגש.

n. m. (c. s. קָדְקָדוֹ, קָדְקָדָהּ), vertex capitis, non a divisione s. discriminatione capillorum, sed potius propterea, quod vertex capitis est, quasi acumen s. cacumen, targ. קוּדְקוֹדָא. LXX. *κορυφή, κεφαλή; ἄρχων, καταπαίζειν.*

Dt. 33, 20. ומרף זרוע אף־קדקד
Ps. 68, 22. ראש איביו קדקד שער
Jes. 3, 17. קדקד בנות ציון
Jer. 2, 16. ירעיך קדקד

וְקָדְקֹד
Jer. 48, 45. וקדקד בני שאון

וּלְקָדְקֹד
Gn. 49, 26. ולקדקד נזיר אחיו
Dt. 33, 16. ולקדקד נזיר אחיו

cum suff.: קָדְקָדְךָ
Dt. 28, 35. מכף רגלך ועד קדקדך

cum suff.: מִכַּף־רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ
2 Sam. 14, 25. מכף רגלו ועד קדקדו
Job. 2, 7. מכף רגלו ועד קדקדו
Ps. 7, 17. ועל קדקדו חמסו ירד

קָדַד

פעל ל״י, ושעתיד יִקֹּד, ופ״ק יְקֻדוּ תמוכה לרמית, ומשונן מכעצם ושקיק נקדקד [דען שייעל כיינען], ומשלח לכוב נשלוב עם משתקוה.

v. denom. (impf. יִקֹּד, semel יְקֻדוּ, formâ aramaizante), inclinare verticem ad reverentiam testificandam. LXX. *κύπτειν, κάμπτειν γόνυ, εὐδοκεῖν, πίπτειν.* S. *ὀκλάζειν.*

1 imperf.: וָאֶקֹּד
Gn. 24, 48. ואקד ואשתחוה לי״י

3 imperf.: וַיִּקֹּד
Gn. 24, 26. ויקד האיש וישתחו
Ex. 12, 27. ויקד העם וישתחוו
Ex. 34, 8. ויקד ארצה וישתחו
Num. 22, 31. ויקד וישתחו לאפיו
1 Sam. 24, 9. ויקד דוד אפים ארצה
1 Sam. 28, 14. ויקד אפים ארצה
2 Chr. 20, 18. ויקד יהושפט אפים

3 impf. f.: וַתִּקֹּד
1 Rg. 1, 16. ותקד בת־שבע ותשתחו
1 Reg. 1, 31. ותקד בת־שבע אפים

3 impf. pl.: וַיִּקְדוּ
Gn. 43, 28. ויקדו וישתחוו
Ex. 4, 31. ויקדו וישתחוו
1 Chr. 29, 20. ויקדו וישתחוו לי״י
2 Chr. 29, 30. ויקדו וישתחוו
Neh. 8, 6. ויקדו וישתחוו לי״י

קְדָה

ג״ן, ומובנו קציעה, כשפת הקציעה, מן קד במובן קצע, השרש של קציעה, וכן פרש רס״י שם שרש עשב, ונלעזון קכשיס קציעה, ולדעת מעלירים ס׳יוע׳ הוף קוצע.

n. f., casia vel ejus species, ut quibusdam videtur, ab *abscissione et decorticatione* in longum, syn. et ejusdem originis: קְצִיעָה. *Saadja Fajumi* in vers. arab.: קשת. LXX. *ἴρις*; קְדֵה וְקָסָּה, *τρόχος.*

Ex. 27, 19. קדה וקנה

וְקִדָּה
Ex. 30, 24. וקדה חמש מאות

קָדַח

פעל כודד, והעתיד נשפת עכשיו יִקְדַּח, ומובנו לליקה וקריכה כמיכה ויקמיפה [גליטען, כיעכנען], ל״מ מאכה כלקה וככאיה, ובערבי קדח יונק, לשון הלקה, וקרן השרש קָדַח, ודומה לו פָּדַח בלשוני [פאר מאכו פַּדַּחַת], וכן כשרש כמכוון בשפתי מעבר, ל״מ בשפת הכלקיה ופרכיה ולקלכיה וויכיה וכדומה s. *dah*, pers. *dâgh* lett. *deg*, gr. *δαί-ειν*].

v. comp. intr. (impf. neoh. יִקְדַּח), candere, flagrare, arab. קَדَحَ (tundendo elicere ignem), a rad. *dah* (sanscr.), quam continet etiam v. aram. פְּדַח, unde פַּדַּחַת (frons, syn. מֵצַח q. v.). LXX. *καίειν, ἐκ-; ἀνάπτειν, πήσεσθαι.* S. inf *ἔκκαυσις.*

3 perf. f.: קָדְחָה
Dt. 32, 22. כי־אש קדחה באפי
Jer. 15, 14. כי־אש קדחה באפי

2 impf. pl.: תַּקְדְּחֻם
Jer. 17, 4. אש קדחתם באפי

prt. pl. constr.: קֹדְחֵי
Jes. 50, 11. הן כלכם קדחי אש

inf. constr.: בְּקָדְחָהּ
Jes. 64, 1. כקדח אש המסים

קַדַּחַת

ג״כ, ומובנו קולי השורף מכוב הקמיטות, שנקרא בגרמנ על שם עכמות, ובקבנוס נמכת [מן נמר בדומה אל נמר], וכמעט בדומה אל לקק.

n. f., febris ardens, *καύσων* (Gallenfieber), targ. צַמְּרְתָּא, צַמְּרָא (גַּמְרָא = צַמֵּר, unde גַּמְרָא, pruna), syn. הַלֶּקֶת. LXX. *πυρετός, ἴκτερος.*

הַקַּדַּחַת
Lev. 26, 16. השחפת ואת הקדחת

וּבַקַּדַּחַת
Dt. 28, 22. בשחפת ובקדחת

אַקְדָּח

ג״ן, ומוכ כנוי לאבן יקרה, ובקליפ כן ע״ש קדוק מקליפה, וכי כדכר לעיל ג״כ מעמנות דומה. בגרמנ ובשפ עכריכית ידוע הכוסף חֲקִדְיָה, ושם השם קְדָח, חֲדִיחָה, והמסובלים נקלי הקלקת נקראים מְקֻדָּחִים או מְקֻדָּחִים. ולע קוראי שעפילם בקרנומו שרש ק ד ח השרש כמובנו לקרי, לשון קריחה וקבירה, ולא מסקנה.

n. m., gemma flammans, pyropus (syn. בַּדְּבַד, carbunculus). LXX. *κρύσταλλος.* A. *λίθους τρυπανισμοῦ* (ex aram. קְדָח, perforare, terebrare, veluti gemmas aut margaritas). S. *λίθους γλύφους.* Th. *γλυφῆς.*

Jes. 54, 12. ושעריך לאבני אקדח

קָדַם

פעל ל״ע נקל, ומובנו סיום נוכח ולפני דבר [פַּאר ויין]. ומוסכ הכבד קִדָּם עליכם או נוסף לפני, או עשות דבר לפני עשות מעשה אקר [נוֹפְאָרגעסטען, נוֹפְאָרמעגן], ל״מ קדום ללכת לפני אקיס ובלשון, ול״כ הקדימם במקום, או קדימם נוסף לפני קבנו, ל״מ קדמני לבוא, או שהקדימם נוסף כלי המשך לאקרים, ל״מ כמו השכימם, או מקדימם מעליכם לפני קבנו לעזוב או לבזוב לו, או נוסף לקדמך עלוני בדבר, ל״מ בהפסוק לפ יקדמכם מגן, לומר שמגן לפ יקדם לבוא עליו, למען מגן. הכוסף הַקְּדִים כמעט ככבד. ושאר לאקור השרש דע שמעו קנת שיסודו קפיכה וגדילה, והכיקו רקיס מן קַדְקֹד, שולש מאקר שידעכו שהשם מן קכד, הפירוש בעכן סוכך. שולש קבוב לאמת כ״ל שהשם קֶדֶם יסודה, וכו סימס ומסנול [ם״ם] סופי, ומקומנ קל, ולמדנך ממנו בלוס״ד.

v. intr. in conj. *Qal* inus., ante esse; *Pi.* ante ire, praeire, seq. accus. (arab. *qadama*, vi eadem), vel *loco* vel *tempore*, aliquid prius facere, vel sine comparatione: *mane*, sicut הַשְׁכֵּים, deinde vi obviam veniendi s. occurrendi, de eo, qui auxiliaturus est aut vi manuque adorturus (Jes. 37, 33. clypeus nullus ad obtegendum urbi obvertetur), etiam vi obveniendi alicui cum aliqua re (בְּ), h. e., *offerendi*. *Hi.* praevenire aliquem officio aliquo, vel de calamitate aliquem occupante. Radix est *qad*; siquidem hoc verbum conformatione secundaria factum est ex n. קֶדֶם. Qui n. קִדְמָה, tanquam a v. קָדַם, vi ingenita *secandi* comparavere, in errore versantur, cum ejus nominis radix non sit קָדַם, sed potius קָדַד, cui addita est terminatio sanscrito-semitica *om.* LXX. *Pi.* *προπορεύεσθαι, προφθάνειν, συναντᾶν, καταλαμβάνειν, προκατα-; Hi.* *ἀνθιστάναι, ἔρχεσθαι.*

Pi-el: קִדֵּם

1 prf.: קִדַּמְתִּי
Ps. 119, 147. קדמתי בנשף ואשועה
Jon. 4, 2. על־כן קדמתי לברח

3 prf. pl.: קִדְּמוּ
Dt. 23, 5. אשר לא־קדמו
Neh. 13, 2. לא קדמו את־בני ישראל
Ps. 68, 26. קדמו שרים

Ps. 119, 148. קדמו עיני אשמרות
Jes. 21, 14. בלחמו קדמו נדד
3 *prf. pl. c. s.:* קִדְּמֻנִי, קִדְּמָנִי
2 Sam. 22, 6. קדמני מוקשי־מות
Job. 3, 12. מדוע קדמוני ברכים
Job. 30, 27. קדמני ימי־עני
Ps. 18, 6. קדמוני מוקשי מות
impt.: קְדָמָה *sg.*
Ps. 17, 13. קדמה פניו הכריעהו
1 *impf.:* אֲקַדְּמָם
Mich. 6, 6. במה אקדם יי׳
1 *impf. c. s.:* הַאֲקַדְּמֶנּוּ *c. h int.*
Mich. 6, 6. האקדמנו בעולות
3 *impf. f. c. s.:* תְּקַדְּמֶנּוּ
Ps. 21, 4. תקדמנו ברכות טוב
3 *impf. c. s.:* יְקַדְּמֵנִי
Ps. 59, 11. אלהי חסדו יקדמני
3 *impf. c. s.:* יְקַדְּמֶנָּה
2 Reg. 19, 32. ולא־יקדמנה מגן
Jes. 37, 33. ולא־יקדמנה מגן
3 *impf. f. c. s.:* תְּקַדְּמֶךָּ
Ps. 88, 14. תזלחי תקדמך
1 *impf. pl.:* נְקַדְּמָה
Ps. 95, 2. נקדמה פניו בתודה
3 *impf. pl.:* יְקַדְּמוּ
Ps. 89, 15. חסד ואמת יקדמו פניך
3 *impf. pl. c. s.:* יְקַדְּמוּנִי
2 Sam. 22, 19. יקדמני ביום אידי
Ps. 18, 19. יקדמוני ביום־אידי
3 *impf. pl. c. s.:* יְקַדְּמוּנְהוּ
Ps. 79, 8. מהר יקדמונו רחמיך
Hif-il: הִקְדִּים
3 *prf. c. s.:* הִקְדִּימַנִי
Job. 41, 2. מי הקדימני ואשלם
3 *impf. f.:* וַתְּקַדֵּם
Am. 9, 10. לא־תגיש ותקדים בעדינו

קֶדֶם

ז׳, שׁנּתְּסוּף לטעמיי, ונסף סתכלית קַדְמָה [וכן קֶדְמָה מן קֶדֶשׁ], וזסו על כי ׳ז׳סוף תנועתו קרק, ׳ז׳תסווס תליך לגני׳ נהפלכם, וסליים סשם נעניני קֶדֶם, וכי נאלף ממנו סנקניי קִדְמָה; לכן גס ספתף נו יסול, כאשר נראף מסמך סניני קִדְמֵי, ונסגוולים קִדְמָה, קַדְמוֹן, ופ״כ כפול. סמלנס לד סשניס לו סם שמוש לפני [פַּעֲלָן], ומיפוכו לקוק, ד״ס לקוק וקלס לניקני, לו לד סמוק ומולף [אֶסטלין], לי׳ענע], כאשר לקוק לניון סאענע, וכוס תנין מקלס, מקלס ל, לומר מקוק, נכי קלס, לנאי מוק, וסס יוצני מלנכ, וקלסף לנד סמוק לו כמו מוקס, וכן לנין קלס, לנין נכי קלס, סלני קלס כנוי לנאלס נסניס, שמוש מקוק לנין ישלל, וסר מקלס סוף סר סענכי, סנקלק כעת נגוך, ווסו גנכון לאנעי של ענג, ולנעמים כונוסו קנאי קלס, ד״ס נסנסמוק כי שלו מקלס, לו שנלנך מקליאס נוען, ד״ס כמו עולם, לכן מקלס כמו מיסוק עולם, סיסים לאשר סיו לנניס, ולנעמים לף כמו לנכי, ונסמך סלכוי כאנע נסוכן סתקלוק [לנכַּעֲנע]. נתנוס קֶדֶם מצלמו, כמו רלוצים, וכנלך לף נרכוי נקדמין, מלקדמין.

n. m. (c. *He* finis קָדְמָה ad s. f. קַדְמָה a n. קֶדֶשׁ, pl. c. קַדְמֵי; nam vocalis originalis nominis est vel *Chireq*, arab. *qidm*, vel *Fatah*, quod in derivatis comparet), pars anterior (opp. אָחוֹר *ψ.* 139, 5.), hinc sensu *locali* plaga orientalis (propter faciem ad solem orientem versam), opp. אָחוֹר (plaga pone spectatorem solis orientis sita), spec. respectu terrae sanctae de Arabia deserta (בְּנֵי קֶדֶם Job. 1, 3. הַר הַקֶּדֶם, mons arabicus, nunc *Neg'd*, Gn. 10, 29.) vel de Mesopotamia s. Assyria (spec. de praestigiatoribus s. magis ex Chaldaea oriundis Jes. 2, 6.), sensu *temporali:* antiquitas, aeternitas; pl. de temporum primordiis, targ. קַדְמִין, unde adv. בְּקַדְמִין (hieros. מִלְּקַדְמִין), בְּאִילֵּא. LXX. *ἀνατολή, λίψ, ἀρχή; ἀρχαῖος, ἀρχῆθεν, ἀπ' ἀρχῆς, καταρχάς, πρὸ τῶν αἰώνων, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον;* בְּנֵי קֶדֶם, *ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν;* קֶדֶם, *ἀπέναντι, πρίν, πρὸ αἰῶνος, ἀπαρχῆς, ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν;* מִימֵי קֶדֶם, *ἀπ' ἀρχῆς;* קַדְמָה, מִקֶּדֶם *πρό;* לְקַדְמָה, *ἀπέναντι, ἐξεναντίας, πρῶτος;* מִקַּדְמָה, *ἀπ' ἀρχῆς.*

Gn. 25, 6. קדמה אל־ארץ קדם
Gn. 29, 1. וילך ארצה בני־קדם
Num. 23, 7. מהררי־קדם
Dt. 33, 15. ומראש הררי־קדם
Dt. 33, 27. מענה אלהי קדם
Jud. 6, 3. ובני־קדם ועלו עליו
Jud. 6, 33. ועמלק ובני־קדם
Jud. 7, 12. וכל־בני־קדם נפלים
Jud. 8, 10. מכל מחנה בני־קדם
1 Reg. 5, 10. מחכמת כל־בני־קדם
2 Reg. 19, 25. למימי קדם ויצרתיה
Job. 1, 3. גדול מכל־בני־קדם
Job. 23, 8. הן קדם אהלך ואינני
Job. 29, 2. מי־יתנני כירחי־קדם
Ps. 44, 2. בימי קדם
Ps. 55, 20. וישב קדם סלה
Ps. 68, 34. לרכב בשמי שמי־קדם
Ps. 74, 2. עדתך ׀ קנית קדם
Ps. 78, 2. אביעה חידות מני־קדם
Ps. 119, 152. קדם ידעתי מעדתיך
Prv. 8, 22. קדם מפעליו מאז
Jes. 11, 14. יבזו את־בני־קדם
Jes. 23, 7. מימי־קדם קדמתה
Jes. 37, 26. אותה עשיתי מימי קדם
Jes. 51, 9. עורי כימי קדם
Jer. 46, 26. תשכן כימי־קדם
Jer. 49, 28. ושדדו את־בני־קדם
Ez. 25, 4. הנני נתנך לבני־קדם
Ez. 25, 10. לבני־קדם
Thr. 1, 7. אשר היו מימי קדם
Thr. 2. 17. אשר צוה מימי־קדם
Mich. 7, 20. לאבתינו מימי קדם

הַקֶּדֶם

Gn. 10, 30. באכה ספרה הר הקדם
וָקֶדֶם
Ps. 139, 5. אחור וקדם צרתני
p. בְּקֶדֶם
Jer. 30, 20. וחזו בניו כקדם
Thr. 5, 21. חדש ימינו כקדם

מִקֶּדֶם

Gn. 2, 8. גן־בעדן מקדם
Gn. 3, 24. וישכן מקדם לגן־עדן
Gn. 11, 2. ויהי בנסעם מקדם
Gn. 12, 8. מקדם לבית־אל
Gn. 12, 8. והעי מקדם
Gn. 13, 11. ויסע לוט מקדם
Num. 34, 11. מקדם לעין
Jos. 7, 2. מקדם לבית־אל
Jud. 8, 11. מקדם לנבח ויגבהה
Neh. 12, 46. מקדם ראשו המשררים
Ps. 74, 12. ואלהים מלכי מקדם
Ps. 77, 6. חשבתי ימים מקדם
Ps. 77, 12. כי־אזכרה מקדם פלאך
Ps. 143, 5. זכרתי ימים ׀ מקדם
Jes. 2, 6. כי מלאו מקדם
Jes. 9, 11. ארם מקדם
Jes. 45, 21. מי השמיע זאת מקדם
Ez. 11, 23. אשר מקדם לעיר
Jon. 4, 5. וישב מקדם לעיר
Mich. 5, 1. ומוצאתיו מקדם
Hab. 1, 12. חלוא אתה מקדם יי׳
Zach. 14, 4. על־פני ירושלם מקדם

וּמִקֶּדֶם

Jes. 46, 10. ומקדם אשר לא־נעשו
c. h finis: קָדְמָה
Gn. 25, 6. קדמה אל־ארץ קדם
Ex. 27, 13. לפאת קדמה מזרחה
Ex. 38, 13. ולפאת קדמה מזרחה
Lev. 1, 16. אצל המזבח קדמה
Lev. 16, 14. על־פני הכפרת קדמה
Num. 2, 3. והחנים קדמה מזרחה
Nu. 3, 38. קדמה לפני אהל־מועד
Num. 10, 5. החנים קדמה
Nu. 34, 3. מקצה ים־המלח קדמה
Num. 34, 10. קדמה מחצר עינן
Num. 34, 11. ים־כנרת קדמה
Num. 34, 15. קדמה מזרחה
Num. 35, 5. קדמה אלפים באמה
Jos. 15, 5. וגבול קדמה ים המלח
Jos. 19, 12. קדמה מזרח השמש
Jos. 19, 13 ומשם עבר קדמה מזרחה
1 Reg. 7, 39. קדמה ממול נגב
1 Reg. 17, 3. ופניית לך קדמה
2 Reg. 13, 17. פתח החלון קדמה
2 Chr. 4, 10. מכתף הימנית קדמה
Ez. 8, 16. ופניהם קדמה
Ez. 8, 16. משתחויתם קדמה
Ez. 45, 7. ומפאת קדמה קדימה
Ez. 48, 4. 5. 23. מפאת קדמה
c. h finis: קָדְמָה
Gn. 13, 14. וקדמה וימה
Gn. 28, 14. ופרצת ימה וקדמה
pl. constr.: מִקְדְּמֵי
Prv. 8, 23. מראש מקדמי־ארץ

קַדְמָה

ז׳כ, וכנכוי קַדְמָתִי, קַדְמָתֶךָ, קַדְמָתֶכֶן, ומוכנו לקוק [לוכַּעֲמכנ, שׁכ-פַּעֲלָנ], ד״ס מקלס קלמס, מולף מקלס, לו שפתכוכו מעמד לקוי ומקוי [פַּעֲלָנוּעֲנכל], ונסמיכוק קַדְמָת כמוכן מקלסף לנכ, נהפסוק מקלמת שלף, כטעמיי [נַעֲנָל].

n. f. (c. *s.* קַדְמָתִי, קַדְמָתְךָ, קַדְמָתֶכֶן, קַדְמָתָהּ), origo, principium, vel de statu originali (Urzustand); c. קַדְמַת, adv., priusquam (poet.). LXX. *ἀρχή;* c. *ἐξεναντίας.*

constr.: שִׁקַּדְמַת
Ps. 129, 6. שקדמת שלף יבש
cum suff.: לְקַדְמָתֵכֶן
Ez. 16, 55. תשבינה לקדמתכן
cum suff.: קַדְמָתָהּ
Jes. 23, 7. מימי־קדם קדמתה
cum suff.: לְקַדְמָתָן
Ez. 16 (bis), 55. תשביטהן לקדמתן
cum suff.: בְּקַדְמוֹתֵיכֶם
Ez. 36, 11. כקדמותיכם

קִדְמָה

ז׳כ, כמו קַדְמָה, וסונכו לד סמוק, וקלמס לנוון מולף לנור סלנון מוקס, לו מסוק לנוור.

n. f., sicut קַדְמָה, plaga orientalis; c. קַדְמַת, *adv.*, ad orientem. LXX. *κατέναντι, πρός, πρό.*

constr.: קִדְמַת
Gn. 2, 14. ההלך קדמת אשור
Gn. 4, 16. בארץ־נוד קדמת־עדן
1 Sam. 13, 5. קדמת בית און
Ez. 39, 11. העברים קדמת הים

קַדְמוֹן

ז׳ן, ולנקני קַדְמוֹנָה, ומוכנו מוקי

[אֶסטלין], ד״ס לאל סנלילס סקדמוכס כמו סמוקים, וכז״ע נקעלס לניון סק״נס, שׁסיס טרס כל יניר כנכלל, וכמעע כנלף לאל נלקי.

adj. m. (f. קַדְמוֹנָה), orientalis, neohebr. aeternus, cognomen Dei. LXX. *ἀνατολή.*

adj. fem.: הַקַּדְמוֹנָה
Ez. 47, 8. אל הגלילה הקדמונה

קַדְמֹנִי

ז׳ן, ולנקני קַדְמֹנִית, ולנני וכני קַדְמֹנִיּוֹת, ונקני קַדְמֹנִיּוֹת, ומוכנו לו מס שׁסוף לפני [פַּעֲלָנ], ד״ס שׁער סקדמוני, לו כמו קלמון, לומר מוקי לו מסוק [אֶסטלין], ד״ס כיס סקדמני, לומר יס סמלך, ונקלק כן ע״ס שׁסוף מסוק של ארץ ישלל, לו שׁסלנמו צמיקי כימים לאשר קלמו, ד״ס נימיס קדמנים, לומר כימים שׁקלמו כנכר, לכן קדמנים סס סקנוק, לאשר היו כימים קדמונים, ומאל סקדמוני מעל עתיקי, וסנקני קדמוניות סלנון מס שׁסיס וקלף כנכר [פַּעֲרַנְשׁכנעכם, אֶל-עכם, נעוועטנכעכם], ונצפס עכריכית כמו עתיקות [אֶלעעטסיעכר], ד״ס קדמוניות יוסף סכהן.

adj. m. (f. קַדְמֹנִית, pl. m. קַדְמֹנִים, f. קַדְמֹנִיּוֹת), 1) anterior; 2) orientalis, velut הַיָּם הַקַּדְמֹנִי, mare salsum s. mortuum (opp. הַיָּם הָאַחֲרוֹן, mare mediterraneum); 3) antiquus, pl. *m.* de avis s. majoribus (Ahnen), *f.* קַדְמֹנִיּוֹת, antiquitates, res vetustae dudumque praeterlapsae. LXX. *ἔμπροσθεν, πρῶτος, ἀπέναντι, ἀνατολή, ἀρχαῖος.*

adj. masc.: הַקַּדְמֹנִי
1 Sam. 24, 14. משל הקדמוני
Ez. 10, 19. שער בית־י׳ הקדמוני
Ez. 11, 1. בית־י׳ הקדמוני
Ez. 47, 18. הים הקדמוני
Joel 2, 20. פניו אל־הים הקדמוני
Zach. 14, 8. חצים אל־הים הקדמוני
adj. pl.: קַדְמֹנִים
Ez. 38, 17. דברתי בימים קדמונים
adj. m. pl.: וָקַדְמֹנִים
Job. 18, 20. וקדמנים אחזו שער
adj. f. pl.: קַדְמֹנִיּוֹת
Mal. 3, 4. וכשנים קדמניות
adj. f. pl.: וְקַדְמֹנִיּוֹת
Jes. 43, 18. וקדמניות אל־תתבננו

קָדִים

ז׳ן, ונסף סתכלית קָדְמָה, ופקוכו מס שׁסוף לפני נוכס, ונס׳ סתכלית פונס לל מס שׁסוף לפני, ונעמנס ף״כ להסמיכת מוכס כמו קדם [אֶסטלין]. לומר לד קדים, ולכוב מכוך מוכי סנקלק כוך קדים לו קדים סתם, וסו סער וכוך סנף מסוק, וסוף קוכר ומולף סוכא וסנעים, ולנעמים כמו כוך נכלל. נעמך קדים אשלסו, ד״ס [מכשירין פ״ב] נשעף סקדים.

n. m. (c. *He* finis קָדִימָה), id quod ante positum est, oriens (addito *He:* orientem versus), meton. curus, ventus orientalis (plene: רוּחַ קָדִים); gem. בְּשַׁעַת קָדִים, tempestate serena atque aestuosa. LXX. *ἀνατολή, ἀνατολικός, ἐξεναντίας, καύσων, νότος;* יוֹם קָדִים, *πνεῦμα θυμοῦ;* עֲשׂרוּפַת קָדִים, *ἀνατολή;* לַקְּדִים, *ἀνεμόφθοροι;* קָדִימָה, *κατέναντι;* קַדִּימָה, *ἐξεναντίας, κατέναντι.*

Digitized by Google

דקות ושדופת קדים Gn 41, 6.
שדפות קדים Gn. 41, 23.
ויי טהג רוח־קדים Ex. 10, 13.
ברוח קדים עזה Ex. 14, 21.
ומעלתהו פנות קדים Ez. 43, 17.
הפתה קדים והוא סגור Ez. 44, 1.
הפתה קדים Ez. 46, 1. 12.
פני הבית קדים Ez. 47, 1.
דרך הפונה קדים Ez. 47, 2.
בצאת־האיש קדים Ez. 47, 3.
ופאת קדים מבין חורן Ez. 47, 18.
והיו־לו פאת־קדים Ez. 48, 1.
מפאת קדים Ez. 48, 2.
מפאת קדים ועד־פאת Ez. 48, 6.
מפאת קדים עד־פאת Ez. 48, 7. 8.
ומפאת קדים חמש מאות Ez. 48, 16.
וימלא קדים בסני Job. 15, 2.
ישאהו קדים דילך Job. 27, 21.
יפץ קדים על־ארץ Job. 38, 24.
ברוח קדים תשבר Ps. 48, 8.
יסע קדים בשמים Ps. 78, 26.
ברוחו הקשה ביום קדים Jes. 27, 8.
כרוח־קדים אפיצם Jer. 18, 17.
ורדף קדים Hos. 12, 2.
יבוא קדים רוח יי Hos. 13, 15.
רוח קדים חרישית Jon. 4, 8.

הַקְּדִים

הרקות שדפות הקדים Gn 41, 27.
ורוח הקדים נשא Ex. 10, 13.
כגעת בה רוח הקדים Ez. 17, 10.
ורוח הקדים הוביש Ez. 19, 12.
רוח הקדים שברך Ez. 27, 26.
דרך הקדים Ez. 40, 10. 22. 32. 42, 10. 12. 15. 43, 1. 4.
הקדים והצפון Ez. 40, 19.
כתף שער הקדים Ez. 40, 44.
מדד רוח הקדים Ez. 42, 16.
בא מדרך הקדים Ez. 43, 2.

מַהַקְּדִים

המבוא מהקדים Ez. 42, 9.

לַקְּדִים

והגזרה לקדים Ez. 41, 14.

וְלַקְּדִים

לצפון ולקדים Ez. 40, 23.

c. h finis: קַדְמָה

הפונה קדימה Ez. 11, 1.
ומפאת קדמה קדימה Ez. 45, 7.
אל־גבול קדימה Ez. 45, 7.
מפתן הבית קדימה Ez. 47, 1.
ואת פאת קדימה Ez. 47, 18.
מפאת קדימה Ez. 48, 3. 4. 5. 24. 25. 26.
עשרת אלפים קדימה Ez. 48, 18.
עד־גבול קדימה Ez. 48, 21.
ואל־פאת קדימה Ez. 48, 32.
מגמות פניהם קדימה Hab. 1, 9.

e. h finis: וְקַדְמָה

וקדימה רחב עשרת Ez. 48, 10.
וקדימה חמשים Ez. 48, 17.

c. h finis: הַקַּדְמָה

דרך הקדימה Ez. 40, 6.

קֶדֶם

ז״ו, והכוני קְדוּמַיִם, ומוכנו עת הענר וקלף [פֿאקנישע], לומר עת שהוא קוסס לנוכך, לכן כמעט כמו עתיק ויען נוזן, שאר נלעי סוליד סנוכך [שָׁלַע], ונמוכן וס נקל קדומים, לומר נקל עתיק, שאר לו סם [נערישעט].

n. m. (pl. קְדוּמִים), antiquitas, vetustas; בֶּחָל קְדוּמִים, amnis antiquus s. e longinquo tempore celebratus. LXX. *χειμάῤῥους ἀρχαίων.* S. mire: *αἰγίων φάραγξ.*

pl.: קְדֻמִּים

נחל קדומים נחל קישון Jud. 5, 21.

קֶדֶם

או קֶדֶם, ז״ו נעלמי, כמו קֶדֶם נענני, ומוכנו לפני ונוכח, סן כיסוס מקומי סן כיסוס ומני, כי הסס נתסווס כמו נענני לעתעי, ונעלע נכנוי ונכנוי, ל״ע קַדְמִי, קַדְמוֹתִי, או נקשור עס מָן ל״ע מן־קדם וכדומס. נתקנוס ילוע תמול נגל ולפני ונוכח, ולעיני, ולפעמים ג״כ תמול שלשום, נתוני, ומן־קדם תמול שלשם, מעט, מלפני, מפני, ולפעמים תמוהו קֶדֶם עם סכנויס.

s. קֶדֶם, *n. m. aram.*, sicut קֶדֶם hebr., anterius vel prius (targ. = לְצַיְרֵי, לְנֹכַח, לְפָנַי, נֶגֶד), c. suff. plur. (קֳדָמָיְהִי, קֳדָמַי) et praepos. (מִ־קֶדֶם, a conspectu) adverbialiter, targ. interdum abbrev. קָם, hierosolym. קוֹם. LXX. *πρόςωπον, ἐνώπιον.*

ענו כשדיא קדם־מלכא Dan. 2, 10.
די יחונה קדם מלכא Dan. 2, 11.
מהחצפה מן־קדם מלכא Dan. 2, 15.
למבעא מן־קדם Dan. 2, 18.
העלני קדם מלכא Dan. 2, 24.
הנעל לדניאל קדם מלכא Dan. 2, 25.
ענה דניאל קדם מלכא Dan. 2, 27.
ופשרה נאמר קדם־מלכא Dan. 2, 36.
הדיתיו קדם מלכא Dan. 3, 13.
העל קדם מלכא Dan. 5, 13.
ואמר קדם מלכא Dan. 5, 17.
שפר קדם דריוש Dan. 6, 2.
ומודא קדם אלהה Dan. 6, 11.
ומתחנן קדם אלהה Dan. 6, 12.
ואמרין קדם־מלכא Dan. 6, 13. 14.
ודחלין מן־קדם אלהה Dan. 6, 27.
קרי קדם־רחום Esr. 4, 23.
כל־קבל די מן־קדם מלכא Esr. 7, 14.
השלם קדם אלה ירושלם Esr. 7, 19.

pl. c. suff.: קָדָמַי *p.*

תקבלון מן־קדמי Dan. 2, 6.
הזמנתון למאמר קדמי Dan. 2, 9.
שפר קדמי להתויה Dan. 3, 32.
להנעלה קדמי לכל חכימי Dan. 4, 3.
ועד אחרין על קדמי Dan. 4, 5.
העלו קדמי חכימיא Dan. 5, 15.
מן־קדמי שים טעם Dan. 6, 27.
מפרש קרי קדמי Esr. 4, 18.

pl. c. suff.: קָדָמָךְ

היתיו קדמך Dan. 5, 23.

pl. c. suff.: קָדָמַיִךְ

ואף קדמיך מלכא Dan. 6, 23.

pl. c. suff.: קָדָמוֹהִי

וחלמא קדמוהי אמרת Dan. 4, 5.
ודחלין מן־קדמוהי Dan. 5, 19.
באדין מן־קדמוהי שלית Dan. 5, 24.
ודחון לא־הנעל קדמוהי Dan. 6, 19.
די קדמוהי זכו Dan. 6, 23.
ורבו רבון קדמוהי Dan. 7, 10.
ונפק מן־קדמוהי Dan. 7, 10.

pl. c. suff.: וְקָדָמוֹהִי

וקדמוהי הקרבוהי Dan. 7, 13.

pl. c. suff.: קָדָמֵיהּ

כל־חיותא די קדמיה Dan. 7, 7.

pl. c. suff.: קָדָמֵיהּ

אתעקרו מן־קדמיה Dan. 7, 8.
ונפלו מן־קדמיה Dan. 7, 20.

pl. c. suff.: קָדָמַיְהוֹן

וחלמא אמר אנה קדמיהון Dan. 4, 4.

קַדְמָא

ז״כ, ומוכנו כמו קַדְמָה נענני, לומר עת קדום שקלף, ונגרן לעתעי, כמו נענני. סתכוד מן־קדמת לכך, מקדמת לכך, מן־קדמה.

n. f., sicut קַדְמָה, prioritas temporis, adv. מִקַּדְמַת דְּנָה, מִן־קַדְמַת דְּנָה, antehac. LXX. *ἔμπροσθεν.*

constr.: מִן־קַדְמַת

עבד מן־קדמת דנה Dan. 6, 11.

constr.: מְקַדְמַת

הוא בנה מקדמת דנה Esr. 5, 11.

קָדְמִי

ת״ו, וסילועס קַדְמָאָה, וסכנוי קַדְמָאִין או קַדְמָיִן, וסמין קַדְמָאַי או קַדְמָיָא, ולעתעים סכנוי ע״ל שפס סוסית קַדְמָאַי או קַדְמָיָא, ולנקני קַדְמָאָה וסילועס קַדְמַיְתָא או קַדְמַיְתָא, וילועס סכנוי קַדְמַיְתָא. מוכנו קלמוני ולקמן [עכסטער, -ע]. נתקנוס וכנגוך לפעמים קלוסו נגליעת סללת קַפְּי וסילועס קַפָּא או קַפָּאָה וגו׳.

n. m. (def. קַדְמָאָה; pl. קַדְמָאִין, קַדְמָיִן, c. קַדְמָאַי, קַדְמָיָא, interdum plur. syr. קַדְמָאֵי, קַדְמָיֵא; sing. fem. קַדְמָאָה, def. קַדְמַיְתָא, קַדְמָיְתָא; plur. def. קַדְמַיְתָא), primus, prior, targ. et gem. abbrev. קַפְּי, def. קַפָּא, קַפָּאָה. LXX. *ὁ πρῶτος, ἔμπροσθεν.*

pl.: קַדְמָיֵא

והוא ישנא מן־קדמיא Dan. 7, 24.

def. f. sg.: קַדְמַיְתָא

קדמיתא כאריה Dan. 7, 4.

def f. pl.: קַדְמַיְתָא

מן־קרניא קדמיתא Dan. 7, 8.

קָדַר

פעל נוזל, ופתקונו לנעת סתקדקים קנכוס וקניכס וכסיס [זונקעל, שוּלְקָן ויין], ל״ע וקדר עליסס סיום, וקדרו סמנים, שמע ויק קדרו, נכולס ענין קנכוס, וכן סניכוסו סקוכוניס סקדמוניס. ומוס קפ״כ נסשלס על לקילס, שסיל סקשנת תוקר ענים, או על וסיסס ועשיקס ועכיכס, שדומס לנקור, ל״ע מעכור סמיס, או נ״כ על כמור סשמש, וסניקים לסשלות מוכן סטעל נעכני. סכוסף יִתְקַדֵּר יונל, סתקנוס וסשלס וכדומס, ומוכן על סתטעל כדרכו. נתקנוס קְדַר מלכו, תמור קנך נעכני, ומוס שס קְדָרָא או קִדָּרָא, כנ״ע קִדָּרָה, דוד וסיר ע״ס קדור וכמור סניס, ועוד כנ״ע מתכו קִדּוּר סתקנת יניק וגמש, ל״ע קדור סשמש וסלנכס, שאר נמקוס שקר נקלל לְקוּרִית, קְדִירָה סמוסנש.

v. intr., caliginosum, atrum esse, de coeli, diei, solis lunaeque obscuratione, de cuti solis ardore adusto, arab. *qadira*, *qaḍura*, *kadara* (impurum, luteum, sordidum esse), hinc de luctus squalore vestiumque sorditie, targ. קְדַר (unde קִדְרָא, קִדָּרָא, neoh. קִדָּרָה, olla, a nigredine; קְדוּדִית, sicut לְקוּדִית, solis lunaeve eclipsis. *Hi.* obtenebrare, squalorem s. luctum inferre. *Hitpa.*, ut solet. LXX. *σκοτοῦν, σκυθρωπάζειν, στένειν, ἀπολλύναι, διευλαβεῖσθαι, ἀπορία* (קֹדֶר, S. *σκυθρωπός*); *Hi. σκοτάζειν*, promiscue: *συσκοτάζειν.*

3 *perf.:* וְקָדַר

וקדר עליהם היום Mich. 3, 6.

1 *perf.:* קָדַרְתִּי

השברתי קדרתי Jer. 8, 21.

3 *perf. pl.:* קָדְרוּ

קדרו לארץ Jer. 14, 2.

3 *perf. pl.:* וְקָדְרוּ *p.*

שמש וירח קדרו Joel 2, 10. 4, 15.

3 *perf. pl.:* וְקָדְרוּ

וקדרו השמים ממעל Jer. 4, 28.

part. masc.: קוֹדֵר, קֹדֵר *sg.*

קדר חלכתי Job. 30, 28.

קדר שחותי Ps. 35, 14.
קדר הלכתי Ps. 38, 7.
כמה־קודר אלך Ps. 42, 10.
למה־קדר אתהלך Ps. 43, 2.

part. m. pl.: וְקֹדְרִים

וקדרים שגבי ישע Job. 5, 11.

p. p. m. pl.: הַקְּדֵרִים

חקדרים מני־קרח Job. 6, 17.

Hif-il: הַקְדִּיר

1 *perf.:* וְהַקְדַּרְתִּי

והקדרתי את־ככביהם Ez. 32, 7.

1 *imperf.:* וַאֲקַדֵּר

ואקדר עליו לבנון Ez. 31, 15.

1 *impf. c. s.:* אַקְדִּירֵם

בשמים אקדירם Ez. 32, 8.

Hitpa-el: הִתְקַדֵּר

3 *prf. pl.:* הִתְקַדְּרוּ

והשמים התקדרו 1 Reg. 18, 45.

קַדְרוּת

ז״כ, ומוכנו שקוות וסקנכס [זוּאֶרקע, פֿיכסטענכיסס], ל״ע לקניס שמים קלקות, ע״ל וסשמים סתקדרו ענים.

n. f., nigredo, caligo atra, tenebrae. LXX. *σκότος.*

אלביש שמים קדרות Jes. 50, 3.

קַדְרָנִית

טעמיי, ומוכנו נסקנך ולקל, והקמונס ע״ש אַחֲרָנִית, מן אַחֲרָן, קַדְרָן.

adv. (ad s. f. אַחֲרָנִית, a nmm. אַחֲרָן, קַדְרָן), atrate, squalide, moeste, lugubre. LXX. *ἱκέται.*

וכי הלכנו קדרנית Mal. 3, 14.

קֶדֶר

ז״ו פניעיי, וסוק נכוי לקומס מס ענינ, ע״ש בן־ישמעאל שנקרא קדר, ולטעמים נכי־קדר תמור ענכיים, וכן סשס אצל פליני [*Cedraei*], נשס ענכיים לשון קדר כמו לשון ענני.

n. pr. m., gentis arabicae a *Qedar*, filio Ismaelis, oriundae, *Cedraei* apud Plinium, neohebr. de Arabibus in universum, velut לְשׁוֹן קֵדָר (syn. לְשׁוֹן חַגְרִי), lingua arabica.

שכנתי עם־אהלי קדר Ps. 120, 5.
כאהלי קדר Cant. 1, 5.
חצרים תשב קדר Jes. 42, 11.

קָדַשׁ

פעל נוזל, ופ״ק קְדַשׁוּ נסקסק, וסעתיד יִקְדַּשׁ. ומוכנו סיות נקי וטסור מוכן ונכור מונקף ומוקק [י״ן וי״ן], וקנן סשס לפי לעתי קָדַשׁ, נמוכן טסיכס, לומר סכלון מנסיכס ונסוב על ובוך, ונמנק קנן סשס ג״כ שקל הָשֵׁא, ג״כ נענין כנגוך, נסשלס על פכיקס, וכן סשס הָשׁ, סנמנק שקל הָשֵׁן נסוס־דון, כי סספעל דשן שן שי, ומכל שלס כיכר סקוטע של נסיכס ומסיכס, ומקוור ומשווי נשקתי מעכע עי׳ נלוס״ס. ומוס נסשלס סיות מוור ומקוכך ומטור [סיי־ליג, נעווי־סעט ויין], סיות מוומן ומוכן לשכת נקדש, או סיות יך ומס, או סיות מקוכך וכדומס. הנפעל נִקְדַּשׁ סשעולי׳ או קשיבס נקדש, או נכנך דבר שקוד כדבר שנקדושס, או סתקלס עצמו קדוש וכדומס. סכנך הִקְדִּישׁ יונל, קשוב דבר לקדש, או עשוק קדש, ל״ע קדישת כסן ושבת, לומר קשיבוקס קודש, או סטורס וקכוכס לקדש, ל״ע עטור סכהן לכסונס, לכן יכוך וומן דבר, ל״ע ומומן מלקמס ותעניק, או מומן לעטור ופריסס, והכשל״ס סשעולי׳. הכוסף כמעט ככנך, ומסתפעל כדרכו.

v. comp. intr. (semel 3. p. pl. in p. קָדַשׁ, impf. יִקְדַּשׁ), splendidum,

Digitized by Google

lucidum, hinc purum, intaminatum, integrum; sanctum, sanctificatum, dedicatum esse, rad. קָדֵשׁ, cogn. דָּשֵׁא (quo in verbo significatio micandi ad laetam et prasinam viriditatem transfertur) et דֶּשֶׁן, unde הֶשֵׁן, pinguedo, nam v. פָּשַׁן, mediante nomine, prolongatione pervulgari ortum est. *Ni.* נִקְדַּשׁ, sanctificari, sanctum haberi, sanctum se praebere. *Pi.* קִדֵּשׁ, sanctificare, sanctum declarare; dedicare, consecrare (arab. *qaddasa*, expiare, dicare); constituere aut separare aliquid sancti. *Hi.* sanctum habere, sanctum praedicare s. pronunciare, sacrare. *Pu.* pass. *Hitpa.* semet ipsum sanctificare h. e. peractione expiationis divinitus constitutae, sanctitatem prae se ferre, consecrare, de obeundis feriis sacris. LXX. ἁγιάζειν, δοξάζειν, καθαρὸν εἶναι; *Pi.* καθαρίζειν, ἁγνίζειν, διαστέλλειν, παρατάσσειν, ἀναβιβάζειν; *Pu.* prt. ἡγιασμένος; *Hi.* καταγιάζειν; inf. ἁγιασμός, לְהַקְדִּישׁ חֵג, δύνασθαι ἁγιασθῆναι; הִתְקַדֵּשׁ חֵג, ἑορτάζειν; prt. ἁγνιζόμενος.

3 prf.: וְקִדַּשׁ
Ex. 29, 21. וקדש הוא ובגדיו
1 prf. c. s.: קִדַּשְׁתִּיךָ
Jes. 65, 5. אל־תגש־בי כי קדשתיך *p.*
3 prf. pl.: קִדְּשׁוּ
Num. 17, 2. זרה־הלאה כי קדשו
3 impf.: יְקַדֵּשׁ
1 Sam. 21, 6. היום יקדש בכלי *p.*
Ex. 29, 37. כל־הנגע במזבח יקדש
Ex. 30, 29. כל־הנגע בהם יקדש
Lev. 6, 11. כל אשר־יגע בהם יקדש
Lev. 6, 20. יגע בבשרה יקדש
3 impf. c. hint.: וַיְקַדֵּשׁ *p.*
Hag. 2, 12. ואל־כל־מאכל היקדש
3 impf. f.: תְּקַדֵּשׁ
Dt. 22, 9. פן־תקדש המלאה הזרע
3 impf. pl.: וַיְקַדְּשׁוּ *p.*
Num. 17, 3. הקריבם לפני־יי ויקדשו
Nif-al.: נִקְדַּשׁ *3 prf.*
Jes. 5, 16. הקדוש נקדש בצדקה
3 perf.: וְנִקְדַּשׁ
Ex. 29, 43. ונקדש בכבדי
1 perf.: וְנִקְדַּשְׁתִּי
Lev. 22, 32. שם קדשי ונקדשתי
Ez. 20, 41. ונקדשתי בכם לעיני
Ez. 28, 22. ונקדשתי בה
Ez. 28, 25 ונקדשתי בם
Ez. 39, 27. ונקדשתי בם לעיני
inf. c. suff.: בְּהִקָּדְשִׁי
Ez. 36, 23. בהקדשי בכם לעיניכם
Ez. 38, 16. בהקדשי בך לעיניהם
1 imperf.: אֶקָּדֵשׁ
Lev. 10, 3. בקרבי אקדש
1 imperf.: וַיְקַדֵּשׁ
Num. 20, 13. ויקדש בם
Pi-el.: קִדֵּשׁ *3 perf.*
1 Rg. 8, 64. ביום ההוא קדש המלך
3 perf.: וְקִדֵּשׁ
Num. 6, 11. וקדש את־ראשו
3 perf. c. suff.: וְקִדְּשׁוֹ
Lev. 16, 19. וטהרו וקדשו
2 perf.: וְקִדַּשְׁתָּ
Ex. 28, 41. וקדשת אתם וכהנו־לי
Ex. 29, 27. וקדשת את־חזה
Ex. 29, 37. וקדשת אתו
Ex. 30, 29. וקדשת אתם
Ex. 30, 30. וקדשת אתם לכהן
Ex. 40, 9. וקדשת אתו
Ex. 40, 10. וקדשת את־המזבח
Ex. 40, 11. 13. וקדשת אתו
2 perf. c. s.: וְקִדַּשְׁתּוֹ
Ex. 19, 23. הגבל את־ההר וקדשתו
Lev. 21, 8. וקדשתו כי את־לחם
2 perf. c. s.: וְקִדַּשְׁתָּם
Ex. 19, 10. וקדשתם היום ומחר
1 perf.: וְקִדַּשְׁתִּי
Ex. 29, 44. וקדשתי את־אהל מועד
Ez. 36, 23. וקדשתי את־שמי
3 perf. pl.: קָדְשׁוּ
1 Sam. 7, 1. ואת־אלעזר בנו קדשו
3 perf. pl.: וְקִדְּשׁוּ
Mich. 3, 5. וקדשו עליו מלחמה
3 prf. pl. c. s.: קִדְּשׁוּהָ
Neh. 3, 1. המה קדשוהו
Neh. 3, 1. המאה קדשוהו
2 perf. pl.: קִדַּשְׁתֶּם
Dt. 32, 51. לא־קדשתם אותי
2 perf. pl.: וְקִדַּשְׁתֶּם
Lev. 25, 10. וקדשתם את שנת
Jer. 17, 22. וקדשתם את־יום השבת
part. masc.: מְקַדֵּשׁ *sg.*
Ez. 37, 28. אני יי מקדש את־ישראל
part. c. s.: מְקַדִּשְׁכֶם
Ex. 31, 13. כי אני יי מקדשכם
Lev. 20, 8. 21, 8. 22, 32. אני יי מקדשכם
part. c. suff.: מְקַדְּשׁוֹ
Lev. 21, 15. כי אני יי מקדשו
part. c. suff.: מְקַדְּשָׁם
Lev. 21, 23. כי אני יי מקדשם
Lev. 22, 9. אני יי מקדשם
Lev. 22, 16. כי אני יי מקדשם
Ez. 20, 12. כי אני יי מקדשם
prt. pl. c. s.: מְקַדְּשֵׁיהֶם
Ez. 7, 24. ונחלו מקדשיהם
inf. constr.: לְקַדֵּשׁ
Ez. 29, 1. לקדש אתם לכהן לי
Ex. 29, 33. לקדש אתם
2 Chr. 29, 17. להדש הראשון לקדש
Neh. 13, 22. לקדש את־יום השבת
Jer. 17, 27. לקדש את־יום השבת
Ez. 46, 20. לקדש את־העם
inf. constr.: וּלְקַדֵּשׁ
Jer. 17, 24. ולקדש את־יום השבת
inf. c. suff.: לְקַדְּשׁוֹ
Ex. 20, 8. יום השבת לקדשו
Ex. 28, 3. לקדשו לכהנו־לי
Ex. 29, 36. ומשחת אתו לקדשו
Lev. 8, 12. וימשח אתו לקדשו
Dt. 5, 12. יום השבת לקדשו
inf. c. suff.: לְקַדֵּשָׁם
Lev. 8, 11. ואת־כנו לקדשם
impt. sg.: קַדֵּשׁ *s. M.*
Ex. 13, 2. קדש־לי כל־בכור
impt. sg.: קַדֵּשׁ
Jos. 7, 13. קדש את־העם
impt. pl.: קַדְּשׁוּ
2 Reg. 10, 20. קדשו עצרה לבעל
Jer. 6, 4. קדשו עליה מלחמה
Jer. 51, 27. 28. קדשו עליה גוים
Joel 1, 14. 2, 15. קדשו־צום
Joel 2, 16. קדשו קהל
Joel 4, 9. קדשו מלחמה
impt. pl.: קַדֵּשׁוּ *p.*
Ez. 20, 20. ואת שבתותי קדשו
impt. pl.: וְקַדְּשׁוּ
2 Chr. 29, 5. וקדשו את־בית יי
1 imperf.: אֲקַדֵּשׁ
Ex. 29, 44. אקדש לכהן לי
3 imperf.: וַיְקַדֵּשׁ
Gn. 2, 3. יום השביעי ויקדש אתו
Ex. 19, 14. ויקדש את־העם
Lev. 8, 10. ויקדש אתם
Num. 7, 1. וימשחם ויקדש אתם
Num. 7, 1. ויקדש אתו
Num. 8, 30. ויקדש את אהרן
1 Sam. 16, 5. ויקדש את־ישי
2 Chr. 7, 7. ויקדש שלמה
3 impf. c. s.: וַיְקַדְּשֵׁהוּ
Ex. 20, 11. יום השבת ויקדשהו
Lev. 8, 15. ויקדשהו לכפר על
3 impf. c. s.: וַיְקַדְּשֵׁם
Job. 1, 5. וישלח איוב ויקדשם
3 impf. pl.: יְקַדְּשׁוּ
Ez. 44, 19. ולא־יקדשו את־העם
3 impf. pl.: יְקַדֵּשׁוּ *p.*
Ez. 44, 24. שבתותי יקדשו
3 impf. pl.: וַיְקַדְּשׁוּ
2 Chr. 29, 17. ויקדשו את־בית־יי
Pu-al: קֻדַּשׁ
part. masc.: מְקֻדָּשׁ *sg.*
Ez. 48, 11. לכהנים המקדש
prt. masc.: מְקֻדָּשִׁים
2 Chr. 26, 18. המקדשים להקטיר
2 Chr. 31, 6. קדשים המקדשים
Esr. 3, 5. מועדי יי המקדשים
part. pl. c. s.: לְמֻקְדָּשָׁי *p.*
Jes. 13, 3. אני צויתי למקדשי
Hif-il: הִקְדִּישׁ *3 perf.*
2 Sam. 8, 11. גם־אתם הקדיש
2 Sam. 8, 11. והזהב אשר הקדיש
1 Chr. 18, 11. אתם הקדיש המלך
1 Chr. 26, 26. הקדשים אשר הקדיש
2 Chr. 30, 8. למקדשו אשר הקדיש
2 Chr. 36, 14. בית יי אשר הקדיש
Zeph. 1, 7. הקדיש קראיו
3 prf. c. hint.: הַקְדִּישׁ
1 Chr. 26, 28. ההקדיש שמואל הראה
1 perf.: הִקְדַּשְׁתִּי
Num. 3, 13. הקדשתי לי כל־בכור
Num. 8, 17. הקדשתי אתם לי
Jud. 17, 3. הקדשתי את־הכסף
1 Reg. 9, 3. הקדשתי את־הבית
1 Reg. 9, 7. אשר הקדשתי לשמי
2 Chr. 7, 20. אשר־הקדשתי לשמי
1 perf.: וְהִקְדַּשְׁתִּי
2 Chr. 7, 16. והקדשתי את־הבית
1 perf. c. s.: הִקְדַּשְׁתִּיךָ
Jer. 1, 5 מרחם הקדשתיך
3 perf. pl.: הִקְדִּישׁוּ
2 Rg. 12, 19. הקדשים אשר־הקדישו
1 Chr. 26, 27. ומן־השלל הקדישו
3 perf. pl.: וְהִקְדִּישׁוּ
Jes. 29, 23. והקדישו את־קדוש יעקב
1 perf. pl.: וְהִקְדַּשְׁנוּ *p.*
2 Chr. 29, 19. במעלו הכנו והקדשנו
part. masc.: מַקְדִּישׁ *sg.*
Lev. 27, 15. המקדיש יגאל
Lev. 27, 19. השדה המקדיש אתו
1 Chr. 26, 28. כל המקדיש
part. m. pl.: מַקְדִּישִׁים
Lev. 22, 2. אשר הם מקדשים לי
Neh. 12, 47. מקדשים לבני אהרן
part. m. pl.: וּמַקְדִּישִׁים
Neh. 12, 47. ומקדשים ללוים
inf. abs.: הַקְדֵּשׁ
Jud. 17, 3. הקדש הקדשתי
inf. constr.: לְהַקְדִּישׁ
2 Chr. 2, 3. להקדישו לו ולהקטיר

Chr. 30, 17. להקדיש לי־י
nf. c. suff.: לְהַקְדִּישָׁנִי
לא־האמנתם בי
Num. 20, 12. להקדישני
Nu. 27, 14 להקדישני במים לעיניהם
nf. c. suff.: לְהַקְדִּישׁוֹ
Chr. 23, 13. להקדישו קדש קדשים
impt. c. s.: וְהַקְדֵּשֵׁם
Jer. 12, 3. והקדשם ליום הרגה
2 impf.: תַּקְדִּישׁ
Dt. 15, 19. חזכר תקדיש לי־י
3 impf.: יְקַדֵּשׁ
Lev. 27, 14. כי־יקדש את־ביתו
Lev. 27, 16. יקדיש איש לי־י
Lev. 27, 17. 18. יקדיש שדהו
Lev. 27, 22. אחזתו יקדיש לי־י
Lev. 27, 26. לא־יקדיש איש אתו
2 impf. pl.: תַּקְדִּישׁוּ
Jes. 8, 13. צבאות אתו תקדישו
3 impf. pl.: יַקְדִּישׁוּ
Ex. 28, 38. הקדשים אשר יקדישו
Lev. 22, 3. הקדשים אשר יקדישו
Jes. 29, 23. יקדישו שמי
3 impf. pl.: וַיַּקְדִּשׁוּ
Jos. 20, 7. ויקדשו את־קדש
Hitpa-el: הִתְקַדֵּשׁ
3 perf.: הִתְקַדְּשׁוּ *s. M.*
Jes. 30, 29. כליל התקדש־חג
1 perf.: וְהִתְקַדַּשְׁתִּי
Ez. 38, 23. והתגדלתי והתקדשתי
3 perf. pl.: הִתְקַדְּשׁוּ
Num. 11, 18. התקדשו למחר
Jos. 7, 13. התקדשו למחר
1 Sam. 16, 5. התקדשו ובאתם
3 perf. pl.: הִתְקַדָּשׁוּ
2 Chr. 30, 3. כי הכהנים לא־התקדשו *p.*
3 perf. pl.: הִתְקַדְּשׁוּ *p.*
Jos. 3, 5. אל־העם התקדשו
2 Chr. 5, 11. הנמצאים התקדשו
2 Chr. 30, 17. אשר לא־התקדשו
impt. pl.: וְהִתְקַדְּשׁוּ
2 Chr. 35, 6. והתקדשו והכינו
2 perf. pl.: וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם
Lev. 11, 44. 20, 7 והתקדשתם והייתם
part. masc.: מִתְקַדֵּשׁ *sg.*
2 S. 11, 4. והיא מתקדשת מטמאתה
part. fem.: הַמִּתְקַדְּשִׁים
Jes. 66, 17. המתקדשים והמטהרים
inf. constr.: לְהִתְקַדֵּשׁ
2 Chr. 29, 34. להתקדש מהכהנים
impt. pl.: הִתְקַדְּשׁוּ
1 Chr. 15, 12. התקדשו אתם ואחיכם
2 Chr. 29, 5. עתה התקדשו
3 impf. pl.: יִתְקַדְּשׁוּ *p.*
Ex. 19, 22. הנגשים אל־יי יתקדשו
3 impf. pl.: יִתְקַדָּשׁוּ
2 Chr. 29, 34. יתקדשו הכהנים
2 Chr. 31, 18. באמונתם יתקדשו
3 impf. pl.: וַיִּתְקַדְּשׁוּ
1 Chr. 15, 14. ויתקדשו הכהנים
2 Chr. 29, 15. את־אחיהם ויתקדשו
2 Chr. 30, 15. והלוים נכלמו ויתקדשו
2 Chr. 30, 24. ויתקדשו כהנים לרב

קָדֵשׁ

ת״ו, ולנקבי קְדֵשָׁה, ומונחו מקודש ומוזן לזכות, ולכך למוכי היתה, לפי לעשתרת הוקדשו נפלים ונפלות לזכות, כלפי כנר ספר לבו סופר קדמוני וכוזן היכודוע [ק׳ קנ״ע], ותמלא נקוטא הפקודים ס׳ כ״ס דמיון לו. וזן הלא ת קדש, קְדֵשָׁה תוקפיים ניכוכיים עקיק״ס לפיים מן קְדֵשׁ, ולכוכו כמו קדוש, ובלפי ... לפ״ן ... לפיים

ממלח מהור קדש Ex. 30, 35.
קדש קדשים תהיה לכם Ex. 30, 36.
קדש תהיה לך Ex. 30, 37.
כי קדש הוא לכם Ex. 31, 14.
שבת שבתון קדש לי״י Ex. 31, 15.
יהיה לכם קדש Ex. 35, 2.
את־שמן המשחה קדש Ex. 37, 29.
פתוחי חותם קדש לי״י Ex. 39, 30.
והיה קדש Ex. 40, 9.
קדש קדשים מאשי י״י Lev. 2, 3. 10.
סדש קדשים הוא Lev. 6, 10.
18. 22. 7, 1. 6. 14, 13.
כי קדש קדשים הוא Lev. 10, 12. 17.
בכל־קדש אל־תגע Lev. 12, 4.
כתנת־בד קדש Lev. 16, 4.
בגדי־קדש הם Lev. 16, 4.
כי את־קדש י״י חלל Lev. 19, 8.
קדש הלולים לי״י Lev. 19, 24.
והיו קדש Lev. 21, 6.
כי־קדש הוא לאלהיו Lev. 21, 7.
וכלי־זר לא־יאכל קדש Lev. 22, 10.
ושכיר לא־יאכל קדש Lev. 22, 10.
כי־יאכל קדש בשגגה Lev. 22, 14.
מקראי קדש Lev. 23, 2. 4. 37.
מקרא־קדש Lev. 23, 3. 7. 8. 21. 24. 35.
קדש יהיו לי״י לכהן Lev. 23, 20.
מקרא־קדש יהיה Lev. 23, 27. 36.
כי קדש קדשים הוא Lev. 24, 9.
קדש תהיה לכם Lev. 25, 12.
ממנו לי״י יהיה־קדש Lev. 27, 9.
הוא ותמורתו יהיה־קדש Lev. 27, 10
את־ביתו קדש לי״י Lev. 27, 14.
קדש לי״י כשדה החרם Lev. 27, 21.
ביום ההוא קדש לי״י Lev. 27, 23.
כל־חרם קדש־קדשים Lev. 27, 28.
הוא קדש לי״י Lev. 27, 30.
העשירי יהיה־קדש Lev. 27, 32.
יהיה־קדש לא יגאל Lev. 27, 33.
קדש הקדשים Num. 4, 4.
בגשתם את־קדש הקדשים Nu. 4, 19.
קדש הוא לי״י Num. 6, 8.
קדש הוא לכהן Num. 6, 20.
קדש קדשים לך הוא Num. 18, 9.
קדש יהיה־לך Num. 18, 10.
לא תפדה קדש הם Num. 18, 17.
ביום הראשון מקרא־קדש Nu. 28, 18
מקרא־קדש יהיה לכם Nu. 28, 25. 26.
29, 1. 7. 12.
ואתה מרבבת קדש Dt. 33, 2.
עמד עליו קדש הוא Jos. 5, 15.
קדש הוא לי״י Jos. 6, 19.
כי־אם־לחם קדש 1 Sam. 21, 5.
ויהי כלי־הנערים קדש 1 S. 21, 6.
ויתן־לו הכהן קדש 1 Sam. 21, 7.
אל־קדש הקדשים 1 Reg. 8, 6.
מלאכת קדש הקדשים 1 Chr. 6, 34.
השתחוו לי״י בהדרת־
קדש 1 Chr. 16, 29.
וכלי קדש האלהים 1 Chr. 22, 19.
להקדישו קדש קדשים 1 Chr. 23, 13.
ועל־טהרת לכל־קדש 1 Chr. 23, 28.
כי היו שרי קדש 1 Chr. 24, 5.
ויעש את־בית־קדש
הקדשים 2 Chr. 3, 8.
בבית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 10.
אל־קדש הקדשים 2 Chr. 5, 7.
כי־קדש המה 2 Chr. 8, 11.
כי־קדש המה 2 Chr. 23, 6.
יתקדשו־קדש 2 Chr. 31, 18.
אתם קדש לי״י Esr. 8, 28.
והכלים קדש Esr. 8, 28.
היום קדש־הוא לי״י Neh. 8, 9.
בשבת וביום קדש Neh. 10. 32.
בהדרת־קדש Ps. 29, 2.
יסודתו בהררי־קדש Ps. 87, 1.
לביתך נאוה־קדש Ps. 93, 5.
השתחוו לי״י בהדרת־קדש Ps. 96, 9.
בהררי־קדש Ps. 110, 3.

שאו־ידכם קדש Ps. 134, 2.
מוקש אדם ילע קדש Prv. 20, 25.
זרע קדש מצבתה Jes. 6, 13.
סחרת ואתננה קדש לי״י Jes. 23, 18.
ואחלל שרי קדש Jes. 43, 28.
קדש ישראל לי״י Jer. 2, 3.
ובשר־קדש יעברו מעליך Jer. 11, 15.
קדש לי״י לא־ינתש Jer. 31, 40.
תשתפכנה אבני־קדש Thr. 4, 1.
בין־קדש לחול Ez. 22, 26.
ונתתיך בהר קדש Ez. 28, 14.
זה קדש הקדשים Ez. 41, 4.
כי־קדש הנה Ez. 42, 14.
סביב סביב קדש קדשים Ez. 43, 12.
בין קדש לחל Ez. 44, 23.
קדש מן־הארץ Ez. 45, 1. 4.
קדש־הוא בכל־גבולה Ez. 45, 1.
המקדש קדש קדשים Ez. 45, 3.
מתרומת הארץ קדש
קדשים Ez. 48, 12.
כי־קדש לי״י Ez. 48, 14.
ונצדק קדש Dan. 8, 14.
על הר־קדש אלהי Dan. 9, 20.
ולמשח קדש קדשים Dan. 9, 24.
ולבבו על־ברית קדש Dan. 11, 28.
וזעם על־ברית־קודש Dan. 11, 30.
על־עזבי ברית קדש Dan. 11, 30.
להר צבי־קדש Dan. 11, 45.
וככלות נפץ יד־עם־קדש Dan. 12, 7.
והיתה ירושלם קדש Joel. 4, 17.
והיה קדש Obad. 1, 17.
כהניה חללו־קדש Zeph. 3, 4.
הן ישא־איש בשר־קדש Hag. 2, 12.
מצלות הסוס קדש לי״י Zach. 14, 20.
קדש לי״י צבאות Zach. 14, 21.
חלל יהודה קדש י״י Mal. 2, 11.

וְקֹדֶשׁ

וקדש וצבא מרמס Dan. 8, 13.

הַקֹּדֶשׁ

בין הקדש ובין קדש Ex. 26, 33.
בבאו אל־הקדש Ex. 28, 29. 35.
ונתת את־נזר הקדש Ex. 29, 6.
ובגדי הקדש אשר לאהרן Ex. 29, 29.
בשקל הקדש Ex. 30, 13.
חמש מאות בשקל הקדש Ex. 30, 24.
ואת בגדי הקדש Ex. 31, 10.
את־בגדי הקדש Ex. 35, 19. 39, 41.
ולבגדי הקדש Ex. 35, 21.
מלאכת עבדת הקדש Ex. 36, 1.
למלאכת עבדת הקדש Ex. 36, 3.
כל־מלאכת הקדש Ex. 36, 4.
מלאכה לתרומת הקדש Ex. 36, 6.
למלאכה בכל מלאכת
הקדש Ex. 38, 24.
בשקל הקדש Ex. 38, 24.
שקל בשקל הקדש Ex. 38, 25.
מחצית השקל בשקל
הקדש Ex. 38, 26.
לצקת את אדני הקדש Ex. 38, 27.
ויעשו את־בגדי הקדש Ex. 39, 1.
ציץ מזר־הקדש Ex. 39, 30.
את בגדי הקדש Ex. 40, 13.
את־פני פרכת הקדש Lev. 4, 6.
בשקל־הקדש לאשם Lev. 5, 15.
חטא מן־הקדש ישלם Lev. 5, 16.
ציץ הזהב מזר הקדש Lev. 8, 9.
מאת פני־הקדש Lev. 10, 4.
בין הקדש ובין החל Lev. 10, 10.
במקום הקדש Lev. 10, 17.
אל־הקדש פנימה Lev. 10, 18.
העלה במקום הקדש Lev. 14, 13.
ואל־יבא בכל־עת אל
הקדש Lev. 16, 2.
יבא אהרן אל־הקדש Lev. 16, 3.
וכפר על־הקדש Lev. 16, 16.
וכלה מכפר את־הקדש Lev. 16, 20.
בבאו אל־הקדש Lev. 16, 23.

בגדי הקדש Lev. 16, 32.
וכפר את־מקדש הקדש Lev. 16, 33.
ונתן לכהן את־הקדש Lev. 22, 14.
בשקל הקדש Lev. 27, 3.
יהיה בשקל הקדש Lev. 27, 25.
שמרי משמרת הקדש Nu. 3, 28. 32.
וכלי הקדש Num. 3, 31.
בשקל הקדש Num. 3, 47. 50. 7,
85. 86. 18, 16.
לכסות את־הקדש Num. 4, 15.
ואת־כל־כלי הקדש Num. 4, 15.
ולא־יגעו אל־הקדש Num. 4, 15.
כבלע את־הקדש ומתו Num. 4, 20.
כי־עבדת הקדש עלהם Nu. 7, 9.
שקל בשקל הקדש Num. 7, 13. 19. 25.
31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
בגשת בני־ישראל אל־
הקדש Num. 8, 19.
אך אל־כלי הקדש Num. 18, 3.
את משמרת הקדש Num. 18, 5.
וכלי הקדש וחצצרות Num. 31, 6.
משח אתו בשמן הקדש Nu. 35, 25.
בערתי הקדש מן־הבית Dt. 26, 13.
ואת־כל־כלי הקדש 1 Reg. 8, 4.
מן־הקדש על־פני הדביר 1 Rg. 8, 8.
בצאת הכהנים מן־הקדש 1 Rg. 8, 10.
ועל כל־כלי הקדש 1 Chr. 9, 29.
ואת משמרת הקדש 1 Chr. 23, 32.
הכינותי לבית הקדש 1 Chr. 29, 3.
ואת־כל־כלי הקדש 2 Chr. 5, 5.
בצאת הכהנים מן־הקדש 2 Chr. 5, 11.
את־הסדה מן־החקדש 2 Chr. 29, 5.
ולא כטהרת הקדש 2 Chr. 30, 19.
חנו את־ארון־החקדש 2 Chr. 35, 3.
והתערבו זרע הקדש Esr. 9, 2.
בירושלם עיר הקדש Neh. 11, 1.
כל־הלוים בעיר הקדש Neh. 11, 18.
בהר הקדש בירושלם Jes. 27, 13.
ודרך הקדש יקרא לה Jes. 35, 8.
מעיר הקדש נקראו Jes. 48, 2.
ירושלם עיר הקדש Jes. 52, 1.
עם־הקדש גאולי י״י Jes. 62, 12.
הר הקדש Jer. 31, 23.
ופני הקדש המראה Ez. 41, 21.
הנה ׳ לשכות הקדש Ez. 42, 13.
להבדיל בין הקדש לחל Ez. 42, 20.
בלשכת הקדש Ez. 44, 19.
וביום באו אל־הקדש Ez. 44, 27.
אל־הקדש חמש מאות Ez. 45, 2.
לעמת תרומת הקדש Ez. 45, 6.
לתרומת הקדש Ez. 45, 7.
תרומת־הקדש Ez. 45, 7.
אל־הלשכות הקדש Ez. 46, 19.
תהיה תרומת־הקדש Ez. 48, 10.
לעמת תרומת הקדש Ez. 48 (bis), 18.
את־תרומת הקדש Ez. 48, 20.
לתרומת־הקדש Ez. 48, 21.
והיתה תרומת הקדש Ez. 48, 21.
על אדמת הקדש Zach. 2, 17.
והרי־י צבאות הר הקדש Zach. 8, 3.

וְהַקֹּדֶשׁ

והעיר והקדש ישחית Dan. 9, 26.

מֵהַקֹּדֶשׁ

יצאו מהקדש Ez. 42, 14.

בְּקֹדֶשׁ

בקדש הקדשים Ex. 26, 34.
בקדש ובכליו Num. 4, 16.
בקדש הקדשים תאכלנו Nu. 18, 10.

בַּקֹּדֶשׁ

נאדר בקדש נורא תהלת Ex. 15, 11.
אל־המזבח לשרת בקדש Ex. 28, 43.
אל־אהל מועד לשרת בקדש Ex 29, 30
לשרת בקדש Ex. 35, 19. 39, 1. 41.
לכפר בקדש Lev. 6, 23.
אכול תאכלו אתה בקדש Lev. 10, 18.
לכפר בקדש עד־צאתו Lev. 16, 17.
לכפר בקדש Lev. 16, 27.

Digitized by Google

אשר ישרתו בם בקדש Nu. 4, 12.
לכבש האחד בקדש Num. 28, 7.
ועלה לא־העלו בקדש 2 Chr. 29, 7.
ועמדו בקדש לפלגות 2 Chr. 35, 5.
כן בקדש חזיתך Ps. 63, 3.
אדני בם סיני בקדש Ps. 68, 18.
אלי מלכי בקדש Ps. 68, 25.
כל־הרע אויב בקדש Ps. 74, 3.
אלהים בקדש דרכך Ps. 77, 14.
לשרת בקדש Ez. 44, 27.

לְקֹדֶשׁ

לדבר לקדש הקדשים 1 Rg. 6, 16.
לקדש הקדשים לדלתי 1 Reg. 7, 50.
הפנימיות לקדש הקדשים 2Chr4,22

לַקֹּדֶשׁ

קטרת הסמים לקדש Ex. 31, 11.

וְלַקֹּדֶשׁ

להיכל ולקדש Ez. 41, 23.

מִקֹּדֶשׁ

מקדש הקדשים מן האש Nu. 18, 9.
לא־יאכלו מקדש הקדשים Esr.2,63.
לא־יאכלו מקדש הקדשים Neh.7,65
ישלח־עזרך מקדש Ps. 20, 3.

cum suff.: קָדְשִׁי

ולחלל את־שם קדשי Lev. 20, 3.
ולא יחללו את־שם קדשי Lev.22, 2.
את־שם קדשי ונקדשתי Lev.22, 32.
על־ציון הר־קדשי Ps. 2, 6.
בשמן קדשי משחתיו Ps. 89, 21.
בכל־הר קדשי Jes. 11, 9.
אל־הר קדשי Jes. 56, 7.
וירש הר קדשי Jes. 57, 13.
עשות חפצך ביום קדשי Jes. 58, 13.
ישתהו בחצרות קדשי Jes. 62, 9.
השכחים את־הר קדשי Jes. 65, 11.
בכל־הר קדשי אמר י״י Jes. 65, 25.
הר קדשי ירושלם Jes. 66, 20.
שם קדשי לא תחללו Ez. 20, 39.
כי בהר־קדשי Ez. 20, 40.
ויחללו את־שם קדשי Ez. 36, 20.
על־שם קדשי Ez. 36, 21.
לשם־קדשי אשר חללתם Ez.36, 22.
שם קדשי אודיע Ez. 39, 7.
ולא־אחל את־שם־קדשי Ez. 39, 7.
וקנאתי לשם קדשי Ez. 39, 25.
שם קדשי Ez. 43, 8.
והריעו בהר קדשי Joel 2, 1.
שכן בציון הר־קדשי Joel 4, 17.
למען חלל את־שם קדשי Am. 2, 7.
על־הר קדשי Obad. 1, 16.
עד בהר קדשי Zeph. 3, 11.

cum suff.: בְּקָדְשִׁי

אחת נשבעתי בקדשי Ps. 89, 36.

cum suff.: קָדְשֵׁנוּ

בית קדשנו ותפארתנו Jes. 64, 10.

cum suff.: קָדְשְׁךָ *p.*

נהלת בעזך אל־נות קדשך Ex.15,13.
השקיפה ממעון קדשך Dt. 26, 15.
להודות לשם קדשך 1 Chr. 16, 35.
בית לשם קדשך 1 Chr. 29, 16.
ואת־שבת קדשך Neh. 9, 14.
אשתחוה אל־היכל־קדשך Ps.5, 8.
מי־ישכן בהר קדשך Ps. 15, 1.
אל־דביר קדשך Ps. 28, 2.
יביאוני אל־הר־קדשך Ps. 43, 3.
ורחה קדשך אל־תקח Ps. 51, 13.
טמאו את־היכל קדשך Ps. 79, 1.
להודות לשם קדשך Ps. 106, 47.
אשתחוה אל־היכל קדשך Ps.138,2
מזבול קדשך ותפארתך Jes. 63, 15.
ירשו עם־קדשך Jes. 63, 18.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
ירושלם הר־קדשך Dan. 9, 16.
ועל־עיר קדשך Dan. 9, 24.
לחביט אל־היכל קדשך Jon. 2, 5.
תפלתי אל־היכל קדשך Jon. 2, 8.

cum suff.: קָדְשׁוֹ

התהללו בשם קדשו 1 Chr. 16, 10.
למעון קדשו לשמים 2 Chr. 30, 27.
יתד במקום קדשו Esr. 9, 8.
ויענני מהר קדשו Ps. 3, 5.
י״י בהיכל קדשו Ps. 11, 4.
יענהו משמי קדשו Ps. 20, 7.
ומי יקום במקום קדשו Ps. 24, 3.
והודו לזכר קדשו Ps. 30, 5.
בשם קדשו בטחנו Ps. 33, 21.
ישב עלכסא קדשו Ps. 47, 9.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
אלהים במעון קדשו Ps. 68, 6.
ויביאם אל־גבול קדשו Ps. 78, 54.
והודו לזכר קדשו Ps. 97, 12.
ימינו וזרוע קדשו Ps. 98, 1.
והשתחוו להר קדשו Ps. 99, 9.
השקיף ממרום קדשו Ps. 102, 20.
קרבי את־שם קדשו Ps. 103, 1.
התהללו בשם קדשו Ps. 105, 3.
זכר את־דבר קדשו Ps. 105, 42.
ויברך כל־בשר שם קדשו Ps.145,21.
חשק י״י את־זרוע קדשו Jes. 52, 10.
ועצבו את־רוח קדשו Jes. 63, 10.
בקרבו את־רוח קדשו Jes. 63, 11.
ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
וממעון קדשו יתן קולו Jer. 25, 30.
אדני מהיכל קדשו Mich. 1, 2.
וי״י בהיכל קדשו Hab. 2, 20.
נעור ממעון קדשו Zach. 2, 17.

cum suff.: בְּקָדְשׁוֹ

אלהים ידבר בקדשו Ps.60,8.108,8.
הללו־אל בקדשו Ps. 150, 1.
נשבע אדני י״י בקדשו Am. 4, 2.

cum suff.: לְקָדְשׁוֹ

היתה יהודה לקדשו Ps. 114, 2.

pl.: קָדָשִׁים, קֳדָשִׁים

המזבח קדש קדשים Ex. 29, 37.
קדש־קדשים הוא לי״י Ex. 30, 10.
והיו קדש קדשים Ex. 30, 29.
קדש קדשים תהיה לכם Ex.30,36.
המזבח קדש קדשים Ex. 40, 10.
קדש קדשים מאשי י״י Lev. 2,3.10.
קדש קדשים הוא Lev.6,10.18.22. 7, 1. 6. 10, 12. 17. 14, 13. 24, 9. 27, 28.
קדש קדשים לך הוא Num. 18, 9.
להקדישו קדש קדשים 1 Chr.23,13.
כצאן קדשים Ez. 36, 38.
סביב קדש קדשים Ez. 43, 12.
המקדש קדש קדשים Ez. 45, 3.
הארץ קדש קדשים Ez. 48. 12.
ולמשח קדש קדשים Dan. 9, 24.

pl.: הַקֳּדָשִׁים

ובין קדש הקדשים Ex. 26, 33
בקדש הקדשים Ex. 26, 34.
הקדשים אשר יקדישו Ex. 28, 38.
מקדשי הקדשים Lev. 21, 22.
ומן־הקדשים יאכל Lev. 21, 22.
הקדשים אשר יקדישו Lev. 22, 3.
ולא יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 6.
ואחר יאכל מן־הקדשים Les. 22,7.
הוא בתרומת הקדשים Lev.22,12.
קדש הקדשים Num. 4, 4.
בגשתם את־קדש הקדשים Nu.4,19.
מקדש הקדשים Num. 18, 9.
בקדש הקדשים תאכלנו Num.18,10
כל תרומת הקדשים Num. 18, 19.
לדבר לקדש הקדשים 1 Reg. 6, 16.
לקדש הקדשים לדלתי 1 Rg. 7, 50.
אל־קדש הקדשים 1 Reg. 8, 6.
כסף הקדשים 2 Reg. 12, 5.
את כל־הקדשים 2 Reg. 12, 19.
מלאכת קדש הקדשים 1 Chr.6,34.
ולאצרות הקדשים 1 Chr. 26, 20.
על כל־אצרות הקדשים 1Chr.26,26.
ולאצרות הקדשים 1 Chr. 28, 12.
בית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 8.
בבית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 10.
לקדש הקדשים 2 Chr. 4, 22.
אל־קדש הקדשים 2 Chr. 5, 7.
קדשים חמקדשים 2 Chr. 31, 6.
תרומת י״י וקדשי הקדשים 2 Chr. 31, 14.
לא־יאכלו מקדש הקדשים Esr 2, 63
לא־יאכלו מקדש הקדשים Neh 7, 65
זה קדש הקדשים Ez. 41, 4.
קדשי הקדשים והמנחה Ez. 42, 13.
אל־קדשי הקדשים Ez. 44, 13.

pl.: וְהַקֳּדָשִׁים

והקדשים בקר 2 Chr. 29, 33.
והמעשר והקדשים 2 Chr. 31, 12.
והקדשים בשלו 2 Chr. 35, 13.

pl.: בַּקֳּדָשִׁים

בקדשים לא יאכל Lev. 22, 4.

pl.: וְלַקֳּדָשִׁים

ולקדשים ולחטאות Neh. 10, 34

קָדְשֵׁי

pl. constr.:
את־קדשי בני ישראל Lev. 22, 15.
לכל־קדשי בני־ישראל Num. 5, 9.
ואת־קדשי בני־ישראל Num.18,32.
ויבא שלמה את־קדשי 1 Reg. 7, 51.
ויבא את־קדשי אביו 1 Reg. 15, 15.
את־קדשי דויד אביו 2 Chr. 5, 1.
ויבא את־קדשי אביו 2 Chr. 15, 18.
וגם כל־קדשי בית־י״י 2 Chr. 24, 7.
קדשי הקדשים והמנחה Ez. 42, 13.
אל־קדשי הקדשים Ez. 44, 13.

קָדְשֵׁי

pl. constr.:
וקדשו בית י״י 1 Reg. 15, 15.
תרומת י״י וקדשי הקדשים 2 Chr. 31, 14.

מְקָדְשֵׁי

pl. constr.:
וחטאה בשגגה מקדשי י״י Lev.5,15.
מקדשי הקדשים Lev. 21, 22.
מקדשי בני־ישראל Lev. 22, 2.

קָדְשַׁי

pl. c. suff.:
קדשי בזית Ez. 22, 8.
ויחללו קדשי Ez. 22, 26.
על־כל־קדשי Ez. 44, 13.

קָדָשַׁי *p.*

pl. c. suff.:
שמרתם משמרת קדשי Ez. 44, 8.

קָדָשֶׁיךָ

pl. c. suff.:
קדשיך אשר יהיו לך Dt. 12, 26.

קָדָשֶׁיכֶם

pl. c. suff.:
משאותיכם בכל־קדשיכם Ez.20,40

קָדָשָׁיו

pl. c. suff.:
ואיש את־קדשיו לו יהיו Num.5,10.
מלכי יהודה ואת־קדשיו 2Rg12,19.

וְקָדָשָׁיו

pl. c. suff.:
את־קדשי אביו וקדשיו 2 Chr 15, 18.

קָדָשֵׁיהֶם

pl. c. suff.:
לכל־מתנת קדשיהם Ex. 28, 38.
באכלם את־קדשיהם Lev. 22, 16.

קֹדֶשׁ

ת״ו, והסימן קֹדֶשׁ, ולנקניי נ״ע קְדֻשָּׁת, ומונכו ון ועהור ומקודש [ריין, סיילינ], ונקמר מעהור דנר ומקפיפס מפנע, והוא תוקף להקנ״ה, ולפעמים לכהנים, והכינוי קְדוֹשִׁים כנוי לחלקים, כמו קְדוֹשֵׁי נתרמי, או כנוי לקסידים ולדיקים, או לבני ישראל בכלל, ולפעמים הכינוי נ״כ מהק״נס. נ״ע מוס המופנע קְדֻשָּׁה.

adj. m. (c. קְדֹשׁ, f. n. pr. קְדֻשָּׁה), splendidus, purus, integer, intaminatus, sanctus, usu latissime patente de Deo, de hypostasibus numinis divini atque angelis, de sacerdotibus ministerio Dei dedicatis, de diebus festis locisque consecratis, aram. קְדִישׁ, ncohebr. n. status קְדֻשָּׁה. LXX. καθαρός, ἅγιος, ἅγιος ἐν ἁγίοις, ἡγιασμένος, τὸ ἅγιον, λόγιον.

ממלכת כהנים וגוי קדוש Ex. 19, 6.
בשרו במקם קדש Ex. 29, 31.
מצות תאכל במקום קדש Lev. 6, 9.
במקום קדש תאכל Lev. 6, 19.
תכבס במקום קדש Lev. 6, 20.
במקום קדוש יאכל Lev. 7, 6.
במקום קדוש Lev. 10, 13.
קדוש אני Lev. 11, 44. 45. 19, 2. 20, 26. 21, 8.
במקום קדוש Lev. 16, 24.
קדש הוא לאלהיו Lev. 21, 7.
קדש יהיה־לך Lev. 21, 8.
ואכלהו במקום קדש Lev. 24, 9.
קדש יהיה גדל פרע Num. 6, 5.
כי עם קדוש אתה Dt. 7, 6.
עם קדוש אתה לי״י Dt. 14, 2. 21.
והיה מחניך קדוש Dt. 23, 15.
ולהיותך עם־קדש Dt. 26, 19.
יקימך י״י לו לעם קדוש Dt. 28, 9.
איך־קדוש כי״י 1 Sam. 2, 2.
איש אלהים קדוש 2 Reg. 4, 9.
כי־קדוש היום לאדנינו Neh. 8, 10.
כי־היום קדש Neh. 8, 11.
כי־לא כחדתי אמרי קדוש Job.6,10.
ואתה קדוש Ps. 22, 4.
ונורא קדוש הוא Ps. 99, 3.
להדם הגליו קדוש הוא Ps. 99, 5.
כי־קדוש י״י Ps. 99, 9
קדוש ונורא שמו Ps. 111, 9.
וממקום קדוש יהלכו Eccl. 8, 10.
קדוש יאמר לו Jes. 4, 3.
קדוש קדוש קדוש י״י Jes. 6, 3.
אני י״י קדוש Ez. 39, 7.
חמקום קדש Ez. 42, 13.
אחד־קדוש מדבר Dan. 8, 13.
אחד קדוש לפלמוני Dan. 8, 13.
בקרבך קדוש Hos. 11, 9.

וָקָדוֹשׁ

שכן עד וקדוש שמו Jes. 57, 15.
מרום וקדוש אשכון Jes. 57, 15.
וקדוש מהר־פארן Hab. 3, 3.

הַקָּדוֹשׁ

הקדוש והקריב אליו Num. 16, 5.
יבחר י״י הוא הקדוש Num. 16, 7.
י״י האלהים הקדוש 1 Sam. 6, 20.
הקדוש נקדש בצדקה Jes. 5, 16.

קָדוֹשׁ, קְדוֹשׁ

constr.:
עיניך על־קדוש ישראל 2 Rg. 19, 22.
קדש משכני עליון Ps. 46, 5.
קדש היכלך Ps. 65, 5.
קדוש ישראל Ps. 71, 22.
לאהרן קדש י״י Ps. 106, 16.
נאצו את־קדוש ישראל Jes. 1, 4.
עצת קדוש ישראל Jes. 5, 19.
אמרת קדוש־ישראל נאצו Jes.5,24.
על־י״י קדוש ישראל Jes. 10. 20.
גדול בקרבך קדוש ישראל Jes. 12.6.
אל־קדוש ישראל תראיה Jes. 17,7.
והקדישו את־קדוש יעקב Jes.29,23
את־קדוש ישראל Jes. 30, 11.
כה אמר קדוש ישראל Jes. 30, 12.
אדני י״י קדוש ישראל Jes. 30, 15.
ולא שעו על־קדוש ישראל Jes. 31, 1.
אל־קדוש ישראל Jes. 37, 23.
וגאלך קדוש ישראל Jes. 41, 14.
קדוש ישראל מושיעך Jes. 43, 3.
גאלכם קדוש ישראל Jes. 43, 14.
כה־אמר י״י קדוש ישראל Jes. 45, 11.
שמו קדוש ישראל Jes. 47, 4.
גאלך קדוש ישראל Jes. 48, 17.
קדש ישראל ויבחרך Jes. 49, 7.
וגאלך קדוש ישראל Jes. 54, 5.
ציון קדוש ישראל Jes. 60, 14.
אל־קדש ישראל Jer. 50, 29.

Digitized by Google

constr.: וְקִדּוּשׁ
Ps. 78, 41. וקדוש ישראל התוו
Jes. 41, 20. וקדוש ישראל בראה
constr.: בְּקִדּוּשׁ
Jes. 29, 19. בקדוש ישראל יגילו
Jes. 41, 16. בקדוש ישראל תתהלל
constr.: לְקִדּוּשׁ
Jes. 58, 13. לקדוש י״י
constr.: וְלִקְדוֹשׁ
Ps. 89, 19. ולקדוש ישראל מלכנו
Jes. 55, 5. 60, 9. ולקדוש ישראל כי פארך
constr.: מְקִדּוֹשׁ
Jer. 51, 5. מלאה אשם מקדוש ישראל
cum suff.: קְדֻשִּׁי
Hab. 1, 12. י״י אלהי קדשי
cum suff.: קְדֻשֵּׁכֶם
Jes. 43, 15. אני י״י קדושכם
cum suff.: קְדוֹשׁוֹ
Jes. 49, 7. גאל ישראל קדושו
cum suff.: וְקִדּוֹשׁוֹ
Jes. 10, 17. וקדושו ללהבת
pl.: קְדוֹשִׁים
Lev. 11, 44. 45. והייתם קדשים
Lev. 19, 2. קדשים תהיו
Lev. 20, 7. והייתם קדושים
Lev. 20, 26. והייתם לי קדשים
Lev. 21, 6. קדשים יהיו לאלהיהם
Num. 5, 17. מים קדשים בכלי־חרש
Nu. 15, 40 והייתם קדשים לאלהיכם
Num. 16, 3. כל־העדה כלם קדשים
Jos. 24, 19. אלהים קדשים הוא
Ps. 89, 6. אמונתך בקהל קדשים
Ps. 89, 8. נערץ בסוד־קדשים
Prv. 9, 10. ודעת קדשים בינה
Prv. 30, 3. ודעת קדושים אדע
Dan. 8, 24. עצומים ועם־קדשים
Hos. 12, 1. ועם־קדושים נאמן
Zach. 14, 5. כל־קדושים עמך
pl.: הַקְּדוֹשִׁים
2 Chr. 35, 3. הקדושים לי״י
pl.: לְקִדּוֹשִׁים
Ps. 16, 3. לקדושים אשר־בארץ
pl.: מְקִדָּשִׁים
Job. 5, 1. ואל־מי מקדשים תפנה
pl. c. suff.: קְדֻשָּׁיו
Dt. 33, 3. כל־קדשיו בידך
Ps. 34, 10. יראו את־י״י קדשיו
pl. c. suff.: בְּקִדְשָׁיו
Job. 15, 15. הן בקדשו לא יאמין

מָקְדָּשׁ

ס״ו, ונכתוי מִקְדָּשׁוֹ, ופ״ק מִקְדְּשׁוֹ, ומונכו מקום מקודש להקב״ה, לכן כתיב ל׳ מקדשי שלי, מקדשי ביתי ל׳, שלולמי וקדשי קדש נמקדש, שלוש מקדשי ישראל מנחי ענוחה וכה. מקדש מלך מקום מקודש למלך, או המקום שנקבו המלך למקדש, או שמונכו כתיב מוצלה, לומר מקלט, ומן השמת היה מקדש כמקלט.

n. m. (c. s. מִקְדָּשׁוֹ, semel Num. 18, 29.), aliquid consecratum s. numini dedicatum, sanctuarium, de tabernaculo et templo (poet. מִקְדְּשֵׁי אֵל, בֵּית־יָיְ, de templo singulis ejus partibus considerato), מִקְדָּשׁ יְשֹׂרָאֵל, de sacellis diis gentium in locis editioribus exstructis; מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ locus regi consecratus vel sanctus a rege habitus, interdum, ut verisimillimum videtur, asylum. LXX. ἁγιαστήριον, ἁγίασμα, ἁγιασμός, τὸ ἅγιον, τὸ ἡγιασμένον, τὸ ἱερόν, ἡγιασμένον ὄνομα, τελετή, χειροποίητον; מִקְדַּשׁ מְקֻדָּשׁ, τὸ ἅγιον; מִקְדַּשׁ קֹדֶשׁ, ἅγιον ἁγίων.

Ex. 15, 17. מקדש אדני כוננו ידיך
Ex. 25, 8. ועשו לי מקדש
2 Chr. 20, 8. מקדש לשמך לאמר
וּמִקְדָּשׁ
Ez. 45, 4. ומקדש למקדש
וַמִּקְדָּשׁ
Lev. 12, 4. ואל־המקדש לא תבא
Lev. 21, 12. ומן־המקדש לא יצא
Num. 3, 38. שמרים משמרת המקדש
Num. 10, 21. נשאי המקדש
Num. 18, 1. תשאו את־עון המקדש
2 Chr. 26, 18. צא מן־המקדש
2 Chr 29, 21 ועל־המקדש ועל־יהודה
Neh. 10, 40. ושם כלי המקדש
Ez. 44, 1. המקדש החיצון
Ez. 44, 5. בכל מוצאי המקדש
Ez. 45, 3. ובו־יהיה המקדש
Ez. 45, 4. משרתי המקדש
Ez. 45, 18. וחטאת את־המקדש
Ez. 47, 12. כי מימיו מן־המקדש
Ez. 48, 8. והיה המקדש בתוכה
Dan. 11, 31. וחללו המקדש
לְמִקְדָּשׁ
Jes. 8, 14. והיה למקדש ולאבן נגף
Ez. 11, 16. ואהי להם למקדש מעט
לַמִּקְדָּשׁ
1 Chr. 28, 10. לבנות־בית למקדש
Ez. 43, 21. מחוץ למקדש
Ez. 45, 4. ומקדש למקדש
constr.: מִקְדַּשׁ
Lev. 16, 33. וכפר את־מקדש הקדש
Lev. 21, 12. את מקדש אלהיו
Num. 19, 20. כי את־מקדש י״י טמא
1 Chr. 22, 19. את־מקדש י״י האלהים
Ez. 48, 10. והיה מקדש־י״י בתוכו
Am. 7, 13. כי מקדש־מלך הוא
וּמִקְדַּשׁ
Ez. 48, 21. ומקדש הבית
constr.: בְּמִקְדַּשׁ
Jos. 24, 26. אשר במקדש י״י
Thr. 2, 20. אם־יהרג במקדש אדני
cum suff.: מִקְדָּשִׁי
Lev. 20, 3. למען טמא את־מקדשי
Jes. 60, 13. לפאר מקום מקדשי
Ez. 5, 11. את־מקדשי בטמאת
Ez. 8, 6. לרחקה מעל מקדשי
Ez. 23, 38. טמאו את־מקדשי
Ez. 23, 39. ויבאו אל־מקדשי
Ez. 24, 21. הנני מחלל את־מקדשי
Ez. 25, 3. אל־מקדשי כי־ינחל
Ez. 37, 26. מקדשי בתוכם לעולם
Ez. 37, 28. בהיות מקדשי בתוכם
Ez. 44, 9. לא יבוא אל־מקדשי
Ez. 44, 15. את־משמרת מקדשי
Ez. 44, 16. המה יבואו אל־מקדשי
cum suff.: וּבְמִקְדָּשִׁי
Lev. 19, 30. ומקדשי תיראו אני י״י
26, 2.
cum suff.: בְּמִקְדָּשָׁי
Ez. 44, 7. להיות במקדשי לחללו
Ez. 44, 8. במקדשי לכם
Ez. 44, 11. והיו במקדשי משרתים
cum suff.: וּמִמִּקְדָּשָׁי
Ez. 9, 6. וממקדשי תחלו
cum suff.: מִקְדָּשֵׁנוּ
Jer. 17, 12. מקום מקדשנו
cum suff.: מִקְדָּשְׁךָ
Dan. 9, 17. על־מקדשך השמם
cum suff.: מִקְדָּשֶׁךָ p.
Jes. 63, 18. צרינו בוססו מקדשך
cum suff.: מִקְדָּשׁוֹ
Ps. 78, 69. ויבן כמו־רמים מקדשו
Jes. 16, 12. אל־מקדשו להתפלל
Thr. 2, 7. נאר מקדשו
Dan. 8, 11. והשלך מכון מקדשו
cum suff.: מִמְּקֹדָשׁוֹ
Num. 18, 29. את־מקדשו ממנו
cum suff.: בְּמִקְדָּשׁוֹ
Ps. 96, 6. עז ותפארת במקדשו
cum suff.: לְמִקְדָּשׁוֹ
2 Chr. 30. 8. למקדשו אשר הקדיש
cum suff.: מִקְדָּשָׁהּ
Thr. 1, 10. גוים באו מקדשה
cum suff.: מִקְדָּשָׁם
2 Chr. 36, 17. בחרב בבית מקדשם
pl.: מִקְדָּשִׁים
Ez. 21, 7. והנף אל־מקדשים
pl. constr.: מִקְדְּשֵׁי
Ps. 73, 17. עד־אבוא אל־מקדשי־אל
Jer. 51, 51. על־מקדשי בית י״י
pl. constr.: וּמִקְדְּשֵׁי
Am. 7, 9. ומקדשי ישראל יחרבו
pl. c. suff.: מִקְדָּשֵׁי p.
Lev. 21, 23. ולא יחלל את־מקדשי
pl. c. suff.: מִקְדָּשֶׁיךָ
Ps. 74, 7. שלחו באש מקדשיך
Ez. 28, 18. חללת מקדשיך
pl. c. suff.: מִמִּקְדָּשֶׁיךָ
Ps. 68, 36. נורא אלהים ממקדשיך

קָדִישׁ

ת״ו נלקמי, וסלכוי קַדִּישִׁין, ומונכו, כמו קדוש [סיליג], ל״א קלסין קדישין, וזהו כמו קלסים קדושים, לומר לל קדוש, ע״ל ליש שאר רוח קלסים נו, וכן נאמר רוח קדישין. ולפעמים תופר לקלסים, או לנכוי ישראל, עם קדוש, וכן נספר עוכים קדישי עליונין, כלו לישראל, וגם קדישין [י״ב ע׳], וכן נספר עוכי השלישי [ק׳ ע׳]. נשפה ענכיכים קָדִישׁ ככוי למין תפלה שמתחלת יתגדל ויתקדש, שאר נם מקדישים יקול השם. וכן קָדוֹשׁ מין נרכה וזמרה על סכום, שנוכרם נם קדושת הקנ״ם וקדושת היום.

adj. m. arami. (pl. קַדִּישִׁין, de deo, sicut קְדוֹשִׁים Hos. 14, 1. Prv. 9, 10.; 30, 3.), sanctus, de deo, de angelis (עֵיר וְקַדִּישׁ Dan. 4, 10.), de populo dei (קַדִּישִׁין, קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין, ἅγιον, ἅγιοι ὑψίστου). LXX. ἅγιος.

וְקַדִּישׁ
Dan. 4, 10. ואלו עיר וקדיש
Dan. 4, 20. חזא מלכא עיר וקדיש
pl.: קַדִּישִׁין
Dan. 4, 5. רוח־אלהין קדישין בה
Dan. 4, 6. 15. רוח אלהין קדישין בך
Dan. 4, 14. ומאמר קדישין שאלתא
Dan. 5, 11. רוח אלהין קדישין בה
Dan. 7, 21. עבדא קרב עם־קדישין
Dan. 7, 22. ומלכותא החסנו קדישין
pl. constr.: קַדִּישֵׁי
Dan. 7, 18. קדישי עליונין
Dan. 7, 27. לעם קדישי עליונין
pl. constr.: לְקַדִּישֵׁי
Dan. 7, 22. לקדישי עליונין
pl. constr.: וּלְקַדִּישֵׁי
Dan. 7, 25. ולקדישי עליונין יבלא

קָדָה

פעל נוזד, ומעתיד יִקְדֶּה, ומונכו כמו וקדו ועמוס, ומוס קיום [שעומפף וועכ-זען] מהנכים כהשלמה, ומקכן קָחֵ״ה ודומה לו קָהֵ״ה ונלקמי קָהּ [עי׳ קהוי סכיכים], וכמה נאמר מקסית עיכים וכפיון כוס, ויותר מפכו עי׳ נלוס״ג. הכנד קָדֶה סיות שוכמה מלול לו היות קמה מלול [ועמל שמומפף ויין], ל״א מנכול כי יקמה. נלקמי קָדֶה מצלמו, ונאמר כהשלמה נ״כ מיכן שנעשה רפה ונקלל, וכן משה אֻקְדָּה מוס, וכן קָדָה, קָדָיוֹן נשפה עכיכים.

v. intr. (impf. יִקְדֶּה), obtusum fieri, habetari, aram. קֳהָא, קָהֵא, forma molliori קָחֵ״ה (quod de animi atque corporis debilitatione dicitur. *Pi.* קִדָּה, valde habetatum esse, de ferro. Inde nmm. status aram. אֻקְדָּה, neohebr. קָדָה, קָדָיוֹן. LXX. αἱμωδιᾶν, γομφιάζειν; *Pi.* ἐκπίπτειν.

3 *impf. f. pl.:* תִּקְדֶּינָה
Jer. 31, 29. ושני בנים תקהינה
Jer. 31, 30. תקהינה שניו
Ez. 18, 2. ושני בנים תקהינה
Pi-el: קִדָּה 3 *perf.*
Eccl. 10, 10. אם־קהה חברזל

קָדַל

פעל נוזד נתמנותו, ומונכו כמו קָל [קדל] לנקמן, לומר קריפה [רוסמן, נו-זמתעכ-], וכן קהל נעכיי, וכשכש כמכוון נשפה רומס ויוכיח וכדומה [l. *cal-o*, *καλ-εῖν*], ות״כ נהשלמה של קריפה נכנין הכוסף על ועיקה יקד וקכיכה. הכוסף הִקְדִּיל לפיפה וקנון [זמתעכן, נעכופען], ל״א עס, מקהילה ומסוף למשפט וכדומה, והכפעל כלכך כניכו מוכן התפעות. ודע קורא שמעשה זה הכמום כיסוד הפעל הוכח המוכן נשכוות על מסיפת דכיכים ניב כהן לעת, לומר על קנון נכי לדש, ע״י דכול והשמעת קול, וזהו נ״כ סול לכלו כנוסף, כי הוא מסוף ע״י שלישי, וות כוונת רש״י נשמות ל״ס ויקהל משה לשון הפעיל, שקיבו מוסף לכנים נידים והם כלפעים על פי דכורו. עי׳ יכיעות שלמה לרש״ם ק״נ [דיסרכפורע, תקע״ח] דף נ׳.

v. intr., *cal*-are, *cla-m*-are, *καλ-εῖν*, arab. *qâl-a*, sicut קָל (קוֹל). *Ni.* convocari, convenire. *Hi.* colligere, concionem cogere, solummodo de hominibus, propter vim nativam radicis. LXX. ἐπισυνάγειν, ἐπισυστρέφειν, συνιστάναι; *Hi.* ἐκκλησιάζειν, ἐπ-; συνάγειν, ἐπισυνιστάναι, συναθροίζειν; *Ni.* συναθροίζεσθαι.

Nif-al: נִקְהַל
3 *perf. pl.:* נִקְהָלוּ
2 Chr. 20, 26. נקהלו לעמק ברכה
Esth. 9, 2. נקהלו היהודים
Esth. 9, 16. נקהלו ועמד על־נפשם
Esth. 9, 18. נקהלו בשלושה עשר בו
part. m. pl.: הַנִּקְהָלִים
Ez. 38, 7. הנקהלים עליך
inf. constr.: בְּהִקָּהֵל
Num. 17, 7. ויהי בהקהל העדה
inf. constr.: לְהִקָּהֵל
Esth. 8, 11. להקהל ולעמד על־נפשם
3 *imperf.:* וַיִּקָּהֵל
Ex. 32, 1. ויקהל העם על־אהרן
Jer. 26, 9. ויקהל כל־העם
3 *impf. f.:* וַתִּקָּהֵל
Lev. 8, 4. ותקהל העדה
Jud. 20, 1. ותקהל העדה כאיש אחד
3 *impf. pl.:* וַיִּקָּהֲלוּ
Num. 16, 3. ויקהלו על־משה

Num. 20, 2. ויקהלו על־משה
Jos. 18, 1. 22, 12. ויקהלו כל־עדת
2 Sam. 20, 14. Q'ri. ויקלחו ויבאו
1 Reg. 8, 2. ויקהלו אל־המלך
2 Chr. 5, 3. ויקהלו אל־המלך
Esth. 9, 15. ויקהלו היהודים

Hif-il: הִקְהִיל

2 perf.: הִקְהִלְתָּ
Ez. 38, 13. חכחלת קהלך

2 perf.: וְהִקְהַלְתָּ
Num. 8, 9. והקהלת את־כל־עדת

3 perf. pl.: הִקְהִילוּ
Num. 1, 18. כל־העדה הקהילו

inf. constr.: וּבְהַקְהִיל
Num. 10, 7. ובהקהיל את־הקהל

impt. sg.: הַקְהֵל
Lev. 8, 3. ואת כל־העדה הקהל
Dt. 31, 12. הקהל את־העם

impt. sg.: הַקְהֵל־ *s. M.*
Dt. 4, 10. הקהל־לי את־העם

impt. sg.: וְהַקְהֵל
Num. 20, 8. והקהל את־העדה

impt. pl.: הַקְהִילוּ
Dt. 31, 28. הקהילו אלי את־כל־זקני

3 imperf.: יַקְהִיל
2 Chr. 5, 2. אז יקהיל שלמה

3 impf. ap.: יַקְהֵל
1 Reg. 8, 1. אז יקהל שלמה

3 imperf.: וַיַּקְהֵל
Job 11, 10. ויקהיל ומי ישיבנו

3 impf. ap.: וַיַּקְהֵל
Ex. 35, 1. ויקהל משה
Num. 16, 19. ויקהל עליהם קרח
1Rg 12, 21 ויקהל את־כל־בית יהודה
1Chr 13, 5 ויקהל דויד את־כל־ישראל
15, 3.
1 Chr. 28, 1. ויקהל דויד
2 Chr. 11, 1. ויקהל את־בית יהודה

3 impf. pl.: וַיַּקְהִלוּ
Num. 20, 10. ויקהלו משה ואהרן

קָהָל

ז״ו, וסמיך קָהֵל, ומוכנו מסיפ וקנוז מכזיס ע״י דנור וקול [פעכוזפעטלוכג], ולפעמים קנוז עם נכללי, ל״פ מקהל ישראל, לומר קומה ישראלית, קהל ל׳ קהל גויס, קהל עמיס [קנוז עמיס], ומקהל מוכנו נכי ישראל. נקרנוס קָהָל מצלמו, ולפעמים תמורו קְנִישָׁא, וכ״ע בְּנֶסֶת, ומדכור קְהָלָא קַדִּישָׁא בְּיִרוּשָׁלֶם [נרכות דף ט׳, ג׳יפ כ״ו], לפי משערתי וס כמס אכיס, ככוי לכת אַסָּאתָן [מן אַסַּי וסידועס אָסָּאָה ומרכוי אַסָּאתָן], וכני מכת נקראו ג״כ נעזרת וַיהִיקָהָן. עי׳ נתולדות אלעזר קלירי מסקכס ז׳׳כ.

n. m. (c. קְהַל), *ἐκκλησία*, concio, coetus (בת׳ קְהַל יְיָ, קְהַל יִשְׂרָאֵל; vel elative הַקָּהָל de ecclesia V. T., targ. קְהָל (syn. כְּנִישְׁתָּא, neohebr. כְּנֶסֶת). LXX. *ἐκκλησία, συναγωγή, συνέδριον, σύστασις, ὄχλος, πλῆθος, λαός.*

1 Rg. 8, 65. קהל גדול מלבוא חמת
2 Chr. 7, 8. וכל ישראל עמו קהל גדול
2 Chr. 30, 13. קהל רב־מאד
ובניהם ובנותיהם
2 Chr. 31, 18. לכל־קהל
Esr. 10, 1. מישראל קהל רב
Ps. 22, 23. בתוך קהל אהללך
Prv. 5, 14. בתוך קהל ועדה
Jer. 31, 8. קהל גדול ישובו הנה
Jer. 44, 15. קהל גדול וכל־העם
Ez. 16, 40. והעלו עליך קהל
Ez. 23, 46. העלה עליהם קהל
Ez. 23, 47. ורגמו עליהן אבן קהל
Ez. 38, 4. קהל רב צנה ומגן
Ez. 38, 15. קהל גדול וחיל רב
Joel 2, 16. קדשו קהל

וְקָהָל

Ez. 26, 7. וקהל ועם־רב

הַקָּהָל

Ex. 16, 3. לחמית את־כל־הקהל
Lev. 4, 13. ונעלם הדבר מעיני הקהל
Lev 4, 14 והקריבו הקהל פר בן־בקר
Lev. 4, 21. חטאת הקהל הוא
Lev. 16, 33. ועל־כל־עם הקהל יכפר
Num. 10, 7. ובהקהיל את־הקהל
Num. 15, 15. חקהל חקה אחת
Num. 16, 33. ויאבדו מתוך הקהל
Num. 17, 12. ויריץ אל־תוך הקהל
Num 19, 20 הנפש ההוא מתוך הקהל
Num. 20, 6. מפני הקהל
Num. 20, 10. הקהל אל־פני הסלע
Nu. 20, 12 לא תביאו את־הקהל הזה
Num. 22, 4. עתה ילחכו הקהל
Dt. 9, 10. מתוך האש ביום הקהל
10, 4.
Dt. 18, 16. ביום הקהל לאמר
Jud. 21, 8. מיבש גלעד אל־הקהל
1 Sam. 17, 47. וידעו כל־הקהל הזה
1 Chr. 13, 4. ויאמרו כל־הקהל
1 Chr. 13, 4. ויאמר דויד המלך לכל־
הקהל
1 Chr. 29, 1 את־ד׳ לעיני כל־הקהל
1 Chr. 29, 10 ויאמר דויד לכל־הקהל
1 Chr. 29, 20. ויברכו כל־הקהל
1 Chr. 29, 20. ויכרע כל־הקהל
2 Chr. 1, 3. וכל־הקהל עמו
2 Chr. 20, 14. רוח ד׳ בתוך הקהל
2 Chr. 23, 3. ויכרת כל־הקהל ברית
2 Chr. 28, 14. לפני השרים וכל־הקהל
2 Chr. 29, 28. וכל־הקהל משתחוים
2 Chr. 29, 31. ויביאו הקהל זבחים
2 Chr 29, 32 העלה אשר־הביאו הקהל
2 Chr. 30, 2. וכל־הקהל בירושלם
2 Chr. 30, 4. ובעיני כל־הקהל
2 Chr. 30, 23. ויועצו כל־הקהל
2 Chr. 30, 25. וכל־הקהל הבאים
Esr. 2, 64. כל־הקהל כאחד
Esr. 10, 12. ויענו כל־הקהל
Esr. 10, 14. שרינו לכל־הקהל
Neh. 5, 13. ויאמרו כל־הקהל
Neh. 7, 66. כל־הקהל כאחד
Neh. 8, 2. לפני הקהל
Neh. 8, 17. ויעשו כל־הקהל

וְהַקָּהָל

2 Chr. 1, 5. וידרשהו שלמה והקהל
2 Chr. 24, 6. והקהל לישראל
2 Chr. 29, 23. לפני המלך והקהל

בְּקָהָל

Ps. 22, 26. תהלתי בקהל רב
Ps. 35, 18. אודך בקהל רב
Ps. 40, 10. בשרתי צדק בקהל רב
Prv. 26, 26. תגלה רעתו בקהל

בַּקָּהָל

Jud. 21, 5. אשר לא־עלה בקהל
2 Chr. 30, 17. כי־רבת בקהל
Job. 30, 28. קמתי בקהל אשוע
Thr. 1, 10. לא־יבאו בקהל לך

וּבְקָהָל

Ez. 17, 17. בחיל גדול ובקהל רב

לְקָהָל

Ps. 40, 11. לקהל רב

לַקָּהָל

2 Chr. 30, 24. הרים לקהל אלף פרים
2 Chr. 30, 24. והרימו לקהל פרים אלף

constr.: קְהַל

Ex. 12, 6. כל־קהל עדת־ישראל
Lev. 16, 17. ובעד כל־קהל ישראל
Num. 14, 5. קהל עדת בני ישראל
Num. 16, 3. תתנשאו על־קהל ד׳׳י
Num 20, 4 ולמה הבאתם את־קהל ד׳׳י
Dt. 31, 30. באזני כל־קהל ישראל
Jos. 8, 35. נגד כל־קהל ישראל
1 Rg. 8, 14 ויברך את כל־קהל ישראל
1 Reg. 8, 14. וכל־קהל ישראל
1 Reg. 8, 22. נגד כל־קהל ישראל
1 Rg 8, 55. ויברך את כל־קהל ישראל
1 Reg. 12, 3. ויבאו ירבעם וכל־קהל
ויאמר דויד לכל ׀ קהל
ישראל
1 Chr. 13, 2. לעיני כל־ישראל קהל־ד׳׳י
1 Chr. 28, 8 ויברך את כל־קהל ישראל
2 Chr. 6, 3. וכל־קהל ישראל עמד
2 Chr. 6, 3. נגד כל־קהל ישראל
2 Chr. 6, 12. 13. וישמחו כל־קהל יהודה
2 Chr 30, 25 שנאתי קהל מרעים
Ps. 26, 5. אל־כל־קהל העם
Jer. 26, 17. קהל־גוים גדלים
Jer. 50, 9.

constr.: וְקָהָל

Gn. 35, 11. גוי וקהל גוים יהיה ממך

constr.: בְּקָהָל

Dt. 23, 2. וכרות שפכה בקהל ד׳׳י
Dt. 23, 3. לא־יבא ממזר בקהל ד׳׳י
Dt. 23, 3. לא־יבא לו בקהל ד׳׳י
Dt. 23, 4. ומואבי בקהל ד׳׳י
Dt. 23, 4. לא־יבא לחם בקהל ד׳׳י
Dt. 23, 9 יבא להם בקהל ד׳׳י
Jud. 20, 2. בקהל עם האלהים
2 Chr. 20, 5. ויעמד יהושפט בקהל
Neh. 13, 1. בקהל האלהים עד־עולם
Ps. 89, 6. אמונתך בקהל קדשים
Ps. 107, 32. וירוממוהו בקהל עם
Ps. 149, 1. תהלתו בקהל חסידים
Prv. 21, 16. בקהל רפאים ינוח
Ez. 32, 3. בקהל עמים רבים
Mich. 2, 5. בגורל בקהל ד׳׳י

constr.: וּבְקָהָל

Ez. 23, 24. ובקהל עמים

constr.: לְקָהָל

Gn. 28, 3. והיית לקהל עמים
Gn. 48, 4. ונתתיך לקהל עמים

constr.: מִקְּהַל

Esr. 10, 8. יבדל מקהל הגולה

cum suff.: קְהָלָהּ

Ez. 38, 7. קהלך הנקהלים עליך
Ez. 38, 13. הלבז בז הקהלת קהלך

cum suff.: קְהָלָךְ

Ez. 27, 27. קהלך אשר בתוכך
Ez. 27, 34. וכל־קהלך בתוכך

cum suff.: קְהָלְכֶם

Dt. 5, 19. דבר ד׳׳י אל־כל־קהלכם

cum suff.: קְהָלָהּ

Ez. 32, 22. שם אשור וכל־קהלה
Ez. 32, 23. קהלה סביבות קברתה

cum suff.: בְּקָהָלָם

Gn. 49, 6. בקהלם אל־תחד כבדי

קְהָלָה

ז״כ, ומוכנו מסיפ, ודומס לו קָהָל, וכן סמלה נקנוז.

n. f., *ἐκκλησία*, concio. LXX. *ἐκκλησία, συναγωγή.*

Neh. 5, 7. ואתן עליהם קהלה

constr.: קְהָלַת

Dt. 33, 4. מורשה קהלת יעקב

מַקְהֵל

ז״ו, וסלנוי נכפל לו וכני׳ מַקְהֵלִים, לו נקני׳ מַקְהֵלוֹת. הפקרון נגוד ומסיפ, נסמלס על קפל מזוכיס ועל חֵ׳ דָ׳ס [קפמן].

n. m. (pl. מַקְהֵלוֹת, מַקְהֵלִים), concio, chorus. LXX. *ἐκκλησία.*

pl.: בְּמַקְהֵלִים

Ps. 26, 12. במקהלים אברך ד׳׳י

pl.: בְּמַקְהֵלוֹת

Ps. 68, 27. במקהלות ברכו אלהים

לְהַקָּהָה

ז״כ ע״מ בְּרֵכָה, וסמיך לַהֲקָהָה, ומוכנו לנעת הקדמונים כמכוס מן קְהָלָה, ול״כ מוכנו לסיפס וקנוזה, ובלימת סעתיקוסו כן הזנעים ומתקנס סוגי ולרמי, לומס עוד נלקנר שזרשו לַהֲקִ, נמוכן רקנ׳ של לָהַג ולוק.

n. f. (ad s. f. בְּרֵכָה, c. קְהָלַת), cantus, chorus, transp. ex קָהֵל, nisi potius v. לָהַק cognatum est verbo לָהַג q. v. LXX. *ἐκκλησία.* A. *ὅμιλος.* S. *συστροφή.* Th. *σύστημα.*

constr.: לַהֲקַת

1 Sam. 19, 20. להקת הנביאים

קִיא

לומר קָא, ונסמלת נקנס קָאָה והנעתיד כנ״ע יָקִיא, ומתכוגו רקיקס [זנ״יעז, קוים-], והוס פעל נכוה, לע״פ שהכניכה קנל קלס מלרע, והרקיס הכגוזות קיץ קץ, וכן הכוסף רקיס. ונעה הקעתי שמניגו נמשקל עזה נכס. מוכן הכוסף הָקִיא והנעתיד יָקִיא והסקנר לָקָא לץ הקוזק של קל.

h. e. קָא, *v. tr.* (3 p. f. קָאָה, impf. neohebr. יָקִיא), vomere, evomere, arab. et aeth. vi eadem, ex sententia Schultensii onomatopoëticum. *Hi.* הֵקִיא, impf. יָקִיא, vi conjugationis *Qal* leniter intenta. LXX. *ἐξεμέειν, προσοχθίζειν; Hi. ἐκβάλλειν*; A. *ἐξεραῦν*; S. *ἐξεμεῖν*; Th. *ἀναβάλλειν*; S. Th. *ἀποβάλλειν.*

3 prf.: קָאָה

Lev. 18, 28. כאשר קאה את־הגוי

Hif-il: הִקְאָה

2 prf. c. s.: וַהַקְאֹתוֹ

Prv. 25, 16. פן־תשבענו והקאתו

2 impf. c s.: תָּקִיאֶנָּה

Prv. 23, 8. פתך־אכלת תקיאנה

3 impf.: וַיָּקָא

Jon. 2, 11. ויקא את־יונה אל־היבשה

3 impf. c. s.: וַיְקִאֵנִי

Job. 20, 15. חיל בלע ויקאנו

2 impf.: תָּקִיא

Lev. 18, 28. ולא־תקיא הארץ
Lev. 20, 22. ולא־תקיא אתכם הארץ

2 impf.: וַתָּקִא

Lev. 18, 25. ותקא הארץ את־ישביה

קִיא

ז״ו, ונכנוי קִיאוֹ, ומסוכן דנר לסנר סוקל וסוכך מסס [נעכפי״ל], ונקנוד קי״ל נוסיס סכס נוסיס סוסך וכתוקני׳ [סוכפלאטעי׳נעס נעכפי״ל], ולסו דוקל כפרוס סקפי׳ קי״ל ונוסיס, נקסר ולו מסמוס. וכלמר ג״כ מקיל שכוד לסנר קי״ל, ונכסס עכיניכי הַקָּאָה סוסכני. ולמר דוד קפי׳ שהוכרכס ולפ׳ מלכ עם מלך קלון לסנל קִיקָלוֹן, וכן מכוסף רניס קדמוניס, לומס נכנוד ידעכו שכסס סוס תמור קִלְקָלוֹן מן קלל, ולין ז״יכוס לו עם קי״ל.

n. m. (c. s. קִיאוֹ), evomitum; קָא, sordes evomitae (unflätiges Gespei) Den. קִיקָלוֹן, quod Qimchi ex קִיא et קָלוֹן (ignominia) concretum arbitratur, cum pro קִלְקָלוֹן dicatur, v. s. קָלַל. LXX. *ἔμετος (ἐμέειν).*

Jes. 28, 8. מלאו קיא צאה

cum suff.: בְּקִיאוֹ

Jes. 19, 14. כהתעות שכור בקיאו
Jer. 48, 26. וספק מואב בקיאו

Digitized by Google

קָא

ז׳, וכנטו קָאוֹ, וסוף הכתוב מן קָיָא, נדמיון המכתוב, וכן רֵישׁ עמית רֵישׁ, רֵיק עמית רֵיק.

n. m. (c. s. קָאוֹ), vomitus, abbrev. ex קָיָא, quemadmodum רֵישׁ = רֵיאשׁ, רֵיק = רֵיקם. LXX. ἔμετος.

cum suff.: קָאוֹ

Prv. 26, 11. ככלב שב על־קאו

קָאַת

שם לד׳ נקבי, ומיכותו קָאַת, ווסף דעת לסן-נקוף, שהניב קא לשרש, ויסודת הזם לפי דעתו קָאַת, ומיכו פל׳ם הסם נתו, וכן דעת פיין, שאמר סרגוי כוס מְדַבֶּר וְקָאוֹת, ופ׳ם נסור יפי סוף לו מדנכי, שמקיל שקילות וקוכיס שכלע נרעגו [פעלעקען]. ולפי דעת דוד קמחי קָאַת וכליי, על פלוסק הָבֶר, כתו שרשים, והוף שכר נגרלף יגולף ויקוגם נשם קִיק [קולין ס״ג פ׳], ושכר נתרגום קָאָא, וסוף לדעת סגרלף עוף נכרכי היס, ועוד מקום להתנדכ.

n. m. (ut quidem nonnulli ajunt, c. קָאַת), pelecanus vel ardea stellaris (butaurus), quae aves maritimae conchas jam absorptas revomere solent, a v. קָא prt. fem. = קָאָה (der Speier), unde *pustice* pl. קָאוֹת. *Qimchi Tav* pro radicali habet, ad s. f. הָבֶר, et comparat talmudica avium nmm. קִיק, קָאָא, quae, uti sanscr. *kâka*, onomatopoëtica esse videntur. LXX. *πελεκάν*, *ὄρνεον*, *χαμαιλέων*, *καταῤῥάκτης* (*mergulus*).

Jes. 34, 11. קאת וקפד וינשוף

Zeph. 2, 14. גם־קאת גם־קפד

הַקָּאַת

Lev. 11, 18. הקאת ואת־הרחם

וְהַקָּאַת

Dt. 14, 17. והקאת ואת־הרחמה

constr.: לְקָאַת

Ps. 102, 7. דמיתי לקאת מדבר

קִיא

פעל שכי, גויר קָיא הזם, ונשוף לך נגווי קִיא, ומוכנו כמו קָא לעיל, עכין רקיקס.

v. secundar. (a n. קָיא, imper. pl. קִיאוּ), vomere. LXX. ἐξεμέσετε.

impf. pl.: וְקִיאוּ

Jer. 25, 27. ושכרו וקיו

קוֹב

לומר קָב, ומוכנו קעור וקניפס וקלילס [הָסָּכל ויין], וכן קָב לעיל, ונשוף לגל דָּקָב וכלומס, והקקול והשווי נשפי מעגב ככך סרשפי.

h. e. קָב, *v. intr. inus.*, sicut קָב, קָבַב q. v., cav-um esse.

קֵבָה

ז׳ב, ונשפה ענייניס קֵבָה ומשמן קֵבַת. ומוכנו לדעת כל׳ק סכיס שנאעי סנסמס [אָפגען], וכן קֵבָה או קָבָה נצרכי, ופיכו תעור וְקֵבָה כאשר קשנו קנס, וגס לפ מן קָבָה כאשר קשנ פנו פלוליד שנן-נגוף, כאשר נרשה מנרך הזלס נז׳ע. נתרגוס קֵבָא.

n. f. (neoh. קֵבַת, c. קֵבַת), stomachus, spec. pars ejus pelliculata, in quam cibi ab animalibus ruminantibus ingeruntur, *echinus*, arab. *qiba*, *qibba*, targ. קֵבָא, a v. קָבַב, neque a v. נָקַב (= וְקָבָה) neque a קָבָה, uti placuit Abulwalido. LXX. ἡνυστρον.

וַהַקֵּבָה

Dt. 18, 3. הזרע והלחיים והקבה

קִבָּה

ז׳ב, ונכנוי קֻבָּתָה, ומוכנו לדעת יקפקי נקנוע ומופסה של קשה, כמו נקוכס נז׳ע, ופ׳ב נדמיון לל נקנס, וכן סניכוסו הזנעים ומתקנס ופ׳ול, ולדעת לגן-עורף עניכו כמו קֻבָּה, לומר קדר, ווס שעות. הזס קִיבָּא נקנוס, ומיולעס קִיבָּתָא משרש קוב, לומר כל.

n. f. (c. s. קֻבָּתָה), vulva, membrum genitale mulierum, neohebr. קִיבָּא (cf. targ. קִיבָּא def. קִיבָּתָא), non fornix aut lupanar, uti voluit Ibn-Ezra. LXX. *μήτρα*. A. *τέγος*. S. *πορνεῖον*.

cum suff.: קֻבָּתָהּ

Num. 25, 8. ואת־האשה אל קבתה

קוּד

פעל כולד, וסניכוכי קָדָה, ומשקיד הָקְדָה. מתכוכו נתמכות מתילה לתיגס וקניכה עכות וסדק [ניכדעו, פעמט־, נוזאמען־], וכן קוי נשרני, וכנכוכות קָו, הָקְדָה. ומוס נסשלמה לתסתכת סכך וסנגוכס, כמו שכל חָל לעיל, לומר סיות מסודק ומשוכס יפס נתנכיס [פעמט, שרשרנג, קרעָטען ויין], וכן הסשלמה נפעלים לתקריס, וכלשון סתשך שכל חָל, רָחַל, לניין התיכס והתוקלה, לומר סנר ויקוי וכתוב [וועלכעו], נסשלמה של מתיכס ומתיכס, ולכוכ נכנין סכנד נמוכן וס. סנפעל לשון לתיפס, לומר התדקוק יקד [ויך לו־ וזאמענוויכדעו], ועוד מקום להתנדר נפעל הוס, ולדנר מתכו עוד ככת הסשוט, וכלו״ס נסוף הספר.

v. trans. (part. קוֹוֶה, impf. יִקְוֶה), vincire, constringere, colligare, arab. *qavaja*; deinde, vulgari metaphora, lacertosum, robustum esse (syn. חָל); hinc vi exspectandi, opperiendi, sperandi (*Piël*), sicut רָחַל, spec. insidiari. *Ni.*, colligari, congregari, cogi. LXX. *μένειν*, *ὑπο-*; *Pi. ἀνα-*, *περι-*; *ἐλπίζειν*, *πείθεσθαι*, *πεποιθότα εἶναι*; *προσδοκᾶν*, *ἐγγίζειν*; *Ni. συνάγεσθαι*.

prt. pl. constr.: וְקֹוֵי

Ps. 37, 9. וקוי י״י חמת יירשו־ארץ

Jes. 40, 30. וקוי י״י יחליפו כח

p. pl. c. suff.: קֹוָיַי *p.*

Jes. 49, 23. לא־יבשו קוי

p. pl. c. suff.: קֹוֶיךָ

Ps. 25, 3. כל־קויך לא יבשו

Ps. 69, 7. אל־יבושו בי קויך

p. pl. c. suff.: לְקֹוָיו

Thr. 3, 25. טוב י״י לקוו

Nif-al: נִקְוָה

3 perf. pl.: וְנִקְוּוּ

Jer. 3, 17. ונקוו אליה כל־הגוים

3 impf. pl.: יִקָּווּ

Gn. 1, 9. יקוו המים

Pi-el: קִוָּה

3 perf. f.: קִוְּיתָה

Ps. 130, 5. קויתי י״י קותה נפשי

1 perf.: קִוֵּיתִי

Gn. 49, 18. לישועתך קויתי י״י

Job. 30, 26. כי טוב קויתי

Ps. 25, 5. אותך קויתי כל־היום

Ps. 39, 8. ועתה מה־קויתי י״י

Ps. 40, 2. קוה קויתי י״י

Ps. 130, 5. קויתי י״י קותה נפשי

Jes. 5, 4. מדוע קויתי

1 perf.: וְקִוֵּיתִי

Jes. 8, 17. וקויתי לו

1 perf. c. s.: קִוִּיתֶיךָ

Ps. 25, 21. כי קויתיך

3 perf. pl.: קִוּוּ

Job. 6, 19. חליכת שבא קוו־למו

Ps. 56, 7. כאשר קוו נפשי

Ps. 119, 95. לי קוו רשעים

2 perf. pl.: וְקִוִּיתֶם

Jer. 13, 16. וקויתם לאור

1 perf. pl.: קִוִּינוּ

Jes. 25, 9. אלהינו זה קוינו לו

Jes. 25, 9. זה י״י קוינו לו

Jes. 33, 2. חננו־לך קוינו

1 prf. pl. c. s.: קִוִּינֻךָ

Jes. 26, 8 משפטיך י״י קוינוך

1 prf pl. c. s.: שִׁקִּוִּינָךְ

Thr. 2, 16. אך זה היום שקויטיו

inf. abs.: קַוֵּה

Ps. 40, 2. קוה קויתי י״י

inf. constr.: קַוֵּה

Jer. 8, 15. קוה לשלום ואין טוב

Jer. 14, 19. קוה לשלום ואין טוב

impt. sg.: קַוֵּה

Ps. 27, 14. קוה אל־י״י חזק

Ps. 37, 34. קוה אל י״י ושמר

Prv. 20, 22. קוה לי״י וישע לך

impt. sg.: וְקַוֵּה

Ps. 27, 14. וקוה אל־י״י

Hos. 12, 7. וקוה אל־אלהיך

1 imperf.: אֲקַוֶּה

Job. 17, 14. אקוה שאול ביתי

1 imperf.: וַאֲקַוֶּה

Ps. 52, 11. ואקוה שמך כי־טוב

1 imperf.: וַאֲקַוֵּהּ

Ps. 69, 21. ואקוה לנוד ואין

3 imperf.: יְקַוֶּה

Job. 7, 2. וכשכיר יקוה פעלו

Mich. 5, 6. אשר לא־יקוה לאיש

3 impf. ap.: יְקֻו

Job. 3, 9. יקו־לאור ואין

3 impf. ap.: וַיְקֻו

Jes. 5, 2. ויקו לעשות ענבים

Jes. 5, 7. ויקו למשפט

1 impf. pl.: נְקַוֶּה

Jes. 59, 9. נקוה לאור והנה־חשך

Jes. 59, 11. נקוה למשפט ואין

Jes. 64, 2. נוראות לא נקוה

1 impf. pl.: וְנְקַוֶּה

Jer. 14, 22. י״י אלהינו ונקוה־לך

3 impf. pl.: יְקַוּוּ

Jes. 51, 5. אלי אירם יקוו

Jes. 60, 9. כי לי ׳ אירם יקוו

קָו

לו קָו, ז׳ו ונכנוי: קָוֵּם [ודגוש סוקו לך מעמס סקנר סתנועם]. סמלמס ל׳, קוע ופתיל וקנל [שנור, ויי״ל], מתמנוע של קזיכס כמו קנל, וכן קָוֵּה נערני, ולפעמים קנל סתלס [מעמס־], לו כמו תלס לעיכך תקון ומנע ויעור דנר, לכן נכלוף לל נו וקוסס, תקון ויעור הסנסגס, ועל שנקו המלס יסוקן הסרגול, לכן כמו שכעוע וסרגול [ניכיע] נשפס ענייכיס, ולפעמים ג״כ נענני מתיקר סכנור, ונסשלמה מהמיס מיקני סכנור. כ׳ כס וקיל קווק וגנורס מתוכן הזשל של הזשכס, ונמנס לך נכסילו קוָּקו לקווק, וגוי קוקו סרגון גוי קוק מלוד, וושו עס כוס [עי׳ לפטרלגון ״ל ל׳ ג׳], ופרוס יקיקי זס מן קיק ומלוס, לו מן קו המלס, לנ מתקוור.

s. קָו, *n. m.* (c. s. קַוֵּם, dages. ad vocalem brevem stabiliendam): 1) funis, funiculus, a contorquendo s. complicando, arab. *quva*, spec. filum mensorium, amussis, decempeda (Messschnur, Messruthe) et trop., sicut *amussis*, lex, praeceptum (Richtschnur), deinde *linea* (neohebr.) et *nervus* fidium (*Ψ.* 19, 5. Lutherus: ihre Schnur, Rom. 10, 18. ihr Schall); 2) robur, a significatione tropica radicis, redupl. קַוְקָו, admodum valens, potentissimus, cogn. populi aegyptiaci, Jes. 18. LXX. *σπαρτίον*, *μέτρον* (A. *κανών*; S. *σπαρτίον μέτρον*), *φθόγγος*, *κύκλωμα*, *ἐλπίς*; redupl. *ἀνέλπιστος*; קַו תְּוּחָה, *διαμέτρησις*; קַו מְדֵדָה, *σπαρτίον γεωμετρίας*.

Job. 38, 5. מי־נטה עליה קו

2 Reg. 21, 13. את קו שמרון

Jes. 18, 2, 7. קו־קו ומבוסה

Jes. 28, 10. 13. קו לקו קו לקו

Jes. 34, 11. קו־תהו ואבני־בהו

Jes. 44, 13. חרש עצים נטה קו

Jer. 31, 39. Q'ri. קוה המדה

Thr. 2, 8. נטה קו

וָקָו

2 Chr. 4, 2. וקו שלשים באמת

Ez. 47, 3. וקו בידו

Q'ri: וָקָוֶה

1 Reg. 7, 23. וקוה שלשים באמת

Zach. 1, 16. וקוה ינטה על־ירושלם

בַּקָּו

Jes. 34, 17. חלקתה לחם בקו בָּקָו

Jes. 28, 17. ושמתי משפט לקו לָקָו

Jes. 28, 10. 13. קו לקו קו לקו

cum suff.: קָוָּם

Ps. 19, 5. בכל־הארץ יצא קום

קָוֵּה

ז׳ו, כמו קָו, ונמנס לך נכסיב, ומוכנו מלמס.

n. m. Ketib, idem quod קָו, inde apocopatum.

Jer. 31, 39. ויצא עוד קוה המדה

K'tib: וָקָוֵּה

1 Reg. 7, 23. וקוה שלשים באמה

Zach. 1, 16. וקוה ינטה

מִקְוֵּה

ז׳ו, ומסמך מִקְוֵּה, ומוכנו ל׳ תוקלת ותקוס נעקון וכסלס [מְקֻבָּצִים נוכ, פעל־ עניוען], לכן ג״כ מדנר לתר עליו יבעת פלוכי. ג׳ כמו מסוף וקנוץ [פעריזאמ־ לונג], ל״מ מאסוף סמיס לו מקנוץ נכי לתס, ל״מ מקוס סקרי סמלך, יקוו מקוס [סוסיס], וקל להכין מסזרס.

n. m. (c. מִקְוֵּה), 1) spes, confidentia; objectum, in quo fiduciam ponimus; 2) congregatio, coetus, copia. LXX. *ὑπομονή*, *συναγωγή*, *σύστημα* (*συνιστάναι*, *συνάγειν*). In loco perdifficili 1 Reg. 10, 28. LXX. vertunt: *ἐκ Θεκουέ*, in loco parallelo 2 Chr. 1, 16. *ἡ τιμὴ πορεύεσθαι*, satis implicate. Et Vulgatus, sive Aquilam, sive Symmachum secutus, constanter: *de Coa*.

1 Chr. 29, 15. על־הארץ ואין מקוה

Esr. 10, 2. יש־מקוה לישראל

מִקְוֶה

1 Reg. 10, 28. מקוה במחיר

מִקְוָא

2 Chr. 1, 16. מקוא יקחו

Digitized by Google

מְקֻוָּה *constr.:*
וְעַל כָּל־מִקְוֵה מֵימֵיהֶם Ex. 7, 19.
מִקְוֵה־מַיִם יִחְיֶה טָהֹר Lev. 11, 36.
מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל Jer. 14, 8. 17, 13.

וּמִקְוֵה *constr.:*
וּמִקְוֵה סוֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ 1 Reg. 10, 28.
וּמִקְוֵא סוֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ 2 Chr. 1, 16.
וּמִקְוֵה אֲבוֹתֵיהֶם יְיָ Jer. 50, 7.

וּלְמִקְוֵה *constr.:*
וּלְמִקְוֵה חֲמִים Gn. 1, 10

מְקֻוָּה
שׁ"נ, וּמִרְטָן כְּמוֹ מְקֻוֶּה, גַּלִּי פִּצְרִי סִיכְוּוֹן, וְנִשְׁמַר מִקְנִינֵת מִיס.
n. m., idem quod מְקֻוֶּה, sine significatorum discrepantia.
וּמִקְוֵה עֲשִׁיתִם Jes. 22, 11.

תִּקְוָה
שׁ"נ, וּמוּכָנוּ מוּכְפָּל, שׁ' כְּמוֹ קָו, לוּמַר קַוּוּ וְקַבֵּל [צְפַנְיָה, ג']. כ' מוּקְלָם וּבְעִיוּן [מַקְפִּיטוֹנֵנוּ], וּשְׁמִירִי הַמְקוּוִים סִלּוֹן מְקוּוִים הַמְקוּוִים.
n. f., duplex sign.: 1) sicut חֶבֶל, funis, funiculus; 2) sicut מִקְוֶה, spes, fiducia, velut אֲסִירֵי דַּתִּקְוָה, captivi fiducia vel spe libertatis impleti. LXX. *ἐλπίς, εὐελπις, ὑπομονή; συναγωγή, ὑπόστασις, σημεῖον.*
אָמַרְתִּי יֵשׁ־לִי תִקְוָה Ruth 1, 12.
וְתֹהִי לְדַל תִּקְוָה Job. 5, 16.
וַיִּכְלוּ בְאֶפֶס תִּקְוָה Job. 7, 6.
וּבִמְחַת כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה Job. 11, 18.
כִּי יֵשׁ לָעֵץ תִּקְוָה Job. 14, 7.
תַּאֲבֹד תִּקְוָה Prv. 11, 7.
יִסַּר בְּנֵךְ כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה Prv. 19, 18.
תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ Prv. 26, 12. 29, 20.
וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ Jer. 31, 17.
אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה Thr. 3, 29.
לְפֶתַח תִּקְוָה Hos. 2, 17.

וְתִקְוָה
אַחֲרִית וְתִקְוָה Jer. 29, 11.

הַתִּקְוָה
אֲסִירֵי הַתִּקְוָה Zach. 9, 12.

תִּקְוַת *constr.:*
תִּקְוַת חוֹם הַשֵּׁנִי Jos. 2, 18.
תִּקְוַת הַשֵּׁנִי בְּחַלּוֹן Jos. 2, 21.
כִּי מַה־תִּקְוַת חָנֵף Job. 27, 8.
תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד Ps. 9, 19.
תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה Prv. 11, 23.

וְתִקְוַת *constr.:*
וְתִקְוַת חָנֵף תֹּאבֵד Job. 8, 13.
וְתִקְוַת אֱנוֹשׁ הָאֲבַדְתָּ Job. 14, 19.
וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד Prv. 10, 28.

תִּקְוָתִי *cum suff.:*
וְאֵיהִ אֲפוּ תִקְוָתִי Job. 17, 15.
וַיִּסַּע כָּעֵץ תִּקְוָתִי Job. 19, 10.
כִּי־מִמְּנוּ תִקְוָתִי Ps. 62, 6.
כִּי־אַתָּה תִקְוָתִי Ps. 71, 5.

וְתִקְוָתִי *cum suff.:*
וּתְקוֹתִי יִתֵּן אֱלוֹהַּ Job. 6, 8.
וּתְקוֹתִי מִי יְשׁוּרֶנָּה Job. 17, 15.

תִּקְוָתֵנוּ *cum suff.:*
וַאֲבֵדָה תִּקְוָתֵנוּ Ez. 37, 11.

תִּקְוָתְךָ *cum suff.:*
תִּקְוָתֵךְ וְתֹם דְּרָכֶיךָ Job. 4, 6.

וְתִקְוָתְךָ *cum suff.:*
וְתִקְוָתְךָ לֹא תִכְרֹת Prv. 23, 18. 24, 14.

תִּקְוָתָהּ *cum suff.:*
נְחִלָה אֲבֵדָה תִּקְוָתָהּ Ez. 19, 5.

וְתִקְוָתָם *cum suff.:*
וּתְקוֹתָם מִפֶּתַח־נֶפֶשׁ Job. 11, 20.

קוֹט

לוּמַר קָט, פַּעַל נוֹדֵד, וּמִפְעִיל הָקִיט, וְגַם הָקִוט, וּמוּכָנוּ תְּקוֹמֵם וְנַעֲלֵם כְּנֶגֶד נִלְאוֹת וְנִכְלַם [עֲקֵל מִמְּפַיְּכְלָנוּ, לְיִנְעַר-לְכוֹסֵם הִתַּנְּנוּ], וְנִקְצַר עַם בֵּית הַשְּׁכוֹת. הָקִיט הִכְפִּיעַל הִתְנַעֵל וְנִקּוֹל כְּנַפְּנוּ [וַיַּךְ עֲקֵלָן], וְנִקְצַר עַם כְּנַעֲנִי, לוּמַר הִתְקוֹמֵם הָקִיטָה כְּמַר הָקְשָׁה וְגַם הָקְשׁוּ מִתְּמוֹנַת שֶׁל קָטַט לְקַמֵּן. סִהְפִּעַל הִתְקַטֵּט כִּמְעַט כִּנְפִעַל, וְחִלֵּי ג"כ מִן קָעַט. נִגְזַרְתָּ קָט מִצַּלְמוֹ, וְהִכּוֹסֵף שֵׁם אֲקָט, וְגַם פֹּעַל הָקְטָה כִּנְ"ע יְהוֹ, וּתְמִצּוּתוֹ נַעוֹל נִדְכָּר, וְעַ"כ רִיב [נִלְאַנְקְעֵן], וּכְמוֹנוֹ מִשְׁקָלָם שֶׁל רִיב לַד"ק כְּקָעַס כְּפָעַל, נִקּוּעוֹ נִפְכִּיסָם. וּמִצַּד נִלְיוֹנוֹ לְפִי יְקוּעַ כִּסְלוֹ הוּא נ"כ מִן קוּט, כְּמוֹנוֹ כְּחִילַם כְּכ"ל.

v. intr. (impf. יָקוּט, יָקֹוט), fastidire, fastidio esse (Job. 8, 14.), stomachari, indignatione commoveri, *κοτ-εῖν*. *Ni.* נָקוֹט, fastidium sentire, seq. בְּ: בְּנַפְשִׁי נָקְטָה (3 p. f. נָקְטָה = נָקְשָׁה; 3 p. pl נָקְטוּ, tanquam a v. קָטַט q. v.). *Hitpa.* הִתְקוֹטֵט, aversari, taedio teneri. *Hi.* targ. אַקְטָא, n. *actionis* neoh.: הַקְטָה, aversatio, deinde jurgium. LXX. *προσοχθίζειν, ἀοίκητον εἶναι* (מְקוּט A. S. *δυσηρεστήθην*); *Ni. κάμνειν, κόπτειν; Hitpa. ἐκτήκεσθαι.*

3 *perf.:* לד"ק קָט
כְּמַעַט קָט Ez. 16, 47.

1 *imperf.:* אָקוֹט
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוֹט בְּדוֹר Ps. 95, 10.

3 *imperf.:* יָקוֹט
אֲשֶׁר־יָקוֹט כִּסְלוֹ Job. 8, 14.

Nif-al: נָקוֹט
3 *perf. f.:* נָקְטָה *v.* קָטַט
*נִקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיָּי Job. 10, 1.
3 *perf. pl.:* נִקְטוּ *v.* קָטַט
*וְנִקְטוּ בְּפָנֶיהָם Ez. 6, 9.
2 *perf. pl.:* נְקַטְתֶּם
וְנִקְטַתֶּם בְּפָנֶיכֶם Ez. 20, 43. 36, 31.

Hitpa-el: הִתְקוֹטֵט
1 *imperf.:* אֶתְקוֹטֵט *p.*
וּבְתִקְוֹמְמִיךָ אֶתְקוֹטָט Ps. 139, 21.
1 *imperf.:* וָאֶתְקוֹטְטָה *p.*
בֹּגְדִים וָאֶתְקוֹטְטָה Ps. 119, 158.

קוּם

נִלְאֵי כְּמוֹ קִיץ נְעַנֵּי, ע"ג, וּמוּכָנוּ קִיט כְּמוֹ קִיץ נְעַנֵּי, וְקִקּוּר שֶׁנִּזּוֹ עִי' קפק קון.
v. inus. aram., sicut קִיץ, hebr. q. v.

קִים

ע"נ נִלְאֵי, וּמִילּוֹעַ נִתְגַּנּוֹס קִיטָא, וּמוּכָנוּ כְּמוֹ קִיץ נְעַנֵּי, כְּקֹשֶׁר תִּלְאֵי קפק קין. וּמוּכָנוּ נִגְזַרְתָּ קִיטָן, וְכֵן קִיטָנֵי נִיכּוֹזְלֵמִי.
n. m., sicuti קִיץ hebr. q. v.

קוֹל

לוּמַר קָל, פ"נ וּל"ע כ"פ נִגּוֹר, וּמוּכָנוּ כְּמוֹ קַל נְעַנֵּי, קִילֵּם וְנִכּוֹר, וְכֵן הוֹכִיחַ וּמִ לְעִיל תֹּקֶף חָלַל, שֶׁמְּנוּת מוּכָנוּ קִילֵּם, וְכֵן כִּיוֹנִי וְכוּוִי.
h. e. קָל *v. intr.*, cal-are, cla-mare, *καλ-εῖν*, arab. קאל, v. s. קָרָא.

קוֹל
ע"נ, וְהִכְנוּי קוֹלוֹת אוֹ קְלוֹת, וּמוּכָנוּ קִילֵּם וְכִנְרַם [שֶׁנִּשְׁמַע], ל"מ קוֹל יַעֲקֹב, וְלִפְעָמִים כְּהִשְׁתַּלֵּם עַל דָּנוּר וְנִוּוּי, ל"מ שֶׁמַע נִקּוּל, לְקוֹל, וּמוּכָן קוֹל נִגִּידִים כְּתִכְנוּ הִכְנוּן לְקוֹל נִגִּידִים,

קוֹל רִגְלִי אֲדֹנִיו אַחֲרָיו 2 Reg. 6, 32.
קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס 2 Reg. 7, 6.
קוֹל חַיִל גָּדוֹל 2 Reg. 7, 6.
אֶת־קוֹל הָרִצִּין הָעָם 2 Reg. 11, 13.
וְעַל־מִי תְּרִימוּת קוֹל 2 Reg. 19, 22.
כִּשְׁמֹעַךְ אֶת־קוֹל הַצְּעָדָה 1 Chr. 14, 15.
לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד 2 Chr. 5, 13.
וְכַהֲרִים קוֹל 2 Chr. 5, 13.
קוֹל הָעָם הָרָצִים 2 Chr. 23, 12.
וַיִּתְּנוּ־קוֹל בִּיהוּדָה 2 Chr. 24, 9.
לְהַעֲבִיר קוֹל 2 Chr. 30, 5.
וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ 2 Chr. 36, 22.
וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ Esr. 1, 1.
בְּשַׁמַּחַת לְחָרִים קוֹל Esr. 3, 12.
קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה Esr. 3, 13.
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה Esr. 10, 7.
וַיֹּאמְרוּ קוֹל גָּדוֹל Esr. 10, 12.
תִּשְׁמַע אֶת־קוֹל חָשׁוֹפָר Neh. 4, 14.
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם Neh. 8, 15.
לֹא שָׁמַעְתִּי קוֹל נֶגֶשׁ Job. 3, 17.
קוֹל־סְחָדִים בְּאָזְנָיו Job. 15, 21.
קוֹל־נֹגְדִים נָחְבָּאוּ Job. 29, 10.
קוֹל יִרְעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ Job. 37, 4.
וְלֹא יֵאָמִין כִּי־קוֹל שׁוֹפָר Job. 39, 24.
כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִיִּי Ps. 6, 5.
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי Ps. 28, 2.
כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי Ps. 28, 6.
קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם Ps. 29, 3.
קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ Ps. 29, 4.
קוֹל יְיָ בֶּהָדָר Ps. 29, 4.
קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים Ps. 29, 5.
קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ Ps. 29, 7.
קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר Ps. 29, 8.
קוֹל יְיָ ׀ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת Ps. 29, 9.
אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנָי Ps. 31, 23.
וְהַשְׁמִיעַ קוֹל תַּהֲלָתוֹ Ps. 66, 8.
יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז Ps. 68, 34.
אֶל־תַּשְׁכַּח קוֹל צָרֶיךָ Ps. 74, 23.
קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים Ps. 77, 18.
קוֹל רַעַמְךָ ׀ בַּגַּלְגַּל Ps. 77, 19.
מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֶחְפָּזוּן Ps. 104, 7.
מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ־קוֹל Ps. 104, 12.
קוֹל ׀ רִנָּה וִישׁוּעָה Ps. 118, 15.
הַאֲזִינָה יְיָ קוֹל תַּחֲנוּנָי Ps. 140, 7.
בְּשֶׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנוֹת Eccl. 12, 4.
קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא Cant. 2, 8.
קוֹל ׀ דּוֹדִי דוֹפֵק Cant. 5, 2.
קוֹל אֹמֵר אְמָר Jes. 6, 8.
הַרְימוּ קוֹל לָהֶם Jes. 13, 2.
קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים Jes. 13, 4.
קוֹל שָׁאוֹן מַמְלָכוֹת Jes. 13, 4.
וְעַל־מִי הֵרִימוֹתָ קוֹל Jes. 37, 23.
קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר Jes. 40, 3.
קוֹל אֹמֵר קְרָא Jes. 40, 6.
קוֹל צָפַיִךְ נִשְׂאוּ קוֹל Jes. 52, 8.
קוֹל בֶּכִי וְקוֹל זְעָקָה Jes. 65, 19.
קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר Jes. 66, 6.
קוֹל מְהֵיכָל קוֹל יְיָ Jes. 66, 6.
קוֹל עַל־שְׁפָיִים Jer. 3, 21.
כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן Jer. 4, 15.
כִּי קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעְתְּ Jer. 4, 19.
אֶשְׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר Jer. 4, 21.
כִּי קוֹל חוֹלָה שָׁמַעְתִּי Jer. 4, 31.
קוֹל בַּת־צִיּוֹן תַּתְיַפֵּחַ Jer. 4, 31.
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה Jer. 7, 34. 16, 9.
קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה Jer. 7, 34. 16, 9.
קוֹל שׁוּעַת בַּת־עַמִּי Jer. 8, 19.
וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מְקֹנֶה Jer. 9, 9.
כִּי קוֹל נָחִי נִשְׁמַע Jer. 9, 18.
קוֹל שִׁמְעָה הִנֵּה בָּאָה Jer. 10, 22.
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה Jer. 25, 10.
קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה Jer. 25, 10.
קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר Jer. 25, 10.
קוֹל צְעָקַת הָרֹעִים Jer. 25, 36.
קוֹל חֲרָדָה שָׁמָעְנוּ Jer. 30, 5.
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע Jer. 31, 15.
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה Jer. 33, 11.
קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה Jer. 33, 11.

וּלְצַעֲמִים הַמִּיתָ שׁוֹפֵר לוֹ כְּלִי וּמָר, לָכֵן נִכְלַל לוֹ מִקּוֹל נִדְנוּר לוֹ מִקּוֹל נְלִי דְּנוּר, לָכֵן תִּרְגֵּם הַמִּתְרְגֵּם לְפַעֲמִים נִקּוּז. קוֹל ד' הִרְעִים, וְנִתַּן קוֹל קְרִיפָה, לוֹ ג"כ מִרְעָם, וְלִפְעָמִים כְּמוֹ זְעָם וְהוֹדְעָם נִפְרְסוֹם. נִתְגַּנּוֹס הָל מִצַּלְמוֹ, וְנִקְבַּת הִקְלוּק קוֹלֵנִי לוּמַר שֶׁהוּא לְךָ הִנְרַת קוֹל [סַקְסָל], וְצַלְמוֹ אוֹת [קְלוֹנְצַ'נְצַ'], וְכֵן נִשְׁפַּט עַנְכִּיכִית קוֹלָנִית, לְפִי נוֹרֵת וְנוֹעֵת, לוּמַר נִגְלָה לְנִכּוּר, וְעוֹד הִרְבֵּה.

n. m. (pl. קוֹלוֹת, קֹלוֹת), vox, sonus et articulatus, velut hominis, et inarticulatus, uti strepitus aquarum aut tonitru, spec. jussum (cf. *καλεῖν, κελεύειν*), fama s. rumor, et simil., neoh. קוֹלְנִי, vocalis (opp. אוֹת, consona), קוֹלָנִית, muliercula clamosa. LXX. *φωνή, ᾠδή, κήρυγμα, λόγος, ἐντολή*; חֲזִיז קוֹלוֹת *κυδοιμός*; נָעִים קוֹל *ἡδύφωνος*; נָשָׂא קוֹל, *ἀναβοᾶν*; נָתַן קוֹל *κηρύσσειν, παῤῥησίαν ἄγειν, ὑπακοίειν*; חֲצֹצְרִים וְהַשְׁמִיעַ קוֹל *κηρύσσειν, παραγγέλλειν κηρῦξαι*; הִשְׁמִיעַ וְהַצְבִּיר קוֹל *σημαίνειν ἐν σάλπιγξι.* Ceteri interpretes graeci: *φωνή, ἦχος, ψόφος, σύγκρουσις, βροντή.*

קוֹל יְיָ אֱלֹהִים Gn. 3, 8.
קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ Gn. 4, 10.
אֶת־קוֹל הַנַּעַר Gn. 21, 17.
אֶל־קוֹל הַנָּעַר Gn. 21, 17.
חְקוֹל קוֹל יַעֲקֹב Gn. 27, 22.
וַיְהִי קוֹל חֹשֶׁפֶר Ex. 19, 19.
וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר Ex. 20, 18.
וַיַּעַן־כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד Ex. 24, 3.
קוֹל חֹם בְּרֵעָה Ex. 32, 17.
קוֹל מִלְחֹמָה בְּמַחֲנֵה Ex. 32, 17.
אֵין קוֹל עַנּוֹת גְּבוּרָה Ex. 32, 18.
וְאֵין קוֹל עַנּוֹת חֲלוּשָׁה Ex. 32, 18.
קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ Ex. 32, 18.
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה Ex. 36, 6.
וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה Lev. 5, 1.
קוֹל עֹלֵל נִדָּם Lev. 26, 36.
וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹל Dt. 1, 34.
קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים Dt. 4, 12.
זוּלָתִי קוֹל Dt. 4, 12.
הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים Dt. 4, 33.
קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָפּ Dt. 5, 19.
לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ Dt. 5, 22.
שְׁמֹעַ קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים Dt. 5, 23.
אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם Dt. 5, 25.
אֶת־קוֹל דִּבְרֵי הָעָם Dt. 5, 25.
לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְיָ אֱלֹהַי Dt. 18, 16.
אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם Dt. 27, 14.
שְׁמַע יְיָ קוֹל יְהוּדָה Dt. 33, 7.
בִּשְׁמֹעֲכֶם אֶת־קוֹל חַשּׁוֹפָר Jos. 6, 5.
קוֹל הַשּׁוֹפָר Jos. 6, 20.
הִכִּירוּ אֶת־קוֹל הַנַּעַר Jud. 18, 3.
אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה 1 Sam. 4, 6.
מַה קוֹל הַתְּרוּעָה 1 Sam. 4, 6.
אֶת־קוֹל הַצְּעָקָה 1 Sam. 4, 14.
מַה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה 1 Sam. 4, 14.
וּמַה קוֹל־הַצְּאֹן 1 Sam. 15, 14.
וַיַּכֵּר שָׁאוּל אֶת־קוֹל דָּוִד 1 Sam. 26, 17.
אֶת־קוֹל צְעָדָה 2 Sam. 5, 23.
כְּשָׁמְעָם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר 2 S. 15, 10.
בְּרֹכִים קוֹל גָּדוֹל 2 Sam. 15, 23.
וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל 2 S. 19, 5.
וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת־קוֹל 1 Reg. 1, 41.
מְדוּעַ קוֹל־הַקְּרִיָּה הוֹמָה 1 Reg. 1, 41.
קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר 1 Reg. 8, 55.
קוֹל רִגְלֵי הַבְּאָה בְּפֶתַח 1 Rg. 14, 6.
וְאֵין קוֹל וְאֵין עָנֶה 1 Reg. 18, 26. 29.
כִּי־קוֹל הֲמוֹן הַגָּשֶׁם 1 Reg. 18, 41.
קוֹל דְּמָמָה דַקָּה 1 Reg. 19, 12.
וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל 1 Reg. 19, 13.
וְאֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב 2 Reg. 4, 31.

Digitized by Google

קל אמרים הדדר Jer. 33, 11.
קל צעקה מחרנים Jer. 48, 3.
קל מלחמה בארץ Jer. 50, 22.
קל נסים ופלטים Jer. 50, 28.
קל זעקה מבבל Jer. 51, 54.
אב ממנה קול גדול Jer. 51, 55.
קל נתנו בבית־י־י Thr. 2, 7.
קל כנפיהם Ez. 1, 24.
קל המלה מדתנה Ez. 1, 24.
יהי־קל מעל לרקיע Ez. 1, 25.
ואשמע קול מדבר Ez. 1, 28.
קל רעש גדול Ez. 3, 12.
קראו באזני קול גדול Ez. 8, 18.
ויקרא באזני קול גדול Ez. 9, 1.
ואזעק קול־גדול Ez. 11, 13.
מדים קול בתרדעה Ez. 21, 27.
קל השפר ולא כזהר Ez. 33, 4.
קל השופר שמע Ez. 33, 5.
תה קול ומטב נגן Ez. 33, 32.
ויהי־קול כה־בואי Ez. 37, 7.
ואשמע קול־אדם Dan. 8, 16.
ואשמע את־קול דבריו Dan. 10, 9.
כשמעי את־קול דבריו Dan. 10, 9.
קל י־י לעיר יקרא Mich. 6, 9.
קל מלאכיה Nah. 2, 14.
קל שוט וקול רעש Nah. 3, 2.
קל צעקה משער Zeph. 1, 10.
קל יום י־י מר צרח Zeph. 1, 14.
קל ישדוד בחלון Zeph. 2, 14.
קל יללת הרעים Zach. 11, 3.
קול שאגת כפירים Zach. 11, 3.

וְקוֹל

וקל שפר חזק Ex. 19, 16.
וקול הבקר 1 Sam. 15, 14.
אין־שם איש וקול אדם 2 S. 7, 10.
שאגת אריה וקול שחל Job. 4, 10.
וקל מלין אשמע Job. 33, 8.
נבור וקול זמרה Ps. 98, 5.
בחצרות וקול שופר Ps. 98, 6.
וקול כסיל ברב דברים Eccl. 5, 2.
וקול התור נשמע Cant. 2, 12.
ורעש וקול גדול Jes. 29, 6.
תדה וקול זמרה Jes. 51, 3.
קל בכי וקול זעקה Jes. 65, 19.
קל ששון וקול שמחה Jer. 7, 34. 16, 9. 25, 10. 33, 11.
קול חתן וקול כלה Jer. 7, 34. 16, 9. 25, 10. 33, 11.
וקול משחקים Jer. 30, 19.
וקול שופר לא נשמע Jer. 42, 14.
וקול ׳ כנפי החיות Ez. 3, 13.
וקול האופנים Ez. 3, 13.
וקול רעש גדול Ez. 3, 13.
וקול כנפי הכרובים Ez. 10, 5.
וקול המון שלו בה Ez. 23, 42.
וקול כנוריך לא ישמע Ez. 26, 13.
וקול דבריו כקול המון Dan. 10, 6.
קל שוט וקול רעש Nah. 3, 2.

נְקוֹל

דממה וקול אשמע Job. 4, 16.

הַקּוֹל

ויאמר הקל קול יעקב Gn. 27, 22.
את־הקול מדבר אליו Num. 7, 89.
נשמעכם את־הקול Dt. 5, 20.
הוא הקול אשר שמעתם 1 Rg. 1, 45.
עם השמים יוליך את־הקול Eccl. 10, 20.

וְהַקּוֹל

והקל נשמע בית פרעה Gn. 45, 16.
והקול נשמע Esr. 3, 13.

בְּקוֹל

ויצא בקול גדול Gn. 39, 14.
האלהים יענני בקול Ex. 19, 19.
וישמע י־י בקול Nu. 21, 3.
בקול י־י אלהיכם Dt. 8, 20.
תשמע בקול י־י אלהיך Dt. 13, 19. 30, 10.
בקול י־י אלהיך Dt. 15, 5.
בקול אביו ובקול אמו Dt. 21, 18.
שמעתי בקול י־י אלהי Dt. 26, 14.
ושמעת בקול י־י אלהיך Dt. 27, 10.
אם־שמוע תשמע בקול י־י Dt. 28, 1.
אם־לא תשמע בקול י־י Dt. 28, 15.
כי־לא שמעת בקול י־י Dt. 28, 45. 62.
ושמעת בקול י־י Dt. 30, 8.
אשר לא־שמעו בקול י־י Jos. 5, 6.
לשמע י־י בקול איש Jos. 10, 14.
וישמע האלהים בקול Jud. 13, 9.
לשמע בקול אחיהם Jud. 20, 13.
ויירעם י־י ׳ בקול־גדול 1 S. 7, 10.
שמע בקול העם 1 Sam. 8, 7.
לשמע בקול שמואל 1 Sam. 8, 19.
ואם־לא תשמעו בקול י־י 1 S. 12, 15.
לא־שמעת בקול י־י 1 Sam. 15, 19.
שמעתי בקול י־י 1 Sam. 15, 20.
כשמע בקול י־י 1 Sam. 15, 22.
וישמע שאול בקול יהונתן 18. 19, 6.
ותזעק בקול גדול 1 Sam. 28, 12.
לא־שמעת בקול י־י 1 Sam. 28, 18.
בקול שפחתך 1 Sam. 28, 22.
בקול שרים ושרות 2 Sam. 19, 36.
וישמע י־י בקול אליהו 1 Rg. 17, 22.
קראו בקול־גדול 1 Reg. 18, 27.
ויקראו בקול גדול 1 Reg. 18, 28.
יען אשר לא־שמעת בקול י־י 1 Reg. 20, 36.
בקול י־י אלהיהם 2 Reg. 18, 12.
בקול־גדול יהודית 2 Reg. 18, 28.
להרים־בקול לשמחה 1 Chr. 15, 16.
וישבעו לי־י בקול גדול 2 Chr. 15, 14.
בקול גדול למעלה 2 Chr. 20, 19.
ויקראו בקול־גדול יהודית 2 Chr. 32, 18.
בכים בקול גדול Esr. 3, 12.
ויזעקו בקול גדול Neh. 9, 4.
בקול גאונו Job. 37, 4.
לשמע בקול תודה Ps. 26, 7.
בקול־רנה ותודה Ps. 42, 5.
הריעו לאלהים בקול רנה Ps. 47, 2.
י־י בקול שופר Ps. 47, 6.
הקשיב בקול תפלתי Ps. 66, 19.
והקשיבה בקול תחנוניתי Ps. 86, 6.
לשמע בקול דברו Ps. 103, 20.
לא שמעו בקול י־י Ps. 106, 25.
ולא־שמעתי בקול מורי Prv. 5, 13.
מברך רעהו בקול גדול Prv. 27, 14.
ויקרא בקול־גדול יהודית Jes. 36, 13.
בקול רנה הגידו Jes. 48, 20.
שמע בקול עבדו Jes. 50, 10.
בקול י־י אלהינו Jer. 3, 25.
אשר לוא־שמעו בקול י־י Jer. 7, 28.
ושמעו בקול י־י Jer. 26, 13.
ונשמע בקול יהונדב Jer. 35, 5.
שמע נא ׳ בקול י־י Jer. 38, 20.
בקול ׳ י־י אלהינו לבלתי שמע בקול י־י אלהיכם (bis). Jer. 42, 6 (bis). Jer. 42, 13.
בקול י־י אלהיכם Jer. 42, 21.
בקול י־י לשבת בארץ Jer. 43, 4.
כי לא שמעו בקול י־י Jer. 43, 7.
ולא שמעתם בקול י־י Jer. 44, 23.
ולא שמענו בקול י־י Dan. 9, 10.
בתרועה בקול שופר Am. 2, 2.
ואני בקול תודה Jon. 2, 10.
לא שמעה בקול Zeph. 3, 2.
בקול י־י אלהיהם Hag. 1, 12.
בקול י־י אלהיכם Zach. 6, 15.

וּבְקוֹל

ובקול אמו Dt. 21, 18.
בתרועה ובקול שופר 2 Sam. 6, 15.
בתרועה ובקול שופר 1 Chr. 15, 28.
ובקול כמהו תרעם Job. 40, 9.

בְּקוֹל

כי בקול הסירים Eccl. 7, 6.
כקול מים רבים Ez. 1, 24.
כקול־שדי בלכתם Ez. 1, 24.
קול המלה כקול מחנה Ez. 1, 24.
כקול אל־שדי Ez. 10, 5.
כקול מים רבים Ez. 43, 2.
וקול דבריו כקול המון Dan. 10, 6.
כקול מרכבות Joel 2, 5.
כקול להב אש Joel. 2, 5.
כקול יונים מתפפות Nah. 2, 8.

לְקוֹל, לָקוֹל

כי שמעת לקול אשתך Gn. 3, 17.
וישמע אברם לקול שרי Gn. 16, 2.
לקל האת הראשון Ex. 4, 8.
והאמינו לקל Ex. 4, 8.
אם־שמוע תשמע לקול י־י Ex. 15, 26.
וישמע משה לקול חתנו Ex. 18, 24.
ולא ישמעו לקול אביהם 1 Sam. 2, 25.
שמע לקול דברי י־י 1 Sam. 15, 1.
לקול בכי העם Esr. 3, 13.
וישמחו לקול עוב Job. 21, 12.
ועגבי לקול בכים Job. 30, 31.
האזינה לקול מלי Job. 34, 16.
הקשיבה לקול שועי Ps. 5, 3.
לקול צנוריך Ps. 42, 8.
לקול מלחשים Ps. 58, 6.
לקול תחנוני Ps. 130, 2.
ויקום לקול הצפור Eccl. 12, 4.
יחנך לקול זעקך Jes. 30, 19.
הקשיבו לקול שופר Jer. 6, 17.
לקול תתי המון מים Jer. 10, 13.
לקול ׳ המולה גדלה Jer. 11, 16.
ושמע לקול ריבי Jer. 18, 19.
לקול תתי המון מים Jer. 51, 16.
לקול זעקת חבליך Ez. 27, 28.
לקול צללו שפתי Hab. 3, 15.

מִקּוֹל, מִקּוֹל

מקול מחצצים Jud. 5, 11.
מקול מחרף ומגדף Ps. 44, 17.
מקול אויב Ps. 55, 4.
מקול אנחתי Ps. 102, 6.
מקול הקורא Jes. 6, 4.
הנס מקול הפחד Jes. 24, 18.
מקול י־י יחת אשור Jes. 30, 31.
מקול המון נדדו עמים Jes. 33, 3.
והיה מקל זנוחה Jer. 3, 9.
מקול פרש ורמה קשת Jer. 4, 29.
מקול מצהלות אבירין Jer. 8, 16.
מקול שעטת פרסות Jer. 47, 3.
מקול נפלם Jer. 49, 21.
מקול נתפשה בבל Jer. 50, 46.
מקול שאגתו Ez. 19, 7.
מקול פרש וגלגל Ez. 26, 10.
מקול מפלתך Ez. 26, 15.
מקול מפלתו Ez. 31, 16.

cum suff.: קוֹלִי

עדה וצלה שמען קולי Gn. 4, 23.
הרימתי קולי ואקרא Gn. 39, 15.
ויהי כהרימי קולי ואקרא Gn. 39, 18.
ויאמר דוד קולי אדני 1 S. 26, 17.
וישמע מהיכלו קולי 2 Sam. 22, 7.
לא אאמין כי־יאזין קולי Job. 9, 16.
קולי אל־י־י אקרא Ps. 3, 5.
י־י בקר תשמע קולי Ps. 5, 4.
ישמע מהיכלו קולי Ps. 18, 7.
שמע־י־י קולי Ps. 27, 7.
וישמע קולי Ps. 55, 18.
שמע־אלהים קולי Ps. 64, 2.
קולי אל־אלהים Ps. 77, 2 (bis).
את־קולי תחנוני Ps. 116, 1.
קולי שמעה כחסדך Ps. 119, 149.
האזינה קולי בקראי־לך Ps. 141, 1.
קולי אל־י־י אזעק Ps. 142, 2.
קולי אל־י־י אתחנן Ps. 142, 2.
האזינו ושמעו קולי Jes. 28, 24.
קמנה שמענה קולי Jes. 32, 9.
קולי שמעת Thr. 3, 56.
שועתי שמעת קולי Jon. 2, 3.

cum suff.: קוֹלִי

וקולי אל־בני אדם Prv. 8, 4.

cum suff.: בְּקוֹלִי

שמעת בקלי Gn. 22, 18.
שמע אברהם בקלי Gn. 26, 5.
בי שמע בקלי Gn. 27, 8. 43.
שמע בקלי ולך Gn. 27, 13.
וגם שמע בקלי Gn. 30, 6.
ולא ישמעו בקלי Ex. 4, 1.
עתה שמע בקלי איעצך Ex. 18, 19.
אם־שמע תשמעו בקלי Ex. 19, 5.
ולא שמעו בקולי Num. 14, 22.
ותשמעו בקולי Jos. 22, 2.
ולא־שמעתם בקולי Jud. 2, 2.
אדני שמעה בקולי Ps. 130, 2.
לאמר שמעו בקולי Jer. 7, 23. 11, 7.
ולא־שמעו בקולי Jer. 9, 12.
שמעו בקולי ועשיתם Jer. 11, 4.
לבלתי שמע בקולי Jer. 18, 10.
כי לא־שמעת בקולי Jer. 22, 21.

cum suff.: וּבְקוֹלִי

ובקולי לא־שמעתם Jer. 3, 13.

cum suff.: לְקוֹלִי

ולא שמעו לקולי Jud. 2, 20.
ולא־שמע עמי לקולי Ps. 81, 12.

cum suff.: וְלִקוֹלִי

ולקלי ׳ אתם שמעים 2 Reg. 19, 6.

cum suff.: קוֹלֵנוּ

ונצעק אל־י־י וישמע קלנו Nu. 20, 16.
וישמע י־י את־קלנו Dt. 26, 7.

cum suff.: בְּקוֹלֵנוּ

אינו שמע בקלנו Dt. 21, 20.
ולא־שמע בקולנו 2 Sam. 12, 18

cum suff.: קוֹלְךָ

את־קלך שמעתי בגן Gn. 3, 10.
אל־תשמע קולך עמנו Jud. 18, 25.

cum suff.: קוֹלֶךָ *p.*

התרים לעב קולך Job. 38, 34.
לתבונה תתן קולך Prv. 2, 3.
למה יקצף האלהים על־ קולך Eccl. 5, 5.
כשופר הרם קולך Jes. 58, 1.
ותשמענה הגבעות קולך Mich. 6, 1.

cum suff.: קוֹלֵךְ

השמיעני את־קולך Cant. 2, 14.
כי־קולך ערב Cant. 2, 14.
צהלי קולך בת־גלים Jes. 10, 30.
כאוב מארץ קולך Jes. 29, 4.
הרימי בכח קולך Jes. 40, 9.
ובבשן תני קולך Jer. 22, 20.
מנעי קולך מבכי Jer. 31, 16.

cum suff.: הֲקוֹלֵךְ *e. h int.*

הקלך זה בני דוד 1 Sam. 24, 17.
הקולך זה בני דוד 1 Sam. 26, 17.

cum suff.: בְּקוֹלֵךְ *p.*

שמעה שפחתך בקולך 1 Sam. 28, 21.
ולא־שמעו בקולך Jer. 32, 23.
לבלתי שמוע בקלך Dan. 9, 11.

cum suff.: בְּקוֹלֵךְ

ראי שמעתי בקולך 1 Sam. 25, 35.

cum suff.: לְקֹלֵךְ *p.*

ושמעו לקלך Ex. 3, 18.
ולא ישמעון לקלך Ex. 4, 9.

cum suff.: לְקוֹלֵךְ

חברים מקשיבים לקולך Cant. 8, 13.

cum suff.: קוֹלְכֶם

ולא־תשמיעו את־קולכם Jos. 6, 10.
להשמיע במרום קולכם Jes. 58, 4.

cum suff.: בְּקֹלְכֶם

ולא־שמע י־י בקלכם Dt. 1, 45.
הנה שמעתי בקלכם 1 Sam. 12, 1.

cum suff.: קוֹלוֹ

וישא עשו קלו ויבך Gn. 27, 38.
וישא את־קלו ויבך Gn. 29, 11.

Digitized by Google

וַיִּתֵּן אֶת־קֹלוֹ Gn. 45, 2.
וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֵאוֹ Ex. 28, 35.
אֶת־קֹלוֹ לִיסָּרֵךְ Dt. 4, 36.
וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְתֶּם Dt. 5, 21.
וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא Jud. 9, 7
וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קֹלוֹ 1 Sam. 24, 17.
וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ 2 Sam. 3, 32.
וַיִּתֵּן יְהוָה קוֹלוֹ 2 Sam. 22, 14.
שִׁמְעוּ שָׁמוּעַ בְּרֹגֶז קוֹלוֹ Job. 37, 2.
כִּי־יִשְׁמַע קוֹלוֹ Job. 37, 4.
וַיִּתֵּן יְהוָה קוֹלוֹ Ps. 18, 14.
כִּי־יִחֲנֵן קוֹלוֹ Prv. 26, 25.
אֶת־הוֹד קוֹלוֹ Jes. 30, 30.
וְלֹא־יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ Jes. 42, 2.
וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ Jer. 25, 30.
לְמַעַן לֹא־יִשְׁמַע קוֹלוֹ עוֹד Ez. 19, 9.
וַיְיָ נָתַן קוֹלוֹ Joel. 2, 11.
וַיְיָ מִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ Joel. 4, 16.
וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ Am. 1, 2.
הִיא תִתֵּן כְּפִיר קוֹלוֹ Am. 3, 4.
נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ Hab. 3, 10.
cum suff.: וְקוֹלוֹ
וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים Ez. 43, 2.
cum suff.: בְּקוֹלוֹ
מִי יְיָ אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ Ex. 5, 2.
וְשָׁמַע בְּקֹלוֹ אֶל־תֶּחֱמַר Ex. 23, 21.
אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ Ex. 23, 22.
וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ Dt. 4, 30.
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ Dt. 9, 23.
וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ Dt. 26, 17.
עַד־יְיָ אֶלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ Dt. 30, 2.
לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ Dt. 30, 20.
וְשָׁמְעָתָם בְּקוֹלוֹ 1 Sam. 12, 14.
יִרְעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלָאוֹת Job. 37, 5.
נָתַן בְּקוֹלוֹ תְמוּג אָרֶץ Ps. 46, 7.
יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז Ps. 68, 34.
הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ Ps. 95, 7.
וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ Jer. 40, 3.
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקֹלוֹ Dan. 9, 14.
cum suff.: וּבְקוֹלוֹ
וּבְקֹלוֹ תִשְׁמְעוּ Dt. 13, 5.
וּבְקוֹלוֹ נִשְׁמָע Jos. 24, 24.
cum suff.: קוֹלָהּ
וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ Gn. 21, 16.
בְּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ Prv. 1, 20.
וּתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ Prv. 8, 1.
קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ יֵלֵךְ Jer. 46, 22.
בְּיָם־סוּף נִשְׁמַע קוֹלָהּ Jer. 49, 21.
cum suff.: וְקוֹלָהּ
וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע 1 Sam. 1, 13.
cum suff.: בְּקוֹלָהּ
שָׂרָה שֹׁמַעַת בְּקֹלָהּ Gn. 21, 12.
לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ 2 Sam. 13, 14.
נִתְּנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ Jer. 12, 8.
cum suff.: קוֹלָם
וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם Num. 14, 1.
וַיִּשְׂאוּ הָעָם אֶת־קוֹלָם Jud. 2, 4.
וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ Jud. 21, 2.
וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם 1 S. 11, 4.
אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ 1 Sam. 30, 4.
וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ 2 Sam. 13, 36.
וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ Job. 2, 12.
בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם Ps. 19, 4.
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם Ps. 93, 3.
עַד־יִחַץ נִשְׁמַע קוֹלָם Jes. 15, 4.
יַשְׁאִיר קוֹלָם יַרְנִי Jes. 24, 14.
נָתְנוּ קוֹלָם Jer. 2, 15.
עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם Jer. 4, 16.
קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמָה Jer. 6, 23. 50, 42.
עַד־יַהַץ נָתְנוּ קוֹלָם Jer. 48, 34.
נָתַן שָׁאוּן קוֹלָם Jer. 51, 55.
cum suff.: בְּקוֹלָם
וַיִּתֵּן שְׁמוּאֵל בְּקוֹלָם 1 Sam. 8, 9.
שִׁמְעוּ בְּקוֹלָם וְהִמְלַכְתֶּם 1 Sam. 8, 22.
וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם 1 Sam. 15, 24.
וַתִּבְקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם 1 Reg. 1, 40.
וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם 2 Chr. 30, 27.
וְהִשְׁמִיעוּ עָלִיךְ בְּקוֹלָם Ez. 27, 30.
cum suff.: לְקֹלָם
נְסוֹר לְקֹלָם Num. 16, 34.
וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם 1 Sam. 28, 23.
וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיַּעֲשׂוּ כֵן 1 Reg. 20, 25.
cum suff.: מְקוֹלָם
מִקּוֹלָם לֹא יֵחַת Jes. 31, 4.
cum suff.: קוֹלָן
וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה Ruth 1, 9.
וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן Ruth 1, 14.
pl.: קוֹלוֹת
וַיְיָ נָתַן קֹלֹת וּבָרָד Ex. 9, 23.
מְהִיַּת קֹלֹת אֱלֹהִים Ex. 9, 28.
וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים Ex. 19, 16.
וַיִּתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר 1 Sam. 12, 17.
וַיִּתֵּן יְיָ קֹלֹת וּמָטָר 1 Sam. 12, 18.
וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת Job. 28, 27.
וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קֹלוֹת Job. 38, 25.
pl.: הַקּוֹלוֹת
הַקּוֹלוֹת יַחְדָּלוּן Ex. 9, 29
וַיַּחְדֵּל הַקּוֹלוֹת וְהַבָּרָד Ex. 9, 33.
הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם Ex. 20, 18.
pl.: וְהַקֹּלֹת
הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקֹּלֹת Ex. 9, 34.
pl.: מְקֹלוֹת
מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים Ps. 93, 4.
ע"ז נִקְרְאִי, עַל קֹל, וְעִנְיָנוֹ כְּמוֹ קוֹל נְעָנֵי.
vel אַל קֹל, *n. m.*, plane hebraico aequale.
תִּשְׁמְעוּן ׀ קַל קַרְנָא Dan. 3, 5.
קַל־קַרְנָא מְשַׂרְקִיתָא Dan. 3, 7. 10. 15.
קַל מָן־שְׁמַיָּא נְפַל Dan. 4, 28.
קַל מִלְיָא רַבְרְבָתָא Dan. 7, 11.
בְּקַל Dan. 6, 21.
בְּקַל עֲצִיב זְעַק

קוּם

לוּמֵר קָם, וּפ"ע קָאֵם [נִצְפָּס זוּמְרוֹנִית קָעֵם], וּסְעָתִיד יָקוּם, וְקָנְטוֹ יָקֵם, יָקֶם, וְהַכִּיכוּי קָם, נִרְכּוּי קָמִים, וּפ"ע קוֹמֵם [מ"כ י' ו'] ע"ע טוּב. סִלְּמָתוֹ נְקוּעָנוּ כְּפִי סִכֵּל הַיּוֹם וְכִמְצוֹת יְשׁוּת וְקִיוּם [וִיין, עֶקְסְטִירְנִין, נִצְטַעְפָּעָן], וְסִלְּקִים יָקִים סֶמֶס, וְתוֹכֶן הַכְנַס קָמִים עִם כָּל גּוֹלוֹתָיו נְקִבִּי וְנִצְפָּס עֲבְרִיּוֹת, וְכֵן נִקְפַּת קָעֵם נְשׁוּמְכוֹנִי. וְשׁוֹם סְמִשְׁלָה עַל עֲמִידַת דָּבָר נִמְקוֹמוֹ וְהָיוּת מוֹנֵעַ עַל מְנָנוֹ הַכְּכוֹן וּבְקִיוּמוֹ, לְשׁוֹן יְשׁוּת תְּדִירִים וְסִיּוּם וְכִמְצוֹת תְּמִידִית וְקִיּוּם מוּתְמָד נְלִי מִיּוּם וְהַנְּמָשָׁה. ל"ע לְנִ יְקוּם קִילוֹ, סִכְּנוֹן לְנִ יְסִיּם נִישׁוּת וְקִיּוּם תְּדִירֵי נְלִי סִנְּמָשָׁה, וְכֵן סִפְּעוּם עַל מִי יְקוּם יַעֲקֹב, וְנִקְשׁוּר עִם עָלַי עֲמִידָה כְּסִתְּמָדָה עַל דְּמָתוֹ, כְּסִמָּשָׁן עַל דָּבָר [נִצְטַעְפָּעָן, נִצְטַעְרְנִין], וּמ"ג כְּסִמְשָׁלָה עַל הָיוּת נִקְלָע וְנִקְמָן [גִּילְעִינ, נִצְטַעְטִינְג, נִצְטַעְפָּעָן], וּמ"ע מְסִתְּמָתוּת סְסִנְעָקָה וְכֹלֶר וְלִנּוֹר וְכִדּוּמָה, וּמ"כ מְסִתְּיַכְּנוּת לִימִין מְלוֹנִי וְעוֹיְכִים וְסוֹשְׁנָה נְתְּדִירוּת, וּמ"ע מְסִתְּיַכְּנוּת לְנִי מְלוֹנִי וְעִיכִּים וְעִמִּידִים כְּגִדּוּ נְתְּדִירוּת [נִצְטַעְפָּעָן, וִוידְעָר-]. וְקִיּוּם עֲיָכִים הִשְׁמָלָה עַל עֲמִידָתָן נוּקוּף נְלִי תְּכוּנָה [נִצְטַעְרְ וִיין]. וְשׁוֹם קָ"כ עֲמִידָה מְמִנַּע וּוֹלְתּוֹ וְסִפּוּכוֹ [קוֹיפְּנִצְטַעְפָּעָן], ל"מ וְיִקָּס וְיִלֵּךְ, קוּמִי לָךְ, וּמ"ע מְעִמִּידָה כְּנִגְד מְלוֹנִי, וּנ"כ מְנְלָתִי יִי, ל"מ מוֹרִיקַת כּוֹכָבִים וּמוֹר [קוֹיפְּנִצְטַעְיִנְגָן], וּמ"ע מְקִיקַת דָּבָר וּנוֹמֵן עַל מְעַמְּד סִיּוּת. סִכְּנִד קָם יוֹנֵק מִנְּנִין סִקֵּל נְכֹל מוֹנְכִיו, ל"מ מְסִקְלָעַת דָּבָר, וּמ"ע מְעִיד דָּבָר עַל פְּלוֹנִי לְקִיּוּס [פְּעִרְסְפֵּלִיכְטְעָן], סִן נְסִנְעָה הִן נְלִי סִנְעָה, וּמ"כ מְעִימַת דָּבָר עַל עִנְיָנוֹ לְקִיּוּס, וּמ"כ מְקִיּוּס דָּבָר [סְקַלְעָן, עְרְסְקַלְעָן], וּמ"ע קִיּוּמוֹ נְסִיּוּם וִיצִּוּת. סִכְּנִד סִנְנִי קָמִים, סְעִמְּדַת דָּבָר וְסִנְּנָה, ל"מ זְקִנּוּת וְיִסּוֹדוֹת, וּמ"כ מְעִמִּידִים לְגִיּוּס נְגִד פְּלוֹנִי, וְכִמּוֹנָן סְתְּקִיּוּן יְחִקּוּמָם כְּדֶרֶךְ הִכְּנִין. סִכּוֹסֵף יָקִים יוֹנֵק, כְּמַעַט מִכֹּל הִכְּווּנוֹת שֶׁל קֹל, וּפְעוּלִיי שֶׁלּוֹ יְחִקָּם הִנְּשִׁכ"פ. וּמְצֹר לְקִיּוּר סִנְּנִד סִכּוֹ סְפְּרִנְּנוֹ נְלוֹמ"פ.

h. e. קָם, *v. intr.* (semel, sicut arab. قَامَ Hos. 10, 14., samar. קָעֵם, variata litera vocali, quae vocalem longam radicis indicat; impf. יָקוּם, apoc. יָקֹם, יָקֶם; *Beno-ni:* קָם, pl. קָמִים, semel, sicut hierosolym., קוֹמִים, a sing. קוֹם ad s. f. טוֹב), *esse*, existere, subsistere, quae significatio verbi nativa confirmatur nomine deriv. יְקוּם et samaritano קָעֵם, deinde firmum, constantem, mutationi aut sublationi subjectum non esse; permanere alicui, perseverare, sustinere se, perstare in aliqua re (עַל); hinc: ratum, comprobatum, firmum esse, valere, et de promissionibus et vaticiniis: confirmari, comprobata rerum praedictarum per impletionem veritate; fixum, ratum pensumque esse, de testimonio aut voto; peragi, succedere, de inito consilio. Deinde: stare apud aliquem (לְ) h. e. auxiliari, coram aliquo aut adversus aliquem (לִפְנֵי) h. e. non cadere de causa, adversari; stare, de oculis h. e. rigescere, caligare, caecutire. Tum: surgere, ad eundum, aut quidlibet suscipiendum, veluti ad pugna aut jurgia (עַל, אֶל, בְּ vel pronom. suff. de objecto, cui quis adversatur); prodire, de rege aut propheta, manifestari, de tempore, quo quid futurum erat, etiam de rebus inanimatis, velut de ortu stellarum, de germinatione plantarum. *Pi.* קִיֵּם, intens. et trans. ratione multiplici, ratum habere, sancire, confirmare; definire aliquid ab altero suscipiendum, adstringere aliquem muneri; implere, peragere, sustentare, et similiter. *Po.* קוֹמֵם, erigere, rursus exstruere, veluti ruinas dirutarum aedium; *intr.*, plane sicut הִתְקוֹמֵם, semet ipsum erigere, consurgere, assurgere, spec. ad aliquem hostiliter adoriendum. *Hi.* הֵקִים, caus. et facile intellectu. *Ho.* pass. LXX. εἶναι, γίνεσθαι; μένειν, ἐμ-; ἱστάναι, ἀν-, διαν-, ἐξαν-, καθ-, παρ-, ὑφ-; ἥκειν, κυροῦν, ἔτασιν ποιεῖν; ἀμβλυώττειν (A. ἀμβλωπεῖν); ἀνατέλλειν, ἀναπηδᾶν, προφθάνειν, ἐκδικεῖν, πτοεῖν, μισεῖν, τίειν; δικαιοσύνη, τόπος, ἀνάστασις; prt. ὑπεναντίος (A. ἀνθεστηκώς, ἐπανεστηκώς c. accus.); *Po.* αἰώνιον εἶναι; *Pi.* βεβαιοῦν; inf. στερέωμα. *Hi.* ἀντικαθιστάναι, ἐφ-, περίστασις; ἐγείρειν, ἐξ-, ἐπ-; πιστοῦν, τηρεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, κρατεῖν, διατιθέναι, λαμβάνειν (A. ἀναστῆσαι, χυροῦν) et simil.; inf. ἔγερσις. *Ho.* A. κυρωθῆναι.

3 perf.: קָם
וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד Dt. 34, 10.
וְהָאוֹרֵב קָם מֵהֲרֵהוּ Jos. 8, 19.
וְחִיתַ כִּי־קָם הִפְלִשְׁתִּי 1 Sam. 17, 48.
וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב 1 Sam. 20, 41.
וְשָׁאוּל קָם 1 Sam. 24, 8.
חוֹא קָם וַיֵּךְ בְּפְלִשְׁתִּים 2 Sam. 23, 10.
קָם מִלְּפְנֵי מִזְבַּח יְיָ 1 Reg. 8, 54.
וַיְהִי־הוּא קָם לַיְלָה 2 Reg. 8, 21.
וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמֹהוּ 2 Reg. 23, 25.
וַיְהִי קָם לַיְלָה 2 Chr. 21, 9.
וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ Esth. 5, 9.
וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ Esth. 7, 7
חֲמֵשׁ קָם לְמַטֵּה־רֶשַׁע Ez. 7, 11.
3 perf.: וָקָם
וְקָם כָּל־הָעָם Ex. 33, 10.
וְקָם חֲבִית אֲשֶׁר־בְּעִיר Lev. 25, 30.
עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ Lev. 27, 19.
וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל Num. 24, 17.
וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו Dt. 19, 11.
וְקָם הָעָם הַזֶּה Dt. 31, 16.
וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים Jes. 31, 2.
3 perf.: וְיָקֻם
וְקָאֵם שָׁאוּן בְּעַמֶּיךָ Hos. 10, 14.
3 perf.: וְקָם *p.*
כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וְקָם Prv. 24, 16.
3 perf. fem.: קָמָה
וְחַטָּה קָמָה אַלְמֻתִּי Gn. 37, 7.
וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ Jos. 2, 11
קָמָה כָל־הַמִּשְׁפָּחוֹת 2 Sam. 14, 7.
קָמָה עַל־בָּבֶל מֵחִשְׁבוֹת יְיָ Jer. 51, 29.
בַּת קָמָה בְּאִמָּהּ Mich. 7, 6.
3 perf. fem.: וַתָּקָם
וְקָמָה בְיַד מַלְכוּת 1 Sam. 24, 21.
2 perf.: קַמְתָּ
קָמוֹת וְתֹאכַל לָחֶם 2 Sam. 12, 21.
2 perf.: וַקַמְתָּ
וְקַמְתָּ וְעָלִית אֶל־הַמָּקוֹם Dt. 17, 8.
וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם Jer. 1, 17.
1 perf. m.: קַמְתִּי
קַמְתִּי מֵתְעַנִּיתִי Esr. 9, 5.
קַמְתִּי בְקָהָל אֲשַׁוֵּעַ Job. 30, 28.
קַמְתִּי אֲנִי לְפָתֵחַ לְדוֹדִי Cant. 5, 5.
1 perf.: קָמְתִּי *p.*
כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי Mich. 7, 8.
1 perf.: וָקָמְתִּי
וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם יְיָ Jes. 14, 22.
וְקַמְתִּי עַל־בֵּית יָרָבְעָם Am. 7, 9.
1 perf.: שַׁקָּמְתִּי
עַד שֶׁקַּמְתִּי דְבוֹרָה Jud. 5, 7.
שֶׁקַּמְתִּי אֵם בְּיִשְׂרָאֵל Jud. 5, 7.
3 perf. pl.: קָמוּ
וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו Ex. 10, 23.
קָמוּ כְּאֶחָד Jos. 3, 16.
וְכָל ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ Jud. 20, 33.
וְכָל אֲשֶׁר־קָמוּ עָלֶיךָ 2 Sam. 18, 32.
וַיִּשִּׁישִׁים קָמוּ עֲמֹדוּ Job. 29, 8.
קְמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר Ps. 27, 12.
כִּי זָרִים ׀ קָמוּ־עָלַי Ps. 54, 5.
זֵדִים קָמוּ עָלַי Ps. 86, 14.
קָמוּ וַיִּבְשׁוּ Ps. 109, 28.
קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ Prv. 31, 28.
3 perf. pl.: וָקָמוּ
וְקָמוּ שִׁבְעָה שְׁנֵי רָעָב Gn. 41, 30.
וְקָמוּ כָל־מַדְרֵיהָ Num. 30, 5.
וְקָמוּ מַדְרֵיהָ וַאֲסָרֶהָ Num. 30, 8.
וְקָמוּ כָל־מַדְרֵיהָ Num. 30, 12.
3 perf. pl.: וָקָמוּ *p.*
מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ Jes. 49, 7.
2 perf. pl.: קַמְתֶּם
קַמְתֶּם תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם Num. 32, 14.
קַמְתֶּם עַל־בֵּית אֲבִי Jud. 9, 18.

Digitized by Google

קָמְנוּ 1 *perf. pl.:*
קמנו ונתעודד Ps. 20, 9.
קָמִים *part. pl.:* *masc.*
רבים קמים עלי Ps. 3, 2.
הַקָּמִים *part. pl.:*
את־איביך הקמים עליך Dt. 28, 7.
מיד כל־הקמים עליך 2 Sam. 18, 31.
סוֹב *part. pl.:* *ad s. f.* הַקּוֹמְמִים
הקומים עליו 2 Reg. 16, 7.
בַּקָּמִים *part. pl.:*
בשורי בקמים עלי Ps. 92, 12.
קָמַי *part. pl. c. suff.:*
תכריע קמי תחתני 2 Sam. 22, 40.
תכריע קמי תחתי Ps. 18, 40.
מן־קמי תרוממני Ps. 18, 49.
שפתי קמי והגיונם Thr. 3, 62.
קָמָי *part. pl. c. suff.:* *p.*
לב קמי רוח משחית Jer. 51, 1.
הַמְקִמֵי *part. pl. c. s.:*
ומקמי תרוממני 2 Sam. 22, 49.
קָמֵינוּ *part. pl. c. s.:*
בשמך נבוס קמינו Ps. 44, 6.
קָמֶיךָ *part. pl. c. s.:*
תהרס קמיך Ex. 15, 7
שאון קמיך עולה Ps. 74, 23.
קָמֶיו *part. pl. c. s.:*
מחץ מתנים קמיו Dt. 33, 11.
בְּקָמֵיהֶם *part. pl. c. s.:*
לשמצה בקמיהם Ex. 32, 25.
קוֹם *inf. abs.:*
כי קום יקומו דברי Jer. 44, 29.
קוּם *inf. constr.:*
ולא־יכלו קום Ps. 18, 39.
דחו ולא־יכלו קום Ps. 36, 13.
שוא לכם משכימי קום Ps. 127, 2.
ונפלה ולא־תוסיף קום Jes. 24, 20.
בידי לא־אוכל קום Thr. 1, 14.
נפלה לא־תוסף קום Am. 5, 2.
בְּקוּם *inf. constr.:*
בקום למשפט Ps. 76, 10.
בקום עלינו אדם Ps. 124, 2.
בקום רשעים Prv. 28, 28.
וּבְקוּם *inf. constr.:*
ובקום רשעים Prv. 28, 12.
לָקוּם *inf. constr.:*
לוא אוכל לקום מפניך Gn. 31, 35.
לקום לפני איביהם Jos. 7, 12.
לא תוכל לקום Jos. 7, 13.
לקום אלי לארב 1 Sam. 22, 13.
ולא נתנם לקום אל־שאול 1 S. 24, 8.
איש האלהים לקום 2 Reg. 6, 15.
לא־יוסיף לקום Ps. 41, 9.
קוּמִי *inf. c. suff.:*
ליום קומי לעד Zeph. 3, 8.
וְקוּמִי *inf. c. suff.:*
ידעת שבתי וקומי Ps. 139, 2.
וּבְקוּמֶךָ *inf. c. suff.:*
ובשכבך ובקומך Dt. 6, 7. 11, 19.
בְּקוּמוֹ *inf. c. suff.:*
בקומו לערץ הארץ Jes. 2, 19. 21.
וּבְקוּמָהּ *inf. c. suff.:*
בשכבה ובקומה Gn. 19, 33.
וּבְקֻמָּתוֹ *inf. c suff.:*
בשכבה ובקמה Gn. 19, 35.
קוֹם *impt. sg.:*
קום התהלך בארץ Gn. 13, 17.
קום קח את־אשתך Gn. 19, 15.
קום־נא שבה Gn. 27, 19.
קום לך פדנה ארם Gn. 28, 2.
עתה קום צא Gn. 31, 13.
קום עלה בית־אל Gn. 35, 1.
קום רדה אחרי האנשים Gn. 44, 4.
קום ׳ עשה־לנו אלהים Ex. 32, 1.

קום לך אתם Num. 22, 20.
קום בלק ושמע Num. 23, 18.
קום רד מהר מזה Dt. 9, 12.
קום לך למסע Dt. 10, 11.
ועתה קום עבר Jos. 1, 2.
קום כי זה היום Jud. 4, 14.
קום ברק ושבה שביך Jud. 5, 12.
קום רד במחנה Jud. 7, 9.
קום הרג אותם Jud. 8, 20.
קום אתה ופגע Jud. 8, 21.
ועתה קום לילה Jud. 9, 32.
קום משחהו כי־זה הוא 1 S. 16, 12.
קום רד קעילה 1 Sam. 23, 4.
קום צא ודבר 2 Sam. 19, 8.
קום לך צרפתה 1 Reg. 17, 9.
ויאמר לו קום אכול 1 Reg. 19, 5.
ויאמר קום אכל 1 Reg. 19, 7.
קום אכל־לחם 1 Reg. 21, 7.
קום רש את־כרם נבות 1 Rg. 21, 15.
קום רד לקראת אחאב 1 Rg. 21, 18.
קום עלה לקראת 2 Reg. 1, 3.
קום ועשה ויהי 1 Chr. 22, 16.
קום כי־עליך הדבר Esr. 10, 4.
קום לך פרתה Jer. 13, 6.
קום וירדת בית היוצר Jer. 18, 2.
קום צא אל־הבקעה Ez. 3, 22.
קום לך אל־נינוה Jon. 1, 2.
קום קרא אל־אלהיך Jon. 1, 6.
קום לך אל־נינוה Jon. 3, 2.
קום ריב את־ההרים Mich. 6, 1.
קָם *impt. sg.:*
קם לך למה זה Jos. 7, 10.
קם קדש את־העם Jos. 7, 13.
וְקוּם *impt. sg.:*
וקום ברח־לך Gn. 27, 43.
וקום עלה העי Jos. 8, 1.
וקום לך בקש 1 Sam. 9, 3.
וקום לך פרתה Jer. 13, 4.
קוּמָה *impt. sg.:*
קומה ׳י ויפצו איביך Num. 10, 35.
קומה ונעלה עליהם Jud. 18, 9.
קומה ואשלחך 1 Sam. 9, 26.
ועתה קומה י״י אלהים 2 Chr. 6, 41.
קומה י״י ׳ הושיענו Ps. 3, 8.
קומה י״י ׳ באפך Ps. 7, 7.
קומה י״י אל־יעז Ps. 9, 20.
קומה י״י אל נשא ידך Ps. 10, 12.
קומה י״י קדמה פניו Ps. 17, 13.
קומה עזרתה Ps. 44, 27.
קומה אלהים ריבה Ps. 74, 22.
קומה אלהים שפטה Ps. 82, 8.
קומה י״י למנוחתך Ps. 132, 8.
קומה והושיענו Jer. 2, 27.
וְקוּמָה *impt. sg.:*
וקומה בעזרתי Ps. 35, 2.
קוּמִי *impt. fem.:* *sg.*
קומי שאי את־הנער Gn. 21, 18.
ויאמר אליה קומי Jud. 19, 28.
קומי לכי 2 Sam. 13, 15.
קומי נא והשתנית 1 Reg. 14, 2.
ואת קומי לכי לביתך 1 Rg. 14, 12.
קומי ולכי אחי וביתך 2 Reg. 8, 1.
קומי לך רעיתי Cant. 2, 10.
קומי לכי רעיתי Cant. 2, 13.
כתיים קומי עברי Jes. 23, 12.
התעוררי קומי ירושלם Jes. 51, 17.
קומי אורי כי־בא אורך Jes. 60, 1.
קומי רני בליל Thr. 2, 19.
קומי ודושי Mich. 4, 13.
קוּמוּ *impt. pl.:* *masc.*
קומו צאו מן־המקום Gn. 19, 14.
ויאמר קומו צאו Ex. 12, 31.
קומו סעו ועברו Dt. 2, 24.
קומו כי־נתן י״י בידכם Jud. 7, 15.
קומו ונברחה 2 Sam. 15, 14
קומו ועברו מהרה 2 Sam. 17, 21.

קומו ברכו את־י״י Neh. 9, 5
קומו השרים Jes. 21, 5
קומו ונעלה בצהרים Jer. 6, 4.
קומו ונעלה בלילה Jer. 6, 4.
קומו ונעלה ציון Jer. 31, 6.
קומו ׳ ונשבה אל־עמנו Jer. 46, 16.
קומו עלו אל־קדר Jer. 49, 28.
קומו עלו אל־גוי שליו Jer. 49, 31.
קומו ונקומה עליה Obad. 1, 1.
קומו ולכו Mich. 2, 10.
קָמוּ *impt. pl.:* *masc.*
עתה קמו ועברו Dt. 2, 13.
וְקוּמוּ *impt. pl.:* *masc.*
וקומו שובו אל־האיש Gn. 43, 13.
וקומו ובנו 1 Chr. 22, 19.
וקומו למלחמה Jer. 49, 14.
קְמֶנָה *impt. f. pl.:*
קמנה שמעה קולי Jes. 32, 9.
אָקוּם 1 *imperf.:*
ואמרתי מתי אקום Job. 7, 4.
אקום יאמר י״י Ps. 12, 6.
אקום להודות לך Ps. 119, 62.
עתה אקום יאמר י״י Jes. 33, 10.
וַאֲקָם 1 *imperf.:*
ואקם בבקר להיניק 1 Reg. 3, 21.
ואקם תחת דוד אבי 1 Reg. 8, 20.
וַאֲקוּם 1 *imperf.:*
ואקום תחת דויד אבי 2 Chr. 6, 10.
ואקום ׳ לילה Neh. 2, 12.
וארא ואקום ואמר Neh. 4, 8.
ואקום ואצא Ez. 3, 23.
ואקום ואעשה Dan. 8, 27.
אֲקוּמָה 1 *imperf.:*
אקומה ואלכה ואקבצה 2 S. 3, 21.
אקומה וידברו־בי Job. 19, 18.
אקומה נא ואסובבה Cant. 3, 2.
וַאֲקוּמָה 1 *imperf.:*
ואקומה וארדפה 2 Sam. 17, 1.
תָּקוּם 2 *imperf.:*
מפני שיבה תקום Lev. 19, 32.
אתה תקום תרחם Ps. 102, 14.
מתי תקום משנתך Prv. 6, 9
יָקוּם 3 *imperf.:*
אם־יקום והתהלך Ex. 21, 19.
הכהן כן יקום Lev. 27, 14.
כערכך יקום Lev. 27, 17.
כלביא יקום וכאריו Num. 23, 24.
על־נפשה יקום Num. 30, 5. 12.
על־נפשה לא יקום Num. 30, 6.
על־נפשה יקום עליה Num. 30, 10.
ולאסר נפשה לא יקום Num. 30, 13.
כי יקום בקרבך נביא Dt. 13, 2.
לא־יקום עד אחד Dt. 19, 15.
יקום דבר Dt. 19, 15.
כי־יקום עד־חמס Dt. 19, 16.
כי כאשר יקום איש Dt. 22, 26.
יקום על־שם אחיו Dt. 25, 6.
יקום ובנה את־העיר Jos. 6, 26.
ואחריך לא־יקום כמוך 1 Rg. 3, 12.
יחזיק בו ולא יקום Job. 8, 15.
ומצחרים יקום חלד Job. 11, 17.
ואיש שכב ולא־יקום Job. 14, 12.
לא־יעשר ולא־יקום חילו Job. 15, 29.
ואחרון על־עפר יקום Job. 19, 25.
לאור ׳ יקום רוצח Job. 24, 14.
יקום ולא־יאמין בחיין Job. 24, 22.
ועל־מי לא־יקום אורחו Job. 25, 3.
ומה אעשה כי־יקום אל Job. 31, 14.
ומי יקום במקום קדשו Ps. 24, 3.
יקום אלהים Ps. 68, 2.
מי־יקום לי עם־מרעים Ps. 94, 16.
כי־פתאם יקום אידם Prv. 24, 22.
דברו דבר ולא יקום Jes. 8, 10.
כחר־פרצים יקום י״י Jes. 28, 21.
והוא על־נדיבות יקום Jes. 32, 8.
ודבר אלהינו יקום לעולם Jes. 40, 8.

דבר־מי יקום ממני ומחם Jer. 44, 28.
מי יקום יעקב Am. 7, 2. 5.
ומי יקום בחרון אפו Nah. 1, 6.
יָקֻם 3 *imperf.:*
יקם אבי ויאכל Gn. 27, 31.
וַיָּקֻם 3 *imperf.:*
ויקום לקול הצפור Eccl. 12, 4.
וַיָּקָם 3 *imperf. ap.:*
ותגזר־אמר ויקם לך Job. 22, 28.
וַיָּקֻם 3 *imperf. ap.:*
ויקם קין אל־הבל אחיו Gn. 4, 8.
ויראו־לום ויקם לקראתם Gn. 19, 1.
ויקם אבימלך ופיכל Gn. 21, 32.
ויקם וילך אל־המקום Gn. 22, 3.
ויקם אברהם מעל פני Gn. 23, 3.
ויקם אברהם וישתחו Gn. 23, 7.
ויקם ׳ שדה עפרון Gn. 23, 17.
ויקם השדה והמערה Gn. 23, 20.
ויקם וילך אל־ארם Gn. 24, 10.
ויקם וילך Gn. 25, 34.
ויקם יעקב וישא את־בניו Gn. 31, 17.
ויקם ויעבר את־הנהר Gn. 31, 21.
ויקם ׳ בלילה ההוא Gn. 32, 22.
ויקם יעקב מבאר שבע Gn. 46, 5.
ויקם מלך־חדש Ex. 1, 8.
ויקם משה ויושעם Ex. 2, 17.
ויקם פרעה לילה Ex. 12, 30.
ויקם משה ויהושע Ex. 24, 13.
ויקם העם כל־היום Num. 11, 32.
ויקם משה וילך Num. 16, 25.
ויקם בלעם בבקר Num. 22, 13. 21.
ויקם בלעם וילך Num. 24, 25.
ויקם מתוך העדה Num. 25, 7.
ויקם יהושע וכל־עם Jos. 8, 3.
ויקם בלק בן־צפור Jos. 24, 9.
ויקם דור אחר Jud. 2, 10.
ויקם מעל הכסא Jud. 3, 20.
ויקם גדעון ויהרג Jud. 8, 21.
ויקם אבימלך וכל־העם Jud. 9, 34.
ויקם אבימלך והעם Jud. 9, 35.
ויקם עליהם ויכם Jud. 9, 43.
ויקם אחרי אבימלך Jud. 10, 1.
ויקם אחריו Jud. 10, 3.
ויקם וילך מנוח Jud. 13, 11.
ויקם ׳ בחצי הלילה Jud. 16, 3.
ויקם אישת וילך אחריה Jud. 19, 3.
ויקם ללכת Jud. 19, 5.
ויקם האיש ללכת Jud. 19, 7. 9.
ויקם וילך ויבא Jud. 19, 10.
ויקם אדניה בבקר Jud. 19, 27.
ויקם האיש וילך Jud. 19, 28.
ויקם כל־העם כאיש אחד Jud. 20, 8.
ויקם שמואל וילך אל־עלי 1 S. 3, 6.
ויקם וילך אל־עלי 1 Sam. 3, 8.
ויקם שאול ויצאו 1 Sam. 9, 26.
ויקם שמואל ויעל מן־ הגלגל 1 Sam. 13, 15.
ויקם שמואל וילך 1 Sam. 16, 13.
ויקם עלי והחזקתי בזקנו 1 S. 17, 35.
ויקם דוד וילך 1 Sam. 18, 27.
ויקם יהונתן 1 Sam. 20, 25.
ויקם יהונתן מעל השלחן 1 S. 20, 34.
ויקם וילך ויהונתן בא 1 S. 21, 1.
ויקם דוד ויברח 1 Sam. 21, 11.
ויקם דוד ואנשיו 1 Sam. 23, 13.
ויקם יהונתן בן־שאול 1 S. 23, 16.
ויקם דוד ויכרת 1 Sam. 24, 5.
ויקם דוד אחרי־כן 1 Sam. 24, 9.
ויקם דוד וירד 1 Sam. 25, 1.
ויקם אדם לרדפך 1 Sam. 25, 29.
ויקם שאול וירד 1 Sam. 26, 2.
ויקם דוד ויבא 1 Sam. 26, 5.
ויקם דוד ויעבר הוא 1 Sam. 27, 2.
ויקם מהארץ וישב אל־ המטה 1 Sam. 28, 23.
ויקם ׳ וילך דוד וכל־העם 2 S. 6, 2.
ויקם דוד מעל משכבו 2 Sam. 11, 2.

Digitized by Google

ויקם דוד מהארץ 2 Sam. 12, 20.
ויקם המלך ויקרא את־ 2 Sam. 13, 31.
בגדיו
ויקם יואב וילך גשורה 2 S. 14, 23.
ויקם יואב ויבא אל־ 2 Sam. 14, 31.
אבשלום
ויקם וילך חברונה 2 Sam. 15, 9.
ויקם דוד וכל־העם 2 Sam. 17, 22.
ויקם וילך אל־ביתו 2 Sam. 17, 23.
ויקם המלך וישב בשער 2 S. 19, 9.
ויקם דוד בבקר 2 Sam. 24, 11.
ויקם וילך ויחזק 1 Reg. 1, 50.
ויקם המלך לקראתה 1 Reg. 2, 19.
ויקם שמעי ויחבש 1 Reg. 2, 40.
ויקם ירבעם ויברח 1 Reg. 11, 40.
ויקם וילך צרפתה 1 Reg. 17, 10.
ויקם וילך אל־נפשו 1 Reg. 19, 3.
ויקם ויאכל וישתה 1 Reg. 19, 8.
ויקם וילך אחרי אליהו 1 Rg. 19, 21.
ויקם אחאב לרדת 1 Reg. 21, 16.
ויקם וירד אותו 2 Reg. 1, 15.
ויקם וילך אחריה 2 Reg. 4, 30.
ויקם המלך לילה 2 Reg. 7, 12.
ויקם ויבא הביתה 2 Reg. 9, 6.
ויקם ויבא וילך שמרון 2 Rg. 10, 12.
ויחי ויקם על־רגליו 2 Reg. 13, 21.
ויקם דויד חמלך על־ 1 Chr. 28, 2.
רגליו
ויקם אביה מעל להר 2 Chr. 13, 4.
ויקם ירבעם בן־נבט 2 Chr. 13, 6.
ויקם יהורם על־ממלכת 2 Chr. 21, 4.
אביו
ויקם ישוע בן־יוצדק Esr. 3, 2.
ויקם עזרא וישבע Esr. 10, 5.
ויקם עזרא מלפני בית Esr. 10, 6.
האלהים
ויקם עזרא הכהן Esr. 10, 10.
ויקם אלישיב הכהן Neh. 3, 1.
ויקם על־מעלה הלוים Neh. 9, 4.
ויקם איוב ויקרע את־מעלו Job 1, 20.
ויקם בי כחשי Job. 16, 8.
ויקם ישמעאל Jer. 41, 2.
ויקם יונה לברח Jon. 1, 3.
ויקם יונה וילך Jon. 3, 3.
ויקם מכסאו Jon. 3, 6.

3 *imperf. f.:* תָּקוּם

ממלכתך לא־תקום 1 Sam. 13, 14.
משיגהו חרב בלי תקום Job. 41, 18.
אם־תחנם עלי מלחמה Ps. 27, 3.
וברב יועצים תקום Prv. 15, 22.
ועצת י״י היא תקום Prv. 19, 21.
לא תקום ולא תהיה Jes. 7, 7.
וכאשר יעצתי היא תקום Jes. 14, 24.
את־שאול לא תקום Jes. 28, 18.
אמר עצתי תקום Jes. 46, 10.
תשקע בבל ולא־תקום Jer. 51, 64.
לא־תקום פעמים צרה Nah. 1, 9.

3 *impf. f. ap.:* וַתָּקָם

ותקם הצעירה Gn. 19, 35.
ותקם רבקה ונערתיה Gn. 24, 61.
ותקם ותלך ותסר Gn. 38, 19.
ותקם דבורה ותלך Jud. 4, 9.
ותקם היא וכלתיה Ruth 1, 6.
ותקם ללקט ויצו בעז Ruth 2, 15.
ותקם בטרם יכיר איש Ruth 3, 14.
ותקם חנה אחרי אכלה 1 S. 1, 9.
ותקם ותשתחו אפים 1 Sam. 25, 41.
ותמהר ותקם אביגיל 1 Sam. 25, 42.
ותקם בתוך הלילה 1 Reg. 3, 20.
ותקם ותלך שלה 1 Reg. 14, 4.
ותקם אשת ירבעם 1 Reg. 14, 17.
ותקם האשה ותעש 2 Reg. 8, 2.
ותקם ותאבד 2 Reg. 11, 1.
ותקם ותדבר 2 Chr. 22, 10.
ותקם אסתר ותעמד Esth. 8, 4.
ותקם ׀ בעוד לילה Prv. 31, 15.

1 *impf. pl.:* נָקוּם

ויאמרו נקום ובנינו Neh. 2, 18.
ואנחנו עבדיו נקום ובנינו Neh. 2, 20.

1 *impf. pl.:* וְנָקוּמָה

ונקומה ונעלה בית־אל Gn. 35, 3.
ונקומה ונלכה ונחיה Gn. 43, 8.
ונקומה עליה למלחמה Obad. 1, 1.

2 *impf. pl.:* תָּקוּמוּ

ואתם תקמו מהאורב Jos. 8, 7.

2 *impf. pl.:* תָּקוּמוּ

ונפלו ולא תקומו Jer. 25, 27.

3 *impf. pl.:* יָקוּמוּ

יקומו כל־העם Ex. 33, 8.
אשר יקומו Dt. 29, 21.
יקומו ויעזרכם Dt. 32, 38.
יקומו נא הנערים 2 Sam. 2, 14.
על־ימין פרחח יקומו Job. 30, 12.
רפאים יקומו Ps. 88, 11.
במהמרות בל־יקומו Ps. 140, 11.
ישכבו בל־יקומו Jes. 43, 17.
יקומו אם־יושיעוך Jer. 2, 28.
היפלו ולא יקומו Jer. 8, 4.
יקומו ושרפו את־העיר Jer. 37, 10.
כי קום יקומו דברי Jer. 44, 29.
ונפלו ולא־יקומו עוד Am. 8, 14.
פתע יקומו נשכיך Hab. 2, 7.

3 *impf. pl.:* יָקֻמוּ

אסרה על־נפשה יקמו Num. 30, 8.
ויאמר יואב יקמו 2 Sam. 2, 14.
לא־יקמו רשעים Ps. 1, 5.
יקמו ויספרו לבניהם Ps. 78, 6.
בל־יקמו וירשו Jes. 14, 21.
רפאים בל־יקמו Jes. 26, 14.
לא־יקמו אשרים Jes. 27, 9.

3 *impf. pl.:* יָקֻמוּ

ויקמו ויתהלכו בארץ Jos. 18, 4.

3 *impf. pl.:* וַיָּקֻמוּ

ויקמו משם האנשים Gn. 18, 16.
ויקמו וילכו יחדו Gn. 22, 19.
וילינו ויקומו בבקר Gn. 24, 54.
ויקמו כל־בניו Gn. 37, 35.
ויקמו וירדו מצרים Gn. 43, 15.
ויקמו לצחק Ex. 32, 6.
ויקמו לפני משה Num. 16, 2.
ויקומו שדי מואב Num. 22, 14.
ויקמו האנשים וילכו Jos. 18, 8.
ויקמו עלי בעלי הגבעה Jud. 20, 5.
ויקמו ויעלו בית־אל Jud. 20, 18.
ויקומו בני־ישראל Jud. 20, 19.
ויקמו אנשי ישראל 1 Sam. 17, 52.
ויקומו וילכו זיפה 1 Sam. 23, 24.
ויקמו וילכו בלילה 1 Sam. 28, 25.
ויקומו כל־איש חיל 1 Sam. 31, 12.
ויקמו ויעברו במספר 2 S. 2, 15.
ויקמו זקני ביתו עליו 2 S. 12, 17.
ויקמו ׀ כל־בני המלך 2 S. 13, 29.
ויקמו כל־הקראים 1 Reg. 1, 49.
ויקמו ממדין 1 Reg. 11, 18.
ויקמו ישראל ויכו 2 Reg. 3, 24.
ויקמו בנשף 2 Reg. 7, 5.
ויקומו וינוסו בנשף 2 Reg. 7, 7.
ויקמו עבדיו ויקשרו־ קשר 2 Reg. 12, 21.
ויקמו כל־העם 2 Reg. 25, 26.
ויקומו כל־איש חיל 1 Chr. 10, 12.
ויקמו הלוים 2 Chr. 20, 19.
ויקמו אנשים מראשי 2 Chr. 28, 12.
ויקמו האנשים 2 Chr. 28, 15.
ויקמו הלוים 2 Chr. 29, 12.
ויקמו ויסירו את־ המזבחות 2 Chr. 30, 14.
ויקמו הכהנים הלוים 2 Chr. 30, 27.
ויקומו ראשי האבות Esr. 1, 5.
ויקומו על־עמדם Neh. 9, 3.
ויקמו אנשים Jer. 26, 17.

3 *impf. pl.:* יְקִימוּן

ומשנאיו מן־יקומון Dt. 33, 11.

ואמחצם ולא יקומון 2 Sam. 22, 39.
יקומון עדי חמס Ps. 35, 11.
נבלתי יקומון Jes. 26, 19.

Pi-el: קִיֵּם 3 *perf.*

כאשר קים עליהם Esth. 9, 31.
קים דברי הפרים Esth. 9, 32.

3 *perf. pl.:* קִיְּמוּ

קימו וקבל היהודים Esth. 9, 27.
וכאשר קימו על־נפשם Esth. 9, 31.

inf. constr.: לְקַיֵּם

לקים כל־דבר Ruth 4, 7.
לקים עליהם Esth. 9, 21.
לקים את־אגרת הפרים Esth. 9, 29.
לקים את־ימי הפרים Esth. 9, 31.
ויחלו לקים דבר Ez. 13, 6.

impt. c. suff.: קַיְּמֵנִי

קימני כדברך Ps. 119, 28.

1 *imperf.:* וַאֲקַיְּמָה *p.*

נשבעתי ואקימה Ps. 119, 106.

Pi-el: קוֹמֵם

1 *imperf.:* אֲקוֹמֵם

וחרבותיה אקומם Jes. 44, 26.

2 *imperf.:* תְּקוֹמֵם

מוסדי דור־דור תקומם Jes. 58, 12.

3 *imperf.:* יְקוֹמֵם

לאויב יקומם Mich. 2, 8.

3 *impf. pl.:* יְקוֹמְמוּ *p.*

שממות ראשנים יקוממו Jes. 61, 4.

Hif-il: הֵקִים 3 *perf.*

הקים אתם כי־החרש Nu. 30, 15.
הקים יחדשע Jos. 4, 9.
הקים יהושע בגלגל Jos. 4, 20.
בניהם הקים תחתם Jos. 5, 7.
הקים י״י להם שופטים Jud. 2, 18.
דברי לא הקים 1 Sam. 15, 11.
כי הקים בני את־עבדי 1 S. 22, 8.
מי הקים כל־אפסי־ארץ Prv. 30, 4.
הקים מכסאותם Jes. 14, 9.
הקים לנו י״י נבאים Jer. 29, 15.

3 *perf.:* וַיָּקֶם

והקים את־כל־נדריה Num. 30, 15.
והקים י״י לו מלך 1 Reg. 14, 14.
והקים עליך צטה Ez. 26, 8.

2 *perf.:* וְהֲקֵמֹתָ

והקמת את־המשכן Ex. 26, 30.
והקמת לך אבנים Dt. 27, 2.

2 *perf. c. s.:* וַהֲקֵמֹתוֹ

ולא הקמתו במלחמה Ps. 89, 44.

2 *perf. c. s.:* וַהֲקֵמֹתוֹ

והקמתו מתוך אחיו 2 Reg. 9, 2.

1 *perf.:* וַהֲקִימֹתִי

אשר הקמתי ביני Gn. 9, 17.
וגם הקמתי את־בריתי Ex. 6, 4.
הקימתי את־דבר י״י 1 Sam. 15, 13.

1 *perf:* וַהֲקִימֹתִי

והקמתי את־בריתי Gn. 6, 18.
והקמתי את־בריתי Gn. 9, 11.
והקמתי את־בריתי Gn. 17, 7.
והקמתי את־בריתי Gn. 17, 19.
והקמתי את־השבעה Gn. 26, 3.
והקימותי את־בריתי Lev. 26, 9.
והקמתי לי כהן נאמן 1 S. 2, 35.
והקימתי את־זרעך 2 Sam. 7, 12.
והקימתי את דברי 1 Reg. 6, 12.
והקמתי את־כסא 1 Reg. 9, 5.
והקימותי את־זרעך 1 Chr. 17, 11.
והקימותי את כסא 2 Chr. 7, 18.
והקימתי עליך מצרת Jes. 29, 3.
והקימתי עליכם צפים Jer. 6, 17.
והקמתי עליהם רעים Jer. 23, 4.
והקמתי לדוד צמח צדיק Jer. 23, 5.
והקמתי עליכם Jer. 29, 10.
והקימתי את־הדבר Jer. 33, 14.
והקימותי לך ברית Ez. 16, 60.

והקימתי אני את־בריתי Ez. 16, 62.
והקימתי עליהם רעה Ez. 34, 23.
והקמתי להם מטע Ez. 34, 29.

3 *perf. pl.:* הֲקִימוּ

אך הקם הקימו Jud. 7, 19.
הקימו בחוניו Jes. 23, 13.
לא־הקימו את־דברי Jer. 34, 18.
הקימו בני יהונדב Jer. 35, 16.

3 *perf. pl.:* וַהֲקִימוּ

והקימו את־המשכן Num. 10, 21.

1 *prf. pl. c. s.:* וַהֲקִמְנוּ

והקמנו עליו שבעה רעים Mich. 5, 4.

part. masc.: מְקִים *sg.*

ואני הנני מקים Gn. 9, 9.
מקים מעפר דל 1 Sam. 2, 8.
הנני מקים עליך רעה 2 Sam. 12, 11.
מקים דבר עבדו Jes. 44, 26.
ונפל ואין לו מקים Jer. 50, 32.
הנני מקים עליכם Am. 6, 14.
הנני מקים את־הכשדים Hab. 1, 6.
אנכי מקים רעה בארץ Zach. 11, 16.

part. masc.: וּמֵקִים

ומקים יריעותי Jer. 10, 20.

part. constr.: מְקִימִי

מקימי מעפר דל Ps. 113, 7.

part. c. s.: מְקִימָהּ

אין מקימה Am. 5, 2.

inf. abs.: הָקֵים

וביום הקים את־המשכן Nu. 9, 15.
למען הקים את־בריתו Dt. 8, 18.
ולמען הקים את־הדבר Dt. 9, 5.
למען הקים־אתך Dt. 29, 12.
למען חקים את־דברו 1 Rg. 12, 15.
למען הקים את־דברי 2 Rg. 23, 24.
למען הקים י״י את־דברו 2 Chr. 10, 15
למען הקים את־השבועה Jer. 11, 5.

inf. abs.: הָקֵים

הקים תקימנה Jer. 44, 25.

inf. abs.: הָקֵם

הקם תקים עמו Dt. 22, 4.
אך הקם הקימו Jud. 7, 19.

inf. constr.: לְהָקִים

להקים את־המשכן Num. 7, 1.
להקים לאחיו שם Dt. 25, 7.
להקים שם־המת Ruth 4, 5. 10.
להקים את־בנו אחריו 1 Rg. 15, 4.
להקים את־דברי הבריתה 2 Rg. 23, 3.
להקים מזבח 1 Chr. 21, 18.
לחקים את־שבטי יעקב Jes. 49, 6.
להקים ארץ Jes. 49, 8.

inf. constr.: וּלְהָקִים

ולהקים את־כסא דוד 2 Sam. 3, 10.

inf. c. suff.: הֲקִימוֹ

ועד־הקימו Jer. 23, 20. 30, 24.

inf. c. suff.: לְהָקִימוֹ

להקימו מן־הארץ 2 Sam. 12, 17.
ואין שני להקימו Eccl. 4, 10.

impt. sg.: הָקֵם

הקם עד־עולם 2 Sam. 7, 25.
הקם לי״י מזבח 2 Sam. 24, 18.
הקם לעבדך אמרתך Ps. 119, 38.

impt. sg.: וְהָקֵם

והקם זרע לאחיך Gn. 38, 8.

impt. sg.: וַהֲקִימֵנִי

חנני והקימני Ps. 41, 11.

impt. pl.: הָקִימוּ

הקימו שמרים Jer. 51, 12.

1 *imperf.:* אָקִים

ואת־בריתי אקים Gn. 17, 21.
נביא אקים להם Dt. 18, 18.
ביום ההוא אקים אל־עלי 1 S. 3, 12.
מלכם אשר אקים להם Jer. 30, 9.
אקים את־סכת דויד Am. 9, 11.
והרסתיו אקים Am. 9, 11.

Digitized by Google

וַאֲקִים 1 *imperf.:*
Am. 2, 11. ואקים מבניכם לנבאים
תָּקִים 2 *imperf.:*
Ex. 40, 2. תקים את־משכן
Dt. 16, 22. ולא־תקים לך מצבה
Dt. 22, 4. תקם תקים עמו
Dt. 28, 36. מלכך אשר תקים
וְתָקֵם 2 *impf. ap.:*
Neh. 9, 8. ותקם את־דבריך
יָקִים 3 *imperf.:*
Dt. 18, 15. יקים לך י׳ אלהיך
Dt. 27, 26. לא־יקים את־דברי
1 Rg. 2, 4. למען יקים י׳ את־דברו
Neh. 5, 13. לא־יקים את־הדבר
Eccl. 4, 10. האחד יקים את־חברו
יָקֻם 3 *impf. ap.:*
1 Sam. 1, 23. אך יקם י׳ את־דברו
Ps. 107, 29. יקם סערה לדממה
Jer. 28, 6. יקם י׳ את־דבריך
וַיָּקֶם 3 *impf. ap.:*
Ex. 40, 18. ויקם משה את־המשכן
Ex. 40, 18. ויקם את־עמודיו
Ex. 40, 33. ויקם את־החצר סביב
Jud. 2, 16. ויקם י׳ שפטים
Jud. 3, 9. ויקם י׳ מושיע
Jud. 3, 15. ויקם י׳ להם מושיע
1 Reg. 7, 21. ויקם את־העמודים
1 Rg. 7, 21. ויקם את־העמוד הימני
1 Reg. 7, 21. ויקם את־העמוד
1 Reg. 8, 20. ויקם י׳ את־דברו
1 Reg. 11, 14. ויקם י׳ שטן
1 Reg. 11, 23. ויקם אלהים לו שטן
1 Reg. 16, 32. ויקם מזבח לבעל
2 Reg. 21, 3. ויקם מזבחות לבעל
2 Chr. 3, 17. ויקם את־העמודים
2 Chr. 6, 10. ויקם י׳ את־דברו
2 Chr. 33, 3. ויקם מזבחות לבעלים
Ps. 40, 3. ויקם על־סלע רגלי
Ps. 78, 5. ויקם עדות ביעקב
Dan. 9, 12. ויקם את דבריו
וַיְקִמֵנִי 3 *impf. c. s.:*
Job. 16, 12. ויקמני לו למטרה
וַיְקִמְנוּ 3 *impf. c. s.:*
Hos. 6, 2. יקמנו ונחיה לפניו
יְקִימֶךָּ 3 *impf. c. s.:*
Dt. 28, 9. יקימך י׳ לו לעם
יְקִימֵנִי 3 *impf. c. s.:*
Gn. 49, 9. וכלביא מי יקימנו
Num. 24, 9. וכלביא מי יקימנו
Num. 30, 14. אישה יקימנו
יְקִימֶנָּה 3 *impf. c. s.:*
Num. 23, 19. ודבר ולא יקימנה
וַיְקִימֶהָ 3 *impf. c. s.:*
Jos. 24, 26. ויקימה שם תחת האלה
תָּקִימוּ 2 *imperf. pl.:*
Lev. 26, 1. לא־תקימו לכם
Dt. 27, 4. תקימו את־האבנים
יָקִימוּ 3 *imperf. pl.:*
Num. 1, 51. יקימו אתו הלוים
וַיָּקִימוּ 3 *imperf. pl.:*
Jos. 7, 26. ויקימו עליו גל־אבנים
Jos. 8, 29. ויקימו עליו גל־אבנים
Jud. 18, 30. ויקימו להם בני־דן
יְקִימוּן 3 *imperf. pl.:*
Job. 4, 4. כושל יקימון מלידך
תְּקִימֶנָה 2 *impf. f. pl.:*
Jer. 44, 25. תקימנה את־נדריכם
הֵקִים 3 *imperf.:* 3 *perf.:*
Ex. 40, 17. הוקם המשכן
Jer. 35, 14. הוקם את־דברי
הֵקֵם 3 *perf.:*
2 Sam. 23, 1. הגבר הקם על
הִתְקוֹמֵם *Hitpa-el:*
part. c. s.: מִתְקוֹמֵמִי
Job. 27, 7. ומתקוממי כעול
part. fem.: מִתְקוֹמֶמָה sg.
Job. 20, 27. וארץ מתקוממה
part. pl.: מִתְקוֹמְמִים
Ps. 17, 7. ממתקוממים בימינך
p. pl. c. s.: מִתְקוֹמְמֵי
Ps. 59, 2. ממתקוממי תשגבני
קוֹמָה
ז׳ כ׳, ומוכנו גנסות וכוסס וכזגנוס, סס יסודס נעמוד מן סעלין [סאַסע], לכן מעמעד וקוף ועולס ומעומד, ד׳ מ׳ עלץ קוסקו, כל־קוסס [זעאַטור]. נעקבי קוֹמָא סעלאו, ונכסס ענכיניס קוֹמָה זקוסס ירוע.
n. f., altitudo, proceritas, statura, aram. קוֹמָא. LXX. ὕψος, ἡλικία, μῆκος, μέγεθος, ὕβρις, ἱστάναι.
קומה עגל סביב 1 Reg. 7, 35.
קוֹמַת העמד Jer. 52, 21. K'tib.
על־ראש כל־קומה Ez. 13, 18
שפלת קומה Ez. 17, 6.
וגבה קומה Ez. 31, 3.
וְקוֹמָה
וקמה חמש אמות Ex. 27, 18.
וְקוֹמַת
וקומה ברחב חמש אמות Ex. 38, 18.
וקומה קנה אחד Ez. 40, 5.
הַקּוֹמָה
ורמי הקומה גדעים Jes. 10, 33.
בְּקוֹמָה
גבהת בקומה Ez. 31, 10.
קוֹמַת *constr.:*
קומת הכרוב האחד 1 Reg. 6, 26.
קומת העמוד האחד 1 Reg. 7, 15.
קומת הכתרת האחת 1 Reg. 7, 16.
וחמש אמות קומת 1 Reg. 7, 16.
ואכרת קומת ארזיו 2 Reg. 19, 23.
קומת העמוד האחד 2 Reg. 25, 17.
ואכרת קומת ארזיו Jes. 37, 24.
קומת העמד האחד Jer. 52, 21. Q'ri.
וְקוֹמַת *constr.:*
וקומת האופן האחד 1 Reg. 7, 32.
וקומת הכתרת 2 Reg. 25, 17.
וקומת הכתרת האחת Jer. 52, 22.
קוֹמָתָהּ *constr.:*
קומתך דמתה לתמר Cant. 7, 8.
קוֹמָתוֹ *cum suff.:*
ואמה וחצי קמתו Ex. 25, 10. 23. 37, 1. 10.
ושלש אמות קמתו Ex. 27, 1. 38, 1.
ואמתים קמתו Ex. 30, 2. 37, 25.
ואל־גבה קומתו 1 Sam. 16, 7.
ויפל מלא־קומתו ארצה 1 S. 28, 20.
ושלשים אמה קומתו 1 Rg. 6, 2. 7, 2.
חמש אמות קומתו 1 Reg. 6, 10.
ועשרים אמה קומתו 1 Reg. 6, 20.
עשר אמות קומתו 1 Reg. 6, 23.
וחמש באמה קומתו 1 Reg. 7, 23.
ועשר אמות קומתו 2 Chr. 4, 1.
וחמש באמה קומתו 2 Chr. 4, 2.
ואמות שלוש קומתו 2 Chr. 6, 13.
ותגבה קומתו Ez. 19, 11.
גבהא קמתו Ez. 31, 5.
קוֹמָתָהּ *cum suff.:*
ושלשים אמה קומתה Gn. 6, 15.
ושלש באמה קומתה 1 Reg. 7. 26.
בְּקוֹמָתָם *cum suff.:*
לא־יגבהו בקומתם Ez. 31, 14.
מָקוֹם
ז׳׳, וסכנוי מְקוֹמוֹת [ולפעמיס כסקנוי], מוכנו מקוס מעמד [סָאַרט, זעאַלנע], לו מקוס לגור, לו מכון ומנוח [רוים]. לו נסזאַמס על עיר וכפר וכדומס,

וירא את־המקום מרחק Gn. 22, 4.
ויבאו אל־המקום Gn. 22, 9.
שם־המקום ההוא י׳ יראה Gn. 22, 14.
וישאלו אנשי המקום Gn. 26, 7.
פן־יהרגני אנשי המקום Gn. 26, 7.
מאבני המקום Gn. 28, 11.
מה־נורא המקום הזה Gn. 28, 17.
את־כל־אנשי המקום Gn. 29, 22.
שם־המקום ההוא מחנים Gn. 32, 3.
שם המקום פניאל Gn. 32, 30.
קרא שם־המקום סכות Gn. 33, 17.
שם המקום אשר דבר Gn. 35, 15.
וגם אנשי המקום Gn. 38, 22.
המקום אשר אתה עמד Ex. 3, 5.
שם המקום מסה ומריבה Ex. 17, 7.
בכל־המקום אשר אזכיר Ex. 20, 24.
ולהביאך אל־המקום Ex. 23, 20.
אל־המקום אשר אמר י׳ Nu. 10, 29.
שם־המקום ההוא תבערה Nu. 11, 3.
שם־המקום ההוא Num. 11, 34.
המקום אשר־אמר י׳ Nu. 14, 40.
המקום הרע חזה Num. 20, 5.
שם־המקום חרמה Num. 21, 3.
והנה המקום מקום מקנה Nu. 32, 1.
עד־המקום הזה Dt. 1, 31. 11, 5.
כל־המקום אשר תדרך Dt. 11, 24.
מן־המקום ההוא Dt. 12, 3.
כי אם־אל־המקום Dt. 12, 5. 16, 6.
והיה המקום Dt. 12, 11.
כי־ירחק ממך המקום Dt. 12, 21. 14, 24.
ובאת אל־המקום Dt. 12, 26.
אל־המקום אשר־יבחר י׳ Dt. 14 25. 18, 6. 26, 2.
המקום אשר־יבחר Dt. 16, 6.
וקמת ועלית אל־המקום Dt. 17, 8.
מן־המקום ההוא Dt. 17, 10.
ויבאנו אל־המקום הזה Dt. 26, 9.
ותבאו אל־המקום הזה Dt. 29, 6.
שם המקום ההוא גלגל Jos. 5, 9.
כי המקום אשר אתה עמד Jos. 5, 15.
על־כן קרא שם המקום Jos. 7, 26.
אל־המקום אשר יבחר Jos. 9, 27.
שם־המקום ההוא בכים Jud. 2, 5.
ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
ותצא מן־המקום Ruth. 1, 7.
וידעת את־המקום Ruth. 3, 4.
תמקום אשר־נסתרת 1 Sam. 20, 19.
ויקם דוד ויבא אל־המקום 1 S. 26, 5.
וירא דוד את־המקום 1 Sam. 26, 5.
רב המקום ביניהם 1 Sam. 26, 13.
אל־המקום אשר־נפל שם 2 S. 2, 23.
שם־המקום ההוא בעל פרצים 2 Sam. 5, 20.
ויתן את־אוריה אל־המקום 2 Sam. 11, 16.
תמקום אשר יהיה־שם 1 Reg. 5, 8.
עד־המקום אשר־תשלח אלי 1 Reg, 5, 23.
אל־המקום אשר אמרת 1 Rg. 8, 29.
אל־המקום הזה 1 Reg. 8, 29.
אל־המקום הזה 1 Reg. 8, 30.
והתפללו אל־המקום 1 Reg. 8, 35.
והניח ידו אל־המקום 2 Reg. 5, 11.
הנה־נא המקום 2 Reg. 6, 1.
ויראהו את־המקום 2 Reg. 6, 6.
השמר מעבר המקום 2 Reg. 6, 9.
אל־המקום אשר אמר־לו 2 Rg. 6, 10.
עליתי על־המקום הזה 2 Rg. 18, 25.
אל־המקום הזה ועל־ישביו 2 Reg. 22, 16, 19.
אני מביא על־המקום הזה 2 Reg. 22, 20.
קראו שם־המקום 1 Chr. 14, 11.
אל־המקום אשר אמרת 2 Chr. 6, 20.
אל־המקום הזה 2 Chr. 6, 20.
יתפללו אל־המקום 2 Chr. 6, 21.

ולפעמיס כעצמיי כמו מָקֹר נקרא, לסמין סאכון. נקרנוס מָקֹם מעלמו, תמוך מעמד ומכוֹ נעכני, וכזסס ענכיניס מָקוֹם ג׳כ כמוי למקב׳ס, ועוד סס מסמו מְקוֹמִיי ולנקני מְקוֹמִית תוסף.
n. m. (interdum *f.*, pl. מְקוֹמוֹת), locus, in quo quid stat vel subsistit, vel subsistere potest, aram. מָקֹם, spec. locus, ubi quis commoratur s. domicilium figit, urbs, pagus, interdum adverb. מְקוֹם אֲשֶׁר, ubi, aram. אֲתַר דְּ, loco, pro (anstatt), neoh. בִּמְקוֹם, aram. הֲוָיַת), neoh. cognomen dei, qui cum nullibi sit, ubique est, qui cum nullis spatii limitibus circumscribatur, omnia implet atque terminat. LXX. τόπος, χώρα, γῆ, θεμέλιον, ὁδός, ἔθνος; οἶκος, θρόνος, τὸ ἅγιον, συναγωγή, τάξις, φῶς, adv. ὅπου, pl. τὰ ἡγιασμένα; מִמָּקוֹם אַחֵר, ἀλλαχόθεν.
אל־מקום אחד Gn. 1, 9.
מקום לנו ללון Gn. 24, 23.
גם־מקום ללון Gn. 24, 25.
ושמתי לך מקום Ex. 21, 13.
הנה מקום אתי Ex. 33, 21.
אל־מקום טהור Lev. 4, 12. 6, 4.
אל־מקום טמא Lev. 14, 40. 41. 45.
ואכלתם אתו בכל־מקום Nu. 18, 31.
לך־נא אתי אל־מקום אחר Nn. 23, 13.
אקחך אל־מקום אחר Num. 23, 27.
לתור לכם מקום Dt. 1, 33.
בכל־מקום אשר תראה Dt. 12, 13.
כל־מקום אשר תדרך Jos. 1, 3.
ונתנו־לו מקום Jos. 20, 4.
מקום אשר אין־שם מחסור Jud. 18, 10.
ויתנו איש־ישראל מקום Jud. 20, 36.
ויתן להם מקום בראש 1 Sam. 9, 22.
יתנו־לי מקום 1 Sam. 27, 5.
ושמתי מקום לעמי 2 Sam. 7, 10.
ואשם שם מקום לארון 1 Reg. 8, 21.
מקום לשבת שם 2 Reg. 6, 9.
מקום לארון האלהים 1 Chr. 15, 1.
ושמתי מקום לעמי 1 Chr. 17, 9.
ואין־מקום לבהמה Neh. 2, 14.
ואל־יהי מקום לזעקתי Job. 16, 18.
עד־אמצא מקום Ps. 132, 5
בכל־מקום עיני י׳ Prv. 15, 3.
הולך אל־מקום אחד Eccl. 3, 20.
אל־מקום אחד הכל הולך Eccl. 6, 6.
עד אפס מקום Jes. 5, 8.
כל־מקום אשר יהיה־שם Jes. 7, 23.
קיא צאה בלי מקום Jes. 28, 8.
וקברו בתפת מאין מקום Jer. 7, 32.
מאין מקום לקבור Jer. 19, 11.
אל־מקום אחר Ez. 12, 3.
והיה להם מקום לבתים Ez. 45, 4.
והנה־שם מקום Ez. 46, 19.
רב הפגר בכל־מקום Am. 8, 3.
ובכל־מקום מקטר Mal. 1, 11.
וּמָקוֹם
ומקום לגמלים Gn. 24, 31.
ומקום לזהב יזקו Job. 28, 1.
הַמָּקוֹם
עד־המקום אשר־היה Gn. 13, 3.
מן־המקום אשר־אתה שם Gn. 13, 14.
ונשאתי לכל־המקום Gn. 18, 26.
הוצא מן־המקום Gn. 19, 12.
אנחנו את־המקום הזה Gn. 19, 13.
קומו צאו מן־המקום Gn. 19, 14.
אל־המקום אשר־עמד Gn. 19, 27.
אל־כל־המקום אשר Gn. 20, 13.
אל־המקום אשר־אמר־לו Gn. 22, 3.

Digitized by Google

וחתצללו אל־המקום 2 Chr. 6, 26.
לתפלת המקום הזה 2Chr. 6, 40. 7, 15.
על־כן קראו את־שם המקום 2 Chr. 20, 26.
על־המקום הזה ועל־ יושביו 2 Chr. 34, 24. 27. 28.
בכספיא המקום Esr. 8, 17 (bis).
אל־המקום אשר בחרתי Neh. 1, 9.
צר־לי המקום Jes. 49, 20.
נתכת אל־המקום הזה Jer. 7, 20.
מן־המקום אשר־טמנתיו Jer. 13, 7.
מן־המקום הזה Jer. 16, 9.
מבריא רעה על־המקום Jer. 19, 3.
וינכרו את־המקום Jer. 19, 4.
ומלאו את־המקום Jer. 19, 4.
אשר יצא מן־המקום Jer. 22, 11.
שלחתי מן־המקום והשבתים אל־המקום Jer. 24, 5.
הזה Jer. 27, 22. 32, 37.
משיב אל־המקום Jer. 28, 3.
מן־המקום הזה Jer. 28, 3.
אני משיב אל־המקום הזה Jer. 28, 4.
מבבל אל־המקום הזה Jer. 28, 6.
אל־המקום הזה Jer. 29, 10.
אל־המקום אשר־הגליתי Jer. 29, 14.
אל־המקום הזה Jer. 40, 2.
ולא־תראו עוד את־המקום הזה Jer. 42, 18.
דברת אל־המקום הזה Jer. 51, 62.
המקום אשר־יפנה הראש Ez. 10, 11.
כי המקום קדש Ez. 42, 13.
המקום אשר יבשלו Ez. 46, 20.
חנני מעירם מן־המקום Joel 4, 6.
והכרתי מן־המקום הזה Zeph. 1, 4.

בְּמָקוֹם

את־בשרו במקם קדש Ex. 29, 31.
מצות תאכל במקום קדש Lev. 6, 9.
במקום קדש תאכל Lev. 6, 19.
תכבס במקום קדש Lev. 6, 20.
במקום אשר ישחטו את־ העלה Lev. 7, 2.
במקום קדוש יאכל Lev. 7, 6.
ואכלתם אתה במקום קדוש Lev. 10, 13.
תאכלו במקום טהור Lev. 10, 14.
במקום קדוש Lev. 16, 24.
ואכלהו במקום קדש Lev. 24, 9.
במקום טהור Num. 19, 9.
ויעמוד במקום צר Num. 22, 26.
יתד במקום נאמן Jes. 22, 23.
התקועה במקום נאמן Jes. 22, 25.

בַּמָּקוֹם

אין־יראת אלהים במקום Gn. 20, 11.
ויפגע במקום Gn. 28, 11.
וישכב במקום ההוא Gn. 28, 11.
אכן יש י״י במקום הזה Gn. 28, 16.
במקום אשר־דבר אתו Gn. 35, 13. 14.
כי אם־במקום אשר יבחר Dt. 12, 14.
במקום אשר יבחר י״י אלהיך Dt. 12, 18. 16, 7. 11.
במקום אשר־יבחר Dt. 14, 23.
במקום אשר־יבחר Dt. 16, 15. 23, 17.
במקום אשר ערמ־שם Jud. 20, 22.
וישיבום במקום הזה 1 Sam. 12, 8.
ולא אשתה־מים במקום הזה 1 Reg. 13, 8.
במקום הזה 1 Reg. 13, 16.
במקום אשר דבר אליך 1 Rg. 13, 22.
במקום הזה לא תאכה 2 Reg. 22, 17.
ויתן דויד לארנן במקום 1Chr. 21, 25.
ובחרתי במקום הזה 2 Chr. 7, 12.
ותתך חמתי במקום הזה 2Chr 34, 25.
ואשכנה אתכם במקום הזה Jer. 7, 3.
אל־תשפכו במקום הזה Jer 7, 6. 22, 3
ושכנתי אתכם במקום הזה Jer. 7, 7.
אתן לכם במקום הזה Jer. 14, 13.
במקום הזה Jer. 16, 2.
הילדים במקום הזה Jer. 16, 3.
וירושלם במקום הזה Jer. 19, 7.
עד ישמע במקום־הזה Jer. 33, 10.
במקום הזה החרב Jer. 33, 12.
במקום אשר חפצתם פקד אני עליכם במקום הזה Jer. 42, 22. 44, 29.

וּבַמָּקוֹם

ובמקום הזה אתן שלום Hag. 2, 9.

לַמָּקוֹם

ולא־תשא למקום Gn. 18, 24.
על־כן קרא למקום Gn. 21, 31.
ויקרא למקום אל בית־אל Gn. 35, 7.
למקום החוא קראנחל Num. 13, 24.
ויקרא למקום החוא Jud. 15, 17.
למקום החוא מחנה־דן Jud. 18, 12.
קראו למקום ההוא 1 Sam. 23, 28.
למקום ההוא חלקת הצרים 2 S. 2, 16.
למקום ההוא פרץ עזא 2 S. 6, 8.
למקום ההוא פרץ עזא 1 Chr. 13, 11.
מתחתיות למקום Neh. 4, 7.
ולא־יקרא למקום חזה Jer. 19, 6.
כן־אעשה למקום הזה Jer. 19, 12.

וְלַמָּקוֹם

ולמקום אשר־נתתי Jer. 7, 14.

מִמָּקוֹם

ליהודים ממקום אחר Esth. 4, 14.

וּמִמָּקוֹם

וממקום קדוש יהלכו Eccl. 8, 10.

מָקוֹם *constr.:*

עד מקום שכם Gn. 12, 6.
אל־מקום המזבח Gn. 13, 4
מקום אשר־אסורי המלך Gn. 39, 20.
מקום אשר יוסף אסור שם Gn. 40, 3.
אל־מקום הכנעני Ex. 3, 8.
אל־מקום הדשן Lev. 1, 16.
על־מקום דם האשם Lev. 14, 28.
לא מקום זרע Num. 20, 5.
חמקום מקום מקנה Num. 32, 1.
ויפקד מקום דוד 1 Sam. 20, 25. 27.
עד־מקום החצי 1 Sam. 20, 37.
אל־מקום פלני אלמני 1 Sam. 21, 3.
אל־מקום הארון 1 Reg. 8, 7.
אל־מקום שבתך 1 Reg. 8, 30.
אל־מקום השבת 1 Reg. 10, 19.
אל־מקום פלני אלמני 2 Reg. 6, 8.
תנה־לי מקום הגרן 1 Chr. 21, 22.
כנפים על־מקום הארון 2 Chr. 5, 8.
על־מקום השבת 2 Chr. 9, 18.
מקום אשר דבר Esth. 4, 3. 8, 17.
וזה מקום לא־ידע אל Job. 18, 21.
מקום־ספיר אבניה Job. 28, 6.
ואי זה מקום בינה Job. 28, 12. 20.
מקום זה יסדת Ps. 104, 8.
אל־מקום שהנחלים Eccl. 1, 7
מקום המשפט Eccl. 3, 16.
מקום שיפול העץ שם Eccl. 11, 3.
אל־מקום שם־י״י צבאות Jes. 18, 7.
מקום־טהרים יאירים Jes. 33, 21.
הרחיבי מקום אהלך Jes. 54, 2.
מקום מקדשי ומקום רגלי Jes 60, 13.
ואי־זה מקום מנוחתי Jes. 66, 1.
מקום מקדשנו Jer. 17, 12.
מקום אשר נתנו־שם Ez 6, 13.
מקום־שם קבר בישראל Ez. 39, 11.
ורחב מקום המנח Ez. 41, 11.
את־מקום כסאי Ez. 43, 7.
ואת מקום כפות עד־מקום שער Ez. 43, 7.
Zach. 14, 10.

וּמָקוֹם *constr.:*

ומקום משכן כבודך Ps. 26, 8.
ומקום הצדק Eccl. 3, 16.
ומקום רגלי Jes. 60, 13.

בְּמָקוֹם *constr.:*

במקום אשר־ישחט Lev. 4, 24. 33.
החטאת במקום העלה Lev. 4, 29.
במקום אשר תשחט Lev. 6, 18.
החטאת במקום הקדש Lev. 10, 17.
והיה במקום השחין Lev. 13, 19.
במקום אשר ישחט Lev. 14, 13.
העלה במקום הקדש Lev. 14, 13.
במקום אשר־יהיה שם 2 S. 15, 21.
במקום אשר לקקו 1 Reg. 21, 19.
חכין במקום דויד 2 Chr. 3, 1.
יתד במקום קדשו Esr. 9, 8.
במקום אשר תשמעו Neh. 4, 14.
במקום ראים Job. 34, 26.
ומי יקום במקום קדשו Ps. 24, 3.
במקום תנים Ps. 44, 20.
במקום ארץ חשך Jes. 45, 19.
במקום אשר־הגלו אתו Jer. 22, 12.
במקום חמלך הממליך Ez. 17, 16.
במקום אשר־נבראת Ez. 21, 35.
במקום אשר־יאמר Hos. 2, 1.

וּבְמָקוֹם *constr.:*

ובמקום אשר ישכן Num. 9, 17.
ובמקום גדלים Prv. 25, 6.

כְּמָקוֹם *constr.:*

כמקום התפת הטמאים Jer. 19, 13.

מִמָּקוֹם *constr.:*

ממקום שבתך 2 Chr. 6, 21.

מְקוֹמִי *cum suff.:*

ואלכה אל־מקומי Gn. 30, 25.
באראך עד־מקומי Jud. 11, 19.
לכו־נא אל־מקומי Jer. 7, 12.
אשובה אל־מקומי Hos. 5, 15.

בִּמְקוֹמֵנוּ *cum suff.:*

לא־יעשה כן במקומנו Gn. 29, 26.

מְקוֹמְךָ *cum suff.:*

מקומך אל־תנח Eccl. 10, 4.

מְקוֹמֵךְ *cum suff.:* *p.*

ברח־לך אל־מקומך Num. 24, 11.

לִמְקוֹמֵךְ *cum suff.:* *p.*

גלה אתה למקומך 2 Sam. 15, 19.

מִמְּקוֹמְךָ *cum suff.:*

וגליתי ממקומך Ez. 12, 3.
ובאת ממקומך Ez. 38, 15.

מִמְּקוֹמְכֶם *cum suff.:*

ואתם תסעו ממקומכם Jos. 3, 3.

מְקוֹמוֹ *cum suff.:*

העם הזה על־מקמו Ex. 18, 23.
ומשער מקומו Ruth. 4, 10.
ודעו וראו את מקומו 1 Sam. 23, 22.
וישב אל־מקומו 1 Sam. 29, 4.
מקומו אל־דביר הביתו 1 Rg. 8, 6.
מקומו אשר־הכין לו 1 Chr. 15, 3.
אל־מקומו אל־דביר 2 Chr. 5, 7.
וישיבהו אל־מקמו 2 Chr. 24, 11.
ינשאוהו אנשי מקמו Esr. 1, 4.
ולא יכירנו עוד מקומו Job. 7, 10.
ולא־עוד תשורנו מקומו Job. 20, 9.
ידעתה שחר מקומו Job. 38, 12.
וחשך אי־זה מקומו Job. 38, 19.
והתבוננת על מקומו Ps. 37, 10.
ולא־יכירנו עוד מקומו Ps. 103, 16.
ואל־מקומו שואף Eccl. 1, 5.
ולא־נודע מקומו אים Nah. 3, 17.

בִּמְקוֹמוֹ *cum suff.:*

ועלי שכב במקומו 1 Sam. 3, 2.
וישכב במקומו 1 Sam. 3, 9.
ויצבו אתו במקומו 2 Sam. 6, 17.
עז וחדוה במקמו 1 Chr. 16, 27.

לִמְקוֹמוֹ *cum suff.:*

ואברהם שב למקמו Gn. 18, 33.
וישב לבן למקמו Gn. 32, 1.
וילך וישב למקמו Num. 24, 25.
ילכו איש למקמו Jud. 7, 7.
וילכו איש למקמו Jud. 9, 55.
וילך למקמו Jud. 19, 28.
והלכו למקומו 1 Sam. 2, 20.
וישבו אתו למקומו 1 Sam. 5, 3.
וישב למקומו 1 Sam. 5, 11.
במה נשלחנו למקומו 1 Sam. 6, 2.
ושאול שב למקומו 1 Sam. 26, 25.
ויברכהו וישב למקמו 2 S. 19, 40.

cum suff.: מִמְּקוֹמוֹ

אל־יצא איש ממקמו Ex. 16, 29.
קם מהרה ממקומו Jos. 8, 19.
קמו ממקומו Jud. 20, 33.
מגיח ממקמו Jud. 20, 33.
הסר המלכים איש ממקמו 1 Reg. 20, 24.
ויבאו איש ממקמו Job. 2, 11.
אם־יבלענו ממקומו Job. 8, 18.
וצור יעתק ממקומו Job. 14, 18.
ויתק צור ממקומו Job. 18, 4.
וישערהו ממקומו Job. 27, 21.
וישרק עליו ממקומו Job. 27, 23.
ויתר ממקומו Job. 37, 1.
איש נודד ממקומו Prv. 27, 8.
הנה י״י יצא ממקומו Jes. 26, 21.
ממקומו לא ימיש Jes. 46, 7.
נסע יצא ממקמו Jer. 4, 7.
ברוך כבוד־י״י ממקומו Ez. 3, 12.
חנה י״י יצא ממקמו Mich. 1, 3.
איש ממקומו Zeph. 2, 11.

cum suff.: מִמְּקוֹמָהּ

את־אנשי מקמח Gn. 38, 21.
והוא ידע את־מקומה Job. 28, 23.
כלה יעשה מקומה Nah. 1, 8.

cum suff.: לִמְקוֹמָהּ

על־פי הבאר למקמה Gn. 29, 3.

cum suff.: מִמְּקוֹמָהּ

ותרעש הארץ ממקומה Jes. 13, 13.

cum suff.: מְקוֹמָם

אם־הבריאנם אל־מקומם Nu. 32, 17.
וימלא את־מקומם 2 Reg. 23, 14.
והביאום אל־מקומם Jes. 14, 2.

cum suff.: לִמְקוֹמָם

מי־הירדן למקומם Jos. 4, 18.
חלכו למקומם 1 Sam. 14, 46.
ללכת למקומם 2 Chr. 25, 10.
וישובו למקומם 2 Chr. 25, 10.

cum suff.: מִמְּקוֹמָם

נדעכו ממקומם Job. 6, 17.

pl.: מְקוֹמוֹת

בכל־מקמות ממשלתו Ps. 103, 22.

pl.: הַמְּקוֹמוֹת

תאבדון את־כל־המקמות Dt. 12, 2.
באחד המקמות Jud. 19, 13.
כל־המקומות האלה 1 Sam. 7, 16.
ולכל־המקמות 1 Sam. 30, 31.
או באחד המקומת 2 Sam. 17, 9.
באחת המקמות 2 Sam. 17, 12.
מכל־המקמות Esr. 1, 4.
המקמות הנשארים Jer. 8, 3.
המקמות אשר־אדיחם מכל־חגוים ומכל־ המקומות Jer. 24, 9. 29, 14.
המקמות אשר נדחו Jer. 40, 12.
המקמות אשר תלך־שם Jer. 45, 5.
המקומת אשר־נפצו Ez. 34, 12.

pl.: וְהַמְּקוֹמוֹת

והמקמות אשר בנה 2 Chr. 33, 19.

pl. c. suff.: מְקוֹמֹתֵיכֶם

וחסר לחם בכל מקומתיכם Am. 4, 6.

pl. c. suff.: מְקוֹמָתָם

מכל־מקומתם להבריאם Neh. 12, 27.

pl. c. suff.: לְמִקְמוֹתָם

למשפחתם למקמתם Gn. 36, 40.

קוֹמְמִיוּת

ס״כ נקפנוקו, ונקסוסוס לעפעיי, להסמכת המעמד נקוסס וקופס [קויפרעפן], ומוס קס״כ כהשפלה על נעק, ע״ד נ״ד רמ״ס.

n. f., erectio, status erectus, de-

Digitized by Google

inde adverb. erecte, staturâ erectâ, cum spe atque fiducia, neohebr. בְּקוֹמָה זְקוּפָה. LXX. bene: μετὰ παῤῥησίας.

Lev. 26, 13. וְאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמִמִיּוּת

קְמָם

ז׳, ונכנו קְמָמִי, ומוכנו ל־ל׳ כמקור מוק מקומעות כלר ולויב, ומומפנעי עם מעור עניי [ווידעוזלאמרעזאל], ול־ל׳ מעקל ביכוני פעולי, לומס הרלאון נכון.

n. m., = inf. קְמָם, hostilitas, unde hostis, adversarius.

cum suff.: קִמְּנוּ

Job. 22, 20. אִם־לֹא נִכְחַד קִימֵנוּ

קִימָה

ז׳, ומוא עם הפעולה, ומוכנו כמקור, מיוחד ורוכה [דאַם לויפּאַעמען], ומכנו זכנה, ומנור נמפה עכריכיך.

n. f. abstract., surrectio (opp. cubatio). LXX. ἀνάστασις.

c. suff.: וְקִימָתָם

Thr. 3, 63. שִׁבְתָּם וְקִימָתָם

תְּקוֹמֵם

ז׳, ומוכנו כמו מְתְקוֹמֵם, לומר כר ולויב [ווידעוזלאכער], נכפילת הפה לרעת ול־ל׳, ולפנר שמוש מעקל מיוקר.

n. m. (= מִתְקוֹמֵם, sed forma, ut videtur, peculiari), adversarius. LXX. ἐχθρός.

pl. c. suff.: וּבְתָקוֹמְמֶיךָ

Ps. 139, 21. וְנִתְקוֹמְמִיךָ אֶתְקוֹטָט

תְּקוּמָה

ז׳, ע׳ת תְּרוּמָה, ומוכנו קיום [נע־זאַכן], ולפנר לענין המעקל יפס לפר לענן־צוגרף, אמוך גויל ענין הכוסף, כלוך נוקי ע׳ו. תרגומו סְיָעַד לְמִי המוכן.

n. f. (ad s. f. תְּרוּמָה, forma *hiphilica*), statio, constantia, *subsistentia*, Targ. סְיָעַד. LXX. ἀνάστασις.

Lev. 26, 37. וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה

קָמָה

ז׳, והנעי קָמוֹת, ומוכנו תנוסה מיוחנת עוד נקרקע ולא נגדעת ולא נקנרת [מאַלאַטעריידע], והוא ניכוני, ונקנוס קָמָא מפלהו, וסיין מיכוני קָמָה, ועוד עם קָמָא להסמכת נגיר ומנכת.

n. f. part. (pl. קָמוֹת), seges, viridi luxurians herba aut culmis horrescens, qui adhuc stat in culto solo, nondum demessa et collecta, targ. קָמָא (c. pl. קָמֵי). LXX. στάχυς, στάχυς ὀρθός, ἀμητός, ἀράγμα.

Jud. 15, 5. מְגֻדָּישׁ וְעַד־קָמָה

2 Reg. 19, 26. וּשְׁדֵמָה לִפְנֵי קָמָה

Jes. 17, 5. כְּאָסְפְּךָ קָצִיר קָמָה

Jes. 37, 27. וּשְׁדֵמָה לִפְנֵי קָמָה

Hos. 8, 7. קָמָה אֵין־לוֹ

הַקָּמָה

Ex. 22, 5. אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשְּׂדֵמָה

בַּקָּמָה

Dt. 16, 9. מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה

constr.: קְמַת

Dt. 23, 26. עַל קְמַת רֵעֶךָ

constr.: בְּקָמַת

Dt. 23, 26. כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ

pl.: בְּקָמוֹת

Jud. 15, 5. וַיְשַׁלַּח בְּקָמוֹת פְּלִשְׁתִּים

יְקוֹם

ז׳, ע׳ת עתידי מזנור מקור, ומוכנו לעבר יקוס ויסיס [ווקס לעבנע], ומוס עבס [ווועבן], וכל דבר קי.

n. m. imperfect., quidquid est, ens, natura (Wesen). LXX. ἀνάστημα, ὑπόστασις.

הַיְקִים

Gn. 7, 4. וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם

Gn. 7, 23. וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם

Dt. 11, 6. וְאֵת כָּל־הַיְקוּם

קוּם

לומר קָם, פעל לקרי כמו נעבני, נתמוכ ונמכוון, ונגור מקור נתנוס. ומכנך קָמִים יעור וקריכ ותקון ומנולה [נע־זעטצען]. הכוסף אֲקִים לו חֲקִים יוכל מעכוון לקצי, ולנוכו העמלם והקמה ומנה [ערכיכעען], ל״מ מסקמת מנכה ומסנרכת עמור, לו מסקלה והעמלם לעלך וכגיד [אַכצעאַלצען, נע־], ופעולי שלו נכ״ק חֲקִים ע״ל נצ״ם הכוסף נעבני, כי לא נאכל נקרבי. נתנוס קָמִים תמור הסניב, לו נ״כ נצ״ע נאר כלר, ולפעמים נתנוס תמור קיס הקים נעבני, ונכוסף נ״כ התמוכה אוקים, ונלנך נכלל תמור סניג, סניב, הקים, הסמיד נעבני, ונגמרק תמוכות רנות קנוכות מס, ל״מ קָאֵי [קָאַם], אוקי [אוקים], ואולי נ״כ קָא [הסעמי־ לפני הכיכוכיים] תמור קָאם, קָם. סס הפעולה מהכוסף נתנוס אוקימה.

h. e. קָם, *v. intr. aram.*, esse, existere, consistere, *perstare*, *surgere*, sicut v. hebr. *Pa.* קַיֵּם, definire, decernere. *Af.* הֲקִים (הָקִים), erigere, velut statuam; constituere, praeficere. *Of.* חֳקַם (forma semihebraica), stare. *Af.* targ. אוֹקִים, gemar. אוֹקֵי, apocopato *Mem*, sicut קָאֵי = קָאַם, unde fortasse abbreviata est particula קָא (= קָאַם), quae participiis praefigi solet. Targ. *Pa.* vi spec. jurandi aut vovendi; alias hoc v. pro hebraicis חָיָה, חָצִיב, חֲקַק, חָתַם sexcenties dicitur. LXX. ἱστάναι, ἔξαν-, prt. ἑστηκώς; *Pa.* στῆσαι; *Af.* ἐνιστάναι, καθ-, μεθ-, διδόναι; *Of.* σταθῆναι.

3 perf.: וְקָם

Dan. 3, 24. תְּוָה וְקָם בְּחַתְּהַלָּה

3 perf. pl.: קָמוּ

Esr. 5, 2. בֵּאדַיִן קָמוּ זְרֻבָּבֶל

part. masc.: קָאֵם *sg.*

Dan. 2, 31. וְזִיוָהּ יַתִּיר קָאֵם לְקָבְלֶךָ

part. pl.: וְקָאְמִין *K'tib.*

Dan. 3, 3. וְקָאֲמִין לְקֳבֵל צַלְמָא

part. pl.: וְקָיְמִין *Q're.*

Dan. 3, 3. וְקָאֲמִין לְקֳבֵל

part. pl. def.: קָאֲמַיָּא

Dan. 7, 16. עַל־חַד מִן־קָאֲמַיָּא

impt. f.: קוּמִי *sg.*

Dan. 7, 5. קוּמִי אֲכְלִי בְּשַׂר שַׂגִּיא

3 imperf.: יְקוּם

Dan. 6, 20. בְּשַׁפְרָא יְקוּם בְּנָגְהָא

Dan. 7, 24. וְאַחֲרָן יְקוּם אַחֲרִיהֵן

3 impf. f.: תְּקוּם

Dan. 2, 39. תְּקוּם מַלְכוּ אָחֳרִי

Dan. 2, 44. וְהִיא תְּקוּם לְעָלְמִיא

3 impf. pl.: יְקִימוּן

Dan. 7, 10. רִבּוֹ קֳדָמוֹהִי יְקוּמוּן

Dan. 7, 17. מַלְכִין יְקוּמוּן

3 impf. pl.: יְקוֹמוּן

Dan. 7, 24. עֲשָׂרָה מַלְכִין יְקוּמוּן

Pa-el: קַיֵּם

inf. constr.: לְקַיָּמָה

Dan. 6, 8. לְקִימָה קְיָם מַלְכָּא

Af-el: הֲקֵים *3 perf.*

Dan. 3, 2. 3. 5. 7. דִּי הֲקֵים נְבוּכַדְנֶצַּר

3 perf.: וְהֲקֵים

Dan. 6, 2. וְהֲקִים עַל־מַלְכוּתָא

3 prf. c. s.: אֲקִימֵהּ

Dan. 3, 1. אֲקִימַהּ בְּבִקְעַת דּוּרָא

3 prf. c. s.: הֲקִימֵהּ

Dan. 5, 11. הֲקִימַהּ אֲבוּךְ מַלְכָּא

3 perf. f.: הֲקִימַת

Dan. 7, 5. וְלִשְׁטַר־חַד הֲקִימַת

2 perf.: הֲקִימְתָּ

Dan. 3, 18. וְלִצְלֶם דְּהַבָּא דִּי הֲקִימְתְּ

1 perf.: הֲקִימֵת

Dan. 3, 14. וְלִצְלֶם דְּהַבָּא דִּי הֲקִימֵת

3 perf. pl.: וַהֲקִימוּ

Esr. 6, 18. וְהַקִּימוּ כָהֲנַיָּא בְּמַלְגַּתְהוֹן

part. masc.: וּמְהָקֵם

Dan. 2, 21. וּמְהָקֵם מַלְכִין

inf. constr.: לַהֲקָמוּתָהּ

Dan. 6, 4 לְהַקְמוּתָהּ עַל־כָּל־מַלְכוּתָא

2 imperf.: תְּקִים

Dan. 6, 9. תְּקִים אַסְרָא וְתִרְשֻׁם כְּתָבָא

3 imperf.: יְקִים

Dan. 2, 44. יְקִים אֱלָהּ שְׁמַיָּא מַלְכוּ

Dan. 4, 14. וְשִׁפַּל אֲנָשִׁין יְקִים עֲלֵיהּ

3 imperf.: יְהָקֵים

Dan. 5, 21. וְלִמְנַדֵּי יְצִבֵי יְהָקֵים

Dan. 6, 16. יְהָקִים לָא לְהַשְׁנָיָה

Of-al: הָקַם

3 perf. f.: הָקְמַת

Dan. 7, 4. וְעַל־רַגְלִין כְּאֱנָשׁ הָקִימַת

קְיָם

ס״ו נקרני, ומוכנו עמס ודע ונווי ופקול [נעמען, עלינע], ותקנוסיעול דבר, נתנוס תמול קוס ובכיר, ולפעמים ג״כ תמול שנועס ולפה וכלר כמוכן הכעקה, ובפס עבריכיך עכיכו ג״כ קווק ופקיפות, ל״מ קצר של קיים, והמוסנע עס קְיָמִים, שבמנך ג״כ נתנוס, וגס הכקני שלו קְיָמָא.

n. m. aram., jussum, edictum, targ. = בְּרִית, חָק, et interdum de voto aut jurejurando, neoh. etiam vi firmitatis s. roboris. LXX. στάσις.

Dan. 6, 8. לְקִימָה קְיָם מַלְכָּא

וְקָיֵם

ת״ו, וסידוסס קַיָּמָא והכנוי קַיָּמִין, ולנקני קַיָּמָא. ומוכנו נקמני ולקני ותקדי נלי הסנק [נלייענכר, נעמענֶק־ דינ], ונתנוס תמול קי ויו, ל״מ לְעָלָם קִיּם כמו לְעָל קי, וכר קיים ולא קי.

adj. m. (def. קַיָּמָא, pl. קַיָּמִין; fem. קַיָּמָא), firmus, fixus, perpetuus, constans, targ. cognomen dei (אֱלָהּ קַיָּם), et saepe in dictione pactis et stipulationibus subjecta: שָׁרִיר וְקַיָּם, firmum atque ratum. LXX. μένων.

adj. masc.: וְקַיָּם

Dan. 6, 27. אֱלָהָא חַיָּא וְקַיָּם לְעָלְמִין

adj. fem.: קַיָּמָה

Dan. 4, 23. מַלְכוּתָךְ לָךְ קַיָּמָה

קוּן I.

לומר קָן, פעל נודד, ול״ע כ״ק נכנין סכנך קוּנָן, ומוכנו המיס ולגילה וווול [עקענען], ומוס נסעקלה על המיס ונגיס ונסיס [קלעגן־ויכגען], נכנך מנסיס נהי והגיס למת [קלעג־ויכגען], מן נקצור עס עָל לו אֶל. ומצר לקקור הסצע דע שהקין קָן, ודומס לו הקין עַל דָּגָן לעיל, וכצע כמכוון ג״כ נצפס סכלקית ודומית [çun-s, l. can-o], וכדומס. נצפס עכריכיך ג״כ תִּתְקַנַּן, וסצס תִּתְקוֹנְנִית.

h. e. קָן, *v. intr. piel.* (קוֹנֵן), sicut כָּנַן, can-ere, spec. de lamentatione lugubrique cantu; *prt. fem.*, lamentatrix, *praefica*. LXX. θρηνεῖν, θρήνημα.

Po-el: קוֹנֵן

3 perf. pl.: וְקוֹנְנוּ

Ez. 27, 32. וְקוֹנְנוּ עָלַיִךְ

3 prf. pl. c. s.: וְקוֹנְנוּהָ

Ez. 32, 16. קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ

part. f. pl.: לַמְקוֹנְנוֹת

Jer. 9, 16. וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת

3 imperf.: וַיְקוֹנֵן

2 Sam. 1, 17. וַיְקֹנֵן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה

2 Sam. 3, 33. וַיְקֹנֵן הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְנֵר

2 Chr. 35, 25. וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ

3 impf. f. pl.: תְּקוֹנַנָּה

Ez. 32, 16. בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנֵנָה

Ez. 32, 16. כָּל־הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנֵנָה אוֹתָהּ

קִינָה

ז׳, והכנוי נכפל קִינִים, קִינוֹת. פתכונו ומיכ כמי וכגון לכל [עכויבר ומכנג, קלאג־], ומגור מקור נצפס עכריכיך.

n. f. (pl. קִינוֹת, קִינִים), lamentum, elegia, naenia. LXX. constanter: θρῆνος. Th. κοπετός

Jer. 7, 29. וְשָׂאִי עַל־שְׁפָיִם קִינָה

Jer. 9, 9. וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה

Jer. 9, 19. וְאַשְׁוָה רִעוּתָהּ קִינָה

Ez. 19, 1. שָׂא קִינָה אֶל־נְשִׂיאֵי

Ez. 19, 14. קִינָה הִיא וּתְהִי לְקִינָה

Ez. 26, 17. וְנִשְׂאוּ עָלַיִךְ קִינָה

Ez. 27, 2. שָׂא עַל־צֹר קִינָה

Ez. 27, 32. בְּנִיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עָלַיִךְ

Ez. 28, 12. שָׂא קִינָה עַל־מֶלֶךְ צוֹר

Ez. 32, 2. שָׂא קִינָה עַל־פַּרְעֹה

Ez. 32, 16. קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ

Am. 5, 1. נְשָׂא עֲלֵיכֶם קִינָה

הַקִּינָה

2 Sam. 1, 17. הַקִּינָה הַזֹּאת

לְקִינָה

Ez. 19, 14. קִינָה הִיא וּתְהִי לְקִינָה

Am. 8, 10. וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה

pl.: קִינִים

Ez. 2, 10. קִינִים וְהָגֶה וְהִי

pl.: הַקִּינוֹת

2 Chr. 35, 25. כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוֹת

pl. c. suff.: בְּקִינוֹתֵיהֶם

2 Chr. 35, 25 בְּקִינוֹתֵיהֶם עַל־יֹאשִׁיָּהוּ

קוּן II.

לומר קָן, פעל ל״ע, ומוכנו קמון וקניכה וגדילה נדנך [שנייענן, ל״י־], וכצע כמכוון ג״כ נצפס מעבר, ל״מ נצפס סכלקית ופסיק [p. *ken-ten*, s. *khan*], סכל נמוכן קמיכה, ול״כ המצויס קוסו עס קנס עצו.

h. e. קָן, *v. tr. inus.*, secare, incidere, sanscr. *khan*.

קֵן

ז״ו, ונכנוי קִנּוֹ [ולא קִנּוֹ כמצר כמנו קנס], ומוכנו לנעת לנן־גנסק להנת קניק, מצרם שמיכנו, ולנעת יוסף קמיקי עכיכו עין, על שקורין לנין הקניק נעבני לקנכה, ול״כ תמצותו כמו קֵנֶה לקען, ומ״כ מוכנו לנעתו כנב עס הלהב, והלך לקריו נכו דוד קמקי נספר הסצים ובפרוסו, ולנעת יקקי עכיכו תיק שנרקס כיק יל הכוסק ועצוי

Digitized by Google

ככוסא, קוֹלס ככוסה מכל דעת המתרגם שפרשו סוֹתֵרן [משרש שׂל סָיַם], ומוכנו כומץ וקנית וכידון [לַצַנצע].

n. m. (c. s. חֲנִינוֹ, non חֲנָנוֹ, uti nonnulli scripserunt), acies gladii s. hastae, a v. חָנָן, a-cu-ere, *â-xov-ũv*, Sic *Abulwælid. Qimchi* hastile, arab. אלקנה (= חֲנָה), inclusa cuspide, intelligit. *Rashi* ansam lanceae, in quam manus inditur, sic dici vult. At praeferenda est explicatio paraphrastae, qui סוֹתֵרן, ensis, hasta vertit (= סַיָּם, a v. סַיָּם). LXX. bene: *δόρυ*.

cum suff.: קִינוֹ

2 Sam. 21, 16. ומשקל קינו

קוֹס

v. s. r. קָסַס *p.* 1000.

קוֹעַ

לומר קָעַ, ול״ע כ״ף נגור, וקנמו וקפיו יָקָעַ, ויולי נ״כ קָעַע, וכוונתו כפולה ומכופלת. ק׳ כמו קָץ לקמן [נקלוף ידוע], וכמצא שכל יקע או נקע. כ׳ כמו נור של נוקר, היות נר ומקוק [ענג, שועשלשסטען יין], ומשנו קוֹעַ נמרמ כמו נוקר, וכאוכן וס סוקיע סנוסף מן יקע לשיל, כמו מניקס מן קנק, שמשנוסו כמו נור, ולשני הכוונות סכרשס נשפתי מערב ונקוקי מלאון, כאשר תרגם נלוס״ג נסוף ססמכי. ואשר לתמוכת יָקְעָה סנס נאשר שהיה מנען נפעל של קוע פס, וכי מסכפוליס נ״כ נאמת נקעס, נגלס.

h. e. קָעַע, *v. inus.*, origine ac significatu duplex: 1) vi eadem, qua קָץ (mutatione literarum pervulgari), v. s. נָקַע, נָקַע. Inde, ut videtur נָקְעָה ad s. f. נָקַעַת, נָבְלָה = נָקְשָׁה, נָבָלָה. 2) angustum, circumscriptum esse, unde gem. קוֹעַ, collum (= צַוָּאר a v. צָר), vi eadem, qua יָקַע (חוֹקְעִי, sicut חָנַק, colligare, constringere, strangulare).

Nif-al: נָקַע

3 perf. f.: נָקְעָה

Ez. 23, 18. נקעה נפשי מעל אחותה

Ez. 23, 22. אשר־נקעה נפשך מהם

Ez. 23, 28. ביד אשר־נקעה נפשך

קוֹעַ

ג״ו, ומוכנו לר״ק נגיד וקנין נכלוף שׂ ו ע, והניולו כיוס יו מן קאע פעל סעכמי, שעניכו יקוס, שנעל וכר, ומין מניקין כיוס מן השועים. ולפעת סעקנס שם קומס, כמו פקוד קנכו, נסמסנוק יושבי פקוד, וגם וס ריקוק, ועוד מקוס לסקנדר.

n. m., intellectu difficile, ex paraphrastae sententia, sicut חָקוּק, *n. pr.* gentis cujusdam; sec. neotericos, equus s. camelus admissarius, deinde trop. princeps, nobilis, stolido profecto praeposteroque linguae arabicae abusu. LXX. S. Th. *Kουέ*. A. *κορυφαῖος*.

וְקוֹעַ

Ez. 23, 23. פקוד ושוע וקוע

קוֹת

פעל נוד, וסעתיד נשפס ענכיכית יָקוּת, ומוכנו קנוג וכלכול ומקשס [קלייוסן], לכן מכלכול נלי ספסק ונעוע, כיולס הקשס ומסיכה [נעוועג-לין, סוכיעיג ויין], וסול משרש קָהּ, ולומס לו משרש ומסכוון נשפס סכלילית וכשפתי מערב [s. *kamp* = *kap*], ומסכנוכות מעכו תְּקוּפָה, קוֹהּ.

v. intr. inus. (impf. neoh. יָקוּהּ), circulare, hinc mobilem, agilem esse, sanscr. *kamp* = *kap*.

תְּקוּפָה

ג״כ, ומסיוך תְּקוּפָה, ומוכנו מקפת ומן מס וקנוג עת לו מקפת משרש [לומקלייוכנג, -לוין, קליילוין, שָׁנָה-] ל״ל לתקופת משנה, לתקופת ימים, ולפעמים מעת מיוקד מקוור [ניקלוס, ניקעל], וכשפה ענכיכית מקופה נמוכן וס.

n. f. (c. תְּקוּפַת), circulus, periodus, ambitus, spec. temporis, interdum de tempore definite redeunte, cyclus. LXX. *καιρός, συντέλεια, κατάντημα; μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.*

constr.: תְּקוּפַת

Ex. 34, 22. וחג האסיף תקופת השנה

constr.: לִתְקוּפַת

2 Chr. 24, 23. ויהי לתקופת השנה

cum suff.: וּתְקוּפָתוֹ

Ps. 19, 7. ותקופתו על־קצותם

pl.: לִתְקוּפוֹת

1 Sam. 1, 20. ויהי לתקפות הימים

קוּץ

ג״ו, וסכנוי קוֹצִים, ומוכנו כמו שׂדומס נומ פניס לפנים של מלס [לַצַּפַּע], ונקלקס כן ע״ס כיכוכ ונקוס סלוכס [לעד נעוועגלילַס, סוליעג], וכן נקלקס סקיס סוקס נשפס סנלקים [s. *kapi*], ע״ס קלוס סלוכס וכיכוכוס, וכן סוקס שמס נשפס יוניק [*κῆβ-ος, κεῖβ-ος*].

n. m. (pl. קָפִים), simia, humani *simius* oris, utpote agilis, celer ac vafer, sanscr. indidem *kapi*, *κῆφος, κῆβος*, neogr. *μιμώ*. LXX. *πίθηκος*.

pl.: וְקוֹפִים

1 Rg. 10, 22. שנהבים וקפים ותכיים

2 Chr. 9, 21. שנהבים וקופים

I. קוּץ

לומר קָץ, פעל נוד, וסעתיד יָקוּץ. ק׳ מוכנו כמו קָהּ, לומר נעילה ונקילה ונקילס נלכר סתרגום יקה ונעול [עקעל, פוכלַס עמפַּיכלמן], נקשור עס נ״ק סשרות כמו קע, וכלשון יכילס ונעול ונקול נכשפו מפני לכר נקשור עס מפני, וכן סמוכן של קניפס נלקיי, יכילס מפני לכר ונעילס נלכר. ומוס סכוסף חֻקַּר יוצ, לומר סלי״מת וספקלס מלוני, סלקס וסלקס [פוכלַס, גרויען לי״כיקנען, שָׁכנסטיגען], וכן פכזו סרל״ק. נקכוס קָץ עשלמו. קקור משרש וסכווי עי׳ נלוס משרשים נסוף סספר, ולקמן תקס שָׁ־קָץ. כ׳ פעל נוד ול״ע, ומוכנו סקנוד וסתכוסף וסתכעכע [נעוועגלין, רעגוופַס ויין] וככון לככות מפכו יוצ לפ״ו. ע״כ נלקו סלומרים נקשלקס ס מ ק י ן כרלמים, ולפ נלקו סקומנ״ס. וכן לומר קכס גדול נשמוש סלשון נפיומו חֻקְּרוּנִי חֲצִילַנִי וְאִישׁוּנִי נַרְתָּמִים, עי׳ מכלול כ״ל. ומוס סכוסף חֻקַּר, יקילס וסתעוכרות מעכס וסכומה [עכוועַכמן], ודומס לו יָקַץ לשיל, ויסודמו יוצ, לומר מרעור ונכלול מתכומה, וקכן סשרש ג״כ נשפתי מערב, כאשר תרגם לפדי נלוס״ג. ולע קוקץ נעים שלשתי הכוונות סהלה נשתת סתן וקוכנס נשפתי מערב, אבן אם

II. קוּץ

לומר קָץ, ול״ע כ״ף נכוסף, ומוכנו כמו קָץ לקמן, וכמו יָקַץ נכ״ע, נדידס וקריקס נדנר וכריקס [פ״יינשטעכטען, -שכיידען], ומוס קת״כ לו קניכס נכלל, לו קניכס וקדידס, כאשר תרגם מסכנוכות, וכ׳ מתקור קת נכנו.

h. e. קָץ, *v. tr. inus.*, sicut קָץ, יָקַץ, incidere, impungere (einstechen), abscindere, aram. חֲצַץ, *v. denom.*, spinas colligere s. auferre, neohebr. חֲצַץ (Dornensammler).

Hif-il: הַקְצִין

1 impf. pl. c. s.: וְנַקְצִנֶּהָ

Jes. 7, 6. נעלה ביהודה ונקיצנה

קוֹץ

ג״ו, וסכנוי קוֹצִים, ומוכנו דלדל וקוץ קכול וקלק סיכ וסלון [דַּלָּקן], ולפעמים כרכוי מסוכת קוניס [-נעכיסע], וקל להכין משרש. נשפס ענכיכית חָצַץ מלקט לו כוכת קוניס, ונשפכת כלים דכזו מס דכתיב לל תקון נתוכתו לל תעשס קוניס, וכן נגמלת מתכו פעל שמי חָצַץ, נעור קוניס מדלך, וספעולי הִתְחַצֵּץ, נִתְחַצֵּץ, וכן שם קוץ ככוי לתנלוץ״, וכן נגמלת מקולקי קָוִיץ, לשכר לו קוניס, לו כמין קוניס, ל״ע לולנ קוץ [סוכס ל״נ ק׳], ועוד סכנס.

n. m. (in p. קָוִיץ, c. s. קִיצֵי), tempus abscissionis fructuum, messis fructuum maturorum (Obsterntezeit), aestas (syn. חֲצִיר), metonym. fructus aestate collecti. LXX. *ἀμητός, θερισμός, θέρος, ὀπώρα; παλάθη, ἐξευτής* (auceps = נָקַשׁ). בַּחֲרִבוֹנֵי קַיִץ, LXX. *ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν*. A. *ἐν ἐρημώσει θηρείᾳ*. S. *ὡς καῦσος θερινόν*. Quinta: *ἐν τῷ ἐρημωθῆναι ὀπώραν*. Hieronym. bene: *cum exardesceret aestas.*

2 S. 16, 1. ומאה צמוקים ומאה קיץ

Ps. 32, 4. בחרבוני קיץ

Ps. 74, 17. קיץ וחרף אתה יצרתם

Jes. 28, 4. כבכורה בטרם קיץ

Mich. 7, 1. כי הייתי כאספי־קיץ

קַיִץ

Jer. 8, 20. עבר קציר כלה קיץ

תקפת ונקנדוק סיעב קרן שניסס תכיר שמקוסס נכולס לקל, וקוועכס כפכוף וכדכול זכעכוע [גרויען, רעגען], ומקלס נ׳ סכוונוק יקו.

h. e. חָצַץ, *v. intr.* (impf. יָחְצֹץ), sicut חָצַב, שָׁ־קַץ q. v. fastidium s. timorem habere, seq. vel בְּ vel מִפְּנֵי, prout vim habet vel fastidiendi vel verendi (syn. arab. *zakhura, malla*, חָנַט), gr. *κοτ-εῖν*, sanscr., indita epenthesi, *krud* (*krôd'a-s*, ira). *Hi.* חֵקְרִיץ, timorem s. pavorem incutere. LXX. *βδελύσσεσθαι, φοβεῖσθαι, προσοχθίζειν, βαρύνειν*; *Hi.* Jes. 6. *συλλαλήσαντες αὐτοῖς*. A. *συχαίνειν*. S. *ἐγκακεῖν*. 2) *v. intr.* in conj. *Qal inus.*, mobilem, agilem, vigilem esse; *Hi.*, expergisci. evigilare, sicut יָקַץ, proprie: somnum excutere, dis-, re-, *trans.*; nam vis *timendi* et *expergiscendi* eo continet, quod utraque *commotionem* corporis animive (Erregung) involvit. LXX. *ἐγερθῆναι, ἐξ-; ἐξανιστάναι, ἐκνήφειν, ἐκλύειν, ὀρθρός ἐστι, συλλαλεῖν, προσέχειν, συρράπτειν.*

3 perf. f.: חָצָה

Num. 21, 5. ונפשנו קצה בלחם

1 perf.: קָצִיתִי

Gn. 27, 46. קצתי בחיי

part. masc.: קָץ *sg.*

Jes. 7, 16. האדמה אשר־אתה קץ

1 imperf.: וָאֶקְץ

Lev. 20, 23. ואקץ בם

2 imperf. up.: תִּקְץ

Prv. 3, 11. ואל־תקץ בתוכחתו

3 imperf. ap.: וַיִּקְץ

Num. 22, 3. ויקץ מואב

1 Reg. 11, 25. ויקץ בישראל

3 impf. pl.: וַיְחָצוּ

Ex. 1, 12. ויקצו מפני בני ישראל

Hif-il: הַקְרִיץ *3 perf.*

2 Reg. 4, 31. לא הקיץ הנער

Ez. 7, 6. בא הקץ הקיץ עליך

3 perf.: וְהַקְרִיץ

Jes. 29, 8. וחקיץ ורקה נפשו

Jes. 29, 8. וחקיץ והנה עיף

2 perf.: וְהַקְרִיצוֹתָ

Prv. 6, 22. והקיצות היא תשיחך

1 perf.: וָהָקִיצוֹתִי

Ps. 3, 6. הקיצותי כי י״י יסמכני

Ps. 139, 18. חקיצתי ועודי עמך

Jer. 31, 26. הקיצתי ואראה

inf. constr.: בְּהָקִיץ

Ps. 17, 15. אשבעה בהקיץ תמונתך

inf. constr.: מֵהָקִיץ

Ps. 73, 20. כחלום מהקיץ

impt. sg.: הָקִיצָה

Ps. 44, 24. הקיצה אל־תזנח

Ps. 59, 6. הקיצה לפקד כל־הגוים

Hab. 2, 19. הקיצה עורי

impt. sg.: וְהָקִיצָה

Ps. 35, 23. והקיצה למשפטי

impt. pl.: הָקִיצוּ

Jes. 26, 19. הקיצו ורננו שכני עפר

Joel 1, 5. הקיצו שכורים ובכו

1 imperf.: אָקִיץ

Prv. 23, 35. מתי אקיץ אוסיף

3 impf. pl.: יָקִיצוּ

Job. 14, 12. שמים לא יקיצו

Jer. 51, 39. 57. ולא יקיצו

Dan. 12, 2. מישני אדמת־עפר יקיצו

Digitized by Google

Am. 8, 1. הֹה כֶּלוֹב קָיִץ
Am. 8, 2. אָמַר כֶּלוֹב קָיִץ

וָקַיִץ

Gn. 8, 22. קָר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף
Jer. 40, 10. אֹסְפִי יַיִן וְקַיִץ וְשֶׁמֶן
וָקַיִץ
Jer. 40, 12. וַיֶּאֱסְפוּ יַיִן וְקַיִץ

הַקַּיִץ *p.*

Am. 3, 15. עַל־בֵּית הַקַּיִץ

וְהַקַּיִץ

2 Sam. 16, 2. וְלֶהֱלֻם וְהַקַּיִץ

בַּקַּיִץ

Prv. 6, 8. תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ
Prv. 10, 5. אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל
כְּמַג בַּקָּיִץ
Prv. 26, 1.
Prv. 30, 25. יְכִינוּ בַקַּיִץ לַחְמָם
Zach. 14, 8. בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף יִהְיֶה

קֵיצֵךְ *cum suff.:*

Jes. 16, 9. עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ
Jer. 48, 32. עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ

קֵץ

שׁוּר קֵץ, פעל שמי, ומונחו שׁיכם
וּמלונות נקין [וּקמעכון, דמן וקמ-
יצי לונינגען], וכן חָבָה מן קוּף,
וכן קֵץ נעכיי כמו קוּן.
h. e. קֵץ, *v. denom.*, aestivare, aestatem transigere, arab. *qâiẓ*, cf. חָבָה a n. חֹרֶף. LXX. συναγωσθαι. Vulg. bene: *et aestatis perpetua erunt super eam volucres.*

3 *perf.:* וְקַץ
Jes. 18, 6. וְקַץ עָלָיו הָעַיִט

קִיצוֹן

v. s. r. קָצַץ *p.* 1004.

קוּצָה

ס"נ, וכינוי חֻקּוֹתָיו, ומונחו דלם וקלמל [לְאֶקְקָע], וכן נקמע מוכן הֵסֵם נעכיי וּמִיר, ונגרלקיית כנה [פ' ס"ה] קַוֵּץ סמלמל קלק, לומר נעל-קלקליס לו נעל-צעב. ויסודו לדעת דוד קמקי מן כריקה, כאשר מקלסה לדעתו מן קלף לון כריקה. קולם לדעתי עכיכו כמו ס"ל זער נשם סכדקית ופרסית ולישקית ווגוית וכדומה [s. *keça* pers. *keiss-u*, litt. *kass-a*, L. *caries*, ע' כלו"ם].

n. f. (pl. קוּצוֹת), crinis, cincinni, sanscr. *kêça*, caes-aries, ignota origine, unde adj. neohebr. קוּצִי, pilosus (opp. חַלָּק), Gn. Raba s. 65. LXX. βόστρυχος.

pl. c. suff.: קְוֻצּוֹתֶיהָ
Cant. 5, 2. קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה

pl. c. suff.: קְוֻצּוֹתָיו
Cant. 5, 12. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים

קוּר I.

פעל כוד, ומונחו יְקוּד, ומעתיד יָקוּד, וכמו הֵסֵם של יָקַר, יְדֻקַּר [גרמ-נית], ד"מ מכריס קמקי מיס, נסמסוק קיי קלקי ומקיי מיס, וכנר קקיתי מודו. ומזה הכנר המרובע קְרֵקַר סכריקה ע"י כריס, לומר סכום [נעכי-גרמנען, לוכטעכ-], ד"מ מקרקר קיר, לומר מכריק קיר, וכן נשם עכריכית משם קְרֵקַר, לשון סכריסה. קולם הֵסֵם יְקֻדַּר נעכיי שייך אל קור נמונן כ' ע"ב.

v. tr. (impf. neoh. יָקוּד), sicut יָקַר, יָקַר, יְדֻקַּר, fodere, veluti ad aquas inveniendas, arab. קאר med. *Vav.*

Pil. קִרְקֵר, evertere suffodiendo, unde neoh. קִרְקוּר, eversio. LXX. γέφυραν τιθέναι, φυλάσσειν; S. ὀρύσσειν; *Pil.* προνομεύειν; S. ἐξερευνᾶν.

1 *perf.:* קָרְתִּי
2 Reg. 19, 24. קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם
Jes. 37, 25. קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם

Pi-el: קִרְקֵר
inf.: וְקַרְקֵר
Num. 24, 17. וְקָרַקּ כָּל־בְּנֵי־שֵׁת

part.: מְקַרְקֵר
Jes. 22, 5. מְקָרְקַר קִר

קוּר II.

פעל כוד, ומונחו כניפס וגלילס [קוּועלגען, וועלגען], ומעתיד יָקֹר נדומס קל כָּר לעיל, לשון גלגול וגלילס וכיכיכול. ומזה הכוסף הַקִּיר יוֹנֵק, ולמונו סנעה [קוּועלגען לְסַסְנַע], ולד"ק גס קָרְתִּי כנכין הכוסף הסמך קמוך הַקָּרְתִּי נמונן וס, לומר שעזיתי כתן מס שעזה זוקים, שסמס סמעייכות, וזס פעזה.

v. intr., sicut כָּר, currere, volvi, scaturire (quellen, wallen); *Hi.* facere, ut scaturiat, unde secundum nonnullos קָרְתִּי = הֵקַרְתִּי,
Jes. 37, 25. LXX. ψύχειν.

Hif-il: הֵקִיר *apoc.* קִר

1 *perf.:* קָרְתִּי
2 Rg. 19, 24. אֲנִי קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם
Jes. 37, 25. קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם

מָקוֹר

ס"נ, וסמיכן מָקוֹר, ומונחו מקום סקנת מיס [קוּועלגן], ד"מ מקור קיים, מקור דמיס, ולמעמיס מקור כמו מוכן ונקנת, לומר קולדס, וכנמס עכריכית מקור ג"כ נמונן ריקס קנת.

n. m. (c. מְקוֹר), scaturigo, scatebra, fons, gener. locus, unde quid exit (syn. מְכוֹרָה, מוֹצָא; מְקוֹר דָּמִים de muliebribus, propter sanguinis menstrui profluvium. LXX. πηγή, ῥῦσις, ὕδατος ἔξοδος, φλέψ; τόπος, πληγή.

Zach. 13, 1. מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וְלִמְקוֹר
Prv. 25, 26. וּמָקוֹר מִשְׁחָת

constr.: מְקוֹר
Lev. 20, 18. אֶת־מְקוֹר דָּמֶיהָ
Ps. 36, 10. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
Prv. 10, 11. מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק
Prv. 13, 14. תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים
Prv. 14, 27. יִרְאַת יְיָ מְקוֹר חַיִּים
Prv. 16, 22. מְקוֹר חַיִּים שֵׂכֶל בְּעָלָיו
Prv. 18, 4. נַחַל נֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה
Jer. 2, 13. מְקוֹר מַיִם חַיִּים
Jer. 8, 23. וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה
Jer. 17, 13. מְקוֹר מַיִם־חַיִּים

constr.: מִמְּקוֹר
Lev. 12, 7. וְטָהֲרָה מִמְּקֹר דָּמֶיהָ
Ps. 68, 27. אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל

cum suff.: מְקוֹרָהּ
Prv. 5, 18. יְהִי־מְקוֹרְךָ בָרוּךְ

cum suff.: מְקוֹרוֹ
Hos. 13, 15. וְיָבוֹשׁ מְקוֹרוֹ

cum suff.: מְקוֹרָהּ
Lev. 20, 18. אֶת־מְקוֹר הִעְרָה
Jer. 51, 36. וְהוֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרוֹ

קוּר III.

לומר קָר, ול"ע כ"ף נגוד קוּרָה, קִיר, ומונחו כמי סכריקה לי קצור וקמוך ומקוו יקד [מעריקיפעען, -ניכדען], ומזה קִרְקֵר, evertere suffodiendo, unde neoh. קִרְקוּר, eversio. LXX. γέφυραν τιθέναι, φυλάσσειν; S. ὀρύσσειν; *Pil.* προνομεύειν; S. ἐξερευνᾶν.

1 *perf.:* קָרְתִּי
2 Reg. 19, 24. קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם
Jes. 37, 25. קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם

Pi-el: קִרְקֵר
inf.: וְקַרְקֵר
Num. 24, 17. וְקָרַקּ כָּל־בְּנֵי־שֵׁת

part.: מְקַרְקֵר
Jes. 22, 5. מְקָרְקַר קִר

קוּר II.

פעל כוד, ומונחו כניפס וגלילס [קוּועלגען, וועלגען], ומעתיד יָקֹר נדומס קל כָּר לעיל, לשון גלגול וגלילס וכיכיכול. ומזה הכוסף הַקִּיר יוֹנֵק, ולמונו סנעה [קוּועלגען לְסַסְנַע], ולד"ק גס קָרְתִּי כנכין הכוסף הסמך קמוך הַקָּרְתִּי נמונן וס, לומר שעזיתי כתן מס שעזה זוקים, שסמס סמעייכות, וזס פעזה.

v. intr., sicut כָּר, currere, volvi, scaturire (quellen, wallen); *Hi.* facere, ut scaturiat, unde secundum nonnullos קָרְתִּי = הֵקַרְתִּי,
Jes. 37, 25. LXX. ψύχειν.

Hif-il: הֵקִיר *apoc.* קִר

1 *perf.:* קָרְתִּי
2 Rg. 19, 24. אֲנִי קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם
Jes. 37, 25. קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מָיִם

מָקוֹר

ס"נ, וסמיכן מָקוֹר, ומונחו מקום סקנת מיס [קוּועלגן], ד"מ מקור קיים, מקור דמיס, ולמעמיס מקור כמו מוכן ונקנת, לומר קולדס, וכנמס עכריכית מקור ג"כ נמונן ריקס קנת.

n. m. (c. מְקוֹר), scaturigo, scatebra, fons, gener. locus, unde quid exit (syn. מְכוֹרָה, מוֹצָא; מְקוֹר דָּמִים de muliebribus, propter sanguinis menstrui profluvium. LXX. πηγή, ῥῦσις, ὕδατος ἔξοδος, φλέψ; τόπος, πληγή.

Zach. 13, 1. מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וְלִמְקוֹר
Prv. 25, 26. וּמָקוֹר מִשְׁחָת

constr.: מְקוֹר
Lev. 20, 18. אֶת־מְקוֹר דָּמֶיהָ
Ps. 36, 10. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
Prv. 10, 11. מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק
Prv. 13, 14. תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים
Prv. 14, 27. יִרְאַת יְיָ מְקוֹר חַיִּים
Prv. 16, 22. מְקוֹר חַיִּים שֵׂכֶל בְּעָלָיו
Prv. 18, 4. נַחַל נֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה
Jer. 2, 13. מְקוֹר מַיִם חַיִּים
Jer. 8, 23. וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה
Jer. 17, 13. מְקוֹר מַיִם־חַיִּים

constr.: מִמְּקוֹר
Lev. 12, 7. וְטָהֲרָה מִמְּקֹר דָּמֶיהָ
Ps. 68, 27. אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל

cum suff.: מְקוֹרָהּ
Prv. 5, 18. יְהִי־מְקוֹרְךָ בָרוּךְ

cum suff.: מְקוֹרוֹ
Hos. 13, 15. וְיָבוֹשׁ מְקוֹרוֹ

cum suff.: מְקוֹרָהּ
Lev. 20, 18. אֶת־מְקוֹר הִעְרָה
Jer. 51, 36. וְהוֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרוֹ

קוּר III.

לומר קָר, ול"ע כ"ף נגוד קוּרָה, קִיר, ומונחו כמי סכריקה לי קצור וקמוך ומקוו יקד [מעריקיפעען, -ניכדען], ומזה

ומוס קכוג וצוול [וועגען], וסקקוי
וסצוי לו ע' כלו"ם.

v. inus., nectere, ligare, texere.

קוֹר

ס"נ, וכמיכן קוֹרִים, וכנכוי קוֹרֹתֵיהֶם, ומונחו קוס ופמיל הכלכנ, לו לכנ נכלל [פַּלְחָען, גענועגע], וכן סמונן של קוֹר נלמון ימעמלי עכין קוס, וקולי גס [*xaîρ-os*] היוכי דומס, וכן כ"ל מונן של קוֹר נגמיל, להסמיכ עכף לק וכמין קוועי של לקל קוס.

n. m. (pl. קוֹרִים, c. s. קוֹרֹתֵיהֶם), filum, tegmen ex filis connexum (arab. *qûr*, filum erioxylinum, *καιρ-ός*, trama, filum transverse per stamen currens, gem. קוֹר, frons palmae pertenuis), spec. de tela s. reticulo aranearum. LXX. ἱστός.

pl. constr.: וְקוֹרֵי
Jes. 59, 5. וְקוֹרֵי עַכָּבִישׁ

pl. c. suff.: קוֹרֵיהֶם
Jes. 59, 6. קוֹרֵיהֶם לֹא־יִהְיוּ לִבְגָד

קוֹרָה

ס"נ, ע"מ קוֹמָה מן קוס, ומונחו סמקנכ [כמלקען], וסמקנכ וסמקמו סכמלים [כמלקען], מן קול לנון קמוו וקנול, ועמו לפי לעמי המומכים ימכול סמלס קכס לקמן, ול"כ סמכמל על ימ כנלל כמו סמכמל כיוכי.

n. f. (ad s. f. קוֹמָה), tignum, trabs, utpote colligans s. compingens, synecd. domus (*μέλαθρον*). LXX. δοκός, φάτνωμα. S. φάτνωσις.

2 Reg. 6, 2. אִישׁ קוֹרָה אֶחָת

הַקּוֹרָה

2 Reg. 6, 5. הָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה

cum suff.: קוֹרָתִי
Gn. 19, 8. בְּאוֹר בְּצֵל קוֹרָתִי

pl.: קוֹרוֹת
Cant. 1, 17. קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים

pl.: הַקּוֹרוֹת
2 Chr. 3, 7. חִקְרוֹת חַסְפֵּים וְקֵירוֹתָיו וְקוֹרוֹתָיו עָרָה

פעל שמי מן קוס, וכנכן נכנין סכנכ עָרָה, ומונחו סכיך ומקון סקוונת [כנלקען], ולמעמיס מסקמת נכין נכלל, ד"מ סמקנס נמיס עליונין, ולד"ק גס סכוסף נסמסוק וסקכיתס לכס עכיס מוס.

v. denom. piel. (קוֹרָה a n. קוֹרֶה) *contignare*, exstruere. *Hif.* הִקְרָה. LXX. στεγάζειν.

Pi-el: קֵרָה

3 *prf. c. s.:* קֵרָתָהּ
Neh. 3, 3. 6. הִמָּה קֵרוּהוּ

part. sg.: מְקֹרֶה
Ps. 104, 3. הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו

inf. constr.: לְקָרוֹת
Neh. 2, 8. לִקְרוֹת אֶת־שַׁעֲרֵי הַבִּירָה

inf. constr.: וּלְקָרוֹת
2 Chr. 34, 11. וּלְקָרוֹת אֶת־הַבָּתִּים

Hif-il: הִקְרָה

3 *perf. pl.:* *וְהִקְרִיחֶם
Num. 35, 11. *וְהִקְרִיחֶם לָכֶם עָרִים

מְקֹרֶה

ס"נ, וזוס נמקנוסו סניכוני מסמעל סמעיי קוֹרָה, ומונחו סס שמקקן וקוזר כוסלי סכנין [נעגאָלק], וקל לסנין.

n. m. part. (a v. denom. קוֹרָה), id quo contignat s. contabulat (Gebälk), contignatio. LXX. δόκωσις.

בעצלתים ימך המקרה Eccl. 10, 18.

קִיר

ס"נ, וס"ק קִר, וסלכוי קִירוֹת, ומונחו קוסס וכוקל [וועקכ, מויער], מעכין קצור וכוכוס יקל, וכי כן קוסס, כוקל, וכל, מקמוס של כנור, ולמעמיס נסמלה מכוקל ולופן המוכן, מכוקלי הלנ, מקוסס מקמת עיר [פַּעַסטונג, נורג], הנקלקה בְּבָהּ נקלמי, ד"מ קיר מוקנ נקרנוסו כרכל דמוקנ, וסצס כלך [*karrak*] עד היוס הזה, וכמל ג"כ נסרכנת מכיעיים, ד"מ קיר קיץ, קיר קצת, ומסצכ מכיר שלמ קיר ניסודמו כוקל מקצר ומקנר דנר כדנר, ויוקר נקקור יסודו מקנל שלמ קיר.

n. m. (semel קִר, pl. קִירוֹת), paries, murus, utpote constipans s. cingens (syn. חוֹמָה, גֵּד, כֹּחֶל), trop. de cordis quasi parietibus, spec. de moenibus urbis, ipsoque oppido moenibus propugnaculisque cincta, urbs munita (aram. גְּדֵרָא), crebro in nn. pr., velut קִיר מוֹאָב, targ. גְּדֵרָא דְמוֹאָב, hodie: *karrak*. LXX. τεῖχος, τοῖχος, ὀρόφωσις, δοκός, βάσις, τὸ ἅγιον, συναγωγή, τόπος, αἰσθητήριον; קִר, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου.

על־קיר המזבח Lev. 1, 15. 5, 9.
וחרשי אבן קיר 2 Sam. 5, 11.
ויבן על־קיר הבית 1 Reg. 6, 5.
עלית־קיר קטנה 2 Reg. 4, 10
וחרשי קיר 1 Chr. 14, 1.
*קיר־מואב נדמה Jes. 15, 1.
*קיר־חרשת Jes. 16, 7.
מקרקר קר Jes. 22, 5.
כזרם קיר Jes. 25, 4.
נגששה כעורים קיר Jes. 59, 10.
*אל־אנשי קיר־חרש Jer. 48, 31. 36.
ונתתה אותה קיר ברזל Ez. 4, 3.
וימד קיר־הבית Ez. 41, 5.

וְקִיר

*וקיר ערה מגן Jes. 22, 6.
וקיר הבנין חמש־אמות Ez. 41, 12.
וקיר ההיכל Ez. 41, 20.

הַקִּיר

שפל מן־הקיר Lev. 14, 37.
ותלחץ אל־הקיר Num. 22, 25.
רגל בלעם על־הקיר Num. 22, 25.
אל־מושב הקיר 1 Sam. 20, 25.
ויד מדמה אל־הקיר 2 Reg. 9, 33.
ויסב את־פניו אל־הקיר 2 Rg. 20, 2.
פניו אל־הקיר Jes. 38, 2.
מחקה על־הקיר סביב Ez. 8, 10.
וחנה נפל הקיר Ez. 13, 12.
וחרסתי את־הקיר Ez. 13, 14.
אין הקיר ואין המחים Ez. 13, 15.
מחקה על־הקיר Ez. 23, 14.
רחב הקיר אשר־לצלע Ez. 41, 9.
ואל־כל־הקיר סביב Ez. 41, 17.
וסמך ידו על־הקיר Am. 5, 19.

וְהַקִּיר

והקיר ביני ובניהם Ez. 43, 8.

בְּקִיר

כי ביתה בקיר החומה Jos. 2, 15.
משתין בקיר 1 Sam. 25, 22. 34.
לירבעם משתין בקיר 1 Rg. 14, 10.
משתין בקיר 1 Reg. 16, 11.
לאחאב משתין בקיר 1 Rg. 21, 21.
לאחאב משתין בקיר 2 Reg. 9, 8.
אחוזים בקיר הבית Ez. 41, 6.

בַּקִּיר

ויך את־החמת בקיר 1 Sam. 19, 10.
האזוב אשר יצא בקיר 1 Rg. 5, 13.

Digitized by Google

כנס־האחד בקיר 1 Reg. 6, 27.
נגעת בקיר חשני 1 Reg. 6, 27.
*אבניה בקיר חרשת 2 Reg. 3, 25.
וחטה חר־אחד בקיר Ez 8, 7.
חתר־נא בקיר Ez. 8, 8.
ואחתר בקיר Ez. 8, 8.
לעיניהם חתר־לך בקיר Ez. 12, 5.
חתרתי־לי בקיר Ez. 12, 7.
בקיר יחתרו Ez. 12, 12.
את־חמתי בקיר Ez. 13, 15.
בקיר אשר־לבית Ex. 41, 6.

וּבַקִּיר
אכה בדוד ובקיר 1 Sam. 18, 11.
להכות בחנית בדוד ובקיר 1S.19,10

בְּקִיר
כלכם כקיר נטוי Ps. 62, 4.

לְקִיר
מגעת לקיר חבית 2 Chr. 3, 11.
מגיע לקיר חבית 2 Chr. 3, 12.
*לקיר חרש Jes. 16, 11.

מְקִיר
מקיר העיר וחוצה Num. 35, 4.
אבן מקיר תזעק Hab. 2, 11.

pl.: קִירוֹת
את־קירות חבית סביב 1 Rg. 6, 5.
ויבן את־קירות חבית 1 Rg. 6, 15.
עד־קירות הסמן 1 Reg. 6, 15.
כל־קירות הבית 1 Reg. 6, 29.
לטוח קירות הבתים 1 Chr. 29, 4.
קירות לבי הומה לי Jer. 4, 19.

pl.: הַקִּירוֹת
מן־הקרקע עד־הקירות 1 Rg. 6,16.
כרובים על־הקירות 2 Chr. 3, 7.
אצל הקירות Ez. 33, 30.

pl.: ־רוֹת, בְּקִירֹת
חנגע בקירת הבית Lev. 14, 37.
פשה הנגע בקירת הבית Lev.14,39.
בקירות הבית 1 Reg. 6, 6.

pl.: לַקִּירוֹת
כאשר עשוים לקירות Ez. 41, 25.

pl.: קִירֹתָיו
את־גגו ואת־קירתיו Ex.30,3. 37,26.

pl. c. suff.: וְקִירֹתָיו
וקירותיו ודלתותיו 2 Chr. 3, 7.
וקירתיו עץ Ez. 41, 22.

pl. c. suff.: וְקִירוֹתֶיהָ
וחביה וקירותיה Ez. 41, 13.

קוּשׁ

לומר קָשׁ, ויסודתו כמוד של קֶשֶׁת, קַשָּׁב, לומר נמוס ופקול, ופל״כ עקוס ועוות ועכוס [קיימעגן], וכן קאשׁ נשפּט ישמפּלית, ומעכו לדעת פּן־נכפּן נכתּאכ פּלאָנגול שלו הענתיל יקשׁון ניצפּי כ״ע כ״ק, נמונן לכילם ועמיכע פּם, ולדעת ל״ק שרשו קשׁב, ע״ל סקקושבו וקבו, לולם סככון שסוף סענר מן יקב, ופּן נוס יתיצב פּנוס דקדוקו, ומעכו קֶשֶׁת, קְשָׁנִים.

h. e. קשׁ, *v. tr. inus.*, incurvare, inflectere, cogn. קָשַׁשׁ, קָצַשׁ, רָכַס, arab. *qâsa*, unde sec. ***Abulwalidum:*** יְקַשְּׁנוּ Jes. 29, 21., vi insidiandi s. laqueos tendendi, quod Qimchi ad v. קָשַׁשׁ referendum censet, nos ad קָצַשׁ q. v., cujus est 3 p. pl. Qal.

3 *impf. pl.:* *יִקְשְׁנוּ *v.* קָצַשׁ
ולמוכיח בשער יקשון* Jes. 29,21.

קֶשֶׁת
ס״ם, וככנוי סיקיד קַשְׁתִּי, וסרכוי קַשְׁתּוֹת, וסמן קַשְׁתּוֹת. פּקכונו כלי מוסס קנים או כלי עקוי [נפּענען], ונפּשר דרך או מצן קצת, לגיון מלוס סקצת [שפּאַנענען], jaculator. LXX. רֹבֶה קָשֶׁת, *τοξότης.*
ויהי רבה קשת Gn. 21, 20.

קָטַב

פּעל ל״ע כ״פ נגור, ומוכנו כמו חָטַב לעיל, קלינסי וקלינסי וכריפּס [שניידען, שניי־], וכן מוכן של קטב נעכרי, קָטֶב נאיכי־ תמיר קטב נעכרי, וסקרן כ״ל חָדְבָה, חָדַב, ומסקקר וסטווי עי׳ נלוס״ג.

v. comp. inus., sicut חָדַב, חָדְבָה, *gathaba*, secare, incidere, discindere.

קֶטֶב

ס״ו, ומוכנו סכרפּס והשמד נלע ופרץ [פּעלדעדענען], וכמוכן וס שֶׁבֶר קֶטֶב, לומר סעכס מקסקס ומכלעס ופוכרנס דעק], וכלרך נכפּעל, וכשפּס עכריכיס עכיכו כיב [נאַקאַקען], לומר נעילס נלכר.

h. e. קָטַב, *v. intr. nif.*, sicut קָטַב, q. v., fastidire, neohebr. vi rixandi, unde קְטָטָה, rixa, jurgium.

Nif-al: נָקְטַב
3 *perf. fem.:* *נָקְטָה
*נקטה נפשי בחיי Job. 10, 1.
3 *prf. pl.:* וְנָקְטוּ
ונקטו בפניהם Ez. 6, 9.
2 *prf. pl.:* *וְנִקְטֹתֶם
ונקטתם בפניכם Ez. 20, 43. 36, 31.

קָטַל

פּעל כודד, וסעתיד יִקְטֹל, ופּקוכנו סריגס וכלריפּס [עפּלדעדען], ויקר ספּעל

קָטֹב *p.*
שער קטב Jes. 28, 2.

וְקֶטֶב
וקטב מרירי Dt. 32, 24.

מְקֶטֶב
מקטב ישוד צהרים Ps. 91, 6.

קָטֶב
ס״ו, וככנוי קָטְבָהּ, ומוכנו כמו קטב, כמוכן דכר ומנפּס.

n. m. (c. s. קָטְבָהּ), sicut קֶטֶב, lues (1 Cor. 15, 55.). LXX. *κέντρον.* A. *δημός, ἀπάντημα;* S. *συγκύρημα.*

cum suff.: קָטְבֵךְ
קטבך שאול Hos. 13, 14.

קָטַט

לומר קָט, ומוכנו כמו קָט, סרלוך כלילס נדכר וגעילס [עקעל עפּפּ־כ־ דעך], וכלרך נכפּעל, וכשפּס עכריכיס עכיכו כיב [נאַקאַקען], לומר נעילס נדכר.

h. e. קָט, *v. intr. nif.*, sicut קָט, q. v., fastidire, neohebr. vi rixandi, unde קְטָטָה, rixa, jurgium.

Nif-al: נָקְטַט
3 *perf. fem.:* *נָקְטָטָה
*נקטה נפשי בחיי Job. 10, 1.
3 *prf. pl.:* וְנָקְטוּ
ונקטו בפניהם Ez. 6, 9.
2 *prf. pl.:* *וְנִקְטֹתֶם
ונקטתם בפניכם Ez. 20, 43. 36, 31.

קָטַל

פּעל כודד, וסעתיד יִקְטֹל, ופּקוכנו סריגס וכלריפּס [עפּלדעדען], ויקר ספּעל

הַקֶּשֶׁת
ונראתה הקשת בענן Gn. 9, 14.
והיתה הקשת בענן Gn. 9, 16.
הרכב ידך על־הקשת 2 Rg. 13, 16.
הקשת אשר יהיה בענן Ez. 1, 28.
ותפש הקשת לא יעמד Am. 2, 15.

בְּקֶשֶׁת
בקשת ובחצים Ez. 39, 9.
בקשת ובחרב Hos. 1, 7.

בְּקֶשֶׁת *p.* בַּקֶּשֶׁת
המורים אנשים בקשת 1 S. 31, 3.
משך בקשת לתמו 1 Rg. 22, 34.
מלא ידך בקשת 2 Reg. 9, 24.
המורים בקשת 1 Chr. 10, 3.
ובחצים בקשת 1 Chr. 12, 2.
ואיש משך בקשת 2 Chr. 18, 33.

וּבַקֶּשֶׁת
בחצים ובקשת יבא Jes. 7, 24.

כְּקֶשֶׁת
נהפכו כקשת רמיה Ps. 78, 57.
היו כקשת רמית Hos. 7, 16.

מִקֶּשֶׁת
מקשת אסרו Jes. 22, 3.

cum suff.: קַשְׁתִּי
קשתי נתתי בענן Gn. 9, 13.

cum suff.: וְקַשְׁתִּי
וקשתי בידי תחלף Job. 29, 20.

cum suff.: בְּקַשְׁתִּי
כי לא בקשתי אבטח Ps. 44, 7.

cum suff.: וּבְקַשְׁתִּי
בחרבי ובקשתי Gn. 48, 22.

cum suff.: קַשְׁתֵּךְ
והכיתי קשתך Ez. 39, 3.

cum suff.: קַשְׁתֵּךְ *p.*
עריה תעור קשתך Hab. 3, 9.

cum suff.: וְקַשְׁתֵּךְ *p.*
כליך תליך וקשתך Gn. 27, 3

cum suff.: בְּקַשְׁתֵּךְ *p.*
לא בחרבך ולא בקשתך Jos. 24, 12.

cum suff.: וּבְקַשְׁתֵּךְ
בחרבך ובקשתך 2 Reg. 6, 22.

cum suff.: קַשְׁתּוֹ
ותשב באיתן קשתו Gn. 49, 24.
ועד־קשתו ועד־חגרו 1 Sam. 18, 4.
קשתו דרך ויכוננה Ps. 7, 13.
כקש נדף קשתו Jes. 41, 2.
הדרך קשתו Jer. 51, 3.
דרך קשתו כאויב Thr. 2, 4.
דרך קשתו ויצידני Thr. 3, 12.

cum suff.: קַשְׁתָּם
ודרכו קשתם Ps. 37, 14.
קשתם שקר Jer. 9, 2.

pl.: הַקְּשָׁתוֹת
ושרינות וקשתות 2 Chr. 26, 14.
וקשתות נערים תרמשנה Jes. 13, 18.

pl.: וַהֲקִשָּׁתוֹת
המגנים והקשתות Neh. 4, 10.

pl. c. suff.: קַשְׁתֹתָיו
וכל־קשתותיו דרכות Jes. 5, 28.

pl. c. suff.: קַשְׁתּוֹתָם
חתתה קשתותם Jer. 51, 56.

pl. c. suff.: וְקַשְׁתוֹתָם
וקשתותם תשברנה Ps. 37, 15.

pl. c. suff.: וְקַשְׁתֹתֵיהֶם
רמחיהם וקשתיהם Neh. 4, 7.

קַשָּׁת
ס״ו, מכנין הכנל, והמוכן מוסס קנים [נאַגענשיצן], וו״ל רש״י קַצַּת ע״ם הלומנות כמו קשר גמל ני״ל, לפיכך סנין מולגנת.

n. m. piël., sagittarius, sagittipotens, sagittâ vibrare doctus,

גבורי־חיל דרכי קשת 1 Chr. 8,40.
נשקי קשת מימינים 1 Chr. 12, 2.
נשאי מגן ודרכי קשת 2 Chr. 14, 7.
נשקי־קשת ומגן 2 Chr. 17, 17.
תחלפהו קשת נחושה Job. 20, 24.
לא־יבריחנו בן־קשת Job. 41, 20.
הרשעים ידרכון קשת Ps. 11, 2.
ונחתה קשת־נחושה Ps. 18, 35.
קשת ישבר Ps. 46, 10.
שמה שבר רשפי־קשת Ps. 76, 4.
נושקי רומי־קשת Ps. 78, 9.
ומפני קשת דרוכה Jes. 21, 15.
קשת גבורי בני־קדר Jes. 21, 17.
ולוד משכי קשת Jes. 66, 19.
פרש ורמה קשת Jer. 4, 29.
קשת וכידון יחזיקו Jer. 6, 23.
דרכי קשת Jer. 46, 9.
הנני שבר את־קשת Jer. 49, 35.
כל־דרכי קשת Jer. 50, 14. 29.
קשת וכידון יחזיקו Jer. 50, 42.
ושברתי את־קשת ישראל Hos. 1, 5.
ונכרתה קשת מלחמה Zach. 9, 10.
דרכתי לי יהודה קשת Zach. 9, 13.
ממנו קשת מלחמה Zach. 10, 4.

וְקֶשֶׁת
וקשת וחרב ומלחמה Hos. 2, 20.

חרחק כמטחוי קשת Gn. 21, 16.
קשת גברים חתים 1 Sam. 2, 4.
ללמד בני־יהודה קשת 2 Sam. 1, 18.
קשת יהונתן לא נשוג 2 S. 1, 22.
ונחת קשת־נחושה 2 Sam. 22, 35.
קח קשת וחצים 2 Reg. 13, 15.
ויקח אליו קשת 2 Reg. 13, 15.
ודרכי קשת 1 Chr. 5, 18.

Digitized by Google

σμικρύνειν, κατα-, ἱκανὸν εἶναι; *Hi.* *μικρὸν ποιεῖν.*

1 *perf.:* קָטַנְתִּי
Gn. 32, 11. קטנתי מכל החסדים

3 *impf. fem.:* תַּקְטֵן
2 S. 7, 19. ותקטן עוד זאת בעיניך
1 Chr. 17, 17. ותקטן זאת בעיניך

Hif-il.: הִקְטִין

inf. constr.: לְהַקְטִין
Am. 8, 5. להקטין איפה

קָטָן

ת׳, וסרכוי קְטַנִּים, ולנקני קְטַנָּה וסכוי קְטַנּוֹת, ומוכנו ועיל ונעיר וקטון [קליין], וכשקל על דל ושפל, על נעימות נשכים ובדומה, ולפעמים כתעתם להסמן ועיכות [קלייכגקייט]. נשפה ענכיכית יתוש קְטַנַּת רֶגֶת, וכן סה המופעת קְטַנּוֹת, וכן מעכש זס נגמיק קְטַנָּה כגל קטן, קְטַנָּה מיכי פוליס ועדשים ע״ש קטנוטס, וכן קוּטַן מן עדשה, שכתב עליו נעל העכון שנקרא נעכיכי נגיר קלקדכב.

adj. m. (pl. קְטַנִּים; f. קְטַנָּה, pl. קְטַנּוֹת), parvum esse mole, statura, aetate, dignitate, statu (vilem, minoris momenti esse); כְּלֵי הַקְּטַנִּים = כְּלֵים קְטַנִּים, vasa minora, sicut גְּדֹל זְרֵכֶךָ Ex. 15, 16. = זְרֹעֲךָ חֲגֹדוֹל. LXX. *μικρός, -ότερος, ἐλάχιστος, νεώτερος, δεύτερος, πτωχός.*

Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן
2 Sam. 9, 12. ולמפיבשת בן־קטן
1 Reg. 11, 17. והדד נער קטן
2 Chr. 34, 30. מגדול ועד־קטן
Esth. 1, 5. 20. למגדול ועד־קטן

adj. masc.: הַקָּטָן
Gn. 9, 24. עשה לו בנו הקטן
Gn. 27, 15. יעקב בנה הקטן
Gn. 27, 42. ליעקב בנה הקטן
1 S. 16, 11. ויאמר עוד שאר הקטן
1 Sam. 17, 14. ודוד הוא הקטן
1 Chr. 12, 14. אחד למאה הקטן
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיו הקטן
Jes. 22, 24. כלי הקטן

adj. masc.: כַּקָּטָן
2 Chr. 31, 15. כגדול כקטן

cum suff.: קְטַנָּם
Jon. 3, 5. מגדולם ועד־קטנם

adj. m. c. s.: מִקְטַנָּם
Jer. 6, 13. מקטנם ועד־גדולם

adj. m. c. s.: לְמִקְטַנָּם
Jer. 31, 34. למקטנם ועד־גדולם

adj. m. pl.: קְטַנִּים
2 Reg. 2, 23. ונערים קטנים יצאו
Cant. 2, 15. שעלים קטנים

adj. m. pl.: הַקְּטַנִּים
Jer. 16, 6. ומתו גדלים וקטנים

adj. m. pl.: הַקְּטַנִּים
2 Rg. 18, 24. עבדי אדני הקטנים
Ps. 115, 13. הקטנים עם־הגדלים
Jes. 36, 9. עבדי אדני הקטנים

ad. m. pl.: וַהַקְּטַנִּים
2 Chr. 36, 18. הגדלים והקטנים

adj. m. pl. c.: קְטַנֵּי
Prv. 30, 24. ארבעה הם קטני־ארץ

pl. constr.: מִקְטַנֵּי
1 Sam. 9, 21. מקטני שבטי ישראל

adj. fem.: קְטַנָּה *sg.*
Num. 22, 18. קטנה או גדולה
2 Sam. 12, 3. כבשה אחת קטנה
1 Reg. 2, 20. שאלה אחת קטנה
1 Reg. 17, 13. עגה קטנה
1 Reg. 18, 44. עב קטנה ככף־איש
2 Reg. 4, 10. עלית־קיר קטנה
2 Rg. 5, 2. מארץ ישראל נערה קטנה
Eccl. 9, 14. עיר קטנה
Cant. 8, 8. אחות לנו קטנה

adj. fem.: וּקְטַנָּה *sg.*
Dt. 25, 13. אבן ואבן גדולה וקטנה
Dt. 25, 14. איפה ואיפה גדולה וקטנה

adj. fem.: הַקְּטַנָּה *sg.*
Gn. 29, 16. ושם הקטנה רחל
Gn. 29, 18. ברחל בתך הקטנה
Jud. 15, 2. הלא אחותה הקטנה
1 Sam. 14, 49. ושם הקטנה מיכל
Ez. 16, 46. ואחותך הקטנה ממך
Ez. 43, 14. ומהעזרה הקטנה

adj. f. pl.: קְטַנּוֹת
Ps. 104, 25. חיות קטנות עם־גדלות
Zach. 4, 10. בז ליום קטנות

adj. f. pl.: הַקְּטַנּוֹת
Ez. 16, 61. אל־חקטנות ממך

קָטֹן

ת׳, כמו קָטָן, כלי הפעם המכוון, והתמונה הזאת לא תתנקב.

adj. m. (sine *f.*), idem, quod קָטָן. LXX. *μικρός, — ότατος; ὀλιγοστός, βραχύς, ἐλαφρός, ἐλάσσων, νεώτερος.*

adj. masc.: קָטֹן
1 S. 2, 19. ומעיל קטן תעשה־לו אמו
1 Sam. 15, 17. הלוא אם־קטן אתה
1 Sam. 20, 2. דבר גדול או דבר קטן
1 Sam. 20, 35. ונער קטן עמו
1 Sam. 22, 15. דבר קטן או גדול
1 Sam. 25, 36. דבר קטן וגדול
1 Reg. 3, 7. ואנכי נער קטן
1 Reg. 8, 64. קטן מהכיל
1 Reg. 22, 31. את־קטן ואת־גדול
2 Reg. 5, 14. כבשר נער קטן
2 Chr. 15, 13. למן־קטן ועד־גדול
Job. 3, 19. קטן וגדול שם הוא
Jes. 11, 6. ונער קטן נהג בם
Jes. 54, 7. ברגע קטן עזבתיך
Jer. 49, 15. קטן נתתיך בגוים
Am. 7, 2. 5. מי יקום יעקב כי קטן
Obad. 1, 2. הנה קטן נתתיך

adj. masc.: הַקָּטֹן
Gn. 1, 16. חמאור הקטן
Gn. 42, 13. הקטן את־אבינו
Gn. 42, 15. בבא אחיכם הקטן הנה
Gn. 42, 20. אחיכם הקטן תביאו אלי
Gn. 42, 34. והביאו את־אחיכם הקטן
Gn. 43, 29. הזה אחיכם הקטן
Gn. 44, 2. תשים בפי אמתחת הקטן
Gn. 44, 23. אם־לא ירד אחיכם הקטן
Gn. 44, 26. יש אחינו הקטן אתנו
Gn. 44, 26. ואחינו הקטן אינגו אתנו
Gn. 48, 19. ואולם אחיו הקטן
Ex. 18, 22. 26. הדבר הקטן ישפטו
Jud. 1, 13. 3, 9. אחי כלב הקטן ממנו
Jud. 9, 5. יותם בן־ירבעל הקטן
1 Sam. 30, 19. מן־הקטן ועד־הגדול
2 Chr. 18, 30. לא תלחמו את־הקטן
2 Chr. 22, 1. אחזיהו בנו הקטן
Jes. 60, 22. הקטן יהיה לאלף
Am. 6, 12. והבית הקטן בקעים

adj. masc.: וְהַקָּטָן
Gn. 42, 32. והקטן היום את־אבינו

adj. masc.: וְהַקָּטֹן
Gn. 44, 12. בגדול החל ובקטן כלה

adj. masc.: כַּקָּטָן
Dt. 1, 17. כקטן כגדול תשמעון
1 Chr. 25, 8. לעמת כקטן כגדול
1 Chr. 26, 13. גורלות כקטן כגדול

adj. masc.: מִקָּטָן
Gn. 19, 11. מקטן ועד־גדול
1 Sam. 5, 9. מקטן ועד־גדול
1 Sam. 30, 2. מקטן ועד־גדול
2 Reg. 25, 26. מקטן ועד־גדול
Jer. 8, 10. מקטן ועד־גדול
Jer. 42, 1. מקטן ועד־גדול
Jer. 44, 12. יתמו מקטן ועד־גדול

לְמִקָּטָן

2 Reg. 23, 2. למקטן ועד־גדול
Jer. 42, 8. למקטן ועד־גדול

constr.: קְטַן
2 Chr. 21, 17. יהואחז קטן בניו

קָטֶן

ת׳, ונככוי קָטָנִי, וכסוכן קטנות כתמנוקו [קלייכקיים], כלרך המצקל, ומוס קל״כ כהצלה על מנכע קטנה, ויש כוסף לקר נככוי המלס הוסק, וזסו קָטָנִי, וכן קָטְנוֹ לכ״ק, קולס לכוסף סלמצון סלמת.

n. m. (c. s. קָטָנִי, sicut קָסָמִי, Codd. alii קָטָנֵי, sicut קָבְלוֹ לכ״ק), parvitas, concr. digitus minimus. LXX. *ἡ μικρότης μου (ὁ μικρός μου δάκτυλος,* 2 Paral. 10, 10.).

cum suff.: קָטָנִי
1 Rg. 12, 10. קטני עבה ממתני אבי
2 Chr. 10, 10. קטני עבה ממתני אבי

קָטַט

פעל כולל, וסעתיל יִקְטֹט, ומוכנו כמו חָטַט לעיל, קמיסס ופריקה מדגכ וקעיפס [קנכייסקען], ונלמל מקעיפת פרוס וקריפס [קנכצליקקען], והפעולי שלו נִקְטַט. קלן הזכס קָדַט, ולוסס לו הקלן של חָדַט, חָדָט, קָדַב, והשוי נכצפי מעכע ע׳ נלוס״ב. כקכוס חָטַט מצלמו, וכלכן גס קמור נגר ועולל וגלע ומלל, ונצפס עכיכית ג״כ קעיפס ין עיסס, לומר לקיפס מעמו, וכן כתכוס חָטַט נוכר, ומעופעס חָטַט נכיר, וכן קִטְּטָה סמופעס, וכן קְטִירָה.

v. comp. trans. (impf. יִקְטֹט), abscindere, decerpere, aram. קְדַט (= hebr. בָּצַר, גָּדַע, עָלַל, מָלַל), cogn. קָדַם, חָדַם, חָדַט, קָדַב. *Ni.* נִקְטַט, avelli, evelli, decerpi. LXX. *ἀποκνίζειν, θερίζειν, συλλέγειν, περικυλοῦν.*

3 *perf.:* קָטַט *p.*
Ez. 17, 4. ראש יניקותיו קטף

2 *perf.:* וְקָטַפְתָּ
Dt. 23, 26. וקטפת מלילת בידיך

part. m. pl.: הַקּוֹטְפִים
Job. 30, 4. הקטפים מלוח עלי־שיח

1 *impf.:* אֶקְטֹף
Ez. 17, 22. רך אקטף

Nif-al: נִקְטַף
3 *impf.:* יִקָּטֵף
Job. 8, 12. עדנו באבו לא קטף

I. קָטַר

פעל כולל, ומוכנו עשן והעלאת עקרת לו ריסס [דעמפפען, דופעען], ולומס לו קְטֹר נלרמי, וכן הִקְטִיר, עָתַר נעכיי, וקרן הזכס קְטֹר. ומוס הכנד קְטֹר עשן נקשורת לספין ריס וסנל [ריי-כעין], וזסו ע״י הסקת סקטרת לענודת ל׳ לו לעגודס וכס, וסניסוכי סנקניי מְקַטֶּרֶת, כלוי למוגס, ע״ש שמקטר ומעלה עשן נשמים ע׳ הסקס, ומין נזוס הכשרף נקרא מְקַטֶּרֶת [רויכווערק] מהנשכ״ב. הכוסף כאעה כנין הכנד, ופעולי שלו קִטֵּר, וכן נקרא הכזס היוקעד מְקַטֵּר. נשפה ענכיכית המופעת מְקַטֵּר, קְטִירָה.

v. comp. intr., fumigare, fragrare, sicut עָתַר q. v., עָשַׁר, קָטַר. *Pi.*, *σμικρύνειν, κατα-, ἱκανὸν εἶναι; Hi.* *μικρὸν ποιεῖν.*

1 *perf.:* קָטַנְתִּי
Gn. 32, 11. קטנתי מכל החסדים

3 *impf. fem.:* תַּקְטֵן
2 S. 7, 19. ותקטן עוד זאת בעיניך
1 Chr. 17, 17. ותקטן זאת בעיניך

Hif-il.: הִקְטִין

inf. constr.: לְהַקְטִין
Am. 8, 5. להקטין איפה

קָטָן

ת׳, וסרכוי קְטַנִּים, ולנקני קְטַנָּה וסכוי קְטַנּוֹת, ומוכנו ועיל ונעיר וקטון [קליין], וכשקל על דל ושפל, על נעימות נשכים ובדומה, ולפעמים כתעתם להסמן ועיכות [קלייכגקייט]. נשפה ענכיכית יתוש קְטַנַּת רֶגֶת, וכן סה המופעת קְטַנּוֹת, וכן מעכש זס נגמיק קְטַנָּה כגל קטן, קְטַנָּה מיכי פוליס ועדשים ע״ש קטנוטס, וכן קוּטַן מן עדשה, שכתב עליו נעל העכון שנקרא נעכיכי נגיר קלקדכב.

adj. m. (pl. קְטַנִּים; f. קְטַנָּה, pl. קְטַנּוֹת), parvum esse mole, statura, aetate, dignitate, statu (vilem, minoris momenti esse); כְּלֵי הַקְּטַנִּים = כְּלֵים קְטַנִּים, vasa minora, sicut גְּדֹל זְרֵכֶךָ Ex. 15, 16. = זְרֹעֲךָ חֲגֹדוֹל. LXX. *μικρός, -ότερος, ἐλάχιστος, νεώτερος, δεύτερος, πτωχός.*

Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן
2 Sam. 9, 12. ולמפיבשת בן־קטן
1 Reg. 11, 17. והדד נער קטן
2 Chr. 34, 30. מגדול ועד־קטן
Esth. 1, 5. 20. למגדול ועד־קטן

adj. masc.: הַקָּטָן
Gn. 9, 24. עשה לו בנו הקטן
Gn. 27, 15. יעקב בנה הקטן
Gn. 27, 42. ליעקב בנה הקטן
1 S. 16, 11. ויאמר עוד שאר הקטן
1 Sam. 17, 14. ודוד הוא הקטן
1 Chr. 12, 14. אחד למאה הקטן
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיו הקטן
Jes. 22, 24. כלי הקטן

adj. masc.: כַּקָּטָן
2 Chr. 31, 15. כגדול כקטן

cum suff.: קְטַנָּם
Jon. 3, 5. מגדולם ועד־קטנם

adj. m. c. s.: מִקְטַנָּם
Jer. 6, 13. מקטנם ועד־גדולם

adj. m. c. s.: לְמִקְטַנָּם
Jer. 31, 34. למקטנם ועד־גדולם

adj. m. pl.: קְטַנִּים
2 Reg. 2, 23. ונערים קטנים יצאו
Cant. 2, 15. שעלים קטנים

adj. m. pl.: הַקְּטַנִּים
Jer. 16, 6. ומתו גדלים וקטנים

adj. m. pl.: הַקְּטַנִּים
2 Rg. 18, 24. עבדי אדני הקטנים
Ps. 115, 13. הקטנים עם־הגדלים
Jes. 36, 9. עבדי אדני הקטנים

ad. m. pl.: וַהַקְּטַנִּים
2 Chr. 36, 18. הגדלים והקטנים

adj. m. pl. c.: קְטַנֵּי
Prv. 30, 24. ארבעה הם קטני־ארץ

pl. constr.: מִקְטַנֵּי
1 Sam. 9, 21. מקטני שבטי ישראל

adj. fem.: קְטַנָּה *sg.*
Num. 22, 18. קטנה או גדולה
2 Sam. 12, 3. כבשה אחת קטנה
1 Reg. 2, 20. שאלה אחת קטנה
1 Reg. 17, 13. עגה קטנה
1 Reg. 18, 44. עב קטנה ככף־איש
2 Reg. 4, 10. עלית־קיר קטנה
2 Rg. 5, 2. מארץ ישראל נערה קטנה
Eccl. 9, 14. עיר קטנה
Cant. 8, 8. אחות לנו קטנה

adj. fem.: וּקְטַנָּה *sg.*
Dt. 25, 13. אבן ואבן גדולה וקטנה
Dt. 25, 14. איפה ואיפה גדולה וקטנה

adj. fem.: הַקְּטַנָּה *sg.*
Gn. 29, 16. ושם הקטנה רחל
Gn. 29, 18. ברחל בתך הקטנה
Jud. 15, 2. הלא אחותה הקטנה
1 Sam. 14, 49. ושם הקטנה מיכל
Ez. 16, 46. ואחותך הקטנה ממך
Ez. 43, 14. ומהעזרה הקטנה

adj. f. pl.: קְטַנּוֹת
Ps. 104, 25. חיות קטנות עם־גדלות
Zach. 4, 10. בז ליום קטנות

adj. f. pl.: הַקְּטַנּוֹת
Ez. 16, 61. אל־חקטנות ממך

קָטֹן

ת׳, כמו קָטָן, כלי הפעם המכוון, והתמונה הזאת לא תתנקב.

adj. m. (sine *f.*), idem, quod קָטָן. LXX. *μικρός, — ότατος; ὀλιγοστός, βραχύς, ἐλαφρός, ἐλάσσων, νεώτερος.*

adj. masc.: קָטֹן
1 S. 2, 19. ומעיל קטן תעשה־לו אמו
1 Sam. 15, 17. הלוא אם־קטן אתה
1 Sam. 20, 2. דבר גדול או דבר קטן
1 Sam. 20, 35. ונער קטן עמו
1 Sam. 22, 15. דבר קטן או גדול
1 Sam. 25, 36. דבר קטן וגדול
1 Reg. 3, 7. ואנכי נער קטן
1 Reg. 8, 64. קטן מהכיל
1 Reg. 22, 31. את־קטן ואת־גדול
2 Reg. 5, 14. כבשר נער קטן
2 Chr. 15, 13. למן־קטן ועד־גדול
Job. 3, 19. קטן וגדול שם הוא
Jes. 11, 6. ונער קטן נהג בם
Jes. 54, 7. ברגע קטן עזבתיך
Jer. 49, 15. קטן נתתיך בגוים
Am. 7, 2. 5. מי יקום יעקב כי קטן
Obad. 1, 2. הנה קטן נתתיך

adj. masc.: הַקָּטֹן
Gn. 1, 16. חמאור הקטן
Gn. 42, 13. הקטן את־אבינו
Gn. 42, 15. בבא אחיכם הקטן הנה
Gn. 42, 20. אחיכם הקטן תביאו אלי
Gn. 42, 34. והביאו את־אחיכם הקטן
Gn. 43, 29. הזה אחיכם הקטן
Gn. 44, 2. תשים בפי אמתחת הקטן
Gn. 44, 23. אם־לא ירד אחיכם הקטן
Gn. 44, 26. יש אחינו הקטן אתנו
Gn. 44, 26. ואחינו הקטן איננו אתנו
Gn. 48, 19. ואולם אחיו הקטן
Ex. 18, 22. 26. הדבר הקטן ישפטו
Jud. 1, 13. 3, 9. אחי כלב הקטן ממנו
Jud. 9, 5. יותם בן־ירבעל הקטן
1 Sam. 30, 19. מן־הקטן ועד־הגדול
2 Chr. 18, 30. לא תלחמו את־הקטן
2 Chr. 22, 1. אחזיהו בנו הקטן
Jes. 60, 22. הקטן יהיה לאלף
Am. 6, 12. והבית הקטן בקעים

adj. masc.: וְהַקָּטָן
Gn. 42, 32. והקטן היום את־אבינו

adj. masc.: וְהַקָּטֹן
Gn. 44, 12. בגדול החל ובקטן כלה

adj. masc.: כַּקָּטָן
Dt. 1, 17. כקטן כגדול תשמעון
1 Chr. 25, 8. לעמת כקטן כגדול
1 Chr. 26, 13. גורלות כקטן כגדול

adj. masc.: מִקָּטָן
Gn. 19, 11. מקטן ועד־גדול
1 Sam. 5, 9. מקטן ועד־גדול
1 Sam. 30, 2. מקטן ועד־גדול
2 Reg. 25, 26. מקטן ועד־גדול
Jer. 8, 10. מקטן ועד־גדול
Jer. 42, 1. מקטן ועד־גדול
Jer. 44, 12. יתמו מקטן ועד־גדול

לְמִקָּטָן

2 Reg. 23, 2. למקטן ועד־גדול
Jer. 42, 8. למקטן ועד־גדול

constr.: קְטַן
2 Chr. 21, 17. יהואחז קטן בניו

קָטֶן

ת׳, ונככוי קָטָנִי, וכסוכן קטנות כתמנוקו [קלייכקיים], כלרך המצקל, ומוס קל״כ כהצלה על מנכע קטנה, ויש כוסף לקר נככוי המלס הוסק, וזסו קָטָנִי, וכן קָטְנוֹ לכ״ק, קולס לכוסף סלמצון סלמת.

n. m. (c. s. קָטָנִי, sicut קָסָמִי, Codd. alii קָטָנֵי, sicut קָבְלוֹ לכ״ק), parvitas, concr. digitus minimus. LXX. *ἡ μικρότης μου (ὁ μικρός μου δάκτυλος,* 2 Paral. 10, 10.).

cum suff.: קָטָנִי
1 Rg. 12, 10. קטני עבה ממתני אבי
2 Chr. 10, 10. קטני עבה ממתני אבי

קָטַף

פעל כולל, וסעתיל יִקְטֹף, ומוכנו כמו חָטַף לעיל, קמיסס ופריקה מדגכ וקעיפס [קנכייסקען], ונלמל מקעיפת פרוס וקריפס [קנכצליקקען], והפעולי שלו נִקְטַף. קלן הזכס קָדַף, ולוסס לו הקלן של חָדַף, חָדָף, קָדַב, והשוי נכצפי מעכע ע׳ הסקס, ומין נזוס הכשרף נקרא מְקַטֶּרֶת [רויכווערק] מהנשכ״ב. הכוסף כאעה כנין הכנד, ופעולי שלו קִטֵּר, וכן נקרא הכזס היוקעד מְקַטֵּר. נשפה ענכיכית המופעת מְקַטֵּר, קְטִירָה.

v. comp. intr., fumigare, fragrare, sicut עָתַר q. v., עָשַׁר, קָטַר. *Pi.*,

Digitized by Google

suffire, adolere, incendere odores suave olentes in honorem Dei Deorumve; *part. act. f.* מְקַטֶּרֶת, epith. arae utpote odores suffumigantis; *prt. pass. f.*, id quod incenditur, suffitus. *Hi.*, cremare aromata. *Ho.* pass.; prt. מְקֻטָּר, suffitus. Neohebr. nmm. actionis קְטוֹרֶת, מְקֻטֶּרֶת. LXX. *Pi.* θυμιᾶν, ἐπιτελεῖν, ἀναγνώσκειν; *Hi.* θυμιάζειν; θύειν, ἐπι-; ἀναφέρειν, προς-; ἐπιτιθέναι; מְקֻטָּר, θυμίαμα.

Pi-el: קִטֵּר

3 *prf. pl.:* קִטְּרוּ

2Rg. 23, 8. אשר קטרו שמה הכהנים
Jes. 65, 7. אשר קטרו על־ההרים
Jer. 19, 13. אשר קטרו על־גגותיהם
Jer. 32, 29. אשר קטרו על־גגותיהם

2 *prf. pl.:* קִטַּרְתֶּם

Jer. 44, 21. הקטר אשר קטרתם
Jer. 44, 23. מפני אשר קטרתם

part. pl.: מְקַטְּרִים

2 Rg. 18, 4. היו בני־ישראל מקטרים
Jer. 11, 12. הם מקטרים להם
Jer. 44, 19. מקטרים למלכת השמים

part. pl.: וּמְקַטְּרִים

1 Reg. 22, 44. ומקטרים בבמות
2 Reg. 12, 4. ומקטרים בבמות
14, 4. 15, 4. 35.
Jes. 65, 3. ומקטרים על־הלבנים

part. pl.: הַמְקַטְּרִים

2 Reg. 23, 5. המקטרים לבעל

part. f. pl.: מְקַטְּרוֹת

Jer. 44, 15. כי־מקטרות נשיהם

pl.: הַמְקַטְּרוֹת

2 Chr. 30, 14. כל־המקטרות הסירו

inf.: קַטֵּר

1 Sam. 2, 16. קטר יקטרון
Jer. 44, 5. לבלתי קטר

inf.: וְקַטֵּר

Jer. 7, 9. וקטר לבעל
Am. 4, 5. וקטר מחמץ תודה

inf. constr.: לְקַטֵּר

2 Chr. 28, 25. לקטר לאלהים אחרים
Jer. 11, 13. מזבחות לקטר לבעל
Jer. 11, 17. לקטר לבעל
Jer. 44, 3. ללכת לקטר לעבד
Jer. 44, 8. לקטר לאלהים אחרים
Jer. 44, 17. 18. 25. לקטר למלכת

3 *impf.:* יְקַטֵּר

2 Chr. 25, 14. וישתחוה ולהם יקטר

3 *impf.:* וַיְקַטֵּר

Hab. 1, 16. ויקטר למכמרתו

3 *impf.:* וַיְקַטֵּר

2 Reg. 16, 4. ויזבח ויקטר בבמות
2 Reg. 23, 5. ויקטר בבמות
2 Chr. 28, 4. ויזבח ויקטר בבמות

3 *impf. pl.:* יְקַטְּרוּ *p.*

Jer. 18, 15. לשוא יקטרו
Hos. 4, 13. ועל־הגבעות יקטרו

3 *impf. pl.:* יְקַטְּרוּן *p.*

Hos. 11, 2. ולפסלים יקטרון

3 *impf. pl.:* וַיְקַטְּרוּ

2 Rg. 17, 11. ויקטרו־שם בכל־במות
2 Rg. 22, 17. ויקטרו לאלהים אחרים
2 Chr. 34, 25. Q'ri. ויקטרו לאלהים
Jer. 1, 16. ויקטרו לאלהים אחרים
Jer 19, 4 ויקטרו־בו לאלהים אחרים

Pu-al: קֻטַּר

part. fem.: מְקֻטֶּרֶת *sg.*

Cant. 3, 6. מקטרת מר ולבונה

Hif-il: הִקְטִיר 3 *prf.*

Lev. 9, 10. הקטיר המזבחה
2 Chr. 28, 3. הקטיר בגיא בן־הנם

3 *prf.:* וְהִקְטִיר

Ex. 30, 7. והקטיר עליו אהרן
Lev. 4, 9. והקטיר הכהן את־החלב
Lev. 1, 13. 15. והקטיר המזבחה
2, 9. 4, 19.
Lev. 1, 17. והקטיר אתו הכהן
Lev. 2, 2. 16. והקטיר הכהן
Lev. 4, 31. והקטיר הכהן המזבחה
Lev. 4, 35. והקטיר הכהן אתם
Lev. 5, 12. והקטיר המזבחה
Lev. 6, 5. והקטיר עליה חלבי
Lev. 6, 8. והקטיר המזבח
Lev. 7, 5. והקטיר אתם הכהן
Lev. 7, 31. והקטיר הכהן את־החלב
Lev. 17, 6. והקטיר החלב
Num. 5, 26. והקטיר המזבחה

3 *prf. c. s.:* וְהִקְטִירוֹ

Lev. 3, 11. והקטירו הכהן המזבחה

3 *prf. c. s.:* וְהִקְטִירָם

Lev. 3, 16 והקטירם הכהן המזבחה
Lev. 4, 10. והקטירם הכהן

2 *prf.:* וְהִקְטַרְתָּ

Ex. 29, 13. 25. והקטרת המזבחה
Ex. 29, 18. והקטרת את־כל־האיל

3 *prf. pl.:* וְהִקְטִירוּ

2 Chr. 29, 7. וקטרת לא הקטירו

3 *prf. pl.:* וְהִקְטִירוּ

Lev. 3, 5. והקטירו אתו בני־אהרן

part. masc.: וּמַקְטִיר *sg.*

1 Reg. 3, 3. מזבח ומקטיר
Jer. 33, 18. ומקטיר מנחה
Jer. 48, 35. ומקטיר לאלהיו

part. m. pl.: מַקְטִירִים

1 Chr. 6, 34. מקטירים על־מזבח

part. m. pl.: וּמַקְטִרִים

2 Chr. 13, 11. ומקטרים לי״י עלות
2 Chr. 29, 11. משרתים ומקטרים

p. m. pl.: הַמַּקְטִירִים

1 Reg. 13, 2. המקטירים עליך

part. f. pl.: מַקְטִירוֹת

1 Reg. 11, 8. מקטירות ומזבחות

inf. abs.: וְהַקְטֵר

1 Reg. 9, 25. והקטיר אתו

inf. constr.: לְהַקְטִיר

Ex. 30, 20. להקטיר אשה לי״י
Num. 17, 5. להקטיר קטרת
1 S. 2, 28. על־מזבחי להקטיר קטרת
1 Rg. 12, 33 ויעל על־המזבח להקטיר
1 Reg. 13, 1. על־המזבח להקטיר
1 Chr. 23, 13. להקטיר לפני י״י לשרתו
2 Chr 2, 3 להקטיר לפניו קטרת־סמים
2 Chr. 2, 5. כי אם־להקטיר לפניו
2 Chr. 26, 16. להקטיר על־מזבח
2 Chr. 26, 18. לא־לך עזיהו להקטיר
2 Chr. 26, 18. המקדשים להקטיר
2 Chr. 26, 19. ובידו מקטרת להקטיר

impt. sg.: הַקְטֵר

2 Rg. 16, 15. הקטר את־עלת הבקר

2 *imperf.:* תַּקְטִיר

Num. 18, 17. ואת־חלבם תקטיר
Hos. 2, 15. הבעלים אשר תקטיר

3 *imperf.:* יַקְטִיר

Lev. 4, 26. ואת־כל־חלבו יקטיר
Lev. 16, 25. יקטיר המזבחה

3 *impf. ap.:* וַיַּקְטֵר

Ex. 40, 27. ויקטר עליו קטרת
Lev. 8, 16. ויקטר משה המזבחה
Lev. 8, 20. ויקטר משה את־הראש
Lev. 8, 21 ויקטר משה את־כל־האיל
Lev. 8, 28. ויקטר המזבחה
Lev. 9, 13. 17. ויקטר על־המזבח
Lev. 9, 14 ויקטר על־העלה המזבחה
Lev. 9, 20. ויקטר החלבים המזבחה

2 Reg. 16, 13. ויקטר את־עלתו

3 *impf. c. s.:* יַקְטִירֶנָּה

בהיטיבו את־הנרת
Ex. 30, 7. יקטירנה
Ex. 30, 8. יקטירה קטרת תמיד

3 *impf. pl.:* וַיַּקְטִרוּ *Ktib.*

2 Chr 34, 25 ויקטירו לאלהים אחרים

2 *impf. pl.:* תַּקְטִירוּ

Lev. 2, 11. לא־תקטירו ממנו אשה
2 Chr. 32, 12. תשתחוו ועליו תקטירו

3 *impf. pl.:* יַקְטִרוּן

1 S. 2, 15. בטרם יקטרון את־החלב
1 S. 2, 16. קטר יקטרון כיום החלב

Hof-al: הָקְטַר

part. masc.: מָקְטָר *sg.*

Mal. 1, 11. מקטר מגש לשמי

3 *impf. f.:* תָּקְטַר *p.*

Lev. 6, 15. כליל תקטר

קְטֹר

ע״ז, נפלס שֵׁבֶם [משכה תורם ל״ב ל״ס], הַבֵּר [ירמי׳ ס׳, ג׳] ושוח שם הפעולה, כיוון קטור לו מעשה קטור [ר״ל כעכונו]. *n. m.*, a s. f. שֶׁבֶם, הַבֵּר, suffitus (das Räuchern), non suffimentum, utiTarg. habet (בּוּסְמָן).

הַקְטָר

Jer. 44, 21. הלא את־הקטר

קְטֹרֶת

ע״כ, ונכנוי מְקַטַּרְתִּי, ומונכו לנכיס סמקועכיס, הן מיכי נשמיס לו מיכי נסקי קנכן סמוסקיס [רוי״כעוועכק].
n. f. (c. s. קְטָרְתִּי), suffimentum, quod adoletur, seu quo suffitur. LXX. θυμίαμα, σύνθεσις.

Ex. 30, 1. מזבח מקטר קטרת
Ex. 30, 7. קטרת סמים
Ex. 30, 9. קטרת זרה ועלה ומנחה
Ex. 30, 35. ועשית אתה קטרת
Ex. 31, 11. ואת־קטרת הסמים
35, 15. 37, 29. 39, 38.
Ex. 40, 27. ויקטר עליו קטרת סמים
Lev. 4, 7. מזבח קטרת הסמים
Lev. 10, 1. וישימו עליה קטרת
Lev. 16, 12. קטרת סמים דקה
Lev. 30, 8. יקטירנה קטרת תמיד
Num. 7, 14. 20. 26. מלאה קטרת
32. 38. 44. 50. 62. 68. 74. 80.
Num. 7, 86. מלאת קטרת
Num. 16, 7. ושימו עליהן קטרת
Num. 16, 17. ונתתם עליהם קטרת
Nu. 16, 18. וישימו עליהם קטרת
Nu. 17, 5. להקטיר קטרת לפני י״י
Num. 17, 11. ושים קטרת והולך
1 Sam. 2, 28. להקטיר קטרת לשאת
2 Chr. 2, 3. קטרת־סמים
Ps. 66, 15. עם־קטרת אילים
Ps. 141, 2. תפלתי קטרת לפניך
Jes. 1, 13. קטרת תועבה היא לי

וְקִטְרֹת

Num. 4, 16. וקטרת הסמים
2 Chr. 13, 11. וקטרת־סמים
2 Chr. 29, 7. וקטרת לא הקטירו
Prv. 27, 9. וקטרת ישמח־לב

הַקְטֹרֶת

Ex. 30, 27. 31, 8. מזבח הקטרת
Ex. 35, 15. ואת־מזבח הקטרת
Ex. 37, 25. את־מזבח הקטרת
Lev. 16, 13. ונתן את־הקטרת
Lev. 16, 13. ענן הקטרת
Num. 16, 35. מקריבי הקטרת
Num. 17, 12. ויתן את־הקטרת
1 Chr. 6, 34. ועל־מזבח הקטרת
1 Chr. 28, 18. ולמזבח הקטרת זהב
2 Chr. 26, 16. מזבח הקטרת
2 Chr. 26, 19. למזבח הקטרת

Ez. 8, 11. ועתר ענן־הקטרת עלה

וְהַקְּטֹרֶת

Ex. 30, 37. והקטרת אשר תעשה

לְקַטֹּרֶת

Ex. 40, 5. מזבח הזהב לקטרת

וְלִקְטֹרֶת

Ex. 25, 6. ולקטרת הסמים
Ex. 35, 8. 28. ולקטרת הסמים

cum suff.: וּקְטֹרְתָי

Ez. 16, 18. ושמני וקטרתי
Ez. 23, 41. וקטרתי ושמני שמת

קְטֻרָה

ע״כ, ומונכו כיו תְּקֻרָּת תולדתו, דנכיס סמיקועכיס, מנשמיס לו מיקנכן, וכמצ׳ סמיני קְטוּרָה, וקולי מעלכו.
n. f. (n. pr. קְטוּרָה), suffimentum, oblatio cum adolitione aromatum. LXX. θυμίαμα.

Dt. 33, 10. וישימו קטורה באפך

מָקְטֵר

ע״ו, ומונכו מקום עלות עצון וקטור הקטורת [ר״ל כעכונכם־פלשתן], וכן נכלקה פכוע יניקקי, מקום שמעלין עליו קטור עצן סמים, וכן להמקנכם, ול״נ כנוי לשונן כלעת דור קמקי, ומסתבר יותר שפכוע שֶׁלֶן־עורף, שמאר שהוא שפעל כיו מִשְׁלֹחַ.
n. m., locus, in quo adoletur, ara, ubi suffimenta accenduntur, non: suffitus (das Räuchern), sicut מִשְׁלַח, legatio (das Senden). LXX. θυμίαμα.

constr.: מִקְטַר

Ex. 30, 1. מזבח מקטר קטרת

מִקְטָרֶת

ע״כ, ונכנוי מְקַטַּרְתּוֹ, ומונכו מקטר הקטורת וכלי הקטור [ר״ל כעכונכם], וכן הניכוהו הקמיוכים.
n. f. (c. s. מִקְטַרְתּוֹ), thuribulum, quo suffitur. LXX. θυμιατήριον.

מִקְטֶרֶת

2 Chr. 26, 19. ובירך מקטרת להקטיר

cum suff.: מִקְטַרְתּוֹ

Ez. 8, 11. ואיש מקטרתו בידו

קִיטוֹר

ע״ו, וסוס קמור קִטּוֹר, וסכך קמור סדגום, ומונכו קמור של עצן, כתרגומו תכן [רוין], ד״מ קיטור סכבכן, כבסך נקטור, לומר כבסך של עור מקייכס נעצן, וכן תרגומו סיך וכוקק דקלי נקטרק. ומוס קמ״ך נסשלמה על קיל המקבצת־ ועולה כדמות עצן [פכן־עורף], או עכין שוקה [רש״י], ומעמ סזכנמים וכיכ מן המתרגמים שפרשוהו קרקע, מעשה קטר, נעכין קשור יקד וקציפה.
n. m. (= קִטּוֹר ad s. f. כִּידּוֹר), fumus, targ. תְּנָן, etiam de nube aut vapore fumi simili. LXX. ἀτμίς, φλόξ, πάχνη, κρύσταλλος. Inc. ἀναπνεύμασις, τυφῶνες.

קִיטוֹר

Gn. 19, 28. עלה קיטר הארץ

וְקִיטוֹר

Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור

בְּקִיטוֹר

Ps. 119, 83. הייתי כנאד בקיטור

כְּקִיטֹר

Gn. 19, 28. כקיטר הכבשן

II. קָטַר

פעל כולל, ומונכו כמו קָשַׁר לקמן, לומר קכור וקלוס וקשור [כיכלעכן], לכן נקכמת סמכנס לגילה וקכוי [קינעג־

Digitized by Google

וואלנען, -נויען], קולם נאסקת מדות זאינו זין קטורות אלא זאיכן מקורות, ול"כ סהאן נקאלה. לכן כ"ל זאה הזרע קָטֹר כמו קָצַר, וסקלוף בן ימי לעית זאור מקלוף על עית כזין, ול"כ קלרות קטורות כמו קצרות קטורות [נעקירלעא, קלייב סקאפע], נלי תקקה ומסדרון, ודוק.

v. tr., sicut קָשַׁר, ligare, hinc concamerare (Ez. 46, 22., ubi neque atria *sine tecto* neque *caminata*, sed *fornicata* intelligenda sunt). Nisi v. קָטֹר pro קָצַר dicitur, et atria minuta s. minora intelligenda sunt, id quod traditio in cod. *Midot* confirmat. Syrus: ביא קטירא. LXX., ut videtur: *αὐλὴ μικρά.*

p. pass. f. pl.: קְטֻרוֹת

Ez. 46, 22. חצרות קטרות

קָטַר

נאלמי כמו קָשַׁר נעבדי, ונכרך לכוב נקנוס תמור קשר מעבדי, עי' לקמן מסרש.

v. aram., vincire, ligare, hebr. קָשַׁר, in targumibus creberrimum.

קֶטֶר

ז', וסידועס קִטְרָא, וסרבוי קִטְרִין, ומונו קצר [קנאָטען], סכקצר נסלוק יסס. ומוס נסזאלס על דבר קידי ומצלי, זסוק כנקצר ומסודק, וקס לבעכנו, לו ג"כ על קצר סמותן ומקלן, מקום קצור סלבניס [נעלבענק]. נגרלן עוד מוס מסרש סכנוסות קֶשֶׁר, זרנוי אלו קְשָׁרִין, נעכין קצור, והתוספי קָשְׁרָן נמוכן מקוצר, לומר שמודק סיעב ומקוק, ל"מ אֲגֻדִּים קְטֻרִים, וכן מוס מִקְשָׁר, מס זסוק לקצור וקנור, לומר קנוכס.

n. m. (def. קִטְרָא, pl. קִטְרִין), vinculum, nodus, hinc ligamentum (Gelenk) et trop. scrupus, aenigma, quaestio subdifficilis. LXX. *σύνδεσμος.**

pl.: קִטְרִין

Dan. 5, 12. ומשרא קטרין

pl.: וְקִטְרִין

Dan. 5, 16. וקטרין למשרא

pl. constr.: וְקִטְרֵי

Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

קִיא

v. s. r. קִיאָ *p.* 978.

קִיאָה

v. s. r. קִיאָ *p.* 979.

קִיט

v. s. r. קִיטוֹ *p.* 980

קִים, קִם, קִם

v. s. r. קִים *p.* 987.

קִימָה

v. s. r. קִים *p.* 987.

קִין

v. s. r. קֵין *p.* 988.

קִינָה

v. s. r. קֵין *p.* 987.

קִיץ

v. s. r. קֵיץ *p.* 988.

קִיקָיוֹן

v. s. r. קִצָּץ *p.* 1000.

קִיקָיוֹן

ז"ו, וסמיך קִיקָיוֹן, ומונו לדעת נאון הלשון זמוסל לבן-קפני עץ הנקרא בערבי אלכרוע [והוא אלקרוע], וכן נתנוסת הנאוניס, וכנאמת [שנת כ"ף ע"ף] לאמר רכס כך כך קכס לדידי קוי לי קיקיון דיונה, לגלוליבף דמי, ואני פשטי רבי, ועל פוס קנוון מלכן יקיה, ומפרקידוסי ענדין מזכף, וקיקיון לפ"ז גלוליבף. ומלה ומת פרזו סנאוניס לילן סרק, שעוסף גרעיניו, ושעוסף מסן זמן, ומצר לו נכס סרנס לשוסף מסנו, ונמקוס לסקר יפורס נסס קֶרֶשׁ נגמרף, ווסו מספס מבניה, כי סס אלקרוע מכוכס קיקי, ומסס סלכן ונכס סנס לאדן יון, כי סס קוקי [אלכל דיאלוס ס' ל"ד], ופרוש וס סכנון.

n. m. (c. קִיקָיוֹן), arbusculus s. frutex biennis, *ricinus* (Wunderbaum), cujus ex granis oleum conficitur, inebrians illud et ad vomendum incitans, caule succulenta ac proinde facile corruptibili, arab., teste *Ibn-Chofni*, אלח'רוע gemar. etiam צְלוֹלִיבָא et קִיק, aegypt. *KIKI*, gr. *κίκι* (Dioscorides: *κρότων*), *κούκι* (Diod. Sicul. I, 34.). Hieronymus: *Pro cucurbita s. hedera in Hebraeo legimus CICEION, quae etiam lingua Syrâ et Punicâ CICEIA dicitur. Nos eodem tempore, quo interpretabamur prophetas, voluimus id ipsum Hebraeae linguae nomen exprimere, sed timuimus grammaticos, ne invenirent licentiam commentandi et vel bestias Indiae vel montes Boeotiae aut istius modi portenta confingerent, secutique sumus veteres translatores, qui et ipsi hederam interpretati sunt, quae Graece appellatur κισσός.* A. in altera editione et Th. *κνικεῶνα.* S. *κισσός.* LXX. *κολυκύνθη.*

Jon. 4, 6. וימן י־י־אלהים קיקיון

הַקִּיקָיוֹן

Jon. 4, 6. וישמח יונה על־הקיקיון

Jon. 4, 7. ותך את־הקיקיון ויבש

Jon. 4, 9. חרה־לך על־הקיקיון

Jon. 4, 10. אתה חסת על־הקיקיון

קִיקָלוֹן

= קִלְקָלוֹן, *v. s. r.* קָלַל *p.* 995.

קִיר

v. s. r. קִיר *p.* 989.

קָל

v. s. r. קָלַל *p.* 995.

קָל

vox, aram. v. s. r. קוֹל *p.* 982.

קָלָה

פעל ל"ע כ"ף נכתיב נכפעל ג"נ כ' י"ל, ונקרף קהל, ומונו כמו קָבַל, ופעזר זוסף תמונה שכיה מן קהל, ויעיל על זה הדמיון נשפתי מערב.

v. inf. Ketib (2 S. 29, 14. *Qeri:* וְקָלֵה), *cal*-are, *καλ-εῖν*, a rad. *kal*, conformatione secundaria. LXX. *ἐξεκλησιασθῆναι.*

Nif-al: נִקְלָה

3 *impf. pl.:* וַיִּקָּלְהוּ *Ktib.*

2 Sam. 20, 14. *ויקלהו ויבאו

קָלָה I.

פעל נודד, ומעתיד נשפס ענריכית יִקְלֶה, ומונו קריכס נקס [כְּסָעטען], ל"ס מן דנן זמייטין נסור ומסנסכים, ומוס קל"כ כמו שריפס נכלל, וגם מזרפת נכי לקס לעוכו על דבר פעס, ל"ס כלקיסו וכלקלף לפר קלס מלן נכל נקס. ומצר לקקור הזרס לע קוכף שממכו קָלֶה"ד, ודומס לו קָלַד נאנרי, וגס קָלַב נשפס כוזית, והקרן נמלף ג"כ לפל שָׁגַל, גָּחַל [נסלוף קלקי], והסתמצלות והזווי נשפתי מעלנ כנר הנעתי תקת גקל, ל"ס נשפס רוזית ויוכית [*cal*-ere, *καλ-εῖν*] וכדומס. נתקנוס קָלָא רנ הנרן, תמור שרף, יבש נאנרי, ומוס סס קָלֶיָא תמור שָׁהָם נאנרי, ככוי לאין נקס, וסס הפעולס סס מִקְלָא, נז"ע מִקְלֶה, ל"ס אֲשֶׁר מִקְלָת.

v. trans. (impf. neoh. יִקְלֶה), assare, torrere, de spicis igne torrefactis, de hominibus supplicio ignis affectis, arab. קלי, aeth. *qalawa*, targ. קָלָא (= טָהָם, רָבַשׁ, unde קָלְיָא, prester, species anguium), a radice *cal*-endi (*καλ-εῖν*), quam habes etiam in vv. שָׁגַל, גָּחַל.

LXX. *φρύγειν* (*φρύσσειν*), *ἀποτηγανίζειν.*

3 *prf. c. suff.:* קָלָם

Jer. 29, 22. קלם מלך־בבל

part. pass.: קָלוּי

Lev. 2, 14. אביב קלוי באש

part pass.: וְקָלוּי

Jos. 5, 11. מצות וקלוי

Nif-al: *נִקְלָה

part. masc.: *נִקָּלֶה לד"ק

Ps. 38, 8. *כסלי מלאו נקלה

קָלִי

זו קָלְיָא, ז"ו, והמונן דנן זו קניכ קלוי נקס [כְּסָעטענטייל], ולפ כיקקי שמר זהוק קמץ, עזוי מכיסל כך שייכנין זוקו נקנול. ומצר למזקלו כנר כתב רל"ק שנפ על דכן נעלי ס ק ו ק ל ף. נתקנוס קָלִי זו קָלִי ומילועס קָלְיָא מצלהו.

s. קָלְיָא, *n. m.*, frumentum frixum s. tostum, hordeum triticumve in fornace torrefactum (Hieronymus: *frixum cicer*, arab. etiam nunc קלי), aram. חֲלִי (קָלֵי), def. קַלְיָא. LXX. *ἄλφιτον, πεφρυγμένα χίδρα νέα.*

Ruth. 2, 14. ויצבט־לה קלי

1 Sam. 25, 18. וחמש סאים קלי

וְקָלִי

Lev. 23, 14. ולחם וקלי וכרמל

2 Sam. 17, 28. וקמח וקלי ופול

2 Sam. 17, 28. ועדשים וקלי

הַקָּלְיָא

1 Sam. 17, 17. איפת הקליא הזה

נִקְלֶה

ז"ו, והוק סס ניכוכי מנכין נפעל סל קלה, ומונו לדעת יוסף קמץ קעקוע ונרוב נצור, לכן כמו קיקוד ונרנת זו קדוק הפוד [הויטנרשקב, -פנפניכלוכנ], וכן הפתיק קוזו הפתרגס קְדִיחָא [ענפניכלוכנ], וס

קָלָה II.

פעל ל"ע נקל, ומונו כמו קַל לקמן, זהוק המקוסק ממנו, כמונן כויס וסנסלה וולוול וסקעכה מקום וכלוז [פענקַבּענן], נעריכנגקַענען], ומוס נככין נפעל נִקְלֶה סנפועלי, סיות כנוס וגפל ונפקס [פענקַבּענע, נעזימפּפּע וועדרען], ל"ס מלפ סכיסס קלון, לפר לדעת יוסף קמץ כמו נקלה, לומר קעקוע ונלוז. נתקנוס קָלֹן מצלהו, וכנסף ענריכיק ממנו קַלְקָלָאָה, וכנאמת קלון ככוי לניס סנוזת זו כית סווכס.

n. m. (c. קְלוֹן, c. s. קְלוֹנוֹ), contumelia, ignominia; turpitudo; interdum: pudor (syn. בּוּשָׁה), gemar. lupanar, fornix, targ. קְלָן. LXX. *ἀτιμία, ἀτιμάζειν.* S. *ὕβρις.*

Job. 10, 15. שבע קלון וראה עניי

Ps. 83, 17. מלא פניהם קלון

Prv. 3, 35. וכסילים מרים קלון

Prv. 9, 7. לקח לו קלון

Prv. 11, 2. בא זדון ויבא קלון

Prv. 12, 16. וכסה קלון ערום

Prv. 18, 3. ועם־קלון חרפה

Hos. 4, 18. קלון מגניה

Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד

וְקָלוֹן

Prv. 6, 33. נגע וקלון ימצא

Prv. 13, 18. ריש וקלון פורע מוסר

Prv. 22, 10. וישבת דין וקלון

בְּקָלוֹן

Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר

מסקנכ יותר מדעת כז"י ופקן-עורף ודוד קמקי שפכזוהו עכין כויון.

n. m. part. nif., incensio cutis, phlegmone. LXX. *ἐμπαιγμοί.*

Ps. 38, 8. *כסלי מלאו נקלה

קָלָה II.

פעל ל"ע נקל, ומונו כמו קַל לקמן, זהוק המקוסק ממנו, כמונן כויס וסנסלה וולוול וסקעכה מקום וכלוז [פענקַבּענן], נעריכנגקַענען], ומוס נככין נפעל נִקְלֶה סנפועלי, סיות כנוס וגפל ונפקס [פענקַבּענע, נעזימפּפּע וועדרען], ל"ס מלפ סכיסס קלון, לפר לדעת יוסף קמץ כמו נקלה, לומר קעקוע ונלוז. נתקנוס קָלֹן מצלהו, וכנסף ענריכיק ממנו קַלְקָלָאָה, וכנאמת קלון ככוי לניס סנוזת זו כית הוונס.

n. m. (c. קְלוֹן, c. s. קְלוֹנוֹ), contumelia, ignominia; turpitudo; interdum: pudor (syn. בּוּשָׁה), gemar. lupanar, fornix, targ. קְלָן. LXX. *ἀτιμία, ἀτιμάζειν.* S. *ὕβρις.*

Job. 10, 15. שבע קלון וראה עניי

Ps. 83, 17. מלא פניהם קלון

Prv. 3, 35. וכסילים מרים קלון

Prv. 9, 7. לקח לו קלון

Prv. 11, 2. בא זדון ויבא קלון

Prv. 12, 16. וכסה קלון ערום

Prv. 18, 3. ועם־קלון חרפה

Hos. 4, 18. קלון מגניה

Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד

וְקָלוֹן

Prv. 6, 33. נגע וקלון ימצא

Prv. 13, 18. ריש וקלון פורע מוסר

Prv. 22, 10. וישבת דין וקלון

בְּקָלוֹן

Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר

Digitized by Google

constr.: קְלוֹן
Jes. 22, 18. קלון בית אדניך
cum suff.: קְלוֹנְךָ
Jer. 13, 26. וניראה קלונך
Jer. 46, 12. שמעו גוים קלונך
Nah. 3, 5. וממלכות קלונך
v. לנ״ק *קְלֵה קָלַל
Hab. 2, 16. *וקיקלון על־כבודך

קָלָה

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לנ״ק כמו חָלָה, לשון נריפה וקריכה וצריפה, ומשנו שַׁבָּחַת כלי לקכור, ול״כ קלק מקשוי של קלס, ע״ל קשה וקשק מפה ופתק פנס ופנק. ולי נראה שמשמעות של קָלַח כמו צָלַח, לשון קעור וככוב, לכן שַׁבָּחַת לע״ז מך המקוקה של צַלַּחַת, שעכשיו דנר מקוער לקכול, ווה שמשנר יותר מדעת הקומרים שמצרע קלק כדומה לל קדק, נקלוף ד׳ כל׳, ולקייפס מן עָלַה־עָטָה, זָבַל־זָבַר, פּוּט־פּוּגל עוד נספקות.

v. inus., sicut קָלָה, cal-efacere, torrere, unde שַׁבָּחַת, vas ad cale-faciendum (*Rashi:* chaudière), nisi potius קָלָה, sicut צָלָה, vi *ex-cavandi* dicitur; id quod multo verisimilius est.

שַׁבָּחַת

ש״נ, שכנר מרשמי מקק הפעל, לומר שהוק נמוכנו כמו צַלַּחַת.

n. f., vas cavum, lebes, olla (syn. et indidem ortum צַלַּחַת). LXX. *χύτρα.*

שַׁבָּחַת *p.*
Mich. 3, 3. וכבשר בתוך קלחת

בַּשַּׁבָּחַת
1 Sam. 2, 14. או בקלחת או בפרור

קָלַט

פעל יקר ומתנוד, ומפעיל נשפה מנרישית יַקְלִיט, ומוכנו כניסה וקניטה ומסיפה יקד וקפיפה [נוועמענישפען, וועמענן], וכן נקמת מוכן של הפעל קלץ נעכני, והקרן קָלַט שנמצא ג״כ אצל פָּלַט, פָּלַח, נמקנר מוצנ, ומפעמי׳ בָּ פה הפוכו, שתמנותו אמוף יקד [נוועמענן], ומפעמי׳ פָּ מוכנו סלפה ונכוד [וועג], ומפרכו אנאר לך נכוה״ב. ומנין מוה ק׳ עכין הפעל אמוף יקד ונקוט [ל״ע מקנול פל״ע], ומרלים מְקֻלָּט הגור, וכן קָלַט נאמרי, ל״ע מית קרון דְּקָלְטֵהּ קשולא, לומר מומפים ומקנלים. ונפשה מנריכית שנר הפעל נמוכן וה, ל״ע מקליעת הרכנם [של לילנות] ונשיעה, מקליעת ורע, ספסך של פליעת ורע, וכן נקבעת סכתיבה קולמום קולע דיו או פולע, ומשה שפה לְקָלְטָהּ, חֲקָלָט, חֲקָלָטָה. ג׳ מנין סכוון יקד ונקיפה [נוועמענישפען], ומניכי קָלוּט המכוון ומנומ ומקומף ומגומד נאיכיו [קוין, נוועג], ככוי לקומס נכנסית, וכן נאמת נמרכי קַלְאַט [חֲקָלָט], פַּלְטִי׃ [חֲקָלָטִי] נכסי, קַלְטָ [פָּלָט] קומס נכנסית, וכבי סכרשה לי פרוז הנמרא [נכוכות ו׳, ע״ח] של קלוע, שפרסותיו קְלָטוֹת נ כ מוק.

v. comp. tr. (impf. neoh. יִקְלֹט), contrahere, colligere, arab. קלץ, rad. קַלָּט, cogn. פָּלַט, פָּלַח (פָּ = *con*, בָּ = *ve*, *dis*), primum vi colligendi s. excipiendi profugos (neohebr. vi latissima recipiendi, veluti *semen*, opp. פָּלַט), deinde vi corpus contrahendi, unde קָלוּט (opp. שָׁרוּי), contractus, decurtatus, pumilio, arab. *qalathij-on* (קַלַּתִּי), *qulàth* (קֻלָּת), *qalth* (קַלָּת), *qalith* (קָלִית, qui fracturam habet s. ramicem). LXX. *κολοβόκερκος* (stutzschwänzig).

part. pass.: קָלוּט
Lev. 22, 23. שרוע וקלוט

מִקְלָט
ש״ו, ומוכנו מקום קולע הרוגף, לנלגי סמניכו כיל גוזל סדם, וכן ע״י מקלע נקומע הפקודים וניכוזע, ומכין נוה תלגוס של עכי מ מקלע נמצל לקלען קעולל, ומשור משם מקלע נמצל נתכנוס חָקָלָט ומילועם מְקַלְּטָא.
n. m., asylum, refugium, targ. מְקַלְּטָא (def. מַקְלְטָא). LXX. *φυγαδεῖον, φυγαδευτήριον, καταφυγή, ἀφωρισμένος.*
Num. 35, 11. 13. ערי מקלט תהיינה
Num. 35, 14. ערי מקלט תהיינה
Jos. 21, 13. עיר מקלט הרצח
21. 27. 32. 36.

הַמִּקְלָט
Num. 35, 6. שש־ערי המקלט
Jos. 20, 2. את־ערי המקלט
1 Chr. 6, 42. נתנו את־ערי־המקלט
1 Chr. 6, 52. ערי המקלט

לְמִקְלָט
Num. 35, 12. לכם חערים למקלט
Nu. 35, 15 ששׁ־הערים האלה למקלט
Jos. 20, 3. והיו לכם למקלט
cum suff.: מִקְלָטוֹ
Nu. 35, 25. אל־עיר מקלטו אשר־נס
Num. 35, 26. גבול עיר מקלטו
Num. 35, 27. לגבול עיר מקלטו
Num. 35, 28. בעיר מקלטו ישב
Num. 35, 32. לנוס אל־עיר מקלטו

קָלַל

לומר קַל, ומעתיד יָקֵל, ומתנוסו כ״ל כמוד ונפנוף כמוף ומפיקס [ערכינמן, רעכנמן], וכן שרש קַל לשמתו נשפה *cel-er*, *cell-o*, *κελ* [*κελλ-o*, רומית ויוכית וכמומ, ומשופע קַלְקֵל נקלים [יקוקקל כ״ם כ״ו], שרנוכו כמכוד וכפנוף, וכן קַלְקֵל נעכני, אַנְקַלְקֵל נשפה כוצית, ענין כמכוד ותנוסע, וכן הִתְקַלְקֵל נירמיה ל׳ כ״ד, נמוכן תנוסע, ולומס לו נמוכן זה גַּלֵּ־ע לעיל קַלֵּ־ע לקמן, כאשר קראם שם, ולולי ג״כ הרצה חַל לעיל נמוכן זה [ל״ע סער מקקולל], וכן גַּל נפקרון זה. ומוס נהשלמה פ׳ היות מסיר [שכעלל, נעסעכך, נעוועגלין ויין], ל״ע מנצרים קלו, וקלו מנמרים סוסיו, ימי קלו מכי־קרג, וימי קלו מכי־רן, וכן מצרם זה תוקר המסירות נשפה רומית ויוכית [*cel-er*, *κελ-ης*]. ג׳ היות נכנר ודק ומופתק ומוער, כלי כנדות המוכעת המסירות [לייפצ, -נעוועגלין ויין], לכן נכלל היות נגרע ונפתק וכפסר, ל״ע קלו המים, או נהשלמה על פקיעות וכצוות נכלל שהפוכו כבד, ודומס לו קַלַּח לעיל. הכפעל נָקַל ע״מ נָסַב, או ג״כ נָקַל ע״מ נָסַם [יקוקקל כ״ם י״נ], ומשלנר נעדו נָקַלְתִּי, והפעיל יַקֵּל, ופתרוכו הפעולי של קל, לומר היות קל ומסיר ועיר ופקותי נוד וכקלה וכדומס. ודע קוקף שים הכלל והפרט נין זתי התמוכות [נָקַל, נָקַל] שהנתי, והשקרוכה נלרכת להסתת הסקתי ולי־גופי׳, וכן נסתקת נקניו נָקַלְתָּ נקשור עם על. ל״ע נקל מסיותך לי עבר, מכקל לניו יסודם מעשות, ר״ל מעט ומוער, וכדומס להרכה. מכנר קַלָּה יונף, ותעודתו עשות קל ופקותי ומנער, וכוכתו הִקֵּל עשות כָּבֵד, לומר יקר, לכן נכלל נוד ומשלס [לייפצ, נעריכנ שְׁלַהֲעַן, פַּעַר־, שְׁלַהֲעַן], ותכיר נוס עסן מאכדיל ניכו וכן קרר וקנני. סכוסף חַקַל ומתקוד חָקַל ומעתיד יָקַל כדרך נניכו ובמוכן רקני, לומר מעות עול קל ולי־כנד וכוס לנשק, לו ג״כ מהקלת ענודה, ולך לפעמים פתכוכו כמו נכנד, לשון נוד. והכנד הנני חָקַל נמוכן רקני, לשון נכנוד ונעכוס, נהשקלה על יריית הקנים, וכן לעת המקנגס ולכן־גנקש ויוסף קמיר, ומכל״ק מעה שמכמו מעכין קלקול נגמיל, וכן מעה לכן־סרוק שמכמו מעכין לע״ש. ונפרוש זה הפעולי שלו הִתְחַקְלֵל, מכלכוד ומעוע לנר, ולשר לעכין לעוע עי׳ תקת קָלַל לקמן.
h. e. קַל, *v. trans.* (impf. יָקֵל), *κελλ-ειν*, *cell-ere* (*cel-er*, *κέλ-ης*, *κέλ-ευθος* etc.), quae significatio nativa comprobatur conjug. *Pilpel* חִקְלְקֵל Ez. 21, 26., sagittas quassare ad sortiendum, aethiop. *anqalqala* (commotum esse) et conj. *Hitpalp.* הִתְחַקְלֵל Jer. 4, 24. concuti, conquassari, cogn. גַּלֵּ־ע, קַלֵּ־ע, גַּל et fortasse etiam חַל 4. (סַפֵּי מְחוֹלָל, *pro-cella*). Hinc 1) *cel-erem*, citum, agilem esse; 2) tenuem, levem, facile mobilem esse h. e. omnis molis, qua motus impeditur, expertem (opp. כָּבֵד), sicut קַלַּח, quod paragoge indidem oriundum est. *Ni.* נָקַל (ad s. f. נָסַב) s. נָקַל (ad s. f. נָסַם, Ez. 21, 12.), 1 p. sing. praet. נָקַלְתִּי, impf. יִקָּל, celerem, facilem, levem, humilem et contemtum esse. Forma נָקַל speciatim abstracte et neutraliter dicitur, uti et fem. קַל־נָקָה (leviter, obiter). *Pi.* קַלֵּל, vilipendere, flaccifacere, hinc conviciari, blasphemare, contumeliose tractare (syn. אָרַר, *ἀφᾶσθαι*; קָבַב). *Hi.* הֵקֵל (inf. הָקֵל, impf. יָקֵל), leve vel vile reddere, allevare, vilipendere. LXX. *ἐξάλλεσθαι, ἐλαφρότερον εἶναι, κουφότερος, ταχύς, οὐδὲν εἶναι, περιτιθέναι*; *Ni. ἀτιμάζεσθαι, ἀτιμοῦσθαι, εὐχερῆ, κοῦφον εἶναι, ἀποκαλύπτεσθαι*; נָקַל, *κοῦφος, μικρός, ἱκανός*; נָקָה, *ἀτιμία*; *Pi. κακῶς ἔπειν*, — *ἐρεῖν, κακολογεῖν, ἀρᾶσθαι, κατ-*; *Pu. ἐπικατάρατον εἶναι*; *Hi. ταχὺ ποιεῖν, κουφίζειν*; *ἀφιέναι, ἀν-*; *ὑβρίζειν*; קַלְקֵל, *ἀναβράζειν*; הִתְקַלְקֵל, *ταράσσειν.*
2 *perf.:* קַלּוֹתָ
Nah. 1, 14. אשים קברך כי קלות
1 *perf.:* קַלֹּתִי
Job. 40, 4. הן קלתי מה אשיבך
3 *perf. pl.:* קַלּוּ
Gn. 8, 11. כי־קלו המים
2 Sam. 1, 23. מנשרים קלו
Job. 7, 6. ימי קלו מנרי־ארג
Job. 9, 25. וימי קלו מנרי־רץ
Jer. 4, 13. קלו מנשרים סוסיו
3 *perf. pl.:* וְקָלּוּ
Hab. 1, 8. וקלו מנמרים
3 *pl. c. h int.:* הֲקַלּוּ
Gn. 8, 8. לראות הקלו המים
3 *impf. pl.:* יָקֵלּוּ *p.*
1 S. 2, 30. מכבדי אכבד ובזי יקלו
3 *impf. f.:* וַתָּקֶל
Gn. 16, 4. ותקל גברתה בעיניה
1 *imperf.:* וָאֵקֵל
Gn. 16, 5. ואקל בעיניה

Nif-al: נָקַל 3 *perf.*
2 Reg. 20, 10. נקל לצל לנטות
Jes. 49, 6. נקל מהיותך לי עבד
3 *perf.:* נָקַל *p.*
Prv. 14, 7. ודעת לנבון נקל
3 *perf.:* וְנָקַל
2 Reg. 3, 18. ונקל זאת בעיני ר׳
3 *prf. c. h int.:* הֲנָקֵל
1 Reg. 16, 31. הנקל לכתו בחטאות
Ez. 8, 17. הנקל לבית יהודה
3 *perf. f.:* נָקְלָה
Jer. 6, 14. 8, 11. על־נקלה לאמר
3 *prf. f. c. h int.:* הֲנָקְלָה
1 Sam. 18, 23. הנקלה בעיניכם
1 *perf.:* וְנִקַּלְתִּי
2 Sam. 6, 22. ונקלתי עוד מזאת
3 *impf. pl.:* יֵקָלּוּ
Jes. 30, 16. על־כן יקלו רדפיכם
Pi-el: קִלֵּל 3 *prf.*
Lev. 20, 9. אביו ואמו קלל
2 Sam. 19, 22. כי קלל את־משיח ר׳
3 *prf.:* וְקִלֵּל
Jes. 8, 21. וקלל במלכו
3 *prf. c. s.:* קִלְלַנִי
1 Rg. 2, 8. והוא קללני קללת נמרצת
2 *prf.:* קִלַּלְתָּ
Eccl. 7, 22. גם־את קללת אחרים
part. masc.: מְקַלֵּל *sg.*
Prv. 20, 20. מקלל אביו ואמו
part. masc.: וּמְקַלֵּל *sg.*
Ex. 21, 17. ומקלל אביו ואמו
2 Sam. 16, 5. יצא יצוא ומקלל
part. masc.: הַמְקַלֵּל
Lev. 24, 14. הוצא את־המקלל
Lev. 24, 23. ויוציאו את־המקלל
part. c. s.: מְקַלְלָנִי *al.* 3 *pl. c. s.*
Jer. 15, 10. כלה מקללוני
part. c. s.: מְקַלְלֶךָ *p.*
Eccl. 7, 21. לא־תשמע עברך מקללך
part. c. s.: וּמְקַלְלֶךָ
Gn. 12, 3. ומקללך אאר
part. pl.: מְקַלְלִים
1 Sam. 3, 13. כי־מקללים להם בניו
inf. constr.: לְקַלֵּל
Gn. 8, 21. לא אסף לקלל עוד
Jos. 24, 9. לבלעם בן־בעור לקלל
inf. c. suff.: לְקַלֶּלְךָ
Dt. 23, 5. ארם נהרים לקללך
inf. c. suff.: בְּקַלְלוֹ
2 S. 16, 7. וכה־אמר שמעי בקללו
inf. c. suff.: לְקַלְלוֹ
Neh. 13, 2. בלעם לקללו
impt. sg.: קַלֵּל
2 Sam. 16, 10. קלל את־דוד
1 *impf. c. s.:* וַאֲקַלְלֵם
Neh. 13, 25. ואריב עמם ואקללם
2 *imperf.:* תְּקַלֵּל
Ex. 22, 27. אלהים לא תקלל
Lev. 19, 14. לא־תקלל חרש
Eccl. 10, 20. מלך אל־תקלל
Eccl. 10, 20. אל־תקלל עשיר
3 *imperf.:* יְקַלֵּל
Lev. 20, 9. אשר יקלל את־אביו
Lev. 24, 15. איש כי־יקלל אלהיו
2 S. 16, 9. למה יקלל הכלב המת
2 S. 16, 10. כי יקלל ובי ר׳ אמר
Prv. 30, 11. דור אביו יקלל
3 *imperf.:* וַיְקַלֵּל
2 Sam. 16, 11. הנחו לו ויקלל
3 *imperf.:* וַיְקַלֵּל
Lev. 24, 11. את־השם ויקלל

Digitized by Google

ויקלל הפלשתי את־דוד 1 S. 17, 43.
לעמתו הלוך ויקלל 2 Sam. 16, 13.
ויקלל את־יומו Job. 3, 1.
יְקַלְלֻךָּ *3 impf. c. s.:* Prv. 30, 10.
פן־יקללך ואשמת
וַיְקַלְלֵם *3 impf. c. s.:* 2 Reg. 2, 24.
ויקללם בשם י״י
יְקַלְלוּ־ *3 impf. pl.:* Ps. 62, 5.
ובקרבם יקללו־סלה Ps. 109, 28.
יקללו־המה ואתה תברך
וַיְקַלְלוּ *3 impf. pl.:* Jud. 9, 27.
ויקללו את־אבימלך
קַלֵּל *Pu-al:*
וּמְקַלָּלַיִךְ *prt. pl. c. s.:* Ps. 37, 22.
ומקלליו יכרתו
יְקֻלַּל *3 imperf.:* *p.*
בן־מאה שנה יקלל Jes. 65, 20.
תְּקֻלַּל *3 impf. f.:* Job. 24, 18.
תקלל חלקתם בארץ
הֵקַל *Hif-il:* *3 perf.*
כעת תראשון הקל Jes. 8, 23.
הֵקַלְתַּנִי *2 perf. c. s.:* 2 Sam. 19, 44.
ומדוע הקלתני
הֵקַלּוּ *3 perf. pl.:* Ez. 22, 7.
אב ואם הקלו בך
לְהָקֵל *inf. constr.:* Jon. 1, 5.
להקל מעליהם
הָקֵל *impt. sg.:* 1 Reg. 12, 4.
הקל מעבדת אביך
הקל מן־העל 1 Reg. 12, 9.
ואתה הקל מעלינו 1 Reg. 12, 10.
הקל מעבודת אביך 2 Chr. 10, 4.
הקל מן־העל 2 Chr. 10, 9.
ואתה הקל מעלינו 2 Chr. 10, 10.
וְהָקֵל *impt. sg.:*
וחקל מעליך ונשאו אתך Ex. 18, 22.
יָקֵל *3 imperf.:*
אולי יקל את־ידך 1 Sam. 6, 5.
קִלְקֵל *Pi-el:* *3 perf.*
והוא לא־עניים קלקל Eccl. 10, 10.
קלקל בחצים Ez. 21, 26.
הִתְקַלְקֵל *Hitpa-el:*
יִתְקַלְקְלוּ *3 perf. pl.:* *p.*
וכל הגבעות התקלקלו Jer. 4, 24.
קַל

ק״ו, ולנקני צַפֳּרִים, וסירכוי קַלִּים, ולנקני קְלוֹטָה. ופתכוכו לי־כנד ומסיר מקומו וניץ וקל נאכולכם [לי״כם, שנאכלו], ל״מ קל־נגלים, ונספסוק ועל־קל נרכב סמנון על סוס קל סחרוסת, ולפעמים נקשור עם מסרס כפעמיי. נתכנוס קַלִּיל שאלהו, והקוסרי קַלִּיל כמו פעמ, שנגזר ג״כ לפעמיי, ונגזרת סקנהו קַלֵּי נקנון סלפד, וכן סמוסעם נתכנוס קַלִּילוֹ. נשפה עבריכית קל כנוי לפחיו וקסר לפם, וכן שם לניין קלות נדנור ונסגיון, שקר הפוכו חָמוּד, ושם שם סוף כוכתו חָמֵר, ל״מ קל יְחֻמַּר, שלומדים סמור מקל להקשיב, או קל מפמור להקל [עי׳ מדיכי קל ושומר נספר כריקות דף פ׳], וכן נגזרן נדקדוק לניין מי־סדנוסו, ל״מ נכין קל, ניח קלה וכדומה, וכן נגזרת נשובן הגיוכי חֲלָא, שנוכחו חֻמְרָא, ושוכ סרנס.

adj. m. (f. קַלָּה; pl. קַלִּים, f. קַלּוֹת), levis, *cel-er*, pernix, velut קַל בְּרַגְלָיו, *πόδας ὠκύς*, poet. equus celer, gr. *κέλης* (Jes. 30, 16.), adv. leviter, cito (syn. מְהֵרָה, quod ad vim intendendam adjicitur), targ. חֲלִיל, חֲלִיל, celer, velociter, gem. apocopato *Laned:* חֲלִי. Inde sbst. חֲלִילוּ, חֲלוּת, חֲלָא, velocitas, levitas (opp. תּוּמָּר, חֻמָּר, תּוּמָּא, חֻמָּא). LXX. *κοῦφος, κούφως; ὀξύς, ὀξέως; ἐλαφρότερος, δρομεύς, φωνή.*

ועשהאל קל ברגליו 2 Sam. 2, 18.
קל־הוא על־פני־מים Job. 24, 18.
מהרה קל יבוא Jes. 5, 26.
רכב על־עב קל Jes. 19, 1.
ועל־קל מרכב Jes. 30, 16.
קל מהרה אשיב Joel 4, 4.
וָקַל *adj. masc.:*
וקל ברגליו לא ימלט Am. 2, 15.
הַקַּל *p.*
אל־יונס הקל Jer. 46, 6.
מְקַל *adj. masc.:* *p.*
ואבד מנוס מקל Am. 2, 14.
לפעת המסרת מְקַל, קוֹל *al.*
*והיה מקל זנותה Jer. 3, 9.
קַלִּים *adj. pl.:*
לכו ׀ מלאכים קלים Jes. 18, 2.
קלים היו רדפינו Thr. 4, 19.
לַקַּלִּים *adj. pl.:*
לא לקלים המרוץ Eccl. 9, 11.
קַלָּה *adj. fem. sg.:*
בכרה קלה Jer. 2, 23.
קְלָלָה

ס״כ, וסמין קְלָלָה, וסמונן נדוף וקכוף נמנס וסכלמס נוי ושוע [שמסהוכו, פנון], ונוכקו נרכס לפעמים, וקפר למונן הפסוק קללת קלסים קלוי, הכנון לד״ק נויון של סקס״ם סקלוי, לומר שהכלס נוי לו, או שהמנוס קלוי, וסנוקר ינקר.

n. f. (c. קְלָלַת), opprobrium, detestatio, maledictio contumeliosa, execratio (opp. בְּרָכָה), M. T. 21, 23., objective de suspenso diris divinis afflicto. LXX. *ἀρά, κατάρα, κατάρασις, καταρᾶσθαι.*

קללה ולא ברכה Gn. 27, 12.
קללה נמרצת 1 Reg. 2, 8.
ויאהב קללה ותבואהו Ps. 109, 17.
וילבש קללה כמדו Ps. 109, 18.
קללה תחשב לו Prv. 27, 14.
ולקח מהם קללה Jer. 29, 22.
היריתם קללה בגוים Zach. 8, 13.
וּקְלָלָה
היום ברסת וקללה Dt. 11, 26.
הַקְּלָלָה
הקללה על־הר עיבל Dt. 11, 29.
את־הקללה לברכה Dt. 23, 6.
על־הקללה בהר עיבל Dt. 27, 13.
את־כל־הקללה הכתובה Dt. 29, 26.
ויהפך אלהיתו את־הקללה Neh. 13, 2
וַהַקְּלָלָה
והקללה אם־לא תשמעו Dt. 11, 28.
הברכה והקללה Dt. 30, 1.
נתתי לפניך הברכה
והקללה Dt. 30, 19.
הברכה והקללה Jos. 8, 34.
לִקְלָלָה
אתך לקללה Jer. 26, 6.
לקללה ולחרפה Jer. 44, 8.
וְלִקְלָלָה
להיות לשמה ולקללה 2 Rg. 22, 19.
לשנינה ולקללה Jer. 24, 9.
לשרקה ולקללה Jer. 25, 18.
ולקללה ולחרפה Jer. 42, 18.
ולשמה ולקללה Jer. 44, 22.
לחרב ולקללה תהיה Jer. 49, 13.
קִלְלַת *constr.:*
כי־קללת אלהים תלוי Dt. 21, 23.
קללת יותם בן־ירבעל Jud. 9, 57.

כן קללת חנם לא תבוא Prv. 26, 2.
קִלְלָתוֹ *cum suff.:*
תחת קללתו חינם חזה 2 S. 16, 12.
קִלְלָתְךָ *cum suff.:*
עלי קללתך בני Gn. 27, 13.
הַקְּלָלוֹת *pl.:*
כל־התקללות האלה Dt. 28, 15. 45.
קָלָלוֹן

ס״ו, וסוע סמוכ קְלָלוֹן, ע״כ טוֹעֲפַת סמוכ טָפְטָפַת, כוֹכֵב סמוכ דָּבְדָּבָב. ופתכוכו קכוף וגדוף וסכלס וגוי כוול וקלון [שאכלע], ולנס כוון סתקנס. ועפס הכל״ק שפרשו נגעוכו וכס׳ סנזכיס שלו שמוכנ מן קָרָא חָלוֹן, כי שכשו קלל.

n. m. (pro קְלָלָלוֹן, ad s. f. טוֹעֲפַת = טָפְטָפַת, דָּבְדָּבָב = כּוֹכֵב), contumelia, ignominia, probrum, dedecus, minime, ut voluit *Qimchi*, ex קָרָא חָלוֹן compos. LXX. *ἀτιμία.*

וְקִרְקָלוֹן
וקירקלון על־כבודך Hab. 2, 16.
קַלְקַל

ס״ו, ויקר כוע ומקנוכד, וסוע סמוכ קְלָלָל, וכן צְרֵרַי [פרישי], סמוכ צְרֵרַי, וככל שלס נעתק סקולי הלעס, וגי״כ כעקרן וכמנן, ולוגמע לו כמעט צְלָצַל סמוכ צַלְצַל, סְמָדַר סמוכ סַמְדַּר. סמוכן קַל מקול, לומר לע הערך ושפל מקל [שלמעס], ויפס פרשו קנן־עוכ קל סקל, וסמלס כפילה, וכן דעת סמתרגס שתרגמו קַלִּיל.

adj. m. (pro קָלָקָל, sicut צְרֵרַי = צְרֵרַי, promota ac proinde producta vocali, fere quemadmodum צְלָצַל dicitur pro צַלְצַל, סְמָדַר pro סַמְדַּר), levissimus, vilissimus (quasi קַל חַקַּל), targ. קַלִּיל. LXX. *διάκενος.*

הַקְּלִי־קַל
ונפשנו קצה בלחם הקלקל Nu. 21, 5.
קָלָל

ס״ו, ומוכנו לנעת כל״ק שלוטע וון [נטשָׁלְטָפַ, פשלינע], וכלשה שכתפנס נדכוכ כיוטע קלל, וכן תרגס סמתרגס חָשׁ מְצַלְחֵב. ולפ״ו לסשרע קל ענין לסוב, ודומס לפ״ו של קַלָּה לעיל נמוכן לסוב, וסמשלל כמו שלל לפע ולסנ, וכנר סשוס קל פס עס קַלָּה שלן־סרוק נתקנתן, וכן נקר ספעל נמוכן סכנכ קלקל נקניס, ודוע לע פניס קלקל, והשמע שת מנקס.

adj. m., acutus, politus, a v. קַל = קַלַּח, cal-ere (translate, sicut לָהַב, לַהַב), uti dudum in lexico *Machberet* animadvertit *Ibn-Saruq*. Hac vi detergendi, laevigandi, poliendi usitatum est *Pilp.* קִלְקֵל, Qoh. 10, 10. atque ex nonnullorum sententia etiam Ez. 21, 26. LXX. *στίβων, ἐξαστράπτων.*

כעין נחשת קלל Ez. 1, 7.
כעין נחשת קלל Dan. 10, 6.

קָלַס

פעל שלש נמנע נקל, ומוכנו כמו לָץ לעיל נתמנות, לומר שהיקס ולעוג [שפשמנן]. ומוס הכנכ קָלַס נמוכן סתול ונקוף, וכן לְקַלֵּס שתנן, לומר שהסנן סתנן, ולע הסנן מעכן שנת, לומר לנפנ לתנן שלוקפ לוסו. וסמפעל הִתְקַלֵּס ג״כ נמוכן לנינה וכדנן נכיכו, ל״מ יתקלסו נן, וסוע כמלכיס יתקלס, וסקנן קַלָּס, וסודו סמנס שלנ לָץ לעיל. ולע קוכ שנכנ כיסי סנשוכיס שלקו על פרוע סשרע מעכין סלול ושכוע, וכנ עמרס נשון נסדור סמלות שלו סניפ שהין לומר ויתקלס, כענור שהין עכין שנוע וסלול כיסור, לכן שם סתקוך סתמנות תכין ומשכיל ג״כ מוסנ סלול ושכוע כשרע.

v. piël., sicut לָץ q. v., cavillari, illudere, Ez. 16, 31. (ubi neutiquam vi laudandi h. e. cupide accipiendi dicitur). ***Hitpa.***, seq. בְּ, subsannare, irridere. Quomodo idem verbum vim laudandi celebrandique habere possit, id quod negavit ***Rab-Amram***, ex cohaerentia significatorum s. v. לָץ facile concludere poteris. LXX. *καταπαίζειν, συνάγειν*; ***Hitpa.*** *ἐκτρυφᾶν, ἐμπαίζειν.*

Pi-el: קִלֵּס
inf. constr.: לְקַלֵּס
כזונה לקלס אתנן Ez. 16, 31.
Hitpa-el: הִתְקַלֵּס
3 impf.: יִתְקַלֵּס *p.*
והוא במלכים יתקלס Hab. 1, 10.
3 impf. pl.: יִתְקַלְסוּ
והרחקות ממך יתקלסו Ez. 22, 5.
3 impf. pl.: וַיִּתְקַלְסוּ־
ויתקלסו־בו ויאמרו לו 2 Rg. 2, 23.
קֶלֶס

ס״ו, וסמונן לנע וסקול ליגס וקוק ולעוג [שפשמנן], וכשפס ענכיכית שנוכ כשס כמונן לקר של כשרע.

n. m., irrisio, ludificatio, cavillatio, neohebr. celebratio (etiam: קְלוּסִים), siquidem radix, ut vidimus, significationes *ludendi* et *laudandi* simul continet. LXX. *χλευασμός.*

וְקֶלֶס
לעג וקלס לסביבותינו Ps. 44, 14.
וּלְקֶלֶס
לחרפה ולקלס כל־הימים Jer. 20, 8.
קַלָּסָה

ס״כ, ומוכנו כמו קָלֶס הוכני, לומר סקול ולעג, ושנור כע״ע.

n. f., sicut קָלֶס, illusio, convicium, opprobrium. LXX. *ἐμπαιγμός.*

וְקַלָּסָה
וקלסה לכל־הארצות Ez. 22, 4.

I. קָלַע

פעל כוול, כמו קָל לעיל, וכמנע ג״כ קנל גָּלַע לעיל, לומר רניכה ודקיפס דפיקס ופעימס וגלגול [פרייכען, שלייפען], לכן נסשלה כמו הסלכס וכעון גרוע והדקס, ל״מ סכני קולע לת יוצני סקרן. והכנד גָּלַע קוק, מסלכת קרן, ונקלנוס סכוסף אַקְלַע משלסו. ולפל לקקור פשכס לע שסמכני קָלַע, קָל, גָּל, חָל, חַל, וכשכס כמכוון כשפס סכלקית לוסיק ויוכיק [*cell-o*, s. *kal*, *κέλλ-ω*] וכדומס.

v. trans., pellere, jacere, sicut קָל, גָּל, חָל, חַל, גָּלַע, sanscr. ***kal*** (***kalajâsi karabân***, vibras ensem, ***Gitagovinda***, l. 2. 10.), spec. funda jacere s. rotare, ***Pi.*** קִלַּע intens., ***Hi.*** targ. אַקְלַע, funda lapides emittere s. projicere. LXX. *σφενδονᾶν, σκολίζειν*; part. קַלָּע, *σφενδονίτης*. A. S. *σφενδονᾶν.*

Digitized by Google

part. masc.: קוֹלֵעַ *sg.*
Jud. 20, 16. כל־זה קלע באבן
Jer. 10, 18. קולע את־יושבי הארץ
3 impf.: וַיִּקְלַע
1 S. 17, 49. ויקח משם אבן ויקלע
3 impf. c. s.: יְקַלַּעֶנָּה
1 S. 25, 29. יקלענה בתוך כף הקלע

קֶלַע

ס"נ, ומוכנו כלי שאר נו יקולע לכר ותוכלן אמן [שלייטער], וכן קֶלַע נאקרי. ודע קורא שלדעת קנת הסקנן של קלע קניפס וכניפס וגריפס ויקריפס [קויס-סֶהלען], ומשם קֶלַע נפ"ו כמו לכלי מקושר ומקונב, לשאר ישליכו נו סיוריס, וס"כ הפעל קָלַע לף זמי", לכן מתרגם הפרש שסלנגנו כדוק ומכוסף.

n. m., funda, ab *excavando*, non a *jaciendo*, ut nonnulli somniarunt. LXX. *σφενδόνη*; אַבְנֵי קֶלַע, *πετροβόλος*.
Job. 41, 20. לקש נהפכו־לו כאבני־קלע
Zach. 9, 15. יכבשו באבני־קלע
p. הַקֶּלַע
1 Sam. 25, 29. בתוך כף הקלע

בְּקֶלַע

1 S. 17, 50. מן־הפלשתי בקלע ובאבן
cum suff.: וְקַלְעוֹ
1 Sam. 17, 40. ובילקוט וקלעו בידו
pl.: קְלָעִים
2 Chr. 26, 14. ולאנשי קלעים

קָלַע

ס"נ, גויר קֶלַע, ומוכנו קולע נקלע [שלייטערען], וכן נתרגום, וכעלם ממני יסול והסעתקה שם, שתרגמו תמול [כרתי] פלטי.

n. m., funditor (Schleuderer), targ. pro פְּלָטַי. LXX. *σφενδονήτης*.
pl.: הַקַּלָּעִים
2 Reg. 3, 25. ויסבו הקלעים ויכוהו

II. קָלַע

פעל כולל, ומוכנו גריפס ויקריפס קניפס וגליפס [קייכניי"דען, -טיעפען], והקרן קָלַיָּא, ודומה לו חַל לעיל, וכן דָּחַל, וכמנח ג"כ לכל דָּקַל כשאר פרשני, ונגמרת ונקרמי קָל ג"כ נמוכן קניפס וגליפה, לכן קוֹל ככוי לסף, קוֹלָא ככוי לכל, וכשרש כמכוון ג"כ נשפתי מערב, ל"ת נשפה הכלקית ויוכיח וכוחיח s. *çal, hal*, gr. *κοῖλ.*, *κυλ.* [וכדומה l. *cael.*, *cul.* in *caul.* etc.], וככנד כולס הכה פעל של פתוח נכוחי משרש זה [*cal, cael-o*]. ומוס פתוח וגלוף נשן לו נאמן [קייגנרלענען], ל"ת וקלע עליסס מקלעות, ונפקרון וס נקרמי קָלַיָּא, ונשפה עכריכית קְלִיפָה, קְלִיָּא. *v. trans.*, exsculpere, excavare, cogn. חָלַל, דָּחַל (נְחִילוּת), צָקַל, aram. קְלַל (קוּל, pelvis; קוּלָא, hydria, lagena), lat. *cael*-are, gr. *κοιλ-οῦν*, spec. de sculptura artificis (neoh. קְלִיפָה, קְלִיָּה, aram. קְלַיְיָא, sculptum, aethiop. per metathesin: מלקע, imago). LXX. *ἐγκολάπτειν* (*ἐγκολαπτός*), *γράφειν*.
3 prf.: קָלַע
1 Reg. 6, 29. מסב ו קלע
3 prf.: וְקָלַע
1 Reg. 6, 32. וקלע עליהם מקלעות
1 Reg. 6, 35. וקלע כרובים ותמרות

מְקֻלַּעַת

ס"כ, וסכנוי מְקֻלָּעוֹת, וסמיכותו מְקֻלְעוֹת, וזתרונו מעשה מקולע ופתוח [סקול-פעור, -טֶכניי"ע], ונקרמי קְלִיָּא, נדומה לו.

n. f. (pl. מְקֻלָּעוֹת, c. מְקֻלְעוֹת), sculptura, toreuma, opus sculptum et caelatum, sculpturatum s. anaglyptum. LXX. *γραφίς*, *γλύφειν*, *ἐγκολάπτειν*, *διαπόρευμα*. A. Th. *διατετορνευμένα*; קְלַע מְקֻלָּעַת, Incert. *ἐγκολαπτὰ ἐγκεκολαμμένα*.
1 Reg. 6, 18. מקלעת פקעים
pl.: מְקֻלָּעוֹת
1 Reg. 7, 31. וגם־על־פיה מקלעת
pl. constr.: מִקְלְעוֹת
1 Reg. 6, 29. מקלעות כרובים
1 Reg. 6, 32. מקלעות כרובים

III. קָלַע

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומוכנו קריגס ושיכס ופקול וקשור [פֶּלעכטען, קניפֶּפען], ונפעת כנכך הפעל נמוכן וס נתרגוס ונגמרת ונשפה עכריכית, ל"ת קוטין שקולפת כהן שערה, מן שנכפיו קלוטים נענוקות, קולע שלוג כיתין, וכן קְלִיצָא הסה נקרמי, ונ"ע קְלִיצָה, ומוס קֻלְצֵי, והידועה קֻלְצִיתָא, כנוי לקליעת שער [פֶֹזלֶפלעכטען], נרכות ס"ף ע"ף, ושאר לתקור שרשו הכה דמיון לו נשפתי מערב, כשאר תריסה גלוס"ג נסוף.

v. inus. trans., plectere, nectere, aram. et neoh. perusitatum, velut קְלַע שֵׂעָר, plectere capillos, unde קְלִיצָה, aram. קְלַיְיָא, קֻלְצֵי (def. קֻלְצִיתָא), capilli plexi (Haargeflecht).

קֶלַע

ס"נ, והרכוי קְלָעִים, ומתן סרכוי קֻלְצֵי, ופתרוכו מסן [פֶֹזלֶכטֶכנג], ונתרגוס ונערכי ג"כ מתרכם תוכן, והתרגוס כמו מסן מענין לכוג ותקול. נתרמי קֶלַע, קְלִיצָא מצלסו.

n. m. (pl. קְלָעִים, c. קֻלְצֵי), aulaeum, cortina, velum, aram. קְלִיצָא. LXX. *πτυχή*, *αὐλαία*, *ἱστίον*. A. *ἱστός*.
pl.: קְלָעִים
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 11. בארך קלעים מאה ארך
Ex. 27, 12. קלעים חמשים אמה
Ex. 27, 14. קלעים לכתף
Ex. 27, 15. חמש עשרה קלעים
Ex. 38, 12. קלעים חמשים באמה
Ex. 38, 14. 15. קלעים חמש־עשרה
pl. constr.: קַלְעֵי
Ex. 35, 17. 39, 40. את קלעי החצר
Ex. 38, 9. קלעי החצר שש משזר
Ex. 38, 16. כל־קלעי חחצר סביב
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Num. 4, 26. ואת קלעי החצר
pl. constr.: וְקַלְעֵי
Num. 3, 26. וקלעי החצר

IV. קָלַע

פעל ל"ע כ"ף נגור קֶלַע, ומוכנו כמו צָלַע לצ"ל על צֶלַע הסס, ומוף לף סמקוק ממנו ע"י קלוף נדי נקוף, ומולי הכוסף סיפר נגדי, כשאר יין הפעת נמנף כקנץ לקף, כשאר הולי"ע לנו קענכי־קפעו כפערו.

v. inus., idem quod צָלַע, mutato *Zade* in *Quf* (אֶרֶץ, אֶרֶק), ex aramaicae linguae consuetudine, unde solummodo צָלַע = צָלַע q. v.

קֶלַע

ס"ז כמו צֶלַע, ונמנף לף נרכוי קְלָעִים, ימסונן כנר פרשני תפת נלע, כי תמוכה שלנו הסכ"ם לו המקוקה.

n m. (pl. קְלָעִים, *cod.* 150 *Kennic.*: קַלְעִים), valva januae. LXX. *πτυχαί*.
pl.: קְלָעִים
1 Rg. 6, 34 ושני קלעים חדלת השנית

קָלַשׁ

פ"כ ול"ע, ומוכנו שכיכה ודריכה עקיפה ונכיכה [שעכטען, שעשכעלן], וסקרן קָלַשׁ [הקוף מקנכ מוצ ועמי"], והקר והשוי נלוס"ג. לו נאשר ג"כ שתמוטו כמו קָמַשׁ, נקלוף מס נלמ"ד, לשר ממנו קְמָשׁן, לנין נכין וקוף, וגם לוס המן נשפתי מערכ. עי' הסס.

v. tr. comp. inus., pungere, stimulare, a rad. קָלַשׁ, vel, commutatis *Lamed* et *Mem*, sicut קָמַשׁ, unde קְמָשׁן, sentis, spina.

קִלְשׁוֹן

ס"ו, ומוכנו מן ועוקן וקדוד [נעקק, שפיעכע], ונהשלה על שכי מולג מס, ד"מ שְׁלֹשׁ קִלְשׁוֹן, מולג לו כלי נעל שלשה עוקים ושכיס, לשר כנרך לאסוף הקניך [הייגנשכעל], ונתרגוס קסלת ל"נ י"ף תמור עוקן נכלל. לדעת יסודס קרשנעשקס שרש של קלשון סוף קלג תמור שלק, כדומס לל ולג לנל מולג, ווס ריקון, וגס לעת כן-לנל כאוכר הסרכיס שלו, שהסוס שלק לל סלק נאקרי, וקלשון ע"ש שמסלקין לו הוכל, נלתי מקשנת.

n. m., acumen, furca, targ. pl. קִלְשׁוֹנִין (Qohel. 12, 11. = מִשְׁמֶרוֹת); שְׁלֹשׁ קִלְשׁוֹן, tridens, furca major, qua fimus, palea vel stramen movetur, a v. קָלַשׁ, quod neque ex סָלַק = זָגַג (מַזְלֵג), neque ex סָלַק (a tollendo fimo) transpositum est. LXX. *τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα* (שלש שקל לשן). Incert. *ταῖς τρισκέλησιν*.
1 Sam. 13, 21. ולשלש קלשון

קָמַד

v. s. r. קוּם *p.* 987.

קָמַח

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומוכנו כפי הכ"ל שקיקה ועקיכה והדקה [נעכרייענן, מאכלען], והקרן קָדַח, ודומה לו מָק נדיוון מסכוון של עקיכה ושקיקה, וכן כמעט מלא מָחַץ, והקר והשוי עי' כלוס"ג. ולע שי לפעל קמח עוד סיכוון של נמ"ק, כשאר יעיד עליו הסס מַחַץ נשפה כוסית, שעכיכו דגן, והסס מַחַץ נערכי, שעכיכו דגן ועקמה, וכנר פריקיו עקק נמ"ק.

v. comp. tr. inus., conterere, molere, cujus radicem, nullo praefixo auctam, exhibent vv. מָק, מָחַץ, מָחָה. A vi crescendi (= צָמַח), quam habet eadem radix, arab. fit *qamhh*, triticum, frumentum, aeth. spec. de legumine, pecorum pabulo.

קֶמַח

ס"ו, ומוכנו דגן הכעקן נקקיים וכמק וכמרק [מעהל], וקמק סלק קמק דק מלל, וכן קֶמַח נקרנוס. נגמרת כנד שמח, עקיכה לקמק, ופעולי שלו אִתְקַמַּח, גויר הסס, וכן מתרגוס התוקרי קְמִירָא, מרוק נקמק.

n. m., contritum, concisum, commolitum, hinc farina (adj. סָלֶת, de farina tenuissima et purissima), targ. קְמַח (חִטִּים, *v. denom.*, farinam molere, pass. אִתְקַמַּח, part. קְמִירָא, farinatum). LXX. *ἄλευρον*, *σεμίδαλις*.

קֶמַח

p.
Gn. 18, 6. שלש סאים קמח סלת
Num. 5, 15. קמח שערים
Jud. 6, 19. ואפית־קמח מצות
1 S. 1, 24. ואיפה אחת קמח ונבל יין
1 Sam. 28, 24. ותקח־קמח ותלש
1 Reg. 5, 2. וששים כר קמח
1 Reg. 17, 12. מלא כף־קמח בכד
2 Reg. 4, 41. ויאמר וקחו־קמח
1 Chr. 12, 40. מאכל־קמח דבלים
Jes. 47, 2. קחי רחים וטחני קמח
Hos. 8, 7. צמח בלי יעשה־קמח

וְקֶמַח

2 Sam. 17, 28. ושערים וקמח וקלי

הַקֶּמַח

1 Rg. 17, 14. כד הקמח לא תכלה
1 Reg. 17, 16. כד הקמח לא כלתה

קָמַט

פעל כולל, והעתיל יְקֻמַּט, ומוכנו כמו חָמַץ לקמן, ועכיכו לפ"ו קפיפה והדוק וקשור יקל זקמון [נוועמעכדיקקען, -פֶּסמען], וכן נאמת חָמַשׁ כלשון שמעלן, לשון כמילה, ונתרגוס חָמַשׁ כאר לכילה, ונגמרת כמו נערכי עכין ככול [קנעכעלן], ל"מ כעיכ לקמיככו ולוסקיככו [גשין ס"ו], ותכין כוה לין שמשון קשול עור הכשר והכוולה לך הסשלל מן קפיפה וקמיפה יקר. ובמוכן ככול ולכול הכשר"ם חָמַשׁ, כהפסוק לשר קמטו ולמ עת, לוטר כלכדו נלמ עתס, ולמ כדעת נן-לוזב, שעמו קמטי וקכה לפכי עת, והקדמונים [רש' ולמ כע ומתרגם ולכ"ג] שפרשוהו גויה, שמכו לף הסכון. ומפעל הוס נשפה עכריכית קָמֻט, הסתקלות הכשר והכוון הפור [כוכנעלונג], קָמֻט קשול הכשר וכוויליה [כוכנעל], פֶּסמעט], ל"מ קָמֻט תַּחַת חַיְדֵד [כילה מ"ו], נִתְּכֵהֶן הַבָּשָׂר נִתְחַמְּטוּ חֲמָתָם [נתרת ק"כ ע"ף], והמופעת קְמוּט כמעת כמו קָמֻט, לולס קָמֻט מקוס מקמעים.

v. trans. (impf. יְקַמֵּט), sicut חָמַץ (quasi *συμμάσσειν*), comprimere, comprehendere, arab. *qamatha* (constringere, vincire, plane sicut gemar. קָמַט, Sanhedr. 95, b. Gittin 47, a., targ. = לָבַד, תָּמַךְ), trop. corrugare (runzeln, neohebr. קְמוּט, קָמֻט, corrugatio, ruga; קָמוּט, locus rugosus, sohar. קָמִיט, horridulus). *Pu.*, sicut חָמַץ, comprehendi (gepackt, weggerafft werden), non corrugari propter senectam, neque decidi, decreto designari, uti vult *Gersuni*. LXX. bene: *ἐπιλαβεῖν*; *Pu. συλληφθῆναι*.
S. *ἁλώσονται*.
2 impf. c. s.: וַתִּקְמְטֵנִי
Job. 16, 8. ותקמטני לעד היה
Pu-al: קָמַט
3 perf. pl.: קָמְטוּ
Job. 22, 16. אשר־קמטו ולא־עת

קָמַל

פ"נ, לכן נהפסק קָמְלוּ, ושאר שכל הפעיל לנכון קָמֵל, נפעל נאקרי, כתב רבי יעקב בן-לאעור נספר הפלס שאקבר, כי נא נפעל, לפי שאלו היה נלא הפסק היה קמל נבי, והוסב לפעל יעבי הפסק, וכן כתב אבן-נכקר. פתרוכו לאבול ועטוף ועלוף [פעריטאכטען], נהשלה על קרוב הלמים ויבוש העצבים ובליותם ומוסם,

n. f. (pl. מְקֻלָּעוֹת, c. מְקֻלְעוֹת), sculptura, toreuma, opus sculptum et caelatum, sculpturatum s. anaglyptum. LXX. *γραφίς*, *γλύφειν*, *ἐγκολάπτειν*, *διαπόρευμα*. A. Th. *διατετορνευμένα*; קְלַע מְקֻלָּעַת, Incert. *ἐγκολαπτὰ ἐγκεκολαμμένα*.
1 Reg. 6, 18. מקלעת פקעים
pl.: מְקֻלָּעוֹת
1 Reg. 7, 31. וגם־על־פיה מקלעת
pl. constr.: מִקְלְעוֹת
1 Reg. 6, 29. מקלעות כרובים
1 Reg. 6, 32. מקלעות כרובים

III. קָלַע

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומוכנו קריגס ושיכס ופקול וקשור [פֶּלעכטען, קניפֶּפען], ונפעת כנכך הפעל נמוכן וס נתרגוס ונגמרת ונשפה עכריכית, ל"מ קוטין שקולפת כהן שערה, מן שנכפיו קלוטים נענוקות, קולע שלוג כיתין, וכן קְלִיצָא הסה נקרמי, ונ"ע קְלִיצָה, ומוס קֻלְצֵי, והידועה קֻלְצִיתָא, כנוי לקליעת שער [פֶֹזלֶפלעכטען], נרכות ס"ף ע"ף, ושאר לתקור שרשו הכה דמיון לו נשפתי מערב, כשאר תריסה גלוס"ג נסוף.

v. inus. trans., plectere, nectere, aram. et neoh. perusitatum, velut קְלַע שֵׂעָר, plectere capillos, unde קְלִיצָה, aram. קְלַיְיָא, קֻלְצֵי (def. קֻלְצִיתָא), capilli plexi (Haargeflecht).

קֶלַע

ס"ו, והרכוי קְלָעִים, ומתן סרכוי קֻלְצֵי, ופתרוכו מסן [פֶֹזלֶכטֶכנג], ונתרגוס ונערכי ג"כ מתרכם תוכן, והתרגוס כמו מסן מענין לכוג ותקול. נתרמי קֶלַע, קְלִיצָא מצלסו.

n. m. (pl. קְלָעִים, c. קֻלְצֵי), aulaeum, cortina, velum, aram. קְלַע, קְלִיצָא. LXX. *πτυχή*, *αὐλαία*, *ἱστίον*. A. *ἱστός*.
pl.: קְלָעִים
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 11. בארך קלעים מאה ארך
Ex. 27, 12. קלעים חמשים אמה
Ex. 27, 14. קלעים לכתף
Ex. 27, 15. חמש עשרה קלעים
Ex. 38, 12. קלעים חמשים באמה
Ex. 38, 14. 15. קלעים חמש־עשרה
pl. constr.: קַלְעֵי
Ex. 35, 17. 39, 40. את קלעי החצר
Ex. 38, 9. קלעי החצר שש משזר
Ex. 38, 16. כל־קלעי חחצר סביב
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Num. 4, 26. ואת קלעי החצר
pl. constr.: וְקַלְעֵי
Num. 3, 26. וקלעי החצר

IV. קָלַע

פעל ל"ע כ"ף נגור קֶלַע, ומוכנו כמו צָלַע לצ"ל על צֶלַע הסס, ומוף לף סמקוק ממנו ע"י קלוף נדי נקוף, ומולי הכוסף סיפר נגדי, כשאר יין הפעת נמנף כקנץ לקף, כשאר הולי"ע לנו קענכי־קפעו כפערו.

v. inus., idem quod צָלַע, mutato *Zade* in *Quf* (אֶרֶץ, אֶרֶק), ex aramaicae linguae consuetudine, unde solummodo צָלַע = צָלַע q. v.

קֶלַע

ס"ו כמו צֶלַע, ונמנף לף נרכוי קְלָעִים, ימסונן כנר פרשני תפת נלע, כי תמוכה שלנו הסכ"ם לו המקוקה.

n m. (pl. קְלָעִים, *cod.* 150 *Kennic.*:

Digitized by Google

וכצפ ישמעלית מלמלול סלמיס ע׳ עקילות קולע, וכצפ סוריח מכמיכת ויוק וצעיפת לב, ומכוכו הצרם לפ״ו קָמֵל ודומס לו אָמַל לעיל, ומצוי נלוס״ג.

v. comp. intr. (3 p. pr. sing. in p. קָמַל = קָמֵל extra pausam, 3 p. pr. pl. in p. קָמְלוּ), sicut אָמַל, marcescere, arab. spec. de plantis propter cariem flaccescentibus s. vermiculosis (*qaml*, pediculus, aphis h. e. Blattlaus, aram. *qlam*), de graminibus flavedine aegrotantibus, syn. vi latiori: aegrotare; debilitatum esse. LXX. ἔρημον γίγνεσθαι.

3 prf.: קָמַל *p.*

Jes. 33, 9. החפיר לבנון קמל

3 prf. pl.: קָמְלוּ *p.*

Jes. 19, 6. קנה וסוף קמלו

קָמֵץ

פעל כולד, ומצכיל כצ״ע יִקְמֹץ, ומקרוכו מקיצס ולקיקס יקל וקציצס [לוולמ-מעבליקקען, -גלי׳עצסמען], וכלמר נכ״ק מקציצת סיל, מקציצת ולקמ דנר מלמ יל, וכצפס ענביכיס ג״כ מסגירת וקציצת זצתיס, וכן צס מסגירת עין, לו ג״כ נכללל מלמיפס וקניצס, ל״מ מלקען נולמ כלנים [כלוכות ע״ו ל׳], נולקיס עין לקמ ולקומיס לקמ [ילקוס]. קולב הצרם קָדֵר, ודומס לו עָץ לעיל, ולקקר ומצוי לו עי׳ נלוס״ג.

v. comp. trans. (impf. neohebr. יִקְמֹץ), comprimere, constringere; manu, pugillo, pugno comprehendere s. complecti, comprimere labia, oculos etc., a rad. קָמַץ, *μάσσειν*, arab. indidem קַמַשׁ, colligere, extremis digitis accipere. LXX. δράσσεσθαι.

3 perf.: וְקָמַץ

Lev. 2, 2. וקמץ משם מלא קמצו

Lev. 5, 12. וקמץ הכהן ׀ ממנה

Num. 5, 26. וקמץ הכהן מן־המנחה

קֹמֶץ

ג׳ו, ונמלל לך נכנוי קָמְצִים, ומוכנו לצמל זצליס לו עמיר ונצל, לומר מס זצקען יקל לצנוד [ניכדצל]. לכן לְקָמְצִים כעצמי״, נסזצלמ על זצפ ומכו נקנוסמ [לין ניכדצלן, -לינצר-פלוסם]. וזצלמ יִקְמְצֵי פרצו קומץ על קומץ, לצור יד על יד, ודוד קמ״ר נזרציו פרצו כמצמעו, שהוליסה הלרן מזרוע לפל קמיס, לולס פרוזכו קניכ.

n. m. pluralet. (קֹמְצִים), manipulus, aristarum fasciculus, quantus pugno manibusve comprehendi potest; לְקֹמְצִים, adv., quasi manipulatim (in Bündeln), h. e. abundanter, large, copiose. LXX. δράγματα.

pl.: לְקֹמְצִים

Gn. 41, 47. שני השבע לקמצים

קֶמֶץ

ג׳ו, וכככוי קָמְצוֹ, וקמלוס מוככו קציצת וסניצת סיל, לכן נסזצלה מלוס לגלוף ומלוס יל, כמלוסף לנכנועת לל כף סיל [הַלַכפּילללע]. ומכין קמיכה יפורש נצניל, פוצל זצפ לנכנועתיו לל פס יל׳ו, ומוקק נצדלו מלמעלה, ובלנכנעו קצנה מלמעה. נקרנוס קֶמֶץ מזצלהו, וג״ע קְטֹרֶת המוסצע, וג״כ ככוי לנקנצ מה זצנלך לקמיכה, וכן מצרם וס זמה חֲפָנָו, לסמלנת כילי, ס״ל זצקען ידיו,

n. m. (c. s. קָמְצוֹ), manus ad prehendendum contracta, pugnus (Handfülle), targ. קוּמְצָא (neoh. קְמִיצָה, contractio, collectio, cogn. digiti ejus, qui minimi est proximus). Indidem n. קַמְצָן, coacervator, avarus (n. vitii: קַמְצָנוּת), unde rursus v. novatum: חִתְקַמְצֵן (knausern). Indidem n. vocalis קָמֶץ (discriminis ergo pro פָּתַח, quemadmodum צֵרֵי = פַּתַּח, חֶרֶק = סֶגּוֹל, פָּתַח = חֹלֶם, שׁוּרֶק = חֹלֶם. LXX. δράξ.

cum suff.: קָמְצוֹ

Lev. 2, 2. משם מלא קמצו

Lev. 5, 12. ממנה מלוא קמצו

cum suff.: בְּקֻמְצוֹ

Lev. 6, 8. והרים ממנו בקמצו

קָמַשׁ

פעל ל״ע כ״ק נכנוסות קָמוֹשׁ, קָמְשׁוֹן, ומוכנו לל״ק כמו קָמַשׁ נעכי, נמוכן קמיכס וקקפנס, קולס וס ריקוק. וכפי סכלקס לי קמלוסו עקיכס [זצעבלען], וקקן קָדֵמַשׁ, וקקר וקצוי עי׳ נלוק סצכיס.

v. intr. comp. inus., pungere, a rad. קָדַמַשׁ, de qua v. infra.

קִמּוֹשׁ

ג״ו, וגס נקקיק קדגוס קִימּוֹשׁ, ומוכנו קון וסכס ויוק [דיסצעל, דצקן], כלזצ כנכר פרצ יִקְקֹץ, ונקרנוס קקרנס יעני׳ ל״ד י״נ, זקרנס סיכיס קמוס ויוק סיכין קִרְסְלָן ויוקין, נכלקס זצלק קִרְסֹל [קידועס קִרְסֻלָּא] ככוי לעין קון ויוק, נלזצ זקוונכס נין סיכ ויוק, ול״כ נ״כ נקרנוס כוסצ ע׳ ו׳ [על קספוק קימוס ״רצס קוק נלקליסס] קִרְסְלִין יְשָׁרוֹן בְּהֹן, מלק קלסול ככוי לעוק, וסוף קספוק חֲתוּלָן קמוק קוק זצוק סופר נמר חֲרוּלָן, וכ״ו וכל״ק טצו, זקצכו זצוויללי קרגמו מין קיס. וולצר להכנק מלק קִרְסֹל, לע זקלטוקס קְרֵס, לצון עקיכס נדנר, וקספוי״ל, כדרך נזקוק להרנק.

n. m. (= soluto *Dages*, קִימּוֹשׁ), carduus, sentis, Targ. סִירִין (adjuncto nmm. חַרְסָלָן, uti et Hos. 9, 6., spinae, a v. חָרַס, pungere, addita terminatione hypocoristica *ol*, et חַרְוִילָן, quod restituendum est pro n. חֲתוּלָן, quod sphalma Trecassinum et Qimchium seduxit, ut paraphrastam חוֹחַ n. animalculi esse credidisse dicerent). LXX. ὄλεθρος; סִירִים קִמּוֹשׁ וְחוֹחַ, ἀκάνθινα ξύλα.

Jes. 34, 13. קמוש וחוח במבצריה

קִימוֹשׁ

Hos. 9, 6. קימוש יירשם

קִמְשׁוֹן

ג״ו, ונמלל לך נכנוסי קִמְשׁוֹנִים, ומוכנו עצני קיסוס לו קכול, וכן קנגומו חוּרַל, וקקמוכס זצייס מן קיסוס.

n. m. (pl., qui solus reperitur, קִמְשׁוֹנִים), spina, sentis, Targ. חוּרְלָא. LXX. πᾶλαι κεφσόσθαι.

pl.: קִמְשׁוֹנִים

Prv. 24, 31. עלה כלו קמשונים

קֵן

v. s. r. קָנַן *p.* 1000.

קָנָא

פעל כולד, ומוכנו נקל [לפצר ל״ע נכ״ק] כמיכס ולליקס קיכיס וכליפס [גלילסן, נרצנכנן], כי קכן מצרם קִנֵּא, ולמיון לו מצרם על שָׂטָן, בָּדָחָן, ולולי כצרם כמכוון נצפס נכלקיק וכומיק [l. *can-d*, *can.*, s. *cán-d*], וכלוומס, כלפצר קיקס נלוס״ג. וכוס קנין וקצכיל קין צכלצון יזצעקלי מוכנו סיוס לקוס, כלפצר זצמלל וס זנוכ. סכנכך קִנֵּא קניפס קדיכיס וקיכיס נכפצ [לייכנצעלין, נע-זצלָכיג גלילסן], לומר לו קקקיס קמיל וכיכיס לפלוכי נדנר [לייפֿצען, לייפֿצרוכֿצ ויין], וכי מלס גרמיכיק וכומיק ג״כ נזצלָכ מן כמיכס וקכיכס כילוע, ול״כ כמוכן זצמלי. לו מקכמכוות רקמיס לניכ ריב קנכו, ולמצן כללוקו ולמצן וכוקו, ול״כ נמוכן יִמְכּוּ. לו זצלָכ נכוווכקו, ונקמוכקו נמלל פ״ק מַקְנֶה [ל״ם] קמוכ מַקְנִיא [ל״ק]. ולפצר לקקוכ מצרם דע קוכל, זצלקרמי עוכ מצרם קכלפצי חֲן נכמלל, כמוכן כליפס וכמיכס, ומצמו קקוקרי בְּרִנֵּי [וקילוסס קְרֵנָאֵת], וסכרוי קְרֵנָאֵת], לקסמנת נוכף ונוכן מקנל נקנוכ.

v. intr. in *conj. Qal inus.*, *can-d*-ere (glühen), sanscr. *c'an-d*, arab. rubrum esse (translatione usitatissima). *Pi.* intens., de interna et continua animi quasi flagratione h. e. habitu vel zelotypiae vel invidiae et aemulationis vel zeli ad aliquem propugnandum (seq. לְ). *Hi.* חִקְנִיא (prt. semet: מַקְנֶה = מַקְנִיא, targ. vulgo מַקְנֵא = מַקְנֵא), uti etiam *Piel* nonnunquam, zelum s. iram excitare. A vi nativa radicis factum est n. קַיְנָי (def. קַיְנָאָה, pl. קַיְנָאִין), aurifaber, χωνευτής (= hebr. צוֹרֵף). LXX. ζηλοῦν, παρα-; παροργίζειν, κτᾶσθαι (S. παροξύνειν); *Hi.* παραζηλοῦν, παροξύνειν.

Pi-el: קִנֵּא *3 prf.*

Num. 25, 13. תחת אשר קנא לאלהיו

3 perf.: וְקִנֵּא

Num. 5, 14 (bis). וקנא את־אשתו

1 perf.: קִנֵּאתִי

1 Reg. 19, 10. 14. קנא קנאתי לי״י

Ps. 73, 3. קנאתי בהוללים

Zach. 1, 14. קנאתי לירושלם

Zach. 8, 2. קנאתי לציון קנאה גדולה

Zach. 8, 2. וחמה גדולה קנאתי לה

1 perf.: וְקִנֵּאתִי

Ez. 39, 25. וקנאתי לשם קדשי

3 perf. pl.: קִנְּאוּנִי

Dt. 32, 21. הם קנאוני בלא־אל

prt. m. c. h int.: הַמְקַנֵּא

Num. 11, 29. המקנא אתה לי

inf. abs.: קַנֵּא

1 Reg. 19, 10. 14. קנא קנאתי לי״י

inf. c. s.: בְּקַנְאוֹ

Num. 25, 11. בקנאו את־קנאתי

inf. c. s.: בְּקַנְאֹתוֹ

2 Sam. 21, 2. בקנאתו לבני־ישראל

2 impf.: תְּקַנֵּא

Ps. 37, 1. אל־תקנא בעשי עולה

Prv. 3, 31. אל־תקנא באיש חמס

Prv. 24, 1. אל־תקנא באנשי רעה

Prv. 24, 19. אל־תקנא ברשעים

3 impf.: יְקַנֵּא

Prv. 23, 17. אל־יקנא לבך בחטאים

Jes. 11, 13. יקנא את־יהודה

3 impf.: וַיְקַנֵּא

Joel. 2, 18. ויקנא י״י לארצו

3 impf. f.: וַתְּקַנֵּא

Gn. 30, 1. ותקנא רחל באחתה

3 impf. pl.: וַיְקַנְאוּ

Gn. 26, 14. ויקנאו אתו פלשתים

Gn. 37, 11. ויקנאו־בו אחיו

1 Reg. 14, 22. ויקנאו אתו מכל

Ps. 106, 16. ויקנאו למשה במחנה

3 impf. pl. c. s.: וַיְקַנְאֻהוּ

Ez. 31, 9. ויקנאהו כל־עצי־עדן

Hif-il: הִקְנָה, הַקְנָא

part. masc.: *מַקְנֶה

Ez. 8, 3. *סמל תקנאה המקנה

1 impf. c. s.: אַקְנִיאֵם

Dt. 32, 21. אקניאם בלא־עם

3 impf. c. s.: יַקְנִיאֻהוּ

Dt. 32, 16. יקניאהו בזרים

3 impf. c. s.: יַקְנִיאֻהוּ

Ps. 78, 58. ובפסיליהם יקניאוהו

קִנְאָה

ג״כ, ומסמך חֲנָאָה, ומכנוי קִנְאוֹת, ופתרוכו סתקכות כפצ נפיס מקכל [לייפֿצרוכֿצ], לו גס רוש עין ונכיכס [כייל], לו זמס וקלף, לו רעות לים נדנר נתקף הקנלף, לכן גס כמכוות ריקמיס לנדנר. סמל הקנלף ל״ל מעורר קנלף הקנ״ס, והכנוי קנלוף, ל״ל דנכיס מעוכי קנלף. נקרנוס ספצל קַנַּי [תמוך קַנָּא], כמו קַנָּא נעצני, נכל לופני המוכן, ומתכו גס ג״כ קִנְאָה, לפר מתכו התופיי קִנְאָתֵנִי ולנקני חֲנָאָתֵנִית, נעל לו נעלת קנלף.

n. f. (c. קִנְאַת, pl. קִנְאוֹת), excandescentia animi (Eifer), vel zelotypia vel invidia vel indignatio s. ira, unde targ. קִנְאָתָנִי (f. קִנְאָתָנִית), zelotypus. LXX. ζῆλος, ζήλωσις, ζηλοτυπία (ζηλοῦν, μεστὸς ζήλου), θυμός, αἰσθητικός. S. παραζήλωσις; סַמֵּל חֲנָאָה, ζηλοτυπουμένη.

Num. 5, 14. ועבר עליו רוח־קנאה

Nu. 5, 14. או־עבר עליו רוח־קנאה

Job. 5, 2. ופתה תמית קנאה

Prv. 6, 34. כי־קנאה חמת־גבר

Prv. 14, 30. ורקב עצמות קנאה

Prv. 27, 4. ומי יעמד לפני קנאה

Cant. 8, 6. קשה כשאול קנאה

Jes. 42, 13. כאיש מלחמות יעיר קנאה

Jes. 59, 17. ויעט כמעיל קנאה

Zach. 1, 14. ולציון קנאה גדולה

Zach. 8, 2. קנאה גדולה וחמה

Ez. 16, 38. וְקִנְאָה חמה וקנאה

Ez. 8, 3. הַקִּנְאָה סמל הקנאה המקנה

Ez. 8, 5. סמל חקנאה הזה

constr.: קִנְאַת

Ps. 69, 10. קנאת ביתך אכלתני

Digitized by Google

קנאת י״י תעשה־זאת 2 Rg. 19, 31.
כי הירא קַנאת־איש Eccl. 4, 4.
קנאת י״י צבאות תעשה Jes. 9, 6.
וסרה קנאת אפרים Jes. 11, 13.
יחזו ויבשו קנאת־עם Jes. 26, 11.
קנאת י״י צבאות Jes. 37, 32.

cum suff.: קִנְאָתִי
את־קנאתי בתוכם Num. 25, 11.
צמתתני קנאתי Ps. 119, 139.
וסרה קנאתי ממך Ez. 16, 42.
ונתתי קנאתי בך Ez. 23, 25.
באש קנאתי דברתי Ez. 36, 5.
באש קנאתי תאכל Zeph. 3, 8.

cum suff.: בְּקִנְאָתִי
את־בני־ישראל בקנאתי Nu. 25, 11.
וראה בקנאתי לי״י 2 Reg. 10, 16.
דברתי בקנאתי Ez. 5, 13.
בקנאתי ובחמתי Ez. 36, 6.

cum suff.: וּבְקִנְאָתִי
ובקנאתי באש־עברתי Ez. 38, 19.

cum suff.: קִנְאָתְךָ *p.*
איה קנאתך וגבורתיך Jes. 63, 15.

cum suff.: קִנְאָתֶךָ *p.*
תבער כמו־אש קנאתך Ps. 79, 5.

cum suff.: וּכְקִנְאָתֶךָ
כאפך וכקנאתך Ez. 35, 11.

cum suff.: קִנְאָתוֹ
ובאש קנאתו Zeph. 1, 18.

cum suff.: וְקִנְאָתוֹ
וקנאתי באיש ההרגו Dt. 29, 19.

cum suff.: קִנְאָתָם
גם־שנאתם גם־קנאתם Eccl. 9, 6.

pl.: קִנְאֹת
מנחת קנאת הוא Num. 5, 15. 18.

pl.: הַקְּנָאֹת
את מנחת הקנאת Num. 5, 25.
זאת תורת הקנאת Num. 5, 29.

קַנָּא

ת״ו, וסיומן לים קכלס, נומר שמקכץ נתקיכיק, ועורר על מעשה לנלעי יקעס, לכן מסקנ״ס לשר לכ יכיק לקיים למעוט מעשהו, וכוקס נקעס. נתקנוס קַנָּא, או נ״כ קַנָּאִי, או קַנָּאן מאלהו, וכגעלק כהשאל על כוקס נקעס נכללן, וען קכלן כאשר התופסיי קַנָּאָנִי ולנקני קַנָּאנִית.

n. m., zelotes (Eiferer), elative de deo justitia ultrici peccatores puniente. Indidem aram. nmm. קַנָּאִי, קַנָּאן, קַנָּאנִי, ultor, vindex, ultionis cupidus, zelo incensus. LXX. ζηλωτής, ζηλωτός.

י״י אלהיך אל קנא Ex. 20, 5.
כי י״י קנא שמו אל קנא Ex. 34, 14.
אש אכלה הוא אל קנא Dt. 4, 24.
אנכי י״י אלהיך אל קנא Dt. 5, 9.
אל קנא י״י אלהיך Dt. 6, 15.

קְנָא

ת״ו, כמו קַנָּא, נלי הפרש הכתוב, והתעוכם שכיס מן קַנָּא. נתקנוס עוד עשרת וס אַקְנִיאֵהוּ תמוד אַקְנִיאֵהוּ.

adj. m., vi eadem, qua קַנָּא, zelotes, zelotypus, aemulus. LXX. ζηλωτής (ζηλοῦν).

אל־קנא הוא Jos. 24, 19.
קנא ונקם י״י Nah. 1, 2.

קָנָא

פעל פרעי, ופוכנו כמו קָנָה נענכי [ע״ם הקמנוע], לומר כריס ולקיקס נעקיר, ונתקנוס נכל הקלנוע של קכס, ומעכו סס קִנְנוּ הקס.

vrb. aram., comparare, emere, hebr. קָנָה (div. a קַנָּא; ζηλοῦν, unde אַקְנִיאֵהוּ = אַקְנִיאֵהוּ, ζήλωσις, aemulatio).

2 impf.: תְּקַנָּא
תקנא בכספא דנה תורין Esr. 7, 17.

קָנָה

פעל כולל, והעתיד יִקְנֶה, וקטור העתיד יָקֹן. ומוכנו כריס ילקיקס נעתיד [קוייענען], ומוס לקיכ עצות קיל וכריסס ע״י קניס [עכוועכנען], לו יריעת דבר ונקילס ולקיוס ומעיכס וסנול [נעוויעלען, לייענענען], וסכל מעמנוע של קניס. לכן נסקלל מסקנ״ס לקבר לו שמים ולרץ כלקוס וכקלס וסנולס, לקבר קנס ומכך לו, ולהפוקיים מן נריקס לין פקוד. הכעשל מעשולי״, וסכוסף כיעם כנכין סקל, ומעוכת מִקְנֶה, נדכור סעל הקנקס סמקנס, מעוד לַמִּקְנֶה, ולייך על קנק. ולקבר לקקול סשרש כ״ל שמוש הסקוקס מן קָנָה נקלף, ולקבר ג״כ שמוש שכיי מן אֵין לעיל, נלעוד לפ׳.

נתרגוס קְנָא מקלסו, כלקבר כנר פרעתי.

v. trans. (impf. יִקְנֶה, apoc. יִקֶן), emere, acquirere, comparare, possidēre et possidēre, pecuniā aut pretio, labore s. industriā, nuptiis (uxorem), redemtione, jure *creationis* (de deo, cujus sunt coelum et terra, utpote ab eo condita, quare ipsum v. קָנָה neutiquam vi *creandi* condendive dicitur), jure *generationis* (Gn. 4, 1. Prv. 8, 22.) vel, ut plerumque, jure *emtionis* (קָנָה, vel = קָנָא, vel indur. ex קָנַן, sanscr. *krî*, *wan*, קִנְיָן = קִנְיָן). Conjugg. faciles intellectu. LXX. ἀγοράζειν, κτᾶσθαι, εἰς κτῆσιν παραλαμβάνειν, καθιστάναι; ζηλοῦν, ἀγαπᾶν (קִנְאָה); κτίζειν (Prv. 8, 22. Gn. 40, 19. 22. cf. Ben-Sira 1, 4. 8, 9. 21, 8. 9.). *Hi. yennāh* (Vulg. *exemplum meum*).

3 perf.: קָנָה
אשר־קנה אברהם Gn. 25, 10.
אדמת הכתנים לא קנה Gn. 47, 22.
קנה אברהם את־השדה Gn. 49, 30. 50, 13.
השדה אשר קנה יעקב Jos. 24, 32.
אשר קנה ויחיחו 2 Sam. 12, 3.

3 prf. f.: קָנְתָה
הר־זה קנתה ימיני Ps. 78, 54.

3 prf. c. s.: קָנָנִי
י״י קנני ראשית דרכו Prv. 8, 22.

3 prf. c. s.: קָנָךְ *p.*
הלא־הוא אביך קנך Dt. 32, 6.

3 prf. c. s.: קָנָהוּ
לאשר קנתו מאתו Lev. 27, 24.

2 prf.: קָנִיתָ
עד־יעבר עמ־זו קנית Ex. 15, 16.
אשת־המת קניתי Ruth. 4, 5.
עדתך ׀ קנית קדם Ps. 74, 2.
כי־אתה קנית כליתי Ps. 139, 13.
לא־קנית לי בכסף Jes. 43, 24.
האזור אשר קנית Jer. 13, 4.

2 perf.: וְקָנִיתָ
וקנית לך אזור פשתים Jer. 13, 1.
וקנית בקבק יוצר Jer. 19, 1.

1 perf.: קָנִיתִי
קניתי איש את־י״י Gn. 4, 1.
קניתי אתכם חינם Gn. 47, 23.
קניתי את־כל Ruth. 4, 9.
קניתי לי לאשת Ruth. 4, 10.
קניתי עבדים Eccl. 2, 7.

1 perf. pl.: קָנִינוּ
אגחטי קניט את־אחיט Neh. 5, 8.
ושדת לא קנינו Neh. 5, 16.

part. masc.: קֹנֶה *sg.*
ולשפחות ואין קנה Dt. 28, 68.
ושמע חזכחה קונה לב Prv. 15, 32.
קנה־לב אוהב נפשו Prv. 19, 8.

prt. m. constr.: קֹנֵה *sg.*
קנה שמים וארץ Gn. 14, 19. 22.

part. masc.: הַקּוֹנֶה *sg.*
ביד הקנה אתו Lev. 25, 28.
רע רע יאמר הקונה Prv. 20, 14.
הקונה אל־ישמח Ez. 7, 12.

part. masc.: בַּקּוֹנֶה
כקונה כמוכר Jes. 24, 2.

part masc.: לַקּוֹנֶה
לקנה אתו לדרתיו Lev. 25, 30.

part. c. s.: קֹנֵהוּ
וחשב עם־קנהו Lev. 25, 50.
ידע שור קנהו Jes. 1, 3.

2 perf.: קָנִיתָן
אשר קניהן יהרגן Zach. 11, 5.

inf. abs.: קָנֹה
או קנה מיד עמיתך Lev. 25, 14.
לא כי־קנה אקנה 1 Chr. 21, 24.

inf. abs.: קָנוֹ
לא כי־קנו אקנה 2 Sam. 24, 24.

inf. constr.: קְנוֹת
קנה־חכמה מה־טוב Prv. 16, 16.

inf. constr.: וְקִנְוֹת
וקנות בינה נבחר Prv. 16, 16.

inf. constr.: לְקִנְוֹת
לקנות מעמך 2 Sam. 24, 21.
לקנות אבני מחצב 2 Chr. 34, 11.
לקנות חכמה ולב־אין Prv. 17, 16.
לקנות את־שאר עמו Jes. 11, 11.
משפט הגאלה לקנות Jer. 32, 7.
לקנות בכסף דלים Am. 8, 6.

inf. constr.: וְלִקְנוֹת
ולקנות עצים ואבני 2 Reg. 12, 13.

inf. c. suff.: קִנְיָנְךָ
ביום־קנותך השדה Ruth. 4, 5.

impt. sg.: קְנֵה
קנה־אתמ ואת־אדמתנו Gn. 47, 19.
קנה נגד הישבים Ruth. 4, 4.
הגאל לבעז קנה־לך Ruth 4, 8.
קנה חכמה קנה בינה Prv. 4, 5.
ראשית חכמה קנה חכמה Prv. 4, 7.
ובכל קנינך קנה בינה Prv. 4, 7.
אמת קנה ואל־תמכר Prv. 23, 23.
קנה לך את־שדי Jer. 32, 7.
קנה נא את־שדי Jer. 32, 8.
קנה־לך ואדע Jer. 32, 8.
קנה־לך השדה בכסף Jer. 32, 25.

1 impf.: אֶקְנֶה
לא כי־קנו אקנה 2 Sam. 24, 24.
לא כי־קנה אקנה 1 Chr. 21, 24.

1 impf.: וְאֶקְנֶה
ואקנה את־האזור Jer. 13, 2.
ואקנה את־השדה Jer. 32, 9.

2 impf.: תִּקְנֶה
כי תקנה עבד עברי Ex. 21, 2.
תקנה מאת עמיתך Lev. 25, 15.

3 impf.: יִקְנֶה
כי־יקנה נפש קנין כספו Lev. 22, 11.
תחבלות יקנה Prv. 1, 5.
לב נבון יקנה־דעת Prv. 18, 15.

3 impf. ap.: וַיִּקֶן
ויקן את־חלקת השדה Gn. 33, 19.
ויקן יוסף את־כל־אדמת Gn. 47, 20.
ויקן דוד את־הגרן 2 Sam. 24, 24.
ויקן את־החר שמרון 1 Reg. 16, 24.

3 impf. c. s.: וַיְקַנְהוּ
ויקנהו פוטיפר Gn. 39, 1.

2 impf. pl.: תִּקְנוּ
מהם תקנו עבד ואמה Lev. 25, 44.
מהם תקנו וממשפחתם Lev. 25, 45.

3 impf.: יִקְנוּ
שדות בכסף יקנו Jer. 32, 44.

Nif-al: נִקְנָה
3 perf.: וְנִקְנָה
ונקנה השדה בארץ Jer. 32, 43.

3 impf. pl.: יִקְנוּ
עוד יקנו בתים Jer. 32, 15.

Hif-il: הִקְנָה
3 prf. c. s.: הִקְנָנִי
אדם הקנני מנעוריו Zach. 13, 5.

part. masc.: *מַקְנֶה
*סמל הקנאה המקנה Ez. 8, 3.

קִנְיָן

ת״ו, ומוכנו לקוות וכקלס וסנלס ומעך [נעוויעטוס, לייענעכ-], לו מס שכקקו וכקכס, וקכין מקנ״ס כל העולם כלו ומלואו [קליס ק״ל כ״ל]. נשפה עכריית נסשקלה על סנולת דבר ותכוכקו, ל״מ קכין נ׳כס, קכין הקכמס.

n. m., acquisitio, emtio, possessio; pl. de rebus creatis utpote divino dominio subjectis (Ψ. 104, 24.), neohebr. qualitas cujuspiam rei propria (Eigenschaft). LXX. κτῆσις (ἔγκτητος), κτῆνος, τετράπους; מִקְנֶה, πάντα τὰ αὐτοῦ.

וְקִנְיָנְךָ
עשה מקנה וקנין Ez. 38, 12.
לקחת מקנה וקנין Ez. 38, 13.

constr.: קִנְיַן
כי־יקנה נפש קנין כספו Lev. 22, 11.

cum suff.: קִנְיָנְךָ
ובכל־קנינך קנה בינה Prv. 4, 7.

cum suff.: קִנְיָנֶךָ *p.*
מלאה הארץ קנינך Ps. 104, 24.

cum suff.: קִנְיָנוֹ
ואת כל־קנינו Gn. 36, 6.
ומשל בכל־קנינו Ps. 105, 21.

cum suff.: וְקִנְיָנָם
מקנהם וקנינם Gn. 34, 23.

מִקְנֶה

ת״ו וכוכוי מִקְנֵי, מִקְנֶךָ, וכיכוי מִקְנֵי, מִקְנֶיךָ, מִקְנֵיהֶם. ופתקוכו נקועכו לקיוס ועך וכקלס וסנולס [נעוויען], וכללן כמו קנין, וכשל לפ״כ כיקוד על קנין הכסיות, עוכר וסנולת לדס כיסים קדמוניס. וכוס תנין מקנס וקנין, ומקנס רב סיס, גס מקנס נקר ונמן [כללן שקריו פרט], וכבל לנלס מקנה נלעי סמון, על כן נסנגל, וכבוכה הסשקלה כלשר כנר לפר הכל״ק, סנכסות הנסות והדקות סס קנין הלדס וכספו ועסקו, וכן הלוך הסשקל נשפה יוכית וכויוית, וכן קנל מאל נעבדי ולנל ככסין נאדמי. ולכני מקנס לפ״ו עוסקי נמקנס, ולרן מקנס מקום מסוגל לרעות הסקנס, ולפעמים כמו קנין, ל״מ מקנה הדה [מוכרת נמקום נסמן]. ולשר לפכוכת רבוי שלו סנס כנר הסרג הרל״ק, זיקנן זיסיס יקיד, והיוד לשר ספעל, קולס סנכוך שסוף הרבוי.

n. m. (c. s. מִקְנֵי, מִקְנֵה, pl. מִקְנִים, מִקְנֵיהֶם, מִקְנֵיהֶם), emtio (Gn. 49, 32.), possessio, opes, spec. pecora, quibus potissimum veterum divitiae constabant (cf. κτῆνος a v. κτᾶσθαι, ovis = ops, aram. מִקְנָן, arab. منا), plerumque *absolutive*, addita epexegetice re, quam quis

sibi comparavit aut possidet. LXX. κτῆσις, κτίσις, ὕπαρξις, τὰ ὑπάρχοντα, κτῆνος, ἔγκτητος, ἀποσκευή, σκῦλον; מִקְנֵה אִישׁ מִקְנֶה, κτηνοτρόφος; מִקְנֵה נְזֵבֶר, ἀρσενικός. §. Job. 36, 33. ζῆλος (מקנא).

כי־אנשי מקנה היו Gn. 46, 32.
אנשי מקנה היו עבדיך Gn. 46, 34.
שרי מקנה על־אשר־לי Gn. 47, 6.
ובאן ובקר מקנה כבד Ex. 12, 38.
המקום מקום מקנה Num. 32, 1.
ארץ מקנה הוא Num. 32, 4.
ולעבדיך מקנה Num. 32, 4.
כי־מקנה רב לכם Dt. 3, 19.
וגם־אהלי מקנה חכר 2 Chr. 14, 14.
כי מקנה־רב היה לו 2 Chr. 26, 10.
מקנה אם על־ערלה Job. 36, 33.
ולא שמער קול מקנה Jer. 9, 9.
עשה מקנה וקנין Ez. 38, 12.
לקחת מקנה וקנין Ez. 38, 13.

הַמִּקְנֶה

אבי ישב אהל ומקנה Gn. 4, 20.
ומקנה רב היה Num. 32, 1.
ושרי כל־רכוש־ומקנה 1 Chr. 28, 1.

הַמִּקְנָה

לא־עת האסף המקנה Gn. 29, 7.
הסף ואת־המקנה Jud. 18, 21.
סגו לפני המקנה 1 Sam. 30, 20.

בַּמִּקְנֶה

במקנה בכסף ובזהב Gn. 13, 2.

וּבְמִקְנֶה

ובמקנה רב־מאד Jos. 22, 8.

constr.: מִקְנֵה

בין רעי מקנה־אברם Gn. 13, 7.
ובין רעי מקנה־לוט Gn. 13, 7.
מקנה־צאן ומקנה בקר Gn. 26, 14.
ומקנה הבהמה אל־אדני Gn. 47, 18.
ומקנה־צאן ובקר לרב 2 Chr. 32, 29.

constr.: וּבְמִקְנֵה

ובמקנה הצאן Gn. 47, 17.
ובמקנה הבקר Gn. 47, 17.

constr.: מִמִּקְנֵה

ממקנה ישראל Ex. 9, 7.

constr.: וּמִמִּקְנֵה

וממקנה בני־ישראל Ex. 9, 6.

cum suff.: מִקְנֵנוּ

וגם־מקננו ילך עמנו Ex. 10, 26.
מקננו וכל־בהמתנו Num. 32, 26.

cum suff.: לְמִקְנֵנוּ

נבזה למקנני פה Num. 32, 16.

cum suff.: מִקְנְךָ

אשר־היה מקנך אתי Gn. 30, 29.
שלח העז את־מקנך Ex. 9, 19.
וכל־מקנך תזכר Ex. 34, 19.

cum suff.: בְּמִקְנְךָ

במקנך אשר בשדה Ex. 9, 3.

cum suff.: מִקְנֵהוּ

ויהג את־כל מקנהו Gn. 31, 18.
את־מקנהו בשדה Gn. 34, 5.
ואת־מקנהו Gn. 36, 6.
עבדיו ואת־מקנהו Ex. 9, 20.
ואת־מקנהו בשדה Ex. 9, 21.
ויהי מקנהו שבעת Job. 1, 3.

cum suff.: וּמִקְנֵהוּ

ומקנהו פרץ בארץ Job. 1, 10.

cum suff.: וְלִמְקֵנֵהוּ

ולמקנהו עשה סכת Gn. 33, 17.

pl. c. suff.: מִקְנֵי

ואת־מקני בצמא Ex. 17, 3.

pl. c. suff.: וּמִקְנֵי

נשתה אני ומקני Num. 20, 19.

pl. c. suff.: מִקְנֶיךָ

ירעה מקניך Jes. 30, 23.

pl. c. suff.: מִקְנֵיהֶם

חבו מקניכם Gn. 47, 16.

pl. c. suff.: וּמִקְנֵיכֶם

נשיכם טפכם ומקניכם Jos. 1, 14.
ושתיהם אתם ומקניכם 2 Rg. 3, 17.

pl. c. suff.: וּמִקְנֵכֶם

ומקנכם ידעתי Dt. 3, 19.

pl. c. suff.: בְּמִקְנֵיכֶם

ואתנה לכם במקניכם Gn. 47, 16.

pl. c. suff.: מִקְנֵיהֶם

מקנהם וקנינם Gn. 34, 23.
לשאת אתם מפני מקניהם Gn. 36, 7.
ויקחו את־מקניהם Gn. 46, 6.
ויביאו את־מקניהם Gn. 47, 17.
בכל־מקנהם בשנה Gn. 47, 17.
ואת־כל־מקנהם Num. 31, 9.
וינהג את־מקניהם 1 Sam. 23, 5.
כי מקניהם רבו 1 Chr. 5, 9.
וישבו מקניהם גמליהם 1 Chr. 5, 21.
לקחת את־מקניהם 1 Chr. 7, 21.
והמון מקניהם לשלל Jer. 49, 32.

pl. c. suff.: וּמִקְנֵיהֶם

ומקניהם יעלו Jud. 6, 5.
ומקניהם לרשפים Ps. 78, 48.

pl. c. suff.: לְמִקְנֵיהֶם

למקניהם ולקנינם Jos. 14, 4.

מִקְנֶה

ז״ק, וסמיך קִנְיָה, וסכוי קָנִים, ונעוץ כגדל קָנוּי. מסתכון מעם כנב וקוף [צַלְצַע, רַקְכַּל]. ומזה קל״כ כהשתל על קפיק ונכור בדמות קנם [רַקְסַלע], או על קנם בנשי [ווילנרַקְהַר], ומלוזו קָנֶה חַשׁוּב, קָנֶה בֹּשֶׂם, לומר מין קלמוס, או על גנעולי התנוסה סכוקפים [הַקַלַם, שעכנעל], ד״מ שכלים עלות נקנם קקד, או על מעם למדידה [רוסעל], אשר במלוזו קָנֶה חַמְדָּה [מעסטרוסעט, -רַקְהַר], לומר מין קנם לגמוני, סכנרך למדידה *κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ* [עי׳ קוק יוקן קנם הקוק, אשר כנרך ג״כ להשענה קלם [יקוק׳ כ״ע ו׳]. ומזה קל״כ שם של מדת קורך שש אמה, על כי שלקנם הכנרך למדידה קורך כזה, או על תקנת מתן, לומר קנם מקוכים [ווַקְנַעשַׁצְ, -נַקַלְקַן], ע״ש דמזתו לקנם [רש״י ורל״ק], וככלל קל״כ מקוכים, ד״מ וכסף נקנם יִקָּלו [יִשְׁעִי׳ מ״ו ו׳], וזולי שם קנם אמת, לומר יִקָּלו הכסף אקנו בתמוכת קנם, או ג״כ קנם הזוכוע [חַרַס-שַׁצַּע, -רַקְהַר], או על תפיק המכוכה וכדומה. והכני קנות מוכוצות המכוכה, ויש קנם יש שזוכנת נקנם סוף, וזהו פרעון. ואשר לקזוך הנם דע קוכל שאשלחו נכסף יוכיח וכזומה [*κάνν-α*] *κάν-η, κάν-η, cann-a,* סכדלית [*çaṇ-a*] משרש וס, ניין לקנכוס, והנם קנכוס *cann-abis* [*κάννα-βις*], ג״כ משרש וס, וכנר הוליא לנו פרוזו לויולוזו לקינ׳ לף קל״ו ולף תקל״ט.

n. m. (c. קְנֵה, pl. קָנִים, קָנוֹת, duplici forma aeque ac significatione), scapus, caulis, hinc de scapo in statera (Wagebalken), aut candelabro, aut brachio (h. e. os teres atque oblongum a junctura brachii usque ad humeros, Armröhre); de baculo s. virga mensoria (cubitorum fere sex), plene: קָנֶה הַמִּדָּה, cf. Apoc. 11, 1. *κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ*; et plerumque de canna s. junco palustri aut de calamo aromatico (*Acorus Calamus* L.), plene: קָנֶה חָשׁוּב, קָנֶה בֹּשֶׂם, cf. sanscr. *çana* (Wilson: 1) *hemp* h. e. cannabis sativa; 2) a plant, from which a kind of hemp is prepared, bengal. *sa'n*), *κάννα, κάννη, canna.* Bene *Isidorus* Hispalensis in Origg. p. 539. Lindem.: „Sciendum sane, quod Latinum vocabulum *canna* de lingua hebraea sumptum est. Apud eos enim calamus *canna* dicitur.“ Bene idem *κάνναβις* (*cannabis*) cum n. *canna* tanquam primario confert, Origg. p. 607. LXX. *κάλαμος, καλαμίσκος, καλάμινος, πῆχος, ἀγκών, ζυγός, πυθμήν*; קְנֵה טוֹב, *κιννάμωμον*; קְנֵה וְקִנָּמוֹן, *τροχός.*

בסתר קנה ובצה Job. 40, 21.
גער חית קנה Ps. 68, 31.
קנה וסוף קמלו Jes. 19, 6.
קנה רצוץ לא ישבור Jes. 42, 3.
לא־קנית לי בכסף קנה Jes. 43, 24.
משענת קנה Ez. 29, 6.
קנה אחד וקומת קנה אחד Ez. 40, 5.
קנה אחד ארך Ez. 40, 6.
וקנה אחד רחב Ez. 40, 6.
מהבית קנה אחד Ez. 40, 7. 8.

וְקָנֶה

וקנה הטוב מארץ מרחק Jer. 6, 20.
קדה וקנה Ez. 27, 19.
וקנה אחד רחב Ez. 40, 7.

הַקָּנֶה

כאשר ימך הקנה במים 1 Rg. 14, 15.
על־משענת הקנה הרצוץ 2 Rg. 18, 21.
משענת הקנה הרצוץ Jes. 36, 6.
מלו הקנה Ez. 41, 8.

בְּקָנֶה

עלות בקנה אחד Gn. 41, 5. 22.
משקדים בקנה אחד Ex. 37, 19.

בַּקָּנֶה

בקנה האחד Ex. 25, 33 (bis). 37, 19.
וכסף בקנה ישקלו Jes. 46, 6.

לְקָנֶה

חציר לקנה וגמא Jes. 35, 7.

constr.: קְנֵה

וביד האיש קנה המדה Ez. 40, 5.

constr.: הִקְנֵה

וקטר־בשם חמשים Ex. 30, 23.
וקנה המדה Ez. 40, 3.

constr.: בְּקְנֵה

בקנה המדה Ez. 42, 16. 18. 19.
בקנה המדה סביב Ez. 42, 16. 17.

cum suff.: קְנֵהוּ

ירכה וקנה Ex. 25, 31. 37, 17.

cum suff.: מְקֻנֶּהָ

ואזרעי מקנה תשבר Job. 31 22.

pl.: קָנִים

וששה קנים Ex. 25, 32. 37, 18.
חמש־מאות קנים Ez. 42, 16. 17. 18. 19

pl.: הַקָּנִים

לששת הקנים Ex. 25, 33. 35. 37, 19. 21.
תחת־שני הקנים Ex. 25, 35 (ter). 37, 21 (ter).

pl. constr.: קְנֵי

שלשה קני מנורה Ex. 25, 32. 37, 18.
ושלשה קני מנורה Ex. 25, 32. 37, 18.

pl. c. suff.: וְקָנֶיהָ

כפתוריהם וקנתם Ex. 25, 36. 37, 22.

קָנַם

פעל ל״ע, ומוכנו קָנַל כמו צָרַם לעיל, נמוכן קצוי וקצוק [סַצַּרע וי״ן], ומזלי ג״כ יָקַם לעיל נמוכן דומם, כאשר כנר סנעתי, וכזה יפוכ פסם.

v. compos. intr. inus., sicut צָרַם et fort. חָרַם, durum esse.

קִנְמוֹן

ז״ו, וכסמיך ועם מיקף קִנְמָךְ, וכעם מן קָנֶם, נסופי ־וֹן. פתכוכו מין קנה נֶעֶם שסיל כמעם וקעם [ניימעע-רַקְהַר], וכן מסם כשפת מעכה, או ג״כ מין קליפם כשמית של עץ, ותמכוזו קציס וכנוס.

n. m. (c. קִנְמָךְ, ortum ex n. primit. קָנֶם, addita terminatione *on*), *κίνναμον, κιννάμωμον* (quod voc. origine phoenicia esse refert jam Herodotus III, 111.), cinnamomum (Zimmt), cinnamum, aroma fragrantissimum, unde arab. *v. denom. qanama*, graviter olere. LXX. *κιννάμωμον.*

וְקִנְמוֹן

מר אהלים וקנמון Prv. 7, 17.

Digitized by Google

Cant. 4, 14. קנה וקנמון
constr.: וְקִנְמָן־ *s. M.*
Ex. 30, 23. וקנמן־בשם מחציתו

קָנָן

לומר קֵן, ומוכנו סעמלה והקמה וכיוצא [עכיל׳סעצן, -כויצן], ודומה לו גָּדַן לעיל, ומוסף עם סנל.

h. e. קֵן, *v. tr. inus.*, erigere, exstruere, aedificare, sicut קָנָה et קִנֵּחַ intr., arab. *qana*, med. *Je.* (componere, concinnare), *qanna*, compingere, veluti funem ex palmarum fibrillis.

קֵן

ג״ו, וסמיך קֵן, והכנוי קֵנִים, והמוכן נתמלות מכון ומדור [נעלנע, ווֹאָס-נוכנ], ל״מ קנים תעשה לת תקנה, ומוסף לת״כ מדור העופות [נעסט], ל״מ ודכור קן לה, קן-נפור, וכדומה. כנשר יעיר קנו תרגום לפרוש קנו, כאשר כנר פרש תרל״ק.

n. m. (c. קֵן, pl. קִנִּים), cella, diaeta, conclave, Gn. 6, 14., domicilium (Num. 24, 21. Jer. 49, 16. Hab. 2, 9., vel respectu etymi, vel significationis *nidi*, tropice), nidus (utpote quam aves sibi construxerunt mansiunculam), metonym. de pullis in nido. LXX. *νοσσία, νεοσσοί; ἡλικία.* S. *καλία.*

Ps. 84, 4. ודרור קן לה
Jes. 16, 2. קן משלח
constr.: קֵן
Dt. 22, 6. כי יקרא קן־צפור
בַּקֵּן
Jes. 10, 14. ותמצא כקן ידי
cum suff.: קִנִּי
Job. 29, 18. ואמר עם־קני אגוע
cum suff.: קִנֵּךְ *p.*
Num. 24, 21. ושים בסלע קנך
Jer. 49, 16. כי־תגביה כנשר קנך
Obad. 1, 4. בין כוכבים שים קנך
cum suff.: קִנּוֹ
Dt. 32, 11. כנשר יעיר קנו
Job. 39, 27. וכי ירים קנו
Hab. 2, 9. לשום במרום קנו
cum suff.: קִנֵּהוּ
Prv. 27, 8. כצפור נדדת מן־קנה
pl.: קִנִּים
Gn. 6, 14. קנים תעשה את־התבה
קִנִּים

פעל זמיי, גויר קֵן, וסלנון לירם נקן לו עזות קן, והפעולי שלו סנשכ״פ קִנֵּן, עזוי קן לפלוני, והפסוק מקוכנת כלרוים, סלנון נקרוים עזוי לך קן.

v. denom., nidificare vel nidulari (nisten). *Pu.* קֻנַּן, nidulantem fieri, nido instrui (eingenistet sein). LXX. *νοσσεύειν, ἐν-; Pu.* prt. fem. *ἐννοσσεύουσα.*

Pi-el: קִנֵּן
3 prf. fem.: קִנְּנָה
Jes. 34, 15. שמה קננה קפוד
3 perf. pl.: קִנְּנוּ
Ez. 31, 6. קננו כל־עוף השמים
3 impf. f.: תְּקַנֵּן
Jer. 48, 28. כיונה תקנן
3 impf. pk.: יְקַנְּנוּ *p.*
Ps. 104, 17. שם צפרים יקננו
Pu-al: אֻקַּן
part. fem.: מְקֻנֶּנֶתְ
Jer. 22, 23. מקננתי בארזים

קִנְצֵי

= קָצַץ, *v. s.* קָצַץ *p.* 1003.

קָסַם

פעל נודל, והעתיל יִקְסֹם, והנוי מַקְסֵמִין קסם, נקמץ תעף תמור שבא, ע״מ עֲלֵיהֶ, מֶלֶכִי [מֶלְכֵּי, עֲלֵיו]. ופתרונו לל״ק גוירם ופלינם ולקיקם [שכ״דען, עסי-לען], ומוסף נהשלמה על גוור ושפעת הכוכבים והמולות [ענעש״ען, דיכיכי-רען], כאשר הסשלם לנל גור לעיל, וכן בלעת קֶסֶם כלשון ישעיהו נלשון גוירה. ונרכו מקווק נכיקי שקר, להכדיל בין קדש של כנא לקול, כנר פרשתי תעת סָגַד, ונלקוטי קֶסֶם מקווק נכיקיסם. ולפ״ו השכש קֶסֶם, כדומה לל קֶסֶם, גֶּזֶם, והשווי נשפתי מערכ כאשר סנעתי תעת גוס, ועוד מקום להתנדל. עי׳ עוד תעת מקסם.

vrb. trans. (impf. יִקְסֹם, imper. קָסְמִי, ad s. f. עֲלֵיהֶ, מֶלֶכִי, a formis absol. קֶסֶם, מֶלֶךְ עֲלֵיו), secare, dividere, sicut גָּזַם q. v., קֶסֶם, de hariolorum s. conjectorum decisione ex siderum constellatione facta, divinare, hariolari de falsis prophetis (opp. נָבָא) superstitiosarumque artium magistris (v. s. סָגַד), arab. *qasama*, aram. קְצַם. LXX. *μαντεύεσθαι, ἀποφθέγγεσθαι*; inf. *μαντεία*; prt. קֹסֵם, *στοχαστής, μάντις, μαντεία.*

part. masc.: קֹסֵם
Dt. 18, 10. קסם קסמים מענן
part. masc.: וְקֹסֵם
Jes. 3, 2. וקסם וזקן
part. masc.: הַקּוֹסֵם
Jos. 13, 22. בן־בעור הקוסם
part. pl.: קֹסְמִים
Dt. 18, 14. אל־מענים ואל־קסמים
part. pl.: וְקֹסְמִים
Jes. 44, 25. וקסמים יהולל
Ez. 22, 28. וקסמים להם כזב
part. pl.: הַקֹּסְמִים
Mich. 3, 7. וחפרו הקסמים
part. pl.: וְהַקֹּסְמִים
Ez. 13, 9. והקסמים כזב
Zach. 10, 2. והקוסמים חזו שקר
part.: וּלְקֹסְמִים
1 Sam. 6, 2. לכהנים ולקסמים
prt. pl. c. s.: קֹסְמֵיכֶם
Jer. 27, 9. אל־נביאיכם ואל־קסמיכם
prt. pl. c. s.: וְקֹסְמֵיכֶם
Jer. 29, 8. בקרבכם וקסמיכם
inf. constr.: בְּקָסֵם *s. M.*
Ez. 21, 34. בקסם־לך כזב
inf. constr.: כְּקָסוֹם *s. M.*
Ez. 21, 28. כקסום־שוא בעיניהם
inf. constr.: לְקָסֵם *s. M.*
Ez. 21, 26. לקסם־קסם
inf. constr.: מִקְסָם
Mich. 3, 6. וחשכה לחם מקסם
impt. fem.: קָסְמִי *Q're.*
1 Sam. 28, 8. קסומי־נא לי באוב
impt. f. sg.: קָסֹמִי־ *K'tib.*
1 Sam. 28, 8. קסומי־נא לי
3 impf. pl.: יְקֹסְמוּ *p.*
Mich. 3, 11. ונביאיה בכסף יקסמו
3 impf. pl.: וַיְקֹסְמוּ
2 Reg. 17, 17. ויקסמו קסמים
2 impf. pl.: תְּקַסְּמֻנָה
Ez. 13, 23. וקסם לא־תקסמנה עוד

קֶסֶם

ג״ו, והכנוי קְסָמִים, והסמך קִסְמֵי, ומוכנו כתמלוסו יעיעת גוור ושפעת הכוכנים [קענענסים לעד לינכץ-עיכם-, נעמיניעמקיכסעם]. וכמוכן זה קסם על שפתי מלך, סלנון לנול כתרן ונגור לשמתו, נלי כתול ונלי כתב, כגורת ושפעת הכוכנים, וזהו לנול עתידי, וכן סניכוסו לל״נ ולקל״ע [וועהרשפרוך, נעטעער-]. לולם לרוב תן קוות זוט ועפלה, ע׳ מיכי כתוף [נויבערי״ם, וועהרזוגערי״ם]. וקסמים נ״ל, פרש דוד קמחי דמי, ונכל קסמים [ונכלי לחר זה שמוש הכניל הספרדי], לו מיכי קסמים מצוכים, לו עכיני קסמים, ולפעת סלרש כמעט כמו סימכים, לולם השמש לת הכנ״ל.

n. m. (pl. קְסָמִים, c. קִסְמֵי), ars divinationis s. nativitatis, pr. decisio, dijudicatio, diremtio (Entscheidung), viâ magicâ facta, futurorum sajax praedictio, oraculum (Wahr-, Götter-Spruch), visio pseudoprophetica, praestigiae; pl. Num. 22, 7. vel de mercede divinationis (*Samuël Nagid*), vel de variis artificiorum magicorum generibus. LXX. *μαντεῖον, μαντεία, οἰώνισμα.*

Num. 23, 23. ולא־קסם בישראל
1 Sam. 15, 23. חטאת־קסם מרי
Prv. 16, 10. קסם ׀ על־שפתי־מלך
Ez. 21, 26. לקסם־קסם
וְקֶסֶם
Jer. 14, 14. חזון שקר וקסם ואלול
Ez. 13, 6. חזו שוא וקסם כזב
Ez. 13, 23. וקסם לא־תקסמנה
הַקֶּסֶם
Ez. 21, 27. בימינו היה ׀ הקסם
pl.: קְסָמִים
Dt. 18, 10. קסם קסמים מעונן
2 Rg. 17, 17. ויקסמו קסמים וינחשו
pl.: וְקִסְמֵי
Num. 22, 7. וקסמים בידם
מִקְסָם

ג״ו, וסמיך מִקְסָם, והמוכן קוות זוט [ווי״זגונג, וועהרזוגערי״ם], ולקל מקסם קלק ומקסם כוב הפתק ע״מ סימיכוחו, כי קלק וכוב כתעניו, ונתרגום קֶסֶם כמו נעניי, כאשר השם קֶסֶם [הילועה קְסֻמָא], קְסָמִים, קוסם יוכיחו, לולם מתונ הרלשי של קסיכה וגויכה נגזרת קֵרֶם קסיכה וגור עץ, ל״ת נדנר המשל [עכקין ע״ו ע״כ], שהמשילו חכמיהו ז״ל קֵרֶם מִבֵּרִין עֵינֶיךָ אֲמַר־לוֹ קוֹרֶה מִבֵּרִין עֵינֶיךָ [עי׳ מסס הוס עוד שנת ס״ו ע״נ; כויב ס״ס ע״ץ], ועוד נגזרת קְסָמִית, נתונ הוס [נככות ע״ו ע״ץ].

n. m. (c. מִקְסָם Ex. 12, 24. 13, 7., ubi חֶלֶק et גֶּזֶר substantive dicuntur), vaticinum, divinatio, targ. קְסָם (def. קְסָמָא), קֵרֶם, neohebr. קְסֵמִים (vaticinatio). A vi primaria verbi talm. קֵרֶם, lignum concisum, festuca, Erakin 16, b. קְסָמִית, vi eadem, a *caedendo*. LXX. *μαντεία, μαντεύεσθαι.*

constr.: וּמִקְסָם
Ez. 12, 24. חזון שוא ומקסם חלק
Ez. 13, 7. ומקסם כזב אמרתם

קָסַס

לומר קֵס, וסוף לפעת כ״י וכ״ק כמו קֵץ, לומר קניפ וקיכס ונפיכס [סָנַס-סָנַץ], לומר סכנר קוֹסֵס כמו קוֹצֵץ, לומר קניפ, וסוף ענין קציפס.

h. e. קֵס, *v. tr.*, succidere, abscindere; prt. קוֹסֵס = קוֹצֵץ. LXX. *σαπήσεσθαι.*

Pi-el: קוֹסֵס
3 imperf.: יְקוֹסֵס
Ez. 17, 9. ואת־פריה ׀ יקוסס

קֶסֶת

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לפעת המלקלים, כמו קֶשֶׁט לקמן, וכמו קֶשֶׁט נשפת ישמעלית, שענינו חלוקה ופלינה ומדידה, לאשר מתנו קֶשֶׁט כנוי למדם ומשוכים, ול״כ הנם פם יהיה נתמלותו מדם מה. ולפעתי השכש קֶסֶת [פעל נכוכ], ע״פ קֶשֶׁת, שכש של קֶשֶׁת, ויסודו כמו קֶשֶׁת לקמן, לאשר מתנו הנמות קֶשֶׁת, קַשְׁתָּה נענרי, קַסְיָה נלרמי [עי׳ נענרן], ול״כ סודו כסוד של קֶס לעיל תקת קוֹס, קֵיס, וגם פס כלמר שהתמלות ענין מדוד, יהיה השכש קֶס כדומה לל קֶס, קֶסֶת. לולם עי, עוד נלוח הנכנים.

v. intr. inus., sec. grammaticos vi eadem qua קֶשֶׁט, arab. *qasatha*, aequaliter dispertiri, unde *qisth*, mensura, modus. At potius radix nm. insequentis est קֶס, *v. cavum* (ad s. f. קֶשֶׁת, unde קַשְׁתָּה), sicut קַשְׁתָּה (unde קַשְׁתִּיָּה, aram. קַסְתִּיָּה), קֶס (unde קוֹס, poculum; קֵיסָה, marsupium), cavum esse, vel, si vis metiendi inest, sicut קֶסֶה (computare, numerare, metiri).

קֶסֶת

ג״כ, ומוכנו כלי קנול לדיו, וקסת הסופר לפ״ו כלי דיו של סופר, והמתרגם שתרגם קַנְקַם [*πίναξ*], וזהו לוח הכתיכה, פרשו על דרך הכלל, ולפ על דרך הפרט. והרלים שהוח כלי קניל לדיו נשפה כוזית, נלשר שם קֶסֶת כנוי לכלי קנול של מיס, וכוח תכיר שהשכש קֶס, כלשר הנעתי תעת הפעל. *n. f.*, vasculum cavum ad atramentum capiendum, atramentarium, aeth. *qâsut*, urna, hydria. Targ. non satis accurate: קַנְקַם, *πίναξ*, codicilli, pugillares. LXX. *ζώνη.* A. I. *κάστν.* A. II. *μελανοδοχεῖον.* S. *πινακίδιον.* Hebr. interpres: *κάλαμος.* Hieronymus: *Quodque Aquilae prima Editio et Theodotio dixerant κάστν, pro quo in Hebraeo legitur CESATH, cum ab Hebraeo quaererem, quid significaret, respondit mihi Graeco sermone appellari καλαμάριον, ab eo, quod in illo calami recondantur. Multi significantius thecas vocant, ab eo quod thecae sint scribentium calamorum.*

Ez. 9, 3. קסת הספר במתניו
וְקֶסֶת
Ez. 9, 2. וקסת הספר במתניו
הַקֶּסֶת
Ez. 9, 11. אשר הקסת במתניו

קָעַע

לומר קַע, פעל כודד, ול״ע כ״ק נגור. והלנתו קליעה וקוקו וגליפה נדנר, והמתלות עקיכה נדנר [קייכעטצן, -קָטַנְטן], ול״כ הקרן קַע כמו קֵץ, נקלוף ילוע, ודומה לו קַשַׁע לפעת רע״ו, ונפעת נשפה עבריכית כמוכן עקיכה

Digitized by Google

הכלא לכן נסחלמם על סריסם ועקיסם, ועקוד דכר מן הסרס; ל"ע שקעקוע מקום עכנין, משרוש יסוד, משרש נלים וכדומה. לכן נפרש כאן שקעקוע נעור, ולאו דוקא ע"י נרוב וסיס. ופכיר מכל שלם שמשמיש ומשוש לוקו עם בֵּיצָה לא סכריעו.

h. e. עַע, *v. trans. inus.*, impungere, insculpere, inurere (einätzen, at sine ulla cum v. בֵּיצָה, *xal-ew*, necessitudine), e gente vv. בָּקַע, בָּקַע, בָּקַע, arab. بقع, (imprimendo consignare, cauterio insignire), *Pil.* קָעֲבַע, neohebr. vi *stigmatizandi*, *scalpendi* (de gallina), suffodiendi s. exscindendi (de urbe, quae funditus, quasi eruta radice, evertitur).

קָעֲבַע

ג"ז, ומוכנו עקיכה כעור [קייכעטכוכנ], וכענק קעקע הכלון כקיכה ע"י קעקוע, ונגזרת [מכוח כ"ש ע"ק] לזו קייב עד שיכוות ויקעקע. נ"ע ככנד קָעֲבַע, ושם הפעולה קָעֲקוּעַ.

n. m., incisura in carne facta, character, stigma (Gal. 6, 17.), arab. وقأ (character rotundosus jumento inustus), neoh. *n. actionis* קָעֲקוּעַ, incisio. LXX. στατός.

ונחנת קעקע Lev. 19, 28.

קָעַר

פעל נוזד ול"ע, ופתרונו קפיכה וכריס וקיום ונלוף [קויסטיעפעט], וסקרן קָעַר, וחוים לו הסרשים קָר, קֵר, קָרַח, קֵרַח, קָשַׁר, קֵשַׁר, קֹשֶׁר, וכדומה, לאחר ככר פרשתי. ונסרנם פעלים ענין נקעקע, לסוות על התכונה. משם ענריכים כאחת מכנד קָעַר, כאמור שלו קָעֵר, כאמור נוזד, ובשפה שמעטלית קָעֵר כוזד, היות מקוער, ושוה נענה ג"כ כ"ע שְׁקֵעָרִים ע"ע שְׁלֵחָבִים.

ועוד מצאנו נענרי שְׁקֵעָרִיר התוקפי.

v. tr. inus., excavare (arab. *qa'ara* intr., profundum esse), a rad. *qar*, indito *Ghain* ad vocalem significandam, unum de verbis fodiendi s. cavandi copiosissimis, quae itentidem enumeravimus (v. s. חָקַר, דָּקַר, בָּקַר, קָר, קָרַח, קֵר, דָּר, דָּקַר, קֹשֶׁר, וכדומה, etc.). *Pi.* neoh.: קִעֵר, intens. formâ amplificata: קַעֲרֵר, unde קַעֲרוּרִי, cavus et amplus, קַעֲרוּרִי, actio profundum efficiendi. Indidem Piël II. שִׁקְעֵר ad s. f. מִקְעֲרוֹת.

קְעָרָה

ג"ז, וסכנו קְעָרוֹת, וסמך סכנוי קַעֲרוֹת, ונכנו סכנו שלא כנסוג קְעָרֵיהֶם. סיוונן כלי עקוער ומוכן לקנול [קויסנעטיעפ-ענם נעפֶּסם], לכן נכלל תעיוי וסף [ענסעל], ונענרי בַּרְאֵן עצלמו. נסם ענריכית מן קער הפעל עוד נענה התוקפי קַעֲרוּרִי, הכלון מקוער כמין קעלה, ולנקבי קַעֲרוּרִית, וסעוסנת קְעָרָה, ולפעמים ג"כ קַעֲרַר הפעל.

n. f. (pl. קְעָרוֹת, c. קַעֲרוֹת, c. s. קְעָרָתוֹ), scutella s. patina, utpote cava ad cibos aut quidvis aliud capiendum, arab. قَرْعَان. LXX. τρυβλίον.

הַקְעָרָה

Num. 7, 85. יקשה האחת כסף

constr.: קְעָרַת

Num. 7, 13. 19. קערת־כסף אחת
25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67.
73. 79.

pl.: הַקְּעָרֹת

Num. 4, 7. תקערת ואת הכפת

pl. constr.: קַעֲרֹת

Num. 7, 84. קערת כסף שתים

pl. c. suff.: קְעָרֹתֶיךָ

Ex. 25, 29. ועשית קערתיו
Ex. 37, 16. קערתיו ואת־כפתיו

שַׁקְעֲרוּרִי

ת"ז, ולנקבי שַׁקְעֲרוּרִית, והכינוי שַׁקְעֲרוּרוֹת. מוכנו מקוער מאל [ועסר מיעס], וכתענס אק"כ לנסס, לומר קעמוי [פענטיעפוונ], וכן תרנמו סאלם הע' זקיס והכונלנסנס. ותנין שפרוש המדקדקי' שהוא מוכנ מן שָׁקַע־שָׁעַר מן שָׁקַע־שָׁעַר הכל הוא, ליו כו מועיל.

adj. m. (f. שַׁקְעֲרוּרִית, pl. שַׁקְעֲרוּרוֹת), admodum profundus, deinde fem. subst., profunditas, cavitas, neutiquam ex שָׁקַע et שָׁעַר, vel שָׁקַע et קָעַר compositum. LXX. *xoilάδες*. Vulg. *valleculae*.

adj. f. pl.: שַׁקְעֲרוּרֹת

Lev. 14, 37. שקערורת ירקרקת

קֶפֶא

פעל מזד, ומוכנו קמוף וקכין יק לקמוס לקד, לאמר וסקפכוות יק [נו-ושקעכניעסטן], וסקכן קֶפֶא, וזומס לו גֶּב לעילא וכן גֶּב נגזרת, וכן חָגַב. וכאמר מקניכ וקקיפת סכנלים ניעיכ הנקע, ל"ע סקופים על שריסם. ומוס לק"כ נהפוך על הקכנוות קקיכי שוין מקלב לנסיכם [נעניכנעו], ומקנון גלילי קכ [נעפיעיעטן]. המסף הַקְפָּאָה יוכל, מקניקת הקלב לנסיכם. נקנגוס שגור הפעל להסכם, וכן נגזרת. עי' הסס.

v. intr., contrahere se, sicut גֶּב, et gemar. גֵּב, veluti de otiose desidentibus (Zef. 1, 12.), coagulari, de lacte; trop. de seminis in utero muliebri conformatione, constringi, de aquis indurescentibus. *Hi.* הַקְפִּיא, coagulare, facere, ut quid concrescat s. congeletur. LXX. *καταφρονεῖν*; *Hi.* *τυροῦν*; A. *πηγνύειν*.

3 perf. pl.: קָפְאוּ

Ex. 15, 8. קפאו תהמת בלב־ים

part. m. pl.: הַקֹּפְאִים

Zeph. 1, 12. הקפאים על־שמריהם

3 impf. pl.: יִקְפָּאוּן * *K'tib.*

Zach. 14, 6. אור יקרות יקפאון

Hif-il: הַקְפִּיא

2 impf. c. s.: תַּקְפִּיאֵנִי

Job. 10, 10. וכגבנה תקפיאני

קִפָּאוֹן

ג"ז, וסמיך כמ"ע קִפְאוֹן, ומוכנו גליד הקרס, וכן להמתנס [פרשסט], לוזס לנעת כמ' ודל"ק עניכו עוני קוזן, ומוכן הפסוק לק יהיס לוכ יקרות שהוא לוכ הכהיר, ולא לוכ קצוון שהוא לוכ ענות, אלא כך ניכוכי, וכנוקר יבקי. ולע קוכל שנאלמי וכנגזרת עוד כנמצא סמוכן על נפיס וזקיס, וזהו משרש קָפָא, כלומר לל צָהָה, צָלוּף יזוע.

n. m. (c. neoh. קִפְאוֹן), concretio, condensatio, spissitudo, frigus, vel, ut vult Rashi: tenebrae (Zak. 14, 6. neque lux *splendida* neque *tenebricosa* s. obnubilata, sed qualis est media inter utramque). *Gemara* midrasice: זֶה אוֹר שֶׁיֵּקַר בְּצוֹלַם חַוָּה וְקִפְאוֹי בְּצוֹלַם חַבָּא (*Pesahim*, 50, a.). Ceterum v. קְפָא targumice etiam vi *natandi* dicitur, cogn. צָפָה, צָפַף. LXX. *πάγος*.

יִקְפָּאוֹן *Qri.*

Zach. 14, 6. אור יקרות יקפאון

קָפַד I.

פעל ל"ע בקל, ומוכנו כריסס וקניכס וקניכס [ענייענן], וסקכן קֹפֵד, ולוזס לו פֵּד לעיל, לנון כריסס, ע"ש הסווי כשסני מעכנ, ונאמר ג"כ לכל פעלים לקכיס למכנו. ומוס נכנין סכנד קִפֵּד הכרסס וקניכס [ענכניידען], ד"מ מכריסס סלנו לו הסיי, והוס סקוק על קל. נקנגוס קִפֵּד מצלמו, וכן נקפעל אִתְקַפֵּד, נלנון קניכס לו סקנלס וקניכס [קילנען], וזס מוכן שכי-ין כריסס, וכן נמוכן וס הפעול קְפִידוּ, אִתְקַפֵּדָא.

v. comp. tr., quasi *confindere*, dissecare, simpl. פֵּד q. v. *Pi.* קִפֵּד, abscindere, *intens.*, velut vitam, instar telae, quam textor a liciatorio praecidit. *Itpe.* targ. אִתְקַפֵּד, amputari, decurtari, unde קִפִּידוּת (= קִצְרֵי יָד), manus divinae quasi abbreviatio, quae scilicet nulla est. LXX. *καταλύειν*.

Pi-el: קִפֵּד

1 perf.: קִפַּדְתִּי

Jes. 38, 12. קפדתי כארג חיי

קִפֵּד

ג"ז, וכפף סקכלית קִפְדָּה. וסמוכן כמו פיל קועל ופרן והפאל [פעל-כיכעוכנ], מן קפד לנון כריסס, ונקרנוס קמוכו לקקפדל. ולפר לענין המשקל לל"ק הסס נקני', והטעם מלעיל ע"ש סיכוכו למלם ועיכס.

n. m. (c. *He* finis: קִפְדָּה, *Mil'el*), excisio, deletio, Targ. אִתְקַפְדָּא LXX. *ἐξιλασμός*. A. Th. *angustia*. S. *moeror*.

c. He finis: קִפְדָּה

Ez. 7, 25. קפדה בא

קָפַד II.

פעל ל"ע כ"ק נגור, וזוס סמקוק על צָפַד לעיל דף ז"ק, לומר נפילס וקניכס [ענייענן], וסקכן קֹפֵד, ולוזס לו פֵּד לעיל, לנון כריסס, ע"ש הסווי כשסני מעכנ, ונאמר ג"כ לכל פעלים לקכיס למכנו. ומוס נכנין סכנד קִפֵּד הכרסס וקניכס [ענכניידען], ד"מ מכריסס סלנו לו הסיי, והוס סקוק על קל. נקנגוס קִפֵּד מצלמו, וכן נקפעל אִתְקַפֵּד, נלנון קניכס לו סקנלס וקניכס [קילנען], וזס מוכן שכי-ין כריסס, וכן נמוכן וס הפעול קְפִידוּ, אִתְקַפֵּדָא.

v. comp. intr. inus., adhaerescere, sicut צָפַד p. 961.

קִפֹּד

ג"ז, ומוכנו מין עלוקס סגדלס נכנסס, וכתפעת כרגלי לדם [לוגעל], וכקלסס כן ע"ש לוו וכנוק כעור, כאזר עלוקס לדעת לנון-סרוק, וכן לאר יוסף קמיי הוא הכקלק נעכני קִנְּדוֹ לו קִפֵּד, כהסענטות הכון, והוא כאלמי כאקוס נכס, לוכס עי' תקע שְׁלָמִים. וכלאת כאלמי עלוקס וו נכנוס שוחמות על סוריק ועירק ועל לי-פרת, כאזר ספר לנו דאיר [עי' נאַכַּאלע היערלי' ק"ק דף ק"כ].

n. m., echinus, ericius, erinaceus, histrix (Igel), spec. echinus aquatica, quam in insulis euphratensibus mira magnitudine nasci testis est Strabo XVI. cf. Bochart., Hiërozoicon I. 1042. arab. *qunfud*, *qunfad*, aeth. *qenfex*, aram. קִיפָּד. LXX. *ἔχινος*.

למורש קפד Jes. 14, 23.

גם־קאת גם־קפד Zeph. 2, 14.

וְקִפּוֹד

קאת וקפוד וינשוף Jes. 34, 11.

קָפַז

פעל נוזד, ומוכנו קפיוס ופויוס וקנוג כרכור וקפיכס [סיפפען, שפריכנען, ויך פאלרעשכאלטען], וסקכן לפ"ו קָדַפַּז ולוזמס לו פֵּז לעיל לל"ס, ונאמר ג"כ לפי דעתי לכל הפעל קָדַפַּז, קָדַפַּץ וכלוזמס, וכשפס ישמעלים קפו נמוכן קפיכס, וכן כלמת נלרך הפעל קָפַז נאלרכ.

v. comp. intr. inus., salire, prosilire (sich fortschnellen), targ. קְדַפַּז (Cant. 2, 8. = קְפַץ, parall. הִלַּךְ), rad. פֵּז q. v., arab. *fazza*, quam habes etiam in vv. קָדַפַּז, קָדַפַּץ, vi saliendi praepositionibus distincta.

קְפוֹז

ג"ז, ככוי למין כתך קופן ומכיר נהלוכו [פפייל־שלאנג], וכן נלמת נאכני קְפָאוֹתָיו, ווזו מין כתך קטן, ככוי נלפכיקי ונאכנ, וכפי הכלקס קְמָצָא נתרגוס, שהוא ככוי למין לרכס, וכן קמנץ נגזרת, מן קמן נדומה על קטן, לומר מעכין קפיוס ופויוס.

n. m., serpens jaculus (Pfeilschlange), arab. *qifâza*, syn. aram. קְמָצָא (bruchus), nom. a saltu, quo in arbores et in viatores insilit, gr. *ἀκοντίας*, utpote quae jaculorum instar impetu fertur (Hiëroz. II, 3. p. 411 ss.). LXX. *ἐχῖνος* (sicut aeth. קנפז).

קנבה קפוז ותמלם Jes. 34, 15.

קָפַץ

פעל נוזד, וסעתיד יִקְפֹּץ, ומוכנו סגיכס יק וקפיימס קכיכס יק ולפיפס גמיכס ולגיכס [נוועמעכנליעסטן, עסון, -ועמעטן]. וכלמר מקפיימ שפיים, וסגיכת ידיס, ומכיעת דקמיס, והכל מתמנות שדנכנו. הכפעל יַקְפֵּץ, היות כקכן וכלפף יק וכגרף [נוועמעכנעלעסטן, -נעעלעקט וועל-דען], לכן כהשלל על הצמד, כלאר פכצו מתקנס וכו', ועעם כל"ק מדליגס וכתיכות לימס נוקס. מכנד קָפַץ פויוס וקפיוס וקפיוס [שפריכ-נען], ווזו ע' קכינת רגלים לעצמו, לעכן פוו ולנ לק"כ, כי וס סהשלל הכנון, נלאר שהולך כדרכו לל יקוף רגליו לעצמו, רק קשלכת נקכונתן. ווזס תשכיל לנכו נקנגוס תמוך נַתַּר, וגס קנין דנכי הירוזלמי נמסכת יום טוב פ' תשלין וו"ל רַקּוּד עִבֶּר רַגְלוֹ אַחַת וּמַנַּיַּח אַחַת קָפוּץ שְׁתֵּי רַגְלָיו בְּאַחַת ודוק. ועע שעוד נתרגוס הפעל קָפַץ נמוכן קָפַד לעיל, ענין כריתה, ומאכו קָפַץ כנוי לגרון וכצ"ל.

v. comp. trans. (impf. יִקְפֹּץ), concludere, contrahere, colligere, congregare, de occlusione vel obturatione oris, quae est vel frementium vel stupentium, de occlusione manus pauperibus eleemosynam dare nolentis, de occlusione viscerum miserentium, qua commiserationi omnis quasi exitus praecluditur. *Ni.* נִקְפַּץ, concludi, constringi, ut loco te movere nequeas, h. e., uti נֶאֱסַף, consumi, deleri. *Pi.* קִפֵּץ, pedes contrahere h. e. salire (recte *Jerusalmi:* קְפוּץ שְׁתֵּי רַגְלַיִךְ בְּאַחַת).

Digitized by Google

(= hebr. קָפַד), scindere, unde קֶפֶץ, securis. LXX. συσφίγγειν, ἐμφράττειν, συνέχειν; *Pi.* διαλλεσθαι; S. διαπηδᾶν.

3 perf.: קָפַץ
Ps. 77, 10. אם־קפץ באף רחמיו

3 perf. f.: קָפְצָה
Job. 5, 16. ועלתה קפצה פיה
Ps. 107, 42. וכל־עולה קפצה פיה

2 impf.: תַּקְפִּץ
Dt. 15, 7. ולא תקפץ את־ידך

3 impf. pl.: יִקְפְּצוּ
Jes. 52, 15. עליו יקפצו מלכים פיהם

Nif-al: נִקְפַּץ

3 impf. pl.: יִקָּפְצוּן
Job. 24, 24. ורוממו ככל יקפצון

Pi-el: קִפֵּץ

part. masc.: מְקַפֵּץ *sg.*
Cant. 2, 8. מקפץ על־הגבעות

קֵץ

v. s. r. קָצַץ *p.* 1003.

קָצַב

פעל כודד, וסעיד יִקְצֹב. סלעים כסיסי וכיסים וקיניס [שנאכ״דען, סויען], ד״מ מקניעס קסיכם עץ, ומוס קס״כ מגויות הנאר לד״ק, נסמסוס עדר הקנוטות, קולס הנכון שנס המוכן קסוכות נשוס, לומר שוות נקומס ומדס, כקשר קָצֶב הנס יוכיח, והדמיון עם עֵצֶב, ויסודו לפ״ו ג״כ תקוע דנכר. עי׳ קנן.

v. comp. trans. (impf. יִקְצֹב), abscindere, praecidere, caedere, velut ligna, desecare, velut lanam (tondere), nisi potius *Shir* 4, 2. קְצוּבוֹת dicuntur oves statura et habitu externo pariles. De radice v. s. עֵצֶב, דָּצַב. LXX. ἀποκνίζειν, *χείρειν.*

p. pass. pl. f.: הַקְּצוּבוֹת
Cant. 4, 2. שניך כעדר הקצובות

3 imperf.: וַיִּקְצֹב־ *s. M.*
2 Reg. 6, 6. ויקצב־עץ וישלך שמה

קֶצֶב

ע״ו, וסיק סיכוי קְצֹבִי, ומוכנו תוקי ותנב [נעשטעלט, פֶּסֶרס], לומר תוקי קנוב ומקותך [נוסכיטע], ומוס סק״כ מקוס קסוך וקן [ענדע], ד״מ קנני סיכים, לומר כמו קנוי סיכים וקנס, וזהו יסולס. נגזרת ונשמס עכיניק עכין הסעל ג״כ קסוך נשר, ומוס קֶצֶב קותך נשר לימכור, וכן שם נמוכן יעול וגוזר דנר נפרעים, ומוס מקוצייי קְצוּבִי, והשם קְצֻבָּה, לכן נכלל ג״כ פפריסת דנר נפרוטרוט.

n. m. (c. pl. קְצֻבֵי), praecisio, caesura h. e. formatio, forma (*taille*, Zuschnitt), poët de extremis s. radicibus promontoriorum, quae in mari profundissimo terminantur. Indidem: קֶצֶב, lanio, arab. قصاب, قَصِيب, praecisum, determinatum; קְצֻבָּה, praecisio, determinatio. LXX. συντέλεια, σχισμή.

1 Reg. 7, 37. מדה אחת קצב אחד
וְקֶצֶב
1 Rg. 6, 25. וקצב אחד לשני הכרבים

pl. constr.: לְקִצְבֵי
Jon. 2, 7. לקצבי הרים ירדתי

קְצָה

פעל כודד, וסעיקר קְצוֹת [קנקוק כ׳ו׳], ומוכנו כמו קֵץ לקעין ע״ב, לומר כסיסס וקציכס וקניכס, ולק״כ עשוס קן וסוף וסכרקס, לו נסשלמס על גוזר וקצוך דין ושפיסס, ונשפס עכיניק יוכדל כין קְצֵי וכין קְצֵי, ורק סלקטון משפיעס. סכנד קְצֵה קווק של קל, לומר מקטון קלק לקר קלק וקנוב, וכן לְקְצוֹת נקלכיס נגמרק, לומר לקטון דנלק תקניס, ומקנס רגליס, סרנון קשר לו רגליס מקוטוס, לו מקנס רגליו. סכוסף הַקְצֵה, וסעקור הַקְּצוֹת, כשכוע הקיפי לו סמיע לקנס, לו כמו קֵצֵע לקעין.

v. trans. (inf. קְצוֹת, Hab. 2, 10.), scindere, abscindere, deinde, pervulgari translatione: finire, absolvere, aut: decidere, decernere, arab. قصّ, قصّ. *Pi.* קִצֵּה, detruncare, amputare. *Hi.* הַקְצֵה, sicut קִצֵּץ, abradere. LXX. συμπεραίνειν; *Hi.* ἀποξύειν.

inf. constr.: קְצוֹת
Hab. 2, 10. קצות־עמים רבים

Pi-el: קִצֶּה

part. m.: מְקַצֶּה
Prv. 26, 6. מקצה רגלים חמס שתה

inf. constr.: לְקַצּוֹת
2 Rg. 10, 32. החל ה׳ לקצות בישראל

Hif-il: הִקְצָה

3 perf. pl.: הִקְצוּ
Lev. 14, 41 חעפר אשר הקצו

inf. constr.: הַקְצוֹת
Lev. 14, 43. ואחרי הקצות

קָצֶה

ע״כ, וסיק סיכוי קְצוֹת, ופקנוכו כמו קֵץ, קָצֶה, לומר סוף ולקיק דנר, מקום הספקקו וקנוכו [עכדע, שלוסס], ד״מ עשס ככוב קקר מקנס, לומר מפנס וסוף וס. לכן נסשלמ על קלס מכנס וקליקי וקילוכי [פייסענסטעס], על גבולים מכליקים וקילוכים של דנר, ד״מ קְצוֹת דרכיו. וכנלל קק״כ כמו קלק סנגוב וקלק, ונקשוב עם מן נקסר הדנוב, ד״מ מְקְצוֹת סעם מקלק סעם [פֶּלֶן פייסעס עסיילע], ולומס לו נמוכן וס מְקֵצֶה לקעין.

n. f. (pl. c. קְצוֹת), sicut קֵץ, קָצֶה, extremitas, finis, velut קְצוֹת יְרֵכָיו, extrema, fines extremi factorum ejus, de extremitatibus rei partes integrantes habentis, hinc de parte integranti ipsa, velut מִקְצוֹת חָעָם, de parte populi (similiter: מִקְצָת). LXX. ἀρχή, τὸ ἄκρον, κλίτος, μέρος, πτερύγιον, κάθαρσις; מִקְצוֹת, βδέλυγμα.

מִקְצֶה
Ex. 25, 19. כרוב אחד מקצה
Ex. 25, 19. וכרוב־אחד מקצה מזה
Ex. 26, 4. מקצה בחברת
Ex. 36, 11. מקצה במחברת
Ex. 37, 8. כרוב אחד מקצה מזה
Ex. 37, 8. וכרוב־אחד מקצה מזה

pl. constr.: קְצוֹת
Ex. 25, 18. 37, 7. משני קצות הכפרת
Ex. 28, 23. 26. 39, 16. על־שני קצות החשן
Ex. 28, 24. אל־קצות החשן
Ex. 28, 25. 39, 18. ואת שתי קצות
Ex. 39, 17. על־קצות החשן
Ex. 39, 19. על־שני קצות החשן
1 Reg. 6, 24. ויצר־קצות כנפיו
Job. 26, 14. הן־אלה ׀ קצות דרכו
Jes. 40, 28. בורא קצות הארץ
Jes. 41, 5. קצות הארץ יחרדו
Jer. 49, 36. מארבע קצות השמים

pl. constr.: לִקְצוֹת
Job. 28, 24. לקצות־תארץ יביט

constr.: מִקְ־, מִקְצוֹת
1 Reg. 6, 24. מקצות כנפיו
1 Rg. 12, 31 ויעש כהנים מקצות חעם
1 Reg. 13, 33. ויעש מקצות העם
Jes. 41, 9. מקצות הארץ

pl. c. s.: קְצוֹתָיו, *bis Q're:* קְצוֹתָיו
Ex. 25, 19. על־שני קצותיו
Ex. 27, 4. על ארבע קצותיו
Ex. 28, 7. אל־שני קצותיו
Ex. 37, 8. משני קצותו
Ex. 39, 4. על־שני קצותו חבר
Ez. 15, 4 שני קצותיו אכלה האש

cum suff.: קְצוֹתֵם
Ps. 19, 7. ותקופתו על־קצותם

cum suff.: קוץ ליסס מִקְצוֹתֵם
Jud. 18, 2. מקצותם אנשים בני־חיל
2 Reg. 17, 32. מקצותם כהני במות

קָצָה

ע״ו, וסמיך חָצָה, ונכנוי סיכוי קְצֵיהֶם, וסמקיון כמו חָצָה, נלי ספכיס, כי סְקְצָה כמו מְקְצוֹת. סמעוכס ניכוכיק וכיק עקיקי, כלקר סקודמק נקניק.

n. m. prt. (c. קְצֵה, pl. c. s. קְצֵיהֶם), vi eadem, qua קָצֶה; מִקְצוֹת = מִקְצָה. LXX. τὸ ἄκρον, ἀκρωτήριον, ἀρχή, κλίτος, μέρος, μερίς, ἔσχατος, πέρας, πόλις; קָצֵה, πλησίον, παρά, ἐν μέσῳ; מִקְצֵה, ἅμα; מִקְצֵה, ἀπὸ τέλους, μετὰ τὸ τέλος, μετά, ἀπό; עַד־קָצֵה, εἰς μέσον.

הַקְצֵה
Ex. 26, 28. מן־החקצה אל־החקצה
Ex. 36, 33. מן־החקצה אל־החקצה

מִקְצֶה
Gn. 19, 4. כל־חעם מקצה
Jer. 51, 31. נלכדה עירו מקצה

constr.: קְצֵה
Ex. 16, 35. עד־באם אל־קצה ארץ
Num. 20, 16. עיר קצה גבולך
Num. 22, 41. ויראו משם קצה העם
Dt. 4, 32, ועד־קצה השמים
Dt. 13, 8. 28, 64. ועד־קצה הארץ
Jos. 3, 8. עד־קצה מי הירדן
Jos. 13, 27. עד־קצה ים־כנרת
Jos. 15, 5. עד־קצה הירדן
Jos. 18, 16. הגבול אל־קצה החר
Jos. 18, 19. אל־קצה הירדן נגבח
Jud. 6, 21. את־קצה המשענת
Jud. 7, 11. אל־קצה החמשים
1 Sam. 14, 27. את־קצה המטה
2 Reg. 7, 5. ויבאו עד־קצה מחנה
2 Reg. 7, 8. עד־קצה המחנה
Ps. 46, 10. עד־קצה הארץ
Jes. 7, 3. קצה תעלת הברכה
Jes. 48, 20. הוציאוה עד־קצה הארץ
Jes. 49, 6. ישועתי עד־קצה הארץ
Jes. 62, 11. השמיע אל־קצה הארץ
Jer. 12, 12. 25, 33. ועד־קצה הארץ
Jer. 25, 31. עד־קצה הארץ

constr.: בְּקְצֵה
Gn. 23, 9. אשר בקצה שדהו
Ex. 13, 20. בקצה המדבר
Ex. 26, 5. תעשה בקצה היריעה
Ex. 36, 12. עשה בקצה היריעה
Num. 11, 1. ותאכל בקצה המחנה
Num. 22, 36. אשר בקצה הגבול
Num. 33, 6. בקצה המדבר
Num. 33, 37. בקצה ארץ אדום
Dt. 30, 4. נדחך בקצה השמים
Jos. 3, 15. נטבלו בקצה המים
Jos. 4, 19. בקצה מזרח יריחו
Jos. 15, 8. אשר בקצה עמק־רפאים
Jud. 7, 17. אנכי בא בקצה המחנה
Jud. 7, 19. בקצה המחנה
Ruth. 3, 7. לשכב בקצה חערמה
1 Sam. 9, 27. יורדים בקצה חעיר
1 S. 14, 2. ושאול יושב בקצה הגבעה
1 S. 14, 43. בקצה המטה אשר־בידי
Neh. 1, 9. מדחכם בקצה השמים
Prv. 17, 24. ועיני כסיל בקצה־ארץ
Jes. 7, 18. אשר בקצה יארי מצרים

constr.: וּבְקְצֵה
Ps. 19, 5. ובקצה תבל מליהם

constr.: מִקְצֵה
Gn. 8, 3. מקצה חמשים ומאת יום
Gn. 47, 21. מקצה גבול־מצרים
Num. 34, 3. מקצה ים־המלח
Dt. 13, 8. 28, 64. מקצה חארץ
Dt. 14, 28. מקצה ׀ שלש שנים
Dt. 28, 49. נזי מרחק מקצה הארץ
Jos. 3, 2. 9, 16. מקצה שלשת ימים
Jos. 15, 1. נגבה מקצה תימן
Jos. 15, 2. נגב מקצה ים המלח
Jos. 15, 5. מקצה חירדן
Jos. 15, 21. מקצה למטה בני־יהודה
Jos. 18, 15. מקצה קריח יערים
Jos. 24, 8. מקצה תשעה חדשים
1 Reg. 9, 10. מקצה עשרים שנה
2 Reg. 8, 3. ויחי מקצה שבע שנים
2 Reg. 18, 10. מקצה שלש שנים
Ps. 19, 7. מקצה השמים ׀ מוצאו
Ps. 61, 3. מקצה הארץ ׀ אליך אקרא
Ps. 135, 7. מקצה הארץ
Jes. 5, 26. מקצה הארץ
Jes. 13, 5. מקצה השמים
Jes. 42, 10. תהלתו מקצה הארץ
Jes. 43, 6. ובניתי מקצה הארץ
Jer. 10, 13. נשאים מקצה ארץ
Jer. 12, 12. מקצה ארץ
Jer. 25, 33. מקצה חארץ
Jer. 51, 16. ויעל נשאים מקצה־ארץ
Ez. 3, 16. מקצה שבעת ימים
Ez. 39, 14. מקצה שבעה־חדשים
Ez. 48, 1. מקצה צפונה

constr.: וּמִקְצֵה
Gn. 47, 2. ומקצה אחיו לקח

constr.: וּלְמִקְצֵה
Dt. 4, 32. ולמקצה השמים

cum suff.: קְצֵהוּ
Gn. 47, 21. ועד־קצהו
Num. 23, 13. אפס קצהו תראה

cum suff.: בְּקְצֵהוּ
Ex. 19, 12. עלות בהר ונגע בקצהו

cum suff.: מִקְצֵהוּ
Jes. 56, 11. איש לבצעו מקצהו
Ez. 25, 9. מעריו מקצהו

pl. c. suff.: מִקְצֵיהֶם
Ez. 33, 2. איש אחד מקציהם

קָצָה

ע״ו סגולי, ע״מ סֶפֶר, כי נמנעו סגוליים מל״ס, ד״מ בֶּהָה, ועכיכו כמו עכיס סקולמים. ולע שלד״ק הנס שלכו עך כלכן יון קן נתוספת ס״ה, ולין נוכך. *n. m. segol.* (ad s. f. סֶפֶר, בֶּהָה, proinde non tantummodo prolong. ex קֵץ), vi eadem, qua קָצֶה, הָצֶה. LXX. πέρας, ἀριθμός.

Jes. 2, 7. ואין קצה לאצרותיו
Jes. 2, 7. ואין קצה למרכבותיו
Nah. 2, 10. ואין קצה לתכונה
Nah. 3, 3. ואין קצה לגויה
Nah. 3, 9. ומצרים ואין קצה

קָצָו

ע״ו, ונמנע עך נסמיך הכיכוי קְצֵי, ומוכנו כמו הנמוע הקולמים. ולקשר לעכין המשקל סנס דומים לו חָנָו, סְתָו, חָדָו, שָׁלָו, ולנס מיכים יוצים עך מָדָד, חָגוּ, סָחוּ, קָצוּ, כלשר הוכקתי ולקקתי נספרי מנכס שנתי לפס דף קע״ו.

n. m. (unde solummodo קְצֵי, ad

s. f. שָׂלָּו, סְתָו, פְּדֻי, חָנֻי, quae urtae sunt conformatione secundaria ex שָׂלֶה, סָתוּ, פָּדוּ, חָנוּ), extremitas, terminus. LXX. *πέρας, ὅριον.*

pl. constr. קְצֵוֵי

Ps. 48. 11. עַל־קְצֵוֵי־אֶרֶץ

Ps. 65, 6. מְבַטֵּחַ כָּל־קְצֵוֵי־אֶרֶץ

Jes. 26, 15. רִחַקְתָּ כָּל־קְצוֵי אָרֶץ

קְצָת

ג"כ, ע"פ מָצָת, פָּצָת [עי' מצ"ת דף קע"ו], ומיכו סכרוי קְצוֹת, וכן מְנוֹת, פְּנוֹת, עי' מקלק דקדוקו קפת כנס ומכת ותמנת מכנוע. מוכנו כמו הקודמים. ודע קוסף שכנר לאמרי, שנשם קנם [וכן זה קנת], נאכור עם מן השעמי נאכל הדגוש מהקוף, קוסף כאמנר ג"כ שהשם שוום חילם, וכן הכיכוהו התורכים הקלאוכים, והוסף הכנון.

n. f. (ad s. f. קֵנָת, פְּנָת; pl. קְצָוֹת, sicut פְּנָוֹת, מְנָוֹת, cf. Systema 177.) finis, hinc: pars, adv. מִקְצָת, partim, pro מִקְצָת, nisi, id quod verisimilius est, *Mem* initiale formativum est. LXX. *μέρος; לִקְצָת, μετὰ τὸ τέλος; מִקְּצָתָם, μετὰ τὰ ταῦτα.*

וּמִקְצָת

Neh. 7, 70. ומקצת ראשי האבות

Dan. 1, 2 ומקצת כלי בית־האלהים

Dan. 1, 15. ומקצת ימים עשרה

וּלְמִקְצָת

Dan. 1, 18. ולמקצת הימים

cum suff.: וּמִקְצָתָם

Dan. 1, 5. ומקצתם יעמדו

pl.: קְצָוֹת

Ps. 65, 9. ויראו ישבי קצות

pl.: הַקְּצָוֹת

Ex. 38, 5. בארבע הקצות

קְצִין

ג"ו, וסיוכן סופט וכוין, ע"ב שנוכ ויוסף לין כין נעלי לייכים [כי־כעבר], וכן קָאצִ֫ר [קְצָלִי], נהשלה קק"כ על כל מלקמה וכר נפף וכוין וכניד ככלל. כנ"ע מיכו עוד קְצִיתָה לסמיכת נגידוף. שכר לענין הסוף" הלוף משלהו שָׂרֵיהֶן, פָּנֶה יִן שָׂה, פָּנֶה, וכדומה.

n. m., judex, utpote decidens s. decernens, arab. *qâḍi*, hinc magistratus, imperator, princeps, neohebr. קְצִינוּת (Vornehmheit), a v. קָצָה, addita terminatione *in*, ad s. f. חֵצִין, שָׂנִין, חֵצִין. LXX. *ἀρχηγός, ἄρχων, ἐναρχούμενος; ἡγούμενος, βασιλεύς, γεώργιον.*

Prv. 6, 7. אשר אין־לה קצין

Prv. 25, 15. בארך אפים יפתה קצין

Jes. 3, 6. קצין תהיה־לנו

Dan. 11, 18. והשבית קצין

לְקָצִין

Jud. 11, 6. לכה והיית לנו לקצין

וּלְקָצִין

Jud. 11, 11. עליהם לראש ולקצין

constr.: קְצִין

Jes. 3, 7. לא תשימני קצין עם

pl. constr.: קְצִינֵי

Jos. 10, 24. קציני אנשי המלחמה

Jes. 1, 10. קציני סדם

pl. constr.: וּקְצִינֵי

Mich. 3, 1. 9. וקציני בית ישראל

pl. c. suff.: קְצִינַיִךְ

Jes. 22, 3. קציניך נדדו־יחד

קָצִיר

ס"ג, ול"ע כ"ף נגוד, ומוכנו לד"ק כמו

פָּסַח, וכעלם מיכי שלוכו על הסם הכף.

v. tr., sicut פָּסַח, amputare. At hanc interpretationem, si in n. insequens intueare, vacillare intelliges.

קָצָה

ס"ו, והוף ככוי לוכע שקור מיכי הקכלין [לילנ], הכוכע ע' תפולם כיקום שכעבר כתוף ודק, וולעו כוף לנקף מתוך קנים שלו, וכיעמם יקוכע, והמתרגם לף מעתיקו. בגמרא לקוות מרעיו שָׁמְשׁוּם, פִּלְפֵּל.

n. m., melanthium, nigella, *git* (Plin. XIX, 8. Inferiorem crustam apium *git*que cereali sapore condiunt), seminis genus panibus et cibis condiendis indi solitum. LXX. *μελάνθιον.*

Jes. 28, 25. והפיץ קצח וכמן יזרק

Jes. 28, 27. כי לא בחרוץ יודש קצח

Jes. 28, 27. כי במטה יחבט קצח

קָצִין

v. s. r. קָצָה *p.* 1003.

קָצַע

פעל לף עוכר נקל, ומוכנו כמו קָשַׂע נקרמי, קָשַׂע נעכרי, וף"כ מוכנו קקיכס וכרייקס [שָׁכְסוּיִן]. וכיוכן זס כסוסף חָקְצִיעַ, מסכרת עיף וקליפת הסיד עקיר [שָׁנְקְצָעְטִין], וספעולי שלו חָקְצָע, כיוף כתקף [שָׁכְנְעִיכְיעְטִין וייִן], ותוכוכ מְחָקְצָעוֹת, כיכוכי רכוי לנקני", נעשם קְצִים [עקקין], ולומס לו מְקְצָעוֹת, מנשכ פ הכנכל. ולפר לקקור הסרס, דע קורף שלומס לו ג"כ גָּזַז נעכרי, וכן גָּדַע קצוי שלו, יקקקר וסשוי נשפתי מעכר עי' כלוס"ב.

v. tr., sicut קָצַץ, קָטַע, גָּזַז, גָּדַע, abscindere; *Hi.* חִקְצִיעַ, tectorium s. lituram muri abradere; *Ho.* הָקְצַע, desecatum, angulatum esse; pl. prt. f. מְחָקְצָעוֹת = מְקֻצָּעוֹת, angulata, anguli (Ecken), sicut קְצָעִים, מְקֻצָּעוֹת, מְקֻצָּעִים. LXX. *ἀποξύειν.*

Pu-al: קָצַע

prt. f. pl. constr.: *לְמִקְצָעֹת

Ex. 26, 23. 36, 38. *למקצעת משכן

Hif-il: הִקְצַע

3 *impf.:* יַקְצַע

Lev. 14, 41. יקצע מבית סביב

Hof-al: הָקְצַע

part. f. pl.: מְהֻקְצָעוֹת

Ez. 46, 22. לארבעתם מחקצעות

מְקֻצָּע

ס"ו, וסיכוי מְקֻצָּעִים ונס מְקֻצָּעוֹת, וסוכנו מקום קנוע נעכר, וסו ספכס [עקקע], ומס לפ"ו כשמוש, ומשקל כמשקל מִגְדָּל, ל"ע מקנע הסכר, וף"כ מעכע קנע.

n. m. (ad s. f. מִגְדָּל, pl. מְקֻצָּעִים, מְקֻצָּעוֹת), extremitas, angulus h. e. locus abscissus s. abruptus (Kante, Ecke), syn. פִּנָּה. LXX. *γωνία, κλίτος, μέρος, κέρας.*

הַמְקֻצָּע

2 Chr. 26, 9. ועל־המקצע ויחזקם

Neh. 3, 19. מנגד עלת הנשק המקצע

Neh. 3, 20. מדה שנית מן־המקצע

Neh. 3, 24. עד־המקצע ועד־הפנה

Neh. 3, 25. מנגד המקצע

בְּמִקְצַע

Ez. 46, 21. במקצע החצר

pl. constr.: מִקְצֹעֵי

Ez. 46, 21. ארבעת מקצעי החצר

pl.: מִקְצֹעוֹת

Ez. 46, 22. בארבעת מקצעת החצר

pl.: דַּמְּקְצֹעוֹת

Ex. 26, 24. לשני המקצעת יהיו

Ex. 36, 29. לשניהם לשני המקצעת

pl. c. suff.: וּמִקְצֹעֹתָיו

Ez. 41, 22. ומקצעותיו לו

מַקְצֵעָה

ס"כ, מסוכני מִקְצֵעַ, ומוכנו כלי לקניעס נעץ, ווסו לנעץ כד"ק כלי שמקלף כו הכנר פני העץ ומקליקו [הַקְּנֵעָל], וופף ג"כ לנעץ כד"ק, שפרשו לסיעני ולופל [*σμίλη*], לף שלף דק מלף. מעכע קנע, וכ"ע עול מוס מעכע חֲצוֹבֵי, מְצִיתָה, חַקְצֵעָה.

n. f. (a m. מִקְצֵעַ), dolabra, arab. מִקְצַעַ, Targ. אִזְמֵל, *σμίλη.* LXX. *παραγωνίσκος* (norma, squadra). A. *παραγραφίς* (penicillus).

pl.: בַּמַּקְצֵעוֹת

Jes. 44, 13. יעשהו במקצעות

קְצִיעָה

ס"כ, וסיוכן לנעץ מיכ כ קָצַע, סכקיע כלשון ערכי עכר, ולנעץ המקרגם סוף כמו חֲדָה לעיל, וכן כתב סעדי"ה פיומי נפרושו לקליס, ווסו הכקיע כן ג"כ נשפתי מעכע [קְשַׁסְתִּיעַ], ניון קליפס מס של עץ נשמי, וכמלף הסם קְצִיצָה ג"כ נעכרי, ושכיכו קנע כלעת לכן - עוכף, ע"פ קנוע מקליפה, ווס לחת, ועול שמלוכיכס שהוף קָשֶׁט, מקכגדים לפעוס הקעכת. בגמרא כלחר קניעה שהיה כויקה כוף, ועול מֵר וְקְצִיעָה שִׁבְּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם.

n. f., cassia arabica, cortex aromaticus cinnamomi similis (*aurus Cassia* Linn.), arab., ut refert *Rab-Chefez*, עכבר, vel, uti *Saadja Fajumi* observat: קְצִיעָה h. e. מְקֻצֶּצָה, a v. קָצַע, *vi decorticandi.* LXX. *κασία.*

pl.: קְצִיעוֹת

Ps. 45, 9. ואהלות קציעות

מְקֻצָּעָה

ס"כ, וסוף לנעץ כד"ק כמוכן מְקֻצָּע, לומר פכה וקכה, וכן לנעץ מְהֻקְצָעוֹת, כמוכן פכוף, ושכיהס כיכוכיים, ושכיהס נפקרוכס לפת

n. f. prt., angulus, sicut מְקֻצָּע. LXX. *γωνία.*

pl.: לִמְקֻצָּעֹת

Ex. 26, 23. 36, 28. למקצעת המשכן

קָצַף

פעל נוזד, והעתיד יִקְצֹף, פתרוכו לכיהס וצהיהס וועיהס קשר ונגרעות ומקסוללות [נרוויוכן, שכוינכן, שעיל-מעכן], ומוס מסשלל על קניהס וכעיהס [ניילכעכן], על נעכוע ונפכוף וסעור, וכי שלל בָּעַס, זָעַם ג"כ הלוף מכוונה לומה, וף"כ הסרס קָדַח, ולומס לו חָדַח סלכיי, ע"פ שקור הסרס והשוי, ולולי ג"כ רָשַׁח, שֶׁה מיולעיו, ולרקיע נלוכו נלוס"ב. הכוסף חִקְצִיף, הסכ הקלף והכעס לחיי, היוף סכע הקלף, וסספעול כללכו, היוף כמעמד הכעס. וף"כ לשר קלף נעכרי עכין קהיכה הוף נמר קלכ.

v. comp. intr. (impf. יִקְצֹף), anhelare, efferbescere, spumare, hinc: irasci, stomachari, indignari, de perturbatione animi violenta et impetuosa (syn. בָּעַס, זָעַם q. v.),

a rad. צָתַת, de qua vide s. חָדַד, רָשַׁח, שָׁחַת (schnauben, brausen); *Hi.* הַקְצִיף, ad iram concitare. *Hitpa.* irâ aestuare. Arab. קצף pro קצב dicitur ac proinde huc non pertinet. LXX. *θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι, πικραίνειν, λυπεῖν, παροξύνειν, θυμός; Hi. παροργίζεσθαι.*

3 *perf.:* קָצַף

Gn. 41, 10. פרעה קצף על־עבדיו

Dt. 9, 19. והחמה אשר קצף ה'

Esth. 2, 21. קצף בגתן ותרש

Zach. 1, 2. קצף ה' על־אבותיכם

2 *perf.:* קָצַפְתָּ

Jes. 64, 4. אתה קצפת ונחטא

Thr. 5, 22. קצפת עלינו עד־מאד

1 *perf.:* קָצַפְתִּי

Jes. 47, 6. קצפתי על־עמי

Jes. 57, 17. קצפתי ואכהו

Zach. 1, 15. אשר אני קצפתי מעט

part. masc.: קֹצֵף *sg.*

Zach. 1, 15. וקצף גדול אני קצף

inf. constr.: מַקְצֵף

Jes. 54, 9. נשבעתי מקצף עליך

1 *impf.:* אֶקְצוֹף

Jes. 57, 16. ולא לנצח אקצוף

1 *impf.:* וָאֶקְצֹף

Jes. 57, 17. חמתר ואקצף

2 *impf.:* תִּקְצֹף

Num. 16, 22. ועל כל־העדה תקצף

Jes. 64, 8. אל־תקצף ה' עד־מאד

3 *impf.:* יִקְצֹף

Lev. 10, 6. ועל כל־העדה יקצף

Jos. 22, 18. אל־כל־עדת ישראל יקצף

Eccl. 5, 5. למה יקצף האלהים

3 *impf.:* וַיִּקְצֹף

Gn. 40, 2. ויקצף פרעה על שני

Ex. 16, 20. ויקצף עליהם משה

Lev. 10, 16. ויקצף על־אלעזר

Nu. 31, 14. ויקצף משה על פקודי

Dt. 1, 34. ויקצף וישבע לאמר

2 Reg. 5, 11. ויקצף נעמן וילך

2 Reg. 13, 19. ויקצף עליו איש

Esth. 1, 12. ויקצף המלך מאד

3 *impf. pl.:* וַיִּקְצְפוּ

1 S. 29, 4. ויקצפו עליו שרי פלשתים

Jer. 37, 15. ויקצפו השרים

Hif-il: הִקְצִף

2 *perf.:* הִקְצַפְתָּ

Dt. 9, 7. אשר־הקצפת את־ה'

2 *perf. pl.:* הִקְצַפְתֶּם

Dt. 9, 8. ובחרב הקצפתם את־ה'

part. pl.: מַקְצִפִים

Dt. 9, 22. מקצפים הייתם את־ה'

inf. constr.: בְּהַקְצִיף

Zach. 8, 14. בהקציף אבתיכם אתי

3 *impf. pl.:* וַיַּקְצִיפוּ

Ps. 106, 32. ויקציפו על מי מריבה

Hitpa-el: הִתְקַצֵּף

3 *perf.:* וְהִתְקַצַּף

Jes. 8, 21. והתקצף וקלל במלכו

קֶצֶף

נקרמי כמו נעכרי, מקניהס וכעיהס, וכמלף לף נכ"ק.

v. aram., aramaismi biblici peculiare, ab hebr. non diversum. LXX. *ὀργή.*

3 *perf.:* וַיִּקְצֹף

Dan. 2, 12. בנס וקצף שגיא

קֶצֶף

ס"ו, ונככוי קִצְּפוּ, ומוכנו כעס וועס ויימס וכוגו [נִקְּלָן, וולועס], לפעמים

Digitized by Google

הַקְצִיף

וכעת צאת הקץ 2 Chr. 21, 19.
בא הקץ על־ארבעת Ez. 7, 2.
עתה חקץ עליך Ez. 7, 3.
בא הקץ חקיץ אליך Ez. 7, 6.
בא הקץ אל־עמי Am. 8, 2.

לְקֵץ

וירד לקץ שנים 2 Chr. 18, 2.
לקץ הימין Dan. 12, 13.

לְבֵץ

ואתה לך לקץ Hab. 12, 13.
ויהי לקץ ולא יכזב Dan. 2, 3.

וּלְקֵץ

ולקץ ימים נשאלתי Neh. 13, 6.
ולקץ שנים יתחברו Dan. 11, 6.
ולקץ העתים שנים Dan. 11, 13.

מִקֵּץ

ויהי מקץ ימים Gn. 4, 3.
ויהי מקץ ארבעים יום Gn. 8, 6.
מקץ עשר שנים Gn. 16, 3.
ויהי מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
ויהי מקץ שלשים שנה Ex. 12, 41.
מקץ ארבעים יום Num. 13, 25.
ויהי מקץ ארבעים יום Dt. 9, 11.
מקץ שבע־שנים Dt. 15, 1. 31, 10.
מקץ ׀ שנים חדשים Jud. 11, 39.
והיה מקץ ימים ׀ לימים 2 S. 14, 26.
ויהי מקץ ארבעים שנה 2 S. 15, 7.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg. 2, 39.
ויהי מקץ ימים 1 Reg. 17, 7.
ויהי מקץ ׀ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
מקץ היות לח כדת Esth. 2, 12.
מקץ שבעים שנה Jes. 23, 15. 17.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
מקץ שבע שנים Jer. 34, 14.
מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
באר־לה מקץ Jer. 50, 26.
מקץ ארבעים שנה Ez. 29, 13.

cum suff.: מִקְצֵי

ומוחד־קצי כי־אאריך Job. 6, 11.
הודיעני ׀ ר׳ ׀ קצי Ps. 39, 5.

cum suff.: מִקְצְנֵי

קרב קצנו מלאו ימינו Thr. 4, 18.
כי־בא קצנו Thr. 4, 18.

cum suff.: מִקְצֵהּ

בא קצך אמת בצעך Jer. 51, 13.

cum suff.: מִקְצֹהוּ

ואבוא מרום קצו Jes. 37, 24.
ובא עד־קצו Dan. 11, 45.

cum suff.: מִקְצָהּ

מלון קצה יער כרמלו 2 Rg. 19, 23.

cum suff.: וְקִצְּוֹ

וקצו בשטף Dan. 9, 26.

pl. constr.: קִנְצֵי

קנצי למלין Job. 18, 2.

קִיצוֹן

ת״ו, תמיד חִזָּוֹן, נהתית ונהתכת סלנוג, ולנקמי׳ קִיצוֹנָה. פקדוכו כמו קִצִּיר נג״ע, לומר מס שג״ין לקן לו וסוף סופי׳ [לענעמר], וי״כ כנוי ין־קֵץ. *adj. m.* (pro קִצּוֹן, f. קִיצוֹנָה), sicut קִצַּיִ neoh., ultimus. LXX. ἔξώτερος, ἀνὰ μέσον.

adj. f. sg.: הַקִּיצוֹנָה

חקיצונה במחברת Ex. 26, 4. 36, 11.
חקיצנה בחברת Ex. 26, 10.
שפת הירעה הקיצנה Ex. 36, 17.

קָצַר

פעל כוזד, והפעיל יַקְצֵר. יפקדוכו גזיכה וקניפס ונכיכה [שַׁכְנכ״ענן, מ״ם מקניכת דגן קנוסף [עכלכענן], והכיכוני קוֹצֵר. ובמוכן זה סכוסף בקיוב כ״ד ו׳ נכקיב נגילו וכנאמץ חָקְצְרָא [ז״כ], גזירי ען [שמקען].

v. tr. aram., hebraico aequale, quo paraphrastae pro hebr. גָּזַר, חָמַם, חָתַךְ, קָצַב creberrime utuntur, gem. vi decidendi (קֵץ, pactus est cum), unde קְצוּצָא (def. קְצוּתָא), s. קָצָצָא, pactum, cf. קְצִיצָא, segmentum ligni (Brett, Spahn). *Pa.* קַצֵּץ, abscindere, amputare. LXX. ἐκτίλλειν. *Itpe.* et *Itpa.* targ. אִתְקַצָּץ, אִתְקְצָא.

Pi-el: קַצֵּץ

3 prf. pl.: וְקַצָּצוּ

וקצצו ענפוהי Dan. 4, 11.

קֵץ

ס״ו, וכנכוי קֵצֵי, ומוכנו כמו קָנָם, קֵנָם לנעיל, קוף דנר, כלנו קפוך אס [עכלע], וכלמר מסוף דנר נמקום לו נומן, ממעמס מס לו מנכ וכדומס, ונסשלם על קוף וסשמדת דנר. וולף כוונף עון קן, לומר קעף שמניף הקן, ולפעמים כמו קמניף דנר, אלוף הסכעקה, ל״מ מועל קן, עף קן. וולאר לעמן קְצֵי לְמַלֵּין [קיוב י״ק כ׳] הכם לדעת יִלְקְקִי וסרל״ק סכון קעורף הכפל, וכמו קֵצֵי, ולדעת סמתנגם כרלף שמוף הכיכוי של קֵנָם, כדומס לל קָנָם, ומוכנו קעמף ויב ומקניות ולכוף וכעם, משרש קכן כדומס לל קָנַם, כי סעניקו חַרְפַּחְקִי [נעקקעכי״ל, נלמכקעכי״ל], אלוס דעת רש׳ קניכס.

n. m. (c. s. קְצֵה), sicut קָצֶה, pars, in qua res praecisa est, finis, terminus, et localiter et temporaliter (מִקֵּץ s. לְקֵץ, post; אֵין־קֵץ, infinite), spec. finis regni s. populi h. e. excidium, interitus, finis vaticinii h. e. impletio, et עֵת קֵץ, קֵץ הַיָּמִים, מוֹעֵד קֵץ, N. T. ἡ ἐσχάτη ἡμέρα, τὸ ἔσχατον τῶν χρόνων (τῶν ἡμερῶν), καιρὸς ἔσχατος. Pl. aram. c. קְצֵי (Job. 18, 2.) pro קִצֵּי, non pro קִנְצֵי (קֵנָם=קָנֵץ), jurgia, rixae, uti vult paraphrastes, qui חַרְפַּחְקִי vertit. LXX. πέρας, πέρασμός, τέλος, συντέλεια, ἔσχατος, ἐγκόπτειν, πληροῦν, μέρος, τάξις, χρόνος, ἀρχή; אֵין־קֵץ, ἀναρίθμητος; לָקֵץ, εἰς τέλος, μετὰ τὸ τέλος, διὰ τέλους, μετά; מִקֵּץ, ἀπὸ τέλους, διά, κατά, μετά, ἀναπληροῦν; עַד־קֵץ, ἕως τέλους; חֻשַּׁם קִצֵּי לְמַלֵּין παύεσθαι.

Gn. 6, 13. קץ כל־בשר בא לפני
Job. 22, 5. ואין־קץ לעונותיך
Job. 28, 3. קץ ׀ שם לחשך
Ps. 119, 96. לכל־תכלה ראיתי קץ
Eccl. 4, 8. ואין קץ לכל־עמלו
Eccl. 4, 16. אין־קץ לכל־החם
Eccl. 12, 12. ספרים הרבה אין קץ
Jes. 9, 6. ולשלום אין־קץ
Ez. 7, 2. לאדמת ישראל קץ
Ez. 7, 6. קץ בא בא הקץ
Ez. 21, 30. 34. בעת עון קץ
Ez. 35, 5. בעת עון קץ
Dan. 8, 17. כי לעת־קץ
Dan. 8, 19. כי למועד קץ
Dan. 9, 26. ועד קץ מלחמות
Dan. 11, 27. כי־עוד קץ למועד
Dan. 11, 35. עת קץ כי־עוד למועד
Dan. 11, 40. ובעת קץ יתנגח עמו
Dan. 12, 4. עד־עת קץ
Dan. 12, 6. עד־מתי קץ הפלאות

cum h int.: הַקֵּץ

חקץ לדברי־רוח Job. 16, 3.

עניכו דנר מקוף ונכנר, וכן פרכוסו סמקנגם וכיכי מן סרלקוכיס.

n. f., ira, cupiditas delendi, deletio (parall. שְׁמָה), vel aliquid fractum et praesectum. LXX. συγκλασμός (Codd. alii: κλασμός, γλυκασμός).

לְקָצָפָה

Joel 1, 7. ותאנתי לקצפה

קָצַץ

לומף קָץ, ומוכנו כמו קָץ לעיל, וכמו קָצַב, כריתס וכסיקס גויוס וקניכס [שַׁכְנכ״ילען, -סוימן], ל״מ מקנון היל וגויוס פלק סוקן, ונשמ ׳שמעלי׳ קַצּוּ מקניכ כפרכיס וגליקת שער, ומשרש כקנוכו ומסווי נשמעי שעבד עי׳ קפק גָּזַז, גָּדַד. הכנד קְצַץ [ולל קְצָץ] קוון הפעולס, קניכס וקליפס, ל״מ מקניכ ענוס וקבל, מקנור קניכ, ומנרוו ידיס ומנענוע, מקניכ מפיל וכדומס. סנשנ״פ קְצָץ כדרך נכיכו.

h. e. קָץ, *v. tr.*, abscindere, praecidere, amputare, veluti manum aut mystacem, neoh. decerpere fructus (קְצִיצוֹת), arab. *qazza* (praecidere ungues vel capillos), cogn. קָץ, קָצַב, גָּזַז, גָּדַד (*caed*-ere). *Pi.* קִצֵּץ (non קִצָּץ), int., mutilare, truncare, concidere, dissecare, desecare, neoh. etiam vi translata decidendi (קֵץ עִם, pacisci cum), unde prt. קָצוּץ de re pacto s. stipulatione definita.

2 perf.: וַיִּקְצַתְּהוּ

וקצתח את־כפח Dt. 25, 12.

p. p. pl. constr.: קְצוּצֵי

ועל כל־קצוצי פאת Jer. 9, 25.
ואת כל־קצוצי פאת Jer. 25, 23.
קצוצי פאת Jer. 49, 32.

Pi-el: קִצֵּץ *3 perf.*

קצץ עבות רשעים Ps. 129, 4.

3 perf.: קִצַּץ

בעת החיא קצץ חזקיהו 2 Rg. 18, 16.

3 perf.: וַיְקַצֵּץ

וקצץ פתילם Ex. 39, 3.
וקצץ חניח Ps. 46, 10.

3 perf.: וַיְקַצֵּץ

ויקצץ המלך אחז 2 Reg. 16, 17.
ויקצץ את־כלי־כלי הזהב 2 Rg. 24, 13.
ויקצץ את־כלי בית 2 Chr. 28, 24.

3 impf. pl.: וַיְקַצְּצוּ

ויקצצו את־בחנות ידיהו Jud. 1, 6.
ויקצצו את־ידיהם 2 Sam. 4, 12.

Pu-al: קָצַץ

part pl.: מְקֻצָּצִים

בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים Jud. 1, 7.

קָצַץ

נלקיי כמו נעכני, ולל כמנל מקל ממכו נכ״ק, לסן נתרגוס נכיכו תמוד כרמ, קנב, קעב, גדע נעכני, וכמוכן וס מכפל קָצַץ קוון מסעולס, ונקיגוס עוד לסקעל אִתְקָצַץ, ופעולי׳ על מכנד הוף הנשנ״פ אִתְקָצָץ. נשפס עכיכיס הפעל עוד כמוכן על יעוד וקמוך דכר [נעקטיממן, פעקטוועטנען], ל״מ קָץ לו, יס יעוד לו עמו, קָצַץ עמו, עשס יעוד עמו, ונפקדון זס סעוקרי׳ קָצִיץ, ולנקמי׳ קְצִיצָה, ל״מ רבויס קְצוּצָה, לומר רכיס מיועדס שמנקנ נשעל סלוקס, ונגמרל מסמוע קְצִי ומילועס קְצוּתָא, וכן קְצָצָא, וכן נשפס עכיכיס קְצִיצָה פרי מקוכן,

Digitized by Google

יִקְצֹר, שֶׁלֶשׁ תְּמוּרוֹ לְהִקְצִין תִּקְצֹר. וּקְצֹר לְקִקּוּר שְׂרֹשׁוֹ, סֹכֶם תִּקְצֹן קַרְנֵי, וּדְמֹם עַד דָּוֵר, וְקִצֹּת גּוֹר תְּשׁוּר כְּשִׁפְתֵי תִּפְרֹנ. *v. comp. tr.* (impf. יִקְצֹר), sicut קָצַר q. v., desecare, demetere; prt. קוֹצֵר, messor. *Hi.* הִקְצִיר, metere, Job. 24, 6. *Ketib* (יַקְצִירוּ, *Qeri*). LXX. θερίζειν, ἐκ-; ἀμᾶν, ἀμητός; τρυγᾶν; inf. θερισμός; prt. τρυγητός.

3 *prf. pl.:* קָצְרוּ *p.*
Jer. 12, 13. וקצים קצרו
2 *prf. pl.:* קְצַרְתֶּם
Hos. 10, 13. עולתה קצרתם
2 *prf. pl.:* הִקְצַרְתֶּם
Lev. 23, 10. וקצרתם את־קצירה
part. m.: קֹצֵר *sg.*
Ps. 29, 7. שלא מלא כפו קוצר
part. masc.: הַקֹּצֵר
Jer. 9, 21. וכעמיר מאחרי הקוצר
part. masc. בַּקֹּצֵר
Am. 9, 13. ונגש חורש בקוצר
part. m. pl.: קֹצְרִים
1 Sam. 6, 13. קצרים קציר־חטים
prt. m. pl.: הַקֹּצְרִים
Ruth 2, 3. וחלקם בשדה אחרי הקצרים
Ruth 2,5. לנערו הנצב על־הקוצרים
Ruth 2,6. הנער הנצב על־הקוצרים
Ruth 2,7. בעמרים אחרי הקוצרים
Ruth 2, 14. וחשב מצד הקצרים
2 Rg. 4, 18. אל־אביו אל־הקצרים
part. m. pl.: לַקֹּצְרִים
Ruth 2,4. ויאמר לקוצרים יי עמכם
inf. constr.: לְקָצֹר
Lev. 19, 9. פאת שדך לקצר
inf. constr.: וְלִקְצֹר
1 Sam. 8, 12. ולקצר קצירו
inf. c. suff.: בְּקָצְרֵךְ *p.*
Lev. 23, 22. פאת שדך בקצרך
inf. c. suff.: וּבְקֻצְרְכֶם
Lev.19,9.23,22. ובקצרכם את־קציר
impt. pl.: קְצֹרוּ
Hos. 10, 12. קצרו לפי חסד
impt. pl.: וְקִצְרוּ
2 Reg. 19, 29. זרעו וקצרו
Jes. 37, 30. זרעו וקצרו
2 *impf.:* תִּקְצֹר
Lev. 25,5. ספיח קצירך לא תקצור
Dt. 24, 19. תקצר קצירך בשדך
Mich. 6, 15. תזרע ולא תקצר
3 *impf.:* יִקְצֹר
Eccl. 11,4. וראה בעבים לא יקצר
Jes. 17, 5. חרעו שבלים יקצור
3 *impf.:* יִקְצָר־ *Q'ri.* יִקְצֹר־
Prv. 22, 8. זורע עולה יקצור־און
2 *impf. pl.:* תִּקְצְרוּ
Lev. 25,11. ולא תקצרו את־ספיחיה
3 *impf. pl.:* יִקְצֹרוּ *p.*
Job. 24, 6. Q'ri. בלילו יקצורו
Ps. 126, 5. ברנה יקצרו
Hos. 8, 7. וסופתה יקצרו
3 *impf. pl.:* יִקְצְרוּן
Ruth 2, 9. בשדה אשר־יקצרון
3 *impf. pl. c. s.:* יְקַצְּרֻהָ
Job. 4, 8. חורשי עמל יקצרהו
Hif-il: הַקְצִיר
3 *impf. pl.:* יַקְצִירוּ *K'tib.*
Job. 24, 6. בלילו יקצירו

קָצִיר, שֶׁלֶשׁ [שֶׁלֶשׁ], וּנְפָקִין מִן הַכְּנוּי, וּקְמוּכְתּוֹ קְמוּכַת כִּיכּוּי פְּעוֹלִי״. כ׳ לְהַסְמִין מוּסָגִי, לְוֹמֵר קְקִיכִים [דְּשֶׁם תְּשֶׁמֶן], וּמִוֹם לוֹ קְקִיכִים יֵשׁ, לוֹ הַכְּקֹל נֶעֱת הַקְּקִיכִים, לוֹ עֵת הַקְּקִיכִים, וּנְפָקִין מִן ע״ל שִׁירֵי, שֶׁכֵּן שִׁקְכִּי״ר, כְּמוֹ קוֹלְכִים. *n. m.* (pl. קְצִירִים): 1) *prt. pass.* frons abscissus, ramus (sec. *Simonis* ab acuto et viridi colore, v. s. חָצִיר), unde *pl.*; 2) *abstr.*, abscissio frugum h. e. messis (syn. et cogn. בָּצִיר), metonym., ipsae fruges demessae. LXX. κλῆμα; θερισμός, θέρος, ἀμητός, τρυγητός, ἀγρός.

Jos.3,15 על־כל־גדותיו כל ימי קציר
2 Sam. 21, 9. בימי קציר בראשנים
2Sam21,10 אל־חצור מתחלת קציר
2 S. 22, 13. ויבאו אל־קציר אל־דוד
Job. 14, 9. ועשה קציר כמו־נטע
Prv. 25, 13. כצנת־שלג ביום קציר
Jes. 17, 5. כאסף קציר קמה
Jes. 17, 11. גד קציר ביום נחלה
Jes. 18, 5 כעב טל בחם קציר
Jes. 18, 5. כי־לפני קציר
Jer. 5, 24. חקות קציר ישמר־לנו
Jer. 8, 20. עבר קציר כלה קיץ
Jer. 50, 16. וחפש מגל בעת קציר
Hos. 6, 11. שת קציר לך
Joel 4, 13. כי בשל קציר
וְקָצִיר
Gn. 8, 22. זרע וקציר וקר וחם
Gn. 45, 6. אין־חריש וקציר
הַקָּצִיר
Ex.23,16. וחג הקציר בכורי מעשיך
Ruth2,21. עד אם־כלו את כל־הקציר
Jer. 51, 33. ובאו עת־הקציר לה
בַּקָּצִיר
Prv. 6, 8. אגרה בקציר מאכלה
Prv. 10, 5. נרדם בקציר בן מביש
Prv. 20, 4. ישאל בקציר ואין
Prv. 26, 1. וכמטר בקציר
Jes. 9, 2. כשמחת בקציר
וּבַקָּצִיר
Ex. 34, 21. בחריש ובקציר תשבת
לַקָּצִיר
Am. 4,7. בעוד שלשה חדשים לקציר
constr.: קְצִיר
Gn. 30, 14. בימי קציר־חטים
Ex. 34, 22. בכורי קציר חטים
Lev. 19, 9. 23, 22. את־קציר ארצכם
Jud. 15, 1. בימי קציר־חטים
Ruth 1, 22. בתחלת קציר שערים
Ruth 2, 23. קציר השערים
1 Sam. 6, 13. קצרים קציר־חטים
1S. 12, 17. הלוא קציר־חטים היום
2 Sam. 21, 9. בתחלת קציר שערים
Jes. 23, 3. קציר יאור תבואתה
Joel 1, 11. אבד קציר שדה
וְקְצִיר
constr.:
Ruth 2, 23. וקצור החטים
בְּקְצִירֵי
cum suff.:
Job. 29, 19. ומל ילין בקצירי
קְצִירֵךְ
c. suff.: *p.*
Lev. 19, 9. 23, 22. ולקט קצירך
Lev. 25, 5. ספיח קצירך לא תקצור
Dt. 24, 19. כי תקצר קצירך בשדך
Jer. 5, 17. ואכל קצירך ולחמך
קְצִירֵךְ
cum suff.:
Jes. 16, 9. על־קיצך ועל־קצירך
קְצִירְכֶם
cum suff.:
Lev. 23, 10. ראשית קצירכם
קְצִירוֹ
cum suff.:
1 Sam. 8, 12. ולקצר קצירו
Job. 5, 5. קצירו ׳ רעב יאכל

וממעל ימל קצירו
cum suff.: קְצִירָהּ
Lev. 23, 10. וקצרתם את־קצירה
Jes. 27, 11. ביבש קצירה תשברנה
pl. c. suff.: קְצִירֶיהָ
Ps. 80, 12. תשלח קצירתה עד־ים

קֶצֶר

פעל כותב, ונפתח נכנוי הנכוכי, וסעתיד יִקְצַר, וחוֹלֵם קוֹלֵם שֶׁל קָצַר. כלומו היות נקלר וכקלן [קוֹכֵן, נעשׂוֹנֵם ויין], וכאמר נמוכן רוקי קנרם יי, לומר מיוקף נמוכן וכלנל כח לנלף שֶׁל תפעול, כי יד כנו לנמוכה, וכקשור עם כעם ורוח מספן שֶׁל ארץ, היום קל וכוח נכעסו לכעס. ככנד קָצַר, וכסוף הִקְצִיר, נמוכן יוֹלֵם וקוֹוֵק [קיכלנן]. נקרנוס קָצַר מצלמו.

v. comp. intr. (impf. יִקְצַר), curtum, brevem, decurtatum, abbreviatum esse, targ. קָצַר, de manu (potentia imminutam esse), de anima: deficere, impatientem fieri, opp. אָרַךְ). *Pi.* קִצֵּר, decurtare. *Hi.* id. LXX. ὀλιγοῦν, βαρύνειν, περικαθίζειν, ἐξαρκεῖν, ἐκδέχεσθαι; *Pi.* ὀλιγότης; *Hi.* σμικρύνειν; קָצַר, קָצַר מַיִם, οὐκ ἰσχύειν; στενοχωρεῖν; קָצַר נֶפֶשׁ, ὀλιγοψυχεῖν; קָצַר רוּחַ, θυμοῦσθαι.

3 *prf.:* קָצַר
Jes. 28, 20. כי־קצר המצע
3 *prf. c. h. int.:* הֶקְצַר
Mich. 2, 7. הקצר רוח יי
3 *prf. fem.:* קָצְרָה
Jes. 50, 2. הקצור קצרה ידי
Jes. 59, 1. הן לא־קצרה יד־יי
p. pass. f. pl.: קְצֻרוֹת
Ez. 42.5. והלשכות העליונת קצרות
inf. abs. c. hint.: הָקְצוֹר
Jes. 50, 2. הקצור קצרה ידי
3 *impf. f.:* תִּקְצַר *p.*
Num. 11, 23. היד יי תקצר
3 *impf. f.:* תִּקְצָר
Job. 21, 4 מדוע לא־תקצר רוחי
3 *impf. f.:* וַתִּקְצָר
Num. 21,5. ותקצר נפש־העם בדרך
Jud. 10, 16. ותקצר נפשי בעמל
Jud. 16, 16. ותקצר נפשו למות
Zach. 11, 8. ותקצר נפשי בהם
3 *impf. f.:* תִּקְצַרְנָה כמו כותב תִּקְצֹרְנָה
Prv. 10, 27. ושנות רשעים תקצרנה
Pi-el: קִצֵּר 3 *prf.*
Ps. 102, 24. קצר ימי
Hif-il: *הַקְצִיר
2 *perf.:* *הַקְצַרְתָּ
*Ps. 89, 45. *חקצרת ימי עלומיו

קָצַר

ת״ו, גויר כיכוני, וסמיך קָצַר, וסמיכות סרכוי קִצְרֵי. פקיומו היום נמעמד ונכקוכך הנעור וסמעוע וסקיקיום, לכן כקלר וכגרע וכמכע [קוֹכֵן, נעלֶסְמִע], וכמוכן וס קִצְרֵי־יָד, קמלל ולל־כף וכשכר־כף, קְצַר רוּחַ, קָצַר אַפַּיִם סספך שֶׁל ארך קפיס, מסוגל וקל לכעוס, וכדומה.

adj. prt. m. (c. קְצַר, pl. c. קִצְרֵי), brevis, curtus, velut קְצַר יָד, LXX. ἀσθενῶν τῇ χειρί, h. e. delumbatus, impotens (arab. item: קצר ירה s. אקצר, h. e., exequi id, quod volebat, non poterat). LXX. קְצַר רוּחַ, ὀλιγόβιος; קְצַר רוּחַ, ὀλιγό-

ψυχος; קְצַר אַפַּיִם, ὀξύθυμος (opp. μακρόθυμος, אֶרֶךְ אַפַּיִם).

constr.: קְצַר
Job. 14, 1. קצר ימים ושבע־רגז
Prv.14,17. קצר־אפים יעשה אולת
constr.: וּקְצַר
Prv.14,29. וקצר־רוח מרים אולת
pl. constr.: קִצְרֵי
2 Reg. 19, 26. וישביהן קצרי־יד
Jes. 37, 27. וישביהן קצרי־יד

קֹצֶר

ט״ו, וכוֹל סמוספע מסקולס, וקמנוקו יקופס.

n. m., brevitas, addito רוּחַ, taedium, impatientia, trepidatio. LXX. ὀλιγοψυχία.

מִקְצָר

Ex. 6, 9. מקצר רוח

קְצָת

v. s. r. קָצָה *p.* 1002.

קָר, קֹר

v. s. r. קָרַר *p.* 1017.

קָר

v. s. r. קוֹר *p.* 989.

I. קָרָא

פעל כותב, וסעתיד יִקְרָא, ופקוכנו קריסק וסרמע קול, כריוס וגעיסק [שריינן], ד״מ מגעור סקיוק ומקלקול לפסק, מכריוק סכוכו וכלומק. ומוס קס״כ סולעה נקול [רוגען], וכסגלה כמו קמר, ככל לופכי מכוונכו. וכלמר מסענכע קול וכזור, מקריסק מלפ, מסגמעה והגדס ומלול וספור וקוו, עגוק גם והולעה ופרסוס, מקריסק לנסכל לפס ומקריסק לגלוס, לו כמו וענ, כמוכן הקסלה ולסוף ע״י קריסק וסרמע קול, לו עגיכו ככוי ופריסק דבר כפס וכפרוטרוט ע״י קריסק, ומוס הטעם ג״כ קריסק נספר, וכריקנה קמלפ כל מוכן ופקרון נגו סמלין. הנפעל יִקָּרֵא, כדרך נכיכו, הפעולי נכל לופכי הקל, והכנב״ס כמעט כלומק לו. ולפר לקקור פשרש דע קוכץ נעיס שהקרן קָרֵא, ולומק לו גָּבֵר וג״כ עֶבֶד, ומהשווי נפעלי מעלב כנר דנרק. עי׳ לוה״ב.

v. paragog. intr. (impf. יִקְרָא), κράζειν (rad. *qar*, cf. גָּעַר, עָגַר), *clamare*, inclamare, proclamare, κηρύσσειν h. e. palam pronunciare, concionari; hinc: καλεῖν, *vocare*, advocare, invitare (קְרוּאִים, die Gäste) h. e. καλεῖν εἰς δεῖπνον, citare h. e. καλεῖν εἰς δίκην, in jus vocare; conciere h. e. convocare concionem, ἐκκλησιάζειν; evocare milites (neoh. גַּיֵּס, arab. *g'ajasa*); acclamare aliquid alicui (אֶל, עַל); implorare (seq. אֶל, לְ); vocare (*vociren*) h. e. munus cuipiam committere (קָרָא בְשֵׁם ה׳, deligere, χειροτονίζειν); praedicare, publice colere laudibus ac precibus (קָרָא בְּשֵׁם ה׳); *nominare*, plerumque cum accus. nominis et dativo pers., rarius sequente duplici accus.; *legere*, ἀναγινώσκειν (קָרָא בַּסֵּפֶר, legere id quod in libro scriptum est). *Ni.* vocari; nuncupari, cum dat. pers. et accus. nominis vel

Digitized by Google

cum dupl. nominat. (נִקְרָא בְּשֵׁם, בְּ, עַל־שֵׁם, לְ, genti alicujus adnumerari, nomen ejus participare), cum nom. nominis et עַל personae s. rei (h. e. possessionem, peculium alicujus esse); κεκλῆσθαι = εἶναι, quatenus nomen naturae rerum est signum; legi, ἀναγινώσκεσθαι. *Pu.*, vocari (מְקֹרָא, der Berufene), nominari. LXX. κράζειν (30), βοᾶν, ἀνα-, δια-, ἐκ-, κατα-; καλεῖν, ἀνα-, ἐγ-, ἐκ-, ἐπι-, μετα-, παρα-, προς-, συγ-; κλῆσις, ἐκκλησιάζειν; ἀναγγέλλειν, ἀπ-, κηρύσσειν; ὀνομάζειν, ἐπ-; λαλεῖν; εἶναι, μένειν, ἀποκινίζειν, συναντᾶν (מִקְרֶה); prt. מְקֹרָא, κλητός, ὀνομαστός, ξένος; *Ni.* semel: ἀντέχεσθαι; אֲשֶׁר לֹא־יִקָּרֵא, ἄκλητος; מָקְרָא, μέγα κράζειν; מִקְרָא צוֹם, νηστεύειν νηστείαν; מִקְרָא, ἡμέρα μεγάλη; שָׁלַח וְנִקְרָא, ἅμα συμπαραλαμβάνειν.

3 perf.: קָרָא

Gn. 1, 5. ולחשך קרא לילה
Gn. 1, 10. ולמקוה המים קרא ימים
Gn. 11, 9. על־כן קרא שמה בבל
Gn. 16, 14. על־כן קרא לבאר
Gn. 19, 22. על־כן קרא שם־העיר
Gn. 21, 31. על־כן קרא למקום
Gn. 25, 30. על־כן קרא־שמו אדום
Gn. 26, 18. קרא להן אביו
Gn. 27, 36. חכי קרא שמו יעקב
Gn. 29, 34. על־כן קרא־שמו לוי
Gn. 31, 47. ויעקב קרא לו גלעד
Gn. 31, 48. על־כן קרא־שמו גלעד
Gn. 33, 17. על־כן קרא שם־המקום
Gn. 35, 18. ואביו קרא־לו בנימין
Gn. 41, 52. שם השני קרא
Gn. 50, 11. על־כן קרא שמה
Ex. 15, 23. קרא־שמה מרה
Ex. 35, 30. ראו קרא יי בשם
Lev. 9, 1. קרא משה לאהרן
Num. 13, 24. קרא נחל אשכול
Dt. 15, 2. קרא שמטה ליי
Jos. 7, 26. על־כן קרא שם המקום
Jos. 8, 34. קרא את־כל־דברי התורה
Jos. 8, 35. אשר לא־קרא יהושע
Jud. 15, 19. על־כן ׀ קרא שמה
1 Sam. 3, 8. כי יי קרא לנער
1 S. 5, 20. על־כן קרא שם־המקום
1 Reg. 1, 10. שלמה אחיו לא קרא
1 Rg. 1, 19. ולשלמה עבדך לא קרא
1 Rg. 1, 26. ולשלמה עבדך לא קרא
1 Rg. 13, 4. אשר קרא על־המזבח
2 Reg. 13, 32. אשר קרא בדבר יי
2 Rg. 3, 10. קרא יי לשלשת המלכים
2 Reg. 3, 13. כי־קרא יי
2 Reg. 8, 1. כי־קרא יי לרעב
2 Rg. 9, 1. קרא לאחד מבני הנביאים
2 Rg. 22, 16. אשר קרא מלך יהודה
2 Reg. 23, 16. קרא איש האלהים
2 Rg. 23, 16. אשר קרא את־הדברים
Ps. 34, 7. זה עני קרא ויי שמע
Jer. 11, 16. קרא יי שמך
Jer. 20, 3. לא פשחור קרא יי שמך
Thr. 1, 15. קרא עלי מועד
Zach. 7, 7. קרא יי ביד הנביאים
Zach. 7, 13. כאשר־קרא ולא שמעו

3 perf.: וְקָרָא

Ex. 33, 7. וקרא לו אהל מועד
Ex. 34, 15. וקרא לך ואכלת מזבחו
Dt. 15, 9. וקרא עליך אל־יי
Dt. 17, 19. וקרא בו כל־ימי חייו
2 Reg. 5, 11. וקרא בשם־יי אלהיו
Jes. 6, 3. וקרא זה אל־זה ואמר

3 prf. c. s.: קָרָאנִי *p.*

Jes. 49, 1. יי מבטן קראני

3 prf. c. s.: קָרָאָהּ

Jes. 54, 6. ועצובת רוח קראך יי

3 perf. f.: קָרְאָה

Gn. 29, 35. על־כן קראה שמו יהודה
Gn. 30, 6. על־כן קראה שמו דן
1 Chr. 4, 9. ואמו קראה שמו יעבץ

2 perf f.: וְקָרָאת

Jes. 7, 14. וקראת שמו עמנו אל

2 perf. m.: קָרָאתָ

Jud. 12, 1. ולנו לא קראת
1 Sam. 3, 5. 6. 8. חנני כי־קראת לי
1 Sam. 26, 14. קראת אל־המלך
Ps. 81, 8. בצרה קראת ואחלצך
Jes. 43, 22. ולא־אתי קראת יעקב
Jer. 36, 14. המגלה אשר קראת בח
Thr. 1, 21. הבאת יום־קראת

2 perf. m.: וְקָרָאתָ

Gn. 17, 19. וקראת את־שמו יצחק
Dt. 20, 10. וקראת אליה לשלום
1 Sam. 16, 3. וקראת לישי בזבח
Jes. 58, 13. וקראת לשבת ענג
Jer. 2, 2. וקראת באזני ירושלם
Jer. 3, 12. וקראת את־הדברים
Jer. 7, 2. וקראת שם את־הדבר
Jer. 7, 27. וקראת אליהם ולא יענוכה
Jer. 19, 2. וקראת שם את־הדברים
Jer. 36, 6. וקראת במגלה
Jer. 51, 61. וקראת את כל־הדברים

2 perf.: וְקָרָאת

Gn. 16, 11. וקראת שמו ישמעאל
Jes. 60, 18. וקראת ישועה חומתיך

1 perf.: קָרָאתִי

Ex. 31, 2. ראה קראתי בשם
1 Sam. 3, 5. 6. ויאמר לא־קראתי
1 Sam. 9, 24. לאמר העם קראתי
Job. 9, 16. אם־קראתי ויענני
Job. 17, 15. לשחת קראתי אבי אתה
Job. 19, 16. לעבדי קראתי ולא יענה
Ps. 66, 17. אליו פי־קראתי
Ps. 118, 5. מן־המצר קראתי יה
Ps. 119, 145. קראתי בכל־לב ענני
Ps. 120, 1. קראתי ויענני
Ps. 138, 3. ביום קראתי ותענני
Prv. 1, 24. יען קראתי ותמאנו
Jes. 13, 3. גם קראתי גבורי לאפי
Jes. 30, 7. קראתי לזאת רהב
Jes. 43, 1. קראתי בשמך
Jes. 50, 2. קראתי ואין עונה
Jes. 65, 12. יען קראתי ולא עניתם
Jes. 66, 4. יען קראתי ואין עונה
Jer. 3, 4. קראתי לי אבי
Thr. 1, 19. קראתי למאהבי
Thr. 3, 55. קראתי שמך יי
Hos. 11, 1. וממצרים קראתי לבני
Jon. 2, 3. קראתי מצרה לי
Zach. 11, 7. לאחד קראתי נעם
Zach. 11, 7. ולאחד קראתי חבלים

1 perf.: וְקָרָאתִי

Ex. 2, 7. וקראתי לך אשה מינקת
Ex. 33, 19. וקראתי בשם יי
Jes. 22, 20. וקראתי לעבדי לאליקים
Ez. 36, 29. וקראתי אל־הדגן
Ez. 38, 21. וקראתי עליו לכל־הרי

1 perf. c. s.: קְרָאתִיךָ

Num. 24, 10. לקב איבי קראתיך
Ps. 17, 6. אני־קראתיך כי־תעננני אל
Ps. 31, 18. אל־אבושה כי קראתיך
Ps. 88, 10. קראתיך יי בכל־יום
Ps. 119, 146. קראתיך הושיעני
Ps. 130, 1. ממעמקים קראתיך יי
Ps. 141, 1. יי קראתיך חושה לי
Jes. 41, 9. ומאצילית קראתיך
Jes. 42, 6. אני יי קראתיך בצדק

1 prf. c. s.: קְרָאתִיו

Cant. 5, 6. קראתיו ולא ענני
Jes. 48, 15. דברתי אף־קראתיו

Esth. 5, 12. וגם־למחר אני קרוא

prt. pass. pl.: קְרֻאִים

2 Sam. 15, 11. קראים והלכים

prt. pass. pl.: וּקְרוּאִים

Ez. 23, 23. שלשים וקרואים

p. pass. pl.: הַקְּרוּאִים

1 S. 9, 13. אחרי־כן יאכלו הקראים
1 S. 9, 22. מקום בראש חקרואים
1 Rg. 1, 41. וכל־הקראים אשר אתו
1 Reg. 1, 49. ויקמו כל־הקראים

p. p. pl. constr.: קְרוּאֵי

Nu. 1, 16. Q'ri. אלה קרואי העדה
Num. 26, 9. K'tib. קרואי העדה

prt. pass. pl.: קְרֻאֵי

Zeph. 1, 7. הקדיש קריאיו

prt. pass. pl.: קְרֻאֲיָה

Prv. 9, 18. בעמקי שאול קריאיה

inf. constr.: קְרֹא

1 S. 3, 6. ויסף יי קרא עוד שמואל
1 Sam. 3, 8. ויסף יי קרא־שמואל
Jes. 1, 13. קרא מקרא לא־אוכל
Jes. 8, 4. קרא אבי ואמי

inf. constr.: קְרֹאת

Jud. 8, 1. לבלתי קראות לנו

inf. constr.: בְּקָרְאָ

Jer. 36, 13. בקרא ברוך בספר

inf. constr.: כְּקָרְאָ

2 Rg. 5, 7. ויהי כקרא מלך־ישראל
Jer 36, 23 כקרא יהודי שלש דלתות

inf. constr.: לִקְרֹא

Gn. 4, 26. לקרא בשם יי
Ex. 10, 16. לקרא למשה ולאהרן
Num. 16, 12. לקרא לדתן ולאבירם
Num. 22, 5. לקרא־לו לאמר
Nu. 22, 20. לקרא לך באו האנשים
Nu. 22, 37. שלחתי אליך לקרא־לך
1 Sam. 22, 11. לקרא את־אחימלך
1 Reg. 22, 13. הלך ׀ לקרא מיכיהו
2 Chr. 18, 12. הלך ׀ לקרא למיכיהו
Neh. 6, 7. נביאים העמדת לקרא
Prv. 9, 15. לקרא לעברי־דרך
Jes. 61, 1. לקרא לשבוים דרור
Jes. 61, 2. לקרא שנת־רצון ליי
Jer. 34, 8. לקרא להם דרור
Jer. 34, 15. 17. לקרא דרור
Jer. 36, 8. לקרא בספר
Jer. 51, 63. והיה ככלתך לקרא
Dan. 2, 2. לקרא לחרטמים
Zeph. 3, 9. לקרא כלם בשם יי

inf. constr.: בְּקָרְאִי

Ps. 4, 2. בקראי ענני
Ps. 4, 4. יי ישמע בקראי אליו
Ps. 69, 4. יגעתי בקראי
Ps. 141, 1. בקראי־לך

inf. c. suff.: קָרְאֵנוּ

Dt. 4, 7. בכל־קראנו אליו
Ps. 20, 10. יעננו ביום־קראנו

inf. c. suff.: קָרְאָם

1 Reg. 8, 52. בכל קראם אליך
Jer. 11, 14. בעת קראם אלי

impt. sg.: קְרָא

Dt. 31, 14. קרא את־יהושע
Jud. 7, 3. קרא נא באזני העם
2 Sam. 17, 5. קרא נא גם לחושי
2 Reg. 4, 12. קרא לשונמית הזאת
2 Reg. 4, 15. ויאמר קרא־לה
2 Reg. 4, 36. ויאמר קרא
Job. 5, 1. קרא־נא היש ענך
Jes. 8, 3. קרא שמו מהר שלל
Jes. 29, 11. 12. קרא נא־זה
Jes. 40, 6. קול אמר קרא
Jes. 58, 1. קרא בגרון אל־תחשך
Jer. 11, 6. קרא את־כל־הדברים
Jer. 33, 3. קרא אלי ואענך
Jes. 51, 2. אחד קראתיו ואברכהו

3 perf. pl.: קָרְאוּ

Jud. 18, 12. על־כן קראו למקום
1 Sam. 23, 28. על־כן קראו למקום
1 Chr. 11, 7. על־כן קראו־לו עיר
1 Chr. 14, 11. על־כן קראו שם־המקום
2 Chr. 20, 26. קראו את־שם המקום
2 Chr. 34, 24. קראו לפני מלך
Esth. 9, 26. קראו לימים האלה
Ps. 49, 12. קראו בשמותם
Jer. 6, 30. כסף נמאס קראו להם
Jer. 12, 6. קראו אחריך מלא
Jer. 30, 17. מדחה קראו לך ציון
Jer. 31, 6. יום קראו נצרים
Jer. 36, 9. קראו צום לפני יי
Jer. 46, 17. קראו שם פרעה
Thr. 4, 15. סורו טמא קראו למו
Hos. 11, 2. קראו להם כן הלכו
Zach. 1, 4. קראו־אליהם הנביאים

3 perf. pl.: קָרָאוּ *p.*

Ps. 14, 4. אכלו לחם יי לא קראו
Ps. 53, 5. אלהים לא קראו
Ps. 79, 6. בשמך לא קראו
Jer. 10, 25. בשמך לא קראו
Hos. 7, 11. מצרים קראו

3 perf. pl.: וְקָרָאוּ

Dt. 25, 8. וקראו־לו זקני־עירו
Esth. 6, 9. וקראו לפניו
Job. 1, 4. וקראו לשלשת אחיותיהם
Jes. 60, 14. וקראו לך עיר יי
Jes. 62, 12. וקראו להם עם־הקדש
Jer. 49, 29. וקראו עליהם מגור
Ez. 8, 18. וקראו באזני קול גדול
Ez. 39, 11. וקראו גיא המון גוג
Am. 5, 16. וקראו אכר אל־אבל
Mich. 3, 5. וקראו שלום
Mal. 1, 4. וקראו להם גבול רשעה

2 perf. pl.: קְרָאתֶם

Jud. 14, 15. הלירשנו קראתם לנו

2 perf. pl.: וּקְרָאתֶם

Lev. 23, 21. וקראתם בעצם ׀ היום
Lev. 25, 10. וקראתם דרור בארץ
1 Rg. 18, 24. וקראתם בשם אלהיכם
Jer. 29, 12. וקראתם אתי

part. masc.: קוֹרֵא

Job. 12, 4. קרא לאלוה ויענהו
Ps. 42, 8. תהום אל־תהום קורא
Jes. 21, 11. אלי קרא משעיר
Jes. 40, 3. קול קורא במדבר
Jes. 41, 4. קרא הדרות מראש
Jes. 46, 11. קרא ממזרח עיט
Jes. 48, 13. קרא אני אליהם
Jes. 59, 4. אין־קרא בצדק
Jes. 64, 6. ואין־קורא בשמך
Jer. 1, 15. הנני קרא לכל־משפחות
Jer. 25, 29. חרב אני קרא
Jer. 34, 17. הנני קרא לכם דרור
Hos. 7, 7. אין־קרא בהם אלי
Joel 3, 5. אשר יי קרא
Am. 7, 4. והנה קרא לרב
Hab. 2, 2. ירוץ קורא בו

part. masc.: הַקּוֹרֵא *sg.*

Jud. 15, 19. קרא שמח עין הקורא
Jes. 6, 4. מקול הקורא
Jes. 45, 3. חקורא בשמך
Am. 5, 8. 9, 6. הקורא למי־חים

part. m. pl.: קֹרְאִים

Ps. 99, 6. קראים אל־יי

part. m. constr. בְּקֹרְאֵי

Ps. 99, 6. בקראי שמו

p. pl. c. suff.: קֹרְאֶיךָ

Ps. 86, 5. ורב־חסד לכל־קראיך

p. pl. constr.: קָרְאֵי

Ps. 145, 18. קרוב יי לכל־קראיו

part. pass.: קָרוּא

קרא שמו יזרעאל Hos. 1, 4.
קרא שמה לא רחמה Hos. 1, 6.
קרא שמו לא עמי Hos. 1, 9.
קם קרא אל־אלהיך Jon. 1, 6.
קרא לאמר כה אמר Zach. 1, 14.
עד ׀ קרא לאמר Zach. 1, 17.

וַיִּקְרָא *impt. sg.:*
וקרא שם בבית לחם Ruth. 4, 11.
קרא ואנכי אענה Job. 13, 22.
קרא עליה Jon. 1, 2.
קרא עליה את־הקריאה Jon. 3, 2.

וְקָרְאָנִי *impt. sg. c. s.:*
וקראני ביום צרה Ps. 50, 15.

וְקָרְאָה *impt. c. s.:*
וקראה באזניכ Jer. 36, 15.

קִרְאוּ *impt. pl.:*
קראו לשמשון Jud. 16, 25.
קראי לבת־שבע 1 Reg. 1, 28.
קראי לבדוק הכהן 1 Reg. 1, 32.
קראי בקול־גדול 1 Reg. 18, 27.
לאמר קראו־צום 1 Reg. 21, 9.
קראו צום והשיבו את־ נבות 1 Reg. 21, 12.
סגיו קראו אלי 2 Reg. 10, 19.
הדו ליי קראו בשמו 1 Chr. 16, 8.
הדו ליי קראו בשמו Ps. 105, 1.
הדו ליי קראו בשמו Jes. 12, 4.
קראו מלאו ואמרו Jer. 4, 5.
קיאו עצרה Joel. 1, 14, 2, 15.
קראו־זאת בגוים Joel. 4, 9.

וְקִרְאוּ *impt. pl.:*
וקראו בשם אלהיכם 1 Reg. 18, 25.
וקראו אליה Jes. 40, 2.
וקראו למקוננות Jer. 9, 16.
וקראו נדבות Am. 4, 5.

וּקְרָאוּ *p. impt. pl.:*
מעל־ספר יי וקראו Jes. 34, 16.

קִרְאֻהוּ *impt. pl. c. s.:*
קראהו בהיותו קרוב Jes. 55, 6.

קְרֶאן *impt. pl. f.:*
קראן לו ויאכל לחם Ex. 2, 20

קְרֶאנָ *impt. pl. f.:*
קראן לי מרא Ruth. 1, 20.

אֶקְרָא *1 impf.:*
כי שם יי אקרא Dt. 32, 3.
אקרא אל־יי 1 Sam. 12, 17.
מהלל אקרא יי 2 Sam. 22, 4.
בצר־לי אקרא יי 2 Sam. 22, 7.
ואל־אלהי אקרא 2 Sam. 22, 7.
ואני אקרא בשם־יי 1 Reg. 18, 24.
קולי אל־יי אקרא Ps. 3, 5.
מהלל אקרא יי Ps. 18, 4.
בצר־לי ׀ אקרא יי Ps. 18, 7.
אלהי אקרא יומם Ps. 22, 3.
שמע־יי קולי אקרא Ps. 27, 7.
אליך יי ׀ אקרא Ps. 28, 1. 30, 9.
אני אל־אלהים אקרא Ps. 55, 17.
ביום אקרא Ps. 56, 10.
אקרא לאלהים עליון Ps. 57, 3.
מקצה הארץ ׀ אליך אקרא Ps. 61, 3.
הבי אדני כי־אליך אקרא Ps. 86, 3.
ביום אקרא Ps. 102, 3.
ובימי אקרא Ps. 116, 2.
ובשם־יי אקרא Ps. 116, 4. 13. 17.
אליכם אישים אקרא Prv. 8, 4.
ואמר מה אקרא Jes. 40, 6.
חמס ושד אקרא Jer. 20, 8.
אליך יי אקרא Joel. 1, 19.

וָאֶקְרָא *1 impf.:*
ואקרא בקול גדול Gn. 39, 14.
כי־הרימתי קולי ואקרא Gn. 39, 15.
סהרימי קולי ואקרא Gn. 39, 18.
ואקרא שם צום Esr. 8, 21.
ואקרא את־הכהנים Neh. 5, 12.
ואקרא לך בשמך Jes. 45, 4.
ואקרא אתכם ולא עניתם Jer. 7, 13.
ואקרא להם ולא ענו Jer. 35, 17.
ואקרא חרב על־הארץ Hag. 1, 11.

יִקְרָא *1 impf.:*
ואקראה לך להודיעני 1 S. 28, 15.

אֶקְרָאֲ *1 impf.:*
ביום צרתי אקראך Ps. 86, 7.
קרבת ביום אקראך Thr. 3, 57.

תִּקְרָא *2 impf.:*
לא־תקרא את־שמה שרי Gn. 17, 15.
תקרא את־התורה הזאת Dt. 31, 11.
כי אם לבינה תקרא Prv. 2, 3.
ומדע לבינה תקרא Prv. 7, 4.
תקרא ואנכי אענך Job. 14, 15.
גוי לא־תדע תקרא Jes. 55, 5.
הלזה תקראו־צום Jes. 58, 5.
אז תקרא ויי יענה Jes. 58, 9.
תקרא כיום מועד Thr. 2, 22.

תִּקְרָאֶם *2 impf. c. s.:*
מעריהם תקראם Jer. 36, 6.

תִּקְרְאִי *2 impf. f.:*
אבי תקראי־לי Jer. 3, 19. Q're.
תקראי אישי Hos. 2, 18.
ולא־תקראי־לי Hos. 2, 18.

יִקְרָא *3 impf.:*
לראות מה־יקרא־לו Gn. 2, 19.
וכל אשר יקרא־לו Gn. 2, 19.
והיה כי־יקרא לכם פרעה Gn 46, 33
וטמא ׀ טמא יקרא Lev. 13, 45.
ולא־יקרא עליך אל־יי Dt. 24, 15.
אשר־יקרא אתהן Jos. 21, 9.
אז יקרא יהושע לראובני Jos. 22, 1.
והיה אם־יקרא אליך 1 Sam. 3, 9.
ככל אשר־יקרא אליך 1 Reg. 8, 43.
ככל אשר־יקרא אליך 2 Chr. 6, 33.
יקרא אלוה בכל־עת Job. 27, 10.
יקרא אל־השמים מעל Ps. 50, 4.
לכלם שמות יקרא Ps. 147, 4
ולב כסילים יקרא אולת Prv. 12, 23.
ופיו למהלמות יקרא Prv. 18, 6.
יקרא איש חסדו Prv. 20, 6.
גם־הוא יקרא ולא יענה Prv. 21, 13.
ושמן ימינו יקרא Prv. 27, 16.
וישעיר על־רעהו יקרא Jes. 34, 14.
לכלם בשם יקרא Jes. 40, 26.
ממזרח־שמש יקרא Jes. 41, 25.
וזה יקרא בשם־יעקב Jes. 44, 5.
ומי־כמוני יקרא Jes. 44, 7.
ולעבדיו יקרא שם אחר Jes. 65, 15.
יקרא־לה יי ׀ צדקנו Jer. 33, 16.
מפיו יקרא אלי Jer. 36, 18.
כל אשר־יקרא בשם יי Joel. 3, 5.
קול יי לעיר יקרא Mich. 6, 9.
הוא ׀ יקרא בשמי Zach. 13, 9

וַיִּקְרָא *3 imperf.:*
ויקרא אלהים ׀ לאור יום Gn. 1, 5.
ויקרא אלהים לרקיע Gn. 1, 8.
ויקרא אלהים ׀ ליבשת Gn. 1, 10.
ויקרא האדם שמות Gn. 2, 20.
ויקרא יי אלהים Gn. 3, 9.
ויקרא האדם שם אשתו Gn. 3, 20.
ויקרא שם העיר Gn. 4, 17
ויקרא את־שמו אנוש Gn. 4, 26.
ויקרא את־שמם אדם Gn. 5, 2.
ויקרא את־שמו שת Gn. 5, 3.
ויקרא את־שמו נח Gn. 5, 29.
ויקרא בשם יי Gn. 12, 8.
ויקרא פרעה לאברם Gn. 12, 18.
ויקרא שם אברם בשם יי Gn. 13, 4.
ויקרא אברם שם־בנו Gn. 16, 15.
ויקרא לכל־עבדיו Gn. 20, 8.
ויקרא אבימלך לאברהם Gn. 20, 9.
ויקרא אברהם את־שם־בנו Gn. 21, 3.
ויקרא מלאך אלהים ׀ אל־ הגר Gn. 21, 17.
ויקרא־שם בשם יי Gn. 21, 33.
ויקרא אליו מלאך יי Gn. 22, 11.
ויקרא אברהם שם Gn. 22, 14.
ויקרא מלאך יי Gn. 22, 15.
ויקרא שמו יעקב Gn. 25, 26.
ויקרא אבימלך ליצחק Gn. 26, 9.
ויקרא לחן שמות Gn. 26, 18.
ויקרא שם־הבאר עשק Gn. 26, 20.
ויקרא שמה שטנה Gn. 26, 21.
ויקרא שמה רחבות Gn. 26, 22.
ויקרא בשם יי Gn. 26, 25.
ויקרא אתה שבעה Gn. 26, 33.
ויקרא את־עשו ׀ בנו Gn. 27, 1.
ויקרא יצחק אל־יעקב Gn. 28, 1.
ויקרא את־שם־המקום Gn. 28, 19.
ויקרא לרחל וללאה Gn. 31, 4.
ויקרא־לו לבן Gn. 31, 47.
ויקראו לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.
ויקרא שם־המקום Gn. 32, 2.
ויקרא יעקב שם Gn. 32, 31.
ויקרא־לו אל אלהי ישראל Gn. 33, 20
ויקרא למקום אל בית־אל Gn. 35, 7.
ויקרא שמו אלון בכות Gn. 35, 8.
ויקרא את־שמו ישראל Gn. 35, 10.
ויקרא יעקב את־שם המקום Gn. 35, 15.
ויקרא את־שמו ער Gn. 38, 3.
ויקרא שמו פרץ Gn. 38, 29.
ויקרא שמו זרח Gn. 38, 30.
ויקרא את־כל־חרטמי Gn. 41, 8.
ויקרא את־יוסף Gn. 41, 14.
ויקרא פרעה שם־יוסף Gn. 41, 45.
ויקרא יוסף את־שם הבכור Gn 41, 51
ויקרא הוציאו כל־איש Gn. 45, 1.
ויקרא ׀ לבני ליוסף Gn. 47, 29.
ויקרא יעקב אל־בניו Gn. 49, 1.
ויקרא מלך־מצרים Ex. 1, 18.
ויקרא את־שמו גרשם Ex. 2, 22.
ויקרא אליו אלהים Ex. 3, 4.
ויקרא גם־פרעה Ex. 7, 11.
ויקרא פרעה למשה Ex. 8, 4.
ויקרא פרעה אל־משה Ex. 8, 21.
ויקרא למשה ולאהרן Ex. 9, 27.
ויקרא פרעה אל־משה Ex. 10, 24.
ויקרא משה לכל־זקני Ex. 12, 21.
ויקרא למשה ולאהרן לילה Ex 12, 31
ויקרא שם המקום מסה Ex. 17, 7.
ויקרא שמו יי ׀ נסי Ex. 17, 15.
ויקרא אליו יי מן־ההר Ex. 19, 3.
ויקרא לזקני העם Ex. 19, 7.
ויקרא יי למשה Ex. 19, 20.
ויקרא באזני העם Ex. 24, 7.
ויקרא אל־משה ביום השביעי Ex. 24, 16.
ויקרא אהרן ויאמר Ex. 32, 5.
ויקרא בשם יי Ex. 34, 5.
ויעבר יי על־פניו ויקרא Ex. 34, 6.
ויקרא אלהם משה Ex. 34, 31.
ויקרא משה אל־בצלאל Ex. 36, 2.
ויקרא אל־משה Lev. 1, 1.
ויקרא משה אל־מישאל Lev. 10, 4.
ויקרא שם־המקום Num. 11, 3. 21, 3.
ויקרא את־שם־המקום Nu. 11, 34.
ויקרא אהרן ומרים Num. 12, 5.
ויקרא משה להושע Num. 13, 16.
ויקרא אתהן חות יאיר Nu. 32, 41.
ויקרא לה נבח בשמו Num. 32, 42.
ויקרא אתם על־שמי Dt. 3, 14.
ויקרא משה Dt. 5, 1. 29, 1.
ויקרא משה ליהושע Dt. 31, 7.
ויקרא יהושע אל־שנים Jos. 4, 4.
ויקרא שם המקום Jos. 5, 9.
ויקרא יהושע בן־נון Jos. 6, 6.
ויקרא להם יהושע Jos. 9, 22.
ויקרא יהושע אל־כל־איש ישראל Jos. 10, 24.
ויקרא יהושע לכל־ישראל Jos. 23, 2.
ויקרא לזקני ישראל Jos. 24, 1.
ויקרא לבלעם בן־בעור Jos. 24, 9.
ויקרא את־שם־חורמה Jud. 1, 17.
ויקרא שמח לוז Jud. 1, 26.
ויקרא־לו יי שלום Jud. 6, 24.
ויקרא־לו ביום־ההוא ירבעל Jud. 6, 32.
וישא קולו ויקרא Jud. 9, 7.
ויקרא מהרה אל־הנער Jud. 9, 54.
ויקרא למקום ההוא Jud. 15, 17.
ויקרא אל־יי ויאמר Jud. 15, 18.
ויקרא שמשון אל־יי Jud. 16, 28.
ויקרא יי אל־שמואל 1 Sam. 3, 4.
ויקרא כפעם־בפעם 1 Sam. 3, 10.
ויקרא עלי את־שמואל 1 S. 3, 16.
ויקרא את־שמה אבן 1 S. 7, 12.
ויקרא שמואל אל־שאול 1 S. 9, 26.
ויקרא שמואל אל־יי 1 Sam. 12, 18.
ויקרא להם לזבח 1 Sam. 16, 5.
ויקרא ישי אל־אבינדב 1 S. 16, 8.
ויקרא אל־מערכת ישראל 1 S. 17, 8.
ויקרא יהונתן לדוד 1 Sam. 19, 7.
ויקרא יהונתן 1 Sam. 20, 37. 38.
ויקרא אחרי־שאול 1 Sam. 24, 9.
ויקרא דוד אל־העם 1 Sam. 26, 14.
ויקרא אכיש אל־דוד 1 Sam. 29, 6.
ויקרא אלי ואמר הנני 2 Sam. 1, 7.
ויקרא דוד לאחד מהנערים 2 S. 1, 15
ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים 2 Sam. 2, 16.
ויקרא אבנר אל־יואב 2 Sam. 2, 26.
ויקרא־לה עיר דוד 2 Sam. 5, 9.
ויקרא למקום ההוא 2 Sam. 6, 8.
ויקרא המלך אל־ציבה 2 Sam. 9, 9.
ויקרא־לו דוד ויאכל 2 Sam. 11, 13.
ויקרא את־שמו שלמה 2 S. 12, 24.
ויקרא את־שמו ידידיה 2 S. 12, 25.
ויקרא את־נערי משרתו 2 S. 13, 17.
ויקרא אבשלום לכל־בני המלך 2 Sam. 13, 23.
ויקרא אל־אבשלום 2 Sam. 14, 33.
ויקרא אבשלום אליו 2 Sam. 15, 2.
ויקרא למצבת על־שמו 2 S. 18, 18.
ויקרא הצפה ויגד למלך 2 S. 18, 25.
ויקרא הצפה אל־השער 2 S. 18, 26.
ויקרא אחימעץ ויאמר 2 S. 18, 28.
ויקרא המלך לגבעונים 2 S. 21, 2.
ויקרא אל־כל־אחיו 1 Reg. 1, 9.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Rg. 1, 19. 25.
ויקרא לשמעי 1 Reg. 2, 36. 42.
ויקרא את־שמו יכין 1 Reg. 7, 21.
ויקרא את־שמו בעז 1 Reg. 7, 21.
ויקרא לחם ארץ כבול 1 Reg. 9, 13.
ויקרא על־המזבח בדבר 1 Rg. 13, 2.
ויקרא אל־איש האלהים 1 Rg 13, 21.
ויקרא את־שם העיר 1 Rg. 16, 24.
ויקרא אליה ויאמר 1 Reg. 17, 10. 11.
ויקרא אל־יי ויאמר 1 Rg. 17, 20. 21
ויקרא אחאב אל־עבדיהו 1 Rg. 18, 3.
ויקרא מלך־ישראל 1 Rg. 20, 7. 22, 9.
ויקרא־לה 2 Reg. 4, 12.
ויקרא־לה ותעמד בפתח 2 Rg. 4, 15.
ויקרא אל־גיחזי 2 Reg. 4, 36.
ויקרא אל־עבדיו 2 Reg. 6, 11.
ויקרא השערים ויגידו 2 Rg. 7, 11.
ויקרא המלך יהואש 2 Reg. 12, 8.
ויקרא את־שמה 2 Reg. 14, 7.
ויקרא־לו נחשתן 2 Reg. 18, 4.
ויקרא בקול־גדול יהודית 2 Rg 18, 28
ויקרא ישעיהו הנביא 2 Rg. 20, 11.
ויקרא באזניהם 2 Reg. 23, 2.
ויקרא את־הדברים 2 Reg. 23, 17.
ויקרא יעבץ לאלהי ישראל 1 Chr. 4, 10.
ויקרא את־שמו בריעה 1 Chr. 7, 23.
ויקרא דויד לצדוק 1 Chr. 15, 11.
ויקרא אל־יי 1 Chr. 21, 26.
ויקרא לשלמה בנו 1 Chr. 22, 6.
ויקרא שם־הימיני יכין 2 Chr 3, 17.

Digitized by Google

וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְ׳ 2 Chr. 14, 10.
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־ 2 Chr. 18, 8.
סָרִיס
וַיִּקְרְאוּ־צֹם עַל־כָּל־יְהוּדָה 2Chr 20,3
וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לִיהוֹיָדָע 2 Chr. 24, 6.
וַיִּקְרְאוּ־בֵן שָׁפָן לִפְנֵי 2 Chr. 34, 18.
הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרְאוּ בְאָזְנֵיהֶם 2 Chr. 34, 30.
וַיִּקְרְאוּ־בוֹ לִפְנֵי חֵרְחוּב Neh. 8, 3.
וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת Neh. 8, 18.
וַיִּקְרָא לִפְנֵי Esth. 6, 11.
וַיִּקְרָא שֵׁם־הָאַחַת Job. 42, 14.
דְּבַר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ Ps. 50, 1.
וַיִּקְרָא רָעָב עַל־הָאָרֶץ Ps. 105, 16.
וַיִּקְרָא שָׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ Jes. 9, 5.
וַיִּקְרָא אֲרִיאֵל עַל־מִצְפֶּה Jes. 21, 8.
וַיִּקְרָא אֲדֹנִי יְ׳ צְבָאוֹת Jes. 22, 12.
וַיִּקְרָא בְּקוֹל־גָּדוֹל Jes. 36, 13.
וַיִּקְרָא צְפַנְיָה הַכֹּהֵן Jer. 29, 29.
וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ Jer. 36, 4.
וַיִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר Jer. 36, 10.
וַיִּקְרָא בָרוּךְ בְּאָזְנֵיהֶם Jer. 36, 15.
וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן Jer. 42, 8.
וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי קוֹל גָּדוֹל Ez. 9, 1.
וַיִּקְרָא אֶל־הָאִישׁ חַלְבַּשׁ Ez. 9, 3.
וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר Dan. 8, 16.
וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר Jon. 3, 4.

3 *impf. c. s.:* וַיִּקְרָאנִי
חֹרֵא יִקְרָאנִי אָבִי Ps. 89, 26.
יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֵהוּ Ps. 91, 15.

3 *impf. c. s.:* וַיִּקְרָאדֻ
צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ Jes. 41, 2.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקְרָאֲדֻ
הַסֵּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ 2 Rg. 22, 8.
וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן 2 Reg. 22, 10.
וַיִּקְרָאֻהוּ וַיַּעַל בֵּית יְ׳ Jes. 37, 14.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקְרָאֲדָ
וַיִּקְרָאֵהוּ וַיֹּאמֶר Jes. 36, 16.
וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיַּגִּידוּ לוֹ Jer. 36, 21.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקְרָאֲם
מִיַּד הַמַּלְכִים וַיִּקְרָאֵם 2 Rg. 19, 14.

2 *impf. f.:* תִּקְרֶא
בְּרֹאשׁ חֲמִיּוֹת תִּקְרָא Prv. 1, 21.
חָלְאָה־חָכְמָה תִּקְרָא Prv. 8, 1.
שִׁלְחָה נַעֲרֹתֶיהָ תִּקְרָא Prv. 9, 3.

3 *impf. f.:* וַתִּקְרֶא
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ Gn. 4, 25
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ־יְ׳ Gn. 16, 13.
וַתִּקְרָא שֵׁם מוֹאָב Gn. 19, 37.
וַתִּקְרָא שֵׁם בֶּן־עַמִּי Gn. 19, 38.
וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ Gn. 27, 42.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן Gn. 29, 32.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן Gn. 29, 33.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי Gn. 30, 8.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד Gn. 30, 11.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר Gn. 30, 13.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר Gn. 30, 18.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן Gn. 30, 20.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה Gn. 30, 21.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף Gn. 30, 24.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי Gn. 35, 18.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן Gn. 38, 4.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה Gn. 38, 5.
וַתִּקְרָאנָה הַנָּשִׁים שֵׁם Gn. 39, 14.
וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד Ex. 2, 8.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה Ex. 2, 10.
וַתִּקְרָא לִבָרָק Jud. 4, 6.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ Jud. 13, 24.
וַתִּקְרָא לְסִרְנֵי Jud. 16, 18.
וַתִּקְרָא לְאִישׁ Jud. 16, 19.
וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ 1 Sam. 1, 20.
וַתִּקְרָא לְנֵטֶר אִי כָבוֹד 1 Sam. 4, 21.
וַתִּקְרָא אִשָּׁה חַכְמָה 2 Sam. 20, 16.
וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁהּ 2 Reg. 4, 22.
וַתִּקְרָא קֶשֶׁר קָשַׁר 2 Reg. 11, 14.
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶשׁ 1 Chr. 7, 16.

וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהָתָךְ Esth. 4, 5.

1 *impf. pl.:* נִקְרָא
וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָ Gn. 24, 57.
תְּחִיֵּינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא Ps. 80, 19.

2 *impf. pl.:* תִּקְרְאוּ
אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם Lev. 23, 2.
אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם Lev. 23, 4.
תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ Lv.23,37
אֲבִי תִקְרְאוֹ־ Jer. 3, 19. K'tib.
תִּקְרְאוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ Zach. 3, 10.

3 *impf. pl.:* יִקְרְאוּ
יִקְרְאוּ לְחֶם אֲמִים Dt. 2, 11.
יִקְרְאוּ לְהֶם זַמְזֻמִּים Dt. 2, 20.
צִדְדֹנִים יִקְרְאוּ לְחַרְמוֹן Dt. 3, 9.
יִקְרְאוּ־לוֹ שְׂנִיר Dt. 3, 9.
יִקְרְאוּ חוֹת יָאִיר Jud. 10, 4.
יִקְרְאוּ אֹתָם בִּשְׁמוֹת 1 Chr. 6,50.
לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ Jes. 47, 1. 5.
טֶרֶם יִקְרְאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה Jes. 65, 24.
יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַם כִּסֵּא יְ׳ Jer. 3, 17.
אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ יְ׳ צִדְקֵנוּ Jer. 23, 6.
כֵּן יִקְרְאוּ וְלֹא אֶשְׁמַע Zach. 7, 13.

3 *impf. pl.:* יִקָּרְאוּ *p.*
עַמִּים חַרְ־יִקָּרְאוּ Dt. 33, 19.
לִבְנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקָּרְאוּ Ps. 147, 9.
לוֹ בְּעֹל מַזְמוֹת יִקָּרְאוּ Prv. 24, 8.
וְאֵין־שָׁם מְלוּכָה יִקָּרְאוּ Jes. 34, 12.

3 *impf. pl.:* וַיִּקְרְאוּ
וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט Gn. 19, 5.
וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה Gn. 24, 58.
וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו Gn. 25, 25.
וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ Gn. 41, 43.
וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל Ex. 16, 31.
וַיִּקְרְאוּ בִּשְׁמֹת Num. 32, 38.
וַיִּקְרְאוּ לַשֶּׁבֶט דָּן Jos. 19, 47.
וַיִּקְרְאוּ בְנֵי־רְאוּבֵן Jos. 22, 34.
וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הַמָּקוֹם Jud. 2, 5.
וַיִּקְרְאוּ חֹרֵב לְיְ׳ Jud. 7, 20.
וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן Jud. 16, 25.
וַיִּקְרְאוּ אֶל־בְּנֵי־דָן Jud. 18, 23.
וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הָעִיר דָּן Jud. 18, 29.
וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שָׁלוֹם Jud. 21, 13.
וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים לַכֹּהֲנִים 1 S. 6, 2.
וַיִּקְרְאוּ־לוֹ אֶל־דָּוִד 2 Sam. 9, 2.
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרְאוּ־לוֹ 1 Reg. 12, 3.
וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה 1 Rg 12,20.
וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל 1 Reg. 18, 26.
וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל 1 Reg. 18, 28.
וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר 2 Reg. 7, 10.
וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ 2 Reg. 18, 18
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרְאוּ־לוֹ 2 Chr. 10, 3.
וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל 2 Chr. 32, 18.
וַיִּקְרְאוּ בַּסֵּפֶר Neh. 8, 8.
וַיִּקְרְאוּ בַּסֵּפֶר Neh. 9, 3.
וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְ׳ וַיֹּאמְרוּ Jon. 1, 14.
וַיִּקְרְאוּ־צוֹם Jon. 3, 5.

3 *impf. pl.:* וַיִּקָּרְאוּ
וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים Jon. 3, 8.

3 *impf. pl.:* וַיִּקָּרְאוּ *p.*
לְבַעַל וַיִּקְרְאוּ 2 Reg. 10, 20.

3 *impf. p. c. s.:* יִקָּרְאֵנִי
יִקְרְאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה Prv. 1, 28.

3 *prf. pl. c. s.:* יְקָרְאֻהוּ
אֲשֶׁר יִקְרְאֻהוּ Ps. 145, 18.
וְאֵל־עַל יִקְרְאֻהוּ Hos. 11, 7,

2 *impf. pl. f.:* תִּקְרֶאנָה
אַל־תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי Ruth 1, 20.
לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי Ruth 1, 21.

3 *impf. pl. f.:* וְתִקְרֶאנָה
וְתִקְרֶאנָה לוֹ Ruth 4, 17.
וְתִקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד Ruth 4, 17.

3 *impf. pl.:* וַתִּקְרֶאן
וַתִּקְרֶאן לָעָם Num. 25, 2.

Nif-al: נִקְרָא 3 *prf.*
שֵׁם יְ׳ נִקְרָא עָלָיִךְ Dt. 28, 10
נִקְרָא שָׁם 2 Sam. 6, 2.
וְלִדְעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא 1 Reg. 8, 43.
יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אֲשֶׁר־נִקְרָא 1 Chr13,6
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־חֲבִיתִי 2 Chr. 6, 33.
נִקְרָא־שְׁמִי עֲלֵיהֶם 2 Chr. 7, 14.
נִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה Neh. 13, 1.
כְּבַר נִקְרָא שְׁמוֹ Eccl. 6, 10.
לֹא־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֵיהֶם Jes. 63, 19.
שִׁבְרִי עַל־שֶׁבֶר נִקְרָא Jer. 4, 20.
נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו Jer. 7, 10. 11.
לְבֵיתִי ׀ אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי Jer. 7, 14.
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי Jer. 7, 30. 32, 34.
וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא Jer. 14, 9.
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי Jer. 15, 16.
בָּעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי Jer. 25, 29.
נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו Jer. 34, 15.
יִהְיֶה עֵד שָׁמִי נִקְרָא Jer. 44, 26.
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ Dan. 9, 18.
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירֶךָ Dan. 9, 19.
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמוֹ Dan. 10, 1.
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם Am. 9, 12.

3 *prf.:* וְנִקְרָא
וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל Dt. 25, 10.
וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ 2 Sam. 12, 28.

3 *prf. f.:* וְנִקְרְאָה
וְנִקְרְאָה בָשֵׁם Esth. 2, 14.
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַם Zach. 8, 3.

1 *prf.:* נִקְרָאתִי
וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי Esth. 4, 11.

3 *prf. pl.:* נִקְרָאוּ *p.*
מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ Jes. 48, 2.

part. masc.: הַנִּקְרָא
כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי Jes. 43, 7.

part. m. pl.: נִקְרָאִים
וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ Esth.6,1.

part. m. pl.: הַנִּקְרָאִים
הִנָּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל Jes. 48, 1.

3 *impf.:* יִקָּרֵא
לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה Gn. 2, 23.
וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ Gn. 17, 5.
כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע Gn 21, 12.
לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב Gn 35,10
יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים Dt. 3, 13.
יִקָּרֵא לִפְנִים הָרִאשׁוֹנָה 1 Sam. 9, 9.
אֲשֶׁר לֹא־יִקָּרֵא Esth. 4, 11.
לְחַכְמַת־לֵב יִקָּרֵא נָבוֹן Prv. 16, 21.
יִקָּרֵא לְךָ עִיר הַצֶּדֶק Jes. 1, 26.
רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ Jes. 4, 1.
לֹא־יִקָּרֵא לְעוֹלָם Jes. 14, 20.
יִקָּרֵא עֲלֵיהֶן מְלֹא רְעִים Jes. 31, 4.
לֹא־יִקָּרֵא עוֹד לְנָבָל מְדִיב Jes. 32, 5.
וְדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ יִקָּרֵא לָהּ Jes. 35, 8
אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקָּרֵא Jes. 54, 5.
בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא Jes. 56, 7.
לָךְ יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ Jes. 62, 4.
וְלָךְ יִקָּרֵא דְּרוּשָׁה Jes. 62, 12.
וְלֹא־יִקָּרֵא לַמָּקוֹם הַזֶּה Jer. 19, 6.

3 *impf.:* וַיִּקָּרֵא
וַיִּקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי Gn. 48, 16.
וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל Ruth 4, 14.

3 *impf.:* וַיִּקָּרֵא
וַיִּקָּרֵא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי 2 Sam. 18, 9.
וַיִּקָּרֵא לָהּ יַד אַבְשָׁלוֹם 2Sam.18,18
וַיִּקָּרֵא עַל־שְׁמָם Esr. 2, 61.
וַיִּקָּרֵא עַל־שְׁמָם Neh. 7, 63.
וַיִּקָּרֵא שְׁמָהּ בְּמוֹ Ez. 20, 29.

2 *impf. pl.:* תִּקָּרְאוּ *p.*
כֹּהֲנֵי יְ׳ תִּקָּרְאוּ Jes. 61, 6.

3 *impf. pl.:* יִקָּרְאוּ
עַל שֵׁם אֲחִיהֶם יִקָּרְאוּ Gn. 48, 6.
בְּנֵיוֹ יִקָּרְאוּ עַל־שִׁבְטָם 1 Chr. 23, 14.

3 *impf. pl.:* וַיִּקָּרְאוּ
וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ Esth. 3, 12. 8, 9.

Pu-al: קֹרָא 3 *perf.*
וּפִשְׁעֵי מִבֶּטֶן קֹרָא לָךְ Jes. 48, 8.
אֵל־גּוֹי לֹא־קֹרָא בִשְׁמִי Jes. 65, 1.
קוֹרֵא הַגְּלָגַל בָּאַחֲנִי Ez. 10, 13.

3 *prf.:* וְקֹרָא
וְקֹרָא לָךְ גֹּדֶר פֹּרֵץ Jes. 58, 12.
וְקֹרָא לְחֹם אֲלִי הַצֶּדֶק Jes. 61, 3.
וְקֹרָא לָךְ שֵׁם חָדָשׁ Jes. 62, 2.

part. c. s.: מְקֹרָאֵי
וְיִשְׂרָאֵל מִקְרָאִי Jes. 48, 12.

קְרָא

פעל נקיבי כמו נעבדי, ונגור נקבוסו, והעתיד יִקְרֵא, ולו יִקְרֵת, ומקבוצו כמו נעבדי.

v. aram. (impf. יִקְרֵא, יִקְרֵת), hebraici simillimum et maxime geminum. LXX. *καλεῖν, ἀναγινώσκειν*; prt. קָרֵא, *βοῶν, φωνῶν.*

part. masc.: קָרֵא
וְסִרְחָא קָרֵא בְחֵיל Dan. 3, 4.
קָרֵא בְחֵיל וְכֵן אֱמַר Dan. 4, 11.
קָרֵא מַלְכָּא בְחֵיל Dan. 5, 7.

part. pass.: קְרֵי *sg.*
מְפָרַשׁ קְרֵי קַדְמֵי Esr. 4, 18.
קְרֵי קָדָם־דִּתָּם Esr. 4, 23.

inf. constr.: לְמִקְרֵא
וְלָא־כַחֲלִין כְּתִבָא לְמִקְרֵא Dan. 5, 8.
תּוֹכֶל כְּתָבָא לְמִקְרֵא Dan. 5, 16.

1 *impf.:* אֶקְרֵא
כְּתָבָא אִקְרָא לְמַלְכָּא Dan. 5, 17.

3 *impf.:* יִקְרֵה
דִּי־יִקְרֵה כְּתָבָה דְנָה Dan. 5, 7.

3 *impf. pl.:* יִקְרוֹן
דִּי־כְתָבָה דְנָה יִקְרוֹן Dan. 5, 15.

Itpe-el: אִתְקְרֵי

3 *impf.:* יִתְקְרֵי
כְּעַן דָּנִיֵּאל יִתְקְרֵי Dan. 5, 12.

קָרָא

ע״ו, ומוכנו לדעת יִקְרָא מִן עוֹף שֶׁזְּמוֹ קוֹרֵא, ובלעז פרדיז, שֶׁמֵּילֵף לִקְרֵי קְנִי שֶׁלּוֹ עוֹפוֹת, ויוצא על בֵּיתָם [רְעַנְ־הוּהָן], ונקרא ע״ש קְרִיאָה, ומוכן הַשָּׁמוּק כְּשֶׁהוּא יָרֵךְ הַקּוֹרֵא כְּפִרוּשׁ יְשָׁעְיָה דִּי טְרֵיכְנִי, כְּשֶׁהוּא יָרֵךְ שְׁרוּף, וּבְעִבּוּר שֶׁנַּעֲלָם פְּרוּשׁ זֶה מֵהַמְתַרְגְּמִים הָיָה כּוֹתֵב וְקֹרֵא יְרֵכָה. וְעַכְשָׁו כְּשֶׁמָּקוֹרֵא, שֶׁמּוֹצְאִין לְהַרְבֵּה שְׁכָרוּכִים שֶׁלֹּא יֵלְכוּ, לוֹ שֶׁכּוֹתְבִין עַל כְּלֵי עוֹף לְקַל, וּמְשַׁמֵּשׁ לְזֶה הַשְּׁכָרוּכִים הַרְבֵּה כְּשֶׁנִּקְצוּ וְנִלְכְּלוּ הַשְּׁכָרוּכִים, וְהֵם כְּמוֹ כֵּלִים, וְלָכֵן נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַנֶּהֱנֶה הַקְּמוּרִים, וּלְשׁוֹנָם כֹּחַ כְּמִבְטוֹן.

n. m., perdix, a clamando, sec. Bochartum: gallinago, *σκολόπαξ* (Hieroz. I, 1, 9. p. 66.), aram. קִרְיָתָא, קִרְיָתָה, 1 Sam. 26, 20. (*quemadmodum quis venatur perdicem*, Targ.: *exagitatur*, quasi יְרֵכָה scriptum esset). LXX. *πέρδιξ, νυκτικόραξ.*
Jer. 17, 11. קֹרֵא דָגַר וְלֹא יָלַד

הַקֹּרֵא
1 Sam. 26, 20. כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא

קְרִיא

ע״ו, ומוכנו כמו קָרִיא, לְזֹאת נִקּוּר ומכוּוָר לְדָבָר [נְצוּוּתְמַלְטָ, נְעַכְּוּפָּעָן].

adj. m., sicut קָרוּא, vocatus, delectus, creatus. LXX. *σύγκλητος, ἐπίκλητος.*

pl. constr.: קִרְיֵי, קִרְאֵי
Nu. 1,16. K'tib. אֶלֶּה קִרְיֵי הָעֵדָה
Num. 16, 2. קִרְאֵי מוֹעֵד
Num. 26, 9. Q'ri. קִרְיֵי הָעֵדָה

קִרְיָאָה

ע״כ, יהוּ מוּסָגִין, ומוכנו כּוּוֹעֲסָ [נְעַקְּכְנָעְוּעָכוּנָ, וּנְעַכְּוּסוּ נְכָכִים

פּוּקְרִיפּוּכוֹ], וּכְ״ע ג״כ מִקְרִיפּוּ כִּסְפַּר [לְעִווֹכוֹ, פַּקְרִיטְרִיגוֹ].

n. f. abstr., proclamatio, promulgatio, neoh. lectio, *ἀνάγνωσις*. LXX. *κήρυγμα*.

הַקְרִיאָה

Jon. 3, 2. וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה

מִקְרֶא

זוֹ, וּמוֹכוֹ זְעוֹק וְהַקְהֵל יְחַד [נוּוְקְפַּ-עְנְעִרוּפְוֹכוֹנוֹ], וּמוּס כְּמוֹ כְּכָסִיס, ל״מ יְקַהֵל הָעֵדָה, מִקְהַל קְדֵשׁ, וְלִפְעָמִים יְקוּס סְכְנְסִיס, וּכְקְהִיס ג״כ כְּמוֹ קְהִילָה. כַּ״ע כְּכוֹי לְכַתְּבֵי קְדֵשׁ, וג״כ לְמַעֲשִׂים מִכֹּל פְּסוּק וּפְסוּק שֶׁנִּכְתַּב, וְיֵשׁ כַּתְּבֵי מַעֲכוֹ שֶׁלִּיס שֶׁכְּכוֹי וְשֶׁלִּיס הַמְּכַתֵּב.

n. m., convocare, hinc concio, *ἐκκλησία*, metonym. locus congregationis, Neh. 8, 8.: praelectio, recitatio, neohebr. scriptura sacra vel singuli ejus versus. LXX. *καλεῖν, ἀνα-, κλητός, ἀνάγνωσις, περιεκλῷ*.

Ex12,16	וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
Ex12,16	וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
Lev. 23,3.	שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
Lev. 23, 7.	מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
Lev23,8	בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
Lev. 23, 24. 27. 35. 36.	מִקְרָא־קֹדֶשׁ
Nu28,18	בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
Nu. 28, 25. 26. 29, 1. 7, 12.	מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
Jes. 1, 13.	קְרֹא מִקְרָא לֹא־אוּכַל

בְּמִקְרָא

Neh. 8, 8.	וַיִּתְּנוּ בַּמִּקְרָא

לְמִקְרָא

Num. 10, 2.	הָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה

pl. constr.: מִקְרָאֵי

Lev. 23, 2.	אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
Lev.23,4	מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ
Lev.23,37	תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

pl. c. suff.: מִקְרָאָה

Jes. 4, 5.	וְעַל־מִקְרָאָהּ

II. קָרָא

פעל כוֹוד, וְהִצְתִּיל יִקְרָא, וּמוּכוֹ פְּנִיסָה וּפְנִיסָה, כְּנִיסָה לְכַנֵּר וְהוֹדְמִכוֹת [נְעַנְעַנְכוֹן], לוּמֵר פְּנִיסָה וּכְקִלּוּת וְקָרוֹב וְהוֹדְמִן, כְּלִי כְּקִיסָה וְכְלִי מְלוּמָה וְכְלִי הַשְּׁפָרָה, כ״ף כְּפִתְפַּת פְּתִלּוּמִי, ל״מ יִתְּנוּ דַּנֵּר לְפְלוֹכִי וּמִיכָּה לוֹ, מִפְגַּע וּמִקְרֶה וּמַעֲשֶׂה מָה, שֶׁיִּקְרָאוּ אֶת אִישׁ [נַפְ-תַּעֲפַּתְעָן], כֵּן טוֹב [ל״מ יִשְׁעָה] כֵּן (ל״מ פְּקֹד, אָסוֹן, מַלְמָה, שֶׁבֶר], וְכֵן יִקְרֶה כֵּן כִּיכָּה הַפָּעוּל אֲשֶׁר עָלָיו הַפְּגַע וְהַמִּקְרֶה. וְהַפֹּעַל וְאֶת הַכְּפָעַל הֵיכָן כְּכִיכוֹ, לוּמֵר כּוֹדְמִכוֹת וּמְכִילוּת ע״ד מִקְרֶה [נוֹפַּעֲלִינְג, לוֹכְנַפַּעֲפַּתְעָן], שֶׁרְפַּתְעָן], ל״מ וְכֵן יִקְרֶה לְךָ כִּיכָּה כְּלִיפְלָ, כ״ל כּוֹדְמִן, יִקְרֶה לִי כְּכֵר הַגַּלְבּוֹעַ, כּוֹדְמִכְתִּי שֶׁכֵּן מִכְלוֹם, יִקְרֶה כֵּן-כְּפוֹר יְהוֹנָתָן כְּמִכְלֶה, וְהַמִּקְרֶה יִקְרָא. הַכּוֹסֵף הַמְּקַדֵּשׁ יוֹכֵף וְקוֹוֵק. וְאֵין לְהַקּוֹר הַשֶּׁכֶר מִוֹכֵל-כֵּן קוֹרֵא כְּעִיס, וְאֵין לְהַקּוֹר מוֹסֵן כְּמוֹנוֹ, וְכֵן שֶׁהַכִּיכָה יִקְרָא לְכָאוֹר וְה. הַיּוֹכְנִים הַקְּדוֹמִים, וְגַם שֶׁהַקְּכוֹכִים ע״ד לוֹכְפָתוֹ [נְכוֹכִי הַפְּעִים לְשֶׁכֶת קְצָ״מ], אֶת־זֶה אוֹתוֹ עַם קְרִיאָה, כְּמוֹנוֹ הַכִּיכָה קוֹל וּכְיָה, וְהָיָה מְצֻיָּה עַל הַכְּיָה, אִם לְקְרִיאָה אֶת הַפְּנִיָּה, אֵין וְכֵן כְּ״ף נְכְיָה, וּכְקֶמֶת קְכוֹר כְּלְשׁוֹן הַכִּיכָה. וּכְיָה אֶת״כ לְדַעַת תְּכוּוֹנוֹ, וְאֶת״כ יְהֹוָה פְּתְכוּוֹ, אֲשֶׁר כְּהִיס מִן אֶת קְכוּוֹנוֹ וּכְלוֹנוֹ, וְיִסּוֹדֵת יְהֹוָה הַכָּה מְשׁוֹכָה מִיסּוֹד עַל צְדָדָיו, וּ״כ תְּמוֹנוֹתוֹ

וּמוּס אֶת״כ כְּמַעֲמִי״ כִּיכוֹן הִתְקַכְּנוּת וְהוֹדְמִכוֹת [עַנְעַנְעַנְן, גְּעַנְעַכְּיִנְעַר]. נִכְנוֹס מִן יְהֹוָה הַפֹּעַל יְהֹוָה, יְהֹוָה, וְהַפֹּעַל פְּקִיכוֹן ג״כ כִּיכוֹן נִקְרָא.

n. f. infin. (c. הִקָּרֵאת, promota vocali, = הִקָּרְאַת), occursus (Begegnung), semper, praefixo *Lamed*, לְהִקָּרֵאת, obviam, ex adverso, contra. LXX. *εἰς ἀπάντησιν, ἐναντίον, ἀπέναντι, ἐξ ἐναντίας, ἐπί*.

constr.: לִקְרַאת *adv.*

Gn.15,10	אִישׁ־בְּחֹרֵי לִקְרַאת רִעְיֹתָיו
Gn. 46, 29.	לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו
Ex. 4, 27.	לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה
Ex. 18,7.	וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ
Ex. 19, 17.	לִקְרַאת הָאֱלֹהִים
Num. 21, 23.	וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
Num. 24, 1.	לִקְרַאת נְחָשִׁים
Jos. 8,14.	לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה
Jos. 11, 20.	לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה
Jud.4,18	וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרַאת סִיסְרָא
Jud. 7, 24.	רְדוּ לִקְרַאת מִדְיָן
Jud. 20, 31.	לִקְרַאת הָעָם
1 Sam. 4, 1.	לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים
1 S. 4, 2.	פְּלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
1 Sam. 15, 12.	לִקְרַאת שָׁאוּל בַּבֹּקֶר
1 S. 17, 2.	מִלְחָמָה לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים
1 S. 17, 21.	מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה
1 Sam. 17, 48.	וַיָּרָץ לִקְרַאת דָּוִד
1 S.17,48	הַמַּעֲרָכָה לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי
1 S. 18, 6.	וְהַמְּחֹלוֹת לִקְרַאת שָׁאוּל
1 S.21,2	וַיִּחַרְד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד
1 S. 23, 28.	לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים עַל־כֵּן
1 Sam. 30, 21.	וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד
2 Sam. 6, 20.	בַּת־שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד
2 Sam. 10, 9.	וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם
2 S. 10, 10.	וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן
2 S. 10, 17	וַיַּעֲרֹךְ אֲרָם לִקְרַאת דָּוִד
2 Sam. 18, 6.	הַשְּׂדֵה לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל
2 Sam. 19, 16.	לִלְכֹּת לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ
2 Sam. 19, 17.	לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד
2 S. 19, 21.	לִרְדֹּת לִקְרַאת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
2 Sam. 19, 25.	יָרַד לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ כִּי־בָא יְרוּשָׁלַם לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ
2 Sam. 19, 26.	וַיֹּאמֶר עַבְדִּיהוּ לִקְרַאת אֲחִאָב
1 Reg. 18, 16.	וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּהוּ
1 Reg. 18, 16.	קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב
1 Rg. 21, 18.	לִקְרַאת מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן
2Rg.1,3.	וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים
2 Rg. 8, 8.	וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת יֵהוּא
2 Reg. 9, 21.	לִקְרַאת תִּגְלַת פִּלְאסֶר
2 Rg. 16, 10.	וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם
1 Chr. 19, 10.	וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן
1Chr.19,11	וַיַּעֲרֹךְ דָּוִיד לִקְרַאת אֲרָם
1Chr.19,17	יֹצֵא לִקְרַאת־נֶשֶׁק
Job. 39, 21.	וְסַגֵּר לִקְרַאת רֻמְפִי
Ps. 35, 3.	צֵא־נָא לִקְרַאת אֶחָז
Jes. 7, 3.	לִקְרַאת בּוֹאֲךָ
Jes. 14, 9.	לִקְרַאת צִמְאָה הִתִּירוּ מָיִם
Jes. 21, 14.	רֹק לִקְרַאת־דֶּרֶךְ יֹרֵק
Jer. 51, 31.	וּמַגִּיד לִקְרַאת מַגִּיד
Jer. 51, 31.	הַכֹּהֵן לִקְרַאת־אֱלֹהִיו
Am. 4, 12.	וְלִקְרַאת הָעָם

constr.: וְלִקְרַאת *adv.*

1 Sam. 30, 21.	וְלִקְרַאת הָעָם

cum suff.: לִקְרָאתִי

Num. 22, 34.	כִּי אַתָּה נִצָּב לִקְרָאתִי
Nu. 23, 3.	אוּלַי יִקְרֶה יְיָ לִקְרָאתִי
Jud. 11, 31.	מִדְּלָתֵי בֵיתִי לִקְרָאתִי
1 S. 25,32.	שְׁלָחַךְ הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי
1 Sam. 25, 34.	וְתִבְאַתִּי לִקְרָאתִי
1 Reg. 2, 8.	יָרַד לִקְרָאתִי הַיַּרְדֵּן
Ps. 59, 5.	עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה

cum suff.: לִקְרָאתֵנוּ

Gn. 24, 65.	הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ
Dt. 2, 32.	וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ
Dt. 3, 1.	עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ
Dt. 29, 6.	לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה וַנַּכֵּם
Jos. 8, 5.	וְהָיָה כִּי־יֵצְאוּ לִקְרָאתֵנוּ
2 Reg. 1, 6.	אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ

cum suff.: לִקְרָאתְךָ

Gn. 32, 7.	וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתֶךָ

cum suff.: לִקְרָאתֶךָ *p.*

Ex. 4, 14.	הִנֵּה־הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ
Nu. 20,18.	פֶּן־בְּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ
2 Rg. 5, 26.	מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
Prv. 7, 15.	עַל־כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ

cum suff.: לִקְרָאתָם

Dt. 1, 44.	בָּהָר הָהוּא לִקְרָאתְכֶם
2 Reg. 1, 7.	אֲשֶׁר עָלָה לִקְרָאתְכֶם

cum suff.: לִקְרָאתוֹ

Gn.14,17.	וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ
Gn. 29, 13.	וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ
Gn. 30, 16.	וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ
Gn. 33, 4.	וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ
Ex. 7, 15.	וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ
Ex. 14, 27.	וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
Num. 20, 20.	וַיֵּצֵא אֱדוֹם לִקְרָאתוֹ
Num. 22, 36.	וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ
Jud. 4, 22.	וַתֵּצֵא יָעֵל לִקְרָאתוֹ
Jud. 11, 34.	בִּתּוֹ יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ
Jud.14,5.	כְּפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ
Jud.15,14.	וּפְלִשְׁתִּים הֵרִיעוּ לִקְרָאתוֹ
Jud. 19, 3.	וַיִּשְׂמַח לִקְרָאתוֹ
1 Sam. 10,10.	חֶבֶל־נְבִאִים לִקְרָאתוֹ
1 Sam. 13,10.	וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ
1S.16,4.	וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ
2 Sam. 15, 32.	וְהוּשַׁי לִקְרָאתוֹ חֻשִׁי
2 Sam. 16, 1.	נַעַר מְפִיבֹשֶׁת לִקְרָאתוֹ
1 Rg. 18, 7.	וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ
2 Reg. 2, 15.	וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ
2 Rg. 4, 31.	וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ
2 Rg. 5, 21.	מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ
2 Reg. 8, 9.	וַיֹּלֶךְ חֲזָאֵל לִקְרָאתוֹ
2 Reg. 9, 18.	רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ
2Rg.10,15.	יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב לִקְרָאתוֹ
	וַיֹּלֶךְ הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ לִקְרָאתוֹ
2 Reg.23, 29.	
2 Chr.35, 20.	וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ יֹאשִׁיָּהוּ
Prv. 7, 10.	וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ
Zach. 2, 7.	אַחַר יְיָ צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים אֶתְכֶם כִּי הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ

cum suff.: לִקְרָאתָהּ

Gn. 24, 17.	וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ
1 Sam. 25, 20.	יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ
1 Rg. 2, 19.	וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לִקְרָאתָהּ
2 Reg. 4, 26.	רֻוץ־נָא לִקְרָאתָהּ

cum suff.: לִקְרָאתָם

Gn. 18, 2.	וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם
Gn.19,1.	וַיַּרְא־לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם
Ex. 5, 20.	נִצָּבִים לִקְרָאתָם
Num. 21, 33.	מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם
Nu. 31, 13.	נְשִׂיאֵי הָעֵדָה לִקְרָאתָם
Jos. 8,22.	יָצְאוּ מִן־הָעִיר לִקְרָאתָם
Jos. 9,11.	צֵידָה לַדֶּרֶךְ וְלֵכוּ לִקְרָאתָם
Jud. 6, 35.	וַיִּעָלוּ לִקְרָאתָם
Jud. 20, 25.	וַיֵּצֵא בִנְיָמִן לִקְרָאתָם
1 Sam. 9,14.	שְׁמוּאֵל יֹצֵא לִקְרָאתָם
2 Sam. 10, 5.	וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם
1 Rg. 20,27.	וַיִּכְלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם
2 Reg. 9, 17.	וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם
1 Chr. 19, 5.	וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם
Jer. 41, 6.	בֶּן־נְתַנְיָה לִקְרָאתָם

קָרַב

פעל כוֹוד נְקְטִלוֹתוֹ, וּפְתִכוֹכוֹ כְּרִיסָה וּקְתוֹן כְּתִכְנִי, כְּרִיכָה וּקְרִיפָה [פַּפְקְקָן, גְּרִיפְּעָן], וּדוֹמֶה לִי קָרַב לְעִיל, וְכֵן עָרַב, גָּרַם, חָרַב, גָּרַב, וּמִכְּכוֹ הַשֶּׁכֶת וְהַשְּׁוֵוי נִשְׁפְּתִי מְעֻכָּב, הִכָּה כְּכֵר הִגְּעָתִי תַּחַת הַפְּעֻלִּים הַלָּלֶה, וְזֶה תָּכִין הַשֶּׁם

Digitized by Google

Jes. 8, 3. וּאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה
2 *impf.*: תִּקְרַב
Ex. 3, 5. אַל־תִּקְרַב הֲלֹם
Lev. 18, 19 לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ
Dt. 20, 10. תִּקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֶם
Prv. 5, 8. וְאַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָהּ
2 *impf.*: תִּקְרֵב *p.*
Lev. 18, 14. אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרֹב
3 *impf.*: יִקְרַב
Gn. 37, 18. וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם
Ex. 12, 48. וְאָז יִקְרַב לַעֲשׂתּוֹ
Lev. 21, 17. לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב
Lev. 22, 3. אֲשֶׁר־יִקְרַב מִכָּל־זַרְעֲכֶם
Num. 17, 5. לְאִ־יִקְרַב אִישׁ זָר
Num. 18, 4. וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם
Jos. 7, 14. יִקְרַב לַמִּשְׁפָּחוֹת
Jos. 7, 14. יִקְרַב לַגְּבָרִים
Ps. 91, 10. וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ
3 *impf.*: יִקְרֵב *p.*
Lev. 21, 18. אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב
Ez. 18, 6. וְאֶל־אִשֶּׁה נִדָּה לֹא יִקְרַב
3 *impf.*: וַיִּקְרַב
Lev. 9, 8. וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
1 S. 17, 48. וַיָּקָם וַיִּקְרַב לִקְרַאת דָּוִד
2 Sam. 20, 17. וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר
2 Rg. 16, 12 וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
Jon. 1, 6. וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל
3 *impf. f.*: תִּקְרַב
Lev. 20, 16. תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה
Jos. 7, 14. תִּקְרַב לַבָּתִּים
Ps. 119, 169. תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ
Jes. 54, 14. כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלֶיךָ
3 *impf. f.*: וְתִקְרַב
Jes. 5, 19. וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה
3 *impf. f.*: וַתִּקְרַב
1 Reg. 20, 29. וַתִּקְרַב הַמִּלְחָמָה
Esth. 5, 2. וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע
Job. 33, 22. וַתִּקְרַב לַשַּׁחַת נַפְשׁוֹ
1 *impf. pl.*: נִקְרַב
Jos. 8, 5. נִקְרַב אֶל־הָעִיר
1 *impf. pl.*: נִקְרְבָה
1 S. 14, 36. נִקְרְבָה הֲלֹם אֶל־הָאֱלֹהִים
1 *impf. pl.*: נִקְרָבָה *p.*
Jes. 41, 1. יַחֲדוּ לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה
1 *impf. pl.*: וְנִקְרְבָה
Jud. 19. 13. וְנִקְרְבָה בְּאֶחָד הַמְקֹמוֹת
2 *impf. pl.*: תִּקְרְבוּ
Lev. 18, 6. לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה
Jos. 3, 4. אֶל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו
2 *impf. pl.*: וַתִּקְרְבוּ
Ez. 37, 7. וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת
2 *impf. pl.*: וַתִּקְרְבוּן
Dt. 1, 22. וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֻּלְּכֶם
Dt. 4, 11. וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן
Dt. 5, 23. וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי
3 *impf. pl.*: יִקְרְבוּ *p.* יָקְרְבוּ
Gn. 27, 41. יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי
Num. 18, 3. לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא יִמָּתוּ
Nu 18, 22 וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Ez. 44, 15. חֵמֶה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשָׁרְתֵנִי
Ez. 44, 16. וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שֻׁלְחָנִי
3 *impf. pl.*: וַיִּקְרְבוּ
Gn 47, 29 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת
Lev. 9, 5. וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה
Lev. 10, 5. וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם בְּכָתְנָתָם
Nu. 31, 48. וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקֻדִים
Num. 36, 1. וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת
Jos. 10, 24. וַיִּקְרְבוּ וַיָּשִׂימוּ
Jud. 20, 24. וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
1 Reg. 2, 1. וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד
3 *impf. f. pl.*: וַתִּקְרַבְנָה
Num. 27, 1. וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד
Jos. 17, 4. וַתִּקְרַבְנָה לִפְנֵי אֶלְעָזָר

audient, mihi auscultabunt). *Hi.* הִקְרִיב, facere, ut quis appropinquet, admovere, accedere jubere, aditum concedere; offerre donum vel *ἀνάθεμα*; facere, removere (praegnanter pro הִרְחִיק), raro *intr. Pi.*, vi eadem, qua *Hi.*, sine magno discrimine. LXX. *ἐγγίζειν, προς-; ἅπτεσθαι, συμμιγνύναι, ἔρχεσθαι, προς-; προσπορεύεσθαι, προ-; προσάγειν, συν-; ἱστάναι, πόρρω*; *Pi. συνάπτειν, ἐλπίζειν*; *Hi. φέρειν, ἀνα-, προς-; λαμβάνειν, προς-*.

3 *prf.*: קָרַב
Gn. 20, 4. וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
Ex. 14, 20. וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה
Ex. 32, 19. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב
Thr. 4, 18. קָרַב קִצֵּנוּ
3 *prf f.*: קָרְבָה
Dt. 15, 9. קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע
3 *prf. f.*: קָרֲבָה *p.*
Zeph. 3, 2 אֶל־אֱלֹהֶיהָ לֹא קָרֵבָה
3 *prf. f.*: וַתִּקְרַבְנָה
Dt. 25, 11. וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד
2 *prf.*: קָרַבְתָּ
Thr. 3, 57. קָרַבְתָּ בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָ
2 *prf.*: קָרֲבְתָּ *p.*
Dt. 2, 37 אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קָרַבְתָּ
2 *perf.*: וְקָרַבְתָּ
Dt. 2, 19. וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן
1 *prf.*: וְקָרַבְתִּי
Mal. 3, 5. וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט
3 *prf. pl.*: קָרְבוּ
Dt. 31, 14. הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת
1 Reg. 2, 7. כִּי־כֵן קָרְבוּ אֵלַי
Ps. 119, 150. קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה
Jes. 41, 5. קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן
Ez. 9, 1. קָרְבוּ פְּקֻדּוֹת הָעִיר
Ez. 12, 23. קָרְבוּ הַיָּמִים
3 *prf. pl.*: וְקָרְבוּ
Ez. 42, 14. וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לָעָם
inf. constr.: קָרוֹב
Ps. 32, 9. בַּל קָרוֹב אֵלֶיךָ
inf. constr.: בְּקָרְבָ
Ps. 27, 2 בְּקָרֵב עָלַי מְרֵעִים
inf. constr.: בְּקָרְבִּ *s. M.*
2 Sam. 15, 5. בְּקָרְבִ־אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
inf. constr.: לְקָרְבָה
Ex. 36, 2. לִקְרָבָה אֶל־הַמְּלָאכָה
inf. c. suff.: בְּקָרְבָכֶם
Dt. 20, 2. כִּקְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה
inf. c. suff.: בְּקָרְבָתָם
Lev. 16, 1. בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְיָ
inf. c. suff.: וּבְקָרְבָתָם
Ex. 40, 32. וּבְקָרְבָתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
impt. sg.: קָרַב
Lev. 9, 7. קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
Dt. 5, 24. קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע
2 Sam. 20, 16. קְרַב עַד־הֵנָּה וַאֲדַבְּרָה
Jes. 65, 5. הַאמְרִים קְרַב אֵלַיִךְ
impt. sg.: קָרְבָה
Ps. 69, 19. קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאָלָהּ
impt. pl.: קִרְבוּ
Ex. 16, 9. קִרְבוּ לִפְנֵי יְיָ
Lev. 10, 4. קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם
Jos. 10, 24. קִרְבוּ שִׂימוּ אֶת־רַגְלֵיכֶם
Jes. 34, 1. קִרְבוּ גּוֹיִם לִשְׁמֹעַ
Jes. 48, 16. קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת
Jes. 57, 3. קִרְבוּ־הֵנָּה בְּנֵי עוֹנֵנָה
1 *impf.*: וָאֶקְרַב
Dt. 22, 14. וּאקרב אליה

קָרַב

פעל כורד, גויר קָרֵב סכורד, וגס סכורד כפתח מיזון להפסקה, ע"כ לופיע תיכוניח גרוניח, וכעבור זמידוקו עתידו יִקְרַב, ואף מקורו קְרֹבָה, מלוכד כמלכוש פעל כורד. תמיוח סלכתו לפוו ודניקה, וקוק וכשוח לפלוני, ומוה נגיפה ופגיפה וקיניפ [ויך שֶׁכְּנֶגֶד מעפעתן, -כשֶׁכנגן, -כשֶׁהרגן], כי תכניח כל התקלוות וקוכוב ופגיעה לנכר מתוכן של מיים וכגיפה וכגיפה ודכיה ומיים בנכר יגפה, וסרקיה נֶגַע, נָגַשׁ, נֶגֶשׁ, כפי לשר תקפה פתח מפעליה סלמה. וכוה מכיר לפתוו, שהפרש ביכו וביו קָרֵב, לך כהפרש ביו כורד לכורד, ורוק. שלוכו ומרכזו עם ג"ח, כמכתג פעלי לְקִיוּם ודניקה ופגיעה ומיים בנכר, ד"מ וכגע לְכִי- יקרב בשלמך, ומפתח השתלוות לפקיוה ופגיפה ישתלב עם של לו ל"ז. נרכו מכגיפה ולקוו לנכר בתוכן יתכי לו שתלי, שם לשבע שם לפסד, וקרוב לפקב"ה סרגון סדנקות, לשר בשרכי ולי יכוכה, בעיני לווי ולקוו, וקרוב לשר העיני קבוקי לסניפ ופקוקי קשק, ולכל קָרֵב אֵלֶיךָ כתו סתלנך בך ולא כי, שבעשה כמלת הקריפה, להריקיפ סכוכה [כְּשֶׁהרע דיך, בלייבע וועב]. הכפעל כמעב כתו קל פולס יותר כורד, לותר התקרב בעליתו לפלוני וכקיניפ בו, בשר להקל לרוב אך הסתכת תכב הקבוקות, ולא עשיפ בקיניפ. וות סוד הסכלל ג"כ בין שָׁמַע ובין נִשְׁמַע, נפסקות לשמע תון, שמעו לי, פתקון הקל תכוכת השתיעה לבדה, ולכון הכפעל שתיעה בקיניפ ע' עשיפ מעשה בעליתו [בעהֶרכען]. הכוסף הִקְרִיב, בתוכן הסב ועלול הקריפה, הכיה לפלוני לסור ולהתקרב ולעלול הגזו, וכשלל על הובלה ותכיקת דבר, לותר הסב ועלול שיקרב דבר, ובפרש בנרך תקרכנות להקב"ה ותתגדלות לבני אִישׁ, והקריב תן סרגון בתכניתו הכנף. עי' תוס נספרי תכנה שפתי אמת דף ק"ו.

v. tr. inus., prehendere, firmiter tenere (greifen), cogn. בָּרַךְ, בָּרַהּ, חָרַב qq. v. (Systema, p. 107.)

עֲקָרֵב

ג"ו, והרבוי עֲקָרְבִּים, ותוכנו תין היס עקרבית, הטורעת וקולדת בעור [שֶׁקְּלֵי- פִיזָן], ודותס לו כתעב בשרב וכפתרון עָרֹב לעיל, ובסשלה ג"כ על תין תתיכי הזרגים, התכרוים וקודלים בעור. ופשר לחקור התתוכה דע שעין כוספת בראש, וכן לְעַכָּבָה, תן עַכָּבָה, בעין כוספת ושתוית [*talp-a*], וכן לְעַכְשׁוּב תתור בְּשׁוּב, תשרש בָּשַׁב, בעבין כלכול ולהיפה וכהיפה, תסתכו בְּשַׁב דותס שָׁם.

n. m. (= קָרֵב, praefixo *Ghain* prosthetico, ad s. f. עֲכָבָה, עֲכְשׁוּב, pl. עֲקָרְבִּים), scorpio, a v. קָרֵב (der Packende, der Greifende), non a v. עָקַר; siquidem terminatio *ab* (cujus unicum exemplum est arab. *ṭu'ālab* = שׁוּעָל) nondum satis comprobata est. LXX. *σκορπίος*.

p.
Dt. 8, 15. נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב
pl.: עֲקָרְבִּים
Ez. 2, 7. וְאֶל עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב
pl.: בַּעֲקָרְבִּים
1 Rg. 12, 11. 14 אִיסַּר אֲחַכֶם בְּעַקְרַבִּים
2 Chr. 10, 11. 14. וַאֲנִי בְּעַקְרַבִּים

קֶרֶב

ג"ו, ע"ם פָּתַח, ומכנוי קִרְבּוֹת, ומוכנו מלחמה וכפתול [קֶשֶׁתְפָּ], ופתנוחו כיב והפגרות ומחות, מעכין של פגיעה ועקיפה וקיניפה בפעל, כמו הפתרון לשר להפעל קרב, תוכן של חֶרֶב, ולשר כתנע ג"כ שֶׁלֶךְ בהפסוק בקרב כתוכן וה כתנע לל"ך בהפסוק בקרב עלי מרעים, בתליס כ"ו כ', ווה לנע לנרן.

n. m. (ad s. f. קִרְבָּה, pl. קִרְבוֹת), certamen, pugna, a v. קָרַב, prehendere (sec. nonnullos: *Ψ.* 27, 2.), cogn. בָּרַב (חָרֵב), חָרַהּ (rixari, conviciari, conviciis proscindere, carpere, corripere). LXX. *πόλεμος, παράταξις, ἐγγίζειν*; בַּקְּרֵב, *ἐν μέσῳ* (בְּקֶרֶב).

Job. 38, 23. לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה
Ps. 78, 9. הָפְכוּ בְיוֹם קְרָב
Eccl. 9, 18. מוֹבָה חָכְמָה מִכְּלֵי קְרָב
Zach. 14, 3. הִלָּחֵמוֹ בְיוֹם קְרָב
וְקֶרֶב
Ps. 55, 22. וְקֶרֶב־לִבּוֹ
בַּקְּרָב
2 Sam. 17, 11. וּפָנֶיךָ הֹלְכִים בַּקְּרָב
לַקְּרָב
Ps. 144, 1. הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְּרָב
מִקְּרָב
Ps. 55, 19. בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי
pl.: קִרְבוֹת
Ps. 68, 31. קִרְבוֹת יְחַפֵּצוּ
קֶרֶב
ג"ו נלרמי, וסילועס קִרְבָּא, ומכנוי קִרְבִּין, כמו קֶרֶב נעכרי, ונקינוס ג"כ סנקני קִרְבָּא, וסילועס קִרְבְּתָא, נמוכן וס.

n. m. aram. (def. קִרְבָּא, pl. קִרְבִּין; targ. fem. קִרְבְּתָא, def. קִרְבְּתָא), vi eadem, qua קֶרֶב hebr. LXX. *πόλεμος* (פֶּלֶמוֹס).

Dan. 7, 21. קְרָב עִם־קַדִּישִׁין

Digitized by Google

נִקְרַב *Nif-al:*
וְנִקְרַב *3 perf.:*
Ex. 22, 7. הקרב בעל־הבית
וְנִקְרַבְתֶּם *2 prf. pl.:*
Jos. 7, 14. הקרבתם בבקר
קֵרֵב *Pi-el:*
קֵרַבְתִּי *1 perf.:*
Jes. 46, 13. קרבתי צדקתי לא תרחק
קֵרְבוּ *3 prf. pl.:*
Ez. 36, 8. כי קרבו לבוא
Hos. 7, 6. כי־קרבו כתנור לבם
וְקָרֵב *impt sg.:*
Ez. 37, 17. קרב אתם אחד
קָרְבוּ *impt. pl.:*
Jes. 41, 21. קרבו ריבכם יאמר י״י
אַקְרֵבְנִּי *1 impf. c. s.:*
Job. 31, 37. מו ניד אקרבנו
וּתְקָרֵב *2 impf.:*
Ps. 65, 5. אשרי תבחר ותקרב
הַקְרִיב *Hif-il:* *3 perf.*
Gn. 12, 11. והי כאשר הקריב
Ex. 14, 10. ופרעה הקריב
Lev. 7, 8. העלה אשר הקריב
Lev. 7, 35. ביום הקריב אתם
Num. 7, 18 ביום השני הקריב
Num. 7, 19. הקרב את קרבנו
Num. 9, 13. קרבן י״י לא הקריב
וְהִקְרִיב *3 prf.:*
Lev. 1, 13. והקריב הכהן
Lev. 1, 14. והקריב מן־התרים
Lev. 3, 3. 9. והקריב מזבח השלמים
Lev. 3, 7. והקריב אתו
Lev. 3, 14. והקריב ממנו קרבנו
Lev. 4, 3. והקריב על חטאתו
Lev. 5. 8. והקריב את־אשר לחטאת
Lev. 7, 12. והקריב על זבח התודה
Lev. 7, 14. והקריב ממנו אחד
Lev. 14, 12. והקריב אתו לאשם
Lev. 16, 6. 11. והקריב אהרן את־פר
Lev 16, 9 והקריב אהרן את־השעיר
Lev 16, 20 והקריב את־השעיר החי
Num. 5, 16. והקריב אתה הכהן
Nu. 5, 25. והקריב אתה אל־המזבח
Num. 6, 14. והקריב את־קרבנו לי״י
Num. 6, 16. והקריב הכהן לפני י״י
Num. 15, 4. והקריב המקריב קרבנו
Num. 15, 9. והקריב על־בן־הבקר
Num. 16, 5. והקריב אליו
וְהִקְרִיבוּ *3 prf. c. s.:*
Lev. 1, 15. והקריבו הכהן
Lev. 3, 12. 12, 7. והקריבו לפני י״י
וְהִקְרִיבָה *3 prf. c. s.:*
Lev. 2, 8. והקריבה אל־הכהן
הִקְרִיבָה *3 prf. f.:*
Jud. 5, 25. בסל אדירים הקריבה
וְהִקְרִיבָה *3 prf. f.:*
Nu. 15, 27. והקריבה עז בת־שנתה
וְהִקְרַבְתָּ *2 prf.:*
Ex. 29, 3. והקרבת אתם בסל
Ex. 29, 10. והקרבת את־הפר
Ex. 40, 12. והקרבת את־אהרן
Num. 8, 9. 10. והקרבת את־הלוים
וְהִקְרִיבָם *2 prf. c. s.:*
Ez. 43, 24. והקרבתם לפני י״י
וְהִקְרַבְתִּיו *1 prf. c. s.:*
Jer. 30, 21. והקרבתיו וגנש אלי
הַקְרִיבוּ *3 prf. pl.:*
Lev. 10, 19. הקריבו את־חטאתם
Num. 17, 4. אשר הקריבו השרפים
Esr. 8, 35. הקריבו עלות
וְהִקְרִיבוּ *3 prf. pl.:*
Lev. 1, 5. והקריבו בני אהרן
Lev. 4, 14. והקריבו הקהל

הַקְרִיבֵם *3 prf. pl. c. s.:*
Num. 17, 3. הקריבם לפני־י״י
וְהִקְרַבְתֶּם *2 prf. pl.:*
Lev 23, 8. 25. 27. והקרבתם אשה לי״י
Lev. 23, 16 והקרבתם מנחה חדשה
Lev. 23, 18. והקרבתם על־הלחם
Lev. 23, 36. והקרבתם אשה לי״י
Num. 16, 17. והקרבתם לפני י״י
Num. 28, 19. והקרבתם אשה עלה
Num. 28, 27. והקרבתם עולה לריח
Num. 29, 8. והקרבתם עלה לי״י
Num. 29, 13. 36. והקרבתם עלה
מַקְרִיב *part. masc.:*
Lev. 3, 1. מן־הבקר הוא מקריב
Lev. 3, 7. אם־כשב הוא־מקריב
Lev. 21, 8. לחם אלהיך הוא מקריב
הַמַּקְרִיב *part. masc.:*
Lev. 7, 8. והכהן המקריב
Lev. 7, 9. לכהן המקריב אתה
Lev. 7, 18. המקריב אתו לא יחשב
Lev. 7, 29 המקריב את־זבח שלמיו
Lev. 7, 33. המקריב את
Nu. 7, 12. המקריב ביום הראשון
Nu. 15, 4. והקריב המקריב קרבנו
מַקְרִיבִם *part. m. pl.:*
Lev. 21, 6. הם מקריבם והיו קדש
מַקְרִיבֵי *p. pl. constr.:*
Num. 16, 35. מקריבי הקטרת
הַקְרִיב *inf. constr.:*
Num. 9, 7. לבלתי הקריב את־קרבן
לְהַקְרִיב *inf. constr.:*
Lev. 7, 38. להקריב את־קרבניהם
Lev. 17, 4. להקריב קרבן לי״י
Lev. 21, 17. להקריב לחם אלהיו
Lev. 21, 21. להקריב את־אשי י״י
Lev. 21, 21. לא יגש להקריב
Lev. 23, 37. להקריב אשה לי״י
Nu. 15, 13. להקריב אשה ריח־ניחח
Num. 16, 9. להקריב אתכם אליו
Num. 28, 2. להקריב לי
Jud. 3, 18. כאשר כלה להקריב
2 Chr. 35, 12. לבני העם להקריב לי״י
Ez. 44, 15. להקריב לי חלב ודם
בְּהַקְרִיבָם *inf. c. suff.:*
Nu. 28, 26. בהקריבכם מנחה חדשה
Ez. 44, 7. בהקריבכם את־לחמי
הַקְרִיבוֹ *inf. c. suff.:*
Lev. 7, 16. ביום הקריבו
בְּהַקְרִיבָם *inf. c. suff.:*
Num. 3, 4. בהקרבם אש זרה
Num. 26, 61. בהקריבם אש־זרה
הַקְרֵב *impt. sg.:*
Ex. 28, 1. ואתה הקרב אליך
Lev. 6, 7. הקרב אתה בני־אהרן
Num. 3, 6. הקרב את־מטה לוי
Nu. 18, 2. שבט אביך הקרב אתך
וְהַקְרֵב *impt. sg.:*
Lev. 9, 2. וקרב לפני י״י
הַקְרִיבֵהוּ *impt. c. s.:*
Mal. 1, 8. הקריבהו נא לפחתך
תַּקְרִיב *2 impf.:*
Ex. 29, 4. 8. 40, 14. ואת־בניו תקריב
Lev. 2, 4. וכי תקרב קרבן מנחה
Lev. 2, 14. תקריב מנחת בכוריך
Lev. 2, 14. תקריב את־מנחת בכוריך
Lev. 6, 14. תקריב ריח־ניחח לי״י
Num. 15, 7. תקריב ריח־ניחח לי״י
Num. 15, 10. ויין תקריב לנסך
Ez. 43, 22. תקריב שעיר־עזים
וַתַּקְרִיבִי *2 impf. f.:*
Ez. 22, 4. ותקריבי ימיך
יַקְרֵב *3 impf.:*
Lev. 1, 2. אדם כי־יקריב מכם
Lev. 1, 3. יקריב אתו

יקריב ממנו Lev. 7, 3.
אשר יקריב לי״י Lev. 7, 11.
לחם חמץ יקריב קרבנו Lev. 7, 13.
אשר יקריב ממנה אשה Lev. 7, 25.
אשר יקריב קרבנו Lev. 22, 18.
ואיש כי־יקריב Lev. 22, 21.
יקריב אליו Num. 16, 5.
יקריב חטאתו Ez. 44, 27.
אשר־יקרב הנשיא לי״י Ez. 46, 4.
וַיַּקְרֵב *3 impf.:*
ויקרב משה את־אהרן Lev. 8, 6.
ויקרב משה את־בני אהרן Lev. 8, 13.
ויקרב את־איל העלה Lev. 8, 18.
ויקרב את־האיל השני Lev. 8, 22.
ויקרב את־בני אהרן Lev. 8, 24.
ויקרב את־קרבן העם Lev. 9, 15.
ויקרב את־העלה Lev. 9, 16.
ויקרב את־המנחה Lev. 9, 17.
ויקרב אתך ואת־כל־אחיך Nu 16, 10
ויקרב אל־אחיו Num. 25, 6.
ויקרב משה את־משפטן Nu. 27, 5.
ויקרב את־ישראל Jos. 7, 16.
ויקרב את־משפחת יהודה Jos. 7, 17.
ויקרב את־משפחה הזרחי Jos. 7, 17.
ויקרב את־ביתו לגברים Jos. 7, 18.
ויקרב את־המנחה Jud. 3, 17.
ויקרב שמואל את כל־
שבטי 1 Sam. 10, 20.
ויקרב את־שבט בנימן 1 S. 10, 21.
ויקרב מאת פני הבית 2 Rg. 16, 14.
יַקְרִיבֶנּוּ *3 impf. c. s.:*
זכר תמים יקריבנו Lev. 1, 3.
תמים יקריבנו Lev. 1, 10.
יקריבנו לפני י״י Lev. 3, 1.
תמים יקריבנו Lev. 3, 6.
אם על־תודה יקריבנו Lev. 7, 2.
תַּקְרִיב *3 impf. f.:*
ונפש כי־תקריב קרבן Lev. 2, 1.
כמו הרה תקריב ללדת Jes. 26, 17.
נַקְרֵב *1 impf. pl.:*
ונקרב את־קרבן י״י Num. 31, 50.
תַּקְרִיבוּ *2 impf. pl.:*
תקריבו את־קרבנכם Lev. 1, 2.
כל־המנחה אשר תקריבו Lev. 2, 11.
תקריבו אתם לי״י Lev. 2, 12.
אשר־בו מום לא תקריבו Lev. 22, 20.
לא־תקריבו אלה לי״י Lev. 22, 22.
לא תקריבו לי״י Lev. 22, 24.
לא תקריבו את־לחם Lev. 22, 25.
תקריבו אשה לי״י Lev. 23, 36.
אשר תקריבו לי״י Num. 28, 3.
תקריבו עלה לי״י Num. 28, 11.
תַּקְרִבוּן *2 impf. pl.:*
תקרבון אלי ושמעתיו Dt. 1, 17.
יַקְרִיבוּ *3 impf. pl.:*
יקריבו לי״י לעלה Lev. 22, 18.
אשר יקריבו ממנה Lev. 27, 9.
אשר לא־יקריבו ממנה Lev. 27, 11.
יקריבו לכהן לו יהיה Num. 5, 9.
יקריבו את־קרבנם Num. 7, 11.
לכל־בשר אשר־יקריבו Nu. 18, 15.
אשכר יקריבו Ps. 72, 10.
שדה בשדה יקריבו Jes. 5, 8.
ואשר יקריבו שם Hag. 2, 14.
וַיַּקְרִיבוּ *3 impf. pl.:*
ויקרבו בני אהרן את־הדם Lev. 9, 9.
ויקריבו לפני לי״י Lev. 10, 1.
ויקריבו נשיאי ישראל Num. 7, 2.
ויקריבו אותם לפני המשכן Nu. 7, 3.
ויקריבו הנשאים את חנכת Nu. 7, 10
ויקריבו הנשיאם את־
קרבנם Num. 7, 10.
ויקריבו לפני משה Num. 9, 6.
ויקריבו אתו המצאים Nu. 15, 33.
ויקרבו אתו אל־יהושע Jos. 8, 23.
ויקריבו עלות ושלמים 1 Chr. 16, 1.

קֹרֶב

נקחמי כמו נענני, והנני נתכנוס לו כפתח לו כתזיק, ומוכנו כמו נענני, ונכון נתכנוס תמוך כנג וכנע.
v. aram. (targ. קְרַב, קְנַב = נָגַשׁ, נָגַשׁ), hebraico consimillimum. LXX. ἐγγίζειν, προσέρχεσθαι; *Af.* הַקְרֵב, הַיָּה מַחֲקָרֵב, προσφέρειν.
קָרַב *3 perf.:*
Dan. 3, 26. באדין קרב נבוכדנצר
קָרְבַת *1 perf. f.:*
Dan. 7, 16. קרבת על־חד מן־קאמיא
קָרְבוּ *3 perf. pl.:*
Dan. 3, 8. קרבו גברין כשדאין
Dan. 6, 13. באדין קרבו ואמרין
בְּמִקְרְבֵהּ *inf. c. suff.:*
Dan. 6, 21. וכמקרבה לגבא
קָרֵב *Pa-el:*
וּתְקָרֵב *2 impf.:*
Esr. 7, 17. ותקרב המו על־מדבחה
הָקְרַב *Hof-el:*
וְהָקְרִיבוּ *3 perf. pl.:*
Esr. 6, 17. והקריבו לחנכת
הַקְרִבְיהִי *3 pl. c. s.:*
Dan. 7, 13. וקדמוהי הקרבוהי
מְהַקְרְבִין *part. pl.:*
Esr. 6, 10. מהקרבין ניחוחין

קֶרֶב

ק״ו, וסוף כינוכי״, וסימן היות כאנג תקיוב [כאֶהעכל], ודומה לו כמעט קְרִיב סנא, ומנקודו וס תכיר קוכן נקוד הפעל נגני הכיס.
adj. m. prt., appropinquans. LXX. εἰσπορεύεσθαι, προς-; ἐγγίζειν, ἅπτεσθαι.
וָקָרֵב *3 prf.:*
1 Sam. 17, 41. הולך וקרב אל־דוד
2 Sam. 18, 25. וילך הלוך וקרב
הַקָּרֵב *part. masc.:*
Nu. 1, 51. 3, 10. והזר הקרב יומת
Nu. 3, 38. 18, 7. והזר הקרב יומת
Num. 17, 28. כל הקרב ׀ הקרב
1 Reg. 5, 7. כל־הקרב אל־שלחן
קְרֵבִים *part. pl.:*
Dt. 20, 3. אתם קרבים היום
הַקְּרֵבִים *part. m. pl.:*
Ez. 40, 46. הקרבים מבני־לוי
Ez. 45, 4. הקרבים לשרת את־י״י

קָרְבָּה

ס״כ, וכמנח לך נסיך קִרְבַּת, ומוכנו קרוב והתקרנות [כאֶהע, שכאֶהעכוכנ], ואצר לענין התמוכה כתנ דוד קמ״ק, קִרְבַּת אלהים נקלים קטופת ריצ, לו מלעיל, ויצ ספרים קרנת אלהים יקפנון מלעיל, ויצ ספרים גם זה קטוף, לכן נספר לכלה ולכלה [ווהו ספר מסרת, הנקיל כן בענוד התקלתו, וכל המסרת הנדפס נכ״ל הגדול של ג׳ינינילם כרנה לקוסף מספר הוס, עי׳ נספר מסרת המסרת כ״ל לשכנוי נהקדמם] הטעם קדיר נו מלעיל. נס״ע נימוכן זה קִרְיב [קרוב נתים; קרוב נשר, ווהו עכוס], קִרְיבַת, קָרְבָּה, לכן קִרְבַּת לנוכו גאלה ומולעת.
n. f. (unde solus c. קִרְבַּת, *Ps.* 73, 28., ubi sec. Qimchium scribendum: קִרְבַת, Jes. 58, 2., ubi sec. eundem scribendum: קָרְבַת *Mil'el.* Idem observat, in libro *Okla ve-Okla*, opere masoretico a vocabulis, quibus orditur, nominato, utrumque *Mil'el* scribi), propinquitas, appropinquatio, spec. accessio ad

Digitized by Google

Deum. LXX. προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, ἐγγίζειν θεῷ (cf. Jacob. 4, 8. Hebr. 7, 19.).

constr.: קָרְבַת

Ps. 73, 28. קרבת אלהים לי טוב
Jes. 58, 2. קרבת אלהים יחפצון

קָרוֹב

ע״ו, ולנקבי קְרֹבָהּ, ומונחו לו לעמת ועל-יד ועל [נֶגֶד], לומר היות נתכונת הקרוב, הן נמקום הן בזמן, או שכניו וישוב על-יד דבר [נֶגֶד-עַיִן], או מתדבק ומקלוט כרע לדבר וכפ״ק [פערסיויעע],וכדומיה מן משלוח, ופ״ק נמענס, לכן קרוב כמו שכן וגוקל ומידע, נדיק ומתדבק לסקנ״ס, ולמעמים ג״כ כמעמיי, ל״מ מקרוב, נקרוב. ונתנוס קָרֵיב משלהו.

adj. m. (f. קְרֹבָה), propinquus, respectu vel loci vel temporis, vicinus, cognatus, amicitia vel necessitudine conjunctus (seq. לְ, אֶל) targ. קָרֵיב; adverb. מִקָּרוֹב, brevi, aliquantisper, de eo, quod tantummodo paullulum durat et cito transit; בְּקָרוֹב, mox. LXX. ἐγγύς, ἐγγίων, ἐγγύθεν, ἔγγιστα, ἄγχιστα, ἐγγίζειν; φίλος, ἑξαίσιος, ὁμορεῖν; בְּקָרוֹב, προσφάτως; מִקָּרוֹב, ἔγγυθεν, πρόσφατος.

Gn. 45, 10. וחיית קרוב אלי
Ex. 13, 17. כי קרוב הוא
Num. 24, 17. אשורנו ולא קרוב
Dt. 22, 2. ואם־לא קרוב אחיך
Dt. 30, 14. כי־קרוב אליך הדבר
Dt. 32, 35. כי קרוב יום אידם
Ruth 2, 20. קרוב לנו האיש
Ruth 3, 12. יש גאל קרוב ממני
2 Sam. 19, 43. כי־קרוב חמלך אלי
1 Rg. 21, 2. כי הוא קרוב אצל ביתי
Neh. 13, 4. קרוב לטוביה
Job. 17, 12. אור קרוב מפני־חשך
Ps. 34, 19. קרוב י״י לנשברי־לב
Ps. 85, 10. קרוב ליראיו ישעו
Ps. 119, 151. קרוב אתה י״י
Ps. 145, 18. קרוב י״י לכל־קראיו
Prv. 27, 10. טוב שכן קרוב
Jes. 13, 6. כי קרוב יום י״י
Jes. 50, 8. קרוב מצדיקי
Jes. 51, 5. קרוב צדקי
Jes. 55, 6. קראהו בהיותו קרוב
Jer. 12, 2. קרוב אתה בפיהם
Jer. 48, 16. קרוב אידמואב לבוא
Ez. 7, 7. קרוב היום מהומה
Ez. 30, 3. כי־קרוב יום
Joel 1, 15. 4, 15. כי קרוב יום י״י
Joel 2, 1. יום־י״י כי קרוב
Obad. 1, 15. כי־קרוב יום־י״י
Zeph. 1, 7. כי קרוב יום י״י
Zeph. 1, 14. קרוב יום י״י הגדול
Zeph. 1, 14. קרוב ומהר מאד

וְקָרוֹב

Ps. 75, 2. וקרוב שמך
Eccl. 4, 17. וקרוב לשמע
Jes. 13, 22. וקרוב לבוא עתה
Ez. 30, 3. וקרוב יום לי״י

הַקָּרֹב

Ex. 12, 4. הקרב אל־ביתו
Lev. 21, 2. לשארו הקרב אליו
Lev. 25, 25. ובא גאלו הקרב אליו
Nu. 27, 11. הקרב אליו ממשפחתו

וְהַקָּרוֹב

Esth. 1, 14. והקרב אליו
Ez. 6, 12. והקרוב בחרב יפול

בְּקָרוֹב

Ez. 11, 3. לא בקרוב בתים

וַלָּקָרוֹב

Jes. 57, 19. שלום לרחוק ולקרוב

מִקָּרוֹב

Dt. 32, 17. חדשים מקרב באו
Job. 20, 5. רננת רשעים מקרוב
Jer. 23, 23. האלהי מקרב אני
Ez. 7, 8. מקרוב אשפך חמתי

cum suff.: קְרֹבוֹ

Ex. 32, 27. ואיש את קרבו
Ps. 15, 3. וחרפה לא־נשא על־קרבו
Ps. 148, 14. לבני ישראל עם קרבו

pl.: קְרוֹבִים

Dt. 4, 7. אשר־לו אלהים קרבים
Jos. 9, 16. כי־קרבים הם אליו
1 Rg. 8, 59. קרבים אל־י״י אלהינו
Jes. 33, 13. ודעו קרובים גברתי
Ez. 23, 5. אל־אשור קרובים
Ez. 23, 12. וסגנים קרבים
Ez. 42, 13. אשר־קרובים לי״י

הַקְּרוֹבִים

Dt. 13, 8. תקרבים אליך
Dt. 21, 6. הקרבים אל־החלל
1 Chr. 12, 40. וגם הקרובים־אליהם
Esth. 9, 20. הקרובים והרחוקים
Jer. 25, 26. הקרבים והרחקים
Ez. 43, 19. הקרבים אלי נאם
Dan. 9, 7. הקרבים והרחקים

pl. c. suff.: קְרוֹבַי *p.*

Job. 19, 14. חדלו קרובי

pl. c. suff.: וּקְרוֹבַי

Ps. 38, 12. וקרובי מרחק עמדו

pl. c. suff.: בְּקָרְבַי

Lev. 10, 3. בקרבי אקדש

adj. f. sg.: קְרוֹבָה

Gn. 19, 20. תעיר חזאת קרבה
1 Reg. 8, 46. רחוקה או קרובה
2 Chr. 6, 36. רחוקה או קרובה
Ps. 22, 12. כי־צרה קרובה
Prv. 10, 14. ופי אויל מחתה קרבה
Jes. 56, 1. כי־קרובה ישועתי לבוא

adj. fem.: הַקְּרוֹבָה

Lev. 21, 3. חבתולה הקרבה אליו
Dt. 21, 3. והיה העיר הקרבה

adj. f. pl.: הַקְּרֹבוֹת

Ez. 22, 5. הקרבות והרחקות ממך

adj. f. pl.: וְהַקְּרֹבוֹת

Jer. 48, 24. הרחקות והקרבות

קָרְבָּן

ע״ו, [ולפעמים נשתנע סקוף וכפוי סנית קָרְבָּן ע״מ הֶרְבֵּן, ומכו-שלוליד פ ן - נ כ פ ק כתבו נקעטות סקוף וכפיות סנית קָרְבָּן, ולקעטות יסוד, כלומר סתמוכ קָרְבָּן תוכיח], וסמיך קָרְבָּן,וכנוי סכנוי קָרְבְּנֵיהֶם וכנוסקיות לקלות כנסוג קָרְבְּנֵיהֶם. סהלנה מה שיוקלכ ויוגע ויונק [דלשנעכיכ-שעם, נשם-], כלומר לסכוסף, ומוס לפ״כ מס שמקריבים לנקבו לסקנ״ס מנקס לו עולס וכדומס [אָפפער, -נע-נע], וכן כנוי נשפס כיומית וכדומס, ונעכיני קָרְבָּאן משלהו.

n. m. (nonnunquam קָרְבֵּן ad s. f. הֶרְבֵּה; *Abulwalid*, ut videtur propter aramaicum קָרְבָּן praefert scriptionem קָרְבָּן; c. קָרְבַּן, pl. c. s. קָרְבְּנֵיהֶם, Codd. alii, vulgari forma, קָרְבָּנֵיהֶם, neoh. pl. קָרְבָּנוֹת), oblatio s. donum, quod offertur, Deo potissimum (v. קָרַב *Hi.*), hinc sacrificium, de holocausto aliarumque rerum dedicatione, arab. *qurbân*. LXX. δῶρον, δωρεῖσθαι.

Lev. 1, 2. כי־יקריב מכם קרבן
Lev. 7, 14. אחד מכל־קרבן
Lev. 17, 4. להקריב קרבן לי״י
Lev. 27, 9. 11. ממנה קרבן לי״י

Lev. 7, 38. להקריב את־קרבניהם

קָרְבָּן

ע״ו, ומונכו כמו קָרְבָּו, אכן אף מקריכס נכלל. נתנוס קוּרְבָּן, קָרְבָּז, קָרְבָּנוֹת, ונשפס ענייניס סכנוי מאכו עשלהו, ונאמר מכל הונאס והובלס ותשוכס, ונתנוס תמוך מכתס כאמר לרוב תַּקְרִיבָא וסידועס תַּקְרִיבְתָּא, לו תַּקְרִיבָא וסידועס תַּקְרִיבְתָּא, ונשפס ענייניס ג״כ נמונן מכתס סשס תַּקְרֵבְתָּ ע״מ תַּלְבָּשְׁתָּ, תַּקְבְּרֵת. ולע קוצ נציס שמשס שלנו ומענין סקנת קכן נקנ נשפס קריס הלנ״ת נגור סעומד לסתפלל קָרוֹב ע״מ בָּרוּז, פָּהוֹר, וסידועס קָרוֹבָא [עי׳ יוז׳ נכוכות פ״ת, דף ו׳; ויקנ נכנ קפ״ס, מדכס שיכ דף כ״ת וכ״ע], וכנכ נאמר פכוזו כיוז׳ נכוכות [פ״ז] וס שעונר לפכי סתיכס אין אומר לו כנ וסתפלל אלנ נס וקכנ עשס קכנניו, וק״כ כמו מקריב, וכמדומס לי שאלתי ג״כ קָרוֹבֵי וסידועס קָרוֹבָאת, ומוס נתכוונ נס ע״ס קָרוֹבֵת, להסמנת פיוטי אלין נאור, וסכנוי קָרְבוֹת, ודוק.

n. m. (targ. קוּרְבָּן, קָרְבָּן, N. T. *KOPBAN*, *KOPBANAΣ* Marc. 7, 11. κορβᾶν, ὅ ἐστι δῶρον, metonym. de aerario templi, ἡ κορβανᾶς Matth. 27, 6.), significatio eadem, qua hebr. קָרְבָּן. Targ. תַּקְרִיבָא, תְּקִרְבְתָּא (ad s. f. תּוּשְׁבָּחָא, תּוּשְׁבְּחָתָא) spec. pro hebr. מִנְחָה. Inde n. קָרוֹבֵי s. קָרְבֵי, sacrificator, qui dona synagogae offert (ad s. f. בָּרוּז, κήρυξ, פָּהוֹרֵי, τραπεζίτα), deinde, quia synagoga preces, abrogatis sacrificiis, instar eorum valere opinatur, praecentor (fere, sicut שְׁלִיחַ צִבּוּר, legatus h. e. praesul concionis). Indidem n. קָרוֹבוֹת (sing. קָרוֹבָה, corrupte: קירוביץ), poëmata liturgica.

constr.: קָרְבַּן

Neh. 10, 35. על־קרבן חעצים

וּלְקָרְבַּן

Neh. 13, 31. ולקרבן העצים

קֶרֶב

ע״ו וכנכוי קִרְבִּי וסכנוי קִרְבֵי. פתכוונו גוף וגו ונגן [קֶאֶפער, ל״ג], וכן תעולתו נשפס סכלית וונדלית ומכנילית ורוזית וכדומס s. *garb-a* [zet. *kořeř*, l. *corp.*, ags. *hrif*, ענ״כ לגיון סתכנית לו הלנ נכשאלה, ולרוב כטעמיי עס שמוזיס ל״מ נקנכ. *n. m.* (c. s. קִרְבִּי, pl. קִרְבִּים), corpus, cor, viscera, deinde medium, centrum rei, et multimodis adverbialiter, arab., commutata liquida, *qalb*. LXX. κοιλία, γαστήρ, καρδία, ἐνδόσθια, ἔγκατον, ἐγκοίλια, διάνοια, αὐτός, ἐγώ, σύ etc.; plur. bis: τὰ ἐντός; בְּקֶרֶב, ἐντός, ἐν, ἐν μέσῳ, ἐκ μέσου, διὰ μέσου, κατὰ μέσον, ἐπί, διαπαντός, c. suff. ἐν ἑαυτῷ, ἑαυτῇ; בְּקִרְבּוֹ, ἐν ἑαυτῷ; מִקֶּרֶב, ἐκ, ἐκ μέσου, ἀπό.

וְקֶרֶב

Ps. 64, 7. וקרב איש ולב עמק

הַקֶּרֶב

Ex. 29, 13. 22. המכסה את־הקרב
Lev 3, 3. 9. 14. 7, 3 חמכסה את־הקרב
Lev. 3, 3. 9. 14. אשר על־הקרב
Lev. 4, 8. החלב המכסה כל־הקרב
Lev. 8, 16. החלב אשר על־הקרב
Lev 8, 21. ואת־הקרב יאת־הכרעים

בשר הקרבן
Ez. 40, 43.

קָרְבָּן

constr.:

Lev. 2, 1. כי־תקריב קרבן מנחה
Lev. 2, 4. וכי תקרב קרבן מנחה
Lev. 2, 12. קרבן ראשית תקריבו
Lev. 2, 13. וכל־קרבן מנחתך
Lev. 6, 13. זה קרבן אהרן ובניו
Lev. 9, 7. ועשה את־קרבן העם
Lev. 23, 14. את־קרבן אלהיכם
Num. 7, 17. זה קרבן נחשון
Num. 7, 23. זה קרבן נתנאל
Num. 7, 29. זה קרבן אליאב
Num. 7, 35. זה קרבן אליצור
Num. 7, 41. זה קרבן שלמיאל
Num. 7, 47. זה קרבן אלישמ
Num. 7, 53. זה קרבן אלישמע
Num. 7, 59. זה קרבן גמליאל
Num. 7, 65. זה קרבן אבידן
Num. 7, 71. זה קרבן אחיעזר
Num. 7, 77. זה קרבן פגעיאל
Num. 7, 83. זה קרבן אחירע
Nu. 9, 7. לבלתי חקריב את־קרבן
Num. 9, 13. קרבן־י לא חקריב
Num. 31, 50. ונקרב את־קרבן י״י

constr.: לְקָרְבַּן

Lev. 22, 27. ירצה לקרבן אשה

cum suff.: קָרְבָּנִי

Num. 28, 2. את־קרבני לחמי

c. suff.: קָרְבָּנְךָ *p.*

Lev. 2, 5. על־המחבת קרבנך
Lev. 2, 7. מנחת מרחשת קרבנך
Lev. 2, 13. על כל־קרבנך

cum suff.: קָרְבַּנְכֶם

Lev. 1, 2. תקריבו את־קרבנכם

cum suff.: קָרְבָּנוֹ

Lev. 1, 3. אם־עלה קרבנו
Lev. 1, 10. ואם־מן־הצאן קרבנו
Lev. 1, 14. עלה קרבנו לי״י
Lev. 1, 14. בני היונה את־קרבנו
Lev. 2, 1. סלת יהיה קרבנו
Lev. 3, 1. זבח שלמים קרבנו
Lev. 3, 2. 8. על־ראש קרבנו
Lev. 3, 6. מן־הצאן קרבנו
Lev. 3, 7. מקריב את־קרבנו
Lev. 3, 12. ואם־עז קרבנו
Lev. 3, 14. והקריב ממנו קרבנו
Lev. 4, 23. והביא את קרבנו
Lev. 4, 28 והביא קרבנו שעירת עזים
Lev. 4, 32. יביא קרבנו לחטאת
Lev. 5, 11. והביא את־קרבנו
Lev. 7, 13. לחם חמץ יקריב קרבנו
Lev. 7, 15. ביום קרבנו יאכל
Lev. 7, 16. זבח קרבנו ביום הקריבו
Lev. 7, 29. יביא את־קרבנו
Num. 6, 14. והקריב את־קרבנו
Num. 6, 21. אשר ידר קרבנו
Nu. 7, 12. ביום הראשון את־קרבנו
Num. 7, 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. קרבנו קערת־כסף
Num. 7, 19. הקרב את־קרבנו
Num. 15, 4. והקריב המקריב קרבנו

cum suff.: וְקָרְבָּנוֹ

Num. 7, 13. וקרבנו קערת־כסף

cum suff.: קָרְבָּנָהּ

Nu. 5, 15. והביא את־קרבנה עליה

cum suff.: קָרְבָּנָם

Num. 7, 3. ויביאו את־קרבנם
ויקריבו הנשיאם את־ קרבנם
Num. 7, 10.
Num. 7, 11. יקריבו את־קרבנם
Nu. 15, 25. והם הביאו את־קרבנם
Nu. 18, 9. כל־קרבנם לכל־מנחתם
Ez. 20, 28. ויתנו־שם כעס קרבנם

cum suff.: קָרְבָּנֵיהֶם

Digitized by Google

ואת־כל־החלב אשר על־
חקרב Lev. 8, 25.
וירחץ את־הקרב Lev. 9, 14.
וְהַקֶּרֶב
והקרב והכרעים Lev. 1, 13.
בְּקֶרֶב
חרעב בקרב הארץ Gn. 45, 6.
וידגו לרב בקרב הארץ Gn. 48, 16.
אני י״י בקרב הארץ Ex. 8, 18.
לאלה בקרב עמה Num. 5, 27.
בקרב העם הזה Num. 14, 14.
לעשות כן בקרב הארץ Dt. 4, 5.
בקרב כל־ישראל Dt. 11, 6.
הוא ובניו בקרב ישראל Dt. 17, 20.
לא־יהיה לו בקרב אחיו Dt. 18, 2.
דם נקי בקרב ארצך Dt. 19, 10.
בקרב עמך ישראל Dt. 21, 8.
מתחלך ׀ בקרב מחנך Dt. 23, 15.
וגרך אשר בקרב מחניך Dt. 29, 10.
בקרב הגוים אשר עברתם Dt 29, 15.
עברו ׀ בקרב המחנה Jos. 1, 11.
השטרים בקרב המחנה Jos. 3, 2.
ותשב בקרב ישראל Jos. 6, 25.
בקרב ישראל עד היום Jos. 13, 13.
וישב הכנעני בקרב אפרים Jos 16, 10
בקרב הכנעני Jud. 1, 32.
וישב בקרב הכנעני Jud. 1, 33.
ישבו בקרב הכנעני Jud. 3, 5.
ויבא בקרב העם Jud. 18, 20.
וימשח אתו בקרב אחיו 1 S. 16, 13.
עבדך ׀ יצא בקרב־
המלחמה 1 Reg. 20, 39.
נאם־פשע לרשע בקרב לבי Ps. 36, 2.
בקרב היכלך Ps. 48, 10.
בקרב מועדך Ps. 74, 4.
פעל ישועות בקרב הארץ Ps. 74, 12.
ויפל בקרב מחנהו Ps. 78, 28.
בקרב אלהים ישפט Ps. 82, 1.
בתם־לבבי בקרב ביתי Ps. 101, 2.
לא־ישב ׀ בקרב ביתי Ps. 101, 6.
רדה בקרב איביך Ps. 110, 2.
אם־אלך ׀ בקרב צרה Ps. 138, 7.
בקרב חכמים תלין Prv. 15, 31.
בקרב הארץ Jes. 5, 8.
בקרב חצות Jes. 5, 25.
בקרב הארץ Jes. 6, 12. 7, 22. 19, 24. 24, 13.
בקרב כל־הארץ Jes. 10, 23.
בקרב העמים Thr. 3, 45.
בקרב ישראל אני Joel 2, 27.
שם אנך בקרב עמי Am. 7, 8.
בקרב בית ישראל Am. 7, 10.
בקרב עמים רבים Mich. 5, 6. 7.
בקרב שנים חיהו Hab. 3, 2.
בקרב שנים תודיע Hab. 3, 2.
וּבְקֶרֶב
ובקרב כסילים תודע Prv. 14, 33.
מִקֶּרֶב
הנפש החוא מקרב עמה Ex. 31, 14.
מקרב עמו Lev. 17, 4.
והכרתי אתה מקרב עמה Lev 17, 10
מקרב עמם Lev. 18, 29. 20, 5. 18.
והכרתי אתו מקרב עמו Lev. 20, 3. 6.
מקרב עמה Lev. 23, 30.
לא־משו מקרב המחנה Nu. 14, 44.
הנפש החוא מקרב עמה Nu. 15, 30.
אנשי המלחמה מקרב
המחנה Dt. 2, 14.
להמם מקרב המחנה Dt. 2, 15.
למות מקרב העם Dt. 2, 16.
לקחת לו גוי מקרב גוי Dt. 4, 34.
מקרב הארץ Dt. 15, 11.
מקרב אחיך Dt. 17, 15.
מקרב אחיהם כמוך Dt. 18, 18.
מקרב חוקך כלה Ps. 74, 11.
מקרב ירושלם Jer. 6, 1.
cum suff.: וְקִרְבִּי

וקרבי לקיר חרש Jes. 16, 11.
cum suff.: בְּקִרְבִּי
כי־אין אלהי בקרבי Dt. 31, 17.
אולי בקרבי אתה ישוב Jos. 9, 7.
חם־לבי ׀ בקרבי Ps. 39, 4.
ורוח נכון חדש בקרבי Ps. 51, 12.
לבי יחיל בקרבי Ps. 55, 5.
ברב שרעפי בקרבי Ps. 94, 19.
ולבי חלל בקרבי Ps. 109, 22.
אתדודחי בקרבי Jes. 26, 9.
נשבר לבי בקרבי Jer. 23, 9.
אבירי ׀ אדני בקרבי Thr. 1, 15.
מחפד לבי בקרבי Thr. 1, 20.
cum suff.: בְּקִרְבֵּנוּ
חיש י״י בקרבנו Ex. 17, 7
ילד־נא אדני בקרבנו Ex. 34, 9.
ואתם בקרבנו ישבים Jos. 9, 22.
ויבא בקרבנו 1 Sam. 4, 3.
ואתה בקרבנו י״י Jer. 14, 9.
חלא י״י בקרבנו Mich. 3, 11.
c. s.: בְּקִרְבֶּךָ p.
כי לא אעלה בקרבך Ex. 33, 3.
אעלה בקרבך וכליתיך Ex. 33, 5.
פן־יהיה למוקש בקרבך Ex. 34, 12.
אל קנא י״י אלהיך בקרבך Dt. 6, 15.
כי־י״י אלהיך בקרבך Dt. 7, 21.
כי־יקום בקרבך נביא Dt. 13, 2.
כדבר חרע חזה בקרבך Dt. 13, 12.
התועבת חזאת בקרבך Dt. 13, 15.
והאלמנה אשר בקרבך Dt. 16, 11.
כי־ימצא בקרבך Dt. 17, 2.
עמך ישב בקרבך Dt. 23, 17.
וחגר אשר בקרבך Dt. 26, 11
חגר אשר בקרבך Dt. 28, 43.
חרם בקרבך ישראל Jos. 7, 13.
בקרבך קדוש Hos. 11, 9.
כי־אעבר בקרבך Am. 5, 17.
וישחד בקרבך Mich. 6, 14.
cum suff.: בְּקִרְבֵּךְ
כי־גדול בקרבך Jes. 12, 6.
תלין בקרבך Jer. 4, 14.
הנה עמך נשים בקרבך Nah. 3, 13.
וחשארתי בקרבך Zeph. 3, 12.
י״י בקרבך Zeph. 3, 15.
י״י אלהיך בקרבך Zeph. 3, 17.
וחלק שללך בקרבך Zach. 14, 1.
ברך בניך בקרבך Ps. 147, 13.
c. suff.: מִקִּרְבְּךָ p.
וחסרתי מחלה מקרבך Ex. 23, 25.
השמידו י״י אלהיך מקרבך Dt. 4, 3.
ובערת הרע מקרבך Dt. 13, 6. 17, 7. 19, 19. 21, 21. 22, 21. 24.
בני־בליעל מקרבך Dt. 13, 14.
נביא מקרבך Dt. 18, 15.
חדם הנקי מקרבך Dt. 21, 9.
והכרתי סוסיך מקרבך Mich. 5, 9.
ומצבותיך מקרבך Mich. 5, 12.
ונתשתי אשיריך מקרבך Mich. 5, 13.
cum suff.: מִקִּרְבֵּךְ
אז ׀ אסיר מקרבך Zeph. 3, 11
cum suff.: בְּקִרְבָּם
את־י״י אשר בקרבכם Num. 11, 20.
כי אין י״י בקרבכם Num. 14, 42.
אינני בקרבכם Dt. 1, 42.
יעשה י״י בקרבכם נפלאות Jos. 3, 5.
אל חי בקרבכם Jos. 3, 10.
זאת אות בקרבכם Jos. 4, 6.
אין־חלק ללוים בקרבכם Jos. 18, 7.
הנכר אשר בקרבכם Jos. 24, 23.
נביאיכם אשר־בקרבכם Jer. 29, 8.
אתן בקרבכם Ez. 11, 19.
אתן בקרבכם Ez. 36, 26.
ואת־רוחי אתן בקרבכם Ez. 36, 27.
cum suff.: מִקִּרְבְּכֶם
החרם מקרבכם Jos. 7, 12.
החרם מקרבכם Jos. 7, 13.
cum suff.: וְקִרְבָּן
על־כרעיו ועל־קרבו Ex. 12, 9.
ורחצת קרבו וכרעיו Ex. 29, 17.
נפש־חילד הזה על־
קרבו 1 Reg. 17, 21. 22.
cum suff.: וְקִרְבּוֹ
וקרבו וכרעיו Lev. 1, 9.
וקרבו ופרשו Lev. 4, 11.
cum suff.: בְּקִרְבּוֹ
אשר אנכי יושב בקרבו Gn. 24, 3.
אעשה בקרבו Ez. 3, 20.
אתתי אלה בקרבו Ex. 10, 1.
כי שמי בקרבו Ex. 23, 21.
העם אשר־אתה בקרבו Ex. 34, 10.
והאספסף אשר בקרבו Num. 11, 4.
העם אשר אנכי בקרבו Nu. 11, 21.
אשר עשיתי בקרבו Num. 14, 11.
בא־שמה בקרבו Dt. 31, 16.
כאשר עשיתי בקרבו Jos. 24, 5.
ויושב הכנעני בקרבו Jud. 1, 29. 30.
וימת לבו בקרבו 1 Sam. 25, 37.
חכמת אלהים בקרבו 1 Reg. 3, 28.
מרורת פתנים בקרבו Job. 20, 14.
ותבא כמים בקרבו Ps. 109, 18.
ימס בקרבו Jes. 19, 1.
רוח־מצרים בקרבו Jes. 19, 3.
ופרש ידיו בקרבו Jes. 25, 11.
מעשה ידי בקרבו Jes. 29, 23.
השם בקרבו את־רוח Jes. 63, 11.
וכל־רוח אין בקרבו Hab. 2, 19.
רוח־אדם בקרבו Zach. 12, 1.
cum suff.: וּבְקִרְבּוֹ
ובקרבו הם ישבים Jos. 9, 16.
ובקרבו ישית מרמה Prv. 26, 24.
ובקרבו ישים ארבו Jer. 9, 7.
cum suff.: מִקִּרְבּוֹ
את־העם הזה מקרבו Num. 14, 13.
ומשלו מקרבו יצא Jer. 30, 21.
cum suff.: בְּקִרְבָּהּ
וחצחק שרה בקרבה Gn. 18, 12.
הצדיקם אשר בקרבה Gn. 18, 24.
ויתרוצצו הבנים בקרבה Gn. 25, 22.
העם אשר־בקרבה Jud. 18, 7.
אלהים בקרבה בל־תמוט Ps. 46, 6.
ואון ועמל בקרבה Ps. 55, 11.
חוות בקרבה Ps. 55, 12.
עשק בקרבה Jer. 6, 6.
גם־שכריה בקרבה Jer. 46, 21.
בקרבה דם צדיקים Thr. 4, 13.
ועשוקים בקרבה Am. 3, 9.
שריה בקרבה אריות Zeph. 3, 3.
י״י צדיק בקרבה Zeph. 3, 5.
cum suff.: מִקִּרְבָּהּ
ידיח מקרבה Jes. 4, 4.
והכרתי שופט מקרבה Am. 2, 3.
cum suff.: קִרְבָּם
קרבם הוות Ps. 5, 10.
קרבם בתימו ׀ לעולם Ps. 49, 12.
cum suff.: בְּקִרְבָּם
והגר החלך בקרבם Jos. 8, 35.
את־ישראל ויהיו בקרבם Jos. 10, 1.
אשר עברנו בקרבם Jos. 24, 17.
במגורם בקרבם Ps. 55, 16.
את־תורתי בקרבם Jer. 31, 33.
רוח זנונים בקרבם Hos. 5, 4.
cum suff.: וּבְקִרְבָּם
ובקרבם יקללו־סלה Ps. 62, 5.
cum suff.: מִקִּרְבָּם
אלהי הנכר מקרבם Jud. 10, 16.
cum suff.: קִרְבָּנָה
ותבאנה אל־קרבנה Gn. 41, 21.
באו אל־קרבנה Gn. 41, 21.
pl. c. suff.: קִרְבֵי
וכל־קרבי את־שם קדשו Ps. 103, 1.

קָרַד

פ״כ ול״ע, ומובנו כריתה וגדיוה [שכיי־
לען, סויען], ולומה לו כשרש כתכון
קָרַת, חָרַת, גָּרַט, חָרַט לעיל, וכן כשרש
כתכון כשפתי תעבה, ל״ת כשפה הכלדית
ופרסית רומית וקלקלנית, כלשון הנעתי
תקת כרת, ושול נלוה״ט. לולם נהפעל
קָרַד נק״ע תקוף תקנה תוזג, והשרש
כמו נרומי [rad-ere].

v. comp. trans., caedere, secare, scindere (neoh. *rad*-ere), cogn. גָּרַט q. v., חָרַת, חָרַט.

קָרְדֹם

ע״ו גויר קֶרֶד, נסופי ־ֹם, ע״ת לְאֹם, פְּתֹאֹם, סְרֹם, חִרְטֹם, פְּרִידִים, כַּרְכֹּם, בָּרֹם, צָרֹם, דָּרֹם, שִׁלְטֹם, מָחֹם, שנכולם יֹם סופי שמי, והכנוי פם קָרְדֳּמִים לו ע״ל כתכי קָרְדֳּמוֹת. מובנו גרון וכלי [שקסטן], ולל לכסין תשרש. ולע קוכץ שנכשפ ישמעלית קְדוּם נ״כ כמובן גרון, ווהו תשרש קֶדֶם ענין קדימה, ולוס יסוד כשרש חָדַם יוכיח, ולימנו לפלך עם קרלוס.

n. m. (a n. primit. קֶרֶד, c. s. *om*, ad s. f. לְאֹם, *la-ós*, פְּתֹאֹם = פִּתְאֹם, subito; חַרְטֹם, *ἱερογλύπτης*, פְּרִידִים, *λύτρον* etc.; pl., ut solet, dages. קָרְדֳּמִים, קָרְדֳּמוֹת), securis, ascia, syn. arab. *qaddûm*, a v. *qadama* (rad. *dam*, cf. חָדַם). LXX. *ἀξίνη*.

cum suff.: קָרְדֳּמוֹ
ואת־קרדמו ואת מחרשתו 1 S. 13, 20
1 pl.: וְלַקָּרְדֳּמִים
ולשלש קלשון ולחקרדמים 1 S. 13, 21
2 pl.: קָרְדֳּמוֹת
בסבך־עץ קרדמות Ps. 74, 5.
2 pl.: הַקָּרְדֳּמוֹת
את־הקרדמות בידי Jud. 9, 48.
2 pl.: וּבְקָרְדֳּמוֹת
ובקרדמות באו לה Jer. 46, 22.

קָרָה

frigus, *v. s. r.* קָרַר *p.* 1017.

I. קָרָה

פעל כוזד, וסעתיד יִקְרֶה, והקנור יִקָּרֵי ופקינו פניפס ופניעס וסולמנות לנלנל [נענענען], ומוס קפ״כ כולמנות ומילוות ע״ל מקרה לו ע״ל כסנס, וקקור הסרס כנר סולנתי לנקר לעיל קפץ קרץ. מכפעל כמעט כקל, לומר כולמנות ומנלוות נקשור עס על, לנל, לקרקע, לו מסויס ע״ל מקרה, וכנוסף יונץ, לומר כיוע עלס וסנס להקרקס. לכן מכנד מֵקָה עוד כמוכן רפוי לנ״ק, לקוו ותפיסס יקר, לכן כתי מכלקס לי הוץ שמי מן קוֹרֶה, כילוע לתניכים.

v. intr. (impf. יִקְרֶה, apoc. יִקַּר), obviam venire, obvenire, occurrere, hinc contingere, accidere, de eventu rei, spec. de casu inopinato sive prospero sive adverso. *Ni.* sibimet obviam fieri, occurrere cuipiam (sqq. אֶל, עַל, לִקְרַאת), *neutral.* casu s. forte esse. *Hi.* facere ut quid cui contingat, obvium facere. *Pi.* קִרָּה, vi primitiva (v. s. קָרָא II.), contignare, nisi denom. est a n. קוֹרָה, (v. קִיר). LXX. *συναντᾶν*, *ἀπ-*, *συμβαίνειν*, *καταλάμβανειν*, *ἀνθιστάναι*, *προσκαλεῖσθαι*. *Ni.* *περιπίπτειν*, *φαίνεσθαι*, *πορεύεσθαι ἐπερωτῆσαι*. *Hi.*

Digitized by Google

s. *f.* (ad s. f. הֶלָּת, קֶסֶת, a vv. הֶלָּה, קֶסֶה), oppidum, aram. defin. קַרְתָּא, neoh. *adj.* קַרְתָּנִי, urbanus i. e. hierosolymitanus. Inde קַרְתִּי, חַדַּשְׁתִּי, urbs nova h. e. Carthago, alias, corrupto nomine ad similitudinem linguarum classicarum: קַרְתַּגִּינִין, קַרְתָּגִין, קַרְתָּגִינִין, קַרְתָּגִינִי, קַרְתָּגִינִיס, קַרְתָּגִינִיסִין, קַרְתָּגִינִיסִין, קַרְתָּגִינִיסִין

[כבוסוק מ"ג ע"ק] אֲרִיחוּ מֵרַחַ כָּל־שֵׂאֵרָן לוֹ שָׁטָה שֶׁל־שַׁצַר מְשֻׁפָּת מֵאֹזֶן לָאָזֶן, ועוד כנאכל תעוב וכ קַרְחָן לו קַרְחֵיהֶם וכידועם קַרְחֵינָאָת [כמכלכין ג"כ ע"ק]. *n. m. piel.* (ad s. f. גִּבְחַת, אַבַּת, חֲנֵר etc., qua vitia corporis habitualia indicantur), calvus, qui pilis caret in syncipite (syn. גִּבַּח, calvus in occipite, v. *Bekorot* f. 43, a.), targ. et talm. קִרְחִיתָא, קִרְחָן, קִרְחִינִי (def. קִרְחָא), קִרְחָנָא (def. קִרְחִינָאָא). LXX. *φαλακρός.*

קרח הוא מהור הוא Lev. 13, 40.
עלה קרח עלה קרח 2 Reg. 2, 23.

קָרְחָה

ז"נ, גויר קֶרַח הוכרי, ופ"ק קָרְחָא נקלף, ומוכנו קכוף וקליקת רקק [גלקעגע], וכלמר לו מקכוף רקק לקוני לו קלמוני, וקכוף סימן מכלות ולכיכות לוך ביסיס.

n. f. (semel קָרְחָא, a m. קֶרַח), calvitium tum occipitis, tum syncipitis (spec. גַּבְּחַת). LXX. *φαλάκρωμα, ξύρησις.*

לא־יקרחה קרחה בראשם Lev. 21, 5
קרחה בין עיניכם Dt. 14, 1.
ותחת מעשה מקשה קרחה Jes. 3, 24
בכל־ראשיו קרחה Jes. 15, 2.
באת קרחה אל־עזה Jer. 47, 5.
כי כל־ראש קרחה Jer. 48, 37.
ובכל־ראשיהם קרחה Ez. 7, 18.
והקריחו אליך קרחא Ez. 27, 31.
ועל־כל־ראש קרחה Am. 8, 10.

וּלְקָרְחָה

ולקרחה ולחגר שק Jes. 22, 12.

cum suff.: קָרַחְתָּן

הרחבי קרחתך Mich. 1, 16.

קָרַחַת

ז"נ, ומוכנו כמו קרקה, וכנאל על קכוף על נגד, לומר הכל כוכקו מקוס לי־נעיר, וכנאכה כלמר קָרַחַת הַהָרִים, לומר מקוס מקוף נככס כלי נפכיס, ונקרנוס נ"כ קִרְחָה מצלמו.

n. f., calvities, locus calvus aut decalvatus, spec. vestis (misnice: vineae, h. e. locus vitibus vacuus), targ. קִרְחָה. LXX. *φαλάκρωμα, στήμων.* A. S. *φαλάκρωσις.* Alius: *ξύρησις.*

בְּקָרַחַת

וכי־יהיה בקרחת Lev. 13, 42.

cum suff.: בְּקָרַחְתּוֹ

בקרחתו או בגבחתו Lev. 13, 43. 55.

קֶרַח

ז"נ, ופקרוכו נפעל מים קרוסם וגלודם מקכיכם וכלם, לו קפלון, נקרנוס קמוכו קָרַח, וכנ"ע גֶּלֶד, קִפְּיאָת, קרוש, וכנ"ע גֶּלֶד, קפיאת, וסוף הגלד קקרוס ומוקפף, נסיוכו קלק וכלמו מסוכע, וקלק כוכוכים וכנגים [פ"יי, -גלאטע], וכנכלל קכיכם. לכן נסצלמה פ"כ לל נגיס [קכי־סעצלע], נסיוכו דומם לל קכף קרוס ויקלף ולל גלד מוקפף מרוע ומרוק [ע' פקפ ג'י].

n. m., gelu, glacies h. e. aquae frigore congelatae, laeves illae et quasi politae, quae targumice גֶּלֶד, קֶרַח, neohebraice קִפְיאָה, גֶּלֶד nuncupantur, deinde *κρύσταλλος*, metaphora usitatissima (v. sub גְּבִישׁ). LXX. *παγετός, πάγος, κρύσταλλος.*

paus.: קָרְחָה

הקדרים מני־קרח Job. 6, 16.
משמת־אל יתן־קרח Job. 37, 10.

וְקָרְחָה

וקרח בלילה Gn. 31, 40.

הַקָּרַח

כעין הקרח הנורא Ez. 1, 22.

p.

מבטן מי יצא הקרח Job. 38, 29.

וְלַקָּרַח

ולקרח בלילה Jer. 36, 30.

קָרְחוֹ

ז"ו, נדומס לל קָרַח, וכמלס לן נככוי קָרְחוֹ, וסמוכן כמו קכ"ק.

n. m. (c. s. קָרְחוֹ), sicut קֶרַח, glacies.

cum suff.: קָרְחוֹ

משליך קרחו כפתים Ps. 147, 17.

קָרִיד חֵ

v. s. r. קָרָה *p.* 1014.

קָרַם

פעל כוול, והפעיל יַקְרֵם [וכנ"ע יַקְרֵם], וסוכנו לנישס וסכיכס נקליפס וגלד [נעקכוסעטן, -לעקקטן], ל"ע מסכיכת עור וגלד על גוף מקנ"ס [פומס־יעטן], וסרל"ק טעס, שקצ ויקרס עליסס עור לפעל עומד, כי קסר סכוסף, לומר סקנ"ס. נתכנוס קֶרֶם נימון נפוי וסכיכס ולניסס רע סנוף, וכן קֶרֶם כנ"ע מעשות קליפה וגלד, ולפעמיס שס נוול, וכשלל נ"כ על קכייסת סיין, כי יקפן, ויעשס על פניו קכוס, והשס נתכנוס קְרוּם גלד, וכן כנ"ע, ועוד להכנס.

v. tr. (impf. יַקְרֵם, neoh. יְקָרֵם), incrustare, superinducere, obducere (Ez. 27, 8. omisso subjecto: ה'), targ. קְרֵם (*Af.* incrustari, spec. acescere, a spuma fermentationis), unde קְרוּם, crusta, cutis, membrana. LXX. *ἐκτείνειν, ἀναβαίνειν.*

1 perf.: וְקָרַמְתִּי

וקרמתי עליכם עור Ez. 37, 6.

3 imperf.: וַיְקָרֵם

ויקרם עליהם עור Ez. 37, 8.

קֶרֶן

ז"ס, [כשצר יפ"ל מ"ק ן פ"ק דניפל ק' יוכיק], וסוגי ממכו קְרָנַיִם, נשלוס סקוף, שלפ כמכסנ המשקל, לו כשצר כלוס קְרָנַיִם, וסספן נתמידות קַרְנַי, וסכיכי [נמוכן מיוקר] קְרָנוֹת, וספפן קַרְנַיִת. הלנימ מס שמסצר ומקכוכן נין עיני נעלי חייס, לו על מנפ, כמין עוקן וקלוד נרמיי, נכנפה כו ומצקיף הלשפ [הלקן]. נסשלפה נופכיק פ"כ על כלי נדמות קקן לו עשוי קקן לצתים, על מין כלי כגון נדמות קקן, על רפ הכר וגככון ומלד [נעכרגיפפעל, -ספיטצע], ע"ג לסוסו דמות קקן, וכן על פנס וויק מס, מקוולפ וכנעת מדנר, מכלולי שמ מכריקים ומנהיקים כדמות קככים [שקשלכ], נשצר שכשל השמ לפילפ נעלפ קככים. נסשלפה רוקכיק על כף ופוקף וגכוכה, נשצר שהקקן סיין פוקף הסוב, לכן שכיק וגליפת והרמת ולקיקת קקן, הכל נמוכן פוקף, לכן נקלפ שלכסנדר הגדול דו של־קכין נעל הקככים [דו ו נעל]. הכלוי שגוב נהיות קקן נהשלפה על כלפי קי. ופשר לפקוב שרשו דע קוכף שמשלמו נכל שפתי מעכב, ל"ע נסכלפה ויוכלפ ורומיפ וגרמיכיק וכדומה [goth. *haurn*, dt. Horn, s. *çrin-ga*] pers. *corn*, l. *corn-u*, gr. *κέρ-ας*, לכן לפ ספקוב קוטנו תקין ופצכיל שהקוטנ

וַהַקְּרָנַיִם

du.:

והקרנים גבהות Dan. 8, 3.

קַרְנֵי

du. constr.:

בן־כנענה קרני ברזל 1 Reg. 22, 11.
בן־כנענה קרני ברזל 2 Chr. 18, 10.
קרני רשעים אגדע Ps. 75, 11.

וְקַרְנֵי

du. constr.:

וקרני ראם קרניו Dt. 33, 17.

וּבְקַרְנֵי

du. constr.:

ומקרני רמים עניתני Ps. 22, 22.

וּבְקַרְנֵיכֶם

du. c. suff.:

ובקרניכם תנגחו Ez. 34, 21.

קַרְנֶיהָ

du. c. suff.:

וקרני ראם קרניו Dt. 33, 17.

קַרְנֶיהָ

du. c. suff.:

וישבר את־שתי קרניו Dan. 8, 7.

בְּקַרְנֶיהָ

du. c. suff.:

בסבך בקרניו Gn. 22, 13.

קַרְנוֹת

pl.:

והנה ארבע קרנות Zach. 2, 1.

הַקְּרָנוֹת

pl.:

הקרנות ארבע Ez. 43, 15.
הקרנות אשר־זרו Zach. 2, 2. 4.

קַרְנוֹת

pl. constr.:

ונתת על־קרנת המזבח Ex. 29, 12.
על־קרנות מזבח קטרת Lev. 4, 7.
יתן ׀ על קרנת המזבח Lev. 4, 18.
על־קרנת מזבח Lev. 4, 25. 30. 34.
ויתן על־קרנות המזבח Lev. 8, 15. 9, 9.
על־קרנות המזבח Lev. 16, 18.
תרוממנה קרנות צדיק Ps. 75, 11.
עד־קרנות המזבח Ps. 118, 27.
קרנות שן Ez. 27, 15.
ונגדעו קרנות המזבח Am. 3, 14.
לידות את־קרנות הגוים Zach. 2, 4.

בְּקַרְנוֹת

pl. constr.:

ויחזק בקרנת המזבח 1 Reg. 1, 50. 2, 28.
אחז בקרנות המזבח 1 Reg. 1, 51.

וּלְקַרְנוֹת

du. constr.:

ולקרנות מזבחותיכם Jer. 17, 1.

קַרְנֹתָיו

pl. cum suff.:

ועשית קרנתיו Ex. 27, 2.
תהיין קרנתיו Ex. 27, 2.
קמתו ממנו קרנתיו Ex. 30, 2.
סביב ואת־קרנתיו Ex. 30, 3. 37, 26.
וכפר אהרן על־קרנתיו Ex. 30, 10.
ממנו היו קרנתיו Ex. 37, 25.
ויעש קרנתיו Ex. 38, 2.
ממנו היו קרנתיו Ex. 38, 2.
על־ארבע קרנותיו Ez. 43, 20.

קֶרֶן

ז"כ לפמיי, וג"כ קֶרֶן, וסידועס קַרְנָא, וסוגי קַרְנָן, וסידועס קַרְנָא, ונקרנוס קַרְנָן הכוני [ונככוי קַרְנוֹהִי, קַרְנוֹי], וכן קַרְנָה וסספן קַרְנָתָא וסידועס קַרְנָתָא [נמוכן זוית ופכס]. הסוכן כמו נעכרי, כלי ספכס סמכוון. נשפס עכריכית פשס קקן כנ סנוכך, לו פלמות כלי שיר, ל"ע קֶרֶן פַּשְׁחָה, קֶרֶן צָנוּחָה, לו כית יד ולוכקיל של מעת מקיס [נשפכע], ל"ע קֶרֶן שֶׁל־פְּלִיחָה, לו שכיוכו נצע מכריק ומלסיר נפרק כקקן שמ, ל"ע קֶרֶן בַּרְקָם, לו שכיוכו מין כל נדמות קקן, ל"ע קֶרֶן הָאֶפֹן, לו כמוכן תועפת ולמלע דנר, ל"ע שמ עומל נקקן, כ"ל נגוכמו ונלמלע רקיע, ומעכין קווק נשלל על תמכות ורפ דנר, ומסך מעות, סוף הסך הרפע', ל"ע גוכה הקקן ולפ הרכית, הקקן קייפת והפרות לוכל, וכן הכוכך נתרנ' יכוכלמי [מדנר ה' ו'], וכן כלמר מפיכת רקוב ורוכוות, ל"ע יוצני קַרְנוֹת וסס סלניס, וכן מכנף לגוב, ל"ע נקעיס נקרכף דגליהיה,

קֶרֶן

n. comm. (c. קַרְנֵי Dan. 8., du. קַרְנַיִם, קַרְנֵים, c. קַרְנֵי; pl., sensu peculiari, קַרְנוֹת, c. קַרְנוֹת), cornu, *κέρας*, primum de cornubus animalium, deinde de vasculo corneo, unde reges ungebantur, de buccina s. tuba ex cornu recurvo confecta, de culmine montis ceu cornu de capite animalium assurgente, de angulis s. eminentiis cornuum figuram referentibus (veluti altaris), de radiis solis, qui instar cornuum ab ea, cervae matutinae comparata, exeunt, translate: robur (multimodis in dictionibus, velut שָׂבַר, חֹרִים, לָקַח קֶרֶן, גֶּדֶד, חֲצֵב), Pl. fem. de cornubus ab animali separatis et in usum artificum destinatis. Radix est קָרַן, de qua vide in Tabula radd. LXX. *κέρας, σάλπιγξ, σθένος; κέρατα, ὀδόντες ἐλεφάντινοι.*

קֶרֶן *p.*

וירם קרן משיחו 1 Sam. 2, 10.
את־קרן השמן 1 Sam. 16, 13.
קרן השמן מן־האהל 1 Rg. 1, 39.
להרים קרן 1 Chr. 25, 5.
אל־תרימו קרן Ps. 75, 5.
שם אצמיח קרן לדוד Ps. 132, 17.
וירם קרן ׀ לעמו Ps. 148, 14.
נגדעה קרן מואב Jer. 48, 25.
כל קרן ישראל Thr. 2, 3.
הרים קרן צריך Thr. 2, 17.
אצמיח קרן Ez. 29, 21.
קרן חזות בין עיניו Dan. 8, 5.
קרן־אחת מצעירה Dan. 8, 9.
הנשאים קרן Zach. 2, 4.

וְקֶרֶן

מגני וקרן ישעי 2 Sam. 22, 3.
מגני וקרן ישעי Ps. 18, 3.

הַקֶּרֶן

נשברה הקרן הגדלה Dan. 8, 8.

וְהַקֶּרֶן

והקרן הגדולה Dan. 8, 21.

בְּקֶרֶן

במשך ׀ בקרן היובל Jos 6, 5.
בקרן בן־שמן Jes. 5, 1.

cum suff.: קַרְנִי

רמה קרני בי"י 1 Sam. 2, 1.
ועללתי בעפר קרני Job. 16, 15.
ותרם כראים קרני Ps. 92, 11.

cum suff.: קַרְנָנוּ

וברצונך תרים קרננו Ps. 89, 18.

cum suff.: קַרְנֵךְ

מלא קרנך שמן 1 Sam. 16, 1.

cum suff.: קַרְנֵךְ

קרנך אשים ברזל Mich. 4, 13.

cum suff.: קַרְנְכֶם

אל־תרימו למרום קרנכם Ps. 75, 6.

cum suff.: קַרְנוֹ

ובשמי תרום קרנו Ps. 89, 25.
קרנו תרום בכבוד Ps. 112, 9.

du.: קַרְנַיִם *p.*

ולו קרנים Dan. 8, 3.

du.: קַרְנַיִם

קרנים מידו לו Hab. 3, 4.

du.: קַרְנַיִם *p.*

לקחנו לנו קרנים Am. 6, 13.

du.: הַקְּרָנַיִם

האיל בעל הקרנים Dan. 8, 6.

du.: הַקְּרָנַיִם *p.*

ראית בעל הקרנים Dan. 8, 20.

Digitized by Google

וכן עזיים וקניכים, ל"ע ככני מלקמה, ועוד הרבה.

n. f. (targ. etiam קַרְנָא, def. קַרְנָא; du. קַרְנַיָּן, def. קַרְנַיָּא; pl. targ. קַרְנִין, c. s. קַרְנֵיהִי, קַרְנַיִן; vel fem. קַרְנָן, c. קַרְנָת, def. קַרְנָתָא, anguli, hebr. זָוִיּוֹת), cornu, sicut hebr., sine significationis discrimine. Neohebr. significationibus variis, de *unco feretri*, quo mortuus continebatur, de *colore* (קֶרֶן פָּרְכָּם, color croceus), de cucurbitulis scarificatorum, de capitali elocatarum pecuniarum, de angulis viarum (רוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת, homines de trivio, in angulis viarum subsistentes, considentes et confabulantes) et multimodis aliter. LXX. *κέρας σάλπιγξ.*

Dan. 7, 8. קרן אחרי זעירה
def.: קַרְנָא
Dan. 3, 5. 7. 10. 15. קל קרנא משרוקיתא
Dan. 7, 11. די קרנא ממללה
def.: וְקַרְנָא
Dan. 7, 20. וקרנא דכן ועינין לה
Dan. 7, 21. וקרנא דכן עבדא קרב
def.: בְּקַרְנָא
Dan. 7, 8. כעיני אנשא בקרנא־דא
du.: וְקַרְנַיִן
Dan. 7, 7. וקרנין עשר לה
def. du.: קַרְנַיָּא
Dan. 7, 8. מן־קרניא קדמיתא
Dan. 7, 20. ועל־קרניא עשר
def. du.: וְקַרְנַיָּא
Dan. 7, 24. וקרניא עשר מנה
def. du.: בְּקַרְנַיָּא
Dan. 7, 8. משתכל הוית בקרניא

קֶרֶן

פעל כוד, ומובנו כריעה והתעוקות וכפיפה [ויך קרימענן], ודומה לו לד"ק

קָרַן, נדבור קורץ נעיניו, לולם עוד מקום להתנדר.

v. intr., sicut קָרַץ (c. עַיִן, עֵינַיִם), se incurvare.

3 prf. pl.: קָרְסוּ
Jes. 46, 2. קרסו כרעו יחדו
part. masc.: קֹרֵס
Jes. 46, 1. כרע בל קרס נבו

קֶרֶס

ג"ו, וסכנוי קְרָסִים, ומובנו דבר כפוף כרוקאו, לתלות בו חלי, לשון התלבל או לחבר בנדים [סחקען, שפאנגע, געענק], ולרע"ק קרס לשון כפיפה, וכן קְרָסִין כתרגי.

n. m. (pl. קְרָסִים, aram. קְרָסִין), ansula, uncinus, a forma cava et inflexa, velut ad cortinas tabernaculi, injectis laqueolis, appendendas. LXX. *κρῖκος, διατόνιον, στῦλος.*

pl.: הַקְּרָסִים
Ex. 26, 11. וחבאת את־הקרסים
Ex. 26, 33. והפרכת תחת הקרסים
pl.: בַּקְּרָסִים
Ex. 26, 6. אישה אל־אחתה בקרסים
Ex. 36, 13. אל־אחת בקרסים
pl. constr.: קַרְסֵי
Ex. 26, 6. 36, 13. חמשים קרסי זהב
Ex. 26, 11. 36, 18. קרסי נחשת
pl. c. suff.: קַרְסָיו
Ex. 35, 11. קרסיו ואת־קרשיו
Ex. 39, 33. קרסיו קרשיו

קַרְסֹל

ג"ו, וסוגי קַרְסֹלִים, ומובנו פרק קטן של רגל [נעלענקלטן], וסוף כאמנע פרקי הרגל והשלכונס [קנאָכעל], וסתמונת קֶרֶס, כאזר כנר סניכו יסודם קלענערשי ויסודם נן־ואנ, נסופי לֹ, וכן אֶשְׁפֹּל [אָשְׁטָאל], חַרְגֹּל [חָרָנ], גְּבְעֹל [גָּבָע] נסופי וס.

n. m. (du. קַרְסֹלַיִם), talus, incurva et mollior illa calcanei pars, a v. קָרַס, incurvare, addita termin. *ôl* ad n. primit. קֶרֶס. LXX. *σκέλος, ἴχνος.*

du. c. suff.: קַרְסֻלַּי *p.*
2 Sam. 22, 37. ולא מעדו קרסלי
Ps. 18, 37. ולא מעדו קרסלי

קָרַע

פעל כוד, ומובנו שסיפה וקרילה [קוים־לייכטדער נעריסן, -רייסטען], ד"ע משסוף נגדים לסיען לכלות, מקריעת עיכים ונקיעתן וקריעתן ע"י כילה נסוך, ונסשלמה ע"כ הכרת וקרילה נסכין, סכרת וסשיר, קריפה וגדיפה [וכן ק"ף]. כנפעל הפעולי שסרוס מוכן. תעלות הגרם קרע, ודומה לו קָרַץ, ושם תאלת פקקר והשוי. נג"ע מאכו קְרִיעָה המופשע, וכן שסס קְרִיצָה, קְרִיץ.

v. trans., sicut קָרַץ, divellere, discindere, veluti de ruptura s. scissione altaris, de laceratione vestimentorum, qua significantur luctus, poenitentia, indignatio, de scissione oculorum per stibium; dissecare (cultro), proscindere verbis (syn. גָּזַר, חָתַךְ). *Ni.* disrumpi. LXX. *ῥηγνύναι, ἀπο-, δια-; σχίζειν, δια-, περι-; ἀποτέμνειν, διαστέλλειν, ἀνοίγειν, λαμβάνειν.*

3 prf.: קָרַע
1 Sam. 15, 28. קרע י"י את־ממלכות

2 Reg. 5, 8. כי־קרע מלך־ישראל
2 Reg. 17, 21. כי־קרע ישראל
3 prf.: וְקָרַע
Lev. 13, 56. וקרע אתו מן־החבגד
Jer. 22, 14. וקרע לו חלוני
3 prf. f.: קָרְעָה *p.*
2 Sam. 13, 19. אשר עליה קרעה
2 prf.: קָרַעְתָּ
2 Reg. 5, 8. למה קרעת בגדיך
Jes. 63, 19. לוא־קרעת שמים
1 prf.: קָרַעְתִּי
Esr. 9, 3. קרעתי את־בגדי
1 prf.: וְקָרַעְתִּי
וקרעתי אתם מעל
Ez. 13, 20. זרעתיכם
Ez. 13, 21. וקרעתי את־מספחתיכם
3 prf. pl.: קָרְעוּ
Num. 14, 6. קרעו בגדיהם
Ps. 35, 15. קרעו ולא־דמו
Jer. 36, 24. ולא קרעו את־בגדיהם
part. masc.: קֹרֵעַ *sg.*
1 Sam. 11, 31. הנני קרע
p. pass. m.: קָרוּעַ *sg.*
2 Sam. 15, 32. קרוע כתנתו
p. pass. m. pl.: קְרֻעִים
1 Sam. 4, 12. ומדיו קרעים
2 Sam. 1, 2. ובגדיו קרעים
p. p. pl. constr.: קִרְעֵי
2 Sam. 13, 31. קרעי בגדים
p. p. pl. constr.: קִרְעֵי
2 Reg. 18, 37. קרועי בגדים
Jes. 36, 22. קרועי בגדים
p. p. pl. constr.: וּקְרֻעֵי
Jer. 41, 5. וקרעי בגדים
inf. abs.: קָרֹעַ
1 Rg. 11, 11. קרע אקרע את־ממלכה
inf. constr.: לִקְרֹעַ
Eccl. 3, 7. עת לקרוע
inf. c. suff.: וּבְקָרְעִי
Esr. 9, 5. ובקרעי בגדי ומעילי
impt. pl.: קִרְעוּ
2 Sam. 3, 31. קרעו בגדיכם
impt. pl.: וְקִרְעוּ
Joel 2, 13. וקרעו לבבכם
1 impf.: אֶקְרַע
1 Reg. 11, 11. אקרע את־ממלכה
1 impf.: אֶקְרָע *p.*
1 Reg. 11, 13. ממלכה לא אקרע
1 impf.: וְאֶקְרַע
Hos. 13, 8. ואקרע סגור לבם
1 impf.: וְאֶקְרַע
1 Reg. 14, 8. ואקרע את־הממלכה
1 impf. c. s.: אֶקְרָעֶנָּה
1 Reg. 11, 12. מיד בנך אקרענה
2 impf.: וַתִּקְרַע
2 Reg. 22, 19. ותקרע את־בגדיך
2 Chr. 34, 27. ותקרע את־בגדיך
2 impf. f.: תִּקְרְעִי
Jer. 4, 30. תקרעי בפוך עינך
3 impf.: וַיִּקְרַע
Gn. 37, 29. ויקרע את־בגדיו
Gn. 37, 34. ויקרע יעקב שמלתיו
Jos. 7, 6. ויקרע יהושע שמלתיו
Jud. 11, 35. ויקרע את־בגדיו
1 S. 28, 17. ויקרע י"י את־הממלכה
2 Sam. 13, 31. ויקרע את־בגדיו
1 Reg. 21, 27. ויקרע בגדיו
2 Reg. 5, 7. ויקרע בגדיו
2 Reg. 6, 30. ויקרע את־בגדיו
19, 1. 22, 11.
2 Chr. 34, 19. ויקרע את־בגדיו
Esth. 4, 1. ויקרע מרדכי את־בגדיו
Job. 1, 20. ויקרע את־מעלו

Jes. 37, 1. ויקרע את־בגדיו
3 impf. c. s.: יִקְרָעֶנָּה
Jer. 36, 23. וארבעה יקרעה
3 impf. c. s.: וַיִּקְרָעֶנָּה
1 Reg. 11, 30. ויקרעה שנים עשר
3 impf. c. s.: וַיִּקְרָעֵם
2 S. 1, 11. ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
2 Reg. 2, 12. ויקרעם לשנים קרעים
3 impf. f.: וַתִּקְרַע
2 Rg. 11, 14. ותקרע עתליה את־בגדיה
2 Chr. 23, 13. ותקרע עתליהו
3 impf. pl.: וַיִּקְרְעוּ
Gn. 44, 13. ויקרעו שמלתם
Job. 2, 12. ויקרעו איש מעלו
Nif-al: נִקְרַע
part. masc.: נִקְרָע *sg.*
1 Reg. 13, 3. הנה המזבח נקרע
1 Reg. 13, 5. והמזבח נקרע
3 impf.: יִקָּרַע *p.*
Ex. 28, 32. 39, 23. לא יקרע
3 impf.: וַיִּקָּרַע *p.*
1 Sam. 15, 27. בכנף־מעילו ויקרע

קֶרַע

ג"ו, ומלת לך נרבוי קְרָעִים, ומובנו כרי הנקרע [נעריסענעם], לכן כמו כלמי סקוט [לומפען], ונשפה ענריכית קֶרַע הסופנע.

n. m. pluralet., panni laceri. LXX. *ῥάμματα.*

pl.: קְרָעִים
1 Reg. 11, 30. שנים עשר קרעים
1 Rg. 11, 31. קח־לך עשרה קרעים
2 Reg. 2, 12. ויקרעם לשנים קרעים
pl.: וּקְרָעִים
Prv. 23, 21. וקרעים תלביש נומה

קָרַץ

פעל כוד, וסעתיל יְחָרֵץ, ומובנו כריפה וגויכה ושקיקה יקר, ודומה לגזר, וכן עֶרֶס נמובן זה [עי' נלמה סקקר ומשוי], ול"כ קובץ שפתים כמו מולל נרגליו, לומר עקיכתן ושקיקתן יקר וגריפתן כדרך מרכה לכוד, וכן קריצת עיכים, הכלון מלילת עפעפי עין יקר, וכולם לסמכת הלשון והקלם והסכלם. הכנכ"ע קֶרֶץ הפיטולי", נמובן רקצי של קל, לומר היות נמלא וכתקן מדבר [שַׁבנערי־סען, -קי־שַׁפען ויך], ד"ע קֶרֶץ מקרי. נמשכה ונגזרת קֶרֶץ משלמו כמו קתיכה, ל"ע הכיאו לו לת הקמיר קכלו [יומא פ"נ], לס נקרנת מן סשכול [פקס פ"ו], וכשפה ענריכית ממנו קְרִיצָה, קְרִיץ.

v. tr. (impf. יִקְרֹץ), sicut קָרַס, גָּזַר, concidere, exscindere, velut de figulo, qui vas formaturus ex luti massa aliquam particulam excidit (*Pu.*, abgekniffen sein, Targ. אִתְחֲלַשׁ), comprimere oculos (צָרַן, בְּצִירִים), h. e. nictare, connivere (zusammenkneifen, zwinken), vel labia (שְׂפָתַיִם), arab. قرض, mordere, *comprimendo* vellicare, misnice etiam vi spec. *mactandi* (קֶרֶץ, mactatio, laniena). LXX. *ἐπιδάκνειν* (*τοῖς χείλεσιν*); *ἐγνεύειν, δια-* (*ὀφθαλμῷ*); *Pu. διαρτισθῆναι.*

part. masc.: קוֹרֵץ *sg.*
Prv. 6, 13. קורץ בעינו
Prv. 10, 10. קרץ עין יתן עצבת
Prv. 16, 30. קרץ שפתיו כלה רעה
3 impf.: יִקְרָצֵהוּ
Ps. 35, 19. יקרצו־עין

Digitized by Google

קָבַץ
Pu-al: קֻבְּצוּתִי
1 *impf.:* Job. 33, 6. מחמר קרצתי גם־אני

קֶבֶץ
ז׳, והפקרון הכרת והזעל וזנב [פעי־ נילנונג], וזכרו קבץ נמונן הזעלה של הזאב, וכן קְרַצ נערני, שנפרל מן קְרַצ נמונן כזיכה ומלילה.
n. m., excisio, excidium. LXX. *ἀπόσπασμα.*
Jer. 46, 20. קרץ מצפון

קֶרֶץ
ז׳ נאקני, והילועה קְרָצָא, וסרכני קְרָצִין. פתרוכו כתק ונוד ופלק [זעיקק], לומר לכר הנקכן וכתקך, ומוס נכנוד אָבֵל קְרָצֵי דָי, לגיון סרכילות והקריפה נפיס, לומר לכילת גוני נצר קנכו ככלנ, ע׳ קריפה, והזעלה ולת קעלק ג״כ נזפתי מערנ, לכן לוגל לפרים המוני לכלקרנק נאלה לתק, ככוי לזעון. וכיכים זפתים יקלנו על פרוס זה, והוק נרול. נתרגום ג״כ קוּרֵץ מצלמו.
n. m. aram. (def. קְרָצָא, pl. קְרָצִין, c. s. קְרָצוֹהִי, קְרָצִיהוֹן), aliquid abscissum s. avulsum, frustum, membrum; אָבֵל קְרָצֵי דִי, frusta alicujus comedere s. vorare h. e. calumniari, *διαβάλλειν* (targ. = רָכַל, הָלַךְ רָכִיל, arab. *akala lachman*, vel simpl. *âkala*, unde *iklah*, obtrectatio, sicut syr. et targ. קוּרְצָא, accusatio, criminatio, = מֵיכַל קְרָצָא); siquidem calumniatores, obtrectatores et sycophantae canibus rabidis comparantur, qui frustris corporibus avulsis avide vescuntur (similiter gr. *ἐνδατεῖσθαι*, lat. *mordere, proscindere, lacerare, dente theonino vodere, dente carpere*). LXX. *διαβάλλειν.*
pl. c. suff.: קְרָצוֹהִי
Dan. 6, 25. אכלו קרצוהי די כנאל
pl. c. suff.: קְרָצַיהוֹן
Dan. 3, 8. ואכלו קרציהון די יהודיא

קַרְקַע
ז׳, ומוכנו כזם הפרן לו הפלמה, יסוד והכפל דנר [נרוכל, נפלמן], לכן קקרקע מדרך רגל, מקרקע היס וסמלולם, ולפעמים ג״כ מקרקע עליה. ומזר לתקור שכמו סכם הוק לל״ק תמור קְרָקַר כמו קר, קְרָקַר נערני, ומזר נמנל עוד נפכיני של מקום קְרָקָה, ולפעמ לתק׳ כמו קְרָק נערני מזנם קרק. לולם לפעמי תמלומו רָקַע, וסתמוכה תמור רַקְרָקַע, נקלון הסתקל, ע׳ תק רקע, ותמנל נתק.
n. m., fundus, solum, neque pro קְרָקַר (קְרָקוֹר, arab. *qarqar*, solum planum ac molle), neque idem, quod arab. *qariq* (a v. קָרַק), sed a v. רָקַע = רַקְרָקַע, vi simili, qua אַדְמָה q. v. LXX. *ἔδαφος, βάθος, ὑπερῶον, ἔσω.*
1 Reg. 6, 15. את־קרקע הבית
1 Rg. 6, 30. קרקע הבית צפה זהב

הַקְּרָקַע
1 Rg. 6, 16. מן־חקרקע עד־החקירות
p. הַקְּרָקַע
1 Reg. 7, 7. עד־הקרקע

בְּקַרְקַע
Num. 5, 17. יהיה בקרקע המשכן
Am. 9, 3. בקרקע הים

מֵהַקַּרְקַע
1 Reg. 7, 7. מהקרקע עד־הקרקע

מִקַּרְקַע
1 Reg. 6, 15. מקרקע הבית

קָרַר
לומר קר, פעל נוזל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו היות נוכן [קיפל, קפלע ויין], ונתרגום הפעולי אִתְקָרַר, כמו הנעכן לת עניו [ויך ערפי־יפן], וכן נִתְקָרַר נל״ע, מהתקררות והזנת לעת על מכונה, וכן נמצכה הכוסף אַקַּר [כלפים ע״ק], ומכל זס קרפה, זפתנותו לנון כזיכה והפתת רוח לנכן ולקרר. ע׳ נלוה ב׳.
h. e. קַר *v. intr.*, gelidum, frigidum esse, unde targ. אִתְקָרַר, refrigerare se, neoh. נִתְקָרַר, recreari, acquiescere in aliqua re, קַקַּר, refrigerans, refocillans.

קַר
ז׳, ולנקני קָרָה, וסרכני קָרִים, ומוכנו מנעכן ומתקרר [קיפל, קפלע], נהזעלה על הזנת רוח, ל״מ קר רוח, וכן כמעט נ״כ יקר. נתרגום הקופיי קָרִיר, ל״מ יוס קריר, מיק קיריין, והמופנת ממנו קְרִירוּ תמור נכפ.
adj. m. (f. קָרָה, pl. קָרִים), gelidus, frigidus, targ. קָרִיר (מַיָּא קָרִירִין), aquarum geliditates); קַר רוּחַ (*Qeri:* רָקּר), quieto s. placido animo. LXX. *ψυχρός.*
adj. masc.: וְקַר *Ktib.*
Prv. 17, 27. וקר־רוח איש תבונה
part. m. pl.: קָרִים
Prv. 25, 25. מים קרים על־נפש עיפה
Jer. 18, 14. מים זרים קרים

קֹר
ז׳, ווהו הפופנת, ומוכנו נכפ [קפלע, ונכפה ענכיכית קְרִירָה, וכניר נוכקו חֲרִירָה, וכתרגום קְרִירוּ.
n. m. abstr., gelu, frigus, neoh. קְרִירָה (opp. חֲרִירָה), targ. קְרִירוּ. LXX. *ψύχος.*

וָקֹר
Gn. 8, 22. זרע וקציר וקר וחם

קָרָה
ז״כ ע״מ סְבָּה, ונככוי קָרְתִּי, וסמונן כמו קור, לומר נגל [קפלנע].
n. f. (ad s. f. סְבָּה, c. s. קָרָתוֹ), gelu, frigus. LXX. *ψύχος, πάγος.*
S. semel: *καῦμα.*
Job. 37, 9. וממזרים קרה
Prv. 25, 20. מעדה־בגד ביום קרה
Nah. 3, 17. ביום קרה

בַּקָּרָה
Job. 24, 7. ואין כסות בקרה
cum suff.: בְּקָרָתוֹ
Ps. 147, 17 לפני קרתו מי יעמד

מְקֵרָה
ז״כ, ע״מ מְסִבָּה, ומוכנו נוכן [קיפלנונג], לכן עלית המקרה מקום זפלויר נוכנת, הפולה ע״י קלונות עליה לקרר, וקדר המקרה מפלה.
n. f. (ad s. f. מְסִבָּה), refrigeratorium, refrigerium, de conclavibus aeris flatui expositis. LXX. עֲלִיַּת חַמְּקֵרָה, *τὸ ὑπερῶον τὸ θερινόν*; חֶדֶר חַמְּקֵרָה, *τὸ ταμεῖον τὸ θερινόν.*
הַמְּקֵרָה
Jud. 3, 20. בעלית המקרה
Jud. 3, 24. בחדר המקרה

קָרַשׁ
פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו לל״ק כמו חָרַשׁ, גְּרַז, לומר קרוזה, ונפוזה הפעל קְרַשׁ יפוכ נמדכ מלין הערני פלקפוס [לזכר קנר הקכם ה׳זפעפלי מלין פרם מגד׳ מקמד נן יעקנ אֲלַפִּירוֹנְזַנְזַלִי, לזכר כפער נזנכ״פ קע״ל ליניכה] ע׳ הפעל קַצַע, וע״כ תמונת של קֶרֶשׁ הנפ כתמונת של לוּחַ, פולם עול פקפוק נדנכ.
v. inus., sicut חָרַשׁ, חָרַשׁ, abscindere, caedere. Qamûs: קַרַשׁ=קַצַע.

קֶרֶשׁ
ז״ו, ומוכנו לוק ולף [נרוכע], מזככ קרש זתמכנו, ולולי שׁ הסופי.
n. m., asser, tabula (syn. לוּחַ, consentiente etiam etymo), a v. קָרַשׁ, nisi *ĕsh* terminatio est formativa. LXX. *στῦλος, κεφαλίς, τὸ ἱερόν.* A. S. Th. *σανίς.*
Ex. 26, 18. למשכן עשרים קרש
p. הַקֶּרֶשׁ
Ex. 26, 20. לפאת צפון עשרים קרש
p. הַקֶּרֶשׁ
Ex. 26, 16. 36, 21. ארך הקרש
Ex. 26, 16. 36, 21. רחב הקרש האחד
Ex. 26, 19. תחת עשרים הקרש
Ex. 26, 19 (bis). תחת־הקרש האחד
Ex. 26, 21 (bis). תחת הקרש האחד
Ex. 26, 25 (bis). תחת הקרש האחד
Ex. 36, 24 (bis). תחת־הקרש האחד
Ex. 36, 26. תחת הקרש
Ex. 36, 30. תחת הקרש האחד
לַקֶּרֶשׁ
Ex. 26, 17. שתי ידות לקרש האחד
Ex. 36, 22. שתי ידת לקרש האחד
cum suff.: קַרְשֶׁךָ
Ez. 27, 6. קרשך עשו־שן
pl.: קְרָשִׁים
Ex. 26, 22. תעשה ששה קרשים
Ex. 26, 23. ושני קרשים תעשה
Ex. 26, 25. והיו שמנה קרשים
Ex. 36, 23. עשרים קרשים
Ex. 36, 25. עשה עשרים קרשים
Ex. 36, 27. עשה ששה קרשים
Ex. 36, 28. ושני קרשים עשה
Ex. 36, 30. והיו שמנה קרשים
pl.: הַקְּרָשִׁים
Ex. 26, 15. ועשית את־הקרשים
Ex. 26, 18. ועשית את־הקרשים
והבריח התיכן בתוך
Ex. 26, 28. חקרשים
Ex. 26, 29. הקרשים תצפה זהב
Ex. 36, 20. הקרשים למשכן
Ex. 36, 23. את־הקרשים למשכן
Ex. 36, 24. תחת עשרים הקרשים
Ex. 36, 33. לברח בתוך הקרשים
Ex. 36, 34. הקרשים צפה זהב
pl. constr.: קַרְשֵׁי
Ex. 26, 17. תעשה לכל קרשי המשכן
Ex. 36, 22. עשה לכל קרשי המשכן
Num. 3, 36. 4, 31. קרשי המשכן
pl. constr.: לְקַרְשֵׁי
Ex. 26, 26. 36, 31. צלע־המשכן
Ex. 26, 27 (bis). לקרשי צלע המשכן
Ex. 36, 32. לקרשי צלע־המשכן
Ex. 36, 32. לקרשי המשכן
pl. c. suff.: קְרָשָׁיו
Ex. 35, 11. את־קרסיו ואת־קרשיו
Ex. 39, 33. קרסיו קרשיו
Ex. 40, 18. וישם את־קרשיו

קֶרֶת
v. s. r. קָרָה *p.* 1015.

קַשׁ
v. s. r. קָשַׁשׁ *p.* 1019.

קָשָׁא
פעל ל״ע כ״ק נגזר קָשָׁא, מְקָשֶׁה תמור מְקַשְּׁאָה, ומוכנו לנעת הנמלת כמו קָשֶׁה נהפ, והזפ קָצָף פרנו [ענוזפ וכפ ״ק׳׳פ׳] קול למה נקרק זמן קישוקים מפני זקנין לנוסו של לפס כקרנות, לומר קזה להתעכל. ועול פקפוק נו.
v. inus., sicut קָשֶׁה (Aboda zara f. 11, a. 29, a.), durum, grave, indigestibile esse.

קִשְּׁא
ז״ו, וסרכני קִשְּׁאִים, והמונן מין כוגין וקנטיף [נורקע, מעלפפ], וכן קִשְּׁאֵי נתרגום, ומילועה קִשְּׁאָא מזרע וס, ותרגומו בוֹצִין, ומפקר זידענו זקנוקי מלים נדולים וכיס ומקוקים וקלים להתעכל [ע׳ פרפפער שלפיל׳ קורת הענע של מלים ק״ם דף כ״ל], נהתפקנו לס מולקו מעכין קנוי, והנמלת דרנ.
n. m. (pl. קִשְּׁאִים), cucumis, a duritie et difficultate concoctionis (Plin. XIX. 5. *Vivunt hausti in stomacho in posterum diem, nec perfici queunt in cibis*), arab. *githâ-on*, aram. קִשְּׁיָא (def. קִשְּׁיָא), gr. *σίκυος*, targ. בּוֹצִין (a v. בָּצַץ, tumescere). LXX. *σίκυοι.*
pl.: הַקִּשְּׁאִים
Nu. 11, 5. הקשאים ואת האבטחים

מִקְשֶׁה
ז״כ, תמור מְקַשְּׁאָה, והכני לפ״ו מְקַשְּׁאוֹת. המענה מקום נדול הקישוקים לו זהה קפלים [נורקענפלל], וכן מַקְשָׁאָה נענני, ונתרגום מִקְשֶׁה ומילועה מִקְשָׁאָא. ולולי לתקור לנוד הל׳, לך ומלמס נמזנה נמנו הפס קִשֶּׁה תמור קִשְּׁאָה נמזנה, לנין קִשְּׁאָא, וסרכני קִשּׁוֹת תמור קִשְּׁאוֹת.
n. f. (= מְקַשְּׁאָה, sicut misn. קִשֶּׁה = קִשְּׁאָה, cucumis, pl. קִשּׁוֹת = קִשְּׁאוֹת; pl. מִקְשָׁאוֹת), ager vel hortus cucumeribus consitus, cucumerarium, aram. מִקְשֵׁי (def. מִקְשָׁיָא), arab. *maqthaa-t-on.* LXX. *συκυήρατον (συκυήλατον).*
בְּמִקְשֶׁה
Jes. 1, 8. כמלונה במקשה

קָשַׁב
פעל נוזל נקמלוקו, ומוכנו זקיפה לדנר [כפך עטוזפ זכפפנען], וכלמר מקוכי׳ כי תקפכה לקרי דנר לנמוע, והקרן לפ״ו קָשַׁב, ולומס לו שָׁאַה, שָׁם, וע״כ לין דמיון לו עס קנב כקנר קנזו הקדמים. הכוסף הַקְשִׁיב, נקנוע עס לון, ולכוכו הכיק לוכו לנפוף לקרי דנר לנען זמוע לוקו, ומוס זקיפה כדיוק [הפלרכנן, לויפ-, -מערקנן], ולפעמים ממסר לון.
v. comp. intr., inhiare aliquid (simpl. שָׁאַה, שָׁאָה), quasi verba alterius devorare, cupide audire, auscultare, attentum esse, neutiquam cogn. cum v. קָצַב, vi acuendi s. arrigendi aures. *Hi.* הַקְשִׁיב (addito vel omisso אֹזֶן, cum בְּ, לְ, עַל objecti), facere, ut inhient aures, aures animumque ad dicta alicujus applicare, attentum esse, cum studio, propensione, obsequio audire. LXX. *διδόναι; Hi. ἀκούειν, εἰς-, ἐπ-, ὑπ-; προσέχειν, προσέχειν τοῦ εἰσακοῦσαι, ἐνωτίζεσθαι; inf. ἐπακρόασις;* הַקְשֵׁב קֶשֶׁב, *ἀκροᾶσθαι.*

Digitized by Google

3 *impf. f. pl.:* תִּקְשַׁבְנָה
Jes. 32, 3. ואזני שמעים תקשבנה

Hif-il: הִקְשִׁיב 3 *perf.*
Ps. 66, 19. הקשיב בקול תפלתי
Jer. 23, 18. מי־הקשיב דברי וישמע

3 *perf.:* וְהִקְשִׁיב
Jes. 21, 7. והקשיב קשב רב־קשב

2 *perf.:* הִקְשַׁבְתָּ
Jes. 48, 18. לוּא הקשבת למצותי

1 *perf.:* הִקְשַׁבְתִּי
Jer. 8, 6. הקשבתי ואשמע

3 *perf.:* הִקְשִׁיבוּ
2 Chr. 33, 10. ואל־עמו ולא הקשיבו
Neh. 9, 34. ולא הקשיבו אל־מצותיך
Jer. 6, 19. על־דברי לא הקשיבו
Zach. 1, 4. ולא־הקשיבו אלי

part. masc.: מַקְשִׁיב *sg.*
Prv. 1, 24. ואין מקשיב
Prv. 17, 4. מקשיב על־שפת־און
Prv. 29, 12. מקשיב על־דבר־שקר

part. m. pl.: מַקְשִׁיבִים
Cant. 8, 13 מקשיבים לקולך

inf. constr.: לְהַקְשִׁיב
1 S. 15, 22. להקשיב מחלב אילים
Prv. 2, 2. להקשיב לחכמה אזנך
Jer. 6, 10. ולא יוכלו להקשיב
Zach. 7, 11. וימאנו להקשיב

impt. sg.: הַקְשֵׁב
Job. 33, 31. הקשב איוב שמע־לי

impt. sg.: הַקְשִׁיבָה
Ps. 5, 3. הקשיבה לקול שועי
Ps. 17, 1. הקשיבה רנתי
Ps. 61, 2. הקשיבה תפלתי
Ps. 142, 7. הקשיבה ׀ אל־רנתי
Prv. 4, 20. בני לדברי הקשיבה
Prv. 5, 1. בני לחכמתי הקשיבה
Jer. 18, 19. הקשיבה י״י אלי
Dan. 9, 19. אדני הקשיבה ועשה

impt. sg.: וַהַקְשִׁיבָה
Ps. 86, 6. והקשיבה בקול תחנוניתי

impt. f. sg.: הַקְשִׁיבִי
Jes. 10, 30. הקשיבי לישה
Mich. 1, 2. הקשיבי ארץ ומלאה

impt. pl.: הַקְשִׁיבוּ
2 Chr. 20, 15. הקשיבו כל־יהודה
Job. 13, 6. ורבות שפתי הקשיבו
Jes. 28, 23. הקשיבו ושמעו
Jes. 34, 1. ולאמים הקשיבו
Jes. 51, 4. הקשיבו אלי עמי
Jer. 6, 17. הקשיבו לקול שופר

impt. pl.: וְהַקְשִׁיבוּ
Prv. 4, 1. והקשיבו לדעת בינה
Prv. 7, 24. והקשיבו לאמרי פי
Jes. 49, 1. והקשיבו לאמים מרחוק
Hos. 5, 1. והקשיבו ׀ בית ישראל

3 *impf. f.:* תַּקְשִׁיב
Ps. 10, 17. תכין לבם תקשיב אזנך

3 *impf.:* יַקְשִׁיב
Jes. 42, 23. יקשיב וישמע לאחור

3 *impf. ap.:* וַיַּקְשֵׁב
Mal. 3, 16. ויקשב י״י וישמע

1 *impf. pl.:* נַקְשִׁיב
Jer. 6, 17. ויאמרו לא נקשיב

1 *impf. pl.:* נַקְשִׁיבָה
Jer. 18, 18. ואל־נקשיבה אל־כל־דבריו

קֶשֶׁב

ס״נ, ואינו שֵׁם עֶצֶם [קויפהאל־כונג], ונהפסוק הקשיב קשב רב קשב הקוזן והסבלנה.

n. m., attentio, auscultatio; הַקְשֵׁב רַב קֶשֶׁב, attentissime auscultare. LXX. *ἀκρόασις* (*ἀκροᾶσθαι*).

קֶשֶׁב *p.*
1 Rg. 18, 29. ואין־ענה ואין קשב
2 Reg. 4, 31. ואין קול ואין קשב
Jes. 21, 7. והקשיב קשב רב־קשב

קָשֵׁב

ת״ו ע״מ סָגֹל, ולנקבי קָשֶׁבֶת, ומובנו תדיר ומסוגל לקזוב קשב בתמידות [לויפמערקונגען, סאר־כעבר].

adj. m. (ad s. f. סָגֹל; f. קָשֶׁבֶת), valde attentus. LXX. *προσέχων*.

adj. fem.: קָשֶׁבֶת
Neh. 1, 6. 11. תהי־נא אזנך־קשבת

קָשֵׁב

ת״ו, כמו קָשֵׁב, נלי בפרש המונן.

adj. m., sicut קָשֵׁב, valde attentus. LXX. *ἐπήκοος*, *προσέχων*.

adj. f. pl.: קָשֻׁבוֹת
2 Chr. 6, 40. ואזניך קשבות
2 Chr. 7, 15. ואזני קשבות לתפלת
Ps. 130, 2. תהיינה אזניך קשבות

I. קָשָׁה

פעל ל״ע כ״ק נגור קָשֹׁה, ומובנו כמו בָּסַס לעיל, להפס בּוּס, בָּיִס, ודומה עוד לו סָס, לפי ממנו סֶסֶת, כמו קֶשֶׁת מן קָשׁ, ולפלשה לולה הפעליס בָּסַס, סָס, קַשֵּׁה מרכו הפתרון, כפי הכ״ל כעת, לפוף וקנול הכלה וכלכול והקוקה [פַּסְפַּסען, לויפגעפעמען], וכן סלוך סכווכה לפל סַפָּף, וכוה תכין תקל הצרת למדי.

v. intr. inus. (unde קָשֶׁה, קֶשֶׁת), capere, excipere, *χωρεῖν*, e familia vv. סָס (קֶסֶת), בָּס (בּוּס, בָּיִס), q. v. Alii contulerunt arab. قَسَّ, tornare, dolare, opere tornatili elaborare.

קָשָׁה

ס״נ, ולפי כמנה כ״ק נסמך הרבוי קָשׁוֹת [כמו קְצוֹת־מן־קָצָה] וכנכוי. והפתרון פפל [אַזלען], ונקרמי סָקוֹא מפלהו, ונפפה עכריכים הרבוי קָשׁוֹאוֹת [כן הוא כופף העבות בזין]. ולפען הרלותך פלפול קכמים בפרוש המלה הוזפ, לפתיק לך מה שכתב הפכם שלמה יהודה רפוסוטע [כעת רב נעיר עַרְכוּפוּלי] נקונערסו קולדות ר׳ כתן בעל הערוך, הערה י״ג ו״ל: בפרוש המיוחס לרפ״ע [שות כ״ם כ״ע] כתב ו״ל, אמר רב כתן שהוא בעל הערוך, כי הקשות דשות קכים, כי כן יקראו בלשון ישמעאל, ומעניד לו לא ידע לשון ערבי, כי בלשנ סיס, כי הקכים נקראו קַנַּב בגדי ובגיית ער״ל. והכה כל המאמר לא נמנא כלל בערוך שלפניכו, ופלרבק כראה ההפך, שבערך קסוס כתב פרוש כלי ארת, כלכתיב ופת קשות הכסן, ובערך קסיף פרוש קערות של אלקוס, ויש מדמין לו קשותיו ומכקיותיו. ופ״ג דגרסיכן בזכוחות פ״ג קשותיו אלו סכיפין, והוא בלועזית יין, הוא כמו קשות הכסן, ובכוב ופקף הסופר והוא כלי של ליו. ובערך קשות כתב פ׳ כלים כעין קשות, שפרשו בערך קס [יפ], ויותר לא נמנא עוד מתנות הלו בשום מקום. לפכן כודע שפרוש ס׳ שות לא נכתב מרא״ש בא בעניו, רק מתלמידו שכתב מה שמע מרבו, ועד״ו סיס מוכן לבעות. ע״כ דברי רַפְּעוֹפוּרט.

n. f. (pl. c. קָשׁוֹת a n. קְצָה), patera, scutella, urnula, aram. קַסְיָא, קַסְיָא (pl. neohebr. קַשְׁוָאוֹת), non fistula = קַנָּה, uti, si *Ibn-Ezrae* fides est, *arabicae* linguae inscitiâ, interpretatus est *Aruk*, v. text. rabin., traditionem nimirum secutus, quae, uti ex comment. Isaaki Trecassini apparet, fistulas fissas, quibus panes sacri impositi fuerint, intelligit. LXX. *σπονδεῖον*.

pl.: קְשׁוֹת
Num. 4, 7. ואת קשות הנסך

pl. c. suff.: וְקִשְׁוֹתֶיהָ
Ex. 25, 29. וכפתיו וקשותיו

קָשָׁה

ס״נ, ולפי כמנה כ״ק נרבוי קְשׁוֹת ע״מ קְנָוֹת מן קָנֶה, קְצָוֹת מן קָצָה, קָנֶת, ומובנו כמו הקלוס.

n. f. (pl. קָשׁוֹת ad s. f. קְנָוֹת, קְצָוֹת, a nmm. קָנֶת, קְצָה), significatione eadem, qua קָשָׁה. LXX. *σπονδεῖον*.

pl.: הַקְּשׁוֹת
Ex. 37, 16. מנקיתיו ואת־הקשות

pl.: וְהַקְּשׁוֹת
1 Chr. 28, 17. והקשות זהב סהור

II. קָשָׁה

ס״נ, ולפי כ״ק נגור קָשְׁקֶשֶׁת, ומובנו כמו בָּסֶת, לומר קפיפה [דעקקען], ונרא דומה לפי דומה לפי חָסָא נפקרא, לכן נגזרת חָסִי וסידועה סַכְיָא כסוי ומפה על פלען, ולפן לנרא וס יקיצה קפוות של קשקשת.

v. tr. inus. (unde קָשְׁקֶשֶׁת), tegere, alias בָּסָה, aram. חָסָא, gem. חָסִי (סַכְיָא, mappa, Tischdecke).

קָשְׁקֶשֶׁת

ס״נ, ומרבוי קַשְׁקַשִּׁים לו קַשְׁקַשׁוֹת, ומפן הכוי מפכקיי קָשְׁקָשׁוֹת. מובנו קליפה עורית שעל פרג [אוזפע], ונקרפה כן ע״ש כפוי, ונפשלפה לפל פרין קקציס, ע״ש כפוי, על כל טבעת ופבעת של הזרין כיון קקצה כרול, למען לא יבא בין בתוך הטבעת. ומוה כת״ע קָשְׁקֶשׁ והרבוי קַשְׁקַשִּׁים, לפסמכת קרע דק מאד כקצקצת, לפכיף על שבר [שיכדצל], וזהו כוסף סיזר, כאזר תמנה בעבוך.

n. f. (pl. קַשְׁקַשִּׁים, קַשְׁקַשׁוֹת, c. שִׁרְיוֹן קַשְׁקַשִּׁים, lorica squamata (Schuppenharnisch), ferreis lamellis s. annulis tanquam squamis conserta, neoh. קַשְׁקֵשׁ (pl. קַשְׁקַשִּׁים), scindula, scandula (Schindel), a squamae similitudine. LXX. *λεπίς*, *πτέρυξ*; *ἀλυσιδωτός* (*θώραξ*), S. *ἀσπιδωτός*; A. *φολιδωτός*.

וְקַשְׁקֶשֶׁת

Lev. 11, 9 כל אשר־לו סנפיר וקשקשת
אשר אין־לו סנפיר
Lev. 11, 10. וקשקשת
Dt. 14, 9. אשר־לו סנפיר וקשקשת
Dt. 14, 10. סנפיר וקשקשת

1 pl.: קַשְׂקַשִּׂים
1 Sam. 17, 5. ושריון קשקשים

2 pl. c. suff.: בְּקַשְׂקַשְׂתֵיהֶם
Ez. 29, 4 (bis). יאריך בקשקשתיך

קְשָׁה

ס״נ, ופתרונו כ״ל יניפה ונקיקה, כפן של רעינה ורעיה והזקפה ורפיפה ולגידה [זפפלאן, לייכר ויין], והקרן קְשֵׁה־דַּ, ודומה לו לְ־קַשׁ, קַשׁ, חַשׁ [פאר מתנו חַשַּׁשׁ], וכן כאכע כתכוון אצל סְחַשׁ, והקקר וכשוני ער׳ כלופ״ב. ומוה כהפלפה נכיפה וקניפה, היות כנד ויקוק שכיר ועו [שוויצירן, הפלע, גרוזפפ ויין], לומר היות נלי רעינות וזקוי כעץ יבש, נלי רגוע פכיפי, שהוא כליק קיוני של פלפ, ונכללו מקורי של דבר ועכין מפ. פכתעל נְקְשֵׁה היות לי־כף ונלי זקוי עצמות, כלרך נתלוני רעב [עכטוופֿפֿטעע, לויסנעמערגעלע ויין]. הכנך קָשֵׁה והעתיד תהקנך יִקְשֶׁה סיונא, לומר סנגמת ועלול הקהוי [שוועך, הפֿפֿטע תפֿפֿנען], ונמוכן זה סדבור קצתם בלדת, לומר לילדה נקשיות ובכלות, כפי שעת סגרון הבנון. הכוסף חִקְשָׁה, ועתידו תקנך יֶקֶשׁ, כמוכן הבכין, עשות קהה, ל״מ הקשתת ערף כמו הקשתת לב והכבדתיו, לו הכבדת דבר נכלל [הפֿרטעען, פרזוועריען]. נעריי מִתְּאַבֵּי מצלהו, ונפלמי חָשֵׁר, אֶתְחַבֵּי, אַתֵּי, וכן״ע תִּתְחַבֵּשׁ מדבר שנעשה קצה וחוק מר וחוק [שרי״ף וועדליען], ל״מ מגיד וכר, וכן אם מקשוי כמו אלן נאמר חֲחָשָׁה.

v. intr., exsuccum, siccaneum, aridum esse, cogn. לַ־קַשׁ (לַקֵּרֵשׁ targ., serotinus h. e. non succulentus), קַשׁ, חָשׁ (חֲשַׁשׁ = קַשׁ, stipula, palea, foenum); hinc metaph. durum s. saevum esse (gefühllos sein), et gener. durum, grave, difficile esse. *Ni.*, succo s. vi vitali privatum esse h. e. maceratum esse moerore. *Pi.* (impf. apoc. וַיְקַשֵּׁ), difficile reddere; בָּלְדַּת, sicut הִתְקַשָּׁה בָּלְדַּת, difficulter parere. *Hi.* (impf. apoc. וַיַּקְשׁ), indurare, obdurare, veluti *cervicem* (obstinatum s. praefractum facere), *cor* (de supplicio *πωρώσεως*); aggravare, velut jugum; negotia facere s. difficilem se praebere. LXX. *σκληρὸν εἶναι*, *σκληρύνειν*; *Pi.* *δυστοκεῖν*; *Hi.* *σκληρύνειν*, *σκληρὸν γίνεσθαι*, *βαρύνειν*; בַּקְשָׁה לֵדָה, *σκληροτράχηλος*.

3 *perf. f.:* קָשְׁתָה
1 Sam. 5, 7. כי־קשתה ידד עלינו

3 *perf. f.:* קָשְׁתָה *p.*
Gn. 49, 7. ועברתם כי קשתה

3 *impf.:* יִקְשֶׁה
Dt. 1, 17. והדבר אשר יקשה מכם
Dt. 15, 18. לא־יקשה בעינך

impf.: וַיִּקְשׁ
2 S. 19, 44. ויקש דבר־איש יהודה

Nif-al: נִקְשָׁה
part. masc.: נִקְשֶׁה
Jes. 8, 21. ועבר בה נקשה ורעב

Pi-el: קִשָּׁה
3 *impf. f.:* וַתְּקַשׁ
Gn. 35, 16. ותקש בלדתה

Hif-il: הִקְשָׁה 3 *perf.*
Ex. 13, 15. ויהי כי־הקשה פרעה
Dt. 2, 30. הקשה י״י אלהיך
1 Reg. 12, 4. אביך הקשה את עלנו
2 Chr. 10, 4. הקשה את־עלנו
Job. 9, 4. מי־הקשה אליו

2 *perf.:* הִקְשִׁיתָ
2 Reg. 2, 10. ויאמר הקשית לשאול

3 *perf. pl.:* הִקְשׁוּ
Neh. 9, 29. וערפם הקשו ולא שמעו
Jer. 19, 15. כי הקשו את־ערפם

part. masc.: מַקְשֶׁה
Prv. 29, 1. איש תוכחות מקשה־ערף

part. masc.: וּמַקְשֶׁה *sg.*
Prv. 28, 14. ומקשה לבו יפל ברעה

inf. c. suff.: בְּהַקְשֹׁתָהּ
Gn. 35, 17. ויהי בהקשתה בלדתה

1 *impf:* אַקְשֶׁה
Ex. 7, 3. אקשה את־לב פרעה

Digitized by Google

3 *impf.*: וַיִּקְשׁ
2 Chr. 36, 13. ויקש את־ערפו
2 *impf. pl.*: תַּקְשׁוּ
Dt. 10, 16. וערפכם לא תקשו עוד
2 Chr. 30, 8. אל־תקשו ערפכם
Ps. 95, 8. אל־תקשו לבבכם
3 *impf. pl.*: וַיְקַשְּׁחוּ
2 Reg. 17, 14. ויקשו את־ערפם
Neh. 9, 17. ויקשו את־ערפם
Jer. 7, 26. 17, 23. ויקשו את־ערפם

קָשֶׁה

ע"ו, ולנקבי קָשֶׁה, והסמך קָשֵׁה לזכרי, לנקבי, והרבוי הנקבי קָשׁוֹת כיועבץ. הפתרון כצד וכוונ [זוועב] פלהזיג, חוק וט"ן ויוזק [פעסט], ונקנור עם ערף פכיס ולב ככוי לעוות וזריזות לב, או על חוק ועוט דבר [העפטיג], ד"מ מכבד מלחמה ועוט רוח, ולפעמים כמו יקר וכבד [זוועב], או מקשיות ועריצות, וכדומה מן הפעלות. נתרגום קָשֵׁי מפלהו, וסידועה קָשְׁיָא.

adj. m. (c. קָשֶׁה; f. קָשָׁה, c. קָשֵׁת; pl. f. קָשׁוֹת, vi abstract.), durum, solidum, intractabilem esse, additis רוּחַ, פָּנִים, לֵב, עֹרֶף (schwermüthig); vehementem esse, de vento et certamine, et gravem vel pondere vel auctoritate, targ. קַשְׁיָא (def. קַשְׁיָא). LXX. *σκληρός, ὑπέρογκος, ἀδύνατος;* קָשֶׁה עֹרֶף *σκληρῶς ἀποκρίνεσθαι;* קָשֵׁה לֵב *σκληροκάρδιος;* קְשֵׁה פָנִים *σκληροπρόσωπος;* קְשֵׁה דְּבָרִים *σκληροτράχηλος.*

1 Sam. 25, 3. קשה ורע מעללים
Jes. 19, 4. ביד אדנים קשה
Jes. 48, 4. מדעתי כי קשה אתה
הַקָּשָׁה
Ex. 18, 26. הדבר הקשה יביאון
Dt. 31, 27. ואד־ערפך הקשה
constr.: קְשֵׁה
Ex. 32, 9. עם־קשה־ערף הוא
Ex. 33, 3. 34, 9. כי עם־קשה־ערף
Ex. 33, 5. אתם עם־קשה־ערף
Dt. 9, 6. עם־קשה־ערף אתה
Dt. 9, 13. עם־קשה־ערף הוא
constr.: לְקְשֵׁה־ *s. M.*
Job. 30, 25. בכיתי לקשה־יום
pl.: קָשִׁים
2 S. 3, 39. בני צרויה קשים ממני
pl. constr.: קְשֵׁי
Ez. 2, 4. והבנים קשי פנים
pl. constr.: וּקְשֵׁי
Ez. 3, 7. חזקי־מצח וקשי־לב
adj. fem.: קָשָׁה *sg.*
Ex. 1, 14. חייהם בעבדה קשה
Ex. 6, 9. מקצר רוח ומעבדה קשה
Dt. 26. 6. ויתנו עלינו עבדה קשה
1 S. 20, 10. או מה־יענך אביך קשה
2 Sam. 2, 17. ותהי המלחמה קשה
1 Rg. 12, 13 ויענו המלך את־העם קשה
1 Rg. 14, 6. ואנכי שלוח אליך קשה
2 Chr. 10, 13. ויענם המלך קשה
Ps. 60, 5. הראית עמך קשה
Cant. 8, 6. קשה כשאול קנאה
Jes. 21, 2. חזות קשה הגד־לי
adj. f. sg.: וְקָשָׁה
Jud. 4, 24. הלוך וקשה על יבין
adj. f. sg.: הַקָּשָׁה
Jud. 2, 19. ומדרכם הקשה
1 Reg. 12, 4. מעבדת אביך הקשה
2 Chr. 10, 4. מעבדת אביך הקשה
Jes. 14, 3. ומן־העבדה הקשה
Jes. 27, 1. הקשה והגדולה והחזקה
Jes. 27, 8. הגה ברוחו הקשה
adj. f. constr.: קְשֵׁת
1 Sam. 1, 15. אשה קשת־רוח אנכי
adj. f. pl.: קָשׁוֹת *abstr.*
Gn. 42, 7. וידבר אתם קשות
Gn. 42, 30. אדני הארץ אתנו קשות
קְשִׁי

ע"ו, וסוף המופעט, ומונכו שרירות וקשוי לב [הערטע, פערשטאקקעטיי], ומשקל מקל פְּרִי, ונקרנוס תמורו קְשִׁיו, ולפעמים תמור ערך העכרי, ועוד בשם עכריות קְשִׁי, קְשׁוּי, חֲקָשָׁאה וכדומה.

n. m. abstr. (ad s. f. פְּרִי), duritiae, status animi obdurati, targ. קְשִׁיו. LXX. *σκληρότης.*
Dt. 9, 26. קשי העם הזה
מְקֻשֶּׁה

ע"ו, ומונכו לדעת כל"ק שוי ותקון הפער, לומר סלסולו [סעצקי־קריי־ועלונג, -דרעכסעלונג], וכן נכלף דעת המקרנס אַצַּקְפוּת פָּחָא, סקפות פקות וסלסול שער, וע"כ מן קשה הפעל לשון הקפס [כוכלען], וכמעט הפעל קשח נעכרי דומה לו. ולדעת יקחי לשון הכלף ונקיצה נקש לעיל], והרנון מיכי נלגול נלקלי שער. קולם הכהן לדעתי שעניכו שריות ומולקות, ומשער כרקק ומקושר הלק סיעד נעכוד [פעסטענכדענעם], לכן מלכשה מרוקק ומעונקת, וסו יקות לשרש קשה.

n. m., colligatio firma, spec. capillorum, quae in cirros structi, taeniis s. vittis constringuntur, non de cincinnis concrispatis s. calamistratis (a v. קָשָׁה, tornare, calamistro convertere, targ. אַצַּקְפוּת פָּחָא), neque de ornamentis cincinnorum tinnientibus (קְשָׁקָשׁ, קָשָׁה = קָשׁ). LXX. מָצָשָׁה מְקֻשָּׁה *κόσμος τῆς κεφαλῆς.*
Jes. 3, 24. ותחת מעשה מקשה
מַקָּשָׁה

ע"כ, והוף נתמנותו כמו הוכרי מְקֻשֶּׁת, והמוכן מקושה ומהולק [נעפסטעט, נעפסלעטעט], ווהו ע"י קליקה מקניב [דרעכסעלן], ודוק.

n. f., aliquid firmatum s. consolidatum, hinc opus compactum et solidum, tornatum s. tornatile. LXX. *στερεός, τορευτός, ἐλατός.*
Ex. 25, 18. מקשה תעשה אתם
Ex. 25, 31. מקשה תיעשה המנרה
Ex. 25, 36. 37, 22. כלה מקשה אחת
Ex. 37, 7. מקשה עשה אתם
Ex. 37, 17. מקשה עשה את־המנרה
Num. 8, 4. מקשה זהב עד־ירכה
Num. 8, 4. עד־פרחה מקשה הוא
Num. 10, 2. מקשה תעשה אתם
Jer. 10, 5. כתמר מקשה המה

קָשַׁח

ע"כ כמו קָשֶׁה, נקשוי הסל, וכן קשח נעכרי כמו קשח, ומוס הכוסף חִקְשִׁיחַ כמו הקשה, לומר הקשית לב והכבדה, ולפעמים עשית מעשה קשי־לב, לומר התקשר ככגד פלוני, וכבר הזוו שכיאו המפכרים.

v. intr. (ex forma molliori קָשֶׁה induratum, sicut arab. קَسَحَ ex קَسَأَ), durum esse; *Hi.* obdurare, duriter tractare. LXX. *σκληρύνειν, ἀπο-.*

Hif-il: הַקְשִׁיחַ 3 *perf.*
Job. 39, 16. הקשיח בניה ללא־לה
2 *impf.*: תַּקְשִׁיחַ
Jes. 63, 17. תקשיח לבנו מיראתך

קָשַׁט

פעל ל"ע, ומונכו כמו קָשַׁם הנף, וכמו קַשַּׁט נעכרי, לשון חלוק ופלינה לחלקים שוים, וע"כ כמו קָסַת לד"ק. לולם מפקר שידעכו שערש קסת לף היה ולף נכרך, נפער שערש קָסַת חוּט קָס, ושרש קָשַׁט פעל נפני עצמו, כ"ל שתמנות של קָשַׁט ע"י ומנגה כניכה ומנגה העמדה ויסידה סנקה והעריכה [פעסטענן, פעסטוועטענן], וע"כ כמו משרש אֶמֶת, פעל של אֱמֶת, והקרן קָשַׁט כמו שֶׁת, וכוה תכן הכנוזות הנפות.

v. inus., firmare, stabilire; arab. *qasatha* (in partes pares distribuere), quocum neutiquam סד, comparandum est, שֶׁת = קָשַׁט.

קְשָׁט

ע"ו, ומונכו לתמנת קשט [וועסטהיי], והתמנות לתון וקיום [פעסטיגקיי], ונלקיי קוּשַׁט מלהו, תמור קשת, והתוקריי קְשָׁרִיט תמור יצר, והמופעט קְשָׁרִיטוּת. ולפר לשון הפסוק מפכי קשט [תליס ס' ו'] קשנו הזנעים ומתרגמים לקרים שהוף כמו קשט, נלפר שנתלת כתוב ג"כ נלקיי נעית, ווה שקר.

n. m., firmitas (sicut אֶמֶת a v. אָמַן), veritas, tanquam id quod constat, aram. קוּשְׁטָא, adj. קַשְׁטָא = יָשָׁר, n. abstr. קַשְׁטוּת, veracitas. LXX. *τόξον* (חֶשֶׁת = קָשַׁט). S. *τόξευμα.* A. *βεβαιότης.*
Ps. 60, 6. מפני קשט סלה
קְשׁוֹט

ע"ו, רקני של קָשַׁט, ומשוכח נתמוכה ולף כמוכן. לם סם עץ־כשם קְשׁוֹט מעשה וה כעלם מעכי.

n. m. (unde קָשַׁט, formâ secundariâ), veritas. LXX. *ἀλήθης.*
Prv. 22, 21. להודיעך קשט
קְשׁוֹט

ע"ו נלקיי, כמו קָשַׁט נעכרי, והילועה אלו קוּשְׁטָא, ושנוכה נתמוכה שם.

n. m. aram. (def. קְשׁוֹטָא), sicut קָשַׁט hebr., veritas. LXX. *ἀλήθεια, ἀληθινός.*
Dan. 2, 47. ואמר מן־קשט
Dan. 4, 34. די כל־מעבדוהי קשוט
קָשַׁט

פעל ל"ע, ומונכו ל"ק מדידה ושקילה ומכיה, או חלוק כמדה [עסיילען, מעסטאנן], וכן נתמך קִשַּׁט כשפה ישמעלית, ומשכו קְשָׁט כמו למדה ומשוכים, ועוד מקום להתנדכ.

v. inus., distribuere, metiri, arab. *qasatha* (*qisth*, mensura, aliquid demensum).

קְשִׁיטָה

ע"כ, ומונכו הכשקל, מעטע כסף, וע"כ כמעט כמו מכה ושקל נתמנות, ונכרקשית רבה פ' ע"ע למר רבי עקיבא כשלכתי לשפריקי היו קונין למעה קשיטה, למלי כפקע מיכיה לפרוזי מלה קשיטה דלונייקא, ונפלמקי על המתרגם, שהעתיק חוּרְפָּא שה, ולף כודע לי, מלין לקך פרושו.

n. f., aliquid pensi s. ponderati, genus numi apud veteres et, teste Akiba (Gen. Raba 79.), etiam posterius apud Africanos. Targum: חוּרְפָּא, agnus, plane sicut LXX. *ἀμνάς, ἀμνός.*

Gn. 33, 19. במאה קשיטה
Jos. 24, 32. במאה קשיטה
Job. 42, 11. איש קשיטה אחת
קְשִׁי

v. s. r. קָשָׁה *p.* 1019, *c.* 2.

קָשַׁר

ע"כ והעתיד יִקְשַׁר, ומונכו לוכיה וולמיה לכידה וולימה בלימה וכנילה [כיכלען], ל"ע מלסירת וכנילת נהמה וזיה על דבר או נדבר, לכן נכלל מקציה לבר נדבר, נפע נכפע, או עצות קצר כגד לים, לומר מקבר מתכגדים [זיך פערצוועֶרטען]. ונהשלה סדוק וקצור יפה, לומר קויקה, כלצר נמלף לבוב. הכפעל הפעולי, והכבד קווק של קל, והנשכ"פ נמונן קויקה, וסמתפעל כלבכו. ולצר לקקור הנצר דע שסקבן קָשׁוּר, זדומה לו אָזַר, אָסַר, זֶר, צַר וכדומה, ולקת לפה הצווי.

v. comp. trans. (impf. יִקְשֹׁר), arab. *qa-sara*, sicut צַר, זֶר, אָסַר, אָזַר, copulare, colligare, alligare, spec. de arctissimo amoris nexu, de conspiratione et conjuratione rebellionis causa facta, de amplexu intimo, et simil.; prt. קָשׁוּר, compactus, robustus, vegetus. Conjugg. faciles intellectu. LXX. *δεῖν, ἐκ-, ἐπι-, συν-; ἀφάπτεσθαι, ἐξάπτειν, ἐφ-, συν-; συστρέφειν, συστροφὴν ποιεῖν; ἐπιτιθέναι, περι-, συν-; συγκεῖσθαι, ἐκαρέμασθαι; Pi. συνιέναι;* prt. *Pu.* מְקֻשָּׁר, *ἐπίσημος;* fem. מְקֻשָּׁרָה, *ἐν γαστρὶ λαμβάνουσα.*

קָשׁוּר *p.*
1 Reg. 16, 16. קשר זמרי וגם הכה
1 Reg. 16, 20. וקשרו אשר קשר
2 Reg. 15, 15. וקשרו אשר קשר
Am. 7, 10. קשר עליך עמוס
2 *prf. c. s.s.*: וְקַשַּׁרְתָּם
Dt. 6, 8. וקשרתם לאות על־ידך
1 *perf.*: קָשַׁרְתִּי
2 Reg. 10, 9. קשרתי על־אדני
2 *perf. pl.*: קְשַׁרְתֶּם
1 Sam. 22, 8. קשרתם כלכם עלי
1 Sam. 22, 13. למה קשרתם עלי
2 *perf. pl.*: וּקְשַׁרְתֶּם
Dt. 11, 18. וקשרתם אתם לאות
part. m. pl.: הַקְּשָׁרִים
2 Reg. 21, 24. כל־הקשרים
2 Chr. 33, 25. כל־הקשרים
part. m. pl.: בַּקְּשָׁרִים
2 Sam. 15, 31. אחיתפל בקשרים
p. pass. f.: קְשׁוּרָה *sg.*
Gn. 44, 30. ונפשו קשורה בנפשו
Prv. 22, 15. אולת קשורה בלב־נער
p. pass. pl.: וְהַקְּשֻׁרִים
Gn. 30, 42. והקשרים ליעקב
impt. c. s.: קָשְׁרֵם
Prv. 3, 3. קשרם על־גרגרתיך
Prv. 6, 21. קשרם על־לבך תמיד
Prv. 7, 3. קשרם על־אצבעתיך
2 *impf.*: תִּקְשֹׁר
Jer. 51, 63. תקשר עליו אבן
2 *impf. c. hint.*: הַתְקַשֵּׁר־ *s. M.*
Job. 39, 10. התקשר־ראם בתלם
2 *impf. c. s.s.*: וְתִקְשְׁרֵנִי
Job. 40, 29. ותקשרנו לנערותיך
2 *impf. f.*: תִּקְשְׁרִי
Jos. 2, 18. תקשרי בחלון

Digitized by Google

3 *impf.:* וַיִּקְשֹׁר
ויקשר עליו בעשא 1 Reg. 15, 27.
ויקשר עליו עבדו זמרי 1 Rg. 16, 9.
ויקשר עליו שלם 2 Reg. 15, 10.
ויקשר עליו פקח 2 Reg. 15, 25.
3 *impf.:* וַיִּקְשָׁר־ *s. M.*
ויקשר־קשר הרשע 2 Reg. 15, 30.
2 *impf.:* וַתִּקְשֹׁר
ותקשר על־ידו שני Gn. 38, 28.
ותקשר את־תקות השני Jos. 2, 21.
3 *impf. pl.:* וַיִּקְשְׁרוּ
ויקמו עבדיו ויקשרו־קשר 2 Reg. 12, 21.
ויקשרו עליו קשר 2 Reg. 14, 19.
ויקשרו עבדי־אמון עליו 2Rg.21,23.
ויקשרו עליו וירגמוהו 2Chr.24,21.
ויקשרו עליו קשר 2 Chr. 25, 27.
ויקשרו עליו עבדיו 2 Chr. 33, 24.
ויקשרו כלם יחדו Neh. 4, 2.
Nif-al: נָקְשַׁר
3 *perf. f.:* נִקְשְׁרָה
נקשרה בנפש דוד 1 Sam. 18, 1.
3 *impf. f.:* וַתִּקָּשֵׁר
ותקשר כל־החומה Neh. 3, 38.
Pi-el: קִשֵּׁר
2 *impf. c. h int.:* הַתְקַשֵּׁר
התקשר מעדנות כימה Job. 38, 31.
2 *impf. f. c. s.:* וְתִקְשְׁרִים
ותקשרים ככלה Jes. 49, 18.
Pu-al: קֻשַּׁר
part. pl.: הַמְקֻשָּׁרוֹת
הצאן המקשרות Gn. 30, 41.
Hitpa-el: הִתְקַשֵּׁר
3 *prf. pl.:* הִתְקַשְּׁרוּ
התקשרו עליו עבדיו 2 Chr. 24, 25.
prt. m. pl.: הַמִּתְקַשְּׁרִים
ואלה המתקשרים עליו 2Chr.24,26.
3 *impf.:* וַיִּתְקַשֵּׁר
ויתקשר יהוא בן־יהושפט 2Rg.9,14.

קֶשֶׁר

ג״ו, וכנוי קִשְׁרִי, ומוכנו כוכם בני סלס נועל וכוסל יקד על פלוני ומתקשר [פערשוויִרוכג], וכנ״ע קשר מעכול נכלל, ד״מ קֶשֶׁר שֶׁל־בֵּיצָה, ווהו קשר לשון, ופעמים פרקי אצבעות, מקום קשור הפרקים.

n. m. (c. s. קִשְׁרוֹ), conjuratio, neoh. nodus; קָשַׁר קֶשֶׁר, conjurare, conspirare inter se, neohebr. nodum colligare. LXX. *σύνδεσμος, σύντριμμα, συστροφή, ἐπίθεσις, ἀδικία* (S. *ἄνταρσις, διαβούλιον*); קֶשֶׁר, נְבִיאִים, *ἀφηγούμενος.*

קֶשֶׁר *p.*
ותקרא קשר קשר 2 Reg. 11, 14.
ויקשרו־קשר 2 Reg. 12, 21.
ויקשרו עליו קשר 2 Reg. 14, 19.
ויקשרו־קשר הושע 2 Reg. 15, 30.
בהושע קשר 2 Reg. 17, 4.
ותאמר קשר קשר 2 Chr. 23, 13.
ויקשרו עליו קשר 2 Chr. 25, 27.
לא־תאמרון קשר Jes. 8, 12.
יאמר העם הזה קשר Jes. 8, 12.
נמצא־קשר באיש יהודה Jer. 11, 9.
קשר נבראיה בתוכח Ez. 22, 25.

הַקֶּשֶׁר

ויהי הקשר אמץ 2 Sam. 15, 12.
cum suff.: וְקִשְׁרוֹ
ויקשרו אשר קשר 1 Reg. 16, 20.
ויקשרו אשר קשר 2 Reg. 15, 15.

קְשָׁר

ג״ו, ופתכונו מין קנרס של כלם, או של כלם נכלל, וקל להבין מהשרש.

n. m., cingulum, redimiculum, fascia pectoralis. LXX. *στηθοδεσμίς, ψέλλιον, ἐπίσημον.*

pl.: וַהֲקִשָּׁרִים
והצעדות והקשרים Jes. 3, 20.
pl. c. suff.: קִשָּׁרֶיהָ
כלח קשריה Jer. 2, 32.

קָשַׁשׁ

לומר קָשׁ, ול״ע כ״ף נגור, ומוכנו כמו חָשׁ לעיל, לשר תעלומו יביש וקיבים וכיומים, והיות כלי רעים ועיבות ולקוח [הַשָּׁרָע, דיבר ויין], וכמלת השרש ג״כ לְשׁ־קָשׁ, סָחַשׁ, קָשַׁשׁ, והקקר וכשוי מי׳ נלוט״ם נסוף הספר.

h. e. קָשַׁשׁ, *v. intr. inus.*, sicut חָשׁ, לָשׁ־קָשׁ, קָשַׁשׁ, סָחַשׁ, durum, aridum esse.

קָשׁ

ג״ו, והרבוי כש״ע קַשִּׁים, ופתרונו השר יבש מכופן וכלף מכוף וכשל מספר וכלכל נקלות מן השל, ורדופו חָשַׁשׁ מפעל הכוונה ומפעל השרש והמרכו, לכן נאמר קַשׁ יבש, קַשׁ כלף, קַשׁ עוכר, ולפעמים ג״כ יון ומפל נר מכלף [שעשפעל, שפרייט], והספרש לשר ניכו וין קכן הוא שתכן הוא פגם, ולשר נכלל נלכן למתכן סנכין לו לשפשל, לכן קַשׁ הוא סלק היבש פקום סערן, וכן נמוכן וס קָשַׁשׁ נגשרש, לומר לנרים נקשים, סמעכנים נוילם סמים וכדומם.

n. m. (pl. neoh. קַשִּׁים), stipula, arida illa ac levis, quae flatu venti facillime aufertur et ob summam ariditatem citissime exuritur (קָשׁ יָבֵשׁ Job. 13, 25., syn. et cogn. חָשַׁשׁ, div. חֶבֶן, stramen, stramentum). LXX. *καλάμη, φρύγανον, χόρτος.*

לקשש קש לתבן Ex. 5, 12.
ראת־קש יבש תרדף Job. 13, 25.
לכן כאכל קש Jes. 5, 24.
תחרו חשש תלדו קש Jes. 33, 11.
אש אכלה קש Joel 2, 5.

בְּקַשׁ

כקש נחשבו Job. 41, 21.
כקש לפני־רוח Ps. 83, 14.
כקש נדף קשתו Jes. 41, 2.
הנה היו כקש Jes. 47, 14.
ואפיצם כקש עבר Jer. 13, 24.
אכלו כקש יבש מלא Nah. 1, 10.

כַּקַּשׁ

ראכלמו כקש Ex. 15, 7.
וסערה כקש תשאם Jes. 40, 24.

לְקַשׁ

לקש נהפכו־לו Job. 41, 20.
ובית עשו לקש Obad. 1, 18.

קַשׁ

לומר קַשׁ, ונסתר רבוי נעבר קוֹשֵׁשׁ, והוא פעל שמי, ולכוכו לקיעת קש [שערקַס לעומן], וכנלל פ״כ לקיעס וגניכה, מן מקשים הן מענים, וגנור נכנין המכוכע קוֹשֵׁשׁ, נימוכן לקיעה וסקיפה יקר. ועכין קשיפה לשכי פניס, לו לעכך דנריס הכלקעים, ד״מ לקוסש קש לתכן, לו נסיקת קשים ויקשים מען לו מכרס, וכנלל עיכוד ע״י הסרת וקשיפת וגניכת קש וקכולים וסילוכים, וכימוכן וס הקל. והסתפעל נהפסוק הִתְקַשְּׁשׁוּ וְקוֹשׁוּ העהרו והזכו עניכיכם ע״י נעור קעליס, ופ״כ עהרו והוכיקו לקריס, ע״ל המפל הכחוב קַשׁ עֲצָמָהּ וְאַחַר קָהּ קַשָּׁט אֲחֵרִים [בהבלדין י״ע ע״ק], וכן וְקַשָּׁט גַּרְמֵיהֶן עַד לָא נְקַשָּׁט אֲחֵרָנִין [קרוני פניכים י״ג ק׳ וג״כ נהעתם]. נגמרת

ר

רָאָה

פעל נוהד, והפעיל הִרְאָה, וקלוכו רֵא ונקנור עם ולו רֵא, המקור המוכרת רָאֹה, רְאוֹ, והפעל נ״כ הַרְאֵה. המוכן קויס והנעם, נפים ונניקם, קיפס והכלפ זויפס והנעם [ועפעם], וכלפ לור לו כלפ זעת קיות לעגן [לעגן], ולפעמים לנד כמו קיס. ונמוכן וס ל״ק הפסוק הגם הלם רלקיתי לקרני רלי, כמו הגם הלם קייתי, ולפעמים רלפ כמו חוק קויוכות, לכן רָאֹה כמו חוזה, ומרלפ כמו חויון. ורוצי פני המלך המצרקים, וכלפ ל׳ סיפן הדנקות. נרכו מנפים לדנר, נקור ונקילת דנר, המכלה וניכת דנר, ילימפ ועשימפ נחוץ סרלים וכדומה, כלמר תרלפ נהכילנה נגו המלין. הכפעל הפעולי, לו כמו הקנלה [ערצייגען], וכן הנעב״פ הפעולי, והכוסף הֵרָאֹה לו חֶרְאֹה, יולפ ויחוק, ופעולי שלו הֵרָאֹה, והסתפעל לילפ וס לפ וס, מעלות וקנוק ילים ומכלי עשוי מעשה מס ועכין, לו ג״כ הקנלה וס לוס, נכוקו ועפם יול. קלן המצרם רָאֹה, ודומם לו המצרם כמכוון נמפתי מערכ, כלמר תרלפ נלוס״ג.

v. intr. (impf. יִרְאֶה, apoc. יֵרֶא, convers. וַיַּרְא; inf. abs. רָאֹה, רָאוֹ, c. רְאוֹת), *ὁρᾶν* (sicut דָּבַב, *id-ein*, *vid*-ere), vi latissime patente, de perceptione et sensuali cum quibusvis affectibus conjuncta et mentali eaque vel naturali et mere empirica vel supernaturali et divinitus effecta (נָבִיא = חוֹזֶה = רֹאֶה). Hinc vi *videndi* vel simplici vel emphatica (= vivere), *videndi* et *contemplandi, contuendi* cum voluptate vel compassione (seq. בְּ), vi *despiciendi, designandi* oculis et *spectandi* s. *providendi. Ni.* conspici, conspiciendum se praebere h. e. comparare (erscheinen). *Hi.* הַרְאָה, facere, ut quis quid intueatur vel sentiat s. experiatur, ostendere. *Ho.* videntem fieri, videndum exhiberi. *Hitpa.*, mutuo se intueri, h. e. vel consilii desiderio vel pugnae cupiditate. LXX. *ὁρᾶν, ἐφ-, καθ-; ἰδεῖν, ἐν-, ἐπ-, προ-, ὑπερ-; βλέπειν, ἐμ-, ἐπι-; ὄπτεσθαι, ἐπ-, ὑπερ-; θεᾶσθαι, θεωρεῖν, σκέπτεσθαι, γινώσκειν, ἐπι-, κατανοεῖν, καταμανθάνειν, πάσχειν, συνιέναι, παραδειγματίζειν; ἀποδεικνύναι, ἀναγγέλλειν, εἰςέρχεσθαι, ἐπ-, περιεῖναι; κατάφοβον γίνεσθαι, βόσκειν* (רעה), *κείρειν* (גרע), *σώζειν*; prt. act. *προφήτης ὀνομαστός*; imper. רְאֵה, *ἰδού*; *Ni. ὀπτάζεσθαι, ὀπτάνεσθαι* (*ὀπτασία*), *φαίνεσθαι, δηλοῦσθαι, γίνεσθαι, εἶναι, καταβαίνειν, ἐντρέπεσθαι*; *Hi. δεικνύναι, παρα-*; prt. מוֹרְאָה, *ἐπιφανής*; *Hitpa. ῥαθυμεῖν*; רָאָה בְּיַיִן, רָאָה עַל־אֲבָנִים, *τίκτειν*; *μεθύσκεσθαι οἶνῳ*; רָאָה בַּבָּבֶד, *κατασκοπεῖν*; עֵרֶב רַבּ, *ἄνθρωπος*; רֹאֵי פָנִים, *οἱ ἐγγύς*, לִרְאוֹת, *εἰς ἀπάντησιν.*

רָאָה

ד״ח

פעל נוהד, והפעיל הִרְאָה, וקלוכו רֵא ונקנור עם ולו רֵא, המקור המוכרת רָאֹה, רְאוֹ, והפעל נ״כ הַרְאֵה. המוכן קויס והנעם, נפים ונניקם, קיפס והכלפ זויפס והנעם [ועפעם], וכלפ לור לו כלפ זעת קיות לעגן [לעגן], ולפעמים לנד כמו קיס. ונמוכן וס ל״ק הפסוק הגם הלם רלקיתי לקרני רלי, כמו הגם הלם קייתי, ולפעמים רלפ כמו חוק קויוכות, לכן רָאֹה כמו חוזה, ומרלפ כמו חויון. ורוצי פני המלך המצרקים, וכלפ ל׳ סיפן הדנקות. נרכו מנפים לדנר, נקור ונקילת דנר, המכלה וניכת דנר, ילימפ ועשימפ נחוץ סרלים וכדומה, כלמר תרלפ נהכילנה נגו המלין. הכפעל הפעולי, לו כמו הקנלה [ערצייגען], וכן הנעב״פ הפעולי, והכוסף הֵרָאֹה לו חֶרְאֹה, יולפ ויחוק, ופעולי שלו הֵרָאֹה, והסתפעל לילפ וס לפ וס, מעלות וקנוק ילים ומכלי עשוי מעשה מס ועכין, לו ג״כ הקנלה וס לוס, נכוקו ועפם יול. קלן המצרם רָאֹה, ודומם לו המצרם כמכוון נמפתי מערכ, כלמר תרלפ נלוס״ג.

v. intr. (impf. יִרְאֶה, apoc. יֵרֶא, convers. וַיַּרְא; inf. abs. רָאֹה, רָאוֹ, c. רְאוֹת), *ὁρᾶν* (sicut דָּבַב, *id-ein*, *vid*-ere), vi latissime patente, de perceptione et sensuali cum quibusvis affectibus conjuncta et mentali eaque vel naturali et mere empirica vel supernaturali et divinitus effecta (נָבִיא = חוֹזֶה = רֹאֶה). Hinc vi *videndi* vel simplici vel emphatica (= vivere), *videndi* et *contemplandi, contuendi* cum voluptate vel compassione (seq. בְּ), vi *despiciendi, designandi* oculis et *spectandi* s. *providendi. Ni.* conspici, conspiciendum se praebere h. e. comparare (erscheinen). *Hi.* הַרְאָה, facere, ut quis quid intueatur vel sentiat s. experiatur, ostendere. *Ho.* videntem fieri, videndum exhiberi. *Hitpa.*, mutuo se intueri, h. e. vel consilii desiderio vel pugnae cupiditate. LXX. *ὁρᾶν, ἐφ-, καθ-; ἰδεῖν, ἐν-, ἐπ-, προ-, ὑπερ-; βλέπειν, ἐμ-, ἐπι-; ὄπτεσθαι, ἐπ-, ὑπερ-; θεᾶσθαι, θεωρεῖν, σκέπτεσθαι, γινώσκειν, ἐπι-, κατανοεῖν, καταμανθάνειν, πάσχειν, συνιέναι, παραδειγματίζειν; ἀποδεικνύναι, ἀναγγέλλειν, εἰςέρχεσθαι, ἐπ-, περιεῖναι; κατάφοβον γίνεσθαι, βόσκειν* (רעה), *κείρειν* (גרע), *σώζειν*; prt. act. *προφήτης ὀνομαστός*; imper. רְאֵה, *ἰδού*; *Ni. ὀπτάζεσθαι, ὀπτάνεσθαι* (*ὀπτασία*), *φαίνεσθαι, δηλοῦσθαι, γίνεσθαι, εἶναι, καταβαίνειν, ἐντρέπεσθαι*; *Hi. δεικνύναι, παρα-*; prt. מוֹרְאָה, *ἐπιφανής*; *Hitpa. ῥαθυμεῖν*; רָאָה בְּיַיִן, רָאָה עַל־אֲבָנִים, *τίκτειν*; *μεθύσκεσθαι οἶνῳ*; רָאָה בַּבָּבֶד, *κατασκοπεῖν*; עֵרֶב רַבּ, *ἄνθρωπος*; רֹאֵי פָנִים, *οἱ ἐγγύς*, לִרְאוֹת, *εἰς ἀπάντησιν.*

תָּמוּ עֲרָבֵי קֹוֹם · תֹּחֵחַ לְאֵל חִזְקִי׃
וַיְחַבֵּר עָלֵיו חִשְׁלְכִתּוּ · מֵעוֹ בָּרִין עַם־חַשְׁבַּל׃
לֹא לְכִבּוֹדִי וְלִכְבֹד בֵּית אָבִי עֲשָׂקְתִּי נִשְׁקִי׃
לְכִבּוֹד אֲלֵי מֵגִנֵּי · חֵעֲצַלְתִּי חֵעֲצַל׃

ג״ו וקדיר נקני, לוטם נכתיב קמוכו קִרְתְרוֹס, ומוכנו מין כנור נעל שם מיתרים, ווהו מלשון יין [*κίθαρις*] כתהווה, נחלוף סופי״ יִ״ן [ις] לסופי״ רֹ״ס, כדרך לרוב נקלמי, והקרן ניוכי שהוף [*si-tareh*] לקוף מלשון פרס [*κιθάρα*] ע״י קשוי סילוע, ותעודקו נעל שם קויס ומוקרים.

n. m. (*Ketib:* קִרְתְּרוֹס), *κίθαρις*, cithara, mutuo sumtum ex pers. *si-tareh* (sex chordis instructus), hebr. כִּנּוֹר, pl. targ. קַתְרוֹסִין. LXX. *κιθάρα.*

קִיתְרוֹס *Qri.*
קיתרס סבכא פסנתרין Dan. 3, 5.
קיתרס שבכא פסנטרין Dan. 3, 7. 10. 15.

Digitized by Google

רָאָה

3 prf.:

ויחי כאשר ראה יעקב Gn. 29, 10.
כי־ראה י׳ בעניי Gn. 29, 32.
ראה אלהים ויוכח Gn. 31, 42.
וכי ראה את־עניים Ex. 4, 31.
או ראה או ידע Lev. 5, 1.
ואם ראה הכהן Lev. 13, 56.
ולא־ראה עמל Num. 23, 21.
ראה כי־נגעה אליו הרעה Jud. 20, 41.
ושמואל ראה את־שאול 1 S. 9, 17.
ופני המלך לא ראה 2 Sam. 14, 24.
ופני המלך לא ראה 2 Sam. 14, 28.
ואחיתפל ראה 2 Sam. 17, 23.
כאשר ראה כל־הבא 2 Sam. 20, 12.
מלך־יהודה ראה 2 Reg. 9, 27.
ראה את־לחץ ישראל 2 Reg. 13, 4.
ראה י׳ את־עני ישראל 2 Rg. 14, 26.
וכחשחית ראה י׳ 1 Chr. 21, 15.
כי ראה כי־כלתה אליו Esth. 7, 7.
בל־ראה לנצח Ps. 10, 11.
ראה את־כל־בני האדם Ps. 33, 13.
כי־ראה כי־יבא יומו Ps. 37, 13.
חים ראה וינס Ps. 114, 3.
ראה רעה ויסתר Prv. 22, 3.
עוים ׀ ראה רעה Prv. 27, 12.
ולבי ראה הרבה Eccl. 1, 16.
לא־ראה את־המעשה Eccl. 4, 3.
גם־שמש לא־ראה Eccl. 6, 5.
וטובה לא ראה Eccl. 6, 5
מי ראה כאלת Jes. 66, 8.
אני הגבר ראה עני Thr. 3, 1.
אדני לא ראה Thr. 3, 37.
ראה בכבד Ez. 21, 26.
ראה ויתר גוים Hab. 3, 6.
אשר ראה את־הבית Hag. 2, 3.

3 prf. f.:

כי ראתה כי־גדל שלה Gn. 38, 14.
ואתה כי מת בנה 2 Reg. 11, 1.
ראתה כי־מת בנה 2 Chr. 22, 10.
חן־כל ראתה עיני Job. 13, 1.
וכל־יקר ראתה עינו Job. 28, 10.
ועין ראתה ותעידני Job. 29, 11.
האה ראתה עיננו Ps. 35, 21.
ובאיבי ראתה עיני Ps. 54, 9.
ראתה ותחל הארץ Ps. 97, 4.
כי־ראתה גוים Thr. 1, 10.

3 prf. fem.: p.

עין לא־ראתה Jes. 64, 3.

3 prf. f. c. s.:

ועתה עיני ראתך Job. 42, 5.

3 perf. masc.:

וראה את־הדם Ex. 12, 23.
וראה כל־עם Ex. 33, 10.
וראה כל־העם Ex. 34, 10.
וראה הכהן ׀ את־הנגע Lev. 13, 3.
וראה הכהן אתו Lev. 13, 6.
וראה הכהן והנה פשתה Lev. 13, 8.
וראה הכהן Lev. 13, 10.
וראה הכהן והנה כסתה Lev. 13, 13.
וראה הכהן את־הבשר Lev. 13, 15.
וראה הכהן והנה מראה Lev. 13, 20.
וראה אתה הכהן Lev. 13, 25.
וראה הכהן את־הנגע Lev. 13, 30.
וראה הכהן את־הנגע Lev. 13, 32
וראה הכהן את־הנתק Lev. 13, 34.
וראה הכהן והנה בעור Lev. 13, 39.
וראה אתו הכהן Lev. 13, 43.
וראה הכהן את־הנגע Lev. 13, 50.
וראה את־הנגע Lev. 13, 51.
וראה הכהן אחרי־הכבס Lev. 13, 55.
וראה הכהן והנה נרפא Lev, 14, 3.
וראה את־הנגע Lev. 14, 37.
וראה והנה פשה הנגע Lev. 14, 39. 44.
וראה והנה לא־פשה Lev. 14, 48.
וראה את־ערותה Lev. 20, 17.
וראה אתו רחי Num. 21, 8.
וראה שאול כל־איש 1 Sam. 14, 52.
וראיתי טוב בכל־עמלי Eccl. 3, 13.
וראה רכב צמד פרשים Jes. 21, 7.
וראה את־ארץ מולדתו Jer. 22, 10.
וראה את־החרב באה Ez. 33, 3.
וראה עצם אדם Ez. 39, 15.

3 prf. c. s.:

וְרָאָהּ

וראך ושמח בלבו Ex. 4, 14.

3 perf. c. s.:

וְרָאָהוּ

מי ראהו שם 1 Sam. 23, 22.
ולא ראהו עוד 2 Reg. 2, 12.

3 prf. c. s.:

וְרָאֲתוּ

וראהו הכהן וטמא Lev. 13, 3.
וראהו הכהן ביום השביעי Lev. 13, 5.
וראהו הכהן והנה נחפך Lev 13, 17.
וראהו הכהן ביום השביעי Lev. 13, 27.
וראהו הכהן והנה פשה Lev. 13, 36.

3 perf. c. s.:

וְרָאָתָה

אז ראה ויספרה Job. 28, 27.

3 perf. c. s.:

וְרָאֵם

כאשר ראם Gn. 32, 3.
כאשר ראם צדקיהו Jer. 39, 4.

2 prf.:

וְרָאִיתָה

חגד למלך אשר ראיתה 2 Sam. 18, 21.
ראתה ׀ כי־אתה ׀ עמל Ps. 10, 14.
ראיתה י׳ עותתי Thr. 3, 59.
ראיתה כל־נקמתם Thr. 3, 60.

2 prf.:

וְרָאִיתָה

וראיתה אתה ונאספת Nu. 27, 13.

2 prf.:

רָאִיתָ

מה ראית כי עשית Gn. 20, 10.
ובמדבר אשר ראית Dt. 1, 31.
ראית ותשמח 1 Sam. 19, 5.
המגיד לו והנה ראית 2 S. 18, 11.
אשר ראית את־עניי Ps. 31, 8.
ראית י׳ אל־תחרש Ps. 35, 22.
אם־ראית גנב ותרץ עמו Ps. 50, 18.
ראית איש חכם בעיניו Prv. 26, 12.
למה צמנו ולא ראית Jes. 58, 3.
ראית מה־העם הזה Jer. 33, 24.
תאיל אשר־ראית Dan. 8, 20.

2 perf. fem.:

רָאִית

כי מה ראית 1 Sam. 28, 13.

2 perf.:

וְרָאִיתָ

וראית את־אחרי Ex. 33, 23.
וראית את־השמש Dt. 4, 19.
וראית סוס ורכב Dt. 20, 1.
וראית בשביה Dt. 21, 11.
וראית וקראת Jer. 51, 61.

2 prf. c. h int.:

הֲרָאִיתָ

הראית את כל־ההמון 1 Rg. 20, 13.
הראית כי־נכנע אחאב 1 Rg. 21, 29.
הראית אשר עשתה Jer. 3, 6.
הראית בן־אדם Ez. 8, 12. 15. 17. 47, 6.

2 prf. c. s.:

וְרָאִיתַנִי

וראיתני כתור האדם 1 Chr. 17, 17.

1 perf.:

רָאִיתִי

כי אתך ראיתי צדיק Gn. 7, 1.
ראיתי אחרי ראי Gn. 16, 13.
ראיתי את כל־אשר Gn. 31, 12.
כי־ראיתי אלהים Gn. 32, 31.
ראיתי פניך Gn. 33, 10.
לא־ראיתי כהנה Gn. 41, 19.
ראה ראיתי את־עני Ex. 3, 7.
ראיתי את־הלחץ Ex. 3, 9.
ראיתי את־העם הזה Ex. 32, 9.
ראיתי את־העם הזה Dt. 9, 13.
כי־על־כן ראיתי Jud. 6, 22.
אשה ראיתי בתמנתה Jud. 14, 2.
כי ראיתי את־עמי 1 Sam. 9, 16.
ויאמר שאול כי־ראיתי 1 S. 13, 11.
כי־ראיתי בבניד לי מלך 1 S. 16, 1.
הנה ראיתי בן לישי 1 Sam. 16, 18.
ראיתי את־בן־ישי בא נבא 1 Sam. 22, 9.
לא־ראיתי את־נערי אדני 1 S. 25, 25.
אלהים ראיתי 1 Sam. 28, 13.
הנה ראיתי את־אבשלם 2 S. 18, 10.
ראיתי ההמון הגדול 2 Sam. 18, 29.
ראיתי את־כל־ישראל 1 Rg. 22, 17.
ראיתי את־י׳ ישב 1 Reg. 22, 19.
ראיתי אמש נאם־י׳ 2 Rg. 9, 26.
ראיתי את־דמעתך 2 Reg. 20, 5.
ראיתי בשמחה 1 Chr. 29, 17.
ראיתי את־כל־ישראל 2 Chr. 18, 16.
ראיתי את־י׳ יושב 2 Chr. 18, 18.
ראיתי ביהודה Neh. 13, 15.
גם ׀ בימים ההם ראיתי Neh. 13, 23.
כאשר ראיתי חרשי און Job. 4, 8.
אני ראיתי אויל משריש Job. 5, 3.
ולא ראיתי צדיק נעזב Ps. 37, 25.
ראיתי רשע עריץ Ps. 37, 35.
ראיתי חמס וריב בעיר Ps. 55, 10.
און אם־ראיתי בלבי Ps. 66, 18.
לכל־תכלה ראיתי קץ Ps. 119, 96.
ראיתי בגדים Ps. 119, 158.
ראיתי לקחתי מוסר Prv. 24, 32.
ראיתי את־כל־המעשים Eccl. 1, 14.
גם־זה ראיתי אני Eccl. 2, 24.
ראיתי את־הענין Eccl. 3, 10.
ראיתי תחת השמש Eccl. 3, 16.
ראיתי את־כל־החיים Eccl. 4, 15.
יש רעה חולה ראיתי Eccl. 5, 12.
אשר ראיתי אני Eccl. 5, 17.
יש רעה אשר ראיתי Eccl. 6, 1.
את־הכל ראיתי Eccl. 7, 15.
כל־זה ראיתי Eccl. 8, 9.
ובכן ראיתי רשעים Eccl. 8, 10.
גם־זה ראיתי חכמה Eccl. 9, 13.
יש רעה ראיתי Eccl. 10, 5.
ראיתי עבדים על־סוסים Eccl. 10, 7.
ראיתי את־דמעתך Jes. 38, 5.
חמותי ראיתי אור Jes. 44, 16.
דרכיו ראיתי וארפאהו Jes. 57, 18.
ראיתי את־הארץ Jer. 4, 23.
ראיתי ההרים Jer. 4, 24.
ראיתי והנה אין האדם Jer. 4, 25.
ראיתי והנה הכרמל Jer. 4, 26.
הנה ראיתי נאם־י׳ Jer. 7, 11.
ראיתי שקוציך Jer. 13, 27.
ראיתי תפלה Jer. 23, 13.
ראיתי שערורה Jer. 23, 14.
מדוע ראיתי כל־גבר Jer. 30, 6.
ראיתי המה חתים Jer. 46, 5.
ראיתי על־נהר־כבר Ez. 3, 23.
ראיתי בנהר־כבר Ez. 10, 15.
ראיתי תחת אלהי־ישראל Ez. 10, 20
הפנים אשר ראיתי Ez. 10, 22.
המראה אשר ראיתי Ez. 11, 24.
ואסיר אתהן כאשר ראיתי Ez. 16, 50
המראה אשר ראיתי Ez. 43, 3.
כמראה אשר־ראיתי Ez. 43, 3 (bis).
ראיתי את־האיל מנגח Dan. 8, 4.
אשר ראיתי עמד Dan. 8, 6.
ראיתי בחזון בתחלה Dan. 9, 21.
ראיתי שעריריה Hos. 6, 10.
ראיתי אבותיכם Hos. 9, 10.
כאשר־ראיתי לצור Hos. 9, 13.
ראיתי את־אדני נצב Am. 9, 1.
ראיתי אהלי כושן Hab. 3, 7.
ראיתי ׀ הלילה Zach. 1, 8.
ויאמר ראיתי Zach. 4, 2.
עתה ראיתי בעיני Zach. 9, 8.

1 perf.:

וְרָאִיתִי

וראיתי את־הדם Ex. 12, 13.
וראיתי מה והגדתי לך 1 S. 19, 3.
אוכל וראיתי Esth. 8, 6.
ואיככה אוכל וראיתי Esth. 8, 6.
וראיתי אני שיש יתרון Eccl. 2, 13.
וראיתי כי אין טוב Eccl. 3, 22.
וראיתי אני את־כל־עמל Eccl. 4, 4.
וראיתי את־כל־מעשה Eccl. 8, 17.
וראיתי והנה־עליהם גידים Ez. 37, 8
וראיתי לבית גבה Ez. 41, 8.
וראיתי אני דניאל Dan. 10, 7. 12, 5.

1 prf. c. s.:

רְאִיתִיהָ

וכחש בו לא ראיתיך Job. 8, 18.

1 prf. c. s.:

רְאִיתִיו

ולא ראיתיו עד־הנה Gn. 44, 28.
לאביו ולאמו לא ראיתיו Dt. 33, 9.

1 prf. c. s.:

וּרְאִיתִיו

וראיתיו מגיע Dan. 8, 7.

1 prf. c. s.:

וּרְאִיתִיהָ

וראיתיה לזכר Gn. 9, 16.

3 perf. pl.:

רָאוּ

ועורות אביהם לא ראו Gn. 9, 23.
אשר לא־ראו אבתיך Ex. 10, 6.
לא־ראו איש את־אחיו Ex. 10, 23.
הדברים אשר־ראו עיניך Dt. 4, 9.
הגדלת אשר־ראו עיניך Dt. 7, 19. 29, 2.
ראו עיניך Dt. 10, 21.
לא־ידעו ואשר לא־ראו Dt. 11, 2.
ועיניו לא ראו Dt. 21, 7.
ויהושע וכל־ישראל ראו Jos. 8, 21.
ראו את כל־מעשה י׳ Jud. 2, 7.
סרני־פלשתים ראו 1 Sam. 6, 16.
ראו בארון י׳ 1 Sam. 6, 19.
כי ראו את אשר־הגדל 1 S. 12, 24.
ואיש ישראל ראו 1 Sam. 13, 6.
היום הזה ראו עיניך 1 Sam. 24, 11.
ראו כי־נס ארם 2 Sam. 10, 14.
ראו כי־חכמת אלהים 1 Rg. 3, 28.
והנה ראו את־הגדוד 2 Rg. 13, 21.
ויאמר מה ראו בביתך 2 Rg. 20, 15.
כל־אשר בביתי ראו 2 Reg. 20, 15.
ראו כי־נס ארם 1 Chr. 19, 15.
ראו את־הבית הראשון Esr. 3, 12.
ומה־ראו על־כפה Esth. 9, 26.
כי ראו כי־גדל הכאב Job. 2, 13.
כעללים לא־ראו אור Job. 3, 16.
ברחו לא־ראו טובה Job. 9, 25.
ועיני ראו ולא־זר Job. 19, 27.
ועתה ׀ לא־ראו אור Job. 37, 21.
המה ראו כן תמהו Ps. 48, 6.
ראו הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.
ראו ענוים ישמחו Ps. 69, 33.
בחנוני גם־ראו פעלי Ps. 95, 9.
ראו כל־אפסי־ארץ Ps. 98, 3.
המה ראו מעשי י׳ Ps. 107, 24.
גלמי ׀ ראו עיניך Ps. 139, 16.
אשר ראו עיניך Prv. 25, 7.
ומעשה ידיו לא ראו Jes. 5, 12.
י׳ צבאות ראו עיני Jes. 6, 5.
ראו אור גדול Jes. 9, 1.
מה ראו בביתך Jes. 39, 4.
כל־אשר בביתי ראו Jes. 39, 4.
ראו איים ויייראו Jes. 41, 5.
אשר לא־ספר להם ראו Jes. 52, 15.
ולא־ראו את־כבודי Jes. 66, 19.
כי־ראו ערותה Thr. 1, 8.
לראות ולא ראו Ez. 12, 2.
אחר רוחם ולבלתי ראו Ez. 13, 3.
לא־ראו את־המראה Dan. 10, 7.

3 perf. pl.:

וְרָאוּ

וראו בני־ישראל Ex. 34, 35.
וראו כל־עמי הארץ Dt. 28, 10.
וראו את־מכות הארץ Dt. 29, 21.
וראו כל־העמים כבודך Ps. 97. 6.
וראו כל־בשר יחדו Jes. 40, 5.
וראו כל־אפסי־ארץ Jes. 52, 10.
וראו גוים צדקך Jes. 62, 2.
וראו את־כבודי Jes. 66, 18.
וראו בפגרי האנשים Jes. 66, 24.

Digitized by Google

וראו את־כל־עדותך Ez. 16, 37.
וראו כל־בשר Ez. 21, 4.
וראו כל־החגים את־ משפטי Ez. 39, 21.
וראו את־האבן הבדיל Zach. 4, 9.

3 prf. pl. c. s.: רָאֻנִי

ראוני נערים ונחבאו Job. 29, 8.

3 prf. pl. c. s.: רָאֻךָ

ראוך מים ׀ אלהים Ps. 77, 17.
ראוך מים יחילו Ps. 77, 17.
ראוך יחילו הרים Hab. 3, 10.

3 prf. pl. c. s.: רָאֻתָה

ראוה בנות ויאשרוה Cant. 6, 9.
ראוה צרים Thr. 1, 7.

2 prf. pl.: רְאִיתֶם

כל־אשר ראיתם Gn. 45, 13.
כי אשר ראיתם Ex. 14, 13.
אתם ראיתם אשר עשיתי Ex. 19, 4.
ראיתם כי מן־השמים Ex. 20, 22.
והנורא הזוא אשר ראיתם Dt. 1, 19.
כי לא ראיתם כל־תמונה Dt. 4, 15.
אתם ראיתם Dt. 29, 1.
ראיתם את כל־אשר עשה Jos. 23, 3.
מה ראיתם עשיתי מהרו Jud. 9, 48.
שאהבה נפשי ראיתם Cant. 3, 3.
בקיעי עיר־דוד ראיתם Jes. 22, 9.
ויצרה מרחוק לא ראיתם Jes. 22, 11.
ראיתם את כל־הרעה Jer. 44, 2.

2 prf.: וּרְאִיתֶם

ובקר וראיתם Ex. 16, 7.
וראיתם את־הארץ Num. 13, 18.
וראיתם אתו וזכרתם Num. 15, 39.
וראיתם והנה אם־יצאו Jud. 21, 21.
וראיתם אם־דרך גבולו 1 S. 6, 9.
וראיתם הטוב והישר 2 Rg. 10, 3.
וראיתם ושש לבכם Jes. 66, 14
וראיתם את־דרכם Ez. 14, 22.
וראיתם בין צדיק לרשע Mal. 3, 18.

2 pf. pl. c. h int.: הֲרְאִיתֶם כ׳ק

הראיתם אשר בחר־בו י׳ 1 S. 10, 24.
הראיתם האיש העלה 1 Sam. 17, 25.
הראיתם כי־שלח 2 Reg. 6, 32.

2 prf. pl. f.: וּרְאִיתֶן

וראיתן על־החאבנים Ex. 1, 16.

1 prf. pl.: רָאִינוּ

ראו ראינו Gn. 26, 28.
אשר ראינו צרת נפשו Gn. 42, 21.
ילדי הענק ראינו שם Nu. 13, 28.
וכל־העם אשר־ראינו Num. 13, 32.
ושם ראינו את־הנפילים Nu. 13, 33.
בני ענקים ראינו שם Dt. 1, 28.
היום הזה ראינו Dt. 5, 21.
כי אלהים ראינו Jud. 13, 22.
ראינו את־הארץ Jud. 18, 9.
כאשר שמענו ׀ כן ראינו Ps. 48, 9.
אתותינו לא ראינו Ps. 74, 9.
שנות ראינו רעה Ps. 90, 15.
ורעה לא ראינו Jer. 44, 17.
מצאנו ראינו Thr. 2, 16.

part. masc.: רֹאֶה *sg.*

הארץ אשר־אתה ראה Gn. 13, 15.
ראה אנכי את־פני אביכן Gn. 31, 5.
וכל אשר־אתה ראה לי־ הוא Gn. 31, 43.
ראה את־כל־מאומה Gn. 39, 23.
אר־נשבת אין ראה Ex. 22, 9.
צל ההרים אתה ראה Jud. 9, 36.
ראין ראה ואין יודע 1 Sam. 26, 12.
אני ראה את־מרוצת 2 Sam. 18, 27.
חנך ראה ביום החוא 1 Rg. 22, 25
ואלישע ראה 2 Reg. 2, 12.
כאשר אדני ראה 2 Reg. 2, 19.
חנכה ראה בעיניך 2 Reg. 7, 2.
חנך ראה בעיניך 2 Reg. 7, 19.
ויאמר שפעת אני ראה 2 Rg. 9, 17.

מה חציון חלז אשר אני ראה 2 Reg. 23, 17.
הנך ראה ביום 2 Chr. 18, 24.
בכל־עת אשר אני ראה Esth. 5, 13.
שנה בעיניו איננו ראה Eccl. 8, 16.
מה־אתה ראה ירמיהו Jer. 1, 11.
מקל שקד אני ראה Jer. 1, 11.
מה אתה ראה Jer. 1, 13.
סיר נפוח אני ראה Jer. 1, 13.
האינך ראה מה המח עשים Jer. 7, 17.
ראה כליות ולב Jer. 20, 12.
מה־אתה ראה ירמיהו Jer. 24, 3.
והנך ראה Jer. 32, 24.
אין י״י ראה אתנו Ez. 8, 12.
ואין י״י ראה Ez. 9, 9.
את־כל־אשר־אתה ראה Ez. 40, 4.
מה־אתה ראה עמוס Am. 7, 8. 8, 2.
מה אתה ראה ואמר Zach. 5, 2.
אני ראה מגלת עפה Zach. 5, 2.

part. constr.: רֹאֵה

יתנודדו כל־ראה בם Ps. 64, 9.

part. masc.: רוֹאֶה

וראה בעבים לא־יקצור Eccl. 11, 4.

part. c. h int.: הֲרוֹאֶה

הרואה אתה שבה העיר 2 S. 15, 27.
חראה אתה מהם עשים Ez. 8, 6.

part. masc.: הָרֹאֶה

והיה כל־הראה ואמר Jud. 19, 30.
יראה הראה אותה Jes. 28, 4.

part. c. suff.: רֹאִי

ראיתי אחרי ראי Gn. 16, 13.
באר לחי ראי Gn. 16, 14.
מבוא באר לחי ראי Gn. 24, 62.

part. c. suff.: רֹאֵנִי

אמרת אין ראני Jes. 47, 10.

part. c. suff.: רֹאֲנִי

מי ראני ומי ידעני Jes. 29, 15.

part. pl.: רֹאִים

ראים את־הקולה Ex. 20, 18.
ותמונה אינכם ראים Dt. 4, 12.
ומנוח ואשתו ראים Jud. 13, 19. 20.
וכל ׀ בני ישראל ראים 2 Chr. 7, 3.
אתם ראים בעיניכם 2 Chr. 29, 8.
לשמה כאשר אתם ראים 2 Chr. 30, 7.
אתם ראים הרעה Neh. 2, 17.
במקום ראים Job. 34, 26.
ולא תשעינה עיני ראים Jes. 32, 3.
ראים אתו עתה Hag. 2, 3.

part. pl.: הָרֹאִים

הראים את־כבודי Num. 14, 22.
הראים בשחוק Jud. 16, 27

part. pl.: לְרֹאִים

אשר אמרו לראים Jes. 30, 10.

prt. pl. constr.: רֹאֵי

ראי פני המלך Esth. 1, 14.

part. pl. constr.: לְרֹאֵי

ויתר לראי השמש Eccl. 7, 11.

p. pl. constr.: מַרְאֵי

מראי פני־המלך 2 Reg. 25, 19.
מראי פני־המלך Jer. 52, 25.

p. pl. c. suff.: רֹאָי

כל־ראי ילעיטו לי Ps. 22, 8.
ראי בחוץ נדדו ממני Ps. 31, 12.

p. pl. c. suff.: רֹאֶיךָ

ראיך אליך ישגיחו Jes. 14, 16.
לעיני כל־ראיך Ez. 28, 18.

part. pl. c. s.: רֹאֵהּ

כל־ראיך ידוד ממך Nah. 3, 7.

part. pl. c. c.: רֹאֵי

ראיו יאמרי איו Job. 20, 7.

part. pl. c. s.: רֹאֵיהָ

בעיני כל־ראיה Esth. 2, 15.

part. pl. c. s.: רֹאֵיהֶם

כל־ראיהם יכירום Jes. 61, 9.

p. fem. sg.: לְרֹאָה

אזן שמעת ועין ראה Prv. 20, 12.

part. f. pl.: רְאוֹת

והנה עיניכם ראות Gn. 45, 12.
ועיניך ראות וכלות Dt. 28, 32.
ועיני אדני־המלך ראות 2 S. 24, 3.
ועיני ראות 1 Reg. 1, 48.
עיניך ראות את־מוריך Jes. 30, 20.
ועיניך ראות Jer. 20, 4.
כאשר עיניך ראות Jer. 42, 2.

part. f. pl.: הָרְאוֹת

עיניך הראת Dt. 3, 21.
עיניכם הראות Dt. 4, 3.
כי עיניכם הראת Dt. 11, 7.
וחשכו הראות באורבות Eccl. 12, 3.

p. f. pass. pl.: הָרְאִיוֹת

הראיות לתת־לה Esth. 2, 9.

inf. constr.: רְאֹה

ראה פניך לא פללתי Gn. 48, 11.

inf. abs.: רָאֹה

ראה ראיתי את־עני עמי Ex. 3, 7.
אם־ראה תראה 1 Sam. 1, 11.

inf. abs.: רָאוֹ

ראו ראיני כי־חיה י׳ Gn. 26, 28.
וראו ראו ואל־תדעו Jes. 6, 9.

inf. abs.: וְרָאֹה

שבתי וראה תחת־השמש Eccl. 9, 11.

inf. abs.: רָאוֹת

ראות רבות ולא תשמר Jes. 42, 20.

inf. constr.: רְאוֹת

אל־תסם ראות פני Ex. 10, 28.
לא־אסם עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
ימות בה בלא ראות Num. 35, 23.
ראות המלחמה 1 Sam. 17, 28.

inf. constr.: בִּרְאוֹת

בעת ההיא בראות 1 Chr. 21, 28.
המבין בראות האלהים 2 Chr. 26, 5.

inf. constr.: וּבִרְאוֹת

ובראות י׳ כי נכנעו 2 Chr. 12, 7.

inf. constr.: פִּרְאוֹת

ויחי ׀ כראת את־החמם Gn. 24, 30.
כראת פני אלהים Gn. 33, 10.
ויהי כראות מלך־העי Jos. 8. 14.
ויהי כראת זמרי 1 Reg. 16, 18.
כראות אחאב 1 Reg. 18, 17.
כראות שרי הרכב 1 Rg. 22, 32. 33.
כראות איש־האלהים 2 Reg. 4, 25.
כראות יהורם את־יהוא 2 Reg. 9, 22.
ויהי כראות שרי 2 Chr 18, 31. 32.
ויהי כראות המלך Esth. 5, 2.
אם־כראות אנוש תראה Job. 10, 4.
כראות כל־החם Jer. 41, 13.

inf. constr.: וְכִרְאוֹת

וכראות שאול את־דוד 1 Sam. 17, 55.
וכראות המן את־מרדכי Esth. 5, 9.

inf. constr.: לִרְאוֹת

לראות מה־יקרא־לו Gn. 2, 19.
לראות הקלו המים Gn. 8, 9.
וירד י״י לראת את־העיר Gn. 11, 5.
לראות בבנית הארץ Gn. 34, 1.
לראות את־ערות הארץ Gn. 42, 9.
ערות הארץ באתם לראות Gn. 42, 12
לא תספון לראות פני Gn. 44, 23.
כי־לא נוכל לראות Gn. 44, 26.
וירא י״י כי סר לראות Ex. 3, 4.
ולא יוכל לראת את־הארץ Ex. 10, 5.
פן־יהרסו אלי־י״ לראות Ex. 19, 21.
לא תוכל לראת את־פני Ex 33, 20.
לראות את־הנגע Lev. 14, 36.
לראות את־הבית Lev. 14, 36.
ולא־יבאו לראות Num. 4, 20.
לראת את־הארץ Num. 32, 8.
ועינים לראות Dt. 29, 3.
לראות את מפלת Jud. 14, 8.

כהות לא יוכל לראות 1 Sam. 3, 2.
ולא יכול לראות 1 Sam. 4, 15.
וישמחו לראות 1 Sam. 6, 13.
לראות את־שאול 1 Sam. 15, 35.
לראות את־דוד לאמר 1 Sam. 19, 15.
לראות את־פני 2 Sam. 3, 13.
לראות את־הערים 1 Reg. 9, 12.
ואחיחו לא־יכל לראות 1 Rg. 14, 4.
לראות את־יורם 2 Reg. 8, 29.
לראות את־יורם 2 Reg. 9, 16.
ירד לראות את־יורם 2 Chr. 22, 6.
לראות היעמדו דברי Esth. 3, 4.
לא־חשוב עיני לראות טוב Job. 7, 7.
לראות היש משכיל Ps. 14, 2. 53, 3.
לראות שחת Ps. 16, 10.
לראות בטוב־י׳ Ps. 27, 13.
אחב ימים לראות טוב Ps. 34, 13.
ולא־יכלתי לראות Ps. 40, 13.
ואם־בא לראות Ps. 41, 7.
לראות עזך וכבודך Ps. 63, 3.
לראות ׀ בטובת בחיריך Ps. 106, 5.
המשפילי לראות Ps. 113, 6.
לא־חשבע עין לראות Eccl. 1, 8.
לראות חכמה והוללות Eccl. 2, 12.
לראות במה שיהיה אחריו Eccl. 3, 22.
לראות את־השמש Eccl. 11, 7.
לראות באבי הנחל Cant. 6, 11.
לראות הפרחה הגפן Cant. 6, 11.
והעורים חביטו לראות Jes. 42, 18.
היטבת לראות Jer. 1, 12.
לראות עמל ויגון Jer. 20, 18.
עינים להם לראות Ez. 12, 2.
לראות מה־ידבר Hab. 2, 1.
לראות כמה־רחבה Zach. 2, 6.

inf. constr.: לְרָאוֹת

לראוה בך Ez. 28, 17.

inf. constr.: וְלִרְאוֹת

ולראות שהם־בהמה Eccl. 3, 18.
ולראות טובה בכל־עמלו Eccl. 5, 17.
ולראות את־העניין Eccl. 8, 16.

inf. constr.: מֵרְאוֹת

ותכהין עיניו מראת Gn. 27, 1.
תחשכנה עיניהם מראות Ps. 69, 24.
העבר עיני מראות שוא Ps. 119, 37.
נבהלתי מראות Jes. 21, 3.
ועצם עיניו מראות ברע Jes. 33, 15.
כי טח מראות עיניהם Jes. 44, 18.
מראות רע Hab. 1, 13.

inf. c. suff.: רְאוֹתִי

אחרי ראותי אתי־פניך Gn. 46, 30.

inf. c. suff.: בְּרְאֹתִי

ויהי בראתי Dan. 8, 2.
בראתי אני דניאל Dan. 8, 15.

inf. c. suff.: רְאֹתְךָ

כי ביום ראתך פני Ex. 10, 28.

inf. c. suff.: לְרָאוֹתְךָ *p.*

ובא אביך לראותך 2 Sam. 13, 5.

inf. c. suff.: כְּרְאֹתְכֶם

כראתכם את ארון Jos. 3, 3.

inf. c. suff.: בְּרְאֹתוֹ

בראתו ׀ את־המלאך 2 Sam. 24, 17.
כי בראתו ילדיו Jes. 29, 23.

inf. c. suff.: כְּרְאוֹתוֹ

כראותו כי־אין הנער Gn. 44, 31.
ויהי כראותו אותה Jud. 11, 35.
אל־אלישע כראתו אותם 2 Rg. 6, 21.
וימיתהו במגדו כראתו 2 Rg. 23, 29.

inf. c. suff.: לְרְאוֹתוֹ

ויבא חמלך לראותו 2 Sam. 13, 6.

inf. c. suff.: כְּרְאוֹתָהּ

ויהי כראותה כי־עזב Gn. 39, 13.

inf. c. suff.: לְרְאוֹתָהּ

לא־חסיף עוד לראתה Dt. 28, 68.

inf. c. suff.: בְּרְאוֹתָם

Digitized by Google

בראתם מלחמה Ex. 13, 17.
בראותם את־האיש 1 Sam. 17, 24.
בראתם כי־י׳ אלהיו 2 Chr. 15, 9.
inf. c. suff.: בְּרָאוֹתָם
ויהי כראותם אותו Jud. 14, 11.
כראותם כי־רב הכסף 2 Rg. 12, 11.
inf. c. suff.: וְכִרְאוֹתָם
וכראותם כי־רב הכסף 2 Chr. 24, 11.
inf. c. suff.: לְרָאֹתָם
לא תספו לראתם Ex. 14, 13.
impt. sg.: רְאֵה
ראה ריח בני Gn. 27, 27.
ראה אלהים עד Gn. 31, 50.
ראה את־שלום אחיך Gn. 37, 14.
ראה נתתי אחך Gn. 41, 41.
ראה כל־המפתים Ex. 4, 21.
ראה נתתיך אלהים Ex. 7, 1.
ראה קראתי בשם Ex. 31, 2.
ראה אתה אמר אלי Ex. 33, 12
ראה נתתי לפניכם Dt. 1, 8.
ראה נתן י׳ אלהיך Dt. 1, 21.
ראה נתתי בידך Dt. 2, 24.
ראה החלתי תת לפניך Dt. 2, 31.
ראה ׀ למדתי אתכם Dt. 4, 5.
ראה אנכי נתן לפניכם Dt. 11, 26.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
ראה נתתי בידך Jos. 6, 2.
ראה ׀ נתתי בידך Jos. 8, 1.
ואבי ראה גם ראה 1 Sam. 24, 12.
ראה אי־חנית המלך 1 Sam. 26, 16.
ראה נא אנכי יושב 2 Sam. 7, 2.
ראה דבריך טובים 2 Sam. 15, 3.
ראה חבקר לעלת 2 Sam. 24, 22.
עתה ראה ביתך דוד 1 Reg. 12, 16.
ראה מה־אשיב 1 Chr. 21, 12.
ראה נתתי חבקר 1 Chr. 21, 23.
ראה־עתה כי־י׳ בחר 1 Chr. 28, 10.
ראה ביתך דויד 2 Chr. 10, 16.
ראה כל־גאה חכניעהו Job. 40, 12.
ראה עניי משנאי Ps. 9, 14.
ראה עניי ועמלי Ps. 25, 18.
ראה־איבי כי־רבו Ps. 25, 19.
מגנו ראה אלהים Ps. 84, 10.
ראה־עניי וחלצני Ps. 119, 153.
ראה כי־פקודיך אהבתי Ps. 119, 159.
ראה דרכיה וחכם Prv. 6, 6.
ראה־זה חדש הוא Eccl. 1, 10.
ראה את־מעשה Eccl. 7, 13.
וביום רעה ראה Eccl. 7, 14.
ראה זה מצאתי Eccl. 7, 27. 29.
ראה חיים עם־אשה Eccl. 9, 9.
ראה הפקדתיך ׀ היום Jer. 1, 10.
ראה כל־הארץ לפניך Jer. 40, 4.
ראה י׳ את־עניי Thr. 1, 9.
ראה י׳ והביטה Thr. 1, 11. 2, 20.
ראה י׳ כי־צר־לי Thr. 1, 20.
ראה נתתי לך Ez. 4, 15.
ראה בעיניך Ez. 40, 4.
ראה העברתי מעליך Zach. 3, 4.
ראה היוצאים Zach. 6, 8.
impt. sg.: הַרְאֵה
וראה מן־המקום Gn. 13, 14.
שא־נא עיניך וראה Gn. 31, 12.
וראה ועשה בתבניתם Ex. 25, 40.
וראה כי עמך הגוי הזה Ex. 33, 13.
וראה את־הארץ Num. 27, 12.
וראה בעיניך Dt. 3, 27.
וראה את־ארץ כנען Dt. 32, 49
וראה כי אין בידי רעה 1 S. 24, 12.
דע וראה מה־אשיב 2 S. 24, 13.
ודע וראה 1 Reg. 20, 22.
וראה־שם יהוא 2 Reg. 9, 2.
וראה בקנאתי לי׳ 2 Reg. 10, 16.
פקח י׳ עיניך וראה 2 Reg. 19, 16.
שבע קלון וראה עניי Job. 10, 15.
וראה ראש כוכבים Job. 22, 12.
הבט שמים וראה Job. 35, 5.
וראה כל־גאה והשפילהו Job. 40, 11.
שמר־תם וראה ישר Ps. 37, 37.
עורה לקראתי וראה Ps. 59, 5.
הבט משמים וראה Ps. 80, 15.
וראה בטוב ירושלם Ps. 128, 5.
וראה־בנים לבניך Ps. 128, 6
וראה אם־דרך עצב־בי Ps. 139, 24.
הבט ימין ׀ וראה Ps. 142, 5.
וראה בטוב Eccl. 2, 1.
פקח י׳ עיניך וראה Jes. 37, 17.
הבט משמים וראה Jes. 63, 15.
וראה את־חרפתנו Thr. 5, 1.
וראה את־התועבות Ez. 8, 9.
וראה בעיניך Ez. 44, 5.
פקחה עיניך וראה Dan. 9, 18.
וראה מה היוצאת Zach. 5, 5.
impt. sg.: רְאִי
ראי שמעתי בקולך 1 Sam. 25, 35.
ראי חי בנך 1 Reg. 17, 23.
ראי דרכך Jer. 2, 23.
impt. fem. sg.: וְרְאִי
וראי במח כחו גדול Jud. 16, 5.
דעי וראי מה־תעשי 1 Sam. 25, 17.
שמעי־בת וראי Ps. 45, 11.
שאי־סביב עיניך וראי Jes. 49, 18.
שאי סביב עיניך וראי Jes. 60, 4.
וראי כי־רע ומר Jer. 2, 19.
וראי איפה לא שגלת Jer. 3, 2.
impt. pl.: רְאוּ
ראו הביא לנו Gn. 39, 14.
ראו כי רעה נגד פניכם Ex. 10, 10.
ראו כי־י׳ נתן לכם Ex. 16, 29.
ראו קרא י׳ בשם Ex. 35, 30.
ראו ׀ עתה כי אני Dt. 32, 39.
לכו ראו את־הארץ Jos. 2, 1.
ראו אתם ארבים Jos. 8, 4.
ראו צויתי אתכם Jos. 8, 8.
ראו את־תבנית מזבח י׳ Jos. 22, 28.
ראו הפלתי לכם Jos. 23, 4.
ראו־נא כי־ארו עיני 1 Sam. 14, 29.
ראו־נא לי איש מטיב לנגן 1 S. 16, 17.
ראו־נא כטוב לב־אמנון 2 S. 13, 28.
ראו חלקת יואב אל־ידי 2 S. 14, 30.
ראו אנכי מתמהמה 2 Sam. 15, 28.
ראו ׀ כבא המלאך 2 Reg. 6, 32.
ראו מה־אתם עשים 2 Chr. 19, 6.
ראו דבר־י׳ Jer. 2, 31.
ראו בגוים והביטו Hab. 1, 5.
impt. pl.: הַרְאוּ
וראו את־ישועת י׳ Ex. 14, 13.
גם־עתה התיצבו וראו 1 S. 12, 16.
ודעו וראו כי־רעתכם רבה 1 S. 12, 17.
וראו מי הלך מעמנו 1 Sam. 14, 17.
וראו במה היתה החטאת 1 S. 14, 38.
וראו את־מקומו 1 Sam. 23, 22.
וראו ודעו מכל המחבאים 1 S. 23, 23.
דערנא וראו 1 Reg. 20, 7.
כי אך־דערנא וראו 2 Reg. 5, 7.
לכו וראו איטה הוא 2 Reg. 6, 13.
לאמר לכו וראו 2 Reg. 7, 14.
חפשו וראו פן־יש־פה 2 Rg. 10, 23.
וראו אם־ילד זכר Jer. 30, 6.
עמדו וראו 2 Chr. 20, 17.
וראו כי־טוב י׳ Ps. 34, 9.
וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.
וראו ראו ואל־תדעו Jes. 6. 9.
וראו מי־ברא אלה Jes. 40, 26.
עברו איי כתיים וראו Jer. 2, 10.
והתבוננו מאד וראו Jer. 2, 10.
וראו־נא ודעו ובקשו Jer. 5, 1.
עמדו על־דרכים וראו Jer. 6, 16.
וראו את אשר־עשיתי לו Jer. 7, 12.
וראי הבאים מצפון Jer. 13, 20.
וראו אם־יש מכאוב Thr. 1, 12.
וראו מכאבי Thr. 1, 18.
וראו מהומת רבות Am. 3, 9.
עברו כלנה וראו Am. 6, 2.
מראש צרים אראנו Num. 23, 9.
אראנו ולא עתה Num. 24, 17.
ואני לא־אראנו נאם־י׳ Jer. 23, 24.
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְאֵנִי
אלכה ואראנו Gn. 45, 28.
1 *impf. c. s.:* אֶרְאֵם
ערק ולא־פנים אראם Jer. 18, 17.
2 *impf.:* תֵּרְאֶה
עתה תראה אשר אעשה Ex. 6, 1.
כי־תראה חמור שנאך Ex. 23, 5.
תראה היקרך דברי Num. 11, 23.
אפס קצהו תראה Num. 23, 13.
וכלו לא תראה Num. 23, 13.
את־הארץ אשר תראה Dt. 3, 28.
בכל־מקום אשר תראה Dt. 12, 13.
לא־תראה את־שור אחיך Dt. 22, 1.
לא־תראה את־חמור אחיך Dt. 22, 4.
ממראה עיניך אשר תראה Dt. 28, 34. 67.
מנגד תראה את־הארץ Dt. 32, 52.
ראה תראה ׀ בעני אמתך 1 S. 1, 11.
לא־תראה את־פני 2 Sam. 3, 13.
אם־תראה אתי 2 Reg. 2, 10.
אם־כראות אנוש תראה Job. 10, 4.
אור־חשך לא תראה Job. 22, 11.
ושערי צלמות תראה Job. 38, 17.
ואוצרות ברד תראה Job. 38, 22.
אדני כמה תראה Ps. 35, 17.
בהכרת רשעים תראה Ps. 37, 34.
ושלמת רשעים תראה Ps. 91, 8.
משפט וצדק תראה Eccl. 5, 7.
עם נועז לא תראה Jes. 33, 19.
כי־תראה ערם וכסיתו Jes. 58. 7.
תראה תועבות גדלות Ez. 8, 6.
תראה תועבות גדלות Ez. 8, 13. 15.
ולא תראה את־הארץ Ez. 12, 6.
וכאשר תראה עשה Dan. 1, 13.
2 *impf. ap.:* תֵּרָא
אל־תרא יין כי יתאדם Prv. 23, 31.
ואל־תרא ביום־אחיך Obad. 1, 12.
אל־תרא גם־אתה Obad. 1, 13.
2 *impf. ap.:* וְתֵרָא
ותרא את־עני־אבתינו Neh. 9, 9.
2 *impf. c. s.:* תֵּרְאֵנִי
תראני ובחנת לבי Jer. 12, 3.
2 *impf. c. s.:* תֵּרְאֶנּוּ
אשר תראנו משם Num. 23, 13.
2 *impf. f.:* תֵּרְאִי
אז תראי ונהרת Jes. 60, 5.
2 *impf f.:* תֵּרְאִי
לא־תראי רע עוד Zeph. 3, 15.
3 *impf.:* יִרְאֶה
אלהים יראה־לו השה Gn. 22, 8.
י׳ ׀ יראה Gn. 22, 14.
וכי־יראה הכהן Lev. 13, 31.
ואם יראה הכהן Lev. 13, 53.
אם־יראה איש באנשים Dt. 1, 35.
ולא־יראה בך ערות דבר Dt. 23. 15.
כי יראה כי־אזלת יד Dt. 32, 36.
אשר יראה האדם 1 Sam. 16, 7.
יראה לעינים 1 Sam. 16, 7.
וי׳ יראה ללבב 1 Sam. 16, 7.
ופני לא יראה 2 Sam. 14, 24.
אולי יראה י׳ בעיני 2 Sam. 16, 12.
ואל־יראה בעפעפי־שחר Job. 3, 9.
סתר־לו ולא יראה Job. 22, 14.
תחת כל־השמים יראה Job. 28, 24.
הלא־הוא יראה דרכי Job. 31, 4.
וכל־צפדיו יראה Job. 34, 21.
לא יראה כל־חכמי־לב Job. 37, 24.
את כל־גבה יראה Job. 41, 26.
לא יראה השחת Ps. 49, 10.
כי יראה ׀ חכמים ימותו Ps. 49, 11.
אמרו מי יראה־למו Ps. 64, 6.
ולא יראה־מות Ps. 89, 49.
ויאמרו לא יראה־יה Ps. 94, 7.
impt. f. pl.: וְרְאֶינָה
אצאינה וראינה בנות ציון Cant. 3, 11.
1 *imperf.:* אֶרְאֶה
אל־אראה במות הילד Gn. 21, 16.
ואחרי־כן אראה פניו Gn. 32, 21.
פן אראה ברע Gn. 44, 34.
ואל־אראה ברעתי Num. 11, 15.
לא־אראה עוד Dt. 18, 16.
אראה מה אחריתם Dt. 32, 20.
למען אשר אראה 2 Sam. 13, 5.
ועתה אראה פני המלך 2 S. 14, 32.
יעבר עלי ולא אראה Job. 9, 11.
יעטף ימין ולא אראה Job. 23, 9.
אם־אראה אובד Job. 31, 19.
כי־אראה בשער עזרתי Job. 31, 21.
אם־אראה אור כי יהל Job. 31, 26.
כי־אראה שמיך Ps. 8, 4.
שלום רשעים אראה Ps. 73, 3.
ואני אראה בשנאי Ps. 118, 7.
אראה אי־זה טוב Eccl. 2, 3.
אמרתי לא־אראה יה Jes. 38, 11.
עד־מתי אראה־נס Jer. 4, 21.
אראה נקמתך מהם Jer. 11, 20.
אראה נקמתך מהם Jer. 20, 12.
אראה בצדקתו Mich. 7, 9.
1 *imperf.:* וְאֶרְאֶה
ארדה־נא ואראה Gn. 18, 21.
ואראה את־המראה Ex. 3, 3.
ואראה העדם חיים Ex. 4, 18.
אעברה־נא ואראה Dt. 3, 25.
ואראה את־אחי 1 Sam. 20, 29.
1 *imperf.:* וְאֶרְאֶה
וארהו בשלל Jos. 7, 21. Kitib.
ואראה כי־אינך מושיע Jud. 12, 3.
ושבתי אני ואראה Eccl. 4, 1. 7.
ואראה את אדני Jes. 6, 1.
חקיצתי ואראה Jer. 31, 25.
ואראה מראות אלהים Ez. 1, 1.
ואראה ואפל על־פני Ez. 1, 28.
ואראה והנה־יד שלוחה Ez. 2, 9.
ואראה והנה דמות Ez. 8, 2.
ואראה והנה חר־אחד Ez. 8, 7.
ואראה והנה כל־תבנית Ez. 8, 10.
ואראה והנה אל־הרקיע Ez. 10, 1.
ואראה והנה ארבעה Ez. 10, 9.
ואראה בתוכם את־יאזניה Ez. 11, 1.
ואראה החזון ויהי בראתי Dan. 8, 2.
ואראה בחזון Dan. 8, 2.
ואשא עיני ואראה Dan. 8, 3.
ואראה את־המראה Dan. 10, 8.
ואראה והנה מגלה Zach. 5, 1.
ואשא עיני ואראה Zach. 6, 1.
1 *imperf.:* וְאֶרְאֶה
וארא ואין איש Jes. 41. 28.
1 *imperf.:* וְאֶרְאֶה
ואשא עיני ואראה Gn. 31, 10.
ואראה בחלמי Gn. 41, 22.
ואראה והנה חטאתם Dt. 9, 16.
ואראה ואקום ואמר Neh. 4, 8.
ואראה בפתאים Prv. 7, 7.
ואראה כי על־כל אדות Jer. 3, 8.
ואראה והנה רוח Ez. 1, 4.
ואראה החיות Ez. 1, 15.
ואראה ׀ כעין חשמל Ez. 1, 27.
ואראה כי נטמאה Ez. 23, 13.
ואראה והנה מלא Ez. 44, 4.
ואשא את־עיני ואראה Dan. 10, 5.
ואראה והנה ארבע Zach. 2, 1.
ואראה והנה־איש Zach. 2, 5.
ואשא עיני ואראה Zach. 5, 9.
1 *imperf. c. s.s.:* אֶרְאֶךָּ
אם־אביט אליך ואם אראך 2 Rg. 3, 14
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְאֶךָּ
ואראך מתבוססת בדמיך Ez. 16, 6.
ואראך והנה עתך Ez. 16, 8.
1 *impf. c. s.:* אֶרְאֶנּוּ

Digitized by Google

עד אשר־יראה בצריו Ps. 112, 8.
רשע יראה וכעס Ps. 112, 10.
רם י׳ ושפל יראה Ps. 138, 6.
פן־יראה י׳ ורע בעיניו Prv. 24, 18.
פן־יראה בעיניו Jes. 6, 10.
ואשר עשו אצבעתיו לא יראה Jes. 17, 8.
אשר יראה יגיד Jes. 26, 6.
ובל־יראה גאות י׳ Jes. 26, 10.
אשר יראה הראה אותה Jes. 28, 4.
יראה זרע יאריך ימים Jes. 53, 10.
מעמל נפשו יראה Jes. 53, 11.
לא יראה את־אחריתנו Jer. 12, 4.
ולא יראה כי־יבוא טוב Jer. 17, 6.
ולא יראה כי־יבוא חם Jer. 17, 8.
הארץ הזאת לא־יראה Jer. 22, 12.
ולא־יראה בטוב Jer. 29, 32.
לא־יראה לעין Ez. 12, 12.
ואותה לא־יראה Ez. 12, 13.
יראה פרעה ונחם Ez. 32, 31.
והצפה כי־יראה Ez. 33, 6.
למה יראה את־פניכם Dan. 1, 10.
יראה מה־יהיה בעיר Jon. 4, 5.
ותושיה יראה שמך Mich. 6, 9.
3 *imperf.:* וַיִּרְאֶה
פקח־נא את־עיניו ויראה 2 Rg. 6, 17.
3 *imperf.:* וַיִּרְאֶה
ויראה את־דוד 1 Sam. 17, 42.
ויראה נעמן 2 Reg. 5, 21.
ויראה את־בניו Job. 42, 16. Q'ri.
ויראוּ ולוא יעשה כהן Ez. 18, 14. Q'ri.
וישוב מכל־פשעיו וירא Ez. 18, 28.
3 *impf. ap.:* יֵרֶא, יֵרָא
ירא פרעה איש נבון Gn. 41, 33.
ירא י׳ עליכם וישפט Ex. 5, 21.
ירא אלחי אבותיכם 1 Chr. 12, 17.
ירא י׳ וידרש 2 Chr. 24, 22.
אל־ירא בפלגות Job. 20, 17.
3 *imperf. ap.:* וַיֵּרָא
ויראו וירב את־ריבי 1 Sam. 24, 16.
ויראו וישמע את־דברו Jer. 23, 18.
עד־ישקיף וירא Thr. 3, 50.
3 *imperf. ap.:* וַיַּרְא
ויראו אלהים את־האור Gn. 1, 4.
ויראו אלהים Gn. 1, 10. 12. 18. 21.
ויראו אלהים Gn. 1, 31.
וירא י׳ כי רבה Gn. 6, 5.
וירא אלהים את־הארץ Gn. 6, 12.
וירא והנה חרבו Gn. 8, 13.
וירא חם אבי כנען Gn. 9, 22.
וירא את־כל־ככר הירדן Gn. 13, 10.
וירא והנה שלשה Gn. 18, 2.
וירא וירץ לקראתם Gn. 18, 2.
ויראו־לוט ויקם לקראתם Gn. 19, 1.
וירא והנה עלה קיטר Gn. 19, 28.
וירא את־החמקום מרחק Gn. 22, 4.
וירא והנה־איל אחר Gn. 22, 13.
וירא והנה גמלים באים Gn. 24, 63.
וירא והנה יצחק Gn. 26, 8.
וירא עשו כי־ברך יצחק Gn. 28, 6.
וירא עשו כי רעות Gn. 28, 8.
וירא והנה באר Gn. 29, 2.
וירא י׳ כי־שטוּאה לאה Gn. 29, 31.
וירא יעקב את־פני לבן Gn. 31, 2.
וירא כי לא יכול לו Gn. 32, 26.
וירא והנה עשו בא Gn. 33, 1.
וירא את־הנשים Gn. 33, 5.
וירא אתה שכם Gn. 34, 2.
וירא־שם יהודה Gn. 38, 2.
וירא אדניו כי י׳ אתו Gn. 39, 3.
וירא אתם והנם זעפים Gn. 40, 6.
וירא שר־האפים Gn. 40, 16.
ויראו יעקב כי יש־שבר Gn. 42, 1.
ויראו יוסף את־אחיו Gn. 42, 7.
וירא את־כספו Gn. 42, 27.
וירא יוסף אתם Gn. 43, 16.
וירא את־בנימין אחיו Gn. 43, 29.

וירא את־העגלות Gn. 45, 27.
וירא ישראל את־בני יוסף Gn. 48, 8.
וירא יוסף כי־ישית אביו Gn. 48, 17.
וירא מנוחה כי טוב Gn. 49, 15.
וירא יושב הארץ Gn. 50, 11.
וירא יוסף לאפרים Gn. 50, 23.
וירא בסבלתם Ex. 2, 11.
וירא איש מצרי Ex. 2, 11.
וירא כי־אין איש Ex. 2, 12.
וירא אלהים את־בני Ex. 2, 25.
וירא והנה הסנה Ex. 3, 2.
וירא י׳ כי סר Ex. 3, 4.
וירא פרעה Ex. 8, 11.
וירא פרעה כי־חדל Ex. 9, 34.
וירא ישראל את־מצרים Ex. 14, 30.
וירא ישראל את־היד Ex. 14, 31.
וירא חתן משה Ex. 18, 14.
וירא העם וינעו Ex. 20, 18.
וירא העם כי־בשש Ex. 32, 1.
וירא אהרן ויבן מזבח Ex. 32, 5.
וירא את־העגל Ex. 32, 19.
וירא משה את־העם Ex. 32, 25.
וירא אהרן וכל־בני ישראל Ex 34, 30.
וירא משה את כל המלאכה Ex. 39, 43.
וירא כל־העם וירנו Lev. 9, 24.
וירא בלק בן־צפור Num. 22, 2.
וירא את־מלאך י׳ Num. 22, 31.
וירא משם קצה העם Num. 22, 41.
וירא בלעם כי טוב Num. 24, 1.
וירא את־ישראל שכן Num. 24, 2.
וירא את־עמלק Num. 24, 20.
וירא את־הקיני Num. 24, 21.
וירא פנחס בן־אלעזר Num. 25, 7.
וירא את־ענינו Dt. 26, 7.
וירא י׳ וינאץ Dt. 32, 19.
וירא ראשית לו Dt. 33, 21.
וירא והנה־איש עמד Jos. 5, 13.
וירא גדעון Jud. 6, 22.
וירא־נעל את־העם Jud. 9, 36.
וירא והנה העם יצא Jud. 9, 43.
וירא אשה בתמנתה Jud. 14, 1.
וירא־שם אשה זונה Jud. 16, 1.
וירא מיכה כי־חזקים Jud. 18, 26.
וירא את־האיש האורח Jud. 19, 17.
וירא את־אליאב 1 Sam. 16, 6.
וירא שאול אשר־הוא משכיל 1 Sam. 18, 15.
וירא שאול וידע כי י׳ 1 S. 18, 28.
וירא את־לחקת 1 Sam. 19, 20.
וירא דוד כי־יצא שאול 1 S. 23, 15.
וירא כי בא שאול 1 Sam. 26, 3.
וירא דוד את־המקום 1 Sam. 26, 5.
וירא שאול את־מחנה 1 Sam. 28, 5.
וירא נשא־כליו 1 Sam. 31, 5.
וירא יואב כי־חזיתה אליו 2 S. 10, 9.
וירא ארם כי נגף 2 Sam. 10, 15.
וירא אשה רחצת 2 Sam. 11, 2.
וירא דוד כי עבדיו 2 Sam. 12, 19.
וירא והנה עם־רב 2 Sam. 13, 34.
וירא אתם נער 2 Sam. 17, 18.
וירא איש אחד 2 Sam. 18, 10.
וירא והנה־איש רץ לבדו 2 S. 18, 24.
וירא הצפה איש־אחר רץ 2 S. 18, 26.
וירא האיש 2 Sam. 20, 12.
וירא את־המלך 2 Sam. 24, 20.
וירא שלמה את־הנער 1 Reg. 11, 28.
וירא כל־ישראל 1 Reg. 12, 16.
וירא את־הנבלה 1 Reg. 13, 25.
וירא כל־העם 1 Reg. 18, 39.
וירא ויקם וילך 1 Reg. 19, 3.
וירא מלך מואב 2 Reg. 3, 26.
ויפקח י׳ את־עיני הנער ויירא 2 Reg. 6, 17.
וירא העם והנה חשק 2 Rg. 6, 30.
וירא את־שפעת יהוא 2 Rg. 9, 17.
וירא את־החמזבח 2 Reg. 16, 10.
וירא המלך את־החמזבח 2 Rg. 16, 12.

וירא את־הקברים 2 Reg. 23, 16.
וירא נשא־כלי 1 Chr. 10, 5.
וירא יואב כי־היתה 1 Chr. 19, 10.
וירא ארם כי נגפו 1 Chr. 19, 16.
וירא את־מלאך י׳ עמד 1 Chr. 21, 16.
וירא את־המלאך 1 Chr. 21, 20.
ויבט ארנן וירא 1 Chr. 21, 21.
וירא יחזקיהו כי־בא סנחריב 2 Chr. 32, 2.
וירא המן כי־אין מרדכי Esth. 3, 5.
וירא־און ולא יתבונן Job. 11, 11.
וירא אליהוא כי אין מענה Job. 32, 5.
וירא פניו בתרועה Job. 33, 26.
וירא בצר להם Ps. 106, 44.
וירא י׳ וירע בעיניו Jes. 59, 15.
וירא כי־אין איש Jes. 59, 16.
וירא את־כל־חטאת אביו Ez. 18, 14.
וירא אפרים את־חלין Hos. 5, 13.
וירא האלהים את־ מעשיהם Jon. 3, 10.
3 *impf. c. s.:* יִרְאֵנִי
כי לא־יראני האדם Ex. 33, 20.
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵנִי
ויפן אחריו ויראני 2 Sam. 1, 7.
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵנִי
ויראהו אבי הנערה Jud. 19, 3.
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵנִי
ויראה יהודה Gn. 38, 15.
3 *impf. c. s.:* יֵרָאֶנָּה
ואם־יראנה הכהן Lev. 13, 21. 26.
הוא יראנו Dt. 1, 36.
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵם
ויפן אחריו ויראם 2 Reg. 2, 24.
3 *impf. f.:* תֵּרָאֶה
והיא תראה את־ערותו Lev. 20, 17.
וחיתי באור תראה Job. 33, 28.
3 *impf. fem.:* תֵּרֶא
תרא אשקלון וחירא Zach. 9, 5.
3 *impf. fem.:* וַתֵּרֶא
ותרא איבתי Mich. 7, 10.
3 *impf. fem.:* וַתֵּרֶא
ותרא האשה כי טוב Gn. 3, 6.
ותרא כי הרתה Gn. 16, 4. 5.
ותרא שרה את־בן־הגר Gn. 21, 9.
ותרא באר מים Gn. 24, 64.
ותרא את־יצחק Gn. 30, 1.
ותרא רחל כי לא ילדה Gn. 30, 9.
ותרא לאה כי עמדה Ex. 2, 2.
ותרא אתו כי־טוב הוא Ex. 2, 5.
ותרא את־התבה Num. 22, 23. 25. 27.
ותרא האתון Jud. 16, 18.
ותרא דלילה כי־הגיד לה Ruth 1, 18.
ותרא כי־מתאמצת היא Ruth 2, 18.
ותרא חמותה 1 S. 25, 23.
ותרא אביגיל את־דוד 1 S. 28, 12
ותרא האשה את־שמואל 1 Sam. 28, 21.
ותרא כי־נבהל מאד 2 Sam. 6, 16.
ותרא את־המלך דוד 1 Reg. 10, 4.
ותרא מלכת־שבא 2 Rg. 11, 14.
ותרא והנה המלך עמד 1 Chr. 15, 29.
ותרא את־המלך דויד 2 Chr. 9, 3.
ותרא מלכת־שבא 2 Chr. 23, 13.
ותרא והנה המלך עומד Jer. 3, 7.
ותראה בגודה אחותה Ez. 19, 5.
ותרא כי נוחלת Ez. 23, 11.
ותרא אחותה אהליבה Ez. 23, 14.
ותרא אנשי מחקה 3 *impf. f. c. s.:* תִּרְאֵנִי
ועין לא־תראני Job. 10, 18.
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵנִי
ותראני האתון Num. 22, 33.
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵנִי
ותראהו את־הילד Ex. 2, 6.
1 *imperf. pl.:* נֵרָאֶה
באורך נראה־אור Ps. 36, 10.

נראה אם־פרחה חגפן Cant. 7, 13.
למען נראה Jes. 5, 19.
ורעב לוא נראה Jer. 5, 12.
לא־נראה מלחמה Jer. 42, 14.
1 *imperf. pl.:* וְנִרְאֶה
ונראה מה־יהיו חלמותיו Gn. 37, 20.
ונשלחה ונראה 2 Reg. 7, 13.
ונשתעה ונראֶ יחדו Jes. 41, 23. Q'ri.
ונראה בשמחתכם Jes. 66, 5.
1 *impf. pl.:* וְנֵרָא *K'tib.*
ונראֶ יחדו Jes. 41, 23.
1 *imperf. pl.:* וַנִּרְאֶה
ונראה כי־אין 1 Sam. 10, 14.
1 *impf. p. c. s.:* וְנִרְאָהוּ
ונראהו ולא־מראה Jes. 53, 2.
2 *imperf. pl.:* תִּרְאוּ
לא־תראו פני Gn. 43, 3. 5.
ממני תראו וכן תעשו Jud. 7, 17.
תראו איש משתגע 1 Sam. 21, 15.
לא־תראו רוח 2 Reg. 3, 17.
ולא־תראו גשם 2 Reg. 3, 17.
תראו חתת ותיראו Job. 6, 21.
כנשא־נם הרים תראו Jes. 18, 3.
אמרו לראים לא תראו Jes. 30, 10.
לא־תראו חרב Jer. 14, 13.
ולא־תראו עוד את־ המקום Jer. 42, 18.
כי־תראו את־דרכם Ez. 14, 23.
2 *imperf. pl.:* וַתִּרְאוּ
ותראו את־שקוציהם Dt. 29, 16.
ותראו כי נחש מלך 1 Sam. 12, 12.
2 *impf. p. c. s.:* תִּרְאֵנִי
אל־תראני שאני שחרחרת Cant 1, 6.
3 *imperf. pl.:* יִרְאוּ
כי־יראו אתך המצרים Gn. 12, 12.
למכן יראו את־הלחם Ex. 16, 32.
אם־יראו אנשים Num. 32, 11.
לא ידעו ולא יראו Neh. 4, 5.
יראו עינו כידו Job. 21, 20.
יראו צדיקים וישמחו Job. 22, 19.
יביטו יראו־בי Ps. 22, 18.
יראו רבים ויראו Ps. 40, 4.
עד־נצח לא יראו־אור Ps. 49, 20.
יראו ישרים וישמחו Ps. 107, 42.
עינים לחם ולא יראו Ps. 115, 5. 135, 16.
עיניך יראו זרות Prv. 23, 33.
וצדיקים במפלתם יראו Prv. 29, 16.
חמה יראו כבוד־י׳ Jes. 35, 2.
למען יראו וידעו Jes. 41, 20.
בל יראו ובל־ידעו Jes. 44, 9.
מלכים יראו וקמו Jes. 49, 7.
כי עין בעין יראו Jes. 52, 8.
עינים להם ולא יראו Jer. 5, 21.
יראו כי בית מרי המה Ez. 12, 3.
בחוריכם חזינות יראו Joel 3, 1.
יראו גוים ויבשו Mich. 7, 16.
ובניהם יראו ושמחו Zach. 10, 7.
3 *impf. pl.:* וַיִּרְאוּ
פקח את־עיני־אלה ויראו 2 Rg. 6, 20.
ויראו צדיקים ויראו Ps. 52, 8.
ויראו שנאי ויבשו Ps. 86, 17.
3 *impf. pl.:* וַיִּרְאוּ
ויראו בני־האלהים Gn. 6, 2.
ויראו חמצרים את־האשה Gn 12, 14
ויראו אתה שרי פרעה Gn. 12, 15.
ויראו אחיו Gn. 37, 4.
ויראו אתו מרחק Gn. 37, 18.
ויראו והנה ארחת Gn. 37, 25.
ויראו את־צרות Gn. 42, 35.
ויראו אחי־יוסף Gn. 50, 15.
ויראו שטרי בני־ישראל Ex. 5, 19.
ויראו בני־ישראל ויאמרו Ex. 16, 15.
ויראו את אלהי ישראל Ex. 24, 10.
ויראו ויקחו איש מטהו Nu. 17, 24.

Digitized by Google

ויראו כל־העדה Num. 20, 29.
ויראו את־ארץ יעזר Num. 32, 1.
וירא את־הארץ Num. 32, 9.
ויראו וחנה עלה Jos. 8, 20.
ויראו השמרים Jud. 1, 24.
ויראו והנה דלתות Jud. 3, 24.
ויראו איש־ישראל Jud. 9, 55.
ויראו אתו העם Jud. 16, 24.
ויראו את־העם Jud. 18, 7.
ויראו בני־בנימן Jud. 20, 36.
ויראו אנשי־אשדוד 1 Sam. 5, 7.
ויראו את־הארון 1 Sam. 6, 13.
ויראו והנה עם־נבאים 1 S. 10, 11.
ויראו הצפים לשאול 1 Sam. 14, 16.
ויראו הפלשתים כי־מת 1 S. 17, 51.
ויראו אנשי־ישראל 1 Sam. 31, 7.
ויראו בני עמון 2 Sam. 10, 6.
ויראו כל־המלכים 2 Sam. 10, 19.
ויראו בניו את־הדרך 1 Reg. 13, 12.
ויראו מואב מנגד 2 Reg. 3, 22.
ויפקח י״י את־עיניהם ויראו 2 Reg. 6, 20.
ויראו כל־איש ישראל 1 Chr. 10, 7.
ויראו בני עמון 1 Chr. 19, 6.
ויראו עבדי הדרעזר 1 Chr. 19, 19.
ויראו את־התרמות 2 Chr. 31, 8.
ויראו כל־הגוים Neh. 6, 16.
ויראו כל־גבעה רמה Ez. 20, 28.
3 impf. pl.: יִרְאוּן
אשר לא־יראון Dt. 4, 28.
3 impf. pl. c. s.: יִרְאוּנִי
וראוני יניעון ראשם Ps. 109, 25.
יראיך יראוני וישמחו Ps. 119, 74.
3 impf. pl. c. s.: יִרְאוּהוּ
*לכן יראוהו אנשים Job. 37, 24.
3 impf. c. s.: וַיִּרְאֻהוּ
ויראתו בני־חנביאים 2 Rg. 2, 15.
3 impf. pl. c. s.: יִרְאוּהָ
וכל־מנאצי לא יראוה Num. 14, 23.
3 impf. pl. f.: תִּרְאֶינָה
ולא־תראינה עיניך 2 Reg. 22, 20.
ולא־תראינה עיניך 2 Chr. 34, 28.
אל־קדוש ישראל תראינה Jes. 17, 7.
עיני עורים תראינה Jes. 29, 18.
תראינה ארץ מרחקים Jes. 33, 17.
עיניך תראינה ירושלם Jes. 33, 20.
ועיני את־עיניו תראינה Jer. 32, 4.
עיני מלך־בבל תראינה Jer. 34, 3.
עיני תראינה Mich. 7, 10.
ועיניכם תראינה Mal. 1, 5.
3 impf. pl. f.: וַתִּרְאֶינָה
ותראינה עיניכם Jos. 24, 7.
ותראינה עיני 1 Reg. 10, 7.
ותראינה עיני 2 Chr. 9, 6.
Nif-al: נִרְאָה *3 perf.*
אל שדי נראה Gn. 48, 3.
אבתיכם נראה אלי Ex. 3, 16.
יאמרו לא־נראה אליך Ex. 4, 1.
כי־נראה אליך Ex. 4, 5.
והנה כבוד י״י נראה Ex. 16, 10.
היום י״י נראה אליכם Lev. 9, 4.
כנגע נראה לי בבית Lev. 14, 35.
נראה באהל מועד Num. 14, 10.
עין בעין נראה Num. 14, 14.
והנה נראה אלי האיש Jud. 13, 10.
נראה י״י אל־שלמה 1 Reg. 3, 5.
אין אבן נראה 1 Reg. 6, 18.
נראה אליו בגבעון 1 Reg. 9, 2.
ולא נראה עד היום הזה 1 Rg. 10, 12.
נראה אלהים 2 Chr. 1, 7.
נראה לדויד אביהו 2 Chr. 3, 1.
נראה בכבודו Ps. 102, 17.
כי־נראת כי־נלאת מואב Jes. 16, 12.
מרחוק י״י נראה לי Jer. 31, 3.
כמא נראה עליהם Ez. 10, 1.
נראה מראיהם טוב Dan. 1, 15.

חזון נראה אלי Dan. 8, 1.
3 perf.: הֻרְאָה
הנראה אליו פעמים 1 Reg. 11, 9.
אחרי הנראה אלי Dan. 8, 1.
3 perf.: נִרְאָה
ונראה שנית Lev. 13, 7.
ונראה אל־הכהן Lev. 13, 19.
ונראה את־פני י״י 1 Sam. 1, 22.
גלה חציר ונראה־דשא Prv. 27, 25.
ונראה קלונך Jer. 13, 26.
3 perf. f.: נִרְאֲתָה
ולא־נראתה כזאת Jud. 19, 30.
3 prf. f.: נִרְאֲתָה
ונראתה הקשת בענן Gn. 9, 14.
3 perf. pl.: נִרְאוּ
נראו ראשי ההרים Gn. 8, 5.
נראו בארץ יהודה 2 Reg. 23, 24.
ולא־נראו כהם לפנים 2 Chr. 9, 11.
הנצנים נראו בארץ Cant. 2, 12.
part. masc.: הַנִּרְאֶה *sg.*
הנראה אליו Gn. 12, 7.
לאל הנראה אליך Gn. 35, 1.
inf. constr.: לְהֵרָאוֹת
להראה אל־מטה Jud. 13, 21.
ויסף י״י להראה בשלה 1 S. 3, 21.
inf. constr.: הֵרָאוֹת
וביום הראות־בו Lev. 13, 14.
inf. constr.: לְהֵרָאוֹת
כי לא יוכלו להראות 2 Sam. 17, 17.
וילך אליהו להראות 1 Rg. 18, 2.
לחראות חמאתיכם Ez. 21, 29.
inf. constr.: לְרָאוֹת
לראות את־פני Ex. 34, 24.
לראות את־פני Dt. 31, 11.
תבאו לראות פני Jes. 1, 12.
inf. c. suff.: הֵרָאֹתוֹ
אחרי הראתו Lev. 13, 7.
inf. c. suff.: בְּהֵרָאוֹתוֹ
ומי העמד בהראותו Mal. 3, 2.
impt. sg.: הֵרָאֵה
לך חראה אל־אחאב 1 Reg. 18, 1.
1 imperf.: אֵרָאֶה
אראה על־חכפרת Lev. 16, 2.
כי היום אראה אליו 1 Reg. 18, 15.
1 imperf.: וְאֵרָאֶה
מתי אבוא ואראה Ps. 42, 3.
1 imperf.: וָאֵרֶא
וארא אל־אברהם Ex. 6, 3.
3 imperf.: יֵרָאֶה
בהר י״י יראה Gn. 22, 14.
ולא־יראה לך חמץ Ex. 13, 7.
ולא־יראה לך שאר Ex. 13, 7.
שלש פעמים בשנה יראה Ex. 23, 17.
יראה כל־זכורך Ex. 34, 23
ולא־יראה לך שאר Dt. 16, 4.
יראה כל־זכורך Dt. 16, 16.
ולא יראה את־פני י״י Dt. 16, 16.
מגן אם־יראה ורמח Jud. 5, 8.
יראה אל־אלהים בציון Ps. 84, 8.
יראה אל־עבדיך פעליך Ps. 90, 16.
וכבודו עליך יראה Jes. 60, 2.
וי״י עליהם יראה Zach. 9, 14.
3 imperf. ap.: יֵרָא
וגם־איש אל־יירא Ex. 34, 3.
3 imperf. ap.: וַיֵּרָא
וירא אליכם כבוד י״י Lev. 9, 6.
3 imperf.: וַיֵּרֶא
וירא י״י אל־אברם Gn. 12, 7. 17, 1.
וירא אליו י״י באלני Gn. 18, 1.
וירא אליו י״י Gn. 26, 2.
וירא אליו י״י בלילה Gn. 26, 24.
וירא אלהים אל־יעקב Gn. 35, 9.
וירא אליו ויפל Gn. 46, 29.
וירא מלאך י״י אליו Ex. 3, 2.

וירא כבוד־י״י Lev. 9, 23.
וירא כבוד־י״י Num. 16, 19.
וירא כבוד י״י Num. 17, 7.
וירא כבוד־י״י Num. 20, 6.
וירא י״י באהל Dt. 31, 15.
וירא אליו מלאך י״י Jud. 6, 12.
וירא מלאך־י״י אל־האשה Jud. 13, 3.
*וירא על־כנפי־רוח 2 Sam. 22, 11.
וירא י״י אל־שלמה 1 Reg. 9, 2.
וירא י״י אל־שלמה 2 Chr. 7, 12.
וירא לכרבים תבנית יד Ez. 10, 8.
וירא בגבחו Ez. 19, 11.
3 impf. fem.: תֵּרָאֶה
ואם תראה עוד Lev. 13, 57
גם תראה חרפתך Jes. 47, 3.
3 impf. fem.: וַתֵּרָאֶה
ותראה היבשה Gn. 1, 9.
3 imperf. pl.: יֵרָאוּ
ולא־יראו פני ריקם Ex. 23, 15. 34, 20.
וסני לא יראו Ex. 33, 23.
ולא יראו החוצה 1 Reg. 8, 8.
ולא יראו החוצה 2 Chr. 5, 9.
3 imperf. pl.: וַיֵּרָאוּ
ויראו אפיקי מים 2 Sam. 22, 16.
ויראו ראשי הבדים 1 Reg. 8, 8.
ויראו ראשי חבדים 2 Chr. 5, 9.
ויראו ׀ אפיקי מים Ps. 18, 16.
3 imperf. pl.: וַיֵּרָאוּ
ויראו לפניך מראינו Dan. 1, 13.
Pu-al: דגוש קלף למס׳ רָאָה
al. = רוּוּ
3 perf. pl.: רָאוּ עצמתיו לא ראו Job. 33, 21.
3 perf.: הָרְאָה *Hif-il.*
הראה את־פרעה Gn. 41, 28.
והנה הראה אתי Gn. 48, 11.
כאשר הראה אתך בהר Ex. 27, 8.
כמראה אשר הראה י״י Num. 8, 4.
3 perf.: וְהֵרְאָה
והראה את־נפשו טוב Eccl. 2, 24.
3 perf. c. s.: הֶרְאַנִי *p.*
דברי י״י אשר הראני Ez. 11, 25.
3 perf. c. suff.: הֶרְאָנִי
הראני י״י אתך מלך 2 Reg. 8, 13.
הראני י״י Jer. 24, 1.
חדבר אשר הראני י״י Jer. 38, 21.
כה הראני Am. 7, 1. 4. 7. 8, 1.
3 perf. c. s.: וַהֶרְאַנִי
והראני אתו ואת־נהרו 2 S. 15, 25.
והראני י״י כי־מות ימות 2 Rg. 8, 10.
3 perf. c. s.: הֶרְאָנוּ
חן הראנו י״י אלהינו Dt. 5, 21.
הראנו את־כל־אלה Jud. 13, 23.
3 perf. c. s.: הֶרְאָךְ
הראך את־אשו הגדולה Dt. 4, 36.
3 perf. c. s.: הֶרְאָם
דבר אשר לא־הראם 2 Reg. 20, 13.
ונפלאתיו אשר הראם Ps. 78, 11.
אשר לא־הראם חקיהו Jes. 39, 2.
2 perf.: הֶרְאֵיתָ
הראית עמך קשה Ps. 60, 5.
2 perf.: הֶרְאֵיתַנִי
הראיתני ׀ צרות Ps. 71, 20. *Q're.*
הראיתני מעלליהם Jer. 11, 18.
2 prf. c. s.: הֶרְאִיתָנִי *K'tib.*
הראיתנו ׀ צרות Ps. 71, 20.
1 perf.: וַהֶרְאֵיתִי
והראיתי גוים מערך Nah. 3, 5.
1 perf. c. s.: הֶרְאִיתִיךָ
הראיתיך בעיניך Dt. 34, 4.
1 prf. c. s.: הֶרְאִיתָם
אשר לא־הראיתים Jes. 39, 4.

part. masc.: מַרְאֶה *sg.*
אני מראה אותך Ex. 25, 9.
אשר־אני מראה אותך Ez. 40, 4.
inf. constr.: לְהַרְאוֹת
להראות את־עבדך Dt. 3, 24.
להראות חעמים Esth. 1, 11.
להראות את־אסתר Esth. 4, 8.
inf. c. suff.: הַרְאֹתְךָ
בעבור הראתך את־כחי Ex. 9, 16.
inf. c. suff.: הַרְאוֹתֻכָה
למען הראותכה Ez. 40, 4.
inf. c. suff.: לַרְאֹתְכֶם
לראתכם בדרך Dt. 1, 33.
inf. c. suff.: בְּהַרְאֹתוֹ
בהראתו את־עשר Esth. 1, 4.
inf. c. suff.: הַרְאוֹתָם
לבלתי הראותם Jos. 5, 6.
impt. c. s.: הַרְאֵנִי
הראני נא את־כבדך Ex. 33, 18.
impt. sg. c. s.: הַרְאֵנוּ
הראני נא את־מבוא Jud. 1, 24.
הראנו י״י חסדך Ps. 85, 8.
impt. f. c. s.: הַרְאִינִי
הראיני את־מראיך Cant. 2, 14.
1 impf. c. s.: אַרְאֶךָּ
אל־הארץ אשר אראך Gn. 12, 1.
אראך מה־המח אלה Zach. 1, 9.
1 impf.: וְאַרְאֶךָּ
ואראך את־האיש Jud. 4, 22.
1 impf. c. s.: וְאַרְאֵהוּ
ואראהו בישיעתי Ps. 91, 16.
1 impf. c. s.: אַרְאֶנּוּ
אראנו בישע אלהים Ps. 50, 23.
אראנו נפלאות Mich. 7, 15.
2 impf. c. s.: תַּרְאֵנִי
למה תראני און Hab. 1, 3.
3 impf.: יַרְאֶה
ונחת זרעו יראה Jes. 30, 30.
3 impf. ap.: וַיַּרְא
ויראי אתם את־בן־המלך 2 Rg. 11, 4.
3 impf. c. s.: יַרְאֵנִי
ודבר מה־יראני Num. 23, 3.
אלהים יראני בשוררי Ps. 59, 11.
3 impf. c. s.: וַיַּרְאֵנִי
ויראני י״י ארבעה חדשים Zach. 2, 2.
ויראני את־יהושע Zach. 3, 1.
3 impf. c. s.: יַרְאֵנוּ
מי־יראנו טוב Ps. 4, 7.
3 impf. c. s.: וַיַּרְאֵהוּ
ויראהו י״י את־כל־הארץ Dt. 34, 1.
ויראהו את־חמקום 2 Reg. 6, 6.
3 impf.: וַיִּרְאֵם
ויראם את־מבוא העיר Jud. 1, 25.
ויראם את־כל־בית 2 Reg. 20, 13.
ויראם את־בית נכתה Jes. 39, 2.
3 impf.: וַיַּרְאֵם
ויראום את־פרי הארץ Num. 13, 26.
Hof-al: הָרְאָה
3 perf.: וְהָרְאָה
והראה את־הכהן Lev. 13, 49.
2 perf.: הָרְאֵיתָ
אשר הראית בהר Ex. 26, 30.
אתה הראית לדעת Dt. 4, 35.
part. masc.: מָרְאֶה
אשר־אתה מראה בהר Ex. 25, 40.
Hitpa-el: הִתְרָאֶה
1 impf.: נִתְרָאֶה
לכה נתראה פנים 2 Reg. 14, 8.
לכה נתראה פנים 2 Chr. 25, 17
2 impf. pl.: תִּתְרָאוּ
למה תתראו Gn. 42, 1.

Digitized by Google

3 *impf. pl.*: וַיִּתְרָאוּ
ויתראו פנים 2 Reg. 14, 11.
ויתראו פנים 2 Chr. 25, 21.

רָאֵה

ת"ו לד"ק, וסמיך רָאֵה [ע"פ קָמֵץ חָטָף יָפֶה], והכינון רוֹאֶה ויודע [ועפעכ], וכ"ף עכ"י נקיוב כמו יודע עכ"י.
adj. m. (c. רָאֵה, ad s. f. רָאֲתָה ab abs. רָאָה), videns, cognoscens, Job. 10, 15. Targ., quasi אַרְאֶה scriptum esset: אֶחֱמֵי סַגִּיאִין.

constr.: רְאֵה
Job. 10, 15. וראה עניי

רֹאֶה

ת"ו כינוי", ומוכנו לי"ם רוֹאֶה קיוקם קיוכות, לכן מלפניס ככוי לכניף וקווס, לכן למעמים רֹאֶה סס סגולי", ע"פ חֲגָה, בְּחָה, וסכניכס נמצכס למלכע כמצר קמל רָאָה, ועכיכו מופעמי, לומר קוע [מויף].
n. m. prt., ὁρατής, prophetae (nomen antiquius vulgari נָבִיא, 1 Sam. 9, 9.), interdum abstr., visio (ad s. f. רַאֲתָה *Milra*, plerumque בְּחָה, *Milél*). LXX. προφήτης, ὁραστός, φάσμα,

בְּרֹאֶה
Jes. 28, 7. שגו בראה

הָרֹאֶה
1 Sam. 9, 9. ונלכה עד־הראה
1 Sam. 9, 9. יקרא לפנים הראה
1 Sam. 9, 11. חיש בזה הראה
1 Sam. 9, 18. אי זה בית הראה
1 Sam. 9, 19. ויאמר אנכי הראה
1 Chr. 9, 22. הראה באמונתם
1Chr.26,28. ההקדיש שמואל הראה
1Chr.29,29. על־דברי שמואל הראה
2 Chr. 16, 7. בא חנני הראה
2Chr.16,10. ויכעס אסא אל־הראה

pl.: רֹאִים
Jes. 30, 10. אשר אמרו לראים

רְאוּת

ס"כ נקני, קמר קמוכו נכקיב רְאִית, וקפקלין רקי"ם וקנמה וקנוקם [לַמֵּם ועקען], ל"מ רקוע עיכי"ם, לומר קכמה נעיכי"ם, וקנור נקמם ענכי"ם, ל"מ בְּלִי רְאוּת, לומר קוע קכקי"ם.
n. f. Qeri (*Ketib:* רְאִית), visus; neoh. כְּלֵי רְאוּת, organum visus h. e. sensus videndi. LXX. ὁρᾶν. S. θεωρία.

Eccl. 5, 10. Q're. כי אם ראות עיניו

רְאִית

ס"כ, כדומס לל רְאוּת, וכמלל לך נכקיב.
n. f. Ketib (*Qeri* רְאוּת), visus.

Eccl. 5, 10. K'tib. כי אם ראית עיניו

רְאִי

ס"ו, ופרוטו כלי לאכל מקפכלים נו קפנים, מרקס מוכקס קפיכים, לו קמפקלים לאכ נס קרקיכס קכמים, נהתקמן פלר רקמן [צפיענעל], ונעמה מעתכת, לכן קמוום קמקים לס, ונעכני ים מאלהו. עי' עוד מרקה.
n. m., speculum, utpote quod res videndas refert, ex metallo polito confectum (רְאִי מוּצָק, sp. fusile, quocum coelum coruscum et astriferum comparatur, Targ. אַסְפַּקְלַרְיָא סְגִינָא. LXX. ὅρασις (ἐπιχύσεως).

כְּרְאִי
Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק

רְאֵי

ס"ו, ונקפסק רְאֵי, ונקוד קמף קמן, ומוכנו מקוס: ק' רקים, ומל רקי סרכון מלוס סרקים, מרוקס נעלמון עכוניס, לו כתקנוסו מלמים רקס כל. כ' כמו מַרְאֶה [צַכוּעמען], ל"מ טוב רקי, לכן ככלל סנע וסלף עין [נליק, צַכ-], וזסו סימון של יכל נמרו מרקי, לומר מקרי כל סרף עין [לוועמעכלם]. ג' דונמך ומשל, מאר מקריו יקלו מקרים ויקרו מוסר ומוכחת [מויף-עקסעמעל, וועלכוכנגם-], וזסו סימון של ומעתיך כרקי, לומר למעל ולדונמך, ומקלמוניס עמו, מפרשוסו עם מנוף ולכלוך.
n. m. (in p. רְאִי): 1) visus, unde אֵל רָאִי, deus vel miseros videns et juvans vel omnia videns, h. e., omniscius; 2) conspectus, adspectus, adv. מֵרְאֵי, post omnem quasi oculi nutum, manifeste (zusehends); 3) spectaculum, exemplum, quo omnes intuentes commonefiunt (Warnungsexempel). LXX. ὅρασις, ἐπιδεῖν, παράδειγμα.

רְאֵי *p.*
Gn. 16, 13. אתה אל ראי
1 S. 16, 12. עם־יפה עינים וטוב ראי
Job. 7, 8 לא־תשורני עין ראי

מַרְאֵי *p.*
Job. 33, 21. יכל בשרו מראי

כְּרְאִי *p.*
Nah. 3, 6. ושמתיך כראי

רַאֲוָה

כמר מפ מכלל"ק מקור שלם נקל, נוסו כרקס קמור למל מפעל, ע"פ לְאַהֲבָה, ול"כ מכוונס ככוונת רקס נקמור עם נ"ק.
n. agentis (ad s. f. אַהֲבָה), spectatio, τὸ ἐπιδεῖν, neoh. רְאִיָּה, רְאוּת (das Schauen, das Erscheinen). LXX. (ἔδωκά σε) παραδειγματισθῆναι.

*לְרַאֲוָה
Ez. 28, 17. *לראוה בך

רָאָה

ס"כ, וכנוי למין נפור קמסי", לאכ יעוף לעוס עלי לוכל [נייעב], ונקרין כן ע"פ קדוד קוס רקי"ו, כקאר לאמרו נב"ל סלן נר סדי"ק הוס נוסף מקכלו מצמנס עצמס מיל, וכן לאמרו קו"ל למס נקרין צמס רקס מכוסף ניוקר, ול"כ לין מצמס סוסרים נפוכס ק"ו, כקאר קצנו הטצמים הקדמים.
n. f., vultur, milvus, a visus sagacitate, uti jam *Midras* et *Gemara* recte observant, neutiquam sphalma scriptionis pro הָאָה, uti neoterici, Samaritano adstipulantes, asseruerunt. LXX. γύψ. A. ἴξος.

וְהָרָאָה
Dt. 14, 13. והראה ואת־האיה

מַרְאֶה

ס"ו, וסמיך מַרְאֵה, ונככוי מַרְאַהּ, מַרְאָהּ, ולפעמים סרכוי לנל סכנוים, ל"מ מַרְאֶיךָ, מַרְאָיו, מַרְאֵיהֶם, ולפעמר מכיול קלמת סמס של למד מפעל. סמוכן רקים והנעה מצנקה ונקוד [נעוועכונג, צַכ-, -נליקק], ל"מ מרקס עיכי"ם. ולפעמים קוין וקוות, ל"מ ולצמוסה על המקס, לומר על לאכ קויתי נקויוכי, ולפעמים כמו קוסר מסנים והנוף, ל"מ יפת מרקס, טוכת מרקס, ולפעמים כמו למוך וקוסר, ל"מ כמרקס לאכ, וכולם מצרע רקס נמקו. נצמס עכיכית מַרְאֵה מָקוֹם כמוי למוכס מקוס [קיכדעקס], רְאִיָּה סימוסנע, ל"מ מקדמים סלנכה ע"פ סרקים, וכן רְאִיָּה פכים לומר סרקוס, וועלכ רקים, וכן נקרל סרקוס נרגלים.
רְאִיּוֹן, רקים פכים נעוכה.
n. m. (c. מַרְאֵה, c. s. מַרְאֵהוּ, מַרְאֵהָ, pl. c. s. מַרְאֵיהֶם, מַרְאֵיהָ, מַרְאֵיהָ: nisi *Jud* ex *He* radicali verbi ortum est), 1) visus, conspectus, lustratio; 2) forma, species, figura, quae conspectui se offert; 3) visio prophetica et supernaturalis. LXX. ὅρασις, ὅραμα, ὁρατός, ὄψις, ὀπτασία, ὀφθαλμός, εἶδος, ἰδέα (Mt. 28, 3.) μέτρον; טוֹב מַרְאֶה, καλός; יְפֵה מַרְאֶה, εὐπρόσωπος; מַרְאֵה עֵינַיִם, δόξα. S. θεωρία, ἰδέα, εἶδος, θέαμα.

Gn. 12, 11. אשה יפת־מראה את
Gn. 24, 16. והנער טבת מראה מאד
Gn. 26, 7. כי־טובת מראה הוא
Gn. 29, 17. יפת־תאר ויפת מראה
Gn. 39, 6. יפה תאר ויפה מראה
Gn. 41, 2. יפות מראה ובריאת בשר
Gn. 41, 3. רעות מראה ודקות בשר
1 Sam. 17, 42. עם־יפה מראה
2 Sam. 11, 2. טובת מראה מאד
2 S. 14, 27. חיתה אשה יפת מראה
2 S. 23, 21. איש מצרי אשר מראה
Esth. 1, 11. טובת מראה היא
Esth. 2, 2. טובות מראה
Esth. 2, 3. מזבת מראה
Esth. 2, 7. וטובת מראה
Jes. 53, 2. ולא־מראה ונחמדהו
Dan. 1, 4. וטובי מראה

הַמַּרְאֶה
Num. 12, 8. ומראה ולא בחידת

הַמַּרְאֶה
Gn. 41, 4. רעות המראה
Gn. 41, 4. יפת המראה
Ex. 3, 3. ואראה את־המראה
Ez. 11, 24. המראה אשר ראיתי
Ez. 41, 21. המראה כמראה
Ez. 43, 3. וכמראה המראה
Dan. 8, 16. חבן להלז את־המראה
Dan. 8, 27. ואשתומם על־המראה

בַּמַּרְאֶה
Ez. 11, 24. במראה ברוח אלהים
Dan. 9, 23. ובין בדבר והבן במראה
Dan. 10, 1. ובינה לו במראה

כַּמַּרְאֶה
Num. 8, 4. כמראה אשר הראה י"י
Ez. 8, 4. כמראה אשר ראיתי
Ez. 41, 21. המראה כמראה
Ez. 43, 3 (bis). כמראה אשר ראיתי

לְמַרְאֶה
Gn. 2, 9. כל־עץ נחמד למראה
Jos. 22, 10. מזבח גדול למראה

constr.: מַרְאֵה
Lev. 13, 12. לכל־מראה עיני הכהן
Eccl. 6, 9. טוב מראה עינים
Ez. 1, 16. מראה האופנים
Ez. 1, 28. כן מראה הנגה
Ez. 1, 28. מראה דמות כבוד־י"י
Ez. 23, 15. מראה שלישים כלם

מִמַּרְאֵה
constr.: מִמַּרְאֵה
Ex. 24, 17. ומראה כבוד י"י
Lev. 13, 3. ומראה הנגע עמק
Lev. 13, 32. ומראה הנתק
Num. 9, 16. ומראה־אש לילה
Ez. 10, 9. ומראה האופנים
Dan. 1, 13. מראינו ומראה הילדים
Dan. 8, 26. ומראה הערב והבקר

כְּמַרְאֵה
constr.: כְּמַרְאֵה
Lev. 13, 43. כמראה צרעת
Num. 9, 15. כמראה־אש עד־בקר
Jud. 13, 6. כמראה מלאך

Ez. 1, 13. כמראה הלפידים
Ez. 1, 14. כמראה הבזק
Ez. 1, 26. כמראה אבן־ספיר
Ez. 1, 26. כמראה אדם עליו
Ez. 1, 27. חשמל כמראה־אש
Ez. 1, 27. ראיתי כמראה־אש
Ez. 1, 28. כמראה הקשת
Ez. 8, 2. דמות כמראה־אש
Ez. 8, 2. כמראה־זהר
Ez. 10, 1. כמראה דמות כסא
Ez. 40, 3. כמראה נחשת
Ez. 42, 11. כמראה הלשכות
Dan. 8, 15. כמראה גבר
Dan. 10, 6. ופניו כמראה ברק
Dan. 10, 18. ויגע־בי כמראה אדם
Joel 2, 4. כמראה סוסים מראהו

וְכְמַרְאֵה
constr.:
Ez. 43, 3. וכמראה המראה

לְמַרְאֵה
constr.:
Jes. 11, 3. ולא־למראה עיניו ישפוט
Ez. 23, 16. למראה עיניה

מִמַּרְאֵה
constr.:
Dt. 28, 34. ממראה עיניך
Ez. 1, 27. ממראה מתניו
Ez. 8, 2. ממראה מתניו ולמטה

וּמִמַּרְאֵה
constr.:
Dt. 28, 67. וממראה עיניך
Ez. 1, 27. וממראה מתניו
c. suff.: מַרְאֵךְ *Ktib.* מַרְאָיִךְ
Cant. 2, 14. ומראיך נאוה

מַרְאֵהוּ
cum suff.:
Lev. 13, 30. והנה מראהו עמק
Lev. 13, 31. והנה אין־מראהו עמק
1 Sam. 16, 7. אל־תבט אל־מראהו
Job. 4, 16. יעמד ולא אכיר מראהו
Cant. 5, 15. מראהו כלבנון
Jes. 52, 14. כן־משחת מאיש מראהו
Ez. 40, 3. מראהו כמראה נחשת
Joel 2, 4. כמראה סוסים מראהו

וּמַרְאֵהוּ
cum suff.:
Lev. 13, 34. ומראהו אינו עמק
Jud. 13, 6. ומראהו כמראה מלאך

מַרְאֵהָ
cum suff.:
Lev. 13, 4. אין־מראה מן־השער
Lev. 13, 20. והנה מראה שפל

וּמַרְאֵהָ
cum suff.:
Lev. 13, 25. ומראה עמוק

וּבְמַרְאֵי
pl. constr.:
Eccl. 11, 9. ובמראי עיניך

מַרְאֵינוּ
pl. c. suff.:
Dan. 1, 13. ויראו לפניך מראינו

מַרְאֵיךָ
pl. c. suff.:
Cant. 2, 14. הראיני את־מראיך

מַרְאָיו
pl. c. suff.:
Job. 41, 1. הגם אל־מראיו ישפל

מַרְאֵיהֶם
pl. c. suff.:
Ez. 1, 13. מראיהם כגחלי־אש
Ez. 10, 22. מראיהם ואותם
Dan. 1, 15. נראה מראיהם טוב

וּמַרְאֵיהֶם
pl. c. suff.:
Ez. 1, 16. ומראיהם ומעשיהם
Ez. 10, 10. ומראיהם דמות אחד

מַרְאֵיהֶן
pl. c. suff.:
Ez. 1, 5. וזה מראיהן
Nah. 2, 5. מראיהן כלפידים

וּמַרְאֵיהֶן
pl. c. suff.:
Gn. 41, 21. ומראיהן רע
Lev. 14, 37. ומראיהן שפל

מַרְאָה

ס"כ, ומוכנו כמו קוין וקוין, ל"מ מרקוס הלילה, מרקוס לאלים [נעוויכע, שויע, פיוויקן], לאכן לנעמים כמו רקי, ניין מספקלים [צפיענעל], וכן מרקה נעכני.

Digitized by Google

n. f., visio, visum nocturnum et divinitus oblatum, interdum, sicut
רָאָה
מהגיד את־המראה 1 Sam. 3, 15.
לבדי את־המראה Dan. 10, 7.
לראו את־המראה Dan. 10, 7.
את־המראה הגדלה Dan. 10, 8.
בַּמַּרְאָה
במראה אליו אתודע Num. 12, 6.
במראה נהפכו צירי Dan. 10, 16.
pl.: מַרְאוֹת
מראות אלהים Ez. 1, 1.
pl.: הַמַּרְאוֹת
ומראות כמראה Ez. 43, 3.
pl. constr.: בְּמַרְאוֹת
לישראל במראות הלילה Gn. 46, 2.
במראות אלהים Ez. 8, 3.
במראות אלהים הביאני Ez. 40, 2.
pl.: בְּמַרְאֹת
במראת הצבאת Ex. 38, 8.
רֵר
ז׳ נקבי, תמור רְאֵי, ובליעת סלקף, ע׳ מְלֵה, והידועה רֵיָא, וככוי רֵיחַ, ונקרוס כמלקף ג׳כ סתמוכה רֵיחֵי. המונ מלקף [קמוצתען]. נקרוס עוד המוצע רֵיחַ תמור רֵאוּי, ג׳כ נבליעת סלקף, וכן לל׳ק הפכיעי רוּח תמור רְאוּת.

n. m. aram. (= רְאֵי ad s. f. מְלֵה, def. רֵיָא, c. s. רֵיחַ, targ. pl. c. ריחי), adspectus, targ. n. abstr. רֵאוּי = רֵיוּי, eademque elisione sec. nonnullos רוּת = רְאוּת. LXX. ὅρασις.

cum suff.:
וְרֵיחַ
וחה דחיל Dan. 2, 31.
וחה די רביעיא Dan. 3, 25.

רְאֵם

פעל ל׳ע כ׳ק נגור רְאֵם, ומוכנו לדעת יסודם קרפנטרקס׳ כמו רֵם לקמן, לוּר גנסות, וכקס שם קיס ע׳ג גנסות וגלות. לכן כפי הכ׳ל מוכנו כמו רֵם, ענין שגיגס וועיקר, ותעלות שניסס רְעֵם, רְאֵם, וז״כיס לפעלים נוספי סס, וכן נדומס לו כשכש וכאכון נשפס סכלקית וכומית ונרמכית עתיקית וכדומס [s. *raw, ru,* l. *rum*-itare, altn. *rym*-ja etc.] הלרק ושלוג, ווס סכנון.

v. intr. inus., rugire, rauca voce clamare, sicut רָעַם, quorum utrumque paragogâ literae nasalis ortum est ex radice *ra*, sanscr. *ru*, *raw*. Carpentrasi רֵאֵם, sicut רֵם, significationem altitudinis et roboris subjectam habere arbitratur.

רְאֵם

ז׳, ונמנק ג׳כ רְאֵמִים, ונבליעת הלקף רֵים, והרכוי רְאֵמִים לו רַמִּים. ומוכנו נשפס מנסמות המדבר, קוקס ונעלת קרן יפיפה, וסיל לדעתי קיס שגשס קֶרֶשׁ, שלין לס פלא קרן לקת [קולין כ׳ע כ׳], וקרן שלה יפיפה [נקרל ע׳ו ע׳כ] והיקס מוקל׳ לאכילה [קולין שס] וועל לל׳ מקיר היל מנקרקס ג׳כ קקת [שנת כ׳ק ע׳כ], ועי׳ ממכו ע׳ו ק׳ ע׳ק, קולין ס׳ ע׳ק, ועוד מקום להתגדל.

n. m. (raro רְאֵמִים vel רֵים, pl. רְאֵמִים, רֵמִים), animal sylvestre et cornutum, vulgo *monoceros*, talm. קַרְנָא (non rhinoceros, uti volunt Aquila et Saadja Job. 39, 9.), secundum alios: bos ferus, bubalus, vel: oryx (arab. رِيم, targ. רֵימָא = יַחְמוּר). V. Bochartum, Hieroz. III, 27. LXX. *μονοκέρως*, *ἀδρός*.

כתועפת ראם לו Num. 23, 22.
וקרני ראם קרניו Dt. 33, 17.
רֵים
היאבה רים עבדך Job. 39, 9.
התקשר־רים בחלם עבתו Job. 39, 10
פְּרָאִים
ותרם כראים קרני Ps. 92, 11.
pl.: רַמִּים
ומקרני רמים עניתני Ps. 22, 22.
pl.: רְאֵמִים
כמו בן־ראמים Ps. 29, 6.
וירדו ראמים עמם Jes. 34, 7.

רְאֵמוֹת

v. רְאֵמָה *s. r.* רֵים, *p.* 1000.

רֹאשׁ

v. s. r. רוּשׁ, *p.* 1000.

רֹאשׁ

ז׳, תמור רְאֹשׁ, והרכוי רְאָשִׁים [תמור רְאֵשִׁים], וככוי רֵאשִׁי. פתכוכו קלקול וגלגלת [קלף, הויפע], וכהשלכה על עיקר הקיות וכפב, על קיץ פריעי, על דבר עליוכי ויוקר נבוסי, על קנין וכניל וכשיל, על רקע ופכת דבר וכקוקה עליוכים, נבכוכו וקדולו וכדומס. ל׳מ רקע כית קנות, רקע הכיס, רקע סנס, רקע שמקה, רקע נשמים, ולפעמים כמו סן עליון כולל, או סן סיכול, ולפעמים כמו תקלה וסתקל, ל׳מ רקע דבר, רקע קנות, לין שיסים סשבן והסוגיל, כאשר נקלה נבו סשלון. ולאשר לקקול שכשו נקשתי נכל קדמי יקוק הלשון, ולא מלאתי דבר שיסשיק למכיכים, ופתכוכי יסודם קרפנטרקס׳ הכל סשם לין נס מועיל, לכן נוהרתי מלכתכס.

n. m., pro רְאֹשׁ, pl. רָאשִׁים = רְאֵשִׁים, c. s. רָאשֵׁי), caput (sanscr. *kapâla*, v. s. קַפּ), synecd. homo, individuum, translate de cujuscunque rei initio, principio s. origine (velut fluminis h. e. brachium, viae h. e. compitum, plateae h. e. angulus, mensis h. e. neomenia anni sive calendae), de cujuscunque rei summitate et eminentia conspicua respectu vel quantitatis et loci vel qualitatis et imperii (de praefecto, de summo sacerdote, de loco principi, de montium verticibus, de fastigio turris etc., de summitate aristae, et in universum de eo, quod in quavis re praestantissimum est, veluti de aromatis suavissimis, de metropoli, de lapide, qui aedificii molem sustinet et similiter), porro de summâ quasi capite computationis, de agmine, caterva, multitudine. Etymon vocis in occulto latet. LXX. *κεφαλή*, *κεφαλίς*, *κόμη τῆς κεφαλῆς* (פְּאַת רֹאשׁ), *κεφάλαιον*, *κορυφή*, *τὸ ἄκρον*, *ἀρχή*; *πρῶτος*, *ἀρχηγός*, *ἀρχίφυλος*, *ἄρχων*, *ἡγούμενος*, *προ-*; *πρωτότοκος*, *προτομή*, *ἀριθμός*, *συλλογισμός*; *τράχηλος*, *πτέρυξ*, *ἄλσος*, *ἄνθος*, *θυμός*, *θυσία* et multimodis aliter pro contextu; רֹאשׁ אָבוֹת, *ἀρχιπατριώτης*, *πατριάρχης*; רֹאשׁ אֲלָפִים, *χιλίαρχος*;

רֹאשׁ חֹדֶשׁ, *ἀρχίφυλος*; רֹאשׁ שָׁבָט *νεομηνία*, *νουμηνία*; פְּרִי רֹאשׁ, *περιστόμιον*; לְרֹאשׁ, בְּרֹאשׁ, *ἀπ' ἀρχῆς*.

הוא ישופך ראש Gn. 3, 15.
את־ראש שר המשקים Gn. 40, 20.
ואת־ראש שר האפים Gn. 40, 20.
על־ראש המטה Gn. 47, 31.
על־ראש אפרים Gn. 48, 14.
על־ראש מנשה Gn. 48, 14.
על־ראש אפרים Gn. 48, 17.
מעל ראש־אפרים Gn. 48, 17
על־ראש מנשה Gn. 48, 17.
לכם ראש חדשים Ex. 12, 2.
נצב על־ראש הגבעה Ex. 17, 9.
אהרן וחור עלו ראש הגבעה Ex. 17, 10.
אל־ראש ההר Ex. 19, 20 (bis).
ידיהם על־ראש האיל Ex. 29, 15. 19.
תשא את־ראש Ex. 30, 12.
קח־לך בשמים ראש Ex. 30, 23.
לי שם על־ראש ההר Ex. 34, 2.
יהד על ראש העלה Lev. 1, 4.
על־ראש קרבנו Lev. 3, 2. 8.
על־ראש הפר Lev. 4, 4. 15.
על־ראש השעיר Lev. 4, 24.
על ראש החטאת Lev. 4, 29. 33.
על ראש אהרן וימשחאתו Lv. 8, 12.
על־ראש פר החטאת Lev. 8, 14.
ידיהם על־ראש האיל Lev. 8, 18. 22.
יתן על־ראש המטהר Lev. 14, 18. 29.
על־ראש השעיר החי Lv. 16, 21 (bis).
שאו את־ראש Num. 1, 2. 26, 2.
ראש לבית־אבתיו הוא Num. 1, 4.
נשא את־ראש Num. 4, 2. 22.
ופרע את־ראש האשה Num. 5, 18.
וסמא ראש נזרו Num. 6, 9.
את־ראש נזרו Num. 6, 18.
את־שער ראש נזרו Num. 6, 18.
על ראש הפרים Num. 8, 12.
נתנה ראש ונשובה Num. 14, 4.
ויעלו אל־ראש־ההר Num. 14, 40.
לעלות אל־ראש ההר Num. 14, 44.
ראש הפסגה Num. 21, 20.
אל־ראש הפסגה Num. 23, 14.
ראש הפעור הנשקף Num. 23, 28.
ראש אמות בית־אב Num. 25, 15.
ראש מלקוח Num. 31, 26.
ראש אנשי המלחמה Num. 31, 49.
עלה ראש הפסגה Dt. 3, 27.
אל־הר נבו ראש הפסגה Dt. 34, 1.
ראש כל־הממלכת Jos. 11, 10.
ועלה הגבול אל־ראש החר Jos. 15, 8.
ואיש ראש בית־אבותם Jos. 22, 14.
ראש המעוז חזק Jud. 6, 26.
ראש האשמרת התיכונה Jud. 7, 19.
פלח רכב על־ראש אבימלך Jud 9, 53.
ויעלם אל־ראש ההר Jud. 16, 3.
ראש שבטי ישראל אתה 1 S. 15, 17.
ויקח דוד את־ראש הפלשתי 1 Sam. 17, 54.
על־ראש־ההר מרחק 1 Sam. 26, 13.
ויעמדו על־ראש גבעה 2 Sam. 2, 25.
יחלו על־ראש יואב 2 Sam. 3, 29.
את־ראש איש־בשת 2 Sam. 4, 8.
ראש איש־בשת לקחו 2 Sam. 4, 12.
ותהי על־ראש דוד 2 Sam. 12, 30.
ראש שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 22.
ראש השלשי 2 Sam. 23, 8.
מהשלשים ראש 2 Sam. 23, 13.
הוא ראש השלשי 2 Sam. 23, 18.
על־ראש העמודים 1 Reg. 7, 17. 19.
על־ראש הרמנים 1 Reg. 7, 18.
ראש העמודים 1 Reg. 7, 22.
ועל ראש המכנה 1 Reg. 7, 35.
על־ראש העמודים 1 Reg. 7, 41.
עלה אל־ראש הכרמל 1 Rg. 18, 42.
ישב על־ראש חהר 2 Reg. 1, 9.
עד היות ראש־חמור 2 Reg. 6, 25.

ראש אלישע בן־שפט 2 Reg. 6, 31.
אחריך ראש הניעה 2 Reg. 19, 21.
את־ראש יהויכין 2 Reg. 25, 27.
בן־גוני ראש 1 Chr. 5, 15.
בן־חכמוני ראש השלשים 1 Chr. 11, 11.
מן השלושים ראש 1 Reg. 11, 15.
היה ראש השלושה 1 Chr. 11, 20.
ראש לראובני 1 Chr. 11, 42.
ראש השלשים 1 Chr. 12, 18.
ותחזי על־ראש דויד 1 Chr. 20, 2.
הכהן ראש 1 Chr. 27, 5.
ויתן על־ראש העמדים 2 Chr. 3, 16.
על־ראש העמדים 2 Chr. 4, 12 (bis).
רבו למעלה ראש Esr. 9, 6.
ויתנו־ראש לשוב Neh. 9, 17.
ראש התחלה יהודה Neh. 11, 17.
ראש חמשררים K'tib. Neh. 12, 16.
אבל וחפוי ראש Esth. 6, 12.
*ראש־פתנים יינק Job. 20, 16.
ראש כוכבים Job. 22, 12.
אבחר דרכם ואשב ראש Job. 29, 25.
יניעו ראש Ps. 22, 8.
מנוד־ראש בלאמים Ps. 44, 15.
ראש איביו קדקד שער Ps. 68, 22.
ומשנאיך נשאו ראש Ps. 83, 3.
מחץ ראש על־ארץ Ps. 110, 6.
על־כן ירים ראש Ps. 110, 7.
ראש־דברך אמת Ps. 119, 160.
ראש שמחתי Ps. 137, 6.
ראש מסבי Ps. 140, 10.
שמן ראש אל־יני ראשי Ps. 141, 5.
כל־ראש לחלי Jes. 1, 5.
מכף־רגל ועד־ראש Jes. 1, 6.
ראש ארם דמשק Jes. 7, 8.
ראש וזנב Jes. 9, 13.
ראש וזנב כפה Jes. 19, 15.
על־ראש גיא־שמנים Jes. 28, 1. 4.
כתרן על־ראש ההר Jes. 30, 17.
אחריך ראש הניעה Jes. 37, 22.
ראש הלבנון Jer. 22, 6.
על ראש רשעים יחול Jer. 23, 19. 30, 23.
כי כל־ראש קרחה Jer. 48, 37.
את־ראש יהויכין Jer. 52, 31.
על־ראש הכרבים Ez. 10, 1.
על־ראש כל־רומה Ez. 13, 18.
אל־כל־ראש דרך Ez. 16, 25.
ראש יניקותיו קטף Ez. 17, 4.
כל־ראש מקרח Ez. 29, 18.
נשיא ראש משך Ez. 38, 2. 39, 1.
הבית על־ראש ההר Ez. 43, 12.
ושמו להם ראש אחד Hos. 2, 2.
ויבש ראש הכרמל Am. 1, 2.
ועל־כל־ראש קרחה Am. 8, 10.
ותך השמש על־ראש יונה Jon. 4, 8.
מחצת ראש מבית רשע Hab. 3, 13.
נקבת במטיו ראש פרזו Hab. 3, 14.
וְרֹאשׁ
*וראש פתנים אכזר Dt. 32, 33.
וראש־ערב וזאב הביאו Jud. 7, 25.
וראש־אחד בא Jud. 9, 37.
וראש דגון 1 Sam. 5, 4.
וראש הפלשתי בידך 1 Sam. 17, 57.
וראש לו חפרי 2 Sam. 15, 30.
וראש עגול לכסה 1 Reg. 10, 19.
וראש עפרות תבל Prv. 8, 26.
וראש דמשק רצין Jes. 7, 8.
וראש אפרים שמרון Jes. 7, 9.
וראש שמרון בן־רמליהו Jes. 7, 9.
cum h int.: הָרֹאשׁ
הראש כלב אנכי 2 Sam. 3, 8.
הָרֹאשׁ
הראש ואת־הפדר Lev. 1, 8.
ויקטר משה את־הראש Lev. 8, 20.
לנתחיה ואת־הראש Lev. 9, 13.
צרעת הראש או הזקן Lev. 13, 30.

Digitized by Google

1 Sam. 13, 17. הראש אחד יפנה
2 Sam. 15, 32. דוד בא עד־הראש
2 Reg. 25, 18. את־שריה כהן הראש
1 Chr. 5, 7. הראש יעיאל
1 Chr. 5, 12. יואל הראש
1 Chr. 9, 17. ואחיהם שלום הראש
1 Chr. 12, 3. הראש אחיעזר ויואש
1 Chr. 12, 9. עזר הראש
1 Chr. 16, 5. אסף הראש
1 Chr. 23, 8. בני לעדן הראש יחיאל
1 Chr. 23, 11. ויחי־יחת הראש
1 Chr. 23, 16. שבואל הראש
1 Chr. 23, 17. רחביה הראש
1 Chr. 23, 18. בני יצהר שלמית הראש
1 Chr. 23, 19. בני חברון יריהו הראש
1 Chr. 23, 20. בני עזיאל מיכה הראש
1 Chr. 24, 21. לבני רחביהו הראש
1 Chr. 24, 31. וללוים אבות הראש
1 Chr. 26, 10. שמרי הראש
1 Chr. 26, 31. לחברוני יריה הראש
1 Chr. 27, 3. מן־בני־פרץ הראש
2 Chr. 19, 11. כהן הראש עליכם
2 Chr. 24, 6. ליהוידע הראש
2 Chr. 24, 11. ופקיד כהן הראש
2 Chr. 26, 20. עזריהו כהן הראש
2 Chr. 31, 10. הכהן הראש לבית צדוק
Esr. 7, 5. בן־אהרן הכהן הראש
ואוצאת אותם על־אדו
Esr. 8, 17 הראש
Ps. 133, 2. כשמן הטוב · על־הראש
Jes. 7, 20. הראש ושער הרגלים
Jes. 9, 14. ונשוא־פנים הוא הראש
Jer. 52, 24. שריה כהן הראש
Ez. 10, 11. אשר־יפנה הראש

וְדָרְאֹשׁ

1 Sam. 13, 18 (bis). והראש אחד יפנה

מֵרָאֹשׁ

2 Sam. 16, 1. עבר מעט מהראש

בְּרֹאשׁ

Ex. 24, 17. כאש אכלת בראש ההר
Lev. 13, 29. בראש או בזקן
Num. 20, 28. בראש ההר
Dt. 20, 9. שרי צבאות בראש העם
Jud. 9, 7. ויעמד בראש הר־גרזים
1 S. 9, 22. מקום בראש הקרואים
2 S. 2, 16. וירחזקו איש · בראש רעהו
1 Rg. 2, 33. בראש יואב ובראש זרעו
1 Rg. 21, 9. 12. את־נבות בראש העם
Esth. 5, 2. ותגע בראש השרביט
Ps. 72, 16. בראש הרים
Prv. 1, 21. בראש המיות תקרא
Prv. 8, 2. בראש־מרמים על־דרך
Prv. 23, 34. וכשכב בראש חבל
Jes. 2, 2. הר בית־יי בראש ההרים
Jes. 17, 6. בראש אמיר
Jes. 51, 20. בראש כל־חוצות
Jer. 31, 7. וצהלו בראש הגוים
Thr. 2, 19. 4, 1. בראש כל־חוצות
Ez. 16, 31. בראש כל־דרך
Ez. 16, 43. הא דרכך · בראש נתתי
Ez. 21, 24. בראש־דרך עיר
Ez. 21, 26. בראש שני הדרכים
Ez. 27, 22. בראש כל־בשם
Ez. 40, 1. בראש השנה
Ez. 42, 12. פתח בראש דרך
Am. 2, 7. בראש דלים
Am. 6, 7. יגלו בראש גלים
Am. 9, 1. ובצעם בראש כלם
Am. 9, 3. ראס־יחבאו בראש הכרמל
Mich. 4, 1. נכון בראש ההרים
Nah. 3, 10. בראש כל־חוצות
Zach. 6, 11. ושמת בראש יהושע

בָּרֹאשׁ

1 Chr. 16, 7. נתן דויד בראש
2 Chr. 13, 12. והנה עמנו בראש

וּבְרֹאשׁ

1 Rg. 2, 33. בראש יואב ובראש זרעו

1 Reg. 7, 35. ובראש חמכונה

וּכְרֹאשׁ

Job. 24, 24. וכראש שבלת ימלו

לְרֹאשׁ

Gn. 49, 26. תהיין לראש יוסף
Num. 17, 18. לראש בית אבותם
Dt. 28, 13. ונתנך י״י לראש
Dt. 28, 44. הוא יהיה לראש
Dt. 33, 16. תבואתה לראש יוסף
Jud. 5, 30. רחמתים לראש גבר
Jud. 10, 18. יהיה לראש
Jud. 11, 8. והיית לנו לראש
Jud. 11, 9. אהיה לכם לראש
Jud. 11, 11. אותו עליהם לראש
2 Sam. 22, 44. תשמרני לראש גוים
1 Chr. 11, 6. יהיה לראש ולשר
1 Chr. 11, 6. ויהי לראש
1 Chr. 26, 10. אביהו לראש
1 Chr. 29, 11. והמתנשא לכל · לראש
2 Chr. 25, 12. ויביאום לראש הסלע
Ps. 18, 44. תשימני לראש גוים
Ps. 118, 22. היתה לראש פנה
Prv. 10, 6. ברכות לראש צדיק
Prv. 11, 26. וברכה לראש משביר
Jer. 13, 21. אלפים לראש
Thr. 1, 5. היו צריה לראש
Thr. 2, 19. לראש אשמורות

לָרֹאשׁ

2 Chr. 11, 22. ויעמד לראש רחבעם

מֵרֹאשׁ

Num. 23, 9. כי־מראש צרים
Dt. 32, 42. מראש פרעות אויב
Jos. 15, 9. ותאר הגבול מראש התר
2 Chr. 25, 12. מראש הסלע
Prv. 8, 23. מראש מקדמי־ארץ
Eccl. 3, 11. מראש ועד־סוף
Cant. 4, 8. מראש שניר
Cant. 4, 8. מראש אמנה
Jes. 40, 21. הגד מראש לכם
Jes. 41, 4. קרא הדרות מראש
Jes. 41, 26. מי־חגיד מראש ונדעה
Jes. 42, 11. מראש הרים יצוחו
Jes. 48, 16. לא מראש בסתר דברתי
Ez. 17, 22. ונתתי מראש ינקותיו

וּמֵרֹאשׁ

Dt. 33, 15. ומראש הרי־קדם

רֹאשִׁי *cum suff.:*

Gn. 40, 16. סלי חרי על־ראשי
Gn. 40, 17 מן־הסל מעל ראשי
Jud. 16, 13. מחלפות ראשי
Jud. 16, 17. מורה לא־עלה על־ראשי
2 Rg. 4, 19. אל־אביו ראשי · ראשי
2 Reg. 6, 32. להסיר את־ראשי
Esr. 9, 3. ואמרטה משער ראשי
Job. 10, 15. וצדקתי לא־אשא ראשי
Job. 16, 4. ואניעה עליכם במו ראשי
Job. 19, 9. ויסר עטרת ראשי
Job. 29, 3. בהלו נרו עלי ראשי
Ps. 3, 4. ומרים ראשי
Ps. 23, 5. דשנת בשמן ראשי
Ps. 27, 6. ירום ראשי על איבי
Ps. 38, 5. כי עונותי עברו ראשי
Ps. 40, 13. עצמו משערות ראשי
Ps. 60, 9. 108, 9. ואפרים מעוז ראשי
Ps. 69, 5. רבו · משערות ראשי
Ps. 141, 5. אל־יני ראשי
Cant. 8, 3. שמאלו תחת ראשי
Jer. 8, 23. מי־יתן ראשי מים
Thr. 3, 54. צפו־מים על־ראשי
Ez. 8, 3. ויקחני בציצת ראשי
Dan. 1, 10. וחיבתם את־ראשי למלך

לְרֹאשִׁי *cum suff.:*

1 Sam. 28, 2. שמר לראשי אשימך
Ps. 140, 8. סכותה לראשי ביום נשק
Cant. 2, 6. שמאלו תחת לראשי
Jon. 2, 6. סוף חבוש לראשי

שְׂרֹאשִׁי *cum suff.:*

Cant. 5, 2. שרֹאשי נמלא־טל

רֹאשְׁנוּ *cum suff.:*

Thr. 5, 16. נפלה עטרת ראשנו

בְּרֹאשֵׁנוּ *cum suff.:*

Jos. 2, 19. דמו בראשנו
1 Reg. 20, 31. וחבלים בראשנו

לְרֹאשֵׁנוּ *cum suff.:*

Ps. 66, 12. הרכבת אנוש לראשנו

רֹאשְׁךָ *c. suff.:* רֹאשֵׁךְ *p.*

Gn. 40, 13. ישא פרעה את־ראשך
Gn. 40, 19. ישא פרעה את־ראשך
Dt. 28, 23. שמיך אשר על־ראשך
1 Sam. 17, 46. והסירתי את־ראשך
2 Sam. 1, 16. דמיך על־ראשך
2 Rg. 2, 3. 5. את־אדניך מעל ראשך
Eccl. 9, 8. ושמן על־ראשך
Ez. 5, 1. על־ראשך ועל־זקנך

רֹאשֵׁךְ *cum suff.:*

Cant. 7, 6. ראשך עליך ככרמל
Cant. 7, 6. ודלת ראשך
Jer. 2, 37. וידיך על־ראשך

בְּרֹאשֵׁךְ *cum suff.:*

1 Reg. 2, 37. דמך יהיה בראשך
1 Reg. 2, 44. את־רעתך בראשך
Obad. 1, 15. גמלך ישוב בראשך

בְּרֹאשֵׁךְ *cum suff.:*

Ez. 16, 12. ועטרת תפארת בראשך

לְרֹאשֵׁךְ *cum suff.:*

Prv. 4, 9. לראשך לויות־חן

לְרֹאשֵׁךְ *cum suff.:*

Prv. 1, 9 כי · לויות חן הם לראשך

רֹאשְׁכֶם *cum suff.:*

Lev. 19, 27. לא תקפו פאת ראשכם

בְּרֹאשְׁכֶם *cum suff.:*

Joel 4, 4. אשיב גמלכם בראשכם
Joel 4, 7. והשבתי גמלכם בראשכם

רֹאשׁוֹ *cum suff.:*

Gn. 48, 18. שים ימינך על־ראשו
Ex. 12, 9. ראשו על־כרעיו
Ex. 26, 24. יהיו תמים על־ראשו
Ex. 28, 32. והיה פי־ראשו בתוכו
Ex. 29, 6. המצנפת על־ראשו
Ex. 29, 7. ויצקת על־ראשו
Ex. 29, 17. על־נתחיו ועל־ראשו
Ex. 36, 29. תמים אל־ראשו
Lev. 1, 12. ואת־ראשו ואת־פדרו
Lev. 1, 15. 5, 8. ומלק את־ראשו
Lev. 3, 13. וסמך את־ידו על־ראשו
Lev. 4, 11. על־ראשו ועל־כרעיו
Lev. 13, 40. ואיש כי ימרט ראשו ואם מפאת פניו ימרט ראשו
Lev. 13, 41. את־ראשו ואת־זקנו
Lev. 14, 9. אשר־יוצק על־ראשו
Lev. 21, 10. ראשו לא יפרע
Lev. 24, 14. את־ידיהם על־ראשו
Num. 6, 5. לא־יעבר על־ראשו
Num. 6, 5. פרע שער ראשו
Num. 6, 7. נזר אלהיו על־ראשו
Num. 6, 11. וקדש את־ראשו
Jud. 5, 26. מחקה ראשו
Jud. 13, 5. ומורה לא־יעלה על־ראשו
Jud. 16, 19. את־שבע מחלפות ראשו
Jud. 16, 22. ויחל שער־ראשו לצמח
1 Sam 1, 11. לא־יעלה על־ראשו
1 Sam. 4, 12. ואדמה על־ראשו
1 S. 10, 1. ויצק על־ראשו וישקהו
1 S. 14, 45. אם־יפל משערת ראשו
1 Sam. 17, 5. וכובע נחשת על־ראשו
1 S. 17, 38. קובע נחשת על־ראשו
1 Sam. 17, 51. ויכרת־בה את־ראשו
1 Sam. 31, 9. ויכרתו את־ראשו
2 Sam. 1, 2. ואדמה על־ראשו
2 Sam. 1, 10. הנזר · אשר על־ראשו
2 Sam. 4, 7. ויסירו את־ראשו
2 Sam. 4, 7. ויקחו את־ראשו
2 Sam. 12, 30. מעל ראשו
2 Sam. 14, 26. ובגלחו את־ראשו
2 Sam. 14, 26. ושקל את־שער ראשו
2 Sam. 15, 30. חפו איש ראשו
2 Sam. 15, 32. ואדמה על־ראשו
2 Sam. 16, 9. ואסירה את־ראשו
2 Sam. 18, 9. ויחזק ראשו באלה
2 S. 20, 21. הנה ראשו משלך אליך
1 Reg. 2, 32. דמו על־ראשו
2 Reg. 9, 3. ויצקת על־ראשו
2 Reg. 9, 6. ויצק השמן אל־ראשו
1 Chr. 10, 9. וישאו את־ראשו
1 Chr. 20, 2. מעל ראשו
2 Chr. 3, 15. והצפת אשר־על־ראשו
Esth. 9, 25. על־היהודים על־ראשו
Job. 1, 20. ויגז את־ראשו
Job. 40, 31. ובצלצל דגים ראשו
Prv. 25, 22. אתה חתה על־ראשו
Cant. 5, 11. ראשו כתם פז
Jes. 58, 5. הלכף כאגמן ראשו
Jon. 4, 6 להיות צל על־ראשו
Zach. 2, 4. איש לא־נשא ראשו
Zach. 3, 5. ישימו ציץ טהור על־ראשו
Zach. 3, 5. חציף הטהור על־ראשו

וְרֹאשׁוֹ *cum suff.:*

Gn. 11, 4. ומגדל וראשו בשמים
Gn. 28, 12. וראשו מגיע השמימה
Lev. 13, 45. וראשו יהיה פרוע
Job. 20, 6. וראשו לעב יגיע

בְּרֹאשׁוֹ *cum suff.:*

Lev. 5, 24. ושלם אתו בראשו
Lev. 13, 44. בראשו נגעו
Num. 5, 7. את־אשמו בראשו
Jos. 2, 19. דמו בראשו
1 Sam. 25, 39. השיב י״י בראשו
1 Reg. 8, 32. לתת דרכו בראשו
2 Chr. 6, 23. לתת דרכו בראשו
Esth. 6, 8. כתר מלכות בראשו
Ps. 7, 17. ישוב · עמלו בראשו
Eccl. 2, 14. חחכם עיניו בראשו
Jes. 59, 17. וכובע ישועה בראשו
Jer. 18, 16. ישם ויניד בראשו
Ez. 17, 19. ונתתיו בראשו
Ez. 33, 4. דמו בראשו יהיה

לְרֹאשׁוֹ *cum suff.:*

Ps. 21, 4. לראשו עטרת פז

מֵרֹאשׁוֹ *cum suff.:*

Lev. 13, 12. מראשו ועד־רגליו

רֹאשָׁהּ *cum suff.:*

Gn. 28, 18. ויצק שמן על־ראשה
Dt. 21, 12. וגלחה את־ראשה
2 S. 13, 19. ותקח תמר אפר על־ראשה
2 Sam. 13, 19. ותשם ידה על־ראשה
2 Reg. 9, 30. ותיטב את־ראשה
Zach. 4, 2. וגלה על־ראשה
Zach. 4, 2. אשד על־ראשה

בְּרֹאשָׁהּ *cum suff.:*

Esth. 2, 17. כתר־מלכות בראשה

רֹאשָׁם *cum suff.:*

Num. 1, 49. ואת־ראשם לא תשא
Jos. 7, 6. ויעלו עפר על־ראשם
Jud. 8, 28. ולא יספו לשאת ראשם
Neh. 3, 36. חרפתם אל־ראשם
Ps. 109, 25. ואראני יניעון ראשם
Jes. 35, 10. ושמחת עולם על־ראשם
Jes. 51, 11. ושמחת עולם על־ראשם
Jer. 14, 3. וחפו ראשם
Jer. 14, 4. חפו ראשם
Thr. 2, 10. עפר על־ראשם
Thr. 2, 15. ויניע ראשם
Ez. 1, 25. 26. לרקיע אשר על־ראשם
Ez. 44, 18. פשתים יהיו על־ראשם

וְרֹאשָׁם *cum suff.:*

Digitized by Google

וראשם לא יגלחו Ez. 44, 20.
cum suff.: בְּרֹאשָׁם
לא יקרחה קרחה בראשם Lev. 21, 5.
השיב אלהים בראשם Jud. 9, 57.
1 Chr. 4, 42. בני ישעי בראשם
2 Chr. 20, 27. ויהושפט בראשם
Ez. 9, 10. 11, 21. דרכם בראשם נתתי
Ez. 22, 31. דרכם בראשם נתתי
Mich. 2, 13. ויי בראשם
cum suff.: רֹאשָׁן
Thr. 2, 10. הורידו לארץ ראשן
pl.: רָאשִׁים
Gn. 2, 10. והיה לארבעה ראשים
Ex. 18, 25. ראשים על־חמש
Dt. 1, 15. ראשים עליכם
Jud. 7, 16. שלשה ראשים
Jud. 9, 34. על־שכם ארבעה ראשים
Jud. 9, 43. ויחצם לשלשה ראשים
1 Sam. 11, 11. העם שלשה ראשים
1 Sam. 13, 17. שלשה ראשים
1 Chr. 5, 24. ראשים לבית אבותם
1 Chr. 7, 2. ראשים לבית־אבותם
1 Chr. 7, 3. חמשה ראשים כלם
1 Chr. 8, 28. לתלדותם ראשים
1 Chr. 9, 13. ואחיהם ראשים
1 Chr. 9, 34. לתלדותם ראשים
1 Chr. 24, 4. ראשים לבית־אבות
Esr. 7, 28. ואקבצה מישראל ראשים
Esr. 8, 16. ולזכריה ולמשלם ראשים
Neh. 11, 13. ואחיו ראשים לאבות
Job. 1, 17. שמו שלשה ראשים
Prv. 13, 23. רב־אכל ניר ראשים
pl.: הָרָאשִׁים
Jud. 7, 20. שלשת הראשים בשופרות
Jud. 9, 44. ואבימלך והראשים
cum suff.: וְהָרָאשִׁים
Jud. 9, 44. ושני הראשים
pl. constr.: רָאשֵׁי
Gn. 8, 5. נראו ראשי החרים
Ex. 6, 14. אלה ראשי בית־אבתם
Ex. 6, 25. אלה ראשי אבות הלוים
Num. 1, 16. ראשי אלפי ישראל הם
Num. 7, 2. ראשי בית אבתם
Num. 10, 4. ראשי אלפי ישראל
Num. 13, 3. ראשי בני־ישראל
Num. 25, 4. קח את־כל־ראשי העם וידבר משה אל־ראשי המטות
Num. 30, 2.
Num. 32, 28. ראשי אבות המטות
Num. 36, 1. ויקרבו ראשי האבות
Num. 36, 1. ראשי אבות
Dt. 1, 15. את־ראשי שבטיכם
Dt. 5, 20. כל־ראשי שבטיכם
Dt. 33, 5. בהתאסף ראשי עם
Dt. 33, 21. ויתא ראשי עם
Jos. 21, 1. ויגשו ראשי אבות
Jos. 21, 1. ואל־ראשי אבות
Jos. 22, 21. וידברו את־ראשי אלפי
Jud. 9, 25. מארבים על ראשי ההרים
1 Reg. 7, 16. על־ראשי העמודים
1 Reg. 8, 1. ואת־כל־ראשי המטות
1 Reg. 8, 8. ויראו ראשי הבדים
2 Reg. 10, 6. את־ראשי אנשי
2 Rg. 10, 8. הביאו ראשי בני־המלך
1 Chr. 5, 24. ראשי בית־אבותם
1 Chr. 7, 7. המשה ראשי בית אבות
1 Chr. 7, 9. ראשי בית אבותם
1 Chr. 7, 40. ראשי בית־האבות
1 Chr. 7, 40. ראשי המשיאים
1 Chr. 8, 6. אלה הם ראשי אבות
1 Chr. 8, 10. אלה בניו ראשי אבות
1 Chr. 8, 13. המה ראשי האבות
1 Chr. 8, 27. ראשי אבות לתלדותם
1 Chr. 9, 9. ראשי אבות לבית
1 Chr. 9, 33. ראשי אבות ללוים
1 Chr. 9, 34. ראשי האבות ללוים
1 Chr. 11, 10. ואלה ראשי הגבורים
1 Chr. 12, 14. מבני־גד ראשי הצבא
1 Chr. 12, 20. ראשי האלפים
1 Chr. 12, 23. מספרי ראשי החלוץ
1 Chr. 15, 12. ראשי האבות ללוים
1 Chr. 23, 9. ראשי האבות ללעדן
1 Chr. 23, 24. ראשי האבות לפקודיהם
1 Chr. 26, 21. ראשי האבות ללעדן ושבע מאות ראשי האבות
1 Chr. 26, 32.
1 Chr. 27, 1. למספרם ראשי האבות
2 Chr. 1, 2. לכל־ישראל ראשי האבות
2 Chr. 5, 2. כל־ראשי המטות
2 Chr. 5, 9. ויראו ראשי הבדים
2 Chr. 26, 12. מספר ראשי האבות
Esr. 1, 5. ויקומו ראשי האבות
Esr. 4, 2. ואל־ראשי האבות
Esr. 4, 3. ושאר ראשי האבות
Esr. 8, 1. ואלה ראשי אבתיהם
Esr. 10, 16. אנשים ראשי האבות
Neh. 7, 70. ומקצת ראשי האבות
Neh. 8, 13. נאספו ראשי האבות
Neh. 10, 15. ראשי העם פרעש
Neh. 11, 3. ואלה ראשי המדינה
Neh. 12, 7. אלה ראשי הכהנים
Neh. 12, 12. היו כהנים ראשי האבות
Neh. 12, 22. כתובים ראשי אבות
Neh. 12, 23. בני לוי ראשי האבות
Neh. 12, 46. Q'ri. ראש המשוררים
Job. 12, 24. לב ראשי עם־הארץ
Ps. 74, 13. שברת ראשי תנינים
Ps. 74, 14. רצצת ראשי לויתן
Ez. 1, 22. על־ראשי החיה
Ez. 6, 13. בכל ראשי ההרים
Hos. 4, 13. על־ראשי ההרים יזבחו
Joel 2, 5. על־ראשי ההרים ירקדון
Mich. 3, 1. שמעו־נא ראשי יעקב
Mich. 3, 9. ראשי בית יעקב
pl. constr.: וְרָאשֵׁי
Num. 31, 26. וראשי אבות
Jos. 14, 1. וראשי אבות המטות
Jos. 19, 51. וראשי האבות למטות
Jos. 22, 30. וראשי אלפי ישראל
1 Chr. 24, 6. וראשי האבות לכהנים
1 Chr. 24, 31. וראשי האבות לכהנים וראשי האבות ללוים
1 Chr. 26, 26. האלפים
2 Chr. 23, 2. וראשי האבות לישראל
Esr. 3, 12. וראשי האבות
Neh. 12, 24. וראשי הלוים
pl. constr.: בְּרָאשֵׁי
1 Sam. 29, 4. הלוא בראשי האנשים
2 Sam. 5, 24. בראשי הבכאים
1 Chr. 12, 18. ויתנם בראשי הגדוד
1 Chr. 14, 15. בראשי הבכאים
pl. constr.: וּבְרָאשֵׁי
Num. 10, 10. ובראשי חדשיכם
Num. 28, 11. ובראשי חדשיכם
pl. constr.: לְרָאשֵׁי
1 Chr. 7, 11. לראשי האבות
1 Chr. 24, 4. לראשי הגברים
1 Chr. 26, 12 השערים לראשי הגברים
pl. constr.: מֵרָאשֵׁי
Jud. 9, 36. מראשי ההרים
2 Chr. 28, 12. מראשי בני־אפרים
Neh. 11, 16. מראשי הלוים
pl. constr.: וּמֵרָאשֵׁי
2 Chr. 19, 8 ומראשי האבות לישראל
Esr. 2, 68. ומראשי האבות
Neh. 7, 71. ומראשי האבות נתנו
pl. constr.: בְּרָאשֵׁינוּ
1 Chr. 12, 19. בראשינו יפול אל־אדניו
pl. c. suff.: רָאשֵׁיכֶם
Lev. 10, 6. ראשיכם אל־תפרעו
Dt. 29, 9. ראשיכם שבטיכם
Ps. 24, 7. שאו שערים ראשיכם
Jes. 29, 10. ראשיכם החזים כסה
Ez. 24, 23. ופארכם על־ראשיכם
pl. c. suff.: בְּרָאשֵׁיכֶם
Dt. 1, 13. ואשמם בראשיכם
pl. c. suff.: רֹאשָׁיו
Jos. 15, 2. מבכל־ראשיו קרחה
pl. c. suff.: וּלְרָאשָׁיו
Jos. 23, 2. לזקניו ולראשיו
Jos. 24, 1. ולראשיו ולשפטיו
pl. c. suff.: רָאשֶׁיהָ
Mich. 3, 11. ראשיה בשחד ישפטו
pl. c. suff.: רָאשֵׁיהֶם
Ex. 36, 38. וצפה ראשיהם
Ex. 38, 17. וצפוי ראשיהם כסף
Ex. 38, 19. וצפוי ראשיהם
Ex. 38, 28. וצפה ראשיהם וחשק
2 Rg. 10, 7. וישימו ראשיהם בדודים
1 Chr. 12, 32. ראשיהם מאתים
Job. 2, 12. ויזרקו עפר על ראשיהם
Ps. 139, 17. מה עצמו ראשיהם
Ez. 1, 22. נטוי על־ראשיהם
Ez. 7, 18. ובכל־ראשיהם קרחה
Ez. 27, 30. ויעלו עפר על־ראשיהם
Ez. 32, 27. חרבותם תחת ראשיהם
Ez. 44, 20. יכסמו את־ראשיהם
pl. c. suff.: בְּרָאשֵׁיהֶם
1 Reg. 20, 32. וחבלים בראשיהם
Ez. 23, 15. טבולים בראשיהם
pl. c. suff.: רָאשֵׁיהֶן
Ez. 23, 42. תפארת על־ראשיהן

רֹאשׁ

ע"כ, נויר הוכחי רֹאשׁ נקרוק סלרי, והכתוי רֹאשׁוֹת, ומוכנו הקהל וקדמות [קַכְפַּלְנָא], וכנכה הסס ע"ל לפרי, מן רֹאשׁ קמוך רָאשׁ, וכן נכנה רֹאשָׁה, רֹאשִׁית מקמלות וקת, והקלרי קדמוני נשפתי נכי־עם.

n. f. (a m. רֹאשׁ = רַאשׁ, more aramaico, pl. רֹאשׁוֹת), initium. LXX. ἔμπροσθεν.

pl. c. suff.: מֵרֹאשֹׁתֵיכֶם
Ez. 36, 11. והטבתי מראשתיכם

רֹאשָׁה

ע"כ, כצי הכ"ל, נקוון מן רֹאשׁ ע"מ קְדֻשָּׁה, והוכרי שלו לפ"ו רָאשׁ כמו קֹדֶשׁ, ומוכנו עליון וקצית [קַנְעַרְסְעַ, סייעיגע], חָאֶבֶן הָרֹאשָׁה כמו הלנן חָרָרְאשִׁית.

adj. f. (= רִאשָׁה, ad s. f. קְדֻשָּׁה, a m. רֹאשׁ s. f. קֹדֶשׁ), quasi capitalis h. e. superior, supremus; חָאֶבֶן הָרֹאשָׁה (= חָאֶבֶן הָרִאשִׁית), lapis angularis superior. LXX. κληρονομία. A. πρωτεύων. S. ἄκρος.

adj. fem.: דָּרָאשָׁה
Zach. 4, 7. את־האבן הראשה

רִאשׁוֹן

ע"ו נויר רֹאשׁ, ולנקני רִאשָׁה, והכתוי רִאשָׁנִים, רֹאשׁוֹת, ופ"ל נקיוב ק' ק' כלפי רישון, כיוד קמוך קלף, ולפעמים נקלף יוד רִאשׁוֹן [יסוד כ"ק י'; קיוב ע"ו ו']. הפתרון מה שמוך קלף וקצוכה של דגר, הן ניקם הסדור, הן ניקם הכנוד והמעלה, הן ניקם סומן [ערפטער, ע-], וקצכים הס הקטות, והקצוכות הכה הקוטות הקדמוניות, והיקיד הכקני קצוכה, הן בשמוזים של ככלם עמיי, לומר נקקלס. בתכנוס רישון, רִאשׁוֹן, והידועה רִישׁוֹנָה, רִאשׁוֹנָה מצלמו, ועוד נגזרת הקוקרי הכקני רִישׁוֹנִי, נסוגי רִי.

adj. m. (a subst. רֹאשׁ, f. רִאשׁוֹנָה, pl. רִאשׁוֹנִים, רִאשֹׁנוֹת, semel רִישׁוֹן Job. 8, 8., bis רְאִישׁוֹן Jos. 21, 10. Job. 15, 7. *Ketib*), primus vel tempore (veluti de Deo aeterno, de majoribus, de rebus antiquitus gestis) vel ordine et loco aut dignitate; fem. *adv.* primum (additis nonnunquam praepp. בְּ, לְ); targ. רִישָׁן, רִישָׁנָא (def. רִאשָׁנָא, רִישָׁנָא), talm. adj. fem. רִישְׁתִי (addita terminatione feminina *ti*). LXX. πρῶτος, πρότερος (-ον), πρεσβύτερος, ἀρχαῖος (-ή), πατήρ, πρωτότοκος; רִאשׁוֹן בְּרִיב, κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ; בָּרִאשׁוֹנָה, ἔμπροσθεν, ἀπαρχῆς, πρώην.

Ex. 12, 2. ראשון הוא לכם
2 Sam. 19, 21. ראשון לכל־בית יוסף
2 Sam. 19, 44. ולא־היה דברי ראשון
Jes. 41, 4. אני י"י ראשון
Jes. 41, 27. ראשון לציון הנה הנם
Jes. 44, 6. אני ראשון ואני אחרון
Jes. 48, 12. אני ראשון אף אני אחרון
adj. masc.: רִישׁוֹן
Job. 8, 8. כי־שאל־נא לדור רישון
adj. masc.: הָרִאשׁוֹן
Gn. 25, 25. ויצא הראשון אדמני
Gn. 26, 1. מלבד הרעב הראשון
Gn. 32, 18. ויצו את־הראשון
Gn. 40, 13. כמשפט הראשון
Ex. 4, 8. לקול האת הראשון
Ex. 12, 15. אך ביום הראשון וביום הראשון מקרא־קדש
Ex. 12, 16.

ביום־החדש הראשון Ex. 40, 2.
ויהי בחדש הראשון Ex. 40, 17.
שרף את הפר הראשון Lev. 4, 21.
בחדש חראשון Lev. 23, 5.
ביום הראשון Lev. 23, 7. 35. 39. 40.
ביום הראשון Num. 7, 12.
בחדש הראשון לאמר Num. 9, 1.
מדבר־צן בחדש הראשון Nu. 20, 1.
במלך מואב הראשן Num. 21, 26.
ובחדש הראשון Num. 28, 16.
ביום הראשון Num. 28, 18.
בחדש הראשון Num. 33, 3.
לחדש הראשון Num. 33, 3.
כמכתב חראשון Dt. 10, 4.
ביום הראשון לבקר Dt. 16, 4.
לא־יוכל בעלת הראשון Dt. 24, 4.
בעשור לחדש הראשון Jos. 4, 19.
ערכו־שם ביום הראשון Jud. 20, 22.
חסדך האחרון מן־ הראשון Ruth 3, 10.
דבר כדבר הראשון 1 Sam. 17, 30.
את־מרוצת הראשון 2 Sam. 18, 27.
כמשפטם הראשון 2 Reg. 17, 40.
בחדש הראשון 1 Chr. 12, 15.
ויצא הגורל הראשון 1Chr. 24, 7. 25, 9
לחדש הראשון 1 Chr. 27, 2. 3.
בחדש הראשון 2 Chr. 29, 3.
לחדש הראשון 2 Chr. 29, 17 (bis).
בארבעה עשר לחדש חראשון 2 Chr. 35, 1.
את־הבית הראשון Esr. 3, 12.
בארבעה עשר לחדש חראשון Esr. 6, 19.
באחד לחדש הראשון Esr. 7, 9.
בשנים עשר לחדש הראשון Esr. 8, 31
יום אחד לחדש הראשון Esr. 10, 17.
מן־היום הראשון Neh. 8, 18.
בחדש הראשון Esth. 3, 7. 12.
צדיק הראשון בריבו Prv. 18, 17.
כעת הראשון יחקל Jes. 8, 23.
אביך הראשון חטא Jes. 43, 27.
הראשון אכלו Jer. 50, 17.
כמדת השער הראשון Ez. 40, 21.
הוא המלך הראשון Dan. 8, 21
לחדש הראשון Dan. 10, 4.
כי־מן־היום הראשון Dan. 10, 12.
המון רב מן־הראשון Dan. 11, 13.
אל־אישי הראשון Hos. 2, 9.
בכבודו הראשון Hag. 2, 3.
האחרון מן־הראשון Hag. 2, 9.
מקום שער הראשון Zach. 14, 10.

adj. masc.: הָרִאשׁוֹן

מיום הראשן Ex. 12, 15.

adj. m. c. hint.: הָרִאשׁוֹן

הראישון אדם תולד Job. 15, 7.

adj. masc.: בָּרִאשׁוֹן

בראשון באחד לחדש Gn. 8, 13.
בראשון בארבעה עשר Num. 9, 5.
בראשון באחד לחדש Ez. 29, 17.
בראשון באחד לחדש Ez. 45, 18.
בראשון בארבעה עשר יום Ez. 45, 21
ומלקוש בראשון Joel 2, 23.

adj. masc.: בָּרִאשׁוֹן

בראשן בארבעה עשר יום Ex. 12, 18.

adj. masc.: בָּרִאשׁוֹן

ויחטאהו כראשון Lev. 9, 15.

adj. masc.: מֵרִאשׁוֹן

מרום מראשון Jer. 17, 12.

adj. m. pl.: רִאשֹׁנִים

ברית ראשנים Lev. 26, 45.
לימים ראשנים Dt. 4, 32.
אשר גבלו ראשנים Dt. 19, 14.
עונת ראשנים Ps. 79, 8.
שממות ראשנים יקוממו Jes. 61, 4.

adj. pl.: הָרִאשֹׁנִים

על־חלחת הראשנים Ex. 34, 1.
והימים הראשנים יפלו Nu. 6, 12.
על־הלחת הראשנים Dt. 10, 2.
כימים הראשונים Dt. 10, 10.
שרי החמשים הראשנים 2 Rg. 1, 14.
כמשפטים הראשנים 2 Reg. 17, 34.
והיושבים הראשנים 1 Chr. 9, 2.
ובני־דויד הראשנים 1 Chr. 18, 17.
ודברי דויד המלך הראשנים 1 Chr. 29, 29.
דברי שלמה הראשנים 2 Chr. 9, 29.
ודברי רחבעם הראשנים 2Chr. 12, 15
חראשונים והאחרונים 2Chr. 16, 11.
בדרכי דויד אביו הראשונים 2 Chr. 17, 3.
הראשנים והאחרנים 2 Chr. 20, 34. 26, 22. 35, 27.
הראשנים הרג הגדוד 2 Chr. 22, 1.
חראשנים והאחרונים 2 Chr. 25, 26.
הראשנים והאחרונים 2 Chr. 28, 26.
והפחות הראשונים Neh. 5, 15.
איה חסדיך הראשנים Ps. 89, 50.
שחיימים הראשנים Eccl. 7, 10.
ענת אבותם הראשנים Jer. 11, 10.
המלכים הראשנים Jer. 34, 5.
כל־הדברים הראשנים Jer. 36, 28.
השרים הראשנים Dan. 10, 13.
חראשנים לאמר Zach. 1, 4.
ביד הנביאים הראשנים Zach. 7, 7. 12
לא כימים הראשנים Zach. 8, 11.

adj. pl.: בָּרִאשֹׁנִים

בימי קציר בראשנים 2 Sam. 21, 9.

adj. pl.: בָּרִאשֹׁנִים

שני־לחת אבנים כראשנים Ex. 34, 1. 4
שני־לוחת אבנים כראשנים Dt. 10, 1.
לחת אבנים כראשנים Dt. 10, 3.

adj. pl.: לָרִאשֹׁנִים

אין זכרון לראשנים Eccl. 1, 11.

adj. f. sg.: רִאשׁוֹנָה, רְאִי־

ואת־ילדיהן ראשנה Gn. 33, 2.
לאמר זה יצא ראשנה Gn. 38, 28.
אשר לחטאת ראשנה Lev. 5, 8.
ראשנה יסעו Num. 2, 9.
היה הגורל ראישנה Jos. 21, 10.
ועשר ראשנה 1 Reg. 18, 25.
במעל הזה ראשנה Esr. 9, 2.
הישבים ראשנה Esth. 1, 14.
ראשנה על־חיקם Jes. 65, 7.
ושלמתי ראשנה Jer. 16, 18.

adj. f. sg.: הָרִאשׁוֹנָה

כמלחמה הראשנה Jud. 20, 39.
ותהי המכה הראשנה 1 Sam. 14, 14.
על המחלקת הראשנה 1 Chr. 27, 2.
במדה הראשנה 2 Chr. 3, 3.
בשנה הראשנה למלכו 2 Chr. 29, 3.
חיו על־חמגלת הראשנה Jer. 36, 28.
הממשלה הראשנה Mich. 4, 8.
במרכבה הראשונה Zach. 6, 2.

adj. f. pl.: הָרִאשׁוֹנָה

עשה שם בראשנה Gn. 13, 4.
ויסע בראשנה Num. 10, 13.
בראשנה לצבאתם Num. 10, 14.
ידך תהיה־בו בראשונה Dt. 13, 10.
בראשנה להמיתו Dt. 17, 7.
כאשר בראשנה ונסנו Jos. 8, 5. 6.
חעם ישראל בראשנה Jos. 8, 33.
לעניתו כאשר בראשנה 2 S. 7, 10.
דבר ידברו בראשנה 2 Sam. 20, 18.
עגה קטנה בראשנה 1 Reg. 17, 13.
אל־עבדך בראשנה 1 Reg. 20, 9.
שרי המדינות בראשנה 1 Rg. 20, 17.
כל־מכה יברסי בראשנה 1 Chr. 11, 6.
ויעל בראשונה 1 Chr. 11, 6.
כאשר בראשונה 1 Chr. 17, 9.
העולים בראשונה Neh. 7, 5.
נחלה מבחלת בראשונה Prv. 20, 21.
ירד־עמי בראשנה Jes. 52, 4.
ואניות תרשיש בראשנה Jes. 60, 9.
שכנתי שמי שם בראשונה Jer. 7, 12.
אהלי יהודה בראשנה Zach. 12, 7.

adj. fem.: לְמַבָּרִאשׁוֹנָה

כי למבראשונה 1 Chr. 15, 13.

adj. fem.: כְּבָרִאשׁוֹנָה

חם לפנינו כבראשנה Jud. 20, 32.
ותהי כבראשנה 1 Reg. 13, 6.
שפטיך כבראשנה Jes. 1, 26.
ובנחים כבראשנה Jer. 33, 7.
שבות־הארץ כבראשנה Jer. 33, 11.

adj. fem.: כָּרִאשֹׁנָה

ואתנפל לפני יי כראשנה Dt. 9, 18.
ולא־תהיה כראשנה Dan. 11, 29.

adj. fem.: לָרִאשׁוֹנָה

לוז שם־העיר לראשנה Gn. 28, 19.
ליש שם־העיר לראשנה Jud. 18, 28.

adj. f. pl.: רִאשׁוֹנוֹת

אל־תזכרו ראשנות Jes. 43, 18.
זכרו ראשנות מעולם Jes. 46, 9.

adj. f. pl.: וְרִאשׁוֹנוֹת

וראשנות ישמיעני Jes. 43, 9.

adj. f. pl.: הָרִאשׁוֹנוֹת

הראשונות הבריאת Gn. 41, 20.
הראשנות ׀ מה הנה Jes. 41, 22.
הראשנות הנה־באו Jes. 42, 9.
הראשנות מאז הגדתי Jes. 48, 3.
נשכחו חצרות הראשנות Jes. 65, 16.
ולא תזכרנה הראשנות Jes. 65, 17.

רִאשׁוֹ

ס"נ גויר רֵאשׁ, ומוכנו תקלה [שַׁכְשַׁכְנוֹ], לו כמו קדמות, לומר מעמד קדמותי לו וען קדמוני, לו מה שהוא לפע נקעיכות, לו נכל לנכר, ל"מ לפעים לון, לפעים לרך, וכן נקרא שכשל לפעים.

n. f. (a m. רֵישׁ), principium, status prior s. pristinus, primarium vel tempore (de primitiis, de primogenito hominum) vel dignitate (de unguentorum praestantissimis, potentiae gradu summo, de gentium nobilissima et similiter. LXX. ἀρχή, ἀπαρχή, ἀπ' ἀρχῆς, ἀρχηγός, πρωτογέννημα, πρότερον, ἔμπροσθεν, πρῶϊμος; רֵאשִׁית רֵישׁוֹת, πρωτογέννημα. A. S. Th. κεφάλαιον. S. πρωτεῖον.

פותר מים ראשית מדון Prv. 17, 14.
ראשית תבואתה Jer. 2, 3.
ראשית גבורתם Jer. 49, 35.
ראשית משאותיכם Ez. 20, 40.
ולא יעבור ראשית הארץ Ez. 48, 14.
נקבי ראשית הגוים Am. 6, 1.
ראשית חטאת היא Mich. 1, 13.

וְרֵאשִׁית

כחי וראשית אוני Gn. 49, 3.
וראשית גז צאנך Dt. 18, 4.
וראשית כל־בכורי Ez. 44, 30.
וראשית עריסתיכם Ez. 44, 30.
וראשית בני עמון Dan. 11, 41.
וראשית שמנים ימשחו Am. 6, 6.

בְּרֵאשִׁית

בראשית ברא אלהים Gn. 1, 1.
בראשית ממלכות Jer. 26, 1.
בראשית ממלכת יהויקם Jer. 27, 1.
בראשית ממלכת צדקיה Jer. 28, 1.
בראשית מלכות צדקיהו Jer. 49, 34.

לָרֵאשִׁית

לראשית ולמעשרות Neh. 12, 44.

מֵרֵאשִׁית

מראשית ערסתיכם Num. 15, 21.
ולקחת מראשית Dt. 26, 2.
מראשית כל־מנחת 1 Sam. 2, 29.
מגיד מראשית אחרית Jes. 46, 10.

מֵרֹאשׁ

מרשית השנה Dt. 11, 12.

וּמֵרֵאשִׁית

ומראשית כל־תבואתך Prv. 3, 9.

cum suff.: רֵאשִׁיתְךָ

והיה ראשיתך מצער Job. 8, 7.

cum suff.: מֵרֵאשִׁיתוֹ

אחרית איוב מראשתו Job. 42, 12.
אחרית דבר מראשיתו Eccl. 7, 8.

cum suff.: בְּרֵאשִׁיתָהּ

כתאנה בראשיתה Hos. 9, 10.

cum suff.: רֵאשִׁיתָם

תירוש ודגן ראשיתם Num. 18, 12.

מְרֵאשָׁת

ס"כ, תמור מַרְאֶשֶׁת [שכמלף ירמי', י"ג י"ק], ומוס נספך סכנוי מַרְאֲשׁוֹת וג"כ מְרַאֲשׁוֹת, ומעמקל מעקל מַרְגְּלַת [עי' לקמן], מַרְחֶשֶׁת, מַרְצֶפֶת, מַחְבֶּרֶת, מַחְלֶפֶת, וכניס מהקדמים לפ מלעו יסוד המעקל, כי כנוכים היו. הפתרון מס שנעקוס הלפ ולנלו [קלָפַף-נע-נעכך, -וייעע], וכן מרגלת מס שהוא לנד הרגלים, ובלרך נכנוי וכעמיי, לומר כמלאוס לנד הלפ [לו הייעטן], וכן נכנוי, ולף פ"ף נקסר נון הזמוס, נסדנקו עם מס הלילה [ג"ף כ"ו י"נ] ע"ב.

n. f. (= מַרְאֶשֶׁת Jer. 13, 18., pl. c. מַרְאֲשׁוֹת, מְרַאֲשׁוֹת, ad s. f. מַרְגְּלַת q. v. מַרְחֶשֶׁת, מַרְצֶפֶת, מַחְבֶּרֶת, מַחְלֶפֶת), regio capitis aut loci, in quo est caput; adv. regione capitis (zu Häupten), c. suff., semel 1 Sam. 26, 12., obliterata origine, מַרְאֲשֹׁתָיו שָׁאוּל, a regione capitis Sauli, quasi Mem formativum esset στερητικόν. LXX. κεφαλή; προσκεφαλή (πρὸς κεφαλῆς), pro quo A. στρογγύλωμα τριχῶν.

pl. constr.: מַרְאֲשֹׁתֵי

מראשתי שאול 1 Sam. 26, 12.

pl. c. suff.: מְרַאֲשֹׁתָיו

וישם מראשתיו Gn. 28, 11.
אשר־שם מראשתיו Gn. 28, 18.
שמה מראשתיו 1 Sam. 19, 13.
וכביר העזים מראשתיו 1 S. 19, 16.
מערכה־בארץ מראשתו 1 S. 26, 7.
החנית אשר מראשתי 1 S. 26, 11.

Digitized by Google

אשר מראשתו 1 Sam. 26, 16.
וידם והסה מראשתיו 1 Rg. 19, 6.
pl. c. suff.: בְּרֵאשֹׁתֵיכֶם
כי ירד מראשותיכם Jer. 13, 18.

רֹאשׁ

ז׳, ולפעמים רֹישׁ [משנה קומץ לנ״נ], ופתיכו לדעת ילקי״ מין עשב וכזה שר ופרכי״, קצר פורח וגודל כזרדים ופורח יפה על קלמי זרי, ולו פרי כדמות ענבים, קצר מסס כסקע יי־רקב״, וזהו מין קרס, ולפ״ז יקוטו יין זועמין לדעתו. וכוונת רבים שהקדמונים, שהוא קרס לקוץ מרקב בזק, לץ יסתכר למשך הכתובים מכל וכל. ועוד מקום להתגדל.

n. m. (nonnunquam רֹישׁ Dt. 32, 32), herba venenosa, velut cicuta aut centaurium, interdum de veneno in universum, origine incognita. LXX. ἄγρωστις (ἄνθος, ἄλσος). S. χολή, πικρασμός.

שרש פרה ראש ולענה Dt. 29, 17.
ייתם בברותי ראש Ps. 69, 22.
ישקם מי־ראש Jer. 8, 14.
והשקיתים מי־ראש Jer. 9, 14.
והשקתים מי־ראש Jer. 23, 15.
זיקם ראש ותלאה Thr. 3, 5.
ראש־פתנים יינק Job. 20, 16.

רוֹשׁ

כיבמו ענבי רוש Dt. 32, 32.

וְרֹאשׁ

וראש פרתים אכזר Dt. 32, 33.

וְרֹאשׁ

לענה וראש Thr. 3, 19.

בָּרֹאשׁ

ויצרח כראש משפט Hos. 10, 4.

לְרֹאשׁ

השכרתם לראש משפט Am. 6, 12.

רַבַּב

טעה רַב, נעבר נסקר רבוי רַבּוּ, ונמוכן קצר רַבּוּ, משרש זל רב שקיבו זייך לכלן, ופעתיל שנור מן רַבָּה. המוכן נתמנות פסקה ופרישה ושפיעה וריפ [שיבערשטימען, -שלי-עסטען, -וועל-לען], כי המכנו רַב, רַבִּיָּה, דומה לזל חַדָּה, וכמנת ג״כ לזל דַּרַב נזקרי, וכן סַדַּם בס״ע, לזל ממנו שָׁרַם, סַדִּים, וכן בדומה לו רָמָה לקמן, ועוד סרוב וכסרב כמכוון ג״כ בשפי מערב, ל״א בשפה סכלקית ורומית ניוכית וחנקלכית וגרמנית [s. *s-rav*, gr. ῥέ, ῥύ]. ומזה פרישה נכלל ושפיעה [שיצל, כרישלין ויין, — וועדרען], נכל שיני רבוי נשפע, כלומר קלסה לשדי תזק רבה, ועל פרוזנו הכנון יוכיח בשם רבינים סנסק.

h. e. רַבּ, *v. intr.* (3 p. pl. רָבּוּ, et significatione alia, de qua infra, רָבִּוּ; impf. fieri solet a v. רָבָה), superfluere, redundare, exundare, abundare (überströmen), radice eadem, qua רָוָה (überströmen), רָצָה, שָׁרָה (שָׁרִים, resina promanans), זָרַב, quod eodem modo compos. est ac sanscr. *s-rav*, cujus radicem repraesentat gr. ῥέ, ῥύ, lat. *riv-us*. Translate: superfluum, multum esse. LXX. πολὺν εἶναι, γίνεσθαι, πλείονα εἶναι, πληθύνειν.

3 perf. pl.: רָבּוּ
היום רבו עבדים 1 Sam. 25, 10.
רבו מה־רבו צרי Ps. 3, 2.
רבו משערות ראשי Ps. 69, 5.
מה־רבו מעשיך יי׳ Ps. 104, 24.

חטובה רבו אוכליה Eccl. 5, 10.
כי־רבו פשעינו Jes. 59, 12.
כי רבו פשעיהם Jer. 5, 6.
כי־רבו משובתיו Jer. 14, 7.
כי רבו מארבה Jer. 46, 23.
3 perf. pl.: רָבּוּ *p.*
מעט דגנם ותירושם רבו Ps. 4, 8.
ראה־איבי כי־רבו Ps. 25, 19.
ראיתם כי־רבו Jes. 22, 9.
3 perf. pl.: וְרַבּוּ
ורבו פשעיך לו Job. 35, 6.
ורבו שנאי שקר Ps. 38, 20.
ורבו חללי יי׳ Jes. 66, 16.
inf. constr.: לָרֹב
החל האדם לרב Gn. 6, 1.

רָב

ת׳, נסמסק רֵב, ולנקני רַבָּה, וסרנוי רַבִּים לזכרי, רַבּוֹת לנקני. סמענס מלק ונעל-שפע וכניר [פּיעל], ונכנך מן מעפעה וקנוסה, נעלת פּיעים פרעיס, ל״מ מקסה רב, פלס רב, מן מקנוסה לקר מקוכן נס רב, ל״מ וסב רב, ולפעמים המוקני נסמיכות, ל״מ רַבַּת בָּנִים, או ע״ד טעמי, לכן סיקיד נקשור עם רבוי הסס, ל״מ נרקיס רב לל״ק, וכן כנכך הנקני, וג״כ נסמיכות רַבַּת, וכנכך ג״כ מגדלות וכניכות ופלידות. ודע שלפעמים הוא כסס כי נקענס, לכן רבים כמו סלידים וספיקנים, ורב כמו שר ולקח, כקצר רב לקל סלקכוכים.

adj. m. (in p. רָב, f. רַבָּה, רַבָּת, pl. m. רַבִּים, f. רַבּוֹת), *multus*, copiosus, etiam magnus, praestans, potens, dux, h. e. abundans vel multitudine vel dignitate, seq. לְ: sufficiens, satis; adv. רָב, רַבָּה, רַבָּת, multum, sat, abunde, affatim; interdum substant. de magnitudine s. magnificentia. LXX. πολύς, πολλοστός, πολὺ μᾶλλον, πολυπλήθειν, πολυχρόνιον εἶναι; πλῆθος, πολὺ πλῆθος, μέγα πλῆθος, πληθύνειν; μέγας, μείζων, ἱκανός, ἱκανοῦσθαι; κύριος, ἡγεμών, κριτής; ἀμύθητος; πλῆθος, ἐπὶ πλεῖον; רַבָּת, it., ἐπὶ πολύ, πλεονάκις, πλεῖστος; *pl.* πλείονες, ὄχλος; *pl. f.* πλεονάκις; חָמוֹן רַב חֹבֶל, רַבָּה, πολυοχλία πλήθους; רַב, πρωρεύς; רַב חֶסֶד, πολυέλεος; רַב רַבֵּי סָרִיסִים, ἀρχιμάγειρος; רַב עֲלִילִיָּה, δυνατὸς τοῖς ἔργοις; עָצוּם וְרַב, πλῆθος πολύ; רַבָּתַיִם, κάθοδοι πολλαί, πλεονάκις.

גם־מספוא רב עמנו Gn. 24, 25.
רב עוד־יוסף בני חי Gn. 45, 28.
רב ועצום ממנו Ex. 1, 9.
וגם־ערב רב עלה אתם Ex. 12, 38.
ויאמרו אלהם רב־לכם Nu. 16, 3.
רב־לכם בני לוי Num. 16, 7.
מאד כי רב־הוא Num. 22, 3.
בין רב למעט Num. 26, 56.
ומקנה רב היתה לבני ראובן Nu. 32, 1.
רב־לכם שבת בהר הזה Dt. 1, 6.
רב־לכם סב את־ההר Dt. 2, 3.
כי־מקנה רב לכם Dt. 3, 19.
ויאמר יי׳ אלי רב־לך Dt. 3, 26.
עם רב ממך לא תירא Dt. 20, 1.
זרע רב תוציא השדה Dt. 28, 38.
וסוס ורכב רב־מאד Jos. 11, 4.
אם־עם־רב אתה Jos. 17, 15.
עם־רב אתה וכח גדול לך Jos. 17, 17.
חלק בני־יהודה רב מהם Jos. 19, 9.
ובמקנה רב־מאד Jos. 22, 8.
רב העם אשר אתך Jud. 7, 2.
רב המקום ביניהם 1 Sam. 26, 13.
והנה עם־רב הלכים 2 Sam. 13, 34.
רב־פעלים מקבצאל 2 Sam. 23, 20.
רב עתה הרם ידך 2 Sam. 24, 16.
ורחב רב־מאד 1 Reg. 10, 2.
רב־לכם מעלות ירושלם 1 Rg. 12, 28.
ויאמר ׳ רב עתה י״י 1 Reg. 19, 4.
כי רב ממך הדרך 1 Reg. 19, 7.
כי־רב הכסח בארון 2 Reg. 12, 11.
נבוזראדן רב־טבחים 2 Reg. 25, 8. 11. 20.
אשר רב־טבחים 2 Reg. 25, 10.
חשאיר רב־טבחים 2 Reg. 25, 12.
לקח רב טבחים 2 Reg. 25, 15.
ויקח רב־טבחים 2 Reg. 25, 18.
רב־פעלים מן־קבצאל 1 Chr. 11, 22.
רב עתה הרם ידך 1 Chr. 21, 15.
על־עם רב כעפר הארץ 2 Chr. 1, 9.
לעזר בין רב לאין כח 2 Chr. 14, 10.
כי רב־הוא 2 Chr. 20, 25.
כי רב הכסח 2 Chr. 24, 11.
כי מקנה־רב היה לו 2 Chr. 26, 10.
כי־עמנו רב מעמו 2 Chr. 32, 7.
רכוש רב מאד 2 Chr. 32, 29.
קהל רב־מאד Esr. 10, 1.
על כל־רב ביתו Esth. 1, 8.
וידעת כי־רב זרעך Job. 5, 24.
אם־אשמח כי־רב חילי Job. 31, 25.
תחבטח־בו כי־רב כחו Job. 39, 11.
כי רב־הוא Ps. 25, 11.
מה רב טובך Ps. 31, 20.
כי־רב שבעטו בוז Ps. 123, 3.
זכר רב־טובך יביעו Ps. 145, 7.
ארך אפים רב־תבונה Prv. 14, 29.
רב מחוללי־כל Prv. 26, 10.
איש אמונות־רב־ברכות ומעלים עיניו רב־ מארות Prv. 28, 20. 27.
קשב רב־קשב Jes. 21, 7.
רב להושיע Jes. 63, 1.
רב־טבחים Jer. 39, 9. 10. 11. 40, 1. 41, 10. 43, 6. 52, 12. 15. 27. 30.
רב־טבחים Jer. 39, 13.
ויקח רב־טבחים Jer. 40, 2.
ויתן־לו רב־טבחים Jer. 40, 5.
אשר את־רב־טבחים Jer. 52, 14.
לקח רב טבחים Jer. 52, 19.
ויקח רב־טבחים Jer. 52, 24.
רב־לכם מכל־תועבתיכם Ez. 44, 6.
רב־לכם נשיאי ישראל Ez. 45, 9.
עץ רב מאד Ez. 47, 7.
לאשפנז רב סריסיו Dan. 1, 3.
זמשל ממשל רב Dan. 11, 3. 5.
והעמיד המון רב Dan. 11, 13.
עם רב ועצום Joel 2, 2.
כי רב מאד מחנהו Joel 2, 11.
אם־רב גבולם Am. 6, 2.
רב הפגר בכל־מקום Am. 8, 3.
רב החבל Jon. 1, 6.

רֶב

p.
כי־היה רכושם רב Gn. 13, 6.
ישלי רב Gn. 33, 9.
כי־היה רכושם רב Gn. 36, 7.
להחזית עם־רב Gn. 50, 20.
ונפל ממנו רב Ex. 19, 21.
המעט הוא אם־רב Num. 13, 18.
עם־רב מישראל Num. 21, 6.
ידון רב לו Dt. 33, 7.
עם־רב כחול Jos. 11, 4.
ואני עם רב Jos. 17, 14.
עוד העם רב Jud. 7, 4.
ושלל רב עמם הביאו 2 Sam. 3, 22.
ואתם המון רב 2 Chr. 13, 8.
בא עליך המון רב 2 Chr. 20, 2.
ויאספו ירושלם עם־רב 2 Chr. 30, 13.
ויקבצו עם־רב 2 Chr. 32, 4.
אבל העם רב Esr. 10, 13.
עם־רב אשר לא־ימנה 1 Rg. 3, 8.
וגם־שלל רב בזזו 2 Chr. 28, 8
ויין מלכות רב כיד המלך Esth. 1, 7.
ירעפו עלי ׳ אדם רב Job. 36, 28.
*ובורקים רב ויהמם Ps. 18, 15.
מזהב ומפז רב Ps. 19, 11.
בשמרם עקב רב Ps. 19, 12.
ונקיתי מפשע רב Ps. 19, 14.
תהלתי בקהל רב Ps. 22, 26.
אודך בקהל רב Ps. 35, 18.
בשרתי צדק ׳ בקהל רב Ps. 40, 10.
לקהל רב Ps. 40, 11.
קריית מלך רב Ps. 48, 3.
המבשרות צבא רב Ps. 68, 12.
כמוצא שלל רב Ps. 119, 162.
שלום רב לאהבי תורתך Ps. 119, 165.
מתרושש והון רב Prv. 13, 7.
בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
מאוצר רב ומהומה בו Prv. 15, 16.
נבחר שם מעשר רב Prv. 22, 1.
דמות־עם רב Jes. 13, 4.
ביום הרג רב Jes. 30, 25.
על־רכב כי רב Jes. 31, 1.
ובעם רב Ez. 17, 9.
סוסים ועם־רב Ez. 17, 15.
בחיל גדול ובקהל רב Ez. 17, 17.
וקהל ועם־רב Ez. 26, 7.
קהל רב צנה ומגן Ez. 38, 4.
קהל גדול וחיל רב Ez. 38, 15.
והעמיד המון רב Dan. 11, 11.
בחיל גדול וברכוש רב Dan. 11, 13.

וְרַב

adj. masc.:
ורב יעבד צעיר Gn. 25, 23.
ורב מחית קלת אלהים Ex. 9, 28.
ורב־חסד ואמת Ex. 34, 6.
ורי ארך אפים ורב־חסד Nu. 14, 18.
ארך־אפים ורב וחסד Neh. 9, 17.
ורב־חסד לכל־קראיך Ps. 86, 5.
ורב־חסד ואמת Ps. 86, 15.
ארך אפים ורב־חסד Ps. 103, 8.
גדול אדנינו ורב־כח Ps. 147, 5.
ורב מעשקות Prv. 28, 16.
ורב ׳ שיהיו ימי־שניו Eccl. 6, 3.
ורב שלום בניך Jes. 54, 13.
ורב־טוב לבית Jes. 63, 7.
ורב העלילות Jer. 32, 19.
גדול כנפים ורב נוצה Ez. 17, 7.
ורב־חסד Joel 2, 13.
ורב־חסד Jon. 4, 2.
adj. masc.: וָרָב
ורב ורם כענקים Dt. 2, 10. 21.
adj. masc.: וָרָב
לגוי־עצום ורב ממנו Dt. 9, 14.
לגוי גדול עצום ורב Dt. 26, 5.
ויולד הלך ורב 1 Sam. 14, 19.
והעם הולך ורב 2 Sam. 15, 12.
*מושיע ורב וחצילם לל״ק Jes. 19, 20.
adj. masc.: הָרָב *p.*
מאת הרב תרבו Num. 35, 8.
לפני ההמון הרב הזה 2 Chr. 20, 12.
מפני החמון הרב הזה 2 Chr. 20, 15.
ובטובך הרב Neh. 9, 35.
בכל ההמון הרב Jes. 16, 14.
נאון ירושלם הרב Jer. 13, 9.
adj. masc.: בָּרָב
להושיע ברב או במעט 1 S. 14, 6.
adj. masc.: לָרָב
לרב תרבה נחלתו Num. 26, 54.
לרב תרבו את־נחלתו Num. 33, 54.
adj. masc. pl.: רַבִּים
בארץ פלשתים ימים רבים Gn. 21, 34.
על בני ימים רבים Gn. 37, 34.
רבים עתה עם הארץ Ex. 5, 5.
אחרי־רבים לרעת Ex. 23, 2.
אחרי רבים להטת Ex. 23, 2.
ימים רבים Lev. 15, 25.

Digitized by Google

על־חמשכן ימים רבים Nu. 9, 19.
ויצאו מים רבים Num. 20, 11.
במצרים ימים רבים Num. 20, 15.
רבים ונכבדים מאלה Num. 22, 15.
וזרעו במים רבים Num. 24, 7.
בקדש ימים רבים Dt. 1, 46.
את־הר־שעיר ימים רבים Dt. 2, 1.
ונשל גוים־רבים ׀ מפניך Dt. 7, 1.
שבעת גוים רבים Dt. 7, 1.
רבים הגוים האלה ממני Dt. 7, 17.
והעבטת גוים רבים Dt. 15, 6.
ומשלת בגוים רבים Dt. 15, 6.
וחלוית גוים רבים Dt. 28, 12.
רבים אשר־מתו Jos. 10, 11.
ימים רבים עשה יהושע Jos. 11, 18.
אחיכם זה ימים רבים Jos. 22, 3.
בנכסים רבים Jos. 22, 8.
ויהי מימים רבים Jos. 23, 1.
במדבר ימים רבים Jos. 24, 7.
ויפלו חללים רבים Jud. 9, 40.
רבים מאשר המית בחייו Jud. 16, 30.
כאשת זה ימים רבים 2 Sam. 14, 2.
ימשני ממים רבים 2 Sam. 22, 17.
כי־רבים רחמו 2 Sam. 24, 14.
בירושלם ימים רבים 1 Reg. 2, 38.
ולא־שאלת לך ימים רבים 1 Rg. 3, 11.
יהודה וישראל רבים 1 Reg. 4, 20.
ויהי ימים רבים 1 Reg. 18, 1.
פי רבים אשר אתנו 2 Reg. 6, 16.
אין בנים רבים 1 Chr. 4, 27.
כי־חללים רבים נפלו 1 Chr. 5, 22.
אביהם ימים רבים 1 Chr. 7, 22.
כי־רבים רחמיו 1 Chr. 21, 13.
כי דמים רבים שפכת 1 Chr, 22, 8.
וימצאו בני־אלעזר רבים 1 Chr. 24, 4.
רבים בנים נתן לי יי 1 Chr. 28, 5.
ימים רבים לא שאלת 2 Chr. 1, 11.
ויהי רבים לישראל 2 Chr. 15, 3.
ואתה בחלליים רבים 2 Chr. 21, 14.
במחלויים רבים 2 Chr. 24, 25.
ויחצב ברות רבים 2 Chr. 26, 10.
ומצאו מים רבים 2 Chr. 32, 4.
אנחנו רבים ונקחה דגן Neh. 5, 2.
כי־רבים ביהודה Neh. 6, 18.
ימים רבים Esth. 1, 4.
חטא יסרת רבים Job. 4, 3.
וחלו פניך רבים Job. 11, 19.
לא־רבים יחכמו Job. 32, 9.
ישוע מזרוע רבים Job. 35, 9.
ומספר ימיך רבים Job. 38, 21.
רבים קמים עלי Ps. 3, 2.
רבים אמרים לנפשי Ps. 3, 3.
רבים אמרים Ps. 4, 7.
ימשני ממים רבים Ps. 18, 17.
סבבוני פרים רבים Ps. 22, 13.
יי על־מים רבים Ps. 29, 3.
שמעתי ׀ דבת רבים Ps. 31, 14.
לשטף מים רבים Ps. 32, 6.
רבים מכאובים לרשע Ps. 32, 10.
מחמון רשעים רבים Ps. 37, 16.
יראו רבים וייראו Ps. 40, 4.
כי־רבים לחמים לי Ps. 56, 3.
ושבילך במים רבים Ps. 77, 20.
כל־רבים עמים Ps. 89, 51.
מקלות ׀ מים רבים Ps. 93, 4.
ישמחו איים רבים Ps. 97, 1.
מלאכה במים רבים Ps. 107, 23.
ובתוך רבים אהללנו Ps. 109, 30.
רחמיך רבים ׀ יי Ps. 119, 156.
רבים רדפי Ps. 119, 157.
שחכה גוים רבים Ps. 135, 10.
וחצילני ממים רבים Ps. 144, 7.
רבים חללים הפילה Prv. 7, 26.
שפתי צדיק ירעו רבים Prv. 10, 21.
ואהבי עשיר רבים Prv. 14, 20.
חוץ יסיק ויעים רבים Prv. 19, 4.

רבים יחלו פני־נדיב Prv. 19, 6.
בפשע ארץ רבים שריה Prv. 28, 2.
רבים מבקשים פני־ מושל Prv. 29, 26.
בקשו חשבנות רבים Eccl. 7, 29.
הסכל במרומים רבים Eccl. 10, 6.
על־שער בת־רבים Cant. 7, 5.
מים רבים לא יוכלו Cant. 8, 7.
והלכו עמים רבים Jes. 2, 3.
והוכיח לעמים רבים Jes. 2, 4.
אם־לא בתים רבים Jes. 5, 9
וכשלו בם רבים Jes. 8, 15.
עמים רבים Jes. 17, 12.
כשאון מים רבים Jes. 17, 13.
ובמים רבים זרע שחר Jes. 23, 3.
שממו עליך רבים Jes. 52, 14
כן יזה גוים רבים Jes. 52, 15.
חטא־רבים נשא Jes. 53, 12.
כי רבים בני־שוממה Jes. 54, 1.
ואת זנית רעים רבים Jer. 3, 1.
רעים רבים שחתו כרמי Jer. 12, 10.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
שלח לדוגים רבים Jer. 16, 16.
כי שמעתי דבת רבים Jer. 20, 10.
ועברו גוים רבים Jer. 22, 8.
גוים רבים Jer. 25, 14.
ועבדו בו גוים רבים Jer. 27, 7.
למען יעמדו ימים רבים Jer. 32, 14.
למען תחיו ימים רבים Jer. 35, 7.
ימים רבים Jer. 37, 16.
דברים רבים Jer. 36, 32.
מים רבים אשר בגבערן Jer. 41, 12.
*חשמיעו אל־בבל רבים Jer. 50, 29.
ומלכים רבים יעורו Jer. 50, 41.
על־מים רבים רבת Jer. 51, 13.
והמו גליהם כמים רבים Jer. 51, 55.
כקול מים רבים Ez. 1, 24.
עמים רבים עמקי שפה לימים רבים ולעתים רחוקות Ez. 3, 6.
קח על־מים רבים Ez. 12, 27.
אל־שדה טוב אל־מים רבים Ez. 17, 5.
וענפה היתה ממים רבים Ez. 17, 8
והעליתי עליך גוים רבים Ez. 19, 10.
אל־איים רבים Ez. 26, 3.
איים רבים סחרת ידך Ez. 27, 3.
במים רבים חביאוך Ez. 27, 15.
עמים רבים ברב חרניך Ez. 27, 26.
פארתיון ממים רבים Ez. 27, 33.
כל גוים רבים Ez. 31, 5.
שרשו אל־מים רבים Ez. 31, 6.
ויכלאו מים רבים Ez. 31, 7.
בקהל עמים רביט Ez. 31, 15.
עמים רבים Ez. 32, 3.
מעל מים רבים Ez. 32, 9. 10.
ואנחתי רבים Ez. 32, 13.
עמים רבים אתך Ez. 33, 24.
מימים רבים תפקד Ez. 38, 6.
מקבצת מעמים רבים Ez. 38, 8.
ועמים רבים אתך Ez. 38, 9.
ועמים רבים אתך Ez. 38, 15.
ועל־עמים רבים Ez. 38, 22.
לעיני גוים רבים Ez. 38, 23.
לעיני הגוים רבים Ez. 39, 27.
כקול מים רבים Ez. 43, 2.
ובשלוח ישחית רבים Dan. 8, 25.
כי לימים רבים Dan. 8, 26.
המון חילים רבים Dan. 11, 10.
רבים יעמדו Dan. 11, 14.
ולכד רבים Dan. 11, 18.
ונפלו חללים רבים Dan. 11, 26.
ונלוו עליהם רבים Dan. 11, 34.
ולהחרים רבים Dan. 11, 44.
ישטטו רבים Dan. 12, 4.
ויתלבנו ויצרפו רבים Dan. 12, 10.
ימים רבים תשבי לי Hos. 3, 3.
ימים רבים ישבו Hos. 3, 4.

וספו בתים רבים Am. 3, 15.
רבים פשעיכם Am. 5, 12.
והלכו גוים רבים Mich. 4, 2.
ושפט בין עמים רבים Mich. 4, 3.
נאספו עליך גוים רבים Mich. 4, 11.
והדקות עמים רבים Mich. 4, 13.
בקרב עמים רבים Mich. 5, 6. 7.
אם־שלמים וכן רבים Nah. 1, 12.
גוים רבים ישלוך Hab. 2, 8.
קצות־עמים רבים Hab. 2, 10.
חמר מים רבים Hab. 3, 15.
ונלוו גוים רבים Zach. 2, 15.
ובאו עמים רבים Zach. 8, 22.
הכשלתם רבים בתורה Mal. 2, 8.
pl.: וְרַבִּים
וריבים מביאים מנחה 2 Chr. 32, 23.
וריבים מהכהנים והלוים Esr. 3, 12.
וריבים בתרדעה Esr. 3, 12.
וריבים מעמי הארץ Esth. 8, 17.
וריבים מישניאדמה Dan. 12, 2.
וריבים חשיב מעון Mal. 2, 6.
pl.: הָרַבִּים
בימים הרבים החם Ex. 2, 23.
כי אתם הרבים 1 Reg. 18, 25.
וכשפיה הרבים 2 Reg. 9, 22.
ואתה ברחמיך הרבים Neh. 9, 19.
וכרחמיך הרבים תתן להם Neh. 9, 27.
וברחמיך הרבים Neh. 9, 31.
ובגוים הרבים לא־היית מלך Neh. 13, 26.
המזמתה חרבים Jer. 11, 15.
וכסוד המים חרבים Ez. 26, 19.
על־רחמיך הרבים Dan. 9, 18.
ומצדיקי הרבים Dan. 12, 3.
pl.: וְהָרַבִּים
תעצמים והחרבים Jes. 8, 7.
pl.: בְּרַבִּים
כי־ברבים היו עמדי Ps. 55, 19.
pl.: בָּרַבִּים
אחלק־לו ברבים Jes. 53, 12.
והמשילם ברבים Dan. 11, 39.
pl.: לָרַבִּים
כמופת הייתי לרבים Ps. 71, 7
אשלח לרבים Jer. 16, 16.
pl.: לָרַבִּים
שק ואפר יצע לרבים Esth. 4, 3.
צדיק עבדי לרבים Jes. 53, 11.
וחגביר ברית לרבים Dan. 9, 27.
ויבינו לרבים ונכשלו Dan. 11, 33.
pl.: מֵרַבִּים
ויירא את־האלהים מרבים Neh. 7, 2.
adj. pl. constr.: רַבֵּי
וכל רבי מלך Jer. 39, 13.
pl. constr.: וְרַבֵּי
ורבי המלך Jer. 41, 1.
adj. fem.: רַבָּה *sg.*
כי רבת רעת האדם Gn. 6, 5.
כל־מעינת תהום רבה Gn. 7, 11.
זעקת סדם ועמרה כי־ רבה Gn. 18, 20.
ומקנה בקר ועבדה רבה Gn. 26, 14.
מכה רבה מאד Num. 11, 33.
מכה רבה Dt. 25, 3.
עד־צידון רבה Jos. 11, 8.
אשר על־פני רבה Jos. 13, 25.
כי־רעתכם רבה 1 Sam. 12, 17.
נחשת רבה מאד 1 Chr. 18, 8.
ועמו מכה רבה 2 Chr. 13, 17.
בזה רבה היתה בהם 2 Chr. 14, 13.
ומלאכה רבה היה לו 2 Chr. 17, 13.
ויבז בזה רבה 2 Chr. 25, 13.
כי־רבה אשמה לנו 2 Chr. 28, 13.
כי רבה היא Esth. 1, 20.
ועבדה רבה מאד Job. 1, 3.

הלא רעתך רבה Job. 22, 5.
כי אערוך ׀ חמון רבה Job. 31, 34.
משפטיך תהום רבה Ps. 36, 7.
לא־אמום רבה Ps. 62, 3.
ויישק כתהמות רבה Ps. 78, 15.
בסוד־קדשים רבה Ps. 89, 8.
על־ארץ רבה Ps. 110, 6.
בעלץ צדיקים רבה תמארת Prv. 28, 12.
ורעת רבה Eccl. 2, 21.
רעת האדם רבה עליו Eccl. 8, 6.
מי תחום רבה Jes. 51, 10.
רבה אמונתך Thr. 3, 23.
והיה הדגת רבה Ez. 47, 9.
הים הגדול רבה מאד Ez. 47, 10.
כי רבה רעתם Joel 4, 13.
ולכו משם חמת רבה Am. 6, 2.
ואכל את־תחום רבה Am. 7, 4.
ובהמה רבה Jon. 4, 11.
מהומת־יי רבה Zach. 14, 13.
adj. fem.: וְרַבָּה
ורבת עליך חית השדה Ex. 23, 29.
ורבה היא על־האדם Eccl. 6, 1.
ורבה תעזובה Jes. 6, 12.
ורבה משטמת Hos. 9, 7.
constr.: רַבַּת *adv.*
כי־רבת בקהל 2 Chr. 30, 17.
כי מרבית העם רבת 2 Chr. 30, 18.
רבת תעשרנה Ps. 65, 10.
רבת שכנתלה נפשי Ps. 120, 6.
רבת טבעתלה נפשנו Ps. 123, 4.
רבת צרורוני מנעורי Ps. 129, 1. 2.
רבת אוצרת Jer. 51, 13.
רבת המהומה Ez. 22, 5.
רבת חלאתה Ez. 24, 12.
constr.: וְרַבַּת
ורבת בנים אמללה 1 Sam. 2, 5.
constr.: רַבָּתִי *for. antiqua.*
העיר רבתי עם Thr. 1, 1.
רבתי בגוים Thr. 1, 1.
adj. f. pl.: רַבּוֹת
ויהי־לו צאן רבות Gn. 30, 43.
אם־עד רבות בשנים Lev. 25, 51.
ומצאהו רעות רבות Dt. 31, 17.
תמצאן אתו רעות רבות Dt. 31, 21.
כי־נשים רבות חיו לו Jud. 8, 30.
נשים נכריות רבות 1 Reg. 11, 1.
כי מהומות רבות 2 Chr. 15, 5.
מתנות רבות 2 Chr. 21, 3.
רבות עתים Neh. 9, 28.
ותמשך עליהם שנים רבות Neh. 9, 30.
ובחזקבן נערות רבות Esth. 2, 8.
שמעתי כאלת רבות Job. 16, 2.
וכחטה רבות עמו Job. 23, 14.
רבות רעות צדיק Ps. 34, 20.
רבות עשית ׀ אתה יי Ps. 40, 6.
צרות רבות ורעות Ps. 71, 20.
פעמים רבות יצילם Ps. 106, 43.
רבות מחשבות Prv. 19, 21.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
ושנים רבות יחיה Eccl. 6, 3.
כי גם־פעמים רבות Eccl. 7, 22.
ראית רבות ולא תשמר Jes. 42, 20.
אל־ארצות רבות Jer. 28, 8.
כי־רבות אנחתי Thr. 1, 22.
לעיני נשים רבות Ez. 16, 41.
לחכרית נפשות רבות Ez. 17, 17.
וחטת רבות מאד Ez. 37, 2.
ובאניות רבות Dan. 11, 40.
וראו מחומת רבות Am. 3, 9.
וישבי ערים רבות Zach. 8, 20.
adj. f. pl.: וְרַבּוֹת
ורבות יכשלו Dan. 11, 41.

רֹב

ג׳ו, ולפעמים יוֹב מלא, ולפני מקף רַב־,

Digitized by Google

וכנוי רַבָּם. ספתרון שפעם וכניות קנוסף וכויס [פּיעלסייע, שענגע], לכן נכלל מספר רב וכלילת כללים, לו גדלות ויקרות וכדומה, ונמצא הכנוי ממנו נסמוע ק' י"ג נקבי. נתקנוס רַב משלהו, ונלרך תמוך גלון נעבדי, ל"ע נכוני ילדכם, וכ"ע רִבּוּי, ונגמצא ממנו רַבָּב זוען, כמו תיכ נקרני, וממנו מפעל רַבַּב, סיכה נשוען וכסה כו.

n. m. (nonnunquam רַבּ, seq. *Maqef*: רַב־, c. s. רַבָּם, pl. Hos. 8, 12. *Qeri*), multitudo, magnitudo, targ. רַב (= hebr. גָּאוֹן), neohebr.: inde רִבּוּי (gramm. pluralis, arab. *g'emi'on*), gemar. רֻבָּב (pinguedo, alias: תֶּרֶב, Ueberfülle, strotzendes Fett). LXX. *πλῆθος, πλῆθος πολύ, βία; μέγας, πλείων; μεγάλως*; רַב הֶרֶב, *πολυοδία*.

Lev. 25, 16.	לפי ׳ רב השנים
Ps. 37, 11.	והתענגו על־רב שלום
Ps. 106, 7.	לא זכרו את־רב חסדיך
Jes. 1, 11.	למה לי רב־זבחיכם
Jer. 30, 14. 15.	על רב עונך
Thr. 1, 5.	חוגה על־רב־פשעיה
Hos. 9, 7.	על רב עונך
Eccl. 1, 18.	כי ברב חכמה רב־כעס

רַב *s. M.*

Prv. 13, 23.	רב־אכל ניר ראשים
Prv. 20, 6.	רב־אדם יקרא איש חסדו

וְרוֹב, וְרֹב

Gn. 27, 28.	ורב דגן ותירש
Esth. 5, 11.	כבוד עשרו ורב בניו
Job. 4, 14.	ורב עצמותי הפחיד
Job. 32, 7.	ורב ימים ידיעו חכמה
Job. 33, 19. Q'ri.	ורוב עצמיו אתן
Ps. 72, 7.	ורב שלום עד־בלי ירח
Nah. 3, 3.	ורב חלל
2 Chr. 24, 27. K'tib.	ורוב המשא

וְרַב־ *s. M.*

Job. 36, 18.	ורב־כפר אל־יטך
Job. 37, 23.	ורב־צדקה לא יענה
Prv. 14, 4.	ורב־תבואות בכח שור
Prv. 20, 15.	יש זהב ורב־פנינים

cum h int.: הָרֹב

Job. 11, 2.	הרב דברים לא יענה

בְּרֹב

2 Reg. 19, 23. Q'ri.	ברכב רכבי
Ps. 5, 8.	ואני ברב חסדך
Ps. 5, 11.	ברב פשעיהם הדיחמו
Ps. 52, 9	ויבטח ברב עשרו
Ps. 66, 3.	ברב עזך יכחשו לך
Ps. 94, 19.	ברב שרעפי בקרבי
Prv. 7, 21.	הטתו ברב לקחה
Prv. 10, 19.	ברב דברים לא יחדל־
Prv. 11, 14. 24, 6.	ותשועה ברב יועץ
Eccl. 1, 18.	כי ברב חכמה רב־כעס
Eccl. 5, 2.	תחלום ברב ענין
Eccl. 5, 2.	וקול כסיל ברב דברים
Eccl. 5, 6.	ברב חלמות והבלים
Eccl. 11, 1.	כי־ברב הימים תמצאנו
Jes. 37, 24.	ותאמר ברב רכבי
Jes. 47, 9.	ברב כשפיך
Jes. 47, 13.	נלאית ברב עצתיך
Jes. 57, 10.	ברב דרכך יגעת
Jes. 63, 1.	צעה ברב כחו
Jer. 13, 22.	ברב עוניך נגלו שוליך
Ez. 14, 4.	בה ברב גלוליו
Ez. 19, 11.	ברב דליתיו
Ez. 27, 18.	ברב מעשיך
Ez. 27, 33.	עמים רבים ברב הוניך
Ez. 28, 5.	ברב חכמתך
Ez. 28, 16.	ברב רכלתך
Ez. 31, 9.	ברב דליותיו
Hos. 10, 13.	ברב גבוריך

בְּרָב־ *s. M.*

Ps. 33, 16.	נושע ברב־חיל
Ps. 33, 16.	גבור לא־ינצל ברב־כח
Ps. 69, 14.	אלהים ברב־חסדך
Prv. 14, 28.	ברב־עם הדרת־מלך
Job. 30, 18.	ברב־כח יתחפש לבושי

וּבְרַב

Ex. 15, 7.	וברב גאונך
Ps. 33, 17.	וברב חילו לא ימלט
Ps. 49, 7.	וברב עשרם יתהללו
Prv. 5, 23.	וברב אולתו ישגה
Prv. 15, 22.	וברב יועצים תקום
Jes. 47, 12.	וברב כשפיך

cum h int.: הַבְּרַב־ *s. M.*

Job. 23, 6.	הברב־כח יריב עמדי

כְּרֹב

Neh. 13, 22.	וחוסה עלי כרב חסדך
Ps. 51, 3.	כרב רחמיך מחה פשעי
Ps. 69, 17.	כרב רחמיך פנה אלי
Ps. 106, 45.	וינחם כרב חסדו
Ps. 150, 2.	חללוהו כרב גדלו
Thr. 3, 32.	ורחם כרב חסדו
Hos. 10, 1.	כרב לפריו

וּכְרֹב

Jes. 63, 7.	כרחמיו וכרב חסדיו

לְרֹב

Esth. 10, 3.	וריצוי לרוב אחיו

לָרֹב

Gn. 30, 30.	ויפרץ לרב
Gn. 48, 16.	וידגו לרב בקרב הארץ
Dt. 1, 10.	ככוכבי השמים לרב
Dt. 10, 22. 28, 62.	ככוכבי השמים לרב
Jos. 11, 4.	על־שפת־הים לרב
Jud. 6, 5.	ובאו כדי־ארבה לרב
Jud. 7, 12.	כארבה לרב
Jud. 7, 12	שעל־שפת הים לרב
1 Sam. 13, 5.	על־שפת־הים לרב
2 S. 17, 11.	כחול אשר־על־הים לרב
1 Reg. 1, 19. 25.	ומריא־רצאן לרב
1 Reg. 4, 20.	אשר־על־הים לרב
1 Rg. 10, 10.	כבשם ההוא עוד לרב
1 Reg. 10, 27.	אשר־בשפלה לרב
1 Chr. 4, 38.	פרצו לרוב
1 Chr. 12, 40.	ובקר וצאן לרב
1 Chr. 22, 3.	וברזל ׳ לרב
1 Chr. 22, 3.	ונחשת לרב אין משקל
1 Chr. 22, 4.	עצי ארזים לרב
1 Chr. 22, 5.	ויכן דויד לרב
1 Chr. 22, 8.	דם לרב שפכת
1 Chr. 22, 14.	אין משקל כי לרב היה
1 Chr. 22, 15.	ועמך לרב עשי מלאכה
1 Chr. 29, 2.	ואבני־שיש לרב וזבחים לרב לכל־ישראל
1 Chr. 29, 21.	
2 Chr. 1, 15. 9, 27.	אשר־בשפלה לרב
2 Chr. 2, 8.	ולהכין לי עצים לרב
2 Chr. 4, 18.	הכלים האלה לרב מאד
2 Chr. 9, 1.	בשמים וזהב לרב
2 Chr. 9, 9.	ובשמים לרב מאד
2 Chr. 11, 23.	ויתן להם המזון לרב
2 Chr. 14, 14.	וישבו צאן לרב וגמלים
2 Chr. 15, 9.	נפלו עליו מישראל לרב
2 Chr. 16, 8.	היו לחיל לרב
2 Chr. 17, 5. 18, 1.	עושר וכבוד לרב
2 Chr. 18, 2.	צאן ובקר לרב
2 Chr. 20, 25.	וימצאו בהם לרב
2 Chr. 24, 11.	ויאספו כסף לרב
2 Chr. 24, 24.	וירי נתן בידם חיל לרב
2 Chr. 27, 3.	העפל בטה לרב
2 Chr. 29, 35.	וגם־עולה לרב
2 Chr. 30, 5.	כי לא לרב עשו
2 Chr. 30, 13,	קהל לרב מאד
2 Chr. 30, 24.	ויתקדשו כהנים לרב
2 Chr. 32, 5.	ויעש שלח לרב
2 Chr. 32, 29.	ומקנה־צאן ובקר לרב
Neh. 9, 25.	ויעץ מאכל לרב
Job. 26, 3.	ותושיה לרב הודעת
Zach. 14, 14.	ובגדים לרב מאד

מֵרֹב

Gn. 16, 10.	ולא יספר מרב
Gn. 32, 13.	אשר לא־יספר מרב
Dt. 28, 47.	ובטוב לבב מרב כל
Jos. 9, 13.	בלו מרב הדרך
1 Sam. 1, 16.	כי מרב שיחי וכעסי
1 Reg. 3, 8.	ולא יספר מרב
1 Reg. 7, 47.	מרב מאד מאד
1 Reg. 8, 5.	ולא ימנו מרב
2 Chr. 5, 6.	ולא ימנו מרב
Job. 35, 9.	מרוב עשוקים
Prv. 16, 8.	מרב תבואות
Jes. 7, 22.	מרב עשות חלב
Jes. 40, 26.	מרב אונים ואמיץ כח
Ez. 23, 42.	אנשים מרב אדם
Ez. 27, 12.	מרב כל־הון
Ez. 27, 16.	מרב מעשיך
Ez. 27, 18.	מרב כל־הון
Ez. 28, 18.	מרב עוניך
Nah. 3, 4.	מרב זנוני זונה
Zach. 2, 8.	מרב אדם ובהמה
Zach. 8, 4.	משענתו בידו מרב ימים

הֵרֹב

Jes. 24, 22.	ומרב ימים יפקדו
Thr. 1, 3.	מעני ומרב עבדה

cum suff.: מֵרֻבְּכֶם

Dt. 7, 7.	לא מרבכם מכל־העמים

cum suff.: מִרְבָּם

Hos. 4, 7.	כרבם כן חמאו־לי

pl. constr.: רִבֵּי *Q'ri.*

Hos. 8, 12.	אכתוב־לו רבו תורתי

רַבָּה

ס"כ, ומוכנו עיר כלקית ומעלכת [הויפט-שטאדט], וכן רַבַּתָּא, וכללן קס"כ כנוי לעיר, ונעשה סניע", ד"מ מרכת בני עמון ועיר כלקית שלפס נעבר הירדן, לשר נקרלה קְנֵל אֲלַפִּי דָּק [לוקות סוריית דף נ"ק] בַּפַּאן, וכן כנוי לעיר נשבע יהודה, ומשמה סיוני ע' פליכי ה' ע"ו; נר-תלמי ה' ע"ו; יוסיפוס נספר מלקמות היהודים ק', ו' ג', י"ע והלנס.

n. f., metropolis, caput (syn. אֵם, אַמָּה), aram. רַבְּתָּא, veluti de metropoli Ammonitarum (עַמָּאן apud *Abulfedam*), deinde general. urbs, veluti de urbe tribus Judae Jos. 15, 60.

רָב

כלכמי כמו נעבני, נמוכן גדול וכביר, נלי הפרש המוכן, ושגור תמוכו בנבנ.

adj. aram., hebraico ex asse respondens. LXX. *μέγας, μείζων, ἄρχων.*

Dan. 2, 10.	כל־מלך רב ושליט
Dan. 2, 14.	רב־טבחיא די מלכא
Dan. 2, 31.	צלמא דכן רב
Dan. 2, 35.	הות לטור רב
Dan. 2, 45.	אלה רב הודע למלכא
Dan. 4, 6.	בלטשאצר רב חרטמיא
Dan. 5, 1.	מלכא עבד לחם רב
Dan. 5, 11.	רב חרטמין אשפין
Dan. 7, 20.	וחזוה רב מן־חברתה
Esr. 5, 11.	ומלך לישראל רב

וְרַב

Dan. 2, 48.	ורב־סגנין על כל־חכימי

def.: רַבָּא

Dan. 7, 2.	מגיחן לימא רבא
Esr. 4, 10	די הגלי אסנפר רבא
Esr. 5, 8.	לבית אלהא רבא

def. f.: רַבְּתָא

Dan. 4, 27.	בבל רבתא

רַבְרֵב

ת"ו, וסכנוי רַבְרְבִין לוכני, רַבְרְבָן לנקני. סמוכן כמו כן, לומר גדול וכביר ושר וכגיל, ולפעמים כמעמי ל"ת מלל רכנין, דנר גדולות, וכנכנין סס הנדולים והקשונים, ונקנוס כן סנוכן.

adj. m. (pl. m. רַבְרְבִין, f. רַבְרְבָן), magnus; pl. f. de rebus grandibus et magnificis. LXX. *μέγας, μεγάλα.*

pl. masc.: רַבְרְבִין

Dan. 3, 33	אתוהי כמה רברבין

pl. fem.: רַבְרְבָן

Dan. 2, 48.	ומתנן רברבן שגיאן
Dan. 7, 3.	וארבע חיון רברבן
Dan. 7, 7.	ושנין די־פרזל לה רברבן
Dan. 7, 8. 20.	ופם ממלל רברבן

def. pl f.: רַבְרְבָתָא

Dan. 7, 11.	מן־קל מליא רברבתא
Dan. 7, 17.	אלין חיותא רברבתא

רַבְרְבָן

ת"ו נקרמי, והכנוי רַבְרְבָנִין, ומוכנו שר ושוע קלינל ופרקס נגיד ומכוד [שַׁגְנַצְע], ושגור שלל נקרנוס, וממנו שם המופעת רַבְרְבֵי, תמור גדולות נקלים י"ג ד', כלשר נמלל מן המוקדי רַבְרֵב המופעתי רַבְרְבִי, תמור גלות הענבי, וכן נקרנוס אַתְרַבְרְבָא, אִתְרַבְרְבוּ כמוכן זס, וספעל נכפילו אִתְרַבְרֵב תמור סנדיל והשקדי ונגם לו רכס נעבדי, והקלנו אִתְרַבָּב, נכלימת ניח קפף.

adj. m. (pl. רַבְרְבָנִין), magnus, nobilis (hebr. חֹר, שׂוֹשׂ, אֲצִיל), de imperii magnatibus s. primoribus, reduplicata radice verbi (targ. אִתְרַבָּב, abbrev. אִתְרַב). Inde targ. רִבְרְבוּ, magnitudo, nobilitas, sicut רִבְרְבִי ab adj. רַבְרֵב. LXX. *μεγιστᾶνες.*

pl. c. suff.: וְרַבְרְבָנֵי

Dan. 4, 33.	הדברי ורברבני יבעון

pl. c. suff.: וְרַבְרְבָנֵיךְ

Dan. 5, 23.	ואנתה ורברבניך

pl. c. suff.: רַבְרְבָנוֹהִי

Dan. 6, 18.	ובעזקת רברבנוהי

pl. c. suff.: וְרַבְרְבָנוֹהִי

Dan. 5, 2. 3. 10.	מלכא ורברבנוהי
Dan. 5, 9.	ורברבנוהי משתבשין

pl. c. suff.: לְרַבְרְבָנוֹהִי

Dan. 5, 1.	לרברבנוהי אלף

רַבָּבָה

ס"כ, והכנוי רַבָּבוֹת והסמך רִבְבוֹת, ופתרוכו רכוי וקנוסף סס ושפעם [מעכגע], ועכין שפעם וסך נלקי מיועד עוד קְנֵל כנכנות קפרים [מזכס קוסס ל"ג י"ו] לְפ-לִירְפ מרכנות עס [קלים ג' ו'], וסוסלל קס"כ על רכוי קנוב וסך ידוע של עזרת קלפים [נעסכעוויועכל, קייכע מוריַסם], והכנוי רכוי מספריס כאלה.

n. f. (pl. רִבְבוֹת, c. רִבְבוֹת), multitudo magna (Dt. 33, 17. *Ψ.* 3, 7.), plerumque definite: myrias, decem millia; pl. myriades, pluries decem millia. LXX. *πληθύνειν, μυριάς, μύριοι.*

Gn. 24, 60.	היי לאלפי רבבה
Lev. 26, 8.	רבבה ירדפו
Dt. 32, 30.	ושנים יניסו רבבה
Ez. 16, 7.	רבבה כצמח השדה

וּרְבָבָה

Ps. 91, 7.	ורבבה מימינך

לְרִבָבָה

Jud. 20, 10.	ואלף לרבבה

Digitized by Google

מַרְבָּדָה
Cant. 5, 10. דגול מרבבה
pl.: רְבָבוֹת
1 Sam. 18, 8. נתנו לדוד רבבות
constr. pl.: רִבְבוֹת
Num. 10, 36. רבבות אלפי ישראל
Dt. 33, 17. והם רבבות אפרים
constr. pl.: בְּרִבְבוֹת
Mich. 6, 7. ברבבות נחלי־שמן
constr. pl.: מֵרִבְבוֹת
Dt. 33, 2. ואתה מרבבת קדש
Ps. 3, 7. לא־אירא מרבבות עם
pl. c. suff.: בְּרִבְבֹתָיו
1 Sam. 18, 7. ודוד ברבבתיו
1 Sam. 21, 12. 29, 5. ודוד ברבבתו

רָבַב
פעל שמי נכנד, מן רֶבֶב, ופתרונו עשות לרכבה ולפלגים פרי או ולד, וגזור נשפה ענייניה, פולס סכנה"ם רָבַב סמעולי שגור גם נענפי.
verb. denom. piël., in myriades (רְבָבוֹת) augere s. multiplicare. *Pu.* pass. LXX. (πολύτοκα) πληθύνοντα.
Pu-al: רֻבַּב
part. f. pl.: מְרֻבָּבוֹת
Ps. 144, 13. מאליפות מרבבות

רִבּוֹ
ס"כ, וסוף תמור רִבּוֹ, שכעשה מן רְבָבוֹ, ונעשה ג"כ רִבּוֹא, וסוגיי מקנו רִבּוֹתַיִם, וסדרי רִבּוֹאות לו רִבּוֹאות לו רִבּוֹת. סמונן כמו רכנסה, נאצר שסוף לך שכיי מקנו נקמוכה.
n. f. (= רִבְבוֹ = רִבּוֹ, nonnunquam רִבּוֹא, adjecto *Alef* otiante, du. רִבּוֹתַיִם, pl. רִבּוֹאוֹת vel רִבּוֹת), myrias, sicut רְבָבָה, a quo nonnisi forma magis abstractiva differt. LXX. μυριάς, μύριοι; du. μυριοπλάσιος.

רִבּוֹא
Esr. 2, 64. ארבע רבוא אלפים
Neh. 7, 66. ארבע רבוא
Neh. 7, 72. דרכמנים שתי רבוא

רִבּוֹ
1 Chr. 29, 7. ואדרכנים רבו
1 Chr. 29, 7. ונחשת רבו
Hos. 8, 12. K'tib. רבו תורתי
Jon. 4, 11. משתים־עשרה רבו
pl.: רִבֹּאוֹת
Esr. 2, 69. דרכמונים שש רבאות
pl.: רִבֹּאוֹת
Dan. 11, 12. והפיל רבאות
pl.: רִבּוֹת
Neh. 7, 71. דרכמנים שתי רבות
du.: רִבֹּתַיִם
Ps. 68, 18. רכב אלהים רבתים

רִבּוֹ
ס"כ נקמי, וסכנוי רִבְבָן [או רִבְבָן בקרי, משגוב נקרגוס], וסמיכוקו רִבְבָוֹת, רִבְבָת, וסילועם רִבְבָתָא או רִבְבָוָתָא, ומוכנו כמו נענפי, וסקמוכה כקלו סיס סיקיד רִבְבוֹ.
n. f. aram. (pl. רִבְבָן, *Qeri* et targ.: רִבְבָן, pl. c. רִבְבָוָת, רִבְבָת, def. רִבְבָתָא, רִבְבָוָתָא, quasi a sing. רִבְבוֹ), myrias. LXX. μύρια, μυριάδες.

וְרַבּוֹ
Dan. 7, 10. ורבו רבון קדמוהי
def. pl.: רִבְבָן
Dan. 7, 10. ורבו רבון קדמוהי

רָבִיב
ס"ו, ונמצא נכ"ק קן נכנוי רְבִיבִים, ופתרונו מעל רוסם ומצקה ומרוס עשני שדה [קינעראטיאפעכדער רע-גען], והרכוי ע"ש קנוסק ומיס לרוים, וכני קקור השבע יקוק כמוי זס למעל, כלשל סנעפי ככק הפעל. פולס לנעפ יקקי נקלק כן ע"ש זיוסק כקן, מלשון רוסק קשק, ווס לק מקוור, וגס לעפ רלפ"ע, מגוסן רכ, לק מסקנר לי.
n. m. pluralet., imbres effusi et largas praecipitantes aquas, fecundantes humum assiduis aquis, a v. רָבַב, exundare; plur., sicut lat. *imbres*, non de pluribus, qui, interjectis intervallis, se excipiunt, sed de uno propter internam vim. LXX. σταγόνες, νεφετός, πολύς, ἀρήν. A. S. Th. ψεκάδες.
pl.: רְבִבִים
Jer. 3, 3. וימנעו רבבים
pl.: רְבִיבִים
Jer. 14, 22. יתנו רביבים
pl.: בְּרִבִיבִים
Ps. 65, 11. ברביבים תמגגנה
pl.: כְּרִבִיבִים
Ps. 72, 7. כרביבים זרזיף ארץ
Mich. 5, 7. כרביבים עלי־עשב
pl.: וְכִרְבִיבִים
Dt. 32, 2. וכרביבים עלי־עשב

II. רָבַב

לומר רַב, פעל כודד, וכן נקמת נסמר יקיל רַב מלים י"ק ע"ו, וכן סניכוכי רַבִּים קיוב ע"ו י"נ, פולס נכסמר רכוי רִבּוּ נקלס, מן סמסוכה רב נעבר ע"מ זר [נמונן סניכות] מלים כ"ק ל', ונבעלי כפל הקלס נפעל כמו נרי, נקשר שהנרי לק כמקק, ווהו לכל יקקלמו עם הכנוכים. ולע"ו מקלס נפעל כמו נרי, נקשר שהמשוכה פס פוסקק על שני סעיפים כין פתקות וכין נרי, ונקלוכ שכיוו סקקר וסשווי [*rāb*, *rib*], כי מוכנו קליעס ושליכס וכיוס [ווערפען], הלק כמלק ג"כ כיוכי [φίπ-τω, φίφ], וכדומס כשלכי שפתי ערב, וכן נדומס לו רָם, רָם נקלכי.
v. tr. (3 p. s. רַב *Ps.* 18, 15.; 3 p. pl. רְבוּ, a forma יְרַ ad s. f. זְרִ, recedere, *Ps.* 58, 4. בְּשׁ, pallescere, in quibus Cholem pro Zere *trilitterorum* dicitur, ita ut simul a vv. cavis discerni queant), jacere, φίπ-τειν (ἐφίφην), sicut aram. רָמָה, רָם. LXX. λοιδορεῖν, πληθύνειν.
3 perf.: רַב*
Ps. 18, 15. וברקים רב ויהמם*
3 perf. pl.: רָבוּ
Gn. 49, 23. וימררהו ורבו
part. pl.: רַבִּים
Jer. 50, 29. חשמיעו אל־בבל רבים*
pl. cum suff.: רַבָּיִךְ
Job. 16, 13. יסבו עלי רביו

רִבּוֹת

v. רָבָב *s.* רָבָב *p.* 1034.

I. רָבַד

פעל כודד, ופתרוכ יִרְבַּד, ומוכנו סרפד ושטוח [סינבריינען, -לעגען], וכן רָפַד לקיו, ותמוכ שכיוו רָבַד, רָפַד [כי"ק מקלס מוצג, כשלר לפל רָבַץ, רָבַק, רָבַם, רָהַם], כמונן שעיקס וסקיקס וסרפלס, וסקקר וסשווי כו ע' כלוס"ק נסוף הספר.
v. comp. tr. (impf. יִרְבַּד), sternere, extendere, sicut רָפַד (quae ambo praepositione *Re* accreverunt). LXX. τείνειν.
1 perf.: רָבַדְתִּי
Prv. 7, 16. רבדתי ערשי

מַרְבָּד
ס"ו, וסרכוי מַרְבַּדִּים, ומוכנו כר וכסוס שכרפד וכשטח על דבר וכרבד [עשה-עיף, לעקקע], וככון לשרש.
n. m. (pl. מַרְבַּדִּים), tapetes, stromata, stragulae, quibus lecti sternuntur. LXX. χλαῖνα, καιρία (Prv. 7. καιρίαις τέτακα; A. περιστρώμασι περιέστρωσα. Vulg. *intexui funibus*). S. ἀμφιτάπους.
pl.: מַרְבַּדִּים
Prv. 7, 16. מרבדים רבדתי ערשי
Prv. 31, 22. מרבדים עשתה־לה

II. רָבַד

פעל ל"ע כ"ק נגור, ומוכנו כמו רבט נערכי, לומר קשיכס ועניכס נכיעס ופקיכס [כיכדען], וסקכן רָבַד, ודומס לו בַּד, וסקכן של צֶבֶת, רַפַּד, אַפַּד, צָפַד וכדומס, וכן נשפקי מעכ.
v. comp. tr. inus., colligare, *redimire*, arab. *ra-bath*, a rad. *bad* (binden), unde magna egerminavit verborum soboles.

רָבִד
ס"ו, וסשמן רָבַד, וסמוכן קלי ועכק סניכ סנופך [סשלוכשכל], ותקנומו מניכס. וכס"י ולפל"ע לק סכלילו כין כיכד לקשון לשכי, לכן כתב רש"י שנקקלק כן ע"ש שסוף לנוף נשנעות, וכן לדעתו כ"כ ד"ק ע"ש, כמו לנפקי ערבי מרנפות, ולשון מעכה רָבַד וסו לנפס, פולס פרוצכו מקכוון למשען סכתוב.
n. m. (c. רְבִיד), torques, collare, a v. *vinciendi*, non *sternendi* (Isaaki: רְצוּפָה בְּצַבָּעִים), unde neoh. רִבְּדוּ, pavimentum, λιθόστρωτον, h. e. tessellatum, sectilibus scutulis aut tessellis structum et ad regulam exacte perfricatum. LXX. κλοιός, κάθαμα. A. S. στρεπτόν.

וְרָבִיד
Ez. 16, 11. ורביד על־גרונך
constr.: רְבַד
Gn. 41, 42. וישם רבד הזהב

רָבָה

פעל כודד, וסעתיל יִרְבֶּה, וקלוכו יָרֵב, ולפעמים יָרֵב ע"י יָרֵא, יָחֵא, נכלוך קנק לנכי. פתרוכו כויס וסנשיפה כניכוק ועליפס [ויך מעסרען, פ"על ויין], ונמצק נכל הסשלוס של רַב לעיל. ופשר למוכן הפסוק הֶבֶל קָשֶׁת לדעת כס"י וק"ע כמו כרב נמוכן נ', לומר יכיית קנים. פולס לפי פכוס וס סיס רשוי קָשֶׁת, ולדעת הפקכוכים הכלכן כתגדל כקנק, וזס סכוכן. הככל רָבָה סיוק מן סקל, לומר עשות לרויס וסנשיפס, וכן סכוסף תְּרַבֶּה וסעתיל יַרְבֶּה וקלוי סעתיל יָרֵב וסלווי נקלוכו חָרֵב וסקוי סמוכרק תַּחֲרֶבָה או תַּחֲרֶבָה [לכוכ כשעמי], וסקוי הכסמך תַּחֲרִבוּהָ, נמוכן יוצק וקוק, כשפר פקשס נגו סשלין.
v. intr. (impf. יִרְבֶּה, apoc. יָרֶב, nonnunquam יָרֵב ad s. f. יָרֵא, יַחֲא), exundare, affluere, diffluere, augescere, multiplicari, multum esse; רַבַּת קָשֶׁת Gn. 21, 20., adolescens sagittarius, uti bene Vulg. *factusque est juvenis sagittarius* sive *jaculans sagittarius*, LXX. τόξοτης (non = רַבַּה קָשֶׁת). *Pi.* רִבָּה, multiplicare, multum comparare s. acquirere, a parvo educere s. educare. *Hi.* הִרְבָּה (impf. יַרְבֶּה, apoc. יָרֶב, imper. הָרֵב, inf. abs. הַרְבֵּה s. הַרְבָּה, plerumque adverbial., constr. הַרְבּוֹת), multum reddere, multa dare, multa habere; seq. לְ adverbium περιφράζει. LXX. πολὺν εἶναι, γίνεσθαι, πολυπλασιάζειν, πλεονάζειν; μείζονα, πλείονα, μακρότερον εἶναι, χυδαῖον γίνεσθαι (egregie); αὐξάνεσθαι, μεγαλύνειν, ἐγκωμιάζειν, μακρὰν ἀπέχειν; *Hi.* πολυπλήθειν, -πληθύνειν, πλεοναστὸν ποιεῖν, πολλὰ λαλεῖν, μεγάλῳ χρᾶσθαι, καυχᾶσθαι, περιδειπνεῖν; הַרְבֵּה יָמִים πολὺν χρόνον βιοῦν, ζῆν; ח' חַזְקָה ἐκπορνεύειν πολλαχῶς.
3 perf. fem.: רָבְתָה
1 S. 14, 30. רבתה מכה בפלשתים
2 perf.: וָרַבְתָּ
Dt. 30, 16. וחיית ורבית וברכך
3 perf. pl.: רָבוּ
1 Chr. 5, 9. כי מקניהם רבו
1 Chr. 5, 23. והר־חרמון המה רבו
1 Chr. 23, 17. ובני רחביה רבו למעלה
Esr. 9, 6. עונתינו רבו למעלה
Zach. 10, 8. ורבו כמו רבו
2 perf. pl.: וְרִבִּיתֶם
Dt. 8, 1. למען תחיון ורביתם
part. f. sg.: רַבָּה
Gn. 21, 20. ויהי רבה קשת
3 perf. pl.: וָרָבוּ
Gn. 8, 17. ופרו ורבו על־הארץ
Jer. 23, 3. ופרו ורבו
Ez. 36, 11. ורבו ופרו
Zach. 10, 8. ורבו כמו רבו
inf. constr.: רָבוֹת
Ex. 11, 9. למען רבות מופתי
inf. constr.: בְּרָבוֹת
Prv. 29, 2. ברבות צדיקים
Prv. 29, 16. ברבות רשעים
Eccl. 5, 10. ברבות הטובה
impt. sg.: וּרְבֵה
Gn. 35, 11. פרה ורבה
impt. pl.: וּרְבוּ
Gn. 1, 22. פרו ורבו
Gn. 1, 28. 9, 1. פרו ורבו ומלאו
Gn. 9, 7. ואתם פרו ורבו
Gn. 9, 7. שרצו בארץ ורבו־בה
Jer. 29, 6. ורבו־שם ואל־תמעטו
impt. fem.: וַתִּרְבֶּינָה
Ez. 16, 7. ותרבי ותגדלי
3 impf.: יִרְבֶּה
Ex. 1, 10. נתחכמה לו פן־ירבה
Ex. 1, 12. כן ירבה וכן יפרץ
Dt. 8, 13. וכסף ורחב ירבה־לך
Dt. 8. 13. וכל אשר־לך ירבה
Dt. 14, 24. וכי־ירבה ממך הדרך
Dt. 19, 6. והשיגו כי־ירבה הדרך
Job. 33, 12. כי־ירבה אלוה מאנוש
Ps. 49, 17. כי־ירבה כבוד ביתו
3 impf. ap.: יֶרֶב
Gn. 1, 22. והעוף ירב בארץ
2 Chr. 24, 27. Q'ri ורב המשא עליו
3 impf. ap.: וַיֶּרֶב
Ex. 1, 20. וירב העם ויעצמו
3 impf. f.: תִּרְבֶּה
Dt. 7, 22. פן־תרבה עליך חית
3 impf. f.: וְתִרְבֶּה
Dan. 12, 4. ותרבה הדעת

Digitized by Google

וְתֵרֶב 3 *impf. f.:*
וחרב משאת בנימן Gn. 43, 34.
ותרב חכמת שלמה 1 Reg. 5, 10.
תִּרְבּוּ 2 *impf. pl.:*
כי תרבו ופריתם Jer. 3, 16.
תִּרְבּוֹן 2 *impf. pl.:*
ואשר תרבון מאד Dt. 6, 3.
יִרְבּוּ 3 *impf. pl.:*
למען ירבו ימיכם Dt. 11, 21.
ירבו בניו למו־חרב Job. 27, 14.
יחלמו בניהם ירבו בבר Job. 39, 4.
ירבו עצבותם Ps. 16, 4.
כי־רבי ירבו ימיך Prv. 9, 11.
ובאבדם ירבו צדיקים Prv. 28, 28.
וְיִרְבּוּ 3 *impf. pl.:*
וירבו לך שנות חיים Prv. 4, 10.
וַיִּרְבּוּ 3 *impf. pl.:*
וירבו המים וישאו Gn. 7, 17.
ויגברו המים וירבו Gn. 7, 18.
וירבו הימים Gn. 38, 12.
ויפרו וירבו מאד Gn. 47, 27.
וירבו ויעצמו Ex. 1, 7.
ויהי הימים וירבו 1 Sam. 7, 2.
ויברכם וירבו מאד Ps. 107, 38.
יִרְבּוּן 3 *impf. pl.:*
אספרם מחול ירבון Ps. 139, 18.
יִרְבֶּיךָ 3 *impf. pl.:*
ובקרך וצאנך ירבין Dt. 8, 13.
וְתִרְבֶּינָה 3 *impf. pl. f.:*
ותרבינה סרעפתו Ez. 31, 5.
רִבָּה *Pi-el:*
רִבִּתָה 3 *perf. f.:*
ורבתה גוריה Ez. 19, 2.
רִבִּיתָ 2 *impf.:*
ולא־רבית במחיריהם Ps. 44, 13.
וְרִבִּיתִי 1 *perf.:*
אשר־שפחתי ורביתי Thr. 2, 22.
נפגל שלף כאיבוש רַבֵּה *inf. abs.:*
רבה צבאך וצאה Jud. 9, 29.
הִרְבָּה *Hif-il:* 3 *perf.*
אלהיכם הרבה אתכם Dt. 1, 10.
הרבה את־חלליכו Jud. 16, 24.
הרבה לעשות הרע 2 Reg. 21, 6.
הרבה לעשת הרע 2 Chr. 33, 6.
אמון הרבה אשמה 2 Chr. 33, 23.
הרבה כושל Jer. 46, 16.
הרבה אפרים מזבחות Hos. 8, 11.
ויהודה הרבה ערים Hos. 8, 14.
הרבה למזבחות Hos. 10, 1.
הִרְבָּה 3 *perf.:*
והרבה פצעי חנם Job. 9, 17.
והרבה להשיב אפו Ps. 78, 38.
וְהִרְבֵּךְ 3 *prf. c. s.:*
והרבך מאבתיך Dt. 30, 5.
וְהִרְבֵּךָ 3 *prf. c. s.:* *p.*
וברכך והרבך Dt. 7, 13.
ורחמך והרבך Dt. 13, 18.
הִרְבֵּיתָ 3 *perf. f.:*
הרבתה להתפלל 1 Sam. 1, 12.
הִרְבֵּיתָ 2 *perf.:*
ובניהם הרבית Neh. 9, 23.
הרבית הגוי Jes. 9, 2.
הרבית חילך Ez. 28, 5.
וַהִרְבֵּיתָ 2 *perf.:*
והרבית את־גבולי 1 Chr. 4, 10.
־בַּיְתִי הִרְבֵּית *f. ant.* 2 *perf. f.:*
הרבית רכליך Nah. 3, 16.
לשוא הרביתי רפואת Jer. 46, 11.
הִרְבֵּיתִי 1 *perf.:*
וכסף הרביתי לה Hos. 2, 10.
ואנכי חזון הרביתי Hos. 12, 11.
וְהִרְבֵּיתִי 1 *perf.:*
והרביתי אתו במאד Gn. 17, 20.

והרביתי את־זרעך Gn. 26, 4. 24.
והרביתי את אתתי Ex. 7, 3.
והרביתי אתכם Lev. 26, 9.
והרביתי עליכם אדם Ez. 36, 10.
והרביתי עליכם Ez. 36, 11.
אל־חדגן והרביתי Ez. 36, 29.
והרביתי את־פרי העץ Ez. 36, 30.
והרביתי אותם Ez. 37, 26.
וְהִרְבִּיתָךְ 1 *prf. c. s.:*
מפרך והרביתך Gn. 48, 4.
וְהִרְבֵּיתִם 1 *prf. c. s.:*
וחרבתים ולא ימעטו Jer. 30, 19.
הִרְבּוּ 3 *perf. pl.:*
לא הרבו עד־בני יהודה 1 Chr. 4, 27.
כי־הרבו נשים ובנים 1 Chs. 7, 4.
לא־הרבו בנים 1 Chr. 23, 11.
הרבו למעל־מעל 2 Chr. 36, 14.
אלמנותיה הרבו בתוכה Ez. 25, 22.
הִרְבֵּיתֶם 2 *prf. pl.:*
הרביתם חלליכם בעיר Ez. 11, 6.
הִרְבִּינוּ 1 *perf. pl.:*
כי־הרביט לפשע Esr. 10, 13.
מַרְבֶּה *part. masc.:* *sg.*
מרבה הון בנשך Prv. 28, 8.
*עד־שלל מרבה Jes. 33, 23.
מַרְבֶּה *part. masc.:*
ויקלטו המרבה Ex. 16, 17.
ולא חעדיף המרבה Ex. 16, 18.
הוי המרבה לא־לו Hab. 2, 6.
מַרְבֵּה *prt. m. constr.:*
כל־מרבה רגלים Lev. 11, 42.
מַרְבֶּה *part. fem.:* *sg.*
ותבואתה מרבה למלכים Neh. 9, 37.
מַרְבִּים *part. m. pl.:*
מרבים העם להביא Ex. 36, 5.
מרבים חרי יהודה Neh. 6, 17.
דברים הרבה מרבים Eccl. 6, 11.
וּמַרְבִּים *part. m. pl.:*
ומרבים בנים ובני בנים 1 Chr. 8, 40.
הַרְבָּה *inf. abs.:*
הרבה ארבה עצבונך Gn. 3, 16.
הרבה ארבה את־זרעך Gn. 16, 10.
וְהַרְבָּה *inf. abs.:*
והרבה ארבה את־זרעך Gn. 22, 17.
וְהַרְבֵּה *f. secunda.* *inf. abs.:*
והרבה המכשלים Ez. 21, 19.
הַרְבֵּה *adv.*
שכרך הרבה מאד Gn. 15, 1.
כחול הים הרבה מאד Gn. 41, 49.
מערי הפרזי הרבה מאד Dt. 3, 5.
נשארה הרבה־מאד Jos. 13, 1.
ובשלמות הרבה מאד Jos. 22, 8.
ואשטה הרבה מאד 1 Sam. 26, 21.
הרבה נפל מן־העם 2 Sam. 1, 4.
נחשת הרבה מאד 2 Sam. 8, 8.
צאן ובקר הרבה מאד 2 Sam. 12, 2.
הוציא הרבה מאד 2 Sam. 12, 30.
ותבונה הרבה מאד 1 Reg. 5, 9.
ובשמים הרבה 1 Reg. 10, 10.
עצי אלמגים הרבה מאד 1 Rg. 10, 11.
יהוא יעבדנו הרבה 2 Reg. 10, 18.
שפך מנשה הרבה מאד 2 Rg. 21, 16.
הוציא הרבה מאד 1 Chr. 20, 2.
וישאר שלל הרבה מאד 2 Chr. 14, 12.
יש לי־כ לתת לך הרבה 2 Chr. 25, 9.
עשר וכבוד הרבה מאד 2 Chr. 32, 27.
בכר העם הרבה בכה Esr. 10, 1.
ואיוא הרבה מאד Neh. 2, 2.
ויכעס הרבה Neh. 3, 33.
והעפר הרבה Neh. 4, 4.
המלאכת הרבה Neh. 4, 13.
ולבי ראה הרבה חכמה Eccl. 1, 16.
בקר וצאן הרבה היה לי Eccl. 2, 7.
ודברים הרבה Eccl. 5, 6.
אם־מעט ואם־הרבה יאכל Eccl. 5, 11.
וכעס הרבה Eccl. 5, 16.
כי לא הרבה יזכר Eccl. 5, 19.
דברים הרבה מרבים הבל Eccl. 6, 11.
אל־תהי צדיק הרבה Eccl. 7, 16.
אל־תרשע הרבה Eccl. 7, 17.
יאבד טובה הרבה Eccl. 9, 18.
שנים הרבה יחיה Eccl. 11, 8.
כי־הרבה יהיו Eccl. 11, 8.
תקן משלים הרבה Eccl. 12, 9.
עשות ספרים הרבה Eccl. 12, 12.
ולהג הרבה יגעת בשר Eccl. 12, 12.
אש ועצים הרבה Jes. 30, 33.
וקיץ הרבה מאד Jer. 40, 12.
אשר יש־בה הרבה Jon. 4, 11.
זרעתם הרבה Hag. 1, 6.
פנה אל־הרבה Hag. 1, 9.
וְהַרְבֵּה *adv.:*
והרבה עמו פדות Ps. 130, 7.
לְהַרְבֵּה *adv.:*
ויחזקם להרבות מאד 2 Chr. 11, 12.
ולפרשים להרבה מאד 2 Chr. 16, 8.
בכל־יין להרבה Neh. 5, 18.
מַהַרְבֵּה *adv.:*
מעם מהרבה Jer. 42, 2.
הַרְבּוֹת *inf. constr.:*
למען הרבות סוס Dt. 17, 16.
אכל דבש הרבות Prv. 25, 27.
הרבות גנותיכם Am. 4, 9.
לְהַרְבּוֹת *inf. constr.:*
לחרבות את־ישראל 1 Chr. 27, 23.
עשק דל להרבות לו Prv. 22, 16.
וּלְהַרְבּוֹת *inf. constr.:*
ולחרבות אתכם Dt. 28, 63.
מֵהַרְבִּית *Q'ri.* *inf. constr.:*
מחרבית גאל הדם 2 Sam. 14, 11.
מֵהַרְבִּית *K'tib.* *inf. constr.:*
מהרבית גאל הדם 2 Sam. 14, 11.
הַרְבֵּה *impt. sg.:*
הרבה העצים Ez. 24, 10.
הָרֵב *impt. sg.:*
הרב להעלותם Jud. 20, 38.
הרבה כבסני מעוני *Q'ri.* Ps. 51, 4.
הַרְבִּי *impt. fem.:*
הרבי־שיר למען תזכרי Jes. 23, 16.
הַרְבּוּ *impt. pl.:*
הרבו עלי מאד Gn. 34, 12.
הרבו לפשע Am. 4, 4.
אַרְבֶּה 1 *impf.:*
הרבה ארבה עצבונך Gn. 3, 16.
הרבה ארבה את־זרעך Gn. 16, 10.
והרבה ארבה את־זרעך Gn. 22, 17.
ארבה את־זרעכם Ex. 32, 13.
וכחול ארבה ימים Job. 29, 18.
כן ארבה את־זרע דוד Jer. 33, 22.
ארבה אתם כצאן אדם Ez. 36, 37.
וְאַרְבֶּה 1 *impf.:*
וארבה אותך במאד Gn. 17, 2.
וְאַרְבֶּה 1 *impf.:*
ואתה את־זרעו Jos. 24, 3.
וַאֲרַבֶּה 1 *impf. c. s.:*
ואברכהו וארבהו Jes. 51, 2.
תַּרְבֶּה 2 *impf.:*
תרבה מקנתו Lev. 25, 16.
לרב תרבה נחלתו Num. 26, 54.
כי תרבה־שחד Prv. 6, 35.
תֶּרֶב 2 *impf. ap.:*
תרב ׳ גדלתי Ps. 71, 21.
וְתֶרֶב 2 *impf.:*
ותרב כעשך עמדי Job. 10, 16.
וַתַּרְבִּי 2 *impf. f.:*
ותרבי־לך בריח Jer. 2, 22.
וַתַּרְבִּי 2 *impf. f.:*
ותרבי רקחיך Jes. 57, 9.
ותרבי־את תזנותך Ez. 16, 25.
ותרבי את־תועבותיך Ez. 16, 50.
יִרְבֶּה 3 *impf.:*
העשיר לא־ירבה Ex. 30, 15.
לא־ירבה־לו סוסים Dt. 17, 16.
ולא ירבה־לו נשים Dt. 17, 17.
וכסף וזהב לא ירבה־לו Dt. 17, 17.
וקבץ על־יד ירבה Prv. 13, 11.
והסכל ירבה דברים Eccl 10, 14.
ולאין אונים עצמה ירבה Jes. 40, 29.
כי־ירבה לסלוח Jes. 55, 7.
ירבה כבוד והמשילם Dan. 11, 39.
כזב ושד ירבה Hos. 12, 2.
וַיַּרְבֶּה 3 *impf. c. h int.:*
הירבה אלוך תחנונים Job. 40, 27.
וַיֶּרֶב 3 *impf. ap.:*
וירב אמריו לאל Job. 34, 37.
וַיִּרֶב 3 *impf.:*
וירב היער לאכל בעם 2 Sam. 18, 8.
וירב בבת־יהודה Thr. 2, 5.
וַיִּרְבֶּךָ 3 *impf.:* *p.*
ויפרך וירבך Gn. 28, 3.
וַתִּרְבֶּה 3 *impf. f.:*
ותרבה את־תזנותיה Ez. 23, 19.
תַּרְבֵּנִי 3 *impf. f. c. s.:*
וענתך תרבני 2 Sam. 22, 36.
וענותך תרבני Ps. 18, 36.
תַּרְבּוּ 2 *impf. pl.:*
לרב תרבו את־נחלתו Nu. 33, 54.
מאת הרב תרבו Num. 35, 8.
אל־תרבו תדברו 1 Sam. 2, 3.
גם כי־תרבו תפלה Jes. 1, 15.

רָבָה

פעל נקמי כמו נענני, ונקנגוס רָבָא [נמוכן נמיקס וגדול], וסכנד רַבִּי כתיכת ככוד וגדולה, ונקנגוס מגדול ככיס ולמיכה, ועוד שם נשאר הנכיכים. נקמי מוס הצפע רַבִּי נעד, רַבְיָא נעכה, ובדנוד יכוזלמי רִיבָּא כמו ילדה, וכן שם רַבְיוּ כוער וכעדות וילדות, ונגמק רוֹבָא כמו נער.

v. intr. aram. (targ. רְבָא, augescere, crescere; *Pa.* רַבֵּי), multum magnumve esse s. fieri, sicut hebr.; *Pa.*, magnificare, evehere, targ. educare, unde רַבִּי, gem. רוֹבָא, puer (f. רַבְיָא, puella, hieros. רִיבָּא), רַבְיוּ, pueritia. LXX. *Pa.* μεγαλύνειν.

רְבָה 3 *perf.:*
רבה אילנא ותקף Dan. 4, 8.
רְבַת 3 *perf. f.:*
רבת ומטת לשמיא Dan. 4, 19.
רְבֵית 2 *perf. f.:*
די רבית ותקפת Dan. 4, 19.
רַבֵּי *Pa-el:* 3 *perf.*
מלכא לדניאל רבי Dan. 2, 48.

רִבּוּ

ס"כ, וכסמך רִבּוּת, וסילועס רִבּוּתָא, ומונכו גולל וכנוד [גלסמע], וזגור לנוב נקנגוס, ונגמק סלס ילוע נמונן יקנון ונקנקוות.

n. f. (c. רִבּוּת, def. רִבּוּתָא), magnitudo, amplitudo. LXX. μεγαλωσύνη.

וְרִבְּךָ
ורבו יתירה הוספת־לי Dan. 4, 33.
וְרִבּוּתָא *def.:*
מלכותא ורבותא ויקרא Dan. 5, 18.
ושלטנא ורבותא Dan. 7, 27.
וְרִבּוּתָךְ *cum suff.:*
ורבותך רבת ומטת Dan. 4, 19.
תַּרְבִּית
ס"כ, ומונכו כזן וכניע, שמכס סלוס

Digitized by Google

לשלוש מאזר הלוה, או רבוי הקרן ע"י הלוואה [וואוכער, ניכו], ובגמרא יפורש לשון קניני הסרנה בפרוט [ב"מ פ"ה], ויהו סנהדרי גדולה שם ג"כ רְבִית, כאזר בקרי רַבִּי, ועל ענין רבית אמרו קו"ל כל-הלוקח רבית נכסיו מתפוצצין; וכן המעל ליוה נכסיהם מאבד לילה ולא לילה [עי' קהלות פניכים כ' כ"ו; ד' ס'; י"ג ע"ו].

n. f., foenus, lucrum, quo sors capitalis se multiplicat, neohebr. רִבִּית, gemar. רַבִּי ית. LXX. (*τόκος καὶ*) *πλεονασμός, πλῆθος.*

וַתַּרְבִּית

Lev. 25, 36.	מאתו נשך ותרבית
Ez. 18, 8.	ותרבית לא יקח
Ez. 18, 13.	ותרבית לקח
Ez. 18, 17.	ותרבית לא לקח
Ez. 22, 12.	נשך ותרבית לקחת
Prv. 28, 8. Q're.	בנשך ותרבית
K'tib.	וּבְתַּרְבִּית
Prv. 28, 8.	בנשך ובתרבית

תַּרְבּוּת

ע"כ, ומוכנו לד"ק רבוי ושפעה מלבד, כאזר תרבית מלבי קי, ולד"ק מענין רבוי בימון גדול, לומר קנוסת מכדים מגולגלים [לוסע, נרוע], והכוקר יבקר.

n. f., multitudo, copia (hominum, sicut תַּרְבִּית, multiplicatio pecuniae), sec. alios: soboles, progenies, neoh. indoles, mores vel natura insiti vel educatione aut educatione exculti. LXX. *σύστρεμμα.*

Nu. 32, 14.	תרבות אנשים חטאים

מַרְבֶּה

ע"ג, גויר סנוסף, ומוכנו סרבאה [משפרוכנו], או קנוסה ושפעה בכלל, וכן לשון הרב"ק, שהוא נאלם מרבה משקה, וסנרת הלומרים שהוא ניכוני לא מסתברת. שהוא ניכוני יין תרעלה רב.

n. m. hif. (ad s. f. מַרְבֶּאָה), multiplicatio, multitudo, copia. LXX. *μέγας, πολύς.*

מַרְבֶּה

Jes. 33, 23.	עד־שלל מרבה
constr.: לְמַרְבֶּה	
Jes. 9, 6.	למרבה המשרה

מְרֻבֶּה

ע"כ, ומוכנו גדול וסרוסס [ווייט, גרוסמסע], ל"ל מרבה לסכיל ניקוק, לומר סרוסס למכיל כל אלה, ל"ל סכום יקוק יין תרעלה רב.

n. f., magnitudo, capacitas, concr. poculum amplum et multum vini capiens. LXX. *πλεονάζειν.*

Ez. 23, 32.	מרבה להכיל

מַרְבִּית

ע"כ, והמונן או קנוסה וגודל כמו מרבה ומרבה, או קלק גדול ויקבוצי, או כמו תרבות, ישפעת מכנים, או כמו תרבית מכנך, וקל למבין.

n. f., multitudo, magnitudo; pars maxima; soboles, incrementum familiae; foenus, *τόκος*, arab. *ribân.* LXX. *πλῆθος, πλεονασμός, πλεῖστος, περισσεύειν.*

1 Sam. 2, 33.	וכל־מרבית ביתך
2 Chr. 9, 6.	חצי מרבית חכמתך
2 Chr. 30, 18.	כי מרבית העם

וּבְמַרְבִּית

Lev. 25, 37.	ובמרבית לא־תתן אכלך
cum suff.: מַרְבִּיתָם	
1 Chr. 12, 29.	ועד־הנה מרביתם

אַרְבֶּה

s. s. r. אָרַב *p.* 117.

רָבָב

פעל נודד, ופתרונו לדעת ילקקי קלישה נרוסקים כל-ילך [קייענרייסען], לולם סכנון שתתנותו עדוב דבר נדבר, כאזר נאמת פעל רבד בערבי [מעכנען], ומוס נזכ"פ הכוסף חֲרְבָּה ספעול"י, והקרן לע"ז רַבָּה, ובאמת נ"כ לגל אַרְבֶּה ובדומה.

v. comp. trans., sicut arab. *rabâka* (commiscere, spec. bene parare jusculo confrictum intritumque panem), conjungere, permiscere. *Ho.* הָרְבַּב. LXX. *φυρᾶν.*

Hof-al: הָרְבַּב

part. fem.: מָרְבֶּכֶת *sg.*

Lev. 6, 14.	מרבכת תבישנה
Lev. 7, 12.	וסלת מרבכת
part. f. sg.: וַלְמָרְבֶּכֶת	
1 Chr. 23, 29.	ולמחבת ולמרבכת

רְבַע

שם מספרי, יסוד לגל אַרְבַּע, כאזר שהלוף שמש תוספת סהסקל, ותוף כני הכ"ל לקני ויסוד נלי פעל, כאזר הנעתי נספרי מנכם שפתי תרס.

n. prim. numerale (unde, addita prosthesi: אַרְבַּע), *quatuor*, sanscr. *çatr*, sine radice verbali, Systema 208.

אַרְבַּע

שם מספרי לנקני, שוה נסמיכות, ולוכרי אַרְבַּעַת, וסמיך אַרְבַּעַת, וככוי אַרְבַּעְתָּם, והכוי אַרְבָּעִים, ונכולם לולף תוספת סהסקל, כאזר לגל אַרְבַּע, אֲזַרְיָ, למשנעת קכור שתי לוקיות נקטועה לקף נרקב. פתרונו כפילת סלקף ד' פעמים [פיעור], ונכוי כמו כן כפילת העשר. ודומה לו מספר נלקמי ועכוי.

n. fem. num. (ad s. f. אֲזַרְיָ, אַרְבַּע, m. אַרְבָּעָה, c. s. אַרְבַּעַת, pl. אַרְבָּעִים), quatuor, quartus; pl. quadraginta, quadringentesimus. LXX. *τέσσαρες, τέταρτος, τετρᾶς*; אַרְבָּעָה הַחֲמֵשִׁים *τετρᾴμηνον*; אַרְבַּעָה טוּרִים *τετράστιχος.*

Gn. 11, 16.	ארבע ושלשים שנה
Gn. 15, 13.	ועבו אתם ארבע מאות
Gn. 23, 15.	ארץ ארבע מאת שקל
Gn. 23, 16.	ארבע מאות שקל כסף
Gn. 31, 41.	ארבע־עשרה שנה
Gn. 33, 1.	ועמו ארבע מאות איש
Ex. 25, 12.	ארבע טבעת זהב
Ex. 25, 12.	ונתתה על ארבע פעמתיו
Ex. 25, 26.	ארבע טבעת זהב
Ex. 25, 26.	על ארבע הפאת
Ex. 26, 2. 8. 36, 9.	ורחב ארבע באמה
Ex. 27, 2.	על ארבע פנתיו
Ex. 27, 4.	ארבע טבעת נחשת
Ex. 27, 4.	ארבע קצותיו
Ex. 37, 3.	ארבע טבעת זהב
Ex. 37, 3.	על ארבע פעמתיו
Ex. 37, 13.	ארבע טבעת זהב
Ex. 37, 13.	על ארבע הפאת
Ex. 38, 2.	על ארבע פנתיו
Ex. 38, 5.	ארבע טבעת
Lev. 11, 20.	ההלך על־ארבע
Lev. 11, 23.	אשר־לו ארבע רגלים
Lev. 11, 27.	החיה ההלכת על־ארבע
Lev. 11, 42.	וכל ׀ הולך על־ארבע
Num. 7, 8.	ואת ׀ ארבע העגלת
Dt. 22, 12.	על־ארבע כנפות כסותך
Jos. 15, 36. 18, 28.	ערים ארבע־עשרה
Jos. 19, 7.	ערים ארבע וחצריהן
Jos. 21, 18. 22. 24. 29. 31. 35. 37.	ערים ארבע
Jud. 20, 2. 17.	ארבע מאות אלף
Jud. 21, 12.	ארבע מאות נערה
1 S. 30, 17.	כי אם־ארבע מאות איש
1 Reg. 7, 19.	באולם ארבע אמות
1 Reg. 7, 27.	ארבע באמה
1 Reg. 7, 34.	אל ארבע פנות
1 Reg. 7, 38.	ארבע באמה
1 Reg. 7, 42.	ארבע מאות לשתי
1 Rg. 9, 28.	ארבע מאות ועשרים ככר
1 Reg. 18, 19 (bis).	ארבע־מאות
1 Rg. 18, 22.	ארבע־מאות וחמשים
1 Reg. 22, 41.	בשנת ארבע לאחאב
2 Reg. 14, 13.	ארבע מאות אמה
1 Chr. 21, 5.	ויהודה ארבע מאות
2 Chr. 3, 2.	בשנת ארבע למלכותו
2 Chr. 4, 13.	הרמונים ארבע מאות
2 Chr. 8, 18.	ארבע־מאות וחמשים
2 Chr. 13, 3.	ארבע־מאות אלף
2 Chr. 13, 21	נשים ארבע עשרה
2 Chr. 18, 5.	ארבע מאות איש
2 Chr. 25, 23.	ארבע מאות אמה
Esr. 1, 10.	ארבע מאות ועשרה
	ארבע מאות חמשים
Esr. 2, 15.	וארבעה
Esr. 2, 64.	ארבע רבוא אלפים
Esr. 2, 67.	גמליהם ארבע מאות
Neh. 6, 4.	כדבר הזה ארבע פעמים
Neh. 7, 66.	ארבע רבוא
Neh. 7, 69.	גמלים ארבע מאות
Neh. 11, 6.	ארבע מאות ששים
Prv. 30, 15.	ארבע לא־אמרו הון
	ותחת ארבע לא־תוכל
Prv. 30, 21.	שאת
Jer. 15, 3.	ארבע משפחות
Jer. 49, 36.	ארבע רוחות
Jer. 52, 21.	ועביו ארבע אצבעתם
Ez. 1, 5.	דמות ארבע חיות
Ez. 41, 5.	ורחב הצלע ארבע אמות
Ez. 43, 14.	ארבע אמות
Ez. 43, 15.	והחראל ארבע אמות
Ez. 43, 15.	הקרנות ארבע
Ez. 43, 17.	והעזרה ארבע עשרה ארך
Ez. 43, 20.	על־ארבע קרנותיו
Ez. 43, 20.	ואל־ארבע פנות
Ez. 45, 19.	ואל־ארבע פנות
Dan. 8, 8.	ארבע תחתיה לארבע
Dan. 8, 22.	ארבע תחתיה
Dan. 8, 22.	ארבע מלכיות
Zach. 2, 1.	והנה ארבע קרנות
Zach. 6, 1.	והנה ארבע מרכבות
Zach. 6, 5.	ארבע רוחות השמים
Zach. 7, 1.	בשנת ארבע

num. fem.: וְאַרְבַּע

Gn. 11, 13. 15.	וארבע מאות שנה
Gn. 11, 17.	וארבע מאות שנה
Gn. 32, 7.	וארבע־מאות איש עמו
Gn. 47, 24.	וארבע חידת
Ex. 12, 40. 41.	וארבע מאות
Ex. 21, 37.	וארבע־צאן תחת השה
Ex. 36, 15.	וארבע אמות רחב
Ex. 38, 29.	וארבע־מאות שקל
Num. 1, 29. 2, 6.	אלף וארבע מאות
Num. 1, 31. 37. 43.	וארבע מאות
Num. 2, 8. 9. 23. 30. 26, 47.	וארבע־מאות
Num. 2, 16.	וארבע־מאות וחמשים
Num. 7, 85.	אלפים וארבע־מאות
Dt. 3, 11.	וארבע אמות רחבה
1 S. 30, 10.	הרא וארבע מאות איש
2 Sam. 21, 20.	עשרים וארבע מספר
1 Reg. 6, 1.	וארבע מאות שנה
1 Reg. 7, 27.	וארבע באמה
1 Reg. 7, 34.	וארבע כתפות
1 Rg. 10, 26.	אלף וארבע־מאות רכב
1 Reg. 15, 33.	עשרים וארבע שנה
1 Chr. 20, 6.	ושש עשרים וארבע
2 Chr. 1, 14.	אלף וארבע־מאות רכב
Esr. 1, 11.	חמשת אלפים וארבע מאות
Ez. 1, 6.	וארבע כנפים לאחת
Ez. 10, 21.	וארבע כנפים לאחד

num. fem.: בְּאַרְבַּע

Ex. 38, 5.	בארבע הקצות
Job. 1, 19.	בארבע פנות הבית
Jes. 36, 1.	בארבע עשרה שנה למלך
Ez. 40, 1.	בארבע עשרה שנה
Ez. 43, 17.	בארבע עשרה רחב

num. fem.: וּבְאַרְבַּע

Gn. 14, 5.	ובארבע עשרה שנה
2 Reg. 18, 13.	ובארבע עשרה שנה

num. fem.: כְּאַרְבַּע

1 Sam. 22, 2.	כארבע מאות איש
1 Sam. 25, 13.	כארבע מאות איש
1 Reg. 22, 6.	כארבע מאות איש
Zach. 2, 10.	כארבע רוחות השמים

num. fem.: לְאַרְבַּע

Ex. 25, 26.	לארבע רגליו
Ex. 37, 13.	אשר לארבע רגליו
1 Chr. 9, 24.	לארבע רוחות
Ez. 42, 20.	לארבע רוחות מדד
Dan. 8, 8.	לארבע רוחות
Dan. 11, 4.	לארבע רוחות השמים

num. fem.: מַאַרְבַּע

Jes. 11, 12.	מארבע כנפות הארץ
Jer. 49, 36.	מארבע קצות השמים
Ez. 37, 9.	מארבע רוחות

num. masc.: אַרְבָּעָה

Gn. 14, 9.	ארבעה מלכים את־החמשה
Gn. 46, 22.	כל־נפש ארבעה עשר
Ex. 12, 6.	ארבעה עשר יום
Ex. 25, 34.	ובמנרה ארבעה גביעים
Ex. 37, 20.	ובמנרה ארבעה גביעים
Ex. 26, 32.	ארבעה עמודי שטים
Ex. 26, 32.	על־ארבעה אדני־כסף
Ex. 27, 16.	ואדניהם ארבעה
Ex. 28, 17.	ארבעה טורים אבן
Ex. 36, 36.	ארבעה עמודי שטים
Ex. 36, 36.	ארבעה אדני־כסף
Ex. 38, 19.	ועמדיהם ארבעה
Ex. 38, 19.	ואדניהם ארבעה
Ex. 39, 10.	ארבעה טורי אבן
Nu. 1, 27. 2, 4.	ארבעה ושבעים אלף
Nu. 1, 29. 2, 6.	ארבעה וחמשים אלף
Num. 17, 14.	ארבעה עשר אלף
Num. 25, 9.	ארבעה ועשרים אלף
Nu. 26, 25. 43.	ארבעה ששים אלף
Num. 29, 13.	ארבעה עשר תמימם
Num. 29, 17. 20. 23. 26. 29. 32.	ארבעה עשר תמימם
Jud. 9, 34.	על־שכם ארבעה ראשים
Jud. 19, 2.	ימים ארבעה חדשים
Jud. 20, 47.	ארבעה חדשים
1 Reg. 7, 2.	ארבעה טורי עמודי
1 Reg. 8, 65.	ארבעה עשר יום
1 Reg. 18, 34.	ארבעה כדים מים
1 Chr. 3, 5.	ארבעה לבת־שוע
1 Chr. 7, 1.	ישוב ושמרון ארבעה
1 Chr. 23, 10.	בני־שמעי ארבעה
1 Chr. 23, 12.	חברון ועזיאל ארבעה
1 Chr. 24, 13.	לישבאב ארבעה עשר
1 Chr. 24, 18.	ארבעה ועשרים
1 Chr. 25, 5.	בנים ארבעה עשר
1 Chr. 26, 17 (bis).	ליום ארבעה
1 Chr. 26, 18.	למערב ארבעה
Esth. 9, 15.	ביום ארבעה עשר
Esth. 9, 19.	יום ארבעה עשר
Esth. 9, 21.	יום ארבעה עשר
Job. 42, 12.	ארבעה עשר אלף צאן
Job. 42, 16.	ארבעה דרות
Prv. 30, 24.	ארבעה הם קטני־ארץ
Jes. 17, 6.	ארבעה חמשה בסעפיה
Ez. 10, 9.	והנה ארבעה אופנים

Digitized by Google

ארבעה ארבעה פנים Ez. 10, 21.
ארבעה שלחנות מפה Ez. 40, 41.
ארבעה לא אשיבנו Am. 1, 3.
6. 9. 11. 13. 2, 1. 4. 6.
וארבעה ארבעה חרשים Zach. 2, 3.

num. masc.: וְאַרְבָּעָה

ארבעים וארבעה פרים Num. 7, 88.
ארבעים וארבעה חדשים 1 Sam. 27, 7.
וארבעה אופני נחשת 1 Reg. 7, 30.
וארבעה פעמותיו 1 Reg. 7, 30.
וארבעה אנשים 2 Reg. 7, 3.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 5, 18.
ושלשים וארבעה 1 Chr. 7, 7.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 23, 4.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 27, 1.
2. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.
14. 15.

מאתים חמשים
וארבעה Esr. 2, 7. 31.
מאה חמשים וארבעה Esr. 2, 15.
ששים וארבעה Esr. 2, 40.
ארבעים וארבעה Neh. 7, 12.
מאתים חמשים
וארבעה Neh. 7, 23. 34.
ששים וארבעה Neh. 7, 43.
וארבעים עשרים וארבעה Neh. 9, 1.
מאתים שמנים וארבעה Neh. 11, 18.
וארבע לא ידעתים Prv. 30, 18. Q'ri.
וארבעה מטבי לכח Prv. 30, 29.
וארבעה יקרעה Jer. 36, 23.
וארבעה פנים לאחת Ez. 1, 6.
וארבעה פנים לאחד Ez. 10, 14.
וארבעה שלחנות Ez. 40, 41.
וארבעה שלחנות לעולה Ez. 40, 42.
וארבעים עשרים וארבעה Dan. 10, 4.
ארבעים וארבעה לחדש Hag. 1, 15.
ועשרים וארבעה Hag. 2, 10.
וארבעים עשרים וארבעה Hag. 2, 18.
ועשרים וארבעה לחדש Hag. 2, 20.
וארבעים עשרים וארבעה Zach. 1, 7.

num. masc.: בְּאַרְבָּעָה

וארבעה עשר באשן Ex. 12, 18.
וארבעה עשר לחדש Lev. 23, 5.
וארבעה עשר־יום Num. 9, 3. 11.
וארבעה עשר באשון Num. 9, 5.
וארבעה עשר יום לחדש Nu. 28, 16.
וארבעה עשר לחדש 2 Chr. 30, 15.
וארבעה עשר לחדש 2 Chr. 35, 1.
וארבעה עשר לחדש Esr. 6, 19.
וארבעה עשר יום Esth. 9, 17.
וארבעה עשר יום Ez. 45, 21.
וארבעה לחדש Zach. 7, 1.

num. masc.: וּבְאַרְבָּעָה

ובארבעה עשר בו Esth. 9, 18.

num. masc.: לְאַרְבָּעָה

ארבעה ראשים Gn. 2, 10.
ארבעה עשר כבשים Num. 29, 15.
ארבעה עשר מתתיהו 1 Chr. 25, 21.
לארבעה ועשרים 1 Chr. 25, 31.

num. m. constr.: אַרְבַּעַת

ארבעת הבקר Num. 7, 7.
ארבעת ימים בשנה Jud. 11, 40.
ארבעת אלה ילדו 2 Sam. 21, 22.
ארבעת גברי השערים 1 Chr. 9, 26.
ארבעת אלפים 1 Chr. 12, 26.
ארבעת אלפים אריות 2 Chr. 9, 25.
ארבעת אלפים Jer. 52, 30.
על ארבעת רבעיהם Ez. 1, 8.
על־ארבעת רבעיהן Ez. 1, 17.
ארבעת כנפות הארץ Ez. 7, 2. K'tib.
אל־ארבעת רבעיהם ילכו Ez. 10, 11.
ארבעת שפמי הרעים Ez. 14, 21.
רבע אל ארבעת רבעיו Ez. 43, 16.
אל ארבעת רבעיה Ez. 43, 17.
אל־ארבעת במקצע Ez. 46, 21.

n. m. constr.: וְאַרְבַּעַת

וארבעת האופנים 1 Reg. 7, 32.
וארבעת בניו עמו 1 Chr. 21, 20.
וארבעת אלפים 1 Chr. 23, 5 (bis).
וארבעת אלפים Ez. 48, 16 (quater).
וארבעת אלפים Ez. 48, 30. 32. 33. 34.

n. m. constr.: בְּאַרְבַּעַת

בארבעת מקצעת Ez. 46, 22.

n. m. constr.: כְּאַרְבַּעַת

כארבעת אלפים איש 1 Sam. 4, 2.

constr.: לְאַרְבַּעַת

לארבעת פניו Ez. 1, 15.

cum suff.: אַרְבַּעְתָּם

והילדים האלה ארבעתם Dan. 1, 17.

cum suff.: לְאַרְבַּעְתָּם

וכנפיהם לארבעתם Ez. 1, 8.
אל־הימין לארבעתם Ez. 1, 10.
דמות אחד לארבעתם Ez. 10, 10.
לארבעתם אופניהם Ez. 10, 12.
מדה אחת לארבעתם Ez. 46, 22.
סביב לארבעתם Ez. 46, 23.

cum suff.: לְאַרְבַּעְתָּן

מהשמאול לארבעתן Ez. 1, 10.
ופני־נשר לארבעתן Ez. 1, 10.
ודמות אחד לארבעתן Ez. 1, 16.
סביב לארבעתן Ez. 1, 18.

num. pl.: אַרְבָּעִים

ארבעים שנה Gn. 5, 13.
ארבעים יום וארבעים
לילה Gn. 7, 4. 12.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
ויהי מקץ ארבעים יום Gn. 8, 6.
אם־אמצא שם ארבעים Gn. 18, 28.
ימצאון שם ארבעים Gn. 18, 29.
יצחק בן־ארבעים שנה Gn. 25, 20.
עשו בן־ארבעים שנה Gn. 26, 34.
פרות ארבעים Gn. 32, 16.
וימלאו־לו ארבעים יום Gn. 50, 3.
אכלו את־המן ארבעים
שנה Ex. 16, 35.
ארבעים יום Ex. 24, 18.
ארבעים יום וארבעים
לילה Ex. 34, 28.
ארבעים אלף Num. 1, 33. 2, 19.
מקץ ארבעים יום Num. 13, 25.
במדבר ארבעים שנה Num. 14, 33.
ארבעים יום Num. 14, 34.
עונותיכם ארבעים שנה Nu. 14, 34.
ארבעים אלף Num. 26, 18.
במדבר ארבעים שנה Num. 32, 13.
ארבעים ושתים עיר Num. 35, 6.
ארבעים ושמנה עיר Num. 35, 7.
זה ארבעים שנה Dt. 2, 7. 8, 2. 4.
ארבעים יום וארבעים לילה Dt. 9, 9.
11. 18. 10, 10.
ארבעים היום Dt. 9, 25.
ואת־ארבעים הלילה Dt. 9, 25.
ארבעים יכנו לא יסיף Dt. 25, 3.
ארבעים שנה במדבר Dt. 29, 4.
כי ארבעים שנה Jos. 5, 6.
בן־ארבעים שנה אנכי Jos. 14, 7.
זה ארבעים והמש Jos. 14, 10.
ערים ארבעים ושמנה Jos. 21, 39.
הארץ ארבעים שנה Jud. 3, 11.
5, 31. 8, 28.
ארבעים ושנים אלף Jud. 12, 6
ויהי־לו ארבעים בנים Jud. 12, 14.
בית־פלשתים ארבעים
שנה Jud. 13, 1.
שפט את־ישראל ארבעים
שנה 1 Sam. 4, 18.
ויתיצב ארבעים יום 1 Sam. 17, 16.
בן־ארבעים שנה 2 Sam. 2, 10.
ארבעים שנה מלך 2 Sam. 5, 4.
מקץ ארבעים שנה 2 Sam. 15, 7.
על־ישראל ארבעים שנה 1 Rg. 2, 11.
לשלמה ארבעים אלף 1 Reg. 5, 6.

ארבעים וחמשת 1 Reg. 7, 3.
ארבעים בת יכיל 1 Reg. 7, 38.
על־כל־ישראל ארבעים
שנה 1 Reg. 11, 42.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Rg. 14, 21.
ארבעים יום וארבעים
לילה 1 Reg. 19, 8.
ארבעים ושני ילדים 2 Reg. 2, 24.
משא ארבעים גמל 2 Reg. 8, 9.
ארבעים ושנים איש 2 Reg. 10, 14.
ארבעים ואחת שנה 2 Reg. 14, 23.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 5, 18.
לערך מלחמה ארבעים
אלף 1 Chr. 12, 36.
מלך על־ישראל ארבעים
שנה 1 Chr. 29, 27.
על־כל־ישראל ארבעים
שנה 2 Chr. 9, 30.
בן־ארבעים ואחת
שנה 2 Chr. 12, 13.
בשנת ארבעים ואחת 2 Chr. 16, 13.
בן־ארבעים ושתים 2 Chr. 22, 2.
ארבעים ושנים Esr. 2, 24.
שלש מאות ארבעים Esr. 2, 34.
מאתים ארבעים ושבעה Esr. 2, 38.
מאתים ארבעים Esr. 2, 66.
שקלים ארבעים Neh. 5, 15.
שמנה מאות ארבעים Neh. 7, 13.
שש מאות ארבעים Neh. 7, 15.
ארבעים ושנים Neh. 7, 28.
שבע מאות ארבעים Neh. 7, 29.
שלש מאות ארבעים Neh. 7, 36.
מאתים ארבעים ושבעים Neh. 7, 41.
מאה ארבעים ושמנה Neh. 7, 44.
ששה מאות ארבעים ושנים Neh. 7, 62.
מאתים ארבעים וחמשה Neh. 7, 68.
מאתים ארבעים ושנים Neh. 11, 13.
ארבעים שנה אקוט בדור Ps. 95, 10.
ארבעים וחמשה Jer. 52, 30.
ארבעים יום יום לשנה Ez. 4, 6.
ולא תשב ארבעים שנה Ez. 29, 11.
שממה ארבעים שנה Ez. 29, 12.
מקץ ארבעים שנה Ez. 29, 13.
ארכו ארבעים אמה Ez. 41, 2.
ארבעים ארך Ez. 46, 22.
ארבעים שנה Am. 2, 10. 5, 25.
עוד ארבעים יום Jon. 3, 4.

num. pl.: וְאַרְבָּעִים

וארבעים לילה Gn. 7, 4. 12.
וארבעים ומאת שנה Gn. 47, 28.
ארבעים יום וארבעים
לילה Ex. 24, 18. 34, 28.
וארבעים אדני־כסף Ex. 26, 19. 36, 24.
וארבעים אדניהם כסף Ex. 26, 21.
וארבעים אדניהם כסף Ex. 36, 26.
תשע וארבעים שנה Lev. 25, 8.
ששה וארבעים אלף Num. 1, 21.
חמשה וארבעים אלף Num. 1, 25.
חמשה וארבעים אלף Num. 2, 15.
אחד וארבעים אלף Nu. 1, 41. 2, 28.
שלשה וארבעים אלף Num. 26, 7.
חמשה וארבעים אלף Nu. 26, 41. 50.
ארבעים יום וארבעים
לילה Dt. 9, 9. 11. 18. 10, 10.
וארבעים אלף פרשים 2 S. 10, 18.
וארבעים באמה 1 Reg. 6, 17.
וארבעים ואחת שנה 1 Reg. 15, 10.
ארבעים יום וארבעים
לילה 1 Reg. 19, 8.
וארבעים שנה מלך 2 Reg. 12, 2.
וארבעים אלף איש רגלי 1 Chr. 19, 18.
וארבעים שנה מלך 2 Chr. 24, 1.
וארבעים וחמשה Esr. 2, 8.
שבע מאות וארבעים Esr. 2, 25.
וארבעים שנה כלכלתם Neh. 9, 21.
מאה וארבעים שנה Job. 42, 16.

num. pl.: הָאַרְבָּעִים

בעבור הארבעים Gn. 18, 29.
בשנת הארבעים Num. 33, 38.
בשנת הארבעים 1 Chr. 26, 31.

num. pl.: בְּאַרְבָּעִים

ויהי באחד בארבעים שנה Dt. 1, 3.
באחד בארבעים אלף בישראל Jud. 5, 8.

num. pl.: כְּאַרְבָּעִים

כארבעים אלף חלוצי צבא Jos. 4, 13.

אַרְבַּעְתַּיִם

טעמיי מן אַרְבָּעָה, והקמוכס הזוגית, ומוכנו לכנע, מוכפת מן ל' קקלים, קן ל' קקלים, ולפ ל' כלול למספר קקד [פיערמאל, פיערפאך], וענין הזוגי פס כלומו וונ סמוכן, ל' מספר הכולל ל', כ' קלקין כפרופרוע, וכן סניכוהו סמקנגס וכ"ע ול'-כלמסי מסילה כ"ו, וכן שְׁבָעְתַּיִם נמוכן טעמיי וס, וכוכל לנכוח לפ"ו ג"כ תְּשַׁעְתַּיִם, עֲשַׂרְתַּיִם, שְׁמֹנָתַיִם, שִׁשְׁתַּיִם, שִׁלְשָׁתַיִם, חֲמִשְׁתַּיִם.

adv. dual. (a m. sing. אַרְבָּעָה), quatuor vices, quadruplex de numero quaternario in aliqua re sigillatim considerato, quae forma ab omnibus numeralibus cum summa libertate formari potest.

הכבשה ישלם ארבעתים 2 S. 12, 6.

אַרְבַּע

נקמי כמו נענני, נלי הפנס המוכן.

num. aram., hebraici aequale.

ארבע רוחי שמיא Dan. 7, 2.
גפין ארבע די־עוף Dan. 7, 6.
די אנין ארבע Dan. 7, 17.
אמרין ארבע מאה Esr. 6, 17.

num. fem.: וְאַרְבַּע

וארבע חיון רבריבן Dan. 7, 3.

num. masc.: אַרְבָּעָה

חזה גבריך ארבעה Dan. 3, 25.
ארבעה מלכין יקומון Dan. 7, 17.

num. masc.: וְאַרְבָּעָה

וארבעה ראשין לחיותא Dan. 7, 6.

רָבַע

פעל שמי מן מלנע, ופתכונו עשות דבר לנעל ל', נמעל ל' קלקים לו לנעל ל' ווית נזווי סלדיס וכדומס, וכן נמוכן וס סנזכ"פ רָבַע, נתרגו' ירוע ספעל שמיי רַבַּע פלינס לל' קלקים, וכמלק שמס נס סנזכ"פ, וכנפס ענכיניק ירוע מְרַבַּע לומר נסס כעל ל' כלדיס שוויס, וכן סס צוּרָה רְבוּעָה.

v. denom., quadrifariam distribuere (neoh. רָבַע), aut quadrangularem facere (רָבוּעַ, מְרֻבָּע, quadratum, quadrangulum). LXX. τετράγωνος.

part. pass.: רָבוּעַ

רבוע יהיה המזבח Ex. 27, 1.
רבוע יהיה כפול Ex. 28, 16.
רבוע יהיה ואמתים Ex. 30, 2.
רבוע ואמתים קמתו Ex. 37, 25.
רבוע ושלש אמות קמתו Ex. 38, 1.
דבוע היה כפול Ex. 39, 9.
רבוע אל ארבעת Ex. 43, 16.

part. pass. pl.: רְבֻעִים

והמזוזה רבעים 1 Reg. 7, 5.

part. pass. f.: רְבֻעָה *sg.*

מזוזת רבעה Ez. 41, 21.

Pu-al: רֻבַּע

part. masc.: מְרֻבָּע

מרבע סביב Ez. 45, 2. *p.*

part. f. sg.: מְרֻבַּעַת

ורחב מאה אמה מרבעת Ez. 40, 47.

part. f. pl.: מְרֻבָּעוֹת

ומסגרותיהם מרבעות 1 Reg. 7, 31.

Digitized by Google

רְבַע

ע״ו, ומובנו קלק לְקֹד מִשְׁכָּב סִלְכְלָע [פֿיערטעל], לו לד לְקֹד מִל׳ לְדִישׁ, סוף דבר כל קלק לְקֹד מִל׳, נתקנוס רִבְעָא וסִמְן רִבְעָה יִצְלְחוּ.

n. m., quarta pars, quadrans, unus de quatuor angulis vel lateribus, targ. רִבְעָא (c. רִבְעָתָא). LXX. *μέρη, τέσσαρα, τέταρτος.*

Ex. 29, 40.	רבע ההין
1 Sam. 9, 8.	רבע שקל כסף
pl. cum suff.:	רִבְעֵיהֶן
Ez. 43, 16.	רבוע אל ארבעת רבעיו
pl. cum suff.:	רִבְעֵיהָ
Ez. 43, 17.	אל ארבעת רבעיה
pl. c. suff.:	רִבְעֵיהֶן
Ez 1, 17.	על־ארבעת רבעיהן

רִבַּע

ע״ו, ומובנו סִלְכְלָן סִכְנִיעִי, וכן פרש סִרְסְ׳נָע מִחְפֹּר דגל לְקֹד, נִקְצַר שֶׁנִּסְלַק יִשְׁכֹּל לִל׳ דגלים, וקל רובע דומה רִבְּעָ נעכני, ווה סכנון. לִדְעַת יִלְקְקִי כמו רביעים, לומר וכע של יִשְׁכֹּל, או שמוש כמו כן, וסלקון קניכ.

n. m., quadratura, quarta pars (de gente israëlitica quatuor in vexilla diviso), arab. *rubʿon*, non de semine s. sobole (= רִבְיָה) aut de castris (= רִבְעָה). LXX. *τέταρτος, δῆμος.*

Nu. 23, 10.	ומספר את־רבע ישראל

וְרֹבַע

2 Reg. 6, 25.	ורבע הקב חֲרִיּוֹנִים

רְבִיעִי

ת״ו, וסִכְנוי רְבִיעִים, ולִנְקְנֵי רְבִיעִית לִיקִילס. המובן לְקִבְעָם מְסוּדָר, כְּמִשְׁנַן לְמוּקְדָם ומְסוּקָר [פֿיערטער, -טע], ולפי מִשְׁקָל וס נכנו כל מוקדי מספרים, ומוס קנין נכי רביעים, לומר נכל סִכְכָל, ורביעית לִפְעָמִים קלק רביעי.

numer. ordin. m. (pl. רְבִיעִים, f. רְבִיעִית), quartus; *fem.* pars quarta; *pl.* quarti, quartani, scil. generatione (Enkel im vierten Gliede). LXX. *τέταρτος*, semel *τετραγώνιος*; fem. *τετραπλῶς.*

Gn. 1, 19.	יום רביעי
Gn. 15, 16.	ודור רביעי ישובו
num. ord. m.:	הָרְבִיעִי
Gn. 2, 14.	הרביעי הוא פרת
Ex. 28, 20. 39, 13.	והטור הרביעי
Num. 7, 30.	ביום הרביעי נשיא
Num. 29, 23.	וביום הרביעי
Jos. 19, 17.	יצא הגורל הרביעי
Jud. 19, 5.	ויהי ביום הרביעי
1 Chr. 2, 14.	נתנאל הרביעי
1 Chr. 3, 2.	הרביעי אדניה
1 Chr. 3, 15.	הרביעי שלום
1 Chr. 8, 2.	נוחה הרביעי
1 Chr. 12, 10.	משמנה הרביעי
1 Chr. 23, 19.	ויקמעם הרביעי
1 Chr. 24, 8.	לשערים הרביעי
1 Chr. 24, 23.	יקמעם הרביעי
1 Chr. 25, 11.	הרביעי ליצרי
1 Chr. 26, 2.	יתניאל הרביעי
1 Chr. 26, 4.	ושכר הרביעי
1 Chr. 26, 11.	זכריהו הרבעי
1 Chr. 27, 7.	הרביעי לחדש
1 Chr. 27, 7.	הרביעי עשהאל
2 Chr. 20, 26.	וביום הרביעי נקהלו
Esr. 8, 33.	וביום הרביעי נשקל
Jer. 39, 2.	בחדש הרביעי
Jer. 52, 6.	בחדש הרביעי
Zach. 8, 19.	צום הרביעי
num. ord. m.:	וְהָרְבִיעִי
2 Sam. 3, 4.	והרביעי אדניה
Ez. 10, 14.	והרביעי פני־נשר
Dan. 11, 2.	והרביעי יעשיר
num. ord. m.:	בָּרְבִיעִי
Ez. 1, 1.	ברביעי בחמשה לחדש
n. ord. m. pl.:	רְבָעִים
2 Reg. 10, 30.	רבעים ישבו לך
n. ord. m. pl.:	רְבִיעִים
2 Reg. 15, 12.	רביעים ישבו לך
num. ord. f.:	רְבִיעִית
Ex. 29, 40.	רביעת ההין
Lev. 23, 13.	ונסכה יין רביעת ההין
Num. 15, 5.	ויין לנסך רביעית ההין
Nu. 28, 5.	בשמן כתית רביעת ההין
Num. 28, 7.	ונסכו רביעת ההין
1 Reg. 6, 33.	עצי־שמן מאת רבעית
Neh. 9, 3.	רביעית היום
Ez. 48, 20.	רביעית תרימו
num. ord. f.:	וּרְבִיעִת
Nu. 28, 14.	ורביעת ההין לכבש יין
num. ord. f.:	וּרְבִיעִית
Neh. 9, 3.	ורביעית מתודים
n. ord. f.:	הָרְבִיעִית
Lev. 19, 24.	ובשנה הרביעת
1 Reg. 6, 1.	בשנה הרביעית
1 Rg. 6, 37.	בשנה הרביעת יסד
2 Reg. 18, 9.	בשנה הרביעית
Jer. 25, 1. 28, 1.	בשנה הרביעית
Jer. 36, 1. 45, 1.	בשנה הרבעית
Jer. 46, 2.	בשנת הרביעית
Jer. 51, 59.	בשנת הרבעית
Zach. 6, 3.	ובמרכבה הרביעית
num. ord. f.:	בָּרְבִיעִית
Num. 15, 4.	ברבעית ההין שמן
	רְבִיעִי

ע״ו נקמני, ונקנגוס ג״כ רְבִיעָאִי, וסילועס רְבִיעָאֵת, וסִכְנוי רְבִיעָיִן וג״כ רְבִיעָאִין, ולִנְקְנֵי רְבִיעָאֵת וסילועס רְבִיעָתָא לו רְבִיעָיָא וסילועס רְבִיעָיָתָא, וסִפְתְרוֹן כמו רביעי נענני.

num. ordin. m. aram. (targ. etiam: רְבִיעָאִי, def. רְבִיעָאָה; pl. רְבִיעָיִן s. רְבִיעָאִין; sing. f. רְבִיעָאָה, def. רְבִיעָיְתָא, vel רְבִיעָיָא, def. רְבִיעָיָתָא), quartus. LXX. *τέταρτος.*

def. f.:	רְבִיעָיְתָא *Q're.* רְבִיעָיָא
Dan. 2, 40.	ומלכו רביעיא תהוה
Dan. 3, 25.	ורוה די רביעיא
Dan. 7, 7.	וארו חיוא רביעיא
Dan. 7, 23.	מלכו רביעיא תהוא
def. f. pl.:	רְבִיעָיְתָא
Dan. 7, 19.	על־חיותא רביעיתא
Dan. 7, 23.	חיותא רביעיתא

רְבַע

ע״ו, ע״מ שְׁתַּשׁ, לכן סכנוי רְבָעִים, נקיוס סלני, לוקס נשמות לְקִיס סכנליס מִשְׁקָל סוס נקנד סלני, ל״מ אוּרִים, אֵלֶמִים. סמובן הכניס נדול סרניעי נלְקִ.

n. m. (ad s. f. שְׁתַּשׁ, pl. רְבָעִים, retento Zere, quod intercidit in עִוָּרִים, אִלְּמִים), quarta generatione generatus, quartatus. LXX. *τετάρτη (γενεά).*

pl.:	רְבָעִים
Ex. 20, 5.	על־שלשים ועל־רבעים
Ex. 34, 7.	על־שלשים ועל־רבעים
Nu. 14, 18.	על־שלשים ועל־רבעים
Dt. 5, 9.	שלשים ועל־רבעים

רֹבַע

פעל נוזל, וסִעְתִּיד יִרְבַּע, ומובנו כמו רְבַץ סנלְ, לְקֹד מִשְׁכָּב נתכְּך. ופתרונו ל״ק נתְמְלוּתוּ שֶׁכִּינַת סנסְתְּ וכְּרִיעָתְ

רָבַע

lapides caemento imponere s. injicere, targ. אַרְבֵּץ, מַרְבֵּץ, domesticus (= יְלִיד בַּיִת), neoh. *Pi.* et *Hi.* gignere, propagare (legem), sensu *spirituali*, sicut תַּרְבִּיץ, רָבַע sensu *carnali*. LXX. *ἐγκαθῆσθαι, συγκαθίζειν, ἡσύχαζειν, κοίτη καὶ ἀνάπαυσις, . παύεσθαι, ἀνα-, συνανα-, κοιμᾶσθαι; καταλύειν, κολλᾶσθαι, νέμειν, θάλπειν, πίπτειν, γεννᾶσθαι; תְּהוֹם רֹבֶצֶת, ἄβυσσοι πηγῶν κάτωθεν; Hi. ἀναπαύειν, κοπάζειν, κατασκηνοῦν, ἑτοιμάζειν.*

3 *perf.:*	רָבַץ
Gn. 49, 9.	כרע רבץ כאריה
3 *perf. fem.:*	רָבְצָה *p.*
Ez. 19, 2.	בין אריות רבצה
3 *perf. fem.:*	וְרָבְצָה
Dt. 29, 19.	ורבצת בו כל־האלה
2 *perf.:*	וְרָבַצְתָּ
Job. 11, 19.	ורבצת ואין מחריד
3 *perf. pl.:*	וְרָבְצוּ
Jes. 13, 21.	ורבצו־שם ציים
Jes. 17, 2.	ורבצו ואין מחריד
Zeph. 2, 14.	ורבצו בתוכה עדרים
Zeph. 3, 13.	ורבצו ואין מחריד
part. masc.:	רֹבֵץ
Gn. 4, 7.	לפתח חטאת רבץ
Gn. 49, 14.	רבץ בין המשפתים
Ex. 23, 5.	רבץ תחת משאו
part. masc.:	הָרֹבֵץ
Ez. 29, 3.	הרבץ בתוך יאריו
part. masc.:	רֹבְצִים
Gn. 29, 2.	שלשה עדרי־צאן רבצים
part. fem. sg.:	רֹבֶצֶת *sg.*
Gn. 49, 25.	ברכת תהום רבצת
Dt. 22, 6.	והאם רבצת
Dt. 33, 13.	ומתהום רבצת תחת
3 *imperf.:*	יִרְבָּץ *p.*
Jes. 11, 6.	ונמר עם־גדי ירבץ
Jes. 27, 10.	ירעה עגל ושם ירבץ
3 *impf. fem.:*	וַתִּרְבָּץ
Num. 22, 27.	ותרבץ תחת בלעם
3 *imperf. pl.:*	יִרְבְּצוּ
Jes. 11, 7.	יחדו ירבצו ילדיהן
3 *impf. pl.:*	יִרְבָּצוּ *p.*
Jes. 14, 30.	ואביונים לבטח ירבצו
3 *impf. pl.:*	יִרְבָּצוּן
Ps. 104, 22.	ואל־מעונתם ירבצון
Zeph. 2, 7.	בערב ירבצון
3 *impf. f. pl.:*	תִּרְבַּצְנָה
Ez. 34, 14.	שם תרבצנה בנוה טוב
Hif-il:	הִרְבִּיץ
part. masc.:	מַרְבִּיץ
Jes. 54, 11.	מרביץ בפוך אבניך
part. m. pl.:	מַרְבְּצִים
Jer. 33, 12.	רעים מרבצים צאן
1 *impf. c. s.:*	אַרְבִּיצֵם
Ez. 34, 15.	ואני ארביצם נאם אדני יי
2 *imperf.:*	תַּרְבִּיץ
Cant. 1, 7.	איכה תרביץ בצהרים
3 *impf. c. s.:*	יַרְבִּיצֵנִי
Ps. 23, 2.	בנאות דשא ירביצני
3 *imperf. pl.:*	יַרְבִּיצוּ
Jes. 13, 20.	לא־ירבצו שם

רֶבַע

ע״ו, ונכנוי רִבְצִי, ומובנו מקום משכן ותקנות [לִנְגְעָר, -שְׁטָעטע], ונקמר מקום תקנות קיס ונסיס, ונסְתְּלֵס נ״כ מקום משכן לִדְס.

n. m. (c. s. רִבְצִי), cubile, de pascuis, ubi recubant armenta, de quietis

על ל׳ רנליס, וווסי שכינס נמכוקס ונטעקס, ומוס לְקֹ״כ שכינס וטעילס וקשיעס, כמו שכב נסחלס, ול׳כ ספעל נויר לרבע, וכן פתר סמדקדק לְכָן־עוֹלָם וִיסוֹדוּ כֵּן־וּקְנֵי נְקוֹנֵר סמצרים שלו, ורבץ לפ״ו לְכֵן סמקוקס ממנו. סכוסף חִרְבִּיץ יונק, לומר סכיך לרכוע [וין נעגְשְׁטען לְשְׁסְטְעָן], ד״מ לְכֵן תקניע כלקיס.

v. intr. (impf. יִרְבַּע), recumbere, vel ad quietem vel ad concubitum (syn. שָׁכַב de hominibus), ex nonnullorum sententia *denumerale*, utpote de quadrupedibus cubantibus et coeuntibus usitatum. Atqui emollitione e v. רָבַץ ortum est, non vice versa. *Hi.* חִרְבִּיעַ facere s. permittere, ut coeant (animalia). LXX. *βιβασθῆναι (αὐτὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ); Hi. κατοχεύειν.*

inf. constr.:	לְרִבְעָה
Lev. 20, 16.	אל־כל־בהמה לרבעה
inf. c. suff.:	לְרִבְעָהּ
Lev. 18, 23.	לרבעה תבל הוא
Hif-il:	הַרְבִּיעַ
2 *imperf.:*	תַּרְבִּיעַ
Lev. 19, 19.	לא־תרביע כלאים

רֶבַע

ע״ו, ונכנוי רִבְעִי, ומובנו כמו, לומר סשכב, כלְקֹד פרש משכ סכמן, ולל״ק נ״כ רֶבַע לעיל מוס. נתקנוס רַבְּעָה, אַרְבָּעָה, מְרֻבָּעָה, מְרֻבָּעָא, מַרְבְּעָא שמות נגוסים מפעל וס.

n. m. (c. s. רִבְעִי), cubatio, targ. רַבְעָא. LXX. *ἡ σχοῖνος.*

cum suff.:	וְרִבְעִי
Ps. 139, 3.	ארחי ורבעי זריתה

רָבַץ

פעל נוזל, וסִעְתִּיד יִרְבַּץ, ומובנו קכיס ושכוכה נמקום וגליסס, שכיכס ויליעס [ליענען, לִנְגְעָן], ונקמר מרכיכת נסיסס וקיס על ל׳ רנליסן למכוקס לו לְקִסְיִס, ונסְתְּלֵס מסְשְׁכֵּנְתָּ כי לִדְס שמוקיס וסכוקיס למכוקס, וג״כ מרקוף עוסות לְקֹ״כ, ומשקע סמיס וכלוסס, לו מרכן לְקִכוב, כמו נעכני בַּצֹּאן כנוי לְקוּכ ולְקִיכ. סכוסף חִרְבִּיץ יונק ושוק, ולְכְעָמִיס נסְתְּלֵס מסְשְׁקְעָת לְכָכִיס נטיע, שֶׁכִּילּוּת כְּלֵלוּ נשקעו כו ותכְּנְכְּנָס. סול סְשְׁכֵּב כמו רכוע, נתקנוס רכוע תמוכו, ולְפְעָמִיס לַיְרֵכָן מכניס שוכניס ורכיס סכיב נכית, לכן מרכיבי ניקף כמו ילידי נית, ונגמלי רֶבַץ, חִרְבִּיץ ג״כ נמוכן סְשְׁכֵּיס וסולֵס נמקומו לוקני, כמו רֶבַע חִרְבִּיעַ נמקוכן נופיי, ל״מ רכן תוקס ניְשְׁכֵּיל, סרכין תוקס נרכיס, ולְמִילִי קכיס נקְלִיס מרכיבי תוקס, ונית לוסף של תלמידים ללמוד נקְלִיס חִרְבִּיצָה, מקום שמרכיבין שם סתורה נתלמידים.

v. intr. (impf. יִרְבַּץ), procumbere, recubare, pr. de animalibus complicatis pedibus pectori incubantibus vel ad requiem vel ad coitum vel ad insidiandum (arab. *râbidh, rabbâdh*, insidiator, poet. de leone, cf. Gn. 4, 7.), deinde de hominibus requiscentibus, de aquis longe lateque quasi succumbentibus, de avibus ovis pullisve incubantibus, de maledictione alicui imposita. *Hi.* facere recubare, veluti greges aut homines, spec.

Digitized by Google

placidisque hominum mansionibus s. domiciliis. LXX. *ἀνάπαυσις (βουκολίων), κοίτη, χορτασία κοιλίας.*

לָרֶבֶץ
Jes. 65, 10. ועמק עכור לרבץ בקר
cum suff.: רִבְצוֹ
Prv. 24, 15. אל־תשדד רבצו
cum suff.: רִבְצָהּ
Jes. 35, 7. בנוה תנים רבצה
cum suff.: רִבְצָם
Jer. 50, 6. שכחו רבצם

מַרְבֵּץ
ז׳, וסמך מִרְבַּץ, ע״פ מַרְבַּק, מַצָּרָק, מַזָּחָה, מַסָּתָר, מַסָּכָּד, מַסָּגָר, מַמָּזֵר, מַלָּבָן, מַכָּבֵּר, מַמָּבָּחַ, מַזָּלָג, וסמך מִלְּפָנֶיךָ כמו מִכֶּן. משונן מקום סיגנס ומסוכן [לְשָׁנֵעַר], וכ״ע שוס סמב ג״כ רִבִּיצָה, חֲרִבָּץ, חֲרִבָּצָה.
n. m. (c. מִרְבַּץ, sicut מַמְבָּחַ a מַמְבַּחַ), cubile, velut de lustris ferarum. Indidem neoh. nn. actionis מַרְבָּצָה, חֲרִבָּץ, רִבִּיצָה, חֲרִבָּצָה, cubatio s. recubitus, *κατασκήνωσις* (Lagerung). LXX. *νομή.*
Zeph. 2, 15. מרבץ לחיה
constr.: לְמִרְבַּץ־ *s. M.*
Ez. 25, 5. למרבץ־צאן

רֶבֶק
פעל נוד ול״ע, ומובנו לדעת משקנס וינקק וקמץ ויעיש ל־ערבי פשיש ומכיסה [מַסְמֵעַן], ע״ד מובנו מלמודי, נקבר שם חֲרִבִּיק פשיש, ונקמץ לפרוש סוס סיך נקוד מלמון. סולם סכנון שעכיבו קשיכה ומסיכה על מנוס, כאשר רבק נעדכי, ומסמנות רֶבֶק, וכמנק משנש ג״כ לשל דֶּבֶק, חֲדֶבֶק וכדומה.
v. comp. trans. inus., alligare, velut ad praesepe, arab. *ra-baqa*, a rad. בק, sanscr. *paç, πηγ-νύναι*, non vi *saginandi*, etsi etiam haec significatio collata rad. *pac* (v. s. נְדֶבֶח, נִדְבָּח), confirmari potest. Cognata sunt vv. דֶּבֶק, חֲדֶבֶק.

מַרְבֵּק
ז׳, וסמך מִרְבַּק, ופתכוכו מקום רניק סנסיס כשנוס, לכן ככלל רפ [שַׁמְלָנ], ולדעת סרשכוכים מקום שניסס ופעיסס.
n. m. (c. מִרְבַּק), stabulum, non tanquam saginarium, sed utpote locus, ubi alligantur pecora, talm. רִבְקָא. LXX. *νομάς, βουκόλιον, ἀνιέναι ἐκ δεσμῶν;* מַרְבַּק גֶּגֶל, *μόσχος σιτευτός* (Incert. *γαλαθηνός*).
1 S. 28, 24. ולאשה עגל־מרבק בבית
Jer. 46, 21. כעגלי מרבק
Am. 6, 4. ועגלים מתוך מרבק
Mal. 3, 20. כעגלי מרבק

רַבְרַב, רַבְרְבָן
v. s. r. רָבַב *p.* 1031.

רָגַב
פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומובנו גניסס וכניסס [סייפען], ומסמנות רֶגֶב, ודומס לו גַּב לעיל פקת גָּב, שכמקת ג״כ לקל חֶגֶב, וכן לקל גֵּב נגמרק, שנכולס סתמנות עכין קמיפס יקד וכניכס, וק״כ סקומיס שסוק קן סמקוק של גָּבָה [כאשר מוצק נכרכיס לכל״ק] עטו.
v. comp. tr. inus., coacervare, conglomerare, a rad. גָּב (גֵּב q. v.), unde et חֶגֶב, minime, uti jam *Qimchi* finxit, ex v. גָּבַם metathesi ortum.

רֶגֶב
ז׳, והכנוי רְגָבִים וסמך רִגְבֵי. משונן נוכר עפר [הייפלויז, זאָלנ], ורגבי כקל לפ״ו סנכוכים לפר נעמקים, ונקמר דניק מרגניס.
n. m. (pl. רְגָבִים, c. רִגְבֵי), cumulus s. terra accumulata s. conglobata, gleba. LXX. *κύβος, χάλιξ.*
pl.: וּרְגָבִים
Job. 38, 38. ורגבים ידבקו
pl. constr.: רִגְבֵי
Job. 21, 33. מתקו־לו רגבי נחל

רָגַז
פ״כ, והעתיד יִרְגַּז, ומובנו כמו רָגַשׁ, רָחַשׁ, כלכול ונפנוף לפר ומפר סעיכס וכיסיכס ועניעות [מַתְנַעַן, עַשְׁעוּן, ניט-מעגן, נענגן], סוף דבר כלכול ורגיפס ונכנוע, ען מכעס הן מיכלס הן מעמקס וגיל הן מקנל ויגל, וכן נקמץ רַגַּז נקמי, רַגַּז נעדכי, וסול סשכס לפ״ו רֶגֶז, ודמיון לו רֶגֶשׁ, רֶחֶשׁ, רָגַשׁ, רְקֶשׁ וכדומס. סנוסף הִרְגִּיז יולף וקווק, ועוע פלוני וסניעו, סיות עלס לרגז קנכו, לו סרעפת קנכו וספקדקו וכדומס. סמקפעל סיות נמנב סרוגז מכעס. נקרגוס רָגַז מצלמו, תמור קלף העברי.
v. comp. intr. (impf. יִרְגַּז), commotum esse, ultro citroque ferri, tumultuari, strepere, tremere, perculsum esse, hinc de commotione rerum vel animatarum vel inanimatarum, de effectu vehementiori seu commotione mentis: dolore perturbari, metu contremiscere, indignatione abripi, gaudio ovare. Cognata sunt ejusdem radicis communione רֶגֶשׁ, רֶחֶשׁ, רָגַשׁ, רָקַשׁ et simplex גָּעַשׁ. *Hi.* commovere, percellere, timorem incutere, ad iram lacessere s. irritare. LXX. *ταράσσεσθαι, συνσείεσθαι, συγχύνεσθαι, θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι, πικραίνεσθαι, λυπεῖν, μερίμνᾶν, πτοεῖν, θαμβεῖν* (A. *κλονεῖσθαι*; S. *σαλεύεσθαι, μεταστάθησεσθαι*); *Hi. παροξύνειν, παροργίζειν, παρενοχλεῖν* (A. *κλονεῖν*).
3 *perf.:* וְרָגַז
Prv. 29, 9. ורגז ושחק ואין נחת
3 *perf. fem.:* רָגְזָה
Jes. 14, 9. רגזה לך לקראת בואך
Joel 2, 10. לפניו רגזה ארץ
3 *perf. pl.:* וְרָגְזוּ
Dt. 2, 25. ורגזו וחלו מפניך
Jer. 33, 9. ופחדו ורגזו
impt. sg.: רְגָזִי
Jes. 32, 11. רגזה בטחות
impt. pl.: רִגְזוּ
Ps. 4, 5. רגזו ואל־תחטאו
1 *imperf.:* אֶרְגַּז *p.*
Hab. 3, 16. ותחתי ארגז
3 *impf. f.:* וַתִּרְגַּזְנִי־ *s. M.*
Ez. 16, 43. ותרגזי־לי בכל־אלה
3 *imperf.:* יִרְגַּז
2 Sam. 7, 10. ולא ירגז עוד
1 Chr. 17, 9. ולא ירגז עוד
3 *imperf.:* יִרְגָּז *p.*
Jes. 28, 21. כעמק בגבעון ירגז
3 *imperf.:* וַיִּרְגַּז
2 Sam. 19, 1. וירגז המלך ויעל
3 *impf. fem.:* תִּרְגַּז
Am. 8, 8. לא־תרגז הארץ
3 *impf. fem.:* וַתִּרְגַּז
1 Sam. 14, 15. ותרגז הארץ
Hab. 3, 15. ותרגז בטני
2 *imperf. pl.:* תִּרְגְּזוּ
Gn. 45, 24. אל־תרגזו בדרך
3 *imperf. pl.:* יִרְגְּזוּ
Joel 2, 1. ירגזו כל ישבי הארץ
Mich. 7, 17. ירגזו ממסגרתיהם
3 *imperf. pl.:* יִרְגָּזוּ *p.*
2 Sam. 22, 8. מוסדות השמים ירגזו
Ps. 18, 8. ומוסדי הרים ירגזו
Jes. 64, 2. מפניך גוים ירגזו
3 *imperf. pl.:* וַיִּרְגְּזוּ
Jes. 5, 25. וירגזו ההרים
3 *impf. pl.:* יִרְגַּזְנָה
Hab. 3, 7. ירגזון יריעות ארץ
3 *imperf. pl.:* יִרְגַּזְנָה *p.*
Ex. 15, 14. שמעו עמים ירגזון
3 *impf. f. pl.:* תִּרְגַּזְנָה
Jes. 32, 10. תרגזנה בטחות
Hif-il: הִרְגִּיז 3 *perf.*
Jes. 23, 11. הרגיז ממלכות
3 *perf.:* וְהִרְגִּיז
Jer. 50, 34. והרגיז לישבי בבל
2 *prf. c. s.:* הִרְגַּזְתָּנִי
1 Sam. 28, 15. למה הרגזתני
part. masc.: מַרְגִּיז
Jes. 14, 16. האיש מרגיז הארץ
part. masc.: הַמַּרְגִּיז
Job. 9, 6. המרגיז ארץ ממקומה
prt. pl. constr.: לְמַרְגִּיזֵי
Job. 12, 6. ובטחות למרגיזי אל
1 *impf.:* אַרְגִּיז
Jes. 13, 13. על־כן שמים ארגיז
Hitpa-el: הִתְרַגֵּז
inf. c. suff.: הִתְרַגְּזָהּ
2 Reg. 19, 27. ואת התרגזך אלי
2 Reg. 19, 28. יען התרגזך אלי
Jes. 37, 28. ואת התרגזך אלי
Jes. 37, 29. יען התרגזך אלי

רַגָּז
ז״ כנדי, ומובנו סיות נכונו וכעס נתמידות [ניטעטיכט], לכן נכלל נס״ע לים כונו, ותמוכו נתכנוס וכ״ע רַגְזָן, כמו חֲמָתָן [מן חֵמָה], ולנקני רַגְזָנִית וסמופעט רַגְזָנִית.
n. m. piēl., trepidus, tremulus neoh. רַגְזָן, iracundus, stomachosus. LXX. *ἀθυμῶν.*
Dt. 28, 65. ונתן י״י לך שם לב רגז

רֹגֶז
ז״ו, ומובנו רעש וכעכוע ורעש, ונסשלמה כעס וקמס וקנף. נקרגוס רֹגֶז מצלמו, וכן רָגִיז, רַגַּז, אַרְגָּזָא, אַרְגָּוָן, אַרְגְּוָנִי.
n. m., commotio, perturbatio animi, ira vehemens, tumultuatio. LXX. *θυμός, ὀργή, θυμὸς ὀργῆς.* A. *κλόνησις.*
Job. 3, 17. שם רשעים חדלו רגז
Job. 3, 25. ויבא רגז
Job. 14, 1. קצר ימים ושבע־רגז

רְגָמָה
Job. 39, 24. ברעש ורגז יגמא־ארץ

בִּרְגָּז
Job. 37, 2. שמעו שמוע ברגז קלו
Hab. 3, 2. ברגז רחם תזכור
cum suff.: וּמִרְגָּזְךָ
Jes. 14, 3. מעצבך ומרגזך

רַגְזָה
ז״כ, גויר רֹגֶז, ומובנו משלמו.

n. f. (a m. רֹגֶז), trepidatio, tremor. LXX. *βάσανος.*

בִּרְגָזָה
Ez. 12, 18. ברגזה ובדאגה תשתה

רְגַז
פעל לקמי, כמו רָגַז סענכי, כלי סנדל פתיכוכו.
v. aram., vi eadem, qua hebr. רָגַז. LXX. *Af. παροργίζειν*
Hef-el: הַרְגֵּז
3 *perf. pl.:* הִרְגְּזוּ
Esr. 5, 12. מן־די הרגזו אבהתנא

רְגַז
ז״ו, והילועס לפ מנקמי ג״כ נקרגוס, ומובנו כמו כונו סענכי.
n. m., commotio s. perturbatio animi, ira hebr. רֹגֶז. LXX. *θυμός.*

בִּרְגַז
Dan. 3, 13. ברגז וחמא אמר

רָגֵל
v. s. r. הָגַג (הָגַל) *p.* 1043.

רָגַל
v. s. r. הָגַג (הָגַל) *p.* 1043.

I. רָגַם
פעל כוול, ומובנו לסניסס ולכניכס יקר לגיכס וכניסס יקר [נוזאַממען-הייפען, שלכרען, פוגען, -וזאַממעלן], וכן נקמץ מונן של רַגַּם לו רַגַּם סעפל נשפס ישמעלית, וק״כ סקנן רֶגֶם, ודומס לו נמונן וס בֶּם, גַּם, עֵם לעיל, וכאשר וכמכוון ג״כ נשפתי מעגנ, כלאר תניסס תקת קלס. ומוס נכיכת לסנכיס על פלוני לו נפלוני, ווסו סקילס, ופתכון על סקילס לימו נפעל, כ״ל פתכון של נכיכס יקר, לכן נקשור עס לנן יקר סמונן של סקילס, ומסכונס יקרס, וכן נקרעי, והמפרשים ענין רמיס ומשלכס וקליעס לפ תקנו יסולו. ודע קוכל נעיס, שנעכני עול נפעל רַגַּם סמונן של לסיכס וידילות, ומוס עס רַגְּמָם ידיל ולוסנ [רֶגֶם נפריעיס], וווו מיסול רֶגֶם נמונן רֶחֶם, שנמלס ג״כ לקל בָּמַם ודוק. ולאשר לעס אַרְגְּמָן, יסולו נהפעל רָגַם כ׳, כדמיוכו לל רֶגֶם לקמן, לאשר מענו ג״כ סנכיכן סול תַּרְגֵּם, כלאשר תרלס.
v. comp..trans., coacervare, corradere, complicare, colligere, arab. *ra-kama, ra-ǵama* (rad. *gam*, unde vv. simplicia: גֶּם, בֶּם, עֵם), seq. בְּ, עַל vel accus. pers., adjunctis אֶבֶן, בָּאֲבָנִים, בָּאֲבָנָם, lapides conjicere s. cumulare in aliquem, lapidare aliquem. V. arab. *ragama*, vi *amandi*, unde *ragm*, amicus, non a significatione *conjungendi* translata proficiscitur, sed par est v. רֶחֶם, cujus radicem continent etiam v. בָּטַח, vi *desiderandi*. Ad vim *variegandi s. coloribus variis tingendi* quod attinet, conferri oportet v. רָקַם q. v., Indeque conformatione *shafelica* v. תַּרְגֵּם, depingere, describere, transferre. LXX. *λιθοβολεῖν, κατα-; inf. λίθος.*
3 *perf. pl.:* וְרָגְמוּ
Lev. 24, 14. ורגמו אתו כל־העדה
Ez. 16, 40. ורגמו אותך באבן
Ez. 23, 47. ורגמו עליהן אבן
3 *prf. pl. c. s.:* הִרְגָּמוּהוּ
Dt. 21, 21. ורגמהו כל־אנשי עירו

Digitized by Google

רָגַם

inf. abs.: רָגֹם
רגם ירגמו־בו כל־העדה Lev.24,16.
רגם אתו באבנים Num. 15, 35.
inf. constr.: לְרָגֹם
לרגם אתם באבנים Num. 14, 10.
3 impf. pl.: יִרְגְּמוּ
באבן ירגמו אתם Lev. 20, 27.
רגם ירגמו־בו כל־העדה Lev.24,16.
3 impf. pl.: וַיִּרְגְּמוּ
וירגמו אתו אבן Lev. 24, 23.
וירגמו אתו באבנים Num. 15, 36.
וירגמו אתו כל־ישראל Jos. 7, 25.
וירגמו כל־ישראל 1 Reg. 12, 18.
וירגמו־בו בני־ישראל 2 Chr. 10, 18.
3 impf. pl. c. s.s.: יִרְגְּמֻהוּ
עם הארץ ירגמהו באבן Lev. 20, 2.
3 impf. pl. c. s.s.: וַיִּרְגְּמֻהוּ
וירגמוהו אבן 2 Chr. 24, 21.

רִגְמָה

ס"נ, ומובנו לדעת מכסה צמר־סרוק כמו רִקְמָה [שכשמת נשמע נכוסף לקד עתיק], ווס לפ מקוור למשך, לכן סכוכן כפתרון הקמי, שמובנו קסלה ולוסף וקנוסה וקנרת בני לדם, ול"כ כמו שרי יהודה רגמתם [ליפ פירסטען יולפ"ס ליסהע שפלפר], כלאר נגישין הלעיל כולם ומוללים ומכהגים, וכן כלשון רָבָאם נערבי [קרירי ז"ג] לפסיפת וקנרת ענכים. וספותיס מעכין פקילה לפ ידעו רקוב הפעל ומשפלה.
n. f., caterva, agmen (*Ψ.* 68, 28. *principes Judae, confoederata eorum caterva*), arab. *rukam-on*, densum et compactum agmen; non purpura (= רִקְמָה), uti vult *Ibn-Saruq*. LXX. ἡγεμών (ἄρχοντες).
cum suff.: רִגְמָתָם
שרי יהודה רגמתם Ps. 68, 28.

מַרְגֵּמָה

ס"נ, ומובנו לדעת רל"ק קנוסת פנכים ניקר, לו נכור לפנכים, ומובן הפסוק כנכור לפן עוסה מוללן על לוסף פנכים, ול"כ מס ניין המקום. ולדעת הפנעים ענינו קלע [שלייפער], ול"כ מס ניין הכלי, ולדעת יוסף קמחי ענינו כמו לרגמן, לו נגד לרגמני, ולפן הפסיק נכלור לפן נגנד לרגמן כן סנוסן לכסיל כנול. לולם פתרון הפנעים מפנגד לפול הפעם, ולפת הכי"ק שוס והכל, ולך לכל"ק לפתות.
n. f., congeries s. acervus lapidum. Sic bene *Qimchi;* LXX. fundum s. balistam (*σφενδονη*), intelligunt, *Josef Qimchi* purpuram s. vestem purpuream, ambo male.

בְּמַרְגֵּמָה

Prv. 26, 8. כצרור אבן במרגמה

II. רָגַם

פעל נוזד כמו רָקַם לקמן, ומוא לך סמקוק ממנו, ופתרונו ניור נגוונין ולניגם ולקינוד וקנור נפן [שניקקפן], ומוא לל"כ ניור נוסה וכתינם [נייכנען שרייפען], ונכלף לפ"ו נפתרונו כמעט לל ילר לל, וכן נלרך רקם נפעל"ם ממעמם סיליכם, וסוזו עי' עקק רקם. *v. trans.*, variegare, variis coloriis tingere s. pingere, hinc delineare, scribere (syn. צָרַר, צָרָה). De etymo v. s. רָקַם.

אַרְגָּמָן

ס"נ, ומובנו לדעת לפן-נכלף סנגע sp. *laco* [gall. *lacque*, it. *lacca*] שקוינן לפל נערבי, אר־אואן נפרסי, ולדעת דוד קמחי סוף נגע לפוס, ווסו סנקרל נערבי קרמס או קרמזי, ולדעת שניסס לפ"ו מין נגע, וכן ל"ל קקי. לולם סכוכן שמלוזו רָגַם נמובן רָגַם, ומלת אַרְגָּמָן כמו אַרְקָמָן, ופקרובו לכן ומני מרוקס [שעיקקערייל-שטאפף, פורפור], לס לל שמלמר שנעשס מן לרגון נקלוף יזוע.
n. m., purpura, spec. rubra (div. a תְּכֵלֶת, purpura hyacinthina), a v. רָגַם = רָקַם, variegare (Stickerei-Stoff), nisi ex forma אַרְגָּוָן, mutata labiali cum nasali, ortum est. LXX. πορφύρα, πορφύρεος, ὁλοπόρφυρος, στακτή.
בגד ארגמן Num. 4. 13.
מרכבו ארגמן Cant. 3, 10.
בנפך ארגמן Ez. 27, 16.

וְאַרְגָּמָן

שש משזר ותכלת וארגמן Ex. 26, 1.
תכלת וארגמן Ex. 26, 31. 36. 27, 16. 28, 8. 15. 36, 35. 37. 18. 39, 2. 5.
תכלת וארגמן Ex. 28, 6.
תכלת וארגמן Ex. 28, 33. 39, 8. 24.
ותכלת וארגמן Ex. 35, 6. 36, 8. 39, 29.
תכלת וארגמן וכרמיל 2 Chr 3, 14.
וארגמן על־גלילי כסף Esth. 1, 6.
ותכריך בוץ וארגמן Esth. 8, 15.
שש וארגמן לבושה Prv. 31, 22.
תכלת וארגמן לבושם Jer. 10, 9.
וארגמן מאיי אלישה Ez. 27, 7.

הָאַרְגָּמָן

התכלת ואת־הארגמן Ex. 28, 6.
התכלת ואת־הארגמן Ex. 35, 25.
ובתוך הארגמן Ex. 39, 3.
ובגדי הארגמן Jud. 8, 26.

וְהָאַרְגָּמָן

ומן־התכלת והארגמן Ex. 39, 1.

בְּאַרְגָּמָן

בארגמן בתכלת ובבוץ 2 Chr. 2, 13.

וּבְאַרְגָּמָן

ורקם בתכלת ובארגמן Ex. 35, 35. 38, 23.

כַּאַרְגָּמָן

ודלת ראשך כארגמן Cant. 7, 6.

*וּבָאַרְגָּוָן

*ובארגון וכרמיל ותכלת 2 Chr. 2, 6.

תַּרְגֵּם

פעל מרוכב, נכנין סכנד, משרש רָגַם נפתרונו כתינם, ומובנו הפעקס וכתינם מלשון ללשון [לינגערזייענן, ועטצען], ל"פ מלשון ענרי ללשון לרמי, ונמובן וס ספעולי תְּרְגֵּם, ונלפר שהפעקס מלשון ללשון סיל לפרש ולנלר לנלמי מביניס הלשון לשר כתב נו הכוותב הרלשון לכן נכנלל נלר ופרש, ול"כ כל ללס מסוד רגם נמובן כתינם וניור לוותיות והכן. נלקמי תרגם מללסו, ומשמו תְּרְגֵּמָן או מְתֻרְגְּמָן וסשם תַּרְגּוּם.
vrb. quadril. trans. (a v. רָגַם), pingere, scribere; transscribere, transferre, et quia translatio fit in usum eorum, qui linguam peregrinam non intelligunt, interpretari, explicare, παραφράζειν. Pass. תְּרְגַּם. Inde תַּרְגּוּם, exemplum (Abschrift), translatio, paraphrasis, et תְּרְגְּמָן (מְתֻרְגְּמָן), translator, ἑρμηνεύς. LXX. ἑρμηνεύειν.
Pu-al: תְּרְגַּם
part. masc.: וּמְתֻרְגָּם אֲרָמִית
ומתרגם ארמית Esr. 4, 7.

רָגַן

פעל נוזד, ופעתיד יִרְגַּן נפ"ע, ומובנו רעיפס וסמיס ורעיפס רגיוס ומרידס [מוריקן], לפרפען, שפנפן], עס ניס סזכוס, וזגור ג"כ נכנין נפעל נמובן וס, וכן נפרבי נמובן רעיפס, וסקרן דִּרְגַּן ודומס לו סקרן עַל דִּרְגַּן, וכן קוֹ נמובן דומס, ולל תקליפו עס כרג לפיל, לפר מפנו סנס כרגן.
v. comp. intr. (impf. neoh. יִרְגַּן), murmurare, tumultuari, strepere, cogn. קוֹ, דִּרְגַּן, div. a radice n. נִרְגַּן q. v. *Ni.* id., de interna animi, abalienatione et tumultuatione. LXX. γογγύζειν, δια-. A. προσερίζειν.
part. pl.: וְרֹגְנִים
ורוגנים ילמדו־לקח Jes. 29, 24.
Nif - al : נִרְגַּן
3 impf. pl.: וַיִּתְרָגְנוּ
ותרגנו באהליכם Dt. 1, 27.
3 impf. pl.: וַיִּרְגְּנוּ
וירגנו באהליהם Ps. 106, 25.

רֶגַע

פעל נוזד, ופתרונו כמו רָגַע לקמן וכמו רָגַשׁ. פתרונו רעיפס וכניפס רעיפס ורניוס [לעכמען], לבן כמעט כמו גניכה וזפ"ס נדבר, סמוא פלוני נדבריס וסוכיח לותו, וכזפל לק"כ על נקיפס ומקילה, מעפס רגילת קול נזניכה [נעקרקפען, נעכנעפען], לו ג"כ כמו רגיוס נמונן רעידס [נעכנען], כלפר רגז נעכני. מכאו סמפס רָגֵז, ודומס לו רַע, רָעַשׁ, ונמלל סקומע ג"כ לקל דָּרַג, דָּרָג, ולולי ג"כ דָּרַג, דַּרְגָּה, וסמוי נמפקי מעכ עי' נלוס"ם. וכוס קבין מונן לל עוכי רגע ויפלס נלוס ו' ס', לומר עוכי נבקע [כלפר פרע מפס סכסן לבן-נקוליל ולבן-עוכל ולוי גרשוכי], וגס דעת המבגס רָמַשׂ, מפרש וס נכללס לקבל, וכן נמונן זס נכקו רגע סיס, לומר נכל הקב"ס יבקע סיס [ולינכו נוזד], וכן רגע סיס כיעיס נוזד, לומר יבעט ויכנו.
v. intr., strepere, fremere, tumultuari (Job. 26, 12.), hinc increpare s. objurgare (Jes. 51, 15.); findere s. diffringere cum strepitu (zerbersten, Job. 7, 5.); tremere, concussum esse, arab. رجف. Cognata sunt vv. רָעַשׁ, רָגַז, et praepositionalia: דָּרַג, דָּרָג, fortasse etiam סָרַג, סָרָג. LXX. ταράσσειν, κραυγή, καταπαύειν.
3 perf.: רָגַע
עורי רגע וימאס Job. 7, 5.
בכחו רגע הים Job. 26, 12.
part. masc.: רֹגֵעַ
רגע הים ויהמו גליו Jes. 51, 15.
רגע הים ויהמו גליו Jer. 31, 35.

רֶגַע

ס"נ, וסכינו רְגָעִים וסמך רִגְּדִי, ומובנו כלך עין [לויגענלקק], וסוזו לל"ק עת כלנוע עין, וכעכוע וכעוד לימן נת עין, וסניקו כלים מעפס כזמיק, שנקקל נס הפס על רגע מעכין כעכוע לימן [momentum = movimen.], לכן לדעת שרנסייס [נפרוגו לקיוב, גלוגל ס תקל"ו] תמלוגו מס שנקבע מדבר, נהשלס על הזמן [שנליטעכר], כמו נקע מן מעבע מיוקר, מן נקע, לכן הרלשון מתקוור. ולפר לנוכך המלס דע שנללך לרוב כעמיי לניון הפתלומיס ולו מסמיכות, וכן סרגני לרגעים וכן כעמע", ולנוגו נכל רגע ורגע, וכן לנקריס נכל נוקר ונוקר.
n. m. (pl. רְגָעִים, c. רִגְעֵי), ictus palpebrarum, momentum, a v. רָגַע, vi *tremendi* (winken), sec. alios, vi findendi, fragmentum temporis (Zeitsplitter, cf. פֶּגֶת); adv., subito, improviso, inopinato; לְרָגָעִים, secundum momenta, h. e., vel *subinde* vel *subito*. LXX. πληγή, ἀπώλεια, πτῶσις, ὀργή, σπουδή, τάχος, χρόνος, πείρας, ἐξαίφνης, διασπᾶν; פֶּרֶגַע, εἰςάπαξ; פִּתְאֹם רֶגַע, μικρὸν ὅσον ὅσον; לְרָגָעִים, μάτην (S. αἰφνιδίως, ἀθροϊσμός, ἀθρόως, συναρπαγή; עֲדֵי־רֶגַע, ἕως ἀθρόου; רִגְעֵי אֶרֶץ, ἀθρόα γῆς.

רֶגַע p. רָגַע

רגע אחד אעלה בקרבך Ex. 33, 5.
ועתה כמעט־רגע Esr. 9, 8.
ושמחת חנף עדי־רגע Job. 20, 5.
רגע ירמתו Job. 34, 20.
ישבו יבשו רגע Ps. 6, 11.
כי רגע באפו Ps. 30, 6.
חבי כמעט־רגע Jes. 26, 20.
רגע ביום אחד Jes. 47, 9.
הסתרתי פני רגע Jes. 54, 8.
רגע ירישתי Jer. 4, 20.
רגע אדבר Jer. 18, 7.
ההפרכה כמו־רגע Thr. 4, 6.

וְרֶגַע

ורגע אדבר על־גוי Jer. 18, 9.

בְּרֶגַע

ברגע קטן עזבתיך Jes. 54, 7.

וּבְרֶגַע

וברגע שאול יחתו Job. 21, 13.

כְּרֶגַע *p.*

ואכלה אתם כרגע Nu. 16, 21. 17, 10.
איך היו לשמה כרגע Ps. 73, 19.
pl.: לְרְגָעִים *adv.*
לרגעים תבחנגו Job. 7, 18.
לרגעים אשקטה Jes. 27, 3.
וחרדו לרגעים Ez. 26, 16. 32, 10.

הַרְגִּיעַ

פעל שמי נכוסף מן רָגַע, ופעתיד אַרְגִּיעַ, ונפף אַרְגִּיעָה, ומובנו עזוב רגע [שיינען כליקן, שיינ שוין מפלפען], ל"פ כי לרגיעה לריכנו, ר"ל נעוד לכף עין לי, לומר נרגע [שיינען לויגענ־כליקן לפקנ], וכן עד לרגיעה, וסקוכי לפ. וכנר סכינו כמו כן לבן-נקף, והוסיף עוד, שהפסוק ומעפעי לפוך עמיס לרגיע ג"כ מוס, ר"ל נכל רגע יסיס מעפעי לפוך עמיס. לולם המדקדק לפ הכין דקדוק המלס, נאשר שקבנו לפס ע"מ אַכְזְדֵב נכווי המלנס אל רָגַע.
v. denom. (impf. אַרְגִּיעַ, cum *He* parag. אַרְגִּיעָה, a n. רֶגַע), quasi ictum oculi facere, oculis nictare, aliquid minimo momento peragere. Sic jam *Abulwalid*, qui male huc refert Jes. 51, 4. (*quovis puncto temporis jus meum lux erit nationum*, quasi אַרְגִּיעַ nomen esset ad s. f. אַכְזְדֵב). LXX. ταχείος, ταχύ, ταχύς.
Hif-il: הַרְגִּיעַ
1 impf.: אַרְגִּיעַ
*אלאור עמים ארגיע Jes. 51, 4.
1 imperf.: אַרְגִּיעָה
ועד־ארגיעה לשדוד שקר Prv. 12, 19.
כי־ארגיעה אריצנו Jer. 49, 19.
כי ארגיעה אורצם Jer. 50, 44.

Digitized by Google

רָגַע

פעל כותד, ונקל לך סביכוכי רָגַע, לְשׁוֹן סִרְכוּי שֶׁלּוֹ רִגְעִי. מוּכָן כִּיקֵּשׁ וְשָׁלוֹם וּשְׁקִיטָה [כּוֹסִיג, שְׁתִילַת וַיִן], וּרְגָעִי אֶרֶץ לַפּ״ו הַשְׁקִיטִים וְהַעֲנוּיִים נִאֶרֶץ. וְכֵן נִשְׁמַע פִּרְשׁוֹ אֶרֶץ-גִּבְעָה, עָנוּי אֶרֶץ וְהַכְּפִיפִים שָׁנָה, וּלְהַעְתָּו עוֹרְרִי רֹגַע, כְּלוֹמַר כַּרְפּוֹ וּנְקֹלֵשׁ, ג״כ מוֹשׁ, וּוֹה שֶׁקֶל. וְכֵן לְשַׁע כַּל״ק שֶׁקֶל, שֶׁעֲנִין רִגְעִי אֶרֶץ כְּמוֹ נְקִעִי אֶרֶץ, מְקוֹמוֹת שֶׁנִּכְפָּפִים שֵׁם נִאֶרֶץ. כִּכְפֵעֵל נִרְגַּע כְּמוֹ פֹּקֶל וּע״ל כְּכִיכוֹ, הִיוֹת נִשְׁעַל הַמְּכוּקָה וְהַפְּזָקָה. כִּנּוֹסָף תִּרְגִּיעַ יוֹצֵא מִפֹּקֶל, וּלְנוֹנוֹ כִּנּוֹקָה וּכְתִיכַת שֶׁקֶט וּמְכוּקָה לְעֲלוֹנִי, כְּתִיכַת מִבְטָח וְשָׁלוֹם, וּכְכֹלֶל כְּמוֹ כִּנּוֹקָה לְשַׁסְּמָן [כּוֹסְמָן לְשַׁסְּמָן], ל״מ מִשְׁמַע לְשׁוֹן עֲמִיס לִרְגִיעַ, לְכִיוֹ מִשְׁמַע לְהֵיוֹת לְעֲמִיס, וּלְמַעֲמִיס מִתְעַלֵּם נִמְכּוֹקָה וּשְׁקֵט, ל״מ וְכִגְווֹס הַסַּם לֹא מִרְגִּיעַ, נִמְשֹׁךְ מוּכָה. עי׳ לוֹ״ם.

v. intr. (prt. רָגֵעַ, pl. c. רְגֵעִי), quietum, tranquillum esse, unde רִגְעֵי אֶרֶץ, tranquilli pacificique terrae incolae (syn. עֲנֵי אֶרֶץ, non, sicut בְּחִבְעֵי אֶרֶץ, id quod *Qimchio* placet). *Ni.* נִרְגַּע, esse in statu quietis, quiescere, otiari. *Hi.* הִרְגִּיעַ, quietem s. tranquillitatem impertire, tranquillare, requietem afferre, sinere s. facere, ut quid acquiescat, reponere, fundare, *intr.* aetatem tranquillam, quietam otiosamque agere. LXX. ἀνα-, κατα-παύειν. A. ἀναψύχειν. S. ἡρεμεῖν.

part. m. pl. constr.: רִגְעֵי־
Ps. 35, 20. וְעַל רִגְעֵי־אֶרֶץ

Nif-al: נִרְגַּע

impt. fem.: הַרְגָּעִי *sg.*
Jer. 47, 6. הִרְגְּעִי וְדֹמִי

Hif-il: הִרְגִּיעַ

3 *perf. f.:* הִרְגִּיעָה
Jes. 34, 14. שָׁם הִרְגִּיעָה לִילִית

inf. constr.: הַרְגִּיעַ
Jer. 50, 34. לְמַעַן הַרְגִּיעַ אֶת־הָאָרֶץ

inf. c. suff.: לְהַרְגִּיעוֹ
Jer. 31, 2. חָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ

1 *impf.:* אַרְגִּיעַ
Jes. 51, 4. לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ

1 *impf.:* *אַרְגִּיעָה
Prv. 12, 19. *וְעַד־אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שֶׁקֶר
Jer. 49, 19. *כִּי־אַרְגִּיעָה אַרִיצֵנּוּ
Jer. 50, 44. *כִּי־אַרְגִּיעָה אֲרִיצֶנּוּ

2 *impf.:* תַּרְגִּיעַ
Dt. 28, 65. וּבַגּוֹיִם הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ

מַרְגּוֹעַ

ג׳ו, וּמוּכָן מִכּוֹקָה וְשָׁלוֹם וְהַשְׁקֵט [כּוֹסֵע], וְהַשְׁקֵל יְדוּעַ.

n. m., quies, tranquillitas, otium. LXX. ἀγνισμός.

Jer. 6, 16. וּמְצָאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשֹׁכֶם

מַרְבַּדָּה

ג׳כ, וּמוּכָן כְּמוֹ מַרְגּוֹעַ, כְּלִי הַשֵּׁרֵת סִכְּוּוּן.

n. f., quies, requies. LXX. σύντριμμα. A. ἀναψυξις. S. ἡρεμία.

רַבְדַּת הַמַּרְגֵּעָה
Jes. 28, 12. וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה

רָגַשׁ

פעל כותד, הַמְּקוֹם שֶׁל רָעַשׁ וְשֶׁל רָגַז, וּמוּכָן כְּמוֹ וְשָׁרִיכָה וְשָׁעִיכָה כְּהֵימָה וְכִיכָה וְעִיכָה [עַשְׁמָן, לְעֵרְמָן], וְנִקְרְמִי רָגַשׁ וּלְ רָגַשׁ שֶׁלְּהוֹ בְּכֹל הַכְּנִיכוֹת, כְּמוֹ הַסַּם וְרַעַשׁ וְזַעַם כְּעַכְבִי.

v. comp. intr., sicut רָעַשׁ, רָגַז, tumultuari, tumultuose commotum esse, aram. רְגַשׁ, רְגִשׁ. LXX. φρυάσσειν, ταράσσειν. A. θορυβεῖσθαι. S. κυκᾶν.

3 *perf. pl.:* רָגְשׁוּ
Ps. 2, 1. לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם

רֶגֶשׁ

ג״ו, וּמוּכָן הַמּוֹן כִּכִי מְדֻם וְכוֹכַם [עַשְׁמָן] וְעַכְעַב מְעַכְעַב], ל״מ מְסִמּוֹן קוֹנְגִ״ס, לוֹ ג״כ מְרַעַשׁ וְזַעוּם כְּכֹלֶל. כִּתְרְגוּם רֶגֶשׁ מְשַׁלְּמוֹ, וּמְסַם רְגוּשׁ לוֹ רְגוּשׁ תְּמוּר מְכוּמָם וְרַעַשׁ וְזַעוּם כְּעַכְבִי, וּמְסַעוּת אִתְרְגָשַׁת, אִתְרְגָשָׁא, תְּמוּר שְׁלוֹן וְזַעוּם כְּעַכְבִי.

n. m., multitudo strepens, strepitus, aram. cum multiplici significationis variatione: רְגוּשׁ, רְגִישׁ, אִתְרְגוּשָׁא, אִתְרְגִישָׁת. LXX. ὁμόνοια. S. בְּרֶגֶשׁ, συνδιαιτούμενοι.

בְּרֶגֶשׁ *p.*
Ps. 55, 15. נֵהָלֵךְ בְּרֶגֶשׁ

רִגְשָׁה

ג״כ, גוֹיִר סוֹכִי רֶגֶשׁ, וּמוֹכָן כִּכְנִיי כְּמוֹ סוֹכִי.

n. f. (a m. רֶגֶשׁ), tumultus, multitudo strepens. LXX. πλῆθος. S. κύκησις.

מִרְגַּשְׁת
constr.: מִרְגֶּשֶׁת
Ps. 64, 3. מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן

רָגַשׁ

פעל נִקְמִי כְּמוֹ נַעֲנִי, וְלִכְוּוֹסֵף ג״כ מְשׁוֹן הַלִּיכָה לְרֶגֶשׁ נִכִי לְדֹם, כְּלֹא הָיָה שָׁמִי״. וְכִשְׁפּ עֲנִיכִיִּי הִרְגִּישׁ עִיעֵם נִקּוּמִים לוֹ סִיִּים מְעִיס, וּוֹה נִכּוֹר, ל״מ סִקִּי סִמְרְגִיס, כְּמוֹ סִמְרְגֵשׁ, מִרְגָּשׁ, מִם שֶׁמְרְגִיס סִמְרְגִיס, הִרְגַּשׁ סִיוֹפְעֵשׁ, ל״מ כִּי סִהְרְגֵשׁ, סִהְרְגֵשׁ סִכְּיִי, סִקִּיוֹן, וּמִכּוֹ סִקּוֹלֵי הִרְגַּשְׁתִּי, וְכֵן הַרְגָּשָׁה סִיוֹפְעֵשׁ.

v. aram., tumultuari, *Af.* cum tumultu strepituque accurrere. Neoh. הִרְגֵּישׁ, sentire, de sensu interno (sicut חוּשׁ de sensu externo) s. pulsu imaginum extrinsecus in animam ingruentium, quibus quasi resonat. LXX. παριστάναι, παρατηρεῖν.

3 *perf. pl.:* הִרְגְּשׁוּ *Af-el.*
Dan. 6, 7. הִרְגִּשׁוּ עַל־מַלְכָּא
Dan. 6, 12. 16. גַּבְרִיָּא אִלֵּךְ הִרְגִּשׁוּ

רָדַד

ד ל ך

לְשׁוֹן רַד, וְכִכְיוֹכִי רִדַּד, וְסִקּוֹל רַד, יִשְׁעִי׳ מ״ם ק׳, ע״מ שֶׁךְ יִשְׁעִיס ס׳ כ״ו, וְסִקְּמוֹכָם הוֹזֵק נִמְלֹאךְ לְכוֹנ נְכוֹדְדִיס ל״מ צַר, מַר. מוּכָן מוֹכְפֵל, ק׳ לְשׁוֹן מְגוֹר וּמוֹדֵד לְאֶרֶץ [שְׁעִיכְעַן], וּע״כ וְסוֹ הַסַּם שֶׁאַר נִפְעֵלִי רָדַד, רָדַט, וְסוֹ הִסְפִּיקוֹן שֶׁל סִכְּדֵד עִמִּי מְקִּי, לְכֹל גּוֹיִס. נ׳ רְקִיעָה וּפְרִיסָה וְהַטָּעָה עַל כֵּן וּעֲפִיקוֹ וְזַעִיקָה, כְּשֶׁאַר עוֹד נִעְתִּיד הַכּוֹסֵף הִרְדִּד, ל״מ מְרִקִּיעַ וְזַעִיקָה מְסִיס, לוֹ מִלְּפוֹי [לוֹיִסְמַלְּאַכְּ-נְעַן, -לְעַסְכְּעַן, -כְּרִייְעַן], כְּשֶׁאַר רָדַד הַסַּם ג״כ עֲלִיוֹ יוֹכִיק, וּפְעַל רָדַד נִקְמִי, הַשְׁגּוֹר תָּמוּר לְקִיעָה וּלְפוֹי וְזַעִיקָה, לְכֵן נִקְרְגוֹס עוֹד הַסַּם רַדִּיד תָּמוּר רְקוּעַ, וְנִגְמְרִי נִמּוֹכָן וְסִ מְרוֹדֵד. עי׳ לוֹ״ם.

h. e. רַד, *v. intr.* (ad s. f. רַד, צַר, prt. רָדֵד, inf. רַד Jes. 45, 1., ad s. f. שָׁךְ), 1) ruere, procumbere, trans. prosternere, subigere, cogn. רָדַד, וַיֵּרֶד; 2) *Hi.* (impf. convers. וַיַּרְד), extendere, expandere, diducere, superinducere, aram. רְדַד (adj. רַדִּיד, diductum, targ. = רַקִּיעַ, talm. מְרוֹדָד). LXX. ὑποτάσσειν, ὑπακούειν; *Hi.* καταβαίνειν.

part. masc.: הָרֹדֵד
Ps. 144, 2. חֹרֵד עַמִּי תַּחְתָּי

inf. constr.: לְרֶדֶת
Jes. 45, 1. לְרַד־לִפְנֵיו גּוֹיִם

Hif-il: הֵרַד

3 *impf. ap.:* וַיֹּרֶד
1 Reg. 6, 32. וַיֵּרֶד עַל־הַכְּרוּבִים

רָדִיד

ג׳ו, וְסִסְמָן דָּדִיד, וּמוּכָן נְעִיף לוֹ מְעַמְּפָת, וְהוּק לְדַעַת דוֹד ק״מ׳ הַכִּקְלַע נְעַכְבִי לְלִקְרֹלֵק, וְכִכּוֹן שְׁהוּק רֹדֵא עָעוּף סִכְּלֵק, שֶׁכְּמַת כַּלְּקִיכָן, שֶׁאַר לְכֹל לְלִכְסַכְדִיִּים נִקְרִק, ἐξουσία, וְכוּדוֹ לַפ״ו כְּסוּד שֶׁל מְעַפְּפָת. כִּתְרְגוּס רָדִיד תָּמוּר נְעִיף נְעַכְבִי.

n. m. (c. רְדִיד), tegumentum capiti superinductum, peplum, velum, arab. *redâ-on* (syn. מִטְפַּחַת, hell. ἐξουσία). LXX. φέριστρον. S. σπαθαρικόν.

cum suff.: רְדִידִי
Cant. 5, 7. נִשְׂאוּ אֶת־רְדִידִי מֵעָלָי

pl.: וְהָרְדִידִים
Jes. 3, 23. וְהַצְּנִיפוֹת וְהָרְדִידִים

I. רָדָה

פעל כותד, וּסְעַקִּיל יִרְדֶּה, וְקִנּוֹנוֹ יָרֵד, וּמוּכָן כְּכִיסִּ תִּקִּק רֹגֶל, ל״מ מְלִיכִּק עִכְּכִיס נִגַּת [עַרְעַעַן], לָכֵן כִּסְקִּלַּה עַל מְקִּלַּה וְכִכְיִיסִּ, נִקְשׁוֹר עִס כִּיתְ הִשְׁכּוּת, וְכֵן לְכֹל שֶׁלְּ שֶׁם כְּעַלְמוּתִי וִירַדְכֶם, לוֹמֵר יִמְשׁוֹל כִּי, וְסִכְּקִיי כִּסְקְמִיי, וְכֵן רָדָא נְסוּרִי מְשְׁלִיעַת הִקִּק לְכֹל כִּי-עִכְּקִּס דָּק רַע״ו, וְגַס כִּסְפְּסוּק וְהִכְּכִיכִּס יִרְדּוּ עַל־יְדִיסִּ לְשׁוֹן מְשִׁלַּה וְשִׁרְכוּת, כְּקִשׁר לְכַע״י וְלִכְדִּ״ק, וְלֹא שֶׁלְּקִיקִּ שֶׁקֶל, כְּרִדִּיתְ דְּכַע עַל־יְדִי. וּמִן הִכְּכִיד לְךָ הִקְּלֹר הִעְתִּיד יָרַד, כְּמוֹ יִרַד עֲכִיל, יְכֹל לִי כְּנִנּוֹכִיס. כִּכּוֹסָף הֹרְדָּה הִקְּוּוֹק שֶׁל קֹל, כְּמוֹ הִקְּכִּס וְקִכִּס הִכְּקִס וְכִקְּס, לוֹמֵר הִכְּכִכְּסִּ. וְעִקִּר לְתִקּוֹר כִּסְכַּס דַּע שֶׁתְּמִנּוֹתוֹ הִרְקִעַס קִקִּס כְּפוּס רִגֶל, וּמוּס שֶׁלְּ״כ מְשִׁילַּה, וְסוֹדוֹ לַפ״ו כְּסוּד שֶׁל יָד כְּמוֹכָן הִכְּכִי. נִקְמִי יָרְדָא כְּמוֹכָן יְסִיכִּס, וּמִכּוֹ מֹרְדוּ הִכְּסִּ, וְקוֹלִי נִכְּשְׁלַּה וּשְׁלֶּ שֶׁל מוֹסֵר פִּקּוֹן הִפְּסוּק וְהִכְּכִיכִּס יִרְדּוּ עַל יְדִיסִּ.

v. tr. (impf. יִרְדֶּה, apoc. יְרֵדְ), conculcare, *patsîn*, arab. رَدِي, veluti de torculario uvas premente; seq. בְּ, conculcare aliquem, transl. subigere, imperio coërcere, dominatum obtinere, regnare, grassari. *Pi.* (impf. apoc. יְרֵד), id. *Hi.* הֹרִדָּה, extenta significatione, dominium exercere. Radix est רָד, de qua vide sub רָד 2. Cognatum est aram. רְדָא, castigare, παιδεύειν, unde מַרְדּוּת, παιδεία (cf. Jer. 5, 31.). LXX. κυριεύειν, κατα-; ἄρχειν, κατ-, κατατάσσειν, ἐργοδιωκτεῖν, παίειν, ἐπικροτεῖν, ἐξεγείρειν, κατάγειν; prt. ἄρχων, ἐπιστάτης. *Pi.* μεγαλύνεσθαι, ταπεινοῦν. *Hi.* ἐξιστάναι. A. κρατεῖν-, ἐπι-. S. Th. παιδεύειν. S. χειροῦν; Th. καταβῆναι.

3 *perf. pl.:* וְרָדוּ
Lev. 26, 17. וּרְדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם
Jes. 14, 2. וּרְדוּ בְנֹגְשֵׂיהֶם

2 *perf. pl.:* רְדִיתֶם
Ez. 34, 4. וּבְחֹזְקָה רְדִיתֶם

part. masc.: רֹדֶה
1 Reg. 5, 4. רֹדֶה ׀ בְּכָל־עֵבֶר
Jes. 14, 6. רֹדֶה בְאַף גּוֹיִם

part. m. c. s.: רֹדֵם
Ps. 68, 28. בִּנְיָמִן ׀ צָעִיר רֹדֵם

part. masc. pl.: רֹדְמִים
1 Rg. 5, 30. 9, 23. הָרֹדְמִים בָּעָם הָעֹשִׂים
2 Chr. 8, 10. וּמֵאתַיִם הָרֹדְמִים בָּעָם

inf. constr.: רְדוֹת
Ez. 29, 15. לִבְלֹתִי רְדוֹת בַּגּוֹיִם

inf. c. suff.: *רִדְתָּהּ
Dt. 20, 20. עַד רִדְתָּהּ

impt. sg.: רְדֵה
Ps. 110, 2. רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ

impt. pl.: וּרְדוּ
Gn. 1, 28. וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם

2 *imperf.:* תִּרְדֶּה
Lev. 25, 43. 46. לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ

3 *impf. ap.:* וַיִּרְדְּ
Num. 24, 19. וְיֹרֵד מִיַּעֲקֹב
Ps. 72, 8. וְיֹרֵד מִיָּם עַד־יָם

3 *impf. c. s.:* יִרְדֶּנּוּ
Lev. 25, 53. לֹא־יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְדֶּנָּה
Thr. 1, 13 אֵשׁ בְּעַצְמוֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה

3 *impf. pl.:* יִרְדּוּ
Jer. 5, 31. יִרְדּוּ עַל־יָדֵיהֶם

3 *impf. pl.:* וַיִּרְדּוּ
Gn. 1, 26. וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם

3 *impf. pl.:* וַיִּרְדּוּ
Neh. 9, 28. וַיִּרְדּוּ בָהֶם
Ps. 49, 15. וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים

Pi-el: רִדָּה

3 *imperf. ap.:* יָרֵד
Jud. 5, 13. אָז יָרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים
Jud. 5, 13. עַם ר״י יָרַד־לִי

Hif-il: הֹרִדָּה

3 *imperf. ap.:* יֹרִדֵהוּ
Jes. 41, 2. גּוֹיִם וּמְלָכִים יֹרִד

II. רָדָה

ד ח ה

פעל כותד, וּמוּכָן לְקִיקִּ וְשֶׁלִּילַת דָּבָר [וּוֹעֲנַעְמְעַן], ל״מ כְּלֹם סְדֵנִּ, וִילְדֵהוּ שֶׁל כְּפִיו, הַכֹּל לְשׁוֹן לְקִיקִּ, וְכֵן שְׁנוֹר כְּמוֹנָן וְסִ רָדָא נְקִרְמִי וּרְדֵה כְּנִ״ע, כְּלֹם פִּת מְקַכּוֹר, כְּלֹם קֹלֵם לְכִנִּ, וְסַס כְּנִ״ע מְמוֹכָן רְדִיָּה, וְכֵן סַס מְרֻדֶּה כְּלִי לְלִדּוֹת לִקִּ הִסַּם מְקַכּוֹר, וְסוֹדוֹ עִי׳ כְּלוֹם״ג.

v. tr., auferre, sumere (wegnehmen), aram. רְדָא, neohebr. idem (unde n. actionis רְדִיָּה, acceptio, avulsio, extractio; מְרֻדֶּה, pala, qua panis ex furno extrahitur). Vehementer falsi sunt, qui hoc v. cum superiori vi *potiundi* conglutinare sategerunt. LXX. ἐξελεῖν (Vulg. *sumpsit*).

מְגוּרִית הָאֲרִיחַ רְדָה הַדֹּבֵשׁ Jud. 14, 9.

3 *impf. c. s.:* וַיְרַדֶּהָ
Jud. 14, 9. וַיְרַדֶּתּוּ אֶל־כַּפָּיו

3 *impf. pl.:* *יִרְדּוּ
Jer. 5, 31. *וְהַכֹּהֲנִים יִרְדּוּ עַל־יָדֵיהֶם

רָדַם

ד ל ם

פעל כותד, וּסוֹף הַסְּכוּם שֶׁל דָּרַם, וּעִקִּידוֹ כְּנִ״ע יִרְדָּם, וּמוּכָן יְשִׁיכָה שֶׁכֵּן קוֹקֵס [טִיעַפְּשְׁלַאפְן], לוֹ מִכֵּן דוֹמֵס לֹס, וְכֵן הַסַּם וְהַסְּכוּוֹן כְּשִׁפְתֵי מְעִנָּ [s. *drai*, l. *dorm-ire*, pers. *dar*], וְכוֹס תְּכִיר שֶׁהַמְּ מְסוֹפְפֵי שֶׁרֵשׁ. הַכְּפֵעַל נִרְדַּם כְּדֶרֶךְ כְּנִיכוֹ כְּפֵעַלִּים כּוֹדְדִים, כְּלִי הַכֹּלֶל גְּדוֹל מִקֹּל. כִּתְרְגוּס

part. masc.: רֹדֶה
1 Reg. 5, 4. רֹדֶה ׀ בְּכָל־עֵבֶר
Jes. 14, 6. רֹדֶה בְאַף גּוֹיִם

part. m. c. s.: רֹדֵם
Ps. 68, 28. בִּנְיָמִן ׀ צָעִיר רֹדֵם

part. masc. pl.: רֹדְמִים
1 Rg. 5, 30. 9, 23. הָרֹדְמִים בָּעָם הָעֹשִׂים
2 Chr. 8, 10. וּמֵאתַיִם הָרֹדְמִים בָּעָם

inf. constr.: רְדוֹת
Ez. 29, 15. לִבְלֹתִי רְדוֹת בַּגּוֹיִם

inf. c. suff.: *רִדְתָּהּ
Dt. 20, 20. עַד רִדְתָּהּ

impt. sg.: רְדֵה
Ps. 110, 2. רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ

impt. pl.: וּרְדוּ
Gn. 1, 28. וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם

2 *imperf.:* תִּרְדֶּה
Lev. 25, 43. 46. לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ

3 *impf. ap.:* וַיִּרְדְּ
Num. 24, 19. וְיֹרֵד מִיַּעֲקֹב
Ps. 72, 8. וְיֹרֵד מִיָּם עַד־יָם

3 *impf. c. s.:* יִרְדֶּנּוּ
Lev. 25, 53. לֹא־יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְדֶּנָּה
Thr. 1, 13 אֵשׁ בְּעַצְמוֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה

3 *impf. pl.:* יִרְדּוּ
Jer. 5, 31. יִרְדּוּ עַל־יָדֵיהֶם

3 *impf. pl.:* וַיִּרְדּוּ
Gn. 1, 26. וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם

3 *impf. pl.:* וַיִּרְדּוּ
Neh. 9, 28. וַיִּרְדּוּ בָהֶם
Ps. 49, 15. וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים

Pi-el: רִדָּה

3 *imperf. ap.:* יָרֵד
Jud. 5, 13. אָז יָרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים
Jud. 5, 13. עַם ר״י יָרַד־לִי

Hif-il: הֹרִדָּה

3 *imperf. ap.:* יֹרִדֵהוּ
Jes. 41, 2. גּוֹיִם וּמְלָכִים יֹרִד

II. רָדָה

ד ח ה

פעל כותד, וּמוּכָן לְקִיקִּ וְשֶׁלִּילַת דָּבָר [וּוֹעֲנַעְמְעַן], ל״מ כְּלֹם סְדֵנִּ, וִילְדֵהוּ שֶׁל כְּפִיו, הַכֹּל לְשׁוֹן לְקִיקִּ, וְכֵן שְׁנוֹר כְּמוֹנָן וְסִ רָדָא נְקִרְמִי וּרְדֵה כְּנִ״ע, כְּלֹם פִּת מְקַכּוֹר, כְּלֹם קֹלֵם לְכִנִּ, וְסַס כְּנִ״ע מְמוֹכָן רְדִיָּה, וְכֵן סַס מְרֻדֶּה כְּלִי לְלִדּוֹת לִקִּ הִסַּם מְקַכּוֹר, וְסוֹדוֹ עִי׳ כְּלוֹם״ג.

v. tr., auferre, sumere (wegnehmen), aram. רְדָא, neohebr. idem (unde n. actionis רְדִיָּה, acceptio, avulsio, extractio; מְרֻדֶּה, pala, qua panis ex furno extrahitur). Vehementer falsi sunt, qui hoc v. cum superiori vi *potiundi* conglutinare sategerunt. LXX. ἐξελεῖν (Vulg. *sumpsit*).

מְגוּרִית הָאֲרִיחַ רְדָה הַדֹּבֵשׁ Jud. 14, 9.

3 *impf. c. s.:* וַיְרַדֶּהָ
Jud. 14, 9. וַיְרַדֶּתּוּ אֶל־כַּפָּיו

3 *impf. pl.:* *יִרְדּוּ
Jer. 5, 31. *וְהַכֹּהֲנִים יִרְדּוּ עַל־יָדֵיהֶם

רָדַם

ד ל ם

פעל כותד, וּסוֹף הַסְּכוּם שֶׁל דָּרַם, וּעִקִּידוֹ כְּנִ״ע יִרְדָּם, וּמוּכָן יְשִׁיכָה שֶׁכֵּן קוֹקֵס [טִיעַפְּשְׁלַאפְן], לוֹ מִכֵּן דוֹמֵס לֹס, וְכֵן הַסַּם וְהַסְּכוּוֹן כְּשִׁפְתֵי מְעִנָּ [s. *drai*, l. *dorm-ire*, pers. *dar*], וְכוֹס תְּכִיר שֶׁהַמְּ מְסוֹפְפֵי שֶׁרֵשׁ. הַכְּפֵעַל נִרְדַּם כְּדֶרֶךְ כְּנִיכוֹ כְּפֵעַלִּים כּוֹדְדִים, כְּלִי הַכֹּלֶל גְּדוֹל מִקֹּל. כִּתְרְגוּס

Digitized by Google

רָדַם עִצְלוֹ, וְנִצ״ע מִמְּנוּ רֵדֶם מִנִּמְנוּם, וְכֵן יְרִידָה.

v. intr. (metathesi ortum ex יָרַם, impf. neohebr. יִרְדַּם), *dorm-ire*, sanscr. *drai* (*ni-drâ*, somnus; pers. *bi-dâr*, exsomnis, unde *Mem* additicium esse conspicitur), de somno arctissimo. *Ni.* somno obdormire s. sopitum esse, sopore profundo quasi obrutum esse (syn. יָשֵׁן, נָם). LXX. *νυστάζειν, ῥέγχειν, πίπτειν, ἀποσκαρίζειν, κατανύσσειν.* A. *καταφέρεσθαι.* S. *σκαρωθῆναι.*

Nif-al: נִרְדָּם

1 *perf.:* נִרְדַּמְתִּי

Dan. 8, 18. נִרְדַּמְתִּי עַל־פָּנַי אַרְצָה

part. masc.: נִרְדָּם *sg.*

Jud. 4, 21. וְהוּא־נִרְדָּם וְיָעֵף וַיָּמֹת

Ps. 76, 7. נִרְדָּם וְרֶכֶב וְסוּס

Prv. 10, 5. נִרְדָּם בְּקָצִיר בֵּן מֵבִישׁ

Jon. 1, 6. מַה־לְּךָ נִרְדָּם

Dan. 10, 9. הָיִיתִי נִרְדָּם עַל־פָּנַי

3 *impf.:* וַיִּרְדָּם *p.*

Jon. 1, 5. וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם

תַּרְדֵּמָה

ס״כ, וּמִנֹּכוֹ שֵׁכַח קוּקִס, לוֹ הוּיס נִמְנַכ דּוּמָס [שֶׁלָּשֶׁף], וְלִכּוֹנ כְּשֶׁמֶכָה מֵשֵׁכַח קָשֵׁר הַסֵּנ הַקֵּנ״ס וְהַפִּילָה, וְשֵׁכוּ כְּשֵׁר לְמִרְמִי. וְקָשֵׁר לְמִרְמִי קֵנֵּץ שֵׁקוֹכֵן עֲכִיכוּ סַנִּיכָה וְסַקִּימָס, ע״ב סַנִּיכוּת הַקּוֹנִיס נֵעַת הַשֵּׁכָה, כְּכוּי עַל קִסּוּ, כִּי נִמּוֹכֵן וְהִ יְנִיין הַשֵּׁכָה מֵעֵמֶד פְּנִימִי, וְכֵלְכּוֹן נִמְנַץ שֵׁסּוּף לְנֵר הַסֵּנֵץ מִקּוֹן, ל״ע וְיֵסֵל קְלִילְמָס, נִסֵּן קְלִילְמָס, וְלוּק.

n. f., somnus gravior et profundior, sive naturalis sive supernaturalis, e quo non facile homo expergefieri potest, a v. דָּרַם = רָדַם vi *dorm*-iendi, non obturandi s. obstruendi, uti nonnulli finxere. LXX. *θάμβος, ἔκστασις, κατάνυξις, φόβος.* A. *καταφορά.* S. *κάρος.* S. Th. *ἔκστασις.*

Gn. 2, 21. וַיַּפֵּל יְיָ אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה

Job. 4, 13. 33, 15. בְּנָפֵל תַּרְדֵּמָה

Prv. 19, 15. עַצְלָה תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה

Jes. 29, 10. רוּחַ תַּרְדֵּמָה

וְתַרְדֵּמָה

Gn. 15, 12. וְתַרְדֵּמָה נֹפֶלֶת

constr.: תַּרְדֶּמֶת

1 Sam. 26, 12. תַּרְדֶּמֶת יְיָ נָפְלָה

רָדַף

פְּעַל נוֹדֵד, וְסִעְתִּיל יִרְדֹּף, וּמוּכָנוֹ הַדִּיפָס וְדִקִּיפָס טְרִיפָס וְטְרִידָס [שֶׁעֶשֶׂם-סְעָן, טְרִי״נְעָן], כִּי הִקְנֵן רָדַף, וְלוּמָס לוֹ יָדַף, דָּפַח, בָּדַף, נָדַף, נָדַב, וְכוּלָס נִתְעִיקָס טְרִידָס וְדִקִּיפָס, וְסִשְׁוּוּי כְּשֶׁפְּתִי מֵעֲכוֹ טְרִי׳ קְקָף לְלָס. וּמוֹס נִקְשׁוּר עָס לְקְרִי, עָנִין מְכוּנָס לְקְרִי דְּכֵר וְדִקִּיפָס וְטְרִידָס כְּכֹל לְוּמָן לְקְרִיוּ [נִשְׁטְרִיפְנָעָן, -טְרִי״נְעָן], הֵן לְקְרִי דְּכֵר טוֹב הֵן לְקְרִי דְּכֵר רַע, הֵן נִמּוֹנָן יְמִי הֵן נִמּוֹנָן שֶׁמֶלִי, וְלִפְעָמִים נִלְמָד מִשְׁכּוּת, לוֹ עָס כֹּל לוֹ יֵסֵם סִפְעוֹל. סִנְפֵעל סִפְעוֹלֵי מִקֵּל, וְסִנִּיכוּי נִרְדַּף לְ״ק עִם הִקְלָף וְהִעָנֵר, וּסִ נִלְנֵץ נֵכֶן. סִכְנֵד רִדַּף קְוּוּק שֶׁל קֵל, לוֹמֵר לְדִיפָס מֵפֶל, וְנֵא״פ סִפְעוֹלֵי, וְכֵן הַכּוֹסֵף תַּרְדִּיף קְוּוּק כְּמוֹ סִכְנֵד, וְסִפְעוֹלֵי שֶׁל סִכּוֹסֵף סִסֵּם הַנֵּץ, שֶׁנִּתְעָם סְנִיכוּנֵי.

v. comp. tr. (impf. יִרְדֹּף), protrudere, propellere (cogn. דָּפַח et compp. נָדַף, נָדַב q. v.), seq. אַחֲרֵי, אֶל, לְ vel *accus.*, hinc pellere aliquid et insequi, sectari, consectari (Etwas vor sich hertreiben, verfolgen), persequi vel boni aliquid vel mali, consilio sive infesto, sive non infesto, plerumque exagitare animo hostili. *Ni.*, pass.; prt. נִרְדָּף, id quod propulsum, praeterlapsum, praeteritum est. S. *ἐκδιωκόμενος.* *Pi.* intens., omni cura, contentione, studio atque industria aliquid sectari, contentis viribus aliquem persequi. *Pu.* pass. *Hi.*, acerrime persequi. LXX. *διώκειν, ἀπο-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-; κατατρέχειν, καταβαίνειν, ἀντικεῖσθαι, ἐρεθίζειν;* adjuncto: *ἄγειν, οἴχεσθαι;* *Pi.* prt. מְרַדֵּף, *διώκων, διωγμός.* S. *ἐπισπεύδων.*

3 *perf.:* רָדַף

Jud. 4, 16. וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב

2 S. 20, 10. רָדַף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בִּכְרִי

Ps. 143, 3. כִּי־רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי

3 *perf.:* וְרָדָף

Ex. 14, 4. וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם

Lev. 26, 36. וְרָדַף אֶתְכֶם קוֹל עָלֶה

1 *perf.:* וְרָדַפְתִּי

Jer. 29, 18. וְרָדַפְתִּי אַחֲרֵיהֶם

3 *perf. pl.:* רָדְפוּ

Gn. 35, 5. וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב

Jos. 2, 7. וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ

3 *perf. pl.:* רָדָפוּ *p.*

Ps. 69, 27. אֲשֶׁר־הִכִּית רָדָפוּ

3 *perf. pl.:* וְרָדְפוּ

Lev. 26, 8. וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה

3 *prf. pl. c. s.:* רָדָפֻנִי

Ps. 119, 86. שֶׁקֶר רָדְפוּנִי עָזְרֵנִי

Ps. 119, 161. שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם

3 *prf. pl. c. s.:* רָדָפוּךָ

Dt. 30, 7. וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ

3 *prf. pl. c. s.:* וְרָדָפוּךָ

Dt. 28, 22. וְרָדְפוּךָ עַד אֲבָדְךָ

Dt. 28, 45. וְרָדְפוּךָ וְהִשִּׂיגוּךָ

3 *prf. pl. c. s.:* רָדָפוּם

Jos. 8, 24. אֲשֶׁר רָדְפוּם בּוֹ

2 *perf. pl.:* וּרְדַפְתֶּם

Lev. 26, 7. וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם

part. masc.: רוֹדְפָם

Lev. 26, 17. וְאֵין־רֹדֵף אֶתְכֶם

Lev. 26, 36. וְאֵין רֹדֵף

Jud. 4, 22. בָּרָק רֹדֵף אֶת־סִיסְרָא

Jud. 8, 5. וְאַנְכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח

1 Sam. 24, 15. אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף

1 Sam. 26, 18. לָמָּה זֶה אֲדֹנִי רֹדֵף

Prv. 21, 21. רֹדֵף צְדָקָה וָחָסֶד

Prv. 28, 1. נָסוֹ וְאֵין־רֹדֵף

Thr. 1, 6. בִּלְא־כֹחַ לִפְנֵי רוֹדֵף

part. masc.: וְרֹדָפָם

Lev. 26, 37. וְרֹדֵף אֵין

Jes. 1, 23. וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים

Hos. 12, 2. רֹעֶה רוּחַ וְרֹדֵף קָדִים

part. masc.: הָרוֹדֵף

Jos. 8, 20. נֶהְפָּךְ אֶל־הָרוֹדֵף

part. m. c. s.: רֹדְפָם

Ps. 35, 6. וּמַלְאַךְ יְיָ רֹדְפָם

part. pl.: וְרֹדְפֵיהֶם

Jud. 8, 4. אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים וְרֹדְפִים

part. pl.: הָרֹדְפִים

Jos. 2, 7. יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם

Jos. 2, 16. פֶּן־יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים

Jos. 2, 16. עַד שֹׁב הָרֹדְפִים

Jos. 2, 22. עַד־שֻׁבוּ הָרֹדְפִים

Jos. 2, 22. וְיִבְקְשׁוּ הָרֹדְפִים

part. pl. constr.: רֹדְפֵי

Ps. 119, 150. קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה

Jes. 51, 1. שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק

part. pl. c. s.: רֹדְפַי

Ps. 7, 2. הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפָי

Ps. 119, 157. רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי

Jer. 17, 18. יֵבֹשׁוּ רֹדְפָי

Jer. 20, 11. עַל־כֵּן רֹדְפַי יִכָּשְׁלוּ

part. pl. c. s.: רֹדְפַי *p.*

Ps. 35, 3. וְסָגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי

part. pl. c. s.: בְּרֹדְפַי

Ps. 119, 84. מָתַי תַּעֲשֶׂה בְּרֹדְפָי

part. pl. c. s.: מְרֹדְפָי

Ps. 142, 7. הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפָי

part. pl. c. s.: מֵהֹדְפָי

Jer. 15, 15. וְהִנָּקֵם לִי מֵרֹדְפָי

part. pl. c. s.: וּמֵרֹדְפָי *p.*

Ps. 31, 16. מִיַּד־אוֹיְבִי וּמֵרֹדְפָי

part. pl. c. s.: רֹדְפֵינוּ

Thr. 4, 19. קַלִּים הָיוּ רֹדְפֵינוּ

part. pl. c. s.: רֹדְפֶךָ

2 Sam. 24, 13. לִפְנֵי צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ

part. pl. c. s.: רֹדְפֵיכֶם

Jes. 30, 16. עַל־כֵּן יִקְלוּ רֹדְפֵיכֶם

part. pl. c. s.: רֹדְפֶיהָ

Thr. 1, 3. כָּל־רֹדְפֶיהָ הִשִּׂיגוּהָ

part. pl. c. s.: רֹדְפֵיהֶם

Neh. 9, 11. וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ

inf. constr.: לִרְדֹּף

Jos. 8, 16. לִרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם

2 Sam. 20, 7. 13. לִרְדֹּף אַחֲרֵי שֶׁבַע

inf. constr.: מִרְדָּף

1 Sam. 23, 28. מִרְדֹּף אַחֲרֵי דָּוִד

2 Sam. 18, 16. מִרְדֹּף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל

inf. c. suff.: רִדְפִי *Q'ri.*

Ps. 38, 21. תַּחַת רִדְפִי טוֹב

inf. c. suff.: רְדוֹפִי *K'tib.*

Ps. 38, 21. תַּחַת רְדוֹפִי טוֹב

inf. c. suff.: לִרְדָפְךָ

1 Sam. 25, 29. וַיָּקָם אָדָם לִרְדָפֶךָ

inf. c. suff.: רָדְפוֹ

Am. 1, 11. עַל־רָדְפוֹ בַחֶרֶב אָחִיו

inf. c. suff.: בִּרְדָפָם

Dt. 11, 4. בִּרְדֹפָם אַחֲרֵיכֶם

impt. sg.: רְדָף

Gn. 44, 4. קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים

1 Sam. 30, 8. וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף

impt. sg.: וּרְדָף

2 S. 20, 6. עַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ וּרְדֹף אַחֲרָיו

impt. c. suff.: וְרָדְפֵהוּ

Ps. 34, 15. בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ

impt. pl.: רִדְפוּ

Jos. 2, 5. רִדְפוּ מְהֵר אַחֲרֵיהֶם

Jos. 10, 19. רִדְפוּ אַחֲרֵי אֹיְבֵיכֶם

Jud. 3, 28. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רִדְפוּ אַחֲרָי

Ps. 71, 11. רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ

1 *imperf.:* אֶרְדּוֹף

Ex. 15, 9. אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֶחֱלֹק שָׁלָל

1 Sam. 30, 8. אֶרְדֹּף אַחֲרֵי הַגְּדוּד

Ps. 18, 38. אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם

1 *imperf.:* אֶרְדְּפָה

2 S. 22, 38. אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם

1 *imperf.:* וְאֶרְדְּפָה

1 Sam. 17, 1. וְאֶרְדְּפָה אַחֲרֵי־דָוִד

2 *imperf.:* תִּרְדֹּף

Dt. 16, 20. צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף

Job. 13, 25. וְאֶת־קַשׁ יָבֵשׁ תִּרְדֹּף

Thr. 3, 66. תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם

2 *impf. c. s.:* וַתִּרְדְּפֵנוּ

Thr. 3, 43. סַכּוֹתָה בְאַף וַתִּרְדְּפֵנוּ

2 *impf. c. s.:* תִּרְדְּפֵם

Ps. 83, 16. כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ

3 *imperf.:* יִרְדֹּף

Dt. 19, 6. פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם

Dt. 32, 30. אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אָלֶף

Jos. 20, 5. וְכִי יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם

1 Sam. 26, 20. כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא

3 *imperf.:* יִרְדָּף־ *s. M.*

Jos. 23, 10. אֶחָד מִכֶּם יִרְדֹּף־אָלֶף

3 *imperf.:* יִרְדֹּף

Ps. 7, 6. יִרְדֹּף אוֹיֵב וְנַפְשִׁי

3 *imperf.:* וַיִּרְדֹּף

Gn. 14, 14. וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן

Gn. 31, 23. וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ

Ex. 14, 8. וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

Jud. 8, 12. וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם

1 Sam. 23, 25. וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי־דָוִד

1 Sam. 30, 10. וַיִּרְדֹּף דָּוִד

2 Sam. 2, 19. וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל

2 Reg. 5, 21. וַיִּרְדֹּף גֵּחֲזִי

2 Reg. 9, 27. וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יֵהוּא

2 Chr. 13, 19. וַיִּרְדֹּף אֲבִיָּה

Ps. 109, 16. וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עָנִי

3 *imperf. c. s.:* יִרְדְּפֶנָּה *p.*

Ez. 35, 6 (bis). וְדָם יִרְדָּפֶךָ

3 *imperf. c. s.:* יִרְדְּפוֹ

Hos. 8, 3. אוֹיֵב יִרְדְּפוֹ

3 *imperf. c. s.:* וַיִּרְדְּפֵהוּ

Jud. 9, 40. וַיִּרְדְּפֵהוּ אֲבִימֶלֶךְ

3 *imperf. c. s.:* יִרְדְּפֵם

Jes. 41, 3. יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שָׁלוֹם

3 *imperf. c. s.:* וַיִּרְדְּפֵם

Gn. 14, 15. וַיִּרְדְּפֵם עַד־חוֹבָה

Jos. 10, 10. וַיִּרְדְּפֵם דֶּרֶךְ מַעֲלֵה

1 Reg. 20, 20. וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל

2 Chr. 14, 12 וַיִּרְדְּפֵם אָסָא וְהָעָם

3 *imperf. f.:* תִּרְדֹּף

Job. 30, 15. תִּרְדֹּף כָּרוּחַ נְדִבָתִי

1 *imperf. pl.:* נִרְדָּף־ *s. M.*

Job. 19, 28. כִּי תֹאמְרוּ מַה־נִּרְדֹּף־לוֹ

1 *imperf. pl.:* נִרְדְּפָה

Hos. 6, 3. נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת־יְיָ

2 *impf. pl. c. s.:* תִּרְדְּפֵנִי

Job. 19, 22. לָמָּה תִּרְדְּפֵנִי כָּמוֹ־אֵל

3 *imperf. pl.:* יִרְדְּפוּ

וְלֹא־יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי

2 Sam. 2, 28. יִשְׂרָאֵל

3 *imperf. pl.:* יִרְדְּפוּ *p.*

Lev. 26, 8. וּמֵאָה מִכֶּם רִבְבָה יִרְדֹּפוּ

Jes. 5, 11. שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ

3 *imperf. pl.:* וַיִּרְדְּפוּ

Ex. 14, 9. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם

Ex. 14, 23. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ

Dt. 1, 44. וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם

Jos. 8, 16. וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ

Jos. 8, 17. וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי

Jos. 24, 6. אֲבוֹתֵיכֶם

וַיָּנֻסוּ אַדְנֵי בֶזֶק וַיִּרְדְּפוּ

Jud. 1, 6. אַחֲרָיו

Jud. 7, 23. וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְיָן

Jud. 7, 25. וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מִדְיָן

1 Sam. 7, 11. וַיִּרְדְּפוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים

1 Sam. 17, 52. וַיִּרְדְּפוּ אֶת הַפְּלִשְׁתִּים

2 Sam. 2, 24. וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וַאֲבִישַׁי

2 Reg. 25, 5. וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים

Jer. 39, 5. 52, 8. וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים

3 *impf. p. c. s.:* יִרְדָּפוּנִי

Ps. 23, 6. אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּרְדָּפוּם

Jos. 7, 5. וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר

Jos. 11, 8. וַיִּרְדְּפוּם עַד־צִידוֹן

Nif-al: נִרְדַּף

1 *perf. pl.:* נִרְדַּפְנוּ *p.*

Thr. 5, 5. עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ

part. masc.: נִרְדָּף

Eccl. 3, 15. וְיִבְקֹשׁ אֶת־נִרְדָּף

Digitized by Google

רָהָה *Pi-el:*
3 *perf. fem.:* וְרָהָפָה
Hos. 2, 9. ורדפה את־מאהביה
part. masc.: מְרַהֵב *sg.*
Prv. 19, 7. מרדף אמרים לא־חמה
part. masc.: הַמְרַהֲבִים *sg.*
Prv. 11, 19. ומרדף רעה למותו
Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב
Prv. 15, 9. ומרדף צדקה יאהב
Prv. 28, 19. ומרדף ריקים
3 *imperf.:* *יִרְהָב
Ps. 7, 6. *ירדף אויב ' נפשי
3 *imperf.:* יִרְהֲבוּ־ *s. M.*
Nah. 1, 8. ואיביו ירדף־חשך
3 *impf. fem.:* תִּרְהַבְנָה
Prv. 13, 21. חטאים תרדף רעה
Pu-al:
3 *perf.:* וְרֻהָם
Jes. 17, 13. ורדף כמץ הרים
Hif-il:
3 *prf. pl. c. s.:* הִרְהִיבָהוּ
Jud. 20, 43. כתרו את־בנימן הרדיפהו
Hof-al:
part. masc.: מֻרְהָם *sg.*
Jes. 16, 6. מרדף בלי חשך

רָהָב
ד ח

ז׳, ומוש כיכוי סָעפל שנעשה, ופקרונו נירים ושעים [פַּערפֶּלנוג], וכן׳ וול׳ק כניכוהו כניכוני. נשפה ענייכיך מסה רְיִיפָה מפקדות הפקרון של שמות, ל׳ם כלישה משמות, וכן שמות כלפיס לו מורלפיס.
n. m. prt. hof., persecutio, *Isaaki:* persecutionem patiens, neoh. synonymus (הֲרֻהָם, רְיִיפָה, *συνωνυμία*), significatione translata. LXX. *πληγή.*
Jes. 14, 6. מרדף בלי חשך

רַהַב
ד ח

פעל כוול, והפעיל יְרַהֵב. מוכנו סעיפם ונגרשות הפיפ וכניוס וכניפס [שַׁעטען, עשׂוען, לערפען], והקרן רָהֵב ומופס לו בֶּב לקמן, וכן רָהַב נקמי, וכן נשפה רוופ [*rab-io*] וכדומה, ולפו לפ׳ו כקלוף תן רעס, כקשר קשנו קנף. ונשלל קף׳כ על רפיפה ומעפה ופקידה, על כניפה וכניוה, כקשר לרוב נפעלים הקלה. הכוסף הְרְהִיב כמו הכניו והכניפ, כהשלה על עשות לכך בגלון וודון וכוס לב.
v. intr. (impf. יִרְהַב), strepere, tumultuari, lat. *rab-ere*, sicut בָּב, רָהַב; seq. בְּ, violente irruere in aliquem, insolenter tractare. *Hi.*, transl. ferocem, animosum reddere. LXX. *παροξύνειν, προσκόπτειν*; *Hi. πολυορεῖν* (S. *συστῆσαι*), *ἀναστεροῦν.* S. Th. *παρορμᾶν.*
3 *perf.:* לבעט קנף *וְרָהָב
Jes. 60, 5. *יפחד ורחב לבבך
impt. sg.: וּרְהָב
Prv. 6, 3. ורהב רעיך
3 *imperf. pl.:* יִרְהֲבוּ
Jes. 3, 5. ירהבו הנער בזקן
Hif-il: הַרְהִיב
3 *prf. pl. c. s.:* הִרְהִיבֻנִי
Cant. 6, 5. שהם הרהיבני
2 *impf. c. s.:* תַּרְהִבֵנִי
Ps. 138, 3. תרהבני בנפשי עז

רַהַב
ג׳, ומוכנו ונף ולגו, כרגשות והמון [לוכנגעשים, דשם שקנען], ומוכן של עוני רהב ל׳ם׳ו סעוזים נרהב וגלון, וכן מכרגשות היפ, ונמצ׳ג׳כ כככוי למנרים נכ׳ק, ל׳ם יעני׳ ל׳ ו׳; כ׳ק, ל׳; תלים פ׳ו, ל׳; ס׳ע, י׳ק, קע׳ם שהמוכנים הקלמוכים לק כן הניכוהו.
n. m., fremitus, aestus, vehementia, veluti de mari saevo et tempestuoso, cogn. poëticum Aegypti ferocis ac superbi; עֹזְרֵי רָהַב, auxiliatores importuni atque impetuosi. LXX. *ματαιότης, πλάτος, ὑπερήφανος, κῆτος*; עֹזְרֵי רָהַב, *κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν.* A. *ὄρμημα.* S. *ἀλαζόνεια, ταραχαί*; Th. *πλάτος* (רָחַב).
Ps. 87, 4. אזכיר ' רהב ובבל
Jes. 30, 7 רהב הם שבת
Jes. 51, 9. המחצבת רהב
רָהַב *p.*
Job. 9, 13. שחחו עזרי רהב
Job. 26, 12. וברוחנתו מחץ רהב
Ps. 89, 11. דכאת כחלל רהב

רָהַב

ז׳, והמוכן לים נפש ונפון ולים רגו, והכנוי מעכו רְהָבִים, ודומה לו רָהַב נפרמי.
n. m. (pl. רְהָבִים), impetuosus, contumax, aram. רָהַב. LXX. pl. *ματαιότητες.*
pl.: רְהָבִים
Ps. 40, 5. ולא־פנה אל־רהבים

רַהַב

ז׳, וככנוי רָהְבָם, והמוכן גפות ונפון וודון [שעלן, מוכנעשים].
n. m. (c. s. רָהְבָם), impetus, superbia. LXX. *τὸ πλεῖον αὐτῶν.*
cum suff.: וְרָהְבָם
Ps. 90, 10. ורהבם עמל ואון

מַרְהֵבָה

ז׳כ, כמו רָהַב לל׳ק, ומעוכו נכוסקפות מַדְהֵבָה, וכיכ מסעוכיכ סקלמוכיכ קלפו נכ׳ג, והכוקר יבקר.
n. f., ferocitas, contumacia; Codd. plerique: מַדְהֵבָה q. v. s. רָהַב. LXX. *ὁ ἐπισπουδαστής.* A. *λιμός.*
Jes. 14, 4. שבתה מרהבה

רַהַט
ד ח

פעל ל׳ע כ׳ק נעקיד תִּרְהֶט, ופקרונו לל׳ק כמו רהא נערני, קשר ממנו רהו [קניני תל׳כ], שענינו שקיפה מיפפה, ע׳ד שרץ ילפס ונקעה נתלים [ע׳ו ע׳], וכן נפעל שׁקט נערני. ולפעל הקלמוכים ממנוני רָהֵט ומשלהו רַהַט נערני, יָרֵא נערני. קולס הנכון לי שסוולו רָהֵט, נעל קנועה קפף, ולומה לו רַע לו רָע, נמרכו המוכה וספקרון, וודון.
v. intr. (unde solum imperf. תִּרְהֶט), timere, expavescere, arab. رهأ, unde رهط (*Hariri* 432), procubitus propter pavorem (syn. *saqitha*, cf. hebr. שָׁקַט *Ψ.* 76, 9.), a rad. רָהַט (cogn. רָעַע, רָעָה), motitari, commotum s. perturbatum esse. *Uziëli:* תִּתְחַבְּרוּן, confringamini. Aberrant igitur ii, qui impf. תִּרְהֶט a v. יָרֵא (= יָרֵה, arab. *variha*) deducunt. LXX. Theod. *μὴ πλανᾶσθε.*
2 *imperf. pl.:* תִּרְהֶטוּ
Jes. 44, 8. אל־תפחדו ואל־תרהטו

רַהַט
ד ח

פ׳ג ול׳ע כ׳ק נגול, ומוכנו כמו רֶץ לקמן, נקשו השרוק ומשיכ המנועה,

רוּב *Pi-el:*
3 *perf. pl.:* רִיבוּ
Jes. 45, 9. הוי רב את־יצרו
Jer. 51, 36. הנני־רב את־ריבך
part. masc.: וְרָב
Jes. 19, 20. מושיע ורב
inf. c. h int.: הָרֵב
Jud. 11, 25. הרב רב עם־ישראל
Job. 40, 2. הרב עם־שדי יסור
inf. constr.: לָרוֹב *K'tib.*
Jud. 21, 22. לרוב ' אליהו

רִיב

לומר הָב, ולפ רִיב כמשר קשנו קנף, לכן נענה הָב־הָבָה, והמעיד נפרישים יְרִיבוּ [משר מעכו המוכנים יְרִבְּשׁוּ], לכן המקור המוכנת רָב סופפים ל׳ם כ׳ס, והכיכוני הָב יעני׳ ל׳ע כ׳, ונמנ ריב לפ סיפ ולפ נכרף. פתקונו הניפ ומעות מדון ומקלקל [שעריעען, כַּמְקַנֶּן, הַמְלַעֲנֶן], כקשר עם קף, עס, קל, כ׳ המרות הגופים, לו ג׳כ כיקם המעול, כמוף הריב, ועם לע׳ד משר נמניכו הריב, ועם על המיכו מריב נמלי דין המוכנים ריבם נמשפע, וכל מכערך לפני הדיינים נקרף ריב. המוסף חָרִיב, לולם לרוב תמוכו המקנר המוסף ריב נמלוד הפף, ל׳ם יְרִיבֶךָּ נמנר, נלוו ריבה, וריבו, והמקור ריב. לולם המעיד והכיכוני כלרכם, ל׳ם מְרִיב, יְרִיב, וקלני־כוסף הלוף המם שִׁים [חַשִּׁים], בֵּין [חָבִין], שִׁית [חַשִּׁית], לַיִן [חַלִּין], דִּין [חָדִין], שָׁיר [הַשִּׁיר], גַּיְחַ [הַגִּיחַ], שָׁרַשׁ, גָּיל, חָיל, הָיג, צָיַר. ופקר לקקור המכם הכם נמנף קנל גָּרָב, חָרַב וכדומה, ויסודו לפ׳ו כמו הישוד של נלה ע׳ל.
h. e. רָב, *v. intr.* (non רִיב, quae forma non conj. *Qal*, sed *Hifil* specie decurtata exhibet; רָבָה, impf. in nn. pr. יָרִיב, velut יִרְבַּעַל, יִרְבָּשֶׁת, יִרְבְּעָם; inf. absol. רֹב Jud. 11, 25., prt. רָב Jes. 19, 20.), pugnare, rixari, litigare, altercari, seq. עִם, אֶת, אֶל, בְּ vel accus. ejus quocum quis contendit, לְ ejus, cujus causa defenditur vel pro quo quis depugnat, עַל rei, propter quam quis in certamen venit, spec. sensu judiciali s forensi: controversari, causam agere, seq. acc. ejus, cujus causam judex s. causidicus agit, unde רִיב de causa, dica, lite, et רָב, defensor h. e. qui causam pro quopiam dicit. *Hi.* חֵרִיב, plerumque per aphaeresin רִיב, ad s. f. שִׁים = שֵׂם = רִיב, חַשִּׁים = שָׂשִׂית = חֲשִׁית etc., in quibus vocalem *a*, non *i* radicalem esse collatione linguarum evincitur (2 p. pr. רִיבְתְּ, imper. רִיב, רִיבָה, inf. רִיב, prt., ut vulgo, מְרִיב), significatione extensiva, quae a vi ingenita *vellicandi* (cogn. גָּרַם, חָרַם, syn. נָצָה) exit. Formae hifilicae proinde usitatiores sunt; siquidem radix verbi neutiquam est רִיב, sed רָב. LXX. *μάχεσθαι, λοιδορεῖν, φιλεχθρεῖν, δικάζειν, κρίνειν*; inf. רֹב, *κρίσις, μάχη*; *Hi. ἀντιδικεῖν, ἐκ-*; *ἀντιλέγειν, ὀνειδίζειν, ὀργίζεσθαι, κριτὴν γίνεσθαι, ἀπολογεῖσθαι, δικαιοῦν*; impf. *δικαστήριον*; prt. *ἀντίδικος*; *μάχη, ἀντιλογία, ἀντίδικος, -ῶν, κρίσις, λοιδορία, στάσις, μάχαιρα*; *δίκη, δικαίωμα, δικάζειν*; A. S. (*ἀντιδικασία*), *ἀπολόγημα*; רַאשׁוֹן בְּרִיב, *κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ.*
3 *perf.:* רָב
Jud. 11, 25. הרב רב עם־ישראל
1 Sam. 25, 39. רב את־ריב חרפתי
2 *perf.:* רַבְתָּ
Thr. 3, 58 רבת אדני ריבי נפשי
3 *perf. pl.:* רָבוּ
Gn. 26, 22. ולא רבו עליה
Num. 20, 13. אשר־רבו בני־ישראל
part. masc.: רָב *sg.*
Jes. 45, 9. הוי רב את־יצרו
Jer. 51, 36. הנני־רב את־ריבך
part. masc.: וְרָב
Jes. 19, 20. מושיע ורב
inf. c. h int.: הָרֵב
Jud. 11, 25. הרב רב עם־ישראל
Job. 40, 2. הרב עם־שדי יסור
inf. constr.: לָרוֹב *K'tib.*
Jud. 21, 22. לרוב ' אליהו

Digitized by Google

Hf-tl: דָּרִיב = רִיב
2 perf.: רִיבוֹתָ
Job. 33, 13. מדוע אליו ריבות
prt. m. pl. constr.: מְרִיבֵי
Hos. 4, 4. כמריבי כהן
prt. pl. c. s.: מְרִיבְךָ
1 Sam. 2, 10. ר׳ יחתו מריבו
inf. abs.: רִיב
Jer. 50, 34. ריב יריב את־ריבם
inf. constr.: לָרִב, לָרִיב
Jud. 21, 22. Q're. לרוב ׀ אלינו
Job. 9, 3. אם יחפץ לריב עמו
Prv. 25, 8. אל־תצא לרב מהר
Jes. 3, 13. נצב לריב ר׳
Am. 7, 4. והנה קרא לרב
impt. sg.: רִיב
Prv. 25, 9. ריבך ריב את־רעך
Mich. 6, 1. קום ריב את־ההרים
impt. sg.: רִיבָה
Ps. 35, 1. ריבה ר׳ את־יריבי
Ps. 74, 22. ריבה ריבך
Ps. 119, 154. ריבה ריבי וגאלני
impt. sg.: וְרִיבָה
Ps. 43, 1. וריבה ריבי מגוי
impt. pl.: רִיבוּ
Jes. 1, 17. ריבו אלמנה
Hos. 2, 4. ריבו באמכם ריבו
1 imperf.: אָרִיב
Jes. 49, 25. ירִיבך אנכי אריב
Jes. 57, 16. כי לא לעולם אריב
Jer. 2, 9. לכן עוד אריב אתכם
Jer. 2, 9. ואת־בני בניכם אריב
Jer. 12, 1. צדיק אתה כי אריב
1 imperf. וָאָרִיב
Neh. 13, 25. ואריב עמם ואקללם
1 imperf.: וָאָרִיבָה
Neh. 5, 7. ואריבה את־החרים
Neh. 13, 11. ואריבה את־הסגנים
Neh. 13, 17. ואריבה את חרי יהודה
2 imperf.: תָּרִיב
Prv. 3, 30. אל־תרוב עם־אדם חנם
2 impf. c. c.: תָּרִיבֵנִי
Job. 10, 2. על־מה־תריבני
2 impf. c. s.: תְּרִיבֶנָּה
Dt. 33, 8. תריבהו על־מי מריבה
2 impf. c. s.: תָּרִיבֶנָּה
Jes. 27, 8. בשלחה תריבנה
3 imperf.: יָרִיב
Jud. 6, 31. אשר יריב לו
Job. 13, 19. מי־הוא יריב עמדי
Job. 23, 6. הברב־כח יריב עמדי
Ps. 103, 9. לא־לנצח ירִיב
Prv. 22, 23. כי־י׳ יריב ריבם
Prv. 23, 11. יריב את־ריבם אתך
Jes. 50, 8. מי־יריב אתי
Jes. 51, 22. ואלהיך יריב עמו
Jer. 50, 34. ריב יריב את־ריבם
Mich. 7, 9. עד אשר יריב ריבי
3 impf. ap.: יָרֻב
Hos. 4, 4. אל־יריב ואל־יוכח
3 impf. ap.: יָרֵב־ *s. M.*
Jud. 6, 31. אלהים הוא ירב לו
Jud. 6, 32. ירב בו הבעל
3 impf. ap.: וְיָרֻב
1 S. 24, 16. וירב את־ריבי וישפטני
3 impf.: וַיָּרֶב
Gn. 31, 36. ויחר ליעקב ויריב בלבן
Ex. 17, 2. ויריב העם עם־משה
Num. 20, 3. ויריב העם עם משה
1 Sam. 15, 5. ויריב בנחל
2 impf. pl.: תָּרִיבוּ
Jer. 2, 29. למה תריבי אלי

2 impf. pl.: תְּרִיבֻן
Ex. 17, 2. מה־תריבון
Jud. 6, 31. תריבון לבעל
Job. 13, 8. אם־לאל תריבון
3 impf. pl.: וַיָּרִיבוּ
Gn. 26, 20. ויריבו רעי גרר
Gn. 26, 21. ויריבו גם עליה
3 impf. pl.: יָרִיבֻן
Ex. 21, 18 וכי־יריבן אנשים
3 impf. pl.: וַיְרִיבֻן
Jud. 8, 1. ויריבון אתו בחזקה
רִיב
ג״ז, והכנוי רִיבִים, ובמלע ג״כ נכנוי נקני רִיבוֹת. הפתרון מלח ומקלקל ומדון [שעייע, נשנק], ופ״י ריב לפי מלח ונעל מקלקל, או נעל עצמו ומתקומם ויריב [נענגער], ולפעמים ריב כמו דין ודברים, ומשם הוסיפו״ רִיבִי, לומר לפי ריב.
n. m. (pl. רִיבוֹת, רִיבִים), jurgium, lis; controversia, causa; אִישׁ רִיב adversarius, sicut רִיבִי n. pr. LXX. A. S. *διαίζειν, δια-, ὑπερ-, διαμάχεσθαι*; S. *ὑπερδικεῖν, προμάχεσθαι, ἀντιδικάζειν*; A. Th. *διακρίνεσθαι.*
רִיב, רֵב
Gn. 13, 7. ויהי־ריב בין רעי
Ex. 17, 7. על־ריב ׀ בני ישראל
Ex. 23, 2. ולא־תענה על־רב
Dt. 21, 5. כל־ריב וכל־נגע
Dt. 25, 1. כי־יהיה ריב בין אנשים
Jud. 12, 2. איש ריב הייתי
1 Sam. 25, 39. רב את־ריב תרפתי
2 Sam. 15, 2. אשר־יהיה־לו ריב
2 S. 15, 4. יהיה־לו ריב־ומשפט
2 Chr. 19, 10. וכל־ריב אשר־יבוא
Prv. 15, 18. וארך אפים ישקים ריב
Prv. 17, 1. מבית מלא זבחי־ריב
Prv. 26, 17. על־ריב לא־לו
Prv. 26, 21. לחרחר־ריב
Prv. 30, 33. ומיץ אפים יוציא ריב
Jer. 15, 10. איש ריב ואיש מדון
Jer. 25, 31. ריב לי׳ בגוים
Ez. 44, 24. ועל ריב המה יעמדו
Hos. 4, 1. כי ריב לי׳
Mich. 6, 2. שמעו הרים את ריב
Mich. 6, 2. כי ריב לי׳ עם עמו
Hab. 1, 3. ויהי ריב ומדון
וָרִב
Job. 29, 16. ורב לא ידעתי
וָרִיב
Ps. 55, 10. חמס וריב בעיר
Jes. 1, 23. וריב אלמנה לא־יבוא
Hos. 12, 3. וריב לי׳ עם־יהודה
הָרִיב
Dt. 19, 17. אשר־להם הריב
Prv. 17, 14. ולפני התגלע הריב נשרש
בָּרִיב
Prv. 18, 6. שפתי כסיל יבאו בריב
לָרִיב
Jes. 34, 8. שנת שלומים לריב ציון
Jes. 58, 4. הן לריב ומצח תצומו
לָרִב
Prv. 25, 8. אל־תצא לרב מהר
וָלָרִיב
2 Chr. 19, 8. למשפט י׳ ולריב
מֵרִיב
Ps. 31, 21. מריב לשנות
Prv. 20, 3 כבוד לאיש שבת מריב
cum suff.: רִיבִי
1 Sam. 24, 16. וירב את־ריבי
Job. 31, 35. וספר כתב איש ריבי
Ps. 43, 1. וריבה ריבי מגוי
Ps. 119, 154. ריבה ריבי וגאלני

גליתי את־ריבי Jer. 11, 20. 20, 12.
עד אשר יריב ריבי Mich. 7, 9.
cum suff.: לְרִיבִי
אלהי ואדני לריבי Ps. 35, 23.
c. suff.: רִיבְךָ *p.*
אלהים ריבה ריבך Ps. 74, 22.
ריבך ריב את־רעך Prv. 25, 9.
ויאבדו אנשי ריבך Jes. 41, 11.
חנני־רב את ריבך Jer. 51, 36.
cum suff.: רִיבָם
קרבו ריבכם יאמר י׳ Jes. 41, 21.
cum suff.: וְרִיבְכֶם
ומשאכם וריבכם Dt. 1, 12.
cum suff.: בְּרִיבוֹ
ודל לא תהדר בריבו Ex. 23, 3.
משפט אביונך בריבו Ex. 23, 6.
צדיק חראשון בריבו Prv. 18, 17.
לעות אדם בריבו Thr. 3, 36.
cum suff.: רִיבָם
כי־י׳ יריב ריבם Prv. 22, 23.
יריב את־ריבם אתך Prv. 23, 11.
ריב יריב את־ריבם Jer. 50, 34.
cum suff.: בְּרִיבָם
ברבם עמדי Job. 31, 13.
pl. constr.: רִיבֵי
רבת אדני ריבי נפשי Thr. 3, 58.
pl. constr.: מְרִיבֵי
ותפלטני מריבי עמי 2 Sam. 22, 44.
תפלטני מריבי עם Ps. 18, 44.
2 pl.: רִיבֵיתֶם
דברי ריבת בשעיך Dt. 17, 8.
2 pl.: וְרִיבוֹתֵי
ורבות שפתי Job. 13, 6.
יְרִיב
ג״ז וסמיך יְרִיב, ומובנו כעל מצמץ, לפי זה לו ריב עם קנאו [נענגער], וסתומה עתידית, כמלמלה בשמות להרגם, ובפרע בפרישיס, וגם משם זה נכנס פרישיי יְרִיבִי, כלומר ריבי יהן ריב.
n. m. (c. יְרִיב, forma imperfectivâ et in nn. appell. et in nn. propr., velut יְרִיבַי, perquam vulgari), adversarius, hostis. LXX. *ἀδικῶν, κρίσις, δικαίωμα.*
cum suff.: יְרִיבֵנוּ
יריבך אנכי אריב Jes. 49, 25.
pl. c. suff.: יְרִיבַי
ריבה ר׳ את־יריבי Ps. 35, 1.
pl. c. suff.: יְרִיבָי *p.*
ושמע לקול יריבי Jer. 18, 19.
יָרֵב
ג״ז, ככוי לשלך לשור, וסוף לפעמים סקדמוניס כמו יָרִיב, לפי עול סדבר נספף.
n. m., sicut יָרִיב, adversarius, hostilis, *ἀντικείμενος*; מֶלֶךְ יָרֵב, cogn. regis Assyriae, rex litigiosus s. bellicosus. Alii aliter. LXX. *ἰαρείμ.* Vulg. *ultor.*
וישלח אל־מלך ירב Hos. 5, 13.
מנחה למלך ירב Hos. 10, 6.
מְרִיבָה
ג״כ ע״מ מְדִינָה, מובנו ריב ומלח ומדון [נשנק, שעייע], ומס ניון סתעלמות.
n. f. (ad s. f. מְדִינָה), contentio, concertatio, altercatio, rixa. LXX. *μάχη, ἀντιλογία, λοιδόρησις, παραπικρασμός, ἀντιπίπτειν.* A. *διαδικασμός.*
אל־נא תחי מריבה Gn. 13, 8.
המה מי מריבה Num. 20, 13.
את־פי למי מריבה Num. 20, 24.
תריבהו על־מי מריבה Dt. 33, 8.
אבחנך על־מי מריבה Ps. 81, 8.

ויקציפו על־מי מריבה Ps. 106, 32.
וּמְרִיבָה
מסה ומריבה Ex. 17, 7.
מְמְרִיבָה
אל־תקשו לבבכם כמריבה Ps. 95, 8.
constr.: מְרִיבַת
מי־מריבת קדש Num. 27, 14.
במי־מריבת קדש Dt. 32, 51.
constr.: בְּמְרִיבַת
במריבת העדה Num. 27, 14.
pl.: מְרִיבוֹת
מי מריבות קדש Ez. 47, 19.
מי מריבת קדש Ez. 48, 28.

רוּג

לומר רֶגֶ, פ״נ ול״ע כ״ף נגזרים, ומובנו סלכסך ופסיעס [נפסען], והזרע כמלף ג״כ מלל חַרְגֵּנ נעניי, וכן חָרְגֵּנ לעיל, וכזרע כמכוון נ״כ כשפתי מענה, ד״מ כשפה סכלליף [s. *rag'*] וכדומה.
h. e. רֶגֶ, *v. intr. inus.*, ire, sanscr. *rag'*, unde v. comp. חָרְגֵּנ, arab. *cha-ragʻa*. Inde n. רֶגֶל, pes utpote medium eundi, sicut גֶּבֶל a v. גָּבַב, cavum esse, ad simil. nominum multorum, ad quae explicanda grammatici vv. commentitia inculcaverunt.
רֶגֶל
ג״כ, גויר רֶגֶ, כסופי לֶל, וכן גֶּבֶל [מן גָּבַב לשון קלילה], בֶּצֶל, הֶקֶל, אֶשֶׁל, סֶפֶל, כֶּחֶל כסופי לֶל וס, וכנוי רַגְלִי, וסווני [לפעמים נלוכן רבוי] רַגְלַיִם וסמיך רַגְלֵי. מוכנו שנר לרכיכה ולפסיעה [פוס], או עקב לתקון על פלס נכלל, או עקב סרגל [צפוס]. והלך נרגלי פלוכי, לומר סלך נעקבוני ואחריו, ולפעמים סלך לרגל או לרגלי מעלמו. והזקס נרגל סזקקת לרץ נעוכת כלי מס סכדרך נרגל, ומיוחד רגלים סס סזמן, ושער רגלים שער מקוס סתורפס. ולפעמים כמו מעבר והלוך, ד״מ לרגל המלאכה, ולפעמים כמו הלוך לקוב קו נירוצלים [פעסע-וועלפפהרט], לכן שם רגלים לדעת קדמונים, ובכלל קל״כ כמו פעמים, ופעמון זה סכוון, נאשר שמוש לך נכוכת רגליון.
n. f. (c. s. רַגְלֵי, *du.*, interdum pluraliter, רַגְלַיִם, c. רַגְלֵי), pes, quo mediante corpus animale movetur, generatim inferior pars animantis, meton. *vestigium*, unde לְרַגְלֵי, לְרַגְלָי, בְּרַגְלֵי, in vestigio alicujus, pone s. post eum; *gressus*, unde לְרֶגֶל, secundum gressum, pro eundi facultate, euphem. מֵימֵי רַגְלַיִם, urina; שְׂעַר רַגְלַיִם pili pudendorum; pl. *vices* (syn. פְּעָמִים), vel, ut veteres non sine causa interpretantur, peregrinationes (Festwallfahrten). In dictione oeconomica: חִשֵּׁף בְּרֶגֶל de instrumento dicitur ad hortos agrosque irrigandos usitato, quod pedibus calcari oportebat. LXX. *ποῦς, σκέλος, μηρός, ὑπόδημα, ὁδός, σχολή*; חֶלְכָּה לְרַגְלָיו, *πεζός*; בְּרֶגֶל, *ἀκολουθεῖν*; שָׁלַח רֶגֶל, *πατεῖν*; הִתְהַלֵּךְ בְּרַגְלַי, *παριστάναι*, חָסַךְ רַגְלַי, *παρασκευάζειν.*
רֶגֶל *p.* רֶגֶל
רגל תחת רגל Ex. 21, 24.
שבר רגל או שבר יד Lev. 24, 19.
ותלחץ את־רגל בלעם Nu. 22, 25.
עד מדרך כף־רגל Dt. 2, 5.

Digitized by Google

יד ביד רגל ברגל Dt. 19, 21.
לחניד רגל ישראל 2 Reg. 21, 8.
לחסיר את־רגל ישראל 2 Chr. 33, 8.
נטן למועדי רגל Job. 12, 5.
חנשסים מני־רגל Job. 28, 4.
ותשכח כי־רגל תזורה Job. 39, 15.
אל־תבואני רגל גאוה Ps. 36, 12.
מכף־רגל ועד־ראש Jes. 1, 6.
תרמסה רגל רגלי עני Jes. 26, 6.
משלחי רגל־השור Jes. 32, 20.
ככף רגל עגל Ez. 1, 7.
רגל אדם ורגל בהמה Ez. 29, 11.
ולא תדלחם רגל־אדם Ez. 32, 13.
וְרֶגֶל
שן ריש ורגל מועדת Prv. 25, 19.
רגל אדם ורגל בהמה Ez. 29, 11.
בְּרֶגֶל
רגל ברגל Dt. 19, 21.
p. בְּרֶגֶל
בנהר יעברו ברגל Ps. 66, 6.
ורקעך ברגל Ez. 25, 6.
לְרֶגֶל
לרגל המלאכה Gn. 33, 14.
וּלְרֶגֶל
ולרגל הילדים Gn. 33, 14.
cum suff.: רַגְלִי
באשרי אחחה רגלי Job. 23, 11.
על־מרמה רגלי Job. 31, 5.
רגלי עמדה במישור Ps. 26, 12.
במוט רגלי עלי הגדילו Ps. 38, 17.
אם־אמרתי מטה רגלי Ps. 94, 18.
את־רגלי מדחי Ps. 116, 8.
cum suff.: לְרַגְלִי
ויברך ר׳ אתך לרגלי Gn. 30, 30.
ט־לרגלי דברך Ps. 119, 105.
cum suff.: רַגְלֵנוּ
ולא־נתן למוט רגלנו Ps. 66, 9.
c. suff.: רַגְלֵךְ p.
מכף רגלך ועד קדקדך Dt. 28, 35.
מנוח לכף־רגלך Dt. 28, 65.
לא־בלחה מעל רגלך Dt. 29, 5.
שלי־נעלך מעל רגלך Jos. 5, 15.
אשר דרכה רגלך בת Jos. 14, 9.
למען ׀ תמחץ רגלך Ps. 68, 24.
פן־תגף באבן רגלך Ps. 91, 12.
אל־יתן למוט רגלך Ps. 121, 3.
מנע רגלך מנתיבתם Prv. 1, 15.
ושמר רגלך מלכד Prv. 3, 26.
פלס מעגל רגלך Prv. 4, 26.
הסר רגלך מרע Prv. 4, 27.
הקר רגלך מבית רעך Prv. 25, 17.
שמור רגליך Eccl. 4, 17.
תחלק מעל רגלך Jes. 20, 2.
אם־תשיב משבת רגלך Jes. 58, 13.
הטבעו בבץ רגלך Jer. 38, 22.
cum suff.: רַגְלֵךְ
מנעי רגלך מיחף Jer. 2, 25.
cum suff.: וְרַגְלֵךְ
ורגלך לא בצקה Dt. 8, 4.
ורגלך לא תגוש Prv. 3, 23.
cum suff.: בְּרַגְלֵךְ
והשקית ברגלך Dt. 11, 10.
ורקע ברגלך Ez. 6, 11.
cum suff.: לְרַגְלֵךְ p.
והם תכו לרגלך Dt. 33, 3.
cum suff.: רַגְלֵכֶם
אשר תדרך כף־רגלכם Dt. 11, 24.
אשר תדרוך כף־רגלכם Jos. 1, 3.
cum suff.: רַגְלוֹ
איש את־ידו ואת־רגלו Gn. 41, 44.
ועל־בהן רגלו הימנית Lev. 8, 23.
14, 14. 17. 25. 28.
וחלצה נעלו מעל רגלו Dt. 25, 9.
וטבל בשמן רגלו Dt. 33, 24.

מקומו אשר תהיה רגלו 1 S. 23, 22.
מכף רגלו ועד קדקדו 2 Sam. 14, 25.
מכף רגלו עד קדקדו Job. 2, 7.
עגו בכבל רגליו Ps. 105, 18.
cum suff.: בַּרְגְלוֹ
באו ברגלו מגת 2 Sam. 15, 18.
cum suff.: לְרַגְלוֹ
צדק יקראהו לרגלו Jes. 41, 2.
cum suff.: רַגְלָהּ
מנוח לכף־רגלה Gn. 8, 9.
לא־נסתח כף־רגלה Dt. 28, 56.
cum suff.: לְרַגְלָהּ
החלכת לרגלה 1 Sam. 25, 42.
cum suff.: רַגְלָם
ועל־בהן רגלם הימנית Ex. 29, 20.
ועל־בהן רגלם הימנית Lev. 8, 24.
לעת תמוט רגלם Dt. 32, 35.
נלכדה רגלם Ps. 9, 16.
du.: רַגְלַיִם p.
אשר־לו ארבע רגלים Lev. 11, 23.
כל־מרבה רגלים Lev. 11, 42.
בן נכח רגלים 2 Sam. 4, 4.
בן ליהונתן נכה רגלים 2 Sam. 9, 3.
רגלים ממהרות Prv. 6, 18.
מקצה רגלים חמס שתה Prv. 26, 6.
du.: וְרַגְלַיִם
ורגלים לפסח אני Job. 29, 15.
du.: דַּרְגְּלַיִם p.
ושער הרגלים Jes. 7, 20.
du.: וְדַרְגְּלַיִם
כי אם־הגלגלת והרגלים 2 Rg. 9, 35.
du.: בְּרַגְלַיִם
ואץ ברגלים חוטא Prv. 19, 2.
ברגלים תרמסנה Jes. 28, 3.
du. constr.: רַגְלֵי
כנוח כפות רגלי הכהנים Jos. 3, 13.
ממצב רגלי הכהנים Jos. 4, 3.
תחת מצב רגלי הכהנים Jos. 4, 9.
נתקו כפות רגלי הכהנים Jos. 4, 18.
רגלי חסידו ישמר 1 Sam. 2, 9.
לרחץ רגלי עבדי אדני 1 Sam. 25, 41.
הלוא קול רגלי אדניו 2 Rg. 6, 32.
ולהדם רגלי אלחיבו 1 Chr. 28, 2.
רגלי עני פעמי דלים Jes. 26, 6.
רגלי מבשר משמיע שלום Jes. 52, 7.
על־ההרים רגלי מבשר Nah. 2, 1.
du. constr.: וְרַגְלֵי
ורגלי האנשים Gn. 24, 32.
ורגלי הכהנים Jos. 3, 15.
du. constr.: בְּרַגְלֵי
המתהלכים ברגלי אדני 1 S. 25, 27.
du. c. suff.: רַגְלַי p. רַגְלָי
משוה רגליו כאילות 2 Sam. 22, 34.
ויפלו תחת רגלי 2 Sam. 22, 39.
תחת כפות רגלו 1 Reg. 5, 17.
ותשם בסד ׀ רגלי Job. 13, 27.
על־שרשי רגלי Job. 13, 27.
רגלי שלחו Job. 30, 12.
ישם בסד רגלי Job. 33, 11.
משוה רגלי כאילות Ps. 18, 34.
יפלו תחת רגלי Ps. 18, 39
יוציא מרשת רגלי Ps. 25, 15.
העמדת במרחב רגלי Ps. 31, 9.
ויקם על־סלע רגלי Ps. 40, 3.
הלוא רגלי מדחי Ps. 56, 14.
כמעט נטוי רגלי Ps. 73, 2.
ואשיבה רגלי על־ עדתיך Ps. 119, 59.
כלאתי רגלי Ps. 119, 101.
רחצתי את־רגלי Cant. 5, 3.
ומקום רגלי אכבד Jes. 60, 13.
והארץ הדם רגלי Jes. 66, 1.
ותעמדני על־רגלי Ez. 2, 2. 3, 24.
מקום כפות רגלי Ez. 43, 7.

וישם רגלי כאילות Hab. 3, 19.
du. cum suff.: וְרַגְלַי p.
כאיתי ידי ורגלי Ps. 22, 17.
du. cum suff.: בְּרַגְלַי
ברגלי אעברה Num. 20, 19.
du. cum suff.: בְּרַגְלַי p.
רק אעברה ברגלי Dt. 2, 28.
לעם אשר ברגלי Jud. 8, 5.
לכל־העם אשר ברגלי 1 Reg. 20, 10.
du. cum suff.: לְרַגְלַי p.
ופחים טמנו לרגלי Jer. 18, 22.
du. cum suff.: לְרַגְלַי
פרש רשת לרגלי Thr. 1, 13.
du. cum suff.: רַגְלֵינוּ
ולאמים תחת רגלינו Ps. 47, 4.
ולא־נתן למוט רגלנו Ps. 66, 9.
עמדות היו רגלינו Ps. 122, 2.
du. cum suff.: רַגְלֶיךָ
שלי־נעליך מעל רגליך Ex. 3, 5.
רד לביתך וריחץ רגליך 2 Sam. 11, 8.
עמד על־רגליך Ez. 2, 1.
du. cum suff.: רַגְלֶיךָ
בבאה רגליך העירה 1 Reg. 14, 12.
ויפר רגליך ילחכו Jes. 49, 23.
וחשתחוו על־כפות רגליך Jes. 60, 14.
ותפשקי את־רגליך Ez. 16, 25.
du. cum suff.: וְרַגְלֶיךָ
ורגליך לא־לנחשתים 2 Sam. 3, 34.
du. cum suff.: בְּרַגְלֶיךָ
וכל־העם אשר־ברגליך Ex. 11, 8.
ונעליך תשים ברגליך Ez. 24, 17.
ותדלח־מים ברגליך Ez. 32, 2.
du. cum suff.: לְרַגְלֶיךָ
איביך הדם לרגליך Ps. 110, 1.
du. cum suff.: רַגְלֵיכֶם
ורחצו רגליכם Gn. 18, 4. 19, 2.
שימו את־רגליכם Jos. 10, 24.
ובטרם יתנגפו רגליכם Jer. 13, 16.
מרמס רגליכם Ez. 34, 19.
ומרפש רגליכם Ez. 34, 19.
תחת כפות רגליכם Mal. 3, 21.
pl. c. suff.: בְּרַגְלֵיכֶם
נעליכם ברגליכם Ex. 12, 11.
ונעליכם ברגליכם Ez. 24, 23
תרמסו ברגליכם Ez. 34, 18.
ברגליכם תרפשון Ez. 34, 18.
pl. cum suff.: רַגְלֵיהוּ
ומים לרחץ רגליו Gn. 24, 32.
וישא יעקב רגליו Gn. 29, 1.
ומחקק מבין רגליו Gn. 49, 10.
ויאסף רגליו אל־המטה Gn. 49, 33.
ותחת רגליו כמעשה Ex. 24, 10.
אשר לארבע רגליו Ex. 25, 26. 37, 13.
מראשו ועד־רגליו Lev. 13, 12.
אך מסיך הוא את־רגליו Jud. 3, 24.
על־ידיו ועל־רגליו 1 Sam. 14, 13.
ומצחת נחשת על־רגליו 1 S. 17, 6.
להסך את־רגליו 1 Sam. 24, 3.
ותפל על־רגליו 1 Sam. 25, 24.
והוא פסח שתי רגליו 2 Sam. 9, 13.
ולא־עשה רגליו 2 Sam. 19, 25.
ואצבעות רגליו 2 Sam. 21, 20.
ויערפל תחת רגליך 2 Sam. 22, 10.
חלה את־רגליו 1 Reg. 15, 23.
ותפל על־רגליו 2 Reg. 4, 37.
ויחי ויקם על־רגליו 2 Reg. 13, 21.
ויקם דויד המלך על־ רגליו 1 Chr. 28, 2.
ותפל לפני רגליו Esth. 8, 3.
שתה תחת־רגליו Ps. 8, 7.
ויערפל תחת רגליו Ps. 18, 10.
והשתחוו להדם רגליו Ps. 99, 5.
נשתחוה להדם רגליו Ps. 132, 7.

ובשתים יכסה רגליו Jes. 6, 2.
ולא זכר הדום־רגליו Thr. 2, 1.
לדכא תחת רגליו Thr. 3, 34.
וענן אבק רגליו Nah. 1, 3.
ועמדו רגליו ביום־ ההוא Zach. 14, 4.
והוא עמד על־רגליו Zach. 14, 12.
pl. cum suff.: וְרַגְלָיו
בחטת ידיו ורגליו Jud. 1, 6.
ורגליו לא תכויחנה Prv. 6, 28.
pl. cum suff.: בְּרַגְלָיו
ויעל ברגליו Jud. 4, 10.
וינס ברגליו Jud. 4, 15.
וסיסרא נס ברגליו Jud. 4, 17.
בעמק שלח ברגליו Jud. 5, 15.
ועשהאל קל ברגליו 2 Sam. 2, 18.
המלך וכל־העם ברגליו 2 S. 15, 17.
ובנעלו אשר ברגליו 1 Reg. 2, 5.
ותחזק ברגליו 2 Reg. 4, 27.
ברגליו עד־למעלה 2 Chr. 16, 12.
כי־שלח ברשת ברגליו Job. 18, 8.
מוקש ברגלו Prv. 6, 13.
ארח ברגליו לא יביא Jes. 41, 3.
וקל ברגליו לא ימלט Am. 2, 15.
du. cum suff.: לְרַגְלָיו
ותגע לרגליו Ex. 4, 25.
כרעים ממעל לרגליו Lev. 11, 21.
והפצהו לרגליו Job. 18, 11.
ויצא רשף לרגליו Hab. 3, 4.
du. cum suff.: רַגְלֶיהָ
היוצת מבין רגליה Dt. 28, 57.
בין רגליה כרע Jud. 5, 27 (bis).
את־קול רגליה באה 1 Reg. 14, 6.
רגליה יורדות מות Prv. 5, 5.
בביתה לא־ישכנו רגליה Prv. 7, 11.
יבלוה רגליה Jes. 23, 7.
du. cum suff.: רַגְלֵיהֶם
ויורחצו רגליהם Gn. 43, 24.
ידיהם ואת־רגליהם Ex. 30, 19. 40, 31.
וירחצו רגליהם Jud. 19, 21.
את־ידיהם ואת רגליהם 2 S. 4, 12.
ולשתות את־מימי רגליהם 2 Reg. 18, 27.
והם עמדים על־רגליהם 2 Chr. 3, 13.
רגליהם ולא יהלכו Ps. 115, 7.
כי רגליהם לרע ירוצו Prv. 1, 16.
את־מימי רגליהם Jes. 36, 12.
רגליהם לרע ירצו Jes. 59, 7.
אהבו לנוע רגליהם Jer. 14, 10.
וכף רגליהם Ez. 1, 7.
ויעמדו על־רגליהם Ez. 37, 10.
du. c. suff.: וְרַגְלֵיהֶם
ורחצו ידיהם ורגליהם Ex. 30, 21.
בחטת ידיהם ורגליהם Jud. 1, 7.
ורגליהם לא בצקו Neh. 9, 21.
ורגליהם רגל ישרה Ez. 1, 7.
du. c. suff.: בְּרַגְלֵיהֶם
כל־היקום אשר ברגליהם Dt. 11, 6.
בלות ומטלאות ברגליהם Jos. 9, 5.
ולבהמה אשר ברגליהם 2 Reg. 3, 9.
du. c. suff.: וּבְרַגְלֵיהֶם
וברגליהם תעכסנה Jes. 3, 16.
pl.: רַגְלַיִם* adv.
שלש רגלים תחג לי בשנה Ex. 23, 14.
זה שלש רגלים Num. 22, 28.
זה שלוש רגלים Num. 22, 32.

רֶגֶל

ג״כ נקרא, כמו רֶגֶל נענבי, והידוע רַגְלָא נקנוס, וסונגי רַגְלֵן, והידוע רַגְלָא, ולפעמים גם נקרא קמוכס סגולית כמו נענבי, ונקנוס הכנוי רַגְלֵן, ולפעמים נכרך נקנוס קמוץ כרעיס. ונשפט ענייניה עוד נכמנץ גויר רֶגֶל הזה רַגְלִית, כנוי לסנסני

Digitized by Google

sum. Veteres huic verbo modo vim *regnandi*, sicut יָרָה q. v. supra, modo separandi s. τοῦ εἶναι ἀπαλλοτριωθέντα, collato talmudico יָרַד (desumere, depromere), modo descendendi, sicut v. יָרַד attribuerunt, scilicet merâ conjecturâ ex contextu sacro facta. LXX. Hos. 12, 1. ἔγνω (Hieron.: *Rad* et *descensionem* et *fortitudinem* significat, pro quo Aquila transtulit ἐπικράτεια); Jer. 2, 31. οὐ κυριευθησόμεθα; Gn. 27, 40. ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς (S. ὅταν καμφθῇς); Ψ. 55, 3. ἐλυπήθην.

3 perf.: רָד

Hos. 12, 1. עוֹד רָד עִם־אֵל

1 perf. pl.: רָדְנוּ

Jer. 2, 31. רָדְנוּ לֹא־נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ

Hif-il: הֵרִיד

1 imperf.: אָרִיד

Ps. 55, 3. אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאֶהֱימָה

2 imperf.: תָּרִיד

Gn. 27, 40. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תָּרִיד

מָרוּד

ג״ו, והכינוי מְרוּדִים, ומונחו לר״ק עלעזל וכפן וגלות נפין מכוסה ונקע, ול״כ השם מופשט, ולפ תוקפיי לו עניי״, והכינוי מכוונים כדמיון המונח של יקיל, ונוסף קנין ועכ״פ מכוונים קנין בית, סרנון ועכ״פ נעלי עלעזל ומכול ומכפונים. קולם כפי הכרקם לי יסודו מָרוּד ע״פ מָקוֹם, ונסרק הקלם כמשר להכנה, ולפל הכינו השם נמקום מוקר, לומר עכ״פ כדים ומעולעלים, לו שהוף מה שמסקנר יוקר תוקפיי מן מָרוּד ע״פ קָדוֹשׁ, נמונכו סרקפון ע״ב.

n. m. (pl. מְרוּדִים), circumvagatio, erratio, vita extorris et erratica; pl. intens. et adj. de pauperibus calamitatibus ultro citroque jactatis, Jes. 58, 7. Forma singularis esse videtur מָרוּד ad s. f. מְרוּדָה, vel, id quod etiam verisimilius est, מָרוּד adject., ad s. f. מָרוּדָה, LXX. ἀπωσμός, διωγμός, ἄστεγος.

cum suff.: מְרוּדִי

Thr. 3, 19. זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדָי

pl.: מְרוּדִים

Jes. 58, 7. וְעֲנִיִּים מְרוּדִים

pl. c. suff.: מְרוּדֵיהֶם

Thr. 1, 7. יְמֵי עָנְיָהּ וּמְרוּדֶיהָ

רוּחַ

ד״ח

פעל כודד, והעתיל הָרִיחַ, ומונכו השקה ופרינה ושפיעה [שׁינערפֿליעסטען-שׁערפֿמען], והקנין רֵיחַ, וכמנח ג״כ מכל רַב, רָבָה, דָּבָב, שָׂרָה, והקקר והשוי כנר הנעתי תקת מלה. ונכנך לרוב מעכין שקיט נשפיעה, ל״מ מקיב כי קכוה מדם, וכן כאמר רוח מאכילת דגן נשופי, מרוית דודים וכדומה, וכל מלה השלוח מחונן הכחי. הכנך רוּחַ או קוון של קל, לומר שקיט כפריכה ונשפיעה מאוד, או יונק, השקה והכספה נשפעה, או מאכלה דגן וכדומה. ומכר לתכונת אֲרַיְהוּ ניעי ע״ו ט׳ לנעת הקפי היוד עין הפעל והוקו למד הפעל, וזכו כ״ם דגן-עורק היוד תקת ומו והוקו תקת הפ והכף כנוי נוכח, ונ״ו רוּחַ כמו רֵיחַ, קולם נכל ואת התכונה ורה. וכ״ל שהוף מכנך מכונע רֵיחַ תאוה רֵיחַ, נהכפלת עין הפעל, ונקלוף הוקו כיוד, ונמנח מכונעים כמלה. הכוסף

1 Reg. 1, 9. אֶצֶל עֵין רֹגֵל

Pi-el: רִגֵּל

part. pl.: מְרַגְּלִים

Gn. 42, 9. מְרַגְּלִים אַתֶּם

Gn. 42, 11. לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים

Gn. 42, 14. לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם

Gn. 42, 16. כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם

Gn. 42, 31. לֹא הָיִינוּ מְרַגְּלִים

Gn. 42, 34. כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם

Jos. 2, 1. שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים

1 Sam. 26, 4. וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים

2 S. 15, 10. וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים

part. pl.: הַמְרַגְּלִים

Jos. 6, 22. הָאֲנָשִׁים הַמְרַגְּלִים

Jos. 6, 23. וַיִּבְאוּ הַנְּעָרִים הַמְרַגְּלִים

part. m. pl.: מְרַגְּלִים

Gn. 42, 30. וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כְּמְרַגְּלִים

inf. constr.: לְרַגֵּל

Num. 21, 32. לְרַגֵּל אֶת־יַעְזֵר

Jos. 6, 25. לְרַגֵּל אֶת־יְרִיחוֹ

Jos. 14, 7. לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ

Jud. 18, 2. לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ

Jud. 18, 14. 17. לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ

inf. constr.: וּלְרַגֵּל

1 Chr. 19, 3. לַחְקֹר וּלְהָפֵךְ וּלְרַגְּלָהּ

inf. c. suff.: וּלְרַגְּלָהּ

2 S. 10, 3. חֲקֹר אֶת־הָעִיר וּלְרַגְּלָהּ

impt. pl.: וְרַגְּלוּ

Jos. 7, 2. עֲלוּ וְרַגְּלוּ אֶת־הָאָרֶץ

3 impf.: וַיְרַגֵּל

2 Sam. 19, 28. וַיְרַגֵּל בְּעַבְדֶּךָ

3 impf. pl.: וַיְרַגְּלוּ

Dt. 1, 24. וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ

Jos. 7, 2. וַיְרַגְּלוּ אֶת־הָעַי

Tif-il: תְּרַגֵּל

1 perf.: תְּרַגַּלְתִּי

Hos. 11, 3. *וְאָנֹכִי תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם

רוּד

לומר רָד [הוצע י״כ ע׳], רְדִנוּ [ילפי׳ כ׳ ל״ע], ומונכו של שכיסה לשעת דוד קעקי כמו רָדָה לעיל, עכין מעשלה ושכרות, ולשעת קנן-סרוק כמו סיסוד של רָדַד, ולשעת יקעקי נירעים כמו רְדָדֵי, לקיקק והנשלת דבר, כרדוף שת מעכור, ורדכו כמו כנשלכו מעך, ע״ד פרוס של מדכש מכוופק, והכוסע נמונן מעשלה, קולם כל שלה לש מעקווריס. והכינקה לי שעניכו כמו רָד, כמעת ג״כ לשל פָּרַד ע״ג, ומעכונו לש״ו פרילה ושעיקה ושפיקה, והפעל העכני ראד קן השלה מעונן כלקי וה, ונוסף קנין מונן הפסוק נירעים מלוע לעכו עמי כלכו, לומר פלנכו קנן וגדלנו או הכנרנו, וכן כד עם של, לומר פרן עם של, וכן הכוסף תַּרְיֵד, נהפסוק כלשר תכיל, לומר כלשר תפרון, וכן לכיל נשיקי, לומר שפרון נשיקי נשן הפוגות, וגם להשם הנש יקיצ המונן הוה, לומר גלוח ופריכה והפלה לכל נל, לכן כמו פרן, וכלוס״ש שלשר לן השוי נשפי מעכב. *v. intr.*, sicut פָּרַץ (פָּרַן), dissipari, diffundi, diffluere, augescere, effrenum s. petulantem fieri, unde רָדָה, Jer. 2, 31. (*accrevimus et opibus abundamus*); רָד, Hos. 12, 1. (*lascivit s. lascive ac procaciter agit cum Deo*). *Hi.* diffundere, dissipare, ultro citroque se extendere h. e. divitem, locupletem s. potentem fieri, et Ψ. 55, 3. diffluo suspiriis h. e. gemitum continere non pos-

Ruth 3, 14. וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלוֹתוֹ

pl. c. suff.: מַרְגְּלֹתֶיךָ

Dan. 10, 6. וּמַרְגְּלֹתָיו כְּעֵין נְחֹשֶׁת תְּרַגֶּלֶת

ג״כ ע״מ תִּסְאֶרֶת, ונכנוי תִּרְגַּלְתִּי, והוף שם שפעלה, וכן שכיכו המלקק משם קעקי כמו קפקפי, לקי דוד קעקי, נספכו תקנוסק, שהוף ספר לקדוקי [עי׳ מכלול ע׳ ע״כ]. פתכוכו לפ״ו כהילה וכקים לשת לשת נרגל, או השכהלות לרגל, לכן כסוג ולשוב נכלל [פיהכוכ, לייעוכ], וזלמש יקקי, ונעל השעמים [כי הוף מלעיל נכנוי תרגלתי] ורל״ק וכניש מהקדמוני שפרשוהו כסוף, הלש גם השם יקאו יק סכלל.

n. f. (ad s. f. תִּסְאֶרֶת, c. s. תִּרְגַּלְתִּי *Mil'ra*), manuductio (das sanfte Gängeln), n. actionis, uti jam *Mose Qimchi* in l. *Tachboshet* animadvertit. Alii תִּרְגַּלְתִּי (*Mil'el*) legentes, 1 p. conjug. *Tif-il* a v. denom. רֶגֶל esse dicunt. LXX. (καὶ ἐγὼ) συνεπόδισα (σὺν Ἐφραίμ).

cum suff.: מלעיל תִּרְגַּלְתִּי

Hos. 11, 3. אָנֹכִי תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם

רֶגֶל

פעל שמי יק רֶגֶל, והכינו קיכיק רגלים, הליכה או כימסה נרגלים [נעסעק, טרעטען], לכן סקיכה וסניכה וכסיפה נרגלים, כמו רֶכֶב הנש, וזק תמנות השעל. וכנכך להסתכת סנוב השלשין לרכילות, או להסתק דקיכת הכונם על השלכוזים שכונם, והכונם כמלשין לפ״ו נקרק רֶגֶל, ולהרקשון עוד השם נשפה ענריכית קָצֶר [נערכי קָצֶאר]. הכנך רֶגֶל נמונן הלשכה והליכת רכיל [פֿערטראָגן, לייעוכ], וכמונן זה הכיכוני מְרַגֵּל, וסולו כסוד של רגל נמונן רכילה. הכוסף לר״ק תִּרְגִּיל קצוי של תִּרְגִּיל, לשר שגור נפ״ע, ומונכו כהילה וכקים [לייעוכ], או למוד הליכה [נעסעק] לעהרען], וכנכל לק״כ הכוכנה [נעוונקט] ולמוד והסכנה לעשות דבר נעוכ), לוהם ככר פרשי תמונת תִּרְגַּלְתִּי כשם. נפ״ע תִּרְגִּיל למוד והסכנה, ופעולוי שלו תִּרְגֵּל, וג״כ נכנין כפעל תִּרְגֵּל, התוקפי׳ הקינוס ונפ״ע רֶגִיל, וסמופשע נפ״ע רְגִילוּת, תִּרְגֵּל, ונגמש הולך רכיל נקרק ג״כ רַגָּל, כלשר קלשר נקרוי פכיכים [פ׳ י״ע ס׳].

v. denom., pedibus uti, ingredi, incedere, ire; circuire, circumvagari (v. s. רָכַל, peragrare, proficisci), spec. discurrere et perreptare domos ad calumniandum, hinc obtrectare, calumniari; pedibus calcare pannos ad lavandum (unde prt. רַגַּל, susurro, fullo). *Pi.* discursitare vel ad obtrectandum vel ad explorandum, unde prt. מְרַגֵּל, explorator (Kundschafter). *Hi.* תִּרְגִּיל, manuducere, assuefacere, vi latissima, nonnisi neohebr., unde sec. nonnullos induruit תִּרְגִּיל (v. s. תִּרְגֶּלֶת). LXX. δολοῦν; *Pi.* μεθοδεύειν; κατασκεπτεσθαι, — σκοπεύειν, — σκοπεῖν; prt. κατάσκοπος (A. ἐφοδευτής).

3 perf.: רָגַל

Ps. 15, 3. לֹא־רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ

part. masc.: רֹגֵל *sg.*

2 Sam. 17, 17. עֹמְדִים בְּעֵין־רֹגֶל

נפן נקלק הקקון שלו, לו ג״כ לעכניס נקלק הפשל והכוסק לקכן, והפוכו הָלִית, והכינוי רַגְלִיּוֹת [וכוכקו הָלִיּוֹת] עי׳ פיקס פ״ו, מכוקת פ״ו ע״ק, ודומס לו רוֹגֶל נקלמוד ירושלמי, וכן כ״ל מוס הפש רַגְלָא, ניון לשוע נדמות רגל [יוס עוב ל׳ ע״ק].

n. f. aram. (def. רַגְלָא; du. רַגְלַיִן, def. רַגְלַיָּא; interdum sing. רֶגֶל, sicut hebr., pl. targ. רַגְלִין, nonnunquam pro hebr. פְּרָסִים), pes, neoh. רֶגֶל, unde רַגְלִית, vitis depressa, humi serpens et pedum conculcationi exposita, pl. רַגְלִיּוֹת, talm. רוֹגְלִיּוֹת (opp. הֲלִיּוֹת, de vitibus s. palmitibus frondescentibus, quae in altum assurgunt). LXX. πούς.

du.: רַגְלַיִן

Dan. 7, 4. וְעַל־רַגְלַיִן כְּאֱנָשׁ הְקִימַת

def. du.: רַגְלַיָּא

Dan. 2, 41. וְדִי־חֲזַיְתָה רַגְלַיָּא

Dan. 2, 42. וְאֶצְבְּעָת רַגְלַיָּא

du. cum suff.: רַגְלוֹהִי

Dan. 2, 33. רַגְלוֹהִי מִנְּהוֹן דִּי פַרְזֶל

Dan. 2, 34. וּמִתְּחַת לְצַלְמָא עַל־רַגְלוֹהִי

du. c. suff.: בְּרַגְלֵיהֶם

Dan. 7, 7. וּשְׁאָרָא בְּרַגְלַיהּ רְפָסַת

רַגְלִי

ג״ו, נסופיי של קוקר, וסוף גויר רֶגֶל, ומונכו הולך רגל ולפ רוכב, וגזר כשם נדכור נגלי, להסתכת מין נכי קיל ולכני מלקתה הולכי נרגל לקרב [לייכ-פֿעכטערים, פֿוסגעֶנגער], והכינוי שלו נמונן זה רַגְלִים, קולם נדנור הפשוע קין קוקרים להולך רגל ולפ רַגְלִי, ראגל משלהו, וגם השם רֶגֶל כנוי קיט כנכלל לפל היעמלים, וגם רַגְלָא נסוריק, מתמנות שלכו ונהשלה. נאלמי רַגְלֵי או רַגְלֵי משלהו, והילועה רַגְלָאֵי וגם רַגְלָאֵן וגם רַגְלַיִן.

adj. m., pedibus incedens, *pedes*, sensu militari (vulgari: חַלַּת רֶגֶל), arab. *ragil*, *râg'il*, aram. רַגְלָא, רַגְלָאָה, def. רַגְלָאָה, רַגְלֵי, pl. רַגְלָאֵן, רַגְלַיִן. LXX. πεζός, πούς, τάγμα.

Ex. 12, 37. כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי

Num. 11, 21. שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי

Jud. 20, 2. אִישׁ רַגְלִי

1 Sam. 4, 10. שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי

1 Sam. 15, 4. מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי

2 Sam. 8, 4. וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי

2 Sam. 10, 6. עֶשְׂרִים אֶלֶף רַגְלִי

1 Reg. 20, 29. מֵאָה־אֶלֶף רַגְלִי

2 Reg. 13, 7. וַעֲשָׂרָה אֲלָפִים רַגְלִי

1 Chr. 18, 4. וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי

1 Chr. 19, 18. וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי

pl.: רַגְלִים

Jer. 12, 5. אֶת־רַגְלִים וַיְרַצְּחוּךָ וְיַלְאוּךָ

מַרְגֶּלֶת

ג״כ, ע״מ שהעתי תקת מָרְאֶשֶׁת לפעלה, וכמנח לך נכנוי מַרְגְּלוֹת, והסמך כדכנו מַרְגְּלוֹת. מתכונו מקום הרגלים ושאר סניכותן [פֿוסגעגענד], וכנכך לפעמים כעמיי, לומר לנל הרגלים.

n. f. pluralet. (ad s. f. מָרְאֶשֶׁת q. v.; pl. מַרְגְּלוֹת, c. מַרְגְּלוֹת), regio corporis vel loci, in quo pedes sunt (Fussgegend); adv. ad pedes. LXX. πόδες, σκέλη.

pl. cum suff.: מַרְגְּלֹתֶיךָ

Ruth 3, 5. וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה

Ruth 3, 7. וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו

Ruth 3, 8. וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו

Digitized by Google

תְּרֵיהֶ יוֹנֵק, וּתְכַוְּנוּ הַשְׁקֵאת עֵצֶק נְצִישׁוּת, לוּ הַשְׁקֵאת זֵדָה, לוּ הַשְׁכֵּנַת לְזֵן. נִתְכַּנּוּס רָוֵי מִצְלֵמוֹ, וּכְנֶגֶד נ״כ תְּמוּר שָׁכָר וְכִדּוּמֵהּ.

v. intr. (impf. יִרְוֶה), superfluere, redundare, targ. רְוֵי (interdum = שָׁכַר), e familia copiosa vv. רָב, עָשַׂר, דָּשֵׁן, רָבַב, רָבָה q. v., spec. sorbere, helluari, se imbriare, velut voluptatibus venereis, trop. de ense sanguinem quasi potante. *Pi.* רִוָּה, vel intenta signif. conjugationis *Qal*, ubertim irrigatum s. expletum, ebrium esse, vel *trans.*, irrigare, inebriare, oblectare s. recreare. Forma אֲרַוֶּיךָ (Jes. 16, 9.) a quadrilitero piělico רִיוָּה (= רִוָּה) derivandum est; neque igitur necesse, *Jud* pro altera, *Vav* pro tertia radicali verbi simplicis habere, id quod veteres, formae difficultatem augentes, fecerunt. *Hi.* הִרְוָה, large replere, ubertim recreare s. reficere. LXX. *μεθυσθῆναι, ἀπολαύειν*, נִרְוָה דִּים, *ἀπολαύσωμεν φιλίας*; A. S. Th. *μεθυσθῶμεν τετθῶν*; *Pi.* *ὁμιλεῖν*; *Hi.* *ἐπιθυμεῖν*; prt. *θυμώδης*.

3 *perf. fem.*: וְרָוְתָה
Jer. 46, 10. וחרבה מדמם
1 *imperf. pl.*: נִרְוֶה
Prv. 7, 18. נלכה נרוה דדים
3 *imperf. pl.*: יִרְוְיוּן
Ps. 36, 9. יהידון מדשן ביתך
Pu-al: רְוֻיָּה
3 *perf. fem.*: רְוֻיָּתָה
Jes. 34, 5. כי רותה בשמים חרבי
3 *perf. fem.*: וְרְוֻיָּתָה
Jes. 34, 7. ורותה ארצם מדם
1 *perf.*: וְרְוֵיתִי
Jer. 31, 14. ורויתי נפש הכהנים
impt. sg.: רַוֵּה
Ps. 65, 11. תלמיה רוה נחת
1 *impf. c. s.*: אֲרַוֶּיךָ
Jes. 16, 9. ארויך דמעתי
3 *impf. pl. c. s.*: יְרַוֻּהָ
Prv. 5, 19. יורך בכל־עת
Hif-il: הִרְוָה 3 *prf.*
Jes. 55, 10. והרוה את־הארץ
3 *perf. c. s.* הִרְוָנִי
Thr. 3, 15. הרוני לענה
2 *perf. c. s.*: הִרְוִיתָנִי *p.*
Jes. 43, 24. זבחיך לא הרויתני
1 *perf.*: הִרְוֵיתִי
Jer. 31, 25. הרויתי נפש עיפה
part. masc.: וּמַרְוֶה *sg.*
Prv. 11, 25. ומרוה גם־הוא יורא
רָוֶה
ק״ו, כינוי עתיק, וסמיך רְוֵה, ומוכנו סיום מוצק ומכוסם מְשׁוּל וכצפע, ל״מ מגן, וכצפיע סיום שכור, לומר שׁוֹתֵק כצפיעם.

adj. m. prt. (c. רְוֵיָה), irriguus, humectus, succosus; satiatus potu, ebrius. LXX. *μεθύων*, *ἔγκαρπος*; fem. *ἁμαρτωλός* (Dt. 29, 18., ubi Syrus: מוֹסֵף רַוְיוּתָא עַל־צַמְיוּתָא, et Onkelos: בְּדִיל לְאוֹסָפָא לַהּ חֲטָאֵי שְׁלוּחָתָא עַל־זְדָנוּתָא).
Jes. 58, 11. והיית כגן רוה
Jer. 31, 12. והיתה נפשם כגן רוה
adj. fem.: רְוָיָה
Dt. 29, 18. למען ספות הרוה

רָוְיָה

ע״כ, שֵׁם הַפְּעֻל, וּמְכוּנוֹ הַשְׁקֵאת וּשְׁפָעַת [לְיִנְעַרְשַׁפְטְמוּנְג], וּמִזֶּה לְשׁוֹן נִין הַשְׁפָּעַת נִכְלָל. נִתְכַּנּוּס רָוְיָה [נִכְנוּי רְוָיָה] מִרְעֻכּוֹת עֵץ וְלַחוּץ, וּמֵשֶׁם רָוְיָא [לְיִדּוּעַ רַוְיָתָא] סִכְלוֹנוֹ שִׁכְרָה, וְכֵן רַוְיוּ, וּמֵשֶׁם מְרַוֵּי מַשְׁקֶה מִשְׁכֶּרֶת, וּמֵשֶׁם מַרְוֶה מַשְׁקֶה.

n. f., exuberantia, abundantia, copia, targ. רְוָיָה (inebriatio, ebrietas). LXX. *ἀναψυχή*, *μεθύσκειν*. A. S. Th. *μεθύσκον*. S. *εὐφυχωρία* (רְוָחָה).

Ps. 23, 5. כוסי רויה

לָרְוָיָה

Ps. 66, 12. ותוציאנו לרויה

רִי

ע״ו, הַקֵּל שֶׁל רָוֵי, וּמוּכָנוֹ הַשְׁקֵאת וּמַכְשֵׁפָה [וּוֶעֶרְקְעֵרוּנְג], וּכְ״כ כְּמוֹ רִוּיָה, כְּאֶצֶל כֹּחַ פְּרִצוֹ רְבִי קַדְמוֹנִים, וּלְכִנּוּי נ״כ סִגְנוֹנִיהֶם רַקָּת נִכְשָׁלִים.

n. m. (abbr. ex רְוֵי), irrigatio, arab. *rijj-on*, v. s. בָּרֵי.

בְּרִי

Job. 37, 11. *אַךְ־בְּרִי יַטְרִיחַ עָב

רִוֵּז

לְשׁוֹן רֵז, וּמִיסּוּד הַזֶּה כְּמִצַּד נ״כ נְקוּעַ שֶׁל חָרֵשׁ לְשׁוֹן, וּתְכוּנוֹ לְפ״ו קְשׁוּי וְשַׁתִּיקָה וְסִתְלָטוּת וְקִרְיַשׁ [לְיִיעֶלִיכְּקֵן, זוּוִיגְנֶן], וְסוּד הַסּוּל כֹּחַ הַקְשׁוּי וְהַשְׁתִּיקָה, וְהַקֵּל וְהַשְּׁוּוִי נִשְׁפְּתִי מַעֲנֵב עִי׳ כְּלוֹס״ג.

h. e. רָז, *v. intr.*, sicut חָרֵשׁ, arab. רַזַז, רَزَّ, reticere, silere, abscondere, recondere (verheimlichen).

רָז

ע״כ, וְהִילּוּעַ רָזָא, וּמוּכָנוֹ הַסּוֹד וְהַכִּסּוּף, לְשׁוֹן לָשׁ יִדְבַּר מִמֶּנּוּ לִשׁ [נַעֲשֶׁ״יְכִיסְם], וּכְנֶגֶד הַלּוּט יִדּוּעַ תְּמוּר חֶרֶשׁ, וְקִטּוּר סְתָר וְלַע, וּמֵהֶם תָּכִיר סוֹדוֹ. נִשְׁפַּךְ סוֹדִית הַכֹּחַ רַזָּא, לוּ הַכּוֹסֶף אַרְזָא, נְזִיר מֵשֶׁם, וּמֵשֶׁם שֵׁם אַרְזָא, נִתּוֹסֶף עָלָיו הַסְתָּקֵל.

n. f. (def. רָזָא), secretum, mysterium (targ. = חֶרֶשׁ, סֵתֶר, לַע), syr. אַרְזָא (cum *Olaf* prosth.), unde רַזָּא *Pa.*, אַרְזֵן *Af.*, *v. denom.*, celare, reticere. LXX. *μυστήριον*.

Dan. 4, 6. וכל־רז לא־אנס לך
def.: רָזָא
Dan. 2, 19. בחזוא די־ליליא רזא גלי
Dan. 2, 27. רזא די־מלכא שאל
Dan. 2, 30. רזא דנה גלי לי
Dan. 2, 47. למגלא רזא דנה
def.: רָזָה
Dan. 2, 18. על־רזה דנה
pl.: רָזִין
Dan. 2, 47. ומרא מלכין וגלה רזין
def. pl.: רָזַיָּא
Dan. 2, 29. וגלא רזיא הודעך

רוּחַ

לְשׁוֹן חֵן, וּמוּכָנוֹ הַסְתָּקֵה וְנִשִּׁיפָה כְּנִשִּׁיפַת וּפִיקַת הַכִּילָה וְנִשִּׁיפָה [הוֹיכְּטֶן, וּוּעֶטֶן], לְכֵן כְּפִיפָה וְשִׁפְיָקַת רוּחַ וְנִשִּׁיפָה [שֶׁטֶ־מֶעֶן, שְׁטֶעֶטֶ הַלְטֶן], וּמֵהֶם הַגּוֹר רוּחַ כֹּחַ וְהַכֵּל, וְסוֹד הַשֵּׁרֶשׁ נ״כ נִשְׁפַּתִּי מַעֲנֵב, כְּאֶצֶל תָּקֵה נְלוֹס״ג. הַכּוֹסֶף חֲרִיתֵי [נִקְמֵי אֶרַח אוֹ אֲרִיתֵי] שִׁפְיָקַת כֹּחַ וְרוּחַ מִיּוּעָד מִדְּבַר [לְיִיכְטְמֶטֶן], וְכִדְיָקַת הַכֵּנִין לְפ״ו קְנִלַּת נִשִּׁיפָה וְהַכֵּל, לְכֵן נִכְלָל שִׁפְיָקַת עִקָּר וְקָעוֹר וְיִקְיָקַת הַכֵּל הַכְּפוּן [לְיִיכְטֶן],

וְכִשְׁקֵל נ״כ נְמוּכָן רוּקִי, וְנִקְשׁוּר עִם בָּ סִבְּרוֹת תְּעוּדָתוֹ סִרְקָה כְּדֶבֶר [שֶׁכְּרִיע-כֶּטֶן, שֶׁן עִנְווּתָם רִיעֶכְטֶן], וּמִזֶּה נִשְׁקֵל מִסְרָקָה לְהִתְעַנֵּג. וּתְצֵר לְמוּכָן אֵל וְסִרִיקוּ כִּירְקַת ל׳ פְּרִצ הִשְׁלִקַת יוֹסֵף קְמָצִי דְּנוּכוֹ יְסִיס נִירְקַת ל׳, לְמוּל שְׁהוּף אֵם חָרֵיחַ, תְּצֵר נְכִכּוּי חָרִיחוֹ, וְהוּף כְּמוֹ רוּק פִּיו. וּלְקַקִּי פְּרִצוֹ כְּנוּסֵף חָרֵיחַ, נְמוּכָן כְּמִלַּת רוּק ל׳. לְכֵן סִכּוּן לְדוּד קְמָצִי, שְׁמוּכוֹ סִרְגֵּז סְרִיקוּ נְמוּכָן רוּקִי, כְּמוֹ מִרְקוּק יְרִיק מִלְקֵמָה, סְרִיק לְצֵ, וְנִקְשׁוּר עִם כ כְּמוֹ רְקֵה כ׳ לְגִיוֹן עֵזִית סְפוּעָה נִקְפַּן וּלְגוֹן וְקְמִידוּת.

h. e. חָרַח, *v. intr.*, flare, halare; hinc spiritum ducere, anhelare. *Hi.* הַרְיַח (aram. אַרַח, אַרֵיחַ), spiritu haurire s. recipere, olfacere, odorari, seq. בְּ, admovere nares ad aliquid, olfactare cum voluptate, transl. sensu vel externo vel interno percipere, Jes. 11, 3. LXX. *ὀσφραίνεσθαι*, *ἐμπλήθειν*, *πνεῦμα*.

Hif-il: הַרְיַח
inf. constr.: לְהָרִיחַ
Ex. 30, 38. להריח בא ונכרת
3 *perf. c. s.*: וְהֵרִיחוֹ
Jes. 11, 3. והריחו ביראת י״י
inf. c. suff.: בְּהָרִיחוֹ
Jud. 16, 9. פתיל־הנערת בהריחו
1 *impf.*: אָרִיחַ
Lev. 26, 31. ולא אריח בריח
Am. 5, 21. ולא אריח בעצרתיכם
3 *impf.*: יָרִיחַ
Job. 39, 25. ומרחוק יריח מלחמה
3 *impf. ap.*: יָרַח
1 Sam. 26, 19. ירח מנחה
3 *impf.*: וַיָּרַח
Gn. 8, 21. ויריח י״י את־ריח
Gn. 27, 27. ויריח את־ריח בגדיו
3 *impf. pl.*: יָרִיחוּ
Dt. 4, 28. ולא יאכלון ולא יריחון
3 *impf. pl.*: יְרִיחֻן
Ps. 115, 6. אף להם ולא־ירירחון

רֵוַח

ע״ם, וְהִכְנוּי רוּחוֹת, וּמוּכָנוֹ כֹּחַ וְהֵצֵ [הוֹיךְ], ל״מ רוּק פֶּה, רוּק שְׁפָתַיִם, וְכֵ כִּי־רוּק קִיי, וְכִכְלֵם הָעִנְיָן הַכֹּל; רוּק קִיים, הֵצִיב רוּק, עִכּוּי כֹּחַ [שֶׁטֶפְטֶם], וְכֹחַ וְהֵצֵ הֵשִׁיב רוּק [וּוֵיכְל], כֵּן מְדַמֶּה לְקֵה, כֵּן מִסְעֶה וְסוּפֶה וּמְקֵלִים וְסַעַר, וְרוּק ל׳ וו רוּק קְדִים וּוּלְעֶפְּת [עִי׳ הוֹצֵ ״ג ע״ו; יְקוּק׳ ״ו י׳], וְלַעֶפְּת רוּק נִכְלַל, נִקְשַׁר שְׁקֵקְטֶ יוֹנֵקָה; וְשֵׁלֶף רוּק וו סִיּוּ כְּזִימָה, וְרוּק לֵף וְסִ הַכְּעֵס וְהִקָּרוֹן. וּכְנֶגֶד נ״כ כְּמוֹ״ט הִלֵּל״ק לְכִנּוּי לְכֹל לֵקֵת מְצֵלֵם הַכְּפוּת, לוּ מִכְשֵׁמָה קִיּוּכִית נִקְלֵם וְנִכְשֵׁמָה, ל״מ נִדְנוּדִים סִיקָה, שֵׁנֵם רוּק, נִקְשַׁר שְׁכִכּוּשׁ סוּד הִקִּיוּת; לוּ כְּשֵׁמָה שְׁכִלִּית מְקוֹם הִסְתַּעֲלוּת וְהִסְרְגוּת [נַעֲזִיעֶה, וְעַעֲלַע], ל״מ מֵל, שֵׁנֵם רוּק, לְכֵל, קְנֵל, לֵרֶן רוּק, קֵל, נְגֵם, שֵׁכֵל רוּק, וּכוֹס הִלְכּוֹר כְּנֵכֵה רוּק פְּלוּגִי, עֵלֵה עַל רוּקוֹ, סִיּוּ כְּרוּק עִמּוֹ, רוּק קְכֵמָה, כֵּתֶן רוּק נְפָלוּגִי, לוּמֵר רְגוּשׁ כְּפֵם מְצֵלֵם [וּיכֵן]; לוּ כְּשֵׁמָה הָעֶלְיוֹנָה כְּמוֹ רוּק ל׳, רוּק קְלֵסִים, רוּק קְדֵם. וּכְמוֹנוֹ זֵה הִסְכִּוּ כְּשֵׁר, וְלִפְעָמִים לֵל וּפְנֵק עוֹלֵם לוּ פֵּלֵה נִכְלַל, כְּמוֹ נִשְׁפַּתִּי מַעֲנֵב, ל״מ לְכִנּוּי רוּקוּת, רוּק סִנְפוֹן, רוּק הִלְכּוּס, לְכֹל רוּק לְוּכֵה, וְכֵן הִשְׁתַּקֵל עַל הַכֹּל וּכְיֵק יְדוּעַ, ל״מ לְכִנּוּי רוּק, דְּעַת רוּק, רְעוּת רוּק, כְּעִיוֹן רוּק, וְהִפְעָמִיי לְרוּק כְּמוֹ לְהַנֵּל.

עִי׳ גוּ הִמְלִין. כְּצ״ע מְמֻכּוֹ רְוָחָנִי קוֹתְרִי, ל״מ קְעֻנּוּג רוּקִי, לוּ נ״כ רְוָחָנִיָּה, ל״מ קְיִיס הְרוּקְנִיס, וְהִפּוּכוֹ גְּשְׁמִי, וְלִכְלִכִי רְוָחָנִית, וְהִמּוּפְצַע רוּחָנִיּוּת.

n. comm. (pl. רוּחוֹת), halitus, spiritus, anima, quae ore ducitur atque efflatur, trop., sicut הֶבֶל, אָוֶן, אֶפֶס, de re vana ac cito evanescente; *ventus*, et de flamine leni et de procella vehementi, velut vespertinus, quo aër refrigeratur, *eurus*, quo maxima siccitas oritur, metononym. *plaga* coeli, unde ventus spirat, ab hoc ipso vento denominata; transl. *anima vitalis*, *ψυχή*, spec. *animus* hominis, quo vivit, intelligit, vult et movetur, hinc metonym. de animi humani vi, inclinatione, affectu, motu, impetu, sive bono sive malo, velut de ira, arrogantia, superbia, *πνεῦμα*, *θυμός*; elative de *spiritu divino*, qui vel absolute sic nuncupatur, vel cum epitheto, quod ipsius essentiam, officium vel effectus et operationes significat (רוּחַ יְהוָה, רוּחַ אֱלֹהִים, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ *ψ.* 51, 13. Jes. 63, 10. 11.). Accuratior hujus vocabuli explicatio exegesi, dogmaticae et psychologiae biblicae relinquenda. LXX. *ἄνεμος* (*ἀνεμούφθορος*), *πνεῦμα*, *πνοή*, *στόμα*, *λόγος*, *φθέγμα*; *ψυχή*, *καρδία*, *θυμός*, *νοῦς*; *ὀργή*, *ὀδύνη*, *φρόνησις*, *βοήθεια*, *φῶς*; *μέρος*, *κλεῖθρον*; אִישׁ רוּחַ, *ἄνθρωπος πνευματοφόρος*; גְּבַהּ רוּחַ, יָקַר רוּחַ, *μακρόθυμος*; גָּבַהּ רוּחַ, *ὑψηλὸς πνεύματι*; הֶחֱיָה בָּהּ רוּחַ, *κακοφροσύνη*; לֹא חָיְתָה בָּהּ רוּחַ, *ἐξ ἑαυτῆς γίνεται*; הֶחֱיָה רוּחַ, *μακροθυμίαν διδόναι*; רוּחַ הַיָּמִים, *τὸ δειλινόν*; אֶרֶץ־מַצָּר לְרוּחַ, *οὐ μετὰ βουλῆς*; מֹרַח רוּחַ, *ἐρίζειν*; רוּחַ נְכֵאָה, *σκυθρωπάζειν*; נָכֵהּ רוּחַ, *ἡσύχιος*; קְצַר רוּחַ, רוּחַ סֹעָה, *ὀλιγοψυχία*; גְּבַהּ רוּחַ, הָבָא וּשְׁפַל, עָצוּב, קְצַר רוּחַ *ὀλιγόψυχος*; קְצַר, רוּחַ קָדִים, *ἀνατολή*; רוּחַ, *θυμοῦσθαι*; רוּחַ, *πνευματοφορεῖν*; הֵשִׁיב רוּחַ, *ἀναπνεῖν*; שָׁפַל רוּחַ, *πραΰθυμος*, *ταπεινόφρων*.

Gn. 6, 17. אשר־בו רוח חיים
Gn. 7, 15. אשר־בו רוח חיים
Gn. 7, 22. נשמת־רוח חיים באפיו
Gn. 8, 1. ויעבר אלהים רוח
Gn. 26, 35. ותהיין מרת רוח
Gn. 41, 38. איש אשר רוח אלהים בו
Gn. 45, 27. ותחי רוח יעקב
Ex. 6, 9. מקצר רוח
Ex. 10, 13. נהג רוח־קדים
Ex. 10, 19. ויהפך י״י רוח־ים
Ex. 28, 3. מלאתיו רוח חכמה
Ex. 31, 3. ואמלא אתו רוח אלהים
Ex. 35, 31. וימלא אתו רוח אלהים
Num. 5, 14. ועבר עליו רוח־קנאה
Num. 5, 14. או עבר עליו רוח־קנאה
Num. 5, 30. תעבר עליו רוח קנאה
Num. 14, 24. רוח אחרת עמו
Num. 24, 2. ותהי עליו רוח אלהים
Num. 27, 18. איש אשר־רוח בו
Dt. 34, 9. מלא רוח חכמה
Jos. 2, 11. ולא־קמה עוד רוח
Jos. 5, 1. ולא־היה בם עוד רוח
Jud. 3, 10. ותהי עליו רוח־י״י
Jud. 9, 23. וישלח אלהים רוח רעה
Jud. 11, 29. ותהי על־יפתח רוח י״י
Jud. 13, 25. ותחל רוח י״י לפעמו

Digitized by Google

ותצלח עליו רוח י׳ Jud. 14, 6. 19. 15, 14.
אשה קשת־רוח אנכי 1 Sam. 1, 15.
וצלחה עליך רוח י׳ 1 Sam. 10, 6.
ותצלח עליו רוח אלהים 1 S. 10, 10.
ותצלח רוח־אלהים על־ שאול 1 Sam. 11, 6.
ותצלח רוח־י׳ אל־דוד 1 S. 16, 13.
רוח־רעה מאת י׳ 1 Sam. 16, 14.
רוח אלהים רעה מבעתך 1 S. 16, 15.
בהיות עליך רוח־אלהים 1 S. 16, 16.
בהיות רוח־אלהים 1 Sam. 16, 23.
וסרה מעליו רוח הרעה 1 S. 16, 23
ותצלח רוח אלהים רעה 1 S. 18, 10.
ותהי רוח י׳ 1 Sam. 19, 9.
על־מלאכי שאול רוח אלהים 1 Sam. 19, 20.
גם־הוא רוח אלהים 1 Sam. 19, 23.
וירא על־כנפי־רוח 2 Sam. 22, 11.
מנשמת רוח אפו 2 Sam. 22, 16.
רוח י׳ דבר־בי 2 Sam. 23, 2.
ולא־היה בה עוד רוח 1 Reg. 10, 5.
והייתי רוח שקר 1 Reg. 22, 22.
רוח שקר בפי כל־ נביאיך 1 Reg. 22, 23.
אי־זה עבר רוח־י׳ מאתי 1 Rg. 22, 24.
רוח אליהו על־אלישע 2 Reg. 2, 15.
מן־נשאו רוח י׳ 2 Reg. 2, 16.
לא־תראו רוח 2 Reg. 3, 17.
הנני נתן בו רוח 2 Reg. 19, 7.
רוח פול מלך־אשור 2 Reg. 5, 26.
ואת־רוח תלגת פלנסר 1 Chr. 5, 26.
ולא־היה עוד בה רוח 2 Chr. 9, 4.
היתה עליו רוח אלהים 2 Chr. 15, 1.
חטה נתן י׳ רוח שקר 2 Chr. 18, 22.
איזה הדרך עבר רוח־י׳ 2 Chr. 18, 23.
היתה עליו רוח י׳ 2 Chr. 20, 14.
את־רוח הפלשתים 2 Chr. 21, 16.
העיר י׳ את־רוח כורש 2 Chr. 36, 22.
העיר י׳ את־רוח כרש Esr. 1, 1.
וחטה רוח גדולה Job. 1, 19.
זכר כי־רוח חיי Job. 7, 7.
החכם יענה דעת־רוח Job. 15, 2.
התקן לדברי־רוח Job. 16, 3.
יהיו כתבן לפני רוח Job. 21, 18.
תשאני אל־רוחה Job. 30, 22.
אכן רוח־היא באנוש Job. 32, 8.
הציקתני רוח בטני Job. 32, 18.
רוח־אל עשתני Job. 33, 4.
אשר־תדפנו רוח Ps. 1, 4.
על־כנפי־רוח Ps. 18, 11.
מנשמת רוח אפך Ps. 18, 16.
כעפר על־פני־רוח Ps. 18, 43.
ד׳כאי־רוח יושיע Ps. 34, 19.
כמץ לפני־רוח Ps. 35, 5.
זבחי אלהים רוח נשברה Ps. 51, 19.
יבצר רוח נגידים Ps. 76, 13.
רוח הולך ולא ישוב Ps. 78, 39.
כקש לפני־רוח Ps. 83, 14.
כי רוח עברה־בו Ps. 103, 16.
המהלך על־כנפי־רוח Ps. 104, 3.
ויעמד רוח סערה Ps. 107, 25.
מוצא רוח מאוצרותיו Ps. 135, 7.
אך אין־יש־רוח בפיהם Ps. 135, 17.
רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
ונאמן־רוח מכסה דבר Prv. 11, 13.
עכר ביתו ינחל־רוח Prv. 11, 29.
וקצר־רוח מרים אולת Prv. 14, 29.
ובעצבת־לב רוח נכאה Prv. 15, 13.
ולפני כשלון גבה רוח Prv. 16, 18.
טוב שפל־רוח את עניים Prv. 16, 19.
וקר־רוח איש תבונה Prv. 17, 27.
רוח איש יכלכל מחלהו Prv. 18, 14.
רוח צפון תחולל גשם Prv. 25, 23.
צפניה צפן־רוח Prv. 27, 16.
ושפל־רוח יתמך כבוד Prv. 29, 23.
מי אסף־רוח בחפניו Prv. 30, 4.
הכל הבל ורעות רוח Eccl. 1, 14.

הכל הבל ורעות רוח Eccl. 2, 11. 17.
שגם־זה הוא רעיון רוח Eccl. 1, 17.
חבל ורעות רוח Eccl. 2, 26. 6, 9.
רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
גם־זה הבל ורעות רוח Eccl. 4, 4.
עמל ורעות רוח Eccl. 4, 6.
ורעיון רוח Eccl. 4, 16.
טוב ארך־רוח מגבה רוח Eccl. 7, 8.
אם־רוח המושל תעלה Eccl. 10, 4.
שמר רוח לא יזרע Eccl. 11, 4.
עצר־יעך מפני־רוח Jes. 7, 2.
רוח י׳ רוח חכמה ובינה Jes. 11, 2.
רוח עצה וגבורה Jes. 11, 2.
רוח דעת ויראת י׳ Jes. 11, 2.
כמץ הרים לפני־רוח Jes. 17, 13.
ונבקה רוחי־מצרים Jes. 19, 3.
כי רוח עריצים Jes. 25, 4.
רוח ישועת בל־נעשתי־ ארץ Jes. 26, 18.
כי־נסך עליכם י׳ רוח תרדמה Jes. 29, 10.
וידעו תעי־רוח ביניה Jes. 29, 24.
וסוסיהם בשר ולא־רוח Jes. 31, 3.
כמחבא־רוח Jes. 32, 2.
רוח ממרום Jes. 32, 15.
הנני נותן בו רוח Jes. 37, 7.
רוח י׳ נשבה בו Jes. 40, 7.
מי־תכן את־רוח י׳ Jes. 40, 13.
רוח ותהו נסכיהם Jes. 41, 29.
ועצובת רוח קראך י׳ Jes. 54, 6.
ואת־כלם ישא־רוח Jes. 57, 13.
ושפל־רוח להחיות רוח Jes. 57, 15.
רוח מלפני יעטוף Jes. 57, 16.
רוח י׳ נססה בו Jes. 59, 19.
רוח אדני י׳ עלי Jes. 61, 1.
תחת רוח כהה Jes. 61, 3.
מרו ועצבו את־רוח קדשו Jes. 63, 10.
השם בקרבו את־רוח קדשו Jes. 63, 11.
רוח י׳ תניחנו Jes. 63, 14.
ומשבר רוח תיללו Jes. 65, 14.
אל־עני ונכה־רוח Jes. 66, 2.
שאפה רוח Jer. 2, 24.
רוח צח שפים Jer. 4, 11.
רוח מלא מאלה Jer. 4, 12.
ויוצא רוח מאצרותיו Jer. 10, 13. 51, 16.
שקר נסכו ולא־רוח בם Jer. 10, 14. 51, 17.
שאפו רוח כתנים Jer. 14, 6.
כל־דעיך תרעה־רוח Jer. 22, 22.
וזרתים לכל־רוח Jer. 49, 32.
רוח משחית Jer. 51, 1.
את־רוח מלכי מדי Jer. 51, 11.
רוח אפינו משיח י׳ Thr. 4, 20.
והנה רוח סערה Ez. 1, 4.
כי רוח חיה באופנים Ez. 1, 20.
כי רוח החיה באופנים Ez. 1, 21.
ותבא בי רוח Ez. 2, 2. 3, 24.
ותשאני רוח Ez. 3, 12.
כל־שאריתך לכל־רוח Ez. 5, 10.
לכל־רוח אזרה Ez. 5, 12.
ותשא אתי רוח Ez. 8, 3.
כי רוח החיה בהם Ez. 10, 17.
ותשא אותי רוח Ez. 11, 1.
ותפל עלי רוח י׳ Ez. 11, 5.
וכל־אגפיו אזרה לכל־רוח Ez. 12, 14.
כגעת בה רוח הקדים Ez. 17, 10.
והנשארים לכל־רוח Ez. 17, 21.
וכחתה כל־רוח Ez. 21, 12.
רוח הקדים שברך Ez. 27, 26.
מביא בכם רוח Ez. 37, 5.
ונתתי בכם רוח Ez. 37, 6.
מדד רוח הקדים Ez. 42, 16.
מדד רוח הצפון Ez. 42, 17.
רוח הדרום מדד Ez. 42, 18.
אל־רוח הים Ez. 42, 19.
ותשאני רוח ותבאני Ez. 43, 5.

כי רוח זנונים התעה Hos. 4, 12.
צרר רוח אותה Hos. 4, 19.
כי רוח זנונים בקרבם Hos. 5, 4.
כי רוח יזרעו Hos. 8, 7.
אפרים רעה רוח Hos. 12, 2.
יבוא קדים רוח י׳ Hos. 13, 15.
יוצר הרים ובורא רוח Am. 4, 13.
רוח־נדולה אל־הים Jon. 1, 4.
וימן אלהים רוח קדים Jon. 4, 8.
הקצר רוח י׳ Mich. 2, 7.
הלך רוח ושקר כזב Mich. 2, 11.
מלאתי כח את־רוח י׳ Mich. 3, 8.
רוח ויעבר ואשם Hab. 1, 11.
וכל־רוח אין בקרבו Hab. 2, 19.
ויער י׳ את־רוח Hag. 1, 14.
ואת־רוח יהושע Hag. 1, 14.
ואת־רוח כל שארית העם Hag. 1, 14.
ויער רוח־אדם Zach. 12, 1.
רוח חן ותחנונים Zach. 12, 10.
רוח־חטמאה אעביר Zach. 13, 2.
ושאר רוח לו Mal. 2, 15.

וְרוּחַ

ורוח אלהים מרחפת Gn. 1, 2.
ורוח הקדים נשא את־ הארבה Ex. 10, 13.
ורוח נסע מאת י׳ Num. 11, 31.
ורוח י׳ לבשה את־גדעון Jud. 6, 34.
ורוח י׳ סרה מעם שאול 1 S. 16, 14.
ורוח י׳ ישאך 1 Reg. 18, 12.
התקדרו עבים ורוח 1 Rg. 18, 45.
ורוח גדולה וחזק 1 Reg. 19, 11.
ורוח לבשה את־עמשי 1 Chr. 12, 18.
ורוח אלהים לבשה 2 Chr. 24, 20.
ורוח על־פני יחלף Job. 4, 15.
ורוח כביר אמרי־פיך Job. 8, 2.
ורוח כל־בשר־איש Job. 12, 10.
ורוח מביניתי יעניני Job. 20, 3.
ורוח אלוה באפי Job. 27, 3.
ורוח עברה ותסחרם Job. 37, 21.
ורוח לא־יבוא ביניהם Job. 41, 8.
ורוח זלעפות מנת כוסם Ps. 11, 6.
ורוח נכון חדש בקרבי Ps. 51, 12.
ורוח קדשך אל־תקח ממני Ps. 51, 13.
ורוח נדיבה תסמכני Ps. 51, 14.
ורוח נכאה תיבש־גרם Prv. 17, 22.
ורוח נכאה מי ישאנה Prv. 18, 14.
נשיאים ורוח וגשם אין Prv. 25, 14.
ורוח אחד לכל Eccl. 3, 19.
ורוח הבהמה Eccl. 3, 21.
תזרם ורוח תשאם Jes. 41, 16.
ורוח להלכים בה Jes. 42, 5.
ורוח נשאתני Ez. 3, 14. 11, 24.
לב אחד ורוח חדשה Ez. 11, 19.
ורוח סערות תבקע Ez. 13, 11.
לב חדש ורוח חדשה Ez. 18, 31.
ורוח הקדים הוביש פריה Ez. 19, 12.
ורוח חדשה אתן Ez. 36, 26.
ורוח אין בהם Ez. 37, 8.
ורוח בכנפיהם Zach. 5, 9.

הָרוּחַ

ואצלתי מן־הרוח Num. 11, 17.
ויאצל מן־הרוח Num. 11, 25.
כנוח עליהם הרוח Num. 11, 25.
ותנח עליהם הרוח Num. 11, 26.
ואחר הרוח רעש 1 Reg. 19, 11.
ויצא הרוח ויעמד 1 Reg. 22, 21.
ויצא הרוח ויעמד 2 Chr. 18, 20.
סבב הולך הרוח Eccl. 1, 6.
ועל־סביבתיו שב הרוח Eccl. 1, 6.
לכלוא את־הרוח Eccl. 8, 8.
אינך יודע מה־דרך הרוח Eccl. 11, 5.
שמה הרוח ללכת Ez. 1, 12.
על אשר יהיה־שם הרוח Ez. 1, 20.
הנבא אל־הרוח Ez. 37, 9.
ואמרת אל־הרוח Ez. 37, 9.
באי הרוח ופחי Ez. 37, 9.
ותבוא בהם הרוח Ez. 37, 10.

משגע איש הרוח Hos. 9, 7.

וְהָרוּחַ

והרוח תשוב אל־האלהים Eccl. 12, 7

בְּרוּחַ

ברוח קדים עזה Ex. 14, 21.
לא ברוח י׳ 1 Reg. 19, 11.
ויסור ברוח פיו Job. 15, 30,
ברוח קדים תשבר אניות Ps. 48, 8.
וסלע בה שבר ברוח Prv. 15, 4.
ברוח משפט וברוח בער Jes. 4, 4.
במראה ברוח אלהים Ez. 11, 24.
ויוציאני ברוח י׳ Ez. 37, 1.

בְּרוּחַ

לא ברוח י׳ 1 Reg. 19, 11.
כל אשר היה ברוח 1 Chr. 28, 12.
אין אדם שליט ברוח Eccl. 8, 8.

וּבְרוּחַ

וברוח אפיך נערמו מים Ex. 15, 8.
וברוח פיו כל־צבאם Ps. 33, 6.
ברוח משפט וברוח בער Jes. 4, 4.
וברוח שפתיו ימית רשע Jes. 11, 4.

בְּרוּחַ

תרדנו כרוח נדבתי Job. 30, 15.
ועניני כרוח ישאנו Jes. 64, 5.

כְּרוּחַ

כרוח־קדים אפיצם Jer. 18, 17.

לְרוּחַ

בגן לרוח היום Gn. 3, 8.
והייתי לרוח שקר 2 Chr. 18, 21.
והנביאים יהיו לרוח Jer. 5, 13.
לרוח מדבר Jer. 13, 24.

לָרוּחַ

לעשות לרוח Job. 28, 25.
שיעמל לרוח Eccl. 5, 15.
והשלישית תזרה לרוח Ez. 5, 2.

וְלָרוּחַ

ולרוח אמרי נואש Job. 6, 26.
ולרוח משפט Jes. 28, 6.

מֵרוּחַ

מרוח סעה מסער Ps. 55, 9.

וּמֵרוּחַ

ומרוח אפו יכלו Job. 4, 9.

cum suff.: רוּחִי

לא־ידון רוחי באדם Gn. 6, 3.
חמתם שתה רוחי Job. 6, 4.
אדברה בצר רוחי Job. 7, 11.
לא־יתנני השב רוחי Job. 9, 18.
ופקדתך שמרה רוחי Job. 10, 12.
רוחי חבלה Job. 17, 1.
רוחי זרה לאשתי Job. 19, 17.
מדוע לא־תקצר רוחי Job. 21, 4.
בידך אפקיד רוחי Ps. 31, 6.
ותתעטף רוחי Ps. 77, 4.
ויחפש רוחי Ps. 77, 7.
בהתעטף עלי רוחי Ps. 142, 4.
ותתעטף עלי רוחי Ps. 143, 4.
כלתה רוחי Ps. 143, 7.
אביעה לכם רוחי Prv. 1, 23.
אתן־רוחי בקרבי Jes. 26, 9.
ולנסך מסכה ולא רוחי Jes. 30, 1.
בהן חיי רוחי Jes. 38, 16.
נתתי רוחי עליו Jes. 42, 1.
אצק רוחי על־זרעך Jes. 44, 3.
רוחי אשר עליך Jes. 59, 21.
ואלך מר בחמת רוחי Ez. 3, 14.
רוחי אתן בקרבכם Ez. 36, 27.
ונתתי רוחי בכם Ez. 37, 14.
שפכתי את־רוחי Ez. 39, 29.
ותפעם רוחי Dan. 2, 3.
אשפך את־רוחי Joel 3, 1. 2.
הניחו את־רוחי Zach. 6, 8.

cum suff.: וְרוּחִי

ורוחי עמדת בתוככם Hag. 2, 5.

cum suff.: בְּרוּחִי

ולא בכח כי אם־ברוחי Zach. 4, 6.

Digitized by Google

רוּחַ
cum suff.: רוּחֲךָ
מה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה — 1 Reg. 21, 5.
תִּשְׁלַח רוּחֲךָ יִבָּרְאוּן — Ps. 104, 30.
רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי — Ps. 143, 10.
cum suff.: רוּחֵךְ *p.*
תָּשִׁיב אֶל־אֵל רוּחֶךָ — Job. 15, 13.
רְוִיחֲךָ
וְרוּחֲךָ חַטּוֹבָה נָתַתָּ — Neh. 9, 20.
cum suff.: בְּרוּחֲךָ
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ — Ex. 15, 10.
פְּרֹשִׂים בְּרוּחֲךָ אֵלָי — 2 Reg. 2, 9.
וַתָּעַד בָּם בְּרוּחֶךָ — Neh. 9, 30
אֶל־תִּבְהַל בְּרוּחֶךָ — Eccl. 7, 9.
cum suff.: מֵרוּחֶךָ
אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ — Ps. 139, 7.
cum suff.: רוּחֲכֶם
רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכָלְכֶם — Jes. 33, 11.
וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם — Ez. 11, 5.
וְהָעֲלֶה עַל־רוּחֲכֶם — Ez. 20, 32.
cum suff.: בְּרוּחֲכֶם
וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם — Mal. 2, 15.
וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם — Mal. 2, 16.
cum suff.: רוּחוֹ
וַתִּצַּע רוּחוֹ — Gn. 41, 8.
אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ — Ex. 35, 21.
כִּי־יִתֵּן י״י אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם — Num. 11, 29.
כִּי־הִקְשָׁה י״י אֱלֹהֶיךָ אֶת־רוּחוֹ — Dt. 2, 30.
וַתָּשָׁב רוּחוֹ וַיִּחִי — Jud. 15, 19.
וַתָּשָׁב רוּחוֹ אֵלָיו — 1 Sam. 30, 12.
הָעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחוֹ — Esr. 1, 5.
רוּחוֹ וּנְשָׁמָתוֹ אֵלָיו — Job. 34, 14.
וְלֹא־נֶאֱמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ — Ps. 78, 8.
כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ — Ps. 106, 33.
תֵּצֵא רוּחוֹ יָשָׁב לְאַדְמָתוֹ — Ps. 146, 4.
יָשֹׁב רוּחוֹ יִזְלֹר־מִים — Ps. 147, 18.
כָּל־רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל — Prv. 29, 11.
בְּעִים רוּחוֹ — Jes. 11, 15.
וַתִּתְפַּעַם רוּחוֹ — Dan. 2, 1.
cum suff.: רְוִיחוֹ
וְרוּחוֹ כִּנְחַל שׁוֹטֵף — Jes. 30, 28.
וְרוּחוֹ הוּא קַבְצָן — Jes. 34, 16.
אֲדֹנָי י״י שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ — Jes. 48, 16.
cum suff.: בְּרוּחוֹ
בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה — Job. 26, 13.
יָאִין בְּרוּחוֹ רָמִיָּה — Ps. 32, 2.
וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֶּכֶד עִיר — Prv. 16, 32.
הֲגָה בְרוּחוֹ הַקָּשָׁה — Jes. 27, 8.
כִּי־י צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ — Zach. 7, 12.
cum suff.: לְרוּחוֹ
אֲשֶׁר־אֵין מֵעָצַר לְרוּחוֹ — Prv. 25, 28.
cum suff.: רוּחָם
אָז רָפְתָה רוּחָם מֵעָלָיו — Jud. 8, 3.
תִּסַּג רוּחָם יָגִיעוּן — Ps. 104, 29.
הוֹלְכִים אַחַר רוּחָם — Ez. 13, 3.
c. h parag.: רוּחָה
תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה — Jer. 52, 23.
pl.: רוּחוֹת
לְאַרְבַּע רוּחוֹת — 1 Chr. 9, 24.
עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת — Ps. 104, 4.
וְחֹכֶן רוּחוֹת י״י — Prv. 16, 2.
אַרְבַּע רוּחוֹת — Jer. 49, 36.
מֵאַרְבַּע רוּחוֹת — Ez. 37, 9.
לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדְבָּר — Ez. 42, 20.
לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם — Dan. 8, 8. 11, 4.
כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם — Zach. 2, 10.
אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם — Zach. 6, 5.
pl.: הָרוּחוֹת, הָרִוחוֹת
אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשָׂר — Nu. 16, 22. 27, 16.
לְכָל הָרוּחוֹת הָאֵלֶּה — Jer. 49, 36.

רֵוַח
נִקְמִי כְמוֹ נַעֲנִי, כְּלִי תִּבְדֹּל הַמּוֹנָן, וְגוֹר לְהַכְנִיס נִקְנוּסוֹ, כַּנַּ״ע עוֹד רוּחַ כְּמוֹ שָׁד וּמוֹיק, דַּ״מ רוּחַ רָעָה, וּוֹסִ עִמּוֹנִן שֶׁל שֵׁזֵב וְכוּכֵל, עַל שֵׁזִין נוֹ מַעֲשֵׂה כְלוּחַ.
n. aram., hebraico par atque aequale.
רוּחַ־אֱלָהִין קַדִּישִׁין — Dan. 4, 5.
דִּי רוּחַ אֱלָהִין קַדִּישִׁין — Dan. 4, 6. 15.
רוּחַ אֱלָהִין קַדִּישִׁין בַּהּ — Dan. 5, 11.
כָּל־קֳבֵל דִּי רוּחַ יִתִּירָא — Dan. 5, 12.
דִּי רוּחַ אֱלָהִין בֵּד — Dan. 5, 14.
דִּי־רוּחַ יִתִּירָה בַּהּ — Dan. 6, 4.
def.: רוּחָא
וְנָשָׂא הַמּוֹן רוּחָא — Dan. 2, 35.
cum suff.: רוּחִי
אֶתְכְּרִיַת רוּחִי — Dan. 7, 15.
cum suff.: וְרוּחֲהּ
וְרוּחָה תַּקִּפַת לְהַחֲוָיָה — Dan. 5, 20.
pl. constr.: רוּחֵי
אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא — Dan. 7, 2.

רֵיחַ
ז״ו, וּמוּכָן כְּדֵיפָס וּמִקְרָא, לוֹ קָעוּר הֵיטֵב וּמִכֹּל מִכּוֹף [לוֹפַע, נַעֲוִין], וְקֹל לְהַנִּין מִפַּעַם, וְלָכוֹ נִקְשׁוּר עִם כִּיקוּם.
n. m., odor, odoratus, metonym. sensus et perceptio. LXX. ὀσμή, ὀσφρασία; רֵיחַ נִיחֹחַ, ὀσμὴ εὐωδίας.
וַיָּרַח י״י אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ — Gn. 8, 21.
וַיָּרַח אֶת־רֵיחַ בְּגָדָיו — Gn. 27, 27.
רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה — Gn. 27, 27.
רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא — Ex. 29, 18.
רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַי״י — Lev. 1, 9.
אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַי״י — Lev. 1, 13. 17. 2, 2. 9. 3, 5. 23, 18.
רֵיחַ נִיחֹחַ אִזְכָּרָתָהּ לַי״י — Lev. 6, 8.
רֵיחַ־נִיחֹחַ לַי״י — Lev. 6, 14.
אִשֶּׁה לַי״י רֵיחַ נִיחֹחַ — Lev. 23, 13.
לְעֹשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַי״י — Nu. 15, 3.
רֵיחַ־נִיחֹחַ לַי״י — Num. 15, 7. 10. 13. 14. 28, 8. 24. 29, 13. 36.
לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַ — Num. 28, 2.
רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַי״י — Num. 28, 13.
עֹלָה לַי״י רֵיחַ נִיחֹחַ — Num. 29, 8.
סַמְדַּר נָתְנוּ רֵיחַ — Cant. 2, 13.
הַדּוֹדָאִים נָתְנוּ־רֵיחַ — Cant. 7, 14.
רֵיחַ נִיחֹחַ לְכָל גְּלוּלֵיהֶם — Ez. 6, 13.
רֵיחַ נִיחוֹחֵיהֶם — Ez. 20, 28.

וְרֵיחַ
וְרֵיחַ שְׁמִנֵיךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים — Cant. 4, 10
וְרֵיחַ שַׁלְמֹתַיִךְ — Cant. 4, 11.
וְרֵיחַ אַפֵּךְ כְּתַפּוּחִים — Cant. 7, 9.
וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן — Hos. 14, 7.

בְּרֵיחַ
וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֵכֶם — Lev. 26, 31.
בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אַרְצָה אֶתְכֶם — Ez. 20, 41.

כְּרֵיחַ
רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה — Gn. 27, 27.
כְּרֵיחַ לְבָנוֹן — Cant. 4, 11.

לְרֵיחַ
לְרֵיחַ נִיחֹחַ — Ex. 29, 25. 41.
לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ — Lev. 2, 12.
לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ — Lev. 3, 16.
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַי״י — Lev. 4, 31. 17, 6.
לְרֵיחַ־נִיחֹחַ אִשֶּׁה — Lev. 8, 21. 28.
לְעֹלַת לְרֵיחַ נִיחֹחַ — Num. 15, 24.
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַי״י — Num. 18, 17. 28, 27. 29, 2.
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַי״י — Nu. 28, 6. 29, 6.
לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים — Cant. 1, 3.
לְפָנֵיהֶם לְרֵיחַ נִיחֹחַ — Ez. 16, 19.

מְרֵיחַ
מְרֵיחַ מַיִם יַפְרִחוּ — Job. 14, 9.
cum suff.: רֵיחֲנוּ
הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ — Ex. 5, 21.
cum suff.: רֵיחֲךָ
נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ — Cant. 1, 12.
cum suff.: וְרֵיחֲךָ
וְרֵיחוֹ לֹא נָמַר — Jer. 48, 11.

רֵיחַ
נִקְמִי כְמוֹ נַעֲנִי, וְגוֹר נִקְנוּסוֹ, וְנִגְמַרְתָּ נִמְצָא קוֹקֵי מִמְּנוּ רֵיחָנוֹ, לוֹמֵר כּוֹלֵף רֵיחַ, וּוֹסִ כְּנֵכֶס מִנְקֵנֵי רֵיחָה.
n. aram., sicut hebr., odor; targ. רֵיחָנָא, odorifer, suaveolens, fragrans. LXX. ὀσμή.

וְרֵיחַ
וְרֵיחַ נוּר לֹא עָדְתָה בְּהוֹן — Dan. 3, 27.

רָחַת
ז״כ, נוֹיר חָת, ע״פ בָּתַת מִן בָּת, תַּחַת מִן תָּת, קֶשֶׁת מִן קָשׁ, רֶחֶת מִן רֶם. וּמוּכָן כְּפֵס וּמוֹכָה, לוֹמֵר כְּלֵי שְׁמוּרִין נוֹ וּמִנְקִיס מִקֵּס מִן הִתְנוֹקֵף [וּוֹקוֹפְּעֶל, זַוּוּיכְנֵע]. וְלֵע קוֹלֵף נְעִיס שֶׁלְּעֵת יַעֲקֹב נִן קְלָעוֹר נִסְפַּר הִשְׁלֵס לוֹמֵס לוֹ רֵיחַ נִהְפְּסוּק וּסוֹלְדֵי נְרִיקִיס כְּלֵס, לוֹמֵר סְעִיכוֹת הוֹלְכוֹת נְכוֹת [זַוּוּיכְנֵקְמֵן, לִיכְעֵעֶר קְמֵן], וְכִפֵּי סְכִרְקֵס סְכִיכוֹ יוֹכְמֵן עַוּוּיקְלֵי כְּמוֹ כֵן, לוֹמֵס כְּכֹל וְלֵק לֵק מִסְמֵכְנֵר לְהַעֲמֵן. נְשֵׁפֵס עֲנְרִיכִיק מְרֵיחַת מִשְׁלוֹ.
n. f. (ad s. f. רָחַת, תַּחַת, קֶשֶׁת a vv. נָת, רָחַת, קָשׁ, תָּת), vannus, ventilabrum, neohebr. מְרִוָּחַת. Errat *Jakob Elazari*, qui ad idem v. refert nomen quoddam רֵיחַ (Schwingkahn, leichter Kahn), quod Jes. 43, 14. legi putat. LXX. ζωὴ βραχεῖα, λιμάν.

בְּרָחַת
בְּרָחַת וּבְמִזְרֶה — Jes. 30, 24.

רָחַת
פְּעַל שְׁמִי מִן רָתַת, וְהִעְתִּיד יִרְחַת, וּפְקְרוֹנוֹ הִיוּת רִקִּיכוֹת יְדִיס וּמְקוֹם פְּנוּי לְעַנִּיכַת הִכּוּךְ [לוֹפְּעִיג, נַעֲרֵיי־מִיג וְיִן], וְהִפְעִיל לְפַ״ו נוֹלֵד וְלֵק כּוֹוֵד. וּוֹסִ נִכְשְׁלֵס עַל הִרְקִיעַ הַכְּפֵס, שֶׁהִיא נִקְיִן סִנְקֵס וְנִכְרִיכֵס. הִכְנִיכַ״פ רָחַת מְקוֹם וְרִקִּיכוֹת יְדִיס, דַּ״מ עֲלִיוֹת מְרוּקִיס, שֶׁכֵּכֶס נִכֵּס הִכּוּךְ, נִקְנוּסוֹ רָחַת, אַרְנֶת, רַחַת, אִתְרַחַת נְמוֹן וְס, וְלִכּוֹ תְּמוּר כ״ק נַעֲנִי, וְנִגְמַרְתָּ אִתְרַחַת הִיוּת עֲכִיוֹת מְקוֹם [נַעֲרֵיי־מִיג וּוֹעֲרְלִעֶן], וְכַנַּ״ע תִּרְוִיחַ עֲשׂוֹת נִכְּע וְשֶׁכֵּר, לָכֵן מְרַוִּיחַ כְּמוֹ מְשַׁכֵּר, וְהִכֵּס נִעֲקִיעֵן וְס רֵיחַ תְּמוּר רִיחַ ע״פ זִיחַר, וְכֵן שֵׁרֶס תְּמוּר שֵׁרֶס, וְכֵן רָחַת, לוֹמֵר שֶׁכֵּר.
v. denom. intr. (impf. יִרְוַח), flatui venti patere, *perflabile*, amplum, latum, spatiosum esse, trop. de animi quasi dilatatione h. e. relaxatione. *Pu.* רֻחַת, vento expositum esse; prt. de ὑπερώοις venti flamini patentibus (luftige Söller). Targ. אִתְרַחַת, אַרְנֶת, significatione eadem. LXX. ἀναψύχειν, ἀναπαύεσθαι; *Pu.* prt. ῥαπιστός.
3 perf.: וְרָוַח
וְרוּחַ לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ — 1 Sam. 16, 23.
3 imperf.: וְיִרְוַח
אִדְבְּרָה וְיִרְוַח־לִי — Job. 32, 20.

Pu-al: רֻחַת
part. pl.: מְרֻחָצִים
וְעֲלִיוֹת מְרוּחִים — Jer. 22, 14.

רֶוַח
ז״ו, וּמִקְרוֹנוֹ מִכּוֹס מִקּוֹס וְכִיכוֹת יְדִיס מִכֵּיקִ וּמִקּוֹס [נַעֲרֵיי־מִיגְקִיי״ע, כּוֹיס], וְכִכְלֵל נִשְׁלֵל כְּמוֹ מִכֵּיקִ עַל סְכִיקַת כִּיקַת סְכִפֵּס כִּיקִ לוֹקֵס. נִקְנוּסוֹ רֶוַח לוֹ רֶוַח מִשְׁלוֹ, וְסִכְנוֹי רְוָחִים כַּנַּ״ע כְּמוֹ שֵׁכֵר.
n. m., *spatiositas*, spatium, trop. de animi relaxatione, ἀνάψυξις, targ. רֵוַח, רַוַח, רֶוַח, neoh. רֵוַח, רֵיוַח (= רֵיוָח, sicut קִיסָם = קֵיסָם), commodum, quaestus, lucrum. LXX. διάστημα, βοήθεια.
רוּחַ וְהַצָּלָה — Esth. 4, 14.

וְרֶוַח
וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר — Gn. 32, 17.

רְוָחָה
ז״כ, וּמוּכָן כְּמוֹ רֵוַח, כְּמוֹן הִשְׁלֵל שְׁלוֹ.
n. f., sicut רֵוַח, laxamentum, relaxatio, respiratio. LXX. ἀνάψυξις, δέησις.
הֲרְוָחָה
כִּי הֵיְתָה הָרְוָחָה — Ex. 8, 11.
cum suff.: לִרְוָחָתִי
לִרְוָחָתִי לְשׁוּעָתִי — Thr. 3, 56.

רוּם

לוֹמֵר רָם, וְעִתִּילוֹ יָרוּם וְקִנְכּוֹ רָרַם, וְעִם וְלוֹ יָרָם, וּפְקְרוֹנוֹ סְכִנּוֹסְסוֹת רוּמָה וְעֵלִיס וְכִשְׁלֵס [וִיךְ עַרְכִּעֶנְעֶן, עִמְּקַרְכִּעֶנְעֶן], דַּ״מ רוּמָה נְעוֹן, וְכִשְׁמֵר מְכִנְכּוֹסְסוֹת לְכ וְעִיכִּיס מִנְקֵס וְנִלּוֹן, מְכִנְכּוֹסְסוֹת וְסִסְעוֹלוֹת סְמִסְלָה, הִיוֹת נְנוֹס וְכִשְׁנֵג וְכִשְׁ [עַרְכִּעֶנְעֶן, מְקַכְּעִיג וִיךְ], וְרוֹס יַד עְכִיוֹ הִקְנֵקֵס עַל פְּלוֹנִי וְכִלּוֹת, כְּקֵשֵׁר קְלֵל יַד וְרוֹעַ רוּמָה. וְקֵשֵׁר לְמוֹנֵן שֶׁל רָרַם קוֹלְעִיס [נְכוֹסְסוֹת קְקְדוֹת רָרַם] לַל״ק וֹן רוֹס, לוֹמֵר וְיִקְנֵלוֹ, וְלֵעֵת קְכֵן-נִנֵּקֵס מְעִכִּין רוּמָה, לוֹמֵן וֹן רוּמָה. וְהִקְמִיכוֹת שֶׁל רָם כְּכִכְתִּיכִ עֲ״י הִכְתִּיכִ נְקֵלֵף, דַּ״מ [וְכִרְיס יַ״ל וּ׳] וְכִשְׁמֵר וִישְׁנֵס קְקְתִּיס, כְּקֵשֵׁר פְּרֵס יִנְקְקִי תַּלֵּיקֵס נְנוֹס, וְכֵן קְמֵר כַּל״ק שְׁמֵלֵק קָאֵם דִּימִיוֹן לוֹ, וְכֵן רָאֵמֵּוֹת נְמִשְׁלֵי כַּ״ל וּ׳ לַל״ק מוֹס, קְכֵן עִי׳ הִסְס רָאֵמֵּה הִנְקֵ. הִכְנִיכַ רוֹמָם כְּלֵלְכוֹ, הִנְקֵת רוּמָה וְכִשְׁמֵר וְהִנְגֵסֵס וְהִקְמֵר וְהִכְכֵּס, דַּ״מ מְהִקְמֵת נְכִין וּמְהִנְלֵלֵת כְּעִיס וְעִטְפּוֹן יְלִיס מְהִקְמֵת רְקִיס וְלִיס וּמְהִנְגֵס נִכְלֵל, וּפְעוֹלֵי שֶׁלוֹ רוֹמָם. הִכּוֹסֵף חֲרִים יוֹנֵק מְמוֹכָן רְקִיס, מְהִקְמֵת דְּגֵל וּמְכִנֵּת וּמְהִכְמֵת קֵרֵן וְרֵק לוֹ יַ״ל, מְהִכְמֵת קוֹל וְכִדּוֹמֵה, וּוֹסִ לְקֵ״כ הִפְרֵשׁ קְלֵק לְכִהְכִיס מִדְנֵר, כְּקֵשֵׁר גַּם וְס עֵכִין הִגְנֵס. הִפְעוֹלֵי שֶׁלוֹ הוֹדָם, הִהְתַּפְעֵל הִתְרוֹמֵם כְּמוֹ הִתְנַשֵּׂא, וְעִתִּילוּ אַרְזֵי־לְבָנוֹן אֲשֶׁר אֲרוֹמָם תְּמוּר אֲשֶׁר אֲרוֹמֵם.
h. e. רָם, *v. intr.* (impf. יָרוּם, apoc. יָרָם, conv. וַיָּרָם), attollere, efferre se; altum, elatum, excelsum, sublime, superius esse, ratione loci, conditionis, dignitatis, majestatis, potestatis, superbiae et similiter. Quod attinet ad וַיָּרָם (Ex. 16, 20., Edd. aliae: וַיָּרֻם), alii vim augescendi s. crescendi inesse dicunt, alii, quorum sententia praeplacet, n. רִמָּה (wurmigt werden) subesse arbitrantur. Interdum v. רָם ad designandam longam vocalem, qua duae ejus radicales continen-

Digitized by Google

tur, inditur *Alef*, velut רָאמָה Zach. 14, 10. (sicut קָאם Hos. 10, 14., quae scriptio non est arabizans, sed primitiva); רְאֵמוֹת Misle 24, 7., uti nonnulli interpretantur. *Pil.* רוֹמֵם, attollere, elevare, spec. sublevare, laudibus efferre, e periculo auferre. *Pol.* רוֹמַם, pass. *Hi.*, exaltare, exstruere, tollere (manum, vocem), auferre, offerre (תְּרוּמָה). *Ho.* pass. *Hitpal.*, insolenter se efferre. LXX. *μετεωρίζειν, ὑψοῦν, ἀν-, ἀπαίρειν; Pil. ὑπερυψοῦν, δοξάζειν; Hi. αἴρειν, ἐξ-, ἐπ-; ἀναιρεῖν, ἀφ-, περι-; ἀφορίζειν, ἀπάρχεσθαι, ἀποτιθέναι, ἐγείρειν, τιθέναι, ἱστάναι, καλεῖν;* הָרִים אוֹלֶת, לְנַדֵּחַ *ἀπάρχεσθαι; ἰσχυρῶς ἄφρων.*

3 perf.: וְרָם
Dt. 8, 14. ורם לבבך ושכחת
Ps. 99, 2. רם הוא על־כל־העמים
Ez. 31, 10. ורם לבבו בגבהו
Dan. 11, 12. Q'ri. וירם לבבו
3 perf. fem.: רָמָה
Dt. 32, 27. פן־יאמרו ידינו רמה
1 Sam. 2, 1. רמה קרני ביי
Jes. 26, 11. רמה יד בל־יחזיון
3 perf. fem.: וְרָאֲמָה
Zach. 14, 10. וראמה וישבה תחתיה
3 perf. f. pl.: רָמוּ *p.* רָמוּ
Job. 22, 12. ראש כוכבים כי־רמו
Ps. 131, 1. ולא־רמו עיניי
Prv. 30, 13. דור מה־רמו עיניו
part. masc.: רָם *sg.*
Dt. 27, 14. קול רם
Ps. 113, 4. רם על־כל־גוים יי
Ps. 138, 6. כי־רם יי ושפל יראה
Jes. 6, 1. על־כסא רם ונשא
Jes. 57, 15. רם ונשא
part. masc.: וָרֵם *sg.*
Dt. 1, 28. עם גדול ורם ממני
Dt. 2, 10. 21. עם גדול ורב ורם
Dt. 9, 2. עם־גדול ורם בני ענקים
Jes. 2, 12. על כל־גאה ורם
part. pl.: רָמִים
2 S. 22, 28. ועיניך על־רמים תשפיל
Job. 21, 22. והוא רמים ישפוט
Ps. 78, 69. ויבן כמו־רמים מקדשו
part. pl.: הָרָמִים
Dt. 12, 2. על־ההרים הרמים
Jes. 2, 13. הרמים והנשאים
Jes. 2, 14. ועל כל־ההרים הרמים
p. pl. constr.: וְרָמֵי
Jes. 10, 33. ורמי הקומה גדעים
part. fem.: רָמָה *sg.*
Ex. 14, 8. יצאים ביד רמה
Num. 15, 30. תעשה ׀ ביד רמה
Num. 33, 3. ביד רמה לעיני
Job. 38, 15. תזרע רמה תשבר
Ez. 6, 13. כל־גבעה רמה
Ez. 20, 28. ויראו כל־גבעה רמה
Ez. 34, 6. כל־גבעה רמה
part. fem.: הָרָמָה *sg.*
Ez. 17, 22. מצמרת הארז הרמה
part. f. pl.: רָמוֹת
Ps. 18, 28. ועיני רמות תשפיל
Prv. 6, 17. עיני רמות
inf. constr.: רוּם
Dt. 17, 20. לבלתי רום־לבבו
inf. constr.: כְּרֵם
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם
inf. constr.: לָרוּם
Ez. 10, 16. לרום מעל הארץ

inf. c. suff.: וּבְרוֹמֵם
Ez. 10, 17. וברומם ירומו אותם
impt. sg.: רוּמָה
Ps. 21, 14. רומה יי בעזך
Ps. 57, 6. רומה על־השמים
Ps. 57, 12. 108, 6. רומה על־שמים
1 imperf.: אָרוּם
Ps. 46, 11. ארום בגוים
Ps. 46, 11. ארום בארץ
3 imperf.: יָרוּם
Ps. 13, 3. ירום איבי עלי
Ps. 27, 6. ועתה ירום ראשי
Ps. 61, 3. בצור־ירום ממני
Dan. 11, 12. K'tib. וירם לבבו
Jes. 30, 18. ולכן ירום לרחמכם
Jes. 52, 13. ירום ונשא וגבה
3 imperf.: וְיָרֻם
2 Sam. 22, 47. וירם אלהי צור ישעי
3 imperf.: וַיָּרִם
Ps. 18, 47. וירום אלוהי ישעי
3 imperf.: וַיָּרָם
Num. 24, 7. וירם מאגג מלכו
3 imperf. ap.: וַיִּרֶם
Ez. 10, 4. וירם כבוד־יי
Hos. 13, 6. שבעו וירם לבם
3 impf. fem.: תָּרוּם
Ps. 89, 14. תעז ידך תרום ימינך
Ps. 89, 18. Q'ri. וברצונך תרים קרננו
Ps. 89, 25. ובשמי תרום קרנו
Ps. 112, 9. קרנו תרום בכבוד
Prv. 11, 11 תרום קרת
3 impf. f. ap.: תָּרָם
Mich. 5, 8. תרם ידך על־צריך
3 imperf. ap.: וַתָּרָם
Gn. 7, 17. ותרם מעל הארץ
3 imperf. pl.: יָרוּמוּ
Ps. 66, 7. Q'ri. הסוררים ׀ אל־ירוממו
Ps. 89, 17. ובצדקתך ירוממו
Ps. 140, 9. זממו אל־תפק ירומו
3 imperf. pl.: יְרֻמוּן
Jes. 49, 11 ומסלתי ירמון
Po-el.: רוֹמֵם
3 prf. f. c. s.: רִמְּמָתְהוּ
Ez. 31, 4. תהום רממתהו
1 perf.: רוֹמַמְתִּי
Jes. 23, 4. רוממתי בתולות
1 perf.: וְרוֹמַמְתִּי
Jes. 1, 2. בנים גדלתי ורוממתי
part. masc.: מְרוֹמֵם *sg.*
1 Sam. 2, 7. משפיל אף־מרומם
part. m. c. s.: מְרוֹמְמִי
Ps. 9, 14. מרוממי משערי־מות
part. fem.: רוֹמֶמֶת *sg.*
Ps. 118, 16. ימין יי רוממה
inf. constr.: לְרוֹמֵם
Esr. 9, 9. לרומם את־בית אלהינו
impt. pl.: רוֹמְמוּ
Ps. 99, 5. 9. רוממו יי אלהינו
1 impf. c. s.: אֲרוֹמְמֶךָּ
Ps. 30, 2. ארוממך יי כי דליתני
Ps. 145, 1. ארוממך אלוהי המלך
Jes. 25, 1. יי אלהי אתה ארוממך
1 impf. c. s.: אֲרֻמְּמֶךָּ
Ps. 118, 28. אלהי ארוממך
1 impf. c. s.: וַאֲרֹמְמֶנְהוּ
Ex. 15, 2. אלהי אבי וארממנהו
2 imperf.: תְּרוֹמֵם
Job. 17, 4. על־כן לא תרומם
2 impf. c. s.: תְּרוֹמְמֵנִי
2 Sam. 22, 49. ומקמי תרוממני
Ps. 18, 49. מן־קמי תרממני
3 imperf.: יְרוֹמֵם

Hos. 11, 7 יחד לא ירומם
3 impf. c. s.: יְרוֹמְמֵנִי
Ps. 27, 5. בצור ירוממני
3 impf. c. s.: וַיְרוֹמְמֵהוּ
Ps. 37, 34. וירוממך לרשת ארץ
3 impf. fem.: תְּרוֹמֵם
Prv. 14, 34. צדקה תרומם גוי
3 impf. fem.: וַתְּרוֹמֵם
Ps. 107, 25. ותרומם גליו
3 impf. f. c. s. s.: וּתְרוֹמְמֶךָּ
Prv. 4, 8. סלסלה ותרוממך
1 impf. pl.: וְנְרוֹמְמָה
Ps. 34, 4. ונרוממה שמו יחדו
3 impf. pl. c. s. s.: וַיְרוֹמְמוּהָהוּ
Ps. 107, 32. וירוממוהו בקהל עם
Pu-al: רוֹמַם
part. masc.: וּמְרוֹמָם *sg.*
Neh. 9, 5. ומרומם על־כל־ברכה
3 impf. f. pl.: תְּרוֹמַמְנָה
Ps. 75, 11. תרוממנה קרנות צדיק
Hif-il: הֵרִים *3 perf.:*
1 Reg. 11, 27. אשר־הרים יד במלך
2 Chr. 30, 24. הרים לקהל
Dan. 8, 11. K'tib. הרים התמיד
3 perf.: וְהֵרִים
Lev. 2, 9. והרים הכהן מן־המנחה
Lev. 6, 3. והרים את־הדשן
Lev. 6, 8. והרים ממנו בקמצו
2 perf.: הֲרִימוֹתָ
2 Reg. 19, 22. ועל־מי הרימות קול
Ps. 89, 43. הרימות ימין צריו
2 perf.: הֲרִימוֹתָה
Jes. 37, 23. ועל־מי הרימותה קול
2 perf.: וַהֲרִמֹתָ
Num. 31, 28. והרמת מכס לייי
1 perf.: הֲרִימוֹתִי
Gn. 14, 22. הרמתי ידי אל־יי
Gn. 39, 15. כי־הרימתי קולי
Ps. 89, 20. הרימותי בחור מעם
1 prf. c. s.: הֲרִימֹתִיךָ
1 Rg. 14, 7. 16, 2. יען אשר הרימתיך
3 prf. pl.: הֲרִימוּ
Num. 31, 52. אשר הרימו לייי
2 Chr. 30, 24. והשרים הרימו לקהל
2 Chr. 35, 8. לכהנים וללוים הרימו
2 Chr. 35, 9. הרימו ללוים לפסחים
3 perf pl.: הֵהֲרִימוּ
Esr. 8, 25. ההרימו המלך ויעציו
2 perf. pl.: וַהֲרִמֹתֶם
Num. 18, 26. והרמתם ממנו
part. masc.: מֵרִים *sg.*
Ex. 35, 24. כל־מרים תרומת כסף
Prv. 3, 35. וכסילים מרים קלון
Prv. 14, 29. וקצר־רוח מרים אולת
part. masc.: וּמֵרִים *sg.*
Ps. 3, 4. כבודי ומרים ראשי
prt. m. pl. constr.: כְּמָרִימֵי
Hos. 11, 4. כמרימי על לחיהם
part. pl. c. s.: מְרִימָיו
Jes. 10, 15. כהניף שבט את־מרימיו
inf.: הָרִים
Ps. 75, 7. *ולא ממדבר הרים
inf. constr.: כְּהָרִים
Jes. 10, 15. כהרים מטה
inf. constr.: וּכְהָרִים
2 Chr. 5, 13. וכהרים קול בחצרות
inf. constr.: לָהָרִים
1 Chr. 15, 16. להרים־בקול לשמחה
1 Chr. 25, 5. להרים קרן
Esr. 3, 12. בשמחה להרים קול
Esr. 9, 6. להרים אלהי פני אליך
Ez. 21, 27. להרים קול בתרועה

inf. c. suff.: כַּהֲרִימִי
Gn. 39, 18. כהרימי קולי ואקרא
inf. c. s.: בַּהֲרִימְכֶם
Nu. 18, 30. 32. בהרימכם את־חלבו
impt. sg.: הָרֵם
Ex. 14, 16. ואתה הרם את־מטך
Jes. 58, 1. כשופר הרם קולך
impt. sg.: הָרֵם
2 Reg. 6, 7. ויאמר הרם לך
impt. sg.: הָרִימָה
Ps. 74, 3. הרימה פעמיך למשאות
impt. sg.: וְהָרֵם
Ez. 21, 31. והרים העטדה
impt. sg. f.: הָרִימִי
Jes. 40, 9. הרימי בכח
Jes. 40, 9. הרימי אל־תיראי
impt. pl. c. הָרִימוּ
Jes. 13, 2. הרימו קול להם
Jes. 57, 14. הרימו מכשול מדרך עמי
Jes. 62, 10. הרימו נס על־העמים
Ez. 45, 9. הרימו גרשתיכם
impt. pl.: וָהָרִימוּ
Jos. 4, 5. והרימו לכם איש
1 impf.: אָרִים
Jes. 14, 13. לכוכבי־אל ארים כסאי
Jes. 49, 22. ואל־עמים ארים נסי
2 imperf.: תָּרִים
Ps. 89, 18. K'tib. תרים קרננו
2 impf. c. h int.: הֲתָרִים
Job. 38, 34. התרים לעב קולך
3 impf. f. ap.: וַתָּרֶם
Ps. 92, 11. ותרם כראים קרני
3 impf.: יָרִים
Gn. 41, 44. לא־ירים איש את־ידו
Ex. 17, 11. כאשר ירים משה ידו
Lev. 4, 8. פר החטאת ירים ממנו
Lev. 4, 19. כל־חלבו ירים ממנו
1 Sam. 2, 8. מאשפת ירים אביון
Job. 39, 27. וכי ירים קנו
Ps. 75, 8. זה ישפיל וזה ירים
Ps. 110, 7. על־כן ירים ראש
Ps. 113, 7. מאשפת ירים אביון
3 impf. ap.: וַיָּרֶם
Num. 17, 2. וירם את־המחתות
1 Sam. 2, 10. וירם קרן משיחו
3 impf.: וַיָּרֶם
Ex. 7, 20. וירם במטה
Num. 20, 11. וירם משה את־ידו
1 Sam. 9, 24. וירם הטבח את־השוק
1 Reg. 11, 26. וירם יד במלך
2 Rg. 2, 13. וירם את־אדרת אליהו
2 Chr. 35, 7. וירם יאשיהו לבני העם
Ps. 148, 14. וירם קרן ׀ לעמו
Dan. 12, 7. וירם ימינו ושמאלו
3 impf. c. s.: וַיְרִימֵהוּ
Gn. 31, 45. ויריטה מצבה
2 impf. pl.: תָּרִימוּ
Num. 15, 19. תרימו תרומה ליי
Num. 15, 20. תרימו תרומה
Num. 15, 20. כן תרימו אתה
Num. 18, 28. כן תרימו גם־אתם
Num. 18, 29. תרימו את כל־תרומת
Ps. 75, 5. אל־תרימו קרן
Ps. 75, 6. אל־תרימו למרום
Ez. 45, 1. תרימו תרומה ליי
Ez. 45, 13. התרומה אשר תרימו
48, 9.
Ez. 48, 20. תרימו את־תרומת הקדש
3 impf. pl.: יָרִימוּ
Lev. 22, 15. אשר־ירימו ליי
Num. 18, 19. הקדשים אשר ירימו
Num. 18, 24. יריטו ליי תרומה
Ps. 66, 7. K'tib. הסוררים ׀ אל־ירוממו

Digitized by Google

Hof-al: הוּרַם 3 *perf.*
Ex. 29, 27. ואשר הורם
Dan. 8, 11. Q'ri. הרים התמיד
3 impf.: יִוָּרֵם
Lev. 4, 10. כאשר יורם משור
Hitpa-el: הִתְרוֹמֵם
3 imperf.: וַיִּתְרוֹמֵם
Dan. 11, 36. ויתרומם ויתגדל
1 imperf.: אֶרּוֹמֵם
Jes. 33, 10. עתה ארומם

רוּם

ג׳ רָם, נקמי כמו נעברי, וכמנ״ע נעבר רָם, ע״מ מֵירִת [ולפיכך כיכוי פעיל כמו קמנ קנמ], ולכוכך כמנ״ע רָאֲמָתָא, והניכוי רָאֵם, והמע״ל יְרִיחַ ונ״כ יְרֵאם, יְרֵאמֵיהּ, והפעולי אִתְרֵם. ככנד רוֹמֵם, ונקנוס נ״כ רֵם, ופעולי שלו רוֹמֵם או רוֹמֵם, וכנוסף אֲרִים, וכל שלה נמכוון ענברי.

h. e. רָם, *v. intr. aram.* (3 p. pr. רָם s. רָם ad s. f. רָמָת, 2 p. pr. רָאֲמָתָא; prt. רָאֵם, יְרִים; impf. יֵרֵאם, יְרֵאמֵיהּ; pass. אִתְרֵם; *Pil.* רוֹמֵם, targ. etiam רֵם, pass. רוֹמַם; *Af.* אָרִים), vi eadem, qua v. hebr. LXX. ὑψοῦν.

3 perf.: רָם
Dan. 5, 20. וכדי רם לבבה
Po-el: רוֹמֵם
part. masc.: מְרוֹמֵם *sg.*
Dan. 4, 34. משבח ומרומם ומהדר
Af-el: אָרִים
part. masc.: מָרִים *sg.*
Dan. 5, 19. צבא הוה מרים
Itpa-el: אִתְרוֹמֵם
2 perf.: הִתְרוֹמַמְתָּ
Dan. 5, 23. ועל־מרא שמיא התרוממת

רוּם

ג׳, ופקוכו נוכס ופקנצוס [הפעל, הענוכנ], ל״מ כוס עיכיס, כוס לב, וכנלל נפוס ונפוס וגנסוס לב, וכ״ע שנור תמור מכוס.

n. m., altitudo, sublimitas; elevatio, elatio; superbia, insolentia. LXX. ὕψος, ὑψηλός, ὑψοῦν.

Prv. 21, 4. רום עינים ורחב־לב
Jes. 2, 11. ושח רום אנשים
Jes. 2, 17. רום אנשים
Jes. 10, 12. תפארת רום עיניו

רֵם

Jer. 48, 29. וגאותו ורם לבו

רָם

Prv. 25, 3. שמים לרום

רוּם

ג׳ נקמי, כמוכן הענברי, ל״מ כוס לב, לכוס עלמ, כוס שמיס, ולפעמים כמו קומס.

n. m. aram., altitudo, proceritas, sublimitas. LXX. ὕψος.

cum suff.: רוּמָהּ
Dan. 3, 1. רומה אמין שתין
Esr. 6, 3. רומה אמין שתין
cum suff.: וְרוּמָהּ
Dan. 4, 17. ורומה ימטא לשמיא

רוֹם

ג׳ כמו רוּם, ע״מ קוֹל, אוֹר, לומר נוכס, ונפפכוק כוס יליכו נפס, הכנוכן לל״ק כוומ, כלנו נפס הקכלית, ולל״ק כוס סמס.

n. m. (ad s. f. קוֹל, אוֹר), sicut רוּם, altitudo, altum, adv., sicut רוּמָה, sursum. LXX. ὕψος.

Hab. 3, 10. רום ידיהו נשא

רוֹמְמָה

ג״כ, ומוכנו כמו רוּם, לומר נוכס, נפפלפ על נפוס: נפוך, וכנלך כעפיי, כלפנ הפעוכ לכוכ.

n. f., sicut רוֹם, elatio, superbia; adv. superbe. LXX. ὀρθοί (ἐξαίφνης).

Mich. 2, 3. ולא תלכו רומה

רוֹמְמוּת

ג״כ מופעיי, ומוכנו שנוס וסלל וגדלוס [עריפענוכנ], וכנפס מפכנד נסופ״וס, ע״מ חוֹלַלוּת, ומוכנו כפי הכיקוף לי סעך הכיכוי רוֹמְמוּ.

n. f. abstr. piël. (ad s. f. חוֹלַלוּת; pl. c. רוֹמְמוּת), elatio, status rei exaltatae. LXX. φόβος; pl. ὑψώσεις. Alii: ὑμνολογίας.

cum suff.: מֶרְמַמְתֶּךָ
Jes. 33, 3. מרממתך נפצו גוים
constr. pl.: רוֹמְמוֹת
Ps. 149, 6. רוממות אל בגרונם רוֹמֵם

ג״ו ומוכנו כמו רוֹמְמוּת, כלי הפעיי נקמי רוֹמְמוּ מקלהו.

n. m., sicut רוֹמְמוּ, aram. רוֹמְמוּ, elatio, laudatio, ὑμνωσις. LXX. ὕψωσα, perverse.

3 perf.: וְרוֹמֵם
Ps. 66, 17. ורומם תחת לשוני

רָמָה

ג״כ, והפעך רָמָת, ומוכנו גוכס [הָעֶפֶר], ל״מ מכוות ע״ו, והפעקל מקל רָמָה, ונמנ״ע ג״כ כמוכן וס רָאמָה כלנ, כלי פפיכ הפעקון, וכפריפיס כלפ ג״כ רָמָת מקלהו.

n. f. (c. רָמַת, ad s. f. רָמָה, etiam expressa vocali producenda רָאמָה, in nn. pr. רָמַת), locus editus s. elatus, pecul., sicut בָּמָה, idolatricus. LXX. ἀναίρεσις, βάσις, ἔκθεμα, πορνεῖον.

Neh. 11, 33. *חצור ׃ רמה גתים
Ez. 16, 24. ותעשי־לך רמה

דָּרָמָה

Esr. 2, 26. *בני הרמה
Neh. 7, 30. *אנשי הרמה וגבע

בְּרָמָה

Jer. 31, 15. *קול ברמה נשמע
Hos. 5, 8. *חצצרה ברמה
cum suff.: רָמָתֶךָ
Ez. 18, 31. ורמתך עשיתי
cum suff.: רָמָתֵךְ
Ez. 16, 25. בנית רמתך
pl.: רָאמוֹת
Prv. 24, 7. ראמות לאויל חכמות
pl. c. suff.: רָמָתַיִךְ
Ez. 16, 39. ונתצו רמתיך

רָאמָה

ג״כ, וסוף לפעך יקקי כמו לקן עוכס, וכן דעך לוי נפצוכי, וכן פפיכו המקנפ סַנְדַלְכָּה [*sandastrus*], עי׳ ממכו פלילי ׳, ל״ו ו׳, ונפעכול שלפ כמקפ סיין לו נפעל כוס סהוכו המקלקיס הקדשים שתעולתו כמו רִמְיָה [*rèmâ*] לומר הקנוכ והכקמד, וכן סס מפכס וס כמוי למרגלית [*ratna*], ועול מקוס למקנדל.

n. f. (pl. רָאמוֹת), gemmae species vel corollia rubra, ut quidam volunt, a v. רָם = sanscr. *ram*, delectari, jucundum s. pretiosum esse (sicut *râmâ*, syn. *ratna*, *mangara*). Targ.: סַנְדַלְכָּה, sandastrus. LXX. μετέωρα. S. ὑψηλά.

pl.: רָאמוֹת
Job. 28, 18. ראמות וגביש לא יזכר
pl.: וְרָאמוֹת
Ez. 27, 16. וראמות וכדכד

רָמוּת

ג״כ שכיי של רָמָה, ומוכן נפע, לו נכוך מפוסע [הָעֶפֶר, פיפעל־], ל״מ מקל פפריס.

n. f., locus, collis, acervus (syn. הָל). LXX. αἷμα (דָּמוּת).

cum suff.: רָמוּתֵךְ
Ez. 32, 5. ומלאתי הגאיות רמותך

תְּרוּמָה

ג״כ, ע״מ תְּרוּפָה, תְּרוּפָה, תְּשוּבָה, תְּשוּקָה, תְּשוּרָה, והפעקון לפכ הוסס והוסיפס לדוכון ולמעכס [נפעפעכ, נפכע, הפעע] ומוס לי״ס פקומוס לי״ס פפלוכ לקקפ מפכוס ולוכוכוס [נפ־נפעכוי־כ־פי־נפער]. ונפכיע כלמכ מפעכוס ולוכוכוס לפכ יכקו לכהכיס, לו מפס הכיקן לפס, ולד׳ פקומוס שלה לפכ מפו כוס פקוכוס, ולפו לוקל מפקומפ פנופה, כ״ל ג״כ מפכופס כל לנכ. נפפה עכיכיל מפו פעל שמי־ תָּהֶם נכל הכניכיס, וכנכ קקכי על וס נפפני מנכס שפני לפס.

n. f. (ad s. f. תְּשׁוּבָה, תְּרוּפָה, תְּרוּפָה, תְּשׁוּקָה, תְּשׁוּרָה, oblatio, donum; spec. de donis sanctuario et sacerdotibus traditis, et peculiariter de sacrificio ritu *elevationis* Deo dedicato (neohebr. תָּרַם, *Terumam* offerre). LXX. ἀπαρχή, ἀφαίρεμα, ἀφόρισμα, ἀφορισμός, εἰσφορά, μῆκος; תְּרוּמַת אֲשֶׁר הֵנִיפוּ τὰ προσφερόμενα; תְּרוּמַת יָד εὐχή.

Ex. 25, 2. ויקחו־לי תרומה
Ex. 29, 28. כי תרומה הוא
Ex. 30, 13. מחצית השקל תרומה ליי׳
Ex. 35, 5. מאתכם תרומה
Lev. 7, 14. מכל־קרבן תרומה לי׳
Lev. 7, 32. תתנו תרומה לכהן
Num. 5, 9. וכל־תרומה לכל־קדשי
Num. 15, 19. תרימו תרומה לי׳
Num. 15, 20. תרומה כתרומת גרן
Num. 15, 21. תרומה לדרתיכם
Jes. 40, 20. המסכן תרומה
Ez. 45, 1. תרימו תרומה לי׳
Ez. 48, 21. אלה ׃ תרומה

וּתְרוּמָה

Ex. 29, 28. ותרומה יהיה

דַּתְּרוּמָה

Ex. 25, 3. וזאת התרומה
Ex. 29, 27. שוק התרומה
Ex. 36, 3. את כל־התרומה
Lev. 7, 34. 10, 14. ואת־שוק התרומה
Lev. 10, 15. שוק התרומה
Num. 6, 20. ועל שוק התרומה
Num. 31, 52. כל־זהב התרומה
2 Chr. 31, 10. מהחל התרומה לביא
2 Chr. 31, 12. ויביאו את־התרומה
Ez. 45, 13 זאת התרומה אשר תרימו
Ez. 45, 16. התרומה הזאת לנשיא
Ez. 48, 8. 9. התרומה אשר־תרימו
Ez. 48, 20. כל־התרומה חמשה

וְהַתְּרוּמָה

Mal. 3, 8. המעשר והתרומה
constr.: תְּרוּמַת
Ex. 30, 14. יתן תרומת י״י
Ex. 30, 15. לתת את־תרומת י״י
Ex. 35, 5. את תרומת י״י
Ex. 35, 21. 24. הביאו את־תרומת י״י
Ex. 35, 24. תרומת כסף
Num. 18, 11. תרומת מתנם
Num. 18, 26. ממנו תרומת י״י
Num. 18, 28. גם־אתם תרומת י״י ונתתם ממנו את־
Num. 18, 28. תרומת י״י
Num. 18, 29 כל־תרומת י״י
Nu. 31, 29. לאלעזר הכהן תרומת י״י
Num. 31, 41. תרומת י״י לאלעזר
Dt. 12, 6. ואת תרומת ידכם
2 Chr. 31, 14. לתת תרומת י״י
Esr. 8, 25. תרומת בית־אלהינו
Neh. 10, 40. את־תרומת הדגן
Ez. 44, 30. תרומת כל מכל
Ez. 45, 6. לעמת תרומת הקדש
Ez. 45, 7. פני תרומת־הקדש ולאלה תהיה תרומת־ הקדש
Ez. 48, 10.
Ez. 48, 18. לעמת ׃ תרומת הקדש
Ez. 48, 20. תרימו את־תרומת הקדש
Ez. 48, 21. והיתה תרומת הקדש
constr.: וּתְרוּמַת
Dt. 12, 11. מעשרתיכם ותרמת ידכם
constr.: וּתְרוּמַת
Dt. 12, 17. ונדבתיך ותרומת ידיך
Neh. 13, 5. ותרומת הכהנים
constr.: בִּתְרוּמַת
Lev. 22, 12. בתרומת הקדשים
constr.: כִּתְרוּמַת
Num. 15, 20. תרומה כתרומת גרן
constr.: לִתְרוּמַת
Ex. 36, 6. מלאכה לתרומת הקדש
Ex. 45, 7. לתרומת הקדש
Ex. 48, 21. לתרומת־הקדש
constr.: מִתְּרוּמַת
Ez. 48, 12. מתרומת הארץ
cum suff.: תְּרוּמָתִי
Ex. 25, 2. את־תרומתי
cum suff.: תְּרוּמַתְכֶם
Num. 18, 27. ונחשב לכם תרומתכם
cum suff.: תְּרוּמָתָם
Ex. 29, 28. תרומתם לי״י
pl.: תְּרוּמֹת
Num. 18, 19. כל ׃ תרומת הקדשים
pl.: תְּרוּמֹת
2 Sam. 1, 21. ושדי תרומות
Prv. 29, 4. ואיש תרומות יהרסנה
pl.: לַתְּרוּמֹת
Neh. 12, 44. לאוצרות לתרומות
pl. c. suff.: תְּרוּמֹתַי *p.*
Num. 18, 8. משמרת תרומתי
pl. c. suff.: וּתְרוּמֹתֵינוּ
Neh. 10, 38. עריסתינו ותרומתינו
pl. c. suff.: תְּרוּמֹתֵיכֶם
Ez. 20, 40. אדרוש את־תרומתיכם
Ez. 44, 30. מכל תרומתיכם

תְּרוּמִיָּה

ק״כ מן תְּרוּמִי, וסמוכן לפכ שיך לקכומס.

adj. f. (a m. תְּרוּמִי), ad *Terumam* pertinens. LXX. ἡ ἀπαρχή.

Ez. 48, 12. תרומיה מתרומת

מָרוֹם

ג״ו, והפעך מָרוֹם, והכנוי מְרוֹמֵיהּ, והמוכן נוכס כמו כוס ולומס, ולין נקפך הל מכוס ישכלל, ולפעמים ככוי לנפוס וגפון או לכנוד זגדולה וממלה.

n. m. (c. מְרוֹם, pl. מְרוֹמִים), altitudo, hinc locus altus, velut de coelo aut Sione; dignitas, majestas; superbia, gloriatio. LXX. ὕψος (ὑψηλός, ὑψοῦν), οὐρανός, ὄρος, μετέωρος, ἐμφανῶς, κραυγή, κήρυγμα. A. S. ὕψωμα.

2 Reg. 19, 22. ותשא מרום עיניך
Ps. 10, 5. מרום משפטיך מנגדו

Digitized by Google

Ps. 56, 3. רבים לחמים לי מרום
Ps. 71, 19. וצדקתך אלהים עד־מרום
Ps. 92, 9. ואתה מרום לעלם
Jes. 22, 16 חצבי מרום קברו
Jes. 26, 5. כי השח ישבי מרום
Jes. 33, 5. שכן מרום מלא ציון
Jer. 37, 23. ותשא מרום עיניך
Jes. 40, 26. שאו־מרום עיניכם
Jes. 57, 15. מרום וקדוש אשכון
Jer. 17, 12. מרום מראשון
Mich. 6, 6. אכף לאלהי מרום

דַּמָּרוֹם

Jes. 24, 21. על־צבא המרום במרום

בַּמָּרוֹם

Job. 39, 18. כעת במרום תמריא
Ps. 93, 4. אדיר במרום י׳
Jes. 24, 21. על־צבא המרום במרום
Jes. 58, 4. להשמיע במרום קולכם
Hab. 2, 9. לשום במרום קנו

לַמָּרוֹם

Job. 5, 11. לשום שפלים למרום

לַמָּרוֹם

Ps. 7, 8. ועליה למרום שובה
Ps. 68, 19. עלית למרום שבית שבי
Jes. 38, 14. דלו עיני למרום

מַמָּרוֹם

2 Sam. 22, 17. ישלח ממרום יקחני
Ps. 18, 17. ישלח ממרום יקחני
Ps. 73, 8. עשק ממרום ידברו
Ps. 144, 7. שלח ידיך ממרום
Jes. 24, 18. ארבות ממרום נפתחו
Jes. 32, 15. רוח ממרום
Jer. 25, 30. י׳ ממרום ישאג
Thr. 1, 13. ממרום שלח־אש

constr.: מְרוֹם

2 Rg. 19, 23. מרום הרים ירכתי לבנון
Jes. 37, 24. עליתי מרום הרים
Jes. 37, 24. ואבוא מרום קצו
Jer. 24, 4. מרום עם־הארץ
Jer. 49, 16. תפשי מרום גבעה
Jer. 51, 53. וכי תבצר מרום עזה
Ez. 17, 23. בהר מרום ישראל
Ez. 20, 40. בהר ׳ מרום ישראל
Ez. 34, 14. ובהרי מרום־ישראל
Obad. 1, 3. בהגוי־סלע מרום שבתו

constr.: בְּמְרוֹם

Jer. 31, 12. ורננו במרום־ציון

constr.: מִמְּרוֹם

Ps. 102, 20. השקיף ממרום קדשו

pl.: מְרוֹמִים

Prv. 8, 2. בראש־מרומים על־דרך
Jes. 33, 16. הוא מרומים ישכן

pl.: בַּמְּרוֹמִים

Job. 16, 19. ושהדי במרומים
Ps. 148, 1. הללוהו במרומים
Eccl. 10, 6. נתן הסכל במרומים

pl.: מִמְּרוֹמִים

Job. 31, 2. ונחלת שדי ממרומים

pl. constr.: מְרוֹמֵי

Jud. 5, 18. ונפתלי על מרומי שדה
Prv. 9, 3. על־גפי מרמי קרת
Prv. 9, 14. על־כסא מרמי קרת

pl. c. suff.: בְּמְרוֹמָיו

Job. 25, 2. עשה שלום במרומיו

רוֹן

לומר רָנַן, כ״ג ול״ע כ״ק נגזכ״פ ונכוסף ונכנין סתפעל. פתרונו נתינת קול ושיגת לריקה וסנסנת ועקה. כריוס וגלגול ועיקה ונעיקה עריגה ושריקה [שריינן, עתכנן, לתרימנן], והקונע רַע [*râgh*] כדוק ומכוסה, ונמצ׳ נפעלים הכנה לקונע ויסול, ד״ת אצל עָרַב, עָרַק, צָרַח, וכן כשרש כתכוון נשפתי מערב, ד״ת נשפה הבלקית ורומית s. *râç*, l. *rug-ire* ויוכיח ותקלקלית [gr. *ὀ-ρύγ-ειν*, sl. *rük-ati*, *ῥόζ-ω*, וכדומה. הכוסף הָרַיַּ, ונכסקר-כנוי חֲרִיעוּ [כאלו משרש רַע], תגריסה ושיגה נקול שקרי נגנב, תצחוק ושריד נכנוף תלקחה, ותלהול תשקשק, תסריסת קול אבל, ונפרע תסרעפה כתקוממות לתסיע תמחנה, ונכדל מן תקע. שאר הכנויים כדרכם, ונפרע תלהול וכתון [יונעל]. h. e. רָנַן, *v. intr.*, vociferari, sonare, tumultuari, strepere, sanscr. *râç*, graeco-lat. *ὀ-ρύγ-ειν*, *rugire*, unde et vv. compp. צָרַח, שָׁרַק, צָרַח. *Hi.* הֵרִיעַ (3 p. pl. חֵרִיעוּ, tanquam a v. רַעַ), clamorem extollere, altâ voce clamare, de ejulatu, de ovatione victorum, de salutatione strepera, clangere buccinâ, classico signum profectionis dare (הַחֲצֵרָה, syn. תָּקַע תְּרוּעָה). *Pu.* רֹעַע, jubilari. *Hitpal.*, jubilare. LXX. *κράζειν*, *ἀνακραυγάζειν*, *σαλπίζειν*, *σημαίνειν*, *βοᾶν*, *ἀνα-*, *ἀλαλάζειν*.

Hif-il: הֵרִיעַ

3 *perf. pl.:* וְהֵרִיעוּ

Jud. 15, 14. ופלשתים הריעו לקראתו
Esr. 3, 11. הריעו תרועה גדולה

3 *perf. pl.:* *וְהֵרֵעוּ

1 Sam. 17, 20. *והרעו במלחמה

2 *prf pl.:* וַהֲרֵעֹתֶם

Num. 10, 9. והרעתם בחצרת

2 *prf. pl.:* וַהֲרֵיעֹתֶם

Jos. 6, 10. הריעו והריעתם

part. m. pl.: מְרִיעִים

Esr. 3, 13. מריעים תרועה גדולה

inf. constr.: בְּהָרִיעַ

2 Chr. 13, 15. ויהי בהריע איש

inf. constr.: לְהָרִיעַ

2 Chr. 13, 12. להריע עליכם

impt. fem.: הָרִיעִי *sg.*

Zach. 9, 9. הריעי בת־ירושלם

impt. pl.: הָרִיעוּ

Jos. 6, 10. הריעו והריעתם
Jos. 6, 16. אל־העם הריעו
Ps. 47, 2. הריעו לאלהים
Ps. 66, 1. הריעו לאלהים כל־הארץ
Ps. 81, 2. הריעו לאלהי יעקב
Ps. 98, 4. 100, 1. הריעו ליי׳ כל־הארץ
Ps. 98, 6. הריעו לפני ׳ המלך י״י
Jes. 44, 23. הריעו תחתיות ארץ
Jer. 50, 15. הריעו עליה סביב
Hos. 5, 8. הריעו בית און
Zeph. 3, 14. הריעו ישראל

impt. pl.: וְהָרִיעוּ

Joel 2, 1. והריעו בהר קדשי

2 *imperf. f.:* תָּרִיעִי

Mich. 4, 9. למה תריעי רע

3 *imperf.:* יָרִיעַ

Ps. 41, 12. כי לא־יריע איבי עלי
Jes. 42, 13. יריע אף־יציריח

3 *impf. ap.:* וַיָּרַע

Jos. 6, 20. וירע העם

1 *imperf. pl.:* נָרִיעַ

Ps. 95, 2. בזמרות נריע לו

1 *impf. pl.:* נָרִיעָה

Ps. 95, 1. נריעה לצור ישענו

2 *imperf. pl.:* תָּרִיעוּ

Num. 10, 7. תתקעו ולא תריעו
Jos. 6, 10. לאמר לא תריעו

3 *imperf. pl.:* יָרִיעוּ

Jos. 6, 5. יריעו כל־העם תרועה
Job. 30, 5. יריעו עליהמו כגנב
Jes. 15, 4. חלצי מואב יריעו

3 *impf. pl.:* וַיָּרִיעוּ

Jos. 6, 20. ויריעו העם תרועה
Jud. 7, 21. וירץ כל־המחנה ויריעו
1 Sam. 4, 5. ויריעו כל־ישראל
1 S. 10, 24. ויריעו כל העם ויאמרו
1 Sam. 17, 52. ויריעו וירדפו
2 Chr. 13, 15. ויריעו איש יהודה
Job, 38, 7. ויריעו כל־בני אלהים

Pu-al: רֹעַע

3 *imperf.:* יְרֹעָע *p.*

Jes. 16, 10. לא־ירנן ולא ירעע

Hitpa-el: הִתְרוֹעֵעַ

impf. fem.: תִּתְרוֹעֲעִי *sg.*

Ps. 60, 10. עלי פלשת התרועעי

1 *imperf.:* אֶתְרוֹעָע

Ps. 108, 10. עלי פלשת אתרועע

3 *impf. pl.:* יִתְרוֹעֲעוּ

Ps. 65, 14. יתרועעו אף־ישירו

תְּרוּעָה

ש״כ, ע״י יזוע, ומונכו שגוג וועקה והנכיח ושגון, כן מתכועת סולגים ומשקים, כן מתכועת קנול פני מלך, כן מתכועת לוקחים ופכי קיל ומועקת מלחמה וכדומה. ולפעמים כמו התכעה נשופר ונקלונרת [פאוויכענגעתן], ומתנו יום תרועה, זכרון תרועה, כנוי לרקע השנה, ע״ש שמיעין בו בשופר, ווכני תכועה הם הקרבנות שנקרבו נהריעת תכועה. ולע קורא שמעת סוס פעל שמי תתריע, לומר הניע תכועה, ד״מ לין מתיעין נשופרות, והשם שמתו תתרעה, והקריס דומה לו.

n. f. (ad s. f. תְּמוּרָה, תְּשׁוּבָה), sonus ingens, qui fit sive ore, sive tubis aliisque instrumentis, vociferatio, quae enascitur ex gaudio (Jubelgeschrei), quae fit in terrorem hostium, clamor bellicus (Kriegsgeschrei), clangor tubarum s. cymbalorum (Posaunenhall, Paukenhall). Inde neoh. תִּתְרִיעַ (Posaunenlärm erheben), et n. e v. denom. confictum הִתְרִיעָה. LXX. *κραυγή*, *ἀλαλαγμός*, *θόρυβος*, *φωνή*, *σημασία*, *ἐξομόλογησις*, *ἐξηγορία*, *ἔνδοξος*.

Lev. 23, 24. זכרון תרועה מקרא
Lev. 25, 9. והעברת שופר תרועה
Num. 10, 5. 6. ותקעתם תרועה
Num. 10, 6. תרועה יתקעו
Num. 29, 1. יום תרועה יהיה לכם
Jos. 6, 5. יריעו כל־העם תרועה
Jos. 6, 20. ויריעו העם תרועה
Job. 39, 25. רעם שרים ותרועה
Jer. 20, 16. ותרועה בעת צהרים
Zeph. 1, 16. יום שופר ותרועה

הַתְּרוּעָה

Num. 31, 6. וחצוצרות התרועה בידו
1 Sam. 4, 6. את־קול התרועה
1 S. 4, 6. ויאמרו מה קול התרועה
2 Chr. 13, 12. וחצוצרות התרועה

בְּתְרוּעָה

2 Sam. 6, 15. בתרועה ובקול שופר
1 Chr. 15, 28. בתרועה ובקול שופר
Esr. 3, 12. ורבים בתרועה בשמחה
Job. 33, 26. ויראה פניו בתרועה
Ps. 33, 3. היטיבו נגן בתרועה
Ps. 47, 7. עלה אלהים בתרועה
Ez. 21, 27. להרים קול בתרועה
Am. 1, 14. בתרועה ביום מלחמה
Am. 2, 2. בתרועה בקול שופר

וּבְתְרוּעָה

2 Chr. 15, 14. בקול גדול ובתרועה

constr.: תְּרוּעַת

Esr. 3, 13. קול תרועת השמחה
Jer. 4, 19. תרועת מלחמה
Jer. 49, 2. תרועת מלחמה

constr.: וּתְרוּעַת

Num. 23, 21. ותרועת מלך בו

רַעַם

ש״ו מן רַעַ, נסופי״ם [שנסתק נעכור הנגוכי״], כשכר אצל בָּרָם, חֲלָם. מונכו כעס קול ושקון ותקועה, ד״מ כעס שכים ותקועה, ומוסף קס״כ תקועת כעד נשקקים [דשָׁנַנְצַר], וקל להכין, וכן נאכמי.

n. m. (a v. רַעַ, addita terminatione *ēm*, quae propter gutturalem mutata est in *ām*), strepitus, fremitus; tonitru. LXX. *καταιγίς*, *βροντή*; רַעַם שָׁרִים, *συναλάλαγμα*.

Job. 39, 25. רעם שרים ותרועה
Ps. 81, 8. אעניך בסתר רעם

וְרַעַם

Job. 26, 14. ורעם גבורתו מי יתבונן

בְּרַעַם

Jes. 29, 6. ברעם וברעש וקול גדול

cum suff.: רַעְמֶךָ

Ps. 77, 19. קול רעמך ׳ בגלגל
Ps. 104, 7. מן־קול רעמך יחפזון

רַעֲמָה

ש״כ מן רַעַם, ונכון נהשקל על שער הנווקר על הסום, נהסמוך הקלנים נוקנו רעמה, כשכר סנין אצל בֶּגֶן-עוף, ולפעמ׳ יפקי לשון רעם ונעמה ושקר, ולפעמ׳ לוי נשוכי קוק קול והקלה, ולפעמ׳ המקנם כמו רַעַם נקרי, קוק ורומות, והקמת אל נשוכי.

n. f., fremitus, spec. juba equi (die rauschende Mähne), gr. *φόβη* (*φόβος*). Alii *terrorem*, alii *hinnitum* intelligunt, qui soli, id quod verum est, tenent (num tu, donare potes collum h. e. guttur ejus hinnitu s. voce acuta). LXX. *φόβος*. S. *κλαγγή*. Th. *χρεμετισμός*.

Job. 39, 19. התלביש צואר רעמה

Digitized by Google

רָעַם

פעל שמי מן רַעַם, ומשונן כתיבת קול רעם, לו כריקה, ונקמר מרעש הים ומרעד הרעם ומפקד, ונערני רעם מרעש הרעם ומקשה. הכוסף כתיבת קול רעם ולפעמים כמו הכעסה והעצבה, ובצפה עבריית בשונן רוגיכם ומכילים, ובכנו סם משכו זעמו להרגם.

v. denom. (a n. רַעַם), perstrepere, personare; de tumultu aestuque maris; contremiscere, commotum, perculsum esse. *Hi.* tonare, intonare; ad indignationem et murmurationem provocare, lacessere. LXX. *βομβεῖν, σαλεύειν, βροντᾶν*; *Hi. βροντᾶν, ἀθυμεῖν, ἐξουθενεῖν*. S. Th. *ἠχεῖν*.

3 perf. pl.: רָעֲמוּ
Ez. 27, 35. רעמו פניהם

3 impf. pl.: יִרְעֲמוּ
1 Chr. 16, 32. ירעם הים ומלואו
Ps. 96, 11. 98, 7. ירעם חים ומלאו

Hif-il: הִרְעִים *3 perf.*
Ps. 29, 3. אל־הכבוד הרעים

inf. c. suff.: הַרְעִימָהּ
ריב דנוסף בעבור הרעמה
1 Sam. 1, 6. גם־כעס בעבור הרעמה

2 imperf.: תַּרְעֵם
Job. 40, 9. ובקול כמהו תרעם

3 imperf.: יַרְעֵם
1 Sam. 2, 10. עלו בשמים ירעם
2 Sam. 22, 14. ירעם מן־שמים ר׳
Job. 37, 4. ירעם בקול גאונו
Job. 37, 5. ירעם אל בקולו נפלאות

3 imperf.: וַיִּרְעֵם
1 Sam. 7, 10. וירעם ר׳ ׀ בקול גדול
Ps. 18, 14. וירעם בשמים ׀ ר׳

רַע

clamor, v. s. r. רָעָע *p.* 1074.

רָעַ

v. s. r.: רָעַע *p.* 1074.

רֵעַ

socius, v. s. r.: רֵעֶה *p.* 1069.

רוּץ I.

לומר הָהּ, ומוכנו כמו רָב לעיל בפתרון הסבי, ונמצא ג״כ אצל הפעל הָהָא, הָהָה לקמן. ועצודתו ירים ועלעול הכה והכה [וועדפ-מן, מין שובב הערי-], ואצל כ״ג בשונן קליפה וריוי והשלך, ואצל רפה בשונן בוזה אל פקפוק ובדבול ובכשלות, והקרן הלפ הקקתי פקפ רב, ובפרעות הפרצתו בלוט״ם. ושוה הפעולי רוֹפֵהָ, כתרגומו אֲזַהֲזַהּ, לומר התכועע לכה ולכה ובמוע, כמעד ותנועת [ניטשערן, וואנקען], ובנתלוטו היות מעולעל, ד״מ מעמודי שמים כי יתנועעו ויטוטו. בג״ע שוה הָהָה הכיע הפעפעים שו סכנפים הנה והנה, והפצולי הִתְהַהָה, והקולקיי מְרוּפְהָה, והשם הָהָה ג״כ שוה. עי׳ עוד פקפ הָהָה.

h. e. הָהָה, *v. tr.*, sicut רָבָא II., רָהָא, רָהָה, jacere, jactare (werf-en). *Pu.* רוֹפַהּ, ultro citroque jactari, commotum, conquassatum esse, Targ. אַזְהַזְּעַ (vacillare, contremiscere). *Pil.* neoh. רִהֲרַהּ, nictare, motitare, palpebras aut alas; prt. מְרַהֲרַהּ, mobilis, vagus, erraticus; n. actionis רַהֲרוּהַ, ictus, nictus.

V. plura s. n. אֶרְהָּ. LXX. *διαπετάζειν*.

Pu-al: רוֹפַהּ

3 imperf. pl.: יְרוֹפָפוּ *p.*
Job. 26, 11. עמודי שמים ירופפו

רוּף II.

לומר הָהּ, ול״ע כ״ף נגור ריפות, והלפקו כתיפס ושקיקה והדקה [נעפעטפטען-ייענען], וכנרש כמכוון ג״כ נשפתי מעכב, ד״מ נשפה פרסית ורומית l. *rup, rump., rap.*] ויוכיח ונרמיזה [pers. *rūbu-den*, פרש ג״כ קפל חֲרֵב וכדומה, עי׳ לוט״ם. h. e. הָהּ, *v. tr. inus.*, contundere, conterere (zer-reib-en), pers. et lat. idem.

רִיפוֹת

ג״כ נכנוי, והרכון נרגני קנוקה כשקקים וכבתנים, וזהו כנוי לעריסה וגרוסים ועכסנת [גרייצע], וכנרך קן נכנוי ע״ש הקנון, וכן עֲרִיסוֹת.

n. f. pluralet., grana contusa, ptisana (Grütze), collect., sicut עֲרִיסוֹת. LXX. *ἀραφώθ*.

pl.: הֲרִיפוֹת
Prv. 27, 22. בתוך הריפות בעלי
pl.: הֲרָהֹפוֹת
2 Sam. 17, 19. ותשטח עליו הרפות

רוּף III.

לומר הָהּ, ומוכנו כמו רָפָא לקמן, ע״ש הפקר וכזוי, והשם הנפ לפ״ו ע״מ תְּעוּדָה מן ע׳ 7, אֲבָל עוד נפעל שהשיבה תְּהָהּ, כשבא דומה ניוכי [*θεραπ-εύειν*], הכמפ תמוהו נקוות יוקנן.

n. f. (ad s. f. תְּצוּדָה), sanatio, curatio, *θεραπεία*, a rad. הָהּ. LXX. *ὑγιεία*.

לְתַרוּפָה
Ez. 47, 12. ועלהו לתרופה

רוּץ

לומר רָץ, והעתיד יָרוּץ. מוכנו התנודדות וחליעה וכיוצ [לויפען], וכנר ככקיתי שבאו פתח רמיו. ונמצר מכיפה והלון לאל דבר נמיכות ונמיכה, ובקשור עם על לו על השבות, מפיכות ריבה כנד לים, ועם ניח השבות, מהור לנקש ימקפ, והניכוני רָץ [הכנוי רָצִים ונתקלקס רָצִין], מרכי המלך, מניאי פקודות המלך, ובקרקו כן ג״כ כשיככנו. הכבד רוֹצֵץ הקווק של קל, לומר ריבה שבה וחבה, כאשר פרש הקפקי, ולפ כ״ל קקי שבאנו מענין למיכה. שכוסף חָרִיץ ע״ל נכנו, הנאה בתכיות דבר מה, לומר הכיח לרוץ. וחשר לשונן כרונה [ציג ק׳] הכנוי תפקרת ליקיל, וכן נעשה לדם [רפש ק׳], ומסתבר יותר מפרוש יוסף קמקי [מונע נשער הנריאות שלו], שהכנוי כמשמעו.

h. e. רָץ, *v. intr.* (impf. יָרוּץ), currere, sicut רָהַם q. v., seq. accus. (viam velociter percurrere), אֶל et עַל (hostiliter incurrere), בְּ (profugere ad), absol. cito perlustrare s. perlegere,, prt. pl. רָצִים s. רָצִין more aramaico: cursores regii, *ἄγγαροι*, apud Hebraeos genus praetorianorum s. custodum regis (syn. פְּלָתִי). *Pi.* רוֹצֵץ, cursitare. *Hi.* הֵרִיץ, accelerare, maturare h. e. cursim afferre, cito adducere. LXX. *τρέχειν, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προς-; προφθάνειν, καταδιώκειν, καταφεύγειν, ῥύεσθαι, ἐκτρέχεσθαι*; seq. לְ, *προτρέχειν*; prt. רָץ, *δρομεύς, βιβλιοφόρος, βιβλιογράφος*; רֶכֶב, *ἵππεύς*; pl. *φασίμ*; *Pi. Hi. διατρέχειν, ἐκδιώκειν, ἐξάγειν* (A. *δρομοῦν*. S. *σπεύδειν*).

Gn. 18, 7. ואל־הבקר רץ אברהם
1 Sam. 20, 36. חנער רץ

2 perf.: רַצְתָּה
Jer. 12, 5. את־רגלים ׀ רצתה

1 perf.: רַצְתִּי
2 Reg. 5, 20. כי־אם־רצתי אחריו

3 perf. pl.: רָצוּ
Jer. 23, 21. הנביאים והם רצו

3 perf. pl.: וָרָצוּ
1 Sam. 8, 11. ורצו לפני מרכבתו

part. masc.: רָץ *sg.*
2 Sam. 18, 22. למה זה אתה רץ
2 Sam. 18, 24. והנה־איש רץ לבדו
2 Sam. 18, 26. הנה־איש רץ לבדו
2 Reg. 5, 21. ויראה נעמן רץ
Job. 9, 25. וימי קלו מני־רץ
Jer. 51, 31. רץ לקראת־רץ ירוץ

part. pl.: רָצִים
2 S. 15, 1. וחמשים איש רצים לפניו
1 Reg. 1, 5. וחמשים איש רצים לפניו
Hag. 1, 9. ואתם רצים איש לביתו

part. pl.: הָרָצִים
1 Reg. 14, 27. שרי הרצים
1 Reg. 14, 28. ישאום הרצים
1 Rg. 14, 28. והשיבום אל־תא הרצים
2 Reg. 10, 25. וישלכו הרצים
2 Reg. 11, 6. בשער אחר הרצים
2 Reg. 11, 11. ויעמדו הרצים
2 Reg. 11, 19. הכרי ואת־הרצים
2 Reg. 11, 19. דרך־שער הרצים
2 Chr. 12, 10. על־יד שרי הרצים
2 Chr. 12, 11. באו הרצים
2 Chr. 12, 11. אל־תא הרצים
2 Chr. 23, 12. את־קול העם הרצים
2 Chr. 30, 6. וילכו הרצים
2 Chr. 30, 10. ויהיו הרצים עברים
Esth. 3, 13. ביד הרצים
Esth. 3, 15. הרצים יצאו דחופים
Esth. 8, 14. הרצים רכבי הרכש

part. pl.: הָרָצִין *aram.*
2 Reg. 11, 13. את־קול הרצין העם

part. pl.: לָרָצִים
1 Sam. 22, 17. לרצים הנצבים עליו
2 Reg. 10, 25. ויאמר יהוא לרצים

part. pl.: וְלָרָצִים
2 Reg. 11, 4. לכרי ולרצים

inf. abs.: רָצוֹא *v. רָצָא
Ez. 1, 14. *והחיות רצוא ושוב

inf. abs.: לָרוּץ
1 Sam. 20, 6. לרוץ בית־לחם עירו
Ps. 19, 6. כגבור לרוץ ארח
Prv. 6, 18. רגלים ממהרות לרוץ

impt. sg.: רָץ
1 S. 20, 36. רוץ מצא־נא את־החצים
Zach. 2, 8. רוץ דבר אל־הנער

impt. sg.: רוּץ
2 Sam. 18, 23. ויאמר לו רוץ
2 Reg. 4, 26. עתה רוץ־נא לקראתה

1 imperf.: אָרוּץ
ויהי־מה ארוץ
2 Sam. 18, 23.
כי בכה ארוץ גדוד
2 Sam. 22, 30.
דוד־מצותיך ארוץ
Ps. 119, 32.

1 imperf.: אָרֹץ
כי בך ארץ גדוד
Ps. 18, 30.

1 imperf.: אָרוּצָה
ארוצה נא ואבשרה
2 Sam. 18, 19.

1 imperf.: אָרָצָה
ויהי מה ארצה
2 Sam. 18, 22.

1 imperf.: וָאָרוּצָה
וארוצה עד־איש
2 Reg. 4, 22.

2 imperf.: תָּרוּץ
ואם־תרוץ לא תכשל
Prv. 4, 12.

3 imperf.: יָרוּץ
ירוץ אליו בצואר
Job. 15, 26.
עד־מהרה ירוץ דבריו
Ps. 147, 15.
בו־ירוץ צדיק ונשגב
Prv. 18, 10.
רץ לקראת־רץ ירוץ
Jer. 51, 31.
למען ירוץ קורא בו
Hab. 2, 2.

3 imperf.: יָרֹץ
ירץ עלי כגבור
Job. 16, 14.

3 imperf.: וַיָּרָץ *p.*
וישתחו כושי ליואב וירץ
2 S. 18, 21.

3 imperf.: וַיָּרָץ
ויבא וירץ לקראתם
Gn. 18, 2.
ויירץ העבד לקראתה
Gn. 24, 17.
ויירץ לבן אל־האיש
Gn. 24, 29.
ויירץ לקראתו ויחבק־לו
Gn. 29, 13.
ויירץ עשו לקראתו
Gn. 33, 4.
ויירץ הנער ויגד למשה
Num. 11, 27.
ויירץ אל־תוך חקהל
Num. 11, 12.
ויירץ כל־המחנה
Jud. 7, 21.
ויירץ אל־עלי
1 Sam. 3, 5.
ויירץ איש־בנימן
1 Sam. 4, 12.
ויירץ המערכה
1 Sam. 17, 22. 48.
ויירץ דוד ויעמד
1 Sam. 17, 51.
ויירץ אחימעץ
2 Sam. 18, 23.
ויירץ לפני אחאב
1 Reg. 18, 46.
ויירץ אחרי אליהו
1 Reg. 19, 20.
ויירץ משם והשלך
2 Reg. 23, 12.
ויירץ אליו בחמת כחו
Dan. 8, 6.

3 impf. f. ap.: וַתָּרָץ
ותרץ עוד אל־הבאר
Gn. 24, 20.
ותרץ הנער ותגד
Gn. 24, 28.
ותרץ ותגד לאביה
Gn. 29, 12.
ותרץ ותגד לאישה
Jud. 13, 10.

3 impf. f.: *וְתָרֹץ
*ותרץ גלת הזהב
Eccl. 12, 6.

1 imperf. pl.: נָרוּצָה
משכני אחריך נרוצה
Cant. 1, 4.
כי רגליהם לרע ירוצו
Prv. 1, 16.

3 imperf. pl.: יָרוּצוּ
ומי לא־ידעון אליך ירוצו
Jes. 55, 5.
רגליהם לרע ירוצו
Jes. 59, 7

3 imperf. pl.: יָרֻצוּ
ירוצו וכא ייגעו
Jes. 40, 31.

3 imperf. pl.: וַיָּרֻצוּ
וירוצו כנטות ידו
Jos. 8, 19.

3 imperf. pl.: וַיָּרֻצוּ
וירצו האהלה
Jos. 7, 22.
ויירצו ויקחהו משם
1 Sam. 10, 23.

3 imperf. pl.: יְרוּצוּן
וכפרשים כן ירוצון
Joel 2, 4.
כגבורים ירוצון
Joel 2, 7.

3 imperf. pl.: יְרֻצוּן
בלי־עון ירצון
Ps. 59, 5.
בחומה ירצון
Joel 2, 9.

3 perf. pl.: הֵרְרֻצוּן *c. h int.*
חירצון בסלע סוסים
Am. 6, 12.

Pi-el: רוֹצֵץ

3 impf. pl.: יְרֹצְצוּ *p.*
כברקים ירצצו
Nah. 2, 5.

Digitized by Google

הֲרִיץ
Hif-il:
וְהָרֵץ
impt. sg.:
1 Sam. 17, 17. וחרץ המחנה לאחיך
אֲרִיצֵנּוּ
1 *impf. c. s.:*
Jer. 49, 19. כי־ארגיעה אריצנו
אַרִיצֵם
1 *impf. c. s.:*
Jer. 50, 44. Q'ri. ארגיעה ארוצם
תָּרִיץ
3 *impf. f.:*
Ps. 68, 32. תריץ ידיו לאלהים
וַיְרִיצוּ
3 *impf. pl.:*
2 Chr. 35, 13. ויריצו לכל־בני חעם
וַיְרִצֻהוּ
3 *impf. pl. c. s.:*
Gn. 41, 14. וירצהו מן־החור
מֵרוֹץ
ג״ו, ע״מ מֵרוֹם, מְשׁוֹט, ונקנני סמס לסכת סגנוכי׳. לנוכו ריגה לו סמוכה [לוף], וגנוב מלד כנ״ע, ועוד שם רִיצָה שם הפעולה.
n. m. (ad s. f. מְרוֹם, מְשׁוֹט), cursus, neohebr. רִיצָה. LXX. *δρόμος.*
הַמֵּרוֹץ
Eccl. 9, 11. לא לקלים המרוץ
מְרוּצָה
ג״כ כמו מֵרוֹץ, נלי הפרש המונן. ודע קולף שיכון עוד תמונות רנות שכלפות כאלו הן מן רוץ, לולס הן מן רנן ע״ש.
n. f., sicut מֵרוֹץ, cursus. LXX. *δρόμος.*
הַמְּרוּצָה
Jer. 22, 17 ועל־המרוצה לעשות
constr.: מְרוּצַת
2 Sam. 18, 27. מרוצת ראשון
constr.: כְּמִרְצַת
2 Sam. 18, 27. כמרצת אחימעץ
cum suff.: מֵרוּצָתָם
Jer. 23, 10. ותחי מרוצתם רעה
cum suff.: בְּמִרְצָתָם *Q'ri.*
Jer. 8, 6. כלה שב במרוצתם
pl. c. suff.: בַּמִּרְצוֹתָם *K'tib.*
Jer. 8, 6. כלה שב במרוצתם

רוּק

לומר רָק, ומונכו נקמנוסו כמו רָק לקמן, סכמנ׳ ג״כ לנל דָּרָק, דָּרַק, וכנרש כמכוון נשפה פרסים וכומים נוטלים וגרמנים ויונים [pers. *rikh-ten*] l. *rig-are, ruc-to*, goth. *reg-an*, ahd. *rek-an*, dt. reg-nen, gr. [*ἐρεύγ-ομαι*, וכדומה. לומר משתכות ונקיקה וסתרקנות [ויך ערגיעסמען, סלייעסמען, לויסמיימען], וע״י נקיקה ומשתכות התוכנית יקלוקן סכלי, לכן נמוסף חָרֵיק, נהשלמ של נקיקה, לומר סרקה והפנקה [לעערמען]. והיסוד של השלמ תמנ׳ תקת ערה ג׳ ותקת נקה למַדַּי׳, עד שלא יפול בו ספק, ותקיר עוד הלוכו נפסוקים כעיה קולות לריקה, גשה על־הלקן יריקו, וג״כ מגלוי והערת קנה, וקו״כ על הרקה והפנקת כלי נכלל. ותזר לתוכן של ויק לת קניכיו לדעת לתן־עורל סכיה להסוליף הקנה מתער, וכן דעת יָרַק׳, ולדעתי הלנון הוגלת קניכיו קולה, וכי הוגלה ג״כ תן יכל לשון שפיכה, לו שזרה רָק פה כמו השרש נפעל עָרֵהּ לשון סדיחה, והשקיון קניב. כפעולי שלו הוֹרֵק, ומוה שתן תורק שתן לדעת יָרַק׳, והשתוממי על היקה הנקניי, שור נשתן, וכ״ל שמלת הוֹרֵק מריעי, ככוי לככל תם, לשר תתנו השתן השוב. נש״ע מוה חֲרָקָה השם, ל״ת הרקת הנשן, וכן רַיָּק ככוי לפנוי.

Hif-il: הֵרִיק
1 *imperf.:* וַהֲרִיקֹתִי
Lev. 26, 33. והריקתי אחריכם חרב
Mal. 3, 10. והריקתי לכם ברכה
3 *perf. pl.:* וְהֵרִיקוּ
Ez. 28, 7. 30, 11. והריקו חרבותם
part. m. pl.: מְרִיקִים
Gn. 42, 35. הם מריקים שקיהם
part. m. pl.: הַמְרִיקִים
המריקים מעליהם הזהב
Zach. 4, 12.
inf. constr.: לְהָרִיק
Jes. 32, 6. להריק נפש רעב
impt. sg.: וְהָרֵק
Ps. 35, 3. והרק חנית
1 *imperf.:* אָרִיק
Ex. 15, 9. אריק חרבי
Ez. 5, 2. 12. ורהרב אריק אחריהם 12, 14.
3 *imperf.:* יָרִיק
Hab. 1, 17. העל כן יריק חרמו
3 *imperf. pl.:* יָרִיקוּ
Eccl. 11, 3. על־הארץ יריקו
Jer. 48, 12. וכליו יריקו
3 *impf. ap.:* וַיּוֹרֶק
Gn. 14, 14. וירק את־חניכיו
1 *impf. c. s.:* אֲרִיקֵם
Ps. 18, 43. כמים חוצות אריקם
Hof-al: הוּרַק 3 *perf.*
Jer. 48, 11. ולא־הורק מכלי
3 *imperf. f.:* תּוּרַק
Cant. 1, 3. *שמן תורק שמך

רֵיק

לו רָק, ת״ו ע״מ ניכוני מָת, ולנקני רַקָּח. הפתיון היות נקוק ועכוי [לעער], ונשלל על נקיקות כפס מלעגון, על תמו והלל ונקר, על היות נתנ עליות, לו על הקלות וכיונף ין הפשלות. נתגוס הפעל אָרִיק תמור יניקס נעגני, ומתנו התוקני׳ רֵיקָנִי לו רִיקָנִי׳, והנקני׳ רֵיקָנְיָא, והמופעת רֵיקָנוּת, וכן רִיקוּת.
s. רֵק, *adj. m.* (ad s. f. prt. מָת, f. רֵקָה), vacuus, velut de fovea aquis carente aut arista granis destituta, deinde famelicus s. jejunus, inanis s. vanus, pauperculus s. rebus necessariis destitutus, et transl. de moribus, levis s. nequam (unde רֵיקָא, jerus. רָקָא, convicium gravissimum inter Judaeos, N. T. *ῥακά* Mt. 5, 22., Hesychius: *ῥακκά· κενός*). LXX. *κενός, μάταιος, λεπτός.* S. *εἰκαῖος, ἄπραγος, ἀπραγία*; Inc. *λιτός.*
רֵק
Gn. 37, 24. והבור רק
Dt. 32, 47. לא־דבר רק הוא
וָרֵק
Neh. 5, 13. יהיה נער ורק
pl.: רֵיקִים
Jud. 7, 17. וכדים ריקים
Jud. 9, 4. אנשים ריקים ופחזים
Jud. 11, 3. אנשים ריקים ויצאו עמו
2 Reg. 4, 3. כלים רקים אל־תמעיטי
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים
Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב
Prv. 28, 19. ומרדף ריקים ישבע־רישׁ
pl.: הָרֵקִים
2 Sam. 6, 20. נגלות אחד הרקים
adj. f. sg.: רֵקָה
Ez. 24, 11. על־גחליה רקה
adj. f. sg.: וְרֵיקָה
Jes. 29, 8. והקיץ ורקה נפשו
adj. f. pl.: הָרֵקוֹת
Gn. 41, 27. השבלים הרקות
רֵיקָם
עעמיי. ין רֵיק נסופי׳ יָם, כמו לנל אֲמָנָם, שֶׁגֶם, והמונן כיליס ריקניות ונקנס ונקין שכר [לעערנע-נעגכס].
adv. (ab adj. רֵיק, addita termin. adverb., ad s. f. שֶׁגֶם, אֲמָנָם), vacue, frustra, sine ope et subsidio, sine successu, sine causa, immerito. LXX. *διακενῆς, κενός.*
A. *ματαίως.*
Gn. 31, 42. ריקם שלחתני
Ex. 3, 21. לא תלכו ריקם
Ex. 23, 15. 34, 20. ולא־יראו פני ריקם
Dt. 15, 13. לא תשלחנו ריקם
Dt. 16, 16. ולא יראה את־פני ה׳ ריקם
Ruth 3, 17. אל־תבואי ריקם
1 Sam. 6, 3. אל־תשלחו ארון ריקם
2 Sam. 1, 22. לא תשוב ריקם
Job. 22, 9. אלמנות שלחת ריקם
Ps. 7, 5. ואחלצה צוררי ריקם
Ps. 25, 3. יבשו הבוגדים ריקם
Jes. 55, 11. לא־ישוב אלי ריקם
Jer. 14, 3. שבו כליהם ריקם
Jer. 50, 9. לא ישוב ריקם
adv.: וְרֵיקָם
Ruth 1, 21. וריקם השיבני ה׳
רִיק
ג״ו, והמונן ריקות וליקנות [לעערסיי״ע], נהשלמ על הכל ותהו, ונכנך לנוב כעפע״.
n. m., vacuitas, inanitas, adv. רִיק, בְּדֵי רִיק, לְרִיק, לָרִיק, frustra. LXX. *ματαιότης*; praef. לְ: *κενῶς, διακενῆς.*
Ps. 2, 1. ולאמים יהגו ריק
Ps. 4, 3. תאהבון ריק
Ps. 73, 13. אך־ריק זכיתי לבבי
Jer. 51, 34. הציגנו כלי ריק
Jer. 51, 58. ויגעו עמים בדי־ריק
Hab. 2, 13. בדי־ריק יעפו
וָרִיק
Jes. 30, 7. חבל וריק יעזרו
לָרִיק
Lev. 26, 16. וזרעתם לריק זרעכם
Lev. 26, 20. ותם לריק כחכם
Jes. 65, 23. לא יגעו לריק
לְרִיק
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
לריק יגעתי
Jes. 49, 4.

רוּר

לומר רָר, ומונכו ונפ ונקינת לקות [נלייעסמן, פלייעסמן]/ וסולו לייכנו רָר, מלקר זידעכו שלל כמכל פעל נקוקיות שוות, כלשר הוכתי לעיל תקת דדה לו דה, וכלשר לנל לָל הקנן לרלו כפיל נל לו, סנה רָר כפיל נל רר־דו, ולנשכ וה נקמת המונן נל כוילה וויבה, כלשר מלפה נלוה״ע.
h. e. רָר, *v. intr.*, fluitare, salivare, ort. ex reduplicata radice *ru*, sanscr. *s-ru*, gr. *ῥέ-ειν* (רָר ex רִרְרִ, sicut לָל ex לִלְלִ, טָט ex טָאטָא, v. s. הֲדָה, הָדָה), c. acc. pituitam s. humorem tenacem ac lubricum emittere. LXX. רר, *ῥέων (γόνον).*
3 *perf.:* רָר
Lev. 15, 3. רר בשרו את־זובו
רִיר
ג״ו, ומונכו רוק הנוזל מפה [נייפֿער, שפייכֿעל], ולשר נכיר קלמות דלויוב כנר פרנתי לעיל תקת קלמות, לו כיר ממת, לו קלנון כילה, ע״ש.
n. m., pituita, saliva, sputum. De רִיר חֲלָמוּת v. s. חֲלָמוּת. LXX. *σίαλον*; רִיר חֲלָמוּת, *ῥήματα κενά.*
בְּרִיר
Job. 6, 6. טעם ברור חלמות
cum suff.: רִירוֹ
1 Sam. 21, 14. ויורד רירו על־זקנו

רֵשׁ

לומר רָשׁ, ולנוכו כמו רָרַשׁ, לומר לקיוס ותפיסס, לכן נכלל לקיקס, מעכי ולכיון, סוס לק״כ היות עכי ולן [לַרס ויין]. לולס נלשכ ג״כ שהשכ דומס לל רָשׁ מקוקס של רַץ, ויהיס לפ״ו כשכש של דכל, והניכוכי רָשׁ כמו מדוכל וום הכנון. ונמלל ג״כ נלקף רָאשׁ. הסתפעל כדנכו, התקלס כלש ועכי ומדוכל, וכן התעשר.
h. e. רָשׁ, *v. tr.*, sicut רָרַשׁ, captare, sumere, spec. stipem s. elëemosynam, mendicando vivere, stipe precaria victitare, hinc pauperem s. egenum esse vel fieri (syn. אָבְרִיוֹן a v. אָכַר, *av-ere*), nisi, id quod verisimilius videtur, רָשׁ, sicut רָץ, vi *conterendi* s. *confringendi* dicitur, ita ut רָשׁ, sicut הָבָא, sit contritus, miser. *Hitp.* pauperem se gerere. LXX. *πτωχεύειν*; *Hitp. ταπεινοῦν.*
3 *perf. pl.:* רָשׁוּ
Ps. 34, 11. כפירים רשו ורעבו
part. masc.: רָשׁ *sg.*
1 Sam. 18, 23. ואנכי איש־רש ונקלה
Prv. 14, 20. גם־לרעהו ישנא רש
Prv. 18, 23. תחנונים ידבר־רש
Prv. 19, 1. טוב רש הולך בתמו
Prv. 19, 7. כל־אחי־רש ׳ שנאהו
Prv. 19, 22. וטוב רש מאיש כזב
Prv. 28, 3. גבר רש ועשק דלים
Prv. 28, 6. טוב־רש הולך בתמו
Prv. 29, 13. רש ואיש תככים נפגשו
Eccl. 4, 14. כמלכותו נולד רש
Eccl. 5, 7. אם־עשק רש וגזל
part. masc.: רָאשׁ *sg.*
2 S. 12, 1. אחד עשיר ואחד ראש
Prv. 10, 4. ראש עשה כף־רמיה
part. masc.: הָרָאשׁ *sg.*
2 Sam. 12, 4. כבשת האיש הראש
part. masc.: וְרָשׁ *sg.*
Prv. 13, 8. ורש לא־שמע גערה

Digitized by Google

part. masc.: רָזֵשׁ
Ps. 82, 3. עני ורש הצדיקו
Prv. 22, 2. עשיר ורש נפגשו
part. masc.: לָרֵשׁ
Prv. 17, 5. לעג לרש חרף עשהו
Prv. 28, 27. נותן לרש אין מחסור
part. masc.: וְלָרֵשׁ
2 Sam. 12, 3. ולרש אין־כל
part. m. pl.: רָאשִׁים
Prv. 13, 23. רב־אכל ניר ראשים
part. m. pl.: בְּרָשִׁים
Prv. 22, 7. עשיר ברשים ימשול
Po-el: רוֹשֵׁשׁ
3 impf.: יְרֹשֵׁשׁ
Jer. 5, 17. וירשש ערי מבצריך
Hitpa-el: הִתְרוֹשֵׁשׁ
part. masc.: מִתְרוֹשֵׁשׁ *sg.*
Prv. 13, 7. מתרושש והון רב

רֵישׁ

ע״ו, וכן כמצ׳ רֵישׁ, רֵאשׁ, וסוף ע״פ רֵיק, רֵיק, ופתרוכו עכיות ופכיוכות ולוט [שֶׁיעוסע]. ולע קוכץ שזכצ רֵשׁ כפשכז דומס לל רֵיהָה, וסקוטע כמו לְכל לכל, שזכ מאכו לכ.
n. m. (nonnunquam רֵישׁ, רֵאשׁ, ad s. f. רֵיק, רֵיק), paupertas, status mendici, a v. רֵשׁ = רָשׁ, vi *conterendi*, aut רִזֵּה, vi *emaciandi* (syn. הֵל). LXX. *πενία.*

רֵישׁ
Prv. 28, 19. ריקים ישבע־ריש

רֵישׁ
Prv. 13, 18. ריש וקלון פורע מוסר

רֵאשׁ
Prv. 30, 8. ראש ועשר אל־תתן־לי
cum suff.: רֵישֵׁךְ *p.*
Prv. 24, 34. ובא־מתהלך רישך
cum suff.: רֵאשֶׁךָ
Prv. 6, 11. ובא־כמהלך ראשך
cum suff.: רֵישׁוֹ
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
cum suff.: רֵישָׁם
Prv. 10, 15. מחתת דלים רישם

רֵז
ח

v. s. r. רָזַז *p.* 1047.

רָזָה
ד ח

פ״כ, ומוככו כמו רָד, רָדָה, עשוס דק פ״י ריקוע, ומוס פק״כ סכמה [דיככעז, שזגעכז], וכן כעכני רדד כמו כקצ, ומוס גריעס וקריכס וכיקיכס ככלל, והכווי כשפתי מעכע עי׳ כלוה״ג. הכפעל נִרְזָה כדרך כניכו, לומר הפעול״.
v. tr., attenuare, maciare, imminuere, arab. رزا, رذّ, cogn. רָדָה. *Ni.* נִרְזָה, emaciari, contabescere. LXX. *ἐξολοθρεύειν, σείειν.*

3 perf.: רָזָה
Zeph. 2, 11. רזה את כל־אלהי הארץ
Nif - al : נִרְזָה
3 impf.: יִרְזֶה
Jes. 17, 4. ומשמן בשרו ירזה

רָזֶה

ק״ו, ולכקכי רָזֶה. הפתרון כקוס וככוס ומדולדל [שזגעכ], הן מאדם, הן מאדמה, ומשקל עזקל כיכוכי עתיקי.
adj. m. prt. (f. רָזָה), emaciatus, macilentus, et de corporis macie et de humi exilitate. LXX. *ἀσθενής, παρειμένος.*

adj. fem.: רָזָה
Num. 13, 20. חשמנה הוא אם־רזה
Ez. 34, 20. ובין שה רזה

רָזִי

ע״ו ע״פ רָזֵי, קָלֵי, שָׁנֵי, ופתרוכו דלדול וכיקיפ [שזמשזגעכוכג, פיכצוויכלוכג], וככלל ממקס וזוד, ווס יותר מסתכר מדעת המומיס שמלס רוי יִן רָז, עכין סוד, כככוי מדבר כעדו, וגס פיככו תוקפי׳ כמו שזצכו קנת.
n. m. (ad s. f. רָזֵי, רָזֵי), emaciatio, tabes, gener. pernicies, exilium. LXX. *μυστήριον* (רָז). Vulgata item: *mysterium.*
Jes. 24, 16. רזי־לי רזי־לי

רָזוֹן

ע״ו ע״פ חָזוֹן, ומוככו כמו רָזִי, כיקוח ודלדול [שזגעדקי״ע], ומוס מצוס כפ ויקולפס, לו לפ ככלל.
n. m. (ad s. f. חָזוֹן), macilentia, de carnis continua absumtione, ita ut homo fiat vegrandi macie torridus, phthisis, nausea, deinde de omni contritione tabefaciente et consumente; אַיַּסַּת־רָזוֹן, *Efa macilentiae* h. e. justo minor. LXX. *ἀτιμία, ὕβρις, πλησμονή.*
Ps. 106, 15. וישלח רזון בנפשם
Jes. 10, 16. במשמניו רזון
Mich. 6, 10. ואיפת רזון זעומה

רָזַח

פעל נוזד, ול״פ כ״פ נגזר, ומוככו שזגיפ וכריקס קריפס וכעיקס ועיקס ועכיפ וככיוס [שזייעז, כיוסעז, הַלְּלוּ-לעז], ומקוטע רֵיחַ, ודומס לו צָצַק, זָצַק לעיל, שזכ כנר פרצפי ופקרפי תפק ועק.
v. intr. comp. inus., vociferari, clamare, sonare, a rad. רֵיחַ, cogn. צָצַק, צָצַק, quae epenthesi indidem accreverunt.

מַרְזֵחַ

ע״ו, וסמיך מִרְזַח, ופתרוכו סלפ וקריפס וזפיגס, סן מקול שלפ וכסי סן מלריפת הי״ד, ובעכני רָזַח משלמו, וכן פרשוהו ככוקיכו כתקוכות דף י״ע ע״ב, וכגזרת וכלרמי ג״כ להסמכת כית הלול ומזתה, ע״ל השלפ.
n. m. (c. מִרְזַח), lamentatio, ejulatio, luctus funebris aut, ut interpretum nonnulli volunt, laetus ac solemnis (aram. de convivio nuptiali aut in honorem Divorum instituto). *Rashi:* מִשְׁתָּאוֹת, Hieron., ut solet, convenienter traditioni: *convivia.* LXX. *θίασος.* S. *ἑταιρεία.*
Jer. 16, 5. אל־תבוא בית מרזח
constr.: מִרְזַח
Am. 6, 7. וסר מרזח סרוחים

רָזַם

פעל יקר ומתכוד, וסוף הסמוס של רָזַז, ומוככו קריפס כעיכיס [וויכקעז], כדרך המכגזיס, וכמלס מן הפעת כקיוס כוספקוס רָמַז.
v. intr., ex רָמַז transpos., innuere, designare, indicium facere. Edd. nonnullii יִרְמְזוּן. LXX. *ὑποφέρειν.* Incert. *ἀνέβλεψαν.*
3 impf. pl.: יִרְזְמוּן
Job. 15, 12. ומה־ירזמון עיניך

רָזַן

פעל ל״ע כ״פ נגזר, ומוככו לדעת סקוכים כמו רָזַנְתָּ כעכני, כעין כנידה, כמשלפ על גדולפ, ולדעת אקיס כמו רָסַן לקמן, רַשַּׁנְתָּ כעכני, עכין אסיכה וקצידה, ומוס אק״כ מצילה, ועוד מקוס לסתגדי.
v. intr. inus., quocum alii conferunt arab. *razuna*, grave esse, trop. auctoritate et dignitate, alii v. רָסַן, arab. *rasana*, vi vinciendi, deinde, sicut אָסַר, dominandi s. imperio coërcendi.

רָזַן

ע״ו כיכוני, ומיוכן מוזל, ממלך וזר [פיכסע, קאָכיג], וכן כצ״ע.
n. m. part., dominus, princeps, rex. LXX. *ἄρχων, δυνάστης, σατράπης, τύραννος.* S. *ὕπαρχος.*
part. pl.: רוֹזְנִים
Jud. 5, 3. האזינו רוזנים
Jes. 40, 23. הנותן רוזנים לאין
part. pl.: וְרוֹזְנֶיהָ
Ps. 2, 2. ורוזנים נוסדו־יחד
Prv. 8, 15. ורוזנים יחוקקו צדק
Hab. 1, 10. ורוזנים משחק לו
part. pl.: וְכֹרְזְנֶיהָ
Prv. 31, 4. ולרוזנים אי שכר

רָזוֹן

ע״ו, ע״פ קָדוֹשׁ, ודומס לל רוזן כלי הפעת המכוון.
n. m. (ad s. f. קָדוֹשׁ), princeps, sicut רָזַן. LXX. *δυνάστης.*
Prv. 14, 28. מהתת רזון

רָחַב

פ״כ והעתיד יִרְחַב, ומוככו לל״ק כפכוס של רָחַב משומכי, לשכ כדומס לל יָחַב מעכני, לומר סיוס מכוון [נעכ״-מיג, וויע ויין], שכאמר מכל עכין ריכיכס, וכן ל״ק כעכני. הכפעל הפעולי״, והכוסף יוצ וקווק, לומר עשוס ריק ומכווק, מהגדלת מלכוס, ופעור והריק פס, לו מהגדלס כללו.
v. intr. (impf. יִרְחַב), latum, spatiosum, capax, amplum esse, sec. nonnullos transp. ex רָבַח (samarit.) = רָחַב q. v. *Ni.* pass. *Hi.* dilatare, magnificare, multiplicare, et similiter. LXX. *πλατύνειν, ἐξίστασθαι. Ni.* prt. *εὐρύχωρος; Hi. ἐμπλατύνειν, πληθύνειν, βαθύς.* S. *εὐρυχωρεῖν.*
3 perf.: רָחַב
1 Sam. 2, 1. רחב פי על־אויבי
3 perf.: וְרָחַב
Jes. 60, 5. *ופחד ורחב לבבך
3 perf. f.: וְרָחֲבָה
Ez. 41, 7. ורחבה ונסבה
Nif - al : נִרְחַב
part. masc.: נִרְחָב *sg.*
Jes. 30, 23. כר נרחב
Hif - il : הִרְחִיב *3 perf.*
Gn. 26, 22. הרחיב י״ל לנו
Hab. 2, 5. הרחיב כשאול נפשו
3 perf.: הִרְחִיב
Jes. 30, 33. העמק הרחב
3 perf. f.: הִרְחִיבָה
Jes. 5, 14. הרחיבה שאול נפשה
2 perf.: הִרְחַבְתָּ
Ps. 4, 2. בצר הרחבת לי
2 perf.: הִרְחַבְתָּ
Jes. 57, 8. הרחבת משכבך
1 perf.: וְהִרְחַבְתִּי
Ex. 34, 24. והרחבתי את־גבלך
3 prf. pl.: הִרְחִיבוּ
Ps. 25, 17. צרות לבבי הרחיבו
part. masc.: מַרְחִיב
Dt. 33, 20. ברוך מרחיב גד
inf. constr.: הַרְחִיב
Am. 1, 13. למען הרחיב
impt. sg.: הַרְחֶב־ *s. M.*
Ps. 81, 11. הרחב־פיך ואמלאהו
impt. f. sg.: הַרְחִיבִי
Jes. 54, 2. הרחיבי ׳ מקום אהלך
impt. f. sg.: הַרְחֶבִי
Mich. 1, 16. הרחבי קרחתך כנשר
2 imperf.: תַּרְחִיב
2 Sam. 22, 37. תרחיב צעדי תחתי
Ps. 18, 37. תרחיב צעדי תחתי
Ps. 119, 32. כי תרחיב לבי
3 imperf.: יַרְחִיב
Dt. 12, 20. ירחיב י״י אלהיך
Dt. 19, 8. ואם־ירחיב י״י אלהיך
Prv. 18, 16. מתן אדם ירחיב לו
2 imperf. pl.: תַּרְחִיבוּ
Jes. 57, 4. על־מי תרחיבו פה
3 imperf. pl.: וַיַּרְחִיבוּ
Ps. 35, 21. וירחיבו עלי פיהם

רַחַב

ע״ו, ופתרוכו מקוס מכווק ופכוי [ווי-עכר, געי״יגעכר כויס].
n. m., latitudo, spatiositas, locus s. regio late patens. LXX. *ἄβυσσος.*
Job. 36, 16. רחב לא־מוצק
constr. pl.: רַחֲבֵי
Job. 38, 18. התבוננת עד־רחבי־ארץ

רָחָב

ע״ו, וסמיך רָחַב, ולכקכי רָחְבָּה וסמיך רָחֳבַת. הפתרון מכווק וכיקכ ופקוי כעוי ומזוסק כמזס ומעודד כתפזס ומועפק [וויע, געי״יג, קויפגעדעכע, גקזָם]. ל״מ מאכן ריקנס, לומר מכווקת כאכן וכוקכ, מריקנות סיס, מדבר שמכווק לכל לד, לו מעוכי סקוסה ל״מ ריקכ י׳ס. וריקכ לכ וכפצ כהזשלפ.
adj. m. (c. רָחַב; f. רָחָבָה, c. רְחָבַת), *longus latusque*, de terra longe lateque patente, de poculo respectu ambitûs, interdum, addita epexegesi, רָחַב יָדַיִם; *amplus* (inclusa profunditate), trop., add. לֵב s. נֶפֶשׁ, superbus et elatus (aufgeblasen); *latus* (exclusa longitudine), de mari vel muro, intellecta parietum crassitudine. LXX. *πλατύς* (*πλάτος, πλατύνειν*), *εὐρύς, ἄπληστος, πολύς*; רָחַב יָדַיִם, *πλατύς, εὐρύχωρος, πλατὺς καὶ εὐρύχωρος, ἀμέτρητος*; רָחַב לֵב, *θρασυκάρδιος*; רָחַב נֶפֶשׁ, *ἄπληστος.*
Job. 30, 14. כפרץ רחב יאתיו
constr.: רְחַב־ *s. M.*
Prv. 28, 25. רחב־נפש יגרה מדון
constr.: וּרְחַב
Ps. 101, 5. ורחב לבב
Ps. 104, 25. גדול ורחב ידים
Prv. 21, 4. רום עינים ורחב־לב
constr. pl.: רְחָבֵי
Jes. 33, 21. יאדים רחבי ידים
adj. fem.: רְחָבָה *sg.*
Ps. 119, 96. רחבה מצותך מאד
adj. fem.: וּרְחָבָה *sg.*
Ex. 3, 8. אל־ארץ טובה ורחבה
Neh. 4, 13. המלאכה הרבה ורחבה
Job. 11, 9. ורחבה מני־ים
adj. fem.: הָרְחָבָה
Neh. 3, 8. עד החומה הרחבה
Neh. 9, 35. ובארץ הרחבה והשמנה

Digitized by Google

ועד החומה הרחבה Neh. 12, 38.
חמות בבל הרחבה Jer. 51, 58.
adj. fem.: הָרְחָבָה
חעמקה והרחבה Ez. 23, 32.
adj. fem.: בְּרְחָבָה
ואתהלכה ברחבה Ps. 119, 45.
adj. f. constr.: רְחַבַת
רחבת־ידים Gn. 34, 21.
והארץ רחבת ידים Jud. 18, 10.
והארץ רחבת ידים 1 Chr. 4, 40.
והעיר רחבת ידים Neh. 7, 4.
אל־ארץ רחבת ידים Jes. 22, 18.

רָחַב

ג״ו, וסמוכן מופשטי, פתי ומיקנט ומפשט דכר [נכי״עע], ונקשור עם לב כלומו מדוד ומתפשטות כמשלה, לומר מרווחת משכל והכינה. כן״ע הַרְחָבָה שם הפעולה, וכן רְחָבָה שם הפעולה מכנין הקל.

n. m., latitudo, trop. de amplitudine scientiae et virtutis. LXX. *πλάτος, εὖρος, διαπλατύνειν, καρδία, χύμα, οἰακίζειν.*

רחב הקרש האחד Ex. 26, 16. 36, 21.
וחמש אמות רחב Ex. 27, 1.
וארבע אמות רחב Ex. 36, 15.
על־פני רחב הבית 1 Reg. 6, 3.
ועשרים אמה רחב 1 Reg. 6, 20.
על־פני רחב־הבית 2 Chr. 3, 4. 8.
מלא־רחב ארצך Jes. 8, 9.
את־רחב חבנין Ez. 40, 5.
קנה אחד רחב Ez. 40, 6 (bis).
וקנה אחד רחב Ez. 40, 7.
רחב פתח־השער Ez. 40, 11.
רחב עשרים וחמש Ez. 40, 13.
וימד רחב Ez. 40, 19.
שש־אמות רחב מפה Ez. 41, 1.
ושש־אמות רחב־מפה Ez. 41, 1.
רחב האהל Ez. 41, 1.
רחב־לבית למעלה Ez. 41, 7.
רחב חקיר אשר־לצלע Ez. 41, 9.
רחב עשרים אמה Ez. 41, 10.
רחב שבעים אמה Ez. 41, 12.
עשר אמות רחב Ez. 42, 4.
ואמה־רחב Ez. 43, 13.
בשתים עשרה רחב Ez. 43, 16.
בארבע עשרה רחב Ez. 43, 17.
ועשרת אלפים רחב Ez. 45, 5.
חמשת אלפים רחב Ez. 45, 6.
ושלשים רחב Ez. 46, 22.
ועשרים אלף רחב Ez. 48, 8.
רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
וְרָחַב
ורחב ארבע באמה Ex. 26, 2. 8.
ורחב החצר לפאת־ים Ex. 27, 12.
ורחב החצר לפאת קדמה Ex. 27, 13.
ורחב חמשים בחמשים Ex. 27, 18.
ורחב ארבע באמה Ex. 36, 9.
ורחב לב כחול 1 Reg. 5, 9.
ורחב אמות עשרים 2 Chr. 3, 3.
ורחב מים במוצק Job. 37, 10.
ורחב חמש ועשרים Ez. 40, 21.
ורחב חמש ועשרים אמה Ez. 40, 25. 33. 36.
ורחב עשרים וחמש Ez. 40, 29.
ורחב חמש אמות Ez. 40, 30.
ורחב אמה אחת Ez. 40, 42.
ורחב מאה אמה Ez. 40, 47.
ורחב השער שלש אמות Ez. 40, 48.
ורחב עשתי עשרה אמה Ez. 40, 49.
ורחב הפתח Ez. 41, 2.
ורחב עשרים Ez. 41, 2.
ורחב הפתח שבע אמות Ez. 41, 3.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 4.
ורחב חצלע ארבע אמות Ez. 41, 5.
ורחב מקום המנח Ez. 41, 11.
ורחב פני חביח Ez. 41, 14.
ורחב חמש מאות Ez. 42, 20.
ורחב אמה אחת Ez. 43, 14.
ורחב האמה Ez. 43, 14.
ורחב עשרה אלף Ez. 45, 1.
ורחב עשרת אלפים Ez. 45, 3. 48, 9.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 13.
וְרָחָב
והרחב חמשים אמות Ez. 42, 2.
בְּרֹחַב
וקומה ברחב חמש אמות Ex. 38, 18.
ברחב ׀ גדר החצר Ez. 42, 10.
בָּרֹחַב
חנותר ברחב Ez. 48, 15.
cum suff.: רָחְבּוֹ
ואמה וחצי רחבו Ex. 25, 10. 37, 1.
ואמה רחבו Ex. 25, 23. 37, 10.
וזרת רחבו Ex. 28, 16. 39, 9.
אמה ארכו ואמה רחבו Ex. 36, 2. 37, 25
וחמש־אמות רחבו Ex. 38, 1.
ועשרים רחבו 1 Reg. 6, 2.
עשר באמה רחבו 1 Reg. 6, 3.
וחמשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 2.
ושלשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 6.
ועשרים אמה רחבו 2 Chr. 4, 1.
וחמש אמות רחבו 2 Chr. 6, 13.
cum suff.: וְרָחְבּוֹ
ורחבו אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.
מדד ארכו ורחבו Ez. 40, 20.
cum suff.: רָחְבָּהּ
חמשים אמה רחבה Gn. 6, 15.
ואמה וחצי רחבה Ex. 25, 17. 37, 6.
וארבע אמות רחבה Dt. 3, 11.
חמש באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
והתיכנה שש באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
שבע באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
וארבע באמה רחבה 1 Reg. 7, 27.
לראות כמה־רחבה Zach. 2, 6.
cum suff.: וְרָחְבָּהּ
ורחבה עשר באמה Zach. 5, 2.
cum suff.: וְלִרְחָבָהּ
ולרחבה כי אתנה Gn. 13, 17.
cum suff.: רָחְבֶּן
כארכן כן רחבן Ez. 42, 11.
רְחָב
ג״כ [וגם נזכרים ק׳ ס׳ וקטנות סעיר ימלאו ילדים וילדות מפי רקוות נקבי, כי ימלאו סוגר על ילדים וילדות], ומכינו רְחוֹבוֹת. מימון מקום מכוון נעיר, לפי בין שוכות מקלטות והנתים [שעשפע], ולפעמים מקום פנוי נמכומי קרק, או לפני השער מקום מושפע והדין [פשוט], או מפניות מקום לפני הבר, ד״מ רקוב בית מלכים, ופרישיי רבים של מקומות מוכנים נפש רקוב.

n. f. (*f.* etiam Zek. 8, 15., ubi verbi genus per attractionem perquam vulgarem nomini insequenti convenit; pl. רְחֹבוֹת), locus urbis longus latusque h. e. *πλατεῖα*, platea, vel pomoerium, area longe patens ante portam urbis, forum apud orientales, vel *pro-fanum* h. e. area ante templum dei, Esra 10, 9. LXX. *πλάτος, πλατεῖα, ῥύμη, δίοδος, ὁδός, κλίτος;* רְחַב שַׁעַר, *οἶκος.*

רְחוֹב
אל־רחוב שער העיר 2 Chr. 32, 6.
אל־רחוב העיר Esth. 4, 6.
רמה בכל־רחוב Ez. 16, 24.
ורמתך עשית בכל־רחוב Ez. 16, 31.
ונבזתה רחוב וחרוץ Dan. 9, 25.

רְחוֹב
כאיש אחד אל־הרחוב Neh. 8, 1.
ויקרא־בו לפני הרחוב Neh. 8, 3.
בָּרְחוֹב
לא כי ברחוב נלין Gn. 19, 2.
רק ברחוב אל־תלן Jud. 19, 20.
ברחוב אכין מושבי Job. 29, 7.
כשלח ברחוב אמת Jes. 59, 14.
בִּרְחֹב
ויבא וישב ברחב העיר Jud. 19, 15.
האחז ברחוב העיר Jud. 19, 17.
ברחוב בית האלהים Esr. 10, 9.
ברחוב העיר Esth. 6, 9. 11.
וּבִרְחוֹב
וברחוב שער חמים Neh. 8, 16.
וברחוב שער אפרים Neh. 8, 16.
לִרְחוֹב
ויאספם לרחוב המזרח 2 Chr. 29, 4.
מֵרְחוֹב
מרחב בית־שן 2 Sam. 21, 12.
cum suff.: רְחֹבָהּ
תקבץ אל־תוך רחבה Dt. 13, 17.
מֵרְחֹבָהּ
ולא־ימיש מרחבה Ps. 55, 12.
pl.: רְחֹבוֹת
בתוך רחבות ארצה Prv. 22, 13.
בכל־רחבות מספד Am. 5, 16.
pl.: וּרְחֹבוֹת
ורחבות העיר ימלאו Zach. 8, 5.
pl.: הָרְחֹבוֹת
ארי בין הרחבות Prv. 26, 13.
pl.: בִּרְחֹבוֹת
ברחבות תתן קולה Prv. 1, 20.
ברחבות פלגי־מים Prv. 5, 16.
פעם ברחבת Prv. 7, 12.
ישתקשקון ברחבות Nah. 2, 5.
pl.: בִּרְחֹבוֹת
ברחבות קריה Thr. 2, 11.
ברחבות עיר Thr. 2, 12.
ברחבות ירושלם Zach. 8, 4.
pl.: וּבִרְחֹבוֹת
בשוקים וברחבות Cant. 3, 2.
pl.: מֵרְחֹבוֹת
בחורים מרחבות Jer. 9, 20.
pl. c. suff.: בִּרְחֹבֹתֵינוּ
ואין צוחה ברחבתינו Ps. 144, 14.
מלכת ברחבתינו Thr. 4, 18.
pl. c. suff.: בִּרְחוֹבֹתֶיהָ
ובקשד ברחובותיה Jer. 5, 1.
יפלו בחוריה ברחבתיה Jer. 49, 26. 50, 30.
pl. c. suff.: וּבִרְחֹבֹתֶיהָ
משחקים ברחבתיה Zach. 8, 5.
וברחבתיה כלה יוליל Jes. 15, 3.
וברחבתיה כלה מספד Jer. 48, 38.
מֶרְחָב
ג״ו, ועכינו מקום פנוי ומכווך, והפוכו לר, וכן נמשלה, ולפעמים מקום מעשע הכנע [ליש לירנע], על שלש ימלא המכלמה.

n. m., locus latus, amplus ac spatiosus, trop. libertas ac salus (opp. צָרָה, augustiae). LXX. *πλάτος, πλατυσμός, εὐρύχωρος.*

בַּמֶּרְחָב
חעמדת במרחב רגלי Ps. 31, 9.
ענני במרחב יה Ps. 118, 5.
ירעם י״י ככבש במרחב Hos. 4, 16.
לַמֶּרְחָב
ויצא למרחב אתי 2 Sam. 22, 20.
ויוציאני למרחב Ps. 18, 20.
pl. constr.: לִמְרְחֲבֵי
ההולך למרחבי ארץ Hab. 1, 6.

רָחַה

פעל ל״ע כ״ק נגור, והקרן רָחֲיָה, ודומה לו רָחַק לקמן, ועכינו כתיפה והדקה [נמרכ״ענן, -שעשפעון], וכן נקמת רַחַת נמרכי לשון הדקה וכתיפה, וכן כשרש כמכוון כשפתי מערכ, ל״ע כשפה [s. *riç, ruj, ῥαγ, ῥῆγ*] סכדקיק ויוכיח וכדומה, ומפעל ג״כ לקל מָרַח, מָרַק לעיל נמקומות, ונעלם ממנו ההכדל בין רקה וכין טרק נלשון.

v. tr., sicut רָקַק, מָרַח, מָרַק, conterere, contundere (syn. דָּחַק), gr. *ῥῆγ, ῥαγ*, arab. *raccha* (tererc, calcare).

רַחַי
תוקפי נמקומו, וכן תמוכתו רקפית, ע״פ שָׁמַי [פעל ממנו הוגי שָׁמַיִם], מַי [מַיִם], שָׁדַי, שָׁרַי [ספרי״י], והנכי שקיק מיסוד משקל שכפעל, ומפעל קן הוגי רַחַיִם. המוכן הטוקק, לומר קכן עוקפת וכוקפת [מוהלפשיין], והוגי ע״ג וגו מקכניס. כעכי רַחָא כלי העקיפה נכלל [מיהלפ], לפי ממנו רחא ספעל עקיפה, או התעפק ככלי העקיפה, לולם רַחַיִם גם שם הוגי כמו רקיס, וכלקמי ג״כ רַחוּ וגם רַחֵי מעלמו.

adj. m. (ad s. f. שָׁמַי, unde du. שָׁמַיִם; מַי, unde מַיִם; שָׁדַי, שָׁרַי n. pr., du. רַחַיִם), conterens ac molens, lapis molaris; du. lapides bini, meta et catillus, mola, arab. *rachân* (du. *rachavân*), unde aram. רַחֵי, רַחוּ, v. denom. *rachâ*, molam versare, construere etc. LXX. *μύλος, ἐμμύλων; κόλ רַחַיִם, ὀσμὴ μύρου.*

du.: רַחַיִם
לא־יחבל רחים ורכב Dt. 24, 6.
קחי רחים וטחני קמח Jes. 47, 2.
קול רחים ואור נר Jer. 25, 10.
du.: הָרֵחַיִם *p.*
אשר אחר הרחים Ex. 11, 5.
du.: בְּרֵחַיִם
ומחנו ברחים Num. 11, 8.

רָחַט

פעל ל״ע, וכמלע קן נזיר ק׳, י״ו לפעת סכתיב נשם רָחֵיט, ומוכנו קריפה וכניפה לו גויום ונעילה [דרעכפעלן, מיי־פעלן], והוא לל״ק הפכוס מן חָרַט, וכן נקמת מוכן של מַחֲרוּשׁ נעכרי, מעשה נעכועים [דרעכפעל-שכרכי״ע], לולם יקכן ג״כ שהשם רָחֵט נדומה לל חָט נשפה עכריפית. וסיוקר מפענר הוא שהלמת לת הקרן, והפעל רָקַע לל סים ולל נגרל.

v. inus. (quod ex sententia nonnullorum latet in n. רָחֵיט), tornare, caelare, transp. ex חָרַט (מַחֲרוּשׁ, opus tornatile s. caelatum). Poterit v. רָחֵט cognatum esse cum neoh. חָט; at, ut verum fateamur, v. hocce mere commentitium est, cum רָחֵיט, uti recte *Qeri* innuit, ex רָחוּיט q. v. induruerit.

רָחִיט
ג״ו נכתיב, ומוכנו כלשר כנר נתיקי קפק הפעל, מעשה נעכוע [דרעכפעל-שכרכי״ע, מיי־פעל-], וכדומה לו מַחֲרוּשׁ נעכרי, ולפי עושה מעשה נעכועים יכוכ רָחֵט, וגם הפעולה רְחִיטָה, לולם עוד סדנר נספק.

n. m. K'tib, opus tornatile s. cae-

latum, sicut מַחְרוּם apud Arabes.

V. s. v. רַחַם

cum suff.: רַחֲמֶיהָ *K'tib.*

Cant. 1, 17. רחיטנו ברותים

רָחֵל

ג׳, וכנוי לצאן נקבי׳ וכפ׳ [מועצע-שצקף], וכן נקמת רַחַל נערכי, ומוס פסח נערכי פעל שמי רַחַל, קולם יקוד פסח נעלם מפכי, ונקצתי וקקרתי ולא מלקתי לי נקר.

n. f., ovis femella, ovis mater, agna, arab. *rachil*, origine incognita. LXX. *πρόβατον, ἀμνός*; semel pl. *κεκαρμένη*. S. *ἀμνάς*.

הִכְרַחֵל

Jes. 53, 7. וכרחל לפני גזזיה

pl.: רְחֵלִים

Gn. 32, 15. רחלים מאתים

pl.: הָרְחֵלִים

Cant. 6, 6. שניך כעדר הרחלים

pl. c. suff.: רְחֵלֶיךָ

Gn. 31, 38. רחליך ועזיך לא שכלו

I. רָחַם

פעל כוד, לכן סעתיד אֶרְחַם, נכנוי אֶרְחָמְךָ. סמונן ערוג וכפיפס קמילה ותקיכה לדבר, רגיגה ותמיכה [ליענען, נצך עטוצם ועסבען], וסקבן רַחֲמִים, ודומס לו בָּמַהּ לעיל [ע׳ סקקר ושווי], שכמנס ג׳כ מצל רַחֲמִים [מצל מעכו נערכי רַחַם ידיד ואוהב], ויכיס לפ׳ סספעל שבש, ווס הכבון. קולם סכבד רַחֲמִים ופעולי שלו רַחֲמִים עי׳ ריקס כ׳. נקרמי רַחֲמִים קמור קסב נעבדי, וכן נערכי רַחַם, רַחֲמִים, ומוס נקבוס רַחֲמִים קו כמו רע וקוסב, וסמופעם רַחֲמִים קו יְרִיטֶא, רַחֲמָא, רַחֲמוּ, יְרִיטוּ, ועול סכבה.

v. comp. tr. (impf. אֶרְחַם, c. s. אֶרְחָמְךָ), desiderare, amare, arab. *rachima, rahima*, e rad. *cham*, de qua v. s. v. בָּמַהּ, proinde non denomin. instar graeci *σπλαγχνίζεσθαι*, propter affectuum tenerrimorum in visceribus sedem. De *Pi.* רִחֵם ejusque passivo רֻחַם v. s. II. Respondet aram. רַחֵם, unde targ. רְחֵמִים, amicus, et nn. dilectionis, caritatis tenerique amoris: רַחֲמָא, רְחִימָא, רְחִימוּ. Eandem radicem habet arab. *ra-ǵima*, unde *raǵm-on*, amicus. LXX. *ἀγαπᾶν*.

1 impf. c. s.: אֶרְחָמְךָ

Ps. 18, 2. ארחמך י׳ חזקי

II. רָחַם

ע׳כ, ול׳ע כ׳ק נגזר רֶחֶם, ופקרוכו כפי קצר קצנתי וס כמס לצון עציפס וסנירס וקמיקס [נערגען], וק׳כ כמו חֲבֹ לעיל כמוכנו. ויש לו לפ׳ו כמו קצל קכ סעצן לעכין קפנס, וסנס רֶחֶם סנצ כמו חֲבֹ [כוופן, שצקף] נקמצות, וסמלס סקסכנוית בפקרון ריקס, שהוק נצרס, נסוזו ג׳כ קוב כילוע, וקוצע סנכע רַחֲם, שקוצע שכאו רֻחַם כקמצות של רֶחֶם, מקסוס סהנכ וסקשיע [נלי-סצן, נכיכסעצן], ווס סיקול. לכן מכמרות ריקמיס ונקוציס [עמפֿיכדעצן, כקצר קצל בָּמַהּ, וקולי בוס סהמצן עס ריקס נמוכן ק׳. סכנכ רֶחֶם נכמרות ריקמיס על פלוני קניכס וקיסס על פלוני [עכצאַרצעצן, ליענעכד קוּפֿכעס-עצן], ד׳מ מכקפי קבות על נכיסס ומלקפי סקכ׳ס על נכי קלס, וסכנכ׳ס סקעולי״. נקרמי רֶחֶם, רֶחֶם קמוכ קמיכלס וקניכס.

v. comp. tr. inus., concludere, celare, obtegere (umschliessen, bergen), sicut בָּמַהּ q. v., unde רֶחֶם, sinus (syn. חֵיק, חֹב), nisi forte radix verbi est רָחַם candere, ardere, ita ut primum de ardore amoris sexualis, sicut רָחַם, deinde, sicut בָּמַהּ, de aliorum quoque affectuum teneriorum exardescentia dicatur, a v. רֶחֶם I. radice non discrepans. *Pi.*, intimo dilectionis et commiserationis affectu aliquem prosequi, de amore parentum in liberos deique misericordia, qua peccata condonat, poenas aut mitigat aut penitus aufert, ex calamitatibus liberat et beneficia confert. LXX. *ἐλεεῖν, οἰκτείρειν, παρακαλεῖν, μηκύνειν*; רֻחַם, *ἵλεως*.

Pi-el: רִחֵם *3 perf.*

Ps. 103, 13. רחם י׳ על־יראיו

3 perf.: וְרִחֵם

Jer. 42, 12. ורחם אתכם

Thr. 3, 32. ורחם כרב חסדו

3 perf. c. s.: וְרִחֲמֵךְ

Dt. 13, 18. ונתן־לך רחמים ורחמך

3 perf. c. s.: וְרִחֲמֶךָּ *p.*

Dt. 30, 3. את־שבותך ורחמך

1 perf.: וְרִחַמְתִּי

Ex. 33, 19. ורחמתי את־אשר ארחם

Ez. 39, 25. ורחמתי כל־בית ישראל

Hos. 2, 25. ורחמתי את־לא רחמה

1 perf. c. s.: רִחַמְתִּיךָ

Jes. 54, 8. ובחסד עולם רחמתיך

Jes. 60, 10. וברצוני רחמתיך

1 perf. c. s.: רִחַמְתִּים

Zach. 10, 6. והושבתים כי רחמתים

1 prf. c. s.: וְרִחַמְתִּים

Jer. 12, 15. אשוב ורחמתים

Jer. 33, 26. שבותם ורחמתים

2 prf. pl. c. s.: וְרִחַמְתֶּם

1 Reg. 8, 50. לפני שביהם ורחמום

part. masc.: מְרַחֵם *sg.*

Ps. 116, 5. ואלהינו מרחם

Jes. 49, 15. מרחם בן־בטנה

part. m. c. s.: מְרַחֲמֵךְ

Jes. 54, 10. אמר מרחמך י׳

prt m. c. s.: מְרַחֲמָם

Jes. 49, 10. כי־מרחמם ינהגם

inf. constr.: רַחֵם

Jer. 31, 20. רחם ארחמנו נאם־י׳

ברגז רחם תזכור Hab. 3, 2.

inf. constr.: בְּרַחֵם

כרחם אב על־בנים Ps. 103, 13.

inf. c. suff.: לְרַחֲמָכֶם

ולכן ירום לרחמכם Jes. 30, 18.

1 imperf.: אֲרַחֵם

ורחמתי את־אשר ארחם Ex. 33, 19.

ולא ארחם מהשחיתם Jer. 13, 14.

ומשכנותיו ארחם Jer. 30, 18.

כי לא אוסיף עוד ארחם Hos. 1, 6.

ואת־בניה לא ארחם Hos. 2, 6.

1 impf. c. s.: אֲרַחֲמֵנּוּ

רחם ארחמנו נאם־י׳ Jer. 31, 20.

2 imperf.: תְּרַחֵם

תקום תרחם ציון Ps. 102, 14.

לא־תרחם את־ירושלם Zach. 1, 12.

3 imperf.: יְרַחֵם

אלמנותיו לא ירחם Jes. 9, 16.

כי ירחם י׳ את־יעקב Jes. 14, 1.

ועניו ירחם Jes. 49, 13.

ולא יחמל ולא ירחם Jer. 21, 7

3 impf. c. s.: יְרַחֲמֵנוּ

ישוב ירחמנו Mich. 7, 19.

3 impf. c. s.: יְרַחֲמֶהּוּ

וישב אל־י׳ וירחמהו Jes. 55, 7.

3 impf. c. s.: יְרַחֲמֵם

ויחן י׳ אתם וירחמם 2 Reg. 13, 23.

3 impf. c. s.: יְרַחֲמֵנּוּ

לא־ירחמנו עשהו Jes. 27, 11.

3 imperf.: יְרַחֲמוּ *p.*

ופרי־בטן לא ירחמו Jes. 13, 18.

אכזרי הוא ולא ירחמו Jer. 6, 23.

אכזרי חמה ולא ירחמו Jer. 50, 42.

Pu-al: רֻחַם

3 perf. f.: רֻחֲמָה *p.*

קרא שמה לא רחמה Hos. 1, 6.

ותגמל את־לא רחמה Hos. 1, 8.

ולאחותיכם רחמה Hos. 2, 3.

ורחמתי את־לא רחמה Hos. 2, 25.

3 imperf.: יְרֻחָם

אשר־בך ירחם יתום Hos. 14, 4.

3 imperf.: יְרֻחָם *p.*

ומודה ועזב ירחם Prv. 28, 13.

רֶחֶם

ג׳ו, וסמונן מקוס יקוס סנקנה [נקֶּ-מוטעצר, מוטעצר, וכנכלל נסצל על סקולדה קו על לדק וילילס מנעו], ל׳מ מרקס.

n. m., uterus, vulva, metonym. partus aut foetus. LXX. *μήτρα, κοιλία, γαστήρ*.

בעד כל־רחם Gn. 20, 18.

פטר כל־רחם Ex. 13, 2.

כל־פטר רחם לי׳ Ex. 13, 12.

פטר רחם הזכרים Ex. 13, 15.

כל־פטר רחם לי Ex. 34, 19.

פטר רחם מבני ישראל Nu. 3, 12.

תחת פטרת כל־רחם Num. 8, 16.

כל־פטר רחם לכל־בשר Nu. 18, 15.

ישכחהו רחם Job. 24, 20.

תן־להם רחם משכיל Hos. 9, 14.

בָּרֶחֶם

ויכוננו ברחם אחד Job. 31, 15.

מֵרֶחֶם

בצאתו מרחם אמו Num. 12, 12.

למה לא מרחם אמות Job. 3, 11.

ולמה מרחם הוצאתני Job. 10, 18.

בגיחו מרחם יצא Job. 38, 8.

מרחם משחר לך Ps. 110, 3.

מרחם הקדשתיך Jer. 1, 5.

למה זה מרחם יצאתי Jer. 20, 18.

מֵרַחַם *p.*

עליך השלכתי מרחם Ps. 22, 11.

זרו רשעים מרחם Ps. 58, 4.

אשר לא־מותתני מרחם Jer. 20, 17.

cum suff.: רַחֲמֶהּ

ויפתח את־רחמה Gn. 29, 31. 30, 22.

וי׳ סגר רחמה 1 Sam. 1, 5.

סגר י׳ בעד רחמה 1 Sam. 1, 6.

cum suff.: וְרַחֲמָהּ

ורחמה חרת עולם Jer. 20, 17.

רַחַם

ג׳ו כמו רֶחֶם, נלי ספרס סמונן, ובדכור ציוי׳ כנוי לצאס נכלל, קולם הרבוי רַחֲמִים, נמונן סצאל של סצרס, לומר סקנגוות וסתפעלות נלב לריקומיס ולידידות [נצרמהעלינגקייט, ערכצר-מען], וכלל קסד וסעס.

n. m., uterus, poëtice: puella, muliercula. *Pl.* רַחֲמִים, a vi radicis altera, de affectu amoris tenerrimi aut commiserationis, praecipue divinae ejusque immeritae ac prorsus liberae, N. T. *τὰ σπλάγχνα*. LXX. *ἔντερον, μήτρα, μήτηρ, παιδίον* (עֹצֶר רַחַם), *ἔρως γυναικός*), *οἰκτιρμός, ἔλεος, ἐλεημοσύνη*; pl. *μήτρα, σπλάγχνα, χάρις*.

רחם רחמתים Jud. 5, 30.

רַחַם *p.*

הנשאים מני־רחם Jes. 46, 3.

בהעביר כל־פטר רחם Ez. 20, 26.

שאול ועצר רחם Prv. 30, 16.

וְרַחַם *p.*

ברכות שדים ורחם Gn. 49, 25.

pl.: רַחֲמִים

יתן לכם רחמים Gn. 43, 14.

ונתן־לך רחמים Dt. 13, 18.

לא־שמת להם רחמים Jes. 47, 6.

ואתן לכם רחמים Jer. 42, 12.

pl.: וְרַחֲמִים

חמעטרכי חסד ורחמים Ps. 103, 4.

וחסד ורחמים עשו Zach. 7, 9.

pl.: הָרַחֲמִים

החסד ואת־הרחמים Jer. 16, 5.

לאדני אלהינו הרחמים Dan. 9, 9.

pl.: בְּרַחֲמִים

לירושלם ברחמים Zach. 1, 16.

pl.: וּבְרַחֲמִים

וברחמים גדולים אקבצך Jes. 54, 7.

ובחסד וברחמים Hos. 2, 21.

pl.: לְרַחֲמִים

ונתתם לרחמים 1 Reg. 8, 50.

לרחמים לפני שוביהם 2 Chr. 30, 9.

ותנהו לרחמים Neh. 1, 11.

ויתן אותם לרחמים Ps. 106, 46.

pl.: וּלְרַחֲמִים

לחסד ולרחמים Dan. 1, 9.

pl. constr.: וְרַחֲמֵי

ורחמי רשעים אכזרי Prv. 12, 10.

pl. c. suff.: רַחֲמֶיךָ

זכר רחמיך י׳ Ps. 25, 6.

לא־תכלא רחמיך Ps. 40, 12.

כרב רחמיך מחה פשעי Ps. 51, 3.

כרב רחמיך פנה אלי Ps. 69, 17.

מהר יקדמונו רחמיך Ps. 79, 8.

יבאוני רחמיך ואחיה Ps. 119, 77.

רחמיך רבים י׳ Ps. 119, 156.

כי על־רחמיך הרבים Dan. 9, 18.

pl. c. suff.: וְרַחֲמֶיךָ

ורחמיך אלי התאפקו Jes. 63, 15.

pl. c. suff.: בְּרַחֲמֶיךָ

ואתה ברחמיך הרבים Neh. 9, 19.

pl. c. suff.: וּכְרַחֲמֶיךָ

וכרחמיך הרבים Neh. 9, 27.

pl. c. suff.: וּבְרַחֲמֶיךָ

וברחמיך הרבים Neh. 9, 31.

Digitized by Google

pl. c. suff.: פִּרַחֲמֶיךָ
Neh. 9, 28. וּתְצִילֵם כְּרַחֲמֶיךָ
pl. c. suff.: רַחֲמָיו
Gn. 43, 30. נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו
2 Sam. 24, 14. כִּי־רַבִּים רַחֲמָו
1 Chr. 21, 13. כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו
Ps. 77, 10. קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו
Thr. 3, 22. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָו
Am. 1, 11. וְשִׁחֵת רַחֲמָיו
pl. cum suff.: וְרַחֲמָיו
Ps. 145, 9. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו
pl. c. suff.: כְּרַחֲמָיו
Jes. 63, 7. אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו
pl. c. suff.: רַחֲמֶיהָ
1 Rg. 3, 26. נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ

רַחֲמִין

נ׳ל׳, כמו רַחֲמִים נענדי, כלי הפצת המוכן. ובתרגום נפתרון זה התוקפי׳ רְחִים, רַחֲמִי׳.
n. plur. aram., a hebr. רַחֲמִים, arab. *rachma-t-on* non diversum. LXX. *οἰκτιρμοί.*
pl.: וְרַחֲמִין
Dan. 2, 18. וּרְחֵמִין לְמִבְעָא

רַחֲמָה

ע״כ, שכתוב לך נספורי שיריי ושוניי רַחֲמָתַיִם, ומוכנו לשון, נהשלם כמו כיסוּ נִיקוּד.
n. f. (du. רַחֲמָתַיִם), puella, eadem metonymia, qua רֶחֶם, רַחַם. LXX. *οἰκτίρμων οἰκτειρήσει.* Alius: *φιλιάζοντα φίλοις.* Vulg. *pulcherrima feminarum.*
du.: רַחֲמָתַיִם
Jud. 5, 30. רֶחֶם רַחֲמָתַיִם

רַחוּם

ע״ו מכנין הכנל, והלכון סיות נעל נקמים ונעל קניכה [נלקימסעלכיג].
adj. m., misericors, elative de dei ineffabili et intima erga homines propensione. LXX. *οἰκτίρμων, ἐλεήμων.*
Ex. 34, 6. יְיָ׳ יְיָ׳ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
Dt. 4, 31. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ׳ אֱלֹהֶיךָ
Ps. 78, 38. וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן
Ps. 86, 15. אֵל־רַחוּם וְחַנּוּן
Ps. 103. 8. רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ׳

רַחֲמִים

2 Chr. 30, 9. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ׳
Neh. 9, 17. חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם
Neh. 9, 31. אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה
Ps. 111, 4. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ׳
Ps. 112, 4. חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק
Ps. 145, 8. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ׳
Joel 2, 13. כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא
Jon. 4, 2. חַנּוּן וְרַחוּם

רַחֲמָנִי

ע״ו, מן רַחֲמָן [השנור נע״ע], ומוכנו כמו רְחוּם. נע״ע יקום ככוי לקקנ״ס, ומן יקשכי ג״כ הקקנ״י שם רַחֲמָנִית, וסיומנע רַחֲמָנוּת.
adj. m. (a n. רַחֲמָן, neoh. cogn. dei, uti arab.), misericors, fem. רַחֲמָנִית (pl. רַחֲמָנִיּוֹת). LXX. *οἰκτιρμῶν.*
adj. f. pl.: רַחֲמָנִיּוֹת
Thr. 4, 10. יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת

I. רָחַם

פעל נוד, ומעתיד יִרְחַם נע״ע. ומוכנו כמו חֵם לעיל, כמו חַמְרָה, לומר קפיפה והלנפה וכסוי וניכה וסכיכה [לעקקען, ציענען], כלרך המען והסוכך, ל״ע מרקוף הכשר על נוליו להגן עליהם, מרקוף רוח עלהים להקיוק ולהגן,

וע״כ אין דמיון לו עם רָחַם, כאשר קצנו קנת. הכנד רְחֵפָה קוון נל קל, ואך הכנד שנוי נכ״ק. נשפה סוכית נלרך הפעל מקמון הילדים ועפוקה ע״י הנגה וקסוי, לו מסכקת היל על הרקע וקפיפתו כאנעה הסנעון, וכדומה מן הפזקלות ממונן נניכה, וסודו כנר פרצתי תקת קנץ וקפה וקפה ולהלניה.
v. comp. tr. (impf. neoh. יְרַחֵם), sicut חָמַם, חָפַר (quae vv. radicem repraesentant), *contegere*, tueri. *Pi.* (quod solum in S. S. usitatum est), de ave pullos suos fovente, de spiritu sancto rudi indigestaeque moli rerum primitus creatarum quasi incubante et vi sua formante. *Basilius* in Homilia II. de Hexaëmero: *τὸ ἐπεφέρετο φησὶν ἐξηγοῦνται ἀντὶ τοῦ συνεθάλπε καὶ ἐζωογόνει τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπωαζούσης ὄρνιθος καὶ ζωτικήν τινα δύναμιν ἐνιείσης τοῖς ὑποθαλπομένοις.* Syr., uti hebr., vi *fovendi*, et sensu ecclesiastico de ordinatione, quae fit manuum impositione (*χειροθεσίᾳ*, 1 Tim. 5, 22., synagog. סְמִיכָה). Falluntur, qui hoc v. cum v. רָחַם aliquam communionem habere asserunt. LXX. *ἐπιφέρεσθαι, ἐπιποθεῖν.*
Pi-el: רִחֵם
part. fem.: מְרַחֶפֶת sg.
Gn. 1, 2. וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
3 impf.: יְרַחֵם
Dt. 32, 11. עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף

II. רָחַם

פעל נוד, וסודו רֶחֶם נדומה לל הזכר של אֲבָם למעלה, ולל הזכר של דָּחַם, ועניכו כלכול וקנועה, והכלים כקפו כל־ענמוקי, ולוד קמקי וכיכים מהקוכיכים הקלמוכים פרטו כל קפף מעכין כלכול, לכן הסכדל שלכו קכיכ, וסיקן לו כקקול הלעון. נע״ע מכו הזעוק רַחוּק, רְחִיקָה.
v. comp. intr., motitare se, agitare, Qimchi bene, sed comprehenso etiam רָחַם I., רְחִיפָה וְתִנּוּעָה. Neohebr. inde nn. actionis רְחִיפָה, רְחִיפָה. LXX. *σαλεύειν.*
3 perf. pl.: רָחֲפוּ
Jer. 23, 9. רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתָי

רָחַץ

פעל נוד, ומעתיד יִרְחַץ, ומקור רָחְצָה. הפתרון הדקס ומקיק ומעיפס [שנוצענן, -ענילען], ל״ע מרקיק הנוף מנופס וכדומה, ולפעמים עניליפ נכלל [נשדען], ונערכי ג״כ מכניסת הנגדים. הכנכ״פ הפעולי״, וסהפעל נעניליה נפרע [יין נשדען]. ומכר לקקול הזכר קכנכי מלפכים שהכזכר רָחַץ לך הקקוי של רָחַץ, כדומה לל רָחַם, כימון כולם ולפס, וכי לפל עכל ונעף ג״כ הלוך הימון כמו וס. קולם נלפכר עוד שהקוטנ רָחַץ [נכיע מקנב מוצנ], ומקרן כדומה לל חָשׁ, רָחַשׁ, גָּשׁ [לל נשס], לשון שעיפס ולפס [נישען, וועלנען]. נע״ע תִּרְחַץ כקל נעכרי.
v. comp. tr. (impf. יִרְחַץ, inf. רָחְצָה), lavare (waschen, baden), abluere, velut corpus, carnes, etiam vestes (sicut arab.). *Pu.*, lotum, ablutum esse. *Hitpa.* se lavare, *λούεσθαι.* Nisi רָחַץ ex רָחַט = רָחַת (manare, fluere, syn. רָחַץ, cui respondent vv. גָּשׁ (נָשַׁם), חָשׁ, רָחַשׁ, vi *spumandi*, *bullandi*, *fluendi*. LXX. *νίπτειν*, *ἀπο-*; *πλύνειν*, *ἐπι-*; *λούεσθαι*, *χέειν*; תִּתְרָחֵץ, *ἀποπλύνεσθαι.*
3 perf.: רָחַץ
Lev. 8, 21. הִכְרִיעַ רָחַץ בַּמָּיִם
Lev. 22, 6. כִּי אִם־רָחַץ בְּשָׂרוֹ
Jes. 4, 4. רָחַץ אֲדֹנָי אֶת צֹאַת
3 perf.: וְרָחַץ
Lev. 14, 8. וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר
Lev. 14, 9. וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
Lev. 15, 5. 6. 7. 8. 10. וְרָחַץ בַּמַּיִם
11. 16. 21. 22. 27. 17, 15.
Lev. 15, 13. וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
Lev. 16, 4. וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ
Lev. 16, 24. 26. 28. וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
Num. 19, 7. וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
Num. 19, 19. וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר
2 perf.: וְרָחַצְתָּ
Ex. 29, 4. 40, 12. וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם
Ex. 29, 17. וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וְכִרְעָיו
2 Reg. 5, 10. וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים
2 perf.: רָחַצְתָּ
Ez. 23, 40. לְאֲשֶׁר רָחָצְתְּ
2 perf.: וְרָחַצְתְּ
Ruth 3, 3. וְרָחַצְתְּ ׀ וָסַכְתְּ
1 perf.: רָחַצְתִּי
Cant. 5, 3. רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי
3 perf.: רָחֲצוּ p.
1 Reg. 22, 38. וְהִזֹּנוֹת רָחֲצוּ
3 perf.: וְרָחֲצוּ
Ex. 30, 19. וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
Ex. 30, 21. וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם
Ex. 40, 31. וְרָחֲצוּ מֹשֶׁה
Lev. 15, 18. וְרָחֲצוּ בַמָּיִם
part. fem.: הָרְחֻצָה sg.
2 Sam. 11, 2. וַיַּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת
part. f. pl.: רְחֻצוֹת
Cant. 5, 12. רְחֻצוֹת בֶּחָלָב
inf. constr.: בִּרְחֹץ
Job. 29, 6. בִּרְחֹץ הֲלִיכַי בְּחֶמְאָה
inf. constr.: לִרְחֹץ
Gn. 24, 32. וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו
Ex. 2, 5. לִרְחֹץ עַל־הַיְאֹר
1 Sam. 25, 41. לִרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי
inf. constr.: לְרָחְצָה
Ex. 30, 18. וְכִנֹּר נְחשֶׁת לִרְחֹצָה
Ex. 40, 30. וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לִרְחֹצָה
2 Chr. 4, 6. לִרְחֹצָה בָהֶם
2 Chr. 4, 6. לִרְחֹצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ
impt. sg.: רְחַץ
2 Rg. 5, 13. אֲמֹר אֵלֶיךָ רְחַץ וּטְהָר
impt. sg.: וּרְחַץ
2 Sam. 11, 8. לְבֵיתְךָ וּרְחַץ רַגְלֶיךָ
impt. pl.: רַחֲצוּ
Jes. 1, 16. רַחֲצוּ הִזַּכּוּ
impt. pl.: וְרַחֲצוּ
Gn. 18, 4. וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
Gn. 19, 2. וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
1 imperf.: אֶרְחַץ
2 Reg. 5, 12. הֲלֹא־אֶרְחַץ בָּהֶם
Ps. 26, 6. אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי
1 imperf.: וָאֶרְחַץ
Ps. 73, 13 וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי
1 imperf.: וָאֶרְחָצֵךְ
Ez. 16, 9. וָאֶרְחַץ בַּמַּיִם
3 imperf.: יִרְחַץ
Lev. 1, 9. וְכִרְעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם
Lev. 1, 13. וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם
Dt. 23, 12. לִפְנוֹת־עֶרֶב יִרְחַץ בַּמָּיִם
Ps. 58, 11. פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדָם
3 imperf.: יִרְחָץ p.
Lev. 17, 16. וּבְשָׂרוֹ לֹא יִרְחָץ
3 imperf.: וַיִּרְחַץ
Gn. 43, 31. וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא
Lev. 8, 6. וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם
Lev. 9, 14. וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב
2 S. 12, 20. וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ
3 imperf.: יִרְחֲצוּ
Ex. 30, 20. יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ
Dt. 21, 6. יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם
3 impf. pl.: יִרְחֲצוּ p.
Ex. 40, 32. אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ
3 impf. pl.: וַיִּרְחֲצוּ
Gn. 43, 24. וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם
Jud. 19, 21. וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ
Pu-al: רֻחַץ p.
Prv. 30, 12. וּמְצֹאָתוֹ לֹא רֹחָץ
2 perf.: רָחַצְתְּ
Ez. 16, 4. וּבַמַּיִם לֹא־רָחַצְתְּ
Hitpa-el: הִתְרָחֵץ
1 perf.: הִתְרָחַצְתִּי
Job. 9, 30. אִם הִתְרָחַצְתִּי בְמוֹ־שָׁלֶג

רַחַץ

ע״ו, וספתרון הדקס והשיפס [וועש-שוכנ]/ וסיר יקן חוש כיוכ להדקת ׳ליס, ונהשלם על לנכ מוולוכ. נע״ע רְחִיצָה שם הפעולה.
n. m., lotio; סִיר רַחַץ, pollubrum, vas ad manus lavandas. LXX. *ἕλπις* (ex aram.).
cum suff.: רַחְצִי
Ps. 60, 10. 108, 10. מוֹאָב סִיר רַחְצִי

רַחֲצָה

ע״כ, ומוכנו מקום השטיפה והדקה [נשל], וקל להכין. נע״ע מֵרַחֵץ משלהו, ומכנוי נגמוק מֵרַחֲצָאוֹת שלף ככסוו.
n. f., lavacrum, balneum, neohebr. מֵרַחֵץ (pl. מֵרַחֲצָאוֹת). LXX. *λουτρόν.*

הָרַחֲצָה

Cant. 4, 2. 6, 6. שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה

רָחַץ

פעל קרמי, ומוכנו הקלכדות והקלקוות נדכר לסעוד לק עלמו [ערנע״פען, שפַּסטען], לכן נהשלם על נעיקה וקסוי ועמיכה [פעסטעפעלכויען], וזנור מקוד נקרנוס נכל הכניכים, להסמכת כל קופכים של נעקון, וכ״ק לק פעולי״ של הכנד אֶתְרַחֵץ, נמוכן הכניכן. הכנוכים שם הסופעים רְחַצָּן, אֶתְרַחֲצָא, רְחַצָּן, אִתְרַחֲצָתָה. ולפר לקקול הזכר הכה הקכן רָחַץ, ודומה לו רָכַס לקמן, אָדַז לעיל, והשוו ׳דוע.
v. aram., apprehendere, captare, tenere firmis manibus, trop. firma spe, fidenter sperare, confidere; *Itp.* fiduciam suam in aliqua re collocare. Rad. hujus verbi in paraphrasibus et talmudibus perquam usitati est רָחַץ, cogn. אָדַז, רָכַס. LXX. *πείθεσθαι.*
Itpe-el: אִתְרְחַץ
3 perf. pl.: הִתְרְחֲצוּ
Dan. 3, 28. דִּי הִתְרְחַצוּ עֲלוֹהִי

רָחַק

פעל נוד, ומעתיד יִרְחַק, ומקור רְחָקָה. הפתרון נהלף ומקום מעקומו [יין עכעפערכען], או היום

נפלא מדבר לו מעל דבר [פעלן ויין], ונאמר שהק"ב כי יקק להוציא, מעצוב דבר והליכה הלאה ממנו ומיגיעו. שבאשל שעשועי, שבאשל נכאיו. שכבד רחק קווק, לומר שקיבקוק מלך, ושכוסף יונק, לומר סולכה פלאה. ושמקור חרחק כמעט כמעיי. ולזר לקוור הצרע לע שסקבן רחק, ושקועב נדומה של חגרה, נגרה נקצוי, לו שהוק סכוס מן חרב. עי' נלוה ב'.

v. comp. intr. (impf. יִרְחַק, inf. הָרְחֵק), se removere, discedere, longinquum, procul, longe esse, seq. מִן, מֵאֵל, spec. de subtractione auxilii divini et praesentiae gratiosae, de fuga, aversatione et abominatione rei. *Ni.* elongari, disjungi (*Ketib*). *Pi.* רִחֵק, int. longe vel in longinquum amovere, *Hi.* vel trans., procul amovere s. abigere, vel intr. procul abesse, distare s. dissitum esse; inf. הַרְחֵק adverb., longe, procul. Radix est רָחַק, cogn. רָחֵק, חָגֵר, וָגֵר; nam hoc v. ex חָרַג metathesi ortum esse longius est repetitum. LXX. *πόρρω γίνεσθαι, μακρὰν ἀφιστάναι, μακρότερον ἀπέχειν, ἀπωθεῖν, ἀφαιρεῖν*; seq. מִן semel: *οὐκ ἐφορᾶν*; *Pi.* *πόρρω ἀπέχειν, μακρὰν ποιεῖν*; *Hi.* *μακρὰν ἀπωθεῖν, μακρὰν γίνεσθαι, πόρρω ποιεῖν, ἐξωθεῖν, ἐκδιώκειν*; הַרְחֵק הִרְחִיק *μακρὰν ἀποτείνειν*; ***Qal et Hi.***: *μακρὰν ἀπέχειν, — ποιεῖν, μακρύνειν, ἀφιστάναι, ἀπέχειν.*

3 *perf.*: רָחַק

Jes. 59, 9. על־כן רחק משפט ממנו
Thr. 1, 16. כי־רחק ממני מנחם

3 *perf. f.*: רָחֲקָה

Job. 21, 16. עצת רשעים רחקה מני
Job. 22, 18. ועצת רשעים רחקה מני
Jes. 59, 11. לישועה רחקה ממנו

3 *perf. pl.*: רָחֲקוּ

Job. 30, 10. תעבוני רחקו מני
Prv. 19, 7. מרעהו רחקו ממנו
Jer. 2, 5. כי רחקו מעלי
Ez. 44, 10. אשר רחקו מעלי

3 *perf. pl.*: רָחֲקוּ *p.*

Ps. 119, 150 מתורתך רחקו

3 *perf. pl.*: רִחֲקוּ

Jes. 49, 19. ורחקו מבליעיך

inf. constr.: בְּרָחֵק

Ps. 103, 12. כרחק מזרח ממערב

inf. constr.: לָרְחֵק

Eccl. 3, 5. ועת לרחק מחבק

inf. constr.: לָרְחֲקָה

Ez. 8, 6. לרחקה מעל מקדשי

impt. fem. sg.: רְחָקִי

Jes. 54, 14. רחקי מעשק

impt. pl.: רְחָקוּ

Ez. 11, 15. רחקו מעל יי

2 *imperf.*: תִּרְחַק

Ps. 22, 12. אל־תרחק ממני
Ps. 35, 22. אדני אל־תרחק ממני
Ps. 38, 22. אלהי אל־תרחק ממני
Ps. 71, 12. אלהים אל־תרחק ממני

2 *imperf.*: תִּרְחֵק *p.*

Ex. 23, 7. מדבר־שקר תרחק
Ps. 22, 20. ואתה יי אל־תרחק

3 *imperf.*: יִרְחַק

Dt. 12, 21. כי־ירחק ממך המקום
14, 24.
Prv. 22, 5. שומר נפשו ירחק מהם
Mich. 7, 11. יום החוא ירחק־חק

3 *impf. f.*: תִּרְחַק

Jes. 46, 13. צדקתי לא תרחק

3 *impf. f.*: וַתִּרְחַק

Ps. 109, 17 ותרחק ממני

3 *impf. pl.*: יִרְחֲקוּ

Job. 5, 4. ירחקו בניו מישע

Pi-el: רִחַק 3 *perf.*

Jes. 29, 13. ולבו רחק ממני

3 *perf.*: וְרִחַק

Jes. 6, 12. ורחק יי את־האדם

2 *perf.*: רִחַקְתָּ

Jes. 26, 15. רחקת כל־קצוי־ארץ

3 *impf. pl.*: יְרִחֲקוּ

Ez. 43, 9. עתה ירחקו את־זנותם

Hif-il: הִרְחִיק 3 *perf.*

Job. 19, 13. אחי מעלי הרחיק
הרחיק ממנו את־
Ps. 103, 12. פשעינו
Jer. 27, 10. הרחיק אתכם מעל

2 *perf.*: הִרְחַקְתָּ

Ps. 88, 9. הרחקת מידעי
Ps. 88, 19. הרחקת ממני אהב

1 *prf. c. s.*: הִרְחַקְתִּים

Ez. 11, 16. כי הרחקתים בגוים

3 *perf. pl.*: הִרְחִקוּ

יצאו את־העיר לא
Gn. 44, 4. הרחיקו
Jud. 18, 22. הרחיקו מבית מיכה

inf. abs.: הַרְחֵק

Gn. 21, 16. הרחק כמטחוי קשת
Ex. 8, 24. רק הרחק לא־תרחיקו
Ex. 33, 7. הרחק מן־המחנה
Jos. 3, 16. הרחק מאד

inf. c. suff.: הַרְחִיקָם

Joel 4, 6. למען הרחיקם

impt. sg.: הַרְחֵק

Prv. 4, 24. הרחק ממך
Prv. 5, 8. הרחק מעליה דרכך
Prv. 30, 8. ודבר־כזב הרחק ממני

impt. sg.: הַרְחֶק

Job. 13, 21. כפך מעלי הרחק

impt. c. s.: הַרְחִיקֵהוּ

Job. 11, 14. אם־און בידך הרחיקהו

1 *imperf.*: אַרְחִיק

Ps. 55, 8. הנה ארחיק נדד
Joel 2, 20. ואת־הצפוני ארחיק

2 *imperf.*: תַּרְחִיק

Job. 22, 23. תרחיק עולה מאהלך

3 *impf. c. s.*: יַרְחִיקֶנָּה

Prv. 22, 15. שבט מוסר ירחיקנה

2 *impf. pl.*: תַּרְחִיקוּ

Ex. 8, 24. רק הרחק לא־תרחיקו
Jos. 8, 4. אל־תרחיקו מן־העיר

רָחוֹק

ת"ו, וכנקבי רְחוֹקָה, והסלפה נסלפ ומוסר סלפה מכוסה ומוכיח [פעכן, עכעפערכע, ווי"ע וועג], ל"פ מכסלפות מקום המלא, או מקיקות בוען מוען הסוה, והפוכו קרוב. ונקעלה הקוקרי למיין עלה סריקות ונסלפות, נדומה כמעט של מרקק ל"פ נרקוק, מרקוק, לשרקוק, הן מקום הן מוען. וגם נסשלה רוקניה הכה ריקות הסמך של קרוב, ל"פ מפקיר הסזנקה וסעור שיפניע הקרנות, מכסלפות ויקוכות נסודמכות, שרקות להזיע שפני יקוותו, מקוק שקשה על הפלה לשמרו. נתקנוס רָחִיק, רָחֵק מעלהו.

adj. m. (f. רְחוֹקָה), dissitus, ratione loci vel temporis vel auxilii et praesentiae gratiosae vel difficultatis (opp. קָרוֹב); adverb. צֵד־מֵרָחוֹק, מֵרָחוֹק, בְּרָחוֹק, לְמֵרָחוֹק, in longinquo, a longinquo, procul. LXX. *μακρός, μακράν, μακρόθεν, μακρύνειν, μακρὰν ἀπέχειν, πόρρω, πορρώθεν*; מֵרָחוֹק, בְּרָחוֹק; *μακρόθεν*; מֵרָחוֹק, *μακρόθεν, ἀπὸ μακρόθεν, πόρρω, πορρώθεν, ἀρχαῖος*; לְמֵרָחוֹק, *μακράν, μακρόθεν, ἀπὸ μακρόθεν, ἐκ μακρῶν, πάλαι, πόρρω, πόρρωθεν.*

Jos. 3, 4. אך יי רחוק יהיה ביניכם
Ps. 22, 2. רחוק מישועתי
Ps. 119, 155. רחוק מרשעים ישועה
Prv. 15, 29. רחוק יי מרשעים
Prv. 27, 10. מאח רחוק
Eccl. 7, 24. רחוק מה־שהיה
Joel 4, 8. אל־גוי רחוק
Mich. 4, 3. עצמים עד־רחוק

וְרָחָק

Prv. 31, 10. ורחק מפנינים מכרה
Jer. 12, 2. ורחוק מכליותיהם

הָרְחוֹק

Ez. 6, 12. הרחוק בדבר ימות

בְּרָחוֹק

Ps. 10, 1. למה יי תעמד ברחוק

לָרָחוֹק

Jes. 57, 19. שלום לרחוק ולקרוב

מֵרָחוֹק

Gn. 22, 4. וירא את־המקום מרחק
Gn. 37, 18. ויראו אתו מרחק
Ex. 2, 4. ותתצב אחתו מרחק
Ex. 20, 18. וינעו ויעמדו מרחק
Ex. 20, 21. ויעמד העם מרחק
Ex. 24, 1. והשתחויתם מרחק
Dt. 28, 49. ישא יי עליך גוי מרחק
1 Sam. 26, 13. על־ראש־ההר מרחק
2 Reg. 2, 7. ויעמדו מנגד מרחוק
Neh. 12, 43. עד־מרחוק
Job. 2, 12. וישאו את־עיניהם מרחוק
Job. 36, 25. אנוש יביט מרחוק
Ps. 38, 12. מרחק עמדו
Ps. 139, 2. בנתה לרעי מרחוק
Prv. 7, 19. הלך בדרך מרחוק
Jes. 5, 26. ונשא־נס לגוים מרחוק
Jes. 22, 3. מרחוק ברחו
Jes. 22, 11. ויצרה מרחוק לאראיתם
Jes. 23, 6. יבלוה רגליה מרחוק לגור
Jes. 25, 1. עצות מרחק אמונה אמן
Jes. 43, 6. הביאי בני מרחוק
Jes. 49, 1. והקשיבו לאמים מרחוק
Jes. 49, 12. הנה אלה מרחוק יבאו
Jes. 57, 9. ותשלחי ציריך עד־מרחק
Jes. 59, 14. וצדקה מרחוק תעמד
Jes. 60, 4. בניך מרחוק יבאו
Jes. 60, 9. להביא בניך מרחוק
Jer. 23, 23. ולא אלהי מרחק
Jer. 30, 10. הנני מושיעך מרחוק
Jer. 31, 3. מרחוק יי נראה לי
Jer. 46, 27. הנני מושיעך מרחוק
Jer. 51, 50. זכרו מרחוק את־יי
Hab. 1, 8. ופרשיו מרחוק יבאו

וּמֵרָחוֹק

Job. 39, 25. ומרחוק יריח מלחמה

לְמֵרָחוֹק

אל־בית־עבדך למרחוק
2 S. 7, 19.
2 Rg. 19, 25. למרחוק עתה עשיתי
1 Chr. 17, 17. על־בית־עבדך למרחוק
2 Chr. 26, 15. ויצא שמו עד־מרחוק
Esr. 3, 13. והקול נשמע עד־למרחוק
Job. 36, 3. אשא דעי למרחוק
Job. 39, 29. למרחוק עיניו יביטו
Jes. 37, 26. הלא־שמעת למרחוק

adj. m. pl.: רְחוֹקִים

Jos. 9, 22. רחוקים אנחנו מכם
Neh. 4, 13. רחוקים איש מאחיו
Ps. 56, 1. רחקים לדוד מכתם
Ps. 65, 6. כל־קצוי־ארץ ויס רחקים
Jes. 33, 13. שמעו רחוקים אשר

pl.: וּרְחוֹקִים

Jud. 18, 7. ורחוקים המה
Zach. 7, 15. ורחוקים יבאו

pl.: הָרְחוֹקִים

Dt. 13, 7. או הרחקים ממך
Jes. 46, 12. הרחוקים מצדקה
Jes. 66, 19. האיים הרחקים

pl.: וְהָרְחֹקִים

Esth. 9, 20. הקרובים והרחוקים
Jer. 25, 26. הקרבים והרחקים
Dan. 9, 7. הקרבים והרחקים

adj. fem.: רְחוֹקָה *sg.*

Num. 9, 10. או בדרך רחקה לכם
Dt. 29, 21. אשר יבא מארץ רחוקה
Dt. 30, 11. ולא־רחקה היא
Jos. 9, 6. מארץ רחוקה באנו
Jos. 9, 9. מארץ רחוקה מאד
Jud. 18, 28. כי רחוקה־הוא
1 Reg. 8, 41. ובא מארץ רחוקה
1 Rg. 8, 46. אל־ארץ האויב רחוקה
2 Rg. 20, 14 מארץ רחוקה באו מבבל
2 Chr. 6, 32. ובא יי מארץ רחוקה
2 Chr. 6, 36. אל־ארץ רחוקה
Eccl. 7, 23. והיא רחוקה ממני
Jes. 39, 3. מארץ רחוקה באו

adj. f. pl.: רְחֹקוֹת

Ez. 12, 27. ולעתים רחוקות

adj. f. pl.: הָרְחֹקוֹת

Dt. 20, 15. לכל־הערים הרחקת
Jer. 48, 24. הרחקות והקרבות

adj. f. pl.: וְהָרְחֹקוֹת

Ez. 22, 5. הקרבות והרחקות ממך

רָחֵק

ת"ו, וסוף כינוני עתיק, ושונכו כמו סכינוני, וכמלפ לן כינוי רְחֵקִים, לומר מסריס והנסלפים מהק"נה.

adj. m. prt. (pl. רְחֵקִים), recedens, longinquus, abalienatus a Deo. LXX. *μακρύνοντες.*

pl. c. suff.: רְחֵקֶיךָ

Ps. 73, 27. כי־הנה רחקיך יאבדו

רַחִיק

ת"ו כלקני, ושונכו כמו ריקוק נעכני, והמקבל יזוע נקוקני זְמוּת כלקני.

adj. m. aram., longinquus, dissitus. LXX. *μακράν.*

adj. pl.: רַחִיקִין

Esr. 6, 6. רחיקין הוו מן־תמה

מֶרְחָק

ת"ו, ע"פ מֶרְכָּב, מֶרְחָב, וסכנו מֶרְחַקִּים [נקיוס הסנול], נדנוג קוסק לקרוכה, כלקה לנל אֲשְׁנַבִּים, מַשְׁאַבִּים, מַמְתַּקִּים, וג"כ מַרְחַקִּים, נהקבקוק הסנול, כמו מַרְכְּבוֹת, אַשְׁכְּלוֹת מן מֶרְכָּב, אֶשְׁכֹּל. הסלפה מקום וככר ריקוק לו מכוקק [פעכנע], ולפעמים נקשוב עוד עם לרן, ל"פ לקן מרקקים, מרקקי ארץ, וקל להכין. בס"ע ונקרנוס רחיק, ונקרנוס לרוב נהשלפה של נדוי לקה נכידקה, וככלל קוענה, וכן מֶרְחָק כלה וקוענה, וב"ע הסה רָחָק מעלה גוף מה להלפה, בין נגולל לו נרוכה בין נעוני, ל"פ לגוף שלפה רְחָקִים [דיי מעכוי"ן].

n. m. (ad s. f. מֶרְחָב, מֶרְכָּב, pl. מֶרְחַקִּים, מֶרְכָּב, dagesata extrema radicali, quemadmodum in plurali. מַשְׁאַבִּים, מַמְתַּקִּים, אֲשְׁנַבִּים), longinquitas, longa distantia, locus longinquus s. dissitus. Neoh. רָחָק, dimensio corporis; neoh. et gemar. derivata verbi רָחָק transferuntur ad remotionem propter

Digitized by Google

impuritatem, mulierum propter menstrua; מְרֻחָק, res detestandas. procul removenda f. מְרֻחָקָא. LXX. ἔσχατος, μακράν, μακρόθεν, πόρρωθεν; מִמֶּרְחָק, μακρόθεν, ἀπὸ μακρόθεν; πόρρω, πόρρωθεν, διὰ χρόνου πολλοῦ.

מארץ מרחק Prv. 25, 25.
באים מארץ מרחק Jes. 13, 5.
מארץ מרחק איש עצתו Jes. 46, 11.
הטוב מארץ מרחק Jer. 6, 20.

חַמְרְחָק

ויעמדו בית המרחק 2 Sam. 15, 17.
באים מארץ המרחק Jer. 4, 16.

מֻמְרָחָק

וגבות ממרחק יידע Ps. 138, 6.
ממרחק תביא לחמה Prv. 31, 14.
ולשואה ממרחק תבוא Jes. 10, 3.
ונס ממרחק Jes. 17, 13.
בא ממרחק בער אפו Jes. 30, 27.
גוי ממרחק Jer. 5, 15.
והגירו באיים ממרחק Jer. 31, 10.
לאנשים באים ממרחק Ez. 23, 40.

pl.: מַרְחַקִּים

תראינה ארץ מרחקים Jes. 33, 17.
מארץ מרחקים Jer. 8, 19.

pl.: וּבַמַּרְחַקִּים

ובמרחקים יזכרוני Zach. 10, 9.

pl. constr.: מָרְחַקֵּי

כל מרחקי־ארץ Jes. 8, 9.

רָחַשׁ

פעל נודד, וסיומן כדילפ וכלוף לכס וילכס, נגרזות נלב לים וסתעורלות [נעוועגע, לוּפנערעגע ויין], וסרגז קסוזים הכס סוף כלכודס וסתעורלות [עמפּינדלען]. ונסוגן סהשתל נסשסוק ליקש לכי לכך עוכ, וכן לסספעל רַחַשׁ נעכני עכין נלכוך, וכן רָחַשׁ נילכי. ופצר לקקול סצרס לע קוכף שסמקוק שמכו סוף רָגַשׁ, וכילצר לרגז עכין תקוצס [עמפּינדלען], כילצר הצמות הָרְגֵּשׁ, תַּרְגֶּשֶׁת יוכיקו, כן לסספעל רָחַשׁ פס נעכני, וסתמלות לף תככר כדמוקך רָחַשׁ, רָגַשׁ לל חָשׁ, לצר מיכו חוּשׁ סצס, וסצלוב עס קוצ תקבוכן מתרגוס שקרגס ונעכור קוצי כי ומעול לריקיתי עי, וסצס רְחִישָׁא כננד חוּשׁ, וסצוור עי, לפ"ו ממק קוצ ורגז. כילכי רָחַשׁ כלכוך וסרילס וכיליס וכמוס ויליס ומסילס, כילצר שגור נתרגוס, ולכן ג"כ מקבועת שפתים נעמלי, ל"מ קוף לקל מרקון שפותים [סנסדלרין ס"ו ב'], וסצמות רָחַשׁ, רְחַשׁ, רִיחַשׁ, לסמין ארץ, ע"פ כלבודו. ונסתרון תקוצ הלב ורגוז מעיס נע"פ סצס רָחוּשׁ, או רַחַשׁ־לֵב, להסמכת כלנת משורר ומקבל סס נמכתב לכבוד לים יקר [דעליקאטעסען], וכן מוס רַחַשׁ ניון ממק יֹ הקטן, סבודב מלבו לתת לכב או לליין מבלוכיל שלו.

v. comp. intr., agitatum, commotum, perculsum esse, de sensibus imaginibus extrinsecus ferientibus commotis: sentire, trop. de animo: cogitare, versare aliquid, occupatum et compulsum esse aliqua re, cogn. רָגַשׁ (unde neohebr. הִרְגֶּשׁ, רִגְשָׁה, רַגְשָׁן, רִחְשָׁא = hebr. רְחִישָׁא = hebr. רָחַשׁ). Aram. רְחַשׁ, movere se, motitari, unde רְחַשׁ, רִחְשָׁא, רִיחַשׁ, reptile, vermis, propter motitationem rependi, neoh. רָחוּשׁ, רַחַשׁ, seq. לַב, dedicatio libri, qua quis cui librum sacrum esse cupit; רַחַשׁ, vectigal, quod sponsus de dote sponsae pendit rabbino aut judici. LXX. ἐξεφεύγεσθαι.

3 perf.: רָחַשׁ

רחש לבי דבר טוב Ps. 45, 2.

מַרְחֶשֶׁת

ס"כ, וסוף ניין לכלי ענין [נרעסט-פּפּאנען], ומס לפ"ו ניין סכלי, לולס לרעת לקיים מעסס מעוגן נעבור שכל דכר כך ע"י עסקס כלילס כרוקס ומכעכע, וכן סניכו סרל"נ.

n. f., ahenum, cacabus h. e. vas, in quo aqua ignis vi movetur, ut ebulliat, nisi intelligitur frixum et in sartagine tostum, item a bulliendo. LXX. ἐσχάρα.

ואם־מנחת מרחשת Lev. 2, 7.

בַּמַּרְחֶשֶׁת *p.*

וכל־נעשה במרחשת Lev. 7, 9.

רָטַב

פעל נודד וסעתיד יִרְטַב. מוכנו סיוס מלוקלף וכעוב ומכוסס ומכוסס [פּייכט, זאפּפּיג ויין], ל"מ מוכס מיס יסעכו, לומר סיוס מעוקס ומלוקלף, ולכוב מלף ולבל ודגון ספבי וסיבק. ולצר לקקור סצרס דע שסקוטב רָטַב, ודומס לו ריטב נשפס כוציס, וכן רָטָף, רָטַב לעיל, וכן רָטָף, טָף נקמי, וכן זָהַ, זַב, צָהַ נככון סלוס, שנכולס סענין רעים ולבידס וכסיסס, ומכוי נשפתי מעבב קרקס נלוס"ב. נתרגוס אַרְטַב סכוולס והכסכס [כקסס מקלען], וכן תְּרָטִיב נס"ע, ל"מ מכעיניס נמיס, ומתולליי נקמי רָטִיב, רַטָּוב, ומסופעת רוּטַב לעיל, וכס"ע רָטָב מעלכו לומר לעיל, ולק"כ מרק נכללב.

ומסופעת רְטִיבָה, רְטִיבוּת.

v. comp. intr. (impf. יִרְטַב), humidum, succosum, riguum, aquosum esse s. fieri, vel ab imbribus s. inundatione, cogn. רָטַף (cf. aeth. ጸየጠ, ዳደቀ; aram. טָף, דַּטְהּ, טַפָּא (טִיפָּן), טָהּ (טִפָּה); et vv. simpl. זָהַ, זָב, צָהַ, quibus omnibus inest potestas irrigationis, madefactionis atque humoris. Aram. אַרְטַב, neoh. הִרְטִיב, madefacere, humectare; adj. רְטִיב, רַטִּיב, רַטּוּב, humens, humidus, humificus; n. רוּטַב (pro hebr. לָשַׁד), neoh. לִטְבָּא, humor, mador, uvor; nn. actionis רְטִיבָה, רְטִיבוּת. LXX. ὑγραίνεσθαι.

3 imperf. pl.: יִרְטָבוּ *p.*

מזרם הרים ירטבו Job. 24, 8.

רָטֹב

ת"ו, ע"פ ילוע. ופתלוכו לף ומכוסס [זאפּפּיג, פּריס], ל"מ מפכוס, וגנור נגמרת מלף, ל"מ תמיס רעוצות.

adj. m., succulentus, recens. LXX. ὑγρός. A. ἔνικμος.

adj. masc.: רָטֹב

רטב הוא לפני־שמש Job. 8, 16.

רָטָה

פעל ל"פ כ"ף נתמוכס יִרְטֶה, ליוב י"ו י"ף, וסולו כפי סכלילס לי כמו רָדָה לעיל נמוכן ף', נעכיכו כניסס ומילס ונלישס ויסוד [דיקקען, וועלטיגען], וף"כ יכעכי כמו יכנסכי וילדס ני, לייסר לוקי ע"י רשעים, וכן סשלוב עס על ידי אֵל כל רדה, ל"מ וסכסכיס ילדו על ידיסס, ומכוכן פס שסרשעים סאמצעים ביסודו לוקי. לדעת קנף רעס פס כמו רעף נעכני, לכוב וקשור,

רָטַט

פעל ל"ע כ"ף נמכוכע, ויסודו כמו רָטַת לקמן, וכמו יָרֵד לעיל, לומר נכול ופקפוק רעוד ופקידס פנוך וניעס [ניעטערן], וסקקר תמנף אֵל כל רעד.

v. intr. inus., sicut רָטַת et rad. verbi comp. חָרַד, tremere, trepidare.

רֶטֶט

ס"ו, ומוכנו כמו רָתַת, לומר רעד ופקר ונסלס [שרעקקען, ניטערן], ולולי גס סשרש לף סמקוק מן רתת.

n. m., sicut רִתַּת, tremor, terror. LXX. τρόμος.

וְרֶטֶט

ורטט תחזיקה Jer. 49, 24.

רָטַן

ס"כ ול"ע, שהנינו מדקדקים לקדים לתמוכת יכעכי כקיוב, ולפיכו שרשו קציכה ולגידס וקבור, ודמיוכו לפ"ו עס אֵיתָן, עָרֵא, נקצר שהמרכו יסיס רָטָן, ותמוכת יכעכי תמור יכעכני נקסרון כון, לולס סככון כקצר נקרני שמרו רעס.

v. comp. tr. inus., unde nonnulli formam יִרְטַנֵּנִי Job. 16, 11. (=יִרְטְנֵנִי) deduxerunt, vi vinciendi, ligandi s. constringendi, sicut עָנָא, אֲסַר (cf. חָתַן, *taenia*). At v. s. רָטָה.

3 impf. c. s.: *יִרְטְנֵנִי

*ויעל־ידי רשעים ירטני Job. 16, 11.

רָטַף

פעל ל"ע כ"ף נמכוכע, ויסודו כמו רָטַב נכ"ת, סיוס מלוקלף ומכוסס ומוקס [זאפּפּיג ויין], ומכו כהשב"ס סמכוכע וַיַּטְפֵּם, והככל לפ"ו רָטַפְתָּ. ל"ף כעכס לף סמכוס של עכס נגמרף, ומסו מן עכס נסקלכוכות סכיס, כלכך שכניב מן שנע, וכלוסת נעכני עכס נמוכן כעכס סס, לכן מקקר ג'ילדעכו שעכס סתלמודי ככני ומקרן יון, וגס ילדעכו מסוספות אין נמכוכעים, פכוכי מתקוור.

v. comp. intr. inus., sicut רָטַב, succulentum, riguum esse, unde solummodo *Pu. quadriliterum* רֻטְפַּשׁ (pass. *Pi.* רִטְפֵּשׁ), irrigatum, madefactum, humectatum, recentem esse, addito *Shin* (uti in nmm. plurimis, v. s. חַלְמִישׁ), sec. alios transpos. ex טַרְפַּשׁ (arab. *tharfasha*). At v. hocce gemaricum, uti nobis persuasum est, graecae est originis. LXX. ἀπαλυνεῖ (αὐτοῦ τὰς σάρκας).

Pu-al: רֻטְפַּשׁ *3 perf.*

רטפש בשרו מנער Job. 33, 25.

רָטַשׁ

פעל נודד, וסוכנו פעיסס וכפוך וסלוס [נעכרלפּגען], וסולו רָטַשׁ, ולומס לו ולפ"ל כמו ירד ויכע, וכל לקה שוף וזקק.

v. trans. (unde יִרְטְנֵנִי Job. 16, 11.), opprimere, vi manuque superare, seq. עַל־יְדֵי, sicut רָדָה (seq. עַל־יְדֵי Jer. 5, 51.). Alii arab. رطش, vi *constringendi*, conferunt; alii v. (יָרַד) subesse opinantur. LXX. (ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν) ἐξόρυξέ (με). S. *ἐνέβαλε.*

3 impf. c. s.: יִרְטְנֵנִי

ועל־ידי רשעים ירטני Job. 16, 11.

רָטַשׁ

פעל ל"ע כ"ף נמכוכע, ויסודו כמו רָטַב נכ"ת, סיוס מלוקלף ומכוסס ומוקס [זאפּפּיג ויין], ומכו כהשב"ס סמכוכע וַיַּטְפֵּם, והככל לפ"ו רָטַפְתָּ. ל"ף כעכס לף סמכוס של עכס נגמרף, ומסו מן עכס נסקלכוכות סכיס, כלכך שכניב מן שנע, וכלוסת נעכני עכס נמוכן כעכס סס, לכן מקקר ג'ילדעכו שעכס סתלמודי ככני ומקרן יון, וגס ילדעכו מסוספות אין נמכוכעים, פכוכי מתקוור.

v. comp. intr. inus., sicut רָטַב, succulentum, riguum esse, unde solummodo *Pu. quadriliterum* רֻטְפַּשׁ (pass. *Pi.* רִטְפֵּשׁ), irrigatum, madefactum, humectatum, recentem esse, addito *Shin* (uti in nmm. plurimis, v. s. חַלְמִישׁ), sec. alios transpos. ex טַרְפַּשׁ (arab. *tharfasha*). At v. hocce gemaricum, uti nobis persuasum est, graecae est originis. LXX. ἀπαλυνεῖ (αὐτοῦ τὰς σάρκας).

Pu-al: רֻטְפַּשׁ *3 perf.*

רטפש בשרו מנער Job. 33, 25.

רָטַשׁ

פעל נודד, וסוכנו פעיסס וכפוך וסלוס [נעכרלפּגען], וסולו רָטַשׁ, ולומס לו

רִי

v. s. r. רָוָה *p.* 1046.

רִיב

v. s. r. רוּב *p.* 1043.

רִיבַי, רִיבַח

v. s. r. רוּחַ *p.* 1047.

רִיק

v. s. r. רוּק *p.* 1054.

רִיר

v. s. r. רוּר *p.* 1054.

רִישׁ, רִישׁ

v. s. r. רוּשׁ *p.* 1054.

רִישׁוֹן

v. s. רֹאשׁוֹן *p.* 1029.

רַךְ, רָךְ

v. s. r. רָכַךְ *p.* 1062.

רָכַב

פעל נודד, וסעתיד יִרְכַּב. סכלפס נתמלוסו כניכס וזכיכס על דכר [פּויס-ליענען], ל"מ מסקכ"ס שרוכן על כנפי כרוב לו על נסקים וזסיס, וגנור נזרות של מעמס וס, לכן נמוף ג"כ נזרות סכיית וניסס שלוסו. ועכין רכיכס מעמ, על סוס לו על רכב שוסף עגלס, לך סשלס של סקודס, כי סיכלו רָכָב [נכיית סעעמיי שעכיכו מעל דכר], ודומס לו סקוטב של שָׁכָב [נכין סעעמיי שעכיכו סכניפס יפ"ר], וכמוף ג"כ כפעל קָבַב נ"ע, וכן כזרס כמכוון נשפס סנדלית ופרסית יוכיס וכוימיס ולקלכיית וכדומס [s. *swap* = *kâp*, pers. *khâb*, *khubten*, gr. καμπ., καπ., κύπ-τω, κυβ.]. סנוסף [l. *cub-are*, goth. *kumb-jan*, הִרְכִּיב היוסף של קל, סכלון סניף לרכוב, על סוס לו על רכב, לו מכניכת דכר על סוס לרכב, וכמוכו

Digitized by Google

סרקתי על כנפי רוח ועל נמתי ארץ, ונאנף עוד מחנקת. כיד על דבר והכנסה. נתנוס רָכַב, רָכַב משלהו, וכ"ע ענינו נכוסף קטול יקל, כמו סרכיע יון רכע.

v. comp. intr. (impf. יִרְכַּב), *recubare*, incubare s. incumbere alicui rei, veluti de Deo alis Cherubis, nubibus, coelis incubante, de incubatione in jumento aut curru ad *vehendum*, equitare, vehi curru, seq. עַל, בְּ aut accus. Radix est רָ־כַב, cogn. comp. שָׁ־כַב, quasi *concubare*, *συγκύπτειν*, simpl. כָּבַע. De similibus ceterarum linguarum v. supra. *Hi.* הִרְכִּיב, imponere, velut vehiculo aliquem aut manum alicui rei, deinde facere, ut quis aut quid equitet vel vehatur, neoh. componere. LXX. *καθῆσθαι, ἐπι-, ἐπικαθίζειν; ἐπιβαίνειν, ἀνα-; ἱππεύειν, ἱππάζεσθαι; σπεύδειν, ἅρμα* (S. *ἐποχεῖσθαι*); prt. רֹכֵב, *ἐπιβάτης, ἀναβάτης, ἱππεύς*; רֹכֵב סוּס, רֹכֵב, רֶכֶב, *ἱππεύς*; *Hi. ἀναβιβάζειν, ἐπι-; ἐπικαθίζειν, ἐπιτιθέναι.*

3 perf.: רָכַב

Esth. 6, 8. אשר רכב עליו המלך

2 perf.: רָכַבְתָּ

Num. 22, 30. רכבת עלי מעודך

3 perf. pl.: רָכְבוּ

1 S. 30, 17. אשר־רכבו על־הגמלים

part. masc.: רֹכֵב *sg.*

Num. 22, 22. והוא רכב על־אתנו

Dt. 33, 26. רכב שמים בעזרך

2 S. 18, 9. ואבשלום רכב על־הפרד

2 Reg. 9, 18. וילך רכב הסוס לקראתו

2 Reg. 9, 19. וישלח רכב סוס שני

Neh. 2, 12. חבהמה אשר אני רכב

Jes. 19, 1. רכב על־עב קל

Zach. 1, 8. רכב על־סוס אדם

part. masc.: רֹכְבֵי

Am. 2, 15. ורכב הסוס לא ימלט

Zach. 9, 9. עני ורכב על־חמור

part. masc.: לְרֹכְבֵי

Ps. 68, 5. סלו לרכב בערבות

Ps. 68, 34. לרכב בשמי שמי־קדם

part. c. suff.: רֹכְבוֹ

Gn. 49, 17. ויפל רכבו אחור

part. c. suff.: וְרֹכְבוֹ

Ex. 15, 1. 21. סוס ורכבו רמה

Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס ורכבו

Jer. 51, 21. ונפצתי בך רכב ורכבו

Zach. 12, 4. ורכבו בשגעון

part. c. suff.: וּלְרֹכְבוֹ *sg.*

Job. 39, 18. תשחק לסוס ולרכבו

part. fem.: רֹכֶבֶת *sg.*

1 Sam. 25, 20. רכבת על־החמור

part. m. pl.: רֹכְבִים

Jud. 10, 4. רכבים על־שלשים עירים

Jud. 12, 14. רכבים על־שבעים עירם

2 Reg. 9, 25. רכבים צמדים

2 Reg. 18, 23. לתת לך רכבים עליהם

Jes. 36, 8. לתת לך רכבים עליהם

Jer. 17, 25. רכבים ברכב ובסוסים 22, 4.

prt. m. pl. constr.: רֹכְבֵי

Jud. 5, 10. רכבי אתנות צחרות

Esth. 8, 10. בסוסים רכבי הרכש

Esth. 8, 14. הרצים רכבי הרכש

Ez. 23, 6. 12. פרשים רכבי סוסים

Ez. 23, 23. 38, 15. רכבי סוסים כלם

Zach. 10, 5. וחבישו רכבי סוסים

p. m. pl. c. s.: וְרֹכְבֶיהָ

Hag. 2, 22. והפכתי מרכבת ורכביה

p. pl. c. suff.: וְרֹכְבֵיהֶם

Hag. 2, 22. וירדו סוסים ורכביהם

inf. constr.: לְרָכַב

2 Sam. 16, 2. לביות־המלך לרכב

2 Reg. 4, 24. אל־תעצר־לי לרכב

impt. sg.: רְכַב

Ps. 45, 5. והדרך ׀ צלח רכב

1 imperf.: וְאֶרְכַּב

2 Sam. 19, 27. החמור וארכב עליה

2 imperf.: תִּרְכַּב

Hab. 3, 8. כי תרכב על־סוסיך

3 imperf.: יִרְכַּב

Lev. 15, 9. המרכב אשר ירכב

3 imperf.: וַיִּרְכַּב

2 Sam. 22, 11. וירכב על־כרוב ויעף

1 Reg. 13, 13. החמור וירכב עליו

1 Reg. 18, 45. וירכב אחאב וילך וירכב יהוא וילך יזרעאלה

2 Reg. 9, 16.

Ps. 18, 11. וירכב על־כרוב

3 impf. f.: וַתִּרְכַּב

1 Sam. 25, 42. ותרכב על־החמור

1 impf. pl.: נִרְכַּב *p.*

Jes. 30, 16. ועל־קל נרכב

Hos. 14, 4. על־סוס לא נרכב

3 impf. pl.: יִרְכְּבוּ *p.*

Jer. 6, 23. 50, 42. ועל־סוסים ירכבו

3 impf. pl.: וַיִּרְכְּבוּ

2 Sam. 13, 29. וירכבו איש על־פרדו

3 impf. f pl.: וַתִּרְכַּבְנָה

Gn. 24, 61. ותרכבנה על־הגמלים

Hif-il: הִרְכִּיב

2 perf.: הִרְכַּבְתָּ

Ps. 66, 12. הרכבת אנש לראשנו

1 prf. c. s.: וְהִרְכַּבְתִּיךָ

Jes. 58, 14. והרכבתיך על־במותי

3 prf. pl. c. s.: וְהִרְכִּיבֻהוּ

Esth. 6, 9. והרכיבהו על־הסוס

2 perf. pl.: וְהִרְכַּבְתֶּם

1 Reg. 1, 33. והרכבתם את־שלמה

impt. sg.: הַרְכֵּב

2 Reg. 13, 16. הרכב ידך על־הקשת

1 imperf.: אַרְכִּיב

Hos. 10, 11. ארכיב אפרים

2 impf. c. s.: תַּרְכִּיבֵנִי

Job. 30, 22. תשאני אל־רוח תרכיבני

3 impf. ap.: וַיַּרְכֵּב

Gn. 41, 43. וירכב אתו במרכבת

2 Reg. 13, 16. וירכב ידו

3 impf. c. s.: יַרְכִּבֵהוּ

Dt. 32, 13. ירכבהו על־במותי ארץ

3 impf. c. s.: וַיַּרְכִּבֵהוּ

Esth. 6, 11. וירכיבהו ברחוב העיר

3 impf. c. s.: וַיַּרְכִּבֵם

Ex. 4, 20. וירכבם על־החמר

3 impf. pl.: וַיַּרְכִּיבוּ

2 S. 6, 3. וירכבו את־ארון האלהים

1 Reg. 1, 38. וירכבו את־שלמה

1 Rg. 1, 44. וירכבו אתו על פרדת

2 Reg. 9, 28. וירכבו אתו עבדיו

2 Reg. 10, 16. וירכבו אתו ברכבו

1 Chr. 13, 7. וירכיבו את־ארון

3 impf. pl. c. s.: וַיַּרְכִּיבֻהוּ

2 Reg. 23, 30. ויורכבהו עבדיו מת

2 Chr. 35, 24. וירכיבהו על רכב

רֶכֶב

ז"ז [ולפ נקני], וסיף סרכוי רִכְבֵי. ומונגו ק' ענלפ שכוכנים עליס ובונגיס ושוכנים [וושגען, ייע-], ל"פ מרכב עלקפה, שכוכנים עלין קנני קיל סולכי קיצ [קייענגפ-, שעריינ-], ורכב נרול הלגון לפ"ו ענלפ עשויס מנרול שכוכנים עליה, וכן תרגומו רֶתֶךְ, ניון ענלפ נשלמי. ובקצר בָּכָב ובוכב, ל"פ ובפנקי בן רכב ורכבו, ולפעמים בקנון המון רכבים סולכים [וושגענוג]. ומוס נהשתלפ על רוכבי רכב [ריישערייפ], ל"פ רכב נקוב, אן על נהמות מושבי הרכב [ריישתהיערע], ל"פ עדי הרכב, ל"ל נעריס לפצר נהן עומדות נהמות מושבי הרכב, לכן נכלל לפעמים מלפר נהמה לרכב [נעפשתלן], ל"פ שבי רכב סוסים. ולפצר למוכן של כרדם ורכב וסוס [קלים ע"ו ל"] לדעת יוסף קיפי נספר הגלוי קפר קיפ, והגלון כרדם קיפ ורכב וסוס, לולם נלפצר שתורת שתי ולולין ר"ן כמו גס-גס, והגלון כרדם נס רכב גס סוס, ורכב שם נהשתלפ על רוכב. ג' לקן סעליונה של ריקים שרוכבת [לוילפער, שָׁבְעַרְיִסֶל-שעי"ן], והתקתוכה בקלפה בגלגן משכה שָׁכֶב [נשלעבשעי"ן]. ולפצר למוכן של קיק הרכב עניכו רכב ממש, ולפ כדעת דוד קמקי שפרשומו סַרְגֵּל, לומר סֶרֶג שרוכב על הנהמה.

n. m. (non *f.*, pl. c. רִכְבֵי); 1) vehiculum, cui quis incubans vehitur, spec. currus bellicus falcibus ferreis munitus, synecd. de tota curruum semet invicem insequentium multitudine, deinde equitatus (Reiterei), velut *Ps.* 76, 7. (ubi רֶכֶב, *et-et*); jumenta, in quibus equitatur, velut עָרֵי רֶכֶב, urbes, in quibus jumenta essedorum stabulant; bigae equorum, quibus currus unus jungitur; 2) superior molae lapis, qui inferiori insidet et super ea vehitur, meta (Laufer), opp. catillus, gem. שֻׁכָּב (bene discretis praepositionibus, quibuscum vv. haecce composita sunt). LXX. *ἅρμα, ἵππος, ἀναβάτης, ἐπι-, ἐπιβαίνων* (S. *ὄχησις*), *γόνυ* (aram. אַרְכּוּבָה); *μύλος, ἐπιμύλων.*

Gn. 50, 9. גם־רכב גם־פרשים

Ex. 14, 7. שש־מאות רכב בחור

Ex. 14, 7. וכל רכב מצרים

Ex. 14, 9. כל־סוס רכב פרעה

Jos. 17, 18. רכב ברזל לו

Jud. 1, 19. כי־רכב ברזל להם

Jud. 4, 3. תשע מאות רכב־ברזל

Jud. 4, 13. תשע מאות רכב

Jud. 9, 53. פלח רכב על־ראש

1 Sam. 13, 5. שלשים אלף רכב

2 Sam. 8, 4. ויותר ממנו מאה רכב

2 Sam. 10, 18. שבע מאות רכב

2 Sam. 11, 21. פלח רכב מעל החומה

1 Reg. 1, 5. ויעש לו רכב ופרשים

1 Reg. 10, 26. ויאסף שלמה רכב

1 Reg. 10, 26. וארבע־מאות רכב

2 Reg. 2, 11. רכב־אש וסוסי אש

2 Rg. 2, 12. אבי ׀ אבי רכב ישראל 13, 14.

2 Reg. 7, 6. קול רכב קול סוס

2 Rg. 7, 14. ויקחו שני רכב סוסים

2 Reg. 13, 7. ועשרה רכב

1 Chr. 18, 4. אלף רכב

1 Chr. 18, 4. ויותר ממנו מאה רכב

1 Chr. 19, 6. ומצובה רכב

1 Chr. 19, 7. שנים ושלשים אלף רכב

1 Chr. 19, 18. שבעת אלפים רכב

2 Chr. 1, 14. ויאסף שלמה רכב

2 Chr. 1, 14. אלף וארבע־מאות רכב

2 Chr. 12, 3. באלף ומאתים רכב

2 Chr. 35, 24. על רכב המשנה

Ps. 68, 18. רכב אלהים רבתים

וראה רכב צמד פרשים Jes. 21, 7.

רכב חמור רכב גמל Jes. 21, 7.

רכב איש Jes. 21, 9.

מלאו רכב והפרשים Jes. 22, 7.

ויבטחו על־רכב כי רב Jes. 31, 1.

רכב־סוס חיל Jes. 43, 17.

חצן רכב וגלגל Ez. 23, 24.

ונפצתי בך רכב ורכבו Jer. 51, 21.

והכרתי־רכב מאפרים Zach. 9, 10.

וְרֶכֶב

ורכב ברזל בכל־הכנעני Jos. 17, 16.

וסוס־כסוס ורכב כרכב 1 Rg. 20, 25.

סוסים ורכב וחיל כבד 2 Rg. 6, 14.

ורכב אש סביבת אלישע 2 Rg. 6, 17.

נדדם ורכב וסוס Ps. 76, 7.

וָרֶכֶב

וראית סוס ורכב Dt. 20, 1.

לא־יחבל רחים ורכב Dt. 24, 6.

וסוס ורכב רב־מאד Jos. 11, 4.

מלך אתו וסוס ורכב 1 Rg. 20, 1.

סובב את־העיר וסוס

ורכב 2 Reg. 6, 15.

וגלגל ורכב Ez. 26, 10.

סוס ורכב Ez. 39, 20.

הַרֶּכֶב *p.*

ויכסו את־הרכב Ex. 14, 28.

ואת־כל־הרכב Jud. 4, 15.

אחרי הרכב Jud. 4, 16.

והנה הרכב ובעלי הפרשים 2 S. 1, 6.

את־כל־הרכב 2 Sam. 8, 4.

ואת ערי הרכב 1 Reg. 9, 19.

בערי הרכב 1 Reg. 10, 26.

שר מחצית הרכב 1 Reg. 16, 9.

הסוס ואת־הרכב 1 Reg. 20, 21.

שרי הרכב אשר־לו 1 Reg. 22, 31.

כראות שרי הרכב 1 Rg. 22, 32. 33.

אל־חיק הרכב 1 Reg. 22, 35.

וישטף את־הרכב 1 Reg. 22, 38.

וכל־הרכב עמו 2 Reg. 8, 21.

ואת שרי הרכב 2 Reg. 8, 21.

ואתכם הרכב והסוסים 2 Rg. 10, 2.

את־כל־הרכב ויותר 1 Chr. 18, 4.

בערי הרכב 2 Chr. 1, 14.

ואת כל־ערי הרכב 2 Chr. 8, 6.

בערי הרכב 2 Chr. 9, 25.

צוה את־שרי הרכב 2 Chr. 18, 30.

כראות שרי הרכב 2 Chr. 18, 31. 32.

וכל־הרכב עמו 2 Chr. 21, 9.

ואת שרי הרכב 2 Chr. 21, 9.

והתהללו הרכב Jer. 46, 9.

באשר־פלדת הרכב Nah. 2, 4.

בחוצות יתהוללו הרכב Nah. 2, 5.

בְּרֶכֶב

ברכב ובפרשים ים־סוף Jos. 24, 6.

ברכב אדם פרשים Jes. 22, 6.

ברכב ובפרשים Dan. 11, 40.

בָּרֶכֶב

אלה ברכב ואלה בסוסים Ps. 20, 8.

ברכב ובסוסים Jer. 17, 25. 22, 4.

וּבְרֶכֶב

וברכב ובפרשים Ez. 26, 7.

וּבָרֶכֶב

בסוסים וברכב Jes. 66, 20.

בָּרֶכֶב *p.*

כסום ׀ וירכב כרכב 1 Reg. 20, 25.

לָרֶכֶב

לרכב ולפרשים 2 Reg. 18, 24.

לרכב ולפרשים 2 Chr. 16, 8.

לרכב ולפרשים Jes. 36, 9.

cum suff.: רִכְבִי

ותאמר ברב רכבי Jes. 37, 24.

cum suff.: רִכְבּוֹ

ויאסר את־רכבו Ex. 14, 6.

כל סוס פרעה רכבו Ex. 14, 23.

על־רכבו ועל־פרשיו Ex. 14, 26.

Digitized by Google

Jud. 4, 7. ואת־רכבו ואת־המונ
Jud. 4, 13. את־כל־רכבו
Jud. 5, 28. מדוע בשש רכבו
1 S. 8, 12. כלי־מלחמתו וכלי רכבו
1 Reg. 9, 22. ושרי רכבו ופרשיו
2 Reg. 9, 21. ויאסר רכבו
2 Chr. 8, 9. ושרי רכבו ופרשיו
Jer. 50, 37. חרב אל־סוסיו ואל־רכבו

cum suff.: בִּרְכְבּוֹ

Ex. 14, 17. ברכבו ובפרשיו
Ex. 14, 18. בהכבדי בפרעה ברכבו
Ex. 15, 19. כי בא סוס פרעה ברכבו
2 Reg. 9, 21. איש ברכבו
2 Reg. 9, 24. ויכרע ברכבו
2 Reg. 10, 16. וירכבו אתו ברכבו

cum suff.: וּבִרְכְבוֹ

2 Rg. 5, 9. ויבא נעמן בסוסיו וברכבו

cum suff.: לִרְכְבּוֹ

Jer. 47, 3. מרעש לרכבי

cum suff.: וּלְרִכְבּוֹ

Dt. 11, 4. לסוסיו ולרכבו

cum suff.: רִכְבָּהּ

Nah. 2, 14. והבערתי בעשן רכבה

pl. constr.: בִּרְכְבֵי

Cant. 1, 9. לסוסתי ברכבי פרעה

רֶכֶב

ג׳, ומונו כוכב על ככב או על סום [ר״יעצר, וושגענפֿאהרעצר], והמשל יזוע.

n. m., insidens equo vel essedo, eques, ἡνίοχος, παραιβάτης. LXX. ἐπιβάτης, ἡνίοχος.

2 Rg. 9, 17. קח רכב ושלח לקראתם

לָרֶכֶב

2 Chr. 18, 33. ויאמר לרכב הסב ידיך

cum suff.: לְרַכְבּוֹ

1 Rg. 22, 34. ויאמר לרכבו הסב ידיך

רְכָבָה

ג״כ, ובלשה שהוא שקויי, ועכינו לע״ו רכינס [דאַם ר״יעצן], שולם לדעת סיתנגס ו״לקי הוא כמו ככב, וסנוקר ׳נקר.

n. f. inf., equitatio vel concr. currus. LXX. ἅρμα.

לִרְכָבָה

Ez. 27, 20. בבגדי־חפש לרכבה

רְכוּב

ג״ו, ועכינו כמו מרכב הנץ, ויקר נעגני, ונעקנוס שפקר [ק׳ ג׳] סעלסו.

n. f., vehiculum, plaustrum. LXX. ἐπίβασις.

cum suff.: רְכוּבוֹ

Ps. 104, 3. השם עבים רכובו

מֶרְכָּב

ג״ו, ומכינו מן סנקני הנץ, ומסונן כמו רכב וכוכב, לומר ענלה שצר רוכבים עליה [וואַגען], וכן מֶרְכָּב נתקנוס, ומעכו שם סתוקרי מַרְכַּבְנָא [והילועס מַרְכַּבְנָא], לומר רוכב מרכב או מולין מרכב.

n. f., currus, vehiculum, sedile, targ. inde מַרְכַּבְנָא (def. מַרְכַּבְנָא), vehens in curru, gubernans currum. LXX. ἅρμα, ἐπίβασις, ἐπίσαγμα.

הַמֶּרְכָּב

Lev. 15, 9. המרכב אשר ירכב עליו

cum suff.: מֶרְכָּבוֹ

Cant. 3, 10. מרכבו ארגמן

cum suff.: לְמֶרְכָּבוֹ

1 Reg. 5, 6. ארות סוסים למרכבו

מֶרְכָּבָה

ג״כ, וסמין מֶרְכָּבַת, ונכנוי מֶרְכַּבְתּוֹ, שולם סרכוי נפתק מַרְכֻּבוֹת. מוכנו כמו מרכב, או כמו רכב, ולפעמים ג״כ נתשלה על רוכבי מרכבה. בז״ע מרכבה כנוי לרכוב סקנ״ס על הכרובים, ד״ע מעשה מרכבה, ובכלל קוד כסף של הקנ״ס והכרובים.

n. f. (c. מֶרְכֶּבֶת, c. s. מֶרְכַּבְתּוֹ; pl. מַרְכְּבוֹתָיו, c. מַרְכְּבוֹת), currus, essedum, metonym. de iis, qui curribus vehuntur. LXX. ἅρμα, ἵππασία.

2 S. 15, 1. אבשלום מרכבה וססים
1 Rg. 10, 29. ותצא מרכבה ממצרים
2 Chr. 1, 17. מרכבה בשש מאות כסף
Hag. 2, 22. והפכתי מרכבה ורכביה

וּמֶרְכָּבָה

Nah. 3, 2. ומרכבה מרקדה

הַמֶּרְכָּבָה

Jud. 4, 15. סיסרא מעל המרכבה
1 Rg. 7, 33. כמעשה אופן המרכבה
1 Rg. 20, 33. ויעלהו על־המרכבה
2 Reg. 5, 21. ויפל מעל המרכבה
2 Reg. 9, 27. הכהו אל־חמרכבה
2 Reg. 10, 15. ויעלהו אליו אל־המרכבה
1 Chr. 28, 18. ולתבנית המרכבה
2 Chr. 35, 24. עבדיו מן־החמרכבה
Mich. 1, 13. רתם המרכבה לרכש

בַּמֶּרְכָּבָה

1 Rg. 12, 18. התאמץ לעלות במרכבה
1 Reg. 22, 35. מעמד במרכבה התאמץ לעלות
2 Chr. 10, 18. במרכבה
2 Chr. 18, 34. היה מעמיד במרכבה
Zach. 6, 2. במרכבה הראשונה

וּבַמֶּרְכָּבָה

Zach. 6, 2. ובמרכבה השנית
Zach. 6, 3. ובמרכבה השלישית
Zach. 6, 3. ובמרכבה הרביעית

constr.: בְּמֶרְכֶּבֶת

Gn. 41, 43. במרכבת המשנה

cum suff.: מֶרְכַּבְתּוֹ

Gn. 46, 29. ויאסר יוסף מרכבתו
1 Sam. 8, 11. ורצו לפני מרכבתו
2 Rg. 5, 26. מעל מרכבתו לקראתך

cum suff.: בְּמֶרְכַּבְתּוֹ

1 Sam. 8, 11. במרכבתו ובפרשיו

pl.: מַרְכָּבוֹת

Joel 2, 5. כקול מרכבות
Zach. 6, 1. והנה ארבע מרכבות

pl.: וּמַרְכָּבוֹת

2 Chr. 9, 25. סוסים ומרכבות
2 Chr. 14, 8. ומרכבות שלש מאות

pl. constr.: מַרְכְּבוֹת

Ex. 15, 4. מרכבת פרעה וחילו
2 Reg. 23, 11. מרכבות השמש
Cant. 6, 12. מרכבות עמי נדיב
Jes. 22, 18. ושמה מרכבות כבודך

pl. c. suff.: מַרְכְּבֹתֶיךָ

Mich. 5, 10. והאבדתי מרכבתיך
Hab. 3, 8. מרכבתיך ישועה

pl. c. suff.: מַרְכְּבוֹתָיו

Ex. 14, 25. את אפן מרכבתיו
Jud. 5, 28. פעמי מרכבותיו
Jes. 66, 15. וכסופה מרכבתיו
Jer. 4, 13. וכסופה מרכבותיו

pl. c. suff.: לַמַּרְכְּבֹתָיו

Jes. 2, 7. ואין קצה למרכבתיו

pl. c. suff.: מַרְכְּבֹתֵיהֶם

Jos. 11, 6. מרכבתיהם תשרף
Jos. 11, 9. מרכבתיהם שרף באש

ὑπήκοος (ὑποπίπτειν), συγγενής, καρδία; pl. f., μαλακῶς.

S. σπάταλος.

Gn. 18, 7. בן־בקר רך וטוב
2 Sam. 3, 39. ואנכי היום רך
Prv. 4, 3. רך ויחיד לפני אמי
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Ez. 17, 22. רך אקטף

adj. masc.: רָךְ *p.*

1 Chr. 22, 5. שלמה בני נער ורך
1 Chr. 29, 1. בחור־בו אלהים נער ורך

adj. masc.: רַךְ

Dt. 20, 8. הירא ורך הלבב
2 Chr. 13, 7. נער־ורך לבב

adj. masc.: הָרַךְ

Dt. 28, 54. האיש הרך בך והענג

adj. m. pl.: רַכִּים

Gn. 33, 13. כי־חילדים רכים

adj. f. sg.: רַכָּה

Prv. 25, 15. ולשון רכה תשבר־גרם
Jes. 47, 1. רכה ועגנה

adj. f. sg.: הָרַכָּה

Dt. 28, 56. הרכה בך

adj. f. pl.: רַכּוֹת

Gn. 29, 17. ועיני לאה רכות
Job. 40, 27. ידבר אליך רכות

רָךְ

ג״ו, ע״מ חק, ולע״ו נכנוי רָכִי. פתרונו פנוק ועדון ולגלול, כלרך המעגל. נלקמי רַכִּיכוּ, ונע״ו רַכּוּת שעלמו.

n. m. (ad s. f. חַק, c. s. רָכִּי), mollities, teneritas, vita tenella et delicatula, aram. רַכִּיכוּ, neohebr. רַכּוּת. LXX. ἁπαλότης.

וּמֶרָךְ

Dt. 28, 56. מהתענג ומרך

מֻרָּךְ

ג״ו, ומונו כמו רָךְ, נתשלה על רכוך לנ. ולפעל להכנת המשקל סכם השווה דוך קמקי ולנון-עוכץ לוחו עם מַעַל מן עָלָה, ווס סיג ולפל. ונעון הלעון ׳נקקי כתב מס של מרך יסוד כוסל, כמו מס של מועד ושל מוקש, והמשקל לפ״ו כמו מֻכָּס [כָּס], מֻמָּר [מַר], לולם נעין קף ולע, וגם פרוש וס לע מסתנכי. וכ״ל שיסוד השלה מָרַךְ נדמיון המכוון של רָךְ, וסוף סמקוקה של מָרַח, ולקמת בז״ע נִתְמָרַךְ, הַמְרָכָה ׳עילון יגילון שרש וס.

n. m. (neque ad s. f. מַעַל a v. עָלָה, ut vult *Qimchi*, neque ad s. f. מֻמָּר, מֻכָּס, a vv. מַר, כָּס, uti asserit Trecassinus), mollities, timiditas, a v. מָרַךְ (= מָרַח), unde neoh. *Nitpa.* נִתְמָרַךְ, *n. act. Hi.* הַמְרָכָה. LXX. δειλία.

Lev. 26, 36. והבאתי מרך בלבבם

רָכַל

פעל כוזד, וסוף סמקוקס של רָגַל [תקת רָגִ], ופתרונו סכינס וסקיפס וכסיפס כדרך סנוב וגנול המעין לרכילות, או לעשות מסקר וקנין ומעבר, וכלכל לק״כ כמו סקיפס, לכן סנינוני רַכָּל כמו סוקר, רַכָּלָה כמו סוקרת. נעכני לסכס רַכָּל המוכן של קנ״ר, והכס רַכָּאל לים מוכר קניל, וום נלתי ׳ייך לכנען.

v. intr., sicut רָגַל (v. s. רָגִ), circuire, peragrare, peregrinari, spec. ad faciendam mercaturam, unde רַכָּל, mercator, institor, circumforaneus, nundinator; fem. רַכָּלָה, negotiatrix. LXX. prt. ἔμπορος, ἐμπορία, ἐμπορεύεσθαι; μετάβολος,

רָכַם

פעל נלקמי, כמו בָּקַר, סרוס שלו, ולין ספרס ניניסס.

v. aram., ex בָּקַר, inflectere, transpositum.

אַרְכֻּבָּה

ג״כ נלקמי, ומוכנו כרך [קניע], ונקרנוס נ״כ רְכִיבָא, רְכוּבָא, נלי שלף סספקל.

n. f. aram., genu, targ. sine Alef prosthetico: רְכִיבָא, רְכוּב. LXX. γόνυ.

cum suff.: וְאַרְכְּבָתָהּ

Dan. 5, 6. וארכבתה דא לדא נקשן

רָכַךְ

לומר רָךְ, ומוכנו סלקמי סיום כילד וכנקס ממוק וממוק [נעכיעצען, לינן ויין], כי הקועד רָךְ, דומס של רְחֵלָה, רַק, בָּרַךְ, בָּרֵךְ, ונקק שלס כנכ סנעמי הזווי נשפתי מערנ. ומוס נתשלה על דקות ולגלול וקולשה, על תפנוק והתעלנות [צוזיך, נאָכעלין, וויכלין ויין], וכמוכן מוסכי מקכילת סלנ והתמוגגות [פֿוראַנוגט], שמוס כנילד וכנקס, או ג״כ מלמיס רכיס וקלקיס. סנפעל כדרכו, והנזכ״פ מכיקת סמכס [עכוויכ״ע ויין], והכוסף יוסף כמוכן מוסכי של קל. נתרגוס רַכֵּךְ מכיקס או קליקת לְמַכִּיס, וכן אס אִתְרַכֵּךְ, אִתְרַכָּךְ.

h. e. רָךְ, *v. intr.*, contritum, friatum, tenue esse, cogn. רָכַל, רָחֵל, בָּרַךְ, בָּרֵךְ qq. v., hinc debilem, tenerum, mollem esse, mollescere, de perturbationibus, velut metu, quo animus quasi confringitur et conteritur, de oratione molli, laevi, blanda, assentatoria. *Ni.*, consternatione et timore quasi attenuari s. atteri. *Pu.* emollitum esse, de vulnere. LXX. ἁπαλοῦν, -ύνεσθαι; ἀσθενεῖν, ἐκλύειν, ἐντρέπεσθαι; *Pu.* μάλαγμα ἐπιτιθέναι; S. ἁπαλύνεσθαι.

3 perf.: רַךְ *s. M.*

2 Reg. 22, 19. יען רך־לבבך
2 Chr. 34, 27. יען רך־לבבך

3 perf. pl.: רָכּוּ

Ps. 55, 22. רכו דבריו משמן

Nif-al: נָרַךְ

3 imperf.: יֵרַךְ

Dt. 20, 3. אל־ירך לבבכם
Jes. 7, 4. ולבבך אל־ירך
Jer. 51, 46. ופן־ירך לבבכם

Pu-al: רֻכַּךְ

3 perf. f.: רֻכְּכָה

Jes. 1, 6. ולא רככה בשמן

Hif-il: הֵרַךְ *3 perf.*

Job. 23, 16. ואל הרך לבי

רַךְ

ת״ו, ולנקני רַכָּה, ומוכנו דק ומעורך וקלע [נלקמי], ד״ע מילדים ונהמות דקות, או מעיכים כסות, לומר קולשות, שסכוכו יפות. לכן נתשלה מפוכך ומעוזן, או מתן ולקטי דק וקלק [וואַנפֿע, שי״כעלכל], ככל הסשלות של פעל, וג״כ מתמוגגות הלנ. נלקמי רַכִּיךְ סתוקרי מעלסו.

adj. m. (f. רַכָּה), tener; mollis, delicatulus; debilis, de oculis hebetioribus; timidus, animo imbecillis; blandus, suavis, lenis, asperitatis expers, targ. רַכִּיךְ. LXX. ἁπαλός, μαλακός, δειλός, ἀσθενής,

Digitized by Google

μυρεψός, φωποπώλης; fem. ἐμπόριον, τετειχισμένη.

part. masc.: רֹכֵל *sg*

Cant. 3, 6. מִכֹּל־אַבְקַת רוֹכֵל

part. m. pl.: רֹכְלִים

Ez. 17, 4. בְּעִיר רֹכְלִים שָׂמוֹ

part. m. pl.: הָרֹכְלִים

1 Reg. 10, 15. וּמִסֹּחֵר הָרֹכְלִים

Neh. 13, 20. הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי

part. m. pl.: וְרָכְלִים

Neh. 3, 31. בֵּית הַנְּתִינִים וְהָרֹכְלִים

Neh. 3, 32. הַצְּרִפִים וְהָרֹכְלִים

p. pl. constr.: רָכְלֵי

Ez. 27, 23. וְכִלְמַד אַשּׁוּר רָכְלֵיךְ

pl. c. suff.: רָכְלַיִךְ

Ez. 27, 15. בְּנֵי דְדָן רָכְלַיִךְ

Ez. 27, 24. הֵמָּה רָכְלַיִךְ

Nah. 3, 16. הָרְבִּית רָכְלַיִךְ

p. pl. c. suff.: רָכְלַיִךְ *p.*

Ez 27, 13. 17. הֵמָּה רָכְלַיִךְ

Ez. 27, 22. וְתַשְׁחֵמָּה רָכְלַיִךְ

part. f. sg.: רֹכֶלֶת

Ez. 27, 3. וְכֹלַת הָעַמִּים

p. f. c. suff.: רָכְלָתֵךְ

Ez. 27, 20. דְּדָן רָכְלָתֵךְ

Ez. 27, 23. כִּלְמַד רָכְלָתֵךְ

רָכִיל

ז׳, וכמונן כְּכִילוּת ומלשיכות [פֿערלייכדונג], ומוס קיט רכיל, סולך רכיל, ונ״ע המוסבני רְכִילוּת מתנו.

n. m., circuitio ad obtrectandum, calumniatio, sermones iniqui, neoh. רְכִילוּת. LXX. δόλος, δολίως, διάγλωσσος, σκολιῶς, λῃστής; הֹלֵךְ רָכִיל δίγλωσσος. A. διάβολος; S. δόλιος.

Lev. 19, 16. לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ

Prv. 11, 13. הֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֵּה־סוֹד

Prv. 20, 19. גֹּלֵה־סוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל

Ez. 22, 9. אֲנָשִׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ

Jer. 6, 28. הֹלְכֵי רָכִיל

Jer. 9, 3. וְנִלְרַע רָכִיל יֵהָלֵךְ

רְכֻבָּה

ז׳, נויר רְכֻב הַזּכרי, ומונכו מסקר [סַאַטעל], ונקעמלוסו מופנעי. *n. f.* (a m. רֶכֶב), negotiatio, mercatura. LXX. ἐμπορία, τὰ ὑπάρχοντα.

cum suff.: רְכֻבָּתָהּ

Ez. 28, 16. נֹרֶב רְכֻלָּתֵךְ

Ez. 28, 18. נִטַּל רְכֻלָּתֵךְ

cum suff.: רְכֻבָּתָהּ

Ez. 26, 12. וּבָזּוּ רְכֻלָּתֵךְ

cum suff.: בִּרְכֻבָּתָהּ

Ez. 28, 5. בְּרָב חָכְמָתְךָ בִּרְכֻלָּתְךָ

מַרְכֻלָּה

ז׳, ומונכו מקום המסקר והמכלה [מַאַרקעלמַאַטען], וקל להכין.

n. f., mercatus, emporium. LXX. perverse.

cum suff.: בְּמַרְכֻלָּתֵךְ

Ez. 27, 24. וְרֹכְלִים בְּמַרְכֻלְתֵּךְ

רָכַס

פעל נוד, והעתיד יִרְכֹּס, ומונכו קכוד וקוו ודנוק [צְנִיכְלען, -קְנִיפְּפען], וכן עכרו יִרְכְּסוּ והמקרנס, ודומס לו יַרְכֵּס נעכרי, מקסור הכהמס לקכוסו. וקרן רֶכֶס, ודומס לו אֲרַחַז, רִיחַץ לעיל מקמוט וקס, ודוד קמי טעס שנרכו ענין הנגסה, כלומ סוס סרוס על גַּבֵּי, קל גַּבָּא.

v. comp. tr. (impf. יִרְכֹּס), alligare, annectere, arab. *rakasa*, cogn. אָרַחַז, רִיחַץ. Falsus est *Qimchi*, qui v. רָכַס ex גָּבַס (גְּבָא), altum esse, quod verbum et ipsum confictum est, trajectis literis ortum esse arbitratur. LXX. σφίγγειν, συν-.

3 imperf. pl.: וַיִּרְכְּסוּ

Ex. 28, 28. וְיִרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן

3 imperf. pl.: וַיִּרְכְּסוּ

Ex. 39, 21. וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן

רֶכֶס

ז׳, וכמוכ לְךָ נכנוי רְכָסִים, ומונכו לדעת דוד קקי סכר גנוס וגנזוע׳ס סדרך, ווס קפל. ולדעת סמקרגס עכיכו נקיק וכקכ [מן רָכַס כמונן גָּבַס], כי תרגמו כ״ת גדול, וגס וס שקר. ולכן-עוכל פרשו מקום מעוות, מן רכס לשון עוות, וזס קמו. לומ סכהן פרוש יקקי, שפרש רכסים סרים סמוכים וס לזס, שלי שפשר ליכד לגיל שכיכיסס שלל נקוד׳ גדול, שמקוך סמיכתן סגיל וקופס ועמוקס, אס לל שכאמר שאלל רְכָסִים כמו חֲרָסִים, לומר גבנונים, וליכו ש״ך לפ״ו לכתן, לו שתאמת שרשו כמו רָכַשׁ, מעכין אסיפס יקד, ולכונו סרים אסופים ותלולים יקד [עהיפוכג, נעבג-], והלקוכן מסתבר, כי מתקבל לעכין קנוכ. ולמיון אין נסתך סלל כאלל אלל הפרזים רַגְשׁ־רַגֵּז, בָּבַשׁ־בָּבַס, גָּדַז [תלים ל״ח כ״ג] ־גָּבַשׁ [יוסף ג׳ ס׳] וכדומס.

n. m (pl. רְכָסִים), montes quasi *colligati* (steile Bergkette), e quibus in convallem intra ipsorum altitudines situm perventu difficile est. Sic *Isaaki* a v. רָכַס, colligare, nisi forte vel רְכָסִים ex חֲרָסִים transpositum est, vel, id quod etiam magis probabile videtur, רָכַס, sicut רָכַשׁ (commutato, ut saepe fit, sibilo) vi coacervandi et in altum aggerendi dicitur (Bergschicht, Bergthürmung). Errat *Qimchi*, qui simpliciter montes altos atque arduos intelligit. Similiter Paraphrasta: בֵּית־גְּהוּדִין h. e. locus salebrosus (Aruk: צְרוֹרוֹת קְטַנִּים = רְהוּטָא). LXX. τραχύς.

pl.: וְהָרְכָסִים

Jes. 40, 4. וְהָרְכָסִים לִבְקָעָה

רָכָס

ז׳, וכנכוי רָכְסִי, ופקרוכו לדעת קדמוכים קצר וקנוכ לכנ״ס [נאַכלע], מעכין רכס לשון קצור, ולדעת מזנעים סכמו סמקוקס של רָגַשׁ [ταραχή], ועכיכו רגזת עס וריכס, לומר המוכי ל״ם, ומכוכר יכקר.

n. m. (c. s. רָכְסִי), caterva (Bande), Targ. גְּדוּדֵי גְּבָרַיָּא. Bene Trecassinus: תַּגְרֵי רְשָׁעִים חֲמִתְחַכְּשִׁרִים יַחַד. LXX. ταραχή (tanquam emollitum ex n. רֶגֶשׁ).

pl. constr.: מַרְכְּסֵי

Ps. 31, 21 מִרְכְּסֵי אִישׁ

I. רָכַשׁ

פעל כוד, והמונן לְכִיפּס ולְכִיכס וקכוץ יקד [צוזַאמענטרַאגען, -זַאמענלען], ודומס לל רָכַס נסמס רְכָסִים, ומכלל ג׳כ נלמנר לְלל קֶשֶׁר לעיל, והנוי מקוכ סרוס על גַּבֵּי, קל גַּבָּא.

v. tr., conferre, colligere, comparare, cogn. simpl. קֶשֶׁר, comp. רָכַס. LXX. κτᾶσθαι, ποιεῖν, περιποιεῖσθαι.

3 perf.: רָכַשׁ

Gn. 31, 18. רָכַשׁ בְּעַדָן אַרְם

Gn. 36, 6. רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

3 perf.: רָכָשׁ *p.*

Gn. 31, 18. וַיִּרְכַּשׁ אֲשֶׁר רָכָשׁ

3 perf. pl.: רָכָשׁוּ *p.*

Gn. 12, 5. וְרְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ

Gn. 46, 6. וַיִּרְכְּשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

רְכוּשׁ

ז׳, וסקכוכן סוס וקכוכ יקר וכקכ [סַאַכען, גוט], ל״מ רכוש סלכן, וסקכיל סמקוכ על סרכוש נקרל זל סרכוש.

n. m., peculium, opes, bona, facultates. LXX. ἀποσκευή, τὰ ὑπάρχοντα, ὕπαρξις, κτῆσις, κλίσις, κτῆνος, ἵππος.

1 Chr. 28, 1. רְכוּשׁ־וּמִקְנָה

2 Chr. 32, 29. רְכוּשׁ רַב

רְכֻשׁ

Gn. 14, 11. וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ

וְרִכּוּשׁ

2 Chr. 20, 25. וְרְכוּשׁ וּפְגָרִים

Dan. 11, 24. בִּזַּת וְשָׁלָל וְרְכוּשׁ

הָרְכֻשׁ

Gn. 14, 16. וַיָּשֶׁב אֶת כָּל־הָרְכֻשׁ

וְאֶת

Num. 16, 32. וְאֶת כָּל־הָרְכוּשׁ

1 Chr. 27, 31. כֹּל אֵלֶּה שָׂרֵי הָרְכוּשׁ

2 Chr. 21, 17. וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל־הָרְכוּשׁ

וְהָרְכֻשׁ

Gn. 14, 21. וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ

־כוּשׁ, בְּרְכֻשׁ

Gn. 15, 14. יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל

Dan. 11, 28. וְיָשַׁב אַרְצוֹ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל

בָּרְכוּשׁ

Esr. 1, 6. בְּזָהָב בִּרְכוּשׁ וּבִבְהֵמָה וּבְמִגְדָּנוֹת

וּבְרְכוּשׁ

Esr. 1, 4. בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבִרְכוּשׁ

Dan. 11, 13. בְּחַיִל גָּדוֹל וּבִרְכוּשׁ רַב

מֵרְכוּשׁ

2 Chr. 35, 7. אֵלֶּה מִרְכוּשׁ הַמֶּלֶךְ

cum suff.: רְכוּשֵׁינוּ

Esr. 8, 21. וְלִטַּפֵּנוּ וּלְכָל־רְכוּשֵׁינוּ

cum suff.: רְכוּשֶׁךָ

2 Chr. 21, 14. וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל־רְכוּשֶׁךָ

cum suff.: רְכוּשׁוֹ

Gn. 14, 12. וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכוּשׁוֹ

Gn. 31, 18. וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ

cum suff.: רְכוּשׁוֹ

2 Chr. 31, 3. וּמִנַּת הַמֶּלֶךְ מִן־רְכוּשׁוֹ

Esr. 10, 8. יְחֹרַם כָּל־רְכוּשׁוֹ

cum suff.: וּרְכֻשׁוֹ

Gn. 14, 16. וְרְכוּשׁוֹ הֵשִׁיב

cum suff.: רְכוּשָׁם

Gn. 12, 5. וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם

Gn. 13, 6. כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב

Gn. 36, 7. כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב

Gn. 46, 6 מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם

cum suff.: וְלִרְכֻשָׁם

Num. 35, 3. וְלִרְכוּשָׁם וְלְכָל חַיָּתָם

II. רָכַשׁ

פעל ל״ע כ״ל נגור, ומונכו כמו רָגַשׁ לו רָגַשׁ, מעכיות סלטון ועכזו, וכן נקמת המונן של רַבַּצ נעכרי, ול״כ כמו ריגס ודסיכס [יעכנען, טרעמען], וקל להכין.

v. inus. intr., sicut רָגַשׁ, רָגַז, tumultuari, de cursu tumultuario, arab. *rakadha* (galopiren).

3 perf.: רָכַשׁ

Gn. 31, 18. רָכַשׁ בְּעַדָן אַרְם

Gn. 36, 6. רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

3 perf.: רָכָשׁ *p.*

Gn. 31, 18. וַיִּרְכַּשׁ אֲשֶׁר רָכָשׁ

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ *p.*

Gn. 12, 5. וְרְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ

Gn. 46, 6. וַיִּרְכְּשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

רְכוּשׁ

ז׳, וסקכוכן סוס מסיר נלכקו ודוסר [רעכנער], ונקרגוס לְסקר [ק׳ ׳, ו״ל] רָכַס, וכן כלסה דעת לכן-גבקר, שכקב שסוס סוס כעב וכך נזכיס, וזסו קל סמכון.

n. m., jumentum celere, cursor, equus, syr. רַכְשָׁא (spec. equus admissarius), sec. *Abulwalid:* equus juvenis ac tener. *Aruk:* אַתְרֵי עֲלֵי־שְׁנֵי סוּסִים = רַכְשֵׁי. *Elia Levita:* מִין גְּמַלִּים חֲמֻמָּחָרִים לָרוּץ (δρομάδες). LXX. ἱππεύειν, ἅρμα.

הָרֶכֶשׁ

Esth. 8, 10. בְּסוּסִים רִכְבֵי הָרֶכֶשׁ

Esth. 8, 14. חֹרְצִים רִכְבֵי הָרֶכֶשׁ

לָרֶכֶשׁ

Mich. 1, 13. רְתֹם חֲמַרְכָּבָה לָרָכֶשׁ

וְלָרָכֶשׁ

p.

1 Reg. 5, 8. וְהַתֶּבֶן לַסּוּסִים וְלָרֶכֶשׁ

רָם

v. s. r. רוּם *p.* 1049.

רָם

v. s. r. רָאַם *p.* 1027.

רָמָה

פעל כוד, ופקרוכו יריס והשלכס והעלה ספלה ומגור [וועכפען], ומוס קל״כ כמו יסס מיריית וסקלקת קציס [זיעפסטען], ל״מ רומס קצת, כ״ל קני קצת. סכנד רָמָה נמונן סשלכה, לומר סכשלה וספלה, וקל״כ נגידס נפלוני נכלל [נו פַּשְׁלֶנְע נכיכנען, טריפען], ל״מ כיסס קל רעסו, כמיקני, סיסס כמוני, וסמיקוד נהפסוק לְרַמּוֹתֵנִי לגרי [דס״ל י״ג ׳׳ג], סכלון לכנוד בי לפני גרי. ועע שלפעת קכן-גבקר נהפסוק [יקוקפל ל״ב] ומלאתי הגזיות רמותיך סוס, לומר שכמותיך כמו מושלכין וכופלין, לכן נתין נרך. ומצר לנאול סשבת לע שלל״ק המוכן כמו רכס, עכין יריס, נקלוף ירוע, לכן עוד מקום לסקנדר.

v. tr., jacere, projicere, jaculari, velut sagittas. *Pi.* רִמָּה (inf. c. c. s. לְרַמּוֹתֵנִי), dejicere (zu Falle bringen), spec. spe dejicere, ex re aut spe sua excutere, fraudibus praecipitare, decipere, prodere. LXX. βάλλειν, ῥίπτειν, ἐντείνειν; *Pi.* παραλογίζεσθαι, παραδιδόναι, ἀνδρεύειν.

3 perf.: רָמָה

Ex. 15, 1. 21. סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם

prt. m. constr.: וְרֹמֵה

Jer. 4, 29. פָּרָשׁ וְרֹמֵה קָשֶׁת

p. m. pl. constr.: רוֹמֵי *sg.*

Ps. 78, 9. נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי־קָשֶׁת

prt. f. constr.: רַמַּת

Jud. 15, 17. *רַמַּת לְחִי

Pi-el: רִמָּה *3 perf.*

Prv. 26, 19. רִמָּה אֶת־רֵעֵהוּ

3 perf. c. s.: רִמָּנִי

2 Sam. 19, 27. אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רִמָּנִי

2 perf. c. s.: רִמִּיתָנִי

Gn. 29, 25. וְלָמָּה רִמִּיתָנִי

1 Sam. 28, 12. לָמָּה רִמִּיתָנִי

2 perf. f. c. s.: רִמִּיתָנִי

1 Sam. 19, 17. לָמָּה כָּכָה רִמִּיתָנִי

3 perf. pl. c. s.: רִמּוּנִי

Thr. 1, 19. לְמְאַהֲבַי הֵמָּה רִמּוּנִי

Digitized by Google

2 *perf. pl.:* רְמִיתֶם
Jos. 9, 22. למה רמיתם אתנו
inf. c. suff.: לְרַמּוֹתָנִי
1 Chr. 12, 17. ואם־לרמותני לצרי

רָמָה

ע"כ ע"פ אֲנִיָּה, קְרִיָּה, שְׁחִיָּה, צְדִיָּה, שַׁכְיָה, זְשִׁיָּה, עֲלִיָּה, וסוף נתמנותו עם הפועל מסקל, עזקל אֲכִילָה, שְׁנִינָה, גְּנִינָה, עֲלִילָה, חֲרִיסָה, קצר לפעמים כדגוש תמור סכוף, ד"פ קְחִתָּה, בְּלִמָּה, שְׁמֵמָה, וכל פלה לפ"ו ילדי סמקור. מוכנו השלכה וספלה, ד"פ מהשלכת סידים מעה, מבלי עזות פעולה מה נתן, כדרך המתעצל [סיכוועפוכנג, נאַלאַסאַסינוכנ], ד"פ כף רמיה, לומר יד שמתרפה ומתעצלת, ולפעמים נמוכן סהכנד, לומר כשול ומנוד והדק, וזה סהכשל [עכוג], ומקל קצת רמיה סהלון כמו כף רמיה, לומר קצת מתרפה. ומולי נמוכן של רפוי ועצילה משרש רָמַח, כמו השרש הדומה s. *ram* [*çram*, כשמתי ג"כ נשפתי מעכג.

n. f. (ad s. f. אֲנִיָּה, נְשִׁיָּה, קְרִיָּה, שְׁחִיָּה, צְדִיָּה, עֲלִיָּה, quae omnia sunt nmm. actionis, quemadmodum אֲכִילָה, חֲרִיסָה, גְּנִינָה, שְׁנִינָה, עֲלִילָה, quorum extrema radicalis interdum dagesari solet, v. c. בְּלִמָּה, קְחִתָּה, שְׁמֵמָה), prostratio, dejectio, demissio, velut manuum laxarum hominis ignavi ac desidis, deinde fraus, quae est alterius quasi supplantatio et profligatio, deceptio, dolus. Fortasse vi *laxandi* radix est *ram*, sanscr. *ram*, *çram* (quiescere, cessare). LXX. *δόλος, ὑπερηφανία, ἀεργός, ἀμελῶς, δόλιος, στρεβλός, ἄδικον*; עָשָׂה בְּה רְמִיָּה, *ταπεινοῦν*. S. *ἀνεστραμμένον*. Incert. *ἐπίθεσις*.

Job. 13, 7. ולו תדברו רמיה
Job. 27, 4. ולשוני אם־יהגה רמיה
Ps. 32, 2. ואין ברוחו רמיה
Ps. 52, 4. עשה רמיה
Ps. 78, 57. נהפכו כקשת רמיה
Ps. 101, 7. עשה רמיה דבר שקרים
Ps. 120, 2. מלשון רמיה
Ps. 120, 3. לשון רמיה
Prv. 10, 4. ראש עשה כף־רמיה
Prv. 12, 27. לא־יחרך רמיה צידו
Prv. 19, 15. ונפש רמיה תרעב
Jer. 48, 10. מלאכת ה' רמיה
Hos. 7, 16. היו כקשת רמיה
Mich. 6, 12. ולשונם רמיה בפיהם

וְרִמָּיָה

Prv. 12, 24. ורמיה תהיה למס

מִרְמָה

ע"כ, ומשלנה כמו קרימת וקרימה, כלי סמכר סמוכן.

n. f., fraus s. deceptio qualiscunque, qua alter circumvenitur atque e re speque sua dejicitur, spec. de fraude in emtione ac venditione (מְאֹזְנֵי מִרְמָה, אַבְנֵי מִרְמָה), pl. de opibus dolose comparatis. LXX. *δόλος, δολιότης, δόλιος; πλάνη, ἀδικία, ἀσέβεια, πικρία*; דִּבְרֵי מִרְמָה, *δόλος*.

Ps. 52, 6. לשון מרמה
Ps. 109, 2. פי רשע ופי־מרמה
Prv. 11, 1. מאזני מרמה תועבת ה'
Prv. 12, 5. תחבלות רשעים מרמה
Prv. 12, 17. ועד שקרים מרמה
Prv. 12, 20. מרמה בלב־חרשי־רע
Prv. 14, 8. ואולת כסילים מרמה
Prv. 14, 25. ויפח כזבים מרמה
Prv. 20, 23. ומאזני מרמה לא־טוב
Prv. 26, 24. ובקרבו ישית מרמה
Jes. 53, 9. ולא מרמה בפיו
Jer. 5, 27. בתיהם מלאים מרמה
Jer. 9, 5. שבחך בתוך מרמה
Jer. 9, 7. מרמה דבר
Dan. 8, 25. והצליח מרמה בידו
Dan. 11, 23. יעשה מרמה
Hos. 12, 8. כנען בידו מאזני מרמה
Am. 8, 5. ולעות מאזני מרמה
Mich. 6, 11. ובכיס אבני מרמה

וּמִרְמָה

Ps. 5, 7 איש־דמים ומרמה
Ps. 36, 4. דברי־פיו און ומרמה
Ps. 55, 12. תך ומרמה
Ps. 55, 24. אנשי דמים ומרמה
Zeph. 1, 9. חמס ומרמה

בְּמִרְמָה

Gn. 27, 35 בא אחיך במרמה
Gn. 34, 13. במרמה וידברו
Jer. 9, 5. במרמה מאנו דעת

וּבְמִרְמָה

Hos. 12, 1. ובמרמה בית ישראל

לְמִרְמָה

Ps. 24, 4. ולא נשבע למרמה

pl.: מִרְמוֹת

Ps. 35, 20. דברי מרמות יחשבון

וּמִרְמוֹת

pl.: Ps. 10, 7. ומרמות ותך
Ps. 38, 13. ומרמות כל־היום יהגו

תַּרְמָה

ע"כ ע"מ וה, ולפ מקפתי דמיון לו, ומוכנו כמו רמיה, נמוכן השקל שלו, לומר כתב וכוב.

n. f. (formâ insolitâ), fraus, dolus, quo alter alterum projicere s. supplantare atque sic superare studet. LXX. *δῶρον*. Alii: *κρυφῇ*.

בְּתַרְמָה

Jud. 9, 31. אל־אבימלך בתרמה

תַּרְמִית

ע"כ כמו תָּרְמָה, ע"מ תַּכְלִית, תַּבְנִית, ומוכנו כמו תרמה.

n. f. (ad s. f. תַּכְלִית, תַּבְנִית), sicut תָּרְמָה, fraus, dolus, deceptio. LXX. *δόλος, ἐνθύμημα, θέλημα*.

תַּרְמָת

Jer. 23, 26. ונביאי תרמת לבם

תַּרְמִית

Zeph. 3, 13. בפיהם לשון תרמית

וְתַרְמִית

Jer. 14, 14. ואלול ותרמות לבם

בְּתַרְמִית

Jer. 8, 5. החזיקו בתרמית

cum suff.: תַּרְמִיתָם

Ps. 119, 118. שקר תרמיתם

תַּרְמוּת

ע"כ כמו תרמית, ומשלנ לך נכתיב, ומשקל משקל תַּרְבּוּת, תַּזְנוּת.

n. f. (*Ketib*, ad s. f. תַּרְבּוּת, תַּזְנוּת), sicut תַּרְמִית, fraus, deceptio astuta et fraudulenta. LXX. *προαιρέσεις*. *Ktib.*

Jer. 14, 14. ואלול ותרמות לבם

וְתַרְמוּת

I. רָמַם

לומר רם, משלנ נתמוכות לקדות נקל ונכפעל, ופקדוכו כמו רָם לעיל, גלי שוס ספרש. וכנר קקיתי למלי שהכפולים לרוב דומים לנבונים, וכן נמשת דעת וקני לה"ק, שהנבונים [הנקלים לנקר עלומי עין] והכפולים לקל, ד"מ רָם, רֻם, שֻׁד, שַׁד וכדומה [עי' כש' על הפסוק וסוף יבופן; רלש"ע נספר הנש, לף נ', שהנש רלשונם פיוכדל ס_תקל"ד], וגם המשולשים קנבו הקדמונים המוכמים לנכיים, ד"מ לפעל יכל קנבו כדל, לפעל עשה קנבו עב, ווקת היקה דעת ינקקי, כתן יקילני, פלעזר קלירי, יהודה לתן-קריש, מכתש לתן-סרוק ועמהם נלקוח מדקדקים רניס, והלמת לתם. וכל פלה ספר לנו גלון הלשון לתן-עזרל נספרו דקדוקי שפה נרומה, נשער נכין השלישי, וו"ל דע כי הקדמונים היו קומרים, כי שרש יכל דל לבדו וכו', ונרש עשה הוא עב וכו', ולקת היקה דעת כ' יהודה בן קריש וכ' מכתש בן סרוק, כך לדומים הלוי הקין מעט מצמת המוולת, כי הכוכרים תרלמת הנש נפלה עליהם, ויקרא פלהים לת עיכי כ' יהודה בן רבי דוד הנקדל קיוא, לתכיר לותיות הכתוב, ולין הס כוספים וכעדרים ומקדלפים עכ"ל. ולקי לומר שהרלמת הנש על לדומים ועל קיוא ועל לתן-עזרל, וכי למדו הנקר מהדקדקי עכג.

h. e. רָם, *v. intr.*, significatione eadem, qua רֻם, cui formas nonnullas suppeditat, pro perpetua vv. cavorum et geminantium necessitudine, de qua probe persuasum erat grammaticis antiquis nondum arabicorum placitis deceptis. V. *Delitschii* Prolegomena ad Concordantias p. 252.

3 *perf. pl.:* רָמוּ *p.*
Job. 22, 12. ראש כוכבים כי־רמו

impt. pl.: רֹמּוּ
Job. 24, 24. רמו מעט ואינם

Nif-il: נָרַם

impt. pl.: הֵרֹמּוּ
Nu. 17, 10. הרמו מתוך העדה הזאת

וְהֵרָמָתִים

pl.:
Neh. 4, 10. והרמחים המגנים

בְּרָמָתִים

pl.:
Neh. 4, 15. מחזיקים ברמחים

וּבְרָמָתִים

pl.:
1 Reg. 18, 28. בחרבות וברמחים

לְרָמָתִים

pl.:
Joel 4, 10. ומזמרותיכם לרמחים

רָמָתֵיהֶם

pl. c. suff.:
Neh. 4, 7. רמחיהם וקשתותיהם

רָמַד

פעל ל"ע כ"פ נגור רָמַד, ומוכנו לד"ק סיות דק הקומס ומקומר [שלפנק זיין], וכן לדעתם רמב נעכני, וום ס"נ וקפל.

v. inus., sec. nonnullos: tenuem, procerum esse, arab. *ramaka*.

רַמָּד

ע"כ, וסוף סוסיס לדעת יוסף קמץ, וכנר הקווק רַמַּכָּה נעכני, שהוף ככוי לסוסים, והשרש לי סול.

n. f., equa, a tenuitate et gracilitate corporis, arab. *remakah*.

pl.: הָרַמָּכִים
Esth. 8, 10. בני הרמכים

I. רָמַם

לומר רם, שכמץ נתמוכות לקדות נקל ונכפעל, ופקדוכו כמו רָם לעיל, גלי שוס ספרש. וכנר קקיתי למלי שהכפולים לרוב דומים לנבונים, וכן נמשת דעת וקני לה"ק, שהנבונים [הנקלים לנקר עלומי עין] והכפולים לקל, ד"מ רָם, רֻם, שֻׁד, שַׁד וכדומה [עי' כש' על הפסוק וסוף יבופן; רלש"ע נספר הנש, לף נ', שהנש רלשונם פיוכדל ס_תקל"ד], וגם המשולשים קנבו הקדמונים המוכמים לנכיים, ד"מ לפעל יכל קנבו כדל, לפעל עשה קנבו עב, ווקת היקה דעת ינקקי, כתן יקילני, פלעזר קלירי, יהודה לתן-קריש, מכתש לתן-סרוק ועמהם נלקוח מדקדקים רניס, והלמת לתם. וכל פלה ספר לנו גלון הלשון לתן-עזרל נספרו דקדוקי שפה נרומה, נשער נכין השלישי, וו"ל דע כי הקדמונים היו קומרים, כי שרש יכל דל לבדו וכו', ונרש עשה הוא עב וכו', ולקת היקה דעת כ' יהודה בן קריש וכ' מכתש בן סרוק, כך לדומים הלוי הקין מעט מצמת המוולת, כי הכוכרים תרלמת הנש נפלה עליהם, ויקרא פלהים לת עיכי כ' יהודה בן רבי דוד הנקדל קיוא, לתכיר לותיות הכתוב, ולין הס כוספים וכעדרים ומקדלפים עכ"ל. ולקי לומר שהרלמת הנש על לדומים ועל קיוא ועל לתן-עזרל, וכי למדו הנקר מהדקדקי עכג.

h. e. רָם, *v. intr.*, significatione eadem, qua רֻם, cui formas nonnullas suppeditat, pro perpetua vv. cavorum et geminantium necessitudine, de qua probe persuasum erat grammaticis antiquis nondum arabicorum placitis deceptis. V. *Delitschii* Prolegomena ad Concordantias p. 252.

3 *perf. pl.:* רָמוּ *p.*
Job. 22, 12. ראש כוכבים כי־רמו

impt. pl.: רֹמּוּ
Job. 24, 24. רמו מעט ואינם

Nif-il: נָרַם

impt. pl.: הֵרֹמּוּ
Nu. 17, 10. הרמו מתוך העדה הזאת

רָמָה

כלכמי כמו רָמַח נעכני, וכתכוס רָמָא כלכף, ומוכנו כמו נעכני, וכלכך עוד שמס נסוכלת ססקמס וסעמדס וכניכס, וכהשלה מיעוד מכס, וספעולי אִתְרַמִּי.

v. aram., sicut hebr. רָמָה, targ. רָמָא, jacere, etiam vi ponendi s. collocandi, spec. tributum s. vectigal imponendi. *Itpe.* אִתְרַמִּי. LXX. *βάλλειν, ἐμ-; τιθέναι*.

3 *perf. pl.:* וּרְמוֹ
Dan. 6, 17. ורמו לגבא די אריותא

3 *perf. pl.:* רְמִיו
Dan. 7, 9. עד די כרסון רמיו

3 *perf. pl.:* וּרְמִין
Dan. 3, 21. ורמיו לגוא־אתון

1 *perf. pl.:* רְמֵינָא
Dan. 3, 24. גברין תלתה רמינא

inf. constr.: לְמִרְמֵא
Dan. 3, 20. למרמא לאתון נורא
Esr. 7, 24. לא שליט למרמא עליהם

Itpe-el: אִתְרְמֵא

3 *imperf.:* יִתְרְמֵא
Dan. 3, 6. יתרמא לגוא־אתון נורא

2 *impf. pl.:* תִּתְרְמוּן
Dan. 3, 15. בה־שעתא תתרמון

רָמַח

v. s. r. רָמַם *p.* 1064.

רָמַח

v. s. r. רוּם *p.* 1049.

רִמּוֹן

v. s. r. רָמַם *p.* 1065.

רָמַח

פעל ל"ע כ"פ נגור רָמַח, ומוכנו כפי הנראה לי מכלה מעל דנר ועקילם כו ודניכם [שלפנען, שעכנען, לייכדיכ-נען], והקרן רָמַח, ודומה לו חָתַךְ לעיל, ול"כ הניש פם טעמי"ו וקלף מסהכנכם כדרכו, וכן לפלת נרמכי שפעשר שרש כוס.

v. comp. tr. inus., caedere, incidere, infigere, simpl. חָתַךְ.

רֹמַח

ע"י, והכנוי שלף כדרך רְמָחִים, וכן מן בְּקָר הכנוי בְּקָרִים, ומוכנו קניה וכלי לעקילם ולדניכם [שניעם, שפעשר], וקל להכין מהשרש, ונלכמי רוּמְחָא ונעכני רָמְחָא מעלהו. לפן-נכלף מלף סניש נקען נכוסף שלו, כלשר מוכף נרל"ק.

n. m. (pl. irreg. רָמָחִים, Cod. *Abulwalidi:* בְּקָרִים, sicut רָמָחִים a sing. בְּקָר), hasta, lancea, cuspis (Speer), aram. רוּמְחָא, arab. *rumchon*. LXX. *δόρυ, λόγχη, σειρομάστης*; נֹשֵׂא רֹמַח, *δορατοφόρος*.

Num. 25, 7. ויקח רמח בידו
2 Chr. 25, 5. אחז רמח וצנה

וְרֹמַח

Jud. 5, 8. מגן אם־יראה ורמח
1 Chr. 12, 8. 24. צנה ורמח
2 Chr. 14, 7. חיל נשא צנה ורמח

וּבְרֹמַח

Ez. 39, 9. ובמקל יד וברמח

pl.: וּרְמָחִים
2 Chr. 11, 12. צנות ורמחים
2 Chr. 26, 14. מגנים ורמחים

pl.: הָרְמָחִים
Jer. 46, 4. מרקו הרמחים

Digitized by Google

3 *imperf. pl.:* יְרֹמּוּ
Ez. 10, 17. ובחם ירמו אותם
3 *impf. pl.:* יְרֹמּוּ, וַיִּרְמְמוּ
Ez. 10, 15. וירמו הכרובים
Ez. 10, 19. וירמו מן־הארץ
Hitpa-el: הִתְרוֹמֵם
1 *imperf:* אֶרּוֹמֵם *p.*
Jes. 33, 10. יעתה ארומם עתה אנשא
3 *imperf.:* וְיִתְרוֹמֵם
Dan. 11, 36. ויתרומם ויתגדל

II. רמם

לוּמ רָם, פעל ל״ע כ״ק נגור, וסוף הקוצ של פָּרָמִיל, ומקוטו ל׳ וקילה וכרילה על פני מלמה [קריכמן, שלייכמן], ומשכו רָמָה הסם, וכן רָמֵשׁ נסופי־שׁ, שֶׁמֶשׁ, ועוד כיוצ׳ נסם, [עי׳ עוד שָׁרֵץ נסופי־וומ]. פתיוכו קוצ וזקל וזוכן נמלוקו, כמו רמס שנלכו, וככלל לק״כ קנוץ וזקלי״ס, ולוכ נקוכ רמס מלמה, לומ וזקלי לרן, ונלמה הן מקיקו יס לו מצלני לרן הווקלים.

n. m. (a n. primit. רָם, ad s. f. שֶׁרֶץ, שֶׁמֶשׁ, syn. שֶׁרֶץ cum terminatione consimili), reptile, quidquid repit (syn. זְחָלֵי אֶרֶץ), etiam de animalibus aquaticis. LXX. constanter: *ἑρπετόν.*

Gn. 1, 25. ואת כל־רמש האדמה
Gn. 6, 7. עד־רמש ועד־עוף השמים 7, 23.
Gn. 6, 20. מכל רמש האדמה
Gn. 9, 3. כל־רמש אשר הוא־חי
Dt. 4, 18. תבנית כל־רמש באדמה
Ps. 104, 25. שם־רמש ואין מספר
Ps. 148, 10. רמש וצפור כנף
Ez. 8, 10. והנה כל־תבנית רמש
וְרֶמֶשׁ
Hos. 2, 20. ורמש האדמה
וָרֶמֶשׁ
Gn. 1, 24. בהמה ורמש וחיתו־ארץ
הָרֶמֶשׁ
Gn. 1, 26. 7, 14. ובכל־הרמש הרמש
Gn. 8, 17. ובכל־הרמש הרמש
Gn. 8, 19. כל־הרמש וכל־העוף
1 Reg. 5, 13. ועל־הרמש ועל־הדגים
Ez. 38, 20. וכל־הרמש הרמש
כָּרֶמֶשׁ
Hab. 1, 14. כרמש לא־משל בו
רָמֶשׁ
פעל שמי, מן רָמַשׁ, ומעתיל יִרְמְשׁ. פתיוכו וקילק כרמש [קריעכמן], וככלל לק״כ שריכק כרמש, ל״מ לשל תרמש מלמם, וקל להכין.

v. denom. (a n. רֶמֶשׁ, impf. יִרְמְשׁ), repere, se motitare. LXX. *ἕρπειν, κινεῖν, διέρχεσθαι*; prt. רֹמֶשֶׁת, רֹמֵשׂ, *ἑρπετόν.*

part. masc.: רוֹמֵשׂ
Gn. 1, 30. ובכל ׀ רומש על־הארץ
Gn. 7, 8. וכל אשר־רמש על־האדמה
Gn. 8, 19. כל רומש על־הארץ
Ps. 69, 35. ימים וכל־רמש בם
part. masc.: הָרֹמֵשׂ
Gn. 1, 26. 7, 14. הרמש על־הארץ
Gn. 7, 21. ויגוע כל־בשר ׀ הרמש
Gn. 8, 17. הרמש על־הארץ
Lev. 11, 44. בכל־השרץ הרמש
Ez. 38, 20. הרמש הרמש על־האדמה
part. fem.: הָרֹמֶשֶׂת *sg.*
Gn. 1, 21. כל־נפש החיה ׀ הרמשת
Gn. 1, 28. ובכל־חיה הרמשת
Lev. 11, 46. החיה הרמשת במים
3 *impf. f.:* תִּרְמֹשׂ
Gn. 9, 2. אשר תרמש האדמה
Lev. 20, 25. תרמש האדמה
Ps. 104, 20. בו־תרמש כל־חיתו־יער

רְמוֹן

ג״ו, וכנוי לפני מס שמוש כתפוח [גרע־כתפ], ונקמר הן מעץ רמון הן מפרי,

ונקכמת הכנין מיכי ליוזים נכפתוזים נלמות רמון, וכן נקרל הסם נעכני רָמָּאן, ונקלמי רִמָּן או רִמּוֹן מצלהו, והשכם לי קול.

n. m., malum punicum s. granatum, tum naturale tum arte factum, et de arbore et de fructibus singulis, arab. *rummân*, aram. רִמּוֹנָא, sec. plerosque a verminando, siquidem fructus mali punicae a verme quodam, qui talmudice הה nominatur, infestantur, estque adagium notissimum: *In omni malo punico granum aliquod putidum.* LXX. *ῥοά, ῥοιά, ῥοῦσκος, κώδων.*

רִמּוֹן
*בבוא אדני בית־רמון 2 Reg. 5, 18.
*והשתחויתי בית רמן 2 Reg. 5, 18.
*בהשתחויתי בית רמן 2 Reg. 5, 18.
*ובעין רמון Neh. 11, 29.
Joel 1, 12. רמון גם־תמר ותפוח
וְרִמּוֹן
Ex. 28, 34 (bis). פעמן זהב ורמון
Ex. 39, 26. פעמן ורמן פעמן ורמן
Num. 20, 5. ותאנה וגפן ורמון
Dt. 8, 8. וגפן ותאנה ורמון
הָרִמּוֹן
1 Sam. 14, 2. תחת הרמון
Cant. 4, 3. 6, 7. כפלח הרמון רקתך
וְהָרִמּוֹן
Hag. 2, 19. והרמון ועץ הזית
לְרִמּוֹן
*מגבע לרמון Zach. 14, 10.
cum suff.: רִמֹּנִי
Cant. 8, 2. מעסיס רמני
pl.: רִמֹּנִים
1 Reg. 7, 42. שני־טורים רמנים
pl.: רִמּוֹנִים
2 Chr. 3, 16. ויעש רמונים מאה
2 Chr. 4, 13. שנים טורים רמונים
Cant. 4, 13. פרדס רמונים
pl.: וְרִמֹּנִים
2 Reg. 25, 17. ורמנים על־הכתרת
pl.: וְרִמּוֹנִים
Jer. 52, 22. ורמונים על־הכותרת
Jer. 52, 22. לעמוד השני ורמונים
pl.: הָרִמּוֹנִים
Ex. 39, 25 (bis). בתוך הרמנים
ומן־הרמנים ומן־
Num. 13, 23. התאנים
1 Reg. 7, 18. אשר על־ראש הרמנים
1 Reg. 7, 42. הרמנים ארבע מאות
2 Chr. 4, 13. הרמונים ארבע מאות
Cant. 6, 11. הנצו הרמנים
Cant. 7, 13. הנצו הרמונים
Jer. 52, 23. ויהיו הרמנים
Jer. 52, 23. כל הרמנים מאה
pl.: וְהָרִמּוֹנִים
1 Rg. 7, 20. והרמונים מאתים טרים
pl. constr.: רִמּוֹנֵי
Ex. 28, 33. רמני תכלת וארגמן
Ex. 39, 24. רמוני תכלת וארגמן

רָמַס

פעל נוכ נקמנוקו, וקק״כ נוכ, ומעתיל יִרְמֹס. ומקוכן לכיכ כוקלי לרן וככמ״ם, וקק״כ סליכם וכפיסם ולכיכם נכלל [טרעמען], נהשקלם על קנוסם וקלוט. ומצ לקקול שרשו, הלוק כנר לקרני שהוק המקוק של רמ״ם, ונקמן קמור ין שקלית. כת״ע רָמְיָה המופנה.

v. intr., deinde tr. (impf. יִרְמֹס), ire, calcare, proculcare, conculcare, sicut רָמַשׂ. LXX. *πατεῖν, κατα-, συμ-; καταθλᾶν, διαστέλλειν*

3 *perf.:* וְרָמַס
Mich. 5, 7. אם־עבר ורמס
part. masc.: רֹמֵס *sg.*
Jes. 16, 4. תמו רמס מן־הארץ
inf. constr.: רְמֹס
Jes. 1, 12. רמס חצרי
impt. f. sg.: וְרִמְסִי
Nah. 3, 14. ורמסי בחמר
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְמְסֵם
Jes. 63, 3. וארמסם בחמתי
2 *imperf.:* תִּרְמֹס
Ps. 91, 13. תרמס כפיר ותנין
3 *imperf.:* יִרְמֹס
Ez. 26, 11. ירמס את־כל־חוצותיך
3 *imperf.:* יִרְמָס־ *s. M.*
Jes. 41, 25. וכמו יוצר ירמס־טיט
3 *imperf.:* וַיִּרְמֹס
Ps. 7, 6. וירמס לארץ חיי
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְמְסֵהוּ
Dan. 8, 7. וישליכהו ארצה וירמסהו
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְמְסֶנָּה
2 Reg. 9, 33. ואל־הסוסים וירמסה
3 *impf. f.:* וַתִּרְמֹס
2 Reg. 14, 9. ותרמס את־החוח
2 Chr. 25, 18. ותרמס את־החוח
3 *impf. f. c. s.:* תִּרְמְסֶנָּה
Jes. 26, 6. תרמסנה רגל
3 *impf. c. s.:* וַתִּרְמְסֵם
Dan. 8, 10. ומן־הכוכבים ותרמסם
2 *impf. pl.:* תִּרְמְסוּ
Ez. 34, 18. תרמסו ברגליכם
3 *impf. pl.:* וַיִּרְמְסוּ
2 Reg. 7, 20. וירמסו אתו העם
3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּרְמְסֻהוּ
2 Reg. 7, 17. וירמסהו העם בשער
Nif-al: נִרְמַס
3 *impf. f. pl.:* תִּרְמַסְנָה
Jes. 28, 3. ברגלים תרמסנה

מִרְמָס

ג״ו, ומעון לנל הכיעסם ומלכיכם, לוסר מס שכיעם ונלרך נכגלים ונכעסם.

n. m., id quod pedibus conculcatur, objectum calcationis. LXX. *πάτημα, κατα-, συμπατεῖν.*

מַס, מִרְמָס
Jes. 10, 6. ולשומו מרמס
Dan. 8, 13. וקדש וצבא מרמס
מַס, לִמְרָמָס
Jes. 5, 5. והיה למרמס
Jes. 28, 18. והייתם לו למרמס
Mich. 7, 10 למרמס כטיט חוצות
constr.: מִרְמַס
Ez. 34, 19. מרמס רגליכם תרעינה
constr.: וּלְמִרְמַס
Jes. 7, 25. ולמרמס שה

רָנַב

פעל ל״ע כ״ק נגור אַרְנֶבֶת, וכן נקמת סנינ לכן־נגקת זכס הסס נכתקנ קלקוט שלו, ופתיוכו כדוד ולילה נקלוט רגלים [לוי־פמן, שוויי־פמן], וסולו רָנַב, לקר נמנק ג״כ שקל דָּנַב, סָ־נַב, נָהָ, נַאֲהָ, דַּהֲבָה וכדומס, ונכולם מכוכ וכלכול הקמנות, וכן נקמת הסכס של לרכנת כשסה הכלקית ויוכית וכוסית וכדומס.

v. comp. (quod jam *Abulwalid* nominis insequentis radicem esse statuit, nisi אֲרַנֵּב radix est et *Resh* nominis epentheticum), currere,

Digitized by Google

vagari, cogn. רָנַב, דָּנַב, סָנַף, חָנַף, simpl. נָפַף, נָאַף. Comp. nomina *leporis* in ceteris linguis antiquis.

אַרְנֶבֶת

ע״נ, עקמוכה וכרית אַרְנֶבֶת, וסמוכן קיס ירועה קלת רגלים [השׁוע], וסלעים סלף המשקל, לת כוספת ולת שרגית, וכלרמי אַרְנֶבֶת מעלהו, קולם נעדני אַרְנֶבֶת, וכשפת עכריכית אַרְנֶבֶת, לכן נרגזו אַרְנָבִים, ל״ת נאת לכלכים. הפוקיס סול סמס כמקומר מן קרס וכיב לת נלו עד תקרי הלעון, כי המורכנות יקרות נשפתי בני-עם.

n. f. (a m. אַרְנֶבֶת, c. Alef *formativo*, neque illo *prosthetico* neque *radicali*), *lepus*, a pernicitate pedum, aram. אַרְנְבָא, arab. *arnab*, neoh. אַרְנֶבֶת (pl. אַרְנָבִים, velut אֶצְטְרוּת, אַרְנָבִים, pili pellis leporinae). LXX. *δασίπους* (צִיצִיוֹת רַגְלַיִם, v. j. et b. Megila I.).

הָאַרְנֶבֶת

Lev. 11, 6. האורנבת כי־מעלת גרה
Dt. 14, 7. הגמל ואת־האורנבת

רָנָה, רִנָּה

v. s. r. רָנַן *p.* 1066.

רִנָּה

פעל ל״ע כ״ק נעתיד יָרֵנּוּ, ומוק כמו בָּן תנק, נמוכן רגיוס ולעיסה [קליל-רנן], וכן סרשוהו ינקק, וקרקי ולוי גרשוני ולחן-עוקי, קולם עוד מקום להתגלל.

verb. intr. (formâ perrarâ, impf. יָרֵנָּה), sonare, stridere, de stridore sagittarum in pharetra aut earundem aere pervolitantium. Homerus similiter: *λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν.* LXX. *γαυριᾶν.*

3 *impf. f.*: תְּרֹנֶּנָה
Job. 39, 23. עליו תרנה אשפה

רָנַן

לומר בָּן, וסעתיד יָרֹן [וע״ק יָרִין שלת כדרך], ותמוכת תְּרֹנֶּנָה, נסק נוספת כמו ענוקים. פתכוכו סמיס ונלגול [שווירגן, קלירגן, עשׂנן], ומוס לק״כ סרעה ומסילה [יוכלנן], ומיקה ונכיקס, מסמיע קול שמקה ומנלגול קול שכל. סכנד קווק של קל, מנסול קול שמקה, וכנשׂ״כ הפעולי״. הכוסף הרנין יונק וקווק, וסמוכן סכיך וסגרמיס לנסול של שמקה. ולעד לקקוב הסרס, דע שהקרן בָּן, ולומס לו הסרס וסמכוון נשפתי מערב [*run-ian*, *run-en*, *raun-en*, *l. rân*, in *rân-a*, germ.], כלעד תיקה נלוס״ג נסוף הספר. נלמי מעלהו, ועוד שם נמוכן רגיכם ותקרעומס. הסתעל הִתְרוֹנֵן כדלכו, ולת כלעד קעד קנק מן כון.

h. e. רָנַן, *v. intr.* (impf. יָרֹן, semel irreg. יָרוּץ, 3 p. fem. impf. תָּרֹנָּה, sicut תָּבוֹאנָה cum He *paragogico*), stridere, strepere, sonare, hinc voce elevata et intensâ clamare, et de ejulatione flebili et de oratione laeta et laudatione hymnica. Bene *Sal. Urbino:* פָּרְשׂוּ הַמְּלָה לְשׁוֹן צְנָקָה בַּכֹּחַ מַיִם לְשִׁירָה וּלְשִׂמְחָה וּמַיִם לְחַכְרָזָה וּמַיִם לִבְכִי וְגַם מַיִם לְהִתְפַּלָּה. *Pi.* voce laeta personare, ex toto corde jubilare, cum jubilo laudare (seq. acc. pers., בְּ, אֶל, לְ). *Pu.* pass. *Hi.* facere ut quid jubilet, vel jubilos laetissimos edere.

Hitpa. הִתְרוֹנֵן, prae laetitia interna vociferari (non a v. רָנַן, quod mere fictitium est). LXX. *ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, ἐν χαρᾷ εἶναι, εὐφραίνεσθαι, ὑμνεῖν, τρανὸν εἶναι, ἐξίστασθαι; Pi. ἀδολεσχεῖν, εὐφροσύνη*; inf. רַנֵּן, *ἀγαλλίασις; Hi. τέρπειν, εὐλογεῖν, καυχᾶσθαι; Hitpa. καιπαλᾶν.*

inf. constr.: בְּרֶן *al. a* רֹן *nom.*
Job. 38, 7. ברן־יחד כוכבי בקר

impt. sg.: רָנִּי
Jes. 54, 1. רני עקרה לא ילדה
Thr. 2, 19. קומי רני ׀ בלילה
Zeph. 3, 14. רני בת־ציון
Zach. 2, 14. רני ושמחי בת־ציון

impt. sg.: רָנְנִי *p.*
Jes. 12, 6. צהלי ורני

impt. pl.: רָנּוּ
Jes. 44, 23. רנו שמים כי־עשה י״י
Jes. 49, 13. רנו שמים וגילי ארץ
Jer. 31, 7. רנו ליעקב שמחה

3 *imperf.*: יָרֹן = יָרוֹן
Prv. 29, 6. וצדיק ירון ושמח

3 *impf. f.*: וְתָרֹן
Jes. 35, 6. ותרן לשון אלם

3 *impf. pl.*: יָרֹנּוּ
Ps. 35, 27. ירנו וישמחו חפצי צדקי
Jes. 24, 14. ירנו בגאון י״י
Jes. 42, 11. ירני ישבי סלע
Jes. 61, 7. וכלמה ירנו חלקם
Jes. 65, 14. הנה עבדי ירנו

3 *impf. pl.*: וַיָּרֹנּוּ
Lev. 9, 24. וירנו ויפלו על־פניהם

3 *impf. f. pl.*: תָּרֹנָּה
Prv. 1, 20. חכמות בחוץ תרנה
Prv. 8, 3. מבוא פתחים תרנה

Pi-el: רַנֵּן

3 *perf. pl.*: וְרִנְּנוּ
Jer. 31, 12. ורננו במרום־ציון
Jer. 51, 48. ורננו על־בבל שמים

inf. constr.: רַנֵּן
Ps. 132, 16. וחסידיה רנן ירננו

inf. constr.: וְרַנֵּן *al. sbst.*
Jes. 35, 2. אף גילת ורנן

impt. pl.: רַנְּנוּ
Ps. 33, 1. רננו צדיקים בי״י
Jes. 52, 9. פצחו רננו יחדו

impt. pl.: וְרַנְּנוּ
Ps. 98, 4. פצחו ורננו וזמרו
Jes. 26, 19. ורננו שכני עפר

1 *imperf.*: אֲרַנֵּן
Ps. 63, 8. ובצל כנפיך ארנן
Ps. 92, 5. במעשה ידיך ארנן

1 *imperf.*: וַאֲרַנֵּן
Ps. 59, 17. וארנן לבקר חסדך

3 *impf. f.*: תְּרַנֵּן
Ps. 51, 16. תרנן לשוני צדקתך

1 *impf. pl.*: נְרַנְּנָה
Ps. 20, 6. נרננה ׀ בישועתך
Ps. 95, 1. לכו נרננה לי״י

1 *impf. pl.*: וְנְרַנְּנָה
Ps. 90, 14. ונרננה ונשמחה

3 *impf. pl.*: יְרַנְּנוּ
1 Chr. 16, 33. אז ירננו עצי היער
Ps. 84, 3. ירננו אל־אל חי
Ps. 96, 12. אז ירננו כל־עצי־יער
Ps. 149, 5. ירננו על־משכבותם

3 *impf. pl.*: יְרַנְּנוּ *p.*
Ps. 5, 12. לעולם ירננו
Ps. 89, 13. בשמך ירננו
Ps. 132, 9. וחסידיך ירננו
Ps. 132, 16. וחסידיה רנן ירננו

Ps. 145, 7. וצדקתך ירננו
Jes. 52, 8. יחדו ירננו

3 *impf. pl.*: וַיְרַנְּנוּ
Ps. 67, 5. ישמחו וירננו לאמים

3 *impf. f. pl.*: תְּרַנֵּנָה
Ps. 71, 23. תרנה שפתי

Pu-al: רֻנַּן

3 *imperf.*: יְרֻנַּן *p.*
Jes. 16, 10. לא־ירנן ולא ירעע

Hif-il: הֲרִנֵּן

impt. pl.: הַרְנִינוּ
Dt. 32, 43. הרניני גוים עמו
Ps. 81, 2. הרניני לאלהים עזנו

impt. pl.: וְהַרְנִינוּ
Ps. 32, 11. והרניני כל־ישרי־לב

1 *imperf.*: אַרְנֵן
Job. 29, 13. ולב אלמנה ארנן

2 *imperf.*: תַּרְנֵּין
Ps. 65, 9. מוצאי בקר וערב תרנין

Hitpa-el: הִתְרוֹנֵן

part. masc.: מִתְרוֹנֵן *sg.*
Ps. 78, 65. כגבור מתרונן מיין

רֶן

ע״ן, ע״ם חֵק, וסמיך סכנוי רַנִּי, וסמוכן כמו כנס ולסול של שמקס [יוכעל], וכנר סרשו כמו כן רל״ק, ווס מסקנר מפרוס הקדשים, שלמכו מקור שלת כמנק רון לנפס, ולת נרכוו, סנס הוק נת נמקק מענגת סכוונ שהכפיל הסופיי לפכיו, כי נמקת רון פס, וכן שגול להרכס כנ״ע.

n. m. (ad s. f. חֵק, pl. c. רַנֵּי), jubilus, hymnus; רַנַּי־פַּגָּם, laudationes propter liberationem (Befreiungshymnen). LXX. *ἀγαλλίαμα.*

pl. constr.: רָנֵּי
Ps. 32, 7. רני פלט

רִנָּה

ע״כ, וסמוכן נסול קול וסמיה, כן מקול שמקס, כן מקול לכל, ולנעמיס כני סרגלס לי מרגלן, לו מרעס סעס וכעשו.

n. f., clamor laetus, jubilum, interdum, sicut aram., strepor, murmur, velut populi refractarii et tumultuantis. LXX. *ἀγαλλίαμα, -ιασις; τέρψις, χαρά, εὐφροσύνη; αἴνεσις, δοξάζειν, στρατοκήρυξ; ἔλεεῖν, δέησις.*

Ps. 30, 6. ולבקר רנה
Ps. 42, 5. בקול־רנה ותודה
Ps. 47, 2. לאלהים בקול רנה
Ps. 118, 15. קול ׀ רנה וישועה
Ps. 126, 2. ולשוננו רנה
Prv. 11, 10. ובאבד רשעים רנה
Jes. 14, 7. פצחו רנה
Jes. 44, 23. פצחו הרים רנה
Jes. 48, 20. בקול רנה הגידו
Jes. 49, 13. יפצחו הרים רנה
Jes. 54, 1. פצחו רנה
Jes. 55, 12. יפצחו לפניכם רנה
Jer. 7, 16. 11, 14. ואל־תשא בעדם רנה

הָרִנָּה

1 Reg. 8, 28. אל־הרנה ואל־התפלה
1 Kg 22, 36. ויעבר הרנה במחנה
2 Chr. 6, 19. לשמע אל־הרנה

בְּרִנָּה

2 Chr. 20, 22. ובעת החלו ברנה
Ps. 105, 43. ברנה את־בחיריו
Ps. 107, 22. ויספרו מעשיו ברנה
Ps. 126, 5. ברנה יקצרו
Ps. 126, 6. בא־יבא ברנה
Jes. 35, 10. ובאו ציון ברנה

Jes. 51, 11. ובאו ציון ברנה
Zeph. 3, 17. יגיל עליך ברנה

cum suff.: רִנָּתִי
Ps. 17, 1. הקשיבה רנתי
Ps. 61, 2. שמיעה אלהים רנתי
Ps. 119, 169. תקרב רנתי לפניך
Ps. 142, 7. הקשיבה ׀ אל־רנתי

cum suff.: לְרִנָּתִי
Ps. 88, 3. תבוא אזנך לרנתי

cum suff.: רִנָּתָם
Ps. 106, 44. בשמעו את־רנתם
Jes. 43, 14. וכשדים באניות רנתם
Jer. 14, 12. איני שמע אל־רנתם

רְנָנָה

ע״כ, וסמיך רִנָּתִי וסרגוי רְנָנוֹת. כמוכן כמו רכס, לומר לסול וקרועס, וכל הסמות הלה נסדור קפלה מלויס.

n. f. (c. רִנַּת, pl. רְנָנוֹת), jubilum, cantus, hymnus. LXX. *ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη.*

Job. 3, 7. אל־תבוא רנה בו

בְּרִנָּה

Ps. 100, 2. באו לפניו ברנה

constr.: רִנַּת
Job. 20, 5. כי רנת רשעים

pl.: רְנָנוֹת
Ps. 63, 6. ושפתי רנות יהללוך־פי

רֵנָּה

ע״ו, ווסו סיקיל כפי סכמיע נס״ע, והרגוי ממנו רְנָנִים, ווסו כגוי לנס-סיענס, מלסול קולו שמקנל כמדבר, וכי יענס נ״כ משמע דומס, לכן נקיע נ״כ נשפס יממעלית זמאר, מעכין ומר [שעירים], ולת דק כו הקפקי שפרשו עוום, על שהוק מפעלם נכנעיו שפס יפיס.

n. m. (neohebr., pl. רֵנִּים), struthio, propter struthionis femininae flebilem cantum, unde et alterum ejus nomen יַעֲנָה et arab. *zimâr*. Qimchi *pavonem* intelligit alis coloribus magnificis pictis gloriantem; belle, sed male. LXX. *τέρπειν.*

pl.: רֵנִּים
Job. 39, 13. כנף־רננים נעלסה

תֶּרֶן

v. s. r. תָּרַן *p.* 1200.

אֶרֶן

v. s. r. אָרַן *p.* 122.

רָסַן

פעל ל״ע נעכרי, ונשפס ישמעלית רַשַּׁא, סקיים נקבל לו נרסן, כי הנרלס הוק נויל פשס, כלעד הנוסף הֶרְסֵן כנ״ע [ד״ת הרסין לפרעה רסן] לך שמי״, ולס כקפע לנ״ו לקרי סוד הפעל מקום לקר נקפעכו. ומקמכר לי שבעל רסן בקמלות לך היה ולת נכרל, כי כשס רֶסֶן הכס דָּן הסופי״, וסקרן לפ״ו רָסַ, כלעון לקיוס וקשיכה ונלימס ולסיכה יקר ורקיקה [ניכדען, פעסקעלן], וזכו הפרס לקר נמנק לקל אַרַ״ס דף קל״כ נמוכן לקיוס, נקרמי אַרַ״ס נדוסה, ולקל עַרַ״ש נסקרון של קניכל וקנור, ולקל רַ״בַּש נמוכן לקיוס, כלעד תיקה תקק קלה.

v. inus., unde, ut fertur, n. רֶסֶן factum est. Nullo modo; siquidem et *rasana* arab. (vincire) et חִרְסֵן neohebr. *denominativorum* speciem prae se ferunt. Radix nominis insequentis terminatione

Digitized by Google

en aucti est רָסָן, vi ligandi, vinciendi s. concatenandi. Eandem radicem repraesentant vv. אָרַשׂ (aram. רָרַשׂ, עָרַשׂ), eorumque in dialectis semiticis similia.

רֶסֶן

ז׳, ובכנוי רִסְנִי, ומוכנו קוסם נפי נסמס לנלום[טוס,קסם-], ורסן מפכי שלו ו לבור משלי״,לומר סיום פרוע ונקין מוסר, שהמוסר כאף ונקן. ולפעמים נמשלה על מקום סכסן נפה, והו כפל רכנו [נענימם]. ולפי לשונן המשקל סכה משלתו חֶשֶׁן, חָשָׁן, אֹזֶן, בֶּשֶׁן, חֲזָן, סָרָן, פפי נכלם יָן מסוסי״.

n. m. (ad s. f. בָּשָׁן, אֹזֶן, סָרָן, multorumque aliorum, c. *s.* רִסְנִי), frenum, lupatum, capistrum, meton. *mandibula* (Gebiss), pars oris, cui lupatum illigatur, metaph. imago coercitionis (שָׂם רֶסֶן, capistrum abjicere h. e. coercere se non pati). LXX. *χαλινός*, *φώραξ*, *διώκειν*. S. *φολίς*; Job. 41, 4. *ὑποδίπλωσιν φολίδος αὐτοῦ τίς ὑποδύσει;* ubi Alexandr. *εἰς δὲ πτύξιν φώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;* Vulgata bene: in medium *oris ejus quis intrabit?*

וְרֶסֶן

Job. 30, 11. ורסן מפני שלחו

Jes. 30, 28. ורסן מתעה

וְרָסָן

Ps. 32, 9. במתג־ורסן

cum suff.: רִסְנוֹ

Job. 41, 5. בכפל רסנו מי יבוא

I. רָסַס

לומר רַס, פעל יקל ומקנודל. מוכנו רויס ויבילם, כנודל, או משקה ולקלוח [וופֶסמען, נעמנען] כנודל, ומסלקיון סמקום רַס, מלמון הכפס וסרויס. ולפי לקקול שרשו כל שפעל סיוכי [φάσ.] לומס נקלוקותו, וכן הזרע נשפה הכלקית ולימלית וכדומה כיקי s. *w-rish*, gr. *ἔρσ.*, *ἕερση* [פעלמ *ð-ρόσ-os*, s. *ras-a*, Wasser, litt. *rasa*, Thau, lat. *ror-is*=*ros-is*] ויוקר מוס עי׳ נלוק מזרעים נקוף הפפכי. נתיכנוס מפעל רַס מן מלרך, כמוכן סכויס והכפס, ל״מ רַשִּׁית על ערסי מוכל [מקלי ו׳ י׳], ומשיל רַשׁ עלמ וכדומה.

h. e. רַס, *v. tr.* (inf. רָסַס), conspergere, irrigare, humectare, s. *w-rish*, *rasa*, l. *ros* etc., aram. רַסֵּי (imbuere, velut myrrha aut rore). LXX. *ἀναμιγνύναι*. Symm. *ἐπιῤῥάναι*.

inf. constr.: לָרֹס

Ez. 46, 14. לרס את־החלת

רְסִיס

ז׳, והכנוי רְסִיסִים, ומסמך רְסִיסֵי. ומיוכן עפה הכוולת וולוף [ערלפענן], ל״מ רסיסי לילה, לומר עפות על, ונתיכנוס רסיסים תמוך רניניס, או נפה נכלל.

n. m. (pl. רְסִיסִים, c. רְסִיסֵי), gutta, veluti de guttis nocturnis h. e. *rore* (*δρόσος*), aram. רְסִיסִין (= רְבִיבִים Dt. 32, 2. et alibi). LXX. *ψεκάς*.

pl. constr.: רְסִיסֵי

Cant. 5, 2. קוצותי רסיסי לילה

II. רָסַס

פעל ל״ע, ומוך מן המקוסק של רָצַץ, ומס גנולו. לולם נתכנוס גם הפעל מן סנוכן, תמוך כתיתה ומניכה עניקה ורניכה, וכן נשפה ענניכית, ועוד מס רְסִיסָה הזס כמו נקיעה.

v. inus. tr. (targ. et neohebr. perusit.), sicut רָצַץ q. v., *ῥήσσειν* (*ῥηγνύναι*), frangere, discindere; neoh. n. act. רְסִיסָה.

רָסִיס

ז׳, ומכנוי רְסִיסִים, ופקכוכו שנור ולנון, וכנל המווס לוקו מכל״ק עם רנן, נקלוף ילוע.

n. m. (pl. רְסִיסִים), ruptura, ruina. LXX. *θλάσμα*.

pl.: רְסִיסִים

Am. 6, 11. חבית הגדול רסיסים

רָעַ, רַע

v. s. r. רָעָע, *p.* 1070.

רַע

socius, *v. s. r.* רָעָה, *p.* 1068.

רַע

clangor, *v. s. r.* רָעָע, *p.* 1070.

רָעַב

פ״נ, ומעתיד יִרְעַב, ופקכוכו מקוס מקוס קוקס לקכול, או לעוון [הוכנעכן], וכן רַעֵב נעניכי, ומסמנת כפי מכלקס לי לקינס ועניגה וקינס לקני דנר [נעכלנען, פעכלנגנען], ומפני מלקוב וסיובס נתוך הגוף. ומסוד לפ״ו ג״כ קנל חֲדֵב לעיל, שנקלקן פס ע׳ מנוע סעין, ומולי מפעל הכוני רָחַב נעוון של רעב אך המקוס של קנב. הכוסף מכיך לנעוב, היות מנה והגיעה לנעב.

v. intr. (impf. יִרְעַב), inhiare aliquid propter aestum internum (cogn. חָרַב q. v.), seq. לְ, deinde esurire, fama laborare, arab. *raʿiba* (vi primitiva, veluti de cupiditate scientiae), aeth. *reheba* (per metathesin, neutiquam ampla ventris cavitate esse, uti ineptit Schultens). *Hi.* esurire sinere. LXX. *πεινᾶν*; *Hi.* *λιμαγχονεῖν*, *λιμοκτονεῖν*.

3 perf. pl.: וְרָעֲבוּ *p.*

Ps. 34, 11. כפירים רשו ורעבו

1 imperf.: אֶרְעַב

Ps. 50, 12. אם־ארעב לא־אמר

3 imperf.: יִרְעַב

Jes. 8, 21. והיה כי־יירעב

3 imperf.: יִרְעָב *p.*

Prv. 6, 30. למלא נפשו כי ירעב

3 impf. f.: תִּרְעַב *p.*

Prv. 19, 15. ונפש רמיה תרעב

3 impf. f.: וַתִּרְעַב

Gn. 41, 55. ותרעב כל־ארץ מצרים

1 impf. pl.: נִרְעָב *p.*

Jer. 42, 14. וללחם לא־נרעב

2 impf. pl.: תִּרְעָבוּ *p.*

Jes. 65, 13. ואתם תרעבו

2 impf. pl.: יִרְעָבוּ *p.*

Jes. 49, 10. לא ירעבו ולא יצמאו

Hif-il: הִרְעִיב

3 imperf.: יַרְעִיב

Prv. 10, 3. לא־יריעיב יי נפש צדיק

3 impf. c. s.: וַיַּרְעִבֵךָ

Dt. 8, 3. ויענך וירעבך

רָעֵב

ז׳, ע״נ צָמֵא, אָשֵׁם, שָׂכִר, חָתֵל, מעקל סמופעים נכוללים, מלקר שסקופלי״ם כניכוכים אָשֵׁם, רָעֵב, צָמֵא, והוק לפי לעתי מעקל ענכ [פעכפעקטיכ׳ע נלָכמיכלפָלָכס], לפכ כוכקו מעקל עקידי״, ל״מ יְצֻחֵר, ומכיכס נכלקן ספפק לקען. סמוכן כפן ונעכון, או רנוק סכפיכס [הוכנעכ].

n. m. (ad s. f. צָמֵא, אָשֵׁם, שָׂכִר, חָתֵל, quae est forma *abstractiva* nn. *concretivorum in trans. perfect.* רָעֵב, צָמֵא, quibus respondent *imperfect.*, sicut יְצֻחֵר), fames, cibi penuria, annonae caritas. LXX. *λιμός*, *σιτοδεία*.

Gn. 12, 10. ויהי רעב בארץ

Gn. 26, 1. ויהי רעב בארץ

Gn. 41, 27. יהיו שבע שני רעב

Gn. 41, 30. וקמו שבע שני רעב

Gn. 41, 54. ויהי רעב בכל־הארצות

Gn. 45, 11. כי־עוד חמש שנים רעב

Dt. 32, 24. מזי רעב ולחמי רשף

Ruth. 1, 1. ויהי רעב בארץ

2 Sam. 21, 1. ויהי רעב בימי דוד

2 S. 24, 13. שבע־שנים רעב בארצך

1 Reg. 8, 37. רעב כי־יהיה בארץ

2 Reg. 6, 25. ויהי רעב גדול בשמרון

1 Chr. 21, 12. אם־שלוש שנים רעב

2 Chr. 6, 28. רעב כי־יהיה בארץ

Ps. 105, 16. ויקרא רעב על־הארץ

Jes. 5, 13. מתי רעב

Jer. 14, 18. והנה תחלואי רעב

Thr. 4, 9. מחללי רעב

Thr. 5, 10. מפני זלעפות רעב

Ez. 5, 17. ושלחתי עליכם רעב

Ez. 7, 15. רעב ודבר יאכלנו

Ez. 14, 13. והשלחתי־בה רעב

Ez. 34, 29. אספי רעב בארץ

Ez. 36, 29. ולא־אתן עליכם רעב

Ez. 36, 30. חרפת רעב בגוים

Am. 8, 11. והשלחתי רעב בארץ

Am. 8, 11. לא־רעב ללחם

וָרָעָב

2 Chr. 20, 9. חרב שפוט ודבר ורעב

Jer. 5, 12. ורעב לוא נראה

Jer. 14, 13. ורעב לא־יהיה לכם

Jer. 14, 15. חרב ורעב לא יהיה

Ez. 5, 16. ורעב אסף

Ez. 14, 21. חרב ורעב וחיה רעה

הָרָעָב

Gn. 12, 10. כי־כבד הרעב

Gn. 26, 1. מלבד הרעב הראשון

Gn. 41, 30. וכלה הרעב את־הארץ

Gn. 41, 31. מפני הרעב ההוא

Gn. 41, 36. לשבע שני הרעב

Gn. 41, 50. בטרם תבוא שנת הרעב

Gn. 41, 54. ותחלינה שבע שני הרעב

Gn. 41, 56. ויחזק הרעב

Gn. 41, 57. כי־חזק הרעב בכל־הארץ

Gn. 42, 5. כי־היה הרעב בארץ כנען

Gn. 45, 6. כי־זה שנתים הרעב

Gn. 47, 4. כי־כבד הרעב בארץ כנען

Gn. 47, 13. כי־כבד הרעב

Gn. 47, 13. וארץ כנען מפני הרעב

Gn. 47, 20. כי־חזק עלהם הרעב

2 Reg. 25, 3. ויחזק הרעב בעיר

Jer. 14, 16. מפני הרעב והחרב

Jer. 21, 7. מן־החרב ומן־הרעב

Jer. 24, 10. את־הרעב ואת־הדבר 29, 17.

Jer. 34, 17. אל־הדבר ואל־הרעב

Jer. 38, 9. מפני הרעב

Jer. 52, 6. ויחזק הרעב בעיר

Ez. 5, 16. חצי הרעב הרעים

וְהָרָעָב

Gn. 41, 56. והרעב היה

Gn. 43, 1. והרעב כבד הארץ

1 Reg. 18, 2. והרעב חזק בשמרון

2 Reg. 4, 38. והרעב בארץ

2 Reg. 7, 4. והרעב בעיר ומתנו שם

Jes. 51, 19. והרעב והחרב

Jer. 32, 24. החרב והרעב והדבר

Jer. 42, 16. והרעב אשר־אתם דאגים

Ez. 7, 15. והדבר והרעב מבית

בְּרָעָב

Dt. 28, 48. ברעב ובצמא ובעירם

2 Chr. 32, 11. למות ברעב ובצמא

Job. 5, 20. ברעב פדך ממות

Thr. 2, 19. העטופים ברעב

בָּרָעָב

Gn. 41, 36. ולא־תכרת הארץ ברעב

Ex. 16, 3. כל־הקהל הזה ברעב

Neh. 5, 3. ונקחה דגן ברעב

Ps. 33, 19. ולחיותם ברעב

Jes. 14, 30. והמתי ברעב שרשך

Jer. 11, 22. ימתו ברעב

Jer. 27, 13. בחרב ברעב ובדבר 29, 18. 38, 2. 42, 17. 22. 44, 13.

Jer. 44, 12. בחרב ברעב יתמו

Ez. 6, 11. בחרב ברעב ובדבר יפלו

Ez. 6, 12. ברעב ימות

וּבָרָעָב

Jer. 14, 12. בחרב וברעב ובדבר

Jer. 14, 15. בחרב וברעב יתמו

Jer. 16, 4. ובחרב וברעב יכלו

Jer. 21, 9. בחרב וברעב ובדבר 27, 7. 32, 36.

Jer. 44, 12. בחרב וברעב ימתו

Jer. 44, 18. ובחרב וברעב תמנו

Jer. 44, 27. בחרב וברעב עד־כלותם

Ez. 5, 12. וברעב יכלו בתוכך

לָרָעָב

2 Reg. 8, 1. כי־קרא י׳ לרעב

Jer. 15, 2. ואשר לרעב לרעב

Jer. 18, 21. תן את־בניהם לרעב

מָרָעָב

Ez. 12, 16. מחרב מרעב ומדבר

cum suff.: לְרַעְבָּם

Neh. 9, 15. נתתה להם לרעבם

רַעַב

ז׳, ולנקני רַעֲבָת, ומוכנו סיות נעל־כיעב, והוק סניכוכי.

adj. m. prt. (f. רַעֲבָת), famelicus, esuriens, fama enectus, neohebr. etiam רַעֲבָתָן, רַעֲבָתָנִי. LXX. *πεινῶν*, *λιμός*, *ἐν ἐνδείᾳ*.

2 S. 17, 29. רעב ועיף וצמא במדבר

Job. 5, 5. קצירו רעב יאכל

Job. 18, 12. יהי־רעב אנו

Prv. 25, 21. אם־רעב שנאך

Jes. 32, 6. להריק נפש רעב

Jes. 44, 12. גם־רעב ואין כח

adj. masc.: וְרָעֵב

Jes. 8, 21. נקשה ורעב

Jes. 9, 19. ויגזר על־ימין ורעב

adj. masc.: הָרָעֵב

Jes. 29, 8. כאשר יחלם הרעב

adj. masc.: לְרָעֵב

Ez. 18, 7. לחמו לרעב יתן

Ez. 18, 16. לחמו לרעב נתן

adj. masc.: לָרָעֵב

Jes. 58, 7. פרס לרעב לחמך

Jes. 58, 10. ותפק לרעב נפשך

adj. masc.: הַמָּרָעֵב

Job. 22, 7. ומרעב תמנע־לחם

adj. f. sg.: רְעֵבָה

Ps. 107, 9. ונפש רעבה מלא־טוב

Prv. 27, 7. ונפש רעבה כל־מר מתוק

adj. m. pl.: רְעֵבִים

2 Reg. 7, 12. ידעו כי־רעבים אנחנו

Ps. 107, 5. רעבים גם־צמאים

Ps. 107, 36. וישב שם רעבים

Digitized by Google

adj. m. pl.: וְרֵעֵבִים
1 Sam. 2, 5. ורעבים חדלו
Job. 24, 10. ורעבים נשאו עמר
adj. m. pl.: לָרְעֵבִים
Ps. 146, 7. נתן לחם לרעבים

רָעָבוֹן

ס"ו, וסמיך רַעֲבוֹן, ונכתב מן רָעֵב כמוסיי יו"ן, ופקדונו כמו רָעֵב. נשפה ענביניק עוד ממנו רַעֲבָתָן או רַעֲבָתָנִי מקומקיי, ולנקניי רַעֲבָתָנִית, והמוסגע ממנו רַעֲבָתָנִית.

n. m. (c. רַעֲבוֹן, forma secund. a prim. רָעֵב), fames, annonae penuria, caritas, neoh. רַעֲבָתָנוּת. LXX. σιτοδεία, λιμός.

Ps. 37, 19. ובימי רעבון ישבעו
constr.: רַעֲבוֹן
Gn. 42, 19. שבר רעבון בתיכם
Gn. 42, 33. ואת־רעבון בתיכם

רָעַד

פ"נ, ופקדונו לעיפה ונסול פקפוק ופקידה, פנינים וניפה רקיקה ומעילה [נענען, עי־, ניעטערן], ל"מ מקנומת סלקן, ומקרן רָעַד כמו רָעֵד, ודומה לו הקונע של חֲרַד, רָגַד, רָטַ, רָת, שנכלם התמונת על פנינים ונענוע ורגון, וכשרש כתכונן נשפתי מערכ, ל"מ נשפתי נרעכיק למינה [altd. *rid-an* = zit-tern, oberd. *rad-en*, *rüd-en* = rütteln, sieben, rett-eln, reit-en, rutt-eln,], וכן נשפה רועיק ויוניק וכלומה, ול"כ לינכו מן רעב נקומסק דלק, כקצר קצנו הקדמים, והכוסף הקרנזת רעד ורעט.

v. intr., tremere, contremiscere, trepidare, concussum, conquassatum, conterritum esse, rad. רָעַד, cogn. רָגַד, רָטַ et compp. חָרַד; de ceterarum linguarum similibus v. supra. Insulsi sunt, qui Dalet finale paragogicum esse dicunt, legum constructionis linguae inscitia seducti. *Hi.* tremorem persentire. LXX. ποιεῖν τρομεῖν; prt. *Hi.* מַרְעִיד, ἔντρομος, θόρυβος.

3 *impf. fem.:* וַתִּרְעַד *p.*
Ps. 104, 33. המביט לארץ ותרעד
Hif-il: הִרְעִיד
part. masc.: מַרְעִיד
Dan. 10, 11. עמדתי מרעיד
part. m. pl.: מַרְעִידִים
Esr. 10, 9. מרעידים על־הדבר

רַעַד

ס"ו, וסמוכן פיק ונענע, קנוסס וקפק, רעט וסנוק [נעכוכט].

n. m., tremor, trepidatio, ἀπορία. LXX. τρόμος.

p. רַעַד
Ex. 15, 15. יאחזמו רעד
וְרַעַד
Ps. 55, 6. יראה ורעד יבא
רְעָדָה
ס"כ, נויכ רַעַד, ומוכנו משלהו. כמ"ע רְעִידָה, רְעָדָה סמופנע.

n. f. (a m. רַעַד), tremor, trepidatio, etiam de solicita cura, quae securitati carnali opponitur (φόβος καὶ τρόμος Phil. 2, 12.). LXX. τρόμος. S. φρίκη.

Ps. 48, 7. רעדה אחזתם שם
Jes. 33, 14. אחזה רעדה חנפים
וְרַעֲדָה
Job. 4, 14. פחד קראני ורעדה
בִּרְעָדָה
Ps. 2, 11. וגילו ברעדה

רָעָה I.

פעל כוד וכודד, והעתיד יִרְעֶה, וקנוכ סעתיד יַרְעֵ. ק' פקדונו הכודד, הוגלת וכסילת הערכים על מיעה וכלות כר, למען הסכילם שמה דעת וקניר [ווי־ינען], לכן כיקס שלותו, ל"מ רעה את נאן, שסקר לנפעים בפסוק, או כיקס שלותו. ל"מ רעה כנאן, שהוא כיקס שלותו. ונמוכן זה רָעָה [את נאן], רִעָה [את נאן], סניכוכים כשמות. ונמוכן כודד זה הסשאל על כסילה וכסיגה ולשון לכלכל ולהגן הענ והעדה, כנאן מרעית, והקנ"ה או המלך והכהן והמוסר כרועה, לכן רועה כמו קכס ומכהינ, ונענתי נדיק יהיו רניס מוס, ל"ל יכהנו רניס. נ' פקדונו הנודד, היות על מיעה וכר, וכסילת קניר ודעת, ולכלמ מנאן שיהיה על כר [ין ווי־ינען], ומוס כודד נעיכת הקניר והדעת ע' סכילה [שכווי־ינען], ונהשאלה על נעור והשמר כל דנר. ומוס יהיה שניר נאכלו, לומר יעבר וישמר [שכווי־ינען], ולא כמו שעשנו הקעקי וגרשוני מעניו שניהם, ואולי כן יהיון קדקד, והעה עקיה, קהיה רוח וכדומה, אם לא שיהיו נמונן רָעֵב לקמן, לשון הניכה ע"ב. תמנות שניהו קהילה וכלו נדבר וקהידה [מן עשוהם נעשהללען, סערנינען השנען, נעגעהרען], לכן עשיתם דנר וכסילה, ולנכסילה וכסיגה נרלוי וקעך ושמור רע, והרקיה רעה קמוכה, רעה רוח, רעה קולת, ל"ל השהעצע וקשידה נהס, ומן השמע רעץ נתרגום תמול קעך ולוה ונקץ נקר וקעך נעבר, ווה לקול הסוול, אלן סכה לכל מוכן מעכו.

v. intr. et trans. (impf. יִרְעֶה, apoc. יִרְעְ), pastum agere, pascere, c. acc., בְּ, vel absol. (prt. רֹעֶה, רֹעֵה, a quo differt רַעְיָה), de pastore gregem ducente, metaph. de iis, qui aliorum gerunt curam iisque de vitae vel temporalis vel spiritualis vel utriusque rebus necessariis prospiciunt, velut de magistratu et doctoribus (N. T. ποιμένες), deinde, vi *intrans.*, de gregibus prata absumentibus et gramina carpentibus, pascere se, depascere, trop. de arrosione, damno et perditione (Job. 20, 26., ubi *Qimchi* et *Gersuni*, paraphrasten secuti, vim *confringendi*, quemadmodum et ibid. 24, 21., inesse putant, רָעָה = רָעַע); denique pasci, delectari aliqua re, adamare, cupere, sectari eam, seq. acc., quae significatio, a grammaticis ultimo fere loco collocata, primaria videtur, unde ceterae omnes emanant. LXX. ποιμαίνειν; βόσκειν, συμ-; νέμειν, τρέφειν, φρονεῖν, ἐπίστασθαι, ὑπομένειν, γινώσκειν, συμπορεύεσθαι; prt. ποιμήν, ποιμηνικός, νομάς, ὄρος, ἴασις, καταχολουθῶν; רֹעֶה אֶבֶן, κατισχύων.

3 *perf.:* וְרָעָה
Jer. 50, 19. ורעה הכרמל והבשן
Ez. 34, 23. רעה אחד ורעה אתהן
Mich. 5, 3. ורעה בעז י"י
1 *prf. c. s.:* וְרָעִיתִים
Ez. 34, 13. ורעיתים אל־הרי ישראל
3 *perf. pl.:* רָעוּ
Jer. 6, 3. רעי איש את־ידו
Ez. 34, 8. צאני לא רעו
3 *perf. pl.:* וְרָעוּ
Jes. 5, 17. ורעו כבשים כדברם
Jes. 14, 30. ורעו בכורי דלים
Jes. 61, 5. ורעו צאנכם
Jer. 3, 15. ורעו אתכם דעה
Mich. 5, 5. ורעו את־ארץ
3 *prf. pl. c. s.:* וְרָעוּם
Jer. 23, 4. ורעום ולא־ייראו עוד
part. masc.: רֹעֶה *sg.*
Gn. 30, 36. רעה את־צאן לבן
Gn. 37, 2. רעה את־אחיו
Gn. 49, 24. משם רעה אבן ישראל
Ex. 3, 1. ומשה היה רעה
Nu. 27, 17. כצאן אשר אין־להם רעה
1 Sam. 16, 11. והנה רעה בצאן
1 Sam. 17, 34. רעה היה עבדך
1 Reg. 22, 17. אין־להם רעה
2 Chr. 18, 16. אין־להן רעה
Job. 24, 21. רעה עקרה לא תלד
Ps. 80, 2. רעה ישראל ׀ האזינה
Jes. 44, 20. רעה אפר לב הותל
Jer. 49, 19. 50, 44. ומי־זה רעה
Jer. 51, 23. ונפצתי בך רעה ועדרו
Ez. 34, 5. ותתפזינה מבלי רעה
Ez. 34, 8. לכל־חית השדה מאין רעה
Ez. 34, 12. כבקרת רעה עדרו
Ez. 34, 23. רעה אחד ורעה אתהן
Hos. 12, 2. אפרים רעה רוח
Zach. 10, 2. יען כי־אין רעה
Zach. 11, 15. כלי רעה אולי
Zach. 11, 16. מקים רעה בארץ
part. masc.: וְרֹעֶה
*ורעה זוללים יכלים אביר. Prv. 28, 7.
*ורעה זונות יאבד־הון Prv. 29, 3.
Ez. 37, 24. ורועה אחד יהיה לכלם
part. masc.: הָרוֹעֶה
Gn. 48, 15. האלהים הרעה אתי
Cant. 2, 16. הרעה בשושנים
Cant. 6, 3. הרועה בשושנים
Jer. 43, 12. כאשר־יעטה הרעה
Am. 3, 12. כאשר יציל הרעה
Zach. 13, 7. חך את־הרעה
part. masc.: פָּרֵעֶה
Jes. 40, 11. כרעה עדרו ירעה
Jer. 31, 10. ושמרו כרעה עדרו
part. masc.: לְרֹעֶה
Ez. 34, 23. יהיה להן לרעה
part. masc.: מְרֹעֶה
Eccl. 12, 11. נתנו מרעה אחד
Jer. 17, 16. לא־אצתי ׀ מרעה
part. constr.: רֹעֵה
Gn. 4, 2. ויהי־הבל רעה צאן
Gn. 46, 34. תועבת מצרים כל־רעה
Gn. 47, 3. רעה צאן עבדיך
Jes. 63, 11. את רעה צאנו
part. constr.: רֹעֵי
Ps. 23, 1. י"י רעי לא אחסר
*מני כאהל רעי Jes. 38, 12.
Jes. 44, 28. האמר לכורש רעי
*הוי רעי האליל Zach. 11, 17.
Zach. 13, 7. עורי על־רעי
part. m. pl.: רֹעִים
Gn. 37, 13. הלא אחיך רעים בשכם
Gn. 37, 16. אישה הם רעים
Num. 14, 33. רעים במדבר
1 S. 25, 16. היותנו עמם רעים הצאן
Jes. 31, 4. יקרא עליו מלא רעים
Jes. 56, 11. והמה רעים לא ידעו הבין
Jer. 3, 15. ונתתי לכם רעים כלבי
Jer. 6, 3. אליה יבאו רעים
Jer. 12, 10. רעים רבים שחתו כרמי
Jer. 23, 1. הוי רעים מאבדים
Jer. 23, 4. והקמתי עליהם רעים
Jer. 33, 12. רעים מרבצים צאן
לכן רעים שמעו Ez. 34, 7.
עליו שבעה רעים Mich. 5, 4.
נוה כרת רעים Zeph. 2, 6.
part. m. pl.: וְרֹעִים
ורעים לא־ירבצו שם Jes. 13, 20.
part. m. pl.: הָרֹעִים
ויבאו הרעים ויגרשום Ex. 2, 17.
הצילנו מיד הרעים Ex. 2, 19.
בכלי הרעים אשר־לו 1 Sam. 17, 40.
אביר הרעים אשר לשאול 1 S. 21, 8.
הרעים אשר־לך חיו עמנו 1 S. 25, 7.
ביתי־עקד הרעים בדרך 2 Rg. 10, 12.
ועל־חנכר הרעים 1 Chr. 27, 29.
על משכנות הרעים Cant. 1, 8.
הרעים בשושנים Cant. 4, 5.
כי נבערו הרעים Jer. 10, 21.
על־הרעים הרעים את־עמי Jer. 23, 2.
חילילו הרועים Jer. 25, 34.
ואבד מנוס מן־הרעים Jer. 25, 35.
קול צעקת הרעים Jer. 25, 36.
חצאן ירעו הרעים Ez. 34, 2.
וירעו הרעים אותם Ez. 34, 8.
לכן הרעים שמעו Ez. 34, 9.
הנני אל־הרעים Ez. 34, 10.
ולא־ירעו עוד הרעים Ez. 34, 10.
על־הרעים חרה אפי Zach. 10, 3.
קול יללת הרעים Zach. 11, 3.
את־שלשת הרעים Zach. 11, 8.
part. m. pl.: וְהָרֹעִים
והרעים פשעו בי Jer. 2, 8.
part. m. pl.: לָרֹעִים
ואמרת עליהם לרעים Ez. 34, 2.
p. pl. constr.: רֹעֵי
בין רעי מקנה־אברהם Gn. 13, 7.
ובין רעי מקנה־לוט Gn. 13, 7.
רעי גרר עם־רעי יצחק Gn. 26, 20.
והאנשים רעי צאן Gn. 46, 32.
הנבא על־דודעי ישראל Ez. 34, 2.
חוי רעי־ישראל Ez. 34, 2.
p. pl. c. suff.: רֹעַי
ובין רעי ובין רעיך Gn. 13, 8.
ולא־דרשו רעי Ez. 34, 8.
p. pl. c. suff.: רֹעֶיךָ
ובין רעי ובין רעיך Gn. 13, 8.
כמו רעיך מלך אשור Nah. 3, 18.
pl. c. suff.: רֹעֶיךָ
כל־רעיך תרעה־רוח Jer. 22, 22.
pl. c. suff.: רֹעֵיהֶם
רעיהם התעום Jer. 50, 6.
pl. c. suff.: וְרֹעֵיהֶם
ורעיהם לא יחמול Zach. 11, 5.
part. fem.: מלעיל רֹעָה, רֹעָה
לאביה כי רעה הוא Gn. 29, 9.
*שן רעה Prv. 25, 19.
part. f. pl.: רֹעוֹת
רעות על־ידיהם Job. 1, 14.
inf. constr.: לִרְעוֹת
וילכו אחיו לרעות Gn. 37, 12.
לרעות את־צאן אביו 1 Sam. 17, 15.
לרעות את־עמי 2 Sam. 7, 7.
צויתי לרעות את־עמי 1 Chr. 17, 6.
לרעות ביעקב עמו Ps. 78, 71.
לרעות בגנים Cant. 6, 2.
inf. constr.: מֵרְעוֹת
והשבתים מרעות צאן Ez. 34, 10.
inf. constr.: בִּרְעֹתוֹ
ברעתו את־החמרים Gn. 36, 24.
impt. sg.: רְעֵה
רעה עמך בשבטך Mich. 7, 14.
רעה את־צאן ההרגה Zach. 11, 4.
impt. sg.: וּרְעֵה
ורעה אמונה Ps. 37, 3.
impt. c. s.: וּרְעֵם
ורעם ונשאם עד־העולם Ps. 28, 9.

Digitized by Google

impt. fem.: רְעִי
וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹתַיִךְ Cant. 1, 8.
impt. m. pl.: רְעוּ
הַשְׁקוּ הַצֹּאן וְלֹכוּ רְעוּ Gn. 29, 7.
1 *impf.:* אֶרְעֶה
אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר Gn. 30, 31.
בְּמַרְעֵה־טוֹב אַרְעֶה אֹתָם Ez. 34, 14.
אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי Ez. 34, 15.
לֹא אֶרְעֶה אֶתְכֶם Zach. 11, 9.
1 *impf.:* וָאֶרְעֶה
וָאֶרְעֶה אֶת־צֹאן Zach. 11, 7.
וָאֶרְעֶה אֶת־הַצֹּאן Zach. 11, 7.
1 *impf. c. s.:* אֶרְעֶנָּה
אַרְעֶנָּה בְמִשְׁפָּט Ez. 34, 16.
2 *imperf.:* תִּרְעֶה
אַתָּה תִּרְעֶה אֶת־עַמִּי 2 Sam. 5, 2.
אַתָּה תִּרְעֶה אֶת־עַמִּי 1 Chr. 11, 2.
אֵיכָה תִּרְעֶה Cant. 1, 7.
3 *imperf.:* יִרְעֶה
יִרְעֶה אוֹלֶת Prv. 15, 14.
שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל Jes. 27, 10.
יִרְעֶה מְקֻנִיךְ Jes. 30, 23.
כְּרָעָה עֶדְרוֹ יִרְעֶה Jes. 40, 11.
הִנֵּא יִרְעֶה אוֹתָם Ez. 34, 23.
3 *impf. ap.:* יְרַע = יֵרָע
יִרַע שָׁרִיד בְּאָהֳלוֹ Job. 20, 26.
3 *impf. c. s.:* יִרְעֵם
מָוֶת יִרְעֵם Ps. 49, 15.
עַתָּה יִרְעֵם י״י Hos. 4, 16.
גֶּרֶן וְיֶקֶב לֹא יִרְעֵם Hos. 9, 2.
3 *impf. f.:* תִּרְעֶה
כָּל־רֹעַיִךְ תִּרְעֶה־רוּחַ Jer. 22, 22.
2 *impf. pl.:* תִּרְעוּ
הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ Ez. 34, 3.
הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ Ez. 34, 18.
3 *impf. pl.:* יִרְעוּ
וְהִבְקַר אֶל־יִרְעוּ Ex. 34, 3.
שִׁפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים Prv. 10, 21.
עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ Jes. 49, 9.
זְאֵב וְטֶלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד Jes. 65, 25.
הַלּוֹא הַצֹּאן יִרְעוּ הָרֹעִים Ez. 34, 2.
וְלֹא יִרְעוּ עֹד הָרֹעִים Ez. 34, 10.
מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ Jon. 3, 7.
יִרְעוּ בָשָׁן וְגִלְעָד Mich. 7, 14.
הֵמָּה יִרְעוּ וְרִבְצוּ Zeph. 3, 13.
3 *impf. c. s.:* *יִרְעָנֵּהוּ
*יִרְעוּךְ קָדְקֹד Jer. 2, 16.
3 *impf. pl.:* וַיִּרְעָהוּ
עֵדֶר גָּזְלוּ וַיִּרְעוּ Job. 24, 2.
וַיִּרְעוּ הָרֹעִים אוֹתָם Ez. 34, 8.
3 *impf. pl.:* יִרְעֻנּוּ
יִרְעוּן בְּבָתֵּי אַשְׁקְלוֹן Zeph. 2, 7.
3 *impf. f. pl.:* תִּרְעֶינָה
וּפָרָה וְדֵב תִּרְעֶינָה Jes. 11, 7.
וּמִרְעֶה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה Ez. 34, 14.
מִרְמָס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה Ez. 34, 19.
3 *impf. pl. f.:* וַתִּרְעֶינָה
וַתִּרְעֶינָה בְּאָחוּ Gn. 41, 2. 18.
Hif-il: הִרְעֶה
3 *impf. c. s.:* וַיַּרְעֵם
וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ Ps. 78, 72.

מַרְעִית

ס״נ, ומוכנו כשלה וכמינה על מרעה, והוכח שם מדשן ועצם הכר [ווי״ולונג], וכהשלמה קל״כ מהעדר אשר על מרעה [מעעדלע].
n. f., pascuum, meton. grex pecudum in pascuo. LXX. *βόσκημα, νομή, ποιμνίον.*
cum suff.: מַרְעִיתִי
וּמִפְרִיצִים אֶת־צֹאן מַרְעִיתִי Jer. 23, 1.
צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם Ez. 34, 31.
cum suff.: מַרְעִיתֶךָ
רְעִשׁן אַפֶּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ Ps. 74, 1.
וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ Ps. 79, 13.
cum suff.: מַרְעִיתוֹ
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ Ps. 95, 7.
עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ Ps. 100, 3.
cum suff.: מַרְעִיתָם
וּבְכָל־שְׁפָיִם מַרְעִיתָם Jes. 49, 9.
וְכָל־מַרְעִיתָם Jer. 10, 21.
אֶת־מַרְעִיתָם Jer. 25, 36.
cum suff.: כְּמִרְעִיתָם
כְּמִרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ Hos. 13, 6

מִרְעֶה

ס״ו, ומוכנו כל ומקום רעות מכמשם [ווי״ולע], ולמעמים מתקבל מצר על מרעה.
n. m., pascuum, interdum pabulum in pascuo. LXX. *νομή, βόσκημα, νομεύς.*
כִּי־אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן Gn. 47, 4.
לִבְקֹשׁ מִרְעֶה לַצֹּאן 1 Chr. 4, 39.
וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה שָׁמֵן 1 Chr. 4, 40.
כִּי־מִרְעֶה לַצֹּאנָם שָׁם 1 Chr. 4, 41.
לֹא־מָצְאוּ מִרְעֶה Thr. 1, 6.
כִּי אֵין מִרְעֶה לָהֶם Joel 1, 18.

וּמִרְעֶה

וּמִרְעֵה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה Ez. 34, 14.
וּמִרְעֵה הוּא לַכְּפָרִים Nah. 2, 12.

הַמִּרְעֶה

הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעֶינָה Ez. 34, 18.

בְּמִרְעֶה

בְּמַרְעֵה־טוֹב אַרְעֵהוּ Ez. 34, 14.
constr.: מִרְעֵה
מִרְעֵה עֲדָרִים Jes. 32, 14.
cum suff.: מִרְעֵהוּ
יִתּוֹר חֲרִים מִרְעֵהוּ Job. 39, 8.
cum suff.: מִרְעֵיכֶם
וְיִתֶּר מִרְעֵיכֶם Ez. 34, 18.

רָעִי

ס״ו, ע״מ שֶׁבֶר, מְרִי, הֶלֶל, ומוכנו מרעית [ווי״ולע], ונקר רעי כ״ל מן מרעה או מן הקלו, שקיבו מעוצה בניה, לא שכחמר ז׳ רעי כיבוי פעולי, שמסקנר ע״מ הדקדוק.
n. m. (ad s. f. שֶׁבֶר, מְרִי, הֶלֶל), pastio, pastus; בָּקָר רָעִי, boves de pascuo h. e. domi non saginati. LXX. *νομάς.*
וְעֶשְׂרִים בָּקָר רָעִי 1 Reg. 5, 3.

רֹעֶה

תוקלי״, מן הֵרָעָה, נכופיי יחוע. ופקדוכו קצר ז״יך לרועה, או הכועה על מרעה, וקל לסכין.
adj. (a n. prt. רָעָה), pastoralis, pastoritius sc. homo. LXX. *οἱ ποιμαίνοντες.*
adj. masc.: רֹעֵי
כְּאָהֵל רֹעִי Jes. 38, 12.
חֹרֵי רֹעֵי הָאֵלִיל Zach. 11, 17.

II. רָעַע ד ח

פ״נ וגנוב נקל וכנכין הכנד ונהקפעל, והפתפון הפתנכות והפתקשות ולכוד [קניפפען, ניכדען], ויסודו רָעֵשׁ, ולומה לו הסוד של אַרְגָּ לעיל, וכן חָרְגָה. ומוה הכנד לקיקת קים לקנר ועמית וכע, והפתפעל כדכרו הפתנר עם קים כקק וכנע. ומפעל הוה רַע עמית וקנר וידיד, וגם מוכנו כעיון, וכן מוה רַעָה, רְעָה, רַעֲרַח, רַעְיוֹן, ולוק.
v. piël., vincire, nectere, a rad. *ragh*, quam vim conjungendi s. colligandi habere s. vv. אַרְגָּ, חָרְגָה luculente vidimus. *Pi.* aliquem sibi devincire h. e. sibi associare, socium assumere, amicitiae societatisque vinculis secum conjungere. *Hitpa.* in societatem cum aliquo inire, se consociare. Inde nmm. רַעְיוֹן, רַעְיָה, רְעוּת, רַע, רֵעַ, רֵעֶה, id quod bene tenendum, ne summa imis confundas. LXX. *ἑταῖρον εἶναι.*
part. masc.: וְרֹעֵהוּ
וְרֹעֵה כְסִילִים יֵרוֹעַ Prv. 13, 20.
וְרֹעֵה זוֹלְלִים Prv. 28, 7.
וְרֹעֵה זוֹנוֹת Prv. 29, 3.
Pi-el: רֵעָה 3 *perf.*
אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ Jud. 14, 20.
Hitpa-el: הִתְרֹעֵעַ
2 *impf ap.:* תִּתְרֹעַ
אַל־תִּתְרֹעַ אֶת־בַּעַל אַף רֵעָה Prv. 22, 24.

רֵעֶה

ס״ו, ע״מ עמיקי וכוזן, כמו גֵּאֶה [שקיכנו נויר מכנל, כקצר קצנתי לעיל], אֵבֶה, פֵּחֶה, רֵחֶם [קל רַחֲמִים], וזלוכו מקצל קָנֶה, קָצֶה, נָפֶה, עָזֶה, עֶלֶה, חָזֶה, גָּבֶה, דָּוֶה, רָוֶה, רָזֶה, עָכֶה, שָׂחֶה, וכן חָזֶה, יוֹרֶה, שׁוֹאֶה, וזלצת המקלים המלה מס סנוליים עמיקים מפעלים סופי מס, וכמלה הכניכם מלרע, ולפעמים מלעיל, ומכלה כמצ מהקלר נהמלך המס, ל״מ רַע, גֵּא מהמתוכם הילמוכם, יָד, אֵב, צֵו, חָו, קָו מהמתוכם מסכים, וכן גלי ספק מהמתוכם מהלשים, ומלקר שכמצ מכל מלה מהמוכות הכקניות נשכוי התכועה, כלמה נעליל, שהסנוליים המלה מן ניכוכים [ל״מ חוֹזֶה מן חָזָה, שׁוֹאֶה מן שׁוֹאֵה, גֵּאֶה מן גֵּאֵה, דָּוֶה מן דָּוֵה]. הפתקון מוסב ויליד ומים שלום ועמית [גענאמסע, פרייכד], והמתוכות כמצר נקרתי נפעל רעם נ׳ מעכין קשור שהגה וקקוס, ולמ מקצן ולכון.
n. m. prt. (ad s. f. גֵּאֶה, אֵבֶה, quae forma neutiquam piëlica est; חָזֶה, חֹזֶה, יוֹרֶה etc., quae omnia a vv. לה descendunt et *Mil'ra*, raro *Mil'el* sunt; nonnunquam, abjecto *He* finali, decurtantur, velut גֵּא, רֵעַ e forma prima; אֵב, חָו, קָו, צָו, יָד e forma altera, et similiter e forma tertia; ex omnibus feminina formari possunt, velut גֵּאֶה ex גֵּאֵה, דָּוֶה ex דָּוֵה, שׁוֹאֶה ex שׁוֹאֵה, תּוֹעֶה ex תּוֹעֵה, siquidem hae formae tres *participiales* sunt), amicus, socius. LXX. *ἑταῖρος, ἀρχισταῖρος.*
2 Sam. 15, 37. וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעַ דָּוִד
2 S. 16, 16. חוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַ דָּוִד
1 Reg. 4, 5. כֹּהֵן רֵעָה הַמֶּלֶךְ

וְרֵעָה

K'tib.
רֵעַ וּרְשׁ אֲבִיךָ Prv. 27, 10.

רֵעֶה

ס״כ, גויר רֵעֵה הוכני, וסכנוי רֵעוֹת, ומוכנו לוהכת וילידם [פרייכדין].
n. f. (a m. רֵעֵה, pl. רֵעוֹת), amica. LXX. *συνεταιρίς, ἡ πλησίον.*
pl. cum suff.: וְרֵעוֹתֶיהָ *Q're.*
אֲנִכִי וְרֵעוֹתָי Jud. 11, 37.
pl. c. suff.: רֵעוֹתֶיהָ
בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ Ps. 45, 15.
pl. c. suff.: וְרֵעֹתֶיהָ
וְתֹלַד הִיא וְרֵעוֹתֶיהָ Jud. 11, 38

רֵעַ

ס״ו, הקלר של רֵעֵה, וסכנוי רֵעִים, וכנוי לפעמים נקסר יול רֵעֵהוּ קמור רֵעֵיהוּ. המוכן ל׳ כמו רעם, לומר עמית ולוכנו, ולפעמים מעוגר קסה, לו כמו עמית ולוק, ולפים שלם רעהו דכור הלגיי ידוע, וגם מכלתי קי. ולדעת קלת גם יגיד עליו רעו כלוכ מוס, לן מן הקמת שהוס מן רעע לקמן. כ׳ כמו רעיון, שמלוכו מקצכם מן קשור ווום [נעדלקקע, ווילנע], ונקמת רעץ נלכמי לשון קציכם.
n. m. (abbrev. ex רֵעֵה, pl. רֵעִים, pl. c. s. רֵעֵהוּ pro רֵעֵיהוּ), amicus, socius, amasius, vi latissima; אִישׁ רֵעֵהוּ אֶת רֵעֵהוּ, unus alterum, etiam de rebus inanimatis; 2) cogitatio, more aramaico, sicut רַעְיוֹן, רַעְיוֹנִין (aram. רְעָא, cogitare). LXX. *φίλος, ἀδελφός, ἑταῖρος, πολίτης, ὁ πλησίον, ἕτερος; διαλογισμός, δέησις, κακία* et aliis modis perverse; אִישׁ וְרֵעֵהוּ, אִישׁ רֵעֵהוּ, *ἕκαστος; ἀλλήλοις;* אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בְּרֵעֵהוּ, *εἷς ἀλλήλους; ἀλλήλους.*
2 S. 13, 3. וּלְאַמְנוֹן רֵעַ וּשְׁמוֹ יוֹנָדָב
1 Chr. 27, 33. וַחוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַ לַמֶּלֶךְ
Jer. 9, 3. וְכָל־רֵעַ רָכִיל
Hos. 3, 1. אֲהֻבַת רֵעַ וּמְנָאֶפֶת

וְרֵעַ

Job. 30, 29. וְרֵעַ לִבְנוֹת יְעָנִי

וְרֵעֵהוּ

Q're:
Prv. 27, 10. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ

וְרֵעַ

Ps. 88, 19. הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ

דֵּרֵעַ

Prv. 17, 17. בְּכָל־עֵת אֹהֵב הָרֵעַ
Prv. 19, 6. וְכָל־הָרֵעַ לְאִישׁ מַתָּן

בְּרֵעַ

Mich. 7, 5. אַל־תַּאֲמִינוּ בְּרֵעַ

כְּרֵעַ

Ps. 35, 14. כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
cum suff.: רֵעָי
Job. 31, 9. וְעַל־פֶּתַח רֵעָי אָרָבְתִּי
Cant. 5, 16. זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי
cum suff.: לְרֵעָי
Ps. 139, 2. בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק
cum suff.: רֵעֲךָ *p.*
Ex. 2, 13. לְמַה תַּכֶּה רֵעֶךָ
Ex. 20, 17. לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ
Ex. 20, 17. לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
Ex. 22, 25. תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ
Lev. 19, 13. לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֶךָ
Lev. 19, 16. לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ
Dt. 5, 18. וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
Dt. 5, 18. וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ
Dt. 13, 7. אֲשֶׁר רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ
Dt. 19, 14. לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ
Dt. 23, 25. כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ
Dt. 23, 26. בְּקָמַת רֵעֶךָ
Dt. 23, 26. עַל קְמַת רֵעֶךָ
2 Sam. 16, 17. זֶה חַסְדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ
2 S. 16, 17. לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ
Prv. 3, 29. אַל־תַּחְרֹשׁ עַל־רֵעֲךָ רָעָה
Prv. 6, 3. כִּי בָאתָ בְכַף־רֵעֶךָ
Prv. 25, 8. בְּהַכְלִים אֶתְךָ רֵעֶךָ
Prv. 25, 9. רִיבְךָ רִיב אֶת־רֵעֶךָ
Prv. 25, 17. הַקַּר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ
Prv. 27, 10. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ
cum suff.: רֵעֵיהֶ *sg.*
Prv. 6, 3. הִתְרַפֵּס וְרַהֵב רֵעֶיךָ
cum suff.: בְּרֵעֲךָ
Ex. 20, 16. לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר
Dt. 5, 17. וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ
Dt. 24, 10. כִּי־תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ
cum suff.: בְּרֵעֵהוּ *p.*
Prv. 24, 28. אַל־תְּהִי עֵד־חִנָּם בְּרֵעֶךָ
c. suff.: לְרֵעֵהוּ *p.*
Ex. 20, 17. וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ
Lev. 19, 18. וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ

Digitized by Google

Dt. 5, 18. וכל אשר לרעך
Jos. 8, 15, 28. ונתנה לרעך חטוב ממך
1 Sam. 28, 17. ויתנה לרעך לדוד
Prv. 3, 28. אל־תאמר לרעיך
Prv. 6, 1. בני אם־ערבת לרעך
sg. cum suff.: לְרֵעֶיךָ *Ktib.*
Prv. 3, 28. אל־תאמר לרעיך
cum suff.: רֵיעֵיכֶם
Job. 6, 27. ותכרו על־ריעכם
cum suff.: *רֵעֲוֹ
Job. 36, 33. *יגיד עליו רעו
cum suff.: וְרֵעֲוֹ
Jer. 6, 21. שכן ורעו
cum suff.: רֵעֵהוּ
Gn. 11, 3. ויאמרו איש אל־רעהו
Gn. 11, 7. איש שפת רעהו
Gn. 15, 10. בתרו לקראת רעהו
Gn. 38, 12. 20. רעהו העדלמי
Gn. 43, 33. האנשים איש אל־רעהו
Ex. 11, 2. איש ׀ מאת רעהו
Ex. 18, 16. בין איש ובין רעהו
Ex. 21, 14. וכי־יזד איש על־רעהו
Ex. 21, 18. ותכה־איש את־רעהו
Ex. 21, 35. שור־איש את־שור רעהו
Ex. 22, 6. כי־יתן איש אל־רעהו כסף
Ex. 22, 7. 10. שלח ידו במלאכת רעהו
Ex. 22, 9. כי־יתן איש אל־רעהו
Ex. 22, 13. וכי־ישאל איש מעם רעהו
Ex. 32, 27. ואיש את־רעהו
Ex. 33, 11. ידבר איש אל־רעהו
Lv. 20, 10. אשר ינאף את־אשת רעהו
Dt. 4, 42. אשר ירצח את־רעהו
Dt. 15, 2. ברעהו לא־יגש את־רעהו
Dt. 19, 4. אשר יכה את־רעהו
Dt. 19, 5. את־רעהו ביער
Dt. 19, 5. ומצא את־רעהו
Dt. 22, 24. אשר־ענה את־אשת רעהו
Dt. 22, 26. יקום איש על־רעהו
Dt. 27, 17. ארור משיג גבול רעהו
Dt. 27, 24. ארור מכה רעהו בסתר
Jos. 20, 5. הכה את־רעהו
Jud. 6, 29. ויאמרו איש אל־רעהו
Jud. 7, 14. ויען רעהו ויאמר
Jud. 10, 18. שרי גלעד איש אל־רעהו
Ruth 3, 14. יכיר איש את־רעהו
1 S. 10, 11. ויאמר העם איש אל־רעהו
1 Sam. 20, 41. וישקו איש את־רעהו
1 Sam. 20, 41. ויבכו איש את־רעהו
2 Sam. 2, 16. איש ׀ בראש רעהו
2 Sam. 2, 16. וחרבו בצר רעהו
1 Rg. 20, 34. אמר אל־רעהו בדבר יי
2 Reg. 3, 23. ויכו איש את־רעהו
2 Rg. 7, 3. 9. ויאמרו איש אל־רעהו
Ps. 12, 3. ידברו איש את־רעהו
Ps. 101, 5. מלושני בסתר ׀ רעהו
Prv. 6, 29. כן הבא אל־אשת רעהו
Prv. 11, 9. בפה חנף ישחת רעהו
Prv. 16, 29. איש חמס יפתה רעהו
Prv. 17, 18. ערב ערבה לפני רעהו
Prv. 18, 17. יבא רעהו וחקרו
Prv. 21, 10. לא־יחן בעיניו רעהו
Prv. 22, 11. חן שפתיו רעהו מלך
Prv. 26, 19. כן־איש רמה את־רעהו
Prv. 27, 9. ומתק רעהו מעצת־נפש
Prv. 27, 14. מברך רעהו בקול גדול
Prv. 27, 17. ואיש יחד פני־רעהו
Prv. 29, 5. גבר מחליק על־רעהו
Jes. 13, 8. איש אל־רעהו יתמהו
Jes. 34, 14. ושעיר על־רעהו יקרא
Jer. 5, 8. אל־אשת רעהו יצהלו
Jer. 7, 5. בין איש ובין רעהו
Jer. 9, 7. שלום את־רעהו ידבר
Jer. 19, 9. בשר־רעהו יאכלו
Jer. 22, 8. ואמרו איש אל־רעהו
Jer. 23, 30. איש מאת רעהו
Jer. 23, 35. כה תאמרו איש על־רעהו
Jer. 31, 34. איש את־רעהו
Jer. 36, 16. פחדו איש אל־רעהו
Jer. 46, 16. גם־נפל איש אל־רעהו
Ez. 18, 6. אשת רעהו לא טמא
Ez. 18, 11. ואת־אשת רעהו טמא
את־אשת רעהו עשה תועבה
Ez. 22, 11.
Ez. 33, 26. אשת רעהו טמאתם
Jon. 1, 7. ויאמרו איש אל־רעהו
Hab. 2, 15. חוי משקה רעהו
Zach. 3, 10. תקראו איש אל־רעהו
Zach. 8, 16. דברו אמת איש את־רעהו
Zach. 8, 17. ואיש ׀ את־רעת רעהו
Zach. 11, 6. איש ביד־רעהו
Zach. 14, 13. והחזיקו איש יד רעהו
Zach. 14, 13. ועלתה ידו על־יד רעהו
Mal. 3, 16. יראי יי איש אל־רעהו
cum suff.: וְרֵעֵהוּ
1 Reg. 16, 11. וגאליו ורעהו
cum suff.: בְּרֵעֵהוּ
Jud. 7, 22. חרב איש ברעהו
1 Sam. 14, 20. חרב איש ברעהו
2 Chr. 20, 23. עזרו איש ברעהו
Prv. 25, 18. עדה ברעהו עד שקר
Jes. 3, 5. איש באיש ואיש ברעהו
Jer. 9, 4. ואיש ברעהו יהתלו
Jer. 22, 13. ברעהו יעבד חנם
Zach. 8, 10. האדם איש ברעהו
cum suff.: לְרֵעֵהוּ
Ex. 18, 7. וישאלו איש־לרעהו
Ex. 22, 8. ישלם שנים לרעהו
Dt. 19, 11. יהיה איש שנא לרעהו
Jud. 7, 13. מספר לרעהו חלום
Ruth 4, 7. איש נעלו ונתן לרעהו
1 Reg. 8, 31. יחטא איש לרעהו
2 Chr. 6, 22. אם־יחטא איש לרעהו
Esth. 9, 19. 22. איש לרעהו
Job. 12, 4. שחק לרעהו ׀ אחיות
Job. 16, 21. ובן־אדם לרעהו
Ps. 15, 3. לא־עשה לרעהו רעה
Prv. 11, 12. בז לרעהו חסר־לב
Prv. 14, 20. גם־לרעהו ישנא רש
Prv. 14, 21. בז לרעהו חוטא
Jer. 23, 27. יספרו איש לרעהו
Jer. 34, 15. דרור איש לרעהו
Jer. 34, 17. ואיש לרעהו
cum suff.: מֵרֵעֵהוּ
Gn. 31, 49. נסתר איש מרעהו
Prv. 12, 26. יתר מרעהו צדיק
Prv. 19, 4. ודל מרעהו יפרד
Eccl. 4, 4. קנאת־איש מרעהו
Jer. 9, 3. איש מרעהו השמרו
cum suff.: מֵרֵעָהּ
Jer. 3, 20. בגדה אשה מרעה
pl.: רֵעִים
Job. 17, 6. לחלק יגיד רעים
Prv. 18, 24. איש רעים להתרועע
Prv. 19, 4. חון יסיפ רעים רבים
Cant. 5, 1. אכלו רעים
Jer. 3, 1. ואת זנית רעים רבים
pl. constr.: רֵעֵי
Job. 2, 11. שלשת ׀ רעי איוב
pl. c. suff.: רֵעַי *p.*
Job. 16, 20. מליצי רעי אל־אלוה
Job. 19, 21. חנני חנני אתם רעי
pl. c. suff.: וְרֵעָי
Ps. 38, 12. אהבי ׀ ורעי
pl. c. suff.: וְרֵעָי
Ps. 122, 8. למען אחי ורעי
pl. c. suff.: רֵעֶיךָ
Ps. 139, 17. ולי מה־יקרו רעיך
Job. 35, 4. ואת־רעיך עמך
Job. 42, 7. בך ובשני רעיך
pl. c. suff.: רֵעֶיהָ
Ez. 22, 12. ותבצעי רעיך בעשק
pl. c. suff.: וְרֵעֶיהָ
Zach. 3, 8. אתה ורעיך הישבים
pl. c. suff.: לְרֵעֶיהָ
2 Sam. 12, 11. ונתתי לרעיך
pl. c. suff.: רֵעָיו
Job. 32, 3. ובשלשת רעיו חרה אפו
pl. c. suff.: מֵרֵעָיו יוד
Job. 42, 10. בהתפללו בעד רעהו
pl. c. suff.: לְרֵעָהוּ יוד
1 Sam. 30, 26. לזקני יהודה לרעהו
pl. c. suff.: רֵעָיָה
Thr. 1, 2. כל־רעיה בגדו בה
pl. c. suff.: רֵעֵיהֶם
Ps. 28, 3. דברי שלום עם־רעיהם
Jer. 29, 23. את־נשי רעיהם
רַעְיָה
ע״כ ע״פ שִׁבְחָהּ, עֶרְיָהּ, חֶדְוָהּ, ומוסיפין תמונה מופסקת ולפי מוכרי מס, כי לפלס מסמונות צִבְיָהּ, גְּדְיָהּ [צְבִי, גְּדִי]. מקומו כפי סכלקס רעות וקנוות ולפסנה, ונקעלס קס״כ לפסמנת רֵעָה [נעכלפסין, פרי״כלין], ולפעמים פהומה.
נכתיב לפ״ק סרבוי רַעְיוֹת.
n. f. (ad s. f. שִׁבְחָהּ, עֶרְיָהּ, חֶדְוָהּ, צִבְיָהּ, גְּדְיָהּ, quae forma abstractiva est et a mere feminina) a nn. masc. צְבִי, גְּדִי differt; pl. *Ketib:* רַעְיוֹת), amicitia, societas, caritas, deinde, sicut רֵעָה, amica, socia, amata. LXX. constanter: *ἡ πλησίον.*
cum suff.: רַעְיָתִי
Cant. 1, 9. דמיתיך רעיתי
Cant. 1, 15. 4, 1. הנך יפה רעיתי
Cant. 2, 2. רעיתי בין הבנות
Cant. 2, 10. קומי לך רעיתי
Cant. 2, 13. קומי לכי רעיתי
Cant. 4, 7. כלך יפה רעיתי
Cant. 5, 2. אחתי רעיתי יונתי
Cant. 6, 4. יפה את רעיתי
pl. c. suff.: רַעְיֹתַי *K'tib.*
Jud. 11, 37. אנכי ורעיתי
רְעוּת
ע״כ, ע״פ פְּרוּת, רְאוּת, פְּסוּת, שְׁבוּת, זְמוּת, שְׁחוּת. פתיכוו מופסקי כקטנות, לומר ק׳ קוס וכעת, וכשלל קס״כ להסמכת רעים וכעת. כ׳ מוסם ומקעכס, ווסו סמונן של כעות רוק, לומר עשות רוק, ולולי כן ספעל כעם רוק כהוצע.
n. f. (ad s. f. פְּרוּת, פְּסוּת, זְמוּת, שְׁחוּת, שְׁבוּת, רְאוּת): 1) amicitia, societas, deinde amica et sensu latiori: *ἡ πλησίον*, altera, de rebus tum animatis tum inanimatis; 2) cogitatio, consectatio, unde רְעוּת רוּחַ (cf. רַעְיָה רְאוּת Hos. 12, 2.), studium rerum inanium ac futilium. LXX. *προαίρεσις, γυνή, ἡ πλησίον, ἑτέρα; ἄσκησις πνεύματος, ἀλλήλων.*
רְעוּת
חבל ורעות רוח Eccl. 1, 14. 2, 11. 17.
הבל ורעות רוח Eccl. 2, 26. 4, 4. 6, 9.
עמל ורעות רוח Eccl. 4, 6.
cum suff.: רְעוּתָהּ
Ex. 11, 2. ואשה מאת רעותה
Jes. 34, 15. נקבצו דיות אשה רעותה
Jes. 34, 16. אשה רעותה לא פקדו
Jer. 9, 19. ואשה רעותה קינה
Zach. 11, 9. את־בשר רעותה
cum suff.: לְרֵעוּתָהּ
Esth. 1, 19. לרעותה הטובה ממנה
pl. c. suff.: וְרֵעוּתֵי *K'tib.*
Jud. 11, 37. אנכי ורעיתי
רָעוּ
ע״כ נקלמי, ומעודמו לנון ומפן [ויול-לע], ומגור עס תמור לנון סענכי, וכן עס רַעְיָא, רַעְיָא וכדומס.
n. f. aram., cupido, voluntas, alias רַעְיָא, רַעְיָא (neohebr. רַעְיָה). LXX. προαίρεσις, ὡς ἄριστον τῷ ψυχῇ.
constr.: וּרְעוּת
Esr. 5, 17. ורעות מלכא על־דנה
constr.: כִּרְעוּת
Esr. 7, 18. כרעות אלהכם תעבדון
רַעְיוֹן
ע״ו, ומסוכן כמו רְעוּת, וכמו רַע נסוכן סומס ומקנכת, מן רעס נסוכן ומוס, ל״פ רעיון לנ כמו ומוס לנ, רעיון רוס. וכללל קס״כ נס״ע מפקנכת ולפ מפקן ולנון, ומסוכן של מקנכת מן רעס נפקלון של רג נפעל אָרַג, ומולו כסוד של מקנכת ומוסס.
n. m., sicut רְעוּת, רַע, voluntas, cupido, cogitatio, a v. רָעָה rad. *ragh*, quam habes etiam in v. אָרַג (conjungere, *combinare* concludere). LXX. *προαίρεσις.*
Eccl. 1, 17. הוא רעיון רוח
וְרַעְיוֹן
Eccl. 4, 16. ורעיון רוח
וּבְרַעְיוֹן
Eccl. 2, 22. וברעיון לבו
רַעְיוֹן
ע״ו נקלמי כמו נעכרי, נסוכן מקנכת ועקוכת, וכקנוס נמר לנ וומס וסעף, ועול עס תַּרְגֵּי נסוכן לעת וסוסס.
n. m. aram., cogitatio (targ. pro לֵב, סְעַפִּים, זְמוֹת), a v. רְעָא, unde et תַּרְעֵי, vi plane eadem. LXX. *διαλογισμός.*
pl. constr.: רַעְיוֹנֵי
Dan. 2, 30. ורעיוט לבבך תמדע
pl. c. suff.: רַעְיוֹנַי
Dan. 7, 28. רעיוני יבהלוני
pl. c. suff.: רַעְיוֹנֶיךָ
Dan. 2, 29. רעיונך על־משכבך
Dan. 5, 10. רעיונך וזיוך אל־ישתנו
pl. c. suff.: רַעְיוֹנָהִי
Dan. 4, 16. 5, 6. ורעיוני יבהלוני
מֵרַע
ע״ו, הקנכ של מְרֵעָה, וככוי מַרְעֵהוּ. מוכנו כמו רַע, לומר עסיק וקנכ וילי״ד [ספי״כ], והסקעות מופסס, לומר ילילות וקנכות.
n. m. (abbrev. ex מְרֵעָה, c. s. מַרְעֵהוּ), sicut רַע, amicitia, societas, deinde amicus, socius. LXX. *γνώριμος.* Inc. *ἑταῖρος.* Th. *συνεταῖρος.*
cum suff.: לְמַרְעֵהוּ
Jud. 15, 2. ואחנה למרעך
cum suff.: מֵרַעֲהוּ
Gn. 26, 26. ואחזת מרעהו ופיכל
2 Sam. 3, 8. אל־אחיו ואל־מרעהו
Job. 6, 14. למס מרעהו חסד
Prv. 19, 7. אף־כי מרעהו רחקו
pl. c. suff.: לְמַרְעֵהוּ
Jud. 14, 20. למרעהו אשר רעה לו
Jud. 15, 6. ויתנה למרעהו
pl.: מֵרֵעִים
Jud. 14, 11. ויקחו שלשים מרעים
רָעַל
פעל נוזל, ומוכנו לפעמ קנון-נפקפ ויוסף קמקי רעידס וסמסוס [נענען,

שׁוּעַלִים], וכן נִקְרְנוּס רַעַל תְּמוּר כְּשֵׁלָה נְעָנֵי [יְשַׁעְיָה ל״ה ג׳], וכן תֵּמַר הִרְעִישׁ שְׁעָנֵיהוּ רְעִילָה. ומזה נִכְנַן פֹּעַל חָרְעַל הִפְעוּלִי, ולפי כִּדְעַת יְקִיקִי שֶׁהִרְגִּישׁ נוֹיר הַשֵּׁם רָעָלָה, ומוּבָן נִעְעַפוּ, וגם לְפִי כִּדְעַת דּוֹד קִמְחִי שֶׁהִרְגִּישׁ מְעַיִן סַם תְּמוּת. ומזה לְתִקּוּר הַשֹּׁרֶשׁ כָּל שֶׁהַשֵּׁם רַעַל מִנַּח יְסוֹד שֶׁל הִפְעַל, וסוֹדוֹ שֵׁם רַע עַיִן רְעִילָה, כְּמוֹ תִּרְגֵּם לְקִמְן, נִסּוּפֵי לַ, ע״ב סַגְרוּנִי נִשְׁמַע תְּמוּר סַגוֹל, וּמִתְּנוּ לָעַל וּפִ״כ רְעָלָה הַשֵּׁם.

v. intr., tremere, vacillare, aram. רְעַד (targ. = שָׁקַל). Sic jam recte *Abulwalid* et *Josef Qimchi. Ho.* חָרְעַל, concuti, agitari, quati (non: velari, tanquam denom. a רְעָלָה, uti vult *Rashi*). Origo hujus verbi, quoad nobis videtur, in n. insequenti quaerenda est; siquidem multa verba, quae denominativorum speciem prorsus amiserunt, nominum interventu sunt oriunda.

LXX. *σορυβεῖσθαι.*

Hof-el: הָרְעַל

3 perf. pl.: הָרְעֲלוּ *p.*

Nah. 2, 4. וְהִתְרוֹשִׁים תִּרְעָלוּ

רַעַל

ז״, ע״מ בָּצָל, גַּבָּל, חֶבֶל, שֶׁאֵר נִכְלַם לַ סִּסּוּפֵי, וכן פִּס לַ מִסְכַּת סַגְרוּנִי, וִיסוֹדוֹ רַ״ע עַיִן רְעִילוֹת. סִפְקִיוֹן רְעוּל וּכְסוּל וְכָשׁוּל סֵכֶת וּסְכָּה [שׁוּיְעֵל], וְכִמְעַט מְכוֹר, וְיִלְקְטוּ טַעַם שֶׁהִרְגִּישׁ עָעוּף סֵלֶג וְקוֹלֵשׁ.

n. m. (ad s. f. נַבָּל, בָּצָל, חֶבֶל, assumto *ăl* pro *ĕl* propter gutturalem), tremor, vertigo, titubatio, vacillatio. LXX. *σαλεύειν.*

Zach. 12, 2. סַף־רַעַל

רְעָלָה

ז״כ, וּמוּבָן כְּמִי שֶׁהוּא מְכֻסֶּה וְנֶעְלָם [שׁוּיְעֵל], וכן פִּס לַ מִסְכַּת סַגְרוּנִי, וּמִזֶּה נִכְנַן מַעֲשֵׂה הַפְּעַל מְכוֹר, לַ״ע יוֹקְדוּת רְעוּלוֹת, לְמוֹר נְעוּפוֹת נִנְעָף.

n. f., velum, a motu tremulo, arab. *r'al-on*; neoh. prt. רָעִיל, velatus. LXX. *κάθεμα.*

pl.: וַהֲרְעָלוֹת

Jes. 3, 19. וְהַשְּׁרוֹת וְהַדְּעָלוֹת

תַּרְעֵלָה

ז״כ, וּמוּבָן כְּמוֹ רַעַל, לְמוֹר רְעוּל וְכָסוּל.

n. f., concussio, vertigo, titubatio (Taumel). LXX. *πτῶσις, κατάνυξις, θυμός.* A. *κάρωσις.* S. *σάλος, σπαραγμός.* Th. *commotio*, secundum Hieronymum.

Ps. 60, 5. הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה

תַּהַרְעֵלָה

Jes. 51, 17. קְבַעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה

Jes. 51, 22. אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה

רָעַם, רַעַם

v. s. r. רָעַשׁ *p.* 1052.

רַעְמָה

v. s. r. רָעַשׁ *p.* 1052.

רָעָן

פ״כ לַ״ע כִּ״ת נִמְרוֹנָע, וּפְקוּדוֹ סִיוּת יִקְרָק וְלִפְ וְטוּב [נְרִין, פְּרִיס וְיִין], וּמִזֶּה סֹכֶךְ רַכֵּנִי הַמְרוֹנָע, קוּוֹק שֶׁל קַל, וְנִסְפָּח קוּבִּית מְצֹרָע וְהִ רִיצְנָא [הַיְבִּין], לְיִיוּן עַצְמוֹ מֵה [מְשַׁלְוּוֹע], וּן רְעָן לְעוֹן יִקְרָקוֹת, וּנְעָנֵי רְעָן מְשַׁלְוּוֹ, כְּמַעֲל יְהֹם, יְקֹד, יְקֹם [יְקֹם נִיקוּק, כ״ל ״ן קְמוּר יְהֹם נְקָטוּר סִקּוּלָם]. קוּלָם מְפַקֵּר שֶׁיִּדְעֵנוּ שֶׁעַתִּיד וְהִ לָךְ נְכוֹדִים, וְכִי לְפָנֵי סְכוֹדִים נִכְפּוֹלִים הֶעָתִיד שֶׁל כְּמַעַל ע״ע יְהַל, יְהַח, יְגַר, הִנֵּה מוּם כְּלִיפָּה נְעָלִיל, שֶׁהוּא עָתִיד כְּמַעַל מִן רַע סְכוֹדֵר, וּנְעִינוּ לְיוֹן וְנִכְיָה, וְהִ לְמַת, וּמִזֶּה הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּסִילִים [שֶׁיִּסְבֹּ קְנִנְת סְכְּסִילִים וְיִתְכּוּעַ עִמָּהֶם] יְכוּעַ יְשַׁבֵּר וְיִכּוֹלֵם וְיִלֵּךְ תְּמוּ, וְכֵן רַ״ע יְרוּעַ שָׁבוֹר יְשַׁבֵּר וְיִלֵּךְ לְאַכְדוֹן פֹּס יְעַכֵּב. הַכּוֹסֵף יְחַבֵּ כְּדִרְכּוֹ עָזוּת לְוּגוּ וְכֵן וְנִשְׁפַּ, לוֹ סִלְאַפּ נִכְלַל, סֵפֶן הַמְּעַנֵּה, וְסִנְּינוּטִי מְרַבֵּ, וְהַעְתִּיד ג״כ יְרַבֵּ, וְלוּלֵי גַּם הַתְּכוּעַ הַהִתְפָּעֵל מוּם.

h. e. רָעַשׁ, *v. intr.* (impf. יִרְעַשׁ *Mil'ra* ad s. f. יַצֵּר, div. a trans. יָצַר; יָחַת, יָחַל, יָשַׁם, יָרַד, יָקַל, יָמַר, quae omnia imperfecta sunt vv. geminantium intransitiva; nonnunquam Zere primae syllabae literam *Jud* assumit, e. c. אֵיתָם = אֶתָּם a v. תָּם, interdum prima syllaba habet *Chirek* pro Zere, velut יִתַּם, יִישַׁם, יִחַם = יִשַּׁם, יִחַם, quae neutiquam a vv. פ״י sunt derivanda; imp. רְעַשׁ Jes. 8, 9.), tumultuari, vi quadam vel externa vel interna agitari s. concitari, saevire, furere; exardescere, furenter irasci; hinc: malum, improbum; perniciosum, exitiosum; malignum, malitiosum; tristem, stomachosum esse, saepius etiam vi *τοῦ* videri malum, esse injucundum, displicere (seq. בְּעֵינֵי pers., cui quid displicet). *Ni.* נִרְעַשׁ (inus., ad s. f. נָמַס, נָסַב, impf. ex sententia veterum grammaticorum: יִרְוֹעַשׁ Misle 11, 15. 13, 20. ad s. f. יִקַּח, יִקַּד; יִהֹם, pro quo Ez. 24, 11. יֵחַם, correpto Cholem; at cum imperfecta vv. gemin. intr. non formentur nisi ad s. f. יִגַּד, יִחַל, יִפַּח, verisimilius est, istuc יִרְוֹעַשׁ impf. *Ni.* esse verbi trans. רָעַשׁ, *infringi, interire*). *Hi.* הִרְעִישׁ (inf. הָרְעֵשׁ, prt. מַרְעִישׁ), malum, pravum facere; male, prave agere. Fortasse etiam *Hitpa.* הִתְרוֹעֵשׁ huc referri oportet. LXX. *Hi. κακοῦν, κακοποιεῖν, ἀδικεῖν, πονηρεύεσθαι, πονηρὸν συντελεῖν*; inf. *κακόν, κακία, συνέδριον*; הִתְרוֹעֵשׁ, *ἑταιρία.*

3 perf.: רָעַשׁ

Num. 11, 10. *וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רַע

3 perf. fem.: וְרָעָה

2 Sam. 19, 8. *וּרְעָה לְךָ זֹאת

Dt. 15, 9. *וּרְעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ

inf. constr.: בְּרָעַ

Eccl. 7, 3. *כִּי־בְרַע פָּנִים

impt. pl.: רֹעוּ

Jes. 8, 9. רֹעוּ עַמִּים וְחֹתּוּ

3 imperf.: יֵרַע

Gn. 21, 12. אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ

Dt. 15, 10. וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ

1 Sam. 1, 8. וְלָמָּה יֵרַע לִבֶּךָ

2S. 11, 25. אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר

נְסוֹג תְּקוֹר יֵרַע

2 Sam. 20, 6. יֵרַע לָנוּ שֵׁבַע בֶּן־בִּכְרִי

3 impf. ap.: וַיֵּרַע

Gn. 21, 11. וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד

Gn. 38, 10. וַיֵּרַע בְּעֵינֵי ר׳

Gn. 48, 17. וַיֵּרַע בְּעֵינָיו

1 S. 8, 6. וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל

1 Sam. 18, 8. וַיֵּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה

2 Sam. 11, 27. וַיֵּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה

h. e. רָעַשׁ, *v. tr.* (impf. יִרְעַשׁ, inf. c. *He* parag. רְעָשָׁה, sine *He* parag. רַעַשׁ Misle 11, 15. ad s. f. שָׁקַד; impf. c. s. תְּרֹעֲצֵם), confringere, contundere, discutere, dispercutere. *Hitpa.*, vehementer conquassari, disturbari, diffringi, neoh. prt. f. מִתְרוֹעַעַת (sicut מִתְחוֹלֵלֶת), targ. רַע pro hebr. רָצַץ. LXX. *ταράσσεσθαι.*

3 perf. pl.: וְרָעֲעוּ

Jer. 11, 16. וּרְעַע דָּלִיּוֹתֶיהָ

Mich. 5, 5. *וְרָעוּ אֶת־אֶרֶץ אַשּׁוּר

inf. constr.: רַעַ

Prv. 11, 15. רַע יֵרוּעַ כִּי־עָרַב זָר

inf. constr. c. h par.: לְרָעָה

Jes. 24, 19. רֹעָה תִּתְרוֹעֵעַ הָאָרֶץ

Prv. 25, 19. *שֵׁן רָעָה וְרֶגֶל מוּעָדֶת

2 imperf.: תְּרֹעֵם

Ps. 2, 9. תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל

3 imperf.: יִרְעַ

Job. 34, 24. יָרֵעַ כַּבִּירִים לֹא־חֵקֶר

3 impf. c. h int.: וַיְרָעַ

Jer. 15, 12. הֵיֵרַע בַּרְזֶל בַּרְזֶל מִצָּפוֹן

3 impf. pl. c. s.: *וְיִרְעֻךָ

Jer. 2, 16. *יִרְעוּךְ קָדְקֹד

Nif-al: נָרַע

3 imperf.: יֵרוֹעַ

Prv. 11, 15. רַע יֵרוּעַ כִּי־עָרַב זָר

Prv. 13, 20 וְרֵעַ כְּסִילִים יֵרוֹעַ

Hitpa-el: הִתְרוֹעַע

3 impf. fem.: תִּתְרוֹעֲעָה

Jes. 24, 19. הִתְרוֹעֵעָה הָאָרֶץ

inf. constr.: לְהִתְרוֹעֵעַ

Prv. 18, 24. *אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ

רָעַע

לְמוֹר רַע, נִקְרְמִי כְּמוֹ נְעָנֵי, וְהִעְתִּיד יֵרַע, וְסִכְּכָךְ קְוּוּק מְמֻנוֹ, וְכֹלֶם נִלְמָן הִדְקֵק וְקִזֵּילֵם וְכִפּוּן.

h. e. רָעַע, *v. tr. aram.* (impf. יִרְעַע), sicut hebr., confringere, elidere. LXX. *δαμᾶν.*

3 impf. f.: וְתֵרַע

Dan. 2, 40. כָּל־אִלֵּין תְּדֵק וְתֵרַע

Pa-el: רַעַע

part. masc.: מְרַעַע *sg.*

Dan. 2, 40. דִּי מְרַעַע כָּל־אִלֵּין

II. רָעַע

לְמוֹר רַע פ״כ, וְהִעְתִּיד יֵרַע, כְּלָלָן סִנְּוּדִים נִכְפּוֹלִים נִנְכָּן סִקֹּל, ל״מ יָצַר [לְהַנְדִּיל מִן סִנְּוּד יָצַר], יָקַל, יָמַר, יָרַד, יָחַת, יָשַׁם, שֶׁכּוֹלָם נוֹדְלִים, וְלִפְעָמִים סִלְּנֵי נִיוֹד הַמָּצוּי, ל״מ אֵיתָם תָּמוּר אֹתָם מִן תָּמַם, וְלִפְעָמִים כִּתְקִיק סִלְּנֵי ל״מ יְחֹם, יִישַׁם תָּמוּר יָחַם, יָשַׁם, וְעִנּוֹ נִכְנַס שֶׁהִצְּנוּעַ לַפ״, וְכוּחַ לְךָ לַפ״ לוּחַ כְּלִמָּן, לְמַעַן לֹא תִּתְקַיֵּיב בְּלֹא יְשִׁיר. סִלְּנֵי נִקֹּל רַ״ע [יְשַׁעְיָה ק׳ ט׳] כְּדִרְכּוֹ. פְּקוּדוֹ רְגִיוֹס וְכִעִיסָה הִתְקוֹלְלוּת וְסִעִיכָה [שְׁעִימָעֵן, רְגִיוֹן], לָכֵן נִכְלַל סִיוּת נִכְנוּ [עַרְגִיימָעֵ וְיִין], ל״מ רְעוּ עֲמִיס וּקְטוּ, וּמִזֶּה בְּמוֹנֵן רְעָב וְרְגִיוֹס [בְּיָזוּעַ וְיִין], הַפֵּן הִסְקִיעָה וְהִטּוּעַ וְהִלְמִי. לָכֵן כְּמוֹ סִיוּת לְרוּגוּ לְכֹעֶס הִמְדַּכֵּר, לוֹ לְרוּגוּ וְלִכְעָס בְּעִינֵי לוֹ נְעִינֵי לְקִיסִי, סִיוּת מִר וְכֹר מִקְעָבֵר וְכוּעָס וְעֹף וּמִקְרָעָס וְכִדּוּמָה מִן הִסְּלוּת, בְּמוֹנֵן רַע הַפֵּן הַטּוּב, וְכוּלָם מִמְּכָרוֹ שֶׁל רְגִיעָה וְרְגִיוֹס וְכִעִיסָה יִגְלוּ. הִכְפֵּעַל נָרַע [בְּלֹא עוֹבֵר, כְּמוֹ נָמַם, נָסַב], וְהִעְתִּיד לְדַעַת הִמְפְּרִיסִים הִקְדְּמוֹנִים יֵרַע, נִהְפַּסּוּק וְרָעָה כְּסִילִים יֵרוֹעַ, וְכֵן לְגַל רַע יֵרוֹעַ כִּי עֵרֶב זֹה, וְוֹסוֹ כְּעִקִּילֵי וּמְעַט מְרֻעָן. וְאַל לְקִטּוּר שֶׁרְגוּ כְּמוֹ כְּפִי סִכְּרִיפָה לִי הוּא כְּסִרּוּס מִן עָרֵן [*gha-ran*], וְדוֹמֶה לוֹ הִפְעַל הִתְּעִקִּי נִרְגָּה [*gran-en* = wachsen], וְכֵן הִתְּעִקִּי [*gran-dis*] וְכִדּוּמֶה נִרְגָּה יוֹתֵר, וְהוֹסֵף עָלָיו נִמְנֵי מְעַכֵּב, וְהוֹסֵף לָן נִתְקַן עִ״ח תּוֹסֶפֶת נוּן מִן עָרֵ״ח לְעֵיל נִמּוֹנוֹ פְּרִיקִי, וְכִי נִרְגָּה מְעַכֵּב ג״כ הִכּוּן לָן תּוֹסֶפֶת הִרְגָּה. עִי׳ נְלוּם ג׳.

v. intr., viridem, recentem esse, syr. et arab. רְעַן, *raghina* (*rughono*, syr., malva), transp., ut videtur, ex עָרַן (quod prolongatum est ex עָרֵחַ, q. v. s.), virere, fragrare (*gran-en*, germ., crescere, cf. lat. *gran-dis*). Inde quadril. piel. רַעְנֵן, virere, de viriditate luxuriose herbescente.

LXX. S. *εὐθαλεῖν.*

3 perf. fem.: רַעֲנָנָה *p.*

Job. 15, 32. וְכַפָּתוֹ לֹא רַעֲנָנָה

Cant. 1, 16. אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה

רַעֲנָן

ת״ו, וְהִכְנוּי רַעֲנָנִים, נִדְגּוּם הִכּוּן כְּמוֹ לְגַל שֶׁלְּכֵן. מוּבָן סִיוּת לְכוּם יִקְרָק וְלִפּוּת וְעִינוּת [פְּרִיס, נְרִין], ל״מ עֲנִיס נְעַם נְדוֹלֵם נְעָלֵי־יִקְרָק, לוֹ נְסִעֵל מִכֹּל דְּנֵי קִי וְלֵק וְקֵזּ וְעֵרֶף [פְּרִיס, קִיפִּינְ-נְרִין], לוֹ נְסִעֵל עַל הִלְלָסִ וּלְלוּם, כְּמוֹ נְסִפָּח רוּמִיָּת וְיוֹכִיָּת [*ἀνθεῖν, florere*].

adj. m. (pl. רַעֲנָנִים, ad s. f. שַׁאֲנַנִּים), luxuriose virens s. frondescens, trop. de status vigore, foecunditate vel prosperitate. LXX. *ἀλσώδης, πίων, κατάκαρπος, δασύς; εὔσκιος, κατάσκιος, σύσκιος; εὐπατῶν, πυκάζειν*; אֶזְרַח רַעֲנָן, *κέδρος τοῦ λιβάνου.*

Dt. 12, 2. וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן

2 Rg. 16, 4. 17, 10. וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן

2 Chr. 28, 4. וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן

Ps. 37, 35. כְּאֶזְרַח רַעֲנָן

Ps. 52, 10. וַאֲנִי ׀ כְּזֵית רַעֲנָן

Ps. 92, 11. בְּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן

Jes. 57, 5. כָּל־עֵץ רַעֲנָן

Jer. 2, 20. 3, 6. 13. כָּל־עֵץ רַעֲנָן

Jer. 11, 16. זֵית רַעֲנָן

Jer. 17, 2. עַל־עֵץ רַעֲנָן

Jer. 17, 8. וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן

Ez. 6, 13. כָּל־עֵץ רַעֲנָן

Hos. 14, 9. אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן

adj. m. pl.: וְרַעֲנַנִּים

Ps. 92, 15. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ

רַעֲנַן

ת״כ נִקְרְמִי, כְּמוֹנוֹ הִסְּלֵלִי שֶׁל הִעְנֵי, לְמוֹר סִיוּת כְּמִעַט הִסְּלֵלִי.

adj. m. aram., virens, florens, felix. LXX. *εὐθαλῶν.*

adj. masc.: וְרַעֲנַן

Dan. 4, 1. וְרַעֲנַן בְּהֵיכְלִי

I. רָעַע

לְמוֹר רַע פ״כ, וְהִעְתִּיד יָרֵעַ, וְהִקְטוֹר רָעָה נִסְפָּח כּוֹסֶפֶת, וְהִלְּיוֹ שְׁמוֹ שֶׁלְּעֵיל, וְכִמְעַט ג״כ הִקְטוֹר רַע הִסְפְּסוֹק רַע יֵרוֹעַ, וּמִזֶּה ע״ע שָׁדַד מִן שָׁכֵן, וְהִעְתִּיד נִכְנוּיִים תְּרֹעֵם. הִמּוֹנֵן שְׁנִיכָה וְנִילָה וְעִינָה וְעוּעַ וְכִפּוּן וְכִיתָּה וְהִלּוּם וְנִפְעַל [נְעֵרְכְעֵטְן, -שְׁלָפְעֵן, -שְׁמַע-עֵרְן], וְכִשְׁם כְּמִכּוּן שֶׁלּוּם יְדוּעַ נִסְפָּחִי מְעֵרֵב. וּבְמוֹנֵן זֹה נִכְיוֹ הִכְפֵּעַל נָרַע וְהִעְתִּיד יֵרֵעַ. הִתְפְּעֵל הִתְרוֹעֵעַ, בְּמוֹנֵן נִכְיוֹ, מִפְּעוּל הִקְרֵן הִתְנוּשׁ רַע יֵרוֹעַ, וְכִי נִשְׁמַע תְּמוּר רֵעִי הִמְּכֻרוּעָה, וְכֵן הִקְרוּעָה, וְסִיכָה מִקְרוּעָה, וְסֵם יְרוּעַ הֵשֵׁם.

Digitized by Google

וירע בעיני האלהים 1 Chr. 21, 7.
וירע לחם רעה גדלה Neh. 2, 10.
וירע לי מאד Neh. 13, 8.
וירע למשה בעבורם Ps. 106, 32.
וירע בעיניו Jes. 59, 15.
וירע אל־יונה Jon. 4, 1.

3 *impf. fem.:* תֵּרַע
תרע עינו באחיו Dt. 28, 54.
תרע עינה באיש חיקה Dt. 28, 56.

3 *impf. pl.:* יִרְעוּ
מדוע לא־יורעו פני Neh. 2, 3.

Hif-il הֵרַע 3 *perf.*
הרע לעם הזה Ex. 5, 23.
ושדי הרע־לי Ruth 1, 21.
הרע מכל אשר־עשו 2 Reg. 21, 11.
כל־הרע אויב בקדש Ps. 74, 3.

3 *perf.:* וַהֲרַע
והרע לכם וכלה אתכם Jos. 24, 20.

2 *perf.:* הֲרֵעוֹתָ
למה הרעת לעבדך Num. 11, 11.
חרעות לחמית את־בנה 1 Rg. 17, 20.

2 *perf.:* הֲרֵעֹתָה
למה הרעתה לעם Ex. 5, 22.

1 *perf.:* הֲרֵעוֹתִי
ולא הרעתי את־אחד מהם Nu. 16, 15
והרע הרעותי 1 Chr. 21, 17.
ואשר הרעתי Mich. 4, 6.

3 *perf. pl.:* הֵרֵעוּ
הרעו מאבותם Jer. 7, 26.
הדעו האנשים האלה Jer. 38, 9.
כאשר הרעו מעלליהם Mich. 3, 4.

2 *perf. pl.:* הֲרֵעֹתֶם
למה תרעתם לי Gn. 43, 6
הרעתם אשר עשיתם Gn. 44, 5.
ואתם הרעתם Jer. 16, 12.

part. masc.: מֵרַע *al. sbst.*
מרע מקשיב Prv. 17, 4.

part. masc.: מְרֵעַ *p.*
כי כלו חנק ומרע Jes. 9, 16.

part. pl.: מְרֵעִים
ולא יחזיק בית־מרעים Job. 8, 20.
עדת מרעים הקיפוני Ps. 22, 17.
שנאתי קהל מרעים Ps. 26, 5.
בקרב עלי מרעים Ps. 27, 2.
כי מרעים יכרתון Ps. 37, 9.
מסוד מרעים Ps. 64, 3.
מרעים תשמענה אזני Ps. 92, 12.
מי־יקום לי עם־מרעים Ps. 94, 16.
סורו ממני מרעים Ps. 119, 115.
זרע מרעים Jes. 1, 4. 14, 20.
וקם על־בית מרעים Jes. 31, 2.
מיד מרעים Jer. 20, 13.
וחזקו ידי מרעים Jer. 23, 14.

part. m. pl.: בַּמְרֵעִים
אל־תתחר במרעים Ps. 37, 1.
אל־תתחר במרעים Prv. 24, 19.

inf. constr.: הָרַע
ואם־הרע תרעו 1 Sam. 12, 25.
חדלו הרע Jes. 1, 16.
למדי הרע Jer. 13, 23.

inf. constr.: הָרַע
ישוב הרע Ps. 54, 7.

inf. constr.: וְהָרַע
וחרע הרעותי 1 Chr. 21, 17.

inf. constr.: לְהָרַע
אל־תתחר אך־להרע Ps. 37, 8
מחשב להרע Prv. 24, 8.

inf. constr.: לְהָרַע
להרע עמדי Gn. 31, 7.
להרע ׀ או להיטיב Lev. 5, 4.
נשבע להרע ולא ימיר Ps. 15, 4.
חכמים חמה לחרע Jer. 4, 22.
אנכי מחל להרע Jer. 25, 29.
זממתי להרע לכם Zach. 8, 14.

inf. constr.: וּלְהָרַע
ולהאביד ולחרע Jer. 31, 28.

inf. constr.: מֵהָרַע
אשר מנעני מהרע אתך 1 S. 25, 34.

1 *imperf.:* אָרַע
כי לא־ארע לך עוד 1 Sam. 26, 21.
ולא ארע לכם Jer. 25. 6.

2 *imperf.:* תָּרַע
תרע לאמים Ps. 44, 3.

2 *imperf. ap.:* וַתָּרַע
ותרע לעשות מכל 1 Reg. 14, 9.

3 *imperf.:* יָרַע
לא־ייטיב י׳ ולא ירע Zeph. 1, 12.

3 *imperf.:* וַיַּרַע
וירע מכל אשר לפניו 1 Reg. 16, 25.

1 *impf. pl.:* נָרַע
נרע לך מהם Gn. 19, 9.

2 *imperf. pl.:* תָּרֵעוּ
אל־נא אחי תרעו Gn. 19, 7.
אחי אל־תרעו נא Jud. 19, 23.
ואם־הרע תרעו 1 Sam. 12, 25.
ובנביאי אל־תרעו 1 Chr. 16, 22.
ולנביאי אל־תרעו Ps. 105, 16.

2 *imperf. pl.:* וְתָרֵעוּ
אף־תיטיבו ותדעו Jes. 41, 23.

3 *imperf. pl.:* יָרֵעוּ
כי לא ישנו אם־לא ירעו Prv. 4, 16.
לא־ירעו ולא־ישחיתו Jes. 11, 9. 65, 25.
כי־לא ירעו Jer. 10, 5.

3 *imperf. pl.:* וַיָּרֵעוּ
וירעו לנו מצרים Num. 20, 15.
וירע אתנו המצרים Dt. 26, 6.

Hitpa-el: הִתְרוֹעֵעַ
3 *perf. f.:* הִתְרוֹעֲעָה
*התרועעה הארץ Jes. 24, 19.

inf. constr.: לְהִתְרוֹעֵעַ
*איש רעים להתרועע Prv. 18, 24.

רַע

ת׳ו, ונספסק רֵע, ולנקני רָעָה, ומרנוי רָעִים, רָעוֹת. הפקרון היות בימעמ רע, מנעי שו מוסרי, שעלול להיות לנער ולכעס, מלד שמוש מקנגד לקפן, ל״מ מפכים וועפים וכופמים ע׳י סעור ונגרזות הסקפעלות נקמר ר ע י ס [פערזעקט, -דריעפסליך], וכלל פק״כ כמו הפעל כל שאר הפן הטוב, ל״מ מאזום וכעור מרקלה, מענגע הלב ומקונת וכיות רוח, מקנום ומקילות לנבר, מכוח קנקם ועין רעה וכלוסה. ולפעמים הוכרי רֵע כנקעגם, ל״מ ענק רע, קנצי רע, וסוף כמו רוע הנק, וכן לפעמים הנקני רעה כשם.

adj. m. (in p. רֵע, f. רָעָה; pl. רָעִים, רָעוֹת), malus, vi latissima, tum physice tum moraliter, de vilitate s. exilitate, de malo culpae s. malitia morali, de eo, quod perniciosum est ac periculosum, de deformitate s. turpitudine, de morositate, tristitia, adversitate, miseria; subst. *m.* (malum, τὸ κακόν, veluti עֲצַת רֵע consilium malum, אַנְשֵׁי רֵע homines improbi. LXX. κακός (κακόν, κακία, κάκωσις), ἄδικος, ἁμαρτωλός, παράνομος, πονηρία (πονηρεύεσθαι); αἰσχρός, σκύθρωπος, ἡ ὕπανδρος; fem. רָעָה, κακόν, κακία, κάκωσις; ἀδίκημα, ἁμαρτία, ἀποστασία, πονηρία, ἀσεβής; ἀπώλεια, θλῖψις; רַע בְּעֵינֵי, μὴ ἀρέσκειν; רַע לְרָעָה עָשָׂה רַע, κακοποιεῖν.

רק רע כל־היום Gn. 6, 5.
יצר לב האדם רע מנעריו Gn. 8, 21.
דבר אליך רע או־טוב Gn. 24, 50.
רע בעיני י׳י Gn. 38, 7.
ומראיהן רע Gn. 41, 21.
טוב ברע או־רע בטוב Lev. 27, 10.
רע באזני י׳י Num. 11, 1.
ועתה אם־רע בעיניך Num. 22, 34.
ואם רע בעיניכם Jos. 24, 15.
רע בעיני י׳י 1 Chr. 2, 3.
ולא־הייתי רע לפניו Neh. 2, 1.
יגמר־נא רע ׀ רשעים Ps. 7, 10.
אויבי יאמרו רע לי Ps. 41, 6.
רע לא אדע Ps. 101, 4.
רע רע יאמר חקוה Prv. 20, 14.
אל־תלחם את־לחם רע עין Prv. 23, 6.
נבהל לחון איש רע עין Prv. 28, 22.
כי רע עלי המעשה Eccl. 2, 17.
וראי כי־רע ומר Jer. 2, 19.
ואם־רע בעיניך לבוא Jer. 40, 4.
בצע בצע רע לביתו Hab. 2, 9.
לא־תראי רע עוד Zeph. 3, 15.

רֵע *p.*

עם־יעקב מטוב עד־רע Gn. 31, 24.
לעשות עמכם רע Gn. 31, 29.
מטוב עד־רע Gn. 31, 29.
הגאל אתי מכל־רע Gn. 48, 16.
בין טוב ובין רע Lev. 27, 12. 14.
ובעיני משה רע Num. 11, 10.
או עור כל מום רע Dt. 15, 21.
מום כל דבר רע Dt. 17, 1.
והוצא עליה שם רע Dt. 22, 14.
כי הוציא שם רע Dt. 22, 19.
ונשמרת מכל דבר רע Dt. 23, 10.
וככה י׳י בשחין רע Dt. 28, 35.
ולא־תעשה רע 1 Sam. 29, 7.
ויען כל־איש ׀ רע 1 Sam. 30, 22.
ואין פגע רע 1 Reg. 5, 18.
לא־יתנבא עלי טוב כי אם־ רע 1 Reg. 22, 8.
טוב כי אם־רע 1 Reg. 22, 18.
ולא היה דבר רע בסיר 2 Reg. 4, 41.
לעשות רע מן־הגוים 2 Chr. 33, 9.
והיה להם לשם רע Neh. 6, 13.
ישובו לעשות רע Neh. 9, 28.
ויך את־איוב בשחין רע Job. 2, 7.
לא־יגע בך רע Job. 5, 19.
כי ליום איד יחשך רע Job. 21, 30.
כי טוב קויתי ויבא רע Job. 30, 26.
והתעררתי כי־מצא רע Job. 31, 29.
לא יגרך רע Ps. 5, 5.
אם־גמלתי שלמי רע Ps. 7, 5.
לא־אירא רע Ps. 23, 4.
פני י׳י בעשי רע Ps. 34, 17.
רע לא ימאס Ps. 36, 5.
למה אירא בימי רע Ps. 49, 6.
אהבת רע מטוב Ps. 52, 5.
יחזקו למו ׀ דבר רע Ps. 64, 6.
לחשקים לו מימי רע Ps. 94, 13.
אהבי י׳י שנאו רע Ps. 97, 10.
והדבירים רע על־נפשי מכל־ארח רע כלאתי רגלי Ps. 109, 20. Ps. 119, 101.
י׳י ישמרך מכל־רע Ps. 121, 7.
חלצני י׳י מאדם רע Ps. 140, 2.
איש־חמס רע Ps. 140, 12.
אל־תט לבי ׀ לדבר רע Ps. 141, 4.
להצילך מדרך רע Prv. 2, 12.
לעשות רע יגילו Prv. 2, 14.
בתהפכות רע Prv. 2, 14.
כמעם הייתי בכל־רע Prv. 5, 14.
תהפכות בלבי חרש רע Prv. 6, 14.
לשמרך מאשת רע Prv. 6, 24.
יראת י׳י שנאת רע Prv. 8, 13
גאה וגאון ׀ ודרך רע Prv. 8, 13.
יד ליד לא־ינקה רע Prv. 11, 21.
בפשע שפתים מוקש רע Prv. 12, 13.
מרמה בלב־חרשי־רע Prv. 12, 20.
ורשעים מלאו רע Prv. 12, 21.
הלוא יתעו חרשי רע Prv. 14, 22.
מוסר רע לעזב ארח Prv. 15, 10.
תועבת י׳י מחשבת רע Prv. 15, 26.
אך מרי יבקש־רע Prv. 17, 11.
בל־יפקד רע Prv. 19, 23.
מזרה בעיניו כל־רע Prv. 20, 8.
אל־תאמר אשלמה־רע Prv. 20, 22.
נפש רשע אותה־רע Prv. 21, 10.
ושר בשרים על לב־רע Prv. 25, 20.
שפתים דלקים ולב־רע Prv. 26, 23.
אנשי־רע לא־יבינו משפט Prv. 28, 5.
משגה ישרים ׀ בדרך רע Prv. 28, 10.
בפשע איש רע מוקש Prv. 29, 6.
גמלתהו טוב ולא־רע Prv. 31, 12.
הוא ׀ ענין רע Eccl. 1, 13.
וענין רע חוא Eccl. 4, 8.
אינם יודעים לעשות רע Eccl. 4, 17.
בענין רע Eccl. 5, 13.
וחלי רע הוא Eccl. 6, 2.
אל־תעמד בדבר רע Eccl. 8, 3.
לא ידע דבר רע Eccl. 8, 5
בחם לעשות רע Eccl. 8, 11.
אשר חטא עשה רע Eccl. 8, 12.
זה ׀ רע בכל אשר־נעשה Eccl. 9, 3.
מלא־רע Eccl. 9, 3.
אם־טוב ואם־רע Eccl. 12, 14.
אוי לרשע רע Jes. 3, 11.
ולטוב רע Jes. 5, 20.
וגם־הוא חכם ויבא רע Jes. 31, 2.
עשה שלום ובורא רע Jes. 45, 7.
ושמר ידו מעשות כל־רע Jes. 56, 2.
גם עברו דברי־רע Jer. 5, 28.
ואל־תעשו מאומה רע Jer. 39, 12.
אם־טוב ואם־רע Jer. 42, 6.
והיעצים עצת־רע בעיר Ez. 11, 2.
ואלי יחשבו־רע Hos. 7, 15.
דרשו־טוב ואל־רע Am. 5, 14.
שנאו־רע ואהבו טוב Am. 5, 15.
המנדים ליום רע Am. 6, 3.
כי־ירד רע מאת י׳י Mich. 1, 12.
חשבי־און ופעלי רע Mich. 2, 1.
ואהבי רשה Mich. 3, 2.
טהור עינים מראות רע Hab. 1, 13.
לחנצל מכף רע Hab. 2, 9.
עור לזבח אין רע Mal. 1, 8.
פסח וחלה אין רע Mal. 1, 8.
כל עשה רע Mal. 2, 17.

adj. masc.: וָרַע
ורע מעללים 1 Sam. 25, 3
ורע בעיניו Prv. 24, 18.

adj. masc.: וָרֵעַ *p.*
ועץ הדעת טוב ורע Gn. 2, 9.
ומעץ הדעת טוב ורע Gn. 2, 17.
כאלהים ידעי טוב ורע Gn. 3, 5.
לדעת טוב ורע Gn. 3, 22.
לא־ידעו היום טוב ורע Dt. 1, 39.
שבר זרוע רשע ורע Ps. 10, 15.

adj. masc.: הָרַע *p.*
את־הדבר הרע־הזה Ex. 33, 4.
אל־המקום הרע הזה Num. 20, 5.
העשה הרע בעיני י׳י Num. 32, 13.
הדור הרע הזה Dt. 1, 35.
ועשיתם הרע בעיני י׳י Dt. 4, 25.
לעשות הרע בעיני י׳י Dt. 9, 18.
ובערת הרע מקרבך Dt. 13, 6. 17, 7. 19, 19. 21, 21. 22, 21. 24. 24, 7.
כדבר הרע הזה בקרבך Dt. 13, 12. 19, 20.
הרע בעיני י׳י Dt. 17, 2.
את־הדבר הרע הזה Dt. 17, 5.
ובערת הרע מישראל Dt. 17, 12. 22, 22.
ואת־חמות ואת־הרע Dt. 30, 15.
כי־תעשו את־הרע Dt. 31, 29.
את כל־הדבר הרע Jos. 23, 15.

Digitized by Google

הרע בעיני יי Jud. 2, 11. 3, 7. 4, 1. 6, 1. 10, 6. 13, 1.
לעשות הרע בעיני יי Jud. 3, 12.
על כי־עשו את־הרע Jud. 3, 12.
ותעש הרע בעיני יי 1 Sam. 15, 19.
לעשות הרע בעיני 2 Sam. 12, 9.
הרע בעיני יי 1 Reg. 11, 6.
הרע בעיני יי 1 Reg. 14, 22.
ויעש הרע בעיני יי 1 Reg. 15, 26. 34. 22, 53.
לעשות הרע בעיני יי 1 Reg. 16, 19.
ויעשה עמרי הרע בעיני יי 1 Reg. 16, 25.
ויעש אחאב בן־עמרי הרע 1 Reg. 16, 30.
לעשות הרע בעיני יי 1 Rg. 21, 20. 25.
ויעשה הרע בעיני יי 2 Reg. 3, 2. 13, 11.
ויעש הרע בעיני יי 2 Reg. 8, 18, 27. 13, 2. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2. 21, 2. 20. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
לעשות הרע בעיני יי 2 Reg. 17, 17. 21, 6. 16
לעשות את־הרע 2 Reg. 21, 9.
עשו את־הרע בעיני 2 Reg. 21, 15.
ויעש הרע כי לא הכין לבו 2 Chr. 12, 14.
ויעש הרע בעיני יי 2 Chr. 21, 6. 22, 4. 33, 2. 36, 5. 9. 12.
ועשו הרע בעיני יי־ אלהינו 2 Chr. 29, 6.
לעשות הרע בעיני יי 2 Chr. 33, 6.
מה־הדבר הרע הזה Neh. 13, 17.
המן הרע הזה Esth. 7, 6.
ואת־הרע לא נקבל Job. 2, 10.
*ישוב הרע לשרדי Ps. 54, 7.
את־המעשה הרע Eccl. 4, 3.
ותעשד הרע בעיני Jes. 65, 12.
ויעשו הרע בעיני Jes. 66, 4.
אחרי שררות לבם הרע Jer. 3, 17.
בשררות לבם הרע Jer. 7, 24.
הרע בעיני נאם־יי Jer. 7, 30.
בשרירות לבם הרע Jer. 11, 8.
העם הזה הרע Jer. 13, 10.
שררות לבו־הרע Jer. 16, 12.
ועשה הרעה בעיני Jer. 18, 10.
שררות לבו־הרע Jer. 18, 12.
וישבום מדרכם הרע Jer. 23, 22.
אך עשים הרע בעיני Jer. 32, 30.
ויעש הרע בעיני יי Jer. 52, 2.
לבלתי־שוב מדרכו הרע Ez. 13, 22.
הרע כפים להיטיב Mich. 7, 3.

adj. masc.: וָרָע

והרע בעיניך עשיתי Ps. 51, 6.

adj. masc.: וְרָרָע *p.*

לשמע הטוב והרע 2 Sam. 14, 17.

adj. masc.: בָּרָע

אתם ברע לאמר Ex. 5, 19.
את־העם כי ברע הוא Ex. 32, 22.
טוב ברע אורע בטוב Lev. 27, 10.
אשר לא ברע Ps. 10, 6.
ימיקו ויודברו ברע Ps. 73, 8.
מלאך רשע יפל ברע Prv. 13, 17.
תמריץ ברע Prv. 20, 30.
מראות ברע Jes. 33, 15.

adj. masc.: בָּרָע

פן אראה ברע Gn. 44, 34.
מאוס ברע Jes. 7, 15. 16.

adj. masc.: לָרָע

האדם באדם לרע לו Eccl. 8, 9.
לא תלכו לרע לכם Jer. 7, 6.
במעשה ידיכם לרע לכם Jer. 25, 7.

adj. masc.: לָרָע *p.*

האדע בין־טוב לרע 2 Sam. 19, 36.
להבין בין־טוב לרע 1 Reg. 3, 9.

כי אם־לרע 2 Chr. 18, 17.

adj. masc.: לָרָע

לא יבקר בין־טוב לרע Lev. 27, 33.
כי רגליהם לרע ירוצו Prv. 1, 16.
האמרים לרע טוב Jes. 5, 20.
רגליהם לרע ירצו Jes. 59, 7.

adj. masc.: לָרָע *p.*

עלי כל־מחשבתם לרע Ps. 56, 6.
מסלת רשעים לרע Prv. 21, 12.
לא־תהיה אחרית לרע Prv. 24, 20.

adj. masc.: מָרָע

וסור מרע בינה Job. 28, 28.

adj. masc.: מֵרָע

נצר לשונך מרע Ps. 34, 14.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 27.
ירא את־יי וסור מרע Prv. 3, 7.
הסר רגלך מרע Prv. 4, 27.
סור מרע Prv. 13, 19.
חכם ירא וסר מרע Prv. 14, 16.
וביראת יי סור מרע Prv. 16, 6.
מסלת ישרים סור מרע Prv. 16, 17.
וסר מרע Job. 1, 1. 8. 2, 3.
וסר מרע משתולל Jes. 59, 15.

adj. masc.: לְמֵרָע

למרע ועד־טוב 2 Sam. 13, 22.
לבבם למרע Dan. 11, 27.

adj. masc. pl.: רָעִים

רעים וחמאים ליי מאד Gn. 13, 13.
מרוע פניכם רעים Gn. 40, 7.
וחלים רעים ונאמנים Dt. 28, 59.
דבריכם רעים 1 Sam. 2, 23.
והמים רעים והארץ משכלת 2 Reg. 2, 19.
ויעשו דברים רעים 2 Reg. 17, 11.
וימית בתחלאים רעים 2 Chr. 21, 19.
מדוע פניך רעים Neh. 2, 2.
מפני גאון רעים Job. 35, 12.
משלחת מלאכי רעים Ps. 78, 49.
ואל־תאשר בדרך רעים Prv. 4, 14.
חמד רשע מצוד רעים Prv. 12, 12.
שחו רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
צופות רעים וטובים Prv. 15, 3.
כל־ימי עני רעים Prv. 15, 15.
וכלי כליו רעים Jes. 32, 7.
והצלחתיך מיד רעים Jer. 15, 21.
ומכרתי את־הארץ ביד־ רעים Ez. 30, 12.

adj. masc. pl.: וְרָעִים

מעט ורעים היו Gn. 47, 9.
גדלים ורעים במצרים Dt. 6, 22.
ורעים לא נחקו Jer. 6, 29.

adj. m. pl.: הָרָעִים

מדוי מצרים הרעים Dt. 7, 15.
שובו מדרכיכם הרעים 2 Rg. 17, 13.
וישובו מדרכיהם הרעים 2 Chr. 7, 14
במעשינו הרעים Esr. 9, 13.
ממעלליהם הרעים Neh. 9, 35.
על־כל־שכני הרעים Jer. 12, 14.
חצי הרעב הרעים Ez. 5, 16.
שפטי הרעים Ez. 14, 21.
לא כדרכיהם הרעים Ez. 20, 44.
שובו מדרכיכם הרעים Ez. 33, 11.
את דרכיכם הרעים Ez. 36, 31.
מדרכיכם הרעים Zach. 1, 4.
וממעלליכם הרעים Zach. 1, 4.

adj. m. pl. constr.: רָעֵי

והבאתי רעי גוים Ez. 7, 24.

adj. fem. sg.: רָעָה *sbst.*

אם־תעשה עמנו רעה Gn. 26, 29.
את־דבתם רעה Gn. 37, 2.
חיה רעה אכלתהו Gn. 37, 20. 33.
למה שלמתם רעה Gn. 44, 4.
כי־רעה גמלוך Gn. 50, 17.
חשבתם עלי רעה Gn. 50, 20.
ראו כי רעה Ex. 10, 10
אם־רעה בעיני אדניה Ex. 21, 8.
והשבתי חיה רעה Lev. 26, 6.
הטובה הוא אם־רעה Num. 13, 19.
דבת־הארץ רעה Num. 14, 37.
לעשות טובה או רעה Num. 24, 13.
רוח רעה בין אבימלך Jud. 9, 23.
ואתה עשה אתי רעה Jud. 11, 27.
כי־עשה אני עמם רעה Jud. 15, 3.
ונבערה רעה מישראל Jud. 20, 13.
על־כל־חטאתינו רעה 1 Sam. 12, 19.
ובעתתו רוח־רעה 1 Sam. 16, 14.
והנה־נא רוח־אלהים רעה 1 S. 16, 15.
רוח־אלהים רעה 1 Sam. 16, 16.
רוח אלהים רעה 1 Sam. 18, 10.
ותהי רוח יי רעה 1 Sam. 19, 9.
כי אין בידי רעה ופשע 1 S. 24, 12.
וישב־לי רעה תחת טובה 1 S. 25, 21.
והמבקשים אל־אדני רעה 1 S. 25, 26.
ומה־בידי רעה 1 Sam. 26, 18.
כי לא־מצאתי בך רעה 1 Sam. 29. 6.
הנני מקים עליך רעה 2 Sam. 12, 11.
מת הילד ועשה רעה 2 Sam. 12, 18.
ואם־רעה תמצא־בו 1 Reg. 1, 52.
הנני מביא רעה 1 Reg. 14, 10.
וראו כי רעה זה מבקש 1 Reg. 20, 7.
הנני מבי אליך רעה 1 Reg. 21, 21.
ויי דבר עליך רעה 1 Reg. 22, 23.
תעשה לבני ישראל רעה 2 Rg. 8, 12.
מביא רעה על־ירושלם 2 Rg. 21, 12.
מביא רעה אל־המקום 2 Rg. 22, 16.
ויי דבר עליך רעה 2 Chr. 18, 22.
אם־תבוא עלינו רעה 2 Chr. 20, 9.
הנני מביא רעה 2 Chr. 34, 24.
וירע להם רעה גדלה Neh. 2, 10.
חשבים לעשות לי רעה Neh. 6, 2.
אם־תמתיק בפיו רעה Job. 20, 12.
לא־עשה לרעהו רעה Ps. 15, 3.
כי־נטו עליך רעה Ps. 21, 12.
ביום רעה Ps. 27, 5.
תמותת רשע רעה Ps. 34, 22.
ישלמוני רעה תחת טובה Ps. 35, 12.
לא יבשו בעת רעה Ps. 37, 19.
ומשלמי רעה תחת טובה Ps. 38, 21.
ביום רעה ימלטהו יי Ps. 41, 2.
עלי יחשבו רעה לי Ps. 41, 8.
שנות ראינו רעה Ps. 90, 15.
לא־תאנה אליך רעה Ps. 91, 10.
מעצר רעה ויגון Ps. 107, 39.
וישימו עלי רעה Ps. 109, 5.
משמועה רעה לא ירא Ps. 112, 7.
דוד עבדו מחרב רעה Ps. 144, 10.
ושאנן מפחד רעה Prv. 1, 33.
אל־תחרש על־רעך רעה Prv. 3, 29.
אם־לא גמלך רעה Prv. 3, 30.
ומרדף רעה למותו Prv. 11, 19.
ודרש רעה תבואנו Prv. 11, 27.
חמאים תרדף רעה Prv. 13, 21.
וגם־רשע ליום רעה Prv. 16, 4.
איש בליעל כרה רעה Prv. 16, 27.
קרץ שפתיו כלה רעה Prv. 16, 30.
משיב רעה Prv. 17, 13.
לא־תמיש רעה מביתו Prv. 17, 13.
ערום ראה רעה ונסתר Prv. 22, 3.
אל־תקנא באנשי רעה Prv. 24, 1.
ערום ראה רעה נסתר Prv. 27, 12.
יש רעה חולה Eccl. 5, 12.
וגם־זה רעה חולה Eccl. 5, 15.
יש רעה אשר ראיתי Eccl. 6, 1.
וביום רעה ראה Eccl. 7, 14.
במצודה רעה Eccl. 9, 12.
לעת רעה כשתפול Eccl. 9, 12.
יש רעה ראיתי Eccl. 10, 5.
הוללות רעה Eccl. 10, 13.
כי לא תדע מה־יהיה רעה Eccl. 11, 2.
והעבר רעה מבשרך Eccl. 11. 10.
כי־גמלו להם רעה Jes. 3, 9.
כי־יעץ עליך ארם רעה Jes. 7, 5.
ופקדתי על־תבל רעה Jes. 13, 11.
ובא עליך רעה Jes. 47, 11.
רעה תבא אליהם Jer. 2, 3
רעה אנכי מביא מצפון Jer. 4, 6.
ולא־תבוא עלינו רעה Jer. 5, 12.
כי רעה נשקפה מצפון Jer. 6, 1.
מביא רעה אל־העם הזה Jer. 6, 19.
מרעה אל־רעה יצאו Jer. 9, 2.
הנני מביא אליהם רעה Jer. 11, 11.
דבר עליך רעה Jer. 11, 17.
כי־אביא רעה אל־אנשי ענתות Jer. 11, 23.
הפגעתי בך בעת רעה Jer. 15, 11.
מחסי אתה ביום רעה Jer. 17, 17.
הביא עליהם יום רעה Jer. 17, 18.
יוצר עליכם רעה Jer. 18, 11.
תחת־טובה רעה Jer. 18, 20.
הנני מביא רעה Jer. 19, 3.
ותחי מרוצתם רעה Jer. 23, 10.
כי־אביא עליהם רעה Jer. 23, 12.
לא־תבוא עליכם רעה Jer. 23, 17.
הנה רעה יצאת Jer. 25, 32.
עשים רעה גדולה Jer. 26, 19.
עשים רעה גדולה Jer. 44, 7.
מביא רעה על־כל־בשר Jer. 45, 5.
חשבו עליה רעה Jer. 48, 2.
כי־שמעה רעה שמעו Jer. 49, 23.
והבאתי עליהם רעה Jer. 49, 37.
ביום רעה Jer. 51, 2.
רעב וחיה רעה Ez. 5, 17.
רעה אחת רעה הנה באה Ez. 7, 5.
חיה רעה אעביר בארץ Ez. 14, 15.
חרב ורעב וחיה רעה Ez. 14, 21.
חיה־רעה מן־הארץ Ez. 34, 25.
וחשבת מחשבת רעה Ez. 38, 10.
לחביא עלינו רעה גדלה Dan. 9, 12.
אם־תהיה רעה בעיר Am. 3, 6.
כי עת רעה היא Am. 5, 13.
וירע אל־יונה רעה גדולה Jon. 4, 1.
על־המשפחה הזאת רעה Mich. 2, 3.
כי עת רעה היה Mich. 2, 3.
לא־תבוא עלינו רעה Mich. 3, 11.
חשב על־יי רעה Nah. 1, 11.

וְרָעָה

*ורעה עינך באחיך Dt. 15, 9.
ורעה לא־תמצא בך 1 Sam. 25, 28.
*ורעה לך זאת 2 Sam. 19, 8.
ורעה בלבבם Ps. 28, 3.
ורעה רבה Eccl. 2, 21.
ורעה לא ראינו Jer. 44, 17.

הָרָעָה

פן־תדבקני הרעה Gn. 19, 19.
הרעה הגדלה הזאת Gn. 39, 9.
הרעה אשר גמלנו Gn. 50, 15.
והנחם על־הרעה Ex. 32, 12.
וינחם יי על־הרעה Ex. 32, 14.
עד־מתי לעדה הרעה Num. 14, 27.
לכל־העדה הרעה Num. 14, 35.
כל־הרעה אשר עשה Dt. 31, 18.
וקראת אתכם הרעה Dt. 31, 29.
איכה נהיתה הרעה הזאת Jud. 20, 3.
מה הרעה הזאת Jud. 20, 12.
כי־נגעת עליהם הרעה Jud. 20, 34.
כי־נגעה עליו הרעה Jud. 20, 41.
את־הרעה הגדולה הזאת 1 S. 6, 9.
עשיתם את כל־הרעה 1 S. 12, 20.
וסרה מעליו רוח הרעה 1 S. 16, 23.
כי־כלתה הרעה 1 Sam. 20, 7. 9.
את־הרעה עליך 1 Sam. 20, 13.
שאול מחריש הרעה 1 Sam. 23, 9.
ואני גמלתיך הרעה 1 Sam. 24, 18.
כלתה הרעה אל־אדניט 1 S. 25, 17.
לעשה הרעה כרעתו 2 Sam. 3, 39.
אל־אדות הרעה הגדולה 2 S. 13, 16.
והדיח עלינו את־הרעה 2 S. 15, 14.
אל־אבשלום את־הרעה 2 Sam. 17 14.
מכל־הרעה אשר־באה 2 Sam. 19, 8.
וינחם יי אל־הרעה 2 Sam. 24, 16.
הרעה אשר ידע לבבך 1 Reg. 2, 44.

Digitized by Google

את כל־הרעה הזאת 1 Reg. 9, 9.
ואת־הרעה אשר הדד 1 Reg. 11, 25.
ירבעם מדרכו הרעה 1 Reg. 13, 33.
ועל כל־הרעה אשר־עשה 1 Rg. 16, 7.
לא־אבי הרעה בימיו 1 Reg. 21, 29.
בימי בנו אביא הרעה 1 Reg. 21, 29.
זאת הרעה מאת י״י 2 Reg. 6, 33.
בכל הרעה אשר־אני מביא 2 Reg. 22, 20.
וינחם על־הרעה 1 Chr. 21, 15.
כל־הרעה הזאת 2 Chr. 7, 22.
ולא־תראינה עיניך בכל הרעה 2 Chr. 34, 28.
אתם ראים הרעה Neh. 2, 17.
את כל־הרעה הזאת Neh. 13, 18.
לעשת את כל־הרעה Neh. 13, 27.
כלתה אליו הרעה Esth. 7, 7.
הרעה חזאת הבאת עליו Job. 2, 11.
כל־הרעה אשר־הביא Job. 42, 11.
מעשה הרעה Eccl. 8, 11.
לא־יבאו ימי הרעה Eccl. 12, 1.
מפני הרעה נאסף חצדיק Jes. 57, 1.
מצפון תפתח הרעה Jer. 1, 14.
מן־המשפחה הרעה Jer. 8, 3.
הרעה הגדולה חזאת Jer. 16, 10.
ונחמתי על־הרעה Jer. 18, 8.
מדרכו חרעה Jer. 18, 11.
כל־הרעה אשר דברתי Jer. 19, 15.
איש מדרכו הרעה Jer. 25, 5.
וישבו איש מדרכו חרעה Jer. 26, 3.
ונחמתי אל־הרעה Jer. 26, 3.
וינחם י״י אל־הרעה Jer. 26, 13.
וינחם י״י אל־הרעה Jer. 26, 19.
את כל־הרעה הזאת Jer. 32, 23.
כל־הרעה הגדולה הזאת Jer. 32, 42.
איש מדרכו הרעה Jer. 35, 15. 36, 7.
כל־הרעה אשר־דברתי Jer. 36, 31.
את־הרעה הזאת אל־המקום Jer. 40, 2.
כל־הרעה אשר עשה Jer. 41, 11.
כי נחמתי אל־הרעה Jer. 42, 10.
מפני הרעה Jer. 42, 17.
כל־הרעה אשר הבאתי Jer. 44, 2.
על־כן קראת אתכם הרעה Jer. 44, 23.
את כל־הרעה אשר־תבוא Jer. 51, 60.
ולא־תקום מפני הרעה Jer. 51, 64.
לעשות להם הרעה הזאת Ez. 6, 10.
ונחמתם על־הרעה Ez. 14, 22.
את כל־הרעה הזאת Dan. 9, 13.
וישקד י״י על־הרעה Dan. 9, 14.
ונחם על־הרעה Joel 2, 13.
ותקדים בעדינו הרעה Am. 9, 10.
בשלמי הרעה הזאת Jon. 1, 7.
למי־הרעה הזאת לנו Jon. 1, 8.
איש מדרכו הרעה Jon. 3, 8.
שבו מדרכם הרעה Jon. 3, 10.
וינחם האלהים על־הרעה Jon. 3, 10.
ונחם על־הרעה Jon. 4, 2.

בְּרָעָה

בריה שאלה Gn. 44, 29.
בריה הוציאם Ex. 32, 12.
ולמח תתגרה בריה 2 Reg. 14, 10.
כי ברעה היתה בביתו 1 Chr. 7, 23.
למה תתגרה ברעה 2 Chr. 25, 19.
ברעה גדלה ובחרפה Neh. 1, 3.
פיך שלחת ברעה Ps. 50, 19.
מה־תתהלל בריה הגבור Ps. 52, 3.
נפשם בריה תתמוגג Ps. 107, 26.
יפול ברעה Prv. 17, 20.
ורשעים יכשלו בריה Prv. 24, 16.
ומקשה לבו יפול ברעה Prv. 28, 14.

בָּרָעָה

ואבינה בריה אשר עשה Neh. 13, 7.
בריה אשר־ימצא Esth. 8, 6.

לָרָעָה

חמצבה הזאת לריה Gn. 31, 52.
והבדילו י״י לרעה Dt. 29, 20.
וד־י״י היתה־בם לרעה Jud. 2, 15.
וכל אשר־קמו עליך לרעה 2S. 18, 32.
כי כל־ימיו לרעה 2 Chr. 18, 7.
לרעה ולא לטובה Jer. 21, 10.
לזעוה לרעה Jer. 24, 9.
מחשבות שלום ולא לרעה Jer. 29, 11.
לעם הזה כי אם־לרעה Jer. 38, 4.
לרעה ולא לטובה Jer. 39, 16.
הנני שם פני בכם לרעה Jer. 44, 11.
שקד עליהם לרעה Jer. 44, 27.
ויקומו דברי עליכם לרעה Jer. 44, 29.
ושמתי עיני עליהם לריה Am. 9, 4.
והמה עזרו לרעה Zach. 1, 15.

לָרָעָה

ממהרות לרוץ לרעה Prv. 6, 18.

וְלָרָעָה

למלחמה ולרעה ולדבר Jer. 28, 8.

מָרָעָה

עבדו חשך מרעה 1 Sam. 25, 39.
מרעה לבלתי עצבי 1 Chr. 4, 10.
כבסי מרעה לבך Jer. 4, 14.
מרעה אל־רעה יצאו Jer. 9, 2.

constr.: רָעַת

רבה רעת האדם Gn. 6, 5.
את רעת אבימלך Jud. 9, 56.
רעת אנשי שכם Jud. 9, 57.
ואת רעת נבל 1 Sam. 25, 39.
להעביר את־רעת המן Esth. 8, 3.
רעת האדם רבה עליו Eccl. 8, 6.
רעת עמי ישראל Jer. 7, 12.
בגלל רעת בית־ישראל Jer. 11, 17.
על כל־רעת בני־ישראל Jer. 32, 32.
מפני רעת רעתכם Hos. 10, 15.
רעת רעהו אל־תחשבו Zach. 8, 17.

וְרָעָת

וריח איש אחיו Zach. 7, 10.

מָרַעַת

מרעת יושבי בה Ps. 107, 34.
מרעת ישבי־בה Jer. 12, 4.

cum suff.: רָעָתִי

חשבי רעתי Ps. 35, 4.
שמחי רעתי Ps. 35, 26.
ודרשי רעתי דברו הוות Ps. 38, 13.
חפצי רעתי Ps. 40, 15. 70, 3.
מבקשי רעתי Ps. 71, 13. 24.
שמעו רעתי ששו Thr. 1, 21.

cum suff.: בְּרָעָתִי

ואל־אראה ברעתי Num. 11, 15.

cum suff.: רָעָתְךָ *p.*

הטה דוד מבקש רעתך 1 S. 24, 10.
וחשיב י״י את־רעתך 1 Reg. 2, 44.
הלא רעתך רבה Job. 22, 5.
אם־יושיעוך בעת רעתך Jer. 2, 28.
על־מי לא־עברה רעתך Nah. 3, 19.

cum suff.: בְּרָעָתֵךְ *p.*

בריעתך כי איש דמים 2 Sam. 16, 8.

cum suff.: רָעָתֵךְ

תיסרך רעתך Jer. 2, 19.
זאת רעתך כי מר Jer. 4, 18.
ונכלמת מכל רעתך Jer. 22, 22.
אחרי כל־רעתך Ez. 16, 23.
בטרם תגלה רעתך Ez. 16, 57.

cum suff.: רָעָתֵכִי

כי רעתכי אז תעלזי Jer. 11, 15.

cum suff.: בְּרָעָתֵךְ

ותבטחי ברעתך Jes. 47, 10.

cum suff.: וּבְרָעָתֵךְ

בזנותיך וברעתך Jer. 3, 2.

cum suff.: רָעַתְכֶם

כי־רעתכם רבה 1 Sam. 12, 17.
מפני רעת רעתכם Hos. 10, 15.

cum suff.: רָעָתוֹ

ולא מבקש רעתו Num. 35, 23.
תגלה רעתו בקהל Prv. 26, 26.
אין איש נחם על־רעתו Jer. 8, 6.

cum suff.: וְרָעָתוֹ

וריעתו מהרה מאד Jer. 48, 16.

cum suff.: בְּרָעָתוֹ

ברעתו ידחה רשע Prv. 14, 32.
ויש רשע מאריך ברעתו Eccl. 7, 15.
אל־תרא גם־אתה ברעתו Obad. 1, 13.

cum suff.: כְּרָעָתוֹ

לעשה הרעה כרעתו 2 Sam. 3, 39.

cum suff.: לְרָעָתוֹ

שמור לבעליו לרעתו Eccl. 5, 12.

cum suff.: מֵרָעָתוֹ

מרעתו אשר דברתי עליו Jer. 18, 8.
שבו איש מרעתו Jer. 23, 14.
להציל לו מרעתו Jon. 4, 6.

cum suff.: רָעָתָהּ

כן חקרה רעתה Jer. 6, 7.

cum suff.: רָעָתָם

במבקשי רעתם Esth. 9, 2.
רעתם אשר עזבוני Jer. 1, 16.
ובעת רעתם יאמרו Jer. 2, 27.
בעת רעתם Jer. 11, 12.
בעד רעתם Jer. 11, 14.
ושפכתי עליהם את־רעתם Jer. 14, 16.
בביתי מצאתי רעתם Jer. 23, 11.
על כל־רעתם Jer. 33, 5.
מפני רעתם אשר עשו Jer. 44, 3.
רעתם אשר־עשו בציון Jer. 51, 24.
תבא כל־רעתם לפניך Thr. 1, 22.
כל־רעתם זכרתי Hos. 7, 2.
כל־רעתם בגלגל Hos. 9, 15.
כי רבה רעתם Joel 4, 13.
כי־עלתה רעתם לפני Jon. 1, 2.

cum suff.: בְּרָעָתָם

ברעתם ישמחו־מלך Hos. 7, 3.

cum suff.: וּבְרָעָתָם

וברעתם יצמיתם Ps. 94, 23.

cum suff.: מֵרָעָתָם

לשוב מרעתם Jer. 44, 5.

pl.: רָעוֹת

כי רעות בנות לנען Gn. 28, 8.
רעות מראה ודקות בשר Gn. 41, 3.
רעות המראה ודקת הבשר Gn. 41, 4.
רעות רבות וצרות Dt. 31, 17.
תמצאן אתו רעות רבות Dt. 31, 21.
אספה עלימו רעות Dt. 32, 23.
רבות רעות צדיק Ps. 34, 20.
כי אפפו־עלי רעות Ps. 40, 13.
כי־רעות במעורם Ps. 55, 16.
חשבו רעות בלב Ps. 140, 3.
ופי רשעים יביע רעות Prv. 15, 28.
תאנים רעות מאד Jer. 24, 2.
והרעות רעות מאד Jer. 24, 3.
את־רעות אבותיכם Jer. 44, 9.
ואת־רעות מלכי יהודה Jer. 44, 9.
ואת רעות נשיו Jer. 44, 9.
ואת רעת נשיכם Jer. 44, 9.
רעות בית ישראל Ez. 6, 11.

pl.: וְרָעוֹת

דלות ורעות תאר Gn. 41, 19.
צרות רבות ורעות Ps. 71, 20.
ורעות שמרון Hos. 7, 1.

pl.: הָרָעוֹת

מצאוני הרעות האלה Dt. 31, 17.
גם את־הרעות למדתי Jer. 2, 33.
ותעשי הרעות ותוכל Jer. 3, 5.
וכתאנים הרעות Jer. 24, 8.
לא תצא הרעות והטוב Thr. 3, 38.
אל־הרעות אשר עשו Ez. 6, 9.
את־התועבות הרעות Ez. 8, 9.

pl.: וְהָרָעוֹת

חפרות הרקות והרעות Gn. 41, 20.
הפרות הרקות והרעת Gn. 41, 27.
והרעות רעות מאד Jer. 24, 3.

pl.: בְּרָעוֹת

כי־שבעה ברעות נפשי Ps. 88, 4.

pl.: לְרָעוֹת

אחרי־רבים לרעת Ex. 23, 2.

pl. c. suff.: רָעוֹתֵיכֶם

מכל־רעותיכם וצרתיכם 1 S. 10, 19.
ואת רעתיכם Jer. 44, 9.
רעותיכם אשר עשיתם Ez. 20, 43.

pl. c. suff.: בְּרָעוֹתֵיהֶם

ותפלתי ברעותיהם Ps. 141, 5.

רַע

ע״ו, ונכנוי רַעִי, ולנוכו כוונ וכעצ והעיס, ל״מ מיעצ הכעס וגעצ העון עס וכזומס.

n. m. (c. s. רַעְיוֹ), fremitus, tumultus, veluti de tonitru tanquam dei voce. LXX. *κράζειν, φίλος.*

למה תריעי רע Mich. 4, 9.

cum suff.: רַעְיוֹ

יגיד עליו רעו Job. 36, 33.

cum suff.: בְּרֵעָה

את־קול העם ברעה Ex. 32, 17.

מֵרַע

v. s. Hif-il verb. רָעַע

רֵע

socius, v. s. רֵעָה *p.* 1069.

רַעַת

ע״כ, ועתידו יִרְעֲה, ומוכנו כסיסה וויס וצפיעה ועפעוף [פליעפעטן, עריי-פעלן], ניקס שקותו לעצם הכוול, וכן ריעה נעדנין, וסקנן יֵרֵה, ודומס יָרֵה, דָּרֵב וכדומס, שנכוולס הסמנות נוילה וסיסה. הכוסף יוצ כדכרו, וולוכו הכיך לריעוף [עריי-פעלן לעפעטן].

v. intr. (impf. יִרְעֶה), manare, stillare, delabi, seq. acc. fluidi, cogn. יָרֵה et comp. דָּרַב. *Hi.* destil-

Digitized by Google

lare, coelitus demittere. LXX. *ῥύειν, πιαίνειν, πλήθειν, σκαίζειν*; *Hi. εὐφραίνειν.*

3 *imperf. pl.:* יִרְעֲפוּ
Job. 36, 28. ירעפו עלי ׀ אדם רב
Ps. 65, 13. ירעפו נאות מדבר
Prv. 3, 20. שחקים ירעפו־טל
3 *imperf. pl.:* יִרְעָפֻן
Ps. 65, 12. תעלניך ירעפון דשן
Hif-il: הַרְעִיף
impt. pl.: הַרְעִיפוּ
Jes. 45, 8. הרעיפו שמים ממעל

רָעַץ

ג׳, וסעיד יִרְעַץ, ומוכנו כמו רָעֵץ נוסף ע׳, וכמו רָצַץ הכה, ותמצותו ונוכח וזביח והדקה [נעצטיימעטן, קוֹלַאמען], נהשלמה על כניעת עם, וקולי הוא לך הסמוס של רָצַץ לעיל.

v. tr. (impf. יִרְעַץ), sicut רָצַץ יִרְצַץ (nisi ex רָעַץ transpositum est), confringere, valide opprimere. LXX. *θραύειν, σαθρόν.*

2 *imperf.:* תִּרְעַץ
Ex. 15, 6. ימינך ׳י תרעץ אויב
3 *impf. pl.:* וַיִּרְעֲצוּ
Jud. 10, 8. ויעצו וירצצו

רָעַשׁ

ג׳, וסעיד יִרְגַּשׁ, ומוכנו כלכול ונפוף לכה ולכה, סעיכה ועיעוב, ל׳ע כלכול וסעור שכלי התנופה ע׳י רוח, מנוע הקין והשמים והכריס, והזכח מיסוד והכלכה עניעית, ולוחם ט רֶגֶז, רָגַשׁ, רַחַשׁ, והסמוס נהפעל רָגַשׁ לקין. הכפעל כלכן נכיכו, והנוסף יולף ויקוק, ונהשלמה ג׳כ על הקיקה, כאשר כשלו פעלי קרג ונקר.

v. intr. (impf. יִרְגַּשׁ), ultro citroque agitari, de omni vehementiori rei commotione cum stridore facta, veluti de fluctuatione aristarum vento motitarum, de tremore et concussione terrae, montium, coelorum, cogn. רֶגֶז, רַחַשׁ, רָגַז, רָעַשׁ (transpos.). *Ni.* vehementer commoveri. *Hi.* conquassare, concutere; efficere, ut quid exiliat s. exsultet. LXX. *τρέμειν, φρυάσσεσθαι, ἔντρομον γίνεσθαι, φοβεῖσθαι, ταράσσεσθαι, ὑπεραίρεσθαι*; *Pi. συσσείειν, περιτιθέναι.*

3 *perf. f.:* רָעֲשָׁה *p.*
Jud. 5, 4. ארץ רעשה גם־שמים
Ps. 68, 9. ארץ רעשה
Jer. 8, 16. רעשה כל־הארץ
Jer. 49, 21. מקול נפלם רעשה הארץ
3 *perf. pl.:* רָעֲשׁוּ
Joel 2, 10. רעשו שמים
Nah. 1, 5. הרים רעשו ממנו
3 *perf. pl.:* וְרָעֲשׁוּ
Ez. 38, 20. ורעשו מפני דגי הים
Joel 4, 16. ורעשו שמים וארץ
part. pl.: רֹעֲשִׁים
Jer. 4, 24. ההרים והנם רעשים
3 *imperf.:* יִרְעַשׁ
Ps. 72, 16. יעש כלבנון פריו
3 *impf. fem.:* תִּרְעַשׁ
Jer. 10, 10. מקצהו תרעש הארץ
3 *impf. fem.:* וְתִרְעַשׁ
Jes. 13, 13. ותרעש הארץ ממקומה
3 *impf. fem.:* וַתִּרְעַשׁ
2 Sam. 22, 8. ותרעש הארץ
Ps. 18, 8. ותגעש ותרעש ׀ הארץ
Ps. 77, 19. רגזה ותרעש הארץ
Jer. 51, 29. ותרעש הארץ ותחל
3 *imperf. pl.:* יִרְעָשׁוּ
Ps. 46, 4. ירעשו־הרים בגאותו
Ez. 26, 15. ירעשו האיים
Ez. 27, 28. ירעשו מגרשות
3 *imperf. pl.:* וַיִּרְעָשׁוּ
Jes. 24, 18. וירעשו מוסדי ארץ
3 *imperf. pl.:* וַיִּרְעֲשׁוּ
Am. 9, 1. וירעשו הספים
3 *impf. f. pl.:* תִּרְעַשְׁנָה
Ez. 26, 10. תרעשנה חומותיך
Nif-al: נִרְעָשׁ
3 *perf. fem.:* נִרְעֲשָׁה
Jer. 50, 46. נרעשה הארץ
Hif-il: הִרְעִישׁ
2 *perf.:* הִרְעַשְׁתָּה
Ps. 60, 4. הרעשתה ארץ פצמתה
1 *perf.:* הִרְעַשְׁתִּי
Ez. 31, 16. הרעשתי גוים
1 *perf.:* וְהִרְעַשְׁתִּי
Hag. 2, 7. והרעשתי את־כל־הגוים
part. masc.: מַרְעִישׁ *sg.*
Jes. 14, 16. מרעיש ממלכות
Hag. 2, 6. מרעיש את־השמים
Hag. 2, 21. מרעיש את־השמים
2 *impf. c. s.:* תַּרְעִישֵׁנִי *c. h int.*
Job. 39, 20. התרעישנו כארבה

רַעַשׁ

ג׳, ומוכנו נעש וסעור וכלכול, ל״ע נעש קול ענלה ומרכבה, ולהיכת הסוס וסיית המלחמה וכלכול סרוסק ונעש מלכן וכדומה. ועש״ע מוה הִרְעִישָׁה, רִטּוּשׁ וכן הכנה.

n. m., commotio vehemens, de currus acceleratione, de instructae aciei accursu, de tumultu proelii, de agitatione s. vibratione cuspidis, de tremore s. conquassatione orbis. LXX. *σεισμός, συσσεισμός, ἔνδεια, δόλος.*

Job. 18, 8. ואחר הרוח רעש
Ez. 3, 12. קול רעש גדול
Ez. 3, 13. וקול רעש גדול
Ez. 37, 7. כהנבאי והנה־רעש
Ez. 38, 19. יהיה רעש גדול
Nah. 3, 2. וקול רעש אופן וְרַעַשׁ
Jer. 10, 22. ורעש גדול מארץ צפון הָרַעַשׁ
1 Reg. 19, 12. ואחר הרעש אש
Zach. 14, 5. נסתם מפני הרעש *p.* הָרַעַשׁ
Am. 1, 1. שנתים לפני הרעש בְּרַעַשׁ
Job. 39, 24. ברעש ורגז יגמא־ארץ
Jes. 9, 4. סאן ברעש
Ez. 12, 18. לחמך ברעש תאכל בְּרַעַשׁ
1 Reg. 19, 11. לא ברעש ׳י וּבְרַעַשׁ
Jes. 29, 6. ברעם וברעש וְלַרַעַשׁ
Job. 41, 21. וישחק לרעש כידון מַרְעֵשׁ
Jer. 47, 3. מרעש לרכבו

רָפָא

פ״כ, ומוכנו קניעת הסכה [פֶעכניכדעט], ומוה קפ״כ ריפוי נכלל, שהוא ע׳י קניעה, כי מכוכו הפעל קיעה וקפיכה וקצור וקנוט, כאשר יעיד עליו פעל

סדומה ביוכי [*ῥάπ-τειν*], וכן הלוך המכוון ביוכי. ולפעמים במוכן מוסרי, מעכין עוכר ותצומה וכפוי לכי הכנעה, כקוס ועוכר וכדומה. הכנעל נִרְפָּא הפעולי, מרפוי המים ע׳י הככנסה לעתים. הכנכד ג״כ מקבור וקיעת מוכח הצבור, או מרפוי נכללי, והסתפעל כלרכוי. ועל שלתמוכות הנוע מפעל הוה כלקו הים הסופי הם, מקלוף הילוע.

v. tr. (interdum רָפַה, compluribus in formis), *ῥάπτειν*, ligare; spec. obligare vulnus, hinc sanare, mederi, vel gener. in bonum et integrum statum restituere, instaurare, reparare, auxiliari (Job. 13, 4.). *Ni.* sanari (vel restituta valetudine vel spirit. condonatione peccatorum), refici, consanescere, de aqua amara: potabilem fieri, *Pi.* reficere, veluti aram fractam et dirutam, aquas (ut potari queant); facere aliquem sanandum. *Hitpa.* sanari se curare. LXX. *ἐᾶσθαι, ἰατρεύειν, ῥύεσθαι*; prt. רֹפֵא, *ἰατρός, ἐνταφιαστής*; *Pi. σωματοποιεῖν*; רִפֵּא יְרַפֵּא, *ἰατρεῖον.*

3 *perf.:* רָפָא כסוג קִקוֹל וְרָפָא
Jes. 6, 10. ושב ורפא לו
3 *prf. c. s.:* וּרְפָאָם
Jes. 19, 22. ונעתר להם ורפאם
1 *prf. c. s.:* וּרְפָאתִיו
Jes. 57, 19. אמר ׳י ורפאתיו
1 *prf. c. s.:* רְפָאתִים
Hos. 11, 3. ולא ידעו כי רפאתים
1 *prf. c. s.:* וּרְפָאתִם
Jer. 33, 6. ארכה ומרפא ורפאתם
part. masc.: רֹפֵא *sg.*
2 Reg. 20, 5. הנני רפא לך
Jer. 8, 22. אם־רפא אין שם
part. masc.: הָרוֹפֵא
Ps. 103, 3. הרפא לכל תחלואיכי
Ps. 147, 3. הרופא לשבורי לב
part. c. suff.: רֹפְאֶךָ *p.*
Ex. 15, 26. כי אני ׳י רפאך
part. m. pl.: הָרֹפְאִים
Gn. 50, 2. את־הרפאים לחנט
Gn. 50, 2. ויחנטו הרפאים
part. pl.: בָּרֹפְאִים
2 Chr. 16, 12. לא־דרש את־׳י כי ברפאים
pl. constr.: רְפָאֵי
Job. 13, 4. רפאי אלל כלכם
inf. abs.: וָרָפוֹא
Jes. 19, 22. נגף ורפוא
inf. constr.: לִרְפוֹא
Eccl. 3, 3. ועת לרפוא
Hos. 5, 13. לא יוכל לרפא לכם
inf. c. suff.: כִּרְפָאִי
Hos. 7, 1. כרפאי לישראל
impt. sg.: רְפָא
Num. 12, 13. אל נא רפא נא לה
impt. sg.: רְפָה
Ps. 60, 4. רפה שבריה כי־מטח
impt. sg.: מלרע רְפָאֵה
Ps. 41, 5. רפאה נפשי
impt. sg. c. s.: רְפָאֵנִי
Ps. 6, 3. רפאני ׳י כי נבהלו
Jer. 17, 14. רפאני ׳י וארפא
1 *imperf.:* אֵרָפֵא
Dt. 32, 39. מחצתי ואני ארפא
Jer. 3, 22. ארפא משובתיכם
Hos. 14, 5. ארפא משובתם
1 *imperf.:* וְאֵרָפֵא
2 Chr. 7, 14. וארפא את־ארצם
1 *impf. c. s.:* אֶרְפָּאֵהוּ
Jer. 30, 17. וממכותיך ארפאך
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְפָּאֵהוּ
Jes. 57, 18. דרכיו ראיתי וארפאהו
2 *impf. c. s.:* וַתִּרְפָּאֵנִי
Ps. 30, 3. שועתי אליך ותרפאני
3 *imperf.:* יִרְפָּא
2 Reg. 20, 8. כי־ירפא ׳י לי
Jes. 30, 26. ומחץ מכתו ירפא
Thr. 2, 13. מי ירפא־לך
3 *imperf.:* וַיִּרְפָּא
Gn. 20, 17. וירפא אלהים
2 Chr. 30, 20. וירפא את־העם
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְפָּאֵנִי
Hos. 6, 1. כי הוא טרף וירפאנו
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְפָּאֵם
Ps. 107, 20. ישלח דברו וירפאם
3 *impf. f. pl.:* תִּרְפֶּינָה
Job. 5, 18. ימחץ וידו תרפינה
Nif-al: נִרְפָּא 3 *perf.*
Lev. 13, 37. נרפא הנתק טהור הוא
Lev. 14, 3. נרפא נגע־הצרעת
Lev. 14, 48. כי נרפא הנגע
Jes. 53, 5. ובחבורתו נרפא־לנו
3 *perf.:* וְנִרְפָּא
Lev. 13, 18. שחין ונרפא
3 *perf. fem.:* נִרְפְּתָה *p.*
Jer. 51, 9. ולא נרפתה
3 *perf. pl.:* וְנִרְפְּאוּ
Ez. 47, 8. ונרפאו המים
inf. constr.: הֵרָפֵא
Jer. 15, 18. מאנה הרפא
inf. constr.: לְהֵרָפֵא
Dt. 28, 27. 35. לא־תוכל להרפא
inf. constr.: לְהֵרָפֵה
Jer. 19, 11. לא יוכל להרפה עוד
1 *imperf.:* וְאֵרָפֵא
Jer. 17, 14. רפאני ׳י וארפא
2 *imperf.:* תֵּרָפֵא
Jer. 51, 8. אולי תרפא
2 *impf. pl.:* תֵּרָפְאוּ
1 Sam. 6, 3. אז תרפאו ונודע לכם
3 *impf. pl.:* יֵרָפְאוּ
Ez. 47, 11. ולא ירפאו למלח נתנו
3 *impf. pl.:* וְיֵרָפְאוּ
2 Rg. 2, 22. וירפו המים עד היום
3 *impf. pl.:* וְיֵרָפְאוּ
Ez. 47, 9. המים האלה וירפאו
Pi-el: רִפֵּא
1 *perf.:* רִפֵּאתִי
2 Reg. 2, 21. רפאתי למים האלה
2 *perf. pl.:* רִפֵּאתֶם
Ez. 34, 4. החולה לא־רפאתם
1 *perf. pl.:* רִפֵּאנוּ
Jer. 51, 9. רפאנו את־בבל
inf. abs.: וְרַפֹּא
Ex. 21, 19. ורפא ירפא
inf. constr.: יְרַפֵּא
Ex. 21, 19. ורפא ירפא
Zach. 11, 16. והנשברת לא ירפא
3 *imperf.:* וַיְרַפֵּא
1 Reg. 18, 30. וירפא את־מזבח ׳י
3 *impf. pl.:* וַיְרַפְּאוּ
Jer. 6, 14. וירפאו את־שבר בת־עמי
3 *impf. pl.:* וַיְרַפְּאוּ
Jer. 8, 11. וירפו את־שבר בת־עמי
Hitpa-el: הִתְרַפֵּא
inf. constr.: לְהִתְרַפֵּא
2 Reg. 8, 29. יורם המלך להתרפא
2 Reg. 9, 15. יהורם המלך להתרפא

Digitized by Google

וישב להתרפא בירזעאל 2 Chr. 22,6.

רְפָאָה

ס״נ, והכרוי רְפָאוֹת, ומוכנו רפוי ולקוכה [סיילונג], כל רפוי מחכה והעלקת קרוכה, והמחקל שגוי. נס״ע רפוקה כדומה, ס״מ קבחת הרפוקה, קפני הרפוקה, רפוקת הכעס, רפוקת הגוף. והתוקניי שם רְפוּאִיי.

n. f. (pl. רְפָאוֹת), sanatio, remedium, medicina, emplastrum, neohebr. inde רְפוּאִי, medicinalis. LXX. *ἴαμα, ἴασις, ἰατρεύειν.*

pl.: רְפָאוֹת

רפאות תעלה ארן לך Jer. 30, 13.
לשוא הרביתי רפאות Jer. 46, 11.
לחת רפאות לשום תחול Ez. 30, 21.

רְפָאוּת

ס״נ ומופעט, ע״מ סְבָלוּת, ומוכנו לקוכה ויקוק והקלחה [נעכעווכג, סיילונג], וקל לסכין מעכה.

n. f. abstr. (ad s. f. סְבָלוּת), sanatio, convalescentia. LXX. *ἴασις.*

רפאות תהי לשרך Prv. 3, 8.

מַרְפֵּא

ס״ו, ולפעמים נסק מַרְפֵּה, וכי גם נפעל הקלוף. מוכנו רפוי והקלחה ויקוק והקלחה, נהשקלה על הקועה ועוכה וקלון מכאה וכדומה. נגחלק יפוכר שהיו לומרים מַרְפֵּא למקנעג, כמו קק״כ אֲסוּתָא, ולא היו לומרים לוחו נכית המלכג, אפני נעול כית המלכג.

n. m. (interdum מַרְפֵּה, eadem vicissitudine, quae in verbo quoque invaluit), sanatio, curatio vel omnino restitutio in pristinum integritatis statum, hinc salus, recreatio spiritualis, etiam remedium, medicamentum, quo bona corporis valitudo vel conservatur vel reficitur. Tempore templi secundi acclamabatur hoc vocabulum sternutantibus, pro quo posterius אֲסוּתָא; et forma hierosolymitana סֵי (impf. apoc. v. אֲסֵי). LXX. *ἴαμα, ἴασις, ἰατρεία, ἰατρός* (מְרַפֵּא); אֵיךְ־מַרְפֵּא, *ἀνίατος.* A. *προσηγής.*

לאין מרפא 2 Chr. 21, 18.
עד־לאין מרפא 2 Chr. 36, 16.
ולכל־בשרו מרפא Prv. 4, 22.
ואין מרפא Prv. 6, 15. 29, 1.
ולשון חכמים מרפא Prv. 12, 18.
ויציר אמונים מרפא Prv. 13, 17.
חיי בשרים לב מרפא Prv. 14, 30.
מרפא לשון עץ חיים Prv. 15, 4.
כי מרפא יניח חטאים Eccl. 10, 4.
ואין לנו מרפא Jer. 14, 19.
ולעת מרפא Jer. 14, 19.

מַרְפֵּה

לעת מרפה והנה בעתה Jer. 8, 15.

וּמַרְפֵּא

מתוק לנפש ומרפא לעצם Prv. 16, 24.
ארכה ומרפא ורפאתם Jer. 33, 6.
ומרפא בכנפיה Mal. 3, 20.

רְפָאִים

v. s. רָפָה *p.* 1076.

תַּרְפֹּה

v. s. r. רוּם *p.* 1053.

רָפַד

פ״נ, והעתיד יִרְפַּד, ומוכנו היות כרבד וכשבע [ויך סיכנכ״יעכן, -נעכעקקעכן, -נעכעכן], ד״מ קכון יכפד [יעבע ויקבכד] עלי טיע, מכך הלויתן, ויכיכו כוזד כאבר קשבו קלע. הכבד יִרְפַּד יונק, לומר שגעה ושבעה [סיכנכ״יעכן, -נעכעכן], ל״מ מכפוד והשבע מבכב. ובהשלה לל״ק על סעוד וקווק ותעוך [עכקוויקקעכן, שעִרְקעכן], נאבר שהכידה והסבעת יסוד של הבקע דבר וכניבה וקויקה. לולם הכבון שבניבו כאו הגעה, לומר הגעת מבכב ושעוק המעג [לשגעב מִשְׁכָּבָן], כאבר פכשו יבקי והרקבע. ומבר לחקור הבכב שהקרן רִבַּד ולומה לו רָבַד, שגעבע ג״כ לדעתי שֶׁרְפָּתָ, והקקר והשוי עי׳ נלוה״ב.

v. vomp. intr. (impf. יִרְפַּד), sternere, protendere se (sich hinbreiten, hinstrecken), sicut רָבַד (חִתְרַבָּד, se prosternere, procumbere, רָבָד, neoh., pavimentum musaice vermiculatum) et fort. שֶׁרְפָּתָ q. v. *Pi.*, sternere, veluti lectum (cf. Prv. 7, 16.); substernere h. e. suffulcire, roborare, nisi in Cantico quoque vim lectuli sternendi habet, in quo sponsa requiescat. LXX. *στρωμνή*; *Pi. στοιβάζειν, στρωννύειν.* S. *περικυλοῦν* (*-ίζειν*).

3 imperf.: יִרְפַּד

ירפד חרוץ עלי־טים Job. 41, 22.

Pi-el: רִפֵּד

1 perf.: רִפַּדְתִּי

בחשך רפדתי יצועי Job. 17, 13.

impt. pl.: רַפְּדוּנִי

רפדוני בתפוחים Cant. 2, 5.

רְפִידָה

ס״נ, ומוכנו כפרוש יקק׳ מבכב, וכפרוש אבן־עזרא [לשגעב], לומר מקום הכניבה והבעוק, ולייכנו כפי כאבר קשבו קלע.

n. f., stratum, pulvinar, alii: solum, pavimentum (neoh. רִבֵּד), alii, ut Vulgatus, reclinatorium (Tragbettlehne). LXX. *ἀνάκλιτον.*

cum suff.: רְפִידָתוֹ

רפידתו זהב Cant. 3, 10.

רָפָה I.

פ״נ ול״ע, ומעכוכו עריכה ופעילה קלוד וקבוכה [לונקעלן, פיכסעבר ויין], וקבן הבבע רָפֶה, ולומה לו הקבן של עֲרֵבָה, שבר מעכו עֲרִיב והבע עֲרֵבָל, וכן הבבע עֲרֵב, שבר מעכו עֲרֵב, ובעוק הכבה עם, והמעכוב כפי הכבקה לי כמו בבל עלעה, לומר מעבין עעיפה והעמכה, וכן נאבר הבבע נבעבי מעבר.

v. intr. inus., obscurum, caliginosum esse, sicut עָרַךְ (עָרִיךְ, עֲרֵבָה), עָרַב (עֲרֵב), quae significatio exit fortassis a vi primitiva *abscondendi* (syn. עָלַם a vi *lat-endi*).

רָפֶה

ס״ו, ע״מ טָלֶה, נָכֶה, נָוֶה ומעכוב קך מכבוי רְפָאִים, ע״מ נְכָאִים, טָלָאִים, ומעכוב לפעמים המעוכה היקידה מבעוק שלה כמו פֶּתִי, טֵלֶה, חֲלִי, או כמו סְנֵוָה. המוכן מלן וכוק בעה עוכבת כלל, כלי מעבות [שלשעבע, -נוענען], כי נאבר מהולבי וגבי שלול, וכוה הבבוק עד נכבי המלה. עי׳ לוק הבכבים.

n. m. pluralet. (ad s. f. טָלֶה, נָוֶה, נָכֶה, חֲלִי vel סְנֵוָה; pl. רְפָאִים, sicut טָלָאִים, נְכָאִים), umbrae defunctorum quasi caligine obvolutae, corporis expertes et in regnum mortuorum descendentes. LXX. absurde: *ἰατροί* (רֹפְאִים). A. S. *φαεμί.* S. *θεομάχοι.* Th. *γίγαντες.*

pl.: רְפָאִים

אם־רפאים יקומו Ps. 88, 11.
ואל־רפאים מעגלתיה Prv. 2, 18.
ולא ידע כי־רפאים שם Prv. 9, 18.
בקהל רפאים ינוח Prv. 21, 16.
עורר לך רפאים Jes. 14, 9.
רפאים בל־יקמו Jes. 26, 14.
וארץ רפאים תפיל Jes. 26, 19.

pl.: הָרְפָאִים

הרפאים יחוללו Job. 26, 5.

רָפָה II.

ס״כ ול״ע, ומוכנו כדבוד ובעבוע רעוד וכפרוף קליעה וכיוי והשלך [שויערן], ולומה לו הבבע של עֵרֶבָה לעיל, וכן הבבע של הֶה, רַב, לכן נהשלה היות כוזד ובו ומעמים [שויער עריעבען], ומוה בבוכו השמות רָפָה, רָפָה הבלך לניין עבך.

v. tr. inus., ultro citroque agitare, tremere, hinc tremorem incutere, formidabilem esse, cogn. הֶה, רַב, עֶרֶבָה (vi motitandi et vacillandi).

רָפָה

ס״ו, והכרוי רְפָאִים, ומוכנו עבך [ריעוע], לומר קים כוזך ומפלן, וכי כן קימים וומוום וכפיל ועבך, כאבר קבלה עבך שלה.

n. m. (pl. רְפָאִים), gigas, utpote adspectu terribilis, horribilis ac formidolosus (syn. זַמְזֻמִּים, אֵימִים). LXX. *γίγαντες, γηγενεῖς, ἀσεβεῖς.* Inc. *τιτάνων.*

pl.: רְפָאִים

ויכר את־הרפאים Gn. 14, 5.
רפאים יחשבו אף־הם Dt. 2, 11.
ארץ רפאים Dt. 2, 20.
רפאים ישבו־בה Dt. 2, 20.
ההוא יקרא ארץ רפאים Dt. 3, 13.
עמק־רפאים צפונה Jos. 15, 8.
אשר בעמק רפאים Jos. 18, 16.
ויכתשו בעמק רפאים 2 S. 5, 18. 22.
חנה בעמק רפאים 2 Sam. 23, 13.
חנה בעמק רפאים 1 Chr. 11, 15.
בעמק רפאים Jes. 17, 5.
וארץ רפאים תפיל Jes. 26, 19.

pl.: הָרְפָאִים

חפרזי ואת־הרפאים Gn. 15, 19.
נשאר מיתר הרפאים Dt. 3, 11.
מלך חבשן מיתר הרפאים Jos. 12, 4.
הוא נשאר מיתר הרפאים Jos. 13, 12.
הרפאים יחוללו Job. 26, 5.

pl.: וְהָרְפָאִים

בארץ הפרזי והרפאים Jos. 17, 15.

רָפָה

ס״נ נככוי פריעי״, ומוכנו כמו רָפָח.

n. pr. m., sicut רָפָה, gigas terrificus.

רָפָא, הָרְפָה

אשר בילדי הרפה 2 Sam. 21, 16.
אשר בילדי הרפה 2 Sam. 21, 18.
מילדי הרפא 1 Chr. 20, 4.

לְהָרְפָה

וגם־הוא ילד להרפה 2 Sam. 21, 20.
ילדו להרפה בגת 2 Sam. 21, 22.

לְהָרְפָא

וגם־הוא נולד להרפא 1 Chr. 20, 6.
נולדו להרפא בגת 1 Chr. 20, 8

רָפָה III.

ס״נ, והעתיד יִרְפֶּה. ומוכנו שפילה ושקיפה עשה מקוסר כח וקיל, או ע״י יעיפות וקולשה, לכן קדילה ותכוקה ושכיקה וקסיעת ידים מדבר מה ושמיעתו, והפוכו כלקה בדבר. וכללל עגילה ושפילות ידים מדבר [לשפסה, פוכל ויין, כשלשפסעגן], ורפה יד הכלון שפילת יד ועגילה [ויקעגן], ותעלותו עוד תקיר נמוכו הנקה ועויבת דבר, מקנות סיום וכדומה. הנפעל כדרכו, והכבד יונק, הפשלת והשקת סידים, קלוש והקלקת דבר, פקוח ושקיה וכדומה. הכוסף הִתְרַפֶּה, ועתיד המקנל תֵּרָפֶה, והלווי תֶּרֶפְנָה הכיק לקדול ולשבות מדבר ולקיפת יד מן דבר, או עויבה בכלל. ובעוש דבר וכדומה. הסתפעל היות כעגל עשפיל ידיו, וכלים לין בו רוח.

v. intr. (impf. יִרְפֶּה), debilem, laxum, remissum, segnem esse, remittere, cessare, deficere, desistere, de die inclinante, de stramento in flamma ignis concidente; seq. יָד, יָדַיִם, manus laxare h. e. seguem, pusillanimem esse s. fieri; c. מִן, desistere ab aliqua re, mittere eam. *Ni.* pigrum, desidem, otiosum esse. *Pi.* remissum facere, efficere, ut quid declinet, decidat s. deficiat, debilitare. *Hi.* הִרְפָּה (impf. apoc. יֶרֶף, imp. הֶרֶף, remittere, retrahere; deserere, dimittere, sinere, seq. יָד, יָדַיִם, manus detrahere ab aliqua re. *Hitpa.* seguem et laxum se praebere, animum despondere. LXX. *ἐκλύειν, παρα-*; *παρίεναι, κλίνειν, ἐμμολύνειν*; *Ni. σχολαστὴν εἶναι*; *Pi. καταπαύειν*; *Hi. ἀφιέναι, προ-*; *ἐᾶν, παύεσθαι, ἐγκαταλείπειν, παριδεῖν, τελειοῦν*; promiscue: *σχολάζειν, ἀνιέναι*; *Hitpa. μὴ ἰᾶσθαι.*

3 perf.: רָפָה

רפה היום לערוב Jud. 19, 9.

3 perf. fem.: רָפְתָה

אז רפתה רוחם Jud. 8, 3.
רפתה דמשק Jer. 49, 24.

3 perf. pl.: רָפוּ

רפו ידינו Jer. 6, 24.

3 perf. pl.: וְרָפוּ

ורפו ידיד Jer. 50, 43.
ורפו כל־ידים Ez. 21, 12.

3 imperf.: יִרְפֶּה

וחשש להבת ירפה Jes. 5, 24.

3 impf. ap.: וַיֶּרֶף

וירף ממנו אז אמרת Ex. 4, 26.

3 impf. pl.: יִרְפּוּ

חזקו ואל־ירפו ידיכם 2 Chr. 15, 7.
ירפו ידיהם מן־המלאכה Neh. 6, 9.
אל־ירפו ידיך Zeph. 3, 16.

3 impf. pl.: וַיִּרְפּוּ

וירפו ידיד 2 Sam. 4, 1.

3 impf. f. pl.: תִּרְפֶּינָה

כל־ידים תרפינה Jes. 13, 7.
כל־הידים תרפינה Ez. 7, 17.

Nif-al: נִרְפָּה

part. m. pl.: נִרְפִּים

כי־נרפים הם Ex. 5, 8.
נרפים אתם נרפים Ex. 5, 17.

Pi-el: רִפָּה *3 perf.*

ומזיח אפיקים רפה Job. 12, 21.

part. masc.: מְרַפֵּא

על־כן הוא מרפא Jer. 38, 4.

Digitized by Google

part. m. pl.: מְרַפִּים
Esr. 4, 4. מרפים ידי עם־יהודה
3 *impf. f. pl.:* תִּרַפֶּינָה
Ez. 1, 24. 25. תרפינה כנפיהם
Hif-il: הִרְפָּה
impt. sg.: הַרְפֵּה
Jud. 11, 37. הרפה ממני
2 Reg. 4, 27. הרפה־לה
impt. sg. ap.: הֶרֶף
Dt. 9, 14. הרף ממני ואשמידם
1 Sam. 11, 3. הרף לנו שבעת ימים
1 Sam. 15, 16. הרף ואגידה לך
2 Sam. 24, 16. רב עתה הרף ידך
1 Chr. 21, 15. רב עתה הרף ידך
Ps. 37, 8. הרף מאף
impt. pl.: הַרְפּוּ
Ps. 46, 11. הרפו ודעו
1 *impf. c. s.:* אֶרְפֶּה
Jos. 1, 5. לא ארפך ולא־אעזבך
1 *impf. c. s.:* אַרְפֶּנּוּ
Cant. 3, 4. אחזתיו ולא ארפנו
1 *impf. c. s.:* אַרְפֶּה
Neh. 6, 3. באשר ארפה
Job. 27, 6. החזקתי ולא ארפה
2 *impf. ap.:* תֶּרֶף
Jos. 10, 6. אל־תרף ידיך מעבדיך
Ps. 138, 8. מעשי ידיך אל־תרף
Prv. 4, 13. החזק במוסר אל־תרף
2 *impf. c. s.:* תַּרְפֵּנִי
Job. 7, 19. לא תרפני עד־בלעי
3 *imperf.:* יִרְפֶּה
Dt. 4, 31. לא ירפך ולא ישחיתך
Dt. 31, 6. 8. לא ירפך ולא יעזבך
1 Chr. 28, 20. לא ירפך ולא יעזבך
Hitpa-el: הִתְרַפֶּה
2 *perf.:* הִתְרַפִּיתָ
Ps. 24, 10. התרפית ביום צרה
part. masc.: מִתְרַפֶּה *sg.*
Prv. 18, 9. מתרפה במלאכתו
part. m. pl.: מִתְרַפִּים
Jos. 18, 3. עד־אנה אתם מתרפים

רָפֶה

ת׳, ולנקבי רָפֶה, וכרבוי הנקבי רְפוּח. משון קוסף י׳ מדבר ומצילו, לו היות מוסבל ושוקט מעט ונקל ועצל, ד״מ יד רפה, לומר יד שפלה ועצלה ונקפאה, ונהשלכה על התעוגגות לב ויולשה. בנקיוק רָפֶה יזוע.

adj. m. (f. רָפָה, pl. f. רְפוֹת), remissus, laxus, de manibus; debilis, infirmus, pusillanimis. LXX. ἀσθενής, ἐκλύειν, ἀνιέναι.

cum h int.: הָרֶפֶה
Num. 13, 18. החזק הוא הרפה
adj. m. constr.: וְרֶפֵה
2 Sam. 17, 2. והוא יגע ורפה ידים
adj. fem. pl.: רָפוֹת
Job. 4, 3. וירדים רפות תחזק
Jes. 35, 3. חזקו ידים רפות

רִפְיוֹן

ג׳כ, והוא מופשע, ומוכנו עצלות ויולשה ושלות ידים, ונהשלכה התעוגגות ומסיסת לב מפיסה ופקד ויקלה.

n. m. abstr., remissio, spec. manuum h. e. pavor, consternatio. LXX. ἔκλυσις.

מִרְפְּיוֹן ידים
Jer. 47, 3. מרפיון ידים

מִרְפֶּא

ג׳ו, ותמור בִּרְפֵה נפש, ולכוכו מכוקה ורפוי ודמי, ההפך על רוגו [נעלסמעט־היע, רוהע], ד״מ לב מרפא, מרפא לשון, והוא מעכז של שניקה ומכוקה.

n. m. (= מַרְפֵּה), remissio, lenitas, velut sermonis, tranquillitas animi. LXX. confuse cum מַרְפֵּא superiori.
Prv. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא
Prv. 15, 4. מרפא לשון עץ חיים
Eccl. 10, 4. מרפא יניח חטאים

רָפַס

לו רָפַשׂ, והעתיד יִרְפֹּשׂ. ומוכנו הליכה וקשיים לעני ומנוסס הלקה [היכאלי־כַּען, -נעמען], ותמונת רֶפֶס כמו פֶּס לעיל, לו שהוא לך המיוקה של רֶפֶס כאשר ידקכנו. והמכוון הרקני שלשון הליכה עול כפי עכיות דעתי נכנין התעעל התרפס, שרכוכו מהירת מסלוך וכלכול, לומר לך מסר ורהב רעיון, וכן נאמת רפז, רמז נעכני, וכן מתרפס נרני כסף, לומר מחסר לנכת ולנוח נרני כסף, וכן כמנת יסוד הכוונה הוזק לנל רַפַּס״ד הזה. לולם לא״כ נהשלכה רימים ומנוסס נכלל, ד״מ מעכיים רומים נמים ומעכיים לוחס, ומכוכן הלחרון נם לנל רֶפֶס הנה, לכן נ כ עכור מים ע׳ רמיסה, ד״מ ירפס. כיזוקלל, וכן נכתעל מעין נכתב.

s. רָפֶשׂ, *v. comp. intr.* (impf. יִרְפֹּשׂ), serpere, repere, ire (cf. simplex פֶּס et v. רָמַס, quod nonnisi labialis commutatione varium est), quae significatio conservata est in conj. *Hitpa.*, properare (*s'en aller*, *se hâter*), Prv. 6, 3. Ψ. 68, 31. (approperans et afferens laminas argenteas), in arab. رمز رفز et in n. רַפְסֹד (Floss); deinde vi conculcandi et opprimendi (cf. רָפַשׂ), vi turbandi aquas, quae, cum ungulis pedibusque conculcantur, lutulentae fiunt. *Ni.* prt., turbatus, lutulentus, impurus. LXX. καταπατεῖν, ταράσσειν, φράσσειν; *Hitpa.* μὴ ἐκλύεσθαι, ἀποκλείσθηναι. S. εὐδοκήτους ὄντας.

2 *imperf.:* וַתִּרְפְּשׂוּ
Ez. 32, 2. ותרפש נהרתם
2 *impf. pl.:* תִּרְפְּשׂוּן *p.*
Ez. 34, 18. ברגליכם תרפשון
Nif-al: נִרְפָּשׂ
part. masc.: נִרְפָּשׂ *sg.*
Prv. 25, 26. מעין נרפש
Hitpa-el: הִתְרַפֵּס
part. masc.: מִתְרַפֵּס
Ps. 68, 31. מתרפס ברצי כסף
impt. sg.: הִתְרַפֵּס
Prv. 6, 3. התרפס ורהב רעיך

מִרְפָּשׂ

ג׳ו, וכוונתו מים מעוכרים ע׳ רפיסה, וכמעט כמו רפס הנל, והוא עגס הנרפס, כי וקל תורת המס.

n. m., aqua conculcata et proinde conturbata. LXX. ὕδωρ τεταραγμένον.

constr.: וּמִרְפַּשׂ
Ez. 34, 19. ומרפש רגליכם

רֶפֶס

נקרמי כמו נעכני, נלי הפרש המכוון, לומר רמיסה נרגל והלרכה. נ״ע מוה רְפִיסָה הזה, רַפּוּס [רמיסת וכתיבת ולכיכת עכנים], וכן רַפְסָא נתכנוס.

v. aram., calcare, conculcare, unde n. act. targ. רַפְסָא, neohebr. רְפִיסָה, רַפּוּס. LXX. συμπατεῖν.

part. fem.: רָפְסָה *sg.*
Dan. 7, 7. ושארא ברגליה רפסה

רַפְסֹדֶת

ג״כ, נויר הוכרי רַפְסֹד, וכמנת לך נכנוי רַפְסוֹדוֹת, וכמנת לך נספר ל״ה תמור הַבְּרֵית נספר מלכים. ומוכנו לדעת דוד קמתי קשור קוכות יקר, הולך נכהרות וכים, ול״כ עכיכו דכרת נהונה נים, וכך נאמו רז״י וו״ל שנלשון משכנו קוכין לו ולוכין [פלאסם], ול״כ מלשון רפס נמוכנו הליכה ושיטה וכיקה, וזה תמת. כי יסוד הזה רַפְסֹד [מן רָפַס נדומה לל רָמַת נעכני, רמש נשפה כוצית נמוכן דוכרת], נקופי ד׳, שהוק סופי נדוק ומנוסה נשמות, וכי כמנת נ״כ הקופי יד לנל לַפְּיד מן לַהּ [עי׳ תתק לפד], וכן לנל פַּרְקַיִד נלרמי, מן פֶּרֶק, כלשר הרלימין שם, וכן נאמי לַמְפַּיִד, פַּרְצַיִד, וכן הקופי דוד כפי הכרלה לי לנל גַּלְמֵיהוּד, שנר שרשו גָּלַם, לו נמוכנו עעוף וכריכה [פעריללען], ול״כ לעיון הנדילה והשוומות והלכלות כמו עעה, לו כמו נולם וקומר נלי נורה, לנן מלרן לך וזועה וקשה שנולה, וכי נלמר לשה נולם, משכוים קשרה נוכה, לנן מעשיכה והשיכה על דניקה וקנור [עי׳ לנל], כמו כן רפס פה. ויוסף קמתי פרשו מעשה וה נעכין קנור, והשווה רפלה נעכני שעכיכו קנר, ולקנרה רפלקה, וכן פרשוהו הילקוי ולנן-עזרל, ועוד מקום להתנדל.

v. comp. tr. hitpa., fulcire, recumbere, inniti, arab. *rafaqa* VIII., neoh. מִרְפֶּקֶת (= אַצִּיל), junctura humeri cum brachio vel axilla (רָפַק, אֲצִל, arab. *vazula*, inniti subimet invicem, cohaerere, conjunctum esse). Syrus bene: מְסַתַּמְּכָא. Arabs: *mutasannadat*. Ibn-Ezra: מִתְחַבֶּרֶת. LXX. ἐπιστηριζομένη. Alii legunt: ἐπιστηθιζομένη. Sexta: ἐπερειδομένη.

Hitpa-el: הִתְרַפֵּק
part. fem.: מִתְרַפֶּקֶת *sg.*
Cant. 8, 5. מתרפקת על־דודה

רָפַשׂ

v. s. r. רָפַס *p.* 1077.

רְפַשׁ

פעל נודל, ומוכנו כמו רפס, לומר תנוסס ורמיסה נמים ועכורה, וקל להכין.

v. comp. inus. tr., conculcare, conturbare, sicut רָפַס.

רֶפֶשׁ

ג׳ו, ומוכנו נתקנוקו עכור מים ע׳ לליקה, ומוה לק״כ מיע ודוען.

n. m., aquarum turbatio, coenum, lutum. LXX. plane praetermittunt. A. S. Th. καταπάτημα.
Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו רפש

רִפֶּת

פ״כ ול״ע לל״ק, ומוכנו לנסה ופעוה [מְשַׁמְעַן, כְּאַהְרַן], ושרשו לפ״ו רָפַת נדומה לל מרכו של אָבַס ע״ש, לנן כפי הכרלה מינרכו ומהשווי נעכני השרש רָהַה, והקוו נלקי שרשית, והקשרת כמו השרש של דָּרַהּ, טָרַהּ, ועוד מקום להתנדל.

v. comp. tr., nutrire, saginare, sicut אָבַס, πατ-εῖσθαι. At verbum hocce merum est grammaticorum figmentum, siquidem n. insequens רֶפֶת, arab. *ruff*, *ruffah*, non a v. quodam רָפַת, sed a v. רָהַט (rupfen, raufen), unde compp. דָּרַהּ, טָרַהּ deducendum est.

רֶפֶת

ג״כ נע״ו, שנכנה ע״ש סְלֶת, קֶשׁ, מן קֶשׁ, סַל, והקו נלקי שרשית, והלוון מקום לכילת הנהמה, ומוה לק״כ כנוי לנית הנקר [שמעלן], וכן בָּהַה נעכני, ומס רֶפֶה מלכל נהמס ונקן.

n. f. (ad s. f. סֹלֶת, קֶשׁ a vv. סַל, קֶשׁ), stramentum, deinde locus straminibus stratus, stabulum, bovile (Raufe). Aruk: מְקוֹם הַיְרֵחַ לַבְּהֵמוֹת. LXX. φάτνη.

pl.: בְּרָפָתַיִם
Hab. 3, 17. ואין בקר ברפתים

רָץ

v. s. r. רָצַץ *p.* 1078.

רָצָא

פעל יקי, שלש נמנ כ״ק נמקור רָצוֹא, והוק נתקרן מן רֶץ, נלי ספרש המוכן.

v. intr. (unde solummodo inf. רָצוֹא), sicut רֶץ (unde prolongatum est), currere. LXX. omiserunt.

inf. abs.: רָצוֹא
Ez. 1, 14. והחיות רצוא ושוב

רָצַד

פעל יקי ומתנודד נעכני, וכמנת לך נכנין הכנד, ומוכנו לדעת המתרנש [טַפַּז] כמו רָקַד, נתלוף קוף נגדי, כאשר שָׁקַד־שָׁצַח, צִפְּרַת־שַׁלְהֶבֶת, חָלָה

Ps. 69, 14. לְךָ ׀ יְ֝הוָ֗ה עֵ֣ת רָצ֑וֹן
Ps. 145, 16. וּמַשְׂבִּ֖יעַ לְכָל־חַ֣י רָצֽוֹן׃
Prv. 8, 35. וְיָפִ֖יק רָצ֣וֹן מֵיְ־הוָֽה׃
Prv. 10, 32. שִׂפְתֵ֣י צַ֭דִּיק יֵדְע֣וּן רָצ֑וֹן
Prv. 11, 27. שַׁחַ֣ר ט֭וֹב יְבַקֶּ֣שׁ רָצ֑וֹן
Prv. 12, 2. טוֹב֮ יָפִ֪יק רָצ֫וֹן מֵיְ־הוָ֥ה׃
Prv. 14, 9. וּבֵ֖ין יְשָׁרִ֣ים רָצֽוֹן׃
Prv. 18, 22. וְיָפִ֖יק רָצ֣וֹן מֵיְ־הוָֽה׃
Jes. 49, 8. בְּעֵ֤ת רָצ֙וֹן֙ עֲנִיתִ֔יךָ
Jes. 58, 5. וְי֥וֹם רָצ֖וֹן לַיְ־הוָֽה׃
Jes. 60, 7. יֵעָל֤וּ עַל־רָצ֙וֹן֙ מִזְבְּחִ֔י
Jes. 61, 2. שְׁנַת־רָצ֖וֹן לַיְ־הוָֽה׃
Mal. 2, 13. וּלְקִחַ֥ת רָצ֖וֹן מִיֶּדְכֶֽם׃
לְרָצ֑וֹן
Ex. 28, 38. לִרְצ֥וֹן לָהֶ֖ם לִפְנֵ֥י יְ־הוָֽה׃
Lev. 22, 20. לֹ֥א לִרְצ֖וֹן יִהְיֶ֥ה לָכֶֽם׃
Lev. 22, 21. תָּמִ֥ים יִהְיֶ֖ה לְרָצ֑וֹן
Ps. 19, 15. יִהְי֤וּ לְרָצ֙וֹן֙ אִמְרֵי־פִ֔י
Jes. 56, 7. וְ֝רָצ֗וֹן עַל־מִזְבְּחִ֑י
Jer. 6, 20. עֹלוֹתֵיכֶ֖ם לֹ֣א לְרָצ֑וֹן
constr.: רְצ֣וֹן
Ps. 145, 19. רְצ֣וֹן־יְרֵאָ֣יו יַעֲשֶׂ֑ה
Prv. 14, 35. רְצ֣וֹן־מֶ֭לֶךְ לְעֶבֶד־מַשְׂכִּ֑יל
Prv. 16, 13. רְצ֣וֹן מְ֭לָכִים שִׂפְתֵי־צֶ֑דֶק
constr.: וּרְצ֣וֹן
Dt. 33, 16. וּרְצ֥וֹן שֹׁכְנִ֖י סְנֶ֑ה
constr.: בִּרְצ֣וֹן
Ps. 106, 4. זָכְרֵ֣נִי יְ־הוָ֣ה בִּרְצ֣וֹן עַמֶּ֑ךָ
constr.: כִּרְצ֣וֹן
Esth. 1, 8. כִּרְצ֣וֹן אִ֭ישׁ וְאִ֑ישׁ
cum suff.: וּבִרְצוֹנִ֔י
Jes. 60, 10. וּ֝בְרָצוֹנִ֗י רִחַמְתִּיךְ
cum suff.: רְצוֹנְךָ֣
Ps. 40, 9. לַעֲשׂ֣וֹת־רְצוֹנְךָ֣
um suff.: רְצוֹנֶ֑ךָ *p.*
Ps. 143, 10. לַמְּדֵ֣נִי ׀ לַעֲשׂ֣וֹת רְצוֹנֶ֑ךָ
cum suff.: בִּרְצוֹנְךָ֥
Ps. 30, 8. בְּרְצוֹנְךָ֥ הָעְמַ֗דְתָּה
Ps. 51, 20. הֵיטִ֣יבָה בִרְצוֹנְךָ֣
cum suff.: וּבִרְצוֹנְךָ֥
Ps. 89, 18. וּבְרְצוֹנְךָ֥ תָרִ֗ים קַרְנֵֽנוּ׃
cum suff.: לִרְצֹנְכֶ֔ם
Lev. 19, 5. לִרְצֹנְכֶ֖ם תִּזְבָּחֻ֑הוּ
Lev. 22, 19. לִרְצֹנְכֶ֖ם תָּמִ֥ים זָכָ֑ר
Lev. 22, 29. לִרְצֹנְכֶ֖ם תִּזְבָּחוּ
Lev. 23, 11. לִפְנֵ֥י יְ־הוָ֖ה לִרְצֹנְכֶ֑ם
cum suff.: רְצֹנ֔וֹ
Esr. 10, 11. וְעֲשׂ֖וּ רְצוֹנ֑וֹ
Ps. 103, 21. מְשָׁרְתָ֥יו עֹשֵׂ֖י רְצוֹנֽוֹ׃
Prv. 11, 1. וְאֶ֖בֶן שְׁלֵמָ֣ה רְצוֹנ֑וֹ
Prv. 12, 22. וְעֹשֵׂ֖י אֱמוּנָ֣ה רְצוֹנ֑וֹ
Prv. 15, 8. וְתִפְלַּ֖ת יְשָׁרִ֣ים רְצוֹנ֑וֹ
Prv. 19, 12. וְכַטַּ֖ל עַל־עֵ֣שֶׂב רְצוֹנֽוֹ׃
cum suff.: וּרְצוֹנ֑וֹ
Prv. 11, 20. וּרְצוֹנ֥וֹ תְמִימֵ֖י דָּֽרֶךְ׃
Prv. 16, 15. וּרְצוֹנ֖וֹ כְּעַ֣ב מַלְקֽוֹשׁ׃
cum suff.: בְּרְצוֹנ֑וֹ
Ps. 30, 6. חַיִּ֥ים בִּרְצוֹנֽוֹ׃
cum suff.: ־צוֹנ֑וֹ, כִּרְצוֹנ֑וֹ
Dan. 8, 4. וְעָשָׂ֥ה כִרְצֹנ֖וֹ וְהִגְדִּֽיל׃
Dan. 11, 3. וְעָשָׂ֥ה כִרְצוֹנ֖וֹ׃
Dan. 11, 16. וְיַ֣עַשׂ הַבָּ֤א אֵלָיו֙ כִּרְצוֹנ֔וֹ
cum suff.: לִרְצוֹנ֑וֹ
Lev. 1, 3. לִרְצֹנ֥וֹ לִפְנֵ֖י יְ־הוָֽה׃
cum suff.: רְצוֹנָ֔ם
2 Chr. 15, 15. וּבְכָל־רְצוֹנָ֖ם בִּקְשָׁ֑הוּ
cum suff.: וּבִרְצוֹנָ֔ם
Gn. 49, 6. וּבִרְצֹנָ֖ם עִקְּרוּ־שֽׁוֹר׃
cum suff.: כִּרְצוֹנָ֔ם
Neh. 9, 24. לַעֲשׂ֥וֹת בָּהֶ֖ם כִּרְצוֹנָֽם׃
Neh. 9, 37. וּבִבְהֶמְתֵּ֖נוּ כִּרְצוֹנָ֑ם
Esth. 9, 5. וַיַּ֣עַשׂ בְּשֹׂנְאֵיהֶ֔ם כִּרְצוֹנָֽם׃

3 imperf.: יִרְצֶ֑ה
Job. 14, 6. עַד־יִרְצֶ֖ה כְּשָׂכִ֣יר יוֹמ֑וֹ
Ps. 147, 10. לֹ֣א בְשׁ֖וֹקֵי הָאִ֣ישׁ יִרְצֶֽה׃
Prv. 3, 12. וְכָאָב֥ אֶת־בֵּ֖ן יִרְצֶֽה׃
3 impf. c. hint.: וַיִּרְצֶ֑הָ
Mich. 6, 7. הֵיִרְצֶ֣ה יְ֭הוָה בְּאַלְפֵ֣י אֵילִ֑ים
3 impf. c. s.: יִרְצָ֫ךְ *p.*
2 Sam. 24, 23. יְ־הוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ יִרְצֶֽךָּ׃
3 impf. c. s.: וַיִּרְצֵ֑הוּ *c. h int.*
Mal. 1, 8. הֲיִרְצֵ֣ךָ אוֹ֮ הֲיִשָּׂ֣א פָנֶ֒יךָ֒
3 imperf.: וַיִּרְצֵ֑הוּ
Job. 33, 26. יֶעְתַּ֣ר אֶל־אֱ֭לוֹהַּ וַיִּרְצֵ֑הוּ
3 impf. fem.: תִּרְצֶ֑ה
Lev. 26, 34. אָז֙ תִּרְצֶ֣ה הָאָ֔רֶץ
3 impf. f. ap.: וְתִרְצֶ֑ה
Lev. 26, 43. וְתֵ֥רֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶ֖יהָ
3 imperf. pl.: יִרְצ֑וּ
Lev. 26, 41. וְאָז֙ יִרְצ֣וּ אֶת־עֲוֹנָ֔ם
Lev. 26, 43. וְהֵ֖ם יִרְצ֣וּ אֶת־עֲוֹנָ֑ם
Ps. 49, 14. בְּפִיהֶ֖ם יִרְצ֣וּ סֶֽלָה׃
Ps. 62, 5. יִרְצ֣וּ כָ֑זָב
Nif-al: נִרְצָ֑ה *3 perf.*
Jes. 40, 2. כִּ֥י נִרְצְתָ֖ה עֲוֹנָ֑הּ
3 perf.: וְנִרְצָ֑ה
Lev. 1, 4. וְנִרְצָ֥ה לוֹ֙ לְכַפֵּ֣ר עָלָ֔יו
3 imperf.: יֵרָצֶ֑ה
Lev. 7, 18. בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֔י לֹ֥א יֵרָצֶ֖ה
Lev. 19, 7. פִּגּ֥וּל הוּא֙ לֹ֣א יֵרָצֶֽה׃
Lev. 22, 23. וְלִנֶּ֖דֶר לֹ֣א יֵרָצֶ֑ה
Lev. 22, 27. יֵרָצֶ֥ה לְקָרְבַּ֖ן אִשֶּׁ֥ה
3 imperf. pl.: יֵרָצ֑וּ
Lev. 22, 25. לֹא־יֵרָצ֥וּ לָכֶֽם׃
Pi-el: רִצָּה
3 imperf. pl.: יְרַצּ֑וּ
Job. 20, 10. בָּנָ֥יו יְרַצּ֖וּ דַּלִּֽים׃
Hif-il: הֶרְצָה
3 perf. fem.: וְהִרְצָ֑ת
Lev. 26, 34. וְהִרְצָ֥ת אֶת שַׁבְּתֹתֶ֖יהָ
Hitpa-el: הִתְרַצָּה
3 imperf.: יִתְרַצֶּ֑ה
1 Sam. 29, 4. וּבַמֶּ֥ה יִתְרַצֶּ֖ה זֶ֑ה

רָצוֹן

ז׳, והפתר קסן ותקנת כסף, קווי וקסד, קכיכה וקסד לקמיס ולבוי קסד ועוב [נעפֿאלגלען, וואהל-, גיעע, גנאַ-דע, נעפֿאלגלינקייט, ווילען], ולפעמים כמו תקוה וקמלה מקווי רוחני. כץ׳ע נגכו מפעל וה משמות הִרְצָאֶה, לומר פתיכה והכנה בקכמת הקדקוק, וכן רָצוּי תוקרי, ערב ומקובל ועוב ויפה, רָצוּי שם מופעל, רְצוֹנִי תוקרי, ל׳מ תכונה רבוכית, מבוה רבוכית, ועוד רבים בקדקוק.

n. m., propensio et inclinatio in aliquid, acquiescentia cum delectatione, beneplacitum s. favor hominis in hominem et spec. dei in homines (Gnade, Begnadigung), metonym. de ipsis beneficiis omnique eo, quod gratum est ac volupe, gener. desiderium, voluntas tum bona tum mala h. e. libido, insolentia. Neoh. חִרְצָאָה, sensu grammatico: significatio (arab. *al-murâd*), indeque formulae רְצוֹנוֹ לוֹמַר, hoc est, pro quo saepiuscule יִרְצֶה, plane sicut arab. *ǰani*. LXX. *εὐδοκία, χάρις, χάρις ἀγαθή, ἔλεος, ἱλαρότης; δεκτός, προς-; ἀρεστός; θέλημα, θέλησις, ἐπιθυμία.* A. S. Th. *εὐδοκία.* S. *διαλλαγή, εὐμένεια.*

Dt. 33, 23. נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצ֑וֹן
Ps. 5, 13. כַּצִּנָּה רָצ֥וֹן תַּעְטְרֶֽנּוּ׃

debitoris creditor placatur s. conciliatur. *Ni.* benevole acceptari, de sacrificiis (syn. לְהֵחָה לְרָצוֹן); persolutum, pensum esse, de aere alieno et cujusquemodi *ὀφειλήματι*. *Pi.* placare, mitigare aliquem, velut pauperes. quos quis antehac inique spoliavit. *Hi.* placare, lenire, satisfacere creditori, persolvere debitum. *Hitpa.* gratiosum se facere, seq. אֶל. LXX. *εὐδοκεῖν, θέλειν, δεκτὸν εἶναι, προσδέχεσθαι, παρα-; εὐλογεῖν, ἀγαπᾶν, ἐπισκοπή ἐστι*; רָצוּי, *δεκτός*; *Ni. δεκτός*; *Pi. ὀλλύναι. Hitpa. διαλλάσσεσθαι* (A. *εὐδοκεῖσθαι*).

3 perf.: רָצָה
1 Chr. 28, 4. וּבְבָנֵי אָבִי בִי רָצָה
Eccl. 9, 7. כְּבָר רָצָה הָאֱלֹהִים
3 perf. c. s.: רָצָם
Jer. 14, 10. וַיְ־הוָ֖ה לֹא רָצָ֑ם
Hos. 8, 13. יְ־הוָ֖ה לֹ֣א רָצָ֑ם
3 perf. fem.: רָצְתָה
2 Chr. 36, 21. רָצְתָה הָאָרֶץ
Jes. 42, 1. בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי
2 perf.: רָצִ֫יתָ
Ps. 85, 2. רָצִ֣ית יְ־הוָ֣ה אַרְצֶ֑ךָ
2 perf. c. s.: רְצִיתָם
Ps. 44, 4. וְאוֹר פָּנֶ֥יךָ כִּי רְצִיתָֽם׃
2 perf. c. s.: וְרְצִיתָם
2 Chr. 10, 7. לְהָעָ֣ם הַזֶּ֔ה וְרְצִיתָ֖ם
1 perf.: וָרָצִ֫יתִי
Ez. 43, 27. וְרָצִ֥יתִי אֶתְכֶ֖ם נְאֻם
3 perf. pl.: רָצוּ
Ps. 102, 15. רָצ֣וּ עֲבָדֶ֣יךָ אֶת־אֲבָנֶ֑יהָ
part. masc.: רוֹצֶה *sg.*
Ps. 147, 11. רוֹצֶ֣ה יְ־הוָ֣ה אֶת־יְרֵאָ֑יו
Ps. 149, 4. כִּי־רוֹצֶ֣ה יְ־הוָ֣ה בְּעַמּ֑וֹ
part. c. suff.: רֹצֶם *sg.*
Jer. 14, 12. וּמִנְחָה אֵינֶ֥נִּי רֹצֶ֖ם
part. pass.: וְרָצ֑וּי
Esth. 10, 3. וְרָצ֣וּי לְרֹ֣ב אֶחָ֑יו
p. p. constr.: רְצוּי
Dt. 33, 24. יְהִי רְצ֥וּי אֶחָ֖יו
inf. constr.: בְּרָצוֹת
Prv. 16, 7. בִּרְצ֣וֹת יְ־הוָ֣ה דַּרְכֵי־אִ֑ישׁ
inf. constr.: לְרָצוֹת
Ps. 77, 8. וְלֹא־יֹסִ֖יף לִרְצ֣וֹת עֽוֹד׃
inf. c. suff.: בְּרְצוֹתִי
1 Chr. 29, 3. בִּרְצוֹתִ֣י בְּבֵית־אֱלֹהָ֑י
inf. c. suff.: בְּרְצֹתוֹ
Job. 34, 9. בִּרְצֹתוֹ֮ עִם־אֱלֹהִ֒ים
impt. sg.: רְצֵה
Ps. 40, 14. רְצֵ֣ה יְ־הוָ֣ה לְהַצִּילֵ֑נִי
Ps. 119, 108. נִדְבוֹת֮ פִּי֒ רְצֵה־נָ֣א יְ־הוָ֣ה
1 imperf.: אֶרְצֶה
Ez. 20, 41. בְּרֵ֤יחַ נִיחֹ֙חַ֙ אֶרְצֶ֣ה אֶתְכֶ֔ם
Am. 5, 22. וּמִנְחֹתֵיכֶ֖ם לֹ֣א אֶרְצֶ֑ה
Mal. 1, 10. וּמִנְחָה֙ לֹא־אֶרְצֶ֣ה מִיֶּדְכֶֽם׃
1 imperf.: וְאֶרְצֶ֑ךָּ
Hag. 1, 8. וְכִבֵּ֥ד בְּבֵיתִ֖י וְאֶרְצֶ֑ה־בֽוֹ
1 impf. c. hint.: וַאֶרְצֶ֑ךָּ
Mal. 1, 13. הַאֶרְצֶ֥ה אוֹתָ֖הּ מִיֶּדְכֶ֑ם
1 impf. c. s.: אֶרְצֶ֑ם
Ez. 20, 40. בָּאָ֣רֶץ שָׁ֔ם אַרְצֵ֖ם
2 imperf.: תִּרְצֶ֑ה
Dt. 33, 11. וּפֹ֣עַל יָדָ֔יו תִּרְצֶ֖ה
1 Chr. 29, 17. וּמִישָׁרִ֖ים תִּרְצֶֽה׃
Ps. 51, 18. עֹלָ֥ה לֹא־תִרְצֶֽה׃
2 impf. ap.: וַתִּרֶץ
Ps. 50, 18. רָאִ֣יתָ גַּ֭נָּב וַתִּרֶץ עִמּ֑וֹ
2 impf. c. s.: וַתִּרְצֵ֑נִי
Gn. 33, 10. כִּרְאֹת֤וֹ פְנֵי֙ אֱלֹהִ֔ים וַתִּרְצֵֽנִי׃

צָלָה, קָפַד־צָפַד, קָרַע־צָרַע וכדומה, ומוכן ספסוק לשם תקלון סרים נכנכים, כמו לשם תקקון, וכן פרשו מכתם לכן-סרוק כמקנלקו. ולדעת הגאון הסיי לכן-שריק כספרו הישלם [שסיס כולל לקסיפת שרש לה״קעם ק״כ], עכיכו עיון ולקוב לקר דבר בעיון כמרן, כלקר הפעל רצר בערבי, שהשוה כבר הסיי הגאון [מוכן בשרשים לרל״ק], וכן פרשו רבי משה הדרשן, שעכיכו לקיבה כמו בלשון עברי, ולקריסה הלך הי׳קקי, וכמוכן וה רלך בשרש [במדבר רבה פ׳ כ״ו], לוך ורך על״ה ל״ל לקר עליו, ושכוקר יבקר.

v. monadicum, cui paraphrasta, vim *saliendi* tribuit, sicut רָקַד, unde ex ejus sententia ortum videtur, mutato *Quf* et *Zade*, quemadmodum in vv. supra enumeratis. Eodem modo *Menahem* in *Machberet* suo. At jam *Haji ben-Sherîra* Gaon in lexico suo alphabetico, *Measef* inscripto, huic verbo vim attente observandi, acriter intuendi insidiasque meditandi tribuit, collato v. arabico *razada* (pro קָוָה *Ψ.* 37, 34. 119, 95. *τηρεῖν* Gn. 3, 15. *παρατηρεῖν* Luc. 6, 7. *ἐνεδρεύειν* Act. 23, 21.). Assentiunt Mose ha-Darshan et Isaaki (*cur invido s. insidioso oculo observatis*). Eadem vi legitur רָצַד Midbar Rabba XXVI. אָז֤ל וּרְצָדָ֙ עֲלֵיהֶ֔ם, ubi glossa: אָרַב עֲלֵיהֶם. LXX. *ὑπολαμβάνειν* (suspicari). A. Th. *ἐρίζειν*. S. *περισπουδάζειν*.

Pi-el: רִצַּד
2 impf. pl.: תִּרַצְּדוּן
Ps. 68, 17. לָמָּה ׀ תִּרְצְדוּן הָרִים

רָצָה

פ״כ, וכעלק פעם רָצִ֫יתִי קמוך רָצִ֫יתִי, וסעתיד יִרְצֶה. וסכלון עכיכה וכיכה כדבר, קביכה וקמילה וכעימה כדבר [נעפֿאלגלען סשמען, געווילליגע ויין], כהשלמה על קכיכה וקיימה, לכן כיקם שלומו לדבר שיקון ויכוח ויקובל כרצוי, וכקבול בשרות של עם, כיעוד וכקיות בלים. וכעלק כוה פעפל ג״כ הפתרון של תקלומין, שהוא רצוי לשלוח. הכפעל כדרך בכיכו, וכלשר מהקב״ה שיקבה לשכיי קדבן, וכן כשובן כפרעות קוב. סכבד רָצָה קווק של קל, כהשלמה על עשות לים שיקבה לדבר והסקעתו [וואָלפֿענגען, בעגיעגען], וכן כשמע שובן הכוסף הִרְצָה, כהשלמה לפ״כ על רצוי הכוסף ע״י פרישת ותשלום הקוב. והסתפעל כדרכו, רצוי לת עצמו לשים. ותשר לשקוב שרצו דע שהקדן רְצֵה, והקקל והשוי לשלר בלו״ם. כץ׳ע הפעל בכל הכבישים כי הלבן.

v. intr. (semel רָצִ֫יתִי pro רָצִיתִי, impf. יִרְצֶה), delectari aliqua re (sq. accus. vel בְּ), benevolentia, gratia, favore, amore aliquem prosequi, aliquid accipere (de sacrificiis, quae deus accepta habet, de precibus, quas gratiose exaudit), placere, seq. לְ et infin.: propensum esse ad aliquid faciendum), seq. עִם: benevole cum aliquo agere; consuetudine ejus delectari, denique persolvere, pendere aes alienum, quia solutione

Digitized by Google

רָצַח

פ״כ, ומובנו נקמנות קמוך וגוור [שֶׁכ-סויען, -זכיילען], כהשלמה קפ״כ על קמוך רפּ וגוור לגוריס [עשלטענן], וכן נזשה רויית הזעל של מיקה [*ere oc-cid-*] מעוכן של קקיכה וגוירה, ומוס קפ״כ הרוס וגוור נכלל וכקוס ומעוך, וכן רצח וגם רצה נעכני. הכזעל הזעוליי. הככד מקעול להרוגה וכהזכוקת, וכי כן מוכן הככד לקגל תֵּבֵר, שֶׁקֶל נקרמי. ופּזר למוכן של תרכקו נקליס הגה נקלקו מו כ״ק וכ״כ, נקשר שכ״ק קוכין לוקו נפקוקות הריס, וכ״כ נקמנות, כשלו הוק נשכ״ם. ופּזר לקקוק הזעש דע שהקכן רָצַח וקומה לו רָצַע, וקקכן ג״כ על שֶׁכֶּ״ח, חָ־שָׁ־זָ״ם, וככל שלה הישוד קקיכה וגוירה, ויוקר מוס פי׳ נלוה״ם.

v. comp. tr., abscindere, desecare (arab. telo, lapide perfodere, diffringere), hinc occidere, interficere, de rebus animatis comminuere, disturbare, de rebus inanimatis. *Ni.* pass. *Pi.* intens. *Pu.* (*Ψ.* 62, 4. תְּרֻצָּחוּ secundum Bene-Naftali, ubi Bene-Aser: תְּרֻצָּחוּ), interimi, destrui. LXX. *φονεύειν, ἀποκτείνειν*; רָצַח, *φόνος*; רֹצֵחַ, מְרֻצָּחַ, *φονευτής*.

3 perf.: וְרָצַח
Num. 35, 27. ורצח גאל הדם
cum suff.: וְרָצָחוֹ
Dt. 22, 26. ורצחו נפש
2 prf. c. h int.: הֲרָצַחְתָּ
1 Reg. 21, 19. הרצחת וגם־ירשת
part. masc.: רֹצֵחַ *sg.*
Num. 35, 11. ונס שמה רצח
Num. 35, 16. 17. 18. רצח הוא
Num. 35, 21. המכה רצח
Num. 35, 31. כפר לנפש רצח
Dt. 4, 42. לנם שמה רוצח
Dt. 19, 3. לנוס שמה כל־רצח
Jos. 20, 3. לנוס שמה רוצח
Job. 24, 14. לאור ׀ יקום רוצח
part. masc.: מְרוֹצֵץ
Num. 35, 6. לנס שמה הרצח
Num. 35, 12. ולא ימות הרצח
Num. 35, 16. 17. 18. מות יומת הרצח
Num. 35, 19. ימית את־הרצח
Num. 35, 21. ימית את־הרצח
Nu. 35, 25. והצילו העדה את־הרצח
Num. 35, 26. ואם־יצא יצא הרצח
Nu. 35, 27. ורצח גאל הדם את־הרצח
Num. 35, 28. ישוב הרצח אל־ארץ
Num. 35, 30. ירצח את־הרצח
Dt. 19, 4. וזה דבר הרצח
Dt. 19, 6. אחרי הרצח כי יחם
Jos. 20, 5. ולא־יסגרו את־הרצח
Jos. 20, 6. אז ׀ ישוב הרוצח
Jos. 21, 13. עיר מקלט הרצח
21. 27. 32. 35.
inf. abs.: רָצֹחַ
Jer. 7, 9. הגנב ׀ רצח ונאף
inf. abs.: וְרָצֹחַ
Hos. 4, 2. ורצח וגנב
2 imperf. p. תִּרְצָח
Ex. 20, 13. לא תרצח
Dt. 5, 17. לא תרצח
3 imperf.: יִרְצָח
Num. 35, 30. ירצח את־הרצח
Dt. 4, 42. ירצח את־רעהו
Nif al: נִרְצָח
perf. fem.: הַנִּרְצָחָה *sg.*
Jud. 20, 4. איש האשה הנרצחה
1 imperf.: אֶרְצָח p.
Prv. 22, 13. בתוך רחבות ארצח
Pi-el: רִצַּח
part. masc.: מְרַצֵּחַ
2 Reg. 6, 32. בן־המרצח הזה
part. m. pl.: מְרַצְּחִים
Jes. 1, 21. ועתה מרצחים
3 imperf. pl.: יְרַצָּחוּ
Hos. 6, 9. דרך ירצחו שכמה
3 imperf. pl.: יְרַצְּחוּ p.
Ps. 94, 6. ויתומים ירצחו
2 imprf. pl.: לֹא תִרְצָחוּ
Ps. 62, 4. תרצחו כלכם
Pu-al: רֻצַּח
2 impf. pl.: לֹא תְרֻצָּחוּ
Ps. 62, 4. תרצחו כלכם

רֶצַח

פ״כ, ומובנו קעל, לו נהשלמה ג״כ מעוך והכוס, ופּזר ניקוקעל כ״ף כ״ו, הכה כוף קעוך צָרַח מן נכרי, נמוכן קרועה וועקה. כן״ע מוס רָצָחָן, רְצִיחָה, רְצוּחַי, רַצָּח, רַצְחָנִי, רַצְחָנוּת וכדומה. *n. m.*, diffractio, contusio (*Ψ.* 42, 11.), neohebr. occisio, internecio. Semel Ez. 21, 17. רֶצַח per metathesin pro צֶרַח legitur (clamor, tumultus, apposito תְּרוּעָה). LXX. *καταθλᾶσθαι, βοή*. S. *Ψ. ὡς σφαγὴν διὰ τῶν ὀστέων μου*. A. *ἐν τῷ φονεῦσαί με ἐν τοῖς ὀστέοις μου*, ubi LXX. *ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστά μου*. Hieronym. *dum me interficerent in ossibus meis*. Vulgata: dum confringuntur ossa mea.

בְּרֶצַח
Ps. 42, 11. ברצח ׀ בעצמותי
Ez. 21, 27. לפתח פה ברצח

רָצַע

פ״כ, ויקר ומקנודל, ומובנו כמו רנק, וכשלם על דקיכה ונקיכה [דורכנעקה-רען, -שעכען], וכן רצע נערני.
v. tr., perfodere, perforare, arab. idem. LXX. *τρυπᾶν*.

3 perf.: וְרָצַע
Ex. 21, 6 ורצע אדניו את־אזנו
מְרֶצַע
ש״ו, ומובנו כלי לקיכה ולנקוב [פּפֶּריע-מע], וויקר תוכת כמס, וכן נקרמי.
n. m., subula. LXX. *ὀπήτιον*.
הַמַּרְצֵעַ
Dt. 15, 17. ולקחת את־המרצע
בַּמַּרְצֵעַ
Ex. 21, 6. את־אזנו במרצע

רָצַף

פ״כ, ופּזרנו רפידה ויסידה כניכה ויניכה והעכה [שעטלען, לענען, פּעטע-], וזוק כנעה ורפידה [פּפּלַ-סטעכן], ולנוף קמנה קך הזשלה רוקניה, כי סקקן רַצָּה, ודומה לו צָרַח, רָצַב, צָבָא וכדומה, שפרשתי כנר לעיל. וזוק קפּזר נהשלה על הערכה וסדור, כקזר קגל קקוות מרעיו, וכן נקמת רַצְפֵי נערני, נענין הערכה וסדור, סס לא שקיר שסוף נמוכן וס קך הסרוס יק צָרָה, זילוע נמוכן וס. ויסיס קיך זיסיס, נכ״ק תעולתו רפידה וכניכה, וכגור מוס רִצְפָּה, מַרְצֶפֶת הסמות, ומשכה רָצָה נמוכן דומה, ל״מ הָרַצָּה בית פרס נקנכיס [קסלות נסוף]. פי׳ לוה״ם.

v. comp. tr., statuere, ponere, stabilire, sternere (feststellen, pflastern); prt. רָצוּף, stratum amore, metaphora dulcissima. Radix eadem in vv. צָבָא, רָצַב, צָרַח delitescit eamque vim *ponendi*, deinde *disponendi* habere itentidem demonstravimus. Speciatim verbum nostrum de opere *musivi* dicitur, quale Graeci *ψηφοθέτητα* vocant et *ψηφοβολίαν*, quare in *Misna* simpliciter vi *pavimentandi* dicitur. Eodem modo usitatum est Arabum *razafa*, et possit tibi in mentem venire, trajectis literis ortum esse רָצָה ex רָצַף, quod vi serie atque ordine conjungendi dici constat. LXX. (*ἐντὸς αὐτοῦ*) *λιθόστρωτον*. Quinta: (*τὸ μέσον αὐτοῦ*) *ἐψηφολόγησεν*. Hieron.: *media caritate constravit*.

part. pass.: רָצוּף *sg.*
*Cant. 3, 10. *תוכו רצוף אהבה
רִצָּפָה
ש״כ, והסמך רַצְפַּת. ומובנו הלעת ורפידת סקקע [פּפּלַסטעכונג], ולפו דוקע מהלעת הסכנים, כי וזע קך נהשען נקכנוס, וכן״ע מזלסו.
n. f. (c. רַצְפַּת), stratura, stratum, pavimentum. LXX. *λιθόστρωτον, περίστυλον*.
Ez. 42, 3. רצפה אשר לחצר
וְרִצְפָּה
Ez. 40, 17. ורצפה עשוי לחצר
הָרִצְפָּה
2 Chr. 7, 3. אפים ארצה על־הרצפה
Ez. 40, 17. לשכות אל־הרצפה
Ez. 40, 18. הרצפה התחתונה
וְהָרִצְפָּה
Ez. 40, 18. והרצפה אל־כתף
constr.: רִצְפַּת
Esth. 1, 6. רצפת בהט־וששׁ
מַרְצֶפֶת
ש״כ, ומובנו מקום מכוסף ומכוסד [נע-פּפּלַסטעכטער פּוסקנַסלען].
n. f., locus lapidibus stratus, pavimentum. LXX. *βάσις*.
2 Reg. 16, 17. על מרצפת אבנים

רָצַף

פ״כ ול״ע, ומובנו רשיפה וולעוף וכמיכה [גלימען, כרעכנען], ומוס לר״ק רכוף קסכה, ודומה לו נשרש ומכוון הפעל רָשַׁף לקמן, כמובן יקידה, כקזר כנר הזעוש ס׳לקק׳, וכן נאלן שרש וה קלל שֵׁב לקמן, קזר מאנו שכ״כ, וקעוי הזעוך כ״ל קלל שֶׁ־דַּ״ם, שֶׁ־זַ״ם, חָ״מָ לקמן, פי׳ כל קלה ונלוה״ם.
v. comp. intr. inus., candere, ardere (unde sec. nonnullos רָצוּף, אַהֲבָה, candefactus amore, Cant. 3, 10.), sicut רְשָׁפִים, rad. שׁ״ב (שְׁבִיב, scintilla), formâ indurata in vv. שֶׁ־דַּ״ם, שֶׁ־זַ״ם, חָ״מָ.
part. pass.: רָצוּף
*Cant. 3, 10. *תוכו רצוף אהבה
רִצְפָּה
ש״כ, ומובנו כמו רִשְׁפָּה, לומר נקלת קף ופקס [קָאֶהלען], וכן פרשומו הזענים והקדמונים, שמובנו קכן רשופה וכלופה וכמוכה, מצרש שמוכנו.
n. f., sicut רִשְׁפָּה, pruna, carbo candens, vel lapis ignitus sive candefactus, arab. *ridhfa*, lapis, quo coquere et carnes ad esum assare solebant (denom. *radhafa*). LXX. *ἄνθραξ* seqq. A. S. Th.
Jes. 6, 6. ובידו רצפה
רֶצֶף
ש״ו, וכמלף קך נכנוי רְצָפִים, ופקרוכו כמו רֶשֶׁף, לומר נקל ונומל, ועגף רנפים כפרוש נלנ״ג עוגה שנאפית נכלפי קף, לומר לפויה נגלים.
n. m. pluralet., pruna, carbo ardens; עֻגַּת רְצָפִים, placenta prunis (alii: lapidibus ignitis) cocta. LXX. *ἐγκρυφίας ὀλυρίτης* (h. e. subcineritius panis ex olyra), cf. Athen. III, p. 110. *τῆς δὲ ἀπανθρακίδος* (*μνημονεύει*) *Διοκλῆς ὁ Καρύστιος· ἡ δὲ ἀπανθρακὶς ἐστι τῶν λαγάνων ἁπαλωτέρα· ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἐπ᾽ ἀνθράκων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ᾽ Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας*.
pl.: רְצָפִים
1 Rg. 19, 6. עגת רצפים ומפחת מים

רָצַץ

לומר רַץ, לכן נענר רָצוּתָ, רְצוּתִי, ומעלין דָּרוּץ קמור יָרֵץ, תָּרֵץ קמור תָּרֵץ, אֲרוּצִם [ירמי׳ כ׳ מ״ד נכקיכ] תמור אֲרַצֵּם, וכן לרעת מכן-נכלף נכם מרוץ גדוד, ונקלכ׳ קקנועה כמקלרמק. מכוונה קריעה והרום ונגור לקלקים [נרעכען], כי קמנותו רַץ, דומה לל קמנות של חָרֵץ, רָצַץ, קָרֵץ, רָצַץ וכדומה, והשוי נשזקי מערב ידוע. וכלמר מזנור וכפון הקנה וכעולו, מפלוע הרלף ומקילקו, ומניכת הגלה ומפכפון הקנים, לו מעזיקק מכיוכים נמוכן מזשלה. הכמעל נָרוּץ כמלו הזרע רֵץ, והמוכן כדרך הכניכן. מככד רַצַּץ קווק של קל, ופעולי הככד מזכי רוֹצֵץ כמככד הרלמון. הכוסף חָרֵץ נעקידו חָרֵרָץ קמור תָּרֵץ, נמוכו יולף, והמפעל מלמון דקיקות וה מף וה.
h. e. רֵץ, *v. tr.* (praet. רָצוּתָ, רְצוּתִי, impf. יָרוּץ pro יָרֵץ, תָּרֵץ pro תָּרֵץ, אֲרוּצֵם Jer. 50, 44. Ketib pro אֲרַצֵּם, יָרוּצוּ pro יָרֵץ sec. *Abulwalidum* ע. 18, 30.), collidere, conterere, spec. de collisione, quae fit sine partium disturbatione, velut infringere arundinem, conquassare cranium, contundere rotam, gener. de omni oppressione violenta. *Pi.* רַצֵּץ intens. *Pol.* רוֹצֵץ, id. *Hi.* חֵרֵץ (impf. יָחֲרִיץ pro יָחֲרֵץ), confringere, conquassare. *Hitpo.* contundere se mutuo, collidere. LXX. *θραύειν, θλᾶν, συγκλᾶν, συντρίβειν, κατασπᾶν, καταπατεῖν, καταδυναστεύειν, ἐκπιέζειν, λυμαίνεσθαι*; *Ni.* נָרוּץ, *συντροχάζειν*; *Hitpo. σκιρτᾶν* (A. *συνθλασθῆναι*; S. *διαπαλαίειν*).
2 perf. c. s.: רַצּוֹתָנִי
1 S. 12, 4. לא עשקתנו ולא רצותנו
1 perf.: רַצּוֹתִי
1 Sam. 12, 3. את מי רצותי
part. f. pl.: הָרֹצְצוֹת
Am. 4, 1. הרוצצות אביונים
part. pass.: רָצוּץ *sg*
Jes. 42, 3. קנה רצוץ לא ישבור
part. pass.: וְרָצוּץ *sg.*
Dt. 28, 33. עשוק ורצוץ כל־הימים
part. pass.: הָרָצוּץ *sg.*
2 Reg. 18, 21. הקנה הרצוץ הזה
Jes. 36, 6. משענת הקנה הרצוץ
part. p. constr.: רְצוּץ *sg.*
Hos. 5, 11. רצוץ משפט

Digitized by Google

p. p. pl.: רְצוּצִים
Jes. 58, 6. ושלח רצוצים חפשים
3 imperf.: יָרֻץ = יָרוּץ
Jes. 42, 4. לא יכהה ולא ירוץ
3 impf. f.: וָתָרֻץ = וָתָרוּץ
Eccl. 12, 6. ותרץ גלת החזהב
1 impf. c. s.: אֲרוֹצֵם *K'tib.*
Jer. 50, 44. ארגיעה ארוצם
1 imperf.: *אָרִיץ
2 Sam. 22, 30. בכה ארוץ גדוד
Ps. 18, 30. בך ארוץ גדוד
Nif-al: נָרָץ *3 perf.*
Eccl. 12, 6. ונרץ הגלגל
3 imperf.: תֵּרוֹץ
Ez. 29, 7. בתפשם בך בכפך תרוץ
Pi-el: רִצֵּץ *3 perf.*
Job. 20, 19. כי־רצץ עזב דלים
2 perf.: רִצַּצְתָּ
Ps. 74, 14. רצצת ראשי לויתן
3 imperf.: וַיְרַצֵּץ
2 Chr. 16, 10. וירצץ אסא מן־העם
3 impf. pl.: יְרַצּוּ
Job. 20, 10. *בניו ירצו דלים
Pi-el: רוֹצֵץ
3 impf.: וַיְרַצְּצוּ
Jud. 10, 8. וירצצו את־בני ישראל
Hif-il: הֵרֵץ
3 impf. ap.: וַתָּרֶץ
Jud. 9, 53. ותרץ את־גלגלתו
Hitpa-el: הִתְרוֹצֵץ
3 impf. pl.: וַיִּתְרֹצְצוּ
Gn. 25, 22. ויתרוצצו הבנים בקרבה

רֵץ

ז״ו, וסמך סכנוי רַצֵּי, ומוכנו לדעת כל״ק ססיכם מסקיכם כסף, לומר מה שכסתך ונגוד וכשכר מלכך [שסיקק, נשרע], ולדעת סיכקי סוס סמקוד מן סכנך רְצֵה, כמו שמיכו מכלה לו מעות, לומר שמלה נכסף, וסנוקר ינקי.

n. m. (pl. c. רַצֵּי), fragmentum, lamina, nisi, uti vult *Rashi*, רַצֵּי pl. n. piel. a v. רָצָה (persolvere), tributa, vectigalia notat. LXX. *τοὺς δεδοκιμασμένους.* S. substantive: *δοκίμη.*

pl. constr.: בְּרַצֵּי־
Ps. 68, 31. מתרפס ברצי־כסף

מְרוּצָה

ז״כ, תמור מְרָצָה, ומוכנו עשיקה וקמיסס [נעלריקקוכנ], וקל להכין מהשכס.

n. f. (=מְרָצָה), oppressio, tractatio violenta. LXX. *φόνος.*

הַמְּרוּצָה

Jer. 22, 17. ועל־המרוצה לעשות

רָקּ, רַק

v. s. r. רָקַק *p.* 1081.

רָקַב

פעל נוזד, וסעתיד יִרְקַב, ומוכנו סיות מכוקר ומקוכנ וקלול קלול נפכים [דורכסְהֶלע, מְקֹרָע ויין], נהשלמה על דלדול וגלוול ומשקת ע׳ רקיכה. קלן משכ רָקַב, ודומה לו חָב לעיל, וכן רָקַב וכדומה, ומשוי נשפתי מערב כנר מרכתי.

v. comp. intr. (impf. יִרְקַב), perforatum, putridum, cariosum esse, carie s. putrore corruptum esse, rad. רב, unde רָקָב. LXX. *σβενύναι*; רָקַב לֹא רָקָב, *ξύλον ἄσηπτον.* A. S. *σήπεσθαι.*

3 imperf.: יִרְקַב
Jes. 40, 20. עץ לא־יירקב יבחר
3 imperf.: יִרְקָב *p.*
Prv. 10, 7. ושם רשעים ירקב
רָקָב
ז״ו, ומוכנו כיסת כת ונל״ם ולומלנות וכמוק וכשקוק ופסילה, לקל יקסו כדכר מס, ע׳ הקמת מוכקו, שכעמס כקוב וקלול וקקוב וכנלק, וכמלק נכ״ק גס כמוכן הקלל. כתקנוס כדומה הקס רָקָב וסילועה רִקְּבָא [יעני׳ י׳ כ׳], רַקָּב וסילועה רַקָּבָא [סוסע ס׳ י״כ], רַקְבוּבֵי וסילועה רַקְבוּבְיֵתָא [לוסע כ״ו ״ק], רוּקָב וסילועה רוּקְבָא [יעני׳ כ״ק ס׳], ולקל סס רוּקָב כמוכן כק״ז, הלק הוס מן קניכה.

n. m., putredo, qua res sensim consumitur, de ossium erosione, rei per teredinem s. vermem lenta consumtione et omnino absumtione atque interitu, a v. רָקַב, perforare (unde aram. רִקְּבָא, uter, a cavitate), aram. רָקַב (def. רִקְּבָא Jes. 40, 20.), רַקָּב (def. רַקָּבָא, Hos. 5, 12.), רַקְבוּבֵי (def. רַקְבוּבְיֵתָא, Job. 27, 18.), רוּקָב (def. רוּקְבָא, Jes. 51, 8.). LXX *σής, σκώληξ, κέντρον, τρόμος, ἄσκος* (targ. רוּקָב pro hebr. נֹאד, pl. talm. רוּקְבָאוֹת, utres). S. *σηπεδών.*

Hab. 3, 16. יבוא רקב בעצמי
בְּרַקָּב
Job. 13, 28. והוא כרקב יבלה
וְכָרָקָב
Prv. 12, 4. וכרקב בעצמותיו
וְכָרָקָב
Hos. 5, 12. וכרקב לבית יהודה
constr.: וּרְקַב
Prv. 14, 30. ורקב עצמות קנאה
רְקָבוֹן
ז״ו, כמו רָקָב, כמעט נלי הפרט סמוכן.

n. m., sicut רָקָב, putredo. LXX. (*ξύλον*) *σαπρόν* (*σαθρόν*).

Job. 41, 19. לעץ רקבון נחושה

רָקַד

ס״כ, ומוכנו כלכול ונפכוף הכס והכה, קלקול ורקקת וכעוד [נעגען, וונַכ־קען, סיקוכ הער —], ד״ם הסריס רקלו כקלים, והכלכול לו עשקה לו עפקד ולימה, כלשר לקל קול. לקן נכנין סכנך כלמר רקינגה וקולנות וכרכור, ולפעמים נהשלקה מרעוד סהלון נכללו. הנוסף כדרכו יולף ויקוק, לומר הגרמת הרקוד. ולשר לקקוד הפרט, דע שהקרן רַקָּד, ודומה לו חָת לעיל, ועכיכו סרקעי כלכול ונפכוף הכס והכה עוד נגמרק, שמוכנו סכיע נכנרה לו נגפה, לשר הפה נמוכן וה הַרְקָדָה, ומוה קל״כ נעכין קגוג, וכמוכן וה נקרגוס קמור פוו, והפה רַקְּדֵנִי קמור רֶץ. נפ״ע רִקּוּד הַרְקָדָה מוה.

v. comp. intr., tremere, nutare, vacillare, veluti de cedris, quae tonitruum fragore concussae cum ramis suis contremiscunt, de montibus terrae motu modo in altum subvehentibus modo subsidentibus, de curribus citato cursu agitatis, et simil. de omni agitatione, quae vel laetitia vel terrore efficitur. *Pi.* int. salire, saltare. *Hi.* efficere, ut quid subsiliat. Radix est רַקַּד (cogn. חָת), vi ultro citroque movendi, unde talm. רַקַּד, cribrare, et n. actionis חַרְקָדָה, cribratio, vannatio. Targ. pro פּוּז, רַקְּדֵנִי pro hebr. רֶץ (2 Sam. 11, 13.). LXX. *σκιρτᾶν, ὀρχεῖσθαι, προσπαίζειν, ἀναβράσσειν; Pi. ἐξάλλεσθαι; Hi. λεπτύνειν* (A. *σκιρτᾶν*; S. *ὀρχεῖσθαι ποιεῖν*; Quinta: *σκιρτοποιεῖν*; Hieron. *dispergere*).

3 perf. pl.: רָקְדוּ
Ps. 114, 4. ההרים רקדו כאילים
inf. constr.: רְקוֹד
Eccl. 3, 4. ועת רקוד
2 impf. pl.: תִּרְקְדוּ
Ps. 114, 6. ההרים תרקדו כאילים
Pi-el: רִקֵּד
part. masc.: מְרַקֵּד
1 Chr. 15, 29. מרקד ומשחק
part. fem.: מְרַקְּדָה *p.*
Nah. 3, 2. ומרכבה מרקדה
3 impf. pl.: יְרַקְּדוּ
Jes. 13, 21. ושעירים ירקדו־שם
3 impf. pl.: יְרַקְּדוּן *p.*
Job. 21, 11. וילדיהם ירקדון
Joel 2, 5. על־ראשי ההרים ירקדון
Hif-il: הֵרְקִיד
3 impf. c. s.: וַיַּרְקִידֵם
Ps. 29, 6. וירקידם כמו־עגל

רַקָּח

v. s. r. רָקַק *p.* 1081.

רָקַח

ס״כ, וסעתיד יִרְקַח, ומוכנו תכול כתכלין. וקנוע [ווילנען], ד״ם מרקוח הסיין ותנולו, לסין יסיס כיוי לעשקה, לו עכוב נסמים וסמים ע׳ מלוח וסקיקה והדקה לקטרת, לו לעשוח ולהסכה, ונגוזיו עוד מתכול סיין וסשין להסכה, לו ג״כ מתכול התנזיל וכדומה. הכשכ״פ הפצולי״, ולהפסוק וְהָרְקַח המרקחה [יסוק׳ כ״ד י׳] כתב שלו שלולי״ד שכן נכלק שמלק נספר יהושלמי נקמינת הסלק, והוא לפ״ו מכנין בָּעפל, ונספר נכלי מלק הסלק נפתק, ולפ״ו הוא מהכוסף, וכן מלק הקמקי נספרי ספר ד. יין הספרים המלוקים והמפולסמים נהנסת כתני קדש הכה ידועים הספרים סירושלמים, לשר כלולים נהם ספר יהקו הכוכר לרוב, וספרי מקוובת [נגליל], וספרי ענניה; והספרים הבבליים, לשר כלול נהם ספר חֲלָלִי [שם עיר נכויה על מקבות נגל, ושם מקדם קדמקה קהלה גדולה]; וספרי לספמיה או ספרד סילועים; וספרי נרפת, כמו ספר רבי גרשום, ס׳ רבי משיר, ס׳ פרץ, ס׳ יוסף עוב־עלם, ס׳ מכקש מיולכי וכדומה. מקור הפרט עי׳ בלוס״ב.

v. tr. (impf. יִרְקַח), condire, aromata miscere vel temperare, pigmenta conficere s. coquere, e diversis aromatum speciebus contusis ac permixtis unguenta vel condimenta facere; prt. רַקַּח, unguentarius, pigmentarius, seplasiarius. *Pu.* pass. *Hi.* הִרְקִיחַ (inf. הַרְקָחָה, sec. libr. babyl. et hispan; in Cod. Hieros. sec. Abulwalid. הַרְקָחָה *Ho.*), condire. LXX. *ἐλαττοῦν, ποιεῖν*; רַקַּח, *μυρεψός, -ικός, ἡδυσμα*; *Ho. prt.* מְרֻקָּח, *μύρον.*

part. masc.: רוֹקֵחַ *sg.*
Ex. 30, 35. רקח מעשה רוקח
Ex. 37, 29. מהור מעשה רקח
Eccl. 10, 1. יביע שמן רוקח
p. pl. constr.: רַקְּחֵי
1 Chr. 9, 30. רקחי המרקחת
3 imperf.: יִרְקַח
Ex. 30, 33. איש אשר ירקח כמהו
Pu-al: רֻקַּח
part. pl.: מְרֻקָּחִים
2 Chr. 16, 14. מרקחים במרקחת
Hif-il: הַרְקִיחַ
inf.: וְהַרְקֵחַ
Ez. 24, 10. והרקח המרקחה

רֶקַח

ז״ו, ומוכנו תכול לו מכלין [וויכנע], ל״ע יין סכקק.

n. m., conditura, aroma; יֵין הָרֶקַח, vinum aromaticum. LXX. *μυρεψικός.*

הָרֶקַח

Cant. 8, 2. אשקך מיין הרקח

רֹקַח

ז״ו, וכמעע כדומה קל קֶקַח, וכקמר מעמן למזיקה ולהסכס.

n. m., unguentum. LXX. *μύρος, μυρεψικός.*
Ex. 30, 25. רקח מרקחת
Ex. 30, 35. רקח מעשה רוקח

רַקָּח

ז״ו, ומוכנו לים עושה רקח לו רוקח, והמשקל יולע.

n. m., seplasiarius, pigmentarius, coctor aromatum. LXX. *μυρεψός.*
pl.: הָרַקָּחִים
Neh. 3, 8. חנניה בן־הרקחים

רַקָּחָה

ז״כ, נויב רַקָּח, והפקיון לשר עושה רקוח ומכלת.

n. f. (a m. רַקָּח), mulier aromata miscens s. myrum coquens, pigmentaria, aromataria. LXX. *μυρεψός.*
pl.: לְרַקָּחוֹת
1 Sam. 8, 13. לרקחות ולטבחות

רְקוּחַ

ז״ו, והוא מופעמי, ומוכנו תכול הסין להסך ולמזיקה [ונלכנע].

n. m. abstr., unctio, unguentum. LXX. *τοὺς μακρὰν* (רְחוּק). A. *τὰς συνθέσεις.* S. *τὰ μυρέψια.*
pl. c. suff.: רְקוּחֶיהָ
Jes. 57, 9. ותרבי רקחיך

מֶרְקָח

ז״ו, והכנוי מֶרְקָחִים, ומוכנו דכר שמקק, לומר נלמוס לתכול.

n. m. (pl. מֶרְקָחִים), herba aromatica, qua conditur. LXX. *μυρεψικός.* S. (*οἶνος*) *ἡρτυμένος.*
pl.: מֶרְקָחִים
Cant. 5, 13. מגדלות מרקחים

מֶרְקָחָה

ס״כ ומוכנו כמו כוקק, לו ג״כ עכוב ותכול כקוק.

n. f., condimentum, mixtura aromatarii s. cacabus seplasiarii. LXX. *ἐξάλειπτρον, ζωμός.* A. *μυρεψητήριον.* S. *ὡς ἀναβρασσομένην ἡρτυσαν.*

הַמִּרְקָחָה

Ez. 24, 10. והרקח המרקחה

כַּמִּרְקָחָה

Job. 41, 23. ים ישים כמרקחה

Digitized by Google

מִרְקַחַת
ז"כ ומופעתי, ומוכנו סרקיקס לו סרֶקֶק.
n. f. abstr., conditura, aroma, unguentum. LXX. *μύρος, μυρεψός, μυρεψικός.*
Ex. 30, 25. מרקחת מעשה רקח
הַמִּרְקַחַת
1 Chr. 9, 30. רקחי המרקחת
בְּמִרְקַחַת
2 Chr. 16, 14. מרוקחים במרקחת

רָקַם

פ"כ, ומוכנו כמו רָגַם לעיל לשון לרגם, ציור ניוכים ורקיקת רקוקים וסקוקת תויס [ניי־כנען], ותמנותו גליפה ורקיקה כמו רגם, והרקים שכת רקם נעכני, שעודתו גליפת ניוכים וקוקודים, לו עזות שרטוטים שרטוטים ועקודים, לו ג"כ כתיבה. ומשלה נהשתלה לת"כ על גליפת ניוכים בזהב ואבן, ויוצא מעוטים מעוכים כמלבוש [שרוקמין, לין פיגורען כיאמען], וכל ענין רקום ין חשוב נדבר, וכן מלת רקוס בגרמני [שטיקען], לך תמוכה מוקשקת של חשוב ורקוק [שטא-קאן = *stikan*], ובזה כוון עכיבו מגלוף תויות וכתיבה. ומשר כמלת לגל לרגם, סוד של תרגום, ומשוי כשפתי מערב עי' לוה"ב, ומסכדל ביבו ובין רקב לפ"ז כשרש. הכשב"ם כשמלה מקוק סגולם נמעי לס.
v. tr., sicut רָגַם (אַרְגָּמָן) incidere, delineare, pingere (arab. *raqqama*, lineas s. virgas facere, variegare, scribere), hinc figuras intexere, acu pingere, spec. arte *phrygionica* (nam testibus *Plinio* VIII, 48. et *Isidoro* XIX, 22. haec ars acu s. filis varii coloris acu ductis exornandi vestem in Phrygia est inventa), unde רֹקֵם, acu pictor, phrygio, div. a חָשַׁב, operis damasceni artifex, panni serici s. lintei florulenti textor (Damastweber). *Pu.* trop. variis membris indui, de formatione foetus. Vis primaria radicis in *incidendo* (sticken, hispan. *recamare*, it. *ricamare*), *scribendo* (v. רָגַם, unde תַּרְגּוּם), *pingendo* (v. *Delitzsch*, Prolegomena ad Concordd. p. 146.) inesse videtur; v. Tabul. radd. LXX. *ποικιλτὰ ὑφαίνειν*; רֹקֵם, *ποικιλτής*; מַעֲשֵׂה רֹקֵם, *ποικιλία τοῦ ῥαφιδευτοῦ*; *Pu.* 1 p. רֻקַּם, *ἡ ὑπόστασίς μου* (A. *ἐποικίλθην*; *imaginatus sum*).
part. masc.: רֻקָּם
Ex. 26, 36. וחש משזר מעשה רקם
27, 16. 36, 37.
Ex. 28, 39. מעשה רקם
Ex. 38, 18. 39, 29. מעשה רקם
part. masc.: וְרֹקֵם
Ex. 35, 35. ורקם בתכלת ובארגמן
Ex. 38, 23. ורקם בתכלת ובארגמן
Pu-al: רֻקַּם
1 *perf.:* רֻקַּמְתִּי
Ps. 139, 15. רקמתי בתחתיות ארץ
רִקְמָה
ז"כ, וסכיני רְקָמוֹת, והווני רְקָמָתִים. סמוכן ין לרג ועטין מרוקס, מלבוש מרוקס, וביוכן וה סרכיי והווני, ונסשלה על כל דבר שבו שלל נעשים וניוריס כבגנד מרוקס, ל"ש מכונת הכשר ומשכנים שמלבוש נעשים נגווכים שוכים.
n. f. (pl. רִקְמוֹת, du. רִקְמָתַיִם), variegatum, opus phrygionicum, vestis arte phrygionica ornata (du. de duabus), etiam metaph. de variegatione alarum aquilae quasi acu pingendo facta. LXX. *ποικίλος, ποίκιλμα, ποικιλία, ποικιλτής, ἥγημα.*
Jud. 5, 30. שלל צבעים רקמה
Ez. 16, 10. ואלבשך רקמה
וְרִקְמָה
1 Chr. 29, 2. אבני־שוש ורקמה
Ez. 16, 13. ששי ומשי ורקמה
Ez. 27, 16. ורקמה וברץ
Ez. 27, 24. בגלומי תכלת ורקמה
דֶּרֶקֶמָּה
Ez. 17, 3. אשר־לו הרקמה
בִּרְקָמָה
Ez. 27, 7. שש ברקמה
cum suff.: רִקְמָתָם
Ez. 26, 16. ואת־בגדי רקמתם
cum suff.: רִקְמָתֵךְ
Ez. 16, 18. את־בגדי רקמתך
du.: רִקְמָתַיִם
Jud. 5, 30. צבע רקמתים
pl.: לְרִקְמוֹת
Ps. 45, 15. לרקמות תובל למלך

רָקַע

פ"כ, וסעיל יִרְקַע, ופתרוכו רקיקת וסעיקת וכיליל עכם קשם על שיקעכ ויקעכן. ומוס מלוד ומקיקס [לוים-כיייעכן] ומרקכס, לו ככיכס ומעככס ותקון [פעסעכן] ומככעס. לכן נכלל רקיעס וכיסס, והמלות רָקַע, ודומס לו אָרַח, אֹרַח, אֹרֶךְ [לשב מעכו הסס אַרְחָא], וכן שלל הָדַג, דָּגַג, נשלמי, סָדַג, סָחַף נמוכן ש', וכל שלה מלשון שטיקס ומלככה וכיכס [רעקכן, שטרעקכן], וכן כשכש כמכוון כשפתי מערב, ל"מ כשפס הכלשיק ויוכיק וכומיק וכדומס s. *ric*' [l. *por-rig.*, *-ric.*, reich-en, סכנד. סכנד שזוק הפעולה, מהלוס ופעוס פקיס [הָאֶמעכן], לו נפוי נרקועים. והכשב"ם הפעול". הכוסף מהשעד כמס שמיס והרקס.
v. tr. (impf. יִרְקַע), *porrigere* (recken, strecken), extendere, expandere, diducere, cogn. אָרַח, אָרַךְ, אָרַק (unde אַרְקָא, n. *terrae*), דָּגַג, דָּרַג (niederstrecken), סָדַג, סָחַף, quae verba ad unum omnia vim *porricendi* multimodis variatam exhibent. *Pi.* malleo diducere, mallei pulsu expandere, in laminas tenues ducere vel his laminis s. bracteis superinducere. *Pu.* tundendo percutiendoque distentum esse. *Hi.* in latitudinem longitudinemque extendere. LXX. *στερεοῦν, περιτιθέναι, περιχρυσοῦν, ἐξαιρεῖν, ψοφεῖν*; c. קַל, *τμηθῆναι*; *Pu.* prt. מְרֻקָּע, *προβλητός.*
part. masc.: רֹקֵעַ *sg.*
Jes. 42, 5. רקע הארץ וצאצאיה
Jes. 44, 24. רקע הארץ מיאתי
part. masc.: לָרוֹקֵעַ *sg.*
Ps. 136, 6. לרוקע הארץ על־המים
inf. c. suff.: רַקְּעָהּ
Ez. 25, 6. ורקעך ברגל
impt. sg.: וְרָקַע
Ez. 6, 11. ורקע ברגלך
1 *imperf.:* אֶרְקַע
2 Sam. 22, 43. אדיקם ארקעם

Pi-el: רִקַּע
3 *impf. c. s.:* יְרַקְּעֶנּוּ
Jes. 40, 19. וצרף בזהב ירקענו
3 *impf. pl.:* וַיְרַקְּעוּ
Ex. 39, 3. וירקעו את־פחי הזהב
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְרַקְּעוּם
Num. 17, 4. וירקעום צפוי למזבח
Pu-al: רֻקַּע
part. masc.: מְרֻקָּע *sg.*
Jer. 10, 9. כסף מרקע מתרשיש
Hif-il: הַרְקִיעַ
2 *imperf.:* תַּרְקִיעַ
Job. 37, 18. תרקיע עמו לשחקים רָקִיעַ
ז"ו, והכתוי רְקִיעִים, ומוכנו סכרקע ומכולס ומפוטע [עטוויסס נעהַמֶּטער-טעס, כלמן], וכנגזרת משלהו.
n. m. (pl. רְקִיעִים), aliquid malleo diducti, lamina, bractea. LXX. *ἐλατός.*
pl. constr.: רִקְעֵי
Num. 17, 3. ועשו אתם רקעי פחים רָקִיעַ
ז"ו, והסתן רְקִיעַ, ומוכנו שמיס לו כפס שעוסס מעל סלרן [הימעלסנכי־עוכנ], לכן לגדת הכקיע [הימעלסוו־אָלגכוכנ], וכ"ע סכתוי רְקִיעִים, וכקכנוס רְקִיעַ משלהו.
n. m. (c. רְקִיעַ, neoh. pl. רְקִיעִים), expansum s. *ἐκπέτασμα*, coelorum, coelum super orbem terrarum extensum et quasi fornicatum. LXX. constanter: *στερέωμα.*
Gn. 1, 6. ויאמר אלהים יהי רקיע
Ez. 1, 22. רקיע כעין הקרח
הָרָקִיעַ
Gn. 1, 7. ויעש אלהים את־הרקיע
Ps. 19, 2. מגיד הרקיע
Ez. 1, 23. ותחת הרקיע כנפיהם
Ez. 10, 1. אל־הרקיע אשר על־ראש
Dan. 12, 3. יזהרו כזהר הרקיע
לָרָקִיעַ
Gn. 1, 7. אשר מתחת לרקיע
Gn. 1, 7. אשר מעל לרקיע
Gn. 1, 8. לרקיע שמים
Ez. 1, 25. ויהי־קול מעל לרקיע
Ez. 1, 26. וממעל לרקיע
constr.: רְקִיעַ
Gn. 1, 20. על־פני רקיע השמים
constr.: בִּרְקִיעַ
Gn. 1, 14. מארת ברקיע השמים
Gn. 1, 15. למאורת ברקיע השמים
Gn. 1, 17. ברקיע השמים
Ps. 150, 1. הללוהו ברקיע עזו
קַרְקַע
ז"ו, והוא סקנר של קַרְקַע, ומוכנו לרן ויסוד סכרקע ומכוקק ומסולס נקוק ע"י רגלים [פעסטער נעדרען], ונקמר וכגזרת משלהו. ולפעמים ג"כ כמו רקיע, כפתרון לגודה, וכוא תכיר ותשכיל מונח השוכ ויסודו, ומלת הערכית קַרְקַר ג"כ הקנה, וכן ק ר ק ר שמס. נתרגום קַרְקַע, קַרְקְעֵי, קַרְקְעָא, וכן קַרְקְרָה משלהו.
n. m., solum, late illud patens et firmum, fundus, de pavimento vel laqueari (Plafond), tabernaculi vel templi, de profundo maris, abbrev. ex קַרְקַע (arab. etiam brevius: *qariq* et *qarqar*, spec. solum planum et molle), targ. רָקַע, קַרְקֵי, קַרְקָע, מְקַרְקַע, a v. רָקַע (extendere, fornicare). LXX. *ἔδαφος, βάθος, ὑπερῷον, ἔσω.*

קַרְקַע
אתי־קרקע הבית 1 Reg. 6, 15.
קרקע הבית צפה זהב 1 Reg. 6, 30.
הַקַּרְקַע
מן־החרקע עד־החקירות 1 Reg. 6, 16.
הַקַּרְקַע
עד־החרקע 1 Reg. 7, 7.
בְּקַרְקַע
יהיה בקרקע המשכן Num. 5, 17.
בקרקע הים Am. 9, 3.
מֵהַקַּרְקַע
מחקרקע עד־החקרקע 1 Reg. 7, 7.
מִקַּרְקַע
מקרקע הבית 1 Reg. 6, 15.

רָקָק

פ"כ, ול"ע כ"ף כנוכ, ומוכנו כמו רקע, סדקה ע"י רקוע והלוס ופעוע ותכוסה [דיכנען, דיכן שמשפטען], וכערכי רַק כמוכן נוגד, היוס דק, ומקקור שכשו ע' נלוס"ג.
v. tr. inus., diducere, tundere, attenuare, arab. intr. tenuem esse, cogn. רָקַע.
Hif-il: *הִרְקִיק
1 *impf. c. s.:* אַרְקִיקֵם
Ps. 18, 43. *כעפר חוצות אריקם
רָקִיק
ז"ו, ומוכנו עוגה מרוקקת ומכוקעת [דיכנער קוכען], והמשוכה כיכוי פעולי".
n. m. prt. pass., laganum, placenta tenuis. LXX. *λάγανον.* A. *κολλύρα.*
וְרָקִיק
Ex. 29, 23. ורקיק אחד
Lev. 8, 26. ורקיק אחד
constr.: וּרְקִיק
Num. 6, 19. ורקיק מצה אחד
pl. constr.: וּרְקִיקֵי
Ex. 29, 2. ורקיקי מצות
Lev. 2, 4. 7, 12. ורקיקי מצות
Num. 6, 15. ורקיקי מצות
pl. constr.: וְלִרְקִיקֵי
1 Chr. 23, 29. ולרקיקי המצות

רַק
ת"ו, ולנקני רָקָה, ותעולתו ק רק ומכוקק ומכוקע [דיכן], ומוס ק"כ כמוכן עצמי" לעיין נמנוס דנר והונלס מן הכלל [פ"יינזרעלנקונג], והטעמי" יבואר יותר נק"ס של זה הספר.
adj. m. (f. רָקָה), tenuis, macer, adv. ad restrictionem; quasi particula *extenuandi*: tantummodo, duntaxat. LXX. *λεπτός.* S. *μόνον*; A. *ἐκτός*; Th. *πλήν.*
רק רע כל־היום Gn. 6, 5.
רק אשר אכלו Gn. 14, 24.
רק לאנשים האל Gn. 19, 8.
רק אין־יראת Gn. 20, 11.
רק את־בני Gn. 24, 8.
רק עשיר עמך רק־טוב Gn. 26, 29.
רק הכסא אגדל Gn. 41, 40.
רק אדמת הכהנים Gn. 47, 22.
רק טפם וצאנם Gn. 50, 8.
רק ביאר תשארנה Ex. 8, 5.
רק הרחק לא־תרחיקו Ex. 8, 24.
רק אל־יסף Ex. 8, 25.
רק בארץ גשן Ex. 9, 26.
רק את־המות Ex. 10, 17.
רק צאנכם Ex. 10, 24.
רק שבתו יתן Ex. 21, 19.
רק אין־דבר Num. 20, 19.
רק אעברה ברגלי Dt. 2, 28.

Digitized by Google

רק הבהמה בזנו Dt. 2, 35.
רק אל־ארץ Dt. 2, 37.
רק־עוג מלך הבשן Dt. 3, 11.
רק נשיכם ומשפכם Dt. 3, 19.
רק עם־חכם Dt. 4, 6.
רק השמר לך Dt. 4, 9.
רק באבתיך חשק Dt. 10, 15.
רק בכל־אות Dt. 12, 15.
רק הדם לא תאכלו Dt. 12, 16.
רק חזק לבלתי Dt. 12, 23.
רק קדשיך Dt. 12, 26.
רק אם־שמוע Dt. 15, 5.
רק את־דמו Dt. 15, 23.
רק לא־ירבה־לו Dt. 17, 16.
רק הנשים והטף Dt. 20, 14.
רק מערי העמים Dt. 20, 16.
רק עץ אשר־תדע Dt. 20, 20.
והיית רק למעלה Dt. 28, 13.
והיית רק עשוק Dt. 28, 33.
רק חזק ואמץ Jos. 1, 7.
רק יהיה י־י אלהיך Jos. 1, 17.
רק חזק ואמץ Jos. 1, 18.
רק ביום ההוא Jos. 6, 15.
רק רחב הזונה Jos. 6, 17.
רק־שללה ובהמתה Jos. 8, 2.
רק הבהמה ושלל Jos. 8, 27.
רק כל־הערים Jos. 11, 13.
רק את־כל־האדם Jos. 11, 14.
רק בעזה Jos. 11, 22.
רק חפילה לישראל Jos. 13, 6.
רק אשר־לפנים Jud. 3, 2.
רק למען דעת Jud. 3, 2.
רק הפעם בגזה Jud. 6, 39.
רק־שנאתני Jud. 14, 16.
רק כל־מחסורך Jud. 19, 20.
רק שפחיה נערת 1 Sam. 1, 13.
רק דגון נשאר 1 Sam. 5, 4.
רק העם מזבחים 1 Reg. 3, 2.
רק בבמות 1 Reg. 3, 3.
רק שני לחות 1 Reg. 8, 9.
רק אתה לא תבנה 1 Reg. 8, 19.
רק אם־ישמרו בניך 1 Reg. 8, 25.
רק את־כל־הממלכה 1 Rg. 11, 13.
לעשות רק הישר 1 Reg. 14, 8.
רק בדבר אוריה 1 Reg. 15, 5.
רק לבב־אסא 1 Reg. 15, 14.
רק לא־היה כאחאב 1 Reg. 21, 25.
רק־אמת בשם 1 Reg. 22, 16.
רק לא כאביו 2 Reg. 3, 2.
רק בחטאות ירבעם 2 Reg. 3, 3.
רק חטאי ירבעם 2 Reg. 10, 29.
רק הבמות 2 Rg. 12, 4. 14, 4. 15, 35.
רק לא כדוד 2 Reg. 14, 3.
רק לא כמלכי 2 Reg. 17, 2.
רק שבט יהודה 2 Reg. 17, 18.
רק אם־ישמרו 2 Reg. 21, 8.
רק יקרא שמך Jes. 4, 1.
והיה רק זועה Jes. 28, 19.
רק אתכם ידעתי Am. 3, 2.
רק לשטף מים Ps. 32, 6.
רק בעיניך תביט Ps. 91, 8.
רק־בזדון יתן מצה Prv. 13, 10.
רק אליו אל־תשלח Job. 1, 12.
ואמלטה רק־אני Job. 1, 15. 16. 17. 19.
רק שני הלחות 2 Chr. 5, 10.
רק אתה לא תבנה 2 Chr. 6, 9.
רק אם־ישמרו 2 Chr. 6, 16. 33, 8.
רק לבב אסא 2 Chr. 15, 16.
רק אמת בשם י־י 2 Chr. 18, 15. 17.
רק לא בלבב שלם 2 Chr. 25, 2.
רק לא־בא אל־היכל 2 Chr. 27, 2.
רק־אתם עמכם אשמות 2 Chr. 28, 10.
רק הכהנים היו 2 Chr. 29, 34.
רק לי־י אלהיהם 2 Chr. 33, 17.

cum h int.: הָרַק

חרק אף־במשה Num. 12, 2.

וְרַק

ורק־אתם שמרו Jos. 6, 18.
ורק היא יחידה Jud. 11, 34.

adj. f. pl.: וְרַקּוֹת

ורקות בשר Gn. 41, 19.

adj. f. pl.: הָרַקּוֹת

הרקות וחרעות Gn. 41, 20. 27.

רָקָה

ע״נ, ומוכנו קלק עם מרקחת מקום לפיקת העוכקים [אלאָפּע], ולא למעוט הנשר ונמנומו, כלשר קשה מקשיי, ולא מן ר ק ק נמוכן דקות, כ״ף נמוכן רקיעה ולפיקה, וכן ניוכו בשפתי מערב מן לפיקה, ולא מן דקות.

n. f., tempus, pars capitis, non a tenuitate carnis vel ossis, propter carnem super ossa temporum leviter diductam, sed, sicut in linguis occidentalibus, a diducendo et tundendo. LXX. *γνάθος, κρόταφος, μῆλον* (Pollux II, 4, 18.: *τῆς φονὸς ἑκατέρωθεν, ὑπὲρ τὰς παρείας τὰ καλούμενα μῆλα, ἃ ἐστι ὑποφθάλμιος φρουρὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς διατειχίζοιντο ἄνωθεν μὲν ταῖς τῶν ὀφρύων προβολαῖς, κάτωθεν δὲ ταῖς τῶν μήλων ἀνοχαῖς, ὀνόμασται δὲ μῆλα παρὰ τὸ ἀνθεῖν ἐν ὥρᾳ· ταῦτα καλοῦνται καὶ παρειαὶ καὶ γνάθοι.*

cum suff.: רַקָּתָהּ

כפלח הרמון רקתך Cant. 4, 3. 6, 7.

cum suff.: רַקָּתוֹ

ומחצה וחלפה רקתו Jud. 5, 26.

cum suff.: בְּרַקָּתוֹ

היתד ברקתו Jud. 4, 21.
נפל מת והיתד ברקתו Jud. 4, 22.

II. רָקַק

ע״נ כתמנות, וכמנס קן נעתיד יָרֹק, ונגויכים לָק, רַקּת פרישי, וכן רָקוֹן, קולם העכר ומקוור מן יָרַק. וכמת פעלים רגים כמלם יתקלקו ע״ל וס נסמכת הוספים, וכן קָץ ועמיקו יָקַץ וכדומס סרנס. וכקס שמתוכס הפעוסס או סכנוכס או סכפולס סיסול, והמוכס נוספת יוד שכית מוכס. מוכן ניפס וכולס [פּליעס-סען, ריכטען, ויך ערגיעסטען], כלשר התמנות על דָּרַק, ומוס קס״ כ סוכמת ליקות פסס וסולס רוק וכיר [שפּיין], ועס כית הגרות הללון סולס רוק על סיס [שכטפיין], והקקר והגוי ככר הלעתי תקת רוס ע״ב.

v. intr. (unde solummodo imperf. יָרֹק; praet. et infin. formantur a v. יָרַק, sicuti sibi invicem tempora modosque mutuantur קָץ et יָקַץ, quae forma *Jud* praefixo augmentata secundaria est), manare, stillare, se effundere, cogn. רָרַק, spec. spuere (neoh. n. actionis רְקִיקָה), seq. בְּ, adspuere, consputare aliquem, aram. רָקַק בְּאַפַּי. Vim generalem hujus verbi continent nn. רֹק (neoh. רֶקֶק), lacuna, palus; רַקָּת, jus faeculentum carnium in ima olla; inde n. pr. רַקּוֹן, regio ad mare assita (arab. *riqqa*, litus), v. Megila 6, a. V. s. רָק. LXX. *προσιλλάζειν.*

3 imperf.: יָרֹק

וכי־יורק הזב Lev. 15, 8.

רָק

ע״ן, ע״פ חֹק, וכככוי רָקִי, ופקרוכו כיר כוול מפס וכיק, לו מס שמיק ומוגיל הפה [שפּיכעל], וכן התמנות של כיר ומוכנו כמו נעכרי, ונקרוש כמר קקיקה, וכגור שם מתכו הגמות רוֹשֶׁם, רָשַׁם, רוֹשֶׁמָא, ונע״ע רְשִׁימָה, רִשְׁוֹם, רְשֻׁם וכדומס.

v. comp. tr. aram. (impf. יִרְשֹׁם), scripto consignare, literis mandare, in annales referre, unde רָשַׁם, רוֹשֶׁמָא, signum, signatura, *χαρακτήρ.* LXX. *τάττειν, ἐν-, ἐπι-; ἐκτιθέναι.*

3 perf.: רָשַׁם

רשם כתבא ואסרא Dan. 6, 10.

2 perf.: רְשַׁמְתָּ

הלא אסר רשמת Dan. 6, 13.
ועל־אסרא די רשמת Dan. 6, 14.

part. pass.: רְשִׁים *sg.*

וכתבא דנה רשים Dan. 5, 24.
ודנה כתבא די רשים Dan. 5, 25.
די־רשים כתבא Dan. 6, 11.

2 imperf.: וְתִרְשֹׁם

ותרשם כתבא Dan. 6, 9.

רָשַׁע

ע״כ נתמנות, והוא כמרם של רָשְׁתָּה, ולא כלשר תקנו קנס, שהוא לך הסרוס של כ ע ע. הפתרון שליט וקיקה ותקיפה [וועלטען, נעוועלטע קיבען], ומוס לק״כ נהשלל על עזות רעה, לו היות פוגע וקופל, וזהו הסך של נ ר ק, לו כדומה לוס. סכוסף יולס וקוק, לומר סרשעה וקיוב [שולדיג, שערשלעכט ערקלערען], ולפעמים ג״כ נמוכן רקצי שלו שליעה ונגוע, כלשר פרשעי.

v. intr., sicut רָשַׁח (proinde non transpos. ex רָעַשׁ), pollere, vim exserere, violente agere, hinc injustum s. improbum, abalienatum a deo se gerere (opp. צָדַק). *Hi.*, superare, vincere (1 Sam. 14, 47. LXX. *ἐσώζετο*), multo vero saepius: vel improbum se praebere vel improbum, injustum, reum declarare, condemnare. LXX. *ἀδικεῖν, ἀσεβεῖν, ἀσεβῆ εἶναι; Hi. ἁμαρτάνειν, ἐξ-; ἀνομεῖν, ἄτοπα ποιεῖν, κακοῦν; ἄδικον κρίνειν, ἀσεβεῖν διδάσκειν, τιθέναι εἶναι ἀσεβῆ, ἐλέγχειν, καταγινώσκειν, καταδικάζειν; παρασιωπᾶν, ἡττᾶν, χρηματίζειν.*

1 perf.: רָשַׁעְתִּי

ולא רשעתי מאלהי 2 Sam. 22, 22.
אם־רשעתי ׃ אללי לי Job. 10, 15.
ולא־רשעתי מאלהי Ps. 18, 22.

1 perf. pl.: רָשָׁעְנוּ *p.*

חטאנו והעוינו רשענו 1 Reg. 8, 47.
חטאנו רשענו Dan. 9, 15.

1 perf. pl.: וְרָשָׁעְנוּ *p.*

חטאנו העוינו ורשענו 2 Chr. 6, 37.

1 imperf.: אֶרְשַׁע *p.*

אנכי ארשע Job. 9, 29.
על־דעתך כי־לא ארשע Job 10, 7.

2 imperf.: תִּרְשַׁע

אל־תרשע הרבה Eccl. 7, 17.

Hif-il: הִרְשִׁיעַ *3 perf.*

הוא הרשיע לעשות 2 Chr. 20, 35.

3 perf. pl.: וְהִרְשִׁיעוּ

והרשיעו את־הרשע Dt. 25, 1.
והרשיעו רשעים Dan. 12, 10.

1 perf. pl.: הִרְשַׁעְנוּ *p.*

ואנחנו הרשענו Neh. 9, 33.
העוינו הרשענו Ps. 106, 6.

1 perf. pl.: וְהִרְשַׁעְנוּ

חטאנו ועוינו והרשענו Dan. 9, 5.

part. masc.: מַרְשִׁיעַ *sg.*

ומרשיע צדיק Prv. 17, 15.

לעיל, וכן רֹק נמרמי. ודע קוכף שמצכע שלכו נמרמי מסס רָקַק לגס מיס ונכס, ונע״ע רָקָק, ומסס רַקָּקַת כע״ע ככוי לכוועכ ומרק, וכן עס סיוועכע רְקִיקָה, וכן מצכע וס סמריעי רַקָּת, לומר גכול וקלק מליכי שלל קוף כסר ומיס [עי׳ מגלס ו׳ ע״ף], וכן רַקּוֹן מוס, ומכל קלס קכיר סוד סמעל.

n. m. (ad s. f. רָק, c. s. רֹקִי), sputum, saliva, utpote fluidum oris (syn. רִיר). LXX. *πτυελός, ἔμπτυσμα.*

ומפני לא־חשכו רק Job. 30, 10.

רָק

מכלמות ורק Jes. 50, 6.

cum suff.: רָקִּי

עד־בלעי רקי Job. 7, 19.

רִשָּׁה

פעל ל״ע נעכרי כ״ף נגור רְשׁוֹן, קולס נתמני הכס שגור הוף רֶשֶׁא, ודומס לו רָשַׁע. הפתרון שליט כדכר ויכלף ויוות לגל ומשלה ותקיפה [וועלטען, קָלֶכטען], ונתמני הכוסף ג״כ אֶרְשֶׁה, ונע״ע תְּרַשֶּׁה, כמו תְּשַׁלִּיט [קסלט ס׳ י״ק; ו׳ כ׳], לומר כתיכת שלטון ויכלת וכף לעשות דכר [עכלוינען]. ונמוכן הוס נתגוס רַשׁ מים תקיף, לשר לו היכולת והשלטון והמשלה לעשות דכר, וסמוסגע רְשׁוּת [מילומס רֶשׁוּתָא] ונע״ע רְשׁוּיוֹת שלטון ומשלת [וועלטונג], ומוס לפעמים כמו גכורס ושלטון, ככוי לכף כוכני״, ל״ע רְשׁוּיוֹת נע״ע, וכן מוס חֲרָשָׁאֵי, שדומס לו השלטה, וכדומס.

v. intr. inus., pollere, posse, licere, cogn. רָשַׁשׁ, aram. creberrime: רְשָׁא, unde *Af.* אַרְשֵׁי, neoh. תְּרָשָׁה, sicut תְּשַׁלִּיט (Qohelet 5, 18. 6, 2.), permittere, potestatem facere alicujus rei. Inde targ. רַשַּׁי, homo potestate s. potentia praeditus, et ubivis perus. רְשׁוּ (def. רְשׁוּתָא, neoh. רָשׁוּת), potestas, facultas, liberum arbitrium; regnum, dominium (pl. רְשׁוּיוֹת, veluti de principiis duobus Persarum), n. act. hif. הַרְשָׁאָה (Bevollmächtigung, Vollmacht).

רְשׁוֹן

ע״ן, ומוכנו הרשלה וכתיכת כף ושלטון [עכלוינכיסס], וידוע מהשרש.

n. m., permissio, potestas data. LXX. *ἐπιχώρησις.*

כְּרִשְׁיוֹן

Esr. 3, 7. כרשיון כרש מלך־פרס

רֶשֶׁם

פעל כודד, ומוכנו סמיכת דכר על לוח [לויפּניככען], וכן רַשַּׁם נערני, וקרן משרש רֹשׁ [הכיס מקנכ מוצג, ועכיכו מעל דנכ], ונמוכן התוכן ג״כ שֶׁטֶל סָם לעיל, שלר מסנו סָמֶל, וכן שֶׁטֶל סָמָן, וכן שֶׁטֶל שָׁם לקרן, וקקול ושוי הרשם עי׳ נלוף הרשיוס, וכע״ע הפעל רכ הלכן.

v. comp. tr., consignare, exarare, rad. רשם (שָׁם), סָם (סָם, c. term. diminut. סָמֶל), cum paragoga nasali סָמֶךְ, *σημ-αίνειν.* Inde neoh. nn. actionis: רִשּׁוּם, רֶשֶׁם, רְשִׁימָה (Verzeichniss, Catalog).

part. pass.: הָרְשׁוּם

את־חרשום בכתב Dan. 10, 21.

רְשֻׁם

נלקרי כמו נעכרי, והעתיד יִרְשֹׁם,

Digitized by Google

p. pl. constr.: וּמַרְשִׁיעֵי
Dan. 11, 32. ומרשיעי ברית יחניף
inf. constr.: לְהַרְשִׁיעַ
1 Reg. 8, 32. להרשיע רשע
2 Chr. 22, 3. יועצהו להרשיע
2 imperf.: תַּרְשִׁיעַ
Job. 34, 17. האף־צדיק כביר תרשיע
2 impf. c. s.: הַרְשִׁיעֵנִי
Job. 10, 2. אל־אלוה אל־תרשיעני
Job. 40, 8. תרשיעני למען תצדק
2 impf. f.: תַּרְשִׁיעִי
Jes. 54, 17. לשון תקום תרשיעי
3 imperf.: יַרְשִׁיעַ
1 S. 14, 47. ובכל אשר־יפנה ירשיע
Job. 34, 12. אף־אמנם אל לא־ירשיע
Job. 34, 29. והוא ישקט ומי ירשע
Prv. 12, 2. ואיש מזמות ירשיע
3 impf. c. s.: יַרְשִׁיעֵנִי
Job. 9, 20. אם־אצדק פי ירשיעני
Jes. 50, 9. מי־הוא ירשיעני
3 impf. c. s.: יַרְשִׁיעֲךָ
Job. 15, 6. ישיעך פיך ולא־אני
3 impf. c. s.: יַרְשִׁיעֻנּוּ
Ps. 37, 33. ולא ירשיענו בהשפטו
3 impf. pl.: יַרְשִׁיעוּ
Ps. 94, 21. וחם נקי ירשיעו
3 impf. pl.: וְיַרְשִׁיעוּ
Job. 32, 3. וירשיעו את־איוב
3 impf. pl.: יַרְשִׁיעֻן
Ex. 22, 8. אשר ירשיעון אלהים

רָשָׁע

ר׳, ופקדוכו פוצע ויקוטע לו תקיף ושליט וגנוב ומכלס, וכדומה שמוכני סמטאלות.

adj. m., potens, pollens vi, auctoritate, divitiis; hinc violentus, injustus, tyrannus, apostata. LXX. *δυνάστης, σκληρός, θρασύς, ἄδικος, ἁμαρτωλός, ἄνομος, ἀσεβής (-ών, -έστατος), παράνομος, πονηρός, πτωχός.*

Gn. 18, 23. צדיק עם־רשע
Gn. 18, 25. להמית צדיק עם־רשע
Ex. 23, 1. אל־תשת ידך עם־רשע
Ex. 23, 7. כי לא־אצדיק רשע
Num. 35, 31. רצח אשר־הוא רשע
1 Reg. 8, 32. להרשיע רשע
Job. 9, 24. ארץ נתנה ביד־רשע
Job. 15, 20. כל־ימי רשע
Job. 20, 29. זה חלק־אדם רשע
Job. 24, 6. וכרם רשע ילקשו
Job. 27, 13. זה חלק אדם רשע
Job. 34, 18. רשע אל־נדיבים
Job. 36, 6. לא־יחיה רשע
Job. 36, 17. ודין רשע מלאת
Ps. 9, 6. אבדת רשע
Ps. 9, 17. בפעל כפיו נוקש רשע
Ps. 10, 2. בגאות רשע ידלק עני
Ps. 10, 3. כי־הלל רשע
Ps. 10, 4. רשע כגבה אפו
Ps. 10, 13. על מה נאץ רשע אלהים
Ps. 34, 22. תמותת רשע רעה
Ps. 37, 10. ועוד מעט ואין רשע
Ps. 37, 12. זמם רשע לצדיק
Ps. 37, 21. לוה רשע ולא ישלם
Ps. 37, 32. צופה רשע לצדיק
Ps. 37, 35. ראיתי רשע עריץ
Ps. 39, 2. בעוד רשע לנגדי
Ps. 55, 4. מפני עקת רשע
Ps. 71, 4. מפלמי מיד רשע
Ps. 109, 2. פי רשע ופי־מרמה
Ps. 109, 6. הפקד עליו רשע
Ps. 109, 7. בהשפטו יצא רשע
Ps. 112, 10. רשע יראה וכעס
Ps. 139, 19. אם־תקטל אלוה רשע
Ps. 140, 5. שמרני י׳ מידי רשע
Ps. 140, 9. אל־תתן י׳ מאויי רשע
Prv. 3, 33. מארת י׳ בבית רשע
Prv. 10, 16. תבואת רשע לחטאת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו
Prv. 10, 25. כעבור סופה ואין רשע
Prv. 11, 5. וברשעתו יפל רשע
Prv. 11, 7. במות אדם רשע
Prv. 11, 8. ויבא רשע תחתיו
Prv. 11, 18. רשע עשה פעלת־שקר
Prv. 11, 31. אף כי־רשע וחוטא
Prv. 12, 12. חמד רשע מצוד רעים
Prv. 13, 17. מלאך רשע יפל ברע
Prv. 14, 32. ברעתו ידחה רשע
Prv. 15, 6. ובתבואת רשע נעכרת
Prv. 15, 9. תועבת י׳ דרך רשע
Prv. 16, 4. וגם־רשע ליום רעה
Prv. 17, 15. מצדיק רשע
Prv. 17, 23. שחד מחק רשע יקח
Prv. 18, 3. בבוא רשע בא גם־בוז
Prv. 18, 5. שאת פני־רשע לא־טוב
Prv. 21, 10. נפש רשע אותה־רע
Prv. 21, 12. משכיל צדיק לבית רשע
Prv. 21, 18. כפר לצדיק רשע
Prv. 21, 29. העז איש רשע בפניו
Prv. 24, 15. אל־תארב רשע
Prv. 25, 5. הגו רשע לפני־מלך
Prv. 25, 26. צדיק מט לפני רשע
Prv. 28, 1. נסו ואין־רדף רשע
Prv. 28, 4. עזבי תורה יהללו רשע
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
Prv. 29, 7. רשע לא־יבין דעת
Prv. 29, 27. ותועבת רשע ישר־דרך
Eccl. 7, 15. ויש רשע מאריך ברעתו
Jes. 5, 23. מצדיקי רשע עקב שחד
Jes. 11, 4. וברוח שפתיו ימית רשע
Jes. 26, 10. יחן רשע בל־למד צדק
Jes. 55, 7. יעזב רשע דרכו
Ez. 3, 18. להזהיר רשע
Ez. 3, 18. הוא רשע בעונו
Ez. 3, 19. כי־הזהרת רשע
Ez. 13, 22. ולחזק ידי רשע
Ez. 18, 20. K'tib. ורשעת רשע
Ez. 18, 23. החפץ אחפץ מות רשע
Ez. 18, 27. ובשוב רשע מרשעתו
Ez. 21, 30. רשע נשיא ישראל
Ez. 33, 8. באמרי לרשע רשע
Ez. 33, 8. להזהיר רשע מדרכו
Ez. 33, 8. הוא רשע בעונו ימות
Ez. 33, 9. כי־הזהרת רשע
Ez. 33, 11. כי אם־בשוב רשע
Ez. 33, 15. חבל ישיב רשע
Ez. 33, 19. ובשוב רשע מרשעתו
Mich. 6, 10. עוד האש בית רשע
Hab. 1, 4. רשע מכתיר את־הצדיק
Hab. 1, 13. בבלע רשע צדיק ממנו
Hab. 3, 12. מחצת ראש מבית רשע

וָרָשָׁע

Job. 9, 22. תם ורשע הוא מכלה
Ps. 11, 5. ורשע ואהב חמס
Prv. 13, 5. ורשע יבאיש ויחפיר
Ez. 21, 8. והכרתי ממך צדיק ורשע
Ez. 21, 9. הכרתי ממך צדיק ורשע

הָרָשָׁע

Dt. 25, 1. והרשיעו את־הרשע
Dt. 25, 2. אם־בן הכות הרשע
Ps. 58, 11. פעמיו ירחץ בדם הרשע
Prv. 5, 22. ילכדנו את־הרשע
Eccl. 3, 17. הרשע ישפט האלהים
Ez. 18, 20. Q're. ורשעת הרשע
Ez. 18, 24. אשר־עשה הרשע
Ez. 33, 11. במות הרשע
Ez. 33, 12. ורשעת הרשע לא־יכשל

וְהָרָשָׁע

Ez. 18, 21. והרשע כי ישוב

כְּרָשָׁע

Job. 27, 7. יהי כרשע איבי

לָרָשָׁע

Gn. 18, 25. והיה כצדיק כרשע
2 Chr. 6, 23. לרשע לתת דרכו
Prv. 9, 7. ומוכיח לרשע מומו
Prv. 24, 24. אמר לרשע צדיק אתה
Jes. 3, 11. אוי לרשע רע
Mal. 3, 18. בין צדיק לרשע

לָרָשָׁע

Ex. 2, 13. ויאמר לרשע למה תכה
Ps. 32, 10. רבים מכאובים לרשע
Ps. 36, 2. נאם־פשע לרשע
Ps. 94, 13. יכרה לרשע שחת
Eccl. 8, 13. וטוב לא־יהיה לרשע
Ez. 3, 18. 33, 8. באמרי לרשע
Ez. 33, 14. ובאמרי לרשע מות תמות

וְלָרָשָׁע

Ps. 50, 16. ולרשע אמר אלהים
Eccl. 9, 2. מקרה אחד לצדיק ולרשע

cum h int.: הַלָּרָשָׁע

2 Chr. 19, 2. הלרשע לעזר

מֵרָשָׁע

Ps. 17, 13. פלטה נפשי מרשע

pl.: רְשָׁעִים

2 Sam. 4, 11. אף כי־אנשים רשעים
Job. 3, 16. שם רשעים חדלו רגז
Job. 8, 22. ואהל רשעים אינו
Job. 10, 3. ועל־עצת רשעים הופעת
Job. 11, 20. ועיני רשעים תכלינה
Job. 16, 11. ועל־ידי רשעים ירטני
Job. 18, 5. גם אור רשעים ידעך
Job. 20, 5. כי רנת רשעים מקרוב
Job. 21, 7. מדוע רשעים יחיו
Job. 21, 16. עצת רשעים רחקה מני
Job. 21, 17. כמה נר רשעים ידעך
Job. 21, 28. משכנות רשעים
Job. 22, 18. ועצת רשעים רחקה מני
Job. 34, 26. תחת־רשעים ספקם
Job. 38, 13. וינערו רשעים ממנה
Job. 40, 12. והדך רשעים
Ps. 1, 1. בעצת רשעים
Ps. 1, 5. על־כן לא־יקמו רשעים
Ps. 1, 6. ודרך רשעים תאבד
Ps. 3, 8. שני רשעים שברת
Ps. 7, 10. יגמר נא רע רשעים
Ps. 9, 18. ישובו רשעים לשאולה
Ps. 11, 6. ימטר על־רשעים פחים
Ps. 12, 9. סביב רשעים יתהלכון
Ps. 17, 9. מפני רשעים זו שדוני
Ps. 26, 5. ועם־רשעים לא אשב
Ps. 28, 3. אל־תמשכני עם־רשעים
Ps. 31, 18. יבשו רשעים
Ps. 36, 12. ויד רשעים אל־תנדני
Ps. 37, 14. חרב פתחו רשעים
Ps. 37, 16. מהמון רשעים רבים
Ps. 37, 17. זרועות רשעים תשברנה
Ps. 37, 20. כי רשעים יאבדו
Ps. 37, 28. וזרע רשעים נכרת
Ps. 37, 34. בהכרת רשעים תראה
Ps. 37, 38. אחרית רשעים נכרתה
Ps. 58, 4. זרו רשעים מרחם
Ps. 68, 3. יאבדו רשעים מפני אלהים
Ps. 73, 3. שלום רשעים אראה
Ps. 73, 12. הנה־אלה רשעים
Ps. 75, 11. וכל־קרני רשעים אגדע
Ps. 82, 2. ופני רשעים תשאו
Ps. 82, 4. מיד רשעים הצילו
Ps. 91, 8. ושלמת רשעים תראה
Ps. 92, 8. בפרח רשעים כמו עשב
Ps. 94, 3. עד־מתי רשעים יי׳
Ps. 97, 10. מיד רשעים יצילם
Ps. 106, 18. להבה תלהט רשעים
Ps. 112, 10. תאות רשעים תאבד
Ps. 119, 61. חבלי רשעים עודני
Ps. 119, 95. לי קוו רשעים לאבדני
Ps. 119, 110. נתנו רשעים פח לי
Ps. 129, 4. קצץ עבות רשעים
Ps. 141, 10. יפלו במכמוריו רשעים
Ps. 146, 9. ודרך רשעים יעות
Ps. 147, 6. משפיל רשעים עדי־ארץ
Prv. 3, 25. ומשאת רשעים כי תבא
Prv. 4, 14. בארח רשעים אל־תבא
Prv. 4, 19. דרך רשעים כאפלה
Prv. 10, 3. והוות רשעים יהדף
Prv. 10, 6. 11. ופי רשעים יכסה חמס
Prv. 10, 7. ושם רשעים ירקב
Prv. 10, 20. לב רשעים כמעט
Prv. 10, 27. ושנות רשעים תקצרנה
Prv. 10, 28. ותקות רשעים תאבד
Prv. 10, 32. ופי רשעים תהפכות
Prv. 11, 10. ובאבד רשעים רנה
Prv. 11, 11. ובפי רשעים תהרס
Prv. 11, 23. תקות רשעים עברה
Prv. 12, 5. תחבלות רשעים מרמה
Prv. 12, 6. דברי רשעים ארב־דם
Prv. 12, 7. הפוך רשעים ואינם
Prv. 12, 10. ורחמי רשעים אכזרי
Prv. 12. 26. ודרך רשעים תתעם
Prv. 13, 9. ונר רשעים ידעך
Prv. 13, 25. ובטן רשעים תחסר
Prv. 14, 11. בית רשעים ישמד
Prv. 15, 8. זבח רשעים תועבת י׳
Prv. 15, 28. ופי רשעים יביע רעות
Prv. 19, 28. ופי רשעים יבלע־און
Prv. 20, 26. מזרה רשעים מלך חכם
Prv. 21, 4. נר רשעים חטאת
Prv. 21, 7. שד־רשעים יגורם
Prv. 21, 12. מסלף רשעים לרע
Prv. 21, 27. זבח רשעים תועבה
Prv. 24, 20. נר רשעים ידעך
Prv. 28, 12. ובקום רשעים יחפש
Prv. 28, 28. בקום רשעים יסתר אדם
Prv. 29, 12. כל־משרתיו רשעים
Prv. 29, 16. ברבות רשעים
Eccl. 8, 10. רשעים קברים
Eccl. 8, 14. ויש רשעים
Jes. 13, 11. ועל־רשעים עונם
Jes. 14, 5. שבר י׳ מטה רשעים
Jes. 53, 9. ויתן את־רשעים קברו
Jer. 5, 26. נמצאו בעמי רשעים
Jer. 12, 1. דרך רשעים צלחה
Jer. 23, 19. 30, 23. על ראש רשעים יחול
Ez. 21, 34. צוארי חללי רשעים
Dan. 12, 10. והרשיעו רשעים
Dan. 12, 10. ולא יבינו כל־רשעים
Mal. 3, 21. ועסותם רשעים

pl.: וּרְשָׁעִים

1 Sam. 2, 9. ורשעים בחשך ידמו
Ps. 104, 35. ורשעים עוד אינם
Prv. 2, 22. ורשעים מארץ יכרתו
Prv. 10, 30. ורשעים לא ישכנו־ארץ
Prv. 12, 21. ורשעים מלאו רע
Prv. 14, 19. ורשעים על־שערי צדיק
Prv. 24, 16. ורשעים יכשלו בריעה

pl.: הָרְשָׁעִים

Ex. 9, 27. ואני ועמי הרשעים
Num. 16, 26. האנשים הרשעים
Ps. 1, 4. לא־כן הרשעים
Ps. 11, 2. כי הנה הרשעים
Ps. 145, 20. ואת כל־הרשעים ישמיד
Eccl. 8, 14. כמעשה הרשעים
Jer. 25, 31. הרשעים נתנם
Zeph. 1, 3. והמכשלות את־הרשעים

pl.: וְהָרְשָׁעִים

Jes. 57, 20. והרשעים כים נגרש

pl.: בְּרְשָׁעִים

Prv. 24, 19. אל־תתקנא ברשעים

pl.: לָרְשָׁעִים

Jes. 48, 22. אמר י׳ לרשעים
Jes. 57, 21. אמר אלהי לרשעים

Digitized by Google

pl.: וְלָרְשָׁעִים
Ps. 75, 5. ולרשעים אל־תרימו קרן
pl.: מֵרְשָׁעִים
1 Sam. 24, 13. מרשעים יצא רשע
Job. 38, 19. וימנע מרשעים אורם
Ps. 37, 40. יפלטם מרשעים
Ps. 119, 53. זלעפה אחזתני מרשעים
Ps. 119, 155. רחוק מרשעים ישועה
Prv. 15, 29. רחוק י״י מרשעים
pl. constr.: רִשְׁעֵי
Ps. 75, 9. ישתו כל רשעי־ארץ
Ps. 101, 8. אצמית כל־רשעי־ארץ
Ps. 119, 119. השבת כל־רשעי־ארץ
pl. constr.: וּלְרִשְׁעֵי
Ez. 7, 21. ולרשעי הארץ לשלל
adj. fem.: הָרִשְׁעָה sg.
Ez. 3, 18. מדרכו הרשעה לחיתו
Ez. 3, 19. ומדרכו הרשעה

רֶשַׁע

ע״ו, וכנוי רִשְׁעִי, ופתרונו קניפות וקיפות, ושם פק״כ כנוי לעולם ופעם ועוזק וזון [נעווילע, פוכרעפע], וספונו נדק, או נ״כ להסמיכת מרשע ושקר וכונ, ד״מ שקוכי רשע, ושונן על רְשָׁעִים נקיוב [ל״ד כ״ו] לד״ק כרכוי ין רֶשַׁע, ולפ מסקנר.

n. m. (c. s. רִשְׁעִי), vis, violentia; injustitia, fraus; improbitas, pravitas; pl. רְשָׁעִים, improbe s. injuste facta, Job. 34, 26. LXX. ἀδικία; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀνομία, ἀσέβεια, κακόν, πλημμέλεια; ἁμαρτωλός, ἄνομος, ἀσεβής, ταπεινός, ψευδής; אַנְשֵׁי רֶשַׁע, ἀσεβεῖς.

1 Sam. 24, 13. מרשעים יצא רשע
Job. 34, 8. וללכת עם־אנשי רשע
Ps. 5, 5. כי ׀ לא אל־חפץ רשע
Ps. 45, 8. אהבת צדק ותשנא רשע
Ps. 84, 11. מדור באהלי־רשע
Prv. 4, 17. כי לחמו לחם רשע
Prv. 8, 7. ותועבת שפתי רשע
Prv. 10, 2. לא־יועילו אוצרות רשע
Prv. 16, 12. עשות רשע
Eccl. 7, 25. ולדעת רשע כסל
Eccl. 8, 8. ולא־ימלט רשע את־בעליו
Jes. 58, 4. ולהכות באגרוף רשע
Jes. 58, 6. פתח חרצבות רשע
Ez. 7, 11. חמס קם למטה־רשע
Hos. 10, 13. חרשתם־רשע
Mich. 6, 10. בית רשע אצרות רשע
Mich. 6, 11. האזכה במאזני רשע
הָרְשָׁע
Ps. 125, 3. כי לא ינוח שבט הרשע
Eccl. 3, 16. חמשפט שמה הרשע
p. הָרָשָׁע
Eccl. 3, 16 ומקום הצדק שמה חרשע
בְּרֶשַׁע
Ps. 141, 4. עללות ׀ ברשע
Prv. 12, 3. לא־יכון אדם ברשע
מֵרֶשַׁע
Job. 34, 10. חלילה לאל מרשע
cum suff.: רִשְׁעֲנוּ
Jer. 14, 20. ידענו י״י רשענו
cum suff.: רִשְׁעֶךָ
Job. 35, 8. לאיש־כמוך רשעך
cum suff.: רִשְׁעוֹ
Dt. 9, 27. ואל־רשעו ואל־חטאתו
cum suff.: בְּרִשְׁעוֹ
Ez. 31, 11. ברשעו גרשתיהו
cum suff.: מֵרִשְׁעוֹ
Ez. 3, 19. ולא־שב מרשעו
Ez. 33, 12. ביום שובו מרשעו
רִשְׁעָה
ע״ו, ומוכנו כמו רֶשַׁע מוכרי, ופתרונו משלהו, וכן נ״ע רִשְׁעוּת.

n. f., sicut רֶשַׁע רִשְׁעוּת (neoh.), injustitia, improbitas, fraus, scelus, samarit. רִשְׁעוּ. LXX. ἀδικία, ἀνομία, ἀσέβεια.

Jes. 9, 17. כי־בערה כאש רשעה
Mal. 1, 4. וקראו להם גבול רשעה
Mal. 3, 15. גם־נבנו עשי רשעה
Mal. 3, 19. וכל־עשי רשעה קש
וְרִשְׁעָה
Prv. 13, 6. ורשעה תסלף חטאת
הָרִשְׁעָה
Zach. 5, 8. ויאמר זאת הרשעה
לָרִשְׁעָה
Ez. 5, 6. משפטי לרשעה
constr.: וְרִשְׁעַת
Ez. 18, 20. ורשעת רשע עליו תהיה
Ez. 33, 12. ורשעת הרשע לא־יכשל
constr.: בְּרִשְׁעַת
Dt. 9, 5. ברשעת ׀ הגוים האלה
constr.: וּבְרִשְׁעַת
Dt. 9, 4. וברשעת הגוים האלה
cum suff.: רִשְׁעָתוֹ
Dt. 25, 2. כדי רשעתו במספר
cum suff.: וּבְרִשְׁעָתוֹ
Prv. 11, 5. וברשעתו יפל רשע
cum suff.: מֵרִשְׁעָתוֹ
Ez. 18, 27. ובשוב רשע מרשעתו
Ez. 33, 19. ובשוב רשע מרשעתו
מֵרִשְׁעָתָה
ע״כ, ומוכנו כמו רשעה, לומר עולה ועוזק ופעם, לומר עולה כנכון כנקעגס, ולולי כמו מֵרִשְׁעָתָה, כיכוי מסכוסף, וזס מסקנר.

n. f., improbitas, scelus, vel part. (= מַרְשִׁעָה, *Qimchi* confert מִנְהָלוֹת Jos. 16, 19. מְמָשָׁלִים 1 Chr. 26, 6.), sceleste agens. LXX. ἡ ἄνομος.

דַּמַּרְשַׁעַת
2 Chr. 24, 7. כי עתליהו המרשעת

רָשֵׁשׁ

ד יין

פ״כ ול״ע, ומוכנו כמו רָצַהּ נעיל, לומר לסיכס וכמיכס [גליסען, פלעטשען], ופתרונות רָשַׁהּ, רָצַהּ, שָׁבַר, וכנרצ [*çubh*] כמכוון נ״כ נשפס סכדפיק וכדומס נמונן וס, לפי הוס שכיי מן [*lubh*] כמו [*çabh*], ולולי נ״כ צָהַב עשלמו. ונוס מכיר לעדי שהשווי עס שָׁרַהּ, שָׁרַב לקסו ולכיק.

v. comp. intr. inus., candere, ardere, flammare, rad. רָשַׁהּ, cogn. שָׁבַב, רָצַהּ, sanscr. *çubh* = *çabh*, quare falluntur, qui hoc v. ex שָׁרַהּ, שָׁרַב, trajectis literis, progenitum arbitrantur.

רֶשֶׁף

ע״ו, וסכנוי רְשָׁפִים, ומוכנו שכיב ולסב ושלסנס וכמור, כסשלסה על נכק, לסב סקנ״ס, או על קטנ מכילי וקסס, וכמו קסס, ל״מ לקוומי כשף, ולולי נ״כ רשפים. וכשפי קשק סמס סקניס, שסס לקשק כנרקיס, ונכי כשף סמס סכילוניס מנכיקיס ונקויס מן סלנס. נסקנוס רֶשֶׁף וסכנוי רִשְׁפֵּי מן עשלמו.

n. m. (pl. רְשָׁפִים), scintilla, flamma, de flamma dei h. e. fulmine corusco, de fulgetris arcus h. e. sagittis, de avibus rapacibus fulguris instar volitantibus (בְּנֵי רֶשֶׁף), de ardore et vehementia amoris, de morbo ardente s. inflammante, epidemico maxime, targ. רֶשֶׁף (pl. רִשְׁפִּין). LXX. πῦρ, πρᾶτος, ὄρνεον, περίπτερος, γύψ.

Dt. 32, 24. מזי רעב ולחמי רשף

ובני רשף יגבירו עוף
Job. 5, 7.
ויצא רשף לרגליו
Hab. 3, 5.
pl.: לָרְשָׁפִים
Ps. 78, 48. ומקניהם לרשפים
pl. constr.: רִשְׁפֵי
Ps. 76, 4. שמה שבר רשפי־קשת
Cant. 8, 6. רשפיה רשפי אש
pl. c. suff.: רִשְׁפֶּיהָ
Cant. 8, 6. רשפיה רשפי אש

רִשֵּׁשׁ

v. s. r. רוּשׁ *p.* 1055.

רִשֵּׁת

ין יָרַשׁ *p.* 497.

רָתַח

פ״כ, וסעתיד יִרְתַּח כצ״ע, ומוכנו כעקנות קליפס וסעכס [גליסען, זעעלעטן], וקין סזכע רָתַח, ודומס לו רָתָךְ לפ קְדֵרָה, וסכילים ריק נלקוי, תמוכ קס ונעכ ויקידס נענכי. ומוס פק״כ וילס ונעיס [ויעדעטן], שכזעלן מן סתן וקליקס, וכזכע כמכוון נ״כ ניוכי [*תחי*] וכדומס. סכנכ יוסף, וכן סנוסף, ומנזכ״פ נסמזלס מכיקוע וסמון מעיס. מפעל זס נלקוי יִרְתַּח [וסילדופס יִרְתְּחָא], רוּתַּח, תמוכ קפס וקנף ולופיל, מַרְתְּחָא כלי לטגון, וכ״ע יַרְתָּן כופס וכפטן.

v. comp. intr. (impf. neoh. יִרְתַּח), candere, fervere, liquefieri (targ. pro חַם, נָעַר, יָקַד), cogn. רָתַךְ (*τήκεσθαι*), חָרַר. *Pi.*, fervefacere. *Pu.*, bullire, fervefactum esse, de perturbatione animi vehementi. *Hi.* effervefacere. Aram. inde רְתַח (def. רִיתְחָא), רוּתַּח, fervor, spuma; מַרְתְּחָא, cacabus; רַתְחָן, neoh., fervidus, stomachosus, vehemens, iracundus. LXX. ἐκζέειν, ἀναζέειν (A. *Hi.* καγχλάζειν).

Pi-el: רִתַּח
impt. sg.: רַתַּח
Ez. 24, 5. רתח רתחיה
Pu-al: רֻתַּח
3 *perf. pl.:* רֻתְּחוּ
Job. 30, 27. מעי רתחו ולא־דמו
Hif-il: הִרְתִּיחַ
3 *imperf.:* יַרְתִּיחַ
Job. 41, 23. ירתיח כסיר מצולה
רַתָּחַת
ע״ו, וכמנ׳ קן נכנוי רְתָתִים, וסמוכן כקיקס [ויעדוכנ], ולולי סיסוד רַתָּחַת, ועכיכו סכרקק ולפ ישוכן נעטן, וכפ סזלוכ עס עכמיס.

n. m. pluralet. (רְתָתִים), fervor, bullitio, nisi sing. est רַתָּחַת, id quod aqua ferventi coquitur (parall. עֲצָמִים). LXX. רַתָּחַת רְתָתִים, ἐκζέειν.

pl. c. suff.: רְתָתֶיהָ
Ez. 24, 5. רתח רתחיה

רָתַם

פ״כ, ומוכנו קעיסס [נאָכדינען, נאָס-מען], ווסו מעסטוס של קציכס וסניכס, כסלכ נעפתי מעכנ, לכן נכלל סניכס נדנכ [אָבנידכען, -שפאכנען], ומכוכן קציכס נ״כ סספעל נעכני. וכנכ סזוווסו לעכני דוכס פֵּתֶן לנכיקע. ולפ לקקוך סזכע לע שהקין רְתָמִים, ודומס לו סקין של חֹמֶס, וכן כזכע כמכוון s. *dum*, l. *dom-are*,] נזעתי מעכנ *δαμ-ᾶν*].

רָתַק

פ״כ, ומוכנו קשוך ולולוס קנוע ועקוד ולסוך [ניכדען, פעסטפלעכן], וסקין רְתָקִים, ודומס לו תָּדַד [חַדֵּק נלקוי נכ״ע, לפ יעכ מעכנו חַזִּיק סזס, וכן אָדַק נלקוי, קמוך נפד ודנק נעכני, וסקיר, וסזווי עי׳ נלו״ס. סנפעל נקוי נָרְתָּק כמוכן שלילת סספולס, לומר סיתר מרתיקס, לולס סנכון לי סכתיב יְרֻתָּק. סנזכ״פ סספולי.

v. comp. tr., vincire, ligare, cogn. neoh. חָדַק (חְזִיק, constrictio, obturatio), aram. אֲדַק (targ. pro דְּבַק, דָּפַד). *Ni.* (imp. יֵרָתֵק *Qeri*, ubi *Ketib:* יֵרָתֵק vel potius: יִרְתֵּק), vinculis solvi (losgebunden werden). LXX. δέειν; *Ni.* ἀναπρέπεσθαι.

Nif-al: נִרְתַּק
3 *imperf.:* יֵרָתֵק
Eccl. 12, 6. לא ירתק חבל חבסף*
Pu-al: רֻתַּק
3 *perf. pl.:* רֻתְּקוּ
Nah. 3, 10. רתקו בזקים
רְתוּקִים
ע״ו, ומוכנו שכזכיס [קעטעע], וסכנוי רְתוּקוֹתַי.

n. m. (pl. רְתוּקוֹת), catena, a v. רָתַק, religare (arab. *claudere*, aram. *cîrcumdare*). LXX. φυρμός. Hieron.: *Verbum ARETHIC Aquila conclusionem, Symmachus et Theodotio καθήλωσιν i.e. confixionem interpretati sunt.*

הָרְתוּק
Ez. 7, 23. עשה חרתוק

v. comp. tr., quasi *redomare*, *redimire*, alligare, jungere equis currum, arab. *artama* (filum digito circumligare, quod dudum contulit *Ibn-Librath*), rad. *tam*, cogn. תָּמַם, sanscr. *dam*. LXX. רְתָם, φύφυς.

impt. sg.: רְתֹם
Mich. 1, 13. רתם המרכבה לרכש
רֹתֶם
ע״ו, וסכנוי רְתָמִים [כמו גְּחֶר־בְּחָרִים], ופתרונו כנוי לעין עץ לדעת כצ״י, קצר נקליו יכנו מנקוץ ולפ יכנו מנפנים, ושרשיו מעטס וס לקטס נקנס, ונקרנו׳ כנלך נתקוטת רְתָמִים, רוּתָם, והספע לפ כולע לי.

n. m. (pl. רְתָמִים, sicut גְּחָרִים a n. גֶּחֶר), nomen arboris, cujus succensae carbones, cum extrinsecus exstincti videntur, intus candere pergunt, quare radices ejus ad calefaciendum adhibentur (*Rashi*), vulgo *juniperus*, sec. recentiores, sicut arab. *ratama*, genista (*Spartium junceum* Linn.), cujus radices sunt esculentae (Job. 30, 4.). LXX. ἄρκευθος, φυτόν; S. σκέπη, ξύλον ἄγριον; שֹׁרֶשׁ רְתָמִים, ἄλιμα, גַּחֲלֵי רְתָמִים, LXX. σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς; A. ἀνθρακία ἀρκεύθινα; S. Th. ἄνθρακες ἐστοιβασμένοι.

1 Reg. 19, 4. ויבא וישב תחת רתם
1 Rg. 19, 5. וישכב וישן תחת רתם
pl.: רְתָמִים
Job. 30, 4. ושרש רתמים לחמם
Ps. 120, 4. עם גחלי רתמים

רְתָק

פ״כ, ומוכנו קשוך ולולוס קנוע ועקוד ולסוך [ניכדען, פעסטפלעכן], וסקין רְתָקִים, ודומס לו תָּדַד [חַדֵּק נלקוי נכ״ע, לפ יעכ מעכנו חַזִּיק סזס, וכן אָדַק נלקוי, קמוך נפד ודנק נעכני, וסקיר, וסזווי עי׳ נלו״ס. סנפעל נקוי נָרְתָּק כמוכן שלילת סספולס, לומר סיתר מרתיקס, לולס סנכון לי סכתיב יְרֻתָּק. סנזכ״פ סספולי.

v. comp. tr., vincire, ligare, cogn. neoh. חָדַק (חְזִיק, constrictio, obturatio), aram. אֲדַק (targ. pro דְּבַק, דָּפַד). *Ni.* (imp. יֵרָתֵק *Qeri*, ubi *Ketib:* יֵרָתֵק vel potius: יִרְתֵּק), vinculis solvi (losgebunden werden). LXX. δέειν; *Ni.* ἀναπρέπεσθαι.

Nif-al: נִרְתַּק
3 *imperf.:* יֵרָתֵק
Eccl. 12, 6. לא ירתק חבל חבסף*
Pu-al: רֻתַּק
3 *perf. pl.:* רֻתְּקוּ
Nah. 3, 10. רתקו בזקים
רַתּוּק
ע״ו, ומוכנו שכזכיס [קעטעע], וסכנוי רַתּוּקוֹתַי.

n. m. (pl. רַתּוּקוֹת), catena, a v. רָתַק, religare (arab. *claudere*, aram. *cîrcumdare*). LXX. φυρμός. Hieron.: *Verbum ARETHIC Aquila conclusionem, Symmachus et Theodotio καθήλωσιν i.e. confixionem interpretati sunt.*

הָרַתּוּק
Ez. 7, 23. עשה חרתוק

Digitized by Google

pl.: בְּרַהֲטוֹקוֹת *Q'ri.*
1 Reg. 6, 21. ויעבר ברתיקות זהב
pl.: בְּרַהֲדֹקוֹת *K'tib.*
1 Reg. 6, 21. ברתיקות זהב

רְתֻקָה

ג״כ, והכנוי רְתֻקוֹת, וספקיון שכשר ושלשלת וכלל [קפעפע], וגם משלשלת לנרו.

n.f. (pl. רְתֻקוֹת), catena, ad ornatum. LXX. *ὁμοίωμα.*

pl.: וּרְתָקוֹת
Jes. 40, 19. ורתקות כסף צורף

רָתַת

לומר רת, פעל נודד ול״ע, ומוכנו כמו רַם, וכמו השכש שֶׁל תָּרַד, רָעַד. ענינו רעידה ונסוג פנוע וכיוצ ופליטה [ניעשען, עי-], ופקקו ושווי כנר פרשני ppp לע״ז.

v. intr. inus., tremere, contremiscere, pavere, cogn. רָגַז, רָעַד, חָרַד.

רַתַּת

ג״ו, ע״פ זָאַב, קֶרֶשׁ, ומוכנו רעש ופלקלה ופלנוס, וכן רְתִיתָה [מילועס רְתִיתָא] נתכנוס.

n.m. (ad s.f. זָאַב, קֶרֶשׁ), sicut רֶגֶשׁ, tremor, horror, targ. רְתִיתָה (def. רְתִיתָא).
Hos. 13, 1. כדבר אפרים רתת

שַׁעֲמַתִּי עֲרֵךְ רֵישׁ · מֶהֱחֵל עַד־לְבָנָה;
בֵּינֹתַי סוֹד כָּלִישָׁרֵשׁ · לְחַמְשִׁילוֹ בְּשִׁפְתֵי עֲרָב:
שִׁפְתֵי חֶדֶם אֶרְשְׁפְתֵי מַעֲרֵב עָשׂוּ חוֹזֶה לְאַגָּא
תּוֹאֲמוֹת בְּחָמְוֹנָתָם יָחַד וְגַם בְּצַעֲנָתָם הָרֵב:

שׁ ש

שָׂא

פעל ל״ע כ״פ נכפילו, שָׂשָׂא תמור שָׂאָשָׂא, ומוכנו כמו סָא, קצר ממנו סָאסָא, וכמו סָסָא לעיל. לומר גרישה ודק ודלף [ער״נען], ומונן הכנה הכנה נמסיות והולכה סלפה [פַּאלרעפֿיס-רען]. וום הפתרון אל ונכנתיך ונזלתיך, לומר קצונג ולכהלך סלפה, ולכוונה וקת כוונו סמעתיקים הקדמונים, ופעל העברי שָׂאַשׂ, כמונן הכשקה וכהינה ג״כ מום, ע״י כפילת העקר וסיסוד, כקצר מן שָׂא הכרש שָׂאָשָׂא, וקר״כ מאט ע״ז.

v. tr. redupl. (שָׂשָׂא Ez. 39, 2. = שָׂאָשָׂא), sicut סָא (סָאסָא), סָסָ, pellere, regere. *Pi.* intens. cito et cum vi abducere, cogn. arab. סאשׂ (abbrev. ex סָאַשׂ, sicut neoh. סָאַט ex סָאסָא), aeth. *sasawa, sosowa.* Targ. אַטְעֵנֵיהּ (Vulg. *seducam*). LXX. *καθοδηγήσω σε.*

Pi-el: שִׁסָּא
1 *prf. c. s.:* וְשִׁסָּאתִיךָ
Ez. 39, 2. ושבבתיך וששאתיך

שָׂא

ע״כ, וע״ע כ״פ נגוויס, ומוכנו כמו שָׂשָׂא, קצר ממנו בתוספת עעמיון. מוכנו דליים ונעילה [סענען], וקקור סנכת והשווי עי׳ נלו״סס. ודע קורל שלשת שָׂא קצנתי מלפנים סעתיד יִשָּׂאוּ, שנמצ נקסר הדגוש, קולם הכנון שסשילו הדגוש לסקל, וכן תִּדְרְכוּ [מצנם קורס י״נ״ל], כקצר קמר רני יעקב כן שלעור נעל סמר סשלם, שמצ כן נספר הַלְּבִי, קצר הוסנ מן הַלְּנִי לקרי יום רנים וכן לעולידולנ [עי׳ מכלול ע״ק].

v. tr. inus. (nam impf. יִשָּׂא a v. נָשָׂא, ejecto Dages, uti in תִּדְרְכוּ Dt. 12, 11., sec. *Cod. Hellai*, teste *Jakobo Elazari*), tollere, sicut נָשָׂא, quod nonnisi praeverbii augmento differt.

שָׂיָא

ג״ו, ע״פ גֵּיל, ומוכנו נשוע ונשון וסול והלל ושלק [סַאסייע, גרעסטע], ומסרגל סקלמידים סנגעיו ג״כ פקק כשׂג, ל״ע שכנר רשעי שיסודו שָׂא, כלי קנר מוצג, כי כן סדרן לסרנם נלשון הקדש. וכן נסנו נעלי הפייסים לקנן מקנר מוצג, ולסשעת נשרש לנד, והכל״ק נספרו מכלל [לף פ״ס] אם לא ידע סודו, הנם כנר הסכיל לענין וס.

הפרישי שִׂיאוֹן מום ע״ע גילון.

n. m. (ad s. f. גֵּיל), status elatus, sublimitas, magnitudo, magnificentia, a v. שָׂא (unde et n. pr. שִׂיאוֹן ad s. f. גִּילוֹן = נָשָׂא, uti dudum supra s. v. נָשָׂא indicavimus. LXX. *δῶρον.*

cum suff.: שִׂיאוֹ
Job. 20, 6. אם־יעלה לשמים שיאו

שְׂוֹא

ג״ו, ע״מ קוֹל, ומוכנו רום וגעות, כדומס על ג״ל סנוכר, וכנר סוכרתיו ג״כ ppp נשׂא.

n. m. (ad s. f. קוֹל), altitudo, magnificentia. V. s. v. נָשָׂא.

inf. constr.: בְּשׂוֹא
Ps. 89, 10. בשוא גליו אתה תשבחם

מְשָׂאָת

ג״כ, ע״מ מֶשֶׁת מן מָשַׁשׁ, ונכנוי מְשַׁאתִי [נסקר קלף], ופעמר לפ״ו שנ״ך על נשׂא, וכנר פרשני ענינו לעיל ppp נשׂא.

n. f. (ad s. f. מֶשֶׁת a v. מָשַׁשׁ, c. s. מְשׂוֹ מְשַׁאתִי), fortasse potius a v. נָשָׂא, quam a praepositionali מִשָּׂא (ubi significationes ejus collocavimus) deducendum.

שָׂאַב

ע״כ, והעתיד יִשְׁאַב, ומוכנו דלית מים מכלי [שעפֿען], ותמונו דלית ומשיכת דבר לעמו ולכפנו [נו ויך ניעמען], ודומס לו ג״כ שָׁאַף, נהשלם לקרית, כמו שלב נספס גרמנית, ומולי ג״כ יסוד מסרש שֶׁל דְּשָׁה, נספוק לקנוף מים מנגלי. נגמרל שָׁאַב משלהו, והמקור סם מְשֹׁאָב, והכינוי שָׁאוּב, וכן סם אֵבֶן שֹׁאֶבֶת, לסמשת לקן מוסכת מוכל, ולפעמים נשרש לנד, והכל״ק [שעגנעע], וכנ״י [ישעי׳ ל״ל ע״ו] שֹׁאֵב כמו שׁוֹאֵף, וכן נגמרל שלף תמור שלב, ל״מ שלפו שכרל ממכל למכל [שנע ק״ל], וכן וום סם שׁוֹאֲבָה [נית הזופנם], סנקלל נקרנו שָׁאוּבָא, וכ״ע עוד שָׁאוּבֶת, ועוד סלנם, ומכל קלם קכיר קשנותו ושלנותו.

v. tr. (impf. יִשְׁאַב), attrahere, haurire (schöpfen), cogn. שָׁאַף, חָ־שָׁפ (Jes. 30, 14. Hag. 2, 16.), gemar. שָׁאַב (inf. מִישַׁב, prt. שָׁרֵב) et שָׁאַף, promiscue, neohebr. אָבַן שְׁאִיבָה, lapis attrahens, magnes. LXX. *ἐπισπᾶν, ἀντλᾶν, ὑδρεύεσθαι;* שֹׁאֵב מַיִם, *ὑδροφόρος.*

2 *perf. pl.:* וּשְׁאַבְתֶּם
Jes. 12, 3. ושאבתם־מים בששון
part. masc.: שׁוֹאֵב *sg.*
Dt. 29, 10. עד שאב מימיך
prt. pl. constr.: וְשֹׁאֲבֵי־
Jos. 9, 21. ושאבי־מים לכל העדה
Jos. 9, 23. ושאבי־מים לבית אלהי
Jos. 9, 27. ושאבי־מים לעדה
part. pl. f.: הַשֹּׁאֲבֹת
Gn. 24, 11. לעת צאת השאבת
inf. constr.: לְשָׁאֵב
Gn. 24, 13. יצאת לשאב מים
Gn. 24, 20. אל־חבאר לשאב
Gn. 24, 43. העלמה היצאת לשאב
1 Sam. 9, 11. נערות יצאות לשאב
impt. sg. שָׁאֵבִי־
Nah. 3, 14. מי מצור שאבי־לך
1 *imperf.:* אֶשְׁאַב *p.*
Gn. 24, 19. 44. גם לגמליך אשאב
3 *impf. f.:* וַתִּשְׁאַב
Gn. 24, 20. ותשאב לכל־גמליו
3 *impf fem.:* וַתִּשְׁאָב *p.*
Gn. 24, 45. ותרד העינה ותשאב
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁאֲבוּ־
1 Sam. 7, 6. וישאבו־מים וישפכו
2 Sam. 23, 16. וישאבו־מים מבאר
1 Chr. 11, 18. וישאבו־מים מבור
3 *impf. pl.:* יִשְׁאֲבוּן
Ruth 2, 9. ושתית מאשר ישאבון

מַשְׁאָב

ג״ו, והכנוי מַשְׁאַבִּים, והכלון רסע שיעקנו נשם המים, להשקות סנסמות, לומר שוקת [שעפֿעריננע], ולעתים רכים מהקדמונים, מקום משקים [שעפֿע-עֶרְט], ולא רסע.

n. m. (pl. מַשְׁאַבִּים), locus, ubi aqua hauritur, sec. alios canalis, in quam aqua ad pecora potanda hauritur, vel haustrum, situla, qua hauritur. LXX. perverse.

pl.: מַשְׁאֲבִים
Jud. 5, 11. בין משאבים

שֹׁאָג

פ״כ, ופעתיד יִשְׁאַג, ומוכנו ועיקס ונעיקס נהיקס וקיקס [שרייען, כופנן], שעהנען], וסקנן שָׁאַג, ולומס לו סקלר מן שָׁאוֹן. הפתרון כלנול וגרישה וועוופ הכה והכה, ומוס נהשלמה כמו וע, על המים וכניסה ומסומס והמלה ורעש [לערמען, שעהנען], כקצר סהלון ג״כ שֶׁל נעש [מיוב ל״ל כ׳], ודומס לו כמונן וס שָׁא [שְׁאִי], קצר ממנו שׁוֹא, תְּשָׁאָה, ולולי ג״כ מְשׁוֹאָה, שׁוֹאָה, לו ג״כ שעכיכו בעלמותו המים והמילה, כלי שייכות שֶׁל ע ום ס, וגם לא נתעלות שֶׁל כלנול.

v. intr., ultro citroque agitari, tumultuose commotum esse, tumultuari, strepere (syn. נָעַשׁ Job. 34, 20.), *Ni.* de fluctuum exaestuantium fremitu. Prolongatum est hoc v. ex נָשָׂא, quocum cognata sunt נָזַע, נָסָא, nisi potestas *sonandi* primitiva est, sicuti in v. שָׂא (שְׁאִי),

Ps. 38, 9. שאגתי מנהמת לבי
3 *perf. pl.:* שָׁאֲגוּ
Ps. 74, 4. שאגו צוררך
part. masc.: שׁוֹאֵג
Jud. 14, 5. כפיר אריות שאג
Ez. 22, 25. כאריה שואג
part. masc.: וְשֹׁאֵג
Ps. 22, 14. אריה טרף ושאג
part. m. pl.: שֹׁאֲגִים
Ps. 104, 21. הכפירים שאגים לטרף
Zeph. 3, 3. בקרבה אריות שאגים
inf. abs.: שָׁאֹג
Jer. 25, 30. שאג ישאג
3 *imperf.:* יִשְׁאַג
Job. 37, 4. אחריו ישאג־קול
Jes. 5, 29. Q'ri. ושאג בכפירים
Jer. 25, 30. ר״ו ממרום ישאג
Jer. 25, 30. שאג ישאג על־נוהו
Hos. 11, 10. כי־הוא ישאג
3 *imperf.:* יִשְׁאַג *p.*
Hos. 11, 10. כאריה ישאג
Joel 4, 16. וי״י מציון ישאג
Am. 1, 2. ר״י מציון ישאג
3 *impf. c. h int.:* וַהֲיִשְׁאַג
Am. 3, 4. הישאג אריה ביער
3 *impf. pl.:* יִשְׁאֲגוּ
Jer. 2, 15. עליו ישאגו כפירים
3 *impf. pl.:* יִשְׁאֲגוּ *p.*
Jer. 51, 38. יחדו ככפירים ישאגו

שְׁאָגָה

ג״כ, והסימן שַׁאֲגָתִי, ופקרונו הנרש וענוק, וקל לסכין מהשרש.

n. f. (c. שַׁאֲגַת), clamor, spec. de rugitu leonis, de hostium frementium tumultu, de afflictorum ululatu lamentabili. LXX. *ὠρύωμα, φόβος, σθένος, παράπτωμα; κράζειν, ὠρύεσθαι, ὀργιᾶν.*

Jes. 5, 29. שאגה לו כלביא
constr.: שַׁאֲגַת
Zach. 11, 3. קול שאגת כפירים
Job. 4, 10. שאגת אריה וקול שחל
cum suff.: שַׁאֲגָתִי
Ps. 22, 2. דברי שאגתי
cum suff.: בְּשַׁאֲגָתִי
Ps. 32, 3. בשאגתי כל־היום
cum suff.: שַׁאֲגָתוֹ
Ez. 19, 7. מקול שאגתו
pl. c. suff.: שַׁאֲגֹתַי
Job. 3, 24. ויתכו כמים שאגתי

I. שְׁאָה

פ״כ, והוס נקקרן מן שָׁא לעיל, כדמיון שֶׁל זָא, סָא, וכמנ קן נכנין נפעל נִשְׁאָה, ונגוויס שָׁאִין, שׁוֹאָה, שָׁח, סקנר מן שָׁאח. הפתרון כלנול וגרישה וועוופ הכה והכה, ומוס נהשלמה כמו וע, על המים וכניסה ומסומס והמלה ורעש [לערמען, שעהנען], כקצר סהלון ג״כ שֶׁל נעש [מיוב ל״ל כ׳], ודומס לו כמונן וס שָׁא [שְׁאִי], קצר ממנו שׁוֹא, תְּשָׁאָה, ולולי ג״כ מְשׁוֹאָה, שׁוֹאָה, לו ג״כ שעכיכו בעלמותו המים והמילה, כלי שייכות שֶׁל ע ום ס, וגם לא נתעלות שֶׁל כלנול.

v. intr., ultro citroque agitari, tumultuose commotum esse, tumultuari, strepere (syn. נָעַשׁ Job. 34, 20.), *Ni.* de fluctuum exaestuantium fremitu. Prolongatum est hoc v. ex נָשָׂא, quocum cognata sunt נָזַע, נָסָא, nisi potestas *sonandi* primitiva est, sicuti in v. שָׂא (שְׁאִי),

Digitized by Google

unde שְׁאָה, שְׁוֹא (et fort. etiam מְשׁוֹאָה, שׁוֹאָה). LXX. *ἠχεῖν.*

Nif-al: נִשְׁאָה

3 *impf. pl.:* יִשָּׁאֲנוּ

Jes. 17, 12. מים כבירים ישאון

Jes. 17, 13. אשכון מים רבים ישאון

שְׁאוֹן

ז׳, ע״ח חָזוֹן. ומוכנו סמון ועם כלגשות ולסכ כוגו ועם, ל״מ מרגש דכי יס, ומסמלק סמון עס, ומכעם כני קיל, וסמון קול קוכ וכלומס, וכני שלון ככוי לאכעי שלממס, ושולי כוב שלון כמו נוב שלון מיס. ודע קוכ שלמעת לכן-גכקש שלכן לך נמלכן ין שלון, לולם הככון שזכעו שלן.

n. m. (ad s. f. חְזוֹן), strepitus, tumultus, de sonitu aquarum exaestuantium, tumultu belli, fremitu hostium, ululatu afflictorum; גִּבֵּי שְׁאוֹן, bellatores vociferantes; בּוֹר שְׁאוֹן, fovea aquarum strepentium plena. LXX. ἦχος, *κραυγή, ἀπώλεια, ὄλεθρος, ταλαιπωρία, ἀπώλεια, ἀδυναμία, αὐθάδεια καὶ πλοῦτος, ὑπερηφανία, κῆτος, νῶτος.*

Ps. 40, 3. *מבור שאון

Jes. 13, 4. קול שאון ממלכות גוים

Jes. 66, 6. קול שאון מעיר

Jer. 25, 31. בא שאון

Jer. 46, 17. *מלך־מצרים שאון

Jes. 48, 45. וקדקד בני שאון

Hos. 10, 14. וקאם שאון בעמיך

בְּשָׁאוֹן

Am. 2, 2. ומת בשאון מואב

constr.: שְׁאוֹן

Ps. 65, 8. שאון ימים שאון גליהם

Ps. 74, 23. שאון קמיך עולה תמיד

Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים

Jes. 25, 5. שאון זרים תכניע

Jer. 51, 55. נתן שאון קולם

constr.: וְשְׁאוֹן

Jes. 17, 12. ושאון לאמים

constr.: כְּשְׁאוֹן

Jes. 17, 12. כשאון מים כבירים

Jes. 17, 13. כשאון מים רבים

cum suff.: וְשְׁאוֹנָהּ

Jes. 5, 14. והמונה ושאונה

שֵׁת

ז׳, הקנר של שֵׁאת, ין שֵׁאת, והמונן כמו שלון, וס׳ נכי-שת כמו נכי שלון, ומן סלמת קמור הפסוק נספר נמלנר ושקן מלמי מוסנ וקלקל כל-נכי-שת, נלמר נימים [ע״מ ע״ס] ושקנל מלמ מוסנ וקלקל נכי שלון, וום נכול, וסקלמונים נכוכו נפקלונו.

n. f. (abbrev. ex שְׁאֵת = שֵׁאת), strepitus, tumultus bellicus; בְּנֵי־ שֵׁת, hostes tumultuantes. LXX. *υἱοὺς Σήθ.*

Num. 24, 17. וקרקר כל־בני־שת

*חשאת והשבר Thr. 3, 47.

שְׁאָה

ז׳כ, ומוכנו סנר סועב וגעב [שעוסב, וועטעב], ל״מ מגעב הימס, ומס הנכב שלמ, הול ע״מ עולה, ומס מן שוא, הול ע״מ קומה. עי׳ שוף.

n. f. (ad s. f. עוֹלָה, vel ad s. f. קוֹמָה, si radix est שׁוּא), procella, tempestas. LXX. סָחַר כְּשׁוֹאָה, *ἄφνω θόρυβος.*

Job. 30, 3. אמש שואה ומשאה

Job. 30, 14. תחת שאה התגלגלו

Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה

Ps. 35, 8. שואה לא ידע

Jes. 47, 11. שאה לא תדעי

Zeph. 1, 15. יום שאה ומשואה

בְּשׁוֹאָה

Ps. 35, 8. בשואה יפל

Q're. כְּשׁוֹאָה

Prv. 1, 26. בבא כשאוה ׃ פחדכם

כְּשׁוֹאָה

Ez. 38, 9. כשואה תבוא

לְשׁוֹאָה

Ps. 63, 10. לשואה יבקשו נפשי

וְלְשׁוֹאָה

Jes. 10, 3. ולשואה ממרחק תבוא

constr.: וּמִשְׁאַת

Prv. 3, 25. ומשאת רשעים כי תבא

שְׁאִיָּה

ז׳כ, וסוף נכקיב קמור שׁוֹאָה, ומוכנו מעלמו.

n. f., Ketib pro שׁוֹאָה *Qeri.*

כְּשַׁאֲוָה

K'tib.

Prv. 1, 26. בבא כשאוה ׃ פחדכם

II. שָׁאָה

ע״כ, ומוכנו קריכס ומימס [ויסעב ויין], ל״מ מעמוס סעריס, וכספעל הסעולי״, וכמוסף הַשְׁאֵה יוסף, ויווק וסמקול לְהַשְׁאוֹת, לו נהקנר לַהֲשִׁמּוֹת, וכן שֵׁא לקמן.

v. intr., vastatum, desolatum esse. *Ni.* devastari, desolari. *Hi.* (inf. לְהַשְׁאוֹת, abbrev. לְהַשְׁאוֹת), caus. et intens. LXX. *ἐρημοῦν, καταλείπειν.*

3 *perf. pl.:* שָׁאוּ

Jes. 6, 11. אם־שאו ערים

Nif-al: נִשְׁאָה

3 *impf. f.:* תִּשָּׁאֶה

Jes. 6, 11. והאדמה תשאה שממה

Hif-il: הַשְׁאָה

inf. constr.: לְהַשְׁאוֹת

Jes. 37, 26. להשאות גלים

inf. constr.: לַהֲשִׁמּוֹת

2 Reg. 14, 25. להשות גלם

שְׁאוֹן

ז׳, ומוכנו כמו שוסס [מלים ל״ס ח׳], והכלון שמוס [ויסעסיע], וכוב שלון הכלון סוב שוסס, לו נקפעב ג״כ שענין שלון כשלון מיס כניכיס, והכלים מעיע סיון, והכוקר יבקר.

n. m., sicut שׁוֹאָה (*Ψ.* 35, 8.), vastitas, desolatio, quo trahunt nonnulli בּוֹר שְׁאוֹן. LXX. *λάκκος ταλαιπωρίας.*

Ps. 40, 3. *מבור שאון ׃ מרעלני

Jer. 46, 17. מלך מצרים שאון

שׁוֹאָה

ז״כ, ומוכנו שמוס וקרכס, וכן משוסס, וכן פכוו הילקי לשון שממון, ולעעת סמתכנס רִגּוּשׁ, ין שֵׁם נמוכנו לשלון ולילקי סנכון. וכן ענין שוסס נכל מקום, כי סלמ ילוע שסשרש נמוכן וס דומס לל תָּהָה לקר מעכו סמו, וכן נדומס לל מסמ נקרמי.

n. f., vastatio, sicut מְשׁוֹאָה, vastatio, eversio, interitus (Isaaki: שִׁמָּמוֹן). Targ. male, confuso שׁוֹאָה priori cum hoc altero: רִגּוּשׁ, tumultus, strepitus. Cogn. est verbo שָׁאָה vi vastandi v. תָּהָה (aram. תְּהָא), unde תְּהוֹ (die Wüste, die Oede). LXX. *ἀπώλεια, ὀδύνη, θλῖψις, ταλαιπωρία, συνοχή, ὁρμή, παγίς, εἰς μάτην, ἄβατος, ὑετός.*

Ps. 35, 8 שואה לא ידע

Jes. 47, 11. שאה לא תדעי

Zeph. 1, 15. יום שאה ומשואה

בְּשׁוֹאָה

Ps. 35, 8. *בשואה יפל

Q're. כְּשׁוֹאָה

Prv. 1, 26. *בבא כשאוה ׃ פחדכם

כְּשׁוֹאָה

Ez. 38, 9. *כשואה תבוא

לְשׁוֹאָה

Ps. 63, 10. *לשואה יבקשו נפשי

וְלְשׁוֹאָה

Jes. 10, 3. *ולשואה ממרחק תבוא

constr.: וּמִשְׁאַת

Prv. 3, 25. *ומשאת רשעים כי תבא

שְׁאִיָּה

ז״כ, ומוכנו כמו שוסס וקרכס, וכן משוסס, ולעעת סמתכנס רִגּוּשׁ, ין שֵׁם נמוכנו לשלון ולילקי סנכון. וכן ענין שוסס נכל מקום, כי סלמ ילוע שסשרש נמוכן וס דומס לל תָּהָה לקר מעכו סמו, וכן נדומס לל מסמ נקרמי.

n. f., vastatio, eversio, interitus, desolatio. LXX. *ἔκπαρσις.*

שְׁאָת

Thr. 3, 47. השאת והשבר

שֹׁאָה

Num. 24, 17. כל־בני־שת

III. שָׁאָה

פעל ל״ע כ״פ נפקעל הִשְׁתָּאָה, וסוף לנעת הפנעים והנולנקעל רכוך ין שָׁעָה, שנומס לל שָׁבָה, לומר הנעה נדנר [שנועסין], והסקכלות נעלוני, וכן פרשו הסקרנס. לולם לנעת יקקי ולנן-עוכף ין שלם נמוכן שמימס, וסרלון לל התעעל הנקומס והקלכל, וזין לולף לנעת הינקי עקר היסוד, והכוקר יבקר.

v. hitpa., intueri oculis, se in aliquem convertere, cogn. שָׁעָה, שָׁטָה (unde est emollitum). Isaaki, qui שא radicem esse dicit, vim *vastandi* inesse arbitratur, *Hitpa.* conturbatum esse (innerlich verstört sein). LXX. *καταμανθάνειν* (Vulg. *contemplari*).

Hitpa-el: הִשְׁתָּאָה

part. masc.: מִשְׁתָּאֵה

Gn. 24, 21. והאיש משתאה לה

שָׁאַט

פעל ל״ע כ״פ נגור שָׁאַט, ומוכנו כמו שָׁט לקמן, לאר מעכו נקקך שלע, וזכיסס נדומס לל שָׁעַט לקמן. ועכין הנפעל כני שנקמק ע״ עוו שלאס לקה, תנוסס נרגל ורימס, שנאלל לק״כ על כוו ומקלס [מיסלַטענן], ומקק שלע, לאר סס המכוון הרלע, לסדר לך הקקר ומסוו.

v. tr. inus., sicut שָׁט (unde epenthesis prolongatione ortum est, targ. שָׁט, contemnens, שָׁרַט, despectus), שָׁעַט (epenthesi duriori ortum), conculcare, pedibus conterere, deinde contemnere, nihili facere. V. s. שָׁעַט.

שָׁאַט

ז׳, ע״מ בְּחַב, יְחֻב, חָרֵב, ונככוי שָׁאטָה נסמנ סתנועס לקוס, כדרך נמנועי שלף. הספקר כוני ומקלס, ד״מ שלע כאב, כוני ומקלס כאב, ומרל״ק מעס שנרלו נלמן לעת לקוס, וכן סיניקי מעס שנרלו כמקוס, וכן סיניקי מעס שנרלו נלמן שלימס, ומרלים שנקרנו, הספעל לל מעה שלי כוני ומקלס וכוני נעניי, לאר מעכו שעס שיח, שָׁט הסס.

n. m. (ad s. f. בְּחַב, יְחֻב, חָרֵב, c. s. חָרְבָּהּ, שָׁאטָהּ, regressá vocali), fastus, contemtus, a v. שָׁאַט (= שָׁט, targ. pro hebr. שָׁקַץ, חָקַל, חָזָה). LXX. *ἀτιμάζειν, ἐπιχαίρειν.*

בְּשָׁאַט

Ez. 25, 15. בשאט בנפש

Ez. 36, 5. בשאט נפש

cum suff.: שָׁאטְךָ

Ez. 25, 6. בכל־שאטך בנפש

שָׁאַל

פעל כוול נמעכוסו, רכוך של שָׁפַל לקמן, ומקרוכו לרישס וקקיכס נדבר [*perscrutari*], ומעכוס של קקיכס נדומס לו, מעכין רלימס ונקיכס, וכן הסעכוס של נקר. ומיכוול של קקיכס ונקיכס כוסנ הסקרון לסמעכ הנקיכס [סַאלְרעדן, פעלגַלַנגען], ווס סנלוך סיבר, ומול סנלימס לס׳ קקיכס לקרי דנר. וכוס נעבס הפעל נוול, ונלימו תעוכוס נגניות הלקס, לנבר שְׁאֲלֻתֵם, שְׁאִלְתִּיו ומבס שְׁאֵלָה יוכיקו, לנבר נכנר הכיר כ׳ יעקב לעכוסי נסמר סנלס. ונכנרך נמוכן קימס ונקוס ניקס זלוסו של הכנלל, ונבכוס של שָׁאַל, שָׁך לו ניקס זלוסו לנבר מעכו נלל. וכן נמוכן הסקנכוס, נבכוס של ין, סקס, מעס, לנבר מעכו נלל. ולמעלים נמוכן נבס, לומר נקיבס הנביין [לייסנן, נלַנגען], או מנכוון שלנס ונקס מקכיון, וכדומס ין הבלוס, לנבר קרלס כנו המלין. הנפעל כדרכו, ומכנך שלילס נקליות, והכוסף נקיכס הנלל נלל. ולנבר לקקור שרבו הנס ידוע ג״כ נבפעי

מעכנ, לנבר קרלס קקס שלל.

v. tr., sicut שָׁפַל, excavare, exquirere, perscrutari (syn. חָקַר, בָּקַר, בָּחַן, in quibus praetereaque aliis vis *findendi perfodiendique* ad investigandum, indagandum et *percontandum* transfertur), deinde postulare, petere (c. acc. rei et personae, vel מִן, מֵאֵת personae), qua vi verbum ad formam *intransitivam* accedit (שְׁאָלֻתָם, שָׁאֲלָה); precari, rogare (c. acc. rei et מִן, מֵאֵת, מֵעִם pers.); *mutuari* (prt. שׁוֹאֵל, mutuo sumtum; *Hi.* הִשְׁאִיל, mutuo dare); mendicare (arab. V., prt. act. *sāïl*, mendicus); quaerere, sciscitari (c. acc. pers., vel praef. לְ, בְּ, vi spec. consulendi et oraculum petendi); שָׁאַל לְשָׁלוֹם, aliquem quaerere, quomodo se habeat. *Ni.*, sibi aliquid precari s. expetere, *αἰτεῖσθαι σέ τι. Pi.*, quaesitare, stipem cogere s. emendicare. LXX. *ἐξερευνᾶν, ἐρωτᾶν, ἐπ-, αἰτεῖν, ζητεῖν, χρᾶσθαι, δανείζεσθαι, ἐπιθυμεῖν, ἀσπάζεσθαι;* שָׁאַל לְמוּת, *ἀπολίγεσθαι;* שָׁאַל לְשָׁלוֹם, *ἀσπάζεσθαι;* prt. pass. *χρῆσις; Ni. παραιτεῖσθαι; Pi. ἐπαιτεῖν, Hi. πιπράσκειν.*

3 *perf.:* שָׁאַל

Gn. 43, 7. שאול שאל־האיש

Gn. 44, 19. אדני שאל

Jud. 5, 25. מים שאל חלב נתנה

1 Sam. 2, 20. השאלה אשר שאל

1 Rg. 3, 10. שאל שלמה את־הדבר

Digitized by Google

חיים ׀ שאל ממך Ps. 21, 5.
שאל ויבא שלו Ps. 105, 40.
שאל בתרפים Ez. 21, 26.
3 perf.: שָׁאַל *p.*
העיר אשר שאל Jos. 19. 50.
נזמי הזהב אשר שאל Jud. 8, 26.
את־אשר שאל 1 Chr. 4, 10.
3 perf.: וְשָׁאַל
ושאל לו במשפט האורים Nu.27,21.
ישאל בקציר ואין Prv.20,4. Q'ri.
3 perf. c. s.: וּשְׁאֵלָךְ
ושאלך לאמר Gn. 32, 18.
3 perf. c. s.: וּשְׁאֵלָךְ
אם־איש יבא ושאלך Jud. 4, 20.
3 perf. f.: שָׁאֲלָה *p.*
חפצה אשר שאלה 1 Reg. 10, 13.
חפצה אשר שאלה 2 Chr. 9, 12.
3 perf. f.: וְשָׁאֲלָה
ושאלה אשה משכנתה Ex. 3, 22.
2 perf.: שָׁאַלְתָּ *p.*
ככל אשר־שאלת Dt. 18, 16.
יען אשר שאלת 1 Reg. 3, 11.
ולא־שאלת לך ימים רבים 1Rg.3,11.
ולא־שאלת לך עשר 1 Reg. 3, 11.
ולא שאלת נפש 1 Reg. 3, 11.
וגם אשר לא־שאלת 1 Reg. 3, 13.
ולא שאלת עשר 2 Chr. 1, 11.
וגם־ימים רבים לא שאלת 2Chr.1,11.
עולה וחטאה לא שאלת Ps. 40, 7.
שאלת על־זה Eccl. 7, 10.
2 perf.: וְשָׁאַלְתָּ
וחקרת ושאלת היטב Dt. 13, 15.
2 perf.: וְשָׁאַלְתָּ
ושאלת לך חבין 1 Reg. 3, 11.
2 perf.: שָׁאַלְתָּ
שלחך אשר שאלת 1 Sam. 1, 17.
1 perf.: שָׁאַלְתִּי
שאלתי אשר שאלתי 1 Sam. 1, 27.
אחת ׀ שאלתי מאת־י׳ Ps. 27, 4.
שתים שאלתי מאתך Prv. 30, 7.
1 prf. c. h int.: הֲשָׁאַלְתִּי
השאלתי בן מאת אדני 2 Rg. 4, 28.
1 perf. c. s.: שְׁאִלְתִּיו
כי מי־י שאלתיו 1 Sam. 1, 20.
1 prf. c. s.: שְׁאִלְתִּיהוּ
ולא שאלתיהו אי־מזה Jud. 13, 6.
3 perf. pl.: שָׁאֲלוּ
וכל אשר שאלו עיני Eccl. 2, 10.
ואת־ברוך שאלו Jer. 36, 17.
עוללים שאלו לחם Thr. 4, 4.
3 perf. pl.: שָׁאֲלוּ *p.*
ואת־פי י׳ לא שאלו Jos. 9, 14.
ופי לא שאלו Jes. 30, 2.
נדרשתי ללוא שאלו Jes. 65, 1.
3 perf. pl.: וְשָׁאֲלוּ
ושאלו לך לשלום 1 Sam. 10, 4.
3 prf. pl. c. s.: שְׁאָלוּנִי
האתיות שאלוני Jes. 45, 11.
3 prf. pl. c. s.: שְׁאָלוּנִי
שם ׀ שאלוני שוביני Ps. 137, 3.
2 perf. pl.: שְׁאַלְתֶּם
אשר שאלתם 1 Sam. 12, 13.
הלא שאלתם Job. 21, 29.
2 perf. pl.: וּשְׁאַלְתֶּם־
ושאלתם־לו בשמי 1 Sam. 25, 5.
part. masc.: שׁוֹאֵל
מה י׳ אלהיך שאל Dt. 10, 12.
אנכי שאל מאתך 2 Sam. 3, 13.
אנכי שאל אתך 2 Sam. 14, 18.
שאלה אחת אנכי שאל 1 Rg. 2, 16.
שאל אני אתך דבר Jer. 38, 14.
השר שואל Mich. 7, 3

part. masc.: וְשֹׁאֵל
ושאל אוב וידעני Dt. 18, 11.
part. m. pl.: הַשֹּׁאֲלִים
השאלים מאתו מלך 1 Sam. 8, 10.
part. f.: שֹׁאֲלַת *sg.*
אנכי שאלת מאתך 1 Reg. 2, 20.
ולמה את שאלת 1 Reg. 2, 22.
part. pass.: שָׁאוּל *sg.*
הוא שאול לי׳ 1 Sam. 1, 28.
לשאול־לו 1 Sam. 22, 15. K'tib.
inf. abs.: שָׁאֹל
שאול שאל־האיש Gn. 43, 7.
שאול ישאלו באבל 2 Sam. 20,18.
inf. abs.: וְשָׁאוֹל
ושאול לו באלהים 1 Sam. 22, 13.
inf. abs.: שְׁאָלָה
העמק שאלה Jes. 7, 11.
inf. constr.: לִשְׁאוֹל
לשאול מאת־אביה Jos. 15, 18.
לשאל מאת־אביה Jud. 1, 14.
לשאול לכם מלך 1 Sam. 12, 17.
לשאל לנו מלך 1 Sam. 12, 19.
לשאול־לו 1 Sam. 22, 15. K'tib.
ויוסף עוד דוד לשאול 1 Sam. 23, 4.
הקשית לשאול 2 Reg. 2, 10.
לשאול באוב לדרוש 1 Chr. 10, 13.
לשאול־לו 1 Chr. 18, 10. K'tib.
בשתי לשאול מן־המלך Esr. 8, 22.
לשאל באלה נפשו Job. 31, 30.
ומי יסור לשאל לשלם לך Jer. 15, 5.
inf. constr.: לִשְׁאֹל־ *s. M.*
אהה אדני והוא שאול 2 Rg. 6, 5.
לשאל־לו לשלום 2 Sam. 8, 10.
לשאול־לו לשלום 1Chr.18,10. Q'ri.
לשאל־אכל לנפשם Ps. 78, 18.
impt. sg.: שְׁאַל
שאל־נא לימים Dt. 4, 32.
שאל אביך ויגדך Dt. 32, 7.
שאל נא באלהים Jud. 18, 5.
שאל אתה בן־מי 1 Sam. 17, 56.
שאל את־נעריך 1 Sam. 25, 8.
שאל מה אתן־לך 1 Reg. 3, 5.
שאל מה אעשה־לך 2 Reg. 2, 9.
שאל מה אתן־לך 2 Chr. 1, 7.
שאל־נא לדור ירשון Job. 8, 8.
שאל־נא בחמות ותרך Job. 12, 7.
שאל ממני ואתנה Ps. 2, 8.
שאל־לך אות Jes. 7, 11.
שאל־נא את־הכהנים Hag. 2, 11.
impt. fem.: שַׁאֲלִי־ *s. M.*
שאלי אמי 1 Reg. 2, 20.
שאלי־לך כלים 2 Reg. 4, 3.
שאלי־נס ונמלטה Jer. 48, 19.
impt. fem.: וַשַׁאֲלִי־ *s. M.*
ושאלי־לו 1 Reg. 2, 22.
impt. pl.: שַׁאֲלוּ־ *s. M.*
שאלו שלום ירושלם Ps. 122, 6.
שאלו־נא בגוים Jer. 18, 13.
שאלו־נא וראו Jer. 30, 6.
שאלו מי׳ מטר Zach. 10, 1.
impt. pl.: וְשַׁאֲלוּ
ושאלו ׀ לנתיבות עולם Jer. 6, 16.
3 prf. pl. c. s.: שְׁאָלוּנִי
האתיות שאלוני Jes. 45, 11.
1 imperf.: אֶשְׁאַל
ויאמר אחז לא־אשאל Jes. 7, 12.
1 imperf.: וְאֶשְׁאַל
ואשאל אתה ואמר Gn. 24, 47.
1 imperf.: אֶשְׁאֵלָה
אשאלה מכם שאלת Jud. 8, 24.
1 impf. c. s.: וְאֶשְׁאֵלְךָ
ואשאלך והודיעני Job. 38,3. 40, 7. 42, 4.

1 impf. c. s.: וְאֶשְׁאֲלֵם
ואשאלם וישבו דבר Jes. 41, 28.
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁאֲלֵם
ואשאלם על־היהודים Neh. 1, 2.
2 imperf.: תִּשְׁאַל
למה זה תשאל לשמי Gn. 32, 30.
למה זה תשאל לשמי Jud. 13, 18.
2 imperf.: וַתִּשְׁאַל
ותשאל־לך חכמה 2 Chr. 1, 11.
2 impf. c. s.: תִּשְׁאֲלֵנִי
ולמה תשאלני 1 Sam. 28, 16.
3 imperf.: יִשְׁאַל
כאשר ישאל־בדבר 2 Sam. 16, 23.
וכי־ישאל איש מעם רעהו Ex.22,13.
ישאל בקציר Prv. 20, 4. K'tib.
3 imperf.: יִשְׁאֵל *p.*
עמי בעצו ישאל Hos. 4, 12.
3 imperf.: וַיִּשְׁאַל *s. M.* ־אֵל־
וישאל יעקב Gn. 32, 30.
וישאל את־אנשי מקמה Gn. 38, 21.
וישאל את־סריסי פרעה Gn. 40, 7.
וישאל להם לשלום Gn. 43, 27.
וישאל שאול באלהים 1 Sam. 14, 37.
וישאל לאחיו לשלום 1 Sam. 17, 22.
וישאל ויאמר 1 Sam. 19, 22.
וישאל־לו בי׳י 1 Sam. 22, 10.
וישאל דוד בי׳י לאמר 1 Sam. 23, 2.
וישאל שאול בי׳י 1 Sam. 28, 6.
וישאל דוד בי׳י 1 Sam. 30, 8.
וישאל להם לשלום 1 Sam. 30, 21.
וישאל דוד בי׳י 2 Sam. 2, 1. 5, 19. 23.
וישאל דוד לשלום 2 Sam. 11, 7.
וישאל וישימו לו לחם 2 Sam.12,20.
וישאל את־נפשו למות 1 Rg. 19, 4.
וישאל המלך לאשה 2 Reg. 8, 6.
וישאל דויד באלהים 1 Chr. 14, 10.
וישאל עוד דויד 1 Chr. 14, 14.
וישאל המון נשים 2 Chr. 11, 23.
וישאל את־נפשו למות Jon. 4, 8.
3 impf. c. s.: יִשְׁאָלֵךְ
והיה כי־ישאלך בנך Ex. 13, 14.
כי־ישאלך בנך מחר Dt. 6, 20.
וכי־ישאלך העם הזה Jer. 23, 33.
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁאָלֵהוּ
וישאלהו האיש לאמר Gn. 37, 15.
מאנשי סכות וישאלהו Jud. 8, 14.
ויקחהו וישאלהו המלך Jer. 37,17.
3 impf. f. c. s.: תִּשְׁאָלֵךְ
תשאלך נפשך Dt. 14, 26.
1 impf. pl.: וְנִשְׁאֲלָה
ונשאלה את־פיה Gn. 24, 57.
3 impf. pl.: יִשְׁאֲלוּ *p.*
צירון ישאלו Jer. 50, 5.
3 impf. pl.: וַיִּשְׁאֲלוּ
וישאלו איש ׀ מאת רעהו Ex. 11, 2.
3 impf. pl.: וַיִּשְׁאֲלוּ
וישאלו ממצרים Ex. 12, 35.
3 impf. pl.: וַיִּשְׁאֲלוּ *s. M.* ־לוֹ־
וישאלו אנשי המקום Gn. 26, 7.
וישאלו איש־לרעהו Ex. 18, 7.
וישאלו בני ישראל Jud. 1, 1.
וישאלו־לו לשלום Jud. 18, 15.
וישאלו באלהים Jud. 20, 18.
וישאלו בי׳י לאמר Jud. 20, 23.
וישאלו בני־ישראל בי׳י Jud. 20, 27.
וישאלו־עוד בי׳י 1 Sam. 10, 22.
וישאלו אתו ויגד להם Jer. 38, 27.
3 impf. pl.: יִשְׁאָלוּן
כי ישאלון בניכם Jos. 4, 6.
אשר ישאלון בניכם Jos. 4, 21.
3 impf. pl. c. s.: יִשְׁאָלוּנִי
אשר לא־דעתי ישאלוני Ps. 35, 11.
ישאלוני משפטי־צדק Jes. 58, 2.

Nif-al: נִשְׁאַל *3 perf.*
נשאל נשאל ממני דוד 1 Sam. 20, 6.
נשאל נשאל דוד מעמדי 1 S. 20, 28.
1 perf.: נִשְׁאַלְתִּי
נשאלתי מן־המלך Neh. 13, 6.
inf. abs.: נִשְׁאֹל
נשאל נשאל ממני דוד 1 Sam. 20, 6.
נשאל נשאל דוד 1 Sam. 20, 28.
Pi-el: שִׁאֵל
3 perf. pl.: וְשִׁאֲלוּ *p.*
ינוע בניו ושאלו Ps. 109, 10.
3 impf. pl.: יְשַׁאֲלוּ
שאול ישאלו באבל 2 Sam. 20, 18.
Hif-il: הִשְׁאִיל
1 prf. c. s.: הִשְׁאִלְתִּיהוּ
וגם אנכי השאלתיהו לי׳י 1 S. 1, 28.
3 impf. pl. c. s.: וַיַּשְׁאִלוּם
בעיני מצרים וישאלום Ex. 12, 36.

שְׁאֵל

פעל נקמי, כמו נענני, בלי הפרש המונן, ולפעמים ניוד תמור הלמ"ד, נקמוכות שונות.
v. aram., hebraico par atque aequale. LXX. ἐπερωτᾶν.
מלה כדנה לא שאל Dan. 2, 10.
1 perf. pl.: שְׁאַלְנָא
שאלנא לשביא אלך Esr. 5, 9.
שמהתהם שאלנא להם Esr. 5, 10.
part. masc.: שָׁאֵל *sg.*
ומלתא די־מלכה שאל Dan. 2, 11.
רזא די־מלכא שאל Dan. 2, 27.
3 impf. c. s.: יִשְׁאֲלִנְכוֹן
כל־די ישאלנכון Esr. 7, 21.

שְׁאֵלָה

ע"כ, ובכנוי שְׁאֵלָתִי, שְׁאֵלָתָם, שַׁלְתָּךְ נקסיון קלף. ומוכנו נקסם [ניעמע], ל"פ שאל שקלם, וכתן שקלם מלאות נקסם, וכן נאמר מדבר הכאל ככני [נעלים־ענעם], כאמר נשרש.
n. f. (c. s. שְׁאֵלָתִי, שְׁאֵלָתָם, שַׁלְתָּךְ, etruso *Alef*), precatio (נָתַן, eam implere; גָּא de impleta), petitio, etiam de re expetita vel mutuo sumta. LXX. αἴτησις, αἴτημα, χρέος.
אשאלה מכם שאלה Jud. 8, 24.
שאלה אחת אנכי שאל 1 Rg. 2, 16.
שאלה אחת קטנה 1 Reg. 2, 20.

הַשְׁאֵלָה

השאלה אשר שאל לי׳י 1 S. 2, 20.
cum suff.: שְׁאֵלָתִי
שאלתי אשר שאלתי 1 Sam. 1, 27.
שאלתי ובקשתי Esth. 5, 7.
לתת את־שאלתי Esth. 5, 8.
cum suff.: שְׁאֵלָתִי
מי־יתן תבוא שאלתי Job. 6, 8.
cum suff.: בִּשְׁאֵלָתִי
תנתן לי נפשי בשאלתי Esth. 7, 3.
cum suff.: שְׁאֵלָתֵךְ
מה־שאלתך וינתן לך Esth. 5, 6.
מה־שאלתך אסתר Esth. 7, 2.
ומה־שאלתך וינתן לך Esth. 9, 12.
cum suff.: שַׁלְתָּךְ
יתן את־שלתך 1 Sam. 1, 17.
cum suff.: שְׁאֵלָתָם
ויתן להם שאלתם Ps. 106, 15.

שְׁאֵלָא

ע"כ, והידוע שְׁאֵלָתָא, והמונן קפן ולנון, ולפעמים כמו ענין ועסק, ולפעמים כמו לווי ונקסה, ונתכנוס ג"כ מתמוכות שְׁאֵלָא, שַׁלָּא, שַׁלִּיל, מְשַׁלִּל.
n. f. (def. שְׁאֵלְתָּא), petitio, deinde

Digitized by Google

sicut חֵפֶץ, res, *πρᾶγμα, χρῆμα*, targ. etiam שְׁאֵלָא, שַׁיְלוּ, שַׁיְלָא, מְשָׁיַל. LXX. *ἐπερώτημα*.

def.: שָׁאֵלְתָּ

Dan. 4, 14. ובמאמר קדישין שאלת

מִשְׁאֵלֹת

ז״ר, וסמכו מִשְׁאֲלוֹת, וסמכו מִשְׁאֲלוֹת, ופתרונו דבר מכשׁל [ניעע], ונתרגוס סוכרי מִשְׁאָל קן מְשָׁיַל.

n. f. (pl. מִשְׁאֲלוֹת, c. מִשְׁאֲלוֹת), precatio, rogatus, targ. masc. מִשְׁאָל (מְשָׁיַל). LXX. *αἴτημα*.

constr. pl.: מִשְׁאֲלֹת

Ps. 37, 4. משאלות לבך

pl. c. suff.: מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ

Ps. 20, 6. ימלא ה׳ כל־משאלותיך

שְׁאַל

ז״ס, ונגור מיסוד לקצי של הפעל, נמוכן שעלה וקירס, ומוכנו לפ״ו נקעלות קפיכה וקנר ונור, ונסגלה קק״כ על ניכנס, נור שקל [סְאֲלְנַע], וכי כן הקנן של עלות שקול נשפתי מעבר [*xoïl-os, coel-um*, Hölle = Höhle, *σκαλλ-ω*] כי הפעל שְׁאַל נדומה ליוני [*σκαλ.*], וכנר הקר כל זה הסכם הסגלו נמדרש מלן היוני שלו, נשכת ס הקם״ק, ויקוקי הלשון מקובל נקו, כמו נעוע-כיוס, נשעע נשער, סיעניג, עוועלך, לנשו נגד גנוב, וכקשו והתפללו נקכשפס, נפקרון המלה סוקק.

n. comm., caverna, sepulchrum, infernus vel omnino receptaculum mortuorum, *ᾅδης*, a v. שָׁאַל = שָׁעַל (מְשָׁיַל), gr. *σκάλλειν* (= *σκάπτειν*), quemadmodum latine *coelum*, *ἀπὸ τῆς κοιλότητος*, germ. Hölle, item a cavitate. LXX. *ᾅδης, θάνατος*.

שְׁאוֹל

Dt. 32, 22. ותיקד עד־שאול תחתית

1 Sam. 2, 6. מוריד שאול ויעל

2 Sam. 22, 6. חבלי שאול סבני

1 Reg. 2, 9. שיבתו בדם שאול

Job. 7, 9. יורד שאול לא יעלה

Job. 17, 14. אם־אקוה שאול ביתי

Job. 21, 13. וברגע שאול יחתו

Job. 24, 19. שאול חטאו

Job. 26, 6. ערום שאול נגדו

Ps. 18, 6. חבלי שאול סבבוני

Ps. 30, 4. העלית מן־שאול נפשי

Ps. 49, 15. ויצירם לבלות שאול

Ps. 55, 16. ירדו שאול חיים

Ps. 89, 49. ימלט נפשו מיד־שאול

Ps. 116, 3. ומצרי שאול מצאוני

Ps. 139, 8. ואציעה שאול הנך

Ps. 141, 7. נפזרו עצמינו לפי שאול

Prv. 5, 5. שאול צעדיה יתמכו

Prv. 7, 27. דרכי שאול ביתה

Prv. 9, 18. בעמקי שאול קראיה

Prv. 15, 11. שאול ואבדון נגד

Prv. 27, 20. שאול ואבדה לא תשבענה

Prv. 30, 16. שאול ועצר רחם

Jes. 5, 14. הרחיבה שאול נפשה

Jes. 14, 9. שאול מתחת רגזה לך

Jes. 14, 11. חורד שאול נאונך

Jes. 14, 15. אך אל־שאול תורד

Jes. 28, 15. ועם־שאול עשינו חזה

Jes. 28, 18. וחזותכם את־שאול

Jes. 38, 10. אלכה בשערי שאול

Jes. 38, 18. כי־לא שאול תודך

Jes. 57, 9. ותשפילי עד־שאול

Ez. 32, 21. מתוך שאול את־עזריו

Ez. 32, 27. ירדו־שאול בכלי־

Hos. 13, 14. מיד שאול אפדם

Hos. 13, 14. אהי קטבך שאול

Jon. 2, 3. מבטן שאול שועתי

שְׁאוֹל

שיבתו בשלם שאל 1 Reg. 2, 6.

בדי שאל תרדמה Job. 17, 16.

יפדה־נפשי מיד שאל Ps. 49, 16.

בִּשְׁאוֹל

מי יתן ׀ בשאול תצפנני Job. 14, 13.

בשאול מי יודה־לך Ps. 6, 6.

בשאול אשר אתה Eccl. 9, 10.

אם־יחתרו בשאול Am. 9, 2.

כִּשְׁאוֹל

נבלעם כשאול חיים Prv. 1, 12.

קשה כשאול קנאה Cant. 8, 7.

הרחיב כשאול נפשו Hab. 2, 5.

לִשְׁאוֹל

לא־תעזב נפשי לשאול Ps. 16, 10.

ידמו לשאול Ps. 31, 18.

כצאן ׀ לשאול Ps. 49, 15.

וחיי לשאול הגיעו Ps. 88, 4.

מִשְּׁאוֹל

עמקת משאול מה־תדע Job. 11, 8.

ותצלח נפשי משאול Ps. 86, 13.

סור משאול מטה Prv. 15, 24.

ונפשו משאול תציל Prv. 23, 14.

cum h finis: שְׁאוֹלָה

אל־בני אבל שאלה Gn. 37, 35.

ביגון שאולה Gn. 42, 38.

ברעה שאלה Gn. 44, 29.

אבינו ביגון שאלה Gn. 44, 31.

וירדו חיים שאלה Num. 16, 30.

חיים שאלה Num. 16, 33.

ביום רדתו שאלה Ez. 31, 15.

בהורדי אתו שאלה Ez. 31, 16.

ירדו שאלה Ez. 31, 17.

cum h finis: לְשָׁאוֹלָה

Ps. 9, 18. ישובו רשעים לשאולה

שְׁאַן

פעל נוזד, ול״ע כ״ק נכתובע שָׁאֲנַן, ומוכנו שקיעה ומכוקס שלוס ונשיקה [נוסמן, לוכטסשָׁעיג ויין]. ופקרון זה ינל מקמלות של שכינה וכינלה נסשקע ונעשקה ע׳ כפיפת עצמו, וע׳ זה תכוקה וסשנת והרגעה, נעילה וקדילה מדבר ולסוף יד מכל עוכך, דמיס ושקיקה ונכיקה כלי ועוזע ויעה, ונגלו לך נזה פתכוכי הפעל כספר, וסולו הקסוס והכמוס תקרל כיוצא ספר. מכאן השרש שָׁאַן דומה לל רָשַׁן לעיל, נמוכן שכינה וכינלה וקכוקה [ליענען, רוהען], שנכדל מן יָשַׁן לפי דעתי כעת, נמוכן הולקנות, כי הסיכה קדיכה ניכ הסכוקה ונעילה מעשה והשקט, כדרך יִשְׁכַּתִי לוֹ יכוך לי, וכן כפי הנכלה הפעל שָׁקַט נדומה לו, נמוכן נסמכות ונעיקות על דבר וכפיפת עצמו לדבר, ויסוד הפעל ג״כ נשפתי מעבר, ל״ע נשפה רוחיק [*sin-o* l. *sin-us*, *çam*, *çan*] וכן נסכדלים [= *çi*, *sin-ere*, *sin-us*] וכדומה, כאשר קדיפה בלוק השרשים. הכנך המכוגע קווק הפעולה, לומר שקיפה מלוד ונעיקה.

v. intr., unde quadril. שַׁאֲנַן, quiescere, otiosum esse, quietum, tranquillum, securum, deinde carnaliter securum, superbum, insolentem esse, cogn. רָשַׁן (unde divers. יָשַׁן, senem esse), vi recubandi, quiescendi atque otiandi, שָׁקַט, vi fulciendi, innitendi s. acclinandi, cf. sanscr. *çam*, *çan* (prolong. ex *çi*), lat. *sin-ere*, *sin-us*. LXX. *ἀναπαύειν, ὑπνοῦν, ἡσυχάζειν, περισσεύειν ἀγαθοῖς, εὐθύνειν*. S. *ἀόχλητοι*.

Pi-el: שַׁאֲנַן *3 perf.*

Jer. 48, 11. שאנן מואב מנעוריו

3 perf.: וְשָׁאֲנַן

Jer. 30, 10. 46, 27. ושקט ושאנן

Prv. 1, 33. ושאנן מפחד רעה

3 perf. pl.: שָׁאֲנָנוּ *p.*

Job. 3, 18. יחד אסירים שאננו

שָׁאֲנָן

ק״ו, וכקני שַׁאֲנָנָה, והכוי שַׁאֲנָנִים, -נוֹת. סמוכן שלו וזוקע ונוקע, ולפעמים כמוכן שקלי, כאשר נוקע וזוקע, לומר מעכנר נמכוחתו מנלי קצוב שום דבר.

adj. m. (f. שַׁאֲנָנָה, pl. שַׁאֲנָנִים, שַׁאֲנָנוֹת), quietus, tranquillus, securus, deinde superbus, insolens, secundis rebus ferox. LXX. *πλούσιος, τακτός, πλοῦτος, στρῆνος, εὐθηνεῖν, ἐξουδενεῖν*. A. *ὀνειδίζοντες*. S. *εὐθηνοῦντες*.

Job. 12, 5. לעשתרות שאנן

Jes. 33, 20. נוה שאנן

adj. m. c. s.: וְשַׁאֲנַנְךָ

2 Reg. 19, 28. ושאנגך עלה באזני

Jes. 37, 29. ושאנגך עלה באזני

adj. m. pl.: הַשַּׁאֲנַנִּים

Ps. 123, 4. הלעג השאננים

Am. 6, 1. הוי השאננים בציון

Zach. 1, 15. על־הגוים השאננים

adj. f. pl.: שַׁאֲנַנּוֹת

Jes. 32, 9. נשים שאננות

Jes. 32, 11. חרדו שאננות

Jes. 32, 18. ובמנוחות שאננות

שַׁלְאֲנָן

ק״ו כמו שקנן, נסמכנעות ל״ו, כאשר מניכו סמכנעות הכיס, ומוכנו משלמו.

adj. m., ex שַׁאֲנָן injecto Lamed auctum. LXX. *εὐπαθών*. Th. *εὐθηνῶν*.

Job. 21, 23. כלו שלאנן ושליו

שְׁאָס

part., *s. r.* סָאַס *p.* 1187.

שָׁאַף

ס״כ, ומוכנו כמו שקכ לעיל, לומר יכיקת ושקיכת רוח [שייכיעסען, -שעסעען], לכן ג״כ שקיפה ויפיכה ויפילה לקרי דבר ועניגה, כפיפה ויליכה, וכפי סנרלקה לי הסמכות של סָאַס ג״כ משלמו, ונהשלקה ג״כ מקכיפה וקליפה, מסמכות של כאוס, כהסשלל נשפתי מעבר, והקקר והשווי עי׳ כלוה״ס.

v. tr., trahere in se, spec. animam, respirare, anhelare, inhiare, hinc cum desiderio aliquid consectari s. appetere (syn. סָהַר), vel, alia metaphora, iram anhelare, invehi in aliquem (syn. אָנַף, שָׁסַם). LXX. *ἕλκειν, ἑλκύειν; πατεῖν, κατα-; τυγχάνειν, μισεῖν, ἐκτρίβειν, ἐκσιφωνίζειν*. A. *αἰςπνεῖν, ἀφελκύειν*; S. Th. *ἐπιτρίβειν, προθυμηθῆναι, ἐπαναστρέφειν*.

3 perf.: וְשָׁאַף

Job. 5, 5. ושאף צמים חילם

3 perf. fem.: שָׁאֲפָה

Jer. 2, 24. שאפת רוח

1 perf. c. s.: שְׁאַפְתִּי

Ps. 56, 2. כי־שאפני אנש

3 perf. pl.: שָׁאֲפוּ

Ps. 56, 3 שאפו שוררי

Jer. 14, 6. שאפו רוח כתנים

part. masc.: שׁוֹאֵף *sg.*

Eccl. 1, 5. שואף זורח הוא שם

part. c. s.: שָׁאֲפֵי

Ps. 57, 4. חרף שאפי סלה

שָׁאַר

ס״כ, ולע כ״ק נגור מְשָׁאֵרֶת, ודומה לו שָׁאַר קצר מעכו שְׁאֹר, נקרני סְאֹר, ונמלק ג״כ כפי קצר ככקיתי כנר נקרן הפעל של בָּסַר. מוכנו היום מר הטעם וקמוץ [וויעג, הפענג ויין], הספק של מתוק וכעים טעם, לכן לקל נכר מתיכיות וקמוץ הטעם של פרי נלקי מכוכל, ופס מקמוץ עסס נקמוץ טעם, וכנרם כמכוון ג״כ נשפתי מעבר, כאשר קלקס נלוס״ב.

v. intr., acidum, acerbum, austerum esse, cogn. שְׁאֹר (שְׁאֹר, der Sauerteig), aram. סְאַר (סְאֹר, id.), et comp. בָּסַר (acescere), unde בֹּסֶר, omphax, uva acerba.

מִשְׁאֶרֶת

ס״כ, ומוכנו כלי לשמור סעסה, וכוף שכיי כפי סכלקס מן שקר, ונכלל לק״כ עריכם לעסה [נשקקערלג].

n. f. (a v. שְׁאַר vel potius secundar. a שְׁאֹר = שְׁאֹר), mactra, in quam fermentum inditur, ut per eam massa farinae fervescat. LXX. *φύραμα, ἐγκατάλειμμα*.

cum suff.: וּמִשְׁאַרְתֵּךְ

Dt. 28, 5. ברוך טנאך ומשארתך

Dt. 28, 17. ארור טנאך ומשארתך

pl. c. s.: וּבְמִשְׁאֲרוֹתֵיךְ

Ex. 7, 28. ובתנוריך ובמשארותיך

pl. c. suff.: מִשְׁאֲרֹתָם

Ex. 12, 34. משארתם צרורת

שְׁאָר

כמו שָׁאַר, נמוכן קמיכה, ומוכנו שְׁאֹר הטס סנט.

v. intr., sicut שָׁאַר, acidum, acerbum esse.

שְׁאֹר

ס״ו, ומוכנו לקר מקמין הטסס [וויעג-ענ״ג], ונקרני סְאֹר, ונמלנה ג״כ מסלר המתכיס, ונקרנוס סְאוּר נהשלה על כסלה, וכן נגמרל, ודומה לו סס סְדֹר.

n. m., id quo acida fit massa, fermentum, aram. סְאַר, n. act. סְאוּר (etiam de pravitate, quae est morum quasi fermentatio). LXX. *ζύμη*.

Ex. 12, 15. תשביתו שאר מבתיכם

Ex. 12, 19. שאר לא ימצא בבתיכם

Ex. 13, 7. ולא־יראה לך שאר

Lev. 2, 11. כל שאר וכל־דבש

Dt. 16, 4. ולא־יראה לך שאר

שְׁאֵר

ס״כ, והעתיד יִשְׁאַר נע״ע. ומוכנו יתיכה ונכילה [לוינג ויין], וכן שְׁאֵר נעבי, וכן כקרני. הנפעל נִשְׁאַר כדרך נכיכו, נוקנות וכנרות [נלייפען, נוריקק-], וקצר לתמונת נַאֲשֶׁר [יקוק׳ ט׳ ק׳] לדעת דוד קמתי הוא מנכין נפעל,

Digitized by Google

שׁוּר, ולפע יוסף קמץ נשׁר כוכבין, הוא קל וכן בקר, ולפה שׁוכב מעבר כשבל ועקיד לו, ונקף מוכנים כלפה לכוב. הוסף הַשְּׁאֵר הכיח לעוף ולשליד, יונה ונשׁוף דבר, או השלים דבר נאלית. ועוד לקוב שבוו דע שהכן שָׁאַר, ולועס לו נשפתי מעבב, ע' נלוס'. נקבוס פעולי אֶשְׁתָּאַר, הִשְׁתַּיֵּר והנוסף אֲשֶׁאֵר הוא הלכן, וכן שַׁיֵּר נעתיק.

v. intr. (impf. neuh. יִשְׁאַר), reliquum esse, arab. *saira*. *Ni.* reliquum fieri s. factum esse, superesse, residuum, superstitem esse, remanere, manere. Forma אֶשְׁתָּאַר (Ez. 9, 8.) ex perfecto *Ni.* et impf. *Qal* composita videtur. *Hi.* (targ. אַשְׁתָּאַר, pass. אִשְׁתָּאַר), reliquum facere, relinquere, reliquum habere, gem. שַׁיֵּר. LXX. ἀπολείπεσθαι, ἐκ-; prt. ἐπίλοιπος, κατα-, δεύτερος, ὑπόλειμμα (A. ὑπολείμμένον; S. ὑπολειφθέν, περι-); *Hi.* ἐπιλείπειν, κατα-, ὑπο-, ὑπολαμβάνειν.

3 *perf.*: שָׁאַר

1 Sam. 16, 11. עד שאר הקטן

Nif-al: נִשְׁאַר 3 *perf.*

Gn. 47, 18. לא נשאר לפני אדני
Ex. 8, 27. לא נשאר אחד
Ex. 10, 19. לא נשאר ארבה אחד
Ex. 14, 28. לא נשאר בהם עד־אחד
Lev. 25, 52. ואם־מעט נשאר בשנים
Dt. 3, 11. כי אם־עוג לבדו נשאר מיתר הרפאים
Jos. 8, 17. ולא־נשאר איש
Jos. 13, 12. ויתר הרפאים נשאר
Jud. 4, 16. לא נשאר עד־אחד
1 Sam. 5, 4. רק דגון נשאר עליו
1 Reg. 22, 47. ויתר בימי אסא אביו נשאר
2 Reg. 10, 21. ולא־נשאר איש אשר
2 Reg. 17, 18. לא נשאר רק שבט
2 Reg. 24. 14. לא נשאר זולת דלת
2 Chr. 21, 17. ולא נשאר־לו בן
Job. 21, 34. ותשובותיכם נשאר־מעל
Jes. 24, 12. ויתר בעיר שמה
Dan. 10, 8. ולא־נשאר בי כח

3 *perf.*: נִשְׁאָר *p.*

Gn. 42, 38. והוא לבדו נשאר

3 *perf.*: וְנִשְׁאַר

Jes. 17, 6. ונשאר־בו עללות
Jes. 24, 6. ונשאר אנוש מזער
Zach. 9, 7. ונשאר גם־הוא לאלהינו

3 *perf.*: וְנֶאֱשְׁאַר

Ez. 9, 8. ויהי בהכותם ונאשאר אני

3 *perf. f.*: נִשְׁאֲרָה

Jos. 13, 1. ונשארה הרבה־מאד
Dan. 10, 17. ונשמה לא נשארה־בי

3 *perf. f.*: נִשְׁאֲרָה *p.*

2 Sam. 14, 7. ויכבו את־גחלתי אשר נשארה

1 *perf.*: נִשְׁאַרְתִּי

Jes. 49, 21. ואני שכלתי ושתי גלה ואני נשארתי לבדי
Dan. 10, 8. ואני נשארתי לבדי

3 *perf. pl.*: נִשְׁאֲרוּ

1 Sam. 11, 11. ולא נשארו־בם שנים יחדו
2 Reg. 7, 13 (bis). אשר נשארו־בה הנה כהמון כל־ישראל אשר נשארו־בה הנה כהמון כל־ישראל אשר כלו
Neh. 1, 2. 3. השרידים אשר נשארו מן־השבי ושארית הנשארים מן־השבי אשר נשארו
Jer. 34, 7. ואת כל־ערי יהודה הנשארות נלחמים בירושלם ואת כל־ערי יהודה הנשארות
Jer. 38, 22. וכל־הנשים אשר נשארו בבית מלך־יהודה

3 *perf. pl.*: נִשְׁאָרוּ *p.*

Jos. 11, 22. רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו
Jud. 7, 3. ויבחן אתם ושבו מהם עשרים ושנים אלפים נשארו

3 *perf. pl.*: וְנִשְׁאֲרוּ *s. M.*

Jer. 37, 10. ואנשים פצועים נשארו־בם

2 *perf. pl.*: וְנִשְׁאַרְתֶּם

Dt. 4, 27. ונשארתם מתי מספר
Dt. 28, 62. ונשארתם במתי מעט

1 *perf. pl.*: נִשְׁאַרְנוּ

Esr. 9, 15. נשארנו פליטה
Jer. 42, 2. נשארנו מעט מהרבה

part. masc.: הַנִּשְׁאָר *sg.*

Gn. 32, 9. המחנה הנשאר לפליטה
1 Sam. 9, 24. הנשאר שים־לפניך
2 Reg. 25, 22. הנשאר בארץ יהודה
Esr. 1, 4. וכל־הנשאר מכל־המקומות
Jes. 4, 3. הנשאר בציון
Hag. 2, 3. מי בכם הנשאר

part. masc.: וְהַנִּשְׁאָר *sg.*

Lev. 5. 9. והנשאר בדם ימצה
Ez. 6, 12. והנשאר והנצור

part. m. pl.: הַנִּשְׁאָרִים

Dt. 7, 20. הנשארים והנסתרים
Jos. 23, 4. הגוים הנשארים
Jos. 23, 7. 12. הנשארים האלה
1 Sam. 11, 11. ויהי הנשארים ויפצו
2 Reg. 7, 13. חמוסים הנשארים
2 Reg. 10, 11. הנשארים לבית־אחאב
הנשארים לאחאב בשמרון
2 Reg. 10, 17.
2 Reg. 25, 11. יתר העם הנשארים
1 Chr. 13, 2. על־אחינו הנשארים
Jer. 8, 3. לכל השארית הנשארים
Jer. 8, 3. הנשארים אשר הדחתים
Jer. 21, 7. הנשארים בעיר הזאת
Jer. 24, 8. הנשארים בארץ
Jer. 38, 4. הנשארים בעיר הזאת
Jer. 39, 9 (bis). יתר העם הנשארים
Jer. 40, 6. הנשארים בארץ
Jer. 41, 10. כל־העם הנשארים
Jer. 52, 15. יתר העם הנשארים

part. m. pl.: וְהַנִּשְׁאָרִים

Gn. 14, 10. והנשארים הרה נסו
Lev. 26, 36. 39. והנשארים בכם
Dt. 19, 20. והנשארים ישמעו
Ez. 17, 21. והנשארים לכל־רוח

part. fem.: הַנִּשְׁאֶרֶת *sg.*

2 Reg. 19, 30. בית־יהודה הנשארה פליטת בית־יהודה
Jes. 37, 31. הנשארה

part. fem.: הַנִּשְׁאֶרֶת *sg.*

Ex. 10, 5. הנשארת לכם מן־הברד

part. fem.: הַנִּשְׁאֶרֶת *p.*

Jos. 13, 2. זאת הארץ הנשארת

part. f. pl.: הַנִּשְׁאָרוֹת

Zach. 12, 14. המשפחות הנשארות

part. f. pl.: וְהַנִּשְׁאָרוֹת

Zach. 11, 9. והנשארות תאכלנה

3 *imperf.*: יִשְׁאַר

Jes. 11, 11. שאר עמו אשר־ישאר
Jes. 11, 16. לשאר עמו אשר ישאר

3 *imperf.*: וַיִּשְׁאַר

Gn. 7, 23. וישאר אך־נח

3 *imperf.*: תִּשְׁאַר

Ex. 10, 26. לא תשאר פרסה

3 *impf. fem.*: וַתִּשְׁאַר

Ruth 1, 3. ותשאר היא ושני בניה
Ruth 1, 5. ותשאר האשה

3 *impf. pl.*: יִשְׁאֲרוּ

Ez. 36, 36. וישארו סביבותיכם

3 *impf. pl.*: וַיִּשְׁאֲרוּ

Num. 11, 26. וישארו שני־אנשים

3 *impf. pl. f.*: תִּשְׁאַרְנָה

Ex. 8, 5. 7. רק ביאר תשארנה

Hif-il: הִשְׁאִיר 3 *perf.*

Ex. 10, 12. אשר השאיר הברד
Num. 21, 35. השאירו־לו שריד
Dt. 3, 3. השאירו־לו שריד
Dt. 28, 55. מבלי השאיר לו
Jos. 8, 22. עד־בלתי השאיר־להם
Jos. 10, 28. 37. 39. 40. לא השאיר שריד
Jos. 10, 30. לא־השאיר בה שריד
Jos. 10, 33. עד־בלתי השאיר־לו
Jos. 11, 8. עד־בלתי השאיר־להם
1 Reg. 15, 29. לא־השאיר כל־נשמה
לא־השאיר לו משתין בקיר
1 Reg. 16, 11.
2 Reg. 3, 25. עד־השאיר אבניה בקיר
2 Reg. 10, 11. עד־בלתי השאיר־לו
2 Reg. 10, 14. ולא־השאיר איש מהם
2 Reg. 13, 7. לא השאיר ליהואחז
2 Reg. 25, 12. השאיר רב־סבחים
2 Reg. 25, 22. השאיר נבוכדנאצר
Jer. 39, 10. 52, 16. השאיר נבוזראדן

3 *perf.*: וְהִשְׁאִיר

Joel 2, 14. והשאיר אחריו ברכה

1 *perf.*: וְהִשְׁאַרְתִּי

1 Reg. 19, 18. והשארתי בישראל
Zeph. 3, 12. והשארתי בקרבך

3 *perf. pl.*: הִשְׁאִירוּ

Jos. 11, 14. לא השאירו כל־נשמה

1 *perf. pl.*: הִשְׁאַרְנוּ

Dt. 2, 34. לא השארנו שריד

inf. constr.: לְהַשְׁאִיר

Esr. 9, 8. להשאיר לנו פליטה

1 *imperf.*: אַשְׁאִיר

1 S. 25, 22. אם־אשאיר מכל־אשר־לו
Jer. 50, 20. אסלח לאשר אשאיר

3 *imperf.*: יַשְׁאִיר

Dt. 28, 51. לא־ישאיר לך דגן

3 *impf. fem.*: תַּשְׁאִיר

Am. 5, 3. אלף תשאיר מאה
Am. 5, 3. מאה תשאיר עשרה

1 *impf. pl. ap.*: נַשְׁאִיר

1 Sam. 14, 36. ולא־נשאיר בהם איש

3 *impf. pl.*: יַשְׁאִירוּ

Nu. 9, 12. לא־ישאירו ממנו עד־בקר
Jud. 6, 4. ולא־ישאירו מחיה
Jer. 49, 9. לא ישאירו עוללות
Obad. 1, 5. הלוא ישאירו עוללות

שְׁאָר

ז"ו, ע"י יְקֵה, פְּתֵב, ומובנו קלק הכשקר והכוזב מכלל, לו שריד וכפלע [לעסט-עס"ל], ודומה לו שְׁאָר, שְׁאֵר, שְׁיֵר כלקמי, לפי מפלקיון שִׁיּוּר המופנע.

n. m. (ad s. f. יֶתֶר, יְקֵה), reliquiae, reliquum, residuum, seq. genit. reliqui, -ae; aram. שְׁאָר, שְׁאֵר (unde שִׁיּוּר, abstr.). LXX. κατάλειμμα, ὑπο-; λοιπός, κατα-; שְׁאָר, מְדִינוֹת, ἡ περίχωρος. Inc. λίμμα = λεῖμμα.

1 Chr. 11, 8. יחיה את־שאר העיר
2 Chr. 24, 14. את־שאר הכסף
Jes. 10, 20. לא־יוסיף עוד שאר
Jes. 10, 21. שאר ישוב שאר יעקב
Jes. 10, 22. שאר ישוב
Jes. 11, 11. שאר עמו אשר־ישאר
Zeph. 1, 4. שאר הבעל

וּשְׁאָר

1 Chr. 16, 41. ושאר הברורים
2 Chr. 9, 29. ושאר דברי שלמה
Esr. 3, 8. ושאר אחיהם הכהנים
Esr. 4, 3. ושאר ראשי האבות
Esr. 4, 7. ושאר כנותו
Neh. 10, 29. ושאר העם הכהנים
Neh. 11, 1. ושאר העם הפילו גרלות
Neh. 11, 20. ושאר ישראל הכהנים
Esth. 9, 16. ושאר היהודים
Jes. 7, 3. ושאר ישוב בנך
Jes. 10, 19. ושאר עץ יערו
Jes. 14, 22. שם ושאר ונין ונכד
Jes. 17, 3. ושאר ארם
Jes. 21, 17. ושאר מספר־קשת
Mal. 2, 15. ושאר רוח לו

בִּשְׁאָר

Esth. 9, 12. בשאר מדינות

לִשְׁאָר

Jes. 11, 16. לשאר עמו אשר ישאר
Jes. 28, 5. תפארה לשאר עמו

שְׁאָר

ז"ו, נלקמי כמו נעכבי, כלי ספרט הפקרון, ושם ממנו הסמך שְׁאַר.

n. m. aram. (c. שְׁאַר), vi eadem, qua hebr. LXX. ἐπίλοιπος.

Dan. 2, 18. עם־שאר חכימי בבל

וּשְׁאָר

Esr. 4, 7. מבאל ושאר כנותו
Esr. 4, 9. ושאר כנותהון
Esr. 4, 10. ושאר אמיא
Esr. 4, 10. ושאר עבר־נהרה
Esr. 4, 17. ושאר כנותהן
Esr. 4, 17. ושאר עבר־נהרה
Esr. 6, 16. ושאר בני־גלותא
Esr. 7, 20. ושאר חשחות בית אלהך

constr.: בִּשְׁאָר

Esr. 7, 18. בשאר כספא ודהבה

def.: וּשְׁאָרָה

Dan. 7, 7. 19. ושארה ברגליה רפסה

שְׁאֵרִית

ז"נ, ובכפילת הקלף שְׁרִית, ומובנו הכשקר לכוקר וזריד, כיקרון הפלטה [לעסט, לינעכליבן], ובכלף לרוב עם פלטה וזריד, ושקיה קמה הכלון הקמה לפני הכפין הקב"ה עד כה. נקבוס שְׁאֵרוּת, שִׁיּוּר מפלהו, ונעתיק נְשִׁיוּר מוה הזכיר, להסמכת פכוד הכשקר מלפס.

n. f. (constr. שְׁרִית), reliquiae, reliquum, residuum (syn. שָׁרִיד, פְּלֵטָה), targ. נְשִׁיר, שִׁיּוּרָא, gemar. נְשִׁיר (residuum panis, frustum). LXX. λεῖμμα, ἔγκατα-, κατα-, ὑπο-; λοιπός, ἐπι-, κατα-.

Gn. 45, 7. לכל שארית בארץ
2 Rg. 19, 31. מירושלם תצא שארית
2 Reg. 21, 14. שארית נחלתי
1 Chr. 4, 43. שארית הפלטה
Neh. 7, 72. נתנו שארית העם
Esr. 9, 14. לאין שארית ופליטה
Ps. 76, 11. שארית חמת תחגר
Jes. 37, 32. מירושלם תצא שארית
Jes. 46, 3. וכל־שארית בית ישראל
Jer. 6, 9. כבצר שארית ישראל
Jer. 23, 3. את־שארית צאני
Jer. 24, 8. שארית ירושלם
Jer. 25, 20. ואת שארית אשדוד
Jer. 31, 7. שארית ישראל
Jer. 39, 3. שארית שרי מלך־בבל
Jer. 40, 11. נתן מלך־בבל שארית
Jer. 40, 15. ואבדה שארית יהודה
Jer. 41, 10. 16. כל־שארית העם
Jer. 42, 15. דבר־י שארית יהודה
דבר י עליכם שארית יהודה
Jer. 42, 19.
Jer. 43, 5. כל־שארית יהודה
Jer. 44, 7. הותיר לכם שארית
Jer. 44, 12. ולקחתי את־שארית
Jer. 44, 28. וידעו כל־שארית
Jer. 47, 4. שארית אי כפתור
Jer. 47, 5. שארית עמקם
Jer. 50, 26. אל־תהי־לה שארית
Ez. 9, 8. כל־שארית ישראל
Ez. 11, 13. שארית ישראל
Ez. 25, 16. שארית חוף הים
Ez. 36, 5. על־שארית הגוים
Am. 1, 8. ואבדו שארית פלשתים
Am. 5, 15. שארית יוסף
Am. 9, 12. את־שארית אדום
Mich. 2, 12. אקבץ שארית ישראל
Mich. 5, 6. 7. והיה שארית יעקב

Digitized by Google

שׁאירת עמי יבזום Zeph. 2, 9.
שׁאירת ישׂראל לא־יעשׂו Zeph. 3, 13.
וכל־שׁאירית העם Hag. 1, 12.
שׁאירית העם Hag. 1, 14.
ואל־שׁאירית העם Hag. 2, 2.
שׁאירית העם הזה Zach. 8, 6.

שְׁאֵרִית

וגם כל־שׁרית ישׂראל 1 Chr. 12, 38.

וְשְׁאֵרִית

ושׁאירית על־פני האדמה 2 S. 14, 7.
ושׁאירית לא תהיה להם Jer. 11, 23.

הַשְּׁאֵרִית

השׁאירית הנמצאה 2 Reg. 19, 4.
בעד השׁאירית הנמצאה Jes. 37, 4.
השׁאירית הנשׁארים Jer. 8, 3.
כל־השׁאירית הזאת Jer. 42, 2.

לִשְׁאֵרִית

לשׁאירית יהודה הבאים Jer. 44, 14.
לשׁאירית הגוים Ez. 36, 3. 4.
הצלעה לשׁאירית Mich. 4, 7.
לשׁאירית נחלתו Mich. 7, 18.
לשׁאירית בית יהודה Zeph. 2, 7.
לשׁאירית העם הזה Zach. 8, 11.

וְלִשְׁאֵרִית

ולשׁאירית אדמה Jes. 15, 9.

cum suff.: שְׁאֵרִיתָךְ

וזריתי את־כל־שׁאריתך Ez. 5, 10.

cum suff.: וּשְׁאֵרִיתָךְ

ושׁאריתך יהרג Jes. 14, 30.

cum suff.: וּשְׁאֵרִיתוֹ

ושׁאריתו לאל עשׂה Jes. 44, 17.

cum suff.: וּשְׁאֵרִיתָם

ושׁאריתם להרב אתן Jer. 15, 9.

שְׁאָר

ז׳, ופתכוכו נשׁר ולקוס [פלי״ע], לכן כמו נשׁר נ״כ נכללֿ על מוזן, לו גם על קכוב וקים מתפקה, כמו נשׁר, וכמצ נ״כ שׁקר נשׁר לקווק. סוף דבר הכה נמצ נהשׁתלוח של נשׁר, והקבן שְׁאֵר נ״כ קבן של בָּשָׂר, ודומה לו כשׁרש כמכוון נשׁפתי מערב, והמדקדקים שׁזכו שׁרילו נפעל שׁקר, הכה נשׁתלו מעל׳ עי׳ נבו המלין.

n. m., caro, *σάρξ*, metaph. cognati, add. שְׁאֵר בָּשָׂר de consanguineis proximis. Radix eadem delitescit in n. בָּשָׂר, quibuscum v. שְׁאֵר nil habet communitatis. LXX. *σάρξ, σῶμα, οἰκειότης, οἰκεῖος, τράπεζα, ταλαιπωρία.*

אל־כל־שׁאר בשׂרו Lev. 18, 6.
שׁאר אביך הוא Lev. 18, 12.
שׁאר אמך הוא Lev. 18, 13.
יכין שׁאר לעמו Ps. 78, 20.
כעפר שׁאר Ps. 78, 27.
ואשׁר אכלו שׁאר עמי Mich. 3, 3.

בְּשְׁאֵר

או משׁאר בשׂרו Lev. 25, 49.

cum suff.: שְׁאֵרִי

כלה שׁארי ולבבי Ps. 73, 26.

cum suff.: וּשְׁאֵרִי

חמסי ושׁארי על־בבל Jer. 51, 35. *p.*

cum suff.: וּשְׁאֵרֵךְ

בכלות בשׂרך ושׁארך Prv. 5, 11.

cum suff.: שְׁאֵרוֹ

כי את־שׁארו הערה Lev. 20, 19.
ועכר שׁארו אכזרי Prv. 11, 17.

cum suff.: לִשְׁאֵרוֹ

כי אם־לשׁארו Lev. 21, 2.
נחלתו לשׁארו Num. 27, 11.

cum suff.: שְׁאֵרָהּ

שׁארה כסותה ועונתה Ex. 21, 10.

cum suff.: וּשְׁאֵרָם

ושׁארם מעל עצמותם Mich. 3, 2.

שְׁאֵרָה

ז״כ, נויר שְׁאֵר, כמוכנו קכוב כשׁר ולים משׁפקה, ופקכוכו קכנות כשׁר [פעי־ווֹשׁכשׁפע], ונפכיעיי נ״כ שְׁאֵרָה מעלמו.

n. f. (a m. שְׁאֵר, in n. pr. indidem), caro, collect. consanguineitas. LXX. *οἰκεῖος.*

שׁארה הנה זמה הוא Lev. 18, 17.

שְׁאַת

v. s. r. שָׁאָה *p.* 1085.

שְׁאַת

v. s. r. שָׁאָא *p.* 1085., נָשָׂא *p.* 705.

I. שָׁבַב

לומר שׁב, ומוכנו קליפה ולישפ וכשׁיפה [נלישען, לישלען, פלשׁמען], ולומה לו הקין של רֶשֶׁף, רִשְׁפֵּי, כלפי כשׁר הלעתי, וכן שׁב נשׁרפי ונפרפי, ויוקר מוה עי׳ כלוה״ב.

h. e. שׁב, *v. intr.*, candere, incendere, flammare, cogn. רָשַׁף, רֶשֶׁף.

שָׁבִיב

ז״ו, ומוכנו להכה וגומר [גלומה, פלשׁפמע], ונכון לשׁרשׁו.

n. m., ardor ignis, flamma. LXX. *φλόξ.*

constr.: שְׁבִיב

Job. 18, 5. ולא־יגה שׁביב אשׁו

שְׁבִיב

ז״ו נפרפי, ומוכנו להכה ולכה [פלשׁפמע], משׁרש שׁדכיתי, ולל״ק כילון, ווה לל מסקכר.

n. m. aram., flamma (sec. alios: scintilla). LXX. *φλόξ.*

def.: שְׁבִיבָא

Dan. 3, 22. שׁביבא די נורא

def. pl.: שְׁבִיבִין

Dan. 7, 9. כרסיה שׁבבין די־נור

II. שָׁבַב

לומר שׁב, ול״ע כ״ף כנוך שָׁבַב, ופתכוכו נזיכה וקקיכה לגוזים ולקלקים [נעכ־שׁכיילען, -שׁיקקען], וכן נאמה רמון הכנך שׁבב נפרפי, גוור וקתוך ופלוג, ומאכו שׁם שְׁבָא הפשׁ, להסמין גור וילף, והקבן שׁב הכה נפעליס רכיס שׁקרי גורך סיסור הכופל תמלאכו, לאשׁל נוה מלך עֶרֶב, חֲרָב, קְרָב, קְרָבָה [לדעת הסנעים של הפש קפפס], ונשׁתכה נשׁלה הפין לגדי, נעכור שׁהלדי כמוכנו מהנכה שׁרוקה וגרוכית, וגרוכי׳ מקלנ מוצנ יקדמכה, וכן כשׁרש כמכוון נשׁפה גרמכית עתיקית schib- [en = schneiden, מוכן של schab-en] גרמכי, כשׁאר קלקה נלוה״ב, וכן נשׁקרי שׁפתי ערב. ולע קוזל שׁנמוכן זה של הפעל פרש הכל״ק הפשׁוק ושׁוכנתיך ונתתי קיסי, ושׁוכנתיך ושׁשׁקיך, משׁוכנת הקרכ, ולמן - גלקה ולמן-קיוג הכיאו לוה ג״כ מוכן של קך לשׁוכב שׁדיכו יקלק, וכוכותיכו ול פרשׁו הפשׁוק ויש משׁה לת דברי הטה לל ה׳ לכריס שׁמשׁכיין לנו של לדשׁ, לומר שׁמשׁכיין, לוולם כל שׁלה מן שׁוב ע״ש.

h. e. שׁב, *v. trans. inus.*, dissecare, in frusta discindere (aram. *Pa.* שַׁבֵּב = שְׁבֵּב, segmentum, frustum, pars), a radice multis in verbis praepositionibus auctа, velut בְּצַב, חֲצַב, עָצַב, קְצַב, קְרַב (חֲקָפָה, LXX. *συγκλασμός*), in quibus propter praeverbia accidentia *Shin* convertitur in *Zade* ex sibilo et gutturali compositum. Ad hoc v. secandi frangendive retulerunt veteres Ez. 38, 4. 39, 2. 38, 8. (*Qimchi* addit Mik. 2, 4.). idemque v. adhibetur ad Ex. 19, 8. allegorice exponendum (דְּבָרִים שֶׁמְּשַׁבְּרִין לִבּוֹ שֶׁל־אָדָם, sermones infringentes animum hominis).

שֶׁבֶב

ז״ו, ושׁכוי שְׁבָבִים, ומוכנו שׁכב ונור ויקון, כלקר פרשׁו כל הקדמוכים, וכן שְׁבָא נלקמי, ולל״ק גם שְׁבִיב הענני כמוכן כילון מוה, לומר שׁכב גם [שׁצלי־טער], וכנר פרשׁקי.

n. m. (pl. שְׁבָבִים), frustum, fragmentum, segmentum, scobs, ramenta, a v. שַׁב (schib-en, schab-en). Nonnulli eodem referunt שְׁבִיב (scintilla, quasi ignis festuca). LXX. *πλανῶν.*

pl.: שְׁבָבִים

Hos. 8, 6. כי־שׁבבים יהיה

שָׁבָה

פ״כ, וסעתיל יִשְׁבֶּה, וקלוכו יִשְׁבְּ, ומוכנו הנלקה וכקים הלקה והולכה [וועג־עריינען, -יָגְנען, -פִּיסיכען], ל״מ מהולכת הנכמים הלקה, לו מלקיקת רכוש לקכיס, וכפרע משׁני לדם, נהגלות לוקס הלקה, והכפעל הפעולי׳. נעכני שׁבא ונלקמי שְׁבָא מעלהו, וכ״ע שְׁבָאי, למולין לשׁני, מוה.

v. tr. (impf. יִשְׁבֶּה, apoc. יִשְׁבְּ), abigere, depellere, abducere, de rerum direptarum abductione, de captivorum deportatione, aram. שְׁבָא (שְׁבָאי, captivator, triumphator). *Ni.* pass. LXX. *προνομεύειν, κατα-; μετάγειν, μεταφέρειν, ἀποστρέφειν, ἀποικίζειν; αἰχμαλωτεύειν, -ίζειν; συντρίβειν;* שָׁבָה חַי, *ζωγρεῖν*; prt. pass. שָׁבוּי, *αἰχμάλωτος*; fem. שְׁבִיָּה, *αἰχμαλῶτις*; *Ni. αἰχμάλωτον γίνεσθαι.*

3 perf.: שָׁבָה

Jer. 41, 14. אשׁר־שׁבה ישׁמעאל

3 perf. c. s.: וְשָׁבָם

Jer. 43, 12. ושׂרפם ושׁבם

2 perf.: שָׁבִיתָ

2 Reg. 6, 22. האשׁר שׁבית בחרבך
Ps. 68, 19. עלית למרום שׁבית שׁבי

2 perf.: וְשָׁבִיתָ

Dt. 21, 10. ושׁבית שׁביו

3 perf. pl.: שָׁבוּ

Gn. 34, 29. ואת־נשׁיהם שׁבו ויבזו
1 Reg. 8, 48. אשׁר־שׁבו אתם
2 Chr. 6, 38. אשׁר־שׁבו אתם
2 Chr. 25, 12. שׁבו בני יהודה

3 perf. pl.: וְשָׁבוּם

1 Reg. 8, 46. ושׁבום שׁביהם
2 Chr. 6, 36. ושׁבום שׁביהם

2 perf. pl.: שְׁבִיתֶם

2 Chr. 28, 11. שׁביתם מאחיכם

part. m. pl.: שׁבִים

Jes. 14, 2. והיו שׁבים לשׁביהם

part. c. suff.: שׁוֹבֵינוּ

Ps. 137, 3. שׁם ׀ שׁאלונו שׁובינו

part. c. suff.: שׁוֹבֵיהֶם

1 Reg. 8, 46. ושׁבום שׁביהם
1 Reg. 8, 47. בארץ שׁביהם לאמר
1 Rg. 8, 50. לפני שׁביהם ורחמום
Jer. 50, 33. וכל־שׁביהם החזיקו

part. c. suff.: שׁוֹבֵיהֶם

2 Chr. 6, 36. ושׁבום שׁוביהם
2 Chr. 30, 9. לרחמים לפני שׁוביהם
Ps. 106, 46. לפני כל־שׁוביהם

part. c. s.: לְשׁוֹבֵיהֶם

Jes. 14, 2. והיו שׁבים לשׁביהם

p. pass. pl.: לְשׁבוּיִם

Jes. 61, 1. לקרא לשׁבוים דרור

p. pass. f. pl.: לִשְׁבוּיוֹת

Gn. 31, 26. כשׁביות חרב

inf. constr.: שָׁבוֹת

Obad. 1, 11. ביום שׁבות זרים חילו

impt. sg.: וְשָׁבָה

Jud. 5, 12. ושׁבה שׁביך בן־אבינעם

3 imperf. ap.: וַיָּשָׁב

Num. 21, 1. וישׁב ׀ ממנו שׁבי
Jer. 41, 10. וישׁב ישׁמעאל את־כל

3 impf. c. s.: וַיְשִׁבֵם

Jer. 41, 10. וישׁבם ישׁמעאל

3 impf. f. c. s.: תְּשׁבֵבְךָ

Num. 24, 22. עד־מה אשׁור תשׁבך

3 impf. pl.: וַיְשָׁבוּ

Num. 31, 9. וישׁבו בני־ישׂראל
1 Sam. 30, 2. וישׁבו את־הנשׁים
2 Reg. 5, 2. וישׁבו מארץ ישׂראל
1 Chr. 5, 21. וישׁבו מקניהם
2 Chr. 14, 14. וישׁבו צאן לרב
2 Chr. 21, 17. וישׁבו את כל־הרכוש
2 Chr. 28, 5. וישׁבו ממנו שׁביה גדולה
2 Chr. 28, 8. וישׁבו בני־ישׂראל
2 Chr. 28, 17. וישׁבו־שׁבי

Nif-al: נָשְׁבָה *3 perf.*

Gn. 14, 14. כי נשׁבה אחיו
Ex. 22, 9. נשׁבר או־נשׁבה
Jer. 13, 17. כי נשׁבה עדר

3 perf. pl.: נִשְׁבּוּ

1 Sam. 30, 3. ובנותיהם נשׁבו
1 Sam. 30, 5. ושׁתי נשׁי־דוד נשׁבו
1 Reg. 8, 47. בארץ אשׁר נשׁבו־שׁם
2 Chr. 6, 37. בארץ אשׁר נשׁבו־שׁם
Ez. 6, 9. בגוים אשׁר־נשׁבו־שׁם

שְׁבִי

ז״ו, ונספסק שֶׁבִי, וכנכוי שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָהּ. פתכוכו גולס [נעפֿלכנעכשׁפֿע], ל״מ הלך שׁכי לו נשׁבי, ולפעמים כמו הפעל הולכת הנכמות הלקה, וכמצנ ג״כ להסמיכת הסשׁוייס, וכי כן כתצנ פְּתִי־.

n. m. (in p. שֶׁבִי, c. s. שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָהּ), captivitas (שִׁבְיָה, בַּשִּׁבְיָה, הָלַךְ שִׁבְיָה, captivum abduci, in exilium ire), aram. שִׁבְיָא (def. שִׁבְיָא), *concr.* et coll. de captivis et sing. de captivo (sicut פְּתִי, nisi utrumque vi concretiva adj. est e participio pass. ortum). LXX. *αἰχμαλωσία, ἀποικισμός, πρυτομή, αἰχμαλῶτις*; אֶרֶץ שִׁבְיָה, *αἰχμαλωσία*; בַּשִּׁבְיָה, *αἰχμαλώτος*; הָלַךְ בַּשִּׁבְיָה, *αἰχμάλωτον ἀγέσθαι, αἱρεσθαι.*

את־שׁבי מצרים Jes. 20, 4.
ואם־שׁבי צדיק ימלט Jes. 49, 24.
גם־שׁבי גבור יקח Jes. 49, 25.
שׁבי ירושׁלם Jes. 52, 2.
הלכו שׁבי לפני צר Thr. 1, 5.
עם שׁבי סוסיכם Am. 4, 10.

שֶׁבִי *p.*

וישׁב ׀ ממנו שׁבי Num. 21, 2.
וישׁבו־שׁבי 2 Chr. 28, 17.
שׁביתי שׁבי Ps. 68, 19.
ויאסף כחול שׁבי Hab. 1, 9.

הַשֶּׁבִי

עד בכור השׁבי Ex. 12, 29.
השׁבי ואת־המלקוח Num. 31, 12.
ראש מלקוח השׁבי Num. 31, 26.

Digitized by Google

Neh. 1, 3. נשארו מן־השבי
Neh. 8, 17. השבים מן־השבי
p. בַּשָּׁבִי
Neh. 1, 2. נשארו מן־השבי
מֵהַשָּׁבִי
Esr. 3, 8. וכל־הבאים מהשבי
Esr. 8, 35. מהשבי בני־הגולה
בַּשָּׁבִי
2 Chr. 29, 9. ונשיטו בשבי על־זאת
Esr. 9, 7. בחרב בשבי ובבזה
Jes. 46, 2. ונפשם בשבי הלכה
Jer. 22, 22. ומאהביך בשבי ילכו
Jer. 30, 16. כלם בשבי ילכו
Ez. 12, 11. בשבי ילכו
Ez. 30, 17. והנה בשבי תלכנה
Ez. 30, 18. ובנותיה בשבי תלכנה
Dan. 11, 8. בשבי יבא מצרים
Dan. 11, 33. בשבי ובבזה ימים
Am. 9, 4. ואם־ילכו בשבי
p. בַּשֶּׁבִי
Dt. 28, 41. כי ילכו בשבי
Jer. 20, 6. תלכו בשבי
Jer. 48, 46. לקחו בניך בשבי
Thr. 1, 18. הלכו בשבי
Nah. 3, 10. הלכה בשבי
לַשֶּׁבִי
Ps. 78, 61. ויתן לשבי עזו
Jer. 15, 2. 43, 11. ואשר לשבי לשבי
p. לַשֶּׁבִי
Jer. 15, 2. 43, 11. ואשר לשבי לשבי
בְּשֶׁבִי
Esr. 2, 1. העלים משבי הגולה
Neh. 7, 6. העלים משבי הגולה
c. suff.: שִׁבְיָן
Dt. 21, 10. ושבית שביו
c. suff.: שִׁבְיָהּ
Dt. 21, 13. את־שמלת שביה
c. suff.: שִׁבְיָהּ
Jud. 5, 12. ושבה שביך בן־אבינעם
cum suff.: וּשְׁבִיכֶם
Num. 31, 19. אתם ושביכם
cum suff.: שִׁבְיֵכֶם
2 Chr. 6, 37. אליך בארץ שבים
2 Chr. 6, 38. בארץ שבים
Jer. 30, 10. מארץ שבים
Jer. 46, 27. זרעך מארץ שבים
שִׁבְיָה
ע״נ, כמו שְׁבִי הזכרי, כלי הפרט המכוון.
n. f., vi eadem, qua שְׁבִי m. LXX. *αἰχμαλωσία, προνομή.*
Jes. 52, 2. שביה בת־ציון
שִׁבְיָה
ע״נ, והוא שני מן שְׁבִיָּה, ונכיפס מהזכרי שְׁבִי, כלי הפרט המוכן.
n. f. (secundar. a שְׁבִיָּה, utrumque a שְׁבִי masc.), captivitas. LXX. *αἰχμάλωτος.*
2Chr. 28, 5. וישבו ממנו שביה גדולה
Neh. 3, 36. לבזה בארץ שביה
וְשִׁבְיָה
Dt. 32, 42. מדם חלל ושביה
הַשִּׁבְיָה
2 Chr. 28, 11. והשיבו השביה
2 Chr. 28, 13. לא־תביאו את־השביה
2 Chr. 28, 14. השביה ואת־הבזה
בַּשִּׁבְיָה
Dt. 21, 11. וראית בשביה
2 Chr. 28, 15. ויחזיקו בשביה
Jer. 48, 46. ובנתיך בשביה
שִׁבְיִת
ע״נ, ומוכנו כמו שביס, לומר גולה, נקראי שְׁבִי, והילוצה שִׁבְיָא, שגלהו.

n. f., captivitas, captivi, = שְׁבוּת, quocum crebro permutatur.
Ps. 85, 2. Q'ri. שבת שבית יעקב
Jer. 49, 39. את־שבית עילם
Ez. 16, 53. K'tib. את־שבית סדם
Ez. 16, 53. K'tib. ואת־שבית
וְשִׁבְיָת *K'tib.*
Ez. 16, 53. ושבית שביתיך
בַּשִּׁבְיָת
Num. 21, 29. ובנתיו בשבית
cum suff.: שִׁבְיָתֵנוּ *Q'ri.*
Ps. 126, 4. שובה י״י את־שבותנו
cum suff.: שְׁבִיתֵךְ
Ez. 16, 53. ושבית שביתיך
cum suff.: שְׁבִיתָם *Q'ri.*
Zeph. 2, 7. ושב שבותם
cum suff.: שְׁבִיתָן *K'tib.*
Ez. 16, 53. K'tib. ושבתי את־שבותהן
שְׁבוּת
ע״כ, כדומה לל שְׁבִית, לומר גולה, ולפעמים נכתבלה על גולים, וכן שבות הכתן הולכת הגולים למקומם, ולפעמים הקורת הגלות נכתבלה ממכון.
n. f. (quocum שְׁבִית crebro in *Qeri* et *Ketib* permutatur), captivitas, captivi; שָׁב שְׁבוּת, captivos reducere, trop. de restitutione in pristinum statum prosperitatis. LXX. *αἰχμαλωσία, ἀποικία, ἀποστροφή, ἁμαρτάνειν; שָׁב שְׁבוּת, αὐξάνειν; בַּשְּׁבִית, αἰχμάλωτος.*
Job. 42, 10. וי׳י שב את־שבית איוב
Ps. 14, 7. בשוב י״י שבות עמו
Ps. 53, 7. בשוב אלהים שבות עמו
Ps. 85, 2. K'tib. שבת שבות יעקב
Jer. 30, 3. ושבתי את־שבות עמי
Jer. 30, 18. הנני־שב שבות
Jer. 33, 7. והשבתי את־שבות יהודה
Jer. 33, 7. ואת שבות ישראל
Jer. 33, 11. אשיב את־שבות הארץ
Jer. 48, 47. ושבתי שבות־מואב
Jer. 49, 6. Q'ri. אשיב את־שבות
Jer. 49, 39. Q'ri. שבות עילם
Ez. 16, 53. את־שבית סדם
Ez. 16, 53. Q'ri. ואת־שבית שמרון
Ez. 29, 14. ושבתי את־שבות מצרים
Ez. 39, 25. אשיב את־שבית יעקב
Hos. 6, 11. בשובי שבות עמי
Am. 9, 14. ושבתי את־שבות עמי
וְשָׁבוּת *Q'ri.*
Ez. 16, 53. ושבית שביתיך
cum suff.: שְׁבוּתֵךְ
Dt. 30, 3. ושב י״י אלהיך את־שבותך
cum suff.: שְׁבוּתֵךְ
Thr. 2, 14. להשיב שבותך
cum suff.: שְׁבוּתֵכֶם *Q'ri.*
Jer. 29, 14. ושבתי את־שבותכם
pl. c. suff.: שְׁבִיתֵיכֶם
Zeph. 3, 20. בשובי את־שבותיכם
cum suff.: שְׁבוּתֵיכֶם
Jer. 31, 23. בשובי את־שבותם
Jer. 32, 44. אשיב את־שבותם
Jer. 33, 26. כי־אשוב את־שבותם

שִׁבּוֹ

ע״ו, והוא ככוי לשקן יקרס, הנקראס לפעם דוד קמצי נעכני שלשנג, והמתנגם תרגמו שִׁבְזִי, תרגום של ספיר, ולפעם הטעים [ἀχάτης] בולגלעת, והסרס נקראר מן שִׁבּוֹ, כמוכן שב, לשון קליקס ולטוש.
n. m., gemma nitida, vulgo achates, sec. alios chrysoprasius viridis, splendore aureo renitens, a v. שָׁבָה (arab. שבא, renitere), vi splendendi. LXX. Vulg. *ἀχάτης.*
Ex. 28, 19. 39, 12. לשם שבו ואחלמה

שָׁבַח

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו הרמת קול ומלול ולכוד [רעדען, רופען], ומוס נכנין הכבד הרמת קול לפלוס ולהלל [לאַ-נען], ווהו סקוון של קל. ומיקוד זה סהשתלה הזשקה ושוי כפס פלוני ע״י דכוריס [נורעדען, נעוואָכפּעגנען, שוויכ-ענען], ל״מ מהזשקעת הכוונס ע״י דכור על לבנו, לו הולעה נפרסוס ונהרמת קול, ל״מ שבח [נאסקי בָּ, תמור משבח] לקי, לו הזשקה נכלל, ל״מ רגש יס, וכן נמונן זה הכוסף, והסתפעל נמונן סתפאלות נדבר. סול הזרש שָׁבַח, דומה לל סול של צָהַל ע״ג, והשווי נשפתי מעבר ידוע. נע״ע נמונן פלוי ולכל והולקה הזשוע שֶׁבַח, שָׁבָחָה, תִּשְׁבָּחָה, שִׁבְחִי, תִּשְׁתַּבַּחְוּת וכדומה.
v. comp. tr., lóqui, vocare, cogn. לָהַג, צָהַל q. v. *Pi.* elata voce laudare s. celebrare, laudibus prosequi (arab. *sabbaha*), felicem praedicare, deinde etiam blande compellare, mitique allocutione iram tumultumque sedare. *Hi.*, mitigare, sedare. *Hitpa.*, gloriari aliqua re. LXX. *ἐπαινεῖν, καταπραΰνειν, ταμεύεσθαι; Hi. συνταράσσειν; Hitpa. καυχᾶσθαι, ἐγ-.*
Pi-el: שִׁבַּח
1 perf.: וְשִׁבַּחְתִּי
Eccl. 8, 15. ושבחתי אני
part. masc.: וַמְשַׁבֵּחַ
Eccl. 4, 2. ושבח אני את־המתים
impt. sg. f.: שַׁבְּחִי
Ps. 147, 12. שבחי ירושלם את־י״י
impt. pl. c. s.: שַׁבְּחוּהוּ
Ps. 117, 1. שבחוהו כל־האמים
2 impf. c. s.: תְּשַׁבְּחֵם
Ps. 89, 10. בשוא גליו אתה תשבחם
3 imperf.: יְשַׁבֵּחַ
Ps. 145, 4. דוד לדור ישבח מעשיך
3 impf. c. s.: יְשַׁבְּחֶךָּ
Prv. 29, 11. וחכם באחור ישבחנה
3 impf. pl. c. s.: יְשַׁבְּחוּךָ
Ps. 63, 4. שפתי ישבחונך
Hif-il: הִשְׁבִּיחַ
part. masc.: מַשְׁבִּיחַ *sg.*
Ps. 65, 8. משביח שאון ימים
Hitpa-el: הִשְׁתַּבֵּחַ
inf. constr.: לְהִשְׁתַּבֵּחַ
Ps. 106, 47. להשתבח בתהלתך
1 Chr. 16, 35. להשתבח בתהלתך

שֶׁבַח

ע״כ נקרמי, כמו נעכני, ונגור ג״כ ען ננכין הכבד שֶׁבַח, וספתכון כמו נעכני.
v. comp. intr. aram. piēl., laudare, praedicare. LXX. *αἰνεῖν.*
Pi-el: שַׁבַּח
2 perf.: שַׁבַּחְתָּ
Dan. 5, 23. ולא ידעין שבחת
1 perf.: שַׁבַּחֵת
Dan. 4, 31. ולחי עלמא שבחת
3 perf. pl.: וְשַׁבַּחוּ
Dan. 5, 4. ושבחו לאלהי דהבא
part. masc.: מְשַׁבַּח *sg.*
Dan. 4, 34. משבח ומרומם
part. masc.: וּמְשַׁבַּח *sg.*
Dan. 2, 23. מהודא ומשבח אנה

שָׁבַט

פ״כ ול״ע, ומוכנו לל״ק סעידה וסעיכה וסעינה וסויוקה [סעישענן, פּעסענען], וקרן הזרש שָׁבָט, נתוספת ע, ודומה לו הזרש ניוכי [σκήπτ-ω], לאַר דומה לו הזרש והמכוון נכפה הכדלים וכומים וכדומה, נלי תוספת ופת [s. *skab*, l. *scip.*, *scap.* etc.]. לוקס כפי הכראה לי, הדמיון לזרש וה נכפתי מעבר הוא שָׁבַב לקען, לאַר דומה לו זָחַח, והמכוון של שָׁבָט כ״ל נלי ען מקנה מוצג, הכמיך נ״כ לקל חָבַט, ותמונתו קניעה והכאה, ודמיונו נכפה רומים [*bat-uere*] וכדומה, ען הפעת נכפה ענכיכי׳ שָׁבָט לזון קניעה, ל״מ מקנוע הפתען והלמר, לו הכאה נכלל, ודוק.
v. tr. inus., fulcire, firmare, sanscr. *skab* (*scip-io*, *scap-us*), gr. *σκήπ-τ-ειν*, eadem literae *Thet* additione. At sibilus pro praeverbio potius habendus est, ita ut radix sit eadem, quae verbi חָבַט, *bat-uere*, qua vi batuendi v. שָׁבַט neohebraico in sermone usitatum est, spec. de lanae excussione.

שֵׁבֶט

ע״ם, והכתוי שְׁבָטִים. מוכנו מוכפל ק׳, מקל קונע ומעה [שעשע, שעשקן], ונפרע ליסור ולהכאה, הזנור מיוד נכפר ישעיה מצלי ויוכ, וגס שבט פיו מוה. ובכלל לק״כ מקל ומעה, ל״מ מפקל רועים, ומעה מלך, שבשען עליו נשפיעתו העם ליסור הקייניס. כ׳ כתוי כוכב שבט, לדעת הקיי נקון נעיון וק ק׳ [מדבר כ״ד י״ז], והשלוב רקיה. נגמיק שַׁבְטוּהוּ מוה, כאַר פרטו נכיתין מוספיק, לומר שנעים קטנים נקילן.
n. comm. (pl. שְׁבָטִים). 1) scipio, baculus, virga, velut pastorum (*pedum*), decempedatorum (*pertica*), principum (*sceptrum*), pugnantium (*spiculum, hostile*), castigantium (*virga, ferula*) etc. 2) sicut שְׁבִיט apud talmudicos (Num. 24, 17. sec. *Haji Gaon*), cometes, *κομήτης.* Gem. שַׁבְטִיוּת de parvulis arboris palmitibus. LXX. *βακτηρία, ῥάβδος, σκῆπτρον, μάστιξ, βέλος; παιδεία, πληγή, διάβασις; ἄρχων, κριτής, ἄνθρωπος, υἱός; φυλή, οἶκος, πόλις, ζυγός;* וְקַן שֵׁבֶט, *φύλαρχος;* רֹאשׁ שֵׁבֶט, *ἀρχίφυλος.* S. semel: *ἐξουσία.*

שֵׁבֶט *p.* שָׁבֶט

Gn. 49, 10. לא־יסור שבט מיהודה
Ex. 28, 21. לשני עשר שבט
Ex. 39, 14. לשנים עשר שבט
Num. 4, 18. שבט משפחת הקהתי
Num. 18, 2. מטה לוי שבט אחיך
Num. 24, 17. וקם שבט מישראל
Num. 32, 33. ולחצי שבט מנשה
Dt. 3, 13. לחצי שבט המנשה
Dt. 10, 8. הבדיל י״י את־שבט הלוי
Dt. 18, 1. כל־שבט לוי
Dt. 29, 7. ולחצי שבט המנשי
Dt. 29, 17. אן משפחה אן־שבט
Jos. 1, 12. 22, 7. ולחצי שבט המנשה
Jos. 4, 12. 18, 7. וחצי שבט המנשה 22, 9.
Jos. 7, 16. וילכד שבט יהודה
Jos. 12, 6. 22, 7. ולחצי שבט המנשה
Jos. 13, 29. ויתן משה לחצי שבט
Jos. 22, 10. 11. 21. וחצי שבט המנשה
Jos. 22, 13. 15. ואל־חצי שבט־מנשה
Jud. 18, 1. ובימים ההם שבט הדני

Digitized by Google

מישראל שבט אחד Jud. 21, 3.
שבט אחד מישראל Jud. 21, 6.
ולא־ימחה שבט מישראל Jud.21,17
ויולכד שבט בנימין 1 Sam. 10, 20.
ויקרב את־שבט בנימן 1 S. 10, 21.
שבט אחד אתן לבנך 1 Rg. 11, 13.
ולבנו אתן שבט־אחד 1 Rg. 11, 36.
זולתי שבט־יהודה לבדו 1Rg.12,20.
ואת־שבט בנימן 1 Reg. 12, 21.
רק שבט יהודה לבדו 2 Rg. 17, 18.
וחצי שבט־מנשה 1 Chr. 5,18. 12,37.
ובני חצי שבט המנשה 1 Chr. 5, 23.
ולחצי שבט מנשה 1 Chr. 5, 26.
יקראו על־שבט הלוי 1 Chr. 23, 14.
וחצי שבט המנשי 1 Chr. 26, 32.
לחצי שבט מנשה 1 Chr. 27, 20.
ולא שבט אלוה עליהם Job. 21, 9.
שבט מישר Ps. 45, 7.
שבט מלכותך Ps. 45, 7.
גאלת שבט נחלתך Ps. 74, 2.
ויבחר את־שבט יהודה Ps. 78, 68.
כי לא ינוח שבט הרשע Ps. 125, 3.
שבט מוסר ירחיקנה Prv. 22, 15.
שבט ותוכחת יתן חכמה Prv.29,15.
שבט אפי Jes. 10, 5.
כהניף שבט Jes. 10, 15.
שבט משלים Jes. 14, 5.
שבט מכך Jes. 14, 29.
וישראל שבט נחלתו Jer. 10, 16.
מטה עז שבט למשל Ez. 19, 14.
שבט בני מואסת כל־עץ Ez. 21, 15.
שבט מאסת לא יהיה Ez. 21, 18.
ותומך שבט מבית עדן Am. 1, 5.
ותומך שבט מאשקלון Am. 1, 8.

וְשֵׁבֶט

ושבט לגו חסר־לב Prv. 10, 13.
ושבט עברתו יכלה Prv. 22, 8.
ושבט לגו כסילים Prv. 26, 3.
ושבט נחלתו Jer. 51, 19.
ושבט מצרים יסור Zach. 10, 11.

הַשָּׁבֶט

השבט אשר־ילכדנו י״י Jos. 7, 14.
וחצי השבט המנשה Jos. 13, 7.

בַּשָּׁבֶט *p.*

אשר־יעבר תחת השבט Lev.27,32.
והעברתי אתכם תחת השבט Ez. 20, 37.

וְהַשָּׁבֶט

והשבט אחד יהיה־לו 1 Rg. 11, 32.

בְּשֵׁבֶט

משכים בשבט ספר Jud. 5, 14.
וחכחתיו בשבט אנשים 2 S. 7, 14.
תרעם בשבט ברזל Ps. 2, 9.
ופקדתי בשבט פשעם Ps. 89, 33.
והכה־ארץ בשבט פיו Jes. 11, 4.
בשבט עברתו Thr. 3, 1.

בַּשֵּׁבֶט

את־אמתו בשבט Ex. 21, 20.
כי־תכנו בשבט Prv. 23, 13.
אתה בשבט תכנו Prv. 23, 14.
מאשור בשבט יככח Jes. 10, 24.
יחת אשור בשבט יכה Jes. 30, 31.
בשבט אשר־גר הגר Ez. 47, 23.
בשבט יכו על־החלחי Mich. 4, 14.

בַּשָּׁבֶט *p.*

וירד אליו בשבט 2 Sam. 23, 21.
וירד אליו בשבט 1 Chr. 11, 23.
וכמן בשבט Jes. 28, 27.

וּבְשֵׁבֶט

ובשבט אפרים לא בחר Ps.78, 67.

לְשֵׁבֶט

רק לשבט הלוי לא נתן Jos. 13, 14.
לשבט ולמשפחה Jud. 18, 19.
כהנים לשבט הדני Jud. 18, 30.
לשבט אם־לאריצו Job. 37, 13.

לַשָּׁבֶט *p.*

איש אחד לשבט Dt. 1, 23.
איש־אחד לשבט Jos. 3, 12.
שלשה אנשים לשבט Jos. 18, 4.

וְלַשָּׁבֶט

ולשבט הלוי לא־נתן Jos. 13, 33.

מַשָּׁבֶט *p.*

איש־אחד משבט Jos. 4, 2. 4.

cum suff.: שִׁבְטָהּ

שבטך ומשענתך Ps. 23, 4.

cum suff.: בְּשִׁבְטֵךְ *p.*

ריטה עמך בשבטך Mich. 7, 14.

cum suff.: שִׁבְטוֹ

יסר מעלי שבטו Job. 9, 34.
חושך שבטו שונא בנו Prv. 13, 24.

cum suff.: לְשִׁבְטוֹ

לשבטו ולמשפחתו Jud. 21, 24.

pl.: שְׁבָטִים

שבעה שבטים Jos. 18, 2.
ויקח שלשה שבטים 2 Sam. 18, 14.
ששם עלו שבטים Ps. 122, 4.

pl.: הַשְּׁבָטִים

לתשעת השבטים Jos. 13, 7.
מאת שני השבטים Jos. 21, 16.
עשרת השבטים 1 Reg. 11, 35.
שרי השבטים 1 Chr. 28, 1.
ואלה שמות השבטים Ez. 48, 1.
ויתר השבטים Ez. 48, 23.

pl. constr.: שִׁבְטֵי

כאחד שבטי ישראל Gn. 49, 16.
כל־אלה שבטי ישראל Gn. 49, 28.
לשנים עשר שבטי ישראל Ex. 24, 4.
מבני שבטי בני־ישראל Nu. 36, 3.
מכל שבטי ישראל Dt. 29, 20.
יחד שבטי ישראל Dt. 33, 5.
שבטי בני־ישראל Jos. 4, 5. 8.
כל־שבטי ישראל Jos. 24, 1.
בתוך שבטי־ישראל Jud. 18, 1.
כל שבטי ישראל בקהל Jud. 20, 2.
למאה לכל־שבטי ישראל Jud.20,10.
וישלחו שבטי ישראל Jud. 20, 12.
בכל־שבטי בנימן Jud. 20, 12.
מכל־שבטי ישראל Jud. 21, 5.
מכל־שבטי ישראל 1 Sam. 2, 28.
מקטני שבטי ישראל 1 Sam. 9, 21.
משפחות שבטי בנימן 1 Sam. 9, 21.
כל־שבטי ישראל 1 Sam. 10, 20.
ראש שבטי ישראל אתה 1 S. 15, 17.
ויבאו כל־שבטי ישראל 2 Sam. 5, 1.
אחד שבטי ישראל 2 Sam. 7, 7.
מאחד שבטי־ישראל 2 Sam. 15, 2.
בכל־שבטי ישראל לאמר 2 S. 15, 10. 19, 10.
בכל־שבטי ישראל אבלה 2 S. 20, 14.
שוט־נא בכל־שבטי ישראל 2S.24,2.
מכל שבטי ישראל 1 Reg. 8, 16.
מכל שבטי ישראל 1 Reg. 14, 21.
כמספר שבטי בני־יעקב 1Rg.18,31.
בחרתי מכל־שבטי ישראל 2Rg.21,7.
ועל שבטי ישראל 1 Chr. 27, 16.
אלה שרי שבטי ישראל 1 Chr. 27, 22.
ושרי שבטי ישראל 1 Chr. 29, 6.
בעיר מכל שבטי ישראל 2 Chr. 6, 5.
מכל שבטי ישראל 2 Chr. 11, 16.
מכל שבטי ישראל 2 Chr. 12, 13.
מכל שבטי ישראל 2 Chr. 33, 7.
באהליהם שבטי ישראל Ps. 78, 55.
שבטים שבטי־יה Ps. 122, 4.
להקים את־שבטי יעקב Jes. 49, 6.
שבטי נחלתך Jes. 63, 17.
אל־שבטי משלים Ez. 19, 11.
לשני עשר שבטי ישראל Ez. 47, 13.
בתוך שבטי ישראל Ez. 47, 22.
מכל שבטי ישראל Ez. 48, 19.
שמות שבטי ישראל Ez. 48, 31.
וכל שבטי ישראל Zach. 9, 1.

pl. constr.: וְשִׁבְטֵי

ושבטי ישראל חברו Ez. 37, 19.

pl. constr.: בְּשִׁבְטֵי

פרץ בשבטי ישראל Jud. 21, 15.
בשבטי ישראל הודעתי Hos. 5, 9.

pl. constr.: לְשִׁבְטֵי

יהושע לשבטי ישראל Jos. 12, 7.
לכם לשבטי ישראל Ez. 47, 21.
מנחלה לשבטי ישראל Ez. 48, 29.

pl. constr.: מִשִּׁבְטֵי

איש משבטי ישראל Jos. 3, 12.
אחד משבטי ישראל Jud. 21, 8.

pl. c. suff.: שִׁבְטֶיךָ

באחד שבטיך Dt. 12, 14.
י״י אלהיך מכל־שבטיך Dt. 18, 5.

pl. c. suff.: לִשְׁבָטֶיךָ

נתן לך לשבטיך Dt. 16, 18.

pl. c. suff.: שִׁבְטֵיכֶם

את־ראשי שבטיכם Dt. 1, 15.
כל־ראשי שבטיכם Dt. 5, 20.
י״י אלהיכם מכל־שבטיכם Dt.12,5.
ראשיכם שבטיכם Dt. 29, 9.
את־כל־זקני שבטיכם Dt. 31, 28.

pl. c. suff.: לְשִׁבְטֵיכֶם

וידעים לשבטיכם Dt. 1, 13.
ושטרים לשבטיכם Dt. 1, 15.
בבקר לשבטיכם Jos. 7, 14.
בנחלה לשבטיכם Jos. 23, 4.
לשבטיכם ולאלפיכם 1 Sam. 10,19.

pl. c. suff.: בְּשִׁבְטֵיהֶן

ואין בשבטיו כושל Ps. 105, 37.

pl c. suff.: לְשִׁבְטֵיהֶן

ישראל שכן לשבטיו Num. 24, 2.
ישראל לשבטיו Jos. 7, 16.

pl. c. suff.: שִׁבְטֵיהָ

פנת שבטיה Jes. 19, 13.

pl. c. suff.: לְשִׁבְטֵיהֶם

כמחלקתם לשבטיהם Jos. 11, 23.
לבית־ישראל לשבטיהם Ez. 45, 8.

שֶׁבֶט

נקרמי כמו נענרי, נימון שעם ושנאת שעפקה, ונקנגוס נ״כ שקל ליסור, וסם נ״כ שׁוּבַט שחלסו.

n. aram. (targ. etiam שִׁבְטָא), tribus, gens. LXX. *φυλή.*

pl. constr.: שִׁבְטֵי

למנין שבטי ישראל Esr. 6, 17.

שְׁבֶט

ג״ו, וסוף ככוי לקדם י״ק נשנה, ומקשון כסלו שנת שנע השה הקדשים נעת הנשמים, וסוף השקרון. ונקשר ג״דעכו שקלוק פשנה להקדמוכים שטולם, ויסודו לע״ו נדמיון קנת לקנריו, ומשקר שמניכו נקרנוס שסקר נ׳ ו׳ שנקרת רים ירקי שנת לשילניו, יפה פרשו המדקדק יהודה קרפנטראס׳, שנקרת כן ע״ם שילנלנו נו שנעוני לילן, ג״ילשו קעניס.

n. m., mensis undecimus anni ecclesiastici, a novilunio Februarii usque ad novilunium Martii, arab. syr. *Sebâth*, a germinantibus arborum ramulis nominatus, uti belle ex ceterorum mensium similitudine conjecit *Carpentrasi* (שֶׁיִּלְבְּלוּ בּוֹ שַׁבְטוּשֵׁי אִילָן). LXX. *Σαβάτ.*

הוא־חדש שבט Zach. 1, 7.

שַׁרְבִיט

ג״ו, מן שָׁרַב, נהתמצעות סרים, וכן שנל כרסל הסתמצעות, ופקרונו כמו שנע. *n. m.* (ex שָׁרִיב, interjecto Res), plane שֵׁבֶט aequale.

את־שרבים הזהב וחיה Esth. 4, 11.
שרבים הזהב אשר בידד Esth. 5, 2.
את שרבט הזהב Esth. 8, 4.

הַשַּׁרְבִיט

ותגע בראש השרבים Esth. 5, 2.

שָׁבָךְ

פעל כופל ול״ע, ומובנו סביכה ושריגה ותסיכה [קניפענען, פלעכטען], והקרן שָׁבַךְ, ודומה לו סָבַךְ, אָבַךְ, גָּבַךְ, והשווי נשפתי מערב כנר הנעתי תפת סנן. נתרגום גם שָׁבַךְ משלמו, ומתכו שָׁבַךְ הסס, ככוי לעמיד על יד.

v. comp. tr. inus., nectere, plectere, targ. שְׁבַךְ (*n.*, armilla), cogn. גָּבַךְ, סָבַךְ, אָבַךְ q. v.

שָׂבָךְ

ג״ו, ומשפת אף נרכוי שָׂבָכִים, ומובנו כתרגומו סְרִיגָא, לומר מעשה רשת ומקורך [ניטעצווערק], וכן סיסוד על לרכם ורקע.

n. m. pluralet., opus reticulatum, cancelli, fenestra clathrata, clathrum, transenna (syn. אֲרֻבָּה, חֲרַכָּה). LXX. *δίκτυα.*

pl.: שְׂבָכִים

שבכים מעשה שבכה 1 Reg. 7, 17.

שְׂבָכָה

ג״כ, גזיר סוכרי הקלוס, ומובנו משלמו, וכנר השווס לנן-עוכך מלה קלרית הלוסס לו, ונסשלמה על יון סרוג [פאלנגיטטער], שוכך על פק.

n. f., aliquid plexum et reticulatum, rete; cancelli, cataracta (Fallgitter). LXX. *δίκτυον, δικτυωτός.*

שבכים מעשה שבכה 1 Reg. 7, 17.
ועל־שבכה יתהלך Job. 18, 8.

וּשְׂבָכָה

ושבכה ורמנים 2 Reg. 25, 17.
ושבכה ורמונים Jer. 52, 22.

הַשְּׂבָכָה

על־השבכה האחת לכסות 1Rg.7,18.
אשר לעבר שבכה 1 Reg. 7, 20.
ויפל אחזיה בעד השבכה 2 Rg. 1, 2.
לעמוד השני על־השבכה 2Rg.25,17.
על־חשבכה סביב Jer. 52, 23.

לַשְּׂבָכָה

שני־טורים רמנים לשבכה 1Rg.7,42.
לשבכה האחת 2 Chr. 4, 13.

pl.: הַשְּׂבָכוֹת

לשתי השבכות 1 Reg. 7, 42.
לשתי השבכות 2 Chr. 4, 13.

pl.: וְהַשְּׂבָכוֹת

והשבכות שתים 1 Reg. 7, 41.
והשבכות שתים לכסות 2 Chr. 4, 12.

שַׂבְכָא

v. s. r. סַבְּכָא *p.* 753.

שָׁבָל

פעל ל״ע כ״ל נגוויס, ומובנו נקמנוקו הוסנות והסנלנלות והתקנכות [ויך ווֶאלנען, ווֶאלנלען], כלשר נקמר סוכן השרם שנל חֲבָל, ומענין וכ יבילה וכוילה ע״ם גלגול גלים, ונמנא כלשרם כמכוון שנל אָבַל, רָבַל, עָבַל, בָּבַל, כלשר תרנם לשדי תקע שלה. ומוה שריקה ושוילה [ווֶאלנען], ההשנל מן כוילה כידוע, וכי כן י נל ושול וכדומה, ומענין התגלגלות ולגלול כ״ל הגור שנלת, כלשר שנל גול לעיל, שם לת שתלתי, שהוא משרש מיוקד. עי׳ השמות.

v. comp. intr. inus., se volvere, κυλίνδεσθαι (wallen), quae vis

Digitized by Google

primaria superest in v. שָׁבַל, transfertur ad *vacillandum* in n. שִׁבֹּלֶת (arista), ad *manandum* in vv. אֲשַׁבְּלָה, יְשַׁבֵּל, יֶשְׁבַּל, גֶּבֶל, et deinde ad *vadendum* et eundum, sicuti in יָבַל, אָזַל.

שָׁבִיל

ז', וש"ז כתיב שָׁבוּל [ירמי' י"ח ט"ו], והסימן שְׁבִילִים, וסרטו שְׁבִילִים. פתרונו שׁוּרָה ודֶרֶךְ [וועג, גאנג], משרש שׁוֹלֵל וכנרך כדכור ז'ירי', וכן מוכן של שׁוֹבֵל נעכרי, שָׁבִיל נאקרי, ובלשון משנה והגמרא שָׁבִיל הָרַבִּים, שָׁבִיל הַיָּחִיד, שְׁבִיל הָרְשׁוּת, וכ"ע העתיקי בְּשְׁבִיל פוס. ופוס לשעת דוד קאקי שְׁבֶל להסמכת רגל, אבר הסליכה, ופק טעות.

n. m. (semel *Ketib:* שְׁבוּל Jer. 18, 15.; c. שְׁבִיל, pl. שְׁבִילִים), via, semita, incessus, gressus, arab. *sebil*, aram. et neoh. idem (e. c. שְׁבִיל הָרַבִּים, via privata; שְׁבִיל הָרְשׁוּת, via publica, שְׁבִיל הָרְשׁוּת, via libera), a v. שָׁבַל, unde ex sententia *Qimchii* etiam שָׁבֶל, pes, tanquam eundi medium. LXX. τρίβος, σχοῖνος.

cum suff.: וּשְׁבִילֵיךָ *Q're.*
Ps. 77, 20. ושבילך במים רבים
pl. constr.: שְׁבִילֵי *Q're.*
Jer. 18, 15. שבולי עולם
pl. constr.: שְׁבוּלֵי *K'tib.*
Jer. 18, 15. שבולי עולם
pl. c. suff.: וּשְׁבִילֵיךָ *K'tib.*
Ps. 77, 20. ושבילך במים

שְׁבֶל

ז', ומוכן לשעת הקכים כמדבר קוית כמו שכלת כפר, ויהיה משולב על עכרי כהכוח, ולשעת כז', וכל"ק הוא משולב על גלי זוק, ולפ"ז יוכל להיות זוכל, נהשלה על גלילי רגלים או זוק, מלשון גלילה [וושלנשן] של הזרע. ולשעת המלקק ככהן לקן נקטיל הספרלי ככוי לשפר היולד על פלקי, כדמיוכו לשכלת כפר, וכן פרשו קבן-נקף תלקל שער, ושער שנקרק כן מדמיוכו לשכלת המקדלדלת, ונשמת דלה לעיל כמו כן. פולס הכוכן לי שפרשו זול [שלעפפע], כשער שַׁבַּלָּה נעכרי, וסדכור גלוי זול יזוע, ונקרק כן ע"ש דלדול, וכוס יקיש המשך.

n. m., syrma vestis, arab. *sabalah*, a v. שָׁבַל, vi vacillandi s. ultrocitroque se motitandi. Alii (*Midras Chazit*) *fluxum aquarum* (=שְׁבֻלָּה, parall. תְּהוֹמוֹת), alii teretes *pedum femorumve* rotunditates (a שָׁבַל, convolvere, rotundare) intelligunt. *Gekatilia* exhibet glossema: חַשְׁצַר חַוְרַד עַל-הַלֶּחִי, consentiente *Abulwalido*, qui et ipse comas s. cincinnos in cervicem fluctuum instar descendentes intelligit (cf. סבולה apud Arab. Erpen. Num. 6, 5.). Syrus: גְּדוּדֵי חֲרִירָתֵי. LXX. τὰς πολιάς.
Jes. 47, 2. חשפי-שבל

שִׁבֹּלֶת

ז"כ, ומרכוי כמלכוש וכר שִׁבֳּלִים, ומוס כלשון כפר הכיר קנן-נקף הסיק שִׁבֳּלֵי נוכרי' ד' י"ג, ולין נוכן להכיר לו משקל מיוקד שִׁבֹּלֶת, כילוע נדקדוק. הפתרון מוכפל, ל' קנה התנוסה וסעיף הכוכד ומדולדל [שֶׁהיא, נוויינ], לכן משכלי תנוסה, או משכלי ויקיס, ודומה לו שִׁבֹּלֶת נערני, נהסתעות כון, לשון שעכו קק"כ פעל מרוכע שמי שַׁבְּלַל סתלכש שכלים. כ' גל כפר ושעף מים כנגיס ומתנלנלים [שערשמוכע, ווּשְׁלַלְעַן], וכמוכן זס שִׁבֹּל נִיון לשער נעכרי. נאקרי נמוכן ק', של שכלת שִׁבֹּלֶת, שִׁבּוֹלֶת, חוּבָּלָא נת', וכמוכן כ' שִׁבֹּלֶת, ובנמרא ידועות המורכבות שִׁבֹּלֶת נָרְד [שפיקנאלד, לשוועכדעל], וכ"ע שִׁבֹּלֶת שׁוּם [נאלעלן, כולנע], שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל שעורת הכר [ווילדע נעכסעע, הפאפער], וכן בנמרא שִׁבֹּלֶת וסילועס שִׁבְלוּלְתָּא [פאקנוס גרפקוס, פאקנקרוים], וכדומה, וכניסס מפעלות הפרס שכלכוו.

n. f. (סִבֹּלֶת dialecto Efraimitarum; pl. m. שִׁבֳּלִים, c. שִׁבֳּלֵי Zek. 4, 12., ad quem nonnulli formam sing. שִׁבֹּלֶת excogitarunt): 1) culmus, frons, spica, nictans illa ac fluctuans, arab. *sunbalah*, aram. תּוּבְלָא, שִׁבּוֹלָא, שִׁבֹּלֶת, שִׁבֹּל, שִׁבּוֹלָא, a verbo vacillandi (gr. πάλι-σσυ); 2) fluentum, fluxus aquarum, undulatio, unda, aram. שִׁבּוּלָא, arab. *sabal* (pluvia). Neoh. inde, significatione priori: שִׁבֹּלֶת נֵרְד, spica-nardi; שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל, hordeum sylvestre (Fuchsschwanz); שִׁבֹּלֶת שׁוּם, caput s. capitellum allii, aram. שִׁבְלוּלְתָּא (def. שִׁבְלוּלְתָּא), foenum graecum. LXX. στάχυς, κλάδος, καταιγίς, διώρυξ, σύνθημα. A. φοῦς; S. ῥεῖθρον.

Jud. 12, 6. אמרו־נא שבלת
Jud. 12, 6. ויאמר סבלת
Job. 24, 24. וכראש שבלת ימלו
Ps. 69, 16. אל־תשטפני שבלת מים
וְשִׁבֹּלֶת
Ps. 69, 3. ושבלת שטפתני
מְשִׁבֹּלֶת
Jes. 27, 12. משבלת הנהר
pl.: שִׁבֳּלִים
Gn. 41, 5. 6. 22. 23. והנה שבע שבלים
Jes. 17, 5. וזרוע שבלים יקצור
Jes. 17, 5. והיה כמלקט שבלים
pl.: הַשִּׁבֳּלִים
Gn. 41, 7. השבלים הדקות
Gn. 41, 7. שבע השבלים הבריאות
Gn. 41, 24. השבלים הדקת
Gn. 41, 26. שבע השבלים הטבות
Gn. 41, 27. ושבע השבלים הרקות
pl.: בַּשִּׁבֳּלִים
Ruth 2, 2. ואלקטה בשבלים
pl. constr.: שִׁבְּלֵי
Zach. 4, 12. מה־שתי שבלי הזיתים

שַׁבְלוּל

ז', ע"פ נַאפּוּס, נַעֲצוּץ, פָּארוּר = פָּארוּר, ומוכנו מן ארץ יכול כיל נהלוכו, ונרפס כלילו קפס יהלך [שנעקקע], וכן מכינוהו הקדסונים, וכן לשת משקנס שקנס תְּבֶלֶל, וקו"ל לשון נרך שנלול לכתית, שכותנין לוחו לרפוסה על סמעת. ולשעת קנת מסמרנים לנוכו נחלים שנלת מים, או שסוך נמוכן דוכו [וושלכם], מלשון שנל מסיסה, פולס הרפוון נכון.

n. m. (ad s. f. נַעֲצוּץ, נַאפּוּס, פָּארוּר = פָּארוּר), conchea, ab gressu lento, limoso ac lubrico, Targ. תְּבֶלֶל. Sic jam veteres; quare fallunt, qui vel *fluentum* vel *ceram* intelligi malunt. LXX. κηρός; A. ἔντερον; S. χορίον; Hieron. *vermis*.
Ps. 58, 9. שבלול תמס יהלך

שָׁבַס

ס"כ, ול"ע כ"ף נגור שָׁבָיס, וסוף לשעת כל"ק קן המיקוק של שָׁבַץ לקמן ס"ש, וג"כ של שָׁבַשׁ נקרמי, לשון קשור וכוכוס שניפס ולכוו מעשה סרוג [פלעכטען, נעלעפֿקרמיג מאכען], ולל"ק הפעל שנם לא היס ולא נשרש, והשם חנק גזיר שֵׁמֶשׁ נקלוף ידוע, וכן נערני שכישא מין תכשיט נדמות שעת, מן שמש נקלוף ידוע, ומשולב לס"ו של עַל־שַׁחַרוֹן מן שַׁחַר, והנוקד ינקר.

v. tr., plectere, spec. de opere tessellato s. reticulato, cogn. שָׁבַץ, שָׁבַשׁ. Alii hoc v. pro mere fictitio habent, n. insequens ex שֵׁמֶשׁ ortum et, sicut arab. *shebisha*, ornamentum solis instar formatum indicare contendentes (cf. שַׁהֲרוֹן, bulla ad imaginem lunae formata, a שַׁחַר, luna).

שָׁבִיס

ז' [והיקיד כמשכת נגעים], והכנוי שְׁבִיסִים, ופרושו לכוף תכשיטי על כפס לפסה, משוכן ונעשה כדמות כשת וזכוכ [נעלעפֿקרמיגעס נעעכן, נעעלסוינע], ופס הוא מן שמש כלשון עדי כדמות עוגל הנשת [וֶעלכען-שמוקק], ע"ל שהיון מן שהר, לכן לולי תמנוסו שֵׁב, כמוכן לכוו וסכוו, והנכוה דיס הסופי, כלשון ל"מ עֲדָיִשׁ, חַלְמִישׁ וכדומה.

n. m. (pl. שְׁבִיסִים), reticulum, calantica (Netzhaube), a v. שָׁבַס vel potius שָׁבַב, plectere, addita terminatione *is* (ad s. f. עֲדָיִשׁ, חַלְמִישׁ). LXX. ἐμπλόκια (κοσύμβοι); A. τελαμῶνες.

pl.: וַחֲשְׁבִיסִים
Jes. 3, 18. וחשבסים והשחרנים

שֶׁבַע

שמפר עקרי נקני', ולוכרי שִׁבְעָה, והסימן משכנקני' שֶׁבַע ולוכרי שִׁבְעָה, והיקיד נשכיסס נקלוף תמונוע, סוכר נשלכוע כקנה, וכן להפך, וככוי שִׁבְעָתָם נקרי ע"ע אַרְבַּעְתָּם, והוגי שִׁבְעָתַיִם, ודומה נמוכנו ווגי של אַרְבַּעְתַּיִם ע"ע פרוש, ולא כמו שפרש סמקרנס שנעה על שנעה, לו כמו שפרשו קנת כפל שנעה, לומר י"ל, והכוי שִׁבְעִים כדרך הכוי נשלוע. סמספר, לומר שנכוי הפקדים לעשרות. ו' לקדים פרטים לסספר כולל רקני [וייענען], ומלכו לבני הסס, ולן נשלוקי קדש מלכו לקרי הסס, והסס נסיון לו לכוד לס ינוע הסספר לקרוי ע' נשדנש מלים. ולשר לחקור שרשו הנה כפי לשר הנעתי נספרי תלמוד שפתי קרס דף כמ"ב הסרכו שֶׁבֶּצַע וכדנש כמכוון ג"כ נשפתי מערב s. *sap-tan*, gr. ἑπ-τά, l. *sep-tem* [litt. *sep-tini*, וכדומה.

num. cardin. f. (m. שִׁבְעָה; c. f. שִׁבְעַת, c. m. שִׁבְעָת, c. s. שִׁבְעָתָם *Qeri* ad s. f. אַרְבַּעְתָּם, du. שִׁבְעָתַיִם ad s. f. אַרְבַּעְתַּיִם q. v., pl. שִׁבְעִים), *sep-tem*, ἑπ-τά, sanscr. *sap-tan*, *f.* adv. septies, *du.* septemplex, septuplus, *pl.* septuaginta. LXX. ἑπτά, ἑπτάκις, ἕβδομος, τὰ ἕβδομα; שִׁבְעָה חֲדָשִׁים, ἑπτάμηνον; שֶׁבַע פְּעָמִים, ἑπτάκις; שֶׁבַע שָׁנִים, ἑπταετής; חַד שִׁבְעָה, ἑπταπλασίως; שִׁבְעָת אֲלָפִים, ἑπτακισχίλιοι; שֶׁבַע מֵאוֹת, ἑπτακόσιοι; du. ἑπτά, ἑπτάκις, ἑπταπλάσιον, ἑπταπλασίων, ἑπταπλασίως; pl. ἑβδομήκοντα, ἑβδομηκοστός; חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֲלָפִים, μύριοι πεντακισχίλιοι; שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה, ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

Gn. 5, 7. שבע שנים ושמנה
Gn. 5, 25. שבע ושמים שנה
Gn. 5, 31. שבע ושבעים שנה
Gn. 11, 21. שבע שנים ומאתים
Gn. 21, 28. את־שבע כבשת הצאן
Gn. 21, 29. מה הנה שבע כבשת
Gn. 21, 30. שבע כבשת תקח
Gn. 29, 18. אעבדך שבע שנים
Gn. 29, 20. ויעבד יעקב ברחל שבע
Gn. 29, 27. עוד שבע־שנים
Gn. 29, 30. עוד שבע־שנים אחרות
Gn. 33, 3 וישתחו ארצה שבע פעמים
Gn. 41, 2. שבע פרות יפות מראה
Gn. 41, 3. והנה שבע פרות אחרות
Gn. 41, 4. שבע הפרות יפת המראה
Gn. 41, 5. 6. 22. והנה שבע שבלים
Gn. 41, 7. שבע השבלים הבריאות
Gn. 41, 18. עלת שבע פרות
Gn. 41, 19. שבע־פרות אחרות
Gn. 41, 20. שבע הפרות הראשנות
Gn. 41, 23. שבע שבלים צמות
Gn. 41, 24. שבע השבלים הטבות
Gn. 41, 26. שבע פרות הטבת
Gn. 41, 26 (bis). שבע שנים הנה
Gn. 41, 27. שבע שנים הנה
Gn. 41, 27. יהיו שבע שני רעב
Gn. 41, 29. הנה שבע שנים באות
Gn. 41, 30. וקמו שבע שני רעב
Gn. 41, 48. שבע שנים אשר היו
Gn. 41, 53. ותכלינה שבע שני השבע
Gn. 41, 54. ותחלינה שבע שני הרעב
Gn. 47, 28. שבע שנים וארבעים
Ex. 2, 16. ולכהן מדין שבע בנות
Ex. 6, 16. שבע ושלשים ומאת
Ex. 6, 20. עמרם שבע ושלשים
Lev. 4, 6. והזה מן־הדם שבע פעמים
Lev. 4, 17. והזה שבע פעמים
Lev. 8, 11. על־המזבח שבע פעמים
Lev. 14, 7. מן־הצרעת שבע פעמים
Lev. 14, 16. 27. שבע פעמים לפני יי
Lev. 14, 51. 16, 14. 19. שבע פעמים
Lev. 23, 15. שבע שבתות תמימת
Lev. 25, 8. שבע שבתת שנים
Lev. 25, 8. שבע שנים שבע פעמים
Lev. 25, 8. שבע שבתת
Lev. 26, 18. 24. 28. שבע אל־חטאתיכם
Lev. 26, 21. שבע כחטאתיכם
Num. 13, 22. שבע שנים נבנתה
Num. 19, 4. מדמה שבע פעמים
Dt. 15, 1. מקץ שבע־שנים
Dt. 31, 10. מקץ שבע שנים
Jos. 6, 4. העיר שבע פעמים
Jos. 6, 15. כמשפט הזה שבע פעמים
Jos. 6, 15. העיר שבע פעמים
Jud. 6, 11. ביד־מדין שבע שנים
Jud. 6, 25. ופר השני שבע שנים
Jud. 12, 9. וישפט את־ישראל שבע
Jud. 16, 13. שבע מחלפות ראשי
Jud. 16, 19 ותגלח את־שבע מחלפות
2 Sam. 2, 11. 5, 5. שבע שנים ששה
2 S. 24, 13. שבע־שנים רעב בארצך
1 Rg. 2, 11. בחברון מלך שבע שנים
1 Rg. 6, 6. והשלישית שבע באמה
1 Reg. 6, 38. ויבנהו שבע שנים
1 Reg. 18, 43. שבע פעמים
2 Reg. 4, 35. עד־שבע פעמים
2 Reg. 5, 10. ורחצת שבע־פעמים
2 Rg. 5, 14. ויטבל בירדן שבע פעמים
2 Reg. 8, 1. אל־הארץ שבע שנים
2 Rg. 8, 2. בארץ פלשתים שבע שנים
2 Reg. 8, 3. ויהי מקצה שבע שנים
2 Reg. 12, 1. בן־שבע שנים יהואש במלכו

Digitized by Google

בשנת־שבע ליהוא 2 Reg. 12, 1.
וימלך־שם שבע שנים 1 Chr. 3, 4.
מלך שבע שנים 1 Chr. 29, 27.
בן־שבע שנים 2 Chr. 24, 1.
בשנת־שבע לארתחשסתא Esr. 7, 7.
ובבאר־שבע ובנתיה Neh. 11, 27.
ויחנו מבאר־שבע Neh. 11, 30.
שבע ועשרים ומאה Esth. 1, 1. 8, 9. 9, 30.
שבע הנערות Esth. 2, 9.
בשנת־שבע למלכותו Esth. 2, 16.
שבע ביום הללתיך Ps. 119, 164.
שבע ׀ יפול צדיק Prv. 24, 16.
שבע תועבות בלבו Prv. 26, 25.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
מקץ שבע שנים Jer. 34, 14.
בשנת־שבע Jer. 52, 28.
אש שבע שנים Ez. 39, 9.
ובמעלות שבע יעלו־בו Ez. 40, 22.
ורחב הפתח שבע אמות Ez. 41, 3.

num fem.: וְשֶׁבַע

ועשרים שנה ושבע שנים Gn. 23, 1.
ושלשים שנה ושבע שנים Gn. 25, 17.
ושבע השבלים הטבת Gn. 41, 26.
ושבע הפרות הרקות Gn. 41, 27.
ושבע השבלים הרקות Gn. 41, 27.
ושבע תועבות נפשו Prv. 6, 16.

num. fem.: וָשֶׁבַע

בשנת עשרים ושבע 1 Rg. 16, 10.
בשנת עשרים ושבע 1 Reg. 16, 15.
בשנת שלשים ושבע שנה 2Rg. 13, 10.
בשנת עשרים ושבע שנה 2 Rg. 15, 1.
ויהי בשלשים ושבע שנה 2Rg. 25, 27.
בשלשים ושבע שנה Jer. 52, 31.
בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.

num. fem.: הַשֶּׁבַע

קרבה שנת־השבע Dt. 15, 9.

num. fem.: בְּשֶׁבַע

בשבע שני השבע Gn. 41, 34.
בשבע שני השבע לקמצים Gn. 41, 47

num. fem.: וּבְשֶׁבַע

ובשבע ׀ לא־יגע בך רע Job. 5, 19.

num. fem.: לְשֶׁבַע

לשבע שני הרעב Gn. 41, 36.

num. f. constr.: שֶׁבַע

בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 2.
שבע עשרה שנה Gn. 47, 28.
שבע מאות וחמשים Num. 4, 36.
שבע מאות ושלשים Num. 26, 51.
שבע־מאות וחמשים Num. 31, 52.
שבע מאות איש בחור Jud. 20, 15. 16.
שבע מאות רכב 2 Sam. 10, 18.
נשים שרות שבע מאות 1 Rg. 11, 3.
בשנת שבע עשרה 1 Reg. 22, 52.
שבע־מאות איש שלח 2 Reg. 3, 26.
בשמרון שבע עשרה שנה 2 Rg. 13, 1.
בשנת שבע־עשרה שנה 2 Rg. 16, 1.
בקר שבע מאות 2 Chr. 15, 11.
שבע מאות חמשה Esr. 2, 5.
שבע מאות ששים Esr. 2, 9.
שבע מאות וארבעים Esr. 2, 25.
שבע מאות עשרים Esr. 2, 33.
סוסיהם שבע מאות Esr. 2, 66.
שבע מאות ועשרים Esr. 2, 67.
שבע מאות וששים Neh. 7, 14.
שבע מאות ארבעים Neh. 7, 29.
שבע מאות ועשרים Neh. 7, 37. 69.
שבע מאות שלשים Neh. 7, 68.
נפש שבע מאות Jer. 52, 30.

num. f. constr.: וְשֶׁבַע

ושבע מאות שנה Gn. 5, 26. 31.
ושבע מאות Ex. 38, 24.
ושבע מאות וחמשה Ex. 38, 25.
ושבע המאות וחמשה Ex. 38, 28.
ושבע מאות Num. 1, 39. 2, 26. 26, 34.
ושבע מאות ושלשים Num. 26, 7.

אלף ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
ושבע־מאות פרשים 2 Sam. 8, 4.
ושבע עשרה שנה 1 Reg. 14, 21.
ושבע־מאות וששים 1 Chr. 5, 18.
אלף ושבע מאות 1 Chr. 9, 13.
שלשת אלפים ושבע מאות 1 Chr. 12, 27.
אלף ושבע־מאות 1 Chr. 26, 30.
אלפים ושבע מאות 1 Chr. 26, 32.
ושבע עשרה שנה 2 Chr. 12, 13.
ושבע מאות 2 Chr. 17, 11.

num. masc.: שִׁבְעָה

תקח־לך שבעה שבעה Gn. 7, 2.
מעוף השמים שבעה שבעה Gn. 7, 3.
כי לימים עוד שבעה Gn. 7, 4.
ויקרא אתה שבעה Gn. 26, 33.
כל־נפש שבעה Gn. 46, 25.
את־נרתיה שבעה Ex. 25, 37.
את־נרתיה שבעה Ex. 37, 23.
שבעה וחמשים אלף Nu. 1, 31. 2, 8.
שבעה מזבחת Num. 23, 1. 29.
שבעה פרים Num. 23, 1. 29.
ויבן שבעה מזבחת Num. 23, 14.
שבעה תמימם Nu. 28, 11. 29, 2. 8. 36.
שבעה כבשים בני שנה Nu. 28, 27.
פרים שבעה Num. 29, 32.
שבעה גוים רבים Dt. 7, 1.
שבעה שבעות Dt. 16, 9 (bis).
שבעה שופרות היובלים Jos. 6, 4.
נשאים שבעה שופרות Jos. 6, 8. 13.
שבעה שבטים Jos. 18, 2.
את־הארץ שבעה חלקים Jos. 18, 6.
שבעה יתרים לחים Jud. 16, 8.
עד־עקרה ילדה שבעה 1 Sam. 2, 5.
שבעה חדשים 1 Sam. 6, 1.
שבעה לכתרת האחת 1 Reg. 7, 17.
ודליה וענני שבעה 1 Chr. 3, 24.
וזיז ועבר שבעה 1 Chr. 5, 13.
שבעה־עשר אלף 1 Chr. 7, 11.
ויזבחו שבעה־פרים 1 Chr. 15, 26.
לחזיר שבעה עשר 1 Chr. 24, 15.
ואילם שבעה 2 Chr. 13, 9.
פרים־שבעה 2 Chr. 29, 21.
ואלים שבעה 2 Chr. 29, 21.
וכבשים שבעה 2 Chr. 29, 21.
וצפירי עזים שבעה 2 Chr. 29, 21.
אלף שבעה עשר Neh. 7, 42.
ויולדו לו שבעה בנים Job. 1, 2.
שבעה־פרים ושבעה אלים Job. 42, 8.
חצבה עמודיה שבעה Prv. 9, 1.
שבעה שקלים Jer. 32, 9.
שבעה חדשים Ez. 39, 12. 14.
שבעים שבעה ושבעים Dan. 9, 25.
והקמנו עליו שבעה רעים Mich. 5, 4.
שבעה עינים Zach. 3, 9.
שבעה ושבעה Zach. 4, 2.
שבעה־אלה עיני י׳ Zach. 4, 10.

num. masc.: וְשִׁבְעָה

ולמך שבעים ושבעה Gn. 4, 24.
ושבעה וחמשים Num. 2, 31.
ושבעה אילים Num. 23, 1. 29.
ושבעה כבשים Num. 28, 19.
ושבעה כהנים ישאו Jos. 6, 4.
ושבעה כהנים Jos. 6, 6.
ושבעה הכהנים נשאים Jos. 6, 8. 13.
שבעים ושבעה איש Jud. 8, 14.
כל שלשים ושבעה 2 Sam. 23, 39.
ושבעה לכתרת השנית 1 Reg. 7, 17.
על־עשרים ושבעה אלף 1Rg. 20, 30.
בעשרים ושבעה לחדש 2Reg. 25, 27.
שמונים ושבעה אלף 1 Chr. 7, 5.
שלשים ושבעה אלף 1 Chr. 12, 34.
ושבעה אילים 1 Chr. 15, 26.
ארבעים ושבעה Esr. 2, 38.
אלף ושבעה עשר Esr. 2, 39.
מאות שלשים ושבעה Esr. 2, 65.
ששים ושבעה Neh. 7, 18. 19.

ארבעים ושבעה Neh. 7, 41.
מאות שלשים ושבעה Neh. 7, 67.
ששים ושבעה Neh. 7, 72.
ושבעה אלים Job. 42, 8.
ושבעה אנשים Jer. 52, 25.
ושבעה נרתיה עליה Zach. 4, 2.
ושבעה מוצקות Zach. 4, 2.

num. masc.: הַשִּׁבְעָה

אמללה ילדת השבעה Jer. 15, 9.

num. masc.: בְּשִׁבְעָה

בשבעה־עשר יום לחדש Gn. 7, 11.
בשבעה־עשר יום Gn. 8, 4.
בשבעה ועשרים יום לחדש Gn. 8, 14
בשבעה יתרים לחים Jud. 16, 7.
השבעה לחדש 2 Reg. 25, 8.
וכן תעשה בשבעה בחדש Ez. 45, 20.

num. masc.: וּבְשִׁבְעָה

ובשבעה דרכים ינוסו Dt. 28, 7.
ובשבעה דרכים תנוס Dt. 28, 25.

num. masc.: לְשִׁבְעָה

לשבעה חלקים Jos. 18, 5. 9.
לשבעה עשר 1 Chr. 25, 24.
תן־חלק לשבעה Eccl. 11, 2.
לשבעה נחלים Jes. 11, 15.

num. masc.: מִשִּׁבְעָה

טובה לך משבעה בנים Ruth 4, 15.
משבעה משיבי טעם Prv. 26, 16.

num. m. constr.: שִׁבְעַת

ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 12.
דרך שבעת ימים Gn. 31, 23.
אבל שבעת ימים Gn. 50, 10.
וימלא שבעת ימים Ex. 7, 25.
שבעת ימים מצות תאכלו Ex. 12, 15.
שבעת ימים שאר Ex. 12, 19.
שבעת ימים תאכל מצת Ex. 13, 6.
ואכל את שבעת הימים Ex. 13, 7.
שבעת ימים יהיה עמ־אמו Ex. 22, 29.
שבעת ימים תאכל מצות Ex. 23, 15. 34, 18.
שבעת ימים Ex. 29, 30. 35. 37.
לא תצאו שבעת ימים Lev. 8, 33.
כי שבעת ימים Lev. 8, 33.
יומם ולילה שבעת ימים Lev. 8, 35.
וטמאה שבעת ימים Lev. 12, 2.
הנגע שבעת ימים Lev. 13, 4.
שבעת ימים שניה Lev. 13, 5.
הכהן שבעת ימים Lev. 13, 21. 26.
נגע הנתק שבעת ימים Lev. 13, 31.
שבעת ימים שניה Lev. 13, 33. 54.
הנגע שבעת ימים Lev. 13, 50.
שבעת ימים Lev. 14, 8.
שבעת ימים Lev. 14, 38. 15, 13. 19. 24. 27. 22. 26. 23, 6. 7. 40. 42.
שבעת ימים ביום השביעי Lev. 23, 8.
שבעת כבשים תמימם Lev. 23, 18.
שבעת ימים לי״י Lev. 23, 34.
חג־י״י שבעת ימים Lev. 23, 39.
שבעת ימים בשנה Lev. 23, 41.
בסכת תשבו שבעת ימים Lev. 23, 42.
שבעת אלפים Num. 3, 22.
יאירו שבעת הנרות Num. 8, 2.
תכלם שבעת ימים Num. 12, 14.
תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה שבעת ימים Num. 12, 15.
וטמא שבעת ימים Num. 19, 11.
יטמא שבעת ימים Num. 19, 14. 16.
שבעת המזבחת ערכתי Num. 23, 4.
שבעת ימים מצות יאכל Nu. 28, 17.
תעשו ליום שבעת ימים Nu. 28, 24.
שבעת ימים Num. 29, 12.
שבעת ימים Num. 31, 19.

שבעת אלפים וחמש Num. 31, 43.
שבעת ימים תאכל־עליו מצות Dt. 16, 3.
בכל־גבלך שבעת ימים Dt. 16, 4.
תעשה לך שבעת ימים Dt. 16, 13.
שבעת ימים תחג Dt. 16, 15.
שבעת ימי המשתה Jud. 14, 12.
ותבך עליו שבעת הימים Jud. 14, 17.
שבעת ימים תוחל 1 Sam. 10, 8.
חרף לנו שבעת ימים 1 Sam. 11, 3.
ויוחל ׀ שבעת ימים 1 Sam. 13, 8.
ויעבר ישי שבעת בניו 1 Sam. 16, 10.
וייצמו שבעת ימים 1 Sam. 31, 13.
ילחן־לנו שבעת אנשים 2 Sam. 21, 6.
שבעת ימים ושבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
שבעת ימים בתרצה 1 Reg. 16, 15.
בישראל שבעת אלפים 1 Reg. 19, 18.
כל־בני ישראל שבעת אלפים 1 Reg. 20, 15.
אלה שבעת ימים 1 Reg. 20, 29.
דרך שבעת ימים 2 Reg. 3, 9.
אנשי החיל שבעת אלפים 2 Reg. 24, 16.
ויצומו שבעת ימים 1 Chr. 10, 12.
שבעת אלפים ומאה 1 Chr. 12, 25.
שבעת אלפים רכב 1 Chr. 19, 18.
בעת ההיא שבעת ימים 2 Chr. 7, 8.
עשו שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
והחג שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
וצאן שבעת אלפים 2 Chr. 15, 11.
אילים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
ותישים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
שבעת ימים בשמחה 2 Chr. 30, 21.
המועד שבעת הימים 2 Chr. 30, 22.
לעשות שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
ויעשו שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
חג המצות שבעת ימים 2 Chr. 35, 17.
אלה שבעת אלפים Esr. 2, 65.
שבעת ימים בשמחה Esr. 6, 22.
אלה שבעת אלפים Neh. 7, 67.
ויעשו־חג שבעת ימים Neh. 8, 18.
משתה שבעת ימים Esth. 1, 5.
שבעת הסריסים Esth. 1, 10.
שבעת שרי ׀ פרס Esth. 1, 14.
שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
שבעת ימים ושבעת לילות Job. 2, 13.
כאור שבעת הימים Jes. 30, 26.
שבעת ימים משמים Ez. 3, 15.
מקצה שבעת ימים Ez. 3, 16.
שבעת ימים תעשה Ez. 43, 25.
שבעת ימים וכפרו Ez. 43, 26.
שבעת ימים יספרו־לו Ez. 44, 26.
ליום שבעת הימים Ez. 45, 23.
כאלה שבעת הימים Ez. 45, 25.

num. m. constr.: וְשִׁבְעַת

ושבעת אלפים וחמש Num. 31, 36.
שבעת ימים ושבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
ושבעת אלפים פרשים 1 Chr. 18, 4.
ושבעת אלפים ככר־כסף 1 Chr. 29, 4.
ושבעת אלפים 2 Chr. 26, 13.
ושבעת אלפים צאן 2 Chr. 30, 24.
שבעת ימים ושבעת לילות Job. 2, 13.
ושבעת ימי־החג Ez. 45, 23.
ושבעת אילים תמימים Ez. 45, 23.
שבעת פרים ושבעת אילם Ez. 45, 23.

num. m. constr.: לְשִׁבְעַת

ויהי לשבעת הימים Gn. 7, 10.
לשבעת הכבשים Num. 28, 21. 29. 29, 4.
לבוא לשבעת הימים 1 Chr. 9, 25.

num. m. c. suff.: שִׁבְעָתָם

ויפלו שבעתים יחד 2 Sam. 21, 9.

adv.: שִׁבְעָתַיִם *p.* שִׁבְעָתָיִם

שבעתים יקם Gn. 4, 15.
כי שבעתים יקם Gn. 4, 24.

Digitized by Google

מזקק שבעתים Ps. 12, 7.
לשכניו שבעתים Ps. 79, 12.
ונמצא ישלם שבעתים Prv. 6, 31.
ואור החמה יהיה שבעתים Jes. 30, 26.

pl.: שִׁבְעִים

ולמך שבעים ושבעה Gn. 4, 24.
ויחי קינן שבעים שנה Gn. 5, 12.
ויחי־תרח שבעים שנה Gn. 11, 26.
הבאה מצרימה שבעים Gn. 46, 27.
ויבכו אתו מצרים שבעים יום Gn. 50, 3.
ירד־יעקב שבעים נפש Ex. 1, 5.
שבעים ככר Ex. 38, 29.
שבעים שקל בשקל הקדש Nu. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
אספה־לי שבעים איש Num. 11, 16.
ויאסף שבעים איש Num. 11, 24.
על־שבעים איש Num. 11, 25.
שבעים ׀ מלכים בהנות ידיהם Jud. 1, 7.
שבעים ושבעה איש Jud. 8, 14.
ולגדעון היו שבעים בנים Jud. 8, 30.
המשל בכם שבעים איש Jud. 9, 2.
ויתנו־לו שבעים כסף Jud. 9, 4.
שבעים איש על־אבן אחת Jud. 9, 5. 18.
שבעים בני־ירבעל Jud. 9, 24.
להרג את־שבעים אחיו Jud. 9, 56.
רכבים על־שבעים עירם Jud. 12, 14.
ויך בעם שבעים איש 1 Sam. 6, 19.
שבעים אלף איש 2 Sam. 24, 15.
לשלמה שבעים אלף 1 Reg. 5, 29.
ולאחאב שבעים בנים 2 Reg. 10, 1.
ובני המלך שבעים איש 2 Reg. 10, 6.
שבעים איש 2 Reg. 10, 7.
שבעים אלף איש 1 Chr. 21, 14.
שבעים אלף איש סבל 2 Chr. 2, 1.
שבעים אלף סבל 2 Chr. 2, 17.
בקר שבעים 2 Chr. 29, 32.
למלאות שבעים שנה 2 Chr. 36, 21.
מאה שבעים ושנים Esr. 2, 3.
שלש מאות שבעים Esr. 2, 4.
תשע מאות שבעים Esr. 2, 36.
שבעים וארבעה Esr. 2, 40.
ועמו שבעים הזכרים Esr. 8, 7.
ועמהם שבעים הזכרים Esr. 8, 14.
כבשים שבעים ושבעה Esr. 8, 35.
שלש מאות שבעים ושנים Neh. 7, 9.
שבעים ושלשה Neh. 7, 39.
שבעים וארבעה Neh. 7, 43.
מאה שבעים ושנים Neh. 11, 19.
בהם שבעים שנה Ps. 90, 10.
ונשכחת צר שבעים שנה Jes. 23, 15.
מקץ שבעים שנה Jes. 23, 15.
והיה מקץ ׀ שבעים שנה Jes. 23, 17.
שבעים שנה Jer. 25, 11. 29, 10.
כמלאת שבעים שנה Jer. 25, 12.
רחב שבעים אמה Ez. 41, 12.
שבעים שנה Dan. 9, 2.
שבעים שבעים נחתך Dan. 9, 24.
זה שבעים שנה Zach. 1, 12.
זה שבעים שנה Zach. 7, 5.

pl.: וְשָׁבְעִים

שבע ושבעים שנה Gn. 5, 31.
בן־חמש שנים ושבעים Gn. 12, 4.
ושבעים שנה וחמש שנים Gn. 25, 7.
ושבעים תמרים Ex. 15, 27.
ושבעים מזקני ישראל Ex. 24, 1. 9.
וחמשה ושבעים Ex. 38, 25. 28.
ארבעה ושבעים אלף Num. 1, 27. 2, 4.
שלשה ושבעים Num. 3, 43.
ושבעים המזרק האחד Num. 7, 85.
ששה ושבעים אלף Num. 26, 22.
ושבעים אלף וחמשת אלפים Num. 31, 32.
ובקר שנים ושבעים Num. 31, 33.
שש מאות חמש ושבעים אלף Nu. 31, 37.
ומכסם לי״ר שנים ושבעים Nu. 31, 38.
ושבעים תמרים ויחנו־שם Nu. 33, 9.
ושבעים אלף איש 1 Chr. 21, 5.
חמשה ושבעים Esr. 2, 5.
מאה ושבעים ושנים Neh. 7, 8.
חמשה ושבעים אלף Esth. 9. 16.
ושבעים איש מזקני Ez. 8, 11.

pl.: וְהַשִּׁבְעִים

השלשה והשבעים Num. 3, 46.

pl.: בְּשִׁבְעִים

בשבעים נפש Dt. 10, 22.

שִׁבְעָה

ע״מ כמו שִׁבְעָה, נקוסף הסופי ־ָה, וכן פרסו ׁשִׁבְעָה־עורק, ולפעמ׳ השתקנס וילקקי מוכנו כ׳ פעמים שבעה, והכנון לת הרל״נע.

num. card. (= שִׁבְעָה, addita paragogâ ־ָה), septem. LXX. ἑπτά.

Job. 42, 13. שבעה בנים ושלוש בנות

שְׁבִיעִי

ת״ו ין שבע, ולנקני שְׁבִיעִית [ונע״ע שְׁבִיעִיָּה], והוא מספר סדורי, לומר קלך השמונה לקני עם [ויענענער, ועל משקלו נכנו כל המספרים הסדורים. נקנוס שְׁבִיעִי משלהו, ע׳ נקל׳.

adj. m. s. num. ordin. (f. שְׁבִיעִית, neohebr. שְׁבִיעִיָּה), septimus, targ. שְׁבִיעָי. LXX. ἕβδομος, ἕνχατος.

adj. masc.: הַשְּׁבִיעִי

ויכל אלהים ביום השביעי Gn. 2, 2.
וישבת ביום השביעי Gn. 2, 2.
את־יום השבעי Gn. 2, 3.
בחדש השביעי Gn. 8, 4.
עד־יום השבעי Ex. 12, 15.
וביום השביעי Ex. 12, 16.
וביום השביעי חג Ex. 13, 6.
וביום השביעי שבת Ex. 16, 26.
ויהי ביום השביעי יצאו Ex. 16, 27.
ממקמו ביום השביעי Ex. 16, 29.
וישבתו העם ביום השביעי Ex. 16, 30.
ויום השביעי שבת ׀ Ex. 20, 10.
וינח ביום השביעי Ex. 20, 11.
וביום השביעי תשבת Ex. 23, 12.
ביום השביעי מתוך הענן Ex. 24, 16.
וביום השביעי שבת שבתון Ex. 31, 15.
וביום השביעי שבת Ex. 31, 17.
וביום השביעי תשבת Ex. 34, 21.
וביום השביעי Ex. 35, 2.
וראהו הכהן ביום השביעי Lev. 13, 5.
ביום השביעי שנית Lev. 13, 6.
ביום השביעי Lev. 13, 27.
הנגע ביום השביעי Lev. 13, 32. 51.
הנתק ביום השביעי Lev. 13, 34.
והיה ביום השביעי Lev. 14, 9.
ושב הכהן ביום השביעי Lev. 14, 39.
בחדש השביעי Lev. 16, 29.
וביום השביעי Lev. 23, 3.
ביום השביעי מקרא Lev. 23, 8.
בחדש השביעי Lev. 23, 24.
לחדש השביעי Lev. 23, 27.
לחדש השביעי Lev. 23, 34. 39.
בחדש השביעי Lev. 23, 41.
בחדש השביעי Lev. 25, 9.
ביום השביעי יגלחנו Num. 6, 9.
ביום השביעי נשיא Num. 7, 48.
וביום השביעי יטהר Num. 19, 12.
וביום השביעי לא יטהר Nu. 19, 12.
וביום השביעי Num. 19, 19.
וחטאו ביום השביעי Num. 19, 19.
וביום השביעי מקרא Num. 28, 25.
ובחדש השביעי Num. 29, 1.
ובעשור לחדש השביעי Num. 29, 7.
לחדש השביעי Num. 29, 12.
וביום השביעי Num. 29, 32.
וביום השביעי Num. 31, 19.
ביום השביעי ומחרתם Num. 31, 24.
ויום השביעי שבת ׀ לי״י Dt. 5, 14.
וביום השביעי עצרת לי״י Dt. 16, 8.
וביום השביעי תסבו Jos. 6, 4.
ויהי ׀ ביום השביעי Jos. 6, 15.
ויצא הגורל השביעי Jos. 19, 40.
ויהי ׀ ביום השביעי Jud. 14, 15. 17.
אנשי העיר ביום השביעי Jud. 14, 18.
ביום השביעי וימת הילד 2 Sam. 12, 18.
הוא החדש השביעי 1 Reg. 8, 2.
ויהי ׀ ביום השביעי 1 Reg. 20, 29.
ויהי ׀ בחדש השביעי 2 Reg. 25, 25.
אצם הששי דויד השבעי 1 Chr. 2, 15.
אליאל השבעי 1 Chr. 12, 11.
להקוץ השבעי 1 Chr. 24, 10.
השבעי ישראלה 1 Chr. 25, 14.
אליהועיני השביעי 1 Chr. 26, 3.
ישששכר השביעי 1 Chr. 26, 5.
השביעי לחדש השביעי 1 Chr. 27, 10.
הוא החדש השבעי 2 Chr. 5, 3.
לחדש השביעי 2 Chr. 7, 10.
ובחדש השביעי כלו 2 Chr. 31, 7.
ויגע החדש השביעי Esr. 3, 1.
לחדש השביעי Esr. 3, 6.
ויגע החדש השביעי Neh. 7, 73.
לחדש השביעי Neh. 8, 2.
בחג בחדש השביעי Neh. 8, 14.
ביום השביעי Esth. 1, 10.
החדש השביעי Jer. 28, 17.
ויהי ׀ בחדש השביעי Jer. 41, 1.
וצום השביעי Zach. 8, 19.

adj. masc.: בַּשְּׁבִיעִי

בשביעי בחמשה Ez. 45, 25.
בשביעי בעשרים ואחד Hag. 2, 1.

adj. masc.: וּבַשְּׁבִיעִי

בחמישי ובשביעי Zach. 7, 5.

adj. fem.: הַשְּׁבִיעִת

השבת השביעת Lev. 23, 16.
ובשנה השביעת Lev. 25, 4.
בשנה השביעת Lev. 25, 20.
ובשנה השביעת Dt. 15, 12.

adj. fem.: הַשְּׁבִיעִית

ויהי בעם השביעית Jos. 6, 16.
ובשנה השביעית שלח 2 Reg. 11, 4.
היא השנה השביעית 2 Reg. 18, 9.
ובשנה השביעית 2 Chr. 23, 1.
היא שנת השביעית Esr. 7, 8.
את־השנה השביעית Neh. 10, 32.
ויהי ׀ בשנה השביעית Ez. 20, 1.

adj. fem.: וְהַשְּׁבִיעִת

והשביעת תשמטנה Ex. 23, 11.

adj. fem.: בַּשְּׁבִיעִת

ויהי בשבעית ויאמר 1 Reg. 18, 44.

adj. fem.: וּבַשְּׁבִיעִת

ובשבעת יצא לחפשי Ex. 21, 2.

שָׁבוּעַ

ז״ו, והסמין שָׁבַע, והווגי שָׁבָעִים, והכנוי שֶׁבָּעִים, שָׁבְעוֹת, לקר שמיכו שָׁבְעוֹת, וכנוי שֶׁבוּעֹתֵיכֶם נקיום הקמן תקת הנין. מוכנו מספר מקיף וכולל שנעם לקדות [ויענענכ], ל״מ הקף מספר ו׳ ימים [וועקנע, עקנעויענענכ], או הקף מספר ו׳ פעמים ו׳ ימים [וועקנכויענענכ], ל״מ קנ שנעות [ועפעקענכפעסע, פסינגסע־, וועקנכויענענכדפעסע], ולפעמים הקף מספר ו׳ שנים או שמיסה [יקהרוועקנע, -ויענענכ], ל״מ נכנועת דכיקל. נקנגוס משלהו שְׁבוּעַ והכנוי שְׁבוּעָן, ונס הנקני שְׁבוּעָא וסילועס שְׁבוּעֲתָא והכנוי שְׁבוּעָן.

n. m. (c. שְׁבֻעַ; du. שְׁבֻעַיִם; pl. שְׁבֻעִים, שָׁבֻעוֹת, c. s. שְׁבוּעֹתֵיכֶם, retento *Qamez* sibili), hebdomas, quasi *septata*, h. e. in septem dies divisa s. septem diebus constans (das Siebend), spec. hebdomas dierum (Woche) vel septimanarum (Wochenseptade), v. e. חַג שָׁבֻעוֹת, festum septadum h. e. *pentecoste*, vel annorum (Jahrwoche), in prophetiis daniëliticis. Targ., significatione eadem, שְׁבוּעַ, pl. שְׁבוּעִין; f. שְׁבוּעָא, def. שְׁבוּעֲתָא; pl. שְׁבוּעָן. LXX. ἑβδομάς, τὰ ἕβδομα, ἑπτά; du. שְׁבוּעַיִם, δὶς ἑπτὰ ἡμέραι.

Dan. 9, 27. שבוע אחד וחצי השבוע הַשָּׁבוּעַ

Dan. 9, 27. שבוע אחד וחצי השבוע

constr.: שְׁבֻעַ

Gn. 29, 27. מלא שבע זאת
Gn. 29, 28. וימלא שבע זאת

dual.: שְׁבֻעַיִם

Lev. 12, 5. ונמאה שבעים כנדתה

pl.: שָׁבֻעִים

Dan. 9, 24. שבעים שבעים נחתך
Dan. 9, 25. שבעים שבעה
Dan. 10, 2. שלשה שבעים ימים
Dan. 10, 3. שלשת שבעים ימים

pl.: וְשָׁבֻעִים

Dan. 9, 25. ושבעים ששים

pl.: הַשָּׁבֻעִים

Dan. 9, 26. ואחרי השבעים ששים

pl.: שָׁבֻעוֹת

Ex. 34, 22. וחג שבעת תעשה לך
Dt. 16, 9. שבעה שבעת תספר־לך
Dt. 16, 9. לספר שבעה שבעות
Dt. 16, 10. ועשית חג שבעות לי״י

pl.: הַשָּׁבֻעוֹת

Dt. 16, 16. ובחג השבעות
2 Chr. 8, 13. ובחג השבעות

constr.: pl.: שְׁבֻעֹת

Jer. 5, 24. שבעת חקות קציר

constr. pl.: שָׁבֻעוֹת

Ez. 45, 21. שבעות ימים

pl. c. suff.: בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם

Num. 28, 26. לי״י בשבעתיכם

שָׁבַע

ע״כ, נויר המספר שֶׁבַע, כלשון הכיל קנן־עורק נספרו נקוק ע״ק וכוכיה ל׳ ׳, ומוס ניכוי פעולי קל שָׁבוּעַ. המוכן נוק נקלה לו תעודה נדבר ע׳ קלה ושנועה [שוועקנען], וזה סים ע׳ וניקק ו׳ כנשים לעדה, לו ע״י קיוס נו׳ עליס וכלומה, ומוכן של שִׁבְעֵי שָׁבְעוֹת, הכלון הכשנעים שנועות וקלות. וכלשון יסוד של שבע נשפה כוונית, שענינו קסימה, לומר ג״כ מן הכוכן של שנע. הכפעל נִשְׁבַּע שגור, ולנוכו קיום ותעודת נדבר נו׳ נכיתות לו קיומים, ותמנוהו נדר נכשנעו לקיים־נדר, וכלשון עם כית השרות, להסמין העכם לשון נבקר לקשור הקיום והשנועה נו, ועם לימד, לשון לו שיכה השנועה, וכלשון עם מן לפני. המקור, כלנוכו שנועה להמנע מדבר הכוסף יוכל, לומר הכיח להשנע, ועלול והגרמה שיקיים לים דבר ע׳ שנועה, ולפעמים לך הגרמה שיקיים לים דבר [נעשוועקנען].

v. intr. denumer. (a num. שֶׁבַע),

Digitized by Google

jurare, quae actio a numero septenario denominata est, quia veteres ad sanciendum jusjurandum septem victimas (Gn. 21, 28.) vel ad confirmandum septem testes (Herodot., Thalia 8.) adhibebant vel alio quocunque modo numero illo sancto et τελεσφόρῳ utebantur; prt. שְׁבֻעִי שְׁבֻעִית, jurejurando adstricti s. obligati, *jurati*. *Ni.*, septem testibus vel pignoribus aliquid confirmare, jurare, c. ב personae, quae invocatur, ל pers., cui jurejurando nos obstringimus, acc. rei, מ rei, quam nos non facturos asseveramus. *Hi.*, ad jusjurandum aliquem adigere, obsecrare, obtestarique aliquem h. e. adjurare per Deum, hoc illudve faciat. LXX. *Ni.* ὀμοῦν, ὀμνύειν, ὁμολογεῖν, διορίζειν, ἀποκρίνεσθαι; *Hi.* ὁρκίζειν, ἐξ-, ἐμπρήθειν; inf. הַשְׁבֵּעַ, ὅρκος.

p. p. pl. constr.: שְׁבֻעֵי
Ez. 21, 28. שבעי שבעות להם

Nif-al: נִשְׁבַּע *3 perf.*
Gn. 24, 7. ואשר נשבע־לי
Gn. 50, 24. אשר נשבע לאברהם
Ex. 13, 5. אשר נשבע לאבותיך
Ex. 13, 11. נשבע לך ולאבותיך
Num. 14, 16. הארץ אשר־נשבע
Dt. 1, 8. נשבע י״י לאבותיכם
Dt. 2, 14. כאשר נשבע י״י
Dt. 4, 31. אשר נשבע להם
Dt. 6, 10. אשר נשבע לאבותיך
Dt. 6, 18. נשבע י״י לאבותיך
Dt. 6, 23. אשר נשבע לאבותינו
Dt. 7, 8. חשבעה אשר נשבע
Dt. 7, 12. 13. 8, 18. אשר־נשבע לאבותיך
Dt. 8, 1. נשבע י״י לאבותיכם
Dt. 9, 5. 30, 20. נשבע י״י לאבותיך
Dt. 11, 9. 21. נשבע י״י לאבותיכם
Dt. 13, 18. 19, 8. כאשר נשבע לאבותיך
Dt. 26, 3. אשר נשבע י״י לאבותינו
Dt. 28, 9. כאשר נשבע־לך
Dt. 28, 11. נשבע י״י לאבותיך
Dt. 29, 12. וכאשר נשבע לאבותיך
Dt. 31, 7. אשר נשבע י״י לאבותם
Jos. 5, 6. אשר נשבע י״י להם
Jos. 5, 6. אשר נשבע י״י לאבותם
Jos. 21, 42. ככל אשר־נשבע לאבותם
Jud. 2, 15. וכאשר נשבע י״י להם
Jud. 21, 1. ואיש ישראל נשבע
2 Sam. 3, 9. כי כאשר נשבע י״י
Ps. 15, 4. נשבע להרע ולא ימר
Ps. 24, 4. ולא נשבע למרמה
Ps. 110, 4. נשבע י״י ולא ינחם
Ps. 132, 2. אשר נשבע לי״י
Ps. 132, 11. נשבע־י״י לדוד אמת
Jes. 14, 24. נשבע י״י צבאות
Jes. 62, 8. נשבע י״י בימינו
Jer. 51, 14. נשבע י״י צבאות
Am. 4, 2. נשבע אדני י״י בקדשו
Am. 6. 8. נשבע אדני י״י בנפשו
Am. 8, 7. נשבע י״י בגאון יעקב

3 perf.: וְנִשְׁבַּע
Lev. 5, 22. ונשבע על־שקר

2 perf.: נִשְׁבַּעְתָּ
Ex. 32, 13. אשר נשבעת להם בך
Num. 11, 12. אשר נשבעת לאבותיו
Dt. 26, 15. כאשר נשבעת לאבותינו
1 Reg. 1, 13. נשבעת לאמתך
1 Reg. 1, 17. אתה נשבעת בי״י
Ps. 89, 50. נשבעת לדוד באמונתך
Jer. 32, 22. אשר נשבעת לאבותם
Mich. 7, 20. אשר־נשבעת לאבותינו

2 perf.: וְנִשְׁבַּעְתָּ
Jer. 4, 2. ונשבעת חי־י׳

1 perf.: נִשְׁבַּעְתִּי
Gn. 22, 16. בי נשבעתי נאם־י׳
Gn. 26, 3. השבעה אשר נשבעתי
Ex. 33, 1. אשר נשבעתי לאברהם
Num. 14, 23. נשבעתי לאבתם
Num. 32, 11. אשר נשבעתי לאברהם
Dt. 1, 35. נשבעתי לתת לאבתיכם
Dt. 10, 11. אשר־נשבעתי לאבתם
Dt. 31, 20. אשר־נשבעתי לאבתיו
Dt. 31, 21. 23. הארץ אשר נשבעתי
Dt. 34, 4. אשר נשבעתי לאברהם
Jos. 1, 6. אשר־נשבעתי לאבתם
Jud. 2, 1. נשבעתי לאבתיכם
1 Sam. 3, 14. נשבעתי לבית עלי
2 Sam. 19, 8. כי בי׳י נשבעתי
1 Reg. 1, 30. כי כאשר נשבעתי לך
Ps. 89, 4. נשבעתי לדוד עבדי
Ps. 89, 36. אחת נשבעתי בקדשי
Ps. 95, 11. אשר־נשבעתי באפי
Ps. 119, 106. נשבעתי ואקימה
Jes. 45, 23. בי נשבעתי
Jes. 54, 9. אשר נשבעתי מעבר
Jes. 54, 9. כן נשבעתי מקצף
Jer. 11, 5. השבועה אשר־נשבעתי
Jer. 22, 5. בי נשבעתי נאם־י׳
Jer. 44, 26. נשבעתי בשמי הגדול
Jer. 49, 13. בי נשבעתי נאם־י׳

3 perf. pl.: נִשְׁבְּעוּ
Gn. 21, 31. כי שם נשבעו שניהם
Jos. 9, 18. נשבעו להם נשיאי העדה
Jud. 21, 18. נשבעו בני־ישראל
1 Sam. 20, 42. ובני ישראל נשבעו להם
2 Sam. 21, 17. נשבעו אנשי־דוד לו

3 perf. pl.: נִשְׁבָּעוּ *p.*
2 Chr. 15, 15. כי בכל־לבבם נשבעו
Ps. 102, 9. מהוללי בי נשבעו

2 perf. pl.: נִשְׁבַּעְתֶּם
Jos. 6, 22. כאשר נשבעתם לה

1 perf. pl.: נִשְׁבַּעְנוּ
Jos. 9, 19. נשבענו להם בי׳י
Jos. 9, 20. אשר־נשבענו להם
Jud. 21, 7. ואנחנו נשבענו בי׳י
1 Sam. 20, 42. אשר נשבענו שנינו

part. masc.: הַנִּשְׁבָּע *sg.*
Ps. 63, 12. יתהלל כל־הנשבע בו
Eccl. 9, 2. כטוב כחטא הנשבע
Zach. 5, 3. וכל־הנשבע מזה כמוה
Zach. 5, 4. הנשבע בשמי לשקר

part. masc.: וְהַנִּשְׁבָּע *sg.*
Jes. 65, 16. והנשבע בארץ

part. m. pl.: הַנִּשְׁבָּעִים
Jes. 48, 1. הנשבעים ׀ בשם י״י
Am. 8, 14. הנשבעים באשמת שמרון
Zeph. 1, 5. הנשבעים לי״י

part. m. pl.: וְהַנִּשְׁבָּעִים
Zeph. 1, 5. והנשבעים במלכם

part. m. pl.: וְהַנִּשְׁבָּעִים
Mal. 3, 5. ובנשבעים לשקר

part. f. pl.: וְנִשְׁבָּעוֹת
Jes. 19, 18. ונשבעות לי״י צבאות

inf. constr.: הִשָּׁבַע
Num. 30, 3. אר־יחשבע שבעה

inf. constr.: וְהִשָּׁבַע
Jer. 7, 9. והשבע לשקר

inf. constr.: לְהִשָּׁבַע
Jer. 12, 16. להשבע בשמי
Jer. 12. 16. להשבע בבעל

impt. sg.: הַשָּׁבְעָה
Gn. 21, 23. השבעה לי באלהים
Gn. 25, 33. השבעה לי כיום
Gn. 47, 31. השבעה לי
1 Sam. 24, 22. 30, 15. השבעה לי

impt. pl.: הַשְׁבִּעוּ
Jos. 2, 12. השבעו־נא לי בי׳י
Jud. 15, 12. השבעו לי פן־תפגעון

1 imperf.: אֶשָּׁבַע
Gn. 21, 24. אנכי אשבע

1 imperf.: וְאֶשָּׁבַע *p.*
1 Reg. 2, 8. ואשבע לו בי׳י
Ez. 16, 8. ואשבע לך ואבוא בברית

2 imperf.: תִּשָּׁבַע *p.*
Dt. 6, 13. 10, 20. ובשמו תשבע

3 imperf. יִשָּׁבַע
Lev. 5, 24. וישבע עליו לשקר
1 Reg. 1, 51. ישבע־לי כיום המלך
Jes. 65, 16. ישבע באלהי אמן

3 imperf.: וַיִּשָּׁבַע
Gn. 24, 9. וישבע לו על־הדבר
Gn. 25, 33. וישבע לו וימכר
Gn. 31, 53. וישבע יעקב בפחד
Gn. 47, 31. וישבע לו וישתחו
Num. 32, 10. וישבע לאמר
Dt. 1, 34. ויקצף וישבע לאמר
Dt. 4, 21. וישבע לבלתי עברי
Jos. 14, 9. וישבע משה ביום ההוא
1 Sam. 19, 6. וישבע שאול חי־י׳
1 Sam. 20, 3. וישבע עוד דוד ויאמר
1 Sam. 24, 23. וישבע דוד לשאול
1 Sam. 28, 10. וישבע לה שאול בי׳י
2 Sam. 3, 35. וישבע דוד לאמר
2 Sam. 19, 24. וישבע לו המלך
1 Reg. 1, 29. וישבע המלך ויאמר
1 Reg. 2, 23. וישבע המלך שלמה
2 Reg. 25, 24. וישבע להם גדליהו
Jer. 38, 16. וישבע המלך
Jer. 40, 9. וישבע להם גדליהו
Dan. 12, 7. וישבע בחי חעולם

3 impf. fem.: תִּשָּׁבַע
Lev. 5, 4. כי תשבע לבטא בשפתים
Jes. 45, 23. תשבע כל־לשון

2 impf. pl.: תִּשָּׁבְעוּ
Lev. 19, 12. ולא־תשבעו בשמי
Hos. 4, 15. ואל־תשבעו חי־י׳

3 impf. pl.: יִשָּׁבְעוּ *p.*
Jer. 5, 2. לכן לשקר ישבעו

3 impf. pl.: וַיִּשָּׁבְעוּ
Gn. 26, 31. וישבעו איש לאחיו
Jos. 9, 15. וישבעו להם נשיאי חעדה
2 Chr. 15, 14. וישבעו לי״י בקול גדול
Jer. 5, 7. וישבעו בלא אלהים

3 impf. pl.: וַיִּשָּׁבְעוּ *p.*
Esr. 10, 5. כדבר הזה וישבעו

Hif-il: הִשְׁבִּיעַ *3 perf.*
Ex. 13, 19. כי השבע השביע
1 Sam. 14, 28. השבע השביע אביך

3 perf.: וְהִשְׁבִּיעַ
Num. 5, 19. והשביע אתה הכהן
Nu. 5, 21. והשביע הכהן את־האשה
1 Rg. 18, 10. והשביע את־חממלכה

3 perf. c. s.: הִשְׁבִּיעֵנִי
Gn. 50, 5. אבי השביעני לאמר

3 perf. c. s.: הִשְׁבִּיעֲךָ *p.*
Gn. 50, 6. כאשר השביעך

3 perf. c. s.: הִשְׁבִּיעוֹ
2 Chr. 36, 13. השביע באלהים

2 prf. c. s.: הִשְׁבַּעְתָּנוּ
Jos. 2, 17. 20. אשר חשבעתנו
Cant. 5, 9. שככה השבעתנו

1 perf.: הִשְׁבַּעְתִּי
Cant. 2, 7. השבעתי אתכם בנות
3, 5. 5, 8. 8, 4.

1 prf. c. s.: הִשְׁבַּעְתִּיךָ
1 Rg. 2, 42. הלוא השבעתיך בי״י

part. c. suff.: מַשְׁבִּיעֲךָ *p.*
1 Reg. 22, 16. אני משביעך
2 Chr. 18, 15. אני משביעך

inf. abs.: הַשְׁבֵּעַ
Ex. 13, 19. כי השבע השביע
1 Sam. 14, 28. השבע השביע אביך

inf. constr.: בְּהַשְׁבִּיעַ
1 S. 14, 27. בהשביע אביו את־העם

inf. constr.: לְהַשְׁבִּיעַ
1 Sam. 20, 17. להשביע את־דוד

1 imperf.: וָאַשְׁבֵּעַ
Jer. 5, 7. ואשבע אותם

1 impf. c. s.: וְאַשְׁבִּיעֲךָ
Gn. 24, 3. ואשביעך בי״י

1 impf. c. s.: וְאַשְׁבִּיעֵם
ואקרא־את הכהנים
Neh. 5, 12. ואשביעם

3 impf. ap.: וַיִּשְׁבַּע
Gn. 50, 25. וישבע יוסף
Jos. 6, 26. וישבע יהושע בעת ההיא
2 Reg. 11, 4. וישבע אתם בבית י״י
Esr. 10, 5. וישבע את־שרי הכהנים

3 impf. c. s.: וַיַּשְׁבִּעֵנִי
Gn. 24, 37. וישבעני אדני

2 impf. pl.: תַּשְׁבִּיעוּ
Jos. 23, 7. ולא תשביעו ולא תעבדם

שְׁבֻעָה
ש״נ, ומוכנו שלה [ש״ין, שוושר], ולשעטים שלשת סנגיה, ונעלי שנועה כמו כעלי גניה, ונקשור עם שלה, סרגון שנועה קוקה לקללה.
n. f., jusjurandum, c. gen. ejus, qui jurat vel per quem juratur vel cui juratur, sacramentum, quo foedus sancitur, execratio, vel absol. vel plenius: שְׁבוּעַת אָלָה LXX. ὅρκος, ἐνόρκιον (πλήρωσις, πλησμονή, h. e. שְׁבֻעָה); בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה, ἔνορκοι.
Num. 30, 3. אר־חשבע שבעה

שְׁבוּעָה
Neh. 6, 18. בעלי שבועה
Eccl. 9, 2. כאשר שבועה ירא

הַשְׁבֻּעָה
Gn. 26, 3. והקמתי את־השבעה
Dt. 7, 8. השבעה אשר נשבע
Jos. 9, 20. השבועה אשר־נשבענו
Jud. 21, 5. כי השבועה חגדולה
1 Sam. 14, 26. ירא העם את־השבעה
2 Chr. 15, 15. כל־יחודה על־השבועה
Jer. 11, 5. השבועה אשר־נשבעתי

וַהֲשָׁבְעָה
Dan. 9, 11. האלה והשבעה

בִּשְׁבֻעָה
Lev. 5, 4. יבטא האדם בשבעה
Num. 30, 11. על־נפשה בשבעה

לִשְׁבוּעָה
Jes. 65, 15. ותנחתם שמכם לשבועה

וְלִשְׁבֻעָה
Num. 5, 21. לאלת ולשבעה

constr.: שְׁבוּעַת
Ex. 22, 10. שבעת י״י תהיה
Num. 30, 14. וכל־שבעת אסר
2 Sam. 21, 7. שבעת י״י אשר בינתם
1 Rg. 2, 43. לא שמרת את שבעת י״י
Eccl. 8, 2. ועל דברת שבועת אלהים

constr.: וּשְׁבֻעַת
Zach. 8, 17. ושבעת שקר אל־תאהבו

constr.: בִּשְׁבֻעַת
Num. 5, 21. בשבעת האלה

cum suff.: מִשְׁבַּעְתִּי
Gn. 24, 8. ונקית משבעתי זאת

cum suff.: מִשְׁבַּעְתֵּךְ
Jos. 2, 17. משבעתך הזה
Jos. 2, 20. משבעתך אשר השבעתנו

Digitized by Google

cum suff.: וּשְׂבוּעָתוֹ
1 Chr. 16, 16. ושבועתו ליצחק
Ps. 105, 9. ושבועתו לישחק
pl.: *שְׂבֻעוֹת
Jer. 5, 24. *שבעת חקות קציר
pl.: שְׂבֻעוֹת
Ez. 21, 28. שבעי שבעות להם
Hab. 3, 9. שבעת מטות אמר

שְׂבַע

נקוד, כמו שָׂבֵעַ נענה, וכן שְׂבַעַת כמו נענה.

num. card. aram. (m. שִׁבְעָה), septem. LXX. *ἑπτά*; חַד שִׁבְעָה, *ἑπταπλασίως*.

num. masc.: שִׁבְעָה
Dan. 3, 19. לאתונא חד־שבעה
Dan. 4, 20. שבעה עדנין יחלפון
num. masc.: וְשִׁבְעָה
ושבעה עדנין
Dan. 4, 13. 22. 29. יחלפון
n. m. constr.: וְשִׁבְעַת
Esr. 7, 14. ושבעת יעמהי שליח

שָׂבַע

ע״כ, ונהפסק נגרי, ופעיל יִשְׂבַּע. תיגוזו שפיעה וסניקה [פיינעריגען-סען, -זעטצֶען], ולפרש לע״ז דומה סָבָא, שָׂבַע. ונקמר מרויס ופשקוי על די [עמוס ד׳ ק׳], וכן מרעוט ושקוי העניס, כלומר די וסותר להם מעטר ועל [תליס ק״ד ט״ו], והרוקים לעניין רווי הפסוק אֹרֶן לְשִׂבְעָה מיס [משלי ל׳ ט״ו]. ומעון רקמי וה הסשלל על שפיעה נכלל ויקרון נדגר מה, ולק״כ ג״כ על שפיעה ויקיכה נקכילה, או שפיעה מקלון וכוו וכיוצא מן הסשלוש. הכנד יונק, לומר הסשפה ונקיכה לשונע, והנוסף נדומה לו. נקרנוס שָׂבַע, סָבָא, ונערני שַׂבַּע מעלמו.

v. intr. (in p. שָׂבֵעַ, impf. יִשְׂבַּע), redundare, superfluere, cogn. סָבָא, שָׂפַע, hinc primum de sedatione sitis, deinde famis, de copiosa terrae siticulosae irrigatione, saturem, satiatum esse (c. acc., בְּ, מִן rei), targ. טְבַע, סְבַע, arab. *shabi'a*, commun. de rerum quarumlibet larga suppeditatione copiosaque perceptione, plerumque rerum bonarum suavium et utilium, interdum etiam injucundarum. *Pi.* exsatiare. *Hi.* id. LXX. *πλήρη εἶναι (γίνεσθαι), πλησθῆναι, ἐμ-, πλάσσειν* (A. S. Th. *χορτασθῆναι*; S. *κορεσθῆναι*); לֹא שָׂבַע *ἄπληστος*; *Hi.* *πλήθειν, χορτάζειν*.

3 *perf.:* וָשָׂבַע
Dt. 31, 20. ואכל ושבע ודשן
1 Chr. 23, 1. ודויד זקן ושבע ימים
3 *perf. fem.:* שָׂבְעָה
Ps. 88, 4. שבעה ברעות נפשי
Ps. 123, 4. רבת שבעה־לה נפשנו
Prv. 30, 16. ארץ לא־שבעה מים
3 *perf. fem.:* וָשָׂבְעָה
Jer. 46, 10. ושבעה ורותה מדמם
2 *perf.:* שָׂבַעְתָּ
Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד
1 *perf.:* וְשָׂבַעְתָּ *p.*
Dt. 6, 11. 8, 10. 11, 15. ואכלת ושבעת
Dt. 8, 12. פן־תאכל ושבעת
2 *perf. fem.:* שָׂבַעְתְּ *p.*
Ez. 16, 28. וגם לא שבעת
Ez. 16, 29. וגם־בזאת לא שבעת
1 *perf.:* שָׂבֵעְתִּי
Jes. 1, 11. שבעתי עלות אילים
1 *perf.:* וְשָׂבֵעְתִּי
Job. 7, 4. ושבעתי נדדים עדי־נשף
3 *perf. pl.:* שָׂבְעוּ
Hos. 13, 6. שבעו וירם לבם
3 *perf. pl.:* שָׂבְעוּ *p.*
Jes. 9, 19. על־שמאל ולא שבעו
3 *perf. pl.:* וְשָׂבְעוּ *p.*
Dt. 14, 29. בשעריך ואכלו ושבעו
Dt. 26, 12. ואכלו בשעריך ושבעו
2 *perf. pl.:* וּשְׂבַעְתֶּם
Jes. 66, 11. למען תינקו ושבעתם
Ez. 39, 20. ושבעתם על־שלחני
Joel 2, 19. ושבעתם אתו
1 *perf. pl.:* שָׂבֵעְנוּ
Ps. 123, 3. כי־רב שבענו בוז
inf. abs.: וָשָׂבוֹעַ
2 Chr. 31, 10. אכול ושבוע ותותר
Joel 2, 26. אכול ושבוע
inf. constr.: לְשָׂבְעָה
Ex. 16, 8. ולחם בבקר לשבע
Thr. 5, 6. אשור לשבע לחם
impt. sg.: שְׂבַע
Prv. 20, 13. פקח עיניך שבע־לחם
1 *imperf.:* אֶשְׂבַּע
Prv. 30, 9. פן אשבע וכחשתי
1 *imperf.:* אֶשְׂבְּעָה
Ps. 17, 15. אשבעה בהקיץ תמונתך
2 *imperf.:* תִּשְׂבַּע
Mich. 6, 14. אתה תאכל ולא תשבע
2 *impf. c. s.:* תִּשְׂבְּעִנִּי
Prv. 25, 16. פן־תשבענו והקאתו
3 *imperf.:* יִשְׂבַּע
Prv. 12, 11. עבד אדמתו ישבע־לחם
Prv. 12, 14. ישבע־טוב
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב
Prv. 28, 19. עבד אדמתו ישבע־לחם
Prv. 28, 19. ומרדף ריקים ישבע־רוש
Prv. 30, 22. ונבל כי ישבע־לחם
Eccl. 5, 9. אהב כסף לא־ישבע כסף
Thr. 3, 30. ישבע בחרפה
3 *imperf.:* יִשְׂבַּע *p.*
Prv. 18, 20. תבואת שפתיו ישבע
Jes. 53, 11. מעמל נפשו יראה ישבע
Hab. 2, 5. ולא ישבע
3 *imperf.:* וְיִשְׂבַּע *p.*
Jes. 44, 16. יצלה צלי וישבע
3 *imperf.:* וַיִּשְׂבַּע
2 Chr. 24, 15. וישבע ימים וימת
3 *impf. c. s.:* יִשְׂבְּעֵךְ
Prv. 25, 17. פן־ישבעך ושנאך
3 *impf. f.:* תִּשְׂבַּע
Ps. 63, 6. חלב ודשן תשבע נפשי
מפרי מעשיך תשבע הארץ
Ps. 104, 13.
Prv. 18, 20. תשבע בטנו
Eccl. 1, 8. לא־תשבע עין לראות
Eccl. 4, 8. גם־עיניו לא־תשבע עשר
Eccl. 4, 8. ונפשו לא־תשבע מן־הטובה
Eccl. 6, 3.
Jer. 50, 19. תשבע נפשו
3 *impf. f.:* וַתִּשְׂבַּע
Ruth 2, 14. ותאכל ותשבע ותתר
1 *impf. pl.:* נִשְׂבַּע
Job. 31, 31. מי־יתן מבשרו לא נשבע
1 *impf. pl.:* וְנִשְׂבַּע
Jer. 44, 17. ונשבע־לחם
1 *impf. pl.* נִשְׂבְּעָה
Ps. 65, 5. נשבעה בטוב ביתך
2 *impf. pl.:* תִּשְׂבְּעוּ־
Ex. 16, 12. ובבקר תשבעו־לחם
2 *impf. pl.:* תִּשְׂבְּעוּ *p.*
Lev. 26, 26. ואכלתם ולא תשבעו
Job. 19, 22. ומבשרי לא תשבעו
3 *impf. pl.:* יִשְׂבְּעוּ
Job. 27, 14. וצאצאיו לא ישבעו־לחם
Ps. 17, 14. ישבעו בנים
Ps. 59, 16. אם־לא ישבעו וילינו
Ps. 104, 16. ישבעו עצי ו״י
Prv. 5, 10. פן־ישבעו זרים כחך
3 *impf. pl.:* יִשְׂבְּעוּ *p.*
Ps. 37, 19. ובימי רעבון ישבעו
Prv. 1, 31. וממעצתיהם ישבעו
Jer. 31, 14. ועמי את־טובי ישבעו
Jer. 50, 10. כל־שוללה ישבעו
Hos. 4, 10. ואכלו ולא ישבעו
Am. 4, 8. לשתות מים ולא ישבעו
3 *impf. pl.:* וְיִשְׂבְּעוּ *p.*
Ps. 22, 27. יאכלו ענוים וישבעו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂבְּעוּ
Neh. 9, 25. וישבעו וישמינו
Ps. 78, 29. ויאכלו וישבעו מאד
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂבְּעוּ *p.*
Hos. 13, 6. כמרעיתם וישבעו
3 *impf. pl.:* יִשְׂבְּעוּן
Ps. 104, 28. תפתח ידך ישבעון טוב
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׂבַּעְנָה
Prv. 27, 20. ואבדה לא תשבענה
Prv. 27, 20. ועיני האדם לא תשבענה
Prv. 30, 15. שלוש הנה לא תשבענה

Pi-el: שִׂבַּע
impt. c. suff.: שַׂבְּעֵנוּ
Ps. 90, 14. שבענו בבקר חסדך
3 *impf. pl.:* יְשַׂבְּעוּ *p.*
Ez. 7, 19. נפשם לא ישבעו

Hif-il: הַשְׂבִּיעַ 3 *perf.*
Ps. 107, 9. השביע נפש שקקה
3 *perf.:* וְהִשְׂבִּיעַ
Jes. 58, 11. והשביע בצחצחות נפשך
3 *perf. c. s.:* הִשְׂבִּיעֵנִי
Thr. 3, 15. השביעני במרורים
2 *perf.:* הִשְׂבַּעְתָּ
Ez. 27, 33. השבעת עמים רבים
1 *perf.:* וְהִשְׂבַּעְתִּי
Ez. 32, 4. והשבעתי ממך
part. masc.: וּמַשְׂבִּיעַ *sg.*
Ps. 145, 16. ומשביע לכל־חי רצון
part. masc.: הַמַּשְׂבִּיעַ *sg.*
Ps. 103, 5. המשביע בטוב עדיך
inf. constr.: לְהַשְׂבִּיעַ
Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה
1 *imperf.:* אַשְׂבִּיעַ
Ps. 132, 15. אביוניה אשביע לחם
1 *imperf.:* וַאֲשַׂבְּעֵם
Jer. 5, 7. ואשבע אותם וינאפו
1 *impf. c. s.:* אַשְׂבִּיעֵךְ
Ps. 81, 17. ומצור דבש אשביעך
1 *impf. c. s.:* אַשְׂבִּיעֲךָ
Ps. 91, 16. ארך ימים אשביעהו
2 *imperf.:* תַּשְׂבִּיעַ
Jes. 58, 10. ונפש נענה תשביע
3 *impf. c. s.:* יַשְׂבִּיעֵנִי
Job. 9, 18. כי ישבעני ממררים
3 *impf. c. s.:* יַשְׂבִּיעֵךְ
Ps. 147, 14. חלב חטים ישביעך
3 *impf. c. s.:* יַשְׂבִּיעֵם
Ps. 105, 40. ולחם שמים ישביעם

שָׂבֵעַ

ע״ו, ולסיון שָׂבֵעַ, וסלקני שְׂבֵעָה. מוכנו כעל־עקרת ונפע מפליף ומוסיף ומשוקק [ושָׂטע, נעוֹטעטינע], וע״כ נהשלוף ספעל, ל״פ שנע רגון, שנע רוגו, שנע יניס וכדומה, ונקרנוס מעלמו.

adj. m. (c. שְׂבַע, f. שְׂבֵעָה), satur, satiatus, saturatus, proprie: abundans, superfluens. LXX. *πλήρης, ἐν πλησμονῇ ὤν*.

adj. masc.: וָשָׂבֵעַ
Gn. 25, 8. בשיבה טובה זקן ושבע
Prv. 19, 23. ושבע ילין בל־יפקד רע
adj. m. constr.: שְׂבַע
Dt. 33, 23. נפתלי שבע רצון
2 Chr. 29, 28. שבע ימים עשר וכבוד
Job. 10, 15. שבע קלון וראה עניי
adj. m. constr.: וּשְׂבַע
Gn. 35, 29. זקן ושבע ימים
Job. 14, 1. קצר ימים ושבע־רגז
Job. 42, 17. זקן ושבע ימים
adj. m. pl.: שְׂבֵעִים
1 Sam. 2, 5. שבעים בלחם נשכרו
adj. fem.: שְׂבֵעָה *sg.*
Prv. 27, 7. נפש שבעה תבוס נפת

שָׂבַע

ע״ו, והוא המופעני, להסמיכת עקרת ושפעה ויתר ומלות [וָשָׂטעינוגן, פֿיל-לע], ויתרנוס שׂוּבַע, שְׂבָעָא נדומה לו.

n. m. abstr., saturitas, satietas, abundantia, copia, targ. שׂוּבַע, שְׂבָעָא. LXX. *πλησμονή*.

Ps. 16, 11. שבע שמחות את־פניך
לָשָׂבַע
Ex. 16, 3. באכלנו לחם לשבע
Lev. 25, 19. ואכלתם לשבע
Lev. 26, 5. לחמכם לשבע
Ps. 78, 25. שלח להם לשבע
לָשָׂבַע
Prv. 13, 25. צדיק אכל לשבע נפשו
cum suff.: שָׂבְעֲךָ
Dt. 23, 25. כנפשך שבעך

שָׂבְעָה

ע״כ, נמוכן של שוכע, וכפי הכולפה הוא המקור.

n. f. inf., saturatio, satietas. LXX. *πλησμονή*.

cum suff.: שָׂבְעָת
Ez. 16, 49. גאון שבעת־לחם

שָׂבְעָה

ע״כ, נדמיון של שוכע, והוא המקור.

n. f. inf., id. quod שִׂבְעָה. LXX. *πλησμονή*.

Jes. 56, 11. לא ידעו שבעה
לָשָׂבְעָה
Jes. 23, 18. לאכל לשבעה
Jes. 55, 2. ויגיעכם בלוא לשבעה
Ez. 39, 19. ואכלתם־חלב לשבעה
Hag. 1, 6. ואין־לשבעה
מִשָּׂבְעָה
Ruth 2, 18. הותרת משבעה
cum suff.: שָׂבְעָתֵךְ
Ez. 16, 28. מבלתי שבעתך ותזנים

שָׂבַע

ע״ו, ע״י רָעֵב, צָמָא, ומוכנו שוכע.

n. m. (ad s. f. רָעֵב, צָמָא), satietas, saturatio. LXX. *εὐθηνία, πλησμονή*.

Gn. 41, 29. שבע גדול בכל־ארץ
Prv. 3, 10. וימלאו אסמיך שבע
הַשָּׂבַע
Gn. 41, 30. ונשכח כל־השבע
Gn. 41, 31. ולא־יודע השבע
Gn. 41, 34. 47. בשבע שני השבע
Gn. 41, 53. ותכלינה שבע שני השבע
וְהַשָּׂבַע
Eccl. 5, 11. והשבע לעשיר

שָׂבֵן

ע״כ ול״ע נקל, ומוכנו סריגה ועכינה קדירה ועכול [פֿלעכטען, קניטשען]

Digitized by Google

כתצר נתפת שבב תוכן התעל נעדכי ונסורי, וכי הוא לד"ק ג"כ היסוד של שָׁבַב לעיל. והקרן שֹׁ־בֶ־ץ, שכתבת לדעתי לשל צֶ־בֶת, צִ־יֵת כתרמי, אֶ־פֶד, צֶ־פֶד, פֵּד, בֵּד, וכשרק פס הוא לשוכית, והשווי נשפתי מעכב ככר פרשתי. הכנד שֶׁבֶץ לחוג וסרוג נסרוגים, מעשה רשת ושכסה ושניסה, והשעוליי שלו שָׁבֵץ. הקדמונים נתכו לשרש ענין שנון, הגתון סעדיה פֵּיוטי תרגמו בתרגומו על התורה [ושכנית] תעיין בעדכי, ווה לדעת לתן-עורף רקיעה כדמות נורת מעגע מרוכע, עשוי בתוך השגול, ולדעת רד"ק עכיכו רקמה עשויה עניים עיניס, ולדעת יונתן עכיכו רקוס כמין גומות השעויות בתכשיטי והכ, למושב קניעת לתניס עוכות ומרגליות, ולדעת המתרגם עכיכו גליפה בדבר, כי הפעיקו בפעל רָבַץ, שעכיכו קריקה ועשות גלופים גלופיס, לשכ מתכו רַבֵּץ מסמר לגלוף, ולדעת יעקיס די ערקכי תקת הסס שכן, עכין שכילה בעכין קמיעה, לומר קמיעת התועין ע"י לריגה, וכעין גומות גומות ונלעו רמח, לולם המפרשים הילה לח דקדקו ניסוד.

v. comp. tr. in conj. Qal inus., nectere, plectere, syr. שְׁבֵץ (miscere, plectere), arab. *s'abaza* V. commistum, complicatum esse, cogn. שָׁ־בַ־ס (שְׁבַס), צֶ־בֶת (צִ־יֵת), צֶ־פֶד, צֵ־פֶד, בֵּד, פֵּד. *Pi.* שִׁבֵּץ, texere, de textura tessellata s. ocellata (würfelig, zellenförmig) linteorum alborum, ita ut singuli ocelli palis gemmarum sint consimiles, uti *Ibn-Ezra* bene explicat illud *Saadiae:* כיתמאן תיץ, pro quo Arabs vulgaris: مُبَصَّنَة مُرَشَّاة. *Pu.*, interjectum esse, de gemmis. LXX. *περικαλύπτειν, κόσυμβος; Pu. περικεκαλυμμένον εἶναι.* Incert. *συσφίγγειν.* Inc. *συσφραγίζειν.*

Pi-el: שִׁבֵּץ

2 *perf.:* וְשִׁבַּצְתָּ

Ex. 28, 39. ושבצת התכת שש

Pu-al: שֻׁבַּץ

prt. m. pl.: מְשֻׁבָּצִים

Ex. 28, 20. משבצים זהב יהיו

שֶׁבֶץ

ס"ו, ומוכנו נלגלל הקוסים ועכוף לעת ע"י עכוב [שוויכדעל], והמתרג' תרגם נכלל רְתִיחָא, ולתן-נכלל פרשו עיון, כפרוש הפעל שלל סעליס פיוטי, ופרושכו קניכ.

n. m., perturbatio, confusio animi, horror, vertigo, Targ. רְתִיחָא. LXX. *σκότος δεινόν.* A. S. Th. *σύσφιγξις.* Al. *κόσυμβος.*

דַּשְׁבֵּץ

2 Sam. 1, 9. כי אחזני השבץ

תַּשְׁבֵּץ

ס"ו, ע"י יקר ותנוולד, ולת הנקניי של תשקל וה ילוע ל"ש תַּרְהֵמָה, תַּרְעֵלָה, וכ"ע ונגזרת שנור ג"כ סוכרי, ל"ש תַּרְבֵּץ הוצע וכלוחס. מוכנו תין שם ולן תשוכן, וכתכת תשבוץ, הענוים ממנו, לו שנכיכו תופעני, לומר שנון. *n. m.* (ad s. f. תַּרְבֵּץ gemar., formae perrarae, cujus fem., velut תַּרְעֵלָה, תַּרְהֵמָה, crebrius est), textura ocellata s. scutellata. Targ. פְּחוּטָא מְרַמְּצָא. LXX. *χιτὼν κοσύμβωτος.* A. S. *σύσφιγκτον.*

Ex. 28, 4. וכתנת תשבץ

מִשְׁבֶּצֶת

ג"כ, ומוכנו כמעט כמו תשבץ, וכלכן ג"כ מסרוג תכניס עוכות ותקוען וקניעון.

n. f., vestis ocellata (gewürfelt); deinde funda sive pala, cui gemmae interseruntur. LXX. *ἐμπλόκιον, κροσσωτόν, ἀσπίς, ἀσπιδίσκη.* A. *σφιγκτήρ.* Al. *συσφιγκτήρ, συσφίγκτης.* Inc. *ἐμπλόκιον.*

constr. pl.: מִשְׁבְּצוֹת

Ex. 28, 11. משבצות זהב תעשה

Ex. 28, 13. ועשית משבצת זהב

Ex. 39, 6. מסבת משבצת זהב

Ex. 39, 13. מוסבת משבצת זהב

Ex. 39, 16. שתי משבצת זהב

pl. abs.: דַּמִּשְׁבְּצוֹת

Ex. 28, 14. העבתת על־המשבצת

Ex. 28, 25. תתן על־שתי המשבצות

constr. pl.: מִמִּשְׁבְּצוֹת

Ps. 45, 14. ממשבצות זהב לברושה

שָׁבַק

פעל כולד לרמי, והעתיד כתכוס יִשְׁבַּק לו יִשְׁבָּק. פתרוכו כתתוח כפי הכללים לי פתוח וכדילה וריקוק מדבר, ומוסף לק"כ עוכה וכדקות כעיפה ומלוע [לשמסתן], סירס וכעיפת דבר והשלכה והכיחה כמקומו [טוריק-] וכדומה, והלוך המכוון כמו כן לשל עוב. קרן הפרש שֹׁ־בַ־ק, ודומה לו פרש על שֹׁ־בַ־ס, בַּב וכדומה, והפעולי אֶשְׁתַּבַּק. כתרגום ג"כ כמוכן סלק וכתש עון וכפור, לו כמוכן סכ"ק, לכן השמות שְׁבוּק הכתוב תם, שְׁבִיקָה סליחת עון, וכן שְׁבִיקוּ, וכמרכם רבה מַשְׁבֶּקֶת ככוי לגרוסה ועווכה מכעלה, שָׁבַק תרגום ככוי לסעיף וכד, ע"ל כעוב כעכיי. עי' כלוף הפרשים.

v. comp. tr. aram. (impf. targ. יִשְׁבָּק, יִשְׁבַּק), sinere, relinquere, rad. בָּק, אֶ־בַ־ק (eadem significationis propagatione, quae in v. עָזַב conspicua est). *Itpe.* אִשְׁתַּבַּק. Targ. etiam de remissione peccatorum (שְׁבִיקָה, שְׁבוּק), vel debitorum, veluti vectigalium (שְׁבוּק). LXX. *ἐᾶν, ὑπολείπειν, ἀφιέναι.*

inf. constr.: לְמִשְׁבָּק

Dan. 4, 23. למשבק עקר שרשוהי

impt. pl.: שִׁבְקוּ

Dan. 4, 12. 20. שרשוהי בארעא שבקו

Itpe-el: אִשְׁתַּבַּק

3 *impf. fem.:* תִּשְׁתַּבַּק

Dan. 2, 44. לעם אחרן לא תשתבק

שָׁבַר

ס"כ, והעתיד יִשְׁבֹּר. מוכנו פריקה ופקיעה [נעריכעלען], כי הקרן שָׁ־בַ־ר, ודומה לו פַּר [אֶ־פַ־ר, עֶ־פַ־ר, חַ־פַ־ר], בֶּר, בַּר, שנכולם הענין שקיעה ושכילה. ונשמר מעניית וכוע, מעט, קצת, לו מעיניפה ושסוע קיות רעות. ונהשלכה על כעיפה והענינה, על מלשון הנמשך ע' לווי, על פרוק והכוס לעניים, על קעיכה וגוילה ויעול, על שמילה והכיחה, וכדומה מן השלכה. הכעבל הפעולי, ונלרך מפעיכה הכעבלה, ומהכוס לעניים וסנוע, וג"כ מכלעות וכפנעות וכשמוק, ועול הרגה. הכנד קווק של קל, לויר שניכה עד למשל [נעעטערן], ל"מ מעבור מלעיות והכוס שניס ומשמד לגילים וכהכוך מעיות. הכוסף השְׁבִיר, פעיקת הרקס ולדת, ע"י שבור מכעול הרקס מהילד, ולדת ע"י שבור מכעול הרקס מהילד, ולעת הפרשים הכללה לת דקדקו ניסוד.

v. comp. tr. in conj. Qal inus., nectere, plectere, syr. שְׁבֵץ (miscere, plectere), arab. *s'abaza* V. commistum, complicatum esse, cogn. שָׁ־בַ־ס (שְׁבַס), צֶ־בֶת (צִ־יֵת), צֶ־פֶד, צֵ־פֶד, בֵּד, פֵּד. *Pi.* שִׁבֵּץ, texere, de textura tessellata s. ocellata (würfelig, zellenförmig) linteorum alborum, ita ut singuli ocelli palis gemmarum sint consimiles, uti *Ibn-Ezra* bene explicat illud *Saadiae:* כיתמאן תיץ, pro quo Arabs vulgaris: مُبَصَّنَة مُرَشَّاة. *Pu.*, interjectum esse, de gemmis. LXX. *περικαλύπτειν, κόσυμβος; Pu. περικεκαλυμμένον εἶναι.* Incert. *συσφίγγειν.* Inc. *συσφραγίζειν.*

Pi-el: שִׁבֵּץ

2 *perf.:* וְשִׁבַּצְתָּ

Ex. 28, 39. ושבצת הכתנת שש

Pu-al: שֻׁבַּץ

prt. m. pl.: מְשֻׁבָּצִים

Ex. 28, 20. משבצים זהב יהיו

שָׁבָץ

ס"ו, ומוכנו נלגלל הקוסים ועכוף לעת ע"י עכוב [שוויכדעל], והמתרג' תרגם נכלל רְתִיחָא, ולתן-נכלל פרשו עיון, כפרוש הפעל שלל סעליס פיוטי, ופרושכו קניכ.

n. m., perturbatio, confusio animi, horror, vertigo, Targ. רְתִיחָא. LXX. *σκότος δεινόν.* A. S. Th. *σύσφιγξις.* Al. *κόσυμβος.*

דַּשְׁבֵּץ

2 Sam. 1, 9. כי אחזני השבץ

תַּשְׁבֵּץ

ס"ו, ע"י יקר ותנוולד, ולת הנקניי של תשקל וה ילוע ל"ש תַּרְהֵמָה, תַּרְעֵלָה, וכ"ע ונגזרת שנור ג"כ סוכרי, ל"ש תַּרְבֵּץ הוצע וכלוחס. מוכנו תין שם ולן תשוכן, וכתכת תשבוץ, הענוים ממנו, לו שנכיכו תופעני, לומר שנון. *n. m.* (ad s. f. תַּרְבֵּץ gemar., formae perrarae, cujus fem., velut תַּרְעֵלָה, תַּרְהֵמָה, crebrius est), textura ocellata s. scutellata. Targ. פְּחוּטָא מְרַמְּצָא. LXX. *χιτὼν κοσύμβωτος.* A. S. *σύσφιγκτον.*

Ex. 28, 4. וכתנת תשבץ

שבר זרוע רשע Ps. 10, 15.

impt. sg. c. s.: שָׁבְרֵם

ומשנה שברון שברם Jer. 17, 18.

1 *imperf.:* אֶשְׁבֹּר

ככה אשבר Jer. 19, 11.

אשבר את־על מלך Jer. 28, 4.

ככה אשבר את־על Jer. 28, 11.

אשבר עלו Jer. 30, 8.

ומלחמה אשבר Hos. 2, 20.

אשבר מטהו מעליך Nah. 1, 13.

1 *imperf.:* וְאֶשְׁבֹּר

ואשבר מטה עלכם Lev. 26, 13.

ואשבר עליו חקי Job. 38, 10.

3 *imperf.:* יִשְׁבֹּר

קנה רצוץ לא ישבור Jes. 42, 3.

ישבר את־כלי חיוצר Jer. 19, 11.

3 *imprf. c. s.:* וַיִּשְׁבְּרֶהָ

וישברהו וימתהו 1 Reg. 13, 26.

ירמיה הנביא וישברהו Jer. 28, 10.

3 *impf. fem.:* תִּשְׁבָּרֶ֫ *s. M.*

ולשון רכה תשבר־גרם Prv. 25, 15.

2 *impf. pl.:* תִּשְׁבְּרוּ *s. M.*

ועצם לא־תשברו־בו Ex. 12, 46.

2 *impf. pl.:* תִּשְׁבְּרוּ *p.*

ואתו תשברו Lev. 11, 33.

3 *impf. pl.:* יִשְׁבְּרוּ, ־רוּ־

ועצם לא ישברו־בו Num. 9, 12.

ישברו פראים צמאם Ps. 104, 11.

3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁבְּרוּ

וישברו חכדים Jud. 7, 20.

3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׁבְּרוּהוּ

פתבני ישברוהו Dan. 11, 26.

Nif-al: נִשְׁבַּר 3 *perf.*

נשבר אר־נשבה Ex. 22, 9.

נשבר שבט מכך Jes. 14, 29.

נשבר לבי בקרבי Jer. 23, 9.

נשבר מטה־עז Jer. 48, 17.

3 *perf.:* נִשְׁבָּר *p.*

הפח נשבר Ps. 124, 7.

3 *perf.:* וְנִשְׁבַּר

ונשבר אר־מת Ex. 22, 13.

3 *perf. fem.:* נִשְׁבְּרָה

נשברה קרית־תהו Jes. 24, 10.

שבר גדול נשברה Jer. 14, 17.

נשברה מואב Jer. 48, 4.

נשברה דלתות העמים Ez. 26, 2.

נשברה הקרן הגדלה Dan. 8, 8.

3 *perf. fem.:* נִשְׁבָּרָה *p.*

אחת מהנה לא נשברה Ps. 34, 21.

וזרעו נשברה Jer. 48, 25.

1 *perf.:* נִשְׁבַּרְתִּי

נשברתי את־לבם Ez. 6, 9.

3 *perf. pl.:* נִשְׁבְּרוּ

נשברו לפני־י־י 2 Chr. 14, 12.

נשברו כל־מאהביך Jer. 22, 20.

נשברו בריחיה Jer. 51, 30.

3 *perf. pl.:* נִשְׁבָּרָה *Q're.*

כי־נשברה אניות 1 Reg. 22, 49.

3 *perf. pl.:* וְנִשְׁבְּרוּ

ונשברו חמניכם Ez. 6, 4.

ונשברו ונשבתו גלוליכם Ez. 6, 6.

ונשברו כל־עזריה Ez. 30, 8.

3 *perf. pl.:* וְנִשְׁבָּרוּ *p.*

ונפלו ונשברו Jes. 8, 16.

וכשלו אחור ונשברו Jes. 28, 13.

part. masc.: נִשְׁבָּר

לב־נשבר ונדכה Ps. 51, 19.

part. pl.: נִשְׁבָּרִים

בארת נשברים Jer. 2, 13.

prt. pl. constr.: לִנְשִׁבְרֵי

קרוב י־י לנשברי־לב Ps. 34, 19.

לחבש לנשברי־לב Jes. 61, 1.

ולדעת כל"ק גויר מעבר לקמן, ופעולי שלו הִשְׁתַּבֵּר, מכעכות ובדכקות הלכ. כתרגום חִבֵּר מעלהו.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁבַּר), confringere, contundere; dilacerare, de feris; vulnerare, de afflictionibus animi; abscindere, de finium descriptione; sedare sitim (*frangere*), et in universum vi perdendi, destruendi et cum violentia adoriendi. *Pi.* intens., conquassare, comminuere. *Hi.* facere, ut quid perfringat, velut dentes gingivam, foetus uterum (cf. מַשְׁבֵּר). *Ho.*, contristatum, dolore vehementi afflictum, excruciatum esse. Hoc v. pertinet ad copiosam gentem verborum *forandi*, quorum et radix et composita, uti supra indicatum reperis, multimodis variant. LXX. *συντρίβειν, λεπτύνειν, θλίβειν, ἀπολλύναι, σκοτίζειν, πτῶμα; Ni. συντριβή; Hi. προσδοκίαν διδόναι* (הַשְׁבִּיר).

3 *perf.:* שָׁבַר

ולא שבר את־החמור 1 Reg. 13, 28.

שבר ר"י מטה רשעים Jes. 14, 5.

3 *perf.:* שָׁבֶר *p.*

מטה־לחם שבר Ps. 105, 16.

3 *perf. c. s.:* שָׁבָרָךְ

רוח הקדים שברך Ez. 27, 26.

3 *perf. c. s.:* וְשָׁבָרָהּ

ושברה כשבר נבל Jes. 30, 14.

3 *perf. fem.:* שָׁבְרָה

חרפה שברה לבי Ps. 69, 21.

2 *perf:* שָׁבַרְתָּ *p.*

מוטת עץ שברת Jer. 28, 13.

2 *perf.:* וְשָׁבַרְתָּ

ושברת הבקבק Jer. 19, 10.

1 *perf.:* שָׁבַרְתִּי

שברתי עלך Jer. 2, 20.

שברתי את־על מלך Jer. 28, 2.

כי־שברתי את־מואב Jer. 48, 38.

מלך־מצרים שברתי Ez. 30, 21.

1 *perf.:* וְשָׁבַרְתִּי

ושברתי את־גאון עזכם Lev. 26, 19.

ושברתי לכם מטה־לחם Ez. 5, 16.

ושברתי לה מטה־לחם Ez. 14, 13.

ושברתי את־זרעתיו Ez. 30, 22.

ושברתי את־זרעות Ez. 30, 24.

ושברתי את־קשת ישראל Hos. 1, 5.

ושברתי ברית דמשק Am. 1, 5.

3 *perf. pl.:* שָׁבְרוּ

יחדו שברו על Jer. 5, 5.

part. masc.: שֹׁבֵר *sg.*

שבר ארזים Ps. 29, 5.

הנני שבר את־קשת Jer. 49, 35.

הנני שבר מטה־לחם Ez. 4, 16.

part. pass.: שָׁבוּר

עורת או שבור Lev. 22, 22.

part. pl. constr.: לִשְׁבוּרֵי

הרופא לשבורי לב Ps. 147, 3.

inf. constr.: שְׁבוֹר

אחרי שבור חניה Jer. 28, 12.

inf. constr.: לִשְׁבֹּר

ויגשו לשבר הדלת Gn. 19, 9.

לשבר אשור בארצי Jes. 14, 25.

לשבר בחורי Thr. 1, 15.

inf. c. suff.: בִּשְׁבָרִי

בשברי לכם מטה־לחם Lev. 26, 26.

בשברי־שם את־מטות Ez. 30, 18.

בשברי את־מטות עלם Ez. 34, 27.

impt. sg.: שְׁבֹר

Digitized by Google

part. fem.: נִשְׁבָּרָה *sg.*
Ps. 51, 19. רוח נשברה
part. fem.: נִשְׁבֶּרֶת *sg.*
Ez. 27, 34. עת נשברת מימים
part. fem.: הַנִּשְׁבָּרֶת *sg.*
Ez. 30, 22. ואדה הנשברת
part. fem.: וְהַנִּשְׁבֶּרֶת *sg.*
Dan. 8, 22. הנשברת ותעמדנה
Zach. 11, 16. הנשברת לא ירפא
part. fem.: וְלַנִּשְׁבֶּרֶת *sg.*
Ez. 34, 4. ולנשברת לא חבשתם
Ez. 34, 16. ולנשברת אחבש
inf. constr.: לְהִשָּׁבֵר
Jon. 1, 4. האניה חשבה להשבר
2 imperf.: תִּשָּׁבֵר
Ez. 29, 7. והשענם עליך תשבר
2 imperf.: תִּשָּׁבֵר
Ez. 32, 28. בתוך ערלים תשבר
3 imperf.: יִשָּׁבֵר
Lev. 6, 21. אשר תבשל־בו ישבר
Lev. 15, 12. וכל־כלי־חרש אשר־יגע־בו חרש ישבר
Prv. 6, 15. פתע ישבר
Dan. 8, 25. ובאפס יד ישבר
3 imperf.: וַיִּשָּׁבֵר
Jer. 50, 23. איך נגדע וישבר
3 impf. fem.: תִּשָּׁבֵר
Job. 31, 22. וזרועי מקנה תשבר
Dan. 11, 4. ונעמדו חשבר מלכותו
3 impf. f.: וְתִשָּׁבֵר *s. M.*
Eccl. 12, 6. תשבר כד על־המבוע
3 impf. fem.: וַתִּשָּׁבֵר
1 Sam. 4, 18. ותשבר מפרקתו וימת
Job. 24, 20. ותשבר כעץ עולה
Jer. 51, 8. עולה בבל ותשבר
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁבְרוּ *p.*
Dan. 11, 22. ושטף מלפניו וישברו
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁבְרוּ
2 Chr. 20, 37. וישברו אניות
3 impf. pl. f.: תִּשָּׁבַרְנָה
Ps. 37, 15. וקשתותם תשברנה
Ps. 37, 17. זרעות רשעים תשברנה
Jes. 27, 11. ניבש קצירה תשברנה
3 impf. pl. f.: וַתִּשָּׁבַרְנָה
Ez. 31, 12. ותשברה פראתיו
Pi-el: שִׁבֵּר *3 perf.*
Ex. 9, 25. ואת־כל־עץ השדה שבר
3 perf.: שִׁבֵּר
2 Chr. 34, 4. והמכמרות שבר והדק
Ps. 76, 4. שמה שבר רשפי־קשת
Ps. 107, 16. כי־שבר דלתות נחשת
Jes. 21, 9. שבר לארץ
Thr. 3, 4. שבר עצמותי
3 perf.: וְשִׁבֵּר
2 Rg. 18, 4. 23, 14. ושבר את־המצבת
Jer. 43, 13. ושבר את־מצבות
Thr. 2, 9. אבד ושבר בריחיה
2 perf.: שִׁבַּרְתָּ
Ex. 34, 1. הראשנים אשר שברת
Dt. 10, 2. אשר שברת ושמתם בארון
Ps. 3, 8. שני רשעים שברת
Ps. 74, 13. שברת ראשי תנינים
3 perf. pl.: שִׁבְּרוּ
2 Reg. 11, 18. צלמיו שברו היטב
2 Reg. 25, 13. בבית י׳ שברו
Jer. 52, 17. שברו כשדים וישאו
3 perf. pl.: שִׁבְּרוּ *p.*
2 Chr. 23, 17. את־צלמיו שברו
2 perf. pl.: וְשִׁבַּרְתֶּם
Dt. 12, 3. ושברתם את־מצבתם
part. masc.: וּמְשַׁבֵּר *sg.*
1 Reg. 19, 11. ומשבר סלעים
inf. constr.: וְלַשֶּׁבֶר

Ex. 23, 24. ושבר תשבר מצבתיהם
1 imperf.: אֶשָּׁבֵר
Jes. 45, 2. דלתות נחושה אשבר
1 imperf.: וְאֲשַׁבְּרָה
Job. 29, 17. ואשברה מתלעות עול
1 imperf.: וְאֲשַׁבְּרֵם
Dt. 9, 17. ואשברם לעיניכם
2 imperf.: תְּשַׁבֵּר
Ex. 23, 24. ושבר תשבר מצבתיהם
Ps. 48, 8. תשבר אניות תרשיש
3 imperf.: יְשַׁבֵּר
Ps. 46, 10. קשת ישבר
Jes. 38, 13. כן ישבר כל־עצמותי
3 imperf.: וַיְשַׁבֵּר
Ex. 32, 19. וישבר אתם תחת ההר
2 Chr. 14, 2. וישבר את־המצבות
Ps. 29, 5. וישבר י׳ את־ארזי
Ps. 105, 33. וישבר עץ גבולם
Dan. 8, 7. וישבר את־שתי קרניו
2 impf. pl: תְּשַׁבְּרוּ *p.*
Dt. 7, 5. ומצבתם תשברו
2 impf. pl.: תְּשַׁבְּרוּן *p.*
Ex. 34, 13. ואת־מצבתם תשברון
3 impf. pl.: וַיְשַׁבְּרוּ
2 Chr. 31, 1. וישברו המצבות
Hif-il: הַשְׁבִּיר
1 imperf.: אַשְׁבִּיר
Jes. 66, 9. האני אשביר ולא אוליד
Hof-al: הָשְׁבַּר
1 perf.: הָשְׁבַּרְתִּי *p.*
Jer. 8, 21. על־שבר בת־עמי השברתי
שֶׁבֶר
ע״ו [וג׳ פעמים שֶׁבֶר], ונכנוי שִׁבְרִי, ויוכנו שכיח ופרוק והלקה ופכילה [כרוך], ד״מ מקרן קומה ומצנוב לכנר, וכמוכן כוקני שכר כוף, ושכר עם ומעלכה, ונהשאל השמד והכרת וקן, לו קפח ורעש, וג״כ כמוכן פקרון ופעבוט קלוס, ובפקרון הלקרון כלכן הכנוי כקנון. נקכמת הלקלוק שֶׁבֶר כנוי לקרק, לקוח מקכמי לקלוק לשון ישמעאל, כלשר הודיע לכן־עזרא כספרו לקוח ע׳ ע״ב, מלוכים ק׳ ע״ב. נקרגוס חֶבֶר, חֶבֶר מצלמו.
n. m. (ter שֶׁבֶר, c. s. שִׁבְרִי), confractio, fractura, targ. חֶבֶר, חֶבֶר, de fractura pedis aut manus, de unaquaque ingenti calamitate, clade atque excidio, de fractione h. e. solutione rei quaestionisve cujuspiam difficilis. LXX. *συντριβή, σύντριμμα, συντριμμός, ταλαιπωρία, αἰχμαλωσία, πτῶμα.*

שֶׁבֶר
Am. 6, 6. ולא נחלו על־שבר יוסף
כְּשֶׁבֶר
Jes. 30, 14. ושברה כשבר נבל
וּמִשֶּׁבֶר
Jes. 65, 14. ומשבר רוח תיללו
שֶׁבֶר
Lev. 21, 19. שבר רגל או שבר יד
Lev. 24, 20 שבר תחת שבר
Prv. 15, 4. וסלף בה שבר ברוח
Prv. 16, 18. לפני־שבר גאון
Prv. 18, 12. לפני־שבר יגבה לב־איש
Jes. 15, 5. זעקת־שבר יעוררו
Jes. 30, 26. את־שבר עמו
Jer. 4, 20. שבר על־שבר נקרא
Jer. 6, 14. 8, 11. את־שבר בת־עמי
Jer. 8, 21. על־שבר בת־עמי השברתי
Jer. 14, 17. כי שבר גדול נשברה
Thr. 2, 11. שבר בת־עמי
Thr. 3, 48. על־שבר בת־עמי

p.
Prv. 17, 19. מבקש־שבר
וְשֶׁבֶר
Jes. 1, 28. ושבר פשעים
Jer. 4, 6. 6, 1. 48, 3. 50, 22. 51, 54. ושבר גדול
Zeph. 1, 10. ושבר גדול מהגבעות
וָשֶׁבֶר
Jes. 59, 7. שד ושבר במסלותם
Jes. 60, 18. שד ושבר בגבוליך
וְהַשֶּׁבֶר
Jes. 51, 19. השד והשבר
p.
Thr. 3, 47. השאת והשבר
בְּשֶׁבֶר
Thr. 4, 10. בשבר בת־עמי
cum suff.: שִׁבְרִי
Jer. 10, 19. אוי־לי על־שברי
cum suff.: שִׁבְרֵךְ
Ez. 32, 9. בהביאי שברך בגוים
cum suff.: שִׁבְרֵךְ
Jer. 30, 15. מה־חזעק על־שברך
Thr. 2, 13. כי־גדול כים שברך
cum suff.: לְשִׁבְרֵךְ *p.*
Nah. 3, 19. אין כהה לשברך
cum suff.: לְשִׁבְרֵךְ
Jer. 30, 12. אנוש לשברך
cum suff.: שִׁבְרוֹ
Jud. 7, 15. החלום ואת־שברו
cum suff.: שִׁבְרָהּ
Jes. 30, 13. לפתע יבוא שברה
pl.: הַשְׁבָרִים
Jos. 7, 5. עד־השברים ויכום במורד
pl.: מִשְׁבָּרִים
Job. 41, 17. משברים יתחטאו
pl. c. suff.: שִׁבְרֶיהָ
Ps. 60, 4. רפה שבריה כי־מטה
שִׁבָּרוֹן
ע״ו, והסמך שִׁבְרוֹן, ופקרוכו כמעט כמו שבר, נהשלמה גם על השמד ולפנין, ונכנון מתכים השלמה. נקרגוס חֲבִירוּ מצלמו, תמור פקד ולימה נעבר, וכן סם חֲבִירוּ, חַבּוּר, ובלקלוק חֲבִיר כנוי נגיכה מה, לולי ע״ב שהיא מפסקת מעט.
n. m. (c. שִׁבְרוֹן), fractio, veluti lumborum, afflictio vehemens, excidium s. pernicies, targ. חֲבִירוּ, חַבּוּר. LXX. *συντριβή, σύντριμμα.*
Jer. 17, 18. ומשנה שברון שברם
constr.: בִּשְׁבָרוֹן
Ez. 21, 11. האנח בשברון מתנים
מַשְׁבֵּר
ע״ו, והסמך מִשְׁבַּר, ופקרוכו מקום שכיח הכקס ופתיקתו [מוטעכמוכ], ולפ כלשר קצר דוד קמני ע״ם שנר לפס היולדת וקבלים. ולפשר שסוף כנוי לקנכים, כלשר קצרו כנים, והמקרגם הפעיק לכנים עם מַחְבֵּר, וזס נכון.
n. m. (c. מִשְׁבַּר), matrix s. os matricis, locus, per quem foetus perrumpit vel quem foetus frangit et aperit, sec. alios: sella parturientium (Targ. מַחְבֵּר = אָבְנַיִם). LXX. *ὠδῖνες.*
2 Rg. 19, 3. כי־באו בנים עד־משבר
Jes. 37, 3. כי־באו בנים עד־משבר
constr.: בְּמִשְׁבָּר
Hos. 13, 13. לא־יעמד במשבר בנים
מִשְׁבָּר
ע״ו, וסמך מכנוי מִשְׁבָּרִי, ופתיכוכו שכיח גלי ים כועפס [נרעבמר, ון נרעבמנדע וועלנען], וכנדל ין נל, שמכווכו סמס, שנלתי יכו כדנר וכשנרו. נקרגוס מִחְבָּר מצלמו, וכן נלכן שס תנירי ימס כמוכן וס.
n. m. (c. pl. מִשְׁבְּרֵי), fractio, spec. aquae, h. e. unda s. fluctus se frangens (div. a גָּל, unda se sine allisione leniter provolvens), de undis tumultuantibus, strepentibus et ad scopulos aut litus cum fragore appellentibus, targ. מִחְבָּר. LXX. *συντριβή, μετεωρισμός*; pl. *συντριμμός.* S. *καταιγίδες.*
pl. constr.: מִשְׁבְּרֵי
2 Sam. 22, 5. כי אפפני משברי־מות
Ps. 93, 4. אדירים משברי־ים
pl. c. suff.: מִשְׁבָּרֶיךָ
Ps. 42, 8. כל־משבריך וגליך
Ps. 88, 8. וכל־משבריך ענית
Jon. 2, 4. כל־משבריך וגליך

שֹׁבֶר

ע״כ, ומוכנו כשיסת פרי ופריס וכנכוב [טרעגען], לס נ״כ כמוכן כולד הוכס וכלכול והנרסה [כאהרען, שפייזען], וקרן הצכס שֹׁבַר, ודומה לו בָּר הצכס לעיל, לפר מיכו בָּר הצס, להסמכת קנוסה, וכן בָּרָה, בְּרֵה מצכס וס יסלו, וכשכס כמכוון נ״כ כשפתי מעכר, ל״מ כשפס הכלסיס ופרסיס יוכיס וכומיס נוטעיס ופרמיכיס ולעטעיס וכדומה [s. *b'r*, gr. *φάῤ.*, lat. *fer.*, pers. *ber*, goth. *bair-an*, *bar*, lett. *behr.*, *bar.* etc.].
v. oomp. intr., ferre, fructum ferre, vel etiam vi *trans.* nutrire, cibare, cogn. בָּר (בַּר, *far*, *φάῤ*), בָּרָה (בָּרוֹת, *βρῶσις*, Brot), בָּרֶה (בָּרִי, *fru-ctus*). De aliarum linguarum similibus v. supra.

שֶׁבֶר
ע״ו, וכנכוי שִׁבְרִי, ומוכנו כשיסת ומלכל ומוון ומקיס [כלהרוכן, פרוכע, נע-עריילע], ודומה לו בָּר, וכן כדומה לו פְּרִי כשכס, וקוטב הצס נ״כ כשפתי מעכר כמוכן וס [*far*, *φάῤῥ-os*].
n. m. (c. s. שִׁבְרִי), frumentum, annona, ejusdem, qua nn. בָּר, פְּרִי, origenis. LXX. *σῖτος, πρᾶσις, ἀγορασμός* (quasi a v. denom. שָׁבַר).
Gn. 42, 1. 2. כי יש־שבר במצרים
Gn. 42, 19. שבר רעבון בתיכם
Neh. 10, 32. וכל־שבר ביום השבת
Am. 8, 5. ונשבירה שבר
הַשֶּׁבֶר
Gn. 43, 2. לאכל את־השבר
בַּשֶּׁבֶר
Gn. 47, 14. בשבר אשר־הם שברים
cum suff.: שִׁבְרוֹ
Gn. 44, 2. ואת כסף שברו
cum suff.: שִׁבְרָם
Gn. 42, 26. וישאו את־שברם
שָׁבַר
פעל שמי, והעתיד יִשְׁבֹּר, ומוכנו עסיקה נשכר, לאכילה לו לקכיס, ולשו דוקק מקכין תכוסה ודגן, כ״ם נ״כ מחוון כללל, ד״מ מיין וקלב [יצעי כ״ה ק׳], וכוס תכיר למלי שהמפרשים מן שכירת רעב נשוו נשפלה. הכוסף כדומה לו.
v. denom. (impf. יִשְׁבֹּר), occupatum esse in frumento, vel emendo vel vendendo, gener. alimenta (frumentum, vinum, lac), emere et vendere. *Hi.* frumentum (שֶׁבֶר) vendere. LXX. *ἀγοράζειν, πρία-*

Digitized by Google

σθαι, πωλεῖν; *Hi.* ἐμπορεύεσθαι, ἀποδιδόναι, ἐμπολᾶν.

part. pl.: שֹׁבְרִים
Gn. 47, 14. בשבר אשר־הם שברים

inf. constr.: לְשָׁבְּרוֹ
Gn. 41, 57. לשבר אל־יוסף
Gn. 42, 3. לשבר בר במצרים
Gn. 42, 5. לשבר בתוך הבאים

inf. constr.: לְשָׁבֶר־
Gn. 42, 7. מארץ כנען לשבר־אכל
Gn. 42, 10. באו לשבר־אכל
Gn. 43, 20. בתחלה לשבר־אכל
Gn. 43, 22. לשבר־אכל

impt. pl.: שָׁבְרוּ
Gn. 43, 2. שברו־לנו מעט־אכל
Jes. 55, 1. שברו ואכלו ולכו
Jes. 55, 1. שברו בלוא־כסף

impt. pl.: וְשִׁבְרוּ
Gn. 42, 2. ושברו־לנו

3 imperf.: וַיִּשְׁבֹּר
Gn. 41, 56. וישבר למצרים

1 impf. pl.: וְנִשְׁבְּרָה
Gn. 43, 4. ונשברה לך אכל

2 impf. pl.: תִּשְׁבְּרוּ
Dt. 2, 6. אכל תשברו מאתם

Hif-il: הַשְׁבִּיר

part. masc.: מַשְׁבִּיר *sg.*
Prv. 11, 26. וברכה לראש משביר

part. masc.: הַמַּשְׁבִּיר *sg.*
Gn. 42, 6. הוא המשביר לכל־עם

2 impf. c. s.: תַּשְׁבִּירֵנִי
Dt. 2, 28. אכל בכסף תשבירני

1 impf. pl.: נַשְׁבִּיר
Am. 8, 6. ומפל בר נשביר

1 impf. pl.: וַנַּשְׁבִּירָה
Am. 8, 5. ונשבירה שבר

שֶׁבֶר

פעל כודד, והעתיל יִשְׁבֹּר נע״ע, פתרונו יקילה ותקוס קמילס ויאיכה, כאשר סִבֵּר לעיל [הַאֲפַנען, וויכטען], ומוס אק״כ תכוי [וואַרטען], ווהו נ״כ מוכן אל ואיכי שנר נקומה, לומר ואיכי מתכס. ואצר לתקוד שרשו הלוס כנר פרעתיהו קתע שנר, כי נמצא כאצר בתכון נ״כ נשתי מערכ. הככד שֹׁבֵר קווק הפעולס אל קל.

v. intr. (impf. neoh. יִשְׁבַּר), sperare, optare, hinc exspectare, opperiri (quae significatio inest etiam Neh. 2, 13. 15.). *Pi.* intens. De radice v. s. סְבַר. LXX. προσδοκᾶν, προσδέχεσθαι; *Pi.* id., ἐλπίζειν. S. Ψ. 104. ἀναπήσεται.

part. masc.: שֹׁבֵר
Neh. 2, 13. ואהי שבר
Neh. 2, 15. ואהי שבר בחומה

Pi-el: שִׁבַּר

1 perf.: שִׁבַּרְתִּי
Ps. 119, 166. שברתי לישועתך ר״ו

3 perf. pl.: שִׁבְּרוּ
Esth. 9, 1. שברו איבי היהודים

3 impf. pl.: יְשַׁבְּרוּ
Jes. 38, 18. לא־ישברו יורדי־בור

3 impf. pl.: יְשַׁבְּרוּן *p.*
Ps. 145, 15. עיני־כל אליך ישברו

3 impf. pl.: יְשַׁבְּרוּן *p.*
Ps. 104, 27. כלם אליך ישברון

3 impf. pl. f.: תְּשַׁבֵּרְנָה
Ruth 1, 13. הלהן ׀ תשברנה

שֹׁבָר

פעל כודד, ומשמעותו כאשר בשבר, ומוס ענין שבירה, ומוס ענין שבר, כלומר שבירת הכלי, ומוס ענין שבר, כלומר שבירת הלב, ומוס ענין שבר, כלומר שבירת הגוף, ומוס ענין שבר, כלומר שבירת הרוח, ומוס ענין שבר, כלומר שבירת הנפש, ומוס ענין שבר, כלומר שבירת הכל.

n. m. (c. s. שִׁבְרִי), fractura, fractio, sanscr. *sprih-a*, a v. שָׁבַר, *frangere*. LXX. σύντριμμα, συντριβή. Ex. 21, 26. ἐξέκοψεν. Ex. 21, 27. ἐξέβαλεν. Jes. 30, 14. συντριβή. Jer. 48, 4. συντριβή. Jer. 51, 54. συντριβή. Ez. 21, 11. συντριβή. Ez. 21, 12. συντριβή. Mich. 1, 9. πληγή. Nah. 3, 19. συντριβή. Ps. 60, 4. συντριβή. Ps. 119, 136. κατάγμα. Thr. 2, 11. συντριβή. Thr. 3, 47. συντριβή. Thr. 3, 48. συντριβή. Prv. 6, 15. συντριβή. Prv. 29, 1. συντριβή. Prv. 17, 22. συντριβή. Prv. 18, 14. συντριβή. Prv. 15, 13. συντριβή. Prv. 15, 4. συντριβή. Prv. 12, 25. συντριβή. Prv. 25, 19. συντριβή. Prv. 31, 6. συντριβή. Prv. 31, 7. συντριβή. Prv. 31, 8. συντριβή. Prv. 31, 9. συντριβή. Prv. 31, 10. συντριβή. Prv. 31, 11. συντριβή. Prv. 31, 12. συντριβή. Prv. 31, 13. συντριβή. Prv. 31, 14. συντριβή. Prv. 31, 15. συντριβή. Prv. 31,

stella inerrans s. fixa, indeque שַׁבְּתַי, *Saturnus* stella. Liquet, cum h. n. non commutandum esse infin. constr. verbi שָׁבָת, quamquam ambo interdum ita significatione concinunt, ut vix discerni queant. LXX. *ἀποστρέφεσθαι, ἀργεῖα, αἰσχύνη.*

*מאחרי־שבת Ps. 127, 2.
שבת מריב Prv. 20, 3.

שָׁבָת *p.*

רהב הם שבת Jes. 30, 7.

בַּשָּׁבָת *p.*

*שרף ישרשו בשבת 2 Sam. 23, 10.

שָׁבְתֵי *c. suff.:*

*שבתי בבית־י׳ Ps. 27, 4.

שָׁבְתּוֹ *c. suff.:*

רק שבתו יתן Ex. 21, 19.

שַׁבָּת

ע״ם, וסמיך שַׁבָּת וכתיב שַׁבְּתוֹ, ומרבוי שַׁבָּתוֹת וסמיך שַׁבְּתוֹת. מוכח יוס השביעי ושמוק [שייעב], ומשמע לין תקדימון, כי תיסוד שַׁבָּת, לומר יוס שיזוז ויקוור בו קדיר השביעי ושקוט. ונשמלה מקרא שנת השביעית, שסיפ שנת השמיטה ומסמיך מענות הקדמה, שַׁבַּת לַאֲדָמָה, לו ג״כ לעין שמוע, כאשר נסוירית וכע״ע וכיוצ׳. ומקרנוס נס שַׁבָּת אלהי, ובלקוק שָׁבָא תמוך שֵׁבֶת, כאשר שַׁבָּא תמוך שַׁבָּת, למסמכת מסמסק על תְּמִימֹת, ומוד מן שנת שַׁבְּתֵי נס״ע, לכנוי המוך [ושעורן], וכמלת ג״כ נמכיע״ס.

n. comm. (c. שַׁבַּת, c. s. שַׁבָּתוֹ; pl. שַׁבָּתוֹת, c. שַׁבְּתוֹת), feriatio continua (n. intens. secund. a primit. שָׁבַת), feria, in qua ab omni opere cessatur, de triplici sabbato et *dierum* (septimus hebdomadis dies creationis opere completo divinitus sancitus) et *annorum* (שַׁבַּת שָׁנִים חֲשִׁמִּשָׁה, septimus quique annus, quo terra non colebatur) et *aeternitatis* (vitae aeternae quies, Jes. 66, 23. cf. Ebr. IV.), synecd. hebdomas, Lev. 23, 15. cf. Luc. 18, 12., hell. *μιᾷ τῶν σαββάτων, δευτέρᾳ τ. σ.* et sic porro, sicut neohebr. שַׁבָּת בְּשַׁבָּת, אֶחָד בְּשַׁבָּת, שְׁנֵי בְּשַׁבָּת etc., syr. item), targ. שְׁבָּת, gem. יוֹחֲנָא = שַׁבָּת (sicut יוֹחֲנָא, N. T. Ἰωαννᾶ), gramm. שְׁבָּא = שַׁבָּת (quasi cessatio a vocali). Inde rabin. שְׁבוּת (ad s. f. רְכוּב, pl. שְׁבוּתוֹת), complexus statutorum prohibitivorum respectu sabbati a rabbinis sancitorum. LXX. *ἀνάπαυσις, καθέδρα, σάββατον, -α, ἑβδομάς, ἕβδομος.*

כי־שבת היום לי״י Ex. 16, 25.
שבת לא יהיה־בו Ex. 16, 26.
ויום השביעי שבת לי״י Ex. 20, 10.
שבת הוא לי״י Lev. 23, 3.
ושבתה הארץ שבת ליי Lev. 25, 2.
ויום השביעי שבת לי״י Dt. 5, 14.
לא־חדש ולא שבת 2 Reg. 4, 23.
להכין שבת שבת 1 Chr. 9, 32.
שמר שבת מחללו Jes. 56, 2. 6.
ומדי שבת בשבתו Jes. 66, 23.

וְשַׁבָּת

חדש ושבת קרא מקרא Jes. 1, 13.
בציון מועד ושבת Thr. 2, 6.

הַשַּׁבָּת

י״י נתן לכם השבת Ex. 16, 29.
זכור את־יום השבת Ex. 20, 8.
ברך י״י את־יום השבת Ex. 20, 11.
ושמרתם את־השבת Ex. 31, 14.
מלאכה ביום השבת Ex. 31, 15.
ושמרו בני־ישראל את־
השבת Ex. 31, 16.
לעשות את־השבת Ex. 31, 16.
בכל משבתיכם ביום השבת Ex. 35, 3
ממתרת השבת Lev. 23, 11. 15.
ממחרת השבת Lev. 23, 16.
ביום השבת ביום השבת Lev. 24, 8.
מקשש עצים ביום השבת Nu. 15, 32.
וביום השבת שני־כבשים Nu. 28, 9.
שמור את־יום השבת Dt. 5, 12.
לעשות את־יום השבת Dt. 5, 15.
באי השבת 2 Reg. 11, 5.
כל יצאי השבת 2 Reg. 11, 7.
באי השבת 2 Reg. 11, 9.
עם יצאי השבת 2 Reg. 11, 9.
מיסך השבת אשר־בנו 2 Rg. 16, 18.
השלישית מכם באי
השבת 2 Chr. 23, 4.
באי השבת 2 Chr. 23, 8.
עם יוצאי השבת 2 Chr. 23, 8.
וכל־שבר ביום השבת Neh. 10, 32.
ביום השבת Neh. 13, 15.
ומחללים את־יום השבת Neh. 13, 17.
לחלל את־השבת Neh. 13, 18.
לפני השבת Neh. 13, 19.
ער אחר השבת Neh. 13, 19.
משא ביום השבת Neh. 13, 19.
לקדש את־יום השבת Neh. 13, 22.
מזמור שיר ליום השבת Ps. 92, 1.
משא ביום השבת Jer. 17, 21.
ביום השבת Jer. 17, 22.
וקדשתם את־יום השבת Jer. 17, 22.
העיר הזאת ביום השבת Jer. 17, 24.
ולקדש את־יום השבת Jer. 17, 24.
לקדש את־יום השבת Jer. 17, 27.
ירושלם ביום השבת Jer. 17, 27.
וביום השבת יפתח Ez. 46, 1.
ביום השבת ששה כבשים Ez. 46, 4.
כאשר יעשה ביום השבת Ez. 46, 12.

וְלַשַּׁבָּת

והשבת ונפתחה־בר Am. 8, 5.

בַּשַּׁבָּת

לא־ינקח מהם בשבת Neh. 10, 32.
דרכים גתות ׀ בשבת Neh. 13, 15.
ומוכרים בשבת Neh. 13, 16.
לא באו בשבת Neh. 13, 21.

לַשַּׁבָּת

וקראת לשבת ענג Jes. 58, 13.

מִשַּׁבָּת

אם־תשיב משבת Jes. 58, 13.
constr.: מִשַּׁבַּת
שבתון שבת־קדש Ex. 16, 23.
שבת שבתון Ex. 31, 15.
שבת שבתון לי״י Ex. 35, 2.
שבת שבתון היא לכם Lev. 16, 31.
שבת שבתון מקרא־קדש Lev. 23, 3.
שבת שבתון הוא לכם Lev. 23, 32.
שבת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 4.
והיתה שבת הארץ לכם Lev. 25, 6.
עלת שבת בשבתו Num. 28, 10.
להכין שבת שבת 1 Chr. 9, 32.
ואת־שבת קדשך Neh. 9, 14.
cum suff.: שַׁבַּתְּכֶם
תשבתו שבתכם Lev. 23, 32.
cum suff.: בְּשַׁבַּתָּהּ
עלת שבת בשבתו Num. 28, 10.
ומדי שבת בשבתו Jes. 66, 23.
cum suff.: וְשַׁבַּתָּהּ
חדשה ושבתה Hos. 2, 13.
pl.: שַׁבָּתוֹת
שבע שבתות Lev. 23, 15.
pl.: הַשַּׁבָּתוֹת
השבתות החדשים Neh. 10, 34.
pl.: בְּשַׁבָּתוֹת
בשבתות ובחדשים Ez. 46, 3.
pl.: וּבַשַּׁבָּתוֹת
ובחדשים ובשבתות Ez. 45, 17.
pl.: לַשַּׁבָּתוֹת
לשבתות לחדשים 1 Chr. 23, 31.
לשבתות ולחדשים 2 Chr. 2, 3. 8, 13.
לשבתות ולחדשים 2 Chr. 31, 3.
pl. constr.: שַׁבְּתוֹת
מלבד שבתות י״י Lev. 23, 38.
שבע שבתת שנים Lev. 25, 8.
שבע שבתת השנים Lev. 25, 8.
pl. c. suff.: שַׁבְּתֹתַי
אך את־שבתתי תשמרו Ex. 31, 13.
ואת־שבתתי תשמרו Lev. 19, 3.
את־שבתתי תשמרו Lev. 19, 30. 26, 2.
ישמרו את־שבתתי Jes. 56, 4.
שבתותי נתתי להם Ez. 20, 12.
ואת־שבתותי חללו Ez. 20, 16.
את־שבתותי חללו Ez. 20, 21.
ואת שבתותי חללו Ez. 20, 24. 23, 38.
ואת שבתותי קדשו Ez. 20, 20.
ואת־שבתתי חללת Ez. 22, 8.
ואת־שבתתי יקדשו Ez. 44, 24.
pl. c. suff.: וּמִשַּׁבְּתוֹתַי
ומשבתותי העלימו Ez. 22, 26.
pl. c. suff.: בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם
לא־שבתה בשבתיכם Lev. 26, 35.
pl. c. suff.: שַׁבְּתֹתֶיהָ
את־שבתתיה Lev. 26, 34.
והרצת את־שבתתיה Lev. 26, 34.
ותרץ את־שבתתיה Lev. 26, 43.
את־שבתותיה כל־ימי 2 Chr. 36, 21.

שַׁבָּתוֹן

ע״ן, גויר שַׁבָּת, ומוכנו שנת ויום קע גדול, נספסק מלאכה, ולימנו מופנתי כאשר קצנו קנין. ונמסק מן שנת מפעל עוד הפס שְׁבוּת ומכנוי שַׁבְּתוֹת, וסוף ע״מ רְכוּב.

n. m. secundar. (a שַׁבָּת), feria magna, quasi quies summa, cum de sabbato ipso tum elative de festis in mensem *Tisri* incidentibus et de sabbato annorum (שַׁבַּת חֲשַׁמִּשָׁה) sive anno *Shemittae*. LXX. *ἀνάπαυσις;* שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן, *σάββατα σαββάτων.*

שבתון שבת־קדש Ex. 16, 23.
שבת שבתון קדש לי״י Ex. 31, 15.
שבת שבתון לי״י Ex. 35, 2.
שבת שבתון היא לכם Lev. 16, 31.
שבת שבתון מקרא־קדש Lev. 23, 3.
יהיה לכם שבתון Lev. 23, 24.
שבת שבתון הוא לכם Lev. 23, 32.
ביום הראשון שבתון Lev. 23, 39.
וביום השמיני שבתון Lev. 23, 39.
שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 4.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.

מְשַׁבֵּת

ע״ן, ע״מ מְשַׁבֵּר, ומשמע לך הכנוי מְשַׁבְּתִים, ומוכנו הפסק ונעול ונספסק, וכן פרשו כל״ק הכעלם ונספסק פלנכ, ול״כ מן שנת ק, ממוכן הפעל שלו.

n. m. pluralet. (ad s. f. מְשַׁבֵּר, pl. מְשַׁבְּתִים), cessationes h. e. excidia, calamitates. LXX. *μετοικεσία.*

c. suff.: מְשֹׁבַבְתָּהּ
שחקו על־משבתה Thr. 1, 7.

שֶׁבֶת

sessio, v. s. r. יָשַׁב *p.* 528.

שָׁגָא

ס״כ, ל״ע כ״ף נכוסף, ומוכנו נקל נוכנות ודציקה וגדול [עמשקוו(כסמן], כי הקנן שָׁ־גָא, ודומה לו גָּאָה לעיל, וכן סָ־גָא כלמי, ענק נפס כנר מנעתי סיקר וסגוי. וממוכן זה סכוסף הִשְׁגִּיא לומר גדול וכמוס, ולפעמים כמו שנוק [ערסמנן], כאשר לכוד הסשלה. עי׳ יוקר ממכו ענק שגס כהף.

v. intr. comp. hif., progerminare, crescere, adolescere, aram. סְגָא, simpl. גָּאָה q. v. *Hi.* חִשְׁגִּיא, augere, magnificare, multiplicare, de plantis, deinde de vitae conditione, efferre, spec. laudibus h. e. celebrare. V. s. שָׂגָא. LXX. *ὑψοῦσθαι.* S. *πληθύνεσθαι.*

3 imperf.: יִשְׂגֶּה
*ואחריתך ישגה מאד Job. 8, 7.
*ישגה־אחו בלי־מים Job. 8, 11.
*כארז בלבנון ישגה Ps. 92, 13.
Hif-il: הִשְׂגִּיא
* הִשְׂגִּיוּ־ *3 perf. pl.:*
*ושלוי עולם השגי־חיל Ps. 73, 12.
part. m.: מַשְׂגִּיא
משגיא לגוים ויאבדם Job. 12, 23.
2 imperf.: תַּשְׂגִּיא
זכר כי־תשגיא פעלו Job. 36, 24.

שַׂגִּיא

ק״ו מסכנד, ומוכנו כניר ורס וגדול ולדיר [גרסס, מסמעינ], וקל להכין ממשקלו.

adj. m. piēl., magnus, potens. LXX. *πολύς.* Th. *ἰσχυρός.*

הן־אל שגיא ולא נדע Job. 36, 26.
לא־מצאנהו שגיא כח Job. 37, 22.

שְׂגָא

פעל לקיי, כמוכן דומס לעכני, והעתיד יִשְׂגֶּא, קולס כתנגוס שגור תמוכו סָגֶא כסמן, לאשר ממכו גס הזעות סָגֵי, סְגִיאָה, סְגִיאוּת, סַגְיָא, סָגֵא, סַגְאָה הסופעניס.

v. aram. (targ. סְגָא, impf. יִסְגֵּא), accrescere, augescere, magnum, multum esse, unde in libris metabiblicis magna derivatorum copia. LXX. שַׂלָּמְכוֹן יִסְגֵּא, *εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.*

3 imperf.: יִסְגֵּא
שלמכון ישגא Dan. 3, 31.
שלמכון ישגא Dan. 6, 26.
למה ישגא חבלא Esr. 4, 22.

שַׂגִּיא

ק״ו כלמי כמו כעכני, כמוכן גדול וכניר וכע, ולפעמים כנרך כטעמ״, כאשר לכל הסוקרים.

adj. m. aram., magnus, multus, potens, adv. valde. LXX. *πολύς.*

ונבזבה ויקר שגיא Dan. 2, 6.
בנס וקצף שגיא Dan. 2, 12.
צלם חד שגיא Dan. 2, 31.
ורומה שגיא Dan. 4, 7.
ואנבה שגיא Dan. 4, 9. 18.
שגיא מתבהל Dan. 5, 9.
שגיא באש עלוהי Dan. 6, 15.
שגיא מאב עלוהי Dan. 6, 24.
אכלי בשר שגיא Dan. 7, 5.
שגיא ׀ רעיוני יבהלנני Dan. 7, 28.

שַׂגְיָאן

adj. f. pl.:
ומתנן רברבן שגיאן Dan. 2, 48.
דנה שנין שגיאן Esr. 5, 11.

שָׂגָא

ad שְׂגִיאָה *v. s. r.* שָׂגָה *p.* 1103.

שָׂגַב

ס״כ, והעתיד יִשְׂגֹּב כע״ע, ופקרוכו קוזק והכנה וזקיפה, כנור והקיפה והכנה

[פּעסטען, לויפֿיכקייט], ומוסף קל״כ נהשלמה על רומם [ערהאָהען], לו נמונן רוקני על תשועה ותיישכ. והשרש שגב נדומם לל זָקַף לעיל, ושם פרשתי החקר והשוו, ול״כ המניעים רומם ליסוד הפתרון שעו. הכפעל כדיכרו, נוקף ונכנר והוכן והונב והוקם, ונהשלמה לק״כ על היות תרומם ונעלה, ד״מ מכעלות הקב״ה, או נמונן נכנרות, שקשה מלהשיג. הכנד שָׂגַב יולף מהקל, וכן כנ״ל מונן הכוסף. נקרמי שַׂגַּב נעניין תמיכה ומעוז.

v. trans. (impf. neoh. יִשְׂגֹּב), firmare, stabilire, erigere, hinc elevare, occultare, vel tueri, servare, cogn. זָקַף q. v. *Ni.*, erectum, in elato loco positum, munitum, tutum esse, deinde altum, sublimem, spirit. incomprehensum esse. *Pi.* intens., efferre, tueri, servare. *Pu.* pass. LXX. διαφεύγειν, ἐξεγείρειν, ὑψωθῆναι; prt. ὀχυρός, μέγας, ἅγιος; *Pi.* σκεπάζειν, ὑπερασπίζειν, βοηθεῖν, λυτροῦν, ῥύασθαι; *Pu.* εὐρρανθῆναι, σωσθῆναι; *Hi.* κραταιοῦν (A. ὑπεραίρειν; S. ὀχυροῦν).

3 *perf. fem.:* שָׂגְבָה
Dt. 2, 36. אשר שגבה ממנו
3 *perf. pl.:* שָׂגְבוּ
Job. 5, 11. ושקודרים שגבו וישע
Nif-al: נִשְׂגַּב
3 *perf.:* וַיִּשָּׂגֵב
Jes. 2, 11. 17. ונשגב י״י לבדו
3 *perf.:* וְנִשְׂגַּב *p.*
Prv. 18, 10. וירוץ צדיק ונשגב
3 *perf. fem.:* נִשְׂגְּבָה
Ps. 139, 6. נשגבה לא־אוכל לה
part. masc.: נִשְׂגָּב *sg.*
Ps. 148, 13. כי־נשגב שמו לבדו
Jes. 12, 4. הזכירו כי נשגב שמו
Jes. 33, 5. נשגב י״י כי שכן
part. fem.: נִשְׂגָּבָה *sg.*
Prv. 18, 11. וכחומה נשגבה
Jes. 26, 5. קריה נשגבה
Jes. 30, 13. נבעה בחומה נשגבה
Pi-el: שִׂגֵּב
1 *impf. c. s.:* אֲשַׂגְּבֵהוּ
Ps. 91, 14. אשגבהו כי־ידע שמי
2 *impf. c. s.:* תְּשַׂגְּבֵנִי
Ps. 59, 2. ממתקוממי תשגבני
Ps. 69, 30. ישועתך אלהים תשגבני
3 *imperf.:* וַיְשַׂגֵּב
Ps. 107, 41. וישגב אביון מעוני
Jes. 9, 10. וישגב י״י את־צרי
3 *impf. c. s.:* יְשַׂגְּבֵהוּ
Ps. 20, 2. ישגבך שם אלהי יעקב
Pu-al: שֻׂגַּב
3 *imperf.:* יְשֻׂגַּב *p.*
Prv. 29, 25. ובוטח בי״י ישגב
Hif-il: הִשְׂגִּיב
3 *imperf.:* יַשְׂגִּיב
Job. 36, 22. הן־אל ישגיב בכחו
מִשְׂגָּב

ע״ו, וככנוי כדנוע סניף מִשְׂגַּבִּי, וכן מִשְׂגָּבָה נרכוי מִשְׂגַּבִּים. המלכה מקום נטול ומקווק, לשר יכוס לים כנרה שמה, ונלשר שהשגב נשלודות סלעים, לכן ג״כ מלודת סלע וכוס. כנ״ע משרש זס שָׂגוּב, שְׂגִיבָה, שֶׂגֶב וכדומה.

n. m. (c. s. מִשְׂגַּבִּי, ad s. f. מִשְׂגָּבָה, מִשְׂגַּבְתִּים), locus editus, altus, munitus atque tutus, arx, asylum, a v. שָׂגַב, statuere, erigere, unde neohebr. nn. actionis שְׂגֵבָה, שְׂגִיבָה. LXX. καταφυγή, ὀχυρός, ἀντιλήπτωρ, βοηθός, ἀντιλαμβάνεσθαι. A. ὑπερέπαρσις. S. ὀχύρωμα.

A. S. κραταίωμα.

משגב לדך
Ps. 9, 10.
משגב לעתות בצרה
Ps. 9, 10.
משגב לנו אלהי יעקב
Ps. 46, 8. 12.
היית משגב לי
Ps. 59, 17.

הַמִּשְׂגָּב

הבישת המשגב ורחתה
Jer. 48, 1.

לַמִּשְׂגָּב

נודע למשגב
Ps. 48, 4.
ויהי י״י לי למשגב
Ps. 94, 22.
constr.: מִשְׂגַּב
משגב חמתיך השח
Jes. 25, 12.
cum suff.: מִשְׂגָּבִי
משגבי ומנוסי
2 Sam. 22, 3.
וקרן ישעי משגבי
Ps. 18, 3.
כי־אלהים משגבי
Ps. 59, 10. 18.
משגבי לא־אמוט
Ps. 62, 3. 7.
משגבי ומפלטי־לי
Ps. 144, 2.
cum suff.: מִשְׂגַּבּוֹ
מצדות סלעים משגבי
Jes. 33, 16.

שָׂגַג

פ״כ, ומוכנו עשיק ושליט [קירכען], לכן נכלל קשיקה ע״י שגיגה והיות נכוך [ייך פעדנגעסען], ופפוכו הולל, ולשרש שָׂגַג הכם דומה שָׂגָה הכל, ולשרש שָׂגַג לל מזונה נשלמו, ומכנו הפתרון כ״ל נלכוד ונכעוע לכה ולכה כדרך לים תועה ונכון, והיסוד כפי הכ״ל ג״כ לל שָׂגַב לקון, והקרך והשווי עי׳ נלוף השרשים. ודע שלל״ק בְּשַׁגָּם [רקשיק ו׳ ג׳] מקור נככוי מוסף, לומר נשנגה ונעשוסה, לכן עי׳ שָׂגַם שהנחתיו לנדו.

v. intr., ultro citroque vacillare, ambigere, errare, inconsulto ac temere agere, de peccatis praecipitantiâ aut ignoratione commissis (חָזִיד, opp. שָׂגַג שְׁגָגָה), cogn. שָׂגָה, מְשׁוּגָה) q. v. LXX. egregie: ἀγνοεῖν, ἀκουσιάζεσθαι, πλημμελεῖν, διαμαρτάνειν; prt. שֹׁגֵג, ἐπιστήμη.

3 *perf.:* שָׁגָג *p.*
Lev. 5, 18. שגגתו אשר שגג
part. masc.: שֹׁגֵג *sg.*
Job. 12, 16. לו שגג ומשגה
Ps. 119, 67. טרם אענה אני שגג
part. masc.: הַשֹּׁגֶגֶת *sg.*
Num. 15, 28. על־הנפש השגגת
inf. c. s.: בְּשַׁגַּם
*בשגם הוא בשר
Gn. 6, 3.

שְׁגָגָה

ס״כ, והסמך שְׁגָגַת, והכינוי שְׁגָגוֹת נס״ע. פתכוכו סקלס ומשוגה ומשגה, לל ופעע קעף ושגיאה [פּעריעפען, -נעפּען], ונס״ע שגור לסכנה.

n. f. (c. שִׁגְגַת, pl. neoh. שְׁגָגוֹת), error, peccatum ἀλογίστως s. inconsiderate admissus aut per aliam quampiam imbecillitatem contractus (בִּשְׁגָגָה, neohebr. בְּשֹׁגֶג, opp. בְּמֵזִיד, de peccatis voluntariis praemeditato consilio commissis). LXX. ἄγνοια, ἀκούσιον; לִשְׁגָגָה, בִּשְׁגָגָה, ἀκουσίως. Eodem modo A. S. Th.

כי־שגגה הוא
Num. 15, 25.
כי שגגה היא
Eccl. 5, 5.

בִּשְׁגָגָה

נפש כי־תחטא בשגגה
Lev. 4, 2.
לא־תעשינה בשגגה
Lev. 4, 22.
תחטא בשגגה מעם הארץ
Lev. 4, 27.
ותחטאה בשגגה
Lev. 5, 15.
כי־יאכל קדש בשגגה
Lev. 22, 14.
לכל־העם בשגגה
Num. 15, 26.
תחטא בשגגה
Num. 15, 27.
השגגת בחטאה בשגגה
Num. 15, 28.
לעשה בשגגה
Num. 15, 29.
מכה־נפש בשגגה
Num. 35, 11. 15.
מכה־נפש בשגגה
Jos. 20, 3, 9.

כִּשְׁגָגָה

כשגגה שיצא
Eccl. 10, 5.

לִשְׁגָגָה

נעשתה לשגגה
Num. 15, 24.
cum suff.: שִׁגְגָתוֹ
שגגתו אשר־שגג
Lev. 5, 18.
cum suff.: שִׁגְגָתָם
לפני י״י על־שגגתם
Num. 15, 25.

שַׁג

ע״ו, ומוכנו כמו שגגה, ונמנע לך נפניני״ אֲבִישַׁג, ומתכו נכנס סטעמי״ שַׁגָּם.

n. m. inus., vi eadem, qua שְׁגָגָה. Inde n. pr. אֲבִישַׁג (temerarius, audax, praeceps) et adv. שַׁגָּם.

שַׁגָּם

טעמי׳ גויר שַׁג, נסופי״ ם ע״ע יוֹמָם, חַיָּם, רֵיחָם, ומוכנו סס שזייך לשגיגת הפלס [ווסף דיל פעלפיהרונג נע-טיפּעלט], ונכנד פרשתי וס נתלמוד ע״ש לשר הדפסקי.

adv. (a n. שַׁג, addita clausula adverb., ad s. f. יוֹמָם, חַיָּם, רֵיחָם), ad errorem s. seductionem quod attinet, v. Systema p. 178. s. not. LXX. διὰ τὸ εἶναι αὐτούς.

adv.
בַּשָּׁגָם
Gn. 6, 3. בשגם הוא בשר

מְשׁוּגָה

ס״כ, וסוף לדעת הקמתי קמור מְשֻׁגָּת, נכן קמור לגוג, ועכינו כמו שגגה, לולם סכנון שסוף מן שָׁג, כדמיונו לל שָׁג, וכי לרוב הכנוכים והכפולים מפקלפים.

n. f., subjecta potestate eadem, quae subest nmm. שָׁג, שְׁגָגָה, ex sententia *Qimchii:* = מְשֻׁגָּה. At satius est, ponere v. cavum שָׁג (= שָׁגַג), unde hoc n. sit oriundum.

cum suff.: מְשׁוּגָתִי
*אתי חלין משוגתי
Job. 19, 4.

שָׁגָה I.

פעל ל״ע כ״ף נגור שְׁגוֹן, ומוכנו ומיכה והכמת קול [ויכנען, לויט רופֿען], ומוכ לף״כ הלול וזכוק, וכן נתמת מוכן לל כני נסוכים, לקר מתכו סוּגִיתָא מוסוכ, וקרן השרש לפ״ו שָׁגֶה, ולומה לו הקוטע של רֵחַ נמוכן, וכן כשרש כמכוון נשפתי מעכיר, כלקר תקלה נלוה״ם. ומעה לפ״ו לקן-נגף, שפרשו מעכין עסיקה נדכר, וכן תעה שפרש כמו כן וכל זוגה נו לל יקכה, ולמה תעגה נכי נוקה, נלהכתה תעגה תמיד, כי כל לללה מעכין שגה כמוכן שגיגה. לוסף י שגה כמוכן עסק, ווסו התמונת של שגה הכל, כלכול נדכר הכה והכה ונעכוע נו, וזסו שזמע יהודה לקן קריש מללד הדכי, שלמר י שָׁגוֹ לי שגיה, כמוכן י לי עסק, וזוק.

v. intr. inus. (unde n. שְׁגוֹן), canere, elata voce clamare, efferre vocem, syr. סְגֵי (סוּגִיתָא, cantus, cantilena), cogn. רֵחַ, minime vi versandi seque occupandi in aliqua re (הִתְעַסֵּק), quamquam haec significatio a vi versandi circa aliquid profecta negari nequit. Inde neohebr. שִׂגְיוֹנוֹת (*Eldad ha-Dani*, teste *Jehuda ibn-Qarish:* שַׁג לִי שְׁגִיָּה, est mihi negotium, sum occupatus).

שְׁגָיוֹן

ע״ו, והכנוי שְׁגִיוֹתוֹ נמלכוס לקה, ומוכנו לדעת לקן-סיוק סס כלי ומר, ולקר לפי דעתו שהשרש נמוכן שגה לקון מפקר נעכוע, ומסס כמו מכעכעים. ולדעת י מפרשים נרל״ע רלוכו תעכוג וכועס, וולת לך הסערה, ולדעת לקן-עוכף סס כועס פיוע, ולמר שכן דרך פייעני ספרד, כלותין למעלה נתקלף עור הפיוע כועס פיוע יזוע, וגם זס לך הסעיר כרל״ע, ולין לו יסוד נשרש. והככון שמוכנו ומר, וזוק לקר מיכי ומר מעלוייכות נרל״ע תלים.

n. m. (pl. שְׁגִיוֹנוֹת), cantus, carminis aliqua species, a v. שָׁגָה, canere, sec. *Ibn-Ezram* melodiae signum, sec. *Ibn-Saruk* instrumenti nomen (forsitan a v. שָׁגָה, motitare, undulare, tremere, sicut מְנַעְנְעִים), sec. alios oblectamentum, deliciae, de carmine amabili gratiarumque pleno. Alii aliter. LXX. ψαλμός. A. S. V. ἀγνόημα. Item A. ἄγνοια. Alii: *cantio erratica* (h. e. variis numeris mixta).

שגיון לדוד אשר־שר
Ps. 7, 1.
pl.: שִׁגְיֹנוֹת
על שגיונות
Hab. 3, 1.

שָׁגָה II.

ס״כ, ותמלוקו כמו שָׁגַג לעיל נכל הסשלוקין, ונשלל עוד מסקעות כדכר על נעכוע כשכור כדכר סס הכה וסכה, ל״ל מכוית יין לו מעלוס לסכים, וסול זס ילוע נשרש. הכוסף נמוכן שגיגה, לומר עלול לשגיגה והגרמה, לו כמו הקעס וסשלס.

v. intr., sicut שָׁג, vacillare, titubare, de inebriato, de saucio atque incenso amoribus, deinde errare, nescium et inconsultum peccare. *Hi.* in errorem inducere, errare sinere, seducere. LXX. ἀγνοεῖν, διαμαρτάνειν, ἀποστατεῖν, ἐξίστα-

Digitized by Google

σθαι, λυμαίνεσθαι, συμπεριφέρεσθαι, ἐκκλίνειν, ἐκρίπτειν, διασπείρειν, πολὺν εἶναι; *Hi.* πλανᾶν, ἀπωθεῖν; prt. מַשְׁגֶּה, σύνεσις.

1 *perf.*: שָׁגִיתִי
Job. 6, 24. ומה־שגיתי הבינו לי
Job. 19, 4. ואף־אמנם שגיתי
3 *perf. pl.*: שָׁגוּ
Jes. 28, 7. וגם־אלה ביין שגו
Jes. 28, 7. כהן ונביא שגו בשכר
Jes. 28, 7. שגו בראה
part. masc.: שֹׁגֶה *sg.*
Prv. 20, 1. וכל־שגה בו לא יחכם
Ez. 45, 20. מאיש שגה ומפתי
part. m. pl.: שֹׁגִים
Ps. 119, 118. סלית כל־שוגים
part. pl.: הַשֹּׁגִים
Ps. 119, 21. השגים ממצותיך
inf. constr.: לִשְׁגוֹת
Prv. 19, 27. לשגות מאמרי־דעת
1 *imperf.*: וָאֶשְׁגֶּה
1 Sam. 26, 21. ואשגה הרבה מאד
2 *imperf.*: תִּשְׁגֶּה
Prv. 5, 19. באהבתה תשגה תמיד
Prv. 5, 20. ולמה תשגה בני בזרה
3 *imperf.*: יִשְׁגֶּה
Prv. 5, 23. וברב אולתו ישגה
2 *imperf. pl.*: תִּשְׁגוּ
Num. 15, 22. וכי תשגו ולא תעשו
3 *imperf. pl.*: יִשְׁגוּ
Lev. 4, 13. עדת ישראל ישגו
Ez. 34, 6. ישגו צאני
Hif-il: הִשְׁגָּה
part. masc.: מַשְׁגֶּה *sg.*
Dt. 27, 18. משגה עור בדרך
Prv. 28, 10. משגה ישרים ׀ בדרך
part. masc.: וּמַשְׁגֶּה
Job. 12, 16. לו שגג ומשגה
2 *impf. c. s.*: תַּשְׁגֵּנִי
Ps. 119, 10. אל־תשגני ממצותיך

מִשְׁגֶּה

ז׳, ומוכנו שגגה ומזוגה וקהלה [פֿעער-ועסען, -געסען].
n. m., error, peccatum non voluntarium. LXX. *ἀγνόημα.*
Gn. 43, 12. אולי משגה הוא

שְׁגִיאָה

ג׳כ, תמור שְׁגִיָּה, ומוכנו כמו שגגה, לו זמוז סס פֿעפֿעל.
n. f. (= שְׁגִיָּה), sicut שְׁגָגָה, erratio, error. LXX. *παράπτωμα.*
pl.: שְׁגִיאוֹת
Ps. 19, 13. שגיאות מי־יבין

שָׁגַר

פֿעל ל׳ע נקל, ופתרוכו כמו שָׁצָה, שָׂכָה לקמן, כלים וכנעס וקוס כלכך [צויען, ועסען], וכפֿעל שגר מן הקצוי מאלה הכאים, כאשר תראה, ויש לו סמך נאשר לשונות. הכוסף חִשְׁגִּיחַ קווק סהנעה וכלים נעין פקוקה, לו כלים כיתר, והכלים נראכו נס״ע, שֶׁס נאמר הַשְׁגָּחָה מהנעס פרעית על הקנ״ס נעולמו, וכן שם הַשְׁגָּחָה, ונקרנוס אַשְׁגָּחָה הכוסף, תמור השכיל נעכרי, כלים נהנעס יתרה.
v. tr. in conj. Qal inus., sicut שָׂכָה, שָׂצָה, unde induruit, spectare, contueri (schauen). *Hi.* prospicere, providere, de intuitu accurato ac diligenti, attente contemplari, unde neoh. הַשְׁגָּחָה, providentia divina ac specialis (פְּרָטִית, opp. כְּלָלִית), חֶשְׁבָּן, consideratio diligens (targ. אֶסְתְּכָל = הִשְׁגִּיחַ). LXX. *ἐπιβλέπειν, παρακύπτειν, θαυμάζειν.*
Hif-il: הִשְׁגִּיחַ 3 *perf.*
Ps. 33, 14. ממכון־שבתו השגיח
part. masc.: מַשְׁגִּיחַ *sg.*
Cant. 2, 9. משגיח מן־החלנות
3 *impf. pl.*: יַשְׁגִּיחוּ
Jes. 14, 16. ראיך אליך ישגיחו

שָׁגַל

פ״נ, והעתיד יִשְׁגַּל, ופתרוכו יקיסה, מקוסס הכזכב [בניכעניג ויין], כי הקנן שָׁגַל, ודומס לו בָּחַל, קָלַח כמונן לליקה וכמילה לכיעס ונעילה, ומוכ מקצמים והכזכב ויקימס, וע״ע יסודו נוף״י וס כעתיקו נעלי מסורת הפֿעל הוס נפֿעל זכזכ, מצוס לנזכץ מעליך ולצון נקים. הכפֿעל יִשְׁגַּל הפֿעולי״, וכן הכזכ״ס. הצווי נזכתי מערכ עי׳ תקת קלס, ותקת נקל.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁגַּל), concalescere, flagrare, de pruritu venereo, cogn. בָּחַל, קָלַח, *cal-ere.* *Ni.* libidinose comprimi, complexu voluptuario calefieri, cui vocabulo propter significationis obscenitatem masoretae substituerunt שָׁכַב, concumbi, quod insuper magis est usitatum. *Pu.* pass. LXX. *ἔχειν, μολύνεσθαι; ἐκφύρεσθαι.* A. *συγκοιτάζεσθαι.*
3 *impf. c. s.*: יִשְׁגָּלֶנָּה
Dt. 28, 30. ואיש אחר ישגלנה
Nif-el: נִשְׁגַּל
3 *impf. f.*: תִּשָּׁשְׁגַּלְנָה
Jes. 13, 16. ונשיהם תשגלנה
Zach. 14, 2. והנשים תשגלנה
Pu-al: שְׁגַל
2 *perf. fem.*: שְׁגַלְתְּ
Jer. 3, 2. איפה לא שגלת

שֵׁגָל

ג״כ, ע״מ צֵלָע, עָנָב, חֵמֶר, ומוכנו קצה להזכר ולקצוים [ליק נוקלע], וכאמר ג״כ מאלכה, ונכנל מן לקנק. נקצה עכריכית שִׁגְלוֹן, והכרוי שְׁגַלְנוּת מאלהו.
n. f. (ad s. f. חֵמֶר, עָנָב, צֵלָע), conjux, ab amplexu venereo, spec. significatione honestissima: regina (div. פִּלֶגֶשׁ, לַחְיָא, concubina), talm. שִׁגְלוֹנוֹת (pl. שִׁגְלוֹנִין). LXX. *βασίλισσα, παλλακή.* A. *σύγκοιτος.*
Ps. 45, 10. נצבה שגל לימינך

וְהַשֶּׁגֶל

Neh. 2, 6. והשגל ׀ יושבת אצלו

שֶׁגֶל

ג״כ כאמי, ומתן הככוי שֶׁגֶלָּה לו שִׁגְלָּה, ומוכנו כמו נעכרי.
n. f. aram., plane hebraico aequale. LXX. *παλλακή.*
pl. cum suff.: שִׁגְלָתָהּ
Dan. 5, 2. 3. שגלתה ולחנתה
pl. cum suff.: שִׁגְלָתֵךְ
Dan. 5, 23. שגלתך ולחנתך

שָׁגַע

פ״נ ל״ע נקל, ומוכנו שקון מקסולע ומצנס [כַּזעון], ונקיכ כן מיסוד של כלכול ונעכוע בקכוכוקיו ונכרנזוקיו נכלכול כאכן, וכן הלוך המכוון נכפֿעל מעכנ, נלכיוכי הקסולעות והכזקנעות, ולפ״ו קכיר שהכזכ שִׁגְּעָה דומס לל שַׁגּ, שִׁגָּה, נגס נאלה יגל סוד הפקרון מענין נעכוע, כאשר פרצתי. ולע נגס

Digitized by Google

spec. parere, arab. *sagara*, aram. שְׁגַר, cogn. simpl. גַּר, כַּר, vi *currendi*, comp. רָגַר, מַרְגֵּר vi *jaciendi*. In lingua *neohebraica* hoc v. usitatum est (שָׁלַח = שָׁגַר); prt. שָׁגוּר, expeditus, promptus, hinc versatus, usitatus (geläufig); n. m. שֶׁגֶר, cursus, volatus, velut columbae (Batra Misn. II.), et in Gemara hierosolymitana שְׁגָרִיר, legatus.

שֶׁגֶר

ע״ו, וכסימן שָׁגַר, וכן מן סָחַר, זֶרַע, חָדַר, נָטַע, נכסיכות זָרַע, חָדַר, סָחַר, נָטַע, וכן כמנק מ״נ י״כ ע׳ פעס לקק קָחַת תמור חָצַת, וסודו לסכנת הקלוכ על יקר נכסיכות. מוכנו נעלמותו הפלת העוכר וסילעתו [דַּשָׁם נע-וּאַרפֿענע], ומוס לק״כ ולד, וכפרע כלכן מולד נהמה, וסתקרנס הפתיקו ולדה.
n. m. (c. שֶׁגֶר, ad s. constr. זֶרַע, חֶדֶר, נֶטַע, סָחַר ad absolut. זֶרַע, חֶדֶר, נֶטַע, סָחַר; קְחַת 2 Rg. 12, 9. ab infin. חָצַת), emissum, spec. ex utero, foetus (das Geworfene), Targ. וְלַד. LXX. *βουκόλιον.*
Ex. 13, 12. וכל־פטר ׀ שגר בהמה
constr.: שְׁגַר
Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 51. שגר אלפיך

שַׁד, שֹׁד

ττθη, *v. s. r.* שָׁדָה *p.* 1104.

שַׁד

r. s. r. שׁוּד *p.* 1106.

שֹׁד

r. s. r. שָׁדַד *p.* 1104.

שָׁדַד

לומר שַׁד, ול״ע כ״ף נכנין הככנר, מוכנו כמו התמנות של עֲדַד, לצר גַּד הקצוי מצלהו, וכן נדומס לו חָדַד נלקמי, וכן כאצר כמכוון לצל צָדַד לעיל כמוכן כ׳. וככל לצלה קרן המכוון כריקה וקקיכה וכקיקה, לו הכללה ע״י קקיכה [צייללען, צכיידען], לו נהצלה על קלור וכריקה, לו על קריכה וזמימה, לו על כריקת גצוזי עץ להקליקו וכדומס. ופס מכקות רגכים וגלמין, לצר ע״י כקות וס נעצה הלדמה מוצווה, וכן נלקת הכיכוהו הלצלוכים. ומוס הכנד שֹׁדֵד, כלוכו כקות רגכים [ענגען, דיא שלאלטען נרעלכען], וכן כלקת נצפה כופית וגרמכית וכדומס מלת שדוד מן שכירה וכקיקה וקקיכה כילוע. ועכין שווי נעלמותו לפ״ו לת היס ולת נכרת, וגס תכיר ע״ו, שהצרת שַׁד הכת תך מקוקה ממנו, וגס שְׁדֵמָה שייכת לו ע׳ תיספת סופי ׳דוע. נס״ע שֹׁדֵד לים מצדד לדמה, שְׁדוּד המוסצה. ודע קוריל, שמצרת וס הסה שַׁד נפריטי, הכלכך נרכוי שְׁדִים, ומוכנו שלה מצודד [נעמנגעמס פֿעלל], לכן נכלל שלה ריאוי לקריאה, לס לת שכאמר שהתמוכה שְׁדִים תמור שְׁרִים מן ס׳ז, נדגוש תמור הכת, לוכס הרצאון תכיב, וכן העתיקו המתרגם חַתְלָיָא.
h. e. שַׁד, *v. tr.*, scindere, secare (scheiden, schneiden), spec. occare (eggen), occa inducta coaequare (arab. מלק, occa, a v. מלק II., complanare), cogn. צָרַר (exscindere), חָצַד (demetere),

עָבַד (dedolare), גָּד (incidere). *Pi.* glebas frangere, occare, a *scindendo*, neutiquam ab aequando (= שָׁדַד, exscindere, cujus significatio primitiva superstes est in n. שְׂדֵמָה, agri subacti, das Ackerland, et in nn. pr. שָׂד, pl. שָׂדִים, campus occatus, ager arando aptus, Targ. חַקְלָיָא, A. *τῶν περιπεδίνων*, S. *τῶν ἀλσῶν*, nisi שְׂדִים = שָׂדִים cum n. סִיד, calx, cohaeret, id quod minus verisimile videtur). Neohebr. שַׂדָּד, occator, colonus (syn. אִכָּר, פֹּלֵחַ) et n. abstr. שִׂדּוּד, cultio agri. LXX. *ἐλκύειν, ἐργάζεσθαι, ἐνισχύειν.*

Pi-el: שִׁדֵּד

3 imperf.: יְשַׁדֵּד

Job. 39, 10. אִם־יִשְׁדֹּד עֲמָקִים

Hos. 10, 11. יִשְׁדֹּד־לוֹ יַעֲקֹב

3 imperf.: וַיְשַׁדֵּד

Jes. 28, 24. יְפַתֵּחַ וַיְשַׁדֵּד אַדְמָתוֹ

שֹׁד

לומ שֹׁד, וגנוב סמעקל נכעל סעין כענכ, ובעקיד יָשׁוּד נכעק עקפ קלס, ווכו יָשֹׁד, ובכנוי יְשָׁדָם קמוב יְשָׁדֵם, לאכ נמעק קמוכו. מוכנו קוכקיי כויקס ויקיכלה קסיכס וביעס [שאָלדיגען, פּעכ־לעמנען], כי קמנוקו שֹׁד דומס קל שֹׁד סקדוס, וכן בנרמכית עקיקית [*skath-an*], ובשקכי שבקי מערב. ומסכוכס וקפ יקפ סמוכן של כויכס וביוים קביס ויקביקס, פכיליכס ובעיליכס קמיסס ובעיקס, מביליכס וגניבס וביליעס, סקמרמכוק וכנוך ובקיקס [וואָלטיגען, שערבנג, סקרע ויין, -סשכדעלן], ד״מ מנולכיס וקומסים וכוכקים, מסבשד וכליון עמיס, מקריבת קרן וביוויקס, מככיבס וביבילס, מקניפס וביכמור וכדומס. כסבעל סבעולי״. וסכנד שבמפ ג״כ בנכין פומל קווק של קל. וסבשל״פ סבעולי״ שלו, וכן בשל״פ סכוסף. בשפס עבריכית מוס שְׁדֵרָה סמופבע, וסקוקלי״ שַׁדְרֵךְ ע״מ צַמָּרִים, ד״מ מלך ערין וביל, שלישים בילים ערכיים מקניפים.

h. e. שָׁדַד, *v. tr.* (impf. יָשׁוּד = יָשֹׁד, c. s. יְשָׁדָם = יְשָׁדֵם), scindere, nocere (*skath-an*, schädigen), vulnerare, violare (שֹׁד = שָׁד), violentum, potentem, hostilem esse eoque modo agere, durum, contumacem se praestare, evertere, devastare, diripere, de infestatione, perditione, destructione, excidio. *Pi. Po.* שִׁדֵּד, שֹׁדֵד, intens. *Ni. Ho.* נָשַׁד הוּשַׁד pass. Neoh. שְׁדִידָה, vastatio; adj. שְׁדִיד, violentus, potens, sicut arab. (ad s. f. חַבָּרִים, צַמָּרִים). LXX. *ὀλλύναι; ὀλοθρεύειν, ἐξ-; ταλαίπωρον ποιεῖν, ταλαιπωρεῖν; προνομεύειν, ἀτενίζειν, ἀθετεῖν, ἀνομεῖν, διώκειν, πλήσσειν;* impf. *δαιμόνιον* (neoh. מַזִּיק); inf. שָׁדוֹד, *ταλαιπωρία*; prt. שֹׁדֵד, *λῃστής, ἄνομος, καταστροφή, ὄλεθρος, ταλαιπωρία*; prt. pass. שָׁדוּד, *ταλαίπωρος, ταλαιπώρως*; *Pi. ἀπατᾶν*; *Pu. ἀπολλύναι*; 3 p. pl. f. שֻׁדַּדָּה, *δείλαιος*; *Ho. οἴχεσθαι.* A. prt. pass. f. שְׁדוּדָה, *ἡ προνενομευμένη*; S. *ἡ λῃστρίς*; Th. *ἡ διαρπασθησομένη*, ubi LXX. *ἡ ταλαίπωρος.* A. *ψ.* 91, 6. מִקֶּטֶב יָשׁוּד, *ἀπὸ δηγμοῦ δαιμονίζοντος*; S. *ἀπὸ συγκυρήματος δαιμονιώδους*, ubi LXX. *ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου* (quasi יָשֹׁר).

3 perf. pl.: וְשָׁדְדוּ

Ez. 32, 12. ושדדו את־גאון מצרים

3 prf. pl. c. s.: שָׁדוּנִי

Ps. 17, 9. מפני רשעים זו שדוני

part. masc.: שׁוֹדֵד

Job. 15, 21. בשלום שודד יבואנו

Jes. 16, 4. מפני שודד

Jes. 21, 2. והשודד ׀ שודד

Jes. 33, 1. הוי שודד ואתה לא שדוד

Jes. 33, 1. כהתימך שודד תשד

Jes. 33, 1. שדד בצהרים

Jer. 25, 36. שדד י״י את־מרעיתם

Jer. 47, 4. שדד י״י את־פלשתים

Jer. 48, 8. ויבא שדד אל־כל־עיר

Jer. 48, 18. כי־שודד מואב

Jer. 48, 32. ועל־בציריך שדד נפל

Jer. 51, 55. כי־שדד י״י את־בבל

Jer. 51, 56. על־בבל שודד

part. masc.: מַשְׁדֵּד

Jer. 6, 26. פתאם יבא השדד

part. masc.: וַהֲשֹׁדְדֵ

Jes. 21, 2. והשודד ׀ שודד

part. m. pl.: שֹׁדְדִים

Jer. 12, 12. באו שדדים

Jer. 51, 53. מאתי יבאו שדדים לה

part. m. pl.: הַשֹּׁדְדִים

Jer. 51, 48. יבוא־לה השודדים

part. m. pl.: לְשַׁדְּדִים

Job. 12, 6. ישליו אהלים לשדדים

part. m. pl.: שֹׁדְדֵי

Obad. 1, 5. אם־שדדי לילה

part. pass.: שָׁדוּד *sg.*

Jud. 5, 27. שם נפל שדוד

Jes. 33, 1. ואתה לא שדוד

Jer. 4, 30. ואתי שדוד מה־תעשי

prt. pass. f.: הַשְּׁדוּדָה

Ps. 137, 8. בת־בבל השדודה

inf. constr.: שָׁדוֹד

Mich. 2, 4. אמר שדוד נשדנו

inf. constr.: לְשָׁדוֹד

Jer. 47, 4. לשדוד את־כל־פלשתים

impt. pl.: וְשָׁדְדוּ

Jer. 49, 28. ושדדו את־בני־קדם

3 imperf.: יָשֹׁד = יָשׁוּד

Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים

3 impf. c. s.: יְשֹׁדֵם

Prv. 11, 3. וסלף בגדים ישדם

3 impf. c. s. s.: יְשַׁדֵּם

Jer. 5, 6. זאב ערבות ישדדם

Nif-al: נָשַׁד

1 perf. pl.: נְשַׁדְנוּ

Mich. 2, 4. אמר שדוד נשדנו

Pi-el: שִׁדֵּד

part. masc.: מְשַׁדֵּד *s. M.*

Prv. 19, 26. משדד־אב יבריח

2 imperf.: תְּשַׁדֵּד

Prv. 24, 15. אל־תשדד רבצו

Po-el: שׁוֹדֵד

3 imperf.: יְשַׁדֵּד

Hos. 10, 2. ישדד מצבותם

Pu-al: שֻׁדַּד *3 perf.*

Jes. 15, 1. כי בליל שדד ער

Jes. 15, 1. כי בליל שדד קיר

Jes. 23, 1. כי־שדד מבית

Jes. 23, 14. כי שדד מעזכן

Jer. 48, 15. 20. שדד מואב

Jer. 49, 10. שדד זרעו ואחיו

Joel 1, 10. שדד שדה

Joel 1, 10. כי שדד דגן

Zach. 11, 3. כי שדד גאון הירדן

3 perf.: שֻׁדַּד *p.*

Jer. 10, 20. אהלי שדד

3 perf. fem.: שֻׁדְּדָה

Jer. 4, 20. שדדה כל־הארץ

Jer. 49, 3. כי שדדה־עי

Zach. 11, 3. כי שדדה אדרתם

3 perf. fem.: שֻׁדָּדָה

Nah. 3, 7. ואמר שדדה ניניוה

3 perf. fem.: שְׁדֻדָה *p.*

Jer. 48, 1. הוי אל־נבו כי שדדה

3 perf. pl.: שֻׁדְּדוּ

Jer. 4, 20. פתאום שדדו

3 perf. pl.: שֻׁדְּדוּ *p.*

Zach. 11, 2. אשר אדרים שדדו

1 perf. pl.: שֻׁדַּדְנוּ *p.*

Jer. 4, 13. אוי לנו כי שדדנו

Jer. 9, 18. אך שדדנו

Hof-al. הוּשַׁד

3 imperf.: יוּשַׁד *p.*

Hos. 10, 14. יושד כשד שלמן

3 imperf. f.: תּוּשַׁד

Jes. 33, 1. כתתימך שודד תשד

שׁד

ב״ו, ולפעמים מלא וא״ו, ומוכנו פכן ועצ וקפס ועכילות, או הצמד וכליון והכבק, וכן בכייס הכנון הסון לאכ יעזון העוצק מסס, וכן בהמוק הכנון על קיות רעוק.

n. m. (interdum שׁוֹד), violentia, oppressio; internecio, vastatio, pernicies, excidium. LXX. *συντριβή, συντριμμός, σύντριμμα, ὄλεθρος, πτῶμα, ταλαιπωρία, κακόν, μάταιος, δείλαιος, ἄρχων.* A. *προνομή.*

Prv. 21, 7. שד־רשעים יגורם

Prv. 24, 2. כי־שד יהגה לבם

Jes. 16, 4. בלה שד

Jes. 22, 4. על־שד בת־עמי

Jes. 59, 7. שד ושבר במסלותם

Jes. 60, 18. שד ושבר בגבולך

Jer. 48, 3. שד ושבר גדול

Hos. 7, 13. שד להם כי־פשעו

Am. 5, 9. שד על־עז

וָשֹׁד

Am. 5, 9. ושד על־מבצר

Hab. 1, 3. ושד וחמס לנגדי

Hab. 2, 17 ושד בהמות יחיתן

וָשֹׁד

Jer. 6, 7. חמס ושד ישמע בת

Jer. 20, 8. חמס ושד אקרא

Ez. 45, 9. חמס ושד הסירו

Hos. 12, 2. כזב ושד ירבה

Am. 3, 10. האצרים חמס ושד

הַשֹּׁד

Jes. 51, 19. השד והשבר והרעב

כְּשֹׁד

Jes. 13, 6. כשד משדי יבוא

Hos. 10, 14. יושד כשד שלמן

וּכְשֹׁד

Joel 1, 15. וכשד משדי יבוא

לְשֹׁד

Job. 5, 22. לשד ולכפן תשחק

מְשֹׁד

Job. 5, 21. משוד כי יבוא

Job. 24, 9. *יגזלו משד יתום

Ps. 12, 6. משד עניים

Hos. 9, 6. חלכו משד מצרים

שַׁדַּי

ש״ך גויר שַׁד, נסופיי עתיקי ־י, וקמלוקו לפ״ו תוקפי״, ומוכנו קסין וקויו קקיף לאכיך וכליך [נעווֹלטיגער, אָלכטיגער], והוק כנוי לקקנ״ה, וכן פרשו לפנין עוכק, ופרוש מכנק ומקנבר ג״כ מוק. וילקקי מעה שפרשו כמוכנו מן שַׁדַּי [קאנ די], ש״ם די נאלהותו לכל נריה, וכן טעה הקוקל נן־זוך נספרו, שאפל שהצפ שֵׁד מן שדים וביקס, וכלוכו אל הפכלכל כל.

n. m. (adj. a subst. שֵׁד, addita terminatione antiqua *ai*), potens, omnipotens, vel victor, dominus, dynasta, ex traditione pervetusta comp. ex שַׁאֲשֶׁר הַיּ (= אֲשֶׁר), qui sibimet ipse sufficit, *αὐτάρκης, ὃς οὐδενὸς προσδεῖται.* LXX. *σαδαΐ, σαδδαΐ, ἰσχυρός, ὁ πάντα ποιήσας, θεός, κύριος, παντοκράτωρ; θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἐπουράνιος; ἱκανός, ἱκανῶς, ταλαιπωρία, ὑλώδης.* A. S. Th. *ἱκανός*, sequentes vocem antiquitatis.

Gn. 17, 1. אני־אל שדי התהלך לפני

Gn. 28, 3. ואל שדי יברך אתך

Gn. 35, 11. אני אל שדי פרה ורבה

Gn. 43, 14. ואל שדי יתן לכם רחמים

Gn. 48, 3. אל שדי נראה־אלי בלוז

Gn. 49, 25. ואת שדי ויברכך

Ex. 6, 3. ואל־יעקב באל שדי

Num. 24, 4. אשר מחזה שדי יחזה

Num. 24, 16. מחזה שדי יחזה

Ruth 1, 20. כי־המר שדי לי מאד

Job. 5, 17. ומוסר שדי אל־תמאס

Job. 6, 4. כי חצי שדי עמדי

Job. 6, 14. ויראת שדי יעזוב

Job. 8, 3. האם־שדי יעות־צדק

Job. 8, 5. ואל־שדי תתחנן

Job. 11, 7. אם עד־תכלית שדי תמצא

Job. 13, 3. אולם אני אל־שדי אדבר

Job. 15, 25. ואל־שדי יתגבר

Job. 21, 15. מה־שדי כי־נעבדנו

Job. 21, 20. ומחמת שדי ישתה

Job. 22, 17. ומה־יפעל שדי למו

Job. 22, 23. אם־תשוב עד־שדי

Job. 22, 25. והיה שדי בצריך

Job. 22, 26. כי־אז על־שדי תתענג

Job. 27, 10. אם־על־שדי יתענג

Job. 27, 11. עם־שדי לא אכחד

Job. 29, 5. בעוד שדי עמדי

Job. 31, 2. ונחלת שדי ממרומים

Job. 31, 35. הן תוי שדי יענני

Job. 32, 8. ונשמת שדי תבינם

Job. 33, 4. ונשמת שדי תחייני

Job. 37, 23. שדי לא־מצאנהו כח

Job. 40, 2. הרב עם־שדי יסור

Ps. 68, 15. בפרש שדי ׀ מלכים

Ps. 91, 1. בצל שדי יתלונן

Ez. 1, 24. כקול־שדי בלכתם

Ez. 10, 5. כקול אל־שדי בדברו

וְשַׁדַּי

Ruth 1, 21. ושדי הרע־לי

Job. 23, 16. ושדי הבהילני

Job. 27, 2. ושדי המר נפשי

Job. 34, 10. ושדי מעול

Job. 34, 12. ושדי לא־יעות משפט

Job. 35, 13. ושדי לא ישורנה

לְשַׁדַּי

Job. 22, 3. החפץ לשדי כי תצדק

מְשַׁדַּי

Job. 24, 1. משדי לא־נצפנו עתים

ונחלת עריצים משדי

Job. 27, 13. ירקחו

Jes. 13, 7. כשד משדי יבוא

Joel 1, 15. וכשד משדי יבוא

שְׁהִידָה

Digitized by Google

דשדין מיל עשוי ומכונין לשדין מיל קמיעי [סאַטעאַכע], וכמעט כדקדוק וס העתיקו סע' זקיכים, משקים ומשקות [מוכדשעגק], סם לל שכשאר שסתכנם וסזעגים קלו שָׂדֶה וְשָׂדוֹת, וכמעט נדמיון לוס העתיק ססורי. ולדעת קקדוים יסוד ז"ל, מן זדים וקס, וסכלטן פלגש ופלגשים. ולדעת הקדוים עכין שָׂדֶה כמו שְׂדֵרָה, לומר זלגת ומלכה [וולטאַנק], ע"ל שַׂיֶּדֶת נעכרי, לו שסשם שָׂדֶה מופזע, ומוכנו זפע, מוזקל מן תקיפות, והשקיון קניב לי.

n. f. (a m. שַׂד, pl. שְׂדוֹת), sec. *Ibn-Ezram:* puella vi capta (syn. שְׁבוּיַת חֶרֶב, רַחֲמָה), sec. *Salomonem:* carpentum pulchrum ac magnificum (Carosse, collato gemar. שִׁידָּה, currus in usum muliercularum), sec. *Targ.* fons saliens et aquas sursum projiciens (Fontaine, a v. שַׁדָּא = שְׁדָא), sec. LXX. pincerna (*οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας*, leg., ut videtur: שָׁדֶה וְשָׁדוֹת), ex sententia al.: puella, a mammis sororiantibus (שַׂד, sicut רַחֲמָה a רֶחֶם), sec. recentiores: domina, regina (שִׁידָּה = שָׂדָה, arab. *sajjidah*). Fortasse שָׂדֶה abstractive primum est *potentia*, deinde *abundantia*, ita ut שָׂדֶה וְשָׂדוֹת sit *abundantissime*. A. *κυλίκιον καὶ κυλίκια*. Symm. *mensurarum species et appositiones* (*μέτρων σχήματα καὶ ἐπιτηδεύματα*). Vulg. *scyphos et urceos in ministerio ad vina fundenda.*

Eccl. 2, 8. שָׂדֶה וְשָׂדוֹת
pl.:
Eccl. 2, 8. שָׂדָה וְשָׂדוֹת
שַׁדַּיִן

ע"ו גויר שַׂד, כסופי יהו"ל, ומוכנו זליל לו זלי, לומר תקיף וזליע וגדל כך [נצוואַלטיגער, אַקטיוו], קולם לדעת הקדמונים מוכבד מן שַׁדַּיִן, ובכוזי קניב לי.

n. m. (a n. prim. שַׂד, adjecto *ûn*), potens, validus, sec. veteres comp. ex שַׁדַּיִן. LXX. *ποῦ ἐστι αὐτῶν ἡ ὕλη.*

Job. 19, 29. Q'ri. למען תדעון שדון

שֹׁדֶד

ע"כ כמו שֹׁד לעיל, לומר תקיפה ותקיפה ופריכה, ולין הפרש לפי דעתי נמוכנו: ולפי הזוו קנת המלקדים פעל שדא נעכרי, סנס לשקר, כי וס זמ"י.

v. tr. inus., scindere, diffringere, occare, arare, sicut שָׂד, שָׁד.

שָׂדָה

ע"ו, וסמיך שְׂדֵה והלכוי שָׂדוֹת, והסמיך שְׂדוֹת וגם שְׂדֵי, וככוי שְׂדוֹתָם, שְׂדוֹתֵיהֶם, או שָׂדַי, שָׂדֶיךָ. המוכן לדעת זדולס וכקצת לוכע [שקקעכ-לשכל, -פעלל], ומוס לפ"כ נהשלפה לניין מיזור וכך ולפלל, ונוכקו הכ ויעכ, שלילס מקורזות לוכע, או סנכ וקיוון נכללו, ונוכקו עיר וניק, או ככר ומגרש נכללו. נגמרס שְׂדֵה אִילָן, שָׂדֵה לָבָן וכדומס.

n. m. (c. שָׂדֵה; pl. שָׂדוֹת, c. שָׂדַי, שְׂדוֹתָם, c. s. שְׂדוֹתֵיהֶם vel שְׂדוֹתַי, שָׂדֶיךָ), arvum, ager sativus s. pascuosus, campus cultus vel cultioni aptus, hinc planities, regio libera lateque patens (opp. montes sylvaeque) vel rus, ager (opp. urbs, pagus, castra). LXX. *ἀγρός, ἀμπελών, γεώργιον, πεδίον, χώρα, γῆ, ὄριον, χόρτος, κτῆμα, σπήλαιον, δρυμός*; אִישׁ שָׂדֶה *ἄγροικος*; זֶרַע שָׂדַי, *μόνιος ἄγριος*; פֹּחַ שָׂדַי, *γεωργεῖν*; פְּלֶאבֶת הַשָּׂדֶה, *ἀγρός*; שָׂדֶה צִיִּים, *σκοπιὰ ἀγροῦ.* Syrus: *ἄρουρα*; A. *χώρα*, persaepe.

Gn. 25, 27. יודע ציד איש שדה
Ex. 22, 4. שדה או־כרם
Num. 16, 14. נחלת שדה וכרם
Jes. 15, 18. לשאול מאת־אביה שדה
Jud. 5, 18. ונפתלי על מרומי שדה
1 S. 14, 14. כבחצי מעטה צמד שדה
2 Reg. 4, 39. וימצא גפן שדה
2 Reg. 4, 39. פקעת שדה
2 Reg. 19, 26. היו עשב שדה
2 Chr. 31, 5. ודבש וכל תבואת שדה
Prv. 27, 26. ומחיר שדה עתודים
Prv. 31, 16. זממה שדה ותקחהו
Jes. 5, 8. שדה בשדה יקריבו
Jes. 37, 27. היו עשב שדה
Jer. 26, 18. ציון שדה תחרש
Ez. 17, 8. אל־שדה סוב
Joel 1, 10. שדד שדה
Joel 1, 11. כי אבד קציר שדה
Joel 1, 20. גם־בהמות שדה
Mich. 3, 12. ציון שדה תחרש

וְשָׂדֶה

Neh. 5, 16. ושדה לא קנינו
Jer. 35, 9. ושדה וזרע לא יהיה־לנו

הַשָּׂדֶה

Gn. 2, 5. וכל שיח השדה
Gn. 2, 6. וכל־עשב השדה
Gn. 2, 18. כל־חית השדה
Gn. 2, 20. ולכל חית השדה
Gn. 3, 1. מכל חית השדה
Gn. 3, 14. ומכל חית השדה
Gn. 3, 18. ואכלת את־עשב השדה
Gn. 23, 1. השדה נתתי לך
Gn. 23, 13. נתתי כסף השדה
Gn. 23, 17. השדה והמערה
Gn. 23, 20. ויקם השדה והמערה
Gn. 25, 10. השדה אשר־קנה אברהם
Gn. 30, 16. ויבא יעקב מן־השדה
Gn. 31, 4. לרחל וללאה השדה
Gn. 33, 19. ויקן את־חלקת השדה
Gn. 34, 7. באו מן־השדה כשמעם
Gn. 37, 7. אלמים בתוך השדה
Gn. 47, 24. לזרע השדה ולאכלכם
Gn. 49, 30. קנה אברהם את־השדה
Gn. 49, 32. מקנה השדה והמערה
Gn. 50, 13. קנה אברהם את־השדה
Ex. 9, 22. ועל כל־עשב השדה
Ex. 9, 25. ואת כל־עשב השדה
Ex. 9, 25. ואת־כל־עץ השדה
Ex. 10, 5. הצמח לכם מן־השדה
Ex. 10, 15. ובעשב השדה
Ex. 22, 5. או הקמה או השדה
Ex. 23, 11. ויתרם תאכל חית השדה
Ex. 23, 16. את־מעשיך מן־השדה
Ex. 23, 29. ורבה עליך חית השדה
Lev. 14, 7. 17, 5. על־פני השדה
Lev. 14, 53. אל־פני השדה
Lev. 25, 12. מן־השדה תאכלו
Lev. 26, 4. ועץ השדה יתן פריו
Lev. 26, 22. את־חית השדה
Lev. 27, 19. יגאל את־השדה
Lev. 27, 20. ואם־לא יגאל את־השדה
Lev. 27, 20. ואם־מכר את־השדה
Lev. 27, 21. והיה השדה
Lev. 27, 25. ישוב השדה
Num. 19, 16. יגע על־פני השדה
Nu. 22, 4. כלחך השור את־ירק השדה
Dt. 7, 22. פן־תרבה עליך חית השדה
Dt. 14, 22. היצא השדה שנה שנה
Dt. 20, 19. האדם עץ השדה
Dt. 28, 38. זרע רב תוציא השדה
Jos. 24, 32. בחלקת השדה
Jud. 1, 14. לשאל מאת־אביה השדה
Jud. 9, 27. ויצאו השדה ויבצרו
Jud. 9, 42. ויצא העם השדה
Jud. 19, 16 בא מן־מעשהו מן־השדה
Ruth 2, 2. אלכה־נא השדה
Ruth 2, 3. חלקת השדה לבעז
Ruth 4, 3. חלקת השדה
Ruth 4, 5. ביום־קנותך השדה
1 Sam. 11, 5. אחרי הבקר מן־השדה
1 S. 14, 25. ויהי דבש על־פני השדה
1 Sam. 17, 44. ולבהמת השדה
1 Sam. 20, 11. ונצא השדה
1 Sam. 20, 11. ויצאו שניהם השדה
1 Sam. 20, 35. ויצא יהונתן השדה
1 Sam. 27, 5. באחת ערי השדה
2 Sam. 11, 11. על־פני השדה חנים
2 Sam. 11, 23. ויצאו אלינו השדה
2 Sam. 18, 6. ויצא העם השדה
2 Sam. 19, 30. תחלקו את־השדה
2 Sam. 20, 12. מן־המסלה השדה
2 Sam. 21, 10. חית השדה לילה
2 S. 23, 11. ותהי־שם חלקת השדה
2 Rg. 4, 39. ויצא אחד אל־השדה
2 Rg. 8, 6. ואת כל־תבואת השדה
2 Reg. 9, 37. על־פני השדה בחלק
2 Reg. 14, 9. ותעבר חית השדה
1 Chr. 11, 13. חלקת השדה
1 Chr. 16, 32. יעלץ השדה וכל־
1 Chr. 27, 26. ועל עשי מלאכת השדה
2 Chr. 25, 18. ותעבר חית השדה
Job. 5, 23. כי עם־אבני השדה
Job. 5, 23. וחית השדה השלמה־לך
Job. 39, 15. וחית השדה תדושה
Job. 40, 20. חית השדה ישחקו־שם
Ps. 103, 15. כציץ השדה כן יציץ
Cant. 2, 7. 3, 5. או באילות השדה
Cant. 7, 12. לכה דודי נצא השדה
Jes. 40, 6. וכל־חסדו כציץ השדה
Jes. 43, 20. תכבדני חית השדה
Jes. 55, 12. עצי השדה ימחאו־כף
Jer. 6, 25. אל־תצאו השדה
Jer. 7, 20. ועל־עץ השדה
Jer. 9, 21. כדמן על־פני השדה
Jer. 12, 4. ועשב כל־השדה ייבש
Jer. 12, 9. כל־חית השדה התיו
Jer. 14, 18. אם־יצאתי השדה
Jer. 27, 6. 28, 14. חית השדה נתתי לו
Jer. 32, 9. ואקנה את־השדה
Jer. 32, 25. קנה־לך השדה בכסף
Jer. 32, 43. ונקנה השדה בארץ הזאת
Ez. 16, 5. ותשלכי אל־פני השדה
Ez. 16, 7. כצמח השדה נתתיך
Ez. 17, 24. וידעו כל־עצי השדה
Ez. 21, 2. יער השדה נגב
Ez. 29, 5. על־פני השדה תפול
Ez. 31, 4. כל־עצי השדה
Ez. 31, 6. ילדו כל חית השדה
Ez. 31, 13. היו כל חית השדה
Ez. 31, 15. עצי השדה עליו עלפה
Ez. 32, 4. על־פני השדה אטילך
Ez. 33, 27. ואשר על־פני השדה
Ez. 34, 5. 8. לכל־חית השדה
Ez. 34, 27. עץ השדה את־פריו
Ez. 36, 30. ותנובת השדה
Ez. 38, 20. וחית השדה וכל־הרמש
Ez. 39, 4. וחית השדה נתתיך
Ez. 39, 5. על־פני השדה תפול
Ez. 39, 10. עצים מן־השדה
Ez. 39, 17. חית השדה הקבצו ובאו
Hos. 2, 14. ואכלתם חית השדה
Hos. 2, 20. עם־חית השדה
Hos. 4, 3. בחית השדה
Hos. 13, 8. חית השדה תבקעם
Joel 1, 12. כל־עצי השדה יבשו
Joel 1, 19. להטה כל־עצי השדה
Mich. 1, 6. ושמתי שמרון לעי השדה

בַּשָּׂדֶה

Nu. 20, 17. לא נעבר בשדה ובכרם
Nu. 21, 22. לא נטה בשדה ובכרם
Ruth 2, 8. ללקט בשדה אחר
Ruth 2, 22. ולא יפגעו־בך בשדה
Jes. 5, 8. שדה בשדה יקריבו

בַּשָּׂדֶה

Gn. 4, 8. ויהי בחיותם בשדה
Gn. 23, 17. אשר־בשדה
Gn. 24, 63. ויצא יצחק לשוח בשדה
Gn. 24, 65. החלך בשדה לקראתנו
Gn. 29, 2. והנה באר בשדה
Gn. 30, 14. וימצא דודאים בשדה
Gn. 34, 5. היו את־מקנהו בשדה
Gn. 34, 28. ואת־אשר בשדה לקחו
Gn. 37, 15. והנה תעה בשדה
Ex. 1, 14. ובכל־עבדה בשדה
Ex. 9, 3. במקנך אשר בשדה
Ex. 9, 19. כל־אשר לך בשדה
Ex. 9, 19. אשר־ימצא בשדה
Ex. 9, 21. ואת־מקנהו בשדה
Ex. 9, 25. את כל־אשר בשדה
Ex. 16, 25. לא תמצאהו בשדה
Ex. 22, 30. ובשר בשדה טרפה
Ex. 23, 16. אשר תזרע בשדה
Num. 22, 23. ותלך בשדה
Dt. 21, 1. נפל בשדה לא נודע
Dt. 22, 25. ואם־בשדה ימצא האיש
Dt. 22, 27. כי בשדה מצאה
Dt. 24, 19. ושכחת עמר בשדה
Dt. 28, 3. וברוך אתה בשדה
Dt. 28, 16. וארור אתה בשדה
Jos. 8, 24. ישבי העי בשדה
Jud. 9, 32. וארב בשדה
Jud. 9, 43. ויארב בשדה
Jud. 9, 44. פשטו על־כל־אשר בשדה
Jud. 13, 9. והיא יושבת בשדה
Jud. 20, 31. ואחת גבעתה בשדה
Ruth 2, 3. ותלקט בשדה
Ruth 2, 9. עיניך בשדה אשר־יקצרון
Ruth 2, 17. ותלקט בשדה עד־הערב
1 Sam. 4, 2. ויכו במערכה בשדה
1 Sam. 14, 15. בשדה ובכל־העם
1 Sam. 19, 3. בשדה אשר־אתה שם
1 Sam. 20, 5. ונסתרתי בשדה
1 Sam. 20, 24. ויסתר דוד בשדה
1 Sam. 25, 15. בהיותנו בשדה
1 Sam. 30, 11. וימצאו איש־מצרי בשדה
2 Sam. 2, 18. הצבים אשר בשדה
2 Sam. 10, 8. לבדם בשדה
2 Sam. 14, 6. ויכו שניהם בשדה
2 Sam. 17, 8. כדוב שכול בשדה
1 Reg. 11, 29. ושניהם לבדם בשדה
1 Reg. 14, 11. והמת בשדה
1 Reg. 16, 4. והמת לו בשדה
2 Reg. 7, 12. להחבה בהשדה לאמר
1 Chr. 19, 9. באו לבדם בשדה
1 Chr. 27, 25. בשדה בערים ובכפרים
Job. 24, 6. בשדה בלילו יקצורו
Prv. 24, 27. ועתדה בשדה לך
Jer. 13, 27. על־גבעות בשדה
Jer. 14, 5. כי גם־אילת בשדה
Jer. 17, 3. הרריי בשדה
Jer. 40, 7. שרי החילים אשר בשדה
Jer. 40, 13. אשר בשדה באו
Jer. 41, 8. מטמנים בשדה
Ez. 7, 15. אשר בשדה בחרב ימות
Ez. 26, 6. ובנותיה אשר בשדה
Ez. 26, 8. בנותיך בשדה
Mich. 4, 10. ושכנת בשדה
Zach. 10, 1. לאיש עשב בשדה
Mal. 3, 11. הגפן בשדה

וּבַשָּׂדֶה

Gn. 39, 5. בבית ובשדה

Digitized by Google

לְשָׂדָה
מלך לשדה נעבד Eccl. 5, 8.
constr.: שְׂדֵה
שדה העמלקי Gn. 14, 7.
ויקם ׀ שדה עפרון Gn. 23, 17.
אל־מערת שדה המכפלה Gn.23,19.
אל־שדה עפרן בן־צחר Gn. 25, 9.
ארצה שעיר שדה אדום Gn. 32, 4.
אכל שדה־תאיר Gn. 41, 48.
על־שדה הארץ יחשב Lev. 25. 31.
שדה מקנתו Lev. 27, 22,
ויקחהו שדה צפים Num. 23, 14.
ואת־שדה העיר Jos. 21, 12.
בכל־שדה נחלת ישראל Jud. 20, 6.
אל־שדה יהושע 1 Sam. 6, 14.
את־כל־שדה שאול 2 Sam. 9, 7.
בחלקת שדה נבות 2 Reg. 9, 25.
אשר במסלת שדה כובס 2Rg.18,17.
שדה העיר ואת־חצריה 1 Chr.6,41.
בארץ מצרים שדה־צען Ps.78, 12.
שדה איש־עצל Prv. 24, 30.
שדה כובס Jes. 7, 3. 36, 2.
ויברח יעקב שדה ארם Hos.12.13.
שדה אפרים Obad. 1, 19.
שדה שמרון Obad. 1, 19.
constr.: וּשְׂדֵה
ושדה מגרש עריהם Lev. 25, 34.
constr.: בְּשָׂדֵה
מדין בשדה מואב Gn. 36, 35.
בשדה עפרן החתי Gn. 49, 29.
אשר בשדה המכפלה Gn. 49, 30.
ובער בשדה אחר Ex. 22, 4.
הגיא אשר בשדה מואב Num.21,20.
כי שמעה בשדה מואב Ruth 1, 6.
בשדה פלשתים 1 Sam. 6, 1.
בשדה יהושע 1 Sam. 6, 18.
ישב דוד בשדה פלשתים 1Sam.27,7.
אשר ישב בשדה פלשתים 1S.27,11.
מדין בשדה מואב 1 Chr. 1, 46.
מואב הוליד בשדה 1 Chr. 8, 8.
בשדה הקבורה 2 Chr. 26, 23.
ומופתיו בשדה־צען Ps. 78, 43.
ויתנהו בשדה־זרע Ez. 17, 5.
constr.: כְּשָׂדֶה
כשדה החרם Lev. 27, 21.
constr.: מִשְׂדֵה
ואם ׀ משדה אחזתו Lev. 27, 16.
אשר לא משדה אחזתו Lev.27,22.
בצעדך משדה אדום Jud. 5. 4.
ותשב משדה מואב Ruth 1, 6.
השבה משדה מואב Ruth 4, 3.
constr.: וּמִשְׂדֵה
ומשדה אחזתו Lev. 27, 28.
cum suff.: שָׂדֶי
שדי אשר בענתות Jer. 32, 7. 8.
cum suff.: שָׂדֶךָ
פאת שדך לקצר Lev. 19, 9.
שדך לא תזרע כלאים Lev. 19, 19.
פאת שדך בקצרך Lev. 23, 22.
שדך לא תזרע Lev. 25, 4.
cum suff.: שָׂדְךָ p.
שש שנים תזרע שדך Lev. 25, 3.
cum suff.: בְּשָׂדֶךָ
ונתתי עשב בשדך Dt. 11, 15.
cum suff.: בְּשָׂדְךָ p.
קציר בשדך Dt. 24, 19.
cum suff.: שָׂדֶרָ
אשר בקצה שדהו Gn. 23. 9.
מכרו מצרים איש שדהו Gn.47,20.
אחר מיטב שדהו Ex. 22, 4.
יקדיש שדהו Lev. 27, 17. 18.
שדהו ועבדו ואמתו Dt. 5, 18.
cum suff.: לְשָׂדֵהוּ
ויברחו איש־לשדהו Neh. 13, 10.
cum suff.: שָׂדֵהוּ
אל־ביתה ואל־שדה 2 Reg. 8, 3.
על־ביתה ועל־שדה 2 Reg. 8, 5.
pl. constr.: שְׂדֵי
על־שדי־חמר Jes. 32, 12.
ויבאו שדי־מואב Ruth 1, 2.
pl. constr.: וּשְׂדֵי
ושדי תרומות 2 Sam. 1, 21.
pl. constr.: בִּשְׂדֵי
לגור בשדי מואב Ruth 1, 1.
בשדי מגרש עריהם 2 Chr. 31, 19.
מצאנוה בשדי־יער Ps. 132, 6.
pl. constr.: וּבִשְׂדֵי
ובשדי יתומים Prv. 23, 10.
pl. constr.: לִשְׂדֵי
לשדי הערים Neh. 12, 44.
pl. constr.: מִשְׂדֵי
השבה משדי מואב Ruth 1, 22.
עם־נעמי משדי מואב Ruth 2, 6.
pl. cum suff.: שָׂדֶיהָ
לשובב שדינו יחלק Mich. 2, 4.
pl. cum suff.: שָׂדֶיהָ
לך על־שדיך 1 Reg. 2, 26.
2 pl.: שָׂדוֹת
שדות וכרמים 1 Sam. 22, 7.
ויזרעו שדות Ps. 107, 37.
שדות בכסף יקנו Jer. 6, 12.
שדות בכסף יקנו Jer. 32, 44.
וחמדו שדות וגזלו Mich. 2, 2.
2 pl.: וְשָׂדוֹת
יקנו בתים ושדות Jer. 32, 15.
2 pl.: הַשָּׂדוֹת
מן־החצרת ומן־השדות Ex. 8, 9.
2 pl. constr.: וּמִשְׂדוֹת
ומשדות גבע Neh. 12, 29.
pl. cum suff.: שָׂדוֹתֵינוּ
שדתינו וכרמינו Neh. 5, 3. 4.
pl. cum suff.: וּשְׂדוֹתֵינוּ
ושדתינו וכרמינו Neh. 5, 5.
2 pl. c. suff.: שְׂדוֹתֵיכֶם
שדותיכם ואת־כרמיכם 1 S. 8, 14.
pl. cum suff.: וּשְׂדוֹתֶיהָ
לכיש ושדותיה Neh. 11, 30.
pl. c. suff.: שְׂדוֹתֵיהֶם
שדותיהם כרמיהם Neh. 5, 11.
שדותיהם ליורשים Jer. 8, 10.
pl. c. suff.: בְּשָׂדוֹתָם
ואל החצרים בשדותם Neh. 11, 25.
שָׂדַי
ע״ו, כמון שָׂדֶה, וכמלֹ׳ אף בדגוש שׂיני, ובלען אם בעבור שספמוכש עפיקס ומפלקיעת, וכן בערבי שגור סופיי וס, תמור ״ה בעברי, וכי ע״ד זה כלען אָמַר [דָּבָר], אֱנוֹשׁ [אָדָם], אִחַי [הָהָוָה], אָחָה [בָּא], גֶּבֶר [אִישׁ], חוּזָה [חֹזֶה], חָזָה [רָאָה], מִלָּה [דָּבָר], עָתָה [יָרַד], עָדָה [עָבַר], קְרֵב [מִלְחָמָה], שְׂוָה [שׂוּם], עָפַר [יָפֶה], חַפָּה [שֶׁמֶשׁ], חָיָה [חָיָה] נשיר, שהן שעות עפיקים עפקלעיס.
n. m. (= שָׂדֶה, propter formae antiquitatem ad aramaismum et arabismum accedentem poëticae locutionis proprium), arvum, ager. LXX. ἀγρός, ἄγριος.
pl. c. suff.: שָׂדֵי p.
ויאכל תנובת שדי Dt. 32, 13.
וגם בהמות שדי Ps. 8, 8.
וזיז שדי עמדי Ps. 50, 11.
וזיז שדי ירעה Ps. 80, 14.
יעלז שדי וכל־אשר־בו Ps. 96, 12.
ישקו כל־חיתו שדי Ps. 104, 11.
כל חיתו שדי Jes. 56, 9.
כשמרי שדי היו עליה Jer. 4, 17.
חיעזב מצור שדי Jer. 18, 14.
מתנובות שדי Thr. 4, 9.
על תלמי שדי Hos. 10, 4. 12, 12.
בחמות שדי Joel 2, 22.

שְׂדֵה

ע״כ, ומונכו מיליס ולעילס יכיקס ומעיקס [ווינגען], ווס ינל מסוד השנש של לקלוק וכעוב [נעעלגען], וקקען שָׂדֵה, ודומס לו הקען של לָשַׁד, וכשנש כמכוון ג״כ נשפתי מעלנ, כלשר הוכקתי שס, וכן חדא נערני נמונן וס.
v. intr. inus., rigare, fugere, arab. thadâ, cogn. comp. לָשַׁד.

שַׁד

ע״ו וכווני שָׁדַיִם והסמך שָׁדֵי, ופקרונו 77, מקוס סיניקס והלעילס [נרוסע], ונקימי תַּד וכווני תְּדֵיהֶן והסמך תַּדֵּי והילועס תַּדְיָא מעלנו, וכן נערני ונשפתי מעלנ.
n. m. (du. שָׁדַיִם, c. שְׁדֵי), mamma, uber, aram. תַּד, τίτθη (du. תְּדַיִן, c. תַּדֵּי, def. תַּדְיָא). LXX. μαστός.
Thr. 4, 3. גם־תנין חלצו שד
du.: שָׁדַיִם
Gn. 49, 25. ברכת שדים ורחם
Job. 3, 12. ומה־שדים כי אינק
Jes. 32, 12. על־שדים ספדים
Ez. 16, 7. שדים נכנו
du.: שָׁדַיִם p.
Joel 2, 16. ויונקי שדים
du.: וְשָׁדַיִם
Cant. 8, 8. ושדים אין לה
Hos. 9, 14. ושדים צמקים
du.: מְשָׁדַיִם p.
Jes. 28, 9. עתיקי משדים
du. constr.: שְׁדֵי
Ps. 22, 10. על־שדי אמי
Cant. 8, 1. יונק שדי אמי
Ez. 23, 21. למען שדי נעוריך
du. c. suff.: שָׁדַי
Cant. 1, 13. בין שדי ילין
du. c. suff.: וְשָׁדַי
Cant. 8, 10. ושדי כמגדלות
du. c. suff.: שָׁדֶיהָ
Cant.4,5.7,4. שני שדיך כשני עפרים
Cant. 7, 9. שדיך כאשכלות הגפן
du. c. suff.: וְשָׁדֶיהָ
Cant. 7, 8. ושדיך לאשכלות
Ez. 23, 34. ושדיך תנתקי
du. c. suff.: שָׁדֶיהָ
Hos. 2, 4. ונאפופיה מבין שדיה
du. c. suff.: שְׁדֵיהֶן
Ez. 23, 3. שמח מעכו שדיהן

שַׁד

ע״ו, ומונכו כמו שַׁד, נלי ספרש הכוונס, וגס לו הסרש שדס.
n. m., sicut שַׁד, mamma. LXX. μαστός, πλοῦτος.

מְשֹׁד

Job. 24, 9. יגזלו משד יתום
וְשֹׁד
Jes. 60, 16. ושד מלכים תינקי

שְׁדֵם

פעל ל״ע, ומונכו לדעת הקדמונים כמו שָׁדַם, נקלוף ׳דוע, והקיפ נסכנוב שְׁדֵמָה, לפכר תמונו שְׁדֵפָה, לפן לדעתי הפעל שדס לפ היס ולפ נכרל, ולפכר נמלפ שְׁדֵמָה, הוס שכיי מן שְׁדֵפָה נסופיי מָה, כלפכר כנר פרשתי לפלל נהמס, ולפן פ״פ הוס תמור שדפס.
v. inus., quod nonnulli ex שָׁדַם (שְׁדֵמָה Jes. 37, 27. = שְׁדֵפָה) mutatis labialibus, ortum putant. At quamquam שְׁדֵמָה semel dicitur pro שְׁדֵפָה, tamen v. שָׁדַם merum grammaticorum est commentum; nam n. שְׁדֵמָה, arvum, ad s. f. בְּחֵמָה, ortum est conformatione secundaria ex שָׁדֵה, addita terminatione מָה.

שְׁדֵמָה

ע״כ, והכנוי שְׁדֵמוֹת והסמך שַׁדְמוֹת, והמונן כ״ל שדס וככר ומישור, ד״מ ושדמות לפ עשס אכל, ושדמות קדרון העתיק המקנים מיעבי קדרון, ולפעמים נפכים ונעבי כרס, ד״מ שדמות עמוקה, וכמלפ פ״פ תמור שדפס.
n. f. (pl. שְׁדֵמוֹת, c. שַׁדְמוֹת), arvum, ager, vel adore vel vitibus consitus, semel de uredine (= שְׁדֵפָה, Jes. 37, 27. cf. 2 Reg. 19, 26.). LXX. σαδημώθ, πεδίον, ἄγρωστις, κλη̃ματις.
וּשְׁדֵמָה
Jes. 37, 27. ושדמה לפני קמה
pl.: וּשְׁדֵמוֹת
Hab. 3, 17. ושדמות לא־עשה אכל
pl.: הַשְּׁדֵמוֹת
Jer. 31, 40. והדשן וכל־השדמות
pl. constr.: שַׁדְמוֹת
Jes. 16, 8. כי שדמות חשבון
pl. constr.: בְּשַׁדְמוֹת
2 Reg. 23, 4. בשדמות קדרון
pl. constr.: וּמִשַּׁדְמוֹת
Dt. 32, 32. ומשדמת עמרה

שַׁדַּף

ע״כ, ומונכו כשיפס ולניפס ולעוף וכמור [ועכנען], כיעכנען], ל״מ מולעוף הקדיס בלבר, ומוס שקיכס ע״י להוב בלבר, וכלמר בפיע מצרפת הקדיס בקנוסה, וכן מוכן של שַׁדַּפַּת בערבי, לפר ממכו שס המוקדי אַשְׁדָּה ע״מ אַבָּזָר, אַבָּזָב], שלוף וככר ע״י ולעוף קדיס, וכן שָׁדָה בלרמי, וכשפס ענריכ שָׁדָה, נִשְׁתַּדָּה בלרמי], נִשְׁתַּדָּה מן הכוכן, והשמות שמס שְׁדוּפָה, שְׁדֵפָה, שְׁדַפְּפוֹת, שָׁדָה בכוי לקדיס. הקען שָׁדַד, ודומס לו תָּם לקען, וכשרש כמכוון ג״כ בשפתי מעלנ, כלשר הוכקתי שס, ל״מ בשפס הכלקית ויוכיק וכומיק ופרסיק [ταφ., τέφ-ρα, pers. tâf-ten].
v. comp. tr., amburere, adurere, ustulare, torrefacere, hinc infuscare, denigrare, arab. sedafa (unde asdafu, fuscus, niger, ad s. f. אַכְזָב, אַכְזָר), aram. שְׁדַף (unde שַׁדַּפְתָּא, neoh. שְׁדוּפָה, שְׁדֵפָה, adustio; שָׁדָה, cogn. euri), rad. תָּם, sanscr. tap (tep-ere), pers. tâf-ten. LXX. שְׁדוּפוֹת קָדִים, ἀνεμόφθοροι (Targ. לְקָדְמָן דְּשַׁדְיָן קָדִים).
p. p. f. pl.: שְׁדֻפוֹת
Gn. 41, 23. שדפות קדים
Gn. 41, 27. הרקות שדפות הקדים
p. p. f. pl.: וּשְׁדוּפוֹת
Gn. 41, 6. דקות ושדופת קדים

שְׁדֵפָה

ע״כ, ומונכו שדוף של תנוסה וקמס ע״י רוס הקדיס [קָלֶנְגְּנַבְּכ], והמקנב שפרש הפעל מעכין קניעה וכפון [שָׁקָה], והשס נמונן שליקה וכילה [שָׁלַם] לפ דקדק נלשונו.
n. f., adustio, uredo segetum (Kornbrand). LXX. πάτημα (quasi a v. שָׁקָה, percutere).

Digitized by Google

יְשַׁדְּפָה
2 Reg. 19, 26. ושדפה לפני קמה
שָׁדְפוֹן
ז׳, והסמך נ׳׳ע שִׁדְפוֹן. פתרוכו כמו שְׁדָפָה, כלי הפצח התוכן.
n. m. (c. neoh. שִׁדְפוֹן), vi eadem, qua שְׁדָפָה, uredo, qua fruges, flante euro, afficiuntur. LXX. *ἐμπυρισμός, πύρωσις, ἀνεμοφθορία, ἀφορία.*
1 Reg. 8, 37. שדפון ירקון ארבה
2 Chr. 6, 28. שדפון וירקון ארבה
בַּשְׁדָפוֹן
Am. 4, 9. הכיתי אתכם בשדפון
Hag. 2, 17. הכיתי אתכם בשדפון
וּבַשְׁדָפוֹן
Dt. 28, 22. ובשדפון וביקרון

שָׁדַר

פ׳׳כ נקרמי, ומוכנו לדעת הרל׳׳ק כמו שָׁדַל, נאשר שמשק קלוף וה׳׳ג בשפה [נאקום שאין לכשים השקדר להיות לים], ופקוכו נקום לקרי דבר ועניגה עליו ויגיעה כו וכדיפה לותו [שטעשנן, נעגאסרען, לייסריג שעלשאלנען]. וכוה קנין לין שנקרגוס שַׁדַּל להסמכת שפוי נעכרי, לאשר נפ׳׳ע מאכו השם שְׁדוּדִל, והמשלות כדיפה ולליקה לקרי דבר לפשינו. ומוה הפעולי אִשְׁתַּדַּל, יגיעה נדבר ועמילה נו להשיגו נכל כח ועו, הפעולי אִשְׁתַּדַּר, לדעתי סמקוקה מאכו, ועוד מקום להסנדר.
v. intr. aram., sicut שְׁדַל, quaesitare, appetere, studiose consectari, elaborare in aliqua re (Targ. פְּתָה = שַׁדַּל, persuadere, neohebr. שִׁדְּלָה, persuasio). *Itpa.* אִשְׁתַּדַּר (= אִשְׁתַּדַּל, sicut misn. הִשְׁתַּדֵּל = הִשְׁתַּדְּלוּת), contentis viribus aliquid assectari, omni studio alicui rei incumbere (neoh. הִשְׁתַּדְּלוּת, studium, virium contentio). LXX. חַיָּה מִשְׁתַּדֵּר, *εἶναι ἀγωνιζόμενον.*
Itpa-el: אִשְׁתַּדַּר
part. masc.: מִשְׁתַּדַּר
Dan. 6, 15, משתדר להצלותה
אִשְׁתַּדְּרוּר
ז׳׳ נקרמי, גויר שדל, ומוכנו מרל ומלקמה, וסוף לל׳׳ק מן שדר נשול, לכן מלקר שידעכו שלשפל שדל ג׳׳כ ענין שליקה סס, נרלה שעניכו שלוף ונטוע מדלך ומשורה [קוסטווי״פוכג], וסה מן שדר נשון לקר.
n. m. aram., molimen, conatus, rerum novarum studium, a v. שְׁדַר, vi studendi, vel excessio, evagatio, rebellio, ab eodem verbo, vi miscendi s. frena laxandi. LXX. *φυγαδεῖον.*
וְאִשְׁתַּדּוּר
Esr. 4, 15. ואשתדור עבדין בגוה
Esr. 4, 19. ואשתדור מתעבד־בה

שֵׁדָר

פ׳׳כ ול׳׳ע, ומוכנו כמו סְדַר לעיל, לומר סדיכה ועריכה [נוסאמענלדנען, ריישען], ומסרכו שְׁדַר, סְדַר, ולומה לו הֵדֵר, שֵׁר, חֵר, נשון סדיכה ועריכה.
v. tr. comp. inus., sicut סְדַר, coordinare, conserere, ordine conjungere, cogn. simpl. חֵר, הֵדֵר, שֵׁר.
שְׁדֵרָה
ז׳׳כ, ומוכנו סדר וערך ומסדר, ל׳׳ע מעערכת נכי מלקמה, ומסדר קדיס ותקיס וכדומה, ולדעת רל׳׳ק מערכת תקרות נלרוים.

n. f., ordo, series, de agmine militum, de dispositione conclavium. LXX. *σαθηρώθ, κοιλοσταθμεῖν.*
pl.: וּשְׁדֵרוֹת
1 Reg. 6, 9. גבים ושדרת בארזים
pl.: הַשְּׁדֵרוֹת
2 Rg.11,8. והבא אל־השדרות יומת
2 Chr. 23, 14. אל־מבית השדרות
pl.: לַשְּׁדֵרוֹת
2 Reg. 11, 15. אל־מבית לשדרת

שָׁהּ

פעל ל׳׳ע כ׳׳ף נגוד שֵׁי, וכן מָהּ השרש של מִי, גָּהּ השרש של גֵּי, דָּהּ השרש של דֵּי, חָהּ השרש של חֵי. פתרוכו לדעת המלקלים קפיסה ולטוי, כלאר לפעל שיא נעכרי, ויסים לפ׳׳ו ׳י׳ כמו יוכקס מן נכקס ל׳׳ק, ע׳׳ע מלוס. לכן כפי הכ׳׳ל תקוס של שָׁהּ כתקוס של דָּשָׁה, נמוכן לוס, ומוכן של שֵׁי כמוכן של כיי, לומר קוכ, ונהשלמה לף׳׳כ מקשורה שמיני הנקלה והקמן לנכנד וגדול.
עי׳ עוד נלוס השרשים.
v. inus., unde n. שֵׁי, quemadmodum דָּהּ, גָּהּ, חֵי, דֵּי, גֵּי, מֵי a vv. דָּהּ, גָּהּ, חָהּ), sec. nonnullos, velle, cupere, arab. *shajija*, sec. alios, sicut arab. שׂיא *Pi.*, adducere, offerre (syn. מָהַהּ, unde מְנָחָה). At nobis שָׁהּ, sicut נָשָׂה, vi mutuum dandi dici videtur, ita ut שֵׁי, sicut נָשֵׂי, primum sit *debitum*, deinde tributum et quidquid ab humiliore nobiliori offertur.

שֵׁי
ז׳׳, ע׳׳ע דֵּי, מֵי, חֵי, גֵּי, ונמלק השם נ׳׳כ נפרישי אֲבִרשֵׁי, נהספק שֵׁי כמו דֵּי. מוכנו מתן ומכוקה לאכר וונד עקוכה ומשלק [נעשענק, נלשענ], ומשרש כנר פרשתי, ומתקנס העתיקו קוֹרְבָּנוֹ, תּוּחְרָבָא.
n. m. (ad s. f. גֵּי, דֵּי, חֵי, מֵי, in p. שֵׁי, sicut דֵּי, in nn. pr. אֲבִרשֵׁי), debitum, sicut נָשֵׂי, tributum, munus, donum, Targ. קוֹרְבָּנָא, תֻּחְרָבָא. LXX. *δῶρον.*
Ps. 76, 12. יובילו שי למורא
Jes. 18, 7. יובל־שי לי׳׳י צבאות
p.
Ps. 68, 30. לך יובילו מלכים שי

שׁוֹד

פעל נוד ול׳׳ע, ומוכנו כהים ונכנוד וכולדות [ענעשעפען], לו ג׳׳כ נמוכן נוד, ילידה והולקה לקור נוכנות ועשים [נייגען, פערפלאנכינגען], וקכן משרש שָׁה דומה לל משרש שדומה לו נמוכן נשפתי מערנ [s. *su*, *sû*], וכוה תכיל יסוד משם סנף.
v. intr. inus., existere, esse, transit. gignere, producere, sanscr. *su*, *sû*.

שָׁהּ
ז׳׳, וכרי ונקני, ופ׳׳ף זֶה ז׳׳ף י׳׳ו ל׳׳ד המקוקה, וסוף סניכוני מן שָׁהּ, כלאר פֶּה מן פָּהּ, והסמך כסמך סניכוני שָׁהּ, ונככוני ניוד תמול פל משרש שפי הנרי שָׁוְי, שֶׁיְהוּ, ולל תקשוב שהיוד שרשים. פתרוכו ולל, ונפרע ולל נהמה דקה, הן ולל כנשים, הן ולל עוים [יוכנעם], וכן נשפה הכלילים משרש וה סס, להסמכת ולל כך לל נהמה דקה, וכדומה לו שאה נעכרי. ועקה קוף לגנ גרלף יכוקר לך יסוד לל נלן וכנב וסס, והספרש ניכיסה, מלת כֶּשֶׂב משרש כָּשַׂב, לאר תמוכוו לקיסה יקר ולסוף קכין והון, וכן כַּשַּׂב נעכרי, ומוה סס כְּשֶׂב [כָּשֶׂב], הון וצוער ומקנה, שכלך נתכנוס העכרי לספר נרלשים [כ׳׳ו י׳׳ל, מסדוקף ערפען] תמור מקנה העכרי, וכי מְקֻנֶה ג׳׳כ מן קנה קכין, ומלת כֶּבֶשׂ לפ׳׳ו לף הסרוס מאכו, ומלת צֹאן כנר פרשתי לף ז׳׳ל, ומלת שָׁה פס.
n. epic. (*Benoni* verbi שָׁהּ, sicut פֶּה verbi פָּהּ; semel זֶה 1 S. 17, 34.; c. שֶׁה, c. suff., mutato *He* radicali in *Jud:* שִׁוְיוֹ, שִׁוְיָהּ), pullus pecudum (צֹאן) et ovium (שֶׂה כְּשָׂבִים) et caprearum (שֶׂה עִזִּים), arab. *shâh-on*, a v. שָׁהּ, gignere, pers. *šo-den* (fieri), sicut n. כֶּשֶׂב (transp. כֶּבֶשׂ) a v. כָּשַׂב vi *acquirendi* s. *comparandi*, et n. צֹאן a v. צָן, vi tenendi s. pascendi (hüten). LXX. *πρόβατον, ἀμνός, κριός, ποιμνίον.* A. S. *βόσκημα.*
Gn. 30, 32. כל־שה ׀ נקד וטלוא
Gn. 30, 32. וכל־שה־חום
Ex. 12,3. שה לבית־אבת שה לבית
Ex. 12, 5. שה תמים זכר בן־שנה
Ex. 21, 37. יגנב־איש שור או־שה
Ex. 22, 3. עד־שה חיים שנים ישלם
Ex. 22, 8. על־שה על־שלמה
Ex.22,9. אר־שור או־שה וכל־בהמה
Lev. 5, 7. ואם־לא תגיע ידו די שה
Lv.12,8. ואם־לא תמצא ידה די שה
Lv.22,28. ושור או־שה אתו ואת־בנו
Lev. 27, 26. אם־שור אם־שה
Dt. 18, 3. אם־שור אם־שה
1 Sam. 15, 3. משור ועד־שה
Jes. 7, 25. ולמרמס שה
Jer. 50, 17. שה פזורה ישראל
Ez. 34, 17. שפט בין־שה לשה
Ez. 34, 20. בין־שה בריה
Ez. 34, 20. ובין שה רזה
Ez. 34, 22. ושפטתי בין שה לשה
זֶה
1 Sam. 17, 24. ונשא זה מתעדר
וָשֶׁה
Jud. 6, 4. ושה ושור וחמור
Ez. 45, 15. ושה־אחת מן־הצאן
1 Sam. 22, 19. ושור וחמור ושה
וָשֶׂה
Ex. 34, 19. פטר שור ושה
Lev. 22, 23. ושור ושה שרוע וקלוט
Dt.17,1. שור ושה אשר יהיה בו מום
Jos. 6, 21. ועד שור ושה וחמור
הַשֶּׂה
Gn. 22, 7. ואיה השה לעלה
Gn. 22, 8. אלהים יראה־לו השה
Ex. 12, 4. תכסו על־השה
Ex.21, 37. וארבע־צאן תחת השה
Jes. 66, 3. זובח השה ערף כלב
בְּשֶׂה
Ex. 13, 13. תפדה בשה
Ex.34, 20. ופטר חמור תפדה בשה
כְּשֶׂה
Ps. 119, 176. תעיתי כשה אבד
כַּשֶּׂה
Jes.. 53, 7. כשה לטבח יובל
לַשֶּׂה
Num. 15, 11. אר־לשה בכבשים
לָשֶׂה
Ez. 34, 17. שפט בין־שה לשה
Ez. 34, 22. ושפטתי בין שה לשה
מִשֶּׂה
Ex. 12, 4. מהיות משה
constr.: שֵׂה
Dt. 14, 4. שה כבשים ושה עזים
cum suff.: שִׂיוֹ
Dt. 22, 1. אר את־שיו נדחים
cum suff.: שִׂיֵּהוּ
1 Sam. 14, 34. איש שורו ואיש שיהו

שְׂהָרָה

פ׳׳כ, ומוכנו כשים ונכקס [פערנעס-סען], ויסים לפ׳׳ו שסס כמו סמכו של בָּשָׂה, והסול סיקקס ועתוק והלקס, ופעל שָׂהָא נעכרי עכיכו כשים ונכקס עוינס ונכיקס, לאכר מאכו סס שהו הסס, ול׳׳כ לפ׳׳ו חֻשִׁי נמשכס תוכס תמוך חֻמְרֵי מן מקס, כלאר כתב הרל׳׳ע. לו נלאכר שהשרש שָׂהּ, והעתיד לפ׳׳ו תֶּשִׂי, סוף סוף תעלוכו כשים, וכן הכיכוהו המתרגס וכל הקלמוכים, ולולי שָׂהָא הלקרי ג׳׳כ תמוכ וכ׳.
v. intr., oblivisci, amovere a se, relinquere, negligere, arab. *šahâ* (unde n. *šahv-on*, negligentia, error), cogn. comp. נָשָׁה. Inde 2 p. impf. תָּשִׂי Dt. 32, 18. = תֶּחֱשִׁי, sicut תֶּחֱמִי Jer. 18, 23., nisi huic formae subest potius שָׂהּ radicale, quam שָׂהָה (שָׂהָא) inde conformatione paragogica oriundum. LXX. *ἐγκατέλιπες.* Vulg. *dereliquisti.*
2 *impf. ap.:* תָּשִׂי
Dt. 32, 18. צור ילדך תשי

שָׂהֵד

פעל ל׳׳ע נעכרי, כ׳׳ף נגוירו שָׂהֵד ניכוכי, ומוכנו הפלה לו קיום ושכיכות לכר ע׳׳י עדות ותעודה, וכמלק נשיר ע׳׳ם שהוף עתיק ומתקרס, כי נלרמי סָהֵד הפנור מלוך, וכן נעכרי שהד, והמלוכת כפי הכלקה לי כמו סָהֲדִי לומר קווק שכיכות דכר, והכלקים לכרו נכוסף.
v. tr. (unde hebr. nonnisi *Benoni* nominascens שָׂהֵד, per arabismum s. aramaismum poëticum), testari, testimonio aliquid confirmare s. sancire, aram. perusit. סָהַד, arab. *šahada*, cogn., ut videtur, סָעַד (sistere, stabilire).

שָׂהֵד
ז׳׳, ומוכנו כשים ונכקס [פערנעס-סען], ויסים לפ׳׳ו שסס כמו סמכו של בָּשָׂה, והסול סיקקס ועתוק והלקס, ופעל שָׂהָא נעכרי עכיכו כשים ונכקס עוינס ונכיקס, לאכר מאכו סס שהו הסס, ול׳׳כ לפ׳׳ו חֻשִׁי נמשכס תוכס תמוך חֻמְרֵי מן מקס, כלאר כתב הרל׳׳ע. לו נלאכר שהשרש שָׂהּ, והעתיד לפ׳׳ו תֶּשִׂי, סוף סוף תעלוכו כשים, וכן הכיכוהו המתרגס וכל הקלמוכים, ולולי שָׂהָא הלקרי ג׳׳כ תמוכ וכ׳.
n. m. prf. act., testis (vulgo עֵד), targ. סָהֵד. LXX. *συνίστωρ.*
cum suff.: וְשָׂהֲדֵי
Job. 16, 19. ושהדי במרומים
שָׂהֲדוּתָא
ז׳׳כ ומוכנו, והילוכו שָׂהֲדוּתָא, והמוכן עדות [נייגנישס].
n. f. abstr. (def. שָׂהֲדוּתָא), testimonium (vulgo עֵדוּת). LXX. יְקַר שָׂהֲדוּתָא, *βουνός μαρτυρίας.*
def.: שָׂהֲדוּתָא
Ex. 31, 47. יגר שהדותא

שׂוֹהַם

ז׳׳, ככוי לאכן יקרה, וסוף כפי הכ׳׳ל גויר שׂוֹהַם, ותעולתו אכן שמלקיקס כשוס, [לויפפלאכינגער שטיין], ונכמק יציד על וה, מלכד השווי לאר בין שוס ושסס, שכש שַׁהַם נעכרי, לאר עכיכו סיות נעל נגע כסה כשוס, לו סיות מכוער כמוהו, והמתרגס שכקרס בּוּרְלָא תרגמו לפי הענין.
n. m., gemma colore prasina, porracea s. alii similis (שׂוֹהַם), a v. שָׂהַם, arab. *sahama*, pallere (blass, blassgrün sein), sec.

Josephum (Ant. 3, 8.): *sardonyx*, sec. *Behaji: onyx* (אוניקלין), sec. *Targ. Syr. Arab.: beryllus* (בִּירְלָא, syr. בִּירְלָא דְּבִרְלָא, arab. *al-ballur*). LXX. inconstanter: ὁ λίθος ὁ πράσινος, σμάραγδος, σάρδιος, σάπφειρος, βηρύλλιον, ὄνυξ. A. σαρδόνυξ. S. Th. ὄνυξ. Alibi A. S. Th. ὄνυξ.

Ex. 25, 7. אבני־שהם ואבני מלאים
Ex. 28, 9. את־שתי אבני־שהם
Ex. 35, 9. ואבני־שהם ואבני מלאים
Ex. 39, 13. תרשיש שהם וישפה
1 Chr. 29, 2. אבני־שהם ומלואים
Ez. 28, 13. תרשיש שהם וישפה וְשֹׁהַם
Ex. 28, 20. תרשיש ושהם דַּשֹׁהַם
Gn. 2, 12. שם הבדלח ואבן השהם
Ex. 35, 27. אבני השהם
Ex. 39, 6. ויעשו את־אבני השהם בְּשֹׁהַם
Job. 28, 16. בשהם יקר וספיר

שָׂחַר

פעל ל״ע כ״פ נגור, ומובנו כשובן של סְחַר לעיל, ועניינו לסחרם ולסחרם, ומעני שַׂחַר יפ, וכן סָחַר נ״ע, וכנדל מן יָרֵחַ שנזכר רח, והקשוכה עקידים, וכקרקפ ע״פ יקידות הכלוך, ע״ד ויכ יקר סולך.

v. intr., sicut זָהַר, צָהַר, טָהַר, lucere, unde שָׂחַר, neoh. סָהַר, luna (der Leuchtende, sicut יָרֵחַ a v. רח, der Wandelnde).

שַׂחְרָן

ס״ו, ככוי לקכניע נדשות סחר, וכן פרשוקו הקדמונים והפקרונים.

n. m., lunula, *μηνίσκος*, a n. prim. שַׂחַר, arab. *ṣahr-on*, luna. LXX. *σιρώνων, μηνίσκος, κόσυμβος.*

pl.: רַחֲרָחִים

Jud. 8, 21. ויקח את־השהרנים
Jud. 8, 26. לבד מן־השהרנים
pl.: רַחֲרָחִים
Jes. 3, 18. והשביסים והשהרנים

שׂוּא

לומר שֶׂא, ומובנו כשו שָׂאַת לעיל, לומר הניח וניניח ומסומס וסמילם וכעב [עקכנן, לערפען], ושפכו לקי״ב ריניפ וניוסף, נהשקלה של ריפ לעיל, וג״פ נמוכן קיניה ושמיפה, כלשון לקפ שׂוֹא, שׂוֹאָה, מְשׂוֹאָה, תְּשׂוֹאָה, ולולי ג״כ שָׂיא ע״ב.

h. e. שָׂא, *v. intr. inus.*, sicut שָׂאָה, fremere, tumultuari, hinc in ruinam concidere, cum fragore excindi, et translatione alia, sicut רָגַז, inquietum, improbum, pravum esse.

שׂוּא

ס״ו, ומובנו כליון ושמוס והשמד, כמו שׂוֹאָה לעיל, ומלשון של הפיימה כשבש, או ג״כ מן שׂוֹאָה נמוכן רלפ.

n. m., strepitus, tumultuatio; interitus, pernicies. LXX. *καταιούσης (μάταιος, μάταιως, μάτην, εἰς μάτην), τὸ ἄστοπον, διακενῆς, ψευδής, ἄνομος, γελοιαστής; λῆρος, μάτην, εἰς μάτην.*

Job. 30, 14. תחת שאה התגלגלו
Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה
Ps. 35, 8. שואה לא ידע
Jes. 47, 11. שאה לא תדעי
Zeph. 1, 15. יום שאה ומשואה בְּשׁוֹאָה
Ps. 35, 8. בשואה יפל פְּשׁוֹאָה *Q're.*
Prv. 1, 26. בבא כשאוה ׀ פחדכם בַּשּׁוֹאָה
Ez. 38, 9. כשואה תבוא לְשׁוֹאָה
Ps. 63, 10. לשואה יבקשו נפשי לְהַשּׁוֹאָה
Jes. 10, 3. ולשואה ממרחק תבוא *constr.:* וּמַשֹּׁאַת
Prv. 3, 25. ומשאת רשעים כי תבא מְשׁוֹאָה

ל״ב ומובנו כמו שׂוֹאָה, נקוסקת עס נרלפ, ווסו עס סמשקל.

n. f., sicut שׂוֹאָה, tumultus, eversio. LXX. *ἀφανισμός, ταλαιπωρία, ἀοίκητος*

וּמַשֹּׁאָה

Job. 30, 3. אמש שואה ומשאה
Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה
Zeph. 1, 15. יום שאה ומשואה תְּשׁוֹאָה

ל״ב, ומובנו רגש והמון המלס ועפ תרועה וועקה ועפ, וכן שׂוֹאָן לעיל.

n. f. sicut שׂוֹא, strepitus, tumultatio.

pl.: תְּשׁוֹאוֹת

Job. 39, 7. תשאות נוגש
Jes. 22, 2. תשאות ׀ מלאה
Job. 36, 29. תשאות סכתו

שָׂוְא

ל״ו, והוא תמוך שָׂוְא ע״פ מָיֵת, קו כלשון מסתכנ יותר כ״ל שהוא תמוך שָׂוְא נסכוס, ולכ״ן נשלס, ומשלס נכתיב ס״פ שׁוֹא תמוך שָׂוְא. המובן כ״ל נמוכן שָׂא הקלוס, לומר פעפ ועפנס וכשוס לנכר, עוזב ונעוס ומשלך לקר נו [פעכועפען, -נעפען], ומוסף לקי״כ נהשקלה על הכל ולוץ, על שקר וכוב, על רעפ וכסל, סס לפ שכלמר שהלוך כוונתו כמו כן שוא, לומר רעפ וכוב, והשקר הקשל.

n. m. (vel = שָׂוְא ad s. f. מָוֶת, vel = שָׂוְא, formâ abstractivâ a v. שָׂוָא, *Ketib:* שׁוֹא = שָׂוְא), erratum, delictum, culpa, a v. שָׂוָא = שָׂחָה, oblivisci, negligere, deinde de omni eo, quod vanum, pravum, falsum, exitiosum est, vi latissima, nisi subest v. שָׂוָא vi *tumultuandi*, deinde *improbe agendi.* LXX. *ματαιότης (μάταιος, μάταιως, μάτην, εἰς μάτην), τὸ ἄστοπον, διακενῆς, ψευδής, ἄνομος, γελοιαστής; μάτην, εἰς μάτην.*

Ex. 23, 1. לא תשא שמע שוא
Dt. 5, 20. ולא־תענה ברעך עד שוא
Job. 7, 3. הנחלתי לי ירחי־שוא
Job. 11, 11. כי־הוא ידע מתי־שוא
Job. 15, 31. כי־שוא תהיה תמורתו
Job. 31, 5. אם־הלכתי עם־שוא
Job. 35, 13. אך־שוא לא־ישמע אל
Ps. 12, 3. שוא ׀ ידברו איש את־רעהו
Ps. 26, 4. לא־ישבתי עם־מתי־שוא
Ps. 31, 7. חשמרים הבלי־שוא
Ps. 41, 7. שוא ידבר
Ps. 89, 48. על־מה־שוא בראת
Ps. 119, 37. העבר עיני מראות שוא
Ps. 127, 1. שוא עמלו בוניו בו
Ps. 127, 1. שוא ׀ שקד שומר
Ps. 127, 2. שוא לכם משכימי קום
Ps. 144, 8. 11. אשר פיהם דבר־שוא
Prv. 30, 8. שוא ׀ ודבר־כזב
Jes. 1, 13. הביא מנחת־שוא
Jes. 30, 28. בנפת שוא
Jes. 59, 4. בטרח על־תהו ודבר־שוא
Thr. 2, 14. נביאיך חזו לך שוא
Thr. 2, 14. משאות שוא ומדוחים
Ez. 12, 24. חזון שוא ומקסם חלק
Ez. 13, 6. חזו שוא וקסם כזב
Ez. 13, 7. הלא מחזה־שוא חזיתם
Ez. 13, 8. יען דברכם שוא
Ez. 13, 9. הנביאים החזים שוא
Ez. 13, 23. שוא לא תחזינה
Ez. 21, 28. כקסום שוא בעיניהם
Ez. 21, 34. בחזות לך שוא
Ez. 22, 28. חזים שוא
Hos. 10, 4. דברו דברים אלות שוא
Hos. 12, 12. אך־שוא היו בגלגל
Jon. 2, 9. משמרים הבלי־שוא
Mal. 3, 14. שוא עבד אלהים וָשָׁוְא
Ps. 60, 13. 108, 13. ושוא תשועת אדם דַּשָּׁוְא
Jes. 5, 18. בחבלי השוא
Zach. 10, 2. וחלמות חשוא ידברו *K'tib:* בַּשָּׁוְא
Job. 15, 31. אל־יאמן בשוא נתעה *Q're:* בַּשָּׁוְא
Job. 15, 31. בשו׳ נתעה לַשָּׁוְא
Ex. 20, 7. את־שם־י״י אלהיך לשוא
Ex. 20, 7. אשר־ישא את־שמו לשוא
Dt. 5, 11. את־שם־י״י אלהיך לשוא
Dt. 5, 11. אשר־ישא את־שמו לשוא
Ps. 24, 4. לשוא נפשי
Ps. 139, 20. נשוא לשוא עריך
Jer. 2, 30. לשוא הכיתי את־בניכם
Jer. 4, 30. לשוא תתיפי
Jer. 6, 29. לשוא צרף צרוף
Jer. 18, 15. לשוא יקטרו
Jer. 46, 11. לשוא הרבית רפואות

שׁוּב

ס״כ, והעתיד יָשׁוּב, והסקנר יָשֹׁב, ומעקור שׁוֹב, וסלוי שׁוּבָה מלעיל, ופעפ מלפע [ל״ב ע״ו כ״ל], כלשר שפע קעקי נספניס מדויקים, וכן נספנר לכלס ולכלה, שהוא ספר מסורת. פעקיכו סניכה ופניס, הסב ונע הסב והלוך לקור, ונלשר מעויפע מקום והלוך מעכו לניקו, ונקשור עס לקרי עויפע ההלוך לקרי לים, ונקשור עס לכל לו כ׳ שכיס לנכר. ולפעמים ג״כ נקשור עס עד ועל לו כ, ולפעמים עכיכו עויפע לפפ ויקשוכה לכל הקב״ה, וכן מהקעת לנר וכניכתו נקכוכתו הרלשוכה, ולפעמים ג״כ כיוכל, מהנ לקדמותו ולמעשל רלשוכה, ל״ע זנ שנות. הכנד שׁוּבָב נקיס וכהיכה לנית ולפעפ הקדום, לכן יקשוכה, והקשת נכין הנכהם, והקיות נפש נעכה. ולפעמים נמוכן שהלי, הניק למרוד ולמנוע עקקרי ל׳ וכדומה. הפשולי עלו שׁוֹבָב, נמוכן נכוו לשוב לנית. הכוסף חָשִׁיב יוסף ויקוק, מכוסת לסוכים לקכות, מהנלת לנר למלנו הקדוש, שעכעה וכליקה ע״י הזנקתו, מפסנ פניס לפחר לשוקל ולמנקש, מהקיות כפש עעופה, וכן נהשקלות רכות, כלשר תליקה בהכיכתה נגו תלין, והפעולי עלו חוֹשֵׁב. ולפני לקקור הזנש דע שהקין שָׁב, ולומס לו לפי דעתי סָב, ונעכיו ג״כ אָב נלי שרוק, נדומה של אָהָ, אָת, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מעכנ.

Ex. 20, 7. לשוא הכיהוי אתבניכם
Jer. 2, 30. לשוא תתיפי
Jer. 4, 30. לשוא צרף צרוף
Jer. 6, 29. לשוא יקטרו
Jer. 18, 15. לשוא הרבית רפואות

שׁוּב

ס״כ, והעתיד יָשׁוּב, והסקנר יָשֹׁב, ומעקור שׁוֹב, וסלוי שׁוּבָה מלעיל, ופעפ מלפע [ל״ב ע״ו כ״ל], כלשר שפע קעקי נספניס מדויקים, וכן נספנר לכלס ולכלה, שהוא ספר מסורת. פעקיכו סניכה ופניס, הסב ונע הסב והלוך לקור, ונלשר מעויפע מקום והלוך מעכו לניקו, ונקשור עס לקרי עויפע ההלוך לקרי לים, ונקשור עס לכל לו כ׳ שכיס לנכר. ולפעמים ג״כ נקשור עס עד ועל לו כ, ולפעמים עכיכו עויפע לפפ ויקשוכה לכל הקב״ה, וכן מהקעת לנר וכניכתו נקכוכתו הרלשוכה, ולפעמים ג״כ כיוכל, מהנ לקדמותו ולמעשל רלשוכה, ל״ע זנ שנות. הכנד שׁוּבָב נקיס וכהיכה לנית ולפעפ הקדום, לכן יקשוכה, והקיות נפש נעכה. ולפעמים נמוכן שהלי, הניק למרוד ולמנוע עקקרי ל׳ וכדומה. הפשולי עלו שׁוֹבָב, נמוכן נכוו לשוב לנית. הכוסף חָשִׁיב יוסף ויקוק, מכוסת לסוכים לקכות, מהנלת לנר למלנו הקדוש, שעכעה וכליקה ע״י הזנקתו, מפסנ פניס לפחר לשוקל ולמנקש, מהקיות כפש עעופה, וכן נהשקלות רכות, כלשר תליקה בהכיכתה נגו תלין, והפעולי עלו חוֹשֵׁב. ולפני לקקור הזנש דע שהקין שָׁב, ולומס לו לפי דעתי סָב, ונעכיו ג״כ אָב נלי שרוק, נדומה של אָהָ, אָת, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מעכנ.

v. intr. (impf. יָשׁוּב, apoc. יָשֹׁב, inf. שׁוּב, imper. שׁוּבָה *Milél*, 2 Sam. 15, 24. *Milra*, sec. Masoram veterrimosque codd.), sicut סָב, אָת, אָת, arab. אָב (abjecto sibilo), se vertere, reverti, seq. מִן, מֵאַחֲרֵי, מֵעַל, se avertere ab aliquo, desciscere, abalienari, desistere; seq. אֶל, לְ, הָ vel acc., se convertere, conferre ad aliquem vel hominem vel locum; seq. לְ, אֶל, עַל, עַד, בְּ vel absol. de conversione spirituali ad deum, et similiter vi latissima redeundi, et de personis et de rebus, reddi, restitui, sanari, sedari, trans. reducere (שָׁב שְׁבוּת, captivos in patriam restituere), instaurare h. e. in pristinum statum renovare. *Pil.*, reducere, spirit. convertere; restituere, c. n. שֵׁנָה: recreare; facere, ut quis se avertat, abalienare. *Pol.* שׁוֹבֵב, reductum h. e. elapsum, servatum esse. *Hi.* הֵשִׁיב, reducere, repellere; avertere (פָּנִים), recreare (נֶפֶשׁ), respirare (רוּחַ), repellere s. sedare (אַף, חֵמָה); reddere, retribuere, recompensare; reddere responsum, respondere, nunciare (מִלִּין, אֲמָרִים, דָּבָר); instaurare; irritum facere (rückgängig machen), revocare; referre h. e. iterum iterumque offerre, velut tributum aut sacrificium; avertere (פָּנִים מֵעַל); advertere, velut manum aut vultum (יָד עַל, פָּנִים אֶל); animo recipere אֶל־לֵב, הֵשִׁיב עַל־לֵב) h. e. reputare, poenitere. LXX. *ἀπέρχεσθαι, πάλιν ἀπέρχεσθαι, ἐξ-, ἐπαν-, ἐπ-; πάλιν προς-, συν-; πορεύεσθαι, πάλιν πορεύεσθαι; ἀναβαίνειν, κατα-; ἀνακάμπτειν, ἀνακάμπτουσαν ἀνακάμπτειν; ἀνατρέχειν, ἀπο-; ἀπολύεσθαι; διαλείπειν, ἐγκατα-, ὑπο-; ἀναστρέφειν, ἀπο-, ἐπι-, ἐπαν-, ὑπο-; ἐπανήκειν, πάλιν βαδίζειν, πάλιν, παραγίνεσθαι; πάλιν καθιστάναι, ἀπο-, ἀφ-; καθίζειν, καθῆσθαι, παρεμβάλλειν, οἰκεῖν, κατ-; παύεσθαι, ὁρμᾶν, καταπαύειν, παρατάσσειν; ἰᾶσθαι, ἐλεεῖν, σώζειν, ὑπεύθυνον γίνεσθαι; ἀναπαλεῖν, ἀθετεῖν*, inf. *ἀποστροφή, αἰχμαλωσία*; שׁוּב לְלֶכֶת, *ἐπιστρέφειν*; *Pil. ἀποπλανᾶν, συνάγειν, πλήσσειν, οἰκτείρειν*; שָׁבָה, *αἰσχύνη*; *Hi. ἀνάγειν, ἀπ-, εἰς-, προς-, ἐπισυν-; φέρειν, ἀνα-, ἐπι-, εἰς-, προς-; στρέφειν, ἀνεπι-; ἀποκομίζειν; διδόναι, ἀνταπο-, ἀπο-, ἀντι-; ἀποτίειν, -τανύειν; ἀποτιθέναι, περι-; διαλλάττειν, ἐπιβάλλειν, ἐφιστάναι, καθιῆναι, κατοικίζειν; ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι, ἀνταπο-, ἀνταπόκρισιν διδόναι, ἀπόκρισιν διδόναι, — ποιεῖν, ἀντέπειν, λογίζεσθαι; δέχεσθαι, ῥύεσθαι, τάσσειν; ἐφείδειν, ὑπ-; ὠφελεῖν, κωλύειν*; inf. הָשֵׁב, *ἀποστροφή, ἀπόδωσις, ἀνταπόδομα*; הָשֵׁב דָּבָר, *ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι*; הָשֵׁב מִלָּה, *ἀπόκρισιν διδόναι*; הָשֵׁב רוּחַ, *ἀναπνεῖν.*

3 perf.: שָׁב

Gn. 18, 33. ואברהם שב למקמו
Jud. 3, 19. והוא שב מן־הפסילים
1 Sam. 15, 11. כי־שב מאחרי
1 Sam. 24, 2. ויהי כאשר שב שאול

Digitized by Google

1 Sam. 26, 25. ושאול שב למקומו
2 Sam. 1, 1. דוד שב מהכות
2 S. 2, 30. ויואב שב מאחרי אבנר
2 Sam. 20, 22. ויואב שב ירושלם
1 Reg. 12, 20. כי־שב ירבעם
1 Reg. 13, 10. ולא־שב בדרך
1 Rg. 13, 33. לא־שב ירבעם מדרכו
2 Reg. 2, 25. ומשם שב שמרון
2 Reg. 4, 38. ואלישע שב הגלגלה
2 Reg. 4, 38. בא־המלאך עד־הם ולא־
שב
2 Reg. 9, 18.
2 Rg. 9, 20. בא עד־אליהם ולא־שב
2 Rg. 23, 25. שב אל־י׳ בכל־לבבו
2 Rg. 23, 26. לא־שב י׳ מחרון אפו
2 Reg. 23, 26. שב ממנו אף־י׳
2 Chr. 12, 12. שב מגנת חביתן
Esth. 7, 8. וי׳ שב את־שבת איוב
Job. 42, 10. ככלב שב על־קאו
Prv. 26, 11. ועל־סביבותיו שב חרות
Eccl. 1, 6. החכל שב אל־התעפר
Eccl. 3, 20. בכל־זאת לא־שב אפו
Jes. 5, 25 לא־שב אפו
Jes. 9, 11. לא־שב עד־המכהו
Jes. 9, 12. לא־שב אפו ועוד ידו נטויה
Jes. 9, 16. 20. 10, 4. אך שב אפו ממני
Jer. 2, 35. לא־שב חרון אף־י׳
Jer. 4, 8. כלה שב במרצותם
Jer. 8, 6. שב לארצו מצרים
Jer. 37, 7. ולא־שב מרשיע
Ez. 3, 19. ולא־שב מדרכו
Ez. 33, 9. כי שב אפי ממנו
Hos. 14, 5. שב י׳ את־גאון יעקב
Nah. 2, 3.

3 perf.: הֵשִׁב
Gn. 43, 18. השב באמתחתינו

3 perf.: וָיָּשָׁב
Ex. 33, 11. ושב אל־המחנה
Lv. 14, 39. ושב הכהן ביום השביעי
Lev. 25, 27 28. ושב לאחזתו
Lev. 25, 41. ושב אל־משפחתו
Dt. 23, 15. ושב מאחריך
Dt. 30, 3. ושב י׳ אלהיך את־שבותך
Dt. 30, 3. ורחמך ושב וקבצך
Jos. 19, 12. ושב משריך קדמה
Jos. 19, 27. ושב מזרח השמש
Jos. 19, 29. ושב הגבול הרמה
Jos. 19, 29. ושב הגבול חסה
Jos. 19, 34. ושב הגבול ימה
Jos. 24, 20. ושב והרע לכם
1 Reg. 12, 27. ושב לב העם
2 Rg. 19, 7. ושמע שמועה ושב לארצו
Jes. 29, 17. ושב לבנון לכרמל
ושמע שמועה ושב אל־
ארצו
Jes. 37, 7.
Jer. 18, 4. ושב ויעשהו כלי אחר
Jer. 18, 8. ושב הניי הרוא
Jer. 30, 10. ושב יעקב ושקט
Jer. 46, 27. ושב יעקב ושקט
Ez. 38, 14. ושב מחטאתו
Dan. 14, 9. ושב אל־אדמתו
Dan. 11, 13. ושב מלך הצפון
Dan. 11, 28. ועשה ושב לארצו
Dan. 11, 30. ושב חמם
Dan. 11, 30. ושב ויבן
Hos. 9, 3. ושב אפרים מצרים
Jon. 3, 9. ושב מחרון אפו
Zeph. 2, 7. ושב שבותם

3 perf. fem.: שָׁבָה
Ex. 4, 7. והנה־שבה כבשרו
Ruth 1, 15. הנה שבה יבמתך
Esth. 2, 14. ובבקר הניא שבה
Jer. 3. 7. תשוב ולא־שבה
Jer. 3, 10. לא־שבה אלי בגודה

3 perf. f.: וְשָׁבָה, וְשָׁבָה
Lev. 22, 13. ושבה אל־בית אביה
Jes. 6, 13. ושבה והיתה לבער
Jes. 23, 17. ושבה לאתננה

3 perf. fem.: וְשָׁבַת

Ez. 46, 17. ושבת לנשיא

3 perf. fem.: הַשָּׁבָה
Ruth 1, 22. חשבה משדי מואב
Ruth 2, 6. השבה עם־נעמי
Ruth 4, 3. השבה משדה מואב

2 perf.: שָׁבַתָּ
Ps. 85, 2. שבת שבות יעקב

2 perf.: וַשָּׁבְתָּ
Dt. 4, 30. 30, 2. ושבת עד־י׳ אלהיך
Dt. 23, 14. ושבת וכסית את־צאתך

1 perf.: שַׁבְתִּי
Eccl. 9, 11. שבתי וראה
Zach. 1, 16. שבתי לירושלם
Zach. 8, 3. שבתי אל־ציון
Zach. 8, 15. כן שבתי זממתי

1 perf.: וַשָּׁבְתִּי
Gn. 28, 21. ושבתי בשלום
Ps. 23, 6. וישבתי בבית־י׳
Eccl. 4, 1. ושבתי אני ואראה
Jer. 29, 14. ושבתי את־שבותכם
Jer. 30, 3. ושבתי את־שבות
Jer. 48, 47. ושבתי שבות־מואב
Ez. 16, 53. ושבתי את־שבותהן
Ez. 29, 14. ושבתי את־שבות מצרים
Am. 9, 14. ושבתי את־שבות עמי

3 perf. pl.: שָׁבוּ
Jos. 2, 22. עד־שבו הרדפים
Jud. 20, 48. שבו אל־בני בנימן
Neh. 9, 35. ולא־שבו ממעלליהם
Job. 39, 4. יצאו ולא־שבו למו
Jer. 11, 10. שבו על־עונת אבתם
Jer. 14, 3. שבו כליהם ריקם
Jer. 15, 7. מדרכיהם לוא שבו
Jer. 23, 14. לבלתי־שבו איש מרעתו
Jer. 43, 5. שבו מכל־הגוים
Hos. 7, 10. ולא־שבו אל־י׳
Jon. 3, 10. כי־שבו מדרכם

3 perf. pl.: וְשָׁבוּ
Ex. 13, 17. ושבו מצרימה
1 Reg. 2, 33. ושבו דמיהם בראש
1 Reg. 8, 33. ושבו אליך והודו
1 Reg. 8, 47. ושבו והתחננו אליך
1 Reg. 8, 48. ושבו אליך בכל־לבבם
1 Reg. 12, 27. ושבו אל־רחבעם
2 Chr. 6, 24. ושבו והודו את־שמך
2 Chr. 6, 37. ושבו והתחננו אליך
2 Chr. 6, 38. ושבו אליך בכל־לבם
Ps. 78, 34. ושבו ושחרו־אל
Eccl. 42, 2. ושבו העברים אחר הגשם
Jes. 19, 22. ושבו עד־י׳
Jer. 31, 16. ושבו מארץ אויב
Jer. 31, 17. ושבו בנים לגבולם
Jer. 37, 8. ושבו הכשדים ונלחמו

3 perf. pl.: וְשָׁבוּ p.
Zach. 10, 9. והיו את־בניהם ושבו

2 perf. pl.: שַׁבְתֶּם
Num. 14, 43. כי־על־כן שבתם
2 Reg. 1, 5. מה־זה שבתם
Am. 4, 6. 8. 9. 10. 11. ולא־שבתם עדי

2 perf. pl.: וְשַׁבְתֶּם
Lev. 25, 10. ושבתם איש אל־אחזתו
Dt, 3, 20. ושבתם איש לירשתו
Jos. 1, 15. ושבתם לארץ ירשתכם
1 Sam. 23, 23. ושבתם אלי אל־נכון
2 S. 10, 5. עד־יצמח זקנכם ושבתם
2 Sam. 11, 15. ושבתם מאחריו ונכה
1 Chr. 19, 5. יצמח זקנכם ושבתם
Neh. 1, 9. ושבתם אלי ושמרתם
Mal. 3, 18. ושבתם וראיתם

1 perf. pl.: שָׁבְנוּ
Gn. 43, 10. שבנו זה פעמים
Jud. 11, 8. לכן עתה שבנו אליך

part. masc.: שָׁב sg.
Jer. 30, 18. הנני שב שבות

part. act.: וָשָׁב sg.
1 Sam. 17, 15. ודוד הלך ושב
Jes. 6, 10. ושב ורפא לו
Ez. 35, 7. עבר ושב

part. act.: וּמֵשִׁב
Zach. 7, 14. 9, 8. מעבר ומשב

part. act.: שָׁבִים
1 Sam. 7, 3. לבבכם אתם שבים
Eccl. 1, 7. שם הם שבים ללכת

part act. pl.: הַשָּׁבִים
Esr. 6, 21. השבים מהגולה
Neh. 8, 17. השבים מן־השבי

p. pl. constr.: וְשָׁבֵי
Jes. 59, 20. ולשבי פשע ביעקב

p. pl. constr.: וְשָׁבֶיהָ
Jes, 1, 27. ושביה בצדקה

p. p. pl. constr.: שׁוֹבֵי
Mich. 2, 8. שובי מלחמה

inf. abs.: שׁוֹב, שׁוּב
Gn. 18, 10. שוב אשוב אליך
Jos. 2, 16. עד שב הרדפים
Jos. 23, 12. כי־אם־שוב תשובו
1 Reg. 9, 6. אם־שוב תשבון אתם
1 Reg. 22, 28 שוב תשוב בשלום
2 Chr. 18, 27. אם־שוב תשוב בשלום
Jer. 42, 10. אם־שוב תשבו בארץ

inf. abs.: וָשׁוֹב
Jer. 3, 1. ושב אלי

inf. abs.: וָשׁוֹב
Gn. 8, 3. הלוך ושוב
Gn. 8, 7. ויצא יצוא ושוב
Ez. 1, 14. והחיות רצוא ושוב

inf. constr.: שׁוּב
Gn. 8, 12. ולא־יספה שוב־אליו עוד
Gn. 27, 45. עד־שוב אף־אחיך
Num. 14, 3. טוב לנו שוב מצרימה
Job. 14, 13. תסתירני עד־שוב אפך
Job. 15, 22. לא־יאמין שוב
Ez. 13, 22. לבלתי־שוב מדרכו

inf. constr.: בְּשׁוּב
1 Sam. 18, 6. בשוב דוד מהכות
Ps. 9, 4. בשוב־אויבי אחור
Ps. 14, 7. בשוב י׳ שבות עמו
Ps. 53, 7. בשוב אלהים שבות עמו
Ps. 126, 1. בשוב י׳ את־שיבת ציון
Jes. 52, 8. בשוב י׳ ציון
Ez. 18, 26. בשוב־צדיק מצדקתו
Ez. 33, 11. בשוב רשע מדרכו
Ez. 33, 18. בשוב־צדיק מצדקתו

inf. constr.: וּבְשׁוּב
Ez. 3, 20. ובשוב צדיק מצדקו
Ez. 18, 24. ובשוב צדיק מצדקתו
Ez. 18, 27. ובשוב רשע מרשעתו
Ez. 33, 19. ובשוב רשע מרשעתו

inf. constr.: כְּשׁוּב
2 Sam. 17, 3. כשוב הכל

inf. constr.: וּכְשׁוּב
1 Sam. 17, 57. וכשוב דוד

inf. constr.: לָשׁוּב
Ex. 4, 21. בלכתך לשוב מצרימה
Num. 35, 32. לשוב לשבת בארץ
Dt. 17, 16. לא תספון לשוב
Dt. 24, 4. לשוב לקחתה
Jos. 22, 16. לשוב היום מאחרי י׳
Jos. 22, 23. לשוב מאחרי י׳
Jud. 14, 35. ולא אוכל לשוב
Ruth 1, 7. לשוב אל־ארץ יהודה
Ruth 1, 16. לעזבך לשוב מאחריך
1 S. 29, 11. לשוב אל־ארץ פלשתים
2 Sam. 2, 26. לשוב מאחרי אחיהם
1 Reg. 13, 16. לא אוכל לשוב אתך
2 Chr. 20, 27. לשוב אל־ירושלם
Neh. 9, 17. ויתנו־ראש לשוב
Jer. 5, 3. 8, 5. מאנו לשוב
Jer. 22, 27. נפשם לשוב שם
Jer. 44, 5. לשוב מרעתם
Jer. 44, 14. לשוב לשבת שם
Ez. 33, 9. לשוב ממנה ולא־שב
Dan. 9, 13. לשוב מעוניני
Hos. 5, 4. לשוב אל־אלהיהם
Hos. 11, 5. כי מאנו לשוב

inf. constr.: וְלָשׁוּב
Jos. 22, 29. ולשוב היום מאחרי י׳
2 Chr. 30, 9. ולשוב לארץ הזאת
Jer. 44, 14. ולשוב י ארץ יהודה

inf. constr.: מְשׁוּב
2 Chr. 36, 13. משוב אל י׳ אלהי

inf. cum suff.: שׁוּבִי
2 Chr. 18, 26. עד שובי בשלום
Jer. 31, 19. אחרי שובי נחמתי

inf. c. suff.: בְּשׁוּבִי
Jud. 8, 9. לאמר בשובי בשלום
Jud. 11, 31. בשובי בשלום מבני עמון
Jer. 31, 23. בשובי את־שביתם
Hos. 6, 11. בשובי שבות עמי
Zeph. 3, 20. בשובי את־שבותיכם

inf. c. suff.: בְּשׁוּבֵנִי
Ez. 47, 7. בשובני והנה על־שפת

inf. c. suff.: שׁוּבְךָ
Gn. 3, 19. עד שובך אל־האדמה p.

inf. c. suff.: שׁוּבֵךְ
Jud. 6, 18. אנכי אשב עד־שובך

inf. c. suff.: בְּשׁוּבְכֶם
2 Chr. 30, 9. בשובכם על־י׳

inf. c. suff.: שׁוּבוֹ
Gn. 14, 17. אחרי שובו מהכות
Ez. 33, 12. ביום שובו מרשעו

inf. c. suff.: בְּשׁוּבוֹ
2 Sam. 8, 13. בשובו מהכותו את־ארם

inf. c. suff.: בְּשׁוּבוֹ
Ez. 18, 23. בשובו מדרכו

impt. sg.: שׁוּב
Gn. 31, 3. שוב אל־ארץ אבותיך
Gn. 32, 10. שוב לארצך
Ex. 32, 12. שוב מחרון אפך
Num. 23, 5. 16. שוב אל־בלק
1 Sam. 3, 5. 6. שוב שכב
1 Sam. 26, 21. שוב בני־דוד
1 Sam. 29, 7. ועתה שוב ולך בשלום
2 Sam. 3, 16. לך שוב
2 Sam. 15, 19. שוב ושב עם־המלך
2 Sam. 15, 20. שוב והשב את־אחיך
2 Sam. 19, 15. שוב אתה וכל־עבדיך
1 Reg. 19, 15. לך שוב לדרכך
1 Rg. 19, 20. לך שוב כי מה־עשיתי
2 Reg. 18, 14. חטאתי שוב מעלי
2 Reg. 20, 5. שוב ואמרת אל־חזקיהו
Ps. 80, 15. שוב נא הבט משמים
Jes. 63, 17. שוב למען עבדיך
Jer. 36, 28. שוב קח־לך

impt. sg.: שָׁב
Ex. 4, 19. לך שב מצרים
1 Reg. 18, 43. שב שבע פעמים

impt. sg.: וְשׁוּב
Gn. 31, 13. ושוב אל־ארץ מולדתך
Jos. 5, 2. ושוב מל את־בני־ישראל
1 Sam. 15, 25. ושוב עמי ואשתחוה
1 Sam. 15, 30. ושוב עמי והשתחויתי
Jer. 3, 1. ושוב אלי נאם־י׳

impt. sg.: וָשׁוּב
Prv. 3, 28. לריעך ׀ לך ושוב

impt. sg.: שׁוּבָה, שׁוּבָה
Num. 10, 36. שובה י׳ רבבות
Ps. 6, 5. שובה י׳ חלצה נפשי
Ps. 7, 8. ועליה למרום שובה
Ps. 90, 13. שובה י׳ עד־מתי
Ps. 126, 4. שובה י׳ את־שבותנו
Jes. 44, 22. שובה אלי כי גאלתיך
Jer. 3, 12. שובה משובה ישראל

Digitized by Google

שובה ישראל עד י״י Hos. 14, 2.
impt. sg.: שׁוּבָה
שבת העיר בשלום 2 Sam. 15, 27.
impt. sg.: וְשׁוּבָה
ושבה אל־גדליה Jer. 40, 5.
impt. c. suff.: שׁוּבֵינוּ
שובינו אלהי ישענו Ps. 85, 5.
impt. fem.: שׁוּבִי *sg.*
שובי אל־נחתך Gn. 16, 9.
שובי אחרי יבמתך Ruth 1, 15.
שובי נפשי למנוחיכי Ps. 116, 7.
שובי שובי השולמית Cant. 7, 1.
שובי שובי ונחזה Cant. 7, 1.
שובי בתולת ישראל Jer. 31, 21.
impt. fem.: שׁוּבִי *sg.*
שובי אל־עריך אלה Jer. 31, 21.
impt. pl.: שׁוּבוּ
שבו שברו־לנו Gn. 43, 2. 44, 25.
וקומו שובו אל־האיש Gn. 43, 13.
שובו לכם לאהליכם Dt. 5, 27.
שובו אל אהליכם Jos. 22, 8.
שובו אלי ביום השלישי 1 Rg. 12, 12.
שובו איש לביתו 1 Reg. 12, 24.
לכו שובו אל־המלך 2 Reg. 1, 6.
שבו מדרכיכם הרעים 2 Reg. 17, 13.
שובו אלי ביום השלשי 2 Chr. 10, 12.
שובו איש לביתו 2 Chr. 11, 4.
שובו אל־י״י 2 Chr. 30, 6.
שבו נא אל־תהי עולה Job. 6, 29.
ותאמר שובו בני־אדם Ps. 90, 3.
שבו אחיו Jes. 21, 12
שבו לאשר העמיקו Jes. 31, 6.
שובו בנים שובבים Jer. 3, 14.
שובו בנים שובבים Jer. 3, 22.
שובו נא איש מדרכו Jer. 18, 11.
שבו־נא איש מדרכו Jer. 25, 5.
שבו־נא איש מדרכו Jer. 35, 15.
שובו והשיבו Ez. 14, 6.
שובו והשיבו מכל־ Ez. 18, 30.
שובו שובו מדרכיכם Ez. 33, 11.
שבו עדי בכל־לבבכם Joel 2, 12.
שובו אלי נאם י״י Zach. 1, 3.
שובו נא מדרכיכם Zach. 1, 4.
שובו לבצרון Zach. 9, 12.
שובו אלי ואשובה Mal. 3, 7.
impt. pl.: וְשׁוּבוּ
עברו ושובו משער Ex. 32, 27.
impt. pl.: וְשׁוּבוּ
וכתבו אותה ושובו אלי Jos. 18, 8.
שלשה ימים ושובו אלי 1 Reg. 12, 5.
שלשת ימים ושובו אלי 2 Chr. 10, 5.
ושובו אלי־י״י Hos. 14, 3.
ושובו אלי־י״י אלהיכם Joel 2, 13.
impt. pl.: וְשׁוּבוּ *Q'ri.*
ושבי עוד צדקי־בה Job. 6, 29.
impt. pl. fem.: שׁוּבְנָה
שבנה אשת לבית אמה Ruth 1, 8.
ותאמר נעמי שבנה בנתי Ruth 1, 11.
שבנה בנתי Ruth 1, 12.
1 imperf.: אָשׁוּב
שוב אשוב אליך Gn. 18, 10.
למועד אשוב אליך Gn. 18, 14.
לא אשוב עמך 1 Sam. 15, 26.
ולא אשוב עד־כלתם 2 Sam. 22, 38.
ועדם אשוב שמה Job. 1, 21.
במרם אלך ולא אשוב Job. 10, 21.
וארח לא אשוב אחלך Job. 16, 22.
ולא־אשוב עד־כלותם Ps. 18, 38.
ולא־אשוב ממנה Jer. 4, 28.
אשוב ורחמתים Jer. 12, 15.
לא־אשוב מאחריהם Jer. 32, 40.
ושתה אשוב להלחם Dan. 10, 20.
אשוב ולקחתי דגני Hos. 2, 11.
לא אשוב לשחת Hos. 11, 9.
1 imperf.: וְאָשׁוּב

ואשוב אליכם Zach. 1, 3.
1 imperf.: וְאָשׁוּב
ואשוב ואבניא Neh. 2, 15.
בשער הגיא ואשוב Neh. 2, 15.
ואשוב ואשא עיני Zach. 5, 1.
1 imperf.: וְאָשֻׁב
ואשב ואשא עיני Zach. 6, 1.
1 imperf.: אָשׁוּבָה
אשובה ארעה צאנך Gn. 30, 31.
אם־רע בעיניך אשובה Nu. 22, 34.
אשובה אל־מקומי Hos. 5, 15.
1 imperf.: וַאֲשׁוּבָה
ואקברה את־אבי ואשובה Gn. 50, 5.
אלכה נא ואשובה Ex. 4, 18.
איש האלהים ואשובה 2 Rg. 4, 22.
השבני ואשובה Jer. 31, 18.
ואשובה אל־אישי Hos. 2, 9.
ואשובה אליכם Mal. 3, 7.
2 imperf.: תָּשׁוּב
ואל־עפר תשוב Gn. 3, 19.
לא־תשוב לקחתו Dt. 24, 19.
ואתה תשוב ושמעת Dt. 30, 8
כי תשוב אל־י״י אלהיך Dt. 30, 10.
ואם־העיר תשוב 2 Sam. 15, 34.
ולא תשוב בדרך 1 Reg. 13, 9.
לא־תשוב ללכת בדרך 1 Rg. 13, 17.
אם־שוב תשוב בשלום 1 Rg. 22, 28.
אם־שוב תשוב בשלום 2 Chr. 18, 27.
ומתי תשוב Neh. 2, 6.
אם־תשוב עד־שדי Job. 22, 23.
תשוב תחיינו Ps. 71, 20.
תשוב תעלנו Ps. 71, 20.
אתה תשוב תחיינו Ps. 85, 7.
אם־תשוב ישראל Jer. 4, 1.
נאם־י״י אלי תשוב Jer. 4, 1.
אם־תשוב ואשיבך Jer. 15, 19.
ואתה לא־תשוב Jer. 15, 19.
תשוב תראה Ez. 8, 6. 13. 15.
לא תשוב עוד Ez. 21, 10.
ואתה באלהיך תשוב Hos. 12, 7.
2 imperf.: וְתָשֹׁב
ותשב תתפלא Job. 10, 16.
2 impf. ap.: וַתָּשָׁב
ותשב ותאכל לחם 1 Reg. 13, 22.
2 impf. f.: תָּשׁוּבִי *Q'ri.*
מאחרי לא תשובו Jer. 3, 19.
3 impf. ap.: יָשָׁב
ישב ויצפר מחר Jud. 7, 3.
אל־ישב דך נכלם Ps. 74, 21.
ישב אפך ותנחמני Jes. 12, 1.
3 imperf.: יָשֹׁב־ *s. M.*
ישב־נא עבדך 2 Sam. 19, 38.
ישב־נא אפך וחמתך Dan. 9, 16.
3 imperf.: יָשׁוּב, יָשׁוֹב
כי־ישוב ׀ הבשר חחי Lev. 13, 16.
ואם־ישוב הנגע Lev. 14, 43.
ואל אחזת אבתיו ישוב Lev. 25, 41.
ישוב השדה לאשר קנהו Lev. 27, 24.
ישוב מצבא העברה Num. 8, 25.
ישוב הרצח אל־ארץ Num. 35, 28.
למען ישוב י״י Dt. 13, 18.
מלפניך ולא ישוב לך Dt. 28, 31.
כי ׀ ישוב י״י לשוש עליך Dt. 30, 9.
אז ׀ ישוב הרוצח Jos. 20, 6.
והוא לא־ישוב אלי 2 Sam. 12, 23.
אם־ישיב ישבני י״י 2 S. 15, 8. Q'ri.
יבא בה ישוב 2 Reg. 19, 33.
ישוב עשר מעלות 2 Reg. 20, 9.
כי ישוב הצל אחרנית 2 Rg. 20, 10.
ישוב מחשבתו הרעה Esth. 9, 25.
לא־ישוב עוד לביתו Job. 7, 10.
ישוב לימי עלומיו Job. 33, 25.
ואדם על־עפר ישוב Job. 34, 15.
ולא ישוב מפני־חרב Job. 39, 22.
אם־לא ישוב חרבו Ps. 7, 13.

ישוב ׀ עמלו בראשו Ps. 7, 17.
ישיב עמו הלם Q'ri. Ps. 73, 10.
רוח הולך ולא ישוב Ps. 78, 39.
עד־צדק ישוב משפט Ps. 94, 15.
אמת לא־ישוב ממנה Ps. 132, 11.
תצא רוחו ישב לאדמתו Ps. 146, 4.
ולא־ישוב מפני־כל Prv. 30, 30.
ערום ישוב ללכת Eccl. 5, 14.
ושאר ישוב בנך Jes. 7, 3.
שאר ישוב Jes. 10, 22.
בדרך אשר־בא בה ישוב Jes. 37, 34.
דבר ולא ישוב Jes. 45, 23.
ושמה לא ישוב Jes. 55, 10.
לא־ישוב אלי ריקם Jes. 55, 11.
אם־ישוב ולא ישוב Jer. 8, 4 (bis).
כי לא ישוב Jer. 22, 10.
לא־ישוב שם עוד Jer. 22, 11.
לא ישוב אף־י״י Jer. 23, 20.
לא ישוב חרון אף־י״י Jer. 30, 24.
ועודנו לא־ישוב Jer. 40, 5.
לא ישוב ריקם Jer. 50, 9.
אך בי־ישב Thr. 3, 3.
אל־חממטר לא ישוב Ez. 7, 13.
אל־כל־המונה לא ישוב Ez. 7, 13.
והרשע כי ישוב Ez. 18, 21.
לא ישוב דרך השער Ez. 46, 9.
למועד ישוב Dan. 11, 29.
לא ישוב אל־ארץ Hos. 11, 5.
ישוב ונחם Joel 2, 14.
גמלך ישוב בראשך Obad. 1, 15.
ישוב ונחם האלהים Jon. 3, 9.
ישוב ירחמנו Mich. 7, 19.
3 impf. c. h int.: הֲיָשׁוּב
תישוב אליה עוד Jer. 3, 1.
3 impf. ap.: וַיָּשָׁב
וישב חרון אף־י״י Num. 25, 4.
ילך וישב לביתו Dt. 20, 5. 6. 7. 8.
וישב למקומו 1 Sam. 5, 11.
וישב אל־מקומו 1 Sam. 29, 4.
וישב בשרך לך וטהר 2 Rg. 5, 10.
וישב ממנו חרון אפו 2 Chr. 29, 10.
וישב אל־הפליטה 2 Chr. 30, 6.
וישב מכם חרון אפו 2 Chr. 30, 8.
וישב העפר Eccl. 12, 7.
וישב אל־י״י וירחמהו Jes. 55, 7.
וישב ויתגרו Dan. 11, 10.
וישב ארצו ברכוש Dan. 11, 28.
3 impf. ap.: וַיָּשָׁב *p.*
לך שוב וישב 2 Sam. 3, 16.
מירושלם גת וישב 1 Reg. 2, 41.
וישוב מכל־פשעיו Ez. 18, 28. K'tib.
3 impf. ap.: וַיָּשָׁב
וישב אברהם אל־נעריו Gn. 22, 19.
וישב יצחק ויחפר Gn. 26, 18.
וילך וישב לבן למקמו Gn. 32, 1.
וישב ביום ההוא Gn. 33, 16.
וישב ראובן אל־הבור Gn. 37, 29.
וישב אל־אחיו ויאמר Gn. 37, 30.
וישב אל־יהודה Gn. 38, 22.
וישב אלהם וידבר Gn. 42, 24.
וישב יוסף מצרימה Gn. 50, 14.
וישב ׀ אל־יתר חתנו Ex. 4, 18.
וישב ארצה מצרים Ex. 4, 20.
וישב משה אל־י״י Ex. 5, 22.
וישב הים לפנות בקר Ex. 14, 27.
וישב משה אל־י״י Ex. 32, 31.
וישב אהרן אל־משה Num. 17, 15.
וישב אליו והנה נצב Num. 23, 6.
וילך וישב למקמו Num. 24, 25.
וישב על־פי החירת Num. 33, 7.
וישב י״י מחרון אפו Jos. 7, 26.
וישב יהושע Jos. 10, 38. 43. 11, 10.
וישב פנחס Jos. 22, 32.
וישב מן־העם Jud. 7, 3.
וישב אל־מחנה ישראל Jud. 7, 15.
וישב גדעון בן־יואש Jud. 8, 13.
וישב מימים לקחתה Jud. 14, 8.

ויפן וישב אל־ביתו Jud. 18, 26.
וישב וילן שם Jud. 19, 7.
וישב בנימן בעת ההיא Jud. 21, 14.
וישב שמואל אחרי שאול 1 S. 15, 31.
וישב שאול מרדף 1 Sam. 23, 28.
וישב ויבא אל־אכיש 1 Sam. 27, 9.
וישב אבנר חברון 2 Sam. 3, 27.
וישב דוד לברך את־ביתו 2 S. 6, 20.
וישב יואב מעל בני עמון 2 S. 10, 14.
וישב דוד וכל־העם 2 Sam. 12, 31.
וישב העם מרדף 2 Sam. 18, 16.
וישב המלך ויבא 2 Sam. 19, 16.
ויברכהו וישב למקמו 2 S. 19, 40.
וישב אתו ויאכל לחם 1 Rg. 13, 19.
וישב ויעש 1 Reg. 13, 33.
וישב וישכב 1 Reg. 19, 6.
וישב מלאך י״י שנית 1 Rg. 19, 7.
וישב מאחריו ויקח 1 Reg. 19, 21.
וישב וישלח אליו 2 Reg. 1, 11.
וישב וישלח שר־חמשים 2 Rg. 1, 13.
וישב ויעמד 2 Reg. 2, 13.
וישב לקראתו ויגד־לו 2 Rg. 4, 31.
וישב וילך בבית 2 Reg. 4, 35.
וישב בשרו כבשר 2 Reg. 5, 14.
וישב אל־איש האלהים 2 Rg. 5, 15.
וישב יורם המלך 2 Reg. 8. 29.
וישב יהורם המלך 2 Reg. 9, 15.
וישב יהואש 2 Reg. 13, 25.
וישב שמרונה 2 Reg. 14, 14.
וישב מלך אשור 2 Reg. 15, 20.
וישב רבשקה וימצא 2 Reg. 19, 8,
וישב וישלח מלאכים 2 Rg. 19, 9.
וישב סנחריב מלך־ אשור 2 Reg. 19, 36.
וישב ויבן את־הבמות 2 Rg. 21. 3.
וישב ירושלם 2 Reg. 23, 20.
וישב וימרד־בו 2 Reg. 24, 1,
וישב דויד וכל־העם 1 Chr. 20, 3.
וישב ארנן וירא 1 Chr. 21, 20.
וישב ירבעם ממצרים 2 Chr. 10, 2.
וישב בצר־לו על־י״י 2 Chr. 15, 4.
וישב יהושפט מלך־ יהודה 2 Chr. 19, 1.
וישב ויצא בעם 2 Chr. 19, 4.
וישב להתרפא ביזרעאל 2 Chr. 22, 6.
וישב שמרון 2 Chr. 25. 24.
וישב בבשת פנים לארצו 2 Chr. 32, 21.
וישב ויבן את־הבמות 2 Chr. 33, 3.
וישב לירושלם 2 Chr. 34, 7.
וישב מרדכי אל־שער Esth. 6, 12.
וישב יואב ייד את־אדום Ps. 60, 2.
וישב רבשקה Jes. 37, 8.
וילך וישב סנחריב Jes. 37, 37.
וישוב מכל־פשעיו Q'ri. Ez. 18, 28.
וישב המלאך הדבר בי Zach. 4, 1.
3 impf. f.: תָּשׁוּב
עד אשר־תשוב Gn. 27, 44.
לא תשוב ריקם 2 Sam. 1, 22.
עתה תשוב הממלכה 1 Rg. 12, 26.
לא־תשוב עיני Job. 7, 7.
ותפלחי על־חיקי תשוב Ps. 35, 13.
ודבתך לא תשוב Prv. 25, 10.
וגלל אבן אליו תשוב Prv. 26, 27.
והרוח תשוב אל־אלהים Eccl. 12, 7.
אלי תשוב Jer. 3, 7.
תשוב ונבנתה Dan. 9, 25.
3 impf. f.: תָּשָׁב־ *s. M.*
תשב־נא נפש־הילד 1 Reg. 17, 21.
3 impf. f.: וְתָשָׁב
ותשב ידי אלי 1 Reg. 13, 6.
3 impf. f. ap.: וַתָּשָׁב
ותשב אליו אל־התבה Gn. 8, 9.
ותשב אל־אביה Jud. 11, 39.
ותשב רותו ויחי Jud. 15, 19.
ותשב משדי מואב Ruth 1, 6.
ותשב נעמי Ruth 1, 22.
ותשב רוחו אליו 1 Sam. 30, 12.

Digitized by Google

ותשב אל־ביתה 2 Sam. 11, 4.
ותשב יד־המלך 1 Reg. 13, 6.
ותשב נפש־הילד 1 Reg. 17, 22.
ותשב האשה מארץ 2 Reg. 8, 3.
ותשב השמש עשר מעלות Jes. 38, 8.
נאנחה ותשב אחור Thr. 1, 8.

1 impf. pl.: יָשׁוּבוּ
עד אשר־נשוב אליכם Ex. 24, 14.
לא נשוב אל־בתינו Num. 32, 18.
כי־אתך נשוב לעמך Ruth 1, 10.
ואמרתם במה נשוב Mal. 3, 7.

1 impf. pl. c. h int.: הֲנָשׁוּב
הנשוב להפר מצותיך Esr. 9, 14.

1 impf. pl.: וְנָשׁוּבוּ
ונשוב ונבנה חרבות Mal. 1, 4.

1 impf. pl.: וַנָּשׁוּבוּ *K'tib.*
ונשוב כלנו Neh. 4, 9.

1 impf. pl. ap. וְנָשׁוּב *Q're.*
ונשוב כלנו אל־החומה Neh. 4, 9.

1 impf. pl.: וְנָשׁוּבָה
ונשתחוה ונשובה Gn. 22, 5.
נתנה ראש ונשובה Num. 14, 4.
לכה ונשובה 1 Sam. 9, 5.
ונשובה עד־י׳ Thr. 3, 40.
אליך ונשוב Thr. 5, 21. Q'ri.
לכו ונשובה אל י׳ Hos. 6, 1.

1 impf. pl.: וְנָשֻׁבָה
ונשבה אל־עמנו Jer. 46, 16.

2 impf. pl.: תָּשֻׁבוּ
ואיש אל־משפחתו תשבו Lv. 25, 10.
תשבו איש אל־אחזתו Lev. 25, 13.
לפני י׳ ואחר תשבו Num. 32, 22.
ואתם תשבו היום Jos. 22, 18.
תשבו לתוכחתי Prv. 1. 23.

2 impf. pl.: תָּשׁוּבוּ
כי ׀ אם־שוב תשובו Jos. 23, 12.
אם־תשובו אליו 2 Chr. 30, 9.
אשר־תשובו עלינו Neh. 4, 6.
כלם תשובו ובאו נא Job 17, 10.

2 impf. pl.: וַתָּשֻׁבוּ
ותשבו ותבכו לפני י׳ Dt. 1, 45.
ותשבו אתם היום Jer. 34, 15.
ותשבו ותחללו Jer. 34, 16.

2 impf. pl.: תָּשׁוּבֶן
כי תשובן מאחריו Num. 32, 15.

2 impf. pl.: תָּשֻׁבוּן
אם־שוב תשבון אתם 1 Reg. 9, 6.

2 impf. pl.: תָּשׁוּבוּן
ואם־תשובון אתם 2 Chr. 7, 19.

3 impf. pl.: יָשׁוּבוּ
הדור רביעי ישובו Gn. 15, 16.
ישבו והשחיתו מאבותם Jud. 2, 19.
והעם ישבו אחריו 2 Sam. 23, 10.
ישובו איש לביתו 1 Reg. 22, 17.
ישובו איש־לביתו 2 Chr. 18, 16.
וכנוח להם ישובו Neh. 9, 28.
ישבו יבשו רגע Ps. 6, 11.
ישובו רשעים לשאולה Ps. 9, 18.
וחטאים אליך ישובו Ps. 51, 15.
אז ׀ ישובו אויבי אחור Ps. 56, 10.
ישובו לערב Ps. 59, 7.
ישובו על־עקב בשחם Ps. 70, 4.
ואל־ישובו לכסלה Ps. 85, 9.
ישובו לי יראיך Ps. 119, 79.
ישובו המה אליך Jer. 15, 19.
שמה לא ישובו Jer. 22, 27.
כי־ישבו אלי בכל־לבם Jer. 24, 7.
קהל גדול ישובו הנה Jer. 31, 8.
ישובו איש מדרכו Jer. 36, 3.
כי לא־ישובו Jer. 44, 14.
ישבו בני ישראל Hos. 3, 5.
ישובו ׀ לא על Hos. 7, 16.
המה מצרים ישובו Hos. 8, 13.
ישבו ישבי בצלו Hos. 14, 8.
ועד־אתנן זונה ישובו Mich. 1, 7.

וישבו ויחנו Ex. 14, 2.
וישבו המים על־מצרים Ex. 14, 26.
וישבו מדרכיהם הרעים 2 Chr. 7, 14.
יזכרו ׀ וישבו אל־י׳ Ps. 22, 28.
וישבו לערב Ps. 59, 15.
אולי ישמעו וישבו Jer. 26, 3.
וישבו איש מדרכו Jer. 36, 7.
וישבו איש מדרכו Jon. 3, 8.

3 imperf. pl.: וַיָּשׁוּבוּ
וישבו המים מעל הארץ Gn. 8, 3.
וישבו ויבאו אל־עין Gn. 14, 7.
וישבו אל־ארץ פלשתים Gn. 21, 32.
וישבו המלאכים Gn. 32, 7.
וישבו העירה Gn. 44, 13.
וישבו המים ויכסו Ex. 14, 28.
וישבו אליו אחרן Ex. 34, 31.
וישבו ויבכו גם בני Num. 11. 4.
וישבו מתור הארץ Num. 13, 25.
וישבו וילונו עליו Num. 14, 36.
וישבו שני האנשים Jos. 2, 23.
וישבו מי־הירדן Jos. 4, 18.
וישבו המחנה Jos. 6, 14.
וישבו אל־יהושע Jos. 7, 3.
וישבו ויכו את־אנשי העי Jos. 8, 21.
וישבו כל־ישראל העי Jos. 8, 24.
וישבו כל־העם Jos. 10, 21.
וישבו וילכו בני־ראובן Jos. 22, 9.
וישובו בני־ישראל ויזנו Jud. 8, 33.
וילכו וישובו אל־נחלתם Jud. 21, 23.
וישבו ויבאו אל־ביתם 1 Sam. 1, 19.
וישבו עקרון 1 Sam. 6, 16.
וישבו בני ישראל 1 Sam. 17, 53.
וישבו ויבאו ויגידו 1 Sam. 25, 12.
וישבו ירדשלם 2 Sam. 17, 20.
וישובו ללכת 1 Reg. 12, 24.
וישבו חמלאכים 1 Reg. 20, 5.
וישובו מאחריו 1 Reg. 22, 33.
וישובו המלאכים אליו 2 Reg. 1, 5.
וישבו אליו 2 Reg. 2, 18.
וישבו לארץ 2 Reg. 3, 27.
וישבו ויבאו אל־אהל 2 Reg. 7, 8.
וישבו המלאכים ויגדו 2 Reg. 7, 15.
וישבו ויגידו לו 2 Reg. 9, 36.
וישבו מלכת אל־ירבעם 2 Chr. 11, 4.
וישבו ירושלם 2 Chr. 14, 14.
וישובו מאחריו 2 Chr. 18, 32.
וישבו ירושלם 2 Chr. 19, 8.
וישבו כל־איש יהודה 2 Chr. 20, 27.
וישובו למקומם 2 Chr. 25, 10.
וישובו שמרון 2 Chr. 28, 15.
וישובו כל־בני ישראל 2 Chr. 31, 1.
וישבו ירושלם 2 Chr. 34, 9. Q'ri.
וישובו לירושלם ויהודה Esr. 2, 1.
וישובו לירושלם וליהודה Neh. 7, 6.
וישובו ויזעקוך Neh. 9, 28.
וישובו וינסו אל Ps. 78, 41.
וישובו אחרי־כן Jer. 34, 11.
וישובו כל־היהודים Jer. 40, 12.
וישבו וילכו אל־יוחנן Jer. 41, 14.
וישבו להכעיסני Ez. 8, 17.
וישובו ויאמרו Zach. 1, 6.

3 imperf. pl.: יְשׁוּבוּן
ומחטאתם ישובון 1 Reg. 8, 35.
מחטאתם ישובון 2 Chr. 6, 26.
ויאמר כי־ישובון מאון Job. 36, 10.
בל־ישבון לכסות הארץ Ps. 104, 9.
ואל־עפרם ישובון Ps. 104, 29.
כל־באיה לא ישובון Prv. 2, 19.
ופדויי י׳ ישבון Jes. 35, 10.
ופדויי י׳ ישובון Jes. 51, 11.
ופליטי חרב ישבון Jer. 44, 28.
ישובון על־בני ישראל Mich. 5, 2.

3 impf. pl. f.: תָּשֹׁבְנָה
תשבון לקדמתכן Ez. 16, 55 (bis).

3 impf. pl. f. תָּשׁוּבְנָה *Q'ri.*
ועריך לא תשבנה Ez. 35, 9.

3 impf. pl. f.: תָּשֹׁבֵינָה
תשבינה לקדמתכן Ez. 16, 55.

3 impf. pl. f.: וַתָּשֹׁבְנָה
ותשבנה הערים 1 Sam. 7, 14.

Po-el: שׁוֹבֵב

3 perf. fem.: שׁוֹבְבָה
מדוע שובבה העם Jer. 8, 5.

cum suff.: שׁוֹבְבָתְךָ *p.*
ודעתך היא שובבתך Jes. 47, 10.

1 perf.: וְשֹׁבַבְתִּי
ושבתי את־ישראל Jer. 50, 19.

1 prf. c. s.: וְשׁוֹבַבְתִּיךָ
ושובבתיך ונתתי חחים Ez. 38, 4.
ושבבתיך וששאתיך Ez. 39, 2.

part. masc.: מְשׁוֹבֵב *sg.*
משובב נתיבות Jes. 58, 12.

inf. constr.: לְשׁוֹבֵב
לשובב יעקב אליו Jes. 49, 5.
לשובב שדינו יחלק Mich. 2, 4.

inf. c. s.: בְּשׁוֹבְבִי
בשובבי אותם Ez. 39, 27.

2 imperf.: תְּשׁוֹבֵב
תשובב לנו Ps. 60, 3.

3 imperf.: יְשׁוֹבֵב
נפשי ישובב Ps. 33, 3.

Po-al: שׁוֹבַב

part. masc.: מְשׁוֹבֶבֶת *sg.*
משובבת מחרב Ez. 38, 8.

Hif-il: הֵשִׁיב *3 perf.*
אחיו ורכשו השיב Gn. 14, 16.
אתי השיב על־כני Gn. 41, 13.
השיב את־חמתי Num. 25, 11.
ויהושע לא־השיב ידו Jos. 8, 26.
השיב אלהים בראשם Jud. 9, 57.
השיב י׳ בראשו 1 Sam. 25, 39.
הכל השיב דוד 1 Sam. 30, 19.
השיב עליך י׳ כל־דמי 2 Sam. 16, 8.
השיב את־גבול ישראל 2 Rg. 14, 25.
ואשר השיב את־דמשק 2 Rg. 14, 28.
השיב רצין מלך־ארם 2 Rg. 16, 6.
אשר השיב אמציהו 2 Chr. 25, 13.
עליו השיב חזקיהו 2 Chr. 32, 25.
השיב מאת ישמעאל Jer. 41, 16.
אשר השיב מגבעון Jer. 41, 16.
השיב אחור ימינו Thr. 2, 3.
לא־השיב ידו מבלע Thr. 2, 8.
מעני השיב ידו Ez. 18, 17.
ורבים השיב מעון Mal. 2, 6.

3 perf.: וְהֵשִׁיב
והשיב אתכם אל־ארץ Gn. 48, 21.
והשיב משה את־המסוה Ex. 34, 35.
והשיב את־הגזלה Lev. 5, 23.
והשיב את־העדף Lev. 25, 27.
והשיב את־אשמו Num. 5, 7.
והשיב בך את כל־מדוי Dt. 28, 60.
והשיב י׳ לי סובה 2 Sam. 16, 12.
והשיב י׳ את־דמו 1 Reg. 2, 32.
והשיב י׳ את־רעתך 1 Reg. 2, 44.
והשיב למלך־ישראל 2 Reg. 3, 4.
והשיב לאדם כפעלו Prv. 24, 12.
והשיב מעליו אפו Prv. 24, 18.
והשיב אתכם Jer. 42, 12.
והשיב לב־אבות על־בנים Mal. 3, 24.

3 perf. c. s.: וְהֵשִׁיבַנִי
ויקם השיבני י׳ Ruth 1, 21.
השיבני ריקם Thr. 1, 13.

3 perf. c. s.: וְהֵשִׁיבֵנִי
והשיבני והראני אתו 2 Sam. 15, 25.

3 perf. c. s.: וְהֵשִׁיבֵךְ
והשיבך על־כנך Gn. 40, 13.
והשיבך י׳ ׀ מצרים Dt. 28, 68.

3 perf. c. s.: הֵשִׁיבוֹ
אל־הנביא אשר השיבו 1 Rg. 13, 20.
לנביא אשר השיבו 1 Reg. 13, 23.
אשר השיבו מן־הדרך 1 Rg. 13, 26.

2 perf.: הֵשִׁיבוֹתָ
השיבות מחרון אפך Ps. 85, 4.

2 perf.: וְהֵשַׁבְתָּ
והשבת אל־לבבך Dt. 4, 39.
והשבת אל־לבבך Dt. 30, 1.

2 perf. c. s.: וַהֲשֵׁבֹתוֹ
והשבתו לו Dt. 22, 2.

2 prf. c. s.: וַהֲשִׁיבוֹתָם
והשבתם אל האדמה 1 Reg. 8, 34.
והשיבותם אל־האדמה 2 Chr. 6, 25.

1 perf.: וַהֲשִׁיבוֹתִי
והשיבותי ידי על־עקרון Am. 1, 8.

1 perf.: וַהֲשִׁיבֹתִי
והשיבתי אתהן על־נוהן Jer. 23, 3.
והשיבתי את־ידי Ez. 20, 22.

1 perf.: וַהֲשִׁבֹתִי
והשבתי אתכם דבר Num. 22, 8.
והשבתי לך את־כל־שדה 2 S. 9, 7.
והשבתי את־שבות Jer. 33, 7.
והשבתי אתם ארץ Ez. 29, 14.
והשבתי גמלכם בראשכם Joel 4, 7.
והשבתי ידי על־הצערים Zach. 13, 7.

1 prf. c. s.: וַהֲשִׁבֹתִיךָ
והשבתיך אל־האדמה Gn. 28, 15.
והשיבתיך בדרך 2 Reg. 19, 28.
והשבתיך בדרך Jes. 37, 29.

1 prf. c. s.: וַהֲשִׁיבוֹתִים
והשיבתים איש לנחלתו Jer. 12, 15.
והשבותים על־אדמתם Jer. 16, 15.
והשבתים על־הארץ הזאת Jer. 24. 6.
והעליתים והשבתים Jer. 27, 21.
והשבתים אל־הארץ Jer. 30, 3.
והשבתים אל־המקום Jer. 32, 37.
והשבתים אל־העיר Jer. 34, 22.
והשבותים מארץ Zach. 10, 10.

1 prf. c. s.: וַהֲשִׁבוֹתִים
והושבותים כי רחמתים Zach. 10, 6.

3 perf. pl.: הֵשִׁיבוּ
אשר השיבו פלשתים 1 S. 6, 17.
השיבו פלשתים 1 Sam. 6, 21.
זאת השיבו לו בני עמון 2 Chr. 27, 5.
השיבו אשכרך Ez. 27, 15.

3 perf. pl.: וְהֵשִׁיבוּ
והשיבו את־האבן Gn. 29, 3.
והשיבו לחמכם Lev. 26, 26.
והשיבו אתו העדה Num. 35, 25.
והשיבו אל־לבם 1 Reg. 8, 47.
והשיבו אל־לבבם 2 Chr. 6, 37.

3 prf. pl. c. s.: וְהֵשִׁיבֵם
והשיבם אל־חא 1 Reg. 14, 28.

3 prf. pl. c. s.: וְהֵשִׁבֵם
והשבם אל־חא הרצים 2 Chr. 12, 11.

2 perf. pl.: וַהֲשַׁבְתֶּם
אשר השבתם לו אשם 1 Sam. 6, 8.
הנדחת לא השבתם Ez. 34, 4.

2 perf. pl.: וַהֲשִׁבֹתֶם
והשיבתם ביניהם 1 Sam. 6, 7.

1 perf. pl.: וַהֲשִׁבֹנוּ
השיבנו אליך מארץ כנען Gn. 44, 8.

part. masc.: מֵשִׁיב *sg.*
ואם־אינך משיב Gn. 20, 7.
משיב יגע ולא יבלע Job. 20, 18.
משיב רעה תחת טובה Prv. 17, 13.
משיב דבר בטרם ישמע Prv. 18, 13.
משיב דברים נכחים Prv. 24, 26.
הנני משיב את־צל Jes. 38, 8.
משיב חכמים אחור Jes. 44, 25.
משיב אל־המקום Jer. 28, 3. 4.
משיב נפשי Thr. 1, 16.
משיב דבר לאמר Ez. 9, 11.

part. masc.: כְּמֵשִׁיב *sg.*
ויהי ׀ כמשיב ידו Gn. 38, 29.

Digitized by Google

part. masc.: לָמֵשִׁיב *sg.*
Ruth 4, 15. והיה לך למשיב נפש
part. m. pl.: מְשִׁיבִים
Jud. 11, 9. אם־משיבים אתם אותי
prt. m. pl. constr.: מְשִׁיבֵי
Prv. 26, 16. משבעה משיבי טעם
Jes. 28, 6. משיבי מלחמה שערה
prt. f. constr.: מְשִׁיבַת
Ps. 19, 8. תמימה משיבת נפש
inf. abs.: הָשֵׁב
Ex. 23, 4. השב תשיבנו
Dt. 22, 1. השב תשיבם
Dt. 24, 13. השב תשיב לו
1 Sam. 6, 3. השב תשיבו לו אשם
inf. constr.: הָשִׁיב
Lev. 25, 28. די השיב לו
2 Sam. 14, 13. לבלתי חשיב המלך
inf. abs.: הָשֵׁב
Ez. 21, 35. חשב אל־תערה
inf. abs.: וְהָשֵׁב
Gn. 50, 15. והשב ישיב לנו
inf. abs.: הֲהָשֵׁב
Gn. 24, 5. החשב אשיב את־בנך
inf. constr.: לְהָשִׁיב
Num. 5, 8. להשיב האשם
2 Sam. 3, 11. להשיב את־אבנר דבר
2 Sam. 8, 3. להשיב ידו בנהרו
2 Sam. 19, 11. להשיב את־המלך
2 Sam. 19, 12. להשיב את־המלך
2 Sam. 19, 13. להשיב את־המלך
2 Sam. 19, 44. להשיב את־מלכי
1 Reg. 12, 6. להשיב את־עם־הזה
1 Rg. 12, 21. להשיב את־חמלוכה
2 Chr. 6, 23. להשיב לרשע
2 Chr. 10, 6. להשיב לעם־הזה דבר
2 Chr. 11, 1. להשיב את־הממלכה
Esr. 10, 14. להשיב חרון אף־אלהינו
Esth. 4, 13. להשיב אל־אסתר
Esth. 4. 15. להשיב אל־מרדכי
Esth. 8, 5. להשיב את־הספרים
Esth. 8, 8. אין להשיב
Job. 33, 30. להשיב נפשו מני־שחת
Ps. 78, 35. והרבה להשיב אפו
Ps. 106, 23. להשיב חמתו מהשחית
Prv. 22, 21. לחשיב אמרים
Jes. 49, 6. ונצירי ישראל להשיב
Jes. 66, 15. לחשיב בחמה אפו
Jer. 18, 20. להשיב את־חמתך
Jer. 28, 6. להשיב כלי בית־י׳
Jer. 29, 10. להשיב אתכם
Thr. 1, 11. באכל לחשיב נפש
Thr. 2, 14. להשיב שבותך
Ez. 38, 12. להשיב ידך על־חרבות
Dan. 9, 25. להשיב ולבנות
Jon. 1, 13. להשיב אל־היבשה
inf. constr.: וְלָהָשִׁיב
Gn. 42, 25. ולהשיב כספיהם
inf. c. suff.: הֲהָשִׁיבֵנִי
Job. 33, 5. אם־תוכל חשיבני
Jer. 38, 26. לבלתי השיבני
inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבוֹ
Gn. 37, 22. להשיבו אל־אביו
2 Sam. 12, 23. האוכל להשיבו
inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבָהּ
Jud. 19, 3. לדבר על־לבה להשיבו
1 Rg. 13. 4. ולא יכל להשיבה אליו
Prv. 26, 15. נלאה להשיבה אל־פיו
inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבָם
2 Chr. 24, 19. להשיבם אל־י׳
Neh. 9, 26. חעידו בם להשיבם
Neh. 9, 29. להשיבם אל־תורתך
impt. sg.: הָשֵׁב
Gn. 20, 7, השב אשת־האיש
Ex. 4, 7. חשב ידך אל־חיקך
Num. 17, 25. השב את־מטה אהרן
1 Sam. 29, 4. השב את־האיש
2 Sam. 14, 21. השב את־הנער
2 S. 15, 25. השב את־ארון האלהים
2 Reg. 8, 6. השב את־כל־אשר־לה
Ps. 28, 4. השב גמולם להם
Ps. 94, 2. השב גמול על־גאים
Jer. 6, 9. השב ידך כבוצר
impt. sg.: הָשֵׁב *p.*
Jes. 42, 22. משסה ואין־אמר השב
impt. sg.: וְהָשֵׁב
2 S. 15, 20. שוב והשב את־אחיך
Neh. 3, 36. והשב חרפתם אל־ראשם
Ps. 79, 12. והשב לשכנינו שבעתים
impt. sg.: הָשִׁיבָה
Jud. 11, 13. חשיבה אתהן בשלום
Ps. 35, 17. חשיבה נפשי משאיהם
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
impt. c. s.: הֲשִׁיבֵנִי
Job 33, 32. אם־יש־מלין חשיבני
impt. c. s.: הֲשִׁבֵנִי
Jer. 31, 18. השבני ואשובה
impt. c. s.: וַהֲשִׁיבֵנִי
Gn. 37, 14. והשיבני דבר
Job 13, 22. או אדבר והשיבני
impt. c. s.: הֲשִׁיבֵנוּ
Ps. 80, 4. אלהים השיבנו
Ps. 80, 8. 20. אלהים צבאות השיבנו
Thr. 5, 21. השיבנו י׳ אליך ונשובה
impt. c. s.: וַהֲשִׁבֵהוּ
1 Rg. 13, 18. השבהו אתך אל־ביתך
impt. c. s.: וַהֲשִׁיבֵהוּ
1 Reg. 22, 26. והשיבהו אל־אמן
impt. pl.: הָשִׁיבוּ
Neh. 5, 11. השיבו נא להם כהיום
Jes. 46, 8. השיבו פושעים על־לב
Ez. 14, 6. השיבו פניכם
impt. pl.: וְהָשִׁיבוּ
2 Chr. 28, 11. שמעוני והשיבו
Ez. 14, 6. שובו והשיבו
Ez. 18, 30. והשיבו מכל־פשעיכם
Ez. 18, 32. והשיבו וחיו
1 imperf.: אָשִׁיב
Gn. 24, 5. ההשב אשיב את־בנך
Dt. 32, 41. אשיב נקם לצרי
2 S. 24, 13. מה־אשיב שלחי דבר
1 Rg. 2, 20. כי לא־אשיב את־פניך
1 Reg. 20, 34. מאת אביך אשיב
1 Chr. 21, 12. מה־אשיב את־שלחי
Ps. 68, 23. מבשן אשיב
Ps. 68, 23. אשיב ממצלות ים
Ps. 69, 5. אשר לא־גזלתי אז אשיב
Ps. 81, 15. ועל־צריהם אשיב ידי
Ps. 116, 12. מה־אשיב לי׳
Prv. 24, 29. אשיב לאיש כפעלו
Jer. 32, 44. כי־אשיב את־שבותם
כי־אשיב את־שבות־
הארץ
Jer. 33, 11. אשוב את שבותם
Jer. 33, 26. אשיב את־שבות
Jer. 49, 6. אשוב את־שבית עילם
Jer. 49, 39. זאת אשיב אל־לבי
Thr. 3, 21. הנדחת אשיב
Ez. 34, 16. אשיב את־שבית יעקב
Ez. 39, 25. ומעלליו אשיב לו
Hos. 4, 9. אשיב את־שבות יהודה
Joel 4, 1. אשיב גמלכם בראשכם
Joel 4, 4. ומה אשיב עלי־זאת
Hab. 2, 1. משנה אשיב לך
Zach. 9, 12.
1 imperf.: וָאָשִׁיב
1 Sam. 12, 3. ואשיב לכם
1 imperf.: וָאָשֵׁב
Neh. 2, 20. ואשיב אתם דבר
Neh. 6, 4. ואשיב אותם כדבר הזה

1 impf. ap.: וָאָשֵׁב
Jos. 14, 7. ואשב אתו דבר
1 imperf.: וְאָשִׁיבָה
2 Sam. 17, 3. ואשיבה כל־העם אליך
Prv. 27, 11, ואשיבה חרפי דבר
Jes. 1, 25. ואשיבה ידי עליך
Jes. 1, 26. ואשיבה שפטיך
1 imperf: וָאָשִׁיבָה
Neh. 13, 9. ואשיבה שם כלי
Ps. 119, 59. ואשיבה רגלי
1 impf. c. s.: אֲשִׁיבְךָ
Job. 35, 4. אני אשיבך מלין
1 impf. c. s.: אֲשִׁיבֶךָּ *p.*
Job. 40, 4. הן קלתי מה אשיבך
1 impf. c. s.: וַאֲשִׁיבְךָ
Jer. 15, 19. אם־תשוב ואשיבך
1 impf. c. s.: אֲשִׁיבֵנּוּ
Gn. 42, 37. ואני אשיבנו אליך
Jud. 17, 3. ועתה אשיבנו לך
Job. 31, 14. וכי־יפקד מה אשיבנו
Job. 32, 14. ובאמריכם לא אשיבנו
Am. 1, 3. 6. 9. 11. 13. לא אשיבנו
Am. 2, 1. 4. 6. ועל־ארבעה לא אשיבנו
1 impf. c. s.: אֲשִׁיבֶנָּה
Num. 23, 20. וברך ולא אשיבנה
2 imperf: תָּשִׁיב
Gn. 24, 6. פן־תשיב את־בני שמה
Dt. 24. 13. השב תשיב לו
2 Reg. 18, 24. ואיך תשיב את פני
Job. 15, 13. כי־תשיב אל־אל
Ps. 74, 11. למה תשיב ידך
Ps. 89, 44. אף־תשיב צור חרבו
Jes. 36, 9. ואיך תשיב את פני
Jes. 58, 13. תשיב משבת רגלך
Thr. 3, 64. תשיב להם גמול
2 imperf. ap.: תָּשֵׁב
Gn. 24, 8. בני לא תשב שמה
2 Chr. 6, 42. אל־תשב פני משיחך
Ps. 90, 3. תשב אנוש עד־דכא
Ps. 132, 10. אל־תשב פני משיחך
2 imperf. ap.: תָּשֵׁב
1 Reg. 2, 20. אל־תשב את־פני
2 impf. ap.: תְּשׁוֹבֵנִי
Job. 10, 9. ואל־עפר תשיבני
Job. 30, 23. כי־ידעתי מות תשיבני
Jer. 37, 20. ואל־תשבני בית יהונתן
2 impf. c. s.: תְּשִׁיבֵנוּ
Ps. 44, 11. תשיבנו אחור מני־צר
2 impf. c. s.: תְּשִׁיבֶנּוּ
Ex. 22, 25. עד־בא השמש תשיבנו לו
Ex. 23, 4. השב תשיבנו
2 impf. c. s.: תְּשִׁיבֵם
Dt. 22, 1. השב תשיבם
2 imperf. f.: תָּשֻׁבִי
1 Reg. 2, 16. אל־תשבי את־פני
3 imperf.: יָשִׁיב
Gn. 50, 15. והשב ישיב לנו
Ex. 21, 34. כסף ישיב לבעליו
Lev. 25, 51. ישיב גאלתו
Lev. 25, 52. ישיב את־גאלתו
Dt. 17, 16. ולא־ישיב את־העם
Dt. 32, 43. ונקם ישיב לצריו
1 S. 26, 23. ישיב לאיש את־צדקתו
2 Sam. 22, 21. כבר ידי ישיב לי
1 Reg. 2, 17. כי לא־ישיב את־פניך
Job. 9, 13. אלוה לא־ישיב אפו
Job. 39, 12. כי־ישוב זרעך
Ez. 18, 12. חבל לא ישיב
Ez. 33, 15. חבל ישיב רשע
Dan. 11, 18. חרפתו ישיב לו
Hos. 12, 3. כמעלליו ישיב לו
Hos. 12, 15. וחרפתו ישיב לו
Ps. 18, 21 כבר ידי ישיב לי
Ps. 54, 7. ישוב הרע לשוררי

Prv 12, 14. וגמול ידי־אדם ישוב לו
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Prv. 25, 13. ונפש אדניו ישיב
Jes. 44, 19. ולאדישיב אל־לבו
Ez. 18, 7. חבלתו חוב ישיב
Ez. 18, 8. משל ישיב ידו
3 imperf.: וְיָשָׁב
Dan. 11, 18. וישב פניו לאיים
Dan. 11, 19. וישב פניו למעוזי ארצו
3 imperf.: וַיָּשָׁב
Gn. 14, 16. וישב את כל־הרכש
Gn. 20, 14. וישב לו את שרה אשתו
Gn. 40, 21. וישב את־שר המשקים
Ex. 4, 7. וישב ידו אל־חיקו
Ex. 15, 19. וישב י׳ עלהם
Ex. 19, 8. וישב משה את־דברי העם
Jud. 9, 56. וישב אלהים את רעת
Jud. 17, 3. וישב את־אלם
Jud. 17, 4. וישב את־הכסף לאמו
1 Sam. 14, 27. וישב ידו אל־פיו
1 S. 25, 21. וישב־לי רעה תחת טובה
2 Sam. 15, 29. וישב צדוק
2 Sam. 22, 25. וישב י׳ לי כצדקתי
1 Reg. 2, 30. וישב בניהו את־המלך
2 Reg. 13, 25. וישב את־ערי ישראל
2 Reg. 17, 3. וישב לו מנחה
2 Rg. 20, 11. וישב את־החצל במעלות
2 Reg. 22, 9. וישב את־המלך דבר
1 Chr. 21, 27. וישב חרבו אל־נדנה
2 Chr. 34, 16. וישב עוד את־המלך
Job 33, 26. וישב לאנוש צדקתו
Ps. 18, 25. וישב־י׳ לי כצדקי
Ps. 94, 23. וישב עליהם את־אונם
Prv. 20, 26. וישב עליהם אופן
Ez. 44, 1. וישב אתי דרך שער
3 impf. c. s.: יְשִׁבֵנִי
2 Sam. 15, 8. אם־ישוב ישבני י׳
3 impf. c. s.: וַיְשִׁבֵנִי
Ez. 47, 1. וישבני אל־פתח חבית
Ez. 47, 6. וישבני אל־שפת הנחל
3 impf. c. s.: יְשִׁיבֵנוּ
Job. 9, 12. הן יחטף מי ישיבנו
Job. 11, 10. ויקהיל ומי ישיבנו
Job. 33, 13. ותוא באחד ומי ישיבנו
3 impf. c. s.: וַיְשִׁיבֵהוּ
ויניחהו על־החמור
1 Reg. 13, 29. וישיבהו
2 Chr. 33, 13. וישיבהו ירושלם
3 impf. c. s.: וַיְשִׁיבֶהָ
2 Reg. 14, 22. וישבה ליהודה
2 Chr. 26, 2. וישיבה ליהודה
3 impf. c. s.: יְשִׁיבֶנָּה
Prv. 19, 24. גם־אל־פיהו לא ישיבנה
Jes. 14, 27. ומי ישיבנה
Jes. 43, 13. אפעל ומי ישיבנה
3 impf. c. s.: וַיְשִׁיבֵם
2 Chr. 19, 4. וישיבם אל־י׳
3 imperf. f: תָּשִׁיב
Jud. 5, 29. אף־היא תשיב אמריה
1 imperf. pl.: נָשִׁיב
1 Sam. 6, 4. מה האשם אשר נשיב לו
Neh. 5, 12. ויאמרו נשיב
1 imperf. pl.: וְנָשִׁיב
1 Reg. 12, 9. ונשיב דבר את־העם
2 Chr. 10, 9. ונשיב דבר את־העם
1 imperf. pl.: וְנָשֻׁב
Gn. 43, 21. ונשב את בידינו
2 imperf. pl.: תָּשִׁיבוּ
Gen. 43, 12. תשיבו בידכם
1 Sam. 6, 3. השב תשיבו לו אשם
2 imperf. pl.: וַתָּשֻׁבוּ
Jer. 34, 16. ותשבו איש את־עבדו

Digitized by Google

3 *imperf. pl.:* יָשִׁיבוּ
ישיבו לי קדש קדשים Num. 18, 9.
והם ישיבו לי בית ישראל 2S. 16, 3.
מחה ישיבו Ps. 72, 10.
וחכמים ישיבו אף Prv. 29, 8.
3 *imperf. pl.:* וְיָשֻׁבוּ
וישבו אתנו דבר Dt. 1, 22.
3 *imperf. pl.:* וְיָשֵׁבוּ
ואשאלם וישיבו דבר Jes. 41, 28.
וישיבו את־נפשם Thr. 1, 19.
3 *imperf. pl.:* וַיָּשֵׁבוּ
וישיבו אתם דבר Num. 13, 26.
וישבו אתנו דבר Dt. 1, 25.
וישיבו אותם Jos. 22, 32.
וישבו אתו למקומו 1 Sam. 5, 3.
וישבו אתו מברר הסרה 2 Sam. 3, 26.
וישבו העם את־חמלך 1 Rg. 12, 16.
וישבו את־המלך דבר 2 Reg. 22, 20.
וישיבו העם את־המלך 2Chr. 10, 16.
וישיבו את־המלך דבר 2 Chr. 34, 28.
וישיבו את־העבדים Jer. 34, 11.
3 *impf. pl.:* יְשִׁיבֻנִי
כן שעפי ישיבוני Job. 20, 2.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשִׁיבֵהוּ
וישיבהו אל־מקמו 2 Chr. 24, 11.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשִׁבֵהוּ
וישבהו חעם דבר 1 Sam. 17, 30.
וישבהו דבר 1 Reg. 20, 9.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשִׁבֻם
וישבם מדרכם Jer. 23, 22.
3 *impf. pl. f.:* תָּשַׁבְנָה
ויהי תשבנה אוני Job. 20, 10.
Hof-al: הוּשַׁב 3 *perf.:*
הושב כספי Gn. 42, 28.
part. masc.: מֻשָּׁב
המושב בפי אמתחתיכם Gn. 43, 12.
האשם המושב לו־י Num. 5, 8.
part. m. pl.: מוּשָׁבִים
כלי בית־י מושבים Jer. 27, 16.
3 *impf. fem.:* תּוּשַׁב
האמר לירושלם תושב Jes. 44, 26.
3 *imperf.:* וַיּוּשָׁב
ויושב את־משה Ex. 10, 8.

שׁוֹבֵב

ת׳, וסוף כיכוי, ומוכנו כסוג ומורד ופוצץ ונוגד וזר מפקרי [שַׁנְטְרִיכְנִיג, שְׁנוּצְעֶלְנְען], לומר מן סוג מפקרי ד׳, לשון נפעל.
adj. m. prt., aversus, apostata, refractarius, rebellis. LXX. ἐπιστρέφων, ἀφεστηκώς, ἀτιμούμενος, στυγνός, ἰταμία.
Jes. 57, 17. שׁוֹבֵב בדרך לבו
pl.: שׁוֹבָבִים
Jer. 3, 14. 22. שׁוּבוּ בנים שובבים

שׁוֹבָב

ת׳, כמו שׁוֹבֵב, ומוכנו מפלגו.
adj. m., vi eadem, qua שׁוֹבֵב.
adj. fem.: הַשּׁוֹבָבָה
Jer. 31, 22. 49, 4. הבת השובבה

שׁוּבָה

ז״כ, ומוכנו קשוכת כעס והקיש, מרגעה ומכוסה, כעס והסקט [נעלעמכוג, אל־קוויקקונג], כי קשוכת כעס למאנה מקלוסים, גלי רגוש והסתעכות סיג מרגעה, ול״כ הסוקיס מן יש לפ פנעו ולפ כנעו כסולו.
n. f., reversio animi, vivificatio, respiratio, sec. alios: conversio. LXX. ἀποστροφές.

בְּשׁוּבָה

Jes. 30, 15. בשובה ונחת תושעון

שׁוּבָה

ז״כ, והוא שם הפעולה, ומוכנו קויכה לנית מצני ומצעכוד [נוי־קקעסכוכג, סיי־], וכשלל כפי סכלילה על הפנים מנלוס, ויש שִׁיבָה לקנת [ז״כ י״ע ל״ג] שׁוּב מן יָשַׁב קמור יש׳ נ׳כ.
n. f., reditus, reductio, collect. de reducibus ex exilio, div. a שִׁיבָה, sedes, domicilium (= יְשִׁיבָה). LXX. αἰχμαλωσία.
constr.: שִׁיבַת
בשוב י־י את־שיבת ציון Ps. 126, 1.

תְּשׁוּבָה

ז״כ גויל שוב, ע״מ קשועה, קשוכה, קכוסה, קכוסה, קקוסה. ומקיכו לפעמל לקני וקדמוכי, ומוס קשוכת הפנה, ר״ל כי קשוב הפנה להקל קקוסקה, וג״כ מענה נהפלה, ע״ל הפיב לפיים, וכ״ע ג״כ מקשוכה לל׳, ע׳ מקוולות קעליס [נוסע], לכן נעל קשוכה, קולס חֲשָׁבָה, חֲשָׁבוֹן מכקיכת דנר לנעליס הרקשוכים.
n. f. (ad s. f. תְּקוּפָה, תְּקוּפָה, תְּרוּמָה, תְּרוּמָה), *reditus*, de tempore: *periodus*, conversio anni ad terminum eum, in quo recens ejus quasi cursus incipit; *responsum*, ἀπόκρισις; neohebr. *poenitentia* (בַּעַל תְּשׁוּבָה, ein Bussfertiger). LXX. ἀποστροφή, ἀνταπόκρισις, ἐπιστρέφειν.
constr.: תְּשׁוּבַת
1 Chr. 20, 1. לעת תשובת השנה
constr.: לִתְשׁוּבַת
2 Sam. 11, 1. ויהי לתשובת השנה
1 Reg. 20, 22. כי לתשובת השנה
1 Reg. 20, 26. ויהי לתשובת השנה
constr.: וְלִתְשׁוּבַת
2 Chr. 36, 10. ולתשובת השנה שלח
cum suff.: וּתְשׁוּבָתוֹ
1 Sam. 7, 17. ותשבתו הרמתה
pl.: תְּשׁוּבֹת
Job. 34, 36. תשבת באנשי־און
pl. c. suff.: וּתְשׁוּבֹתֵיכֶם
Job. 21, 34. ותשובתיכם נשאר־מעל

מְשׁוּבָה

ז״כ, והינוי מְשׁוּבוֹת, והפקיון הסיגה מפקרי ד׳ והמרל, פעימה וכסלה וזכוכות, הן מפרל כנד ד׳ לו כנד הפכמה, ומוכן וה כזכיה.
n. f. (pl. מְשׁוּבוֹת), aversio, defectio, apostasia, concr. apostata, qui continuo refractarium se gerit (Jer. 3, 6. 8.). LXX. ἀποστροφή, ἁμαρτία, κακία, ἀδικεῖν; σύντριμμα, κατοικία, παροικία.
Jer. 3, 6. עשתה משבה ישראל
Jer. 3, 8. נאפה משבה ישראל
Jer. 3, 11. צדקה נפשה משבת ישראל
Jer. 3, 12. שובה משבה ישראל
Jer. 8, 5. משבת נצחת
constr.: מְשׁוּבַת
Prv. 1, 32. משובת פתים תהרגם
c. suff.: לְמְשׁוּבָתִי
Hos. 11, 7. ועמי תלואים למשובתי
c. suff.: מְשׁוּבָתָם
Hos. 14, 5. ארפא משובתם
pl. c. suff.: מְשׁוּבֹתֵינוּ
Jer. 14, 7. כי־רבו משובתינו
pl. c. suff.: וּמְשֻׁבוֹתַיִךְ
Jer. 2, 18. ומשבותיך תוכחך
pl. c. suff.: מְשׁוּבֹתֵיכֶם
Jer. 3, 22. ארפא משבתיכם
pl. c. suff.: מְשֻׁבֹתֵיהֶם
Jer. 5, 6. עצמו משבתיהם

שׁוּב

לומר שׁב, שׁבתי, והניכוני שׁב. הפקיון סיום לנן־שער וקור נשעכות ליקי, וסק לקני הוקנה, וכן שאב נסורי, שאב נעכני. וקשר לקקור שרשו כ״ל קמלוקו קמלכנות והקקוולות, כי המלכו שׁב הכמנק נ״כ לפנל בָּסַח לעיל, וכן לפנל שׁוּשׁ סול וס. והשוו עי׳ נלוק הנרגים. נקרע׳ סב, סיב, והפעולי אֶתְסִיב מעלמו, לפר מענו קסוקפי׳ סב, סיב, והם סיב, סֵיבָא, והמופעל סִיבּוּ, סִיבוּ, לפר הלנוי שלו סָבָנָן.
h. e. שָׁב, *v. intr.* (1 p. pr. שָׁבְתִּי, prt. שָׁב), album, canum esse, canos habere, de sene, syr. סָאב, arab. *śaba*, jud. aram. סָיב (pass. אִתְסִיב, adj. סָב, סִיב subst. סִיבָא, סֵיבָא; abstract. סִיבוּ, סִיבוּ, unde plur. סָבָנָן), cogn. שָׁסַח et שָׁשַׁשׁ (= שָׁשָׁשׁוּ). LXX. 1 p. pr. καθήσομαι; prt. שָׁב, πρεσβύτης.
1 *perf.:* וָאָשֻׁבָה
1 Sam. 12, 2. ואני זקנתי ושבתי
part. masc.: שָׁב *sg.*
Job 15, 10. גם־שב גם־ישיש בנו
שֵׂיב
ז״ו, וסמן שֵׂיב, ומוכנו קשוכ והלנן שער, לכן נכלל קשיעות [נרי־יעכ־שלעער].
n. m. (c. שֵׂיב), canities, senium, senectus. LXX. γῆρας.
c. suff.: מְשֵׂיבוֹ
1 Reg. 14, 4. כי קמו עיניו משיבו

שֵׂיבָה

ז״כ, ופקרוכו כמו שֵׂיכ, לומר קשיעות, ופיש שיכס, סרכון וקן לפר הלנכו שעכוקיו.
n. f., sicut שֵׂיב, canities, senium; h. e. שֵׂיב, senex, canus, capillis canescentibus, capite candido. LXX. πολιά, πολιός, γῆρας, τὸ πρεσβεῖον, καταγηράσκειν; אִישׁ שֵׂיבָה, κατεστηκώς πρεσβύτερος.
Lev. 19, 32 מפני שיבה תקום
Dt. 32, 26. יונק עם־איש שיבה
Jes. 46, 4. ועד־שיבה אני אסבל
Hos. 7, 9. גם־שיבה זרקה בו
וְשֵׂיבָה
Ps. 71, 18. וגם עד־זקנה ושיבה
בְּשֵׂיבָה
Gn. 15, 15. תקבר בשיבה טובה
Gn. 25, 8. בשיבה טובה זקן ושבע
Jud. 8, 32. בן־יואש בשיבה טובה
1 Chr. 29, 28. וימת בשיבה טובה
Ps. 92, 15. עוד ינובון בשיבה
לְשֵׂיבָה
Job. 41, 23. יחשב תהום לשיבה
constr.: שֵׂיבַת
Gn. 44, 31. שיבת עבדך אבינו
cum suff.: שֵׂיבָתִי
Gn. 42, 38. והורדתם את־שיבתי 44, 29.
c. suff.: שֵׂיבָתֵךְ
Ruth 4, 15. ולכלכל את־שיבתך
c. suff.: שֵׂיבָתוֹ
1 Reg. 2, 6. שיבתו בשלם שאל
1 Reg. 2, 9. את־שיבתו בדם שאול

שׂוּבּ

נקרע׳ כמו נעכני, גלי הפרש סמוכן.
v. intr. aram., hebraico aequale.
p. pl. def.: לְשַׂבַּיָּא
Esr. 5, 9. לשביא אלך
p. pl. constr.: שָׂבֵי
Ez. 5, 5. על שבי יהודיא
Ez. 6, 8. עם שבי יהודיא
p. pl. constr.: וְשָׂבֵי
Esr. 6, 14. ושבי יהודיא
p. pl. constr.: וּלְשָׂבֵי
Esr. 6, 7. ולשבי יהודיא

שׁוּג

לומר שׁג, והוא כמו שָׁגָה לעיל, וכמו שָׁג, ופקרוכו לפ״ו נעכוע והעעות הכה וסכה, לכן כלכול שכול וגיגוג [פיירעו]. וככר לנכני מעכו קפק הפעליס הפלם.
h. e. שָׁג, *v. intr. inus.*, sicut שָׁגָה, שָׁג q. v., vacillare, errare.

מְשׁוּגָה

ז״כ, ומוכנו כמו מעגה ושגגה, לומר מעות, והכל״ק פתרו כמו מְשֻׁגָּה, כלגג תמור כף, והוא מן שגג.
n. f., error, delictum, peccatum, sicut מְשֻׁגָּה, מִשְׁגֶּה, a v. שָׁג (vel a v. שָׁגַג, si pro מְשֻׁגָּה dicitur). LXX. πλάνος.
cum suff.: מְשׁוּגָתִי
Job. 19, 4. אתי תלין משוגתי

I. שׁוּג

לומר שׁג, ופקרוכו כמו סג לעיל, לומר עפוק לכרקק וכסינות מלכר [לוריק־ווי־כֶּען], וכמלל לך נכפעל נָשׁוֹג, כמוכן כסוג, וככר פרשיקו שם.
h. e. שָׁג, *v. intr. inus.*, recedere, alias סָג; *Ni.* נָשׁוֹג = נָסוֹג q. v.
Nif-al: נָשׁוֹג 3 *perf.*
2 Sam. 1, 22. לא נשוג אחור

שָׂרִיג

ז״ו, ע״מ שָׂרֵחַ, ומוכנו לפעת הקלמוכים עכוד ועסק, לומר עפוק להכיק והלנן מה לנל, כלכך נעלי עסק [וועגנעכנן] ומסקנכ וה יותר מפכוע הכל״ק, שהניכ כעג לשכנו, והשם לפ״ו קמור נָשִׂיג, כלשר לפעקו שָׂיא קמור נָשָׂיא, והכלנן ענין מה להשיג.
n. m. (ad s. f. שָׂרִיגָה; non pro נָשִׂיג, sicut שָׂיָא ex נָשָׂיא, id quod *Qimchio* videtur), abitus, secessus, inde: negotium, opera, propter quam quis se recipit. LXX. ἀδολεσχία (שָׂרַח).
1 Reg. 18, 27. כי־שיח וכי־שיג לו

II. שׁוּג

לומר שׁג, והלנקו סיוג וגדיכה מסניכ, הסכה נעל לנכ וסכיכה [לומניינען, לייכסעקקען], כי רעיו המס סָג, שָׂדֶה, סָדֶה, וכן תואג כעכני נמוכן סינה, וכן שאב עס, וכן שרש חָג [חוג] נלמי, לפר מעכו חָג הפס, להסמכת וכ מעמק הרקפ, וכן כשרש כמכוון נשפתי מעבה, ל״מ נשפה גרמנית [הַאַנ־טן] וכדומה, עי׳ נלוה״ם. הכנל שִׂגְשֵׂג קוון הפעולה, לומר גדילה וסינה מסניכ, ולכן־נכפ טעה לפי דעתי שהניג ג׳ג לשרש, וכן המלקק דור קמקי טעה, שכתנו כשרש תמך שגה, ע״ל תעתע מן תעה, כי הכנון כלפר פרשנו.
h. e. שָׂג, *v. tr.*, sepire, stipare, sepe cingere (einhegen), cogn. תָּג, סָגַד, שָׂדַד, aram. תָּג (unde תָּג, corona, diadema caput cingens), arab. *tâga*, *śaka*. *Pilp.* שִׂגְשֵׂג, sepimine circumcirca munire (non vi *educandi*, a v. שָׂגָה, sicut תִּסְתַּכֵּל a v. תָּכָה, id quod Qimchio placet).

Digitized by Google

σεν. Alius: ἔκτισε γὰρ εἰς θάνατον οἶκον αὐτῆς.

3 *perf. fem.*: שָׁוְתָה

Ps. 44, 26. כי שחה לעפר נפשנו

Prv. 2, 18. כי שחה אל־מות ביתה

3 *impf. f.*: וַתָּשְׁוַהּ *Q'ri.*

Thr. 3, 20. ותשיח עלי נפשי

שׁוּחָה

ע״כ, ומונכו שׁיח וכור פקק ומכוסה וגומץ [גבוצע], וכגור מקמלות של שפילה ושקיעה [ומנקוכג, טיעפעם], וכן שׁוּחַת, שׁוּחָא בקרמי, לו ג״כ שִׁיחָה, ולר״ק ג״כ ענין זמפה בהשפלה.

n. f., fovea, barathrum, trop. exitium, pernicies, aram. שׁוּחָא, שִׁיחָא. LXX. *βόθρος, πίθος, ἄβατος, λόγος, ῥῆμα* (שׁוּחָה). A. S. Th. *διαφθορά*. S. *ὄργυμα*.

Prv. 22, 14. שוחה עמקה פי זרות

Prv. 23, 27. כי־שוחה עמוקה זונה

Jer. 18, 20. כי־כרו שוחה לנפשי

Jer. 18, 22. Q'ri. כרו שיחה ללכדני

וְשׁוּחָה

Jer. 2, 6. בארץ ערבה ושוחה

שַׁחַת

ע״כ מן שָׁחַת, וכן בַּחַת מן נָחָה, בֶּשֶׁת מן בֶּשׁ, וקולי ג״כ רֶשֶׁת מן רֶשׁ, ונקשר זכמנק מן רֶשֶׁת הכנוי רְשָׁתוֹת [בינה כ״ל כ׳], מן קצת קְשָׁתוֹת, לפ״ו ג״כ שְׁחָתוֹת, חֲתָתוֹת. פקבוכו כמו שוקה לגוד נה קיקו ערף, לו ג״כ נור מיס ונגה, ונכשלה קק״כ על נור וקנר ושקול ולקן מקקיק וכדומה.

n. f. (a v. שָׁחַת, quemadmodum רֶשֶׁת, קֶשֶׁת, a vv. נָחַת, קָשַׁת, רָשׁ; pl. שְׁחָתוֹת, sicut רְשָׁתוֹת Bëza 24, b.), fovea, ad feras capiendas, ad aquas conservandas, ad captivos includendos; sepulcrum, caverna (רְאֵה יָרַד שַׁחַת). LXX. *βόθρος, βόθυνος; φθορά, δια-, κατα-* (quasi a v. שָׁחַת), *θάνατος, ἀπώλεια, φύσος; שַׁחַת בְּלִי, ἀπολλύναι.*

שָׁחַת *p.*

Job. 33, 18. יחשך נפשו מני־שחת

Job. 33, 24. פדעהו מרדת שחת

Job. 33, 30. להשיב נפשו מני־שחת

Ps. 16, 10. חסידיך לראות שחת

Ps. 30, 10. ברדתי אל־שחת

Ps. 35, 7. שחת רשתם

Ps. 55, 24. תורדם לבאר שחת

Ps. 94, 13. עד יכרה לרשע שחת

דַּשְּׁחַת *p.*

Ps. 49, 10. לא יראה השחת

בְּשַׁחַת

Ps. 7, 16. ויפל בשחת יפעל

Ps. 9, 16. סבעו גוים בשחת עשו

בַּשַּׁחַת

Job. 9, 31. אז בשחת תטבלני

בְּשַׁחֲתָם *p.*

Job. 33, 28. פדה נפשו מעבר בשחת

לַשַּׁחַת

Job. 17, 15. לשחת קראתי אבי אתה

Job. 33, 22. ותקרב לשחת נפשו

Jes. 51, 14. ולא־ימות לשחת

Ez. 28, 8. לשחת יורדוך

בְּשַׁחַת

Ps. 103, 4. הגואל משחת חייכי

Jon. 2, 7. ותעל משחת חיי ה׳ אלהי

שִׁיחָה

ע״כ, כמו שׁוּחָה, ומנקץ נכתיב קמורו, ומונכו שׁלמו.

n. f. (Ketib=שׁוּחָה), fovea. LXX. Ps. 16, 8. שויתי ה׳ לנגדי תמיד

Ps. 89, 20. שויתי עזר על־גבור

Ps. 119, 30. משפטיך שויתי

Ps. 131, 2. אם־לא שויתי ודוממתי

Jes. 38, 13. שויתי עד־בקר

part. masc.: מְשַׁוֶּה *sg.*

2 Sam. 22, 34. משוה רגלי כאילות

Ps. 18, 34. משוה רגלי כאילות

2 *imperf.*: תְּשַׁוֶּה

Ps. 21, 6. והדר תשוה עליו

3 *imperf.*: יְשַׁוֶּה

Hos. 10, 1. פרי ישוה־לו

Pu-al: שֻׁוָּה

2 *imperf.*: תְּשֻׁוֶּה *K'tib.*

Job. 30, 22. תמוגגני תשוה

Hif-il: הִשְׁוָה

1 *imperf.*: אַשְׁוֶה

Thr. 2, 13. מה אשוה־לך ואנחמך

2 *imperf. pl.*: וַתְּשׁוּוּ

Jes. 46, 5. למי תדמיוני ותשוו

Nitpa-el: נִשְׁתַּוָּה 3 *perf.*

Prv. 27, 15. ואשת מדונים נשתוה

שָׁוֶה

ע״ו, והוא הכיכוני, והלגקו מיטור וכר מוטוה וקכל [פלגקע]. נגמרק וכע״ע שָׁוִי, לפני כמקק מוטוה וכוול, שׁוּוִי לרי המקק ועכן, וכן סם הממות אֲשָׁוֶה, להסמכת טוי הנקת הקוטים, חַשְׁוָאַת עטות טוי, שָׁוְיָאוּת כמו טוי וכדומה.

n. m. prt., planities, locus aequus et planus, *τὰ ἐπίπεδα*. LXX. *Σαβύ*.

Gn. 14, 17. אל־עמק שוה

שָׁוְה

כלקמי, כמו שָׁוֶה נעכרי, ונקרגוס שְׁוָא, ומונכו כמו נעכרי, כלי הפרש המוכן. סכנד שַׁוִּי ככנד נעכרי, וכנוסף אַשְׁוֵי, והפעולי אִשְׁתַּוָּא.

v. aram. (targ. שְׁוָא), significationis ejusdem, ac hebraicum. *Pi.* שַׁוִּי, aequale facere, aequare. *Itpe.* אִשְׁתַּוִּי, poni, fieri aliquid. LXX. *δοθῆναι*.

part. pass.: שְׁוִי *K'tib.*

Dan. 5, 21. ולבבה עם־חירתא שוי

Pa-el: שַׁוִּי

3 *perf.*: שַׁוַּי *Q'ri.*

Dan. 5, 21. ולבבה עם־חירתא שוי

Itpa-el: אִשְׁתַּוִּי

3 *imperf.*: יִשְׁתַּוֵּי

Dan. 3, 29. וביתה נולי ישתוה

שׁוּחַ

לומר שָׁח, ופתקונו כמו סיסוד של שָׁח, שְׁחֵה לקמן, שפילה לקרן ושקיעה כריעה וגקיכה סומכות וכפיפה [ויכקמן, כיעדער־, סיכשׁכ־], ד״מ מכריעה לשות, כהפסוק שקה לשׁות, כשׁכר הכיר קכן־גכשׁק, ושׁכן קיוג הממיעו כקפר הכפל שלו, כי הכירו לע״ו. והקרן שָׁח דומה של שָׁקַכ לקמן, ע״פ הקקר והטוי. ומוה נהשׁחלה על רפיון לב וכמיכות רוח והלון קולר, ונמונן זה הכוסף הַשָּׁרַת.

h. e. שָׁח, *v. intr.*, labi, labare, ruere, decidere, trop. concidere viribus, deficere animo, depressum, dejectum esse, cogn. שַׁח, שָׁקַע, שָׁקַע. *Hi.* הַשְׁרַת (*Ketib*), depressum, inclinatum esse. LXX. שָׁחָה, *ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς*. S. *ὤρι-*

2 *perf.*: וַתָּשַׁח

Dt. 27, 2. 4. ושדת אתם בשיד

שׁוּחַ

פ״כ, ומונכו ישיכ וכלמה ונכמל [קהכ-ליך, עכנן, גליך ויין], ד״מ דכר שיסולם נלכנר, כשוי הפרק לו המקיר, הושוה וגערך דכר לדכר, ושיקה עמו על שיוה זה לזה, לכן ג״כ להסמכת הספוק וכדי לזרך, כלוי וסנון ומוכשר ודי לדכר, שוה השוי. סכנד שִׁיחַ יולם ויווק, פלוס וסלילה ויאור, לו עשות שוה לו השוואה, ד״מ שוה כפה, וזהו השקעת הכפה והכנעתה. ומונן של שויתי עד נקר, הכלון שויתי כפני ושקעתים עד נקר. ולפעמים נמונן ערך סדור דכר כשוי, ד״מ שׁוִּיתִי עור על־גבור, ושוה פרי כמו ערך פרי. הכוסף הִשְׁוָה יולם, עשות דמיון ושוי. הכתפעל [נכין שכיי של התפעל] נִשְׁתַּוָּה, סתדמות, ומונן הספוק נמשלי [כ״ו ע״ו] לְבַל עוכד ציוס סגריב ולקח מלכים כשוי יקר וכלמו, וכן הכיכו הכולגקע, ושכר תִּשְׁוֶה נכקיב [קיוב ל׳ כ״כ] מנשכ״פ, הכה הוא קשור תְּשַׁאֲהּ.

v. intr., similem, planum, parem esse, pretio aequalem s. aequipollentem esse (seq. בְּ), adaequatum, convenientem, sufficientem, utilem, aptum esse (seq. לְ), translatione ab aequatione ad assimilationem, aequiparationem, comparationem, convenientiam facta. *Pi.* שִׁוָּה, exaequare, complanare, trop. sedare, mitigare, med. semet ipsum (Jes. 38, 13., ubi Vulg. et Hier.: *sperabam usque ad mane*), absol. vel seq. נֶגֶד, animum componere (*Ψ.* 131, 2.); componere vel gener. ponere, seq. בְּ: assimilare. *Hi.* הִשְׁוָה, comparare, aequiparare. *Nitpa.* נִשְׁתַּוֶּה, comparem, consimilem esse (unter einander gleich sein). Vulg. *comparantur*. Gr. Venet. *ἰσοῦται*. Alii: tumultuantur instar procellae (=נִסְתָּרָה, cf. gr. *χειμασθῆναι ἀπειλαῖς, κεχειμᾶνται φρένες*), alii: metuenda sunt (collato aram. אִשְׁתְּוִי, metuere). *Pu.* שֻׁוָּה; at תְּשֻׁאֶה *Ketib* Job. 30, 22. pro תְּשֻׁוֶּה dictum est. LXX. *ὅμοιον γίνεσθαι, ἄξιον εἶναι, ἄξια ἐτάζειν, συμφέρειν, ἀρέσκειν, ὑψοῦν*; prt. act. שֹׁוֶה, *ἄξιος*; *Pi. ὁμαλίζειν, καταρτίζειν; τιθέναι, ἐπι-; παραδιδόναι, εὐθηνεῖν, προορᾶν, οὐκ ἐπιλανθάνεσθαι, ταπεινοφρονεῖν*; *Hi. σώζειν, ἰδεῖν*; *Nitpa. ὡσαύτως*.

3 *perf.*: שָׁוָה

Job. 33, 27. ולא־שוה לי

part. masc.: שׁוֶה *sg.*

Esth. 3, 8. אין־שוה להניחם

Esth. 5, 13. אינבו שוה לי

Esth. 7, 4. שוה בנזק המלך

1 *imperf.*: וְאֶשְׁוֶה

Jes. 40, 25. ואל־מי תדמיוני ואשוה

2 *imperf.*: תְּשַׁוֶּה

Prv. 26, 4. פן־תשוה־לו גם־אתה

3 *imperf. pl.*: יְשַׁוּוּ־

Prv. 3, 15. וכל־חפציך לא ישוו־בה

Prv. 8, 11. וכל־חפצים לא ישוו־בה

Pi-el: שִׁוָּה 3 *perf.*

Jes. 28, 25. הלוא אם־שוה פניה

1 *perf.*: שִׁוִּיתִי

LXX. *πλανηθήσῃ* (quasi scriptum esset תְּשַׁגֶּשֶׁגִי).

Pi-el: שִׁגְשֵׁג

2 *impf. f.*: תְּשַׁגְשְׁגִי *p.*

Jes. 17, 11. ביום נטעך תשגשגי

שׁוּד

v. שָׁדַד *s. r.* שָׁד *p.* 1104.

שׁוּד

לומר שׁד, והעתיל שׁוּד, והלגקו כמו שׁד לעיל, קציס וקציקה וכויכה, קריכה ושמיסה, שליסה וכגיסה, כקשר מעגל עס, ומונן שליסה שאד נערכי, קשר לומס על שׁדי.

h. e. שׁד, *v. intr. inus.* (impf. יָשׁוּד), sicut שׁד (שָׁדַד), vastare, corrumpere; hinc durum, violentum, potentem esse; regnare, dominari, arab. *sâda* = *sadda*.

3 *imperf.*: יָשׁוּד

Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים

שֹׁד

ע״ו, והכנוי שׁדים, ומונכו לפי מכנו הנרע, מוק ומקנל ומכור, וכי מונן זה נערע, ונערכי שׁדי, שׁאיד שליע וכוגע, שׁדידה שלטע וגנרק, ממונן שכי של הנרע, והשלמת שׁד על מלאך מקנל ומוק וכוק לעס.

n. m. (pl. שֵׁדִים), vastator, perditor, daemon malignus (neohebr. מַזִּיק), a vi primitiva v. שׁד, quemadmodum arab. *sajjid, sâïd*, a vi altera verbi ejusdem. LXX. *δαιμόνιον*.

pl.: לַשֵּׁדִים

Dt. 32, 17. יזבחו לשדים לא אלה

Ps. 106, 37. ואת־בנותיהם לשדים

שַׁד, שֹׁד

mamma, v. s. r. שָׁדָה *p.* 1106.

שׁוּד

לומר שׁד, ולע כ״ף נגור, ומונכו כפי הכ״ל כמו זד, לגון וילד וכעיס וקמור [ויעדנן, גיזנן], ומונכו הכגור שׁיד, ע״ף קמורו ווילקו, כשיוצף עליו מיס, וכי לקל ג״כ הלוך וה.

h. e. שׁד, *v. intr. inus.*, sicut זד (sieden), fervere, bullire, de calce aqua perfusa.

שִׂיד

ע״ו, ומונכו גיר שדה, לשר יקמר כשיוצף עליו מיס, קו־מין מֶלַע וקפל להטיק הכוקל והקומה, והכלים משרפות [קלגק], וכנרך לעיקר קומה.

n. m., calx, gypsus, caementi s. mortarii species (syn. גִּיר, מֶלַט). LXX. *κονία*.

Jes. 33, 12. משרפות שיד

בַּשִּׂיד

Dt. 27, 2. 4. ושדת אתם בשיד

לַשִּׂיד

Am. 2, 1. עצמות מלך־אדום לשיד

שׂוּד

פעל שׁיי, והוק שׁד, ד״מ ושדק קוסס נשיל, ומונכו עיקה נשיל. נלקמי סד מעלמו, וכן שׁס סיד שׁס, ונגמרק עוד סיד הכנר, המקה נקיל, והשׁס סיוד, והעלס סיד.

v. denom., *calicare*, calce oblinere, incrustare, dealbare, opere tectorio linere s. polire (denom. a שִׂיד), aram. סַד (סִיד), gem. סִיד (unde סִיד, סִיוּד). LXX. *κονᾶν*.

Digitized by Google

ἀδολεσχίας. A. βρόχους. S. ὑπόγεια. Quinta: βοθύνους.

Jer. 18, 22. K'tib. כרו שׂוּחה ללכדני
Ps. 57, 7. כרה לפני שיחה
pl.: שִׂיחוֹת
Ps. 119, 85. כרו־לי זדים שיחות

שׂוּחַ I.

לומר שָׂח ול״ע, ומובנו כמו שָׂגַה לעיל, לומר נכנוב והונאת פרי ודציפה [זשרפֿסענען], וכן שוח נקמי, אמר מאנו שם שׂוּחָא, כמו שיח נעגרי, ולע״ז המתך לו עם הקודמים.

h. e. שָׂח, *v. intr. inus.*, germinare, crescere, cogn. שָׂגַה, aram. שְׂחָא (*Af.* אַשְׂחָא, progerminare).

שִׂיחַ

ג״ו, ומובנו סוכך וסבך [זעריך], גע־זעריך], ממונן של סנידה נזכר.

n. m., frutex, fruticetum, syn. שׂוּחָא (a v. שָׂחָה = שׂוּחַ). LXX. *ἐλάτη, χλωρός, εὔηχος, ἠχεῖν.*

Gn. 2, 5. וכל שיח השדה טרם יהיה
Job. 30, 4. הקטפים מלוח עלי־שיח
pl.: שִׂיחִים
Job. 30, 7. בין־שיחים ינהקו
pl.: הַשִּׂיחִים
Gn. 21, 15. תחת אחד השיחם

שׂוּחַ II.

לומר שָׂח, ומובנו דבור ולמידה והגיה ונעוי [זאגען, רעדען], והקרן של שָׂח, נקמי סָח, כמו הזכר של למידה ודבור נזכרתי מעבר [l. *sec-ere*, sagen etc.], לבן נכנוסף שִׂיחַ, תמור הַשָּׂחַ, נקשור עם יסף שלניו, דבור לניס. ובקשור עם ניח הזכות, דבור נניס לו מיס. ובהשלמה ג״כ מומור ובניכה, לו ג״כ מקשור מקשנה וסניה, וכי כמו כן ההשלמה נזכרתי מעבר לשל הפעל הוס. הכנד שׂוּחָחַ, קשור מקשנת ועציקה, ולקוי ג״כ מקשנות של דבור, לומר דבור פנימי.

h. e. שָׂח, *v. intr.*, in-*sec*-ere, loqui (sagen), aram. סָח. *Hi.* הַשְׂחִיח = שִׂיחַ, eloqui; alloqui, seq. לְ vel acc.; loqui de aliquo, seq. בְּ, transl. de cantu, de lamentatione et de meditatione h. e. sermone interno. *Pil.* שִׂחַח, meditari, commentari. LXX. *ἀδολεσχεῖν, φθέγγεσθαι, συλλαλεῖν, διηγεῖσθαι, μελετᾶν, δεέσθαι, ἀνοίγειν.* S. *διαλαλεῖν, προς-; διαλέγεσθαι, διηγεῖσθαι, φθέγγεσθαι.* A. *ὁμιλῆσαι.*

inf. constr.: לָשׂוּחַ
Gn. 24, 63. ויצא יצחק לשוח בשדה
Hif-il: הֵשִׂיחַ = שִׂיחַ
inf. constr.: לָשִׂיחַ
Ps. 119, 148. לשיח באמרתך
impt. sg.: שָׂיַח
Job. 12, 8. או שיח לארץ ותרד
impt. pl.: שִׂיחוּ
Jud. 5, 10. והלכי על־דרך שיחו
1 Chr. 16, 9. שיחו בכל־נפלאותיו
Ps. 105, 2. שיחו בכל־נפלאותיו
1 *imperf.:* אָשִׂיחַ
Ps. 119, 78. אני אשיח בפקדיך
1 *imperf.:* אָשִׂיחָה
Job. 7, 11. אשיחה במר נפשי
Ps. 55, 18. אשיחה ואהמה
Ps. 77, 4. אשיחה ותתעטף רוחי
Ps. 77, 7. עם לבבי אשיחה
Ps. 77, 13. ובעלילותיך אשיחה
Ps. 119, 15. בפקודיך אשיחה
Ps. 145, 5. נפלאתיך אשיחה
1 *imperf.:* וְאָשִׂיחָה
Ps. 119, 27. ואשיחה בנפלאותיך
Ps. 119, 48. ואשיחה בחקיך
3 *imperf.:* יָשִׂיחַ
Ps. 119, 23. עבדך ישיח בחקיך
3 *impf. c. s.:* תְּשִׂיחֶהָ
Prv. 6, 22. והקיצות היא תשיחך
3 *imperf. pl.:* יָשִׂיחוּ
Ps. 69, 13. ישיחו בי ישבי שער
Po-el: שׂוֹחֲחַ
1 *imperf.:* אֲשׂוֹחֲחָה
Ps. 143, 5. במעשה ידיך אשוחח
3 *imperf.:* יְשׂוֹחֲחַ
Jes. 53, 8. דורו מי ישוחח

שִׂיחַ

ג״ו, וכמנח ג״כ שָׂחַ, ומובנו לומר ודבור, לו נהמלל ומר ועיון וכדומה.

n. m., sermo, meditatio. LXX. *λόγος, ῥῆμα, διαλογή, ἀδολεσχία, ἀηδία καὶ λέσχη, ἔλεγξις, δέησις.* A. S. *ὁμιλία.*

1 Reg. 18, 27. כי־שיח וכי־שיג לו
Prv. 23, 29. למי מדונים למי שיח
c. suff.: שִׂיחִי
1 Sam. 1, 16. כי מרב שיחי וכעסי
Job. 9, 27. אם־אמרי אשכחה שיחי
Job. 10, 1. אעזבה עלי שיחי
Job. 21, 4. האנכי לאדם שיחי
Ps. 104, 34. יערב עליו שיחי
Ps. 142, 3. אשפך לפניו שיחי
c. suff.: שִׂיחִי
Job. 23, 2. גם־היום מרי שיחי
c. suff.: בְּשִׂיחִי
Job. 7, 13. בשיחי משכבי
Ps. 55, 3. אריד בשיחי ואהימה
Ps. 64, 2. שמע־אלהים קולי בשיחי
c. suff.: שִׂיחוֹ
2 Reg. 9, 11. האיש ואת־שיחו
Ps. 102, 1. ולפני ר״י ישפך שיחו
c. suff.: שִׂיחוֹ
Am. 4, 13. ומגיד לאדם מה־שחו

שִׂיחָה

ג״כ, גויר ציק, ומובנו מעלמו.

n. f., meditatio, spec. sacra. LXX. *μελέτη, ῥῆμα.*

Job. 15, 4. ותגרע שיחה לפני־אל
Ps. 119, 99. כי עדותיך שיחה לי
c. suff.: שִׂיחָתִי
Ps. 119, 97. כל־היום היא שיחתי

שׂוּט

לומר שָׂט, ופקרונו כמו שָׂטַח לקמן, לומר נדידה והפנקה מדבר וסניה [ויך זכוועכדען], וכן מוכן של צַד לעיל, והתעמות כ״ל הליכה הלאה ועוינה [וועגגעהען], כמו הזכר נשפתי מעבר [s. *sad*], לוּלס ע׳ ממנו גלוה״ס. הכא שָׂט לו סָט ניכוני אלו שכעגנס, ע״ע מֵת, גר.

h. e. שָׂט, *v. intr. inus.*, abire, se avertere, deflectere, declinare, cogn. שָׂטַה, צַד, sanscr. *sad.* LXX. שָׂטֵי בָּזַב *καὶ μανίας ψευδεῖς.* Hieron. *pompasque mendacii.*

prt. pl. constr.: וְשָׂטֵי
Ps. 40, 5. ושטי כזב

שָׂט

ג״ו, וכמנח ג״כ סָט, והוא כמוכן ניכוני של הפעל, ולא כאשר קצנו קנת כפתרון מופנטי, ועניכו לפ״ו הסכים מדבר והולכי עקלקלות.

n. m. prt. (s. שָׂט, *Benoni* verbi שָׂט, ad s. f. שֵׂר, מֵת), declinans, deflectens, non abstr. aberratio, error. LXX. *παραβάσεις.*

pl.: שָׂטִים
Hos. 5, 2. ושחטה שטים
pl.: סָטִים
Ps. 101, 3. עשה־סטים שנאתי

שׂוּט I.

לומר שָׂט, ומובנו כמו שָׂאַט לעיל לכ״ו, לומר שניעה ותנוסה נרגל, כוזי והקלס וקניפה, והניכוני בו שָׂאַט נלף כקס, כאשר נמלאה לקל קלס, והסול לגל שָׂטַט לקען.

h. e. שָׂט, *v. tr.*, sicut שָׂאַט, שָׂטַט q. v., pedibus conculcare, insultare, contemnere, illudere. LXX. prt. שָׂאט (sicut שָׂאַם), *ἀτιμάζων, περιέχων.*

part. m. pl.: הַשָּׂאטִים
Ez. 28, 24. 26. השאטים אותם
part. f. pl.: הַשָּׂאטוֹת
Ez. 16, 57. השאטות אותך מסביב

שׂוּט II.

לומר שָׂט, והקלון כדבור ונעגוע הכא והכה, כמוכן כודד, הוזה מעקוס והכעה, וכן נלמת מוכן של סָט נלמי ונגמלת, עכין הזוה והכעה ונדבור לבען ולבען, כאשר פרצו לגיהו הלאכנוי נספרו מקורנען, לאר מאנו שם סִיטָא, סִיוּט לשון מקנועות. לכן נהשלה נעבני על הבעת הספיכה נעזועים [רוזערן], או ג״כ כמוכן כודד הלוך ושיעה לכה ולכה וריכה לבען ולבען [קומפערזציי־פענן], ד״ת זוע נלרן. והקרן שָׂט, ובדומה לו כשרש כמכוון ג״כ נשפתי מעבר, ד״ת נשפתי גרמניך. הכנד שׂוּשָׂט קווק של קל, כמוכן קור נלרן וריכה, ובמנח ג״כ הסתפעל נמוכן וס.

h. e. שׂוּט, *v. tr.*, ultro citroque huc illuc movere (aram. סָט, unde gemar. סִיטָא, סִיוּט, motio, agitatio, deinde terror, perturbatio), spec. navem remis pellere s. agere, intr. circumvagari, discurrere, peragrare (שׂוּט בָּאָרֶץ). *Pi.* שׂוֹטֵט et *Hitpa.* הִתְשׂוֹטֵט, discursitare, pervestigare. LXX. *διέρχεσθαι, περι-; διαπορεύεσθαι, περιοδεύειν;* prt. שׂוּט, A. *κώπη;* S. *κωπηλάτης; Pi. περιδρομεῖν, ἐπιβλέπειν, διδάσκειν; Hitpa.* הִשְׁתּוֹטַטְתָּ, *κόψασθε* vel aliter: *περιηλυτεύεσθε*, Incert. *διαδράμετε.*

3 *perf. pl.:* שָׂטוּ
Num. 11, 8. שטו העם ולקטו
part. m. pl.: שָׂטִים
Ez. 27, 8. היו שטים לך
part. m. pl.: הַשָּׂטִים
Ez. 27, 26. השטים אתך
inf constr.: מְשׂוֹט
Job. 1, 7. משוט בארץ
Job. 2, 2. משט בארץ
impt. sg.: שׂוּט
2 Sam. 24, 2. שום־נא בכל־שבטי
3 *impf. pl.:* וַיְשׂוֹטוּ
2 Sam. 24, 8. וישטו בכל־הארץ
Po-el: שׂוֹטֵט
part. m. pl.: מְשׂוֹטְטִים
Zach. 4, 10. משוטטים בכל־הארץ
part. f. pl.: מְשׂוֹטְטוֹת
2 Chr. 16, 9. ר״י עיניו משוטטות
inf. constr.: וְלִשְׂטֹם *substantive.*
Jos. 23, 13. ולשטם בצדיכם
impt. pl.: שׂוֹטְמוּ
Jer. 5, 1. שוטטו בחצות ירושלם
3 *impf. pl.:* יִשְׂטְמוּ
Dan. 12, 4. ישטמו רבים
Am. 8, 12. ישוטטו לבקש
Hitpa-el: הִתְשׂוֹטֵט
impt. f. pl.: וְהִתְשׂוֹטַטְנָה
Jer. 49, 3. והתשוטטנה בגדרות

שׂוֹט

ג״ו, ומובנו עקרב ושוטע, ליסור והמלקה [נייסעל, פייטשע], וכקרא כן ע״ש כלכולו ולדלולו לכה ולכה, וכהשלה שוע לשון, שוע שוף, וכמעע נדמיוכו לל שבע, לכן נשכנו ליכנו נדומה לו, וגויר הנס שַׂאטַ נעברי, לומר סכלה נשוע.

n. m., flagellum, scutica, a v. שׂוּט, vi *vibrandi* vel *quatiendi*, trop. lingua calumniatoris, de inundatione aliisque plagis divinitus immissis, arab. inde *śâtha* (flagellare). LXX. *μάστιξ, ζυγός, φαῦλος; καταιγὶς φερομένη.* A. S. *μάστιξ.* A. *ἀντιλογία* (Job. 5, 21.).

Jes. 28, 15. Q'ri. שׂוט שוטף כי יעבר
Nah. 3, 2. קול שוט וקול רעש
Job. 9, 23. אם־שוט ימית פתאם
Prv. 26, 3. שוט לסוס
ועורר עליו י״י צבאות
Jes. 10, 26. שוט
Nah. 3, 2. קול שוט וקול רעש
בְּשׂוֹט
Job. 5, 21. בשוט לשון תחבא
pl.: בַּשּׁוֹטִים
אבי יסר אתכם
1 Reg. 12, 11. 14. בשוטים
אבי יסר אתכם
2 Chr. 10, 11. 14. בשוטים

שִׂיט

ג״ו, ומובנו כלי לשועע הספיכה לו לקקיכה ולהולכתה [רודער], ונמנח כ״כ תמור שוע הקלוס.

n. m., 1) remus, ad navem promovendam; 2) Ketib pro שׂוֹט. LXX. *ἐλαύνειν.* A. *κώπη.*

Jes. 28, 15. K'tib. שׂוט שוטף
Jes. 33, 21. בל־תלך בו אני־שיט

מָשׂוֹט

ג״ו, ומובנו כמו ג״ט, לומר כלי להולכת הספיכה [רודער], וכ״ע הסמך מָשׂוֹט והכנוי מְשׂוֹטָיו, לכן נענני הכנוי ממנקל הנק.

n. m. (neoh. c. מָשׂוֹט, pl. מְשׂוֹטִים, pro quo hebr. מִשּׁוֹטִים), remus. LXX. תּוֹפַסֵי מָשׂוֹט, *κωπηλάται.*

Ez. 27, 29. כל תפשי משוט

מַשּׂוֹט

ג״ו, כמו מָשׂוֹט, ומקונכת מס המצקל כלגג, כמו מַבּוּל, ומעכו הכנוי מְשׂוֹטָיו.

n. m. (adjuncto *Mem* formativo per *Dages*, sicuti in מַבּוּל, pl. מְשׂוֹטִים), remus. LXX. *κώπη.*

pl. c. suff.: מַשּׂוֹטֶיךָ
Ez. 27, 6. עשו משוטיך

שׂוּךְ

ס״כ, וכן שׂוֹךְ לקמן, ומובנו גדיכה והסבכה וסכיכה וסינה [זומניינען], וכן שׂוּג, שׂוּח לעיל, וכצקל ס״ח ס״כ על הגנכה וצמיכה [זיצען], הכנד שׂוּכָךְ קצור ועבוד יחד וסנוך [קניפפען, כיכדען].

v. tr., sepire, circumdare, tueri,

Digitized by Google

cognn. שָׂךְ, שָׂג, שׂח. *Pi.* שׂוֹכֵךְ, nectere, colligare, texere. LXX. *φράττειν.*

2 perf.: שַׂכְתָּ
Job. 1, 10. שכת בעדו

part. masc.: שָׂךְ *sg.*
Hos. 2, 6. הנני שך את דרכך

Po-el: שׂוֹכֵךְ
2 impf. c. s.: תְּשׂוֹכְכֵנִי
Job. 10, 11. בעצמות וגדים תשוככני

שׂוֹךְ

ז׳, ומוכנו כמו סבך, לומר ענף וכל סביב תפוח וסעיף [לוויג], ע״פ סבוכו. *n. m.*, plexus, frons (Zweigeflecht). LXX. *σκόλυψ.*

cum suff.: שׂוֹכָהּ
Jud. 9, 49. כל־העם איש שוכתו

שׂוֹכָתָהּ

ע״כ, גויר שׂוֹךְ סוככי, ומוכנו סעיף וענף. *n. f.*, sicut שׂוֹךְ, aram. סוֹךְ, frons spissus s. crispans, patula atque implexa. LXX. *φορτίον.* Alii: *κλάδος* (Vulg. *ramus*).

cmstr.: שׂוֹכַת
Jud. 9, 48. ויכרת שוכת עצים

מְשׂוּכָה

ע״כ, ולפעמים מְשׂוּכָה, ומצפ ג״כ נסמך [מיכס ו׳ ד׳], ומוכנו סבך קוצים [דַּלֶּכֶת העקבע], וכן שור נעלבי נמוכן וה, וקל להבין מהשרש. *n. f.* (c. Mika 7, 4., interdum מְשׂוּכָּה), spinetum, vepretum (Dornhecke), arab. *śaukon* (denom. *śûka*, sentibus obsepire). LXX. *φραγμός, κατών, ἑστρωμένα.* Vulg. *sepes.*

מִמְסוּכָה
Mich. 7, 4. כחדק ישר ממסוכה

constr.: כְּמִשְׂכַּת
Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק

cum suff.: מְשׂוּכָתוֹ
Jes. 5, 5. הסר משוכתו והיה לבער

שׂוּל

לומר שָׂל, ס״כ ול״ע כ״פ נגור, ומוכנו כמו הֵל, לומר דלדול לעמס וסכיסה [סעלשנסקנגען], וכן שַׂאֲל נעלבי נמוכן כיוכני, רַאֲל נמוכן גופני, וכן נמוכן וה זַל, וקרוב לו שָׁל, רָשָׁל, ומזה הסס שׂוּל הנף.

h. e. שָׂל, *v. intr. inus.*, dependere, pensilem esse, cogn. שָׂל, זָל, הָל, רָשָׁל, arab. *dâla, sâla.*

שׂוּל

ז׳, ומכונן שול המקדלל לעמס [שלפעסע], ומזה נסשלה על קן סאקכון של נגד, מעמס דלדולו, וכי שול ג״כ מסלון מסכוון וס׳.

n. m., syrma, fluens illud, longum et humum verrens, deinde ora vestis extrema, fimbria. LXX. *λῶμα, ὀπίσθιος, ὀπίσω, δόξα, πύλη.* S. Th. *τὰ πρὸς ποδῶν.* A. *ἀπόλεγμα* (Cod. Coislin. *ἀπόπλεγμα*).

pl. constr.: שׁוּלֵי
Ex. 28, 34. 39, 24. על־שולי המעיל
Ex. 25, 26. על־שולי המעיל

pl. c. suff.: שׁוּלָיִךְ
Jer. 13, 22. ברב עוניך נגלו שוליך
Jer. 13, 26. חשפתי שוליך על־פניך
Nah. 3, 5. וגליתי שוליך

pl. c. suff.: שׁוּלָיו
Ex. 28, 33. על־שוליו סביב

pl. c. suff.: שׁוּלָיִן
Jes. 6, 1. ושוליו מלאים את־ההיכל

pl. c. suff.: בְּשׁוּלֶיהָ
Thr. 1, 9. טומאתה בשוליה

שׁוּלָל

v. s. r. שָׁלַל *p.* 1151.

שׂוּם

לומר שָׂם, והעתיד יָשִׂים, קומס לכיוב שנור תמוכו קנור סכוסף, הסנור ג״כ כמלוקו, שָׂם תמור חַשִּׂים, לכן העתיד יָשִׂים, והצווי שִׂים, וכן המקור. המוכן שיקה וככיכה והעתלה ועריכה [וע־סנען, שטעלנען, לענגען], ל״מ מכטיעת גן וכרס וחילן, כאזר קנל כ״כ, מהולדת נניס ומהקמת נכין ויסוד יסוד, מעזית עס וככוי עס, מיניעת מקנה ומעריכת דרך, מסקמת מלך ושימת שופע, וכלומה מן הסלולות, כאזר תריקס נגו סמלין. בשב״ם הכוסף הסעול״. קקור ושוי הסרס ישוע, וכנר הסרסיהו נספרי קלמוד לשון קרמי.

h. e. שָׂם, *v. tr.* (impf. יָשׂוּם; crebrius *Hi.* apoc. חַשִּׂים = שִׂים, impf. יָשִׂים, imper. et inf. שִׂים), ponere, vi vocabuli latini latissima, velut arborem (h. e. plantare, syn. נָטַע, rad. *d'a*, רָצַב, rad. *stab*), liberos (h. e. gignere), aedem (h. e. exstruere), exercitum (h. e. aciem instruere), deinde significatione amplissima constituendi et decernendi (einsetzen, festsetzen), *imponendi*, *proponendi* et *deponendi* (auf-, bei-, vor-, niedersetzen), *dirigendi* oculos animumque *advertendi* et proinde curandi rationemque habendi, porro *faciendi* et *agendi* (τιθέναι = ποιεῖσθαι), *dandi* ac *parandi*, quarum potestatum hujus verbi connexum prope unaquaeque lingua consimili in exemplo ostendit. LXX. *τιθέναι, ἐκ-, ἐν-, προ-, ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, παρα-, περι-, ὑπο-; ἱστάναι, ἀφ-, ἐφ-, καθ-; βάλλειν, ἐμ-, διεμ-, ἐπι-; τάσσειν, κατα-, ὑπο-, δια-; καθῆσθαι, κεῖσθαι, ποιεῖν, διδόναι, γεννᾶν, στηρίζειν, ἐπιτρέπειν, ἐπιστρέφειν, ἐπάγειν; ἐχέειν, ἐν-; ἀπαντᾶν, ἐκδέχεσθαι, καταλείπειν, πατάσσειν, ψηλαφᾶν, ἀναλαμβάνειν, βοηθεῖν, ζωννύειν; διαστέλλειν, ἐπικαλεῖν, ἐπιτρέπειν, ἐνφραίνειν; νοεῖν, ἐπι-; ἐννοεῖσθαι; ὑπακούειν;* שׂוּם בָּל *ἀγωνίζεσθαι;* הַשִּׂים הִבְרָה, *ἐπικαλεῖν;* הַשִּׂים הָמִים *φόνον ποιεῖν;* הַשִּׂים פְּסָא מֵעַל *πρωτοβαθρεύειν;* הַשִּׂים לֵב *συνέχειν;* שׂוּם לֵבָב *προσέχειν;* הַשִּׂים סָבִיב שׂוּם *περιτιθέναι;* הַשִּׂים עֵינַיִם *ἐπιμελεῖσθαι;* הַשִּׂים בַּפּוּךְ *στιβίζεσθαι;* הַשִּׂים שׂוּם *ὁρμᾶν;* שׂוּם אֶת־שֵׁם *ἐγχειρίζειν;* שׂוּם פְּקֻדּוֹת *ἐπονομάζεσθαι;* הַשִּׂים תְּפִלָּה *ποιεῖν ἐπισκοπήν.*

3 perf.: שָׂם
Gn. 21, 14. שם על־שכמה
Gn. 28, 18. אשר־שם מראשתיו
Gn. 43, 22. לא ידעו מי־שם
Ex. 4, 11. מי שם פה לאדם
Ex. 8, 8. אשר־שם לפרעה
Ex. 9, 21. ואשר לא־שם לבו
Ex. 15, 25. שם שם לו חק ומשפט
Ex. 40, 29. שם פתח משכן
Dt. 4, 44. אשר־שם משה לפני
Dt. 22, 17. והנה־הוא שם עלילת
Jud. 6, 19. הבשר שם בסל
Jud. 6, 19. והמרק שם בפרור
1 Sam. 15, 2. אשר־שם לו בדרך
1 Sam. 17, 54. ואת־כליו שם באהלו
2 Sam. 8, 14. בכל־אדום שם נצבים
2 S. 14, 19. והוא שם בפי שפחתך
2 S. 17, 25. ואת־עמשא שם אבשלם
2 Sam. 23, 5. כי ברית עולם שם לי
2 Sam. 23, 5. כאשר־שם אבי בשמרון
1 Rg. 20, 34. ויהוא שם־לו בחוץ
2 Reg. 10, 24. אשר־שם שמו ישראל
2 Reg. 17, 34. קץ · שם לחשך
Job. 28, 3. ומי שם תבל כלה
Job. 34, 13. מי־שם ממדיה כי תדע
Job. 38, 5. לשמש שם־אהל בהם
Ps. 19, 5. אשר־שם ר״י מבטחו
Ps. 40, 5. אשר־שם שמות
Ps. 46, 9. ותורה שם בישראל
Ps. 78, 5. שם במצרים אתותיו
Ps. 78, 43. שם חבל כמדבר
Jes. 14, 17. שם לי לחרדה
Jes. 21, 4. ואין איש שם על־לב
Jes. 57, 1. כי אין איש שם על־לב
Jer. 12, 11. שם גפני לשמה
Joel 1, 7. מצור שם עליטי
Mich. 4, 14.

3 perf.: יָשֵׂם
Gn. 30, 41. ושם יעקב את־המקלות
Dt. 22, 14. ושם לה עלילת דברים
Dt. 27, 15. ידי חרש ושם בסתר
1 Sam. 8, 11. ושם לו במרכבתו
Ps. 50, 23. ושם דרך אראנו
Jes. 28, 25. ושם חטה שורה
Jer. 17, 5. ושם בשר זרעו
Zach. 10, 3. ושם אותם כסוס הודו

3 perf.: שָׂמַנִי
Gn. 45, 9. שמני אלהים לאדון
Thr. 3, 11. שמני שומם

3 perf. c. s.: שָׂמָהּ
Ex. 2, 14. מי שמך לאיש
Dt. 10, 22. ועתה שמך י״י אלהיך

3 perf. c. s.: שָׂמוֹ
Ps. 81, 6. עדות ביהוסף שמו
Ps. 105, 21. שמו אדון לביתו
Ez. 17, 4. בעיר רכלים שמו
Ez. 17, 5. צפצפה שמו

3 perf. c. s.: וְשָׂמוֹ
Lev. 6, 3. ושמו אצל חמזבח

3 perf. c. s.: שָׂמָתִי
Ez. 7, 20. וצבי עדיו לגאון שמהו

3 perf. c. s.: שָׂמָהּ
Jes. 23, 13. שמה למפלה
Jer. 12, 11. שמה לשממה

3 perf. c. s.: וְשָׂמָהּ
Jer. 13, 16. ושמה לצלמות

3 perf. f.: שָׂמָה
1 Sam. 19, 13. שמה מראשתיו

3 perf. f.: הֵשִׂמָה
Jes. 51, 10. השמה מעמקי־ים

3 prf. f. c. s.: שָׂמַתְנִי
Cant. 6, 12. לא ידעתי נפשי שמתני

3 prf. f. c. s.: שָׂמָתְהוּ
Ez. 19, 5. כפיר שמתהו
Ez. 24, 7. על־צחיח סלע שמתהו

2 perf.: שַׂמְתָּ
Ps. 66, 11. שמת מועקה במתנינו
Ps. 89, 40. שמת מבצריו מחתה
Ps. 91, 9. עליון שמת מעונך
Ps. 104, 9. גבול־שמת בל־יעברון
Jes. 25, 2. שמת מעיר לגל
Jer. 32, 20. אשר שמת אתות

2 prf. c. h int.: הֲשַׂמְתָּ
Job. 1, 8. 2, 3. חשמת לבך על־עבדי

2 perf. וַשָּׂמְתָּ
Ex. 4, 15. ושמת את־הדברים
Ex. 18, 21. ושמת עלהם שרי אלפים
Ex. 26, 35. ושמת את־השלחן
Ex. 28, 12. ושמת את־שתי האבנים
Ex. 28, 26. ושמת אתם על־שני
Ex. 28, 37. ושמת אתו על־פתיל
Ex. 29, 6. ושמת המצנפת
Ex. 29, 24. ושמת הכל על כפי אהרן
Ex. 40, 3. ושמת שם את ארון
Ex. 40, 5. ושמת את־מסך
Ex. 40, 8. ושמת את־החצר
Lev. 2, 15. ושמת עליה לבנה
Lev. 24, 6. ושמת אותם שתים
Dt. 26, 2. ושמת בטנא
2 Reg. 4, 29. ושמת משענתי
Neh. 9, 7. ושמת שמו אברהם
Prv. 23, 2. ושמת שכין בלעך
Ez. 4, 4. ושמת את־עון בית־ישראל
Ez. 44, 5. ושמת לבך למבוא הבית
Zach. 6, 11. ושמת בראש יהושע

2 perf. c. s.: שַׂמְתַּנִי
Job. 7, 20. למה שמתני למפגע לך

2 perf. c. s.: שַׂמְתּוֹ
Hab. 1, 12. י״י למשפט שמתו

2 perf. c. s.: וְשַׂמְתּוֹ
Jer. 13, 1. ושמתו על־מתניך

2 perf. c. s.: וְשַׂמְתָּם
Gn. 47, 6. ושמתם שרי מקנה
Dt. 10, 2. ושמתם בארון

2 perf. f.: שַׂמְתְּ
Jes. 47, 6. לא־שמת להם רחמים
Jes. 47, 7. לא־שמת אלה על־לבך
Jes. 57, 7. שמת משכבך
Jes. 57, 8. שמת זכרונך
Jes. 57, 11. לא־שמת על־לבך
Ez. 23, 41. ושמני שמת עליה

2 perf.: וְשַׂמְתְּ
Ruth 3, 3. ושמתי שמלתיך עליך

1 perf.: שַׂמְתִּי
Gn. 28, 22. אשר שמתי מצבה
Ex. 4, 21. אשר־שמתי בידיך
Ex. 10, 2. אתתי אשר־שמתי בם
Ex. 15, 26. אשר־שמתי במצרים
Job. 31, 24. אם־שמתי זהב כסלי
Job. 39, 6. שמתי ערבה ביתו
Job. 40, 4. ידי שמתי למו־פי
Jes. 50, 7. שמתי פני כחלמיש
Jes. 59, 21. אשר־שמתי בפיך
Jer. 5, 22. שמתי חול גבול לים
Jer. 21, 10. שמתי פני בעיר
Ez. 16, 14. בהדרי אשר־שמתי עליך
Ez. 39, 21. וידי אשר־שמתי בהם

1 perf.: שָׂמְתִּי *p.*
חקות שמים וארץ לא־
Jer. 33, 25. שמתי

1 perf.: וְשַׂמְתִּי
Gn. 13, 16. ושמתי את־זרעך
Gn. 32, 13. ושמתי את־זרעך
Ex. 8, 9. ושמתי פדת
Ex. 21, 13. ושמתי לך מקום
Lev. 20, 5. ושמתי אני את־פני
Num. 11, 17. ושמתי עליהם
2 Sam. 7, 10. ושמתי מקום לעמי
2 Reg. 19, 28. ושמתי חחי באפך
1 Chr. 17, 9. ושמתו מקום לעמי
Ps. 89, 26. ושמתי בים ידו
Ps. 89, 30. ושמתי לעד זרעו
Jes. 28, 17. ושמתי משפט לקו
Jes. 37, 29. ושמתי חחי באפך
Jes. 42, 15. ושמתי נהרות לאיים
Jes. 49, 11. ושמתי כל־הרי לדרך
Jes. 54, 12. ושמתי כדכד שמשתיך
Jes. 60, 17. ושמתי פקדתך שלום
Jes. 66, 19. ושמתי בהם אות
Jer. 19, 8. ושמתי את־העיר הזאת

Digitized by Google

ושמתי עיני עליהם Jer. 24, 6.
ושמתי אתו לשממות Jer. 25, 12.
ושמתי כסאו ממעל Jer. 43, 10.
ושמתי כסאי Jer. 49, 38.
ושמתי עיני עליהם Am. 9, 4.
ושמתי שמרון Mich. 1, 6.
ושמתי את־הצלעה Mich. 4, 7.
1 perf. c. s.: וְשַׂמְתִּיךָ
ושמתיך בנקרת הצור Ex. 33, 22.
ושמתיך כחותם Hag. 2, 23.
1 perf. c. s.: שַׂמְתִּיךָ
שמתיך למורג חרוץ Jes. 41, 15.
1 perf. c. s.: וַשַּׂמְתִּיךָ
ושמתיך לגאון עולם Jes. 60, 15.
ושמתיך כראי Nah. 3, 6.
ושמתיך כתרב גבור Zach. 9, 13.
1 perf. c. s.: שַׂמְתִּיו
חן גביר שמתיו לך Gn. 27, 37.
1 perf. c. s.: וַשַּׂמְתִּיהָ
ושמתיה חרפת 1 Sam. 11, 2.
ושמתיה למורש קפד Jes. 14, 23.
ושמתיה ביד מוגיך Jes. 51, 23.
ושמתיה כמדבר Hos. 2, 5.
ושמתיה כאבל יחיד Am. 8, 10.
1 perf. c. s.: וַשַּׂמְתִּים
ושמתים לשמה Jer. 25, 9.
ושמתים ליער Hos. 2, 14.
ושמתים לתחלת Zeph. 3, 19.
1 perf. pl.: שָׂמוּ
כי־שמו אתי בבור מלא Gn. 40, 15.
אשר־שמו עלהם Ex. 5, 14.
וגם שמו בכליהם Jos. 7, 11.
אל־הארב אשר שמו Jud. 20, 36.
שמו כל־ישראל 1 Reg. 2, 15.
שמו ׀ שלשה ראשים Job. 1, 17.
לא שמו אלהים לנגדם Ps. 54, 5.
שמו אותתם אתות Ps. 74, 4.
שמו את־ירושלם לעיים Ps. 79, 1.
שמו־בם דברי אתותיו Ps. 105, 27.
שמו שקוציהם בבית Jer. 7, 30.
אשר־שמו את־פניהם Jer. 42, 17.
אשר־שמו פניהם לבוא Jer. 44, 12.
שמו שמיר משמוע Zach. 7, 12.
3 perf. pl.: וְשָׂמוּ
ושמו בדיו Num. 4, 6. 14.
ושמו את־בדיו Num. 4, 8. 11.
ושמו אותם איש איש Num. 4, 19.
ושמו את־שמי Num. 6, 27.
ושמו להם ראש אחד Hos. 2, 2.
3 prf. pl. c. s.: שָׂמֻנִי
שמני נטרה את־הכרמים Cant. 1, 6.
3 perf. pl. c. s.: שָׂמוּךָ
ולא שמוך לנגדם Ps. 86, 14.
2 perf. pl.: שַׂמְתֶּם
ונחלתי שמתם לתועבה Jer. 2, 7.
שמתם מזבחות לבשת Jer. 11, 13.
חלליכם אשר שמתם Ez. 11, 7.
2 perf. pl.: וְשַׂמְתֶּם
ושמתם על־בניכם Ex. 3, 22.
ושמתם את־דברי אלה Dt. 11, 18.
ושמתם אתו מצד ארון Dt. 31, 26.
ושמתם את־מחתה Jos. 6, 18.
ושמתם על־כסא אביו 2 Reg. 10, 3.
1 perf. pl.: שָׂמְנוּ
כי שמנו כזב מחסנו Jes. 28, 15.
part. masc.: שָׂם *sg.*
הנני שם פני בכם Jer. 44, 11.
הנה אנכי שם Zach. 12, 2.
part. masc.: הַשָּׂם *sg.*
השם נפשנו בחיים Ps. 66, 9.
השם עבים רכובי Ps. 104, 3.
השם־גבולך שלום Ps. 147, 14.
השם בקרבו Jes. 63, 11.
part. pl.: שָׂמִים

שמים חשך לאור Jes. 5, 20.
שמים מר למתוק Jes. 5, 20.
כי אינכם שמים על־לב Mal. 2, 2.
part. pass. f.: שְׂמוּמָה *sg. sbst.*
על־פי אבשלום היתה שימה 2 Sam. 13, 32.
inf. abs.: שׂוֹם
שום תשים עליך מלך Dt. 17, 15.
שום תשימון פניכם Jer. 42, 15.
inf. constr.: וְשׂוֹם
ושום שכל ויבינו במקרא Neh. 8, 8.
inf. constr.: שׂוֹם
מטרם שום־אבן Hag. 2, 15.
inf. constr.: בְּשׂוֹם
בשום־אלוה עליהם Job. 37, 14.
inf. constr.: לָשׂוּם
לשום לכם שאירית Gn. 45, 7.
לשום את־משא Num. 11, 11.
לשום את־שמו שם Dt. 12, 5.
לשום שמו שם Dt. 12, 21. 14, 24.
ודמם לשום על־אבימלך Jud. 9, 24.
לשום לחם חם 1 Sam. 21, 7.
לשום המלך אל־לבו 2 Sam. 19, 20.
לשום שמי־שם 1 Reg. 9, 3.
לשום שמי שם 1 Reg. 11, 36.
לשום את־שמו שם 1 Reg. 14, 21.
לשום לך שם גדלות 1 Chr. 17, 21.
אמרת לשום שמך 2 Chr. 6, 20.
לשום את־שמו שם 2 Chr. 12, 13.
לשום שפלים למרום Job. 5, 11.
לשום הארץ לשמה Jes. 13, 9.
לשום ׀ לאבלי ציון Jes. 61, 3.
לשום ארצך לשמה Jer. 4, 7.
לשום את־ערי יהודה Jer. 10, 22.
לשום ארצם לשמה Jer. 18, 16.
לשום את־ארץ בבל לשמה Jer. 51, 29.
לשום כרים לפתח פה Ez. 21, 27.
לשום כרים על־שערים Ez. 21, 27.
לשום חתול Ez. 30, 21.
לשום במרום קני Hab. 2, 9.
inf. constr.: וְלָשׂוּם
ולשום לו שדי אלמים 1 Sam. 8, 12.
ולשום לו שם 2 Sam. 7, 23.
inf. c. suff.: בְּשׂוּמִי
בשומי ענן לבשו Job. 38, 9.
בשומי את־פני בחם Ez. 15, 7.
inf. c. suff.: מְשׂוּמִי
משומי עם־עולם Jes. 44, 7.
inf. c. suff.: בְּשׂוּמוֹ
בשומו ׀ חקו Prv. 8, 29.
בשומו ׀ כל־אבני מזבח Jes. 27, 9.
inf. c. suff.: וְלִשׂוּמוֹ
ולשימו מרמס Jes. 10, 6.
inf. cum suff.: מְשׂוֹמוֹ
מי יחיה משמו אל Num. 24, 23.
3 imperf.: יָשׂוּם
מי־ישום אלם Ex. 4, 11.
Hif-il: הֲשִׂים = שִׂים
part. m.: מֲשִׂים *sg.*
מבלי משים לנצח Job. 4, 20.
inf. constr.: שִׂים
לבלתי שום־לאישי 2 S. 14, 7. Q'ri.
מני שים אדם Job. 20, 4.
impt. sg.: שִׂים
שים־נא ידך תחת ירכי Gn. 24, 2. 47, 29.
שים כח נגד אחי Gn. 31, 37.
שים ימינך על־ראשו Gn. 48, 18.
שים־נא כבוד לי״י Jos. 7, 19.
שים־לך ארב Jos. 8, 2.
שים־ידך על־פיך Jud. 18, 19.
שים אתה עמך 1 Sam. 9, 23.
שים־לפניך 1 Sam. 9, 24.

שים לחם ומים 2 Reg. 6, 22.
שים־עלינו כפך Job. 40, 32.
שים נא בלואי הסחבות Jer. 38, 12.
ושיניך שים עליו Jer. 39, 12.
בן־אדם שים פניך Ez. 6, 2.
שים פניך אל־בנות עמך Ez. 13, 17.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
שים פניך אל־ירושלם Ez. 21, 7.
שים לך ׀ שנים דרכים Ez. 21, 24.
שים פניך אל־בני עמון Ez. 25, 2.
שים פניך אל־צידון Ez. 28, 21.
שים פניך על־פרעה Ez. 29, 2.
שים פניך על־הר שעיר Ez. 35, 2.
שים פניך אל־גוג Ez. 38, 2.
שים לבך וראה Ez. 44, 5.
שים קנך Obad. 1, 4.
impt. sg.: וְשִׂים
ושים כסף־איש Gn. 44, 1.
ושים באזני יהושע Ex. 17, 14.
ושים קטרת והולך Num. 17, 11.
ושים אתו על־נס Num. 21, 8.
ושים בסלע קנך Num. 24, 21.
ושים פתות תחתיהם 1 Reg. 20, 24.
ושים אמיריו בלבבך Job. 22, 22.
ושים־עליה כרים Ez. 4, 2.
ושים לבך Ez. 40, 4.
impt. sg.: שִׂימָה
עתה שימה־לנו מלך 1 Sam. 8, 5.
שימה נא ערבני עמך Job. 17, 3.
שימה דמעתי בנאדך Ps. 56, 9.
impt. sg. c. s.: שִׂימֵנִי
שימני כחותם על־לבך Cant. 8, 6.
impt. c. o.: שִׂימָהּ
שימה בפיהם Dt. 31, 19.
impt. sg. f.: הָשִׂימִי
השימי השמילי Ez. 21, 21.
impt. f. sg.: שִׂמִי
שמי לך תמרורים Jer. 31, 21.
impt. pl.: שִׂימוּ
ויאמר שימו לחם Gn. 43, 31.
שימו איש־חרבו Ex. 32, 27.
שימו לבבכם Dt. 32, 46.
שימו את־רגליכם Jos. 10, 24.
שימו־לכם עליה Jud. 19, 30.
ויאמר אל־עבדו שימו 1 Reg. 20, 12.
שימו את־זה בית הכלא 1 Reg. 22, 27.
שימו אותם שני צברים 2 Reg. 10, 8.
שימו זה בית הכלא 2 Chr. 18, 26.
שימו כבוד תהלתו Ps. 66, 2.
שימו לבבכם Hag. 1, 5. 7.
שימו־נא לבבכם Hag. 2, 15. 18.
שימו לבבכם Hag. 2, 18.
impt. pl.: וְשִׂימוּ
ושימו עליהן ׀ קטרת Num. 16, 7.
ושימו שם מלח 2 Reg. 2, 20.
ושימו יד על־פת Job. 21. 5.
impt. pl.: וְשִׂמוּ
ושמו בכליכם Jer. 40, 10.
1 imperf.: אָשִׂים
לא־אשים עליך Ex. 15, 26.
ראש לא אשים 1 Reg. 18, 23.
אשים את־נפשך 1 Reg. 19, 2.
בירושלם אשים את־שמי 2 Reg. 21, 4.
אשים את־שמי לעולם 2 Reg. 21, 7.
אשים את־שמי 2 Chr. 33, 7.
אשים דברתי Job. 5, 8.
ונפשי אשים בכפי Job. 13, 14.
אשים מדבר לאגם־מים Jes. 41, 18.
אשים בערבה ברוש Jes. 41, 19.
אשים מחשך לפניהם Jes. 42, 16.
אשים במדבר דרך Jes. 43, 19.
אשים נתרות מדבר Jes. 50, 2.
ושק אשים כסותם Jes. 50, 3.
עריך חרבה אשים Ez. 35, 4.
אשים שממה Mich. 1, 7.
קרנך אשים ברזל Mich. 4, 13.

ופרסתיך אשים נחושה Mich. 4, 13.
אשים קברך כי קלות Nah. 1, 14.
אשים את־ירושלם Zach. 12, 3.
אשים את־אלפי יהודה Zach. 12, 6.
1 imperf.: וְאָשִׂים
ואשים את־עיני עליך Jer. 40, 4.
1 imperf.: וְאָשִׂים
ואשים נפשי בכפי 1 Sam. 28, 21.
ואשים שם את־ארון 2 Chr. 6, 11.
ואשים בריח ודלתים Job. 38, 10.
ואשים את־הריו שממה Mal. 1, 3.
1 imperf.: וָאָשִׂם
ואשם הנזם על־אפה Gn. 24, 47.
ואשם את־הלחת בארון Dt. 10, 5.
ואשם שם מקום לארון 1 Rg. 8, 21.
ואשם דברי בפיך Jes. 51, 16.
ואשם על־מתני Jer. 13, 2.
1 imperf.: אָשִׂימָה
אשימה עלי מלך Dt. 17, 14.
1 imperf.: וְאָשִׂמָה
ואשמה עיני עליו Gn. 44, 21.
ואשמה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
1 imperf.: וְאָשִׂימָה
ואישמה נפשי בכפי Q'ri. Jud. 12, 3.
ואשימה בפיהם דברים Esr. 8, 17.
1 impf. c. s.: אָשִׂימְךָ
לגוי גדול אשימך שם Gn. 46, 3.
שמר לראשי אשימך 1 Sam. 28, 2.
אשימך כצבאים Hos. 11, 8.
1 impf. c. s.: אָשִׂימְךָ
פן־אשימך שממה Jer. 6, 8.
1 impf. c. s.: אָשִׂימְךָ
לגוי אשימנו Gn. 21, 13.
כי־לגוי גדול אשימנו Gn. 21, 18.
אשימנו כצאן בצרה Mich. 2, 12.
1 impf. c. s.: אָשִׂימָנָּה
עזה עוה אשימנה Ez. 21, 32.
1 impf. c. s.: אָשִׂימֵם
אשים דברות בים 1 Reg. 5, 23.
1 impf. c. s.: וַאֲשִׂמֵם
ואשמם בראשיכם Dt. 1, 13.
2 imperf.: תָּשִׂים
בצרה תשים Gn. 6, 16.
תשים בפי אמתחת Gn. 44, 2.
אשר תשים לפניהם Ex. 21, 1.
שום תשים עליך מלך Dt. 17, 15.
תשים עליך מלך Dt. 17, 15.
ולא־תשים דמים בביתך Dt. 22, 8.
מלך תשים עלינו 1 Sam. 10, 19.
תשים לך בדמשק 1 Reg. 20, 34.
כי־תשים עלי משמר Job. 7, 12.
אם־תשים משטרו בארץ Job. 38, 33.
וגבעות כמץ תשים Jes. 41, 15.
אם־תשים אשם נפשו Jes. 53, 10.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
ונעליך תשים ברגליך Ez. 24, 17.
2 impf. ap.: תָּשֶׂם
אל־תשם את־לבך לחם 1 S. 9, 20.
2 impf. c. h. int.: הֲתָשִׂים
התשים אגמן באפו Job. 40, 26.
2 impf. ap.: וְתָשֶׂם
ותשם בסד ׀ רגלי Job. 13, 27.
2 impf. c. s.: תְּשִׂימֵנִי
תשימני לראש גוים Ps. 18, 44.
חרפת נבל אל־תשימני Ps. 39, 9.
2 impf. c. s.: תְּשִׂימֵנוּ
תשימנו חרפה לשכנינו Ps. 44, 14.
תשימנו משל בגוים Ps. 44, 15.
תשימנו מדון לשכנינו Ps. 80, 7.
סחי ומאוס תשימנו Thr. 3, 45.
2 impf. fem.: וַתָּשִׂימִי
ותשימי כארץ גרך Jes. 51, 23.
3 imperf.: יָשִׂים
ובהעטיק תצאן לא ישים Gn. 30, 42.

Digitized by Google

Lev. 5, 11. לא־ישים עליה שמן
Nu. 22, 38. הדבר אשר ישים אלהים
Num. 23, 12. הלא את אשר ישים יי
1 Sam. 22, 7. לכלכם ישים
1 Sam. 25, 25. אל־נא ישים אדני
Job. 4, 18. ובמלאכיו ישים תהלה
Job. 19, 8. ועל־נתיבותי חשך ישים
Job. 24, 12. ואלוה לא־ישים תפלה
Job. 24, 15. וסתר פנים ישים
Job. 34, 14. אם־ישים אליו לבו
Job. 34, 23. לא על־איש ישים עוד
Job. 41, 23. ים ישים כמרקחה
Ps. 52, 9. לא ישים אלהים מעזו
Jes. 42, 4. עד־ישים בארץ משפט
Jes. 42, 25. ולא־ישים על־לב
Jes. 62, 7. ועד־ישים את־ירושלם
Jer. 9, 7. ובקרבו ישים ארבו
Ez. 14, 4. 7. ענו ישים נכח פניו

3 *imperf.:* יָשֻׂם
Job. 23, 6. לא אך־הוא ישם בי

3 *impf. ap.:* יָשֵׂם
ישם יי לך זרע 1 Sam. 2, 20.
אל־ישם המלך 1 Sam. 22, 15.
אל־ישם אדני המלך 2 Sam. 13, 33.
ישם בסד רגלי Job. 33, 11.
ישם מדבר לאגם־מים Ps. 107, 35.
ישם נתרות למדבר Ps. 107, 33.

3 *imperf. ap.:* וְיָשֵׂם
וישם לך שלום Num. 6, 26.
וישם לאל מלתי Job. 24, 25.
וישם לדרך פעמיו Ps. 85, 14.
וישם את־נינוה לשממה Zeph. 2, 13.
וישם ׳ פניו לבוא Dan. 11, 17.
*וישב פניו לאיים Dan. 11, 18. Q'ri.

3 *imperf. ap.:* וַיָּשֶׂם
וישם שם את־האדם Gn. 2, 8.
וישם יי לקין אות Gn. 4, 15.
וישם על־יצחק בנו Gn. 22, 6.
וישם אתו על־המזבח Gn. 22, 9.
וישם העבד את־ידו Gn. 24, 9.
וישם מראשתיו Gn. 28, 11.
וישם דרך שלשת ימים Gn. 30, 36.
וישם את־פניו הר הגלעד Gn. 31, 21.
וישם את־השפחות Gn. 33, 2.
וישם שק במתניו Gn. 37, 34.
וישם רבד הזהב Gn. 41, 42.
וישם אתה יוסף לחק Gn. 47, 26.
וישם את־אפרים Gn. 48, 20.
וישם יי מועד Ex. 9, 5.
וישם את־הים לחרבה Ex. 14, 21.
וישם לפניהם Ex. 19, 7.
וישם באגנת Ex. 24, 6
וישם אתם על כתפת האפד Ex. 39, 7.
וישם את־קרשיו Ex. 40, 18.
וישם את־מכסה האהל Ex. 40, 19.
וישם את־הבדים Ex. 40, 20.
וישם את פרכת המסך Ex. 40, 21.
וישם את־המנרה Ex. 40, 24.
וישם את־מזבח הזהב Ex. 40, 26.
וישם את־מסך הפתח Ex. 40, 28.
וישם את־הכיר Ex. 40, 30.
וישם עליו את־החשן Lev. 8, 8.
וישם את־המצנפת Lev. 8, 9.
וישם את־המצנפת Lev. 8, 9.
וישם על־החלבים Lev. 8, 26.
וישם יי דבר Num. 23, 5.
וישם דבר בפיו Num. 23, 16.
וישם אותם ערב Jos. 8, 12.
וישם מאפל ביניכם Jos. 24, 7.
וישם לו חק ומשפט Jos. 24, 25.
וישם את־הכנעני למס Jud. 1, 28.
וישם יי את־חרב Jud. 7, 22.
וישם את־שמו אבימלך Jud. 8, 31.
וישאה וישם על־שכמו Jud. 9, 48.
וישם לפיד אחד Jud. 15, 4.
וישם על־כתפיו Jud. 16, 3,
וישם ישראל ארבים Jud. 20, 29.

1 Sam. 7, 12. וישם בין־המצפה
1 Sam. 8, 1. וישם את־בניו שפטים
1 Sam. 9, 24. וישם ׳ לפני שאול
1 Sam. 11, 11. וישם שאול את־העם
1 S. 17, 40. וישם אתם בכלי הרעים
1 S. 19, 5. וישם את־נפשו בכפו
1 S. 21, 13. וישם דוד את־הדבריס
2 Sam. 8, 6. וישם דוד נציבים
2 Sam. 8, 14. וישם באדום
וישם במגרה ובחרצי הברזל
2 Sam. 12, 31.
2 S. 14, 3. וישם יואב את־הדבריס
2 S. 18, 1. וישם עליהם שרי אלפים
1 Reg. 2, 5. וישם דמי־מלחמה
1 Reg. 2, 19. וישם כסא לאם המלך
1 Reg. 12, 29. וישם את־האחד
1 Reg. 18, 33. וישם על־העצים
1 Reg. 18, 42. וישם פניו בין ברכו
1 Reg. 21, 27. וישם־שק על־בשרו
2 Reg. 4, 31. וישם את־המשענת
2 Reg. 4, 34. וישם פיו על־פיו
2 Reg. 8, 11. וישם עד־בש
2 Reg. 11, 18. וישם הכהן פקדת
2 Reg. 12, 18. וישם חזאל פניו
2 Reg. 13, 16. וישם אלישע ידיו
2 Reg. 18, 14. וישם מלך־אשור
2 Reg. 21, 7. וישם את־פסל האשרה
1 Chr. 18, 6. וישם דויד בארם
1 Chr. 18, 13. וישם באדום נציבים
2 Chr. 23, 18. וישם יהוידע פקדת
2 Chr. 33, 7. וישם את־פסל הסמל
וישם שרי־חיל בכל־הערים
2 Chr. 33, 14.
Esth. 2, 17. וישם כתר־מלכות
Esth. 3, 1. וישם את־כסאו
Esth. 10, 1. וישם המלך אחשורש
Ps. 107, 41. וישם כצאן משפחות
Jes. 49, 2. וישם פי כחרב חדה
Jes. 51, 3. וישם מדברה כערן
Dan. 1, 7. וישם להם שר הסריסים
Dan. 1, 7. וישם לדניאל
Dan. 1, 8. וישם דניאל על־לבו
Hab. 3, 18. וישם רגלי כאילות

3 *impf.:* c. s.: יְשִׂמֵנִי
2 Sam. 15, 4. מי־ישמני שפט

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵנִי
וישימני לאב Gn. 45, 8.
וישימני לחץ ברור Jes. 49, 2.

3 *impf. c. s.:* יְשִׂמֵךְ
ישמך אלהים כאפרים Gn. 48, 20.
ישמך יי כצדקיהו Jer. 29, 22.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵךְ
וישימך למלך 1 Reg. 10, 9.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵהוּ
וישמהו על־הכס Num. 21, 9.
וישמהו שאול על אנשי 1 S. 18, 5.
וישמהו לו שר־אלף 1 Sam. 18, 13.
וישימהו דוד 2 Sam. 23, 23.
וישימהו למוצאותיו 2 Reg. 10, 27.
וישימהו דויד 1 Chr. 11, 25.
וישימהו אביהו לראש 1 Chr. 26, 10.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵהָ
וישימה תל־עולם Jos. 8, 28.
וישמה לחק ולמשפט 1 Sam. 30, 25.

3 *impf. c. s.:* יְשִׂמֵם
לא ישימם בך Dt. 7, 15.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵם
וישמם כעפר לדש 2 Reg. 13, 7.

3 *imperf. f.:* וַתָּשֶׂם
ותשם בה את־הילד Ex. 2, 3.
ותשם בסוף Ex. 2, 3.
ותשם את־המקבת בידה Jud. 4, 21.
ותשם אל־המטה 1 Sam. 19, 13.
ותשם על־החמרים 1 Sam. 25, 18.
ותשם ידה על־ראשה 2 S. 13, 19.
ותשם בפוך עיניה 2 Reg. 9, 30.

Esth. 8, 2. ותשם אסתר את־מרדכי

3 *impf. f. c. s.:* וַתָּשֶׂם
Gn. 31, 34. ותשמם בכר הגמל

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׂימוּ
2 Reg. 4, 10. ונשים לו שם מטה

1 *impf. pl.:* נָשִׂימָה
1 Rg. 20, 31. נשימה נא שקים במתנינו

1 *impf. pl.:* וְנָשִׂימָה
Jes. 41, 22. ונשימה לבנו

2 *impf. pl.:* תָּשִׂימוּ
Gn. 32, 17. ורוח תשימו בין עדר
Ex. 5, 8. תשימו עליהם
Dt. 14, 1. ולא־תשימו קרחה
1 Sam. 6, 8. תשימו בארגז מצדו
1 Reg. 18, 25. ואש לא תשימו
Mal. 2, 2. ואם־לא תשימו על־לב

2 *impf. pl.:* תָּשִׂימוּן
Ex. 22, 24. לא־תשימון עליו נשך
Job. 18, 2. תשימון קנצי למלין
Jer. 42, 15. תשמון פניכם

2 *impf. pl.:* וַתָּשִׂימוּן
Ez. 44, 8. ותשימון לשמרי

2 *impf. pl. c. s. s.:* תְּשִׂימֵנִי
Jes. 3, 7. לא תשימני קצין עם

3 *impf. pl.:* יָשִׂימוּ
Dt. 33, 10. ישימו קטורה באפך
2 S. 18, 3 (bis). לא־ישימו אלינו לב
1 Reg. 18, 23. ואש לא ישימו
1 Reg. 20, 6. ישימו בידם ולקחו
Job. 17, 12. לילה ליום ישימו
Job. 29, 9. וכף ישימו לפיהם
Job. 36, 13. וחנפי־לב ישימו אף
Jes. 42, 12. ישימו לי׳ כבוד
Ez. 23, 24. ישימו עליך סביב
Ez. 26, 12. בתוך מים ישימו
Obad. 1, 7. לחמך ישימו מזור
Mich. 7, 16. ישימו יד על־פה
Zach. 3, 5. ישימו ציץ טהור

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׂימוּ
1 Reg. 18. 23. וישימו על־העצים
Ps. 78, 7. וישימו באלהים כסלם
Jes. 41, 20. וישימו וישכילו יחדו

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׂימוּ
Gn. 9, 23. וישימו על־שכם שניהם
Gn. 43, 32. וישימו לו לבדו
Ex. 1, 11. וישימו עליו שרי מסים
וישימו תחתיו וישב עליה
Ex. 17, 12.
Ex. 39, 19. וישימו על־שני קצות
Lev. 9, 20. וישימו את־החלבים
Lev. 10, 1. וישימו עליה קטרת
Num. 16, 18. וישימו עליהם קטרת
Jos. 8, 13. וישימו העם
Jos. 10, 24. וישימו את־רגליהם
Jos. 10, 27. וישימו אבנים גדלות
Jud. 8, 33. וישימו להם בעל ברית
Jud. 9, 25. וישימו לו בעלי שכם
Jud. 9, 49. וישימו על־הצריח
וישימו העם אותו עליהם
Jud. 11, 11.
Jud. 18, 21. וישימו את־הטף
וישימו להם את־פסל מיכה
Jud. 18, 31.
1 Sam. 6, 11. וישמו את־ארון יי
1 Sam. 6, 15. וישמו אל־האבן
1 Sam. 31, 10. וישימו את־כליו
2 Sam. 12, 20. וישימו לו לחם
1 Reg. 20, 12. וישימו על־העיר
2 Reg. 9, 13. וישימו תחתיו
וישימו את־ראשיהם בדודים
2 Reg. 10, 7.
2 Reg. 11, 16. וישימו לה ידים
2 Rg. 20, 7. וישימו על־השחין ויחי
1 Chr. 10, 10. וישימו את־כליו
2 Chr. 23. 15. וישימו לה ידים ותבוא

Esr. 10, 44. וישימו בנים
Ps. 109, 5. וישימו עלי רעה
Prv. 30, 26. וישימו בסלע ביתם
Jer. 32, 34. וישימו שקוציהם
Ez. 20, 28. וישימו שם ריח
Zach. 3, 5. וישימו הצניף
Zach. 7, 14. וישימו ארץ־חמדה

Hof-al: הוּשַׂם

3 *imperf.:* וַיּוּשָׂם *Q'ri.*
Gn. 24, 33. ויושם לפניו לאכל

3 *impf.:* וַיִּישָׂם *K'tib.*
Gn. 24, 33. ויושם לפניו לאכל

3 *imperf.:* וַיִּשָּׂם
Gn. 50, 26. ויושם בארון במצרים

תְּשׂוּמֶת

ע״כ, ע״פ מוכנ מן תְּשׂוּמָה, תְּשֻׂמֶת, כלומר כמנח נְחוּשָׁה — נְחֹשֶׁת, לומר נלפעמים ג״כ שם תמונת תְּשׂוּמָה, ומעכו מסמך תְּשׂוּמֶת [הנסוג לפנים מעכי המסיכות], שנקנה שם ספקת למנול, והיליס לפרוש זה הנוסח נספר הֲלָאלֵי [שכנר פרשתו לעיל] שהשם נשתת-המון הנר המופקד ביד עלוני לשומני לו פקדון, וכן פרשו יקקי שהם בידו ממון למשמרת לו נאלוה [דעתקוים], לומר לדעת המתנגד עניכו שותפות, ע״כ שוה יד עם עלוני, ולפקדי הלך לנן-עוכץ, וכן פרשו דוד קמחי נספר השרשים שלו, ענין שתוף ושיתת ממון נעסק לשותפות.

n. f. (forma composita vel commixta ex duabus תְּשׂוּמָה, תְּשֻׂמֶת, nisi potius absol. est תְּשׂוּמָה, constr. תְּשׂוּמַת, uti habet, teste *Qimchio*, Cod. *Helali*, vel, correpto *Fatah*, תְּשֻׂמַת), depositum (in manum cujuspiam), commissum, sec. Targ. (seqq. *Ibn-Ezra* et *Dav. Qimchio*): positio (manus suae) h. e. stipulatio, initio societatis et commercii mutua (שְׁתָפוּת). LXX. κοινωνία. Inc. Θέμα.

constr.: בְּתְשׂוּמַת
Lev. 5, 21. או־בתשומת יד

שׂוּם

נלקמי כמו נענני, נלי ספרת המונן. נע״פ מעכת ז׳ וס המעות שָׂמָה, הֲשָׂמָה, שׂוּם וכלומר.

v. aram., hebraici par atque aequale. LXX. τιθέναι.

3 *perf.:* שָׂם
Dan. 5, 12. שם־שמה בלטשאצר
Dan. 6, 14. לא־שם עליך מלכא טעם
Dan. 6, 15. ועל דניאל שם בל
Esr. 5, 3. 9. מן־שם לכם טעם
Esr. 5, 13. כורש מלכא שם טעם
Esr. 6, 1. דריוש מלכא שם טעם
Esr. 6, 3. כורש מלכא שם טעם

3 *perf. c. suff.:* שָׂמָהּ
Esr. 5, 14. די פחה שמה

2 *perf.:* שַׂמְתָּ
Dan. 3, 10. אנת מלכא שמת טעם

1 *perf.:* שַׂמְתִּי
Esr. 6, 12. אנה דריוש שמת טעם

3 *perf. pl.:* שָׂמוּ
Dan. 3, 12. לא־שמו עליך מלכא טעם

part. pass.: שִׂים
Dan. 3, 29. 4, 3. ומני שים טעם
Dan. 6, 27. מן־קדמי שים טעם
Esr. 4, 19. ומני שים טעם
Esr. 5, 17. מן־כורש מלבא שים טעם
Esr. 6, 8. 11. ומני שים טעם
Esr. 7, 13. מני שים טעם
Esr. 7, 21. מלכא שים טעם

Digitized by Google

impt. pl.: שִׂימוּ
Esr. 4, 21. כען שימו טעם

It po-el: אִתְשָׂם
part. masc.: מִתְשָׂם
Esr. 5, 8. ואע מתשם בכתליא

3 imperf.: יִתְשָׂם
Esr. 4, 21. כ־מני בעמא יתשם

3 impf. pl.: יִתְשָׂמוּן
Dan. 2, 5. ובתיכון נוליו יתשמון

temp. prt. 2 pass.: וְשִׂמְתְּ
Dan. 6, 18. ושמת על־פם גבא

שׂוּם I.

לומר שָׂם, ומנמ לך מקנוד נקהלת [נ׳ י׳], ופתרונו הערכת דנר כערכו או שער ערך דנר, ד״מ כמה דמי זוין ויוקרו [שַׁעֲטְנֵז, חֲנ־], ומפתר של פתרכם ופשערה [עַשְׂקִינוּן] פוטלה פהלנם על נקיבת דנר ונקוניו, לם עוב לם רע הוא, לוון וכריפם מעשם מה, להכילו נכור הניכה והמכם והכריפם, לפת לם יש נו עוב לו רע מוסכי. ונפשלו וה נגרך הפעל נשרות של לֵל, לומר ניש עומם ועדך והשערה על דנר, נגקנו ולשערו, ווהו מוכן הפסוק נקהלת ועל כל־השערה סָם, לומר על כל מעשה ישי עומה ועדך, ישער ערכו ומיכו, לנקל ולשעות לוקו. בז״ע הפעל שָׂם נמוכן וה לה הכוכך, לניון ערך ושוי ולומל, ד״מ כיולד שיין, שיין נוך כפני עלמו, שיין לת המשה ושיין לת פולדות, ונמנ ג״כ הכנד שָׂכָם, ופם שׂוּמָה] ד״מ כפי עומל, שיין נקיקין נשומין, לניך עומל. ולקול שרנו עי׳ נלוה״ם.

h. e. שָׂם, *v. ἄπαξ γεγραμμένον*, aestimare, ponderare, pendere (taxiren, schätzen) et generat. probare; examinare, momentis suis aliquid perponderare, seq. עַל, inspicere judicantem, judicium exercere, examini subjicere, Qohelet 3, 17., ubi interpretes multi non agnoverunt verbum, quod cum in lingua neohebraica sit usitatissimum (שׂוּמָה, שׂוּמָא, supputatio, aestimatio), hoc ratione hebraismo quoque veteri vindicatur. LXX. perverse: *ἐκεῖ.*

3 perf.: שָׂם
Eccl. 3, 17· ועל כל־המעשה שם

שׂוּם II.

לומר שָׂם, ומונכו כמו הקרן על דָּשָׂם, דָּשָׂם וכלומה, שעניכם כפיפה וכיקה, ומוה לפ״כ הפלת ריח קוק ולפיון, ול״כ כמו שָׂם נעכני, סָם נעכני.

h. e. שָׂם, *v. intr.*, fragrare, olere, odores efflare, cogn. aram. סָם, arab. *śamma*, comp. דָּשָׂם, דָּשָׂם.

שׂוּם

ג״ו, וסרכני שׂוּמִים, ומונכו מין נכל, שבולף ריח קוק [קנאנלוך], וכן שמו הים נעכנ, ונקרל כן ע״ש הפלת ריח קיון וקוק, ומשום וה קרלומו קרבי המשכה [מעשרות נפרק השוקין] סִים בַּבַּל־בֶּכִי, ולפיו מפנו [כ״ק פ״ב ע״ל] שמשניע ושפיון ומנהיל פניס ולרנה זרע וסוגו כניס שנכני עיניס. בקרנוס תִּים מצלמו.

n. m. (pl. שׂוּמִים), *allium*, a vehementi odore (unde misn. שׂוּם בַּצַּל־ בֶּכִי), aram. et arab. תּוּם. LXX. *σκόροδον.*

pl.: רַשּׂוּמִים
Num. 11, 5. ואת־השומים

שׂוֹן

ad שָׂאַן *v. s. r.* *p.* 1088.

שׂוֹן

לומר שָׂן, ומונכו הפלת מיס [הַלְכְנֵן, פיספון], וכן תּוֹן נכוריס, לוֹן נפפס כוליס, וכפרס כמכוון ג״כ נפפי מפרכ, כלפר תקפ נלוה״ם, נלפר ניסודו לקלוף.

h. e. שָׂן, *v. tr.*, mittere s. fundere aquas, mingere, mejere; syr. תֵּין, aeth. סַיַן.

שַׂיִן

ג״ו, והכיוי שַׂיְנִים, ומונכו מיס מועליס מנין רגלים [לוּרין, הַלָּמָן], ופס הפעולה ממכו נז״ע שִׂרְטָה, ועוד פנוליס שמוע להרנס הפעל וה נקבמ הרפוקה.

n. m. (pl. שֵׂירַיִם, *Qeri* euphem. מֵימֵי רַגְלַיִם), urina, neohebr. inde שֵׂירָה, *οὖρησις* (das Harnen). LXX. *οὖρον.*

pl. c. suff.: שֵׂירֵיהֶם *K'tib.*
2 Reg. 18, 27. ולשתות את־שיריהם
Jes. 36, 12. ולשתות את־שיריהם

שָׂטָן

פעל נוזל, ל״ע כ״ף נכוסף הִשְׂטִין, וסוף כפי לעני שכיי מן שָׂן, ע״י הפלנעות הפיו, כלפר עָתַם לעל מן עָם, עָתַד נעכני מן עַד, וסולו נכנין עפיק מה. מונכו הפלת מיס כמו זון, ונפפס מנכיכים ממכה הַשְׂטָנַת, הֲשְׂטָן, שָׂטָן. *v. secund. hif. intr.* (ort. ex שָׂן, interposito *Tav*, sicut עָתַם, *átada* ex עָם, *a'dda*), mingere, neoh. n. act. הֲשְׂטָנָה. LXX. *οὐρεῖν.*

Hif-il: הִשְׂטִין
part. masc.: מַשְׂטִין
עד־אור הבקר משטין
1 Sam. 25, 22. 34. בקיר
1 Reg. 14, 10. לירבעם משטין בקיר
לא־השאיר לו משטין
1 Reg. 16, 13. בקיר
1 Reg. 21, 21. לאחאב משטין בקיר
2 Reg. 9, 8. לאחאב משטין בקיר

שָׂרַע

פ״ב ול״ע נקל, ופתרונו הרפת קול וקיפה [כופנן, שרייען], והקרן שָׂרַע ודומה לו נזוכ ומכוון הפעל דָּרַח, לפר כנר פרפתיו לעיל. ומוה נכנין הכנד שׂוֹגֵא, קיפה ליפופ מנרה, לו קיפה לתפלה, ומפנו שָׂרַע, שׂוֹרֵה, לו נכוות הולו שׂוֹרֵע, שׂוֹגֵא.

v. comp. intr., clamare, vociferari, rad. שָׂרַג, cogn. דָּרַח. *Pi.* implorare salutis causa, supplicare (seq. אֶל). LXX. *βοᾶν, κράζειν (κραυγή), λαλεῖν, δέεσθαι, στενάζειν*; prt. *δυνάστης.*

Pi-el: שִׂוַּע
1 perf.: שִׂוַּעְתִּי
שועתי אליך ותרפאני
Ps. 30, 3.
ואני ׀ אליך ר״י שועתי
Ps. 88, 14.
מבטן שאול שועתי
Jon. 2, 3.
עד־אנה ר״י שועתי
Hab. 1, 2.

part. masc.: מְשַׂוֵּעַ *sg.*
אמלט עני משוע
Job. 29, 12.
כי־יציל אביון משוע
Ps. 72, 12.

inf. c. suff.: בְּשַׂוְּעִי
קול תחנוני בשועי אליך
Ps. 28, 2.
קול תחנוני בשועי אליך
Ps. 31, 23.

inf. c. suff.: וּבְשַׂוְּעוֹ
ובשועי אליו שמע
Ps. 22, 25.

1 impf.: אֲשַׂוְּעָ *p.* אֲשַׂוַּע
אשוע ואין משפט
Job. 19, 7.
אשוע אליך ולא תעניני
Job. 30, 20.
קמתי בקהל אשוע
Job. 30, 28.
ואל־אלהי אשוע
Ps. 18, 7.

1 imperf.: וַאֲשַׂוְּעָ *p.*
כי אזעק ואשוע
Thr. 3, 8.

1 imperf.: וַאֲשַׂוְּעָה *p.*
קדמתי בנשף ואשועה
Ps. 119, 147.

2 imperf.: תְּשַׂוְּעַ
תשוע ויאמר הנני
Jes. 58, 9.

3 impf. f.: תְּשַׂוְּעָ *p.*
ונפשי־חללים תשוע
Job. 24, 12.

3 imperf. pl.: יְשַׂוְּעוּ
ישועו מזרוע רבים
Job. 35, 9.
לא ישועו כי אסרם
Job. 36, 13.
ישועו ואין מושיע
Ps. 18, 42.

3 imperf. pl.: יְשַׂוְּעוּ *p.*
כי ילדו אל־אל ישועו
Job. 38, 41.

שָׂרַע

ג״ו, ומונכו הרפת קול וקוקה, לפען הפנ יפע ועוד מלרה, ומוכן המונן לך כלפר לפרפי, קריפה נקול.

n. m., supplicatio s. clamor pro salute. LXX. *δέησις.*

cum suff.: שַׂוְעִי
הקשיבה לקול שועי
Ps. 5, 3.

שׂוּעַ

ג״ו, ומונכו כמו שָׂגַע, כלפר מפנו נקפוון, ונכלל הנרק והרפת קול [שרייפ, שלנ]), ולפ״ק סוף המקור נקל תמור שָׂוֹא, והנוקר יבקר.

n. m. (abbrev. ex שָׂגַע vel, ut aliis videtur, ex inf. שׂוּעַ), quiritatio, imploratio, supplicatio. LXX. *πλανᾶσθαι.*

וְשׂוּעַ

Jes. 22, 5. ושוע אל־ההר

שַׂוְעָה

ג״כ, נויר הזכרי שָׂגַע, ומונכו מפלהו, ע״ל נקק ונלקק.

n. f. (a m. שָׂגַע), clamor, vociferatio, auxilii ferendi ergo. LXX. *κραυγή, βοή, δέησις, βοήθεια.*

constr.: שַׂוְעַת
1 Sam. 5, 12. ותעל שועת העיר
Jer. 8, 19. שועת בת־עמי

cum suff.: שַׂוְעָתִי
Ps. 40, 2. וישמע שועתי

cum suff.: שַׂוְעָתִי
2 Sam. 22, 7. ושועתי באזניו
Ps. 18, 7. ושועתי לפניו ׀ תבא
Ps. 39, 13. ושועתי ׀ האזינה
Ps. 102, 2. ושועתי אליך תבוא

cum suff.: לְשַׂוְעָתִי
Thr. 3, 56. לרוחתי לשועתי

cum suff.: שַׂוְעָתָם
Ex. 2, 23. ותעל שועתם
Ps. 34, 16. ואזניו אל־שועתם
Ps. 145, 19. ואת־שועתם ישמע

שׂוּעַ

ג״ו, כמו שָׂגַע, כלפר הניכו לנן-קיונ ולנן-נכוק נמפרכ מלין שלהן, לומר קריפה נכרה לפען סָוְעַ, לולם לפעל הרפ״נע עניכו כדיבות, ועיין לפ״ו לפעל הנק.

n. m., sicut שָׂגַע, clamor, sec. alios: opulentia, divitiae. LXX. confuse. S. *οἰμωγή.*

Job. 30, 24. אם־בפידו להן שוע

cum suff.: שׂוְעֵךְ
Job. 36, 19. היערך שועך לא בצר

שׂוּעַ

לומר שָׂגַע, פ״כ ל״ע כ״ף נגוריס, ופתרונו כמו רָגַע נעיל, ומונכו כמו וַשַּׂג נערכי, היות נכוונק ונרוקה, ונהפלה היות תקיף וקוק ועניר וכדיב, וכלפר מן שָׂגַע הכוסף הוֹשִׁיעַ, לומר הרקנה, לו הונלפה למרקנ.

h. e. שָׂגַע, *v. intr.*, sicut רָשַׂע (שִׁפְיפוֹן), שָׂהַם aram., pungere, fodicare, confodere, conquasare, conterere. Sic in Protevangelio, ubi alii vim *inhiandi* s. *appetendi* inesse arbitrantur. LXX. *ἐκτρίβειν, τηρεῖν.*

2 impf. c. s.: תְּשׂוּפֶנּוּ
Gn. 3, 15. ואתה תשופנו עקב

3 imperf.: יְשׂוּפֶנִּי
Job. 9, 17. אשר־בשערה ישופני

3 imperf.: יְשׂוּפְךָ
Gn. 3, 15. הוא ישופך ראש

שׂוּחַ II.

לומר שָׂהַם, ומונכו עטוי וכסוי ונטוף סניכ, ודומה לו ג״כ נָשַׂהַם לעיל, נמוכן וה, ושמה כנר סנכתי ממקורו, ונפתרון וה יונן מקך יוסכי, בלפר פרשו הקלמוניס נשוני הלשון נסנגון הפסוק, לפ נס שנעלמה מהם סנדלת הזכר מלפר לפכיו.

h. e. שָׂהַם, *v. trans.*, sicut צָנַף, נָשַׂהַם, contegere, obvelare, *Ψ.* 139, 11. LXX. *κατεπατεῖν.* S. *ἐπισκεπάζειν.* Incert. *καλύπτειν.*

3 impf. c. s.: יְשׂוּפֵנִי
Ps. 139, 11. אך־חשך ישופני

Digitized by Google

שׁוּק I.

לומר שָׁק, פ״כ ול״ע כ״פ נכנד לל״ק, ונגור תְּשׁוּקָה, ומובנו כתאוות שלְדָשֵׁא, נלוות לקרי דבר ונקשות ודבקות, כמשר שהתאוות וקוק ולקוו ולנוק וקנור, והכה ככר פרשתי מוקו ממק ממק ונסק וקק.

h. e. שָׁק, *v. intr.* proclivem esse, inclinare ad aliquid, adhaerescere, se insinuare, coalescere, cogn. שָׁשַׁק, חָשַׁק, זָק. Neohebr. *Hitpa.* הִשְׁתּוֹקֵק, concupiscere, appetere.

Pi-el: שׁוֹקֵק

3 *perf. fem.:* *שׁוֹקָקָה *p.*

Ps. 107, 9. *כי־השביע נפש שקקה

Jes. 29, 8. *ונפשו שוקקה

2 *impf. c. s. s.:* וַתְּשׁוֹקְקָהּ

Ps. 65, 10. *פקדת הארץ ותשקקה

תְּשׁוֹקָה

ג״כ, ומובנו קשק לדבר וקשלם ותקנה ויוצ [פערלאַנגען, נעגעהרליכקייט], והשקל משקל תְּשׁוּקָה, וקל להבין מהשרש. נראני שַׁוְקִי השם כמו תשוקה, והשעל שֵׁאֵב, וגיע״ מן שוק השעל חִשְׁתּוֹקֵק, ד״מ משם משוקקת לנעלה.

n. f. (ad s. f. תְּשׁוּרָה), inclinatio, cupido, appetitus, arab. *šauq.* LXX. *ἀποστροφή.* A. *συνάφεια.* S. Th. *ὁρμή.*

cum suff.: תְּשׁוּקָתְךָ

Gn. 3, 16. ואל־אישך תשוקתך

cum suff.: תְּשׁוּקָתוֹ

Gn. 4, 7. ואליך תשוקתו

Cant. 7, 11. אני לדודי ועלי תשוקתו

שׁוֹק

ג״כ, והנוני שוקים, ומובנו קלק התקעות של שָׁקַד לקען [אַנקעלן, וועדען], ונקיק לל״ק מן עוני שאר נשרש, ולל״ש מעכין כילה ושקיקה, והנוקר יבקר.

n. f. (dual. שׁוֹקַיִם), crus, sura, sec. nonnullos a crassitie, vel tanquam gressus cursusve instrumentum. LXX. *βραχίων* (samarit. שָׁחָק), *κνήμη, κωλέα* (*κωλαία*), *σκέλος.* S. *κνήμη, κνημίς.*

Ex. 29, 22. ואת שוק הימין

Ex. 29, 27. ואת שוק התרומה

Lev. 7, 32. ואת שוק הימין

Lev. 7, 33. לו תהיה שוק הימין

Lev. 7, 34. 10. 14. ואת שוק התרומה

Lev. 8, 25. 9, 21. ואת שוק הימין

Lev. 8, 26. ועל שוק הימין

Lev. 10, 15. שוק התרומה

Num. 6, 20. ועל שוק התרומה

Jud. 15, 8. ויך אותם שוק על־ירך

Jes. 47, 2. גלי־שוק

הַשּׁוֹק

1 Sam. 9, 24. וירם הטבח את־השוק

וְהַשּׁוֹק

Num. 18, 18. וכשוק הימין לך יהיה

du.: שׁוֹקַיִם

Prv. 26, 7. דליו שקים מפסח

du.: הַשּׁוֹקַיִם

Dt. 28, 35. על־הברכים ועל־השקים

du. constr.: בְּשׁוֹקֵי

Ps. 147, 10. לא בשוקי האיש ירצה

du. cum suff.: שׁוֹקָיו

Cant. 5, 15. שוקיו עמודי שש

שׁוּק II.

לומר שָׁק, ומובנו כמו התקנות של שָׁקַה לקען, לומר יכילה וכוילם נכיעה ושיפה ופליגה [שטרעמען, ליכטען],

ודומה לו ג״כ שָׁחָה לעיל נמוכן. ומזה מנוסף חַשִׁיק, לומר שעיפה ופריצה ושפיעה, ל״ש הַשִׁיקוּ הַיְרִיעוֹת, וכן נדומה לו הכנך המכוונע שׁוֹקָק נמוכן פריצה, ונהשקלה על השעפה.

ומעל הום הכנור שָׁקֵת.

h. e. שָׁק, *v. intr.*, sicut שָׁקַד, שָׁחַד, fluere, manare, fluctuare. *Hi.* redundare, superfluere, diffluere, de copia effuse affluente. *Pil.* שׁוֹקֵק, facere, ut redundet, uberrimam copiam impertire. LXX. *Hi.* *ὑπερχύειν, ὑπερεκχύειν*; *Pil.* *μεθύειν* (S. *ποτίζειν*).

Po-el: שׁוֹקֵק

3 *impf. c. s. s.:* וַתְּשׁוֹקֵקָהּ

Pt. 65, 10. פקדת הארץ ותשקקה

3 *perf. pl.:* הֵשִׁיק

3 *perf. pl.:* הֵשִׁיקוּ

Joel 4, 13. השיקו היקבים

3 *perf. pl.:* וְהֵשִׁיקוּ

Joel 2, 24. והשיקו היקבים

שִׁקֻּת

ג״כ, וגם שֵׁקֶת, לכן נסמך הכנוי שִׁקֻּתוֹת, ונגור מן שָׁק, כמו שֶׁקֶת מן שָׁק, נֶפֶת מן נָפַק. פתרונו להע להשקות הבהמה, או כלי לשר יולו בו המים, וזהו להע [ערלאַנקיננע].

s. שִׁקֻּת, *n. f.* (a v. שָׁק, sicut שָׁקֶת a v. שָׁקַק, נָפֶת a v. נָפַק; pl. c. שִׁקֻּתוֹת), canalis, aquarium (Tränkrinne), ad pecora potanda. LXX. *ποτιστήριον.*

הַשִּׁקֻּת

Gn. 24, 20. ותער כדה אל־השקת

pl. constr.: בְּשִׁקֻּתוֹת

Gn. 30, 38. בשקתות המים

שׁוּק

ג״ו, והכנוי שְׁוָקִים, ומובנו ריקוד [שטרַסַסע], ומשקל הכנוי כמו דְּיָדִים מן הוד, ויסול השם כעלם מעכי, כי לעת הקומכים, סולו שוק מעכין מכוונה, לפ מעקוור לי.

n. m. (pl. דְּיָדִים, שְׁוָקִים, sicut a שׁוֹר a שְׁוָרִים, הוד), platea, vicus, forum, sec. nonnullos a v. שָׁק, currere, utpote per quod itur et curritur, vel quo homines undique *confluunt.* LXX. *ἀγορά, γωνία.*

בַּשּׁוּק

Prv. 7, 8. עבר בשוק אצל פנה

Eccl. 12, 4. וסגרו דלתים בשוק

Eccl. 12, 5. וסבבו בשוק חסופדים

pl.: בַּשְׁוָקִים

Cant. 3, 2. בשוקים וברחבות

שִׁיר

לומר שָׁר, ומובנו ושיכה וכניכה והרמת קול [ויבנגן, עֻנְטערן], וכנר הוכתני שרשו לעיל תקת ושק, וכן הנְּנְתִי כנר השוי נשתי מעכו. ונגור קנור הכוסף שִׁיר תמור הַיְשֵׁר, לומר ושיכה [זַנְ־נירען]. סכנד שׁוֹרֵר הלול ונגוק, וגיע״ם הכוסף הפעולי.

h. e. שָׁר, *v. intr.*, sonare, canere, cogn. זָמַר q. v. *Hi.* abbrev. שִׁיר (= הַשִּׁיר), cantare, incantare. *Pil.* cantitare, cantu laudare; prt. מְשֹׁרֵר, cantor, poëta. *Ho.* pass. LXX. *ᾄδειν, ὑμνεῖν, ψαλτῳδεῖν*; prt. שָׁר, *ᾀδών, ᾠδός*; f. *ᾄδουσα*; מְשֹׁרֶרֶת, *ᾠδών, ᾠδός, ψαλτῳδός*, f. *ᾄδουσα.*

3 *perf.:* שָׁר

Ps. 7, 1. אשר־שר לי׳

part. masc.: וְשָׁר

Prv. 25, 20. ושר בשירים על לב־רע

part. pl.: שָׁרִים

2 Sam. 19, 36. בקול שרים ושרות

Ps. 68, 26. שרים אחר נגנים

Eccl. 2, 8. עשיתי לי שרים ושרות

Ez. 40, 44. לשכות שרים

part. m. pl.: וְשָׁרִים

Ps. 87, 7. ושרים כחללים

part. m. pl.: הַשָּׁרִים

2 Chr. 35, 25. כל־השרים והשרות

part. m. pl.: לַשָּׁרִים

2 Chr. 9, 11. וכנרות ונבלים לשרים

part. f. pl.: וְשָׁרוֹת

2 Sam. 19, 36. בקול שרים ושרות

Eccl. 2, 8. עשיתי לי שרים ושרות

part. f. pl.: וְהַשָּׁרוֹת

2 Chr. 35, 25. השרים והשרות

3 *impf. fem.:* וַתָּשַׁר

Jud. 5, 1. ותשר דבורה וברק

Po-el: שׁוֹרֵר

part. masc.: מְשׁוֹרֵר *sg.*

2 Chr. 29, 28. והשיר משורר

part. masc.: הַמְשׁוֹרֵר *sg.*

1 Chr. 6, 18. הימן המשורר

part. m. pl.: מְשֹׁרְרִים

2 Chr. 20, 21. ויעמד משררים לי׳

Esr. 2, 65. ולהם משררים ומשררות

Neh. 7, 67. משררים ומשררות

prt. m. pl.: הַמְשֹׁרְרִים

1 Chr. 9, 33. ואלה המשררים

1 Chr. 15, 16. המשררים בכלי־שיר

1 Chr. 15, 27. חמשא המשררים

2 Chr. 5, 12. והלוים המשררים

Esr. 2, 41. המשררים בני אסף

Esr. 10, 24. ומן־המשררים

Neh. 7, 44. המשררים בני אסף

Neh. 11, 22. המשררים לנגד מלאכת

Neh. 11, 23. ואמנה על־המשררים

Neh. 12, 28. ויאספו בני המשררים

Neh. 12, 29. בנו להם המשררים

Neh. 12, 42. וישמיעו המשררים

Neh. 12, 46. ראש המשררים ושיר

Neh. 12, 47. המשררים השערים

Neh. 13, 10. והמשררים עשי

prt. m. pl.: וְהַמְשֹׁרְרִים

1 Chr. 15, 19. והמשררים הימן אסף

1 Chr. 15, 27. וחמשררים וכנניה השר

2 Chr. 23, 13. והמשוררים בכלי השיר

2 Chr. 35, 15. וחמשררים בני־אסף

Esr. 2, 70. והמשררים והשוערים

Esr. 7, 7. והמשררים והשערים

Esr. 7, 73. והשוערים והמשררים

Esr. 10, 40. והשוערים והמשררים

Neh. 7, 1. השוערים והמשררים

Neh. 12, 45. והמשררים והשערים

Neh. 13, 5. והמשררים והשוערים

prt. m. pl.: וְלַמְשֹׁרְרִים

2 Chr. 5, 13. למחצצרים ולמשוררים

part. f. pl.: וּמְשֹׁרְרוֹת

Esr. 2, 65. משררים ומשררות

Neh. 7, 67. משררים ומשררות

3 *imperf.:* יְשׁוֹרֵר

Zeph. 2, 14. ישורר בחלון

Hif-il: הַשִּׁיר = שִׁיר

inf. constr.: לַשִּׁיר

1 Sam. 18, 6. לשיר והמחלות

impt. pl.: שִׁירוּ

Ex. 15, 21. שירו לי׳ כי־גאה

1 Chr. 16, 9. שירו לו זמרו־לו

1 Chr. 16, 23. שירו לי׳ כל־הארץ

Ps. 33, 3. שירו־לו שיר חדש

Ps. 68, 5. 33. שירו לאלהים

Ps. 96, 1. שירו לי׳ שיר חדש

Ps. 96, 1. שירו לי׳ כל־הארץ

Ps. 96, 2. שירו לי׳ ברכו שמו

Ps. 98, 1. שירו לי׳ שיר חדש

Ps. 105, 2. שירו־לו זמרו־לו

Ps. 137, 3. שירו לנו משיר ציון

Ps. 149, 1. שירו לי׳ שיר חדש

Jes. 42, 10. שירו לי׳ שיר חדש

Jer. 20, 13. שירו לי׳ הללו את־י׳

1 *imperf.:* אָשִׁיר

Ps. 59, 17. ואני אשיר עזך

1 *imperf.:* אָשִׁירָה

Ex. 15, 1. אשירה לי׳ כי־גאה גאה

Jud. 5, 3. אנכי לי׳ אנכי אשירה

Ps. 13, 6. אשירה לי׳ כי גמל עלי

Ps. 27, 6. אשירה ואזמרה לי׳

Ps. 57, 8. אשירה ואזמרה

Ps. 89, 2. חסדי י׳ עולם אשירה

Ps. 101, 1. חסד־ומשפט אשירה

Ps. 104, 33. אשירה לי׳ בחיי אשירה ואזמרה אלהי כבודי

Ps. 108, 2.

Ps. 144, 9. שיר חדש אשירה לך

Jes. 5, 1. אשירה נא לידידי

3 *imperf.:* יָשִׁיר

Ex. 15, 1. אז ישיר־משה

Num. 21, 17. אז ישיר ישראל

1 *imperf. pl.:* נָשִׁיר

Ps. 137, 4. איך נשיר את־שיר־י׳

1 *impf. pl.:* נָשִׁירָה

Ps. 21, 14. נשירה ונזמרה גבורתך

3 *impf. pl.:* יָשִׁירוּ

Ps. 65, 14. יתרועעו אף־ישירו

Ps. 106, 12. וישירו תהלתו

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׁירוּ

Ps. 138, 5. וישירו בדרכי י׳

Hof-al: הָשַׁר

3 *imperf.:* יוּשַׁר

Jes. 26, 1. ושר השיר הזה

שִׁיר

ג״ו, וסכנוי שִׁירִים, ומובנו ושר וכן [נעזונגן], וכלי שיר כמו כלי ושר וכן, לומר כלי נגון, והשלוחיו ע׳ נמלכם מלין.

n. m. (pl. שִׁירִים), cantio, cantus; cantilena, significatione latissima de carminibus tum profanis tum sacris, cum tristibus tum laetis, praecipue laudatoriis. LXX. *ᾄσμα, ᾠδή, ὕμνος, ψαλμός*; *ψαλτῳδός, ᾄδων*; *θέλημα, φάτνωμα*; pl. *μουσικός*; שִׁיר עֲגָבִים, *φωνὴ ψαλτηρίου*; שִׁירִים, *ᾄσμα ᾀσμάτων.*

Jud. 5, 12. עורי עורי דברי־שיר

1 Chr. 6, 16. על־ידי־שיר

1 Chr. 16, 42. וכלי שיר האלהים

1 Chr. 25, 7. מלמדי־שיר לי׳

2 Chr. 7, 6. והלוים בכלי־שיר

2 Chr. 29, 27. החל שיר־י׳

2 Chr. 34, 12. כל־מבין בכלי־שיר

Neh. 12, 36. בכלי־שיר דויד

Ps. 30, 1. שיר־חנכת הבית

Ps. 33, 3. שירו־לו שיר חדש

Ps. 40, 4. ויתן בפי שיר חדש

Ps. 45, 1. שיר ידידת

Ps. 46, 1. על־עלמות שיר

Ps. 48, 1. שיר מזמור לבני־קרח

Ps. 65, 1. מזמור לדוד שיר

Ps. 66, 1. למנצח שיר מזמור

Ps, 67, 1. 68, 1. מזמור שיר

Ps. 75, 1. 76, 1. מזמור לאסף שיר

Ps. 83, 1. שיר מזמור לאסף

Ps. 87, 1. לבני־קרח מזמור שיר

Ps. 88, 1. שיר מזמור לבני־קרח

Ps. 92, 1. שיר ליום השבת

Digitized by Google

שׁיר לי״י שיר חדש Ps. 96, 1.
98, 1. 149, 1.
שיר מזמור לדוד Ps. 108, 1.
שיר המעלות Ps. 120, 1. 122, 1.
123, 1. 124, 1. 125, 1. 126, 1.
127, 1. 128, 1. 129, 1. 130, 1.
131, 1. 132, 1. 133, 1. 134, 1.
שיר למעלות Ps. 121, 1.
דברי־שיר Ps. 137, 3.
אדך נשיר את־שיר־י״י Ps. 137, 4.
שיר חדש אשירה לך Ps. 144, 9.
מאיש שמע שיר כסילים Eccl. 7, 5.
שיר השירים אשר
לשלמה Cant. 1, 1.
הרבי־שיר למען תזכרי Jes. 23, 16.
שירו לי״י שיר חדש Jes. 42, 10.
חשבו להם כלי־שיר Am. 6, 5.
דַּשִּׁיר
ובכלי השיר ובהלל לי״י 2 Chr. 5, 13.
וישחו כל־בנות השיר Eccl. 12, 4.
ישר השיר־הזה Jes. 26, 1.
השיר יהיה לכם Jes. 30, 29.
וְדַשִּׁיר
והשיר משורר 2 Chr. 29, 28.
בְּשִׁיר
שם־אלהים בשיר Ps. 69, 31.
בַּשִּׁיר
משכן אהל מועד בשיר 1 Chr. 6, 17.
בשיר בית י״י 1 Chr. 25, 6.
בשיר לא ישתו־יין Jes. 24, 9.
וּבְשִׁיר
בשמחה ובשיר 2 Chr. 23, 18.
ובתודות ובשיר Neh. 12, 27.
כְּשִׁיר
כשיר עגבים Ez. 33, 32.
מַשִּׁיר
שירו לנו משיר ציון Ps. 137, 3.
cum suff.: וּמַשִּׁירֵי
ומשירי אהודנו Ps. 28, 7.
cum suff.: שִׁירוֹ
ויהי שירו חמשה ואלף 1 Reg. 5, 12.
cum suff.: שִׁירָה
ובלילה שירה עמי Ps. 42, 9.
pl.: דַּשִּׁירִים
שיר השירים Cant. 1, 1.
pl.: בַּשִּׁרִים
ושר בשירים על לב־רע Prv. 25, 20.
pl.: וּבְשִׁרִים
בשמחה ובשירים Gn. 31, 27.
pl.: וּבְשִׁירִים
ובשירים ובכנרות 1 Chr. 13, 8.
pl. c. suff: שִׁרֵיהֶן
המון שיריך Ez. 26, 13.
pl. c. suff.: שִׁרַיִךְ
הסר מעלי המון שיריך Am. 5, 23.
pl. c. suff.: שִׁירֵיכֶם
וכל־שיריכם לקינה Am. 8, 10.
שִׁירָה

ש״כ, ומוכנו כמו ש״י, לומר ושר, נכל לופני ושר לשר נשעל, מן מושר משלי או מושר סגיוכי. נס״ע מן ש״ר סשוקרי שִׁירֵיהֶן יהוע, ומשם שׁוּר נשריעי לפיעור, נכלך גם נס״ע, ל״ש נשיר לשק קלם גס־שור גס־כון ושלקרי־ו לפני שור, וכמן הוש.

n. f., canticum, carmen, vi latissima, sicut שִׁיר (שׁוּר in n. pr. אֲבִי־שׁוּר, pater cantus, neoh. parens poëseos), unde neoh. שִׁירִיָּה, poëticus. LXX. ᾠδή, ᾆσμα, νόμος.

דַּשִּׁירָה
את־השירה הזאת לי״י Ex 15, 1.
את־השירה הזאת Num. 21, 17.
את־השירה הזאת Dt. 31, 19.

למען תהיה־לי השירה Dt. 31, 19.
וענתה השירה הזאת Dt. 31, 21.
השירה הזאת ביום תהרוא Dt. 31, 22.
דברי השירה הזאת Dt. 31, 30.
דברי השירה הזאת Dt. 32, 44.
דברי השירה הזאת 2 Sam. 22, 1.
דברי השירה הזאת Ps. 18, 1.
constr.: שִׁירַת
לידידי שירת דודי Jes. 5, 1.
constr.: כְּשִׁירַת
כשירת הזונה Jes. 23, 15.
pl.: שִׁירוֹת
והילילו שירות היכל Am. 8, 3.

II. שׁוּר

לומר שׁר, והעתיק יָשׁוּר, ומוכנו כמו הֵר לעיל. התכוללות ומכוונם סקף ותיכה סלוך וסקיכה [קומפעלוי־פֿענפֿען], וכן שׁאר נעניני, שׁר נקמי, לכן נקשור עם לעז הזערות מכוונם וסליכה על ש״ת, ומוכן של ושׁוּרי לשלך נשון, סכוון ותלכי לשלך סוכה נשון ונשרקפה. והנשון סעדים עָיוּעי פרש עכן ותשרי כשמי מן תשורם, לומר סקרבת לפניו מנקם, וכן פרשו שׁמן־נשׁק, ויקקי פרשו מן שור סנל, לומר רשים, וסכוון סנשק תשורת לקנלת פניס, שׁוכם סכוון כפתיון דוד קמי, שהוא כפרוש. לוכם מה שעמר סקמי שכמו כן תשורי מרשׁ לשכם, יפור על פניס, סכה הוא נתין סכרעה. נשפתי מערב כשרש כשון [s. s.ri l. de-serere].

h. e. שׁר, *v. tr.* (impf. יָשׁוּר), sicut הֵר, aram. שׁר, arab. *sûra*, circumcursare, circuire, seq. לְ ejus, ad quem quis accurrit, בְּ rei, quam offert (Jes. 57, 9., ubi *Fajumi* et *Abulwalid* v. שׁר quasi denom. a תְּשׁוּרָה vim *dona ferendi* habere arbitrantur). Recte *Qimchi*, quamquam Cant. 4, 8. Job. 33, 27. male huc refert. LXX. confuse.

2 *impf. f.*: וַתָּשָׁרִי
וותשרי למלך בשמן Jes. 57, 9.
שָׁרָה

ש״כ, נויר שׁר, ע״מ קמח מן סם, ומוכנו לשעת דוד קמי שִׁירָה ולקמי [קף־ריזוויצע], ומכון זס סכוני שָׁרוֹת כיקוקלע, לכיות תרגיס שרוקין מערכן, סכון סלכיות סמולכות נסקוכס, כשיכות ולקוקי, כי גס סולכי ס נקלקו ש״יות, לפי שמולכות סמיכות נכוס יקר. ודעת יקקי שסוף לשון שכון ושיור, לומר סלכיות סיו לשלכס ושיור ולככן ככוסס שסכילו סקורס, וכן לשת מקמי, מלשון קכיס, סכס כל זס נתין סכרעה ועשׂ.

n. f. (a v. שׁר, *sâra*, sicut שְׁיָרָה neohebr, peregrinatorum congregata manus (Karawane), etiam de navibus mercatoriis unà vehentibus (Handelsflotte), Ez. 27, 25. (*naves Tartessiae classes tuae sunt, merces tuas ferentes*). LXX. ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου.

pl. c. s.: שָׁרוֹתַיִךְ
שרותיך מערבך Ez. 27, 25.
תְּשׁוּרָה

ש״כ, ע״מ יוע מן שור, והעתק מנקם וי׳ כנוכס ולוכון [נעשענק, נשענע], ונקרקה כן ע״ם סהולכה לפלוני, לפי שעולין קלם לוקו להמקבל, וכי לרוקם כדומה לו, וכן פרשו הקמי. וזה יותר מסקנר מנקור סינקי׳, שעתר מלת תשורם מן שור, נלשון רקים וסכעס, לומר דולון של סקנלת פניס. נס״ע תתשׁיר שמי מוס, נמוכן כתיכת תשורם, ע״מ סתקיל מן תקלס.

n. f., munus, donum, a v. שׁר, vi *afferendi s. offerendi* (syn. אַרִיחָה. מְנָחָה). Neoh. inde v. denom. תְּחַשֵּׁיר, munus offerre, sicut תְּחִלָּה a n. תְּחִלָּה. LXX. πλεῖον.

וּתְשׁוּרָה
ותשורה אין להביא 1 Sam. 9, 7.

III. שׁוּר

לומר שׁר [ויש לו נ״כ סכנד שׁרר, כי לשון שרכי תלים כ״ו י״ח, סוף סוף תשר נ״כ י״נ וקנע שיכי נשורי], וסעתיל יָשׁוּר. התכוכו סנעם וקיום ושקיפס ועין [שוין, סיכ־], מן מעין נדבר לשום השגקתו עליו, או מהנעם ועין לשכוב, או מהשקפה מתקום נגוס לתקום נשון, וכן נשתר לופכי סהנעה. סכנד שׁרר מהנעם ועין לשכוב, לכן שׁרר [תשור מְשׁרר, כי סוף סכיכוכי] כמו שׁוכב נכללי. ולשר לשקור שרצו, דע קוכת נעיס שנעל חוד לשון כ״ל נ״כ מוס, סנעם סניב לרגל לשן או לשקור דבר, והרלים לרכו נגמרת, שמוכנו רקים נעיכים וסנעה, לכן הקלה והעדה [וולקנען], ד״מ נדבור כיס ולא כיס תיכ ולא תיכ, וכן נתרגם חַיָּה תשור משניף וכוקה נהנעה, ונגמרת שגור עוד תשורו שׁר, וסכנד של סַיָּר, וסשווי נשתי שרצו עי׳ נלוס״ג.

h. e. שׁר *v. tr.* (impf. יְשׁוּר), intueri, spectare, adspicere, vi tum providendi s. inspiciendi (*ἐπισκέπτειν, ἐπισκοπεῖν*) tum insidiandi et hostili animo observandi, unde שׁוּר, insidiator, plerumque *piël.* שֵׁרַר (= מְשׁוֹרֵר). Cognatum est v. תָּרַר, gem. סָרַר, vi circumspectandi, investigandi s. perscrutandi, speculandi et vigilandi (veluti in dictione אֵינָם וְלֹא־יָשִׁיר וְלֹא־יָרִיר אֵינָם יָרִיד, dormiendo et non dormiendo, vigilando et non vigilando, h. e. somnolente, somniculose). *Pi.* targ. תַּיֵּר (gem. סַיֵּר), unde תַּיָּר, speculator, observator. LXX. ὄπτεσθαι, ὁρατὴν εἶναι, περιβλέπειν; προνοεῖν, προς-, καταμανθάνειν.

inept. sg.: וְשׁוּר
ושור שחקים גבהו ממך Job. 35, 5.
1 *imperf.*: אֲשׁוּרֶנּוּ
כנמר על־דרך אשור Hos. 13, 7.
1 *impf. c. s.*: אֲשׁוּרֶנְּךָ
ומגבעות אשורנו Num. 23, 9.
אשורנו ולא קרוב Num. 24, 17.
1 *impf. c. s.*: וַאֲשׁוּרֶנְּךָ
אני עניתי ואשורנו Hos. 14, 9.
2 *impf. c. s.*: תָּשׁוּרֶנּוּ
כי־תאמר לא תשורנו Job. 35, 14.
2 *imperf. f.*: תָּשׁוּרִי
תשורי מראש אמנה Cant. 4, 8.
3 *imperf.*: יָשֹׁר *v.* שָׁרַר
*ישר על־אנשים Job. 33, 27.
3 *imperf.*: יְשׁוּר
ישור כשך יקושים Jer. 5, 26.
3 *impf. c. s.*: יְשׁוּרֶנְּךָ
ויסתר פנים ומי ישורנו Job. 34, 29.
3 *impf. c. s.*: יְשׁוּרֶנָּהּ
ותקותי מי ישורנה Job. 17, 15.
ובשתים לא ישורנה Job. 33, 14.
ושדי לא ישורנה Job. 35, 13.

3 *impf. f. c. s.*: תְּשׁוּרֵנִי
לא־תשורני עין ראי Job. 7, 8.
לאמר לא־תשורני עין Job. 24, 15.
3 *impf. f. c. s.*: תְּשׁוּרֶנְּנוּ
ולא־עוד תשורנו מקומו Job. 20, 9.
Po-el: שׁוֹרֵר
3 *impf. f. pl.*: שׁוֹרַרְנָה
Job. 36, 24. אשר שוררו אנשים
part. pl. c. s.: שׁוֹרְרֵי
למען שוררי Ps. 5, 9.
למען שוררי Ps. 27, 11.
שאפו שוררי Ps. 56, 3.
part. pl. c. s.: בְּשׁוֹרְרֵי *p.*
Ps. 59, 11. אלהים יראני בשוררי
part. pl. c. s.: לְשׁוֹרְרֵי *p.*
Ps. 54, 7. ישוב הרע לשוררי
שׁוּר

ש״כ, ע״מ עָצוּם, ומוכנו קושם וקושר [לויעצער], וקל להכין מסנרת.

n. m. (ad s. f. עָצוּם), scrutator, insidiator. LXX. ἐχθρός.

pl. c. suff.: בְּשׁוּרֵי *p.*
Ps. 92, 12. ותבט עיני בשורי

IV. שׁוּר

לומר שׁר, ס״ג ול״ע כ״ף נגור, ומתרוכו כתמנות של יְשַׁר, אֲשַׁר, דֶּשֶׁר, סיוס מוקס ומוזקף [קויפרעכט, נעריכטעט, נערצֶלט ויין], לכן מוקיפת והקמת לנר עד ס״יס וקוף ומתוקן וזוס, ל״מ מקומס, קס לף שכקמר, שהפעל סָתַר לעיל נעו ועתיקו, ומתוכות הקמה ע״ג נלוס״ג.

v. intr. inus., erectum, rectum, exstructum, constitutum esse, cogn. יָשַׁר, אָשַׁר, דָּשַׁר, דֶּשֶׁר, nisi forte cogn. est סָתַר, vi circumdandi s. cingendi.

שׁוּר

ש״כ, והכנוי שׁוּרוֹת, ומתכוכו קומס [מויער], וכנלך לף נדבור ס״יכי, ולפני לפנו שהיקיל נהפעוק ער קרו זור נתין סכרעה.

n. m. (pl. שׁוּרוֹת), murus, vel ab erigendo vel a cingendo. LXX. προμαχών.

Gn. 49, 22. בנות צעדה עלי־שור
2 Sam. 22, 30. באלהי אדלג־שור
Ps. 18, 30. ובאלהי אדלג שור
pl. c. suff.: *שׁוּרֹתָם
Job. 24, 11. *בין שורתם יצהירו
שׁוּר

ש״כ, והכנוי שָׁרוֹת, ומוכנו קומס, כמו שׁוּר, ל״מ עלו נשרוקים, וכן פרשו הקדמוכים.

n. m. (pl. שָׁרוֹת), sicut שׁוּר, murus, propugnaculum; pl. moenia. LXX. προμαχών.

pl. c. suff.: בְּשָׁרוֹתֶיהָ
Jer. 5, 10. עלו בשרותיה
שׁוּר

נלקמי כמו נענני, נמוכן קומס, והכנוי שׁוּרֶיהָ, והילועס שׁוּרֶיהָ, וקומס קענס לו קיל נקלקס בַּר שׁוּרָא נגמרת [סַּלְעֵי־מויער].

n. m. aram. (pl. שׁוּרַיָּא, def. שׁוּרַיָּא), murus, moenia; gemar. בַּר־שׁוּרָא, antemurale, propugnaculum. LXX. τεῖχος.

def. pl.: וְשׁוּרַיָּא
Esr. 4, 12. ושורי אשכללו
Esr. 4, 13. ושוריא ישתכללון
def. pl.: וְשׁוּרַיָּיא
Esr. 4, 16. ושוריה ישתכללון

Digitized by Google

שׁוּר

ע״ו, והרבוי כמצ״ב שְׁוָרִים נסרלות סוף. ופתכונו נקב וכרי וכו פר [שעיצר], ולפעמים לן היקיד והלייי מן נקר, שהוא הקנוני״, כלומר שם הלייי לא נלן, ורק יקר ומקבולד ג״כ לל״ק לניון פרה, ל״מ נפסוק שורו ענר [לעיל כ״ל י״], לוולם נכוכם שם דעת יל״ק, שענר שם יוצא, ושור הוא וכך, ופעם ג״כ כמו עגל [קוטת כתניס כ״נ כ״ו] ופעמו כלומר הטעים לנן-עוכך לו וכך תיין, לו על שם סופו. נערכי תַּיָּר ונקרמי תוֹרָא מצלמו, וכן כמצ״ל נשמי מערב [böhm. *tur*, dän. *tyr*, *tiar*, isl. *tyr*, goth. *stiur-s*, ahs. *stior*] ולפעמים נשמי מערב נתוקפס שרוק נתקלטו [angels. *styre*, *steor*, נלוה״ש]. הפעל שׁוַר נקרמי עכיכו קפילס כשור, וסוף שמיי. כת״ע שׁוֹר חַבָּר ידוע [לויערלַסַם], כמו תַּרְנְגֹל חַבָּר [כי המלה סגרמנית לויער ליוכו כמו כך].

n. m. vel *epic.* (pl. שְׁוָרִים), taurus, bos, plerumque *n. unitatis* collectivi בָּקָר (sicut שֶׂה collectivi צֹאן), vel de vitulo (*Torat Kohanim* 22, 27.), nunquam vero diserte de vacca (nam Job. 21, 10. עִבֶּר non vi *concipiendi*, sed *impraegnandi* dicitur), aram. תּוֹר (uti in linguis occidentalibus, quarum aliquot sibilum praefigunt, vide supra), arab. *thaur-on*, spec. aram. תְּוֹר, חַגְבָּר, urus (Auerochs), sicut תַּרְנְגוֹל חַגְבָּר, gallus sylvestris (Auerhahn), et denom. שָׁיַר, salire instar tauri (löken). LXX. βοῦς, ταῦρος, μόσχος; פַּר שׁוֹר, μόσχος νέος; פַּר שׁוֹר, μόσχος σιτευτός; pl. ἄρχοντες.

Gn. 32, 6.	ויהי־לי שור וחמור
Gn. 49, 6.	וברצנם עקרו שור
Ex. 21, 28.	וכי־יגח שור את־איש
Ex. 21, 29.	ואם שור נגח
Ex. 21, 33.	ונפל־שמה שור או חמור
Ex. 21, 35.	וכי־יגף שור־איש
Ex. 21, 35.	את־שור רעהו
Ex. 21, 36.	כי שור נגח הוא
Ex. 21, 36.	ישלם שור תחת השור
Ex. 21, 37.	כי־יגנב איש שור או־שה
Ex. 22, 8.	על־שור על־חמור
Ex. 22, 9.	אר־שור אר־שה
Ex. 23, 4.	כי תפגע שור איבך
Ex. 34, 19.	פטר שור ושה
Lev. 7, 23.	שור וכשב ועז
Lev. 17, 3. 22, 27.	שור או־כשב או־עז
Lev. 27, 26.	אם־שור אם־שה
Num. 18, 17.	אך בכור־שור
Dt. 14, 4.	שור שה כשבים
Dt. 17, 1.	שור ושה אשר יהיה
Dt. 18, 3.	אם־שור אם־שה
Dt. 22, 1.	לא־תראה את־שור אחיך
Dt. 25, 4.	לא־תחסם שור בדישו
Jos. 6, 21.	ועד שור ושה וחמור
1 Sam. 12, 3.	את־שור מי לקחתי
2 Sam. 6, 13.	ויזבח שור ומריא
1 Reg. 1, 19. 25.	ויזבח שור ומריא
Neh. 5, 18.	שור אחד צאן שש
Job. 6, 5.	יגעה־שור על־בליליו
Job. 24, 3.	יחבלו שור אלמנה
Ps. 106, 20.	בתבנית שור אכל עשב
Prv. 14, 4.	ורב־תבואות בכח שור
Jes. 1, 3.	ידע שור קנהו
Jes. 7, 25.	למשלח שור
Ez. 1, 10.	ופני־שור מהשמאול
	וְשׁוֹר
Lev. 9, 4.	ושור ואיל לשלמים
Lev. 22, 23.	ושור ושה שרוע וקלוט
Lev. 22, 28.	ושור או־שה אתו
Num. 7, 3.	הנשיאים ושור לאחד
1 Sam. 22, 19.	ושור וחמור ושה
	וְשׁוֹר
Jud. 6, 4.	ושה ושור וחמור
	הַשּׁוֹר
Ex. 21, 28.	סקול יסקל השור
Ex. 21, 28.	ובעל השור נקי
Ex. 21, 29.	השור יסקל
Ex. 21, 32.	אם־עבד יגח השור
Ex. 21, 35.	ומכרו את־השור החי
Ex. 21, 36.	ישלם שור תחת השור
Ex. 21, 37.	ישלם תחת השור
Lev. 9, 18.	וישחט את־השור
Lev. 9, 19.	ואת־החלבים מן השור
Num. 22, 4.	כלחך השור
Jud. 6, 25.	קח את־פר־השור
Jes. 32, 20.	משלחי רגל־השור
Jes. 66, 3.	שוחט השור מכה־איש
	וְהַשּׁוֹר
Ex. 21, 32.	והשור יסקל
	בְּשׁוֹר
Dt. 22, 10.	לא־תחרש בשור
	כְּשׁוֹר
Prv. 7, 22.	כשור אל־טבח יבא
	לַשּׁוֹר
Num. 15, 11.	ככה יעשה כשור האחד
	מִשּׁוֹר
Ex. 22, 3.	משור עד־חמור
Lev. 4, 10.	משור זבח השלמים
1 Sam. 15, 3.	משור ועד־שה
Ps. 69, 32.	ותיטב לי׳ משור פר
Prv. 15, 17.	משור אבוס ושנאה־בו
cum suff.:	שׁוֹרֵךְ
Ex. 23, 12.	למען ינוח שורך וחמרך
Dt. 28, 31.	שורך טבוח לעיניך
cum suff.:	שׁוֹרֶךָ *p.*
Dt. 15, 19.	לא תעבד בבכר שורך
cum suff.:	וְשׁוֹרֶךָ
Dt. 5, 14.	ושורך וחמרך
cum suff.:	לְשׁוֹרֶךָ
Ex. 22, 29.	תעשה לשרך לצאנך
cum suff.:	שׁוֹרוֹ
Dt. 5, 18.	ואמתו שורו וחמרו
Dt. 22, 4.	או שורו נפלים בדרך
Dt. 33, 17.	בכור שורו הדר לו
Jos. 7, 24.	ואת־שורו ואת־חמרו
1 S. 14, 34.	איש שורו ואיש שיהו
1 Sam. 14, 34.	איש שורו בידו
Job. 21, 10.	שורו עבר ולא יגעל
cum suff.:	וְשׁוֹרוֹ
Ex. 20, 17.	ושורו וחמרו
pl.:	שְׁוָרִים
Hos. 12, 12.	בגלגל שורים זבחו
	תּוֹר

נלקרמי, לן המקוק מן שור מענכי, נלי ספרם המכוון.

n. m. aram., taurus, bos. LXX. βοῦς; בְּנֵי תוֹרִין, υἱοὶ βοῶν.

pl.:	תּוֹרִין
Esr. 6, 9.	ובני תורין ודכרין
Esr. 6, 17.	תורין מאה
Esr. 7, 17.	תורין דכרין אמרין
pl.:	כְּתוֹרִין
Dan. 4, 22.	ועשבא כתורין
Dan. 4, 29.	עשבא כתורין לך יטעטון
Dan. 4, 30.	ועשבא כתורין יאכל
Dan. 5, 21.	עשבא כתורין יטעמונה

שׁוּר I.

פעל יקל ומקבולד נהופע [ע׳ י״כ], ועשו לנעת המפרשים כמו סוּר נסתר, כלומר כתב יקק׳ וקמק׳, כי הוא מן מסרת כתנין ע״ן וקרין סרך, וכן קרנו המתרגם סַנֵּק. *v. intr.* (= סוּר, uti jam *Masora* notat), recedere, Targ. סַנֵּק. LXX. inepte: *σάρξ μου* (בְּשָׂרִי).

inf. c. suff.:	בְּשׁוּרִי
Hos. 9, 12.	אוי להם בשורי מהם

שׁוּר II.

לומר שׁר, והנעתיל ממנו יַשֵּׁר נמנרה, וק״כ הוא מפעל נכוב, ולא כלומר קצב נתון הלשון קמק׳, שהוא תמוד יַשֵּׁר כעין דנוסף, נפלם ו׳נ]. פתרונו נריכה וכסור [וְנָענן], וכלקרמי דָּסַר [כנון מקנב מוצ ועמיי] מצלמו, ונערכי נָשַׁר, נָשַׁר, אַשַּׁר הפעל הוס, לומר נכולם לן שר הנרע, וכנרע כמכוון ג״כ נשמי מערב [l. *serr-o*], וכי תנכיל מולמו תכיר שנרע גַּר לעיל עַל שׁר, וגם לגל גָּזַר, חָסַר תכיר מיולעיו, עי׳ שמה, כי המתנות נפעל לשון קריכה וגוור נדבר, לכן ג״כ כמונן קריכה וקניכה ונכיכה, כמו סָרִיר [סָר] לעיל, שנמצ ג״כ לגל צָר, לכן מהנו מְשׁוּרָה הכנור, ע״ל קנ מן קנב, כר מן כור.

h. e. שׁר, *v. tr.* (impf. apoc. וַיְּשַׁר, utpote a *v. cavo*, non pro וַיְּשַׁר, quasi a עָשַׁר, uti vult *Qimchi*), *serr-are*, propr. incidere, discindere, aram. et arab. cum praeverbio: דָּסַר, *na-sara*, *va-sara*, *a-sara*, neuh. נָסַר (נְסִירָה, serrago, scobs; נְסִירוּת, serratura), cogn. חָסַר, גָּזַר, et vi *incidendi*, deinde *excavandi:* סַר (סִיר, lebes), צָר (צִיר, cardo), syn. קָב (קֵבָה), (כּוֹר). LXX. *διαπρίειν*.

3 *impf. ap.:*	וַיְּשַׁר
1 Chr. 20, 3.	וישר במגרה
	מַשּׁוֹר

ע״ו, ומוכנו מגרס [וְעָגָן], ולינכנו מן כשר כלמר קצב סרל״ק, כי נס ננכונים מס המשקל נדגוש לקריס. לכן נקרמי שגור תמוכו דָּסַר, וכמצ נתקנוס תמור קנב ופסל נעכרי, ומעכו סס מַסָּר מגרס, נְסִירָה כת״ע גוזי עץ כלמר יפלו ע׳ נסיריה, ומסוצעי נְסִירוּת.

n. m., serra (syn. מְגֵרָה), a v. שׁר, aram. מַסָּר a v. נָסַר (niedersägen), targ. pro hebr. פָּסַל, חָצַב. LXX. *πρίων*.

	הַמַּשּׁוֹר
Jes. 10, 15.	אם יתגדל המשור
	מְשׁוֹרָה

ת״כ גויר שׁוּר, ע״פ מְשׁוּכָּה מן זוך. פתכונו מלס, וכי נלמיון סלנון קנ מן קנב, כר מן כור. ונגמרמ יתמכו שהוא מלה קעמס, ומלס מלה נדולה. וכנר הניקו הקמק׳ תקת זוך הפעל, וק״כ המניכים מעב לנרע, ע״פ דמיון מס נעכרי, שנו ועשו. ולע קוקי שלנעת לכן-נכקס שׁוֹרָה נדמיון לל מעוכס, לומר מלס, לכן כפי לעתי והו מן שׁוּר נמוכן ל׳ הנקס.

n. f. (a v. שׁר, sicut מְשׁוּכָּה a v. שָׁכַךְ), mensura (quod n. cave ne pro affini habeas) et minor quidem, uti gemara observat (div. a מִדָּה, mensura major). Nmm. mensurarum modorumque, uti itentidem demonstravimus, a vv. excavandi descendere solent (v. קָב,

Digitized by Google

ואת שר האפים Gn. 41, 10.
שר ושפט עלינו Ex. 2, 14.
כי אני שר־צבא י׳י Jos. 5, 14.
ויאמר שר־צבא י׳י Jos. 5, 15.
סיסרא שר־צבא יבין Jud. 4, 7.
וישמע זבל שר העיר Jud. 9, 30.
שר־צבא חצור 1 Sam. 12, 9.
ושם שר־צבאו אבינר 1 Sam. 14, 50.
אמר אל־אבנר שר הצבא 1 S. 17, 55.
וישימהו לו שר־אלף 1 Sam. 18, 13.
ואבנר בן־נר שר־צבאו 1 Sam. 26, 5.
ואבנר בן־נר שר־צבא 2 Sam. 2, 8.
שר וגדול נפל היום 2 Sam. 3, 38.
ושובך שר־צבא הדרעזר 2 S. 10, 16.
ואת שובך שר־צבאו 2 Sam. 10, 18.
אם־לא שר־צבא 2 Sam. 19, 14.
שר־החיל אשר־אתו 2 Sam. 24, 2.
וליאב שר הצבא 1 Reg. 1, 19.
שר־צבא ישראל 1 Reg. 2, 32.
שר־צבא יהודה 1 Reg. 2, 32.
בעלות יואב שר הצבא 1 Rg. 11, 15.
מת יואב שר־חצבא 1 Reg. 11, 21.
ויהי שר־גדוד 1 Reg. 11, 24.
שר מחצית הרכב 1 Reg. 16, 9.
שר־צבא על־ישראל 1 Reg. 16, 16.
אל־אמן שר־חעיר 1 Reg. 22, 26.
וישלח אליו שר חמשים 2 Rg. 1, 9.
וידבר אל־שר החמשים 2 Rg. 1, 10.
וישלח אליו שר־חמשים 2 Rg. 1, 11.
וישלח שר־חמשים 2 Reg. 1, 13.
שר־החמשים השלישי 2 Rg. 1, 13.
או אל־שר חצבא 2 Reg. 4, 13.
ונעמן שר־צבא מלך־ארם 1 Rg. 5, 1.
שער יהושע שר־העיר 2 Rg. 23, 8.
הספר שר הצבא 2 Reg. 25, 19.
וכנניהו שר־הלוים 1 Chr. 15, 22.
ושופך שר־צבא הדרעזר 1 Chr. 19, 16
שופך שר־הצבא המית 1 Chr. 19, 18.
שר הצבא השלישי 1 Chr. 27, 5.
אל־אמון שר־העיר 2 Chr. 18, 25.
מעשיהו שר־העיר 2 Chr. 34, 8.
שר חצי פלך ירושלם Neh. 3, 9. 12.
שר פלך בית־הכרם Neh. 3, 14.
שר פלך המצפה Neh. 3, 15.
שר חצי פלך בית־צור Neh. 3, 16.
שר־חצי־פלך קעילה Neh. 3, 17. 18.
שר המצפה Neh. 3, 19.
חנניה שר הבירה Neh. 7, 2.
שר־חמשים ונשוא פנים Jes. 3, 3.
שר־שלום Jes. 9, 5.
ספר שר הצבא Jer. 52, 25.
וישם להם שר הסריסים Dan. 1, 7.
לפני שר הסריסים Dan. 1, 9.
ויאמר שר הסריסים Dan. 1, 10.
מנה שר הסריסים Dan. 1, 11.
ויביאם שר הסריסים Dan. 1, 18.
ועד שר־הצבא הגדיל Dan. 8, 11.
ועל שר־שרים יעמד Dan. 8, 25.
להלחם עם־שר פרס Dan. 10, 20.
והנה שר־יון בא Dan. 10, 20.
שַׂר p.
אין מלך ואין שר Hos. 3, 4.
וְשַׂר וְשׂוֹר׳,
ושר־צבאו סיסרא Jud. 4, 2.
ושר־צבא למלך יואב 1 Chr. 27, 34.
ושר ׳ מלכות פרס Dan. 10, 13.
וְשַׂר p.
גבור חיל ונגיד ושר 2 Chr. 32, 21.
הַשַּׂר
דבר לי אליך השר 2 Reg. 9, 5.
אליך השר 2 Reg. 9, 5.
לבני קהת אוריאל השר 1 Chr. 15, 5.
לבני מררי עשיה השר 1 Chr. 15, 6.
לבני גרשם יואל השר 1 Chr. 15, 7.
שמעיה השר 1 Chr. 15, 8.
אליאל השר 1 Chr. 15, 9.
עמינדב השר 1 Chr. 15, 10.

עדנח השר 2 Chr. 17, 14.
ועלי־ידי יהוחנן השר 2 Chr. 17, 15.
הַשַּׂר
וכנניה השר המשא 1 Chr. 15, 27.
השר שמהות היזרח 1 Chr. 27, 8.
מיכאל חשר הגדול Dan. 12, 1.
השר שואל Mich. 7, 3.
לְשַׂר
עבד לשר המבחים Gn. 41, 12.
תביא לשר האלף 1 Sam. 17, 18.
p. לְשַׂר
ויהי עליהם לשר 1 Sam. 22, 2.
ויהי להם לשר 2 Sam. 23, 19.
ויהי להם לשר 1 Chr. 11, 21.
וּלְשַׂר
יהיה לראש ולשר 1 Chr. 11, 6.
מְשַׂר
ויבקש משר הסריסים Dan. 1, 8.
cum suff.: שָׂרֵיכֶם
אם־מיכאל שרכם Dan. 10, 21.
pl.: שָׂרִים
באר חפרוה שרים Num. 21, 18.
שרים רבים ונכבדים Num. 22, 15.
כי אין לך שרים ועבדים 2 S. 19, 7.
ויהיו שרים בצבא 1 Chr. 12, 21.
שרים עשרים ושנים 1 Chr. 12, 28.
ומנפתלי שרים אלף 1 Chr. 12, 34.
עם־שרים זהב להם Job. 3, 14.
שרים עצרו במלים Job. 29, 9.
אשר לא־נשא׳ פני שרים Job. 34, 19.
רעם שרים ותרועה Job. 39, 25.
גם ישבו שרים Ps. 119, 23.
שרים רדפוני חנם Ps. 119, 161.
שרים וכל־שפטי ארץ Ps. 148, 11.
בי שרים ישרד Prv. 8, 16.
סחריה שרים Jes. 23, 8.
שרים וישתחוו Jes. 49, 7.
שרים בידם נתלו Thr. 5, 12.
ועל שר־שרים יעמד Dan. 8, 25.
ובכחשיהם שרים Hos. 7, 3.
החלו שרים חמת מיין Hos. 7, 5.
ממשא מלך שרים Hos. 8, 10.
pl.: וְשָׂרִים
ושרים הלכים כעבדים Eccl. 10, 7.
מלך ושרים Jer. 49, 38.
תנה־לי מלך ושרים Hos. 13, 10.
pl.: הַשָּׂרִים
בצות המלך את־כל־ השרים 2 Sam. 18, 5.
ואלה השרים אשר לו 1 Reg. 4, 2.
ואת־כל־השרים 2 Reg. 24, 14.
וכל־השרים והגברים 1 Chr. 29, 24.
וישמחו כל־השרים 2 Chr. 24, 10.
לפני השרים וכל־הקהל 2 Chr. 28, 14.
נגשו אני השרים לאמר Esr. 9, 1.
ויד השרים והסגנים Esr. 9, 2.
כעצת השרים והזקנים Esr. 10, 8.
כי על־כל־השרים Esth. 1, 16.
מעל כל־השרים Esth. 3, 1.
נשאו על־השרים Esth. 5, 11.
וכאחד השרים תפלו Ps. 82, 7.
קומו השרים משחו מגן Jes. 21, 5.
ולב השרים Jer. 4, 9.
אל־השרים ואל־כל־העם Jer. 26, 11.
אל־כל־השרים ואל־ כל־העם Jer. 26, 12.
ויאמרו השרים Jer. 26, 16.
וכל־השרים את־דבריו Jer. 26, 21.
וישמעו כל־השרים Jer. 34, 10.
אצל לשכת השרים Jer. 35, 4.
כל־השרים יושבים Jer. 36, 12.
וכל־השרים Jer. 36, 12.
וישלחו כל־השרים Jer. 36, 14.
ויאמרו השרים אל־ברוך Jer. 36, 19.
ובאזני כל־השרים Jer. 36, 21.
ויבאהו אל־השרים Jer. 37, 15.

ויקצפו השרים Jer. 37, 15.
ויאמרו השרים Jer. 38, 4.
וכי־ישמעו השרים Jer. 38, 25.
ויבאו כל־השרים Jer. 38, 27.
השרים הראשנים Dan. 10, 13.
ופקדתי על־השרים Zeph. 1, 8.
pl.: וְהַשָּׂרִים
וחשרים והחצצרות 2 Reg. 11, 14.
לפני המלך והשרים 1 Chr. 24, 6.
והשרים וכל־העם 1 Chr. 28, 21.
והשרים והחצצרות 2 Chr. 23, 13.
בית המלך והשרים 2 Chr. 28, 21.
יחזקיהו המלך והשרים 2 Chr. 29, 30
מצות המלך והשרים 2 Chr. 30, 12.
והשרים הרימו לקהל 2 Chr. 30, 24.
ויבאו יחזקיהו והשרים 2 Chr. 31, 8.
והשרים לעבדת הלוים Esr. 8, 20.
והשרים אחרי כל־בית Neh. 4, 10.
להראות העמים והשרים Esth. 1, 11.
לפני המלך והשרים Esth. 1, 16.
בעיני המלך והשרים Esth. 1, 21.
pl.: בְּשָׂרִים
לעבד ׳ משל בשרים Prv. 19, 10.
pl.: לְשָׂרִים
תשיתמו לשרים Ps. 45, 17.
pl.: וּלְשָׂרִים
וישלח לבלעם ולשרים Num. 22, 40.
ולשרים למשפט ישרו Jes. 32, 1.
pl. constr.: שָׂרֵי
ויראו אתה שרי פרעה Gn. 12, 15.
ושמתם שרי מקנה Gn. 47, 6.
וישימו עליו שרי מסים Ex. 1, 11.
שרי אלפים שרי מאות Ex. 18, 21. 25.
שרי חמשים Ex. 18, 21, 25.
וישבו שרי־מואב Num. 22, 8.
ויאמר אל־שרי בלק Num. 22, 13.
ויקומו שרי מואב Num. 22, 14.
וילך עם־שרי מואב Num. 22, 21.
וילך בלעם עם־שרי בלק Num. 22, 35.
הוא וכל־שרי מואב Num. 23, 6.
שרי האלפים ושרי המאות Num. 31, 14, 48.
מאת שרי האלפים Num. 31, 52.
ומאת שרי המאות Num. 31, 52.
שרי האלפים והמאות Nu. 31, 54.
שרי אלפים ושרי מאות Dt. 1, 15.
ושקדו שרי צבאות Dt. 20, 9.
וילכדו שני־שרי מדין Jud. 7, 25.
את־שרי מדין את־ערב Jud. 8, 3.
ויאמר שרי סכות Jud. 8, 6.
את־שרי סכות Jud. 8, 14.
שרי גלעד איש אל־רעהו Jud. 10, 18.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 S. 8, 12.
ויצאו שרי פלשתים 1 Sam. 18, 30.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
ויאמרו שרי פלשתים 1 Sam. 29, 3.
אל־שרי פלשתים 1 Sam. 29, 3.
עליו שרי פלשתים 1 Sam. 29, 4.
ויאמרו לו שרי פלשתים 1 S. 29, 4.
אך שרי פלשתים אמרו 1 S. 29, 9.
ושני אנשים שרי־גדודים 2 S. 4, 2.
ויאמרו שרי בני־עמון 2 Sam. 10, 3.
שרי אלפים ושרי מאות 2 S. 18, 1.
ועל שרי החיל 2 Sam. 24, 4.
לשני־שרי צבאות ישראל 1 Rg. 2, 5.
אלה ׳ שרי הנצבים 1 Reg. 9, 23.
על־יד שרי הרצים 1 Reg. 14, 27.
וישלח את־שרי החילים 1 Rg. 15, 20.
בנערי שרי המדינות 1 Reg. 20, 14.
את־נערי שרי המדינות 1 Rg. 20, 15.
ויצאו נערי שרי המדינות 1 Reg. 20, 17.
נערי שרי המדינות 1 Reg. 20, 19.
שרי הרכב אשר־לו 1 Reg. 22, 31.
שרי הרכב 1 Reg. 22, 32. 33.
שני שרי החמשים 1 Reg. 1, 14.

ואת שרי הרכב 2 Reg. 8, 21.
והנה שרי החיל ישבים 2 Reg. 9, 5.
אל־שרי יזרעאל 2 Reg. 10, 1.
ויקח ׳ את־שרי המאיות 2 Rg. 11, 4.
ויעשו שרי המאיות 2 Reg. 11, 9.
את־שרי המאיות 2 Reg. 11, 15.
ויקח את־שרי המאות 2 Rg. 11, 19.
כל־שרי החילים 2 Reg. 25, 23.
עם־שרי האלפים והמאות 1 Chr. 13, 1.
ויאמרו שרי בני־עמון 1 Chr. 19, 3.
אל־יואב ואל־שרי העם 1 Chr. 21, 2.
לכל־שרי ישראל 1 Chr. 22, 17.
ויאסף את־כל־שרי ישראל 1 Chr. 23, 2.
כי־היו שרי־קדש 1 Chr. 24, 5.
לכל־שרי הצבאות 1 Chr. 27, 3.
אלה שרי שבטי ישראל 1 Chr. 27, 22.
כל־אלה שרי הרכוש 1 Chr. 27, 31.
את־כל־שרי ישראל 1 Chr. 28, 1.
שרי השבטים 1 Chr. 28, 1.
ויתנדבו שרי האבות 1 Chr. 29, 6.
ואלה שרי הנצבים 2 Chr. 8, 10.
ויכנעו שרי־ישראל 2 Chr. 12, 6.
על־יד שרי הרצים 2 Chr. 12, 10.
שרי החילים אשר־לו 2 Chr. 16, 4.
שרי האלפים 2 Chr. 17, 14.
צוה את־שרי הרכב 2 Chr. 18, 30.
כראות שרי הרכב 2 Chr. 18, 31. 32.
ואת שרי הרכב 2 Chr. 21, 9.
וימצא את־שרי יהודה 2 Chr. 22, 8.
ויקח את־שרי המאות 2 Chr. 23, 20.
את־שרי המאות 2 Chr. 23, 14.
באו שרי יהודה 2 Chr. 24, 17.
וישחיתו את־כל־שרי העם 2 Chr. 24, 23.
ויאסף את שרי העיר 2 Chr. 29, 20.
ויתן שרי מלחמות 2 Chr. 32, 6.
וכן במליצי ׳ שרי בבל 2 Chr. 32, 31.
שרי הצבא אשר למלך 2 Chr. 33, 11.
וישם שרי־חיל 2 Chr. 33, 14.
ויוזבד שרי הלוים 2 Chr. 35, 9.
כל־שרי הכהנים 2 Chr. 36, 14.
שרי המלך הגברים Esr. 7, 28.
שרי הכהנים והלוים Esr. 8, 29.
וישבע את־שרי הכהנים Esr. 10, 5.
שרי חיל ופרשים Neh. 2, 9.
וישבו שרי־העם Neh. 11, 1.
ואעלה את־שרי יהודה Neh. 12, 31.
וחצי שרי יהודה Neh. 12, 32.
שבעת שרי ׳ פרס ומדי Esth. 1, 14.
לכל שרי המלך Esth. 1, 18.
ואל־שרי עם ועם Esth. 3, 12.
וכל־שרי המדינות Esth. 9, 3.
שרי יהודה רגמתם Ps. 68, 28.
שרי זבלון שרי נפתלי Ps. 68, 28.
הלא שרי יחדו מלכים Jes. 10, 8.
אך־אולים שרי צען Jes. 19, 11.
נואלו שרי צען Jes. 19, 13.
נשאו שרי נף Jes. 19, 13.
ואחלל שרי קדש Jes. 43, 28.
ואת־שרי יהודה Jer. 24, 1.
וישמעו ׳ שרי יהודה Jer. 26, 10.
שרי יהודה וירושלם Jer. 29, 2.
שרי יהודה ושרי ירושלם Jer. 34, 19.
אל־שרי מלך־בבל Jer. 38, 17. 18. 22.
ויבאו כל שרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
שאריח שרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
וישמעו כל־שרי החילים Jer. 40, 7.
וכל־שרי החילים Jer. 40, 13. 43, 5.
כל־שרי החילים Jer. 42, 1. 8.
כל־שרי יהודה שחט Jer. 52, 10.
שרי העם Ez. 11, 1.
היו שרי יהודה Hos. 5, 10.
pl. constr.: וְשָׂרֵי
ושרי עשרת Ex. 18, 21. 25.
ושרי מואב אתו Num. 23, 17.

Digitized by Google

ושרי המאות Num. 31, 14. 48.
ושרי מאות ושרי חמשים Dt. 1. 15.
ושרי עשרת Dt. 1, 15.
ושרי בישׁשכר Jud. 5, 15.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 S. 8, 12.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
שרי אלפים ושרי מאות 2 S. 18, 1.
ויצא יואב ושרי החיל 2 S. 24, 4.
ושלישיו ושרי רכבו 1 Reg. 9, 22.
ושרי חתילים 2 Reg. 25, 26.
ושרי האלפים החלכים 1 Chr. 15, 25.
ושרי האלהים 1 Chr. 24, 5.
ויבדל דויד ושרי חצבא 1 Chr. 25, 1.
ושרי הצבא 1 Chr. 26, 26.
ושרי האלפים והמאות 1 Chr. 27, 1.
ושרי המחלקות 1 Chr. 28, 1.
ושרי האלפים 1 Chr. 28, 1.
ושרי כל־רכוש־ומקנה 1 Chr. 28, 1.
ושרי שבטי ישׂראל 1 Chr. 29, 6.
ושרי האלפים והמאות 1 Chr. 29, 6.
ושרי שלישיו ושרי רכבו 2 Chr. 8, 9.
ושרי יהודה אשר־נאספו 2 Chr. 12, 5.
ושרי־האבות Esr. 8, 29.
ושרי המדינה לפניו Esth. 1, 3.
ושרי המדינות Esth. 8, 9.
שרי יהודה ושרי ירושלם Jer. 34, 19.

pl. constr.: לְשָׂרֵי

לשרי המאות 2 Reg. 11, 10.
ויאמר דויד לשרי הלוים 1 Chr. 15, 16.
לשרי־האלפים והמאות 1 Chr. 26, 26.
לשרי האלפים והמאות 2 Chr. 1, 2.
לשרי המאות 2 Chr. 23, 9.
לשרי האלפים 2 Chr. 25, 5.

pl. constr.: וּלְשָׂרֵי

ולשרי חצבא ולאביתר 1 Reg. 1, 25.
ולשרי מלאכת המלך 1 Chr. 29, 6.
ולשרי המאות 2 Chr. 25, 5.

pl. constr.: מְשָׂרֵי

לבד משרי הנצבים 1 Reg. 5, 30.
וגם משרי ישׂראל 2 Chr. 21, 4.
חנניהו משרי המלך 2 Chr. 26, 11.
ואבדילה משרי הכהנים Esr. 8, 24.
איש משרי המלך Esth. 6, 9.

pl. cum suff.: מָשָׂרֵימוֹ

יעמדר־נא שרינו Esr. 10, 14.
ואת־מלכינו שרינו Neh. 9, 34.
שרינו לוינו כהנינו Neh. 10, 1.
אל־מלכינו שרינו ואבתינו Dan. 9, 6.

pl. cum suff.: מָשָׂרֵינוּ

מלכנו ושרינו Jer. 44, 17.

pl. cum suff.: לְמָשָׂרֵינוּ

לשרינו ולכהניגו Neh. 9, 32.
למלכינו לשרינו Dan. 9, 8.

pl. cum suff.: מָשָׂרֶיךָ

שריך סוררים Jes. 1, 23.

pl. cum suff.: וְשָׂרֶיךָ

ושריך בבקר יאכלו Eccl. 10, 16.
ושריך בעת יאכלו Eccl. 10, 17.

pl. cum suff.: וְשָׂרֵיכֶם

מלכיכם ושריכם Jer. 44, 21.

pl. cum suff.: מָשָׂרַיִן

יהורם עם־שריו 2 Chr. 21, 9.
ויועץ עם־שריו וגבוריו 2 Chr. 32, 3.
לכל־שריו ועבדיו Esth. 1, 3.
לכל־שריו ועבדיו Esth. 2, 18.
לאסר שריו בנפשו Ps. 105, 22.
כי־היו בצען שריו Jes. 30, 4.
ויהתו מנס שריו Jes. 31, 9.
ואת־עצמות שריו Jer. 8, 1.
מלך־יהודה ואת־שריו Jer. 24, 8.
ואת־עבדיו ואת־שריו Jer. 25, 19.
מלך־יהודה ואת־שריו Jer. 34, 21.
מלך־הנגב ומן־שריו Dan. 11, 5.

pl. cum suff.: וְשָׂרֵיו

ושריו ושלשיו 1 Reg. 9, 22.
ועבדיו ושריו 2 Reg. 24, 12.
וירעץ המלך ושריו 2 Chr. 30, 2.
מיד המלך ושריו 2 Chr. 30, 6.
ושריו לנדבה לעם 2 Chr. 35, 8.
ואוצרות המלך ושריו 2 Chr. 36, 18.
ויעציו ושריו Esr. 8, 25.
עם־זקני עמו ושריו Jes. 3, 14.
כהניו ושריו יחד Jer. 48, 7.
כהמיו ושריו יחדיו Jer. 49, 3.
הוא ושריו יחדו Am. 1, 15.

pl. cum suff.: לְשָׂרָיו

שלח לשריו לבן־חיל 2 Chr. 17, 7.

pl. cum suff.: שָׂרֶיהָ

בפשע ארץ רבים שריה Prv. 28, 2.
וכל־שריה יהיו אפס Jes. 34, 12.
ואת־מלכיה את־שריה Jer. 25, 18.
ואל־שריה ואל־חכמיה Jer. 50, 35.
והשכרתי שריה וחכמיה Jer. 51, 57.
היו שריה כאילים Thr. 1, 6.
את־מלכה ואת־שריה Ez. 17, 12.
שריה בקרבה כזאבים Ez. 22, 27.
וכל־שריה אחרוג עמו Am. 2, 3.
שריה בקרבה Zeph. 3, 3.

pl. cum suff.: וְשָׂרֶיהָ

חלל ממלכה ושריה Thr. 2, 2.
מלכה ושריה בגוים Thr. 2, 9.

pl. cum suff.: לְשָׂרֶיהָ

למלכי יהודה לשריה Jer. 1, 18.

pl. cum suff.: שָׂרֵיהֶם

ונתתי נערים שריהם Jes. 3, 4.
המה מלכיהם שריהם Jer. 2, 26.
מלכיהם שריהם Jer. 32, 32.
יפלו בחרב שריהם Hos. 7, 16.
כל־שריהם סוררים Hos. 9, 15.

pl. c. suff.: וְשָׂרֵיהֶם

המה ושריהם Jer. 17, 25.

adj. fem.: שָׂרָתִי

שרתי במדינות Thr. 1, 1.

adj. f. pl.: שָׂרוֹת

ויהי־לו נשים שרות 1 Reg. 11, 3.
שרות פרס־ומדי Esth. 1, 18.

pl. c. suff.: שָׂרוֹתֶיהָ

חכמות שרותיה תענה Jud. 5, 29.

pl. c. suff.: וְשָׂרוֹתֶיהָם

ושרותיהם מיניקותיך Jes. 49, 23.

שׂוֹר IV.

לומר שׂר, ומונחו כמו שׁאר נערני, שסוף ג״כ פעל נכוה, ופעל שָׂרָה שהיגיו המדקדקים נמוכו וס לפ היס ולפ נכבף. לומר עריכה ומדיכה [ייסטן, שׁרכטען], ודומה לו תר, שׂכר שמכו תור הסם, להסמין סדר ועדן, וג״כ לגיין סקוזו, ודומה לו דר, שׂר נמוכן וה, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מערכ.

h. e. שׂר, *v. tr. inus.* (non שָׂרָה, quod v. hac significatione prorsus destitutum est), sicut תר, שׂר, הדר, שׂרר, conserere, ordinare, disponere (תור), arab. *sâra*.

שׂוֹרָה

ג״כ, ומונחו סדר ומור ועדן [ייסטע, שׁרכטונג], וכן בלשון ישמעאל שׂוּרָה סדר ועדן, ובגיפתי שׂוּרָה כזיין משלמו, ומונן על וסס קשס שׂורה, סללון שוס קשס סדיס סדיס וסוכות שׂוכות [ייסעטווייז], משוכב על כסמן ועל גבלה נפסוק וס, ווסף לשס ילקק, ומסקנית יותר מפכוס סקשק, שׁשמר שׁשלם שׂוס משכין מדה, לומר כמו משׂוכה.

n. f., series, ordo, de tritici bene plantati ordinibus, arab. שׂוּרָה, gemar. שׂוּרָה (cum *Sin jemanit*). *Abulwalid* et, qui eum sequitur, *Qimchi* מְשׂוּרָה, sicut מְשׂוּרָה, modum s. mensuram indicare existimant; perperam scilicet. LXX. ut videtur, *σπείρει* (זורה).

Jes. 28, 25. ושם חטה שורה

שׁוּשׁ I.

לומר שֵׁשׁ, פעל שכמשך נשמות שִׁישׁ, שֵׁשׂ, שׂוּשָׂן, שׂוֹשַׁנָּה, יָשֵׁשׂ, יָשִׂישׂ, ומשקר זילוע כלשון, שלפ כמשך פעל נדמיון מקלס ונסוף, שלפ יסיס מוכבכ, נכשקס מוס שמכשו שָׂרָשׁ, וע״י כפילו נעשס שׂוּשׁ, וכן לָל תמוך לַוָּלִי, ומקרמ כלל זס נכסיונות לפל דדס, וו, ווו, יד, כון, משקס, לן, כר וכדומס, וכשקר לפ״ו קך שֵׁשׁ לשקוך, וומו משרש לשר נמשך לפל שֵׁשׁ לעיל. תעודת השרש קוכוות ולניכה וניכה [ווייס, נוכוי״ך ויין], וינס זס הסוד שמכשו של לסיגס, ומקוות מרשיע זָהַב, צָהֹב וכדומס, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מערכ, כשלר מקשס נסלקשכ נלוס״ב. h. e. שֵׁשׁ, *v. intr.*, quod, quemadmodum omnia verba, quorum prima atque extrema litera eaedem sunt (v. s. דָּדָה, וָוִי, יָדָד, יָיִן, שָׂרָשׁ, רָר, צָצָה, מָאַם), ex reduplicato שָׂרָשׁ abbreviatum est, album, subcandidum esse, propr. lucere, splendere, rad. שׂוּ, cogn. שָׂב, זָהַב etc. At hoc vv. descendunt nnmm. insequentia שֵׁשׁ, שֵׁשׁ, שׂוּשָׁן, שׁוֹשַׁנָּה; יֵשֶׁשׁ, יָשִׁישׁ, quibus marmor, byssus, lilium, et senex canus communi *candoris* notâ depinguntur.

שֵׁשׁ

ג״ו, ומונכו לכן לכנס השרשה, סוף מן מַדְמֶנָה קוור [מסרמסך], וכן נלקמי והידועה שִׁישָׁא לו שִׁישָׁא, וקל להכין מערכ.

n. m., species marmoris candidi, alabastrites, aram. it. (def. שִׁישָׁא s. שִׁישָׁא). LXX. אַבְנֵי שֵׁשׁ, *πάριος*.

1 Chr. 29, 2. ואבני־שיש לרב

שֵׁשׁ

ג״ו, וסוף סקלוד על שֵׁשׁ, ומונכו מוכסל. ל׳ כמו ג״ב, לומר לכן מרשרש. כ׳ מן פעשס לנכס מנרוש, לשר קלוו ג״כ כוון, ולפעמים ג״כ הנעשס ממנו, ומסולו לס סוף מעני מן ג״ב, מכן לניכה נשרש, וכי לכוון ג״כ סוף וס.

n. m. (corrept. ex שֵׁשׁ), 1) marmor album, LXX. *μαρμάρινος, πάρινος, πίνινος (πίνινος)*; 2) byssus, genus lini candidi (aegypt. *šenš*), vel xylini vel campestris, LXX. *βύσσος, βύσσινος*.

Gn. 41, 42. וילבש אתו בגדי־שש
Ex. 26, 1. שש משזר ותכלת
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 18. חמש אמות שש משזר
Ex. 28, 39. תכתנת שש
Ex. 28, 39. ועשית מצנפת שש
Ex. 36, 8. שש משזר ותכלת וארגמן
Ex. 38, 9. שש משזר מאה באמה
Ex. 38, 16. סביב שש משזר
Ex. 39, 27. ויעשו את־הכתנת שש
Ex. 39, 28. ואת המצנפת שש
Ex. 39, 28. ואת־פארי המגבעת שש
Ex. 39, 28. שש משזר
Ex. 39, 29. ואת־האבנט שש משזר
Esth. 1, 6. וחמודי שש
שש ואַרגמן לבושה Prv. 31, 22.
שזקיד עמודי שש Cant. 5, 15.
ששי ומשי ורקמה Ez. 16, 13.
שש ברקמה Ez. 27, 7.

וְשֵׁשׁ

ותולעת שני ושש ועזים Ex. 25, 4.
ושש משזר Ex. 26, 31. 36. 27, 16. 28, 8. 15. 36, 35. 37. 38, 18. 39, 2. 5. 8.
ותולעת שני ושש משזר Ex. 28, 6.
ותולעת שני ושש Ex. 35, 6. 23.

וְשֵׁשׁ

רצפת בהם־ושש Esth. 1, 6.

הַשֵּׁשׁ

השני ואת־השש Ex. 28, 5.
תולעת השני ואת־השש Ex. 35, 25.
ובתוך השש מעשה חשב Ex. 39, 3.

בַּשֵּׁשׁ

ואחבשך בשש Ez. 16, 10.

וּבַשֵּׁשׁ

השני ובשש Ex. 35, 35. 38, 23.

שׁוּשָׁן

ג״ו, ומונכו לנעת לל״ק נמק לו פרק לנן, שנוסף ריק עוג ויקלו כלנו, ולנעת לקריס הוס סנקרק ליליוס ע״ס לנכות פרקים, וכן נלמק שס הנרק סוס כיוכי [*σοῦσον*], וכן נלרמי ועכרי, ולל״ק עניכו וכל, ומכוכו יכקר. סהשלסה על מן ניוכ. נמכנס נדמות שוכן קל להכין, ושוכן עדות שס כלי ומר ג״כ סוס, ע״ס דמוקו לשוכנס.

n. m., *σοῦσον* (Dioscor. 3, 116. Athen. 12, 1.), lilium, quod a poetis nuncupatur *κρίνον λευκόν, ἀργεννὸν ἢ λευκόχροον*; lilium candidum, canens et album, arab. *sûsan, sausan*; Qimchi *violam*, albam illam et *sex* foliorum, veteros Judaeorum interpretes *rosam* (וֶרֶד, arab. *vard*) intelligunt; מַעֲשֵׂה שׁוּשָׁן, ornamentum architectonicum columnarum templi; שׁוּשָׁן עֵדוּת, instrumentum musicum, a forma *lilii*. LXX. *κρίνον*; עַל־שֹׁשַׁנִּים, *ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων* (midrasice = עַל־שֹׁשׁוֹנִים); שׁוּשַׁן עֵדוּת, *τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι*. S. *ἄνθος*.

1 Reg. 7, 19. מעשה שושן באולם
Ps. 60, 1. למנצח על־שושן עדות

שׁוֹשָׁן

ג״ו, כמו שׁוּשָׁן, והיכוי שׁוֹשַׁנִּים, ומסונן כמו שׁוֹשָׁן הקוס.

n. m. (pl. שׁוֹשַׁנִּים), lilium, sicut שׁוּשָׁן. LXX. *κρίνον*.

1 Reg. 7, 22. העמודים מעשה שושן
1 Reg. 7, 26. שפת־כוס פרח שושן

pl.: שׁוֹשַׁנִּים

שפתותיו שושנים Cant. 5, 13.
וללקט שושנים Cant. 6, 2
למנצח על־ששנים Ps. 45, 1. 69, 1. 80, 1.

pl.: בְּשׁוֹשַׁנִּים

הרעה בשושנים Cant. 2, 16.
הרעים בשושנים Cant. 4, 5.
הרועה בשושנים Cant. 6, 3.
סוגה בשושנים Cant. 7, 3.

שׁוֹשַׁנָּה

ג״כ, מן שׁוֹשָׁן הזכרי, ומן הפרק כן וכר לנקבי.

n. f. (a m. שׁוֹשָׁן), lilium. LXX. *κρίνον*.

2 Chr. 4, 5. כוס פרח שושנה

בַּשּׁוֹשַׁנָּה

Hos. 14, 6. ישרח כשושנה
Cant. 2, 2. כשושנה בין החוחים

Digitized by Google

constr.: שֹׁושַׁנַּת
Cant. 2, 1. שושנת העמקים

יָשִׁישׁ

ת״, והכינון שֵׁ וכעל-זיכה, וקן ולכן-שער [נכ״ו], ותמלוטו שוּב, וככתב מעט׳ז.

adj. m. impf. (ad habitum significandum), canus, senex, a candidis capillis. LXX. *πρεσβύτης, πρεσβύτερος, παλαιός, πολὺς χρόνος.*

Job. 15, 10. גם־שב גם־ישיש בכר
pl.: יְשִׁישִׁים
Job. 32, 6. ואתם ישישים
pl.: יְשִׁישִׁים
Job. 29, 8. וישישים קמו עמדו
pl.: בְּיִשִׁישִׁים
Job. 12, 12. בישישים חכמה

יָשִׁישׁ

ת״, כדמיון אל יָשִׁישׁ, והמוכן מעלהו.

adj. m. impf., sicut יָשִׁישׁ, canus (der Silberweisse, der Graubart). LXX. male: *ἀπάγειν.*

adj. masc.: וַיָּשִׁישׁ
2 Chr. 36, 17. זקן וישיש

שֵׁשׁ

זם מסעיי וכקני״, ולפני מקיף שֵׁשׁ־והזכיי שֵׁשׁ, וסיכוקו שֵׁשׁת, ומוסכיאל הטין לינכו כשכע, וסכנוי שִׁשִּׁים, וכמנין כ״כ שֵׁשׁי תקוע שֵׁשׁ. מוכנו ו׳ לקלים [ועקם], וסכנוי כפל עשיריי שלו. וקשר לקקוד שכעו סלוע ילוע קודו נ״כ כשבעי מעשר.

numer. f. (*Ketib* etiam: שִׁשֵּׁי, ante Maqef שֵׁשׁ־; m. שִׁשָּׁה, c. שִׁשֶּׁת; pl. שִׁשִּׁים), sex, aram. שֵׁת, arab. *sittun, sitta-t-un*, pl. sexaginta; a radice veterum linguarum communi. LXX. *ἕξ, ἑκτός, ἑξάκις.*

Gn. 7, 6. וח בן־שש מאות שנה
Gn. 7, 11. בשנת שש־מאות שנה
Gn. 46, 18. שש עשרה נפש
Ex. 14, 7. שש־מאות רכב
Ex. 21, 2. שש שנים יעבד
Ex. 26, 9. שש היריעת לבד
Ex. 36, 16. ואת־שש היריעת לבד
Lev. 24, 6. שש המערכת
Lev. 25, 3. שש שנים
Num. 1, 46. שש־מאות אלף
2, 32. 11, 21.
Num. 7, 3. שש־עגלת צב
Num. 26, 51. שש־מאות אלף ואלף
Num. 31, 32. צאן שש־מאות אלף
Num. 31, 37. שש מאות חמש
Num. 35, 6. שש־ערי המקלט
Num. 35, 13. שש־ערי מקלט תהיינה
Dt. 15, 12. ועבדך שש שנים
Dt. 15, 18. עבדך שש שנים
Jos. 15, 41. 19, 21. ערים שש־עשרה
Jos. 15, 59. 62. ערים שש וחצריהן
Jud. 3, 31. 18, 11. שש־מאות איש
Jud. 12, 7. ישראל שש שנים
Jud. 20, 47. שש מאות איש
Ruth 3, 15. וימד שש־שערים
Ruth 3, 17. שש־השערים האלה
1 Sam. 17, 4. גבהו שש אמות וזרת
1 Sam. 17, 7. שש־מאות שקלים
2 Sam. 15, 18. שש־מאות איש
2 Sam. 21, 20. ואצבעות רגליו שש
1 Reg. 6, 6. שש באמה רחבה
1 Reg. 10, 14. בשנה אחת שש מאות
1 Reg. 10, 16. שש־מאות זהב יעלה
1 Reg. 10, 19. שש מעלות לכסה
1 Reg. 10, 20. על־שש המעלות
1 Reg. 16, 23. בתרצה מלך שש־שנים
2 Reg. 11, 3. מתחבא שש שנים
2 Rg. 13, 10. בשמרון שש עשרה שנה
2 Reg. 13, 19. חמש אר־שש פעמים
2 Reg. 14, 21. בן־שש עשרה שנה
2 Reg. 15, 2. בן־שש עשרה שנה ויהי
2 Reg. 18, 10. בשנת־שש לחזקיה
1 Chr. 4, 27. ובנות שש
1 Chr. 9, 6. ואחיהם שש־מאות
1 Chr. 20, 6. ואצבעיהו שש
1 Chr. 21, 25. משקל שש מאות
2 Chr. 3, 8. לככרים שש מאות
2 Chr. 9, 13. שש מאות וששים ושש
2 Chr. 9, 15. שש מאות זהב שחוט
2 Chr. 9, 19. על־שש המעלות
2 Chr. 22, 12. מתחבא שש שנים
2 Chr. 26, 1. בן־שש עשרה שנה
2 Chr. 26, 3. בן־שש עשרה שנה
2 Chr. 29, 33. בקר שש מאות
Esr. 2, 10. שש מאות ארבעים ושנים
Esr. 2, 11. שש מאות עשרים ושלשה
Esr. 2, 13. שש מאות ששים ושש
Esr. 2, 26. שש מאות עשרים ואחד
Esr. 2, 60. שש מאות חמשים ושנים
Esr. 2, 69. דרכמונים שש־רבאות
Esr. 8, 26. שש־מאות וחמשים
Neh. 5, 18. צאן שש־ברורות
Neh. 7, 10. שש־מאות חמשים ושנים
Nh. 7, 15. שש מאות ארבעים ושמנה
Neh. 7, 16. שש מאות עשרים ושמנה
Neh. 7, 18. שש מאות ששים ושבעה
Nh. 7, 20. שש מאות חמשים ורמשה
Neh. 7, 30. שש מאות עשרים ואחד
Neh. 7, 62. שש מאות ארבעים ושנים
Jes. 6, 2. שש כנפים שש כנפים
Jer. 34, 14. ועבדך שש שנים
Ez. 40, 5. שש־אמות באמה
Ez. 40, 12. שש־אמות מפה
Ez. 41, 1. שש־אמות רחב מפה
Ez. 41, 3. והפתח שש אמות
Ez. 41, 5. קיר־הבית שש אמות
Ez. 41, 8. שש אמות אצילה

ante Maqif.: שֵׁשׁ־
Prv. 6, 16. שש־הנה שנא

num. fem.: וְשֵׁשׁ
Gn. 8, 13. באחת ושש־מאות
Gn. 16, 16. בן־שמנים שנה ושש שנים
Gn. 31, 41. ושש שנים בצאנך
Ex. 23, 10. ושש שנים תזרע
Lev. 25, 3. ושש שנים
Num. 1, 25. 2, 15. ושש מאות וחמשים
Num. 1, 27. 2, 4. 31. ושש מאות
Num. 3, 28. שמנת אלפים ושש מאות
Num. 4, 40. ושש מאות ושלשים ואלף ושש מאות
Num. 26, 41.
Jud. 18, 16. ושש־מאות איש
Jud. 18, 17. ושש־מאות האיש
1 Sam. 27, 2. 30, 9. ושש־מאות איש
2 Reg. 15, 33. ושש עשרה שנה מלך 16, 2.
1 Chr. 7, 2. אלף ושש מאות ארבעת אלפים ושש מאות
1 Chr. 12, 26.
1 Chr. 12, 35. ושמונה אלף ושש מאות
2 Chr. 2, 1. שלשת אלפים ושש מאות ושלשת אלפים ושש מאות
2 Chr. 2, 16. 17.
2 Chr. 9, 18. ושש מעלות לכסא
2 Chr. 13, 21. ושש עשרה בנות
2 Chr. 26, 12. אלפים ושש מאות
2 Chr. 27, 1. 8. ושש עשרה שנה מלך 28, 1.
2 Chr. 35, 8. אלפים ושש מאות
Esr. 2, 35. ושש מאות ושלשים ארבעת אלפים ושש מאות
Jer. 52, 30.
Ez. 40, 12. ושש אמות מפו
Ez. 41, 1. ושש־אמות רחב־מפה

num. fem.: וְשֵׁשׁ
Gn. 46, 26. כל־נפש ששים ושש ואצבעות רגלי שש
ושש
2 Sam. 21, 20.
1 Reg. 10, 14. ששים ושש ככר זהב
1 Reg. 16, 8. בשנת עשרים ושש שנה
1 Chr. 20, 6. שש־ושש עשרים וארבע
2 Chr. 9, 13. שש מאות וששים ושש
2 Chr. 16, 1. בשנת שלשים ושש

num. fem.: בְּשֵׁשׁ
1 Reg. 10, 29. בשש מאות כסף
2 Chr. 1, 17. מרכבה בשש מאות כסף
Job. 5, 19. בשש צרות יצילך

num. fem.: כְּשֵׁשׁ
Ex. 12, 37. כשש־מאות אלף רגלי
1 Sam. 13, 15. כשש מאות איש 14, 2. 23, 13.

num. fem.: לְשֵׁשׁ
Ex. 38, 26. לשש־מאות אלף

num. masc.: שִׁשָּׁה
Gn. 30, 20. כי־ילדתי לו ששה בנים
Ex. 26, 22. תעשה ששה קרשים
Ex. 26, 25. 36, 30. ששה עשר אדנים
Ex. 28, 10. ששה משמהם
Ex. 36, 27. עשה ששה קרשים
Num. 1, 21. 2, 11. ששה וארבעים אלף
Num. 26, 22. ששה ושבעים אלף
Num. 31, 38. ששה ושלשים אלף
Num. 31, 40. 46. 52. ששה עשר אלף
Num. 31, 44. ששה ושלשים אלף נשאי ארון־י׳ ששה צעדים
2 Sam. 6, 13.
2 Reg. 15, 8. בשמרון ששה חדשים
1 Chr. 3, 4. ששה נולד־לו
1 Chr. 3, 22. ונעריה ושפט ששה
1 Chr. 4, 27. בנים ששה עשר
1 Chr. 8, 38. 9, 44. ולאצל ששה בנים
1 Chr. 24, 4. לבית־אבות ששה עשר
1 Chr. 24, 14. לאמר ששה עשר
1 Chr. 25, 3. ששה על ידי אביהם
1 Chr. 26, 17. למזרח הלוים ששה
2 Chr. 29, 17. וביום ששה עשר לחדש
Esth. 2, 12. ששה חדשים בשמן המר
Ez. 9, 2. ששה אנשים באים
Ez. 46, 4. ששה כבשים תמימם

num. masc.: וְשִׁשָּׁה
Ex. 25, 32. 37, 18. וששה קנים יצאים
Jos. 7, 5. כשלשים ששה איש
Jud. 20, 15. עשרים וששה אלף איש
מבע שנים וששה חדשים
2 Sam. 2, 11.
1 Chr. 3, 4. שבע שנים וששה חדשים
1 Chr. 7, 4. שלשים וששה אלף
1 Chr. 7, 40. עשרים וששה אלף
1 Chr. 9, 9. וחמשים וששה
Esr. 2, 13. שש מאות ששים וששה
Esr. 2, 14. אלפים חמשים וששה
Esr. 2, 22. חמשים וששה
Esr. 2, 30. מאה חמשים וששה
Esr. 2, 66. שלשים וששה
Esr. 8, 35. אילים ׳ תשעים וששה
Neh. 7, 68. שבע מאות שלשים וששה
Esth. 2, 12. וששה חדשים בבשמים
Jer. 52, 23. תשעים וששה

num. masc.: דַּשִּׁשָּׁה
Ex. 28, 10. הששה הנותרים

num. masc.: לְשִׁשָּׁה
1 Chr. 25, 23. לששה אשר לחנניהו

constr.: שִׁשֶּׁת
Ex. 16, 26. ששת ימים תלקטהו
Ex. 20, 9. ששת ימים תעבד
Ex. 20, 11. ששת־ימים עשה
Ex. 23, 12. ששת ימים תעשה
Ex. 24, 16. ויכסהו הענן ששת ימים
Ex. 31, 15. ששת ימים יעשה מלאכה
Ex. 31, 17. כי־ששת ימים עשה
Ex. 34, 21. ששת ימים תעבד
Ex. 35, 2. ששת ימים תעשה מלאכה
Lev. 23, 3. ששת ימים תעשה מלאכה
Num. 3, 34. ששת אלפים ומאתים
Dt. 5, 13. ששת ימים תעבד
Dt. 16, 8. ששת ימים תאכל מצות
Jos. 6, 3. כה תעשה ששת ימים
Jos. 6, 14. כה עשו ששת ימים
1 Reg. 11, 16. ששת חדשים ישב
1 Chr. 12, 24. ששת אלפים
1 Chr. 23, 4. ושפטים ששת אלפים
Esr. 2, 67. חמרים ששת אלפים
Neh. 7, 69. חמרים ששת אלפים
Ez. 46, 1. ששת ימי המעשה

constr.: וְשִׁשֶּׁת
Lev. 12, 5. וששים יום ושׁשת ימים
Num. 2, 9. ושׁשת־אלפים
1 Sam. 13, 5. ושׁשת אלפים פרשים
2 Reg. 5, 5. ושׁשת אלפים זהב
Job. 42, 12. ושׁשת אלפים גמלים
Ez. 46, 6. ושׁשת כבשים ואיל

constr.: לְשִׁשֶּׁת
Ex. 25, 33. 37, 19. כן לששת הקנים
Ex. 25, 35. 37, 21. לששת הקנים

pl.: שִׁשִּׁים
Gn. 25, 26. ויצחק בן־ששים שנה
Gn. 46, 26. כל נפש ששים ושׁש
Lev. 27, 3. ועד בן־ששים שנה
Lev. 27, 7. ואם מבן־ששים שנה
Num. 7, 88. עתודים ששים
Num. 7, 88. אילם ששים
Num. 7, 88. כבשים בני־שנה ששים
Num. 26, 27. ששים אלף וחמש מאות
Dt. 3, 4. ששים עיר
Jos. 13, 30. אשר בבשן ששים עיר
1 Reg. 4, 13. ששים ערים גדלות
1 Reg. 6, 2. ששים־אמה ארכו
1 Reg. 10, 14. ששים ושׁש ככר זהב
1 Chr. 2, 21. והוא בן־ששים שנה
1 Chr. 2, 23. ששים עיר
1 Chr. 16, 38. ואחיהם ששים ושמונה
1 Chr. 26, 8. ששים ושׁנים
2 Chr. 3, 3. אמות ששים
2 Chr. 11, 21. ופלגשים ששים
Esr. 2, 13. שׁש מאות ששים ושׁשה
Esr. 2, 64. שלשׁ־מאות ששים
Esr. 8, 13. ששים הזכרים
Neh. 7, 18. שׁש מאות ששים ושׁבעה
Neh. 7, 19. אלפים ששים ושׁבעה
Neh. 7, 72. וכתנת כהנים ששים
Neh. 11, 6. ארבע מאות ששים ושׁמנה
Cant. 3, 7. ששים גברים סביב לה
Cant. 6, 8. ששים המה מלכות
Jes. 7, 8. ששים וחמש שנה
Ez. 40, 14. אילים ששים אמה
Dan. 9, 25. ששים ושׁנים
Dan. 9, 26. השבעים ששים ושׁנים

pl.: וְשִׁשִּׁים
Gn. 5, 15. חמש שנים וששים שנה
Gn. 5, 18. 20. שתים וששים שנה
Gn. 5, 21. 23. חמש וששים שנה
Gn. 5, 27. תשע וששים שנה
Lev. 12, 5. וששים יום ושׁשת ימים
Nu. 1, 39. 2, 26. שׁנים וששים אלף
Num. 3, 50. וששים ושׁלשׁ מאות
Num. 26, 25. ארבעה וששים אלף
Num. 26, 43. ארבעה וששים אלף
Nu. 31, 34. וחמרים אחד וששים אלף
Num. 31, 39. ומכסם ליי אחד וששים
2 Sam. 2, 31. שלשׁ־מאות וששים איש
1 Reg. 5, 2. וששים כר קמח
2 Rg. 25, 19. וששים איש מעם הארץ
1 Chr. 5, 18. ושׁבע־מאות וששים
1 Chr. 9, 13. ושׁבע מאות וששים
2 Chr. 9, 13. וששים ושׁש ככרי
2 Chr. 11, 21. וששים בנות
Esr. 2, 9. שׁבע מאות וששים

Digitized by Google

Esr. 8, 10. מאה וששים הזכרים
Neh. 7, 14. שבע מאות ושׁשׁים
Neh, 7, 66. שלש־מאות ושׁשׁים
Jer. 52, 25. וששים איש מעם הארץ
pl.: וּבְשִׁשִּׁים
2 Chr. 12, 3. ובששים אלף פרשים
שִׁשִּׁי
ק׳ו, ולנקני שִׁשִּׁית, וסוף הסדורי של מספר שש [דעה, דיל ועכסעא], ולפעמים קלב ששי.
ord. m. (f. שִׁשִּׁית), sextus. LXX. ἕκτος.
adj. m.: שִׁשִּׁי
Gn. 30, 19. ותלד בן־ששי ליעקב
adj. m.: הַשִּׁשִּׁי
Gn. 1, 31. יום הששי
Ex. 16, 5. והיה ביום הששי והכינו
Ex. 16, 22. ויהי ביום הששי לקטו
Ex. 16, 29. ביום הששי לחם יומים
Num. 7, 42. ביום הששי נשיא
Num. 29, 29. וביום הששי פרים
Jos. 19, 32. יצא הגורל הששי
1 Chr. 2, 15. אצם הששי
1 Chr. 3, 3. הששי יתרעם
1 Chr. 12, 11. עתי הששי
1 Chr. 24, 9. למימן הששי
1 Chr. 25, 13. הששי בקיהו
1 Chr. 26, 3. יהוחנן הששי
1 Chr. 26, 5. עמיאל הששי
1 Chr. 27, 9. הששי לחדש הששי
Neh. 3, 30. וחנון בן־צלף הששי
Hag. 1, 1. בחדש הששי
adj. masc.: וַהַשִּׁשִּׁי
2 Sam. 3, 5. והששי יתרעם
adj. masc.: בַּשִּׁשִּׁי
Ez. 8, 1. בששי בחמשה לחדש
Hag. 1, 15. בששי בשנת שתים
adj. fem.: שִׁשִּׁית
Ex. 4, 11. תשתה ששית ההרין
Ez. 45, 13. ששית האיפה
Ez. 46, 14. ששית האיפה
adj. fem.: הַשִּׁשִּׁית
Ex. 26, 9. היריעה הששית
Lev. 25, 21. בשנה הששית
Ez. 8, 1. בשנה הששית בששי
שִׁשָּׁה
פעל שמי נכנע, ולנוכו לו קליקה לשׁשׁה קלקיס, לו כתיכת קלק ששי.
v. denumeral. piël., sextare, in sex partes distribuere, sextam partem impertire. LXX. ἑκτός.
2 *perf. pl.:* וְשִׁשִּׁיתֶם
Ez. 45, 13. וששיתם האיפה
שֵׁת
סם סמפר, כמו שֵׁשׁ נענני, והכנוי שִׁתִּין, והוא מצלמו.
numer. (pl. שִׁתִּין), sicut שֵׁשׁ, sex. LXX. ἕξ.
שֵׁת.
Dan. 3, 1. פתיה אמין שת
שֵׁת
Esr. 6, 15. דר־היא שנת־שת
pl.: שִׁתִּין
Dan. 3, 1. רומה אמין שתין
Dan. 6, 1. שנין שתין ותרתין
Esr. 6, 3. רומה אמין שתין

שׁוּשׁ

לומר שֵׁשׁ, ומצתיד יָשׁוּשׁ [יעני, ל״ה י׳], ומקור שׂוֹשׂ ומיכותו שׂוּשׂ, ונלרך ג״כ נקלוב הכוסף שִׂישׂ תמור הַשִּׂישׂ. כלומו עליום ושמיקה [ויך פריינן], והקרן שׂוֹשָׂן, לשר ממנו נתסווס, נקשר שלש כמלש נענני פעל שׁקלטו וסופו לקד, ווס כמו שָׁשָׂה לעיל, ענין נסירה ונסינס, ומיסוד וס כמלש תליר המוכן של שמקה, כלשר תקיפה קלל עלו ועלם ושמק ונסל.
h. e. שָׁשׁ, *v. intr.* (impf. יָשׂוּשׂ Jes. 35, 1., inf. abs. שׂוֹשׂ, constr. שׂוּשׂ, *Hif.* apoc. שְׂרֹשׂ = הַחֲרִישׁ), laetari, ovare, oblectari, apoc. ex שַׂוְשׂוּ = שַׂוָּשׂוּ, rad. *sab*, *sav* (cogn. זָהַב, צָהַר, שָׂחַר, שָׂמַח, שָׂלַס, שָׂלַע), splendere, lucere, unde, sicuti in vv. עָלַז, translatio fit ad laetandum. LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, τέρπειν, ἐπισκέπτεσθαι, ὑπομένειν; *Hi.* γαυριᾶν, ἐπάγειν.
3 *perf.:* שָׂשׂ
Dt. 28, 63. והיה כאשר־שׂשׂ
Dt. 30, 9. כאשר־שׂשׂ על־אבותיך
3 *perf.:* וְשָׂשׂ
Jes. 66, 14. וראיתם ושׂשׂ לבכם
1 *perf.:* שָׂשׂוֹתִי *p.*
Ps. 119, 14. ברדך עדותיך ששׂתי
1 *perf.:* וַאֲשִׂישָׂה
Jes. 65, 19. ושׂשׂתי בעמי
Jer. 32, 41. ושׂשׂתי עליהם להטיב
3 *perf. pl.:* שָׂשׂוּ
Thr. 1, 21. שמעו רעתי ששׂו
part. masc.: שָׂשׂ *sg.*
Ps. 119, 162. שׂשׂ אנכי על־אמרתך
Jes. 64, 4. פגעת את־שׂשׂ
inf. abs.: שׂוֹשׂ
Jes. 61, 10. שׂוש אשיש ברי
inf. constr.: לָשׂוּשׂ
Dt. 36, 9. לשׂוש עליך לטוב
3 *impf. pl.:* יָשׂוּשׂוּ
Jes. 35, 1. ישׂשׂוּ מדבר וציה
Hif-il: הַשְׂרִישׂ = שָׂרִישׂ
impt. sg. fem.: שָׂרִישִׂי
Thr. 4, 21. שׂישׂי ושׂמחי
impt. pl.: שָׂרִישׂוּ
Jes. 65, 18. שׂישׂו וגילו עדי־עד
Jes. 66, 10. שׂישׂו אתה משוש
1 *imperf.:* אָשִׂישׂ
Jes. 61, 10. שׂוש אשיש בי׳
3 *imperf.:* יָשִׂישׂ
Dt. 28, 63. כן ישׂיש י׳ עליכם
Ps. 19, 6. ישׂיש כגבור לרוץ ארח
Jes. 62, 5. ישׂיש עליך אלהיך
Zeph. 3, 17. ישׂיש עליך בשׂמחה
3 *imperf.:* וַיָּשִׂישׂ
Job. 39, 21. יחפרו בעמק וישׂישׂ בכח
3 *impf. fem.:* תָּשִׂישׂ
Ps. 35, 9. תשׂישׂ בישועתו
1 *imperf. pl.:* נָשִׂישׂ
Ez. 21, 15. נשׂישׂ שבט בני
3 *imperf. pl.:* יָשִׂישׂוּ
Job. 3, 21. ישׂישׂו כי ימצאו־קבר
Ps. 40, 16. 70, 5. ישׂישׂו וישׂמחו בך
3 *imperf. pl.:* וַיָּשִׂישׂוּ
Ps. 68, 4. וישׂישׂו בשׂמחה
מָשׂוֹשׂ
ק״ו ע״מ זָדוֹן, והסמך מְשׂוֹשׂ, ומקרוכו שמקה וגיל ונהול פכיס ועוב לב, ונמן שנון סכיון הסמן לשר יסוכן בו הקרוליס בשמקה של שמקה.
n. m. (ad s. f. זָדוֹן, c. מְשׂוֹשׂ), laetitia, hilaritas, festivitas, oblectatio; שֶׁמֶן מָשׂוֹשׂ, oleum, quo perfunduntur ii, qui convivium solemne vocati sunt. LXX. εὐφροσύνη; χαρμοσύνη, χαρά; ἀγαλλίασις, ἀγαλλίαμα; αἴνεσις, ἔπαρσις.
Ps. 45, 8. שמן ששון מחבריך
Ps. 51, 10. תשמיעני ששון ושמחה
Jes. 22, 13. והנה ׳ ששון ושמחה
Jes. 35, 10. ששון ושמחה ישיגו
Jes. 51, 3. ששון ושמחה ימצא
Jes. 51, 11. ששון ושמחה ישיגון
Jes. 61, 3. שמן ששון תחת אבל
Jer. 7, 34. קול ששון וקול שמחה
Jer. 16, 9. קול ששון וקול שמחה
25, 10. 33, 11.
Jer. 33, 9. והיתה לי לשם ששון
כי־הביש ששון מן־בני אדם
Joel 1, 12. וָמָשׂוֹן
Esth. 8, 16. וששון ויקר
וָמָשׂוֹן
Esth. 8, 17. שמחה וששון
בְּמָשׂוֹן
Ps. 105, 43. ויוצא עמו בששון
Jes. 12, 3. ושאבתם־מים בששון
לְמָשׂוֹן
Jer. 15, 16. לששון ולשמחת לבבי
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון
ולשמחתי ולמעדים
Zach. 8, 19. *constr.:* מְשׂוֹן
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
Ps. 119, 111. כי־ששון לבי המה
מָשׂוֹשׂ
ק״ו, וסמיך מְשׂוֹשׂ, וסמוכן כמו שׂשון, ונלמר ג״כ למסמכת עכס ונכלים סנשמקה.
n. m. (c. מְשׂוֹשׂ), laetitia et metonym. ejus objectum. LXX. ἀγαλλίαμα, εὐφροσύνη, χαρά, εὐφραίνειν, ἀγαπᾶν, βούλεσθαι ἔχειν.
Jes. 32, 13. על־כל־בתי משוש
Jes. 65, 18. ועמה משוש
Jes. 66, 10. שישו אתה משוש
Ths. 2, 15. משוש לכל־הארץ
constr.: מְשׂוֹשׂ
Job. 8, 19. הן־הוא משוש דרכו
Ps. 48, 3. משוש כל־הארץ
Jes. 24, 8. שבת משוש תפים
Jes. 24, 8. שבת משוש כנור
Jes. 24, 11. גלה משוש הארץ
Jes. 32, 14. משוש פראים
Jes. 60, 15. משוש דור ודור
Thr. 5, 15. שבת משוש לבנו
Ez. 24, 25. משוש תפארתם
constr.: וּמְשׂוֹשׂ
Jes. 8, 7. ומשוש את־רצין
Jes. 62, 5. ומשוש חתן על־כלה
constr.: מְשׂוֹשׂי
Jer. 49, 25. קרית משושי
constr.: מְשׂוֹשָׂה
Hos. 2, 13. והשבתי כל־משושה

I. שׂוּת

לומר שֵׂת [ולא שִׁית כמלש קמנו רני המקדקים], ונכנין הקל לן המנר והמקול הנפכל שֵׂת ממנו, והמוות שֵׂת, שֵׂת, לולם נכין הנוסף בקילוכו שִׁית תמור הַשָּׂת שנור מלול, נמתיד ונלווי ונמקור, כי המתיד הָשִׂית וקנוכו הָשֵׂת, שֵׂת, ומלווי והמקור שִׂית. מוכנו שפיקה ושימה סכנה והנקה יניקה והמלמה עניכה ותקון [ומנמן], ל״מ מהכנת מקנה למלקמה, וגם כלי יקם שלוקו מעריכת מלקמה, ממנו והקמת פלוני ופקדנו על דנר, נקשור עם על, לו עם נית בימקום לשר יופקד שמה, לו שימת דנר נמקום, לו נסבוס מה ונתכנת לכנים, לו שים דנר והוסמנו על דנר לו עם דנר, לו קיום ויניקה כנלל, סוף דנר שנמלת נכל הסלולת של שוס לעיל, ונפרוערוע תמלנו נגו
Jes. 32, 13. על־כל־בתי משוש
ועמה משוש
Jes. 65, 18.
Jes. 66, 10. שישו אתה משוש
Ths. 2, 15. משוש לכל־הארץ
constr.: מְשׂוֹשׂ
Job. 8, 19. הן־הוא משוש דרכו
Ps. 48, 3. משוש כל־הארץ
Jes. 24, 8. שבת משוש תפים
Jes. 24, 8. שבת משוש כנור
Jes. 24, 11. גלה משוש הארץ
Jes. 32, 14. משוש פראים
Jes. 60, 15. משוש דור ודור
Thr. 5, 15. שבת משוש לבנו
Ez. 24, 25. משוש תפארתם
constr.: וּמְשׂוֹשׂ
Jes. 8, 7. ומשוש את־רצין
Jes. 62, 5. ומשוש חתן על־כלה
constr.: מְשׂוֹשׂי
Jer. 49, 25. קרית משושי
constr.: מְשׂוֹשָׂה
Hos. 2, 13. והשבתי כל־משושה

I. שׂוּת

לומר שֵׂת [ולא שִׁית כמלש קמנו רני המקדקים], ונכנין הקל לן המנר והמקול הנפכל שֵׂת ממנו, והמוות שֵׂת, שֵׂת, לולם נכין הנוסף בקילוכו שִׁית תמור הַשָּׂת שנור מלול, נמתיד ונלווי ונמקור, כי המתיד הָשִׂית וקנוכו הָשֵׂת, שֵׂת, ומלווי והמקור שִׂית. מוכנו שפיקה ושימה סכנה והנקה יניקה והמלמה עניכה ותקון [ומנמן], ל״מ מהכנת מקנה למלקמה, וגם כלי יקם שלוקו מעריכת מלקמה, ממנו והקמת פלוני ופקדנו על דנר, נקשור עם על, לו עם נית בימקום לשר יופקד שמה, לו שימת דנר נמקום, לו נסבוס מה ונתכנת לכנים, לו שים דנר והוסמנו על דנר לו עם דנר, לו קיום ויניקה כנלל, סוף דנר שנמלת נכל הסלולת של שוס לעיל, ונפרוערוע תמלנו נגו
כי שת־לי אלהים זרע אחר. Gn. 4, 25.
Ex. 7, 23. ולא־שת לבו גם־לזאת
Job. 38, 36. מי־שת בטחות חכמה
Hos. 6, 11. שת קציר לך
3 *perf. f.:* שָׁתָה
1 Sam. 4, 20. ולא שתה לבה
Ps. 84, 4. אשר־שתה אפרוחיה
3 *perf. f. c. s.:* שָׁתָם
Gn. 30, 40. ולא שתם על־צאן לבן
3 *perf.:* שָׁתָה
Ps. 8, 7. שתה תחת־רגליו
Ps. 90, 8. שת עונתינו לנגדך
2 *perf.:* שַׁתָּנִי
Ps. 88, 7. שתני בבור תחתיות
Ps. 88, 9. שתני תועבות למו
1 *perf.:* שַׁתִּי
Ps. 73, 28. שתי באדני י׳ מחסי
1 *perf.:* וְשַׁתִּי
Ex. 23, 31. ושתי את־גבלך
1 *perf. c. s.:* וְשַׁתִּיהָ
Hos. 2, 5. ושתיה כארץ ציה
3 *perf. pl.:* שָׁתוּ
Ex. 33, 4. ולא־שתו איש עדיו עליו
Ps. 3, 7. אשר סביב שתו עלי
Ps. 140, 6. מקשים שתו־לי סלה
Jes. 22, 7. שת שתו השערה
3 *perf. pl.:* *שְׁתוּ
Ps. 49, 15. *כצאן לשאול שתו
Ps. 73, 9. *שתו בשמים פיהם
inf. abs.: שׁוֹת
Jes. 22, 7. שת שתו השערה
Hif-il: הַשִּׁית = הָשִׁית
inf. abs.: וְהָשִׁית
Job. 22, 24. ושית־על־עפר בצר
Jer. 13, 16. Q'ri. ישית לערפל

Digitized by Google

inf. constr.: לָשִׁית
Job. 30, 1. לשית עם־כלבי צאני
inf. c. suff.: שִׁתִי
Ex. 10, 1. למען שתי אתתי אלה
impt. sg.: שִׁית
Prv. 27, 23. שית לבך לעדרים
impt. sg.: וְשִׁית *Q'ri.*
Job. 10, 20. שׁוֹת ממני
impt. sg.: שִׁיתָה
Ps. 9, 21. שיתה י׳ מורה להם
Ps. 141, 3. שיתה י׳ שמרה לפי
inf. c. suff.: שִׁיתִי
Jes. 16, 3. שיתי כליל צלך
impt. sg.: שִׁתִי
Jer. 31, 21. שתי לבך למסלה
impt. c. s.: שִׁיתֵמוֹ
Ps. 83, 12. שיתמו מדיבמו
Ps. 83, 14. אלהי שיתמו כגלגל
impt. sg.: שִׁיתוּ
Ps. 48, 14. שיתו לבכם ׀ לחילה
1 imperf.: אָשִׁית
Gn. 3, 15. ואיבה אשית בינך
Ps. 12, 6. אשית בישע יפיח לו
Ps. 13, 3. אשית עצות בנפשי
Ps. 101, 3. לא־אשית לנגד עיני
Ps. 110, 1. אשית איביך הדם
Ps. 132, 11. אשית לכסא־לך
Prv. 24, 32. אכי אשית לבי
Jes. 15, 9. כי־אשית על־דימון
Jer. 51, 39. אשית את־משתיהם
1 impf. c. s.: אֲשִׁיתֵךְ
Jer. 22, 6. אם־לא אשיתך מדבר
1 impf. c. s.: אֲשִׁיתָהּ
Jer. 3, 19. איך אשיתך
1 impf. c. s.: וַאֲשִׁיתֶהָ
Jes. 5, 6. ואשיתהו בתה
1 impf. c. s.: אֲשִׁתֵּנִי
1 Reg. 11, 34. שיא אשתנו
2 imperf.: תָּשִׁית
Job. 7, 17. ומה־תשית אליו לבך
Job. 14, 13. תשית לי חק ותזכרני
Ps. 21, 4. תשית לראשו עטרת פז
Ps. 73, 18. בחלקות תשית למו
Prv. 22, 17. ולבך תשית לדעתי
2 impf. ap.: תָּשֻׁת
Num. 12, 11. אל־נא תשת עלינו
2 imperf. ap.: תָּשֻׁת
Ex. 23, 1. אל־תשת ידך עם־רשע
Ps. 104, 20. תשת־חשך ויהי לילה
2 imperf.: וְתָשֻׁת
2 Sam. 19, 29. ותשה את־עבדך
Ps. 139, 5. ותשה עלי כפכה
2 impf. c. s.: תְּשִׁיתֵהוּ
Ps. 21, 6. תשיתהו ברכות לעד
2 impf. c. s.: תְּשִׁיתֵמוֹ
Ps. 21, 10. תשיתמו כתנור אש
Ps. 21, 13. כי תשיתמו שכם
Ps. 45, 17. תשיתמו לשרים
2 impf. f.: תָּשִׁיתִי
2 Sam. 13, 20. אל־תשיתי את־לבך
3 imperf.: יָשִׁית
Gn. 46, 4. ויוסף ישית ידו על־עיניך
Gn. 48, 17. וישת אביו יד־ימינו
Ex. 21, 22. כאשר ישית עליו
Job. 10, 20. K'tib. ויחת ממני
Job. 38, 11. ופא ישית בגאון גליך
Prv. 26, 24. ובקרבו ישית מרמה
Jes. 26, 1. ישית חומות וחל
Jer. 50, 3. ישית את־ארצה לשמה
3 imperf. ap.: יָשֻׁת
Job. 9, 33. ישת ידו על־שנינו
3 imperf.: יָשֹׁת
Ps. 18, 12. ישת חשך סתרו

3 imperf.: וַיָּשֶׁת
Gn. 30, 40. וישת לו עדרים לבדו
Gn. 48, 14. וישת על־ראש אפרים
Num. 24, 1. וישת אל־המדבר פניו
Ruth 3, 15. וישת עליה ויבא העיר
1 Sam. 2, 8. וישת עליהם תבל
2 Sam. 22, 12. וישת חשך סביבתיו
3 imperf.: וַיְשִׁיתֵהוּ
Gn. 41, 33. וישיתהו על־ארץ
3 imperf.: וַתָּשֶׁת־הָדּ
Ruth 4, 16. ותשיתהו בחיקה
2 impf. pl.: תָּשִׁיתוּ
Ps. 62, 11. אל־תשיתו לב
3 impf. pl.: יָשִׁיתוּ
Ps. 17, 11. ישיתו לנטות בארץ
3 impf pl.: וַיָּשִׁיתוּ
Jer. 2, 15. וישיתו ארצו לשמה
3 imperf.: יְשִׁיתוּהוּ
Ps. 84, 7. מעין ישיתוהו
Hof-al: הוּשַׁת
3 imperf.: יוּשַׁת
Ex. 21, 30. אם־כפר יושת עליו
Ex. 21, 30. ככל אשר יושת עליו

שֵׁת

ג״ו, והכנוי שָׁתוֹת, ומובן יסוד מוקס והוכן, או כמו עמוד המוכ [פֿייל־עד, וויל־עד, גרונדפֿעסטע], ובהשלה על ציים ונליקים, שהם יסודות ועמודים של מיכם ותומר, כלומר כנרך נהשלם στύλος καὶ ἑδραίωμα ἀληθείας [στύλος τῆς ἐκκλησίας] נספר אַבְנֵי־גְלִיוֹן, ויקרי תעם שפרטו מן שׁוֹת נמוכן נ׳ נלעון לרינה, לומר רשע, וכן המקרנס טעם שפרטו מן שׁתם לעון שׁתם. נמרמ שׁית נמוכן יסוד, והכנוי שׁרתיך [עי׳ מכות י״ק ק׳; סוכה כ״ט ק׳; כ״ג ק׳; מעילה פ״ג], וכן שְׁתֵיהֶם מן שׁתם.

n. m. (pl. שָׁתוֹת), pila, columna, fundamentum, a ponendo s. stabiliendo, trop., sicut תֹּהַ, עַמּוּד, de proceribus aut de justis vel reipublicae vel ecclesiae quasi fulcris, quae ipsa στῦλος καὶ ἑδραίωμα ἀληθείας nuncupatur (1 Tim. 13, 15), gem. שִׁית, fundamentum, firmamentum (pl. שִׁיתִין), neohebr. שְׁתִיָּה, fundatio (אֶבֶן שְׁתִיָּה, lapis arcae foederis subjectus). Erraverunt igitur, qui hoc n. vel a v. שׁת II. significationem *retis*, vel a v. שָׁתָה sign. *potus* habere existimarunt. LXX. ἃ κατηρτίσω (Ψ.), οἱ ἐργαζόμενοι αὐτά (Jes.). A. Θεμέλιοι; S. Θεσμοί (Ψ); A. αἱ ἀποθῆκαι αὐτῆς; Th. ταπειναὶ αὐτῆς; Sexta: αἱ διαδοχαί; Alius: αἱ διδασκαλίαι.

pl.: הַשָּׁתוֹת
Ps. 11, 3. השתות יהרסון
pl. c. suff.: שָׁתֹתֶיהָ
Jes. 19, 10. והיו שתתיה מדכאים

שֵׁת

ג״ו, וסיף הכנוי שָׁתוֹת, ומובנו כפרוש יקר״ק, כי תוכן הכעי, וכן לפעם דעת דל״ק, שאחר שהוא ככוי לענוות ולעכוה, וכן לאחר הרקנ״ע שהוא המקור, ועעמו כית המוצב [נעוֹתֶסם], ודומה לו אִשְׁתֵּי נעכני אֶשְׁתָּא נסורי, שהכנוי שלו אֶשְׁתִּין.

n. m. (pl. c. שָׁתוֹת), nates (Gesäss, Steiss), arab. *ist-on*, syr. *eśto* (pl. *eśtin*). LXX. חַטּוּפֵי שֵׁת, σάρκες, ἔως ἄμα κεκαλυμμένοι; בַּד־שָׁתוֹתֵיהֶם, ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν.

Jes. 20, 4. וחשופי שת

pl. c. suff.: שָׁתוֹתֵיהֶם
2 Sam. 10, 4. עד־שתותיהם

שׁוּת II.

לומר שָׁת, ומובנו כמו שָׁתָה נפתרון נ׳, לומר סניכה ולרינה וסכסון יקד [וועבען, שפינגען, מישען], והפעל לינהו מן סנוכך, כי נאנף לך נגויהו שׁית, שָׁתִת. ולאחר לנקור שרשו עי׳ שתה, ונאנף השרש ג״כ אנל שָׁתַת לעיל.

h. e. שׁת, *v. tr. inus.*, sicut שָׁתָה II., נָשַׁת, nere, texere, miscere.

שַׁיִת

ג״ו, ונכנוי שִׁיתוֹ, והרנוי לין מן הנוכך, כלאחר שהוא קנוני. נאחור לאחר שרשו כתלנעו המפרשים ונלוכי הלשון, מהם לאמרו שנעשתה המלה מן שָׁתָה, נאחדן הנון והדגוש, והניאו לאיה מן בַּיִת, שהוא לדעתם מן בָּתַת, אלן המרש בַּיִת עוור נאל עוור, וכל הסקור לא שגע ולא נגע נאמתות. כי מן בַּיִת הנה יהוע השרש בּוּת, כלאחר מן זַיִת השרש זוּת, ול״כ מן שַׁיִת השרש שׁוּת. וכלאה לי שתמלוהו משוכה ושוך לו שָׁךְ, מענין סנוך וערוך של השרש, תמונת של לרינה, וכוה נאת על הקרי השרש.

n. m. (c. s. שִׁיתוֹ), sentis, vepris, vepretum, a verbo *implicandi* et *perplectendi* (syn. שָׂךְ, שָׁךְ), minime contr. ex שַׁיֵת (שַׁן, acutum esse), sicut בַּיִת ex בַּנְיֵת; nam quemadmodum בַּיִת a v. בָּנָה ad s. f. זַיִת a v. זָנַת, sic etiam שַׁיִת a v. שָׁנַת, ita ut opus non sit artificio illo. LXX. ἄκανθα, καλάμη; שַׁיִת וְשָׁמִיר שַׁיִת, χόρτος; שָׁמִיר וְשַׁיִת, ἄγρωστις ξηρά.

Jes. 27, 4. שמיר שית במלחמה

וַשַּׁיִת *p.*

Jes. 5, 6. ועלה שמיר ושית
Jes. 7, 24. כי־שמיר ושית תהיה
Jes. 7, 25. יראת שמיר ושית
Jes. 9, 17. שמיר ושית תאכל

וְלַשַּׁיִת

Jes. 7, 23. לשמיר ולשית יהיה
cum suff.: שִׁיתוֹ
Jes. 10, 17. ואכלה שיתו ושמירו

שֵׁית

ג״ו, ומובנו עטוף ולרוג מס וניעוף [הילנע, נעווינענ, שַׁנוֹנג], וגם זס מצרם שֵׁת שׁנכנכו. ויובן כוה שׁית ווכה כמשלי [יקס שׁתוהו ג״כ כעמי״, והלנון כמו כשׁית ווכה], לומר נעשוף ולעיף של וווכה לאמן המנכר, וכן׳ והמולכים לקניו אמו, שׁפרשוהו מס עכין עכוה ועגנות, וכן המקנס לא דקדק שׁתרגמו אַסְכֵּמָא [σχῆμα], וכמוהן שלנו נ״כ יעטף שׁית קסם, וגם מס אמו המפרשים.

n. m., textura, tegmen, amictus, a v. שׁת, vi texendi plectendive, unde שֵׁית זוֹנָה, habitu meretricis; bene Targ. אַסְכֵּמָא (σχῆμα). LXX. εἶδος (πόρνης).

Ps. 73, 6. יעטפם־שית חמס למו
Prv. 7, 10. שית זונה ונצרת לב

שָׁזַב

פעל לרמי, ולא עוכר כ״ף נענין הכנד שֵׁיזֵב, תמור שָׁזַב, שָׁזְבָה [כלאחר סוכחתי נספרי תלמוד שפתי לרס], נלאחר שיסוד הכנין נשאר נשקר הזין כדמיון הענרי, והשקר הוה נתלקן תמור הדגוש, ועתידו יְשֵׁיזֵב, והשקול שֵׁזְבָה [תמור יְשַׁזֵּב, שָׁזְבָא]. וכלאה שנתהווה השלקן הזה ע״פ קכנות שתי לותיות שרוקות, כלאחר ג״כ נאל שֵׁיצָא [שׁתיכנו מן יצא כלאחר קשנו השוקיים השלשים] משום קכנות השכוקים. פתרוכו וכיקת וכעיקת מקום שם והשכוללות וכאלעות שמכו, סיכם מדבר וצירים והתרקקות שמכו, וכנלל זה יסודו השפך של עגירה, שׁעשודתו הכרעה נמקום נלי ויוה שמכו, וכמו שׁעבר מוצלל להסתכת השעבוד והעבודה, הכה שוב תעודתו נקל השכות והדכור והשפעיות, לומר כאלעות מדבר וכדכור שמכו כשפכו, וכן נאחת היסוד של שָׁזַב לעיל ע״ג, ל״א עכור־עזוב [עבד־כן קורין]. ותכיר מוה שהשכן פה שָׁזַב, ודמיון לו שָׁזַב [ע״ג היעב], וסודו של שָׁזַב לעיל. מוה הכנד עזות כן קורין והלנה והאלעה [נעפֿרייען], כלרך נכין הכנד, וזהו קל להכין. נתרנום הפעל רב הכורך, תמור הניל, שרך, אלע, פלע נעברי, ושמכו שם השמות מְשֻׁזָּב פליע ושריל, שְׁזֻבָא פלעה, שַׁזְבוּ אפלע ואקלע ושכוס, ונעברי כשל ג״כ נפריעי מזיונקל.

v. comp. tr. aram. (unde solummodo *Pi.* שְׁזִיב, שַׁזֵּב = שֵׁיזֵב, impf. יְשַׁזֵּב = יְשֵׁיזֵב, inf. שְׁזָבָה = שֵׁיזָבָה, שְׁזֻבָא, sicut שֵׁיצָא = שְׁצָא, minime a v. יָצָא, dissoluto Dages idque sine conjugationis *intensivae* detrimento, propter literarum sibilantium concursum), deserere locum, circumvagari, exire, elabi, liberum esse (div. עָצַר, detentum, coarctatum, captivum esse, cogn. עָזַב (unde עָזוּב, liber, div. עָצוּר, servus) et simplex זַב (unde זְבוּב, die schwärmende Fliege), unde apparet, *Sin* dexterum hujus verbi munere praeverbii emphatici fungi. *Pi.*, facere, ut quis libere vagetur, *liberare*, eripere s. explicare aliquem periculis cinctum, miseriis levare, molestiis laxare, eximere, extrahere, eripere aliquem quolibet impedimento detentum, targ. pro hebr. חִלֵּץ, פָּלַט, מָלַט, שָׁרַד, indeque nmm. מְשֻׁזָּב, elapsus, profugus (hebr. עָזוּב, שָׁרִיד, פָּלִיט); שְׁזֻבָא, effugium, evasio. Indidem n. pr. מְשֵׁיזַבְאֵל (Neh. 3, 4.) h. e. cujus liberator s. vindex Deus est. LXX. ῥύεσθαι, ἐξελεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι.

Pi-el: שֵׁיזֵב *3 perf.*
Dan. 6, 28. די שיזב לדניאל
3 perf.: וְשֵׁיזֵב
Dan. 3, 28. ושזיב לעבדוהי
part. masc.: מְשֵׁיזֵב *sg.*
Dan. 6, 28. משיזב ומצל
inf. c. suff.: לְשֵׁיזָבוּתָנָא
Dan. 3, 17. יכל לשיזבותנא
inf. c. suff.: לְשֵׁיזָבוּתָךְ
Dan. 6, 21. לשיזבותך מן־אריותא
inf. c. suff.: לְשֵׁיזָבוּתָהּ
Dan. 6, 15. שם בל לשיזבותה
3 imperf.: יְשֵׁיזֵב
Dan. 3, 17. ומן ידך מלכא ישזיב
3 impf. c. s.: יְשֵׁיזְבִנָּךְ
Dan. 6, 17. הוא ישיזבנך
3 impf. c. s.: יְשֵׁיזְבִנְכוֹן
Dan. 3, 15. וישזבינכון מן־ידי

שָׁזַף

פ״כ, ופתרוכו לפעל הקדמוכים [רש״י ול״נע וכד״ק] רלים והנעת דכר [אַכ־שויען], ולקרו זה מן ע״ן שופטו [לתיוכ

Digitized by Google

כ׳ ע׳], ולא שזפתו עין לֹיס [שס כ״ף ו׳], ולעמ הפקרונים תמנותו כמו שָׁזַף לעיל לף ׳קי״ו, בשוכן כשיפ וכמוך [ע״ב], וסנעט לפ״ו לך מזעלפ ממכו. לוטם לפעך שזכ שָׁזַף כדמיון לְשָׁקַף, כפעך ג״כ משרש כיוכי [σκέπ-ω] בשוכן הכעפ, וקלוף ין כקוף כקלוף קוף כלדי, לפך מלועת נלצון, ולין מי שמפפק כוס. כז״ע שְׁזִיפָה מוס.

v. tr., adspicere, intueri, cogn. שָׁקַף (variantibus *Qof* et *Zain*, uti perpetuo vicissim ponuntur *Qof* et *Zade*), gr. *σκέπ-τειν*, neoh. n. act. שְׁזִיפָה, adspectus, velut שְׁזִיפַת חַשְּׁמֶשׁ, solis adspectio et quae inde sequitur, vel calefactio vel adustio. Sic veteres paene omnes, a quibus sine causa discedunt nonnulli, vim *adurendi* (cogn. שָׂרַף) huic verbo inesse rati. LXX. *παραβλέπειν*; A. (*Shir.* 1, 6.) *ὅτι συνέκαυσέ με*; S. *ὅτι καθήψατό με*; Th. *ὅτι περιέφρυξέ με*; Vulg. *quia decoloravit me.*

3 prf. f. c. s.: שְׁזָפַתְנִי

Job. 20, 9. עין שזפתו ולא תוסיף

Job. 28, 7 ולא שזפתו עין איה

3 prf. f. c. s.: שָׁשְׁזָפַתְנִי

Cant. 1, 6. ששזפתני השמש

שָׁזַר

פ״כ, ולף כמלף נענכי כ״ף נכזכ״פ הכוסף הָשְׁזֵר [ונפעילו כז״ע יִשָּׁזֵר], ומוכנו קשור ויעפ ועכוד נהדוק [נוויכנען], וסקכן שָׁזַר, ולוטם לו זָר, פָּזַר לעיל, וכן שָׁזַר נענכי. ומוס ניכוכי של נכ״ם הכוסף פָּשְׁזֵר, ל״מ ׳ע ׳ע. כז״ע מוס שְׁזוּר, שָׁזֵר, שְׁזִירָה, ונקרנוס הקוקיי שְׁזִיר, וג״כ קמור פקיל, וכז״ע שְׁזוּר והכוכי שְׁזוּרִין, ל״מ קוטין זוורין.

v. comp. tr., conserere, commiscere, contorquere, duplicare fila (zwirnen), cogn. זָר, זֵר, פָּרַר, arab. *śa-sara*, aram. שְׁזִיר = שְׁזִיר) שָׁזֵר, מָשְׁזֵר, unde solummodo *Ho.* הָשְׁזֵר (impf. neoh. יָשְׁזֵר), contortum, duplicatum esse; prt. pass. שָׁזוּר, contortum, conduplicatum. Inde neoh. nm. actionis שְׁזִירָה, n. agentis שָׁזַר et n. prt. pass. שָׁזוּר (pl. שְׁזוּרִין), fila contorta. LXX. *κεκλωσμένος, νενημένος.*

Hof-al: הָשְׁזַר

part. masc.: מָשְׁזָר *sg.*

Ex. 26, 1. שש משזר ותכלת וארגמן
36, 8.

Ex. 26, 31. ותולעת שני ושש משזר
36. 28, 8. 15. 36, 35. 37. 38, 18. 39, 2. 5. 8.

Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר

Ex. 27, 18. חמש אמות שש משזר

Ex. 28, 6. תולעת שני ושש משזר

Ex. 38, 9. שש משזר מאה באמה

Ex. 38, 16. סביב שש משזר

Ex. 39, 24. ותולעת שני משזר

Ex. 39, 28. מכנסי חבד שש משזר

Ex. 39, 29. ואת־האבנט שש משזר

שׁח

v. s. r. שָׂחָה *p.* 1129.

שָׁחַד

פ״כ, וסעפיל יִשְׁחַד, לכן מפעונס וַהֲשְׁחֲדֵי נקעך קעוף. מוכנו נקינק מען וסענקס לעיס וכילס וכזעות נלס נעלוני ולזכר ומנקס [שענקען, נע-], ולכוד מכניכע מען ומנקס, לענן סשוע ין ומזעפע, וסקעלוס כ״ל שָׁחַד עניך גוילכ וקליקס וקעוך, כדומס לל קָדַד, גָּדַד, ומוס כמו גד קעוך קלך לענכ.

ולמנקס, ועוד מקוס לסקנלר.

v. tr. comp. (impf. יַשְׁחֵד, 2 p. f. וַהֲשְׁחֲדֵי), dispertire, distribuere (cogn. קָדַד, גָּדַד, *caedere, scindere*), hinc impertire, donare, munerari, praecipue de largitione et corruptelis judicum. LXX. *φορτίζειν, ἐπιδιέσθαι.* A. *δωροδοτεῖν*; S. *δωματίζειν.*

impt. pl.: שָׁחֲדָה

Job. 6, 22. ומכחכם שחדו בעדי

2 impf. fem.: וַהֲשָׁחַדְתְּ

Ez. 16, 33. ותשחדי אותם

שָׁחַד

ס״ו, ומוכנו קעך וכלס וקכס וגו, וכעפע קעך הכעך לעופע לענן העוע פזפע [נפזענק, נפכנע], ונגעכע כקעכ פזקך, פזך קעון לו פזך דכניס, נקכגוס שוחד פזלמו, וכז״ע שְׁחִידָה, שְׁחוּד.

n. m., munus, largitio, praesertim de ea, quae ad judicem corrumpendum datur (secundum Gemarum vel שְׁחַד דְּבָרִים vel שְׁחַד מָמוֹן, targ. שׁוּחַד. Neohebr. inde שְׁחִיד, שְׁחִידָה, muneratio. LXX. *δῶρον, δωροδεκτής, παιδεία.* A. *δωροκοπία.*

Dt. 10, 17. ולא יקח שחד

Dt. 16, 19. ולא־תקח שחד

Dt. 27, 25. ארור לקח שחד

1 Sam. 8, 3. ויקחו־שחד וימו משפט

1 Rg. 15, 19. חנה שלחתי לך שחד

2 Rg. 16, 8. וישלח למלך־אשור שחד

2 Chr. 19, 7. ומקח־שחד

Job. 15, 34. ואש אכלה אהלי־שחד

Ps. 26, 10. וימינם מלאה שחד

Prv. 6, 35. כי תרבה־שחד

Prv. 17, 23. שחד מחק רשע יקח

Jes. 1, 23. כלו אהב שחד

Jes. 5, 23. עקב שחד

Ez. 22, 12. שחד לקחו־בך

וְשֹׁחַד

Ex. 23, 8. ושחד לא תקח

Ps. 15, 5. ושחד על־נקי לא לקח

Prv. 21, 14. ושחד בחק חמה עזה

הַשֹּׁחַד

Ex. 23, 8. השחד יעור פקחים

Dt. 16, 19. השחד יעור עיני חכמים

Prv. 17, 8. חן השחד בעיני בעליו

בַּשֹּׁחַד

Jes. 33, 15. מתמך בשחד

בְּשֹׁחַד

Jes. 45, 13. לא במחיר ולא בשחד

Mich. 3, 11. ראשיה בשחד ישפטו

שַׁחֲדָה

פ״כ, ועונכו כמו שָׁח, שָׂח, ומוס נעקיל לנעת סכל״ך וְיַשְׁחֵךְ נסנול סיוד תמול פפק, ע״ל וימרך. כניעפ וסומכות וכפיפס [ויך ניקקען], לו נ״כ זקיעפ למעפ ומיות זקוע, כלמר הכנוכות זקוק, זקיק יוכיקו. הכוסף חִשְׁחָה יונף ויקוק, לומס סכניעפ מעפ וסלפעק וסכנעפ. סמעפעל הִשְׁחָה [נמנוע סוקו לפני הף סופית, וכן נַאֲוָה מן נָאֶה], ומעכו פעניל יִשְׁחֲדוּ לכלר נהפסק יִשְׁחֲתוּ, ופקעוכו כדרך סנכין, לומר כניעפ לף עניכו וקילס דרך כנוד, ולרוב נקצור עס תוספת של לפיס לכ״נ, וכפרע כלמר

part. m. pl.: מְשַׁחֲדִים

Neh. 9, 3. מתודים ומשתחוים

Esth. 3, 2. כרעים ומשתחוים להמן

part. m. pl.: הַמִּשְׁתַּחֲוִים

Zeph. 1, 5. המשתחוים על־הגגות

Zeph. 1, 5. המשתחוים הנשבעים

prt. m. 2 pl.: מִשְׁתַּחֲוֵיתֶם

Ex. 8, 16. והמה משתחויתם קדמה

inf. c. suff.: לְהִשְׁתַּחֲוֹת

Gn. 37, 10. להשתחות לך ארצה

Lev. 26, 1. להשתחות עליה

1 Sam. 1, 3. להשתחות ולזבח ליי׳

1 Sam. 2, 36. יבוא להשתחות לו

2 S. 15, 5. בקרב־איש להשתחות לו

2 Reg. 5, 18. להשתחות שמה

2 Chr. 20, 18. להשתחות לי׳

Jes. 2, 20. עשו־לו להשתחות

Jes. 66, 23. להשתחות לפני אמר יי׳

Jer. 7, 2. להשתחות לי׳

Jer. 26, 2. להשתחות בית־יי׳

Ez. 46, 9. דרך שער צפון להשתחות

Zach. 14, 16. 17. להשתחות למלך

inf. constr.: וְלְהִשְׁתַּחֲוֹת

Jud. 2, 19. לעבדם ולהשתחות להם

Jer. 13, 10. לעבדם ולהשתחות להם

Jer. 25, 6. לעבדם ולהשתחות להם

impt. sg. f.: וְהִשְׁתַּחֲוִי

Ps. 45, 12. והשתחוי־לו

impt. pl.: הִשְׁתַּחֲווּ

1 Chr. 16, 29. השתחוו ליי׳ בהדרת־קדש

Ps. 29, 2. השתחוו ליי׳ בהדרת־קדש

Ps. 96, 9. השתחוו ליי׳ בהדרת־קדש

Ps. 97, 7. השתחוו־לו כל־אלהים

impt. pl.: וְהִשְׁתַּחֲווּ

Ps. 99, 5. והשתחוו להדם רגליו

Ps. 99, 9. והשתחוו להר קדשו

1 imperf.: אֶשְׁתַּחֲוֶה

Ps. 5, 8. אשתחוה אל־היכל־קדשך

Ps. 138, 2. אשתחוה אל־היכל קדשך

1 imperf.: וְאֶשְׁתַּחֲוֶה

1 S. 15, 25. ושוב עמי ואשתחוה ליי׳

1 imperf.: וְאֶשְׁתַּחֲוֶה

Gn. 24, 48. ואקד ואשתחוה ליי׳

2 imperf.: תִּשְׁתַּחֲוֶה

Ex. 20, 5. לא־תשתחוה להם

Ex. 23, 24. לא־תשתחוה לאלהיהם

Ex. 34, 14. כי לא תשתחוה לאל אחר

Dt. 5, 9. לא־תשתחוה להם

Ps. 81, 10. ולא תשתחוה לאל נכר

Mich. 5, 12. ולא־תשתחוה עוד

3 imperf.: יִשְׁתַּחֲוֶה

2 Sam. 15, 32. אשר־ישתחוה שם

2 Chr. 25, 14. ולפניהם ישתחוה

Esth. 3, 2. לא יכרע ולא ישתחוה

3 imperf.: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

1 Reg. 22, 54. הבעל וישתחוה לו

3 imprf. pl.: וַיִּשְׁתַּחֲווּ

Gn. 18, 2. וישתחו ארצה

Gn. 19, 1. וישתחו אפים ארצה

Gn. 23, 7. וישתחו לעם־הארץ

Gn. 23, 12. וישתחו אברהם לפני עם

Gn. 24, 26. ויקד האיש וישתחו לי׳

Gn. 24, 52. וישתחו ארצה לי׳

Gn. 33, 3. וישתחו ארצה שבע

Gn. 47, 31. וישתחו ישראל על ראש

Gn. 48, 12. וישתחו לאפיו ארצה

Ex. 18, 7. וישתחו וישק־לו

Num. 22, 31. ויקד וישתחו לאפיו

Jud. 7, 15. וישתחו וישב אל־מחנה

1 Sam. 1, 28. וישתחו שם לי׳

1 Sam. 15, 31. וישתחו שאול לי׳

1 Sam. 20, 41. וישתחו שלש פעמים

2 S. 9, 8. וישתחו ויאמר מה עבדך

2 Sam. 14, 33. וישתחו לו על־אפיו

2 Sam. 18, 21. וישתחו כושי ליואב

מכפילס וכניעפ לפני הקנ״פ לעבוד לוקו. ולעל לעשוכע מְשַׁחֲוִיתֶם [יקוק׳ ׳ק ׳ע׳], סנס לעפע קו״ל כעלמוד יכוזלמי כסכיכנס מן מזעקפס ומזעקויס, וכן לסמענגס ויללקי. ולעפע דוד קמקי מוכיכ מן מזעקויס ומזעקויקס, ולעפע יוסף קמקי נספכו קנוב סלקע סיו תעוב סף, לעל נזכע [ע׳ מכלל קנ״ו]. לוטם סכיכון שפיף דוגעת ומני נכוי מסכיכוני ע״ל לקיני.

v. intr. (impf. c. suff. וַיִּשְׁחֲהוּ sec. Qimchium ad s. f. וַיַּחֲוֵהוּ), sicut שָׁח, שָׂח, inclinari, se inclinare, deprimi, depressum esse. *Hi.* הִשְׁחָה, incurvare, deprimere, *Hitpa.* הִשְׁתַּחֲוָה (interposito *Vav* ante *He* finale, sicut נַאֲוָה factum ex נָאֶה; impf. יִשְׁתַּחֲוֶה, in p. יִשְׁתַּחֲוֶה), procumbere (אַפַּיִם אַרְצָה), adorare, *προσκυνεῖν*, neoh. הִשְׁתַּחֲוִיָּה, *προσκύνησις.* Forma מִשְׁתַּחֲוִיתֶם (Ez. 8, 16.), quae aramaico more ex prt. et pron. personali coaluit, sec. *Gem. hierosolym.* ex vv. הִשְׁתַּחֲוָה et הִשְׁתַּחֲוִיתָ, sec. *Davidem Qimchium* ex מִשְׁתַּחֲוִיתֶם et confusum est; sec. *Josef Qimchium* pro מִשְׁתַּחֲוִיתֶם, indurato *He*, posita est. LXX. *κύπτειν, ταπεινοῦν, καταφιλεῖν*; *Hi. ταράσσειν*; *Hitpa. προσκυνεῖν, προσφωνεῖν.*

impt. fem.: שְׁחִי

Jes. 51, 23. שחי ונעברה

Hitpa-el: הִשְׁתַּחֲוָה

3 perf.: וְהִשְׁתַּחֲוָה

Ez. 46, 2. והשתחוה על־מפתן

2 perf.: וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ

Dt. 4, 19. והשתחוית להם ועבדתם

Dt. 8, 19. ועבדתם והשתחוית להם

Dt. 26, 10 והשתחוית לפני יי׳ אלהיך
והשתחוית לאלהים

Dt. 30, 17. אחרים

1 perf.: וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי

2 S. 16, 4. ויאמר ציבא השתחויתי

1 perf.: וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי

1 S. 15, 30. והשתחויתי ליי׳ אלהיך

2 Rg. 5, 18. והשתחויתי בית רמן

3 perf. pl.: וְהִשְׁתַּחֲווּ

Jer. 8, 2. ואשר השתחוו להם

3 perf. pl.: וְהִשְׁתַּחֲווּ

Ex. 11, 8. והשתחוו־לי לאמר

Ex. 33, 10. והשתחוו איש פתח אהלו

Jes. 27, 13. והשתחוו ליי׳ בהר הקדש

Jes. 60, 14. והשתחוו על כפות רגליך

Ex. 46, 3. והשתחוו עם־הארץ

2 prf. pl.: וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם

Ex. 24, 1. והשתחויתם מרחק

אלהים אחרים

Dt. 11, 16. והשתחויתם

אלהים אחרים

Jos. 23, 16. והשתחויתם

אלהים אחרים

1 Reg. 9, 6. והשתחויתם

2 Chr. 7, 19. והשתחויתם להם

part. masc.: מִשְׁתַּחֲוֶה *sg.*

2 Reg. 19, 37. וידי הוא משתחוה

Jes. 37, 38. משתחוה בית ׳ נסרך

part. masc.: וּמְשִׁתַּחֲוֶה *sg.*

Esth. 3, 5. כרע ומשתחוה לו

part. m. pl.: מְשִׁתַּחֲוִים

Gn. 37, 9. משתחוים לי

2 Chr. 29, 28. וכל־הקהל משתחוים

וצבא השמים לך

Neh. 9, 6. משתחוים

Digitized by Google

וישתחו למלך לאפיו 2 Sam. 18, 28.
וישתחו למלך אפיו ארצה 2 S. 24, 20.
וישתחו למלך על־אפיו 1 Rg. 1, 23.
וישתחו המלך 1 Reg. 1, 47.
ויבא וישתחו למלך 1 Reg. 1, 53.
לקראתה וישתחו לה 1 Reg. 2, 19.
וישתחו לו 1 Reg. 16, 31.
וישתחו לכל־צבא 2 Reg. 21, 3.
וישתחו להם 2 Reg. 21, 21.
וישתחו לדויד אפים 1 Chr. 21, 21.
וישתחו לכל־צבא 2 Chr. 33, 3.
וישתחו ויתחפל Jes. 44, 17.
3 *imperf.:* וַיִּשְׁתַּחוּ *p.*
ויקד ארצה וישתחו Ex. 34, 8.
על־פניו ארצה וישתחו Jos. 5, 14.
אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 24, 9.
אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 28, 14.
ויפל ארצה וישתחו 2 Sam. 1, 2.
ויפל על־פניו וישתחו 2 Sam. 9, 6.
ויבא בית־י׳ וישתחו 2 Sam. 12, 20.
על־פניו ארצה וישתחו 2 S. 14, 22.
ויפל ארצה וישתחו Job. 1, 20.
אף־יפעל־אל וישתחו Jes. 44, 15.
3 *imperf. f.:* וַתִּשְׁתַּחוּ *p.*
ותשתחו ארצה Ruth 2, 10.
על־פניה ותשתחו ארץ 1 S. 25, 23.
ותקם ותשתחו אפים 1 Sam. 25, 41.
ותשתחו למלך 1 Reg. 1, 16.
ותשתחו למלך 1 Reg. 1, 31.
על־דגליו ותשתחו ארצה 2 Rg. 4, 37.
3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁתַּחוּ *p.*
על־אפיה ארצה ותשתחו 2 S. 14, 4.
1 *impf. pl.:* נִשְׁתַּחֲוֶה
נשתחוה ונכרעה Ps. 95, 6.
נשתחוה להדם רגליו Ps. 132, 7.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁתַּחֲוֶה
ונשתחוה ונשובה Gn. 22, 5.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁתַּחֲוּ
ולא תשתחוו להם Jos. 23, 7.
ולא־תשתחוו להם 2 Reg. 17, 35.
ולו תשתחוו ולו תזבחו 2 Rg. 17, 36.
לפני המזבח הזה
תשתחוו 2 Reg. 18, 22.
לפני מזבח אחד
תשתחוו 2 Chr. 32, 12.
לפני המזבה הזה תשתחוו Jes. 36, 7.
3 *impf. pl.:* יִשְׁתַּחֲוּ
ישתחוו לך בני אביך Gn. 49, 8.
כל־הארץ ישתחוו לך Ps. 66, 4.
למעשה ידיו ישתחוו Jes. 2, 8.
ואליך ישתחוו Jes. 45, 14.
יסגדו אפי־ישתחוו Jes. 46, 6.
אפים ארץ ישתחוו־לך Jes. 49, 23.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתַּחֲוּ
וישתחו לך לאמים Gn. 27, 29.
וישתחוו לך בני אמך Gn. 27, 29.
וישתחוו לפניך Ps. 22, 28.
וישתחוו־לו כל־מלכים Ps. 72, 11.
יבואו וישתחוו לפניך Ps. 86, 9.
שרים וישתחוו Jes. 49, 7.
וישתחוו לו איש
ממקומו Zeph. 2, 11.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לאה וילדיה וישתחוו Gn. 33, 7.
יוסף ורחל וישתחוו Gn. 33, 7.
וישתחוו־לו אפים ארצה Gn. 42, 6.
וישתחוו־לו ארצה Gn. 43, 26.
ויקדו וישתחוו Ex. 4, 31.
ויקד העם וישתחוו Ex. 12, 27.
וישתחוו־לו ויזבחו־לו Ex. 32, 8.
וישתחוו לאלהיהן Num. 25, 2.
וישתחוו להם Dt. 17, 3
אלהים אחרים וישתחוו
להם Dt. 29, 25.
וישתחוו להם ויכעסו Jud. 2, 12.
אלהים אחרים וישתחוו
להם Jud. 2, 17.
וישתחו לפני י׳ 1 Sam. 1, 19.
וישתחוּ להם ויעבדום 1 Rg. 9, 9.
וישתחוו לעשתרת 1 Reg. 11, 33.
וישתחוו־לן ארצה 2 Reg. 2, 15.
וישתחוו לכל צבא
השמים 2 Reg. 17, 16.
וישתחוו לי׳ ולמלך 1 Chr. 29, 20.
על־הרצפה וישתחוו 2 Chr. 7, 3.
וישתחוו להם ויעבדום 2 Chr. 7, 22.
וישתחוו למלך 2 Chr. 24, 17.
הנמצאים אתו וישתחוו 2 Chr. 29, 29
ויקדו וישתחוו 2 Chr. 29, 30.
ויקדו וישתחוו לי׳ Neh. 8, 6.
וישתחוו כל־דשני־ארץ Ps. 22, 30.
וישתחוו למסכה Ps. 106, 18.
וישתחוו למעשי ידיהם Jer. 1, 16.
וישתחוו להם Jer. 16, 11.
וישתחוו לאלהים אחרים Jer. 22, 9.
3 *impf. f. pl.:* וַתִּשְׁתַּחֲוֶיךָ
חנה וילדיהן ותשתחוין Gn. 33, 6.
ותשתחוין לאלמתי
דְּהַשְׁתַּחֲוָיָה
ע״כ, וסוף הפקוד מסתפעל ע״ד קימי, ומוכנו הכריעה וכפילת לפיס קלגס, וקל להבין מהשרש, וכע״ע עוד מפעל וה שְׁחִיָּה, הַשְׁחָאָה, הִשְׁתַּחֲוָיָה, שַׁחֲוִי וכדומה.
n. f. infin. hitpaël (ad modum sermonis aramaici), adoratio, quae fit corporis inflexione s. incurvatione. LXX. *τὸ προσκυνεῖν.*
inf. c. s.: בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתִי
בהשתחויתי בית רמן 2 Reg. 5, 18.
שָׁחוּת
ע״כ ע״פ גָּלוּת, וככנוי שְׁחוּתוֹ, והפלגה כור וזוקה פקע וגוען, לומר פקוס מצוקע ומעומק [גרונע], עי׳ ppp סוקס ופקע.
n. f. (ad s. f. גָּלוּת, c. s. שְׁחוּתוֹ), fovea, utpote foramen terrae profundum et excavatum. LXX. *διαφθορά* (שְׁחִיתָה).
cum suff.: בְּשַׁחְתּוֹ
בשחתו הוא־יפול Prv. 28, 10.
שְׁחִיתוּת
ע״כ, ולומס על שְׁחוּת, ומכנוי שְׁחִיתוּת נקיוס תו נמשקל, ולוכנו מן ppp נדמיון על שָׁחַת, נמצר גנס על שָׁחַת סקו נלתי ערזית, וגוס מקפס שהקלמוניס סעו גוס, נלמר׳ שסקו ערזית. סמוכן כמו גוסס כלי הפרס הכוונס. בגמרס שְׁחִיתָא קמור שְׁחִיתָא מצלהו, נהכלעס סקיק.
n. f. (pl. שְׁחִיתוֹת, retento *Tav* accidentali, quod ne in n. שַׁחַת quidem radicale est), sicut שְׁחוּת, fovea, gem. שְׁחִיתָא (= שְׁחִיתָא, *Chet* devorato). LXX. *διαφθορά* (quasi a v. שָׁחַת).
pl. c. suff.: מִשְׁחִיתוֹתָם
וימלט משחיתותם Ps. 107, 20.
pl. c. suff.: בְּשַׁחְתוֹתָם
נלכד בשחיתותם Thr. 4, 20.

שַׁחָה

פ״כ, וסעקיל יִשְׁחֶה נע״ע, ופקרונו שיעס על פני סיס [עווייעמן], ושוקס הוק סצע על־פני סיס, ופוצע קניני ידיו נשקוקו, ומצפיל כל מס ציולמן לו. וכנוסף הִשְׁתָּחָה נתליס, סשקוקה נסיס. והמסמה, לקלוק והרעגה, וכנר פרצו כן קנן־סרוק. נקרגוס סָחָא מצלהו, וגס נמוכן רקיעס ועגילה.
v. intr. (impf. neoh. יִשְׁחֶה), natare, id quod fit expansis manibus et depresso omni, quidquid natanti occurrit. *Hi.* הִשְׁחָה, irrigare, humectare (schwemmen). LXX. (*ἐταπείνωσε τοῦ*) *ἀπολέσαι* (Jes. 25., uti S. *ὁ λουόμενος εἰς τὸ κολυμβῆσαι*). *Hi.* *λούειν.*
part. masc.: הַשֹּׁחֶה *sg.*
כאשר יפרש השחה Jes. 25, 11.
inf. constr.: לְשַׁחוֹת
חשחה לשחות Jes. 25, 11.
Hif-il: הַשְׁחָה
1 *imperf.:* אַשְׁחֶה
אשחה בכל־לילה Ps. 6, 7.
שָׁחוּ
ע״כ ומלעיל, ע״פ אָחוּ, ומוכנו שקיים וסיפ, ומי שקו מי שקייס, שלא יכול הקדם לעבור נהס, כי אס נשקוקו וגועו על פניהס, למען לא יטפוסו, וכן לשון ירקקי שהוק כמו שָׁטִיט, וכע״פ שְׁחִיָּה מצלהו, ודומס לו סָחוּ נלמי לו סָחֲיָא, ונגמרא ידוע מוס שהרס משוּחָא תמור מַסְחוּתָא, להסמיכ ניס המקון [נ״פ ו׳ ע״ק; פ״ק ע״פ; נעין ניס פרק ו׳], נהכלעת סקיק, כמו אצל ppp ציקיק.
n. f. (*Milʿel* ad s. f. אָחוּ), natatio (מֵי שָׁחוּ, aquae, quas quis nonnisi natando trajicere potest), aram. סְחוּ, סָחֲוָא, neoh. שְׁחִיָּה, a v. שָׁחוּ aram. סָחֲוָא, unde gem. מַשּׁוּחָא (= מַסְחוּתָא, devorato *Chet*, quemadmodum in שְׁחִיתָא = שְׁחִיחָא). LXX. *ῥοῖζος.*
גאו המים מי שחו Ez. 47, 5.

שַׁחָה

לומר שח, לכן נעבר שְׁחוֹתִי, שַׁחוּ [מלרע] וגס שְׁחָחוּ [נסקיק הכפל], והעתיד יִשְׁחֶה, ונמוכן לקר יִשַּׁח. ופקרונו כמו שָׁח, שָׁחָה לעיל, לומר כפיפה וכריעה, וסוזו קמוץ לפני פקע נקע. הנפעל לא נאמר לדעתי, והכוונף יולף ווקוק, לומר הכריעה, וסקפוזעל כדרך נכיכו.
h. e. שַׁח, *v. intr.* (1 pr. שַׁחֹתִי, 3 pr. שַׁחָה vel שָׁחָתוּ), dissoluta duplicatione, impf. יָשַׁח et significatione alia, de voce rauca et suppressa יִשְׁחַ), sicut שַׁח, שָׁחָה, incurvari, deprimi, incurvare, flectere se. *Ni. Hi.* et *Hitpo.* secundum vim his ipsis conjugg. insitam. LXX. *ταπεινοῦν, κύπτειν, κάμπτειν, κατα-; ὀλισθεῖν, κακοῦσθαι, καταδολεσχεῖν, τήκειν; Ni. δύνειν, δῦναι; Hi. ταπεινοῦν; Hitpo. περίλυπον εἶναι.*
3 *perf.:* וְשַׁח
ושח רום אנשים Jes. 2, 11.
ושח גבהות האדם Jes. 2, 17.
3 *perf. fem.:* שָׁחָה = שָׁחָה
שחה לעפר נפשנו Ps. 44, 26.
שחה אל־מות ביתה Prv. 2, 18.
1 *perf.:* שָׁחוֹתִי
קדר שחותי Ps. 35, 14.
שחותי עד־מאד Ps. 38, 7.
3 *perf. pl.:* שָׁחֲחוּ
תחתו שחחו עזרי Job. 9, 13.
3 *perf. pl.:* שָׁחוּ
שחו רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
שחו גבעות עולם Hab. 3, 6.
3 *imperf.:* יִשַּׁח
ודכה ישח Ps. 10, 10.
3 *impf. fem.:* וַתִּשַּׁח *Q'ri.*
ותשיח עלי נפשי Thr. 3, 20.
3 *impf. pl.:* יִשְׁחוּ
כי־ישחו במעונות Job. 38, 40.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁחוּ
וימעטו וישחו Ps. 107, 39.
3 *imperf.:* וַיִּשַּׁח *for. intr.*
וישח אדם וישפל־איש Jes. 2, 9.
וישח אדם Jes. 5, 15.
3 *impf. fem.:* תִּשַּׁח *for. intr.*
ומעפר תשח אמרתך Jes. 29, 4.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁחוּ *for. intr.*
וישחו כל־בנות השיר Eccl. 12, 4.
Hif-il: הֵשַׁח 3 *perf.*
משגב חמתיך השח Jes. 25, 12.
השח ישבי מרום Jes. 26, 5.
3 *impf. c. s.:* יַשְׁחֵנָּה
Prv. 12, 25. דאגה בלב־איש ישחנה
Hitpa-el: הִשְׁתּוֹחֵחַ
2 *impf. f.:* תִּשְׁתּוֹחֲחִי
מה־תשתוחחי נפשי Ps. 42, 6. 12.
מה־תשתוחחי Ps. 43, 5.
3 *impf. fem.:* תִּשְׁתּוֹחַח *p.*
עלי נפשי תשתוחח Ps. 42, 7.
שָׁח
ת״ו, ומוכנו נכקס וסוכך [נענ״ענ, כיעדענ־עזלַגנען], ד״מ ppp ציכ״ס, וכע״ע ממנו הנקני שָׁחָה.
adj. m. (neoh. f. שְׁחָה), depressus, demissus (oculis h. e. humilis salutisque divinae cupidus). LXX. *κύφων* (*ὀφθαλμοῖς*).
adj. masc.: וְשָׁח
ושח עינים יושע Job. 22, 29.
שְׁחוֹרַי
ת״ו ע״פ שְׁחוֹר [והוס שס, ולא סמקור כלאר יצנו קנא], כלאר פתרו נרד״ק, ופתרונו נכלות והשקוני.
n. m. subst., non infin. (ad s. f. שְׁחוֹר), incurvatio, humiliatio, afflictio. LXX. *δεδοικότες.*
והלכו אליך שחוח Jes. 60, 14.
יְשַׁח
ת״ו, גויר שַׁח, שנכנה מעתיד, כלאר שעות להכנס, ומוכנו כפרוש ינקקי, כלוך שקוק וככלס ע״י גכס קלי, וכן יעוכ נכסני, מין קלי של ppp. ולנעת דוד קמקי הכנעס, לוולס הכנון לא ינקקי. ודע קוכל ניס מסמלקלקים שהניכו לשרשו שַׁח, נמוכן וַחַשׁ הערני, שנניכו ריקות הנען, לוולס וס סיג ופעל.
n. m. impf., incurvatio corporis habitualis morbo contracta (*Sifri, Rashi*), sec. alios perperam: *humiliatio*, vel: *vacuitas stomachi*, vel: *emaciatio.* LXX. *ἐξώθειν.*
cum suff.: יְשֻׁחֲקֵהּ
וישחק בקרבך Mich. 6, 14.

שַׁחַט

פ״כ, ומוכנו כריקה ופקוך, כי מסמנות שַׁחַט, ולוסס לו גַּד, וקקק לכה וקקק לנע קמנס מקקל והסוור. ומוס מצקיקק נסמס ולכס וכריקק סיעני סקיוק נגוקר, וגנור מלל נגמרס וכע״ע, וכנלל על קעל ומכנק ומרג וכדומה. ולאר לסנגת הדנור וסנ ציוע, סנה סוע לדעת הכל״ק לגון מציכה ומציקה, ולפ״ו שקע הסכוס נו ען שקע, וומנ מצוכ יוכל לכס למשוך ולגעוע, וכן לאמר קו״ל וסנ ציוע שהיס נמשך כשעוה, וום קקק. לכן מה שצכנו נספני [פרשת נו] גנס שציעס לך הסצלל ען מציכה, ע״כ

Digitized by Google

סקולכס וסהוכלס, וגס פרוש יקיר, על וזעס זעיס כוס, לס מסקנר, כי שָׁחֲמָה הכס סעקור, כמוכן זקיעס וסוזו ענין קטוב וקתיכס. הכפעל הצעולי. סכבד קווק סעע אל קל. נקנוס עמוכו וָבֵס, לכן כנ״ע הפעל כ״ב הלנך, וגויכי רבים.

v. tr., concidere (cogn. גָּדַד, חָדַד, צָבַר), hinc mactare, immolare, necare, interimere; זָהָב שָׁחוּט, aurum quod facile cerae instar expanditur malleove diducitur (= שָׁטוּחַ, *Qimchi*), vel, ut alii volunt, aurum mixtum et metallo minus pretioso corruptum (legirtes Gold). LXX. *σφάττειν, θύειν, ἀγρεύειν, καταστρωννύειν*; prt. pass. *ἐλατός, καθαρός*.

3 *perf.*: שָׁחַט
Jer. 39, 6. שחט מלך בבל
Jer. 52, 10. שרי יהודה שחט

3 *perf.*: וְשָׁחַט
Lev. 1, 5. ושחט את־בן הבקר
Lev. 1, 11. ושחט אתו על ירך
Lev. 3, 8. 13. ושחט אתו לפני אהל
Lev. 4, 4. 15. ושחט את־הפר
Lev. 4, 24. ושחט אתו במקום
Lev. 4, 29. ושחט את־החטאת
Lev. 4, 33. ושחט אתה לחטאת
Lev. 14, 5. ושחט את־הצפור
Lev. 14, 13. ושחט את־הכבש
Lev. 14, 25. ושחט את־כבש האשם
Lev. 14, 50. ושחט את־הצפר
Lev. 16, 11. ושחט את־פר החטאת
Lev. 16, 15. ושחט את־שעיר
Num. 19, 3. ושחט אתה לפניו

3 *prf. c. suff.*: וְשָׁחָטוֹ
Lev. 3, 2. ושחטו פתח אהל

2 *perf.*: וְשָׁחַטְתָּ
Ex. 29, 11. ושחטת את־הפר
Ex. 29, 16. 20. ושחטת את־האיל

3 *perf. pl.*: שָׁחֲטוּ
2 Reg. 25, 7. שחטו לעיניו

3 *perf. pl.*: וְשָׁחֲטוּ
Ex. 12, 6. ושחטו אתו כל קהל

2 *perf. pl.*: וּשְׁחַטְתֶּם
1 S. 14, 34. ושחטתם בזה ואכלתם

part. masc.: שׁוֹחֵט *sg.*
Jes. 66, 3. שוחט השור
Jer. 9, 7. K'tib. חץ שוחט

part. pl. constr.: שֹׁחֲטֵי
Jes. 57, 5. שחטי הילדים בנחלים

part. pass.: שָׁחוּט *sg.*
2 Chr. 9, 15. 16. זהב שחוט
2 Chr. 9, 15. שש מאות זהב שחוט
Jer. 9, 7. Q'ri. חץ שחוט לשונם

part. p. fem.: הַשְּׁחוּטָה
Lev. 14, 6. הצפר השחטה

prt. pass. f.: הַשְּׁחוּטָה
Lev. 14, 51. הצפר השחוטה

inf. abs.: שָׁחֹט
Jes. 22, 13. הרג ׳ בקר ושחט צאן

inf. constr.: לִשְׁחוֹט
Gn. 22, 10. המאכלת לשחט את־בנו
Ez. 40, 39. לשחוט אליהם העלה

inf. constr.: וְשַׁחֲטָה
Hos. 5, 2. ושחטה שטים העמיקו

inf. c. s.: וּבְשַׁחֲטָם sec. Ibn-Ganah: inf. Pi-elicum.
Ez. 23, 39. ובשחטם את־בניהם

impt. pl.: וְשַׁחֲטוּ
Ex. 12, 21. ושחטו הפסח
2 Chr. 35, 6. ושחטו הפסח

2 *imperf.*: תִּשְׁחַט
Ex. 34, 25. לא־תשחט על־חמץ

2 *imperf. f.*: וַתִּשְׁחֲטִי
Ez. 16, 21. ותשחטי את־בני

3 *impf.*: יִשְׁחַט *p.*
Lev. 4, 33. במקום אשר ישחט
Lev. 14, 13. במקום אשר ישחט
Lev. 14, 19. ואחר ישחט את־העלה
Lev. 17, 3. אשר ישחט שור
Lev. 17, 3. או אשר ישחט

3 *imperf.*: וַיִּשְׁחַט
Lev. 9, 8. וישחט את־עגל החטאת
Lev. 9, 12. וישחט את־העלה
Lev. 9, 18. וישחט את־השור
Jer. 39, 6. 52, 10. וישחט מלך־בבל

3 *imperf.*: וַיִּשְׁחַט *p.*
Lev. 8, 15. 23. וישחט ויקח משה
Lev. 8, 19. וישחט ויזרק משה

3 *impf. c. s.*: וַיִּשְׁחָטֵהוּ
Lev. 9, 15. וישחטהו ויחטאהו

3 *impf. c. s.*: וַיִּשְׁחָטֵם
Num. 14, 16. וישחטם במדבר
1 Reg. 18, 40. וישחטם שם
Jer. 41, 7. וישחטם ישמעאל

2 *impf. pl.*: תִּשְׁחָטוּ
Lev. 22, 28. לא תשחטו ביום אחד

3 *impf. pl.*: יִשְׁחָטוּ
Lev. 7, 2. ישחטו את־העולה
Lev. 7, 2. ישחטו את־האשם
Ez. 40, 42. אשר ישחטו את־העולה
Ez. 44, 11. ישחטו את־העלה

3 *impf. pl.*: יְשַׁחֲטוּ *p.*
Ez. 40, 41. אליהם ישחטו

3 *imperf. pl.*: וַיִּשְׁחָטוּ
Gn. 37, 31. וישחטו שעיר עזים
1 Sam. 1, 25. וישחטו את־הפר
1 S. 14, 32. ובני בקר וישחטו ארצה
1 Sam. 14, 34. ובני בקר וישחטו־שם
2 Reg. 10, 7. וישחטו שבעים איש
2 Chr. 29, 22. וישחטו הבקר
2 Chr. 29, 22. וישחטו האלים
2 Chr. 29, 22. וישחטו הכבשים
2 Chr. 30, 15. 35, 1. 11. וישחטו הפסח
Esr. 6, 20. וישחטו הפסח

3 *impf. pl. c. s.*: וַיִּשְׁחָטוּהָ
Jud. 12, 6. וישחטוהו אל־מעברות

3 *impf. pl. c. s.*: וַיִּשְׁחָטוּם
2 Reg. 10, 14. וישחטום אל־בור
2 Chr. 29, 24. וישחטום הכהנים

Nif al: נִשְׁחַט
3 *impf.*: יִשָּׁחֵט
Num. 11, 22. ישחט להם ומצא להם

3 *impf. f.*: תִּשָּׁחֵט
Lev. 6, 18. תשחט העלה
Lev. 6, 18. תשחט החטאת

שְׁחִיטָה
ס״נ, וסוף סם הפעולה, ומוכנו ידוע.
n. f., mactatio, immolatio. LXX. *θύειν*.

constr.: שְׁחִיטַת
2 Chr. 30, 17. על־שחיטת הפסחים

שָׁחַט

פ״כ, ומוכנו שקיקס והדקס וקפיפה, קכוך לכך כתדירות ומקיס בו [שכנייכען, לויף-, דיכנען], והקרן שֶׁחֲהָ לפ״ז דומס לל חַהּ לעיל כמוכן וס, וכאמת שֶׁחַהּ כלמיי, וכן שַׁחַפּ כעכיי, ומוכן וס תכין הכנוסות שָׁחַהּ, שָׁחֲפָה, שָׁחֲפָה, ומכס שָׁחַהּ כנאמת [הכיכוי שְׁחִפָּיִן], לסכמכת כיסוסת הכקפסת מלכך, כקכמיין וקליסות, ג״כ מוס.

v. comp. tr., abradere, atterere, attenuare, aram. שְׁחַהּ (שְׁחַהּ, pl. שְׁחִפָּיִן, ramenta), arab. *sa-chafa*, cogn. חָהּ.

שַׁחַט

ס״ו, וסקכוכו מין עוף עמק כקוס וקפוף, שכקכל כן ע״כ כקיסות גופו, וזכו לכעת הכנכעים העוף שקוכין תקנגלת כיס [וכעמוון], ולכעת הכל״ק העוף שיקכה לו חלי שקפת, או קיכולי שכקכל כעכיי סהאה, ולכעת לכן-עוכל כלוכו עוף שמוליד הכשקפת, ומין מי שכוכר הכס לשמעו.

n. m., *larus* (Seemöve), a corporis gracilitate, sec. Qimchium

שָׁחֵל

פ״כ, ול״ע כ״ל כנוכר שָׁחַל, ומוכנו לכעת סמכקדיס כלנוס וכעיכה כמיה וזקינה הכמעת קול וכריקה [הָאַלְעָן, נעלנען, נרילנען], וכן מוכן אל שחל כעכיי מכעור הקמור, והקרן שָׁחַל, ודומה לו חַל, קָל לעיל, וכן כזפתי מעכה כשכח כמכוון. לוולס נקפכר שכח שחל לל היה ולל כנכיל, והכה שָׁחַל מן שָׁחַח כדומה אל שָׂאַג, רָגַז, כמוכן נריקה, ולמ לפ״ו סופיי ידוע, והכוקר יקר.

v. intr. inus., sonare, clamare, rugire, rad. שָׁחַל, arab. *sa-chala* (*suchâl*, ruditus asinorum), cogn. חַל, קָל (*cal-are*, *cla-m-are*), nisi potius *Lamed* nominis שָׁחַל additition est, subjecta radice שָׁח, cogn. שָׂאַג, רָגַז, id quod haud minus verisimile est.

שַׁחַל

ס״ו, וסוף כנוי לעריס, וסודו מסוכ״ס וסומס וכועכ [נרילנעכ], וכן יסודו לס סוף מן שח נקוסקס ל״ל הסופיי. נעכעי שַׁחַאל נעור מקמור, ונגמלס שִׁירַחַל כלמ לוון ע״י נלנוס [אַהכיעכ-נעלנען].

n. m. (a v. שָׁח, addita terminatione *al*), rugitor (der Brüller), leo, propter rugitum (gem. שִׁירַחַל, tinnitus aurium), non propter nigrorem (שַׁחַר = שַׁחַל). LXX. *λέων, λέαινα, πάνθηρ, ἀσπίς*. A. S. *léaena*; Th. *lîs*.

Ps. 91, 13. על־שחל ופתן תדרך
Prv. 26, 13. אמר עצל שחל בדרך

p.
Job. 4, 10. שאגת אריה וקול שחל
Job. 28, 8. לא־עדה עליו שחל
Hos. 13, 7. ואהי להם כמו־שחל

בַּשַּׁחַל
Job. 10, 16. ויגאה כשחל תצודני
Hos. 5, 14. אנכי כשחל לאפרים

שָׁחֵל

פ״כ, ול״ע כ״ל כנוכ, ומוכנו פנילה וקליפה [שכנאָלען], ולומה לו שַׁחַל כעכיי, וכמלס ג״כ לכל כנל ופנל וגל, וכגכ כמכוון ג״כ נשפתי מעכה, עי׳ עוד לכל לקמן.

v. tr. inus., excoriare, decorticare, desquammare, abradere, cogn. שָׁלַל, פָּצַל, פָּשַׁל.

שְׁחֵלֶת

ס״כ, ומוכנו לכעת יקקי זוכה בָּסַס קלכ ומלכיה כנפוכן, וכלצון המשכה קכוי נפוכן, וזהו שקבנה לוכקלוס עופלת [קכיקס, ריי־כעקלויע], ויזהו קליפה וקוככי, הכוכף ריק לעין [מוצעל, שבלע], ולעיון לו תְּכֵלֶת לקמן ע״ב.

n. f. (origine = תְּכֵלֶת), onyx aromaticus, unguis odoratus (Räucherklaue), alias blatta byzantina (v. Dioscoridem II, 8.), conchae species, a v. שָׁחַל (abschälen). LXX. *ὄνυξ*.

וּשְׁחֵלֶת
Ex. 30, 34. נטף ושחלת וחלבנה

שָׁחַן

ס״כ, ול״ע כנעכי כ״ל כנוכ שְׁחִין, ופקכוכו כמיכה ולליקה וקכילה [נלי-טען, נרעכעכען], וקקן הכשה שָׁחַן, ולומה לו הכיכו של בָּחַן [הכית והעין מקכני מוצע], וכאמת ג״כ כיסולה של חָכָא, כמוכן כליפה וולעוף, וכעין נעכעי מעלהו. נקנוס שְׁחַן כמוכן קמוס, וזנוכ עם קמור קמס, וכן נכנין הכנד שַׁחַן, והפעולי אִשְׁתַּחַן, וכצ״ע ג״כ הכוסף חִשְׁחִין, ומלקר שמאת עם ג״כ שְׁחַם נדמיון לו, כ״ל שהתמוכות שָׁחַן נדומה לל חַם, שֶׁחַם, נקלוף ידוע.

v. comp. intr. inus., concalescere, conflagrare, ardere, cogn. בָּחַן (anglühen), חָכָא (de ardore zeli), arab. *sa-khana*, targ. שְׁחַן (= חַם; *Pi.* שַׁחֵן, *Itpe.* אִשְׁתַּחַן; *Hi.* neohebr. הִשְׁחִין) vel שְׁחַם, quibus omnibus subest rad. חַן (חַר, חַם, חָל), vi ardendi.

שְׁחִין

ס״ו, ופקכוכו מין קלוף ונלוב נעור [עכעכיכלוכב, נעצווייר], וזוף מין נרעת, וכצ״ע מעכו הקוקיי שְׁחִינֵיר, ומפעל תמלל הכנוכות שְׁחִין, הַשְׁחָנָה.

n. m., inflammatio, ulcus, morbus cutis efflorescens, pustulis magnitudine pisi prurientibus, contra quem massae ficuum a medicis arabicis etiamnunc adhibentur; שְׁחִין מִצְרַיִם, *elephantiasis*, morbus Aegypti endemicus, quo pedes tumefiunt et torpent, ut elephantinorum similes fiant. LXX. *ἕλκος* (A. S. Th.). Inc. *ἐλέφας*. A. semel: *ἐξανάδοσις*.

Ex. 9, 10. ויהי שחין אבעבעת
Lev. 13, 18. שחין ונרפא

הַשְּׁחִין
Ex. 9, 11. מפני השחין
Ex. 9, 11. כי־היה השחין
Lev. 13, 19. והיה במקום השחין
2 Rg. 20, 7. וישימו על־השחין ויחי
Jes. 38, 21. וימרחו על־השחין ויחי

בְּשְׁחִין
Dt. 28, 27. יככה ׳י בשחין מצרים
Dt. 28, 35. יככה ׳י בשחין רע
Job. 2, 7. ויך את־איוב בשחין רע

בַּשְּׁחִין
Lev. 13, 20. בשחין פרחה

לְשְׁחִין
Ex. 9, 9. לשחין פרח אבעבעת

שָׁחַס

v. s. r. סָחַס *p.* 762.

שָׁחַף

פ״כ, ומוכנו שקיקס והדקס וקפיפה, קכוך לכך כתדירות ומקיס בו [שכנייכען, לויף-, דיכנען], והקרן שֶׁחֲהָ לפ״ז דומס לל חַהּ לעיל כמוכן וס, וכאמת שֶׁחַהּ כלמיי, וכן שַׁחַפּ כעכיי, ומוכן וס תכין הכנוסות שָׁחַהּ, שָׁחֲפָה, שָׁחֲפָה, ומכס שָׁחַהּ כנאמת [הכיכוי שְׁחִפָּיִן], לסכמכת כיסוסת הכקפסת מלכך, כקכמיין וקליסות, ג״כ מוס.

v. comp. tr., abradere, atterere, attenuare, aram. שְׁחַהּ (שְׁחַהּ, pl. שְׁחִפָּיִן, ramenta), arab. *sa-chafa*, cogn. חָהּ.

שַׁחַף

ס״ו, ופקכוכו מין עוף עמק כקוס וקפוף, שכקכל כן ע״כ כקיסות גופו, וזכו לכעת הכנכעים העוף שקוכין תקנגלת כיס [וכעמוון], ולכעת הכל״ק העוף שיקכה לו חלי שקפת, או קיכולי שכקכל כעכיי סהאה, ולכעת לכן-עוכל כלוכו עוף שמוליד הכשקפת, ומין מי שכוכר הכס לשמעו.

n. m., *larus* (Seemöve), a corporis gracilitate, sec. Qimchium

Digitized by Google

avis phthisi laborans, sec. Ibn-Ezram: avis phthisin gignens; merae scilicet conjecturae. LXX. *λάρος*.

דַּשְׂחַק *p.*

Lev. 11, 16. התחמס ואת־השחף
Dt. 14, 15. התחמס ואת־השחף

שַׂחֶפֶת

ס"נ, ומוכנו לדעת קטן־נכלים מן קלי הקרקע כעכבי סקפף, ויקקי פרעו שבשף ע"י קלי וס כשכו, וכלשה שחוף קלי ליון הגוף, שחול בו הליך והעופס. *n. f.*, phthisis, tabes, arab. סחאף. LXX. *ψώρα*, *ἀπορία*. Inc. *ἀνεμοφθορία*.

דַּשַׂחֶפֶת

Lev. 26, 16. השחפת ואת־הקדחת

בַּשַּׂחֶפֶת

Dt. 28, 22. בשחפת ובקדחת

שָׂחִיל

ס"נ, והסתך שְׂחִיל, ומוכנו דבר דק ובשקף, לכן נהשלם נסר דק מקל. *n. m.*, asser, tabula tenuis ac runcinata. LXX. *διακύπτειν* (שקיף).

constr.: שְׂחִיל

Ez. 41, 16. נגד הסף שחיל עץ

שְׂחִין

פ"כ ול"ע, ומוכנו לל"ק כמו שַׁחַצ נעדבי, עכין התכוממות והתנשאות, ל"ע מנסות רוק וגלות וגשוה ועכבה, ויעיל על פרוש וס נרכו בגרמץ, ל"ע לכבי ירוזלים לכבי שְׂחִין היו [שכת ס"כ ע"כ], וש קלין כילקוע קלים קמור גשיס. *v. intr. inus.*, elatum, magnanimem, ferocem esse, quae significatio neohebraicae linguae usu confirmatur.

שְׂחִין

ס"נ, ומוכנו גוסה ונשות ונשון, כמו שקן נעדבי ונע"ע, ומוס כבוי לשליה, כלשל פרשו המפרשים. *n. m.*, elatio, proceritas, ferocia, deinde leo, propter majestatem. LXX. *ἀλαζών*; בְּנֵי שַׁחַץ, *οἱ ἐν τοῖς ὕδασι*.

שָׁחַץ *p.*

Job. 28, 8. לא־הדריכהו בני־שחץ
Job. 41, 26. מלך על־כל־בני־שחץ

שָׁחַק

פ"כ, ומוכנו מוכפל, ל' קקיק וקריקה נדבר [קיינגרשנען], כלשל נפשוק קנכים שקקו מים, וסוף מן שָׁחַק נדומה לל חַק לעיל. כ' הדקק ודקיקה וכקישה, ובשרע מלבנים שנתדבקו ע"י לקלוק [קריבען, נעד-]. ושקיקה קלה מכקישה, לכן משקיקת עפר נעל קלקים דקים, שכדבק לנעמים יקד ע"י לקלוק, ושקיקת קויבים דרך מלינה, לומר נקלוק, ולפשר גם מוה קנכים שקקו מים, לומר שפוף קל, מלשר שלין נמים רכים כך לכתוב ולכתות לבנים, ומוכן הרלשון לע"ז נופל, והשרש שָׁחַק לע"ז כמו חַק נקרמי, לשון קכוך, ונעדבי ג"כ מנלייה הבגד. בע"ע הִשְׁתַּחֲק ג"כ מן הכורך.

v. comp. tr., 1) effodere, insculpere, rad. חַק, Job. 14, 19.; 2) atterere, conterere, attenuare, in minutissimas partes redigere, de contritione terrae in pulvisculos, de internecione hostium, et fortasse etiam Job. 14, 19., ita ut prior significatio concidat, de attritione s. perforatione lapidis per aquas decidentes, arab. de vestium detritione (aram. שְׁחָק, veteramentum). *Itpa.* neohebr. חִשְׁתַּחֲק, comminui, in pulverem redigi. LXX. *λεπύνειν*, *λεαίνειν*, *συγκόπτειν*.

2 perf.: וְשָׂחַקְתָּ

Ex. 30, 36. ושחקת ממנה הדק

3 perf. pl.: שָׂחֲקוּ

Job. 14, 18. אבנים שחקו מים

1 impf. pl. c. s.: וְאֶשְׂחָקֵם

2 Sam. 22, 43. ואשחקם כעפר־ארץ
Ps. 18, 43. ואשחקם כעפר

שָׂחַק

ס"נ, והכעוי שְׂחָקִים, ופתכוכו מוכפל, ל' קנק דק הכשקק ע"י שפשוף ומשמוש [שמויב]. כ' ככוי לרקיע ודוק, ע"ש שפוף דק, ולל"ק ע"ש שעל לויכי עליוכי, שכו שפשוף לדים מיימיים, שכעשים ע"י וס לעפוף על ומער, הלכון שיים עכניים [ווילקעכהיימער], ונעדבי נלמת שָׂחַק [שָׂחַק] ככוי לענן דק. ולפשר שם מוכן הגרמץ [קנינה י"ב] שקקים שנהס לקים עומדות ועוקנות מן לגדיקים, לומר שיים על על ונשס, מכיכי נרכה ומגדלי סרוח. בשפס שומרוכים שְׂחָקָיָה תמור שיים [לקעיה ו' י"ע]. בתכוסו שְׂחַק, שַׂחֲקוֹ מכלוי בגד, וכן בגרמץ [ל"ש כילה י"ו ק'] הל נקדקי הל נשקקי לכתכת, וכן בתכוסו מוה שְׂחִיקוֹ.

n. m. (pl. שְׂחָקִים, 1) pulvisculus, pulvis h. e. terra attenuata et comminuta; 2) coelum, a substantia tenuissima, vel, uti traditio (Hag. 12, b.) innuere videtur, in quo vapores ascendentes in guttas roris pluviaeve quasi comminuuntur, unde arab. *sachq*, nubes tenuis, nubecula, aram. pl. שְׂחָקִין (syr. שְׂחָקֵי, def. שְׂחָקַיָּא, samarit. שְׂחָקַיָּה Gn. 7, 19.). LXX. *ῥοπή*, *παλαίωμα*; *οὐρανός*, *ἀήρ*, *νεφέλη*, *στερέωμα*; pl. semel: *ἄστρον*.

וּכְשָׂחַק

Jes. 40, 15. וכשחק מאזנים נחשבו

בַּשַּׂחַק

Ps. 89, 7. מי בשחק יערך לי"י
Ps. 89, 38. ועד בשחק נאמן

pl.: שְׂחָקִים

Dt. 33, 26. ובגאותו שחקים
2 S. 22, 12. חשרת־מים עבי שחקים
Job. 35, 5. ושור שחקים גבהו ממך
Job. 36, 28. אשר־יזלו שחקים
Job. 38, 37. מי־יספר שחקים בחכמה
Ps. 18, 12. חשכת־מים עבי שחקים
Ps. 36, 6. אמונתך עד־שחקים
Ps. 57, 11. 108, 5. ועד־שחקים אמתך
Ps. 77, 18. קול נתנו שחקים
Ps. 78, 23. ויצו שחקים ממעל
Prv. 8, 28. באמצו שחקים ממעל
Jer. 51, 9. ונשא עד־שחקים

pl.: שְׂחָקִים

Prv. 3, 20. ושחקים ירעפו־טל
Jes. 45, 8. ישחקים יזלו־צדק

pl.: בַּשְּׂחָקִים

Job. 37, 21. בהיר הוא בשחקים
Ps. 68, 35. ועזו בשחקים

pl.: לַשְּׂחָקִים

Job. 37, 18. תרקיע עמו לשחקים

שָׂחָק

פ"כ, ומוכנו מוכפל, ל' קקיק וקריקה נדבר [קיינגרשנען], כלשל נפשוק קנכים שקקו מים, וסוף מן שָׂחַק נדומה לל חַק לעיל. כ' הדקק ודקיקה וכקישה, ובשרע מלבנים שנתדבקו ע"י לקלוק [קריבען, נעד-]. ושקיקה קלה מכקישה, לכן משקיקת עפר נעל קלקים דקים, שכדבק לנעמים יקד ע"י לקלוק, ושקיקת קויבים דרך מלינה, לומר נקלוק, ולפשר גם מוה קנכים שקקו מים, לומר שפוף קל, מלשר שלין נמים רכים כך לכתוב ולכתות לבנים, ומוכן הרלשון לע"ז נופל, והשרש שָׂחַק לע"ז כמו חַק נקרמי, לשון קכוך, ונעדבי ג"כ מנלייה הבגד. בע"ע הִשְׁתַּחֲק ג"כ מן הכורך.

v. comp. tr., 1) effodere, insculpere, rad. חַק, Job. 14, 19.; 2) atterere, conterere, attenuare, in minutissimas partes redigere, de contritione terrae in pulvisculos, de internecione hostium, et fortasse etiam Job. 14, 19., ita ut prior significatio concidat, de attritione s. perforatione lapidis per

וקקוכו והזווי כשפתי מעדב כנר פקרתי. סכנד שְׂחַק קווק על קל, לומר לקיקה נגוך נתדיכות, ולפעמים כמו לקוק נדבכי הלקוק, וג"כ מרקוד ושנון. הכוסף כמעט כבנין הכבד.

v. comp. intr. (impf. יִשְׂחַק), sicut חָגַג, צָחַק, חָהַד, *cachinnari*, ridere, seq. אֶל arridere, seq. לְ, עַל deridere, irridere. *Pi.* intens., jocari, ludere, saltare. *Hi.*, seq. עַל, ludificari, insultare. LXX. *γελᾶν*, *ἐκ-*, *ἐπι-*, *κατα-*; *ἐμπαίζειν*, *εὐφραίνειν*, *ἐνευφραίνεσθαι*; *χαρμονὴν ποιεῖν*; *Pi. παίζειν*.

3 perf.: וְשָׂחַק

Prv. 29, 9. ושחק ואין נחת

3 perf. pl.: שָׂחֲקוּ

Job. 30, 1. שחקו עלי בעיריהם
Thr. 1, 7. שחקו על־משבתיה

inf. constr.: בְּשְׂחוֹק

Jud. 16, 27. הראים בשחוק שמשון

inf. constr.: לַשְׂחוֹק

Eccl. 3, 4. ועת לשחוק

1 imperf.: אֶשְׂחַק

Job. 29, 24. אשחק אליהם לא יאמינו

1 imperf.: אֶשְׂחָק *p.*

Prv. 1, 26. גם־אני באידכם אשחק

2 imperf.: תִּשְׂחַק

Ps. 59, 9. ואתה י"י תשחק־למו

2 imperf.: תִּשְׂחָק *p.*

Job. 5, 22. לשד ולכפן תשחק

3 imperf.: יִשְׂחַק

Job. 39, 7. ישחק להמון קריה
Job. 39, 22. ישחק לפחד ולא יחת
Ps. 37, 13. אדני ישחק־לו

3 imperf.: יִשְׂחָק *p.*

Ps. 2, 4. יושב בשמים ישחק
Hab. 1, 10. לכל־מבצר ישחק

3 imperf.: וַיִּשְׂחַק

Job. 41, 21. וישחק לרעש כידון

3 impf. f.: תִּשְׂחַק

Job. 39, 18. תשחק לסוס ולרכבו

3 impf. f.: וַתִּשְׂחַק

Prv. 31, 25. ותשחק ליום אחרון

3 impf. pl.: יִשְׂחֲקוּ *p.*

Ps. 52, 8. ועליו ישחקו

Pi-el: שִׂחֵק

1 perf.: וְשִׂחַקְתִּי

2 Sam. 6, 21. ושחקתי לפני י"י

part. masc.: מְשַׂחֵק *sg.*

Prv. 26, 19. ואמר הלא־משחק אני

part. masc.: וּמְשַׂחֵק *sg.*

1 Chr. 15, 29. מרקד ומשחק

part. m. pl.: מְשַׂחֲקִים

2 Sam. 6, 5. משחקים לפני י"י
1 Chr. 13, 8. וכל־ישראל משחקים
Jer. 15, 17. בסוד־משחקים
Jer. 30, 19. וקול משחקים
Jer. 31, 4. במחול משחקים
Zach. 8, 5. משחקים ברחבותיה

part. fem.: מְשַׂחֶקֶת *sg.*

Prv. 8, 30. משחקת לפניו בכל־עת
Prv. 8, 31. משחקת בתבל ארצו

part. f. pl.: הַמְשַׂחֲקוֹת

1 Sam. 18, 7. הנשים המשחקות

inf. constr.: לְשַׂחֵק

Ps. 104, 26. יצרת לשחק־בו

2 impf. c. h. int.: הֲתִשְׂחַק

Job. 40, 29. התשחק־בו כצפור

3 imperf.: וַיְשַׂחֵק

Jud. 16, 25. קראו לשמשון וישחק־לנו

3 impf. pl.: יִשְׂחֲקוּ

Job. 40, 20. וכל־חית השדה ישחקו

3 impf. pl.: וַיְשַׂחֲקוּ

2 S. 2, 14. הנערים וישחקו לפניך

Hif-il: הַמְשַׂחֵק

part. m. pl.: מַשְׂחִיקִים

2 Chr. 30, 10 ויהיו משחיקים עליהם

שְׂחֹק

ס"נ, ומוכנו לקוק, לו כשוף הלקיקה, וכשלל נ"כ על שפקה ועלוות ושטן ולסירות פכים.

n. m., cachinnatio, lusus, gaudium, vel obj. derisionis, deridiculum, ludibrium. LXX. *γέλως*, *γελοιασμός*, *χλεύασμα*, *χαρά*, *εὐφροσύνη*, *λόγος*.

Job. 8, 21. עד־ימלה שחוק פיך
Job. 12, 4. שחק לרעהו אהיה
Job. 12, 4. שחוק צדיק תמים
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק פינו.
Eccl. 7, 7. כן שחק הכסיל
Thr. 3, 14. הייתי שחק לכל־עמי

הַשְּׂחוֹק

Jer. 48, 27. ואם־לוא השחק היה לך

בְּשְׂחוֹק

Prv. 14, 13. גם־בשחק יכאב־לב

לְשְׂחוֹק

Eccl. 2, 2. לשחוק אמרתי מהולל
Eccl. 10, 19. לשחוק עשים להם
Jer. 20, 7. הייתי לשחוק כל־היום
Jer. 48, 26. והיה לשחוק גם־הוא
Jer. 48, 39. והיה מואב לשחק

כְּשְׂחוֹק

Prv. 10, 23. כשחוק לכסיל עשות

מְשְׂחוֹק

Eccl. 7, 3. טוב כעס משחוק

מִשְׂחָק

ס"נ, ומוכנו כמו שקוק, כמוכנו תכלית הנקיקה.

n. m., risus, ludibrium. LXX. *παίγνια*.

Hab. 1, 10. ורזנים משחק לו

שָׂחַר

פ"כ, נכפל המוכן, ל' קשיפה וכמיכה ולעוף וקריבה כליפה וקריכה [גליהען, כרעכנען], כי הקכן שָׂחַר, וכמלל נ"כ לכל בָּחַר לעיל [כמקנב מוצג לקר] וכשכם חַר, ולולי נ"כ לכל בָּחַר, לשל ממנו בָּקַר. וכשלל ענין קריבה כמו לכל כמר על הפשר הנגע ושקיכה [שוצרן ויין], וכי כן קוס לעיל נהלון וס, וכפתרון וס הכגוזות שָׁחַר, שְׁחוֹר, שַׁחֲרוּר, שִׁיחוֹר, שַׁחֲרוּת, שַׂחַר, ולרכו כפרישיס. כ' כמ לכל נקר ובקר, כתלוגותו הכשכה ושקיכה ובלילה, ומוס לריפה לקר לבר ובקיפה [ווכען], כקיכה ובקוד קפילה ולקילה, והכל מלמוכת של הכשכה ושקילה, כלשל שהמכקם והתולב לקרי לבר יבין ויקקיר לותו בכסיון ובקיכה ובליפה, וכי בקון ג"כ מעבין קריכה ובליפה, ול"כ שתי הכוונות עולות מתוך לקר. ודע קוכל שלפשר ג"כ שהשרש שלר כמוכן כ' מן שָׂחַר, כמוכן חָ־קָר, וכן בלפשר בָּ־קָר, לוולם הל' קניב. בע"פ הִשְׁתַּחֵר הספך של הלבן, והכפעל נִשְׁתַּחַר, ובשב"פ הכוסף הִשְׁתַּחַר, ל"ש מלשיכת הכוולל, ומהסס גם הלשות חַשְׁחָרֶת, נִשְׁחָרוּת, חִשְׁחָרוּת.

v. comp. intr., ardere, candere, flagrare, cogn. חַר, בָּ־קָר (anglühen, unde fortasse induruit בָּ־קָר, ex quo בֹּקֶר, die anleuchtende Frühe), transl., sicut חַם,

Digitized by Google

שָׁחַר, purpureum, fuscum, atrum, nigrum esse, unde derivata, quae deinceps sequuntur; 2) alia translatione a metallis, quae igne probantur, desumta, de qua v. s. בָּחַר, בָּחַן, examinare, inquirere, quaesitare, consectari, desiderare (*Pi.* שִׁחַר), nisi hac vi cognata sunt חָדַר, בָּקַר, metaphora potius a *fodiendo* deprompta. Neohebr. חִשְׁחִיר, nigrum facere; pass. נִשְׁחַר, atratum, nigrum, sicut נִשְׁחַר. Inde nn. actionis חַשְׁחָרֶת (das Schwärzen) et נִשְׁחָרוּת (das Geschwärztsein). LXX. σκοτοῦν, τεκταίνειν; *Pi.* ζητεῖν, ποθεῖν, ἐπιμελῶς, ὀρθρίζειν (ex lingua *neohebr.*).

3 *perf.*: שָׁחַר
Job. 30, 30. עורי שחר מעלי
part. masc.: שֹׁחֵר *sg.*
Prv. 11, 27. שחר טוב יבקש רצון
Pi-el: שִׁחֵר
3 *perf. c. s.*: שִׁחֲרָן
Prv. 13, 24. ואהבו שחרו מוסר
2 *perf. c. s.*: וְשִׁחַרְתָּנִי
Job. 7, 21. ושחרתני ואינני
3 *perf. pl.*: וְשִׁחֲרוּנִי *s. M.*
Ps. 78, 34. ושבו ושחרו־אל
prt. pl. constr.: מְשַׁחֲרֵי
Job. 24, 5. משחרי לטרף
prt. pl. c. s.: וּמְשַׁחֲרֵי
Prv. 8, 17. ומשחרי ימצאנני
inf. c. suff.: לְשַׁחֲרוֹ
Prv. 7, 15. לשחר פניך ואמצאך
1 *impf. c. s.*: אֲשַׁחֲרֶךָּ
Ps. 63, 2. אלי אתה אשחרך
Jes. 26, 9. אף־רוחי בקרבי אשחרך
2 *imperf.*: תְּשַׁחֲרֵנִי
Job. 8, 5. אם־אתה תשחר אל־אל
3 *impf. pl. c. s.*: יְשַׁחֲרֻנְנִי
Prv. 1, 28. ישחרנני ולא ימצאנני
Hos. 5, 15. בצר להם ישחרנני

שַׁחַר

ש״ו, ומוכנו מילל נוקר וכנרקע נוגס [פריסל׳כע־נקעם], כמו שְׁחֶרֶת נערכי, ונקרע כן ע״ם לסילה, משלמ על כמור ויקיכה. וכאמר נשיר כנכי שקר, בעוטו על פני מוכיח, נשמור ונסוק פני שקק, ונן־שקר לטוטו כוכב נוקר, וכשלל השקר לסמכת הסלמקם כמו נקר. כש״ע מוס משמי חִשְׁחִיר, עשוק לנכר נעלות השקר, לומר משכם, ל״מ מַשְׁחִיר וּמַעֲרִיב בַּחוֹרָה, ומסם מוס חַשְׁחָרָה, ל״מ הִבְרִי תוֹרָה צְרִיכִים חַשְׁחָרָה וְחַצְרָבָה, ומס שכיי מן שקר סוס שַׁחֲרִית, ע״מ שַׁחֲרִית מן עֶרֶב, ומוס כמו שקר, ל״מ תשלמ שקיכי, ונאמר נ״כ פריעי מוס שַׁחֲרִים, כווני מן שַׁחַר, לומר עם לשני ולקרי נאמ השקר, ע״מ שַׁחֲרַיִם עם לשני ולקרי הערנת השמע, צַחֲרַיִם, וכן נרילס מְוֹצָאִים [קלים ס״ם] נאמ כנה היום וכנה הלילה [שֶׁאנעכל-קוכ מקרנעכרקשם-קויפגקכנ].

n. m., aurora, punicea illa, lutea, caliginose rubens, „quae tenet et lucis tenet et confinia noctis," cujus sunt quasi alae purpureae ac fulgentes, quas super coelum orientis expandit, cujus radii cornubus cervae formosae ac pernicis comparantur, cujus quasi filius est Phosphorus s. Lucifer (der Frühstern), qui rubro surgit ab aequore fulgens, coelo nitidissimus alto (בֶּן־שַׁחַר, neohebr. נְגַהּ). Neohebr. inde n. secundar. שַׁחֲרִית, mane, tempus matutinum (sicut עַרְבִית a n. עֶרֶב, tempus vespertinum, indidem *du.* שַׁחֲרַיִם, tempus ante et post aurorae ortum (sicut עַרְבַּיִם, tempus ante et post solem ad vesperam inclinantem, *meridies*, צָהֳרַיִם, et fortasse etiam מוֹצָאַיִם *Ps.* 65, 9.) et v. denom. חִשְׁחִיר, mane aliquid facere (opp. חֶצְרִיב, LXX. שָׁחַר, ὀρθρίζειν, septies). LXX. ὄρθρος, ἑωσφόρος, ἑωθινός, πρώϊμος; בֶּן־ שָׁחַר, πρωΐ ἀνατέλλων; עֲלוֹת שָׁחַר, πρωΐ. A. ὀρθρισμός.

Job. 38, 12. ידעתה שחר מקומו
Am. 4, 13. עשה שחר עיפה
שַׁחַר *p.*
Job. 3, 9. בעפעפי־שחר
Job. 41, 10. ועיניו כעפעפי־שחר
Ps. 57, 9. 108, 3. אעירה שחר
Ps. 139, 9. אשא כנפי־שחר
Cant. 6, 10. הנשקפה כמו־שחר
Jes. 8, 21. אשר אין־לו שחר
Jes. 14, 12. הילל בן־שחר
הַשַּׁחַר
Gn. 19, 15. וכמו השחר עלה
Jos. 6, 15. וישכמו כעלות השחר
1 Sam. 9, 26. ויהי כעלות השחר
Neh. 4. 15. מעלות השחר
Ps. 22, 1. על־אילת השחר
Jon. 4, 7. בעלות השחר
p. הַשַּׁחַר
Gn. 32, 25. עד עלות השחר
Gn. 32, 27. כי עלה השחר
Jud. 19, 25. וישלחוה כעלות חשחר
בַּשַּׁחַר
Hos. 10, 15. בשחר נדמה נדמה
כָּשַׁחַר
Hos. 6, 3. כשחר נכון מצאו
Joel 2, 2. כשחר פרש על־החרים
כַּשַּׁחַר
Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר אורך
cum suff.: שַׁחֲרֵהוּ
Jes. 47, 11. לא תדעי שחרה
שָׁחוֹר

ת״ו, ולנקני שְׁחוֹרֶת, ומוכנו קדור וקוכס תמרקם [שוֹאֶלְכֶן], מעשור הסער והעכים וכדומס.

adj. m. (f. שְׁחוֹרָה), ater, niger, fuscus. LXX. μέλας, ξανθίζειν.

Lev. 13, 31. ושער שחר
Lev. 13, 37. ושער שחר צמח־בו
adj. m. pl.: שְׁחֹרִים
Zach. 6, 2. סוסים שחרים
adj. m. pl.: הַשְּׁחֹרִים
Zach. 6, 6. הסוסים השחרים
adj. f. sg.: שְׁחוֹרָה
Cant. 1, 5. שחורה אני ונאוה
adj. f. pl.: שְׁחֹרוֹת
Cant. 5, 11. שחרות כעורב
מִשְׁחָר

ש״ו, ומוכנו לנעת נכני מעם סכסן נקיעת השקר, והוס כנוי לנאת מרקס, ולנעת נכני ישועם מעם מעקר נתלים ע״ד שַׁחֲרוּר נגאלת [נ״כ מ״ו ל׳], שכוונתו פקיד ושר ומלך ונן־קוכין, לשר נדומס לו עוד טורך של שקר הפעל [נרכות כ״ו ע״ל], וכן נ״כ תִּשְׁחָרֶת, ופקרון הפסוק של מרקס מעקר, מרקס לאיל היית מוכן להיות מלך, ול״ל מוכאס נרל״נע עכינו מקוס מעשור, כנוי לנצוס, והוס כמו רקס. לוכס סכנון שסוך כמו שַׁחַר, ועכין הפסוק עמך נכדנס וכנכם קפנס יֶלֶד ניום קיל נהדר קדש ותצאכת, כלילי נהדר כלנו יֶלֶד מרקס של שקר, ולוק.

n. m., diluculum, aurora (*Ψ.* 110, 3. quasi ex utero aurorae prodit ros juventutis tuae h. e. filiorum a te vel tibi genitorum). Absurde *Jesaja di Trani* ad n. מְשִׁחַר (quasi: dominium, dominus, rex), contulit gemarica שַׁחֲרִי, שַׁחֲרוּר, תְּשַׁחְרֶת. LXX. ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. A. ἀπὸ μήτρας ἐξωρθρισμένης σοι δρόσος παιδιότητός σου. S. ὡς κατ᾽ ὄρθρον σοι δρόσος ἡ νεότης μου. Th. ἐκ μήτρας ἀπὸ πρωΐ νεότητός μου. V. ἐκ μήτρας ἀπὸ ὄρθρου σοι δρόσος ἐν νεότητί σου. VI. ἐκ γαστρὸς ζητήσουσί σε, δρόσος νεανιότητός σου. Vulg. *ex utero ante luciferum genui te.* Lutherus: Deine Kinder werden dir geboren, wie der Thau aus der Morgenröthe.

Ps. 110, 3. מרחם משחר לך
שְׁחוֹר

ש״ו, ומוכנו קדור סמקס והנעצ ולוכמות [שוֹאֶלְכֶן], ל״ם משקוד קוקר סמכנים. כש״ע שְׁחוֹר מין דיו לכתוב, ונכלל שם מן שְׁחוֹר, ונתקנוס ש׳קוד ונמשנס שקוד כנוי לנומל ונקלס, והכקני שְׁחוֹרָה ונ״כ שַׁחֲרוּת כמו שקוד נענני ונ״כ מעצנות וקדור כוס, ל״ם נעלי משקוס, ווהו סענכות [מעלְכֶנסַלִּיע].

n. m., nigredo, sordities (neohebr. species atramenti (div. a שְׁחוֹר, carbo), gem. שַׁחֲרוּרָה, atror, bilis atra, melancholia. LXX. *ἀσβόλη* (*fuligo*).

מְשְׁחוֹר

Thr. 4, 8. חשך משחור תארם
שַׁחֲרוּרִית

ש״כ, מוכנו כעכות ונקכות, ולמר לכן־ עוכת ע״ם ש׳מי משקוות דומים לנשקר שינקע, לולס מקוור׳ לי לעת יקקי, שסכים נ״כ לק״כ מרקע״ם עמו, שהוס מן שער שקוד, ונקרקס מכעכות כן, לפי שרקס לסם שקוד ניתי עלומיו, ויולת משם סוס, שהוס הספן של שינכס, והכלים הלנוד שְׁחוֹרֵי רֹאשׁ נגתרק, לניין מכעכים [כלים ל׳ ע״כ].

n. f., juventus, a capillorum nigredine (שְׁחוֹרֵי רֹאשׁ, juvenes, Nidarim 30, b.), neohebr. etiam תְּשְׁחוֹרֶת (בֶּן־תְּשְׁחוֹרֶת), sec. alios a juventutis cum aurora similitudine, quasi tempus aetatis matutinum, quod, praesertim cum in opp. שֵׂיבָה, canities h. e. senectus, intueare, minus arriserit. LXX. ἄνοια. Vulg. *voluptas.*

וַהֲשַׁחֲרוּת

Eccl. 11, 10. והשחרות הבל
שַׁחֲרֻרִי

ת״ו, ע״ם פְּתַלְתֹּל, ולנקני שַׁחֲרוּרִית, והמוכן שקוד סכס וסכס, לומר מעט מעט, כי וס הסמכון של כפילת הסרע, כלשר הֶרְעֵךְ נספרי תלמוד לשון קרמי קף קל״ו.

adj. m. (ad s. f. פְּתַלְתֹּל, f. וְשַׁחֲרוּרִית), subniger, subfuscus. LXX. *μεμελανωμένη.*

adj. f. sg.: שְׁחַרְחֹרֶת
Cant. 1, 6. שאני שחרחרת

שָׁחַת

פ״כ ונ״ע נקל, ופקרוכו עשוק נשלס וכשקע קכול ועכור [פעלדעכנע], ונעכרני שַׁחֵת לקוד והשקקס, ותעלוקו כפי הכ״ל פרילס ומנור והשלס וכשקקס לאקן, לכן נעכין קנול, כי הקועב שָׁחֵת, וקרן הסרע נ״כ שקל חָת, חָת, ולוכי נ״כ שקל חָת, ותעקע יוקר סוס נלוס״ם. הכנד שָׁחֵת מוקשל על הסעת וסקרקע מליכס לו עיר ולקן, על כניס והשמלס, על קרקול קוסס ועכעוכס, על קכול ופניעס, על קעילס וסרינס, על מכיעת סרקעים ועל לקוד סקכסס ועל עשוק קעל ופעצ ומרי. סכוסף כמעצ ככנין סכנד, וסכפעל כפעולי עשכיסס. כש״ע מוס פשמוע חַשְׁחָתָה, תְּשַׁחֲתוּת.

v. comp. tr. piël. et hifil., corrumpere; destruere, devastare; occidere, vulnerare, transl. de corruptione morali: perdite s. prave agere (seq. vel omiss. הֵרֵבּוֹ, בַּלֵּילוֹת), propr. vi demoliendi, deturbandi vel deprimendi (Am. 1, 11. de suppressione misericordiae), cogn. שָׁחַת (descendere), חָת et fort. חָתַת. *Ni.* pass. LXX. φθείρειν, δια-, κατα-; ἀπολλύναι, ἐξολοθρεύειν, ἐκτρίβειν, λυμαίνεσθαι, ἐξαλείφειν; *Pi.* καταστρέφειν, κατασκάπτειν, καταβάλλειν, ἐντρίβειν, ἐχχέειν, ἐκτυφλοῦν, ἁμαρτάνειν; *Hi.* αἴρειν, ἐξ-; ὀλοθρεύειν, ἐμβάλλειν, εἰς ἀφανισμὸν τιθέναι, πολεμεῖν; inf. חַשְׁחִית, καταφθορά, חַשְׁחָה, ἀνομία; 3 p. impf. παγίς.

Pi-el: שִׁחֵת 3 *perf.*
Ex. 32, 7. כי שחת עמך
Dt. 9, 12. כי שחת עמך
Dt. 32, 5. al. non. שחת לו לא בניו*
Jer. 48, 18. שחת מבצריך
Thr. 2, 5. שחת מבציון
Thr. 2, 6. שחת מעדי
3 *perf.*: וְשִׁחֵת
Gn. 38, 9. ושחת ארצה
Am. 1, 11. ושחת רחמיו
3 *perf. c. s.*: שִׁחֲתָהּ
Hos. 13, 9. שחתך ישראל

Digitized by Google

3 *perf. c. s.:* וְשָׁחֲתָהּ
עין אמתו ושחתה Ex. 21, 26.
2 *perf.:* שָׁחַתָּ
כי ארצך שחת Jes. 14, 20.
שחת חכמתך Ez. 28, 17.
2 *perf.:* וְשָׁחַתָּ
ושחת דבריך הנעימים Prv. 23, 8.
3 *perf. pl.:* שִׁחֲתוּ
אשר שחתו אבותי 2 Reg. 19, 12.
שחתו כרמי Jer. 12, 10.
3 *perf. pl.:* שִׁחֲתוּ *p.*
העמיקו שחתו Hos. 9, 9.
ושחתו שחתו Nah. 2, 3.
3 *perf. pl.:* וְשִׁחֲתוּ
ושחתו חומות צר Ez. 26, 4.
2 *perf. pl.:* שְׁחַתֶּם
שחתם ברית הלוי Mal. 2, 8.
2 *perf. pl.:* וְשִׁחַתֶּם
ושחתם לכל־העם הזה Nu. 32, 15.
inf. constr.: שַׁחֵת
לפני ׀ שחת ר׳ Gn. 13, 10.
inf. constr.: בְּשַׁחֵת
ויחי בשחת אלהים Gn. 19, 29.
inf. constr.: לְשַׁחֵת
לשחת כל־בשר Gn. 6, 17. 9, 15.
מבול לשחת הארץ Gn. 9, 11.
לשחת את־הארץ Jos. 22, 33.
לשחת לעיר בעברי 1 Sam. 23, 10.
לשחת את־משיח ר׳ 2 Sam. 1, 14.
מהרבית גאל הדם לשחת 2 S. 14, 11.
מובאים לשחת הארץ Ez. 30, 11.
לשחת את־העיר Ez. 43, 3.
לא אשוב לשחת אפרים Hos. 11, 9.
inf. c. suff.: לְשַׁחֲתָכֶם
אשלח אותם לשחתכם Ez. 5, 16.
inf. c. suff.: שַׁחֲתָהּ
לבלתי שחתה Ez. 22, 30.
inf. c. suff.: לְשַׁחֲתָהּ
וישלחני ר׳ לשחתה Gn. 19, 13.
ויבאו בארץ לשחתה Jud. 6, 5.
ירדשלם לשחתה 2 Sam. 24, 16.
inf. c. suff.: מְשַׁחֲתָם
ותחס עיני עליהם
משחתם Ez. 20, 17.
impt. pl.: וְשַׁחֲתוּ
עלו בשרותיה ושחתו Jer. 5, 10.
Nif-al: נִשְׁחַת 3 *perf.*
וחנה נשחת האזור Jer. 13, 7.
3 *perf.:* וְנִשְׁחַת
ונשחת חכלי Jer. 18, 4.
3 *perf. fem.:* נִשְׁחֲתָה *p.*
וחנה נשחתה Gn. 6, 12.
part. f. pl.: הַנִּשְׁחָתוֹת
וכעלילותיכם הנשחתות Ez. 20, 44.
3 *impf. fem.:* תִּשָּׁחֵת
תשחת הארץ Ex. 8, 20.
3 *impf. f.:* וְתִשָּׁחֵת
ותשחת הארץ Gn. 6, 11.
Hif-il: הִשְׁחִית 3 *perf.*
השחית כל־בשר Gn. 6, 12.
3 *perf.:* וְהִשְׁחִית
והשחית־את הארץ Jer. 36, 29.
ועשה והשחית Dan. 8, 24.
1 *perf.:* וְהִשְׁחַתִּי
והשחתי בד ממלכות Jer. 51, 20.
3 *perf. pl.:* הִשְׁחִיתוּ
השחיתו מלכי יהודה 2 Chr. 34, 11.
השחיתו התעיבו עלילה Ps. 14, 1.
השחיתו והתעיבו עול Ps. 53, 2.
אשר־השחיתו אבותי Jes. 37, 12.
השחיתו דים Jer. 49, 9.
השחיתו כל עלילותם Zeph. 3, 7.

3 *perf. pl.:* וְהִשְׁחִיתוּ
והשחיתו מאבותם Jud. 2, 19.
2 *perf. pl.:* וְהִשְׁחַתֶּם
והשחתם ועשיתם פסל Dt. 4, 25.
part. masc.: מַשְׁחִית *sg.*
משחית ר׳ את־העיר Gn. 19, 14.
ומלאך ר׳ משחית 1 Chr. 21, 12.
משחית נפשו Prv. 6, 32.
אח הוא לבעל משחית Prv. 18, 9.
חבר הוא לאיש משחית Prv. 28, 24.
בראתי משחית לחבל Jes. 54, 16.
*הציבו משחית Jes. 5, 26.
*חרשי משחית Ez. 21, 36.
כאריה משחית Jer. 2, 30.
part. masc.: וּמַשְׁחִית *sg.*
ומשחית גוים נסע Jer. 4, 7.
prt. m. c. hint.: הַמַּשְׁחִית
המשחית אתה את כל
שאריה Ez. 9, 8.
part. masc.: הַמַּשְׁחִית *sg.*
ולא יתן המשחית Ex. 12, 23.
ויצא המשחית במחנה 1 S. 13, 17.
למלאך המשחית 2 Sam. 24, 16.
*מימין להר־המשחית 2 Rg. 23, 13.
למלאך המשחית 1 Chr. 21, 15.
*הר המשחית נאם־ר׳ Jer. 51, 25.
המשחית את־כל־הארץ Jer. 51, 25.
part. masc.: וְהַמַּשְׁחִית *sg.*
המצב והמשחית 1 Sam. 14, 15.
part. masc.: לְמַשְׁחִית *sg.*
בכם נגף למשחית Ex. 12, 13.
איש ברעהו למשחית 2 Chr. 20, 23.
אחרי מות אביו למשחית 2 Chr. 22, 4
אשר־היו למשחית Ez. 5, 16.
תהרגו למשחית Ez. 9, 6.
למשחית אבת עולם Ez. 25, 15.
נהפך עלי למשחית Dan. 10, 8.
part. m. c. s.: מַשְׁחִיתָם
משחיתם אתהארץ Gn. 6, 13.
prt. m. pl.: מַשְׁחִיתִים
משחיתים אותו בתוכי Jud. 20, 42.
ועד העם משחיתים 2 Chr. 27, 2.
בנים משחיתים Jes. 1, 4.
part. m. pl.: מַשְׁחִתִים
כי־משחתים אנחנו Gn. 19, 13.
וקדשתי עליך משחתים Jer. 22, 7.
part. m. pl.: מַשְׁחִיתָם
משחיתם להפיל החומה 2 S. 20, 15.
כלם משחיתם המה Jer. 6, 28.
prt. m. pl.: הַמַּשְׁחִיתִם
המשחיתם את־הארץ 1 Sam. 6, 5.
inf. abs.: הַשְׁחֵת
כי־חשחת תשחתון Dt. 31, 29.
inf. constr.: הַשְׁחִית
לבלתי חשחית הכל Jes. 65, 8.
inf. constr.: וְהַכְשִׁית
וכהשחית ראה ר׳ 1 Chr. 21, 15.
inf. constr.: לְהַשְׁחִית
להשחית את־המלך אדניך 1 S. 26, 15.
ולא־אבה ר׳ להשחית 2 Rg. 8, 19.
ולא להשחית לכלה 2 Chr. 12, 12.
ולא־אבה ר׳ להשחית 2 Chr. 21, 7.
גבה לבו עד־להשחית 2 Chr. 26, 16.
כלי מחמדיה להשחית 2 Chr. 36, 19.
כאשר כונן להשחית Jes. 51, 13.
חשב ר׳ ׀ להשחית Thr. 2, 8.
inf. constr.: וְלַהַשְׁחִית
לאכל ולהשחית Jer. 15, 3.
inf. constr.: מֵהַשְׁחִית
להשיב חמתו מהשחית Ps. 106, 23.
inf. c. suff.: הַשְׁחִיתֶךָ
לא־אבה ר׳ השחיתך Dt. 10, 10.

inf. c. s.: לְהַשְׁחִיתֶךָ
יעץ אלחים להשחיתך 2 Chr. 25, 16.
inf. c. suff.: לְהַשְׁחִיתוֹ
המקום הזה להשחתו 2 Rg. 18, 25.
inf. c. suff.: וְהַשְׁחִיתָהּ
על־הארץ הזאת
והשחיתה 2 Reg. 18, 25.
אל־הארץ הזאת
והשחיתה Jes. 36, 10.
inf. c. suff.: לְהַשְׁחִיתָהּ
מלאך ׀ לירושלם
להשחיתה 1 Chr. 21, 15.
על־הארץ הזאת
להשחיתה Jes. 36, 10.
על־בבל מזמתו
להשחיתה Jer. 51, 11.
יתן־לו להשחיתה Dan. 11, 17.
inf. c. suff.: הַשְׁחִיתָם
ולא אבה השחיתם 2 Reg. 13, 23.
inf. c. suff.: מֵהַשְׁחִיתָם
ולא ארחם מהשחיתם Jer. 13, 14.
1 *imperf.:* אַשְׁחִית
ויאמר לא אשחית Gn. 18, 28.
אשחית בעבור העשרים Gn. 18, 31.
אשחית בעבור העשרה Gn. 18, 32.
פן־אשחית את־נחלתי Ruth 4, 6.
אם־אבלע ואם־אשחית 2 S. 20, 20.
אשחית את־גאון יהודה Jer. 13, 9.
1 *impf. c. s.:* וְאַשְׁחִיתֵךְ
ואשחיתך נלאיתי הנחם Jer. 15, 6.
1 *impf. c. s.:* אַשְׁחִיתֵם
נכנעו לא אשחיתם 2 Chr. 12, 7.
2 *imperf.:* תַּשְׁחִית
ולא תשחית את פאת Lev. 19, 27.
לא־תשחית את־עצה Dt. 20, 19.
אתו תשחית וכרת Dt. 20, 20.
2 *impf. ap.:* תַּשְׁחֵת
אל־תשחת עמך Dt. 9, 26.
למנצח אל־תשחת Ps. 57, 1. 58, 1. 59, 1. 75, 1.
2 *impf. c. hint.:* הַתַּשְׁחִית
החשחית בחמשה Gn. 18, 28.
2 *impf. f.:* וְתַשְׁחֵתִי
ותשחתי מהן Ez. 16, 47.
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁחִיתֵהוּ
אל תשחיתהו 1 Sam. 26, 9.
ואמר אל־תשחיתהו Jes. 5, 8.
2 *impf. c. s.:* וְתַשְׁחִיתֵם
וצפרדע ותשחיתם Ps. 78, 45.
3 *imperf.:* יַשְׁחִית
ולא־ישחית והרבה Ps. 78, 38.
ישחית והצליח Dan. 8, 24.
ובשלוה ישחית רבים Dan. 8, 25.
והעיר והקדש ישחית Dan. 9, 26.
3 *imperf.:* יַשְׁחֵת
בפה חנף ישחת ריעהו Prv. 11, 9.
ולא־ישחת לכם Mal. 3, 11.
3 *impf. ap.:* וַיַּשְׁחֵת
וישחת ׀ את־ארץ 1 Chr. 20, 1.
3 *impf. c. s.:* יַשְׁחִיתֵךְ
לא ירפך ולא ישחיתך Dt. 4, 31.
ואל־ישחיתך 2 Chr. 35, 21.
3 *impf. f. ap.:* וַתַּשְׁחֵת
ותשחת עגבתה ממנה Ez. 23, 11.
1 *impf. pl.:* נַשְׁחִיתָה
נשחיתה עץ בלחמו Jer. 11, 19.
1 *impf. pl.:* וְנַשְׁחִיתָה
ונשחיתה ארמנותיה Jer. 6, 5.
3 *imperf. pl.:* יַשְׁחִיתוּ
לא־ירעו ולא־ישחיתו Jes. 11, 9.
לא־ירעו ולא־ישחיתו Jes. 65, 25.
3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁחִיתוּ
וישחיתו את־יבול הארץ Jud. 6, 4.

וישחיתו בישראל Jud. 20, 21.
וישחיתו בבני ישראל Jud. 20, 25.
וישחיתו בני ישראל Jud. 20, 35.
וישחתו את־בני עמון 2 Sam. 11, 1.
וישחיתו אל־כל־שרי 2 Chr. 24, 23.
2 *impf. pl.:* תַּשְׁחִתוּן
פן תשחתון ועשיתם Dt. 4, 16.
כי־השחת תשחתון Dt. 31, 29.
Hof-al: הָשְׁחַת
part. masc.: מָשְׁחָת *sg.*
ומקור משחת Prv. 25, 26.
וזבח משחת Mal. 1, 14.

שָׁחַת

פעל נקרא, כנגד נעבד, ומוסף הפעולה שְׁחִיתָה, שנעשה לקולקל, וסנגדו שְׁחִיתָה כמעשה לשם.

v. comp. tr. aram., perdere, corrumpere; prt. pass. שְׁחִית perditus, *fem.* aliquid pravi, prava actio, corruptela. LXX. *διεφθαρμένον, ἁμπλάκημα.*

prt. pass. f.: וּשְׁחִיתָה *sg.*
ומלה כדבה ושחיתה Dan. 2, 9.
וכל שלו ושחיתה Dan. 6, 5.

מַשְׁחִית

ע״ו, וסוף ניכוי הפעיל שנכתב ס, ומוכנו מדקס ונלע זוד וזקון קוטע ומכוזלס ופכן וזוקס, וסר המשקס קכף הכניק ע״ל הלנס הר המשקיק, ע״ש שענדו שם ג׳ קלילי העשיס, ולשעשיס משקיק ג״כ כמו מלאך המשקיק.

n. m. part. hif., perdens, hinc vel perditor sc. angelus vel perditio, pernicies; laqueus vel tendicula, insidiae. LXX. *ἀσεβής, διαφθορά, ἐξάλειψις, ἔκλειψις; βρόχος, λυμαινόμενος ἑαυτόν*

חרשי משחית Ez. 21, 36.
חציבו משחית Jer. 5, 26.
רוח משחית Jer. 51, 1.
הַמַּשְׁחִית
ולא יתן המשחית Ex. 12, 23.
מימין להר־המשחית 2 Reg. 23, 13.
חר המשחית נאם־ר׳ Jer. 51, 25.

מַשְׁחָת

ע״ו, ומוכנו כמו מקקיק, כלי הפרט המכוון.

n. m., perditio, pernicies. LXX. *ἐξολόθρευσις.*

cum suff.: מַשְׁחֵתוֹ
ואיש כלי משחתו בידו Ez. 9, 1.

מִשְׁחָת

ע״ו, ומוכנו לנר הכנסק ונקלק, לו הכנהם ומקוקק וכלומס ממוכני הפעל.

n. m., aliquid depressum, dejectum, humiliatum, secundum vim verbi propriam. LXX. *ἀδοξήσει.*

constr.: מִשְׁחַת
כן־משחת מאיש מראהו Jes. 52, 14.

מָשְׁחָת

ע״ו, נדמין לכל מִשְׁחָת, כלי הפרט מוכנו.

n. m., sicut מִשְׁחָת, aliquid corruptum, corruptio. LXX. *φθάρμα.*

cum suff.: מָשְׁחָתָם
משחתם בהם מום בם Lev. 22, 25.

שִׁטִּ

r. s. r. שׁוּם *p.* 1115.

שִׁטָּה

v. s. r. שָׁטַח *p.* 1187.

Digitized by Google

שָׂטָה

פ״כ, והעתיד יִשְׂטֶה וקנזו׳ יָשֹׂט, ופקרונו נדיסה והתפנות עניו מדנר סעיס וסיסס מדרך [פַאנווייַנען, ויך שׂנווענ-דענן], וכן מוכן של סָטָא נקרמי, שמוק הוק, וכן נדמיין לו שֶׂט לעיל. ונקמר נ״כ מסעית ספה שקוסס ססק נעלה. עי׳ עוד שׂנט צַד לעיל ושׂנט שֶׂט, ושׂנט שקוכו. נקרמי יק סעט [הַנגרך גס נכוסף, ותמוך סוכ נענני] השמות סָטָא תמוך סרס, סָטוּ, אַסְטָרוּ, מַסְטוּנָא, ושׂסה השעס ססק נעלה נס״ע סוֹטָה.

v. intr. (impf. יִשְׂטֶה, apoc. יָשֹׂט), declinare, deflectere, se avertere, aram. סְטָא, cogn. צד, שׂט q. v. supra, spec. de muliere adulterante vel scortante, quae ad torum prohibitum declinat (neoh. סוֹטָה). Inde nmm. aram. סַטָּא (= סָטָה), סָטוּ, אַסְטָרוּ, סַטְטוּתָא, aversio, perversio. LXX. *παραβαίνειν, ἐκκλίνειν.*

2 *perf.:* סָטִית
Num. 5, 19. ואם־לא שטית טמאה
Num. 5, 20. ואת כי שטית

impt. sg.: שְׂטֵה
Prv. 4, 15. שטה מעליו ועבר

3 *imperf. ap.:* יָשֹׂט
Prv. 7, 25. אל־ישט אל־דדכיה לבך

3 *impf. f.:* תִּשְׂטֶה
Num. 5, 12. כי־תשטה אשתו
Num. 5, 29. אשר תשטה אשה

שָׂטַח

פ״כ, והעתיד יִשְׂטַח, ופקרון פריסה והרקנה עפיסה והריסה וכעוס ופרילה [קוסנרייטען, דעהנען], וכן שָׂטַח נקרמי, שַׂטַח נערני, שַׂטַח כוסף כוזית, ונמוכן עקיס ומזיכה [דעהנען], ל״מ שעק לגויס הרקנה לסס, לומר סרקנ לסס הלכן. ונקמר מזעוק דנר, ל״מ מזעוק סעלמות והריפות וכדומה. הכנד מזעוק כפיס. נקרנוס שָׂטַח, אֲשִׂטָּחָה יק סנוכן, ואוס הסס שָׂטְרִיחַ, סכזעק מסניב לו פרוס זעקיס [ציסנען], וכן מַשְׂטֵרִיחַ, וכ״ע זעקיס שׂטְרִיחַ כנוי לעין מרכך [מַאעטע, מַשׂ-טְרִיחַ], וכנור מוס עוד שׂמס שָׂטַח, פכיס של דנר הזעוק על גוף מס [פַּלַאכטע], לו כל פזוע דנר, ל״מ שעק הלכן, והתוקרי׳ מכוו שְׂטִיחַי, ולנקניי שְׂטִיחַיִת, שנמנק ג״כ נמוכן רוקני, ל״מ סנכה שעקיק.

v. tr. (impf. יִשְׂטַח), extendere, expendere, explicare, velut ossa disjecta, seq. לְ: sedem amplam ac spatiosam alicui parare (Job. 12, 23.), aram. שְׂטַח (*Af.* אַשְׂטַח, *Itpe.* אִשְׂתְּטַח), arab. et neohebr. idem, unde nmm. שְׂטִיחַ (pulvinar, clitella), מַשְׂטִיחַ (die Schicht), שִׂטְחִי (die Fläche), שָׂטַח (flächlich, oberflächlich). LXX. *διαπετάζειν, καταστρωννύειν, ψύχειν*; *inf. ψυγμός.*

3 *perf. pl.:* וְיִשְׂטָחוּם
Jer. 8, 2. ושטחום לשמש ולירח

part. masc.: שׂוֹטֵחַ *sg.*
Job. 12, 23. שטח לגוים וינחם

inf. abs.: שָׂטוֹחַ
Num. 11, 32. וישטחו להם שטוח

impf. f.: וַתִּשְׂטַח
2 Sam. 17, 19. ותשטח עליו הרפות

3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂטְחוּ
Num. 11, 32. וישטחו להם שטוח

Pi-el: שִׂטַּח

1 *perf.:* שִׂטַּחְתִּי כפי
Ps. 88, 10. שטחתי אליך

מִשְׂטָח

ס״ו, ומוכנו מקום שׂנר עליו יושׂט דנר, כי סס ניון המקום.

n. m., locus, ubi quid expanditur. LXX. *ψυγμός.*

constr.: מִשְׂטַח
Ez. 26, 5. 14. משטח חרמים תהיה

מִשְׂטֹרַח
ס״ו, ומוכנו כמו מִשְׂטָח, נלי ספרש המוכן.

n. m., vi eadem, qua מִשְׂטָח. LXX. *ψυγμός.*
Ez. 47, 10. משטוח לחרמים יהיו

שִׂטְט

v. s. r. שׂוּט *p.* 1115.

שָׂטַם

פ״כ, והעתיד יִשְׂטֹם, ומוכנו לדעת הקרמי לינה וזכיקס ונריכה, כמו שָׂטָן הנץ, ונמוכן וס הסס מזעוק לדעתו, וכן נקמר נרכו נס״ע, לשנר סס מענו שְׂטִימָה, ומסתנר יוקר מדעת סקומרים שתמות ענינו כנילה. קרן סשׂנר שָׂטַם עי׳ נלוס״ע.

v. tr. (impf. יִשְׂטֹם), sicut שָׂטָן, odisse, infensum esse, odio prosequi, aversari, adversari, insidiari, unde neoh. שִׂטְמָה (Befeindung, Befehdung). LXX. *ἐγκοτεῖν, ἐνέχειν, μνησικακεῖν, μαστιγοῦν, καταβάλλειν.* S. *ἐναντιωθῆναι.*

3 *imperf.:* וַיִּשְׂטֹם
Gn. 27, 41. וישטם עשו את־יעקב

2 *impf. c. s.:* תִּשְׂטְמֵנִי
Job. 30, 21. בעצם ידך תשטמני

3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׂטְמֵנִי
Job. 16, 9. אפו טרף וישטמני

3 *impf. c. s.:* יִשְׂטְמֵנוּ
Gn. 50, 15. לו ישטמני יוסף

3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׂטְמוּנִי
Ps. 55, 4. ובאפ ישטמוני

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּשְׂטְמֻהוּ
Gn. 49, 23. וישטמהו בעלי חצים

מַשְׂטֵמָה
ס״כ, ומוכנו זכיקס וסיכה ונריכה [פַיינכ-שׂפַט, הַאסס, פערפַאלגונג], וכן הכינוסו הקדמונים. ומפוקרים קוסו לס״ו ע״ל סָטָם נקרמי, לק דקדקו נמכוונו.

n. f., inimicitia, odium, persecutio, a v. שָׂטָם, quod neutiquam cohaeret cum aram. סְטָם = סְתָם, arab. *sadama*, obturare. LXX. *μανία.* A. *ἐγκότησις.*

Hos. 9, 7. ורבה משטמה
Hos. 9, 8. משטמה בבית אלהיו

שָׂטָן

פ״כ, ופקרונו נריכה וזכיקס רליפה וזעיפה [הַאסטען, שׂכפַייכלען], וזוען נמוכן יריב וכר ושׂוֹיב, ודומה לו סָטָן נקרמי, וכנלך נס ג״כ סכנוסף צַאסָטָן [שׂנר ניומ כ׳ ק׳ ממנו המקום הקלמודי אַסְטוֹנִי], והקרן שָׂטָן נדמיון של שָׂטָם, וכזעק כמוון ג״כ נזעפי מעכנ, ל״מ נזעפה יוכיח ודומיה. וכדומה. [*tem-nere*, τέμ-νειν, *con-*]

v. comp. trans., con-*tem*-nere, infestare, odisse, sicut שָׂטָם, talm. סָטַן (*Af.* אַסְטֵנִי, inf. אַסְטוֹנֵי, adversari, *κατηγορεῖν*, unde שָׂטָן = קַטֵּיגוֹר); prt. שׂוֹטֵן, adversarius, exagitator. LXX. *ἐνδιαβάλλειν, ἀντικεῖσθαι* (A. S.). S. *ἐναντιοῦσθαι.*

pt. pl. constr.: שׂוֹטְנֵי
Ps. 71, 13. יכלו שטני נפשי

part. pl. c. s.: שׂוֹטְנַי
Ps. 109, 20. זאת פעלת שטני
Ps. 109, 29. ילבשו שוטני כלמה

inf. c. suff.: לְשׂוֹטְנוֹ
Zach. 3, 1. על־ימינו לשטנו

3 *impf. c. s.:* יִשְׂטְנֵנִי
Ps. 38, 21. ישטנוני תחת רדופי
Ps. 109, 4. תחת־אהבתי ישטנוני

שָׂטָן

ס״ו, ומוכנו נורר ומסעין ולויב ונוכח [הינסטעלן, פייכל], ונערני שַׂיטָאן מעלמו, ונקמר מסעין ונורר לו נמלסקה וקנכ, לו כדין ומזעק, לו נעניכים לקכים, ונכף הידועס כנוי לשלקן סמקערנ, המסעין על נכי הקדס נפני סקנכ. נקרנוס שָׂטָן והידועס סָטָנָא מעלמו, ונוור מקר נס״ע. והלקיק לדנר ע״ו לקני ול נסמכו דני מעלה.

n. m., contemtor, osor, adversarius, arab. *šaitân*, sive homo, qui alteri vel in bello vel in foro aliove modo obsistit (Mt. 16, 23.), sive angelus isque vel bonus (Num. 22, 22. 32.) vel *malus* h. e. diabolus, princeps angelorum lapsorum, qui elative, adjecto articulo, ὁ *Σατανᾶς* vocatur, utpote qui homines cupide seducit et accusat. Inepte Justinus Martyr in Dialogo cum Tryphone Judaeo *Σατανᾶς* e v. סָטָא et שָׂטָם = שָׂחַם conflatum esse arbitratur (tanquam serpens desertor, cf. הַנָּחָשׁ הַקַּדְמוֹן, ὄφις ἀρχαῖος), nisi forte tantummodo midrasice loquitur. LXX. *σατάν, διάβολος, ἐπίβουλος, ἐπιβουλή, ἐνδιαβάλλειν.* Th. *ἀντικείμενος.*

אין שטן ואין פגע רע 1 Reg. 5, 18.
ויקם ה׳ שטן לשלמה 1 Reg. 11, 14.
ויקם אלהים לו שטן 1 Reg. 11, 23.
ויהי שטן לישראל 1 Reg. 11, 25.
ויעמד שטן על־ישראל 1 Chr. 21, 1.

וְשָׂטָן
Ps. 109, 6. ושטן יעמד על־ימינו

הַשָּׂטָן
Job. 1, 6. 2, 1. ויבוא־גם־השטן
Job. 1, 7. ויאמר ה׳ אל־השטן
8. 12. 2, 3. 6.
Job. 1, 7. ויען השטן את־ה׳
Job. 1, 9. 2, 4. ויען השטן את־ה׳
Job. 1, 12. ויצא השטן מעם פני
Job. 2, 2. ויאמר ה׳ אל־השטן
Job. 2, 2. ויען השטן את־ה׳
Job. 2, 7. ויצא השטן מאת פני ה׳
Zach. 3, 2. ויאמר ה׳ אל־השטן
Zach. 3, 2. יגער ה׳ בך השטן

וְהַשָּׂטָן
Zach. 3, 1. והשטן עמד על־ימינו

לְשָׂטָן
Num. 22, 22. בדרך לשטן לו
Num. 22, 32. יצאתי לשטן
1 Sam. 29, 4. ולא־יהיה־לנו לשטן
2 Sam. 19, 23. תהיון־לי היום לשטן

סָטְנָה
ס״כ, ווס המופנע, ולנוכו השעיכה והשעיסה, וכן ריב ומלה ומכיעה.

שָׂטַת

n. f. abstr., infestatio, accusatio, criminatio. LXX. *ἐπιστολή.* A. *ἀντικειμένη.* S. *ἐναντίωσις.*

Esr. 4, 6. כתבו שטנה

שָׂטַת

פ״כ, והעתיד יִשְׂטֹת, ומוכנו כוילס וניפס כניכס ולויפס לעיפס ופכוי כסיפס וכעיפס [פַלעיפען, שׂרעקען], כי סקכן שָׂטָה, ודומס לו סקכן של רָבָה, ונקמר ג״כ הפעלים שָׂם וגם שָׂה, והמקוקס ממנו רכב נכפס כוזית, ולפנל זָב, צָת, זָה, וכן נכפתי מעכנ [עי׳ נלוס הכזכיס]. וכנלך לו מכיפס וכוילס נכליות וכפעס, ל״מ גס זועף, לו מכסקפקות ווריפס וכפקפס דנר, וזהו כסקפקס והכניכ נכויה, לו נכפקלס מהלקס וכלין ומכוונס עוס, וכדומס כן הפקלות. הכפעל והכזכ״פ הפעולי. נקרנוס שָׂטָה קמור רקן נענני, ופעולי שלו אֲשְׂתִּיתָה, וגס מוכן של מהיות וכקילות לו ולוולו והלוך קון לפעס נגרלך מוכ.

v. comp. intr. (impf. יִשְׂטֹה), confluere, fluitare, fluctuare, diffluere, spec. inundare, exundare, de imbribus magnis et assiduis, de aquis super ripas diffluentibus, quae arva inundant et submersa secum abripiunt, et metaph. de copia et impetu tum hostium instar torrentis exundantis magna et vi et multitudine advolantium, tum suppliciorum, molestiarum atque afflictionum, quae aliquem opprimunt atque obruunt, etiam de equi irruentis cursu velocissimo (Jer. 8, 6.), *trans.* vi *immergendi* et *abluendi* (targ. שְׂטַף = רָחַץ, pass. אִשְׂתְּטַף). *Ni.* inundari, et, uti et *Pu.*, ablui. Radicem hujus verbi exhibent vv. simplicia שָׂטַף, שָׂטַם (טִיפָּה, טָפַח), quorum affinia sunt שָׂחַף, זָחַף, זָב, צָף, variantibus simul cum literis etiam protestatibus, at radice subjecta eadem. Eandem radicem praeverbio emphatico auctam habes in v. שָׂחַף, destillare, pro quo aethiopice, eadem compositione energica, רשׂב. LXX. *κλύζειν, ἐπι-, κατα-, συγ-; νίπτειν, ἀπο-; πλύνειν, καταποντίζειν, σύρειν, φέρειν, συγκλείειν, συντέμνειν, συντρίβειν, διορίζειν*; שׂוֹטֵף, semel: *κάθιδρος.* A. Th. *κλύζειν*; S. *ἐπικλύζειν, ὁρμᾶν.*

Lev. 15, 11. וידיו לא־שטף במים
Jes. 8, 8. שטף ועבר

3 *perf.:* וְשָׂטַף
Dan. 11, 10. 110. ושטף ועבר

3 *prf. f. c. s.:* שָׂטְפָתְנִי *p.*
Ps. 69, 3. ושבלת שטפתני

3 *prf. pl. c. s.:* שָׂטְפוּנוּ
Ps. 124, 4. אזי המים שטפונו

part. masc.: שׂוֹטֵף *sg.*
Jes. 10, 22. שוטף צדקה
Jes. 28, 15. שׂוט שוטף כי יעבר
Jes. 28, 18. שוט שוטף כי יעבר
Jes. 30, 28. ורוחו כנחל שוטף
Jes. 66, 12. וכנחל שוטף כבוד גוים
Jer. 8, 6. כסוס שוטף במלחמה
Jer. 47, 2. והיו לנחל שוטף
Ez. 13, 11. היה׳ וגשם שוטף
Ez. 13, 13. וגשם שוטף באפי
Ez. 38, 22. וגשם שוטף

part. sg.: הַשּׁוֹטֵף *sg.*
2 Chr. 32, 4. הנחל השוטף

Digitized by Google

part. m. pl.: שָׁטְפִים
מים כבירים שטפים Jes. 28, 2.
1 *imperf.:* וַאֶשְׁטֹף
ואשטף דמיך Ez. 16, 9.
2 *imperf.:* תִּשְׁטֹף
תשטף ספחיה Job. 14, 19.
3 *imperf.:* יִשְׁטֹף
וחילו ישטוף Dan. 11, 26.
3 *imperf.:* וַיִּשְׁטֹף
1 Reg. 22, 38. וישטף את־הרכב
2 *impf. c. s.:* תִּשְׁטְפֵנִי
Ps. 69, 16. אל־תשטפני
3 *imperf. pl.:* יִשְׁטְפוּ *p.*
Ps. 78, 20. ונחלים ישטפו
Jes. 28, 17. וסתר מים ישטפו
3 *imperf. pl.:* וְיִשְׁטְפוּ
Jer. 47, 2. וישטפו ארץ ומלואה
3 *impf. pl. c. s.:* יְשִׁטְפֻךְ
Jes. 43, 2. ובתרות לא ישטפוך
3 *impf. pl. c. s.:* יְשַׁטְפֻהָ
Cant. 8, 7. ונהרות לא ישטפוה
Nif-al: נִשְׁטַף
3 *imperf.:* יִשָּׁטֵף
Lev. 15, 12. ישטף במים
3 *imperf. pl.:* יִשָּׁטְפוּ
Dan. 11, 22. ישטפו מלפניו
Pu-al: שֻׁטַּף
3 *perf.:* וְשֻׁטַּף
Lev. 6, 21. ומרק ושטף במים
שֻׁטָּף
ז׳, וכמלך נ״כ שֻׁטָּה נס׳ נקודות, וסוף מופנטי, לומר וכס וכיפה [פינענטרלך-מוכנ, -זוועממוכנ], וג״כ מצטף קיל, וכסלמה נ״כ כמו מצטף נגמרלך, נענין קרימות ומסירות, לכן נצטף [לכניאל ע׳ כ״ו] כמו פתקס ונמסירות. נקדמי משמות שְׁטוּף, שִׁטְפָא, וכנ״ע שְׁטוּפָא, שִׁטְרֵפָא.
n. m. (etiam שֶׁטֶף), inundatio, proprie de aquis super ripas effusis, quae inopinato ingenti impetu uberrimaque copia irruentes cuncta operiunt et obvia quaeque abripiunt, metaph. de copia et impetu hostium irruentium et de gravitate vehementiaque irae; בְּשֶׁטֶף, velociter, instar torrentis. LXX. *κατακλυσμός, ὑετός, ὀξύς.*
וְשֶׁטֶף
Prv. 27, 4. אכזריות חמה ושטף אף
דַּשֶּׁטֶף
Dan. 11, 22. וזרעות השטף
בַּשֶּׁטֶף
Dan. 9, 26. וקצו בשטף
וּבְשֶׁטֶף
Nah. 1, 8. ובשטף עבר כלה יעשה
לַשֶּׁטֶף
Job. 38, 25. מי־פלג לשטף תעלה
לְשֶׁטֶף
Ps. 32, 6. לשטף מים רבים

שָׁטַר

ס׳כ, ול״ע כ״ל נגיכוכי שׁטר, ומוכנו קריסה וקקיקס נלנכ וכתיכס, ודומס לו פעל שָׁטַר נעלמי. וכלסס שיסודו מכיסה, פצר כמלך נ״כ נקנגוס, ולפ מן קקיקס, ומוכן זס נדוק ומכוסס, כי הקרן שׁ״טר, ודומס לו המרכו של חד״ר, והשווי נשפתי מערב ע׳ נלוס״ג. ומפתרון של כתיכס נצל הפתרון של פקידות ושפיטס ומכיכס וכגידות, כי דרך הפקיד לרצוס נרציכס כל הכיתן תחת פקודתו, לכן נכללו פקידה ומשילה

part. m. pl.: [וואלעטן, פאלרשעפטען]. ודע קוכל שלפצר זתמצות מוכנו כמו סָדַר [סַדְ-לרכענן], וכל השלות ממכו ילפו, לכן כנדל נעלמי מן סופר, ונס הפתרון אל כתיכס מסדור מקוריות על לוח, או מרצוס נסדור, לכן ג״כ משילה ופקידה. *v. tr.*, confodere, insculpere, cogn. חָתַר, deinde scribere, arab. *sathara*, aram. שְׁטַר (שְׁטָר), pl. neoh. שְׁטָרוֹת, scripta, spec. libelli contractuum), unde prt. שֹׁטֵר, scriba, deinde pro perpetua harum notionum apud veteres consociatione: praefectus, inspector, nisi potius שָׁטַר, sicut סָדַר, primum vi *ordinandi*, deinde vi *moderandi* s. *regendi*, denique vi *scribendi* s. literas componendi dicitur. LXX. *γραμματεύειν* (arab. *saithara*), *γραμματεύς, γραμματοεισαγωγεύς, ἀναγκάζων.* A. *ἀκριβαστής, ἐκβιβαστής*; S. *γραμματεύς, παιδευτής*; A. S. Th. *ἐκβιαστής.*
part. masc.: שֹׁטֵר *sg.*
שטר ומשל Prv. 6, 7.
part. masc.: הַשֹּׁטֵר *sg.*
2 Chr. 26, 11. ומעשיהו השטר
part. m. pl.: וְשֹׁטְרִים
Dt. 1, 15. ושטרים לשבטיכם
Dt. 16, 18. שפטים ושטרים
Jos. 8, 33. ושטרים ושפטיו
1 Chr. 23, 4. ושטרים ושפטים
2 Chr. 19, 11. ושטרים הלוים לפניכם
2 Chr. 34, 13. ושטרים ושוערים
part. m. pl.: הַשֹּׁטְרִים
Dt. 20, 5. ודברו השטרים אל־העם
Dt. 20, 8. ויספו השטרים לדבר
Dt. 20, 9. והיה ככלת השטרים
Jos. 3, 2. ויעברו השטרים
part. pl.: לְשֹׁטְרִים
1 Chr. 26, 29. לשטרים ולשפטים
prt. pl. constr.: שֹׁטְרֵי
Ex. 5, 14. ויכו שטרי בני ישראל
Ex. 5, 15. ויבאו שטרי בני ישראל
Ex. 5, 19. ויראו שטרי בני־ישראל
Jos. 1, 10. שטרי העם לאמר
p. pl. c. suff.: וְשֹׁטְרֵיכֶם
Dt. 29, 9. זקניכם ושטריכם
Dt. 31, 28. זקני שבטיכם ושטריכם
pl. cum suff.: שֹׁטְרָיו
Ex. 5, 6. ואת־שטריו לאמר
pl. cum suff.: וְשֹׁטְרָיו
Ex. 5, 10. נגשי העם ושטריו
Num. 11, 16. זקני העם ושטריו
pl. cum suff.: וְלִשְׁטְרָיו
Jos. 23, 2. 24, 1. ולשפטיו ולשטריו
pl. c. suff.: וְשֹׁטְרֵיהֶם
1 Chr. 27, 1. ושטריהם המשרתים

מִשְׁטָר

ס״נ, ומוכנו תפקיד ומעמד וקצלית [הערכצפט, ווצלעוונג], וכלמר זוס מצטר נלנכ.
n. m., regimen, dominatio, aram. שִׁטְרָא, de dominio s. influxu siderum in terram. LXX. *ὁμοθυμαδόν.*
cum suff.: מִשְׁטָרוֹ
Job. 38, 33. משטרו בארץ

שֵׁטֶר

ס״נ נלכמי, ומוכנו לל״ק כמו מצטר, לומר צַלְמִית, לל״ק כמו סטר נקנגוס, והכוקר יבקר.
n. m. aram., regimen, dominatio, dominium, nisi potius שִׁטְרָא, sicut סְטַר aram., *latus*, a v. סָטַר vi avertendi. LXX. *μέρος.*

וְלִשְׁטָר
Dan. 7, 5. ולשטר־חד הקימת

שָׁכַב

ס״כ, ומעתיק יִשְׁכַּב, ומקור לו שְׁכַב ונכנוי שִׁכְבֵהּ, לו שָׁכְבֵהּ מן שְׁכַב. פתכוכו כפיפס יקד ונלפקות [ויך נו-ומממנקריממען], כי הקרן שָׁכַב, ונמצל הקרן ג״כ לנל רָכַב [הירט ומצין מקנני מוצג], ומצוי נצפתי מערב כנר פרצתי. וכצלל על זיכס וכגילה נמכוסה, תצכונת על מעס ומיוס קולה, תמוקה ומקפות, תצגיל עס קצה ונעילה וכדומה. הכפעל הפעולי נפתרון תצמיס ונעילה, וכן הנצב״ם, לולם הכוסף יולף וקווק ממוכן רלצי, לומר מגור ומכקה, לו ג״כ הכיח ליצון ולרגוע, ופעולי אלו הם הפעל.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁכַּב, inf. vel שְׁכַב, c. s. שִׁכְבָה, vel שְׁכַב, c. s. שָׁכְבָהּ), *συγ-κυπ-τειν*, con-*cub*-are (sich zusammenbücken), sicut רָכַב re-*cub*-are (deinde equitare), hinc vi latissima: *recumbere* (de dormituriente vel quiescendi cupido), *decumbere* (de aegroto), *occumbere* (de moriente vel mortuo), *concumbere* (de coeuntibus de viro potissimum, seq. עִם, אֶת vel accus.). *Ni. Pu.* compressum, pratum esse. *Hi.* prosternere, deponere, quietem dare; vertere, in latus inclinare, de vase, quod effunditur. *Ho.*, positum, prostratum esse. LXX. *κοιμᾶσθαι, ἐπι-; κοιμᾶν, συγ-; κοιτάζεσθαι, καθεύδειν, ἀφυπνοῦν; ἀναπαύεσθαι, κατα-; ἀποθνήσκειν*; inf. *κοίτη*; *Benoni: κοίτη, κυβερνήτης*; fem. חֵיק שֻׁכֶּבֶת, *σύγκοιτος*; *Hi. κοιμίζειν, κλίνειν, κατοικίζειν.*
Gen. 26, 10. כמעט שכב אחד העם
Num. 5, 19. אם־לא שכב איש אתך
Num 24, 9. כרע שכב כארי
Dt. 22, 25. אשר־שכב עמה לבדו
1 Sam. 26, 5. אשר שכב־שם שאול
1 Reg. 11, 21. שכב דוד עם־אבתיו
Job. 14, 12. ואיש שכב ולא־יקום
Ps. 41, 9. ואשר שכב
Eccl. 2, 23. בלילה לא־שכב לבו
3 *perf.:* שָׁכַב *p.*
Jud. 5, 27. כרע נפל שכב
3 *perf.:* וְשָׁכַב
Ex. 22, 16. לא־ארשה ושכב עמה
Num. 5, 13. ושכב איש אתה
Dt. 22, 23. איש בעיר ושכב עמה
Dt. 22, 25. והחזיק־בה האיש ושכב
Dt. 22, 28. ותפשה ושכב עמה
Dt. 24, 13. ושכב בשלמתו וברכך
2 Sam. 12, 11. ושכב עם־נשיך
2 Sam. 12, 16. ולן ושכב ארצה
3 *perf. fem.:* שָׁכְבָה
1 Reg. 3, 19. אשר שכבה עליו
3 *perf. fem.:* וְשָׁכְבָה
1 Reg. 1, 2. ושכבה בחיקך
3 *perf.:* שָׁכַבְתָּ
Jes. 14, 8. מאז שכבת
2 *perf.:* וְשָׁכַבְתָּ
2 Sam. 7, 12. ושכבת את־אבתיך
Prv. 3, 24. ושכבת וערבה שנתך
Ez. 4, 6. ושכבת על־צדך הימני
2 *perf. fem.:* וְשָׁכַבְתְּ
Ruth 3, 4. ושכבתי והוא יגיד לך
1 *perf.:* שָׁכַבְתִּי
Gen. 19, 34. שכבתי אמש את־אבי
כי־עתה שכבתי ואשקום Job. 3, 12.
Job. 7, 4. אם־שכבתי ואמרתי
Ps. 3, 6. אני שכבתי ואישנה
1 *perf.:* וְשָׁכַבְתִּי
Gn. 47, 30. ושכבתי עם־אבתי
3 *perf. pl.:* שָׁכְבוּ
Jes. 14, 18. שכבו בכבוד איש
Jes. 51, 20. עלפו שכבו
Thr. 2, 21. שכבו לארץ חוצות
Ez. 23, 8. אותה שכבו בנעוריה
Ez. 32, 21. שכבו הערלים
2 *perf. pl.:* וּשְׁכַבְתֶּם
Lev. 26, 6. ושכבתם ואין מחריד
part. masc.: שׁוֹכֵב *sg.*
Ez. 4, 9. שוכב על־צדך
part. masc.: שֹׁכֵב *sg.*
Gn. 28, 13. אשר אתה שכב
Ex. 22, 18. כל־שכב עם־בהמה
Dt. 22, 22. שכב ׀ עם־אשה
Dt. 27, 20. ארור שכב עם־אשת
Dt. 27, 21. ארור שכב עם־כל־בהמה
Dt. 27, 22. ארור שכב עם־אחתו
Dt. 27, 23. ארור שכב עם־חתנתו
Dt. 31, 16. הנך שכב עם־אבתיך
1 Sam. 3, 2. ועלי שכב במקומו
1 Sam. 3, 3. ושמואל שכב בהיכל יי
1 Sam. 26, 5. ישאול שכב במעגל
1 Sam. 26, 7. שאול שכב ישן
2 Sam. 4, 5. והוא שכב את משכב
2 Sam. 4, 7. והוא־שכב על־מטתו
2 Sam. 13, 8. אחיה והוא שכב
2 Reg. 9, 16. כי יורם שכב שמה
part. masc.: הַשֹּׁכֵב *sg.*
Dt. 22, 22. האיש השכב
Dt. 22, 29. ונתן האיש השכב
part. masc.: וְהַשֹּׁכֵב *sg.*
Lev. 14, 47. והשכב בבית
part. masc.: כְּשׁוֹכֵב *sg.*
Prv. 23, 34. כשכב בלב־ים
part. masc.: וּכְשׁוֹכֵב *sg.*
Prv. 23, 34. וכשכב בראש חבל
part. m. pl.: שֹׁכְבִים
1 Sam. 26, 7. והעם שכבים סביבתו
Jes. 56, 10. שכבים אהבי לנום
part. m. pl.: הַשֹּׁכְבִים
Am. 6, 4. השכבים על־מטות שן
prt. pl. constr.: שֹׁכְבֵי
Ps. 88, 6. שכבי קבר
part. fem.: שֹׁכֶבֶת *sg.*
Ruth 3, 8. אשה שכבת מרגלתיו
part. fem.: מַשְׁכֶּבֶת *sg.*
Mich. 7, 5. משכבת חיקך
inf. abs.: שָׁכֹב
Lev. 15, 24. שכב ישכב איש
inf. constr.: שְׁכַב
2 Reg. 14, 22. אחרי שכב־המלך
2 Chr. 26, 2. אחרי שכב־המלך
inf. constr.: כְּשָׁכְבָ
1 Reg. 1, 21. כשכב אדני־המלך
inf. constr.: לְשָׁכְבָ
Gn. 34, 7. לשכב את־בת־יעקב
Gn. 39, 10. לשכב אצלה
Gn. 39, 14. לשכב עמי ואקרא
Ruth 3, 7. לשכב בקצה הערמה
2 Sam. 11, 13. לשכב במשכבו
inf. constr.: לְשָׁכְבָ *p.*
Prv. 6, 10. 24, 33. חבק ידים לשכב
inf. constr.: וְלִשְׁכַּב
2 Sam. 11, 11. ולשכב עם־אשתי
inf. c. suff.: בְּשָׁכְבְּךָ
Prv. 6, 22. בשכבך תשמר עליך
inf. c. suff.: וּבְשָׁכְבְּךָ
Dt. 6, 7. 11, 19. ובשכבך ובקומך

Digitized by Google

inf. c. suff.: בְּשָׁכְבוֹ
Ruth 3, 4. וידי בשכבו וידעת
inf. c. suff.: בְּשָׁכְבָהּ
Gn. 19, 33. ידע בשכבה ובקומה
Gn. 19, 35. ולא־ידע בשכבה
impt. sg.: שְׁכָב
2 S. 13, 5. שכב על־משכבך והתחל
Ez. 4, 4. שכב על־צדך השמאלי
impt. sg.: שָׁכְבָה *p.*
1 Sam. 3, 5. שוב שכב וילך וישכב
1 Sam. 3, 6. בני שוב שכב
1 Sam. 3, 9. לך שכב
impt. sg.: שִׁכְבָה
Gn. 39, 7. ותאמר שכבה עמי
Gn. 39, 12. לאמר שכבה עמי
impt. f. sg.: שִׁכְבִי
Gn. 19, 34. ובאי שכבי עמי
Ruth 3, 13. שכבי עד־הבקר
2 Sam. 13, 11. בואי שכבי עמי
1 *imperf.:* אֶשְׁכַּב *p.*
Job. 7, 21. עתה לעפר אשכב
1 *imperf.:* אֶשְׁכְּבָה
Ps. 4, 9. אשכבה ואישן
Ps. 57, 5. אשכבה לחטים
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּב
Lev. 18, 22. לא תשכב משכבי אשה
Dt. 24, 12. לא תשכב בעבטו
Prv. 3, 24. אם־תשכב לא־תפחד
Ez. 4, 4. אשר תשכב עליו
Ez. 31, 18. בתוך ערלים תשכב
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּב *p.*
Job. 11, 18. וחפרת לבטח תשכב
Prv. 6, 9. עד־מתי עצל תשכב
2 *imperf.:* וְתִשְׁכַּב
Ez. 32, 28. ותשכב את־חללי־חרב
3 *imperf.:* יִשְׁכַּב
Gn. 30, 15. לכן ישכב עמך
Lev. 15, 4. אשר ישכב עליו
Lev. 15, 18. אשר ישכב איש אתה
Lev. 15, 24. ואם שכב ישכב איש אתה
Lev. 15, 24. וכל־המשכב אשר־ישכב
Lev. 15, 33. אשר ישכב עם־טמאה
Lev. 19, 20. כי־ישכב את־אשה
Lev. 20, 11. ישכב את־אשת אביו
Lev. 20, 12. אשר ישכב את־כלתו
Lev. 20, 13. אשר ישכב את־זכר
Lev. 20, 18. ישכב את־אשה דוה
Lev. 20, 20. אשר ישכב את־דדתו
Nu. 23, 24. לא ישכב עד־יאכל טרף
את־המקום אשר־
Ruth 3, 4. ישכב שם
Job. 27, 19. עשיר ישכב ולא יאסף
3 *imperf.:* יִשְׁכַּב *p.*
Ex. 22, 26. במה ישכב
Job. 40, 21. תחת־צאלים ישכב
3 *imperf.:* וַיִּשְׁכַּב
Gn. 28, 11. וישכב במקום ההוא
Gn. 30, 16. וישכב עמה בלילה הוא
Gn. 34, 2. וישכב אתה ויענה
Gn. 35, 22. וישכב את־בלהה
Jud. 16, 3. וישכב משון
1 Sam. 3, 9. וישכב במקומו
1 S. 3, 15. וישכב שמואל עד־הבקר
2 S. 11, 4. ותבוא אליו וישכב עמה
2 Sam. 11, 9. וישכב אוריה פתח
2 S. 12, 24. ויבא אליה וישכב עמה
2 Sam. 13, 6. וישכב אמנון ויתחל
2 Sam. 13, 14. ויענה וישכב אתה
2 Sam. 13, 31. וישכב ארצה
1 Reg. 2, 10. וישכב דוד עם־אבתיו
1 Rg. 11, 43. וישכב שלמה עם־אבתיו
1 Reg. 14, 20. וישכב עם־אבתיו
1 Reg. 14, 31. וישכב רחבעם
1 Reg. 15, 8. וישכב אבים
1 Reg. 15, 24. וישכב אסא
1 Reg. 16, 6. וישכב בעשא
1 Reg. 16, 28. וישכב עמרי
1 Rg. 19, 5. וישכב ויישן תחת רתם
1 Reg. 21, 4. וישכב על־מטתו
1 Rg. 21, 27. וישכב בשק וילך אט
1 Rg. 22, 40. וישכב אחאב עם־אבתיו
1 Reg. 22, 51. וישכב יהושפט
2 Reg. 4, 11. וישכב־שמה
2 Reg. 4, 34. ויעל וישכב על־הילד
2 Reg. 8, 24. וישכב יורם עם־אבתיו
2 Reg. 10, 35. וישכב יהוא עם־אבתיו
2 Reg. 13, 9. וישכב יהואחז
2 Reg. 13, 13. וישכב יואש
2 Reg. 14, 16. וישכב יהואש
2 Reg. 14, 29. וישכב ירבעם
2 Reg. 15, 7. וישכב עזריה
2 Reg. 15, 22. וישכב מנחם
2 Reg. 15, 38. וישכב יותם
2 Reg. 16, 20 וישכב אחז
2 Reg. 20, 21. וישכב חזקיהו
2 Reg. 21, 18. וישכב מנשה
2 Reg. 24, 6. וישכב יהויקים
2 Chr. 9, 31. וישכב שלמה עם־אבתיו
2 Chr. 12, 16. וישכב רחבעם
2 Chr. 13, 23. וישכב אביה
2 Chr. 16, 13. וישכב אסא
2 Chr. 21, 1. וישכב יהושפט
2 Chr. 26, 9. וישכב יותם
2 Chr. 26, 23. וישכב עזיהו
2 Chr. 28, 27. וישכב אחז
2 Chr. 32, 33. וישכב יחזקיהו
2 Chr. 33, 20. וישכב מנשה
Jon. 1, 5. וישכב וירדם
3 *imperf.:* וַיִּשְׁכַּב *p.*
1 Sam. 3, 5. שוב שכב וילך וישכב
1 Reg. 19, 6. וישב וישכב
3 *impf. f.:* תִּשְׁכַּב
Lev. 15, 20. וכל אשר תשכב עליו
Lev. 15, 26. כל־המשכב אשר־תשכב
3 *impf. f.:* תִּשְׁכַּב *p.*
2 Sam. 12, 3. ובחיקו תשכב
Job. 20, 11. ועמו על־עפר תשכב
3 *impf. f.:* וַתִּשְׁכַּב
Gn. 19, 33. ותשכב את־אביה
Gn. 19, 35. ותשכב עמו
Ruth 3, 14. ותשכב מרגלותו
3 *impf. f.:* וַתִּשְׁכַּב *p.*
Ruth 3, 7. ותגל מרגלתיו ותשכב
1 *impf. f. pl.:* נִשְׁכַּבָה
Jer. 3, 25. נשכבה בבשתנו
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁכְּבָה
Gn. 19, 32. ונשכבה עמו
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּבוּן
Ps. 68, 14. תשכבון בין שפתים
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּבוּן *p.*
Jes. 50, 11. למעצבה תשכבון
3 *impf. pl.:* יִשְׁכְּבוּ
Eccl. 4, 11. אם־ישכבו שנים
Jes. 43, 17. ישכבו בל־יקומו
Ez. 32, 27. ולא ישכבו את־גבורים
3 *impf pl.:* יִשְׁכְּבוּ *p.*
Gn. 19, 4. טרם ישכבו ואנשי העיר
Job. 21, 26. יחד על־עפר ישכבו
Ez. 32, 29. המה את־ערלים ישכבו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁכְּבוּ
Jos. 2, 1. ושמה רחב וישכבו־שמה
Ez. 32, 30. וישכבו ערלים
3 *impf. pl.:* יִשְׁכָּבוּן
Jos. 2, 8. והמה טרם ישכבון
Job. 30, 17. ועצקי לא ישכבון
3 *impf. pl.:* יִשְׁכְּבֻן
1 Sam. 2, 22. וישכבן את־הנשים
3 *impf. c. s.:* יִשְׁכָּבֶנָּה *Q'ri.*
Dt. 28, 30. ואיש אחר ישכבנה

Nif-al: נִשְׁכַּב
3 *impf. f. pl.:* תִּשָּׁכַבְנָה *Q'ri.*
Jes. 13, 16. ונשיהם תשכבנה
Zach. 14, 2. והנשים תשכבנה
Pu-al: שָׁכַב
2 *perf.:* שֻׁכַּבְתָּ *Q'ri.*
Jer. 3, 2. איפה לא שכבת
Hif-il: הִשְׁכִּיב
3 *perf. f.:* הִשְׁכִּיבָה
1 Reg. 3, 20. חשכיבה בחיקי
1 *prf. c. s.:* וְהִשְׁכַּבְתִּים
Hos. 2, 20. והשכבתים לבטח
inf.: הַשְׁכֵּב
2 Sam. 8, 2. חשכב ארתם ארצה
3 *imperf.:* יַשְׁכִּיב
Job. 38, 37. ונבלי שמים מי ישכיב
3 *impf. c. s.:* וַיַּשְׁכִּבֵהוּ
1 Reg. 17, 19. וישכבהו על־מטתו
3 *impf. f. c. s.:* וַתַּשְׁכִּבֵהוּ
1 Reg. 3, 20. ותשכיבהו בחיקה
2 Reg. 4, 21. ותשכבהו על־מטת
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּשְׁכִּבֻהוּ
2 Chr. 16, 14. וישכיבהו במשכב
Hof-al: הָשְׁכַּב , הָשְׁכָּב
3 *perf.:* וְהָשְׁכַּב
Ez. 32, 32. והשכב בתוך ערלים
part. m.: מָשְׁכָּב *sg.*
2 Reg. 4, 32. משכב על־מטתו
impt. sg.: וְהָשְׁכְּבָה
Ez. 32, 19. והשכבה את־ערלים

שְׁכָבָה

ס״נ, ונכתוב שְׁכָבְתּוֹ, ופקרונו סקצים וסניפס [ניפלפף], לומר שכינה לעצמה, ונקמר כתן שכנת נקיים, כתן שכנת לורע, והמשקל פעקל פְּחָתָה, וידוע בדקדוק.

n. f. (ad s. f. פְּחָתָה, c. s. שְׁכָבְתִּי), concubitus; שְׁכָבַת זֶרַע, coitus cum seminis effusione conjunctus.
LXX. *κοίτη, κοιτασία.*

cum suff.: שְׁכָבְתֵּךְ
Lev. 18, 20. לא־תתן שכבתך לזרע
Lev. 18, 23. לא־תתן שכבתך
cum suff.: שְׁכָבְתּוֹ
Lev. 20, 15. אשר יתן שכבתו
Num. 5, 20. את־שכבתו

שְׁכָבָה

ס״כ, וסמיך שְׁכָבָה, ופקרונו ק׳ כמו שכונק, נמונן קשים ושכינס ושגיל, ל״ת שכב קף-קשס שכנת ורע, כאשר נאמר ג״כ כתן קת-שכונק לורע. כ׳ כמו משטיק נגערק, לומר מס שזוכר כשטוק שעוקין שעוקין [זיכע], ל״ת שכנת סעל, כי סעל סיס כשעק שוכר על המן, וכיכ מקדמוניס שעו, שפרשו מיכילת סעל, וכן סמקנגס עַחֲתָא לְמָ כוון יפס. נתקנוס שְׁכִיבָא מעלמו, ומשס שְׁכִיבָה כנ״ע שס הפעולה, שֶׁכֶב כמו לריקים התקתון, שעליהו רֶכֶב.

n. f. (c. שִׁכְבַת): 1) concubitus, coitus, sicut שְׁכָבָה, adjecto זֶרַע, concubitus seminis h. e. in quo semen projicitur, targ. שְׁכִיבָא, שְׁכִיבָא, שְׁכִבָא; 2) ordo (Schicht, gem. מַשְׁטָרְיָה), de rore super manna quasi tabulatim expanso, non descensio, uti imperite Targ. עַחֲתָא.
LXX. *κοίτη, καταπαύειν.*

constr.: שִׁכְבַת
Ex. 16, 13. שכבת חטל סביב
Ex. 16, 14. ותעל שכבת הטל
Lev. 15, 16. תצא ממנו שכבת־זרע
Lev. 15, 17. שכבת־זרע
Lev. 15, 18. אתה שכבת־זרע
Lev. 15, 32. שכבת־זרע
Lev. 19, 20. את־אשה שכבת־זרע
Lev. 22, 4. תצא ממנו שכבת־זרע
Num. 5, 13. אתה שכבת־זרע

מִשְׁכָּב

ס״ו ונכתל כנוי, וסוף קו״ז סס סעטוס, לומר סשכינס וסשכנ [דשס ליענק], קו״ף מקוס סשכנ קין ז׳יסיס, סן מעס סן קנכר, ולפעמים כמו שכונק, ל״ת משכני קשס עשכנ וכר׳.

n. m. vel *agentis:* decubitus, concubitus, vel *loci:* cubile, spec. lectus, sepulcrum. LXX. *κοιμᾶσθαι, κοίτη, κλίνη, κοιτών, στρῶμα, ταφή;* חֲדֵי מִשְׁכָּב, *κοιτών.* S. etiam *κατάκλισις.*

משכב וספות 2 Sam. 17, 28.
בתנומות עלי משכב Job. 33, 15.
נתני משכב לח Ez. 32, 25.

הַמִּשְׁכָּב

כל־המשכב אשר ישכב Lev. 15, 4.
ואם על־המשכב הוא Lev. 15, 23.
וכל־המשכב אשר־ישכב Lev. 15, 24.
כל־המשכב אשר־תשכב Lev. 15, 26.
חמלך על־המשכב 1 Reg. 1, 47.

בַּמִּשְׁכָּב

וישכיבהו במשכב 2 Chr. 16, 14.

לַמִּשְׁכָּב

ונפל למשכב Ex. 21, 18.

constr.: מִשְׁכַּב

משכב זכר החיו לכם Num. 31, 18.
לא־ידעו משכב זכר Num. 31, 35.
ידעת משכב־זכר Jud. 21, 11.
משכב הצחרים 2 Sam. 4, 5.

constr.: כְּמִשְׁכַּב

כמשכב מדתה Lev. 15, 26.

constr.: לְמִשְׁכַּב

למשכב זכר הרגו Num. 31, 17.
איש למשכב זכר Jud. 21, 12.
למשכב דדים Ez. 23, 17.

cum suff.: מִשְׁכָּבִי

ישא בשיחי משכבי Job. 7, 23.
נפתי משכבי מר Prv. 7, 17.
על־משכבי בלילות Cant. 3, 1.

cum suff.: מִשְׁכָּבְךָ

ובחדר משכבך Ex. 7, 28.
שכב על־משכבך 2 Sam. 13, 5.
למתי־יקח משכבך Prv. 22, 27.
ובחדרי משכבך Eccl. 10, 20.

cum suff.: מִשְׁכָּבְךְ *p.*

תדבר בחדר משכבך 2 Reg. 6, 12.

cum suff.: מִשְׁכָּבֵךְ

שמה משכבך Jes. 57, 7.
הרחבת משכבך Jes. 57, 8.

cum suff.: מִשְׁכַּבְכֶם

בלבבכם על־משכבכם Ps. 4, 5.

cum suff.: מִשְׁכָּבוֹ

בחדר משכבו 2 Sam. 4, 7.
בביתו על־משכבו 2 Sam. 4, 11.
ויקם דוד מעל משכבו 2 Sam. 11, 2.
במכאוב על־משכבו Job. 33, 19.
און ׳ יחשב על־משכבו Ps. 36, 5.
כל־משכבו הפכת בחליו Ps. 41, 4.

בְּמִשְׁכָּבוֹ

לשכב במשכבו 2 Sam. 11, 13.
אשר יגע במשכבו Lev. 15, 5.

cum suff.: בְּמִשְׁכָּבָהּ

וכל־הנגע במשכבה Lev. 15, 21.

cum suff.: מִשְׁכָּבָם

אהבת משכבם Jes. 57, 8.

1 *pl. constr.:* מִשְׁכְּבֵי

כי עלית משכבי אביך Gn. 49, 4.
לא תשכב משכבי אשה Lev. 18, 22.

Digitized by Google

Lev. 20, 13. זכר משכבי אשה
pl. constr.: מִשְׁכְּבוֹתֵי
Ps. 149, 5. ירננו על־משכבותם
Jes. 57, 2. ינוחו על־משכבותם
Hos. 7, 14. יילילו על־משכבותם
Mich. 2, 1. ומעלי רע על־משכבותם

מִשְׁכָּב

נקרמי, כמו נעבדי, נלי הפרש המוכן.
n. m. aram., ab hebraico nil discrepans. LXX. *κοίτη*.
cum suff.: מִשְׁכָּבִי
Dan. 4, 2. והרהרין על־משכבי
Dan. 4, 7. וחזי ראשי על־משכבי
Dan. 4, 10. בחזוי ראשי על־משכבי
cum suff.: מִשְׁכָּבֵךְ
Dan. 2, 28. וחזוי ראשך על־משכבך
Dan. 2, 29. רעיונך על־משכבך
cum suff.: מִשְׁכְּבָהּ
Dan. 7, 1. וחזוי ראשה על־משכבה

שָׁכָה

פעל ל"ע כ"ק נכיכוי כוסף, נכיכוי מַשְׁפִּים חָדָה, נירמי' ס' ק', ומוכנו לדעת קנת כמו זנס, ומזכיס לפ"ו זוגים הנס וסכה. ולדעת רש"י ורל"ק מזכיס זס מן זכס, ומוכנו כמו הזכמה, לוזם כל לנס לא מקוויים. וכ"ל שמפעל זכה לא היס ולא נכרל, ולנון הכיכוי כמו מַאֲשָׁפִים נבליעת הלמ"ך, והוא שיי נכוסף, מן אֶשֶׁף לעיל, וזס מקומו ע"ג. וכנר פרצתיכו תקת הפרים מן פרסה והקרין מן קרן. *v. inus.*, unde secundum plurimos מַשְׁפִּים Jer. 5, 8. quod ab aliis vertitur *pluraliter:* errantes, vagabundi (שָׁכָה = שָׁגָה), ab aliis *singulariter:* mane (frühauf sind sie), adverbial. pro מַשְׁכִּימִים. At potius מַשְׁפִּים pro מַאֲשָׁפִים de bene vasatis (starkbehodet) dicitur, a v. denom. חֲאֲשָׁךְ (אֶשֶׁף), quemadmodum חִתְּרִים (פַּרְסָה), חִתְּרָן (פָּתָן), quare verbum שָׁכָה figmentis grammaticorum adnumerandum. LXX. תְּרָגֵּעִים מַשְׁכִּים, *θηλυμανεῖς*.
part. pl.: *מַשְׁכִּים v. אֲשֵׁךְ 132.
Jer. 5, 8. *סוסים מזוזנים משכים

שֵׂכָה

פ"נ ול"ע כ"ק נגוי, ומוכנו לקים וסנעה וזעים ויוים [זויען, ועסען], ודומה לו סָכָא נקרמי, לזכר מעכו סֶכְוִי מן נזמוכוני, וכן נדומה לו שָׂחָה לקמן נמקרון קויס וסנעס, וכזכר כמכוון נ"כ נזפתי מענג, כלומר תקס נלוס"ג. *v. intr. inus.*, videre, spectare (schauen), cogn. חָזָה, aram. סְכָא (סֶכְוִי samarit. oculus). V. שֵׂכֶל.

שֵׂכְוִי

ז"ו, ומוכנו לדעת לכן-עוכל מזכיות סלע והמזכה, ולדעת רלב"ג [הכוקל נ"כ לעלן כי נלעי"ן לעם], הוא הזכל הסיולכי, ע"ל זכה לשון הזקפה, וכנר הניל נלון הלשון יקוקי כמו י"ק פרוס וה, ע"ם שהלב זוכה ומקבל לת הכולדות [נעניללע], וכל לאלה נכון. ומקבלות ולת זכוי נגרמ"ן וכ"ע כנוי לקרנגול, לומר כניל ומניע ומנקין בין יום ובין לילה, וכלון לו כנוי וה, וכן תקנו נגרכות הזקר לומר מקרנגול לקר כתן לזכוי ניכה, ולקמר כר"ם [לק כ"ו] לקמר רני זעמון בן לקים, כשהלכתי לתקוס קן כשריל היו קורין לכלה ניכפי ולקרנגול זכוי, והמקרנס וכיכס מהקדמונים פרשו גם מקומו נקיוב ע"ל

I. שָׁכַח

פ"כ, ונהפסק שָׁבַח כדרך לרוב נגודים, והמעיק יִשְׁבַּח. המוכן נמיס לנר ע"י מעיס ומליס וקמיקה ומגיגס ונכוכות [פעכגעפסטן], כי יסודו כמו שָׁגַג לעיל [ע"ג], ונכלל לפ"ו מן נזה, מקמנותו ריקוק ומעקק והדק לנר. ונקבל נמוכן וה כיקס זקוקו של הכזכה, ומס יבל לקריו סמקור לו הוק נמס, ל"ע שכקתי מלכול לקמי. ולמעמים עוינס ומיקס נכלל. הכמעל המצולי, לומר סיוס נזכה וכזוי, ולמעמים כמו נעוב, והכנד והכוסף יולק, לומר סנוב ונרימת הזכיקה, והסקמעל לל"ק נקסלת נמוכן נמעל. נז"ע מוס נִשְׁכָּחוּת, שִׁכְּחַתִּי, הַשְׁכָּחָה, ונמזכה זנוב הזס שִׁכְּחָה [ל"ע לָקַח שִׁכְּחָה ויָאֵה], וכן נקיועים. *v. trans.* (in p. שָׁכַח, impf. יִשְׁכַּח), oblivisci h. e. rei cujuspiam memoriam ex animo amittere errore vel negligentia, cogn. שָׁגַג, divers. שָׁכָה (quod de re ex animo elonggata eique ademta sive subtracta dicitur), seq. acc. ejus rei, cujus quis negligentiâ sive incuria memoriam amisit, vel מִן et infin. de re, quam quis omittit s. praetermittit. *Ni.* oblivioni traditum, oblivione obrutum, derelictum, deletum esse. *Pi.* et *Hi.* facere, ut quis obliviscatur. *Hitpa.* sec. nonnullos, sicut *Ni.*, oblivioni traditum esse. Neohebr. inde nmm. actionis שִׁכְּחָה, נִשְׁכָּחוּת, הַשְׁכָּחָה. LXX. *ἐπιλανθάνεσθαι, καταλείπειν*; inf. שָׁכֹחַ, *λήθη*.
3 perf.: שָׁכַח
Ps. 9, 13. לא שכח צעקת עניים
Ps. 10, 11. אמר בלבו שכח אל
3 prf. c. h. int.: הֲשָׁכַח
Ps. 77, 10. השכח חנות אל
3 perf: וְשָׁכַח
Gn. 27, 45. ושכח את אשר
3 prf. c. suff.: שְׁכֵחָנִי *p.*
Jes. 49, 14. ואדני שכחני
3 prf. fem.: שָׁכְחָה
Hos. 2, 15. ואתי שכחה נאם־י"י
3 perf. fem.: שָׁכֵחָה *p.*
Prv. 2, 17. ברית אלהיה שכחה
2 perf.: וְשָׁכַחְתָּ
Dt. 8, 14. ושכחת את־י"י אלהיך
Dt. 24, 19. ושכחת עמר בשדה
2 perf. fem.: שָׁכַחְתִּי
Jes. 17, 10. כי שכחת אלהי ישעך
Jer. 13, 25. אשר שכחת אותי
Ez. 22, 12. ואתי שכחת נאם אדני
Ez. 23, 35. יען שכחת אותי
2 prf. c. suff.: שְׁכַחְתָּנִי
Ps. 42, 10. למה שכחתני
1 perf.: שָׁכַחְתִּי
Ps. 102, 5. שכחתי מאכל לחמי
1 perf.: שָׁכַחְתִּי *p.*
Dt. 26, 13. ולא שכחתי
Ps. 119, 83. חקיך לא שכחתי
Ps. 119, 109. ותורתך לא שכחתי
Ps. 119, 141. פקדיך לא שכחתי
Ps. 119, 153. כי־תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 176. מצותיך לא שכחתי
3 perf. pl.: שָׁכְחוּ
Ps. 106, 13. מהרו שכחו מעשיו
Ps. 106, 21. שכחו אל מושיעם
Ps. 119, 139. כי־שכחו דבריך צרי
Jer. 3, 21. שכחו את־י"י אלהיהם
Jer. 23, 27. כאשר שכחו אבותם

סלנס וקס. ולזכר לקקור סמזקל דע זיסודו שֵׂכִי הכמעל נצריעי, וכן שֵׂכִי, יסוד של שְׂכִיָּה הנל.
n. m. (secundar. a primitivo et abstractivo שֵׂכִי = סָכִי aram.), vis contemplandi s. imaginandi, phantasia vel, ut philosophice ait, *Leon di Bañolas:* intellectus physicus (שֵׂכֶל חִיּוּלָנִי h. e. *ὑλικός*), inde gemar. et neoh. gallus gallinaceus (speculator, observator, aram. סָכְוִי), utpote aurorae praeco, lucis praenuncius, insomnis excubitor, qui tepidum vigili provocat ore diem, quem ipsum Job. 38, 36. veteres intelligendum rati sunt, v. *Delitzsch*, Schilderungen und Kritiken p. 242. Targ. לְבָא. Targ. aliud: לְתַרְנְגוֹל גְּבָרָא בְּרִיוְתָא. LXX. ποικιλίαν (*ἐπιστήμην*). S. *μεμωραμένος*. Vulg. sec. traditionem rabinicam: *gallus*.

לַשֶּׂכְוִי

Job. 38, 36. מי־נתן לשכוי בינה
שְׂכִיָּה

ז"כ, והכוי שְׂכִיּוֹת, והמוכן ליוד נקמיקה, לו ליוד מס לכוי נקמד למקס [נילל, -וועכק], וכן הכיכוסו הקדמוכים, ולזכר למוכנו נמעלי י"ק י"ל סכה רכים קרקו מְשָׂחָתוֹ, ולכל תפוקי והכ נמזכיות כסף הלכון עם מזכיות כסף ולל נתון.
n. f. (pl. מַשְׂכִּיּוֹת), species, forma, figura, imago vel arte facta vel animo concepta s. informata, imaginatio, cogitatio. LXX. *σκοπός, σκοπία, διάθεσις, κριτής, ὁρμίσκος* (A. Th. *περίβλεπτα*), *τὰ φαινόμενα* (A. *σκοπιαί*).
Lev. 26, 1. ואבן משכית
cum suff.: מַשְׂכִּיתְכֶם
Ez. 8, 12. איש בחדרי משכיתו
cum suff.: בְּמַשְׂכִּיתוֹ
Prv. 18, 11. וכחומה נשגבה במשכתו
cum suff.: מַשְׂכִּיתָם
Nu. 33, 52. ואבדתם את כל־משכיתם
cum suff.: מַשְׂכִּיּוֹת
Ps. 73, 7. עברו משכיות לבב
pl.: בְּמַשְׂכִּיּוֹת
Prv. 25, 11. תפוחי זהב במשכיות

Jer. 50, 6. שכחו רבצם
3 prf. pl. c. s.: שְׁכֵחָנִי *p.*
Job. 19, 14. ומידעי שכחוני
Jer. 2, 32. ועמי שכחוני
Hos. 13, 6. על־כן שכחוני
2 perf. pl. c. s.: שְׁכֵחֲתָנִי
Jer. 18, 15. כי שכחני עמי
3 prf. pl. c. s.: שְׁכֵחוּךְ
Jer. 30, 14. כל־מאהביך שכחוך
2 prf. pl. c. int.: הֲשְׁכַחְתֶּם
Jer. 44, 9. השכחתם את־רעות
1 perf. pl.: שָׁכַחְנוּ
Ps. 44, 21. אם־שכחנו שם אלהינו
1 prf. pl. c. s.: שְׁכֵחָנוּךָ
Ps. 44, 18. ולא שכחנוך
prt. pl. constr.: שֹׁכְחֵי
Job. 8, 13. ארחות כל־שכחי אל
Ps. 50, 22. שכחי אלוה
inf. abs.: שָׁכֹחַ
Dt. 8, 19. והיה אם־שכח תשכח
impt. fem.: וְשָׁכְחִי
Ps. 45, 11. ושכחי עמך
1 imperf.: אֶשְׁכַּח
Ps. 119, 16. לא אשכח דברך
Ps. 119, 93. לא־אשכח פקדיך
Hos. 4, 6. אשכח בניך גם־אני
Am. 8, 7. אם־אשכח לנצח
1 imperf.: אֶשְׁכָּחָה
Job. 9, 27. אם־אמרי אשכחה שיחי
1 imperf. c. s.: אֶשְׁכָּחֵךְ
Ps. 137, 5. אם־אשכחך ירושלם
Jes. 49, 15. ואנכי לא אשכחך
2 imperf.: תִּשְׁכַּח
Dt. 4, 9. פן־תשכח את־הדברים
Dt. 6, 12. השמר לך פן־תשכח את־י"י 8, 11.
Dt. 8, 19. אם־שכח תשכח את־י"י
Dt. 9, 7. זכר אל־תשכח
1 S. 1, 11. ולא־תשכח את־אמתך
Ps. 10, 12. אל־תשכח עניים
Ps. 44, 25. תשכח ענינו ולחצנו
Ps. 74, 19. אל־תשכח לנצח
Ps. 74, 23. אל־תשכח קול צרריך
Prv. 4, 5. אל־תשכח ואל־תט
2 imperf.: תִּשְׁכָּח *p.*
Dt. 25, 19. מתחת השמים לא תשכח
Job. 11, 16. כי־אתה עמל תשכח
Prv. 3, 1. בני תורתי אל־תשכח
2 imperf.: וַתִּשְׁכַּח
Dt. 32, 18. ותשכח אל מחללך
Jes. 51, 13. ותשכח י"י עשך
Hos. 4, 6. ותשכח תורת אלהיך
2 impf. fem.: תִּשְׁכְּחִי
Ps. 103, 2. ואל־תשכחי כל־גמוליו
2 impf. fem.: תִּשְׁכָּחִי *p.*
Jes. 54, 4. בשת עלומיך תשכחי
2 impf. c. s.: תִּשְׁכָּחֵנִי
Ps. 13, 2. עד־אנה י"י תשכחני
2 impf. c. s.: תִּשְׁכָּחֵנוּ
Thr. 5, 20. למה לנצח תשכחנו
3 imperf.: יִשְׁכַּח
Dt. 4, 31. ולא ישכח את ברית
3 imperf.: וְיִשְׁכַּח
Prv. 31, 5. פן־ישתה וישכח מחקק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
3 imperf.: וַיִּשְׁכַּח
Hos. 8, 14. וישכח ישראל את־עשהו
3 impf. c. s.: יְשָׁכְּחֵהוּ
Job. 24, 20. ישכחהו רחם
3 impf. c. s.: וַיְשָׁכְּחֵהוּ
Gn. 40, 23. את־יוסף וישכחהו
3 impf. fem.: תִּשְׁכַּח
Ps. 137, 5. תשכח ימיני

Digitized by Google

3 *impf. f. c. h int.:* תִּתְשַׁכַּח
Jes. 49, 15. התשכח אשה עולה
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁכַּח
Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזורה
2 *imperf. pl.:* תִּשְׁכָּחוּ
Dt. 4, 23. פן־תשכחו את־ברית
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּחוּ *p.*
2 Rg. 17, 38. כרתי אתכם לא תשכחו
3 *imperf. pl.:* יִשְׁכְּחוּ
Ps. 59, 12. פן־ישכחו עמי
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁכְּחוּ
Jud. 3, 7. וישכחו את־י׳ אלהיהם
1 S. 12, 9. וישכחו את־י׳ אלהיהם
Ps. 78, 11. וישכחו עלילותיו
3 *impf. f. pl.:* תִּשְׁכַּחְנָה
Jes. 49, 15. גם־אלה תשכחנה
Nif-al: נִשְׁכַּח 3 *perf.*
Eccl. 9, 5. כי נשכח זכרם
3 *perf.:* נִשְׁכָּח *p.*
Eccl. 2, 16. הכל נשכח
3 *perf.:* וְנִשְׁכַּח
Gn. 41, 30. ונשכח כל־השבע
1 *perf.:* נִשְׁכַּחְתִּי
Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב
3 *perf. pl.:* נִשְׁכְּחוּ
Jes. 65, 16. כי נשכחו הצרות
part. m. pl.: הַנִּשְׁכָּחִים
Job. 28, 4. הנשכחים מני־רגל
part. fem.: נִשְׁכָּחָה *sg.*
Jes. 23, 16. עיר זונה נשכחה
part. fem.: וְנִשְׁכָּחַת *sg.*
Jes. 23, 15. ונשכחת צר
3 *imperf.:* יִשָּׁכַח
Ps. 9, 19. לא לנצח ישכח אביון
2 *imperf.:* תִּשָּׁכַח *p.* תִּשָּׁכֵחִי
Dt. 31, 21. כי לא תשכח מפי זרעו
Jer. 20, 11. כלמת עולם לא תשכח
Jer. 23, 40. אשר לא תשכח
Jer. 50, 5. ברית עולם לא תשכח
Pi-el: שִׁכַּח 3 *perf.*
Thr. 2, 6. שכח י׳ בציון
Hif-il: הִשְׁכִּיחַ
inf. constr.: לְהַשְׁכִּיחַ
Jer. 23, 27. להשכיח את־עמי

שָׁכֵחַ

ע׳, וכוי נינוכי עתיקי, וסתם תרגוי שְׁבַחֵי, ולגזנו עוב דכר וכוסף [פתר־נעסעגנב].

adj. m. prt. (pl. c. שְׁכַחֵי), obliviscens, oblitus. LXX. *ἐπιλανθανόμενος.*

masc. pl.: הַשְׁכֵּחִים
Jes. 65, 11. השכחים את־הר קדשי
adj. m. pl.: שְׁכֵחֵי
Ps. 9, 18. כל־גוים שכחי אלהים

II. שָׁכַח

ע״כ, וכתיב נקטלת ק׳, ׳ נכתין התפתחם, ומוכנו מניקה והוויה לאר יכוקר יקוסם [פיכדען], וכן נתרבץ שְׁכַרְתֵּי התוקרי, נמוכן ישות וכתלוק, ומוה התפתל הפעולי, לומר סיות נכתלץ ויוות [ויין, עקסיסעירען, נע־פוכדען וועכדען]. ווה פתרון התסוק נקטלת, וכתן כתיקי כעתיס קכוריס [כלי כוגו ועוכע ע׳ מעתיסם הכעים] ויכתו [לא לכוסיסם, ע״ל נוף לא לכוניו] ומתו, ומתקוס קלוע יהלכו [ל״ל יסתו וילכו הלאה מעולם הוה מלכן הקיים, מקום אשר ילכו הגדיקים עליו], וכלא ותת ויתתכתו נעיר

3 *perf. f. c. suff.:* שְׁכָחַתְנִי
Jer. 3, 21. כי שכחו את־יי אלהיהם
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּח
Dt. 6, 12. השמר לך פן־תשכח את־יי
Dt. 8, 11. פן־תשכח את־יי
Dt. 8, 14. ורם לבבך ושכחת את־יי
Dt. 8, 19. והיה אם־שכח תשכח את־יי
Dt. 9, 7. זכר אל־תשכח את אשר הקצפת
Dt. 25, 19. לא תשכח
Ps. 10, 12. אל תשכח ענוים
Ps. 42, 10. למה תשכחני
Ps. 44, 18. לא שכחנוך
Ps. 74, 19. חיות עניך אל תשכח
Ps. 74, 23. אל תשכח קול צריך
Ps. 77, 10. התשכח חנות אל
Ps. 103, 2. ואל תשכח כל גמוליו
Ps. 119, 16. לא אשכח דבריך
Ps. 119, 61. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 83. חקיך לא שכחתי
Ps. 119, 93. לעולם לא אשכח פקודיך
Ps. 119, 109. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 141. פקודיך לא שכחתי
Ps. 119, 153. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 176. מצותיך לא שכחתי
Prv. 3, 1. תורתי אל תשכח
Prv. 4, 5. אל תשכח ואל תט
Prv. 31, 5. פן־ישתו וישכח מחק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
Eccl. 5, 19. לא ישכח את־ימי חייו
Eccl. 11, 5. כאשר לא תדע מה דרך הרוח
Is. 17, 10. כי שכחת אלהי ישעך
Is. 23, 15. והיתה צר כימי מלך אחד
Is. 23, 16. קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחה
Is. 23, 16. שוררי הטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי
Is. 49, 14. ויאמר ציון עזבני יי ואדני שכחני
Is. 51, 13. ותשכח יי עשיך נוטה שמים
Is. 54, 4. כי בשת עלומיך לא תזכרי ועוד חרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד
Is. 65, 11. ואתם עזבי יי השכחים את־הר קדשי
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
Jer. 13, 25. כי שכחתני ותבטחי בשקר
Jer. 18, 15. כי שכחני עמי לשוא יקטרו
Jer. 23, 27. אשר יחשבו לשכח עמי את־שמי
Jer. 30, 14. כל־מאהביך שכחוך
Ez. 22, 12. ואתי שכחת נאם אדני יי
Hos. 2, 15. ותשכח אתי נאם יי
Hos. 4, 6. ואנכי אשכח בניך
Hos. 8, 14. וישכח ישראל את־עשהו
Hos. 13, 6. ולבם רם על־כן שכחוני
Am. 8, 7. אם־אשכח לנצח כל־מעשיהם
Jon. 2, 9. שוא חסדם יעזבו
Ps. 137, 5. אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני
Ps. 137, 6. אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על ראש שמחתי
Dan. 1, 10. ראשכם ויחיו פניכם זעפים מן־הילדים אשר כמוכם
Dan. 11, 33. ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים
Dan. 12, 2. ואלה לחרפות לדראון עולם
Neh. 9, 17. ולא זכרו את־רבתיך
Neh. 9, 31. כי־אל רחום אתה
Neh. 13, 1. ונמצא כתוב אשר לא־יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד־עולם
2 Chr. 12, 1. ויעזב את־תורת יי וכל־ישראל אתו
2 Chr. 24, 20. מדוע אתם עברים את־מצות יי ולא תצליחו
2 Chr. 24, 22. ולא זכר יואש המלך החסד אשר־עשה יהוידע אביו עמו
2 Chr. 29, 6. ויעזבו את־בית יי ויתנו עורף
2 Chr. 33, 19. ותפלתו ואיך נחנע אליו אלהיו וכל־חטאתו ומעלו
2 Chr. 34, 25. יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
Job. 8, 13. כן ארחות כל־שכחי אל
Job. 9, 27. אם־אמרתי אשכחה שיחי
Job. 10, 20. הלא מעט ימי יחדל ישת ממני ואבליגה מעט
Job. 11, 16. כי עמל תשכח תזכרנו כמים עברו
Job. 19, 14. ומיודעי שכחוני
Job. 24, 20. ישכחהו רחם
Job. 28, 4. נשכחים מני־רגל
Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזורה
Dt. 4, 23. פן־תשכחו את־ברית
Dt. 4, 31. לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את־ברית אבתיך
Dt. 6, 3. למען אשר ייטב לך ולמען תרבון מאד כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש
Dt. 6, 12. השמר לך פן־תשכח את־יי
Dt. 8, 11. פן־תשכח את־יי
Dt. 8, 14. ורם לבבך ושכחת את־יי
Dt. 8, 19. והיה אם־שכח תשכח את־יי
Dt. 9, 7. זכר אל־תשכח את אשר הקצפת
Dt. 25, 19. לא תשכח
Ps. 10, 12. אל תשכח ענוים
Ps. 42, 10. למה תשכחני
Ps. 44, 18. לא שכחנוך
Ps. 74, 19. חיות עניך אל תשכח
Ps. 74, 23. אל תשכח קול צריך
Ps. 77, 10. התשכח חנות אל
Ps. 103, 2. ואל תשכח כל גמוליו
Ps. 119, 16. לא אשכח דבריך
Ps. 119, 61. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 83. חקיך לא שכחתי
Ps. 119, 93. לעולם לא אשכח פקודיך
Ps. 119, 109. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 141. פקודיך לא שכחתי
Ps. 119, 153. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 176. מצותיך לא שכחתי
Prv. 3, 1. תורתי אל תשכח
Prv. 4, 5. אל תשכח ואל תט
Prv. 31, 5. פן־ישתו וישכח מחק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
Eccl. 5, 19. לא ישכח את־ימי חייו
Eccl. 11, 5. כאשר לא תדע מה דרך הרוח
Is. 17, 10. כי שכחת אלהי ישעך
Is. 23, 15. והיתה צר כימי מלך אחד
Is. 23, 16. קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחה
Is. 23, 16. שוררי הטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי
Is. 49, 14. ויאמר ציון עזבני יי ואדני שכחני
Is. 51, 13. ותשכח יי עשיך נוטה שמים
Is. 54, 4. כי בשת עלומיך לא תזכרי ועוד חרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד
Is. 65, 11. ואתם עזבי יי השכחים את־הר קדשי
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
Jer. 13, 25. כי שכחתני ותבטחי בשקר
Jer. 18, 15. כי שכחני עמי לשוא יקטרו
Jer. 23, 27. אשר יחשבו לשכח עמי את־שמי
Jer. 30, 14. כל־מאהביך שכחוך
Ez. 22, 12. ואתי שכחת נאם אדני יי
Hos. 2, 15. ותשכח אתי נאם יי
Hos. 4, 6. ואנכי אשכח בניך
Hos. 8, 14. וישכח ישראל את־עשהו
Hos. 13, 6. ולבם רם על־כן שכחוני
Am. 8, 7. אם־אשכח לנצח כל־מעשיהם
Jon. 2, 9. שוא חסדם יעזבו
Ps. 137, 5. אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני
Ps. 137, 6. אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על ראש שמחתי
Dan. 1, 10. ראשכם ויחיו פניכם זעפים מן־הילדים אשר כמוכם
Dan. 11, 33. ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים
Dan. 12, 2. ואלה לחרפות לדראון עולם
Neh. 9, 17. ולא זכרו את־רבתיך
Neh. 9, 31. כי־אל רחום אתה
Neh. 13, 1. ונמצא כתוב אשר לא־יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד־עולם
2 Chr. 12, 1. ויעזב את־תורת יי וכל־ישראל אתו
2 Chr. 24, 20. מדוע אתם עברים את־מצות יי ולא תצליחו
2 Chr. 24, 22. ולא זכר יואש המלך החסד אשר־עשה יהוידע אביו עמו
2 Chr. 29, 6. ויעזבו את־בית יי ויתנו עורף
2 Chr. 33, 19. ותפלתו ואיך נחנע אליו אלהיו וכל־חטאתו ומעלו
2 Chr. 34, 25. יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים

שָׁכַךְ I.

לומר שָׁךְ, פ״כ ול״ע כ״ק נגוויס שָׁפַח, שָׁךְ, שַׁפְיוֹ, ופתכוכו כתיכו על חֲשַׁךְ לעיל, וכן בָּסַח, נכיעה ופתיכה וגויכה [שכיילען], לו קניעה נלכר ולקיכה ולכיכה ולכיכה וכעיכה וכעילה [שעלכען], וכלכר סגויכי לתיוכו נזפתי תעלכ תפת פעלים רגיש, וכפי סכולפה לי סגידי לעיל תפתנות דומה נסופי ידוע, ופעל סכר נקלתי אין שכיי תוה.

h. e. שָׁךְ, *v. tr. inus.*, secare, scindere, findere, pungere, cogn. חָשַׁךְ, בָּסַח, et סָגַר, inde accedente terminatione *or* exstitit n. סַגְרִיר, sagaris, uti ex סָךְ v. secundarium aram. סַכַּר.

סַכִּין

ע״ו גויר שָׁךְ [והכתוי נס״ע שַׁכִּינִים],

3 *impf. f. c. h int.:* תִּתְשַׁכַּח
Jes. 49, 15. התשכח אשה עולה
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁכַּח
Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזורה
2 *imperf. pl.:* תִּשְׁכָּחוּ
Dt. 4, 23. פן־תשכחו את־ברית
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּחוּ *p.*
2 Rg. 17, 38. כרתי אתכם לא תשכחו
3 *imperf. pl.:* יִשְׁכְּחוּ
Ps. 59, 12. פן־ישכחו עמי
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁכְּחוּ
Jud. 3, 7. וישכחו את־י׳ אלהיהם
1 S. 12, 9. וישכחו את־י׳ אלהיהם
Ps. 78, 11. וישכחו עלילותיו
3 *impf. f. pl.:* תִּשְׁכַּחְנָה
Jes. 49, 15. גם־אלה תשכחנה
Nif-al: נִשְׁכַּח 3 *perf.*
Eccl. 9, 5. כי נשכח זכרם
3 *perf.:* נִשְׁכָּח *p.*
Eccl. 2, 16. הכל נשכח
3 *perf.:* וְנִשְׁכַּח
Gn. 41, 30. ונשכח כל־השבע
1 *perf.:* נִשְׁכַּחְתִּי
Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב
3 *perf. pl.:* נִשְׁכְּחוּ
Jes. 65, 16. כי נשכחו הצרות
part. m. pl.: הַנִּשְׁכָּחִים
Job. 28, 4. הנשכחים מני־רגל
part. fem.: נִשְׁכָּחָה *sg.*
Jes. 23, 16. עיר זונה נשכחה
part. fem.: וְנִשְׁכַּחַת *sg.*
Jes. 23, 15. ונשכחת צר
3 *imperf.:* יִשָּׁכַח
Ps. 9, 19. לא לנצח ישכח אביון
2 *imperf.:* תִּשָּׁכַח *p.* תִּשָּׁכֵחִי
Dt. 31, 21. כי לא תשכח מפי זרעו
Jer. 20, 11. כלמת עולם לא תשכח
Jer. 23, 40. אשר לא תשכח
Jer. 50, 5. ברית עולם לא תשכח
Pi-el: שִׁכַּח 3 *perf.*
Thr. 2, 6. שכח י׳ בציון
Hif-il: הִשְׁכִּיחַ
inf. constr.: לְהַשְׁכִּיחַ
Jer. 23, 27. להשכיח את־עמי

שָׁכֵחַ

ע׳, וכוי נינוכי עתיקי, וסתם תרגוי שְׁבַחֵי, ולגזנו עוב דכר וכוסף [פתר־נעסעגנב].

adj. m. prt. (pl. c. שְׁכַחֵי), obliviscens, oblitus. LXX. *ἐπιλανθανόμενος.*

masc. pl.: הַשְׁכֵּחִים
Jes. 65, 11. השכחים את־הר קדשי
adj. m. pl.: שְׁכֵחֵי
Ps. 9, 18. כל־גוים שכחי אלהים

II. שָׁכַח

ע״כ, וכתיב נקטלת ק׳, ׳ נכתין התפתחם, ומוכנו מניקה והוויה לאר יכוקר יקוסם [פיכדען], וכן נתרבץ שְׁכַרְתֵּי התוקרי, נמוכן ישות וכתלוק, ומוה התפתל הפעולי, לומר סיות נכתלץ ויוות [ויין, עקסיסעירען, נע־פוכדען וועכדען]. ווה פתרון התסוק נקטלת, וכתן כתיקי כעתיס קכוריס [כלי כוגו ועוכע ע׳ מעתיסם הכעים] ויכתו [לא לכוסיסם, ע״ל נוף לא לכוניו] ומתו, ומתקוס קלוע יהלכו [ל״ל יסתו וילכו הלאה מעולם הוה מלכן הקיים, מקום אשר ילכו הגדיקים עליו], וכלא ותת ויתתכתו נעיר

3 *perf. f. c. suff.:* שְׁכָחַתְנִי
Jer. 3, 21. כי שכחו את־יי אלהיהם
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּח
Dt. 6, 12. השמר לך פן־תשכח את־יי
Dt. 8, 11. פן־תשכח את־יי
Dt. 8, 14. ורם לבבך ושכחת את־יי
Dt. 8, 19. והיה אם־שכח תשכח את־יי
Dt. 9, 7. זכר אל־תשכח את אשר הקצפת
Dt. 25, 19. לא תשכח
Ps. 10, 12. אל תשכח ענוים
Ps. 42, 10. למה תשכחני
Ps. 44, 18. לא שכחנוך
Ps. 74, 19. חיות עניך אל תשכח
Ps. 74, 23. אל תשכח קול צריך
Ps. 77, 10. התשכח חנות אל
Ps. 103, 2. ואל תשכח כל גמוליו
Ps. 119, 16. לא אשכח דבריך
Ps. 119, 61. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 83. חקיך לא שכחתי
Ps. 119, 93. לעולם לא אשכח פקודיך
Ps. 119, 109. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 141. פקודיך לא שכחתי
Ps. 119, 153. תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 176. מצותיך לא שכחתי
Prv. 3, 1. תורתי אל תשכח
Prv. 4, 5. אל תשכח ואל תט
Prv. 31, 5. פן־ישתו וישכח מחק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
Eccl. 5, 19. לא ישכח את־ימי חייו
Eccl. 11, 5. כאשר לא תדע מה דרך הרוח
Is. 17, 10. כי שכחת אלהי ישעך
Is. 23, 15. והיתה צר כימי מלך אחד
Is. 23, 16. קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחה
Is. 23, 16. שוררי הטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי
Is. 49, 14. ויאמר ציון עזבני יי ואדני שכחני
Is. 51, 13. ותשכח יי עשיך נוטה שמים
Is. 54, 4. כי בשת עלומיך לא תזכרי ועוד חרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד
Is. 65, 11. ואתם עזבי יי השכחים את־הר קדשי
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
Jer. 13, 25. כי שכחתני ותבטחי בשקר
Jer. 18, 15. כי שכחני עמי לשוא יקטרו
Jer. 23, 27. אשר יחשבו לשכח עמי את־שמי
Jer. 30, 14. כל־מאהביך שכחוך
Ez. 22, 12. ואתי שכחת נאם אדני יי
Hos. 2, 15. ותשכח אתי נאם יי
Hos. 4, 6. ואנכי אשכח בניך
Hos. 8, 14. וישכח ישראל את־עשהו
Hos. 13, 6. ולבם רם על־כן שכחוני
Am. 8, 7. אם־אשכח לנצח כל־מעשיהם
Jon. 2, 9. שוא חסדם יעזבו
Ps. 137, 5. אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני
Ps. 137, 6. אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על ראש שמחתי
Dan. 1, 10. ראשכם ויחיו פניכם זעפים מן־הילדים אשר כמוכם
Dan. 11, 33. ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים
Dan. 12, 2. ואלה לחרפות לדראון עולם
Neh. 9, 17. ולא זכרו את־רבתיך
Neh. 9, 31. כי־אל רחום אתה
Neh. 13, 1. ונמצא כתוב אשר לא־יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד־עולם
2 Chr. 12, 1. ויעזב את־תורת יי וכל־ישראל אתו
2 Chr. 24, 20. מדוע אתם עברים את־מצות יי ולא תצליחו
2 Chr. 24, 22. ולא זכר יואש המלך החסד אשר־עשה יהוידע אביו עמו
2 Chr. 29, 6. ויעזבו את־בית יי ויתנו עורף
2 Chr. 33, 19. ותפלתו ואיך נחנע אליו אלהיו וכל־חטאתו ומעלו
2 Chr. 34, 25. יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
Job. 8, 13. כן ארחות כל־שכחי אל
Job. 9, 27. אם־אמרתי אשכחה שיחי
Job. 10, 20. הלא מעט ימי יחדל ישת ממני ואבליגה מעט
Job. 11, 16. כי עמל תשכח תזכרנו כמים עברו
Job. 19, 14. ומיודעי שכחוני
Job. 24, 20. ישכחהו רחם

שָׁכַךְ I.

לומר שָׁךְ, פ״כ ול״ע כ״ק נגוויס שָׁפַח, שָׁךְ, שַׁפְיוֹ, ופתכוכו כתיכו על חֲשַׁךְ לעיל, וכן בָּסַח, נכיעה ופתיכה וגויכה [שכיילען], לו קניעה נלכר ולקיכה ולכיכה וכעיכה וכעילה [שעלכען], וכלכר סגויכי לתיוכו נזפתי תעלכ תפת פעלים רגיש, וכפי סכולפה לי סגידי לעיל תפתנות דומה נסופי ידוע, ופעל סכר נקלתי אין שכיי תוה.

h. e. שָׁךְ, *v. tr. inus.*, secare, scindere, findere, pungere, cogn. חָשַׁךְ, בָּסַח, et סָגַר, inde accedente terminatione *or* exstitit n. סַגְרִיר, sagaris, uti ex סָךְ v. secundarium aram. סַכַּר.

סַכִּין

ע״ו גויר שָׁךְ [והכתוי נס״ע שַׁכִּינִים],

נסופי יָרֵן, כתו תַּנִּין גויר תָּן, ותפעלי ל״ס לוגעלות תיעקל חָצִין תן חָצָה, פָּנִין תן פָּחָה, צָנִין תן צָנָה, ועל חָפִין תן חָפָה, ונשתות סָרִין תן סָרִין [נהלכן הפתח ונלטוד סדגוג כדכך], ווהו תמוד סַנְדָּלִין תן סַנְדָּל, ונקרתי כתיב הסופי וס לכל בוצלן תיעקל חָצִין תן בָּצָה הפעל, חָצִין תן חָץ, לְגִין תן לָג וכדומה. עתכוכו תקלף וקרכ [תעסעסער], תתעלות על קתון נפעל, ודומה לו שָׁפִין נפעלי, סָנִין נקרתי, תתולו לפי נכרכו, ל״ת סכין על רגליהם תכוכתו לפי נכרכו, ל״ת סכין על רגליהם, סכין על שקיעה.

n. m. (neoh. pl. שַׁכִּינִים, ortum ex n. prim. שָׁךְ, addita terminatione *in*, quam repraesentant etiam nmm. חָפִין, צָנִין, קָנִין, פָּנִין, חַנִּין, a vv. חָנָה, צָנָה, פָּחָה, קָנָה, חָנָה, in n. סָרִין = סָנִין, resoluto dagesatione, = סַנְדָּלִין a n. prim. סַנְדָּל, in nmm. aram. חָצִין, בוּצִין a vv. לָגִין, חָצִין, בָּצִין, לָג, חָץ, בָּץ), culter, gladius, aram. סַכִּין, arab. *sikkin*. LXX. *χείρ*.

Prv. 23, 2. ושמת שכין בלעיך
שָׁךְ

ע״ו, וכתיב לך נכנוי שָׁכִּים, ומוכנו קון [דקרן], ונקרא כן ע״ש עקיכה ולריכה נכנכי, ודומה לו שאך נעכני, וס״ק עי לא דקדק יפה, שהניח פעל נכוב לכסולו.

n. m. (unde solus pl. שֹׁכִּים), sentis, spina, arab. *šûk*, a v. שָׁךְ (non שָׁךְ, vi pungendi). LXX. *σκόλοψ*.

pl.: לְשֹׁכִּים
Num. 33, 55. ושכים בעיניכם
שֹׁכֵּהַ

ע״כ, גויר שָׁךְ סזכרי, שלא כתיב נתוכן וס, ועתיו כתו אָךְ, לומר קון, לו ג״כ הנכה שעכיכו עוקן וכלי מדכך כתו שוכה נעכני, שעכין עוקן וכוכין.

n. f. (a m. שֹׁךְ), sicut שָׁךְ, spina, sentis, transl. telum acutum, arab. *šauka*.

pl.: בְּשֹׁכוֹת
Job. 40, 20. התמלא בשכות עורו

II. שָׁכָךְ

פעל כוזד, ומוכנו קטור ולכוג וסכוך, כלפה כלפה תגויריו, ומוה לק״כ הנכה וקניפה תסניכ תתעלות ולפ, והקיון כתו סָךְ לעיל.

v. tr., sicut סָךְ, plectere, sepire, deinde obtegere, operire. LXX. *σκεπάζειν*.

שָׁךְ

ע״ו, ומוכנו נדר לו דכר תסוכן כגן, ומוה לל״ק כתו סָךְ לעיל.

n. m., sicut סָךְ, sepes. LXX. *σκήρωμα*.

cum suff.: שְׁכֹּו
Thr. 2, 6. ויחמס כגן שכו
מְשׁוּכָּה

ע״כ, ומוכנו לקוו וסכון סנכיס, ודומה לו תשוכה תן זון, וקל להכין.

n. f., plexus frondium, vepretum. LXX. *φραγμός*.

cum suff.: מְשׁוּכָתוֹ
Jes. 5, 5. חסר משוכתו

שָׁכָךְ

לומר שָׁךְ, פ״כ,והתקור שָׁךְ, ומוכנו לל״ק כתו שָׁח לעיל, לומר תכוקה וקניפה וקניפה קלילה וגניפה קניפה ותמוסה [ויך ועטנען, -לענען], ל״ת מהנקע הקתה והקנף מהלון ומוג הכיס ומקלוקה מעל הקרן, וכלתר נהשלה ג״כ תנקוק

Digitized by Google

המשכילים שכל־טוב 2 Chr. 30, 22.
שכל טוב לכל־עשיהם Ps. 111, 10.
שכל־טוב יתן־חן Prv. 13, 15.
מקור חיים שכל בעליו Prv. 16, 22.
שכל אדם האריך אפו Prv. 19, 11.

וְשֵׂכֶל

ומצא־חן ושכל טוב Prv. 3, 4.

לְשֵׂכֶל

יבח לשכל מליך Prv. 23, 9.

cum suff.: שִׂכְלוֹ

לפי שכלו יהלל־איש Prv. 12, 8.
ועל־שכלו והצליח Dan. 8, 25.

שָׂכֶל

פ׳ג, ומונכו עין והנעם, פשנקס וכ׳ס וקי׳ס [צ׳עפענען, -זוין], ומוס קס׳כ נהזצלקס על הכעם נזכל ודעק, לומר נזיין נוקני [קי׳יכו׳כע הקנען, קלוג יין], וכן הסזצלק נזפתי מערב, מן לפיס וכ׳ס על הזכלה [ל׳ע ניוכי *woże*, ונגיכי klug, מן לונען]. וגזור מוכן וה׳ננין סכוסף הַשְׂכֵּיל, הכעם והנעקס, ל׳ע ונקעל הפן לזכ׳כיל, לומר לעשקס. ומוס קס׳כ פשנקס וגיעק עין פקוקס על דבר והקנוכנות בו, יגיעה ועמיקס וניכס קכיעס והככס ונקוב פקנוגס, ונהזצלקס נ׳כ על הנלעקס וכזין סיעשה. הכנד שֵׂכֶל הזכיל סס זכוכס לעשות כיליו, לו זהכניע יליו נהזכל ונקכמה, וכן פרצו סמקנגס וי׳קקי ונקן־עוכ׳ק, ולפעק הזנעיס עיניו קלוו וס כוה, ונקעק שכל נעכני נמוכן וה, וסוק נ׳כ מן ען, נקוסקת לעל. נקרגוס אַשְׂכֵּל רב הנוכך וגנוב, ולנוב עס נסעיך סֵכֶל, זכנכך קעוב, כניע נעכני, ונק׳כ קעוב י׳ל׳ע וכון, וגם הִסְתַּכְּלוּת נמוכן הכעם י׳לוע.

v. denom. tr., uti vel visu vel intellectu, spectare, metaph. intelligentem, prudentem esse, qua significatione creberrimum est *Hi.* הִשְׂכִּיל, primum vi *adspiciendi* (Gn. 3, 6.), deinde attendendi animumque advertendi, prudentem esse s. fieri vel prudenter consultoque agere et, quod inde sequitur, cum successu (syn. הִצְלִיחַ), trans. informare, erudire; secundare, ad prosperos successus promovere. *Pi.* seq. accus., prudenter consultoque aliquam rem tractare, veluti manus de industria insolito modo imponere, Gn. 48, 14. Alii vertunt: perplexe posuit (Vulg. commutans manus, sec. LXX.: *ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας*), collato arab. *šakkala* (quod et ipsum conformatione secundaria ortum est ex v. prim. שָׁכַל). Targ. *Af.* אַשְׂכֵּל (scriptione discretum ab אַסְכֵּל, stulte agere), pro hebr. בָּעַר, יָדַע, חָבַר. *Hitpa.* neoh. n. act. הִסְתַּכְּלוּת, adspectio. LXX. *συνετὸν εἶναι*; *Hi.* *συνιέναι*, *συνετίζειν* (*σύνεσις*), *φρονεῖν*, *ἐπίστασθαι*, *ἐπιγινώσκειν*, *κατανοεῖν*, *εὐοδοῦν*, *ἐριστάναι*; חִשְׂכִּיל בִּינָה, *συμβιβάζειν*; prt. *συνετός* (*συνετῶς*, *σύνεσις*), *νοήμων*; f. *ἁρμόζουσα*.

3 perf.: שָׂכַל
1 Sam. 18, 30. שכל דוד מכל עבדי

Pi-el: שִׂכֵּל *3 perf.*
Gn. 48, 14. שכל את־ידיו

Hif-il: הִשְׂכִּיל *3 perf.*
1 Chr. 28, 19. מיד ה׳ עלי השכיל

3 perf.: וְהִשְׂכִּיל
Jer. 23, 5. ומלך מלך והשכיל

1 perf.: פעק נזקנק הָשְׂכַּלְתִּי
Ps. 119, 99. מכל־מלמדי השכלתי

3 perf. pl.: הִשְׂכִּילוּ
Job. 34, 27. וכל־דרכיו לא השכילו
Ps. 64, 10. ומעשהו השכילו
Ps. 106, 7. לא־השכילו נפלאותיך
Jer. 10, 21. על־כן לא השכילו
Jer. 20, 11. כי־לא השכילו

part. masc.: מַשְׂכִּיל *sg.*
1 Sam. 18, 14. דוד לכל־דרכו משכיל
1 Sam. 18, 15. אשר־הוא משכיל
Job. 22, 2. כי־יסכן עליו משכיל
Ps. 14, 2. 53, 3. לראות היש משכיל
Ps. 32, 1. לדוד משכיל
Ps. 41, 2. אשרי משכיל אל־דל
Ps. 42, 1. 52, 1. למנצח משכיל
Ps. 44, 1. לבני־קרח משכיל
Ps. 45, 1. משכיל שיר ידידת
Ps. 47, 8. זמרו משכיל
Ps. 53, 1. 54, 1. 55, 1. משכיל לדוד
Ps. 74, 1. 78, 1. משכיל לאסף
Ps. 88, 1. משכיל להימן האזרחי
Ps. 89, 1. משכיל לאיתן האזרחי
Ps. 142, 1. משכיל לדוד
Prv. 10, 5. אגר בקיץ בן משכיל
Prv. 10, 19. וחושך שפתיו משכיל
Prv. 14, 35. רצון־מלך לעבד משכיל
משכיל על־דבר ימצא־
טוב Prv. 16, 20.
Prv. 17, 2. עבד משכיל ימשל
Prv. 21, 12. משכיל צדיק לבית רשע

part. masc.: הַמַּשְׂכִּיל *sg.*
Am. 5, 13. לכן המשכיל

part. masc.: לְמַשְׂכִּיל *sg.*
Prv. 15, 24. למעלה למשכיל

part. masc.: וּמַשְׂכִּלִים
Dan. 1, 4. ומשכלים בכל־חכמה

part. m. pl.: הַמַּשְׂכִּילִים
Dan. 11, 35. ומן־המשכילים יכשלו
2 Chr. 30, 22. המשכילים שכל טוב

prt. m. pl.: וְהַמַּשְׂכִּילִים
Dan. 12, 3. והמשכילים יזהירו
Dan. 12, 10. והמשכלים יבינו

prt. m. pl. constr.: וּמַשְׂכִּילֵי
Dan. 11, 33. ומשכילי עם יבינו

part. f. sg.: מַשְׂכֶּלֶת
Prv. 19, 14. ומי׳ אשה משכלת

inf. abs.: הַשְׂכֵּל
Prv. 1, 3. לקחת מוסר השכל
Prv. 21, 16. תועה מדרך השכל
Jer. 9, 23. השכל וידע אותי

inf. abs.: וְהַשְׂכֵּל
Jer. 3, 15. ורעו אתכם דעת והשכיל

inf. abs.: וְהַשְׂכֵּל
Dan. 1, 17. מדע והשכל

inf. abs.: בְּהַשְׂכִּיל
Job. 34, 35. ודבריו לא בהשכיל

inf. constr.: וּבְהַשְׂכִּיל
Prv. 21, 11. ובהשכיל לחכם

inf. constr.: לְהַשְׂכִּיל
Gn. 3, 6. ונחמד העץ להשכיל
Ps. 36, 4. חדל להשכיל להיטיב

inf. constr.: וּלְהַשְׂכִּיל
Neh. 8, 13. ולהשכיל אל־דברי
Dan. 9, 13. ולהשכיל באמתך

inf. c. suff.: לְהַשְׂכִּילֶךָ
Dan. 9. 22. יצאתי להשכילך בינה

inf. c. suff.: לְהַשְׂכִּילָם
Neh. 9, 20. חטובה נתת להשכילם

inf. constr.: מֵהַשְׂכִּיל
Jes. 44, 18. מהשכיל לבתם

impt. pl.: הַשְׂכִּילוּ
Ps. 2, 10. ועתה מלכים השכילו

1 impf.: אַשְׂכִּילָה
Ps. 101, 2. אשכילה ׀ בדרך תמים

1 impf. c. s.: אַשְׂכִּילְךָ
Ps. 32, 8. אשכילך ׀ ואורך

2 imperf.: תַּשְׂכִּיל
Jos. 1, 7. למען תשכיל
Jos. 1, 8. ואז תשכיל
1 Reg. 2, 3. למען תשכיל

2 impf. ap.: וְתַשְׂכֵּל
Dan. 9, 25. ותשכל מן־מצא דבר

3 imperf.: יַשְׂכִּיל
1 S. 18, 5. אשר ישלחנו שאול ישכיל
Prv. 16, 23. לב חכם ישכיל פיהו
Prv. 17, 8. אל־כל־אשר יפנה ישכיל
Jes. 52, 13. הנה ישכיל עבדי

2 impf. pl.: תַּשְׂכִּילוּ
Dt. 29, 8. למען תשכילו
Ps. 94, 8. מתי תשכילו

3 impf. pl.: יַשְׂכִּילוּ
Dt. 32, 29. לו חכמו ישכילו זאת

3 impf. pl.: וְיַשְׂכִּילוּ
Jes. 41, 20. וישכילו יחדו

שֹׂכֶל

נזקמי כמו שכל נענני, וסעטו"ל שלו הִשְׂתַּכֵּל, פשנקס על דבר. נקנגוס מפעל וס הזמות שָׂכַל והילועס שִׂכְלָא, שׂוּכַל, שִׂכּוּל, שֻׂכְלְתָנוּ, שׂוּכְלְתָן, וכ׳ע סקוקי׳ שִׂכְלָי מן שֵׂכֶל, שִׂכְלוּת, הַשְׂכָּלָה, מוּשְׂכָּל, מְשֻׂכְלוּת.

v. aram., hebraici consimillimum.

Itpa., seq. בְּ, animum advertere, attendere ad aliquid. LXX. *προσνοεῖν*.

Itpa-el: אִשְׂתַּכַּל

part. masc.: מִשְׂתַּכֵּל *sg.*
Dan. 7, 8. משתכל הוית בקרניא

שֻׂכְלְתָנוּ

ג׳כ, ומונכו שכל והשתכלות [קי׳יכו׳כע], קנוכס ומלע.

n. f. (subst. ab adj. שׂוּכְלְתָן Targ. Misle), intelligentia, prudentia, targ. שִׂכְלָא (def. שִׂכְלָא, שׂוּכַל, שׂוּכְלְתָן. LXX. *σύνεσις*.

וְשָׂכְלְתָנוּ

Dan. 5, 11. נהירו ושכלתנו וחכמה
Dan. 5, 12. ומנדע ושכלתנו
Dan. 5, 14. ונהירו ושכלתנו

סְכָלוּת

ג׳כ, תמור סִכְלוּת, ומינכו ג׳ין לכתן.

n. f. pro סִכְלוּת, stultitia, quae cum intelligendi verbo communionem habet nullam.

*וְסִכְלוּת

Eccl. 1, 17. *ודעת הללות ושכלות

שֵׂכֶל

פ׳ג, והעקיד יִשְׂכַּל, ומונכו גמיכה ופקיסס הקמס והזלמס [קויפהאלטען, פֿעכניכטעט ויין], כי יסודו שֵׂכֶל, ודומס לו בַּל, בָּלָה, וכן מצלו הַכֵּל נעכני, ומוס קס׳כ היות מצולל לנכר, ל׳ע היות מצולל סנכים, והניכוני נקני שִׂכּוּלָה כמעט כמו עקרס. הכנד שַׁכּוּל סנכים, ל׳ע ע׳י מקרס ופגע ועיוף קיות רעות, ע׳י קנע ומלקמס, ע׳י מיקס ענעית, ונכלל קס׳כ היות עקור ונלי נכים, ונהזצלקס נ׳כ מנעכים. הכוסף בכנד נהפכע קנית.

v. comp. tr. (impf. יִשְׂכַּל), desinere, ad nihilum redactum, perditum esse, cogn. בָּלַל, בָּלָה, arab. *ṭa-kila*, spec. orbari h. e. liberis privari; prt. orbata vel liberis destituta h. e. sterilis (parall. עֲקָרָה). *Pi.* orbare, liberis morte abreptis, hinc general. intr. liberis destitutum esse, abortire, metaph. etiam de terra et arboribus. *Hi.* orbare, progenie necata; abortum pati. LXX. *ἀτεκνοῦν*; prt. *ἀτεκνός*; *Pi.* *κατέδεσθαι*, *τιμωρεῖν*, *ἀσθενεῖν*; prt. *ἄγονος*.

1 perf.: שָׁלַלְתִּי
Gn. 43, 14. כאשר שכלתי שכלתי

1 prf.: שָׁכֻלְתִּי *p.*
Gn. 43, 14. כאשר שכלתי שכלתי

part. pass.: שְׁכוּלָה *sg.*
Jes. 49, 21. שכולה וגלמודה

1 impf.: אֶשְׁכַּל
Gn. 27, 45. למה אשכל גם־שניכם

3 impf. f.: תִּשְׁכַּל
1 Sam. 15, 33. תשכל מנשים אמך

Pi-el: שִׁכֵּל

3 prf. f.: שִׁכְּלָה
1 Sam. 15, 33. שכלה נשים חרבך
Thr. 1, 20. מחוץ שכלה־חרב

3 prf. f.: וְשִׁכְּלָה
Lev. 26, 22. ושכלה אתכם

3 pf. f. c. s.: וְשִׁכְּלָתָה *p.*
Ez. 14, 15. ושכלתה והיתה שממה

1 perf.: שִׁכַּלְתִּי
Jer. 15, 7. שכלתי אבדתי את־עמי

1 prf. e. s.: וְשִׁכַּלְתִּים
Hos. 9, 12. ושכלתים מאדם

3 prf. pl.: שִׁכְּלוּ *p.*
Gn. 31, 38. ועזיך לא שכלו

3 prf. pl c. s.: וְשִׁכְּלָךְ
Ez. 5, 17. וחיה רעה ושכלך

2 prf. pl.: שִׁכַּלְתֶּם
Gn. 42, 36. אתי שכלתם

part. fem.: מְשַׁכֶּלֶת *sg.*
Ex. 23, 26. לא־תהיה משכלה

part. fem.: מְשַׁכֶּלֶת *sg.*
2 Reg. 2, 19. והארץ משכלת

part. f. sg.: וּמְשַׁכֶּלֶת *p.*
2 Reg. 2, 21. עוד מות ומשכלת

part. fem.: וּמְשַׁכֶּלֶת *sg*
Ez. 36, 13. ומשכלת גויך היית

inf. c. suff.: לְשַׁכְּלָם
Ez. 36, 12. ולא־תוסף עוד לשכלם

2 impf. f.: תְּשַׁכְּלִי *Q'ri.*
Ez. 36, 14. 15. וגויך לא תכשלי־עוד

3 impf. f.: תְּשַׁכֵּל
Dt. 32, 25. מחוץ תשכל־חרב
Job. 21, 10. תפלט פרתו ולא תשכל
Mal. 3, 11. ולא־תשכל לכם הגפן

Hif-il: הַשְׁכִּיל

part. masc.: מַשְׁכִּיל *sg.*
Jer. 50, 9. חציו כגבור משכיל
Hos. 9, 14. תן־להם רחם משכיל

שַׁכָּל

ג׳ו, ומונכו מעמד שלולת הנכים והעקרות [קי׳כלעלזאינקי׳יע], וכנכס מסכנד.

n. m. pluralet. piël. (sicut נְגָרִים, זְקֵנִים, עֲלוּמִים), status *ἀτεκνίας* (Kinderlosigkeit). LXX. *ἀπολλύναι*.

pl. c. suff.: שַׁכָּלֶיךָ
Jes. 49, 20. בני שכליך

שִׁכּוּל

ג׳ו, ומונכו כמו שִׁכּוּל, כי המצוכה מוספעת ע״מ מְלֵא, ונקמר מן מלכות מצולת יושניס, לו מכעוכות נכלל, ונקרגוס חֻכַּל המעל מצלמו, ומפצולי אַחְכּוּל, ומסס חֻכַּל, תְּכַלּוּ, תַּכְלוּ, תְּכָלּוּ, והתוקי׳ תַּכֵּל.

Digitized by Google

n. m. (abstr. ad s. f. מְלוֹא, plenitudo), orbitas vel general. status derelicti, velut pressae civitatis, a v. שָׁכַל, aram. תְּכַל (cujus derivata nominalia supra enumerata sunt). LXX. *ἀτεκνία*. A. *ἀτέκνωσις*.

Ps. 35, 12. שכול לנפשי
Jes. 47, 8. ולא אדע שכול
Jes. 47, 9. שכול ואלמן

שַׁכּוּל

ס"ו, וספקון היות שכול, ונכנה מכין סכנ־.

adj. m. piël., orbus vel prole nata vel prole nascenda propter sterilitatem aut abortum. LXX. *ἄτεκνος, ἀτεκνοῦν, ἀπορεῖσθαι, νοήμων*. A. *ἠτεκνωμένος*.

2 Sam. 17, 8. כדב שכול בשדה
Prv. 17, 12. פגוש דב שכול באיש
Hos. 13, 8. אפגשם כדב שכול

adj. fem.: וְשַׁכָּלָה *sg.*

Cant. 4, 2. 6, 6. ושכלה אין בהם

adj. fem. pl.: שַׁכּוֹלוֹת

Jer. 18, 21. שכלות ואלמנות

שַׁכְלֵל

v. s. r. פָּלַל *p.* 557

שְׁכֶם

ס"ו ונספסק שֶׁכֶם, וככוי שִׁכְמוֹ, ומוכנו ס"ו, קלק לקוריי של כתף, או קלק עליוכי של גב מתקת לעוקף [עולעצ], והוא הלכר אצר עליו נושאים מצא, וכנגד מן כתף, כלצר כתפי משכמת תפול יוכיח. וכללו לק"כ מקום נשיאת מצא וסבל, או נשיאת שרכה ולכוכת ומשלה או לכר מה, או ג"כ הלכר אצר עליו יכה המכה לעכוס ולסיר. והנשקף שכם כמעט כמו שכם עוקף, והנישכם כמו נתן עוקף נהנדל קנתי. ונמוכן זה סוף לפעמים כמעטי ל"ש שכם קלק, כלצר יאמר הסוכי הַר בַּחֻצָא, לומר נהסכמים קלק וכלא קלק, וכנגד מקומן הצנדים והמשרתים, שיהיו נהסכמים שכמם לסכול עול הענודה. כ' נהנשקה על קלק מה מכבר ופלן, שדומה נקוקיו לנאנר הוה, וכי כן נגרך כתף ועכור ולב וכל הלקניה נענכי, וכעכני מַנְגֶּבֶ [שהוא שם של שכם] ג"כ נהנשקה ופק.

n. m. (in p. שֶׁכְמָה, c. s. שִׁכְמוֹ), utriusque humeri posterior compages, dorsum, cui onus imponitur et quo portatur (unde שכם v. denom., aeth. bajulare, samar. ab humeris deponere, arab. remunerari, praemium auferre), hinc potius cervix, quam humerus (div. a בָּתֵף, uti luce clarius apparet ex Job. 31, 22.), utpote membrum, quo portatur (onus, vel trop. dominium) vel quod verberibus caeditur (Jes. 9, 3.), vel quod hostibus a fugientibus abvertitur (הִפְנָה שֶׁכֶם, syn. נָתַן פָּנָה עֹרֶף, hinc absol. *ψ.* 21, 23. tergiversatio, fuga); שֶׁכֶם אֶחָד, dorso uno h. e. unanimi consensu; trop. dorsum terrae (Landrücken, Landstrich) h. e. tractus, regio, portio (syn. כָּתֵף, arab. *mankib*). LXX. *νῶτος, νῶτον; ὦμος, ὠμία; τράχηλος, σίαμα*.

Gn. 9, 23. וישימו על־שכם שניהם
Gn. 48, 22. שכם אחד על־אחיך
Zeph. 3, 9. לעבדו שכם אחד

שֶׁכֶם *p.*

Ps. 21, 13. כי תשיתמו שכם

cum h finis: שִׁכְמָה

Hos. 6, 9. דרך ירצחו שכמה

cum suff.: שִׁכְמִי

Job. 31, 36. אם־לא על־שכמי אשאנו

cum suff.: שִׁכְמֶךָ

Jes. 10, 27. יסור סבלו מעל שכמך

cum suff.: שִׁכְמוֹ

Gn. 49, 15. ויט שכמו לסבל
Jos. 4, 5. אבן אחת על־שכמו
Jud. 9, 48. וישם על־שכמו
Ps. 81, 7. הסירותי מסבל שכמו
Jes. 9, 3. ועל מטה שכמו
Jes. 9, 5. ותהי המשרה על־שכמו
Jes. 14, 25. וסבלו מעל שכמו יסור
Jes. 22, 22. מפתח בית־דוד על־שכמו

cum suff.: מִשְׁכְּמוֹ

1 Sam. 9, 2. משכמו ומעלה גבה
1 Sam. 10, 23. משכמו ומעלה

cum suff.: שִׁכְמָהּ

Gn. 21, 14. שם על־שכמה
Gn. 24, 15. וכדה על־שכמה

cum suff.: כפה מִשִּׁכְמָהּ

Job. 31, 22. כתפי משכמה תפול

cum suff.: שִׁכְמָם

Ex. 12, 34. בשמלתם על־שכמם

שָׁכֶם

פעל שמי [ול"ע נענכי כ"ף נכוסף], ומוכנו כמו שֶׁכֶם נשפה כוסיף, שעיכת ונשיקת מצא על שכם, ומזה הכוסף חֻשְׁכִּים, נקצוותו נקיכת מצא ונעל על שכם [לויפלאַנקן], ונעכור שכן לכן לקוי מקנה נקכן קלס, לקח כעלות משקר עול המצא על השכם, לכן נכלל השכמת נכוקר ונסיעה הלאה, או עשות מעשה כמוצאי נקר, והפוכו שָׁרָא הקר לנוולת המצא, ונמוכן הוה נוכך לסנכה, והמקור והנינוכי לרוב כעצמיים. נ"ע ממנו חֻשְׁכָּמָה הסם.

v. denom. hif., bajulare, humeris portare, aeth. *sakama*; *Hi.* הִשְׁכִּים, humeris imponere (velut sarcinam aut manticam), deinde translatione desumta ab hominibus, maxime viatoribus et rure versantibus, qui mane surgentes, impositis sarcinis, abeunt, mane agere, mane surgere ad labores obeundos (adverb. חַשְׁכֵּם, מַשְׁכִּים, quasi *matutinanter*, mane), deinde gener. mature agere, adjuncta notione tum studii attenti curaeque assiduae, tum celeritatis et agilitatis. Neoh. n. act. הַשְׁכָּמָה. LXX. *ὀρθρίζειν, ἀνιστάναι, ἐγείρεσθαι, ὄρθρος*; prt. *ὀρθρινός*.

Hif-il: הִשְׁכִּים

3 perf.: וְהִשְׁכִּים

2 Sam. 15, 2. והשכים אבשלום
Job. 1, 5. והשכים בבקר

3 prf. pl.: הִשְׁכִּימוּ

Zeph. 3, 7. אכן השכימו השחיתו

2 prf. pl.: וְהִשְׁכַּמְתֶּם

Gn. 19, 2. והשכמתם והלכתם
Jud. 19, 9. והשכמתם מחר
1 Sam. 29, 10. והשכמתם בבקר

part. masc.: מַשְׁכִּים *sg.*

Jer. 5, 8. *מוזנים משכים היו
Hos. 6, 4. 13, 3. וכטל משכים הלך

part. pl. c.: מַשְׁכִּימֵי

Ps. 127, 2. שוא לכם משכימי קום
Jes. 5, 11. הוי משכימי בבקר

inf. abs.: הַשְׁכֵּם

1 Sam. 17, 16. השכם והערב
2 Chr. 36, 15. השכם ושלוח
Jer. 7, 13. 35, 14. השכם ודבר
Jer. 7, 25. יום השכם ושלח
Jer. 11, 7. השכם והעד לאמר
Jer. 25, 4. 29, 19. השכם ושלח
Jer. 32, 33. השכם ולמד
Jer. 35, 15. השכם ושלח

inf. abs.: הַשְׁכֵּם *adv.*

Prv. 27, 14. בבקר חשכים
Jer. 44, 4. השכים ושלח

1 imperf.: אַשְׁכִּים *adv.*

Jer. 25, 3. אשכים ודבר

inf. abs.: וְהַשְׁכֵּם

Jer. 26, 5. והשכם ושלח

impt. sg.: הַשְׁכֵּם

Ex. 8, 16. 9, 13. השכם בבקר והתיצב
1 Sam. 29, 10. ועתה השכם בבקר

1 imperf.: תַּשְׁכִּים

Jud. 9, 33. תשכים ופשטת

3 impf. ap.: וַיַּשְׁכֵּם

Gn. 19, 27. וישכם אברהם בבקר
21, 14. 22, 3.
Gn. 20, 8. וישכם אבימלך בבקר
Gn. 28, 18. וישכם יעקב בבקר
Gn. 32, 1. וישכם לבן בבקר
Ex. 24, 4. וישכם בבקר
Ex. 34, 4. וישכם משה בבקר
Jos. 3, 1. וישכם יהושע בבקר
Jos. 7, 16. 8, 10. וישכם יהושע בבקר
Jud. 6, 38. ויהי־כן וישכם ממחרת
Jud. 7, 1. וישכם ירבעל הוא גדעון
Jud. 19, 8. וישכם בבקר ביום
1 Sam. 15, 12. וישכם שמואל
1 Sam. 17, 20. וישכם דוד בבקר
1 S. 29, 11. וישכם דוד והאנשיו
2 Reg. 6, 15. וישכם משרת
2 Chr. 29, 20. וישכם יחקיהו המלך

1 impf. pl.: נַשְׁכִּימָה

Cant. 7, 13. נשכימה לכרמים

3 impf. pl.: וַיַּשְׁכִּימוּ

Gn. 26, 31. וישכימו בבקר וישבעו
Ex. 32, 6. וישכימו ממחרת
Jos. 8, 14. וישכימו ויצאו
Jud. 6, 28. וישכימו אנשי העיר
Jud. 19, 5. וישכימו בבקר ויקם
Jud. 21, 4. וישכימו העם
1 S. 1, 19. וישכימו בבקר וישתחוו
1 Sam. 5, 3. וישכימו אשדודים
1 Sam. 5, 4. וישכימו בבקר ממחרת
2 Reg. 3, 22. וישכימו בבקר
2 Reg. 19, 35. וישכימו בבקר והנה
2 Chr. 20, 20. וישכימו בבקר ויצאו
Jes. 37, 36. וישכימו בבקר והנה

3 impf. pl.: וַיַּשְׁכִּמוּ

Num. 14, 40. וישכמו בבקר ויעלו
Jos. 6, 15. וישכמו כעלות השחר
1 Sam. 9, 26. וישכמו וידי כעלות

שָׁכַן

ס"כ, ונספסק שָׁכַב כלכן נגודלים, וסעפיל יְשֻׁכָּן, ונעקוד שִׁכְּנוֹ ע"ל פִּתְחוֹ. פעקוכו קעלותי כריעה וכפיסה קל עלמו להכנעה, כניעה וסעלפעקוס שקיפה וקנים [ויך כיעדעלפַאסטען, -כיגען], כי סקלן שָׁכֵן [הסין מקנב מוצנ ועעמיי], ודומה לו קָנַב [ע"ש הצוי נפפתי מערב], וכן דמיוכו חֻכַּר לעיל. ומוס קנוקה ויציכה וקכיץ [מעמוד עכן וקב], קניה וקנורה ודיכה, ככל לוקן הסשקל על קניה, ולדעת קלן־עזרל נמוכן רוקני, היות מוסכן ומלומד וכהוג נדבר, קלל קני קכמה שכבתי עכמה, ע"ל שַׁבַּ נעכני, קלן נקפצר

n. m. (in p. שָׁכֵן, c. s. שִׁכְנוֹ, ad s. f. שִׁכְנָהּ, pl. שִׁכְנֵי, שִׁכְנֵיהֶם, שִׁכְנֵיכֶם, שִׁכְנֵיהֶן, שִׁכְנֵיהֶם, שִׁכְנֵיכֶם, שִׁכְנֵיהֶן, שִׁכְנֵיהֶם), habitator, incola, civis, tribulis, vicinus, proximus, socius, amicus, collega, sodalis, consors, particeps, comes, adjutor, minister, famulus, cliens, satellites, milites, praesidium, custodia, turba, multitudo, exercitus, copiae, agmen, cohors, manipulus, tentorium, tabernaculum, domicilium, habitatio, sedes, templum, sanctuarium, sacrarium, aedes, domus, familia, gens, natio, populus, regnum, ditio, imperium, dominium, potestas, auctoritas, gloria, majestas, praesentia, numen, deus, dea, idolum, simulacrum, imago, effigies, forma, species, facies, vultus, aspectus, conspectus, oculus, pupilla, lumen, splendor, fulgor, ignis, flamma, fumus, nubes, caligo, tenebrae, nox, umbra, imago, similitudo, exemplum, exemplar, archetypus, typus, figura, symbolum, signum, indicium, argumentum, testimonium, testis, testimonium, testis, testimonium, testis

וְשָׁכְנוּ 3 *perf. pl.:*
Jes. 13, 21. ושכני שם בנות יענה
Ez. 17, 23. ושכנו תחתיו כל צפור
Zach. 8, 8. ושכנו בתוך ירושלם
שֹׁכֵן *part. masc.:* *sg.*
Gn. 14, 13. הי־רא שכן באלני ממרא
Num. 5, 3. אשר אני שכן בתוכם
Num. 24, 2. שכן לשבטיו
Num. 35, 34. שכן בתוכה
Num. 35, 34. כי אני י׳ שכן
Ps. 135, 21. שכן ירושלם הללו־יה
Jes. 33, 5. כי שכן מרום
Jes. 57, 15. שכן עד וקדוש שמו
Joel 4, 17. שכן בציון הר־קדשי
Joel 4, 21. וי׳ שכן בציון
שֹׁכְנִי *part. masc.:* *constr.*
Dt. 33, 16. ורצון שכני סנה
Jer. 49, 16. שכני בחגוי הסלע
Obad. 1, 3. שכני בחגוי־סלע
Mich. 7, 14. שכני לבדד
הַשֹּׁכְנִי *part. masc.:*
Lev. 16, 16. השכן אתם בתוך
Jes. 8, 18. השוכן בהר ציון
הַשֹּׁכְנִים *part. m. pl.:*
Jer. 25, 24. השכנים במדבר
שֹׁכְנֵי *p. pl. constr.:*
Job. 4, 19. שכני בתי־חמר
Jes. 26, 19. וירנו שכני עפר
וְשֹׁכְנֵי *p. pl. constr.:*
Jes. 18, 3 ישבי תבל ושכני ארץ
וְשָׁכְנֵיהֶם *p. pl. constr.:*
Job. 26, 5. מתחת מים ושכניהם
הַשֹּׁכְנֵי *part. p. pl. constr.:*
Jud. 8, 11. השכני באהלים
בְּשָׁכְנוֹ *inf. constr.:*
Gn. 35, 22. ויהי בשכן ישראל
לִשְׁכֹּן *inf. constr.:*
Num. 9, 22. על־המשכן לשכן עליו
1 Reg. 8, 12. י׳ אמר לשכן בערפל
2 Chr. 6, 1. י׳ אמר לשכן בערפל
Job. 30, 6. בערוץ נחלים לשכן
Ps. 68, 19. לשכן ׃ יה אלהים
Ps. 85, 10. לשכן כבוד בארצנו
לָשָׁכְנִי *inf. constr.:*
Ex. 29, 46. לשכני בתוכם
*לִשְׁכָּנוֹ *inf. constr.:*
Dt. 12, 5. *לשכנו תדרשו
שְׁכָן *impt. sg.:*
Gn. 26, 2. שכן בארץ
שָׁכְנִי־ *impt. sg.:*
Ps. 37, 3. שכן־ארץ ורעה אמונה
וּשְׁכָן *impt. sg.:*
Ps. 37, 27. ושכן לעולם
וְשִׁכְנוּ *impt. pl.:*
Jer. 48, 28. ושכנו בסלע
אֶשְׁכֹּן 1 *imperf.:*
Jes. 57, 15. מרום וקדוש אשכן
אֶשְׁכְּנָה־ 1 *imperf.:* *s. M.*
Ez. 43, 7. אשר אשכן־שם
וְאֶשְׁכֹּן 1 *imperf.:*
Job. 29, 25. ואשכן כמלך בגדוד
אֶשְׁכְּנָה 1 *imperf.:*
Ps. 139, 9. אשכנה באחרית ים
וְאֶשְׁכְּנָה 1 *imperf.:* *p.*
Ps. 55, 7. אטיפה ואשכנה
תִּשְׁכֹּן 2 *imperf.:*
Jes. 13, 20. ולא תשכון עד־דור
יִשְׁכֹּן 3 *imperf.:*
Gn. 16, 12. ועל־פני כל־אחיו ישכן
Gn. 49, 13. לחוף ימים ישכן
Num. 9, 18. ישכן הענן על־המשכן
Num. 23, 9. עם לבדד ישכן
Dt. 33, 12. ישכן לבטח עליו
Jud. 5, 17. ועל־מפרציו ישכן
Ps. 15, 1. מי־ישכן בהר קדשך
Ps. 16, 9. אף־בשרי ישכן לבטח
Ps. 65, 5. ישכן חצריך
Ps. 68, 17. אף־י׳ ישכן לנצח
Ps. 104, 12. עוף־השמים ישכון
Jes. 33, 16. הוא מרומים ישכן
Jer. 23, 6. וישראל ישכן לבטח
יִשְׁכָּן־ 3 *imperf.:* *s. M.*
Job. 38, 19. אי־זה הדרך ישכן־אור
Num. 9, 17. אשר ישכן־שם הענן
Prv. 1, 33. ושמע לי ישכן־בטח
וַיִּשְׁכֹּן 3 *imperf.:*
Gn. 9, 27. וישכן באהלי־שם
וַיִּשְׁכָּן 3 *imperf.:*
Ex. 24, 16. וישכן כבוד־י׳
Num. 10, 12. וישכן הענן במדבר
Dt. 33, 28 וישכן ישראל בטח
וישכן בירושלם עוד
לעולם 1 Chr. 23, 25.
Job. 15, 28. וישכן ׃ ערים נכחדות
תִּשְׁכֹּן 3 *imperf.:*
Job. 18, 15. תשכן באהלו
Job. 37, 8. ובמעונותיה תשכן
Jer. 33, 16. וירושלם תשכון לבטח
Jer. 46, 26. תשכן כימי־קדם
Jer. 50, 39. ולא תשכון עד־דור ודר
תִּשְׁכָּן־ 3 *impf. fem.:* *s. M.*
Job. 3, 4. תשכן־עליו ענגה
יִשְׁכְּנוּ 3 *imperf. pl.:*
Ps. 69, 37. ואהבי שמו ישכנו־בה
Prv. 2, 21. ישרים ישכנו־ארץ
Prv. 7, 11. בביתה לא־ישכנו רגליה
Prv. 10, 30. ורשעים לא־ישכנו ארץ
Jes. 34, 11. וינשוף וערב ישכנו־בה
Jes. 34, 17. לדור ודור ישכנו־בה
Jes. 65, 9. ועבדי ישכנו־שמה
Ez. 31, 13. ישכנו כל־עוף השמים
Nah. 3, 18. ישכנו אדיריך
יִשְׁכְּנוּ 3 *imperf. pl.:*
Ps. 102, 29. בני־עבדיך ישכנו
Jer. 49, 31. בדד ישכנו
וַיִּשְׁכְּנוּ 3 *imperf. pl.:*
Ps. 37, 29. וישכנו לעד עליה
וַיִּשְׁכְּנוּ 3 *imperf. pl.:*
Gn. 25, 18. וישכנו מחוילה
תִּשְׁכֹּנָה 3 *impf. f. pl.:*
Ez. 17, 23. בצל דליותיו תשכנה
שִׁכֵּן *Pi-el:* 3 *perf.*
Ps. 78, 60. אהל שכן באדם
שִׁכַּנְתִּי 1 *perf.:*
Jer. 7, 12. שכנתי שמי שם
וְשִׁכַּנְתִּי 1 *perf.:*
Jer. 7, 7. ושכנתי אתכם
לְשַׁכֵּן *inf. constr.:*
Num. 14, 30. לשכן אתכם
Dt. 12, 11. 14, 23. 16, 6. 11. 26, 2. לשכן שמו שם
Neh. 1, 9. לשכן את־שמי שם
וַאֲשַׁכְּנָה 1 *imperf.:*
Jer. 7, 3. ואשכנה אתכם
הִשְׁכִּין *Hif-il:*
וְהִשְׁכַּנְתִּי 1 *perf.:*
Ez. 32, 4. והשכנתי עליך כל־עוף
תַּשְׁכֵּן 2 *imperf.:*
Job. 11, 14. ואל־תשכן באהליך
יַשְׁכֵּן 3 *imperf.:*
Ps. 7, 6. לעפר ישכן סלה
וַיַּשְׁכֵּן 3 *imperf.:*
Gn. 3, 24. וישכן מקדם לגן־עדן
Ps. 78, 55. וישכן באהליהם
וַיַּשְׁכִּינוּ 3 *imperf. pl.:*
Jos. 18, 1. וישכינו שם

שְׁכַן
כלשון כמו נענני, גלי ספרם סמכון, וסכנל שַׁבָּן כמו סכנל נענני, ונקרנוס ונעמיל שְׁכִינוּ, עזבן ומקום התנוקה, ל״ע נזכוין נוקין וכרקין, וכן מַשְׁכּוֹן מס שניתן לפקדון, לשל ממנו קק״כ הפעל המכונע בַּשְׁכֵּן.
v. aram., hebraici non absimile, unde gemar. שְׁכוֹן, habitaculum, et מַשְׁכּוֹן, depositum, pignus (מַשְׁכֵּן, v. denom. pignorari). LXX. *κατασκηνοῦν.*

יִשְׁכְּנָן 3 *impf. pl. f.:*
Dan. 4, 18. ישכנן צפרי שמיא
שַׁכֵּן *Pu-el:* 3 *perf.*
Esr. 6, 12. שכן שמה חמה

שָׁכֵן
ת״ו, והוא סניכוני, ולנקני שְׁכֵנָיו, וכנוי שְׁכֵנָיהּ, ומוכנו הסוכן לשל שלוני וקיום לשים [שנוישכנעכ], ומוה קק״כ קיום ומיולע, וכשמר ג״כ מעיר וקרת סקיומה לשקרת, נס״ע ממנו שְׁכוּנָה המופנע [נשכנערשפע], וכן שְׁכֵנוּת ממנו.
adj. m. Benoni (f. שְׁכֵנָה, c. s. שְׁכֵנַת־), incola, accola, vicinus, etiam de urbibus finitimis, neoh. inde שְׁכוּנָה, שְׁכֵנוּת, vicinitas. LXX. *πάροικος, ὁ περίοικος, γειτών, ὁμορεῖν, καταοικεῖν, οἰκεῖν, κατ-*; pl. S. *γειτνιῶντες.*

טוב שכן קרוב Prv. 27, 10.
ובל־יאמר שכן חליתי Jes. 33, 24.
שכן ורעי יאבדו Jer. 6, 21.
שְׁכֵן *constr.:*
יגורו שכן שמרון Hos. 10, 5.
וּשְׁכֵנְךָ *cum suff.:*
ולקח הוא ושכנו Ex. 12, 4.
שְׁכֵנַי *pl. cum suff.:*
על־כל־שכני הרעים Jer. 12, 14.
וְלִשְׁכֵנַי *pl. cum suff.:*
ולשכני ׃ מאד Ps. 31, 12.
לִשְׁכֵנֵינוּ *pl. cum suff.:*
תשימנו חרפה לשכנינו Ps. 44, 14.
היינו חרפה לשכנינו Ps. 79, 4.
והשב לשכנינו שבעתים Ps. 79, 12.
תשימנו מדון לשכנינו Ps. 80, 7.
שְׁכֵנֶיךָ *pl. cum suff.:*
בני־מצרים שכניך Ez. 16, 26.
שְׁכֵנֶיהָ *pl. c. suff.:*
מאת כל־שכניכי 2 Reg. 4, 3.
שְׁכֵנֶיהָ *pl. cum suff.:*
ואל־כל־שכניו Dt. 1, 7.
וּשְׁכֵנֶיהָ *pl. cum suff.:*
ואחיו ושכניו Jer. 49, 10.
לִשְׁכֵנֶיהָ *pl. cum suff.:*
היה חרפה לשכניו Ps. 89, 42.
שְׁכֵנֶיהָ *pl. cum suff.:*
עמרה ואת־שכניה Jer. 50, 40.
וּשְׁכֵנֶיהָ *pl. cum suff.:*
סדם ועמרה ושכניה Jer. 49, 18.
מִשְׁכַּנְתָּהּ *adj. f. c. s.:*
ושאלה אשה משכנתה Ex. 3, 22.
הַשֹּׁכְנוֹת *adj. fem. pl.:*
ותקראנה לו השכנות Ruth 4, 17.

מִשְׁכָּן
ת״ו, והכנוי נסופיי וכר וכקני״, ופקכוכו מנוסס ומקום סהשכן, סן ממנוי לקדם סן מתכנין לקיס ולנמשה, ולפעמים ממקום השכן הקנ״ס, או שהל נכללי.
n. m. (pl. מִשְׁכָּנִים, מִשְׁכָּנוֹת), domicilium (ferarum, hominum), elative Dei h. e. tabernaculum (מִשְׁכַּן חֻקְּרוּת) vel templum. LXX. *σκηνή, σκήνωμα, κατασκήνωσις; οἶκος, αὐλαία, συναγωγή; διαθήκη* (cf. aram. מַשְׁכּוֹן).

חקקי בסלע משכן לו Jes. 22, 16.

הַמִּשְׁכָּן

תבנית המשכן Ex. 25, 9.
ואת־המשכן תעשה Ex. 26, 1.
והיה המשכן אחד Ez. 26, 6.
לאהל על־המשכן Ex. 26, 7.
חסרה על אחרי המשכן Ex. 26, 12.
על־צדי המשכן Ex. 26, 13.
לכל קרשי המשכן Ex. 26, 17. 36, 22.
ולצלע המשכן השנית Ex. 26, 20. 36, 25.
ולירכתי המשכן ימה Ex. 26, 22. 36, 27.
למקצעת המשכן Ex. 26, 23. 36, 28.
לקרשי צלע המשכן Ex. 26, 27 (bis).
והקמת את־המשכן Ex. 26, 30.
על צלע המשכן Ex. 26, 35.
חצר המשכן Ex. 27, 9.
לכל כלי המשכן Ex. 27, 19.
המשכן את־אהלו Ex. 35, 11.
לפתח המשכן Ex. 35, 15.
יתדת המשכן Ex. 35, 18.
בעשי המלאכה את־המשכן Ex. 36, 8.
ויהי המשכן אחד Ex. 36, 13.
לאהל על־המשכן Ex. 36, 14.
לקרשי צלע־המשכן Ex. 36, 31.
לקרשי צלע־המשכן Ex. 36, 32.
לקרשי המשכן Ex. 36, 32.
אלה פקודי המשכן Ex. 38, 21.
כל־יתדת המשכן Ex. 38, 31.
ויביאו את־המשכן אל־משה Ex. 39, 33.
כל־כלי עבדת המשכן Ex. 39, 40.
ומשחת את־המשכן Ex. 40, 9.
הוקם המשכן Ex. 40, 17.
ויקם משה את־המשכן Ex. 40, 18.
האהל על־המשכן Ex. 40, 19.
הארן על־המשכן Ex. 40, 21.
ירד המשכן צפנה Ex. 40, 22.
ירד המשכן נגבה Ex. 40, 24.
וכבוד י׳ מלא את־המשכן Ex. 40, 34.
מלא את־המשכן Ex. 40, 35
ובהעלות הענן מעל המשכן Ex. 40, 36.
ענן י׳ על־המשכן Ex. 40, 38.
וימשח את־המשכן Lev. 8, 10.
המה ישאו את־המשכן Num. 1, 50.
ובנסע המשכן Num. 1, 51.
ובבחנת המשכן Num. 1, 51.
את־עבדת המשכן Num. 3, 7. 8.
אחרי המשכן יחנו Num. 3, 23.
המשכן והאהל Num. 3, 25.
אשר על־המשכן Num. 3, 26.
על ירך המשכן Num. 3, 29, 35.
קרשי המשכן Num. 3, 36. 4, 31.
והחנים לפני המשכן Num. 3, 38.
פקדת כל־המשכן Num. 4, 16.
את־יריעת המשכן Num. 4, 25.
אשר על־המשכן Num. 4, 26.
יהיה בקרקע המשכן Num. 5, 17.
להקים את־המשכן Num. 7, 1.
ויקריבו אותם לפני המשכן Nu. 7, 3.
הקים את־המשכן Num. 9, 15.
כסה הענן את־המשכן Num. 9, 15.
יהיה על־המשכן Num. 9, 15.
ישכן הענן על־המשכן Num. 9, 18.
ובהאריך הענן על־המשכן Nu. 9, 19.
ימים מספר על־המשכן Num. 9, 20.
על־המשכן לשכן עליו Num. 9, 22.
והורד המשכן Num. 10, 17
נשאי המשכן Num. 10, 17.
את־המשכן עד־באם Num. 10, 21.

Digitized by Google

1Chr. 23,26. אין־לשאת את־המשכן
וּבְמִשְׁכָּן
2Sam. 7,6. מתהלך באהל ובמשכן
לַמִּשְׁכָּן
Ex. 26,15.18. את־הקרשים למשכן
36, 20. 23.
Ex. 38, 20. וכל־היתדת למשכן
Ex. 40, 5. מסך הפתח למשכן
Ex. 40, 28. מסך הפתח למשכן
Ex. 40, 33. סביב למשכן ולמזבח
Num. 1, 50. וסביב למשכן יחנו
וּמִמִּשְׁכָּן
1Chr. 17, 5. מאהל אל־אהל ומשכן
constr.: מִשְׁכַּן
Ex. 38. 21. משכן העדת
Ex. 39, 32. כל עבדת משכן אהל
Ex. 40, 2. תקים את־משכן אהל
Ex. 40, 6. פתח משכן אהל־מועד
Ex. 40, 29. פתח משכן אהל־מועד
Lev. 17, 4. לפני משכן י״י
Num. 1, 50. על־משכן העדת
Num. 1, 53. משכן העדות
Num. 10, 11. מעל משכן העדת
Num. 16, 9. את־עבדת משכן י״י
Num. 16, 27. ויעלו מעל משכן־קרח
Num. 17, 28. הקרב אל־משכן י״י
Num. 19, 13. את־משכן י״י טמא
Num. 31, 30. 47. משמרת משכן י״י
Jos. 22, 19. שכן־שם משכן י״י
1Chr. 6, 17. לפני משכן אהל־מועד
1Chr. 6, 33. משכן בית האלהים
1Chr. 16, 39. הכהנים לפני משכן י״י
2 Chr. 1, 5. שם לפני משכן י״י
Ps. 26, 8 ומקום משכן כבודך
Ps. 74, 7. חללו משכן שמך
Ps. 78, 60. ויטש משכן שילו
constr.: וּמִשְׁכַּן
1Chr. 21, 29. ומשכן י״י אשר־עשה
constr.: לְמִשְׁכַּן
Num. 1, 53. סביב למשכן העדת
Nu.16,24. למשכן־קרח דתן ואבירם
constr: מִמִּשְׁכַּן
2 Chr. 29, 6. ויסבו פניהם ממשכן י״י
cum suff.: מִשְׁכָּנִי
Lev. 15, 31. בטמאם את־משכני
Lev. 26, 11. ונתתי משכני בתוככם
Ez. 37, 27. והיה משכני עליהם
cum suff.: מִשְׁכָּנוֹ
Jos. 22, 29. אשר לפני משכנו
pl. constr.: מִשְׁכְּנֵי
Ps. 46, 5. קדש משכני עליון
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֵיהֶם
Ez. 25, 4. ונתנו בך משכניהם
2 pl.: מִשְׁכָּנוֹת
Ps. 132, 5. משכנות לאביר יעקב
Hab. 1, 6 לרשת משכנות לא־לו
2 pl. constr.: מִשְׁכְּנוֹת
Job. 18, 21. אך־אלה משכנות עול
Job. 21, 28. משכנות רשעים
Ps. 87, 2. מכל משכנות יעקב
Cant. 1, 8. על משכנות הרעים
2 pl. constr.: וּבְמִשְׁכְּמֹת
Jes. 32, 18. ובמשכנות מבטחים
2 pl. c. s.: מִשְׁכְּנֹתֵינוּ
Jer. 9, 18. השליכו משכנותינו
2 pl. c. s.: מִשְׁכְּנוֹתֵיךְ
Num. 24, 5. משכנתיך ישראל
Ps. 43, 3. ואל־משכנותיך
Ps. 84, 2. מה־ידידות משכנותיך
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ
Jes. 54, 2. ויריעות משכנותיך
pl. c. suff.: וּמִשְׁכְּנוֹתָיו
Job. 39, 6. ומשכנותיו מלחה
Jer. 30, 18. ומשכנותיו ארחם

pl. c. suff.: לְמִשְׁכְּנוֹתֶיהָ
Ps. 78, 28. סביב למשכנותיו
Ps. 132, 7. נבואה למשכנותיו
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֹתֶיהָ
Jer. 51, 30. הציתו משכנותיה
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֹתָם
Ps. 49, 12. משכנתם לדור ודר
שֶׁכֶן
ג״ו, ונמנע לך נכנוי שִׁכְּנוֹ, ומובנו מגורים. וכ״ל שהוא מקור נקריקע הזין.
n. m. (nonnisi c. s. שִׁכְּנוֹ, quod etiam infinitivus pro שָׁכְנוֹ esse possit), habitatio. LXX. male: *ἐπιλήθῃναι.*
cum suff.: *לְשָׁכְנוֹ
Dt. 12, 5. *לשכנו תדרשו
בְּמִשְׁכַּן
ג״ו נקריתי כמו נעניי, ונתקנוס ג״כ מַשְׁכַּנוֹ.
n. m. aram. (targ. etiam מַשְׁכָּן), habitaculum, domicilium. LXX. *κατασκηνοῦν.*
cum suff.: מִשְׁכְּנֵהוּ
Esr. 7, 15. די בירושלם משכנה

שָׂכַר

ע״כ, ונמנע ג״כ מקנוד נסימן [עוקץ ד׳ ה׳], ומעתיד יִשְׂכֹּר. ומקנוס מובנו כניח וקניח לנר נמקיר מה [מעוותם ערקוי־פען], כי הקרן שָׂכָר, ודומה לו בָּרַח, שמובנו קניח לנר נשכר, וכן שָׁבַר נעניי. ומוסף ע״כ מקניח ערקי ונלתי לקלוטין כשכירים, או מן שתידם ושכירת ליש ע׳ מקנות לנדר מה [מיעהן, ליכנען]. וכשבעל והמתפעל נתינת עצמו נשכר, ולמעט רניס מהקדמונים המתפעל מן רויקה נמקר ומתכר ע״ד ג״ע. ולע קולק שמפעל אָגַר קרנוס של שכר מקנות לומה, כי הקרן אָגָר לשון קניה. נע״ע הנוסף הִשְׂכִּיר, ל״מ מהשכרת ניח או נהמה, ומוסף הנס הַשְׂכָּרָה המוענת, וכן נס מהקל שְׂכִירָה, שְׂכִירוּת, ונס הִשְׂתַּכֵּר הכוונה, ל״מ מהשתכר לע שתכר ויקר מקנות.
v. tr. (semel סָכַר Esr 4, 5.; impf. יִשְׂכֹּר), coemere (*sa*, *ša* in *sakar*, *ša-kura* praepositio est; radicem praebent v. כָּרַה, et אָגַר), spec. pretio certo in certum tempus emere, mercede conducere (miethen, dingen), etiam de largitione et corruptione. *Ni.* et *Hitpa.* operam suam locare (sich verdingen). *Hitpa.*, secundum veteres, vi mercedem sumendi s. lucrifariendi. Neoh. *Hi.* elocare aliquid pro certo pretio, unde n. agentis מַשְׂכִּיר (Miethsherr), חַשְׂכָּרָה (Vermiethung), quemadmodum a conj. Qal un. actionis שְׂכִירָה, שְׂכִירוּת (Dingung, Miethung). LXX. *μισθοῦν*; *Hitpa.* *μισθὸν συνάγειν.* S. *μισθαρνεῖν* et Prv. 26, 10. *καὶ ὁ φράσσων* (= סֹכֵר) *ἄφρονα, ἐμφράσσει ὀργὰς αὐτοῦ.* Th. *καὶ ὁ φιμῶν ἄφρονα φιμεῖ χόλους.*
3 perf.: שָׂכַר
Dt. 23, 5. ואשר שכר עליך
2 Reg. 7, 6. הנה שכר־עלינו
3 prf. c. s.: שְׂכָרוֹ
Neh. 6, 12. וטוביה וסנבלט שכרו
1 prf. c. s.: שְׂכַרְתִּיךְ
Gn. 30, 16. כי שכר שכרתיך

part. masc.: שֹׂכֵר *sg*
Prv. 26, 10. ושכר כסיל
Prv. 26, 10. ושכר עברים
part. m. pl.: שְׂכִרִים
2 Chr. 24. 12. שכרים חצבים
part. m. pl.: וְסָכְרִים
Esr. 4, 5. וסכרים עליהם יועצים
part. pass.: שָׂכוּר *sg.*
Neh. 6, 13. שכור הוא למען־אירא
inf. abs.: שָׂכֹר
Gn. 30, 16. כי שכר שכרתיך
inf. constr.: לִשְׂכֹּר
1 Chr. 19, 6. לשכר להם מן־ארם
3 imperf.: וַיִּשְׂכֹּר
Jud. 9, 4. וישכר בהם אבימלך
2 Chr. 25, 6. וישכר מישראל מאה
Neh. 13, 2. וישכר עליו את־בלעם
3 impf. c. s.: וַיְשַׂכְּרֵנִי
Jud. 18, 4. וישכרני ואהי־לו לכהן
3 impf. pl.: יִשְׂכְּרוּ
Jes. 46, 6. ישכרו צורף
3 impf. pl.: וַיְשַׂכְּרוּ
2 Sam. 10, 6. וישכרו את־ארם
1 Chr. 19, 7. וישכרו להם שנים
Nif-al: נִשְׂכַּר
3 perf. pl.: נִשְׂכְּרוּ *p.*
1 Sam. 2, 5. שבעים בלחם נשכרו
Hitpa-el: הִשְׂתַּכֵּר
part. masc.: מִשְׂתַּכֵּר
Hag. 1, 6. משתכר אל־צרור נקוב
part. masc.: וְהַמִּשְׂתַּכֵּר
Hag. 1, 6. והמשתכר משתכר
שָׂכָר
ג״ו, ומסמן שָׂכָר, ומובנו מקיר הכיתן נקנין ערקי ודמי השכירה, ד״מ נס נשכרו, ומוס מכוונת הפעולה של עונר, מקיר ומקנה, וכ״כ ג״כ שילוס ונמול שלמון ועקב.
n. m. (c. שְׂכַר), locarium (Miethsgeld), merces, quae mercenario datur, deinde gener. praemium, remuneratio, de compensatione et aequivalente ac debita et gratuita ac sine merito accipientis facta. LXX. *μισθός, ναῦλον.*
Num. 18, 31. כי־שכר הוא לכם
2 Chr. 15, 7. כי יש שכר לפעלתכם
Ps. 127, 3. שכר פרי הבטן
Eccl. 4, 9. שכר טוב בעמלם
Eccl. 9, 5. ואין־עוד להם שכר
Jer. 31, 16. כי יש שכר לפעלתך
Ez. 29, 19. והיתה שכר לחילו
וְשָׂכָר
Ez. 29, 18. ושכר לא־היה לו
constr.: שְׂכַר
Dt. 15, 18. משנה שכר שכיר
Zach. 8, 10. שכר האדם לא נהיה
Mal. 3, 5. ובעשקי שכר־שכיר
constr.: וְשָׂכַר
1 Reg. 5, 20. ושכר עבדיך אתן לך
Zach. 8, 10. ושכר הבהמה איננה
cum suff.: שְׂכָרִי
Gn. 30, 18. נתן אלהים שכרי
Gn. 30, 32. ונקד בעזים והיה שכרי
Gn. 30, 33. כי־תבא על־שכרי
Zach. 11, 12. חבו שכרי
Zach. 11, 12. וישקלו את־שכרי
c. suff.: שְׂכָרְךָ *p.*
Gn. 15, 1. שכרך הרבה מאד
Gn. 30, 28. נקבה שכרך עלי
Gn. 31, 8. נקדים יהיה שכרך
Gn. 31, 8. עקדים יהיה שכרך

cum suff.: שְׂכָרֵךְ
Ex. 2, 9. ואני אתן את־שכרך
cum suff.: שְׂכָרוֹ
Dt. 24, 15. ביומו תתן שכרו
Jes. 40, 10. 62, 11. הנה שכרו אתו
cum suff.: בְּשָׂכְרוֹ
Ex. 22, 14. שכיר הוא בא בשכרו
cum suff.: שְׂכָרָהּ
Jon. 1, 3. וישכר שכרה
שֶׂכֶר
ג״ו, ומובנו כמו שָׂכָר, כלשון פרס סקסקי וקנן־עוכק ולוי נרשוכי נשנלי י״ק, קולס כהפסוק עד שכר ניעני׳ נכוכו המפרשים הקדמוכים. לדעת יקקי עכיכו סכיכה, ע״ד ויסכרו מעייכוק, שסוכרין סמים היוכקים קון לשת הנהר, ומפעמים ונעדים קנס סים הנקוין ועומדין נמקומן, ונדים סם לגים, וכמעט נמוכן זה הכיכוהו סמתרגם וקנן־עוכק וסקמקי, קולס הנכון שהוא כלשכו נמשלי, ועד שכר הלוין הנקים והעובדים נשכר.
n. m., sicut שָׂכָר, merces, praemium; שֹׂכְשֵׂי שָׂכֶר, mercenarii, quaestum facientes, neutiquam, ut veteres volunt, aquarum Nili diffluentium obstructores (סֶכֶר = שֶׂכֶר). LXX. *οἱ ποιοῦντες τὸν ζύθον* (= שֵׂכָר, sequente Syro).
Prv. 11, 18. ועושה צדקה שכר אמת
Jes. 19, 10. כל־עשי שכר
שָׂכִיר
ג״ו, ומובנו עוסק ענודה נשכר, ונשכר מהכיר יום [עשגלאהכעבר, לשהכיחכי־עבר], וג״כ מעבד הנשכר לעת קנוע.
n. m., mercede conductus, mercenarius. LXX. *μισθωτός, μίσθιος, μισθός.*
Ex. 22, 14. אם־שכיר הוא
Lev. 19, 13. לא־תלין פעלת שכיר
Lev. 25, 50. כימי שכיר יהיה עמו
Dt. 15, 18. כי משנה שכר שכיר
Dt. 24, 14. לא־תעשק שכיר
Job. 7, 1. וכימי שכיר ימיו
Jes. 16, 14. 21, 16. כשני שכיר
Mal. 3, 5. ובעשקי שכר־שכיר
וְשָׂכִיר
Ex. 12, 45. תושב ושכיר
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר
כְּשָׂכִיר
Lev. 25, 40. כשכיר כתושב
Job. 14, 6. עד־ירצה כשכיר יומו
וּכְשָׂכִיר
Job. 7, 2. וכשכיר יקוה פעלו
constr.: כִּשְׂכִיר
Lev. 25, 53. כשכיר שנה בשנה
cum suff.: וְלִשְׂכִירֵךְ
Lev. 25, 6. ולשכירך ולתושבך
pl. cum suff.: שְׂכִירֶיהָ
Jer. 46, 21. גם־שכיריה בקרבה
שְׂכִירָה
ע״כ, ומובנו כמו שכיר כנ״ע, כלשון פרסו קנן־עוכק, וסכל״ק והילקקי שפרסוהו כתוקפי נקני לל קצר נשונן שכר פס, והמקנס שפרסו קכ״ף מן שָׂכָר לשון כריקה, לל יעציתו. ולפנר ג״כ שהוא ניכוני פעולי נקני׳, והלנון השכירה [הכשכרה] נענר הנסכר.
n. f., conductio, vel, si pro f. adj. prt. pass. sumseris: (novacula) conductitia (non acuta, quasi a שָׂכַר, vi *secandi*). LXX. *τὸ ξυρὸν τὸ μεμισθωμένον.*
הַשְׂכִּירָה
Jes. 7, 20. בחער השכירה

Digitized by Google

מַשְׂכֹּרֶת

ג״נ, מן שכר, ונכנוי מַשְׂכֻּרְתִּי, מוכנו כמו שָׂכָר לציל, לומל מקיל ופני דנכר.
n. f. (c. s. מַשְׂכֻּרְתִּי), sicut שָׂכָר, merces, qua conducitur. LXX. *μισθός.*

cum suff.: מַשְׂכֻּרְתִּי

Gn. 31, 7. והחלף את־משכרתי
Gn. 31, 41. ותחלף את־משכרתי

cum suff.: מַשְׂכֻּרְתֵּךְ *p.*

Gn. 29, 15. הגידה לי מה־משכרתך

cum suff.: מַשְׂכֻּרְתֵּךְ

Ruth 2, 12. ותהי משכרתך שלמה

אֶשְׁכָּר

ג״ו, ונכנוי אֶשְׁכָּרוֹ, ומוכנו השקלה ופקן [נעשנכן], והוא לנ״ו כמו אֶשְׁכָּר נפן שמקלים. לוולם נקשנר נ״כ שהוא כמו לשכר, נקלוף עתיקי.
n. m. (c. s. אֶשְׁכָּרוֹ), praemium, munus (= אֶשְׁכָּר), vel modus, portio (= אֶשְׁכָּר). LXX. *μισθός, δῶρον.*

Ps. 72, 10. אשכר יקריבו

cum suff.: אֶשְׁכָּרוֹ

Ez. 27, 15. השיבו אשכרך

שָׁכָר

פ״נ, ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו לפי דעתי כמו פְּרֵה לציל, נמוכן כ׳, נדומה נ״כ על חֲרֵה, שנמלא נ״כ נשפתי מעכנ [s. *çra, çri*], ומוסף הסם סנא שָׂכָר יין משקה, הכעשה ע׳ נשול, והשעל כמוכן רויס לף נויר הסם.
v. comp. intr. inus., concremare, adurendo parare, rad. שָׂ־כָר, sanscr. *çra, çri*, lat. *crem-are*, cogn. חָרֵה, חֲרֵה II. Verbum inebriandi, ut facile apparet, e nomine progenitum est.

שֵׂכָר

ג״ו, ומוכנו לדעת כל״ק משקה מפרות, או נ״כ יין מנוזל, והוא משכר [נכעוי־שנכתם נעטרפנכן], ונכמלוטו יין משקה הנעשה יין לגן ופרות ודנש, ומעכני יין תמיס, ונקרא כן ע״ש נזולו, וכן משנש וה כנוי לשכר נשפת מעכנ.
n. m., potus adustus et ex frumento, fructibus ac melle paratus, spec., ut nonnulli volunt, zythus ex hordeo paratus, *οἶνος κρίθινος*, vinum palmeum et alia potuum imbriantium genera, quae hoc nomine *τῶν σικέρων* comprehenduntur. LXX. *σίκερα, οἶνος, μέθυσμα, μέθη.*

Num. 6, 3. חמץ יין וחמץ שכר
Num. 28, 7. הסך נסך שכר לי״י
Ps. 69, 13. ונגינות שותי שכר
Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר
Prv. 31, 4. ולרוזנים אי שכר
Prv. 31, 6. תנו־שכר לאובד
Jes. 5, 11. שכר ירדפו
Jes. 5, 22. למסך שכר
Jes. 24, 9. ימר שכר לשתיו
Jes. 29, 9. נער ולא שכר
Jes. 56, 12. ונסבאה שכר

וְשֵׁכָר

Lev. 10, 9. יין ושכר אל־תשת
Num. 6, 3. מיין ושכר יזיר
Dt. 29, 5. ויין ושכר לא שתיתם
Jud. 13, 4. ואל־תשתי יין ושכר
Jud.13,7. ועתה אל־תשתי יין ושכר
Jud. 13, 14. ויין ושכר אל־תשת
1 Sam. 1, 15. ויין ושכר לא שתיתי

הַשֵּׁכָר

Jes. 28, 7. תעו מן־השכר

בַּשֵּׁכָר

Jes. 28, 7. שגו בשכר

וּבַשֵּׁכָר

Dt.14,28. בבקר ובצאן וביין ובשכר
Jes. 28, 7. ובשכר תעו כהן ונביא

וְלַשֵּׁכָר

Mich. 2, 11. אטף לך ליין ולשכר

שָׁכַר

פעל שמי, ומוכנו רויס ושתיק שכר [עיינקען], לכן לקו דוקק משתיס לשכורות ניסודו, ומוס קל״כ שתיק שכר עד להרגה [ויך נע־], וג״כ נמוכן רוקני ע״ל פסשלל. סכנל קוק פפעולה, סרויח לים ונתינה לו שכר להרגס, וכללל משכרה נ״כ מעוכן רוקני שלו, ודומה לו כמעט סכוסף. סהפעל כלרך נכיכו, הקלקל והקנסנ כשכור.
v. denom., sicera bibere, deinde potu largius hausto se inebriare, metaph. de uberrima rerum suavissimarum perceptione vel de perturbatione ac confusione suppliciis divinis effecta. *Pi.* inebriare; confundere, perturbare, de Deo poenis obruente. *Hi.* id. *Hitpa.* ebrium se gerere. LXX. *μεθύειν, κραιπαλᾶν*; *Pi. Hi. μεθύειν, μεθύσκειν.*

3 perf. pl.: שָׁכְרוּ

Jes. 29, 9. שכרו ולא־יין

p. p. f. constr.: שְׁכֻרַת

Jes. 51, 21. ושכרת ולא מיין

inf. constr.: לְשָׁכְרָה

Hag. 1, 6. שתו ואין־לשכרה

impt. pl.: שִׁכְרוּ

Cant. 5, 1. שתו ושכרו דודים
Jer. 25, 27. ושכרו וקיו

2 impf. f.: תִּשְׁכְּרִי

Thr. 4, 21. תשכרי ותתערי
Nah. 3, 11. גם־את תשכרי

3 imperf.: יִשְׁכַּר *p.*

Gn. 9, 21. וישת מן־היין וישכר

3 imperf.: יִשְׁכָּרוּ

Gn. 43, 34. וישתו וישכרו עמו

3 impf. pl.: יִשְׁכָּרוּן *p.*

Jes. 49, 26. וכעסיס דמם ישכרון

Pi-el: שִׁכֵּר

part. fem.: מְשַׁכֶּרֶת *sg.*

Jer. 51, 7. משכרת כל־הארץ

inf. constr.: שַׁכֵּר

Hab. 2, 15. שכר למען חביט

1 impf. c. s.: וַאֲשַׁכְּרֵם

Jes. 63, 6. ואשכרם בחמתי

3 imperf.: וַיְשַׁכְּרֵהוּ

2 Sam. 11, 13. וישת וישכרהו

Hif-il: הִשְׁכִּיר

1 perf.: וְהִשְׁכַּרְתִּי

Jer. 51, 57. והשכרתי שריה

1 prf. c. s.: וְהִשְׁכַּרְתִּים

Jer. 51, 39. והשכרתים למען יעלזו

impt. pl. c. s.: הַשְׁכִּירֻהוּ

Jer.48,26. השכירהו כי על־יי הגדיל

1 imperf.: אַשְׁכִּיר

Dt. 32, 42. אשכיר חצי מדם

Hitpa-el: הִשְׁתַּכֵּר

2 impf. f.: תִּשְׁתַּכְּרִין *p.*

1 Sam. 1, 14. עד־מתי תשתכרין

שָׁכָרוֹן

ג״ו, והסמן נע״ש שְׁכָרוֹן, ופתכונו

שָׁלַב

פ״כ, ון נכנוי שכיפות, רויס ותצעלות [עיוקנעגסייע], וכע״ע נ״כ שְׁכָרוּת נדומס לו, ומצלים מן שכיון סס: חַמְשַׁחְתַּכֵּר מִיַּיִן מַסְרִיד גּוּפוֹ וּמַאֲבִיד שִׂכְלוֹ; מִי שֶׁנִּשְׁתַּכֵּר חַי לוֹ וּמֵת לְאַבְדָּיו.
n. m. (c. neoh. שִׁכְּרוֹן), ebrietas, neoh. etiam שְׁכָרוּת. LXX. *μέθη, μέθυσμα.*

Ez. 23, 33. שכרון ויגון תמלאי

לְשִׁכָּרוֹן

Ez. 39, 19. ושתיתם דם לשכרון

שִׁכֹּר

ת״ו שכנתענס; ולנקני שִׁכָּרָה, ומוכנו לים הלוס שכר ופשה הלומת סוכח [עיוקנען, כעריוע], והקוקר משה כן מיוון נספר הילנתן קק נקנן: לְיוֹסוֹ שכור כל שליכו יכול לדבר נפני מלך.
n. m. (f. שִׁכֹּרָה), ebrius, temulentus, inebriatus, bene potus. LXX. *μέθυσος, μεθύων*; *μισθωτός* (שָׂכָר).

1 Sam. 25, 36. והוא שכר עד־מאד

שִׁכּוֹר

1 Rg.16,9. והוא בתרצה שתה שכור
1 Reg. 20, 16. ובן־הדד שתה שכור
Prv. 26, 9. חוח עלה ביד־שכור
Jes. 19, 14. כהתעות שכור בקיאו
Jer. 23, 9. הייתי כאיש שכור

בַּשִּׁכּוֹר

Job. 12, 25. ויתעם כשכור
Ps. 107, 27. יחוגו ויניעו כשכור
Jes. 24, 20. תנוע ארץ כשכור

adj. m. pl.: שִׁכּוֹרִים

Joel 1, 5. הקיצו שכורים ובכו

adj. m. pl. constr.: שִׁכֹּרֵי

Jes. 28, 1. גאות שכרי אפרים
Jes. 28, 3. גאות שכורי אפרים

adj. fem. sg.: לְשִׁכָּרָה

1 Sam. 1, 13. ויחשבה עלי לשכרה

שָׁלַב

abst. v. s. r. שָׁלָה 1144.

שַׁלְאֲנָן

v. s. r. שָׁאַן *p.* 1088.

שָׁלַב

פ״כ, ול״ע כ״ק נניכוכי נסכ״ם נענני, ופתרוכו לקוכ וכלינס יקדוקנכור, כניכס וקנוב ולקוו [סַעֲרַקְיפְּעַן, -כִּיכְדַעַן], כי סקרן שָׁלַב [הַזִּין מקנב מוסנ ועעמיי], ודומס סקרן של חָלַב, בָּלַב, חָלָה, וכן נמעמ מוכן של שָׁלַב נקמני לנון חכול, ומוס הכנסכ״ם נעשה הפעולי. ולל משולכות נספר שמות כתב הילקקי, עזויוע כתין שליכות סולס, ומוכדלות ול מוו, ומעוכן ליקוסס ליכנס נתוך קנל הַחֶלֶן, כשליכס הכנכנסת נכקב עמודי הסולס. וכע״ע שָׁלַב הכנל, שָׁלַב הפעולי משלמו, ומס הכנור מסכנל הוא שָׁלוּב, שרנוכו קנור ומקנילות דנר לדנר, וכן סס מְשֻׁלָּבִים, קרניס מנקריקים דנר נדנר, ודמיון להפעל לַזַּב נעני, סרוס של זַלַּב, שענינו קנור, ולולי נ״כ שַׁלְשֶׁלֶת מוס [עי׳ נעוך] נתקני.
v. comp. tr., connectere, colligare, complicare, cogn. חָלַם, חָלַב, et vv. simplicia לָבַב, לָוָה, aram. שְׁלַב (reduplicata prima radicali שְׁלַשְׁלַב, שַׁלְשְׁלַב, v. Aruk), arab. *lazaba* (transp. ex *zalaba*). *Pu.* inter se conjunctum esse. Neoh. *Pi.* שִׁלֵּב, copulare, unde שִׁלּוּב, copulatio commatum, parallelismus; מְשֻׁלָּבִים, asseres per transversos vectes conjuncti. LXX. *ἀντιπίπτειν.*

Pu-al: שֻׁלַּב

part. f. pl.: מְשֻׁלָּבוֹת

Ex.26,17. משלבת אשה אל־אחתה
Ex. 36, 22. משלבת אחת אל־אחת

שָׁלָב

ג״ו ע״ש שָׁלָן, והכנוי שְׁלָבִים, ומוכנו לדעת יכיקי כמין שליכות סולס וכמין מקלות נקוסק, ולדעת דוד קמקי כדים כמין קוכקי הסולס, ווהו הכקרל שליכה נע״ש [שפרלסטע], וכן לתר הלנכ״נ שהן מעלות סולס, וכקרלו כן ע״ש שיכנו הנלדקן. נתכנוס שְׁלֵיבָה וכע״ש שְׁלֵיבָה מצלמו, ד״מ סים עולה נסולס וכשמש שליכה מקמתיו, סולס שהליכותיו פוכקות [מכוקקות ו מוו], ועול סכנה.
n. m. (ad s. f. שָׁלָן, pl. שְׁלָבִים), limbus angularis s. ora exstantior juncturarum angularium (Eckfugenleiste), neoh. gradus scalae (Leitersprosse), qui neoh. etiam שְׁלֵיבָה, aram. שְׁלֵיב nominatur. Josefus (Arch. 8, 2.) *κιονίσκους* (columellas) transferre videtur. LXX. *τὰ ἐξεχόμενα.*

pl.: הַשְּׁלָבִים

1 Reg. 7, 28. ומסגרת בין השלבים
1 Reg. 7, 29. אשר ׀ בין השלבים
1 Reg. 7, 29. ועל־השלבים כן ממעל

שָׁלַג

פ״נ, ול״ע כ״ק נגוד, ומוכנו כמו חָלַג נקלמי, הַלַּג נעכני, ומוכנו וכיקס והוספות והסילה [גלאַקנקען, שימעכן, ווי״ס ויין], והקרן שָׁלַג, ודומס לו הקרן של בָּלַג ושל כָּלַק וכדומס, ופקק לקה כנר הנגתי סקקר והשווי נשפתי מעכנ, ע׳ ישוכן להקכס דעליעע דף קמ״נ.
v. comp. intr. inus., collucere, exsplendescere, candidum, *λευκόν* esse, aram. חְלַג, arab. *thalaǵa*, cogn. בָּ־לַג (beleuchten), הָ־לַק (anleuchten, anglühen). V. *Delitschii* Prolegomena p. 143.

שֶׁלֶג

ג״ו, ומוכנו ידוע ע״ש נדול מלקתו [שכעע], ונכלמי חָלַג ונעכני חַלְגָּא מצלמו. נגמלק מוה הסם אַשְׁלַג, ככוי לשין כוכית שלכרת ומלכנת הכנד, ועל יין כוכית ופק כלמר: לְמֵר שמוכל שלמיכמו לנקוקי ימק, ולמרו לי שַׁלְגָּא שמיס [כ״ק שוכלנק], ושתכמקק נכוקנק דמרנגיקק, ומפקק ליס נרמנק דנכולק.
n. m., nix, utpote splendida et candida, aram. חְלַג, arab. *thalǵ*, a v. בָּ־לַג, unde et אַשְׁלַג neohebr. genus nitri ad eluendas vestes. LXX. *χιών, δρόσος.*

Job. 24, 19. יגזלו מימי־שלג
Ps. 147, 16 הנתן שלג כצמר
Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור
Prv. 25, 13. כצנת־שלג ביום קציר
Jer. 18, 14. שלג לבנון

שֶׁלֶג *p.*

Job. 6, 16. עלימו יחעלם־שלג
Job. 9, 30. אם־התרחצתי במו־שלג
Job. 38, 22. הבאת אל־אצרות שלג

הַשֶּׁלֶג *p.*

2 S. 23, 20. בתוך הבאר ביום השלג
2 Chr. 11, 22. בתוך הבור ביום השלג

וְהַשֶּׁלֶג

Jes. 55, 10. וירד הגשם והשלג

Digitized by Google

כַּשֶּׁלֶג
כשלג ׀ בקיץ Prv. 26, 1.
כשלג ילבינו Jes. 1, 18.
p. כַּשֶּׁלֶג
והנה ידו מצרעת כשלג Ex. 4, 6.
והנה מרים מצרעת כשלג Nu. 12, 10.
ויצא מלפניו מצרע כשלג 2 Rg. 5, 27.
לַשֶּׁלֶג
לשלג יאמר הוא־ארץ Job. 37, 6.
מִשֶּׁלֶג
זכו נזיריה משלג Thr. 4, 7.
p. מִשֶּׁלֶג
לא־תירא לביתה משלג Prv. 31, 21.
וּמִשֶּׁלֶג
ומשלג אלבין Ps. 51, 9.
שֶׁלֶג
פעל שמי, וכמ"ך כן נכוסף תִּשְׁלֹג, ומוכנו היות לכן כשלג, וכ"מ מעכמות מקים נדרך השלכה, וכ"מ כמ"ך כמו כן כמוסף נפעליס של נמע, לכן נקשר ג"כ, שעכיכו כמו המעיר מן מעכ, לומר הנקקת והורדת שלג.
v. denom. hif., candidum esse instar nivis, de campis ossibus caesorum albentibus, ad s. f. חֶלְבִּין, חֲאֲדִים aliorumque verborum colores significantium, vel, ad s. f. הַמְטָיר, arab. *atlaga*, nives demittere. LXX. *χιονωθήσονται*. S. *χιονισθεῖσα*. Hieron. *nive dealbata est*.
Hif-il: הִשְׁלִיג
2 *impf. ap.:* תַּשְׁלֵג
Ps. 68, 15. תשלג בצלמון

שַׁלְהֶבֶת
פ"כ, ומוכנו כשילה ולשלול-כך וכעכוע לכה ולכה [לירכתן, ווקכקתן], כי הקכן שַׁלְהֶבֶת, ודומה לו הקושע של בָּ־שַׁל לעיל, וכן כמ"ך השכש לכל בָּ־כָל, וכשלל לק"כ על קוילות ושגיגה ועשיה וקשילה, וכי כן השלל לכל שַׁג לעיל, וכוס קכין קקוכו ולמיוכו כשמי מעכ. ומוה הכשעל נִשְׁלָה, כמו נכשל, לומר כעיה כן הדרך, פשיעה ופשימה [ויך פעכ-נעהכון], והכוסף חִשְׁלָה יונק, הקעלה והעלשה והשגלה [לירכת פיה-כתן], וזה ע"י השלה וזקוב. כלקמי שָׁלָא משלכו, וכמ"ך כקכגוס תמיר שגג וזגה מעכני, והפעולי שם אִשְׁתַּלַּי, וסכוסף אִשְׁתַּלַּי, וכמוכן רקמי עכין כלכול ועויכה והלון הלמה, עוד כקכגוס קליס ל"ע י"ד, וכקכגוס קיוב ו' י"ע.
v. tr., *σαλ-εύειν*, vacillare, errare, cogn., comp. בָּ־שַׁל, deinde trop., sicut v. בָּ־טַל indidem prognatum, stolidum esse, fallere, delinquere, peccare, eadem significationum consequentia, quam in vv. שָׁגַג, שָׁגַה commonstravimus. *Ni.* errorem s. peccatum committere, in erorem induci. *Hi.* seducere, decipere. Targ. שְׁלָא (Af. אַשְׁלֵי, Itpe. אִשְׁתְּלֵי), quod vulgo pro hebr. שָׁגַג, שָׁגָה ponitur et bis significatione primitiva desistendi s. dimittendi (syn. צָזַב) dicitur *Ψ.* 39, 14. Job. 7, 19. LXX. *Hi.* *πλανᾶν*; *Ni.* *διαλείπειν* (Vulg. *negligere*).
3 *imperf. ap.:* יִשַּׁל* *c. s. f.* יִשְׁלֶא
Job. 27, 8. *כי ישל אלוה נפשו
Nif-al: נִשְׁלָה
2 *impf. pl.:* תִּשָּׁלוּ
2 Chr. 29, 11. עתה אל־תשלו

Hif-il: הִשְׁלָה
2 *imperf.:* תַּשְׁלֶה
2 Reg. 4, 28. לא תשלח אתי

שֶׁל
ע"ו, נויר שלם, ע"מ מם מן מעם, יד מן ידם, ומוכנו כפרוש יקקי וקעקי ויצעי' די ערקני שנגה, וכן תכגס עוויקני על הזבל על דלחקני.
n. m. (a v. שָׁלָה, ad s. f. יָד, מָם a v. יָדָה, יְדָה), delectum, (syn. שְׁגָגָה). Targ. עַל־דְּאִשְׁתַּלַּי. LXX. bene *προπέτεια*.
פתק נקחכק הַשֶּׁל
2 Sam. 6, 7. האלהים על־השל

שָׁלָה
ע"כ נקרמי, ע"מ שָׁנָה, וכמ"ך כן נכקיק, ועמוכו להקריין שָׁלָה, ומוכנו כמו עַל נעכני, קעק ושגגה ופשיעה, וכן עמ"ר סעדיס הפרשכי דבר מכוער מלשון שגגה, וכן יקקי, שוס דבר על נקי. *n. f. arum.* (ad s. f. שָׁנָה, Qeri: שְׁלָה, quae forma abstractiva usitatior est), error, delictum, turpe aliquid atque inhonestum (syn. שְׁגָגָה). LXX. bene: *βλασφημία* (cf. neoh. חַטֵּרֵי הַדְּבָרִים בְּלַבֵּי מַשְׁלָה).
Ktib: שָׁלָה
Dan. 3, 29. דר־יאמר שלה
שְׁלוּ
ע"כ נקרמי, וסילועס ממכו שְׁלוּתָא, ומוכנו כמו עַל העכני, כלי הפרש המוכן.
n. f. arum. (def. שְׁלוּתָא), error, negligentia; defectus, evanescentia. LXX. *παράπτωμα*, *ἀμπλάκημα*, *ἄνεσις*; *ἀπό* לָא שְׁלוּ, *τὸ μὴ καταργηθῆναι*.
Dan. 6, 5. וכל־שלו ושחיתה
Esr. 4, 22. רזהיריז הוו שלו
Esr. 6, 9. ביום דר־לא שלו
Q're: שָׁלָה
Dan. 3, 29. דר־יאמר שלח
שַׁלְוָה
ע"כ, ונככוי שַׁלְוָתָא, ומוכנו לפעת מכן-עוכל מקוס ולל כשכמו נכנן קמו, לומר מקוס מכוקה וזלו, ול"כ מן שלה לו שלו נמוכן מכוקה, וכן לומר סרל"ק סכים שעומד כה הולל כמעי קמו, וכן לומר יסודם קרפכעדָּס שהוא כסוי לולל, זיכוח נו נשלוה, לכל יוק מעפוני ריק לפר תוך מעים. לולם הככון שהוא קלק נשרי, כיין עוגה סיולמ לקכי הולל, שנקלקה ג"כ נשמעלית שַׁלְאָ, ונקלקה ג"כ מל סרופלים ולל המשכה, וכן שַׁלְוָא לו [כילה כ"ו ע"ל] שליל מקלקה דומה לקוע של עכ, ולקריקה דומה כתוכיום וקלולה כקכוכָּתָ, ולין שליל פקוקה מעפע וכו'. ויסודו כפי הכרלקה לי מן שלה, כמוכן דלדול.
n. f. (c. s. שַׁלְוָתָא), secundae, secundinae (Nachgeburt), a v. שָׁלָה, tremulum s. perdulum esse, arab. *salâ*, gem. שְׁלָא, שְׁלָיָא (v. Aruk), sec. interpretes veteres: tegumen s. membrana, in qua embryo *quiescit* (a v. שָׁלָא, v *quiescendi*), quod interpretamentum non caret argumentis. LXX. *κόριον* (*χόριον*).
A. *δευτέριον*.
cum suff.: וּבְשִׁלְיָתָהּ
Dt. 28, 57. ובשליתה היולת

שָׁלֹו
ס"כ, לכן נעכר שַׁלְוָתִי כסרקות הוקו, קולס נכסתר רכוי שָׁלְוִי, קמור שַׁלְוִי, מעכס פניכת זכי וקון, כמו סיית קמור סְנִיָּת לעיל, ועל וקו שכעית ימכוו הזמות הכגוריס, ד"מ שָׁלַי, שַׁלָּי, שַׁלְוָתִי, וכן דמיוכו כזסתי מעכע יעיל על וקו שכעית, לכן הסתיל בלילו היסוד שָׁלָה, לכן הקכוך יָשַׁל, ע"מ יָרָא מן רקס, וכרכוי יְשָׁלְיוּ ע"ל תְּבָצָיִן, יְרַבְּיָן, תְּרַדְּיָן. הספרון שקיפ ומכוקס וסכגעס [כוסען], וכן יסודו נעכני וכזסתי מעכע [gr. *σχολ.*, l. *sil-eo*, *salv.*], וכן שָׁלַי נקרמי, כקלוף קמוכות מן שלה.
v. tr. (1 p. praet. שְׁלֵיתִי, 3 p. שָׁלִי = סְוִיתִי = שָׁלְוִי, quemadmodum סְוִיתִי, ex lege euphonica semiticarum linguarum communi, coalescentibus *Vav* servili et *radicali*, de quo testantur nmm. שַׁלְוָה, שָׁלָו, שָׁלֹו et latinum *salv*-are; impf., quasi a שָׁלָה, apoc. יִשַׁל ad s. f. יִשְׁלָא; pl. יִשְׁלוּ, emollito *He*, uti in יִרְבְּיָן, יִשְׁלְיוּ, תְּרַדְּיָן, תְּבָצְיָן), quiescere, tranquillum, prosperum esse (cogn. *σχολάζειν*, sil-ere), arab. *salâ*, aram. שְׁלָא, שְׁלֵי quae sibimet invicem formas mutuantur. LXX. *εὐθηνεῖν*, *εὐθύνειν*, *εἰρηνεύειν*. A. s. *εὐπαθεῖν*.
1 *perf.:* שָׁלְוֵתִי
Job. 3, 25. לא שלותי ולא־שקטתי
3 *perf. pl.:* שָׁלוּ
Jer. 12, 1. שלו כל־בוגדי בגד
Thr. 1, 5. איביה שלו
3 *imperf. ap.:* יִשַׁל
Job. 27, 8. ישל אלוהי נפשו
3 *impf. pl.:* יִשְׁלְיוּ
Job. 12, 6. ישלוו אהלים לשודדים
Ps. 122, 6. ישלוו אהביך
שָׁלֵו
ת"ו, ולמעמים מלא יוד שָׁלֵיו, ולנקכי שַׁלְוָה, וסמן סכגוי סוכגי שַׁלֵּיו. מוכגו שקע וזשכן, כוגע וכוסף [כוסיג, לו-פריעדכן], כהשקלה על מי שדומה לדבר, וזוכח קת כוכלו, כלשר לקל שקכן. כתרגוס שַׁלֵּי מקלהו, והפס שָׁלְוֵי שמס תמיד שַׁלְוִי, וכקכר מסכת פניכת שמי וקון:
adj. m. (interdum plane: שָׁלֵיי, f. שַׁלְיָא, pl. c. שַׁלְיֵי), tranquillus, quiete ac pace fruens, molestia vacans et bonis abundans, in malam partem: securus, impius (selbstgenügsam, sicher). LXX. *εἰρηνεύειν*, *εὐσταθεῖν*, *εὐθηνεῖν*, *εὐφραίνεσθαι*, *σωτηρία*; fem. *ἡσυχία*.
Job. 16, 12. שלו היתי ויפרפרני
Job. 20, 20. כי לא־ידע שלו בבטנו
Ez. 23, 46. וקול המון שלו בה
adj. masc.: שַׁלְיֵי
Jer. 49, 31. אל־גוי שליו יושב לבטח
adj. masc.: וְשַׁלְיֵי
Job. 21, 23. כלו שלאנן ושליו
adj. pl. constr.: וְשַׁלְוֵי
Ps. 73, 12. ושלוי עולם השגו־חיל
adj. fem. sg.: וּשְׁלֵוָה
1 Chr. 4, 40. ושקטת ושלוה
Zach. 7, 7. ירושלם ישבת ושלוה
שְׁלֵו
הפעל נקרמי כמו נעכני, וכיכוכי הפעולי שְׁלַה כמו שְׁלֵו.
v. aram. (prt. pass. שְׁלֵה = שְׁלוּ),

tranquillum, pacatum, felicem esse. Theod. prt. pass. *εὐθηνεῖν*.
part. pass.: שְׁלֵה *sg.*
Dan. 4, 1. שלה הוית בביתי
שָׁלְוָ
ע"ו, ומוכני שקע וזכוקס ומכגוע, לכן נכלל הזלקס.
n. m., tranquillitas, quies. LXX. *εὐθηνία*.
cum suff.: בְּשַׁלְוִי
Ps. 30, 7. ואני אמרתי בשלוי
שַׁלְוָה
ע"כ, נויר שָׁלָו, ומוכנו משלמו, וכן מוכנו שלוס ונעקוס, וע"כ כמו נפעל כמוכן זמקלי.
n. f. (a m. שָׁלֵו), felicitas, vita placata ac placida, in malam partem de securitate carnali. LXX. *εἰρήνη*, *εὐθυμία*, *εὐθηνία*; *παράπτωσις*, *δόλος*, *ἐξετασμός*; שַׁלְוַת הַשָּׁכֵן *εὐθηνία*. S. *ἡρεμία*.
Ps. 122, 7. שלוה בארמנותיך
וְשַׁלְוָה
Prv. 17, 1. טוב פת חרבה ושלוה בה
בְּשַׁלְוָה
Dan. 11, 21. ובא בשלוה
Dan. 11, 24. בשלוה ובמשמני מדינה
וּבְשַׁלְוָה
Dan. 8, 25. ובשלוה ישחית רבים
constr.: וְשַׁלְוַת
Prv. 1, 32. ושלות כסילים תאבדם
Ez. 16, 49. ושלות השקט היה לה
pl. c. suff.: בְּשַׁלְוֹתֵיךְ
Jer. 22, 21. דברתי אליך בשלותיך
שַׁלְוָא
ע"כ נקרמי, כמו עַלוס נעכני, נפעל כמוכן זמקלי.
n. f. aram., hebr. שַׁלְוָה. LXX. *παράπτωμα* (quasi a v. שָׁלָה I.).
cum suff.: לְשַׁלְוְתָהּ
Dan. 4, 24. תהוה ארכה לשלותך
שַׁלְוֵי
ע"ו, צ"מ פְּרֵי, וע"כ כמילו מן עלס, ונהפסק שַׁלְוֵי, ומוכן על נפעלי כפרוש דוד קמקי עלוס, וכן פרמו כלכ"ג נעלוס ונעטוקס [מן ויכערמיים, לוכ-פערמוטהעט] כי הפתרון על פתלוטות ג"כ מוכ. ולע"ל נפקס וכפת ודומיה, ולדעת דכס נפרמ מעכן זע, לכן הולקס, ולדעת יעיס די טרקני וכ"ל לפכן שגגה, לולם הרלקון קכיכ.
n. m. (ad s. f. פְּרֵי, in p. שַׁלְוֵי), securitas, tranquillitas, בַּשַּׁלְוֵי, in securitate, improviso, sec. alios: in tranquillitate h. e. submissa voce, clam et remotis arbitris. Alii aliter. LXX. *ἐνεδρεύων* (per dolum).
p. בַּשַּׁלְוֵי
2 Sam. 3, 27. לדבר אתו בשלוי
שַׁלְוָה
ע"ו תמור שִׁלְהָ, נהפקת הדגוש ע' לוקית כתס, וכן הפמות קִרְקָר, קִרְקַר, צִיצָן, קִרְמָס תמור קִשְׁקַר, קִדְקַר, צִצָּן קִפָּס, ולפעמים כלי יוד, ד"מ שַׁלְוַת נפריעי". מוכגו מכוקס וזקע [כוסע]. והרלק"ע סניל קלה הפרוש: לו שהוא כמו שֶׁבְוֹ, לומר לפר לו, לו כמו שַׁלְוָה כגוי לגקמ וכן, לו שהוא הפריעי של עיר, ונפלדע קגלה יפוכע שֶׁר לֹד נהגוי לפגיק. לולם הכגון שהוא לפן מכוקס, לומר הפפע לל יסור מיהודה עד שילון על הכל, ולל יפערך עוד לפלקמס.
n. m. (= שַׁלְוָה, soluta dagesatione, quemadmodum קִרְקַר, צִיצָן, קִרְמָר,

Jer. 43, 2. לא שלחך י׳ אלהינו

3 *prf. c. s.:* שָׁלָחֲךָ

1 S. 25, 32. אשר שלחך היום הזה

3 *prf. c. s.:* שְׁלָחוֹ

Ex. 4, 28. את כל־דברי י׳ אשר שלחו

Dt. 34, 11. אשר שלחו י׳ לעשות

2 S. 11, 22. את כל־אשר שלחו יואב

2 Reg. 19, 4. אשר שלחו מלך־אשור

2 Reg. 19, 16. שלחו לחרף אלהים חי

Neh. 6, 12. והנה לא־אלהים שלחו

Jes. 37, 4. אשר שלחו מלך־אשור

Jer. 19, 14. שלחו י׳ שם להנבא

Jer. 28, 9. אשר־שלחו י׳ באמת

Jer. 43, 1. אשר שלחו י׳ אלהיהם

Hag. 1, 12. כאשר שלחו י׳

3 *prf. c. s.:* שְׁלָחָם

Ez. 13, 6. וי׳ לא שלחם

3 *perf. fem.:* שָׁלְחָה

Gn. 38, 25. והיא שלחה אל־חמיה

1 Reg. 21, 11. כאשר שלחה אליהם

1 Reg. 21, 11. אשר שלחה אליהם

Prv. 9, 3. שלחה נערתיה

3 *perf. fem.:* וְשָׁלְחָה

Dt. 25, 11. ושלחה ידה

2 *perf.:* שָׁלַחְתָּ

Num. 24, 12. אשר־שלחת אלי

Jud. 13, 8. איש האלהים אשר שלחת

1 Reg. 5, 22. אשר־שלחת אלי

1 Reg. 20, 9. שלחת אל־עבדך

2 Rg. 1, 16. יען אשר־שלחת מלאכים

Ps. 50, 19. פיך שלחת בריטה

Jer. 29, 25. אתה שלחת בשמכה

2 *perf.:* שָׁלַחְתָּ *p.*

1 Sam. 25, 25. נערי אדני אשר שלחת

2 *prf. c. s.:* שְׁלָחַתְנִי

Ex. 5, 22. למה זה שלחתני

2 *perf. c. s.:* שְׁלַחְתָּנוּ

Num. 13, 27. אל־הארץ אשר שלחתנו

1 *perf.:* שָׁלַחְתִּי

Gn. 38, 23. שלחתי הגדי הזה

Ex. 9, 15. עתה שלחתי את־ידי

Num. 22, 37. הלא שלח שלחתי אליך

2 Sam. 14, 32. הנה שלחתי אליך

1 Reg. 15, 19. הנה שלחתי לך שחד

1 Reg. 20, 5. שלחתי אליך לאמר

2 Reg. 5, 6. שלחתי אליך את־נעמן

2 Reg. 17, 13. ואשר שלחתי אליכם

2 Chr. 2, 12. שלחתי איש־חכם

2 Chr. 16, 3. שלחתי לך כסף וזהב

Jer. 23, 21. לא־שלחתי את־הנביאים

Jer. 29, 19. שלחתי אליהם את־עבדי

1 *perf.:* וְשָׁלַחְתִּי

Gn. 27, 45. ושלחתי ולקחתיך משם

Ex. 3, 20. ושלחתי את־ידי

Ex. 23, 28. ושלחתי את־הצרעה

Ex. 33, 2. ושלחתי לפניך מלאך

1 *perf. c. s.:* שַׁלַּחְתִּיךָ

Ex. 3, 12. כי אנכי שלחתיך

Jud. 6, 14. הלא שלחתיך

Ez. 3, 6. אם־לא אליהם שלחתיך

1 *perf. c. s.:* שַׁלַּחְתִּיו

Jes. 55, 11. והצליח אשר שלחתיו

Jer. 29, 31. ואני לא שלחתיו

1 *perf. c. s.:* שַׁלַּחְתִּים

Jer. 14, 14. לא שלחתים ולא צויתים

Jer. 14, 15. ואני לא־שלחתים

Jer. 23, 32. לא־שלחתים ולא צויתים

Jer. 27, 15. כי לא שלחתים נאם־י׳

Jer. 29, 9. לא שלחתים נאם־י׳

3 *perf. pl.:* שָׁלְחוּ

Esth. 9, 10. 15. 16. לא שלחו את־ידם

Jer. 14, 3. שלחו צעוריהם למים

3 *perf. pl.:* וְשָׁלְחוּ

Dt. 19, 12. ושלחו זקני עירו

2 Sam. 19, 12. שלח אל־צדוק

1 Reg. 13, 4. ידו אשר־שלח עליו

1 Reg. 18, 10. לא־שלח אדני שם

1 Rg. 20, 7. כי־שלח אלי לנשי ולבני

2 Reg. 1, 6. אשר־שלח אתכם

2 Reg. 6, 32. כי־שלח בן־המרצח

2 Reg. 11, 4. שלח יהוידע

2 Reg. 14, 8. שלח אמציה מלאכים

2 Reg. 14, 9. שלח אל־הארז

2 Reg. 16, 11. ככל אשר־שלח המלך

2 Reg. 17, 4. אשר שלח מלאכים

2 Rg. 20, 12. בעת החיא שלח בראדך

2 Reg. 22, 3. שלח המלך את־שפן

2 Reg. 22, 15. אשר־שלח אתכם אלי

1 Chr. 13, 10. על אשר־שלח ידו

1 Chr. 19, 3. כי־שלח לך מנחמים

2 Chr. 17, 7. שלח לשריו לבן־חיל

2 Chr. 25, 18. שלח אל־הארז

2 Chr. 28, 16. בעת־החיא שלח המלך

2 Chr. 32, 9. אחר זה שלח סנחריב

2 Chr. 34, 8. שלח את־שפן

2 Chr. 34, 23. שלח אתכם אלי

2 Chr. 36, 10. שלח המלך נבוכדנאצר

Neh. 6, 19. שלח טוביה

Esth. 8, 7. שלח ידו ביהודיים

Job. 28, 9. בחלמיש שלח ידו

Ps. 55, 21. שלח ידיו בשלמיו

Ps. 78, 25. צידה שלח להם לשבע

Ps. 105, 17. שלח לפניהם איש

Ps. 105, 20. שלח מלך ויתירהו

Ps. 105, 26. שלח משה עבדו

Ps. 105, 28. שלח חשך ויחשך

Ps. 111, 9. פדות ׀ שלח לעמו

Ps. 135, 9. שלח ׀ אתות ומפתים

Cant. 5, 4. דודי שלח ידו מן־החור

Jes. 9, 7. שלח אדני ביעקב

Jes. 37, 17. שלח לחרף אלהים

Jes. 39, 1. בעת החיא שלח מראדך

Jer. 29, 1. הספר אשר שלח ירמיה

Jer. 29, 3. אשר שלח צדקיהו

Jer. 29, 28. שלח אלינו בבל

Jer. 40, 14. שלח את־ישמעאל

Thr. 1, 13. שלח־אש בעצמותי

Zach. 1, 10. אלה אשר שלח י׳

Zach. 7, 12. אשר שלח י׳ צבאות

3 *perf.:* וְשָׁלַח

2 S. 15, 5. ושלח את־ידו והחזיק לו

Jer. 25, 4. ושלח י׳ אליכם

3 *prf. c. s.:* שְׁלָחַנִי *p.* ־חָנִי

Gn. 45, 5. כי למחיה שלחני

Ex. 3, 13. אלהי אבותיכם שלחני

Ex. 3, 14. אהיה שלחני אליכם

Ex. 3, 15. ואלהי יעקב שלחני אליכם

Ex. 7, 16. שלחני אליך לאמר

Num. 16, 28. כי־י׳ שלחני

Num. 16, 29. לא י׳ שלחני

1 S. 15, 20. בדרך אשר־שלחני י׳

2 Reg. 2, 2. י׳ שלחני עד־בית־אל

2 Reg. 2, 4. כי י׳ שלחני יריחו

2 Reg. 2, 6. כי י׳ שלחני הירדנה

2 Reg. 5, 22. אדני שלחני לאמר

2 Rg. 8, 9. שלחני אליך לאמר האחיה

2 Rg. 18, 27. העל אדניך ואליך שלחני

Jes. 36, 12. שלחני אדני לדבר

Jes. 48, 16. י׳ שלחני ורוחו

Jes. 61, 1. לבשר ענוים שלחני

Jer. 25, 17. שלחני י׳ אליהם

Jer. 26, 12. י׳ שלחני להנבא

Jer. 26, 15. באמת שלחני י׳

Jer. 42, 21. ולכל אשר־שלחני אליכם

Zach. 2, 12. שלחני אל־הגוים

Zach. 2, 13. 15. י׳ צבאות שלחני 4, 9. 6, 15.

3 *prf. c. s.:* שְׁלָחָנוּ

1 Sam. 25, 40. דוד שלחנו אליך

3 *prf. c. s.:* שְׁלָחֲךָ

Jer. 28, 15. לא־שלחך י׳

סוסתם סלמם וסריעם והעיה וקניה, ל״מ מהוסעת קינעת, והסלך מעה, והעית קריעת לקנור, והדיה יד לקטול ולרטוף לו לקחוו [לכן שָׁלוּחֵי זרוע ומיודד נקומה] וכדומה מן הסלוק. הכפעל הפעולי, ונמצא לך נמקור מוכרת שְׁלוּחֵי. הכנה קוק על קל, ולכוב מצוק לעולמות, כמו גבוב מצה, ונחמר לכוב נמוכן שמלי, ממצלקת רעוף ונכוח, נמוכן קוק הפעולה, וכן על מדון ככוי לנרוי וקרקוב ריב, או מצקוכוי עכד והמצק כת וכדומה, ולפעמים כמו הסלכה והעלה, או הוסעה וסעוף, והסנצ״פ הפעולי. הכוסף כמעט בכנד, נהפרש קלני.

v. comp. tr. (impf. יְשַׁלַּח, inf. c. שַׁלַּח שָׁלַח), *leg*-are, mittere, cogn. לָאַךְ (arab. *lâka*, *a-laka*), vi ablegandi (seq. לְ, אֶל, raro עַל), annunciandi s. certiorem faciendi per nuncium (entbieten, sagen lassen), mandandi injungendique negotium, dimittendi et extendendi, יָד אֶל, יָד בְּ: imponere manum ad rem peragendam vel vim faciendam; יָד עַל: ad apprehendendum; absol. porricere; prt. שָׁלוּחַ, extentus, procerus, gracilis), cogn. שָׁלַךְ (entsenden, werfen). *Pi.* intens., spec. manumittere (servum, filiam nubendam), deducere (*προπέμπειν*), facere alicui alicujus rei potestatem (בְּיַד), intenta significatione, sicut שָׁלַךְ, jacere, abjicere, ejicere (repudiare, arab. *thallaqa*); protendere, expandere, velut manus, frondes (de arbore), populum, cujus fines amplificantur. *Pi.* pass. *Hi.* immittere, spec. supplicia (feras, colluviem, famem etc.). LXX. *πέμπειν, διαπροσκ-, ἐμ-, συμπρο-; ἀποστέλλειν, ἐξαπο-, συναπο-; βάλλειν, ἐμ-, ἐπι-, προ-; φέρειν, ἐπι-; ἀποίχεσθαι, πορεύεσθαι, καταστρώνυσθαι; ἀνιέναι, ἀφ-; ἀποστρέφειν, ἀφαιρεῖν, προχειρίζεσθαι, συνιστάναι, συνεπιτιθέναι, ἐμπρήθειν, ἐμπυρίζειν* (שִׁלַּח) *ἀπαγγέλλειν, ῥίπτειν, ἐντείνειν*; prt. pass. *ἀπόστολος*; *Pi. ἐκπέμπειν, ἐπι-, ἐπαποστέλλειν, ἐκβάλλειν, ἀπορρίπτειν, ἐκφέρειν, ἐπαφιέναι, ἐπιστρέφειν, χαλᾶν, ψιλοῦν, inf. ἀποστολή. Pu. πλανᾶν*; שָׁלַח יָד *χειροτονία*, אֲשֶׁר שָׁלַח יָד *ἅπτεσθαι, διαχειροῦν, πονηρεύεσθαι, ἀποκτείνειν*; שָׁלַח רֶגֶל *διαρπάζειν*; שָׁלַח *πατεῖν*.

Gn. 42, 4. לא־שלח יעקב את־אחיו

Gn. 45, 23. ולאביו שלח כזאת

Gn. 45, 27. אשר־שלח יוסף

Gn. 46, 5. אשר־שלח פרעה

Gn. 46, 28. יהודה שלח לפניו

Ex. 22, 7. 10. אם־לא שלח ידו

Ex. 24, 11. לא שלח ידו

Num. 13, 16. 14, 36. שלח משה לתור

Num. 22, 10. מלך מואב שלח אלי

Jos. 6, 25. שלח יהושע לרגל

Jud. 6, 35. ומלאכים שלח

Jud. 6, 35. ומלאכים שלח באשר

Jud. 7, 24. ומלאכים שלח גדעון

Jud. 11, 17. וגם אל־מלך מואב שלח

Jud. 11, 28. אשר שלח אליו

1 Sam. 15, 1. שלח י׳ למשחך

1 Sam. 25, 14. שלח דוד מלאכים

1 S. 26. 9. מי שלח ידו במשיחי׳

2 Sam. 10, 3. כי־שלח לך מנחמים

2 Sam. 10, 3. שלח דוד את־עבדיו

פ״נ, ומוכנו לנפעל המדקדקים כמו שלי נערני, חיות זמן ומחוקה [נפעע ויין], ולפעמ ג״כ זיסודו כמו צל לעיל, לניון נלנול וומה, וכי כן יסוד הסם הנפ נפעלי מעלנ.

v. intr. inus., pinguem, crasssum esse, arab. שׁלי, vel, sicut צל, strepere, alas complodere.

שָׁלָו

ז״נ, כי הוא כקנוני, ונהפסק שְׁלִי [או ניוד שָׁלְוִי, להקריין], וכיכוי שַׁלְוִים. מוכנו מין עוף זסוף זקוק, וכנר לחמ פקמי זסוף זקוקין כלעו קוזקלים [it. *quaglia*, span. *coalia*, fr. *caille*, וזה זקוקין כלעו קצכנו וזקצעל], וכן שַׁלְוֵי נערני, שַׁלְוִי נהפס זוהכוכ, ויסודו מן זחכות ל״ק, ע״כ זנקרא ג״כ נערני שמאני לומר הפחן, אולם לפעמ זיסודו כחצר מלכוו ppp הפעל, נדמיון לנפעי מעלנ.

n. f. collect. (in p. שְׁלָו, Qeri: שְׁלָוִי, pl. שַׁלְוִים), coturnix, a pinguedine, unde arab. سمانى appellatur, vel strepitu alarum, samar. et arab. שַׁלְוִי. Sic jam recte Qimchi; alii in portentosas conjecturas, quae ne commemoratione quidem dignae sunt, inciderunt. LXX. *ὀρτυγομήτρα*. Vulg. *coturnix*.

שְׁאַל

Ps. 105, 40. שאל ויבא שלו

דַּהֲשְׁלָו

Ex. 16, 13. ותעל השלו

Num. 11, 32. ויאספו את־השלו

pl.: שַׂלְוִים

Num. 11, 31. ויגז שלוים

שָׁלַח

פ״נ, ומעתיד יִשְׁלַח, ומציות זמקור שׁוֹ שְׁלַח שׁוֹ שֶׁלַח. מוכנו לקיכה [ומנדעו, זיקקעו], והקרן שָׁלַח [הזין מקנב מוג ומעמי], ודומה לו לָאַךְ: לעיל, וכצרב כמכוון ג״כ נזפתי מעלנ [*leg*, *leg*]. ומפקר ענין שליזות הכנקת פלפס ונעוזו לקכלית, לכן נכלל ג״כ הזלכה, וכמצ כידוע קצל שׁ־לַ־ךְ [ענ־ועכדען]. וכנדך נכ״ק מצווי לנכת לקכלית מה, לכן נווי פלוני על דנר, מכוי ומעמדה והפקדה, או זודע פלוני לנל מקום מה, נעוז ושלוח והנקה מעמד ליצי, וזה ע״י הנקת תכונתו וענוכו פלפס מעלמו, זהוז סוד של שלך,

Digitized by Google

Job. 1, 4. וּשְׁלחו וקראו
2 perf. pl.: שְׁלַחְתֶּם
Gn. 45, 8. לא־אתם שלחתם אתי
Jer. 42, 9. אשר שלחתם אתי אליו
Jer. 42, 20. אתם שלחתם אתי
2 perf. pl.: וּשְׁלַחְתֶּם
2 Sam. 15, 36. ושלחתם בידם אלי
1 perf. pl.: שָׁלַחְנוּ *p.*
Jos. 6, 17. המלאכים אשר שלחנו
part. masc.: שׁוֹלֵחַ *sg.*
Ex. 9, 14. אני שלח את־כל־מגפתי
Ex. 23, 20. שלח מלאך לפניך
2 Reg. 1, 6. אתה שלח לדרש
2 Reg. 5, 6. כי־זה שלח אלי
Prv. 26, 6. שלח דברים ביד־כסיל
Jer. 16, 16. הנני שלח לדוגים
Jer. 25, 9. הנני שלח ולקחתי
Jer. 25, 15. שלח אותך אליהם
Jer. 25, 16. אנכי שלח בינתם
Jer. 25, 27. אנכי שלח ביניכם
Jer. 26, 5. אשר אנכי שלח אליכם
Jer. 43, 10. הנני שלח ולקחתי
Ez. 2, 3. שולח אני אותך
Ez. 2, 4. אני שולח אותך אליהם
Joel 2, 19. הנני שלח לכם
Mal. 3, 1. הנני שלח מלאכי
Mal. 3. 23. שלח לכם את אליה
part. masc.: וְשֹׁלֵחַ *sg.*
Job.5,10. ושלח מים על־פני חוצות
part. masc.: הַשֹּׁלֵחַ *sg.*
2 Reg. 22, 18. השלח אתכם לדרש
2 Chr. 34, 26. תשלח אתכם
Ps. 147, 15. השלח אמרתו ארץ
Jes. 18, 2. השלח בים צירים
part. m. c. s.: שֹׁלְחֵי *sg.*
2 Sam. 24, 13. מוֹד־אשיב שלחי דבר
מוֹד־אשיב את־שלחי
1 Chr. 21, 12. דבר
part. c. suff.: שֹׁלְחֶךָ *sg.*
1 Sam. 21, 3. אשר־אנכי שלחך
prt. m. pl.: שְׁלֻחִים
Jer. 42, 6. שלחים אתך אליו
Ez. 8, 17. שלחים את־הזמורה
pt. pl. c. s.: לְשֹׁלְחֶיךָ
Prv. 22, 21. אמת לשלחך
prt. pl. c. s.: לְשֹׁלְחָיו
Prv. 10, 26. כן העצל לשלחיו
Prv. 25, 13. ציר נאמן לשלחיו
part. pass.: שָׁלוּחַ *sg.*
1 Rg. 14, 6. ואנכי שלוח אליך קשה
Jer. 49, 14. וציר בגוים שלוח
Ez. 3, 5. אתה שלוח
Ez. 23, 40. מלאך שלוח אליהם
part. p. fem.: שְׁלוּחָה *sg.*
Gn. 32, 19. מנחה היא שלוחה
Ez. 2, 9. והנה־יד שלוחה אלי
part. p. fem.: שְׁלֻחָה
Gn. 49, 21. נפתלי אילה שלחה
inf. abs.: שָׁלֹחַ
Nu. 22, 37. הלא שלח שלחתי אליך
inf. abs.: וְשָׁלוֹחַ
2 Chr. 36, 15. השכם ושלוח
Jer. 7, 25. יום השכם ושלח
Jer. 25, 4. הנביאים השכם ושלח
Jer. 26, 5. והשכם ושלח
Jer. 29, 19. הנביאים השכם ושלח
Jer. 35, 15. הנביאים ׀ השכם שלח
Jer. 44, 4. הנביאים השכים ושלח
inf. constr.: שְׁלַחַ
Num. 22, 15. שלח שרים רבים
Jos. 14,11. כאשר ביום שלח אותי
inf. constr.: שְׁלַח
Jes. 58, 9. שלח אצבע ודבר־און

inf. constr.: בִּשְׁלַחַ
Jos. 14, 7. בשלח משה עבד־י׳
Ps. 59, 1. בשלח שאול וישמרו
Jes. 20, 1. בשלח אתו סרגון
Jer. 21, 1. בשלח אליו המלך
inf. constr.: וּבִשְׁלַחַ
Dt. 9, 23. ובשלח י׳ אתכם
inf. constr.: לְשַׁלַּח
1 Sam. 22, 17. לשלח את־ידם
1 Sam. 24, 7. לשלח ידי בו
1 Sam. 26, 23. לשלח ידי במשיח י׳
2 S. 1, 14. איך לא יראת לשלח ידך
2 Sam. 14, 29. לשלח אתו אל־חמלך
2 Sam. 18, 29. לשלח את־עבד המלך
Esth. 2, 21. ויבקשו לשלח יד
Esth. 3, 6. לשלח יד במרדכי לבדו
Esth. 6, 2. בקשו לשלח יד
Esth. 9, 2. לשלח יד במבקשי
Ez. 17, 15. לשלח מלאכיו מצרים
inf. constr.: מְשַׁלַּח
1 Sam. 26, 11. משלח ידי במשיח י׳
inf. c. suff.: בְּשָׁלְחִי
Num. 32, 8. בשלחי אתם
inf. c. suff.: שָׁלְחֵךְ
Gn. 38, 17. ערבון עד־שלחך
impt. sg.: שְׁלַח
Ex. 4, 4. שלח ידך ואחז בזנבו
Ex. 4, 13. שלח־נא ביד תשלח
Ex. 9, 19. ועתה שלח העז
Num. 13, 2. שלח־לך אנשים
1 Sam. 20, 31. שלח וקח אתו אלי
2 Sam. 11, 6. שלח אלי את־אוריה
1 Reg. 18, 19. ועתה שלח קבץ אלי
2 Chr. 2, 6. שלח־לי איש־חכם
Job. 1, 11. ואולם שלח־נא ידך
Job. 2, 5. אולם שלח־נא ידך
Ps. 43, 3. שלח־אורך ואמתך
Ps. 144, 6. שלח חציך ותהמם
Ps. 144, 7. שלח ידיך ממרום
Jer. 29, 31. שלח על־כל־הגולה
impt. sg.: וּשְׁלַח
2 Reg. 9, 17. ושלח לקראתם
2 Chr. 2, 7. ושלח־לי עצי ארזים
impt. sg.: שְׁלַחָה
Gn. 43, 8. שלחה הנער אתי
1 Sam. 16, 11. שלחה וקחנו
1 Sam. 16, 19. ויאמר שלחה אלי
2 Reg. 4, 22. שלחה נא לי אחד
impt. c. s.: שָׁלְחֵנִי
Jes. 6, 8. ואמר הנני שלחני
impt. pl.: שִׁלְחוּ
Gn. 42, 16. שלחו מכם אחד
2 S. 13, 17. שלחו־נא את־זאת מעלי
2 Sam. 17, 16. ועתה שלחו מהרה
Jes. 16, 1. שלחו־כר מושל־ארץ
Jer. 2, 10. שלחו והתבוננו מאד
Jer. 9, 16. ואל־החכמות שלחו
Joel 4, 13. שלחו מגל
impt. pl.: שְׁלֻחוּ *p.*
2 Reg. 2, 17. ויאמר שלחו
impt. pl.: וְשַׁלְּחוּ
Neh. 8, 10. ושלחו מנות
impt. pl.: אֲשַׁלְּחָה
1 Sam. 9, 16. אשלח אליך איש
1 Sam. 20, 12. ולא־אז אשלח אליך
1 Sam. 20, 21. והנה אשלח את־הנער
1 S. 24, 11. ואמר לא־אשלח ידי באדני
2 Sam. 18, 12. לא־אשלח ידי
1 Reg. 20, 6. אשלח את־עבדי אליך
Neh. 13, 21. אם־תשנו יד אשלח בכם
Jes. 6, 8. את־מי אשלח ומי ילך־לנו
Jer. 16, 16. אשלח לרבים צידים
1 imperf.: אֶשְׁלְחָה *p.*
Jes. 42, 19. וחרש כמלאכי אשלח

1 imperf.: וְאֶשְׁלְחָה
2 Reg. 6, 13. ואשלח ואקחהו
1 imperf.: וְאֶשְׁלַח
Dt. 2, 26. ואשלח מלאכים
Jos. 24, 5. ואשלח את־משה
Jos. 24, 12. ואשלח לפניכם
Jer. 7, 25. ואשלח אליכם
Jer. 23, 38. ואשלח אליכם לאמר
Jer. 35, 15. ואשלח אליכם את־כל
44, 4.
Mich. 6, 4. ואשלח לפניך את־משה
1 imperf.: וְאֶשְׁלְחָה
2 Sam. 14, 32. ואשלחה אתך
2 Reg. 5, 5. ואשלחה ספר אל־מלך
1 imperf.: וְאֶשְׁלְחֶה
Gn. 32, 6. ואשלחה להגיד לאדני
Esr. 8, 16. ואשלחה לאליעזר
Neh. 6, 3. ואשלחה עליהם
Neh. 6, 8. ואשלחה אליו לאמר
1 impf. c. s.: אֲשַׁלְּחֵךָ
1 Sam. 16, 1. ולך אשלחך אל־ישי
Jer. 1, 7. כל־אשר אשלחך תלך
1 impf. c. s: וַאֲשַׁלְּחֲךָ
Gn. 37, 13. לכה ואשלחך אליהם
Ex. 3, 10. לכה ואשלחך
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁלְּחֵם
Jos. 18, 4. ואשלחם ויקמו
2 imperf.: תְּשַׁלַּח
Gn. 22, 12. אל־תשלח ידך על־הנער
Ex. 33, 12. אשר־תשלח עמי
1 Reg. 5, 23. אשר־תשלח אלי
Job. 1, 12. רק אליו אל־תשלח ידך
Ps. 138, 7. תשלח ידך
2 imperf.: תְּשַׁלַּח *p.*
Ex. 4, 13. שלח־נא ביד־תשלח
2 imperf.: וַתְּשַׁלַּח
2 Chr. 2, 2. ותשלח־לו ארזים
2 impf. c. s.: תְּשַׁלְּחֵנִי
Neh. 2, 5. תשלחני אל־יהודה
2 impf. c. s.: וְתְשַׁלְּחֵנִי
Jos. 1, 16. ואל־כל־אשר תשלחני
2 impf. c. s.: תְּשַׁלְּחֵם
1 Reg. 8, 44. בדרך אשר תשלחם
2 Chr. 6, 34. בדרך אשר תשלחם
3 imperf.: יִשְׁלַח
Gn. 3, 22. ועתה ׀ פן־ישלח ידו
Gn. 24, 7. ישלח מלאכו לפניך
Gn. 24, 40. ישלח מלאכו אתך
2 Sam. 22, 17. ישלח ממרום יקחני
2 Chr. 2, 14. ישלח לעבדיו
Job. 30, 24. אך לא־בעי ישלח־יד
Ps. 18, 17. ישלח ממרום יקחני
Ps. 20, 3. ישלח עזרך מקדש
Ps. 57, 4. ישלח משמים ׀ ויושיעני
Ps. 57, 4. ישלח אלהים חסדו
Ps. 107, 20. ישלח דברו וירפאם
Ps. 110, 2. מטה עזך ישלח י׳
Ps. 147, 18. ישלח דברו וימסם
3 imperf.: וַיְשַׁלַּח
Jes. 19, 20. וישלח להם מושיע ורב
Dan. 11, 42. וישלח ידו בארצות
3 imperf.: וַיִּשְׁלַח
Gn. 8, 9. וישלח ידו ויקחה
Gn. 20, 2. וישלח אבימלך מלך גרר
Gn. 22, 10. וישלח אברהם את־ידו
Gn. 28, 5. וישלח יצחק את־יעקב
Gn. 31, 4. וישלח יעקב ויקרא לרחל
Gn. 32, 4. וישלח יעקב מלאכים
Gn. 38, 20. וישלח יהודה את־גדי
וישלח ויקרא את־כלי
חרטמי
Gn. 41, 8. וישלח פרעה ויקרא
Gn. 41, 14. וישלח פרעה ויקרא
Gn. 48, 14. וישלח ישראל את־ימינו

Ex. 4, 4. וישלח ידו ויחזק בו
Ex. 9, 7. וישלח פרעה
Ex. 9, 27. וישלח פרעה ויקרא
Ex. 24, 5. וישלח את־נערי
Num. 13, 3. 17. וישלח אתם משה
Num. 16, 12. וישלח משה לקרא
Num. 20, 14. וישלח משה מלאכים
Num. 20, 16. וישלח מלאך ויצאנו
Num. 21, 6. וישלח י׳ בעם
Num. 21, 21. וישלח ישראל מלאכים
Num. 21, 32. וישלח משה לרגל
Nu. 22, 5. וישלח מלאכים אל־בלעם
Num. 31, 6. וישלח אתם משה
Jos. 2, 1. וישלח יהושע בן־נון
Jos. 2, 3. וישלח מלך יריחו
Jos. 7, 2. וישלח יהושע אנשים
Jos. 7, 22. וישלח יהושע מלאכים
Jos. 10, 3. וישלח אדני־צדק
Jos. 11, 1. וישלח אל־יובב
Jos. 24, 9. וישלח ויקרא לבלעם
Jud. 3, 21. וישלח אהוד את־יד
Jud. 6, 8. וישלח י׳ איש נביא
Jud. 6, 21. וישלח מלאך י׳
Jud. 9, 23. וישלח אלהים רוח רעה
וישלח מלאכים אל־
אבימלך
Jud. 9, 31.
Jud. 11, 12. וישלח יפתח מלאכים
Jud. 11, 14. וישלח מלאכים אל־מלך
Jud. 11, 17. וישלח ישראל מלאכים
Jud. 11, 19. וישלח ישראל מלאכים
Jud. 11, 38. וישלח אותה שני חדשים
Jud. 15, 15. וישלח ידו ויקחה
1 Sam. 4, 4. וישלח חפנם שלה
1 S. 6, 21. וישלח מלאכים אל־ישבי
1 Sam. 12, 8. וישלח י׳ את־משה
1 Sam. 12, 11. וישלח י׳ את־ירבעל
1 S. 14, 27. וישלח את־קצה המטה
1 Sam. 16, 12. וישלח ויביאהו
1 Sam. 16, 19. וישלח שאול מלאכים
1 Sam. 16, 20. וישלח ביד־דוד בנו
1 Sam. 16, 22. וישלח שאול אל־ישי
1 Sam. 17, 49. וישלח דוד את־ידו
וישלח שאול
מלאכים
1 Sam. 19, 11. 14. 20.
וישלח שאול את־
המלאכים
1 Sam. 19, 15.
1 Sam. 19, 21. וישלח מלאכים אחרים
1 S. 19, 21. וישלח מלאכים שלשים
1 Sam. 22, 11. וישלח המלך לקרא
1 Sam. 25, 5. וישלח דוד עשרה נערים
וישלח דוד וידבר
באביגיל
1 Sam. 25, 39.
1 Sam. 26, 4. וישלח דוד מרגלים
2 Sam. 2, 5. וישלח דוד מלאכים
3, 14. 11, 4.
2 Sam. 3, 12. וישלח אבנר מלאכים
2 Sam. 3, 15. וישלח איש בשת
וישלח מלאכים אחרי
אבנר
2 Sam. 3, 26.
2 Sam. 5, 11. וישלח חירם מלך־צר
2 Sam. 6, 6. וישלח עזה אל־ארון
2 Sam. 8, 10. וישלח תעי את־יורם
2 Sam. 9, 5. וישלח המלך דוד
2 Sam. 10, 2. וישלח דוד לנחמו
2 Sam. 10, 5. וישלח לקראתם
2 Sam. 10, 7. וישלח את־יואב
2 Sam. 10, 16. וישלח הדרעזר
2 Sam. 11, 1. וישלח דוד את־יואב
2 Sam. 11, 3. וישלח דוד וידרש
2 Sam. 11, 6. וישלח דוד אל־יואב
2 Sam. 11, 6. וישלח יואב את־אוריה
2 Sam. 11, 14. וישלח ביד אוריה
2 S. 11, 18. וישלח יואב ויגד לדוד
2 Sam. 11, 27. וישלח דוד ויאספה
2 Sam. 12, 1. וישלח י׳ את־נתן
2 S. 12, 25. וישלח ביד נתן הנביא
2 Sam. 12, 27. וישלח יואב מלאכים
2 Sam. 13, 7. וישלח דוד אל־תמר

Digitized by Google

וישלח אתו את־אמטן 2 S. 13, 27.
וישלח יואב תקועה 2 Sam. 14, 2.
וישלח אבשלום אל־
יואב 2 Sam. 14, 29
וישלח עוד שנית 2 Sam. 14, 29.
וישלח אבשלום מרגלים 2 S. 15, 10.
וישלח אבשלום את־
אחיתפל 2 Sam. 15, 12.
וישלח חצים ויפיצם 2 Sam. 22, 15.
וישלח ידו 2 Sam. 24, 16.
וישלח אתר־חמלך 1 Reg. 1, 44.
וישלח המלך שלמה 1 Rg. 1, 53. 2, 25.
וישלח שלמה את־בניהו 1 Rg. 2, 29.
וישלח המלך ויקרא 1 Rg. 2, 36. 42.
וישלח חירם מלך־צור 1 Reg. 5, 15.
וישלח שלמה אל־חירם 1 Reg. 5, 16.
וישלח חירם אל־שלמה 1 Reg. 5, 22.
וישלח המלך שלמה 1 Reg. 7, 13.
וישלח חירם למלך 1 Reg. 9, 14.
וישלח חירם באני 1 Reg. 9, 27.
וישלח המלך רחבעם 1 Reg. 12, 18.
וישלח ירבעם את־ידו 1 Reg. 13, 4.
וישלח את־שרי החילים 1 Rg. 15. 20.
וישלח אחאב בכל־בני 1 Reg. 18, 20.
וישלח מלאכים אל־
אחאב 1 Reg. 20, 2.
וישלח אליו בן־הדד 1 Reg. 20, 10.
וישלח בן־הדד ויגידו לו 1 Rg. 20, 17.
וישלח מלאכים ויאמר 2 Reg. 1, 2.
וישלח אליו שר־חמשים 2 Rg. 1, 9. 11.
וישלח שר־חמשים 2 Reg. 1, 13.
וישלח אל־יהושפט 2 Reg. 3, 7.
וישלח אל־המלך לאמר 2 Reg. 5, 8.
וישלח אליו אלישע 2 Reg. 5, 10.
וישלח ידו ויקחהו 2 Reg. 6, 7.
וישלח איש האלהים 2 Reg. 6, 9.
וישלח מלך ישראל 2 Reg. 6, 10.
וישלח שמה סוסים ורכב 2 Rg. 6, 14.
וישלח איש מלפניו 2 Reg. 6, 32.
וישלח המלך אחרי מחנה 2 Rg. 7, 14.
וישלח רכב סוס שני 2 Reg. 9, 19.
וישלח שמרון 2 Reg. 10, 1.
וישלח אשר־על־הבית 2 Reg. 10, 5.
וישלח יהוא בכל־ישראל 2 Rg. 10, 21.
וישלח לחזאל מלך ארם 2 Rg. 12, 19.
וישלח יהואש מלך 2 Reg. 14, 9.
וישלח אחז מלאכים 2 Reg. 16, 7.
וישלח למלך־אשור שחד 2 Rg. 16, 8.
וישלח המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
וישלח חזקיה מלך 2 Reg. 18, 14.
וישלח מלך־אשור 2 Reg. 18, 17.
וישלח את־אליקים 2 Reg. 19, 2.
וישלח מלאכים 2 Reg. 19, 9.
וישלח ישעיהו בן־
אמוץ 2 Reg. 19, 20.
וישלח המלך ויאספו
אליו 2 Reg. 23, 1.
וישלח ויקח את־
העצמות 2 Reg. 23, 16.
וישלח עזא את־ידו 1 Chr. 13, 9.
וישלח חירם מלך־צר 1 Chr. 14, 1.
וישלח את־הדורם־בנו 1 Chr. 18, 10.
וישלח דויד מלאכים 1 Chr. 19, 2.
וישלח לקראתם 1 Chr. 19, 5.
וישלח חנון ובני עמון 1 Chr. 19, 6.
וישלח את־יואב 1 Chr. 19, 8.
וישלח האלהים מלאך 1 Chr. 21, 15.
וישלח שלמה אל־חורם 2 Chr. 2, 2.
וישלח אל־שלמה 2 Chr. 2, 10.
וישלח־לו חורם בידי־
עבדיו 2 Chr. 8, 18.
וישלח המלך רחבעם 2 Chr. 10, 18.
וישלח אל־בן־הדד 2 Chr. 16, 2.
וישלח את־שרי החילים 2 Chr. 16, 4.
וישלח בהם נביאים 2 Chr. 24, 19.
וישלח אליו נביא 2 Chr. 25, 15.
וישלח אל־יואש 2 Chr. 25, 17.
וישלח יואש מלך־
ישראל 2 Chr. 25, 18.
וישלח יחזקיהו 2 Chr. 30, 1.
וישלח ר' מלאך 2 Chr. 32, 21.
וישלח המלך ויאספו 2 Chr. 34, 29.
וישלח אליו מלאכים 2 Chr. 35, 21.
וישלח ר' אלהי 2 Chr. 36, 15.
וישלח עמי המלך Neh. 2, 9.
וישלח סנבלט Neh. 6, 2.
וישלח אלי סנבלט Neh. 6, 5.
וישלח ספרים Esth. 1, 22.
וישלח ויבא את־אהביו Esth. 5, 10.
וישלח ספרים Esth. 9, 20. 30.
וישלח איוב ויקדשם Job. 1, 5.
וישלח חציו ויפיצם Ps. 18, 15.
וישלח מלך־אשור Jes. 36, 2.
וישלח את־אליקים Jes. 37, 2.
וישלח מלאכים Jes. 37, 9.
וישלח ישעיהו בן־אמוץ Jes. 37, 21.
וישלח ר' את־ידו Jer. 1, 9.
וישלח המלך Jer. 26, 22.
וישלח המלך את־יהודי Jer 36, 21.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 37, 17.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 38, 14.
וישלח נבזראדן Jer. 39, 13.
וישלח תבנית יד Ez. 8, 3.
וישלח הכרוב את־ידו Ez. 10, 7.
וישלח אל־מלך ירב Hos. 5, 13.
וישלח אמציה Am. 7, 10.
וישלח בית־אל Zach. 7, 2.

3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֵנִי
וישלחני אלהים לפניכם Gn. 45, 7.
וייטב לפני־המלך וישלחני Neh. 2, 6.

3 *impf. c. s.:* יִשְׁלָחֵךְ
ישלחך ר' אלהיך Jer. 42, 5.

3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁלָחֵהוּ
וישלחך ר' בדרך 1 Sam. 15, 18,

3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁלָחֻהוּ
וישלחהו מעמק חברון Gn. 37, 14.

3 *impf. c. s.:* יִשְׁלָחֶנּוּ
אשר ישלחני שאול 1 Sam. 18, 5.

3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁלָחֵם
וישלחם לילה Jos. 8, 3.
וישלחם יהושע וילכו Jos. 8, 9.
וישלחם לבנינה 1 Reg. 5, 28.
וישלחם המלך אסא 1 Reg. 15, 18.

3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁלַח
ותשלח ותקרא ליעקב Gn. 27, 42.
ותשלח את־אמתה Ex. 2, 5.
ותשלח ותקרא לברק Jud. 4, 6.
ותשלח ותקרא לסרני Jud. 16, 18.
ותשלח ותגד לדוד 2 Sam. 11, 5
ותשלח איזבל מלאך 1 Reg. 19, 2.
ותשלח הספרים 1 Reg. 21, 8.
ותשלח בגדים Esth. 4, 4.
ותשלח מלאכים Ez. 23, 16.

1 *impf. pl.:* נְשַׁלְּחָה
נשלחה אנשים Dt. 1, 22.
נשלחה על־אחינו 1 Chr. 13, 2.

1 *impf. pl.:* וְנִשְׁלְחָה
ונשלחה מלאכים 1 Sam. 11, 3.
ונשלחה ונראה 2 Reg. 7, 13.

3 *impf. pl.:* תִּשְׁלְחוּ
ויד אל־תשלחו־בו Gn. 37, 22.
תשלחו לצבא Num. 31, 4.

2 *impf. pl.:* תְּשַׁלְּחוּ *p.*
למטה אבתיו תשלחו Num. 13, 2.
ויאמר לא תשלחו 2 Reg. 2, 16.

3 *imperf.:* יִשְׁלְחוּ
לא־ישלחו הצדיקים Ps. 125, 3.

2 *impf. pl.:* וַיִּשְׁלְחוּ
וישלחו האנשים את־ידם Gn. 19, 10.
וישלחו אנשי גבעון Jos. 10, 6.
וישלחו בני־ישראל Jos. 22, 13.
וישלחו בני־ישראל Jud. 3, 15.
וישלחו בני־דן Jud. 18, 2.
וישלחו שבטי ישראל Jud. 20, 12.
וישלחו־שם העדה Jud. 21, 10.
וישלחו כל־העדה Jud. 21, 13.
וישלחו ויאספו 1 Sam. 5, 8. 11.
וישלחו בני־עמון וישכרו 2 S. 10, 6.
וישלחו אל־חמלך 1 Sam. 19, 15.
וישלחו ויקראו־לו 1 Reg. 12, 3.
וישלחו ויקראו אתו 1 Reg. 12, 20.
וישלחו אל־איזבל לאמר 1 Rg. 21, 14.
וישלחו חמשים איש 2 Reg. 2, 17.
וישלחו אליו יזרעאלה 2 Reg. 10, 7.
וישלחו אחריו לכישה 2 Reg. 14, 19.
וישלחו מלאכים
ויוציאו 1 Chr. 19, 16.
וישלחו ויקראו־לו 2 Chr. 10, 3.
וישלחו אחריו לכישה 2 Chr. 25, 27.
וישלחו אלי כדבר הזה Neh. 6, 4.
וישלחו כל־השרים Jer. 36, 14.
וישליו ויקחו Jer. 39, 14.

3 *impf. pl. f.:* תְּשַׁלַּחְנָה
ידה ליתד תשלחנה Jud. 5, 26.
ואתן כי תשלחנה Ez. 23, 40.
ואל־תשלחנה בחילו Obad. 1, 13.

Nif al: נִשְׁלַח

inf. abs.: וְנִשְׁלוֹחַ
ונשלוח ספרים Esth. 3, 13.

Pi-el: שִׁלַּח 3 *perf.*
ולא שלח את־העם Ex. 8, 28.
ולא שלח את־העם Ex. 9, 7.
ולא־שלח את־בני ישראל Ex. 10, 20. 11, 10.
שלח איש לאהליו Jud. 7, 8.
שלח החוצה Jud. 12, 9.
שלח איש לאהליו 1 Sam. 13, 2.
שלח את־העם 1 Reg. 8, 66.
שלח את־העם לאהליהם 2 Chr. 7, 10.
מי־שלח פרא חפשי Job. 39, 5.

3 *perf.:* וְשִׁלַּח
ושלח אתו פדנה ארם Gn. 28, 6.
ושלח לכם את־אחיכם Gn. 43, 14.
ושלח את־בני־ישראל Ex. 7, 2.
ושלח את־בעורה ובער Ex. 22, 4.
ושלח את־הצפר החיה Lv. 14, 7. 53.
ושלח ביד־איש עתי Lev. 16, 21.
ושלח את־השעיר Lev. 16, 22.

3 *prf. c. s.:* שִׁלַּחְךָ
לך כי שלחך ר' 1 Sam. 20, 22.

3 *prf. c. s.:* שִׁלָּחוֹ
*מן־שלחו אתם חושים 1 Chr. 8, 8.
כי שלחו וילך 2 Sam. 3, 22.

3 *prf. c. s.:* וְשִׁלָּחוֹ
ושלחו בדרך מובה 1 Sam. 24, 20.

3 *prf. c. s.:* שִׁלָּחָהּ
אשר־שלחה לשוב Dt. 24, 4.

3 *perf. c. s.:* וְשִׁלָּחָהּ
ושלחה מביתו Dt. 24, 1. 3.

3 *prf. c. s.:* שִׁלָּחָם
וגם כי שלחם יהושע Jos. 22, 7.

3 *perf. fem.:* שִׁלְּחָה
ידיה שלחה בכישור Prv. 31, 19.
וידיה שלחה לאביון Prv. 31, 20.

3 *perf. fem.:* שָׁלְחָה
ודליותו שלחה־לו Ez. 17, 7.
ואת־תעלתיה שלחה Ez. 31, 4.

2 *perf.:* שִׁלַּחְתָּ
שלחת את־איש חרמי 1 Reg. 20, 42.
אלמנות שלחת ריקם Job. 22, 9.

2 *perf. c. s.:* שִׁלַּחְתָּנִי *p.*
כי עתה ריקם שלחתני Gn. 31, 42.

2 *prf. c. s.:* וְשִׁלַּחְתָּנִי
ושלחתני ונסתרתי 1 Sam. 20, 5.

2 *perf. c. s.:* שִׁלַּחְתּוֹ
למה־זה שלחתו 2 Sam. 3, 24.

2 *prf. c. s.:* וְשִׁלַּחְתּוֹ
ושלחתי חפשי Jer. 34, 14.

2 *prf. c. s.:* וְשִׁלַּחְתָּהּ
ושלחתה לנפשה Dt. 21, 14.

2 *prf. c. s.:* וְשִׁלַּחְתָּם
ושלחתם אל־מלך אדום Jer. 27, 2.

1 *perf.:* שִׁלַּחְתִּי
למענכם שלחתי בבלה Jes. 43, 14.
שלחתי מך־המקום Jer. 24, 5.
אשר־שלחתי מירושלם Jer. 29, 20.
שלחתי אל־ירושלם Ez. 14, 21.
אשר שלחתי בכם Joel 2, 25.
שלחתי בכם דבר Am. 4, 10.
שלחתי אסיריך Zach. 9, 11.
שלחתי אליכם Mal. 2, 4.

1 *perf.:* וְשִׁלַּחְתִּי
ושלחתי דבר Lev. 26, 25.
ושלחתי מהם פליטים Jes. 66, 19.
ושלחתי אחריהם Jer. 9, 15.
ושלחתי בם את־החרב Jer. 24, 10.
ושלחתי־לו צעים Jer. 48, 12.
ושלחתי אחריהם Jer. 49, 37.
ושלחתי לבבל זרים Jer. 51, 2.
ושלחתי עליכם רעב Ez. 5, 17.
ושלחתי אפי בך Ez. 7, 3.
ושלחתי את־הנפשות Ez. 13, 20.
ושלחתי־בה דבר ודם Ez. 28, 23.
ושלחתי־אש במגוג Ez. 39, 6.
ושלחתי אש בעיר Hos. 8, 14.
ושלחתי אש בבית חזאל Am. 1, 4.
ושלחתי אש בחומת עזה Am. 1, 7.
ושלחתי אש בחומת צר Am. 1, 10.
ושלחתי אש בתימן Am. 1, 12.
ושלחתי־אש במואב Am. 2, 2.
ושלחתי אש ביהודה Am. 2, 5.
ושלחתי בכם את־הזמארה Mal. 2, 2.

1 *perf.:* וְשִׁלַּחְתִּיךָ
ושלחתיך בבקר 1 Sam. 9, 19.
ושלחתיך והלכת לשלום 1 S. 20, 13.

1 *perf.:* שִׁלַּחְתִּיהָ
אמכם אשר שלחתיה Jes. 50, 1.
שלחתיה ואתן Jer. 3, 8.

3 *perf. pl.:* שִׁלְּחוּ
העיר שלחו באש Jud. 1, 8.
הערים הנמצאות שלחו Jud. 20, 48.
שלחו למלך דרמשק 2 Chr. 24, 23.
אשר שלחו חפשים Jer. 34, 11.

3 *perf. pl.:* שִׁלְּחוּ
שלחו באש מקדשך Ps. 74, 7.

3 *perf. pl.:* שָׁלְחוּ *p.*
משפחתו שלחו Jud. 1, 25.
ורסן מפני שלחו Job. 30, 11.
רגלי שלחו Job. 30, 12.

3 *pf. pl. c. s.:* שִׁלְּחוּךָ
עד־הגבול שלחוך Obad. 1, 7.

3 *pf. pl. c. s.:* שִׁלְּחוּהוּ
שלחהו סרני פלשתים 1 Chr. 12, 19.

2 *perf. pl.:* שִׁלַּחְתֶּם
אשר־שלחתם חפשים Jer. 34, 16.

2 *perf. pl.:* וְשִׁלַּחְתֶּם
ושלחתם אתו והלך 1 Sam. 6, 8.

1 *perf. pl.:* שִׁלַּחְנוּ
כי־שלחנו את־ישראל Ex. 14, 5.

part. masc.: מְשַׁלֵּחַ *sg.*
אם־ישך משלח Gn. 43, 4.
ואם־אינך משלח Gn. 43, 5.
אם־אינך משלח את־עמי Ex. 8, 17.
אשר־אני משלח Lev. 18, 24. 20, 23.
חנני משלח בכם Jer. 8, 17.
הנני משלח בם Jer. 29, 17.

part. masc.: וּמְשַׁלֵּחַ *sg.*
ומשלח מדנים Prv. 6, 19.

part. masc.: הַמְשַׁלֵּחַ *sg.*
המשלח מעינים Ps. 104, 10.

Digitized by Google

part. masc.: וְהַמְשַׁלֵּחַ *sg.*
Lev. 16, 26. והמשלח את־השעיר
part. c. s.: מְשַׁלֵּחַךָ
Jer. 28, 16. הנני משלחך
part. m. pl.: מְשַׁלְּחִים
1 Sam. 6, 3. משלחים את־ארון י׳י
prt. m. pl.: הַמְשַׁלְּחִים
2 Chr. 32, 31. המשלחים עליו לדרש
prt. m. pl. constr.: מְשַׁלְּחֵי
Jes. 32, 20. משלחי רגל־השור
inf. abs.: שַׁלֵּחַ
Dt. 22, 7. שלח תשלח את־האם
1 Reg. 11, 22. שלח תשלחני
inf. constr.: שַׁלַּח
Gn. 8, 10. ויסף שלח את־היונה
Ex. 8, 25. לבלתי שלח את־העם
Jer. 40, 1. אחר ׀ שלח אתו
inf. constr.: וְשַׁלַּח
Jes. 58, 6. ושלח רצוצים חפשים
inf. constr.: בְּשַׁלַּח
Ex. 13, 17. ויהי בשלח פרעה
inf. constr.: לְשַׁלֵּחַ *p.*
Ex. 7, 27. ואם־מאן אתה לשלח
Ex. 9, 2. כי אם־מאן אתה לשלח
Ex. 10, 4. לשלח את־עמי
inf. constr.: לְשַׁלַּח
Ex. 5, 2. לשלח את־ישראל
Ex. 7, 14. מאן לשלח העם
Lev. 16, 10. לשלח אתו לעזאזל
1 Sam. 20, 20. לשלח־לי למטרה
Jer. 34, 9. לשלח איש את־עבדו
Jer. 34, 10. לשלח איש את־עבדו
inf. constr.: וְלִשְׁלַח
Neh. 8, 12. ולשתות ולשלח מנות
inf. constr.: בְּשַׁלְּחִי
Ez. 5, 16. בשלחי את־חצי הרעב
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחֵנִי
2 Sam. 13, 16. עשית עמי לשלחני
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחֵנוּ
Ex. 13, 15. הקשה פרעה לשלחנו
inf. constr.: בְּשַׁלְּחֵךָ
Dt. 15, 18. בשלחך אתו חפשי
inf. c. suff.: בְּשַׁלְּחוֹ
Ez. 31, 5. ממים רבים בשלחו
inf. c. suff.: כְּשַׁלְּחוֹ
Ex. 11, 1. כשלחו כלה
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחוֹ
Ex. 4, 23. ותמאן לשלחו
2 Sam. 19, 32. לשלחו את־בירדן
inf. c. suff.: שַׁלְּחָהּ
Dt. 22, 29. לא־יוכל שלחה
inf. c. suff.: בְּשַׁלְּחָהּ
Jes. 27, 8. בשלחה תריבנה
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחָהּ
Dt. 22, 19. לא־יוכל לשלחה
inf. c. suff.: שַׁלְּחָם
Ex. 9, 17. בעמי לבלתי שלחם
Jer. 50, 33. מאנו שלחם
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחָם
Gn. 18, 16. הלך עמם לשלחם
Ex. 10, 27. ילא אבה לשלחם
Ex. 12, 33. לשלחם מן־הארץ
impt sg.: שַׁלַּח
Ex. 4, 23. שלח את־בני ויעבדני
Ex. 5, 1. שלח את־עמי ויחגו לי
Ex. 7, 16. שלח את־עמי
Ex. 7, 26. 9, 1. שלח את־עמי
Ex. 8, 16 10, 3. שלח עמי ויעבדני
Ex. 10, 7. שלח את־האנשים
Eccl. 11, 1. שלח לחמך על־פני המים
Jer. 15, 1. שלח מעל־פני ויצאו
Mal. 2, 16. כי־שנא שלח

impt. sg. c. s.: שַׁלְּחֵנִי
Gn. 30, 25. שלחני ואלכה אל־מקומי
Gn. 32, 27. שלחני כי עלה השחר
1 Sam. 20, 29. ויאמר שלחני נא
1 Rg. 11, 21. שלחני ואלך אל־ארצי
impt. c. suff.: שַׁלְּחֵנִי
1 Sam. 19, 17. שלחני למה אמיתך
impt. pl.: שַׁלְּחוּ
1 Sam. 5, 11. שלחו את־ארון י׳י
impt. pl. c. suff.: שַׁלְּחוּנִי
Gn. 24, 54. ויאמר שלחני לאדני
impt. pl. c. s.: שַׁלְּחֻנִי
Gn. 24, 56. שלחוני ואלכה לאדני
1 *imperf.:* אֲשַׁלַּח *p.*
Ex. 5, 2. ישראל לא אשלח
1 *imperf.:* אֲשַׁלְּחָה
Gn. 38, 17. אשלח גדי־עזים
Ex. 8, 24. אנכי אשלח אתכם
Ex. 10, 10. כאשר אשלח אתכם
Ex. 23, 27. אימתי אשלח לפניך
Dt. 32, 24. ושן־בהמת אשלח־בם
1 Reg. 9, 7. אשלח מעל פני
2 Chr. 7, 13. ואם־אשלח דבר בעמי
Ez. 5, 16. אשר־אשלח אותם
Ez. 14, 19. דבר אשלח אל־הארץ
1 *imperf.:* וַאֲשַׁלַּח
Zach. 8, 10. ואשלח את־כל־האדם
1 *imperf.:* וַאֲשַׁלְּחָה
Ex. 8, 4. ואשלחה את־העם
Ex. 9, 28. ואשלחה אתכם
1 *imperf.:* אֲשַׁלְּחָה
Gn. 32, 27. ויאמר לא אשלחך
1 *impf c. s.:* וַאֲשַׁלְּחָה
2 Sam. 11, 12. ומחר אשלחך
1 Reg. 20, 34. ואני בברית אשלחך
1 *impf. c. s.:* וַאֲשַׁלְּחָהּ
Gn. 31, 27. ואשלחך בשמחה
1 *impf. c. s.:* וַאֲשַׁלְּחֲךָ
1 Sam. 9, 26. קומה ואשלחך
1 *impf. c. s.:* וַאֲשַׁלְּחֵהוּ
Ps. 81, 13. ואשלחהו בשרירות לבם
1 *impf. c. s.:* אֲשַׁלְּחֵנּוּ
Jes. 10, 6. בגוי חנף אשלחנו
1 *impf. c. s.:* וַאֲשַׁלְּחֶנָּה
Jud. 20, 6. ואשלחה בכל־שדה
2 *imperf.:* תְּשַׁלַּח
Ex. 15, 7. תשלח חרונך
Ex. 22, 7. שלח תשלח את־אחאם
2 Rg. 8, 12. מבצריהם תשלח באש
Ps. 104, 30. תשלח רוחך יבראון
2 *impf. c. h int.:* הֲתְשַׁלַּח
Job. 38, 35. התשלח ברקים
2 *impf. c. s.:* תְּשַׁלְּחֶנִי
1 Reg. 11, 22. כי שלח תשלחני
2 *impf. c. s.:* וַתְּשַׁלְּחֵהוּ
Job. 14, 20. משנה פניו ותשלחהו
2 *impf. c. s.:* תְּשַׁלְּחֶנּוּ
Dt. 15, 12. 13. תשלחנו חפשי מעמך
Dt. 15, 13. לא תשלחנו ריקם
2 *impf. c. s.:* וַתְּשַׁלְּחֵם
Ps. 44, 3. תרע לאמים ותשלחם
2 *impf. fem.:* וַתְּשַׁלְּחִי
1 Sam. 19, 17. ותשלחי את־איבי
Jes. 57, 9. ותשלחי ציריך
3 *imperf.:* יְשַׁלַּח *p.*
Jes. 45, 13. וגלותי ישלח
Prv. 6, 14. מדנים ישלח
3 *imperf.:* יִשְׁלַח
Ex. 3, 20. ואחרי־כן ישלח אתכם
Ex. 4, 21. ולא ישלח את־העם
Ex. 11, 1. ישלח אתכם מזה
Dt. 7, 20. ישלח י׳י אלהיך בם
Dt. 28, 20. ישלח י׳י בך את־המארה

ישלח־בו חרון אפו Job. 20, 23.
ישלח בהם ערב Ps. 78, 45.
ישלח־בם ׀ חרון אפו Ps. 78, 49.
ישלח מדון Prv. 16, 28.
לכן ישלח האדון Jes. 10, 16.
ישלח איש את־אשתו Jer. 3, 1.
ועל־יובל ישלח שרשיו Jer. 17, 8.
3 *imperf.:* וַיְשַׁלַּח
וישלח את־בני־ישראל Ex. 6, 11.
3 *imperf.:* וַיְשַׁלַּח
וישלח את־הערב Gn. 8, 7.
וישלח את־היונה מאתו Gn. 8, 8.
וישלח את־היונה Gn. 8, 12.
וישלח את־לוט Gn. 19, 29.
וישלח את־אחיו Gn. 45, 24.
וישלח משה את־חתנו Ex. 18, 27.
וישלח לבלעם ולשרים Nu. 22, 40.
וישלח יהושע את־העם Jos. 24, 28.
וישלח יהושע את־העם Jud. 2, 6.
וישלח את־העם Jud. 3, 18.
וישלח בקמות פלשתים Jud. 15, 5.
וישלח שמואל 1 Sam. 10, 25.
וישלח בכל־גבול ישראל 1 S. 11, 7.
וישלח מהשלל 1 Sam. 30, 26.
וישלח דוד את־אבנר 2 Sam. 3, 21.
וישלח דוד את־העם 2 Sam. 18, 2.
וישלח את־האנשים 2 Reg. 5, 24.
וישלח י׳׳בהם 2 Reg. 17, 25.
וישלח־בם את־האריות 2 Rg. 17, 26.
וישלח י׳׳בו את־גדודי 2 Rg. 24, 2.
וישלח רזון בנפשם Ps. 106, 15.
3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֵנִי
וישלחני י׳׳ לשחתה Gn. 19, 13.
3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֵהוּ
וישלחהו י׳׳ אלהים מגן Gn. 3, 23.
וישלחהו וילך בשלום 2 Sam. 3, 23.
ויכרת־לו ברית וישלחהו 1 Rg. 20, 34.
ארחה ומשאת וישלחהו Jer. 40, 5.
3 *impf. c. s.:* יְשַׁלְּחֵנִי
לחפשי ישלחנו Ex. 21, 26. 27.
איביך אשר ישלחו Dt. 28, 48.
3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֶהָ
הילד וישלחה Gn. 24, 14.
וישלחה בכל גבול Jud. 19, 29.
3 *impf. c. s.:* יְשַׁלְּחֵם
כי ביד חזקה ישלחם Ex. 6, 1.
3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֵם
וישלחם ויהפכר־ארץ Job. 12, 15.
3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֵם
וישלחם מעל יצחק Gn. 25, 6.
וישלחם יצחק Gn. 26, 31.
ויברכם יהושע וישלחם Jos. 22, 6.
עד־שתותיהם וישלחם 2 Sam. 10, 4.
וישלחם וילכו 2 Reg. 6, 23.
וישלחם ביהודה 2 Reg. 24, 2.
עד־המפשעה וישלחם 1 Chr. 19, 4.
וישלחם בידי־פשעם Job. 8, 4.
וישלחם אל־ירמידהו Jer. 38, 11.
3 *impf. f.:* תְּשַׁלַּח
תשלח קציריה Ps. 80, 12.
3 *impf. fem.:* וַתְּשַׁלַּח
ותשלח פאת Ez. 17, 6.
3 *impf. c. s.:* וַתְּשַׁלְּחֵם
ותשלחם וילכו Jos. 2, 21.
1 *imperf. pl.:* נְשַׁלְּחָךְ
ונשלחך בשלום Gn. 26, 29.
1 *impf. pl. c. s.:* נְשַׁלְּחֶנּוּ
במה נשלחנו למקומו 1 Sam. 6, 2.
3 *impf. pl.:* יְשַׁלְּחוּ *p.*
תשלחו אל־מחוץ Num. 5, 3.
אל־תשלחו אתו ריקם 1 Sam. 6, 3.
תשכחו איש את־אחיו Jer. 34, 14.
2 *impf. pl. c. s.:* וַתְּשַׁלְּחוּנִי
ותשלחוני מיא׳ם Gn. 26, 27.

2 *impf. pl. c. s.:* תְּשַׁלְּחוּם
מחוץ למחנה תשלחום Num. 5, 3.
3 *imperf. pl.:* יְשַׁלְּחוּ
ישלחו כצאן עוליהם Job. 21, 11.
3 *impf. pl.:* יְשַׁלְּחוּ *p.*
ופרע לא־ישלחו Ez. 44, 20.
3 *imperf. pl.:* וַיְשַׁלְּחוּ
וישלחו אתו ואת־אשתו Gn. 12, 20.
וישלחו את־דבקה אחתם Gn. 24, 59.
וישלחו את־כתנת הפסים Gn. 37, 32.
וישלחו מן־המחנה Num. 5, 2.
וישלחו אותם אל־מחוץ Nu. 5, 4.
וישלחו את־ארון 1 Sam. 5, 10.
וישלחו בארץ־פלשתים 1 S. 31, 9.
וישלחו בארץ־פלשתים 1 Chr. 10, 9.
וישלחו את־ירמיהו Jer. 38, 6.
3 *imperf. pl.:* וַיְשַׁלְּחוּ *p.*
וישמעו וישלחו Jer. 34, 10.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשַׁלְּחוּהָ
וישלחוה בלולת השחר Jud. 19, 25.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשַׁלְּחוּם
וישלחום וילכו 1 Sam. 6, 6.
3 *impf. pl. f.:* תְּשַׁלַּחְנָה
חבליהם תשלחנה Job. 39, 3.
Pu-al: שֻׁלַּח 3 *perf.*
בעמק שלח ברגליו Jud. 5, 15.
שלח ברשת ברגליו Job. 18, 8.
3 *perf.:* שֻׁלַּח *p.*
וציר בגוים שלח Obad. 1, 1.
3 *perf. fem.:* שֻׁלְּחָה
ובפשעיכם שלחה אמכם Jes. 50, 1.
1 *perf.:* שֻׁלַּחְתִּי
עתה שלחתי אליך Dan. 10, 11.
3 *perf. pl.:* שֻׁלְּחוּ
והאנשים שלחו Gn. 44, 3.
part. masc.: מְשֻׁלַּח *sg.*
ונער משלח מביש אמו Prv. 29, 15.
קן משלח Jes. 16, 2.
משלח ונעזב כמדבר Jes. 27, 10.
3 *imperf.:* יְשֻׁלַּח
ומלאך אכזרי ישלח־בו Prv. 17, 11.
Hif-il: הִשְׁלִיחַ
1 *perf.:* וְהִשְׁלַחְתִּי
והשלחתי בכם Lev. 26, 22.
והשלחתי־בה רעב Ez. 14, 13.
והשלחתי רעב בארץ Am. 8, 11.
part. masc.: מַשְׁלִיחַ
הנני משליח Ex. 8, 17.
inf. constr.: לְהַשְׁלִיחַ
להשליח ביהודה 2 Reg. 15, 37.

שָׁלַח

נאלימי כמו נענני, גלי סגלל סמונן, ונגרן נקרנוס ג״כ נמונן הוספס ושפוק, לכן ג״כ שפשעת מלנוס, ושוק.
v. aram., legare, mittere (seq. עַל, ad aliquem), extendere (manum, seq. לְ rei, quae tangitur s. peritur). LXX. *πέμπειν; ἀποστέλλειν, ἐξαπο-; ἐκτείνειν.*
3 *perf.:* שָׁלַח
מלכא שלח למכנש Dan. 3, 2.
די־שלח מלאכה Dan. 3, 28.
אלהי שלח מלאכה Dan. 6, 23.
פתגמא שלח מלכא Esr. 4, 17.
די־שלח תתני Esr. 5, 6.
די־שלח דריוש Esr. 6, 13.
3 *perf. pl.:* שָׁלְחוּ
די שלחו עלוהי Esr. 4, 11.
פתגמא שלחו Esr. 5, 7.
2 *perf. pl.:* שְׁלַחְתּוּן
נשתונא די שלחתון Esr. 4, 18.
1 *perf. pl.:* שַׁלַּחְנָא
שלחנא והודענא למלכא Esr. 4, 14.

part. pass.: שָׁלִיחַ *sg.*
Dan. 5, 24. שליח פסא דיד־דא
Esr. 7, 14. ושבעת יעטהי שליח
3 imperf.: יִשְׁלַח
Esr. 5, 17. על־דנה ישלח עלינא
Esr. 6, 12. די ישלח רדה

שֶׁלַח

ג׳, וככוי שִׁלְחוֹ, ומובנו מוכפל: ק׳ כן קשה וכן קשת מסע ויצן המובלך [נע־שָׁמם], מן שלח לצון השלכה ויי״ם, וכן שֶׁלַח נעכרי, להסמכת כלי ויין, ועכר כשלח כשיוב נשק וכלי ויין, כשאר סרבו יקשי ושכן־עורף, וכשאר גם נקרגום כמובן וס. ג׳ כעיפה או יובקת המתפעת בלילן [שָׁמָם־לילנג], מן שלח פעל נמובן וה, וכי כן שִׁלְחָה סנף.

n. m. (c. s. שִׁלְחוֹ), 1) telum, missile, a v. שָׁלַח, vi *jaciendi*, arab. *silach* (coll. arma, *sallâch*, armatus), עָבַר בַּשֶּׁלַח, jaculo necari; 2) propago (Schössling, Sprössling), sicut שִׁלְחָה. LXX. ἀποστολή; βέλος, βολίς, ὅπλον, πόλεμος, κώδιον.
2 Chr. 32, 5. ויעש שלח לרב
הַשֶּׁלַח
Joel 2, 8. ובעד השלח יפלו
Neh. 3, 15. חומת ברכת השלח *p.*
הַשֶּׁלַח
Neh. 4, 11. ואחת מחזקת השלח
בַּשֶּׁלַח
Job. 36, 12. בשלח יעברו
בַּשֶּׁלַח
Job. 33, 18. וחיתו מעבר בשלח
cum suff.: שִׁלְחוֹ
2 Chr. 23, 10. *ואיש שלחו בידו
Neh. 4, 17. *איש שלחו המים
pl. c. suff.: שִׁלְחֵיהָ
Cant. 4, 13. שלחיך פרדס רמונים

שִׁלְחָא

ג׳, וקמור שִׁלְחָא, נכך קמור לנוג. ומובנו צמוף והלוך מים [צעיקמובנ], ונלכן לפרישי נסף סידועה, להסמכת נסר מס ניסוצלים, ודומס לו גִּיחוֹן ניסוזו.

n. m. (שִׁלְחָא), fluentum, quasi missio aquae (Strömung), n. pr. fons mediis in Hierosolymis, qui alias etiam גִּיחוֹן vel שָׁלַח (Sprudelquell, ab aquis erumpentibus) vocatur. LXX. Josef. *Σιλωάμ*, cf. N. T. Joh. 9, 7. *Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος* h. e. שִׁלְחָא = שִׁלּוּחַ, fons quasi emissus h. e. scaturiens). Vulg. *Siloe.*

שִׁלְחָן

ג׳, וסמין שִׁלְחָן, וסכנוי שִׁלְחָנוֹת. ומובנו צמוף ומסכם [מָצַעַת], ומוס קל״כ כנוי לעתוק [עיס], ועכן שלקן כמו עכן מקכל, ושלקן הפכים ל״ל שלקן קשר עליו לקס הפכים, ונקיל נ״כ שלקן המעככת, ושלקן ל׳ סוף המוכן, וכצ״ע כנוי לשלקן קולפי מעות, כאשר הסצוקל ניוכי, ומשנו שִׁלְחָנֵי קלפן.

n. m. (c. שִׁלְחַן, pl. שִׁלְחָנוֹת), teges, *στρῶμα* (a v. שָׁלַח, vi sternendi s. expandendi, *ταντειν τράπεζαν*), deinde mensa (aram. פַּתּוֹרָא); שִׁלְחַן חַמַּעֲרֶכֶת s. ט׳ חַמַּעֲרֶכֶת, mensa, in qua panes sacri apparati sunt; עָרַךְ שֻׁלְחָן ח׳, altare; עָרַךְ שֻׁלְחָן, epulas apponere. Neoh. de mensa *τραπεζιτῶν*, indeque שִׁלְחָנִי (trapezita. alias חַלְפָּן, arab. *zarrâf*, unde angl. *shroff*). LXX. constanter *τράπεζα.*
Ex. 25, 23. שלחן עצי שטים
Ps. 23, 5. תערך לפני ׳ שלחן
Ps. 78, 19. לערך שלחן במדבר
Jes. 65, 11. הערכים לגד שלחן
Dan. 11, 27. ועל־שלחן אחד
וְשֻׁלְחָן
1Chr.28,16. המערכת לשלחן ושלחן
Ez. 23, 41. ושלחן ערוך לפניה
הַשֻּׁלְחָן
Ex. 25, 27. לשאת את־השלחן
Ex. 25, 28. ונשא־בם את־השלחן
Ex. 25, 30. ונתת על־השלחן
Ex. 26, 35. ושמת את־השלחן
Ex. 26, 35. חמנרה נכח השלחן
Ex. 30, 27. השלחן ואת־כל־כליו
Ex. 31, 8. ואת־השלחן ואת־כליו
Ex. 35, 13. את־השלחן ואת־בדיו
Ex. 37, 10. השלחן עצי שטים
Ex. 37, 14. 15. לשאת את־השלחן
Ex.37,16. הכלים אשר על־השלחן
Ex.39,36. את־השלחן את־כל־כליו
Ex. 40, 4. והבאת את־השלחן
Ex. 40, 22. ויתן את־השלחן
Ex.40,24. באהל מועד נכח השלחן
Lev. 24, 6. על השלחן הטהר
1 Sam.20,34. יהונתן מעם השלחן
1Reg. 7,48. השלחן אשר עליו לחם
1 Reg. 13, 20. ישבים אל־השלחן ומערכת לחם על־
השלחן
2 Chr. 13, 11.
Jes. 21, 5. ערוך השלחן
Ez. 41, 22. השלחן אשר לפני יי
וְהַשֻּׁלְחָן
Ex. 26, 35. והשלחן תתן
Num. 3, 31. הארן והשלחן
לְשֻׁלְחָן
1 Chr. 28, 16. המערכת לשלחן
constr.: שֻׁלְחַן
Num. 4, 7. ועל ׳ שלחן הפנים
1 Sam. 20. 29. אל־שלחן המלך
2 Sam. 9, 13. כי על־שלחן המלך
1 Reg. 5, 7. הקרב אל־שלחן המלך
1 Reg. 18, 19. שלחן איזבל
2 Chr. 29,18. ואת־שלחן המערכת
Mal. 1, 7. שלחן י״י נבזה הוא
Mal. 1, 12. שלחן י״י מגאל הוא
cum suff.: שֻׁלְחָנִי
Jud. 1, 7. לקטים תחת שלחני
2 Sam. 9, 7. על־שלחני תמיד
2 Sam. 9, 10. תמיד לחם על־שלחני
2 S. 9, 11. ומפיבשת אכל על־שלחני
Neh. 5, 17. סביבתינו על־שלחני
Ez. 39, 20. ושבעתם על־שלחני
Ez. 44, 16. יקרבו אל־שלחני
cum suff.: שֻׁלְחָנְךָ
Job. 36, 16. ונחת שלחנך
cum suff.: שֻׁלְחָנֶךָ
2 Sam. 19, 29. עבדך באכלי שלחנך
1 Reg. 2, 7. והיו באכלי שלחנך
cum suff.: לְשֻׁלְחָנֶךָ
Ps. 128, 3. סביב לשלחנך
cum suff.: שֻׁלְחָנוֹ
1 Reg. 10, 5. ומאכל שלחנו
2 Chr. 9, 4. ומאכל שלחנו
cum suff.: שֻׁלְחָנָהּ
Prv. 9, 2. אף ערכה שלחנה
cum suff.: שֻׁלְחָנָם
Ps. 69,23. יהי־שלחנם לפניהם לפח
pl.: שֻׁלְחָנוֹת
2 Chr. 4, 8. ויעש שלחנות עשרה
Jes. 28, 8. כל־שלחנות מלאו קיא
Ez. 40, 39. שנים שלחנות מפה
Ez. 40, 39. ושנים שלחנות מפה
Ez. 40, 40. שנים שלחנות
Ez. 40, 40. לאלם שנים שלחנות
Ez. 40, 41. ארבעה שלחנות מפה
Ez. 40, 41. וארבעה שלחנות מפה
Ez. 40, 41. שמונה שלחנות
Ez. 40, 42. וארבעה שלחנות לעולה
pl.: הַשֻּׁלְחָנוֹת
2Chr. 4, 19. ואת־השלחנות ועליהם
Ez. 40, 43. השלחנות בשר הקרבן
pl. constr.: לְשֻׁלְחָנוֹת
1 Chr. 28, 16. לשלחנות המערכת
1 Chr. 28, 16. לשלחנות חכסף
שִׁלּוּחַ

ג׳, ונמצא לך נכנוי שִׁלּוּחִים, ומובנו פסעכה והנגימה שילן פלוני, ונקמר מגרוש לפס ע׳ ספר כריקות, וג״כ מפצלת כת לנעל.

n. m. pluralet., dimissio, aut uxoris h. e. repudiatio vel libellus repudii (גֵּט), aut filiae h. e. elocatio, dos. LXX. ἀποστολή (ἐξαποστέλλειν), ἄφεσις.
pl.: שִׁלּוּחִים
Mich. 1, 14. לכן תתני שלוחים
pl.: שִׁלֻּחִים
1 Reg. 9, 16. ויתנה שלחים לבתו
pl. c. suff.: שִׁלּוּחֶיהָ
Ex. 18, 2. אחר שלוחיה
מְשַׁלַּחַת

ג׳, ומובנו לו נשם המקום, מקום לשר ישולם שמם, ל״מ משלם שור, המקום לשר יושלם שמם שור למעשם, לו נשם לניון המופעת, ל״מ משלם יד, לומר דנר לשר ישלם נו יד, לומר שיעשה כן, וכן נמובן זה משלוח סנף.

n. m., vel local., locus, quo mittuntur pecudes ad pascendum, vel abstr. quasi impositio manus h. e. negotium. LXX. *βόσκημα*; מִשְׁלַח יָד, *ἔργον.*
const.: מִשְׁלַחַת
Dt. 12, 7. בכל משלח ידכם
Dt. 15, 10. 28, 8. ובכל משלח ידך
Dt. 23, 21. 28, 20. בכל משלח ידיך
cpnst.: לְמִשְׁלַחַת
Jes. 7, 25. למשלח שור
מְשֻׁלָּח

ג׳, ומובנו לו סשקול, לומר עליקה, לו כמו משלח יד, לומר דנר לשר ישלח נו יד, וסוף כנוי לעלל.

n. m., inf. seu n. agentis: missio, vel, sicut מִשְׁלַח, res, in quam manus immittitur, praeda. LXX. verbaliter: *ἀποστέλλειν, ἐξαποστέλλειν, ἐπιβάλλειν.*
מְשֻׁלָּחַ
Jes. 11, 14. ומואב משלוח ידם
וּמִשְׁלּוֹחַ
Esth. 9, 19. ומשלח מנות
Esth. 9, 22. ומשלוח מנות
מְשֻׁלַּחַת

ג״כ, ומובנו כמו משלוח, לומר המקור, שליקות מלאכים רעים, ולפעמים נ״כ כמו גרוש ופעירה, ל״מ משלוח לכני מלאכי [ענעלסנוכנ].

n. f., missio, legatio, velut angelorum; dimissio, velut militum aut captivorum. LXX. *ἀποστολή.*
Ps. 78, 49. משלחת מלאכי רעים
Eccl. 8, 8. ואין משלחת במלחמה
שָׁלְחָה

ג״כ, ונמצא לך נכנוי שְׁלָחוֹת, ומובנו מעיקה ויונקת מתפעת [שפרעסמליכנ, *part. pass.:* שָׁלִיחַ *sg.*
Dan. 5, 24. שליח פסא דיד־דא
Esr. 7, 14. ושבעת יעטהי שליח
3 imperf.: יִשְׁלַח
Esr. 5, 17. על־דנה ישלח עלינא
Esr. 6, 12. די ׳ ישלח רדה

שֶׁלַח

ג׳, וככוי שִׁלְחוֹ, ומובנו מוכפל: ק׳ כן קשה וכן קשת מסע ויצן המובלך [נע־שָׁמם], מן שלח לצון השלכה ויי״ם, וכן שֶׁלַח נעכרי, להסמכת כלי ויין, ועכר כשלח כשיוב נשק וכלי ויין, כשאר סרבו יקשי ושכן־עורף, וכשאר גם נקרגום כמובן וס. ג׳ כעיפה או יובקת המתפעת בלילן [שָׁמָם־לילנג], מן שלח פעל כמובן וה, וכי כן שִׁלְחָה סנף.

n. m. (c. s. שִׁלְחוֹ), 1) telum, missile, a v. שָׁלַח, vi *jaciendi*, arab. *silach* (coll. arma, *sallâch*, armatus), עָבַר בַּשֶּׁלַח, jaculo necari; 2) propago (Schössling, Sprössling), sicut שִׁלְחָה. LXX. ἀποστολή; βέλος, βολίς, ὅπλον, πόλεμος, κώδιον.
2 Chr. 32, 5. ויעש שלח לרב
הַשֶּׁלַח
Joel 2, 8. ובעד השלח יפלו
Neh. 3, 15. חומת ברכת השלח *p.*
הַשֶּׁלַח
Neh. 4, 11. ואחת מחזקת השלח
בַּשֶּׁלַח
Job. 36, 12. בשלח יעברו
בַּשֶּׁלַח
Job. 33, 18. וחיתו מעבר בשלח
cum suff.: שִׁלְחוֹ
2 Chr. 23, 10. *ואיש שלחו בידו
Neh. 4, 17. *איש שלחו המים
pl. c. suff.: שִׁלְחֵיהָ
Cant. 4, 13. שלחיך פרדס רמונים

שִׁלְחָא

ג׳, וקמור שִׁלְחָא, נכך קמור לנוג. ומובנו צמוף והלוך מים [צעיקמובנ], ונלכן לפרישי נסף סידועה, להסמכת נסר מס ניסוצלים, ודומס לו גִּיחוֹן ניסוזו.

n. m. (שִׁלְחָא), fluentum, quasi missio aquae (Strömung), n. pr. fons mediis in Hierosolymis, qui alias etiam גִּיחוֹן vel שָׁלַח (Sprudelquell, ab aquis erumpentibus) vocatur. LXX. Josef. *Σιλωάμ*, cf. N. T. Joh. 9, 7. *Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος* h. e. שִׁלְחָא = שִׁלּוּחַ, fons quasi emissus h. e. scaturiens). Vulg. *Siloe.*

שֻׁלְחָן

ג׳, וסמין שִׁלְחָן, וסכנוי שִׁלְחָנוֹת. ומובנו צמוף ומסכם [מָצַעַת], ומוס קל״כ כנוי לעתוק [עיס], ועכן שלקן כמו עכן מקכל, ושלקן הפכים ל״ל שלקן קשר עליו לקס הפכים, ונקיל נ״כ שלקן המעככת, ושלקן ל׳ סוף המוכן, וכצ״ע כנוי לשלקן קולפי מעות, כאשר הסצוקל ניוכי, ומשנו שִׁלְחָנֵי קלפן.

n. m. (c. שִׁלְחַן, pl. שִׁלְחָנוֹת), teges, *στρῶμα* (a v. שָׁלַח, vi sternendi s. expandendi, *ταντειν τράπεζαν*), deinde mensa (aram. פַּתּוֹרָא); שִׁלְחַן חַמַּעֲרֶכֶת s. ט׳ חַמַּעֲרֶכֶת, mensa, in qua panes sacri apparati sunt; עָרַךְ שֻׁלְחַן ח׳, altare; עָרַךְ שֻׁלְחָן, epulas apponere. Neoh. de mensa *τραπεζιτῶν*, indeque שִׁלְחָנִי (trapezita.

Digitized by Google

שָׁלַט

ס״כ, והעתיד יִשְׁלַט. מובנו נגרכו נכ״ק שריה ומילה ושילה [העערצען, וועלעגען], נקשור עם יקס שנו, ונריות הלמ״ד תוכר מדמיונו נערני, כי שם שַׁלַּט הפעל והשרש, נכשלה שם על קניפה ושדידה, כדרך המובלים ומובלכים. והקשנות נכל לשה כ״ל קליפה [לייטען, נע־, פֿיהרען], ושלט הפעל כמו היות לשוף ושר, ולשר יכקה ויילף לשר, ולוה סיין נקקר הלשון. וגם הפעל [שָׁלַט־ען] נגרמני, שרגומו שליטה, יכף מתונן רשני של נקיה ומובלה ולליפה, לכן שם [שָׁלַטעד], מרע הקובל, ומוע המלקים נגרמנית עתיקית [שָׁקָלַטען]. הכוסף יובל, סכיך לשלוני לעין יפשול ויבלע, או נכללו נתיכת כך והרשלה, כלשר נמכף ג״כ התקדה נקסלת, וכן נדומה הם ז״ל נמשקל וה.

v. intr. (impf. יִשְׁלַט), ducere, regere, moderari (schalten, unde Schalter h. e. nauclerus, Skalta h. e. bellum), hinc imperare, dominari (seq. בְּ, עַל), dominum fieri rei alicujus, potestatem habere in aliquam rem, arab. *salitha. Hi.* dominium concedere, potestatem dare, compotem facere. LXX. *ἐξουσιάζειν, ἀπολλύναι; Hi. κατακυριεύειν.*
3 perf.: שָׁלַט *trans.:*
Eccl. 8, 9. אשר שלט האדם
3 perf. pl.: שָׁלְטוּ
Neh. 5, 15. גם נעריהם שלטו
inf. constr.: לִשְׁלוֹט
Esth. 9, 1. לשלוט בהם
3 imperf.: וְיִשְׁלַט
Eccl. 2, 19. וישלט בכל־עמלי
3 imperf. pl.: יִשְׁלְטוּ
Esth. 9, 1. אשר ישלטו היהודים
Hif-il: הִשְׁלִיט
3 prf. c. s.: וְהִשְׁלִיטוֹ
Eccl. 5, 18. והשליטו לאכל ממנו
2 imperf. ap.: תַּשְׁלֶט־ *s. M.*
Ps. 119, 133. ואל־תשלט־בי כל־און
3 impf. c. s.: יַשְׁלִיטֶנּוּ
Eccl. 6, 2. ולא־ישליטנו האלהים
שָׁלֵט

ס״כ, וסעתיד יִשְׁלַט, ונקורו כמו נעכרי, ונס שם ניקס שנו. והכוסף שם כמו הכוסף נעכרי, הקשה לשליט, ונתרגום שנור לרוב.

v. intr. aram. (impf. יִשְׁלַט), dominari, potiri alicujus rei (seq. בְּ). *Hi.* dominum constituere. LXX. *ἄρχειν, κυριεύειν; Hi.* (*κύριον*) *καθιστάναι.*
3 perf.: שָׁלֵט
Dan. 3, 27. לא־שלט נורא
3 perf. pl.: שָׁלְטוּ
Dan. 6, 25. עד די־שלטו בהון
2 imperf.: תִּשְׁלֵט *p.*
Dan.5,16. ותלתא במלכותא תשלט

3 *imperf.:* יִשְׁלָט *p.*
Dan. 5, 7. וחלתי במלכותא ישלט
3 *impf. fem.:* תִּשְׁלַט
Dan. 2, 39. תשלט בכל־ארעא
Hif-il: הַשְׁלֵט
3 *prf. c. s.:* וְהַשְׁלְטָךְ
Dan. 2, 38. והשלטך בכלהון
3 *perf. c. s.:* וְהַשְׁלְטֵהּ
Dan. 2, 48. והשלטה על־כל מדינת

שָׁלְטוֹן

ע״ו, ע״מ פְּשָׁרוֹן, יִתְרוֹן, וסוף כינוי משקל קרמי, תמור משקל זְבָרוֹן, חִזָּרוֹן, עִזָּרוֹן, צְפָּאוֹן בענבי [והמשקל הקרמי ע״י הקלנת הלבור והשעת הכפלות ע״י דגוש], וכנרך לך בספר קהלת, המתקרס בתמונתיו. פתרונו משקל ושרית [שלכן], וסוף לפ״ו מופשטי.
n. m. (ad s. f. abstr. יִתְרוֹן, פְּשָׁרוֹן, quae forma magis aramaica respondet hebraicae עִזָּרוֹן, צְפָּאוֹן, חִזָּרוֹן, זְבָרוֹן, unde abbreviata est), dominatus, potestas, potentia. LXX. ἐξουσιάζειν. S. ἐξουσιαστικός.
Eccl. 8, 4. דבר־מלך שלטון
Eccl. 8, 8. ואין שלטון ביום המות

שָׁלְטָן

ע״ו נקרמי, וסוף כמו הקדוש בענבי, ובקנעני למסמרת מלך ומושל ופקיד וחלוף וכניד וסרן, וגבור מלך בתרגום.
n. m., dominatus, principatus, deinde dominus, princeps. LXX. ἄρχων.
pl. const.: שָׁלְטַנֵּי
Dan. 3, 2. וכל שלטני מדינתא
Dan. 3, 3. וכל שלטוני מדינתא

שָׁלְטָן

ע״ו, נקרמי והסתם שָׁלְטָנָא, ומונכו מעשל ושרית קניות ופקידות ומלכות, כמו שלטון הקדוש, ובתענך שק״כ בענין שליט ומושל, וכן בערבי שָׁלְטָאן [שָׁלְטָן] נרשזיו מעשל ושרית, ושק״כ שליט ומושל, ותמונה שק הערבית כמלכה שגורה בתרגום, וגם מתכת המופשטי שָׁלְטָנוּ כמו שָׁלְטָנוּת, בסוגן רבנות ושקיטות.
n. m. aram. (c. שָׁלְטַן), dominatus, regnum, deinde dominus, rex (quae duae significationes conjunctae sunt in arabico quoque *sulṭân*). Inde targ. abstr. שָׁלְטָנוּ (= שָׁלְטָנוּת).
LXX. ἐξουσία, ἀρχή, ἀνρεία.
Dan. 6, 27. די בכל־שלטן מלכותי
Dan. 7, 14. ולה יהב שלטן

שָׁלְטָן

Dan. 7, 6. ושלטן יהיב לה
constr.: שָׁלְטַן
Dan. 7, 14. שלטה שלטן עלם
definit.: שָׁלְטָנָא
Dan. 7, 27. ומלכותא ושלטנא
cum suff.: שָׁלְטָנֵךְ
Dan. 4, 19. ושלטנך לסוף ארעא
cum suff.: שָׁלְטָנַהּ
Dan. 7, 14. שלטה שלטן עלם
cum suff.: שָׁלְטָנַהּ
Dan. 3, 33. ושלטנה עם־דר ודר
Dan. 6, 27. ושלטנה עד־סופא
Dan. 7, 26. ושלטנה יהעדון
cum suff.: שָׁלְטָנְהוֹן
Dan. 7, 12. העדיר שלטנהון
def. pl.: שָׁלְטָנַיָּא
Dan. 7, 27. שלטניא לה־יפלחון

שַׁלִּיט

ק״ו, ע״מ צַלִּיז, אַדִּיר, ולנקני שַׁלַּטְתָּ, וכן אַדִּירַת מן שַׁלַּט נקשר שהתמונה מן שַׁלַּט נקשרתו. פתרונו מושל ומושלת גביר וגברת קניף ושדיד עז פנים ועריץ וכדומה, ונקענה לפעמים נזכיסה.
adj. m. (ad s. f. אַדִּיר, צַלִּיז; f. שַׁלַּטְתָּ, sicut אַדִּירַת, quasi a שַׁלַּט), potens, praepollens (seq. בְּ), subst. dominus, princeps (Machthaber); in deteriorem partem: imperiosus (herrisch), impudens, de mulieri procaci (arab. *salîthah*). LXX. ἄρχων, κύριος, ἐξουσία, ἐξουσιάζειν, ἐπικρατεῖν.
Eccl. 8, 8. אין אדם שליט ברוח
adj. masc.: שַׁלִּיטִים
Gn. 42, 6. ויוסף הוא השליט
Eccl. 10, 5. שיצא מלפני השליט
adj. m. pl.: שַׁלִּיטִים
Eccl. 7, 19. מעשרה שליטים
adj. f. sg. שַׁלִּיטָת *p.*
Ez. 16, 30. אשה־זונה שלטת

שַׁלִּיט

נקרמי כמו נענבי, נלי הפכת המוכן, וגבור בתרגום.
adj. aram., hebraico non absimile. LXX. κύριος, ἐξουσιάζειν.
Dan. 4, 14. די־שליט עליא במלכות 22, 29.
Dan. 5, 21. די־שליט אלהא עליא
Dan. 5, 29. די־להוא שליט תלתא
Esr. 7, 24. לא שליט למרמא
adj. masc.: שַׁלִּיטִין
Dan. 2, 10. די כל־מלך רב ושליט
adj. m. def.: שַׁלִּיטָא
Dan. 2, 15. לאריוך שליטא דר־מלכא
adj. m. pl.: שַׁלִּיטָן
Dan. 4, 23. שליטן שמיא
adj. m. pl.: שַׁלִּיטִין
Esr. 4, 20. ושליטין בכל עבר נהרה

שָׁלַט

פ״כ, ול״ע כ״ק נגור שָׁלַט, ומונכו גניכה וסכה קפים ופפיפה [שיעלען], דעקקען], והקרן שָׁלַט, שכמת ג״כ קנל שָׁלַט, לָאַט לעיל, וכן קנל חָלַד ופנל עָלַט סמכו [והשין לפ״ו מקנב מוגב ועמיי, וכן כשרש כמכוון ג״כ בשפתי מערב, וגם בשין השעמיי, ומוה בגמרת ירושלמית [שבת פרק ק׳] הסם שָׁלְטוֹן, ככוי למלכות ולעוף, וכן נרשה המוכן [ירמי׳ י״ג כ״ג]. וכפי הנרשה לי דומה לו ג״כ הסרת שָׁלַד נקרמי, שהר ממנו שָׁלַד הסם, שהר כמת ג״כ קנל גָּלַד הענבי נדמיון לו, עי׳ בכל קלה, ותמת הקקר והשוי.
v. comp. tr. inus. (unde solummodo שָׁלַט), contegere, tueri, abscondere, velare, cogn. simpl. טָלַל, לָאַט et compp. עָלַט, חָלַד ac fortasse גָּלַד, aram. שְׁלַד (torus, pulpa carnis). Inde neoh. שְׁלָטוֹן, vitta, calyptra, ornamentum capitis (= שְׁבָיִס j. Sabbat. f. 8, b. cf. שְׁלַטֵּי רֵקְמָתָא Targ. Jer. 13, 27. ἐξουσία, quod vocabulum inde translatum videtur, 1 Cor. 11, 10.).

שֶׁלֶט

ע״ו, וסרנוי שְׁלָטִים והסתם שִׁלְטֵי, והפתרון מגן לסכך וילהנן על הגוף [שילד], וכן פקדיהו פקדמונים, ווה כנון, והפסוק מלאו הסלטים כ״ל מלאו הסלטים כיד ופקוו לוחם.
n. m. (pl. שְׁלָטִים, c. שִׁלְטֵי), scutum, quo corpus contegitur; מִלָּא הַשֶּׁלֶט, manum indere scuto h. e. scutum apprehendere. LXX. θυρεός, φάρετρα, τρισσός, βολίς, κριός, χλιδών. A. κλοιός (βραχιάριον), πανοπλία; S. it., φάρετρα.
pl.: הַשְׁלָטִים
2 Reg. 11, 10. החנית ואת־השלטים
2 Chr. 23, 9. המגנות ואת־השלטים
Jer. 51, 11. מלאו השלטים
pl. constr.: שִׁלְטֵי
2 Sam. 8, 7. את שלטי הזהב
1 Chr. 18, 7. את שלטי הזהב
Cant. 4, 4. כל שלטי הגבורים
pl. cum suff.: שִׁלְטֵיהֶם
Ez. 27, 11. שלטיהם תלו

שָׁלַךְ

פ״כ ול״ע נקל, ומונכו נקמנוקו כמו שָׁלַח לעיל, במוכן שלוק ויניק וכיוה והפלה והעלם והדקה, כי הקרן שָׁ־לַךְ נדומה לל הקרן שָׁ־לַח [ושם לקוות מרעיו]. לקן כנרך נכ״ק לך נכנין הכוסף הַשְׁלִיךְ, ונפעולי שלו הַשְׁלֵךְ או הָשְׁלֵךְ. ונלמד מהשלכה מכניכת יסד ויקשוק ודלנת על הקב״ה, מנהילה כדבר והקלה ובווי בו, כהשלכות לקריו לו לקרי גו, כעילה מדבר וגוילה, ל״ע ערף מעכ״ם, מקריפת כפם למות, מגלות והדקה ועלעול מקרן וגרוש, מסרום וסורלת בית, מספרת עלה ומקשכה וכדומה. ונע״ע מוה הַשְׁלָכָה, שֶׁלֶךְ, וכן הסם מִשְׁלֵךְ מקום לקבר יושלך שמה לבר, והסם הַשְׁלָכוֹת.
v. comp. tr., mittere, jacere, cogn. שָׁ־לַח et simpl. לָאַךְ (מַלְאָךְ), unde, praefixo praeverbio, confictum est. *Qal* inus. *Hi.*, jacere, abjicere, ejicere, rejicere, dejicere s. prosternere, seq. עַל (injicere in aliquem h. e. committere), seq. אַחֲרֵי (jacere pone semet ipsum h. e. aspernari). *Ho.* הָשְׁלַךְ, הָשְׁלֵךְ, pass. LXX. βάλλειν, ἀπο-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-; ῥίπτειν, ἀπο-, ἐπι-, κατα-; ἀποστρέφειν, ἐπι-; ἐκσπᾶν, ἐκτείνειν, ἐκφέρειν, ἐκπίπτειν, κατακρημνίζειν, καταῤῥηγνύναι, καθιέναι, σφάλλειν.
Hif-il: הַשְׁלִיךְ 3 *prf.*
Num. 35, 20. השליך עליו בצדיה
Num. 35, 22. השליך עליו כל־כלי
Jos. 10, 11. וירי השליך עליהם אבנים
Jer. 41, 9. והבור אשר השליך שם
Thr. 2, 1. השליך משמים ארץ
Am. 8, 3. בכל־מקום השליך הס
3 *perf.:* וְהִשְׁלִיךְ
Lev. 1, 16 והשליך אתה אצל המזבח
Num. 19, 6. והשליך אל־תוך שרפת
2 Reg. 23, 12. והשליך את־עפרם
Joel 1, 7. חשף השפה והשליך
3 *perf. c. s.:* הִשְׁלִיכוֹ
2 Reg. 24, 20. השלכו אתם מעל פניו
Jer. 52, 3. השליכו אותם מעל פניו
3 *perf. c. s.:* הִשְׁלִיכֵם
2 Rg. 13, 23. ולא־השליכם מעל־פניו
2 Reg. 17, 20. אשר השליכם מפניו
3 *prf. fem.:* הִשְׁלִיכָה
2 Sam. 11, 21. הלוא אשה השליכה
2 *perf.:* הִשְׁלַכְתָּ
1 Rg. 14, 9. ואחרי השלכת אחרי גוך
Neh. 9, 11. ודפיהם השלכת
Jes. 38, 17. השלכת אחרי גוך

2 *perf.:* וְהִשְׁלַכְתָּ
Ez. 5, 4. והשלכת אותם אל־תוך
2 *prf. c. s.:* וְהִשְׁלַכְתּוֹ
Jer. 51, 63. והשלכתו אל־תוך
1 *perf.:* הִשְׁלַכְתִּי
Jer. 7, 15. כאשר השלכתי
1 *perf.:* וְהִשְׁלַכְתִּי
Jer. 7, 15. והשלכתי אתכם מעל פני
Nah. 3, 6. והשלכתי עליך שקצים
1 *prf. c. s.:* הַשְׁלַכְתִּיךָ
Ez. 28, 17. על־ארץ השלכתיך
3 *perf. pl.:* הִשְׁלִיכוּ
2 Reg. 7, 15. אשר־השליכו ארם
Jer. 9, 18. כי השליכו משכנותינו
Jer. 38, 9. השליכו אל־הבור
Ez. 20, 8. שקוצי עיניהם לא השליכו
3 *perf. pl.:* וְהִשְׁלִיכוּ
Ez. 43, 24. והשליכו הכהנים עליהם
3 *prf. pl. f.:* וְהִשְׁלַכְתָּנָה
Am. 4, 3. *והשלכתנה ההרמונה
part. masc.: מַשְׁלִיךְ *sg.*
Ps. 147, 17. משליך קרחו כפתים
Mich. 2, 5. משליך חבל בגורל
p. pl. constr.: מַשְׁלִיכֵי
Jes. 19, 8. משליכי ביאור חכה
inf. constr.: וְהַשְׁלֵךְ
Jer. 22, 19. סחוב והשלך
Jer. 36, 23. והשלך אל־האש
inf. constr.: לְהַשְׁלִיךְ
Eccl. 3, 5. עת להשליך אבנים
Eccl. 3, 6. ועת להשליך
impt. sg.: הַשְׁלֵךְ
Ps. 55, 23. השלך על־י׳ יהבך
impt. sg.: וְהַשְׁלֵךְ
Ex. 7, 9. והשלך לפני־פרעה
impt. c. s.: הַשְׁלִיכֵהוּ
Ex. 4, 3. השליכהו ארצה
2 Reg. 9, 25. 26. שא השלכהו
Zach. 11, 13. השליכהו אל־היוצר
impt. fem.: וְהַשְׁלִיכִי
Jer. 7, 29. גזי נזרך והשליכי
impt. pl.: הַשְׁלִיכוּ
Gn. 37, 22. השליכו אתו אל־החבור
Ez. 18, 31. השליכו מעליכם
Ez. 20, 7. איש שקוצי עיניו השליכו
1 *imperf.:* אֶשְׁלֵךְ
Jos. 18, 8. ופה אשליך לכם גורל
2 Chr. 7, 20. אשליך מעל פני
Job. 29, 17. ומשניו אשליך טרף
Ps. 60, 10. 108, 10. על־אדום אשליך נעלי
1 *imperf.:* וַאֶשְׁלֵךְ
Zach. 11, 13. ואשליך אתו בית י׳
1 *imperf.:* וָאֶשְׁלֵךְ
Dt. 9, 21. ואשלך את־עפרו
1 *imperf.:* וָאַשְׁלִיכָה
Neh. 13, 8. ואשליכה את־כל־כלי
1 *impf. c. s.:* וָאַשְׁלִכֵהוּ
Ex. 32, 24. ואשלכהו באש
1 *impf. c. s.:* וָאַשְׁלִכֵם
Dt. 9, 17. ואשלכם מעל שתי ידי
2 *imperf.:* וְתַשְׁלִיךְ
Mich. 7, 19. ותשליך במצלות ים
2 *imperf.:* וְתִשְׁלַךְ
Ps. 50, 17. ותשלך דברי אחריך
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁלִיכֵנִי
Ps. 51, 13. אל־תשליכני מלפניך
Ps. 71, 9. אל־תשליכני לעת זקנה
2 *impf. c. s.:* וַתַּשְׁלִיכֵנִי
Jon. 2, 4. ותשליכני מצולה
Ps. 102, 11. כי נשאתני ותשליכני

Digitized by Google

2 *impf. f.:* וְתַשְׁלִיכִי
Ez. 23,35. ותשליכי אותי אחרי גוך

3 *imperf.:* יַשְׁלֵךְ
Jes. 2, 20. ישליך האדם

3 *imperf.:* וַיַּשְׁלֵךְ
Job. 15, 33. וישלך כזית נצתו
Job. 27,22. וישלך עליו ולא ירחמו

3 *imperf.:* וַיִּשְׁלֹךְ
Ex. 7, 10. וישלך אהרן את־מטהו
Ex. 15, 25. וישלך אל־העמים
Ex. 32, 19. וישלך מידו את־הלחת
Jos. 18, 10 וישלך להם יהושע
Jud. 9, 17. וישלך את־נפשו
Jud. 15, 17. וישלך הלחי מידו
2 Sam. 20, 12. וישלך עליו בגד
1 Reg. 19, 19. וישלך אדרתו אליו
2 Reg. 2, 21. וישלך־שם מלח
2 Reg. 4, 41. וישלך אל־הסיר
2 Reg. 6, 6. וישלך שמה ויצף
2 Reg. 23, 6. וישלך את־עפרה
2 Chr. 33, 15. וישלך חוצה לעיר
Jer. 26, 23. וישלך את־נבלתו
Zach. 5, 8. וישלך אתה אל־תוך
Zach. 5, 8. וישלך את־אבן העופרת

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׁלְכֵהוּ
Dan. 8, 7. וישליכהו ארצה

3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּכֵהוּ
Ex. 4, 3. וישלכהו ארצה
2 Reg. 2, 16. וישלכהו באחד ההרים

3 *impf. c. s.:* וַיַּשְׁלִכֵם
Dt. 29, 27. וישלכם אל־ארץ אחרת

3 *impf. fem.:* וַתַּשְׁלֵךְ
Dan. 8, 12. ותשלך אמת ארצה

3 *impf. fem.:* וַתַּשְׁלֵךְ
Gn. 21, 15. ותשלך את־הילד
Jud. 9, 53. ותשלך אשה אחת

2 *impf. f. c. s.:* וַתַּשְׁלִכֵהוּ
Job. 18, 7. ותשליכהו עצתו

1 *impf. pl.:* וְנַשְׁלִיכָה
Ps. 2, 3. ונשליכה ממנו עבתימו

1 *impf. pl. c. s.:* וְנַשְׁלְכֵהוּ
Gn 37, 20. לכו ונהרגהו ונשלכהו

2 *imperf. pl.:* תַּשְׁלְכוּן
Ex. 22, 30. לכלב תשלכון אתו

2 *impf. pl. c. s.:* תַּשְׁלִיכֻהוּ
Ex. 1, 22. היארה תשליכהו

3 *imperf. pl.:* יַשְׁלִיכוּ
2 Reg. 3, 25. וישליכו איש־אבנו
Ez. 7, 19. כספם בחוצות ישליכו

3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁלִכוּ
Gn. 37, 24. וישלכו אתו הבורה
2 Sam. 18, 17. וישלכו אתו ביער
2 Sam. 20, 22. וישלכו אל־יואב
2 Reg. 10, 25. וישלכו הרצים
Neh. 9, 26. וישלכו את־תורתך
Jer. 38, 6. וישלכו אתו אל־הבור

3 *impf. pl.:* וַיְשַׁלְּכוּ
Ex. 7, 12. וישליכו איש מטהו
Jos. 8, 29. וישליכו אותה אל־פתח
Jud. 8, 25. וישליכו שמה
2 Reg. 13, 21. וישליכו את־האיש
2 Chr. 24, 10. וישליכו לארון
2 Chr. 30, 14. וישליכו לנחל קדרון

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּשְׁלִיכוּם
2 Chr. 25,12. וישליכום מראש הסלע

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשַׁלְּכֵם
Jos. 10, 27. וישליכום אל המערה

Hof-al: הָשְׁלַךְ, הֻשְׁלַךְ

3 *perf.:* וְהֻשְׁלַךְ
Dan. 8, 11. והשלך מכון מקדשו

3 *prf. fem.:* הֻשְׁלְכָה *p.*
Ez. 19, 12. לארץ השלכה

2 *perf.:* הָשְׁלַכְתָּ
Jes. 14, 19. חשלכת מקברך

1 *perf.:* הִשְׁלַכְתִּי
Ps. 22, 11. עליך השלכתי מרחם

3 *perf. pl.:* וְהִשְׁלִכוּ
Jer. 22, 28. וזרעו והשלכו

part. masc.: מַשְׁלֵךְ *sg.*
2 S. 20,21. משלך אליך בעד החומה

prt. m. pl.: מַשְׁלִכִים
Jer. 14, 16. יהיו משלכים בחוצות

part. fem. מַשְׁלֶכֶת *sg.*
1 Reg. 13, 24. ותהי נבלתו משלכת
1 Reg. 13, 25. הנבלה משלכת בדרך
1 Reg. 13, 28. אם־נבלתו משלכת
Jer. 36, 30. ונבלתו תהיה משלכת

2 *impf. fem.:* וַתִּשְׁלְכִי
Ez. 16, 5. ותשלכי אל־פני השדה

3 *imperf. pl.:* יְשַׁלְּכוּ *p.*
Jes. 34, 3. וחללויהם ישלכו

שַׁלֶּכֶת
ס"כ, ומוכנו מגזל העניס והשלכות [דגם פַּלְגַּעַן], והוא גם נתכה מהכנה, שלג נמצא.
n. f. piĕl., caesio arboris, sec. alios: dejectio foliorum. LXX. *ἐκπίπτειν* (n. pr. *παστοφόριον*.)
1 Chr. 26, 16. שער שלכת

בְּשַׁלֶּכֶת
Jes. 6, 13. אשר בשלכת

שָׁלָךְ
ס"ו, וכנוי לעין עוף, לפי פרסו נמרח זה שנולם דגים מן הים, וכן תרגם המתרגם שַׁלְיוֹנָא [גם מוכנו]. ולדעת הים קוטים בפרוש קטן־עוכי עוף שמכסא קולדתו להשליך ילדיו. והכוונה יכול.
n. m., mergus, catarrhactes (*Pelecanus Bassanus* Linn.), avis de summis scopulis et e sublimi aere ad orgyiae spatium in aquas, unde praedam extrahat, se dejiciens. Gemara habet glossema: זֶה שֶׁשָּׁלָה דָּגִים מִן־הַיָּם, unde Targ. שָׁלַיוֹנָא (der Fischzieher, Taucher). LXX. *καταῤῥάκτης*, *νυκτικόραξ*. Vulg. *mergulus*.

הַשָּׁלָךְ
Lev. 11, 17. השלך ואת־הינשוף
Dt. 14, 17. הרחמה ואת־השלך

שָׁלַל

ס"כ, ונענה לו התמונה בלתי מכוונת, לו ג"כ מכוונת, ד"מ שַׁלְתִּי, והשקור שָׁלַל לו שָׁל, והעתיד יָשֹׁל. פתרונו קלילה ונזילה וקילה, פרוד ונדילה והעתק מדבר, עכיבה וקיבוץ וגוילה שפלוני דבר מה, והקרן שֶׁל נדומה הקרן של גַּיָּל, אַיָּל, בַּשָּׁל וכדומה. וכאשר מצוע והשלך, מכויוח ולקיקת שלג ולקיקת קלילת קויבים, וכפי שכראה תְּלַג לקרן בהשם קולל בשון דומה, כדמיון שָׁלַג עם תָּלַג, ולד"ק גם בהשלה על פיות קלון ועכוס נדעת. בהתפעל אֶשְׁתּוֹלַל כמו חִשְׁתּוֹלֵל, לומר פיות לשלל ולבוה, פיות כשלל, וכן לעת הכד"ק, קולם לדעת יִנְקְקִי מוכנו פיות מוקוק זועה, ומס שגוזו מן שלה, הכה שגגה.
v. tr. (praet. vel dissoluto vel dagesato *Lamed*, velut שַׁלְּחִי; inf. שְׁלֹל, שָׁל; impf. יָשֹׁל), *συλᾶν*, extrahere, detrahere, hinc: spoliare, praedari, populari, cogn. תָּלַל et fortasse דָּשַׁל, דָּיַל, אָיַל (unde תֹּלֶל, commutatis *Sin* et *Tav*, quemadmodum in תָּעַל — שָׁעַל). *Hitpo.* אֶשְׁתּוֹלֵל (forma aramaizans pro הִשְׁתּוֹלֵל), praedam fieri, sec. alios: stultum fieri, insanire. LXX. *σκυλεύειν*, *προνομεύειν*, *παραβάλλειν*; שָׁלַל שָׁלָל, *σκῦλα καὶ προνομὴν ποιεῖν*; *Hitpa.* *ταραχθῆναι*, *συνιέναι*.

3 *perf.:* וָשָׁלַל
Ez. 29, 19. ושלל שללה ובזה בזה

3 *perf.:* שָׁלוֹתָ
Hab. 2, 8. שלות גוים רבים

3 *perf. pl.:* וְשָׁלְלוּ
Ez. 26, 12. ושללו חילך
Ez. 39, 10. ושללו את־שלליהם

part. pl.: הַשֹּׁלְלִים
Zach. 2, 12. חגוים השללים אתכם

p. pl. cum suff.: שֹׁלְלֶיהָ
Jer. 50, 10. כל־שלליה ישבעו

p. pl. c. suff.: שֹׁלְלֵיהֶם
Ez. 39, 10. ושללו את־שלליהם

inf. constr.: לָשֹׁלֵל
Jes. 10, 6. לשלל שלל ולבז בז
Ez. 38, 12. לשלל שלל ולבז בז
Ez. 38, 13. לשלל שלל גדול

inf. constr. c. h int.: הַלְשֹׁלֵל
Ez. 38, 13. הלשלל שלל אתה בא

inf. abs.: שָׁלֹל
Ruth 2, 17. וגם שלו־תשלו לה

2 *imperf. pl.:* תִּשְׁלוּ
Ruth 2,17. שלו־תשלו לה מן־הצבתים

3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׁלְלוּךָ
Hab. 2, 8. וישלוך כל־יתר עמים

Nif-al: נָשֹׁל *

3 *imperf.:* יִשֹּׁל *
Dt. 28, 40. *כי ישל זיתך

Hitpa-el: הִשְׁתּוֹלֵל

3 *perf. pl.:* אֶשְׁתּוֹלְלוּ
Ps. 76, 6. אשתוללו אבירי לב

part. masc.: מְשְׁתּוֹלֵל *sg.*
Jes. 59, 15. וסר מרע משתולל

שָׁלָל
ס"ו, והסימן שָׁלַל, ומוכנו כוס וקלילת קויב שכשלל, ובאמר קלת שלל, ולית שלל הוא השוללו או מכשלל, והדבור היקה לו נפש לשלל, הרגון הכיל בפשו. בקרנוס שָׁלַל מעלהו, והשם שָׁלִיל כנוי לנפל ג"כ מוס.
n. m. (c. שְׁלַל), spolia, exuviae, deinde gener. praeda, etiam de pecoribus abactis, lucrum, quaestus. LXX. *σκῦλον*, *λάφυρον*, *προνομή*, *διαρπαγή*, *ἁπαρτία*, *εὕρημα*, *ἀπώλεια*, *τροφή*.
Gn. 49, 27. ולערב יחלק שלל
Ex. 15, 9. אשיג אחלק שלל
Jud. 5, 30. הלא ימצאו יחלקו שלל
Jud. 5, 30. לצוארי שלל
2 Chr. 14,12. וישאו שלל הרבה מאד
2 Chr. 28, 8. שלל רב בזזו מהם
Ps. 68, 13. ונוות בית תחלק שלל
Ps. 119, 162. כמוצא שלל רב
Prv. 1, 13. נמלא בתינו שלל
Prv. 16, 19. מחלק שלל את־גאים
Jes. 8, 1. למהר שלל
Jes. 8, 3. מהר שלל חש בז
Jes. 9, 2. בחלקם שלל
Jes. 10, 6. לשלל שלל ולבז בז
Jes. 33, 23. אז חלק עד־שלל
Jes. 53, 12. ואת־עצומים יחלק שלל
Ez. 38, 12. לשלל שלל ולבז בז
Ez. 38, 13. הלשלל שלל אתה בא
Ez. 38, 13. לשלל שלל גדול
Zach. 2, 13. והיו שלל לעבדיהם

וְשָׁלָל
2 Sam. 3, 22. ושלל רב עמם הביאו
Prv. 31, 11. ושלל לא יחסר
Dan. 11, 24. בזה ושלל ורכוש

הַשָּׁלָל
Num. 31, 11. ויקחו את־כל־השלל
Num. 31, 12. ואת־השלל אל־המחנה
1 Sam. 14, 32. ויעט העם אל־שלל
1 Sam. 15, 19. ותעט אל־השלל
1 Sam. 30, 16. בכל השלל הגדול
1 Chr. 26, 27. ומן־השלל הקדישו
2 Chr. 15, 11. מן־השלל הביאו
2 Chr. 20, 25. בזזים את־השלל
2 Chr. 28, 8. ויביאו את־השלל
2 Chr. 28, 15. הלבישו מן־השלל

מֵהַשָּׁלָל
1 Sam. 15, 21. ויקח העם מהשלל
1 Sam. 30, 22. לא־נתן להם מהשלל
1 Sam. 30, 26. וישלח מהשלל

בַּשָּׁלָל
Jos. 7, 21. ואראה בשלל אדרת

לָשָׁלָל
Jer. 21,9. 38,2. והיתה־לו נפשו לשלל
Jer. 39, 18. והיתה לך נפשך לשלל
Jer. 45, 5. את־נפשך לשלל
Jer. 49, 32. והמון מקניהם לשלל
Jer. 50, 10. והיתה כשדים לשלל
Ez. 7, 21. ולרשעי הארץ לשלל

לַשָּׁלָל
2 Reg. 3, 23. ועתה לשלל מואב

וּמַשָּׁלָל
1 S. 30, 19. ועד־בנים ובנות ומשלל

constr.: שְׁלַל
Dt. 20, 14. את־שלל איביך
Jos. 11, 14. שלל הערים האלה
Jos. 22, 8. חלקו שלל איביכם
Jud. 5, 30. שלל צבעים לסיסרא
Jud. 5, 30. שלל צבעים רקמה
1 Sam. 30, 20. זה שלל דוד
Jes. 8, 4. ואת שלל שמרון

constr.: וּשְׁלַל
Dt. 2, 35. ושלל הערים
Dt. 3, 7. ושלל הערים בזונו
Jos. 8, 27. חבהמה ושלל העיר
2 Sam. 12, 30. ושלל העיר הרביא
1 Chr. 20, 2. ושלל העיר הרביא

constr.: מְשָׁלַל
1 S. 14, 30. משלל איביו אשר מצא
1 Sam. 30, 26. משלל איבי ר"י

constr.: וּמִשְׁלַל
2 Sam. 8, 12. ומשלל הדרעזר

cum suff.: שְׁלָלֶךָ
Zach. 14, 1. וחלק שללך בקרבך

cum suff.: שְׁלַלְכֶם
Jes. 33, 4. ואסף שלכם

cum suff.: שְׁלָלָהּ
Dt. 13, 17. כל־שללה תקבץ
Dt. 13, 17. ואת־כל־שללה כליל
Dt. 20, 14. כל־שללה תבז לך
Jos. 8, 2. שללה ובהמתה תבזו
Ez. 29, 19. ושלל שללה ובזז

cum suff.: שְׁלָלָם
2 Chr. 20, 25. לבז את־שללם
2 Chr. 24, 23. וכל־שללם שלחו למלך
Jes. 10, 2. להיות אלמנות שללם

cum suff.: וּשְׁלָלָם
Esth. 3, 13. 8, 11. ושללם לבוז

שׁוֹלֵל
ס"ו, ומוכנו לעת יִנְקְקִי מצמע כשועה בתמהון לב [רשועכדעה, עקלעה], וכן לדעתו הסכעתל הִשְׁתּוֹלֵל, כדמיון לְשֹׁלֵה הפעל, שהוא לשון שגיגה. והם מוכן וה תמת, לפעה שהשו שׁוּגֵל, והשם פה תמוה מְשׁוֹלֵל, מוצוס

Digitized by Google

נפתרוכו אל לויל, או שהוא כמו חָלַל, נחלוף שהוקף נכשומם. ולפעם דוד קמץ שולל מופעל מנגדים, ולפעם השבעים ותרגום פשיטא הוא יקף ונכשיטא נגד [נשקקעכד, נשרפום], ולפעם שהיא של קמץ מעורף הדעת מכוב נרה, ויהיה מלשון שלילה נש"ע, או כמו שחסר לנון-עורף שמעורף בדעת דלכו לללכת עכוש ומשולל בנגדים. ונספר ליוב לדעת המתרגם מן שלשלת וכנל, לשון רקיקה וכנילה, והכוונה יבקר. ולע קורא נעים שמוכן שָׁלַל כשפה ענבית כמו הפשטה [שנפטרשטיבען], ל"מ הגיוכי מֻאלָחִים הַחְבּוּר וְהַחֲרוּד, לכן שׁוֹלָלֵי כמו מופעטי, ל"מ דרך שולני, וכן הוא ל"ת הספך של חַיָּב, ל"מ נקכמת הגיון שׁוֹלַל חֲפָלָלֵי, שׁוֹלַל חַפְרָנֵי, מְשַׁפֵּשׁ הַשּׁוֹלָל, חָפַשׂ הַשּׁוֹלָל, שׁוֹלֵל חֲלָקִיו, והקוראי ממכו שְׁלָלֵיי, ל"מ קוטר שוללי, והמופעטי ממכו שְׁלִילָה, שְׁלִילוּת, ל"מ קוראי השלילה, שלילת קלקי"ת, ג' כללית, או קיוב או שלילה, קיוב ושלילות, לימות השלילה, שלילת הנשמות וכדומה. מי' קלן ופעט נש"ע.

n. m., sec. *Isaaki:* furens, insanus (sicut ex ejusdem sententia *Hitpo.* הִשְׁתּוֹלֵל, a v. שָׁלָה=שָׁלַל, geistesirr, geisteskrank sein), quod glossema si verum est, pro מְשׁוֹלָל dicitur, a v. שָׁל, vi vel vacillandi et flaccescendi (syn. אָוִיל), vel, sicut חָלַל (unde mutata spirante cum sibilante ortum esse possit), vi stoliditatis, sec. *Qimchium:* exutus, vestibus privatus (vel, uti LXX. et *Peshitho* habent, *nudipes*) aut: mente abreptus (a v. שֵׂל, syn. שִׂרְעָה, prt. מְשֻׂרָּע, insanus), Mika 1, 8. captivus, vel, quasi denom. a שַׁלְשֶׁלֶת, uti vult paraphrasta, vinctus, compedibus adstrictus, Job. 12, 17 ss. Neoh. שָׁלַל vi logica *abstrahendi* et *negandi*, unde magna nn. derivatorum caterva, de quibus v. supra. LXX. *ὀνυπόδετος, αἰχμάλωτος.* A. Job. *λάφυρα*; S. *ἀβουλλα.*

Job. 12, 16. מוליך יועצים שולל
Job. 12, 19. מוליך כהנים שולל
Mich. 1, 8. Q'ri אלכה שילל וערום

שָׁלֵם

פ"נ, והעתיד יִשְׁלַם. פתרוכו היות תמיס נלתי מקובל, היות מוכלל וכגמר עד תכלית, היות נועם וקומתי נלי דקנה, היות נעוב וכנעימים ונעלם תוס וכתגוברת קיל, היות מוגלח וכוכוב וכסנלקה [נאַקען, קוכפעי-ומכלע, ווקהל, פרייעדוסם ויין], ומשלה בהשלות רבות. לכן מכוין ומלקח שגמר בתכלית הקצן והכלון ומתנוקץ, מתקופת היוון ומלוקו מכל וכל לתכלית כלה ומתוקנת, מעמד מלם נכח ובנריקות נלי יסודים ונלוח, היוב יבעם לו וככיו יגליקו, מעמד פלגו עם קנגו ויוצ יבוע וכוך עמו, ובקרמי שָׁלֵם מגלהו, מפתפח וגמיכה. הכינוני שָׁלֵם כמו יריד ולוסב וקרוב, מעשה הפעל, והפעולי שלום [נע-פרייפעט, פרייעדוסם], ג"כ מעשה וס. הכנד יונף מפקל, הפתח וגמיכה, פנקה והנלקה, שלוף וכלילה, פריעת קוב ותצוס כדר מה, גמילה ושלום והצבת דבר, סוף דבר היולף מפקל. והכזכ"פ הפעולי שלו, והכינוני מְשֻׁלָּם, הכלון קבר קופעד נמעמד הצלוס והקהנה והידידות והכלוי עם

שָׁלֵם *part. masc.:* מְשַׁלֵּם *sg.*
Jes. 66, 6. משלם גמול לאויביו
Jer. 51, 6. גמול הוא משלם לה
part. masc.: וּמְשַׁלֵּם *sg.*
Dt. 7, 10 ומשלם לשנאיו
Ps. 31, 24. ומשלם על־יתר
Jer. 32, 18. ומשלם עון אבות
part. m. pl.: מְשַׁלְּמִים
Joel 4, 4. אתם משלמים עלי
prt. m. pl. constr.: וּמְשַׁלְּמֵי
Ps. 38, 21. ומשלמי רעה
inf. constr.: שַׁלֵּם
Ex. 21, 36. שלם ישלם שור
Ex. 22, 2. דמים לו שלם ישלם
Ex. 22, 5. שלם ישלם המבעיר
Ex. 22, 13. אין־עמו שלם ישלם
Jer. 51, 56. אל גמלות י־י שלם ישלם
inf constr.: לְשַׁלֵּם
Prv. 22, 27. אם־אין־לך לשלם
inf. c. suff.: לְשַׁלְּמִי
Ps. 61, 9. לשלמי נדרי יום ׳ יום
inf. c. suff.: לְשַׁלְּמוֹ
Dt. 23, 22. לא תאחר לשלמו
Eccl. 5, 3. אל־תאחר לשלמו
impt. sg.: שַׁלֵּם
Eccl. 5, 3. את אשר־תדר שלם
impt. sg.: וְשַׁלֵּם
Ps. 50, 14. ושלם לעליון נדריך
impt. fem.: שַׁלְּמִי
Nah. 2, 1. שלמי נדריך
impt. fem.: וְשַׁלְּמִי
2 Reg. 4, 7. ושלמי את־נשיכי
impt. pl.: שַׁלְּמוּ־
Jer. 50, 29. שלמו־לה כפעלה
impt. pl.: וְשַׁלְּמוּ
Ps. 76, 12. נדרו ושלמו לי־י
1 imperf.: אֲשַׁלֵּם
Dt. 32, 41. ולמשנאי אשלם
Ps. 22, 26. נדרי אשלם נגד יראיו
Ps. 56, 13. אשלם תודות לך
Ps. 66, 13. אשלם לך נדרי
Ps. 116, 14. 18. נדרי לי־י אשלם
1 imperf.: וַאֲשַׁלֵּם
2 Sam. 15, 7. ואשלם את־נדרי
Job. 41, 3. מי חקדימני ואשלם
Jes. 57, 18. ואשלם נחמים לו
1 imperf.: אֲשַׁלְּמָה
Prv. 20, 22. אל־תאמר אשלמה־רע
1 imperf.: אֲשַׁלֵּמָה *p.*
Jon. 2, 10. נדרתי אשלמה
1 imperf.: וַאֲשַׁלְּמָה
Ps. 41, 11. ואשלמה להם
2 imperf.: תְּשַׁלֵּם
Job. 22, 27. ונדריך תשלם
Ps. 62, 13. תשלם לאיש כמעשהו
Eccl. 5, 4. משתדור ולא תשלם
3 imperf.: יְשַׁלֵּם
Ex. 21, 34. בעל הבור ישלם
Ex. 21, 36. ישלם שור תחת השור
Ex. 21, 37. חמשה בקר ישלם
Ex. 22, 2. שלם ישלם אם־אין לו
Ex. 22, 3. שנים ישלם
Ex. 22, 4. ומיטב כרמו ישלם
Ex. 22, 5. שלם ישלם המבער
Ex. 22, 6. 8. ישלם שנים
Ex. 22, 10. ולקח בעליו ולא ישלם
Ex. 22, 11. יגנב מעמו ישלם
Ex. 22, 12. הטרפה לא ישלם
Ex. 22, 13. שלם ישלם
Ex. 22, 14. אם־בעליו עמו לא ישלם
Lev. 5, 16. חטא מן־החקדש ישלם
Ruth 2, 12. ישלם ר־י פעלך
2 Sam. 3, 39. ישלם ר־י לעשה הרעה
2 Sam. 12, 6. ואת־החכבשה ישלם
Ps. 37, 21. לוה רשע ולא ישלם
Prv. 6, 31. ונמצא ישלם שבעתים
Jes. 59, 18. כעל ישלם
Jes. 59, 18. גמול ישלם
Jer. 51, 56. שלם ישלם
Ez. 33, 15. גזלה ישלם
3 imperf.: יְשַׁלֵּם־ *s. M.*
Dt. 7, 10. אל־פניו ישלם־לו
Job. 21, 31. מי ישלם־לו
Job. 34, 11. כי פעל אדם ישלם־לו
Prv. 13, 21. ואת־צדיקים ישלם־טוב
Prv. 19, 17. וגמלו ישלם־לו
Prv. 25, 22. וי־י ישלם־לך
3 imperf.: שֻׁיְשַׁלֵּם־
Ps. 137, 8. אשרי שישלם־לך
3 impf. c. s.: יְשַׁלֵּמְךָ
1 Sam. 24, 20. וי־י ישלמך טובה
3 impf. c. s.: יְשַׁלְּמֶנָּה
Lev. 24, 18. נפש־בהמה ישלמנה
Lev. 24, 21. ומכה בהמת ישלמנה
Job. 34, 33. המעמך ישלמנה
1 impf. pl.: וְנְשַׁלְּמָה
Hos. 14, 3. ונשלמה פרים שפתינו
3 impf. p. c. s.: יְשַׁלְּמוּנִי
Ps. 35, 12. ישלמוני רעה תחת טובה
Pu-el: שֻׁלַּם
3 imperf.: יְשֻׁלַּם־ *s. M.*
Ps. 65, 2. ולך ישלם־נדר
3 imperf.: יְשֻׁלַּם *p.*
Prv. 11, 31. הן צדיק בארץ ישלם
Prv. 13, 13. ויירא מצוה הוא ישלם
3 impf. c. hint.: הֲיְשֻׁלַּם
Jer. 18, 20. הישלם תחת־טובה
part. masc.: מְשֻׁלָּם *sg.*
Jer. 18, 20. הישלם תחת־טובה
part. masc.: כְּמְשֻׁלָּם *sg.*
Jes. 42, 19. מי עור כמשלם
Hif-il: הִשְׁלִים
2 impf. c. s.: תַּשְׁלִימֵנִי
Jes. 38, 12. 13. עד־לילה תשלימני
3 imperf.: יַשְׁלִים
Job. 23, 14. כי ישלים חקי
Jes. 44, 26. ועצת מלאכיו ישלים
3 imperf.: יְשַׁלֵּם
Jes. 44, 28. וכל־חפצי ישלם
Prv. 16, 7. גם־אויביו ישלם אתו
3 prf. fem.: הִשְׁלִימָה
Jos. 10, 4. כי־השלימה את־יהושע
Jos. 11, 19. אשר השלימה
3 perf. pl.: הִשְׁלִימוּ
Jos. 10, 1. השלימו ישבי גבעון
3 imperf.: וַיְשַׁלֵּם
1 Reg. 22, 45. וישלם יהושפט
3 impf. fem.: תַּשְׁלִים
Dt. 20, 12. ואם־לא תשלים עמך
3 impf. pl.: וַיַּשְׁלִימוּ
2 Sam. 10, 19. וישלימו את־ישראל
1 Chr. 19, 19. וישלימו עם־דויד
Hof-al: הָשְׁלַם
3 prf. fem.: הָשְׁלְמָה
Job. 5, 23. ורחית השדה השלמה־לך

שָׁלֵם

ת"ו, והוא סכיכוני, ולנקבי שְׁלֵמָה, ופתרוכו נמיר וכשלם ומוכלל ותס ושלם ונעלם תוס, ושולם ויריד, וכדומה מן הצלות של הפעל, ונמוכן התוקרי ככוי ג"כ ליכוצלם, וכן נעלבי סם של יכוצלם הוא שַׁלֵּם מן שָׁלַם.

adj. m. prt. (f. שְׁלֵמָה), perfectus; completus, plenus, omni numero absolutus; integer, incolumis, salvus; pacatus, pace amicitiaque fruens (fere sicut arab. *muslim*), n.pr. Hierosolyma, arab. *śalamu*,

Digitized by Google

šalam, šallam. LXX. τέλειος, ὁλόκληρος, πλήρης; εἰρηνικός, δίκαιος, ἀληθινός, ἀγαθός, ἀκρότομος. A. ἀπηρτισμένος, ἀναπεπληρωμένος.

Gn. 14, 18. *מלך שלם
Gn. 15, 16. כי לא־שלם עון האמרי
Gn. 33, 18. *ויבא יעקב שלם
1 Reg. 8, 61. והיה לבבכם שלם
1 Rg. 11, 4. 15, 3. ולא־היה לבבו שלם
1 Reg. 15, 14. היה שלם עם־יי
2 Reg. 20, 3. באמת ובלבב שלם
1 Chr. 12, 38. בלבב שלם באו חברתה
1 Chr. 28, 9. בלב שלם ובנפש חפצה
1 Chr. 29, 9. כי בלב שלם התנדבו ליי
1 Chr. 29, 19. תן לבב שלם
2 Chr. 8, 16. ויעד־כלתו שלם בית יי
2 Chr. 15, 17. היה שלם כל־ימיו
2 Chr. 16, 9. להתחזק עם־לבבם שלם
2 Chr. 19, 9. באמונה ובלבב שלם
2 Chr. 25, 2. רק לא בלבב שלם
Jes. 38, 3. באמת ובלב שלם

* בְּשָׁלֵם

*ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3.

adj. masc.: שְׁלֵמִים

Gn. 34, 21. שלמים הם אתנו
Nah. 1, 12. שלמים וכן רבים

adj. fem.: שְׁלֵמָה

Dt. 25, 15. אבן שלמה וצדק
Dt. 25, 15. איפה שלמה וצדק
Ruth 2, 12. ותהי משכרתך שלמה
1 Reg. 6, 7. אבן שלמה מסע נבנה
Prv. 11, 1. ואבן שלמה רצונו
Am. 1, 6. גלות שלמה
Am. 1, 9. גלות שלמה לאדום

adj. fem. pl.: שְׁלֵמוֹת

Dt. 27, 6. אבנים שלמות תבנה
Jos. 8, 31. מזבח אבנים שלמות

שֶׁלֶם

נקרעי כמו נענקי, גלי הפרצ המוכן, וכנוסף אשלם, כמו התמה ופרעון.

v. aram., hebraici par atque aequale. LXX. τελεῖν; *Af.* πληροῦν. *part. pass. m.* שָׁלֵם

Esr. 5, 16. מתבנא ולא שלים

Af-el: אַשְׁלֵם

3 *prf. c. s.:* וַדַּשְׁלְמָהּ

Dan. 5, 26. אלהא מלכותך והשלמה

שֶׁלֶם

ע״ו, והכנוי שְׁלָמֵיהּ. עתכונו תוסף ונקיבת נרכה, סוליה וסלול, ונתמלוטו שלום וגמול ותמורה לקבול עוכה וקסל, כשאר מוכן הפעל, ווה נתמת יוליד התוספה, ונכתוי לע״ו נכתוב ותולדות, ונקשור עם זבח הכתוב הקרבנות אשר יקריב הקדם לתוסף להקב״ה, וע״כ דומה לו זבח התודה, ותמת הפעת [לך והדמה תורת כהניה ו׳ י״ג עם הסמוך י״ג וע״ו], ולפעמים שלמים לגד גלי זבח נמוכן וה. נע״ע עוד נמוכן גמול, ותולי נאנשי ממנו ג״כ הפרטי שְׁלֶמֶיהָ.

n. m. (pl. שְׁלָמִים), retributio, compensatio, spec. beneficiorum divinorum (Dank, Erkenntlichkeit), deinde, vel adjecto זֶבַח שְׁלָמִים sive זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִים (זֶבַח תּוֹדָה = זֶבַח תּוֹדָה, *Torat Kohanim* 7, 12. cf. v. 13. 15.), vel absolute, sacrificium eucharisticum (Dank-, Lobopfer). LXX. σωτήριον, εἰρηνικόν (Friedopfer).

וְשֶׁלֶם

Am. 5, 22. ושלם מריאכם

pl.: שְׁלָמִים

Ex. 24, 5. זבחים שלמים ליי פרים

Ex. 32, 6. ויגשו שלמים
Lev. 3, 1. ואם־זבח שלמים קרבנו
Lev. 3, 6. לזבח שלמים ליי
Lev. 17, 5. ויזבחו זבחי שלמים
Lev. 19, 5. 22, 21. זבח שלמים ליי
Lev. 23, 19. לזבח שלמים
Num. 6, 17. זבח שלמים ליי
Num. 15, 8. לפלא־נדר או־שלמים
Dt. 27, 7. וזבחת שלמים
Jos. 8, 31. ויזבחו שלמים
Jos. 22, 23. לעשות עליו זבחי שלמים
1 Sam. 10, 8. לזבח זבחי שלמים
1 S. 11, 15. זבחים שלמים לפני יי
1 Reg. 3, 15. ויעל עלות ויעש שלמים
2 Chr. 30, 22. 33, 16. זבחי שלמים
Prv. 7, 14. זבחי שלמים עלי
Ez. 46, 12. שלמים נדבה ליי

pl.: וְשַׁלְמִים

Jud. 20, 26. 21, 4. ויעלו עלות ושלמים
2 Sam. 6, 17. לפני יי ושלמים
2 Sam. 24, 25. ויעל עלות ושלמים
1 Reg. 9, 25. ושלמים על־המזבח
1 Chr. 16, 1. ויקריבו עלות ושלמים
1 Chr. 21, 26. ויעל עלות ושלמים

pl.: דַּשְׁלָמִים

Lev. 3, 3. והקריב מזבח השלמים
Lev. 4, 10. משור זבח השלמים
Lev. 4, 26. כחלב זבח השלמים
Lev. 4, 31. מעל זבח השלמים
Lev. 4, 35. מזבח השלמים
Lev. 6, 5. חלבי השלמים
Lev. 7, 11. תורת זבח השלמים
Lev. 7, 14. דם השלמים לו יהיה
Lev. 7, 20. בשר מזבח חשלמים
Lev. 7, 21. מבשר־זבח השלמים
Lev. 7, 33. המקריב את־דם השלמים
Lev. 7, 37. ולזבח השלמים
Lev. 9, 18. זבח השלמים אשר לעם
Num. 6, 18. תחת זבח השלמים
Num. 7, 17. 23. 29. ולזבח השלמים 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
Num. 7, 88. בקר זבח השלמים
1 Reg. 8, 63. את זבח השלמים
1 Rg. 8, 64 (bis). ואת חלבי השלמים
2 Rg. 16, 13. ויזרק את־דם־השלמים
2 Chr. 7, 7. ואת חלבי השלמים
2 Chr. 29, 35. בחלבי השלמים
Ez. 45, 17. העולה ואת־השלמים

pl.: וְדַשְׁלָמִים

Lev. 9, 22. והעלה והשלמים
1 Sam. 13, 9. חעלה והשלמים
2 S. 6, 18. מהעלות העולה והשלמים
1 Chr. 16, 2. העלה והשלמים

pl.: לִשְׁלָמִים

Lev. 9, 4. ושור ואיל לשלמים
Num. 6, 14. תמים לשלמים

pl.: וְלִשְׁלָמִים

2 Chr. 31, 2. לעלה ולשלמים
Ez. 45, 15. ולעולה ולשלמים

pl. constr.: שַׁלְמֵי

Lv. 10, 14. מזבחי שלמי בני ישראל

pl. c. suff.: וּבִשְׁלָמֵינוּ

Jos. 22, 27. ובזבחינו ובשלמינו

pl. cum suff.: שְׁלָמֶיךָ

Ex. 20, 24. עלתיך ואת־שלמיך

pl. c. suff.: שַׁלְמֵיכֶם

Lev. 7, 32. מזבחי שלמיכם
Num. 10, 10. ועל זבחי שלמיכם
Ez. 43, 27. עולתיכם ואת־שלמיכם

pl. c. suff.: וּלְשַׁלְמֵיכֶם

Num. 29, 39. ולנסכיכם ולשלמיכם

pl. cum suff.: שְׁלָמָיו

Lev. 7, 13. זבח תודת שלמיו
Lev. 7, 15. ובשר זבח תודת שלמיו
Lev. 7, 18. מבשר־זבח שלמיו

Lev. 7, 29. את־זבח שלמיו
Lev. 7, 29. מזבח שלמיו
Ez. 46, 2. את־עולתו ואת־שלמיו
Ez. 46, 12. את־עלתו ואת־שלמיו

pl. c. suff.: שַׁלְמֵיהֶם

Ex. 29, 28. מזבחי שלמיהם
Lev. 7, 34. מזבחי שלמיהם

שֶׁלֶם

ע״ו, ומוכנו תנמול והמנת על קיק [פעינעלעוונג], והמשקל מקוריי של סכנב, ע״ל חֹבֶר, הִבֵּר [יכתי ס׳ י״ג], פעל התמוכה הכקנית תמכו לקל נִשְׁאַת, מְלֵאת, וכפריעי היקסי שְׁלֵמִי, וכמנת ג״כ נקלוף עם שָׁלֵם.

n. m. inf. piël. (ad s. f. חִבֵּר, מְלֵאת Jer. 5, 13., cujus fem. est נְשַׁלְמַת; inde n. pr. gentil. שַׁלְמַי a שָׁלֵם, pro quo vicissim ponitur שַׁלֵּם), retributio, compensatio. LXX. ἀνταποδιδόναι.

וְשַׁלֵּם

Dt. 32, 35. לי נקם ושלם

שָׁלֵם

ע״ו, נדומה לל שָׁלֵם, נדמיון המכוון, והמשקל מעקל שִׁלּוּחַ, כִּפֵּר, מְלֵא.

n. m. (ad s. f. כִּפֵּר, מְלֵא, שִׁלּוּחַ), significationis ejusdem, ac שָׁלֵם. LXX. ἀνταπόδοσις, εἰρηνικός.

הַשָּׁלֵם

Hos. 9, 7. באו ימי השלם

בַּשְּׁלוּם

Mich. 7, 3. והשפט בשלום

pl.: שְׁלוּמִים

Jes. 34, 8. שנת שלומים לריב ציון

שְׁלֻמָּה

ע״כ, נויכ שְׁלוּם הוכני, והמשקל מעקל גְּהֻפָּה, בְּכֻרָה, מְלֻאָה, ומוכנו כמו הוכני״.

n. f. (a m. שְׁלוּם, ad s. f. בְּכֻרָה, גְּהֻפָּה, מְלֻאָה), retributio, poena. LXX. ἀνταπόδοσις.

constr.: וְשִׁלֻּמַת

Ps. 91, 8. ושלמת רשעים תראה

שַׁלְמָן

ע״ו, נויכ שָׁלֵם, ע״מ קַדְמוֹן מן קֶדֶם, ומוכנו כמו שלס, לומר גמול וגלוס, נהשלמה על המקדה ונתיכת מתנה.

n. m. (a primit. שָׁלֵם, ad s. f. קַדְמוֹן a קֶדֶם), munus, largitio, donum, ad corrumpendum. LXX. ἀνταπόδομα.

pl.: שַׁלְמֳנִים

Jes. 1, 23. ורדף שלמנים

שָׁלוֹם

ע״ו נתמנותו, ע״מ קלוס, כאשר השלום לניכס, שלוס נעלמותי, ועול פסוקים הכנה יוכיחו. ונאשר מעמד השוטרי והסנלקי״ והנכיחות והכתי, ולין שלוס נעלמותי, כמו לין מקס. ולפעמים כמו תמים נמספר וכלול, ולפעמים כמו נוטף ושקט, ולפעמים כמו לוכן ויליד, ומוסף כתענית, כמו שַׁלֵּאם נעכני, לגיון התקיימות והשוכר ושקט נכתב ושלוס ומנוסף נכיחות ויקל, וכדומה מן משלוח של הפעל.

adj. m. (ad s. f. קָדוֹשׁ), integer, incolumis, sanus, numero absolutus, totus, amicus; deinde subst. integritas, salus, prosperitas et externa et interna, tum secularis tum spiritualis, deinde pax, εἰρήνη (quod et ipsum in N. T. de omni felicitatis statu, praesertim spiritualis dicitur, Mt. 10, 13. Joh. 14, 27. etc.); amicitia, concordia, copulatione notionum gravissima profecto ac pulcherrima. Inde n. pr. sponsae שׁוּלַמִּית (die Salomobraut, die Friedensreiche), quod Alexandrin., quasi ex שׁוּנַמִּית liquidarum commutatione ortum, transfert ἡ Σουναμῖτις, A. et Quinta: ἡ εἰρηνεύουσα, Symm. male: ἡ ἐσκυλευμένη. LXX. τέλειος, σύμπας, εἰρηνικός, τέλειος, ὅσιος, ἴλεως, φίλος; σωτηρία, σωτήριον, εἰρήνη, χαρά, ἀγωγή, εὐσηνεῖν, ὑγιαίνειν, χαίρειν, εἰρηνεύειν, ἀποδιδόναι; בְּשָׁלוֹם, ὑγιής; שָׁאַל לְשָׁלוֹם, ἀσπάζεσθαι.

Gn. 29, 6. ויאמרו שלום
Gn. 43, 23. שלום לכם אל־תיראו
Gn. 43, 28. ויאמרו שלום לעבדך
Lev. 26, 6. ונתתי שלום בארץ
Num. 6, 26 וישם לך שלום
Num. 25, 12. את־בריתי שלום
Dt. 2, 26. דברי שלום לאמר
Dt. 20, 11. והיה אם־שלום תענך
Dt. 29, 18. לאמר שלום יהיה־לי
Jos. 9, 15. ויעש להם יהושע שלום
Jud. 4, 17. כי שלום בין
Jud. 6, 23. שלום לך אל־תירא
Jud. 6, 24. ויקרא־לו יי שלום
Jud. 19, 20. חזקן שלום לך
Jud. 21, 13. ויקראו להם שלום
1 S. 7, 14. ויהי שלום בין ישראל
1 Sam. 16, 4. ויאמר שלם בואך
1 Sam. 16. 5. ויאמר ׀ שלום לזבח
1 Sam. 20, 7. טוב שלום לעבדך
1 Sam. 20, 21. כי־שלום לך ואין דבר
1 S. 25, 6. ואתה שלום וביתך שלום
1 Sam. 25, 6. וכל אשר־לך שלום
2 Sam. 17, 3. כל־האנשים יהיה שלום
2 S. 18, 28. ויאמר אל־המלך שלום
2 S. 18, 29. שלום לנער לאבשלום
1 Reg. 2, 13. ויאמר שלום
1 Reg. 2, 33. יהיה שלום עד־עולם
1 Reg. 5, 26. ויהי שלם בין חירם
2 Reg. 4, 23. ותאמר שלום
2 Reg. 4, 26. ותאמר שלום
2 Rg. 5, 22. ויאמר ׀ שלום אדני שלחני
2 Reg. 20, 19. הלא אם־שלום ואמת
1 Chr. 12, 18. שלום ׀ שלום לך
2 Chr. 15, 5. אין שלום ליוצא ולבא
Esth. 9, 30. דברי שלום ואמת
Esth. 10, 3. ודבר שלום לכל־זרעו
Job. 5, 24. וידעת כי־שלום אהלך
Job. 21, 9. בתיהם שלום מפחד
Job. 25, 2. עשה שלום במרומיו
Ps. 28, 3. דברי שלום עם־רעיהם
Ps. 34, 15. בקש שלום ורדפהו
Ps. 35, 20. כי לא שלום ידברו
Ps. 37, 11. והתענג על־רב שלום
Ps. 37, 37. כי־אחרית לאיש שלום
Ps. 38, 4. אין־שלום בעצמי
Ps. 72, 3. ישאו הרים ׀ שלום
Ps. 72, 7. ורב שלום עד־בלי ירח
Ps. 85, 9. כי ׀ ידבר שלום אל־עמו
Ps. 119, 165. שלום רב לאהבי תורתך
Ps. 120, 6. עם שונא שלום
Ps. 120, 7. אני־שלום וכי אדבר
Ps. 122, 7. יהי־שלום בחילך
Ps. 122, 8. אדברה־נא שלום בך
Ps. 125, 5. 128, 6. שלום על־ישראל
Ps. 147, 14. השם־גבולך שלום
Prv. 3, 17. וכל־נתיבותיה שלום
Prv. 12, 20. וליועצי שלום שמחה
Eccl. 3, 8. ועת שלום
Cant. 8, 10. כמוצאת שלום
Jes. 9, 5. אבי־עד שר־שלום
Jes. 26, 3. שלום ׀ שלום כי בך בטוח
Jes. 26, 12. יי׳ תשפת שלום לנו

Digitized by Google

יעשה שלום לי Jes. 27, 5.
שלום יעשה־לי Jes. 27, 5.
מעשה הצדקה שלום Jes. 32, 17.
בניה שלום Jes. 32, 18.
מלאכי שלום מר יבכיון Jes. 33, 7.
כי יהיה שלום ואמת בימי Jes. 39, 8.
ירדפם יעבור שלום Jes. 41, 3.
עשה שלום ובורא רע Jes. 45, 7.
אין שלום אמר י״י Jes. 48, 22.
משמיע שלום מבשר טוב Jes. 52, 7.
ורב שלום בניך Jes. 54, 13.
יבוא שלום ינוחו Jes. 57, 2.
שלום ׀ שלום לרחוק ולקרוב Jes. 57, 19.
אין שלום אמר אלהי לרשעים Jes. 57, 21.
דרך שלום לא ידעו Jes. 59, 8.
כל דרך בה לא ידע שלום Jes. 59, 8.
ושמתי פקדתך שלום Jes. 60, 17.
כנהר שלום Jes. 66, 12.
לאמר שלום יהיה לכם Jer. 4, 10.
שלום ׀ שלום ואין שלום Jer. 6, 14. 8, 11.
שלום את־רעהו ידבר Jer. 9, 7.
ובארץ שלום אתה בוטח Jer. 12, 5.
אין שלום לכל־בשר Jer. 12, 12.
שלום יהיה לכם Jer. 23, 17.
בשלומה יהיה לכם שלום Jer. 29, 7.
מחשבות שלום Jer. 29, 11.
פחד ואין שלום Jer. 30, 5.
עתרת שלום ואמת Jer. 33, 6.
ובקשו שלום ואין Ez. 7, 25.
לאמר שלום ואין שלום Ez. 13, 10.
חזון שלם ואין שלם Ez. 13, 16.
וכרתי להם ברית שלום Ez. 34, 25. 37, 26.
שלום לך חזק וחזק Dan. 10, 19.
וקראו שלום Mich. 3, 5.
והיה זה שלום Mich. 5, 4.
משמיע שלום Nah. 2, 1.
ובמקום הזה אתן שלום Hag. 2, 9.
ועצת שלום תהיה Zach. 6, 13.
אין־שלום מן־הצר Zach. 8, 10.
ומשפט שלום שפטו Zach. 8, 16.
ודבר שלום לגוים Zach. 9, 10.

וְשָׁלוֹם

ושלום היה לו׳ 1 Reg. 5, 4.
ושלום לעזרך 1 Chr. 12, 18.
ושלום ושקט אתן 1 Chr. 22, 9.
צדק ושלום נשקו Ps. 85, 11.
ושלום יוסיפו לך Prv. 3, 2.

c. h int.: הַשָּׁלוֹם

השלום לו ויאמרו שלום Gn. 29, 6.
ויאמר השלום אביכם Gn. 43, 27.
השלום לנער לאבשלום 2 S. 18, 32.
השלום אתה אחי 2 Sam. 20, 9.
השלום באך ויאמר שלום 1 Rg. 2, 13.
השלום לך 2 Reg. 4, 26.
השלום לאישך 2 Reg. 4, 26.
השלום לילד 2 Reg. 4, 26.
ויאמר השלום 2 Reg. 5, 21.
ויאמר לו השלום 2 Reg. 9, 11.
לקראתם ויאמר השלום 2 Reg. 9, 17.
כה־אמר המלך השלום 2 Reg. 9, 18.
ויאמר השלום יהוא 2 Reg. 9, 22.
השלום זמרי הרג אדניו 2 Reg. 9, 31.

הַשָּׁלוֹם

מה השלום 2 Reg. 9, 22.
ונדמו נאות השלום Jer. 25, 37.
ועל כל־השלום Jer. 33, 9.
כי־זרע השלום Zach. 8, 12.

וְהַשָּׁלוֹם

והאמת והשלום אהבו Zach. 8, 19.
החיים והשלום Mal. 2, 5.

בְּשָׁלוֹם

תבוא אל־אבתיך בשלום Gn. 15, 15.
ונשלחך בשלום Gn. 26, 29.
וילכו מאתו בשלום Gn. 26, 31.
ושבתי בשלום Gn. 28, 21.
על־מקמו יבא בשלום Ex. 18, 23.
אל־יהושע מקדה בשלום Jos. 10, 21.
לאמר בשובי בשלום Jud. 8, 9.
השיבה אתהן בשלום Jud. 11, 13.
בשובי בשלום מבני עמון Jud. 11, 31.
שוב ולך בשלום 1 Sam. 29, 7.
את־אבנר וילך בשלום 2 Sam. 3, 21.
כי שלחו וילך בשלום 2 Sam. 3, 22.
וישלחהו וילך בשלום 2 Sam. 3, 23.
ויאמר־לו המלך לך בשלום 2 S. 15, 9.
שבה העיר בשלום 2 Sam. 15, 27.
עד־היום אשר־בא בשלום 2 S. 19, 25.
בשלום אל־ביתו 2 Sam. 19, 31.
דמי־מלחמה בשלם 1 Reg. 2, 5.
שיבתו בשלם שאל 1 Reg. 2, 6.
איש־לביתו בשלום 1 Reg. 22, 17.
עד באי בשלום 1 Reg. 22, 27.
אם־שוב תשוב בשלום 1 Reg. 22, 28.
ונאספת אל־קבריתיך בשלום 2 Reg. 22, 20.
איש־לביתו בשלום 2 Chr. 18, 16.
עד שובי בשלום 2 Chr. 18, 26.
שוב תשוב בשלום 2 Chr. 18, 27.
אל־ביתו בשלום 2 Chr. 19, 1.
קבריתיך בשלום 2 Chr. 34, 28.
בשלום יחדו אשכבה Ps. 4, 9.
פדה בשלום נפשי Ps. 55, 19.
בשלום תמות Jer. 34, 5.
ויצא משם בשלום Jer. 43, 12.
בשלום ובמישור הלך בְּשָׁלוֹם Mal. 2, 6.
בשלום שודד יבואנו Job. 15, 21.
יברך את־עמו בשלום וּבְשָׁלוֹם Ps. 29, 11.
ובשלום תובלון לְשָׁלוֹם Jes. 55, 12.
ולא יכלו דברו לשלם Gn. 37, 4.
וישאל להם לשלום Gn. 43, 27.
עלו לשלום אל־אביכם Gn. 44, 17.
לך לשלום Ex. 4, 18.
וישאלו איש־לרעהו לשלום Ex. 18, 7.
וקראת אליה לשלום Dt. 20, 10.
לכו לשלום Jud. 18, 6.
וישאלו־לו לשלום Jud. 18, 15.
ויאמר לכי לשלום 1 Sam. 1, 17.
ושאלו לך לשלום 1 Sam. 10, 4.
ואת־אחיך תפקד לשלום 1 S. 17, 18.
וישאל לאחיו לשלום 1 Sam. 17, 22.
ושלחתיך והלכת לשלום 1 S. 20, 13.
לדוד לך לשלום 1 Sam. 20, 42.
ושאלתם־לו בשמי לשלום 1 S. 25, 5.
עלי לשלום לביתך 1 Sam. 25, 35.
וישאל להם לשלום 1 Sam. 30, 21.
לשאל־לו לשלום 2 Sam. 8, 10.
אם־לשלום יצאו 1 Reg. 20, 18.
ויאמר לו לך לשלום 2 Reg. 5, 19.
אם־לשלום באתם אלי 1 Chr. 12, 17.
לשאול־לו לשלום 1 Chr. 18, 10.
הנה לשלום מר־לו מר Jes. 38, 17.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 8, 15.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 14, 19.
לשאל לשלם לך Jer. 15, 5.
אשר ינבא לשלום Jer. 28, 9.
אינו דרש לשלום Jer. 38, 4.

וּלְשָׁלוֹם

מה־לך ולשלום 2 Reg. 9, 18. 19.
ולשלום אין־קץ Jes. 9, 6.

מְשָׁלוֹם

ותזנח משלום נפשי Thr. 3, 17.

constr.: שְׁלוֹם

את־שלום אחיך Gn. 37, 14.
ואת־שלום הצאן Gn. 37, 14.
יענה את־שלום פרעה Gn. 41, 16.
לדעת את־שלום אסתר Esth. 2, 11.

החפץ שלום עבדו Ps. 35, 27.
שלום רשעים אראה Ps. 73, 3.
שאלו שלום ירושלם Ps. 122, 6.
שלום אמת אתן לכם Jer. 14, 13.
ודרשו את־שלום העיר Jer. 29, 7.

constr.: לִשְׁלוֹם

וישאל דוד לשלום יואב 2 Sam. 11, 7.
ונרד לשלום בני־המלך 2 Rg. 10, 13.

constr.: וְלִשְׁלוֹם

ולשלום העם 2 Sam. 11, 7.
ולשלום המלחמה 2 Sam. 11, 7.

cum suff.: שְׁלוֹמִי

גם־איש שלומי Ps. 41, 10.
וברית שלומי לא תמוט Jes. 54, 10.
אספתי את־שלומי Jer. 16, 5.

cum suff.: שְׁלֹמִי

כל אנוש שלמי Jer. 20, 10.

cum suff.: שְׁלוֹמְנוּ

מוסר שלומנו עליו Jes. 53, 5.

cum suff.: שְׁלֹמֶךָ *p.*

ויכלו לך אנשי שלמך Jer. 38, 22.

cum suff.: שְׁלוֹמֶךָ *p.*

ויהי כנהר שלומך Jes. 48, 18.
יכלו לך אנשי שלמך Obad. 1, 7.

cum suff.: בְּשִׁלוֹמָהּ

בשלומה יהיה לכם שלום Jer. 29, 7.

cum suff.: שְׁלֹמֵם

לא־תדרש שלמם Dt. 23, 7.
ולא תדרשו שלמם Esr. 9, 12.

pl.: שְׁלוֹמִים

הגלת שלומים Jer. 13, 19.

pl.: וְלִשְׁלוֹמִים

ולשלומים למוקש Ps. 69, 23.

pl. c. suff.: בְּשִׁלְמֵיהֶם

שלח ידיו בשלמיו Ps. 55, 21.

שָׁלֵם

ז׳, נקיי כמו שלום נעכרי, כלי מסגר המונן. נ״ע שְׁלוּם פרעון קוב, שַׁלְמֵי נקנוס. מלוש ומכלל, הַשְׁלֵמִים נמול ופרעון, תְּשַׁלְּמָא פרעון ונמול, תְּשַׁלְּמוּ, אַשְׁלְמֵיהּ, אַשְׁלְמֵיהּ.

n. m., quod easdem notiones instar aureae catenae in se consertas habet, ac hebraicum שָׁלוֹם.

LXX. *εἰρήνη.*

שלם וכעת Esr. 4, 17.

def.: שְׁלָמָא

מלכא שלמא כלא Esr. 5, 7.

cum suff.: שְׁלֶמְכוֹן

שלמכון ישגא Dan. 3, 31.
שלמכון ישגא Dan. 6, 26.

שָׁלַת

פ״כ, והעתיד יִשְׁלֹת, ומובנו קלישת וכזילת נעל עֵבֶר עצם ויתק, שליפה וקלישת הקן, לשון ירס המוסר נגוף, פתיקת וסרקת קרנ, וכדומה מן ההזחלות, נמוכן של קלישה, ונקרנוס שָׁלַת מעלמו, כי הנכון. מרכו הזכר שָׁלַת, וכמנין נ״כ קנל אָ־לַת, סָ־לַת, וסתק קלה עי׳ הקקר והזוי.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁלֹת), *extrahere*, velut gramen in tectis luxurians vel spiculum medio in corpore fixum, *exuere* calceum, *stringere* gladium, targ. שְׁלַת, cogn. סְ־לַת, אָ־לַת, *λαπ-άζειν*, *ἀ-λαπ-άζειν* (*λάφ-υρα*, exuviae). LXX. *σπᾶν*, *ἐκ-*; *ὑπολύειν*; שְׁלַת collect. חֶרֶב *σπώμενοι ῥομφαίαν*, *ἕλκοντες ῥομφαίαν*. A. *Ψ.* 129, 6. *ἀνέθαλεν*, sequente Hieronymo: quod statim ut *virueriit*. S. egregie: *ἐκκαυλῆσαι* (mit Stumpf und Stiel ausraufen), ubi

Alex. Th. et Quinta: *ἐκσπασθῆναι*, Sexta: *ἐκστερεῶσαι*.

3 perf.: שָׁלַת

כי לא שלת החרב מבטנו Jud. 3, 22.
ולא־שלת הנער חרבו Jud. 8, 20.
שלת איש נעלו Ruth 4, 7.
שלת ויצא מגוה Job. 20, 25.
שקדמת שלת יבש Ps. 129, 6.

part. masc.: שׁוֹלֵת *sg.*

אלת איש שלת חרב Jud. 8, 10.
איש רגלי שלת חרב Jud. 20, 2.
אלת איש שלת חרב Jud. 20, 15. 17. 46.
כל־אלה שלת חרב Jud. 20, 35.
איש־חיל שלת חרב 2 Sam. 24, 9.
איש שלת חרב 2 Reg. 3, 26.
ומאה אלת איש שלת חרב 1 Chr. 21, 5.
שלת חרב 1 Chr. 21, 5.

p. pl. constr.: שֹׁלְפֵי

כל־אלה שלפי חרב Jud. 20, 25.

part. fem.: שְׁלוּפָה *sg.*

וחרבו שלופה בידו Num. 22, 23.
וחרבו שלופה בידו Jos. 5, 13.
וחרבו שלופה בידו 1 Chr. 21, 16.

part. fem.: שְׁלֻפָה *sg.*

וחרבו שלפה בידו Num. 22, 31.

impt. sg.: שְׁלֹף

שלת חרבך ומותתני Jud. 9, 54.
שלת־חרבך ודקרני בה 1 Sam. 31, 4.
שלת חרבך ודקרני בה 1 Chr. 10, 4.

3 imperf.: וַיִּשְׁלֹף

קנח־לך וישלף נעלו Ruth 4, 8.

3 impf. c. s.: וַיִּשְׁלָפֶהָ

וישלפה מתערה 1 Sam. 17, 51.

שָׁלֹשׁ

שם מספרי, נקצי לנקבי, והסמך שְׁלֹשׁ, ולפני מקף שָׁלֹשׁ־, ולזכרי שְׁלֹשָׁה וסמיכותו שְׁלֹשֶׁת ונכנו שְׁלֹשָׁתָם, שְׁלֹשְׁתָּכֶם, והכנוי לנקיסם שְׁלֹשִׁים. מוכנו ג׳ לקדים, שמוכנו למספר לקד [דרייצ], והכנוי ג׳ עשרות, כדרך הכנוי נמספרים העקרים, ולפעמים המספר כמו שלש פעמים. ולפני לסודו וקמוכו סכם כנר קקרתי התלמוד נשפתי מערב נספרי תלמוד שפתי לרכ.

num. card. fem. (c. שְׁלֹשׁ־; m. שְׁלֹשָׁה, c. s. שְׁלֹשְׁתָּם, שְׁלֹשְׁתְּכֶם; pl. שְׁלֹשִׁים), tres, interdum: ter, pl. triginta. V. Systema Linguae Aramaicae §. 208. LXX. *τρεῖς* (*τρεῖς σίκλοι*), *τρίτος*, *τριστάτης*; m. *τρίτος*, *τριταῖος*, *τριετίζων*, *τρισσεύειν*; שְׁלֹשֶׁת חֲמִשִּׁים, *τρίμηνον*; שְׁלֹשֶׁת יָמִים, *τριημερία*; שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, *τρίς*, *τρισ-σῶς*, *τοῦτο τρίτον* (זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים); שָׁלֹשׁ שָׁנִים, *τριόδους* (Dreizack); בֶּן־שָׁלֹשׁ שָׁנִים, *τριετής*.

שָׁלֹשׁ

שלש שנים וארבע מאות Gn. 11, 13.
שלש שנים וארבע מאות Gn. 11, 15.
שלש ושלשים ומאת Ex. 6, 18.
ואהרן בן־שלש ושמנים Ex. 7, 7.
שלש רגלים תחג לי Ex. 23, 14.
שלש פעמים בשנה Ex. 23, 17.
שלש פעמים בשנה Ex. 34, 23. 24.
שלש שנים יהיה לכם Lev. 19, 23.
זה שלש רגלים Num. 22, 28. 33.
זה שלוש רגלים Num. 22, 32.
זה שלש פעמים Num. 24, 10.
שלש ועשרים ומאת שנה Num. 33, 39.
שלש הערים תתנו Num. 35, 14.
שלש הערים תתנו Num. 35, 14.
יבדיל משה שלש ערים Dt. 4, 41.
מקצה ׀ שלש שנים Dt. 14, 28.
שלוש פעמים ׀ בשנה Dt. 16, 16.

Digitized by Google

שלוש ערים תבדיל לך Dt. 19, 2.
שלש ערים תבדיל Dt. 19, 7.
שלש ערים על השלש Dt. 19, 9.
ערים שלש Jos. 21, 32.
על־ישראל שלש שנים Jud. 9, 22.
שלש פעמים התלת בי Jud. 16, 15.
וישתחו שלש פעמים 1 Sam. 20, 41.
ויהי־שם שלש שנים 2 Sam. 13, 38.
שלש שנים 2 Sam. 21, 1.
שלש אנכי נוטל עליך 2 Sam. 24, 12.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg. 2, 39.
אל־מחה שלש פעמים 1 Reg. 7, 4. 5.
שלש פעמים בשנה 1 Reg. 9, 25.
שלש שנים מלך בירושלם 1 Rg. 15, 2.
בשנת שלש לאסא 1 Rg. 15, 28. 33.
על־הילד שלש פעמים 1 Reg. 17, 21.
וישבו שלש שנים 1 Reg. 22, 1.
ויך שלש־פעמים 2 Reg. 13, 18.
שלש פעמים תכה 2 Reg. 13, 19.
שלש פעמים הכהו 2 Reg. 13, 25.
ויצר עליה שלש שנים 2 Reg. 17, 5.
בשנת שלש להושע 2 Reg. 18, 1.
מקצה שלש שנים 2 Reg. 18, 10.
יהויקים עבד שלש שנים 2 Rg. 24, 1.
וקמת הכתרת שלש אמה 2 Rg. 25, 17.
שלוש אני נטה עליך 1 Chr. 21, 10.
אם־שלוש שנים רעב 1 Chr. 21, 12.
ובנות שלוש 1 Chr. 25, 5.
ואמות שלוש קומתו 2 Chr. 6, 13.
שלוש פעמים בשנה 2 Chr. 8, 13.
לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
ושלמה לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
שלוש שנים מלך 2 Chr. 13, 2.
ובשנת שלוש למלכו 2 Chr. 17, 7.
מבן שלוש שנים 2 Chr. 31, 16.
בן־שלש ועשרים שנה יואחז 2 Chr. 36, 2.
בשנת שלוש למלכו Esth. 1, 3.
פעמים שלש עם־גבר Job. 33, 29.
שלוש הנה לא תשבענה Prv. 30, 15.
תחת שלוש רגזה ארץ Prv. 30, 21.
שלש שנים אות ומופת Jes. 20, 3.
זה שלש ועשרים Jer. 25, 3.
שלש דלתות Jer. 36, 23.
בשנת שלש ועשרים Jer. 52, 30.
שלש אמות מפו Ez. 40, 48.
שלוש ושלשים פעמים Ez. 41, 6.
שלוש אמות גבה Ez. 41, 22.
בשנת שלוש למלכות Dan. 1, 1.
ולגדלם שנים שלוש Dan. 1, 5.
בשנת שלוש למלכות Dan. 8, 1.
בשנת שלוש לכורש Dan. 10, 1.
שתים שלוש ערים Am. 4, 8.

num. masc.: וְשָׁלֹשׁ

ובניו שלשים ושלש Gn. 46, 15.
ושלש אמות קמתו Ex. 27, 1.
ושלש אמות קמתו Ex. 38, 1.
עשרים ושלש שנה Jud. 10, 2.
שלשים ושלש שנה 2 Sam. 5, 5.
מלך שלשים ושלש שנים 1 Rg. 2, 11.
ושלש באמה קומתה 1 Reg. 7, 27.
עשרים ושלש שנה 2 Reg. 12, 7.
בשנת עשרים ושלש 2 Reg. 13, 1.
בן־עשרים ושלש שנה יהואחז 2 Reg. 23, 31.
עשרים ושלוש ערים 1 Chr. 2, 22.
ושלשים ושלוש שנה מלך 1 Chr. 3, 4.
מלך שלשים ושלוש 1 Chr. 29, 27.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 1, 2.
שבעה בנים ושלוש בנות Job. 42, 13.
ישלש אמות מפו Ez. 40, 48.

num. fem.: הַשָּׁלֹשׁ

על השלש האלה Dt. 19, 9.

num. fem.: בְּשָׁלֹשׁ

בשלש שנים כשני שכיר Jes. 16, 14.

num. fem.: לְשָׁלֹשׁ

אחת לשלוש שנים 1 Rg. 10, 22. 2 Chr 9, 21.

num. f. constr.: שְׁלֹשׁ

שלש מאות שנה Gn. 5, 22.
שלש מאות אמה Gn. 6, 15.
שלש מאות שנה Gn. 9, 28.
בן־שלש עשרה שנה Gn. 17, 25.
מהרי שלש סאים Gn. 18, 6.
שלש מאות כסף Gn. 45, 22.
שלש־מאות אלף Num. 31, 36. 43.
ערים שלש־עשרה Jos. 19, 6. 21, 4. 6.
שלש־עשרה ערים Jos. 21, 19.
שלש־עשרה עיר Jos. 21, 33.
שלש מאות איש Jud. 7, 6.
שלש־מאות האיש Jud. 7, 16.
ויתקעו שלש־מאות Jud. 7, 22.
שלש מאות שנה Jud. 11, 26.
שלש־מאות שועלים Jud. 15, 4.
והמזלג שלש השנים 1 Sam. 2, 13.
שלש מאות אלף 1 Sam. 11, 8.
שלש־מאות וששים איש 2 S. 2, 31.
שלש מאות משקל נחשת 2 S. 21, 16.
על־שלש מאות חלל 2 Sam. 23, 18.
שלש עשרה שנה 1 Reg. 7, 1.
ופילגשים שלש מאות 1 Reg. 11, 3.
שלש מאות ככר־כסף 2 Reg. 18, 14.
שלש־עשרה עיר 1 Chr. 6, 45.
ערים שלש עשרה 1 Chr. 6, 47.
על־שלש־מאות 1 Chr. 11, 11.
על־שלש מאות חלל 1 Chr. 11, 20.
שחוט שלש מאות זהב 2 Chr. 9, 16.
מיהודה שלש מאות אלף 2 Chr. 14, 7.
ומרכבות שלש מאות 2 Chr. 14, 8.
שלש מאות אלף 2 Chr. 17, 14.
וימצאם שלש־מאות אלף 2 Chr. 25, 5.
שלש מאות אלף 2 Chr. 26, 13.
ובקר שלש מאות 2 Chr. 35, 8.
שלש מאות שבעים ושנים Esr. 2, 4.
שלש מאות עשרים Esr. 2, 17.
שלש מאות ועשרים Esr. 2, 32.
שלש מאות ארבעים Esr. 2, 34.
שלש מאות תשעים Esr. 2, 58.
שלש־מאות ששים Esr. 2, 64.
שלש מאות שלשים Esr. 2, 65.
שלש מאות הזכרים Esr. 8, 5.
שלש מאות שבעים Neh. 7, 9.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
שלש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 22.
שלש מאות עשרים Neh. 7, 23.
שלש מאות ועשרים Neh. 7, 35.
שלש מאות ארבעים Neh. 7, 36.
שלש־מאות תשעים ושנים Neh. 7, 60.
אלפים שלש־מאות וששים Neh. 7, 66.
שלש מאות שלשים Neh. 7, 67.
ושבעה Esth. 9, 15.
שלש מאות איש Jer. 25, 3.
מן־שלש עשרה שנה Ez. 4, 5. 9.
שלש־מאות ותשעים Ez. 40, 11.
שלש עשרה אמות Dan. 12, 12.
שלש מאות שלשים

num. f. constr.: שְׁלֹשׁ־ *s. M.*

ואם־שלש־אלה Ex. 21, 11.

num. f. constr.: וּשְׁלֹשׁ

ושלש מאות שנה Gn. 5, 23.
ושלש־עשרה שנה מרדו Gn. 14, 4.
שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
ושלש מאות Num. 1, 23. 2, 13.
וששים ושלש מאות Num. 3, 50.
וששים אלף ושלש מאות Nu. 26, 25.
הוא ושלש־מאות האיש Jud. 8, 4.
ושלש־מאות מגנים זהב 1 Rg. 10, 17.
ושלש־מאות מגנים זהב 2 Chr. 9, 16.
אלפים ושלש מאות Dan. 8, 14.

num. f. constr.: בְּשָׁלֹשׁ

בשלש מאות האיש Jud. 7, 7.
בשלש־עשרה שנה Jer. 1, 2.

num. f. constr.: וּבְשָׁלֹשׁ

ובשלש־מאות האיש Jud. 7, 8.

num. f. constr.: לְשָׁלֹשׁ

לשלש השנים Lev. 25, 21.

num. f. constr.: וְלִשְׁלֹשׁ

ולשלש קלשון 1 Sam. 13, 21.

constr.: * כְּמִשְׁלֹשׁ

* כמשלש חדשים Gn. 38, 24.

num. masc.: שְׁלֹשָׁה

ויולד נח שלשה בנים Gn. 6, 10.
שלשה אלה בני־נח Gn. 9, 19.
והנה שלשה אנשים Gn. 18, 2.
שלשה עדרי־צאן Gn. 29, 2.
ילדתי לו שלשה בנים Gn. 29, 34.
ובגפן שלשה שריגם Gn. 40, 10.
שלשה סלי חרי Gn. 40, 16.
ותצפנהו שלשה ירחים Ex. 2, 2.
שלשה קני מנרה Ex. 25, 32. 37, 18.
שלשה גבעים Ex. 25, 33.
עמדיהם שלשה Ex. 27, 14. 15.
ואדניהם שלשה Ex. 27, 14. 15.
שלשה גבעים משקדים Ex. 37, 19.
עמודיהם שלשה Ex. 38, 14. 15.
ואדניהם שלשה Ex. 38, 14. 15.
שלשה והמשים אלף Nu. 1, 43. 2, 30.
שלשה ושבעים ומאתים Num. 3, 43.
סלת שלשה עשרנים Num. 15, 9.
שלשה וארבעים אלף Num. 26, 7.
שלשה וחמשים אלף Num. 26, 47.
שלשה ועשרים אלף Num. 26, 62.
שלשה עשרנים לפר Num. 28, 20. 28. 29, 3. 9.
שלשה עשר אילם Num. 29, 13.
שלשה עשרנים Num. 29, 14.
או שלשה עדים Dt. 17, 6.
או על־פי שלשה־עדים Dt. 19, 15.
את־שלושה בני הענק Jos. 15, 14.
שלשה אנשים לשבט Jos. 18, 4.
את־שלשה בני הענק Jud. 1, 20.
שלשה ראשים Jud. 7, 16.
בפרים שלשה 1 Sam. 1, 24.
ותלד שלשה־בנים 1 Sam. 2, 21.
ומצאוך שם שלשה אנשים 1 S. 10, 3.
נשא שלשה ככרות 1 Sam. 10, 3.
נשא שלשה גדיים 1 Sam. 10, 3.
העם שלשה ראשים 1 Sam. 11, 11.
שלשה ראשים 1 Sam. 13, 17.
שלשה ימים ושלשה לילות 1 Sam. 30, 12.
כי חליתי היום שלשה ימים 1 S. 30, 13.
שלשה בני צרויה 2 Sam. 2, 18.
הגתי שלשה חדשים 2 Sam. 6, 11.
שלושה בנים 2 Sam. 14, 27.
ויקח שלשה שבטים 2 Sam. 18, 14.
ואם־שלשה חדשים 2 Sam. 24, 13.
שלשה טורי גזית 1 Reg. 6, 36.
ושקפים שלשה טורים 1 Reg. 7, 4.
שלשה טורים גזית 1 Reg. 7, 12.
שלשה פנים ׀ צפונה 1 Reg. 7, 25.
לכר־עד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.
ויבקשו שלשה ימים 2 Reg. 2, 17.
שנים שלשה סריסים 2 Reg. 9, 32.
שלושה נולד לו 1 Chr. 2, 3.
ויואב ועשה־אל שלשה 1 Chr. 2, 16.
וחזקיה ועזירקם שלשה 1 Chr. 3, 23.
בלע ובכר וידיעאל שלשה 1 Chr. 7, 6.
וירדו שלושה 1 Chr. 11, 15.
ימים שלושה אכלים 1 Chr. 12, 39.
בביתו שלשה חדשים 1 Chr. 13, 14.
ואם־שלשה חדשים 1 Chr. 21, 12.
וזתם ויואל שלשה 1 Chr. 23, 8.
וחזיאל ויחרן שלשה 1 Chr. 23, 9.
וירמות שלושה 1 Chr. 23, 23.
לחפה שלשה עשר 1 Chr. 24, 13.
לדליהו שלשה ועשרים 1 Chr. 24, 18.
לחסה שלשה עשר 1 Chr. 26, 11.
שלשה פנים ׀ צפונה 2 Chr. 4, 4.
ויהיו ימים שלושה 2 Chr. 20, 25.
ונחנה שם ימים שלשה Esr. 8, 15.
ונשב שם ימים שלשה Esr. 8, 32.
ואהי־שם ימים שלשה Neh. 2, 11.
ביום־שלושה עשר Esth. 9, 17.
שמו ׀ שלשה ראשים Job. 1, 17.
שלשה המה נפלאו ממני Prv. 30, 18.
שלשה המה מיטיבי צעד Prv. 30, 29.
שנים שלשה גרגרים Jes. 17, 6.
שלשה מפה ושלשה מפה Ez. 40, 10.
שלושה מפו ושלשה מפו Ez. 40, 21.
שערים שלושה צפונה Ez. 48, 31.
ושערים שלשה Ez. 48, 32. 33.
שעריהם שלשה Ez. 48, 34.
שלשה שבעים ימים Dan. 10, 2.
הנה־עוד שלשה מלכים Dan. 11, 2.
על־שלשה פשעי דמשק Am. 1, 3.
על־שלשה פשעי עזה Am. 1, 6.
על־שלשה פשעי־צר Am. 1, 9.
על־שלשה פשעי אדום Am. 1, 11.
על־שלשה פשעי בני־עמון Am. 1, 13.
על־שלשה פשעי מואב Am. 2, 1.
על־שלשה פשעי יהודה Am. 2, 4.
על־שלשה פשעי ישראל Am. 2, 6.
בעוד שלשה חדשים Am. 4, 7.
שלשה ימים ושלשה לילות Jon. 2, 1.

num. masc.: וּשְׁלֹשָׁה

ושלשה קני מנרה Ex. 25, 32. 37, 18.
ושלשה גבעים Ex. 25, 33. 37, 19.
ושלשה גבעים משקדים Ex. 37, 19.
ושלשה עשרנים סלת Lev. 14, 10.
ושלשה עשרנים סלת Num. 28, 12.
ושלשה הגדלים 1 Sam. 17, 14.
שלשה ימים ושלשה לילות 1 S. 30, 12
ושלשה פנים ימה 1 Reg. 7, 25.
ושלשה ׀ פנים נגבה 1 Reg. 7, 25.
ושלשה פנים מזרחה 1 Reg. 7, 25.
ושלשה חדשים מלך 2 Rg. 23, 31. 24, 8.
ושלשה פנים ימה 2 Chr. 4, 4.
ושלשה ׀ פנים נגבה 2 Chr. 4, 4.
ושלשה פנים מזרחה 2 Chr. 4, 4.
וביום עשרים ושלשה 2 Chr. 7, 10.
ושלשה חדשים מלך 2 Chr. 36, 2.
ושלשה חדשים 2 Chr. 36, 9.
עשרים ושלשה Esr. 2, 11.
שלשמאות עשרים ושלשה Esr. 2, 17.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 19.
מאה עשרים ושלשה Esr. 2, 21.
וארבעים ושלשה Esr. 2, 25.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 28.
תשע מאות שבעים ושלשה Esr. 2, 36.
ארבעים ושלשה Neh. 7, 29.
מאה עשרים ושלשה Neh. 7, 32.
תשע מאות שבעים ושלשה Neh. 7, 39.
ועשרים ושלשה Jer. 52, 28.
ושלשה מפה Ez. 40, 10.
ושלשה מפו Ez. 40, 21.
ושלשה לילות Jon. 2, 1.

num. masc.: הַשְּׁלֹשָׁה

השלשה והשבעים Num. 3, 46.
הוא ראש השלשי 2 Sam. 23, 18.
מן־השלשה הכי נכבד 2 S. 23, 19.
ועד־השלשה לא־בא 2 Sam. 23, 19.
ואל־השלשה לא־בא 2 Sam. 23, 23.
ויבקעו השלשה 1 Chr. 11, 18.
הוא היה ראש השלושה 1 Chr 11, 20.
מן־השלושה בשנים נכבד 1 Chr. 11, 21.
ועד־השלשה לא בא 1 Chr. 11, 21.
ואל־השלושה לא־בא 1 Chr. 11, 25.

num. masc.: בִּשְׁלֹשָׁה

בשלשה ׳ גבורים 2 Sam. 23, 9.
ולו־שם בשלשה הגברים 2 S. 23, 22.

Digitized by Google

1 Chr. 11, 12. תוא בשלושה הגברים
ולו שם בשלושה
1 Chr. 11, 24. הגברים
Esth. 3, 12. 9, 1. בשלושה עשר יום בו
Esth. 3, 13. 8, 12. בשלושה עשר לחדש
Esth. 8, 9. בשלושה ועשרים בו
Esth. 9, 18. בשלושה עשר בו
num. masc.: בַּשְּׁלֹשָׁה
2 Sam. 23, 18. ולו־שם בשלשה
1 Chr. 11, 24. ולו שם בשלושה
num. masc.: לִשְׁלֹשָׁה
Num. 29, 14. לשלשה עשר פרים
Jud. 9, 43. ויחצם לשלשה ראשים
1 Chr. 25, 20. לשלשה עשר שובאל
1 Chr. 25, 30. לשלשה ועשרים
num. m. constr.: שְׁלֹשֶׁת
Gn. 30, 36. וישם דרך שלשת ימים
Gn. 40, 12. שלשת השרגים
Gn. 40, 12. שלשת ימים
Gn. 40, 13. 19. בעוד שלשת ימים
Gn. 40, 18. שלשת הסלים
Gn. 40, 18. שלשת ימים הם
Gn. 42, 17. משמר שלשת ימים
Ex. 3, 18. 5, 3. דרך שלשת ימים במדבר
Ex. 8, 23. דרך שלשת ימים נלך
Ex. 10, 22. שלשת ימים
Ex. 10, 23. מתחתיו שלשת ימים
וילכו שלשת־ימים
Ex. 15, 22. במדבר
Lev. 27, 6. שלשת שקלים כסף
Num. 4, 44. שלשת אלפים ומאתים
Num. 10, 33 (bis). דרך שלשת ימים
Num. 33, 8. וילכו דרך שלשת ימים
Jos. 1, 11. בעוד שלשת ימים
Jos. 2, 16. ונחבתם שמה שלשת ימים
Jos. 2, 22. וישבו שם שלשת ימים
Jos. 3, 2. ויהי מקצה שלשת ימים
Jos. 9, 16. ויהי מקצה שלשת ימים
Jos. 17, 11. ובנותיה שלשת הנפת
Jud. 7, 20. ויתקעו שלשת הראשים
Jud. 14, 14. החידה שלשת ימים
Jud. 15, 11. וירדו שלשת אלפים
Jud. 19, 4. וישב אתו שלשת ימים
1 Sam. 9, 20. לך היום שלשת ימים
1 Sam. 13, 2. שלשת אלפים
1 Sam. 17, 13. ושם שלשת בניו
1 Sam. 17, 13. וילכו שלשת בני־ישי
1 S. 20, 20. שלשת החצים צדה אורה
1 Sam. 24, 3. שלשת אלפים איש
1 Sam. 25, 2. ולו צאן שלשת־אלפים
1 Sam. 26, 2. שלשת־אלפים איש
1 Sam. 31, 8. ואת־שלשת בניו
2 Sam. 20, 4. שלשת ימים
2 S. 23, 16. ויבקעו שלשת הגברים
2 S. 23, 17. אלה עשו שלשת הגברים
2 Sam. 24, 13. שלשת ימים
1 Reg. 5, 12. שלשת אלפים משל
1 Reg. 5, 30. שלשת אלפים ושלש
1 Reg. 10, 17. שלשת מנים זהב
2 Rg. 25, 18. שלשת שמרי הסף
1 Chr. 11, 19. עשו שלשת הגבורים
שלשת אלפים ושבע
1 Chr. 12, 27. מאות
אחי שאול שלשת
1 Chr. 12, 29. אלפים
1 Chr. 21, 12. ואם־שלשת ימים חרב
1 Chr. 29, 4. שלשת אלפים ככרי זהב
2 Chr. 2, 1. שלשת אלפים
מחזיק בתים שלשת
2 Chr. 4, 5. אלפים
2 Chr. 10, 5. עוד שלשת ימים
2 Chr. 25, 13. ויכו מהם שלשת אלפים
2 Chr. 29, 33. וצאן שלשת אלפים
2 Chr. 35, 7. ובקר שלשת אלפים
Esr. 2, 35. בני סנאה שלשת אלפים
Neh. 7, 38. בני סנאה שלשת אלפים

Esth. 4, 16. ואל־תשתו שלשת ימים
Job. 2, 11. וישמעו שלשת רעי איוב
Job. 32, 1. שלשת האנשים האלה
Job. 32, 5. בפי שלשת האנשים
Jes. 52, 24. שלשת שמרי הסף
Jer. 52, 28. שלשת אלפים ועשרים
Dan. 10, 3. שלשת שבעים ימים
Jon. 3, 3. מהלך שלשת ימים
Zach. 11, 8. שלשת הרעים
num. m. constr.: וּשְׁלֹשֶׁת
Gn. 7, 13. ושלשת נשי־בניו
Ex. 38, 26. ושלשת אלפים
Lev. 12, 4. ושלשת ימים
Num. 1, 46. 2, 32. ושלשת אלפים
1 Sam. 31, 6. ושלשת בניו ונשא כליו
1 Chr. 10, 6. ושלשת בניו
2 Chr. 2, 16. 17. ושלשת אלפים
Job. 1, 3. ושלשת אלפי גמלים
Ez. 14, 18. ושלשת האנשים האלה
n. m. constr.: וּבִשְׁלֹשֶׁת
Job. 32, 3. ובשלשת רעיו חרה
n. m. constr.: כְּשָׁלֹשֶׁת
Ex. 32, 28. כשלשת אלפי איש
Jos. 7, 3. כשלשת אלפים איש
Jos. 7, 4. כשלשת אלפים איש
Jud. 16, 27. כשלשת אלפים איש
n. m. constr.: לִשְׁלֹשֶׁת
Ex. 19, 15. היו נכנים לשלשת ימים
2 Reg. 3, 10. 13. לשלשת חמלכים
Esr. 10, 8. לשלשת הימים
Esr. 10, 9. לשלשת הימים
Job. 1, 4. לשלשת אחיותיהם
Am. 4, 4. לשלשת ימים
num. m. c. s.: שְׁלֹשָׁתְכֶם
Num. 12, 4 צאו שלשתכם
num. m. c. s.: שְׁלֹשָׁתָם
Num. 12, 4. ויצאו שלשתם
num. m. c. s.: לְשִׁלֹּשָׁתָם
Ez. 40, 10. מדה אחת לשלשתם
Ez. 41, 16. סביב לשלשתם
pl.: שְׁלֹשִׁים
Gn. 5, 3. שלשים ומאת שנה
Gn. 5, 16. שלשים שנה ושמנה מאות
Gn. 11, 14. ושלח חי שלשים שנה
Gn. 11, 17. שלשים שנה וארבע מאות
Gn. 11, 18. ויחי־פלג שלשים שנה
Gn. 11, 22. ויחי שרוג שלשים שנה
Gn. 18, 30. אולי ימצאון שם שלשים
Gn. 18, 30. אם־אמצא שם שלשים
Gn. 32, 16. ובניהם שלשים
Gn. 41, 46, 46. ויוסף בן־שלשים שנה
Gn. 46, 15. ובנותיו שלשים ושלש
Gn. 47, 9. ימי שני מגורי שלשים
שלשים שנה וארבע
Ex. 12, 40. 41. מאות
Ex. 21, 32. כסף שלשים שקלים
Ex. 26, 8. שלשים באמה ורחב ארבע
Ex. 36, 15. שלשים באמה
Lev. 27, 4. ערכך שלשים שקל
Num. 4, 3. 23. 30. 35. 39. 43. 47. מבן שלשים שנה
Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. שלשים ומאה משקלה
Num. 7, 85. ויהיו כל־הכסף שלשים ומאה הקערה
Num. 20, 29. ויבכו את־אהרן שלשים יום
Nu. 31, 39. 45. וחמורים שלשים אלף
Dt. 2, 14. שלשים ושמנה שנה
Dt. 34, 8. בערבת מואב שלשים יום
Jos. 8, 3. שלשים אלף איש
Jos. 12, 24. כל־מלכים שלשים ואחד
Jud. 10, 4. ויהי־לו שלשים בנים
Jud. 10, 4. על־שלשים עירים
Jud. 12, 9. ויהי־לו שלשים בנים
Jud. 14, 11. ויקחו שלשים מרעים

Jud. 14, 12. 13. שלשים סדינים
Jud. 14, 19. ויך מהם שלשים איש
1 Sam. 4, 10. שלשים אלף רגלי
1 Sam. 11, 8. שלשים אלף
1 Sam. 13, 5. שלשים אלף רכב
2 S. 5, 4. בן־שלשים שנה דוד במלכו
2 Sam. 5, 5. שלשים ושלש שנה
2 Sam. 6, 1. שלשים אלף
2 S. 23, 13. וירדו שלשים מהשלשים
2 Sam. 23, 39. כל שלשים ושבעה
1 Reg. 2, 11. מלך שלשים ושלש שנים
1 Reg. 5, 2. שלשים כר סלת
1 Reg. 5, 27. שלשים אלף איש
1 Reg. 7, 23 וקוה שלשים באמה
1 Reg 16, 23. בשנת שלשים ואחת
1 Rg. 16, 29. בשנת שלשים ושמנה
1 Reg. 20, 16. שלשים־ושנים מלך
1 Rg. 22, 31. אשר־לו שלשים ושנים
1 Rg. 22, 42. בן־שלשים וחמש שנה
2 Rg. 8, 17. בן־שלשים ושתים שנה
2 Reg. 13, 10. בשנת שלשים ושבע
2 Reg. 15, 8. בשנת שלשים ושמנה
2 Rg. 15, 13. 17. בשנת שלשים ותשע
1 Chr. 7, 4. שלשים ושמה אלף
1 Chr. 11, 42. לראובני ועליו שלשים
1 Chr. 12, 34. שלשים ושבעה אלף
1 Chr. 23, 3. מבן שלשים שנה ומעלה
1 Chr. 23, 3. שלשים ושמונה אלף
1 Chr. 29, 27. מלך שלשים ושלוש
2 Chr. 3, 15. שלשים וחמש ארך
2 Chr. 4, 2. וקו שלשים באמה
2 Chr. 15, 19. שנת־שלשים וחמש
2 Chr. 16, 1. בשנת שלשים ושש
2 Chr. 16, 12. בשנת שלושים ותשע
2 Chr. 20, 31. בן־שלשים וחמש
2 Chr. 21, 5. בן־שלשים ושתים
2 Chr. 21, 20. בן־שלשים ושתים
2 Chr. 35, 7. למספר שלשים אלף
Esr. 1, 9. אגרטלי זהב שלשים
Esr. 1, 10 כפורי זהב שלשים
Esr. 2, 42. מאה שלשים ותשעה
שלש מאות שלשים
Esr. 2, 65. ושבעה
Esr. 2, 66. שבע מאות שלשים וששה
ארבע מאות שלשים
Esr. 2, 67. וחמשה
Neh. 5, 14. ועד שנת שלשים
Neh. 7, 45. מאה שלשים ושמנה
שלש מאות שלשים
Neh. 7, 67. ושבעה
Neh. 7, 68. שלשים ושתה
Neh. 7, 69. שלשים וחמשה
Neh. 7, 70. שלשים וחמש מאות
Neh. 13, 6. כי בשנת שלשים ושתים
Esth. 4, 11. זה שלושים יום
Jer. 38, 10. מזה שלשים אנשים
Jer. 52, 29. שלשים ושנים
Ez. 40, 17. שלשים לשכות
שלש מאות שלשים
Dan. 12, 12. וחמשה
Zach. 11, 12. את־שכרי שלשים כסף
Zach. 11, 13. ואקחה שלשים הכסף
num. card. pl.: וּשְׁלֹשִׁים
Gn. 5, 5. ושלשים שנה
Gn. 6, 15. ושלשים אמה
Gn. 11, 12. חמש ושלשים שנה
Gn. 11, 16. ארבע ושלשים שנה
Gn. 11, 20. שתים ושלשים שנה
Gn. 25, 17. ושלשים שנה ושבע שנים
Ex. 6, 16. 20. שבע ושלשים ומאת
Ex. 6, 18. שלש ושלשים ומאת
Ex. 38, 24. ושלשים שקל
Lev. 12, 4. ושלשים יום
Num. 1, 35. 2, 21. שנים ושלשים אלף
חמשה ושלשים
Num. 1, 37. 2, 23. אלף
Num. 4, 40. ושש מאות ושלשים

Num. 26, 7. ושבע מאות ושלשים
Num. 26, 36. שנים ושלשים אלף
Num. 26, 51. שבע מאות ושלשים
Nu. 31, 35. נפש שנים ושלשים אלף
Num. 31, 36. 43. ושלשים אלף
Num. 31, 38. ששה ושלשים אלף
Num. 31, 40. שנים ושלשים נפש
Nu. 31, 44. ובקר ששה ושלשים אלף
Jud. 10, 4. ושלשים עירים
Jud. 12, 9. ושלשים בנות שלח
Jud. 12, 9. ושלשים בנות חביא
Jud. 12, 14. ושלשים בני בנים
Jud. 14, 12. ושלשים חלפת בגדים
Jud. 14, 13. ושלשים חליפות בגדים
1 Reg. 6, 2. ושלשים אמה קומתו
1 Reg. 7, 2. ושלשים אמה קומתו
1 Reg. 7, 6. ושלשים אמה רחבו
1 Rg. 20, 1. ושלשים ושנים מלך ארם
1 Reg. 20, 15. מאתים שנים ושלשים
2 Reg. 18, 14. ושלשים ככר זהב
2 Reg. 22, 1. ושלשים ואחת שנה
1 Chr. 3, 4. ושלשים ושלוש שנה
1 Chr. 7, 7. ושלשים וארבעה
1 Chr. 15, 7. ואחיו מאה ושלשים
1 Chr. 19, 7. שנים ושלשים אלף
2 Chr. 24, 15. בן־מאה ושלשים שנה
2 Chr. 34, 1. ושלשים ואחת שנה מלך
Esr. 2, 35. ששׁ מאות ושלשים
Neh. 7, 38. תשע מאות ושלשים
Ez. 41, 6. שלש ושלשים פעמים
Ez. 46, 22. ושלשים רחב
num. card. pl.: דַּשְּׁלֹשִׁים
2 Sam. 23, 23. מן־השלשים נכבד
1 Rg. 6, 8 ומן־התיכנה אל־השלשים
1 Chr. 11, 15. שלושה־מן השלושים
1 Chr. 11, 25. מן־השלושים הכי נכבד
1 Chr. 12, 4. ועל־השלשים
1 Chr. 27, 6. גבור השלשים
1 Chr. 27, 6. ועל־השלשים ומחלקתו
num. card. pl.: מֵדַּשְּׁלֹשִׁים
2 S. 23, 13. שלשים מהשלשים ראש
num. card. pl.: בְּשִׁלֹּשִׁים
ויהי בשלשים ושבע
2 Reg. 25, 27. שנה
Jer. 52, 31. בשלשים ושבע שנה
Ez. 1, 1. ויהי בשלשים שנה
num. card. pl.: בַּשְּׁלֹשִׁים
עשהאל אחי־יואב
2 Sam. 23, 24. בשלשים
1 Chr. 12, 4. גבור בשלשים
num. card. pl.: כְּשִׁלֹּשִׁים
Jos. 7, 5. כשלשים ששה איש
Jud. 20, 31. כשלשים איש בישראל
באיש־ישראל כשלשים
Jud. 20, 39. איש
1 Sam. 9, 22. והמה כשלשם איש

שְׁלֹשׁ

פעל נגזר מכנד, גויר מזה, ומוכנו קליקה ופליגה לנ' קלקים, לו עזיית מלאכה ופעמה נפעם הפליזית לו ביום הפליזי, וכנגד ספעולי', וכדומה לו נוכל לומר נפעלים שייס שפר, חשבה, חפש, רבבה, שבבה. כנ"ע חשלם לפי לו נ' ויות, ומפועפע מקנו שלוש [דרייסייט], ולפונת הפלוש כנוי לפמונת סנוניריס, לבן ג"כ המירחד והחשבה כנוי לענני ונגני עם.

v. piēl. denumerale (ad s. f. חִפָּשׁ, רִבָּעַ), **trifariam s. in tres partes dispertire, triplicare, deinde tertio vel postridie aliquid facere. Inde** neoh. שְׁלִישׁ, triangelum; שְׁלִישִׁי, **trias divina, unde** אֲמִתַּת חֲשִׁלּוּשׁ **jam apud Saadjam de fide christiana dicitur. LXX.** τρισσεύειν, τριμερίζειν, τρισσοῦν. **A.** τρεῖς ἡμέρας

ἀναμένειν; *Pu.* prt. מְשֻׁלָּשׁ bene: ἔντριτος, τριπλοῦς, τριστίζων. S. τετριπλωμένος.

Pi-el: שִׁלֵּשׁ

2 perf.: וְשִׁלַּשְׁתָּ
Dt. 19, 3. ושלשת את־גבול
1 Sam. 20, 19. ושלשת תרד מאד

3 perf. pl.: שִׁלְּשׁוּ *p.*
1 Reg. 18, 34. שלשו וישלשו

3 imperf. pl.: וַיְשַׁלֵּשׁוּ *p.*
1 Reg. 18, 34. שלשו וישלשו

Pu-al: שֻׁלַּשׁ

part. masc.: מְשֻׁלָּשׁ
Gn. 15, 9. ואיל משלש

part. masc.: הַמְשֻׁלָּשׁ
Eccl. 4, 12. והחוט המשלש

part. fem.: מְשֻׁלָּשָׁה *sg.*
Gn. 15, 9. עגלה משלשת
Gn. 15, 9. ועז משלשת

part. f. pl.: מְשֻׁלָּשׁוֹת
Ez. 42, 6. משלשות חנה

שְׁלַשׁ

ג״ו, ע״מ שְׁלֹשׁ, ומוכנו כין הכן, כי הכן כילשון, וכן הכן הכני, וכיכו הכליני [שוכעכקעל], ולפיכיו רִבַּע, ככי שלשים, וכעכקו לף כיכוי, וכדוגמה ולף כוכל לכנוכ חֲמִשִּׁים, שִׁבְעִים וכדומה.

n. m. (ad s. f. שְׁלֹשׁ), pronepos, generatione tertia natus, sicut רִבַּע, abnepos (Ururenkel). LXX. τρίτος.

pl.: שְׁלֹשִׁים
Gn. 50, 23. לאפרים בני שלשים
Ex. 20, 5. על־שלשים ועל־רבעים
Ex. 34, 7. על־שלשים ועל־רבעים
Num. 14, 18. שלשים ועל רבעים
Dt. 5, 9. ועל־שלשים ועל־רבעים

שְׁלִשִׁי

ת״ו מן שלוש, ולנקבי שְׁלִשִׁית, שְׁלִשִׁיָּה, ולכוכו הסלוכי של שלוש, ולהנקבי הסוכן קלף השליש, או הוכן השליש וכדומה, והכיכוי שְׁלִשִׁים, הכלון קלף כילף השליש של כיין, והנקבי נכיכוי שְׁלִשִׁיָּה נפעם השליש.

num. ordin. m. (f. שְׁלִשִׁית, שְׁלִשִׁיָּה), tertius; *pl.* conclavia tabulati tertii; *f.*, pars tertia, dies tertia (postridie), repetitio tertia (שְׁלִשִׁיָּתָה, tertia vice), annus tertius (suppl. שָׁנָה). LXX. τρίτος, τρισσός, τρώφοφος (S. τρίστεγα); fem. τριτσῶς; (עֲגָלָה) ἀγγελία σελισία; A. τριετής (vitula trima).

Gn. 1, 13. יום שלישי
Dt. 23, 9. דור שלישי יבא להם

adj. masc.: הַשְּׁלִשִׁי
Gn. 2, 14. ושם־הנהר השלישי חדקל
Gn. 40, 20. ביום השלישי יום הלדת
Gn. 42, 18. ביום השלישי
Ex. 19, 1. בחדש השלישי
Ex. 19, 11. ליום השלישי
Ex. 19, 16. ויהי ביום השלישי
Ex. 28, 19. 39, 12. והשבר השלישי
Lev. 7, 17. ביום השלישי באש ישרף
Lev. 7, 18. ביום השלישי לא ירצה
Lev. 19, 6. עד־יום השלישי
Lev. 19, 7. יאכל ביום השלישי
Num. 7, 24. ביום השלישי נשיא
Num. 19, 12. ביום השלישי
Num. 19, 12. ואם־לא יתחטא ביום השלישי
Num. 19, 19. ביום השלישי
Num. 29, 20. וביום השלישי פרים
Nu. 31, 19. תתחטאו ביום השלישי
Jos. 9, 17. ויעל הגורל השלישי
Jos. 19, 10. בני בנימן ביום השלישי
Jud. 20, 30. צקלג ביום השלישי
1 Sam. 30, 1. ויהי ׀ ביום השלישי
2 Sam. 1, 2. ויהי ביום השלישי
1 Reg. 3, 18. רחבעם ביום חשלישי
1 Reg. 12, 12. שובו אלי ביום השלישי
1 Rg. 12, 12. החמשים השלישי
2 Reg. 1, 13. ביום השלישי תעלת
2 Reg. 20, 5. ועליתי ביום השלישי
2 Reg. 20, 8. ושמעא השלישי
1 Chr. 2, 13. השלישי צדקיהו
1 Chr. 3, 15. ואחרח השלישי
1 Chr. 8, 1. ואליפלם השלישי
1 Chr. 8, 39. אליאב השלישי
1 Chr. 12, 9. יחזיאל השלישי
1 Chr. 23, 19. לחרם השלישי
1 Chr. 24, 8. יחזיאל השלישי
1 Chr. 24, 22. זבדיהו השלישי
1 Chr. 26, 2. יואח השלישי
1 Chr. 26, 4. טבליהו השלישי
1 Chr. 26, 11. שר הצבא השלישי
1 Chr. 27, 5. לחדש השלישי
1 Chr. 27, 5. בחדש השלישי
2 Chr. 31, 7. ויהי ׀ ביום השלישי
Esth. 5, 1. בחדש השלישי
Esth. 8, 9. אל־מבוא השלישי
Jer. 38, 14. ביום השלישי יקמנו
Hos. 6, 2.

num. ord. m.: הַשְּׁלִשִׁי
Gn. 22, 4. ויגד ללבן ביום השלשי
Gn. 31, 22. גם את־השלשי
Gn. 32, 20. כי ׀ ביום השלשי
Ex. 19, 11. השלשי לאבשלום
1 Chr. 3, 2. השלשי זכור
1 Chr. 25, 10. ביום השלשי
2 Chr. 10, 12. שובו אלי ביום השלשי
2 Chr. 10, 12. בחדש השלשי
2 Chr. 15, 10.

num. ord. m.: וְהַשְּׁלִשִׁי
1 Sam. 17, 13. וחשלישי שמה
Ez. 10, 14. והשלישי פני אריה

num. ord. m.: וְהַשְּׁלִשִׁי
2 Sam. 3, 3. והשלשי אבשלום

num. ord. m.: בַּשְּׁלִשִׁי
Ez. 31, 1. בשלישי באחד לחדש

num. ord. m. pl.: שְׁלִשִׁים
1 S. 19, 21. וישלח מלאכים שלשים
2 Reg. 1, 13. שר־חמשים שלשים

nu. ord. m. pl.: וּשְׁלֹשִׁים
Gn. 6, 16. שנים ושלשים
Num. 2, 24. ושלשים יסעו

nu. ord. m. pl.: בַּשְּׁלֹשִׁים
Ez. 42, 3. אל־פני־אתיק בשלשים

num. ord. fem.: שְׁלִשִׁיָּה *sg.*
Jes. 19, 24. שלישיה למצרים
Jer. 48, 34. עגלת שלישיה

num. ord. f.: שְׁלִשִׁיָּה *sg.*
Jes. 15, 5. עגלת שלשיה

num. ord. f.: שְׁלִשִׁית
Neh. 10, 33. שלישית השקל בשנה
Ez. 46, 14. ושמן שלישית ההין

num. ord. f.: שְׁלִשִׁית
Num. 15, 6. שלשית ההין
Num. 15, 7. ויין לנסך שלשית ההין
Ez. 5, 2. שלשית באור תבעיר

num. ord. f.: וּשְׁלִשִׁית
Num. 28, 14. ושלשת ההין לאיל

num. ord. f.: הַשְּׁלִשִׁית
2 Sam. 18, 2. השלישית ביד־יואב
1 Rg. 18, 1. בשנה השלישית לאמר
1 Reg. 22, 2. ויהי בשנה השלישית
2 Reg. 11, 5. השלישית מכם
2 Rg. 19, 29. ובשנה השלישית זרעו
2 Chr. 23, 4. השלישית מכם באי
Job. 42, 14. ושם השלישית קרן הפוך
Jes. 37, 30. ובשנה השלישית זרעו
Zach. 6, 3. ובמרכבה השלישית
Zach. 13, 9. והבאת את־השלישית

num. ord. f.: הַשְּׁלִשָׁת
Dt. 26, 12. בשנה השלישת

num. ord. f.: הַשְּׁלִשִׁית
1 Sam. 20, 5. עד הערב השלשית
1 Sam. 20, 12. כעת מחר השלשית
Ez. 5, 2. השלשית תכה בחרב

num. ord. f.: וְהַשְּׁלִשִׁית
2 Sam. 18, 2. והשלישית ביד אבישי
2 Sam. 18, 2. והשלשית ביד אתי
1 Reg. 6, 6. והשלישית שבע באמה
2 Reg. 11, 6. והשלישית בשער סור
2 Reg. 11, 6. והשלישית בשער אחר
2 Chr. 23, 5. והשלישית בבית המלך
2 Chr. 23, 5. והשלישית בשער היסוד
2 Chr. 27, 5. ובשנה השנית והשלשית
Ez. 5, 2. והשלשית תזרה לרוח
Ez. 5, 12. והשלשית בחרב יפלו
Ez. 5, 12. והשלשית לכל־רוח אזרה
Zach. 13, 8. והשלישית יותר בה

num. ord. f.: בַּשְּׁלִשִׁית
1 Sam. 3, 8. קרא־שמואל בשלישת

n. ord. f. c. s.: שְׁלִשִׁיָּתָהּ
Ez. 21, 19. שלישתה חרב־חללים

ord. f. c. s.: שְׁלִשִׁיתֵךְ
Ez. 5, 12. שלשתיך ברבר ימותו

שְׁלֹשִׁם

עעמי״, מן שָׁלֹשׁ [שהוא עם כמו רָבַע], נסופי ם, וכן אָמְתָם מן אַמָּה עסס, מָתָם מן מַת עסס, טָרוֹם נכתיב מן טֶרֶם עסס, לפיכ מעכו ג״כ טֶרֵ״ם, אַפְתָּם מן אֶפֶס עסס, נדומה לפ אֶפֶס, פִּתְאֹם מן פֶּתַע [נקלוף יתוע, או מן פֶּתַח, נסרקות הלף כמו לפל הכנוי פְּתָאִים, ומפיכ הפתקומות נעלמותו עניית מעשה נפתיות, כלי עעם ועשה והתכוונות], וכנר קקיתי על סופיי זם נספרי תלמוד שפתי לפיכ ס׳, קס״ל נהעתיק. ובעלף סופיי וכן נ עעכו לרוב, ל״א בָּרִם [נעכני ע׳ מְבֻרָם, בְּרִים, כלפיכ מעוף הכי״קס] מן בַּר [s. *war*, l. *var-iare*], לפיכ מעכו כפי הכלילם לי כעת התוקניי בָּרַד, כפופיי דַּ״ד, כלפיכ לפל הַסַּ״ד [מן הֶחָם נעכני הַמַּ״ח], ע״ם היעב, וכדומה לו נאלף ג״כ לפל קְפֹד מן קָם, כי נלקני עשלהו קְפוּדֵי כידוע, דְּרוֹם מן דַּר, חַרְטֹם מן חֶרֶט, כַּרְכֹּם מן כֶּרֶכְ [kark., s. *kank-om*], סְרוֹם מן סַד, עֵירֹם מן עֵיר, עֶר, פְּדֹרִם מן פְּדֵי הסס, ע״מ פרי, לפפעל פלה, קְרֻדִּם מן קֶרֶד וכדומה, כלפיכ סנעתי תקת הסעות הלפה נספר הוה. פתכונו לפיכ לפני ג׳ יפיס, והוא לפיכ תמול, לכן נקסוד לרוב עם תמול או תקמול.

adv., nudius tertius, ante tres dies; add. חֲמֹל, antehac, olim. Ortum est hoc adv. a n. primit. שָׁלֹשׁ (trias, ad s. f. רָבַע, pars quarta), adjecta terminatione *om*, qua adjecta orta sunt etiam אָמְתָם (אָמֹת = אַמָּה), אַמְתָּם (אַמָּת = אֶפֶס), טָרֵם (טֶרֶם, unde et טֶרֵ״ם, in Erwartung dass, bevor), פִּתְאֹם (vel ex פֶּתַע, vulgari illa literarum commutatione, vel a פֶּתַח, pl. פְּתָאִים, imprudenter, inconsulto, improviso). Eodem modo orta sunt complura nmm., velut דְּרוֹם (דָּר, variare, variegare), חַרְטֹם (חַר, die Lichtseite), כַּרְכֹּם (חֶרֶט, der Hieroglypt), סְרוֹם (כַּרְכֹּם, crocus), עֵירֹם (סַד, der Kalkboden), פְּדֹרִם (עֵיר, עֶר), קְרֻדִּם (פְּדֵי, קֶרֶד).

שָׁלַשׁ

terminationis ignorantia multa verba a quibus semitismus abhorret, efficta sunt, uti et inscitia terminationis *od*, qua addita exstiterunt nmm. בָּרֹד (variegatus), קָפֹד (erinaceus, aram. קִפּוּדָא, a rad. קָפַד, sich krümmen, zusammenballen), רַסָּס (רָסַס, arab. *ramat*). LXX. τρίτη ἡμέρα, τρίτος; תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Gn. 31, 2. עמו כתמול שלשום
Dt. 19, 6. מתמול שלשום
Jos. 20, 5. מתמול שלשום
1 Sam. 14, 21. כאתמול שלשום
1 Sam. 19, 7. כאתמול שלשום
2 Sam. 5, 2. גם־אתמול גם־שלשום
2 Rg. 13, 5. באהליהם כתמול שלשום
1 Chr. 11, 2. גם־תמול גם שלשום

שִׁלְשֹׁם

Gn. 31, 5. אלי כתמל שלשם
Ex. 5, 7. הלבנים כתמול שלשם
Ex. 5, 8. עשים תמול שלשם
Ex. 5, 14. כתמול שלשם גם־תמול
Ex. 21, 29. נגח הוא מתמל שלשם
Ex. 21, 36. נגח הוא מתמול שלשם
Dt. 4, 42. 19, 4. מתמל שלשם
Jos. 3, 4. בדרך מתמול שלשם
Jos. 4, 18. וילכו כתמול־שלשם
Ruth 2, 11. לא־ידעת תמול שלשם
1 Sam. 4, 7. אתמול שלשם
1 S. 10, 11. כל־יודעי מאתמול שלשם
1 Sam. 21, 6. כחמול שלשם בצאתי
2 Sam. 3, 17. גם־תמול גם־שלשם

מִשְּׁלֹשֹׁם

Ex. 4, 10. גם מתמול גם משלשם

שָׁלִישׁ

ג״ו, ומוכנו שלים דנר, דנר לפר לו ג׳ זויות וקנוות, לו כל דנר שהוף שלישי מכל. לכן ק׳ סס כלי למדה, כדעת לפן סכוך, וכפיום המקרנס מְכִילָא, וזהו נלפפר שלים לסלפ. וכן פרשו יוסף קמקי כספר הגלוי שלו, שלים המדה הגדולה, ולפ מתקוורת דעת יקקי, שיהיה פרוזו מגולל על לפר שלישי לפנכעות, לו כמו שלישות, לומר שלים מדכר שלים שוב שלים יהים וכהכות. ג׳ מין כלי ומר, לפר לדעת הקמקי הוף כלי נגון שיש לו ג׳ יקרים. ג׳ לדעת לפן-עזרף מי שהוף נמעלה השלישית לפקי המלך, לדעת רל״ק קלין וכנכר, והמכון שהוף ככוי לנגוריס הלוקחים על לכב נרול נגד הנהים, ונלפר ג׳ לפנשים על רקב כוה, נקרף כל לפל שלים, לכן נקשור עם זר רכב, ונכללן לפ״כ נגוד. ונספסוק שלף כתקני לך שלשים, שלף שלשים כמעמי ונהשלה, לומר נגורות ונפלפות ונלורות.

n. m., quidquid tres angulos habet aut tertia pars est totius, hinc 1) nomen mensurae (Menahem: שָׁם כְּלִי, Targ. מְכִילָא), tertia pars *Efae* (aeth. *mäsales* = σάτον N. T.), quae tria sata (LXX. τρία μέτρα) in se comprehendit; 2) instrumentum musicum tribus fidibus instructum, trichordium, sec. alios trigonum sive triangulum; 3) τριστάτης, tristata, unus de trinis curruum bellicorum militibus (ἀνάβαται, παραβάται), deinde praetorianus (רַאשׁ הַשָּׁלִשִׁים, הַשָּׁלִישׁ, praefectus praetorianorum, arab. *Zâchib-us-Surtha*) et heros, de proceribus et magnatibus, unde pl. adverb., mirabili-

Digitized by Google

ter, extraordinarie, Misle 22, 20. *Qerê* LXX. *τρισσός, δράξ* (Jes. 40, 12. A. *ἐν τρισσώμῳ*; S. *ἐν τρίτῳ*). *μέτρον, κύμβαλον, δυνατός, τριστάτης* (*ἀναβάτης τριστάτης*).

Ps. 80, 6. ותשקמו בדמעות שליש

שָׁלִישׁ

2 Reg. 7, 2. ויען השליש אשר למלך
2 Reg. 7, 17. הפקיד את־השליש
2 Reg. 7, 19. ויען השליש

בְּשָׁלֹשׁ

Jes. 40, 12. וכל בשלש

cum suff.: שָׁלִישָׁיו

2 Reg. 9, 25. Q're אל־ברקר שלישה
2 Rg. 15, 25. פקח בן־רמליהו שלישו

pl.: שָׁלִשִׁים

Ez. 23, 15. מראה שלישים
Ez. 23, 23. שלשים וקרואים

pl.: וְשָׁלְשֹׁם

Ex. 14, 7. ושלשם על כלו

pl.: הַשָּׁלִשִׁי, הַשָּׁלִשִׁים

1 Chr. 11, 11. 12, 18. ראש השלושים
2 Sam. 23, 8. ראש השלשי הוא עדינו

pl.: וְהַשָּׁלִשִׁים

2 Reg. 10, 25. הרצים והשלשים

pl.: וְלַשָּׁלִשִׁים

2 Reg. 10, 25. לרצים ולשלשים

pl. cum suff.: שָׁלִשָׁיו

Ex. 15, 4. ומבחר שלשיו טבעו
2 Chr. 8, 9. ושרי שלישיו ושרי

pl. cum suff.: וְשָׁלְשָׁיו

1 Reg. 9, 22. ושלשיו ושרי רכבו

pl.: שָׁלְשִׁים *Q're.*

Prv. 22, 20. הלא כתבתי לך שלשום

pl.: וּבְשָׁלְשִׁים

1 Sam. 18, 6. בשמחה ובשלשים

מִשְׁלֹשׁ

ע"ו, ומוכנו לדעת ילקוטי הרכב מן שלשה לקדים, וכמשלש קדמים, הלמון רוכו על רקמון ורוכו על לקרון ולמעני שלש, לומר כהשתלש הקדמים, והמשקל משקל מִשְׁלַחַי, וכן דעת המתרגם. ולדעת לקון-עורך השם קומס שלש כשם לקר שלש [שלשם], והכוקד יעקב.

n. m. (ad s. f. מִשְׁלַחַי), trias, sec. alios pro מִשְׁלֹשׁ (fere sicut מִקְצָה Dt. 28, 64.). LXX. (*μετὰ τρίμηνον*.

כְּמִשְׁלֹשׁ

Gn. 38, 24. כמשלש חדשים

שֵׁם

שמיי רמוי, להסמכת סימן נלמנע, לו המקום שבר יכון שמה דכר [דייעת-ווקרע], ונכרך הן לגיון המניקות במקום לו נומן. ובלר היעד תמלאכו נקלק אכי של וה הספר.

adv. demonstr., ibi, de loco; tum, de tempore; arab. *t̲umma*, *t̲amma*. V. tomum alterum Concordantiarum.

שֵׁם

ע"ו, ונס הסימן שֵׁם, ולפני מקיף שֵׁם, וכרכוי שְׁמִי, שְׁמֶךָ, שְׁמָם, והכרוי שְׁמוֹת, והסימן שְׁמוֹת. פתיכונו סימן ותו ווכר [נייכמן, מערק-], ל"ת מסימן לשבר על ידו יוכר עגם מה, ווה המכוון של נ"ה שמו, לומר נסימן יה יוכר הקב"ה. והנה הוה לשני ועתיקי נלי יסוד הפעל, וכן מצלהו ביוכי [*σῆμ-α*], ונערכי אשם לו שם נדומה לו, ומתכו לק"כ שמה נשם הסמכה, לשבר מתכו השמות שֵׁם סימן והסימן, שֵׁמֶת סימן, וכלשבר יקרתי ולרצתי לעיל תקף סיעל, נמלץ

ג"כ קנל סמ"ל לעיל, ותקף סימנו נע"ע, ותקוכו והשווי נשפתי מערב עי' נלוה"ש. ומוה לק"כ כלוי לעגם מה [נשמע], ונכללו לק"כ כמו מעשע ושמועה וקול, הן טוב הן רע, ושם הקב"ה יסוד עצמותו, והפעל שָׁמַע ג"כ מיסוד וס. ולע קולע שמלת שם קלק הרכבי של פרסיים רבים, ל"ת שְׁמִידֶךָ, שָׁמָאבֶר, שְׁמָאָם, שְׁמָהָה, וכן ג"כ לנל הפרסיי שָׁבִירָמוֹת [וכן ככוי למלכה ועמירמים, כי כן נכתב שם המלכה הוקע נשמקר רבה, ל' נרים נעלו מעשלה בעולם לעולם עלילה שמירמית ושקי].

n. m. (c. שֵׁם, שֶׁם־, c. s. שְׁמִי, שְׁמֶךָ, שְׁמוֹ, pl. שֵׁמוֹת, c. שְׁמוֹת שְׁמָם), *σῆμ-α*, signum, quo res personave agnoscitur et distinguitur, hinc monumentum (2 Sam. 8, 13. Jes. 55, 13.), nota, indicium, nomen et quae significationes inde fluunt, gloria, memoria vel ipsa persona, elative de Dei nomine gloriosissimo, quae est essentia ipsius, cum infinitis suis proprietatibus, quatenus ad extra se exserit, ac proinde de ipso Dei numine (unde neoh. שֵׁם, Deus, samarit. שִׁימָא), arab. *sim*, *ism* (unde denom. *wasama*, designare; *wusm*, designatio signum; *sima*, sicut *siman*, neoh.) De radice hujus nominis v. s. n. סַמְלָ, cf. et v. שָׁמַיִם. LXX. *ὄνομα, καύχημα, σπέρμα, ἐγώ; ὅριον, κατασκευή, ὁδός, εἰρήνη*; [*σκέπη*], *διά, παρά πάντας*; בַּל־שֵׁם, בְּשֵׁם, *ὀνομαστός*; שָׁם גָּדוֹל, שֵׁם אֶת־שֵׁם, *ἐπονομάζειν*; בְּלִי־שֵׁם, *ἀνώνυμος*. S. *ὀνομασία*.

Gn. 2, 11. שם האחד פישון
Gn. 3, 20. שם אשתו חוה
Gn. 4, 17. שם העיר כשם בנו
Gn. 4, 19. שם האחת עדה
Gn. 10, 25. שם האחד פלג
Gn. 11, 4. ונעשה־לנו שם
Gn. 11, 29. שם אשת־אברם שרי
Gn. 16, 13. ותקרא שם־י"י הדבר
Gn. 19, 22. קרא שם־העיר צוער
Gn. 22, 14. שם־המקום
Gn. 26, 20. ויקרא שם־הבאר עשק
Gn. 26, 33. שם־חעיר באר שבע
Gn. 28, 19. שם־המקום ההוא
Gn. 28, 19. ואולם לוז שם־העיר
Gn. 29, 16. שם הגדלה לאה
Gn. 32, 3. שם־המקום ההוא מחנים
Gn. 32, 31. שם המקום פניאל
Gn. 33, 17. שם־המקום סכות
Gn. 35, 15. ויקרא יעקב את שם
Gn. 41, 45. ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת
Gn. 41, 51. את־שם הבכור מנשה
Gn. 41, 52. ואת שם השני קרא
Gn. 48, 6. על שם אחיהם יקראו
Ex. 1, 15. שם האחת שפרה
Ex. 17, 7. ויקרא שם המקום מסה
Ex. 18, 3. אשר שם האחד גרשם
Ex. 20, 7. את־שם־י"י אלהיך לשוא
Lev. 18, 21. את־שם אלהיך אני י"י
Lev. 19, 12. וחללת את־שם אלהיך
Lev. 20, 3. ולחלל את־שם קדשי
Lev. 21, 6. ולא יחללו שם אלהיהם
Lev. 22, 2. ולא יחללו את־שם קדשי
Lev. 22, 32. ולא תחללו את־שם קדשי
Lev. 24, 16. ונקב שם־י"י
Lev. 24, 16. בנקבו שם יומת
Num. 11, 26. שם האחד ו אלדד
Num. 11, 34. ויקרא את־שם־המקום
Num. 16, 2. קראי מועד אנשי־שם
Num. 17, 18. ואת שם אהרן תכתב
Nu. 21, 3. ויקרא שם המקום חרמה

Num. 27, 4. למה יגרע שם־אבינו
Nu. 32, 38. מסבות שם ואת־שבמה
Dt. 5, 11. לא תשאאת־שם־י"י אלהיך
Dt. 22, 14. והוצא עליה שם רע
Dt. 22, 19. כי הוציא שם רע
Dt. 25, 6. יקום על־שם אחיו המת
Dt. 25, 7. להקים לאחיו שם
Dt. 28, 10. כי שם י"י נקרא עליך
Dt. 32, 3. כי שם י"י אקרא
Jos. 5, 9. ויקרא שם המקום ההוא
Jos. 7, 26. קרא שם המקום ההוא
Jud. 1, 17. את־שם־העיר חרמה
Jud. 2, 5. ויקראו שם־המקום ההוא
Jud. 18, 29. ויקראו שם־העיר דן
Jud. 18, 29. ליש שם־העיר לראשונה
Ruth 1, 4. שם האחת ערפה
Ruth 2, 19. שם האיש אשר עשיתי
Ruth 4, 5. להקים שם־המת
Ruth 4, 10. להקים שם־המת
Ruth 4, 11. וקראי־שם בבית לחם
Ruth 4, 17. ותקראנה לו השכנות שם
1 Sam. 1, 2. שם האחת חנה
1 Sam. 14, 49. שם הבכירה מרב
2 Sam. 4, 2. שם האחד בענה
2 Sam. 5, 20. שם־המקום ההוא
2 Sam. 6, 2. נקרא שם שם י"י
2 Sam. 7, 9. ועשיתי לך שם גדול
2 Sam. 7, 23. ולשום לו שם
2 Sam. 8, 13. ויעש דוד שם
2 Sam. 14, 7. שם ושארית
2 Sam. 23, 18. ולו־שם בשלשה
2 S. 23, 22. ולו־שם בשלשה הגבורים
1 Rg. 1, 47. ייטיב אלהיך את־שם
1 Reg. 16, 24. ויקרא את־שם העיר
2 Reg. 14, 27. שם ישראל מתחת
1 Chr. 1, 19. שם האחד פלג
1 Chr. 11, 20. ולא־שם בשלשה
1 Chr. 11, 24. ולו שם בשלושה
1 Chr. 13, 7. אשר־נקרא שם
1 Chr. 14, 11. שם־המקום ההוא
1 Chr. 14, 17. ויצא שם־דויד
1 Chr. 17, 8. ועשיתי לך שם
1 Chr. 17, 21. לשום לך שם גדלות
2 Chr. 3, 17. שם־הימיני יכין
2 Chr. 20, 26. שם המקום ההוא
Neh. 9, 5. ויברכו שם כבדך
Neh. 9, 10. ותעש־לך שם
Esth. 9, 26. פורים על־שם הפור
Job. 1, 21. יהי שם י"י מברך
Job. 18, 17. ולא־שם לו על־פני־חוץ
Job. 30, 8. גם־בני בלי־שם
Job. 42, 14. ויקרא שם־האחת
Ps. 7, 18. ואזמרה שם־י"י עליון
Ps. 20, 2. שם ו אלהי יעקב
Ps. 44, 21. שכחנו שם אלהינו
Ps. 69, 31. אהללה שם־אלהים
Ps. 72, 19. וברוך ו שם כבודו
Ps. 83, 5. ולא־יזכר שם־ישראל
Ps. 102, 16. ויראו גוים את־שם י"י
Ps. 102, 22. לספר בציון שם י"י
Ps. 103, 1. וכל־קרבי את־שם קדשו
Ps. 113, 1. הללו את־שם י"י
Ps. 113, 2. יהי שם י"י מברך
Ps. 113, 3. מהלל שם י"י
Ps. 135, 1. הללו את־שם י"י
Ps. 145, 21. ויברך כל־בשר שם קדשו
Ps. 148, 5. יהללו את־שם י"י
Ps. 148, 13. יהללו ו את־שם י"י
Prv. 18, 10. מגדל־עז שם י"י
Prv. 22, 1. נבחר שם מעשר רב
Prv. 30, 9. ותפשתי שם אלהי
Eccl. 7, 1. טוב שם משמן טוב
Jes. 14, 22. שם ושאר ונין ונכד
Jes. 18, 7. אל־מקום שם־י"י צבאות
Jes. 24, 15. שם י"י אלהי ישראל
Jes. 30, 27. הנה שם־יי בא ממרחק
Jes. 56, 5. שם עולם אתן־לו
Jes. 56, 6. ולאהבה את־שם י"י

Jes. 59, 19. ויראו ממערב את־שם יי
Jes. 62, 2. וקרא לך שם חדש
Jes. 63, 12. לעשות כו שם עולם
Jes. 63, 14. לעשות לך שם תפארת
Jes. 65, 15. ולעבדיו יקרא שם אחר
Jer. 32, 20. ותעשה לך שם
Ez. 16, 14. ויצא לך שם בגוים
Ez. 20, 39. שם קדשי לא תחללו
Ez. 24, 2. כתוב־לך את־שם היום
Ez. 36, 20. ויחללו את־שם קדשי
Ez. 36, 21. ואחמל על־שם קדשי
Ez. 39, 7. ואת־שם קדשי
Ez. 39, 7. את־שם־קדשי
Ez. 43, 7. בית־ישראל שם קדשי
Ez. 43, 8. וטמאו ו את־שם קדשי
Dan. 9, 15. ותעש־לך שם
Joel 2, 26. והללתם את־שם י"י
Am. 2, 7. למען חלל את־שם קדשי
Mich. 5, 3. בגאון שם י"י
Zeph. 1, 4. את־שם הכמרים

s. M. שֶׁם־

Gn. 16, 15. ויקרא אברם שם־בנו
Gn. 21, 3. ויקרא אברהם את־שם־בנו
1 Sam. 8, 2. שם־בנו הבכור יואל
1 Reg. 16, 24. על שם שמר אדני ההר
Prv. 30, 4. מה־שמו ומה־שם־בנו
Ez. 39, 16. וגם שם־עיר המונה

וָשֵׁם

Gn. 2, 13. ושם־הנהר השני
Gn. 2, 14. ושם־הנהר השלישי
Gn. 4, 19. ושם השנית צלה
Gn. 4, 21. ושם אחיו יובל
Gn. 10, 25. ושם אחיו יקטן
Gn. 11, 19. ושם אשת־נחור מלכה
Gn. 29, 16. ושם הקטנה רחל
Gn. 36, 32. ושם עירו דנהבה
Gn. 36, 35. ושם עירו עוית
Gn. 36, 39. ושם עירו פעו
Gn. 36, 39. ושם אשתו מהיטבאל
Gn. 48, 16. שמי ושם אבתי
Ex. 1, 15. ושם השנית פועה
Ex. 18, 4. ושם האחד אליעזר
Ex. 23, 13. ושם אלהים אחרים
Lev. 24, 11. ושם אמו שלמית
Num. 11, 26. ושם השני מידד
Nu. 25, 14. ושם איש ישראל המכה
Num. 25, 15. ושם האשה המכה
Num. 26, 33. ושם בנות צלפחד
Num. 26, 46. ושם בת־אשר שרח
Num. 26, 59. ושם ו אשת עמרם
Jos. 14, 15. ושם חברון לפנים
Jos. 15, 15. ושם־דבר לפנים
Jud. 1, 10. ושם־חברון לפנים
Jud. 1, 11. ושם־דביר לפנים
Jud. 1, 23. ושם־העיר לפנים לוז
Ruth 1, 2. ושם האיש אלימלך
Ruth 1, 2. ושם אשתו נעמי
Ruth 1, 2. ושם שני־בניו
Ruth 1, 4. ושם השנית רות
1 Sam. 1, 2. ושם השנית פננה
1 Sam. 8, 2. ושם משנהו אביה
1 Sam. 14, 4. ושם האחד בוצץ
1 Sam. 14, 4. ושם האחד סנה
1 Sam. 14, 49. ושם שתי בנתיו
1 Sam. 14, 49. ושם הקטנה מיכל
1 Sam. 14, 50. ושם אשת שאול
1 Sam. 14, 50. ושם שר־צבאו
1 Sam. 17, 13. ושם ו שלשת בניו
1 Sam. 25, 3. ושם האיש נבל
1 Sam. 25, 3. ושם אשתו אבגיל
2 Sam. 4, 2. ושם השני רכב
1 Reg. 11, 26. ושם אמו צרועה
1 Reg. 14, 21. ושם אמו
1 Rg. 14, 31. ושם אמו נעמה העמנית
1 Reg. 15, 2. 10. ושם אמו מעכה
1 Reg. 22, 42. ושם אמו עזובה
2 Reg. 8, 26. ושם אמו עתליהו

Digitized by Google

שם אמו צביה מבאר 2 Reg. 12, 2.
שם אמו יהועדין 2 Reg. 14, 2.
שם אמו יכליהו 2 Reg. 15, 2.
שם אמו ירושא 2 Reg. 15, 33.
שם אמו אבי בת־זכריה 2 Rg. 18, 2.
שם אמו חפצי־בה 2 Reg. 21, 1.
שם אמו משלמת 2 Reg. 21, 19.
שם אמו ידידה 2 Reg. 22, 1.
שם אמו חמוטל 2 Reg. 23, 31
שם אמו זבידה 2 Reg. 23, 36.
שם אמו נחשתא 2 Reg. 24, 8.
שם אמו חמיטל 2 Reg. 24, 18.
שם אחיו יקטן 1 Chr. 1, 19.
שם עיר דסהבה 1 Chr. 1, 43.
שם עיר עירת 1 Chr. 1, 46.
שם עיר פעי 1 Chr. 1, 50.
שם אשתו מהיטבאל 1 Chr. 1, 50.
שם אשת אבישור 1 Chr. 2, 29.
שם אחתם 1 Chr. 4, 3.
שם אחתו מעכה 1 Chr. 7, 15.
שם השני צלפחד 1 Chr. 7, 15.
שם אחיו שרש 1 Chr. 7, 16.
שם אשתו מעכה 1 Chr. 8, 29.
שם אשתו מעכה 1 Chr. 9, 35.
שם השמאלי בעז 2 Chr. 3, 17.
שם אמו נעמה העמנית 2Chr. 12, 13.
שם אמו מיכיהו 2 Chr. 13, 2.
שם אמו עזובה 2 Chr. 20, 31.
שם אמו עתליהו 2 Chr. 22, 2.
שם אמו צביה 2 Chr. 24, 1.
שם אמו יהועדן 2 Chr. 25, 1.
שם אמו יכליה 2 Chr. 26, 3.
שם אמו ירושה 2 Chr. 27, 1.
שם אמו אביה 2 Chr. 29, 1.
שם השנית קציעה Job. 42, 14.
שם השלישית קרן הפוך Job. 42, 14.
שם רשעים ירקב Prv. 10, 7.
שם אמו המיטל Jer. 52, 1.
שם־העיר מיום ה׳ שמה Ez. 48, 35.

וָשֵׁם

ושם טוב מבנים Jes. 56, 5.

הַשֵּׁם

אשר מעולם אנשי השם Gn. 6, 4.
הישראלית את־השם Lev. 24, 11.
ליראה את־השם הנכבד Dt. 28, 58.
כמאת השם Ez. 22, 5.

בְּשֵׁם

החל לקרא בשם ה׳ Gn. 4, 26.
ויקרא בשם ה׳ Gn. 12, 8.
ויקרא שם אברם בשם ה׳ Gn. 13, 4.
ויקרא־שם בשם ה׳ Gn. 21, 33.
ויקרא בשם ה׳ Gn. 26, 25.
קראתי בשם בצלאל Ex. 31, 2.
הציץ בשם Ex. 33, 12.
ואדעך בשם Ex. 33, 17.
וקראתי בשם ה׳ לפניך Ex. 33, 19.
ויקרא בשם ה׳ Ex. 34, 5.
ואקרא בשם ה׳ Ex. 35, 30.
לשרת בשם־ה׳ Dt. 18, 5.
ושרת בשם ה׳ אלהיו Dt. 18, 7.
דבר בשם אלהים אחרים Dt. 18, 20.
אשר ידבר הנביא בשם ה׳ Dt. 18, 22.
לשרתו ולברך בשם ה׳ Dt. 21, 5.
אשר־יקרא אתהן בשם Jos. 21, 9.
בשם דן אביהם Jud. 18, 29.
בשם ה׳ צבאות 1 Sam. 17, 45.
אתו בשם ה׳ לאמר 1 Sam. 20, 42.
בשם דוד וינוחו 1 Sam. 25, 9.
בשם ה׳ צבאות 2 Sam. 6, 18.
וקראתם בשם אלהיכם 1 Rg. 18, 24.
ואני אקרא בשם־ה׳ 1 Reg. 18, 24.
וקראו בשם אלהיכם 1 Rg. 18, 25.
ויקראו בשם־הבעל 1 Reg. 18, 26.
מכה בשם ה׳ 1 Reg. 18, 32.
וכתב ספרים בשם אחאב 1 Rg. 21, 8.
ויקאמת בשם ה׳ 1 Reg. 22, 16.
ויקללם בשם ה׳ 2 Reg. 2, 24.
וקרא בשם־ה׳ אלהיו 2 Rg. 5, 11.
ויברך את־העם בשם ה׳ 1 Chr. 16, 2.
התהללו בשם קדשו 1 Chr. 16, 10.
אשר דבר בשם ה׳ 1 Chr. 21, 19.
רק אמת בשם ה׳ 2 Chr. 18, 15.
בשם ה׳ אלהי ישראל 2 Chr. 33, 18.
ונקראה בשם Esth. 2, 14.
בשם מרדכי Esth. 2, 22.
בשם המלך Esth. 3, 12.
בשם המלך Esth. 8, 8 (bis).
ויכתב בשם המלך Esth. 8, 10.
בשם־ה׳ אלהינו נזכיר Ps. 20, 8.
כי בשם קדשו בטחנו Ps. 33, 21.
התהללו בשם קדשו Ps. 105, 3.
בשם ה׳ כי אמילם Ps. 118, 10. 11. 12.
ברוך הבא בשם ה׳ Ps. 118, 26.
עזרנו בשם ה׳ Ps. 124, 8.
ברכנו אתכם בשם ה׳ Ps. 129, 8.
לכלם בשם יקרא Jes. 40, 26.
יקרא בשם־יעקב Jes. 44, 5.
הנקראים בשם Jes. 48, 1.
הנשבעים ׀ בשם ה׳ Jes. 48, 1.
יבטח בשם ה׳ Jes. 50, 10.
לא תנבא בשם ה׳ Jer. 11, 21.
מדוע נבית בשם־ה׳ Jer. 26, 9.
בשם ה׳ אלהינו דבר Jer. 26, 16.
היה מתנבא בשם ה׳ Jer. 26, 20.
דברת אלינו בשם ה׳ Jer. 44, 16.
אשר־יקרא בשם ה׳ Joel 3, 5.
כי לא להזכיר בשם ה׳ Am. 6, 10.
איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.
ואנחנו נלך בשם ה׳ Mich. 4, 5.
לקרא כלם בשם ה׳ Zeph. 3, 9.
וחסו בשם ה׳ Zeph. 3, 12.
שקר דברת בשם ה׳ Zach. 13, 3.

וּבְשֵׁם

ובשם אלהיהם Jos. 23, 7.
ובשם אלהיו נדגל Ps. 20, 6.
ובשם־ה׳ אקרא Ps. 116, 4. 13. 17.
ובשם ישראל יכנה Jes. 44, 5.

כְּשֵׁם

כשם בני חנוך Gn. 4, 17.
כשם דן אביהם Jos. 19, 47.
שם גדול כשם הגדלים 2 Sam. 7, 9.
שם כשם הגדולים 1 Chr. 17, 8.

לְשֵׁם

לשם ה׳ אלהיך Jos. 9, 9.
כי לא־נבנה בית לשם ה׳ 1 Rg. 3, 2.
לבנות בית לשם ה׳ אלהיו 1 Rg. 5, 17.
לבנות בית לשם ה׳ אלהי 1 Rg. 5, 19.
לשם ה׳ אלהי ישראל 1 Reg. 8, 17.
לשם ה׳ אלהי ישראל 1 Reg. 8, 20.
את־שמע שלמה לשם ה׳ 1 Rg. 10, 1.
להודות לשם קדשך 1 Chr. 16, 35.
לשם ולתפארת 1 Chr. 22, 5.
לבנות בית לשם ה׳ 1 Chr. 22, 7.
לבית הנבנה לשם־ה׳ 1 Chr. 22, 19.
ומהללים לשם תפארתך 1 Chr. 29, 13.
לשם קדשך 1 Chr. 29, 16.
לבנות בית לשם ה׳ 2 Chr. 1, 18.
לשם ׀ ה׳ אלהי 2 Chr. 2, 3.
לשם ה׳ אלהי ישראל 2 Chr. 6, 7. 10.
והיה להם לשם רע Neh. 6, 13.
להודות לשם קדשך Ps. 106, 47.
להודות לשם ה׳ Ps. 122, 4.
והיה לי׳ה לשם Jes. 55, 13.
לשם ה׳ אלהיך Jes. 60, 9.
כל־הגוים לשם ה׳ Jer. 3, 17.
והיתה לי לשם ששון Jer. 33, 9.
והקימותי להם מטע לשם Ez. 34, 29.
לשם־קדשי אשר חללתם Ez. 36, 22.
והיה להם לשם יום הכבדי Ez. 39, 13.
ונקנאתי לשם קדשי Ez. 39, 25.
לשם ולתהלה Zeph. 3, 20.

וּלְשֵׁם

ולשם ילד גם־הוא Gn. 10, 21.
לתהלה ולשם ולתפארת Dt. 26, 19.
ולשם ולתהלה Jer. 13, 11.
לתהלה ולשם Zeph. 3, 19.

cum suff.: שְׁמִי

ויקרא בהם שמי Gn. 48, 16.
זה־שמי לעלם Ex. 3, 15.
ולמען ספר שמי Ex. 9, 16.
אשר אזכיר־את־שמי Ex. 20, 24.
כי שמי בקרבו Ex. 23, 21.
ושמו את־שמי Num. 6, 27.
את־שמי מבית אבי 1 Sam. 24, 22.
ונקרא שמי עליה 2 Sam. 12, 28.
בעבור הזכיר שמי 2 Sam. 18, 18.
להיות שמי שם 1 Reg. 8, 16.
אמרת יהיה שמי שם 1 Reg. 8, 29.
לשום שמי־שם 1 Reg. 9, 3.
לשום שמי שם 1 Reg. 11, 36.
אשים את־שמי 2 Reg. 21, 4.
אמרתי יהיה שמי שם 2 Rg. 23, 27.
להיות שמי שם 2 Chr. 6, 5.
להיות שמי שם 2 Chr. 6, 6.
נקרא־שמי עליהם 2 Chr. 7, 14.
להיות שמי שם עד־עולם 2 Chr. 7, 16.
בירושלם יהיה־שמי 2 Chr. 33, 4.
אשים את־שמי לעילום 2 Chr. 33, 7.
לשכן את־שמי שם Neh. 1, 9.
אשגבהו כי־ידע שמי Ps. 91, 14.
יקדישו שמי Jes. 29, 23.
אני ה׳ הוא שמי Jes. 42, 8,
למען שמי אאריך אפי Jes. 48, 9.
ממעי אמי הזכיר שמי Jes. 49, 1.
לכן ידע עמי שמי Jes. 52, 6.
למען שמי יכבד ה׳ Jes. 66, 5.
אשר־נקרא שמי־עליו Jer. 7, 11. 14.
אשר שכנתי שמי שם Jer. 7, 12.
לבית ׀ אשר נקרא־שמי Jer. 7, 14.
אשר־נקרא שמי־עליו Jer. 7, 30. 32, 34. 34, 15.
וידעו כי־שמי ה׳ Jer. 16, 21.
להשכיח את־עמי שמי Jer. 23, 27.
שכחו אבותם את־שמי Jer. 23, 27.
בעיר אשר־נקרא שמי Jer. 25, 29.
ותחללו את־שמי Jer. 34, 16.
אם־יהיה עוד שמי נקרא Jer. 44, 26.
ואעש למען שמי Ez. 20, 9. 22.
ואעשה למען שמי Ez. 20, 14.
בעשותי אתכם למען שמי Ez. 20, 44.
וקדשתי את־שמי הגדול Ez. 36, 23.
נקרא שמי עליהם Am. 9, 12.
ברזי שמי ואמרתם Mal. 1, 6.
גדול שמי בגוים Mal. 1, 11.
כי־גדל שמי בגוים Mal. 1, 11.
ומפני שמי נחת הוא Mal. 2, 5.
וזרחה לכם יראי שמי Mal. 3, 20.

cum suff.: וְשִׁמְךָ

ושמי ה׳ לא נודעתי Ex. 6, 3.
ושמי נורא בגוים Mal. 1, 14.

cum suff.: בְּשֵׁמִי

ולא־תשבעו בשמי לשקר Lev. 19, 12.
אשר ידבר בשמי Dt. 18, 19.
לדבר דבר בשמי Dt. 18, 20.
בשמי לשלום 1 Sam. 25, 5.
ממזרח־שמש יקראו בשמי Jes. 41, 25.
כל הנקרא בשמי Jes. 43, 7.
אל־גוי לא־קרא בשמי Jes. 65, 1.
להשבע בשמי חי־ה׳ Jer. 12, 16.
הנביאים נבאים בשמי Jer. 14, 14.
על־הנביאים הנבאים בשמי Jer. 14, 15.
הנבאים בשמי שקר Jer. 23, 25.
והם נבאים בשמי Jer. 27, 15.
נבאים לכם בשמי Jer. 29, 9.
הנבאים לכם בשמי Jer. 29, 21.
דבר בשמי שקר Jer. 29, 23.
נשבעתי בשמי הגדול Jer. 44, 26.
הנשבע בשמי לשקר Zach. 5, 4.
הוא ׀ יקרא בשמי Zach. 13, 9.

cum suff.: וּבְשֵׁמִי

ובשמי תרום קרני Ps. 89, 25.

cum suff.: לְשֵׁמִי

למה זה תשאל לשמי Gn. 32, 30.
למה זה תשאל לשמי Jud. 13, 18.
הוא יבנה־בית לשמי 2 Sam. 7, 13.
הוא־יבנה הבית לשמי 1 Rg. 5, 19.
לבנות בית לשמי 1 Reg. 8, 18.
הוא־יבנה הבית לשמי 1 Rg. 8, 19.
אשר הקדשתי לשמי 1 Reg. 9, 7.
לא־תבנה בית לשמי 1 Chr. 22, 8. 28, 3.
הוא־יבנה בית לשמי 1 Chr. 22, 10.
לבנות בית לשמי 2 Chr. 6, 8.
הוא־יבנה הבית לשמי 2 Chr. 6, 9.
אשר־הקדשתי לשמי 2 Chr. 7, 20.
מקטר מגש לשמי Mal. 1, 11.
לתת כבוד לשמי Mal. 2, 2.

cum suff.: שְׁמֵנוּ

והכריתו את־שמנו Jos. 7, 9.

cum suff: שִׁמְךָ *p.*

ואגדלה שמך Gn. 12, 2.
ולא־יקרא עוד את־שמך Gn. 17, 5.
והיה שמך אברהם Gn. 17, 5.
ויאמר אליו מה־שמך Gn. 32, 28.
לא יעקב יאמר עוד שמך Gn. 32, 29.
הגידה־נא שמך ויאמר ויאמר לו אלהים שמך יעקב Gn. 32, 30. 35, 10.
לא־יקרא שמך עוד יעקב Gn. 35, 10.
כי אם־ישראל יהיה שמך Gn. 35, 10.
אל־מלאך ה׳ מי שמך Jud. 13, 17.
ויגדל שמך עד־עולם 2 Sam. 7, 26.
והודו את־שמך 1 Reg. 8, 33. 35.
מארץ רחוקה למען שמך 1 Rg. 8, 41.
וישמעון את־שמך הגדול 1 Rg. 8, 42.
כל־עמי הארץ את־שמך 1 Rg. 8, 43.
כי־שמך נקרא 1 Reg. 8, 43.
ישראל יהיה שמך 1 Reg. 18, 31.
ויגדל שמך עד־עולם 1 Chr. 17, 24.
למום שמך שם 2 Chr. 6, 20.
ושבו והודו את־שמך 2 Chr. 6, 24.
והודו את־שמך 2 Chr. 6, 26.
למען שמך הגדול 2 Chr. 6, 32.
וידעו כל־עמי הארץ את־שמך 2 Chr. 6, 33,
כי־שמך נקרא 2 Chr. 6, 33.
כי שמך בבית הזה 2 Chr. 20, 9.
החפצים ליראה את־שמך Neh. 1, 11.
ויעלצו בך אהבי שמך Ps. 5, 12.
מה־אדיר שמך Ps. 8, 2. 10.
אזמרה שמך עליון Ps. 9, 3.
ויבטחו בך יודעי שמך Ps. 9, 11.
אספרה שמך לאחי Ps. 22, 23.
למען־שמך ה׳ Ps. 25, 11.
ולמען שמך תנחני Ps. 31, 4.
אזכירה שמך בכל־דר Ps. 45, 18.
ואקוה שמך כי־טוב Ps. 52, 11.
אודה שמך ה׳ כי־טוב Ps. 54, 8.
ירשת יראי שמך Ps. 61, 6.
אזמרה שמך לעד Ps. 61, 9.
יזמרו שמך סלה Ps. 66, 4.
חללו משכן שמך Ps. 74, 7.
ינאץ איב שמך Ps. 74, 10.
ועם־נבל נאצו שמך Ps. 74, 18.
עני ואביון יהללו שמך Ps. 74, 21.
וקרוב שמך Ps. 75, 2.
על־דבר כבוד־שמך Ps. 79, 9.
על־חטאתינו למען שמך Ps. 79, 9.
ויבקשו שמך ה׳ Ps. 83, 17.
שמך ה׳ לבדך Ps. 83, 19.
יחד לבבי ליראה שמך Ps. 86, 11.
ואכבדה שמך לעולם Ps. 86, 12
יודו שמך גדול ונורא Ps. 99, 3.
עשה־אתי למען שמך Ps. 109, 21.
זכרתי בלילה שמך ה׳ Ps. 119, 55.
כמשפט לאהבי שמך Ps. 119, 132.
ה׳ שמך לעולם Ps. 135, 13.

Digitized by Google

ואודה את־שמך Ps. 138, 2.
הגדלת על־כל־שמך Ps. 138, 2.
להודות את־שמך Ps. 142, 8.
למען־שמך י״י תחייני Ps. 143, 11.
ואברכה שמך לעולם Ps. 145, 1.
ואהללה שמך לעולם־ועד Ps. 145, 2.
שמן תורק שמך Cant. 1, 3.
יקרא שמך עליהו Jes. 4, 1.
אודה שמך כי עשית פלא Jes. 25, 1.
לבר־בן נזכיר שמך Jes. 26, 13.
גאלנו מעולם שמך Jes. 63. 16.
לא־נקרא שמך עליהם Jes. 63, 19.
להודיע שמך לצריך Jes. 64, 1.
וגדול שמך בגבורה Jer. 10, 6.
קרא י״י שמך Jer. 11, 16.
י״י עשה למען שמך Jer. 14, 7.
אל־תניאץ למען שמך Jer. 14, 21.
נקרא שמך עלי Jer. 15, 16.
לא פשחור קרא י״י שמך Jer. 20, 3.
קראתי שמך י״י Thr. 3, 55.
אשר־נקרא שמך עליה Dan. 9, 18.
כי־שמך נקרא על־עירך Dan. 9, 19.
ותושיה יראה שמך Mich. 6, 9.
במה בזינו את־שמך Mal. 1, 6.

cum suff.: וְשִׁמְךָ

ושמך ׀ לעולם נודה Ps. 44, 9.
ושמך עלינו נקרא Jer. 14, 9.

c. suff.: בְּשִׁמְךָ *p.*

לדבר בשמך Ex. 5, 23.
בשמך נבוס קמיני Ps. 44, 6.
אלהים בשמך הושיעני Ps. 54, 3.
בשמך אשא כפי Ps. 63, 5.
אשר בשמך לא קראו Ps. 79, 6.
בשמך־ירננו Ps. 89, 13.
בשמך יגילון כל־היום Ps. 89, 17.
קראתי בשמך לי־אתה Jes. 43, 1.
הקורא בשמך אלהי ישראל Jes. 45, 3.
ואקרא לך בשמך Jes. 45, 4.
ואין־קורא בשמך Jes. 64, 6.
אשר בשמך לא קראו Jer. 10, 25.
אשר דברו בשמך Dan. 9, 6.

cum suff.: בְּשִׁמְכָה

אתה שלחת בשמכה Jer. 29, 25.

cum suff.: וּבְשִׁמְךָ

ובשמך באנו על־ההמון 2Chr. 14, 10.
תחיינו ובשמך נקרא Ps. 80, 19.

cum suff.: בְּשִׁמְכָה

כשמך אלהים כן תהלתך Ps. 48, 11.

c. suff.: לְשִׁמְךָ *p.*

ומוד־תעשה לשמך הגדול Jos. 7, 9.
אשר־בנתי לשמך 1 Reg. 8, 44.
אשר־בניתי לשמך 1 Reg. 8, 48.
אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 34.
אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 38.
מקדש לשמך לאמר 2 Chr. 20, 8.
ויכבדו לשמך Ps. 86, 9.
ולזמר לשמך עליון Ps. 92, 2.
כי־לשמך תן כבוד Ps. 115, 1.
אך צדיקים יודו לשמך Ps. 140, 14.
לשמך ולזכרך Jes. 26, 8.

cum suff.: וּלְשִׁמְךָ

ולשמך אזמר 2 Sam. 22, 50
ולשמך אזמרה Ps. 18, 50.

cum suff.: מִשְׁמְךָ

לא־יזרע משמך Nah. 1, 14.

cum suff.: שְׁמֶךָ

קרא י״י שמך Jer. 11, 16.
ותזני על־שמך Ez. 16, 15.

cum suff.: שְׁמְכֶם

והנחתם שמכם לשבועה Jes. 65, 15.

cum suff.: וְשִׁמְכֶם

יעמד זרעכם ושמכם Jes. 66, 22.

cum suff.: שְׁמוֹ

נפש חיה הוא שמו Gn. 2, 19.

ותקרא את־שמו שת Gn. 4, 25.
ויקרא את־שמו אנוש Gn. 4, 26.
ויקרא את־שמו שת Gn. 5, 3.
ויקרא את־שמו נח Gn. 5, 29.
וקראת שמו ישמעאל Gn. 16, 11.
וקראת את־שמו יצחק Gn. 17, 19.
ותקרא שמו מואב Gn. 19, 37.
ותקרא שמו בן־עמי Gn. 19, 38.
ויקראו שמו עשו Gn. 25, 25.
ויקרא שמו יעקב Gn. 25, 26.
על־כן קרא־שמו אדום Gn. 25, 30.
הכי קרא שמו יעקב Gn. 27, 36.
ותקרא שמו ראובן Gn. 29, 32.
ותקרא שמו שמעון Gn. 29, 33.
על־כן קרא־שמו לוי Gn. 29, 34.
על־כן קראה שמו יהודה Gn. 29, 35.
על־כן קראה שמו דן Gn. 30, 6.
ותקרא שמו נפתלי Gn. 30, 8.
ותקרא את־שמו גד Gn. 30, 11.
ותקרא את־שמו אשר Gn. 30, 13.
ותקרא שמו יששכר Gn. 30, 18.
ותקרא את־שמו זבלון Gn. 30, 20.
ותקרא את־שמו יוסף Gn. 30, 24.
על־כן קרא־שמו גלעד Gn. 31, 48.
ויקרא שמו אלון בכות Gn. 35, 8.
ויקרא את־שמו ישראל Gn. 35, 10.
ותקרא שמו בן־אוני Gn. 35, 18.
ויקרא את־שמו ער Gn. 38, 3.
ותקרא את־שמו אונן Gn. 38, 4.
ותקרא את־שמו שלה Gn. 38, 5.
ויקרא שמו פרץ Gn. 38, 29.
ויקרא שמו זרח Gn. 38, 30.
ותקרא שמו משה Ex. 2, 10.
ויקרא את־שמו גרשם Ex. 2, 22.
ואמרו־לי מה־שמו Ex. 3, 13.
איש מלחמה י״י שמו Ex. 15, 3.
ויקראו בית־ישראל את־שמו Ex. 16, 31.
ויקרא שמו י״י ׀ נסי Ex. 17, 15.
ישא את־שמו לשוא Ex. 20, 7.
איש על־שמו Ex. 28, 21.
כי י״י קנא שמו Ex. 34, 14.
איש על־שמו Ex. 39, 14.
איש את־שמו תכתב Num. 17, 17.
ויקרא אתם על־שמו Dt. 3, 14.
אשר־ישא את־שמו Dt. 5, 11.
לשום את־שמו שם Dt. 12, 5.
לשכן שמו שם Dt. 12, 11. 14, 23. 16, 2.
לשום שמו שם Dt. 12, 21. 14, 24.
יבחר י״י אלהיך לשכן שמו Dt. 16, 6. 11. 26, 2.
ולא־ימחה שמו Dt. 25, 6.
ונקרא שמו בישראל Dt. 25, 10.
ומחה י״י את־שמו Dt. 29, 19.
וישם את־שמו אבימלך Jud. 8, 31.
ואת־שמו לא־הגידו לי Jud. 13, 6.
ותקרא את־שמו שמשון Jud. 13, 24.
ויקרא שמו בישראל Ruth 4, 14.
ותקראנה שמו עובד Ruth 4, 17.
ותקרא את־שמו שמואל 1 S. 1, 20.
בעבור שמו הגדול 1 Sam. 12, 22.
גליח שמו מגח 1 Sam. 17, 4.
גליח השלשתי שמו מגח 1 S. 17, 23.
וייקר שמו מאד 1 Sam. 18, 30.
נבל שמו ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.
ויקרא את־שמו שלמה 2 S. 12, 24.
ויקרא את־שמו ידידיה 2 S. 12, 25.
ויקרא למצבת על־שמו 2 S. 18, 18.
שבע בן־בכרי שמו 2 Sam. 20, 21.
ויחזי־שמו בכל־הגוים 1 Reg. 5, 11.
ויקרא את־שמו יכין 1 Reg. 7, 21.
ויקרא את־שמו בעז 1 Reg. 7, 21.
יאשיהו שמו 1 Reg. 13, 2.
לשום את־שמו שם 1 Reg. 14, 21.
אשר־שם שמו ישראל 2 Reg. 17, 34.
ויסב את־שמו יהויקים 2 Rg. 23, 34.
ויסב את־שמו צדקיהו 2 Reg. 24, 17.
ואמו קראה שמו יעבץ 1 Chr. 4, 9.

ותקרא שמו פרש 1 Chr. 7, 16.
ויקרא את־שמו בריעה 1 Chr. 7, 23.
חבר לי״י כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
כי שלמה יהיה שמו 1 Chr. 22, 9.
לשום את־שמו שם 2 Chr. 12, 13.
וילך שמו עד־לבוא מצרים 2 Chr. 26, 8.
ויצא שמו עד־למרחוק 2 Chr. 26, 15.
נביא לי״י עדד שמו 2 Chr. 28, 9.
ויסב את־שמו יהויקים 2 Chr. 36, 4.
ושמת שמו אברהם Neh. 9, 7.
באר־ערץ איוב שמו Job. 1, 1.
במעגלי־צדק למען שמו Ps. 23, 3.
הבו לי״י כבוד שמו Ps. 29, 2.
ורוממה שמו יחדו Ps. 34, 4.
מתי ימות ואבד שמו Ps. 41, 6.
זמרו כבוד־שמו Ps. 66, 2.
זמרו שמו סלו לרכב Ps. 68, 5.
ביה שמו Ps. 68, 5.
ואהבי שמו ישכנו־בה Ps. 69, 37.
יהי שמו ׀ לעולם Ps. 72, 17.
שמש ינון שמו Ps. 72, 17.
בישראל גדול שמו Ps. 76, 2.
שירו לי״י ברכו שמו Ps. 96, 2.
הבו לי״י כבוד שמו Ps. 96, 8.
ושמואל בקראי שמו Ps. 99, 6.
חודו לו ברכו שמו Ps. 100, 4.
ויושעם למען שמו Ps. 106, 8.
קדוש ונורא שמו Ps. 111, 9.
כי־נשגב שמו Ps. 148, 13.
יהללו שמו במחול Ps. 149, 3.
זד יהיה לץ שמו Prv. 21, 24.
מה־שמו ומה־שם־בנו Prv. 30, 4.
ובחשך שמו יכסה Eccl. 6, 4.
כבר נקרא שמו Eccl. 6, 10.
וקראת שמו עמנואל Jes. 7, 14.
קרא שמו מהר שלל Jes. 8, 3.
ויקרא שמו פלא יועץ Jes. 9, 5.
הזכירו כי נשגב שמו Jes. 12, 4.
י״י צבאות שמו Jes. 47, 4. 48, 2. 54, 5.
ולא־ישמד שמו מלפני Jes. 48, 19.
שכן עד וקדוש שמו Jes. 57, 15.
י״י צבאות שמו Jer. 10, 16. 31, 35. 32, 18. 46, 18. 48, 15. 50, 34. 51, 19. 57.
וזה־שמו אשר־יקראו להכינה י״י שמו Jer. 23, 6.
וכל ידעי שמו Jer. 33, 2.
שמו בלטאשצר Jer. 48, 17.
קרא שמו יזרעאל Dan. 10, 1.
קרא שמו לא עמי Hos. 1, 4.
י״י אלהי־צבאות שמו Hos. 1, 9.
י״י שמו Am. 4, 13. 5, 27.
הנה־איש צמח שמו Am. 5, 8. 9, 6.
ליראי י״י ולחשבי שמו Zach. 6, 12.
ולרבקה אח ושמו לבן Mal. 3, 16.
ושמו חירה Gn. 24, 29.
ושמו שוע Gn. 38, 1.
ושמו מנוח Gn. 38, 2.
ושמו מיכיהו Jud. 13, 2.
ושמו בעז Jud. 17, 1.
ושמו אלקנה בן־ירחם Ruth 2, 1.
מבן־ימין ושמו קיש 1 Sam. 1, 1.
ולו־חיה בן ושמו שאול 1 Sam. 9, 1.
מבית לחם יהודה ושמו ישי 1 Sam. 9, 2.
ושמו דאג האדמי 1 Sam. 17, 12.
ושמו אביתר 1 Sam. 21, 8.
ושמו מפיבשת 1 Sam. 22, 20.
עבד ושמו ציבא 2 Sam. 4, 4.
בן־קטן ושמו מיכא 2 Sam. 9, 2.
ושמו יונדב בן־שמעה 2 Sam. 9, 12.
ושמו שמעי בן־גרא 2 Sam. 13, 3.
ושמו יתרא הישראלי 2 Sam. 16, 5.
ושמו שבע בן־בכרי 2 Sam. 17, 25.
ושמו ירחע 1 Chr. 2, 34.
ושמו מרדכי Esth. 2, 5.

ושמו לא־יזכר עוד Jer. 11, 19.
ושמו יראייה בן־שלמיה Jer. 37, 13.
י״י אחד ושמו אחד Zach. 14, 9.

cum suff.: בְּשָׁמוֹ

ויקרא לה נבח בשמו Num. 32, 42.
ולברך בשמו עד היום הזה Dt. 10, 8.
הודו לי״י קראו בשמו 1 Chr. 16, 8.
ולשרתו ולברך בשמו 1 Chr. 23, 13.
הודו לי״י קראו בשמו Ps. 105, 1.
הודו לי״י קראו בשמו Jes. 12, 4.
ולא־אדבר עוד בשמו Jer. 20, 9.

cum suff.: וּבְשָׁמוֹ

תעבד ובשמו תשבע Dt. 6, 13.
ובשמו תשבע Dt. 10, 20.
וגברתים בי״י ובשמו Zach. 10, 12.

cum suff.: כְּשָׁמוֹ

כי כשמו כן־הוא 1 Sam. 25, 25.

non suff.: לְשָׁמוֹ

זמרו לשמו כי נעים Ps. 135, 3.

cum suff.: שְׁמָהּ

על־כן קרא שמה בבל Gn. 11, 9.
לא־תקרא את־שמה שרי Gn. 17, 15.
כי שרה שמה Gn. 17, 15.
ויקרא שמה שמנה Gn. 26, 21.
ויקרא שמה רחבות Gn. 26, 22.
ותקרא את־שמה דינה Gn. 30, 21.
על־כן קרא שמה Gn. 50, 11.
על־כן קרא־שמה מרה Ex. 15, 23.
הוא שמה Jud. 1, 26.
ויקרא שמה לוז Jud. 1, 26.
על־כן ׀ קרא שמה Jud. 15, 19.
ויקרא את־שמה אבן העזר 1 S. 7, 12.
ויקרא את־שמה יקתאל 2 Rg. 14, 7.
ויקרא שמה במה Ez. 20, 29.
קרא שמה לא רחמה Hos. 1, 6.

cum suff.: וּשְׁמָהּ

שפחה מצרית ושמה הגר Gn. 16, 1.
ופילגשו ושמה ראומה Gn. 22, 24.
ויקח אשה ושמה קטורה Gn. 25, 1.
ושמה תמר Gn. 38, 6.
ושמה רחב Jos. 2, 1.
ושמה דלילה Jud. 16, 4.
ושמה רצפה בת־איה 2 Sam. 3, 7.
אחות יפה ושמה תמר 2 Sam. 13, 1.
ובת אחת ושמה תמר 2 Sam. 14, 27.
ושמה עטרה 1 Chr. 2, 26.

cum suff.: שָׁמָם

ויקרא את־שמם אדם Gn. 5, 2.
והאבדת את־שמם Dt. 7, 24.
ואמחה את־שמם Dt. 9, 14.
ואבדתם את־שמם Dt. 12, 3.
ויקרא על־שמם Esr. 2, 61.
ויקרא על־שמם Neh. 7, 63.
שמם מחית לעולם ועד Ps. 9, 6.
בדור אחר ימח שמם Ps. 109, 13.

cum suff.: בְּשָׁמָם

ולא־יזכרו עוד בשמם Hos. 2, 19.

pl.: שֵׁמוֹת

ויקרא האדם שמות Gn. 2. 20.
ויקרא לתן שמות Gn. 26, 18.
במספר שמות Num. 1, 2. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 3, 43. 26, 53.
גבורי חיל אנשי שמות 1 Chr. 5, 24.
אנשי שמות לבית אבותם 1 Chr. 12, 30.
במספר שמות 1 Chr. 23, 24.
לכלם ישמות יקרא Ps. 147, 4.
שר הסריסים שמות Dan. 1, 7.

pl.: בִּשְׁמוֹת

אשר נקבו בשמות Num. 1, 17.
ויקראו בשמת Num. 32, 38.
אלה הבאים בשמות 1 Chr. 4, 38.
אלה הכתובים בשמות 1 Chr. 4, 41.
יקראו אתהם בשמות 1 Chr. 6, 50.
אשר נקבו בשמות 1 Chr. 12, 32.

Digitized by Google

1 Chr. 16, 41. אשר נקבו בשמות
2 Chr. 28, 15. אשר־נקבו בשמות
31, 19.
Esr. 8, 20. כלם נקבו בשמות
Esr. 10, 16. וכלם בשמות

pl.: וּבְשֻׂמֹת

Num. 4, 32. ובשמת תפקדו

pl.: בַּשֻּׂמֹת

Gn. 26, 18. כשמת אשר־קרא להן

pl. constr.: שְׁמוֹת

Gn. 25, 13. ואלה שמות בני ישמעאל
Gn. 36, 10. אלה שמות בני־עשו
Gn. 36, 40. ואלה שמות אלופי עשו
Gn. 46, 8. ואלה שמות בני־ישראל
Ex. 1, 1. ואלה שמות בני ישראל
Ex. 6, 16. ואלה שמות בני־לוי
Ex. 28, 9. שמות בני ישראל
Ex. 28, 10. ואת־שמות הששה
Ex. 28, 11. 39, 6. על־שמת בני ישראל
Ex. 28, 21. על־שמת בני־ישראל
Ex. 28, 29. שמות בני־ישראל
Ex. 39, 14. על־שמת בני־ישראל
Num. 1, 5. ואלה שמות האנשים
Num. 3, 2. ואלה שמות בני־אהרן
Num. 3, 3. אלה שמות בני אהרן
Num. 3, 18. ואלה שמות בני־גרשון
Num. 13, 16. ואלה שמות האנשים
Num. 27, 1. ואלה שמות בנתיו
Num. 32, 38. את־שמות הערים
Num. 34, 17. אלה שמות האנשים
Num. 34, 18. ואלה שמות האנשים
Jos. 17, 3. ואלה שמות בנתיו
2 Sam. 5, 14. ואלה שמות הילדים
2 Sam. 23, 8. אלה שמות הגברים
1 Chr. 6, 2. ואלה שמות בני־גרשום
1 Chr. 14, 4. ואלה שמות הילדים
Ez. 48, 1. ואלה שמות השבטים
Ez. 48, 31. שמות שבטי ישראל
Hos. 2, 19. שמות הבעלים מפיה
Zach. 13, 2. את־שמות העצבים

pl. constr.: לְשֻׁמוֹת

Num. 26, 55. לשמות מטות־אבתם

pl. cum suff.: שְׁמוֹתָם

Gn. 25, 16. ואלה שמתם
Ex. 28, 12. ונשא אהרן את־שמותם
Ex. 28, 21. 39, 14. עשרה על־שמתם
Num. 3, 40. ושא את מספר שמתם
Num. 13, 4. ואלה שמותם למטה
1 Reg. 4, 8. ואלה שמותם בן־חור
1 Chr. 8, 38. 9, 44. ואלה שמותם
Esr. 8, 13. אחרנים ואלה שמותם
Ps. 16, 4. ובל־אשא את־שמותם

pl. cum suff.: בִּשְׁמוֹתָם

Gn. 25, 13. בשמתם לתולדתם
Gn. 36, 40. למקמתם בשמתם
Num. 3, 17. אלה בני־לוי בשמתם
Ps. 49, 12. קראו בשמותם עלי

pl. cum suff.: וּשְׁמוֹתָן

Ez. 23, 4. ושמותן אהלה הגדולה
Ez. 23, 4. ושמותן שמרון אהלה

pl. cum suff.: בְּשֻׁמֹתָם

Ex. 28, 10. ששה משמתם

שֵׂם

ז״נ נקרמי, ונכנוי שָׂמָה מן שֵׂם, ונכנוי שָׁמָהּ, ומוכנו משלהו. נשפה שומכונית שִׂימָה תעור זס סקדם, כמו הסם נס״ע, ונסרכב נס״ע אדושם, מן לדוכי זס. *n. m. arum.* (c. s. שָׂמָה, pl. שָׁמָהּ), nomen, vi et translatione latissima.

LXX. *ὄνομα.*

Esr. 5, 1. בשם אלה ישראל

שֵׁם

Dan. 4, 5. בלטשאצר כשם אלהי

cum suff.: שְׁמֵהּ

Dan. 2, 20. שמה דר־אלהא מברך
Dan. 2, 26. 4, 5. די־שמה בלטשאצר
Dan. 5, 12. שם־שמה בלטשאצר

constr. pl.: שְׁמָהַת

Esr. 5, 4. מה־אנין שמהת גבריא

pl. c. suff.: שְׁמָהָתְהֹם

Esr. 5, 10. ואף שמהתהם שאלנוה

שֵׂם

ס״כ, ול״ע כ״ף נגור, ופקרוכו כמו זָם, צָם, עמו, ונעוף ונכיפה [פערסילענן], ומוס קס״כ הסקר והעלמה והכיפה [פערנעכענן], ונמוכן זה נכרף עם נפן, והזווי נזפתי מעגב ע׳ נלוס״ם. *v. trans. inus.*, obtegere, obvelare, cogn. זָם, צָם, deinde recondere, occulere, syn. צָפַן.

שֶׂמֶל

ז״נ ול״ע, ומוף היסול של שִׂמְלָה הנף, ומוכנו נעוף ועמוי ונגד קוכם הגוף [געוואנד, קלייד, מילנע], והקרן זס נסוסיי ״ל, כלקר הסוסיי וה קנל בָּגָד, נֵבֶל, סָמֶל, אֶשֶׁל, סַמָּל, כִּיחֵל, רֵגֶל, שָׁחַל, עֵרֶל, שָׂכֶל, פֶּסֶל [מן פַּס ולף מן פסל], הֶבֶל נז״ע, שֵׂכֶל וכדומה.

n. m. inus. (ad s. f. שִׂמְלָה neoh., שָׂכֶל, רֵגֶל, פֶּסֶל, עֵרֶל, נֵבֶל, כִּיחֵל, שָׂחַל, a v. שָׂם, addita terminatione diminutiva pervulgari), amiculum, velamen, vestis. Inde arab. v. denom. *śamala*, cingere, circumdare; IV. veste se obvelare. Indidem neoh. n. סְמִלוֹן, lorum, vinculum.

שִׂמְלָה

ז״נ, נגור מן שֶׂמֶל הוכרי״, ומוכנו נגד ומעמה, מן לקנוים מן לכנוים, והוף הכנד והמלנוף לקר יעמה נו הקלם כל נופו, לכן ג״כ מכסות לילה. ונוה קרקם למדי שפעל שַׂשַׂל נערני [נכנין סכוסף], נמוכנו כסוי ועטוי נשמלה, נויר הזם הוף, וקוכתי נוס מקם זשמקתי לעיל קקת פָּצָל, זדומה לו זשל נזתי קוקיוקיו הקקכוכות.

n. f. (a m. שֶׂמֶל), vestis, qua corpus velatur s. circumdatur, tum virorum tum mulierum, pallium, spec. nocturnum (Nachtmantel), arab. *śamlah*, a v. שָׂם, quare neutiquam cognatum est v. פָּצַל, ut supra, *Sin* istuc praepositionale rati, posuimus. LXX. *ἱμάτιον, στολή, ἱματισμός;* חֲלִיפוֹת שְׂמָלוֹת, *ἐξαλλάσσουσαι στολαί.*

Jes. 3, 6. שמלה לכה קצין
Jes. 3, 7. אין לחם ואין שמלה

וְשִׂמְלָה

Dt. 10, 18. לתת לו לחם ושמלה
Jes. 9, 4. ושמלה מגולגל בדמים

הַשִּׂמְלָה

Gn. 9, 23. שם ויפת את־השמלה
Dt. 22, 17. ופרשו השמלה
Jud. 8, 25. ויפרשו את־השמלה

בַּשִּׂמְלָה

1 S. 21. 10. הנה־היא לוטה בשמלה
Prv. 30, 4. מי צרר־מים בשמלה

constr.: שִׂמְלַת

Dt. 21, 13. והסירה את־שמלת שביה
Dt. 22, 5. ולא־ילבש גבר שמלת אשה

cum suff.: וְשִׂמְלָתֵנוּ

Jes. 4, 1. ושמלתנו נלבש

cum suff.: שִׂמְלָתְךָ

Dt. 8, 4. שמלתך לא בלתה

cum suff.: שִׂמְלָתוֹ

Ex. 22, 26. הוא שמלתו לערו

cum suff.: לִשְׂמָלָתוֹ

Dt. 22. 3. וכן תעשה לשמלתו

pl.: שִׂמְלֹת

Gn. 45, 22 (bis). חלפות שמלת

pl.: וּשְׂמָלֹת

Ex. 3, 22. 12, 35. וכלי זהב ושמלת

pl. c. suff.: שִׂמְלֹתֵיכֶם

Gn. 35, 2. והחליפו שמלתיכם

pl. c. suff.: שִׂמְלֹתֶיהָ

Ruth. 3, 3. וסכת ושמתי שמלתיך

pl. c. suff.: שִׂמְלֹתָיו

Gn. 37, 34. ויקרע יעקב שמלתיו
Gn. 41, 14. ויגלח ויחלף שמלתיו
Jos. 7, 6. ויקרע יהושע שמלתיו
2 Sam. 12, 20. ויסך ויחלף שמלתו

pl. c. suff.: שִׂמְלֹתָם

Gn. 44, 13. ויקרעו שמלתם
Ex. 19, 10. וכבסו שמלתם
Ex. 19, 14. ויכבסו שמלתם

pl. c. suff.: בְּשִׂמְלֹתָם

Ex. 12, 34. צררת בשמלתם

שַׂלְמָה

ס״כ, והוף קן הסקום קן שִׂמְלָה, כלי ספרם המכוון. נס״ע מזכם וה הזם סַלְמוֹן לנין ענוף ולקוור, קן סס ענין [ענ׳ זנכם כ״ע: כס״ נהוזם ״ ״]. *n. f.* (ex שִׂמְלָה metathesi ortum), vi eadem. LXX. *ἱμάτιον, ἱματισμός, στολή, εἰρήνη* (arab. *salâmah*).

Ex. 22, 8. על־שה על־שלמה
Mich. 2, 8. ממול שלמה אדר

בַּשַּׂלְמָה

1 Rg. 11, 29. מתכסה בשלמה חדשה

בַּשַּׂלְמָה

1 Reg. 11, 30. בשלמה החדשה

בַּשַּׂלְמָה

Ps. 104, 2. עטה אור כשלמה

constr.: שַׂלְמַת

Ex. 22, 25. תחבל שלמת רעך

cum suff.: בְּשַׂלְמָתוֹ

Dt. 24, 13. ושכב בשלמתו וברכך

pl.: וּשְׂלָמוֹת

Jos. 9, 5. ושלמות בלות עליהם
1 Rg. 10, 25. ושלמות ונשק ובשמים
2 Chr. 9, 24. וכלי זהב ושלמות

pl.: וּבִשְׂלָמוֹת

Jos. 22, 8. ובשלמות הרבה מאד

pl. cum suff.: שַׂלְמוֹתַי *p.*

Job. 9, 31. ותעבוני שלמותי

pl. c. suff.: שַׂלְמוֹתֵינוּ

Jos. 9, 13. ואלה שלמותינו ונעליו

pl. c. suff.: שַׂלְמָתֵךְ

Cant. 4, 11. וריח שלמתיך

pl. c. suff.: שַׂלְמֹתֵיכֶם

Dt. 29, 4. לא־בלו שלמתיכם

pl. c. suff.: שַׂלְמֹתֵיהֶם

Neh. 9, 21. שלמתיהם לא בלו

שַׂמְאל

ז״ו, ולפעמים מלף ולו שְׂמָאל, וסקמונס קמור שְׂמָאל, וכן נערני פקמונס שַׂמַאל, קצר מעכו קף״כ שַׂמַאל, ויסולו לקף פס שָׂם נסוסיי ״ל, כלצר ג״כ קנל אֶשֶׁל, כַּרְסֶל, חַרְגֹּל, גִּבְעֹל, וכן״ע נַחְשֹׁל, שָׁחֹל, והלקיים שאם סערני, זדומס קל שַׂמַאל, נסוסיי דומס לענרי. סמונן לד נסוסי [נקרל], ופקס נסוכיס קיל פקס מעוסס מקשכיס, עמוכס ונסוכס, כלצר פרצתי קקת נפון, וזסו מענין עמוי. ומוס קף״כ לנין כל מס שהוף לנד נפון. ונקרנוס שְׂמֹל, סְמֹל, וענרי זקס מזלהו.

n. m. (interdum plene: שְׂמֹאל, pro שִׂמְאל, promota vocali, arab.

śam-al s. *śamâl*, regio sinistra s. septentrionalis, a n. primit. שָׂם, arab. *shâm*, addita terminatione *ol*, sicut in גִּבְעֹל, אֶשְׁכֹּל, neohebr. נַחְשֹׁל, שָׁחֹל), regio borealis utpote quasi tenebris obvelata, retrusa et abscondita (Gn. 14, 15; Job. 33, 9.), deinde gener. septentrionalis (arab. *Śâm*, Syria, opp. *Jemen*, Arabia), sinister, laevus, propter geographicam Semitarum contemplationem, targ. סְמָל, סְמָל.

LXX. *ἀριστερός, εὐώνυμος.*

שְׂמֹאל

Gn. 24, 49. על־ימין או על־שמאל
2 Reg. 23, 8. על־שמאול איש בשער
Job. 23, 9. שמאול בעשתו ולא־אחז
Jes. 9, 19. ויאכל על־שמאל
Zach. 12, 6. על־ימין ועל־שמאול

וּשְׂמֹאול

Num. 20, 17. לא נטה ימין ושמאול
Num. 22, 26. ימין ושמאול
Dt. 2, 27. לא אסור ימין ושמאול
Dt. 5, 32. לא תסורו ימין ושמאל
Dt. 17, 11. ינידו לך ימין ושמאל
Dt. 17, 20. מן־המצוה ימין ושמאול
מצוה אתכם היום ימין
Dt. 28, 14. ושמאול
אל־תסור ממנו ימין
Jos. 1, 7. ושמאול
לבלתי סור ממנו ימין
Jos. 23, 6. ושמאול
1 Sam. 6, 12. ולא־סרו ימין ושמאול
2 Reg. 22, 2. ולא־סר ימין ושמאול
2 Chr. 34, 2. ולא־סר ימין ושמאול
Prv. 4, 27. אל־תט ימין ושמאול
Jes. 54, 3. כי־ימין ושמאול תפרצי

הַשְּׂמֹאול

Gn. 13, 9. אם־השמאל ואימנה
2 Sam. 2, 19. על־הימין ועל־השמאל
1 Chr. 6, 29. אחיהם על־השמאול

מִשְּׂמֹאול

2 Chr. 3, 17. ואחד מהשמאול
Ez. 1, 10. מהשמאול לארבעתן

מִשְׂמָאול

Gn. 14, 15. אשר משמאל לדמשק
Gn. 48, 13. בימיני משמאל ישראל
Jos. 19, 27. ויצא אל־גבול משמאל
1 Reg. 7, 49. וחמש משמאל
2 Chr. 4, 6. וחמשה משמאול לרחצה
2 Chr. 4, 7. וחמש משמאול
2 Chr. 4, 8. וחמשה משמאול

cum suff.: מִשְׂמָאלֶךָ *p.*

2 S. 2, 21. על־ימינך או על־שמאלך
Ez. 39, 3. קשתך מיד שמאלך

cum suff.: מִשְׂמֹאלֵךְ

Ez. 16, 46. חיושבת על־שמאילך

cum suff.: מִשְּׂמֹאלוֹ

Gn. 48, 14. ואת־שמאלו על־ראש
Jud. 3, 21. את־יד שמאלו
Cant. 2, 6. שמאלו תחת לראשי
Cant. 8, 3. שמאלו תחת ראשי

cum suff.: וּשְׂמֹאלוֹ

2 Chr. 18, 18. על־ימינו ושמאלו
Dan. 12, 7. ימינו ושמאלו

cum suff.: בִּשְׂמֹאלוֹ

Gn. 48, 13. ואת־מנשה בשמאלו
Jud. 16. 29. ואחד בשמאלו

cum suff.: לִשְׂמֹאלוֹ

Eccl. 10, 2. ולב כסיל לשמאלו
לא־ידע בין־ימינו
Jon. 4, 11. לשמאלו

cum suff.: מִשְּׂמֹאלוֹ

1 Reg. 7, 39. כתף הבית משמאלו

Digitized by Google

cum suff.: וּמִשְׁמַאלוֹ
2 Sam. 16, 6. מימינו ומשמאלו
Neh. 8, 4. על־ימינו ומשמאלו
1 Reg. 22, 19. מימינו ומשמאלו
cum suff.: שְׂמֹאוֹלָהּ
Zach. 4, 3. ואחד על־שמאלה
על־ימין המנורה ועל־
Zach. 4, 11. שמאולה
cum suff.: בְּשִׂמְאוֹלָהּ
Prv. 3, 16. בשמאולה עשר וכבוד
cum suff.: שְׂמֹאולָם
Jud. 7, 20. ויחזיקו בידשמאולם
cum suff.: וּמִשְׂמֹאלָם
Ex. 14, 22. 29. מימינם ומשמאלם

שָׂמָל

פעל שמ״, ולפ נאבד כ״פ נכתב פכוסף חִשְׂמִיל [ב״כ י״ל י״ט], ונאבדו ג״כ פקמוכות הִשְׂמִיאֵל, חִשְׂמְאִיל נקוסקת פלף נקפ לו כלקה. פקמוכו פכיפ והליכה לנד שקלי, לו השקשוות ניל שקלים.

v. denom. hif. (חִשְׂמִיל, plene הִשְׂמִאיל, addito Alef vel quiescente vel hamzato), vel sinistra manu agere, sinistra uti vel ad sinistrum latus deflectere, in regionem borealem proficisci (cf. gem. הִצְפִּין, cf. arab. *amsara*, in Aegyptum proficisci, *aimina*, *aŝâma*, in Arabiam, in Syriam se conferre). LXX. εἰς ἀριστερά, ἀριστερός, εὐώνυμος. Incert. ἀριστερεύειν.

Hif-il: הִשְׂמִיל
part. masc.: וּמַשְׂמִאלִים
1 Chr. 12, 2. מימינים ומשמאלים
inf. constr.: וְלַהַשְׂמִיל
2 Sam. 14, 19. לחמין ולהשמיל
impt. fem.: הַשְׂמִילִי *sg.*
Ez. 21, 21. השימי השמילי
1 imperf.: וְאַשְׂמִאִילָה
Gn. 13, 9. ואם־הימין ואשמאילה
2 impf. pl.: תַּשְׂמְאִילוּ
Jes. 30, 21. כי תאמינו וכי תשמאילו

שְׂמָלִי

ת״ו, ולפ נ״כ שְׂמָלִי כלפ אלף, ולנקני שְׂמָאלִית, ומוכנו היות נכתב שקל ונפון, וכן נקכנוס.

adj. m. (non sine Alef: שְׂמָלִי, f. שְׂמָאלִית), laevus, in latere septentrionali s. sinistro situs. LXX. ἀριστερός, εὐώνυμος, δεύτερος.

adj. masc.: הַשְּׂמָאלִי
1 Reg. 7, 21. העמוד השמאלי
2 Chr. 3, 17. ושם השמאלי בעז
Ez. 4, 4. שכב על־צדך השמאלי
adj. fem.: הַשְּׂמָאלִית
על־כתף הכהן
Lev. 14, 15. 26. השמאלית
Lev. 14, 16. 27. כפו השמאלית
2 Reg. 11, 11. כתף הבית השמאלית
2 Chr. 23, 10. כתף הבית השמאלית

שָׁמַד

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו נמיקה ונמידם גוידם וכריקה [שַׁנצַיידען, פֶעלכיג־טען], והקרן שָׁ־דַּ, ודומה לו גַּ־דַּ, צָ־תַּ לעיל, והקקל והשווי עי׳ גלוס״ב. ונפתרון זה הכוסף הִשְׁמִיד, הקכנה והכריקה ושוס, ל״מ מהכוס העכיס והמונקות, מהכרת עמים ולשמים, והמקור הַשְׁמֵד כמס, לומר הֶשְׁמֵל. הנפעל הנעולי. נס״ע ממנו הֶשְׁמֵד, חִשְׁמֵדָה, תַּשְׁמִיד [בנוי לתלמיד של עונדי ענולה ורס, ותשמידים כמו

2 impf. c. s.: תַּשְׁמִידֵם
Jes. 26, 14. לכן פקדת ותשמידם
3 imperf.: יַשְׁמִיד
Dt. 31, 3. ישמיד את־הגוים
Ps. 145, 20. כל־הרשעים ישמיד
Jes. 13, 9. וחטאיה ישמיד ממנה
3 imperf.: וַיַּשְׁמֵד
1 Reg. 16, 12. וישמד זמרי
2 Rg. 10, 28. וישמד יהוא את־הבעל
3 impf. c. s.: יַשְׁמִידֵם
Dt. 9, 3. ישמידם והוא יכניעם
3 impf. c. s.: וַיַּשְׁמִידֵם
Dt. 2, 21. וישמידם י״י מפניהם
1 impf. pl.: וַנַּשְׁמִידָה
2 S. 14, 7. ונשמידה גם את־היורש
2 impf. pl.: תַּשְׁמִידוּ
Nu. 33, 52. ואת כל־במותם תשמידו
Jos. 7, 12. אם־לא תשמידו החרם
3 impf.: יַשְׁמִידוּ
2 Sam. 14, 11. ולא ישמידו את־בני
1 impf. pl.: וַיַּשְׁמִידוּם
Dt. 2, 12. וישמידום מפניהם

שְׁמֵד

נלקמי כמו נענני, נלי הפנס המוכן.

v. aram., hebraici compar. LXX. *Af.* ἀφανίζειν.

Haf-el: הַשְׁמֵד
inf. constr.: לְהַשְׁמָדָה
Dan. 7, 26. להשמדה ולהרבדה

שְׁמֵד

פעל ל״ע כ״פ נגזר שְׁמֵי, ומוכנו לדעת קנין־עוקף [ליקוט פ׳] ענין נהנות ורוקף, כמו שַׁמָּא נלצון ישמצלי, והנכס לי סוד.

v. inus., altum, sublimem esse, arab. *samâ*. Sic certe etymologi veteres.

שָׁמַי

ת״ו נקמצנו, שנקעצם קק״כ, וכנרך קן נכנוי שָׁמַיִם [ע״מ מַיִם], וכפף הקכלית שָׁמַיְמָה, והסיון שָׁמֵי. מוכנו כוס וגונס [הַמָּעט], ומוס קק״כ נקיע [היימעל], ונשפה כוונת שַׁמֵּי, וכן נשכני גם היקיל מן הכוונ.

adj. m., deinde *subst.* (ad s. f. מָי), altus, elatus; pl. (ad s. f. מָיִם, c. שְׁמֵי, sicut מַי), coeli, coelum, ab altitudine, arab. *samâ* (pl. *samawât*); c. *He* finis שָׁמַיְמָה, versus coelum, in coelum. Neoh. inde adj. שָׁמַיְמִי, coelestis, arab. *samâwi*, *samâji*. LXX. οὐρανός, ἥλιος, οἶκος τοῦ προεστηκότος, τόπος; גְּבַהּ שָׁמַיִם, ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων; תַּחַת שָׁמַיִם, ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν, ἡ ὑπὸ τῶν οὐρανῶν.

du.: שָׁמַיִם *p.*
Gn. 1, 8. לרקיע שמים
Gn. 14, 19. 22. קנה שמים וארץ
Gn. 49, 25. ברכת שמים מעל
Dt. 32, 40. אשא אל־שמים ידי
Dt. 33, 13. ממגד שמים מטל
Dt. 33, 26. רכב שמים בעזרך
Jud. 5, 4. גם־שמים נטפו
Jud. 5, 20. מן־שמים נלחמו
2 Sam. 22, 10. ויט שמים וירד
2 Sam. 22, 14. וירעם מן־שמים י״י
1 Reg. 8, 35. בהעצר שמים
1 Chr. 16, 26. וי״י שמים עשה
2 Chr. 6, 18. שמים ושמי השמים
Job 9, 8. נטה שמים לבדו
Job 11, 8. גבהי שמים מה־תפעל
Job 14, 12. עד־בלתי שמים
Job 20, 27. יגלו שמים עונו

1 perf.: וְהִשְׁמַדְתָּי
Lev. 26, 30. והשמדתי את־במתיכם
Am. 9, 8. והשמדתי אתה
Mich. 5, 13. והשמדתי עריך
Hag. 2, 22. והשמדתי חזק ממלכות
1 perf. c. s.: וְהִשְׁמַדְתִּיו
Ez. 14, 9. והשמדתיו מתוך עמי
3 perf. pl.: הִשְׁמִידוּ
Ps. 106, 34. לא־השמידו את־העמים
3 perf. c. s.: הִשְׁמִידָם
Dt. 2, 23. חשמידם וישבו תחתם
3 perf. c. s.: הִשְׁמִידוֹם
סרו מעליהם ולא
2 Chr. 20, 10. השמידום
inf. abs.: הַשְׁמֵד
Jes. 14, 23. במטאטאהשמד
inf. abs.: הַשְׁמֵיד
Am. 9, 8. כי לא השמיד אשמיד
inf. constr.: לְהַשְׁמִיד
Dt. 9, 8. להשמיד אתכם
Dt. 9, 19. עליכם להשמיד אתכם
Dt. 9, 25. אמר י״י להשמיד אתכם
2 S. 14, 16. להשמיד אתי ואת־בני
Esth. 3, 6 להשמיד את־כל־היהודים
Esth. 8, 11. להשמיד להרג ולאבד
Esth. 7, 4. לחשמיד להרוג ולאבד
Jes. 10, 7. להשמיד בלבבו
Dan. 11, 44 להשמיד ולהחרים רבים
Zach. 12, 9. להשמיד את־כל־הגוים
inf. constr.: לַשְׁמֵד
Jes. 23, 11. לשמד מעזניה
inf. constr.: וּלְהַשְׁמִיד
Dt. 28, 63. ולחשמיד אתכם
Jos. 9, 24. ולהשמיד את־כל
1 Reg. 13, 34. ולהשמיד מעל פני
2 Chr. 20, 23. להחרים ולהשמיד
inf. c. s.: לְהַשְׁמִידָנוּ
Dt. 1, 27. ביד האמרי להשמידנו
inf. c. s.: הַשְׁמְדְךָ
Dt. 7, 24. עד השמדך אתם
inf. c. s.: הַשְׁמִידוֹ
Jos. 23, 15. עד־השמידך אותכם
inf. c. s.: הַשְׁמִידְךָ
Dt. 28, 48. עד חשמידו אתך
inf. c. s.: לְהַשְׁמִידֹ
Dt. 9, 20. התאנף י״י מאד להשמידו
inf. c. s.: הַשְׁמִידָם
Jos. 11, 20. כי למען השמידם
inf. c. s.: הַשְׁמִדָם
Jos. 11, 14. עד־השמדם אותם
inf. c. s.: לְהַשְׁמִידָם
אשר־נתן בשושן
Esth. 4, 8. להשמידם
Ps. 106, 23. ויאמר להשמידם
impt. sg.: הַשְׁמֵד
Dt. 33, 27. ויאמר השמד
1 impf.: אַשְׁמִיד
Ez. 34, 16. ואת־החזקה אשמיד
Am. 9, 8. כי לא השמיד אשמיד
1 impf.: וַאֲשַׁמִּיד
Am. 2, 9. ואשמיד פריו ממעל
1 impf. c. s.: אַשְׁמִידֵךְ
Ez. 25, 7. מן־הארצות אשמידך
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁמִּידֵם
Dt. 9, 14. הרף ממני ואשמידם
1 impf. c. s.: וַאַשְׁמִידֵם
Jos. 24, 8. ואשמידם מפניכם
2 S. 22, 38. ארדפה איבי ואשמידם
2 impf.: תַּשְׁמִיד
1 Sam. 24, 22. ואם־תשמיד את־שמי
2 impf. c. s.: וְתַשְׁמִידֵם
Thr. 3, 66. תרדף באף ותשמידם

תלמילים], נִשְׁמָדִים, שֵׁמֶד [פצר הכנוי שלו שְׁמָדוּת], ככוי לנוסף שנפקפ על היהולים, שנפקפו להמיר הדת, לכן נ״כ מְשָׁמָּד מקים שנפקנר, והסתנר נקלף לגל כותני דנרי הימים הנתעתוף.

v. comp. in conj. Qal inus., abscindere, exscindere, delere, cogn. צָ־מַ־תַ, גָּ־מַ־דַ. *Hi.* penitus evertere, internecione delere, funditus perdere; inf. הַשְׁמֵד, sicut neohebr. חֶשְׁמֵד, eversio, excidium. *Ni.* pass. Neohebr. inde nn. actionis נִשְׁמָדוּת, הֻשְׁמָדָה, חֶשְׁמֵד, שֵׁמֶד, et תַּשְׁמִיד ad s. f. תַּלְמִיד, discipulus doctorum ethnicorum; מְשֻׁמָּד, apostata, quod convicium est eorum, qui sacra christiana amplectuntur. LXX. ὀλοθρεύειν, ἐξ-; συντρίβειν, ἐκ-; ἀπολλύναι, ἀφανίζειν, ἐξαίρειν, ἐξαναλίσκειν, ἀπαλλάττειν, ἐρημοῦν; inf. ἀφανισμός, εἰς τέλος. *Ni.* ἐξολοθρεύεσθαι; S. ἐξαλείφεσθαι.

Nif-al: נִשְׁמַד
3 perf.: וְנִשְׁמַד
Jer. 48, 8. ונשמד המישר
Jer. 48, 42. ונשמד מואב מעם
Ez. 32, 12. ונשמד כל־המונה
3 perf. f.: נִשְׁמְדָה
Jud. 21, 16. נשמדה מבנימן אשה
1 perf.: וְנִשְׁמַדְתִּי
Gn. 34, 30. ונשמדתי אני וביתי
3 perf. pl.: נִשְׁמְדוּ
Ps. 37, 38. ופשעים נשמדו יחדו
Ps. 83, 11. נשמדו בעין־דאר
3 perf. pl.: וְנִשְׁמְדוּ
Hos. 10, 8. ונשמדו במות און
1 perf. pl.: נִשְׁמַדְנוּ
2 Sam. 21, 5. נשמדנו מהתיצב
inf. constr.: הִשָּׁמֵד
Dt. 4, 26. תשמד תשמדון
inf. c. s.: הִשָּׁמְדְךָ
Dt. 28, 20. עד השמדך ועד־אבדך
inf. c. suff.: הִשָּׁמְדֶךָּ
Dt. 28, 24. ירד עליך עד השמדך
Dt. 28, 45. והשיגוך עד השמדך
Dt. 28, 51. ופרי־אדמתך עד השמדך
Dt. 28, 61. יעלם י״י עליך עד השמדך
inf. c. suff.: הִשָּׁמְדָם
Dt. 7, 23. עד השמדם
Dt. 12, 30. אחרי השמדם מפניך
inf. c. suff.: לְהִשָּׁמְדָם
Ps. 92, 8. להשמדם עדי־עד
3 imperf.: יִשָּׁמֵד
Prv. 14, 11. בית רשעים ישמד
Jes. 48, 19. ולא ישמד שמו מלפני
3 perf. pl.: תִּשָּׁמֵדְנָה *p.*
Dt. 4, 26. כי השמד תשמדון
Hif-il: הִשְׁמִיד *3 perf.*
Dt. 2, 22. השמיד את־החרי
Dt. 31, 4. אשר השמיד אתם
2 Reg. 21, 9. אשר השמיד י״י
1 Chr. 5, 25. אשר־השמיד אלהים
2 Chr. 33, 9. אשר השמיד י״י
3 perf. c. s.: וְהִשְׁמִידָךְ
Dt. 6, 15. והשמידך מעל פני
Dt. 7, 4. והשמידך מהר
3 perf. c. s.: הִשְׁמִידוֹ
Dt. 4, 3. השמידו י״י אלהיך
1 Reg. 15, 29. לירבעם עד־השמדו
2 Rg. 10, 17. עד־השמידו כדבר י״י
1 perf.: הִשְׁמַדְתִּי
Am. 2, 9. השמדתי את־האמרי

Digitized by Google

הלא־אלוה גבה שמים Job 22, 12.
וחוג שמים יתהלך Job 22, 14.
עמודי שמים ירופפו Job 26, 11.
ברוחו שמים שפרה Job 26, 13.
הבט שמים וראה Job 35, 5.
וכפר שמים מי ילדו Job 38, 29.
הידעת חקות שמים Job 38, 33.
ונבלי שמים מי ישכיב Job 38, 37.
צפור שמים ודגי הים Ps. 8, 9.
ויט שמים וירד Ps. 18, 10.
בדבר י״י שמים נעשו Ps. 33, 6.
ויגידו שמים צדקו Ps. 50, 6.
כי־גדל עד־שמים חסדך Ps.57,11.
הרמה על־שמים אלהים Ps.57,12.
יהללוהו שמים וארץ Ps. 69, 35.
הלתי שמים פתח Ps. 78, 23.
ודגן־שמים נתן למו Ps. 78, 24.
שמים תכן אמונתך Ps. 89, 3.
ויודו שמים פלאך י״י Ps. 89, 6.
לך שמים אף־לך ארץ Ps. 89, 12.
וכאני כימי שמים Ps. 89, 29.
וי״י שמים עשה Ps. 96, 5.
מעשה ידיך שמים Ps. 102, 26.
נגבה שמים על־הארץ Ps.103, 11.
נטה שמים כיריעה Ps. 104, 2.
ולחם שמים ישביעם Ps. 105, 40.
יעלו שמים Ps. 107, 26.
גדול מעל־שמים חסדך Ps. 108, 5.
רומה על־שמים אלהים Ps.108, 6.
עשה שמים וארץ Ps. 115, 15.
השמים שמים לי״י Ps. 115, 16.
עשה שמים וארץ Ps.121, 2. 124, 8.
עשה שמים וארץ Ps. 134, 3.
אם־אסק שמים Ps. 139, 8.
עשה שמים וארץ Ps. 146, 6.
המכסה שמים בעבים Ps. 147, 8.
כונן שמים בתבונה Prv. 3, 19.
בהכינו שמים שם אני Prv. 8, 27.
שמים לרום וארץ לעמק Prv.25, 3.
מי עלה־שמים וירד Prv. 30, 4.
שמעו שמים Jes. 1, 2.
על־כן שמים ארגיז Jes. 13, 13.
הנטה כדק שמים Jes. 40, 22.
רנו שמים כי־עשה י״י Jes. 44, 23.
נטה שמים לבדי Jes. 44, 24.
הרעיפו שמים ממעל Jes. 45, 8.
אני ידי נטו שמים Jes. 45, 12.
ויושיעך הברו שמים Jes. 47, 13.
וימינו טפחה שמים Jes. 48, 13.
רני שמים וגילי ארץ Jes. 49, 13.
אלביש שמים קדרות Jes. 50, 3.
כי־שמים כעשן נמלחו Jes. 51, 6.
ונטה שמים ויסד ארץ Jes. 51, 13.
לנטע שמים Jes. 51, 16.
כי־גבהו שמים מארץ Jes. 55, 9.
לוא־קרעת שמים Jes. 63, 19.
כי־הנני בורא שמים חדשים Jes. 65, 17.
שמי שמים Jer. 2, 12.
ובתבונתו נטה שמים Jer. 10, 12. 51, 15.
אם־ימדו שמים Jer. 31, 37.
חקות שמים וארץ Jer. 33, 25.
ורנו על־בבל שמים Jer. 51, 48.
משתרי שמים Thr. 4, 19.
וכסיתי בכבותך שמים Ez. 32, 7.
רעשו שמים Joel 2, 10.
ורעשו שמים וארץ Joel 4, 16.
כסה שמים הודו Hab. 3, 3.
כלאו שמים מטל Hag. 1, 10.
נטה שמים ויסד ארץ Zach. 12, 1.

שָׁמַיִם *p.* וְשָׁמַיִם *pl.:*

י״י אלהים ארץ ושמים Gn. 2, 4.
ושמים לא־זכו בעיניו Job. 15, 15.
הודו על־ארץ ושמים Ps. 148, 13.
ושמים בזרת תכן Jes. 40, 12.

הַשָּׁמַיִם *p.* הַשָּׁמַיִם *pl.:*

את השמים ואת הארץ Gn. 1, 1.
יקוו המים מתחת השמים Gn. 1, 9.
יהי מארת ברקיע השמים Gn. 1, 14.
למאורת ברקיע השמים Gn. 1, 15.
אלהים ברקיע השמים Gn. 1, 17.
על־פני רקיע השמים Gn. 1, 20.
ברגת הים ובעוף השמים Gn. 1, 26. 28.
ולכל־עוף השמים Gn. 1, 30.
ויכלו השמים והארץ Gn. 2, 1.
השמים והארץ Gn. 2, 4.
ואת כל־עוף השמים Gn. 2, 19.
לכל־הבהמה ולעוף השמים Gn. 2, 20.
עד־רמש ועד־עוף השמים Gn. 6, 7.
מתחת השמים Gn. 6, 17.
גם־מעוף השמים Gn. 7, 3.
וארבת השמים נפתחו Gn. 7, 11.
אשר־תחת כל־השמים Gn. 7, 19.
עד־רמש ועד־עוף השמים Gn. 7, 23.
וארבת השמים Gn. 8, 2.
ויכלא הגשם מן־השמים Gn. 8, 2.
ועל כל־עוף השמים Gn. 9, 2.
מאת י״י מן־השמים Gn. 19, 24.
אל־הגר מן־השמים Gn. 21, 17.
מלאך י״י מן־השמים Gn. 22, 11.
שניית מן־השמים Gn. 22, 15.
ככוכבי השמים Gn. 22, 17.
בי׳ אלהי השמים Gn. 24, 3.
אלהי השמים אשר לקחני Gn. 24, 7.
זרעך ככוכבי השמים Gn. 26, 4.
האלהים מטל השמים Gn. 27, 28.
ומטל השמים מעל Gn. 27, 39.
וזה שער השמים Gn. 28, 17.
נטה את־ידך על־השמים Ex. 9, 22.
את־מטהו על־השמים Ex. 9, 23.
נטה ידך על־השמים Ex. 10, 21.
את־ידו על־השמים Ex. 10, 22.
לחם מן־השמים Ex. 16, 4.
עמלק מתחת השמים Ex. 17, 14.
עשה י״י את־השמים Ex. 20, 11. 31, 17.
כי מן־השמים דברתי Ex. 20, 22.
וכעצם השמים לטהר Ex. 24, 10.
את־זרעכם ככוכבי השמים Ex. 32, 13.
ככוכבי השמים לרב Dt. 1, 10. 10, 22.
תחת כל־השמים Dt. 2, 25.
בער באש עד־לב השמים Dt. 4, 11.
כל צבא השמים Dt. 4, 19.
תחת כל־השמים Dt. 4, 19.
העידתי בכם את־השמים Dt. 4, 26.
למקצה השמים Dt. 4, 32.
ועד־קצה השמים Dt. 4, 32.
מן־השמים השמיעך Dt. 4, 36.
את־שמם מתחת השמים Dt. 9, 14.
השמים ושמי השמים Dt. 10, 14.
למטר השמים Dt. 11, 11.
ועצר את־השמים Dt. 11, 17.
כימי השמים על־הארץ Dt. 11, 21.
או לכל־צבא השמים Dt. 17, 3.
מתחת השמים לא תשכח Dt. 25, 19.
ממעון קדשך מן־השמים Dt. 26, 15.
אוצרו הטוב את־השמים Dt. 28, 12.
מן־השמים ירד עליך Dt. 28, 24.
למאכל לכל־עוף השמים Dt. 28, 26.
את־שמו מתחת השמים Dt. 29, 19.
נדחך בקצה השמים Dt. 30, 4.
העדתי בכם היום את־השמים Dt. 30, 19.
ואעידה בם את־השמים Dt. 31, 28.
האזינו השמים Dt. 32, 1.
אבנים גדלות מן־השמים Jos. 10, 11.
השמש בחצי השמים Jos. 10, 13.
שועת העיר השמים 1 Sam. 5, 12.
לעוף השמים 1 Sam. 17, 44.
לעוף השמים 1 Sam. 17, 46.
ויתך בין השמים ובין הארץ 2 Sam. 18, 9.

מים עליהם מן־השמים 2 S. 21, 10.
ולא־נתנה עוף־השמים 2 S. 21, 10.
מוסדות השמים ירגזו 2 Sam. 22, 8.
ויפרש כפיו השמים 1 Reg. 8, 22.
הנה השמים ושמי השמים 1 Reg. 8, 27.
אל־מקום שבתך אל־השמים 1 Reg. 8, 30.
ואתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 34. 36. 39.
אתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 43.
ושמעת השמים 1 Reg. 8, 45. 49.
וכפיו פרשות השמים 1 Reg. 8, 54.
יאכלו עוף השמים 1 Reg. 14, 11. 16, 4. 21, 24.
וכל־צבא השמים עמד 1 Reg. 22, 19.
ותרד אש מן השמים 2 Reg. 1, 10.
תרד אש מן־השמים 2 Reg. 1, 10.
אש מן־השמים 2 Reg. 1, 12.
הנה ירדה אש מן־השמים 2 Rg. 1, 14.
בסערה השמים 2 Reg. 2, 11.
שם ישראל מתחת השמים 2 Reg. 14, 27.
וישתחוו לכל־צבא השמים 2 Reg. 17, 16.
אתה עשית את־השמים 2 Reg. 19, 15.
וישתחו לכל־צבא השמים 2 Rg. 21, 3.
ויבן מזבחות לכל־צבא השמים 2 Reg. 21, 5.
ולכל צבא השמים 2 Reg. 23, 4. 5.
ישמחו השמים ותגל הארץ 1 Chr. 16, 31.
בין הארץ ובין השמים 1 Chr. 21, 16.
באש מן־השמים 1 Chr. 21, 26.
ככוכבי השמים 1 Chr. 27, 23.
כי השמים ושמי השמים 2 Chr. 2, 5.
אשר עשה את־השמים 2 Chr. 2, 11.
שמים ושמי השמים 2 Chr. 6, 18.
ממקום שבתך מן־השמים 2 Chr. 6, 21.
תשמע מן־השמים 2 Chr. 6, 23. 25. 30. 33.
בהעצר השמים 2 Chr. 6, 26.
ואתה תשמע השמים 2 Chr. 6, 27.
ושמעת מן־השמים 2 Chr. 6, 35, 39.
הן אעצר השמים 2 Chr. 7, 13.
ואני אשמע מן־השמים 2 Chr. 7, 14.
וכל־צבא השמים עמדים 2 Chr. 18, 18.
ויזעקו השמים 2 Chr. 32, 20.
לכל־צבא השמים 2 Chr. 33, 3. 5.
נתן לי י״י אלהי השמים 2 Chr. 36, 23.
נתן לי י״י אלהי השמים Esr. 1, 2.
לפני אלהי השמים Neh. 1, 4.
אנא י״י אלהי השמים Neh. 1, 5.
נדחכם בקצה השמים Neh. 1, 9.
ואתפלל אל־אלהי השמים Neh. 2, 4.
אלהי השמים הוא יצליח לנו Neh. 2, 20.
השמים שמי השמים לי״י Neh 9, 6.
וצבא השמים לך משתחוים Neh. 9, 6
ובניהם הרבית ככבי השמים Neh. 9, 23.
נפלה מן־השמים Job 1, 16.
ועוף השמים ויגד־לך Job. 12, 7.
ומעוף השמים נסתרה Job. 28, 21.
תחת כל־השמים יראה Job. 28, 24.
ומעוף השמים יחכמנו Job. 35, 11.
תחת כל־השמים ישרהו Job. 37, 3.
תחת כל־השמים לי־הוא Job. 41, 3.
הודך על־השמים Ps. 8, 2.
השמים מספרים Ps. 19, 2.
מקצה השמים מוצאו Ps. 19, 7.
יקרא אל־השמים מעל Ps. 50, 4.
רומה על־השמים אלהים Ps. 57, 6
מאכל לעוף השמים Ps. 79, 2.
ישמחו השמים ותגל הארץ Ps. 96, 11.
הגידו השמים צדקו Ps. 97, 6.
עליהם עוף־השמים ישכון Ps. 104, 12.
על השמים כבודו Ps. 113, 4.
הודו לאל השמים Ps. 136, 26.
הללו את־י״י מן־השמים Ps. 148, 1.
הללוהו שמי השמים Ps. 148, 4.
והמים אשר מעל השמים Ps.148, 4.
נעשה תחת השמים Eccl. 1, 13.
אשר יעשו תחת השמים Eccl. 2, 3.
לכל־חפץ תחת השמים Eccl. 3, 1.
עוף השמים יוליך את־חקול Eccl. 10, 20.
מקצה השמים Jes. 13, 5.
כי־כוכבי השמים וכסיליהם Jes. 13, 10.
השמים אעלה Jes. 14, 13.
ונמקו כל־צבא השמים Jes. 34, 4.
ונגלו כספר השמים Jes. 34, 4.
אתה עשית את־השמים Jes. 37, 16.
בורא השמים ונטיהם Jes. 42, 5.
בורא השמים הוא האלהים Jes. 45, 18.
הגשם והשלג מן־השמים Jes. 55, 10.
השמים כסאי Jes. 66, 1.
כאשר השמים החדשים Jes. 66, 22.
ואל־השמים ואין אורם Jer. 4, 23.
וכל־עוף השמים נדדו Jer. 4, 25.
וקדרו השמים ממעל Jer. 4, 28.
כונים למלכת השמים Jer. 7, 18.
למאכל לעוף השמים Jer. 7, 33. 16, 4. 19, 7. 34, 20.
לכל צבא השמים Jer. 8, 2. 19, 13.
מעוף השמים ועד־בהמה Jer. 9, 9.
ומאתות השמים אל־תחתו Jer. 10, 2.
ואם־השמים יתנו רביבים Jer. 14, 22.
ואת־עוף השמים Jer. 15, 3.
את־השמים ואת־הארץ Jer. 23, 24.
אתה עשית את־השמים Jer. 32, 17.
לא־יספר צבא השמים Jer. 33, 22.
לקטר למלכת השמים Jer. 44, 16. 18. 25.
מקטרים למלכת השמים Jer. 44, 19.
מארבע קצות השמים Jer. 49, 36.
נגע אל־השמים משפטה Jer. 51, 9.
כי־תעלה בבל השמים Jer. 51, 53.
נפתחו השמים Ez. 1, 1.
בין־הארץ ובין־השמים Ez. 8, 3.
ולעוף השמים Ez. 29, 5.
קננו כל־עוף השמים Ez. 31, 6.
ישכנו כל־עוף השמים Ez. 31, 13.
כל־עוף השמים Ez. 32, 4.
ועוף השמים Ez. 38, 20.
לארבע רוחות השמים Dan. 8, 8. 11, 4.
ותגדל עד־צבא השמים Dan. 8, 10.
תחת כל־השמים Dan. 9, 12.
ושמאלו אל־השמים Dan. 12, 7.
ועם־עוף השמים Hos. 2, 20.
אענה את־השמים Hos. 2, 23.
ובעוף השמים Hos. 4, 3.
כעוף השמים אורידם Hos. 7, 12.
ואם־יעלו השמים Am. 9, 2.
אלהי השמים אני ירא Jon. 1, 9.
רכליך מכוכבי השמים Nah. 3, 16.
אסף עוף־השמים Zaph. 1, 3.
על־הגגות לצבא השמים Zaph. 1, 5.
ואני מרעיש את־השמים Hag. 2, 6.
את־השמים ואת־הארץ Hag. 2, 21.
כארבע רוחות השמים Zach. 2, 10.
בין הארץ ובין השמים Zach. 5, 9.
ארבע רוחות השמים Zach. 6, 5.
ארבות השמים Mal. 3, 10.

וְהַשָּׁמַיִם *pl.:*

והשמים התקדרו 1 Reg. 18, 45.
והשמים יתנו טלם Zach. 8, 12.

Digitized by Google

pl.: בַּהַשָּׁמַיִם
Ps. 36, 6. ר׳ בחשמים חסדך
pl.: מֵהַשָּׁמַיִם
2 Chr. 7, 1. והאש ירדה מהשמים
pl.: בַּשָּׁמַיִם *p.*
Gn. 11, 4. ומגדל וראשו בשמים
Ex. 20, 4. אשר בשמים ׀ ממעל
Dt. 1, 28. גדלת ובצורת בשמים
Dt. 3, 24 מי־אל בשמים ובארץ
Dt. 4, 17. אשר תעוף בשמים
Dt. 4, 39. בשמים ממעל
Dt. 5, 8. אשר בשמים ממעל
Dt. 9, 1. ובצרת בשמים
Dt. 30, 12. לא בשמים הוא לאמר
Jos. 2, 11. בשמים ממעל
1 Sam. 2, 10. עלו בשמים ירעם
אין־כמוך אלהים בשמים
1 Reg. 8. 23.
2 Reg. 7, 2. 19. עשה ארבות בשמים
1 Chr. 29, 11. כי־כל בשמים ובארץ
אין־כמוך אלהים בשמים
2 Chr. 6, 14.
2 Chr. 20, 6. הוא אלהים בשמים
Job. 16, 19. הנה בשמים עדי
Ps. 2, 4. יושב בשמים ישחק
Ps. 11, 4. ר׳ בשמים כסאו
Ps. 18, 14. וירעם בשמים ׀ ר׳
Ps. 73, 9. שתו בשמים פיהם
Ps. 73, 25. מי־לי בשמים
Ps. 78, 26. יסע קדים בשמים
Ps. 103, 19. ר׳ בשמים הכין כסאו
Ps. 113, 6. בשמים ובארץ
Ps. 115, 3. ואלהינו בשמים
Ps. 119, 89. דברך נצב בשמים
Ps. 123, 1. הישבי בשמים
Ps. 135, 6. עשה בשמים ובארץ
Prv. 23, 5. כנשר יעוף בשמים
Prv. 30, 19. דרך הנשר ׀ בשמים
Eccl. 5, 1. כי האלהים בשמים
Jes. 34, 5. כי־רותה בשמים חרבי
Jer. 8, 7. גם־חסידה בשמים
Jer. 10, 13. 51, 16. המון מים בשמים
Thr. 3, 41. אל־אל בשמים
Ez. 32, 8. כל־מאורי אור בשמים
Joel 3, 3. מופתים בשמים
Am. 9, 6. חבונה בשמים מעלותו
pl.: שָׁמַיִם *p.* בַּשָּׁמַיִם
2 Chr. 28, 9. עד לשמים הגיע
2 Chr. 30, 27. למעון קדשו לשמים
Esr. 9, 6. ואשמתנו גדלה עד לשמים
Job. 20, 6. אם־יעלה לשמים שיאו
Jes. 51, 6. שאו לשמים עיניכם
pl.: מָיִם *p.* מִשָּׁמַיִם
Neh. 9, 13. ודבר עמהם משמים
Neh. 9, 15. ולחם משמים נתתה להם
Neh. 9, 27, 28. ואתה משמים תשמע
Ps. 14, 2. ר׳ משמים השקיף
Ps. 33, 13. משמים הביט ר׳
Ps. 53, 3. אלהים משמים השקיף
Ps. 76, 9. משמים השמעת דין
Ps. 80, 15. הבט משמים וראה
Ps. 85, 12. וצדק משמים נשקף
ר׳ משמים ׀ אל־ארץ הביט
Ps. 102, 20.
Jes. 14, 12. איך נפלת משמים
Jes. 63, 15. הבט משמים וראה
Thr. 2, 1. השליך משמים ארץ
Thr. 3, 50. וירא ר׳ משמים
c. h finis: הַשָּׁמָיְמָה *p.*
Gn. 15, 5. הבט־נא השמימה
Gn. 28, 12. וראשו מגיע השמימה
Ex. 9, 8. וזרקו משה השמימה
Ex. 9, 10. וירק את משה השמימה
Dt. 4, 19. ופן־תשא עיניך השמימה
Dt. 30, 12. מי יעלה־לנו השמימה
Jos. 8, 20. עשן העיר השמימה
Jud. 13, 20. מעל המזבח השמימה
Jud. 20, 40. כליל־העיר השמימה
2 Chr. 6, 13. ויפרש כפיו השמימה
Job. 2, 12. על־ראשיהם השמימה
pl. constr.: שְׁמֵי
Neh. 9, 6. שמי השמים וכל־צבאם
Ps. 68, 34. לרכב בשמי שמי־קדם
Ps. 148, 4. הללוהו שמי השמים
Thr. 3, 66. מתחת שמי ר׳
pl. constr.: וּשְׁמֵי
Dt. 10, 14. השמים ושמי השמים
1 Reg. 8, 27. השמים ושמי השמים
2 Chr. 2, 5. השמים ושמי השמים
2 Chr. 6, 18. שמים ושמי השמים
pl. constr.: בִּשְׁמֵי
Ps. 68, 34. לרכב בשמי שמי־קדם
pl. constr.: מִשְׁמֵי
Ps. 20, 7. יעתרו משמי קדשו
pl. c. suff.: שָׁמֶיךָ
Dt. 28, 23. והיו שמיך
Ps. 8, 4. כי־אראה שמיך
Ps. 144, 5. ר׳ הט־שמיך ותרד
pl. c. suff.: שְׁמֵיכֶם
Lev. 26, 19. שמיכם כברזל
pl. c. suff.: שָׁמָיו
Dt. 33, 28. אף־שמיו יערפו־טל
שְׁמָי
ע׳ו, וסיכוי שְׁמַיִן, וסילועם שְׁמַיָּא, ומונכו מעלמו.
n. m. arum. (pl. שְׁמַיִן, def. שְׁמַיָּא), coelum, interdum, ut videtur, sicut neohebr. שָׁמַיִם, Deus. LXX. οὐρανός.
pl. def.: שְׁמַיָּא
Dan. 2, 18. מן קדם אלה שמיא
Dan. 2, 37. די אלה שמיא
Dan. 2, 38. חיות ברא ועוף־שמיא
Dan. 2, 44. יקים אלה שמיא
Dan. 4, 10. מן־שמיא נחת
Dan. 4, 20. נחת ׀ מן שמיא
Dan. 4, 20. ובטל שמיא יצטבע
Dan. 4, 22. ומטל שמיא לך מצבעין
Dan. 4, 23. די שליטין שמיא
Dan. 4, 28. קל מן־שמיא נפל
Dan. 4, 30. ומטל שמיא גשמה
Dan. 4, 32. עבד בחיל שמיא
Dan. 4, 34. ומהדר למלך שמיא
Dan. 5, 23. ועל־מרא שמיא
Dan. 7, 2. ארבע רוחי שמיא
Dan. 7, 13. ואורו עם־ענני שמיא
Dan. 7, 27. תחות כל־שמיא
Esr. 5, 11. עבדוהי די־אלה שמיא
Esr. 5, 12. אבהתנא לאלה שמיא
Esr. 6, 9. לעלון ׀ לאלה שמיא
Esr. 6, 10. ניחוחין לאלה שמיא
Esr. 7, 12. 21. די־אלה שמיא
Esr. 7, 23. מן־טעם אלה שמיא
Esr. 7, 23. לבית אלה שמיא
Jer. 10, 11. ומן־תחות שמיא אלה
def. pl.: בִּשְׁמַיָּא
Dan. 6, 28. בשמיא ובארעא
def. pl.: לִשְׁמַיָּא
Dan. 4, 8. 17. ורומה ימטא לשמיא
Dan. 4, 19. רבת ומטת לשמיא
Dan. 4, 31. עיני ׀ לשמיא נטלת

שָׁמֵם

פ״ע, והעתיד יִשְׁמַם, ומונכו נקמלוזו לסיכה ונסיכה [נלאָנגען], וסרקים קוב נדיקים ישמם נאשלי, ומוס לקב נהזאלה על שמקה וגיל [ויך פרייען], נהזאלוק של גיל. והכנך שֶׁמַּם היולק של קל, וכן הכוסף, ולקר לקוור הערב הכה דמיונו כנפתי מערב, עי׳ נלוס״ג.
v. intr. (impf. יִשְׁמַם), splendere, exsplendescere (Misle 13, 9.), deinde *laetari* (v. s. v. עָלַץ); *Pi.* exhilarare, delectare, laetitia afficere. LXX. χαίρειν, ἐπι-; ἐπιχαρῆ γίνεσθαι; τέρπεσθαι; εὐφραίνεσθαι, συν-; γελᾶν; inf. שָׁמְחָה, εὐφροσύνη; *Pi.* τέρπειν, εὐφραίνειν; שִׂמֵּחַ בְּיֵינָן, εὐφραινόμενον ποιεῖν.
3 perf.: שָׁמַח
1 Chr. 29, 9. וגם דויד המלך שמח
Ps. 16, 9. לכן ׀ שמח לבי
Ps. 105, 38. שמח מצרים בצאתם
3 perf.: וְשָׂמַח
Ex. 4, 14. וראך ושמח בלבו
Zach. 10, 7. ושמח לבם כמו־יין
2 perf.: וְשָׂמַחְתָּ
Dt. 12, 18. 16, 11. ושמחת לפני ר׳
Dt. 14, 26. ושמחת אתה וביתך
Dt. 16, 14. ושמחת בחגך
Dt. 26, 11. ושמחת בכל־הטוב
Dt. 27, 7. ושמחת לפני ר׳ אלהיך
1 perf.: שָׂמַחְתִּי
1 Sam. 2, 1. כי שמחתי בישועתך
Ps. 122, 1. שמחתי באמרים לי
3 perf. pl.: שָׂמְחוּ
Ps. 35, 15. שמחו ונאספו
Jes. 9, 2. שמחו לפניך
Jes. 14, 8. גם־ברושים שמחו לך
3 perf. pl.: שָׂמְחָה *p.*
Neh. 12, 43. חנשים והילדים שמחו
3 perf. pl.: וְשָׂמְחָה
Zach. 4, 10. ושמחו וראו
3 perf. pl.: וְשָׂמְחָה *p.*
Zach. 10, 7. ובניהם יראו ושמחו
2 perf. pl.: וּשְׂמַחְתֶּם
Lv. 23, 40. ושמחתם לפני ר׳ אלהיכם
Dt. 12, 7. ושמחתם בכל משלח
Dt. 12, 12. ושמחתם לפני ר׳
inf. constr.: כְּשָׂמְחָה
Ez. 35, 14. כשמח כל־הארץ
inf. constr.: לְשָׂמְחוֹ
Ps. 106, 5. לשמח בשמחת גויך
Eccl. 3, 12. כי אם־לשמוח
inf. constr.: וְלִשְׂמֹחַ
Eccl. 8, 15. ולשתות ולשמוח
inf. constr.: וְלִשְׂמֹחַ
Eccl. 5, 18. ולשמח בעמלו
impt. sg.: שְׂמַח
Dt. 33, 18. שמח זבולן בצאתך
Eccl. 11, 9. שמח בחור בילדותך
impt. sg.: וְשָׂמַח
Prv. 5, 18. ושמח מאשת נעוריך
impt. f. sg.: שִׂמְחִי
Zeph. 3, 14. שמחי ועלזי בכל־לב
impt. sg.: וְשִׂמְחִי
Zach. 2, 14. רני ושמחי בת־ציון
Thr. 4, 21. שישי ושמחי בת־אדום
impt. f. sg.: וּשְׂמָחִי *p.*
Joel 2, 21. גילי ושמחי
impt. pl.: שִׂמְחוּ
Jud. 9, 19. שמחו באבימלך
Ps. 32, 11. שמחו בי׳
Ps. 97, 12. שמחו צדיקים בי׳
Jes. 66, 10. שמחו את־ירושלם
impt. pl.: וְשִׂמְחוּ
Joel 2, 23. גילו ושמחו בי׳
1 imperf.: אֶשְׂמַח
Job. 31, 25. אם־אשמח כי־רב חילי
Job. 31, 29. אם אשמח בפיד משנאי
Ps. 104, 34. אנכי אשמח בי׳
1 imperf.: אֶשְׂמְחָה
Ps. 9, 3. אשמחה ואעלצה בך

שָׂמֵחַ

1 imperf.: וְאֶשְׂמְחָה
Ps. 31, 8. ואשמחה בחסדך
2 imperf.: תִּשְׂמַח
Hos. 9, 1. אל־תשמח ישראל
Obad. 1, 12. ואל־תשמח לבני־יהודה
2 imperf.: תִּשְׂמָח *p.*
Prv. 24, 17. בנפל אויבך אל־תשמח
2 imperf.: וְתִשְׂמַח
Ez. 25, 6. ותשמח בכל־שאטך
2 imperf.: וְתִשְׂמָח *p.*
1 Sam. 19, 5. ראית ותשמח
2 impf. fem.: תִּשְׂמְחִי
Jes. 14, 29. אל־תשמחי פלשת כלך
Mich. 7, 8. אל־תשמחי איבתי לי
3 imperf.: יִשְׂמַח
1 Chr. 16, 10. ישמח לב מבקשי ר׳
Ps. 14, 7. יגל יעקב ישמח ישראל
53, 7.
Ps. 21, 2. ר׳ בעזך ישמח־מלך
Ps. 33, 21. כי־בו ישמח לבנו
Ps. 48, 12. ישמח ׀ הר־ציון
Ps. 58, 11. ישמח צדיק כי־חזה נקם
Ps. 63, 12. והמלך ישמח באלהים
Ps. 64, 11. ישמח צדיק בי׳
Ps. 104, 31. ישמח ר׳ במעשיו
Ps. 105, 3. ישמח לב ׀ מבקשי ר׳
Ps. 149, 2 ישמח ישראל בעשיו
Prv. 17, 21. ולא ישמח אבי נבל
Prv. 23, 15. ישמח לבי גם־אני
Prv. 23, 24. יולד חכם וישמח בו
Prv. 23, 25. ישמח־אביך ואמך
ברבות צדיקים ישמח
Prv. 29, 2. העם
Eccl. 3, 22. מאשר ישמח האדם
Jes. 9, 16 על־בחוריו לא־ישמח אדני
Hab. 1, 15. על־כן ישמח ויגיל
3 imperf.: יִשְׂמָח *p.*
Ps. 109, 28. ועבדך ישמח
Prv. 13, 9. אור־צדיקים ישמח
Eccl. 11, 8. בכלם ישמח
Ez. 7, 12. הקונה אל־ישמח
3 imperf.: וַיִּשְׂמַח
Jud. 9, 19. וישמח גם־הוא
Jud. 19, 3. וישמח לקראתו
1 Sam. 11, 15. וישמח שם שאול
1 Reg. 5, 21. וישמח מאד
2 Rg. 11, 20. וישמח כל־עם־הארץ
2 Rg. 20, 13. וישמע עליהם חזקיהו
2 Chr. 29, 36. וישמח יחזקיהו
Jes. 39, 2. וישמע עליהם חזקיהו
Jon. 4, 6. וישמח יונה על־הקיקיון
3 impf. fem.: תִּשְׂמַח
Jer. 31, 13. אז תשמח בתולה
3 impf. f.: וַתִּשְׂמַח
Ps. 97, 8. שמעה ותשמח ׀ ציון
1 impf. pl.: נִשְׂמְחָה
Ps. 66, 6. שם נשמחה בו
1 impf. pl.: וְנִשְׂמְחָה
Ps. 90, 14. ונשמחה בכל־ימינו
Ps. 118, 24. נגילה ונשמחה בו
Cant. 1, 4. נגילה ונשמחה בך
Jes. 25, 9. נגילה ונשמחה בישועתו
2 impf. pl.: תִּשְׂמְחִי *Q'ri.*
Jer. 50, 11. כי תשמחו כי תעלזו
3 impf. pl.: יִשְׂמְחוּ
1 Chr. 16, 31. ישמחו השמים
2 Chr. 6, 41. וחסידיך ישמחו בטוב
Ps. 35, 19. אל־ישמחו־לי
Ps. 35, 24. ואל־ישמחו־לי
Ps. 38, 17. אמרתי פן־ישמחו־לי
Ps. 67, 5. ישמחו וירננו לאמים
Ps. 68, 4. וצדיקים ישמחו
Ps. 85, 7. ועמך ישמחו־בך
Ps. 96, 11. ישמחו השמים
Ps. 97, 1. ישמחו איים רבים

Digitized by Google

Eccl. 4,16. תאחרונים לא־ישמחו בו
3 *impf. pl.:* יִשְׂמְחוּ *p.*
Ps. 69, 33. ראו ענוים וישמחו
Jes. 65, 13. הנה עבדי ישמחו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂמְחוּ
Job. 21, 12. וישמחו לקול עוגב
Pg. 5, 12. וישמחו כל־חוסי בך
Ps. 35, 27. ירנו וישמחו חפצי צדקי
Ps. 40, 17. 70, 5. ישישו וישמחו בך
3 *impf. pl.:* *p.* וְיִשְׂמְחוּ
Job. 22, 19. יראו צדיקים וישמחו
Ps. 34, 3. ישמעו ענוים וישמחו
Ps. 107, 42. יראו ישרים וישמחו
Ps. 119, 74. יראיך יראוני וישמחו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂמְחוּ
1 Sam. 6, 13. וישמחו לראות
1 Chr. 29, 9. וישמחו העם
2 Chr. 15, 15. וישמחו כל־יהודה
2 Chr. 23, 21. וישמחו כל־עם־הארץ
2 Chr. 24, 10. וישמחו כל־השרים
2 Chr. 30, 25. וישמחו כל־קהל
Ps. 107, 30. וישמחו כי־ישתקו
3 *impf. pl.:* *p.* וַיִּשְׂמָחוּ
1 Sam. 11, 9. לאנשי יביש וישמחו
Nh. 12, 43. זבחים גדולים וישמחו
Jer 41, 13 החילים אשר אתו וישמחו
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׂמַחְנָה
2 Sam. 1, 20. פן־תשמחנה
Pi-el: שִׂמֵּחַ
3 *perf.:* וְשִׂמַּח
Dt. 24, 5. ושמח את־אשתו
3 *perf. c. s.:* שִׂמְּחָהוּ
Jer. 20, 15. שמח שמחהו
3 *perf. c. s.:* שִׂמְּחָם
2 Chr. 20, 27. כי־שמחם י״י
Esr. 6, 22. כי־שמחם י״י
Neh. 12, 43. האלהים שמחם
2 *perf.:* שִׂמַּחְתָּ
Ps. 30, 2. ולא־שמחת איבי לי
2 *perf. c. s.:* שִׂמַּחְתַּנִי
Ps. 92, 5. כי שמחתני י״י בפעלך
1 *perf.:* וְשִׂמַּחְתִּים
Jes. 56, 7. ושמחתים בבית תפלתי
Jer. 31, 13. ושמחתים מיגונם
3 *prf. pl. c. s.:* שִׂמְּחוּךָ
Ps. 45, 9. מן־היכלי שן מני שמחוך
part. masc.: מְשַׂמְּחֵי *sg.*
Jud. 9, 13. המשמח אלהים ואנשים
part. m. pl.: מְשַׂמְּחֵי
Ps. 19, 9. ישרים משמחי־לב
inf. constr.: שַׂמֵּחַ
Jer. 20, 15. שמח שמחהו
impt. sg.: שַׂמֵּחַ
Ps. 86, 4. שמח נפש עבדך
impt. sg.: וְשַׂמַּח
Prv. 27, 11. חכם בני ושמח לבי
impt. c. s.: שַׂמְּחֵנוּ
Ps. 90, 15. שמחנו כימות עניתנו
3 *imperf.:* יְשַׂמַּח
Ps. 104, 15. ויין ישמח לבב־אנוש
Prv. 10, 1. 15, 20. בן חכם ישמח־אב
Prv. 15, 30. מאור־עינים ישמח־לב
Prv. 27, 9. שמן וקטרת ישמח־לב
Prv. 29, 3. אהב חכמה ישמח אביו
Eccl. 10, 19. לחם ויין ישמח חיים
3 *imperf.:* וַיְשַׂמַּח
Thr. 2, 17. וישמח עליך אויב
3 *impf. c. s.:* יְשַׂמְּחֶנָּה
Prv. 12, 25. ודבר טוב ישמחנה
3 *impf. pl.:* וַיְשַׂמְּחוּ
Ps. 46, 5. נהר פלגיו ישמחו עיר
Hos. 7, 3. ברעתם ישמחו־מלך

Hif-il: הִשְׂמִיחַ
2 *perf.:* הִשְׂמַחְתָּ
Ps. 89, 43. השמחת כל־אויביו

שָׂמֵחַ
ע״ו, ומונכו שׂשון וקדוש וגיל ועליזות [פרי״ד], ולפעמים כמו משׂמח שמקר, ולפעמים מפרכוס המשמח והודעתה נקמל.
n. f., gaudium, laetitia; exultatio, ovatio (Freudenjubel); convivium laetum s. solemne. LXX. χαρά, χαρμονή, χαρμοσύνη, εὐφροσύνη, ἀγαλλίαμα, ὕμνος, ἡμέρα ἀγαθή; שָׂמֵחַ שִׂמְחָה גְּדוֹלָה, χαίρειν μεγάλως.

שִׂמְחָה
Dt. 16, 15. והיית אך שמח
2 Reg. 11, 14. וכל־עם־הארץ שמח
2 Chr. 23, 13. וכל־עם־הארץ שמח
Esth. 5, 9. שמח וטוב לב
Esth. 5, 14. אל־המשתה שמח
Prv. 15, 13. לב שמח ייטב פנים
Prv. 17, 5. שמח לאיד לא ינקה
Prv. 17, 22. לב שמח יטב גהה
Eccl. 2, 10. כי־לבי שמח
adj. masc.: שָׂמֵחַ *sg.*
Prv. 29, 6. וצדיק ירון ושמח
adj. fem.: שְׂמֵחָה
Ps. 113, 9. אם־הבנים שמחה
adj. fem.: וְשָׂמֵחָה *p.*
Esth. 8, 15. צהלה ושמחה
adj. m. pl.: שְׂמֵחִים
1 Reg. 1, 45. ויעלו משם שמחים
1 Reg. 8, 66. שמחים וטובי לב
2 Chr. 7, 10. שמחים וטובי לב
Ps. 126, 3. היינו שמחים
adj. m. pl.: וּשְׂמֵחִים
1 Reg. 1, 40. ושמחים שמחה גדולה
1 Reg. 4, 20. אכלים ושתים ושמחים
adj. m. pl.: הַשְׂמֵחִים
Job. 3, 22. השמחים אל־גיל
Prv. 2, 14. השמחים לעשות רע
Am. 6, 13. השמחים ללא דבר
adj. pl. constr.: שְׂמֵחֵי
Ps. 35, 26. שמחי רעתי
adj. pl. constr.: שִׂמְחֵי־
Jes. 24, 7 נאנחו כל־שמחי־לב

שִׂמְחָה
1 Rg. 1, 40. ושמחים שמחה גדולה
1 Chr. 12, 40. כי שמחה בישראל
1 Chr. 29, 9. שמח שמחה גדולה
2 Chr. 30, 23. שבעת ימים שמחה
2 Chr. 30, 26. ותהי שמחה גדולה
Neh. 8, 12. ולעשות שמחה גדולה
Neh. 8, 17. ותהי שמחה גדולה
Neh. 12, 43. שמחם שמחה גדולה
Esth. 8, 17. שמחה וששון
Ps. 4, 8. נתתה שמחה בלבי
Ps. 30, 12. ותאזרני שמחה
Ps. 97, 11. ולישרי־לב שמחה
Ps. 137, 3. ותוללינו שמחה
Prv. 10, 28. תוחלת צדיקים שמחה
Prv. 12, 20. וליועצי שלום שמחה
Prv. 14, 13. ואחריתה שמחה תוגה
Prv. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב
Prv. 15, 23. שמחה לאיש במענה־פיו
Prv. 21, 15. שמחה לצדיק עשות
Prv. 21, 17. איש מחסור אהב שמחה
Eccl. 2, 10. את־לבי מכל־שמחה
Eccl. 7, 4. ולב כסילים בבית שמחה
Jes. 16, 10. ונאסף שמחה וגיל
Jes. 24, 11. ערבה כל־שמחה
Jes. 29, 19. ויספו ענוים ביי שמחה
Jer. 7, 34. קול ששון וקול שמחה
16, 9. 25, 10. 33, 11
Jer. 31, 7. רנו ליעקב שמחה
Jer. 48, 33. ונאספה שמחה וגיל
Joel 1, 16. שמחה וגיל
Jon. 4, 6. על־הקיקיון שמחה גדולה

וְשִׂמְחָה
Neh. 12, 27. לעשות חנכה ושמחה
Esth. 8, 16. אורה ושמחה
Esth. 9, 22. ימי משתה ושמחה
Ps. 51, 10. תשמיעני ששון ושמחה
Eccl. 2, 26. חכמה ודעת ושמחה
Jes. 22, 13. והנה ששון ושמחה
Jes. 35, 10. ששון ושמחה ישיגו
Jes. 51, 3. ששון ושמחה ימצא בה
Jes. 51, 11. ששון ושמחה ישיגון

הַשִּׂמְחָה
Esr. 3, 13. קול תרועת השמחה
Eccl. 8, 15 ושבחתי אני את־השמחה
Jes. 9, 2. חגדלת השמחה

בְּשִׂמְחָה
Gn. 31, 27. ואשלחך בשמחה
Dt. 28, 47. בשמחה ובטוב לבב
1 Sam. 18, 6. בשמחה ובשלשים
2 Sam. 6, 12. עיר דוד בשמחה
1 Chr. 15, 25. בית עבד־אדם בשמחה
1 Chr. 29, 17. ראיתי בשמחה
1 Chr. 29, 22. ביום ההוא בשמחה
2 Chr. 20, 27. אל־ירושלם בשמחה
2 Chr. 23, 18. בשמחה ובשיר
2 Chr. 30, 21. בשמחה גדולה
Esr. 3, 12. בתרועה בשמחה
Esr. 6, 22. שבעת ימים בשמחה
Ps. 21, 7. בשמחה את־פניך
Ps. 68, 4. וישישו בשמחה
Ps. 100, 2. עבדו את־י״י בשמחה
Eccl. 2, 1. לכה־נא אנסכה בשמחה
Eccl. 9, 7. לך אכל בשמחה לחמך
Jes. 55, 12. כי־בשמחה תצאו
Zeph. 3, 17. ישיש עליך בשמחה

לְשִׂמְחָה
1 Chr. 15, 16. להרים־בקול לשמחה
2 Chr. 29, 30. ויהללו עד־לשמחה
Esth. 9, 22. מיגון לשמחה

וּלְשִׂמְחָה
Jud. 16, 23. לדגון אלהיהם ולשמחה
Eccl. 2, 2. ולשמחה מה־זה עשה
ולשמחה ולמעדים
Zach. 8, 19. טובים
constr.: שִׂמְחַת
Neh. 12, 43. ותשמע שמחת ירושלם
Neh. 12, 44. כי שמחת יהודה
Ps. 43, 4. אל־אל שמחת גילי
Cant. 3, 11. וביום שמחת לבו
Jes. 61, 7. שמחת עולם תהיה להם
constr.: וְשִׂמְחַת
Job. 20, 5. ושמחת חנף עדי־רגע
Jes. 30, 29. ושמחת לבב כהולך
Jes. 35, 10. ושמחת עולם על־ראשם
Jes. 51, 11. ושמחת עולם על־ראשם
constr.: בְּשִׂמְחַת
Ps. 106, 5. בשמחת גויך
Eccl. 5, 19. מענה בשמחת לבו
Ez. 36, 5. בשמחת כל־לבב
constr.: כְּשִׂמְחַת
Jes. 9, 2. כשמחת בקציר
constr.: וְלִשְׂמְחַת
Jer. 15, 16. לששון ולשמחת לבבי

c. suff.: שִׂמְחָתִי
Ps. 137, 6. על ראש שמחתי
c. suff.: כְּשִׂמְחָתֵךְ
Ez. 35, 15. כשמחתך לנחלת
c. suff.: שִׂמְחַתְכֶם
Num. 10, 10. וביום שמחתכם
c. suff.: בְּשִׂמְחַתְכֶם
Jes. 66, 5. ונראה בשמחתכם
c. suff.: וּבְשִׂמְחָתוֹ
Prv. 14, 10. ובשמחתו לא־יתערב זר
pl.: שְׂמָחוֹת
Ps. 16, 11. שבע שמחות את־פניך
pl.: בְּשִׂמָחוֹת
Ps. 45, 16. תובלנה בשמחת וגיל

שָׂמַט

ע״כ, והעתיד יִשְׁמֹט, נכפל הפתרון. ף׳ השלכם והעלם ומגור והרפה [וועראפן, שמייסקען, קויפשלאגען], ל״ם נקריס כי ישמעו וילידו וינקו הכף והכס, וכן לעת המקנס, שהעתיקו נפעל בְּרֵג שהוא לשון כעוי. ומסקנר יותר מפרוש לכן־נבקק, ויוסף קמי הלך לקריו, שפרשו כפעל עומד, שכתפרקי פרקיהן ומיכריסם, ע״ל שעת נמוכן קלמודי. ולנקקי שפרשו מעכין כעכוש, לומר שהקין שֶׁ־עֵם כדומה לל עֵם ג״כ עעה. וכאמר ג״כ מהשלכם ומגור נעד הקלון, כאשר פרש המקנס בַּגֵּר, ותמלוטם עוינת המעמד הקדוש והלוז למעמד לקר, או שלוח לנר מנגד כשנו [פאלרע, וועג-לאסטען]. וכמנק נמוכן וה כשרש כמכוון נעניני שמצ, וכן כשפה נועלית ולועלית ונגמכית ולכנגליעילית ולכנגלית ורומית [goth. *smeit-an*, nd. *smit-en*, dt. schmeiss-en, s. *smit-an*, engl. *smit-e*, lit. *mitt-u*, lat. *mitt-ere*, [*e-mitt-ere*, כ׳ עוינת לנר ונעשה והכתה וזכתה [לאסטען, פער-, שלא-], ל״ם מכעיסת לדמת ולע מכלי עבידה כה מעשה קריפה ווריעה, מעוינת כעין ווזוב כלי קשלוס ופרעון, הנקה מעשק מה, ומכלי השקמת והמעשק נו, ונכולם המרכו עוינה ונעוש, וכן המרכו לשרש כשפתי מערב, וגם ענין השלך ומגור מוסי. וכיכים מהקדמונים נקרו פרוש זה גם להפסוקים לשר פרשו נמוכן הקדוש, נעבור שענין הדק ומגור נו סוף הקוקה נלנר ונעוש, ונוסף יוכל עין שלך ומגר. הנפעל הפעולי, היות כשלך ונדקה, ל״ם כידי סלע, והכוסף [לשר השמיע לכן־נבקק לפלפוכל שלו], היולא ממוכן השבי, הנקה וזכיקה, ל״ם תשמע ידך. נתרגום שָׁמַט תמוך כשילה נעכרי, וכנוסף עכיכו שכיקה, והפעולי אִשְׁתַּמַּט היות כדק ונעוב ונלנד, וכשפה עכריכית מוסי הַשָּׁמָט, הַשְּׁמָטָה וכדומה. ולע קולל שכנמלק עוד שָׁמַט נמוכן נמת ונמד, לומר כריקה ופקוך וגוירה, לבן גוילה וגלילה, ומוסי שם מְשָׁמוּט, גוול ופקמן, ומלת שָׁמוּט נתרגום ככוי לקסיל ג״כ מוסי.

v. comp. trans. (impf. יִשְׁמֹט), *dimitt-ere*, *e-mitt-ere*, jacere (schmeissen), hinc *calcitrare*, de bovibus calcibus ultro citroque ferientibus, ubi alii vertunt: *labi siverant*; *ejicere*, velut e fenestris; intermittere, remittere, de intermissione cultus agrorum (septimo quoque anno), de remissione mutui et relictione juris proprii, de cessatione a negotiis, quae significationes omnes a vi primaria apprehendendi et mit-

Digitized by Google

tendi (div. מִגֵּר, שָׁלַח) exeunt. *Hi.* omittere, remittere. *Ni.*, demitti, dejici. LXX. καταλείπειν, ἐκκλίνειν, περισπᾶν, κυλίειν; *Hi.* (et *Qal*) ἀφιέναι, ἄφεσιν ποιεῖν; *Ni.* καταποθῆναι (*Ψ.* 141, 6. A. ὑπεσπάσθησαν; S. ἐκτιλήσονται; Hieron. *sublevati sunt*).

2 *perf.:* וְשָׁמַטְתָּהּ
Jer. 17, 4. ושמטתה ובך מנחלתך

3 *perf. pl.:* שָׁמְטוּ
2 Sam. 6, 6. כי שמטו הבקר
1 Chr. 13, 9. כי שמטו הבקר

inf. abs.: שָׁמוֹט
Dt. 15, 2. שמוט כל־בעל משה

impt. pl. c. s.: שָׁמְטֶנָּהּ
2 Reg. 9, 33. ויאמר שמטוה

2 *impf. c. s.:* תִּשְׁמְטֶנָּהּ
Ex. 23, 11. והשביעית תשמטנה

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּשְׁמְטוּהָ
2 Rg. 9, 33. שמטוה וישמטוה

Nif-al.: נִשְׁמַט

3 *perf. pl.:* נִשְׁמְטוּ
Ps. 141, 6. נשמטו בידי־סלע

Hif-il: הִשְׁמִיט

3 *impf. f. ap.:* תַּשְׁמֵט
Dt. 15, 3. אחיך תשמט ידיך

שְׁמִטָּה

ס״נ, ומוכנו עוכת הקוב וכעיכת הסלוס, לו עוכת ענוכת הקדמה [עכ־לפסס, -וכנ].

n. f., remissio, intermissio; שְׁנַת שְׁמִטָּה, annus quique septimus, quo ex lege divina opus cultûs agrorum *intermittebatur*, debita *remittebantur* et servi servaeque *dimitti* solebant. LXX. ἄφεσις. A. ὑποσπασμός.

Dt. 15, 1. תעשה שמטה
Dt. 15, 2. כי־קרא שמטה

הַשְּׁמִטָּה

Dt. 15, 2. דבר השמטה
Dt. 15, 9. שנת־השבע שנת השמטה
Dt. 31, 10. במעד שנת השמטה

שָׁמֵךְ

פעל ל״ע כ״ף נגור שְׁמִיכָה, ומוכנו לדעת כניס מהקדמונים כמו סָמַךְ לעיל נסמך, וזה ענין הסבה ג״כ, כי נסובי סָמְכָא, כמו מקום הנעיכה והסעידה, ויהיה השם הנף כמו מנע ומעכב, לכן עוד כמוס לי יסודו.

v. inus., sicut סָמַךְ, fulcire, se reclinare, recumbere, unde syr. *s'moko*, κλίνη, στρῶμα.

שְׁמִיכָה

ס״נ, ותקרונו לדעת המתרגם גּוּנְבָּא, והשם הוה פרש הלוי לכן־ערוך [מוכך נסכוים יתקני ותקתי] שהוא הכתיך נתלמוד גְּלוּסְקָר [ונתרגם ג״כ כת״י למשנה קורס כ״ד ע״ג. עי׳ נעין ע׳ כ׳; שנת קכ״ף ק׳], ונלעו קועף, ונעניני גוף־כי כלשון נתרגום. ומלת גּוּנְבָּא נתרגם ג״כ נתרגום ס״ב ק׳ ע״ו תמור מכבר נעניני, וזהו לדעת הקתי כסות עב יוקוף מתכו לילית יק הכתר כנל פני הכסות, ונלשון קכתים שופתף דבר עב. נויקרא רבף נסדר לתרי מות ותכסהו נשמיכה, רבנן לתתן לתרו נסולרף, רבנן להכף לתרו נתשיכלף, לתר רבי שמעון בן לקיש קוכנו על כל התקרף, ולף תלתכו כלי שמו שתיכה, תהו שתיכה נשין, ר״ל שתי כה, כלומר שתי הוף כלן, שתעיד על יעל, שלף נגע נה תיסרף.

שְׁמִיכָה

n. f., sagma, stragula villosa et crassa, Targ. גּוּנְבָּא (sec. glossema *Gaonis Haji* = גְּלוּסְקָר), h. e., gaunace, gaunacum, vocabulum, de quo, ut supra vides, jam talmudico tempore ambigebatur. LXX. ἐπιβολαῖον. S. κοίμητρον; Th. σάγον; Alius: δέρρις.

בַּשְּׁמִיכָה
Jud. 4, 18. ותכסהו בשמיכה

שָׁמֵל

v. s. r. שָׁמֵם *p.* 1161.

שְׁמַעְאֵל

v. s. r. שָׁמֵם *p.* 1161.

שָׁמֵם

ס״נ, ונלרן נתמוכ נלעי מכוונת, והכווי שָׁם ומקור שְׁמוֹת, שהוף נעלמותו פס תמוכ שמיית, והעתיד נמוכן וס יִשֹּׁם, והכווי יָשֹׁמּוּ נמוכן כוכד, וכמוכן כוכד התמוכ הנכיכ שָׁם [ע״ע יֵצֵר, יָמַר, יָקַל, יָרַהּ, יָרֵע, יָחַת, שכולס עתידים כוכדים], ונכוכדותו וו העתיד הקל והנפעל לקח, וכן לגל קַל — נָקַל, הֵם — נָהֵם הפעיל לקק, מעמ כוכדותו. הפתכון נמוכן כוכד התמה על דבר וקוסף וכוסף עליו והתקייס [שויערן, שטאר-רען], ומוה לקי״כ היות כוקס ומכוקס ומשם [ענטוועלנ, וויסטע ויין], היות כוכד וגלמוד ודומם לומלל ודומף וכלומף, והכיכוני שוממות הכלכון מלכלות ומקלקלות. וכמוכן כוכד עכיכו התקכיס והשתה והסבכה, ושומם הוף התקכיס, והפעל שומם כמו פעל הסומם, ושקוע שומם כמו שקוע הערין והשוכד. ולעל על הפסוק ותעל תמר ושוממה [ס״נ י״ג כ׳] כתב יוסף קמקי כספר הגלוי שלו, שהוא רומוז על מלם תקיכ כלמוסה, והתעלוס עלוכס ושוממה, וכן נכרס וכלכ הרלון נכרס לים וכלכ. ולל מלת שְׁמוֹת יפה הטעוה דוד קמקי התקוכים חֲלוֹת, חֲלוֹת. הכפעל נָשַׁם הפעולי, מכל לופני הקל. והכנד הטעוכע קווק מעע על קל, וממכו התתפועל כדרך כניכו הִשְׁתּוֹמֵם, והעתיד יִשּׁוֹמֵם. הכוסף הֵשֵׁם, והעתיד נָשִׁים היולף, והמקור הַשֵּׁם והכיכוני מַשְׁמִים, ונסכ״ם הכוסף הפעולי. ולעל לתקור הטעם הכה הקרן כמו לגל אָשַׁם, נָשַׁם כמוכן ף׳, וכן לגל תִּכַּהּ לקמן. *v. trans.* (usit. in forma dissolutâ; imper. שֵׁם; inf., formâ nominali, שְׁמוֹת, ad s. f. חֲלוֹת, חַלּוֹת; imperf. יָשֵׁם, pl. יָשִׁמּוּ, significatione transitiva; imperf. intrans. et *Qal* et *Nifal* יֵשֵׁם ad s. f. יֵחַת, יֵמַר, יֵצַר, יֵרַע, יֵרֵהּ, יֵקַל, quae omnia sunt intransitiva, consentiente imperfecto conjugationum *Qal* et *Nifal*, quemadmodum in הָם — נָהֵם, נָקַל — קַל), horrere, rigescere, obstupescere, attonitum esse, de summo terroris admirationisque gradu, deinde in vastitatem et solitudinem redactum esse, desertum, desolatum esse (prt. שָׁמֵם, vastatus, enectus, solitarius, pl. fem. שְׁמֵמוֹת, loca vastata, vastitates, ruinae, rudera), trans. vastare et exinanire, prt. vastator et abstr. vastatio, Dan. 9, 27. cf. Mt. 24, 15. 1 Mak. 1, 54. 6, 7. *Ni.* נָשֵׁם, stupore opprimi, torpescere,

Jer. 50, 13. כל עבר על־בבל ישם

3 *imperf. pl.:* יִשֹּׁמּוּ *tr.*
Job. 17, 9. ישמו ישרים על־זאת
Ps. 40, 16. ישמו על־עקב בשתם

3 *impf. fem.:* תֵּשֵׁם *for. intr.*
Gn. 47, 19. והאדמה לא תשם

3 *impf. fem.:* תֵּשֵׁם
Ez. 12, 19. למען תשם ארצה

3 *impf. fem.:* וְתֵשַׁם
Ez. 19, 7. ותשם ארץ ומלאה

3 *impf. f. pl.:* תֵּישַׁמְנָה *p.*
Ez. 6, 6. והבמות תישמנה

Nif-al: נָשֵׁם

3 *perf. fem.:* נָשְׁמָה
Jer. 12, 11. נשמה כל־הארץ
Ez. 25, 3. אדמת ישראל כי נשמה
Zach. 7, 14. נשמה אחריהם

3 *perf. pl.:* נָשַׁמּוּ
Job. 18, 20. נשמו אחרנים
Jes. 33, 8. נשמו מסלות
Thr. 4, 5. נשמו בחוצות
Joel 1, 17. נשמו אצרות
Zeph. 3, 6. נשמו פנותם

3 *perf. pl.:* וְנָשַׁמּוּ
Lev. 26, 22. ונשמו דרכיכם
Jer. 4, 9. ונשמו הכהנים
Ez. 4, 17. ונשמו איש ואחיו
Ez. 6, 4. ונשמו מזבחותיכם
Ez. 30, 7. ונשמו בתוך ארצות
Am. 7, 9. ונשמו במות ישחק

part. fem.: נְשַׁמָּה *sg.*
Ps. 69, 26. תחי־טירתם נשמה

part. fem.: וּנְשַׁמָּה
Ez. 32, 15. שממה ונשמה ארץ

part. fem.: הַנְּשַׁמָּה
Ez. 36, 34. והארץ הנשמה תעבד
Ez. 36, 35. הנשמה היתה כגן־עדן
Ez. 36, 36. נטעתי הנשמה

part. f. pl.: נְשַׁמּוֹת
Jes. 54, 3. ועירים נשמות ישיבו
Ez. 30, 7. בתוך ארצות נשמות
Am. 9, 14. ובנו ערים נשמות

part. f. pl.: הַנְּשַׁמּוֹת
Jer. 33, 10. הנשמות מאין אדם

part. f. pl.: וְהַנְּשַׁמּוֹת
Ez. 36, 35. החרבות והנשמות

Po-el: שׁוֹמֵם

part. masc.: מְשׁוֹמֵם *sg.*
Esr. 9, 3. ואשבה משומם
Esr. 9, 4. ואני ישב משומם
Dan. 9, 27. ועל כנף שקוצים משמם
Dan. 11, 31. ונתנו השקוץ משמם

Hif-il: הֵשֵׁם

2 *perf.:* הֲשִׁמּוֹתָ
Job. 16, 7. השמות כל־עדתי

1 *perf.:* וַהֲשִׁמּוֹתִי
Lev. 26, 31. והשמותי את־מקדשיכם
Lev. 26, 32. והשמתי אני את־הארץ
Ez. 30, 12. והשמתי ארץ ומלאה
Ez. 30, 14. והשמתי את־פתרס
Ez. 32, 10. והשמותי עליך עמים
Hos. 2, 14. והשמתי גפנה ותאנתה

1 *prf. c. s.:* וַהֲשִׁמּוֹתִיהוּ
Ez. 14, 8. והשמותיהו לאות

3 *perf. pl.:* הֵשַׁמּוּ
Ps. 79, 7. ואת־נוהו השמו
Jer. 10, 25. ואת־נוהו השמו

part. masc.: מַשְׁמִים *sg.*
Ez. 3, 15. משמים בתוכם

inf. constr.: הַשֵּׁם
Mich. 6, 13. השמם על־חטאותיך

1 *impf. c. s.:* אֲשִׁמֵּם
Ez. 20, 26. למען אשמם

elinguem fieri; pervastari, desolari, languefieri. *Po.* prt., torpefactus, attonitus; vastator, depopulator. *Hitpo.* הִשְׁתּוֹמֵם (impf. יִשְׁתּוֹמֵם), obstupescere, obtorpescere, semet ipsum evertere, desperare. *Hi.* הֵשֵׁם (impf. יַשִּׁים, inf. הַשְׁמֵם, prt. מַשְׁמִים), stupefacere, intr. stupefieri, rigidum, ἐπιβρόντητον, ἐμβρόντητον esse. *Ho.* הָשַׁם, pass. Cognata sunt vv. אָשַׁם, נָשַׁם, תָּמַהּ q. v. LXX. ἐρημοῦν, -οῦσθαι; ἀφανίζειν, -ίζεσθαι; ἐξίστασθαι, θαυμάζειν, θαῦμα ἔχει, σκυθρωπάζειν, στυγνάζειν, βασανίζειν; prt. f. χηρεύουσα, ἀφανισμός. *Ni.* ἔρημον εἶναι, ἐδαφίζειν, στενάζειν (נָשַׁמָּה, נָשֵׁם). A. S. ἀδημονεῖν, prt. f. ἠρεμωμένη, A. ἠφανισμένη, S. ἀοίκητος; *Po.* prt. ἠρεμάζων, ἐρήμωσις; *Hi.* ἐξερημοῦν, ἀβατοῦν, ἀπολλύναι; inf. ἀφανισμός; *Hitpo.* ταραχθῆναι, ἐκπληγῆναι, κατανοεῖν, πρὸς-.

3 *perf. f.:* שָׁמְמָה *p.*
Ez. 35, 15. על אשר־שממה

3 *perf. pl.:* שָׁמְמוּ
Jes. 52, 14. כאשר שממו עליך
Ez. 27, 35. שממו עליך
Ez. 28, 19. שממו עליך בלהות

3 *perf. pl.:* שָׁמֵמָה *p. Q're.*
Ez. 35, 12. לאמר ׀ שממה

3 *perf. pl.:* וְשָׁמְמוּ
Lev. 26, 32. ושממו עליה
Ez. 26, 16. ושממו עליך
Ez. 33, 28. ושממו הרי ישראל

part. masc.: שׁוֹמֵם *sg.*
Thr. 3, 11. שמני שומם
Dan. 8, 13. והפשע שמם
Dan. 9, 27. תחך על־שומם
Dan. 12, 11. ולחת שקוץ שמם

p. pl.: שׁוֹמְמִין
Thr. 1, 4. כל־שעריה שוממין

p. pl.: שׁוֹמֵמִים
Thr. 1, 16. חיו בני שוממים

p. f. sg.: שׁוֹמֵמָה
Jes. 54, 1. רבים בני־שוממה
Thr. 1, 13. נתנני שוממה

p. f. sg.: וְשׁוֹמֵמָה
2 Sam. 13, 20. ושממה בית אבשלום

part. f. pl.: שׁוֹמְמוֹת
Jes. 49, 8. להנחיל נחלות שממות
Dan. 9, 26. נחרצת שממות

part. f. pl.: הַשֹּׁמְמוֹת
Ez. 36, 4. ולחרבות השממות

p. f. pl. constr.: שִׁמְמוֹת
Jes. 61, 4. שממות ראשנים יקוממו
Jes. 61, 4. שממות דור ודור

p. f. pl. c. s.: שִׁמְמָתֵינוּ
Dan. 9, 18. וראה שממתינו

p. f. pl. c. s.: וְשִׁמְמָתֵךְ
Jes. 49, 19. ושממתיך וארץ

inf. constr.: שַׁמּוֹת *sbst.*
Ez. 36, 3. שמות ושאף אתכם

impt. pl.: שִׁמּוּ
Jer. 2, 12. שמו שמים

1 *imperf.:* אֶשֹּׁם *signif. tr.*
Jes. 42, 14. אשם ואשאף יחד

3 *imperf.:* יִשֹּׁם *tr.*
1 Reg. 9, 8. כל־עבר עליו ישם
2 Chr. 7, 21. לכל־עבר עליו ישם
Jer. 18, 16. ישם ויניד בראשו
Jer. 19, 8. עבר עליה ישם
Jer. 49, 17. כל עבר עליה ישם

Digitized by Google

3 *imperf.*: יֵשַׁם
Jer. 49, 20. אב־לא־ישים
3 *imperf.*: *וַיִּשֵּׁימָהּ
Jos. 8, 28. *וישימה תל־עולם
3 *impf. c. s.*: וַיְשֻׁמֵּם
1 Sam. 5, 6. אל־האשדודים וישמם
1 *impf. pl.*: *וַנְּשַׁמִּים
Num. 21, 30. *ונשים עד־נפח
Hof-al: הָשַּׁם
inf. c. suff.: הָשַּׁמָּה
Lev. 26, 34. 35. כל־ימי השמה
2 Chr. 36, 21. כל־ימי השמה
inf. c. suff.: בְּהַשַּׁמָּה
Lev. 26, 43. בהשמה מהם
impt. pl.: וְהָשַּׁמּוּ
Job. 21, 5. פנו־אלי והשמו
Hitpa-el: הִשּׁוֹמֵם *vel* הִשֹּׁמֵם
1 *imperf.*: וְאֶשְׁתּוֹמֵם
Jes. 63, 5. ואשתומם ואין סומך
1 *imperf.*: וָאֶשְׁתּוֹמֵם
Dan. 8, 27. ואשתומם על המראה
2 *imperf.*: תִּשּׁוֹמֵם
Eccl. 7, 16. למה תשומם
3 *imperf.*: יִשְׁתּוֹמֵם
Ps. 143, 4. בתוכי ישתומם לבי
3 *imperf.*: וַיִּשְׁתּוֹמֵם
Jes. 59, 16. וישתומם כי־אין מפגיע
שָׁמֵם
נקוד כמו בעבר, כלי הפעל המובן, ובזה נכתב לקמן לפעול אֶשְׁתּוֹמֵם. ובתרגום נ"כ אִשְׁתַּמַּם מן הלכך.
v. aram., hebraici geminum. LXX. *Itpo.* אֶשְׁתּוֹמֵם, ἀπενεωθῆναι (obmutescere).
Itpa-el: אֶשְׁתּוֹמֵם 3 *perf.*
Dan. 4, 16. אשתומם כשעה חרא
שָׁמֵם
ת"ו, ומובנו קהה ותפוש ומנולק [ויפעל, אֶשְׁתּוֹמֵם], והוא הניכוכי.
adj. m. prt., vastus, desolatus. LXX. ἔρημος.
adj. masc.: הַשָּׁמֵם
Dan. 9, 17. על־מקדשך השמם
adj. masc.: שָׁמֵם
Thr. 5, 18. על הר־ציון ששמם
adj. fem.: שְׁמֵמָה
Jer. 12, 11. אבלה־עלי שממה
שְׁמָמָה
ת"ו, ומובנו תמהון ותפוש נלפה והשתוממות, ומוסב לפ"כ על קהנפ ושממון ליפ ומלוקות.
n. f., stupor, torpor; desolatio, eversio. LXX. ἀφανισμός, ἀπώλεια, ὄλεθρος, κατάρα; ἄβατος, ἀοίκητος, ἔρημος.
Ex. 23, 29. פן־תהיה הארץ שממה
Lev. 26, 33. והיתה ארצכם שממה
Jos. 8, 28. תל־עולם שממה
Jes. 1, 7. ארצכם שממה
Jes. 6, 11. והאדמה תשאה שממה
Jes. 17, 9. והיתה שממה
Jes. 62, 4. לא־יאמר עוד שממה
Jes. 64, 9. ירושלם שממה
Jer. 4, 27. שממה תהיה כל־הארץ
Jer. 6, 8. פן־אשימך שממה
Jer. 9, 10. ערי יהודה אתן שממה
Jer. 10, 22. ערי יהודה שממה
Jer. 12, 10. למדבר שממה
Jer. 32, 43. שממה היא מאין אדם
Jer. 34, 22. אתן שממה
Jer. 49, 2. והיתה לתל שממה
Jer. 49, 33. שממה עד־עולם
Jer. 50, 13. והיתה שממה כלה
Ez. 6, 14. הארץ שממה ומשמה
Ez. 7, 27. ונשיא ילבש שממה
Ez. 12, 20. והארץ שממה תהיה
Ez. 14, 15. והיתה שממה
Ez. 14, 16. והארץ תהיה שממה
Ez. 15, 8. ונתתי את־הארץ שממה
Ez. 29, 10. לחרבות חרב שממה
Ez. 32, 15. שממה ונשמה ארץ
Ez. 33, 28. 29. שממה ומשמה
Ez. 35, 3. ונתתיך שממה ומשמה
Ez. 35, 4. ואתה שממה תהיה
Ez. 35, 14. שממה אעשה־לך
Ez. 35, 15. כן אעשה־לך שממה
Ez. 36, 34. תחת אשר היתה שממה
Joel 2, 3. ואחריו מדבר שממה
Joel 4, 19. ואדום למדבר שממה
Mich. 1, 7. וכל־עציביה אשים שממה
Mal. 1, 3. ואשים את־הריו שממה
וְשַׁמָּיְהּ
Jes. 1, 7. ושממה כמהפכת זרים
Ez. 23, 33. כוס שמה ושממה
Ez. 35, 7. לשממה ושמה
Joel 2, 20. אל־ארץ ציה ושממה
Zeph. 2, 9. ושממה עדי־עולם
לְשָׁמָּמָה
Jer. 12, 11. שמה לשממה
Jer. 44, 6. לחרבה לשממה
Ez. 29, 9. לשממה וחרבה
Joel 4, 19. מצרים לשממה תהיה
Mich. 7, 13. לשממה על־ישביה
Zeph. 1, 13. ובתיהם לשממה
Zeph. 2, 4. ואשקלון לשממה
Zeph. 2, 13. וישם את־נינוה לשממה
pl. constr.: שִׁמְמוֹת
Jer. 54, 26. שממות עולם תהיה
Jer. 51, 62. כי־שממות עולם תהיה
pl. constr.: שִׁמְמוֹת
Ez. 35, 9. שממות עולם אתנך
pl. constr.: לְשִׁמְמוֹת
Jer. 25, 12. לשממות עולם
שִׁמָּמָה
ת"כ, כדמיון לְשָׁמָּה, נלי הפעל המובן, וכפי הכ"ל הוא מן שָׁמָה.
n. f. (dissolutum ex שָׁמָה), sicut שַׁמָּמָה, devastatio, desolatio. LXX. ἐρημία, ἔρημον, ἀφανισμός.
לְשַׁמָּמָה
Ez. 35, 7. לשממה ושממה
שִׁמָּמוֹן
ת"ו, והסימן שִׁמָּמוֹן כת"ע, ומובנו תמהון לב וכלומה.
n. m. (c. neoh. שִׁמָּמוֹן), torpor, stupor, cruciatus, quo corpus torpescit ac hebetatur. LXX. ἀφανισμός.
בְּשִׁמָּמוֹן
Ez. 12, 19. ומימיהם בשממון
וּבְשִׁמָּמוֹן
Ez. 4, 16. ובשממון ישתו
שַׁמָּה
ת"כ, ומובנו כמו שממה, לומר קהנפ וליפ, ולרוב הוא מס הפעולה.
n. f., stupor, horror; desolatio, vastitas. LXX. ἐρήμωσις, ἀπώλεια, ἀπορία, ἀφανισμός, ἔκστασις, ὠδίν; τέρας, αἴνιγμα, ὑποχείριος.
Jes. 24, 12. שמה ושאיה
Jer. 5, 30. שמה ושערורה
Jer. 8, 21. שמה החזקתני
Jer. 51, 37. שמה ושרקה מאין יושב
Ez. 23, 33. כוס שמה ושממה
לְשַׁמָּה
Dt. 28, 37. והיית לשמה למשל
2 Rg. 22, 19. להיות לשמה ולקללה
2 Chr. 29, 8. לזועה לשמה ולשרקה
2 Chr. 30, 7. ויתנם לשמה
Ps. 73, 19. איך היו לשמה כרגע
Jes. 5, 9. בתים רבים לשמה יהיו
Jes. 13, 9. לשום הארץ לשמה
Jer. 2, 15. וישיתו ארצו לשמה
Jer. 4, 7. לשום ארצך לשמה
Jer. 18, 16. לשום ארצם לשמה
Jer. 19, 8. לשמה ולשרקה
Jer. 25, 9. לשמה ולשרקה
Jer. 25, 11. 18. לחרבה לשמה
Jer. 25, 38. כי־היתה ארצם לשמה
Jer. 44, 12. והיו לאלה לשמה
Jer. 46, 19. כי־נף לשמה תהיה
Jer. 48, 9. ועריה לשמה תהיינה
Jer. 49, 13. לשמה לחרפה לחרב
Jer. 49, 17. והיתה אדום לשמה
Jer. 50, 3. ישית את־ארצה לשמה
Jer. 50, 23. 51, 41. איך היתה לשמה
Jer. 50, 29 לשום את־ארץ בבל לשמה
Jer. 51, 43. היו עריה לשמה
Hos. 5, 9. אפרים לשמה תהיה
Joel 1, 7. שם גפנה לשמה
Mich. 6, 16. למען תתי אתך לשמה
Zeph. 2, 15. איך היתה לשמה
Zach. 7, 14. ארץ־חמדה לשמה
וּלְשַׁמָּה
Jer. 29, 18. ולשמה ולשרקה
Jer. 42, 18. לאלה ולשמה
Jer. 44, 22. לחרבה ולשמה ולקללה
pl.: שַׁמּוֹת
Ps. 46, 9. אשר־שם שמות בארץ
מְשַׁמָּה
ת"כ, כמו שממה, נלי הפעל המובן.
n. f., vi eadem, qua שַׁמָּה. LXX. ἀφανισμός, ὀλεθρός, ἔρημον, κατάκαυμα.
וּמְשַׁמָּה
Ez. 5, 15. מוסר ומשמה
Ez. 6, 14. הארץ שממה ומשמה
Ez. 33, 28. 29. שממה ומשמה
Ez. 35, 3. ונתתיך שממה ומשמה
pl.: מְשַׁמּוֹת
Jes. 15, 6. משמות יהיו
pl.: לְמַשַּׁמּוֹת
Jer. 48, 34. מי נמרים למשמות יהיו
שָׁמֵם
לומר שֵׁם, ול"ע כ"ף נגור, ומובנו לר"ק כמו שֵׁם נעבר, שעניני העלת קרס נדנר [פעלי־פעלן], ופשר מאמו הפס שָׁמֵם, ככוי לרוק לפשר תיית נקמה ומרוכה וולעפות [וקמוס], ובלקמי ג"כ סם מפלהו, נמוכן זה, וכפי הכ"ל תמנוהו כדיפה וכשוס, כמו סם לעיל, שבשלל לך נמוכן שמלני, הפעלת רק רע המיית.
h. e. שֵׁם, *v. tr. inus.*, sicut סָם, שָׁם, spirare, afflare, spec. de halatu venenoso, proinde non vi primitiva venenandi (arab. *samma*, aram. סָם).
שְׁמָמִית
ת"כ, ובכוסקות לפקות הכוסק בזין ימניק, ומובנו מין קוטע לרסיי, כפשר שאם מין קוטע זה, והוא לבעת הקמקי הוא שקורין לרקניק בלעו, העז שבוכה ניקה לפילו בסילכי מלך, ווה מסמנר יותר מפרוש לנן־בנקק, שלמר שהוא כעלף בעבני, שהוא סבוניק לו דכוי.
n. f. (Codd. aliquot: שְׁמָמִית), stellio, lacertae venenatae species (hellen. σαμιαμίνθη, θαμιάμινθος), arab. *sâmmon*, *sowâmon*, Qimchi: aranea. LXX. καλαβώτης.
Prv. 30, 28. שממית בידים תתפש

שָׁמֵן

ת"כ, והפעיל יַשְׁמֵן, ומובנו היות שמוקה ודשיכה ובריאה [פעמע ויין], והכוסף הַשְׁמֵין יונק ויקוק, לומר הדשכה והכנאה, ושמכוכית לב היל לעשומו.
v. intr. (impf. יִשְׁמַן), pinguem esse, pinguescere. *Hi.* הַשְׁמֵין, pinguefacere, impinguare, seq. לֵב indurare, sensu spirituali privare; intr. pinguem fieri. LXX. λιπαίνειν, παχύνειν, ἐμπλήσθειν.
2 *perf.*: שָׁמַנְתָּ
Dt. 32, 15. שמנת עבית כשית
3 *perf. pl.*: שָׁמְנוּ
Jer. 5, 28. שמנו עשתו
3 *imperf.*: וַיִּשְׁמַן
Dt. 32, 15. וישמן ישרון ויבעט
Hif-il: הַשְׁמִין
inf. abs.: הַשְׁמֵן
Jes. 6, 10. השמן לב־העם הזה
3 *imperf.*: וַיַּשְׁמִינוּ
Neh. 9, 25. ויאכלו וישבעו וישמינו
שָׁמֵן
ת"ו, ולנקני שְׁמַנָּה, ומובנו דשן ומשוקה וכריפ [פעמע], וכלפר ג"כ מדשון סלקין.
adj. m. (f. שְׁמַנָּה), pinguis, opimus; fertilis, ferax. LXX. λιπαρός, πίων.
Jud. 3, 29. כל־שמן וכל־איש חיל
Ez. 34, 14. ומרעה שמן תרעינה
Hab. 1, 16. כי בהמה שמן חלקו
adj. masc.: וְשָׁמֵן
Jes. 30, 23. והיה דשן ושמן
adj. fem.: שְׁמֵנָה
Gn. 49, 20. מאשר שמנה לחמו
Neh. 9, 25. ואדמה שמנה
adj. f. c. h int.: הַשְׁמֵנָה
Num. 13, 20. השמנה הוא אם־רזה
adj. fem.: הַשְׁמֵנָה
Ez. 34, 16. השמנה ואת־החזקה
adj. fem.: וְהַשְׁמֵנָה
Neh. 9, 35. ובארץ הרחבה והשמנה
שָׁמֵן
ת"ו, ונכנוי שְׁמָנֵי, והכנוי שְׁמָנִים. פתכונו ת' קלנ ופימס ודבן [פעמע], ל"מ וקנל על מפכי שמן [ישעי' י', כ"ו] הכלון העול המוסס על זור כקוב ומדולדל, יקונל ויתנקע לפקי שימון הסוב, והלוקר והעורף יעבו פימס [דקס ישך נעכנעכסעטע אך דעסקטן פעטע], וכל זה נדרך למיון על הענדות. ומוסכ כנוי למפכל ולמזון נכפי [פלייפ־שפייוע, -נעכילכ], שנלרך למזפה ומעוסה [ישעי' כ"נ י"ג; ת"ל כ"ה י"ל], ומפכלים כפלה נקלו שְׁמָנִים [ע"ש שנמכר לסס נקר ונפן נכילים], לכן מזפה שמכיס הכלון סעוסה לפר עליה מפכלים של שמכיס. ונפשלה לק"כ על דשן המדמה והכרס [פרוכע־נפקריי], ל"מ בן־שמן כנוי לכרס, ונמוכן זה ג"כ הכנוי שְׁמָנִים [ישעי' כ"ק י']. כ' כנוי לינהר, ע"ש נהור ושמכיות שלו, ופן שמן הוא הען מחלנכי, לפר מפנו השמן, לכן עץ זית היכוני, ונשלל על מרקק להסכה ולרפוקה. ודע קוכל כעיס שמדומה לי שהקין שִׁמְרֵן נסופי ידוע [כפשר נמעק לפל אָזֵן, אַפֵּדָן, אַפֹּן, חִשֵּׁן, אֹהֶן, תְּהֹם, בְּשֶׁן, גֶּפֶן, גֹּרֶן, חֹסֶן, חִפָּן, חִצָּן, סֶרֶן], וע"כ קוטב הפכס שם נעכן שומן, והפעל ושפר הפמות מפנו.
n. m. (a n. primit. שֵׁם, addita terminatione *en*; c. s. שַׁמְנֵי, pl. שְׁמָנִים),

Digitized by Google

שְׁמָנִים), pinguedo, fertilitas, pl. collective (Gn. 27, 28. 39., nisi, id quod similius veri est, nomen hic obvium est מִשְׁמָן, ad quod supplendum est *Mem* praepositionale, quod praecedit, utpote מִשֹּׁחַ עַצְמוֹ, uti nostri grammatici loquuntur).

pl. constr.: *וּמִשְׁמַנֵּי

Gn. 27, 28. *ומשמני הארץ

מִשְׁמָן

ז״ו, והכינו מִשְׁמַנִּים, או נפתח מַשְׁמַנִּים, ומלונן שומן או שמיכות, הן ממשכל ומכשר או ג״כ מדשון הקרקע.

n. m. (pl. מַשְׁמַנִּים, מִשְׁמָנִים), pinguedo, obesitas, vel de solo, fertilitas, ubertas, concr. opimus, robustus cf. arab. *miktháar*, quasi instrumentum multi loquentiae, die Wortmühle, h. e. garrulus. LXX. *πιότης, λίπασμα, τιμή, πλείων*; מַשְׁמַנֵּי מְדִינָה *πλησιοχῶραι*; בְּמַשְׁמַנִּים, cum Th. *ἐν τοῖς πιόσιν*; A. *ἐν λιπαροῖς*; S. *ἐν λιπαρωτέροις.*

constr.: וּמִשְׁמַן

Jes. 17, 4. ומשמן בשרו ירזה

pl. c. suff.: מִשְׁמַנֵּי

Gn. 27, 39. הנה משמני הארץ

pl. c. suff.: *וּמִשְׁמַנֶּי

Gn. 27, 28. *ומשמני הארץ

pl. c. suff.: וּבְמִשְׁמַנֶּי

Dan. 11, 24. ובמשמני מדינה יבוא

pl. c. suff.: בְּמִשְׁמַנֶּיהָ

Jes. 10, 16. במשמניו רזון

pl. c. suff.: בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם

Ps. 78, 31. ויהרג במשמניהם

pl.: מַשְׁמַנִּים

Neh. 8, 10. לכו אכלו משמנים

אַשְׁמַן

v. s. r. אָשָׁם *p.* 133.

שְׁמֹנָה

סס המספר ונקני, והסמך שְׁמֹנַת, ולוכסי שְׁמֹנֶה והסמך שְׁמֹנֵת, והכינוי שְׁמֹנִים. המונן ק׳ שִׁקְדִּיס לקנון [שַׁכֵּס], וכן חַמָּאנָה נערבי, והכינוי כדרכו ק׳ עשרות. נלקמי נקו משלהו, שֶׁכֵּר ממנו נגמרֵת תֵּימָן מדם שמיכת, תוּבְנָא וכדומה.

num. card. f. (c. שְׁמֹנֶה; m. שְׁמֹנָה, c. שְׁמֹנֵת; pl. שְׁמֹנִים), octo, arab. *thamânin*, *thamânije* (gem. תְּמָנֵן, תּוּמְנָא, das Achtelmaass); pl. octoginta, aram. תַּמְנָן. LXX. *ὀκτώ, ὄγδοος*; שְׁמֹנֶה אַמּוֹת *ὀκτάπηχος*; pl. *ὀγδοήκοντα.*

num. card. f.: שְׁמוֹנֶה

Gn. 5, 4. שמנה מאת שנה

Ex. 26, 2. 36, 9. שמנה ועשרים באמה

Jud. 3, 8. כושן רשעתים שמנה שנים

Jud. 3, 14. 10, 8. שמונה עשרה שנה וישפט את־ישראל שמנה שנים

Jud. 12, 4. על־שמנה מאות חלל

2 Sam. 23, 8. ישראל שמנה מאות אלף

2 S. 24, 9. ואבני שמנה אמות

1 Reg. 7, 10. שמנה עשרה אמה

1 Reg. 7, 15. ובשנת שמנה עשרה

1 Reg. 15, 1. בשנת שמנה עשרה

2 Reg. 3, 1. בן־שמנה שנה יאשיהו

2 Reg. 22, 1. בן־שמנה עשרה שנה

2 Reg. 24, 8. בשנת שמנה למלכו

2 Reg. 24, 12. שמנה עשרה אמה קומת

2 Rg. 25, 17. סלת בלולה בשמן

Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. 8, 8. 28, 20. 28. 29, 3. 9. 14.

Nu. 15, 6. בלולה בשמן שלשית ההין

Num. 15, 9. בלול בשמן חצי ההין

Num. 28, 9. מנחה בלולה בשמן 12 (bis). 13.

Dt. 33, 23. וטבל בשמן רגלו

Ps. 23, 5. דשנת בשמן ראשי

Jes. 57, 9. ותשרי למלך בשמן

p. בַּשָּׁמֶן

Ex. 29, 2. משחים בשמן

Lev. 2, 4. 7, 12. משחים בשמן

Lev. 7, 12. חלת בלולת בשמן

Lev. 9, 4. ומנחה בלולה בשמן

2 Sam. 1, 21. בלי משיח בשמן

Jes. 1, 6. ולא רככה בשמן

Ez. 16, 9 ואסכך בשמן

כַּשָּׁמֶן

Ps. 133, 2. כשמן הטוב על הראש

Ez. 32, 14. ונהרותם כשמן אוליך

וְכַשָּׁמֶן

Ps. 109, 18. וכשמן בעצמותיו

p. וְכַשָּׁמֶן

Ez. 45, 25. וכמנחה וכשמן

לַשָּׁמֶן

Ex. 35, 8. ובשמים לשמן

וּלְשָׁמֶן

Ex. 35, 28. למאור ולשמן המשחה

מִשָּׁמֶן

Lev. 8, 12. ויצק משמן המשחה

Lev. 8, 30. משמן המשחה

Ps. 55, 22. רכו דבריו משמן

Prv. 5, 3. וחלק משמן חכה

Eccl. 7, 1. טוב שם משמן טוב

p. מִשָּׁמֶן

Ps. 104, 15. להצהיל פנים משמן

Ps. 109, 24. ובשרי כחש משמן

וּמִשָּׁמֶן

Ex. 29, 21. ומשמן המשחה

cum suff.: שַׁמְנִי

Hos. 2, 7. שמני ושקויי

cum suff.: וַשַּׁמְנִי

Ez. 16, 18. ושמני וקטרתי

Ez. 23, 41. וקטרתי ושמני

cum suff.: שַׁמְנָהּ

Num. 4, 9. כל־כלי שמנה

cum suff.: וּמִשַּׁמְנָהּ

Lev. 2, 2. מסלתה ומשמנה

Lev. 2, 16. מגרשה ומשמנה

Lev. 6, 8. מסלת המנחה ומשמנה

pl.: שְׁמָנִים

Jes. 25, 6. משתה שמנים

Jes. 25, 6. שמנים ממחים

Jes. 28, 1. 4. גיא־שמנים

Am. 6, 6. וראשית שמנים ימשחו

pl. c. suff.: שְׁמָנֶיךָ

Cant. 1, 3. לריח שמניך טובים

pl. c. suff.: שְׁמָנֶיהָ

Cant. 4, 10. וריח שמניך

שָׁמָן

ז״ו ע״ע חָמֵן, ונמנק לך נרכוי שְׁמָנִים ע״ע חֲמָנִים, והמונן שמכוית ודמון [פֿעטע־נקייט, פֿרוכט־נאָקע־ט], וכן מונן הלכוי כקנוני, לכן עשמכי הלקן כספר נלקוית נרפוי הדין ונמס שממנו. לולם נכון לי פרוש קנן־עורק, שמס של מעל מוזן ענמו ולקר עמו, והוס עשמן. נקנוס שָׁמֵן שמכוית ו״ן לָנ [וואַהנע, רַאַהם], ונמנק תמור קמקה העני, וכ״ע שׁוּמֵן, שַׁמְנִין, שׁוּמְנִית, שַׁמְנוּנִית וכדומה.

n. m. (ad s. f. חָמֵן, pl. חֲמָנִים, pl. collective (Gn. 27, 28. 39., nisi, id quod similius veri est, nomen hic obvium est מִשְׁמָן, ad quod supplendum est *Mem* praepositionale, quod praecedit, utpote מִשֹּׁחַ עַצְמוֹ, uti nostri grammatici loquuntur).

1) adeps, pinguedo, Jes. 10, 27. (jugum disrumpitur prae accrescente tauri crassitie), hinc epulae carnium, quae aponuntur in convivio lauto (מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים), delectis bovibus ovibusve quam maxime obesis; 2) trop. fertilitas, feracitas, ubertas, veluti de valle pingui ac fecunda (גֵּיא שְׁמָנִים); בֶּן־שֶׁמֶן (ad s. arab. *dsâtu aśgârin*, arboribus obsitus; *dsâtu zarʿin*, semine consitus), ferax, fertilis, epith. vineae; 3) oleum, unguentum, a pinguedine; עֵץ שֶׁמֶן, oleaster (syn. עֵץ זַיִת, olea). LXX. *λίπασμα* (*λιπαίνειν*), *πίων, παχύς*; *ἔλαία, ἔλαιον, ἄρκευθος, ἀρκεύθινος, κυπαρίσσινος*; *ἄλειμμα, μύρον*; בֶּן־שֶׁמֶן, *τόπος πίων*; שֶׁמֶן טוֹב, *μύρον*; מִשְׁמָן, *γάλα*; מַלְאֵי שֶׁמֶן Ps. 109, 24. *δι᾽ ἐλαίου*; S. *ἀναλειψία* (sicut מְצִצְרָה secundum *Qimchium*), Hier. *absque oleo.*

Gn. 28, 18. ויצק שמן על־ראשה

Ex. 25, 6. שמן למאר

Ex. 27, 20. שמן זית זך

Ex. 29, 7. ולקחת את־שמן המשחה

Ex. 29, 23. וחלת לחם שמן אחת

Ex. 30, 25 (bis). שמן משחת־קדש

Ex. 31, 11. ואת שמן המשחה 35, 15. 39, 38.

Ex. 35, 14. 39, 37. ואת שמן המאור

Ex. 37, 29. ויעש את־שמן המשחה

Ex. 40, 9. ולקחת את־שמן המשחה

Lev. 2, 1. ויצק עליה שמן

Lev. 2, 15. ונתת עליה שמן

Lev. 5, 11. לא־ישים עליה שמן

Lev. 8, 2. ואת שמן המשחה

Lev. 8, 10. את־שמן המשחה

Lev. 8, 26. וחלת לחם שמן אחת

Lev. 10, 7. שמן משחת יי עליכם

Lev. 21, 10. על־ראשו שמן המשחה

Lev. 21, 12. שמן משחת אלהיו

Lev. 24, 2. שמן זית זך

Num. 4, 16. שמן המאור

Num. 5, 15. לא־יצק עליו שמן

Dt. 8, 8. ארץ־זית שמן ודבש

1 Sam. 16, 1. מלא קרנך שמן

2 Sam. 14, 2. ואל־תסוכי שמן

1 Reg. 5, 25. ועשרים כר שמן

1 Reg. 6, 32. ושתי דלתות עצי־שמן

1 Reg. 17, 12. ומעט־שמן בצפחת

2 Reg. 20, 13. ואת שמן הטוב

1 Chr. 4, 40. מרעה שמן וטוב

Neh. 8, 15. ועלי־עץ שמן

Ps. 45, 8. שמן ששון מחברך

Ps. 141, 5. ויוכיחני שמן ראש

Prv. 27, 9. שמן וקטרת ישמח־לב

Eccl. 10, 1. יביע שמן רוקח

Cant. 1, 3. שמן תורק שמך

Jes. 61, 3. שמן ששון תחת אבל

Mich. 6, 15. ולא־תסוך שמן

Hag. 2, 12. ואל־שמן ואל־כל־מאכל

p. שֶׁמֶן

Gn. 35, 14. ויצק עליה שמן

Lev. 2, 6. ויצקת עליה שמן

Lev. 14, 10. ולג אחד שמן

Lev. 14, 21. ולג שמן

Num. 15, 4. ברבעית ההין שמן

1 Rg. 6, 23. שני כרובים עצי־שמן

1 Rg. 6, 31. עשה דלתות עצי־שמן

1 Reg. 6, 33. מזוזות עצי־שמן

2 Reg. 4, 2. כי אם־אסוך שמן

Job. 29, 6 ויצור יצוק עמדי פלגי־שמן

Jes. 5, 1. בקרן בן־שמן

Jes. 10, 27. וחבל על מפני־שמן

Jes. 41, 19. והדס ועץ שמן

Mich. 6, 7. ברבבות נחלי־שמן

וְשֶׁמֶן

Ex. 30, 24. ושמן זית הין

Ex. 35, 8. ושמן למאור

Num. 4, 16. ושמן המשחה

Dt. 28, 40. ושמן לא תסוך

Dt. 32, 13. ושמן מחלמיש צור

1 Chr. 12, 40. ויין ושמן ובקר וצאן

2 Chr. 2, 9. ושמן בתים עשרים אלף

2 Chr. 11, 11. ושמן ויין

Prv. 27, 16. ושמן ימינו יקרא

Eccl. 9, 8. ושמן על־ראשך

Jer. 40, 10. יין וקיץ ושמן

Jer. 41, 8. ושמן ודבש

Ez. 45, 24. 46, 5. 7. 11. ושמן הין לאפה

Ez. 46, 14. ושמן שלישית ההין

Hos. 12, 2. ושמן למצרים יובל

וָשֶׁמֶן

Esr. 3, 7. ומאכל ומשתה ושמן

Prv. 21, 17. אהב יין ושמן

Prv. 21, 20. אוצר נחמד ושמן

Ez. 16, 13. סלת ודבש ושמן

Ez. 16, 19. סלת ושמן ודבש

Ez. 27, 17. ודבש ושמן וצרי

הַשָּׁמֶן

Ex. 35, 28. ואת־השמן למאור

Lev. 14, 16. מן־השמן אשר על־כפו

Lev. 14, 16. והזה מן־השמן

Lev. 14, 17. ומיתר השמן

Lev. 14, 26. ומן־השמן יצק הכהן

Lev. 14, 27. 28 מן־השמן אשר על־כפו

Lev. 14, 29. והנותר מן־השמן

1 S. 10, 1. ויקח שמואל את־פך השמן

1 Sam. 16, 13. את־קרן השמן

1 Rg. 1, 39. את־קרן השמן מן־האהל וצפחת השמן לא תחסר

1 Reg. 17, 14. 17.

2 Reg. 4, 7. לכי מכרי את־השמן

2 Rg. 9, 1. וקח פך השמן הזה בידך

2 Reg. 9, 3. ולקחת פך־השמן

2 Reg. 9, 6. ויצק השמן אל־ראשו

1 Chr. 27, 28. ועל־אצרות השמן

השמן והיין אשר־אמר אדני

2 Chr. 2, 14.

Jes. 39, 2. ואת־השמן הטוב

Ez. 45, 14. וחק השמן הבת השמן

Ez. 46, 15. ואת־המנחה ואת־השמן

p. הַשָּׁמֶן

Lev. 14, 12. ואת־לג השמן

Lev. 14, 15. ולקח הכהן מלג השמן

Lev. 14, 24. ואת־לג השמן

Num. 11, 8. כטעם לשד השמן

2 Reg. 4, 6. ויעמד השמן

וְהַשָּׁמֶן

1 Chr. 9, 29. הסלת והיין והשמן

בַּשָּׁמֶן

Ex. 29, 40. בלול בשמן כתית

Nu. 28, 5. בשמן כתית רביעית ההין

Nu. 35, 25. משח אתו בשמן הקדש

Esth. 2, 12. ששה חדשים בשמן המר

Ps. 89, 21. בשמן קדשי משחתיו

Ps. 92, 11. בלתי בשמן רענן

בַּשָּׁמֶן

Ex. 29, 2. בלולת בשמן

Lev. 2, 4. בלולת בשמן

Lev. 2, 5. בלולה בשמן מצה תהיה

Lev. 2, 7. סלת בשמן תעשה

Lev. 6, 14. על־מחבת בשמן

Lev. 7, 10. בלולה־בשמן

Lev. 7, 12. בלולת בשמן

Lev. 14, 10. מנחה בלולה בשמן

Lev. 14, 18. והנותר בשמן

Lev. 14, 21. בלול בשמן למנחה

Lev. 23, 13. סלת בלולה בשמן

Num. 6, 15. בלולת בשמן

Num. 6, 15. משחים בשמן

Digitized by Google

שים שמונה־עשרה 2 Chr. 11, 21.
בשת שמונה עשרה 2 Chr. 13, 1.
בן־שמנה שנים יאשיהו 2 Chr. 34, 1.
ובשת שמונה עשרה 2 Chr. 34, 8.
בן שמונה שנים יהויכין 2 Chr. 36, 9.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
שמנה מאות ארבעים Neh. 7, 13.
שמנה מאות עשרים Neh. 11, 12.
שמנה־עשרה שנה Jer. 32, 1.
שמנה עשרה אמה Jer. 52, 21.
בשת שמנה עשרה Jer. 52, 29.
שמנה מאות ושלשים Jer. 52, 29.
שמנה אמות Ez. 40, 9.
ומעלות שמנה מעלו Ez. 40, 31.

num. fem.: שְׁמֹנֶה

ושמנה מאות שנה Gn. 5, 10. 13. 16. 17.
ארבעים ושמנה עיר Num. 35, 7.
שלשים ושמנה שנה Dt. 2, 14.
עים ארבעים ושמנה Jos. 21, 39.
בן־תשעים ושמונה 1 Sam. 4, 15.
בשת שלשים ושמנה 1 Reg. 16, 29.
ושמנה שנה מלך 2 Reg. 8, 17.
עשרים־ושמנה שנה 2 Reg. 10, 36.
בשת שלשים ושמנה 2 Reg. 15, 8.
ושמנה מאות 1 Chr. 12, 24.
ושמונה מאות 1 Chr 12, 30.
ושמנה שנים מלך 2 Chr. 21, 5. 20.
אלפים ושמנה מאות Neh. 7, 11.
ושמנה מעלות מעלו Ez. 40, 34. 37.

num. fem.: בְּשְׁמֹנֶה

ויהי בשמנה עשרה שנה 2 Rg. 22, 3.
בשמנה עשרה שנה 2 Reg. 23, 23.
בשמנה מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשמונה עשרה שנה 2 Chr. 35, 19.

num. fem.: וּבִשְׁמֹנֶה

ובשמונה שנים למלכו 2 Chr. 34, 3.

num. masc.: שְׁמֹנָה

שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
שמנה אלה ילדה מלכה Gn. 22, 23.
היו שמנה קרשים Ex. 26, 25. 36, 30.
פרים שמנה Num. 29, 29.
שמנה־עשר אלף איש Jud. 20, 44.
ולו שמנה בנים 1 Sam. 17, 12.
שמונה עשר אלף 2 Sam. 8, 13.
שמונה עשר אלף 1 Chr. 12, 31. 18, 12.
לבית־אבותם שמונה 1 Chr. 24, 4.
להפיל שמונה עשר 1 Chr. 24, 15.
בן־חיל שמונה עשר 1 Chr. 26, 9.
ובניו שמונה לחדש 2 Chr. 29, 17.
לימים שמונה 2 Chr. 29, 17.
ואחיו שמנה עשר Esr. 8, 18.
ושמנה מאות שמנה עשר Neh. 7, 11.
שמונה שלחנות Ez. 40, 41.
סביב שמנה עשר אלף Ez. 48, 35.

num. masc.: וּשְׁמֹנָה

עשרים־ושמנה אלף 1 Chr. 12, 35.
ואחיהם ששים ושמונה 1 Chr. 16, 38.
שלשים ושמונה אלף 1 Chr. 23, 3.
עשרים ושמונה בנים 2 Chr. 11, 21.
תשעים ושמנה Esr. 2, 16.
מאה ועשרים ושמנה Esr. 2, 23. 41.
ושמנה עשר הזכרים Esr. 8, 9.
עשרים ושמנה הזכרים Esr. 8, 11.
שמאות ארבעים ושמנה Neh. 7, 15
שמאות עשרים ושמנה Neh. 7, 16.
תשעים ושמנה Neh. 7, 21.
שלשמאות עשרים ושמנה Neh. 7, 22
מאה שמנים ושמנה Neh. 7, 26.
מאה עשרים ושמנה Neh. 7, 27.
מאה ארבעים ושמנה Neh. 7, 44.
מאה שלשים ושמנה Neh. 7, 45.
ארבעמאות ששים ושמנה Neh. 11, 6
תשעמאות עשרים ושמנה Neh. 11, 8
מאה עשרים ושמנה Neh. 11, 14.
ושמנה נסיכי אדם Mich. 5, 4.

num. masc.: בִּשְׁמֹנָה

נמלט בשמנה אנשים Jer. 41, 15.

num. masc.: לִשְׁמוֹנָה

לשמונה עשר לחניי 1 Chr. 25, 25.
לשבעה וגם לשמונה Eccl. 11, 2.

n. m. constr.: שְׁמֹנַת

ובן־שמנת ימים Gn. 17, 12.
יצחק בנו בן־שמנת ימים Gn. 21, 4.
שמנת אלפים Num. 3, 28.
שמנת אלפים וחמשמאות Nu. 4, 48.
ואת שמנת הבקר Num. 7, 8.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.

n. m. constr.: וּשְׁמֹנַת

ושמנת־אלפים Num. 2, 24.
ושמונת אלפים ככרים 1 Chr. 29, 7.

pl.: שְׁמוֹנִים

ואברם בן־שמנים שנה Gn. 16, 16.
ומשה בן־שמנים שנה Ex. 7, 7.
ותשקט הארץ שמנים שנה Jud. 3, 30
שמנים וחמשה איש 1 Sam. 22, 18.
זקן מאד בן־שמנים שנה 2 S. 19, 33.
בן־שמנים שנה אנכי היום 2 S. 19, 36.
שם־לו בחרץ שמנים איש 2 Rg. 10, 24
מאת שמונים וחמשה 2 Rg. 19, 35.
שמנים ושבעה אלף 1 Chr. 7, 5.
ואחיו שמונים 1 Chr. 15, 9.
מאתים שמונים ושמנה 1 Chr. 25, 7.
שמונים בני־חיל 2 Chr. 26, 17.
ועמו שמנים הזכרים Esr. 8, 8.
מאה שמנים ושמנה Neh. 7, 26.
מאתים שמנים וארבעה Neh. 11, 18.
שמונים ומאת יום Esth. 1, 4.
בגבורת שמונים שנה Ps. 90, 10.
שמנים איש מגלחי זקן Jer. 41, 5.

pl.: שְׁמוֹנִים

שבע ושמנים שנה Gn. 5, 25.
שתים ושמונים שנה Gn. 5, 26.
שתים ושמנים שנה Gn. 5, 28.
מאה שנה ושמנים שנה Gn. 35, 28.
בן־שלש ושמנים שנה Ex. 7, 7.
ושמנים אלף Num. 2, 9.
וחמש מאות ושמנים Num. 4, 48.
בן־חמש ושמונים שנה Jos. 14, 10.
ושמנים אלף חצב בחר 1 Rg. 5, 29.
מאה ושמנים אלף 1 Reg. 12, 21.
ושמנים אלף 2 Chr. 2, 1. 17.
מאה ושמונים אלף בחור 2 Chr. 11, 1.
מאתים ושמונים 2 Chr. 14, 7.
מאתים ושמונים אלף 2 Chr. 17, 15.
מאה־ושמונים אלף 2 Chr. 17, 18.
ושמנים פילגשים Cant. 6, 8.
מאה ושמונים וחמשה Jes. 37, 36.

pl.: בְּשְׁמוֹנִים

ויהי בשמונים שנה 1 Reg. 6, 1.

pl.: בְּשִׁמְנֵי

ראש־חמור בשמנים כסף 2 Rg. 6, 25.

שְׁמִינִי

מספר סדורי לוכר, וסנקנס שְׁמִינִית, והנקני נקסמת סנגון נקעגס לעס.

num. card. m. (f. שְׁמִינִית), octavus, aram. תְּמִינַאי, תְּמִינִי; fem. subst. sonus de tribus gravissimus s. imus, vel instrumentum reliquis octavâ respondens (opp. עֲלָמוֹת). LXX. ὄγδοος; עַל־הַשְּׁמִינִית, A. LXX. Th. ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Vulg. et Hier. *pro octavâ;* Hebr. ἀσεμινίθ

adj. masc.: הַשְּׁמִינִי

ביום השמיני תחנר־לי Ex. 22, 29.
ויהי ביום השמיני Lev. 9, 1.
וביום השמיני ימול Lev. 12, 3.
וביום השמיני Lev. 14, 10. 15, 14. 29.
ביום השמיני לטהרתו Lev. 14, 23.
ומיום השמיני והלאה Lev. 22, 27.
ביום השמיני מקרא־קדש Lv. 23, 36.
וביום השמיני שבתון Lev. 23, 39.
וביום השמיני Num. 6, 10.
ביום השמיני נשיא Num. 7, 54.
ביום השמיני עצרת Num. 29, 35.
הוא החדש חשמיני 1 Reg. 6, 38.
ביום השמיני שלח 1 Reg. 8, 66.
חג בחדש השמיני 1 Reg. 12, 32.
בחדש השמיני 1 Reg. 12, 33.
יוחנן השמיני 1 Chr. 12, 12.
לאביה השמיני 1 Chr. 24, 10.
השמיני ישעיהו 1 Chr. 25, 15.
פעלתי השמיני 1 Chr. 26, 5.
השמיני לחדש השמיני 1 Chr. 27, 11.
ויעשו ביום השמיני עצרת 2 Chr. 7, 9
וביום השמיני עצרת Neh. 8, 18.
ביום השמיני והלאה Ez. 43, 27.
בחדש השמיני Zach. 1, 1.

adj. fem.: הַשְּׁמִינִית

בכנרות על־השמינית 1 Chr. 15, 21.
על־השמינית Ps. 6, 1. 12, 1.

adj. f. sg.: הַשְּׁמִינִית

השנה השמינית Lev. 25, 22.

שָׁמַע

פ״כ, וסעתיד יִשְׁמַע. וסונכו הקשנת קריאת סימן וסס [מעקנין], כי יסודו שָׁמְ־ע מלעון סימן, קשוב לסימנים, וכי מלה נרמכית ג״כ ממונע וה, ומוה קל״כ הקשב נכלל והתנוננות על דבר, הסוכח וקבול והכנה, וכדומה מן הפעלות. סנפעל הפעולי״, והכנד קריאת נשם, והנוסף סודעם ע״י קריאת קול וכיוו, ולכוד כלשר הפמיע נקול, כמו נתן נקול, לעיון הסודעם והפרסום. נערני מוה שָׁמַע הכנון [מוויק], וכן מַשְׁמַעָה עשורית, והכל מתעלות שלשתן.

v. tr. (impf. יִשְׁמַע), notare (cogn. שֵׁם, סָמַךְ, סֶמֶן, arab. *samma*), ad notas rei attendere, animum advertere, percipere, hinc audire, auscultare, exaudire, dicto audientem esse, intelligere. *Ni.*, audiri, exaudiri, intelligi, audientem s. obsequentem se praebere. *Pi.* facere ut quis audiat, vocare, clamare. *Hi.* audiendum dare vel proponere; canere, personare (plene הַשְׁמִיעַ בְּקוֹלוֹ, הִשְׁמִיעַ קוֹל arab. *simâ'on*, musica, *musmi'ah*, cantrix); pronunciare, promulgare, palam nunciare. LXX. ἀκούειν, ἀκουστὸν εἶναι (γίνεσθαι), διακούειν, εἰς-, ἐπ-, ὑπ-; γινώσκειν, ἰδεῖν, οἰδέναι, κρίνειν, πιστεύειν, τηρεῖν, φυλάσσειν; adj. לֹא, παρακούειν, ἀπειθεῖν, ἀνήκοος, ἀσεβής; inf. ἀκοή, ἀκρόασις; *Beboni:* εὐήκοος, ὑπήκοος; *Pi.* παραγγέλλειν; *Ni.* ἀκουστὸν εἶναι, διαβοᾶν; *Hi.* ἀκουστὸν ποιεῖν, ἀκουτίζειν, εὐωτίζεσθαι, ἀναγγέλλειν, παρ-; φωνεῖν, ἀνα-; ἀλαλάζειν, δηλοῦν, εἰπεῖν, ὀνειδίζειν; הַשְׁמִיעַ וְהַשְׁבִּיחַ קוֹל σημαίνειν ἐν σάλπιγξι; prt. מַשְׁמִיעַ, ἀκοή.

3 perf.: שָׁמַע

כי־שמע י״י אל־עניך Gn. 16, 11.
שמע אלהים אל־קול Gn. 21, 17.
שמע עבד אברהם Gn. 24, 52.
עקב אשר־שמע אברהם Gn. 26, 5.
שמע י״י כי־שנואה אנכי Gn. 29, 33.
וגם שמע בקלי Gn. 30, 6.
ויעקב שמע כי טמא Gn. 34, 5.
ולא־שמע אליה לשכב Gn. 39, 10.
ולא שמע אלהם Ex. 7, 13. 22. 8, 11. 15. 9, 12.
שמע את תלנתיכם Ex. 16, 9.
ולא־שמע י״י בקלכם Dt. 1, 45.
ולא שמע אלי Dt. 3, 26.
שמע קול אלהים חיים Dt. 5, 23.
ולא שמע מלך אדום Jud. 11, 17.
ולא שמע מלך בני עמון Jud. 11, 28.
ויונתן לא־שמע 1 Sam. 14, 27.
שמע שמע עבדך 1 Sam. 23, 10.
כאשר שמע עבדך 1 Sam. 23, 11.
ולא־שמע בקולנו 2 Sam. 12, 18.
והמלך דוד שמע 2 Sam. 13, 21.
שמע העם ביום ההוא 2 Sam. 19, 3.
שמע כי אתו משחו למלך 1 Rg. 5, 15.
והדד שמע במצרים 1 Reg. 11, 21.
ולא־שמע המלך 1 Reg. 12, 15.
כי לא־שמע המלך 1 Reg. 12, 16.
ולא־שמע אמציהו ויעל 2 Rg. 14, 11.
אשר שמע י״י אלהיך 2 Reg. 19, 4.
כי שמע כי נסע מלכיש 2 Reg. 19, 8.
שמע כי חלה חזקיהו 2 Reg. 20, 12.
לא־שמע המלך 2 Chr. 10, 16.
כי לא־שמע המלך להם 2 Chr. 10, 16.
אז שמע המלך אליהם 2 Chr. 24, 17.
ולא־שמע אמציהו 2 Chr. 25, 20.
ולא שמע אל־דברי נכו 2 Chr. 35, 22.
לא שמע סנבלט Neh. 3, 33. 4, 1.
ולא שמע אליהם Esth. 3, 4.
כי־שמע י״י קול בכיי Ps. 6, 9.
שמע י״י תחנתי Ps. 6, 10.
שמע קול תחנוני Ps. 28, 6.
אכן שמע אלהים Ps. 66, 19.
שמע י״י ויתעבר Ps. 78, 21.
שמע אלהים ויתעבר Ps. 78, 59.
ולא־שמע עמי לקולי Ps. 81, 12.
ולץ לא־שמע גערה Prv. 13, 1.
ורש לא־שמע גערה Prv. 13, 8.
בדברים אשר שמע Jes. 37, 4.
כי שמע כי נסע מלכיש Jes. 37, 8.
מי־שמע כזאת Jes. 66, 8.
מי שמע כאלה Jer. 18, 13.
ולא שמע אליהם Jer. 36, 25.
ולא שמע הוא ועבדיו Jer. 37, 2.
ולא שמע אליו Jer. 37, 14.
ולא־שמע יוחנן Jer. 43, 4.
שמע מלך־בבל Jer. 50, 43.
קול השופר שמע Ez. 33, 5.

3 prf. c. h int.: הַשְׁמַע

השמע עם קול אלהים Dt. 4, 33.

3 perf.: וְשָׁמַע

ושמע אביה את־מדרו Num. 30, 5.
ושמע אישה Num. 30, 8. 12.
ושמע את כל־אשר יעשון 1 S. 2, 22.
ושמע שאול והרגני 1 Sam. 16, 2.
ושמע כל־ישראל 2 Sam. 17, 9.
ושמע השמע ואמר 2 Sam. 17, 9.
ושמע שמועה ושב לארצו 2 Rg. 19, 7
ושמע שמועה ושב Jes. 37, 7.
ושמע זעקה בבקר Jer. 20, 16.
ושמע השמע Ez. 33, 4.

3 perf. f.: שָׁמְעָה

כי־היא שמעה Jos. 24, 27.
כי שמעה בשדה מואב Ruth 1, 6.
הנה שמעה שפחתך 1 Sam. 28, 21.
ואיזבל שמעה ותשם 2 Rg. 9, 30.
שמעה את־שמע שלמה 2 Chr. 9, 1.
שמעה ותשמח Ps. 97, 8.
שמעה אזני ותבן לה Job. 13, 1.
אזן שמעה ותאשרני Job. 29, 11.
לא שמעה בקול Zeph. 3, 2.

3 perf. f.: וְשָׁמְעָה

ושמעה קול אלה Lev. 5, 1.

2 perf.: שָׁמַעְתָּ

שמעת לקול אשתך Gn. 3, 17.
עקב אשר שמעת בקלי Gn. 22, 18.
לא־שמעת עד־כה Ex. 7, 16.
כאשר־שמעת אתה ויחי Dt. 4, 33.
ודבריו שמעת Dt. 4, 36.
אתה ידעת ואתה שמעת Dt. 9, 2.
כי־לא שמעת בקול י״י Dt. 28, 45. 62.

Digitized by Google

כי־אתה שמעת ביום Jos. 14, 12.
ולמה לא־שמעת בקול י״י 1 S. 15, 19.
כאשר לא־שמעת בקול י״י 1 S. 28, 18.
יען אשר לא־שמעת 1 Reg. 20, 36.
הדברים אשר שמעת 2 Reg. 19, 6.
הנה ׀ אתה שמעת 2 Reg. 19, 11.
הלא־שמעת למרחוק 2 Reg. 19, 25.
ולא שמעת לעצתי 2 Chr, 25, 16.
ואת־זעקתם שמעת Neh. 9, 9.
תאות ענוים שמעת י״י Ps. 10, 17.
אכן שמעת קול תחנוני Ps. 31, 23.
שמעת לנדרי Ps. 61, 6.
מפני הדברים אשר שמעת Jes. 37, 6.
אתה שמעת אשר עשו Jes. 37, 11.
הלוא־שמעת למרחוק Jes. 37, 26.
אם־לא שמעת Jes. 40, 28.
שמעת חזה כלה Jes. 48, 6.
גם לא־שמעת גם לא ידעת Jer. 48, 8.
שמעת חרפתם י״י Thr. 3, 61.
שועתי שמעת קולי Jon. 2, 3.
2 perf.: שָׁמַעְתָּ p.
הדברים אשר שמעת 2 Reg. 22, 18.
הדברים אשר שמעת 2 Chr. 34, 26.
קולי שמעת Thr. 3, 56.
2 perf. fem.: שָׁמַעַתְּ
הלוא שמעת בתי Ruth 2, 8.
הלוא שמעת כי מלך 1 Reg. 1, 11.
כי לא־שמעת בקולי Jer. 22, 21.
2 perf. f.: שָׁמַעְתִּי
קול שופר שמעתי Jer. 4, 19.
2 perf.: וְשָׁמַעְתָּ
עד־י׳ אלהיך ושמעת בקלו Dt. 4, 30.
ושמעת ישראל Dt. 6, 3.
ושמעת את כל־הדברים Dt. 12, 28.
ושמעת בקול י״י אלהיך Dt. 27, 10.
ושמעת בקלו Dt. 30, 2.
ושמעת בקול י״י Dt. 30, 8.
ושמעת מה־ידברו Jud. 7, 11.
ושמעת אל־תחנת עבדך 1 Rg. 8, 30.
אל־השמים ושמעת 1 Reg. 8, 30.
ושמעת השמים 1 Reg. 8, 45.
ושמעת השמים מכון 1 Reg. 8, 49.
ושמעת אל־תחנוני עבדך 2 Chr. 6, 21
השמים ושמעת וסלחת 2 Chr. 6, 21.
ושמעת מן־השמים 2 Chr. 6, 35. 39.
ושמעת מפי דבר Ez. 3, 17. 33, 7.
2 perf.: וְשָׁמַעְתָּ p.
והגד־לך ושמעת Dt. 17, 4.
2 prf. c. s.: שָׁמַעְתֶּם
ולפני־יום ולא שמעתם Jes. 48, 7.
1 perf.: שָׁמַעְתִּי
את־קלך שמעתי בגן Gn. 3, 10.
לא שמעתי בלתי הירם Gn. 21, 26.
הנה שמעתי את־אביך Gn. 27, 6.
כי שמעתי אמרים Gn. 37, 17.
ואני שָׁמַעְתִּי עליך Gn. 41, 15.
הנה שמעתי כי יש־שבר Gn. 42, 2.
ואת־צעקתם שמעתי Ex. 3, 7.
וגם ׀ אני שמעתי Ex. 6, 5.
שמעתי את־תלונת Ex. 16, 12.
שמעתי את־קול Dt. 5, 25.
שמעתי בקול י״י אלהי Dt. 26, 14.
הנה שמעתי בקלכם 1 Sam. 12, 1.
שמעתי בקול י״י 1 Sam. 15, 20.
שמעתי כי גזזים לך 1 Sam. 25, 7.
ראי שמעתי בקולך 1 Sam. 25, 35.
שמעתי את אשר־שלחת 1 Rg. 5, 22.
שמעתי את־תפלתך 1 Reg. 9, 3.
הדבר אשר שמעתי 1 Reg. 10, 6.
שמעתי את־תפלתך 2 Reg. 20, 5.
וגם אנכי שמעתי 2 Reg. 22, 19.
שמעתי את־תפלתך 2 Chr. 7, 12.
אמת הדבר אשר שמעתי 2 Chr. 9, 5.
וגם־אני שמעתי נאם י״י 2 Chr. 34, 27.
כאשר שמעתי את־זעקתם Neh. 5, 6.
שמעתי כאלה רבות Job. 16, 2.

כי שמעתי ׀ דבת רבים Ps. 31, 14.
ולא־שמעתי בקול מורי Prv. 5, 13.
אשר שמעתי מאת י״י Jes. 21, 10.
כלה ונחרצה שמעתי Jes. 28, 22.
שמעתי את־תפלתך Jes. 38, 5.
קול כחולה שמעתי Jer. 4, 31.
כי שמעתי דבת רבים Jer. 20, 10.
שמעתי את אשר־אמרו Jer. 23, 25.
שמוע שמעתי אפרים Jer. 31, 18.
שמעתי הנני מתפלל Jer. 42, 4.
שמועה שמעתי מאת י״י Jer. 49, 14.
שמעתי ׀ את־כל־נאצותיך Ez. 35, 12.
ואני שמעתי ולא אבין Dan. 12, 8.
י״י שמעתי שמעך Hab. 3, 2.
שמעתי ׀ ותרגז בטני Hab. 3, 16.
שמעתי חרפת מואב Zeph. 2, 8.
1 perf.: שָׁמַעְתִּי p.
מלינים עלי שמעתי Num. 14, 27.
טוב הדבר שמעתי 1 Reg. 2, 42.
השמועה אשר שמעתי 1 Rg. 10, 7.
מלך־אשור שמעתי 2 Reg. 19, 20.
השמועה אשר שמעתי 2 Chr. 9, 6.
שחים־זו שמעתי Ps. 62, 12.
דבריכם אני שמעתי Ez. 35, 13.
1 perf.: וְשָׁמַעְתִּי
ושמעתי כי־חנון אני Ex. 22, 26.
ושמעתי אליכם Jer. 29, 12.
1 prf. c. s.: שָׁמַעְתִּיךָ
ולישמעאל שמעתיך Gn. 17, 20.
לשמע אזן שמעתיך Job. 42, 5.
1 prf. c. suff.: וְשָׁמַעְתִּיו
תקרבון אלי ושמעתיו Dt. 1, 17.
3 prf. pl.: שָׁמְעוּ
כי שמעו כי־שם יאכלו Gn. 43, 25.
ולא שמעו אל־משה Ex. 6, 9. 16, 20.
הן בני־ישראל לא־שמעו Ex. 6, 12.
שמעו עמים ירגזון Ex. 15, 14.
ושמעו מצרים כי־העלית Nu. 14, 13.
שמעו כי־אתה י״י בקרב Nu. 14, 14.
אשר־שמעו את־שמעך Num. 14, 15.
ולא שמעו בקולי Num. 14, 22.
אשר לא־שמעו בקול י״י Jos. 5, 6.
וישבי גבעון שמעו Jos. 9, 3.
ולא שמעו לקולי Jud. 2, 20.
וכל־ישראל שמעו לאמר 1 S. 13, 4.
שמעו כי־נסו פלשתים 1 Sam. 14, 22.
וכל־העם שמעו 2 Sam. 18, 5.
שמעו את־חכמתו 1 Reg. 5, 14.
וכל־מואב שמעו כי־עלו 2 Reg. 3, 21.
לא־שמעו בקול י״י 2 Reg. 18, 12.
ולא שמעו ולא עשו 2 Reg. 18, 12.
על אשר לא־שמעו
אבתינו 2 Reg. 22, 13.
כאשר שמעו אויבינו Neh. 4, 9.
כאשר שמעו כל־אויבנו Neh. 6, 16.
ולא שמעו אל־מצותיך Neh. 9, 16.
ולא־שמעו למצותיך Neh. 9, 29.
שמעו את־דבר המלכה Esth. 1, 18.
לא שמעו קול נוגש Job. 3, 18.
לי־שמעו ויחלו Job. 29, 21.
לא שמעו בקול י״י Ps. 106, 25.
כי־שמעו אמרי־פיך Ps, 138, 4.
ולא שמעו בתורתו Jes. 42, 24.
ואשר לא־שמעו התבננו Jes. 52, 15.
ומעולם לא־שמעו Jes. 64, 3.
אשר לא־שמעו את־שמעי Jes. 66, 19
ולא שמעו ולא־הטו Jer. 7, 24.
ולוא שמעו אלי Jer. 7, 26.
אשר לוא־שמעו בקול י״י Jer. 7, 28.
ולא שמעו קול מקנה Jer. 9, 9.
ולא־שמעו בקולי Jer. 9, 12.
ולא שמעו ולא־הטו Jer. 11, 8.
ולא שמעו Jer. 17, 23.
לא־שמעו אל־דברי Jer. 29, 19.
ולא־שמעו בקולך Jer. 32, 23.
ולא־שמעו אבותיכם Jer. 34, 14.
כי שמעו את מצות Jer. 35, 14.

לא שמעו אלי Jer. 35, 17.
שמעו כי־נתן ׀ מלך־בבל Jer. 40, 11.
כי לא שמעו בקול י״י Jer. 43, 7.
ולא שמעו ולא־הטו Jer. 44, 5.
שמעו גוים קלונך Jer. 46, 12.
כי־שמעה רעה שמעו Jer. 49, 23.
שמעו כי נאנחה אני Thr. 1, 21.
שמעו רעתי ששו Thr. 1, 21.
כי לא שמעו לו Hos. 9, 17.
ולא שמעו ולא־הקשיבו Zach. 1, 4.
3 prf. pl.: שָׁמְעוּ p.
אל־שפטיהם לא שמעו Jud. 2, 17.
ולא שמעו ויקשו 2 Reg. 17, 14.
ולא שמעו כי אם־
כמשפטם 2 Reg. 17, 40.
ולא שמעו ויתעם מנשה 2 Reg. 21, 9.
וירעם הקשו ולא שמעו Neh. 9, 29.
דברתי ולא שמעו Jes. 66, 4.
ולא שמעו Jer. 13, 11.
דברתי אליהם ולא שמעו Jer. 35, 17. 36, 31.
צעקת־שבר שמעו Jer. 48, 5.
לשמע ולא שמעו Ez. 12, 2.
הגוים אשר לא שמעו Mich. 5, 14.
כאשר־קרא ולא שמעו Zach. 7, 13.
3 perf. pl.: וְשָׁמְעוּ
ושמעו לקלך Ex. 3, 18.
ושמעו אמרי כי נעמו Ps. 141, 6.
ושמעו ביום־ההוא Jes. 29, 18.
ושמעו את־דבריך Ez. 33, 31. 32.
2 perf. pl.: שְׁמַעְתֶּם
ולא שמעתם Gn. 42, 22.
ואדבר אליכם ולא שמעתם Dt. 1, 43.
ולא שמעתם בקלו Dt. 9. 23.
ולא־שמעתם בקולי Jud. 2, 2. 6, 10.
הוא הקול אשר שמעתם 1 Rg. 4, 45.
דברתי ולא שמעתם Jes. 65, 12.
ובקולי לא־שמעתם Jer. 3, 13.
השכם ודבר ולא שמעתם Jer. 7, 13.
אשכים ודבר ולא שמעתם Jer. 25, 3.
ולא־שמעתם ולא־הטיתם Jer. 25, 4.
ולא־שמעתם אלי נאם־י״י Jer. 25, 7.
לא־שמעתם את־דברי Jer. 25, 8.
ולא שמעתם Jer. 26, 5.
כאשר שמעתם באזניכם Jer. 26, 11.
כל־הדברים אשר שמעתם Jer. 26, 12
ולא שמעתם נאם־י״י Jer. 29, 19.
לא־שמעתם אלי Jer. 34, 17.
ולא שמעתם אלי Jer. 35, 14. 15.
יען אשר שמעתם Jer. 35, 18.
ולא־שמעתם בקולו Jer. 40, 3.
ולא שמעתם בקול י״י Jer. 42, 21. 44, 23.
2 perf. pl.: וּשְׁמַעְתֶּם
ושמעתם בקולו 1 Sam. 12, 14.
אם־תאבו ושמעתם Jes. 1, 19.
1 perf. pl.: שָׁמַעְנוּ
ואת־קלו שמענו Dt. 5, 21.
ככל אשר־שמענו אל־משה Jos. 1, 17.
שמענו את אשר־הוביש י״י Jos. 2, 10.
כי שמענו שמע Jos. 9, 9.
ככל אשר־שמענו באזנו 2 S. 7, 22.
הנה־נא שמענו 1 Reg. 20, 31.
אשר־שמענו באזנינו 1 Chr. 17, 20.
באזנינו שמענו שמעה Job. 28, 22.
אלהים ׀ באזנינו שמענו Ps. 44, 2.
כאשד שמענו ׀ כן ראינו Ps. 48, 9.
אשר שמענו ונדעם Ps. 78, 3.
שמענו גאון־מואב Jes. 16, 6.
זמרת שמענו Jes. 24, 16.
ולא שמענו בקול י״י Jer. 3, 25.
שמענו את־שמעו Jer. 6, 24.
שמענו גאון־מואב Jer. 48, 29.
בשנו כי־שמענו חרפה Jer. 51, 51.
ולא שמענו אל־עבדיך Dan. 9, 6.
ולא שמענו בקול י״י Dan. 9, 10.
ולא שמענו בקלו Dan. 9, 14.

שמועה שמענו מאת י״י Obad. 1, 1.
כי שמענו אלהים עמכם Zach. 8, 23.
1 perf. pl.: שָׁמַעְנוּ p.
ולא שמענו Gn. 42, 21.
קול חרדה שמענו Jer. 30, 5.
1 perf. pl.: וְשָׁמַעְנוּ
ושמענו ועשינו Dt. 5, 24.
1 perf. pl.: שְׁמַעְנוּהָ
הנה שמענוה באפרתה Ps. 132, 6.
part. masc.: שׁוֹמֵעַ sg.
לא ידעו כי שמע יוסף Gn. 42, 23.
קול ענות אנכי שמע Ex. 32, 18.
נאם שמע אמרי־אל Nu. 24, 4. 16.
איננו שמע בקול אביו Dt. 21, 18.
איננו שמע בקלנו Dt. 21, 20.
י״י יהיה שמע ביניתינו Jud. 11, 10.
אשר אנכי שמע 1 Sam. 2, 23. 24.
דבר י״י כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
דבר כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 10.
אשר אנכי שמע 1 Sam. 15, 14.
ויאמר שמע אנכי 2 Sam. 20, 17.
ונתת לעבדך לב שמע 1 Reg. 3, 9.
מי יתן־לי ׀ שמע לי Job 31, 35.
וגבר חכם שמע לי Job 34, 34.
כאיש אשר לא־שמע Ps. 38, 15.
כי־מי שמע Ps. 59, 8.
שמע תפלה Ps. 65, 3.
שמע אל־אביונים י״י Ps. 69, 34.
לו עמי שמע לי Ps. 81, 14.
אשרי אדם שמע לי Prv. 8, 34.
ואיש שמע לנצח ידבר Prv. 21, 28.
פן־יחסדך שמע Prv. 25, 10.
מאיש שמע שיר כסילים Eccl. 7, 5.
אינני שמע Jes. 1, 15.
אם אין־שמע Jes. 41, 26.
שומע בקול עבדו Jes. 50, 10.
כי־אינני שמע אתך Jer. 7, 16.
כי ׀ אינני שמע בעת Jer. 11, 14.
אינני שמע אל־רנתם Jer. 14, 12.
part. masc.: שָׁמֵעַ sg.
ובשועי אליו שמע Ps. 22, 25.
זה עני קרא ויי׳ שמע Ps. 34, 7.
צעקו ויי׳ שמע Ps. 34, 18.
כל־הדברים אשר שמע Jer. 36, 13.
part. masc.: וְשֹׁמֵעַ sg.
ושמע אין־לך מאת המלך 2 S. 15, 3.
ושמע לי ישכן־בטח Prv. 1, 33.
ושמע לעצה חכם Prv. 12, 15.
ושמע תוכחת קונה לב Prv. 15, 32.
part. masc.: הַשֹּׁמֵעַ
כל־השמע יצחק־לי Gn. 21, 6.
ושמע השמע ואמר 2 Sam. 17, 9.
השמע ׀ ישמע Ez. 3, 27.
השמע את־קול השופר Ez. 33, 4.
part. c. suff.: שֹׁמְעוֹ
אשר כל־שמעו תצלינה 1 Sam. 3, 11.
part. fem.: שֹׁמַעַת
כל־שמעה תצלנה Jer. 19, 3.
part. pl.: שֹׁמְעִים
קול דברים אתם שמעים Dt. 4, 12.
ולקלי ׀ אתם שמעים 2 Reg. 10, 6.
כי שמעים אנחנו 2 Reg. 18, 26.
ואזני שמעים תקשבנה Jes. 32, 3.
כי שמעים אנחנו Jes. 36, 11.
ואינם שמעים Jer. 32, 33.
איננו שמעים אליך Jer. 44, 16.
אם־אינכם שמעים אלי Ez. 20, 39.
part. pl.: וְשֹׁמְעִים
ושמעים את־חכמתך 2 Chr. 9, 7.
part. pl.: הַשֹּׁמְעִים
וסמכו כל־השמעים Lev. 24, 14.
השמעים את־חכמתך 1 Reg. 10, 8.
השמעים את־כל־הדברים Jer. 36, 24.
השמעים בימים האלה Zach. 8, 9.

Digitized by Google

prt. pl. constr.: שֹׁמְעֵי
Ez. 13, 19. לעמי שמעי כזב
Nah. 3, 19. כל ׀ שמעי שמעך
prt. pl. c. s.: שֹׁמְעֶיךָ
2 Reg. 21, 12. אשר כל־שמעיו תצלנה
part. f. sg.: שֹׁמַעַת
Gn. 18, 10. ושרה שמעת פתח האהל
Gn. 27, 5. ורבקה שמעת
1 Reg. 10, 1. ומלכת־שבא שמעת
Prv. 15, 31. אזן שמעת תוכחת חיים
Prv. 20, 12. אזן שמעת ועין ראה
part. fem.: שֹׁמַעַת *p.*
Prv. 25, 12. על־אזן שמעת
inf. abs.: שָׁמוֹעַ
Ex. 15, 26. אם־שמוע תשמע
Ex. 19, 5. אם־שמוע תשמעו
Ex. 22, 22. שמע אשמע צעקתו
Ex. 23, 22. אם־שמע תשמע בקלו
Dt. 1, 16. שמע בין־אחיכם
Dt. 11, 13. והיה אם־שמע תשמעו
Dt. 15, 5. אם־שמוע תשמע בקול יי
Dt. 28, 1. והיה אם־שמוע תשמע
1 Sam. 23, 10. שמע שמע עבדך
Job. 13, 17. 21, 2. שמעו שמוע מלתי
Job. 37, 2. שמעו שמוע ברגז קלו
Jes. 6, 9. שמעו שמוע ואל־תבינו
Jes. 55, 2. שמעו שמוע אלי
Jer. 17, 24. והיה אם־שמע תשמעון
Jer. 31, 18. שמוע שמעתי אפרים
Zach. 6, 15. אם־שמוע תשמעון
inf. constr.: שְׁמוֹעַ
Num. 30, 9. ואם ביום שמע אישה
Dt. 17, 12. לבלתי שמע אל־הכהן
1 Sam. 15, 22. הזה שמע מזבח טוב
Jes. 28, 12. ולא אבוא שמוע
Jes. 30, 9. לא־אבו שמוע תורת יי
Jer. 16, 12. לבלתי שמע אלי
Jer. 17, 23. לבלתי שומע
Jer. 18, 10. לבלתי שמע בקולי
Jer. 19, 15. לבלתי שמוע את־דברי
Jer. 42, 13. לבלתי שמע בקול יי
Dan. 9, 11. לבלתי שמוע בקלך
inf. constr.: בְּשָׁמְעַ
Ex. 16, 8. בשמע יי את־תלונתיכם
inf. constr.: לְשָׁמְעַ
Lev. 26, 21. ולא תאבו לשמע לי
Dt. 5, 22. לשמע את קול יי
Dt. 18, 16. לשמע את־קול יי אלהי
Dt. 23, 6. לשמע אל־בלעם
Dt. 29, 3. ואזנים לשמע
Dt. 30, 20. לשמע בקלו ולדבקה
Jos. 10, 14. לשמע יי בקול איש
Jos. 24, 10. ולא אביתי לשמע לבלעם
Jud. 2, 17. לשמע מצות־יי
Jud. 5, 16. לשמע שרקות עדרים
Jud. 19, 25. ולא־אבו האנשים לשמע
Jud. 20, 13. ולא אבו בנימן לשמע
1 Sam. 8, 19. לשמע בקול שמואל
2 Sam. 13, 14. ולא אבה לשמע בקולה
2 Sam. 13, 16. ולא אבה לשמע לה
2 Sam. 14, 17. לשמע הטוב והרע
2 Sam. 22, 45. לשמוע אזן ישמעו לי
1 Reg. 3, 11. הבין לשמע משפט
1 Reg. 5, 14. לשמע את חכמת שלמה
1 Reg. 8, 28. לשמע אל־הרנה
1 Reg. 8, 29. לשמע אל־התפלה
1 Reg. 8, 52. לשמע אליהם בכל קראם
1 Reg. 10, 24. לשמע את־חכמתו
2 Chr. 6, 19. לשמע אל־הרנה
2 Chr. 6, 20. לשמוע אל־התפלה
2 Chr. 9, 23. לשמע את־חכמתו
Neh. 1, 6. לשמע אל־תפלת עבדך
Neh. 8, 2. וכל מבין לשמע
Neh. 9, 17. וימאנו לשמע
Ps. 102, 21. לשמע אנקת אסיר
Ps. 103, 20. לשמע בקול דברו

חדל־בני לשמע מוסר Prv. 19, 27.
וקרוב לשמע Eccl. 4, 17.
טוב לשמע גערת חכם Eccl. 7, 5.
קרבו גוים לשמע Jes. 34, 1.
לשמע כלמודים Jes. 50, 4.
אשר מאנו לשמוע Jer. 11, 10.
המאנים ׀ לשמע Jer. 13, 10.
את־אזנכם לשמע Jer. 25, 4.
לשמע על־דברי עבדי Jer. 26, 5.
לשמע אל־דברי Jer. 35, 13.
לא יאבו לשמע אליך Ez. 3, 7.
אבים לשמע אלי Ez. 3, 7
אזנים להם לשמע Ez. 12, 2.
ולא אבו לשמע אלי Ez. 20, 8.
לשמע את דברי יי Am. 8, 11.
inf. constr.: וְלִשְׁמַע
ולשמע בקלו Dt. 26, 17.
inf. constr.: כִּשְׁמַע
כשמע עשו את־דברי Gn. 27, 34.
כשמע לבן את־שמע יעקב Gn. 29, 13.
ויהי כשמע אדניו Gn. 39, 19.
כשמע כל־מלכי האמרי Jos. 5, 1.
כשמע העם את־קול השופר Jos. 6, 20.
ויהי כשמע כל־המלכים Jos. 9, 1.
ויהי כשמע אדני־צדק Jos. 10, 1.
כשמע יבין מלך־חצור Jos. 11, 1.
ויהי כשמע גדעון Jud. 7, 15.
כשמע בקול יי 1 Sam. 15, 22.
ויהי כשמע חירם 1 Reg. 5, 21.
ויהי כשמע ׀ ירבעם 1 Reg. 12, 2.
ויהי כשמע כל־ישראל 1 Reg. 12, 20.
ויהי כשמע המלך 1 Reg. 13, 4.
כשמע אחיהו את־קול 1 Reg. 14, 6.
ויהי כשמע בעשא 1 Reg. 15, 21.
כשמע אליהו וילט פניו 1 Reg. 19, 13.
ויהי כשמע את־הדבר 1 Rg. 20, 12.
כשמע איזבל כי־סקל 1 Rg. 21, 15.
כשמע אחאב כי מת נבות 1 Rg. 21, 16.
כשמע אחאב את־הדברים 1 Reg. 21, 27.
ויהי כשמע ׀ אלישע 2 Reg. 5, 8.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 6, 30.
כשמע המלך חזקיהו 2 Reg. 19, 1.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 22, 11.
כשמע ירבעם בן־נבט 2 Chr. 10, 2.
ויהי כשמע בעשא 2 Chr. 16, 5.
כשמע המלך את דברי 2 Chr. 34, 19.
כשמע המלך חזקיהו Jes. 37, 1.
inf. constr.: וְכִשְׁמַע
וכשמע אסא הדברים 2 Chr. 15, 8.
inf. constr.: מִשְׁמוֹעַ
מסיר אזנו משמע תורה Prv. 28, 9.
ולא־תחמלא אזן משמע Eccl. 1, 8.
נעוית משמע Jes. 21, 3.
אטם אזנו משמע דמים Jes. 33, 15.
עמקי שפה משמוע Jes. 33, 19.
ולא־כבדה אזני משמוע Jes. 59, 1.
הסתירו פנים מכם משמוע Jes. 59, 2.
הכבידו משמוע Zach. 7, 11.
שמו שמיר משמוע Zach. 7, 12.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעִי
כשמעי ׀ את־הדברים Neh. 1, 4.
inf. suff.: וְכִשְׁמְעִי
וכשמעי את־הדבר הזה Esr. 9, 3.
וכשמעי את־קול דבריו Dan. 10, 9.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעֲךָ
בשמעך אשר דברתי 2 Reg. 22, 19.
בשמעך את־דבריו 2 Chr. 34, 27.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעֲךָ
בשמעך את־קול צעדה 2 Sam. 5, 24.
ויהי כשמעך את־קול 1 Chr. 14, 15.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעָכֶם
בשמעכם את־קול השופר Jos. 6, 5.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעֲכֶם

כשמעכם את־הקול Dt. 5, 20.
כשמעכם את־קול השפר 2 S. 15, 10.
inf. c. suff.: שָׁמְעוֹ
אביה אחה ביום שמעו Num. 30, 6.
ושמע אישה ביום שמעו Nu. 30, 8.
ביום שמעו Num. 30, 13.
כי־החרש לה ביום שמעו Nu. 30, 15.
יפר אתם אחרי שמעו Num. 30, 16.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעוֹ
בשמעו את־חלנחיכם Ex. 16, 7.
בשמעו את־דברי האלה Dt. 29, 18.
בשמעו את־רנחם Ps. 106, 44.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעוֹ
כשמעו כי־הרימתו קולי Gn. 39, 15.
כשמעו את־הדברים האלה 1 S. 11, 6.
inf. c. suff.: וּכְשָׁמְעוֹ
וכשמעו את־דברי רבקה Gn. 24, 30.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעָתוֹ
כשמעתו ענך Jes. 30, 19.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעָם
בשמעם כי נלחם יי 2 Chr. 20, 29.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעָם
באו מן־השדה כשמעם Gn. 34, 7.
כשמעם את־דברי התורה Neh. 8, 9.
ויהי כשמעם את־התורה Neh. 13, 3.
כשמעם את־כל־הדברים Jer. 36, 16.
impt. sg.: שְׁמַע
שמע בקלה כי ביצחק Gn. 21, 12.
שמע בקלי ולך קח־לי Gn. 27, 13.
שמע בקלי איעצך Ex. 18, 19.
שמע אל־החקים Dt. 4, 1.
שמע ישראל את־החקים Dt. 5, 1.
שמע ישראל יי אלהינו Dt. 6, 4.
שמע ישראל אתה עבר Dt. 9, 1.
ואמר אלהם שמע ישראל Dt. 20, 3.
שמע יי קול יהודה Dt. 33, 7.
שמע בקול העם 1 Sam. 8, 7.
ועתה שמע בקולם 1 Sam. 8, 9.
שמע בקולם והמלכת 1 Sam. 8, 22.
ועתה שמע לקול דברי יי 1 Sam. 15, 1.
שמע־נא בן־אחיטוב 1 Sam. 22, 12.
ועתה שמע־נא גם־אתה 1 S. 28, 22.
שמע דברי אמתך 2 Sam. 20, 17.
ויאמר לכן שמע דבר־יי 1 Rg. 22, 19.
שמע דבר־יי 2 Reg. 20, 16.
שמע אלהינו כי־היינו בוזה Neh. 3, 36.
אחוך שמע־לי Job. 15, 17.
ואולם שמע־נא איוב מלי Job. 33, 1.
הקשב איוב שמע־לי Job. 33, 31.
אם־אין אתה שמע־לי Job. 33, 33.
שמע־נא ואנכי אדבר Job. 42, 4.
שמע אמרתי Ps. 17, 6.
שמע־יי קולי Ps. 27, 7.
שמע קול תחנוני Ps. 28, 2.
שמע־יי וחנני Ps. 30, 11.
אלהים שמע תפלתי Ps. 54, 4.
שמע־אלהים קולי Ps. 64, 2.
שמע עמי ואעידה בך Ps. 81, 9.
יי ׀ שמע תפלתי Ps. 143, 1.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
שמע עצה וקבל מוסר Prv. 19, 20.
שמע־אתה בני וחכם Prv. 23, 19.
שמע לאביך זה ילדך Prv. 23, 22.
שמע דבר־יי צבאות Jes. 39, 5.
ועתה שמע יעקב עבדי Jes. 44, 1.
שמע אלי יעקב Jes. 48, 12.
שמע דבר־יי Jer. 22, 2. 31, 10.
אך שמע־נא הדבר Jer. 28, 7.
שמע־נא חנניה Jer. 28, 15.
אך שמע דבר־יי Jer. 34, 4.
שמע־נא אדני המלך Jer. 37, 20.
שמע־נא ׀ בקול יי Jer. 38, 20.
שמע את אשר־אני מדבר Ez. 2, 8.
שמע דבר־יי Ez. 21, 3.

ועתה ׀ שמע אלהינו Dan. 9, 17.
ועתה שמע דבר־יי Am. 7, 16.
שמע־נא יהושע Zach. 3, 8.
impt. sg.: שְׁמַע *p.*
ובאזניך שמע Ex. 3, 10. 40, 4. 44, 5.
impt. sg.: וּשְׁמַע
השמר מפניו ושמע בקלו Ex. 23, 21.
חסכת ׀ ושמע ישראל Dt. 27, 9.
ושמע את דברי 1 Sam. 25, 24.
ושמע את דברי סנחריב 2 Rg. 19, 16.
ושמע תפלתי Ps. 4, 2.
ושמע דברי חכמים Prv. 22, 17.
ושמע את כל־דברי Jes. 37, 17.
ושמע לקול יריבי Jer. 18, 19.
impt. sg.: הִשְׁמַע *p.*
קום בלק ושמע Num. 23, 18.
קרב אתה ושמע Dt. 5, 24.
חטה יי אזנך ושמע 2 Reg. 19, 16.
הטה יי ׀ אזנך ושמע Jes. 37, 17.
הטה אלהי ׀ אזנך ושמע Dan. 9, 18.
impt. sg.: שְׁמָעָה
לכן אמרתי שמעה־לי Job. 32, 10.
ואם־בינה שמעה־זאת Job. 34, 16.
שמעה יי ׀ צדק Ps. 17, 11.
שמעה תפלתי ׀ יי Ps. 39, 13.
שמעה עמי ׀ ואדברה Ps. 50, 7.
שמעה אלהים רנתי Ps. 61, 2.
שמעה תפלתי Ps. 84, 9.
יי שמעה תפלתי Ps. 102, 2.
קולי שמעה כחסדך Ps. 119, 149.
אדני שמעה בקולי Ps. 130, 2.
impt. sg.: שְׁמָעָה
אדני שמעה אדני סלחה Dan. 9, 19.
impt. f. sg.: שִׁמְעִי
שמעי־בת וראי Ps. 45, 11.
שמעי־זאת עדינה Jes. 47, 8.
שמעי־נא זאת עניה Jes. 51, 21.
שמעי הארץ Jer. 6, 19.
שמעי דבר־יי Jer. 22, 29.
שמעי דבר־יי Ez. 16, 35.
impt. sg. c. s.: שְׁמָעֵנִי
לא אדני שמעני Gn. 23, 11.
אם־אתה לו שמעני Gn. 23, 13.
אדני שמעני Gn. 23, 15.
impt. sg. c. s.: שְׁמָעֵנוּ
שמענו ׀ אדני נשיא אלהים Gn. 23, 6.
impt. c. suff.: שְׁמָעֲךָ
שמענה ואתה דע־לך Job. 5, 27.
impt. pl.: שִׁמְעוּ
שמעו־נא החלום Gn. 37, 6.
ויאמר שמעו־נא דברי Num. 12, 6.
שמעו־נא בני לוי Num. 16, 8.
שמעו־נא המרים Num. 20, 10.
שמעו מלכים האזינו Jud. 5, 3.
שמעו אלי בעלי שכם Jud. 9, 7.
שמעו־נא בני ימיני 1 Sam. 22, 7.
שמעו שמעו אמרו־נא 2 Sam. 20, 16.
שמעו עמים כלם 1 Reg. 22, 28.
שמעו דבר־יי 2 Reg. 7, 1.
שמעו דבר־המלך 2 Reg. 18, 28.
לכן שמעו דבר־יי 2 Chr. 18, 18.
ויאמר שמעו עמים כלם 2 Chr. 18, 27.
שמעו־נא תוכחתי Job. 13, 6.
שמעו שמוע מלתי Job. 13, 17.
שמעו שמוע מלתי Job. 21, 2.
שמעו חכמים מלי Job. 34, 2.
אנשי לבב שמעו לי Job. 34, 10.
שמעו שמוע ברגז קלו Job. 37, 2.
בנים שמעו־לי Ps. 34, 12.
שמעו־זאת כל־העמים Ps. 49, 2.
שמעו ואספרה Ps. 66, 16.
שמעו בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
ועתה בנים שמעו־לי Prv. 5. 7. 7, 24. 8, 32.
שמעו כי־נגידים אדבר Prv. 8, 6
שמעו מוסר וחכמו Prv. 8, 33.

Digitized by Google

שמעו שמים Jes. 1, 2.
שמעו דבר־י׳ Jes. 1, 10.
שמעו שמוע ואל־תבינו Jes. 6, 9.
שמעו־נא בית דוד Jes. 7, 13.
שמעו דבר־י׳ אנשי לצון Jes.28,14.
שמעו רחוקים Jes. 33, 13.
שמעו אלי בית יעקב Jes. 46, 3.
שמעו אלי אבירי לב Jes. 46, 12.
שמעו־זאת בית־יעקב Jes. 48, 1.
קרבו אלי שמעו־זאת Jes. 48, 16.
שמעו איים אלי Jes. 49, 1.
שמעו אלי רדפי צדק Jes 51, 1.
שמעו אלי יודעי צדק Jes. 51, 7.
שמעו שמוע אלי Jes. 55, 2.
שמעו וחחי נפשכם Jes. 55, 3.
שמעו דבר־י׳ Jes. 66, 5.
שמעו דבר־י׳ Jer. 2, 4.
שמעו־נא Jer. 5, 21.
לכן שמעו הגוים Jer. 6, 18.
שמעו דבר־י׳ Jer. 7, 2.
לאמר שמעו בקולי Jer.7,23. 11, 7.
שמעו את־דברי Jer. 10, 1.
שמעו את־דברי הבריח Jer. 11, 2.
שמעו בקולי ועשיתם Jer. 11, 4.
שמעו את־דברי הבריח Jer. 11, 6.
שמעו והאזינו Jer. 13, 15.
שמעו דבר־י׳ Jer. 17, 20. 19, 3.
ואתם שמעו דבר־י׳ Jer. 29, 20.
לכן שמעו דבר־י׳ Jer. 42, 15.
שמעו דבר־י׳ Jer. 44, 24. 26.
שמעו עצת־י׳ Jer. 49, 20. 50, 45.
שמעו־נא כל עמים Thr. 1, 18.
הרי ישראל שמעו דבר־ אדני Ez. 6, 3.
שמעו דבר י׳ Ez. 13, 2. 25, 3.
שמעו־נא בית ישראל Ez. 18, 25.
שמעו את־דבר י׳ Ez. 33, 7.
שמעו דבר־י׳ Ez. 34, 9. 36, 1. 4.
שמעו דבר־י׳ Ez. 37, 4.
שמעו דבר־י׳ Hos. 4, 1.
שמעו־זאת הכהנים Hos. 5, 1.
שמעו־זאת הזקנים Joel 1, 2.
שמעו את־הדבר הזה Am. 3, 1.
שמעו והעידו Am. 3, 13.
שמעו הדבר הזה Am. 4, 1.
שמעו את־הדבר הזה Am. 5, 1.
שמעו־זאת השאפים Am. 8, 4.
שמעו עמים כלם Mich. 1, 2.
שמעו־נא ראשי יעקב Mich. 3, 1.
שמעו־נא זאת ראשי Mich. 3, 9.
שמעו־נא את אשר־י׳ Mich. 6, 1.
שמעו הרים את־ריב י׳ Mich. 6, 2.
שמעו מטה ומי יעדה Mich. 6, 9.

impt. pl.: שִׁמְעוּ *p.*

החרשים שמעו Jes. 42, 18.

impt. pl.: וְשִׁמְעוּ

ושמעו בני יעקב Gn. 49, 2.
ושמעו אל־ישראל Gn. 49, 2.
ושמעו את־דברי י׳ Jos. 3, 9.
האזינו ושמעו קולי Jes. 28, 24.
הקשיבו ושמעו אמרתי Jes.28,24.
ושמעו בקול י׳ Jer. 26, 13.

impt. pl.: וּשְׁמָעוּ *p.*

הקבצו כלכם ושמעו Jes. 48, 14.
באו־נא ושמעו Ez. 33, 30.

impt. pl. c. s.: שִׁמְעוּנִי

שמעוני ופגעו־לי Gn. 23, 8.
שמעוני אחי ועמי 1 Chr. 28, 2.
ויאמר שמעוני ירבעם 2 Chr. 13, 4.
שמעוני אסא וכל־יהודה 2Chr.15,2.
ויאמר שמעוני יהודה 2 Chr.20,20.
ועתה שמעוני והשיבו 2Chr.28,11.
ויאמר להם שמעוני 2 Chr. 29, 5.

impt. fem. pl.: שְׁמַעְנָה

קמטי שמעה קולי Jes. 32, 9.
שמעה נשים דבר־י׳ Jer. 9, 19.

impt. pl. fem.: שְׁמַעְנָה

עדה וצלה שמען קולי Gn. 4, 23.

1 *imperf.:* אֶשְׁמַע

מי י׳ אשר אשמע בקלו Ex. 5, 2.
שמע אשמע צעקתו Ex. 22, 22.
אם־אשמע עוד בקול 2 Sam.19,36.
ואני אשמע מן־השמים 2 Chr. 7, 14.
ולא אשמע אליהם Jer. 11, 11.
ולא אשמע אותם Ez. 8, 18.

1 *imperf.:* אֶשְׁמָע *p.*

דממה וקול אשמע Job. 4, 16.
מוסר כלמתי אשמע Job. 20, 3.
וקול מלין אשמע Job. 33, 8.
כחרש לא אשמע Ps. 38, 14.
שפת לא־ידעתי אשמע Ps. 81, 6.
מדברים ואני אשמע Jes. 65, 24.
אמרת לא אשמע Jer. 22, 21.
וזמרת נבליך לא אשמע Am. 5, 23.
יקראו ולא אשמע Zach. 7, 13.

1 *imperf.:* וָאֶשְׁמַע

ואשמע בקולם 1 Sam. 15, 24.
ואשמע את־דבריך 1 Sam. 28, 21.
ואשמע את־קול אדני Jes. 6, 8.
ואשמע את־קול כנפיהם Ez. 1, 24.
ואשמע קול מדבר Ez. 1, 28.
ואשמע את מדבר אלי Ez. 2, 2.
ואשמע אחרי קול Ez. 3, 12.
ואשמע מדבר אלי Ez. 43, 6
ואשמע קול־אדם Dan. 8, 16.
ואשמע את־קול דבריו Dan. 10, 9.
ואשמע את־האיש Dan. 12, 7.

1 *imperf.:* וָאֶשְׁמַע *p.*

הקשבתי ואשמע Jer. 8, 6.

1 *imperf.:* אֶשְׁמְעָה

אשמעה מה־ידבר האל Ps. 85, 9.
אשמעה קול שופר Jer. 4, 21.

1 *imperf.:* וְאֶשְׁמְעָה

עמדו ואשמעה Num. 9, 8.

1 *imperf.:* וְאֶשְׁמְעָה

ואשמעה אחד קדוש Dan. 8, 13.

2 *imperf.:* תִּשְׁמַע

תשמע חלום Gn. 41, 15.
ויאמר אם־שמוע תשמע Ex. 15, 26.
שמוע תשמע בקלו Ex. 23, 22.
לא תשמע אל־דברי הנביא Dt.13,4.
ולא תשמע אליו Dt. 13, 9.
כי תשמע באחת עריך Dt. 13, 13.
כי תשמע בקול י׳־י אלהיך Dt. 13, 18. 30, 10.
רק אם־שמוע תשמע בקול י׳־י Dt. 15, 5.
והיה אם־שמוע תשמע Dt. 28, 1.
כי תשמע בקול י׳־י אלהיך Dt.28,2.
כי־תשמע אל־מצות י׳־י Dt. 28, 13.
והיה אם־לא תשמע Dt. 28, 15.
אשר לא־תשמע לשנו Ds. 28, 49.
למה תשמע את־דברי 1 Sam. 24, 10.
תשמע מבית המלך 2 Sam. 15, 35.
תשמע אל־מקום שבתך 1 Rg. 8, 30.
ואתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 32. 34. 36. 39.
אתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 43.
והיה אם־תשמע 1 Reg. 11, 38.
אל־תשמע ולוא תאבה 1 Reg.20,8.
תשמע ממקום שבתך 2 Chr. 6, 21.
ואתה תשמע מן השמים 2 Chr. 6, 23. 25. 30. 33.
ואתה תשמע השמים 2 Chr. 6, 27.
ואתה משמים תשמע Neh. 9, 28.
י׳־י בקר תשמע קולי Ps. 5, 4.
ישראל אם־תשמע־לי Ps. 81, 9.
אשר לא־תשמע את־עבדך Eccl.7,21.
ולא תשמע מה־ידבר Jer. 5, 15.
דכי איעצך לא תשמע אלי Jer.38,15.
אשר לא־תשמע דבריהם Ez. 3, 6.

2 *imperf.:* תִּשְׁמָע *p.*

יפתה לבבך ולא תשמע Dt. 30, 17.
ואתה משמים תשמע Neh. 9, 27.
הבסוד אלוה תשמע Job. 15, 8.
שועתי ולא תשמע Hab. 1, 2.

2 *imperf.:* וְתִשְׁמַע

וחשמע ותושיע 2 Chr. 20, 9.

3 *imperf.:* יִשְׁמַע

ואיך ישמע אלי פרעה Ex. 6, 30.
ולא־ישמע אלכם פרעה Ex. 7, 4.
לא־ישמע אליכם פרעה Ex. 11, 9.
בעבור ישמע העם Ex. 19, 9.
אשר לא־ישמע אל־דברי Dt.18,19.
ולא ישמע אליהם Dt. 21, 18.
ולא־ישמע את־דבריך Jos. 1, 18.
ומי ישמע לכם לדבר הזה 1 S.30,24.
כי ישמע המלך להציל 2 Sam.14,16.
אולי ישמע י׳־י אלהיך 2 Rg. 19, 4.
הצעקתו ישמע ׀ אל Job. 27, 9.
אך־שוא לא־ישמע אל Job. 35, 13.
י׳־י ישמע בקראי אליו Ps. 4, 4.
ישמע מהיכלו קולי Ps. 18, 7.
ישמע ׀ אל ׀ ויענם Ps. 55, 20.
אשר לא־ישמע לקול מלחשים Ps. 58, 6.
לא ישמע אדני Ps. 66, 18.
אחבתי כי־ישמע י׳־י Ps. 116, 1.
ואת־שועתם ישמע Ps. 145, 19.
ישמע חכם Prv. 1, 5.
אלה ישמע ולא יגיד Prv. 29, 24.
אולי ישמע י׳־י אלהיך Jes. 37, 4.
לא ישמע את־דברי הבריח Jer.11,3.

3 *imperf.:* יִשְׁמַע *p.*

וצעקת עניים ישמע Job. 34, 28.
תשאות נוגש לא ישמע Job. 39, 7.
הנטע אזן הלא ישמע Ps. 94, 9.
ותפלת צדיקים ישמע Prv. 15, 29.
משיב דבר בטרם ישמע Prv.18,13.
ובאזניו ישמע Jes. 6, 10.
פקח אזנים ולא ישמע Jes. 42, 20.
השמע ישמע והחדלו יחדל Ez 3,27.

3 *imperf.:* וְיִשְׁמַע

ויאמר אליכם Jud. 9, 7.
יקשיב וישמע לאחור Jes. 42, 23.
וירא וישמע את־דברו Jer. 23, 18.

3 *imperf.:* וַיִּשְׁמַע

וישמע אברם כי נשבה Gn. 14, 14.
וישמע אברם לקול שרי Gn. 16, 2.
וישמע אלהים Gn. 21, 17.
וישמע אברהם אל־עפרון Gn.23,16.
וישמע יעקב אל־אביו Gn. 28, 7.
וישמע אלהים אל־לאה Gn. 30, 17.
וישמע אליה אלהים Gn. 30, 22.
וישמע את־דברי בני־לבן Gn. 31, 1.
וישמע ישראל Gn. 35, 22.
וישמע ראובן ויצילהו Gn. 37, 21.
וישמע בית פרעה Gn. 45, 2.
וישמע פרעה את־הדבר Ex. 2, 15.
וישמע אלהים את־נאקתם Ex.2,24.
וישמע יתרו כהן מדין Ex. 18, 1.
וישמע משה לקול חתנו Ex.18,24.
וישמע יהושע את־קול העם Ex. 32, 17.
וישמע העם את־הדבר Ex. 33, 4.
וישמע משה ויטב בעיניו Lv.10,20.
וישמע את־הקול Num. 7, 89.
וישמע י׳־י ויחר אפו Num. 11, 1.
וישמע משה את־העם Nu. 11, 10.
גם־בנו דבר וישמע י׳־י Nu. 12, 2.
וישמע משה ויפל על־פניו Nu. 16, 4.
וישמע קלנו Num. 20, 16.
וישמע הכנעני Num. 21, 1. 33, 40.
וישמע י׳־י בקול ישראל Nu. 21, 3.
וישמע בלק כי בא בלעם Nu. 22,36.
וישמע י׳־י את־קול דבריכם Dt.1,34. 5, 25.

וישמע י׳־י אלי Dt. 9, 19. 10, 10.
וישמע י׳־י את־קלנו Dt. 26, 7.
וישמע פנחס הכהן Jos. 22, 30.
וישמע זבל שר העיר Jud. 9, 30.
וישמע האלהים בקול Jud. 13, 9.
וישמע עלי את־קול 1 Sam. 4, 14.
וישמע שמואל 1 Sam. 8, 21.
וישמע שאול וכל־ישראל 1 S. 17, 11.
כדברים האלה וישמע דוד 1S.17,23.
וישמע אליאב 1 Sam. 17, 28.
וישמע שאול בקול יהונתן 1 S.19,6.
וישמע שאול כי נודע דוד 1 S. 22, 6.
וישמע שאול וירדף 1 Sam. 23, 25.
וישמע דוד במדבר 1 Sam. 25, 4.
וישמע דוד כי מת נבל 1 S. 25, 39.
וישמע לקלם 1 Sam. 28, 23.
וישמע דוד מאחרי כן 2 S. 3, 28.
וישמע בן־שאול 2 Sam. 4, 1.
וישמע דוד וירד 2 Sam. 5, 17.
וישמע תעי מלך חמת 2 Sam.8,9.
וישמע דוד וישלח 2 Sam. 10, 7.
וישמע מהיכלו קולי 2 Sam. 22, 7.
וישמע אדניהו 1 Reg. 1, 41.
וישמע יואב את־קול 1 Rg. 1, 41.
וישמע הנביא אשר השיבו 1 Reg. 13, 26.
וישמע בן־הדד 1 Reg. 15, 20.
וישמע העם התנים 1 Reg. 16, 16.
וישמע י׳־י בקול אליהו 1 Rg. 17, 22.
וישמע לקלם ויעש כן 1 Reg. 20, 25.
וישמע אליו י׳־י כי ראה 2 Rg. 13, 4.
וישמע אליו מלך אשור 2 Reg. 16, 9.
וישמע אל־תרהקה 2 Reg. 19, 9.
וישמע עליהם חזקיהו 2Reg. 20, 13.
וישמע דויד ויצא 1 Chr. 14, 8.
וישמע תעו מלך חמת 1 Chr. 18, 9.
וישמע דויד וישלח את־ יואב 1 Chr. 19, 8.
וישמע בן־הדד 2 Chr. 16, 4.
וישמע י׳־י אל־חזקיהו 2 Chr. 30, 20.
ויעתר לו וישמע תחנתו 2 Chr.33,13.
וישמע סנבלט החרני Neh. 2, 10. 19.
וישמע שועתי Ps. 40, 2.
וישמע קולי Ps. 55, 18.
וישמע על־תרהקה Jes. 37, 9.
וישמע וישלח מלאכים Jes. 37, 9.
וישמע כי חלה ויחזק Jes. 39, 1.
וישמע פשחור בן־אמר Jer. 20, 1.
וישמע המלך יהוקים Jer. 26, 21.
וישמע אחיקם וירא Jer. 26, 21.
וישמע מכיהו Jer. 36, 11.
וישמע שפטיה בן־מתן Jer. 38, 1.
וישמע עבד־מלך הכושי Jer. 38, 7.
וישמע יוחנן בן־קרח Jer. 41, 11.
וישמע להם לדבר הזה Dan. 1, 14.
וישמע זרבבל Hag. 1, 12.

3 *imperf.:* וַיִּשְׁמַע *p.*

הקשיב דברי וישמע Jer. 23, 18.
ויקשב י׳־י וישמע Mal. 3, 16.

3 *impf. c. s.:* יִשְׁמָעֵנִי

ואיך ישמעני פרעה Ex. 6, 12.
ישמעני אלהי Mich. 7, 7.

3 *impf. c. s.:* וְיִשְׁמָעֵךְ

תעתיר אליו וישמעך Job. 22, 27.

3 *impf. fem.:* תִּשְׁמַע

תשמע הארץ Jes. 34, 1.

3 *impf. fem.:* וְתִשְׁמַע

ותשמע הארץ Dt. 32, 1.

3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁמַע

ותשמע את־השמועה 1 Sam. 4, 19.
ותשמע אשת אוריה 2 Sam. 11, 26.
ותשמע עתליה את־קול 2Rg.11,13.
ותשמע עתליה 2 Chr. 23, 12.

1 *impf. pl.:* נִשְׁמַע

כן נשמע אליך Jos. 1, 17.
כי נשמע בקול י׳־י Jer. 42, 6.

Digitized by Google

1 *imperf. pl.:* נִשְׁמַע *p.*
ובקולו נשמע Jos. 24, 24.
אליו נשמע Jer. 42, 6.
וקול שופר לא נשמע Jer. 42, 14.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁמַע *p.*
נעשה ונשמע Ex. 24, 7.
1 *impf. pl.:* וַנִּשְׁמַע
נשמע וימס לבבנו Jos. 2, 11.
נשמע בקול יהונדב Jer. 35, 8.
נשמע ונפש Jer. 35, 10.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁמְעָה
נשמעה מה־בפיו 2 Sam. 17, 5.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁמָעָה *p.*
דבר־אתה עמנו ונשמעה Ex. 20, 19.
1 *impf. p. c. s.:* וְנִשְׁבָּעָה
תודה חידתך ונשמענה Jud. 14, 13.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁמְעוּ
אם־לא תשמעו אלינו Gn. 34, 17.
אם־שמוע תשמעו בקלי Ex. 19, 5.
ואם־לא תשמעו לי Lev. 26, 14.
לא תשמעו לי Lev. 26, 18.
ואם־בזאת לא תשמעו לי Lv. 26, 27.
היה אם־שמע תשמעו Dt. 11, 13.
אשר תשמעו אל־מצות יי Dt. 11, 27.
והקללה אם־לא תשמעו Dt. 11, 28.
ואם־לא תשמעו בקול יי 1 S. 12, 15.
אל־תשמעו אל־חזקיהו 2 Rg. 18, 31.
ואל־תשמעו אל־חזקיהו 2 Rg. 18, 32.
תשמעו את־קול השופר Neh. 4, 14.
ואם־לא תשמעו אלי Jer. 17, 27.
ואם לא תשמעו את־ הדברים Jer. 22, 5.
אל־תשמעו אל־דברי Jer. 23, 16.
אם־לא תשמעו אלי Jer. 26, 4.
אל־תשמעו אל־דבי־אי Jer. 27, 9.
ואל־תשמעו אל־דברי Jer. 27, 14.
אל־תשמעו אל־דברי Jer. 27, 16.
אל־תשמעו אליהם Jer. 27, 17.
ואל־תשמעו אל־חלמותיכם Jer. 29, 8.
אם־לא תשמעו Mal. 2, 2.
2 *imperf. pl.:* תִּשְׁמָעוּ *p.*
ובקלו תשמעו Dt. 13, 5.
כל־דבר אשר תשמעו 2 Sam. 15, 36.
היום אם־בקולו תשמעו Ps. 95, 7.
ונחקק שופר תשמעו Jes. 18, 3.
הלוא תשמעו Jes. 40, 21.
2 *imperf. pl.:* וַתִּשְׁמְעוּ
ותשמעו בקולי Jos. 22, 2.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁמְעוּן
והיה עקב תשמעון Dt. 7, 12.
עקב לא תשמעון Dt. 8, 20.
והיה אם־שמע תשמעון Jer. 17, 24.
אם־שמוע תשמעון Zach. 6, 15.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁבָּעוּן *p.*
כגדל תשמעון Dt. 1, 17.
אליו תשמעון Dt. 18, 15.
2 *impf. pl. c. s.:* תִּשְׁבָּעוּהָ
ואם לא תשמעה Jer. 13, 17.
3 *imperf. pl.:* יִשְׁבְּעוּ
אשר לא ישמעו איש Gn. 11, 7.
ולא ישמעו בקולי Ex. 4, 1.
ולא ישמעו לקל האת Ex. 4, 8.
למען ישמעו כל־עדת Num. 27, 20.
וכל־ישראל ישמעו ויראון Dt. 13, 12.
וכל־העם ישמעו ויראו Dt. 17, 13.
והשארים ישמעו ויראו Dt. 19, 20.
וכל־ישראל ישמעו ויראו Dt. 21, 21.
למען ישמעו ולמען ילמדו Dt. 31, 12.
ישמעו ולמדו ליראה Dt. 31, 13.
ולא ישמע לקול אביהם 1 S. 2, 25.
ישמעו העברים 1 Sam. 13, 3.
אם־ישמעו ויעבדו Job. 36, 11.
ואם־לא ישמעו בשלח יעברו Job. 36, 12.

ישמעו עניים וישמחו Ps. 34, 3.
ולא ישמעו אליך Jer. 7, 27
אולי ישמעו וישבו Jer. 26, 3.
ישמעו את־כל־הטובה Jer. 33, 9.
אולי ישמעו בית יהודה Jer. 36, 3.
וכי־ישמעו השרים Jer. 38, 25.
אם־ישמעו ואם־יחדלו Ez. 2, 5. 7. 3, 11.
המה ישמעו אלוך Ez. 3, 6.
3 *imperf. pl.:* יִשְׁבָּעוּ *p.*
ואל־קסמים ישמעו Dt. 18, 14.
אזנים להם ולא ישמעו Ps. 115, 6.
ולא ישמעו Jer. 5, 21.
ואם לא ישמעו Jer. 12, 17.
3 *impf. pl. c. h int.:* הַיִשְׁמְעוּ
הישמעו את־מצות יי Jud. 3, 4.
3 *imperf. pl.:* וְיִשְׁמְעוּ
וישמעו הכנעני Jos. 7, 9.
וישמעו ויאמרו אמת Jes. 43, 9.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁמְעוּ *p.*
ואעידה וישמעו Jer. 6, 10
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁמְעוּ
וישמעו את־קול יי אלהים Gn. 3, 8.
וישמעו אל־חמור Gn. 34, 24.
וישמעו אחיו Gn. 37, 27.
וישמעו מצריים Gn. 45, 2.
וישמעו כי פקד יי Ex. 4, 31.
וישמעו אליו Ex. 34, 9.
וישמעו כי־קרבים Jos. 9, 16.
וישמעו בני־ישראל לאמר Jos. 22, 11.
וישמעו בני ישראל Jos. 22, 12.
וישמעו כל־בעלי מגדל Jud. 9, 46.
וישמעו בני בנימן Jud. 20, 3.
וישמעו פלשתים 1 S. 4, 6. 7, 7. 13, 3.
וישמעו בני ישראל 1 Sam. 7, 7.
וישמעו אחיו 1 Sam. 22, 1.
וישמעו אליו ישבי 1 Sam. 31, 11.
וישמעו פלשתים 2 Sam. 5, 17.
וישמעו כל־ישראל 1 Reg. 3, 28.
וישמעו את־דבר יי 1 Rg. 12, 24.
וישמעו כל־שרי החילים 2 Rg. 25, 23.
וישמעו כל יבש גלעד 1 Chr. 10, 11.
וישמעו פלשתים 1 Chr. 14, 8.
וישמעו אליו כל־ישראל 1 Chr. 29, 23.
וישמעו את־דברי יי 2 Chr. 11, 4.
וישמעו צרי יהודה Esr. 4, 1.
וישמעו שלשת Job. 2, 11.
וישמעו הכהנים Jer. 26, 7.
וישמעו ׀ שרי יהודה Jer. 26, 10.
וישמעו כל־השרים Jer. 34, 10.
וישמעו וישלחו Jer. 34, 10.
וישמעו הכשרים הצרים Jer. 37, 5.
וישמעו כל־שרי החילים Jer. 40, 7.
וישמעו אלוו גוים Ez. 19, 4.
3 *impf. pl.:* יִשְׁמְעוּן
ולא ישמעון לקלך Ex. 4, 9.
אשר ישמעון שמיך Dt. 2, 25.
אשר ישמעון את כל־החקים Dt. 4, 6.
אשר לא־יראון ולא ישמעון Dt. 4, 28
ישמעון את־שמך הגדול 1 Rg. 8, 42.
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׁמַעְנָה
מרעים תשמענה אזני Ps. 92, 12.
ואזניך תשמענה דבר Jes. 30, 21.
3 *impf. pl. f.:* וְתִשְׁמַעְנָה
והשמעה הגבעת קולך Mich. 6, 1.
Nif-al: נִשְׁמַע 3 *perf.*
והקל נשמע בית פרעה Gn. 45, 16.
לא־נשמע בביתי בהבנתו 1 Rg. 6, 7.
והקול נשמע עד־למרחוק Esr. 3, 13.
כאשר נשמע לסנבלט Neh. 6, 1.
תמה־שמץ דבר נשמע־בו Job. 26, 14.
וקול התור נשמע בארצנו Cant. 2, 12.
עד־יהק נשמע קולם Jes. 15, 4.
מדן נשמע נחרת סוסיו Jer. 8, 16.
נהי נשמע מציון Jer. 9, 18.
כי לא־נשמע הדבר Jer. 38, 27.

בים־סוף נשמע קולה Jer. 49, 21.
וקול כנפי הכרובים נשמע Ez. 10, 5.
3 *perf.:* נִשְׁמַע *p.*
כתוב בה בגוים נשמע Neh. 6, 6.
בלי נשמע קולם Ps. 19, 4.
סוף דבר הכל נשמע Eccl. 12, 13.
קול על־שפיים נשמע Jer. 3, 21.
קול ברמה נשמע Jer. 31, 15.
רצעקה בגוים נשמע Jer. 50, 46.
3 *perf.:* וְנִשְׁמַע
ונשמע קולו בבאו Ex. 28, 35.
ונשמע פתגם המלך Esth. 1, 20.
3 *prf. c. h int.:* הֻנְשְׁמַע
או הנשמע כמהו Dt. 4, 32.
ולכם הנשמע לעשת Neh. 13, 27.
3 *perf. pl.:* נִשְׁמְעוּ
נשמעו דבריך Dan. 10, 12.
part. m. pl.: נִשְׁמָעִים
ודבריו אינם נשמעים Eccl. 9, 16.
בנחת נשמעים Eccl. 9, 17.
part. f. sg.: הַנִּשְׁמַעַת *sg.*
בשמועה הנשמעת Jer. 51, 46.
inf. constr.: בְּהִשָּׁמַע
בהשמע דבר־חמלך Esth. 2, 8.
3 *imperf.:* יִשָּׁמַע
לא ישמע על־פיך Ex. 23, 13.
וקולה לא ישמע 1 Sam. 1, 13.
ועתה ישמע למלך Neh. 6, 7.
ולא יעקבם כי־ישמע קול Job. 37, 4.
לא־ישמע עוד חמס Jes. 60, 18.
ולא־ישמע בה עוד Jes. 65, 19.
חמס ושד ישמע בה Jer. 6, 7.
עוד ישמע במקום־הזה Jer. 33, 10.
למען לא־ישמע קולו עוד Ez. 19, 9.
וקול כנוריך לא ישמע עוד Ez. 26, 13.
ולא־ישמע עוד Nah. 2, 14.
3 *imperf.:* וַיִּשְׁמַע
וישמע בקולם 2 Chr. 30, 27.
3 *impf. fem.:* תִּשְׁמַע
תשמע זעקה מבתיחם Jer. 18, 22.
3 *impf. fem.:* תַּהֲשָׁמַע
ותשמע שמחת ירושלם Neh. 12, 43.
3 *impf. pl.:* יִשָּׁמְעוּ
לשמוע אזן ישמע לי 2 Sam. 22, 45.
לשמע אזן ישמע לי Ps. 18, 45.
3 *impf. pl.:* וַיִּשָּׁמְעוּ
וישמעו הדברים 1 Sam. 17, 31.
Pi-el: שִׁמַּע
3 *imperf.:* וַיְשַׁמַּע
וישמע שאול את־העם 1 S. 15, 4.
וישמע שאול את־כל־העם 1 S. 23, 8.
Hif-il: הִשְׁמִיעַ 3 *perf.*
השמיע את־כל־יהודה 1 Rg. 15, 22.
ואדני השמיע ׀ את־מחנה 2 Rg. 7, 6.
מי השמיע זאת מקדם Jes. 45, 21.
השמיע אל־קצה הארץ Jes. 62, 11.
3 *perf.:* וְהִשְׁמִיעַ
והשמיע יי את־הוד Jes. 30, 30.
3 *prf. c. s.:* הִשְׁמִיעֲךָ
השמיעך את־קלו ליסרך Dt. 4, 36.
3 *prf. c. s.:* הִשְׁמִיעָנוּ
וכעת לא השמיענו כזאת Jud. 13, 23.
2 *perf.:* הִשְׁמַעְתָּ
משמים השמעת דין Ps. 76, 9.
1 *perf.:* וְהִשְׁמַעְתִּי
והשמעתי ואין בכם Jes. 43, 12.
והשמעתי אל־רבת Jer. 49, 2.
1 *prf. c. s.:* הִשְׁמַעְתִּיךָ
הלוא מאז השמעתיך Jes. 44, 8.
בטרם תבוא השמעתיך Jes. 48, 5.
השמעתיך תדשות Jes. 48, 6.
3 *perf. pl.:* הִשְׁמִיעוּ
השמיעו זעקה צעוריה Jer. 48, 4.

3 *perf. pl.:* וְהִשְׁמִיעוּ
והשמיעו עליך בקולם Ez. 27, 30.
part. masc.: מַשְׁמִיעַ *sg.*
במצלתים משמיע 1 Chr. 16, 5.
אף אין משמיע Jes. 41, 26.
משמיע שלום Jes. 52, 7.
משמיע ישועה Jes. 52, 7.
משמיע שלום Nah. 2, 1.
part. masc.: וּמַשְׁמִיעַ *sg.*
ומשמיע און מהר Jer. 4, 15.
part. m. pl.: מַשְׁמִיעִים
משמיעים להרים בקול 1 Chr. 15, 16.
משמעים בנבלים 1 Chr. 15, 28.
prt. m. pl.: לְמַשְׁמִיעִים
ומצלתים למשמיעים 1 Chr. 16, 42.
inf. constr.: לְהַשְׁמִיעַ
במצלתים נחשת להשמיע 1 Chr. 15, 19.
להשמיע קול־אחד 2 Chr. 5, 13.
להשמיע במרום קולכם Jes. 58, 4.
inf. constr.: לַשְׁמַע
לשמע בקול תודה Ps. 26, 7.
impt. c. s.: הַשְׁמִיעֵנִי
השמיעני בבקר ׀ חסדך Ps. 143, 8.
impt. f. c. s.: הַשְׁמִיעִינִי
השמיעני את־קולך Cant. 2, 14.
השמיעיני לקולך Cant. 8, 13.
impt. pl.: הַשְׁמִיעוּ
הגידו השמיעו Jes. 48, 20.
ובירושלם השמיעו Jer. 4, 5.
השמיעו על־ירושלם Jer. 4, 16.
השמיעו הללו Jer. 31, 7.
ושאו־נס השמיעו Jer. 50, 2.
השמיעו אל־בבל ׀ רבים Jer. 50, 29.
השמיעו עליה ממלכות Jer. 51, 27.
השמיעו על־ארמנות Am. 3, 9.
נדבות השמיעו Am. 4, 5.
impt. pl.: וְהַשְׁמִיעוּ
והשמיעו קול תהלתו Ps. 66, 8.
והשמיעו במגדול Jer. 46, 14.
והשמיעו בנף Jer. 46, 14.
הגידו בגוים והשמיעו Jer. 50, 2.
impt. pl. c. s.: הַשְׁמִיעֵנוּ
הבאות השמיענו Jes. 41, 22.
impt. pl. c. s.: וְהַשְׁמִיעוּהָ
והשמיעוה ביהודה Jer. 5, 20.
1 *imperf.:* אַשְׁמִיעַ
אשמיע אתכם Jes. 42, 9.
ולא־אשמיע אליך עוד Ez. 36, 15.
1 *impf. c. s.:* אַשְׁמִיעֲךָ
אשמיעך את־דברי Jer. 18, 2.
1 *impf. c. s.:* וַאַשְׁמִיעֲךָ
ואשמיעך את־דבר 1 Sam. 9, 27.
1 *impf. c. s.:* וְאַשְׁמִיעֵם
ואשמעם את־דברי Dt. 4, 10.
ומפי יצאו ואשמיעם Jes. 48, 3.
2 *impf. ap.:* תַּשְׁמַע
אל־תשמע קולך עמנו Jud. 18, 25.
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁמִיעֵנִי
תשמיעני ששון Ps. 51, 10.
3 *imperf.:* יַשְׁמִיעַ
ישמיע כל־תהלתו Ps. 106, 2.
ולא־ישמיע בחוץ קולו Jes. 42, 2.
3 *impf. c. s.:* וַיַּשְׁמִיעֵנוּ
וישמענו אתה Dt. 30, 12. 13.
2 *impf. pl.:* תַּשְׁמִיעוּ
ולא־תשמיעו את־קולכם Jos. 6, 10.
3 *impf. pl.:* יַשְׁמִיעוּ
ואשר ישמיעו ויעבירו Neh. 8, 15.
3 *impf. pl.:* וְיַשְׁמִיעוּ
וישמיעו דברי את־עמי Jer. 23, 22.

Digitized by Google

וַיִּשְׁמְיעוּ 3 *impf. pl.:*
Neh. 12, 42. וישמיעו המשררים
יַשְׁמִיעֵנוּ 3 *impf. pl. c. s.:*
Jes. 43, 9. וראשונות ישמיענו

שְׁמַע

נלקחי כמו נענני, וניקח שעליו הלשון שמע לנגיס על קיס מס, והפעולי אִשְׁתְּמַע, הלוכה לפלוני והיות כשמע לו כמלוה לקהיו. נתקנוס נ"כ הכוסף אִשְׁתְּמַע, לומר הודעה ופרסום, והכבד שְׁמַע נס"ע שיום לפלוני ושריקה לו, לומר שמיעה לכנהיו, אפר ממנו שָׁמַע עכע ושמע.

v. aram., audire (seq. עַל, de aliquo). *Itpe.*, obedire, obtemperare, cf. neoh. שְׁמַע, obedientiam s. ministerium praestare, unde שַׁמָּע (= מְשָׁרֵת, שָׁמַשׁ), minister, famulus. LXX. *ἀκούειν*; *Itpe. ὑπακούεσθαι.*

שְׁמַע
3 *perf.:*
Dan. 6, 15. כדי מלתא שמע
טְמַעְתָּ 1 *perf.:*
Dan. 5, 16. ואנה שמעת עליך
וְשָׁמַעְתָּ 1 *perf.:*
Dan. 5, 14. ושמעת עליך
שָׁמְעִין *part. pl.:*
Dan. 3, 7. כדי שמעין כל־עממיא
Dan. 5, 23. ולא־שמעין ולא ידעין
יְשָׁמַע 3 *perf.:*
Dan. 3, 10. די ישמע קל קרנא
תְּשְׁמְעוּן 2 *perf. pl.:*
Dan. 3, 5. 15. די־תשמעון קל קרנא
Itpa-el: אִשְׁתַּמַּע
יִשְׁתַּמְעִין 3 *impf. pl.:*
Dan. 7, 27. לה יפלחון וישתמעון

שֶׁמַע

ע"ו, ונכנוי שְׁמָעִי, ומונכו שמיעה ושון, לו קוס השמיעה [נעסָקִי], וכללם לפ"כ קשוב וידיעה, פרסום דנר והסוודעותו לרנים, משמע לוניס ושמועה, ולפעמים נ"כ דנה, לו נ"כ קול ונלנול דנר, לפר יתרשם נקוס השמיעה. נס"ע שֶׁמַע ע"ש קכס, לומר קשוב [נעסָקְרוּסָס], והסס שֶׁמַע כמו שָׁמַע נמנרי, וכן סס שְׁמִיעָה, ונתרנוס התוקרי שְׁמוּעַ, ע"ש ילוע מוס.

n. m. (c. s. שִׁמְעִי), auditus, auditio, meton. id quod auditur, sonus acutus, fama, rumor, nuncius, neoh. שֵׁמִיעָה s. שְׁמִיעָה (adj. שָׁמֵעַ ad s. f. חָכָם, targ. שָׁמוּעַ, audiens, obediens). Ab eodem v. n. pr. זְרֻבָּבֶל = שְׁמוּאֵל־אַל = שְׁמוּעַ־אַל, sicut זְרֻבָּבֶל־בָּבֶל, devorato *Ghain*, uti saepe solet, velut בָּבֶל = בָּעַל, בָּעֵי = בִּי, בְּעָיִם = מִיָּם, fortasse מָעוֹם = מָעוֹם (a v. עָם, quod supra s. עִים collocavimus), et nn. pr. שָׁמָע = שָׁמָעָה, שָׁמַי = שַׁמַּי (syn. שִׁמְעִי), h. e. clarus, notus. LXX. *ἀκοή, ἀπαγγελία, κλέος, ὄνομα, ἀκουστὸν γίνεσθαι.*

Gn. 29, 13. את־שמע יעקב
Ex. 23, 1. לא תשא שמע שוא
2 Chr. 9, 1. שמעה את־שמע שלמה
1 Reg. 10, 1. את־שמע שלמה
Jes. 23, 5. כאשר־שמע למצרים

שֶׁמַע *p.*

Ps. 150, 5. הללוהו בצלצלי־שמע

בְּשֶׁמַע

Jes. 23, 5. יחילו כשמע צר
Hos. 7, 12. כשמע לעדתם

לְשֶׁמַע

Job. 42, 5. לשמע אזן שמעתיך
Ps. 18, 45. לשמע אזן ישמעו לי
שִׁמְעִי *cum suff.:*
Jes. 66, 19. לא־שמעו את־שמעי
שִׁמְעֲךָ *cum suff.:*
Num. 14, 15. שמע את־שמעך
Dt. 2, 25. אשר־ישמעון שמעך
Nah. 3, 19. כל־שמעי שמעך
Hab. 3, 2. ר"ר שמעתי שמעך
שִׁמְעָהּ *cum suff.:*
Job. 28, 22. באזנינו שמענו שמעה
שִׁמְעָם *cum suff.:*
Jer. 37, 5. על־ירושלם את־שמעם
שמע מלך־בבל את־
Jer. 50, 43. שמעם

שִׁמַע

ע"ו, ונכנוי שִׁמְעִי, ומונכו כמו שָׁמַע, נלי הפרס המכוון, ונתרנוס שְׁמוּעַ שלמו. ודע קורלן, שמפעל שמע נ"כ הסריטי שְׁמוּאֵל לומר שְׁמוּעַ אֵל נגליעת ס'ין, כמו שלנ זְרֻבָּבֶל תמור זְרוּעַ בָּבֶל, בָּל תמור בָּעַל, מָיָם תמור מִיָּם, ולולי מום תמור מָעוֹם [שעכס עם שהנקי לעיל שקע עִים, שלנ כלכן], וכן שלנ הסריטי שָׁמָּה לפר תמור שְׁמָעָה, וכן בִּי תמור בְּעֵי, וכן כ"ל הסריטי שָׁמַי [תמור שְׁמָעֵי ע"ל שְׁמָעֵי הנאנ] ר"ל שס וכולע [נע־ריסעע].

n. m. (c. s. שַׁמְעֵי), sicut שָׁמַע, fama, rumor, targ. שְׁמוּעַ. LXX. *ἀκοή, ὄνομα, ὀνομάζειν.*

שָׁמְעוֹ *cum suff.:*
Jos. 6, 27. ויהי שמע בכל־הארץ
Jos. 9, 9. כי־שמענו שמעו
Jer. 6, 24. שמענו את־שמעו
שָׁמְעוֹ *cum suff.:*
Esth. 9, 4. ושמעו הולך בכל־ המדינות

שְׁמוּעָה

ע"כ, ומונכו מלאכות ונשורס והשמעות לונים, הנדס והסנשרות שמע עוד לו רע, קווי דעת דנר והודעה ופרסום, ולפעמים כמו לקק ועוכס הכשמעה. נתקנוס שְׁמוּעָא משלמו, נס"ע שְׁמוּעָה כמו הנדס וספור ומעשה, ונגמלס שְׁמַעְתָּא, הלכה שבעכית נכית המדרש, על פי השמועה.

n. f., auditio, spec. rei novae, fama, rumor, sicut שֵׁמַע, שָׁמַע, nuncius tum bonus tum infaustus, elative relatio divina, oraculum, revelatio; institutio, praedicatio verbi divini, consentiente egregie usu nominis *ἀκοή* in N. T. (Rom. 10, 16. 17.), targ. שְׁמוּעָא, gem. שְׁמַעְתָּא, doctrina legalis oraliter in academia (*Bet ha-Midraś*) tradita. LXX. *ἀκοή, ἀγγελία, ἐπαγγελία, φήμη.*

שְׁמוּעָה

2 Reg. 19, 7. ושמע שמועה
Prv. 15, 30. שמועה טובה
Jes. 28, 9. ואת־מי יבין שמועה
Jes. 28, 19. הבין שמועה
Jes. 37, 7. ושמע שמועה
Jer. 10, 22. קול שמועה הנה באה
Jer. 49, 14. שמועה שמעתי מאת יי
Jer. 49, 23. שמעה רעה שמעו
Ez. 7, 26. ושמעה אל־שמועה
Ez. 21, 12. אל־שמועה כי־באה
Obad. 1, 1. שמועה שמענו מאת יי

וּשְׁמוּעָה

Prv. 25, 25. ושמועה טובה
Ez. 7, 26. ושמעה אל־שמועה

הַשְׁמָעָה

1 Sam. 2, 24. כי לוא־טובה השמעה
הַשְׁמִיעָה
1 Sam. 4, 19. ותשמע את־השמועה
1 Rg. 10, 7. אל השמועה אשר שמעתי
2 Chr. 9, 6. יספת על־השמועה
Jer. 51, 46. ובא בשנה השמועה
Jer. 51, 46. ואחריו בשנה השמועה
וְהַשְׁמָעָה
2 S. 13, 30. והשמעה באה אל־דוד
1 Rg. 2, 28. והשמעה באה עד־יואב
בַּשְׁמִיעָה
Jer. 51, 46. בשמועה הנשמעת
לְשָׁמוּעָה
Ez. 16, 56 לשמועה בפיך
מִשְׁמוּעָה
Ps. 112, 7. משמועה רעה לא יירא
שָׁמְעָת *cum suff.:*
2 Sam. 4, 4. ובא שמעת שאול
לִשְׁמָעָתֵנוּ *cum suff.:*
Jes. 53, 1. מי האמין לשמעתנו
שְׁמֻעוֹת *pl.:*
Dan. 11, 44. ושמעות יבהלהו

מִשְׁמָע

ע"ו, ע"ע מִשְׁמָן, ומונכו עכס השמיעה, לו מס שכשמע.

n. m. (ad s. f. מִשְׁמָן), id de quo auditur, auditum. LXX. מִשְׁמַע *ἀκοή, ἀκούειν, ἀκουστὸν γίνεσθαι.*

constr.: לְמִשְׁמַע
Jes. 11, 3. למשמע אזניו יוכיח

מִשְׁמַעַת

ע"כ, ומונכו שמוס לנדול וענודס ושריקה [דיענסע], כלאר פרצו יִנָּקְקוּ ונקקוּ, לומר היות כשמע לפלוני, ווה נלמת נכון לנשכ. ולפנר נ"כ שעניכו כלרכוות לפלוני ונעקרות לו, לכן כמו מעכס, ומוס לפ"כ כהשלה על יוען המלך, וכמלת נ"כ כמו משמע.

n. f., obedientia, ministerium, concr. obedientes, spec. interior ad regem admissio (geheime Audienz, Cabinet), qua utuntur proximi ejus familiares, vel responsum, consilium (נְשָׂמַע, sicut נַעֲתָר), de munere consiliarii regii. LXX. *ἀκουή* (2 Sam. 23, 23. *πατρία* 1 Chr. 11, 25.), *παράγγελμα, ὑπακούειν.*

מִשְׁמַעְתֶּךָ *cum suff.:*
1 Sam. 22, 14. וסר אל־משמעתך
מִשְׁמַעְתּוֹ *cum suff.:*
2 Sam. 23, 23. וישימהו דוד על־ משמעתו
1 Chr. 11, 25. וישימהו דוד על־ משמעתו
מִשְׁמַעְתָּם *cum suff.:*
Jes. 11, 14. ובני עמון משמעתם

דַּהֲשְׁמָעוֹת

ע"כ, ומונכו שמקול הכוסף, לומר הודעה ופרסום וקוי.

n. f. inf. hif., relatio, annunciatio. LXX. *ἀναγγέλλειν.*

לְהַשְׁמָעוֹת
Ez. 24, 26. להשמעות אזנים

שָׁמַץ

פעל ל"ע כ"ק נגוד שָׁמֵץ, שְׁמָצָה, ומונכו לל"ק כמו שָׁמַצ נעכני, דקיפס והלוס והדקס ודכלון, כהשלה על דקיפות ושריטות, ונפרעי מפרימת סלנוד. ולדעת כניס מהקדמונים עניכו מעוע ונרעות. לוולס הנכון לי שנרנו כמו שָׁמַע נקלוף ידוע, ונכון ענוס וס לפעע ספסוקים.

v. tr. inus., sicut שָׁמַע (unde persolita literarum commutatione ortum est), auscultare, audire, neque vi propellendi praepopereque loquendi (arab. *śamaza*, unde *śumàz*, properatio; *śamaz*, festinantia in loquendo), neque vi imminuendi et detrahendi.

שֵׁמֶץ

ע"ו, ומונכו כמו שָׁמַע, לומר קריפת קול והנרס ונלנול הכשמע, ווס הפקרון על ופקק לוכי שען מכהו, ומס שען לנר כשמע נו, וגס נעניכו סס רע היסול הוס. וווהו נ"כ דעת יקקי [ע"ו ל"ק] כל מקוס שכאמר שען פסול עניכו קנד פסול, לומר סס רע, וכן נס"ע הסס שען כמונן שמע רע.

n. m., sonus, susurrus (cf. שָׁמַע *ψ.* 150, 5.), vel, sicut neoh., rumor, fama, spec. mala (שָׁמַע רַע, דִּבָּה); gem. pauxillum (translate, ut videtur, a sono fugaci citoque praetereunte). LXX. *ἰκμάς, ἐξαίσιος.* S. *ψιθύρισμα, ψιθυρισμός.*

Job. 4, 12. ותקח אזני שמץ מטהו
Job. 26, 14. ומה־שמץ דבר נשמע־בו

שְׁמֻצָּה

ע"כ, נויר שֵׁמֶץ, ומונכו לופי וקלון נכוח וסס רע, וכן פרטו כל הקדמונים.

n. f., convicium, ignominia, contumelia. LXX. Th. *ἐπίχαρμα* (arab. שמץ). A. *ὄνομα φυτοῦ* (שָׁם צָאָה). S. *κακωνυμία.*

לִשְׁמֻצָּה
Ex. 32, 25. לשמצה בקמיהם

שָׁמַר

פ"כ נתפלוסו, והעתיל יִשְׁמֹר. ומונכו קקיקס וקניעה, והליפס שָׁמִיר הכנור. ומוס קקיקה נרעיון ונכיכה עניכה ומריכה כדנר, נפיכה ושמיכה [קייכ-פרַנְנן, -דריכנגן]. לכן נכלל שמיכה ונפיכה נוכרון, כמו הפעל וכר, קניפה וקפיפה [והרפיה שָׁמֵר הסס], נניכה ושניקה עמיכה ונפיכה כמיסה ומתקה, וכדומה מן השלוס, כלאר קריפה לעדי כנו המלין. הנפעל הפעולי, לו נ"כ נקויית הפעולה לל הפועל. הכנד קווק של קל, והתפעל כנפעל, נהנדל קנקי. ולאר לקוול הזכר דע שהקרן שָׁמֵר, וכזכר כמכוון נ"כ נשפתי מערב, ונ"כ נזכוק לתקלקל, ל"ע נשפס הכלילי וכוימי וגועלי וכדומה [s. *smri* = *smar*, l. *me-mor*, goth. *mer-jan* etc.]. נס"ע מתנו שְׁמִירָה, שְׁמוּר, הִשְׁתַּמְּרוּת, וכדומה.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁמֹר), incidere, impingere, infigere (quam vim verbi primariam ostendit n. שָׁמִיר q. v., assumtis indogermanicarum linguarum similibus, quae supra adhibita sunt), transl., sicut זָכַר, menti memoriam inculcare (einprägen), in animo recondere, curae cordique habere, hinc vi latissima custodiendi, tuendi servandique, adservandi, reservandi et observandi, attente animadvertendi, religiose implendi celebrandi ac colendi. *Ni.* pass. vel reflex., cavere (seqq. מִן, מִפְּנֵי, בְּ, infin. vel פֶּן cum impf.), sibi cavere (לְ, לְנַפְשׁוֹ, בְּנַפְשׁוֹ), religiose abstinere (seq. gerundio). *Hitpa.* observare, sibi cavere, abstinere.

Digitized by Google

LXX. φυλάττειν, δια-, ἐπι-; τηρεῖν, δια-, παρα-, συν-; ἀποσκοπεῖν, εὐλαβεῖσθαι, συνιέναι; ἀκούειν, εἰς-; ἀντέρχεσθαι, ἀγαπᾶν; διατάττειν, τιθέναι; inf. ἀκοή; prt. φύλαξ, φυλακή; שֹׁמֵר פְּנָדִים, ἱματιοφύλαξ; שֹׁמֵר כֵּלִים, φύλαξ; שֹׁמֵר סַף, ἀρχισωματοφύλαξ. *Ni.* προσέχειν; *Hitpa.* προφυλάσσεσθαι.

שָׁמַר *3 perf.:*
Gn. 37, 11. ואביו שמר את־הדבר
1 Rg. 11, 10. לא שמר את אשר־צוה
1 Reg. 11, 34. אשר שמר מצותי
1 Reg. 14, 8. כעבדי דוד אשר שמר
2 Reg. 10, 31. ויהוא לא שמר ללכת
2 Reg. 17, 19. גם־יהודה לא שמר
Ez. 18, 9 ומשפטי שמר לעשות
Ez. 18, 19. כל־חקותי שמר

שָׁמֹר *p. 3 perf.:*
1 Chr. 10, 13. אשר לא־שמר
Hos. 12, 13. ובאשה שמר

וְשָׁמַר *3 perf.:*
Dt. 7, 12. ושמר י״י אלהיך לך
Prv. 3, 26. ושמר רגלך מלכד
Ez. 18, 21. ושמר את־כל־חקותי

וְשָׁמַרְנִי *3 perf. c. s.:*
Gn. 28, 20. ושמרני בדרך הזה

וְשָׁמָרוֹ *3 prf. c. suff.:*
Jer. 31, 10. ושמרו כרעה עדרו

שְׁמָרָהּ *3 prf. c. suff.:*
Am. 1, 11. ועברתו שמרה נצח

שָׁמְרָה *3 prf. fem.:*
Job. 10, 12. ופקדתך שמרה רוחי
Job. 24, 15. ועין נאף ׀ שמרה נשף
Ps. 119, 167. שמרה נפשי עדתיך

שָׁמַרְתָּ *2 perf.:*
1 Sam. 13, 13. לא שמרת את מצות
1 S. 13, 14. לא שמרת את אשר־צוך
1 Sam. 26, 15. ולמה לא שמרת
1 Reg. 2, 43. ומדוע לא שמרת
1 Reg. 8, 24. אשר שמרת לעבדך דוד
1 Rg. 11, 11. ולא שמרת בריתי וחקתי
1 Rg. 13, 21. ולא שמרת את־המצוה
2 Chr. 6, 15. אשר שמרת לעבדך

וְשָׁמַרְתָּ *2 perf.:*
Ex. 13, 10. ושמרת את־החקה הזאת
Ex. 15, 26. ושמרת כל־חקיו
Dt. 4, 40. ושמרת את־חקיו
Dt. 6, 3. ושמרת לעשות
Dt. 7. 11. ושמרת את־המצוה
Dt. 8, 6. ושמרת את־מצות י״י
Dt. 11, 1. ושמרת משמרתו וחקתיו
Dt. 16, 12. ושמרת ועשית
Dt. 17, 10. ושמרת לעשות
Dt. 26, 16. ושמרת ועשית אותם
1 Reg. 2, 3. ושמרת את־משמרת י״י
1 Reg. 6, 12. ושמרת את־כל־מצותי

וּשְׁמַרְתַּנִי *p. 2 prf. c. s.:*
Job. 10, 14. אם־חטאתי ושמרתני

שָׁמַרְתִּי *1 perf.:*
1 Sam. 25, 21. אך לשקר שמרתי
2 Sam. 22, 22. כי שמרתי דרכי י״י
Job. 23, 11. דרכו שמרתי ולא־אט
Ps. 17, 4. שמרתי ארחות פריץ
Ps. 18, 22. כי־שמרתי דרכי י״י
Ps. 119, 168. שמרתי פקודיך

שָׁמַרְתִּי *p. 1 perf.:*
Ps. 119, 67. אמרתך שמדתי

וּשְׁמַרְתִּיךָ *1 prf. c. s.:*
Gn. 28, 15. אנכי עמך ושמרתיך

שָׁמְרוּ *3 perf. pl.:*
Dt. 33, 9. כי שמרו אמרתך
2 Chr. 34, 21. לא־שמרו אבותינו
Ps. 78, 10. לא שמרו ברית אלהים
Ps. 99, 7. שמרו עדתיו
Ps. 119, 136. על לא־שמרו תורתך
Jer. 8, 7. שמרו את־עת באתה
Ez. 20, 21. משפטי לא־שמרו לעשות
Ez. 44, 15. אשר שמרו את־משמרת
Ez. 48, 11. שמרו משמרתי

שָׁמָרוּ *p. 3 perf. pl.:*
Num. 9, 23. את־משמרת י״י שמרו
Ps. 78, 56. ועדותיו לא שמרו
Ps. 119, 158. אמרתך לא שמרו
Jer. 16, 11. ואת־תורתי לא שמרו
Am. 2, 4. וחקיו לא שמרו

וְשָׁמְרוּ *3 perf. pl.:*
Gn. 18, 19. ושמרו דרך י״י
Ex. 31, 16. ושמרו בני־ישראל
Lev. 22, 9. ושמרו את־משמרתי
Nu. 1, 53. ושמרו הלוים את־משמרת
Num. 3, 7. ושמרו את־משמרתו
Num. 3, 8. ושמרו את־כל־כלי
Num. 3, 10. ושמרו את־כהנתם
Num. 9, 19. ושמרו בני־ישראל
Num. 18. 3. ושמרו משמרתך
Num. 18, 4. ושמרו את־משמרת
Dt. 31, 12. ושמרו לעשות
2 Reg. 11, 7. ושמרו את־משמרת
1 Chr. 23, 32. ושמרו את־משמרת
Ez. 44, 16. ושמרו את־משמרתי

וְשָׁמָרוּ *p. 3 perf. pl..*
Gn. 41, 35. אכל בערים ושמרו

שְׁמַרְתֶּם *2 perf. pl.:*
Jos. 22, 2. אתם שמרתם את כל
1 Sam. 26, 16. אשר לא־שמרתם
Ez. 44, 8. ולא שמרתם משמרת
Mal. 3, 6. סרתם מחקי ולא שמרתם

וּשְׁמַרְתֶּם *2 perf. pl.:*
Ex. 12, 17. ושמרתם את־המצות
Ex. 12, 17. ושמרתם את־היום הזה
Ex. 12, 24. ושמרתם את־הדבר הזה
Ex. 12, 25. ושמרתם את־העבדה
Ex. 19, 5. ושמרתם את־בריתי
Ex. 31, 14. ושמרתם את־השבת
Lev. 8, 35. ושמרתם את־משמרת י״י
Lev. 18, 5. 20, 8. ושמרתם את־חקתי
Lev. 18, 26 ושמרתם אתם את־חקתי
Lev. 18, 30. ושמרתם את־משמרתי
Lev. 19, 37. ושמרתם את־כל־חקתי 20, 22.
Lev. 22, 31. ושמרתם מצותי
Num. 18, 5. ושמרתם את משמרת
Dt. 4, 6. ושמרתם ועשיתם
Dt. 5, 1. ושמרתם לעשתם
Dt. 5, 29. ושמרתם לעשות
Dt. 7, 12. ושמרתם ועשיתם אתם
Dt. 11, 8. ושמרתם את־כל־המצוה
Dt. 11, 32. ושמרתם לעשות
Dt. 29, 8. ושמרתם את־דברי הברית
Jos. 22, 3. ושמרתם את־משמרת
2 Rg. 11, 6. ושמרתם את־משמרת
Neh. 1, 9. ושמרתם מצותי

שָׁמַרְנוּ *1 perf. pl.:*
Neh. 1, 7. ולא־שמרנו את־המצות
Mal. 3, 14. ומה־בצע כי שמרנו

שׁוֹמֵר *part. masc.: sg.*
Dt. 7, 9. שמר הברית והחסד
1 Sam. 1, 12. ועלי שמר את־פיה
1 S. 17, 20. ויטש את־הצאן על־שמר
1 Sam. 17, 22. על־יד שומר הכלים
1 Sam. 28, 2. שמר לראשי אשימך
1 Reg. 8, 23. שמר הברית והחסד
2 Reg. 9, 14. ויורם היה שמר
2 Rg. 22, 14. בן־חרחס שמר הבגדים
2 Chr. 6, 14. שמר הברית והחסד
2 Chr. 34, 22. שומר הבגדים
Neh. 1, 5. שמר הברית וחסד לאהביו
Neh. 2, 8. אל־אסף שמר הפרדס
Neh. 3, 29. שמר שער המזרח
Neh. 9, 32. שומר הברית והחסד
Esth. 2, 3. 8. 15. שמר הנשים
Esth. 2, 14. שמר הפילגשים
Ps. 34, 21. שמר כל־עצמותיו
Ps. 97, 10. שמר נפשות חסידיו
Ps. 116, 6. שמר פתאים י״י
Ps. 121, 4. שמר ישראל
Ps. 127, 1. שוא ׀ שקד שומר
Ps. 145, 20. שומר י״י את־כל־אהביו
Ps. 146, 9. י״י ׀ שמר את־גרים
Prv. 10, 17. ארח לחיים שומר מוסר
Prv. 13, 3. נצר פיו שמר נפשו
Prv. 16, 17. שומר נפשו נצר דרכו
Prv. 19, 8. שמר תבונה
Prv. 19, 16. שמר מצוה שמר נפשו
Prv. 21, 23. שמר פיו ולשונו
Prv. 21, 23. שמר מצרות נפשו
Prv. 22, 5. שומר נפשו ירחק מהם
Eccl. 5, 7. גבה מעל גבה שמר
Eccl. 8, 5. שומר מצוה
Eccl. 11, 4. שמר רוח לא יזרע
Jes. 21, 11. שמר מה־מלילה
Jes. 21, 11. שמר מה־מליל
Jes. 21, 12. אמר שמר אתא בקר
Jes. 26, 2. שמר אמנים
Jes. 56, 2. שמר שבת מחללו
Jes. 56, 6. שמר שבת מחללו
Jer. 35, 4. שמר הסף
Dan. 9, 4. שמר הברית והחסד

וְשׁוֹמֵר *part. masc.: sg.*
Prv. 13, 18. 15, 5. ושמר תוכחת
Prv. 27, 18. ושמר אדניו יכבד
Prv. 29, 19. ושמר תורה אשרהו
Jes. 56, 2. ושומר ידו

הַשֹּׁמֵר *prt. m. c. l. int.: sg.*
Gn. 4, 9. השמר אחי אנכי

הַשֹּׁמֵר *part. masc.: sg.*
Ps. 146, 6. השמר אמת לעולם

שֹׁמְרֵךְ *part. m. c. s.:*
Ps. 121, 3. אל־ינום שמרך
Ps. 121, 5. י״י שמרך י״י צלך

שֹׁמְרִים *part. m. pl.:*
Nu. 3, 38. שמרים משמרת המקדש
1 Chr. 12, 29. שמרים משמרת
2 Chr. 13, 11. שמרים אנחנו
Neh. 12, 25. שמרים שוערים
Neh. 13, 22. שמרים השערים
Ps. 130, 6. שמרים לבקר
Jes. 62, 6. המזכירי שמרים כל־היום
Jer. 51, 12. הקימו שמרים
Mal. 2, 9. אינכם שמרים את־דרכי

הַשֹּׁמְרִים *prt. m. pl. c. l. int.:*
Jud. 2, 22. השמרים הם את־דרך

הַשֹּׁמְרִים *part. m. pl.:*
Jud. 1, 24. ויראו השמרים
Jud. 7, 19. הקימו את־השמרים
1 Reg. 14, 27. השמרים פתח בית
2 Chr. 12, 10. השמרים פתח בית
Neh. 11, 19. ואחיהם השמרים
Ps. 31, 7. השמרים הבלי־שוא
Cant. 3, 3. מצאוני השמרים
Cant. 5, 7. מצאני השמרים
Zach. 11, 11. עניי הצאן השמרים

מְשֻׁמָּרִים *part. m. pl.:*
Ps. 130, 6. משמרים לבקר

שִׁמְרֵי *p. m. pl. constr.:*
Num. 3, 28. 32. שמרי משמרת הקדש
Nu. 31, 30. 47. שמרי משמרת משכן
2 Reg. 12, 10. הכהנים שמרי הסף
2 Rg. 22, 4. שמרי הסף מאת העם
2 Reg. 23, 4. ואת־שמרי הסף
2 Reg. 25, 18. שלשת שמרי הסף
1 Chr. 9, 19. שמרי הספים לאהל
1 Chr. 9, 19. שמרי המבוא
2 Chr. 34, 9. הלוים שמרי הסף
Ps. 106, 3. אשרי שמרי משפט
Eccl. 12, 3. ביום שיזעו שמרי הבית
Cant. 5, 7. שמרי השמרות
Dt. 27, 1. שמר את־כל־המצוה

שְׁמֹר *inf. constr.:*
Dt. 8, 11. אלהיך לבלתי שמר

בִּשְׁמֹר *inf. constr.:*
2 Sam. 11, 16. ויהי בשמור יואב

לִשְׁמֹר *inf. constr.:*
Gn. 3, 24. לשמר את־דרך
Ex. 16, 28. לשמור מצותי ותורתי
Ex. 22, 6. או־כלים לשמר
Ex. 22, 9. וכל־בהמה לשמר
Num. 8, 26. לשמר משמרת
Dt. 4, 2. לשמר את־מצות
Dt. 6, 2. לשמר את־כל־חקתיו
Dt. 10, 13. לשמר את־מצות י״י
Dt. 13, 19. לשמר את־כל־מצותיו
Dt. 15, 5. לשמר לעשות
Dt. 17, 19. לשמר את־כל־דברי
Dt. 24, 8. לשמר מאד ולעשות
Dt. 28, 1. לשמר לעשות
Dt. 28, 13. מצוך היום לשמר
Dt. 28, 15. לשמר לעשות
Dt. 28, 45. לשמר מצותיו וחקתיו 30, 10.
Dt. 32, 46. בניכם לשמר לעשות
Jos. 1, 7. לשמר לעשות ככל־התורה
Jos. 23, 6. וחזקתם מאד לשמר
1 Sam. 7, 1. לשמר את־ארון י״י
2 S. 15, 16. פלגשים לשמר הבית
2 Sam. 16, 21. אשר הניח לשמור
2 Sam. 20, 3. לשמור הבית
1 Reg. 2, 3. לשמר חקתיו
1 Reg. 3, 14. לשמר חקי ומצותי
2 Reg. 11, 38. לשמר חקתי ומצותי
1 Chr. 29, 19. לשמור מצותיך
2 Chr. 5, 11. אין לשמור למחלקות
Ps. 119, 4. לשמר מאד
Ps. 119, 5. לשמר חקיך
Ps. 119, 9. לשמר כדברך
Ps. 119, 57. לשמר דבריך
Ps. 119, 60. לשמר מצותיך
Ps. 119, 106. לשמר משפטי צדקך
Ps. 119, 146. לשמר עדותיך
Prv. 28, 4. ושמרי תורה יתגרו בם

שִׁמְרֵי *p. pl. constr.:*
Jer. 4, 17. כשמרי שדי היו עליה

לְשִׁמְרֵי *p. pl. constr.:*
Ps. 103, 18. לשמרי בריתו
Ez. 44, 8. לשמרי משמרתי

וּלְשִׁמְרֵי *p. pl. constr.:*
Ex. 20, 6. לאהבי ולשמרי מצותי
Dt. 5, 10. לאהבי ולשמרי מצותו
Dt. 7, 9. לאהביו ולשמרי מצותו
Neh. 1, 5. ולשמרי מצותיו
Ps. 119, 63. ולשמרי פקודיך
Dan. 9, 4. ולשמרי מצותיו

מְשֻׁמְרֵי *p. pl. constr.:*
Esth. 2, 21. 6, 2. משמרי הסף

מְשֻׁמָּר *part. pass. m.: sg.*
1 Sam. 9, 24. כי למועד שמור־לך
Eccl. 5, 12. עשר שמור לבעליו

וּשְׁמֻרָה *part. pass. f.: sg.*
2 Sam. 23, 5. ערוכה בכל ושמרה

שָׁמוֹר *inf. abs.:*
Dt. 5, 12. שמור את־יום השבת
Dt. 6, 16. שמור תשמרון את־מצות
Dt. 11, 22. כי אם־שמר תשמרון
Dt. 16, 1. שמור את־חדש האביב
Dt. 27, 1. שמר את־כל־המצוה

Digitized by Google

לשמור מזמות Prv. 5, 2.
לשמר מזוזת פתחי Prv. 8, 34.
עת לשמור Eccl. 3, 6.
לשמר את־בריתו Ez. 17, 14.
את־י׳ עזבו לשמר Hos. 4, 10.
inf. constr.: וְלִשְׁמוֹר
ולשמר את־כל־מצותי Dt. 5, 26.
ולשמר חקיו ומצותיו Dt. 26, 17.
ולשמר כל־מצותיו Dt. 26, 18.
ולשמר מצותיו וחקתיו Dt. 30, 16.
ולשמר מצותיו Jos. 22, 5.
ולשמר מצותיו וחקיו 1 Reg. 8, 58.
ולשמר מצותיו כיום הזה 1 R. 8, 61.
ולשמר מצותיו 2 Reg. 23, 3.
ולשמור את־תורת י״י 1 Chr. 22, 12.
ולשמור את־מצותיו 2 Chr. 34, 31.
ולשמור ולעשות Neh. 10, 30.
inf. c. suff.: לְשָׁמְרְךָ
לשמרך בדרך Ex. 23, 20.
לשמרך בכל דרכיך Ps. 91, 11.
לשמרך מאשת רע Prv. 6, 24.
לשמרך מאשה זרה Prv. 7, 5.
inf. c. suff.: לְשָׁמְרוֹ
לשמרו ולהמיתו בבקר 1 S. 19, 11.
inf. c. suff.: וּמִשָּׁמְרוֹ
ומשמרו את־השבעה Dt. 7, 8.
inf. c. suff.: וְלִשְׁמָרָהּ
לעבדה ולשמרה Gn. 2, 15.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְרָם
בשמרם עקב רב Ps. 19, 12.
inf. c. suff.: לְשָׁמְרָם
אנשים לשמרם Jos. 10, 18.
impt. sg.: שְׁמֹר
שמר ושמעת Dt. 12, 28.
שמר לעבדך דוד 1 Reg. 8, 25.
שמר את־האיש הזה 1 Reg. 20, 39.
שמר לעבדך דויד 2 Chr. 6, 16.
אך את־נפשו שמר Job. 2, 6.
שמר מצותי וחיה Prv. 4, 4.
בני שמר אמרי Prv. 7, 1.
שמר מצותי וחיה Prv. 7, 2.
שמר רגליך Eccl. 4, 17.
אני פי־מלך שמר Eccl. 8, 2.
חסד ומשפט שמר Hos. 12, 7.
שמר פתחי־פיך Mich. 7, 5.
impt. sg.: שְׁמוֹר
ואת־מצותיו שמור Eccl. 12, 13.
impt. sg.: שָׁמְרִי *s. M.*
שמר־לך את אשר אנכי Ex. 34, 11.
שמרתם וראה ישר Ps. 33, 37.
impt. sg.: וּשְׁמֹר
ושמר נפשך Dt. 4, 9.
ושמר דרכי Ps. 37, 34.
impt. sg.: שָׁמְרָה
שמרה־זאת לעולם 1 Chr. 29, 18.
שמרה נפשי והצילני Ps. 25, 20.
שמרה נפשי כי־חסיד אני Ps. 86, 2.
impt. c. suff.: שָׁמְרֵנִי
שמרני אל כי־חסיתי Ps. 16, 1.
שמרני כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
שמרני י״י מידי רשע Ps. 140, 5.
שמרני מידי פח Ps. 141, 9.
impt. c. suff.: שָׁמְרֵם
שמרם בתוך לבבך Prv. 4, 21.
impt. pl.: שִׁמְרוּ
שמרו מן־החרם Jos. 6, 18.
שמרו מאד לעשות Jos. 22, 5.
שמרו־מי בנער 2 Sam. 18, 12.
שמרו ודרשו כל־מצות 1 Chr. 28, 8.
שמרו ועשו 2 Chr. 19, 7.
שמרו משפט ועשו צדקה Jes. 56, 1.
ואת־משפטי שמרו Ez. 20, 19.
impt. pl.: וְשִׁמְרוּ
ושמרו מצותי חקותי 2 Reg. 17, 13.

שקדו ושמרו Esr. 8, 29.
1 imperf.: אֶשְׁמֹר
ארעה צאנך אשמר Gn. 30, 31.
אתו אשמר לדבר Num. 23, 12.
את־חקיך אשמר Ps. 119, 8.
למען אשמר דברך Ps. 119, 101.
1 imperf.: אֶשְׁמְרָה *s. M.*
אשמור־לו חסדי Ps. 89, 29.
1 imperf.: אֶשְׁמְרָה
אמרתי אשמרה דרכי Ps. 39, 2.
אשמרה לפי מחסום Ps. 39, 2.
1 imperf.: אֶשְׁמְרָה *p.*
עזו אליך אשמרה Ps. 59, 10.
1 imperf.: וְאֶשְׁמְרָה
ואשמרה דברך Ps. 119, 17.
ואשמרה תורתך תמיד Ps. 119, 44.
ואשמרה תורתך Ps. 119, 55.
ואשמרה עדות פיך Ps. 119, 88.
ואשמרה פקודיך Ps. 119, 134.
ואשמרה עדתיך Ps. 119, 146.
1 impf. c. s.: וְאֶשְׁמְרֶנָּה
ואשמרה בכל־לב Ps. 119. 34.
2 imperf.: תִּשְׁמֹר
את־בריתי תשמר Gn. 17, 9.
חג המצות תשמר Ex. 23, 15.
תשמר את־כל־המצוה Dt. 19, 9.
מוצא שפתיך תשמר Dt. 23, 24.
כי־תשמר את־מצות Dt. 28, 9.
אם־לא תשמר לעשות Dt. 28, 58.
למען תשמר לעשות Jos. 1, 8.
חקי ומשפטי תשמר 1 Reg. 9, 4.
אם־תשמר לעשות 1 Chr. 22, 13.
וחקי ומשפטי תשמור 2 Chr. 7, 17.
לא תשמור על־חטאתי Job. 14, 16.
הארח עולם תשמור Job. 22, 15.
חלל אילות תשמר Job. 39, 1.
ואורחות צדיקים תשמר Prv. 2, 20.
ראית רבות ולא תשמר Jes. 42, 20.
את־משמרתי תשמר Zach. 3, 7.
וגם תשמר את־חצרי Zach. 3, 7.
2 imperf.: תִּשְׁמָר־ *s. M.*
אם־ענות תשמר־יה Ps. 130, 3.
2 impf. c. hint.: הֲתִשְׁמֹר
התשמר מצותו Dt. 8, 2.
2 imperf.: וְתִשְׁמוֹר
ותשמור כל־ארחתי Job. 13, 27.
2 imperf.: וַתִּשְׁמָר־ *s. M.*
ותשמר־לו את־החסד 1 Reg. 3, 6.
2 impf. c. s.: תִּשְׁמְרֵנִי
תשמרני לראש גוים 2 Sam. 22, 44.
2 impf. c. s.: תִּשְׁמְרֵם
אתה־י׳ תשמרם Ps. 12, 8.
כי־נעים כי־תשמרם Prv. 22, 18.
3 imperf.: יִשְׁמֹר
רגלי חסידו ישמר 1 Sam. 2, 9.
ישמר כל־ארחתי Job. 33, 11.
ישמר את־נפשך Ps. 121, 7.
ודרך חסידו ישמר Prv. 2, 9.
אם־ישמר לנצח Jer. 3, 5.
3 imperf.: יִשְׁמָר־ *s. M.*
ישמר־צאתך Ps. 121, 8.
אם־י׳ לא־ישמר־עיר Ps. 127, 1.
חקות קציר ישמר־לנו Jer. 5, 24.
3 imperf.: וַיִּשְׁמָר־ *s. M.*
מי־חכם וישמר־אלה Ps. 107, 43.
3 imperf.: וַיִּשְׁמֹר
וישמר משמרתי Gn. 26, 5.
וישמר אתנו 1 Sam. 30, 23.
וישמר מצותיו 2 Reg. 18, 6.
3 impf. c. s.: יִשְׁמְרֵנִי
כימי אלוה ישמרני Job. 29, 2.
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁמְרֵנוּ
וישמרנו בכל־הדרך Jos. 24, 17.

3 impf. c. s.: יִשְׁמָרֶךָּ
י׳ ישמרך מכל־רע Ps. 121, 7.
3 impf. c. s.: וְיִשְׁמָרֶךָּ
יברכך י׳ וישמרך Num. 6, 24.
3 impf. c. s.: יִשְׁמְרֶהָּ
י׳ ישמרהו ויחיהו Ps. 41, 3.
3 impf. c. s.: יִשְׁמְרֶנּוּ
בבעליו ולא ישמרנו Ex. 21, 29.
שלשם ולא ישמרנו Ex. 21, 36.
3 impf. fem.: תִּשְׁמֹר
כל אשר־צויתיה תשמר Jud. 13, 14.
בשכבך תשמר עליך Prv. 6, 22.
3 impf. f. c. s.: וְתִשְׁמָרֶךָּ
אל־תעזבה ותשמרך Prv. 4, 6.
3 impf. f. c. s.: תִּשְׁמְרוּנָם
ושפתי חכמים תשמורם Prv. 14, 3.
1 imperf. pl.: נִשְׁמֹר
כי־נשמר לעשות Dt. 6, 25.
2 impf. pl. c. s.: תִּשְׁמְרוּהָ
בריתי אשר תשמרו Gn. 17, 10.
ואת־חקתי תשמרו Lev. 18, 4.
ואת־משפטי תשמרו Lev. 25, 18.
ואת־מצותי תשמרו Lev. 26, 3.
תשמרו את־כהנתכם Num. 18, 7.
תשמרו להקריב לי Num. 28, 2.
אתו תשמרו לעשות Dt. 13, 1.
תשמרו לעשות Dt. 24, 8.
ולא תשמרו מצותי 1 Reg. 9, 6.
ומשפטי תשמרו Ez. 36, 27.
2 imperf. pl.: תִּשְׁמְרוּ *p.*
את־שבתתי תשמרו Ex. 31, 13.
ואת־שבתתי תשמרו Lev. 19, 3.
את־חקתי תשמרו Lev. 19, 19.
את־שבתתי תשמרו Lv. 19, 30. 26, 2.
ואת־מצותיו תשמרו Dt. 13, 5.
משפטיהם אל־תשמרו Ez. 20, 18.
2 impf. pl.: וַתִּשְׁמְרוּ
ותשמרו את־כל־מצותיו Jer. 35, 18.
2 impf. pl.: תִּשְׁמְרוּן
שמר תשמרון את־מצות Dt. 6, 17.
היום תשמרון לעשות Dt. 8, 1.
כי אם־שמר תשמרון Dt. 11, 22.
אשר תשמרון לעשות Dt. 12, 1.
תשמרון לעשות 2 Reg. 17, 37.
3 imperf. pl.: יִשְׁמְרוּ
אם־ישמרו בניך 1 Reg. 2, 4.
רק אם־ישמרו בניך 1 Reg. 8, 25.
רק אם־ישמרו לעשות 2 Reg. 21, 8.
רק אם־ישמרו בניך 2 Chr. 6, 16.
רק אם־ישמרו לעשות 2 Chr. 33, 8.
בעבור ישמרו חקיו Ps. 105, 45.
אם־ישמרו בניך בריתי Ps. 132, 12.
אשר ישמרו את־שבתותי Jes. 56, 4.
ואת־משפטי ישמרו Ez. 11, 20.
וחקתי ישמרו Ez. 37, 24.
שפתי כהן ישמרו־דעת Mal. 2, 7.
3 impf pl.: יִשְׁמְרוּ *p.*
עקבי ישמרו Ps. 56, 7.
ומצותי לא ישמרו Ps. 89, 32.
ואשרי דרכי ישמרו Prv. 8, 32.
בכל־מועדי ישמרו Ez. 44, 24.
3 imperf. pl.: וַיִּשְׁמְרוּ
וישמרו את־כל־צורתי Ez. 43, 11.
3 imperf. pl.: וַיִּשְׁמְרוּ
וישמרו משמרת Neh. 12, 45.
וישמרו את־חבית Ps. 59, 1.
Nif-al: נִשְׁמַר 3 *perf.*
לא־נשמר בחרב 2 Sam. 20, 10.
3 perf.: נִשְׁמָר *p.*
ובנביא נשמר Hos. 12, 14.
3 perf.: וְנִשְׁמַר־ *s. M.*
ונשמר־שם לא־אחת 2 Reg. 6, 10.
2 perf.: וְנִשְׁמַרְתָּ

ונשמרת מכל דבר רע Dt. 23, 10.
3 perf. pl.: נִשְׁמְרוּ
אם־נשמרו הנערים 1 Sam. 21, 5.
3 perf. pl.: נִשְׁמְרוּ *p.*
חסידיו לעולם נשמרו Ps. 37, 28.
2 perf. pl.: וְנִשְׁמַרְתֶּם
ונשמרתם מאד Dt. 2, 4.
ונשמרתם מאד לנפשתיכם Dt. 4, 15.
ונשמרתם מאד Jos. 23, 11.
ונשמרתם ברוחכם Mal. 2, 15. 16.
impt. sg.: *הִשָּׁמֵר
*השמר והשקט Jes. 7, 4.
impt. sg.: הִשָּׁמֶר
השמר לך פן־תשיב Gn. 24, 6.
השמר לך פן־תדבר Gn. 31, 24.
השמר לך מדבר Gn. 31, 29.
השמר לד אל־תסף Ex. 10, 28.
השמר מפניו Ex. 23, 21.
השמר לך פן־תכרת Ex. 34, 12.
השמר לך ושמר נפשך Dt. 4, 9.
השמר לך פן־תשכח Dt. 6, 12.
השמר לך פן־תשכח Dt. 8, 11.
השמר לך פן־תעלה Dt. 12, 13.
השמר לך פן־תעזב Dt. 12, 19.
השמר לך פן־תנקש Dt. 12, 30.
השמר לך פן־יהיה דבר Dt. 15, 9.
השמר בנגע־הצרעת Dt. 24, 8.
ועתה השמר־נא בבקר 1 Sam. 19, 2.
השמר מעבר המקום 2 Reg. 6, 9.
השמר אל־תפן Job. 36, 21.
impt. f. sg.: הִשָּׁמְרִי
ועתה השמרי נא Jud. 13, 4.
impt. pl.: הִשָּׁמְרוּ
השמרו לכם עלות Ex. 19, 12.
השמרו לכם פן־תשכחו Dt. 4, 23.
השמרו לכם פן־יפתה Dt. 11, 16.
השמרו בנפשותיכם Jer. 17, 21.
impt. pl.: הִשָּׁמְרוּ *p.*
איש מרעהו השמרו Jer. 9, 3.
3 impf. fem.: תִּשָּׁמֵר
אמרתי אל־האשה תשמר Jud. 13, 13
2 impf. pl.: תִּשָּׁמְרוּ *p.*
אמרתי אליכם תשמרו Ex. 23, 13.
Pi-el: שִׁמֵּר
part. m. pl.: מְשַׁמְּרִים
משמרים הבלי־שוא Jon. 2, 9.
Hitpa-el: הִשְׁתַּמֵּר
1 imperf.: וְאֶשְׁתַּמֵּר
ואשתמר מעוני Ps. 18, 24.
1 imperf.: וְאֶשְׁתַּמְּרָה
ואשתמרה מעוני 2 Sam. 22, 24.
3 imperf.: וַיִּשְׁתַּמֵּר
וישתמר חקות עמרי Mich. 6, 16.

שָׁמֵר

ז״ו, וכאלף לך נכנוי שְׁמֵרִים, ומוכנו כתאנותו הכשאר והכקנא וישכב ויכנן [ערהאלע, ריקקאלע, וזאן, שכלאן-נעכוכנ, הענאע], ווהו הכשאר נשקה יין על קלקעית הקנית, וכי כן ככוי שלֶ שָׁמֵר נשפה לכנגליטילית ונרפתית, [engl. *lees, sediment*, fr. *lie*] מלשון הכשכ והכנן. וע״כ נעא יסודה קרפנטראלס נספרו שהלי יסודה, שאשר שכקרא כן ע״ש שאשאר את היין, לאמן יעמוד עמנו, ע״ד שקראט וקניאלה על שמיט [ירמי׳ מ״ח י״ח; נאבי׳ פ׳ י״ב]. וכשאלל מוה על היין המזוקק על שמיו [העפענווין], וווהו היין המשוכך שכלני ישמין, ווה המוכן על שמיט מווקקים. ותכין קוכל כעיט לבי פרוש וה הנס מְשַׁמֶּרֶת [שמות פ״ה; שכת ריט פרק כ׳], שסוך את שמסכין נו היין, ויפורש כמשכה מְשַׁמֶּרֶת שְׁמוּרֵי אֶה־

וְהָיָה וְקִלָּטַת אֶת־חַשְׁמָרֶיהָ, נִקְחִי שָׁמַר, שְׁמָר מִשְׁלוֹ.

n. m. pluralet., id quod ad ultimum usque reservatur ac remanet, faeces, utpote quae in imo vasis fundo subsident (Ablagerung, Satz), non propterea quia vini gustum et colorem servant (uti vult *Carpentrasi*, collatis dictionibus שָׁמֵן עַל־שְׁמָרָיו, שָׁמֵן עַל שְׁמָרָיו), etiam de ipso *vino* cum faecibus servato (Hefenwein), quod defaecatum et clarificatum in conviviis opiparis apponitur. Inde neohebr. מִשְׁמֶרֶת de sacco, quo vinum percolatur, retentis faecibus. LXX. *τρυγίας*, *φύλαγμα*, *δόξα*. S. *ἡ τρυγία*.

pl.: שְׁמָרִים

Jes. 25, 6. מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים

Jes. 25, 6. שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים

pl. c. suff.: שְׁמָרָיו

Jer. 48, 11. וְשֹׁקֵט הוּא עַל־שְׁמָרָיו

pl. c. suff.: שְׁמָרֶיהָ

Ps. 75, 9. אַךְ־שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ

pl. c. suff.: שְׁמָרֵיהֶם

Zeph. 1, 12. הַקְּפָאִים עַל־שְׁמָרֵיהֶם

שָׁמֶר

זעל זמיי מן שָׁמַר, ומוכנו שקיפה וקציפה על מקומו, ומזה הכפעל לדעת דוד קמקי ופתן עוכף יציפה על זמיכים נכפקת, ע"ג שהוף נפוני מלרע, וכל ענין זמיכה מלעיל נפוני, ולדעת סעדיה פ'יומי עכיכו זמיכה מעת, והכוונה יכפה.

v. denom. (a n. שָׁמָר, שְׁמָרִים), subsidere, sicut faeces, quiescere, securum esse, unde *Ni.* imp. חִשָּׁמֶר, quem *Qimchi* discernit ab חִשָּׁמֶר cave, qui est *Mil'el.*

Nif-al: נִשְׁמַר

impt. sg.: הִשָּׁמֶר מלרע

Jes. 7, 4. הִשָּׁמֵר וְהַשְׁקֵט

שָׁמֶר

זל"ו, ומפלח קך נכפוי שְׁמָרִים. פתכוכו קפל ליל זמוכים לדעת יפקי זמיכה לקיים ההבטחה [מהקב"ה], ולדעת פתן־עוכף זמיכת הקב"ה ליזכלל, ע"ז שלא כתן מתזקת לכוח לא כתי כ"י לכגוף, ולא"ל מוכח בהלא"ע עכיכו מתכת ופקידה, לומר מצוה גדוחה מהם כל הלילה, ולא"ל בלכוו זמיכת פחג וכזיכוחו, ומוה קג בכלל. והכוונה יכפה.

n. m. pluralet., observatio, celebratio, vel, ut alii volunt, impletio divinae promissionis aut tutela divina aut lucubratio s. meditatio beneficiorum gratia dei acceptorum. LXX. *προφυλακή*. Samar. *φύλαξις*; A. *παρατηρήσεις*.

pl.: שְׁמָרִים

Ex. 12, 42. לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לה"י

Ex. 12, 42. שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁמָרָה

ז"נ, והכוכי שְׁמָרוֹת. כלוכו מפעף [זוכעכליעד], והוף קוקיי שכתעכס לדעת מזה הכפכן הסבכרי כמו עכוחות, וכקלו הטעטעים כן על שכוחות העיכים כהסגכס, וכן הטתיקו התָּרָא שהוף מפעף, שהוף מצכ דומה לא שמר כקלוף זין נתו, ולא דקקו מ'יקקי והקמקי שפרשוהו כמו שמרת, כ"ל שקידת והקפת סעיכים.

n. f. (pl. שְׁמָרוֹת, ad s. f. שִׁמֶּרֶת, *γμα*, *ἐφημερία*, *διατήρησις*, *ἀποθήκη*, *παρεμβολή*.

Lev. 8, 35. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת

Num. 1, 53. מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת

Num. 3, 7. וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה

Nu. 3, 8. וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Nu. 3, 28. 32. שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ

Num. 3, 36. מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי

Nu. 3, 38. שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ

Num. 4, 31. וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם

Nu. 4, 32. אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם

Num. 8, 26. לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת

Num. 9, 19. אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְיָ

Num. 9, 23. מִשְׁמֶרֶת יְיָ שָׁמָרוּ

Num. 18, 4. וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת

Num. 18, 5. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת

Num. 18, 5. וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ

Num. 18, 8. אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמָתִי

Nu. 31, 30. 47. שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכָּנִי

Jos. 22, 3. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת

1 Sam. 22, 23. מִשְׁמֶרֶת אֲתָה עִמָּדִי

2 Sam. 20, 3. וַיִּתֵּן בֵּית־מִשְׁמֶרֶת

1 Rg. 2, 3. וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְיָ

2 Reg. 11, 5. וּשְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת

2 Reg. 11, 6. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת

2 Reg. 11, 7. וְשֹׁמְרֵי אֶת־מִשְׁמֶרֶת

1 Chr. 9, 27. כִּי־עֲלֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת

1 Chr. 12, 29. שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת

1 Chr. 23, 32. וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת

1 Chr. 23, 32. וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ

1 Chr. 25, 8. מִשְׁמֶרֶת לְעֻמַּת כְּקָטֹן

2 Chr. 13, 11. מִשְׁמֶרֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ

2 Chr. 23, 6. יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְיָ

Nh. 12, 45. וְיִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם

Ez. 40, 45. שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת

Ez. 40, 46. שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ

Ez. 44, 8. וְלֹא שְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת

Ez. 44, 14. שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת

Ez. 44, 15. אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי

וּמִשְׁמֶרֶת

Num. 3, 25. וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן

Num. 18, 3. וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל

1 Chr. 23, 32. וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי אַהֲרֹן

Neh. 12, 45. וּמִשְׁמֶרֶת הַטָּהֳרָה

בְּמִשְׁמֶרֶת

Num. 4, 27. בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל־מַשָּׂאָם

לְמִשְׁמֶרֶת

Ex. 12, 6. וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת

Ex. 16, 23. הָנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת

Ex. 16, 32. לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם

Ex. 16, 33. לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת

Num. 3, 38. לִמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Num. 17, 25. לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת

Num. 19, 9. בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת

p.

Ex. 16, 34. לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת

cum suff.: מִשְׁמַרְתִּי

Gn. 26, 5. וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי

Lev. 18, 30. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי

Lev. 22, 9. וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי

Jes. 21, 8. וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אָנֹכִי נִצָּב

Ez. 44, 8. וַתְּשִׂימוּן לְשֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתִּי

Ez. 44, 16. וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי

Ez. 48, 11. אֲשֶׁר שָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתִּי

Hab. 2, 1. עַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶעְמֹדָה

Zach. 3, 7. מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר

cum suff.: מִשְׁמַרְתֶּךָ

Num. 18, 3. וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתְּךָ

cum suff.: מִשְׁמַרְתּוֹ

Num. 3, 7. וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ

Dt. 11, 1. וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ

Mal. 3, 14. כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ

cum suff.: וּמִשְׁמַרְתָּם

Num. 3, 31. וּמִשְׁמַרְתָּם הָאָרֹן

Num. 4, 28. וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר

ungulae), palpebrae, utpote oculorum custodiae, targ. תְּמַר (a. v. שְׁמַר = תְּמַר). LXX. *φυλακή*. S. *ἀναβλέψεις*.

pl.: שְׁמָרוֹת

Ps. 77, 5. אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי

שְׁמָרָה

ז"נ, ע"י עֲצֵמָה, לדעת עשה הכהן הספרי, ופתרונו שמיכה ושמור [הוע], וכן הניכוהו שלמה יקקי והמקנס, ווה הכהן, ולפ כדעת הקמקי ופתן־עוכף שמקו שהוף נווי. *n. f.* (ad s. f. עֲצֵמָה), custodia (Hut, Wache). LXX. *φυλακή*.

Ps. 141, 3. שִׁיתָה יְיָ שְׁמָרָה לְפִי

מִשְׁמָר

ז"נ, והפתרון לו פקדה ונפיה של נוגה ומנפה, לו נ"כ מקום הנפיה והכניסה [ווהפלא, הוע], לו כית הסוהר ומעצר, מקום שמור הפקיד, לו דבר הכשמר וכנפן כדבר נקמך, לו מכמן מה ודבך וקך כשמר, לו כמו שָׁמֵר, לומר כניכת פקוד ומכמן ולקיוקם [נכויך, אָנוּעַר־וּוּפָן].

n. m., locus custodiae, meton. ipsi custodes s. excubiae vel custodia h. e. munus excubandi, spec. carcer, in quo captivi detinentur, interdum pass. de eo quod asservatur vel observatur (h. e. objecto vel observationis vel observantiae). LXX. *φυλακή*, *προ-*, *προφύλαξ*, *ἐφημερία*, *πρόσταγμα*, *φάρσταρα*; בֵּית־מִשְׁמָר, *φυλακή*.

Gn. 42, 17. מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים

1 Chr. 26, 16. מִשְׁמָר לְעֻמַּת מִשְׁמָר

Neh. 4, 3. וְנַעֲמִיד מִשְׁמָר עֲלֵיהֶם

Neh. 4, 16. הַלַּיְלָה מִשְׁמָר

Neh. 12, 24. מִשְׁמָר לְעֻמַּת מִשְׁמָר

Neh. 12, 25. שׁוֹעֲרִים מִשְׁמָר

Job. 7, 12. כִּי־תָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר

Prv. 4, 23. מִכָּל־מִשְׁמָר נְצֹר לִבֶּךָ

הַמִּשְׁמָר

Neh. 4, 17. וְאַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר

Jer. 51, 12. הַחֲזִיקוּ הַמִּשְׁמָר

בְּמִשְׁמָר

Gn. 40, 4. וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר

בַּמִּשְׁמָר

Lev. 24, 12. וַיִּנִּיחֻהוּ בְּמִשְׁמָר

Num. 15, 34. וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בְּמִשְׁמָר

לְמִשְׁמָר

Ez. 38, 7. וְהָיִית לָהֶם לְמִשְׁמָר

constr.: בְּמִשְׁמַר

Gn. 40, 3. בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים

Gn. 40, 7. בְּמִשְׁמַר בֵּית־אֲדֹנָיו

Gn. 41, 10 בְּמִשְׁמַר שַׂר הַטַּבָּחִים

cum suff.: מִשְׁמַרְכֶם

Gn. 42, 19. יֵאָסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶם

cum suff.: בְּמִשְׁמָרָן

Neh. 7, 3. אִישׁ בְּמִשְׁמָרוֹ

cum suff.: וּבְמִשְׁמָרֶיהָ

Neh. 13, 14. בְּבֵית אֱלֹהַי וּבְמִשְׁמָרָיו

מִשְׁמֶרֶת

ז"נ, ומוכנו כמו משמר, נכל קופני ההצלת על משמר. נ"ע מִשְׁמֶרֶת משלהו, והכוני מִשְׁמָרוֹת, ל"ע ג' משמרות הלילה, וכלומה.

n. f., custodia, observatio (etiam de legibus, statutis, praeceptis, quae observantur); functio, officium, eadem significationis amplitudine, qua מִשְׁמָר, neoh. etiam de vigiliis. LXX. *φυλακή*, *φύλα-*

pl.: מִשְׁמָרוֹת

1 Chr. 26, 12. מִשְׁמָרוֹת לְעֻמַּת אֲחֵיהֶם

Neh. 13, 30. וְאַעֲמִידָה מִשְׁמָרוֹת

pl.: לְמִשְׁמָרוֹת

1 Chr. 9, 23. לְבֵית הָאֹהֶל לְמִשְׁמָרוֹת

Neh. 12, 9. לְנֶגְדָּם לְמִשְׁמָרוֹת

pl. constr.: מִשְׁמְרוֹת

Neh. 7, 3. מִשְׁמְרוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם

pl. c. suff.: מִשְׁמְרוֹתָם

2 Chr. 7, 6. וְהַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם

2 Chr. 8, 14. וְהַלְוִיִּם עַל־מִשְׁמְרוֹתָם

2 Chr. 35, 2. הַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם

c. suff.: בְּמִשְׁמְרֹתָם

Num. 8, 26. לִלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרֹתָם

pl. c. suff.: בְּמִשְׁמְרוֹתָם

בְּמִשְׁמָרוֹתָם

2 Chr. 31, 16. כְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם

pl. c. s.: בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

בְּמִשְׁמָרוֹתֵיהֶם

2 Chr. 31, 17. בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם

אַשְׁמֶרָה

ז"נ, והסיף אַשְׁמֻרַת, והכוני אַשְׁמֻרוֹת. מוכנו קלק מעשה הלילה [נאַשְׁמוּרָה ונאַשְׁמֹרֶת], ונעכור שכאלק הלק אַשְׁמֻרוֹת, אַשְׁמֻרַת הנקר, אַשְׁמֻרַת התיכוכה כמעט שלהלילה ג' אַשְׁמֻרוֹת.

n. f. (c. אַשְׁמֻרַת, pl. אַשְׁמֻרוֹת), vigilia (quarum tres, primam, mediam et matutinam veteres numerabant; quatuor tamen inveneris Mth. 14, 25. Mrc. 6, 40. cf. 13, 35.), pervigilium, excubiae, ubi vigil vigilem excipit.

וְאַשְׁמוּרָה

Ps. 90, 4. וְאַשְׁמוּרָה בַּלָּיְלָה

הָאַשְׁמֻרַת

Jud. 7, 19. רֹאשׁ הָאַשְׁמֻרַת הַתִּיכוֹנָה

constr.: בְּאַשְׁמֻרַת

Ex. 14, 24. וַיְהִי בְּאַשְׁמֻרַת הַבֹּקֶר

1 Sam. 11, 11. בָּאַשְׁמֻרַת הַבֹּקֶר

pl.: אַשְׁמֻרוֹת

Ps. 119, 148. קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת

Thr. 2, 19. לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת

pl.: בְּאַשְׁמֻרוֹת

Ps. 63, 7. בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה־בָךְ

שָׁמִיר

ז"נ, ומוכנו פ' קוץ וקוף וסיר [לְזָקֵן, לִיסְעֵל], ע"ש נעוץ ופקילף ולכיכה, וכן שָׁמֵר בעכיי, והכשלל על קויב וכו המיכ, ומוכן פקילף כידוע בשכש. כ' מין לכך ולבן לו נכול שעוקן ולוכב כלבר, ונקבו' תמור קלמיש. ולגדות מן שמיר עי' לעות ס"ה; נעין ס"ק ע"פ; סועה מ"ק בשכה; ילקוט מ"פ ק' ממלכים זוקר עוב וכלומה, ונעכיי שאמר מצלמו. ויהודה קרפנעבָּסִי שלמה ע"ג שהוף מפרק ומצבר סלעים הוף מן שמר כמו שבר, כהקלף לוות המבעת, לפ דקדק.

n. m., 1) sentis, carduus, a pungendo et disscindendo, coll. senticetum, spinetum, arab. *samur* (spina Aegyptia vel sidrae species); 2) lapis durus, quo acuminato incidi potest, velut adamas, *smiris*, secundum hagadam judaicam (et moslimicam) vermis miraculosus. LXX. *χέρσος*, *χόρτος*, *ὕλη*, *δέρμις*, *ἀδαμάντινος*; שָׁמִיר וְשֵׁית, *ἄγρωστις ξηρά*; שֵׁית וְשָׁמִיר, *χόρτος*; בְּצִפָּרֶן שָׁמִיר A. S. Th. *ἐν ὄνυχι ἀδαμαντίνῳ*.

Jes. 5, 6. וְעָלָה שָׁמִיר וְשִׁית

Jes. 7, 24. שָׁמִיר וְשִׁית תִּהְיֶה

Jes. 7, 25. יִרְאַת שָׁמִיר וְשִׁית

Digitized by Google

Jes. 9, 17. שמיר ושית תאכל
Jes. 27, 4. שמיר ושית במלחמה
Jes. 32, 13. קוץ שמיר תעלה
Jer. 17, 1. בצפרן שמיר
Zach. 7, 12. שמו שמיר משמוע
בְּשָׁמִיר
Ez. 3, 9. כשמיר חזק מצר
לַשָּׁמִיר
Jes. 7, 23. לשמיר ולשית יהיה
cum suff.: וְשָׁמִירֹ
Jes. 10, 17. ואכלה שיתו ושמירו

שֶׁמֶשׁ

שם קמצ׳, ונכנוי שִׁמְשִׁי, וסכנוי שִׁמְשׁוֹת נעוכן מיוק. פתכוכו קמס וקנס [ושכנע], כלאר שֶׁמֶשׁ נעכני, וסוף סכלוב הקצ׳י נשקק, מלוי לכל רוחי שמש, וינשל הפרות ויקמס. יקודו לפי דעתי שֶׁמֶשׁ [נסופי שׁ ידוע, כמו מגל קֶרֶשׁ, רֶמֶשׁ, שֶׁרֶץ סופי דומס], מצמש שם ענין להילכ ומהילכ, שהוא נ״כ הזכש של שֶׁמֶן. והקיים נשקל נקלאו מתק הזמש, ולפני הזמש דלוכו נפרהסיא, ומוכיקת הזמש כלאר זרק וינק, ומצקיעת הקמס כלאר נוש. והלנת הכיוני מקכי הזמש, לו מדנכ שמקנוסס למרקוק, ל״מ מקכי הקומס. ונכנו מסס וס הפריע״ס שִׁמְשַׁי, שִׁמְשׁוֹן וכדומס. נקנוש שֶׁמֶשׁ [הידועס שִׁמְשָׁא] מצלהו.

n. comm. (c. s. שִׁמְשִׁי), sol, astrum splendidum, quod ceterorum tenet principatum, dux et moderator luminum, arab. *šems*, aram. שִׁמְשָׁא (def. שִׁמְשָׁא), a rad. שָׁם (unde et שֶׁמֶן, oleum fulvum), adjecta terminatione *es*, ad s. f. קֶרֶשׁ, רֶמֶשׁ, שֶׁרֶץ, minime a ministrando (שָׁמַשׁ), tanquam summi numinis in regno naturae minister; metaph. felicitas vel ipse Deus, utpote qui homines gratiae suae lumine collustrat, calefacit, fovet atque fecundat. De sole oriente dicitur זָרַח, זָרִיחַ, de occidente בָּא (v. de radice שָׁמַשׁ sub שֶׁמֶשׁ, quo cf. quod in tabula radicum dicitur). Inde n. pr. שִׁמְשַׁי, שִׁמְשׁוֹן et tum in arabica tum in neohebraica lingua (*S'emsed-din, S'ems-ul-Ajimme*) *Lakaborum* (epithetorum ornantium) magna multitudo. LXX. ἥλιος, semel ἔλεος; בֵּית־שֶׁמֶשׁ, ἡλίου πόλις; pl. fem. bene ἐπάλξεις (Mauerzinnen).

Jos. 10, 12. שמש בגבעון דום
Jud. 11, 18. ממזרח־שמש לארץ
Ps. 50, 1. ממזרח־שמש
Ps. 72, 17. לפני־שמש ינון שמו
Ps. 84, 12. כי שמש ומגן ר׳י
Ps. 104, 19. שמש ידע מבואו
Ps. 113, 3. ממזרח־שמש עד־מבואו
Ps. 148, 3. הללוהו שמש וירח
Eccl. 6, 5. גם־שמש לא־ראה
Jes. 41, 25. ממזרח־שמש יקרא
Jes. 45, 6. ממזרח־שמש וממערבה
Jes. 59, 19. וממזרח־שמש את־כבודו
Jer. 31, 35. נתן שמש לאור יומם
Jer. 43, 13. מצבות בית שמש
Ez. 32, 7. שמש בענן אכסנו
Joel 2, 10. 4, 15. שמש וירח קדרו
Nah. 3, 17. שמש זרחה ונודד
Hab. 3, 11. שמש ירח עמד
Mal. 1, 11. ממזרח־שמש ועד־מבואו
Mal. 3, 20. שמש צדקה ומרפא
שֶׁמֶשׁ *p.*
Dt. 4, 41. מזרחה שמש
Dt. 4, 47. בעבר הירדן מזרח שמש
Dt. 33, 14. וממגד תבואת שמש
Jud. 20, 43. הגבעה ממזרח־שמש
2 Sam. 23, 4. וכאור בקר זרח־שמש
Job. 8, 16. רטב הוא לפני־שמש
Ps. 58, 9. בל־חזו שמש
Ps. 72, 5. יירא[וך] עם־שמש
p. וְשֶׁמֶשׁ
Ps. 74, 16. הכינות מאור ושמש
Jes. 49, 10. ולא־יכם שרב ושמש
וְשֶׁמֶשׁ
Gn. 15, 12. ויהי השמש לבוא
Gn. 15, 17. ויהי השמש באה
Gn. 19, 23. השמש יצא על־הארץ
Gn. 28, 11. וילן שם כי־בא השמש
Gn. 32, 32. ויזרח־לו השמש
Gn. 37, 9. והנה השמש והירח
Ex. 16, 21. וחם השמש ונמס
Ex. 22, 2. זרחה השמש עליו
Ex. 22, 25. ער־בא השמש
Lev. 22, 7. ובא השמש וטהר
Dt. 4, 19. וראית את־השמש
Dt. 11, 30. אחרי דרך מבוא השמש
Dt. 16, 6. כבוא השמש
Dt. 23, 12. וכבא השמש יבא אל־תוך
Dt. 24, 13. העבוט כבוא השמש
Dt. 24, 15. ולא־תבוא עליו השמש
Jos. 8, 29. וכבוא השמש צוה יהושע
Jos. 10, 13. וידם השמש
Jos. 10, 13. ויעמד השמש
Jos. 10, 27. ויהי לעת בוא השמש
Jos. 13, 5. וכל־הלבנון מזרח השמש
Jos. 19, 12. קדמה מזרח השמש
Jos. 19, 27. מזרח השמש בית דגן
Jud. 5, 31. כצאת השמש בגבורתו
Jud. 9, 33. והיה בבקר כזרח השמש
Jud. 19, 14. ותבא להם השמש
Jud. 21, 19. מזרחה השמש
2 S. 3, 35. כי אם־לפני בוא־השמש
2 Sam. 12, 11. לעיני השמש הזאת
1 Reg. 22, 36. כבא השמש לאמר
2 Reg. 10, 33. מן־הירדן מזרח השמש
2 Reg. 23, 11. ואת־מרכבות השמש
Neh. 7, 3. ער־חם השמש
Ps. 104, 22. תזרח השמש יאספון
Ps. 121, 6. יומם השמש לא־יככה
Ps. 136, 8. השמש לממשלת ביום
Eccl. 1, 5. וזרח השמש
Eccl. 1, 5. ובא השמש
Eccl. 8, 15. לאדם תחת השמש
Eccl. 9, 11. וראה תחת־השמש
עד אשר לא תחשך
Eccl. 12, 2. השמש
Jes. 13, 10 חשך השמש בצאתו
Jes. 38, 8. ותשב השמש
Jes. 60, 19. עוד השמש לאור
Joel 3, 4. השמש יהפך לחשך
Am. 8, 9. והבאתי השמש בצהרים
Jon. 4, 8. ויהי כזרח השמש
Jon. 4, 8. ותך השמש
ובאה השמש על־
Mich. 3, 6. הנביאים
p. וַהֲשֶׁמֶשׁ
Ex. 17, 12. ער־בא השמש
Num. 21, 11. ממזרח השמש
Num. 25, 4. לי״י נגד השמש
Jos. 1, 4. מבוא השמש
Jos. 1, 15. בעבר הירדן מזרח השמש
Jos. 12, 1. מזרחה השמש
Jos. 19, 34. הירדן מזרח השמש
Jos. 23, 4. והים הגדול מבוא השמש
1 Sam. 11, 9. תשועה בחם השמש
2 Sam. 12, 12. ונגד השמש
2 Chr. 18, 34. ויומת לעת בוא השמש
Eccl. 1, 3. 5, 17. שיעמל תחת־השמש
Eccl. 1, 5. וזרח השמש
Eccl. 1, 5. ובא השמש
Eccl. 1, 9. ואין כל־חדש תחת השמש
Eccl. 1, 14. שנעשו תחת השמש
Eccl. 2, 11. ואין יתרון תחת השמש
Eccl. 2, 17. שנעשה תחת השמש
Eccl. 2, 18. שאני עמל תחת השמש
Eccl. 2, 19. ושחכמתי תחת השמש
Eccl. 2, 20. שעמלתי תחת השמש
Eccl. 2, 22. עמל תחת השמש
Eccl. 3, 16. ראיתי תחת השמש
Eccl. 4, 1. נעשים תחת השמש
Eccl. 4, 3. נעשה תחת השמש
Eccl. 4, 7. הבל תחת השמש
Eccl. 4, 15. המהלכים תחת השמש
Eccl. 5, 12. ראיתי תחת השמש
6, 1. 10, 5.
Eccl. 6, 12. אחריו תחת השמש
Eccl. 7, 11. ויתר לראי השמש
Eccl. 8, 9. 17. נעשה תחת השמש
Eccl. 8, 15. האלהים תחת השמש
Eccl. 9, 3. נעשה תחת השמש
Eccl. 9, 9. נתן־לך תחת השמש
Eccl. 9, 9. אתה עמל תחת השמש
Eccl. 9, 13. חכמה תחת השמש
Eccl. 11, 7. לראות את־השמש
Cant. 1, 6. ששזפתני השמש
Zach. 8, 7. ומארץ מבוא השמש
וְדַהֲשֶׁמֶשׁ
2 S. 2, 24. והשמש באה והמה באו
2 Reg. 3, 22. והשמש זרחה
בַּשָּׁמֶשׁ
Jes. 38, 8. במעלות אחז בשמש
בַּשָּׁמֶשׁ
Ps. 89, 37. וכסאו כשמש נגדי
לַשָּׁמֶשׁ
2 Rg. 23, 5. לשמש ולירח ולמזלות
2 Reg. 23, 11. לשמש מבא בית־י״י
Ps. 19, 5. לשמש שם־אהל בהם
Jer. 8, 2. ושטחום לשמש ולירח
p. לַשָּׁמֶשׁ
Ez. 8, 16. קדמה לשמש
וְלַשָּׁמֶשׁ
Dt. 17, 3. ולשמש ׀ או לירח
cum suff.: שִׁמְשָׁךְ
Jes. 60, 20. לא יבוא עוד שמשך
cum suff.: שִׁמְשֶׁהּ
Jer. 15, 9. באה שמשה בעד יומם
pl. c. suff.: שִׁמְשֹׁתֶיהָ
Jes. 54, 12. ושמתי כדכד שמשתיך

שִׁמְשׁ

פעל נוזד נקמי, ומוכנו עכידה [דיעכנן], וסכנד שִׁמְשׁ קוזק הפעולס, ונלכן נתרגוס תמוד עמד לפני וזמת וכסן נעכני, וכנוד מוס נקמי שִׁמְשׁ או מְשַׁמֵּשׁ, מְשׁוּמָּשָׁן מזכת ועכד, וסמופעת שִׁמּוּשׁ זכות, וכן נדקוק תמוד זכות, וכן מוס הַמְשִׁישׁ, נהשלל על זגול, וכדומס הכנס.

v. intr. aram., servire, ministrare; *Pi.* ministerium facere instar apparitoris, qui aram. vocatur שַׁמָּשׁ (שַׁמָּשׁ), מְשַׁמְּשָׁן s. מְשׁוּמָּשָׁן. Inde nn. actionis שִׁמּוּשׁ, ministerium, et תַּשְׁמִישׁ, usus, spec. officium conjugale. LXX. λειτουργεῖν.

Pa el: שַׁמֵּשׁ
3 *impf. pl. c. s.:* יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ
Dan. 7, 10. אלף אלפים ישמשונה

שֵׁן

ע״ם, ולפני מקיף שֶׁן־, ונכנוי שִׁנּוֹ, וסוגי שִׁנַּיִם. פתכוכו עוקן וקדוד [שפיטנע, נתקקע], ונלאמר מצוקן מן נפס, להדק ולחתך המוכל תוך פי

Ex. 21, 24. שן תחת שן
Ex. 21, 27. ואם־שן עבדו
Ex. 21, 27. או־שן אמתו
Lev. 24, 20. שן תחת שן
Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן
1 S. 14, 4. שן־הסלע מהעבר מזה
1 Reg. 10, 18. כסא־שן גדול
2 Chr. 9, 17. כסא־שן גדול
Ps. 45, 9. מן־היכלי שן
Prv. 25, 19. שן רעה ורגל מועדת
Cant. 5, 14. מעיו עשת שן
Thr. 2, 16. ויחרקו־שן
Ez. 27, 6. קרשך עשו־שן
Ez. 27, 15. קרנות שן
Am. 6, 4. השכבים על־מטות שן
שֶׁן־ *s. M.*
Job. 39, 28. על־שן סלע ומצודה
וְשֶׁן
1 S. 14, 4. ושן־הסלע מהעבר מזה
וְשֶׁן־ *s. M.*
Dt. 32, 24. ושן־בהמת אשלח־בם
הַשֵּׁן
1 S. 14, 5. השן האחד מצפון
1 Rg. 22, 38. וביות השן אשר בנה
Cant. 7, 5. צוארך כמגדל השן
Am. 3, 15. ואבדו בתי השן
בְּשֵׁן
Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן
cum suff.: שִׁנָּיו
Ex. 21, 27. ישלחנו תחת שנו
du.: שִׁנַּיִם
Gn. 49, 12. ולבן־שנים מחלב
Am. 4, 6. נקיון שנים בכל־עריכם
du.: הַשִּׁנַּיִם
1 Sam. 2, 13. שלש השנים בידו
du.: לַשִּׁנַּיִם
Prv. 10, 26. כחמץ ׀ לשנים
du. constr.: שְׁנֵי
Ps. 3, 8. שני רשעים שברת
Joel 1, 6. שניו שני אריה
du. constr.: וְשִׁנֵּי
Job. 4, 10. ושני כפירים נתעו
Jer. 31, 29. ושני בנים תקהינה
Ez. 18, 2. ושני הבנים תקהינה
pl. c. suff.: שִׁנָּיו *p.*
Job. 19, 20. ואתמלטה בעור שני
Thr. 3, 16. ויגרס בחצץ שני

Digitized by Google

pl. c. suff.: בְּשָׁנַי *p.*
Job. 13, 14. אשא בשרי בשני
pl. c. suff.: שְׁנַיִךְ
Cant. 4, 2. שניך כעדר הקצובות
Cant. 6, 6. שניך כעדר הרחלים
pl. c. suff.: שִׁנָּיו
Job. 41, 6. סביבות שניו אימה
Ps. 37, 12. וחרק עליו שניו
Ps. 112, 10. שניו יחרק ונמס
Prv. 30, 14. דור ׀ חרבות שניו
Jer. 31, 30. תקהינה שניו
Joel 1, 6. שניו שני אריה
Zach. 9, 7. ושקציו מבין שניו
pl. c. suff.: בְּשִׁנָּיו
Job. 16, 9. חרק עלי בשניו
pl. c. suff.: וּמִשְׁנָּיו
Job. 29, 17. ומשניו אשליך טרף
pl. c. suff.: שִׁנֵּיהֶם
Nu. 11, 33. הבשר עודנו בין שניהם
Ps. 57, 5. שיניהם חנית וחצים
pl. c. suff.: בְּשִׁנֵּיהֶם
Mich. 3, 5. הנשכים בשניהם
pl. c. suff.: לְשִׁנֵּיהֶם
Ps. 124, 6. טרף לשניהם
pl. c. suff.: שִׁנַּימוֹ
Ps. 35, 16. חרק עלי שניהמו
Ps. 58, 7. אלהים הרס־שנימו

שֵׁן

זומר שֵׁן, פעל שמיי מן שֵׁן. מוכנו נגיעה וקדימה כגון [שְׁנַּיְמִין, שניטנין], ל״מ מקיון וזכון וקדוד ככה ולעוז מן וכדומה, ודומה לו צַו, יְצַוֵּנִי לעיל נאומן זה. הכנד שֵׁנֵּי עקיצה נדנר ע׳ קוכה פעמים רבות, ל״מ דנור לו למוד, והסתפועל הִשְׁתּוֹנֵן מלעון מן שכון לדעת יִנָּקֵי וּנְנֵן-צוכל, לומר היום מודקר מלעב וינון. נתנוס שֵׁנֵּי נאומן קדוד מצלהו, והפעולי אֶשְׁתַּנֵּן, ומפעל וס שְׁנַּרְתִּי סתוקלי, והפס שֵׁנֵּי קרפות ופי הקכנ.

h. e. שׁן, *v. denom.* (a n. primit. שׁנן), exacuere instar dentis, acuminare, cuspidare, cogn. צָנַן, יָצַן. *Pi.* שִׁנֵּן, inculcare aliquid alicui (einschärfen). *Hitpo.* הִשְׁתּוֹנֵן, dolore perfossum, perculsum esse. LXX. ἀκονεῖν, παροξύνειν; prt. pass. ἠκονημένος, ἀκηλίδωτος, ὀξύς; *Pi.* προβιβάζειν (A. δευτεροῦν): *Hitp.* ἀλλοιοῦσθαι (הִשְׁתַּנֵּה).

1 perf.: שַׁנּוֹתִי
Dt. 32, 41. שנותי ברק חרבי
3 perf. pl.: שָׁנְנוּ
Ps. 64, 4. שנו בחרב לשונם
Ps. 140, 4. שנו לשונם כמו־נחש
part. pass.: שָׁנוּן *sg.*
Prv. 25, 18. מפץ וחרב וחץ שנון
p. pass. pl.: שְׁנוּנִים
Ps. 45, 6. חציך שנונים
Ps. 120, 4. חצי גבור שנונים
Jes. 5, 28. אשר חציו שנונים
Pi-el: שִׁנֵּן
2 perf. c. s.: וְשִׁנַּנְתָּם
Dt. 6, 7. ושננתם לבניך
Hitpa-el: הִשְׁתּוֹנֵן
1 imperf.: אֶשְׁתּוֹנֵן *p.*
Ps. 73, 21. וכליותי אשתונן

שְׁנִינָה

ס״ב, ומוכנו לדעת יִנָּקֵי דכור תמידי מנני [עַל ומכנתם], וכן דעת המתרגם שִׁנֵּי, לשון סמור ומשעות, וכן דעת סקמי ומנן-עזרא. לומס כמשכ

לְשִׁנִינָה ולקללה
Jer. 24, 9.
וְלִשְׁנִינָה
Dt. 28, 37. למשל ולשנינה
1 Reg. 9, 7. ולשנינה בכל־העמים
2 Chr. 7, 20. ולשנינה בכל־העמים
שֶׁנְהַבָּה
ע״כ, ומכוי שֶׁנְהַבִּים, ומוס מכנכ מן שֶׁן־חָאַבָּה, שֶׁן־הַבָּה, וקלק נקמון על המכנכה מן סידוע, וקלק המכי סוס שס על סול נמפס מכלמית ויונית ורומית וכדומס [*s. ibha-s, el-epha-s*], ועי׳ מוס נלוס מסכמים נסוף הספר. [*eb-ur*,

n. f. (sing. neohebr., pl. שֶׁנְהַבִּים), dens elephantinus (compos. ex שֶׁן־הַבָּה sive שֶׁן־חָאַבָּה), Targ. שֶׁן הַפִּיל. LXX. ὀδόντες ἐλεφάντινοι.

pl.: שֶׁנְהַבִּים
1 Reg. 10, 22. שנהבים וקופים
2 Chr. 9, 21. שנהבים וקופים

שָׁנָא

ס״ב נלמי, נלמיון לל שָׁנָה נענכי ע״ב, לומר המלפות מלכנ לנכנ, ל״מ מנכוי וס ומקום, ממלמס ומוקר פנים, ונכלל היות נמעמד לקר כמקומס. הכנד יונק, קליפס והסנס מלכנ לנכנ, ל״מ מנכוי כוס וקנוכ ומעורת נכנ נלנכנ, וכדומס לו הכוסף, והמלפעל מתכו כלכנו, נכוי עניו.

v. intr. aram., sicut שָׁנֵא, mutare se, deformari, in diversum abire, diversum s. aliud esse s. fieri. *Pa.* mutare, migrare (jussum); prt. pass. diversus. *Itpa.* mutari, spec. in pejus, deformari, degenerare. *Af.* immutare; transire (jussum), connexione significationum perspectu facili. LXX. διαφέρειν, ὑπερ-; ὑπερέχειν, ἀλλοιωθῆναι, *Benoni:* διάφορος; *Pa.* ἀλλοιοῦν; prt. pass. מְשַׁנֵּא, διάφορος; *Hitp.* ἀλλοιωθῆναι; *Af.* ἀλλάττειν, παρ-.

3 impf. pl.: יִשְׁנוּ
Dan. 3, 27. וסרבליהון לא שנו
3 prf. pl. c. s.: שְׁנוּהִי
Dan. 5, 6. זיוהי שנוהי
part. fem.: שָׁנְיָא *sg.*
Dan. 7, 19. הות שניא מן־כלהון
part. pl.: שָׁנְיִן
Dan. 5, 9. וזיוהי שנין עלוהי
part. pl. f.: שָׁנְיָן
Dan. 7, 3. שנין דא מן־דא
3 imperf.: יִשְׁנֵא
Dan. 7, 24. והוא ישנא מן־קדמיא
3 impf. fem.: תִּשְׁנֵא
Dan. 6, 18. די לא־תשנא צבו
Dan. 7, 23. תשנא מן־כל־מלכותא
Pa-el: שַׁנִּי
3 perf. pl.: שַׁנִּיר
Dan. 3, 28. ומלת מלכא שניו
part. fem. sg.: מְשַׁנְיָה
Dan. 7, 7. משניה מן־כל־חיותא
3 impf. pl.: יְשַׁנְּיָן
Dan. 4, 13. לבבה מן אנושא ישנון

Itpa-el: אֶשְׁתַּנִּי *3 perf.*
Dan. 3, 19. וצלם אנפוהי אשתני
3 imperf.: יִשְׁתַּנֵּא
Dan. 2, 9. עד די עדנא ישתנא
3 impf. pl.: יִשְׁתַּנְּיָן
Dan. 7, 28. וזיוהי ישתנון עלי
Af-el: אַשְׁנֵי
part. masc.: מַהַשְׁנָא *sg.*
Dan. 2, 21. והוא מהשנא עדניא
inf. constr.: לְהַשְׁנָיָה
Dan. 6, 9. די לא להשניה
Dan. 6, 16. יהקים לא להשניה
Dan. 7, 25. להשניה זמנין ודת
Esr. 6, 12. להשניא לחבלה
3 imperf.: יְהַשְׁנָא
Esr. 6, 11. די יהשנא פתגמא

שְׁנָא

somnus, *v.* יָשֵׁן *s. r.* שֵׁנָה *p.* 531.

שָׁנֵא

ס״כ, והמקיל יִשְׁנָא והמקור שְׁנָאת. מקומו מעימס ולימוכ [המלמען], נקמור עס למ״ס הנמוות, וכמפעל הפעולי. הכנד שְׁנָא כמו נקל, נקווק קנק. נתקנוס סָנֵי לו סָנָא מלהו, ומתנו סס סָנֵי, סָנְיָא, וכדומס. המתנות כ״ל מקילס ומקיפס נדנר, ווס נלמת סוד המנס, עי׳ סָנָה לעיל, ומתנ לקווק מכמיו.

v. intr. (impf. יִשְׂנָא, inf. שְׂנֹאת), odisse, seq. accus. vel לְ objecti, arab. *śanaa*, aram. סְנָא, סְנֵי; prt. שׂוֹנֵא, osor, hostis (aram. סָנֵי). *Ni.* pass. *Pi.* intens. Primaria est vis pungendi vel vulnerandi, v. סָנָה supra. LXX. μισεῖν; שָׂנֵא, ἄχθομα ποιεῖν; prt. שָׂנֵא, ὑπεναντίος; prt. *Pi.* bene: ἐχθρός (A. μισοποιοῦντες κύριον; S. μισοποιοὶ κυρίου); prt. *Pa.* שָׂנְיָא, μισητός.

3 perf.: שָׂנֵא
Dt. 12, 31. תועבת י״י אשר שנא
Dt. 16, 22. אשר שנא י״י אלהיך
2 Sam. 13, 22. כי־שנא אבשלום
Prv. 6, 16. שש־הנה שנא י״י
Mal. 2, 16. שנא שלח אמר י״י
3 perf. c. s.: וּשְׂנֵאָךְ *p.*
Prv. 25, 17. פן־ישבעך ושנאך
3 perf. c. s.: שְׂנֵאָהּ
2 Sam. 13, 15. השנאה אשר שנאה
3 perf. c. s.: וּשְׂנֵאָהּ
Dt. 22, 13. ובא אליה ושנאה
Dt. 24, 3. ושנאה האיש האחרון
3 perf fem.: שָׂנְאָה
Ps. 11, 5. ואהב חמס שנאה נפשו
Jes. 1, 14. שנאה נפשי
2 perf. m.: שָׂנֵאתָ
Ps. 5, 6. שנאת כל־פעלי און
Ps. 50, 17. ואתה שנאת מוסר
Ez. 35, 6. דם שנאת ודם ירדפך
2 perf.: שָׂנֵאת
Ez. 16, 37. על כל־אשר שנאת
Ez. 23, 28. ביד אשר שנאת
2 perf. c. s.: שְׂנֵאתָנִי
Jud. 14, 16. שנאתני ולא אהבתני
2 prf. c. s.: שְׂנֵאתָהּ
Jud. 15, 2. כי־שנא שנאתה
1 perf.: שָׂנֵאתִי
Ps. 26, 5. שנאתי קהל מרעים
Ps. 31, 7. שנאתי השמרים
Ps. 101, 3. עשות־סטים שנאתי
Ps. 119, 104. שנאתי ׀ כל־ארח שקר
Ps. 119, 113. סעפים שנאתי
Ps. 119, 128. כל־ארח שקר שנאתי
Ps. 119, 163. שקר שנאתי ואתעבה
Prv. 5, 12. איך שנאתי מוסר
Prv. 8, 13 ופי תהפכות שנאתי
Jer. 44, 4 התעבת הזאת אשר שנאתי
Am. 5, 21. שנאתי מאסתי חגיכם
Am. 6, 8. וארמנתיו שנאתי
Zach. 8, 17. כל־אלה אשר שנאתי
Mal. 1, 3. ואת־עשו שנאתי
1 perf.: וָאֲשַׂנְאֵם
Eccl. 2, 17. ושנאתי את־החיים
Eccl. 2, 18 ושנאתי אני את־כל־עמלי
1 perf. c. s.: שְׂנֵאתִיו
1 Reg. 22, 8. ואני שנאתיו
1 prf. c. s.: שְׂנֵאתִיהוּ
2 Chr. 18, 7. ואני שנאתיהו
1 perf. c. s.: שְׂנֵאתִיהָ
Jer. 12, 8. על־כן שנאתיה
1 perf. c. s.: שְׂנֵאתִים
Ps. 139, 22. תכלית שנאה שנאתים
Hos. 9, 15. כי־שם שנאתים
3 perf. pl.: שָׂנְאוּ
Prv. 1, 29. כי־שנאו דעת
Am. 5, 10. שנאו בשער מוכיח
3 pl. c. suff.: שְׂנָאוּנִי
Ps. 25, 19. ושנאת חמס שנאוני
pl. c. suff.: שְׂנֵאֵהוּ
Prv. 19, 7. כל־אחיו־רש ׀ שנאהו
2 perf. pl.: שְׂנֵאתֶם
Gn. 26, 27. ואתם שנאתם אתי
Jud. 11, 7. הלא אתם שנאתם אתי
part. masc.: שׂוֹנֵא *sg.*
Dt. 4, 42. 19, 4. והוא לא־שנא לו
Dt. 19, 6. כי לא שנא הוא לו
Dt. 19, 11. איש שנא לרעהו
Jos. 20, 5. ולא־שנא הוא לו
Job. 34, 17. שונא משפט יחבוש
Ps. 106, 10. ויושיעם מיד שונא
Ps. 120, 6. עם שונא שלום
Prv. 13, 24. חושך שבטו שונא בנו
Prv. 15, 10. שונא תוכחת ימות
Prv. 26, 24. בשפתו ינכר שונא
Prv. 28, 16. שנאי בצע יאריך ימים
Prv. 29, 24. חולק עם־גנב שונא נפשו
Jes. 61, 8. שנא גזל
part. masc.: וְשׂוֹנְאָא *sg.*
Prv. 11, 15. ושונא תוקעים בטח
Prv. 12, 1. ושונא תוכחת בער
Prv. 15, 27. ושנא מתנת יחיה
part. m. c. s.: לְמְשַׂנְאוֹ
Dt. 7, 10. לא יאחר לשנאו
part. c. suff.: שֹׂנַאֲךָ
Ex. 23, 5. כי־תראה חמור שנאך
Prv. 25, 21. אם־רעב שנאך
part. pl. constr.: שָׂנְאֵי
Ex. 18, 21. אנשי אמת שנאי בצע
Ps. 129, 5. כל שנאי ציון
Mich. 3, 2. שנאי טוב ואהבי רעה
part. pl. constr.: וְשָׂנְאֵי
Ps. 34, 22. ושנאי צדיק יאשמו
part. pl. constr.: וּלְמְשַׂנְאָי
2 Chr. 19, 2. ולשנאי י״י תאהב
part. pl. c. s.: שָׂנְאֵי
Ps. 35, 19. שנאי חנם יקרצו־עין
Ps. 38, 20. ורבו שנאי שקר
Ps. 69, 5. שנאי חנם
Ps. 86, 17. ויראו שנאי ויבשו
part. pl. c. s.: שֹׂנְאֵי *p.*
Ps. 41, 8. יתלחשו כל־שנאי
part. pl. c. s.: בְּשֹׂנְאָי
Ps. 118, 7. ואני אראה בשנאי
part. pl. c. s.: לְשֹׂנְאָי
Ex. 20, 5. ועל־רבעים לשנאי

Digitized by Google

Dt. 5, 9. ועל־רבעים לשנאי
part. pl. c. s.: מְשַׂנְאַי *p.*
Ps. 9, 14. ראה עניי משנאי
part. pl. c. s.: מְשַׂנְאָי
2 S. 22, 18. משנאי כי אמצו ממני
Ps. 69, 15. אנצלה משנאי
part. pl. c. s.: וּמְשַׂנְאָי
Ps. 18, 18. ומשנאי כי־אמצו ממני
part. pl. c. s.: מְשַׂנְאֵינוּ
Ex. 1, 10. ונוסף גם־הוא על־שנאינו
part. pl. c. s.: שֹׂנְאֶיךָ
Dt. 7, 15. ונתנם בכל־שנאיך
Dt. 30, 7. ועל־שנאיך אשר רדפוך
2 Sam. 19, 6. לאהבה את־שנאיך
2 Chr. 1, 11. ואת נפש שנאיך
Job. 8, 22. שנאיך ילבשו־בשת
Ps. 21, 9. ימינך תמצא שנאיך
pl. c. suff.: שֹׂנְאֵיכֶם
Lev. 26, 17. ורדו בכם שנאיכם
Jes. 66, 5. אמרו אחיכם שנאיכם
pl. c. suff.: מְשַׂנְאֵיהֶם
Ps. 106, 41. וימשלו בהם שנאיהם
pl. c. suff.: בְּשֹׂנְאֵיהֶם
Esth. 9, 1. היהודים המה בשנאיהם
Esth. 9, 5. ויעשו בשנאיהם כרצונם
Esth. 9, 16. יהרוג בשנאיהם
part. pl. c. s.: שֹׂנְאָיו
Gn. 24, 60. את שער שנאיו
prt. pl. c. s.: לְמִשַׂנְאָיו
Dt. 7, 10. ומשלם לשנאיו אל־פניו
p. pl. f. c. s.: שְׂנֵאָתֶיךָ
Ez. 16, 27. ואתנך בנפש שנאתיך
p. p. pl. constr.: מְשַׂנְאֵי *Q're*
2 Sam. 5, 8. שנאו נפש דוד
part. f. sg.: שְׂנוּאָה
Gn. 29, 31. כי־שנואה לאה
Gn. 29, 33. כי־שנואה אנכי
Dt. 21, 15. והאחת שנואה
Prv. 30, 23. תחת שנואה כי תבעל
part. f. sg.: וּשְׂנוּאָה
Jes. 60, 15. עזובה ושנואה
part. f. sg.: הַשְּׂנוּאָה
Dt. 21, 16. על־פני בן־השנואה הבכר
Dt. 21, 17. הבכר בן־השנואה יכיר
part. f. sg.: וְהַשְּׂנוּאָה
Dt. 21, 15. האהובה והשנואה
inf. abs.: שָׂנֹא
Jud. 15, 2. כי־שנא שנאתה
inf. constr.: שְׂנֹא
Gn. 37, 5. 8. ויוספו עוד שנא אתו
inf. constr.: לְשַׂנְאָה
Ps. 36, 3. למצא עונו לשנא
Ps. 105, 25. הפך לבם לשנא עמו
Eccl. 3, 8. ועת לשנא
inf. constr.: וְלִשְׂנֹא
2 Sam. 19, 7. ולשנא את־אהביך
inf. constr.: שְׂנֹאַת
Prv. 8, 13. יראת י׳ שנאת רע
impt. pl.: שִׂנְאוּ
Ps. 97. 10. אהבי י׳ שנאו־רע
Am. 5, 15. שנאו־רע ואהבו טוב
1 imperf.: אֶשְׂנָא
Ps. 139, 21. משנאיך י׳ אשנא
2 imperf.: תִּשְׂנָא
Lev. 19, 17. לא־תשנא את־אחיך
2 imperf.: וַתִּשְׂנָא
Ps. 45, 8. ותשנא רשע
3 imperf: יִשְׂנָא
Prv. 13, 5. דבר־שקר ישנא צדיק
Prv. 26, 28. לשון־שקר ישנא
3 impf. c. s.: יִשְׂנָאֶךָּ
Prv. 9, 8. אל־תוכח לץ פן־ישנאך
3 impf. c. s.: וַיִּשְׂנָאֶהָ
Dt. 22, 16. לאיש הזה לאשה וישנאה
2 Sam. 13, 15. וישנאה אמנון
3 impf. pl. c. s.: יִשְׂנָאוּךָ
Prv. 1, 22. וכסילים ישנאו־דעת
Prv. 29, 10. אנשי דמים ישנאו־תם
3 impf. pl.: וַיִּשְׂנָאוּ
Gn. 37, 4. וישנאו אתו
Nif-al: נִשְׂנָא
3 imperf.: יִשָּׂנֵא
Prv. 14, 17. ואיש מזמות ישנא
Prv. 14, 20. גם־לרעהו ישנא רש
Pi-el: שִׂנֵּא
part. c. s.: מְשַׂנְּאַי
Job. 31, 29. אם־אשמח בפיד משנאי
Ps. 55, 13. משנאי עלי הגדיל
p. pl. constr.: מְשַׂנְּאֵי
Ps. 81, 16. משנאי י׳ יכחשו־לו
prt. pl. c. s.: מְשַׂנְּאָי
2 Sam. 22, 41. משנאי ואצמיתם
Prv. 8. 36. כל־משנאי אהבו מות
prt. pl. c. s.: וּמְשַׂנְּאָי
Ps. 18, 41. ומשנאי אצמיתם
prt. pl. c. s.: וְלִמְשַׂנְּאָי
Dt. 32, 41. ולמשנאי אשלם
prt. p. c. s.: וּמְשַׂנְּאֵינוּ
Ps. 44, 8. ומשנאינו הבישות
Ps. 44, 11. ומשנאינו שסו למו
prt. p. c. s.: מְשַׂנְּאֶיךָ
Num. 10, 35. ויגסו משנאיך מפניך
Ps. 139, 21. משנאיך י׳ אשנא
p. pl. c. s.: וּמְשַׂנְּאֶיךָ
Ps. 83, 3. ומשנאיך נשאו ראש
prt. pl. c. s.: מְשַׂנְּאָיו
Ps. 68, 2. ויגוסו משנאיו מפניו
p. pl. c. s.: וּמְשַׂנְּאָיו
Dt. 33, 11. ומשנאיו מן־יקומון
Ps. 89, 24. ומשנאיו אגוף
שִׂנְאָה
נלקמי כמו נעכרי, נלי הצרת המוכן.
v. aram., ab hebraico nil discrepans. LXX. *μισεῖν.*
p. pl. c. suff.: לְמַשְׂנְאֶיךָ
Dan. 4, 16. חלמא לשנאיך
סִנְאָה
ע״כ ומוצעי, ומוכר הצעיפה [הקסם], וסוף נתמלוהו המקור על קלקל.
n. f. abstr., odium, malevolentia, aversatio. LXX. *μῖσος* (*μισεῖν*), *ἔχθρα.*
2 Sam. 13, 15. אמנון שנאה גדולה
Ps. 109, 3. ודברי שנאה סבבוני
Ps. 139, 22. תכלית שנאה שנאתים
Prv. 10, 12. שנאה תעורר מדנים
Prv. 10, 18. מכסה שנאה שפתי־שקר
Prv. 26, 26. תכסה שנאה במשאון
Eccl. 9, 1. גם־אהבה גם־שנאה
וְשִׂנְאָה
Ps. 109, 5. ושנאה תחת אהבתי
Prv. 15, 17. משור אבוס ושנאה־בו
הַשִּׂנְאָה
2 Sam. 13, 15. כי גדולה השנאה
בְּשִׂנְאָה
Num. 35, 20. ואם־בשנאה יהדפנו
Ez. 23, 29. ועשו אותך בשנאה
constr.: וְשִׂנְאַת
Ps. 25, 19. ושנאת חמס שנאוני
constr.: בְּשִׂנְאַת
Dt. 1, 27. בשנאת י׳ אתנו
cum suff.: מִשִּׂנְאָתְיךָ
Ez. 35, 11. עשית משנאתיך בם
cum suff.: וּמִשִּׂנְאָתוֹ
Dt. 9, 28. ומשנאתו אותם הוציאם
cum suff.: מִשְּׂנָאָתָם
Eccl. 9, 6. אהבתם גם־שנאתם
שָׂנְיָא
ק״ו, גויר ניכוכי פעולי״, ולנקבי שִׂנְיָאָה, לומר כעצם [פֿערהַסַסטע].
adj. m. part. pass. (f. שְׂנִיאָה), exosus. LXX. *μισούμενος.*
adj. fem. sg.: לַשְּׂנִיאָה
Dt. 21, 15. הבן הבכר לשניאה

שִׂנְאָן

v. s. r. שָׂנֵאָה *p. 1181.*

שָׁנַב

פ״כ, ול״ע כ״ף נגוד אֶשְׁנֵב, ומוכנו רכוס וקצור וסכיכה ולכיכה, וק״כ נדמיון לל הצרת קרן, לצר ממנו חֲרֵךְ הצמ, ולל הצרת לרנ, לצר ממנו אֲרֻבָּה, ולל הצרת סנך, לצר ממנו שְׁבֻכָה, וקרן הצרת שְׁנֵב, ודומה לו הקרן שֵׁב לְעֵיל, נעניו סנוך וכוסו, לומס שרת שנב נעניני קן הסרוס של כנב, ולכיכו ז״ך לכלן.
v. comp. tr. inus., nectere, plectere, cogn. שָׂנַב (unde שֵׂנֶב, Weinbeerengeflecht), syn. שָׂבַךְ (חָרַב) אָרַב), (חָרַךְ) (שָׁבַכָה). Arab. *śaniba* (frigidiusculum esse, unde *śanib* = רִיחַ) ex *naśiba* (נָשַׁב), trajectis literis, ortum videtur.

אֶשְׁנָב

ז״ו, וכנכוי אֶשְׁנַבַּי, ופקכוכו חָרָךְ ולקנה ושנכה [גיעעער], ין שנב לעון סנוך, ודעת קרפנערסאַי ין שֵׁנֶב נדמיון לל נֵב, עכין קללה וכניכות, ע״ד קלון, לץ מסקנרת.
n. m. (c. s. אֶשְׁנַבֵּי), fenestra, cancelli, clathri (syn. חֲרַכִּים), a v. שָׂנַב, complectere, non, ut vult *Carpentrasi*, concavare (cogn. נָב). LXX. *τοξικόν*; Th. *δικτυωτή.*

הָאֶשְׁנָב

Jud. 5, 28. אם סיסרא בעד האשנב
cum suff.: אֶשְׁנַבִּי
Prv. 7, 6. בעד אשנבי נשקפתי

שָׁנָה

פ״כ, והעתיד יִשְׁנֶה [ונקיכה ד׳ ף׳ נקלף יִשְׁנֶא, והקלף כמצמה ג״כ לל הגול שבלן]. מוכנו ף׳ קויכה לעצות דנר שכית, ד״מ לם קצכו, ולל לשנכה לו, שנכה נקולתו, שנכה נדנר, נכלם עצות הפעולה שכית, וכמונן וה כהפעל הפעולי״. נ׳ היות עצוכה וכנדל מסקולם, לומר היות שכי לו, כי יקול הצכיות הכה המנדל מן הלקח, שלל יקערב עמו לקכילה והכללה לקח [לכדעגרם, פֿערגיעדען ויין]. לכן ג״כ מהצקנות עלמו, וצוכיס סלנון המצקנים נדעתם ובמעצימס, וכן מוכן הכנד שְׁנָה קלוף והמכה והצקנות, ד״מ מצכוי המלכוצים וצכוי הפכים וכדומה, וכן הסתפעל כדרך נכיכו. ודע קוכל נעים שלל״ק הפעל שמיי מן שכים, לכן עוד הדנר נספק.
v. intr. (impf. יִשְׁנֶה, semel יִשְׁנָא, cum *Aleph*, quod exhibet etiam n. deriv. שְׁנָאָן), repetere, iterare, facere aliquid secundum, seq. acc. vel בְּ rei iteratae. Inde *Ni.*, repeti. 2) alterum, aliud, varium, diversum esse, seq. בֵּין, etiam varium esse in semet ipso h. e. inconstantem, perfidum (Misle 24, 21.). *Pi.* (semel שִׁנָּא 2 Reg. 25, 29.), mutare, commutare, immutare (jus h. e. contra agere, transgredi), deformare, veluti faciem aut mentem h. e. amentiam simulare. *Hitpa.* alium se fingere, alium habitum assumere, de personato. Dubium est, utrum hoc v. pro denumerali habendum sit, necne. Cognatum mihi videtur cum hoc verbo v. זָנָה, quod supra comparatione exotica explicandum putavimus, vi combinandi, conjugandi, consociandi, coëundi, cujus forma emollita, sibilo demto, est הָנָה (חָזָה = חָתָה Hos. 8, 10.). Commutatio literarum *Zain*, *Sin* et *Tau* innumeris exemplis confirmatur, veluti זְלָגָה et שִׁלְהֵב (inflammare, conflagrare), זָרַח et arab. *śaraqa* (*śarq* = זְרִיחַת הַחַמָּה, *maśriq* = מִזְרָח, der Orient), נָזַל et נָשַׁל (exire, emanare, exuere), מְחִי־רָעָב (Jes. 8, 13.) et מְזִי רָעָב (Dt. 32, 24.), quae dictiones nonnisi pronunciationis, non significationis varietates exhibent. LXX. *δευτεροῦν*, *ἀλλοιοῦν*, *διαφέρειν*, *ὑπερ-*; *ὑπερέχειν*, *ἀναστρέφειν*, *προχωρεῖν*, *δευτέρως*; inf. שְׁנוֹת, *ἀλλοίωσις*; *Benoni:* *ἕξαλλος*; *Pi.* *ἀλλάσσειν*, *ἀθετεῖν*; *χρᾶσθαι*, *ἐφιστάναι.*

3 *perf.:* שָׁנָה
2 Sam. 20, 10. ולא־שנה לו וימת
1 *perf.:* שָׁנֵיתִי
Mal. 3, 6. אני י׳ לא שניתי
part. masc.: שׁוֹנֵה *sg*
Prv. 26, 11. כסיל שונה באולתו
part. masc.: וְשׁוֹנֵה *sg.*
Prv. 17, 9. ושנה בדבר מפריד אלוף.
part. m. pl.: שׁוֹנִים
Esth. 1, 7. וכלים מכלים שונים
Prv. 24, 21. עם־שונים אל־תתערב
impt. pl.: שְׁנוּ
1 Reg. 18, 34. ויאמר שנו וישנו
1 imperf.: אֶשְׁנֶה
1 Sam. 26, 8. פעם אחת ולא אשנה לו
2 imperf. pl.: תִּשְׁנוּ
Neh. 13, 21. אם־תשנו יד
3 imperf.: יִשְׁנוּ
Job. 29, 22. אחרי דברי לא ישנו
3 imperf.: וַיִּשְׁנוּ
1 Reg. 18, 34. ויאמר שנו וישנו
part. fem. pl.: שֹׁנוֹת
Esth. 3, 8. ודתיהם שנות
3 imperf.: יִשְׁנָא
Thr. 4, 1. ישנא הכתם הטוב
Pi-el: שִׁנָּה
3 perf.: וְשִׁנָּה
Jer. 52, 33. ושנה את בגדי כלאו
3 perf.: וְשִׁנָּא
2 Reg. 25, 29. ושנא את בגדי כלאו
part. masc.: מְשַׁנֶּה *sg.*
Job. 14, 20. משנה פניו ותשלחהו
inf. constr.: לְשַׁנּוֹת
Jer. 2, 36. לשנות את־דרכך
inf. c. suff.: בְּשַׁנּוֹתוֹ
Ps. 34, 1. בשנותו את־טעמו
1 imperf.: אֲשַׁנֶּה
Ps. 89, 35. ומוצא שפתי לא אשנה
3 imperf.: וַיְשַׁנֶּה
Prv. 31, 5. וישנה דין כל־בני־עני

Digitized by Google

3 *imperf.:* וַיִּשְׁכַּן
1 Sam. 21, 14. וישנ את־טעמו
3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁנָה
Esth. 2, 9. וישנה ואת־נערותיה
Pu-al: שְׁנָה
3 *imperf.:* יִשְׁנָא
Eccl. 8, 1. וזז פניר ישנא
Hitpa-el: הִשְׁתַּנֵּךְ
2 *perf. f.:* וְהִשְׁתַּנֵּית
1 Reg. 14, 2. קומי נא והשתנית
Nif-al: נִשְׁנָה
inf. constr.: הִשָּׁנוֹת
Gn. 41, 32. ועל השנות החלום

שְׁנַיִם

זם מפעלי וגי וכל [לפעל יקילו שְׁנֵי, ין זכה הפעל], והסמך שְׁנֵי ולנקניי בְּתִּים ין שְׁנָתַיִם הסקלנר, שכעצם ממנו לפך כ אֶשְׁנָתַיִם, אֲשְׁתַּיִם, שְׁתַּיִם, והסמך שְׁתֵּי, ולפעמים נקסרון הדגוש בְּשְׁתֵּי [זופע' י"ו כ"ק], ולפני העצרות נזכיסה שְׁנֵים, שְׁתֵּים, הלמלעיות ין נפרד ונסמך. מוכנו שכי לפקדים מעוכים זה מוס, שלפ יפקלו לפקדות לפק [זוויק], ומוס לפ"כ וזג [לפעלה], ול"כ ין הפעל שכה לעיל, ולפ לפעי. ודע קולפ שהפעל זָהָה יפלפק נלפעלה עם שָׁנָה גויל שכיס, לומר הדוגם [ויך פלפקין], נקלוף ויין נזין, ע"ל זְלַפַּה־שְׁלֹהֵב, נָשַׁל־נָזַל, שֶׁרֶץ נעלי נדומס לעני זָרַח, מְזֹרְעָב [יעני' ס' י'ג], כמו מָדַי [מ"ק ל"ג כ"ל], ומוס נלפעלה ג"כ הקלוף עם הפו, כי תָּנָה, חִזָּנָה [הוצע ק' י'] כמו זָהָה, חִזָּנָה [עם ל' י"ב; ס' ג'].

num. dual. m. (a sing. שְׁנֵי, ut plerisque videtur, a v. שָׁנָה; c. שְׁנֵי; du. f. שְׁתַּיִם abbrev. ex שְׁנָתַיִם, unde postmodo factum est אֶשְׁנָתַיִם, quam formam Judaei orientales servarunt, שְׁתֵּי, c. שְׁתֵּי; interdum ejecto *Dages*, velut שְׁתַּי Jud. 16, 28., ante decenarium: שְׁנַיִם, שְׁתַּיִם, formâ inter absolutam et constructivam intermedia), duo, pars. compar rerum duarum, quocum cohaeret v. שָׁנָה. LXX. *διάφορος*, *διπλοῦς*, *δύο*, *δεύτερος*, *ζεῦγος*; שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה אַפֵּה, *δωδεκάπηχυς*; שְׁנֵי סְיָחִים, פִּי שְׁנַיִם; *διπλόος*; *δίστομος*.

שנים מכל תביא אל־התבה Gn. 6, 19.
שנים מכל יבאו אליך Gn. 6, 20.
שנים איש ואשתו Gn. 7, 2.
שנים שנים באו אל־נח Gn. 7, 9.
אל־התבה שנים שנים Gn. 7, 15.
כי שנים ילדה־לי אשתי Gn. 44, 27.
עד־שה חיים שנים ישלם Ex. 22, 3.
ישלם שנים לריעהו Ex. 22, 8.
שנים כרבים זהב Ex. 25, 18.
ואלם שנים תמימם Ex. 29, 1.
שנים ליום Ex. 29, 38.
שנים ושלשים אלף Num. 1, 35. 2, 21.
שנים וששים אלף Num. 1, 39. 2, 26.
שנים ועשרים אלף Num. 3, 39. 3, 43.
ולזבח השלמים בקר שנים Nu. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
שנים ועשרים אלף Num. 26, 14
שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
שנים ושלשים אלף Num. 26, 37.
תמימים שנים ליום Num. 28, 3.
פרים בני־בקר שנים Num. 28, 11.
ובקר שנים ושבעים אלף Nu. 31, 33.
שנים ושלשים אלף Num. 31, 35.
ומכסם לי' שנים ושבעים Nu. 31, 38.
שנים ושלשים נפש Num. 31, 40.

על־פי ׀ שנים עדים Dt. 17, 6.
יכיר לתת לו פי שנים Dt. 21, 17.
שנים אנשים מרגלים Jos. 2, 1.
שנים חדשים Jud. 11, 37.
שנים חדשים Jud. 11, 38.
ויהי מקץ ׀ שנים חדשים Jud. 11, 39.
שנים ועשרים אלף איש Jud. 20, 21.
ולא נשארו־בם שנים יחד 1 S. 11, 11.
שנים חדשים בביתו 1 Reg. 5, 28.
עמדים שנים 1 Reg. 7, 41.
ויתנו־לנו שנים פרים 1 Reg. 18, 23.
מאתים שנים ושלשים 1 Reg. 20, 15.
והושיבו שנים אנשים 1 Reg. 21, 10.
פי־שנים ברוחך אלי 2 Reg. 2, 9.
שנים שלשה סריסים 2 Reg. 9, 32.
העמודים שנים 2 Reg. 25, 16.
שנים ושלשים אלף 1 Chr. 19, 7.
לגמול שנים ועשרים 1 Chr. 24, 17.
ולאספים שנים שנים 1 Chr. 26, 17.
ארבעה למסלה שנים 1 Chr. 26, 18.
כרובים שנים 2 Chr. 3, 10.
לפני הבית עמודים שנים 2 Chr. 3, 15.
שנים טורים הבקר 2 Chr. 4, 3.
עמודים שנים 2 Chr. 4, 12.
שנים טורים רמונים 2 Chr. 4, 13.
הקץ לימים ׀ שנים 2 Chr. 21, 19.
שנים תמודת כזחב Esr. 8, 27.
אם־ישכבו שנים Eccl. 4, 11.
שנים שלשה גרגרים Jes. 17, 6.
העמודים ׀ שנים Jer. 52, 20.
שים־לך ׀ שנים דרכים Ez. 21, 24.
שנים שלחנות מפו Ez. 40, 39.
הצפונה שנים שלחנות Ez. 40, 40.
השער שנים שלחנות Ez. 40, 40.
שנים אחרים עמדים Dan. 12, 5.
הילכו שנים יחדו Am. 3, 3.
פי־שנים בה יכרתו Zach. 12, 8.
du.: שְׁנֵיהֶם *p.*
במצרים נפש שנים Gn. 46, 27.
ישלם שנים Ex. 22, 6.
ואילם שנים Lev. 23, 18.
אילם שנים Num. 29, 13. 20. 23. 26. 29. 32
אילם שנים Num. 29, 17.
ימים שנים 2 Sam. 1, 1.
ולאספים שנים שנים 1 Chr. 26, 17.
du.: וּשְׁנֵיהֶם

ושנים יניסו רבבה Dt. 32, 30.
עשרים ושנים אלף Jud. 7, 3.
ארבעים ושנים אלף Jud. 12, 6.
ושנים נבלי־יין 1 Sam. 25, 18.
עשרים־ושנים אלף 2 Sam. 8, 5.
בקר עשרים ושנים אלף 1 Rg. 8, 63.
ושנים אריות 1 Reg. 10, 19.
ושלשים ושנים מלך אחר 1 Rg. 20, 1.
שלשים־ושנים מלך 1 Reg. 20, 16.
אשר־לו שלשים ושנים 1 Reg. 22, 31.
ארבעים ושנים איש 2 Reg. 10, 14.
עשרים ושנים־אלף 1 Chr. 7, 2. 7. 18, 5.
ששים ושנים לעבד אדם 1 Chr. 26, 8.
הבקר עשרים ושנים אלף 2 Chr. 7, 5.
ושנים אריות 2 Chr. 9, 18.
לחמשים ושנים יום Neh. 6, 15.
ושנים ממשפחה Jer. 3, 14.
ושנים שלחנות מפה Ez. 40, 39.
ושנים פנים לכרוב Ez. 41, 18.
ושבעים ששים ושנים Dan. 9, 25.
ששים ושנים Dan. 9, 26.
ושנים זיתים עליהם Zach. 4, 3.
du.: וּשְׁנֵיהֶם *p.*
שרים עשרים ושנים 1 Chr. 12, 28.
מאה שבעים ושנים Esr. 2, 3.
שלש מאות שבעים ושנים Esr. 2, 4.
שש מאות ארבעים ושנים Esr. 2, 10.
מאתים ועשרים ושנים Esr. 2, 12.
ארבעים ושנים Esr. 2, 24.

מאה עשרים ושנים Esr. 2, 27.
חמשים ושנים Esr. 2, 29.
אלף חמשים ושנים Esr. 2, 37.
תשעים ושנים Esr. 2, 58.
שש מאות חמשים ושנים Esr. 2, 60.
מאה ושבעים ושנים Neh. 7, 8.
שלש מאות שבעים ושנים Neh. 7, 9.
שש מאות חמשים ושנים Neh. 7, 10.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
ארבעים ושנים Neh. 7, 28.
אחד חמשים ושנים Neh. 7, 33.
אלף חמשים ושנים Neh. 7, 40.
תשעים ושנים Neh. 7, 60.
שש מאות ארבעים ושנים Neh. 7, 62.
עשרים ושנים Neh. 11, 12.
מאתים ארבעים ושנים Neh. 11, 13.
מאה שבעים ושנים Neh. 11, 19.
שלשים ושנים Jer. 52, 29.
du.: דַּהֲשְׁנֵיִם
טובים השנים מן־האחד Eccl. 4, 9.
השנים יעמדו נגדו Eccl. 4, 12.
du.: בִּשְׁנַיִם
בשנים עבתים חדשים Jud. 15, 13.
du.: בִּשְׁנֵיִם *p.*
במוט בשנים Num. 13, 23.
du.: בַּשְׁנַיִם
בשנים נכבד 1 Chr. 11, 21.
du.: לִשְׁנֵיִם
ויקרעם לשנים קרעים 2 Reg. 2, 12.
לשנים ועשרים 1 Chr. 25, 29.
לא־לזום אחד ולא לשנים Esr. 10, 13.
העגל אשר כרתו לשנים Jer. 34, 18.
du.: לִשְׁנֵיִם *p.*
הילד החי לשנים 1 Reg. 3, 25.
du.: וְלִשְׁנַיִם
ולשנים האנשים Jos. 6, 22.
constr.: שְׁנֵי
שנים־עשר נשיאם יוליד Gn. 17, 20.
שנים־עשר נשיאם Gn. 25, 16.
בני־יעקב שנים עשר Gn. 35, 22.
שנים עשר עבדיך Gn. 42, 13.
שנים־עשר אנחנו Gn. 42, 32.
שבטי ישראל שנים עשר Gn. 49, 28.
שנים עשר איש Num. 1, 44
ביום שנים־עשר יום Num. 7, 78.
מזרקי־כסף שנים עשר Num. 7, 84.
שנים עשר פרים Num. 7, 87.
אילם שנים־עשר Num. 7, 87.
כבשים בני־שנה שנים עשר Nu. 7, 87.
ושעירי עזים שנים עשר Num. 7, 87.
שנים עשר מטות Num. 17, 17. 21.
שנים־עשר אלף חלוצי צבא Nu. 31, 5.
שנים עשר אנשים Dt. 1, 23.
שנים עשר אנשים Jos. 4, 2.
אל־שנים העשר איש Jos. 4, 4.
שנים עשר אלף Jos. 8, 25.
שנים־עשר אלף איש Jos. 21, 10.
שנים עשר לבנימן 2 Sam. 2, 15.
שנים־עשר אלף איש 2 S. 10, 6. 17, 1.
שנים עשר נצבים 1 Reg. 4, 7.
ואת־הבקר שנים־עשר 1 Reg. 7, 44.
שנים עשר קרעים 1 Reg. 11, 30.
שנים־עשר צמדים לפניו 1 Rg. 19, 9.
ליקים שנים עשר 1 Chr. 24, 12.
ובניו שנים עשר 1 Chr. 25, 9.
בניו ואחיו שנים עשר 1 Chr. 25, 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
עומד על־שנים עשר בקר 2 Chr. 4, 4.
הבקר שנים־עשר 2 Chr. 4, 15.
משמרי הכהנים שנים עשר Esr. 8, 24.
פרים שנים־עשר Esr. 8, 35.
צפירי חטאת שנים עשר Esr. 8, 35.
מאה שנים עשר Neh. 7, 24.

שנים עשר חדש Esth. 2, 12.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 7.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
שנים עשר אלף Ps. 60, 2.
והבקר שנים־עשר Jer. 52, 20.
constr.: וִשְׁנֵים
ושנים עשר מעבדי דוד 2 Sam. 2, 15.
ושנים־עשר אלף פרשים 1 Reg. 5, 6. 10, 26.
ושנים עשר אריים 1 Reg. 10, 20.
מאתים ושנים עשר 1 Chr. 9, 22.
מאה ושנים עשר 1 Chr. 15, 10.
ושנים־עשר אלף פרשים 2 Chr. 1, 14.
ושנים עשר אריות 2 Chr. 9, 19.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
מאה ושנים עשר Esr. 2, 18.
constr.: הַשְּׁנֵים
השנים עשר 1 Chr. 25, 19. 27, 15.
constr.: בִּשְׁנֵים
והוא בשנים העשר 1 Reg. 19, 19.
בשנים עשר חדש 2 Reg. 25, 27.
בשנים עשר לחדש Esr. 8, 31.
בשנים עשר חדש Jer. 52, 31.
בשנים עשר לחדש Ez. 29, 1.
constr.: וּבִשְׁנֵים
ובשנים עשר חדש Esth. 9, 1.
constr.: לִשְׁנֵים
לשנים עשר שבטי ישראל Ex. 24, 4.
לשנים עשר שבט Ex. 39, 14.
לשנים עשר נתחים Jud. 19, 29.
לשנים עשר החדש 1 Chr. 27, 15.
constr.: שְׁנֵי
שני המאורת הגדלים Gn. 1, 16.
ולעבר ילד שני בנים Gn. 10, 25.
שני המלאכים סדמה Gn. 19, 1.
ויקח את־שני נעריו Gn. 22, 3.
שני גוים בבטנך Gn. 25, 23.
שני גדיי עזים טבים Gn. 27, 9.
ויקחו שני בני־יעקב Gn. 34, 25.
על שני סריסיו Gn. 40, 2.
ולירסף ילד שני בנים Gn. 41, 50.
את־שני בני תמית Gn. 42, 37.
ויקח את־שני בניו עמו Gn. 48, 1.
ועתה שני־בניך Gn. 48, 5.
והנה שני־אנשים Ex. 2, 13.
שני העמר לאחד Ex. 16, 22.
ואת שני בניה Ex. 18, 3.
הכרבים על־שני קצותיו Ex. 25, 19.
מבין שני הכרבים וכפתר תחת־שני הקנים Ex. 25, 22
Ex. 25, 35 (ter). 37, 21.
אדנים תחת־הקרש Ex. 26, 19. 25. 36, 24. 26.
שני אדנים תחת הקרש Ex. 26, 21.
אל־שני קצותיו Ex. 28, 7.
על־שני קצות החשן Ex. 28, 23.
על־שני קצות Ex. 28, 26.
ואת שני האילם Ex. 29, 3.
תעשה על־שני צדיו Ex. 30, 4.
שני לחת העדת Ex. 31, 18.
פסל־לך שני־לחת אבנים Ex. 34, 1.
ויפסל שני־לחת אבנים Ex. 34, 4.
ויקח בידו שני לחת Ex. 34, 4.
שני אדנים שני אדנים Ex. 36, 30.
ויעש שני כרבים זהב Ex. 37, 7.
על שני צדיו Ex. 37, 27.
על־שני קצותו חבר Ex. 39, 4.
על־שני קצות החשן Ex. 39, 16.
וישימו על־שני קצות Ex. 39, 19.
אר־שני בני־יונה Lev. 5, 7. 12, 8. 14, 22. 15, 14. 29.
ואת שני האילים Lev. 8, 2.
שני־כבשים Lev. 14, 10.
או שני בני יונה Lev. 14, 22.
שני בני אהרן Lev. 16, 1.
שני־שעירי עזים Lev. 16, 5.

Digitized by Google

Lev. 16, 7. ולקח את־שני השעירם
Lev. 16, 8. על־שני השעירם
Lev. 23, 13. ומנחתו שני עשרנים
Lev. 23, 17. שני עשרנים סלת
Lev. 23, 20. על־שני כבשים
Lev. 24, 5. שני עשרנים
Num. 6, 10. או שני בני יונה
Num. 7, 3. על־שני הנשאים
Num. 7, 89 מבין שני הכרבים וישאר שני־
Num. 11, 26. אנשים ׀ במחנה
Num. 15, 6. סלת שני עשרנים שני־כבשים בני־שנה תמימם
Num. 28, 9.
Nu. 28, 28. שני עשרנים לאיל האחד
29, 9.
Num. 29, 3. שני עשרנים לאיל
Nu. 29, 14. שני עשרנים לאיל האחד
Nu. 34, 15. שני המטות וחצי המטה
Dt. 3, 8. מיד שני מלכי האמרי
Dt. 4, 13. על־שני לחות אבנים
Dt. 4, 47. שני מלכי האמרי
Dt. 5, 19. ויכתבם על־שני לחת
Dt. 9, 10. את־שני לחות האבנים
Dt. 9, 11. את־שני לחת
Dt. 10, 1. פסל־לך שני־לוחת
Dt. 19, 15. על־פי ׀ שני עדים
Dt. 19, 17. ועמדו שני־האנשים
Jos. 2, 4. את־שני האנשים ותצפנו
Jos. 2, 23. וישבו שני האנשים
Jos. 3, 12. שני עשר איש
Jos. 14, 3. נחלת שני המטות
Jos. 14, 4. שני מטות מנשה ואפרים
Jos. 21, 16. מאת שני השבטים
Jos. 24, 12. שני מלכי האמרי
Jud. 3, 16. ולה שני פיות
Jud. 7, 25. וילכדו שני־שרי מדין
Jud. 8, 12. את־שני ׀ מלכי מדין
Jud. 15, 4. שני החנכות בתוך
Jud. 16, 29. את־שני ׀ עמודי התוך
Ruth 1, 2. ושם שני־בניו
1 Sam. 1, 3. ושם שני בני־עלי
1 Sam. 2, 34. אל־שני בניך
1 Sam. 4, 4. ושם שני בני־עלי
1 Sam. 4, 17. וגם־שני בניך מתו
1 Sam. 10, 2. ומצאת שני אנשים
2 Sam. 8, 2. שני־חבלים להמית
2 S. 12, 1. שני אנשים היו בעיר אחת
2 Sam. 14, 6. ולשפחתך שני בנים
2 Sam. 15, 27. שני בניכם אתכם
2 Sam. 15, 36. שם עמם שני בניהם
2 Sam. 18, 24. בין־שני השערים
2 Sam. 21, 8. שני בני רצפה
2 Sam. 23, 20. את־שני אראל מואב
1 Reg. 2, 39. ויברחו שני־עבדים
1 Reg. 6, 23. שני כרובים עצי־שמן
1 Rg. 6, 34. שני צלעים הדלת האחת
1 Reg. 7, 15. שני העמודים נחשת
1 Rg. 7, 20. וכתרת על־שני העמודים
1 Reg. 7, 24. שני מורים הפקעים
1 Reg. 7, 25. על־שני עשר בקר
1 Reg 7, 42. שני־מורים רמנים
1 Reg. 8, 9. רק שני לחות האבנים
1 Reg. 9, 10. את־שני הבתים
1 Reg. 12. 28. ויעש שני עגלי זהב
1 Reg. 21, 13. ויבאו שני האנשים
2 Reg. 1, 14. שני שרי החמשים
2 Reg. 4, 1. לקחת את־שני ילדי
2 Reg. 5, 22. שני־נערים מהר אפרים
2 Reg. 5, 23. ויתן על־שני נעריו
2 Reg. 7, 14. ויקחו שני רכב סוסים
2 Reg. 10, 4. הנה שני המלכים
2 Reg. 10, 8. שימו אתם שני צברים
2 Reg. 17, 16. מסכה שנים עגלים
1 Chr. 1, 19. ולעבר ילד שני בנים
1 Chr. 11, 22. שני אריאל מואב
2 Chr. 5, 9. רק שני הלחות
Esth. 2, 21. 6, 2. שני־סריסי המלך

Esth. 9, 27. שני הימים האלה
Cant. 4, 5. 7, 4. שני שדיך כשני עפרים
Jes. 7, 16. מפני שני מלכיה
Jer. 24, 1. שני דודאי תאנים
Ez. 15, 4. שני קצותיו אכלה האש
Ez. 21, 26. בראש שני הדרכים
Ez. 35, 10. את־שני הגוים
Zach. 4, 11. מה־שני הזיתים האלה
Zach. 4, 12. אשר ביד שני צנתרות
Zach. 4, 14. אלה שני בני־היצהר
Zach. 6, 1. מבין שני ההרים
Zach. 11, 7. ואקח־לי שני מקלות

constr.: וּשְׁנֵי

Gn. 24, 22. ושני צמידים על־ידיה
Gn. 25, 23. ושני לאמים ממעיך
Ex. 18, 6. ואשתך ושני בניה
Ex. 26, 19. 21. 25 ושני אדנים
36, 24. 26
Ex. 26, 23. ושני קרשים תעשה
Ex. 32, 15. ושני לחת העדת בידו
ושני לחת העדת בידי־
משה
Ex. 34, 29.
Ex. 36, 28. ושני קרשים עשה
Lev. 23, 19. ושני כבשים בני שנה
Num. 7, 3. ושני עשר בקר עגלה
Num. 22, 22. ושני נעריו עמו
Num. 28, 9. ושני עשרנים
Num. 28, 12. ושני עשרנים סלת
Nu. 28, 20. ושני עשרנים לאיל תעשר
Dt. 9, 15. ושני לוחת הברית
Jud. 9, 44. ושני הראשים פשטו
Ruth 1, 1. הוא ואשתו ושני בניו
Ruth 1, 3. ותשאר היא ושני בניה
1 Sam. 4, 11. ושני בני־עלי מתו
1 Sam. 28, 8. ושני אנשים עמו
1 Sam. 30, 12. ושני צמקים ויאכל
2 S. 4, 2. ושני אנשים שרי־גדודים
1 Reg. 6, 34. ושני קלעים הדלת
1 Reg. 7, 18. ושני טורים סביב
2 Reg. 2, 24. ארבעים ושני ילדים

constr.: בִּשְׁנֵי

Dt. 9, 17. ואתפש בשני הלחת
1 Reg. 2, 32. אשר פגע בשני־אנשים
2 Reg. 5, 23. בשני חרטים
Ez. 32, 1. בשני־עשר חדש

constr.: וּבִשְׁנֵי

Job. 42. 7. בך ובשני רעיך

constr.: כִּשְׁנֵי

1 Reg. 20, 27. כשני חשפי עזים
Cant. 4, 5. 7, 4. כשני שדיך כשני עפרים

constr.: לִשְׁנֵי

Gn. 9, 22. ויגד לשני־אחיו בחוץ
Gn. 32, 8. והגמלים לשני מחנות
Gn. 32, 11. הייתי לשני מחנות
Ex. 4, 9. גם לשני האתות האלה
Ex. 26, 24. לשני המקצעת יהיו
Ex. 28, 21. לשני עשר שבט
Ex. 36, 29. לשני המקצעת
Lev. 5, 11. או לשני בני־יונה
Num. 29, 14. לשני האילם
Dt. 3, 21. לשני המלכים האלה
Jos. 2, 10. 9, 10. לשני מלכי האמרי
1 Rg. 2, 5. לשני־שרי צבאות ישראל
1 Rg. 6, 25. וקצב אחד לשני הכרבים
Jes. 8, 14. לשני בתי ישראל
Ez. 37. 22. יהיה־עוד לשני גוים
Ez. 47, 13. לשני עשר שבטי ישראל

constr.: מִשְׁנֵי

Ex. 25, 18. משני קצות הכפרת
Ex. 32, 15. משני עבריהם
Ex. 37, 7. משני קצות הכפרת
Ex. 37, 8. משני קצותו
Ruth 1. 5. משני ילדיה ומאישה
Jes. 7, 4. משני זנבות האודים

cum suff.: שְׁנֵינוּ

Gn. 31, 37. ויוכיחו בין שנינו
1 Sam. 20, 42. אשר נשבענו שנינו
Job. 9, 33. ישת ידו על־שנינו

cum suff.: שְׁנֵיכֶם

Gn. 27, 45. למה אשכל גם־שניכם

cum suff.: שְׁנֵיהֶם

Gn. 2, 25. ויהיו שניהם ערומים
Gn. 3, 7 ותפקחנה עיני שניהם
Gn. 9, 23. וישימו על־שכם שניהם
Gn. 21, 27. ויכרתו שניהם ברית
Gn. 21, 31. כי שם נשבעו שניהם
Gn. 22, 6. 8. וילכו שניהם יחד
Gn. 40, 5. ויחלמו חלום שניהם
Gn. 48, 13. ויקח יוסף את־שניהם
Ex. 22, 8. יבא דבר־שניהם
Ex. 22, 10. תהיה בין שניהם
Lev. 20, 11. 12. מות־יומתו שניהם
Lev. 20, 13 תועבה עשו שניהם
Lev. 20, 18. ונכרתו שניהם
Num. 7, 13. 19. 25. שניהם ׀ מלאים
31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
Num. 12, 5. ויצאו שניהם
Num. 25, 8. וידקר את־שניהם
Dt. 22, 22. ומתו גם־שניהם
Dt. 22, 24. והוצאתם את־שניהם
תועבת י״י אלהיך גם־
שניהם
Dt. 23, 19.
ויאכלו שניהם יחדו
וישתו
Jud. 19, 6.
Jud. 19, 8. נטות היום ויאכלו שניהם
Ruth 1, 5. וימתו גם־שניהם
1 Sam. 2, 34. ימותו שניהם
1 Sam. 9, 26. ויצאו שניהם
1 Sam. 14, 11. וינלו שניהם
1 Sam. 20, 11. ויצאו שניהם השדה
1 Sam. 23, 18. ויכרתו שניהם ברית
2 Sam. 14, 6. וינצו שניהם
2 Sam. 17, 18. וילכו שניהם מהרה
1 Reg. 5, 26. ויכרתו ברית שניהם
2 Rg. 2, 6. אם־אעזבך וילכו שניהם
2 Reg. 2, 8. ויעברו שניהם בחרבה
2 Reg. 2, 11. ויפרדו בין שניהם
2 Rg. 4, 33. ויסגר הדלת בעד שניהם
Esth. 2, 23. ויתלו שניהם על־עץ
Prv. 17, 15. תועבת י״י גם־שניהם
20, 10.
Prv. 20, 12. י״י עשה גם־שניהם
Prv. 24, 22. ופיד שניהם מי יודע
Prv. 29, 13. מאיר ׀ עיני שניהם י״י
Eccl. 11, 6. שניהם כאחד טובים
Jes. 1, 31. ובערו שניהם יחדו
Jer. 46, 12. יחדיו נפלו שניהם
Ez. 21, 24. יצאו שניהם
Zach. 6, 13. תהיה בין שניהם

du. c. suff.: וּשְׁנֵיהֶם

1 Reg. 11, 29. ושניהם לבדם בשדה
2 Reg. 2, 7. ושניהם עמדו
Dan. 11, 27. ושניהם המלכים

du. c. suff.: לִשְׁנֵיהֶם

Ex. 26, 24. כן יהיה לשניהם
Ex. 36, 29. כן עשה לשניהם

du. c. suff.: מִשְׁנֵיהֶם

Prv. 27, 3. כבד משניהם
Eccl. 4, 3. וטוב משניהם

du. fem.: שְׁתֵּיהֶם

Gn. 5, 18. 20. שתים וששים שנה
Gn. 5, 26. שתים ושמונים שנה
Gn. 5, 28. שתים ושמנים שנה
Lev. 23, 17. לחם תנופה שתים
ושמנת אותם שתים
Lev. 24, 6. מערכות
Jos. 15, 60. ערים שתים וחצריהן
1 Reg. 3, 16. אז תבאנה שתים נשים
1 Reg. 3, 18. זולתי שתים־אנחנו
1 Reg. 7, 41. והשבכות שתים

1 Reg. 15, 25. בשנת שתים לאסא
2 Reg. 1, 17. בשנת שתים ליהורם
2 Reg. 2, 24. ותצאנה שתים דבים
2 Reg. 14, 1. בשנת שתים ליואש
2 Reg. 15, 32. בשנת שתים לפקח
2 Chr. 4, 12. ראש העמודים שתים
2 Chr. 4, 12. והשבכות שתים
Job. 13, 20. שתים אל־תעש עמדי
Ps. 62, 12. שתים־זו שמעתי
Prv. 30, 7. שתים שאלתי מאתך
Jes. 51, 19. שתים הנה קראתיך
Jer. 2, 13. שתים רעות עשה עמי
Ez. 1, 11. שתים חוברות איש
Ez. 1, 23. לאיש שתים
Ez. 1, 23. ולאיש שתים מכסות
Ez. 23, 2. שתים נשים בנות אם־אחת
Ez. 40, 9. ואלו שתים אמות
Ez. 41, 3. הפתח שתים אמות
Ez. 41, 22. וארכו שתים אמות
Ez. 41, 24. שתים מוסבות דלתות
Ez. 41, 24. שתים לדלת אחת
Ez. 43, 14. שתים אמות ורחב אמה
Dan. 2, 1. ובשנת שתים
Am. 4, 8. שתים שלש ערים
Hag. 1, 1. 15. בשנת שתים לדריוש
2, 10.
Zach. 1, 1. 7. בשנת שתים לדריוש
Zach. 5, 9. שתים נשים יוצאות

num. fem.: שְׁתַּיִם *p.*

Jos. 21, 25. 27. ערים שתים
1 Reg. 7, 41. העמודים שתים
2 Reg. 6, 10. לא־אחת ולא שתים

num. fem.: וּשְׁתַּיִם

Num. 35, 6. ארבעים ושתים עיר
Jos. 19, 30. ערים עשרים ושתים
2 Sam. 2, 10. ושתים שנים מלך
1 Reg. 14, 20. עשרים ושתים שנה
1 Reg. 16, 29. עשרים ושתים שנה
2 Reg. 8, 17. בן־שלשים ושתים שנה
2 Reg. 8, 26. בן־עשרים ושתים שנה
2 Reg. 15, 2. וחמשים ושתים שנה
בשנת חמשים ושתים
2 Reg. 15, 27. שנה
2 Reg. 21, 19. בן־עשרים ושתים שנה
2 Reg. 21, 19. ושתים שנים מלך
בן־שלשים ושתים
2 Chr. 21, 5. 20. שנה
2 Chr. 22, 2. בן־ארבעים ושתים שנה
2 Chr. 26, 3. וחמשים ושתים שנה
2 Chr. 33, 21. בן־עשרים ושתים שנה
2 Chr. 33, 21. ושתים שנים מלך
Neh. 5, 14. ועד שנת שלשים ושתים
Neh. 13, 6. כי בשנת שלשים ושתים
Job. 40, 5. ושתים ולא אוסיף
Ez. 1, 11. ושתים מכסות
Ez. 41, 23. ושתים דלתות להיכל
Ez. 41, 24. ושתים דלתות לדלתות

num. fem.: וּשְׁתַּיִם *p.*

Neh. 13, 20. פעם ושתים

num. fem.: בִּשְׁתַּיִם

1 Sam. 18, 21. בשתים תתחתן בי
Jes. 6, 2. בשתים ׀ יכסה פניו

num. fem.: וּבִשְׁתַּיִם

Job. 33, 14. ובשתים לא ישורנה
Jes. 6, 2. ובשתים יכסה רגליו
Jes. 6, 2. ובשתים יעופף

num. f. constr.: שְׁתֵּים

Gn. 14, 4. שתים עשרה שנה עבדו
Ex. 15, 27. ושם שתים עשרה
Ex. 28, 21. שתים עשרה על־שמתם
Ex. 39, 14. שתים עשרה על־שמתם
Lev. 24, 5. שתים עשרה חלות
Num. 7, 84. קערה כסף שתים עשרה
Num. 7, 84. כפות זהב שתים עשרה
Num. 7, 86. כפות זהב שתים־עשרה
Num. 33, 9. שתים עשרה עינת מים

Digitized by Google

שתים־עשרה אבנים Jos. 4, 3.
שתים עשרה האבנים Jos. 4, 20.
עשרים שתים־עשרה Jos. 18, 24. 19, 15.
עשרים שתים עשרה Jos. 21, 7. 38.
שתים־עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
שתים עשרה שנה 1 Reg. 16, 23.
שתים עשרה אבנים 1 Reg. 18, 31.
וימלך שתים־עשרה שנה 2 Reg. 3, 1.
בשנת שתים־עשרה 2 Reg. 8, 25.
שתים עשרה לאחז 2 Reg. 17, 1.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 21, 1.
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
שנים שתים עשרה Neh. 5, 14.
בשנת שתים עשרה Esth. 3, 7.
וחמש שתים־עשרה אמה Jer. 52, 21.
שתים עשרה ארך Ez. 43, 16.
num. f. constr.: שְׁתֵּים
שתים עשרה מצבה Ex. 24, 4.
שתים עשרת אבנים Jos. 4, 9.
num. f. constr.: בִּשְׁתֵּים
בשתים עשרה רחב Ez. 43, 16.
num. f. constr.: וּבִשְׁתֵּים
ובשתים ועשרה שנה 2 Chr. 34, 3.
num. f. constr.: מִשְׁתֵּים
משתים־עשרה רבו אדם Jon. 4, 11.
du. f. constr.: שְׁתֵּי
למך שתי נשים Gn. 4, 19.
הן־אנא לי שתי בנות Gn. 19, 8.
ואת־שתי בנתיך Gn. 19, 15.
וביד שתי בנתיך Gn. 19, 16.
ותהרין שתי בנות־לוט Gn. 19, 36.
וללבן שתי בנות Gn. 29, 16.
ובאהל שתי האמהת Gn. 31, 33.
את־שתי נשיו Gn. 32, 23.
ואת־שתי שפחתיו Gn. 32, 23.
ועל שתי השפחות Gn. 33, 1.
ונתנו על־שתי המזוזת Ex. 12, 7.
ואל־שתי המזוזת Ex. 12, 22.
ועל שתי המזוזת Ex. 12, 23.
שתי ידות לקרש Ex. 26, 17.
על־שתי צלעת המזבח Ex. 27, 7.
שתי כתפת Ex. 28, 7.
את־שתי אבני־שהם Ex. 28, 9.
את־שתי האבנים Ex. 28, 11.
ושמת את־שתי האבנים Ex. 28, 12.
על־שתי כתפיו Ex. 28, 12.
שתי טבעות זהב Ex. 28, 23.
ונתת את־שתי הטבעת Ex. 28, 13.
שתי עבתת הזהב Ex. 28, 24.
על־שתי הטבעת Ex. 28, 24.
ואת שתי קצות Ex. 28, 25.
שתי העבתת תתן Ex. 28, 25.
על־שתי המשבצות Ex. 28, 25.
ועשית שתי טבעת Ex. 28, 26.
ועשית שתי טבעת Ex. 28, 27.
על־שתי כתפות Ex. 28, 27.
ואת שתי הכלית Ex. 29, 13. 22.
על שתי צלעתיו Ex. 30, 4
שתי ידת לקרש Ex. 36, 22.
על שתי צלעתיו Ex. 37, 27.
שתי משבצת זהב Ex. 39, 16.
ויתנו את־שתי הטבעת Ex. 39, 16.
שתי העבתת הזהב Ex. 39, 17.
שתי קצות Ex. 39, 18.
שתי העבתת Ex. 39, 18.
נתנו על־שתי המשבצת Ex. 39, 18.
ויעשו שתי טבעת זהב Ex. 39, 19.
ויעשו שתי טבעת זהב Ex. 39, 20.
על־שתי כתפת האפד Ex. 39, 20.
ואת שתי הכלית Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4. 8, 16. 25.
שתי־תרים Lev. 5, 7. 12, 8. 15, 14. 29.
שתי־צפרים חיות Lev. 14, 4.
שתי צפרים Lev. 14, 49.
וסמך אהרן את־שתי ידו Lv. 16, 21.
שתי תרים Num. 6, 10.
את־שתי העגלות Num. 7, 7.
שתי חצוצרת כסף Num. 10, 2.
על שתי ידי Dt. 9, 15.
מעל שתי ידי Dt. 9, 17.
שתי פרסות Dt. 14, 6.
תהיין לאיש שתי נשים Dt. 21, 15.
שתי־עשרה אבנים Jos. 4, 8.
ולו שתי נשים 1 Sam. 1, 2.
תצלינה שתי אזניו 1 Sam. 3, 11.
ויקחו שתי פרות עלות 1 Sam. 6, 10.
ונתנו לך שתי־לחם 1 Sam. 10, 4.
ושם שתי בנתיו 1 Sam. 14, 49.
ואת־שתי נשיו הצילו דוד 1 S. 30, 18.
דוד וגם שתי נשיו 2 Sam. 2, 2.
והוא פסח שתי רגליו 2 Sam. 9, 13.
והלבב לעיני שתי לבבות 2 S. 13, 6.
לכסות את־שתי גלות 1 Reg. 7, 41.
שתי גלת הכתרת 1 Reg. 7, 42.
על־שתי הטעפים 1 Reg. 18, 21.
תצלנה שתי אזניו 2 Reg. 21, 12.
שתי נשים הלאה ונערה 1 Chr. 4, 5.
שתי גלות הכתרות 2 Chr. 4, 12.
את־שתי גלות הכתרת 2 Chr. 4, 13.
דרכמנים שתי רבות Neh. 7, 71.
דרכמנים שתי רבוא Neh. 7, 72.
ואעמידה שתי תודת Neh. 12, 31.
ותעמדנה שתי התודת Neh. 12, 40.
לעלוקה שתי בנות Prv. 30, 15.
ותבאנה לך שתי־אלה Jes. 47, 9.
שתי המשפחות Jer. 33, 24.
ואת־שתי הארצות Ez. 35. 10.
וישבר את־שתי קרניו Dan. 8, 7.
שתי כרעים או בדל־אזן Am. 3, 12.
מה־שתי שבלי הזיתים Zach. 4, 12.
num. f. constr.: וּשְׁתֵּי
ושתי בנתיו עמו Gn. 19, 30.
הוא ושתי בנתיו Gn. 19, 30.
ושתי טבעת Ex. 25, 12. 37, 3.
ושתי טבעת על־צלעו Ex. 25, 12. 37, 3.
ושתי שרשרת זהב Ex. 28, 14.
ושתי טבעת זהב Ex. 30, 4. 37, 27. 39, 16.
ושתי תרים Lev. 14, 22.
ושתי כלתיה עמה Ruth 1, 7.
שלשה־בנים ושתי בנות 1 S. 2, 21.
ושתי כפות ידיו 1 Sam. 5, 4.
ושתי פרות עלות 1 Sam. 6, 7.
ושתי שנים מלך 1 Sam. 13, 1.
דוד ושתי נשיו 1 Sam. 27, 3.
ושתי נשי־דוד נשבו 1 Sam. 30, 5.
ושתי דלתות עצי־שמן 1 Reg. 6, 32.
ושתי דלתות 1 Reg. 6, 34.
ושתי כתרות עשה 1 Reg. 7, 16.
ושתי חלפות בגדים 2 Reg. 5, 22. 23.
ושתי הידות בכם 2 Reg. 11, 7.
עגלת בקר ושתי־צאן Jes. 7, 21.
ושתי דלתות לאחרת Ez. 41, 24.
num. f. constr.: בִּשְׁתֵּי
בשתי בנתיך Gn. 31, 41.
בשתי חצרות בית־יי 2 Reg. 21, 5. 23, 12.
בשתי חצרות בית־יי 2 Chr. 33, 5.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 17. 33, 21.
num. f. constr.: וּבִשְׁתֵּי
ובשתי המזוזות Jud. 16, 3.
du. f. constr.: לִשְׁתֵּי
לשתי ידתיו Ex. 26, 19. 36, 24 (bis).
לשתי תרים או לשני Lev. 5, 11.
נעמי לשתי כלתיה Ruth 1, 8.
לשתי השבכות 1 Reg. 7, 42.
לשתי השבכות 2 Chr. 4, 13.
עוד לשתי ממלכות Ez. 37, 22.
באסרם לשתי עינתם Hos. 10, 10.
du. constr.: מִשְׁתֵּי
משתי עיני מפלשתים Jud. 16, 28.

שתיהם *du. c. suff.:*
ותלכנה שתיהם Ruth 1, 19.
אשר בנו שתיהם Ruth 4, 11.
du. c. suff.: שְׁתֵּיהֶן
שתיהן לו לנשים 1 Sam. 25, 43.
du. c. suff.: לִשְׁתֵּיהֶן
דרך אחד לשתיהן Ez. 23, 13.
שֵׁנִי
ק׳ו, לו מספר סלוסי יון שכיס, ולנקני שֵׁנִית, ולזוטו מעכס לדבר [דבר לוויטע], והנקני לפעמיס כעמי״, לומר בפעם השניה, והכוני הוכרי שֵׁנִיִּים, קדיס נקלק שני של הכנין.
ordin. m. (f. שֵׁנִית), secundus; fem. *adv.*, secundum; pl. שֵׁנִיִּים, cellae tabulati secundi. LXX. *δεύτερος, διώροφος*; f. *δεύτερον, τὸ δεύτερον, ἐκ δευτέρου*; בֶּן שֵׁנִי, *ἐνιαύσιος*; פַּר שֵׁנִי, *μόσχος σιτευτός*.
ויהי־בקר יום שני Gn. 1, 8.
בן שני ליעקב Gn. 30, 7.
שפחת לאה בן שני ליעקב Gn. 30, 12.
ופר־שני בן־בקר Num. 8, 8.
רכב סוס שני 2 Reg. 9, 19.
שני דניאל לאביגיל 1 Chr. 3, 1.
מדה שני Neh. 3, 30.
יש אחד ואין שני Eccl. 4, 8.
ואין שני להקימו Eccl. 4, 10.
אל־בית הנשים שני Esth. 2, 14.
adj. masc.: הַשֵּׁנִי
ושם־הטהר השני Gn. 2, 13.
לחדש־נח בחדש השני Gn. 7, 11.
ובחדש השני בשבעה Gn. 8, 14.
ויצו גם את־השני Gn. 32, 20.
ואת שם השני קרא אפרים Gn. 41, 52.
ויצא ביום השני Ex. 2, 13.
לחדש השני Ex. 16, 1.
מצדה השני Ex. 25, 32.
והטור השני Ex. 28, 18. 39, 11.
את האיל השני Ex. 29, 19.
ואת הכבש השני Ex. 29, 39, 41.
קני מנרה מצדה השני Ex. 37, 18.
השני יעשה עלה Lev. 5, 10.
ויקרב את־האיל השני Lev. 8, 22.
באחד לחדש השני Num. 1, 1.
לחדש השני Num. 1, 18.
ביום השני הקריב Num. 7, 18.
בחדש השני Num. 9, 11.
בחדש השני Num. 10, 11.
ושם השני מידד Num. 11, 26.
ואת הכבש השני Num. 28, 4. 8.
וביום השני פרים Num. 29, 17.
העיר ביום השני Jos. 6, 14.
ויולכדה ביום השני Jos. 10, 32.
הגורל השני לשמעון Jos. 19, 1.
ופר השני שבע שנים Jud. 6, 25.
ולקחת את־הפר השני Jud. 6, 26.
ואת הפר השני העלה Jud. 6, 28.
אל־בני בנימן ביום השני Jud. 20, 24.
מן־הגבעה ביום השני Jud. 20, 25.
ממחרת החדש השני 1 S. 20, 27.
ביום־החדש השני 1 Sam. 20, 34.
ושם השני רכב 2 Sam. 4, 2.
הוא החדש השני 1 Reg. 6, 1.
הכרוב השני מדה אחת 1 Rg. 6, 25.
וכן הכרוב השני 1 Reg. 6, 26.
הכרוב השני 1 Reg. 6, 27.
בקיר השני 1 Reg. 6, 27.
יסב את־העמוד השני 1 Reg. 7, 15.
וכאלה לעמוד השני 2 Reg. 25, 17.
ואבינדב השני 1 Chr. 2, 13.
השני יהויקים 1 Chr. 3, 15.
ושם השני צלפחד 1 Chr. 7, 15.
אשבל השני 1 Chr. 8, 1.
יעוש השני 1 Chr. 8, 39.
עבדיה השני 1 Chr. 12, 9.
יחת הראש וזיזה השני 1 Chr. 23, 11.
אמריה השני 1 Chr. 23, 19.
וישיה השני 1 Chr. 23, 20.
לידעיה השני 1 Chr. 24, 7.
אמריהו השני 1 Chr. 24, 23.
גדליהו השני 1 Chr. 25, 9.
ידיעאל השני 1 Chr. 26, 2.
יהוזבד השני 1 Chr. 26, 4.
חלקיהו השני 1 Chr. 26, 11.
מחלקת החדש השני 1 Chr. 27, 4.
לבנות בחדש השני 2 Chr. 3, 2.
בחדש השני Esr. 3, 8.
וביום השני נאספו Neh. 8, 13.
גם ביום השני Esth. 7, 2.
עם הילד השני Eccl. 4, 15.
ויהי ביום השני Jer. 41, 4.
וכאלה לעמוד השני Jer. 52, 22.
ופני השני פני אדם Ez. 10, 14.
וביום השני תקריב Ez. 43, 22.
ואגדע את־מקלי השני Zach. 11, 14.
adj. masc.: בַּשֵּׁנִי
בחדש השני בשני 2 Chr. 3, 2.
adj. m. pl.: שְׁנַיִם
שנים ושלשים תעשה Gn. 6, 16.
adj. m. pl.: וּשְׁנַיִם
ושנים יסעו Num. 2, 16.
adj. f. sg.: שֵׁנִית *adv.*
שנית מן־השמים Gn. 22, 15.
ויישן ויחלום שנית Gn. 41, 5.
שבעת ימים שנית Lev. 13, 5. 33. 54.
ביום השביעי שנית Lev. 13, 6.
ונראה שנית אל־הכהן Lev. 13, 7.
וכבס שנית וטהר Lev. 13, 58.
תרועה שנית Num. 10, 6.
מל את־בני־ישראל שנית Jos. 5, 2.
וישלח עוד שנית 2 Sam. 14, 29.
וירא יי אל־שלמה שנית 1 Rg. 9, 2.
וישב מלאך יי׳ שנית 1 Reg. 19, 7.
ספר שנית לאמר 2 Reg. 10, 6.
וימלכו שנית לשלמה 1 Chr. 29, 22.
מדה שנית Neh. 3, 11. 19. 20. 21. 24. 27.
ובחקבץ בתולות שנית Esth. 2, 19.
יוסיף אדני שנית ידו Jes. 11, 11.
ויהי דבר־יי׳ אלי שנית Jer. 1, 13. 13, 3.
ויהי דבר־יי׳ אל־ירמיהו שנית Jer. 33, 1.
על־צדך הימיני שנית Ez. 4, 6.
אל־יונה שנית לאמר Jon. 3, 1.
ויהי דבר יי׳ שנית Hag. 2, 20.
ואפן שנית ואמר Zach. 4, 12.
וזאת שנית תעשו Mal. 2, 13.
adj. fem. sg.: הַשֵּׁנִית
ושם השנית צלה Gn. 4, 19.
ויבאו אליו בשנה השנית Gn. 47, 18.
ושם השנית פועה Ex. 1, 15.
על־צלעו השנית Ex. 25, 12. 37, 3.
חקיצונה במחברת השנית Ex. 26, 4.
אשר במחברת השנית Ex. 26, 5.
היריעה החברת השנית Ex. 26, 10.
ולצלע המשכן השנית Ex. 26, 20. 36, 25.
לקרשי צלע־המשכן השנית Ex. 26, 27. 36, 32.
ולכתף השנית Ex. 27, 15. 38, 15.
על־האבן השנית Ex. 28, 10.
במחברת השנית Ex. 36, 11.
אשר במחברת השנית Ex. 36, 12.
החברת השנית Ex. 36, 17.
בשנה השנית Num. 1, 1.
בשנה השנית לצאתם Num. 9, 1.
בשנה השנית בחדש השני Nu. 10, 11.
ושם השנית רות Ruth 1, 4.
כנף הכרוב השנית 1 Reg. 6, 24.
הדלת השנית 1 Reg. 6, 34.
הכתרת השנית 1 Reg. 7, 16.
ושבעה לכותרת השנית 1 Reg. 7, 17.
לכתרת השנית 1 Reg. 7, 18.

Digitized by Google

הכתרת השנית 1 Reg. 7, 20.
ובשנה השנית סחיש 2 Reg. 19, 29.
ובשנה השנית והשלשית 2Chr. 27, 5.
בשנה השנית Esr. 3, 8.
והתודה השנית Neh. 12, 38.
אגרת הפרים הזאת השנית Esth. 9, 29.
ושם השנית קציעה Job. 42, 14.
ובשנה השנית שחיס Jes. 37, 30.
והאחת גברה מן־השנית Dan. 8, 3.
ובמרכבה השנית Zach. 6, 2.

adj. fem. sg.: וְהַשֵּׁנִית והשנית למי אני אעבד 2Sam. 16, 19.

שָׁנָה

ג״כ, והכנוי שָׁנִים, ונזיר שָׁנוֹת, והזוגי שְׁנָתַיִם, ובתמונתו הקף הקפה ויקופה ויקוירקה לו מקום הרקיעון, לכן ומן מה מוקף [יַשְׁכִּיל], והוא מן שכה הפעל, והשלוחיו עי׳ נגו המלין.

n. f. (pl. שָׁנִים, poët. שָׁנוֹת; du. שְׁנָתַיִם), annus (der Sonnenumlauf, -umring), qui sole ad punctum, unde cursum coeperat, redeunte conficitur, arab. ***haul*** (periodus). LXX. *ἐνιαυτός, ἔτος, καιρός*; du. *διετηρίς*; pl. *βίος* (A. *μισοποιοῦντες κύριον*; S. *μισοποιοὶ κυρίου*).

שלשים ומאה שנה Gn. 5, 3.
שמנה מאת שנה Gn. 5, 4.
מאות שנה ושלשים שנה Gn. 5. 5.
חמש שנים ומאת שנה Gn. 5, 6.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 7.
שתים עשרה שנה Gn. 5, 8.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 8.
ויחי אנוש תשעים שנה Gn. 5, 9.
חמש עשרה שנה Gn. 5, 10.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 10.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 11.
ויחי קינן שבעים שנה Gn. 5, 12.
מהללאל ארבעים שנה Gn. 5, 13.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 13.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 14.
חמש שנים וששים שנה Gn. 5, 15.
את־ירד שלשים שנה Gn. 5, 16.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 17.
חמש ושתשים שנה Gn. 5, 17.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 17.
שתים וששים שנה Gn. 5, 18.
ומאת שנה Gn. 5, 18.
שמנה מאות שנה Gn. 5, 19.
שתים וששים שנה Gn. 5, 20.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 20.
חמש וששים שנה Gn. 5, 21.
שלש מאות שנה Gn. 5, 22.
חמש וששים שנה Gn. 5, 23.
ושלש מאות שנה Gn. 5, 23.
שבע ושמונים שנה Gn. 5, 25.
ומאת שנה ויולד Gn. 5, 25.
שתים ושמונים שנה Gn. 5, 26.
ושבע מאות שנה Gn. 5, 26.
תשע וששים שנה Gn. 5, 27.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 27.
שתים ושמנים שנה Gn. 5, 28.
ומאת שנה ויולד בן Gn. 5, 28.
חמש ותשעים שנה Gn. 5, 30.
וחמש מאת שנה Gn. 5, 30.
ושבעים שנה Gn. 5, 31.
ושבע מאות שנה Gn. 5, 31.
בן־חמש מאות שנה Gn. 5, 32.
מאה ועשרים שנה Gn. 6, 3.
ונח בן־שש מאות שנה Gn. 7, 6.
בשנת שש־מאות שנה Gn. 7, 11.
באחת ושש־מאות שנה Gn. 8, 13.
שלש מאות שנה Gn. 9, 28.
וחמשים שנה Gn. 9, 28. 29.
שם בן־מאת שנה Gn. 11, 10.
חמש מאות שנה Gn. 11, 11.
חמש ושלשים שנה Gn. 11, 12.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 13.
שלשים שנה Gn. 11, 14. 18.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 15.
ארבע ושלשים שנה Gn. 11, 16.
פלג שלשים שנה Gn. 11, 17.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 17.
תשע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 19.
שתים ושלשים שנה Gn. 11, 20.
שבע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 21.
שלשים שנה Gn. 11, 22.
מאתים שנה Gn. 11, 23.
תשע ועשרים שנה Gn. 11, 24.
תשע־עשרה שנה Gn. 11, 25.
ומאת שנה ויולד בנים Gn. 11, 25.
שבעים שנה Gn. 11, 26.
חמש שנים ומאתים שנה Gn. 11, 32.
בן־חמש שנים ושבעים שנה Gn. 12, 4.
שתים עשרה שנה עבדו Gn. 14, 4.
ושלש־עשרה שנה מרדו Gn. 14, 4.
ובארבע עשרה שנה Gn. 14, 5.
ארבע מאות שנה Gn. 15, 13.
בן־שמנים שנה Gn. 16, 16.
בן־תשעים שנה Gn. 17, 1.
הלבן מאה־שנה יולד Gn. 17, 17.
חברת־תשעים שנה תלד Gn. 17, 17.
בן־תשעים ותשע שנה Gn. 17, 24.
ואברהם בן־מאת שנה Gn. 21, 5.
מאה שנה ועשרים שנה Gn. 23, 1.
מאת שנה Gn. 25, 7.
ושבעים שנה Gn. 25, 7.
מאת שנה ושלשים שנה Gn. 25, 17.
בן־ארבעים שנה Gn. 25, 20.
ויצחק בן־ששים שנה Gn. 25, 26.
עשו בן־ארבעים שנה Gn. 26, 34.
זה עשרים שנה אנכי עמך Gn. 31, 38.
זה־לי עשרים שנה Gn 31, 41.
ארבע־עשרה שנה Gn. 31, 41.
מאת שנה ושמנים שנה Gn. 35, 28.
יוסף בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 2.
ויוסף בן־שלשים שנה Gn. 41, 46.
שלשים ומאת שנה Gn. 47, 9.
שבע עשרה שנה Gn. 47, 28.
וארבעים ומאת שנה Gn. 47, 28.
שבע ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 16.
שלש ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 18.
שבע ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 20.
ומשה בן־שמנים שנה Ex. 7, 7.
בן־שלש ושמנים שנה Ex. 7, 7.
שה תמים זכר בן־שנה Ex. 12, 5.
במצרים שלשים שנה Ex. 12, 40, 41.
וארבע מאות שנה Ex. 12, 40. 41.
את־המן ארבעים שנה Ex. 16, 35.
כבשים בני־שנה Ex. 29, 38.
מבן עשרים שנה ומעלה Ex. 30, 14.
ועגל וכבש בני־שנה Lev. 9, 3.
תמימם בני שנה Lev. 23, 18.
ושני כבשים בני שנה Lev. 23, 19.
תשע וארבעים שנה Lev. 25, 8.
שנת החמשים שנה Lev. 25, 10. 11.
כשכיר שנה בשנה Lev. 25, 53.
עד מלאת לו שנה תמימה Lv. 25, 30.
מבן עשרים שנה Lev. 27, 3.
ועד בן־ששים שנה Lev. 27, 3.
ועד בן־עשרים שנה Lev. 27, 5.
ששים שנה ומעלה Lev. 27, 7.
מבן עשרים שנה ומעלה Num. 1, 3. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29. 32, 11.
מבן שלשים שנה Num. 4, 3.
ועד בן־חמשים שנה Num. 4, 3.
עד בן־חמשים שנה Num. 4, 23. 30. 35. 39. 43. 47.
כבשים בני־שנה Num. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53 59. 65. 71. 77. 83.
בני־שנה שנים עשר Num. 7, 87.
כבשים בני־שנה ששים Num. 7, 88.
חמש ועשרים שנה Num. 8, 24.
ומבן חמשים שנה Num. 8, 25.
במדבר ארבעים שנה Num. 14, 33.
ארבעים שנה Num. 14, 34.
מבן עשרים שנה Num. 26, 2. 4.
בני־שנה תמימם שנים ליום Num. 28, 3.
שני־כבשים בני־שנה Num. 28, 9.
כבשים בני שנה Num. 28, 19. 27.
בני־שנה שבעה תמימים Nu. 29, 2.
שנה שבעה תמימם Nu. 29, 8. 36.
כבשים בני־שנה Num. 29, 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32.
ארבעים שנה Num. 32, 13.
ועשרים ומאת שנה Num. 33, 39.
ויהי באربעים שנה Dt. 1, 3.
זה ו ארבעים שנה Dt. 2, 7. 8, 2. 4.
שלשים ושמנה שנה Dt. 2, 14.
ועד אחרית שנה Dt. 11, 12.
היצא השדה שנה שנה Dt. 14, 22.
תאכלנו שנה בשנה Dt. 15, 20.
נקי יהיה לביתו שנה אחת Dt. 24, 5.
ארבעים שנה במדבר Dt. 29, 4.
ועשרים שנה אנכי היום Dt. 31, 2.
בן־מאה ועשרים שנה Dt. 34, 7.
כי ו ארבעים שנה הלכו Jos. 5, 6.
בן־ארבעים שנה אנכי Jos. 14, 7.
זה ארבעים וחמש שנה Jos. 14, 10.
בן־חמש ושמונים שנה Jos. 14, 10.
ותשקט הארץ ארבעים שנה Jud. 3, 11. 5, 31.
שמונה עשרה שנה Jud. 3, 14.
ותשקט הארץ שמנים שנה Jud. 3, 30.
בחזקה עשרים שנה Jud. 4, 3.
עשרים ושלש שנה Jud. 10, 2.
עשרים ושתים שנה Jud. 10, 3.
שמנה עשרה שנה Jud. 10, 8.
שלש מאות שנה Jud. 11, 26.
בית־פלשתים ארבעים שנה Jud. 13, 1.
עשרים שנה Jud. 15, 20.
ישראל עשרים שנה Jud. 16, 31.
וכן יעשה שנה בשנה 1 Sam. 1, 7.
בן־תשעים ושמונה שנה 1 S. 4, 15.
את־ישראל ארבעים שנה 1 S. 4, 18.
ויהיו עשרים שנה 1 Sam. 7, 2.
והלך מדי שנה בשנה 1 Sam. 7, 16.
בן־שנה שאול במלכו 1 Sam. 13, 1.
בן־ארבעים שנה 2 Sam. 2, 10.
בן־שלשים שנה 2 Sam. 5, 4.
ארבעים שנה מלך 2 Sam. 5, 4.
שלשים ושלש שנה 2 Sam. 5, 5.
ויהי מקץ ארבעים שנה 2 S. 15, 7.
זקן מאד בן־שמנים שנה 2 S. 19, 33.
בן־שמנים שנה אנכי היום 2S. 19, 36.
שנה אחרי שנה 2 Sam. 21, 1.
על־ישראל ארבעים שנה 1 Rg. 2, 11.
ויחי בשמונים שנה 1 Reg. 6, 1.
וארבע מאות שנה 1 Reg. 6, 1.
שלש עשרה שנה 1 Reg. 7, 1.
עשרים שנה אשר־בנה 1 Reg. 9, 10.
ופרדים דבר־שנה בשנה 1 Rg. 10, 25.
על־כל־ישראל ארבעים שנה 1 Reg. 11, 42.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 14, 20.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Reg. 14, 21.
ושבע עשרה שנה 1 Reg. 14, 21.
וארבעים ואחת שנה 1 Reg. 15, 10.
עשרים ושש שנה 1 Reg. 16, 8.
עשרים ושבע שנה 1 Reg. 16, 15.
שלשים ואחת שנה 1 Reg. 16, 23.
שתים עשרה שנה 1 Reg. 16, 23.
שלשים ושמנה שנה 1 Reg. 16, 29.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 16, 29.
בן־שלשים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.
ועשרים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.
בן־שלשים ושתים שנה 2 Rg. 8, 17.
ושמנה שנה מלך 2 Reg. 8, 17.
בשנת שתים־עשרה שנה 2 Rg. 8, 25.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Reg. 8, 26.
עשרים־ושמנה שנה בשמרון 2 Reg. 10, 36.
וארבעים שנה מלך 2 Reg. 12, 2.
עשרים ושלש שנה 2Reg. 12, 7. 13, 1.
שבע עשרה שנה 2 Reg. 13, 1.
שלשים ושבע שנה 2 Reg. 13, 10.
שש עשרה שנה 2 Reg. 13, 10.
יבאו בארץ בא שנה 2 Reg. 13, 20.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 14, 2.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 14, 2.
חמש עשרה שנה 2 Reg. 14, 17. 20, 6.
שש עשרה שנה 2 Reg. 14, 21.
בשנת חמש־עשרה שנה לאמציהו 2 Reg. 14, 23.
ארבעים ואחת שנה 2 Reg. 14, 23.
בשנת עשרים ושבע שנה 2 Rg. 15, 1.
בן־שש עשרה שנה 2 Reg. 15, 2.
וחמשים ושתים שנה 2 Reg. 15, 2.
שלשים ושמנה שנה 2 Reg. 15, 8.
בשנת שלשים ותשע שנה 2Rg. 15, 13.
בשנת שלשים ותשע שנה 2Rg. 15, 17.
בשנת חמשים שנה 2 Reg. 15, 23.
חמשים ושתים שנה 2 Reg. 15, 27.
בשמרון עשרים שנה 2 Reg. 15, 27.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 15, 33.
ושש עשרה שנה מלך 2 Reg. 15, 33.
בשנת שבע־עשרה שנה 2 Reg. 16, 1.
בן־עשרים שנה 2 Reg. 16, 2.
ושש־עשרה שנה 2 Reg. 16, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 18, 2.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 18, 2.
ובארבע עשרה שנה 2 Reg. 18, 13.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 24, 1.
וחמשים וחמש שנה 2 Reg. 21, 1.
בן־עשרים ושתים שנה 2Rg. 21, 19.
ושתים שנה מלך 2 Reg. 21, 19.
בן־שמנה שנה יאשיהו 2 Reg. 22, 1.
ושלשים ואחת שנה 2 Reg. 22, 1.
ויהי בשמנה עשרה שנה 2Reg. 22, 3.
בשמנה עשרה שנה 2 Reg. 23, 23.
בן־עשרים ושלש שנה 2 Reg. 23, 31.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 23, 36.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 23, 36.
בן־שמנה עשרה שנה 2 Reg. 24, 8.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Reg. 24, 18.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 24, 18.
עשתי עשרה שנה 2 Reg. 25, 2.
שנת תשע־עשרה שנה 2 Reg. 25, 8.
בשלשים ושבע שנה 2 Reg. 25, 27.
ויהא בן־ששים שנה 1 Chr. 2, 21.
ושלשים ושלש שנה מלך 1 Chr. 3, 4.
מבן שלשים שנה ומעלה 1 Chr. 23, 3.
מבן עשרים שנה ומעלה 1Chr. 23, 24
מבן עשרים שנה 1 Chr. 23, 27.
למבן עשרים שנה 1 Chr. 27, 23.
ארבעים שנה בחברון 1 Chr. 29, 27.
ויהי מקץ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
דבר־שנה בשנה 2 Chr. 9, 24.
על־כל־ישראל ארבעים שנה 2 Chr. 9, 30.
בן־ארבעים ואחת שנה 2Chr. 12, 13.
ושבע עשרה שנה 2 Chr. 12, 13.
בן־ששים וחמש שנה 2Chr. 20, 31.
ועשרים וחמש שנה 2 Chr. 20, 31.
בן־שלשים ושתים שנה 2 Chr. 21, 5.
בן־ארבעים ושתים שנה 2 Chr. 22, 2.
וארבעים שנה מלך 2 Chr. 24, 1.
מדי שנה בשנה 2 Chr. 24, 5.
בן־מאה ושלשים שנה 2Chr. 24, 15.
בן־עשרים וחמש שנה 2Chr. 25, 1.
ועשרים ותשע שנה 2 Chr. 25, 1.
למבן עשרים שנה 2 Chr. 25, 5.
חמש עשרה שנה 2 Chr. 25, 25.

Digitized by Google

והוא בן־שש עשרה שנה 2 Chr. 26, 1.
בן־שש עשרה שנה 2 Chr. 26, 3.
וחמשים ושתים שנה 2 Chr. 26, 3.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 27, 1. 8.
ושש־עשרה שנה 2 Chr. 28, 1.
בן־עשרים שנה 2 Chr. 28, 1.
ושש־עשרה שנה 2 Chr. 29, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 29, 1.
ועשרים ושתע שנה 2 Chr. 31, 17.
מבן עשרים שנה ולמעלה
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
וחמשים וחמש שנה 2 Chr. 33, 1.
עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
ושלשים ואחת שנה 2 Chr. 34, 1.
ובשתים עשרה שנה 2 Chr. 34, 3.
בשמונה עשרה שנה 2 Chr. 35, 19.
בן־שלש ועשרים שנה 2 Chr. 36, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 36, 5.
ואחת עשרה שנה 2 Chr. 36, 5.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Chr. 36, 11.
ואחת עשרה שנה 2 Chr. 36, 11.
למלאות שבעים שנה 2 Chr. 36, 21.
מבן עשרים שנה ומעלה Esr. 3, 8.
וארבעים שנה כלכלתם Neh. 9, 21.
לעתים מזמנים שנה
בשנה Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית י״י Neh. 10, 36.
בכל־שנה ושנה Esth. 9, 21. 27.

הַשָּׁנָה

ותתם השנה ההוא Gn. 47, 18.
לכם לחדשי השנה Ex. 12, 2.
וחג האסף בצאת השנה Ex. 23, 16.
וחג האסיף תקופת השנה Ex. 34, 22.
את השנה השמינית Lev. 25, 22.
עד־השנה התשיעית Lev. 25, 22.
לחדשי השנה Num. 28, 14.
מרשית השנה Dt. 11, 12.
ויהי לתשובת השנה 2 Sam. 11, 1.
כי לתשובת השנה 1 Reg. 20, 22.
ויהי לתשובת השנה 1 Reg. 20, 26.
השנה השביעית 2 Reg. 18, 9.
אכול השנה ספיח 2 Reg. 19, 29.
לעת תשובת השנה 1 Chr. 20, 1.
לכל חדשי השנה 1 Chr. 27, 1.
ויהי לתקופות השנה 2 Chr. 24, 23.
ולתשובת השנה שלח 2 Chr. 36, 10.
השנה השביעית Neh. 10, 32.
אכול השנה ספיח Jes. 37, 30.
היא השנה הראשנית Jer. 25, 1.
השנה אתה מת Jer. 28, 16.
היא השנה שמנה־עשרה Jer. 32, 1.
חיא השנה החמישית Ez. 1, 2.
בראש השנה בעשור לחדש Ez. 40, 1.

בְּשָׁנָה

מפניך בשנה אחת Ex. 23, 29.
כשכיר שנה בשנה Lev. 25, 53.
תאכלנו שנה בשנה Dt. 15, 20.
וכן יעשה שנה בשנה 1 Sam. 1, 7.
והלך מדי שנה בשנה 1 Sam. 7, 16.
לחירם שנה בשנה 1 Reg. 5, 25.
בשנה אחת 1 Reg. 10, 14.
דבר־שנה בשנה 1 Reg. 10, 25.
למלך אשור כשנה בשנה 2 Reg. 17, 4.
לשלמה בשנה אחת 2 Chr. 9, 13.
דבר־שנה בשנה 2 Chr. 9, 24.
מדי שנה בשנה 2 Chr. 24, 5.
מזמנים שנה בשנה Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית י״י Neh. 10, 36.
ועלו מדי שנה בשנה Zach. 14, 16.

בַּשָּׁנָה

בשנה האחרת Gn. 17, 21.
וימצא בשנה ההוא Gn. 26, 12.
בכל־מקנהם בשנה ההוא Gn. 47, 17.
בשנה השנית Gn. 47, 18.
תחג לי בשנה Ex. 23, 14.
שלש פעמים בשנה Ex. 23, 17.
אחת בשנה Ex. 30, 10.
אחת בשנה יכפר עליו Ex. 30, 10.
שלש פעמים בשנה Ex. 34, 23. 24.
בשנה השנית Ex. 40, 17.
אחת בשנה Lev. 16, 34.
שבעת ימים בשנה Lev. 23, 41.
בשנה השביעת Lev. 25, 20.
בשנה הששית Lev. 25, 21.
לחדש השני בשנה השנית Nu. 1, 1.
בשנה השנית בחדש השני Nu 10, 11
בשנה ההוא Dt. 14, 28.
שלוש פעמים בשנה Dt. 16, 16.
בשנה השלישת Dt. 26, 12.
ארץ כנען בשנה ההיא Jos. 5, 12.
בני ישראל בשנה ההיא Jud. 10, 8.
ארבעת ימים בשנה Jud. 11, 40.
חדש בשנה ידיה 1 Reg. 4, 7.
בשנה הרביעית 1 Reg. 6, 1.
בשנה הרביעת יסד בית י״י 1 Reg. 6, 37.
שלש פעמים בשנה 1 Reg. 9, 25.
ויהי בשנה החמישית 1 Reg. 14, 25.
בשנה השלישית לאמר 1 Reg. 18, 1.
ויהי בשנה השלישית 1 Reg. 22, 2.
ויהי בשנה הרביעית 2 Reg. 18, 9.
שלוש פעמים בשנה 2 Chr. 8, 13.
ויהי בשנה החמישית 2 Chr. 12, 2.
בני־עמון בשנה ההיא 2 Chr. 27, 5.
בשנה הראשונה למלכו 2 Chr. 29, 3.
שלישית השקל בשנה Neh. 10, 33.
בשנה הרביעית Jer. 25, 1.
ויהי בשנה ההיא Jer. 28, 1.
בשנת הרביעית Jer. 28, 1.
בשנה ההיא בחדש Jer. 28, 17.
בשנת העשירית Jer. 32, 1.
בשנה הרבעית Jer. 36, 1. 45, 1.
בשנה החמשית Jer. 36, 9.
בשנה התשעית Jer. 39, 1.
ובא בשנה השמועה Jer. 51, 46.
ואחריו בשנה השמועה Jer. 51, 46.
ויהי בשנה התשעית למלכו Jer. 52, 4.
ויהי בשנה הששית Ez. 8, 1.
ויהי בשנה השבעית Ez. 20, 1.
בשנה התשיעית Ez. 24, 1.
בשנה העשירית Ez. 29, 1.

וּבַשָּׁנָה

ובשנה הרביעת Lev. 19, 24.
ובשנה החמשית Lev. 19, 25.
ובשנה השביעת Lev. 25, 4.
ובשנה השביעת Dt. 15, 12.
ובשנה האחת עשרה 1 Reg. 6, 38.
ובשנה השביעית 2 Reg. 11, 4.
ובשנה השנית סחיש 2 Reg. 19, 29.
ובשנה השלישית זרעו 2 Reg. 19, 29.
ובשנה השביעית 2 Chr. 23, 1.
ובשנה השנית 2 Chr. 27, 5.
ובשנה השנית לבואם Esr. 3, 8.
ובשנה השנית שחיס Jes. 37, 30.
ובשנה השלישית זרעו Jes. 37, 30.

כְּשָׁנָה

כשנה בשנה 2 Reg. 17, 4.

לַשָּׁנָה

יום לשנה יום לשנה Num. 14, 34.
יום לשנה יום לשנה Ez. 4, 6.

constr.: שְׁנַת

בטרם תבוא שנת הרעב Gn. 41, 50.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.
שנת החמשים שנה Lev. 25, 10. 11.
עד שנת היובל Lev. 25, 28.
עד־תם שנת ממכרו Lev. 25, 29.
עד־שנת היבל יעבד עמך Lv. 25, 40.
עד שנת היבל Lev. 25, 50
עד־שנת היבל Lev. 25, 52.
עד שנת היבל Lev. 27, 18. 23.
שנת־השבע Dt. 15, 9.
שנת השמטה Dt. 15, 9.
שנת המעשר Dt. 26, 12.
במיד שנת השמטה Dt. 31, 10.
שנת־תשע להושע 2 Reg. 18, 10.
היא שנת תשע־עשרה 2 Reg. 25, 8.
עד שנת־שלשים וחמש 2 Chr. 15, 19.
היא שנת השביעית Esr. 7, 8.
בחדש־כסלו שנת עשרים Neh. 1, 1.
שנת עשרים לארתחשסתא Neh. 2, 1.
ועד שנת שלשים ושתים Neh. 5, 14.
עטרת שנת טובתך Ps. 65, 12.
שנת שלומים לריב ציון Jes. 34, 8.
לקרא שנת־רצון לי״י Jes. 61, 2.
שנת פקדתם Jer. 11, 23. 23, 12.
שנת פקדתם :אם־י״י Jer. 48, 44.
היא שנת תשע־עשרה Jer. 52, 12.
עד־שנת הדרור Ez. 46, 17.
עד־שנת אחת לכורש Dan. 1, 21.

constr.: וּשְׁנַת

ושנת גאולי באה Jes. 63, 4.

constr.: בִּשְׁנַת

בשנת שש־מאות שנה Gn. 7, 11.
בשנת היובל הזאת Lev. 25, 13.
ויצא בשנת היבל Lev. 25, 54.
בשנת היובל Lev. 27, 24.
בשנת הארבעים Num. 33, 38.
בשנת שתים לאסא 1 Reg. 15, 25.
בשנת שלש לאסא 1 Reg. 15, 28.
בשנת עשרים ושש שנה 1 Reg. 16, 8.
בשנת עשרים ושבע 1 Rg. 16, 10. 15.
בשנת שלשים ואחת שנה 1 Rg. 16, 23.
בשנת שלשים ושמנה 1 Reg. 16, 29.
בשנת ארבע לאחאב 1 Reg. 22, 41.
בשנת שתים ליהורם 2 Reg. 1, 17.
בשנת שמנה עשרה 2 Reg. 3, 1.
בשנת שתים־עשרה 2 Reg. 8, 25.
בשנת שבע ליהוא 2 Reg. 12, 2.
בשנת עשרים ושלש 2 Reg. 12, 7. 13, 1.
בשנת שלשים ושבע שנה 2 Rg. 13, 10.
בשנת שתים ליואש 2 Reg. 14, 1.
בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו 2 Reg. 14, 23.
בשנת עשרים ושבע שנה 2 Rg. 15, 1.
בשנה שלשים ושמנה שנה 2 Rg. 15, 8.
שלשים ותשע שנה 2 Reg. 15, 13. 17.
בשנת חמשים שנה 2 Reg. 15, 23.
בשנת חמשים ושתים שנה 2 Reg. 15, 27.
בשנת עשרים ליותם 2 Reg. 15, 30.
בשנת שתים לפקח 2 Reg. 15, 32.
בשנת שבע־עשרה שנה 2 Reg. 16, 1.
בשנת שתים עשרה 2 Reg. 17, 1.
בשנת התשיעית להושע 2 Rg. 17, 6.
בשנת שלש להושע 2 Reg. 18, 1.
בשנת־שש לחזקיה 2 Reg. 18, 10.
בשנת שמנה למלכו 2 Reg. 24, 12.
ויהי בשנת התשיעית 2 Rg. 25, 1.
בשנת מלכו את־ראש 2 Rg. 25, 27.
בשנת הארבעים 1 Chr. 26, 31.
בשנת ארבע למלכותו 2 Chr. 3, 2.
בשנת שמונה עשרה 2 Chr. 13, 1.
בשנת שלשים ושש 2 Chr. 16, 1.
בשנת שלושים ותשע 2 Chr. 16, 12.
וימת בשנת ארבעים 2 Chr. 16, 13.
בשנת־שבע לארתחשסתא Esr. 7, 7.
בשנת שלשים ושתים Neh. 13, 6.
בשנת שלוש למלכו Esth. 1, 3.
בשנת־שבע למלכותו Esth. 2, 16.
בשנת שתים עשרה Esth. 3, 7.
בשנת־מות המלך עזיהו Jes. 6, 1.
בשנת־מות המלך אחז Jes. 14, 28.
בשנת בא תרתן Jes. 20, 1.
בשנת הרביעית Jer. 46, 2.
בשנת הרבעית למלכו Jer. 51, 59.
בשנת־שבע Jer. 52, 28.
בשנת שמנה עשרה Jer. 52, 29.
בשנת שלש ועשרים Jer. 52, 30.
בשנת מלכתו Jer. 52, 31.
בשנת שלוש למלכות Dan. 1, 1.
בשנת שלוש למלכות Dan. 8, 1.
בשנת אחת לדריוש Dan. 9, 1.
בשנת אחת למלכו Dan. 9, 2.
בשנת שלוש לכורש Dan. 10, 1.
ואני בשנת אחת לדריוש Dan. 11, 1.
בשנת שתים לדריוש Hag. 1, 1. 15. 2, 10.
בשנת שתים לדריוש Zach. 1, 1. 7.
בשנת ארבע לדריוש Zach. 7, 1.

constr.: וּבְשָׁנַת

ובשנת שמנה עשרה 1 Reg. 15, 1.
ובשנת עשרים לירבעם 1 Reg. 15, 9.
ובשנת חמש ליורם 2 Reg. 8, 16.
ובשנת אחת־עשרה שנה 2 Rg. 9, 29.
ובשנת שלוש למלכו 2 Chr. 17, 7.
ובשנת שמנה עשרה 2 Chr. 34, 8.
ובשנת אחת לכורש 2 Chr. 36, 22.
ובשנת שתים Dan. 2, 1.
ובשנת אחת לכורש Esr. 1, 1.
ובשנת בצרת לא ידאג Jer. 17, 8.

constr.: לִשְׁנַת

לשנת חמש־עשרה 2 Chr. 15, 10.

constr.: מִשְׁנַת

משנת המכרו Lev. 25, 50.
אם־משנת היבל Lev. 27, 17.

Digitized by Google

משנת עשרים Neh. 5, 14.
cum suff.: שְׁנָתוֹ
כבש בן־שנתו לעלה Lev. 12, 6.
כבש תמים בן־שנתו Lev. 23, 12.
כבש בן־שנתו לאשם Num. 6, 12.
כבש בן־שנתו Num. 6, 14.
בן־שנתו לעולה Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
וכבש בן־שנתו תמים Ez. 46, 13.
cum suff.: שְׁנָתָהּ
בת־שנתה תמימה Lev. 14, 10.
בת־שנתה תמימה Num. 6, 14.
עז בת־שנתה לחטאת Num. 15, 27.
du.: שְׁנָתַיִם *p.*
שנתים אחר המבול Gn. 11, 10.
ויהי מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
שנתים הרעב בקרב הארץ Gn. 45, 6.
בירושלם שנתים ימים 2 Sam. 14, 28.
על־ישראל שנתים 1 Reg. 15, 25.
בתרצה שנתים 1 Reg. 16, 8,
על־ישראל שנתים 1 Reg. 22, 52.
בשמרון שנתים 2 Reg. 15, 23.
בערד ׀ שנתים ימים Jer. 28, 3. 11.
שנתים לפני הרעש Am. 1, 1.
du.: לִשְׁנָתַיִם
ויהי לשנתים ימים 2 Sam. 13, 23.
pl.: שָׁנִים
חמש שנים ומאת שנה Gn. 5, 6.
שבע שנים ושמנה מאות Gn. 5, 7.
כל־ימי אנוש חמש שנים Gn. 5, 11.
כל־ימי קינן עשר שנים Gn. 5, 14.
ויחי מהללאל חמש שנים Gn. 5, 15.
שלש שנים Gn. 11, 13.
עבר שלש שנים Gn. 11, 15.
תשע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 19.
שבע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 21.
חמש שנים ומאתים שנה Gn. 11, 32.
בן־חמש שנים Gn. 12, 4.
מקץ עשר שנים Gn. 16, 3.
בן־שמנים שנה ושש שנים Gn. 16, 16.
תשעים שנה ותשע שנים Gn. 17, 1.
ועשרים שנה ושבע שנים Gn. 23, 1.
ושבעים שנה וחמש שנים Gn. 25, 7.
ושלשים שנה ושבע שנים Gn. 25, 17.
אעבדך שבע שנים ברחל Gn. 29, 18.
ברחל שבע שנים Gn. 29, 20.
שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27. 30.
ושש שנים בצאנך Gn. 31, 41.
שבע שנים הנה Gn. 41, 26 (bis).
שבע שנים הנה Gn. 41, 27.
הנה שבע שנים באות Gn. 41, 29.
את־כל־אכל ׀ שבע שנים Gn. 41, 48.
ועוד חמש שנים Gn. 45, 6.
כי־עד חמש שנים Gn. 45, 11.
שני חייו שבע שנים Gn. 47, 28.
מאה ועשר שנים Gn. 50, 22.
בן־מאה ועשר שנים Gn. 50, 26.
שש שנים יעבד Ex. 21, 2.
ושש־שנים Ex. 23, 10.
שלש שנים יחיה לכם Lev. 19, 23.
שש שנים תזרע שדך Lev. 25, 3.
ושש שנים תזמר Lev. 25, 3.
שנים שבע פעמים Lev. 25, 8.
במספר שנים Lev. 25, 15.
במספר שנים Lev. 25, 50.
מבן־חמש שנים Lev. 27, 5.
ועד בן־חמש שנים Lev. 27, 6.
שבע שנים נבנתה Num. 13, 22.
מקצה ׀ שלש שנים Dt. 14, 28.
מקץ שבע־שנים Dt. 15, 1.
ועבדך שש שנים Dt. 15, 12.
מקץ ׀ שבע שנים Dt. 31, 10.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.
כושן רשעתים שמנה שנים Jud. 3, 8.
בית־מדין שבע שנים Jud. 6, 1.
ופר השני שבע שנים Jud. 6, 25.
על־ישראל שלש שנים Jud. 9, 22.
את־ישראל שש שנים Jud. 12, 7.
את־ישראל שבע שנים Jud. 12, 9.
את־ישראל עשר שנים Jud. 12, 11.
את־ישראל שמנה שנים Jud. 12, 14.
וישבו שם כעשר שנים Ruth 1, 4.
ושתי שנים מלך 1 Sam. 13, 1.
אר־זה שנים 1 Sam. 29, 3.
ושתים שנים מלך 2 Sam. 2, 10.
שבע שנים וששה חדשים 2 S. 2, 11.
בן־חמש שנים היה 2 Sam. 4, 4.
שבע שנים וששה חדשים 2 Sam. 5, 5.
ויהי־שם שלש שנים 2 Sam. 13, 38.
שלש שנים שנה אחרי שנה 2 S. 21, 1.
שבע־שנים ׀ רעב 2 Sam. 24, 13.
מלך שבע שנים 1 Reg. 2, 11.
מלך שלשים ושלש שנים 1 Rg. 2, 11.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg. 2, 39.
ויבנהו שבע שנים 1 Reg. 6, 38.
אחת לשלש שנים 1 Reg. 10, 22.
שלש שנים מלך 1 Reg. 15, 2.
מלך שש־שנים 1 Reg. 16, 23.
וישבו שלש שנים 1 Reg. 22, 1.
בא אל־הארץ שבע שנים 2 Rg. 8, 1.
בארץ־פלשתים שבע שנים 2 Rg. 8, 2.
ויהי מקצה שבע שנים 2 Reg. 8, 3.
מתחבא שש שנים 2 Reg. 11, 3.
בן־שבע שנים יהואש 2 Reg. 12, 1.
עשר שנים בשמרון 2 Reg. 15, 17.
על־ישראל תשע שנים 2 Reg. 17, 1.
ויצר עליה שלש שנים 2 Reg. 17, 5.
מקצה שלש שנים 2 Reg. 18, 10.
עבד שלש שנים 2 Reg. 24, 1.
שבע שנים וששה חדשים 1 Chr. 3, 4.
שלש שנים רעב 1 Chr. 21, 12.
מלך שבע שנים 1 Chr. 29, 27.
אחת לשלוש שנים 2 Chr. 9, 21.
שלוש שנים מלך 2 Chr. 13, 2.
שקטה הארץ עשר שנים 2 Chr. 13, 23.
וירד לקץ שנים 2 Chr. 18, 2.
ושמנה שנים מלך 2 Chr. 21, 5.
ושמונה שנים מלך 2 Chr. 21, 20.
מחחבא שש שנים 2 Chr. 22, 12.
בן־שבע שנים 2 Chr. 24, 1.
מבן שלוש שנים 2 Chr. 31, 16.
ושתים שנים מלך 2 Chr. 33, 21.
בן־שמנה שנים יאשיהו 2 Chr. 34, 1.
ובשמונה שנים למלכו 2 Chr. 34, 3.
בן־שמונה שנים יהויכין 2 Chr. 36, 9.
שנים שתים עשרה Neh. 5, 14.
עליהם שנים רבות Neh. 9, 30.
ומספר שנים Job. 15, 20.
ורב שנים ידיעו Job. 32, 7.
כי אלף שנים בעיניך Ps. 90, 4.
אלף שנים פעמים Eccl. 6, 6.
שנים הרבה יחיה האדם Eccl. 11, 8.
והגיעו שנים אשר תאמר Eccl. 12, 1.
בשלש שנים כשני שכיר Jes. 16, 14.
שלש שנים אות ומופת Jes. 20, 3.
מקץ שבע שנים Jer. 34, 14.
ועבדך שש שנים Jer. 34, 14.
בימים ההם שנים Ez. 38, 17.
אש שבע שנים Ez. 39, 9.
ולגדלם שנים שלוש Dan. 1, 5.
ולקץ שנים יתחברו Dan. 11, 6.
והוא שנים יעמד Dan. 11, 8.
ולקץ העתים שנים Dan. 11, 13.
בקרב שנים חייהו Hab. 3, 2.
בקרב שנים תודיע Hab. 3, 2.
זה כמה שנים Zach. 7, 3.
pl.: וְשָׁנִים
ולימים ושנים Gn. 1, 14.
ושנים רבות יחיה ורב Eccl. 6, 3.
pl.: הַשָּׁנִים
השנים הטבות הבאת Gn. 41, 35.
שבע שבתת השנים Lev. 25, 8.
לפי ׀ רב השנים Lev. 25, 16.
ולפי מעט השנים Lev. 25, 16.
לשלש השנים Lev. 25, 21.
על־פי השנים הנותרת Lev. 27, 18.
אם־יהיה השנים האלה 1 Rg. 17, 1.
באחרית השנים תבוא Ez. 38, 8.
מספר השנים Dan. 9, 2.
השנים אשר אכל Joel 2, 25.
pl.: בַּשָּׁנִים
אם־עוד רבות בשנים Lev. 25, 51.
נשאר בשנים Lev. 25, 52.
מלחמה בשנים האלה 2 Chr. 14, 5.
pl.: וְכַשָּׁנִים
וכשנים קדמניות Mal. 3, 4.
pl.: לַשָּׁנִים
בן־שלמה לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
ושלמה לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
pl. constr.: שְׁנֵי
שני חיי שרה Gn. 23, 1.
שני־חיי אברהם Gn. 25, 7.
ואלה שני חיי ישמעאל Gn. 25, 17.
יהיו שבע שני רעב Gn. 41, 27.
וקמו שבע שני רעב Gn. 41, 30.
בשבע שני השבע Gn. 41, 34.
לשבע שני הרעב Gn. 41, 36.
בשבע שני השבע Gn. 41, 47.
שבע שני השבע Gn. 41, 53.
ותחלינה שבע שני הרעב Gn. 41, 54.
כמה ימי שני חייך Gn. 47, 8.
ימי שני מגורי שלשים Gn. 47, 9.
שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ימי שני חיי Gn. 47, 9.
במספר שני־תבואת Lev. 25, 15.
וחשב את־שני ממכרו Lev. 25, 27.
נתתי לך את־שני ענם Ez. 4, 5.
עד־שני דור ודור Joel 2, 2.
pl. constr.: וּשְׁנֵי
ושני חיי לוי Ex. 6, 16.
ושני חיי קהת Ex. 6, 18.
ושני חיי עמרם Ex. 6, 20.
pl. constr.: כְּשָׁנֵי
כשני שכיר ונקלה Jes. 16, 14.
בעוד שנה כשני שכיר Jes. 21, 16.
pl. cum suff.: שְׁנֵינוּ
כלינו שנינו כמו־הגה Ps. 90, 9.
pl. cum suff.: שָׁנֶיךָ
וחשב־לו כפי שניו Lev. 25, 52.
מספר שניו ולא־חקר Job. 36, 26.
שירדו ימי־שניו Eccl. 6, 3.
pl. cum suff.: וּשְׁנֵיהֶם
ושניהם בניעימים Job. 36, 11.
2 pl. constr.: שְׁנוֹת
בינו שנות דור־דור Dt. 32, 7.
שנות מספר יאתיו Job. 16, 22.
שנות עולמים Ps. 77, 6.
שנות ימין עליון Ps. 77, 11.
שנות ראינו רעה Ps. 90, 15.
וירבו לך שנות חיים Prv. 4, 10.
ויוסיפו לך שנות חיים Prv. 9, 11.
2 pl. constr.: וּשְׁנוֹת
ושנות חיים Prv. 3, 2.
ושנות רשעים תקצרנה Prv. 10, 27.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתַי
אדדה כל־שנותי Jes. 38, 15.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתַי *p.*
פקדתי יתר שנותי Jes. 38, 10.
pl. cum suff.: וּשְׁנוֹתַי
ושנותי באנחה Ps. 31, 11.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתֵינוּ
ימי־שנותינו ׀ בהם Ps. 90, 10.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתַיִךְ
שנותיך כימי גבר Job. 10, 5.
בדור דורים שנותיך Ps. 102, 25.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתָיִךְ
ותבוא עד־שנותיך Ez. 22, 4.
pl. cum suff.: וּשְׁנוֹתָיִךְ
ושנותיך לא יתמו Ps. 102, 28.
pl. cum suff.: וְשַׁלְהֶבֶת
ושנתך לאכזרי Prv. 5, 9.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתָיו
שנותיו כמו־דר ודור Ps. 61, 7.
pl. cum suff.: וּשְׁנוֹתָם
ושנותם בבהלה Ps. 78, 33.

שְׁנָה

ע"כ נקדתי, כמו שָׁנָה נענבי גלי הפרש המוכן, ובתגוסס שָׁנָא נקלף והילועה שַׁתָּא, והסמך שָׁנַת, והכנוי שְׁנֵיהֶן וגם כנקניי שְׁנָן.

n. f. aram. (pl. שְׁנִין), annus, hebr. שָׁנָה, targ. שְׁנָא (def. שַׁנְתָּא = שַׁתָּא, constr. שְׁנַת, pl. c. שְׁנָן). LXX. ἔτος.

constr.: שְׁנַת
עד שנת תרתין Esr. 4, 24.
constr.: בִּשְׁנַת
בשנת חדה לבלשאצר Dan. 7, 1.
בשנת חדה לכורש Esr. 5, 13.
pl.: שְׁנִין
שנין שתין תרתין Dan. 6, 1.
דנה שנין שגיאן Esr. 5, 11.

שְׁנָאָן

ע"ו, ומקבוד נכ"ק, והשנעים הוקנים הענינוהו כלנו נכתב שָׁאנָן, וכתבו הממלא שער הניהו שקל הלענ הזאכנים [תלים קכ"ג ל'], ושער הניה ענילם שקל יקר שמיריס שאכנו [מיוב נ' י"ק]. וסומכום נהעתקתו היוני הענינו כמלת שָׁאוֹן ניעני' י"ו י"נ, ולדעת הקדמונים נשפרשים עניהו מין מלאן, וכלכן נמוכן זס נע"ע, והכנוי שם שְׁנָאִנִים, קולם הכהן לי פרוש קטן-עוכץ, שענינו כמו משכה, וכן הענינו הקיקי המתרגם.

n. m. ἅπαξ λεγ., iteratio; אַלְפֵי שְׁנָאָן, millia repetitionis h. e. multoties iterata (Tausende und aber Tausende), secundum traditionem: mille Sinân h. e. angelorum quorundum juxta אוֹפַנִּים, גְּלְגַּלִּים, שָׂרָפִים, כְּרֻבִים, חַיּוֹת nominatorum (pl. שְׁנָאִנִּים, persaepe in poësi neohebraicâ). LXX. χιλιάδες εὐθηνούντων (= שַׁאֲנָן). S. χιλιάδες ἰσχυόντων. Hier. *millia abundantium.*

אלפי שנאן Ps. 68, 18.

מִשְׁנֶה

ע"ו, וסמיך מִשְׁנֵה, והכנוי מִשְׁנֵיהֶן, ופתרונו לכך שהוא הכני לו נמקום הכני, ל"מ משכה למלך, וכסף משכה, לו נ"כ משכה כסף, נלי סמיכות, לך ע"ל העתוף והשתוף, וכן משכה שכרון, משכה שכר שכיר, כל לשה לך ע"ל השתוף, וכהן המשכה לו כהני המשכה הם סגני הכהונה, שכיים לכהנים נדולים, וכן משכה למלך שני למלכות, עיר משכה שנית לעיר ממלכת, וכמוהן המקרון נ"כ משכה לנד [מ"נ כ"נ י"ל], לומר עיר משכה, ולא כדעת המתרגם נית לולעגה. ולשון למוד והנקר וסמשניס, הנה הוא כנים שניים לנמן, לו הנלים לקרי המוכרים, ולא כדעת יעקב בן-לעזר מענין שכה, כתולה לכנים בני שכה, וגם לא כדעת המתרגם מענין שמן, ע"ל הסרום. ולשון לשם מִשְׁנֶה, נ"ע הנה הן שכה לשון למוד, וסרלים משכה שכיי, והכנוי מִשְׁנָיוֹת לו מִשְׁנִיוֹת [מן מִשְׁנָיִת סיקיד ע"ל מַתְנֵי נקרמי].

n. m. (c. מִשְׁנֵה, pl. מִשְׁנִים), itera-

Digitized by Google

tio, secundum s. alterum, quae est repetitio primi, hinc secundus numero (עִיר מִשְׁנֶה, מִלְּוֶה, pars urbis secunda), secundo genitus (אָחִידוֹ מִשְׁנֵהוּ, frater ejus natu secundus), secundus ordine et dignitate, secundarius (כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה, מִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה, מַלְכוּת הַמִּשְׁנֶה); pl. secundi natu, secundo partu editi, secundi pretio; deinde duplicatio, duplex, duplicatum, velut numorum aut libri h. e. exemplum, apographum. Diversum est n. neohebraicum מִשְׁנָה (pl. מִשְׁנוֹת vel מִשְׁנָיוֹת, a sing. מִשְׁנִית = aram. מַתְנִי, def. מַתְנִיתָא), quod *doctrinam* (Targ. בֵּית־אוּלְפָנָא = עִיר הַמִּשְׁנָה) significat, uti et n. גְּמָרָא (a v. גָּמַר, discere). LXX. *δευτέρωσις, δευτερεύων, δεύτερος* (A. *δευτερούμενον*); *διπλασιασμός, διπλοῦς, δισσός; διάδοχος, διαδέχεσθαι; ἔδεσμα, ἐπέτειος;* מִשְׁנֶה תּוֹרָה, *δευτερονόμιον*.

Gn. 43, 12.	וכסף משנה קחו
Ex. 16, 5.	משנה על אשר־ילקטו
Ex. 16, 22.	לחם משנה
2 Reg. 25, 18.	צפניהו כהן משנה
2 Chr. 31, 12.	ושמעי אחיהו משנה
Neh. 11, 9.	על־העיר משנה
Neh. 11, 17.	ובקבקיה משנה
Esth. 10, 3.	משנה למלך אחשורוש
Jes. 61, 7.	תחת בשתכם משנה
Jes. 61, 7.	בארצם משנה יירשו
Zach. 9, 12.	משנה אשיב לך

הַמִּשְׁנֶה

Gn. 43, 15.	ומשנה־כסף לקחו
Jer. 17, 18.	ומשנה שברון שברם

הַמִּשְׁנֶה

Gn. 41, 43.	במרכבת המשנה
2 Reg. 23, 4.	כהני המשנה
1 Chr. 5, 12.	ושפם המשנה
2 Chr. 35, 24.	רכב המשנה
Jer. 52, 24.	צפניה כהן המשנה
Zeph. 1, 10.	ויללה מן־המשנה

בְּמִשְׁנֶה

2 Rg. 22, 14.	ישבת בירושלם במשנה
2 Chr. 34, 22.	בירושלם במשנה

לְמִשְׁנֶה

1 Sam. 23, 17.	אהיה־לך למשנה
Job. 42, 10.	אשר לאיוב למשנה

constr.: מִשְׁנֵה

Dt. 15, 18.	משנה שכר שכיר
Dt. 17, 18.	את־משנה התורה
Jos. 8, 32.	משנה תורת משה
2 Chr. 28, 7.	משנה המלך
Jer. 16, 18.	משנה עונה

cum suff.: מִשְׁנֵהוּ

1 Sam. 8, 2.	ושם משנתו אביה

cum suff.: וּמִשְׁנֵהוּ

1 Sam. 17, 13.	ומשנהו אבינדב
2 Sam. 3, 3.	ומשנהו כלאב לאביגל
1 Chr. 16, 5.	ומשנהו זכריה

pl.: מִשְׁנִים

Esr. 1, 10.	כפורי כסף משנים

pl.: הַמִּשְׁנִים

1 Chr. 15, 18.	אחיהם המשנים

pl.: וְהַמִּשְׁנִים

1 Sam. 15, 9.	והבקר והמשנים

שָׁנִי

ע״ו, והסמך שְׁנִי, והרבוי שָׁנִים. מובנו ל״ק נגע והוויי ע״ש שמהיר, מן שנס לשון נסיכה, כמו שַׁנְּסֵי נערני, והרקיס הסס זְהוֹרִית נסורי, והקרמי נזרמי, והוא נגע של קולע בַּרְמַשׁ, הנקרע נזנזיל זס חוֹלַעַת שָׁנִי, ובמקף על עלי תָּמֵר עֻקְצִיץ נקני התולעה, ומוס שכי לק״כ קוס סכנגע נגנע וס. ולל״ק יסודו שכס, ומוכנו הכנגע פעמים, ע״ל כיוכי, והכוקר יבקר. *δίβαφον*

n. m. (c. שְׁנִי, pl. שָׁנִים), color coccinus (meton. quidquid hoc colore tinctus est, a cocco (*Coccus Ilicis* Linn.), cujus grana adhaerentia vermiculis (שְׁנִי תוֹלַעַת, תּוֹלַעַת שָׁנִי, arab. *kermes*, v. s. כָּרְמֶז) scatent, e quorum nidis coacervatorum sanie color ille coccinus rosae florentis similis exprimitur, syr. צִיבְעָא דְתוֹלְעָא (vermiculus, Wurmfarbe), a v. שָׁנָה, arab. *sanâ*, nitere, splendere (unde idem color זְהוֹרִית aramaice vocatur). LXX. *κόκκινον, κεκλωσμένον, νενημένον, δισσόν* (tanquam a v. *duplicandi*). A. *διάφορον*; S. *δίβαφον, ἀλλοιούμενον*.

Gn. 38, 28.	ותקשר על־ידו שני
Ex. 25, 6. 36, 8. 39, 29.	ותולעת שני
Ex. 26, 1.	ותלעת שני
Ex. 26, 31. 36. 27, 16. 28, 8. 36, 35. 39, 8.	ותלעת שני ושש משזר
Ex. 28, 6.	תולעת שני ושש
Ex. 28, 33. 35, 23. 39, 24.	ותולעת שני
Ex. 35, 6.	ותולעת שני ושש ועזים
Ex. 38, 18. 39, 2. 5.	וארגמן ותולעת שני
Num. 4, 8.	בגד תולעת שני
2 Sam. 1, 24.	המלבשכם שני
Jer. 4, 30.	כי־תלבשי שני

הַשָּׁנִי

Gn. 38, 30.	אשר על־ידו השני
Ex. 28, 5.	ואת־תולעת השני
Ex. 35, 25.	את־תולעת השני
Ex. 35, 35.	בתולעת השני ובשש
Ex. 38, 23.	ובתולעת השני ובשש
Ex. 39, 1.	והארגמן ותולעת השני
Ex. 39, 3.	ובתוך תולעת השני
Jos. 2, 18.	תקות חוט השני
Jos. 2, 21.	תקות השני בחלון
Cant. 4, 3.	כחוט השני שפתותיך

constr.: שְׁנִי

Lev. 14, 6. 51.	ואת־שני התולעת

constr.: וּשְׁנִי

Lev. 14, 4. 49.	ושני תולעת ואזב
Num. 19, 6.	ואזוב ושני תולעת

constr.: וּבְשָׁנִי

Lev. 14, 52.	ובשני התולעת

pl.: שָׁנִים

Prv. 31, 21.	לבש שנים

pl.: כַּשָּׁנִים

Jes. 1, 18.	חמאיכם כשנים

שָׁנַט

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁטָה הכף, ומובנו כפי הנראה לי עקימה ודחיפה [שעטנז], והקשן שַׁ־נַט נדומה לל שרשים נשתי מערכ. לכן נאפשר ג״כ שהשרש שָׁט נדמיון לל שָׁח, ואפר להשם שָׂיח, והכוקר יבקר.

v. comp. inus., compungere, conscindere, nisi radix nominis insequentis est שַׁ = שָׁח (שָׂמִיר, שָׂיח).

שִׁטָּה

ע״כ, והרבוי שִׁטִּים. מובנו מין עץ גדל־עכשיו נאקן מלכים ונאקן ערכ, אשר קליפתו מלאה קוצים שקוצים, ונושא פרות שקוצים, ומקטף שלו כעשה כרי ערכי, ונקרא לל קבוי העכע קון המכני, ועכו קשה כהַכְנִיס לס יוקן. ויוקר ממכו ע׳ כלוס״ע.

n. f. (pl. de ligno, שִׁטִּים, sicut אַלְמֻגִּים, חֲבֻגִּים), *acacia*, spina Aegyptia (*Mimosa nilotica* Linn.), arbor grandis et ramosa, cujus cortex spinis magnis, colore nigris, conserta est, fabas subnigras, lupinarum similes ferens (Schotendorn) et resinam exsudans, quae gummi arabicum vocatur. Lignum ejus arboris vetustate ebeni simile evadit. Hieron. ad Jes. 41, 19. De *SETTA* tantum Hebraico disseramus, quam *spinam* Theodotio transtulit. Est autem genus arboris nascentis in eremo, spinae albae habens similitudinem, unde omnia ligna arcae et tabernaculi facta sunt instrumenta, quae appellantur *SETTIM:* quod lignum imputribile omnium lignorum tum in fortitudine quam in nitore soliditatem superat et pulchritudinem. LXX. *ἄσηπτον* (non definita specie).

Jes. 41, 19.	במדבר ארז שטה

pl.: שִׁטִּים

Ex. 25, 5.	ועצי שטים
Ex. 25, 10. 13. 26, 26. 27, 1. 6.	עצי שטים

pl.: בַּשִּׁטִּים

Num. 25, 1.	וישב ישראל בשטים

pl.: הַשִּׁטִּים

Joel 4, 18.	את־נחל השטים
Jos. 2, 1.	בן־נון מן־השטים
Mich. 6, 5	בן־בעור מן־השטים

pl.: מֵהַשִּׁטִּים

Jos. 3, 1.	ויסע מהשטים

שָׁנַס

פ״כ ול״ע נקל, ומובנו לל״ק כיוכס יקד והדוק לקיקה ולכיסה, וקמנוחו כתמנות של אַ־נַס, ומוס הכנד שָׁנַס קוור וזרוור יקד והדוק [גיבעון], ל״מ קלניס, ונקרמי שָׁנַץ נגדי מצלהו, לכן שָׁנַץ לטועה המהדקת הנעלים. נז״ע ממכו שָׁנִיָּה, שִׁנּוּס וכדומה.

v. comp. tr., compellere, constringere, coarctare, cogn. אָ־נַס; *Pi.* cingere, circumdare, aram. שְׁנַץ (שְׁנָץ, corrigia, hebr. שְׁרוֹךְ, arab. שראך). LXX. bene: *συσφίγγειν*.

Pi-el: שִׁנֵּס

3 *imperf.:*	וישנס מתניו
1 Reg. 18, 46.	

שִׁנְּת

v. s. r. יָשֵׁן *p.* 531.

שָׁנַר

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁנִיר ספריטי, ומובנו לל״ק כמו נכר לעיל, או כמו ערק, אפר ממכו שריון.

v. inus., quod nonnulli, sicut v. צָנַר, vim strependi (*sanawwar*, Panzer-Waffengeklirr, Panzer, hebr. שִׁרְיוֹן) habere ajunt.

שִׁסָּה

ע״כ, והרבוי שִׁסָּה. מקומו לל״ק וגויוס, והניכוי שִׁסָּה כמו נולן וגולל, והכנד המרובע שׁוֹסָה, שׁוֹשָׁה מצלהו, נאקרון לל״ק. ואפר לקקור שכאו דע שהקרן שָׁסָּה נדמיון לל שָׁס, שָׁסַ־עַ, ותקת שסע תרלס הזווי נאפקי מערכ. נז״ע שִׁסָּה, לשון גרוי וסקיעה כדכר ועקיפה, ל״מ שסה נו לת הכלב, לת הכלב [סנהדרין ע״ו ב׳] נ״כ מוס.

v. tr. (impf. יְשַׁסֶּה), diripere, depopulari, praedari, cogn. שָׁסַ־עַ, שָׁסַס. *Po.* שׁוֹשַׁח (=שׁוֹסֵס), id., vi intenta. LXX. *διαρπάζειν, καταπατεῖν, διαφοβεῖν; Po. προνομεύειν.*

3 *perf. pl.:*	שָׁסּוּ
Ps. 44, 11.	ומשנאינו שסו למו

part. c. suff.:

1 Sam. 14, 48.	את־ישראל מידשסחו

part. pl.: שֹׁסִים

Jud. 2, 14.	ויתנם ביד שסים
1 S. 23, 1.	והמה שסים את־הגרנות
2 Reg. 17, 20.	ויתנם ביד שסים

prt. pl. constr.: שֹׁסֵי

Jer. 50, 11.	שסי נחלתי

part. pl. c. s.: שׁוֹסֵינוּ

Jes. 17, 14.	זה חלק שוסינו

part. pl. c. s.: שֹׁסֵיהֶם

Jud. 2, 16.	ויושיעום מיד שסיהם

prt. pass. sg.: וְשָׁסוּי

Jes. 42, 22.	עם־בזוז ושסוי

3 imperf.: יְשִׁסֶּה

Hos. 13, 15.	הוא ישסה אוצר

Po-el: שׁוֹסָה

1 *perf.:*	שׁוֹסַיְתִּי
Jes. 10, 13.	ואתודדתיהם שושיתי

שֶׁסֶס

לוסך שֵׁס, והעתיד יְשֻׁס, ומובנו כמו שִׁסֵּה לעיל, שלילה ונזיוה, והניכוי שֶׁאַס ע״ל לקמי תמוך שַׁסַּס, ולל כדעת 717 קמ״י, שאמר שהשלף נמקום ולו סמכן.

h. e. שַׁס, *v. tr.* (impf. יָשֻׁס), sicut שָׁסַּה, diripere, expilare, spoliare; prt. שֹׁאֵס (more aramaico pro שֹׁסֵס), sicut שֹׁסֵה, praedator, direptor, spoliator. LXX. *διαρπάζειν; προνομεύειν, κατα-, διασπείρειν, καταπατεῖν.*

part. pl. c. s.: שֹׁאֲסִיךְ *more aramaico*	
Jer. 30, 16.	והיו שאסיך למשסה

3 prf. pl. c. s.: שַׁסֻּהוּ

Ps. 89, 42.	שסהו כל־עברי דרך

3 imperf. pl.: וַיָּשַׁסּוּ

Jud. 2, 14.	ביד שסים וישסו
1 Sam. 17, 53.	וישסו את־מחניהם

Nif-al: נָשַׁס

3 *perf. pl.:*	וְנָשַׁסּוּ
Zach. 14, 2.	ונשסו הבתים

3 imperf. pl.: יִשַּׁסּוּ

Jes. 13, 16.	ישסו בתיהם

מַשָּׁסָה

ע״כ, והסמך מַשְׁסֵה. מובנו כוס ושלל [עלינעדוכנ, כייטע], ונאמר ס״ס, כתן למשסה, כמו סיס לנוס ולשלל.

n. f. (c. מִשְׁסֵה), direptio, depraedatio, spoliatio; praeda, spolia. LXX. *ἁρπαγή, προνομή, διαφόβημα.*

Jes. 42, 22.	משסה ואין־אמר השב

לְמִשְׁסָה

Jes. 42, 24.	מי־נתן למשוסה יעקב
Jer. 30, 16.	והיו שאסיך למשסה
Zeph. 1, 13.	והיה חילם למשסה

וְלִמְשִׁסָּה

2 Reg. 21, 14.	והיו לבז ולמשסה

pl.: לְמִשְׁסּוֹת

Hab. 2, 7.	והיית למשסות למו

Digitized by Google

שָׁסַע

ע״כ, ומובנו קניפה וגויפה ופריסה נכנר וגוירה [לייכצייכען, -שפּאלטען], ד״מ מקטוע ומקיעת פרסה, ודומה לו נכרת קָצַב, גָּזַר, וכן כשרש כמכוון s. *cid*, gr. σχίζ-ω] ומעבר נכתבי מקרון. [*scid.* וכדומה, נקשור הכרוך מקרון. הכנד שָׁסַע קווק על קל, לומר סדיקה וקריעה וקליקה. ולפעמים נמובן שסף נע״כ, לומר נעירה נפלוני, ויפה פרשו יפעיה די ערכאי נפרושו, קלוק והפלגה נדנרים עוכים ופיום.

v. tr., incidere, discindere, σχίζειν, velut de ungulis animalium divisis, quae a pedis parte posteriore connexae sunt, cogn. גָּזַר, קָצַב. *Pi.* diffindere, dilacerare, trop. animum findere h. e. verbis blandis et persuasoriis a proposito abstrahere. LXX. ὀνυχίζειν, διασπᾶν; *Pi.* ἐκκλᾶν, πείθειν (A. συνεκάλεσε; S. περιέσπασεν; Th. ἡπάτησε). A. שִׂסַּעְתָּ שַׂסָּע, δεδιχασμένον διχασμῷ.

part. masc.: וְשֹׁסֵעַ *sg.*
Lev. 11, 7. ושסע שסע פרסה
prt. fem. sg.: שֹׁסַעַת
Lev. 11, 26. ושסע ׀ אינה שסעת
part. fem. sg.: וְשֹׁסַעַת
Lev. 11, 3. ושסעת שסע פרסה
Dt. 14, 6. ושסעת שסע
prt. fem. sg.: הַמַּשְׁסַעַת
Dt. 14, 7. הפרסה השסועה
Pi-el: שִׁסַּע
3 perf.: וְשִׁסַּע
Lev. 1, 17. ושסע אתו בכנפיו
inf. c. suff.: בְּשַׁסְּעוֹ
Jud. 14, 6. וישסעהו כשסע הגדי
3 imperf.: יְשַׁסַּע
1 Sam. 24, 8. וישסע דוד את־אנשיו
3 impf. c. s.: וַיְשַׁסַּעֵהוּ
Jud. 14, 6. וישסעהו כשסע הגדי

שֶׁסַע

ע״כ, ומובנו קניפה וגויפה ופריסה נכנר וגוירה [לייכצייכען, -שפּאלטען], ד״מ מקטוע ומקיעת פרסה, ודומה לו נכרת קָצַב, גָּזַר, וכן כשרש כמכוון s. *cid*, gr. σχίζ-ω] ומעבר נכתבי מקרון. [*scid.* וכדומה, נקשור הכרוך מקרון. הכנד שָׁסַע קווק על קל, לומר סדיקה וקריעה וקליקה. ולפעמים נמובן שסף נע״כ, לומר נעירה נפלוני, ויפה פרשו יפעיה די ערכאי נפרושו, קלוק והפלגה נדנרים עוכים ופיום.

v. tr., incidere, discindere, σχίζειν, velut de ungulis animalium divisis, quae a pedis parte posteriore connexae sunt, cogn. גָּזַר, קָצַב. *Pi.* diffindere, dilacerare, trop. animum findere h. e. verbis blandis et persuasoriis a proposito abstrahere. LXX. ὀνυχίζειν, διασπᾶν; *Pi.* ἐκκλᾶν, πείθειν (A. συνεκάλεσε; S. περιέσπασεν; Th. ἡπάτησε). A. שִׂסַּעְתָּ שַׂסָּע, δεδιχασμένον διχασμῷ.

part. masc.: וְשֹׁסֵעַ *sg.*
Lev. 11, 7. ושסע שסע פרסה
Dt. 14, 6. ושסעת שסע
וְשֹׁסַעַת
Lev. 11, 26. ושסע ׀ אינה שסעת

שִׁסְעָה

ע״נ נקל, ומובנו קציכה וקרוע לחלקים ונקוע [צייטען, שפּאלטען], וקרן השרש שָׂסַס, ודומה לו חָסַס לעיל, וכן סָגַף, ועוד מוה סֵגֶף השרש נע״כ, אשר ממנו סַגִּי. נכין הכנד קווק המונן על קל.

v. comp. tr., scindere, findere, cogn. חָסַס et simpl. סָגַף, סַף neoh. (סַיִף, ensis). *Pi.* int. LXX. σφάζειν. A. S. διέσπασεν; Th. ἐβασάνισε.

Pi-el: שִׂסֵּף
3 imperf.: וַיְשַׂסֵּף
1 S. 15, 33. וישסף שמואל את־אגג

שָׁעָה I.

פ״נ, והעתיד יִשְׁעֶה, ופתרונו לשעת המדקדקים שכיח וכלים הנעשה ונעשים השעפה ויקוים [שוין], ויסוד השרש לע״ו דומה לשָׂחָה לעיל, וכן שָׂנַח,

Hitpa-el: הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ
2 imperf. ap.: תִּשְׁתַּעַ
Jes. 41, 10. אל־תשתע כי־אני
מַשְׁעֵי
ע״ו, ומשקלו לשעת יוסף קמץ משקל מרעֶה, משכה, ניול קמוץ הפ׳. ומעניכו לשעתו שיפה ושנוע והשלפה [נלעטענג], ולשעת דוד קמץ היול נמקום הכפל, משרש שעע, ויש שיהים, הכה מובן הפסוק נמים לא ניפנע לשעי, להשלק נשר, כי הניקיה משליך ומעלן הנשר. וכנר הקרי יסודו ססק משע לעיל.

n. m. (ad s. f. מַרְאָה, posito *Jud* pro *He*), tersio, nitor, a v. שָׁעָה vel, ut alii volunt, שָׁעַע. LXX. σωτηρία.

לְמַשְׁעִי
Ez. 16, 4. לא־רחצת למשעי

שָׁעַט

פעל ל״ע כ״ף נגול, ומובנו קנוסף נרגל ונשיעה, ניסוף והרקעה, ודומה לו שָׁאַט, שָׁט לעיל נמובן שניעה, וכן חָשַׁשׁ נעדני נפתרון זה, וכפי הכרלה לי תמנותו כמו שָׁגַל לעד לעיל, ודמיוכו נכתבי מעבר [l. *scat*, *scad*], כאשר תרלה נלוה״ם.

v. tr. inus., pedibus conculcare, ungulis contundere, cogn. שָׁאַט et fort. שָׁטַט, verbum *scandendi*.

שַׁעֲטָה

ע״נ ע״מ בְּרֵכָה, והסמך שַׁעֲטַת, ומובנו קנוסף הסוס נרגליו והרקעתו והכלתו הלכן.

n. f. (ad s. f. בְּרֵכָה, c. שַׁעֲטַת), conculcatio, pulsus terrae, de equo, cum quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. Targ. מַסְעֵי (ingressus). LXX. ὁρμή.

constr.: שַׁעֲטַת
Jer. 47, 3. שעטת פרסות אביריו

שַׁעֲטְנֵז

ע״ו, וסוף ככוי לנגד כלפים מנמר ופנתים, ויסודו לשעת נעלי הקלמוד [נילם ס״ק נ׳, כלפים נפ׳ הקרקון] כהככב מן שׁוּעַ [לומר כמו שניע, קלוק נמסרק ע׳ ערוף וה עם וה], שְׁוִיר [אֶרֶג נמר ופנתים כלפת], נוז [הכנוד וה עם וה, ומלת כוו פרש יקקי נמפר ויקרא י״ע י״ע, וו״ל כוו לשון הכר הכאלל ונוור וה עם וה], ודרשו מוה שהתורה לא אסרה לנישת שעטנז, עד שיהיו שלשתן כלפת. ולפרישים [דנריס כ״נ הלך המקרנס היובלמי ׳י] שקרנס מלת שעטנז בְּשׁוּר הַשַּׁיִת וַעֲזִיל יָנִיז, לומר פרוש וה לף ע״ל דרש, ולא ע״פ דקדוק הלשון. ולדעת קרנוס היוני [*xiβδηλον*] עניכו ערוב, לכן וסו כלפים. ופרוש מרפס לכן סרוק קנרת נמר ופנתים לא לכן. לומר הכסון לי שיסודו נשפה מלרית לו נפעיל, ושם מלת שָׁתְוֵנִי מן שׁוּעַ מעוור, וסוף שכיי מן שָׁתַה, שם של שֵׁשׁ נשפה נפעיל, כי תמוכתו קעיד על ורוקו.

n. m., vestis ex lana et lino contexta (צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּיו), heterogenea, ex diversae materiae filis composita, sec. doctores talmudicos voc. hebraicum ex tribus conflatum (ex שׁוּעַ, politum s. pectinatum; עִוֵּת contextum s. con-

Hitpa-el: הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ
2 imperf. ap.: תִּשְׁתַּע
Jes. 41, 10. אל־תשתע כי־אני אלהיך
1 imperf.: וְנִשְׁתַּעֲשֵׁעַ
Jes. 41, 23. ונשתעה ונרא׳ יחדו
Hitpa-el: הִשְׁתַּעֲשַׁע
impt. pl.: הִשְׁתַּעֲשָׁעוּ
Jes. 29, 9. השתעשעו ושעו

שָׁעָה

ע״כ נקרני, נקרנוס נ״כ נקלף שָׁעָא, והילועם שַׁעֲתָא או שַׁעְתָּא, והרכוי נקרנוס שָׁעִין או שָׁעֵן, וכרי ונקני. המונן סרף והכע עין, לכן כמו רגע, ומוס לק״כ ככוי לעת ולומן קען ונקוע [שעוכדע], וכן שאוה נערכי, נכפל מכוון וה. נשפה עכריכית שָׁעָה נדומה, והרכוי שְׁעוֹת, ומוס אֶבֶן שָׁעוֹת [שעוכ-דעכנליגער], ולהסמכת סדומה ד״מ לְפִי שָׁעָה, חַיֵּי שָׁעָה, וכגור מן שעף נקרנוס סטעמי הַשַּׁעֲתָא תמור הָא שַׁעֲתָא, כלומר חָשָׁא נסורי ג״כ מוס.

n. f. (targ. etiam שַׁעֲתָא, def. שַׁעֲתָא, שַׁעְתָּא, pl. targ. שָׁעֵן, שָׁעִין), momentum (syn. רֶגַע), tempus parvum, spec. hora, arab. *sâ'ah*, neohebr. שָׁעָה (pl. שְׁעוֹת, unde אֶבֶן שָׁעוֹת horarium, horologium; חַיֵּי שָׁעָה, vita haec fluxa et brevis). Targ. inde חֲשָׁחָא (= חָא שַׁעֲתָא, syn. חָשָׁא), v. Systema p. 68. LXX. ὥρα; בְּחָשָׁה חָדָא, ὡσεὶ ὥραν μίαν; בַּהּ שַׁעֲתָא, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

def.: שַׁעֲתָא, שַׁעְתָּא
Dan. 3, 6. בה־שעתא יתרמא
Dan. 3, 15. בה־שעתא תתרמון
Dan. 4, 30. בה שעתא מלתא
Dan. 5, 5. בה־שעתא נפקו

שָׁעָה II.

ע״כ, ומובנו הרשני לשעת יקקי שיפה ומשוך דנר נדנר [קינצרשעי״כען], ל״מ מעיפת עיכים, וכן קרנס המקרנס שַׁמְּמֵם, ודומה לו שָׁצַע לקמן, נמונן שיפת עיכים, ונקרמי שָׁצַע שנור מלך נמונן עוף העברי, והספולי שם אֶחְשָׁצַע נע״ב, והשם שָׁרַע עיף וקומר, והשם שָׁצָה נע״ב ונקרמי נגור כני הכ״ל ג״כ מרכז וה, ע״ב עיפה ומשוך, והרלים שנאוקה ג״כ המשוכה שָׁצַע נקרנוס [מיכה ׳ ד׳], ולמלת שַׁצַּתָּה לע״ו סנגון שקר, כי תיכו הקלוף של שעוה. ותכין נוה לין נשנדת נרשעית דרשו נם ההתעצל לל תעשע כי אכי שלהין, לל תהיה כשעוה, לומר משרש שעה ג׳. ממונן של עיפה ומשוך ישׁ המונן של קליקה, כאשר השם הכנור מְשַׁעֲרֵי יוכיח [ע״ב], ויעיד עליו קכוו שָׁצַע לקמן, והסמיכן נשכיסם נדוק ומכוסה, ולין שמסתפק כו. קקוד השרש והשווי עי׳ כלוק השרשים.

v. tr., oblinere, obducere (überstreichen), cogn. שָׁצַע, aram. שַׁע (pass. אִתְּשַׁע, inde שְׁרַע, tectorium, caementum), Targ. שַׁמְשֵׁם. Hinc n. neoh. שַׁעֲרָה (divers. a n. שַׁעֲתָא Targ. Gn. 43, 11.), cera (Jes. 41, 10. ne fias cerae similis, uti habet glossema midrasicum), targ. שְׁעָר (Mik. 1, 4.). Significatio oblinendi transfertur ad laevigandum s. poliendum, sicut in שׁוּעַ, v. s. מְשֻׁעֲרִי. LXX. libere: οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις.

3 impf. f. pl.: תִּשְׁעֶיכָה
Jes. 32, 3. ולא תשעינה עיני ראים

Hitpa-el: הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ
3 perf.: הִשְׁתַּעֲשַׁע
Gn. 4, 5. ואל־מנחתו לא שעה
3 perf. pl.: הִשְׁתַּעוּ
Jes. 31, 1. ולא שעו על־קדוש
impt. sg.: הִשְׁתַּעֲשַׁע
Job. 14, 6. שעה מעליו ויחדל
impt. pl.: הִשְׁתַּעוּ
Jes. 22, 4. אמרתי שעו מני
1 imperf.: וְאֶשְׁתַּעֲשֵׁעַ
Ps. 119, 117. ואשעה בחקיך תמיד
2 imperf.: תִּשְׁתַּעֲשֵׁעַ
Job. 7, 17. כמה לא־תשעה ממני
3 imperf.: יִשְׁתַּעֲשֵׁעַ
Jes. 17, 7. ישעה האדם על־עשהו
Jes. 17, 8. ולא ישעה אל־המזבחות
3 imperf.: וַיִּשְׁתַּע
Gn. 4, 4. וישע י׳ אל־הבל
3 imperf. pl.: יִשְׁתַּעוּ
Ex. 5, 9. ואל־ישעו בדברי־שקר
2 Sam. 22, 42. ישעו ואין מושיע
Hif-il: הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ
impt. sg.: הַשְׁתַּע
Ps. 39, 14. השע ממני ואבליגה

Digitized by Google

sertum, et שׁוּט, netum, filatum, v. Buxtorf. Lex. Talm. s. שעטנז). Hinc paraphrastes transfert: שַׁעַטְנֵז וַעֲרֵיל (gehechelt, gesponnen u. gezwirnt). At haec vocabuli interpretatio midrasica est, non grammatica. Verisimillima est aegyptiaca vocabuli origo; *Shontnes* (*shont* = שֵׁשׁ) byssum complicatum s. fimbriatum designat. LXX. κίβδηλον. A. ἀντιδιακείμενον. S ἑτερογενές.

Lev. 19, 19 וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז

Dt. 22, 11. לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנֵז

שָׁעַל

זעל ל״ע כ״ף נגזרים מִשְׁאָל, שְׁעָל, שַׁעַל, שִׁיעֵל, ובשריטי שַׁעֲלַב. פתרונו נקיפה ויצוק קלה.כקיכה וכיכה קיכהוקפיכה [מִשְׁעֹלָן, חיס-, -גרעַנען]. ודומה לו כזרע ובכון שָׁאַל לעיל, נכרון הענין ע״ש, ופכיכל הצווי כשפתי מערב כניו וכדע שכיכל [*κοιλ., coel.*, ahd. *hol., hel-en* etc.], שכיון עמעי, לו כמין קופסת לזרע, וכ״כ הזרע חֵל לעיל כדומה.

v. tr. inus., excavare, effodere, cogn. שָׁאַל, *κοι-λοῦν, coel-are.*

שְׁעָל

ז״ו, ונכוי שֶׁעֱלוֹ. פתרונו כף היד לו שׁוֹנוֹת, ונקרא כן ע״ש נכיונות ויקילוקו, שכוך לקבל דבר, ולפעמי יקפקי שם כלי, וגם זה מעשה נכיונות וקיעיות.

n. m. (c. s. שֶׁעֱלָו), palma manus s. pedis. LXX. *δράξ, χείρ.* A. *λιχανός.*

cum suff.:

Jes. 40, 12. מי מדד בשעלו

שַׁעַל

ז״ו כמו שָׁעָל, נדמיון המכוון, והרכוי שְׁעָלִים, וסמך הרכוי שַׁעֲלֵי, ועל ההצלל כמו שלוש י׳. נקראי שָׁעָל, שָׁעַל מצלמו.

n. m. (pl. שְׁעָלִים, c. שַׁעֲלֵי), significationis ejusdem, ac שְׁעָל, aram. שְׁעַל. LXX. *δράξ, χείρ.*

pl.:

1 Reg. 20, 10. עפר שמרון לשעלים

pl. constr.:

Ez. 13, 19. בשעלי שעורים

שׁוּעָל

ז״ו, ומוכנו מין קיס נוקרת נקרן, או יוצנת נקרת סקרן, וזוסו סכוקרת תעלף נקרמי, ונעכרי תַּצְאֵלָה או תַּעֲלָב ובפרסי שַׁעַל [פוכס, שקנאל], ונקרא כן ע״ש קלילה ונקירה.

n. m., animal terram effodiens vel in fissuris s. cavernis terrae habitans, vulpes (Schagal), arab. *thaálab*, a v. שָׁעַל, excavare. LXX. ἀλώπηξ.

Neh. 3, 35. אם־יעלה שועל

pl.:

Jud. 15, 4. שלש־מאות שועלים

Ps. 63, 11. מנת שעלים יהיו

Cant. 2, 15. שעלים שעלים קטנים

Thr. 5, 18. שועלים הלכו־בו

cum suff.:

Ez. 13, 4. כשעלים בחרבות

מִשְׁעָל

ז״ו, ומוכנו דרך ונכיל שהוא קלול ונכוב [מהלוועג], מן ש על הפעל, ל״מ מעשול הכרמים, שכיל קלול בין הכרמים, ולא כדעת י׳ק קי׳, שפרש עכיו רגל והלוך, נדמיון על שעל, כף הרגל, ולא כקמי שפרשו שביל מקס.

n. m., fauces, angustiae, via inter duos montes per vallem angustam ducens (Hohlweg). LXX. αὐλαξ.

בְּמִשְׁעוֹל

Num. 22, 24. במשעול הכרמים

שָׁעַן

ע״כ ול״ע כ״ף נכפעל, ופתרונו הרפוי שכיכה והרכין ומכוקה [ליענען, יוסען], ומשלמו שָׁאַן כשלף, לעיל דף קפח, וכן רַשָּׁן כדומה בקרן הזרע, ומשוי כשפתי מערב סכה הנעתי קפח שען. וכ״כ כוה צקריות הנפעל, שעיכו כסמכוה על יד דבר למען המכוקה, לבן כיקה שעליו כמו כסמך, תמיכה כדבר ומסקעד בו, ומשונו סרוקני בעיקה והפאכה כדבר, כיקה שלפיו ושעליו ושבו, לו מגבול שבוגע כדבר ומוקה עליו.

v. intr. nif., cubare, quiescere, cogn. שָׁאַן (שָׁאֲנָן), q. v. רָשַׁן, unde *Ni.* inclinatum esse ad aliquid ad quiescendum (seq. עַל), inniti, etiam de regione finitima s. adjacente, trop. confidere, fiduciam ponere in aliqua re (seq. בְּ, אֶל, עַל), syn. נִסְמַךְ. LXX. ἐπερείδειν, ἐπιστηρίζεσθαι, ἀντιστηρίζειν; ἀναπαύεσθαι, ἐπανα-; προσκεῖσθαι; πείθεσθαι, πεποιθότα εἶναι, ἐλπίζειν, ὑγιάζειν, καταψύχειν, ἐπαίρεσθαι.

Nif-al: נִשְׁעַן 3 *perf.*

2 Sam. 1, 6. נשען על־חניתו

2 Reg. 5, 18. ונשען על־ידי

2 Reg. 7, 2. אשר למלך נשען על־ידך

2 Reg. 7, 17. נשען על־ידו

3 *perf.:* וַיִּשָּׁעַן

Num. 21, 15. ונשען לגבול מואב

Jes. 10, 20. ונשען על־י־י

2 *perf.:* נִשְׁעַנְתָּ

2 Chr. 16, 7. ולא נשענת על־י־י

3 *perf. pl.:* נִשְׁעֲנוּ

2 Chr. 13, 18. כי נשענו על־י־י

1 *perf. pl.:* נִשְׁעַנּוּ

2 Chr. 14, 10. כי־עליך נשענו

inf. constr.: לְהִשָּׁעֵן

Jes. 10, 20. להשען על־מכהו

inf. c. suff.: בְּהִשָּׁעֲנָךְ

2 Chr. 16, 7. בהשענך על־מלך ארם

inf. c. suff.: וּבְהִשָּׁעֲנָךְ

2 Chr. 16, 8. ובהשענך על־י־י

inf. c. suff.: וּבְהִשָּׁעָנָם

Ez. 29, 7. ובהשענם עליך תשבר

impt. pl.: וְהִשָּׁעֲנוּ

Gn. 18, 4. והשענו תחת העץ

1 *imperf.:* וְאֶשָּׁעֵן

Jud. 16, 26. ואשען עליהם

2 *imperf.:* תִּשָּׁעֵן

Prv. 3, 5. ואל־בינתך אל־תשען

3 *imperf.:* יִשָּׁעֵן

Job. 8, 15. ישען על־ביתו

3 *imperf.:* וְיִשָּׁעֵן

Job. 24, 23. לבטח וישען

Jes. 50, 10. וישען באלהיו

2 *impf. pl.:* וַתִּשָּׁעֲנוּ

Jes. 30, 12. ותשענו עליו

3 *imperf. pl.:* יִשָּׁעֲנוּ *p.*

Jes. 31, 1. ועל־סוסים ישענו

Mich. 3, 11. ועל־י־י ישענו

מִשְׁעָן

ז״ו, ומוכנו מסעד וסמך ומכעם [שטיצע], וג״כ מסעוד לקס, וכקמר גס כמונן רוקני.

n. m., fulcrum, sustentaculum, subsidium, cui quis innititur. LXX. ἀντιστήριγμα, ἰσχύς, βακτηρία.

2 Sam. 22, 19. ויהי י״י משען לי

לְמִשְׁעָן

Ps. 18, 19. ויהי־י״י למשען לי

constr.: מִשְׁעַן

Jes. 3, 1. כל משען־לחם

Jes. 3, 1. וכל משען־מים

מַשָּׁעָן

ז״ו, ומוכנו נדמיון לְמִשְׁעָן, כן מסעוד ע׳ מוון, כן מכעם ומסעל.

n. m., fulcrum, subsidium, alimentum. LXX. ἰσχύων.

Jes. 3, 1. משען ומשענה

מַשְׁעֵנָה

ז״כ, ומוכנו כמו מַשָּׁעָן הוכרי.

n. f., sicut מַשָּׁעָן, fundamentum, sustentaculum. LXX. ἰσχύουσα. A. ἐρεισμός. S. στηριγμός.

וּמַשְׁעֵנָה

Jes. 3, 1. משען ומשענה

מִשְׁעֶנֶת

ז״כ, וככוי מִשְׁעַנְתּוֹ, ומוכנו מסעד וסמך ותמון, כהזלה על מטה זיעין לסס עליו.

n. f. (c. s. מִשְׁעַנְתּוֹ), fulcrum, baculus, scipio. LXX. ῥάβδος, βακτηρία.

2 Reg. 18, 21. על־משענת הקנה

Jes. 36, 6. על־משענת הקנה

Ez. 29, 6. משענת קנה

הַמִּשְׁעֶנֶת

Jud. 6, 21. את־קצה המשענת

2 Reg. 4, 31. וישם את־המשענת

cum suff.: מִשְׁעַנְתִּי

2 Reg. 4, 29. וקח משענתי בידך

2 Reg. 4, 29. ושמת משענתי

cum suff.: וּמִשְׁעַנְתְּךָ

Ps. 23, 4. שבטך ומשענתך

cum suff.: מִשְׁעַנְתּוֹ

Ex. 21, 19. על־משענתו ונקה המכה

Zach. 8, 4. ואיש משענתו בידו

pl. c. suff.: בְּמִשְׁעַנֹּתָם

Num. 21, 19. במחקק במשענתם

שָׁעַע

לומר שַׁע, ומכוי נככוי שִׁעוּ. ופתרונו לדעת יוסף קמקי נככין הקל כמו נכוסף, עיקה ומזוק דבר נדבר ושמוש, לכן מעיק עיכים, ולא מן זוע ענין נוקה, כלשכ קשב הקמקי. וכדומה לו הכוסף חֻשַּׁע, לשב המקור שלו חָשַׁע, לומר שמוש ועיקת עיכים, ומכן-נכקף פרש נ״כ לשל שַׁע ממכי ולא כי-נה מזרע שָׁעַח לעיל ע״ד וס, ול״כ נדמיון הפעל שָׁעַח לעיל נמונן שכ׳, וכמו שַׁע נקמרי. הכבל המכוכע שֶׁשַּׁשַׁע, לשב הפצולי שלו שָׁעֲשַׁע, לדעת המקדקים מן עיקה וקליקה של הזרע, ע״ד קלק וקלה פכיס, לכן נעכור שמיכו תוכן מוכנו נפתרון שזון וזקוק ושמקה נכלל, כלי זייכות של קלוי פכיס, כלקה זיסודו לקיכו נפעל שַׁע, כ״ק לו נזרע של רַשַּׁע, לשון רוקה ומרקבת הלב, ונהזלה על נקוק ושמקה, לו שמוק פעל לקני של זקיקה ושמיקה, כלשב לפרש נלוה״ם. ההתפעל הִשְׁתַּעֲשַׁע כדרך נכיכו, לומר שמיקה.

h. e. שָׁשַׁע, *v. tr.*, (imp. pl. שִׁשּׁוּ), oblinere, obducere, sicut שָׁעָה II., aram. שְׁעָא. *Hi.* הַשְׁעָא (impf. יַהֲשַׁע, quo male refert *Abulwalid* p. 39, 14.), oblinere, quasi incrustare oculos s. glutine occludere, de supplicio obturationis. *Pi.* quadrilit. שַׁעֲשַׁע, mulcere, oblectare, delinire, gaudio perfundere (pass. שָׁעֲשַׁע, blandiri, palpari), nisi huic subest potius significatio vel ridendi gaudendique, ita ut verbum peculiare sit ac primitivum, vel dilatandi et oblectandi (cogn. רָשַׁע). *Hitp.* חִשְׁתַּעֲשַׁע, valde delectari, suavissime demul-

ceri. LXX. καμμύειν; *Pi.* εὐφραίνειν, παρακαλεῖν, παιδίον.

impt. pl.: וְשַׁעוּ

Jes. 29, 9. השתעשעו ושעו

Hif-il: הֲשַׁע

inf. constr.: הַשַּׁע

Jes. 6, 10. ועיניו השע

Pi-el: שִׁעֲשַׁע

3 *perf.:* וְשִׁעֲשַׁע

Jes. 11, 8. ושעשע יונק

1 *perf.:* שִׁעֲשַׁעְתִּי *p.*

Ps. 119, 70. תורתך שעשעתי

3 *impf. pl.:* יְשַׁעֲשְׁעוּ

Ps. 94, 19. תנחומיך ישעשעו נפשי

Pu-al: שֻׁעֲשַׁע

2 *impf. pl.:* תְּשֻׁעֲשָׁעוּ *p.*

Jes. 66, 12. ועל־ברכים תשעשעו

Hitpa-el: הִשְׁתַּעֲשַׁע

impt. pl.: *הִשְׁתַּעֲשָׁעוּ

Jes. 29, 9. *השתעשעו ושעו

1 *imperf.:* אֶשְׁתַּעֲשַׁע *p.*

Ps. 119, 16. בחקתיך אשתעשע

1 *imperf.:* וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע

Ps. 119, 47. ואשתעשע במצותיך

שַׁעֲשׁוּעַ

ז״ו, וסיכוי שַׁעֲשָׁעִים. ומוכנו לדבר כקמך סמזעזע הכריות, וכ״ע זעור להכיכס, וכס גס הסס הִשְׁתַּעֲשְׁעוּת.

n. m. (pl. שַׁעֲשָׁעִים), oblectatio, deliciae, voluptas, neoh. הִשְׁתַּעֲשְׁעוּת (oblectatio). LXX. ἐνευφραίνεσθαι, ἐντρυφᾶν, προσχαίρειν, μελέτη, ἠγαπημένος.

pl.: שַׁעֲשׁוּעִים

Prv. 8, 30. ואהיה שעשועים

Jer. 31, 20. אם ילד שעשועים

pl. cum suff.: שַׁעֲשֻׁעַי *p.*

Ps. 119, 24. גם־עדותיך שעשעי

Ps. 119, 77. כי־תורתך שעשעי

Ps. 119, 92. לולי תורתך שעשעי

Ps. 119, 143. מצותיך שעשעי

Ps. 119, 174. ותורתך שעשעי

pl. c. suff.: וְשַׁעֲשֻׁעַי

Prv. 8, 31. ושעשעי את־בני אדם

pl. c. suff.: שַׁעֲשֻׁעָיו

Jes. 5, 7. נטע שעשועיו

שָׁעַף

פעל ל״ע כ״ף נגזרים. ומוכנו לד״ק ומוס וקשור, ומוס קזיכת מקזכה, ולד״ע כמו סָעַף, והקמנות שפיעס נכך הזכל ונקיכה ונקור, ופזכר ג״כ שדמיון הזרע זָעַף, ותעודתו כמו קוץ.

v. inus., quod alii vim nectendi, combinandi et cogitandi, alii, sicut סָעַף vim findendi, discernendi et dijudicandi habere ajunt; poterit etiam זָעַף comparari, vi persentiendi, de commotione sensorii externi et interni (syn. חוּשׁ).

שַׁעַף

ז״ו, וכמלף לך נככוי שְׁעָפִים, ומוכנו מקזכת, ומסוזו עי׳ יוקר נלוה״ם.

n. m. pluralet. (שְׁעָפִים), sicut סַעֲיף, cogitatio, sec. nonnullos cum propagine arboris frondescente comparata. LXX. φόβος, ὑπολαμβάνειν; c. תַּחַת, ἀνὰ μέσον.

pl.: בִּשְׁעָפִים

Job. 4, 13. בשעפים מחזיונות לילה

pl. c. suff.: שַׁעֲפֵי

Job. 20, 2. שעפי ישיבוני

Digitized by Google

שַׁעֲרַת

ע׳ן, ובכ״ק הכנוי שַׁעֲרָתָם, ומובנו כמו שְׂעִיָּה, כי כיצ כתקונע בו כלרך לכוב.
n. m. pluralet. (שַׁעֲפִים = שַׁעֲרָתִם, indita liquida), cogitatio, meditatio (Gedankenverzweigung). LXX. ὀδύνη, τρίβος.

pl. cum suff.: שַׁעֲפַי

Ps. 94, 19. ברב שרעפי בקרבי

pl. cum suff.: שַׁעֲפַי *p.*

Ps. 139, 23. ודע שרעפי

שַׁעַר I.

פעל ל״ע כמובנו הכלתי כ״ת כנוב. פתובו פקיעה וקינה גוילה וקליקה [עסיילען, שכייזען, שפּאלטען], וכן שַׁעַר נלגון ישמעלי, היות נכקע, וסגם שַׁעַר בקיעה וכקרה, ודימון ספעל שַׁעַר לקען כמובן גוילה, אשר ממנו שַׁעַר הסם, ומוסף ע׳ קמוי הצין כלרך, ויוקר ממנו תמנת נלוה״ב. ומוסכלה על גוילה ויעוד לנכ וקמוך, כלרך הפעלים של כריתה, ומענין יעוד וקמוך לנכ מוסלה הפעל שַׁעַר נקרמי, על מדידה ויעוד לתי המקח, וכן שַׁעַר נערני [נמנוי קנוי, למנדיל נין פתרון רקמי למוסלה״י], לכן שַׁעַר מקח של לנכ, וכן שַׁעַר נע״ל נמוכן וס. ודע קוכל שמתרון הסלה״י של שער שנור למרכה נע״ל נכל הכניכים, והשמוש סם שְׁעוּר, שַׁעַר, חֲשָׁבָה וכדומה, וכן שנור למרכה נקרמי.
v. tr., dividere, secare, scindere, findere, cogn. שַׁעַר (שַׁעַר, novacula), arab. *thagara* (*thagr*, fissura, rima), hinc trop. decernere, definire, aestimare, metaphora perusitata, aram. שְׁעַר, arab. *sâara* (unde *siâr*, neohebr. שַׁעַר, pretium), quae significatio in lingua neohebraica perfrequens est multorumque derivatorum parens. LXX. θρίξ (שַׂעַר). S. bene: εἰκάζειν.

3 perf.: שָׂעַר

Prv. 23, 7. כי כמו־שער בנפשו

שַׁעַר

ע׳כ [כתשער לרוב שמות של מקומות, ד״מ שלום, גיל, ככר, מנגר], והכינוי שְׁעָרִים. תמונו נקיעה וכקרה [שפאלטען], וכללו פ״כ פתח. ומלת תְּרֵע נקרמי לפ״ו סכום של תֵּרַע מצרע וס, והשלטוניו ידועות נמלרע מלין, כי נרכו לרוב תמוך מקום סלין והמצפע ומקום הפרכוס. כ׳ כמו שער נפ״ע, ממונן כ׳ של הפרע, לומר מלה קנוכה וכתכסה [מחשבה], ד״מ נדנור הכתוב מלת שערים, וכן פרעו הקמקי מענין שנור, וסוף פרע נ״כ מענין וס מלת שערוים לומר הפערה, לכן סלקוהו לפ מסקנה.
n. f. (pl. שְׁעָרִים), 1) fissura, apertura, porta, θύρα, aram. תְּרַע (transp. ex שַׁעַר), spec. forum, locus judicii, et creberrime in nn. pr. locorum; 2) modus definitus, mensura, neoh. שְׁעוּר. LXX. πύλη, πυλών (πυλωρός); θύρα, θύρωμα; αὐλή, τεῖχος, γωνία, στύλος, οἶκος, πόλις, φυλή; ὀσφύς, ὄρθριος; pl. κριθή (שְׂעֹרִים), ubi A. ἑκατὸν εἰκασμένον. Vulgata: *centuplum.*

שַׁעַר *p.* שַׁעֲרַת

Gn. 22, 17. את שער איביו
Gn. 23, 10. 18. באי שער־עירו
Gn. 24, 60. את שער שנאיו
Gn. 28, 17. וזה שער השמים
Gn. 34, 20. אל־שער עירם
Gn. 34, 24 (bis). כל־יצאי שער עירו
Ex. 35, 17. 38, 18. 31. שער החצר
Ex. 40, 8. 33. את־מסך שער החצר
Num. 4, 26. פתח ׀ שער החצר
Dt. 22, 24. אל־שער ׀ העיר ההוא
Jos. 8, 29. 20, 4. פתח שער העיר
Jud. 9, 35. 44. פתח שער העיר
Jud. 16, 3. בדלתות שער־העיר
Ruth 3, 11. כי יודע כל־שער עמי
1 Reg. 22, 10. פתח שער שמרון
2 Reg. 11, 19. דרך־שער הרצים
2 Reg. 14, 13. עד־שער הפנה
2 Reg. 15, 35. שער בית־י״י
2 Reg. 23, 8. פתח שער יהושע
2 Reg. 25, 4. דרך שער ׀ בין החמתים
1 Chr. 26, 16. שער שלכת במסלה
2 Chr. 18, 9. בגרן פתח שער־שמרון
2 Chr. 23, 15. אל־מבוא שער הסוסים
2 Chr. 23, 20. בתוך־שער העליון
2 Chr. 25, 23 שער הפונה
2 Chr. 26, 9. על־שער הפנה
2 Chr. 26, 9. ועל־שער הגיא
2 Chr. 27, 3. את־שער בית־י־ה־עליון
2 Chr. 32, 6. אל־רחוב שער העיר
Neh. 2, 13. ואל־שער האשפת
Neh. 2, 14. ואעבר אל־שער העין
Neh. 3, 1. ויבנו את־שער הצאן
Neh. 3, 3. שער הדגים בנו
Neh. 3, 6. ואת שער הישנה החזיקו
Neh. 3, 13 את שער הגיא החזיק
Neh. 3, 13. עד שער השפות
Neh. 3, 14. ואת ׀ שער האשפות
Neh. 3, 15. ואת שער העין־החזיק
Neh. 3, 26. עד נגד שער המים
Neh. 3, 28. מעל ׀ שער הסוסים
Neh. 3, 29. שמר שער המזרח
Neh. 3, 31. נגד שער המפקד
Neh. 8, 1. 3 לפני שער־המים
Neh. 8, 16. וברחוב שער המים
Neh. 8, 16. וברחוב שער אפרים
Neh. 12, 37 ועל שער העין
Neh. 12, 37. ועד שער המים מזרח
Neh. 12, 39. ועל שער הישנה
Neh. 12, 39. ועל־שער הדגים ומגדל
Neh. 12, 39 ועד שער הצאן
Esth. 4, 2 (bis). שער־המלך
Esth. 4, 6. לפני שער־המלך
Esth. 6, 12. אל־שער המלך
Job. 29, 7. בצאתי שער על־קרת
Ps. 69, 13. ישיחו בי ישבי שער
Cant. 7, 5. על־שער בת־רבים
Jes. 14, 31. הלילי־שער
Jes. 24, 12. יכת־שער
Jer. 19, 2 פתח שער החרסות
Jer. 26, 10. שער־י״י החדש
Jer. 31, 38. עד־שער הפנה
Jer. 31, 40. שער הסוסים
Jer. 36, 10. שער בית־י״י
Jer. 52, 7. דרך שער בין־החמתים
Ez. 8, 3. 14. פתח שער
Ez. 9, 2. מדרך־שער לעליון
Ez. 10, 19. פתח שער בית־י״י
Ez. 11, 1. אל־שער בית־י״י
Ez. 40, 6. ויבא אל־שער
Ez. 40, 23. וימד משער אל־שער
Ez. 40, 24. והנה־שער דרך הדרום
Ez. 40, 35. אל־שער הצפון
Ez. 40, 44 (bis). כתף שער
Ez. 43, 1. שער אשר פנה
Ez. 43, 4. שער אשר פניו דרך
Ez. 44, 1. 4. דרך שער
Ez. 45, 19. 46, 1. שער החצר הפנימית
Ez. 46, 9. דרך שער צפון להשתחות
Ez. 46, 9 (bis). דרך־שער נגב
Ez. 46, 9. יצא דרך־שער צפונה
Ez. 47, 2. דרך־שער צפונה
Ez. 47, 2. אל־שער החוץ
Ez. 48, 31. שער ראובן אחד
Ez. 48, 31. שער יהודה אחד
Ez. 48, 31. שער לוי אחד
Ez. 48, 32. שער בנימן אחד
Ez. 48, 32. שער דן אחד
Ez. 48, 33. שער שמעון אחד
Ez. 48, 33. שער יששכר אחד
Ez. 48, 33. שער זבולן אחד
Ez. 48, 34. שער גד אחד
Ez. 48, 34. שער אשר אחד
Ez. 48, 34. שער נפתלי אחד
Mich. 1, 9. נגע עד־שער עמי
Mich. 2, 13. ויעברו שער ויצאו בו
Zach. 14, 10. עד־מקום שער הראשון
Zach. 14, 10. עד־שער הפנים

וְשַׁעַר

Ez. 40, 23. 27. ושער לחצר הפנימי
Ez. 48, 32. ושער יוסף אחד

וְשַׁעַר *p.*

1 Chr. 26, 13. לשער ושער
2 Chr. 8, 14. לשער ושער
2 Chr. 35, 15. והשוערים לשער ושער

הַשַּׁעַר *p.*

Jos. 2, 5. ויהי השער לסגור בחשך
Jos. 7, 5. וירדפום לפני השער
Jud. 9, 40. עד־פתח השער
Jud. 18, 16. 17. פתח השער
Ruth 4, 1. ובעז עלה השער
1 Sam. 4, 18. בעד ׀ יד השער
1 Sam. 9, 18. שמואל בתוך השער
1 Sa. 21, 14. ויתו על־דלתות השער
2 Sam. 3, 27. אל־תוך השער
2 Sam. 10, 8. 11, 23. פתח השער
2 Sam. 15, 2. על־יד דרך השער
2 Sam. 18, 4. אל־יד השער
2 Sam. 18, 24. אל־גג השער
2 Sa. 18, 26. ויקרא הצפה אל־השער
2 Sam. 19, 1. ויעל על־עלית השער
2 Reg. 7, 3. מצרעים פתח השער
2 Rg. 7, 17. נשען על־ידו על־השער
2 Reg. 10, 8. פתח השער עד־הבקר
Ps. 118, 20. זה־השער לי״י
Ez. 11, 1. בפתח השער עשרים
Ez. 40, 6. וימד ׀ את־סף השער
Ez. 40 7. וסף השער
Ez. 40, 7. 8. אולם השער
Ez. 40, 9. ואלם השער מהבית
Ez. 40, 10. ותאי השער
Ez. 40, 11. רחב פתח־השער
Ez. 40, 11. ארך השער
Ez. 40, 13. וימד את־השער
Ez. 40, 14. השער סביב ׀ סביב
Ez. 40, 14. השער היאתון
Ez. 40, 15. על־לפני אלם השער
Ez. 40, 19. השער התחתונה
Ez. 40, 21. 22. כמדת השער
Ez. 40, 23. נגד השער לצפון
Ez. 40, 27. משער אל־השער
Ez. 40, 28. 32. וימד את־השער
Ez. 40, 39. ובאלם השער
Ez. 40, 40. לפתח השער הצפונה
Ez. 40, 40. אשר לאלם השער
Ez. 40, 41. לכתף השער
Ez. 40, 48. ורחב השער שלש אמות
Ez. 42, 15. והוציאני דרך השער
Ez. 43, 1. ויוליכני אל־השער
Ez. 44, 2. השער הזה סגור יהיה
Ez. 44, 3. מדרך אולם השער יבוא
Ez. 46, 2. דרך אולם השער מחוץ
Ez. 46, 2. ועמד על־מזוזת השער
Ez. 46, 2. על־מפתן השער
Ez. 46, 3. פתח השער ההוא
Ez. 46, 8. דרך אולם השער יבוא
Ez. 46, 9. לא ישוב דרך השער
Ez. 46, 12. ופתח לו את־השער
Ez. 46, 12. ויצא וסגר את־השער
Ez. 46, 16. על־כתף השער

וְהַשַּׁעַר

Jos. 2, 7. והשער סגרו
Ez. 40, 20. והשער אשר פניו
Ez. 46, 2. והשער לא־יסגר

בְּשַׁעַר

Gn. 19, 1. ולוט ישב בשער־סדם
Ex. 32, 26. משה בשער המחנה
Jud. 16, 2. כל־הלילה בשער העיר
2 Reg. 7, 1. בשקל בשער שמרון
2 Reg. 7, 18. כעת מחר בשער שמרון
2 Reg. 11, 6. והשלשית בשער סור
2 Reg. 14, 13. בשער אפרים
2 Reg. 23, 8. איש בשער העיר
1 Chr. 9, 18. בשער המלך מזרחה
2 Chr. 23, 5. והשלשית בשער היסוד
2 Chr. 24, 8. ויתנחו בשער בית־י״י
2 Chr. 33, 14. בשער הדגים
Neh. 2, 13. 15. בשער־הגיא
Neh. 12, 39. ועמדו בשער המטרה
Esth. 2, 19. 21. ישב בשער־המלך
Esth. 3, 2. 3. בשער המלך
Esth. 5, 9. 13. בשער המלך
Esth. 6, 10. חישב בשער המלך
Jer. 7, 2. עמד בשער בית י״י
Jer. 17, 19. בשער בני עם
Jer. 20, 2. בשער בנימן העליון
Jer. 37, 13. ויהי־הוא בשער בנימן
Jer. 38, 7. והמלך יושב בשער בנימן
Jer. 39, 3. וישבו בשער התוך
Jer. 39, 4. בשער בין החמתים
Ez. 40, 28. בשער הדרום
Obad. 1, 13. אל־תבוא בשער־עמי

בַּשַּׁעַר *p.* בְּשַׁעַר

Ruth 4, 11. כל־העם אשר־בשער
2 S. 19, 9. ויקם המלך וישב בשער
2 Sam. 19, 9. המלך יושב בשער
2 S. 23, 15. 16. בית־לחם אשר בשער
2 Reg. 7, 17. וירמסהו העם בשער
2 Rg. 7, 20. וירמסו אתו העם בשער
2 Reg. 9, 31. זיהוא בא בשער
2 Reg. 11, 6. והשלישית בשער אחר
1 Chr. 11, 17. 18. בית־לחם אשר בשער
Job. 5, 4. וידכאו בשער ואין מציל
Job. 31, 21. אראה בשער עזרתי
Ps. 127, 5. את־אויבים בשער
Prv. 22, 22. ואל־תדכא עני בשער
Prv. 24, 7. בשער לא יפתח־פיהו
Jes. 29, 21. ולמוכיח בשער יקשון
Ez. 40, 3. והוא עמד בשער
Am. 5, 40. שנאו בשער מוכיח
Am. 5, 12. ואביונים בשער הטו
Am. 5, 15. והציגו בשער משפט

לָשַׁעַר

Ex. 38, 15. מזה ומזה לשער החצר
Ex. 39, 40. המסך לשער החצר
1 Chr. 26, 13. לשער ושער
2 Chr. 8, 14. לשער ושער
2 Chr. 35, 15. והשוערים לשער ושער
Neh. 3, 32. לשער הצאן
Neh. 12, 31. לשער האשפת
Neh. 12, 39. ומעל לשער־אפרים
Ez. 8, 5. מצפון לשער המזבח
Mich. 1, 12. לשער ירושלם

לַשַּׁעַר

Ez. 40, 16. לפנימה לשער סביב
Ez. 40, 44. ומחוצה לשער הפנימי

לְשַׁעַר *p.*

1 Chr. 16, 42. ובנו ידותון לשער

לָשַׁעַר

Ex. 32, 27. משער לשער במחנה

וּלְשַׁעַר

Ex. 27, 16. ולשער החצר

מִשַּׁעַר

Ex. 32, 27. משער לשער במחנה
2 Chr. 25, 23. משער אפרים
Thr. 5, 16. זקנים משער שבתו
Ez. 40, 23. וימד משער
Ez. 40, 27. משער ל־השער

Digitized by Google

משער הדגים Zeph. 1, 10.
וּמִשַּׁעַר
ומשער מקומו Ruth 4, 10.
לְמִשַּׁעַר
למשער בנימן Zach. 14, 10.
שַׁעֲרָה *c. h finis:*
משיבי מלחמה שערה Jes. 28, 6.
דַּשְׁעָרָה *c. h finis:*
זקני העיר השערה Dt. 22, 15.
השערה אל־הזקנים Dt. 25, 7.
שה שתו השערה Jes. 22, 7.
שְׁעָרַיִם *du.:*
בדרך שערים 1 Sam. 17, 52.
שְׁעָרִים *pl.:*
אז לחם שערים Jud. 5, 8.
שאו שערים ראשיכם Ps. 24, 7. 9.
בפתחי שערים Prv. 1, 21.
לד־שערים לפי־קרת Prv. 8, 3.
פתחו שערים Jes. 26, 2.
לשום טרים על־שערים Ez. 21, 27.
שערים שלושה צפונה Ez. 48, 31.
הַשְּׁעָרִים *pl.:*
ושערים לא יסגרו Jes. 45, 1.
שערים שלשה Ez. 48, 32. 33.
דַּשְּׁעָרִים *pl.:*
בית־שני השערים 2 Sam. 18, 24.
ונתץ את־במות השערים 2 Rg. 23, 8.
הממונים על־השערים 1 Chr. 9, 23.
לדלתות השערים 1 Chr. 22, 3.
באספי השערים Neh. 12, 25.
השערים ואת־החומה Neh. 12, 30.
העמדתי על־השערים Neh. 13, 19.
שמרים השערים Neh. 13, 22.
אל־כתף השערים Ez. 40, 18.
באולם השערים Ez. 40, 38.
בַּשְּׁעָרִים *pl.:*
לא־העמדתי בשערים Neh. 6, 1.
השמרים בשערים Neh. 11, 19.
נודע בשערים בעלה Prv. 31, 23.
ויהללוה בשערים Prv. 31, 31.
עברו עברו בשערים Jes. 62, 10.
הבאים בשערים האלה Jer. 7, 2.
הבאים בשערים האלה Jer. 17, 20.
לַשְּׁעָרִים *pl.:*
אז ירדו לשערים Jud. 5, 11.
שַׁעֲרֵי *pl. constr.:*
עד שערי עקרון 1 Sam. 17, 52.
על־שערי בית י״י 2 Chr. 23, 19.
את־שערי הבירה Neh. 2, 8.
לא יפתחו שערי ירושלם Neh. 7, 3.
צללו שערי ירושלם Neh. 13, 19.
הגלו לך שערי־מות Job. 38, 17.
אהב י״י שערי ציון Ps. 87, 2.
ויגיעו עד־שערי־מות Ps. 107, 18.
פתחו־לי שערי־צדק Ps. 118, 19.
על־שערי צדיק Prv. 14, 18.
פתח שערי ירושלם Jer. 1, 15.
ובכל שערי ירושלם Jer. 17, 19.
פקדות אל־שערי הבית Ez. 44, 11.
אל־שערי החצר Ez. 44, 17.
שערי הנהרות נפתחו Nah. 2, 7.
פתחו שערי ארצך Nah. 3, 13.
שַׁעֲרֵי *pl. constr.:*
ושערי צלמות תראה Job. 38, 17.
ושערי העיר על־שמות Ez. 48, 31.
בְּשַׁעֲרֵי *pl. constr.:*
בשערי מחנות י״י 2 Chr. 31, 2.
בשערי בת־ציון Ps. 9, 15.
אלה בשערי שאול Jes. 38, 10.
בשערי הארץ Jer. 15, 7.
הבאתם בשערי ירושלם Jer. 17, 21.
בשערי העיר הזאת Jer. 17, 24. 25.
בא בשערי ירושלם Jer. 17, 27.
בשערי הבית הזה Jer. 22, 4.
בשערי ירושלם Thr. 4, 12.

בשערי החצר הפנימית Ez. 44, 17.
לְשַׁעֲרֵי *pl. constr.:*
מחלאה לשערי ירושלם Jer. 22, 19.
מְשַׁעֲרֵי *pl. constr.:*
מרוממי משערי־מות Ps. 9, 14.
שְׁעָרֶיךָ *pl. c. suff.:*
נתן־לך בכל שעריך Dt. 12, 15.
באחד שעריך Dt. 15, 7.
את־הפסח באחד שעריך Dt. 16, 5.
תתן־לך בכל־שעריך Dt. 16, 18.
בקרבך באחד שעריך Dt. 17, 2.
הדבר הרע הזה אל־שעריך Dt. 17, 5.
מאחד שעריך מכל־ישראל Dt. 18, 6.
אשר־יבחר באחד שעריך Dt. 23, 17.
וחצר לך בכל־שעריך Dt. 28, 52 (bis).
איבך בכל־שעריך Dt. 28, 55.
בְּשַׁעֲרֶיךָ *pl. c. suff.:*
וגרך אשר בשעריך Ex. 20, 10.
וגרך אשר בשעריך Dt. 5, 14. 31, 12.
לא־תוכל לאכל בשעריך Dt. 12, 17.
והלוי אשר בשעריך Dt. 12, 18. 14, 27. 16, 11.
ואכלת בשעריך Dt. 12, 21.
לגר אשר־בשעריך Dt. 14, 21.
וחנחת בשעריך Dt. 14, 28.
והאלמנה אשר בשעריך Dt. 14, 29. 16, 14.
בשעריך תאכלנו Dt. 15, 22.
דברי ריבת בשעריך Dt. 17, 8.
אשר בארצך בשעריך Dt. 24, 14.
ואכלו בשעריך ושבעו Dt. 26, 12.
יציק לך איבך בשעריך Dt. 28, 57.
וּבְשַׁעֲרֶיךָ *pl. c. suff.:*
מזוזת ביתך ובשעריך Dt. 6, 9. 11, 20.
שְׁעָרֶיךָ *p. pl. c. suff.:*
כי־חזק בריחי שעריך Ps. 147, 13.
שְׁעָרֶיךָ *pl. c. suff.:*
ופתחו שעריך תמיד Jes. 60, 11.
וּשְׁעָרַיִךְ *pl. c. suff.:*
ושעריך לאבני אקדח Jes. 54, 12.
ושעריך תהלה Jes. 60, 18.
בְּשַׁעֲרַיִךְ *pl. c. suff.:*
בשעריך ירושלם Ps. 122, 2.
בבואו בשעריך Ez. 26, 10.
בְּשַׁעֲרֵיכֶם *pl. c. suff.:*
והלוי אשר בשעריכם Dt. 12, 12.
שלום שפטו בשעריכם Zach. 8, 16.
שְׁעָרֶיךָ *pl. c. suff.:*
בארץ שעריו 1 Reg. 8, 37.
בארץ שעריו 2 Chr. 6, 28.
באו שעריו בתודה Ps. 100, 4.
ונכרים באו שערו Obad. 1, 11.
שְׁעָרֶיהָ *pl. c. suff.:*
כל־שעריה שוממין Thr. 1, 4.
טבעו בארץ שעריה Thr. 2, 9.
וּשְׁעָרֶיהָ *pl. c. suff.:*
ושעריה נצתו באש Neh. 1, 3.
ושעריה אכלו באש Neh. 2, 3. 13.
ושעריה אמללו Jer. 14, 2.
ושעריה הגבהים Jer. 51, 58.
בְּשַׁעֲרֶיהָ *pl. c. suff.:*
והצתי אש בשעריה Jer. 17, 27.
שַׁעֲרֵיהֶם *pl. c. suff.:*
על כל־שעריהם Ez. 21, 20.
שעריהם שלשה Ez. 48, 34.

שָׁעַר

פעל שמי מן שַׁעַר, לומר שמירת שער, וכן שָׂפָה ירועת סָפָּה, ושנוי נניכוני שֵׂעָר, כמו סֵפֶר, וכוונתו שומר השער לנפתח ולסתום. בקרני תֵּרָא כמו שֵׂעָר.

vrb. denom., portam custodire, (sicut סָפַר, scripturam s. literas nosse, literatum esse, a n. סֵפֶר); *Benoni* שֹׁעֵר, janitor, custos (שֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים), aram. תָּרָא (ad s. f. חָרָשׁ). LXX. prt. *θυρωρός, πυλωρός; πύλη* (שַׁעַר).

part. m.: שׁוֹעֵר *sg.*
ויקראו אל־שער העיר 2 Reg. 7, 10.
שער פתח לאהל 1 Chr. 9, 21.
part. m.: הַשּׁוֹעֵר
ימנה הלוי השוער 2 Chr. 31, 14.
part. m. pl.: שׁוֹעֲרִים
שוערים לארון 1 Chr. 15, 23. 24.
וארבעת אלפים שוערים 1 Chr. 23, 5.
שמרים שוערים משמר Neh. 12, 25.
part. m. pl.: וְשׁוֹעֲרִים
ושמרים ושוערים 2 Chr. 34, 13.
part. pl.: הַשֹּׁעֲרִים
ויקרא השוערים 2 Reg. 7, 11.
המה השוערים 1 Chr. 9, 18.
יהיו השוערים 1 Chr. 9, 24.
השוערים הם הלוים 1 Chr. 9, 26.
ויעיאל השוערים 1 Chr. 15, 18.
מחלקות השוערים 1 Chr. 26, 12.
מחלקות השוערים 1 Chr. 26, 19.
ויעמד השוערים 2 Chr. 23, 19.
השוערים בני־שלום Esr. 2, 42.
ומן־השוערים Esr. 10, 24.
ויפקדו השוערים Neh. 7, 1.
השוערים בני־שלם Neh. 7, 45.
השוערים המשוררים Neh. 10, 29.
part. pl.: וְהַשּׁוֹעֲרִים
והשוערים שלום ועקוב 1 Chr. 9, 17.
והשוערים במחלקותם 2 Chr. 8, 14.
והשוערים לשער ושער 2 Chr. 35, 15.
והמשוררים והשוערים Esr. 2, 70.
והמשוררים והשוערים Esr. 7, 7.
והשוערים והמשוררים Neh. 7, 73. 10, 40.
והשוערים עקוב טלמון Neh. 11, 19.
והמשוררים והשוערים Neh. 12, 45.
המשוררים והשוערים Neh. 12, 47.
והמשוררים והשוערים Neh. 13, 5.
part. pl.: לַשֹּׁעֲרִים
למחלקות לשערים 1 Chr. 26, 1.
part. pl.: לְשֹׁעֲרִים
כלם הברורים לשערים 1 Chr. 9, 22.
וחסה לשערים 1 Chr. 16, 38.
p. pl. constr.: לְשֹׁעֲרֵי
לשערי הספים 2 Chr. 23, 4.

שָׁעַר II.

פ״כ ול״ע כ״ק נגור, ומוכנו כמו שָׂעַר לקמן במוכן זכי, או כמו סָעַר, והכינון רעימה וסיעור ועזון [זויעה], ולמין לו נזפתי מעלה.

v. intr. inus., horrere, formidine dirigescere (cogn. שָׂעַר II. vel סָעַר, fremere, tremulo horrore commoveri).

שִׂעָר

ת״ו, והכינוי שְׂעָרִים, וכ״ל שמשקל ניכוני, והוא קמוץ מְשֻׂעָר, נקנון סמס. פתרונו לנעת דוך קמתי מלובלן ומעוכף, וומו רע ושעכוני או תמון, וכן תקנם המתקנם בְּרִישׁ, וומו נפרוע שמחונים ומנוסרים.

adj. m. (pl. שְׂעָרִים, prt. pass., ut videtur, pro מְשֻׂעָר), horridus, dirus, foedus, abominandus, Targ. בְּרִישׁ. LXX. *πονηρά* (arab. *śerîr, aśarru*). S. *ἔσχατα.*

pl.: דַּשְּׂעָרִים
כתאנים השערים Jer. 29, 17.

שַׂעֲרוּר

ת״ו, ולנקני שַׂעֲרוּרָה, ומוכנו כמו שְׂעָרָה. המוכן פרע ומיכי [השתר], ולרוב הקנוני, והדנור לי״ם, נעל עֲנָב, הכנון תסר לו תלנוג על שער, ונקלף השער כן ע״ם נפרעות לפרעים, כאשר סַרְעִית תפת סָרַע. נתרנוס סֵעַר, שֵׂעָר מעלמו, ומוס כת״ע נקולין [מ״ל ע״ף] חִשְׂעִיר תלי״ת השער.

n. m. (c. שַׂעֲרוֹ, שַׂעַר, c. s. שַׂעֲרוֹ), pilus, capillus, coll. crines, a v. שָׂעַר (das Gespaltene, Vereinzelte), v. s. פָּרַע, targ. שְׂעַר, סְעַר (neoh. הִשְׂעִיר, pilos evellere); סְעַר שֵׂעָר, homo vesti pilosa indutus s. pallium hirsutum gerens (Ebr. 11, 37. *περιῆλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν*, cf. arab. *Ssufi*). LXX. *θρίξ, τρίχωμα;*

Digitized by Google

τρίχινος, *δασύς*; בֶּגֶד שֵׂעָר, *δασύς*. S. *ἔντριχος*, *τετριχωμένος*.

כלו כאדרת שער Gn. 25, 25.
הפכה שער לבן Lev. 13, 10.
אין־בה שער לבן Lev. 13, 21.
נהפך שער לבן Lev. 13, 25.
אין־בבהרת שער לבן Lev. 13, 26.
ובו שער צהב דק Lev. 13, 30.
ולא־היה בו שער צהב Lev. 13, 32.
איש בעל שער 2 Reg. 1, 8.
ראש איביו קדקד שער Ps. 68, 22.
אדרת שער למען כחש Zach. 13, 4.

וְשֵׂעָר

ושער בנגע הפך לבן Lev. 13, 3.
ושער שחר אין בו Lev. 13, 31.
ושער שחר צמח־בו Lev. 13, 37.

לְשֵׂעָר

לשער הצהב Lev. 13, 36.

constr.: שְׂעַר

גדל פרע שער ראשו Num. 6, 5.
את־שער ראשו נזרו Num. 6, 18.
ויחל שער־ראש לצמח Jud. 16, 22.
ושקל את־שער ראשו 2 Sa. 14, 26.

constr.: וּשְׂעַר

ושער הרגלים Jes. 7, 20.

constr.: בְּשַׂעַר

ואמרטה משער ראשי Esr. 9, 3.

cum suff.: שְׂעָרֶךָ

שערך כעדר העזים Cant. 4, 1.

cum suff.: וּשְׂעָרֶךָ

ושערך צמח Ez. 16, 7.

cum suff.: שְׂעָרוֹ

וגלח את־כל־שערו Lev. 14, 8.
יגלח את־כל־שערו Lev. 14, 9.
ואת־כל־שערו יגלח Lev. 14, 9.

cum suff.: וּשְׂעָרָהּ

ושערה לא־הפך לבן Lev. 13, 4.

cum suff.: וּשְׂעָרָהּ

ושערה הפך לבן Lev. 13, 20.

שְׂעַר

נקרמי כמו נענני, גלי השער המוכן. *n. arum.*, pilus, crines, coma, quemadmodum hebr. LXX. *θρίξ*.

וְשָׂעָר

ושער רישהון Dan. 3, 27.
ושער ראשה Dan. 7, 9.

שַׂעֲרָה

ג״כ, גויר סוכרי שֵׂעָר, וסוף לסמן ספרטי, לומר שער קקד, ולפעמים ג״כ כמו סוכרי, לסמנת הקנון. ופעב לקקור קמוכתו כ״ל שהוף הנקני מן שַׂעַר, שהוף שכי של שַׂעַר, וכנלה מן נסמיכות.

n. f. (*unitatis* vel *collectionis*, pro duplici feminini potestate), pilus (arab. *śáarah*), crines. LXX. *θρίξ*.

דַּשַּׂעֲרָה *p.*

קלע באבן אל־השערה Jud. 20, 16.

constr.: מַשְׂעֶרֶת

חסמר שערת בשרי Job. 4, 15.

constr.: מַשַּׂעֲרַת

אם־יפל משערת ראשו 1 Sam. 14, 45.
אם־יפל משערת בנך 2 Sam. 14, 11.

cum suff.: מַשַּׂעֲרָתוֹ

לא־יפל משערתו ארצה 1 Rg. 1, 52.

pl. constr.: מַשַּׂעֲרוֹת

עצמו משערות ראשי Ps. 40, 13.
רבו ׀ משערות ראשי Ps. 69, 5.

שְׂעָרָה

ג״כ, והכוי נמלכוס וכך שְׂעָרִים. המוכן מין דגן לפך לו סמוכים כמין שער, סכילוקים נעת הדיפה [לַכַּעלן, לסכעל],

והתקוסף הוקף ידועם [נעכסעל]. והסכלל נין יקיל וכיס הוף וה, הייקיל כלמר משערם הכוכעם נכללן, מכלי הכעכפות לל הנרגניס, והכוי מהנרגניס, וכי כן הסכלל נין יקיל לכיס לקל ק ע ס - ק ע י ס. נלקמי הכוי שְׂעָרִין לו שַׂעֲרִין משלהו, וכן סם סְעָרָא, וסידועם סְעַרְתָּא, והסקלל סַעֲרָתָא, והכוי סְעָרִין לו סְעֵרִין.

n. f. (pl. שְׂעָרִים ad s. f. חִטָּה, de granis, non de segete), hordeum, utpote horridum et pilosum, aram. סְעָרָא (def. סַעֲרָתָא, סְעַרְתָּא, pl. סְעָרִין, סַעֲרִין). LXX. *κρίθη*, *κριθινός*.

וחתת־שערה באשה Job. 31, 40.

שְׂעוֹרָה

על־חטה ועל־שעורה Joel 1, 11.

וּשְׂעֹרָה

ארץ חטה ושערה Dt. 8, 8.
ושערה נסמן Jes. 28, 25.

דַּשְּׂעֹרָה

כי השערה אביב Ex. 9, 31.

וְדַשְּׂעֹרָה

והפשתה והשערה נכתה Ex. 9, 31.

pl.: שְׂעֹרִים

זרע חמר שערים Lev. 27, 16.
קמח שערים Num. 5, 15.
והוה צלול לחם שערים Jud. 7, 13.
בתחלת קציר שערים Ruth 1, 22.
ויהי כאיפה שערים Ruth 2, 17.
ולו־שם שערים 2 Sam. 14, 30.
תהלת קציר שערים 2 Sam. 21, 9.
עשרים־לחם שערים 2 Reg. 4, 42.
וסאתים שערים בשקל 2 Rg. 7, 1. 16.
סאתים שערים בשקל 2 Reg. 7, 18.
מלאה שעורים 1 Chr. 11, 13.
ועגת שערים תאכלנה Ez. 4, 12.
בשעלי שעורים Ez. 13, 19.
וחמר שערים Hos. 3, 2.
ולחך שערים Hos. 3, 2.

pl.: וּשְׂעֹרִים

וחטים ושערים 2 Sam. 17, 28.
ושערים כרים עשרים 2 Chr. 2, 9.
ושערים עשרת אלפים 2 Chr. 27, 5.
חטים ושערים Jer. 41, 8.
קח־לך חטין ושערים Ez. 4, 9.

pl.: דַּשְּׂעֹרִים

עד־כלות קציר־השערים Ruth 2, 23.
את־גרן השערים הלילה Ruth 3, 2.
*שש־השערים האלה Ruth 3, 17.
מחומר השערים Ez. 45, 13.

pl.: וְדַשְּׂעֹרִים

והשערים והחבן לסוסים 1 Rg. 5, 8.
החטים והשערים 2 Chr. 2, 14.

מִשְׂעָר

ג״ו, ומוכנו כמו שְׂעִיר נע״ע, לומר מלס קנוכס [מַלְסָק], וממכו סכנוי שְׂעִרִים, נספסוק ויק 7 זכ שעירים, וסיפרים סס כלקנו לנלך נכן.

n. m., mensura, sicut שְׂעַר, a v. שָׂעַר (unde arab. *sʿar*, Preistaxe) = שַׂעַר. LXX. שֵׁשׁ שְׂעִרִים, *ἓξ κριθῶν*.

שְׂעָרִים *p.*

וימד שש־שערים Ruth 3, 15.

שָׂעִיר

ת״ו, וסמיכן שְׂעִיר, ולנקני שְׂעִירָה וסכוני שְׂעִירוֹת [ד״מ ידי עשו שעיכות], ומוכנו כיוס נעל שעד [סַעֲנִיג, כוס ין], ונלכך נסמך לסוקרי, כלמר סקוקרי שַׂעַר נע״ע. קולס לקרי וס כלמעכם לסמיכן כלעיר וסקיס ע״ם עוכו, ונלנוקו כלמר שעיר עוכ. וכיקיל כלכוי שעירים כלכוי למין שדים, שסם

adj. f. pl.: שְׂעִרֹת

כירדי עשו אחרו שערת Gn. 27, 23.

II. שָׂעִר

ע״ג, וסעתיד יִשְׂעַר. מוכנו כוגו ורנוג, כסיכס ורעיסס, סעירס ונגרשוס, כסיסס וסיסס [שעירמן, עַתְנָן], ימנוך נכל סשלוות של סָעִר עמיקו, ל״ע מנגרשות סלנ ע׳ סקד וקיסס, מוענוע הסעיר ומכוס סעס. ועל הסמוך לָא שְׂעִרִים אֲבֹתֵיכֶם כלכע נסמכי לס ילקו מסס, לס עשלו שעכוקס מעכיסס, וק״כ מן שעיר נמוכן ק׳. ולנעת רכי יצחק בן שלוק [עי׳ בשרוש הרש״נע, ועע וסק נמנלס ג״כ נכע״י] מעכין שעירים ושדים. וכנוסקלות קקוות כמנלס המלס נזין ימכית, ורנוו לפ״ו מעכין סשעכס וידיעס. קולס הככון כוס לקנן-עורק, שכמנ שהוף עכין פקילס. הכפעל נלקי שגור, נעכור שסבעל נוגד, וקנר שמיכו הכס להסמיכ הפעולס וולת גוף [עם שעיכע]. סכנך שָׂעַר יוצק, לומר הדק וגרוס והלף הצלק [וועגשעיכען]. סהקבעל נסיעס וסלכיכס נסעכר. וקנר לקקור שהיו קורק שהשב שָׂעַר נזין ימכית וגרס סָעַר נסמך מעלהו.

v. intr. (impf. יִשְׂעַר), fremere, strepere, tumultuari, potestate plane eadem, qua סָעַר, et de tempestate ac procella et de animi interna perturbatione vehementique commotione, hinc pavere, timere, *φρίσσειν τινα* (Dt. 32, 17. quae alii denominativum a n. שֵׂעִיר, *horripilare*, alii a n. שָׂעִיר, *pro daemonibus habere*, censuerunt). *Ni.* 3. p. f. impers., est tumultus (es stürmt). *Pi.* repentino tumultu auferre (wegstürmen). *Hitpa.*, tumultus ingredi, tumultuantem incedere (einherstürmen). LXX. *φρίσσειν*, *ἐξίστασθαι*; *οἰδέναι* (שָׂעַר); *Pi.* *καταπίεται* (*ὑμᾶς*); A. *λαιλαπίσει*; S. *λαίλαψ ἀρεῖ*. *Ni.* *καταιγὶς σφόδρα*; A. *ἐλαιλαπίσθη*; Th. et VII. *καταιγίσθη*.

3 *perf. pl.:* סָעֲרוּ

ומלכיהם שערו שער Ez. 27, 35.

3 *prf. pl. c. s.:* שְׂעָרוּם

לא שערום אבתיכם Dt. 32, 17.

impt. pl.: וְשַׂעֲרוּ

ושערו חרבו מאד Jer. 2, 12.

3 *imperf. pl.:* יִשְׂעָרוּ

ישערו עליך שער Ez. 32, 10.

3 *impf. c. s.:* יִשְׂעָרֵנִי

כמו־חרון ישרנו Ps. 58, 10.

Nif-al: נִשְׂעַר

3 *perf. fem.:* נִשְׂעֲרָה

וסביביו נשערה מאד Ps. 50, 3.

Pi-el: שִׂעֵר

3 *impf. c. s.:* וַיְשַׂעֲרֵהוּ

וישערהו ממקומו Job. 27, 21.

Hitpa-el: הִשְׂתָּעֵר

3 *imperf.:* וַיִּשְׂתָּעֵר

וישתער עליו מלך Dan. 11, 40.

סַעַר

ג״ו, ומוכנו כמו סַעַר, לומר זוסה וסועס [שעוסס], וקל להכין מסערס.

n. m., sicut סַעַר, tempestas horrida, turbida, stridens; procellosi fragor turbinis ingens (Sturm,

נעלי שער, וגם סס סוס כמס נגרן הכנעי שעירה, ל״ע שעיכע עויס, הכנקס של שעיר עוים. נלקמי המוקריים שְׂעִיר, שָׂעִרָן, והמס סוס נע״ע שְׂעִירִיוּת.

adj. m. (c. שָׂעִיר), hirsutus, pilosus, neoh. שַׂעֲרָ, deinde subst. hircus, utpote hirtus s. villosus, *τράγος*, *λάσιος*, *δασύς*, *δασύτριχος*, *δασυχαίτας*, *τρηχύς* (plene שְׂעִיר, f. שְׂעִירָה, *χίμαιρα*. A. S. *τριχιών*. Th. *ὀρθοτριχῶν*.

adj. masc.: שָׂעִר

הן עשו אחי איש שער Gn. 27, 11.

adj. masc.: וָשָׂעִיר

ושעיר על־רעהו יקרא Jes. 34, 14.

adj. masc.: הַשָּׂעִיר

על־ראש השעיר Lev. 4, 24.
והקריב אהרן את־השעיר Lv. 16, 9.
מדם הפר ומדם השעיר Lev. 16, 18.
והקריב את־השעיר החי Lv. 16, 20.
על־ראש השעיר החי Lev. 16, 21.
על־ראש השעיר Lev. 16, 21.
ונשא השעיר עליו Lev. 16, 22.
ושלח את־השעיר Lev. 16, 22.
והמשלח את־השעיר Lev. 16, 26.
והצפיר השעיר Dan. 8, 21.

adj. masc.: וְהַשָּׂעִיר

והשעיר אשר עלה Lev. 16, 10.

constr.: שְׂעִיר

וישחטו שעיר עזים Gn. 37, 31.
שעיר עזים זכר תמים Lev. 4, 23.
קחו שעיר־עזים לחטאת Lev. 9, 3.
את־שעיר החטאת Lev. 9, 15.
ואת ׀ שעיר החטאת Lev. 10, 16.
ושחט את־שעיר החטאת Lv. 16, 15.
ואת שעיר החטאת Lev. 16, 27.
שעיר עזים אחד לחטאת Lv. 23, 19.
שעיר־עזים אחד לחטאת Nu. 7, 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82.
שעיר־עזים אחד לכפר Num. 28, 30.
שעיר־עזים אחד חטאת Num. 29, 11.
תקריב שעיר־עזים Ez. 43, 22.
שעיר־חטאת ליום Ez. 43, 25.
וחטאת שעיר עזים Ez. 45, 23.

constr.: וּשְׂעִיר

ושעיר־עזים אחד לחטאת Nu. 15, 24.
ושעיר עזים אחד לחטאת Nu. 28, 15.
ושעיר חטאת אחד Num. 28, 22.
ושעיר־עזים אחד חטאת Nu. 29, 5. 16. 19. 25.
ושעיר חטאת אחד Num. 29, 22. 28. 31. 34. 38.

adj. pl.: הַשְּׂעִירִם

ולקח את־שני השעירם Lev. 16, 7.
על־שני השעירם Lev. 16, 8.

pl.: וּשְׂעִירִים

ושעירים ירקדו־שם Jes. 13, 21.

pl.: לַשְּׂעִירִם

את־זבחיהם לשעירם Lev. 17, 7.

pl.: וְלַשְּׂעִירִים

לבמות ולשעירים 2 Chr. 11, 15.
ולשעירים ולעגלים 2 Chr. 11, 15.

pl. constr.: מִשְׂעִירֵי

שני־שעירי עזים Lev. 16, 5.

pl. constr.: וּמִשְׂעִירֵי

ושעירי עזים שנים עשר Nu. 7, 87.

adj. f. constr.: שְׂעִירַת

שעירת עזים תמימה Lev. 4, 28.
שעירת עזים לחטאת Lev. 5, 6.

Digitized by Google

Windsbraut). LXX. ἔκστασις, θαῦμα, θρίξ (שַׂעַר). S. καταιγίς.

שער קטב Jes. 28, 2.
ומלכיהם שערו שער Ez. 27, 35.
ישערו עליך שער Ez. 32, 10

שַׂעַר *p.*

וקדמנים אחזו שער Job. 18, 20.

שַׂעֲרָה

ז׳נ, ופקכוכו כמו סַעֲרָה נסמך, כלי הפרש סמוכן.

n. f., sicut סַעֲרָה, tempestas, procella, turbo venti. LXX. θρίξ (שַׂעֲרָה).

בְּשַׂעֲרָה

אשר־בשערה ישופני Job. 9, 17.
ובשערה דרכו Nah. 1, 3.

שְׂפָה I.

ז׳נ, ול׳ע כ׳ק נגור אַשְׂפָה, ומוכנו קנול ופסוף לענמו, הכלה וכלכול [פַּסְפֵּסְנָן, סוף-], והקדן שָׂפָה, ודומה לו הזכר על סָהּ לעיל, כמוכן קנול והכלה, וכן כמי סב׳ל שכת של שָׂפָה הנק, והשווי נשפתי מערב עי׳ נלוס״ב.

v. tr. inus., capere, recipere, χωρεῖν, sicut סָהּ et quoad nobis videtur, שָׂפָה q. v.

אַשְׂפָה

ז׳נ, ופקכוכו כפקדין פקפקי, כלי זשזיעין נם הקנים [קַשְׂכָּעל], וכקלפה ע׳נ פסוף וקנול והכלה, וכני פשפה נם הקנים. והפוקנים מן פלף הוויס סוככים.

n. f., pharetra, utpote capax et sagittifera, telorum custos, a v. שָׂפָה, excipere. LXX. φαρετρα, τόξον, ἐπιθυμία; בְּנֵי־אַשְׁפָה (sagitta), φαρετρα.

עליו תרנה אשפה Job. 39, 23.
ועילם נשא אשפה Jes. 22, 6.

cum suff.: אַשְׁפָתוֹ

אשר מלא את־אשפתו Ps. 127, 5.
אשפתו כקבר פתוח Jer. 5, 16.
בני אשפתו Thr. 3, 13.

cum suff.: בְּאַשְׁפָתוֹ

באשפתו הסתירנו Jes. 49, 2.

שְׂפָה II.

ע׳נ, ול׳ע כ׳ק נגוכים אַשְׂפָה, אַשְׁפָה, ומוכנו כמו סָהּ לעיל, לשון פקיפה ומוספם, נכיכם וקלילם וקנול יקד [סי׳ענן], וכן נדומם לו הזכר על אַסָּהּ לעיל, וכן סָפָא נפלף, כולם מענין נכול יקד ופקיפה.

v. tr. inus., colligere, coacervare, cogn. סָפָא, אָסַף et שָׂפָה (comprehendere, recipere).

אַשְׂפָה

ז׳נ, לכן סרכוי אַשְׂפֹת כדרך, ונהפ הָאִשְׁפֹּת, וקלוכו נכליעת פקלף חֲשָׂפֹת. פקכוכו כל נכוכ וקלול [סי׳ענן], ומום פקכ נכוכת על וכל נכלל [מיסע-סי׳ענן], וזכוכ פקד נס״ב. ומפס קיפה ופזכיל, שהזכר שפס ולפ שפת, כפזכר קזכו סככילים.

n. f. (pl. אַשְׁפֹּת, c. *He* הָאַשְׁפֹּת, contr. חַשְׂפֹת), acervus, cumulus, spec. stercoris, fimetum, a v. שָׂפָה (non שָׂפָה), concumulare. LXX. κοπρία.

pl.: הָאַשְׁפֹּת

ואל־שער האשפת Neh. 2, 13.
ואת שער האשפות Neh. 3, 14.
לשער האשפת Neh. 12, 31.

pl.: הָאַשְׁפֹּת

עד שער השפות Neh. 3, 13.

pl.: מַאֲשֻׁפֹּת

מאשפת ירים אביון Ps. 113, 7.
מאשפת ירים אביון 1 Sam. 2, 8.

אַשְׁפָּת

ז׳נ, כמו אַשְׁפָּה, וסרכוי אַשְׁפָּתוֹת, ומוכנו פזלפו, ופיקיד פמכו לוכנו פזפוס, כפזר קזכו פמקדקים פקדזים.

n. f. (pl. אַשְׁפָּתוֹת), sicut אַשְׁפָּה, fimetum. LXX. κοπρία.

pl.: אַשְׁפָּתוֹת

חבקו אשפתות Thr. 4, 5

שְׂפָה

ז׳נ, וכמפך לך נככוי שְׂפוֹת. מוכנו לפעת פלך-נכפך כמו קכילי קלב, לומר לפמי נכילם שכלפו כפקוכים, ולפעת כל׳ק מענין שפסוף, כי ע׳י נפעפ פנכילם. ולפעת פקלים מענין פכון והפפכה, כפזר כמפך מוכון זפ הזכר נפקמי [ל׳ם קמך קע׳ו ע׳נ, וזפי ליפ]. פולם פככון לי שנכילו מענין פסוף יקד וכנור ע׳ קפילפ, וגפ הזפ של שָׂפָה הנק, והזווי נְּבִירָה כ׳ל מענין קפילפ ופסוף יקד.

n. f. (pluralet. שְׂפָתוֹת), caseus (syn. נְּבִירָה, חֶרְיֵץ, a v. שָׂפָה, vi coacervandi s. coagulandi (sicut גֹּבֶן), non *conterendi* (= שָׂהַם) aut *percolandi* (= aram. שְׂפֵי). LXX. γαλαθηνός.

pl. constr.: שִׂפְוֹת

ושפות בקר הגישו 2 S. 17, 29.

שְׂפָה III.

ע׳נ, ול׳ע כ׳ק נכפעל, ומוכנו היות פפולם ופסולל נזווי, לו היות כמיזור וכעוה [פלצן, ענפן ויין], וכעו לפ׳ שָׂוֶה לעיל ע׳נ. ומום הַר שְׂפָה כמו הזפ זפי הנף, לומר מיזכ נלי יפכ, ומום קכף, לפען יקפ פכפ. הכזכ׳פ שְׂפוּ ענמות׳י, הכנון קכיות נלי פקלכזות נזכי, כמיזור נלי לילן.

v. intr. nif., planum, aequalem esse, cogn. שָׂוֶה (unde induruisse videtur), q. v. *Ni.* הַר נִשְׂפֶּה, mons culmine planus, non sylva contectus, sed conspectui patens (cogn. שְׂפִי). *Pu.* deglabrari, carnibus exui. LXX. πεδινός; *Pu.* (ἕως ἄν) σαπῶσιν; Hebr. interpres: ἕως ἂν ἐκλείψωσιν.

Pu-al: שֻׂפָּה

3 prf. pl.: וְשֻׂפּוּ *Q're.*

ושפי עצמתיך לא ראו Job. 33, 21.

Nif-al: נִשְׂפָּה

part. masc.: נִשְׂפֶּה *sg.*

על הר־נשפה Jes. 13, 2.

שְׂפִי

ז׳ו ע׳פ ידוע, וסרכוי שְׂפָיִם [ולפעמים נכוסקוות שְׂפָאִים, ע׳ל פפי-פקפים]. פקכוכו כי פס שפנכנו קקפ הזכר כמו שָׂוֶה, כך מוזוס [פלצן], לומר פקום פקוכ, ולפעמים פכ מקוכ ומוזוס מכל נד, נלי מעפ לילנות [קקפלהפקפ, -נעכנ]. ונפזלפ על עכמות פעכמות נלי נזר, ל״פ שְׂפֵי צַצְמוֹת נכפיב נלזוב [ל״נ כ״ק], ונקמפ שְׂפָיָא נפולי נמוכן זפ. ולפקלמוניס פכוזים רניס נכלזוב פמלפ פולק, ופכוס שפנכני מפקנכ לי.

n. m. (ad s. f. שְׂפִי, צְבִי, pl. שְׂפָיִם, Codd. aliquot שְׂפָאִים, ad s. f. פְּתָאִים), locus deglabratus, calvus, nullis arbustis consitus h. e. planities, aequor, de collibus s. clivis apertis, super quos plana campi area conspicitur, sine frondoso vertice (Feldhügel), semel Job. 33, 21. *Ketib* de calvitie h. e. nuditate ossorum carnium toris ac lacertis privatorum, syn. *šefojo*. LXX. ὄρος, τρίβος, νάπη, εὐθύς, διεκβολή, χεῖλος (שָׂפָה); צַח שְׂפָיִם, πλάνησις. S. ἀτραπός.

שְׂפִי *p.*

וילד שפי Num. 23, 3.

pl.: שְׂפָיִם

על־שפיים נהרות Jes. 41, 18.
ובכל־שפיים מרעיתם Jes. 49, 9.
שאי עיניך על־שפים Jer. 3, 2.
קול על־שפיים Jer. 3, 21.
רוח צח שפים Jer. 4, 11.
ושאי על־שפים קיטה Jer. 7, 29.
על־כל־שפים במדבר Jer. 12, 12.
עמדו על־שפים Jer. 14, 6.

שָׂפָה

פ׳כ ול׳ע כ׳ק נגור. מוכנו לפעת המפקדקים כמו סָבָא, לומר שפיפס ויכיקס לו עפיפס נכלל, ול׳כ שָׂפָה הזפ, ע׳ם שפיק כלי הפעיפס. פולם כפי פכפקס לי דמיון הזכר על שפס נזין יפכית, לומר פכלס וכלכול [פַּסְפֵּסְנָן, לויפ-], ומום הזפ שפס, וכי כן נזפפי מערב כנוי פס של שפס ין לקיקס וכפלס כילוע.

v. intr. inus., sicut שָׂהָה, capere, excipere, unde nomen *labii* (λαβεῖν), non vi lingendi s. helluandi (cogn. סָבָא), unde *lingua* (λείχειν, γ-λῶσσ-α, v. s. לָשׁוֹן) nomen accepit.

שָׂפָה

ז׳נ, והווני שְׂפָתַיִם וספפין שְׂפָתַי, ונכנוי שְׂפָתָיו, פולם פפין שִׂפְתוֹת ין שָׂפָה היקילפ. כמוכן קנכ הפה זהוק כלי מוקן הדנור [ליפפע], ונקיק ע׳ם פכלס וכלכול וקנול נפ, ומום קק׳כ הדנור והלזון וכדומס, כלזר קילפ נגו המלין. ונפזלל על רנוי לנניס ונעוי, על לזון מס, ולפעמים על פס של נלקי קי וכדומס.

n. f. (du. שְׂפָתַיִם, c. שִׂפְתֵי vel שִׂפְתֵּי a sing. שָׂפָה, c. s. שִׂפְתוֹ שִׂפְתוֹת), labium (utpote capiendi cibos potumque medium), deinde, sicut לָשׁוֹן, de ipsa oratione s. lingua (מוֹצָא שְׂפָתַיִם), du. דֶּבֶר שְׂפָתַיִם, sicut מִבְטָא שְׂפָתַיִם, sermones, multiloquium, gerrae; transl., sicut omnia vocabula membrorum humanorum, ora, extremitas rei (fluvii h. e. *ripa*, maris h. e. *litus*, regionis h. e. *limes*, vestis h. e. *fimbria*, cortinae h. e. *ora*, vasis h. e. *margo*). LXX. χεῖλος, ῥῆμα, λάλημα, φωνή, γλῶσσα, πρόσωπον; τὸ ἄκρον, ὦα; שְׂפַת יָם, παραθαλάσσιος; עַמֵּק שָׂפָה, ἀλλόφωνος, βαθύ-, βαθύχειλος; du. λόγος; אֱוִיל שְׂפָתַיִם, ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας; — אִישׁ, εὔλαλος; — אָטֵם, ἐνεὸν ποιεῖν; — מִבְטָא, ὁρισμός; — עַרֵל, ἄλογος, ἰσχνόφωνος.

כל־הארץ שפה אחת Gn. 11, 1.
שפת יהיה לפיו סביב Ex. 28, 32.
שפה לפיו סביב Ex. 39, 23.
מסיר שפה לנאמנים Job. 12, 20.
כי בלעגי שפה Jes. 28, 11.
עמקי שפה משמוע Jes. 33, 19.
עמקי שפה וכבדי לשון Ez. 3, 5. 6.
שפה ברורה Zeph. 3, 9

וָשָׂפָה

ושפה אחת לכלם Gn. 11, 6.

בְּשָׂפָה

יפטירו בשפה Ps. 22, 8.

constr.: שְׂפַת

שפת רעהו Gn. 11, 7.
שפת כל־הארץ Gn. 11, 9.
אשר על־שפת הים Gn. 22, 17.
אצל הפרות על־שפת היאר Gn. 41, 3
הנני עמד על־שפת היאר Gn. 41, 17.
בסוף על־שפת היאר Ex. 2, 3.
לקראתו על־שפת היאר Ex. 7, 15.
מת על־שפת הים Ex. 14, 30.
על שפת הירושה Ex. 26, 4.
על שפת היריעה האחת Ex. 26, 10.
על שפת היריעה החברת Ex. 26, 10.
על שפת היריעה האחת Ex. 36, 11.
על שפת היריעה Ex. 36, 17.
על שפת היריעה החברת Ex. 36, 17.
על־שפת־נחל ארנן Dt. 2, 36. 4, 48.
אשר על־שפת־הים לרב Jos. 11, 4.
על־שפת־נחל ארנן Jos. 12, 2. 13, 9. 16.
שעל־שפת הים לרב Jud. 7, 12.
עד שפת־אבל מחולה Jud. 7, 22.
אשר על־שפת־הים לרב 1 Sam. 13, 5.
כחול אשר על־שפת הים 1 Reg. 5, 9.
כמעשה־שפת־כוס 1 Reg. 7, 26.
על שפת ים־סוף 1 Reg. 9, 26.
ויעמד על־שפת הירדן 2 Reg. 2, 13.
כמעשה שפת־כוס 2 Chr. 4, 5.
ואל־אילות על־שפת הים 2 Chr. 8, 17.
שפת חלקות Ps. 12, 3.
שפת לא־ידעתי אשמע Ps. 81, 6.
שפת־אמת תכון לעד Prv. 12, 19.
מרע מקשיב על־שפת־און Prv. 17, 4.
לא־נאוה לנבל שפת יתר Prv. 17, 7.
אף כי־לנדיב שפת־שקר Prv. 17, 7.
מדברות שפת כנען Jes. 19, 18.
על־שפת לשון Ez. 36, 3.
על־שפת הנחל Ez. 47, 6.
אל־שפת הנחל Ez. 47, 7.

constr.: בִּשְׂפַת

וכן תעשה בשפת היריעה Ex. 26, 4.
כן עשה בשפת היריעה Ex. 36, 11.

constr.: לִשְׂפַת

אחד הנה לשפת היאר Dan. 12, 5.
לשפת היאר Dan. 12, 5.

constr.: מִשְׂפַת

הצילה נפשי משפת־שקר Ps. 120, 2.

cum suff: שְׂפָתוֹ

על־שפתו Ex. 28, 26. 39, 19.
משפתו עד־שפתו 1 Reg. 7, 23.
משפתו אל־שפתו 2 Chr. 4, 2.
יעלה על־שפתו Ez. 47, 12.

cum suff.: וּשְׂפָתוֹ

ושפתו כמעשה 1 Reg. 7, 26.
ושפתו כמעשה 2 Chr. 4, 5.

cum suff.: לִשְׂפָתוֹ

ופקעים מתחת לשפתו 1 Reg. 7, 24.

cum suff.: מִשְׂפָתוֹ

משפתו עד־שפתו 1 Reg. 7, 23.
משפתו אל־שפתו 2 Chr. 4, 2.

cum suff.: שְׂפָתֶהָ

וגבולה אל־שפתה Ez. 43, 13.

cum suff.: שִׂפְתָם

ונבלה שם שפתם Gn. 11, 7.

du.: שִׂפְתַיִם

אך־דבר שפתים 2 Reg. 18, 20.
ואם־איש שפתים יצדק Job. 11, 2.
ולזות שפתים Prv. 4, 24.
ואויל שפתים ילבם Prv. 10, 8. 10.

Digitized by Google

בפשע שפתים Prv. 12, 13.
ודבר שפתים Prv. 14, 23.
ומתק שפתים יסיף לקח Prv. 16, 21.
שפתים ישק Prv. 24, 26.
שפתים דלקים ולב־רע Prv. 26, 23.
איש־טמא שפתים Jes. 6, 5.
עם־טמא שפתים Jes. 6, 5.
אמרתי אך־דבר־שפתים Jes. 36, 5.

du.: שְׂפָתַיִם *p.*

ואני ערל שפתים Ex. 6, 12.
בורא נוב שפתים Jes. 57, 19.

du.: בִּשְׂפָתַיִם

לבטא בשפתים Lev. 5, 4.

du. constr.: שִׂפְתֵי

כל־שפתי חלקות Ps. 12, 4.
בלא שפתי מרמה Ps. 17, 1.
תאלמנה שפתי־שקר Ps. 31, 19.
תטפנה שפתי זרה Prv. 5, 3.
מכסה שנאה שפתי־שקר Prv. 10, 18.
שפתי צדיק ירעו רבים Prv. 10, 21.
שפתי צדיק ידעון רצון Prv. 10, 32.
תועבת ה׳ שפתי־שקר Prv. 12, 22.
ובל־ידעת שפתי־דעת Prv. 14, 7.
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
קסם ׀ על־שפתי־מלך Prv. 16, 10.
רצון מלכים שפתי־צדק Prv. 16, 13.
שפתי כסיל יבאו בריב Prv. 18, 6.
וכלי יקר שפתי־דעת Prv. 20, 15.
דובב שפתי ישנים Cant. 7, 10.
שפתי קמי והגיונם Thr. 3, 62.
שפתי כהן ישמרו־דעת Mal. 2, 7.

du. constr.: וְשִׂפְתֵי

ושפתי רננות יהללו־פי Ps. 63, 6.
ושפתי חכמים תשמורם Prv. 14, 3.

du. constr.: בִּשְׂפְתֵי

בשפתי נבון Prv. 10, 13.

du. cum suff.: שִׂפְתַי

ורבות שפתי הקשיבו Job. 13, 6.
וניד שפתי יחשך Job. 16, 5.
אם־תדברנה שפתי עולה Job. 27, 4.
אפתח שפתי ואענה Job. 32, 20.
ודעת שפתי ברור מללו Job. 33, 3.
הנה שפתי לא אכלא Ps. 40, 10.
אדני שפתי תפתח Ps. 51, 17.
שפתי ישבחונך Ps. 63, 4.
תרננה שפתי Ps. 71, 23.
ומוצא שפתי לא אשנה Ps. 89, 35.
תבענה שפתי תהלה Ps. 119, 171.
ומפתח שפתי מישרים Prv. 8, 6.
ותועבת שפתי רשע Prv. 8, 7.
ידעת מוצא שפתי Jer. 17, 16.
לקול צללו שפתי Hab. 3, 16.

du. c. suff.: שְׂפָתַי *p.*

את־שמותם על־שפתי Ps. 16, 4.
אשר־פצו שפתי Ps. 66, 14.
על־דל שפתי Ps. 141, 3.
נגע על־שפתי Dan. 10, 16.

du. cum suff.: בִּשְׂפָתַי

בשפתי ספרתי Ps. 119, 13.

du. cum suff.: שִׂפְתֵינוּ

שפתינו אתנו Ps. 12, 5.
ונשלמה פרים שפתינו Hos. 14, 3.

du. cum suff.: שִׂפְתֶיךָ

מוצא שפתיך תשמר Dt. 23, 24.
בדבר שפתיך Ps. 17, 4.
ודעת שפתיך יצרו Prv. 5, 2.
יכני יחדו על־שפתיך Prv. 22, 18.
בדבר שפתיך מישרים Prv. 23, 16.
נכרי ואל־שפתיך Prv. 27, 2.
נגע זה על־שפתיך Jes. 6, 7.

du. cum suff.: וּשְׂפָתֶיךָ

ושפתיך תרועה Job. 8, 21.
ושפתיך יענו־בך Job. 15, 6.
ושפתיך מדבר מרמה Ps. 34, 14.

du. cum suff.: בִּשְׂפָתֶיךָ

ומתגי בשפתיך 2 Reg. 19, 28
והתפתית בשפתיך Prv. 24, 28.
ומתגי בשפתיך Jes. 37, 29

du. cum suff.: שִׂפְתָיו

ויפתח שפתיו עמך Job. 11, 5.
מצות שפתיו ולא אמיש Job. 23, 12.
וארשת שפתיו Ps. 21, 3.
וחושך שפתיו משכיל Prv. 10, 19.
פשק שפתיו מחתה־לו Prv. 13, 3.
ועל־שפתיו יסיף לקח Prv. 16, 23.
ועל־שפתיו כאש צרבת Prv. 16, 27.
קרץ שפתיו כלה רעה Prv. 16, 30
אטם שפתיו נבון Prv. 17, 28.
תבואת שפתיו ישבע Prv. 18, 20.
מעקש שפתיו והוא כסיל Prv. 19, 1.
ולפתח שפתיו לא תתערב Prv. 20, 19.
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
וברוח שפתיו ימית רשע Jes. 11, 4.
שפתיו מלאו זעם Jes. 30, 27.

du. c. suff.: וְשִׂפְתָיו

ושפתיו מוקש נפשו Prv. 18, 7.

du. c. suff.: בְּשִׂפְתָיו

לא־חטא איוב בשפתיו Job. 2, 10.
ויבטא בשפתיו Ps. 106, 33.
בשפתו יכהר שונא Prv. 26, 24.
ועולה לא־נמצא בשפתיו Mal. 2, 6.

du. c. suff.: וּבְשִׂפְתָיו

ובשפתיו כבדוני Jes. 29, 13.

du. cum suff.. שִׂפְתֵיהָ

או מבטא שפתיה Num. 30, 7.
ואת מבטא שפתיה Num. 30, 9.
כל־מוצא שפתיה Num. 30, 13.
רק שפתיה נעות 1 Sam. 1, 13.
בחלק שפתיה תדיחנו Prv. 7, 21.

du. c. suff.: שִׂפְתֵיהֶם

ועמל שפתיהם תדברנה Prv. 24, 2.

du. c. suff.: שִׂפְתֵימוֹ

דבר־שפתימו Ps. 59, 13.
חתת שפתימו סלה Ps. 140, 4.
עמל שפתימו יכסמו Ps. 140, 10.

pl. constr.: וְשִׂפְתוֹת

ושפתות כסיל תבלענו Eccl. 10, 12.

pl. c. suff.: בִּשְׂפָתוֹתֶיךָ

הוצק חן בשפתותיך Ps. 45, 3.

pl. c. suff.: שִׂפְתוֹתֶיךָ

כחום השני שפתותיך Cant. 4, 3.
תטפנה שפתותיך Cant. 4, 11.

pl. c. suff.: שִׂפְתוֹתֵיכֶם

שפתותיכם דברו־שקר Jes. 59, 3.

pl. c. suff.: שִׂפְתוֹתָיו

שפתותיו שושנים Cant. 5, 13.

pl. c. suff.: בִּשְׂפְתוֹתֵיהֶם

חרבות בשפתותיהם Ps. 59, 8.

שָׂפָה

פעל ל״ע כ״ף נגזרות מִשְׂפָּחָה, שִׂפָּה. פתרונו לעשׂת יהודה קרפנטרַסי נספרו אבלי יהודה לשון קרוב וקנוי יקר והסתפקות לדבר והתלוות והתקנות [ויין פערניכדען, שַׁלִיעַס-סען, נוגעוועלטען]. וקרן השׂרש לפ״ו דומה אל סָפַח כמוהו ס׳, ווה מסתבר יותר מפרוש הקדמיס, שפרושו מענין לפיקה והרקמה, כי שפסה גלי פרוש. ויצר לקוני השׂרש רע שהקרן אצל שָׂפָה, סָפָה, וכשׂרש כמוהו נשפה סכלית וכוסית ויוניה וכדומה s. *paç* l. *pag*, *pang*, gr. *πήγ-νυμι*, pol. [*pos.* ק-נ-ק וכדומה.

v. tr. comp. inus., compingere, conjungere, adjungere, adsociare, uti bene *Carpentrasi*, cogn. חָפַף q. v., sanscr. *paç*, non vi *extendendi* s. *dilatandi*, uti satis ingeniose quidam, collatis vv. צָפַף, aeth. *safaha*, suspicati sunt.

שִׂפְחָה

ג״כ, והכנוי שִׁפְחוֹת. הכלון לשם מקנת מקנהו לשרת לגבירה נגדכי הניח, כלשון לשם הכה לשמך לשפסק [מצגד, ליענעריז], והשרש שפס כלשון לנכנו.

n. f. (pl. שְׁפָחוֹת), socia, ministra, serva, famula, ancilla. LXX. *οἰκέτις, θεράπαινα, παιδίσκη, δούλη.*

ולה שפחה מצרית Gn. 16, 1.
ללאה בתו שפחה Gn. 29, 23.
והוא שפחה נחרפת Lev. 19, 20.
כעיני שפחה Ps. 123, 2.

וְשִׁפְחָה

צאן ועבד ושפחה Gn. 32, 6.
ושפחה כי־תירש Prv. 30, 23.

הַשִּׁפְחָה

עד בכור השפחה Ex. 11, 5.
והלכה השפחה 2 Sam. 17, 17

כַּשִּׁפְחָה

כשפחה כגברתה Jes. 24, 2.

לְשִׁפְחָה

שפחתו לה לשפחה Gn. 29, 29.
הנה אמתך לשפחה 1 Sam. 25, 41.

constr.: שִׁפְחַת

הגר שפחת שרי Gn. 16, 8.
שפחת שרה לאברהם Gn. 25, 12.
בלהה שפחת רחל Gn. 30, 7.
זלפה שפחת לאה Gn. 30, 10. 12.
ובני בלהה שפחת רחל Gn. 35, 25.
ובני זלפה שפחת לאה Gn. 35, 26.

cum suff.: שִׁפְחָתִי

בא־נא אל־שפחתי Gn. 16, 2.
נתתי שפחתי בחיקך Gn. 16, 5.
נתתי שפחתי לאישי Gn. 30, 18.

cum suff.: שִׁפְחָתְךָ

תמצא שפחתך חן בעיניך 1 S. 1, 18.
חביא שפחתך לאדני 1 Sam. 25, 27.
שמעה שפחתך בקולך 1 Sam. 28, 21.
תדבר־נא שפחתך 2 Sam. 14, 12.
ותאמר שפחתך 2 Sam. 14, 15.
ותאמר שפחתך יהיה־נא 2 S. 14, 17.
והיא שם בפי שפחתך 2 Sam. 14, 19.

cum suff.: שִׁפְחָתֶךָ *p.*

על־לב שפחתך Ruth 2, 13.
גם־אתה בקול שפחתך 1 Sam. 28, 22.
המשפחה על־שפחתך 2 Sam. 14, 7.

cum suff.: שִׁפְחָתֵךְ

חנה שפחתך בידך Gn. 16, 6.

cum suff.: בִּשְׁפָחָתֵךְ

אל־תכזב בשפחתך 2 Reg. 4, 16.

cum suff.: לִשְׁפָחָתֵךְ

אין לשפחתך כל בבית 2 Reg. 4, 2.

cum suff.: וּלְשִׁפְחָתֵךְ

ולשפחתך שני בנים 2 Sam. 14, 6.

cum suff.: שִׁפְחָתוֹ

את־זלפה שפחתו Gn. 29, 24.
את־בלהה שפחתו Gn. 29, 29.
ואיש את־שפחתו Jer. 34, 9. 10.

cum suff.: שִׁפְחָתָהּ

הגר המצרית שפחתה Gn. 16, 3.
את־בלהה שפחתה Gn. 30, 4.
את־זלפה שפחתה Gn. 30, 9.

pl.: וּשְׁפָחוֹת

ועבדים ושפחת ואתנת Gn. 12, 16.
ועבדים ושפחת Gn. 20, 14. 35.
צאן רבות ושפחות Gn. 30, 43.
ועבדים ושפחות 2 Reg. 5, 26.
קניתי עבדים ושפחות Eccl. 2, 6.

pl.: הַשְּׁפָחוֹת

ועל שתי השפחות Gn. 33, 1.
השפחות ואת־ילדיהן Gn. 33, 2.
ותגשן השפחות Gn. 33, 6.
ואת־השפחות אשר Jer. 34, 11.
ועל־השפחות Joel 3, 2.

pl.: וְלַשְּׁפָחוֹת

לעבדים ולשפחות Dt. 28, 68.
לעבדים ולשפחות 2 Chr. 28, 10.
לעבדים ולשפחות Esth. 7, 4.
לעבדים ולשפחות Jes. 14, 2.
לעבדים ולשפחות Jer. 34, 11.
לעבדים ולשפחות Jer. 34, 16.

pl. cum suff.: שִׁפְחֹתֶיהָ

אהיה כאחת שפחתך Ruth 2, 13.

pl. c. suff.: שִׁפְחוֹתֵיכֶם

ואת־שפחותיכם 1 Sam. 8, 16.

pl. c. suff.: שִׁפְחוֹתָיו

ואת־שתי שפחתיו Gn. 32, 23.

מִשְׁפָּחָה

ג״כ, והסמך מִשְׁפַּחַת והכנוי מִשְׁפַּחְתִּי והכנוי מִשְׁפָּחוֹת. המוכן לדעת קרפנטרַסי קרנת נכי קדם מצרץ ויקס קקד [פַּמִילִיע], ולפעמים ג״כ מנלתי מדנר, ולפעמים כדמיון קל שבע, או מכנסים של קומס, ולפעמים מקנכס מס.

n. f. (c. מִשְׁפַּחַת, c. s. מִשְׁפַּחְתִּי, pl. מִשְׁפָּחוֹת), societas, communio, hinc populus, gens et spec. familia, de partibus gentium singulis (Stammfamilie), etiam de genere in universum, vel brutorum. LXX. *συγγένεια* (*-νής*), *γένος*, *γενεά*, *γένεσις*, *γέννησις*; *φυλή*, *πατριά*, *δῆμος*, *βασιλεία*; בֵּית מִשְׁפָּחָה, *γενετή.*

אר משפחה אר־שבט Dt. 29, 17.
כי זבח משפחה לנו 1 Sam. 20, 29.
משפחה ומשפחה Esth. 9, 28.

וּמִשְׁפָּחָה

משפחה ומשפחה Esth. 9, 28.

הַמִּשְׁפָּחָה

שם לכל־המשפחה 1 Sam. 20, 6.
קמה כל־המשפחה 2 Sam. 14, 7.
המשפחה הרעה הזאת Jer. 8, 3.
המשפחה אשר העליתי Am. 3, 1
על־המשפחה הזאת רעה Mich. 2, 3.

וְהַמִּשְׁפָּחָה

והמשפחה אשר־ילכדנה Jos. 7, 14.

וְלַמִּשְׁפָּחָה

לשבט ולמשפחה Jud. 18, 19.

מִמִּשְׁפָּחָה

ושנים ממשפחה Jer. 3, 14.

constr.: מִשְׁפַּחַת

אר לעקר משפחת גר Lev. 25, 47.
משפחת הלבני Num. 3, 21.
משפחת העמרמי Num. 3, 27.
למררי משפחת המחלי Num. 3, 33.
משפחת החנכי Num. 26, 5.
משפחת הפלאי Num. 26, 5.
משפחת החצרוני Num. 26, 6.
משפחת הכרמי Num. 26, 6.
משפחת הנמואלי לימין Nu. 26, 12.
משפחת הימיני ליכין Num. 26, 12.
משפחת היכיני Num. 26, 12.
משפחת הזרחי Num. 26, 13.
משפחת השאולי Num. 26, 13.
לצפון משפחת הצפוני Num. 26, 15.
לחגי משפחת החגי Num. 26, 15.
לשוני משפחת השוני Num. 26, 15.
לאזני משפחת האזני Num. 26, 16.
לערי משפחת הערי Num. 26, 16.
לארוד משפחת הארודי Nu. 26, 17.

Digitized by Google

לאראלי משפחת האראלי Nu.26,17
לשלה משפחת השלני Num.26,20.
לזרח משפחת הזרחי Num.26,20.
לחצרן משפחת החצרני Num.26,20.
לחמול משפחת החמולי Nu.26,21.
תולע משפחת התולעי Nu.26,21.
לפוה משפחת הפוני Num.26,23.
לישוב משפחת הישבי Num.26,23.
משפחת השמרני Num.26,24.
לסרד משפחת הסרדי Num.26,24.
משפחת האלני Num.26,26.
משפחת היחלאלי Num.26,26.
למכיר משפחת המכירי Num.26,26.
לגלעד משפחת הגלעדי Nu.26,29.
איעזר משפחת האיעזרי Nu.26,29.
לחלק משפחת החלקי Nu.26,30.
משפחת האשריאלי Num.26,30.
ושכם משפחת השכמי Num.26,31.
משפחת השמידעי Num.26,31.
וחפר משפחת החפרי Num.26,32.
לשוחלח משפחת השתלחי Num.26,32.
לבכר משפחת הבכרי Num.26,35.
לתחן משפחת התחני Num.26,35.
לערן משפחת הערני Num.26,35.
לבלע משפחת הבלעי Num.26,36.
לאשבל משפחת האשבלי Num.26,38.
משפחת האחירמי Num.26,38.
משפחת השופמי Num.26,38.
לחופם משפחת החופמי Num.26,39.
משפחת הארדי Num.26,39.
לנעמן משפחת הנעמי Num.26,40.
לשוחם משפחת השוחמי Nu.26,40.
ליחיה משפחת הימנה Num.26,42.
לישוי משפחת הישוי Num.26,44.
לבריעה משפחת הבריעי Num.26,44.
לחבר משפחת החברי Num.26,44.
משפחת המלכיאלי Num.26,45.
משפחת היחצאלי Num.26,45.
לגוני משפחת הגוני Num.26,48.
ליצר משפחת היצרי Num.26,48.
לשלם משפחת השלמי Num.26,49.
לגרשון משפחת הגרשני Nu.26,49.
לקהת משפחת הקהתי Num.26,57.
למרדי משפחת המרדי Num.26,57.
משפחת הלבני Num.26,57.
משפחת החברני Num.26,58.
משפחת המחלי Num.26,58.
משפחת המושי Num.26,58.
משפחת הקרחי Num.26,58.
משפחת אביהן Num.26,58.
ויקרב את־משפחת יהודה Num.36,12.
וילכד את משפחת הזרחי Jos.7,17.
ויקרב את־משפחת הזרחי Jos.7,17.
משפחת בית־אבי אמו Jos.7,17.
ותלכד משפחת המטרי Jud. 9, 1.
משפחת אבי בישראל 1S. 10, 21.
משפחת בית־דויד לבד 1 S. 18, 18.
משפחת בית־נתן לבד Zach.12,12.
משפחת בית־לוי לבד Zach.12,12.
משפחת השמעי לבד Zach.12,13.
ואם־משפחת מצרים לבד Zach.12,13.
וּמִשְׁפַּחַת constr.: Zach. 14, 18.
ומשפחת השמעי Num. 3, 21
ומשפחת היצהרי Num. 3, 27.
ומשפחת החברני Num. 3, 27.
ומשפחת העזיאלי Num. 3, 27.
ומשפחת המושי Num. 3, 33.
לְמִשְׁפַּחַת constr.:
למשפחת בני־גלעד Num. 36, 1.
למשפחת מטה אביהם Num.36, 6.
למשפחת הקהתי 1 Chr. 6, 39.
למשפחת לבני־קהת 1 Chr. 6, 55.
מִמִּשְׁפַּחַת constr.:
לאחד ממשפחת מטה Num.36,8.
ממשפחת הדני Jud. 13, 2. 18, 11.
ממשפחת יהודה Jud. 17, 7.
ממשפחת אלימלך Ruth 2, 1. 3.
ממשפחת בית־שאול 2 Sam. 16, 5.
הנותרים ממשפחת 1 Chr. 6, 46.
ממשפחת רם Job. 32, 2.
מִשְׁפַּחְתִּי cum suff.:
ואל־משפחתי Gn. 24, 38.
כי תבוא אל־משפחתי Gn. 24, 41.
וּמִשְׁפַּחְתִּי cum suff.:
ומשפחתי חצרה 1 Sam. 9, 21.
מִמִּשְׁפַּחְתִּי cum suff.:
ממשפחתי ומבית אבי Gn. 24, 40.
בְּשִׁפְחָתוֹ cum suff.:
ואיש אל־משפחתו תשבו Lv.25,10.
ושב אל־משפחתו Lev. 25, 41.
שם־אבינו מתוך משפחתו Nu.27,4.
ואת־כל־משפחתו שלחו Jud.1, 25.
וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ cum suff.:
באיש ההוא ובמשפחתו Lev.20,5.
וְלִמִשְׁפַּחְתּוֹ cum suff.:
איש לשבטו ולמשפחתו Jud.21,24.
מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ cum suff.:
ממשפחתו יגאלנו Lev. 25, 49.
הקרוב אליו ממשפחתו Nu.27,11.
מִשְׁפַּחְתָּם cum suff.:
וכל משפחתם 1 Chr. 4, 27.
מִמִּשְׁפַּחְתָּם cum suff.:
בני־דן ממשפחתם Jud. 18, 2.
וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם cum suff.:
וממשפחתם אשר עמכם Lev.25,45.
מִשְׁפָּחוֹת cum suff.:
ובוד־משפחות יחתני Job. 31, 34.
וישם כצאן משפחות Ps. 107, 41.
ועל־משפחות אשר בשמך Jer.10,25
ארבע משפחות Jer. 15, 3.
משפחת משפחת לבד Zach. 12, 12. 14.
וּמִשְׁפָּחוֹת pl.:
ומשפחות בכשפיה Nah. 3, 4.
הַמִּשְׁפָּחוֹת pl.:
המשפחות אשר בחר י״י Jer. 33,24.
כל המשפחות הנשארות Zach.12,14
לַמִּשְׁפָּחוֹת pl.:
יקרב למשפחות Jos. 7, 14.
לְמִשְׁפָּחוֹת pl.:
העם למשפחות Neh. 4, 7.
מִשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
נפצו משפחות הכנעני Gn. 10, 18.
אלה משפחת בני־נח Gn. 10, 32.
כל־משפחת האדמה Gn.12,3.28,14.
אלה משפחת ראובן Ex. 6, 14.
אלה משפחת שמעון Ex. 6, 15.
אלה משפחת הלוי Ex. 6, 19.
אלה משפחת הקרחי Ex. 6, 24.
משפחת הלוי Num. 3, 20.
אלה הם משפחת הגרשני Num.3,21.
משפחת הגרשני Num. 3, 23.
אלה הם משפחת הקהתי Num.3,27.
משפחת בני־קהת Num. 3, 29.
אלה הם משפחת מררי Num.3,33.
את־שבט משפחת הקהתי Nu.4,18.
עבדת משפחת הגרשני Num. 4, 24.
משפחת בני הגרשני Num. 4, 28.
משפחת בני מררי Num. 4, 33. 42.
פקודי משפחת הקהתי Num.4,37.
משפחת בני גרשון Num. 4, 41.
משפחת בני מררי Num. 4, 42.
אלה משפחת הראובני Num. 26, 7.
אלה משפחת השמעני Num.26,14.
אלה משפחת בני־גד Num. 26, 18.
אלה משפחת יהודה Num. 26, 22.
אלה משפחת יששכר Num. 26, 25.
אלה משפחת הזבולני Num.26,27.
אלה משפחת מנשה Num. 26, 34.
אלה משפחת בני־אפרים Nu.26,37.
אלה משפחת דן Num. 26, 42.
כל־משפחת השוחמי Num. 26, 43.
אלה משפחת בני־אשר Num.26,47.
אלה משפחת נפתלי Num. 26, 50.
אלה ׀ משפחת לוי Num. 26, 58.
משפחות שבטי בנימן 1 Sam. 9, 21.
אלה משפחות הצרעתי 1 Chr. 4, 2.
ואלה משפחות הלוי 1 Chr. 6, 4.
לכל משפחות יששכר 1 Chr. 7, 5.
הבו לי״י משפחות עמים 1Chr.16,28.
כל משפחות גוים Ps. 22, 28.
הבו לי״י משפחות עמים Ps. 96, 7.
משפחות ממלכות Jer. 1, 15.
משפחות בית ישראל Jer. 2, 4.
כל־משפחות צפון Jer. 25, 9.
לכל־משפחות ישראל Jer. 31, 1.
מכל משפחות האדמה Am. 3, 2.
מאת משפחות הארץ Zach.14,17.
וּמִשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
ומשפחות קרית יערים 1Chr. 2, 53.
ומשפחות סופרים 1 Chr. 2, 55.
ומשפחת אחרחל 1 Chr. 4, 8.
ומשפחת בית־עבדת 1 Chr. 4, 21.
כְּמִשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
כמשפחות הארצות Ez. 20, 32.
לְמִשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
למשפחות הקהתי Num. 3, 30.
למשפחת מררי Num. 3, 35.
למשפחת מנשה בן־יוסף Nu.27,1.
הגורל למשפחת הקהתי Jos.21, 4.
למשפחת בני־קהת Jos. 21, 26.
וְלִמִשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
ולמשפחות בני־קהת Jos. 21, 20.
ולמשפחת בני־מררי Jos. 21, 34.
מִמִּשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
ממשפחת בני יוסף Num. 36, 1.
ממשפחת בני־מנשה Num. 36, 12.
ממשפחת מטה־אפרים Jos. 21, 5.
ממשפחת מטה־ישששכר Jos. 21, 6.
ממשפחת הקהתי Jos. 21, 10.
ממשפחת הלוים Jos. 21, 27
ממשפחות הלוים Jos. 21, 38.
ממשפחת חצי מטה 1 Chr. 6, 56.
וּמִמִּשְׁפָּחוֹת pl. constr.:
וממשפחות בני קהת 1 Chr. 6, 51.
לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם pl. c. suff.:
צאן למשפחתיכם Ex. 12, 21.
בגורל למשפחתיכם Num. 33, 54.
לְמִשְׁפְּחֹתָיו pl.c. suff.:
איש למשפחתיו Num. 2, 34.
העם בכה למשפחתיו Nu. 11, 10.
את־שבט בנימן למשפחותו 1S.10,21
למשפחתיו בהתיחש 1 Chr. 5, 7.
מִשְׁפְּחֹתֶיהָ pl. c. suff.:
ואת כל־משפחותיה Jos. 6, 23.
בְּמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם pl. c. suff.:
עיר במשפחותיהם 1 Chr. 6, 45.
לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם pl. c. suff.:
הארץ למשפחתיהם Gn. 8, 19.
בני בנימן למשפחותיהם Jos.18,21.
מִשְׁפְּחֹתָם pl. c. suff.:
על־משפחתם לבית Num. 1, 18.
בְּמִשְׁפְּחוֹתָם pl. c. suff.:
נשיאים במשפחותם 1 Chr. 4, 38.
לְמִשְׁפְּחוֹתָם pl. c. suff.:
ללשנו למשפחתם Gn. 10, 5.
בני־חם למשפחתם Gn. 10, 20.
בני־שם למשפחתם Gn. 10, 31.
אלופי עשו למשפחתם Gn. 36, 40.
לבני ושמעי למשפחתם Ex. 6, 17.
אבות הלוים למשפחתם Ex. 6, 25.
למשפחתם לבית אבתם Num. 1, 2. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 4, 2. 29.
לבית אבתם למשפחתם Num. 3, 15. 4, 22.
בני־גרשון למשפחתם Num. 3, 18.
ובני קהת למשפחתם Num. 3, 19.
ובני מררי למשפחתם Num. 3, 20.
על־פי י״י למשפחתם Num. 3, 39.
למשפחתם ולבית אבתם Num.4,34.
פקדיהם למשפחתם Nu.4,36.40.44.
למשפחותם ולבית אבתם Nu.4,38.
למשפחתם לבית אבתם Num.4,42.
בני שמעון למשפחתם Num.26,12.
בני גד למשפחתם Num. 26, 15.
בני־יהודה למשפחתם Num.26,20.
ישששכר למשפחתם Num. 26, 23.
בני זבולן למשפחתם Num. 26, 26.
בני יוסף למשפחתם Num. 26, 28.
אלה בני־אפרים למשפחתם Num. 26, 35.
אלה בני־יוסף למשפחתם Nu.26,37.
בני בנימן למשפחתם Num. 26, 38.
בני־בנימן למשפחתם Num. 26, 41.
בני־דן למשפחתם Num. 26, 42.
משפחת דן למשפחתם Num.26, 42.
בני אשר למשפחתם Num. 26, 44.
בני נפתלי למשפחתם Num. 26, 48.
משפחת נפתלי למשפחתם Num. 26, 50.
פקודי הלוי למשפחתם Nu. 26, 57.
למטה בני־ראובן למשפחותם Jos. 13, 15.
למשפחותם הערים Jos. 13, 23.
לבני גד למשפחותם הערים Jos. 13, 24.
וחצריהן Jos. 13, 28.
בני־מנשה למשפחתם Jos. 13, 29.
בני־מכיר למשפחותם Jos. 13, 31.
בני יהודה למשפחתם Jos. 15, 1.
סביב למשפחתם Jos. 15, 12.
בני־יהודה למשפחתם Jos. 15, 20.
בני־אפרים למשפחתם Jos.16,5.8.
הנותרים למשפחתם Jos. 17, 2.
הזכרים למשפחתם Jos. 17, 2.
בני־בנימן למשפחתם Jos. 18, 11.
סביב למשפחתם Jos. 18, 20.
נחלת בני־בנימן למשפחתם Jos. 18, 27.
בני־שמעון למשפחותם Jos.19,1.8.
לבני־זבולן למשפחתם Jos. 19, 10.
בני זבולן למשפחותם Jos. 19, 16.
ישששכר למשפחותם Jos. 19, 17. 23.
בני־אשר למשפחותם Jos. 19, 24.
בני אשר למשפחתם Jos. 19, 31.
נפתלי למשפחתם Jos. 19, 32. 39.
בני־דן למשפחתם Jos. 19, 40. 48.
לבני מררי למשפחתם Jos. 21, 7.
ערי הגרשני למשפחתם Jos.21,33.
למשפחתם הנותרים Jos. 21, 38.
ולבני גרשום למשפחותם 1Chr.6,47
לבני מררי למשפחותם 1 Chr. 6, 48.

שִׁפָּד

פעל ל״ע כ״ף נוכחי הכנוי שְׁפָדֵם, ומוסיף הכ״ל שמי״ן סַפַּדְתָּ, העכשוי ע׳ ספקא וקמוץ הקדקד ע׳ השקנה, ושרש של ספקא עי׳ תקע ספק ג׳, וזהו פרוש יקקי וקמקי, והמקרגס טעה שפרשו כנוד מן שְׁפָחָה, לומר מענין שעבוד.

v. piel. denom., scabie punire, a n. סַפַּחַת, cujus radicem v. s. II. Trg. absurde: in servitutem redigere (quasi a שְׁפָחָה). LXX., obliterato tropo, *ταπεινώσει* (*ἀρχούσας*).

Pi-el: שִׁפָּד

3 perf.: וְשִׁפַּד

Jes. 3, 17. ושפד אדני קדקד

Digitized by Google

שָׁפַט

פ״כ, וסעיף יִשְׁפֹּט, ומכו סקכוכו קכילה וקקיכה הככת וגויכה [אכ״ילען, אַפּאַלעגען], ומוסכ כקצר לכיוב נהפאלה על נקור והפרצה וקקוך דין וקכיכה [אי״לען, פּוּרטהי״לען, כי״כעגן], ויסודו שָׁפַט, ודומה לו פָּד [ע״ש הפוי]. וכלכך מנקור הפופע כין דכר וכין דכר, או כין דכר לדכר, או דכור מפפע, או הכלה ע״י וכוי נימפע וכדומה. הכפעל הפעולי, או התפוי״ כיקס שפוקו ושקקו ושעמו ושלו. הככד המוופע נכיכוכי מְשֻׁפָּט, ולוכו כקל.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁפֹּט), dissecare, diffindere, rad. שׁ־פ־ט, cogn. פָּד q. v., trop. discernere, dijudicare, sententiam ferre, causam agere, arbitrum esse; dominari (syn. קָצִין). *Ni.* judicari, disceptare cum aliquo (אֶת, עִם, לְ) eumque, acta causa, punire. *Po.* prt. מְשֻׁפָּט = שֹׁפֵט. LXX. *κρίνειν; δια-; δικάζειν, ἐκδικεῖν (ἐκδίκησις), καταδιώκειν, ἄρχειν*; inf. שְׁפוֹט, *κρίσις; Benoni: κριτής, δικαστής, διακρίνων; Ni. δικάζειν*; prt. *κρίσις*; *Po.* prt. *κρίμα.*

3 perf.: שָׁפַט
Jud. 16, 31. והוא שפט את־ישראל
1 Sam. 4, 18. והוא שפט את־ישראל
1 Reg. 3, 28. אשר שפט המלך

3 perf.: כלו קמון שָׁפַט
1 Sam. 7, 17. שפט את־ישראל

3 perf.: וְשָׁפַט
1 Sam. 7, 16. ושפט את־ישראל
Jes. 2, 4. ושפט בין הגוים
Jes. 11, 4. ושפט בצדק דלים
Mich. 4, 3. ושפט בין עמים רבים

3 prf. c. suff.: וּשְׁפָטָנוּ
1 Sam. 8, 20. ושפטנו מלכנו

3 prf. c. suff.: שְׁפָטָךְ
2 Sam. 18, 31. כי־שפטך י״י היום

3 prf. c. suff.: שְׁפָטוֹ
2 Sam. 18, 19. שפטו י״י מיד איביו

2 perf.: וְשָׁפַטְתָּ
1 Reg. 8, 32. ושפטת את־עבדיך
2 Chr. 6, 23. ושפטת את־עבדיך

1 perf.: וְשָׁפַטְתִּי
Ex. 18, 16. ושפטתי בין איש
Ez. 34, 20. ושפטתי בין־שה בריה
Ez. 34, 22. ושפטתי בין שה לשה

1 prf. c. s.: וּשְׁפַטְתִּיךְ
Ez. 7, 3. 8 ושפטתיך כדרכיך
Ez. 16, 38. ושפטתיך משפטי נאפות

1 prf. c. s.: שָׁפַטְתִּים
Ez. 36, 19. וכעלילותם שפטתים

3 perf. pl.: שָׁפָטוּ
2 Rg. 23, 22. אשר שפטו את־ישראל

3 perf. pl.: שָׁפָטוּ *p.*
Jer. 5, 28. ומשפט אביונים לא שפטו

3 perf. pl.: וְשָׁפְטוּ
Ex. 18, 22. ושפטו את־העם
Ex. 18, 26. ושפטו את־העם בכל־עת
Num. 35, 24. ושפטו העדה
Dt. 16, 18. ושפטו את־העם

3 prf. pl. c. s.: שְׁפָטוּנִי
Dan. 9, 12. שפטינו אשר שפטונו

3 prf. pl. c. s.: שְׁפָטוּךְ
Ez. 24, 14. וכעלילותיך שפטוך

3 prf. pl. c. s.: וּשְׁפָטוּךְ
Ez. 23, 24. ושפטוך במשפטיהם

3 perf. pl. c. s.: וּשְׁפָטוּם *p.*
Dt. 25, 1. אל־המשפט ושפטום

2 perf. pl.: וּשְׁפַטְתֶּם
Dt. 1, 16. ושפטתם צדק

part. musc.: שׁוֹפֵט *sg.*
1 Sam. 3, 13. שפט אני את־ביתו
2 Sam. 15, 4. ישימני שפט בארץ
2 Reg. 15, 5. שפט את־עם הארץ
2 Chr. 26, 21. שופט את־עם הארץ
Ps. 7, 12. אלהים שופט צדיק
Ps. 9, 5. ישבת לכסא שופט צדק
Ps. 50, 6. כי־אלהים ׀ שפט
Ps. 75, 8. כי־אלהים שפט
Ps. 94, 2. הנשא שפט הארץ
Prv. 29, 14. מלך שופט באמת
Jes. 3, 2. שופט ונביא וקסם
Jes. 16, 5. שפט ודרש משפט
Jer. 11, 20. וי״י צבאות שפט צדק
Ez. 34, 17. שפט בין־שה לשה
Am. 2, 3. והכרתי שופט מקרבה
Mich. 4, 14. שפט ישראל

part.: וְשׁוֹפֵט
Ex. 2, 14. שר ושפט עלינו

part. masc.: הַשֹּׁפֵט *cum h int.*
Gn. 18, 25. השפט כל־הארץ

part. masc.: הַשּׁוֹפֵט *sg.*
Dt. 17, 9. ואל־השפט אשר יהיה
Dt. 17, 12. או אל־השפט
Dt. 25, 2. והפילו השפט
Jud. 2, 18. והיה י״י עם־השפט
Jud. 2, 18. ימי השופט
Jud. 2, 19. והיה ׀ במות השופט
Jud. 11, 27. ישפט י״י השפט היום

part. masc.: וְהַשּׁוֹפֵט *sg.*
Mich. 7, 3. והשפט בשלום

prt. c. suff.: מִשְׁפָּטִי
Job. 23, 7. ואפלטה לנצח משפטי

part. c. suff.: שֹׁפְטֵנוּ
Jes. 33, 22. כי י״י שפטנו

part. fem.: שֹׁפְטָה *sg.*
Jud. 4, 4. היא שפטה

part. m. pl.: שֹׁפְטִים
Dt. 16, 18. שפטים ושטרים
Jud. 2, 16. ויקם י״י ׀ שפטים
Jud. 2, 18. הקים י״י ׀ להם שפטים
1 Sam. 8, 1. וישם את־בניו שפטים
1 Sam. 8, 2. שפטים בבאר שבע
2 S. 7, 11. שפטים על־עמי ישראל
1 Chr. 17, 10. צויתי שפטים
2 Chr. 19, 5. ויעמד שפטים בארץ
Ps. 58, 12. יש־אלהים שפטים

part. m. pl.: וְשֹׁפְטִים
1 Chr. 23, 4. ושטרים ושפטים
Job. 12, 17. ושפטים יהולל

prt. m. pl.: הַשֹּׁפְטִים
Dt. 19, 18. ודרשו השפטים היטב
Ruth 1, 1. בימי שפט השפטים
2 Reg. 23, 22. השפטים אשר שפטו
2 Chr. 19, 6. ויאמר אל־השפטים

prt. m. pl.: וְהַשֹּׁפְטִים
Dt. 19, 17. לפני הכהנים והשפטים

prt. m. pl.: וְלַשֹּׁפְטִים
1 Chr. 26, 29. לשטרים ולשפטים

prt. m. pl.: וְלַשֹּׁפְטִים
2 Chr. 1, 2. ולשפטים ולכל נשיא

p. pl. constr.: שֹׁפְטֵי
Num. 25, 5. אל־שפטי ישראל
1 Chr. 17, 6. אחד שפטי ישראל
Ps. 2, 10. חוסרו שפטי ארץ
Ps. 148, 11. שרים וכל־שפטי ארץ
Prv. 8, 16. כל־שפטי ארץ
Jes. 40, 23. שפטי ארץ כתהו

p. pl. constr.: מִשְׁפְּטֵי
Ps. 109, 31. להושיע משפטי נפשו

p. pl. c. suff.: שִׁפְטֵינוּ
Dan. 9, 12. שפטינו אשר שפטונו

prt. pl. c. s.: שֹׁפְטֶיךָ
Jes. 1, 26. ואשיבה שפטיך

p. pl. c. suff.: וְשֹׁפְטֶיךָ
Dt. 21, 2. ויצאו זקניך ושפטיך
Hos. 13, 10. ושפטיך אשר אמרת

p. pl. c. suff.: שֹׁפְטֵיכֶם
Dt. 1, 16. ואצוה את־שפטיכם

prt. pl. c. s.: וְשֹׁפְטֶיךָ
Jos. 8, 33. ושטרים ׀ ושפטיו

p. pl. c. suff.: וְלִשְׁפָטֶיהָ
Jos. 23, 2. 24, 1. ולראשיו ולשפטיו

prt. pl. c. s.: שֹׁפְטֶיהָ
Job. 9, 24. פני־שפטיה יכסה
Zeph. 3, 3. שפטיה זאבי ערב

prt. pl. c. s.: וְשֹׁפְטֶיהָ
Esr. 10, 14. זקני־עיר ושפטיה

part. pl.: שֹׁפְטֵיהֶם
Jud. 2, 17. וגם אל־שפטיהם
Ps. 141, 6. בידי־סלע שפטיהם
Hos. 7, 7. ואכלו את־שפטיהם

inf. abs.: שָׁפוֹט
Gn. 19, 9. וישפט שפוט

inf. constr.: שְׁפָט
Ruth 1, 1. בימי שפט השפטים

inf. constr.: לִשְׁפָּט
Ex. 18, 13. לשפט את־העם
1 Reg. 3, 9. לשפט את־עמך
1 Reg. 3, 9. מי יוכל לשפט את־עמך כי־בא לשפוט את־
1 Chr. 16, 33. הארץ
Ps. 10, 18. לשפט יתום ודך
Ps. 96, 13. כי בא לשפט הארץ
Ps. 98, 9. כי־בא לשפט הארץ
Joel 4, 12. כי שם אשב לשפט
Obad. 1, 21. לשפט את־הר עשו

inf. c. suff.: לְשָׁפְטֵנוּ
1 Sam. 8, 5. לשפטנו ככל־הגוים
1 Sam. 8, 6. תנה־לנו מלך לשפטנו

inf. c. suff.: בְּשָׁפְטֵךְ
Ps. 51, 6. תזכה בשפטך

impt. sg.: שְׁפָט־ *s. M.*
Prv. 31, 9. שפט־צדק

impt. sg.: שָׁפְטָה
Ps. 82, 8. שפטה הארץ
Thr. 3, 59. שפטה משפטי

impt. c. suff.: שָׁפְטֵנִי
Ps. 7, 9. שפטני י״י כצדקי
Ps. 26, 1. לדוד ׀ שפטני י״י
Ps. 35, 24. שפטני כצדקך י״י
Ps. 43, 1. שפטני אלהים׃

impt. pl.: שִׁפְטוּ
Ps. 82, 3. שפטו־דל ויתום
Jes. 1, 17. שפטו יתום
Jes. 5, 3. שפטו־נא ביני ובין כרמי
Zach. 8, 16. ומשפט שלום שפטו

impt. pl.: שִׁפְטוּ *p.*
Zach. 7, 9. משפט אמת שפטו

1 imperf.: אֶשְׁפֹּט
Ps. 75, 3. אני מישרים אשפט
Ez. 11, 10. גבול ישראל אשפוט
Ez. 11, 11. גבול ישראל אשפט
Ez. 18, 30. איש כדרכיו אשפט אתכם
Ez. 21, 34. בארץ מכרותיך אשפט
Ez. 33, 20. כדרכיו אשפוט אתכם

1 impf. c. s.: אֶשְׁפְּטֵךְ
Ez. 35, 11. כאשר אשפטך

1 impf. c. s.: אֶשְׁפְּטֵם
Ez. 7, 27. ובמשפטיהם אשפטם

2 imperf.: תִּשְׁפּוֹט
Lev. 19, 15. בצדק תשפט עמיתך
2 Chr. 1, 11. תשפוט את־עמי
Ps. 67, 5. כי־תשפט עמים מישר

2 imperf.: תִּשְׁפָּטֵ־ *s. M.*
2 Chr. 20, 12. הלא תשפט־בם

2 impf. c. h int.: הַתִּשְׁפֹּט
Ez. 20, 4. התשפוט אתם
Ez. 20, 4. התשפוט בן־אדם
Ez. 22, 2. ואתה בן־אדם התשפט
Ez. 22, 2. התשפט את־עיר הדמים
Ez. 23, 36. התשפוט את־אהלה

3 imperf.: יִשְׁפֹּט
Gn. 16, 5. ישפט י״י ביני וביניך
Jud. 11, 27. ישפט י״י השפט היום
1 Sam. 24, 13. ישפט י״י ביני וביניך
2 Chr. 1, 10. כי־מי ישפט את־עמך
Job. 21, 22. והוא רמים ישפוט
Job. 22, 13. הבעד ערפל ישפוט
Ps. 9, 9. ישפט תבל בצדק
Ps. 72, 4. ישפט עניי־עם
Ps. 82, 1. בקרב אלהים ישפט
Ps. 96, 13. 98, 9. ישפט־תבל בצדק
Eccl. 3, 17. הרשע ישפט האלהים
Jes. 11, 3. ולא־למראה עיניו ישפוט

3 imperf.: יִשְׁפָּטֵ־ *s. M.*
1 Reg. 7, 7. הכסא אשר ישפט־שם

3 imperf: וַיִּשְׁפֹּט
Ex. 5, 21. ירא י״י עליכם וישפט

3 imperf.: וַיִּשְׁפֹּט
Gn. 19, 9. בא־לגור וישפט שפוט
Jud. 3, 10. וישפט את־ישראל
10, 2. 3. 12, 9. 14. 15, 20.
Jud. 12, 7. וישפט את־ישראל
וישפט אחריו את־
Jud. 12, 8. 13. ישראל
Jud. 12, 11 וישפט אחריו את־ישראל
Jud. 12, 11. וישפט את־ישראל
1 Sam. 7, 6. 15. וישפט שמואל

3 impf. c. s.: וְיִשְׁפְּטֵנִי
1 Sam. 24, 16. וישפטני מידך

2 impf. pl.: תִּשְׁפְּטוּ
2 Chr. 19, 6. לא לאדם תשפטו
Ps. 58, 2. מישרים תשפטו בני אדם
Ps. 82, 2. עד־מתי תשפטו־עול

3 impf. pl.: יִשְׁפְּטוּ
Gn. 31, 53 ואלהי נחור ישפטו בינינו
Ex. 18, 22. הדבר הקטן ישפטו־הם
Ez. 23, 45. וישפטו אותהם

3 impf. pl.: יִשְׁפְּטוּ *p.*
Ex. 18, 26. הדבר הקטן ישפטו
Jes. 1, 23. יתום לא ישפטו
Jes. 51, 5. וזרועי עמים ישפטו
Mich. 3, 11. ראשיה ׀ בשחד ישפטו

3 impf. pl. c. s.: וְשִׁפְטֻהוּ
Ez. 44, 24. במשפטי ושפטהו

1 perf.: נִשְׁפַּטְתִּי
Ez. 20, 36. כשפטתי את־אבותיכם

1 perf.: וְנִשְׁפַּטְתִּי
Ez. 17, 20. ונשפטתי אתו שם
Ez. 20, 35. ונשפטתי אתכם שם
Ez. 38, 22. ונשפטתי אתו בדבר
Joel 4, 2. ונשפטתי עמך שם

Nif-al: נִשְׁפָּט

part. masc.: נִשְׁפָּט
Prv. 29, 9. איש־חכם נשפט
Jes. 59, 4. ואין נשפט באמונה
Jes. 66, 16. כי באש י״י נשפט
Jer. 2, 35. הנני נשפט אותך
Jer. 25, 31. נשפט הוא לכל־בשר

inf. constr.: בְּהִשָּׁפְטָם
2 Chr. 22, 8. ויהי בהשפט יהוא

inf. c. suff.: בְּהִשָּׁפְטוֹ
Ps. 37, 33. ולא ירשיענו בהשפטו
Ps. 109, 7. בהשפטו יצא רשע

1 impf.: אִשָּׁפְטָם
Ez. 20, 36. כן אשפט אתכם

Digitized by Google

וְאֶשְׁפְּטָה 1 *imperf.:*
1 Sam. 12, 7. ואשפטה אתכם
נִשְׁפְּטָה 1 *impf. pl.:*
Jes. 43, 26. הזכירני נשפטה יחד
יִשְׁפְּטוּ 3 *impf. pl.:*
Ps. 9, 20. ישפטו גוים על־פניך
שׁוֹפֵט *Po-el:*
prt. c. suff.: לְמִשְׁפָּטִי
Job. 9, 15. למשפטי אתחנן

שָׁפָט

נלקחי כמו נעבדי, כלי ספרט המוכן, ומכונני שָׁפָט, ובשפת קרט קדש ג"כ בצבל סוה, כי סס מכיוני [*sufet*] לניון השופט והכמין.

v. aram., judicare; prt. act. שָׁפַט (carthag. *Sufet*), judex. LXX. שָׁפָטִין וְדַיָּנִין, *γραμματεῖς καὶ κριτάς.*

שָׁפְטִין *part. pl.:*
Esr. 7, 25 מני שפטין ודיינין

שָׁפָט

ג', ובמלך אך בכתבי שָׁפָטים. פקחוכו עוכ ושפט ליסור [שערשפנעי־כע], ובלשון עסס שפטים כ. נ"ע סמס שָׁפָט להמשכת קכמת הנקוב והקקור, וסס הפעולה שְׁפִיטָה, ד"מ שפיעת הזכל, ובקכמת ההגיון שפט הכ הכוכן.

n. m. pluralet., poena, supplicium, neoh. שָׁפָט, judicium (Urtheilskraft, Urtheilskunst); שְׁפִיטָה, judicatio. LXX. *κρίμα, κρίσις, ἐκδίκησις, μάστιξ.*

pl. שְׁפָטִים
Ex. 12, 12. אעשה שפטים
Num. 33, 4. עשה י"י שפטים
Prv. 19, 29. נכוו ללצים שפטים
Ez. 5, 10. ועשיתי בך שפטים
Ez. 5, 15. בעשותי בך שפטים
Ez. 11, 9. ועשיתי בכם שפטים
Ez. 16, 41. ועשו־בך שפטים
Ez. 25, 11. ובמואב אעשה שפטים
Ez. 28, 22. בעשותי בה שפטים
Ez. 28, 26. בעשותי שפטים
Ez. 30, 14. ועשיתי שפטים בנא
Ez. 30, 19. ועשיתי שפטים במצרים
2 Chr. 24, 4. עשו שפטים

pl.: בְּשָׁפָטִים
Ex. 7, 4. בשפטים גדלים

pl.: וּבְשָׁפָטִים
Ex. 6, 6. ובשפטים גדלים

pl. c. suff.: שְׁפָטַי
Ez. 14, 21. ארבעת שפטי הרעים

מִשְׁפָּט

ג', ומוכנו לו פעולת סשפיעס נין נדין לרצע [דקס ריכעטן], לו מקוס סשפע והשפיעס [נעריכט], לו לנכ סשפע והשפיעס [ריכטערשפרוך], לו עקס סשפע וריב ודין, לו סקוב והמכסג, וכלומס מן סהשלוס.

n. m., judicium, vi latissima, de actione judicandi, de loco, ubi judicatur, de processu judiciali, de sententiae tum latione tum executione, de causa, in qua judicium versatur et de norma judicii h. e. *lege, jure, more, ordinatione* (gr. *δίκη, θέμις*). LXX. *κρίσις, κρίμα, κριτήριον, σύγκρισις; δικαίωσις, δικαίωμα, δικαιοσύνη, ἐκδίκησις, ἀδίκημα; διάταξις, σύνταξις, πρόσταγμα; ἀλήθεια, ἐθισμός, ἐντολή, ἐπιστροφή, ἀρχή;* בְּמִשְׁפָּט (עָשָׂה), *ὡς καθήκει;* מִשְׁפָּט, *ἄνομα ποιῶν.*

אל־עין משפט Gn. 14, 7.
לא יעשה משפט Gn. 18, 25.
ועשית חשן משפט Ex. 28, 15.
לחקת משפט Num. 27, 11.
לכם לחקת משפט Num. 35, 29.
לא־תטה משפט Dt. 16, 19. 24, 17.
ארור מטה משפט Dt. 27, 19.
כל־דרכיו משפט Dt. 32, 4.
ויקחו־שחד ויטו משפט 1 S. 8, 3.
עשה משפט וצדקה 2 Sam. 8, 15.
הבין לשמע משפט 1 Reg. 3, 11.
בקרבו לעשות משפט 1 Reg. 3, 28.
לעשות משפט וצדקה 1 Reg. 10, 9.
וידברו אתו משפט 2 Reg. 25, 6.
עשה משפט וצדקה 1 Chr. 18, 14.
לעשות משפט וצדקה 2 Chr. 9, 8.
בדבר משפט 2 Chr. 19, 6.
האל יעות משפט Job. 8, 3.
חנה־נא ערכתי משפט Job. 13, 18.
אשוע ואין משפט Job. 19, 7.
אערכה לפניו משפט Job. 23, 4.
וזקנים יבינו משפט Job. 32, 9
משפט נבחרה־לנו Job. 34, 4.
ושדי לא־יעות משפט Job. 34, 12.
האף שונא משפט יחבוש Job. 34, 17.
ועורה אלי משפט צויתי Ps. 7, 7.
נודע י"י משפט עשה Ps. 9, 17.
כי י"י אהב משפט Ps. 37, 28.
ולשונו תדבר משפט Ps. 37, 30
משפט לאלהי יעקב Ps. 81, 5.
עד־צדק ישוב משפט Ps. 94, 15.
ועז מלך משפט אהב Ps. 99, 4.
משפט וצדקה ביעקב Ps. 99, 4.
אשרי שמרי משפט Ps. 106, 3.
תעשה ברדפי משפט Ps. 119, 84.
עשית משפט וצדק Ps. 119, 121.
עשה משפט לעשוקים Ps. 146, 7.
לעשות בהם משפט Ps. 149, 9.
לנצר ארחות משפט Prv. 2, 8.
בתוך נתיבות משפט Prv. 8, 20.
מחשבות צדיקים משפט Prv. 12, 5.
ויש נספה בלא משפט Prv. 13, 23.
מרב תבואות בלא משפט Prv. 16, 8.
פלס ומאזני משפט לי"י Prv. 16, 11.
להטות ארחות משפט Prv. 17, 23.
עד בליעל יליץ משפט Prv. 19, 28.
מאנו לעשות משפט Prv. 21, 7.
עשות משפט Prv. 21, 15.
אנשי־רע לא־יבינו משפט Prv. 28, 5.
וגזל משפט וצדק Eccl. 5, 7.
דרשו משפט Jes. 1, 17.
מלאתי משפט Jes. 1, 21.
ברוח משפט Jes. 4, 4.
שפט ודרש משפט Jes. 16, 5.
ולרוח משפט Jes. 28, 6.
ושמתי משפט לקו Jes. 28, 17.
כי־אלהי משפט י"י Jes. 30, 18.
ובדבר אביון משפט Jes. 32, 7.
ושכן במדבר משפט Jes. 32, 16.
מלא ציון משפט וצדקה Jes. 33, 5.
וילמדהו בארח משפט Jes. 40, 14.
משפט לגוים יוציא Jes. 42, 1.
לאמת יוציא משפט Jes. 42, 3.
עד־ישים בארץ משפט Jes. 42, 4.
שמרו משפט ועשו צדקה Jes. 56, 1.
ואין משפט במעגלתם Jes. 59, 8.
על־כן רחק משפט ממנו Jes. 59, 9.
והסג אחור משפט Jes. 59, 14.
כי־אין משפט Jes. 59, 15.
אני י"י אהב משפט Jes. 61, 8.
אם־יש עשה משפט Jer. 5, 1.
אם־עשו תעשו משפט Jer. 7, 5.
משפט וצדקה בארץ Jer. 9, 23.
דינו לבקר משפט Jer. 21, 12.
עשו משפט וצדקה Jer. 22, 3.
ועליותיו בלא משפט Jer. 22, 13.
ועשה משפט וצדקה Jer. 22, 15. 23, 5.
ועשה משפט וצדקה Jer. 33, 15.
ועשה משפט וצדקה Ez. 18, 5. 21.
משפט וצדקה עשה Ez. 18, 19.
ויעש משפט וצדקה Ez. 18, 27.
עשקו בלא משפט Ez. 22, 29.
ונתתי לפניהם משפט Ez. 23, 24.
ועשה משפט וצדקה Ez. 33, 14. 19.
משפט וצדקה עשה Ez. 33, 16.
רצוץ משפט Hos. 5, 11.
ופרח כראש משפט Hos. 10, 4.
ההפכים ללענה משפט Am. 5, 7.
והצינו בשער משפט Am. 5, 15.
ויגל כמים משפט Am. 5, 24.
הפכתם לראש משפט Am. 6, 12.
המתעבים משפט Mich. 3, 9.
כי אם־עשות משפט Mich. 6, 8.
ולא־יצא לנצח משפט Hab. 1, 4.
יצא משפט מעקל Hab. 1, 4.

וּמִשְׁפָּט

לעשות צדקה ומשפט Gn. 18, 19.
שם לו חק ומשפט Ex. 15, 25.
ומשפט אחד Num. 15, 16.
וישם לו חק ומשפט Jos. 24, 25.
ריב־ומשפט 2 Sam. 15, 4.
חק ומשפט Esr. 7, 10.
דין ומשפט יתמכו Job. 36, 17.
ומשפט ורב־צדקה Job. 37, 23.
אהב צדקה ומשפט Ps. 33, 5.
צדק ומשפט מכון כסאך Ps. 89, 15.
צדק ומשפט מכון כסאו Ps. 97, 2.
חסד־ומשפט אשירה Ps. 101, 1.
מעשי ידיו אמת ומשפט Ps. 111, 7.
צדק ומשפט ומשרים Prv. 1, 3.
אז תבין צדק ומשפט Prv. 2, 9.
עשה צדקה ומשפט Prv. 21, 3.
ומשפט ידע לב חכם Eccl. 8, 5.
לכל־חפץ יש עת ומשפט Eccl. 8, 6.
ומשפט בא אל־ארץ Jer. 48, 21.
ומשפט וצדקה עשר Ez. 45, 9.
ומשפט וגבורה להגיד Mich. 3, 8.

הַמִּשְׁפָּט

בחשן המשפט על־לבו Ex. 28, 29.
אל־חשן המשפט Ex. 28, 30.
המשפט לאלהים הוא Dt. 1, 17.
את דבר המשפט Dt. 17, 9.
ועל־המשפט אשר־יאמרו Dt. 17, 11.
ונגשו אל־המשפט Dt. 25, 1.
המשפט אשר שפט 1 Reg. 3, 28.
אלם המשפט עשה 1 Reg. 7, 7.
מקום המשפט Eccl. 3, 16.
לירושב על־המשפט Jes. 28, 6.
עד־בא אשר לו המשפט Ez. 21, 32.
כי לכם המשפט Hos. 5, 1.
לדעת את־המשפט Mich. 3, 1.
איה אלהי המשפט Mal. 2, 17.

בְּמִשְׁפָּט

ותאחז במשפט ידי Dt. 32, 41.
תביא במשפט עמך Job. 14, 3.
ועניך במשפט Ps. 72, 2.
יכלכל דבריו במשפט Ps. 112, 5.
ואל־תבוא במשפט Ps. 143, 2.
במשפט לא ימעל־פיו Prv. 16, 10.
הכר־פנים במשפט Prv. 24, 23.
מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.
יבא במשפט Eccl. 12, 14.
ציון במשפט תפדה Jes. 1, 27.
י"י במשפט יבוא Jes. 3, 14.
ולסעדה במשפט ובצדקה Jes. 9, 6.
באמת במשפט ובצדקה Jer. 4, 2.
יסרני י"י אך במשפט Jer. 10, 24.
עשה עשר ולא במשפט Jer. 17, 11.
ארענה במשפט Ez. 34, 16.

בַּמִּשְׁפָּט

על במשפט Lev. 19, 15. 35.
לא־תכירו פנים במשפט Dt. 1, 17.
נבוא יחדו במשפט Job. 9, 32.
יבוא עמך במשפט Job. 22, 4.
לא־יקמו רשעים במשפט Ps. 1, 5.
ידרך ענוים במשפט Ps. 25, 9.
להטות צדיק במשפט Prv. 18, 5.
יביאך האלהים במשפט Eccl. 11, 9.
ויגבה י"י צבאות במשפט Jes. 5, 16.

וּבְמִשְׁפָּט

בצדק ובמשפט Hos. 2, 21.

כְּמִשְׁפָּט

במספר כמשפט עליהם 1 Chr. 23, 31.
במספר כמשפט Esr. 3, 4.
כמשפט לאהבי שמך Ps. 119, 132.

כַּמִּשְׁפָּט

כמשפט הראשון Gn. 40, 13.
כמשפט הזה יעשה לה Ex. 21, 31.
יעשה עלה כמשפט Lev. 5, 10.
ויעשה כמשפט Lev. 9, 16.
ומנחתו ונסכו כמשפט Num. 15, 24.
במספרם כמשפט Num. 29, 18. 21. 24. 27. 30. 37.
כמשפט הזה שבע פעמים Jos. 6, 15.
על־העמוד כמשפט 2 Reg. 11, 14.
כי־לא דרשהו כמשפט 1 Chr. 15, 13.
לבערם כמשפט 2 Chr. 4, 20.
באש כמשפט 2 Chr. 35, 13.
עצרת כמשפט Neh. 8, 18.

לְמִשְׁפָּט

ואם־למשפט מי יועידני Job. 9, 19.
הזאת חשבת למשפט Job. 35, 2.
ישבו כסאות למשפט Ps. 122, 5.
ויקו למשפט Jes. 5, 7.
למשפט ישרו Jes. 32, 1.
ועל־עם חרמי למשפט Jes. 34, 5.
המה יעמדו ל׳שפט Ez. 44, 24.
י"י למשפט שמתו Hab. 1, 12.

לַמִּשְׁפָּט

לפני העדה למשפט Num. 35, 12.
ממך דבר למשפט Dt. 17, 8.
לפני העדה למשפט Jos. 20, 6.
בני ישראל למשפט Jud. 4, 5.
לבא אל־החמלך למשפט 2 S. 15, 2.
אשר־יבאו למשפט 2 Sam. 15, 6.
כונן למשפט כסאו Ps. 9, 8.
בקום־למשפט אלהים Ps. 76, 10.
ויסרו למשפט Jes. 28, 26.
יחדו למשפט נקרבה Jes. 41, 1.
למשפט תרשיעי Jes. 54, 17.
נקוה למשפט ואין Jes. 59, 11.
ויסרתיך למשפט Jer. 30, 11. 46, 28.
וקרבתי אליכם למשפט Mal. 3, 5.

וּלְמִשְׁפָּט

וישמה לחק ולמשפט 1 S. 30, 25.

וּמִמִּשְׁפָּט

מעצר וממשפט לקח Jes. 53, 8.

מִשְׁפַּט *constr.:*
לא תטה משפט אבינך Ex. 23, 6.
את־משפט בני־ישראל Ex. 28, 30.
משפט אחד Lev. 24, 22.
עשה משפט יתום Dt. 10, 18.
את־העם משפט־צדק Dt. 16, 18.
וזה יהיה משפט הכהנים Dt. 18, 3.
ולו אין משפט־מות Dt. 19, 6.
לו משפט הבכרה Dt. 21, 17.
חטא משפט־מות Dt. 21, 22.
מה־יהיה משפט הנער Jud. 13, 12.
והגדת להם משפט המלך 1 S. 8, 9.
זה יהיה משפט המלך 1 Sam. 8, 11.
את משפט המלכה 1 Sam. 10, 25.
משפט עבדו 1 Reg. 8, 59.
מה משפט האיש 2 Reg. 1, 7.
משפט אלהי הארץ 2 Reg. 17, 26.
את־משפט אלהי הארץ 2 Rg. 17, 26.
וירם את־משפט 2 Reg. 17, 27.
אמאס משפט עבדי Job. 31, 13.
כל־משפט צדקך Ps. 119, 160.
משפט אבירים Ps. 140, 13.
ומיי משפט־איש Prv. 29, 26.
ולגזל משפט עניי עמי Jes. 10, 2.

Digitized by Google

דרך י״י משפט אלהיהם Jer. 5, 4. 5.
לא ידעו את משפט י״י Jer. 8, 7.
משפט־מות לאיש חזה Jer. 26, 11.
אין־לאיש חזה משפט־מות Jer. 26, 16.
כי לך משפט הגאלה Jer. 32, 7.
כי לך משפט הירשה Jer. 32, 8.
עד־הנה משפט מואב Jer. 48, 47.
להטות משפט־גבר Thr. 3, 35.
מלאה משפט דמים Ez. 7, 23.
משפט אמת יעשה Ez. 18, 8.
משפט נאפות Ez. 23, 45.
משפט אמת שפטו Zach. 7, 9.

constr.: וּמִשְׁפַּט

ומשפט הכהנים 1 Sam. 2, 13.
משפט עבדו ומשפט עמו 1Rg. 8, 59.
ומשפט עניים יתן Job. 36, 6.
ומשפט אלהיו לא עזב Jes. 58, 2.
ומשפט אביונים Jer. 5, 28.
ומשפט שפכות דם Ez. 23, 45.
ומשפט שלום שפטו Zach. 8, 16.

constr.: בְּמִשְׁפַּט

במשפט האורים Num. 27, 21.

constr.: כְּמִשְׁפַּט

כמשפט הבנות יעשה־לה Ex. 21, 9.
כמשפט צידנים Jud. 18, 7.
כמשפט הגוים 2 Reg. 17, 33.
כמשפט דויד־אביו 2 Chr. 8, 14.

constr.: לְמִשְׁפַּט

למשפט י״י ולריב 2 Chr. 19, 8.

cum suff.: מִשְׁפָּטִי

חי־אל הסיר משפטי Job. 27, 2.
כמיעל וציק משפטי Job. 29, 14.
ואל הסיר משפטי Job. 34, 5.
על־משפטי אכזב Job. 34, 6.
האף תפר משפטי Job. 40, 8.
כי־עשית משפטי ודיני Ps. 9, 5.
מלפניך משפטי יצא Ps. 17, 2.
ומאלהי משפטי יעבור Jes. 40, 27.
אכן משפטי את־י״י Jes. 49, 4.
מי־בעל משפטי יגש אלי Jes. 50, 8.
שפטה משפטי Thr. 3, 59.
משפטי אשר עשיתי Ez. 39, 21.
ועשה משפטי Mich. 7, 9.
משפטי לאסף גוים Zeph. 3, 8.

cum suff.: וּמִשְׁפָּטִי

ומשפטי לאור עמים Jes. 51, 4.

cum suff.: לְמִשְׁפָּטִי

וחקיצה למשפטי Ps. 35, 23.

cum suff.: מִשְׁפָּטֶךָ

משפט אתה חרצת 1 Reg. 20, 40.

cum suff.: וּמִשְׁפָּטֶךָ

ומשפט כצהרים Ps. 37, 6.
ומשפט יעזרני Ps. 119, 175.

cum suff.: כְּמִשְׁפָּטֶךָ

י״י כמשפט חיני Ps. 119, 149.

cum suff.: לְמִשְׁפָּטֶךָ

למשפט יחלתי Ps. 119, 43.

cum suff.: מִשְׁפָּטוֹ

וכה משפטו כל־הימים 1 S. 27, 11.
ומיי כל־משפטו Prv. 16, 33.
על־משפטו ישב Jer. 30, 18.
ממנו משפטו ושאתו Hab. 1, 7.
אשר משפטו פעלו Zeph. 2, 3.
משפטו יתן לאור Zeph. 3, 5.

cum suff.: כְּמִשְׁפָּטוֹ

כמשפטו אשר הראית Ex. 26, 30.
שם איש כמשפטו 1 Reg. 5, 8.

cum suff.: וּכְמִשְׁפָּטוֹ

כחקת הפסח וכמשפטו Num. 9, 14.

cum suff.: מִשְׁפָּטָהּ

אל־תשמים משפטה Jer. 51, 9.

cum suff.: מִשְׁפָּטָם

ועשית משפטם 1 Reg. 8, 49.
ועשית משפטם 2 Chr. 6, 35. 39.
אין משפטם Jer. 49, 12.

cum suff.: כְּמִשְׁפָּטָם

ונסכיהם כמשפטם Num. 29, 6.
במספרם כמשפטם Num. 29, 33.
ויתגדדו כמשפטם 1 Reg. 18, 28.
כמשפטם הראשון 2 Reg. 17, 40.
כמשפטם על־עבודתם 1 Chr. 6, 17.
לבית־י״י כמשפטם 1 Chr. 24, 19.
עשר כמשפטם 2 Chr. 4, 7.
על־עמדם כמשפטם 2 Chr. 30, 16.

cum suff.: וְכִמְשָׁפָטָם

כחקתם וכמשפטם 2 Reg. 17, 34.

cum suff.: מִשְׁפָּטָן

את־משפטן לפני י״י Num. 27, 5.

pl.: מִשְׁפָּטִים

משפטים ישרים Neh. 9, 13.
גם־אני אדבר משפטים Jer. 4, 12.
אך משפטים אדבר אותך Jer. 12, 1.
וידבר אתו משפטים Jer. 39, 5. 52, 9.
משפטים לעיני הגוים Ez. 5, 8.

pl.: וּמִשְׁפָּטִים

חקים ומשפטים Dt. 4, 5.
חקים ומשפטים Dt. 4, 8.
חקים ומשפטים Dt. 4, 14.
ומשפטים לכל־עשוקים Ps. 103, 6.
ומשפטים בל־ידעום Ps. 147, 20.
ומשפטים לא יחיו בהם Ez. 20, 25.
חקים ומשפטים Mal. 3, 22.

pl.: הַמִּשְׁפָּטִים

ואלה המשפטים Ex. 21, 1.
ואת כל־המשפטים Ex. 24, 3.
המשפטים האלה Num. 35, 24.
אל־החקים ואל־המשפטים Dt. 4, 1.
החקים ואת־המשפטים Dt. 5, 1.
החקים ואת־המשפטים Dt. 7, 11.
תשמרון את המשפטים Dt. 7, 12.
החקים ואת־המשפטים Dt. 11, 32.
ואת־המשפטים Dt. 26, 16.
החקים ואת־המשפטים 2 Rg. 17, 37.
החקים ואת־המשפטים 1 Chr. 22, 13.
החקים ואת־המשפטים Neh. 1, 7.

pl.: וְהַמִּשְׁפָּטִים

והמשפטים והתורת Lev. 26, 46.
אלה המצות והמשפטים Nu. 36, 13.
והחקים והמשפטים Dt. 4, 45.
והחקים והמשפטים Dt. 5, 28.
החקים והמשפטים Dt. 6, 1.
והחקים והמשפטים Dt. 6, 20.
אלה החקים והמשפטים Dt. 12, 1.
והחקים והמשפטים 2 Chr. 33, 8.

pl.: כַּמִּשְׁפָּטִים

כמשפטים הראשנים 2 Reg. 17, 34.

pl.: וְלַמִּשְׁפָּטִים

לחקים ולמשפטים 2 Chr. 19, 10.

pl. constr.: מִשְׁפְּטֵי

משפטי־י״י אמת Ps. 19, 10.
בלמדי משפטי צדקך Ps. 119, 7.
כל משפטי־פיך Ps. 119, 13.
על משפטי צדקך Ps. 119, 62.
לשמר משפטי צדקך Ps. 119, 106.
על משפטי צדקך Ps. 119, 164.
ישאלוני משפטי־צדק Jes. 58, 2.
ושפטתיך משפטי Ez. 16, 38.

pl. constr.: וּמִשְׁפְּטֵי

מפתיו ומשפטי פיהו 1 Chr. 16, 12.
מפתיו ומשפטי־פיו Ps. 105, 5.

pl. constr.: וְכִמְשְׁפְּטֵי

וכמשפטי הגוים Ez. 5, 7.
וכמשפטי הגוים Ez. 11, 12.

pl. c. suff.: מִשְׁפָּטַי

את־משפטי תעשו Lev. 18, 4.
חקתי ואת־משפטי תשמרו Lev. 18, 5. 26.
חקתי ואת־כל־משפטי תשמרו Lev. 19, 37. 20, 22.
את־משפטי תגעל Lev. 26, 15.
ואת־משפטי תעשה 1 Reg. 6, 12.
ודברתי משפטי אותם Jer. 1, 16.
ותמר את־משפטי לרשעה Ez. 5, 6.
משפטי לא עשיתם Ez. 5, 7.
ואת־משפטי ישמרו Ez. 11, 20.
משפטי עשה Ez. 18, 17.
ואת משפטי הודעתי Ez. 20, 11.
ואת־משפטי מאסו Ez. 20, 13.
ואת־משפטי שמרו Ez. 20, 19.
ואת־משפטי לא־שמרו Ez. 20, 21.
יען משפטי לא־עשו Ez. 20, 24.
ואת־משפטי תשמרו Ez. 25, 18.

pl. c. suff.: וּמִשְׁפָּטַי

חקי ומשפטי תשמר 1 Reg. 9, 4.
וחקתי ומשפטי 1 Reg. 11, 33.
ומשפטי כיום הזה 1 Chr. 28, 7.
וחקי ומשפטי תשמור 2 Chr. 7, 17.
ומשפטי לא עשיתם Ez. 11, 12.
ומשפטי שמר לעשות Ez. 18, 9.
ומשפטי תשמרו ועשיתם Ez. 36, 27.

pl. c. suff.: בְּמִשְׁפָּטַי

במשפטי מאסו Lev. 26, 43.
כי במשפטי מאסו Ez. 5, 6.
יען במשפטי מאסו Ez. 20, 16.
במשפטי ושפטהו Ez. 44, 24.

pl. c. suff.: וּבְמִשְׁפָּטַי

ובמשפטי לא ילכון Ps. 89, 31.
ובמשפטי ילכו Ez. 37, 24.

pl. c. suff.: מִשְׁפָּטֶיךָ

יורו משפטיך ליעקב Dt. 33, 10.
מרום משפטיך מנגדו Ps. 10, 5.
משפטיך תהום רבה Ps. 36, 7.
למען משפטיך Ps. 48, 12.
משפטיך למלך תן Ps. 72, 1.
למען משפטיך י״י Ps. 97, 8.
אל־משפטיך בכל־עת Ps. 119, 20.
משפטיך שויתי Ps. 119, 30.
כי משפטיך טובים Ps. 119, 39.
זכרתי משפטיך מעולם Ps. 119, 52.
כי־צדק משפטיך Ps. 119, 75.
וישר משפטיך Ps. 119, 137.
משפטיך י״י קיונך Jes. 26, 8.
כי כאשר משפטיך לארץ Jes. 26, 9.

pl. c. suff.: מִשְׁפָּטֶיךָ

הסיר י״י משפטיך Zeph. 3, 15.

pl. c. suff.: וּמִשְׁפָּטֶיךָ

ומשפטיך למדני Ps. 119, 108.
ומשפטיך אור יצא Hos. 6, 5.

pl. c. suff.: וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ

ובמשפטיך חטאו־בם Neh. 9, 29.

pl. c. suff.: כְּמִשְׁפָּטֶיךָ

כמשפטיך חיני Ps. 119, 156.

pl. c. suff.: לְמִשְׁפָּטֶיךָ

למשפטיך עמדו היום Ps. 119, 91.

pl. c. suff.: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ

ממשפטיך לא־סרתי Ps. 119, 102.

pl. c. suff.: וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ

וממשפטיך יראתי Ps. 119, 120.
ממצותיך וממשפטיך Dan. 9, 5.

pl. c. suff.: מִשְׁפָּטָיו

וככל־משפטיו תעשו Num. 9, 3.
כי כל־משפטו לנגדי 2 Sam. 22, 23.
ולכל־משפטו 1 Reg. 6, 38.
בכל הארץ משפטיו 1 Chr. 16, 14.
כל־משפטיו לנגדי Ps. 18, 23.
בכל־הארץ משפטיו Ps. 105, 7.

pl. c. suff.: וּמִשְׁפָּטָיו

ומשפטיו וחקתיו Dt. 8, 11.
וחקתיו ומשפטיו Dt. 11, 1.
ומשפטיו ולשמע בקלו Dt. 26, 17.
מצותיו וחקתיו ומשפטיו Dt. 30, 16
ומשפטיו עם־ישראל Dt 33, 21.
ומשפטיו ועדותיו 1 Reg. 2, 3.
ומשפטיו אשר צוה 1 Reg. 8, 58.
ומשפטיו וחקיו Neh. 10, 30.
חקיו ומשפטיו לישראל Ps. 147, 19.

pl. c. suff.: מִשְׁפְּטֵיהֶם

משפטיהם אל תשמרו Ez. 20, 18.

pl. c. suff.: בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם

ושפטוך במשפטיהם Ez. 23, 24.

pl. c. suff.: וּבְמִשְׁפְּטֵיהֶם

ובמשפטיהם אשפטם Ez. 7, 27.

pl. c. suff.: וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן

וכמשפטיהן וכפתחיהן Ez. 42, 11.

שְׁפָט

ע״ו, והכינוי שְׁפוּטַיִם, ומוכנו כמו שֶׁפֶט הקדוש, בלי הפרש המובן.

n. m. (pl. שְׁפוּטִים), sicut שֶׁפֶט, supplicium, poena. LXX. κρίσις.

חרב שפוט ודבר ורעב 2Chr. 20, 9.

pl.: וְשִׁפּוּטִים

ושפוטים עשו בה Ez. 23, 10.

שָׁפָךְ

פ״כ, והעתיד יִשְׁפֹּךְ, ופקודו הקבה ויניקה ווקיקה, מלכיש לקיס, ונקפר מעזיבת דמעה, ונמונן רוקני מלא וכפת לו מעזיבת קמה, ונהזקלה גס מלכי יבוז, ל״מ מעזיבת סולמה. הנפעל הפעולי, נהזקלה ג״כ על הולת ותנוד ממון, והנכנ״ם מעזיבת נעד, וזהו מעודו, והתפעל מהמתפכות הכפת והדמעות וכדומה. ותמר לקקול הנכה דע קוכת שמלהו סָפַח לד״ק, והקטן שָׁפָךְ, ודומה לו פָּכַ״ה, וכן היסוד פָּגַל פֵּק לעיל במונן זה, וכמולם כוילה וכויבה ויניקה והנכה. נקרמי שָׁפַךְ מעלהו, בכל קופני הנהזקלה נעבדי, ומוה גם שִׁפְכוּ, שְׁפִיכָה, וכדומה.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁפֹּךְ), effundere, profundere, propr. de rebus liquidis, sed tamen de aridis quoque, veluti pulvere, cinere, aggere, trop. effundere *animam*, *meditationem*, *iram*, *gressus* h. e. facere, ut exorbitent, vacillent debilesque ultro citroque *talipedent*. *Ni.* profundi, trop. debilitatum, languefactum, enervatum, viribus omnibus exhaustum esse, vel de opibus, effusum, per luxuriam consumtum atque disperditum esse (vergeudet sein). *Pu.* fundi, de gressibus, labefieri, prosterni. Hoc v. compositum esse, luce est clarius; radicem ultro tibi offerunt vv. פָּךְ, פָּכַ״ה, et similiter coaluit v. comp. סְ־פַּח. LXX. χύειν, ἐκ-, ἐκχέειν, προς-; περιβάλλειν, περιοικοδομεῖν, ἐπάγειν; inf. ἔκχυσις; שֶׁפֶךְ סוֹלְלָה, χαρακοβολία. *Pu.* ἐκχυθῆναι (S. λυθῆναι).

3 *perf.:* שָׁפָךְ

דמי חנם אשר שפך 1 Reg. 2, 31.
דם נקי שפך מנשה 2 Reg. 21, 16.
שפך כאש חמתו Thr. 2, 4.
שפך חרון אפי Thr. 4, 11.

3 *perf.:* שָׁפַךְ *p.*

לאיש ההוא דם שפך Lev. 17, 4.
דם־הנקי אשר שפך 2 Reg. 24, 4.

3 *perf.:* וְשָׁפַךְ

ושפך את־דמו וכסהו Lev. 17, 13.
ושפך עליך סללה Ez. 26, 8.

3 *prf. f. c. s.:* שְׁפָכַתְהוּ

לא שפכתהו על־הארץ Ez. 24, 7.

Digitized by Google

2 *perf.*: שָׁפַכְתָּ
דם לרב שפכת 1 Chr. 22, 8.
דמים רבים שפכת 1 Chr. 22, 8.
2 *perf.*: וְשָׁפַכְתָּ
ושפכת חיבשה Ex. 4, 9.
ושפכת עליה סללה Ez. 4, 2.
2 *perf. f.*: שָׁפַכְתְּ
גם־להם שפכת נסך Jes. 57, 6.
בדמך אשר־שפכת Ez. 22, 4.
2 *perf. m.*: שָׁפַכְתָּ *p.*
דמים שפכת 1 Chr. 28, 3.
1 *perf.*: שָׁפַכְתִּי
שפכתי חמתי עליכם Ez. 22, 22.
אשר שפכתי את־רוחי Ez. 39, 29.
1 *perf.*: וְשָׁפַכְתִּי
ושפכתי עליהם Jer. 14, 16.
ושפכתי חמתי עליה Ez. 14, 19.
ושפכתי עליך זעמי Ez. 21, 36.
ושפכתי חמתי על־סרן Ez. 30, 15.
ושפכתי על־בית דויד Zach. 12, 10.
3 *perf. pl.*: שָׁפְכוּ
שפכו דמם ׀ כמים Ps. 79, 3.
על־הדם אשר־שפכו Ez. 36, 18.
שפכו דם־נקיא Joel 4, 19.
3 *prf. pl.*: שָׁפְכָה *Q'ri*
ידיו לא שפכה את־הדם Dt. 21, 7.
3 *prf. pl.*: וְשָׁפְכוּ
ושפכו את־העפר Lev. 14, 41.
part. masc.: שֹׁפֵךְ *sg.*
שפך דם האדם באדם Gn. 9, 6.
שופך בוז על־נדיבים Job. 12, 21.
שפך בוז על־נדיבים Ps. 107, 40.
פריץ שפך דם Ez. 18, 10.
part. c. s.: שֹׁפְכוֹ
אם בדם שפכו Num. 35, 33.
part. pl.: הַשֹּׁפְכִים
השפכים בקרבה דם Thr. 4, 13.
part. fem.: שֹׁפֶכֶת *sg.*
עיר שפכת דם בתוכה Ez. 22, 3.
part. f. pl.: שֹׁפְכוֹת
וידים שפכות דם־נקי Prv. 6, 17.
ומשפט שפכות דם Ez. 23, 45.
part. f. pl.: וְשֹׁפְכוֹת
נאפרת ושפכת דם Ez. 16, 38.
part. pass. sg.: הַשָּׁפוּךְ
דם־עבדיך השפוך Ps. 79, 10.
part. f. sg.: שְׁפוּכָה
ובחמה שפוכה אמלוך Ez. 20, 33.
ובחמה שפוכה Ez. 20, 34.
inf. constr.: שָׁפְכָה *s. M.*
עד־שפך־דם עליהם 1 Reg. 18, 28.
למען שפך־דם Ez. 22, 6. 9. 12.
inf. constr.: בְּשָׁפְכָהּ
בשפך סללה ובבנות דיק Ez. 17, 17.
inf. constr.: לִשְׁפֹּךְ
וימהרו לשפך דם Jes. 59, 7.
ועל דם־הנקי לשפוך Jer. 22, 17.
לשפך חמתי עליהם Ez. 20, 8. 13. 21.
לשפך סללה Ez. 21, 27.
לשפך עליהם זעמי Zeph. 3, 8.
inf. constr.: לְשָׁפְכָהּ *s. M.*
וימהרו לשפך־דם Prv. 1, 16.
לשפך־דם לאבד נפשות Ez. 22, 27.
inf. constr.: וְלִשְׁפֹּךְ
ולשפך־דם חנם 1 Sam. 25, 31.
inf. constr.: בְּשָׁפְכָךְ
בשפכך את־חמתך Ez. 9, 8.
impt. sg.: שְׁפֹךְ
ואת־המרק שפוך Jud. 6, 20.
שפך חמתך אל־הגוים Ps. 79, 6.
שפך על־טלל בחוץ Jer. 6, 11.
שפך חמתך Jer. 10, 25.

impt. sg.: שְׁפָךְ *s. M.*
שפך־עליהם זעמך Ps. 69, 25.
impt. f. sg.: שִׁפְכִי
שפכי כמים לבך Thr. 2, 19.
impt. pl.: שִׁפְכוּ
שפכו־לפניו לבבכם Ps. 62, 9.
impt. pl.: וְשִׁפְכוּ
ושפכו על־ירושלם סללה Jer. 6, 6.
1 *imperf.*: אֶשְׁפֹּךְ
אשפך לפניו שיחי Ps. 142, 3.
אשפך חמתי עליך Ez. 7, 8.
אשפוך כמים עברתי Hos. 5, 10.
אשפוך את־רוחי Joel 3, 1. 2.
1 *imperf.*: וָאֶשְׁפֹּךְ
ואשפך את־נפשי 1 Sam. 1, 15.
ואשפך עליהם זעמי Ez. 22, 31.
ואשפך חמתי עליהם Ez. 36, 18.
1 *imperf.*: וְאֶשְׁפְּכָה
ואשפכה עלי ׀ נפשי Ps. 42, 5.
2 *imperf.*: תִּשְׁפֹּךְ
כל־הדם תשפך Ex. 29, 12.
2 *impf. f.*: וַתִּשְׁפְּכִי
ותשפכי את־חנוניך Ez. 16, 15.
2 *imperf.*: תִּשְׁפְּכוּ
תשפכו כמים Dt. 12, 16. 24. 15, 23.
3 *imperf.*: יִשְׁפֹּךְ
ישפך אל־יסוד מזבח Lev. 4, 7.
ישפך אל־יסוד מזבח Lev. 4, 18.
ואת־דמו ישפך Lev. 4, 25.
כל־דמה ישפך Lev. 4, 30. 34.
ולא־ישפך עליה סללה 2 Rg. 19, 32.
ישפך לארץ מרחי Job. 16, 13.
ולפני ר׳ ישפך שיחך Ps. 102, 1.
ולא ישפך עליה סללה Jes. 37, 33.
3 *imperf.*: וַיִּשְׁפֹּךְ
וישפך מעיו ארצה 2 Sam. 20, 10.
וישפך עליו חמה אפו Jes. 42, 25.
3 *imperf.*: וַיִּשְׁפְּכוּ
וישפך סוללה Dan. 11, 15.
3 *impf. c. s.*: וַיִּשְׁפְּכֵם
וישפכם על־פני הארץ Am. 5, 8. 9, 6.
2 *impf. pl.*: תִּשְׁפְּכוּ
אל־תשפכו־דם Gn. 37, 22.
ודם נקי אל־תשפכו Jer. 7, 6. 22, 3.
2 *impf. pl.*: תִּשְׁפְּכוּ *p.*
ודם תשפכו Ez. 33, 25.
3 *impf. pl.*: וַיִּשְׁפְּכוּ
וישפכו ׀ לפני ר׳ 1 Sam. 7, 6.
וישפכו סללה אל העיר 2 Sa. 20, 15.
וישפכו דם נקי Ps. 106, 38.
וישפכו תזנותם עליה Ez. 23, 8.
Nif-al: נִשְׁפַּךְ 3 *prf.*
נשפך לארץ כבדי Thr. 2, 11.
3 *perf.*: וְנִשְׁפַּךְ
ונשפך הדשן 1 Reg. 13, 3.
1 *perf.*: נִשְׁפַּכְתִּי
כמים נשפכתי Ps. 22, 15.
inf. constr.: הִשָּׁפֵךְ
יען השפך נחשתך Ez. 16, 36.
3 *imperf.*: יִשָּׁפֵךְ
במו ישפך Gn. 9, 6.
ודם־זבחיך ישפך Dt. 12, 27.
ולא ישפך דם נקי Dt. 19, 10.
3 *imperf.*: וַיִּשָּׁפֵךְ
וישפך הדשן מן־המזבח 1 Rg. 13, 5.
Pu-al: שֻׁפַּךְ 3 *perf.*
לדם אשר שפך־בה Num. 35, 33.
3 *perf.*: וְשֻׁפַּךְ
ושפך דמם כעפר Zeph. 1, 17.
3 *prf. pl.*: שֻׁפְכָה *Q'ri*
כאין שפכה אשרי Ps. 73, 2.

Hitpa-el: הִשְׁתַּפֵּךְ
inf. constr.: בְּהִשְׁתַּפֵּךְ
בהשתפך נפשם Thr. 2, 12.
3 *impf. f.*: תִּשְׁתַּפֵּךְ
עלי תשתפך נפשי Job. 30, 16.
3 *impf. f.*: תִּשְׁתַּפֵּכְנָה
תשתפכנה אבני־קדש Thr. 4, 1.

שֶׁפֶךְ
ע״ו, ופתרונו כתרגומו בֵּית־מַשַּׁד קְטָמָא, מקום השלכת הפסר [זיעטע־ערע]. נמחק מוכן של שֶׁפֶךְ לפיך ולכור, וכן שם שְׁפֵרָה.
n. m., locus effusionis (Schütteort). Bene Targ. בֵּית־מַשַּׁד קְטָמָא et aeque bene LXX. οὐ ἐχεῦσι (τὴν σποδιὰν), ἔχυσις (τῆς σποδιᾶς), gem. שֶׁפֶךְ, שְׁפֵרָה, canalis (Giessrinne).
Lev. 4, 12. אל־שפך הדשן
Lev. 4, 12. על־שפך הדשן

שְׁפֹכָה
ע״כ, גויני שְׁפֹכָה סוכני, ומונכו מצבל של נגיס [סאָלעכטערנג], ושיטו כ״ל שְׁפֹכָה נמוכן של שָׁבָךְ, נפ״ע ונקמי שְׁבָכָה, ענין קנור וקשור וקשון, ולא מן שפך נעכין ינ״קס. ומסתבר לי שם יוסף מלעת ינ״קי, שאחר שסוף סניד זיוסה קלוף וכע לאחר שנכרת, ושופך ושיכנו מוליד.
n. f. (a m. שֶׁפֶךְ), veretrum (Hodenstrang), non ab effusione urinae vel seminis, sed a v. שָׁפַךְ = שָׁבַךְ, aram. שְׁבַךְ, complicare, constringere (syn. אֶשְׁכֹּל q. v.). LXX. פְּרִוּת שָׁפְכָה, ἀποκεκομμένος.
Dt. 23, 2. וכרות שפכה בקהל ר׳

שָׁפֵל
ע״כ, ופעתיד יִשְׁפַּל, והמקור שְׁפַל. הפתרון ירידה וכמיכה וכעיס בתמלוטו [ויך ועבקען], כי הקרן שָׁפַל, שבמנין ג״כ אל נָפַל, אָפַל וכדומה, אבר נכולם יסוד המוכן נעיס ונקיפה מעם ועקיעה ועצוקה. ולפיכך מכמיכות לבר ע״י הכוס וכפילה, מפכצים כי יומכו, מכמיכת קול ודבור, מפסוק לבוכדומה. הכוסף היונק מפקל, בכל הפלטות שלו, ובוכיו ס״ס, ובהשלכה מהכום קומה. בפ״ע סוס שְׁפִילָה, הַשְׁפָלָה וכדומה.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁפַּל, inf. שְׁפַל), concidere, corruere, collabi, deprimi, humiliari, cogn. אָפַל, נָפַל (quae aliis praepositionibus composita eandem radicem exhibent). *Ni.*, humiliare, intr. humilem esse s. fieri; prosternere, dejicere. LXX. πίπτειν, ταπεινοῦσθαι, ἀτιμασμένον εἶναι; *Hi.* ταπεινοῦν, καταβάλλειν (S. κύπτειν).
3 *perf.*: שָׁפַל
עיני גבהות אדם שפל Jes. 2, 11.
3 *perf.*: וְשָׁפַל
ועל כל־נשא ושפל Jes. 2, 12.
ושפל רום אנשים Jes. 2, 17.
2 *perf.*: וְשָׁפַלְתְּ
ושפלת מארץ תדברי Jes. 29, 4.
3 *imperf.*: וַיִּשְׁפַּל
וישח אדם וישפל־איש Jes. 2, 9.
וישפל־איש Jes. 5, 15.
3 *impf. f.*: תִּשְׁפַּל
ובשפלה תשפל העיר Jes. 32, 18.
3 *impf. pl.*: יִשְׁפָּלוּ *p.*
והגבהים ישפלו Jes. 10, 33.
וכל־הר וגבעה ישפלו Jes. 40, 4.

3 *impf. f. pl.*: תִּשְׁפַּלְנָה
ועיני גבהים תשפלנה Jes. 5, 15.
Hif-il: הִשְׁפִּיל 3 *perf.*
השפיל הגיע לארץ Jes. 25, 12.
3 *perf.*: וְהִשְׁפִּיל
והשפיל גאותו Jes. 25, 11.
1 *perf.*: הִשְׁפַּלְתִּי
השפלתי ׀ עץ גבה Ez. 17, 24.
3 *perf. pl.*: הִשְׁפִּילוּ
השפילו ותאמר גוה Job. 22, 29.
part. masc.: מַשְׁפִּיל *sg.*
משפיל אף־מרומם 1 Sam. 2, 6.
משפיל רשעים Ps. 147, 6.
part. masc.: הַמַּשְׁפִּילִי
המשפילי לראות Ps. 113, 6.
inf. constr.: הַשְׁפִּיל
והגבה השפיל Ez. 21, 31.
inf. c. suff.: מֵהַשְׁפִּילְךָ
מהשפילך לפני נדיב Prv. 25, 7.
impt. c. s.: וְהַשְׁפִּילָהוּ
וראה כל־גאה והשפילהו Job. 40, 11.
impt. pl.: הַשְׁפִּילוּ
השפילו שבו Jer. 13, 18.
1 *imperf.*: אַשְׁפִּיל
וגאות עריצים אשפיל Jes. 13, 11.
2 *imperf.*: תַּשְׁפִּיל
על־רמים תשפיל 2 Sam. 22, 28.
ועינים רמות תשפיל Ps. 18, 28.
2 *impf. f.*: וַתַּשְׁפִּילִי
ותשפילי עד־שאול Jes. 57, 9.
3 *imperf.*: יַשְׁפִּיל
זה ישפיל וזה ירים Ps. 75, 8.
3 *impf. c. s.*: יַשְׁפִּילֶנָּה
קריה נשגבה ישפילנה Jes. 26, 5.
3 *impf. c. s.*: יַשְׁפִּילֶהָ
ישפילה עד־ארץ Jes. 26, 5.
3 *impf. f. c. s.*: תַּשְׁפִּילֶנּוּ
גאות אדם תשפילנו Prv. 29, 23.

שְׁפַל
פעל נקמי, כמו שָׁפַל נעכרי, ונס נהשלה על נמיכות כוח והתמוננות לנ.
v. comp. intr. aram., sicut hebr., humilem esse; *Af.* dejicere et sensu spirituali: humiliare. Indidem neoh. nn. actionis שְׁפִילָה, חַשְׁפָלָה. LXX. ταπεινοῦν.
Af-el: הַשְׁפֵּל
2 *perf.*: הַשְׁפַּלְתָּ
לא השפלת לבבך Dan. 5, 22.
part. masc.: מַשְׁפִּיל *sg.*
הוה משפל Dan. 5, 19.
inf. constr.: לְהַשְׁפָּלָה
יכל להשפלה Dan. 4, 34.
3 *imperf.*: יַהַשְׁפִּיל
ותלתה מלכין יהשפל Dan. 7, 24.

שָׁפָל
ת״ו, ולנקני שְׁפָלָה. מוכנו מוצפל ומצוקע נקמלוטו, ונהשלה נקל ונקון נכוס וקלוקל מוולול ומגוכס וכדומה, ונקשור עם רוק עכיכו עכיות.
adj. m. (f. שְׁפָלָה), depressus, demissus, submissus, humilis vel situ locali vel statu et conditione, vel animo poenitenti. LXX. ἀπερῥιμμένος, ταπεινός, ἀσθενής, μικρός, ἀχρεῖος; שְׁפַל־רוּחַ, πραΰθυμος, ταπεινόφρων; הַבָּא וּשְׁפַל רוּחַ, ὀλιγόψυχος.
Lev. 13, 20. מראה שפל מן־העור
Lev. 14, 37. ומראיהן שפל מן־הקיר
2 Sam. 6, 22. והייתי שפל בעיני
Ez. 17, 24. הגבהתי עץ שפל

Digitized by Google

וְשָׁפֵל *adj. masc.:*
כי־רם ר׳ ושפל יראה Ps. 138, 6.
דַּשָּׁפְלָה *adj. masc.:* *c. h par*
השפלה הגבה Ez. 21, 31.
שְׁפַל־ *adj.m. constr.:*
טוב שפל־רוח Prv. 16, 18.
וּשְׁפַל־ *constr.:*
ושפל־רוח Prv. 29, 23.
דכא ושפל־רוח Jes. 57, 15.
בִּשְׁפָל *constr.:*
בשפל קול השחנה Eccl. 12, 4.
שְׁפָלִים *pl.:*
לשום שפלים למרום Job. 5, 11.
להחיות רוח שפלים Jes. 57, 15.
וּשְׁפָלִים *pl.:*
נבזים ושפלים Mal. 2, 9.
שְׁפָלָה *adj. fem.:* *sg.*
להיות ממלכה שפלה Ez. 17, 14.
והיו שם ממלכה שפלה Ez. 29, 14.
תהיה שפלה Ez. 29, 15.
וּשְׁפָלָה *adj. fem.:*
ושפלה איננה Lev. 13, 21. 26.
שְׁפָלַת *adj. f. constr.:*
שפלת קומה Ez. 17, 6.

שֶׁפֶל

ס״נ נאקימי, וכנוכו כמו שֶׁפֶל נעכרי. כ״ע עוד התוקפיי שֶׁפֶל מעלמו, שהוא סניכוכי.

adj. m. aram., humilis, neohebr. שֶׁפֶל. LXX. שֶׁפֶל אֲנָשִׁים, *ἐξουδένωμα ἀνθρώπων.*

וּשְׁפַל

Dan. 4, 14. ושפל אנשים יקים

שֶׁפֶל

ז״ו, ומוכנו מקום כמוך ומושפל ומשוקע, ונהשלה מעמד הפקיקות וסנויון, וכן שִׁפְלוּת כ״ע.

n. m., locus depressus vel status humilis atque abjectus. LXX. *ταπείνωσις, ταπεινός.*

בַּשֶּׁפֶל

Eccl. 10, 6. ועשירים בשפל ישבו

cum suff.: שֶׁפְלֵנוּ

Ps. 136, 23. שבשפלנו זכר לנו

שִׁפְלָה

ס״נ, נויר שֶׁפֶל הזוכרי, ומוכנו מעלמו.

n. f. (a m. שֶׁפֶל), depressio, humilitas. LXX. *πεδινός.*

וּבַשִּׁפְלָה

Jes. 32, 19. ובשפלה תשפל העיר

שְׁפֵלָה

ס״נ, ומוכנו מקום מושפל ומשוקע [כיע-דעכונו], ונקלק מס מקכן סמון ליס מן יפוע עד עוס נקרק סשפלה נכלל, ונקרמי ונגמרק שִׁפּוּל מעלמו, ונקמר מעוכל לנר מס, ולפעמים קעור שוֹלְיָס נעכרי.

n. f., locus depressus (Niederung), planities; c. art. spec. regio maritima ab urbe Joppe usque ad Gazam. LXX. *πεδίον, πεδινός.* A. *πεδινή.* S. *κοιλάς.*

הַשְּׁפֵלָה

Jos. 11, 16. ארץ הגשן ואת־השפלה
2 Chr. 28, 18. בערי השפלה והנגב
Jer. 17, 26. ומן־השפלה ומן־ההר
Jer. 32, 44. ובערי השפלה
Jer. 33, 13. בערי חשפלה

וְהַשְּׁפֵלָה

Jos. 10, 40. ההר והנגב והשפלה
Jud. 1, 9. והנגב והשפלה
Obad. 1, 19. והשפלה את־פלשתים
Zach. 7, 7. והשפלה ישב

בַּשְּׁפֵלָה

Jos. 15, 33. בשפלה אשתאול
1 Reg. 10, 27. כשקמים אשר־בשפלה
1 Chr. 27, 28. והשקמים אשר בשפלה
2 Chr. 1, 15. כשקמים אשר־בשפלה 9, 27.

וּבַשְּׁפֵלָה

Dt. 1, 7. ובשפלה ובנגב
Jos. 9, 1. בהר ובשפלה
Jos. 11, 2. נגב כנרות ובשפלה
Jos. 12, 8. בהר ובשפלה ובערבה
2 Chr. 26, 10. ובשפלה ובמישור

cum suff.: וּשְׁפֵלָתָהּ

Jos. 11, 16. הר ישראל ושפלתה

שְׁפָלוּת

ס״כ ומופעמי, ופתרוכו רפיון ועגלות ידים או כף רמיס [כיעדעדוענקוכוג, שלאפפהיים], וככון לשרש. כ״ע מדלות וכמיכות רוח, וכדומה מן השלוח של פעל.

n. f. abstr., dejectio, demissio, languor, torpor, segnities, neoh. humilitas, cum translationibus decantatis. LXX. *ἀργία.*

וּבִשְׁפָלוּת

Eccl. 10, 18. ובשפלות ידים

שָׁפָם

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁפַם, ומוכנו לנעת קנת מסמדקדקים כמו סָפַן, כלשון עטוי וכסוי, לומנס זס ס״נ ונקל, ונקלוקו כעלס מעכי.

v. inus., quod nonnulli significationem *velandi* s. *tegendi*, sicut סָפַן, habere arbitrati sunt, conjectura parum probabili.

מְשָׁפָם

ז״ו, ומוכנו זקן, וכאמר ממכו עשה את [על] השפס, עשה שפס, ולנעת הרל״ק השער אזר על השפס, וע״כ הוא שכיי של שָׂפָה, לומנס מסוקו ושרשו סור.

n. m., barba, mystax, secundar., ut nonnulli volunt, a n. שָׂפָה (de forma v. s. פֶּה, פֶּם, cf. Systema l. aram.) id quod veri est simillimum. LXX. *μύσταξ, χεῖλος, χείλη, στόμα;* עֲשֵׂה שָׂפָם, *καταλαλεῖν.*

Lev. 13, 45. ועל־שפם יעטה
Ez. 24, 17. ולא תעטה על־שפם
Ez. 24, 22. על־שפם לא תעטו
Mich. 3, 7. ועטו על־שפם כלם

cum suff.: שָׂפָמוֹ

2 Sam. 19, 25. ולא־עשה שפמו

שָׁפַן

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לנעת יסודה קרבערשָׁפַן לשון עמינה, ומעכו ככוי של שָׁפָן, עין קיס שכגילה להטעין נמקנוקות, וע״כ יסודו כמו שָׁפָן סנת, ולפ״ק יסודו כמו שָׁפַן כלשון ישמעאלי, סתקכמות וסתכללות ומערמה וככול. ולנעתי מעכין רקול ועפיוס, כאשר פרשו נאמת המתרגם, המעתיק ע״ן שָׁפָא, נעכין רקול נתרגום, לומנס עול הדבר לי סול, ולפ מנאתי דמיון לו.

v. tr. inus., abscindere, occulere, uti conjecit *Carpentrasi*, cogn. שָׁפָן, שָׁפָא (arab. *šafn*, tectus, astutus); salire, *σκιρτᾶν*, ut ait Trecassinus, praeeunte paraphrasta, qui שָׁפָא a v. שָׂפָה (der Springhase) vertit.

שָׁפָן

ז״ו, והינוי שְׁפָנִים, ע״מ קָמָּךְ־חָמָנִים, ועכיכו מין קיס נעלת קרנע רגלים, מעלת גבס, קצר קנקס מנוחות הריס וסלעים למקסה, ותיקים כעס נלסוך סקנכה, וזו סנקלקס אַרְנֶבֶת שָׂפָן לו יַרְבּוּחַ [שפריכנסקוע], קצר יעפו ויקל, וכן הענקיקו המתרגס שָׁפָא[שָׁפָן], ומשס הוס לנעת כותני הקוחות שס סעכר, על שפנים היו מנוייס ומכיקים נעת נלו הכוומיים שמס [אִשְׁפַּנְיָה].

n. m. (pl. שְׁפָנִים, formâ pervulgatâ), animal quadrupes, montanum, ruminans atque callidum, vulgo caniculus, melius: mus montanus (*mus jaculus* Linn.), *χοιρογρύλλιος*, neoh. יַרְבּוּחַ, arab. *jarbuâ*, targ. שָׁפָנָא, אַרְנָבָא (שָׁפָן = שָׂפָה h. e. lepus subsultans), a quorum frequentia nominata esse dicitur Hispania (אִשְׁפַּנְיָא, vid. *Zunz*, Zeitschrift p. 141 sq.), uti *Achbarus* in Galilaea superiori a murium esculentorum in rupibus regionis multitudine (עַכְבְּרָא sive עַכְבְּרִין, a n. עַכְבָּר, talm. עַכְבְּרָא דְּבַרָּא). LXX. *χοιρογρύλλιος, λαγωός.*

הַשָּׁפָן

Lev. 11, 5. השפן כי־מעלה גרה
Dt. 14, 7. הארנבת ואת־השפן

pl.: שְׁפַנִּים

Prv. 30, 26. שפנים עם לא־עצום

pl.: לַשְּׁפַנִּים

Ps. 104, 18. סלעים מחסה לשפנים

שָׁפַע

פ״כ, ומוכנו לנעת יקקי לשון כסוי ועלול, ע״ל ויספון אֶת סנית, וכן סכיכו דוד קמקי, ונפכים עמוכים לנ״ו כמו לוכלות הטמוכים, וכן העקיקוהו הקדמוכים.

v. tr., sicut סָפַן, צָפַן, occulere, abdere, de thesauris reconditis. LXX. שְׁפָנֵי טְמוּנֵי חוֹל, *ἐμπόρια παράλια κατοικούντων*, glossemate pergravi. A. *ἀποθέτους κεκρυμμένους*, seq. Vulgata.

prt. p. pl. cstr.: וּשְׁפָנֵי

Dt. 33, 19. ושפני טמוני חול

שָׁפַע

פ״כ ול״ע כ״ק נגור, ומוכנו השקה ופריכה וסניקה [קיכעדשטקעכן, שלייכפכן], ושרשו שָׁפַ״ע, ודומה לו סָפָ״א, זָב וכדומה, וכן שָׁפַע נקרמי נכל הכניכים.

v. tr. inus., superfluere, redundare, cogn. זָב, סָבָ״א, neoh. creberrime vi *diffluendi* et *effundendi*, *Hi.* vi affatim suppeditandi s. largiendi, etiam vi dogmatica et mystica *influendi* (cf. arab. *anzala*).

מַשְׁפַּע

ז״ו, ולנוכו עליפות ועתרת וספק וכיוס [קיכעפלוסס], ושגור מאד כ״ע, ושס ג״כ המות שְׁפִיצָה, חַשְׁפָּעָה, חַשְׁפָּעוּת וכדומה.

n. m., abundantia, copia. LXX. *πλοῦτος.*

Dt. 33, 19. כי שפע ימים יינקו

שִׁפְעָה

ס״נ, נויר הזוכרי שֶׁפַע, ומוכנו מעלמו, ונקמר מהמון עס וקנוסס ושפעת נהמות וכדומה, וכן כ״ע.

n. f. (a m. שֶׁפַע), abundantia, copia, multitudo, neoh. שֶׁפַע, שְׁפוּעַ, שְׁפִיצָה. LXX. *πλῆθος, ἀγέλη, κοιότης, τρόμος, κοιμηθέντα.* A. Th. *πλῆθος, ὁρμή.* A. *πλήμμυρα.*

constr.: שִׁפְעַת

2 Reg. 9, 17. שפעת יהוא בבאו
2 Reg. 9, 17. ויאמר שפעת אני ראה
Jes. 60, 6. שפעת גמלים תכסך

constr.: וְשִׁפְעַת

Job. 22, 11. 38, 34. ושפעת־מים תכסך

constr.: מִשִּׁפְעַת

Ez. 26, 10. משפעת סוסיו

שָׁפָת

פ״כ ול״ע כ״ק נגור. מוכנו עקיפה ודריכה [שטעכען], וכן פקיון שרש שָׁפָ״ת נקרמי, ומיכנו מעכין ויקילה כאשר קנמו קנת, כי מוכנו על ויקילה נסוכי נויר שפיפון הנס, וע״כ זכי, ולפ רקמי, וכן אמר הרל״נ שהשרש נדיפון על ישופך רפ״ק. ולנעת יקקי הוא מנוכת שָׁפָת נעכין כדיפה, אלא פרוש הרל״נ קוכ.

v. tr. inus., sicut שָׁפָ״ת (Gn. 3, 15. posterius), aram. שְׁפַת, pungere, fodicare, mordere, non significatione *rependi*, quae in sermone syriaco denominativa est.

שְׁפִיפָן

ז״ו, ומוכנו מין נקפ שנוכך ועוקן, ונקרמי שָׁפָת מעלמו.

n. m., species serpentis, arab. *siff*, haemorrhous, vel cerastes, arab. *maqrûn* (uti Arabs Erpen. et Saadia). LXX. *ἐγκαθήμενος.*

Gn. 49, 17. שפיפן על־ארח

I. שָׁפַק

פ״כ, ומוכנו הכפק יד על יד ותקיעת כף על כף, וכן מוכן על שָׁפָק לעיל נסמך ע״ב, קצר נדומה לו הנרש נשפתי מערכ, כאשר רקיע שס לע״ל. ומוס נענין הכוסף הִשְׁפִּיק הכפק כף על כף, לעצות קנרס וכריע אֶת קנרו, ל״ת ג׳לדי נכריס ע״פיקו, כ״ל יקקנרו עס נכריס, ונלעון ישמעאל הפעל שפק לו נפק, מהקפק נריע.

v. comp. tr., sicut סְ־פַק q. v., compingere, complodere, arab. ש־פ־ק, צ־פ־ק, ש־פ־ע. *Hi.*, sicut arab., manus ad foedus ineundum complodere, foedus pangere, seq. בְּ (cum aliquo). LXX. *καὶ τεκνὰ πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς* (ex neoh. הִסְפִּיק, sufficienter s. affatim largiri, multiplicare, quo exemplo rursus antiquitas linguae neohebraicae ejusque usus ab Alexandrinis factus confirmatur, v. alia exempla in tab. radd.

3 *imperf.:* יִשְׁפֹּק

Job. 27, 23. ישפק עליו כפיו

Hif-il: הִשְׁפִּיק

3 *imperf. pl.:* יַשְׁפִּיקוּ

Jes. 2, 6. ובילדי נכרים ישפיקו

שֶׁפֶק

ז״ו, ומוכנו לנעת אֶת־עוקן ולנ״ג הכפק ויסור [ניכטיגונכן], וגס הקפיי נסכיר הסכיכים שלו סכיל פרוש וס. קולס לנעת המתרגס שֶׁפֶת מולק, ווכו מענין ספוק כדי נרך, ובן נעת קנת מפכיכים, גס מהקדמים גס מסיכים.

n. m., complosio, contusio, castigatio; vel, ut alii, praeeunte Targumista, volunt, sufficientia, abundantia (cf. Job. 20, 22. בְּמִלְאַת שֶׁפְקוֹ). LXX. confuse.

Digitized by Google

*בְּשָׁפָק
*אַף־יסיתך בשפק Job. 36, 18.
cum suff.: *שִׁפְקוֹ
*במלאות שפקו Job. 20, 22.

II. שָׁפַק

פ״כ, והעתיד יִשְׁפֹּק, ומוכנו כמו סָפַק נקרעי, לומר פריכה וסניעה וכיוצ׳ [פי־ כצר־לי־עסנין, שער־שמען], ומזה נסחלפה על כדי נוכך וספוק נתין מקסור שקומה [נעכינען, סיכרי־כַּנען], כי המכווה הוא המסניק. וכפי הכ״לכעת גם הסרס הֵיה, לפר מעכו הַ״ר, לניין המלעכות והספוק, ג״כ מתמנות של רווי, ונדומה לפרס שֶׁל יַד. נקרעי הכנד סִיפֵּק, סַפֵּק, הסס סְפֵּק, סְפֵּק, סַפֵּרק, וכ״ע הִסְפִּיק, הִסְתַּפֵּק, והדומות הַסְפָּקָה, סֶפֶק, הִסְתַּפְּקוּת.

v. comp. intr. (impf. יִשְׁתַּפֵּק), sicut סְתַּפֵּק aram., superfluere, redundare, deinde abunde sufficere, satis esse. Indidem, uti nunc censemus, translatum est הֵיד (יַד), primum: riguum, superfluum esse (uti radix secundaria redupl. יַד ostendit), deinde satis esse. Perfrequens est h. v. in lingua neoh. (הִסְתַּפֵּק, הִסְפִּיק cum nn. actionis inde derivatis, unde bene discerni oportet v. סְפֵּק, סֶפֶק, veluti שֵׁם מְשֶׁפֶּק, de paronymo, a v. סָ־פַק, cujus radix vim *vac*-illandi habet, uti פֶּה, פִּתְפֵּת). LXX. *ἐκποιεῖν.*

3 *imperf.:* יִשְׁפֹּק
1 Reg. 20, 10. ישפק עפר שמרון

שָׁפֵר

פ״כ, ועתידו יִשְׁפַּר, כלכך סנודדים סלכוי״ם. ענינו כמו סָפַר ע״ם, לפר מענו סַפֵּר, לומר לסיכה וויכוח ונגיסה [נעלַכְנען, ציימענן], כי סקנן שָׁפַר, סָ־פַר, כלסיון לְשָׁפַר, חָ־פַר, צָ־פַר, לפר נכולם סקמנות והוכ. ומזה נסחלפה על עלכנות וקמילה ויופי, וכן כנ״ע.

v. comp. intr. (impf. neoh. יְשֻׁפַּר), splendere, nitere, cogn. סָ־פַר (סַפִּיר), חָ־פַר (כְּפֶר, alhenna), חָ־פַר (erubescere, ἐρυθριᾶσθαι, sicut בָּ־שׁ, pallescere, de gradu majori pudoris), צָ־פַר (צִפֳּרֶן). Significatio splendoris et dulcedinis, uti solet, ad pulchritudinem transfertur, hinc: pulchrum esse vel videri h. e. placere (sq. עַל). *Pi.* neoh., ornare, decorare, cum his *Semotha-Póal:* שִׁפְּרָה, שֻׁפְּרָה. LXX. εἶναί τινι κράτιστον.

3 *perf. fem.:* שָׁפְרָה
Ps. 16, 7. נחלה שפרה עלי

שָׁפָר

נקרעי כמו נעכרי, והעתיד יִשְׁפַּר, ונלכך נקרנוס קמור עוב ויפה, וכן סס ככוס אַשְׁפָּר נמונן וס. הכנוכות שָׁפָר, שִׁפְרִי, שַׁפִּיר, שַׁפִּירִי.

v. aram., sicut שָׁפַר, nitidum, pulchrum esse, placere (Targ. pro טָב, יָפֶה, יַעֵב). *Af.* targ., pulchrum facere, arab. *asfara*, de illucescente aurora. Inde nmm. שָׁפָר, sicut מֵישָׁב, optimum quidque ac pulcherrimum; שִׁפְרִי, venustas, nitor; שַׁפִּיר, pulcher, adv., sicut ar. *náam, niám, vai*, ita, sane. LXX. ἀρέσκειν.

Dan. 3, 32. שפר קדמי להחויה
Dan. 6, 2. שפר קדם דריוש

3 *imperf.:* יִשְׁפַּר
Dan. 4, 24. מלכי ישפר עליך

מִשְׁפָּר

ג״ו, ומוכנו נסכ ווופר ויופי [נעלַכְנען, שׁפְנִי, ול״ל הכנון של קמני שפר נקומע כקפית דכני קלינס, וסקומיס שקמני כמו אֲמִירָר, לנון קמיר, עוגו מסורת לנלע נרך.

n. m., splendor, nitor, elegantia, de orationis venustate ac dignitate (syn. חֵלְיָן, נְעִמָה). LXX. *κάλλος.*

שֶׁפֶר *p.*

Gn. 49, 21. הנתן אמרי־שפר

שַׁפִּיר

ת״ו נקרעי, ומוכנו יפה ועוב [שׁוֹן], ונגזרת מלנר מקוור ויפר ומקומק.

adj. m. aram., splendidus, pulcher. LXX. *ὡραῖος, εὐθαλής.*

Dan. 4, 9. עפיה שפיר
Dan. 4, 18. ועפיה שפיר

שַׁפְרִפַּר

ג״ו נקרעי, והיזומ שַׁפְרְפָרָא, ומוכנו נרת הסקר ונוסר הנוקר [מֵאֲרְגְעַנְגְלַיכְן־לִיכְע, פַּרְפִירְאַטְלִיכְע], והוק מן ספר לנון נהיכס. נתכנוס המקל שַׁפְרְפָרָה קמור נסכיס נעכרי.

n. m. (def. שַׁפְרְפָרָא), lux matutina, aurora utpote rosea, punicea, crocea, fulgida; targ. שַׁפְרְפָר pro hebr. מְחֳרָה. LXX. *τὸ πρωΐ.*

def.: בְּשַׁפְרְפָרָא
Dan. 6, 20. בשפרפרא יקום

שָׁפַר

פעל כוזר, ומוכנו נכיכס וקלילה כקנס [לוימסְאָלְעַן], לו נקיכס וגניעת לנכ [לוימסְטִיעְעַנען], לו קפיכת קרקע וכיכס [־גרַאבְעַנען], ומזה נסחלפה על עפית לנכ נכוב וקלול לו לקנול לנכ לו לנוכך לקר. כי סקנן שָׁפַר ודומס לו פָּר, חָ־פַר וכדומה נקוב לעניו שלפיכו. סכנכ שָׁפַר עפות נכוב וקלול, נסחלפ על פניות לסלי. ומניו זוס נכוקו שמיס שפרס, שסכוסק יזו מוכך עניו ולקר עמו, והסקוק כמלוקו נכוקו שמיס שפרס יזו, קוולנס יזו נקק נכיק, ומקנגס טעס נו שהעתיקו לחנסרי, וכן אָנְן־ עוכח טעס שפרנו מעכיו יופי, וכן ילקקי טעס שפרנו כמס שפריכ.

v. comp. tr., quasi *conforare*, excavare (velut caulem arundinis), profundum facere, effodere, hinc cavare, aptare ad aliquid capiendum, a rad. *for*-andi, quo, ut vidimus (cf. חָ־פַר, פָּר), sat longa vv. simpl. et compos. series pertinet. *Pi.*, κοιλοῦν, profundum spatiosumque facere instar tentorii. LXX. κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ (בריחי שמים) *dedoίκασιν αὐτόν.*

Pi-el: שִׁפֵּר

3 *perf. f.:* שִׁפְּרָה
Job. 26, 13. ברוחו שמים שפרה

שׁוֹפָר

ג״ו, ע״ע עוֹלָם, והלכני נמלכוע נקני שׁוֹפָרוֹת. מוכנו מין קלונכת לפר כנוכה וקלולה כקנה, לו פעוע לו עקום [עכ־לפ־ פעעע], וכקלל כן ע״ם כניכוקו כקלילו. ומזכר וס הסס שׁוֹפָרָה נ״ע, זהוק קמור שַׁפְרְפָרָה, על דכך עוקף, שמוכנו דנר קלול כקנה וכנור, וגס מלנר שקלול מקוכו, כקלילת הנילס, שנקלל שפופכת של נילס. ועפה ל״ו הל״ן [כניכו נסיס] נלקמו שהסס שׁוֹפָר לק הקלנר מן שׁוֹפָר, כי שופר לקוד ושפופכת לקוד, ל״ע שלפ לפק לנניסס. נמלנת שקלוס שופר כנוי לנקנו מה, מלול מקוכו ועזוי כשופר, ונגזרת שׁוֹפֵר מעלמו.

n. m. (ad s. f. שׁוֹפָם, pl. fem. שׁוֹפָרוֹת), tuba, classicum, buccina, talm. שׁוֹפָר, nom. a cavitate, unde neoh. שׁוֹפָרֶת (= שַׁפְרְפָרֶת, ad s. f. טוֹמָה, כּוֹרֶב), fistula, testa (ovi), arab. *śabbûr*, lituus foraminibus instructus (gloss. *bûq*, Flötuse). Fallitur Rabbenu *Nissim*, qui שׁוֹפָר ex שְׁפוֹפֶרֶת abbreviatum censet, scilicet formam primariam ex secundaria.

LXX. σάλπιγξ, κεραύνη.

Ex. 19, 16. וקל שפר חזק מאד
Lev. 25, 9. תעבירו שופר
2 Sam. 6, 15. בתרועה ובקול שופר
1 Chr. 15, 28. בתרועה ובקול שופר
Job. 39, 24. ולא יאמין כי־קול שופר
Job. 39, 25. בדי שפר יאמר האח
Ps. 47, 6. ר״ה בקול שופר
Ps. 81, 4. 98, 6. תקעו בחדש שופר
Ps. 150, 3. הללוהו בתקע שופר
Jes. 18, 3. וכתקע שופר תשמעו
Jer. 4, 5. ותקעו שופר בארץ
Jer. 4, 19. כי קול שופר שמעתי
Jer. 4, 21. אשמעה קול שופר
Jer. 6, 1. ובתקוע תקעו שופר
Jer. 6, 17. הקשיבו לקול שופר
Jer. 42, 14. וקול שופר לא נשמע
Jer. 51, 27. תקעו שופר בגוים
Hos. 5, 8. תקעו שופר בגבעה
Hos. 8, 1. אל־חכך שפר
Joel 2, 1. 15. תקעו שופר בציון
Am. 2, 2. בתרועה בקול שופר
Am. 3, 6. אם־יתקע שופר בעיר
Zeph. 1, 16. יום שופר ותרועה

הַשּׁוֹפָר

Ex. 19, 19. ויהי קול השפר הולך
Ex. 20, 18. ואת קול השפר
Jos. 6, 5. בשמעכם את־קול השופר
Jos. 6, 20. את־קול השופר
2 S. 15, 10. כשמעכם את־קול השפר
1 Reg. 1, 41. יואב את־קול השופר
Neh. 4, 14. קול השופר
Ez. 33, 4. את־קול השופר
Ez. 33, 5. קול השופר שמע

בְּשׁוֹפָר

Jes. 27, 13. יתקע בשופר גדול

בַּשּׁוֹפָר

Jud. 3, 27. 6, 34. ויתקע בשופר
Jud. 7, 18. ותקעתי בשופר
1 Sam. 13, 3. ושאול תקע בשופר
2 S. 2, 28. 18, 16. ויתקע יואב בשופר
2 Sam. 20, 1. ויתקע בשופר ויאמר
2 Sam. 20, 22. ויתקע בשפר
1 Reg. 1, 34. ותקעתם בשופר
1 Reg. 1, 39. ויתקעו בשופר
2 Reg. 9, 13. ויתקעו בשופר
Neh. 4, 12. והתוקע בשופר
Ez. 33, 3. ותקע בשופר
Ez. 33, 6. ולא־תקע בשופר
Zach. 9, 14. ואדני י״י בשופר יתקע

כַּשּׁוֹפָר

Jes. 58, 1. כשופר הרם קולך

constr.: שׁוֹפָר
Lev. 25, 9. והעברת שופר תרועה

pl.: שׁוֹפָרוֹת
Jud. 7, 16. ויתן שופרות בידי־כלם

pl.: הַשּׁוֹפָרוֹת
Jos. 6, 9. תקעו השופרות
Jud. 7, 20. ובידי־ימינם השופרות

pl.: בַּשּׁוֹפָרוֹת
Jos. 6, 4. יתקעו בשופרות
Jos. 6, 8. עברו ותקעו בשופרות
Jos. 6, 9. ותקוע בשופרות
Jos. 6, 13. הלוך ותקעו בשופרות
Jos. 6, 13. הולך ותקעו בשופרות
Jos. 6, 16. תקעו הכהנים בשופרות
Jos. 6, 20. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 18. ותקעתם בשופרות

וְשׁוֹפָר

Jud. 7, 19. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 20. שלשת הראשים השופרות

pl.: וּבַשּׁוֹפָרוֹת
2 Chr. 15, 14. ובחצוצרות ובשופרות

pl. constr.: שׁוֹפְרוֹת
Jos. 6, 4. שופרות היובלים
Jos. 6, 6. 8. 13. שבעה שופרות

pl. c. suff.: שׁוֹפְרֹתֵיהֶם
Jud. 7, 8. ואת שופרותיהם

שַׁפִּיר

ג״ו ע״ם סַגְרִיר, ומוכנו לפעת לוד ק מ ר׳ הספרדי לקל, ע״ם יפיו, ולקומס על סמלקס, מס ליופי לק הקפל. לפעת סמקנס אַפֵּדָן, וזהו קפל, והעתקנו לפי לומר דעת. ולכני לפני ימים קצנתי שתמנות עכיכו עלי ולפר, ומזה לק״כ מלנר, לפר יפוכ על כסל, ולק״כ כסל נכלל, לומס לכל אלה לין רגלים. וכ״ל שעכיכו לקפל ע״ם קלולו, לכן מקוב שמיס מקוק, ולק״כ מסוכס פרוסס כלנוכה.

n. m. (ad s. f. סַגְרִיר), tentorium, non a pulchritudine (*Qimchi*), sed a cavitate, targ. אַפֵּדָן, hinc neoh. de coelis utpote tabernaculi instar fornicatis. LXX. *ὅπλα.*

cum suff.: שַׁפְרוּרוֹ *Q're.*
Jer. 43, 10. ונסה את־שפרורו

אֲשַׁפָּר

ג״ו, ומוכנו לפעת הלנ״ג מכס יפה, כהוגס לפת לנים לקר נסעוגות גדולות, מן שׁ פ ר לנון יפוי, לכן כפי הכ״ל עכיכו כמו קלים, מעכון קלול של הסרס. נגזרת עוד מסכס וס שָׁפִיר ככוי לנליס מה, לפר כו עכור הולד כנשפופכת של כיכס, וגס זה מעמס נכיכס.

n. m., placenta, a forando (sicut חֲפָה), sec. *Gersuni:* frustum pulchrum, portio elegans, qualis convivis in lautis delicatisque comessationibus dare solet, sec. alios: a v. שָׁפַר = סָפַר, vi numerandi s. dividendi: pars, portio, Targ. מְנָה. LXX. *ἐσχαρίτης, ἀρτοκοπιακός.* Alii: *λάγανον, ἀμυρίτης* (*ἀμυλίτης*).

וְאֶשְׁפָּר

2 Sam. 6, 19. ואשפר אחד
1 Chr. 16, 3. ואשפר ואשישה

שְׁפַת

פ״כ, והעתיד יִשְׁפֹּת, ומוכנו שיפה ושיקה [ועפלען], לכן נקיכה ועזיה לדנר נכלל, וקכן הסרס שָׁפַת, ודומס לו הקכן של רַ־בַד, רַ־פַד, וכן נאלף לְשַׁ־בַּת, שנכולס התמנות הכפלה על מקום ושיקה.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁפֹּת), ponere, dare, cogn. שַׁ־בַּת, רַ־פַד, רָ־בַד, quae omnia virtutem habent *sternendi* ac *deponendi.*

impt. sg.: שְׁפֹת *et inf.*
2 Reg. 4, 38. שפת הסיר הגדולה
Ez. 24, 3. שפת הסיר שפת

2 *imperf.:* תַּשְׁפֵּנוּ
Jes. 26, 12. י״י תשפת שלום לנו

2 *impf. c. s.:* תִּשְׁפְּחֵנִי
Ps. 22, 16. ולעפר־מות תשפחני

שָׁפָת

ג״ו ע״ם קָנֶה, ונלאלף לק נוועי שְׁפָתַיִם. פתקוכו מקום מוכן והוגף, לכן מעמד [עלאלף], ונלכך מפעמד הנהמות, הן נכפקיהס, הן נכדס וכדומה, ופכוע וס יקיצ לנכל. לומס לדעת הקרקי עניכו כיכיס שעליהס הקלכות, ולדעת הפתקנס וו׳ הצעוליס, שתולין נהס הקלנכות ופפציעיס לוקס, וגס הס

יתיצנו הסס עס הזכש, נאשר שתמנות הזכש נעיכה ותקיכה וככיכה, ל״כ רנון הסס, הכנקנע נמקום מיוקד, ד״מ וו ועוקן, וכי שְׁפַת דקר לגליס ג״כ מן שָׁפַד, כדומה לל שָׁפַת, וכן הסס שוּפַת נגמרא [שָׁפַת], ככוי לנגנב מס, ג״כ מוס הזכש.

n. m. (ad s. f. שָׂפָה, du. שְׂפָתַיִם), stabulum, ovile, locus, ubi victimae alligabantur vel quo pecora sub dio continebantur, sec. *Qimchium:* duo lapides focarii, quibus ollae imponebantur, sec. Paraphrastam: columellae, in quibus appensa pecora mactata excoriabantur, a v. שָׂפַד = שָׂפָה (neoh. infigere veru, carnes ad veru affigere). LXX. *γείσσος, κλῆρος.*

du.: שְׂפָתַיִם
Ps. 68, 14. תשכבון בין שפתים
du.: וַשְׁפָתַיִם
Ez. 40, 43. והשפתים טפח אחד

מְשָׂפָה

ג״ו, ומיוכ לך כווני מְשָׂפָתַיִם. פתכוכו לדעת ׳נקק׳, שהלך לפקי הפתכנס, תקומי עייכות, ולפ״ו מן שפת לשון הכנה וקיוס וקכיעה, ודרך מתקימי תקומין וגובלי גכולין לכעוך ולקכוע עמוד וכלב נפרצת גכולין [נרעכי-פתהלל, -שנשתקוכן]. ולדעת שלמה עורך עניכו מעכבה, ונפרע מעכבה לנעימת הנשמה [הידוע], והכוקר יכקר.

n. m. (du. מִשְׂפָתַיִם), ovilia, claustra s. caulae pecudum, sec. Targ. et *Isaaki:* fines, limites, termini, qui infixis pilis s. columellis designantur. LXX. A. *κλῆροι, διγομίαν.* S. *γειτονία (μετεχόμενοι).* Th. *Μωσφεθαΐμ.*

du.: מִשְׂפְתַיִם
Jud. 5, 16. ישבת בין המשפתים
du.: מִשְׂפְתַיִם *p.*
Gn. 49, 14. רבץ בין המשפתים

שְׁצָא

פעל ל״ע נקרי, כ״ף נכנין הכנה שִׁיצָא, שכתלקן מן שְׁצָא, וכמלמו ג״כ תתמוכות שִׁיצֵר וגם שִׁיצְיָא, וככר תקרתי על דקדוקו נספרי תלמוד שפתי חכמ [שאר יגיע לשון נעיר לפסיק ס תקנה לפ״ג] דף קכ״ע. פתכוכו כלוי לו עשות כלה ותכלית וסוף [עכדע מלכמן], ונקמר מכלוי מעשה ומלאכה נכ״ק, ונתקנוס מכריקה והשמד וכדומה, וגס ג״כ הפעולי אִשְׁתֵּיצָא, והכנוכות שמה שֵׁצֵר וסידוע שֵׁצְיָא, שֵׁצִיאוּ, שֵׁצָיוּ, כמוכן משמד ותכלית והכרת.

v. aram. piel. (שִׁיצָא, שִׁיצֵר, שִׁיצְיָא = שְׁצָא, v. *Systema Linguae Aramaicae* p. 129.), finire, absolvere, ad finem perducere, targ. vi annihilandi et perdendi (עָשָׂה, *achéver*), unde שֵׁצֵר, שֵׁצִיאוּ, שֵׁצָיוּ, perditio. *Itpa.* targ. אִשְׁתֵּיצָא. LXX. *τελεῖν.*

Pa-el: שִׁיצָא
3 *perf.:* וְשִׁיצְיָא
Esr. 6, 15. ושיציא ביתא דנה

שְׁצַת

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומוכו לדעת מכקס תכן-סרוק קוזי וקצוק על דכר, וכן נתמת מוכן הזעל שֵׁשׁ נלשון ׳שמעאל, וסס סָשׁ שֵׁשׁ קוזי וכוור [עי׳ תכו

שְׁקֵדִי
prt.pl.constr.: ונכרתו כל־שקדי ארן
Jes. 29, 20.
לְשָׁקוֹד
inf. constr.: לשקד על־דלתותי
Prv. 8, 34.
שִׁקְדוּ
impt. pl.: שקדו ושמרו
Esr. 8, 29.
אֶשְׁקֹד
1 *imperf.:* כן אשקד
Jer. 31, 28.
יִשְׁקֹוד
3 *imperf.:* ועל־גדיש ישקוד
Job. 21, 32.
וַיִּשְׁקֹד
3 *imperf.:* וישקד י׳ על־הרעה
Dan. 9, 14.

שָׁקֵד

ג״ו, וסרכוי שְׁקֵדִים, ומוכו לדעת יהודס קרפכוי־סי מין עץ פרי יופי, הסוקד לפרוס נעת נוף מפכיב ומסיר להכן, וכנר פרשוסו כוס הקדמוכים, ונתוכס ג״כ תקמת׳. ונכאל ג״כ על הפרי [משכדעל]. ומקר לפרוס ויכאן הזאקד נס׳ קהלת, לל״ק ריוס על הזכיב, שהיא לנכס כדמות כן משקד, ולדעת קו״ל סוף ג״כ ככוי לל קְלִבְּסָת או אֶקְלִבְּסָת, קלק עליון של יכן, שיפרש המפרש עכס של הכקד [*l'onca*] שהיכן תקוע בו, ומקובר לקולית מהלים, קולס הכסון שהוא ע״ל המזאל ומקד מעז.

n. m. (pl. שְׁקֵדִים), amygdala et amygdalum, de arbore et fructu, a maturitate floris, uti ait Plinius: „Ex his, quae hieme, aquila exoriente, concipiunt flores, *prima omnium* amygdala, mense Januario," hinc emblema poenae divinae instantis improvisoque irrumpentis, et propter colorem candidum floris, imago canitiei (Qohelet 12, 5., ubi talmud. partum femoris superiorem, קְלִבְּסָת vel cum *Alef* prosthetico אֶקְלִבְּסָת dictam, intelligunt). LXX. *ἀμύγδαλον, κάρυον, καρύϊνος.*

וינאץ השקד
Eccl. 12, 5.
pl.: שְׁקֵדִים
Num. 17, 23. ויגמל שקדים
pl.: וּשְׁקֵדִים
Gn. 43, 11. בטנים ושקדים

שָׁקֵד

פעל שמי מן שָׁקֵד, ומוכו לך נכנ״ס שָׁקֵד. הכלון סיות עסוקס כדמות שקדים, נמיכים ניוכים כעין שקדים ופרחים, וכנ״ע ג״כ הכנר שָׁקֵד הפועל ממכו. מן הפעל שקד נע״ס שְׁקֵדָה המופעל שָׁקֵד, שָׁקוּד וכדומה, מקמנות על קיכוס ווכיווס ומסיכוס.

v. denom. piel. (a n. שָׁקֵד), amygdalatum esse h. e. ad formam amygdali effictum, speciem amygdali referre, de ornamentis architectonicis. LXX. *ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκοις.*

Pu-al: שֻׁקַּד
part. pl.: מְשֻׁקָּדִים
Ex. 25, 33. שלשה גבעים משקדים
Ex. 25, 33. ושלשה גבעים משקדים 37, 19.
Ex. 25, 34. 37, 20. משקדים כפתריה

שֻׁקָּד

פ״כ, ול״ע כ״ף נכנין כפעל. פתכוכו לדעת ׳נקקי כמו סָקֵד נקרי, כמוכן נקידה ע״י גלוף ועקוכה ודכיכה [ד״מ מְסָאסָא מְסַקֵּד, סדכן לוכש ועוקן, ויקי׳ רנה כ״ע; מְסַקֵּד גְּבִר

שָׁקַד
prt.pl.constr.: שְׁקֵדֵי
Jes. 29, 20. ונכרתו כל־שקדי ארן
inf. constr.: לְשָׁקוֹד
Prv. 8, 34. לשקד על־דלתותי
impt. pl.: שִׁקְדוּ
Esr. 8, 29. שקדו ושמרו
1 imperf.: אֶשְׁקֹד
Jer. 31, 28. כן אשקד
3 imperf.: יִשְׁקֹוד
Job. 21, 32. ועל־גדיש ישקוד
3 imperf.: וַיִּשְׁקֹד
Dan. 9, 14. וישקד י׳ על־הרעה

שָׁקֵד

ג״ו, ועכיכו לפי דעתי כמו שָׁקְמָה, ושיף קיף דומה לל שיף ף כמלי כ״ו ד׳.

n. m., sicut שָׁקְמָה (Misle 27, 4.), redundatio, spec. irae (syn. עֶבְרָה, חִתְעַבֵּר). LXX. *μικρῶς (θυμῶ).*

בְּשָׁצְתָּ
Jes. 54, 8. בשצף קצף

שָׁק

ג״ו נלקרי כמו שׁוֹק נעכרי, לומר קלק הפתיון של יכן, ושייך לל שוק לעיל.

n. m. aram., sicus שׁוֹק, crus.
LXX. *κνήμη.*

pl. cum suff.: שָׁקוֹדֶי
Jon. 2, 33. שקוהי די פרזל

שָׁקַד

פ״כ, והעתיד יִשְׁקֹד, ופתכוכו כמו שָׁקַד נלקרי, לומר מסיכס וקפיוס, נדקפות וכהלוס, כיכלס והקשה [עכעש״לעכן, וועגגעהכן]. ומפתכון רקצי זס הסזאלה כפעלי כקיכה, לומר הקמדה והזאקלות נדכר, סיות עב על דכר וזיכת הזכוקה עליו. הכעה כקיכה וכדיוק גדול על דכר, הציר לב לגמור סמזפע לו הלון, וכדומה מן הזאקלות. ומזכה זס נלקרי הסה כלגול אִשְׁתַּקַד, שכגוכו כו המפרשים, גס הרלמוכים גס הלקרוכים, כי לפרשו כמוכם מן שָׁתָא סַדְמֵיתָא, נתמת סיג ועפל. וסכה עכיכו, אבר כדקף וסלך לו, וכרדף לל לְשָׁעְבֵּר [עכעש״לעכן, פַּעכגעזכגע-כעכן], ל״ד מזכה כפעלי כקיכה, לומר הקמדה והזאקלות נדכר, סיות עב על דכר וזיכת הזכוקה עליו. הכעה כקיכה וכדיוק גדול על דכר, הציר לב לגמור סמזפע לו הלון, וכדומה מן הזאקלות. ומזכה זס נלקרי הסה כלגול אִשְׁתַּקַד, שכגוכו כו המפרשים, גס הרלמוכים גס הלקרוכים, כי לפרשו כמוכם מן שָׁתָא סַדְמֵיתָא, נתמת סיג ועפל. וסכה עכיכו, אבר כדקף וסלך לו, וכרדף לל לְשָׁעְבֵּר [עכעש״לעכן, פַּעכגעזכגע-כעכן], ל״ד מזכה כפעלי כקיכה, לומר הקמדה והזאקלות נדכר, סיות עב על דכר וזיכת הזכוקה עליו. הכעה כקיכה וכדיוק גדול על דכר, הציר לב לגמור סמזפע לו הלון, וכדומה מן הזאקלות.

שָׁקַד
3 perf.: שוא ׳ שקד שומר
Ps. 127, 1.
1 perf.: שָׁקַדְתִּי
Ps. 102, 8. שקדתי ואהיה כצפור
Jer. 31, 28. כאשר שקדתי עליהם
part. masc.: שֹׁקֵד *sg.*
Jer. 1, 12. כי־שקד אני על־דברי
Jer. 5, 6. נמר שקד על־עריהם
Jer. 44, 27. הנני שקד עליהם

Digitized by Google

2 *perf.*: וְהִשְׁקִיתָ
Num. 20, 8. והשקית את־העדה
Dt. 11, 10. והשקית ברגלך
Jer. 35, 2. והשקית אותם יין
2 *perf.*: וְהִשְׁקִיתָה
Jer. 25, 15. והשקיתה אותו
2 *prf. c. suff.*: הִשְׁקִיתָנוּ
Ps. 60, 5. השקיתנו יין תרעלה
1 *perf.*: וְהִשְׁקִיתִי
Ez. 32, 6. והשקיתי ארץ צפחך
1 *prf. c. suff.*: וְהִשְׁקִיתִים
Jer. 9, 14. והשקיתים מי־ראש
1 *prf. c. suff.*: וְהִשְׁקִתִים
Jer. 23, 15. והשקתים מי־ראש
3 *prf. pl.*: וְהִשְׁקוּ
Gn. 29, 3. והשקו את־הצאן
1 *prf. pl.*: וְהִשְׁקִינוּ
Gn. 29, 8. והשקינו הצאן
inf c. suff.: וְהַשְׁקוֹת
Esth. 1, 7. והשקות בכלי זהב
inf. c. suff.: לְהַשְׁקוֹת
Gn. 2, 10. להשקות את־הגן
Ex. 2, 16. להשקות צאן אביהן
Eccl. 2, 6. להשקות מהם יער
Jes. 43, 20. להשקות עמי בחירי
Ez. 17, 7. להשקות אותה מערגות
inf. c. suff.: לְהַשְׁקֹתוֹ
Gn. 24, 19. ואל־גמל להשקתו
impt. c. s.: הַשְׁקֵהוּ
Prv. 25, 21. ואם־צמא השקהו מים
impt. f. c. s.: הַשְׁקִינִי
Gn.24,43 ואמרתי אליה השקיני־נא
Gn. 24, 45. ואמר אליה השקיני נא
Jud. 4, 19. השקיני־נא מעט
impt. pl.: הַשְׁקוּ
Gn. 29, 7. השקו הצאן ולכו
part. masc.: מַשְׁקֶה
Gn. 13, 10. כי כלה משקה
Lev. 11, 34. משקה אשר ישתה
Neh. 1, 11. הייתי משקה למלך
Ps.104,13. משקה הרים מעליותיו
part. masc.: וּמַשְׁקֶה
Jes. 32, 6. ומשקה צמא יחסיר
part. masc.: הַמַּשְׁקֶה
Gn. 40, 5. המשקה והאפה
part. constr.: מַשְׁקֵה
Gn. 40, 1. משקה מלך־מצרים
1 Reg. 10, 21. וכל כלי משקה המלך
2 Chr. 9, 20. כלי משקה המלך
Hab. 2, 15. הוי משקה רעהו
prt. constr.: מַמְשִׁקֵה
Ez. 45, 15. ממשקה ישראל
prt. c. suff.: בַּמַּשְׁקֵהוּ
Gn. 40, 13. אשר היית משקהו
Gn.40,21. שר המשקים על־משקהו
part. pl.: הַמַּשְׁקִים
Gn. 40, 2. על שר המשקים
Gn. 40, 9. ויספר שר־המשקים
Gn. 40,20. את־ראש שר המשקים
Gn. 40, 21. את־שר המשקים
Gn. 40, 23. ולא־זכר שר־המשקים
Gn. 41, 9. וידבר שר המשקים
p. pl. c. suff.: וּמַשְׁקָיו
1 Reg. 10, 5. ומלבושיהם ומשקיו
2 Chr. 9, 4. ומשקיו ומלבושיהם
1 *imperf.*: אַשְׁקֶה
Gn. 24, 14. 46. וגם־גמליך אשקה
1 *imperf.*: וְאַשְׁקֶה
Jer. 25, 17. ואשקה את־כל־הגוים
1 *impf. c. s.*: אַשְׁקֵךְ
Cant. 8, 2. אשקך מיין הרקח

1 *impf. c. s.*: אַשְׁקֶנָּה
Jes. 27, 3. נצרה לרגעים אשקנה
2 *imperf.*: תַּשְׁקֶה
Job. 22, 7. לא־מים עיף תשקה
2 *impf. c. s.*: תַּשְׁקֵם
Ps. 36, 9. ונחל עדניך תשקם
2 *impf. c. s.*: וַתַּשְׁקֵמוֹ
Ps. 80, 6. ותשקמו בדמעות
3 *imperf.*: יַשְׁקֶה
Num. 5, 26. ישקה את־האשה
3 *imperf.*: וַיַּשְׁקְ
Gn. 29, 10. וישק את־צאן לבן
Ex. 2, 17. וישק את־צאנם
Ex. 2, 19. וישק את־הצאן
Ex. 32, 20. וישק את־בני ישראל
Ps. 78, 15. וישק כתהמות רבה
3 *impf. c. s.*: יַשְׁקֵנִי
2 Sam. 23, 15. מי ישקני מים
1 Chr. 11, 17. מי ישקני מים
3 *impf. c. s.*: וַיַּשְׁקֵנוּ
Jer. 8, 14. וישקנו מי־ראש
3 *impf. f.*: וַתַּשְׁקְ
Gn. 21, 19. ותשק את־הנער
2 *impf. f. c. s.*: וַתַּשְׁקֵהוּ
Gn. 24, 18. כדה על־ידה ותשקהו
Jud. 4, 19. ותשקהו ותכסהו
1 *impf. pl.*: נַשְׁקֶה
Gn. 19, 32. לכה נשקה את־אבינו
1 *impf. c. s.*: נַשְׁקֵהוּ
Gn. 19, 34. נשקנו יין גם־הלילה
2 *impf. pl.*: תַּשְׁקוּ
Am. 2, 12. ותשקו את־הנזרים יין
3 *impf. pl.*: יַשְׁקוּ
Gn. 29, 2. וישקו העדרים
Ps. 104, 11. ישקו כל־חיתו שדי
Jer. 16, 7. ולא־ישקו אותם
3 *impf. pl. c. s.*: יַשְׁקוּנִי
Ps. 69, 22. ולצמאי ישקוני חמץ
3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּשְׁקוּהוּ
1 Sam. 30, 11. ויאכל וישקהו מים
3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּשְׁקוּם
2 Chr. 28, 15. ויאכלום וישקום
3 *impf. f. pl.*: וַתַּשְׁקֶיןָ
Gn. 19, 33. ותשקין את־אביהן יין
Gn.19,35. ותשקין גם בלילה ההוא
Pu-al: שְׁקֶה
3 *imperf.*: יְשֻׁקֶּה
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה

שְׁקוּ
ס״ו, והוא תמור שִׁקּוּי, ובכתוי הכתוי שִׁקְנֵי, ולזולתו שתיה לי משקה [ערבית].
n. m. (= שִׁקּוּי, pl. c. s. שִׁקְנֵי), irrigatio, potus. LXX. πόμα.
pl. c. suff.: וְשִׁקְוֵי
Ps. 102, 10. ושקוי בבכי מסכתי

שִׁקּוּי
ס״ו, והכתוי שִׁקְוֵיהֶם, ומובנו השקיה וכווי, והוא ועטוף [ערבית], או ס״כ מכווי עצמות.
n. m. (pl. שִׁקְוֵיהֶם), irrigatio, potus. LXX. ἐπιμέλεια, καθήκειν. A. ποτισμός. S. πιότης. Th. καταβροχή.
וְשִׁקּוּי
Prv. 3, 8. ושקוי לעצמותיך
pl. c. suff.: וְשִׁקּוּיֵי
Hos. 2, 7. שמני ושקויי

שְׁקֵת
v. s. r. שׁוּק *p.* 1120.

שָׁקַט
פ״כ, ופעתיד יִשְׁקֹט. ופעלותו כמו סָבַת לצד, כמוהו שתיקה ודמיה, למען שקט שקט, וכלכל כלשון על שקוקה וכניסה על שקוט [רוסתן, כלסטען], והמדקדקים הזוו שׁקט, שכח בערבי, לכן כתי הכ״ל סיסוד שׁ־קּ־ט, ולהמכוכו שתיקן של שכינה והסנגה, כלשון שתיקה כלוה״ע. הכוסף יוצא, שהוכלת שכוקה וגלוה וגלוה ושקע, לו משמעות ריב ומדון, ומשמשע הכוף.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁקֹט), concidere, arab. *sa-qata*, decumbere, quiescere, tranquillum, securum, pacatum esse (non cogn. cum סָבַת, arab. *sa-kata*, silere). *Hi.* tranquillitatem praestare, sedare; quietum se exhibere; inf. הַשְׁקֵט, quies. LXX. καταπαύεσθαι, κοπάζειν, ἀνιέναι; εἰρηνεύειν, πεποιθότα εἶναι, ἀσφάλεια; prt. f. שֹׁקֶטֶת, εἰρήνη; *Hi.* ἀναπαύειν, ἡσυχάζειν, πραΰνειν, κατα-, ἡσυχίαν παρέχειν; ὑπεράρχειν.
3 *perf.*: וְשָׁקַט
Jer. 30, 10. 46, 27. ושקט ושאנן
3 *perf. f.*: שָׁקְטָה
Jos. 11, 23. 14, 15. והארץ שקטה
2 Chr. 13, 23. בימיו שקטה הארץ
2 Chr. 14, 5. כי־שקטה הארץ
Jes. 14, 7. שקטה כל הארץ *p.*
3 *perf. f.*: שָׁקָטָה
2 Reg. 11, 20. והעיר שקטה
2 Chr. 23, 21. והעיר שקטה *p.*
3 *perf. f.*: וְשָׁקָטָה
Ps. 76, 9. ארץ יראה ושקטה
1 *perf.*: שָׁקַטְתִּי
Job. 3, 26. לא שלותי ולא־שקטתי
1 *perf.*: וְשָׁקַטְתִּי
Ez. 16, 42. ושקטתי ולא אכעס
part. masc.: שֹׁקֵט *sg.*
Jud. 18, 7. שקט ובטח
Jud. 18, 27. על־עם שקט ובטח
part. masc.: וְשֹׁקֵט
Jer. 48, 11. ושקט הוא אל־שמריו
part. m. pl.: הַשֹּׁקְטִים
Ez. 38, 11. השקטים ישבי לבטח
part. fem.: וְשֹׁקֶטֶת *sg.*
1 Chr. 4, 40. ושקטת ושלוה
part. f. sg.: וְשֹׁקָטֶת *p.*
Zach. 1, 11. ישבת ושקטת
1 *imperf.*: אֶשְׁקוֹט
Jes.62,1. ולמען ירושלם לא אשקוט
1 *imperf.*: וְאֶשְׁקוֹט
Job. 3, 13. עתה שכבתי ואשקוט
1 *imperf.*: אֶשְׁקְטָה
Jes. 18, 4. אשקוטה ואבימה
2 *imperf.*: תִּשְׁקֹט
Ps. 83, 2. ואל־תשקט אל
2 *impf. f.*: תִּשְׁקְטִי *p.*
Jer. 47, 6. עד־אנה לא תשקטי
Jer. 47, 7. איך תשקטי
3 *imperf.*: יִשְׁקֹט
Ruth 3, 18. כי לא ישקט האיש
3 *impf. f.*: וַתִּשְׁקֹט
Jud.3,11.30.5,31.8,28. ותשקט הארץ
2 Chr. 14, 4. ותשקט הממלכה לפניו
2 Chr. 20, 30 ותשקט מלכות יהושפט
Hif-il: הַשְׁקִיט
inf. constr.: הַשְׁקֵט
Jes. 32, 17. והשקט ובטח עד־עולם
Jes. 57, 20. כי השקט לא יוכל
Jer. 49, 23. השקט לא יוכל
Ez. 16, 49. ושלות השקט

inf. constr.: בְּהַשְׁקֵט
Job. 37, 17. בהשקט ארץ מדרום
Jes. 30, 15. בהשקט ובבטחה
inf. constr.: לְהַשְׁקִיט
Ps. 94, 13. להשקיט לו מימי רע
impt. sg.: וְהַשְׁקֵט
Jes. 7, 4. השמר והשקט אל־תירא
3 *imperf.*: יַשְׁקֵט
Job. 34, 28. והוא ישקט ומי ירשיע
3 *imperf.*: יַשְׁקִיט
Prv. 15, 18. וארך אפים ישקיט ריב

שֶׁקֶט
ס״ו, ומובנו שקוקה וגלוה ודומיה [כוסע] וזכנוע. כס״ע מוס הכתוי שְׁקִיטָה, חֶשְׁקֵט, הַשְׁקֵטָה, שְׁקוּטִים וכדומה.
n. m., quies, otium, cf. nn. actionis neoh. שְׁקוּט, שְׁקִיטָה, חֶשְׁקֵט, הַשְׁקֵטָה. LXX. ἡσυχία.

וָשֶׁקֶט
1 Chr. 22, 9. ושקט אתן על־ישראל

שָׁקַל
ס״כ, והעתיד יִשְׁקֹל, וכאן כוספת כתנ״ך אֶשְׁקְלָה, כלומו היקה כתמונה הכיצוית אֶשְׁקֹל. הפתרון קלקול וכדכוד וכתנוף כתב והכה, גליעה וקליעה ודפיקה [בעווענע ווין, זיטעלען], ומוסג לק״כ סליפה [וואָגען], לומר תלייה דבר על מתון ומלוזו, לכיוון עשקלו ע״י כלכודו לאה וזכה, וכן יסוד השקילה בשפה רומית [pend-o]. והקרן לע״ו שָׁ־קַ־לַ, כדומה לק קַל לעיל, שבתנ״ך ג״כ קנל קַלַּ״ע, ולנל חַל ולנל גָּלַ״ע, והקנר וכשווי הכה כנר הנעתי לך ככת הצעלים הפלה. ולזכר להמתן שלכדכוד וכלוזו עם לוזכה ופליסה וכקילה עי׳ ככת סָלָא, שזכרו ג״כ בתמונתו כצנוף וכדכוד וכעכוע. והכיוה לכקור שרשו שלמרכו הכה המוכן של נעכוע וכצילה לנל תֵּקֶל בלעי, וכן מוכן של נעילה וכצילה ולקיסה ולניסה לנל שְׁקֶל. וכנרך ג״כ מלוכה וכליסה לפלוני כצמוע יסה שלו ושלו [גוליוֹאָגען], ולפעמים נקשור עם של ידי. הפעל הפעולי כללכו, וכץ״ע ג״כ הכנד והכוסף.
v. comp. tr. (impf. יִשְׁקֹל, c. He paragogico אֶשְׁקְלָה quasi ab אֶשְׁקַל), pendulum esse, vacillare, ultro citroque moveri, conquassatum esse, hinc pendere, ponderare, pensare trutina, in trutina suspendere pondusque examinare, hinc expendere, appendere (seqq. לְ, בְּ, עַל־יְדֵי), rad. שׁ־קּ־ל, cogn. קָלַ״ע, גָּלַ״ע, syn. סָלָא (quod verbum significationes vacillandi et pendendi consociatas continet), arab. *śa-qal* et *tha-qal*, sicut aram. שְׁ־קַ־לַ et תְּ־קַ־לַ, discretis significationibus. *Ni.*, appendi, appensum esse. Neoh. vi translata animo perpendendi s. perponderandi (שְׁקוֹל הַדַּעַת). LXX. τίειν, ἀπο-; ἱστάναι, παρ-; διαγράφειν, συμβουλεύειν, τιμᾶν.
3 *perf.*: וְשָׁקַל
2 Sam. 14, 26. ושקל את־שער ראשו
Jes. 40, 12. ושקל בפלס הרים
part. masc.: שֹׁקֵל *sg.*
2 Sam. 18, 12. ולא אנכי שקל
Jes. 33, 18. איה שקל
inf. abs.: שָׁקוֹל
Job. 6, 2. לו שקל ישקל כעשי

מִשְׁקֶלֶת

ג״כ, גויר משקל, ומובנו כמו משקלת, כלי הפרט, בתקנוס מיתקלת משלהו, וכ״ע חמש המשקלת יזוע, ווהו כמו קו המשקל, וכן סם כף המשקלת, תקנת המשקולת.

n. f. (a m. מִשְׁקָל), perpendiculum, targ. מִתְקְלַת, neoh. חוּט הַמִּשְׁקֶלֶת, filum perpendiculi. LXX. *στάθμιον.*

2Rg. 21,13. ואת־משקלת בית אחאב

שָׁקַם

פעל ל״ע, והניגו המדקדקים לנקור הסם שִׁקְמָה הנה, ושסם משנו ושוו קוזו לפעל שקם בערבי, שעניגו היות קולס ולל, ונקמת לרי שכל סאם, והכוון שהסם הנה רקיק ע״ש.

v. inus., quocum neoterici arab. *šaqima* (male habere, aegrotare) comparavere, propter fructus *κακοστομάχους*, nescio an mente sana.

שִׁקְמָה

ג״כ, והניגו בפלגוש וכך שִׁקְמִים, וכן פִּקְמָה, בְּרִיצָה, יוֹתֵר בפלגוש וכך, ובתוך ג״כ שִׁקְמוֹת פ״ק, ונרשם שמשנות כל שלש שִׁקְמִים סוכרי, ולשון נו הסופי סיזוע. כלומו מין שקמה על כמשים זו על קוטים [מוילבערפיינבוים], שעליו דומים לעלם קוטים ופרותיו לפרות של תקניס, והסם הוה הענבי כנרן גם בספה יונית ודומית וביונקי קלייסם כיזוע, והסתמות שִׁקְמִים [וזהו שֵׁק] וכן ניוכי [*syr-*ז] וכן בדומי, וג״כ בתכונת קי [*sic.*], וכוה תנוק עד נכבי הלבון. בשכנה בְּנוֹת שִׁקְמָה, תקנה המוכרנת בערבון [כיל מסכת דמקי].

n. f. (pl. שִׁקְמִים, *sicut* יוֹנִים, בְּרִיצִים, בְּיִצָּה, יוֹנָה, בִּיצָה a singg. בְּנִים, *semel* שִׁקְמוֹת, a m. שֵׁקֶם, *syr-*ז), sycomorus, neohebr. בְּנוֹת שִׁקְמָה, ficus insitae castaneis, cf. בֹּשֶׁת, quod n. et ipsum primitivum est, *φῦκ-ος*, *fic-us.* LXX. *συκάμινος (ον).*

pl.: שִׁקְמִים

Am. 7, 14. ובולס שקמים
Jes. 9, 9. שקמים נגדעו

pl.: וְהַשִּׁקְמִים

1Chr. 27, 28. ועל־הזיתים והשקמים

pl.: בַּשִּׁקְמִים

1Reg. 10, 27. כשקמים אשר־בשפלה
2Chr. 1, 15. כשקמים אשר־בשפלה

2 pl. c. suff.: וְשִׁקְמוֹתָם

Ps. 78, 47. ושקמותם בחנמל

שָׁקַע

פ״ב, ומובנו שניפה וכסתפקות [ויכקען], ל״ש מכסתפקות שדה, וכסתפקות דבר, כן ע״י שניפה נמים לו נקב. הכפעל הפעולי, והכוסף הסקפה, יונק ויווק. ופעל לקוק שרשו דע קוק כמים שקועים שָׁקֵעַ, ודומה לו משרש נשפה גועלית [goth. *sigg-van*], ונשפתי נרמנית, כלומר שהכון שם כיזוע בלתי שרש [sinken], כי תמנות בלי נון כפלם תמוכו, ובלתי מִתְקַל לו מַתְקֵל תמוך לנן משקולת, והכיני מַתְקְלָן וגם מַתְקְלִין, והכיני מַתְקַלְתָּן ון מַתְקַלְתּוֹ.

סיזוד, כדומה לל מתקל בתכוונו.

n. m., ponderatio, expensio, vel pondus, quo rerum gravitas examinatur et cognoscitur, rei valor et pretium, pondere examinandum et cognoscendum, neohebr., sicut שֶׁקֶל פֶּלֶס (arab. *vezn, mîzân, mauzûn*), forma grammatica, aram. מִתְקַל, מַתְקַל (pl. מַתְקְלִין, מַתְקַלְתָּן a מַתְקְלִתּוֹ), pondus, sicut hebr. LXX. *στάθμος, ὁλκή, στάθμιον, σίκλος.*

2 Reg. 25, 16. היה משקל לנחשת
1 Chr. 22, 3. ונחשת לרב אין משקל
1 Chr. 22, 14. ולברזל אין משקל
1 Chr. 28, 16. הזהב משקל לשלחנות
Job. 28, 25. לעשות לרוח משקל
Jer. 52, 20. לא־היה משקל לנחשתם
Ez. 5, 1. מאזני משקל וחלקתם

וּמַמְשָׁקֶל

1 Chr. 28, 15. ומשקל למנרות זהב
2 Chr. 3, 9. ומשקל למסמרות

הַמַּמְשָׁקֶל

Esr. 8, 34. ויכתב כל־המשקל

בַּמַּמְשָׁקֶל

Lev. 19, 35. במשקל ובמשורה
Lev. 26, 26. והשיבו לחמכם במשקל
1 Chr. 28, 14. לזהב במשקל
1 Chr. 28, 18. זהב מזקק במשקל

בְּמִשְׁקָל

1 Chr. 28, 14. כלי הכסף במשקל
1 Chr. 28, 15. ולמנרות הכסף במשקל ולכפורי הזהב במשקל
1 Chr. 28, 17 (bis).
Esr. 8, 34. במספר במשקל לכל
Ez. 4, 16. ואכלו־לחם במשקל

constr.: מִשְׁקַל

Jud. 8, 26. ויהי משקל נזמי הזהב
2 Sam. 21, 16. משקל נחשת
1 Reg. 7, 47. לא נחקר משקל
1 Reg. 10, 14. משקל הזהב אשר־בא
1 Chr. 20, 2. וימצאה משקל
1 Chr. 21, 25. משקל שש מאות
2 Chr. 4, 18. לא נחקר משקל
2 Chr. 9, 13. ויהי משקל הזהב
Esr. 8, 30. משקל הכסף והזהב

וּמִשְׁקַל

constr.:

1 S. 17, 5. ומשקל השריון חמשת
2 Sam. 21, 16. ומשקל קינו

בְּמִשְׁקַל

constr.:

1 Chr. 28, 15. במשקל־מנורה

מִשְׁקָלוֹ

cum suff.:

Gn. 24, 22. נזם זהב בקע משקלו
Jos. 7, 21. חמשים שקלים משקלו

בְּמִשְׁקָלוֹ

cum suff.:

Gn. 43, 21. כספנו במשקלו

מִשְׁקָלָהּ

cum suff.:

Num. 7, 13. שלשים ומאה משקלה 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.

וּמִשְׁקָלָהּ

cum suff.:

2 Sam. 12, 30. ומשקלה ככר זהב

מִשְׁקָלָם

cum suff.:

Gn. 24, 22. עשרה זהב משקלם

מִשְׁקוֹל

ג״ו, ומובנו כמו מִשְׁקָל, כלי הפרט המובן. ובקצר מסוכרי מקבי הנקני מִשְׁקָלָה כן ממנו מִשְׁקֹלֶת.

n. m., *sicut* מִשְׁקָל, pondus. LXX. *σταθμός.*

בְּמִשְׁקוֹל

Ez. 4, 10. במשקול עשרים שקל
1 Sam. 9, 8. רבע שקל כסף
Ez. 4, 10. שקל ליום
Ez. 45, 12. עשרה וחמשה שקל
Am. 8, 5. ולהגדיל שקל

שֶׁקֶל *p.*

Ex. 38, 29. וארבע־מאות שקל
Lev. 27, 4. שלשים שקל
Lev. 27, 7. חמשה עשר שקל
Num. 31, 52. וחמשים שקל

הַשֶּׁקֶל

Ex. 30, 13 (bis). מחצית השקל
Ex. 30, 13. עשרים גרה השקל
Ex. 30, 15. ממחצית השקל לתת
Ex. 39, 26. מחצית השקל
Neh. 10, 33. שלישית השקל

שֶׁקֶל *p.*

Lev. 27, 25. עשרים גרה יהיה השקל
Num. 3, 47. תקח עשרים גרה השקל

וְהַשֶּׁקֶל

Ez. 45, 12. והשקל עשרים גרה

בְּשֶׁקֶל

Ex. 30, 13. בשקל הקדש
Ex. 30, 24. בשקל הקדש
Ex. 38, 24. בשקל הקדש
Ex 38, 25 ושבעים שקל בשקל הקדש
Ex. 38, 26 בשקל הקדש
Lev. 5, 15. בשקל־הקדש לאשם
Lev. 27, 3. בשקל הקדש
Lev. 27, 25. יהיה בשקל הקדש
Num. 3, 47. לגלגלת בשקל הקדש
Num. 3, 50. ואלף בשקל הקדש
Nu. 7, 13. שבעים שקל בשקל הקדש 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
Num. 7, 85. 86. בשקל הקדש
Num. 18, 16. בשקל הקדש
2 Reg. 7, 1. סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 1. וסאתים שערים בשקל
2 Reg. 7, 16. ויהי סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 16. וסאתים שערים בשקל
2 Reg. 7, 18. סאתים שערים בשקל
2 Reg. 7, 18. וסאה־סלת בשקל

pl.: שְׁקָלִים

Ex. 21, 32. שלשים שקלים
Lev. 5, 15. בערכך כסף־שקלים
Lev. 27, 5. חמר עשרים שקלים
Lev. 27, 5. ולנקבה עשרת שקלים
Lev. 27, 6. חמשה שקלים
Lev. 27, 6. שלשת שקלים
Lev. 27, 7. עשרה שקלים
Num. 3, 47. חמשת שקלים לגלגלת חמשת שקלים בשקל הקדש
Num. 18, 16.
Jos. 7, 21. ומאתים שקלים כסף
Jos. 7, 21. חמשים שקלים משקלו
1 Sam. 17, 5. אלפים שקלים נחשת
1 S. 17, 7. שש־מאות שקלים ברזל
2 Sam. 14, 26. מאתים שקלים
2 S. 24, 24. בכסף שקלים חמשים
2 Reg. 15, 20. חמשים שקלים כסף
Neh. 5, 15. כסף־שקלים ארבעים
Jer. 32, 9. שבעה שקלים
Ez. 45, 12. עשרים שקלים
Ez. 45, 12. חמשה ועשרים שקלים

pl.: לְשִׁקְלֵי

2 Chr. 3, 9. לשקלים חמשים זהב

pl. constr.: שִׁקְלֵי

1 Chr. 21, 25. שקלי זהב

מִשְׁקָל

ג״ו, והמובן לו כמו ספעולה, לומר הפקילם והיוזיכה [ווֶוגונג, דפר-], לו כמו שֶׁקֶל נקטלותו, שעניגו לכן משקולת [נעווי׳כט]. כ״ע גם שֶׁקֶל גם מִשְׁקָל לסמיכת ספעולה נקבית קיזור הלשון והדקדוק [שפראכפארפע, וועֶרט-], וכנים מהקדמונים הזקפתו

inf. constr.: לְשָׁקוֹל

Esth. 4, 7. לשקול על־גנזי המלך

1 imperf.: אֶשְׁקוֹל

Esth. 3, 9. אשקול על־ידי עשי

1 imperf.: וָאֶשְׁקֹל

Jer. 32, 10. ואשקל הכסף

1 imperf.: וָאֶשְׁקְלָה *Q're.*

Esr. 8, 25. ואשקולה להם

1 imperf.: וָאֶשְׁקְלָה

Esr. 8, 26. ואשקלה על־ידם

1 imperf.: וָאֶשְׁקְלָה־

Jer. 32, 9. ואשקלה־לו את־הכסף

2 imperf.: תִּשְׁקוֹל

1 Reg. 20, 39. ככר־כסף תשקול

3 imperf.: יִשְׁקֹל

Ex. 22, 16. כסף ישקל כמהר

3 imperf.: וַיִּשְׁקֹל

Gn. 23, 16. וישקל אברהם לעפרן

3 imperf.: יִשְׁקְלֵנִי

Job. 31, 6. ישקלני במאזני־צדק

2 impf. pl.: תִּשְׁקְלוּ

Jes. 55, 2. למה תשקלו־כסף

2 impf. pl.: תִּשְׁקְלוּ

Esr. 8, 29. ושמרו עד־תשקלו

3 impf. pl.: יִשְׁקְלוּ *p.*

Jes. 46, 6. וכסף בקנה ישקלו

3 impf. pl.: וַיִּשְׁקְלוּ

Zach. 11, 12. וישקלו את־שכרי

Nif-al: נִשְׁקַל *3 perf.*

Esr. 8, 33. נשקל הכסף

3 perf.: יִשָּׁקֵל

Job. 6, 2. לו שקל ישקל כעשי
Job. 28, 15. ולא ישקל כסף מחירה

שֶׁקֶל

ג״ו והכיני שְׁקָלִים. מובנו כעל מה ומשקל כתם [נעווי׳כט], ומוסף קפ״כ משקל מיוקד מכ׳ גרה, שכנרך לשקול הכסף ומוסג, והכדילו נכתבי קדם כן שקל הקדש וכן שקל סחלך, ובגמרת שקל קדש משקל קול, ומקדש כפול היה. ודומה לו תְּקַל בקרמי, והידועה תְּקָלָא, וכימי המשנה היה השקל מעבע מיוקד, והיה בזוה ל׳ לדרכמונים [עי׳ קדמוניות של יוספוס ג׳ ק׳ ס׳ כ׳]. ומשנתי מלמנים, שהשם של שֶׁקֶל רקיע, וכו כָּל הסופיי, ע״ל חֲרֶמֶל בשם כענבית, שבתת ג״כ מנל קנן סיכת, והוא ככוי לעשב מר [כויטע], לכן קורתי מוס קפ״כ מכתם עשים.

n. m. (pl. שְׁקָלִים), pondus, deinde, ut in nominibus modorum monetarumque fieri solet, pondus definitum (Pfund), secundum quod gravitas rerum ponderabilium definiebatur, siclus, viginti Geras comprehendens, vel profanus (שֶׁקֶל חֻלִּין), vel sanctus (שֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ), a v. שָׁקַל, pondus aequato examine definire, aram. תְּקַל (def. תְּקָלָא). Jos. Ant. III, 9. ὁ δὲ *σίκλος νόμισμα ἑβραίων ὢν ἀττικὰς δέχεται δραχμὰς τέσσαρας.* Hesychius: *σίκλος· τετράδραχμον ἀττικόν.* LXX. *σίκλος, δίδραχμον, στάθμιον, σταθμός.*

Gn. 23, 15. ארבע מאת שקל־כסף
Ex. 38, 24. ושלשים שקל
Ex. 38, 25. ושבעים שקל
Lev. 27, 3. חמשים שקל כסף
Lev. 27, 16. בחמשים שקל כסף
Nu. 7, 13. שבעים שקל בשקל הקדש 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.

Digitized by Google

[*sig-ere*], כילוע נמדכא מלין, וכן משכא נשקי ערב, כשבר עליה נלוה"ב.

v. intr., desidere, demergi (**sinken**), vel in aquas (inundari) vel in ignem (comburi). *Ni.*, immersum, demersum esse, deglutito *Ain*, Am. 8, 8. *Hi.* facere ut aquae desideant, demergere. LXX. *καταβαίνειν*, *καταλύειν*, *κοπάζειν*; *Hi.* *ἡσυχάζειν*, *περιτιθέναι*.

3 *perf. f.:* וָתִּשְׁקַע
Am. 9, 5. ושקעה כיאר מצרים
3 *impf. f.:* תִּשְׁקַע
Jer. 51, 64. ככה תשקע בבל
3 *perf. f.:* וַתִּשְׁקַע
Num. 11, 2. ותשקע האש
Nif-al: נִשְׁקַע
3 *perf. f.:* וְנִשְׁקְעָה *Q're.*
Am. 8, 8. ונשקה כאר מצרים
3 *perf. f.:* וְנִשְׁקָה *K'tib.*
Am. 8, 8. ונשקה כאר מצרים
Hif-il: הִשְׁקִיעַ
1 *imperf.:* אַשְׁקִיעַ
Ez. 32, 14. אשקיע מימיהם
2 *imperf.:* תַּשְׁקִיעַ
Job. 40, 25. ובחבל תשקיע לשונו מִשְׁקָע

ס"ו, ומוכנו לדעת י ק ק י מים מגלולים, שזקע הטיט נהן, ולא נעכרו נרגלים, לו כני כל"ל מקום שיקעם מים למקום ולעמד, כי גם זה יקוד של שקיעה יניכת קניעות נמקום מיוקד, כלשנ אִשְׁתַּקַּע נקמי יוכיק. לכן ג"כ שם משכון קנכים. נס"ע שָׁקַע שניקת מים נשכת, ל"מ שָׁקְעָה עֲלֵיהּ חַמָּה ע"ז ק', הִשְׁקִיעַ הק' ב"ה חַמָּה, חִשְׁקַעְתִּי לָךְ גְּלַגַּל חַמָּה, וכן מעלום לכך כלי כתפרשוזו, ל"מ נִשְׁתַּקַּע חַמָּה, וכן מקניעת מקום לליכה, ל"מ יָרֵד לְחִשְׁתַּקַּע שָׁם, ונפקכונות מלה שמות רנים.

n. m., seq. מַיִם, aqua, cujus crassamentum subsedit et quae proinde limpida facta est (aram. אִשְׁתַּקַּע, submergi, in profundo subsidere). Neoh. שָׁקַע de sole occidente (מַעֲלֵי שִׁתְיָא = שְׁתִיתָא חַמָּה), *Nitpa.*, suppressum, occultatum esse (vertuscht werden). LXX. *τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ*.

constr.: וּמִשְׁקַע
Ez. 34, 18. ומשקעים תשתו

שְׁקַעֲרוּר

v. s. r. קַעֲרוּר *p.* 1001.

שָׁקַף

פ"כ, ול"ע כ"ף נכנין הכוסף. מוכנו לפיס ונניקה נדנר וכנעה [שויין], ודומה לו כזרע כמכוין הפעל נשפה יוכיק [*σκέπ-τομαι*], ונשפה רומיק נסרום, [*spic-io*, *spec-io*, *spect.*] וכמלף ג"כ נזקני שפתי מעכר, והפעל שָׁזָה לעיל משלהו, נקלוף ידוע. ומוס נכנין הכוסף שניקה נדנר ושימת עין עליו, לו ליום וכנעה, ונפרע מקום נגוה למקום כמוך, מהר לנקעה. וכפעל כמו כרקה וסרלות והגלות [ויכעקף ויין], ונמוכן זה אַשְׁקָה [אַשְׁקֵהוּ] פקומיי נערני, ל"מ מלוקר קרוך. וכנעה וכזרקף, ל"מ מלוקר קרוך. ומפעל זה לך הגוד שָׁקֵה, לפר רכוי שלו שְׁקָפִים, וכגוזות הקרות לזרע הנף. נס"ע מענין הנעה הזה הַשְׁקָאָה.

v. tr., *σκέπ-τεσθαι*, *spec*-tare, con-*spic*-ere, cogn. שָׁקַף, verbum, ut vides, vel concretione sua sanscrito-semiticum. *Hi.* prospectare, promicare, spec. de loco editiori despicere. *Ni.*, visibilem esse, e longinquo conspici, promicare, arab. *asqaf* (protensus, exporrectus). LXX. *διακύπτειν*, *ἐκ-*, *κατα-*, *παρα-*; *Hi.* *ἐπιβλέπειν*, *κατα-*, *κατιδεῖν*; *Ni.* A. *ἐκκύπτειν*; S. *ὑπεροχείμενος*; Th. *ἐπιβλέπων*.

Hif-il: הִשְׁקִיף 3 *perf.*
Ps. 14, 2. ר' משמים השקיף
Ps. 53, 3. אלהים משמים השקיף
Ps. 102, 20. השקיף ממרום קדשו
impf. sg.: הַשְׁקֵף
Dt. 26, 15. השקיפה ממעון
3 *imperf.:* יַשְׁקִיף
Thr. 3, 50. ישקיף וירא ר'
3 *impf. ap.:* וַיַּשְׁקֵף
Gn. 19, 28. וישקף על־פני סדם
Gn. 26, 8. וישקף אבימלך
Ex. 14, 24. וישקף ר' אל־מחנה
2 Sam. 24, 20. וישקף ארונה וירא
2 *impf. f.:* וַתַּשְׁקֵף
2 Reg. 9, 30. ותשקף בעד החלון
3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁקִיפוּ
2 Reg. 9, 32. וישקיפו אליו שנים
3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁקִפוּ
Gn. 18, 16. וישקפו על־פני סדם
Nif-al: נִשְׁקַף *p.*
3 *perf.:* נִשְׁקַף *p.*
Ps. 85, 12. וצדק משמים נשקף
3 *perf. f.:* נִשְׁקְפָה
Jud. 5, 28. נשקפה ותיבב
2 Sam. 6, 16. נשקפה בעד החלון
1 Chr. 15, 29. נשקפה בעד החלון
Jer. 6, 1. רעה נשקפה מצפון
3 *perf. f.:* וְנִשְׁקְפָה *p.*
Num. 21, 20. ונשקפה על־פני
1 *perf.:* נִשְׁקַפְתִּי *p.*
Prv. 7, 6. בעד אשנבי נשקפתי
part. masc.: הַנִּשְׁקָף *sg.*
Num.23,28. הנשקף על־פני הישימן
1 S. 13, 18. הנשקף על־גי הצבעים
part. f.: הַנִּשְׁקָפָה *sg.*
Cant. 6, 10. הנשקפה כמו־שחר

שָׁקֻף

ס"ו, ומכינו שְׁקָפִים, ומוכנו מוקר לקלון, זיוכל המניע להזקיף מקומו, ל"מ קלוני זקופים לעומים, וומו לדעת נעל הפרקון. שהיו הקלונות לעומים ומקומים נקתיכות של מיני וכוכית, זיוכל המניע להזקיף מקומו. ולדעת כ"פ שלא היו פעופים נכוזקף כ"ק נמאוס [י"ג כ' כ"ג], ולכ"פ הכנון לדעתי. ודע זיש עוד שם שָׁקוּף, שדומה לזה נרכוי, וזהו מן זקף כמוכן שכי.

adj. m. (pl. שְׁקֻפִים), epith. fenestrarum angustarum non late patentium, e quibus prospici, sed in quas non inspici potest, sec. traditionem: פִּתְחֵיהֶן מְגֻלְגָּל וְסָתוּמִין מִבַּחוּץ. *Parchon* fenestras vitro pellucido occlusas s. specularia intelligit. LXX. *θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς*. A. *ἀποβλέπται*, *ἀποβλέπουσαι*. S. *ἔκθετα*, *παράκυψεις*.

adj. m. pl.: שְׁקֻפִים
1 Reg. 6, 4. חלוני שקפים אטמים

שָׁקַק

ס"כ ול"ע, ומוכנו כסוי ועלילה [דעק-קען], וכן שַׁקַּפּ נלשון ישמעלי, ומוס קרוי ועלילת נית [נאָלקען], וכי לעלל ג"כ סלון זה נפתכונו, וכזרע כמכוון ג"כ נזפתי מעכר, ד"מ נזפס יוכיק [*σκέπ-ω*] וכדומה, וכן סָקַק נקרמי, לשר מעכו סְקִיפָא הפס, נמוכן של שָׁקַף, וגס מוכן של נקוע קוקה וכפס נקרמי מוס, ע"כ הפלה, כלשר נזרע סיוכי. עי' עוד נלוק הזרעים.

v. tr. inus., tegere, contignare, gr. *σκεπ-ᾶν* (*σκέπη*, *σκέπας*), arab. *saqafa*, aram. סָקַק (סְקִיפָא, trabs, limen).

שָׁקַק

ס"ו, ומוכנו לדעת המעכרים קקיק וגג [נעבאָלק, דאַכונג], מזרע שמכונו, והמקנים שקנים לפי העכין המכוון ג"כ לזה, וק"כ כמו סְקִיפָא נקרמי, או נקלף מזמוזים אסקיפָא, ולזון מדנור רַבְרְבִים שָׁקַף, סרנון מקופוקס וקקיוקס וגנוקס סיו מיוכעים, ולפ עגולות ככפס ולגודס [קיסרע דאַכונג וועך פיערגעעקט]. ולוק.

n. m., contignatio (Ueberdachung), gr. *σκέπ-ασις*, *σκέπ-ασμα*, aram. אִסְקִיפָא, סְקִיפָא. Targum. מִרְבְּעִין נַחֲתָן כְּלִנְסָא. LXX. *τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι*.

p.
1 Reg. 7, 5. והמזוזת רבעים שקף
שָׁקוּף

ס"ו, וכמלף לך נרכוי שָׁקְפִים, ומוכנו כמו שָׁקֵף, כל הפרע הפתכון, וכן פרעו המקנים.

n. m. (pl. שָׁקֻפִים), sicut שָׁקֻף, trabes superimpositae ad tegendum. LXX. *μέλαθρον*.

pl.: וּשְׁקֻפִים
1 Reg. 7, 4. ושקפים שלשה מורים
מַשְׁקוֹף

ס"ו, ומוכנו המקיף וסנג זמעל הפתח [שָׁנערזוועלע, -נעגאָלק], והמקנים תרגמו שְׁקֻפָּא מן שָׁקַף, וכגמלף שָׁקוּף והכינו שְׁקוּפוֹת [מלות ס"כ] מזלהו, וגם הזה הוא כמו הקודמים כגור מן זקף כמון עליה וקיוי, ולפ כדעת לְקַן-עורך וכיס מהקדמוכים, זעריכו סכוור נכוור, הלכוי נכפתק, ולפ כדעת יקף, זהכיוב עכין קניעה למוכנו.

n. m., superliminare, non quasi prospectui patens (uti veteres, commixtis vv. *σκέπ-τεσθαι* et *σκεπ-ᾶν*, tetro errore finxere, sed utpote suis trabibus januam obtegens, targ. שְׁקֻפָּא, gem. שְׁקוּפָא (pl. שְׁקוּפוֹת). LXX. *φλιά*. A. *ὑπέρθυρον*.

הַמַּשְׁקוֹף

Ex. 12, 7. ועל המשקוף
Ex. 12, 22. והגעתם אל־המשקוף
Ex. 12, 23. על־המשקוף ועל שתי

שָׁקַץ

ס"כ, ופתכונו קילס וקיעס נקילה ונעילה נדנר ותעוב [עקעל עמפּליקען], והקרן שָׁקַץ, זכמלף נקוטנו לעיל תקף חָק. סכוכ שָׁקַץ יוכיק, ומוכנו תעוב ונקול כדנר מלד ועמילה, וכן שָׁקַץ נקרמי.

v. comp. intr., fastidire, detestari, abominari, simpl. חָק, חָקַק. *Pi.* ut impurum foedumque valde abominari, nauseare, vel, seq. נַפְשׁוֹ, semet ipsum inquinare. LXX. *βδελύσσεσθαι*, *προσοχθίζειν*; inf. *προσόχθισμα*.

Pi-el: שִׁקֵּץ 3 *perf.*
Ps. 22, 25. לא־בזה ולא שקץ
inf. constr.: שַׁקֵּץ
Dt. 7, 26. שקץ תשקצנו
2 *impf. c. s.:* תְּשַׁקְּצֶנּוּ
Dt. 7, 26. שקץ תשקצנו
2 *impf. pl.:* תְּשַׁקְּצוּ
Lev. 11, 13. ואת־אלה תשקצו
Lv.11,43. אל־תשקצו את־נפשתיכם
Lv.20,25 ולא־תשקצו את־נפשתיכם
3 *impf. pl.:* יְשַׁקְּצוּ *p.*
Lev. 11, 11. ואת־נבלתם תשקצו
שֶׁקֶץ

ס"ו, ומוכנו קועכה ודכר הטומד לבקון וכקול ונעול [נרייל, אָכצייל], וכן שָׁקַץ נקרמי, וכן זה הזמות מְשָׁקֵץ, מַשְׁקִיץ נמוכן וס.

n. m., abominatio, abominabile quid, neoh. שִׁקּוּץ (sicut כִּזּוּב, כְּזָב pro פֶּשַׁע, פָּשַׁע). LXX. *βδέλυγμα*.

Lev. 7, 21. או בכל־שקץ טמא
Lev. 11, 10. שקץ הם לכם
Lev. 11, 12. 20. 23. שקץ הוא לכם
Lev. 11, 13. לא יאכלו שקץ הם
Lev. 11, 41. שקץ הוא לא יאכל
Ez. 8, 10. ובחמה שקץ
וְשֶׁקֶץ
Lev. 11, 11. ושקץ יהיו לכם
וְהַשֶּׁקֶץ
Jes. 66, 17. והשקץ והעכבר
שִׁקּוּץ

ס"ו, ומוכנו כמו שֶׁקֶץ, לומר קועכה ומנוחל, וכלמר כן מלכוש מעוכף ומוומס ומנוחל ומלוכלך, הן מלכלי לקומות, וכהזקלה על גלולים וגלולים.

n. m., abominatio, res abominandae, quas tangere, edere, colere nefas est, spec. de *εἰδωλοθύτοις* ipsisque idolis. LXX. *βδελυγμός*, *βδέλυγμα*, *μίασμα*, *προσόχθισμα*, *εἴδωλον*. A. Ez. 20, 7. *ἀποκύμματα* (a v. שָׁקַץ, rad. קָצַץ). S. *τὰ σίκχη*.

שִׁקָּצוֹן
1Rg.11,5. ואחרי מלכם שקץ עמנים
1 Reg. 11, 7. לכמוש שקץ מואב
1 Reg. 11, 7. ולמלך שקץ בני עמון
2Reg.23,13. לעשתרת שקץ צידנים
2 Reg. 23, 13. ולכמוש שקץ מואב
Dan. 12, 11. ולתת שקוץ שמם
הַשִּׁקּוּץ
Dan. 11, 31. ונתנו השקוץ משמם
pl.: שִׁקּוּצִים
Dan.9,27. ועל כנף שקוצים משמם
Hos. 9, 10. ויהיו שקוצים כאהבם
Nah. 3, 6. והשלכתי עליך שקצים
pl.: הַשִּׁקּוּצִים
2Rg.23,24 הגללים ואת כל־חשקצים
2 Chr. 15, 8. ויעבר השקוצים
pl. constr.: שִׁקּוּצֵי
Ez.20,7. איש שקוצי עיניו השליכו
Ez.20,8. שקוצי עיניהם לא השליכו
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיךָ
Jer. 4, 1. ואם־תסיר שקוציך
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיהָ
Ez. 5, 11. טמאת בכל־שקוציך
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיהָ *p.*
Jer. 13, 27. ראיתי שקוציך
pl. c. suff.: וְשִׁקֻּצֵיהֶן
Zach. 9, 7. ושקציו מבין שניו

Digitized by Google

pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיהָ
והסירו את־כל־שקוציה Ez. 11, 18.
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֵיהֶם
ותראו את־שקוציהם Dt. 29, 16.
שמו שקוציהם בבית Jer. 7, 30.
בגבלת שקוציהם Jer. 16, 18.
וישימו שקוציהם Jer. 32, 34.
שקוציהם עשו בו Ez. 7, 20.
שקוציהם ותועבותיהם Ez. 11, 21.
ואחרי שקוציהם Ez. 20, 30.
pl. c. suff.: וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
ובשקוציהם נפשם חפצה Jes. 66, 3.
ובשקוציהם ובכל פשעיהם Ez. 37, 23.

שָׁקַק

לומר שָׁק, והעתיד יָשֹׁק. מוכנו לדעת סקסוקי הליכה נתמידות וילוך, ל״ק מהלוך השנהם, ולל״ק השעל גויר שָׁק, וזכר זה הלשון, ע״כ שזוקי לרכוש, ולל״ק הסבן, השם זוק מן שקק כמוהן כילוך. ולדעת יקסקי׳ שם עניכו השמעת קול וכהימה [וומעמן], וזוק ממוקם טנעי על השעל, ולדעת השתנהם שם עניכו כשרש של שָׁק, והלשון של נעיר יִשְׁקוּ, ילכו נעל מכוזקים וקלונים. וכן מקלוקת בין השפרשים נכלוב השתעל הִשְׁתַּקְשֵׁק, לדעת השתנהם ויִשְׁקְקוּ עניכו השמעת קול וכקוש, ולדעת כל״ק הכאת זוק נהליכה, לכן נכלל הליכה נהולה, ווה לקוח מפ׳ נעל הכנפים לכן־נכקוק. קולם הכהון לי שתמלוזו מכוזם, מוזכל מענין כוילה וכהיכה לשר נפעל, ונלשר נהשלה מזקוק הדוג ומקוזק שלמל וכדומה. כן״ע שִׁקְשֵׁק השקוק [לנדת נלקים פ׳, ״ל].

h. e. שָׁק, *v. intr.* (impf. יָשֹׁק), sec. *Qimchium:* continuo currere, discursitare (cogn. cum n. שָׁק, ita ut vel hoc sit verbale vel illud denominativum), sec. Trecassinum: fremere, stridere (summen), ita ut sit onomatopoëticum, sec. Targumistam, sicut נָשַׁק, accinctum promptumque discurrere (Joël 2, 9.). Verisimillimum est, vim *currendi* a *fluendo* petitam huic verbo inesse. *Hitpa.* הִשְׁתַּקְשֵׁק, continuo discursare. *Pilp.* neoh. שִׁקְשֵׁק, irrigare. LXX. διψᾶν, ἐμπαίζειν, ἐπιλαμβάνειν; *Hitpal.* impf. συμπλαχήσεσθαι.

part. m.: שׁוֹקֵק *sg.*
ארי־טהם ודב־שוקק Prv. 28, 15.
כמשק גבים שוקק בו Jes. 33, 4.
pat. fem.: שׁוֹקֵקָה *sg.*
ונפשו שוקקה Jes. 29, 8.
3 *impf. pl.:* יִשְׁקוּ
בעיר ישקו Joel 2, 9.
Hitpa-el: הִשְׁתַּקְשֵׁק
3 *impf. pl.:* יִשְׁתַּקְשְׁקוּן
ישתקשקון ברחבות Nah. 2, 5.

מַשָּׁק

ע״ו, והסמך מַשַּׁק, ומניכו מכוזה, ומשק נניס הלכון מכוזת השלכם [לוין דעל הי״שרעקקען], ול״כ ע״ל נעיר יִשְׁקוּ, שנשמר מלכנה. וזה נלשה לי ג״כ נדנרי רנוזיכו נלנדת קלק, שדכשוזו מנוזת לוכלוסי סנקריב, ונפלאתי על יִשְׁקוּ וניס מן הלשזוניס, שנשנו נניס נדמיון לל הנס נגל, ומשק לשון נהימה.

n. m. (c. מַשַּׁק), discursitatio, vagatio, spec. locustarum (cf. Joël 2, 9.). LXX. συνάγειν.

constr.: כְּמַשַּׁק
כמשק גבים Jes. 33, 4.

שָׁקַק

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁק, ומוכנו לדעת סמדקדקים וקיקס, כדמיון לל פעל כוס נשפתי מעכנ seig-en, σακκίζ-ω [*sacc-o*, ולי נרלה שיסודקו שָׁק כמו הקוטע יָק נש״ע, נמוכן הדוק ועטוף [עי׳ תקת וקק], והרלים סַתָּק נשפה כוזים, שנניכו חָנָק ופשנכ ושנכה [ניע-טעכ], וע״כ תמנות הנס הנק, מעכין לקוט.

v. inus., sicut יָק (q. v.), colligare, texere, unde aeth. סְתָּק, clathri, sec. alios *sacc-are*, σακκ-ίζειν, quae significatio quamvis in v. יָק stabilita sit, huc tamen pertinere non videtur.

שָׁק

ע״ו, והרנוי שַׁקִּים, ופתרוכו נתמנותו נגד מקוכו, ד״מ נגד עשוי מכוכה של עוים, לשר כו ילנשו הרועים [עי׳ רש״י שנת ס״ל; קוסת כהנים שרק ק׳ הלכה ל׳], ונשפה כוזים שָׁק הוק מין נגד שער, לשר ילנשהו עולי עיר הקדש לשל הכוזנים. וכן נעכרי כרוי למין עשוף ומלכוש להתלבש נשער וקכל, ולנשמים מעלכוש נניסים, שהוק לדרת שער, וקן לפעמים כמו לתתקע עזוים שלמר עני, או כשרנת מעיכים לשקים, ודמיון הנס הנה יזוע ג״כ נשפתי מעכנ. נשרמי שָׁק, שָׁק מצלמו, ומשכו שם סַקָּר התוקרי״, להסמכת לים עוסה שקים [ושקקשערטעינעכ], עי׳ כלים פ״כ.

n. m. (pl. שַׂקִּים), vestis texta, saccus (σάκος, σάκκος), cilicium, asperum illud ac vile (velut lugentium, pastorum, prophetarum, aeth. סָק, vestis peregrinantium, ar. *Ihrâm*), interdum saccus (Sack), unde aram. סַקָּר (Sackverfertiger).

LXX. σάκκος, μάρσιππος.

וישם שק במתניו Gn. 37, 34.
וישם־שק על־בשרו 1 Reg. 21, 27.
ויולבש שק ואפר Esth. 4, 1.
שק ואפר יצע לרבים Esth. 4, 3.
שק תפרתי עלי גלדי Job. 16, 15.
כבתולה חגרת־שק Joel 1, 8.
ויכס שק Jon. 3, 6.
p. שָׁק
בגד אר־עור או שק Lev. 11, 32.
בלבוש שק Esth. 4, 2.
בחלותם לבושי שק Ps. 35, 13.
ואתה לבושי שק Ps. 69, 12.
מחגרת שק Jes. 3, 24.
בחוצתיו חגרו שק Jes. 15, 3.
ולקרחה ולחגר שק Jes. 22, 12.
בת־עמי חגרי־שק Jer. 6, 26.
ועל־מתנים שק Jer. 48, 37.
על־כל־מתנים שק Am. 8, 10.
וְשָׁק
ושק אשים כסותם Jes. 50, 3.
ושק ואפר יציע Jes. 58, 5.
בצום ושק ואפר Dan. 9, 3.
הַשָּׂק
בת־איה את־השק 2 Sam. 21, 10.
השק על־בשרו 2 Reg. 6, 30
ופתחת השק Jes. 20, 2.
בַּשָּׂק *p.*
ויצום וישכב בשק 1 Reg. 21, 2
וייתכס בשק ויבא 2 Reg. 19, 1.
וייתכס בשק Jes. 37, 1.
cum suff.: שַׂקִּי
פתחת שקי Ps. 30, 12.

cum suff.: שַׂקּוֹ
איש אל־שקו Gn. 42, 25.
ויפתח האחד את־שקו Gn. 42, 27.
ולהסיר שקו מעליו Esth. 4, 4.
cum suff.: בְּשַׂקּוֹ
צרור־כסף בשקו Gn. 42, 35.
pl.: שַׂקִּים
ויקחו שקים בלים Jos. 9, 4.
וחגרו שקים 2 Sam. 3, 31.
נשימה נא שקים 1 Reg. 20, 31.
ויחגרו שקים במתניהם 1 Rg. 20, 32.
על־זאת חגרו שקים Jer. 4, 8.
חגרנה שקים Jer. 49, 3.
חגרו שקים Thr. 2, 10.
וחגרו שקים Ez. 7, 18. 27, 31.
וילבשו שקים Jon. 3, 5.
ויתכסו שקים Jon. 3, 8.
cum suff.: בַּשַּׂקִּים
מתכסים בשקים 2 Reg. 19, 2.
והזקנים מכסים בשקים 1 Chr. 21, 16.
מתכסים בשקים Jes. 37, 2.
לינו בשקים Joel 1, 13.
pl.: וּבַשַּׂקִּים
בצום ובשקים Neh. 9, 1.
pl. c. suff.: שַׂקֵּיהֶם
הם מריקים שקיהם Gn. 42, 35.

שָׁקַר

פ״ג, ול״ע כ״ק נכנין הכנל שָׁקַר, ומוכנו לדעת השנעים רמיוס נעניכס וקלוד כהן [נלינקען, נוויכקען], כדרך רמיות לשה סופנת, וכן נשמת מוכן של סָקַר נתכנוס, תכועת עיכים לכה ולכה להניע ולהזניף. ונמוכן הס מכוו כ״ע סְקֵרָה השופנת סַקָּהּ הסוקר, ולנקניי סַקְרָנִית [לנדת נלקים פ׳, ״ל], וכן פכוו יִשְׁקַר לשון הכנשה. לולם השתכנס הענקיו סַרְבָּבָן שניכו כילוה ולניעה נשקרה [כי הוק כמו סַבָּב = סַבָּק, נמנוע ע״י ריש], וכן הניכוהו רניס השקדמוניס, וכן סָקַר נשרמי נמוכן כילוה, לשר השמות שמה סְקֵרָא, סְקִירָא, מַסְקֵרָא, ומוס כ״ע סְקִירִי [שנעשקנע, ווינדרשוכען], סַקְרָח [עולנע], והכוקר יִשְׁקַר.

v. tr. pi., nuere, nictare, de vagis et incompositis oculis feminae marum cupidae (סַקְרָנִית, die Gaffèrin), aram. סָקַר (intueri, circumspectare), alii: fucare, oculos collyrio vel stibio tingere (סְקֵרָא, fucus). Sic Targ., qui vertit מְסַרְבְּבָן עֵינִין (a v. סַרְבָּבָן = סַבָּק = סַפָּק, rubedine, qualis arabice vocatur שָׁקְרָה, oblinere, cf. arab. *śaqir*, anemone; *śuqra*, tulipa). Dubium est, utrum horum glossematum aramaica lingua (סָקַר, fucare) bene confirmatorum praeferri oporteat. LXX. ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν.

Pi-el: שִׁקֵּר
part. f. pl.: וּמְשַׁקְּרוֹת
ומשקרות עינים Jes. 3, 16.

שִׁקֵּר

ע״כ נתמנותו, והעתיד יְשַׁקֵּר, ופתרוכו לדעת השתקדקים כמו סָקַר נתכנוס, שֶׁקֶר נעכרי, שעניכ כולם כהילה וכהיעה, וע״כ עניכ כווב לך ע״כ השעלל [שמיקנען], ונלשת שְׁקֵרָה נעכרי כיקול וגם שקר וכוב. הכנד קווק של קל, נגילה וכווב נדנר [לינגען], וכן שֶׁקֶר נתכנוס הניכוהו כניס השתנהם, ומשמו כ״ע שְׁקֵרִי, שַׁקְרָנוּת וכדומה.

v. tr. (impf. יְשַׁקֵּר), mentiri, falsa loqui vel agere, non a fucando (aram. סָקַר), utcunque id congruum videtur. *Pi.* mendaciter ac falso agere vel loqui, cum בְּ rei vel personae, quae fallitur s. violatur. LXX. ἀθετεῖν, ἀδικεῖν; *Pi.* συκοφαντεῖν; S. παραλογίσασθαι, παραβαίνειν; A. ψεύδεσθαι.

2 *imperf.:* תְּשַׁקֵּר
אם־תשקר לי ולניני Gn. 21, 23.
Pi-el: שִׁקֵּר
1 *perf.:* שִׁקַּרְנוּ
ולא־שקרנו בבריתך Ps. 44, 18.
1 *imperf.:* אֲשַׁקֵּר
ולא אשקר באמונתי Ps. 89, 34.
3 *imperf.:* יְשַׁקֵּר
נצח ישראל לא ישקר 1 Sam. 15, 29.
2 *impf. pl.:* תְּשַׁקְּרוּ
ולא־תכחשו ולא־תשקרו Lv. 19, 11.
3 *impf. pl.:* יְשַׁקְּרוּ *p.*
בנים לא ישקרו Jes. 63, 8

שֶׁקֶר

ע״ו, והרנוי שְׁקָרִים, ופתרוכו כוב וכל כקס וזוק עיק ועיכים קכיק ומרמה של ומשקר, מתמנות השעל שתמכו, ומשקר נקרק ג״כ לים שקר, ולנעמים השם נלכנו כעמיי, לומר לריק ולתסו. *n. m.* (pl. שְׁקָרִים), mendacium, falsitas, fraus, vanitas; adv. לַשֶּׁקֶר, שֶׁקֶר, falso, in vanum, frustra. LXX. ψεῦδος (-ής), ἀνομία (-ος), ἀδικία (-ος, ως), κενός, δόλιος, ἄτιμος, σύναψις; adv. ἀδίκως, εἰς μάτην. A. ψεῦδος, ἀνόητος, cum *Lam* μάτην; S. ψεῦσμα, ἀνομία; לֹא־שֶׁקֶר, ἀψευδής.

מדבר־שקר תרחק Ex. 23, 7.
עד־שקר העד Dt. 19, 18.
שקר עכה באחיו Dt. 19, 18.
עשיתי בנפשו שקר 2 Sam. 18, 13.
והייתי רוח שקר 1 Reg. 22, 22.
רוח שקר בפי 1 Reg. 22, 23.
שקר הגד־נא לנו 2 Reg. 9, 12.
והייתי לרוח שקר 2 Chr. 18, 21.
נתן י״י רוח שקר 2 Chr. 18, 22.
אמנם לא־שקר מלי Job. 36, 4.
קמו־בי עדי־שקר Ps. 27, 12.
שקר הסוס לתשועה Ps. 33, 17.
אל־ישמחו־לי איבי שקר Ps 35, 19.
שקר ׀ מדבר צדק Ps. 52, 5.
איבי שקר Ps. 69, 5.
דרך־שקר הסר ממני Ps. 119, 29.
טפלו עלי שקר זדים Ps. 119, 69.
כי־שקר עותוני Ps. 119, 78.
שקר רדפוני עזרני Ps. 119, 86.
כי־שקר תרמיתם Ps. 119, 118.
כל־ארח שקר שנאתי Ps. 119, 128.
שקר שנאתי ואתעבה Ps. 119, 163.
הצילה נפשי משפת־שקר Ps. 120, 2.
דבר־שקר ישנא צדיק Prv. 13, 5.
שקר מזין על־לשון הות Prv. 17, 4.
לשון־שקר ישנא דכיו Prv. 26, 28.
שקר החן והבל היפי Prv. 31, 30.
ונביא מורה־שקר Jes. 9, 14.
לחבל עניים באמרי שקר Jes. 32, 7.
הלוא־שקר בימיני Jes. 44, 20.
שפתותיכם דברו־שקר Jes. 59, 3.
שקר ספרים Jer. 8, 8.
קשתם שקר Jer. 9, 2.
למדו לשונם דבר־שקר Jer. 9, 4.
כי שקר נסכו Jer. 10, 14. 51, 17.
שקר הנביאים נבאים Jer. 14, 14.
חזון שקר וקסם ואלול Jer. 14, 14.
שקר נחלו אבותינו Jer. 16, 19.
הנבאים בשמי שקר Jer. 23, 25.
על־נבאי חלמות שקר Jer. 23, 32.

Digitized by Google

Jer. 27, 10. 14. שקר הם נבאים
Jer. 27, 16. שקר המה נבאים לכם
Jer. 29, 23. דבר בשמי שקר
Jer. 37, 14. ויאמר ירמיהו שקר
Jer. 40, 16. שקר אתה דבר
Jer. 43, 2. שקר אתה מדבר
Ez. 13, 22. לב־צדיק שקר
Zach. 8, 17. ושבעת שקר אל־תאהבו
Zach. 10, 2. והקוסמים חזו שקר
Zach. 13, 3. שקר דברת בשם י׳י

p. שָׁקֶר

Ex. 5, 9. ואל־ישעו בדברי־שקר
Ex. 20, 16. לא־תענה ברעך עד שקר
Lev. 5, 22. ושבע על־שקר
Job. 13, 4. אתם טפלי־שקר
Ps. 7, 15. והרה עמל וילד שקר
Ps. 31, 19. תאלמנה שפתי־שקר
Ps. 38, 20. ורבו שנאי שקר
Ps. 63, 12. כי יסכר פי דוברי־שקר
Ps. 109, 2. דברו אתי לשון שקר
Ps. 119, 104. שנאתי כל־ארח שקר
Ps. 144, 8. 11. וימינם ימין שקר
Prv. 6, 17. לשון שקר
Prv. 6, 19. יפיח כזבים עד שקר
Prv. 10, 18. מכסה שנאה שפתי־שקר
Prv. 11, 18. רשע עשה פעלת־שקר
Prv. 12, 19. ותרגיעה לשון שקר
Prv. 12, 22. תועבת י׳י שפתי־שקר
Prv. 14, 5. ויפיח כזבים עד שקר
Prv. 17, 7. אף כי־לנדיב שפת־שקר
Prv. 20, 17. ערב לאיש לחם שקר
Prv. 21, 6. פעל אצרות בלשון שקר
Prv. 25, 14. איש מתהלל במתת־שקר
Prv. 25, 18. איש ענה ברעהו עד שקר
Prv. 29, 12. משׁל על־דברי־שקר
Jes. 57, 4. זרע שקר
Jes. 59, 13. מלב דברי־שקר
Jer. 6, 13. כלו עשה שקר
Jer. 8, 10. כלה עשה שקר
Jer. 28, 15. על־שקר
Jer. 29, 21. הנבאים לכם בשמי שקר
Jer. 29, 31. ויבטח אתכם על־שקר
Hos. 7, 1. כי פעלו שקר
Mich. 6, 12. וישביה דברו־שקר
Hab. 2, 18. מסכה ומורה שקר

וָשֶׁקֶר

Mich. 2, 11. הלך רוח ושקר כזב

דַּשֶּׁקֶר *p.*

Jer. 7, 4. דברי השקר לאמר

דַּשָּׁקֶר *p.*

Jer. 7, 8. על־דברי השקר
Jer. 23, 26. הנבאים נבאי השקר

בַּשֶּׁקֶר

Jer. 3, 10. כי אם־בשקר נאם־י׳י
Jer. 29, 9. בשקר הם נבאים בשמי

בַּשָּׁקֶר *p.*

Jer. 5, 31. הנבאים נבאו בשקר
Jer. 23, 14. נאף והלך בשקר

בַּשֶּׁקֶר *p.*

Jer. 13, 25. ותבטחי בשקר
Jer. 20, 6. נבאת להם בשקר

וּבַשֶּׁקֶר

Jes. 28, 15. ובשקר נסתרנו

לַשֶּׁקֶר

Lev. 5, 24. ישבע עליו לשקר
1 Sam. 25, 21. אך לשקר שמרתי
Jer. 3, 23. אכן לשקר מגבעות
Jer. 5, 2. לכן לשקר ישבעו
Jer. 7, 9. והשבע לשקר
Jer. 8, 8. לשקר עשה עט

לַשָּׁקֶר *p.*

Lev. 19, 12. ולא־תשבעו בשמי לשקר
Jer. 27, 15. והם נבאים בשמי לשקר
Zach. 5, 4. הנשבע בשמי לשקר
Mal. 3, 5. ונשבעים לשקר

pl.: שְׁקָרִים

Ps. 101, 7. דבר שקרים
Prv. 12, 17. ועד שקרים מרמה
Prv. 19, 5. 9. עד שקרים לא ינקה

pl. c. suff.: בְּשִׁקְרֵיהֶם

Jer. 23, 32. ויתעו את־עמי בשקריהם

שׁוֹר

v. s. r. שָׂרַר *p.* 1211.

שׁוּר

v. s. r. שָׁוַר *p.* 1121.

שׁוֹר

v. s. r. שָׂרַר *p.* 1211.

שְׁרָא

פ״כ נזקמי [ובמפ״ק שָׁרָא נגרי], מוכנו פתוק הקנוד וסתר מסמור [לְשׁוֹנָן, לְשׁוֹן כיבלען], ל״מ מרפוי קנוסת עוכרי קורס, לו כרפלת קנוד כמוות מעשפה, והקרן שְׁרֵיאָ, ולומה לו שָׁרֵיהּ נעגרי [ע״ש הקוד וכשוי], ונקשוי הזין לְגַל בָּחֵר לעיל, נמוכן פתוק קנוסה וכפוי. ונכלך כ״ק מרפוי והתר קשר וְחָטֵר, לשר סולק ונפוגל, ומוס עצות מוסר וקפני מפסוכים, פעיכה ושלוח קפני והניח לו, הן נמוכן נופכי, הן נמוכן רוסכי. ונלשר שהכפיעה והסלוך נקנוד מקניס, והיזיכה והמשכן נפתוח והתר קלניס, נשלל שכש שרש ג״כ על יזיכה והמשכה נמקוס, כמו חַל נעכני, נהלוך כוסה. הכנד שָׁרֵא הקווק של קל מהתר קלנוד וקעל, ובהשלמה על התקלה [שכשלגען] כמו לְגַל חַל לעיל, וכי כן הלוך של פתוק, כי התקלת דבר כפתוקו ממפסכו ותגולו לשר סניב לו [שרשלשגען, שכשלגען]. ולקוור נוס ממה שכהפתקי לְגַל קלל, מם המוכן של התקלה קולדת המוכן של התכה וכפוי ופליה. הסתפעל אִשְׁתָּרָא הפעולי של נכין הקל. נקנגוס הפעל הוס רב הלוכן, נכל לפוכי המוכן, ל״מ נמוכן התקלה ופתיקק דבר, לשר ממנו הסם שֶׁרֵי התקלה ולפיק ולפיכה ופליה. הסתפעל אִשְׁתָּרָא הפעולי של נכין הקל. נקנגוס הפעל הוס רב הלוכן, נכל לפוכי המוכן, ל״מ נמוכן התקלה ופתיקק דבר, לשר ממנו הסם שֶׁרֵי התקלה ולפיק ולפיכה ופליה.

pl.: שָׁרִים

Dan. 3, 25. שרין מהלכין

inf. constr.: לְמִשְׁרָא

Dan. 5, 16 וקטרין למשרא

Pa-el: שָׁרָא

3 perf. pl.: וְשָׁרִיו

Esr. 5, 2. ושריו למבנא

part. masc.: וּמְשָׁרָא *sg.*

Dan. 5, 12. ומשרא קטרין

Itpa-el: אִשְׁתָּרָא

part. pl.: מִשְׁתָּרְיִן

Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

שָׂרַב

פ״נ ול״ע כ״ק נגוד, ומוכנו לל״ק נרינה וזריפה וקריכה וקריכה [נל׳ הען, נרעכנען], נדמיון לל זָרַב, צָרַב, שָׂרַף, וכן נלמת שָׂרַב הפעל נקרנוס, והפעולי אִשְׁתָּרַב, והכוסף אַשְׁרַב, הכל נמוכן קריכה וקרימה. ומלכו סם שָׂרַב ונם שָׂרֵב קוכו ונקיקה, שָׂרוֹב, שׂוֹרֵב, מְשָׂרַב, והקוסלי׳ שְׂרִיב [נלקני׳ שְׂרִיבָא], ולפ״ו יסוד הסם הנל נדוק ומכוסה, ווה נרלה לי הכמן כוה, ולל כלשר קשנו קנל שהסם הנל מלה וכה.

v. intr. inus., ardere, candere, flagrare, cogn. זָרַב, צָרַב, שָׂרַף, targ. שְׂרַב (pass. אִשְׁתְּרַב, *Hi.* אַשְׂרַב, unde מַשְׂרַב, שׂוּרַב, שָׂרֵב, שָׂרַב aestus, ariditas; adj. שְׂרִיב, f. שְׂרִיבָא, siccus, hebr. חָרַב).

שָׂרֵב

פ״נ, ומוכנו כמו שָׂרַב נקרמי, קוכו ונקיקה [ולָכֵנעגלוסה], ולפעמים נהשלה לרן לקיקה, וכן הכינוהו הקוכים הקדמונים, ונלמת לשר הרשוהו הקדמים מרקה ולעשה נדמות מים כוולים קלת כפת הכקיע, הכה וה לן ע״ל הסהשלה.

n. m., sicut שָׂרַב aram., aestus solis, terra arida et sole exusta, spec., sicut arab. *serâb*, species fallax aquae, meridiano tempore in arenosis campis Arabiae, Aegypti atque etiam Kurdistani (uti audivimus) apparens, ex repercussione lucis solaris (v. *Curtius* VII, 5. *Qorân*, Sur. 24, 39. *Golius*, Adagia arabica p. 93.). LXX. *καύσων*, *ἄνυδρος*.

Jes. 49, 10. ולא־יכם שרב

הַשָּׂרָב

Jes. 35, 7. והיה השרב לאגם

שָׂרַג

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו סניכת דנר נדנר וקשר והדוק ומקוג [פלעכטען, קניפפען], ולומה לו סָרַג נקרמי, והקרן שָׂרַג, וכן סְרַג נקרמי, שְׂרָגָה נעגני [ע״ש], לולי ג״כ שָׂרַק, והקרן סכה ג״כ לְגַל אָרַג לעיל, ויותר מפקקר והשוי עי׳ כלוס״ם כסוף הספר. הכשכ״פ הפעולי, והסתפעל כדרך כניכו. נס״ע סָרַג רב הלוכן, ובפרע נענין הכנר, ל״מ מסרג נקנלים, מסרג נגמי, וכן הפעולי, מסוכג נקנלים, ונעקרנוס שְׂרִיג כמו ענף, ונגמרת כמו עָרֶן, וכן נקרנוס סְרִיגִי, סְרִיגָא, ונגמרת סָרֵג כוולת כמין ענף ורעת ולדומה, וכן הסם סְרִיג נקלקות לקלקים כדמות רעת וענכה, ולל״כ מפונם ומפוכל לכה ולקה, ובמעמי קלקים קלקים [דוכלנקלען, לַגנג-עסילע].

v. comp. tr., nectere, plectere, rad. שָׂרַג, cogn. אָרַג (texere), שָׂרַק, שָׂרַד et fort. etiam שָׂרַץ. *Pu.* implicatum esse, ramescere. *Hitpa.* se implicare s. intricare. *Pa.* aram. סָרֵג, plectere, internectere, cancellare. Inde targ. שְׂרֵיג = hebr. שְׂבָכָה, gem. = hebr. סְרִיגָה; חָתַךְ; סְרִיגוּ, סְרִיגָא, perplexitas, intricatio; gem. סָרַג paries reticulatus; סְרִיג, interplexio, interruptio; pl. סְרִיגִין סָרִיגִין adv., non continuo, sed particulatim. LXX. *Pu.* *συμπλέκεσθαι*; *Hitpa.* *συμπλακῆναι* (S. *κατατριβῆναι*).

Pu-al: שׂוֹרַג

3 impf. pl.: יְשׂוֹרְגוּ *p.*

Job. 40, 17. גידי פחדו ישורגו

Hitpa-el: הִשְׂתָּרְגוּ

3 impf. pl.: יִשְׂתָּרְגוּ

Thr. 1, 14. ישתרגו עלו על־צוארי

שָׂרִיג

ע״ו, והכינוי נקיום הקמן שָׂרִיגִים, ומוכנו לכנ וסכן סנסכי נפן [ווי״כשלקעכ נעפלעכטן], מעניו סכוך סנסכיו, ולפעמי שהשמות שָׂרוּק, שׂרַק נ״כ מוה, נדמיון לל ענף. ולע שנתקנוס כמלקות כמתם נוספקות רכות בתין שמלית תמוך סתן, והשוי עם סבג נסתן כנר הזוו סתוכיכם הקדמוניס, וכתוכם הקמקי.

n. m. (pl. שָׂרִיגִים), palmites vitis, frondes pampineae, a capreolorum implicatione (Weinrankengeflecht), cogn., ut videtur שׂרַק, שָׂרוּק, שָׂרַקָּה, quae vocabula jam veteres contulerunt, praesertim cum in Targumibus verbum שָׂרַג, modo סָרַג, modo שָׂרַג scriptum reperirent. LXX. *πυθμήν*, *κλῆμα*. A. S. *klematîs*.

pl.: שָׂרִיגִם

Gn. 40, 10. ובגפן שלשה שריגם

pl.: הַשָּׂרִגִים

Gn. 40, 12. שלשת השרגים

pl. c. suff.: שָׂרִיגֶיהָ

Joel 1, 7. הלבינו שריגיה

I. שָׂרַד

פ״כ, ול״ע כ״ק נגוד, ומוכנו הדוק וקשור וקיפק יקד, ל״מ מקיפת שכין כקוטי נכוכל, ונפפס יפעפלית מקיפת העור והשכיון כלמר שָׂרַד, וכן כלמת סָרַד נקרמי, כפי לשר כלפק מנוכוקיו. ולשר לקקור שכנו דע קוכל נפיס שכנכנ כמכוון ג״כ נפפס סכדלית [s. *çrath*], לשר מוכו סם נגוד [*çráthna*], ונשניפס נכלפק הפכוק כתוספת לו כטעמיי, כלשר למיוכו הכוומי יוכיק, ופס נלי שכוק [l. *ret-e*], וגם שנפ לפקר נדמיון לוס, נמוכן קשור והדוק, נלי שכוק [s. *rud*], והכן.

v. comp. tr. inus., consuere, contexere, velut de copulatione annulorum ferreorum loricae, arab. *sara-da* (suere, de *lorio*, contexere loricam, connectere sermonem, continuare, unde *sard*, res, quae connexis annulis composita est, series, continuum; *sirrâd*, instrumentum, quo suitur; *sarîd*, subula; *musarrad*, consutus; *masrûd*, idem, de lorica), aram. סָרַד (סָרֵד, cribrum, hebr. מַכְבֵּר; cortina, hebr. קְלָע, סָרִיד, lorica annulis contexta s. reticulata), neoh. סָרַד (סָרֵד, sartor vestium שָׂרֵד dictorum; סְרִידָה, סְרִיוָה, operculum fictile foraminosum instar cribri; סָרִיד, mactra

Digitized by Google

parva pistorum retis similis), sanscr. *çrath*, *lat.* sine sibilo praepositionali: *ret-e* (cf. sanscr. *rud*).

שָׂרָד

ז״, ומובנו כאשר פרט יקפוץ, עין נגד עצוי ככוב ותרוג נאקע, נקניס נקניס כעין רשת, והוא גם הוא השוב לותו לא לשון תרמי, וזס סָרָד נדומה לו, תמור קלציס נעברי, ותמור מכבר, וכ״ע סָרָד עושה שָׂרָד קלציס ומכנסיס, וכן זס סְרִירָה אַס, וכן סְרוּדָה, ל״א סבילה כתוכה על פי התכור, וכן סָרוּד תכוני על נקוטיס, עצוי כדמות מכבר, וכן נתרגוס סָרִיד, שריון ושנן נכבר מעשה רשת נקוטי נרול [פַּלַּנְצַר], וכן שַׂרְדֵי נעברי ובדומה. והמתרגס והשבעים ורבים מהרחוקים פרשוהו מענין שריקה [שַׁעְמְקְלַיי״ד], ולפי-ערך הלך לפרי הנמרת [יומא ע״כ], והלקיח פעל זה נהנאת, כמוהן יקרון וזרידה, ולאחרו קו״ל שהשם שרד לשון יקרון, לומר נגדים הנעשים מן היקרון ומשרידי הכדמה. ולוא כפי הכרחם פרוש זה אך דבר, נסמיכות לדקדוק חילה, כדרך אגל קו״ל.

n.m., cortina vel vestis *reticulata*, a v. שָׂרַד (quasi *cor-ret-ire*), neque de vestibus ministerialibus (quasi pro בִּגְדֵי שָׂרַד) neque de vestibus factis ex eo, quod reliquum erat e muneribus spontaneis (= בִּגְדֵי שָׂרִיד), uti per *Asmachtam*, ut videtur, interpretatur Gemara. LXX. (*στολαὶ*) *λειτουργικαί*.

Ex. 39, 1. עשו בגדי־שרד

הַשָּׂרָד

Ex. 31, 10. ואת בגדי השרד
Ex. 35, 19 את־בגדי השרד
Ex. 39, 41. בגדי השרד לשרת

II. שָׂרָד

ס״כ ול״ע כ״פ נגור שָׂרָד, ומובנו לדעת הקמתי וכניס מסרקטוניס קדימה ומסוק [כאַטָה ויין], ול״כ הקרן שָׂרַד [הצין תקנה סוצג ועפעי], וכשכח כתכוון ג״כ נשפה הכדקית [*s. radh*], לאחר כשאר מאכו התוקרי [*râh-ita*], נאצדן הלולת, ונסשאר תכשוס כדרך סס, נשוכן לדוס ודסוק, וכן השכח נשפה יוכית וכוסית [*ê-çuθ.*, l. *rut-*], וכן נשפתי לקלכיה [*rus* = *rut*.], ונרתכית, כאשר תרלה נסרקנס נלוס״ב. ותרלה נוס שתקשנת ו יותר שדעת תלוחרים, שדמיוכו שָׂרַט לקמן, נשוכן קרוכס וקפקוע נדכרי.

v. comp. tr. inus., *rut-ilum*, rubrum esse (roth sein), sanscr. *radh* (*râhita*, *ê-çuθ-çós*), litt. *raud-a* (color rufer), stirps vrb. ling. semiticarum et indogermanicarum communis. Alii hoc v. pro שָׂרַט, incidere, dictum putant, sed satius est, in sententia veterum, quae comparatione linguarum mirifice stabilitur, acquiescere.

שָׂרֵד

ז״, ומובנו לדעת דוד קמקי הנצע שהסתן נו הכנר מה שכוסה לכרות מן הען, והנצע יקרא שָׂרֵד, והקו שקמר הוא הקוט שנוצע קוטו נשרד [רַשְׁ-טעל], וכן אמר הרא״ע מן מאיכי הנצעוכים. ויהוא נאקע הקרע והמצרע הסרוק [לַאטַעשׁיפּע], ווה הכרון לשרש. והסותרים קותו ע״ד שרקד הערבי,

III. שָׂרַד

פ״נ, ומובנו כיסה ונריקה והתעלעלות ממקום לאחר מקום, מדקי לאל דקי [פַּלַּיעהן], וכמהו נשכח נ״כ לאל רָד, פָּרַד, רַד, רָדַד וכדומה, וכן שַׂרַד נערבי, נמובן כיסה, וא״כ אם הקרן שָׂרַד, והשווי נשפתי מערב תרלה הלק היעב נלוס״ב נסוף הספר.

v. comp. intr., fugere, elabi, cogn. simpl. רָד, רַד et comp. פָּרַד, רַדַד, arab. *sa-radu* (*sarâd*, *sarûd*, pavidum fugacemque esse.

3 *perf. pl.*: וַיָּשָׂרְדוּ
Jos. 10, 20. והשרידים שרדו מהם

שָׂרִיד

ז״, ע״א פָּלִיט, כדמיון התכוון, לומר הכם והנכרח והכשאר [עכטאַפּ-מעכער], ולפעמים נהשאלה על הם שכשאר כיקר הפלטה מדבר כללי, לכן ג״כ כמו תקיה [נאַכּלעזע, רעסט], ודוק.

n. m. (ad s. f. פְּלֵיטָה), elapsus, profugus, e clade superstes, deinde gener. reliquus, obsiduus. LXX. *κατάλειμμα*, *ὑπο-*, *κατάλοιπος*; *σεσωσμένος*, *δια-*; *ἐπήλυτος*, *ζωγρεία*, *πυροφόρος*. A. Th. V. *καταλελειμμένον*. A. *λεῖμμα*. S. *ἀπολιμπάνειν*, *λείψανον*, *διασωζόμενον*.

Num. 21, 35. השאיר־לו שריד
Num. 24, 19. והאביד שריד מעיר
Dt. 2, 34. לא השארנו שריד
Dt. 3, 3. השאיר־לו שריד
Jos. 8, 22. השאירו־לחם שריד
Jos. 10, 28. 37. 39. 40 לא השאיר שריד
Jos. 10, 30. לא־השאיר בה שריד
Jos. 10, 33 עד־בלתי השאיר־לו שריד
עד־בלתי השאירו־להם שריד
Jos. 11, 8.
Jud. 5, 13. אז ירד שריד
עד־בלתי השאיר־לו שריד
2 Reg. 10, 11.
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו
Job. 20, 21. אין־שריד לאכלו
Job. 20, 26. ירע שריד באהלו
Jes. 1, 9. הותיר לנו שריד
Jer. 42, 17. שריד ופליט
Jer. 47, 4. כל שריד עזר
Obad. 1, 18. ולא־יהיה שריד

וְשָׂרִיד

Jer. 44, 14. ולא יהיה פליט ושריד
Thr. 2, 22. פליט ושריד

pl.: וַהֲשָׂרִידִים

Jos. 10, 20. והשרידים שרדו מהם

pl.: וְהַבְּשָׂרִידִים

Joel 3, 5. ובשרידים אשר ר״י קרא

pl. constr.: שָׂרִידֵי

Jer. 31, 2. עם שרידי חרב

pl. c. suff.: שְׂרִידָיו

Jer. 27, 15. שרידיו במות יקברו
Obad. 1, 14. ואל־תסגר שרידיו

I. שָׂרָה

פ״כ נענני, והעתיד יִשְׂרֶה ונכנוי יִשְׂרָהוּ. ופעתונו כמו שָׂרָא נאקרי,

לומר דבר לקנוע הכח יקשרו נעסוק לא יקשבו, ועשו לפ״ו יקפץ והסולכים לקכיו.

n.m., rubrica, minium (Röthel), quo utuntur fabri lignarii, adhibito filo, quo oblito dimetiuntur et designant. Sic veteres, et bene quidem. LXX. A. *παραγραφίς*.

בַּשָּׂרָד

Jes. 44, 13. יתארהו בשרד

שָׂרַד

ס״כ, ומובנו כיסה ונריקה והתעלעלות ממקום לאחר מקום, מדקי לאל דקי [פַּלַּיעהן], וכמהו נשכח נ״כ לאל רָד, פָּרַד, רַד, רָדַד וכדומה, וכן שַׂרַד נערבי, נמובן כיסה, וא״כ אם הקרן שָׂרַד, והשווי נשפתי מערב תרלה הלק היעב נלוס״ב נסוף הספר.

v. comp. intr., fugere, elabi, cogn. simpl. רָד, רַד et comp. פָּרַד, רַדַד, arab. *sa-radu* (*sarâd*, *sarûd*, pavidum fugacemque esse.

3 *perf. pl.*: שָׂרְדוּ
Jos. 10, 20. והשרידים שרדו מהם

שָׂרִיד

ז״, ע״א פָּלִיט, כדמיון התכוון, לומר הכם והנכרח והכשאר [עכטאַפּ-מעכער], ולפעמים נהשאלה על הם שכשאר כיקר הפלטה מדבר כללי, לכן ג״כ כמו תקיה [נאַכּלעזע, רעסט], ודוק.

n. m. (ad s. f. פְּלֵיטָה), elapsus, profugus, e clade superstes, deinde gener. reliquus, obsiduus. LXX. *κατάλειμμα*, *ὑπο-*, *κατάλοιπος*; *σεσωσμένος*, *δια-*; *ἐπήλυτος*, *ζωγρεία*, *πυροφόρος*. A. Th. V. *καταλελειμμένον*. A. *λεῖμμα*. S. *ἀπολιμπάνειν*, *λείψανον*, *διασωζόμενον*.

Num. 21, 35. השאיר־לו שריד
Num. 24, 19. והאביד שריד מעיר
Dt. 2, 34. לא השארנו שריד
Dt. 3, 3. השאיר־לו שריד
Jos. 8, 22. השאירו־להם שריד
Jos. 10, 28. 37. 39. 40 לא השאיר שריד
Jos. 10, 30. לא־השאיר בה שריד
Jos. 10, 33 עד־בלתי השאיר־לו שריד
עד־בלתי השאירו־להם שריד
Jos. 11, 8.
Jud. 5, 13. אז ירד שריד
עד־בלתי השאיר־לו שריד
2 Reg. 10, 11.
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו
Job. 20, 21. אין־שריד לאכלו
Job. 20, 26. ירע שריד באהלו
Jes. 1, 9. הותיר לנו שריד
Jer. 42, 17. שריד ופליט
Jer. 47, 4. כל שריד עזר
Obad. 1, 18. ולא־יהיה שריד

וְשָׂרִיד

Jer. 44, 14. ולא יהיה פליט ושריד
Thr. 2, 22. פליט ושריד

pl.: וַהֲשָׂרִידִים

Jos. 10, 20. והשרידים שרדו מהם

pl.: וְהַבְּשָׂרִידִים

Joel 3, 5. ובשרידים אשר ר״י קרא

pl. constr.: שָׂרִידֵי

Jer. 31, 2. עם שרידי חרב

pl. c. suff.: שְׂרִידָיו

Jer. 27, 15. שרידיו במות יקברו
Obad. 1, 14. ואל־תסגר שרידיו

I. שָׂרָה

פ״כ נענני, והעתיד יִשְׂרֶה ונכנוי יִשְׂרָהוּ. ופעתונו כמו שָׂרָא נאקרי, ונקנוס נ״כ נפלס וס. נקרני שָׂרְיָן, ונתרגוס נ״כ שריון תזלבש.

n. f. (ad s. f. שִׁרְיָה), lorica ex annullis contexta, aram. שְׂרְיָן. LXX. *θώραξ*.

וְשָׂרְיָה

Job. 41, 18. חנית מסע ושריה

שִׂרְיוֹן

ז״, נכפל כנוי שִׂרְיוֹנָיִם ונס שְׂרְיוֹנִית, ומובנו כמו שָׂרִים, נלי ספרם סמובן.

n. m. (pl. שִׂרְיוֹנִים, שִׂרְיוֹנוֹת), sicut שִׁרְיָה, lorica. LXX. *θώραξ*.

1 Sam. 17, 38. וילבש אתו שריון

וְשָׂרְיוֹן

1 Sam. 17, 5. ושריון קשקשים

הַשָּׂרְיוֹן

1 Sam. 17, 5. ומשקל השריון

pl.: וְהַשִּׂרְיֹנִים

Neh. 4, 10. והקשתות והשריונים

pl.: וְשִׂרְיֹנוֹת

2 Chr. 26, 14. ושריונות וקשתות

שִׂרְיֹן

ז״, כמו שִׂרְיוֹן, נלי ספרם סמובן.

n. m., sicut שִׂרְיוֹן, lorica, e juncturis annulorum contextus (1 Rg. 22, 34.). LXX. *θώραξ*.

הַשִּׂרְיֹן

בין הדבקים ובין השריון 1 Rg. 22, 34.
בין הדבקים ובין השריון 2 Chr. 18, 33

בַּשִּׂרְיֹן

Jes. 59, 17. וילבש צדקה כשריון

סִרְיוֹן

ז״, ומובנו כמו שריון נשן יחכיח, שהשם לשון שוכה נגמרת, וכן אמר הרא״ע כל דבר שיחם עם העכניס, והרלון מזקק הכעשה ע״י סקיעת וכמוסת העכניס [עריכעכאוסלזוכנ-טרעקען]. קולם לדעת דוכש לכן-לכרקע סתו כמוכת שריון, ועניכו שריחת ועכודת עכניס, והככון לת פיומי. וכבר דבר לת לדוכים קשה הקכם לכן-עוכח נסשכו שפת יחר [מכדשם רקשוכה ס׳ תקל״ח נציר סרעם-נוכג]. דעת המתרגם מַחֲרִיד כפרוש סעדיה פיומי.

n. f. (c. מִשְׁרַת), solutio uvarum (Traubenauflösung), potus ex uvis pressis s. maceratis confectus, gem. שָׂרָה, dissolvere, macerare, humectare aliquid alio in liquore, cf. *Sefat Jeter* Ibn-Ezrae ad h. l. LXX. *ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς*. A. S. *ἀπόβρεξις*.

constr.: מִשְׁרַת

Num. 6, 3. וכל־משרת ענבים

II. שָׂרָה

ס״כ, ול״ע כ״פ נגור שְׂרֵיָה, שְׂרֵיוֹ, ומובנו לפי דעתי לשון קשור וקנור והלוק יקד [פֵּעֶרקניפּפּען], ושוה לת״כ שרילה נקוטי נרול, וא״כ ערים לקען כמו שרל לעיל, מענין קיפה יקד והדוק, וקרן שרשו לפ״ו כמו ורר לעיל, נענין סלוור יקד, וכן נשפתי מענין.

v. tr. inus., conserere, connectere (syn. סָרַד, שָׂרַד), cogn. יָרַד q. v.

שְׂרִיָּה

ס״כ מן שָׂרָה, ושתרונו לדעת המתרגם וילקקי כמו שרין [שַׁעְמְקְלַיי״ד], לומר מין סרל ותקרל, לאל מקובר מקלקים שוכים ע״י קוטי נרול, ווה הככון, ת״פ שסרל״נ לת מלאתו מתקבל. ולאל לקלוד משקל המשוכה הכם שְׂרֵיָה כפלם נפלם וס. נקרני שִׂרְיָן, ונתרגוס נ״כ שריון תזלבש.

n. f. (ad s. f. שִׂרְיָה), lorica ex annullis contexta, aram. שְׂרְיָן. LXX. *θώραξ*.

וְשָׂרְיָה

Job. 41, 18. חנית מסע ושריה

שִׂרְיוֹן

ז״, נכפל כנוי שִׂרְיוֹנָיִם ונס שְׂרְיוֹנִית, ומובנו כמו שָׂרִים, נלי ספרם סמובן.

n. m. (pl. שִׂרְיוֹנִים, שִׂרְיוֹנוֹת), sicut שִׁרְיָה, lorica. LXX. *θώραξ*.

1 Sam. 17, 38. וילבש אתו שריון

וְשָׂרְיוֹן

1 Sam. 17, 5. ושריון קשקשים

הַשָּׂרְיוֹן

1 Sam. 17, 5. ומשקל השריון

pl.: וְהַשִּׂרְיֹנִים

Neh. 4, 10. והקשתות והשריונים

pl.: וְשִׂרְיֹנוֹת

2 Chr. 26, 14. ושריונות וקשתות

שִׂרְיֹן

ז״, כמו שִׂרְיוֹן, נלי ספרם סמובן.

n. m., sicut שִׂרְיוֹן, lorica, e juncturis annulorum contextus (1 Rg. 22, 34.). LXX. *θώραξ*.

הַשִּׂרְיֹן

בין הדבקים ובין השריון 1 Rg. 22, 34.
בין הדבקים ובין השריון 2 Chr. 18, 33

בַּשִּׂרְיֹן

Jes. 59, 17. וילבש צדקה כשריון

סִרְיוֹן

ז״, ומובנו כמו שריון נשן יחכיח,

Digitized by Google

וכוס תכיר, שלשת ענין הדוק וקשור יקר.

n. m., lorica, a v. שָׂרָה = שָׂרָה, שׁוּרָה (שׁוּרָה). LXX. *θώραξ, ὅπλα.*

pl.: הַשִּׁרְיֹנוֹת

Jer. 46, 4. לבשו הסריונות

שׂוֹרָה

v. s. r. שׂוּר *p.* 1124.

שׂרה

ד ח

פ״כ, ולכולו לפי לשת המלקדים עריכה ומדידה, ובשרת מעריכת לכני מלחמה לקבל ולמלחמה, ומוסף קל״כ לשון שרכה, קולש עי׳ קובן מוכנו תקף שרש שׂר, ושם תמלא תקר קודו.

v. tr., regnare, imperare, v. s. שׂר, non a disponendo, ordinando, aciem instruendo. LXX. *ἐνισχύειν.*

A. *ἄρχειν.* S. *ἄρχειν ἰσχύι.*

Hos. 12, 4. שרה את־אלהים

2 perf.: שָׂרִיתָ

Gn. 32, 29. שרית עם־אלהים

מַשְׂרָה

ש״כ, ומוכנו לכנוש ושכרה ולדינות ונגידות, ויונן מלל סמשכן.

n. f., dominatus, principatus, regnum, imperium. LXX. *ἀρχή.*

A. *μέτρον.* S. Th. *παιδεία.*

הַמִּשְׂרָה

Jes. 9, 5. המשרה על־שכמו

Jes. 9, 6. למרבה המשרה

שׂרט

ד ח

פ״כ, ומוכנו קריקה וקריקה וגריסה וקעקוע בעור [קייכצייקן, ־ייסקן], ומקרן שָׂרָט, ודומים לו קוצני שרש שׂל קָרַד, חָרַת, דָּרַט וכדומה, ומקל שלש הכה כנר הנתני לך השווי נשפתי מערכ. הנפעל קוקע הפעולה שׂל עצם המלכר. נש״ע מוסף שְׂרִיטָה שם הפעולה, מַשְׂרֵט כלי לקעקוע ולשריסה [כיים־לייכטערונעכט], ונקרנוס שׂוֹרֶטֶת [כיים־נעכריכיק שָׂרָטָה] כמו שָׂרָט הנל. ודע קוקל לקוב שמרש דומם הפעל שָׂרַט נקרנוס, כמוכן קריקת קוים קוים וסריטין לו קריקים קריקים [ש״ק כ״ק י״ג], ונגמר׳ וכש״ע ילוע שָׂרַט על כשר [שבת ק״ל:], לו שָׂרַט כשר [קולין ס״כ] שָׂרַט דד [שבת כ״נ:], ומוסף שם שְׂרִיטָה הסם [קדושין נ״ל], וכן שם מוסף המכוכע שְׂרָטַת קריקת קוים, והפעולי שְׂרָטַת, ל״ע פְּתָחִים שְׂרָטַת, והשם שְׂרָטוֹט, וכנקנו כל שלש כשין לפעמים, ולפשר שמוקל שין יכיכת, כלשר נקנלה.

v. comp. tr., incidere, insculpere, striare, caesuras facere (veluti in carne, syn. גָּדַד), cogn. גָּרַט, חָרַת, דָּרַט (*χαράσσειν, χαρακτήρ*), קָרַד. *Ni.* recipr., lacerare, lancinare semet ipsum. Neoh. שָׂרַט, vi eadem, usu creberrimum, *Pi.* gemar. סָרַט (de ipsa illa caesura lege divina prohibita); *Pil.* שָׂרְטַט, lineare, lineis delere (פֶּתַח מְשָׂרְטָט, scriptura liturae deleta), unde סִרְטוּט, lineatio, quae omnia interdum per *Sin* scribuntur, dexterum tamen, uti quidem legi solet, non sinistrum. LXX. *κατατέμνειν; Ni.* Zach. 12, 3. *ἐμπαίζων ἐμπαίξεται*, ubi A. *σπαρασσόμενος ἀμυχθήσεται.*

inf. abs.: שָׂרוֹט

Zach. 12, 3. שרום ישרטו

3 imperf. pl.: יִשְׂרְטוּ

Lev. 21, 5. לא ישרטו שרטת

Nif-al: נִשְׂרָט

3 imperf. pl.: יִשָּׂרְטוּ *p.*

Zach. 12, 3. עמסיה שרוט ישרטו

שֶׂרֶט

ש״ו, ומוכנו קלול ונכוע נעור, ע״י עקימה וקוקן [קייכציעע].

n. m., caesura, incisura, a v. שָׂרַט (misn. זָרַד id. molliori forma pro שָׂרַט), targ. שׂוּרְטָא (= neohebr. שְׂרֵטָה), unde neoh. סְרִיטָה, incisio; מַשְׂרֵט, instrumentum incidendi. LXX. נָתַן שֶׂרֶט, *ἐντομίδα ποιεῖν.* Th. *ἐκτομίς.*

וְשֶׂרֶט

Lev. 19, 28. ושרט לנפש לא תתנו

שָׂרֶטֶת

ש״כ, ומוכנו מלכלו, נלי הפרש המוכן. ודע קוקל שנמצכה שכיעית [פ״כ] הפעל זָרַד כמו שָׂרַט, לשון קקון.

n. f., caesura, facta per laceratione cutis. LXX. *ἐντομίς.*

p.

Lev. 21, 5. לא ישרטו שרטת

שָׂרָךְ

פ״כ ול״ע כ״ק נכנין שכ״פ שָׂרָךְ, ומוכנו כמו שָׂרַג לעיל, כמוכן קריגה וסבוך יק׳ [פעכפלעכטען], ומקוק שכנו שָׂרַג [ע״ג], שָׂרָךְ, שכמלת ג״כ לקל אָרַג, ומקקר ומכווי יזוע. ומוסף כנין הכבד לשון סבוג, וע״ל המשלל קכוגה הכה ומכה נעכנוכיק, כלשר פרש פקפ״ק, ומקכווך יוקר מפכוג פ״נ״פ״ק׳, שנלקו קו״ש״ת דכבי נעכוקם כלנם. נקרנוס סָרָךְ המקכנות ומסתכבות, ובלמר מעבות ועבוע דכך, ומשם נש״ע סָרוּךְ, סָרָךְ, ומשם סָרִיךְ סוף כמו שכוך הכלן, לשון כלוגה המקשכת.

v. comp. tr., connectere, perplectere (verflechten), cogn. חָרַךְ, שָׂרַג, אָרַג (implicare, comprehendere, captare, cf. פָּרַךְ), עָרַק (unde עַרְקָא, lorum, targ. pro שָׂרוּךְ). *Pi.*, implicare (vias h. e. ultro citroque prurientem discursitare), ubi alii: connectere, associare (sicut arab. *aśraka*, cf. Qoran Sur. XII. 106. 108.).

LXX. mire: *ὠλόλυξε.*

Pu-al: שׂוֹרָךְ

part. fem.: מְשׂוֹרֶכֶת *sg.*

Jer. 2, 23. משרכת דרכיה

שְׂרוֹךְ

ש״ו, ומקכוכו לנוגה קוגקת ומשכבת סנעל, כמקנוגו עַרְקַת מסנל, וסוה סָרִיךְ נגמר׳, ל״ע נלנור מעלי׳ [קעל כ״נ׳] וגל״ל נסכיכל [כיעמען]. ומשם עַרְקָא נמקנוס, מן עַרְק, שכש לוגה על שָׂרָךְ [ומין שם מקנב מוגג ומעמ״], כלשר נלמת מקקיתי לעיל מעת עיכ קף פס״ו, וכפי הכגלה לי ג״כ חָרַךְ מוס הלכש, כלשר קנכו כיכך יעיל עליו, ומנין מקיסה ומקוקה ומקוו כו מוס עי׳ נלוגה הלכלים.

n. m.; lorum, *cor-rig-ia* (calcei), gem. סָרִיךְ (lorum), סָרוּךְ (corrigia, a v. סָרָךְ targ. pro hebr. שְׂרוֹךְ), Targ. עַרְקָא מָסָאנָא, arab. *śirâk* (*śarakah*, laqueus). LXX. *σφυρωτήρ, ἱμάς* (Joh. 1, 27.).

Gn. 14, 23. אם־מחום ועד שרוך־נעל

Jes. 5, 27. ולא נתק שרוך נעליו

שָׂרַם

פעל ל״ע כ״ק נשם שָׂרְמָה, סנמלק נכקיע תעור שָׂרְמָה, ומוכנו לל״ק כמו שָׂרַם, שָׂרַם הפעל נעכני, כמוגן קכידם ומקיעם נלנכ, ומוסף קכיפס, ומקקן שָׂרָם, ולוסף לו חָרָם לעיל כמוגן כ׳, וע״כ הנשם הכלן לנוגו שָׂרְמָה, לשכר תמלוגו ג״כ כמו שָׂרְמָה, לשמה שלוסה ומקקם לוגע, וכנשם כמכוגן ג״כ כנפתי מעכני.

v. comp. tr. inus., incidere, perstringere, arare (arab. *sa-rama*, *śa-rama*, secare, dividere), cogn. חָרַם.

שְׂרָמָה

ש״כ, וכמלת לך נכנוי שְׂרָמוֹת, ומוכנו לנעת יקקי קמפניק נלעו [*campagne*], וומו שלה, וומ ככוגן. ומקקין הכיב תעוכו שלמה נלמת, משגוב נעכני, לוגס נכל ומת לל תקמין שתין לכקיב תקר ויסוד כנכנ. *n. f. Ketib.* (pl. שְׂרָמוֹת), arvum, a v. שָׂרַם, arare (syn. שְׂדָמָה, שָׂדֵמָה quod substituit *Qeri* utpote magis vulgare ac notum). LXX. *σαθημώθ.*

pl.: הַשְּׂרָמוֹת *K'tib.*

Jer. 31, 40. והשדמה וכל־השרמות

שָׂרַע

פ״כ, ומוכנו סריקה ומקרכה סלפה, מעמקות ונכיה ומוסמה ושעוה ומלוד [הינכשעכקקען, פָּקַר־, לשכנען, פָּקַע־], וכן שָׂרַב נעכני, ולמיון לו סָרַח לעיל נכנב ומכוון, ומם תמלא הקקר ומשווי. ומוסף סכיכוני מי שנסיק נמקר מעכניו, ונפרע מסריקת הלון, כלשר יעמר מסורי שְׂרִיעַ אָדְנָא, ומוסף הסתפעל כלרך נכיכו, תמוולד ומתלרן ומסתקע.

v. tr., extendere, exporrigere, arab. *saráa*, cogn. סָרַח; prt. pass. שָׂרוּעַ, praelongus membro aliquo, qui est membris justo longioribus (syr. סְרִיעַ אָדְנָא, longis auribus deformatus, opp. חָרֵם, חָלוּט), Vulg. male *obtorto naso*. *Hitpa.* semet ipsum extendere, exporrigere. LXX. prt. *ὠτότμητος*; *Hitpa. μάχεσθαι* (S. *ἀναπεσεῖν*; Th. *διαλυθῆναι*)

part. pass.: שָׂרוּעַ *sg.*

Lev. 21, 18. אר חרם או שרוע

Lev. 22, 23. שרוע וקלוט

Hitpa-el: הִשְׂתָּרֵעַ

inf. constr.: מֵהִשְׂתָּרֵעַ

Jes. 28, 20. קצר המצע מהשתרע

שָׂרַף

פ״כ, ומעמיל יִשְׂרֹף, ומוכנו כמו שָׂרַב, חָרַב, זָרַב, לוגר קריכה ולריכה וקריכה [כרעכנען, פָּעַר־], ומקרן נמנל לגל חָרַב, ונלוף מגריש נמוף הספר תמלא השווי. ונלמר נכ״ק מלריכה וקריכה נקב, ל״ע מסלא עריס ונריס ומוקוקת, מנעור פנרי מריס נקב, ומגריפה לנכיס וכלומה. הנפעל הפעולי, וכן הנשב״פ. נש״ע מוס שְׂרִיפָה שם הפוגל. ולע קוקל נעיס שנש״ע להפעל שָׂרַף עוד המוכן של יכיקה ועלוע ונמיקה, וכן נדמיוכו [*sorb-ere*, ροφ-], ל״ע נגמרת [כריוות כ״כ ק׳] נשנש יונקה מְשָׂרָף וכדומה, וכן כמלת שמה הגרש שרף נמוכן של

3 imperf. pl.: יִשְׂרְפוּ

Lev. 4, 21. שרף את הפר

Lev. 8, 17. 9, 11. שרף באש מחוץ

Lev. 10, 6. אשר שרף ר״י

Jos. 11, 9. מרכבותיהם שרף באש

Jos. 11, 11. חצור שרף באש

Jos. 11, 13. לבדה שרף ירושע

2 Reg. 23, 11. שרף באש

2 Reg. 25, 9. בית גדול שרף באש

2 Chr. 34, 5. שרף על־מזבחות׳ם

Jes. 44, 16. חציו שרף במו־אש

Jer. 36, 28. 32. אשר שרף יהויקים

Jer. 52, 13. שרף באש

3 perf.: וַיִּשְׂרָף

Lev. 4, 12. ושרף אתו על־עצים

Lev. 4, 21. ושרף אתו כאשר שרף

Lev. 13, 52. ושרף את־הבגד

Num. 19, 5. ושרף את־הפרה לעניו

2 Reg. 23, 15. ושרף אשרה

3 prf. c. suff.: וְשָׂרָפוֹ

Ez. 43, 21. ושרפו במפקד הבית

3 prf. c. suff.: וְשָׂרָפָהּ

Jer. 21, 10. 34, 2. ושרפה באש

3 prf. c. suff.: שְׂרָפָם

Jos. 11, 13. לא־שרפם ישראל

3 prf. c. suff.: וְשָׂרָפָם

Jer. 43, 12. ושרפם ושבם

3 prf. f. c. s.: שְׂרָפַתְם

Jes. 47, 14. היו כקש אש שרפתם

2 perf.: שָׂרַפְתָּ

Jer. 36, 29. שרפת את־המגלה

2 perf.: וְשָׂרַפְתְּ

Ex. 29, 34. ושרפת את־הנותר באש

Dt. 13, 17. ושרפת באש את־העיר

Ez. 5, 4. ושרפת אתם באש

1 perf.: שָׂרַפְתִּי

Jes. 44, 19. חציו שרפתי במו־אש

1 perf. pl.: שָׂרָפְנוּ

Num. 31, 10. טירתם שרפו באש

Jos. 6, 24. והעיר שרפו באש

Digitized by Google

Jud. 18, 27. העיר שרפו באש
2Chr.36,19. ארמנותיה שרפו באש
Ps. 74, 8. שרפו כל־מועדי־אל
Jer. 39, 8. שרפו הכשדים באש
Jer. 51, 32. האגמים שרפו באש
3 perf. pl.: וְשָׂרְפוּ
Lev.16,27. ושרפו באש את־ערתם
Jer.37,10. ושרפו את־העיר הזאת
Ez. 16, 41. ושרפו בתיך באש
3 prf. pl. c. s.: וּשְׂרָפוּהָ
Jer. 32, 29. באש ושרפוה
Jer. 38, 18. ושרפוה באש
3 prf. pl. c. s.: וּשְׂרָפֻהָ
Jer. 34, 22. ושרפה באש
Jer. 37, 8. ושרפה באש
1 prf. pl. c. s.: שְׂרָפָנוּ
1 Sam. 30, 14. צקלג שרפנו באש
part. masc.: וְרַשֹּׂרֵף *sg*
Lev. 16, 28. והשרף אתם יכבס
Num. 19, 8. והשרף אתה
part. m. pl.: שֹׂרְפִים
2 Reg. 17, 31. שרפים את־בניהם
part. pass.: שְׂרוּפָה *sg*
1 Sam. 30, 3. והנה שרופה באש
part. fem.: שְׂרֻפָה *sg*
Ps. 80, 17. שרפה באש כסוחה
part. m. pl.: הַשֹּׂרְפִים
Num. 17, 4. הקריבו השרפים
prt. fem. pl.: שְׂרוּפוֹת
Neh. 3, 34 והמה שרופות
prt. fem. pl.: שְׂרֻפוֹת
Jes. 1, 7 עריכם שרפות אש
inf. abs.: שָׂרֹף
2 Sam. 23, 7. שרוף ישרפו בשבת
inf. constr.: שְׂרֹף
Jer.36,25. לבלתי שרף את־המגלה
Jer. 36, 27. אחרי שרף המלך
inf. constr.: לִשְׂרֹף
Jer. 7, 31. 19, 5. לשרף את־בניהם
inf. cum suff.: שָׂרְפוֹ
Am. 2, 1. על־שרפו עצמות
inf. cum suff.: לְשָׂרְפוֹ
Jud. 9, 52. פתח המגדל לשרפו
1 imperf.: וְאֶשְׂרֹף
Dt. 9, 21. ואשרף אתו באש
2 imperf.: תִּשְׂרֹף
Ex. 29, 14. פרשו תשרף באש
Jos. 11, 6. תשרף באש
Jer.38,23. העיר הזאת תשרף באש
2 impf. c. s.: תִּשְׂרְפֶנּוּ
Lev. 13, 55. 57. באש תשרפנו
3 imperf.: יִשְׂרֹף
Num. 19, 5. על־פרשה ישרף
Ps. 46, 10. עגלות ישרף באש
Jer. 43, 13. ישרף באש
3 imperf.: וַיִּשְׂרֹף
Ex. 32, 20. וישרף באש ויטחן
Jos. 8, 28. וישרף יהושע
1 Reg. 15, 13. וישרף בנחל קדרון
1 Reg. 16,18. וישרף עליו את־בית
2 Rg. 23, 6. וישרף אתה בנחל קדרון
2 Reg. 23, 15. וישרף את־הבמה
2 Reg. 23, 16. וישרף על־המזבח
2Rg.23,20. וישרף את־עצמות אדם
2 Reg. 25, 9. וישרף את־בית י־י
2Chr.15,16 וידק וישרף בנחל קדרון
Jer. 52, 13. וישרף את־בית־י־י
3 impf. c. s.: וַיִּשְׂרְפֶהָ
1 Reg. 9, 16. וישרפה באש
3 impf. c. s.: וַיִּשְׂרְפֵם
2 Rg. 23, 4. וישרפם מחוץ לירושלם
1 impf. pl.: נִשְׂרֹף
Jud. 12, 1. ביתך נשרף עליך באש

Jud. 14, 15. פן־נשרף אותך
1 imperf. pl.: וְנִשְׂרְפָה
Gn. 11, 3. ונשרפה לשרפה
2 imperf. pl.: תִּשְׂרְפוּ *p.*
Ex. 12, 10. עד־בקר באש תשרפו
Lev. 8, 32. באש תשרפו
2 imperf. pl.: תִּשָּׂרְפוּן
Dt. 7, 5. ופסיליהם תשרפון באש
Dt. 7, 25. תשרפון באש
Dt. 12, 3. ואשריהם תשרפון באש
3 imperf. pl.: יִשָּׂרְפוּ
Lev. 20, 14. באש ישרפו אתו
Dt. 12, 31. ישרפו באש לאלהיהם
1Rg.13,2. ועצמות אדם ישרפו עליך
Jer. 34, 5. כן ישרפו־לך
3 impf. pl.: יִשְׂרֹפוּ *p.*
Ez. 23, 47. ובתיהן באש ישרפו
3 impf. pl.: וַיִּשְׂרְפוּ
Jos. 7, 25. וישרפו אתם באש
Jud. 15, 6. וישרפו אותה
1 Sam. 30, 1. וישרפו אתה באש
1 Sam. 31, 12. וישרפו אתם שם
1 Chr. 14, 12. וישרפו באש
2 Chr. 16, 14. וישרפו־לו שרפה
2 Chr. 36, 19. וישרפו את־בית
3 impf. pl.: וַיִּשְׂרְפוּהָ
2 Reg. 10, 26. בית־הבעל וישרפוה
Nif-al: נִשְׂרָף
3 imperf.: יִשָּׂרֵף
Lev. 4, 12. על־שפך הדשן ישרף
Lev.7,17. ביום השלישי באש ישרף
Lev. 7, 19. לא יאכל באש ישרף
Lev. 19, 6. באש ישרף
Jos. 7, 15. ישרף באש אתו
3 impf. f.: תִּשָּׂרֵף
Lev. 6, 23. לא תאכל באש תשרף
Lev. 13, 52. 21, 9. באש תשרף
Jer. 38, 17. לא תשרף באש
3 impf f.: וְתִשָּׂרֵף
Gn. 38, 24. הוציאוה ותשרף
3 impf. pl.: יִשָּׂרְפוּ
2 Sam. 23, 7. שרוף ישרפו בשבת
Mich. 1,7. וכל־אתנניה ישרפו באש
3 impf. f. pl.: תִּשָּׂרַפְנָה
Prv. 6, 27. ובגדיו לא תשרפנה
Pu-al: שֹׂרָף
3 perf.: שֹׂרָף *p.*
Lev. 10, 16. דרש משה והנה שרף
מְשֹׂרֵפָה
ע״כ, ומוכנו להיסה ויניקה ולַחַם [לַחַם נרעננען, נרלַחַכ], ד״מ משרפת פנגי מעים, ומשרפת נית, ונהשלמה על זוממות, ד״מ הר שרפה.
n. f., crematio, combustio, coctio, incendium, exustio. LXX. *ἐμπυρισμός* (*-ίζειν*), *κατάκαυμα* (*-καίειν*), *πῦρ*, *ἐκφορά* (elatio funeris); שְׂרֵפַת (מַאֲכֶלֶת), *πυρίκαυστος*.
Dt. 29, 22. שרפת כל־ארצה
2 Chr. 16, 14. וישרפו־לו־שרפה
2 Chr. 21,19. שרפה כשרפת אבתיו
Jer. 51, 25. ונתתיך להר שרפה
הַמַּשְׂרֵפָה
Lev. 10, 6. יבכו את־השרפה
Num. 17,2. המחתת מבין השרפה
לְמַשְׂרֵפָה
Gn. 11, 3. ונשרפה לשרפה
Jes. 9, 4. והיתה לשרפה
מִמַּשְׂרֵפָה
Am. 4, 11. כאוד מצל משרפה
constr.: מִשְׂרֵפַת
Num. 19, 6. אל־תוך שרפת הפרה
Num. 19, 17. שרפת החטאת

constr.: כְּמִשְׂרֵפַת
2 Chr. 21,19. שרפה כשרפת אבתיו
constr.: לְמִשְׂרֵפַת
Jes. 64, 10 היה לשרפת אש
מִשְׂרֶפֶת
ע״כ, ומוכנ לַן בכנוי מִשְׂרָפוֹת, ומסמך מִשְׂרָפוֹת. פתכוכו עם סכנרף לו שעומך לנרפס [נענעכנעלַכ דעם פערנרעכנעכנעם], ל״מ מִשְׂרֶפֶת שֵׂיד, סכנרף לסיד, למען היות לסיד, וזהו שרפס מכל וכל [נוס שָׁקסיד פערנרעכנעכנען], והדבור מִשְׂרָפוֹת מַיִם, הכלון לדעת המתנגס מקום שנזרפים המים מקום משמש, ונעזים מלח, וכן דעת סרל״ק. קולם לדעתי הוא מקום עזיית הזכוכית, וזהו שרפת עכס למים, שיהיה כתך [נלַזוסיעטע], והפותרים קותו לפ״ו מן שָׂרַף לשון כוילה, לפ דקדקו בדכוכ.
n. f. (pluralet. מִשְׂרָפוֹת, c. מִשְׂרְפוֹת), crematio, velut calcis, cadaverum, vitri (מִשְׂרְפוֹת מַיִם, loca, ubi vitrum conficitur, hyalurgia, vitraria, Glashütten, alii: ustrinae salis vel: fossae aquarum a sole exarefactarum). LXX. *κατακαίειν*, *κλαίειν*.
pl. constr.: מִמִּשְׂרְפוֹת
Jos. 11, 8. ועד משרפות מים
Jos. 13, 6. עד־משרפת מים
Jes. 33, 12. משרפות שיד
pl. constr.: וּמִמִּשְׂרְפוֹת
Jer. 34, 5. ומשרפות אבותיך

שֹׂרֶת

ע״נ ול״ע כ״ק נגוד. פתכוכו וקילס והליכה לפת לפע [עלַייכַען, קיינעַען], וכזכס כמכוון ג״כ כשפתי מערכ, ל״מ כשפס סכלפיס ויוכיס וכומיס [*srap*, l. *serp*., gr. ἕρπ-ειν = σερπ-, s. *srp* =], וסקכן נכלס שֹׂרֶה [כלי זין מקנפת מוצג], ואל קוטב הזכס סכסך ג״כ l. *rep-ere*] כלמיון כשפתי מערכ [lett. *rap-t* etc., עי׳ יוקר מוס כלון הזכזיס כסוף הספר.
v. comp. intr., ἕρπ-ειν, *s-erp-ere*, *rep-ere*, sanscr. *srip*, rad. שָׂרַה, quae et simplex et composita compluribus e linguis occurrit.

שָׂרָף

ע״נ, וסכנוי שְׂרָפִים, ומוכנו נרפעזיקו מין נקס וזוקל עפר [זלַפַנג], וכי כשפס סכלפית וכומית ככוי נקס ג״כ מזכס וס [*s. sarp-a*, l. *serp-ent.*]. וכמנפ שרף מעופף, לומר נקס מעופף, וזוס שקיכ ככוי למיכי מלפיכיס, נרמו לפ סוד סנקס נימי קלס, כתזר ענודף.
ע רף [*sarapis*] נמנליס יוכיק.
n. m. (pl. שְׂרָפִים), 1) *serp-ens*, sanscr. *sarp-a*, ergo non a שָׂרַה, vi urendi, sed serpendi; 2) angeli flammantes, *Seraphim* (*Ψ.* 104, 4.), a v. שָׂרַה, vi flagrandi, unde neoh. אֲדוּקֵי בֶּרֶק, בְּרוּאֵי אֵשׁ aliisque cognomentis describuntur. LXX. ὄφις, ἔχγονα ἀσπίδων; נָחָשׁ, שָׂרָף ὄφις δάκων (A. ἐμπρήστης; Vulg. *flatu adurens*). Significatione sacra omnes: *Σεραφίμ*.
Num. 21, 8. עשה לך שרף
Dt. 8, 15. נחש שרף ועקרב
Jes. 14, 29. ופריו שרף מעופף
וְשָׂרָף
Jes. 30, 6. אפעה ושרף מעופף
pl.: שְׂרָפִים
Jes. 6, 2. שרפים עמדים

pl.: הַשְּׂרָפִים
Num. 21, 6. את־הנחשים השרפים
Jes. 6, 6. אחד מן־השרפים

שֶׂרֶץ

ע״נ רקנ״, כי הפעל שָׂרַץ נמי, ותמלותו שֵׂר [ע״נ] נסופי ־ֶץ, נמוכן הליכה וקילס [קיינעַען], ופתרון הזס סוקלי [נעפעיל], וזס יקות לזרע, ודמיון לו רֶמֶשׂ נסופי וס.
n. m. (a rad. שָׂר, addita terminatione ־ֶץ, sicut רֶמֶשׂ a v. רָם, addita term. שׂ), reptile. LXX. *ἑρπετόν*, *βδέλυγμα*.
Gn. 1, 20. ישרצו המים שרץ
Lev. 5, 2. או בנבלת שרץ טמא
Lev. 11, 10. מכל שרץ המים
Lev. 11, 20. כל שרץ העוף
Lev.11,21. תאכלו מכל שרץ העוף
Lev. 11, 23. וכל שרץ העוף
Lev.22,5. בכל־שרץ אשר יטמא־לו
Dt. 14, 19. וכל שרץ העוף
הַשֶּׂרֶץ
Gn. 7, 21. השרץ השרץ על־הארץ
Lv.11,31. הטמאים לכם בכל־השרץ
Lev. 11, 41. וכל־השרץ השרץ
Lev. 11, 42. לכל־השרץ השרץ
Lev. 11, 43. בכל־השרץ השרץ
Lev. 11, 44. בכל־השרץ הרמש
בַּשֶּׂרֶץ
Lev.11,29. בשרץ השרץ על־הארץ
שֶׁרֶץ
פעל נמי נויר שֶׂרֶץ, ופעתיד יִשְׁרַץ. ומוכנו וקילס כזרע [קיינעַען], וכן שָׁרַץ נשפס כוזיס. נע״ע הזס שְׁרִיצָה מוס.
v. denom. (a n. שֶׂרֶץ, impf. יִשְׁרַץ), repere, prorepere, propullulare, abunde provenire. LXX. *ἕρπειν*, *ἐξ-*; *ἐξερεύγεσθαι*, *ἐξάγειν*, *ἐκζέειν*, *κινεῖν*, *πληροῦν*.
3 perf.: שָׁרַץ
Ps. 105, 30. שרץ ארצם צפרדעים
3 perf.: וְשָׁרַץ
Ex. 7, 28. ושרץ היאר צפרדעים
3 perf. pl.: שָׁרְצוּ
Gn. 1, 21. אשר שרצו המים
3 perf.: וְשָׁרְצוּ
Gn. 8,17. ושרצו בארץ ופרו ורבו
part. masc.: הַשֹּׁרֵץ *sg.*
Gn. 7,21. השרץ השרץ על־הארץ
Lev.11,29. בשרץ השרץ על־הארץ
Lev. 11, 41. 42. השרץ על־הארץ
Lev. 11, 43. בכל־השרץ השרץ
part. f. sg.: הַשֹּׁרֶצֶת *p.*
Lev. 11, 46. ולכל־הנפש השרצת
impt. pl.: שִׁרְצוּ
Gn. 9, 7. שרצו בארץ ורבו־בה
3 imperf.: יִשְׁרַץ
Ez. 47, 9. נפש חיה אשר־ישרץ
3 imperf.: יִשְׁרְצוּ
Gn. 1, 20. ישרצו המים שרץ
3 impf. pl.: וַיִּשְׁרְצוּ
Ex. 1, 7. ובני ישראל פרו וישרצו

שָׂרָק

פ״נ, ופעתיד יִשְׂרֹק, ומוכנו קלול נקלילים ונלמול ונהיימה [ניעגן, פפיי־פען], ניקס זלו לקנ לו כזרק, ל״מ מזכוק לדכוריס וקיילה לוקס. ונהשלמה על זוון עמיס לנוף, לו מלעוג נכלל ניקס זעליו. ולקנ לקקול הזכס לל״ק נדמיון קולף כעיס זיסול הזכס [*svpiγ.*], לקנ מעכו

Digitized by Google

גוירים רניים. לכן כפי הכ"ל לין קנרות לשניהם, כי הפעל היוני מן [שרק], שהוא כדמיון לשׂר, והקרן כ"ל שׂרק, ודומה לו הקועב של צרר, צרב וכדומה. עי' לשם.

v. comp. intr. (impf. יִשְׂרַק), *συριζ-σειν* (*σύριγξ*, *σύριγμα*, *συρίγγιον*), sibilare, sibilando advocare (seq. ל), exsibilare h. e. irridere, illudere, gr. *σαρκ-άζειν* (cujus tamen origo dissita est), cogn. צָרַב, צָרַח, *ὀ-φύγ-ειν*, *rug-ire*, aram. שְׂרַק (unde שְׂרַקְרַק = רָחַם, n. avis, et שׂוּר, n. vocalis (aram.), pro hebr. שָׂרַק). LXX. *συρίζειν*, *σημαίνειν*. S. *ἐκσυρίζειν*.

3 *perf.*: וְשָׂרַק

Jes. 5, 26. ושרק לו מקצה הארץ

3 *perf.*: וְשָׂרָק *p.*

1 Reg. 9, 8. כל־עבר עליו ישם ושרק

3 *perf. pl.*: שָׂרְקוּ

Thr. 2, 15. שרקו וינעו ראשם

Thr. 2, 16. שרקו ויחרקו־שן

Ez. 27, 36. שרקו עליך בלהות

1 *imperf.*: אֶשְׂרְקָה

Zach. 10, 8. אשרקה להם ואקבצם

3 *imperf.*: יִשְׂרַק

Jes. 7, 18. ישרק ר' כזבוב

Zeph. 2, 15. ישרק יניע ידו

3 *imperf.*: וְיִשְׂרַק

Job. 27, 23. וישרק עליו ממקומו

Jer. 19, 8. ישם וישרק

Jer. 49, 17. וישרק על־כל־מכותה

Jer. 50, 13. וישרק על־כל־מכותיה

שָׂרָקָה

ג"כ, ומונו לעינה ע' שרוק [קוים-ניאונו], נהשלה על קרוף וקלם נכלה. נלקיי שָׂרָק מצלמו, ומכאל השרש שם פעם שָׂרַק נמ' [קוץ כמנים י"ק י"ק], ככוי לעוף מס [קולן ס"ג], והמוצנו נמ"ע שְׂרִיקָה, שָׂרָק, שְׂרִיקָה, ומוס ג"כ ככוי תנועה מס שׂוֹרֵק, וכוס שׂרק נענכי, ובמונן וס ג"כ הפעל וכדומה סכנה.

n. f., sibilus, exsibilatio, a v. שָׂרַק, unde neoh. שְׂרִיקָה, שָׂרָק, nn. actionis. LXX. *συρισμός*, *σύριγμα*, *συριγμός*.

וּשְׂרֵקָה

Jer 51, 37. שמה ושרקה

לְשָׂרְקָה

Jer. 25, 18. לשרקה ולקללה

Mich. 6, 16. וישביה לשרקה

וְלִשְׂרָקָה

2 Chr. 29, 8. לזועה לשמה ולשרקה

Jer. 19, 8. לשמה ולשרקה

Jer. 25, 9. לשמה ולשרקה

Jer. 29, 18. ולשרקה ולחרפה

שָׂרְקָה

ג"כ, ונמצא לך בנכוי שְׂרִיקוֹת, ומונו כנס הפעולם [נעניס, נעפלאָת], ל"א שריקות עדיים, לין שישרקו רועי עדר על מזבוקיס ולכוב-רועה.

n. f. (pluralet. שְׂרִיקוֹת), exsibilatio, de irrisione ac cavillatione, modulamen, spec. pastorum gregem observantium (Syringengetön, Schalmeiengeflöt). LXX. *σύριγμα*; *συρισμοί* (*ἀγγέλων*, leg. *ἀγελῶν*).

pl.: שְׂרִקוֹת

Jud. 5, 16. לשמע שרקות עדרים

Jer. 18, 16. שרוקת עולם

שְׂרוּקָה

ג"כ, ומונו כמו שריקה, ונמצא לך נכתיב, תמור שריקה נקרי.

n. f. Ketib pro שְׂרִיקָה Qeri.

LXX. *σύριγμα*.

pl.: שְׂרוּקוֹת *K'tib.*

Jer. 18, 16. שרוקת עולם

מַשְׂרֵקִי

ג"כ נלקמי, ומילונם מַשְׂרֵקִיתָא, ונמצא לך נכ"ק, ומונו מין קליל ומנוב של רועים, שנקיא כן ע"ש שרוק קולו [לְמַשְׂרֵקִי־פֵּי], פַּעֲנַם־סַלְמָעַת], ולפעמי שכנוי יוכי שלו גויל שפתי קדש.

n. f. aram. (def. מַשְׂרֵקִיתָא), syrinx, tibia s. fistula pastoritia (Hirten-, Pansflöte), neoh. אֲגוּב רַפָּה (transl. nomen herbae, arab. عصافيري h. e. baculus pastorum, nominatae). LXX. *σύριγξ*.

def.: מַשְׂרוֹקִיתָא

Dan. 3, 5. קל קרנא משרוקיתא 7. 10. 15.

שָׂרֵק

ס"כ ול"ע כ"ק נגור, ומונו סריקת נמר ופצחים ונפוץ [קְמַמְעַן, סְעַכְעַלְן], וכן סָרָק נס"ע, ל"א פצחן סרוק, סוכך הנמר נמסרק, סרק הסוס, סוכך נשרו. ומוה שם סָרָק, או סָרוּק הסוכך נמר ופצחים, מַסְרֵק כלי לסריקה, ל"א מסרק של פצחן, מסרק של נמר, מסרק של לקק, ומיוחס שם סְרִיקוּת. ולפני לקקול השרש כ"ל שקועני שָׂרָק, ודומה לו הקועב של רָחַת, פָּרָח, פָּרָק, ומתמונת לפ"ו יזוע.

v. comp. tr. inus., pectinare, perstringere, neoh. סָרַק, unde סֹרֶק, סָרוּק (Wollkämmer, -krämpler), סְרִיקוּת (Kamm), בַּסְרֵק (das Kämmen, Krämpeln), rad. שָׂרַק, cogn. רָחַת et compp. פָּרַק, פָּרַח.

שָׂרִיק

ת"ו, ולנקני הכנוי שְׂרִיקוֹת, ועניכו מנופן ומסורק מפצחן.

adj. m. (f. שְׂרִיקָה), pectinatus, pectine fractus, v. g. de lino; פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת, lina pectinata.

adj. f. pl.: שְׂרִיקוֹת

Jes. 19, 9. עבדי פשתים שריקות

שָׂרֵק

פ"כ ול"ע כ"ק נגור, ותמנות מוכנו כ"ל נהיכם ווריקה והופעות [גלָמַנְעַן], כי דמיונו זָרַח, ובלקמי שָׂרֵג נמונן נהיכם. ומוה נהשלה על לקמיות ומומקות, כלרך נפעלים של נהיכם [רָמָה, רָמַעְלִיך ויין], ומול שכמו לפ"ו נפעלים של והול ונסול. ומוה תנין קוץ נעים מונן סָרָק נס"ע, שעכיכו לניעה נינע לומס ומומק, ובן הכנד שם סָרָק נמונן כילה, והשם נכוי לכקול סְרֵקוֹן, ולפי דוקא שהפעל סָרַר סרום ממכו, כלשה חלנתי מלפנים, ותנוח נוה עד נכני הלמון, וכי השם סַרְקַי [נכנוי סַרְקָאִין] או סַרְקָדוֹן], נכוי לפים מוקי נכלה, היונד נמוכ השרש, ונפרע ערני יזוע [וַאַרְמַעְנער] השנור נתרנום ונגמרא ונמרכ, הכס נ"כ מוס.

v. comp. intr., splendere, nitere, micare, cogn. זָרַח, שָׂרַג, deinde, ut solet in vv. colorum (cf. arab. *ahmarra*, *assfarra*, *abjaddha*), spec. rubrum, subrubicundum, rutilum esse, neoh. סָרַק (minio s. rubro colore tingere s. pingere, *Pi.* סָרֵק, fucare, fuco, qui dicitur סַרְקוֹן, illinere, unde v. סָרַר transpositum esse nunc dubito), et quia v. סָרַק, sicut arab. *aśraqa* (*śarq*, ortus solis; *śâriq*, sol oriens; *maśriq*, oriens; *śarqi*, orientalis), propter suam affinitatem cum v. זָרַח (מִזְרָח = מִסְרָק) vi illucescendi, de sole emergente dicitur: סַרְקִי (pl. סַרְקָאִין, סַרְקָדִין), *Nisba* ejus s. adjectivum relationis, est orientalis (= מִזְרָחִי, der Morgenländer, d. Saracene).

שָׂרָק

ת"ו, והכנוי שָׂרְקִים, ומונו לדום לו לדמדם [רִעֲמַסְלִיך], ונלמר מנצע המוסים, וכן נעכיי ע"י סרום אַשְׁקָר כנוי לסום לדום, ולולי כנוי של לדום נשפה פרסית והונגרלית והכדלית נ"כ pers. *surkh*, ung.] משכח דומס [*sarg-a*, s. *harika*], לף שכשפה סכדלית כרלה סשקוף נלתי שכח.

adj. m. (pl. שָׂרְקִים), rufus, rutilus, de equis (arab. *aśqaru*), a v. שָׂרַק (arab. *śariqa*, de flavescentibus palmae dactylis, de oculo morbosa affectione rubescente).

LXX. *ποικίλος*. A. *ξανθός*.

adj. m. pl.: שָׂרְקִים

Zach. 1, 8. שרקים ולבנים

שָׂרָק

ת"ו, שלף נמנף כ"ק נכנוי שָׂרְקִים, ומונו מין שניגים ועכנים המנויים נסוניף, וסן לדומים וסמוקים נייכם [נעכען מיט רָעֲמַסְעס וו"ן], וף"כ המשך לו עס שרק הקדום, ולשכ קולקים היום הוס מין שכיג נשם שָׂרָק הוף כנוי לרן שרק, לומר מוכיף, ותרנומו [לְעוועֲנַטְשיע רעכע], וגס זה מן שרק שלמכנו לנלל סַרְקִין.

n. m. (pl. שָׂרְקִים), vitis vinum rubrum continens, non quasi סַרְקָאִי (= גֶּפֶן מִזְרָחִי), h. e. vitis orientalis (Serkirebe, levantinische Rebe), neque vitis *ἀπύρηνος*, vinaceis carens, ut vult Qimchi (quasi a v. שָׂרַק = סָרַק neoh., evacuare), neque palmes s. propago (= שָׂרִיג, ab implicando).

LXX. *ἄμπελος*.

pl. c. suff.: שָׂרוֹקֶיהָ

Jes. 16, 8. הלמו שרוקיה

שׂוֹרֵק

ת"ו, ומונו לדעת לקן-נפף מין נפן נכקר הנדל נסוניף, והשרש כשכר לממנו, מלומס ייכו. ודע קוץ שהנפון סעדים פיומי הפתיקו שריק, וכפי הכלשה [כי נמנף נהפתקת התורה, רלפ' מ"ע י"ף] היף המלה הענכיית נעלמה, שנקר נה סעדים נהפתקתו, מלקר שלף נמנקה לעכנייס [נמדרפי מלין שלהם], וכי כמו כן השתמש נמלת עלד תמור עוד [ה' כ"ע], סנקריה תמור סיניס [ל"ה י"ג], מורג תמור מורג [מ"ף ע"ו], שנקרת לקל הענכייס נורג, פסל תמור פֶּסֶל [מ"ד ע"ו], קסלה תמור קוסם [מ"ד כ"ה], שכל חלה לף נמנקו לקל הענכייס.

n. m., vitis cum uvis vino rubro ac praestanti impletis, vitis uvarum coerulearum ferax (arab. זרק, syr. שָׂרֵק = שָׂרָק, glaucum, caesium, coeruleum esse), Saadja: שריק (quod ipsum vocabulum hebraicum est, uti saepe hebraica retinuit et arabica quasi veste induit, v. textum rabbinicum). Targ. גַּפְנָא בְחִירָא. Qimchi, ut diximus, vites intelligit, אֲשֶׁר אֵין חַרְצָן בְּגַנְבְּרוֹ. LXX. A. Th. *ἄμπελος σωρήχ* (*σωρήχ*). S. *ἐκλεκτή*.

Jes. 5, 2. ויטעהו שרק

Jer. 2, 21. נטעתיך שורק

שׂוֹרֵקָה

ג"כ, ומונו כמו שׂרק, והמקנס סעכני נס קמונו הסשמש נעכני, והניב שריקה, ול"כ פרוש לכן-ג'יפ שעניכו נפן נכקר שלין נו קרכן, לימו ע"פ דקוק הלשון.

n. f., sicut שׂרק, vitis uvas coeruleas vinumque rubrum (*γλαῦκον*) ferens, Saadja: שריקה.

LXX. *ἕλιξ*.

וְלַשֹּׂרֵקָה

Gn. 49, 11. ולשרקה בני אתנו

I. שָׂרַר

לומר שׂר, ול"ע כ"ף נגור, ופקרונו לדעת המדקדקים קניקם וקשור לגוד ועניכה [קניפַּעַן, פַּעַסְע-], וכן השרש כידוע לכל דַּשַּׂר לעיל, ולכל חָשַׂר, ומשם לן ופפ הקקר והשוי. והסשלמה מענין קשור על הסדוק וקווק סנה ידועה לכל קיל. ולשכ לממו קוקרי הלשון מקרוב נקו, שלשרש וה נ"כ שורר נמונן נריכה, הנה הכמילו והנעיכו, כלשכ ריק ממ שור לעיל. h. e. שׂר, *v. tr. inus.*, ligare, vincire, nectere, constringere, cogn. קָשַׂר,חָשַׂר,hinc pervulgari translatione firmum, validum, durum esse.

שׂוֹר

ת"ו, ונכנוי שָׂרְדָּ, נדגוש הריש ע"פ נעלי המסורת, לו נהקר הדגוש הרקוי, כלשכ לפל סר לעיל, שָׂרָדָ, וכי כן חָרְדָם, גָּלְלוֹ, צָלְלוֹ מן גַּל, חַר, צַל, נהקר הדגוש לפני הכנוי. פקרונו גיל ענג ועוקר ונד [נעכף, ועשנע, מוסקעל], מן שרר לשון קשור וקישה ולנוד. ולנלשכ שכק הלשם נגידיו ועוקיו ונדיו כשלל ג"כ על כף וגכוכה, ומוס כנרך להסמנת קשור ולנלשכ עכור [כַּשַּׁנְעַרְלָנג], וכן שׂר נעכיי, ומוס לף"כ מקום העכור, לומר עכוריו ותלולים של נשן, ונוס תרלה שהשם שׂרר לף היס ולף נכרף. ולשכ לדגוש סריס לפל שרך, הנה כמנף משלהו לפל סָהֳדָה, בָּהֵת, שֶׁהָאשֵׁי לדעת המדקדקים הקדמונים.

n. m. (c. s. שָׂרְדָּ, dagesato *Resh* secundum Masoram, quemadmodum in בָּהֵת, בָּהֳדָה, שֶׁהָאשֵׁי, vel, dissoluta liquidae duplicatione שָׂרְרָדָ ad s. f. צָלְלוֹ, חֲרָרָם, גָּלְלוֹ a nmm. גַּל, חַר, צַל, quare n. שׂרר merum est neotericorum figmentum), nodus s. musculus, nervus, ligamentum, funiculus, sedes roboris ac virium, spec. nervus umbilicaris, quo quasi catenula quadam infans ad placentam uterinam alligatus est, hinc ipse umbilicus, arab. *surr-on*. LXX. *ὀμφαλός*, *σῶμα*.

cum suff.: נדגוש הכ' שָׂרְדָּ

Ez. 16, 4. לא־כרת שרך

cum suff.: שָׂרְרֵךְ

Cant. 7, 3. שררך אגן הסהר

cum suff.: לְשָׂרְדָּ נדגוש הריש

Prv. 3, 8. רפאות תהי לשרך

שָׂרִיר

ת"ו, ונמצא לך נסיון הכנוי שְׂרִירֵי, ופקרונו כמו שׂר, לומר גיד ועוקי,

Digitized by Google

וכיכי נעכו כמו שכיכי גופו. נקכמי שָׂרִיר תוקפיי, לוסר קוק ועצוס, ומעכש וכ.

n. m. (pl. c. שְׁרִירֵי), constrictus, firmus (aram. שָׂרִיר), subst. nervus s. musculus (de musculis ventris). LXX. ὀμφαλός.

pl. constr.: בְּשָׂרִירֵי

Job. 40, 16. ואונו בשרירי בטנו

שְׂרִירוּת

ע״כ, ומוכנו סדוק היטב ויוקק, ונקצור עס לב, סלנון קצוי וכנדות הלב [פַּעל-שעקעטייע], ופס נתכוסס [מצלי ק׳ כ׳] מסס שְׂרִירִי, להסשכת סיציות וסקשת, סכס סוק מעכש וכ, כלשר ג״כ נסוכי, וסעמיי כמוכן וס שְׂרִירָאִית, כסופיי מעמ״י.

n. f., obfirmatio, durities, de malitiae ac concupiscentiae naturalis per habitualem acquisitam augmento ac corroboratione, aram. שְׂרִירִי, firmitas, veritas, adv. שְׂרִירָאִית, firme, vere. LXX. *σκολιότης, πλάνη, ἐπιτήδευμα, ἐνθύμημα, αἱρετός*; שְׂרִירוּת, *ἀποπλάνησις, ἀρεστός*. S. *ἀρέσκεια*. A. Th. *σκολιότης*; *εὐθύτης*.

שְׂרֵרוּת

Jer. 3, 17. אחרי שררות לבם

Jer. 9, 13. אחרי שררות לבם

Jer. 16, 12. אחרי שררות לבו

Jer. 18, 12. שררות לבו־הרע

בְּשֵׂרוּת

Dt. 29, 19. בשרירות לבי אלך

Ps. 81, 13. ואשלחהו בשרירות לבם

Jer. 7, 24. 11, 8. בשרירות לבם הרע

Jer. 13, 10. ההלכים בשרות לבם

Jer. 23, 17. וכל הולך בשרירות לבו

שָׂרָה

ע״כ, לנעת המדקדקים, וכמוך לך נכנוי שְׂרוֹת, קולם כפי הכלקה לי היקיד שָׂר, ולפצר נקראי, וצוור סס ניקיד וכו, והקרן לפ״ו שָׂר, כדומה לקל שָׂר, עכין סדיכה ועכיכה, ומוה הסס להסאכת שרשת, שסלוכה גם שנעת בשנעת [קשעשכען], וכן כשרבי הסס שׂוצר ככוי לקל שָׂר, מפעל נכוב נעכין סדיכה. כת״ע שִׂיר מצלהו, כמוכן שרשת.

n. f. (pl. שָׂרוֹת, potius a sing. שַׂר, aram. שָׂר, שִׂיר), catenula, armilla, arab. שוּאר, a v. שָׂר = שָׂר, arab. *sâra*, nectere, colligare.

pl.: וַשָּׂרוֹת

Jes. 3, 19. והשרות והרעלות

שַׂרְעָה

ע״כ, ומוכנו כמו שַׂר, קצר דנכנו מפכו, לומר שַׂלְשֶׁלֶת, וומו מעכין סדוב יקד קצר נשרש, וקפצר שנס לוס סשרש נפעל נכוב. כת״ע הכנוי שַׂרְעָאוֹת וגס שרשוס.

n. f. (neoh. pl. שַׂרְשָׂאוֹת), sicut שַׂר שַׂלְשֶׁלֶת (Trg. pl. שַׂלְשָׁלָן), catena (a v. שָׂר vel, id quod aeque credibile est, שַׂר, vi ser-endi s. ordinandi). LXX. *τὸ χαλαστόν, χροσσωτόν, χρωσσόν*. A. *ἀλύσεις*. S. item (*σύσφιγμα*).

pl.: שַׂרְשֹׁרֹת

Ex. 28, 14. ושתי שרשרת זהב

Ex. 28, 14. ונתת את־שרשרת

Ex. 39, 15. שרשרת גבלת מעשה כבת

1 Reg. 7, 17. גדלים מעשה שרשרות

2 Chr. 3, 16. ויעש שרשרות כדביר

שָׂרַשׁ

pl.: בַּשַּׂרְשֹׁרוֹת

2 Chr. 3, 16. ויתן בשרשרות

שַׂרְשָׂה

ע״כ, הקנר מהקוסס, כי הוא מן שרשה, ופתכונו משלהו.

n. f. (abbrev. ex שַׂרְשֶׂרֶת), catena, fimbria. LXX. *κρωσσός*. A. S. Th. *ἁλύσεις*.

pl. constr.: שַׂרְשְׂרוֹת

Ex. 28, 22. שרשת גבלת מעשה עבת

שָׂרַר

ע״כ, וסעקיל שָׂר, והכיכוני שַׂרַר, פתכונו שלימה ומשילה [סעכרשען, ווּאלטען], כאשר שֵׂר לעיל, וגם כמו שָׂרָה, וסוזס ע״ש. ומזס נכנין סתפעל עזיית שכוכה על דנכר. כת״ע משרש וס שָׂרְרָה המופשת.

v. intr. (impf. יָשַׂר, prt. שֹׂרֵר), imperare, dominari, sicut שֵׂר, שָׂרָה. *Hitpa.*, principatum obtinere, dominum se facere s. gerere, seq. עַל. LXX. prt. שַׂר, *φόβος*; *Hitpa. κατάρχειν*, *ἄρχοντα εἶναι*. Alius: *κατατυραννεῖν*.

part. masc.: שׂוֹרֵר *sg.*

Esth. 1, 22. איש שרר בביתו

Hitpa-el: הִשְׂתָּרֵר 3 *perf.*

Num. 16, 13. גם־השתרר

2 *imperf.:* תִּשְׂתָּרֵר

Num. 16, 13. כי־תשתרר עלינו

שַׂר, שָׂרָה

v. s. r. שׂוֹר *p.* 1122.

שָׂרַשׁ

ע״כ, ומוכנו נמיקס ופכיקס ונדילס [ווּאַכסטען, שפרעכסטען], ונקן משכש שָׂרַשׁ, וקופע שכש וס ג״כ כשפתי מעכש כמוכן וס, כאשר תכיקס נלוס״ש נסוף הספר. וכן כשקס לי רַץ נקראי, קשר ממנו רָצִיצָא כנוי לקפכוק, וקולי ג״כ כשכ סוס.

v. comp. intr., crescere, germinare, rad. שָׂרַשׁ, cogn. רַץ (aram., רְצוּצָא, pullus, pullaster) et fortasse etiam רָשׁ.

שֹׂרֶשׁ

ע״ו, וסכינו שָׂרָשִׁים, ומוכנו נמוק דנכר ומס שפורס ממנו [שפרעכסטען], ומוס נמוק רקצי היונק מוצ [וואוכצעל], וכנלל לק״כ הסקל דנכר ויסוד, לו נמוק נמוכן כוקני, לומר לקכיק וכניס וכלומס. נדקלוק שכש יסוד מלס מס, וגס קולי שֹׂרֶשׁ מוס שָׂרָשִׁי וכלומס.

n. m. (pl. שָׂרָשִׁים), germen, spec. primum ex semine proveniens (Erstlingsspross), radix, velut שֹׂרֶשׁ יִשַׁי, *ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί* (Rom. 15, 12.), *ἡ ῥίζα Δαυίδ* (Ap. 5, 5. 22, 19.), transl. de ima rei parte, velut de radice montis, profunditatibus murs, planta pedis, sede gentis, et, sicut neoh. עִקָּר, arab. *aṣl* (pl. *uṣûl*), de rei uniuscujusque fundamento vel causa s. origine (velut neohebr. שָׂרְשֵׁי אֱמוּנָה, עִקְּרֵי, arab. *el-aqâ'id*). LXX. *ῥίζα, ῥίζωμα, σπέρμα, λίθος*; שֹׂרֶשׁ רָמִים *ἄλιμα*.

Dt. 29, 18. פן־יש בכם שרש

2 Reg. 19, 30. חנשארה שרש למטה

Jes. 11, 10. שרש ישי אשר עמד לנס

Jes. 37, 31. שרש למטה ועשה פרי

Mal. 3, 19. לא־יעזב להם שרש וענף

שָׂרַת

3 *imperf. ap.:* יַשְׂרֵשׁ

Jes. 27, 6. הבאים ישרש יעקב

שֹׂרֶשׁ

ע״ו, נקראי כמו נענכי, כלי הפרש המוכן.

n. m. aram., cum hebraica concinens. LXX. עִקַּר שָׂרְשׁוֹתָיו, *τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ*.

pl. c. suff.: שָׂרְשׁוֹדֵי

Dan. 4, 12. 20. עקר שרשוהי בארעא

Dan. 4, 23. עקר שרשוהי די אילנא

שָׂרְשׁוּ

ע״כ, נקראי, ומנוך לך כך״ק, ומוכנו עקיכס מן הפרש, לכן נהשלס על נסוס מלכן [ענטוויקולנלונג], ונקראי תמוכו שָׂרְשֵׁי מצקל לקכ.

n. f. aram. (biblici aramaismi proprium Qeri שְׂרָשַׁי, ad s. f. נְיָלָא, נְיָלוּ), eradicatio. LXX. mire: *παιδεία*.

לְשָׂרְשׁוֹ *K'tib.*

Esr. 7, 26. חן למות חן לשרשו

שָׂרַת

ע״כ, ולק כמנך כ״ק נכנין הכנד שָׂרַת, והמקור שָׂרַת. פתכונו נכנד ענידה [דיענען], מן מצוות להקנ״ס, מן מצוות לשמון, ונצור ג״כ הכיכוני מָשָׂרַת לפר הכנקני שלו נדמיון לוכרי, שסוק תמור מְשָׂרָתָת. כת״ע יוס שָׂרוּת סס גויר נכין הכנד, שְׂרִיחָה גויר הקל, והמופשט שָׂרַת.

v. intr. pi. (שָׂרַת, inf. שָׂרֹת), servire (c. accus. vel לְ personae, cui servitur), *λειτουργεῖν* (שָׂרַת בְּשֵׁם ה׳); prt. מְשָׁרֵת, minister, ministra (pro מְשָׁרֶתֶת). Neohebr. nn. act. שָׂרַת, שִׂרוּת (gramm. de functione literarum accidentalium), שְׂרִיחָה (a conjug. Qal in libris divinitus inspiratis non usitata). LXX. *δουλεύειν, λατρεύειν, παριστάναι, λειτουργεῖν, εὐαρεστεῖν*; prt. *θεράπων, διάκονος, λειτουργός, ᾠδών*; מְשָׁרְתֵי, *οἱ ὑπ' αὐτόν*.

Pi-el: מֵשַׁרְתּ

3 perf.: וְשֵׁרְתוּ

Num. 8, 26. ושרת את־אחיו

Dt. 18, 7. ושרת בשם י״י אלהיו

3 perf. pl.: וְשֵׁרְתוּ

Num. 3, 6. ושרתו אתו

part. masc.: מְשָׁרְתֵי *sg.*

Num. 11, 28. משרת משה מבחריו

Jos. 1, 1. משרת משה לאמר

1 S. 2, 11. והנער היה משרת את־יי׳

1 S. 2, 18. ושמואל משרת את־פני יי׳

1 Sam. 3, 1. והנער שמואל משרת

2 Reg. 6, 15. וישכם משרת

part. fem.: מְשָׁרֶתֶת *sg.*

1 Reg. 1, 15. משרת את־המלך

part. m. c. s.: מְשָׁרְתוֹ

Ex. 24, 13. ויהושע משרתו

2 S. 13, 17. ויקרא את־נערו משרתו

2 Sam. 13, 18. ויצא אותה משרתו

2 Reg. 4, 43. ויאמר משרתו

part. m. c. s.: וּמְשָׁרְתוֹ

Ex. 33, 11. ומשרתו יהושע

part. m. pl.: מְשָׁרְתִים

1 Chr. 6, 17. משרתים לפני משכן

1 Chr. 16, 4. מן־הלוים משרתים

2 Chr. 13, 10. וכהנים משרתים ליי׳

2 Chr. 22, 8. משרתים לאחזיהו

2 Chr. 29, 11. ולהיות לו משרתים

Esr. 8, 17. להביא־לנו משרתים

Ez. 44, 11. והיו במקדשי משרתים

וְשׁוֹרֵשׁ

Job. 19, 28. ושורש דבר נמצא־בי

Job. 30, 4. ושרש רתמים לחמם

Prv. 12, 3. ושרש צדיקים בל־ימוט

Prv. 12, 12. ושרש צדיקים יתן

וְכַשֹּׁרֶשׁ

Jes. 53, 2. וכשרש מארץ ציה

מִשֹּׁרֶשׁ

Job. 28, 9. חפך משרש הרים

Jes. 14, 29. כי־משרש נחש יצא צפע

cum suff.: שָׁרְשִׁי

Job. 29, 19. שרשי פתוח אל־מים

cum suff.: שָׁרְשֵׁךְ

Jes. 14, 30. והמתי ברעב שרשך

cum suff.: שָׁרְשׁוֹ

Job. 14, 8. אם־יזקין בארץ שרשו

Ez. 31, 7. שרשו אל־מים רבים

cum suff.: שָׁרְשָׁם

Jud. 5, 14. מני אפרים שרשם

Jes. 5, 24. שרשם כמק יחיה

Hos. 9, 16. שרשם יבש

pl. constr.: שָׁרְשֵׁי

Job. 13, 27. על־שרשי רגלי תתחקה

pl. constr.: וְשָׁרְשֵׁי

Job. 36, 30. ושרשי הים כסה

pl. c. suff.: שָׁרְשֶׁיהָ

Job. 8, 17. על־גל שרשיו יסבכו

Job. 18, 16. מתחת שרשיו יבשו

Jer. 17, 8. ועל־יובל ישלח שרשיו

Hos. 14, 6. ויך שרשיו כלבנון

pl. c. suff.: וְשָׁרְשֶׁיהָ

Ez. 17, 6. ושרשיו תחתיו יהיו

Am. 2, 9. ושרשיו מתחת

pl. c. suff.: שָׁרְשֶׁיהָ

Ps. 80, 10. ותשרש שרשיה

Ez. 17, 7. שרשיה עליו

Ez. 17, 9. את־שרשיה ינתק

Dan. 11, 7. ועמד מנצר שרשיה

pl. c. suff.: מִשָּׁרְשֶׁיהָ

Ez. 17, 9. אותה משרשיה

שֹׁרֶשׁ

פעל שמי נכנין הכנד, ומוכנו עקיכס שָׂרֵשׁ, וכן פעלים רכים גויכי שמות, ופעולי שלו שֹׁרֶשׁ הפעולי. לומס כמכוונע שֹׁרֶשׁ סכלס צרס ולוס צרכיס סנייכ, וכן הכוסף נמוכן וס. כת״ע הַשְׁרָשָׁה, שֵׁרוּשׁ, נִשְׁתָּרֵשׁ וכלומס.

v. denom., eradicare (syn. עָקַר), pass. שֹׁרֶשׁ, eradicari, evelli. *Po.* et *Hi.* שֵׁרֵשׁ, הִשְׁרִישׁ (addito vel omisso שָׁרָשִׁים), radicari, radices agere. LXX. *Pi.* *ἐκ ῥιζῶν ἀπολλύναι, ῥιζοῦν, ῥίζωμα*, pass. *ἄριζον γίνεσθαι*; *Hi.* *ῥίζαν βάλλειν, καταφυτεύειν, τέκνον*.

Po-el: שֹׁרֵשׁ 3 *perf.*

Jes. 40, 24 אף בל־שרש בארץ

3 *perf. pl.:* שֹׁרָשׁוּ *p.*

Jer. 12, 2. נטעתם גם־שרשו

Pi-el: שֵׁרֵשׁ

3 *prf. c. s.:* וְשֵׁרְשֵׁךְ

Ps. 52, 7. ושרשך מארץ חיים

3 *impf. f.:* תְּשָׁרֵשׁ

Job. 31, 12. וכל־תבואתי תשרש

Pu-al: שֹׁרַשׁ

3 *impf. pl.:* יְשׁוֹרָשׁוּ *p.*

Job. 31, 8. וצאצאי ישרשו

Hif-il: הַשְׁרִישׁ

part. masc.: מַשְׁרִישׁ

Job. 5, 3. ראיתי אויל משריש

2 *imperf.:* וַתַּשְׁרֵשׁ

Ps. 80, 10 ותשרש שרשיה

Digitized by Google

part. m. pl.: מְשָׁרְתִים
Ez. 44, 19. אשר־חמת משרתים בם
part. m. pl.: הַמְשָׁרְתִים
Ez. 44, 11. ומשרתים את־הבית
part. m. pl.: הַמְשָׁרְתִים
1 Chr. 27, 1. המשרתים את־המלך
28, 1.
2 Chr. 17, 19. המשרתים את־המלך
Neh. 10, 37 המשרתים בבית אלהינו
Neh. 10, 40. והכהנים המשרתים
Esth. 1, 10. המשרתים את־פני המלך
part. m. pl.: וְהַמְשָׁרְתִים
2 Chr. 23, 6. והמשרתים ללוים
part. m. pl.: מְשָׁרְתֵי
Jes. 61, 6. משרתי אלהינו
Jer. 33, 22. הלוים משרתי אתי
Ez. 45, 4. משרתי המקדש
Ez. 45, 5. ללוים משרתי הבית
Ez. 46, 24. יבשלו־שם משרתי הבית
Joel 1, 9. הכהנים משרתי י״י
Joel 1, 13. הילילו משרתי מזבח
Joel 2, 17. הכהנים משרתי י״י
part. pl. c. s.: p. מְשָׁרְתֵי
Jer. 33, 21. הכהנים משרתי
part. pl. c. s.: מְשָׁרְתֶיךָ
1 Reg. 10, 5. ומעמד משרתיו
2 Chr. 9, 4. ומעמד משרתיו
Esth. 2, 2. 6, 3. נערי־המלך משרתיו
Ps. 103, 21. משרתיו עשי רצונו
Ps. 104, 4. משרתיו אש להט
Prv. 29, 12. כל־משרתיו רשעים
inf. constr.: לְשָׁרֵת
Ex. 28, 35. והיה על־אהרן לשרת
Ex. 28, 43. 29, 30. לשרת בקדש
Ex. 30, 20. לשרת להקטיר אשה
Ex. 35, 19. בגדי השרד לשרת
Ex. 39, 1. בגדי־שרד לשרת בקדש
Ex. 39, 26. לשרת כאשר צוה י״י
Ex. 39, 41. את־בגדי השרד לשרת
Dt. 18, 5. לעמד לשרת בשם־י״י
1 Reg. 8, 11. לעמד לשרת מפני הענן
1 Chr. 16, 37. לשרת לפני הארון תמיד
1 Chr. 26, 12. לשרת בבית י״י
2 Chr. 5, 14. לעמוד לשרת מפני הענן
2 Chr. 31, 2. לשרת ולהדות ולהלל
Ez. 20, 32. לשרת עץ ואבן
Ez. 44, 27. לשרת בקדש
Ez. 45, 4. חקרבים לשרת את־י״י
inf. constr.: לְשָׁרֶת
Dt. 17, 12. לשרת שם את־י״י
inf. constr.: וּלְשָׁרֶת
2 Chr. 8, 14. ולשרת נגד הכהנים
inf. c. suff.: לְשָׁרְתֵנִי
Ez. 43, 19. נאם אדני י״י לשרתני
Ez. 44, 15. המה יקרבו אלי לשרתני
Ez. 44, 16. יקרבו אל־שלחני לשרתני
inf. c. suff.: לְשָׁרְתוֹ
Dt. 10, 8. לשרתו ולברך בשמו
Dt. 21, 5. לשרתו ולברך בשם
1 Chr. 23, 13. לשרתו ולברך בשמו
2 Chr. 29, 11. לעמד לפניו לשרתו
Jes. 56, 6. הנלוים על־י״י לשרתו
Ez. 40, 46. מבני־לוי אל־י״י לשרתו
inf. c. suff.: וּלְשָׁרְתוֹ
1 Chr. 15, 2. ולשרתו עד־עולם
inf. c. suff.: בְּשָׁרְתָם
Ez. 44, 17. בשרתם בשערי החצר
inf. c. suff.: לְשָׁרְתָם
Num. 16, 9. לעני העדה לשרתם
Ez. 44, 11. לעניהם לשרתם
3 impf. c. s.: וַתְּשָׁרְתֵהוּ
1 Reg. 1, 4. למלך סכנת ותשרתהו
3 imperf. ap.: וַיְשָׁרֵת
Gn. 39, 4. וישרת אתו
Gn. 40, 4. וישרת אתם
3 impf. c. s.: יְשָׁרְתֵנִי
Ps. 101, 6. הוא ישרתני
3 impf. c. s.: וַיְשָׁרְתֵהוּ
1 Rg. 19, 21. אחרי אליהו וישרתהו
3 impf. pl.: יְשָׁרְתוּ
Num. 3, 31. אשר ישרתו בהם
Num. 4, 9. אשר ישרתו־לה בהם
Nu. 4, 12. כלי השרת אשר ישרתו־בם
Num. 4, 14. אשר ישרתו עליו בהם
2 Reg. 25, 14. אשר־ישרתו בם לקחו
Jer. 52, 18. אשר־ישרתו בהם לקחו
Ez. 42, 14. אשר־ישרתו בהן
Ez. 44, 12. אשר ישרתו אתם
3 impf. pl. c. s.: יְשָׁרְתוּךָ
Jes. 60, 7. אילי נביות ישרתונך
Jes. 60, 10. ומלכיהם ישרתונך
3 impf. pl. c. s.: וַיְשָׁרְתוּךָ
Num. 18, 2. וילוו עליך וישרתוך
3 impf. pl. c. s.: יְשָׁרְתֻהוּ
Num. 1, 50. והם ישרתהו

שָׁרַת

ג״ו, וסיומן הצריפה [דיענסט], וכלפי מכלים שמוכנים לצריכה ולעבודת סמקדש.
n. m. abstr., ministratio, *λειτουργία*.
2 Chr. 24, 14. כלים לבית־י״י כלי שרת
Num. 4, 12. הַשָּׁרֵת
את־כל־כלי השרת

שָׂרַת

פעל ל״ע כ״ק נגור מַשְׂרֵה, ומובנו כמו שָׂרַט או שָׂרַד, לשון חקיקה וקציכה וגריעה [שניידען, שניצען], וע״כ פלומריס שמוש מן שרס לפי הכיבו יפולו.
v. comp. tr. inus., cor-*rad*-ere, quasi *συγχα-ράττ-ειν*, incidere, infodere, profundum facere, cogn. שָׂרַד, שָׂרַט.

מַשְׂרֵת

ג״ו ע״מ יתוע, והלשון כלי מנוגע ומקומר, ווהו מקנת [מעסענע], וכן בלמודי.
n. m., sartago, aram. מַסְרֵט, a cavitate s. profunditate, unde nn. vasum pleraque desumta sunt. LXX. *τήγανον*.

הַמַּשְׂרֵת

2 Sam. 13, 9. ותקח את־המשרת

שֵׁשׁ

sex, *v. s.* שִׁשָּׁה *p.* 1125.; *marmor byssas*, *p.* 1124.

שִׁשָּׁה, שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁים

v. s. שִׁשָּׁה *p.* 1125 - 26.

שְׁשָׁא

ad מְשָׁשָׁא, *v. s. r.* מָשָׁא *p.* 1085.

שְׁשָׂה

v. s. r. עָשָׂה *p.* 1187.

שְׁשׁוֹן

v. s. r. שִׂישׂ *p.* 1126.

שְׁשַׁשׁ

ג״פ למדינה לו עיר, ומובנו לשעת כת״י וקמקי כהני לענגל, ע״י קלוף של לק״כ, והשתמש הכתיב בכהני וו מעשה כמום, לולם השומע כשתיות לל יתישב נוה. וכלפי לי לשע מדקדק קכונה לשעת שמוש מלרן פרס שֵׁה שָׁאה [הסה בסוף ככף], שלכונו כית המושל והמלך, לו כשעת שמוש כהני למקום שם כמלוכת נכל.
n. symbolicum Babelis, domus principum (pers. שאה שׁה), sec. veteres et Palaestinenses et Hellenistas per alphabetum *Atbas*ʿ = בבל.
Jer. 25, 26. ומלך ששך ישתה
Jer. 51, 41. איך נלכדה ששך

שֵׁשָׁר

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו עכין סמוק ולקוס, ונקהוס השעל ע״י שְׁרָשָׁר המובע, והשרש שֵׁר, שנמלל כלמיונו נשפה הכללית ופרסית כמונן סמוק, וכנר פרסיתו כשעני מענה קלמוד שפתי לקס לף קמ״ו.
v. abbrev. ex שְׁרָשָׁר (cf. arab. שְׁרְשׁוּר, n. avis, Rothschwanz, מַשְׁרְשָׁר, n. leonis, fort. a colore fulvo), rubrum esse, rad. שָׁר, sanscr. *hari* (fulvus, *ξανθός*), pers. *zar*, hung. *sar-ga*, v. Systema Linguae Aramaicae §. 160. *Simonis* contulit arab. *śuzra*, rubedo (oculi), et *aśzaru*, rubicundus (de lacte et oculo).

שָׁשָׁר

ג״ו, ונספסק שָׁשָׁר, ופתכונו לשעת יקקי שיכופלת נלעו [*sinople*], ווסו מין נצע יכוק, ומשק נעכין מלוך, ולשעת תכונה רומי [*sinopis*], ווהו מין נצע לקליי מעיר ויכלפע, ומוש פלוס [רעטעער פייומנלכער], ולשעת כל״ק סוש פשר קוכין נעכני וכנוסר [נעכנליכעכער]. והכוקר יקקי.
n. m. (in p. שָׁשָׁר), pigmentum rubrum, minium, rubrica (Röthel, Bergroth), cinnabaris (Isaaki: *sinople*, Vulg. sinopis h. e. rubrica Sinopea, cf. Plin. 35, 5 s. 13.), arab. *zungufr*, gr. *κινάβαρι*, *μέτιον*, att. *τιγγάβαρι*, ital. *il cinnabro*, *la sinopia*, Jer. 22, 14., ubi *Uziëli:* בְּסַמְטָנִין; Syr. צוּרְתָא (picturis), Arabs: *bi-tamâthil* (imaginibus); Ez. 23, 14., ubi Arabs: *bi-niqši* (pigmento, vel *bi-naqši*, signatura, sculptura, cf. *naqqaš*, arab. et pers. pictor). Qimchi *Indicum* intelligit h. e. pigmentum vegetabile ex resina arboris confectum (Drachenblutbaumfarbe, gr. *αἷμα δράκοντος* sive *κινάβαρι Ἰνδικόν*).
בְּשָׁשָׁר *p.*
Jer. 22, 14. ומשוח בששר
Ez. 23, 14. חקקים בששר

שֵׁת, שֵׁת

v. s. r. שִׁית *p.* 1127.

שֵׁת

aram. sex. v. s. שֵׁשׁ (שִׁית) *p.* 1126.

שֵׁת

strepitus, *v. s. r.* שָׁאָה *p.* 1086.

I. שָׁתָה

פ״כ, והפעיל יַשְׁקֶה, וקלוכו יַשְׁקֵהוּ. מוכנו השקעת הלמץ ע״י לקלוף ועלוע וגשיקה [טרינקען], והתמלות כולד *sed-are*] השקלת הלמץ והשקעתו [*sitim*], וקרן השכת שָׁתֵה, ודומה לו שָׁת לָקֵן, וכשכת כמכוון ג״כ כשכתי מעכב, כמכוון הנקה והשקעה [דען דורסט לעגען, כעכוהיגען, ועעלגען], ומלת שְׁתִיָּה כת״ע תורה על יסוד זה. וכלכך כיקס שכו ושמיכו, והשקלה מסעול כסעודה נכלל, וכמוכן רוקני משקית עולה, לומר היות מלא עולה, משקית קמה, הכלון סכילת קמה הכנה. הכפעל הפעולי, ולהסמכת הכוסף נלכן הכוסף שֶׁתֵּה.
v. intr. (impf. יִשְׁתֶּה, apoc. יִשְׁתְּ), ponere (neohebr. אֶבֶן שְׁתִיָּה, lapis fundamenti), spec. *sed-are sitim*, cogn. שָׁת, שֵׁת (vi ponendi, demittendi, *sed-andi*), hinc bibere (c. acc. vel מִן partitivo, בְּ vasis, e quo bibitur), potare, cum voluptate vel large. *Ni.* pass. semel Lev. 11, 34. (non Jes. 19, 5. ubi A. *ἀναποθήσεται*, absorbebuntur). *Hi.* non usit. (substituitur הַשְׁקָה arab. אשקי). LXX. *πίνειν*, *ἐκ-; μεθύσκεσθαι*; שָׁתָה יַיִן, *οἰνοποτεῖν*; שָׁתָה עִם, *συμπίνειν*.
3 perf.: שָׁתָה
Ex. 34, 28. ומים לא שתה
1 Sam. 30, 12. ולא־שתה מים
Esr. 10, 6. ומים לא־שתה
Jes. 44, 12. לא־שתה מים ויעף
3 perf.: וְשָׁתָה
Ex. 17, 6. מים ושתה העם
Eccl. 2, 24. 3, 13. שיאכל ושתה
Jer. 22, 15. אביך הלוא אכל ושתה
2 perf. f.: שָׁתִית
Jes. 51, 17. אשר שתית מיד י״י
Jes. 51, 17. שתית מצית
2 perf. f.: וְשָׁתִית
Ruth 2, 9. ושתית מאשר ישאבון
Ez. 23, 34. ושתית אותה ומצית
1 perf.: שָׁתִיתִי
Dt. 9, 9. 18. ומים לא שתיתי
1 Sam. 1, 15. ויין ושכר לא שתיתי
Cant. 5, 1. שתיתי ייני עם־חלבי
1 perf.: וְשָׁתִיתִי
Dt. 2, 28. בכסף תתן־לי ושתיתי
2 Reg. 19, 24. אני קרתי ושתיתי מים
Jes. 37, 25. אני קרתי ושתיתי מים
3 perf. pl.: שָׁתוּ
Jer. 35, 14. ולא שתו
Jer. 51, 7. מיינה שתו גוים
3 perf. pl.: וְשָׁתוּ
Jer. 25, 16. ושתו והתגעשו והתהללו
Am. 9, 14. ושתו את־יינם
Obad. 1, 16. ושתו ולעו
Zach. 9, 15. ושתו המו כמו־יין
2 perf. pl.: שְׁתִיתֶם
Dt. 29, 5. ויין ושכר לא שתיתם
Obad. 1, 16. שתיתם על־הר קדשי
2 perf. pl.: וּשְׁתִיתֶם
חכרו מאתם בכסף
Dt. 2, 6. ושתיתם
2 Rg. 3, 17. ושתיתם אתם ומקניכם
Ez. 39, 17. ושתיתם דם
Ez. 39, 19. ושתיתם דם לשכרון
1 perf. pl.: שָׁתִינוּ
Thr. 5, 4. מימינו בכסף שתינו
part. masc.: שׁוֹתֶה sg.
1 Reg. 16, 9. שתה שכור
1 Reg. 20, 12. שתה הוא והמלכים
1 Reg. 20, 16. ובן־הדד שתה שכור
Job. 15, 16. איש־שתה כמים עולה
Prv. 26, 6. חמס שתה
Jes. 29, 8. יחלם הצמא והנה שתה

Digitized by Google

part. fem.: שׁוֹתָה *sg.*
Job. 6, 4. חמתם שתה רוחי
part. m. pl.: וְשֹׁתִים
1 S. 30, 16. אכלים ושתים וחגגים
1 Reg. 1, 25. והנם אכלים ושתים
1 Rg. 4, 20. אכלים ושתים ושמחים
1 Chr. 12, 39. אכלים ושותים
Job. 1, 13. 18. אכלים ושתים יין
part. m. pl.: הַשֹּׁתִים
Am. 6, 6. השתים במזרקי יין
Zach. 7, 6. ואתם השתים
prt. pl. constr.: שֹׁתֵי
Ps. 69, 13. ונגינות שותי שכר
Ez. 31, 14. 16. כל־שתי מים
Joel 1, 5. ותילילו כל־שתי יין
prt. pl. c. s.: לְשֹׁתֵיו
Jes. 24, 9. ימר שכר לשתיו
inf. abs.: שָׁתֹה
1 Sam. 1, 9. ואחרי שתה
Jes. 21, 5. אכול שתה
Jer. 49, 12. כי שתה תשתה
inf. abs.: שָׁתוֹ
Jer. 25, 28. שתו תשתו
Jer. 49, 12. הכוס שתו ישתו
Hag. 1, 6. שתו ואין־לשכרה
inf. abs.: וְשָׁתוֹ
Ex. 32, 6. וישב העם לאכל ושתו
Jes. 22, 13. ושתות יין אכול ושתו
inf. abs.: וְשָׁתוֹת
Jes. 22, 13. ושתות יין
inf. constr.: שְׁתוֹ
Prv. 31, 4. אל למלכים שתו־יין
inf. constr.: שְׁתוֹת
Jer. 35, 8. 14. לבלתי שתות־יין
inf. constr.: לִשְׁתוֹת, לְשָׁתֹת
Gn. 24, 19. עד אם־כלו לשתת
Gn. 24, 22. כלו הגמלים לשתת
Gn. 30, 38. תבאן הצאן לשתות
Gn. 30, 38. ויחמנה בבאן לשתות
Ex. 7, 18. ונלאו מצרים לשתות
Ex. 7, 21. לשתות מים מן־היאר
Ex. 7, 24. סביבת היאר מים לשתות
Ex. 7, 24. כי לא יכלו לשתת
Ex. 15, 23. ולא יכלו לשתת מים
Ex. 17, 1. ואין מים לשתת העם
Num. 20, 5. ומים אין לשתות
Num. 33, 14. מים לעם לשתות
Jud. 7, 5. יכרע על־ברכיו לשתות
Jud. 7, 6. על־ברכיהם לשתות מים
2 Sam. 16, 2. והיין לשתות היעף
Esth 3, 15 והמלך והמן ישבו לשתות
Esth. 7, 1. לשתות עם־אסתר
Jes. 5, 22. הוי גברים לשתות יין
Jer. 2, 18. לשתות מי שחור
Jer. 2, 18. לשתות מי נהר
Jer. 25, 28. מידך לשתות
Am. 4, 8. לשתות מים ולא ישבעו
inf. constr.: וְלִשְׁתוֹת
Ruth 3, 3. עד כלתו לאכל ולשתות
2 Sam. 11, 11. לאכל ולשתות ולשכב
1 Reg. 18, 42. אחאב לאכל ולשתות
2 Reg. 18, 27. ולשתות את־שיניהם
Neh. 8, 12. לאכל ולשתות
Job. 1, 4. לאכל ולשתות עמהם
Eccl. 5, 17. יפה לאכול ולשתות
Eccl. 8, 15. לאכל ולשתות ולשמוח
Jes. 36, 12. ולשתות את־שיניהם
Jer. 16, 8. לאכל ולשתות
inf. c. suff.: שְׁתוֹתָו
1 Reg. 13, 23. ואחרי שתותו
inf. c. suff.: לְשָׁתוֹתָהּ
Jes. 51, 22. לא תוסיפי לשתתה
inf. c. suff.: לְשָׁתוֹתָם
2 S. 23, 16. 17. ולא אבה לשתותם
1 Chr. 11, 18. ולא־אבה דויד לשתותם
1 Chr. 11, 19. ולא אבה לשתותם

impt. sg.: שְׁתֵה
Gn. 24, 14. ואמרה שתה
Gn. 24, 18. ותאמר שתה אדני
Gn. 24, 44. גם־אתה שתה
Gn. 24, 46. ותאמר שתה
Prv. 5, 15. שתה־מים מבורך
Hab. 2, 16. שתה גם־אתה והערל
impt. sg.: הִשְׁתֵּה
1 Reg. 18, 41. עלה אכל ושתה
Prv. 23, 7. אכל ושתה יאמר לך
Eccl. 9, 7. ושתה בלב־טוב יינך
impt. pl.: שְׁתוּ
Cant. 5, 1. שתו ושכרו דודים
Jer. 25, 27. שתו ושכרו וקיו
Jer. 35, 5. שתו־יין
impt. pl.: הִשְׁתּוּ
2 Reg. 18, 31. ושתו איש מי־בורו
Neh. 8, 10. ושתו ממתקים
Prv. 9, 5. ושתו ביין מסכתי
Jes. 36, 16. ושתו איש מי־בורו
1 *imperf.:* אֶשְׁתֶּה
2 Sam. 19, 36. ואת־אשר אשתה
1 Reg. 13, 8. ולא־אשתה מים
1 Reg. 13, 16. ולא־אשתה אתך מים
הדם האנשים האלה
1 Chr. 11, 19. אשתה
Ps. 50, 13. הדם עתודים אשתה
1 *imperf.:* וְאֶשְׁתֶּה
Gn. 24, 14. הטי־נא כדך ואשתה
1 Rg. 17, 10. מעט־מים בכלי ואשתה
1 *imperf.:* וָאֶשְׁתְּ
Gn. 24, 46. ואשת וגם הגמלים
2 *imperf.:* תִּשְׁתֶּה
Dt. 11, 11. למטר השמים תשתה־מים
Dt. 28, 39. ויין לא־תשתה
Dt. 32, 14. ודם־ענב תשתה־חמר
2 Sam. 12, 3. ומכסו תשתה
1 Reg. 13, 9. ולא תשתה־מים
1 Rg. 13, 17. ולא־תשתה שם מים
1 Reg. 17, 4. והיה מהנחל תשתה
Jer. 49, 12. כי שתה תשתה
Ez. 4, 11. ומים במשורה תשתה
Ez. 4, 11. מעת עד־עת תשתה
Ez. 12, 18. ברגזה ובדאגה תשתה
Mich. 6, 15. ולא תשתה־יין
2 *imperf.:* תֵּשְׁתִּי
Lev. 10, 9. יין ושכר אל־תשת
Jud. 13, 14. ויין ושכר אל־תשת
1 Reg. 13, 22. ואל־תשת מים
2 *imperf.:* וְתִשְׁתִּי
1 Reg. 13, 22. ותשת מים
2 *impf. f.:* תִּשְׁתִּי
Jud. 13, 4. ואל־תשתי יין ושכר
Jud. 13, 7. ועתה אל־תשתי יין ושכר
Ez. 23, 32. כוס אחותך תשתי
3 *imperf.:* יִשְׁתֶּה
Gn. 44, 5. הלוא זה אשר ישתה
Num. 6, 3. וחמץ שכר לא ישתה
Nu. 6, 3. משרת ענבים לא ישתה
Nu. 6, 20. ואחר ישתה הנזיר יין
Num. 23, 24. ודם־חללים ישתה
1 Reg. 17, 6. ומן־הנחל ישתה
Job. 21, 20. ומחמת שדי ישתה
Job. 34, 7. ישתה־לעג כמים
Ps. 110, 7. מנחל בדרך ישתה
Prv. 31, 5. פן־ישתה וישכח מחקק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
Jer. 25, 26. ישתה אחריהם
3 *imperf.:* וַיִּשְׁתֶּה
1 Reg. 19, 8. ויקם ויאכל וישתה
3 *impf. ap.:* וַתִּשְׁתְּ
Num. 20, 11. ותשת חעדה ובעירם
1 *impf. pl.:* נִשְׁתֶּה
Ex. 15, 24. לאמר מה־נשתה
Num. 20, 17. ולא נשתה מי באר
Num. 20, 19. נשתה אני ומקני
Num. 21, 22. לא נשתה מי באר
Jer. 35, 6. לא נשתה־יין
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁתֶּה
Ex. 17, 2. תנו־לנו מים ונשתה
Dan. 1, 12. ומים ונשתה
Am. 4, 1. חביאה ונשתה
2 *impf. pl.:* תִּשְׁתּוּ
Esth. 4, 16. ואל־תאכלו ואל־תשתו
Jer. 25, 28. שתו תשתו
Jer. 35, 6. לא תשתו־יין
Ez. 34, 18. ומשקע־מים תשתו
Ez. 39, 18. ודם־נשיאי הארץ תשתו
Am. 5, 11. ולא תשתו את־יינם
וכי תשתו הלא אתם
Zach. 7, 6. האכלים
3 *impf. pl.:* יִשְׁתּוּ
Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם
Ps. 75, 9. שמריה ימצו ישתו
Prv. 4, 17. ויין חמסים ישתו
Jes. 24, 9. בשיר לא ישתו־יין
Jes. 62, 8. ואם ישתו בני נכר
Jes. 65, 13. הנה עבדי ישתו
Jer. 49, 12. הכוס שתו ישתו
Ez. 4, 16. במשורה ובשממון ישתו
Ez. 12, 19. ומימיהם בשממון ישתו
Ez. 25, 4. והמה ישתו חלבך
Ez. 44, 21. ויין לא ישתו
Am. 2, 8. ויין ענושים ישתו
Obad. 1, 16. ישתו כל הגוים תמיד
Jon. 3, 7. ומים אל־ישתו
Zeph. 1, 13. ולא ישתו את־יינם
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתּוּ
Gn. 24, 54. 26, 30. ויאכלו וישתו
Gn. 43, 34. וישתו וישכרו עמו
Ex. 24, 11. ויאכלו וישתו
Jud. 9, 27. ויאכלו וישתו ויקללו
Jud. 19, 4. ויאכלו וישתו וילינ
Jud. 19, 6. שניהם יחדו וישתו
Jud. 19, 21. ויאכלו וישתו
2 Rg. 6, 23. ויאכלו וישתו וישלחם
2 Reg. 7, 8. ויאכלו וישתו
1 Chr. 29, 22. ויאכלו וישתו לפני
Joel 4, 3. מכרו ביין וישתו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתּוּ
2 Reg. 6, 22. ויאכלו וישתו וילכו
3 *impf. pl.:* יִשְׁתְּיוּן
Ps. 78, 44. ונחליהם בל־ישתיון
3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׁתֻּהוּ
Jes. 62, 9. ומקבציו ישתהו
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׁתֶּינָה
Ez. 34, 19. ומרפש רגליכם תשתיה
Nif-al: נִשְׁתֶּה
3 *imperf.:* יִשָּׁתֶה
Lev. 11, 34. משקה אשר ישתה

שִׁתִּי

ג״כ, והוא שם הפעולה, ומובנו כמו שתי, וכ״ע שתיה כמובן רקוי של הפעל, מענין יסודה וכיוצא, ומוסב לשון שתיה כמקרא, לומר לשון יסודה.

n. f., potatio, neoh. a vi verbi primaria: fundatio. LXX. *πότος.*

וְהַשְׁתִּיָּה

Esth. 1, 8. והשתיה כדת

מִשְׁתֶּה

ג״ו, ומסמך מִשְׁתֵּה וכיוצ״ב מִשְׁתֵּי, מִשְׁתֵּיהֶם. מובנו מקום השתיה [נפ-לג], וכנלל שק״כ מקום מסעודה, נאמר שתין מעודה בלא שתיה, ובפרט מסעודת חתונה. לוקח לפעמים ביין ממש כו להסמיכת המופשטי, ד״מ לקבל כיח משתה היין, לו כמו משקה, לומר הכנסה. נ״ע הכינוי מִשְׁתָּאוֹת.

n. m. (c. מִשְׁתֵּה, מִשְׁתֵּי, c. s. מִשְׁתֵּהוּ, מִשְׁתֵּיהֶם, pl. neoh. מִשְׁתָּאוֹת), locus potationis, convivium, *συμπόσιον* (spec. nuptiale, neohebr. מִשְׁתֵּה חֲתוּנִים), etiam de potatione ac potu (*πότος*) s. potione. LXX. *πότος, πόμα, πόσις, πῶμα, πότημα; κώθων, δοχή, γάμος, εὐφροσύνη, χαρά, ἀνάπαυσις;* מִשְׁתֵּה יַיִן, *συμπόσιον.*

Gn. 19, 3. ויעש להם משתה
Gn. 21, 8. משתה גדול
Gn. 26, 30. ויעש להם משתה
Gn. 29, 22. ויעש משתה
Gn. 40, 20. ויעש משתה לכל־עבדיו
Jud. 14, 10. ויעש שם שמשון משתה
1 Sam. 25, 36. משתה בביתו
2 S. 3, 20. ולאנשים אשר־אתו משתה
1 Rg. 3, 15. ויעש משתה לכל־עבדיו
Esth 1, 3. עשה משתה לכל־שריו
Esth. 1, 5. משתה שבעת ימים
Esth. 2, 18. ויעש המלך משתה גדול
Esth. 8, 17. משתה ויום טוב
Esth. 9, 17. 18. משתה ושמחה
Esth. 9, 22. ימי משתה ושמחה
Job. 1, 4. ועשו משתה בית איש יומו
Prv. 15, 15. וטוב־לב משתה תמיד
Eccl. 7, 2. מלכת אל־בית משתה
Jer. 16, 8. ובית־משתה לא־תבוא

וּמִשְׁתֶּה

Esr. 3, 7. ומאכל ומשתה ושמן
Esth. 9, 19. שמחה ומשתה

הַמִּשְׁתֶּה

Jud. 14, 12. שבעת ימי המשתה
Jud. 14, 17. היה להם המשתה
Esth. 5, 4. המשתה אשר־עשיתי
Esth. 5, 5. 12. המשתה אשר־עשתה
Esth. 5, 8. המשתה אשר אעשה
ובא עם־המלך אל־
Esth. 5, 14. המשתה
Esth. 6, 14. המשתה אשר־עשתה
Job. 1, 5. כי הקיפו ימי המשתה
constr.: מִשְׁתֵּה
Esth. 1, 9. עשתה משתה נשים
Esth. 2, 18. את משתה אסתר
Esth. 7, 8. אל־בית משתה היין
Jes. 25, 6. משתה שמנים
Jes. 25, 6. משתה שמרים
constr.: בְּמִשְׁתֵּה
Esth. 5, 6. 7, 2. במשתה היין
constr.: כְּמִשְׁתֵּה
1 Sam. 25, 36. כמשתה המלך
constr.: מִמִּשְׁתֵּה
Esth. 7, 7. ממשתה היין

בַּשְׁתִּי

Eccl. 10, 17. בגבורה ולא בשתי

שִׁתִּידָה

ג״כ, והוא שם הפעולה, ומובנו כמו שתי, וכ״ע שתיה כמובן רקוי של הפעל, מענין יסודה וכיוצא, ומוסב לשון שתיה כמקרא, לומר לשון יסודה.

n. f., potatio, neoh. a vi verbi primaria: fundatio. LXX. *πότος.*

וְהַשְׁתִּיָּה

Esth. 1, 8. והשתיה כדת

מִשְׁתֶּה

ג״ו, ומסמך מִשְׁתֵּה וכיוצ״ב מִשְׁתֵּי, מִשְׁתֵּיהֶם. מובנו מקום השתיה [נפ-לג], וכנלל שק״כ מקום מסעודה, נאמר שתין מעודה בלא שתיה, ובפרט מסעודת חתונה. לוקח לפעמים ביין ממש כו להסמיכת המופשטי, ד״מ לקבל כיח משתה היין, לו כמו משקה, לומר הכנסה. נ״ע הכינוי מִשְׁתָּאוֹת.

n. m. (c. מִשְׁתֵּה, מִשְׁתֵּי, c. s. מִשְׁתֵּהוּ, מִשְׁתֵּיהֶם, pl. neoh. מִשְׁתָּאוֹת), locus potationis, convivium, *συμπόσιον* (spec. nuptiale, neohebr. מִשְׁתֵּה חֲתוּנִים), etiam de potatione ac potu (*πότος*) s. potione. LXX. *πότος, πόμα, πόσις, πῶμα, πότημα; κώθων, δοχή, γάμος, εὐφροσύνη, χαρά, ἀνάπαυσις;* מִשְׁתֵּה יַיִן, *συμπόσιον.*

Gn. 19, 3. ויעש להם משתה
Gn. 21, 8. משתה גדול
Gn. 26, 30. ויעש להם משתה
Gn. 29, 22. ויעש משתה
Gn. 40, 20. ויעש משתה לכל־עבדיו
Jud. 14, 10. ויעש שם שמשון משתה
1 Sam. 25, 36. משתה בביתו
2 S. 3, 20. ולאנשים אשר־אתו משתה
1 Rg. 3, 15. ויעש משתה לכל־עבדיו
Esth 1, 3. עשה משתה לכל־שריו
Esth. 1, 5. משתה שבעת ימים
Esth. 2, 18. ויעש המלך משתה גדול
Esth. 8, 17. משתה ויום טוב
Esth. 9, 17. 18. משתה ושמחה
Esth. 9, 22. ימי משתה ושמחה
Job. 1, 4. ועשו משתה בית איש יומו
Prv. 15, 15. וטוב־לב משתה תמיד
Eccl. 7, 2. מלכת אל־בית משתה
Jer. 16, 8. ובית־משתה לא־תבוא

וּמִשְׁתֶּה

Esr. 3, 7. ומאכל ומשתה ושמן
Esth. 9, 19. שמחה ומשתה

הַמִּשְׁתֶּה

Jud. 14, 12. שבעת ימי המשתה
Jud. 14, 17. היה להם המשתה
Esth. 5, 4. המשתה אשר־עשיתי
Esth. 5, 5. 12. המשתה אשר־עשתה
Esth. 5, 8. המשתה אשר אעשה
ובא עם־המלך אל־
Esth. 5, 14. המשתה
Esth. 6, 14. המשתה אשר־עשתה
Job. 1, 5. כי הקיפו ימי המשתה
constr.: מִשְׁתֵּה
Esth. 1, 9. עשתה משתה נשים
Esth. 2, 18. את משתה אסתר
Esth. 7, 8. אל־בית משתה היין
Jes. 25, 6. משתה שמנים
Jes. 25, 6. משתה שמרים
constr.: בְּמִשְׁתֵּה
Esth. 5, 6. 7, 2. במשתה היין
constr.: כְּמִשְׁתֵּה
1 Sam. 25, 36. כמשתה המלך
constr.: מִמִּשְׁתֵּה
Esth. 7, 7. ממשתה היין

Gn. 27, 25. ויבא לו יין וישת
Jud. 15, 19. ויצאו ממנו מים וישת
Ruth 3, 7. ויאכל בעז וישת
2 Sam. 11, 13. ויאכל לפניו וישת
1 Reg. 13, 18. ויאכל לחם וישת מים
1 Reg. 13, 19. וישת מים
1 Reg. 19, 6. ויאכל וישת וישב
2 Reg. 9, 34. ויבא ויאכל וישת
3 *impf. ap.:* וַתִּשְׁתְּ
Num. 20, 11. ותשת חעדה ובעירם
1 *impf. pl.:* נִשְׁתֶּה
Ex. 15, 24. לאמר מה־נשתה
Num. 20, 17. ולא נשתה מי באר
Num. 20, 19. נשתה אני ומקני
Num. 21, 22. לא נשתה מי באר
Jer. 35, 6. לא נשתה־יין
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁתֶּה
Ex. 17, 2. תנו־לנו מים ונשתה
Dan. 1, 12. ומים ונשתה
Am. 4, 1. חביאה ונשתה
2 *impf. pl.:* תִּשְׁתּוּ
Esth. 4, 16. ואל־תאכלו ואל־תשתו
Jer. 25, 28. שתו תשתו
Jer. 35, 6. לא תשתו־יין
Ez. 34, 18. ומשקע־מים תשתו
Ez. 39, 18. ודם־נשיאי הארץ תשתו
Am. 5, 11. ולא תשתו את־יינם
וכי תשתו הלא אתם
Zach. 7, 6. האכלים
3 *impf. pl.:* יִשְׁתּוּ
Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם
Ps. 75, 9. שמריה ימצו ישתו
Prv. 4, 17. ויין חמסים ישתו
Jes. 24, 9. בשיר לא ישתו־יין
Jes. 62, 8. ואם ישתו בני נכר
Jes. 65, 13. הנה עבדי ישתו
Jer. 49, 12. הכוס שתו ישתו
Ez. 4, 16. במשורה ובשממון ישתו
Ez. 12, 19. ומימיהם בשממון ישתו
Ez. 25, 4. והמה ישתו חלבך
Ez. 44, 21. ויין לא ישתו
Am. 2, 8. ויין ענושים ישתו
Obad. 1, 16. ישתו כל הגוים תמיד
Jon. 3, 7. ומים אל־ישתו
Zeph. 1, 13. ולא ישתו את־יינם
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתּוּ
Gn. 24, 54. 26, 30. ויאכלו וישתו
Gn. 43, 34. וישתו וישכרו עמו
Ex. 24, 11. ויאכלו וישתו
Jud. 9, 27. ויאכלו וישתו ויקללו
Jud. 19, 4. ויאכלו וישתו וילינ
Jud. 19, 6. שניהם יחדו וישתו
Jud. 19, 21. ויאכלו וישתו
2 Rg. 6, 23. ויאכלו וישתו וישלחם
2 Reg. 7, 8. ויאכלו וישתו
1 Chr. 29, 22. ויאכלו וישתו לפני
Joel 4, 3. מכרו ביין וישתו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתּוּ
2 Reg. 6, 22. ויאכלו וישתו וילכו
3 *impf. pl.:* יִשְׁתְּיוּן
Ps. 78, 44. ונחליהם בל־ישתיון
3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׁתֻּהוּ
Jes. 62, 9. ומקבציו ישתהו
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׁתֶּינָה
Ez. 34, 19. ומרפש רגליכם תשתיה
Nif-al: נִשְׁתֶּה
3 *imperf.:* יִשָּׁתֶה
Lev. 11, 34. משקה אשר ישתה

שִׁתִּי

ג״ו, ולנוכו השקיה והעלוע והנעיקה [בשם עיניקנן], ומשקלו ילוע, ונלכן נמשלה על סניקה והקעדנות.

n. m., potatio, compotatio. LXX. confuse: *οὐκ αἰσχυνθήσονται* (לא־יֵבֹשׁוּ).

Digitized by Google

cum suff.: מְשָׁתֵיכֶם
Dan. 1,10. מאכלכם ואת־משתיכם
pl. c. suff.: מְשָׁתָיו
Dan. 1, 5. ומיין משתיו
Dan. 1, 8. וביין משתיו
pl. c. suff.: מְשָׁתֵיהֶם
Jes. 5, 12. ויין משתיהם
Jer. 51, 39. אשית את־משתיהם
Dan. 1, 16. ויין משתיהם

שְׁתָה

לועז שְׁתָא, ומוכנו כמו נִשְׁתֶּה נעבר׳, ובכרך לפעמים נקוסמפ׳ מלף בריקאו, ד״מ אֶשְׁתֵּי תמור שְׁתָא, אִשְׁתִּיו תמור שְׁתֵּי, וכן נלווי. ומזה נקרמי שָׁתָאי לו שָׁתֵי הסוכת ושותה [ערבינקער], מִשְׁתָּא, מַשְׁתּוּ, וכ״מ שָׁתִיר שותה ומכוכת, ומַשְׁתֵּנָא כדומה לו.

v. tr. aram. (alias שְׁתָא, interdum cum *Alef* prosthetico, velut אִשְׁתִּי = שְׁתֵּי, אִשְׁתָּא = שְׁתָא), bibere, sicut שְׁתָה, unde שָׁתֵי, שָׁתְיָא (neoh. שְׁתִיָּן), potator, commessator, helluo. LXX. *πίνειν.*

3 perf. pl.: אִשְׁתִּיו
Dan. 5, 4. אשתיו חמרה
3 perf. pl.: וְאִשְׁתִּיו
Dan. 5, 3. ואשתיו בהון
part. sg.: שָׁתֵה
Dan. 5, 1. חמרא שתה
part. pl.: שָׁתַיִן
Dan. 5, 23. חמרא שתין בהון
3 impf. pl.: וְיִשְׁתּוֹן
Dan. 5, 2. וישתון בהון
מִשְׁתֵּי
ב״נ, והילועז מִשְׁתָּיָא, ומוכנו כמו משתה נעבר׳.
n. m. (def. מִשְׁתְּיָא), sicut מַשְׁתֵּה, convivium, alias מִשְׁתָּא, מַשְׁתּוּ. LXX. *πότος.*
def.: מִשְׁתְּיָא
Dan. 5, 10. לבית משתיא עללת

II. שְׁתָה

פ״כ, ומוכנו קשור ולקוב ועוים [שפיכנן, ווענען], ודומה לו עֲשָׂה לעיל דף קפ״ב, וכן שתי בעבר׳, אסתי נסורי, וכן כתרגום נקוסמפ׳ מלף בריקאו, כמוכן לריגה, ובלוה״ב מאלץ פקקר ושווי.
v. tr., nere, texere, cogn. עֲשָׂה arab. שתי IV. (staminibus positis telam aptare), targ. et syr. אַשְׁתִּי, gem. שְׁתָא (שְׁתָא, אַסְתָּא, rete).

שְׁתִי

ב״ו, ותעודתו מין לקנ נכנד, והוא הלקנ סמולך לאיך הכנד [נעווענע, קויפנזנ], ונוכחו ערב [קייכזלנ], ודכרי הכל״כע סמוניקו מן ודעופי בת לא לנין. נאמרי שְׁתִי והילועז שְׁתָא מעלהו, וכן ככוי לקנ זה מַשְׁתִּי והילועז מַשְׁתִּיתָא, ונגמרא מוה שׁוּתָא, או שִׁיתָא, ככוי לרעת.
n. m., stamen (Aufzug, Werft), filum per longitudinem telae transiens (opp. עֵרֶב, subtegmen), aram. def. שְׁתָיָא (מַשְׁתֵּי, tegmen, def. מַשְׁתִּיתָא). LXX. *στήμων.*

הַשְׁתִּי
Lev. 13, 52. השתי או את־הערב
Lev.13,56. מן־השתי או מן־הערב
Lev. 13, 58. 59. השתי או־הערב

בְּשְׁתִי
Lev. 13, 48. או בשתי או בערב

בַּשְׁתִּי
Lev.13,49.51.57. או־בשתי או־בערב
Lev. 13, 59. בבגד או בשתי

שְׁתַל

פ״כ, והעתיד יִשְׁתֹּל, ופתרונו העמדה וכניסה נמקום [היינשטעלען, פֿעסט־], וקרן השרש מענין סנסה וכניסה, ד״מ נור שתולה, וענין נטיעה יש ע״ל השתל. ולזה לקוד שרשו הכה מצלהו נשפה יוכיח וגרמנית [stellen, stellen, στέλλ-ο, be-] לעוקן ונכנס הפרי ניוכי, ושם העוד נ״כ מוה.
v. tr. (impf. יִשְׁתֹּל), constituere, firmiter infigere (hinstellen), gr. στέλλ-ειν (στήλη = עַמּוּד, sanscr. *stamb'a*, στῦλος = עֶמֶד, Stiel), hinc plantare h. e. plantam defigere, scrobibus demittere, sulcis deponere, humo figere s. inserere, agro statuere, uti Latini loquuntur (cf. נָטַע, *ἀνα-τι-θέναι*; נָצַב, *stabilire*, neoarab. vi *plantandi* usitatissimum). LXX. *φυτεύειν, κατα-; πιαίνειν, εὐθηνεῖν, παρεῖναι; Fául* cum A. S. reliquis: *πεφυτευμένη, μεταφυτευθέντες, μεταπεφυτευμένον.*
1 perf.: וָאֶשְׁתֹּלֵהוּ
Ez.17,22. ושתלתי אני על הר־גבה
part. pass.: שָׁתוּל *sg.*
Ps. 1, 3. שתול על־פלגי־מים
Jer. 17, 8. כעץ ׀ שתול על־מים
part. pass. f.: שְׁתוּלָה *sg.*
Ez. 17, 8. שתולה לעשות ענף
Ez. 17, 10. והנה שתולה התצלח
Ez. 19, 10. על־מים שתולה
Ez. 19, 13. ועתה שתולה במדבר
Hos. 9, 13. לצור שתולה בנוה
part. pass. pl.: שְׁתוּלִים
Ps. 92, 14. שתולים בבית י״י
1 impf. c. s.: אֶשְׁתֶּלֶנּוּ
Ez. 17, 23. ישראל אשתלנו

שְׁתִיל

ב״ו, והסמן שְׁתִיל, ומוכנו יוכ שנטע [וענעלינג], ועתיד עליו התמוכה. נ״ע שְׁתִילָה מוה, נקרמי שתלו, וכן שם שְׁתִיל, ונגמרא שָׁתֵל, לית שוקל לילנות [נתיב כ״ג כ׳].
n. m. (c. שְׁתִיל), ramus de arbore in solo depactus, propago, planta (Setzling), neoh. שְׁתִילָה, plantatio, שָׁתֵל, plantator (Baumpflanzer). LXX. *νεόφυτον.*
pl. constr.: כִּשְׁתִלֵי
Ps. 128, 3. בניך כשתלי זיתים

שְׁתַם

פעל יקר ומקנוד, והעתיד נ״ע יִשְׁתַּם [נמשכה ע״ו נסוף]. מוכנו לדעת לקן-ערוך הספך של סתימה, ויקרי כנר השוה לשון משכה, ושם פתרונו נקיכה, לומר נלוי העין, וכן סניכוהו מתקנם.
v. trans. ἅπαξ γεγραμμ. (impf. neoh. יִשְׁתֹּם, Misn. Aboda zara fin. יִשְׁתֹּם וְיִסְתֹּם, *perforat et rursus obturat*), perforare et hoc modo aperire, veluti oculos; שְׁתֹם חָכְמָן, patefactus oculis h. e. bene videns, perspicax (imagine sane a nostro sensu paullo remotiori). Targ. הְשַׁפְּיר חָזֵי. Samar. גַּבְרָא זְדִים (סָתַם = זָדַם, satama). Syr. גְּלֵיָא עַיְנֵיהּ. Arabs Erp. *maftuah* (apertus). Arabs Walt.: *el-hadid el-bassar* (acutus visu). LXX. *ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν.*
part. pass.: שָׁתֹם *sg.*
Num. 24, 3. 15. הגבר שתם העין

שָׁתָם

פעל יקר ומקנוד, ומוכנו כמו סתם נסתר, כלי הסרת הסוכן.
v. tr., a סָתַם non diversum, cujus modo variata scriptio est.
3 perf.: שָׁתַם
Thr. 3, 8. שתם תפלתי

שְׁתַן

v. s. r. שְׁכַן *p.* 1119.

שְׁתַק

פ״כ, והעתיד יִשְׁתֹּק. והולקו ספרטית הסמסק מדנור, לו הסמך ומנועה קלומס, וון שניתס ומכוקס ונעול מנועה, לכן נהשלה מהזקע גלי ים שיכוקו מסעל לכיס. קרן הרכה כלאר לעכנו, וכן יקוהו כרכה רוסיק וגרמנית [l. *stag-no*, stock-en], וכדומה שְׁתֹק מצלהו, והשמוע שְׁתִיקָה, מַשְׁתּוֹק, מקיכת הדנור, וכ״ע שְׁתוֹק, שַׁתְקָן, שְׁתִיקָה, שְׁתוֹק מוה הרכה.
v. tr. (impf. יִשְׁתֹּק), *stagn-ari*, absistere, desinere, a motu priori h. e. quiescere, spec. a loquendo h. e. silere, targ. שְׁתֹק, unde nn. act. שְׁתוֹקִי, מַשְׁתּוֹקִי, neoh. שְׁתוֹק, שְׁתִיקָה, nn. agentis שַׁתְקָן, silens, taciturnus. Non est igitur de inversione ex שְׁקַט, *sakata*, cogitandum. LXX. *κοπάζειν, ἡσυχάζειν.*
3 imperf.: יִשְׁתּוֹק
Prv. 26,20. ובאין נרגן ישתק מדון
3 imperf.: וְיִשְׁתֹּק
Jon. 1, 11. וישתק הים מעלינו
Jon. 1, 12. וישתק הים מעליכם
3 impf. pl.: יִשְׁתְּקוּ *p.*
Ps. 107, 30. וישמחו כי־ישתקו

שְׁתַר

פעל יקר ומקנוד, ומזה לן נכפעל, ומוכנו לדעת יפקי כמו סתר נסתר, וסכנון מכת נית הסתכים, לו כלאר לאמר סלנ״ג, הסעקוים היו נסתכים, וע״ו קרה הכפוף, וכן סנין סכל״ק, ונסה״ג סניכו תחת סתר נסתר. ול״ל תמנוסו נקיעה ויניף וניקה, והשרש שְׁתַר נדמיון לְפַתַר, פְּתַר וכדומה, לולם נאחר שעניכו מן סְתַר לעיל, ענין המוס ונפון, והכוסר יבקר.
v. comp. trans., findere; *Ni.* findi, erumpere, exoriri (syn. בָּקַע, cogn. פְּתַר, בָּתַר, de mariscis Philistaeorum. Alii: in occulto nasci, vel: obligari ligamentis, vel: dissipari, sicut סְתַר, h. e. hic illic, passim oriri. LXX. mire: *ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἕδρας.*
Nif-al: נִשְׁתַּר
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁתְרוּ
1 Sam. 5, 9. וישתרו להם עפלים

שְׁתַת

לומר שַׁת, וכנוי נסתר שַׁתּוּ, ומוכנו כמו שָׁת, שָׁתָה, לומר הנקה והעמדה על מכון וכניכה, ונלאר מכריעת הנלן ותקנותם על מקום מס, ומאנו הדמיון לל כנלן לנאל נאמו. לו שהוא נודד נמוכן נזיפה, ל״ל נאמו כמו פיסה, ומוה נכפעל נְשָׁתּוּ, כמעט כמו נודד על קל, נהשלה על נכוכות סיים, ומתמוכה נָשָׁתָה [נהפסק תמור נָשְׁתָה] סנה הוא כמו נָבָקָה, נסקל הכנדות ע״י דגוש, והפתרון נו לפ״ו קל להכין. נ״ע הפעל כנ הכוכן, נמוכן יסילה וכניכה, ל״מ הנפעל נִשְׁתַּת [יומף כ״ל ע״נ], נאנ״פ הכוסף הָשְׁתַּת [שם], וכל קלה נמוכן כניכה, והשם מַשְׁתִּית יסוד, וכדומה עוד.
h. e. שָׁת, *v. tr.* (3 pl. pr. יִשְׁתּוּ), sicut שָׁת, שָׁתָה, ponere, *τιθέναι* (velut os contra aliquid h. e. obloqui h. e. מַיְמֵר פִּתְגָמֵי סַרְבָנוּתָא הַשְׁתָּח דְּבָרִים בְּלָפָי, כְּלָפֵי שְׁמַיָּא מַעֲלָה) vel intr. collocatum esse, desidere, decumbere (*Ψ.* 49, 15.). *Ni.* Jes. 19, 5. נִשְׁתּוּ de aquis desidentibus h. e. exarescentibus; ib. 41, 17. נְשָׁתָה (in p. pro נָשְׁתָה ad s. f. נָבְקָה), de lingua prae siti arefacta. Neohebr. vi fundandi et stabiliendi; *Ni.* נִשְׁתַּת et *Ho.* הָשְׁתַּת, fundatum esse; מַשְׁתִּית, fundamentum. LXX. *Ψ.* 49. et 73. *ἔθεντο*; Jes. 19. *πίονται* (יִשְׁתּוּ); 41. *ἐξηράνθη.*
3 perf. pl.: שָׁתוּ
Ps. 49, 15. כצאן לשאל שתו
Ps. 73, 9. שתו בשמים פיהם
Nif-al: נָשַׁת
3 perf. f.: נָשַׁתָּה
Jer. 51, 30. נשתה גבוריתם
3 perf. f.: נָשַׁתָּה *p.*
Jes. 41, 17. לשונם בצמא נשתה
3 perf. pl.: וְנָשַׁתּוּ
Jes. 19, 5. ונשתו מים מהים

נִשְׁלְמוּ עֶרְכֵי שֵׁין · יְמָמֵת תִּשְׁמָאלִית צְמָדוֹת:
חָרוּץ וְעָמֵל עָמְלָתִי · לְבַשֵּׁשׁ חֲקֵרוֹת חֲמָדוֹת:
פְּנִינִים רַבִּים הָלִיתִי מִפְּצָלוֹת תְּהוֹם הַשָּׁפָה:
חָתָם עָתָה בָּאוֹצָר · בְּאַסְפָּה יְעִיפָה:

ת

תָּא

v. s. r. תָּוָה *p.* 1219.

I. תָּאַב

פ״כ, ופתרונו פעוע, לשון יפיכה ויקיפה וקמילה [נענעכטען], עם לעד הכוכות לנכר הכקמד והכשקה. ונקרנוס תָּאַב מצלהו, והשם תְּאִיב תמור תעוקה העכרי, וכ״ע תַּאֲבוֹן. ולזה לקוד הכרה, הכה לזה לאכר ולא לאנה, שהפעלים שפיסה הו, יסוד מוסד נלקוק להם, לאר על ידו נתיה קעכם ומרכוס. ווהו ל׳ שיקדמו נהסיך

כ תו לגל״כ, ונכיו כצכ״ים מצכו, ל״מ תָּאַב כצכי אָבָה, וכן לקמן תָּאֵן מן אָבַד, תָּגַר מן גָּרָה, תָּלַע מן לָעָה, תָּלַה מן לָחָה, ע׳ תקע לגלכ. ג׳ צ״יתלמו לגל פעלים כפולים או נכוכים, ל״מ תָּאַם לגל אֵם, תָּעַב לגל עֵב, תָּאַר לגל אֵר, תָּבַל לגל בֵּל, תָּכַן לגל כֵּן, תָּקַע לגל קַע ע׳ לגלכ.

ג׳ צ״יתלמו לגל פעלים צפ״יסם לגלכ, ל״מ תָּוָה לגל אָוָה, תָּרַז לגל אָרַז, תָּבַר לגל אָבַר, תָּגַר לגל אָגַר, תָּבַל לגל אָבַל [לגלכ מצכו תָּגָל], תָּבָה לגל אָבָה [לגלכ מצכו תָּגָה], תָּנַךְ לגל אָנַךְ, תָּפַר לגל אָפַר, כמוכן קצור ולצור], תָּקַם לגל אָקַם, תָּרַן לגל אָרַן, ע׳ כל לגלכ. ולפ צלכ לגל תעכיל, הכם תקר עגם לתקם, ותקסק על תעגים רציס כתקור יסודם, ותכוד לגלכ יכול תקצר.

v. intr. (formatione secundaria, cujus complura exempla affert textus rabbinicus, ex אָבַב, av-ere, ortum), cupere, ardenter, anxie et indesinenter desiderare (seq. ל), aram. תָּאֵב (תְּאֵבִין = hebr. תַּאֲוָה). LXX. Th. V. VI. *ἐπιθυμεῖν*, *ἐπιποθεῖν*. S. *ὑπερεπιθυμεῖν*. A. *ἐξέχεσθαι* (sibi vindicare).

1 perf.: תָּאַבְתִּי

Ps. 119, 40. הנה תאבתי לפקודיך

Ps. 119, 174. תאבתי לישועתך

תְּאֵבָה

ג״כ, ומוכצו קמלם ויקיכם וכלפעות [לגלם ועלגלכיצן], יסודו תלכ צלגלך לפעל, ומלם תקצם ע״מ תקוס, ולוכך הפעל בעצכי ובלמי, וכצ״ע לגיס לכל עצקל כיוצ בוס.

n. f., desiderium, cupiditas, a v. תָּאַב (secundar. a v. אָבָה). LXX. *ἐπιθυμεῖν*.

לְתַאֲבָה

Ps. 119, 20. גרסה נפשי לתאבה

II. תָּאַב

פ״כ, וסוס לך קמקוק על תָּעַב בעין [ע״ם], ובמכל לך בכבד תֵּאַב הכיכוכי מְתָאֵב.

v. trans., emollitum ex תָּעַב; *Pi.* תִּאֵב = תָּאַב, abominari (parall. שָׂנֵא). LXX. *βδελύσσεσθαι*.

Pi-el: תִּאֵב

part. masc.: מְתָאֵב *sg.*

Am. 6, 8. מתאב אנכי את־גאון יעקב

I. תְּאֵה

פ״כ, ול״ע כ״ף נגור תְּאוֹ, לגל תקוכו ג״כ הסכוס תְּוֹא. ומוכן הפעל לדעת המלקלקים כמו תַּאֲר נעכיו, צתקוכו לילם כמהיכות, וכן כצפתי מעכו. ולדעת הקלמוכים כלקם צהכיכו יסוד הפעל כדמיון לגל תָּוָה, לו כדמיון לגל תָּהָה, כי לגלה ליסוד בקכוסם תיכלל לו חור הכור, ולין לכולם הכלעה.

v. intr. inus., currere, *θέ-ειν* (*θο-ός*, celer; *θῶς*, item a celeritate), arab. תַּאַי, unde n. insequens orycis, quo in explicando veteres partim ad v. תָּאָה (herumstreifendes Thier), partim ad תָּאָה (wüstenbewohnendes Thier) respexerunt.

תְּאוֹ

ג״כ, וכמלם פעם תְּוֹא, ומוכצו לדעת הצכעים ועקילם וסומכום ויקוקוע מן צעיר לו עו הכר, כמלי כמלכוות לפכיקי, לו מן עו בַּכָּרִי, ע״כ מכוצם הלוכו. ולדעת הפקרכם לוכקלום

II. תְּאֵה

פעל ל״ע כ״ף נככן הכבד תֵּאָה, ומוכצו לדעת הפלקלקים כמו תָּוָה, לומר עצות הפכים ותקול, ומלם קמיתם וגכילם לו הפמכם. ולולי כוונת הפקרכם בַּתֵּוָן דומם לפרומצו, לף צ״יתכן ג״כ שקצו על חֲדֵה דומם לל שָׁב [ע״ב], סָחַם [ע״ב], ותקלוקו לכיכם וסלפים גוור וקלול, ומוכ ימלם עכין תקיפם וגכילה, לו כמו לף הפמלם על דיכם כמקום, צמוכן להכלם ולקבול, וגם לל תקו לפ נפפם, כלקם לי פיסוד תָּאַו כדמיון לגלכ לקר נכ״ק נמוכן כילם, ויוקר מום ע׳ כלוק הפגלים.

v. piel. (תֵּאָה), delineare, designare, fines constituere, sicut תָּוָה, Targ. תַּחֵן; sec. *Isaaki* vi inclinandi, cogn. דָּאָה, sec. *Carpentrasi* vi veniendi, cogn. תָּאָה (אִיתְיוֹן = תְּא). Alii aliter; quidni, sicut שָׁב, vim *incidendi* et deinde *capiendi* habere poterit. LXX. *καταμετρήσετε*.

Pi-el: תֵּאָה

2 impf. pl.: תְּתָאֲרוּ

Num. 34, 7. תתארו לכם הר החר

Num. 34, 8. תתארו לבא חמת

תְּא

ג״ו, וכלכוי תָּאִים לו תָּאוֹת, והמוכן קלר ג״כפוסף תם הלר כו.

n. m. (pl. תָּאִים, תָּאוֹת), conclave, cella, aram. תְּנָא (pl. תְּנֵן), *tevono*, *tauvono*. LXX. *θαῦ*, *θεί*, *ναβίν*, *θεείμ*; אֶל־תָּא, *εἰς ἀπάντησιν*. A. S. Th. *παραστάδες*. A. etiam *στήριγμα*, *στηρίγματα*.

1Rg. 14, 28. והשיבום אל־תא הרצים

2Chr. 12, 11. והשבום אל־תא הרצים

דַּתָּא

Ez. 40, 13. מגג התא לגגו

וַתְּהִי

Ez. 40, 7. וחתא קנה אחד

Ez. 40, 12. וחתא שש־אמות

1 pl.: דַּתָּאִים

Ez. 40, 7. ובין התאים

Ez. 40, 16. אל־התאים

pl. constr.: וְתָאֵי

Ez. 40, 10. ותאי חשער

pl. c. suff.: תָּאָיו

Ez. 40, 36. תאו אלו

pl. c. suff.: וְתָאָו

Ez. 40, 21. ותאו שלושה מפו

Ez. 40, 29. 33. ותאו ואלו

2 pl.: דַּתָּאוֹת

Ez. 40, 12. וגבול לפני התאות

תְּאֵרָה

v. s. r. אָוָה *p.* 22.

תְּאוֹם

v. s. r. תָּאַם *p.* 1216.

תַּאֲלָה

v. s. r. אָלָה *p.* 63.

תְּאַם

ס״כ, וסכיכוכי תֹּאַם, ופקיכו היוס כפול ומוכפל ומקובר ומסולק ומוזוג, ובפרט מעלמיס שכיס, שכשקו בכל לופן. לכן הכיכוכי תְּאָמִים, רלוכו שמוכפלים יקר כשוי מכל נר. הכוסף הכם שמיי, ותמלכו לקר הכם. ולפר לתקוק שרשו, לפ קיוק נעיס שקוטכו תְּאַם, והקיכן לגלל אַם לעיל לף פ׳, כמוכן קבור ולקול, וכן כדומם לו עַם לף פמ״ג כמוכן שקוף, ותקע לגלם הרשוי כשפתי מעכו.

v. intr. (prt. תֹּאֵם), consociatum, coaequalem, parem atque aequalem, omni modo similem esse, rad. תְּ־אַם, cogn. אַם (אֶמָּה), עַם (עָם), prt. pl. תְּאֲמִים, gemini, gemelli. LXX. *ἐξ ἴσου*; contr. תַּמִּים, *ἴσοι*.

part. m. pl.: תְּוֹאֲמִים

Ex. 26, 24. ויחיו תאמם מלמטה

Ex. 36, 29. ויהיו תואמים מלמטה

תְּאֵם

ג״ו, וסכיכוי תֵּאֲמִים, וסמיכוקו תֵּאֲמֵי. פעכוכו שקוף וול [לוויללגיכג], ולקמי לכיס כתכוצו תיומי עכיל, לומר לכיות תוקמות וכשקוות יקר. כתכוס תְּיוֹם מעלמו, וכ״ע ג״כ הכקכי תַּחְמַת מכל לנר הסכפל לוול.

n. m. (pl. תֵּאֲמִים, c. תֵּאֲמֵי, geminus, gemellus, targ. תְּיוֹמֵי (תְּיוֹמֵי תְּרֵין, gazellae geminae), fem. תְּיוֹמֶת. LXX. *δίδυμοι*.

constr. pl.: תַּאֲמֵי

Cant. 7, 4. תאמי צביה

תָּאַם

פעל שמיי, וכמלם לף כנוסף התֵּאִים, ופקיכוכו סיוס כפול ומוכפל ומקובר ומסולק ומוזוג, ובפרט מעלמיס שכיס, שכשקו בכל לופן. לכן הכיכוכי תְּאָמִים, רלוכו שמוכפלים יקר כשוי מכל נר. הכוסף הכם שמיי, ותמלכו לקר הכם. ולפר לתקוק שרשו, לפ קיוק נעיס שקוטכו תְּאַם, והקיכן לגלל אַם לעיל לף פ׳, כמוכן קבור ולקול, וכן כדומם לו עַם לף פמ״ג כמוכן שקוף, ותקע לגלם הרשוי כשפתי מעכו.

v. intr. (prt. תּוֹאֵם), consociatum, coaequalem, parem atque aequalem, omni modo similem esse, rad. תְּ־אַם, cogn. אַם (אֶמָּה), עַם (עָם), prt. pl. תְּאֲמִים, gemini, gemelli. LXX. *ἐξ ἴσου*; contr. תַּמִּים, *ἴσοι*.

part. m. pl.: תְּוֹאֲמִים

Ex. 26, 24. ויחיו תואמם מלמטה

Ex. 36, 29. והיו תואמים מלמטה

תְּאֹם

ג״ו, וסכיכוי תֵּאֲמִים, וסמיכוקו תֵּאֲמֵי. פעכוכו שקוף וול [לוויללגיכג], ולקמי לכיס כתכוצו תיומי עכיל, לומר לכיות תוקמות וכשקוות יקר. כתכוס תְּיוֹם מעלמו, וכ״ע ג״כ הכקכי תַּחְמַת מכל לנר הסכפל לוול.

n. m. (pl. תֵּאֲמִים, c. תֵּאֲמֵי, geminus, gemellus, targ. תְּיוֹמֵי (תְּיוֹמֵי תְּרֵין, gazellae geminae), fem. תְּיוֹמֶת. LXX. *δίδυμοι*.

constr. pl.: תַּאֲמֵי

Cant. 7, 4. תאמי צביה

תְּאֵנָה

Hif-il: הִתְאִים

part. m. pl.: מַתְאִימוֹת

Cant. 4, 2. שכלם מתאימות

Cant. 6, 6. שכלם מתאימות

תְּאוֹם

ג״ו, וכלכוי תְּאוֹמִים, וכלי קלף כקס תּוֹמָם, ומוכו כמו תְּאֹם, כלי הלרס סמוכן.

n. m. (pl. תְּאוֹמִים, contr. תּוֹמִים), sicut תְּאֹם, geminus, gemellus. LXX. *δίδυμοι*, *δίδυμα*.

pl.: תְּאוֹמִים

Gn. 38, 27. והנה תאומים בבטנה

pl.: תּוֹמָם

Gn. 25, 24. והנה תומם בבטנה

pl. constr.: תְּאוֹמֵי

Cant. 4, 5. תאומי צביה

I. תְּאֵן

פעל ל״ע כ״ף כנור, ומוכו כמו אָכַל כלי הכרלף, לף בעכין סכוב ועלול, לף בעקרון כשם וכשוף, וכי כנר לכרלי מהכנורים תקע לגלם לעיל, ולף בעכין עמילה בדבר וכלקה בו, בכילוף לגל אָן, יָגַר, הָן, הכם מוף כנר לכרלי לעיל תקע אָוֵן לף כ״ג, וצם הלוף תמלף ג״כ תְּאוֹן הכם גויכו.

v. intr. inus., vi circumvolvendi, causandi et obveniendi vel flandi et spirandi (v. derivata s. אָנַן, cujus forma secundaria est), proinde anhelandi, defatigandi et laborandi (v. s. אָנַן), cogn. הָן, אָן, יָגַן.

II. תְּאֵן

פעל ל״ע, שמעכו כגור הכם תְּאֵנָה, ומוכו כלי הכ״ל כמו הָן הכף, לומר עצוף ומלוך כומם [ויך כעקקין], וכבר ילעכו עצכם הָן לקין ומצפי מעכו שהוצלל שרש וס להכמין תמור לילכות ומלוך כומם.

v. tr. inus., tendere, porrigere, procerum esse, de arboribus, cogn. הָן.

תְּאֵנָה

ג״כ, והככוי תְּאֵנִים. פתרוכו מין קילן ילוע [פ״יענכוים], וכן כהזלקה לף״כ על פרי של תלכים. כקרוס תַּדְנָא, תְּאֵנָא מצלמו.

n. m. (pl. תְּאֵנִים), ficus, et de arbore et de fructu. LXX. *συκῆ*, *συκεών* (*συκών*), *σῦκον*.

Gn. 3, 7. ויתפרו עלה תאנה

Prv. 27, 18. נצר תאנה יאכל

Joel 2, 22. תאנה וגפן נתנו חילם

Hab. 3, 17. כי־תאנה לא־תפרח

Zach. 3, 10. ואל־תחת תאנה

וּתְאֵנָה

Num. 20, 5. ותאנה וגפן ורמון

Dt. 8, 8. וגפן ותאנה ורמון

דַּתְּאֵנָה

Jud. 9, 11. ותאמר לחם התאנה

Cant. 2, 13. התאנה הנמה פגיה

וַדַּתְּאֵנָה

Joel 1, 12. והתאנה אמללה

Hag. 2, 19. והתאנה והרמון

בַּתְּאֵנָה

Jer. 8, 13. ואין תאנים בתאנה

Hos. 9, 10. כבכורה בתאנה

לַתְּאֵנָה

Jud. 9, 10. ויאמרו העצים לתאנה

מִתְּאֵנָה

Jes. 34, 4. וכנבלת מתאנה

Digitized by Google

וְתָאֲנָתִי *cum suff.:*
Joel 1, 7. ותאנתי לקצפה
וְתַאֲנָתְךָ *cum suff.:* *p.*
Jer. 5, 17. יאכל גפנך ותאנתך
תַּאֲנָתוֹ *cum suff.:*
1Reg. 5, 5. תחת גפנו ותחת תאנתו
2 Reg. 18, 31. איש־גפנו ואיש תאנתו
Jes. 36, 16. איש גפנו ואיש תאנתו
Mich. 4, 4. ותחת תאנתו
וְתַאֲנָתָהּ *cum suff.:*
Hos. 2, 14. גפנה ותאנתה
וְתַאֲנָתָם *cum suff.:*
Ps. 105, 33. ויך גפנם ותאנתם
תְּאֵנִים *pl.:*
2 Reg. 20, 7. קחו דבלת תאנים
Jes. 38, 21. ישאו דבלת תאנים
Jer. 8, 13. ואין תאנים בתאנה
Jer. 24, 1. שני דודאי תאנים
Jer. 24, 2. תאנים טבות מאר
Jer. 24, 2. והדוד אחד תאנים רעות
Jer. 24, 3. ואמר תאנים
Nah. 3, 12. כל מבצריך תאנים
וּתְאֵנִים *pl.:*
Neh. 13, 15. ותאנים וכל־משא
וַתְּאֵנִים *pl.:*
Nu. 13, 23 ומן־הרמנים ומן־התאנים
Jer. 24, 3. התאנים הטבות
כַּתְּאֵנִים *pl.:*
Jer. 24, 5. כתאנים הטבות האלה
Jer. 29, 17. כתאנים השערים
וְכַתְּאֵנִים *pl.:*
Jer. 24, 8. וכתאנים הרעות
כְּתְאֵנֵי *pl. constr.:*
Jer. 24, 2. כתאני הבכרות
וּתְאֵנֵיכֶם *pl. constr.:*
Am. 4, 9. ותאניכם וזיתיכם

תָּאַר

ג׳, ומובנו הקרת נוסף ושעת, נהור לנר והדוכו [נעלי־בַּטען], ווהו הרשות עצמותו לעיני השוך ופרסומו ועקובו בניב סניב [לויכ לויבט ועטען, בע־שמעטן], והרשים תפר שנרלף של ארקה. ומוס יעול לנר וסנגלה והרשותו ועווי [שַׁנני־נַבען], שַׁנני־נַבען], ועשר שהקל כנוהד, והכבד כנוהל נשון שתערכו. קוטב השרש לע׳ תְּאַר ודומה לו אר לעיל, ובכר עקר יסודו וס רש׳ נספר יריעותיו. נש׳ תֹּאַר ועטולי שלו תֹּאַר רכ הנרך, וניקוד נדקדוק ונקבמת הסנגון.

v. tr., illuminare, collustrare, luci exponere, definire; indicare, designare, vel intr. designatum esse, de finibus regionis, rad. תְּאַר (אָר). *Pi.* delineare, describere, denominare (neoh. תַּתְאֵר שֵׁם, arab. *wazf*). *Pu.* prt. definitus, descriptus (abgemarkt, abgesteckt sein), arab. *mauzûf*. LXX. *μορφοῦν, ῥυθμίζειν, διέρχεσθαι, διεκβάλλειν, ἱστάναι, ἐξάγειν.*

3 perf.:
וַתָּאַר
Jos. 15, 9 (bis). ותאר הגבול
Jos. 15, 11. ותאר הגבול שכרונה
Jos. 18, 14. ותאר הגבול ונסב
Jos. 18, 17. ותאר מצפון ויצא
Pi-el:
תֵּאַר
3 impf. c. s.:
יְתָאֲרֵהוּ
Jes. 44, 13. יתארהו בשרד
Jes. 44, 13. ובמחוגה יתארהו
Pu-al:
part. masc.: *sg.*
הַמְתֹאָר
Jos. 19, 13. רמון המתאר חנעה

תְּאַר
ג׳, וכנוי לו נקיום סקולס, ל״מ תְּאָרוֹ, לו כדכנו תֹּאֲרָם. ומובנו כמו מרקם, והדור סנורס, לכן לים תוקר, יפס תוקר, כמו לים מרקם, יפס מרקם. נש׳ פסמות תְּאוּר, תְּאָרִיך, וכדומס. *n. m.* (c. s. תֹּאֲרָם), forma, figura (syn. מַרְאֶה), neoh. epexegesis, attributum (unde n. act. תְּאוּר, Nisba: תְּאָרִיך). LXX. *εἶδος, ὄψις;* אִישׁ תֹּאַר, *ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει.*
Gn. 29, 17. היתה יפת־תאר
Gn. 39, 6. יפה תאר ויפה מראה
Gn. 41, 18. בריאות בשר ויפת תאר
Gn. 41, 19. דלות ורעות תאר מאד
Dt. 21, 11. אשת יפת־תאר
1 Sam 16, 18. ואיש תאר וי״י עמו
1 Sam. 25, 3. טובת־שכל ויפת תאר
1Reg. 1, 6. וגם־הוא טוב־תאר מאד
Esth. 2, 7. ותנערה יפת־תאר
Jes. 53, 2. לא־תאר לו ולא הדר
Jer. 11, 16. יפה פרי־תאר
כְּתֹאַר
Jud. 8, 18. כתואר בני המלך
תָּאֳרוֹ *cum suff.:*
1 Sam. 28, 14. ויאמר לה מה־תֹּאָרו
וְתָאֳרוֹ *cum suff.:*
Jes. 52, 14. ותאר מבני אדם
תֹּאָרָם *cum suff.:*
Thr. 4, 8. חשך משחור תֹּאָרם

תְּאַשּׁוּר

v. s. r. אָשֻׁר *p.* 134.

תָּבָה

פעל ל״ע כ״ק נגור תֵּבֶה, ופקרונו כפי הכ״ל קעור וכניכה וקלילה, לו עשוע כקנה וניע נהכנה לקנול [קויסהַסְּ-לען, -עיעפען נוס נעפאַלטיסם], וקוטב השרש והמכוון ג״כ נשפה רומיע וכדומה, וכרלף לל אָרַג שרש לל אַרְגֵּז נעניו קנול [*arc-eo*], ולל בָּת שרש של בַּיִת וכדומה. וכמדומה לי השרש אָבָה לעיל, לשר מעטו השם אֵבֶה, ג״כ מוס, מלל הקוכנה והיקום שניו פעלי פ״ה וע״ה כילוע. ולע קוטל כעיס שכנר הניע לנן־נפקח שרש תנה להשם הנת, מכלי לעת יסוד פקרונו, ומעוקרם הקמיתי הניע חֵב לשרש, ע״מ נַדָּה שֶׁהּ, וסוף גם סוף לת השכיל מוכנו.

v. tr. inus., excavare, facere, ut quid profundum sit ac capax, cogn. lat. *tub-a*, *tab-erna*, forma secundaria verbi אָבָה (אוֹב) s. אָב (אוֹב). Qimchi n. insequens a v. תֵּב deducit, ad s. f. שִׁבְתָּה, תַּבְתָּה. Synonymum est v. אָרַג, lat. *arc-ere*, unde, adjecta terminatione *az*, אַרְגַּז, *arc-a;* בַּת, unde בַּיִת.

תֵּבָה
ג״כ, ומובנו לקנו [קיסטע, קַסְטען], ונלקמי תֵּבוֹ [וסידועם תֵּבוּתָא] ונעכני תַּאבוּת, וסשם תאבות כמוי לקנו ולקון כמע [זַאלצ], וכ״ע תֵּבָה מעמד לשר לעניו יפעלל שלים לנוור.

n. f., arca, spec. navis Noae arcae similis (Arche), navicula ex viminis palmorum foliis compacta, aram. תֵּבוּ (def. תֵּבוּתָא), arab. תָּאבוּת, loculus, sarcophagus, in quo mortui reconduntur, neohebr., sicut posterioribus temporibus אַלְמִנְבַּר (arab. *El-minbar*), pulpetum, cui adstans pro concione precatur *Chazan* (*Sheliach Zibbur*, arab. *El-Imâm*). LXX. A. S. *κιβωτός* (*θίβη*). Incert. *θήκη.*

הַתֵּבָה
Gn. 6, 14. תעשה את־התבה
Gn. 6, 15. ארך התבה
Gn. 6, 16. ופתח התבה בצדה
Gn. 6, 18. ובאת אל־התבה
Gn. 6, 19. שנים מכל תביא אל־התבה
Gn. 7, 1. וכל־ביתך אל־התבה
Gn. 7, 7. אל־התבה מפני מי
Gn. 7, 9. באו אל־נח אל־התבה
Gn. 7, 13. נשי־בניו אתם אל־התבה
Gn. 7, 15. ויבאו אל־נח אל־התבה
Gn. 7, 17. וישאו את־התבה
Gn. 7, 18. ותלך התבה
Gn. 8, 4. ותנח התבה
Gn. 8, 6. ויפתח נח את־חלון התבה
Gn. 8, 9. וחשב אליו אל־התבה
Gn. 8, 9. אליו אל־התבה
Gn. 8, 10. היונה מן־התבה
Gn. 8, 13. את־מכסה התבה
Gn. 8, 16. צא מן־התבה
Gn. 8, 19. יצאו מן־התבה
Gn. 9, 10. מכל יצאי התבה
Gn. 9, 18. היצאים מן־התבה
Ex. 2, 5. ותרא את־התבה
בַּתֵּבָה
Gn. 8, 1. אשר אתו בתבה
לַתֵּבָה
Gn. 6, 16. צהר תעשה לתבה
תֵּבַת *constr.:*
Gn. 6, 14. תבת עצי־גפר
Ex. 2, 3. ותקח־לו תבת גמא

תְּבוּאָה

v. s. r. בּוֹא *p.* 154.

תְּבוּן, תְּבוּנָה

v. s. r. בִּין *p.* 157.

תְּבוּסָה

v. s. r. בּוּס *p.* 158.

I. תֵּבֶל

פ״ע ול״ע כ״ק נגור תְּבָבֵל, ופקרונו כוף כמו שָׁבַל לל שבלול, לשון כוול ומסיסס וכיכס וקיקס [פליעסטען, שלי״מען], והקרן נשכיסס בֶּל, בֵּל, ונמנק ג״כ לנל אָבַל, רָבַל נדמיון. נ׳, נמוען כלנוד ודשיקס ופריס, כלשר נשעלים הקנריס שוכרתי, וקקוסס והשוופס נשתי מעבע הכס כנר נלקס, ונמוען הלקרון נוור תֵּבֵל הסס, לשר לניע פס לפניך, כי מעכין נכנוד הסשלס על הוופק קנוסס ופרוס [ניינען].

v. intr., 1) fluere, madescere, humescere, pituitosum esse, rad. תְּבַבֵּל, בֵּל, בָּל, אָבַל, רָבַל, unde שִׁבְלוֹל a v. שָׁבַל, significationis plane ejusdem; 2) germinare, crescere, fructus ferre, quam significationem in vv. cognatis satis larga collatione stabilivimus, unde n.

תְּבַבֵּל
ג״ו, נכשל הלות הלקרון, גויר תֵּבֵל רלקי״, וכפילת הלות ע״ל נַחֲלִיל, שַׁבְלוּל, נַאֲפוּהָ, פָּאַרְוִיר [הקנר מן פָּאַרְוִיר], ודנוס הלמד ע״ל קָנָן לקיקו ומקל. תעולקו כפי הכ״ל שכלולית וכיר ודלוף עיכים וכמיקוקן [לייעצוכוג, שלי״מוכג, עליעצוכג], ווהו מין קולי עיכים, וכן כשפה כומית קולי וה מקמנוקת של שפיכה [*suffusio*]. וולף כוונה רש׳ נככורות [פ״י נמשכה], שפרש שהוף מין קולי שבקרף לרמון, וווהו הסלה היוכית [לֵחְמָה, לֵחְמוֹן], ככוי לדלוף עיכים וזכלולית, ונפלקת שפשה פרוזו נכלוולו על הקולה. לדעת הסקרגם חַבָּזוּ לו חַבָּזוֹן, וווהו מין קולי ע״י כסוי הקיטון, ולקריו הלך הרמ״ם ונרעיכולף שפרשו כפרוה נערבי, וווהו כסוי עורי, וכן כמעט לפר רש׳ נקולה וו״ל, קוט לנן הכיעך מן הלנן ופוסק נסיכה שהוף עונל הסקיף לת הרשוק, והקוט הוס פוסק לת הענול וכנכה נשקר, לולס הכנון כלשר פרשתי, ז׳יקיבב לשרש.

n. m. (a v. תָּבֵל, mediante forma תֵּבֶל, cujus Lamed, sicut in n. תֵּבֵן, dagesatur idemque duplicatur, ad s. f. נַאֲפוּהָ, נַחֲלִיל; פָּאַרְוִיר, abbrev. פָּאַרְוִיר; שַׁבְלוּל), continuus oculorum fluxus, lippitudo (cf. gr. *βαλία*), sec. *Rashi* (ad *Bekorot*): לִיקְמָן h. e. *λήμη*, unde *λήμων*, lippus, gramiosus. *Onkelos:* חַבָּזוּ (חַבָּזוֹן), h. e. *suffusio*, *ὑπόχυσις, ἰμαύρωσις, γλαύκωμα* (Staar), a v. חָבַז (cortice vel testa obducere), quocum consentiunt *Maimuni* et *Bertinoro*, arabicum כַּפְרָה comparans (cutis parva oculum tegens, *Qam.*; pterygium i. e. pellicula ex interiore oculi angulo subnascens, tunicae adnatae cohaerens, *Gauh.*). LXX. *πτίλλος* (*τοὺς ὀφθαλμούς*). A. *suffusio oculorum.* Alii: *λεύκωμα.*
Lev. 21, 20. תבלל בעינו

II. תֵּבֶל

ג״כ, וכנוי לשקן נדנור ז׳יי״, ותשנוקו ע״ם הוולף תנוכה ופרוס, משרש תבל שרנכנו, ולף מן יבל, כשר קשנו קנף, והסשלוס עי׳ נגו הסלן. וקנמנו ו״ל דרנו לשם נקרף שם תבל שהיף תקוכלת, לו ע״ם תבל שנקוכה, וווהו מן תבל נמוען זכי, לולס הכנון כשר פרשתי.

n. f., terra, utpote ferax, frugifera, numerosissimis foetibus conspicua, praefecunda, opima, frugum hominumque fertilis h. e. uber, culta atque habitata, *οἰκουμένη*, orbis terrarum, syr. תֵּבֵל, תַּבָּאל, תַּבָּאל. Gemara, quum h. n. cum תָּבֵל, commistio, componit terramque sic quasi בְּתֻבָּלָה dictam censet, midrasice *ἐτυμολογίζει.* LXX. *γῆ, οἰκουμένη, ἡ ὑπ' οὐρανόν, χώρα* (*κατοικουμένη*), *σύμπας;* צַפְרוּת תֵּבֵל, *οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν.*
1 Sam. 2, 8. וישת עליהם תבל
2 Sam. 22, 16. יגלו מסדות תבל
1 Chr. 16, 30. תכון תבל בל־תמוט
Job. 34, 13. ומי שם תבל כלה
Job. 37, 12. על־פני תבל ארצה
Ps. 9, 9. וישפט תבל בצדק
Ps. 18, 16. ויגלו מוסדות תבל
Ps. 19, 5. ובקצה תבל מליהם
Ps. 24, 1. 98, 7. תבל וישבי בה
Ps. 33, 8. כל־ישבי תבל
Ps. 50, 12. כי־לי תבל ומלאה
Ps. 77, 19. האירו ברקים תבל
Ps. 89, 12. תבל ומלאה אתה יסדתם
Ps. 93, 1. אף־תכון תבל בל־תמוט
96, 10.
Ps. 96, 13. 98, 9. וישפט־תבל בצדק

Digitized by Google

n. f., vastitas, inanitas, informitas, desolatio, etiam de dirutione soliditatisque defectu. LXX. *κενός, ἔρημος, μάταιος, ἀόρατος, ἄβατον, οὐδέν, τὰ μηθὲν ὄντα, μάτην*; תֹּהוּ, *σπαρτίον γεωμετρίας*. A. *κένωμα, ἄτακτον*. S. *ἀργόν, ματαιότης, ματαίως*. A. S. Th. *κενή, κενόν*.

Gn. 1, 2. והארץ היתה תהו
1 Sam. 12, 21. ולא יצילו כי־תהו
Job. 26, 7. נטה צפון על־תהו
Jes. 24, 10. נשברה קריית־תהו
Jes. 34, 11. קו־תהו ואבני־בהו
Jes. 44, 9. יצרי־פסל כלם תהו
Jes. 45, 18. לא־תהו בראה
Jes. 45, 19. תהו בקשוני
Jes. 59, 4. בטוח על־תהו
Jer. 4, 23. והנה־תהו ובהו

וָתֹהוּ:

Jes. 40, 17. מאפס ותהו נחשבו־לו
Jes. 41, 29. רוח ותהו נסכיהם

תֹּהוּ:

1 Sam. 12, 21. כי ׀ אחרי התהו

בְּתֹהוּ:

Job. 12, 24. ויתעם בתהו לא־דרך
Ps. 107, 40. ויתעם בתהו לא־דרך

בְּתֹהוּ:

Job. 6, 18. יעלו בתהו ויאבדו
Jes. 29, 21. וידו בתהו צדיק

וּבְתֹהוּ:

Dt. 32, 10. ובתהו יליל ישמן

בַּתֹּהוּ:

Jes. 40, 23. כתהו עשה

לְתֹהוּ:

Jes. 49, 4. לתהו והבל

תְּהוֹם

v. s. r. הוֹם *p.* 300.

תְּהִלָּה

v. s. r. הָלַל *p.* 329.

תַּהֲלֻכָה

פעל ל״ע כ״ק נגור הכל, ומוכנו סיות כיפס ונעלל ובעל [שלַפַּף, כאַכּלאָסס־טיג ויין], כי תמנות הפעל תֶּהֱל ולומס לו שֶׁל [נעבעי שׂאל], ע״ם ססקוט, וגם כזפתי מעכב לו יסוד. ונגמרת לומס לו תָּאַל נקלף, ומתנו תָּאַל סכנן ועכף ע״ם דלמול, וכפי הכראפ ג״כ שָׁלָה לעיל מזלמו, שבאשל קק״כ מן המוכן של עלנות ודלמול על רפיון וזלי.

v. intr. inus., flaccidum, languidum, negligentem esse, cogn. שָׁלַל (*sâla*), שָׁלָה (negligere, dissolutum, securum, curis liberum, felicem esse), gem. תָּאַל (תָּהַל), frons dependens), arab. *tahala* (errare).

תַּהֲלָה

ג״כ, גויר תָּהַל הוכבי, ע״ם שָׁהֳרָה מן שָׁהַר, ויסודו כ״ל שלי ורפיון ועצלות [כאַכּלאָסס־טינקייט], ומוס תפלה כ׳, הכלון סוכיח פלוני על עצלותו ורפיונו ונעלכותו [יעשׂאַכ דער כאַכּלאָסס־טינקייט יי׳סטען].

n. f. (a m. תָּהַל, sicut שָׁהֳרָה a כָּהַר), negligentia, desidia, socordia; שׂוּם תָּהֳלָה בְּ, negligentiae, oscitantiae, inertiae aliquem arguere (Targ. *iniquitas*; Syr. *stupor*). LXX. *σκολιόν τι*. Vulg. *pravum* quid.

Job. 4, 18. ובמלאכיו ישים תהלה

תָּגַר

פ״נ ול״ע כ״ק נגור, ופתכונו ריכס והכיס ועצות מדון, קכיוור ריב וקכיפס ועכעור [שמרייט אכרגענען], וכמנק פסעל סוס נקרנוס נכנין סכוסף אַתְגַּר, וכמנק זס מפעל סוס תָּגַר, קמור מדין וריב, וכ״ע סרכני תְּגָרִים, וכן מוס כ״ע תִּגּוּר, תַּגָּר, וסקוסקיי תִּגְרָנִי, תִּגְרָנִיָּת וכלנקני תִּגְרָנִיָּת וכדומס. קוטב סזכס תָּ־גַ־רַ, ודומס לו גָּ־רַ־חַ.

v. comp. intr. inus., lacessere, rixas s. jurgia concitare, targ. אַתְגַּר (n. תָּגָּר, pl. neoh. תְּגָרִים, jurgium; neoh. תִּגּוּר, litigatio; תִּגְרָנִי, תִּגְרָנָן, תַּגָּר, rixator, contentiosus, litigiosus), rad. תָּ־גַ־רַ, cogn. גָּ־רַ־חַ.

תְּגָרָה

ג״כ ע״מ תַּאֲבָה, ומוכנו גלוי וקכיוור ריב [ענטריסטוכנג, הצלעכן], ומפני סרגל סקלמידים הלנקיסו סקק גרס.

n. f. (ad s. f. תַּאֲבָה), lis, jurgium, rixa, *v. s.* גָּ־רַ־חַ.

constr.: מְתִגְרַת

Ps. 39, 11. מתגרת ידך

תַּגְרְמָה

שע״פ לאכן נצפון סישוב ניסי קדס, ומפס סכיסו סוסים ופרדים אל נוב. וסוס לשעת מדקדקים אכן אַרְמֶנְיָה [שרמעניען], כפי עדות מוכיסים מפס כאלעכנע נספרו, שאכיסס של אַרמכייס נקרא תַּרְגַּם, וזקק נרוב ג״כ נס״ע, וע״ס נקרא יוסף סמלן מלך אלכוב נכנוי תַּגַּרְמִי, אשר סשיב תשובה לרב קסדלי בן־יצקב.

n. pr. regionis septentrionalis, Armenia, a patre Armenorum *Targom*, unde rex Chazarorum, cujus ad *Chasdai ben-Isaak* literae exstant, cognomentatur תְּגַרְמִי. LXX. *Θοργαμά, Θεργαμά, Θυργαμά, Θυργαβά* (תרגבה).

Ez. 27, 14. מבית תוגרמה סוסים
Ez.38,6. בית תוגרמה ירכתי צפון

וְתוֹגַרְמָה

Gn. 10, 3. אשכנז וריפת ותגרמה
1 Chr. 1, 6. אשכנז וריפת ותוגרמה

תְּדֹהַר

v. s. r. דָּהַר *p.* 271.

תַּדְהִיר

aram., *v. s. r.* דָּהַר *p.* 276.

תַּדָּה

פ״נ ול״ע כ״ק נגור תֹּהוּ, ומוכנו כמו שָׁאָה לעיל, לשון שמום וקכיסס, וכן תֹּהֲא נקרמי, קצר מפנו מכינוני תָּהֵר, ונערני עכיבו ריקנות, ומפנות כולס כ״ל סשקוממות וקמיסות ושמסון, וסרקיים תֹּהֲאסקרמי, כמוכנו סשקוממות ומפמון על מעשס מס, לבן קכיעס ועליכס עליו, וכן נכנך תקוו נס״ע, ושגוב סרכנס נגמרת, ומוס קק״כ עכין נדיס ושמום וכיקנות.

v. intr. inus., vastum, desertum, vacuum esse, aram. תְּהָא (etiam vi *obstupescendi*, Benoni תָּהֵי, arab. *tahijj-on*, inane, chaos), cogn. שְׁאָה.

תְּהֵא

ג״כ, ומוכנו שמום ונים וכיקנות וקכנן [קדע, וויסטע], ומוס קכית סקוו, קו סקוו, ונסשלל קק״כ על הנל ומין, שבשלל מן כיקנות, וכעפעי לכיק, ומנות כולס מפמון.

Ps. 97, 4. האירו ברקיו תבל
Prv. 8, 26. וראש עפרות תבל
Jes. 13, 11. ופקדתי על־תבל רעה
Jes. 14, 17. שם תבל כמדבר
Jes. 14, 21. ומלאו פני־תבל ערים
Jes. 18, 3. כל־ישבי תבל
Jes. 24, 4. אמללה נבלה תבל
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
Jes. 26, 18. ובל־יפלו ישבי תבל
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
Jes. 34, 1. תבל וכל־צאצאיה
Jer.10,12.51,15. מכין תבל בחכמתו
Thr. 4, 12. וכל ישבי תבל

וָתֵבֵל

Ps. 90, 2. ותחולל ארץ ותבל
Nah. 1, 5. ותבל וכל־יושבי בה

בְּתֵבֵל

Prv. 8, 31. משחקת בתבל ארצו

וּמְתֵבֵל

Job. 18, 18. ומתבל ינדהו

תֵּבֵל II.

פ״נ, ול״ע כ״ק נגור תֵּבֵל, והעתיק כ״ע ריקבל. פתכונו נלגול ועכוב [מיעגן], והקוסב לפ״ו תְּ־בֵל נדמיון בַּל, וכ״ע סכנך תֵּבֵל, עכוב סמקנין לרקוק, ולק״כ ריקוק ופווב ועכוב סמקכיס, לוסס לפעמים ג״כ עכוב ונלגול נכלל, וסשמות נמוכן זס תְּבוּבֵלָה, ועכוב סמקכין נקוק תֵּבֵל, וכיכוי שלו תַּבְלִין.

v. tr. inus. (impf. neohebr. יְתֵבֵל), sicut בֵּל, miscere, confundere. *Pi.* neoh., odores miscere, unguenta s. aromata facere, condire, unde תֵּבֵל (pl. תַּבְלִין), condimenta; תְּבוּבֵלָה, conditio.

תֵּבֵל

ג״ו, גויר תֵּבֵל, ופתכונו לפ״ו נלגול פעמון ונלוף, לו סתנלנות וסתעסקות שבאשל מעלכוב, ומס לפי דעתי מקוסו, ולק תקק נלל, כלומר סלכנקיסו מפני סרגל סקלמידים.

n. m. (a v. תֵּבֵל, formatione secundaria a primitivo בֵּל conformatum), commistio, libido nefaria et naturae repugnans, velut *κυναιδεία*. V. s. בֵּל, ubi hoc n., ordinem receptum sequentes, jam posuimus. A. *ἀπειρημένον*. S. *ἀφῃτον*.

Lev. 18, 23. לרבעה תבל הוא
Lev. 20, 12. תבל עשו דמיהם בם

תַּבְלִית

ג״כ, ע״מ אַחֲרִית, מן תבל סזכר, ומוכנו כמו תֵּבֵל לפעת סתכנס, ולקכיו סלך יִ־קְ־קִי.

n. f. (ad s. f. אַחֲרִית), sec. *Uzïëli* et *Isaaki*, significationis ejusdem, cujus תֵּבֵל.

cum suff.: תַּבְלִיתָם

Jes. 10, 25. *ואפי על־תבליתם

תָּבֵן

פעל ל״ע כ״ק נגור תֶּבֶן, ומוכנו כ״ל סיות קצה ויוכנ, כלי לקות וכעוב וסיות מנוכס [סצלע, דיכר ויין], וקרן כזזכ תְּ־בֶן, ודומס לו סקוטב שֶׁל אֶ־בֶן, דְּ־בַן שמנוסס כאצר דנכתי, וק״כ כזפעל תבן נרלף לל תֶּשׁ, בֶּשׁ לעיל, וכנוס״ם נמצא תבן כוכב וכיכוי נזפתי מעכב.

v. comp. intr. inus., durum, siccum, aridum esse, cogn. אֶ־בֶן, דְּ־בַן.

תֶּבֶן

ג״ו, ומוכנו קש [שעכסס], ודבכו כאצל קש, סן־קש לעפנות ולעילכל נסמס ולכיעוס

Digitized by Google

תָּוַד

v. s. r. תָּוָה *p.* 1219.

תְּוָא

v. s. תְּאָא *p.* 1216.

תּוּב

פ״כ נִקְרְמִי וְסִעְתִּיק יָתִיב, וּפְתִקוֹנוֹ כְּמוֹ שִׁיב נִעְנְרִי [ע״ב], וְכִנּוּסַף תַּתִּיב כְּמוֹ תַּשִּׁיב הֶעְנְרִי, וּלְרִכּוֹ נִקְרְמִי כֵּן כְּמוֹ נִעְנְרִי, וּמוֹם שֵׁם תִּיוּבָא תְּשׁוּכָה וּמַעֲנֵה, תִּיהוּבָא שׁוּבָנוּת, וּנ״כ תְּשׁוּכַת הַקִּישׁ מִכְלֵךְ, תִּהוּבָא תְּשׁוּכָה וּקְרוּט עַל קְעִישׁ, וּכְעִנְיֵי תּוּב, לוֹמֵר שׁוּב וְעוֹד, וְהַקְּנִיוֹ תּוּב.

v. tr. aram. (impf. יְתִיב), significationis ejusdem, qua שׁוּב hebr. *Af.* אַתִּיב = הֲשִׁיב, referre, reddere, restituere, respondere, gem. אֲתִיב vi et reddendi (arab. *a.tâba*, remunerari) et respondendi (alias תֵּיבָא, תֵּיגָיב, arab. *agâba*). Inde תִּיהוּבָא, תִּיתוּבָא (= תְּשׁוּבָה), reditus, resipiscentia, *μετάνοια*, תִּיהוּבָא, aversio, apostasia (= מְשׁוּבָה); *thawâb*, remuneratio, praemium. Indidem adv. תּוּב, תִּוּ, iterum. LXX. *ἐπιστρέφειν, ἔρχεσθαι; Af. ἀποστέλλειν, διδόναι, ἀποκρίνεσθαι.*

3 imperf.: יְתִוּב

Dan. 4, 31. וּמִנְדְעִי עֲלַי יְתִיב

Dan. 4, 33. מִנְדְעִי יְתִיב עֲלַי

Dan. 4, 33. וְדִרְוִי יְתִיב עֲלַי

Af-el: הֲתִיב *3 perf.*

Dan. 2, 14. הֲתִיב עֲמָא וְטַעַם

1 prf. pl.: הֲתֵיבְנָא

Esr. 5, 11. וְכִכְמָא פִּתְגָמָא הֲתֵיבְנָא

inf. c. suff.: לְהַתֵּיבוּתָךְ

Dan. 3, 16. עַל־דְּנָה פִּתְגָם לְהַתֵּיבוּתָךְ

3 imperf.: יְתֵיבוּן

Esr. 5, 5. וְאַדִּין יְתִיבוּן נְשַׁתְּוָנָא

3 impf. pl.: יְהַתֵּיבוּן

Esr. 6, 5. לְכֶבֶל יְהַתֵּיבוּן

תְּוַהּ

פ״כ נִקְרְמִי, וְעִנְיְנוֹ כְּמוֹ תְּמָא נִקְרְמִי, תְּמַהּ, שְׁאָה נִעְנְרִי, לוֹמֵר תְּמִיהַ וְתִמּוֹן וְהִתְבַּלֵּךְ [עִרְשׁוֹיְכְעִן], וְיֵשׁ מִן הַכְּרַךְ לוֹמַר שֶׁנִּרְאֶה מִן תְּמַהּ, ע״י קְלוּף נִרְאֶה. נִקְנוֹם כֵּן לְרִכּוֹ תְּמוּר פְּקִידָה וּקְרִיאָה וּתְמִיהָה, וְהַשֵּׁם תְּוָהָא קְרִיאָה, וְכֵן תַּיְהוּת פָּקִד, וְנִגְרַע תְּוַהּ הַשֵּׁם, וְהִלְכוֹי תְּוָרִים, וְכֵן שֵׁם תִּיהוּהַ [נְקוּעַ וְתָמוּם], וְכִדּוּמָה.

v. intr. aram., obstupescere, expavescere, alias תְּמָא, hebr. שָׁאָה, תָּמַהּ, radice eadem, unde תַּמָּהּ, תְּוָהּ, תַּוְהוּת, תְּוָהָא (pl. תְּוָרִים), pavor, formido; תִּיהוּהַ (= בְּקִיעָה, cf. germ. einen Schreck i. e. Riss bekommen). LXX. *θαυμάζειν.*

Dan. 3, 24. תְּוַהּ וְקָם בְּהִתְבַּהְלָה

תְּוַהּ I.

פ כ, וּמוֹכְנוֹ כְּמוֹ תְּמָא לְעֵיל, וּתְמִכּוֹתוֹ סְפִיפָה וְגִלְיָם כֵּהֵנָה וְקִכּוֹל, וּמוֹם עֲזִיק סִיפִיס וְכִשְׁיִס [נִיכְּנְעִן], וּמִכְּנָה סְקוּק, וְכֵן הַכּוֹסֵף, וְקִכּוֹל סְרוּט הַלּוּחַ הַכְּנִי לָךְ תְּקַע קְפֵּס כְּשׁוּן כ׳.

v. trans., sicut תְּמָא, q. v., incidere, insculpere, insignire; *Pi.*, signa facere, delineare, adumbrare. *Hi.*, signa facere. LXX. *Hi. σημεῖα διδόναι* (A. Th. *σημείωσις τοῦ θαῦ*). *Pi.* A. *προσκρούειν.* Th. *ψοφεῖν.*

Pi el: תַּוַּהּ

3 imperf. ap.: וַיְתַוַּהּ

1Sam. 21, 14. וַיְתַוַּהּ עַל־דַּלְתוֹת הַשָּׁעַר

2 imperf. pl.: תְּתַוְּהוּ

Num. 34, 7. תְּתַוְּהוּ לָכֶם הַר הֹהָר

Hif-il: הַתְוָה

3 perf.: וְהַתְוֵיתָ

Ez. 9, 4. וְהַתְוִיתָ תָּו

2 perf. pl.: *וְהַתְוֵיתֶם

Num. 34, 10. וְהַתְוֵיתֶם לָכֶם

תָּו

ע״ו, וּמִכְּנוֹ תָּוִים, וְסִפְתְּקוֹן סִימָן וְכוֹתֵם סְקוּק נִכְנִי [נִיכְּעִן], וְלִפְעָמִים ג״כ מְכַוֵּנִים סְקוּמִים עַל שֶׁעֶר, וְנִעְרְכִי סְסִימָן וְכוֹתֵם סְכְּרֵם וְסִכּוּם עַל סוּם וְגִמֵּל, וְסֵם לוּם ג״כ מוּם. נִקְנוֹם מוּם ג״כ תָּוֶה סְקוּם וְנִכּוּל.

n. m. (pl. תָּוִים), signum, signatura, subsignatio, arab. *tiwa-n* (*χαρακτήρ, στιγμός*, signum equis camelisve inustum, targ. תְּוָנָא, finis, utpote designatus). LXX. *σημεῖον; χεῖρ* (Job. 31, 35., ubi Vulg. desiderium meum h. e. תַּאֲוָתִי).

הַתָּוְךָ

Ez. 9, 6. אֲשֶׁר־עַלְיוֹ הַתָּו אַל־תִּגָּשׁוּ

cum suff.: תָּוִי

Job. 31, 35. הֵן תָּוִי שַׁדַּי יַעֲנֵנִי

תָּוַךְ II.

פ״כ כְּמוֹ תְּוַהּ לְעֵיל נִקְרְמִי, וּכְשֵׁל עַל עִנְבוֹת וּקְרִיסָה עַל קְעִישׁ [וַיְךְ עִנְבְּ-וְעִנְבְּעִן, נִעְרַיְיעִן], לָכֵן כְּנוֹסֵף כְּמוֹ סְעִנְבִּיב, וּלְנוֹן סִפְסוֹק סְעִנְיכוֹ קְנוֹס יִשְׂרָאֵל, וּיִנְקְקִי וּלְכֵן־עוֹרֵךְ שְׁעוֹ, סִפְרִיסוֹ מִן קוֹסֵף.

v. tr., sicut תְּוַהּ q. v., perhorrescere, poenitere. *Hi.* facere, ut quis moereat, abhorreat, poeniteat (syn. הֶחֱצִיב). LXX. bene *παροξύνειν.*

Hif-il: הַתְוָה

3 perf. pl.: הַתְווּ

Ps. 78, 41. וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְוּ

תָּוֵן

פ״כ וּל״ע כ״ף נְכִנִּין הַכּוֹסֵף, וּמוֹכְנוֹ סְכִרְכָּה וּקְלִיפָה [שֶׁכְּסוּיְעִן], וּסְתְּמוּכָה חַתָּן [נְסִפְסֵק חַתָּן] תָּמוּר חַתִּיז כְּשֵׁם סְתְּמוּכָה נִגְמַרְ וּכִע״כ תּוֹכִיךְ. נִקְנוֹם מוּם חֲתָנָה חַתָּן וּכְדוּמָה.

v. tr. hif. (הַתֵּז, in p. הַתָּז, pro הַתִּיז), abscindere, amputare, spec. vitis palmites. Inde neohebr. nn. actionis הֲתָזָה, הַתָּזָה. LXX. *ἀποκόπτειν.*

Hif-il: הַתָּז

3 perf.: הַתָּז

Jes. 18, 5. הַסִּיר הַתָּז

תּוֹךְ I.

פ״כ, לוֹמֵר תָּוֶה, וּל״ע כ״ף נְנוּר, וּפְתִקוֹנוֹ כְּמוֹ תָּוֶה קְפִי ״ע, לוֹמֵר גְּרִיוֹם וְקִרִילֵם קְלִיקָה וְכִיעֵם תְּקִיכָה וְכִרִיתָה וְנִקּוּעַ [שְׁפַלְטְעִן, נְעִר־, -שְׁכִיי־טְעִן], וְכִדּוּמָה לוֹ כְּפִי הַכֹּל הַשֵּׁם תָּוֶה נִגְמַרְ, וּכִע״כ נְמוֹנֵן לְנוֹן וְסִדְקָה, וְכֵן תָּוֶה נְעִנְבִי לְקְעִן, וְכִשְׁרוּק סְתּוֹ לְקַל כָּשׁוּב [וְשֵׁם עִ׳ סְשְׁוּוִי נְשֵׁאר שְׁרִיסִים], וּכְלוֹס״ק תְּקִיפָה סְשְׁוּוִי נְשִׁפְתִּי מְעִנְבִי.

תחת השמים Gn. 7, 19.
והתעני תחת ידיה Gn. 16, 9.
והשענו תחת העץ Gn. 18, 4.
עמד אליהם תחת העץ Gn. 18, 8.
תחת אחד השיחם Gn. 21, 15.
ויעלהו לעלה תחת בנו Gn. 22, 13.
תחת ירכי Gn. 24, 2.
תחת דודאי בנך Gn. 30, 15.
לבית־אל תחת האלמן Gn. 35, 8.
תחת הנער Gn. 44, 33.
תחת ירכי Gn. 47, 29.
ומת תחת ידו Ex. 21, 20.
נפש תחת נפש Ex. 21, 23.
24. 25. 26. 29. 30.
ונתתה נפש תחת נפש Ex. 21, 23.
עין תחת עין Ex. 21, 24.
שן תחת שן Ex. 21, 24.
יד תחת יד Ex. 21, 24.
רגל תחת רגל Ex. 21, 24.
כויה תחת כויה Ex. 21, 25.
פצע תחת פצע Ex. 21, 25.
חבורה תחת חבורה Ex. 21, 25.
ישלחנו תחת עינו Ex. 21, 26.
ישלחנו תחת שנו Ex. 21, 27.
ישלם תחת השור Ex. 21, 37.
רבץ תחת משאו Ex. 23, 5.
ויבן מזבח תחת ההר Ex. 24, 4.
תחת־הקרש Ex. 26, 19. 21.
תחת ההר Ex. 32, 19.
תחת עשרים Ex. 36, 24. 26.
תחת־שני הקנים Ex. 37, 21.
אל־תחת האבנים Lev. 14, 42.
תחת אביו Lev. 16, 32.
שבעת ימים תחת אמו Lev. 22, 27.
נפש תחת נפש Lev. 24, 18. 20.
שבר תחת שבר Lev. 24, 20.
תחת כל־בכור Num. 3, 12. 41. 45.
טמאה תחת אישך Num. 5, 20.
תחת פטרת כל־רחם Num. 8, 16. 18.
תחת אבתיכם Num. 32, 14.
תחת כל־השמים Dt. 2, 25.
תחת אשדת הפסגה Dt. 3, 17.
תחת ההר Dt. 4, 11.
תחת אשר עניתה Dt. 21, 14.
תחת אשר ענה Dt. 22, 29.
תחת אשר לא־עבדת Dt. 28, 47.
תחת היותם Dt. 28, 62.
תחת מצב רגלי הכהנים Jos. 4, 9.
תחת חרמון Jos. 11, 3.
תחת הר־חרמון Jos. 11, 17.
תחת יד ישראל Jud. 3, 30.
יושבת תחת־תמר Jud. 4, 5.
וישב תחת האלה Jud. 6, 11.
תחת השאלה 1 Sam. 2, 20.
תחת הרמון 1 Sam. 14, 2.
תחת־ידך 1 Sam. 21, 8.
רעה תחת טובה 1 Sam. 25, 21.
תחת אשר יקרה 1 Sam. 26, 22.
תחת יואב 2 Sam. 3, 25.
תחת יואב 2 Sam. 19, 14.
תחת אביתר 1 Reg. 2, 35.
תחת דוד אביו 1 Reg. 3, 7.
איש תחת גפנו 1 Reg. 5, 5.
תחת חים 1 Reg. 7, 44.
ואקם תחת דוד 1 Reg. 8, 20.
תהת האלה 1 Reg. 13, 14.
תחת רתם 1 Reg. 19, 4. 5.
תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
תחת בני ישראל 2 Reg. 17, 24.
תחת ׀ אשר עזבוני 2 Reg. 22, 17.
תחת יריעות 1 Chr. 17, 1.
תחת כל־השמים Dan. 9, 12.
תחת לשונך Job. 20, 12.
תחת חרול יספחו Job. 30, 7.
יאתיד תחת שאה Job. 30, 14.
תחת חמה Job. 31, 40.
תחת־רשעים ספקם Job. 34, 26.
תחת כל־השמים Job. 41, 3.

h. e. תָּחַת, *v. tr. inus.*, findere, diffindere, dissecare, cogn. תָּקַד, תָּקַע, תָּחַת (gem. et neoh. atterere, emollire), et comp. כָּשַׁד q. v.

תּוֹתָח

ע״ו, נוּיר תָּחַת, ע״מ טוֹתָחַת [הִכְמִכְּנוֹ לְךָ נִתְמוּכַת נִקְנִיךְ טוֹתָחַת] מִן תָּחַת, וְכֵן כּוֹתֵב מִן כָּתַב [וְלֹא כִּתְשֵׁר יִקְנִיתִי לְעֵיל, שְׁהוֹשׁ מִן כָּתַב], וְהִמְקֵל לְפ״ו גְּלוּי וּמְפוּרָסָם, וְלֵין מִי יִסְתְּפֵק בּוֹ, וְסוֹד הִמְקֵל הַכֹּה כֹּנֵר הִנְעִתִּי לָךְ נִסְפְּרִי תַּלְמוּד שֶׁנִּתִּי לְרֹךְ קְס״ו. מוּכְנוֹ כְּלִי מְשִׁגִּיחַ מִם, הַקּוֹרֵל וּנוֹקֵב וּגוֹזֵר כְּדֶרֶךְ נִגִּין וְקִרְלֵם [שְׁעִי־עִקְסְן], וּוֹם הַכְּכוֹן לְשֶׁרֶשׁ, וְכֵן תִּרְגְּמוּ הִמְתַּרְגֵּם נָכָר. וּמוֹם הַפְּרִיעֵי תּוֹתָח, וּכִע״ע תְּחוּתַח הִמּוּמָּע, מִסְלֵקֶת הָעֵפֶר.

n. m. (ad s. f. טוֹתָחַת, unde solummodo fem. טוֹתָחַת, a v. תָּחַת; פּוֹכֵב a v. בָּכַב, forma evidenti, de qua v. Systema Linguae Aram. p. 167.), securis, spec. bellica, Targ. נָרָג, a v. תָּחַת, unde et n. pr. תְּחוֹתַח. LXX. *σφύρα.*

Job. 41, 21. כְּקַשׁ נֶחְשְׁבוּ תּוֹתָח

תְּחוֹתַח II.

פ״כ, לוֹמֵר תָּחַת, וּפְתִקוֹנוֹ כ״ל רְנִילָה וְכִכּוֹנָה נִמְקוֹם מִם וּכִשְׁתְּקוּעַת וְנִשְׁיק וְהִסְלֶלֶת עִנְמוֹ [וַיְךְ כִּיצְלְעִנְקְעִן, לְשַׁסְּסְעִן, לְשַׁגְּעִרְן], וְסִקְרִן תָּחַת נְדוֹמֵי עַל קוֹעַ שֶׁל כָּשַׁד נִמּוֹכֵן שְׁכִי ע״כ, וְכֵן שֶׁכֶד, וְכֵן נִקְעַת תַּאֲת נְעִרְכִי, וְיוֹתֵר מִמְּנוּ עִי כְּלוֹס״ק, וּמוֹם הִכְנוֹכוֹת הִכְּלוֹת.

v. intr. inus., se demittere, delabi, decumbere, cogn. שָׁחַת, שָׁחַח, שָׁדַד (כָּשַׁד II.), arab. *tâcha* (descendere, demergi), aethiop. formatione secundaria אַתְחַת (humiliare), תַּתְחַת (humiliatum, humilem esse), תְּחוֹת (humilis).

תַּחַת

ע״כ, נִקְמִכּוֹתוֹ מִן תָּחַת, ע״מ נָתַת מִן נָתַן, שַׁחַת מִן שָׁחַת, שֶׁשֶׁת מִן שָׁשׁ, רֶשֶׁת מִן רָשׁ, רַחַת מִן רָחַת. סִפְקְרוֹן תְּכִילוֹת מְעַם וּשְׁקוּע [וְעִכְקוֹנוֹ, לַשְׁגְּעִרוֹנוֹ], וּמוֹם לְפ״כ כְּמְעִי לְרִמּוֹ עַל מָקוֹם הִמְכּוֹקָם וְהִסְּכִינָן, וְהוּא לְשֵׁר לְמַעַם [לוֹכְעִנְן], וְנִמְצָא כֵּשֶׁם נִקְמִיכוֹת וְנִכְכּוֹיִס, לְפ״כ שֶׁנִּכְּרָן כְּמְעִי, וְנִכְכּוֹ מִם מְקוֹכֵר נִשְׁמוֹיִס, ל״ע עִפְּפְּ, עִפְּפְּ, לְעִפְּפְּ לְ, לְכֵל-עִפְּפְּ, הִכֵּה תְּמִצְּ נִמְדְּכְּ מְלִין. וּלְע קוֹרֵל שֶׁמֶשׁ יְכוֹל מְלֵא עִפְּפְּ לְפִי פְּעַל, עֲשֵׂה וְתַעֲשִׂיס סְמוּנֵג הִכְלְמִי, וְיִתֵּן לוֹ כְּמִצְע הֵיעוֹד וְסִעֲשֵׂה עַל לְמַעַם לוֹ נְקִיקֵה עִפְּפְּ, ל״ע עֵץ עִפְּפְּ [שְׁוּכְעִרְלִיקְקְעִן], וְכִדּוּמָה הִכְנֵה.

n. f. (ad s. f. רַחַת, כָּשֶׁת, רֶשֶׁת, רָשׁ, רָשׁ, כָּשׁ, נָתַת a vv. נָתַן, רָשׁ, שָׁשַׁת, שָׁחַת), demissio, substratio, decubitus, quasi inferioritas, deinde pars vel locus substratus s. inferior, praeposit. infra, sub, *ὑπό*, arab. *tachta*, qua significatione quomodo cum aliis particulis ejus vim leniter variantibus coalescat, ex lexico videbis. LXX. *ὑποκάτω; ὑπανδρος; ὑπόγαιος; ὑποτάσσειν; ἄβυσσοι πηγῶν κάτωθεν; ὑπὸ οὐρανόν, ὑπὸ τῶν οὐρανῶν; ἀνὰ μέσον.*

Gn. 4, 25. תַּחַת הֶבֶל

תחת לשונו עמל ואון Ps. 10, 7.
וערפל תחת רגליו Ps. 18, 10.
יפלו תחת רגליו Ps. 18, 39.
ומשלמי רעה תחת טובה Ps. 38, 21.
תחת רדופי טוב Ps. 38, 21.
ולאמים תחת רגלינו Ps. 47, 4.
תחת־אהבתי ישטנוני Ps. 109, 4.
רעה תחת טובה Ps. 109, 5.
ושנאה תחת אהבתי Ps. 109, 5.
תחת שפתימו Ps. 140, 4.
תחת כי־שנאו Prv. 1, 29.
תחת שלוש רגזה ארץ Prv. 30, 21. 22.
שמאלו תחת לראשי Cant. 2, 6.
שיעמל תחת השמש Eccl. 1, 3.
תחת השמש Eccl. 4, 15.
תחת ידך Jes. 3, 6.
תחת בשם Jes. 3, 24.
כרע תחת אסיר Jes. 10, 4.
תחת אשר הערה Jes. 53, 12.
תחת הנעצוץ Jes. 55, 13.
תחת היותך עזובה Jes. 60, 15.
תחת הנחשת Jes. 60, 17.
תחת אפר לשן Jes. 61, 3.
תחת רוח כהה Jes. 61, 4.
תחת כל־עץ Jer. 3, 13.
תחת מה עשה י״י Jer. 5, 19.
תחת אשר־לא־שמעו Jer. 29, 19.
תחת אשר חמאו Jer. 50, 7.
תחת אצילות ידיך Jer. 38, 12.
לדכא תחת רגליו Thr. 3, 34.
תחת אלהי־ישראל Ez. 10, 20. 21.
תחת ראשיהם Ez. 32, 27.
תחת אשר היתה שממה Ez. 36, 34.
תחת ושתי Esth. 2, 4.
תחת־כנפיו Ruth 2, 12.
תחת כפות רגליכם Mal. 3, 21.
תחת גפנו Mich. 4, 4.
תחת און ראיתי Hab. 3, 7.
זאת להם תחת גאונם Zeph. 2, 10.

p. תַּחַת

רבצת תחת Gn. 49, 25.

וְתַחַת

ותחת רגליו Ex. 24, 10.
ותחת כי אהב Dt. 4, 37.
ותחת כל־עץ Dt. 12, 2.
ותחת תאנתו 1 Reg. 5, 6.
ותחת כל־עץ 1 Reg. 14, 23.
ותחת־כנפיו תחסה Ps. 91, 4.
ותחת הברזל Jes. 60, 17.
ותחת העצים נחשת Jes. 60, 17.
ותחת האבנים ברזל Jes. 60, 17.
ותחת כל־עץ Jer. 2, 20.
ותחת כל־עץ Ez. 6, 13.
ותחת כל־אלה Ez. 6, 13.
ותחת פארתיו ילדך Ez. 31, 6.
ותחת ישרים Prv. 21, 18.
ותחת ארבע Prv. 30, 21.
ותחת תאנתו Mich. 4, 4.

cum h int.: הַתַּחַת

התחת אלהים אנכי Gn. 30, 2.
התחת אלהים אני Gn. 50, 19.
התחת זאת לא יומת 2 Sam. 19, 22.

בְּתַחַת

אשר מתחת לרקיע Gn. 1, 7.
ותקבר מתחת לבית־אל Gn 35, 8.
שמם מתחת השמים Dt. 9, 14.
מתחת ליזרעאל 1 Reg. 4, 12.
מתחת שרשיו יבשו Job. 18, 16.

p. מִתַּחַת

ממעל ושרשיו מתחת Am. 2, 9.

וּמִתַּחַת

ומתחת זרעת עולם Dt. 33, 27.
ומתחת לאריות ולבקר 1 Reg. 7, 29.
ומתחתה לשכות האלה Ez. 42, 9.

pl. c. suff.: תַּחְתֶּיהָ *p.*

על־כסאי תחתי 1 Reg. 1, 30.
תרחיב צעדי תחתי Ps. 18, 37. 40.
תכריע קמי תחתי Ps. 18, 40.
וידבר עמים תחתי Ps. 18, 47.
ותזן אהלה תחתי Ez. 23, 5.

pl. c. suff.: וְתַחְתֶּיהָ

ותחתי ארגז Hab. 3, 16.

cum suff.: תַּחְתֶּנִּי

תרחיב צעדי תחתני 2 Sam. 22, 37. 40. 48.
תכריע קמי תחתני 2 Sam. 22, 40.
ומריד עמים תחתני 2 Sam. 22, 47.

pl. c. suff.: תַּחְתֵּינוּ

ועמדנו תחתינו 1 Sam. 14, 9.

pl. c. suff.: תַּחְתֶּיךָ

מי־יתן מותי אני תחתיך 2 Sam. 19, 1.
אשר אתן תחתיך 1 Reg. 5, 19.
תמשח לנביא תחתיך 1 Reg. 19, 16.
עמים תחתיך יפלו Ps. 45, 6.
כוש וסבא תחתיך Jes. 43, 3.
ואתן אדם תחתיך Jes. 43, 4.
ישימו מזור תחתיך Obad. 1, 7.

pl. c. suff.: תַּחְתֵּיכֶם

נפשנו תחתיכם למות Jos. 2, 14.
מעיק תחתיכם Am. 2, 13.

pl. cum suff.: תַּחְתָּיו

וימלך תחתיו Gn. 36, 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39.
וישימו תחתיו Ex. 7, 12.
שבו ׳ איש תחתיו Ex. 16, 29.
וישימו תחתיו Ex. 17, 12.
המשיח תחתיו Lev. 6, 15.
איש תחתיו Jud. 7, 21.
ויפל־שם וימת תחתו 2 Sam. 2, 23.
אל־דוד תחתו 2 Sam. 3, 12.
ושכן תחתיו 2 Sam. 7, 10.
חנון בנו תחתיו 2 Sam. 10, 1.
תחתיו ויתן יהוה 2 Sam. 16, 8.
תחתיו ואתו 1 Reg. 1, 35.
רחבעם בנו תחתיו 1 Reg. 11, 43.
בנו תחתיו 1 Reg. 14, 20. 31.
לך תחתיו כרם 1 Reg. 21, 2.
יהורם תחתיו 2 Reg. 1, 17.
אשר־ימלך תחתיו 2 Reg. 3, 27.
חזהאל תחתיו 2 Reg. 8, 15. 24.
תחתיו אלישע 2 Reg. 9, 13.
והמלכתני תחתיו 2 Chr. 1, 8.
תחתו שחחו עזרי Job. 9, 13.
ויבא רשע תחתיו Prv. 11, 8.
מואב תחתיו Jes. 25, 10.
ויניחהו תחתיו Jes. 46, 7.
וימת תחתיו Jer. 38, 9.
ושכנו תחתיו Ez. 17, 23.

pl. cum suff.: מְתַּחְתָּיו

ולא־קמו איש מתחתיו Ex. 10, 23.

pl. c. suff.: וּמִתַּחְתֶּיהָ

ומתחתיו יצמח Zach. 6, 12.

pl. cum suff.: תַּחְתֶּיהָ

ואם־תחתיה תעמוד Lev. 13, 23.
חומת העיר תחתיה Jos. 6, 6. 20.
והכסף תחתיה Jos. 7, 21.
תהי־נא לך תחתיה Jud. 15, 2.
דור העצמים תחתיה Ez. 24, 5.
עוד תחתיה Zach. 12, 6.
וישבר תחתיה Zach. 14, 10.
ארבע תחתיה Dan. 8, 8. 22.

וְתַחְתֶּיהָ

ותחתיה נהפך Job. 28, 5.

pl. cum suff.: תַּחְתֶּנָּה

ויסגר בשר תחתנה Gn. 2, 21.

pl. cum suff.: תַּחְתֵּיהֶם

וישבו תחתם Dt. 2, 12. 21. 23.
ויירשום וישבו תחתם Dt. 2, 22.
בניהם חקים תחתם Jos. 5, 7.
תחתם במחנה Jos. 5, 8.
רחבעם תחתם 1 Reg. 14, 27.
עמים תחתם Job. 36, 21.
רשעים תחתם Job. 40, 12.

pl. c. suff.: תַּחְתִּיהֶם

האדמה אשר תחתיהם Num. 16, 31.
ושים פחות תחתיהם 1 Reg. 20, 24.
ועשית תחתיהם Jer. 28, 13.

תַּחַת

נלקחי כמו נעכרי, וכנכוי תַּחְתּוֹתִי, ומונכו מעלמו. נשפס כוזיק מן ססק הסס נגור מסעל צַּחֲתַי מכוסק והמפלס ססק, ומלע תַּחוּת כמו שפל.

praep. aram. (c. s. תַּחְתּוֹתִי), infra, sub, subtus, subter, sicut תְּחוֹת.

LXX. ὑποκάτω.

תְּחוֹת

עמעי נלקחי, כמו תַּחַת נעכרי, וכנרן ג״כ נכנוי כנוי תַּחְתּוֹתִי, ומונכו כמו ססק, ומשר לקקור מעמקל הכס הוק זכיי מן ססק. נתכנוס כמנק ג״כ מהקלר תוות נלקוד מקיק, ולכוד נגמנק, ומקמונכ קלכס תַּת קמור תַּחַת נגור מקוקלי תַּחַי [תַּחָאי] וסלכוי תַּחָאין.

praep. aram. (c. s. תְּחוֹתִי), sicut תַּחַת (unde secundaria conformatione ortum est), infra, sub, targ. abbrev. תּוֹת, ut saepe fit, ejecta gutturali, gem. a forma תַּת = תַּחַת, adj. תַּחְתָּאִי, תַּחֲתִי, inferior, infimus (prt. תַּחְתָּאִין). LXX. ὑποκάτω, -ωθεν.

תחות כל־שמיא Dan. 7, 27.
ומן־תחות שמיא אלה Jer. 10, 11.

pl. c. suff.: תַּחְתּוֹתָיו

חיותא מן־תחתוהי Dan. 4, 11.

pl. c. suff.: תַּחְתּוֹתָיו

תחתוהי תסלל חיות בראDan. 4, 9.
תחתוהי תדור חיות בראDan. 4, 18.

תַּחְתִּי

ע״ו, ולנקני תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית, ומונכו עם סחוק ופקק, ל״ע מעמקי סלקן, כמו פקקיות סלקן, לקן פקקיות, נור פקקיות וכדומה. נלקמי תַּחְתִּי מעלמו, נלי ספכם סמונן.

adj. m. (f. תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית), inferior, infimus, aram. תַּחֲתַּי. LXX. κατώτατος, κάτω, βάθος, ταπεινός; fem. ἀνήλατος; בְּתַחְתִּית, ὑπό; תַּחְתִּים, κατάγαιοι (A. κατωτέρα; S. κοιλότερα); תַּחְתִּיוֹת, θεμέλιον.

adj. masc. pl.: תַּחְתִּים

תחתים שנים ושלישים Gn. 6, 16.

adj. fem. sg.: תַּחְתִּיָּה

משאול תחתיה Ps. 86, 13.

adj. f. sg.: תַּחְתִּית

עד־שאול תחתית Dt. 32, 22.
ויצוק כפלח תחתית Job. 41, 16.
נתנו למות אל־ארץ תחתית Ez. 31, 14.

adj. f. sg.: בְּתַחְתִּית

ויתיצבו בתחתית ההר Ex. 19, 17.

pl.: תַּחְתִּיּוֹת

ואת גלת תחתיות Jos. 15, 19.
שתני בבור תחתיות Ps. 88, 7.
הריעו תחתיות ארץ Jes. 44, 23.
מבור תחתיות Thr. 3, 55.
והושבתיך בארץ תחתיות Ez. 26, 20.
אדרם אל־ארץ תחתיות Ez. 32, 18.
ערלים אל־ארץ תחתיות Ez. 32, 24.

pl.: בְּתַחְתִּיּוֹת

יבאו בתחתיות הארץ Ps. 63, 10.
רקמתי בתחתיות ארץ Ps. 139, 15.

תַּחְתּוֹן

ע״ו, ולנקני תַּחְתּוֹנָה, ומונכו כמו ססק סקלוס, לומר מס שכוס מסקק ולמעס.

adj. m. (f. תַּחְתּוֹנָה), significationis ejusdem, cujus תַּחְתִּי. LXX. κατώτερος; κάτω, ὑπο-; κάτωθεν, ὑπο-.

מנגב לבית־חורון תחתון Jos. 18, 13.

adj. masc.: הַתַּחְתּוֹנָה

מלפני השער התחתונה Ez. 40, 19.

adj. masc.: הַתַּחְתֹּנָה

היצוע התחתנה 1 Reg. 6, 6.
מי הברכה התחתונה Jes. 22, 9.
הרצפה התחתונה Ez. 40, 18.
וכן התחתונה יעלה Ez. 41, 7.

adj. pl.: מֵהַתַּחְתֹּנוֹת

מהתחתנות ומהתיכנות Ez. 42, 5. 6.

תּוֹךְ

לומר תָּוַךְ, ול״ע כ״ף נגור, ומונכו לל״ק כמו תָּוָךְ, לומר קניס וקליקס ועלינס וסקיכס ונכיעס נלנכר, ודומס לו ג״כ תֶּוֶךְ [אשר ממנו כפילו תּוֹרֶךְ ע״פ טוֹטָפֹת, תמור תַּחֲתַת, טַפְסָהּ], נמונן קכול, ונאמר תִּיוֹךְ נשפס סוריק נסקכון עזיקס ונכיעס.

h. e. תָּוַךְ, *v. tr.*, findere, dividere, syr. תִּיוֹךְ, cogn. תָּךְ, תֶּךְ (unde תּוֹרֶךְ = תַּחְתַּךְ, sicut טוֹטָפֹת = בַּיְתַּמִּים.

תָּוֶךְ

ע״ו, וסמיך תִּיוֹךְ, ועכיכו סמכוע, ווסו מקוס סבלוג וסקלוק לקלקין [מיסמע], ומוס סכיסיוס של לנכר [לזיכנערעס]. וסמיך כעשה לטעמי, להסמיכך יסס שנו וכניסיוס לנכר, וכן נלקמי וכע״ע, ומוס שם סקוקלי תּוֹכְנִיּוּת.

n. m. (c. תְּוֹךְ), medium, id quod intra, intus, intrinsecus est; *c. adv.*, in, media in re. Neoh. inde cum *Nun* formativo תְּוֹכֶן (Inhalt) et adj. תְּוֹכְנִי, unde rursus תְּוֹכְנִיּוּת. LXX. ἐντός, μέσος; אֶל־תּוֹךְ, εἰς, ἔνδον, εἰς μέσον, ἐν μέσῳ; בְּתָוֶךְ, μέσος, ἀνὰ μέσον, ἐκ μέσου; בְּתִיוֹךְ, ἐν, ἔνδον, εἰς, ἐπὶ, ἀνὰ μέσον, διὰ μέσον, διά, εἰς μέσον, μετά, πρός, σύν; מִתּוֹךְ, ἀπὸ μέσου, ἐκ μέσου, ἐν μέσῳ, ἀπό, ἐκ.

הַתָּוֶךְ

שני ׳ עמודי התוך Jud. 16, 29
וישבו בשער התוך Jer. 39, 3.

בְּתָוֶךְ

ויבתר אתם בתוך Gn. 15, 10.
והעיר בתוך Num. 35, 5.
ויהיו לישראל בתוך Jos. 8, 22.
בין־שני הזנבות בתוך Jud. 15, 4.
אחד בתוך Jes. 66, 17.

constr.: תְּוֹךְ

ופרשיו אל־תוך הים Ex. 14, 23.
ויריץ אל־תוך הקהל Num. 17, 12.
אל־תוך שרפת הפרה Num. 19, 6.
ועד־נחל ארנן תוך הנחל Dt. 3, 16.
תקבץ אל־תוך רחבה Dt. 13, 17.
והבאתה אל־תוך ביתך Dt. 21, 12.
ואספתו אל־תוך ביתך Dt. 22, 2.
לא יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 11.

Digitized by Google

יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 12.
אל־תוך חירדן Jos. 4, 5.
אל־תוך השער 2 Sam. 3, 27.
באו עד־תוך הבית 2 Sam. 4, 6.
וכנפיהם אל־תוך הבית 1Reg.6,27.
את־תוך החצר 1 Reg. 8, 64.
את־תוך החצר 2 Chr. 7, 7.
אל־תוך חהיכל Neh. 6, 10.
אל־תוך העיר הזאת Jer. 21, 4.
כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.
אל־תוך הבור Jer. 41, 7.
אל־תוך פרת Jer. 51, 63.
אל־תוך האש Ez. 5, 4.
מעל תוך העיר Ez. 11, 23.
אל־תוך ירושלם Ez. 22, 19.
אל־תוך כור Ez. 22, 20.
אל־תוך האיפה Zach. 5, 8.

וְתוֹךְ *constr.:*
ותוך הנחל Jos. 12, 2.

בְּתוֹךְ *cum suff.:*
רקיע בתוך המים Gn. 1, 6.
ועץ החיים בתוך הגן Gn. 2, 9.
אשר בתוך־הגן Gn. 3, 3.
בתוך עץ הגן Gn. 3, 8.
וישכר ויתגל בתוך אהלה Gn. 9, 21.
חמשים צדיקם בתוך העיר Gn. 18, 24. 26.
ישב בתוך בני־חת Gn. 23, 10.
בתוך השדה Gn. 37, 7.
שר האפים בתוך עבדיו Gn. 40, 20.
לשבר בתוך הבאים Gn. 42, 5.
בתוך הסוף Ex. 2, 5.
מתלקחת בתוך הברד Ex. 9, 24.
יצא בתוך מצרים Ex. 11, 4.
בתוך הים ביבשה Ex. 14, 16. 22.
את־מצרים בתוך הים Ex. 14, 27.
ביבשה בתוך הים Ex. 14, 29. 15, 19.
ויבא משה בתוך הענן Ex. 24, 18.
בתוך הקרשים Ex. 26, 28.
בתוך בני ישראל Ex. 29, 45.
לברח בתוך הקרשים Ex. 36, 33.
בתוך התכלת Ex. 39, 3.
בתוך הרמנים Ex. 39, 25 (bis).
בתוך טמאתם Lev. 16, 16.
בתוך בני ישראל Lev. 22, 32.
בתוך בני ישראל Lev. 24, 10. 25, 33.
בתוך בני ישראל Num. 1, 49. 2, 33. 9, 7. 18, 20. 24.
בתוך המחנה Num. 2, 17.
ושבעה בתוך עמך Num. 5, 21.
בתוך מטותם Num. 17, 21.
בתוך בני ישראל Num. 26, 62 (bis).
והואלא־היה בתוך העדה Nu. 27, 3.
בתוך משפחתו Num. 27, 4.
בתוך אחי אבינו Num. 27, 4.
בתוך אחי אביהם Num. 27, 7.
ויעברו בתוך־הים Num. 33, 8.
בתוך בני ישראל Num. 35, 34.
עשה בתוך מצרים Dt. 11, 3.
בתוך בני ישראל Dt. 32, 51 (bis).
בתוך הירדן הכן Jos. 3, 17.
הקים יהושע בתוך הירדן Jos. 4, 9.
עמדים בתוך הירדן Jos. 4, 10.
בארץ בתוך האהלי Jos. 7, 21.
בלילה ההוא בתוך העם Jos. 8, 9.
בלילה ההוא בתוך העמק Jos. 8, 13.
אשר בתוך־הנחל Jos. 13, 9. 16.
חלק בתוך בני־יהודה Jos. 15, 13.
בתוך נחלת בני־מנשה Jos. 16, 9.
נחלה בתוך אחינו Jos. 17, 4.
בתוך אחי אביהן Jos. 17, 4.
נחלה בתוך בניו Jos. 17, 6.
בתוך ערי מנשה Jos. 17, 9.
בתוך נחלת בני־יהודה Jos. 19, 1.
בני־שמעון בתוך נחלתם Jos. 19, 9.
בתוך אחזת בני־ישראל Jos. 21, 39.

ולפדים בתוך הכדים Jud. 7, 16.
היה בתוך־העיר Jud. 9, 51.
גלעד בתוך אפרים Jud. 12, 4.
בתוך מנשה Jud. 12, 4.
בתוך שבטי־ישראל Jud. 18, 1.
המה באים בתוך העיר 1 Sam. 9, 14.
את־שמואל בתוך השער 1 S. 9, 18.
ויתיצב בתוך העם 1 Sam. 10, 23.
ויבאו בתוך־המחנה 1 Sam. 11, 11.
ויתנבא בתוך־הבית 1 Sam. 18, 10.
יקלענה בתוך כף 1 Sam. 25, 29.
גבורים בתוך המלחמה 2Sam. 1, 25.
בתוך האהל 2 Sam. 6, 17.
יושב בתוך היריעה 2 Sam. 7, 2.
בדם בתוך המסלה 2 Sam. 20, 12.
ויתיצב בתוך־החלקה 2Sam. 23, 12.
בתוך הבאר ביום השלג 2 S. 23, 20.
אשר בתוך־הנחל 2 Sam. 24, 5.
ועבדך בתוך עמך 1 Reg. 3, 8.
ותקם בתוך הלילה 1 Reg. 3, 20.
ושכנתי בתוך בני ישראל 1Reg. 6, 13.
ודביר בתוך־הבית 1 Reg. 6, 19.
בתוך הבית הפנימי 1 Reg. 6, 27.
בתוך בית פרעה 1 Reg. 11, 20.
בתוך בני פרעה 1 Reg. 11, 20.
בתוך עמי אנכי ישבת 2 Reg. 4, 13.
והנה בתוך שמרון 2 Reg. 6, 20.
בתוך אחיהם 2 Reg. 23, 9.
ויתיצבו בתוך־החלקה 1Chr. 11, 14.
בתוך הבור 1 Chr. 11, 22.
ויציגו אתו בתוך האהל 1Chr. 16, 1.
ויתטהו בתוך העזרה 2 Chr. 6, 13.
רוח י״י בתוך הקהל 2 Chr. 20, 14.
ויבאו בתוך־שער העליון 2 Chr. 23, 20.
חשוטם בתוך־הארץ 2 Chr. 32, 4.
ילינו בתוך ירושלם Neh. 4, 16.
בתוך־הים ביבשה Neh. 9, 11.
וחוא ישב בתוך־האפר Job. 2, 8.
וימנענה בתוך חכו Job. 20, 13.
נחלה בתוך אחיהם Job. 42, 15.
נמס בתוך מעי Ps. 22, 15.
בתוך קהל אהללך Ps. 22, 23.
ותורתך בתוך מעי Ps. 40, 9.
בתוך לבי אמונתך Ps. 40, 11.
נפשי ׀ בתוך לבאם Ps. 57, 5.
בתוך עלמות תופפות Ps. 68, 26.
שמרם בתוך לבבך Prv. 4, 21.
בתוך קהל ועדה Prv. 5, 14.
בתוך נתיבות משפט Prv. 8, 20.
בתוך רחבות ארצח Prv. 22, 13.
בתוך הריפות בעלי Prv. 27, 22.
בתוך ארץ מצרים Jes. 19, 19.
בתוך העמים Jes. 24, 13.
בתוך מרמה Jer. 9, 5.
ונבנו בתוך עמי Jer. 12, 16.
ישב ׀ בתוך־העם Jer. 29, 32.
ויצא בתוך העם Jer. 37, 4.
לחלק משם בתוך העם Jer. 37, 12.
וישב בתוך העם Jer. 39, 14.
בתוך כל־גלות ירושלם Jer. 40, 1.
ושב אתו בתוך העם Jer. 40, 5.
וישב אתו בתוך העם Jer. 40, 6.
ולא המיתם בתוך אחיהם Jer. 41, 8.
הנמצאים בתוך העיר Jer. 52, 25.
ואני בתוך־הגולה Ez. 1, 1.
האופן בתוך האופן Ez. 1, 16. 10, 10.
הסגר בתוך ביתך Ez. 3, 24.
תבעיר בתוך העיר Ez. 5, 2.
בתוך הגוים שמתיה Ez. 5, 5.
בתוך גלוליהם Ez. 6, 13.
בתוך העיר Ez. 9, 4.
בתוך ירושלם Ez. 9, 4.
בתוך בית־המרי אתה ישב Ez. 12, 2.
בתוך בית ישראל Ez. 12, 24.
בתוך־בבל ימות Ez. 17, 16.
לא־טוב עשה בתוך עמיו Ez. 18, 18.
בתוך כפרים Ez. 19, 2.

ויתהלך בתוך־אריות Ez. 19, 6.
בתוך ארץ מצרים Ez. 20, 8.
יהיה בתוך הארץ Ez. 21, 37.
בתוך כור סגים כסף Ez. 22, 18.
כהתוך כסף בתוך כור Ez. 22, 22.
בתוך ביתי Ez. 23, 39.
בתוך הים Ez. 26, 5.
בתוך מים ישימו Ez. 26, 12.
כדמה בתוך הים Ez. 27, 32.
בתוך אבני־אש Ez. 28, 14.
חרבך בתוך יאריו Ez. 29, 3.
בתוך ׀ ארצות נשמות Ez. 29, 12.
ועריה בתוך ערים Ez. 29, 12.
בתוך ארצות נשמות Ez. 30, 7.
ועריו בתוך־ערים Ez. 30, 7.
בתוך בני אדם Ez. 31, 14.
בצלו בתוך גוים Ez. 31, 17.
בתוך ערלים תשכב Ez. 31, 18.
בתוך חללי־חרב Ez. 32, 20.
בתוך חללים נתנו Ez. 32, 25.
בתוך חללים נתן Ez. 32, 25.
בתוך ערלים Ez. 32, 28.
והשכב בתוך ערלים Ez. 32, 32.
בתוך־צאנו נפרשות Ez. 34, 12.
בתוך הבקעה Ez. 37, 1.
אודיע בתוך עמי ישראל Ez. 39, 7.
בתוך בני־ישראל Ez. 43, 7. 44, 9.
בתוך שבטי ישראל Ez. 47, 22.
בתוך אשר לנשיא Ez. 48, 22.
כעדר בתוך הדברו Mich. 2, 12.
בתוך קלחת Mich. 3, 3.
יער בתוך כרמל Mich. 7, 14.
ולינה בתוך ביתו Zach. 5, 4.
בתוך האיפה Zach. 5, 7.
ושכנתי בתוך ירושלם Zach. 8, 3.
ושכנו בתוך ירושלם Zach. 8, 8.

וּבְתוֹךְ *constr.:*
ובתוך הארגמן Ex. 39, 3.
ובתוך תולעת השני Ex. 39, 3.
ובתוך השש Ex. 39, 3.
ובתוך בני ישראל Num. 18, 23.
ובתוך רבים אהללנו Ps. 109, 30.
ובתוך אחים יחלק Prv. 17, 2.
ובתוך עם־טמא שפתים Jes. 6, 5.
ובתוך בקעות מעינות Jes. 41, 18.

מִתּוֹךְ *constr.:*
את־לוט מתוך ההפכה Gn. 19, 29.
בלבת־אש מתוך הסנה Ex. 3, 2.
אלהים מתוך הסנה Ex. 3, 4.
קומו צאו מתוך עמי Ex. 12, 31.
ביום השביעי מתוך הענן Ex. 24, 16.
מתוך בני ישראל Ex. 28, 1.
לא ימיש מתוך מאהל Ex. 33, 11.
מתוך בני ישראל Num. 3, 12. 8, 6. 14. 16. 19. 18, 6
מתוך בני לוי Num. 4, 2.
מתוך הלוים Num. 4, 18.
הבדלו מתוך העדה Num. 16, 21.
ויאבדו מתוך הקהל Num. 16, 33.
הרמו מתוך העדה Num. 17, 10.
הנפש ההוא מתוך הקהל Nu. 19, 20.
ויקם מתוך העדה Num. 25, 7.
אליכם מתוך האש Dt. 4, 12.
בחרב מתוך האש Dt. 4, 15.
מדבר מתוך־האש Dt. 4, 33.
מתוך־האש Dt. 4, 36.
בהר מתוך האש Dt. 5, 4. 23. 9, 10. 10, 4.
הקול מתוך החשך Dt. 5, 20.
שמענו מתוך האש Dt. 5, 21.
מדבר מתוך־האש Dt. 5, 23.
מזה מתוך הירדן Jos. 4, 3.
אבנים מתוך הירדן Jos. 4, 8.
בריתי־י מתוך הירדן Jos. 4, 18.
ויקחום מתוך האהל Jos. 7, 23.
רדו מתוך עמלקי 1 Sam. 15, 6.
ויסר קיני מתוך עמלק 1 Sam. 15, 6.

מתוך כור הברזל 1 Reg. 8, 51.
אשר הרמתיך מתוך העם 1Kg. 14, 7.
והקמתו מתוך אחיו 2 Reg. 9, 2.
מתוך בני־המלך הממותים 2 Reg. 11, 2.
מתוך בני־המלך 2 Chr. 22, 11.
לא יעברו מתוך היהודים Esth. 9, 28.
ונוזלים מתוך בארך Prv. 5, 15.
מתוך הפחת Jes. 24, 18.
מתוך יהודה Jer. 44, 7.
נסו ׀ מתוך בבל Jer. 51, 6.
מתוך האש Ez. 1, 4.
והכרתיו מתוך עמי Ez. 14, 8.
והשמדתיו מתוך עמי Ez. 14, 9.
מתוך אבני־אש Ez. 28, 16.
והעליתיך מתוך יאריך Ez. 29, 4.
מתוך שאול את־עזריו Ez. 32, 21.
ועגלים מתוך מרבק Am. 6, 4.

בְּתוֹכִי *cum suff.:*
בתוכי ישתומם לבי Ps. 143, 4.

בְּתוֹכֵנוּ
נשיא אלהים אתה בתוכנו Gn. 23, 6.
והאחזו בתוכנו Jos. 22, 19.
ידענו כי־בתוכנו י״י Jos. 22, 31.
גורלך תפיל בתוכנו Prv. 1, 14.

תּוֹכְךָ *cum suff.:*
מלו תוכך חמס Ez. 28, 16.

מְתוֹכְךָ *cum suff.:*
אם־תסיר מתוכך מוטה Jes. 58, 9.
אש מתוכך Ez. 28, 18.

בְּתוֹכֶךָ *cum suff.:*
ועשיתי בתוכך משפטים Ez. 5, 8.
יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
וברעב יכלו בתוכך Ez. 5, 12.
ותועבותיך בתוכך Ez. 7, 4.
ותועבתיך בתוכך Ez. 7, 9.
עשו בעשק בתוכך Ez. 22, 7.
זמה עשו בתוכך Ez. 22, 9.
דמך אשר היו בתוכך Ez. 22, 13.
בהרג חרג בתוכך Ez. 26, 15.
אשר בתוכך Ez. 27, 27.
בתוכך נפלו Ez. 27, 34.
ונכבדתי בתוכך Ez. 28, 22.
ושכנתי בתוכך Zach. 2, 14. 15.

בְּתוֹכֵכִי *cum suff.:*
בתוכי ירושלם הללויה Ps. 116, 19.
בתוכי מצרים Ps. 135, 9.

בְּתוֹכְכֶם *cum suff.:*
יתנה לי בתוככם Gn. 23, 9.
אלהי הנכר אשר בתככם Gn. 35, 2.
ולגר הגר בתוככם Ex. 12, 49.
והגר הגר בתוככם Lev. 16, 29. 17, 12. 18, 26.
ולא־תהיה זמה בתוככם Lev. 20, 14.
ונתתי משכני בתוככם Lev. 26, 11.
והתהלכתי בתוככם Lev. 26, 12.
ושלחתי דבר בתוככם Lev. 26, 25.
בתוככם לדרתיכם Num. 15, 14.
ונאחזו בתככם Num. 32, 30.
ונפל חלל בתוככם Ez. 6, 7.
הגרים בתוככם Ez. 47, 22.
בנים בתוככם Ez. 47, 22.
עמדת בתוככם Hag. 2, 5.

מִתּוֹכְכֶם *cum suff.:*
את־אלהי הנכר מתוככם 1 Sam. 7, 3.

תּוֹכְכוֹ *cum suff.:*
אשר־יפל מהם אל־תוכו Lev. 11, 33.
תוכו רצוף אהבה Cant. 3, 10.

וְתוֹכוֹ *cum suff.:*
ותוכו נחר Ez. 15, 4.

בְּתוֹכוֹ *cum suff.:*
והיה פי־ראשו בתוכו Ex. 28, 32.
בתוכו כפי תחרא Ex. 39, 23.
כל אשר בתוכו Lev. 11, 33.

Digitized by Google

comburere, non quasi locus tympanizationis, uti nonnulli hariolati sunt, transl. locus abominabilis, objectum abominationis, detestationis, horroris. LXX. *Ταφέθ* (*Τοφέθ*, *Τωφέθ*), *γέλως*, *διάπτωσις* (*-πίπτειν*).

וְתֹפֶת

Job. 17, 6. וְתֹפֶת לְפָנַי אֹהִיה

הַתֹּפֶת

2 Reg. 23, 10. וְטִמֵּא אֶת־הַתֹּפֶת
Jer. 7, 31. בְּמוֹת הַתֹּפֶת
Jer. 7, 32. הַתֹּפֶת וְגֵיא בֶן־הִנֹּם
19, 6.
Jer. 19, 13. כְּמְקוֹם הַתֹּפֶת הַטְּמֵאִים

מֵהַתֹּפֶת

Jer. 19, 14. וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ מֵהַתֹּפֶת

בְּתֹפֶת

Jer. 7, 32. וְקָבְרוּ בְּתֹפֶת

וּבְתֹפֶת

Jer. 19, 11. וּבְתֹפֶת יִקְבְּרוּ

בְּתֻפַּת

Jer. 19, 12. הָעִיר הַזֹּאת כְּתֹפֶת

תָּפְתָּה

ע"ו, גויר תֹּפֶת, שכשנתם בו מתלם לקיים קנוף כדרך, וסמו הכתוב ע"י מסופיי יה תוספת בו, ולפעד שכמותו תֻּפְתָּה מן פֻּשֶׁת, משרש פָּשַׁשׁ, שכשלהב בו הסו הכתוב. מובנו מקום התופת ושפת הסגרים פגרי מתים [כרַבַּכַדְנֶצַּעַר], והמתרגם סיעיב להעתיקו ניהנם, כלומר מקום תֹּפֶת בלעוז, והלומרים שהיו מלם וכו, לת לייקו בתקור הלשון.

n. m. (secundarium a primit. תֹּפֶת, cujus *Tav* femininum relictum est, sicuti in פֻּשְׁתָּה a n. f. פֶּשֶׁת, cui subest v. פָּשַׁשׁ), locus combustionis, rogus, pyrus (Brandstätte, Scheiter), a v. תָּפַת, (*θάπ-τειν*, *πυρὶ θάπ-τειν*), neoh., sicut גֵּיהִנֹּם, *γέεννα*, *g'ahannam*, domicilium aeternum condemnatorum, v. c. תָּפְתָּה עֲרוּכָה, *L'Inferno figurato*, poëma *Mosis Zakuto* (cujus drama egregium, *Jesod-Olam* inscriptum, et historiam Abrahami et Nimrodi exhibens ex apographo *D. A. de Solae* exstat in bibl. *Delitzschii*). LXX. *ἀπαιτηθήσῃ* (leg. *ἀπατηθήσῃ*, nam leg. תִּפְתֶּה).

Jes. 30, 33. עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה

תָּפַת

לומר תֹּף, ומובנו כמו דֹּף, קנוג ומקפה סנוג וכדור וענול [סעבומקרייוען, -נעסטען], ומוסף מסלון לכלילות ולכנל עיר ומרן, לקפור ולקפור דבר מס [קוכדנעצַּעטען], לו מהלון וסנוג לסקיכה ולכלילה. ומפר לקפור השרש הכה כבר הנעתי דבדי לעיל קפק כלר ועפר וכתר וכלומה. הכוסף הַתְּדִר והעתיד יָתֵיר, והסקלר יָתֵר יולף, לומר הישרת דרך לים, והכתלתו על שביל יוצר, וזה לדעת הסנעים ותרגום פסיטא מוכן הפסוק של יָתֵר מרעהו נדיק, לומר סרגל סנדיק להכתות הנכוו בדרך ישר. לכן לדעת המתרגם שם יָתֵר תוקפי מיכון יתכון, ולפרייו הלבו יִנְקְקוּ ומלן-עוכף והכלע"ג, והכלתון מפקוור. וכן על"ו לל"ק וַיֹּתֶר מעים דרכו, לומר הקנ"ם יכקה הפם דרכו, והכלתונים מקרותו מן כתר, לבן פרוסנו קניב. נלקמי משרש וקניים [דְּקֵרְעֶן, פַּעֲנֶרְעֶנְעֶן], ל"מ מעניפת וכתור פגרים, מקניפת מלפה. וכפלתי על הקדמונים והלתקונים, לפר לתו למנוף יסוד הספעל, ולהסנוחות לת מנתו פשר. ומפר לקקור הסרש הכה מפלתו כשפתי מערב, נשפה הכלילים ופרסית יוכית וכומית, כלפר סָרִיפַת ופרסים יוכית וכומית, כלפר סָרִיפַת לעיל מפת שלף. ולע קורל, שמה שלקרמי ענין חֹם, כמונן הורקת כוק וכיל, הוא ע"ד תפה בערבי, ולו יסוד לפר בקקור הלשון [עף], כלי השוות והקדמות לפעל שלנו.

h. e. חֹם, *v. intr. inus.*, torrere, ardere, urere, velut de concremationе mortuorum, de confectione operis pistorii in sartagine s. panis tosti, cogn. שָׂרַף, q. v. Aram. חֹם (arab. *taffa*), exspuere, exscreare, huc non pertinet, utpote origine (cf. שָׂרַף) plane diversum.

תַּפְתִּין

ע"ו, גויר חֹם, נסופיי יִן, והכנוי חֲפִירֵנִים והסמן חֲפִירֵי [ובנוסקפות לקדות תוֹפְרִין]. ולפר לפתרון המלה נכוכו המפכים ולל ידעו מה. לדעת פֵּן-נכקף [ובקלף כן כ' יוכף או לפו לעוליל, ע"פ עיר גנאת, עי' הירנוע תקף הסד הוה, ומונן הסד נכקף פנף] הסרש תפן, ולל ידע מה הוא. ולדעת פֵּן-עוכף עניכו תקון, ולל ידע מכין, והמתרגם הכיף המלה כמו שהיל בלי הענק, ומסקרון הידיעה. ולדעת ינקקי שכתו לפה, ומלת תופיין תמוד חֲאָפִין, ופרשו לפויה לפיות הרבה לפר קליטפה, לופה בתכוד ובוור ומענהם בתקנה, וכן פתרו רשב"ם, ובנתרל לרבו תופיכים, תקפה נקה תקפה כף, ובכל מלה תקלה הסד בלי יסוד. והכהון שרבוהו מין מקפה, שבקרר בלת ע"ל קרייה [נעטַקְקעכעם, געדָּרעטעם], והוא מן תוף ע"פ תָּצִין, פָּנִין, סַבָּרִין, צָנִין וכדומה. נלקמי לשרש דומה חֲפָא, וממנו הסד תַּפְיָא והרבוי חַפְנִין, תמור כיריס ומוקד נעכרי.

n. m. (a v. חֹם, cum term. *în*, ad s. f. תָּצִין, סַבָּרִין, פָּנִין, צָנִין; pl. חֲפִירֵי, c. חֲפִירֵי, Codd. aliquot תּוֹפְרִין, plene), opus pistorium, in sartagine coctum s. tostum, a v. חֹם, pers. *tof-ten*, *taf-ten* (*τέφ-ρα*), non a v. אָחַם, uti *Isaaki* asserit, quasi pro חֲאָפִין. Nemo de interpretibus veteribus hujus nominis originem, quae quidem sole clarior est, perspexit. LXX. *ἐλικτά*. Al. *ἐρεικτά* (fresa).

תֹּפֶת

ל"כ ע"פ בָּשַׁת, ולנוכו מקום שיעריו שם לת כניסס לפלך בני בן-סכם [בְּרַבַּכַדְנֶצַּעַר-שְׁעֶצֶר], ווהו הכקיל תַּחְתֹּת [ע"כ כ"ג י'; ירמים ו' ל"ל וגו'], וקנכו תָּפְתָּה הכלך, וכוון לוה המתרגם שתרגם נ"סכם. ובענור שמקום הקפת וני הכם היה מקום פלנות וקילה לפר שעבו עליו בני לדם, ושעבת בשרש סמיה, לבן בהשלל לפ"כ על רעת וועה וכעם, שמייים בני לדם, וווהו כוונת קיוב ע"ד משל, והניבני למשל עמים ולפנים [לומר לפנים של בריות, לם ירלוני פנים של פנים] לני כמקום הקפת, שיעילו ויפקדו מפני.

n. f. (ad s. f. בָּשַׁת), locus concremationis, ubi liberi Molocho offerebantur, prope Hierosolyma in valle *Ge-Hinnom*, a v. חֹם, לומר חֹם, ול"ע כ"פ נכנוסות תֹּפֶת, תָּפְתָּה, תַּפְתִּין, וקנכו של הסרש כמלך שֶׁל־דָּם לעיל דף פק"ו. ומובנו שליפה וולעוף רשיפה ולניפה כמור

Ez. 29, 21. פִּתְחוֹן־פֶּה בְּתוֹכָם
Ez. 33, 33. כִּי נָבִיא הָיָה בְּתוֹכָם
Ez. 34, 24. דָּוִד נָשִׂיא בְּתוֹכָם
Ez. 36, 23. אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בְּתוֹכָם
Ez. 37, 26. 28. מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם
Ez. 43, 9. וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם
Ez. 46, 10. וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם

cum suff.:

וּבְתוֹכֶם

Num. 16, 3. וּבְתוֹכָם יְיָ

cum suff.:

מִתּוֹכָם

Ex. 7, 5. אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
Ps. 136, 11. וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
Jer. 12, 14. יְהוֹדָה אֹתוֹשׁ מִתּוֹכָם

cum suff.:

בְּתוֹכָהּ

Ez. 16, 53. שְׁבִיתֵךְ בְּתוֹכָהּ

תִּיכוֹן

ת"ו, ולנקני תִּיכָנָה, ומוכנו מס שנעתן לל קלק התוך, לו כמו תוכני כנ"ע, לומר לְמִצְעָיי, וגם מוס כנ"ע עוד תִּיכֹנִי, תִּיכֹנִיּוּת וכדומה.

n. m. (f. תִּיכֹנָה), medius, medianus, interior, neoh. inde תִּיכוֹנִי, תִּיכוֹנִיּוּת (Innerlichkeit). LXX. *μέσος*, *μεσοῦν*, *περίστυλον*, *ὑποκά τωθεν*. Alius: *αὐλαὶ τῶν θίχων*. Vulg. domus *Tichon*.

adj. masc.:

הַתִּיכוֹן

Ex. 26, 28. וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן
Ez. 47, 16. חֲצַר הַתִּיכוֹן

adj. fem.:

הַתִּיכֹנָה

Jud. 7, 19. הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכֹנָה

adj. fem.:

הַתִּיכֹנָה

1 Reg. 6, 8. הַצֶּלַע הַתִּיכֹנָה
1 Reg. 6, 8. יַעֲלוּ עַל־הַתִּיכֹנָה
1 Reg. 6, 8. וּמִן־הַתִּיכֹנָה
2 Reg. 20, 4. לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה

adj. fem.:

וְהַתִּיכֹנָה

1 Reg. 6, 6. וְהַתִּיכֹנָה שֵׁשׁ בָּאַמָּה

adj. fem.:

לַתִּיכֹנָה

Ez. 41, 7. עַל־הַעֲלִיֹּנָה לַתִּיכֹנָה

adj. f. pl.:

וּמֵהַתִּיכֹנוֹת

Ez. 42, 5. וּמֵהַתִּיכֹנוֹת בִּנְיָן
Ez. 42, 6. וּמֵהַתִּיכֹנוֹת מֵהָאָרֶץ

תּוֹךְ

oppressio, v. s. r. תָּכַךְ *p.* 1224.

תּוֹלָל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1226.

תּוֹלָע

v. s. r. תָּלַע *p.* 1226.

תּוֹמִים

v. s. r. תָּאַם *p.* 1216.

תּוֹעֵבָה

v. s. r. תָּעַב *p.* 1231.

תּוֹעָה

v. s. r. תָּעָה *p.* 1232.

תּוֹעֻפָה

v. s. r. נָעַף *p.* 342.

תּוֹף

לומר תֹּף, ול"ע כ"פ נכנוסות תֹּפֶת, תָּפְתָּה, תַּפְתִּין, וקנכו של הסרש כמלך שֶׁל־דָּם לעיל דף פק"ו. ומובנו שליפה וולעוף רשיפה ולניפה כמור

Jud. 20, 42. מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ
Ps. 136, 14. וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
Ez. 48, 10. וְהָיְתָה מִקְדַּשׁ־יְיָ בְּתוֹכוֹ
Ez. 48, 15. וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכָהּ
Ez. 48, 21. וּמִקְדַּשׁ הַבַּיִת בְּתוֹכָהּ

cum suff.:

בְּתוֹכָהּ

Gn. 41, 48 נָתַן בְּתוֹכָהּ
Num. 13, 32. רַאִינוּ בְּתוֹכָהּ
Num. 35, 34. אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ
Neh. 7, 4. וְהָעָם מְעַט בְּתוֹכָהּ
Ps. 57, 7. נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סֶלָה
Ps. 137, 2. עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
Jer. 50, 37. הָעֵרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ
Jer. 51, 47. וְכָל־חֲלָלֶיהָ יִפְּלוּ בְּתוֹכָהּ
Ez. 9, 4. הִנָּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ
Ez. 11, 7. שְׁמַתֶּם בְּתוֹכָהּ
Ez. 11, 11. וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְּתוֹכָהּ
Ez. 13, 14. וְכִלִּיתֶם בְּתוֹכָהּ
Ez. 14, 14. הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ
16. 18.
Ez. 14, 20. דָּנִאל וְאִיּוֹב בְּתוֹכָהּ
Ez. 22, 3. שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ
Ez. 22, 21. וְנָתַכְתֶּם בְּתוֹכָהּ
Ez. 22, 22. כֵּן תִּתָּכוּ בְּתוֹכָהּ
Ez. 22, 25. קֶשֶׁר נְבִיאֶיהָ בְּתוֹכָהּ
Ez. 22, 25. אַלְמְנוֹתֶיהָ הִרְבּוּ בְּתוֹכָהּ
Ez. 24, 5. בַּשְּׁלוּ עַצְמֶיהָ בְּתוֹכָהּ
Ez. 24, 7. כִּי דָמָהּ בְּתוֹכָהּ הָיָה
Ez. 24, 11 בְּתוֹכָהּ טֻמְאָתָהּ
Ez. 28, 23. וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכָהּ
Ez. 48, 8. וְהָיָה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכָהּ
Am. 3, 9. מְהוּמֹת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ
Zeph. 2, 14. וְרִבְצוּ בְּתוֹכָהּ עֲדָרִים
Zach. 2, 8. אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ
Zach. 2, 9. וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ

cum suff.:

מִתּוֹכָהּ

Jes. 52, 11. צְאוּ מִתּוֹכָהּ
Jer. 51, 45. צְאוּ מִתּוֹכָהּ
Ez. 11, 7. וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ
Ez. 11, 9. וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ

cum suff.:

וּמִתּוֹכָהּ

Ez. 1, 4. וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל
Ez. 1, 5. וּמִתּוֹכָהּ דְּמוּת

cum suff.:

תּוֹכָם

Neh. 4, 5. עַד אֲשֶׁר־נָבוֹא אֵלֶיהָם

cum suff.:

בְּתוֹכָם

Ex. 25, 8. מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם
Ex. 28, 33. וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם
Ex. 29, 46. לְשָׁכְנִי בְּתוֹכָם
Lev. 15, 31. אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם
Lev. 17, 8. אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם
Lev. 17, 10. וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
Num. 1, 47. לֹא הִתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם
Num. 5, 3. אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם
Num. 15, 26. 29. וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
19, 10.
Num. 18, 20. לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם
Num. 25, 11. קִנֵּאתִי בְּתוֹכָם
Num. 35, 15. וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם
Jos. 14, 3. לְאֵ־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם
Jos. 19, 49. לִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן בְּתוֹכָם
Jos. 20, 9. וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
1 Sam. 10, 10. וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם
1 Chr. 21, 6. לֹא פָקַד בְּתוֹכָם
Job. 1, 6. גַּם־הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם
Job. 2, 1. וַיָּבֹא גַם־הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם
Job. 15, 19. וְלֹא־עָבַר זָר בְּתוֹכָם
Ez. 2, 5. נָבִיא הָיָה בְּתוֹכָם
Ez. 3, 15. מְשֻׁמָּם בְּתוֹכָם
Ez. 3, 25. וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם
Ez. 8, 11. עֹמֵד בְּתוֹכָם
Ez. 9, 2. וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם
Ez. 11, 1. וַיַּרְא בְּתוֹכָם אֶת־יַאַזַנְיָה
Ez. 12, 10. אֲשֶׁר־הַמָּה בְּתוֹכָם
Ez. 12, 12. וְהַנָּשִׂיא אֲשֶׁר־בְּתוֹכָם
Ez. 20, 9. הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה בְּתוֹכָם
Ez. 22, 26. וְאָחֵל בְּתוֹכָם

Digitized by Google

גם תֵּיר, כמוהן תּוֹרֵם לרֵך, וכמעט כמו מֵרגיל, לבן בנמרץ תַּיָּרָא דְּתוֹרִין רועה בקר, שנשלח על ענין גדול ונלוז, והמופלגי מוּם תּוֹר, תְּוָרֶת. ודע קורץ שנ״ע עוד תֵּר בימוהן שֵׁר, לשון הכנעה וגיוס, ל״ע נדבור כיס ולץ כיס תיר ולץ תיל.

h. e. תָּר, *v. intr.*, sicut דָּר, דָּדַר, עָבַר q. v., circulare, in gyrum converti, circuire, velut ad explorandum vel negotiandum (syn. רָכַל, סָחַר), trop. de exploratione rerum indefessa et perlustratione undiquaque instituta, de circumspecta animi sui perscrutatione, de dei provida et benevola cura. *Hi.* הֵתִיר (impf. יָתִיר, apoc. יָתֵר, circumducere, in rectam viam deducere, viam veram commonstrare, Misle 12, 26. ***dirigit in rectam viam amicum suum*** justus, ubi alii יָתַר adj. pro יִתָּרוֹן positum, praeeunte paraphrasta, comminiscuntur. Huc referri oportet 2 Sam. 22, 23. ubi יִתַּר = יִתֵּר de deo integrum vitae in via sua ducente, non de liberante (a v. נָתַר) dicitur. Inde aram. et neoh. תַּיָּרָא, dux (*guide*), veluti תַּיָּרָא דְּתוֹרִין de bucolo; abstr. תַּיָּרוּתָא, תִּיוּר (*guidance*). LXX. *κατασκέπτεσθαι, διαστρέφειν, ἐκλέγεσθαι, ἑτοιμάζειν*; *Hi.* *παρεμβάλλειν*. A. *ἐξερευνῆσαι, κατασκοπῆσαι*. S. *νοηθῆναι*.

1 *perf.:* תַּרְתִּי
Eccl. 2, 3. תרתי בלבי
Ez. 2, 6. ארץ אשר־תרתי להם
3 *perf. pl.:* תָּרוּ
Num. 13, 32. אשר תרו אתה
2 *perf. pl.:* תַּרְתֶּם
Num. 14, 34. תרתם את־הארץ
part. m. pl.: הַתָּרִים
Num. 14, 6. התרים את־הארץ
1 Reg. 10, 15. לבד מאנשי התרים
2 Chr. 9, 14. לבד מאנשי התרים
part. pl.: הָאֹתָרִים
Num. 21, 1. דרך האתרים
inf. constr.: לָתוּר
Num. 10, 33. לתור להם מנוחה
Num. 13, 16. לתור את־הארץ
Num. 13, 17. לתור את־ארץ כנען
Num. 13, 32. עברנו בה לתור אתה
Num. 14, 7. עברנו בה לתור אתה
Num. 14, 36. 38. לתור את־הארץ
Dt. 1, 33. לתור לכם מקום
inf. constr.: וְלָתוּר
Eccl. 1, 13. לדרוש ולתור בחכמה
Eccl. 7, 25. לדעת ולתור
inf. constr.: מְתוּר
Num. 13, 25. וישבו מתור הארץ
3 *imperf.:* יְתוּר *for. aram.*
Job. 39, 8. *יתור הרים מרעהו
2 *impf. pl.:* תְּתוּרוּ
Nu. 15, 39. ולא־תתורו אחרי לבבכם
3 *impf. pl.:* וַיְתֻרוּ
Num. 13, 2. ויתרו את־ארץ כנען
3 *impf. pl.:* וַיְּתֻרוּ
Num. 13, 21. ויעלו ויתרו
Hif-il: הֵתִיר
3 *impf. pl.:* וַיְּתִירוּ
Jud. 1, 23. ויתירו בית־יוסף
תּוֹר

ג״ו, ומוכנו ק׳ כמו קוֹר לעיל, סדר וצרן, ל״א מסקף נקנוג ע״פ סדר

ועכן, ונשלל על קרנו סנוקר ועכק, שנקרוש נו ספניניס עוריס עוריס, ופעשר שתמנותו כתמנות של שֵׂרָה, לומר תֵּר נדומה לל שֵׂר, עריכה וסדיכה וקריוה, כלשר נשפתי מענה. כ׳ כמו סדר ועכן, להסתכת התכונה והסדור, ונכלף נמוכן זה כתעם לל תוכה, לולם ליכנו כקנר מתכו. ולע קורץ, שנמוכן ק׳ תוֹר כתכונה לניון קוע, לשר נקרוש עליו פניניס, לו קוע נכלל וקו, וע״נ התשלל ג״כ מסנכני דקל [שנת ק׳ נ׳].

n. m., 1) periodus (Ringel, Reihe), de eo, quod vicissim redit; series, ordo, sicut סֵדֶר, spec. margaritarum, catenula, monile (syn. חָרוּז), a v. תָּר, vi vel *circueundi*, sicut דָּר, vel *serendi* s. conserendi, sicut שֵׂר (שָׂרָה); 2) ordo, species, modus, significatio generalis a priori translata, qua fere nomini תּוֹרָה respondet, a quo origine plane differt. Targ. תּוֹר significatu vario, sed cognato (Perlenschnur, Schnur, Palmenschoss). LXX. *ὁμοίωμα, ὅρασις, χρόνος, καιρός, ἐξομολογεῖσθαι.*

תֹּר

Esth. 2, 12. ובהגיע תר נערה
Esth. 2, 15. ובהגיע תר־אסתר

כְּתוֹר

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה
pl.: בַּתּוֹרִים
Cant. 1, 10. נאוו לחייך בתורים
pl. constr.: תֹּורֵי
Cant. 1, 11. תורי זהב נעשה־לך

יִתְּוֹר

ג״ו, לנעת רל״ק נפלם יְקוּם, ומוכנו לנעתו לשר תר ונָגַל התר [ענשפשם-עתם], ולנעת המתכנם הכת הוש עתיל כסתר, כנוי לל יָתוֹר, ותרגמו יָאצֵל, ומקביל לנ״ו לל ירכז, וכוש ע״ל סלכתי, שנשתר תליל יְקוּם, ונעל הטעתים נשתת מסייע לוסף ומכריע, ולכני זמעתי ג״כ שהשם יְתוֹר יוכל להיות יָתֵר, והכלון יתכון הסניס, והכתון לפי לעתי לת המתרגם.

n. m., ad s. f. יְקוּם, exploratum, delectum (das Erspähte, Erlesene), nisi potius יְתוֹר forma aramaizante pro יָתוֹר dicitur (*explorat in montibus pabulum suum*), id quod etiam plus arridet. LXX. bene: *κατασκέψεται.*

Job. 39, 8. יתור הרים מרעהו

תֻּר

ג״ו, ככוי ליוכח ע״פ הכתב טעניע שלה, וכן נכוני [*tur-tur*] ונשלחי שפתי מעכ [עוטעכ] מעטם וה, ונהשלה לעדת ישראל כמו יוכח.

n. m. onomatop., turtur (Turtel), symbolice, uti יוֹנָה, de Israële sive כ״י. LXX. *τρυγών.*

Lev. 12, 6. או־תר לחטאת

וְתוֹר

Gn. 15, 9. ואיל משלש ותר וגוזל
Jer. 8, 7. ותור וסוס ועגור

הַתּוֹר

Cant. 2, 12 . וקול התור נשמע
cum suff.: תּוֹרֵךְ
Ps. 74, 19. לחית נפש תורך
pl.: תֹּרִים
Lev. 5, 7. 12, 8. 15, 14. 29. שתי תרים
Lev. 5, 11. לשתי תרים
Lev. 14, 22. ושתי תרים
Num. 6, 10. שתי תרים
pl.: הַתֹּרִים
Lev. 1, 14. והקריב מן־התרים
Lev. 14, 30. מן־התרים או מן־בני

תְּוֹר

taurus, v. s. שׁוֹר *p.* 1122.

תּוֹרָה

v. s. r. יָרָה *p.* 521.

תּוֹרָק

שם פריעי של ככר ופלך שם, שקום שתן שוב, וכמוכן וה שֵׁמֶן תּוֹרָק נשם ס״ת, לומר שתן של שקום תוכק, וככר הניל פרוש כוש הרק״נע, ומשתנר וה להמתך ולדקדוק. ולקר לנעת פריעות הנשם כ״ל שהוש הנקרל שְׂרָכוֹן נת״י [דנכר׳ ג׳ ל׳ י״ל], וכקרל כתוכם אַרְגָּב, וכמשנה וכמרל רָגֶב [וכן נשפם שמוכיח כלי לקלף], וזם היה הסתן הטוב ומשובח, ומסקר גדול היה ליוכנים נשתן. ווה תנין תוספתל מכוות [פ״ו] תקוע לקנת לשתן, שכיה לה רגב, וזהו לקרנב, וזהו עכוון, ונשם״ס תוֹרָק נקלוף קלפי. עי׳ עוד נקלך שכי של וה הספר.

n. pr. loci fertilis et oleo praestanti clari, unde שֶׁמֶן תּוֹרָק (Turak-Oel), fortasse תַּרְכּוֹן (j. Num. 34, 15. Dt. 3, 4. 14.), h. e. רָגֶב, bibl. אַרְגָּב, *Τραχωνῖτις*, de qua urbe olei praestantia et mercatura famosa, v. Tom. II. huj. Concor.

Cant. 1, 3. שמן תורק שמך

תּוֹשָׁב

v. s. r. יָשַׁב *p.* 530.

תּוֹשִׁיחַ

v. s. r. יָשַׁח *p.* 530.

תּוֹתָח

v. s. r. תִּיחַ *p.* 1219.

תּוּשׁ

לומר תֻּשׁ, ול״ע כ״ף נגור תֵּישׁ. מוכנו כ״ל כמו אֵשׁ, לשון כח וגבורה וקילות, ונשפתי מעכ הכת ג״כ יסוד השם הנף מן כח וגבורה.

h. e. תֻּשׁ, *v. intr. inus.*, fortem, robustum, validum esse, cogn. פ״ח, pro perpetua verborum פ״ח et פ״א cognatione.

תַּיִשׁ

ג״ו, והכנוי תְּיָשִׁים, ומוכנו וכך הטעים [נאקק, ניענעכ-], ונקרל כן ע״פ תוקף וקווק, וכן נשפם רומיז [*aries*] של ניש מוש, נקרלי תֵּישׁ משלמו.

n. m. (pl. תְּיָשִׁים), hircus, aries (quod nomen et ipsum a robore desumtum est), aram. תֵּישׁ. LXX. *τράγος.*

תַּיִשׁ *p.*

Prv. 30, 31. זרזיר מתנים או־תיש
pl.: וְתֵישִׁים
Gn. 32, 15. ותישים עשרים
2 Chr. 17, 11. ותישים שבעת אלפים
pl.: הַתְּיָשִׁים
Gn. 30, 35. את־התישים

תּוֹתָח

v. s. r. תִּיחַ *p.* 1219.

תּוּתָל

v. s. r. תִּיחַ *p.* 1219.

תְּוָדָה

v. s. r. יָדָה *p.* 1219.

תְּוָדוֹת

v. s. r. יָדָה *p.* 1219.

תְּוַחֲלֶת

v. s. r. חָלַל *p.* 373.

תְּוַחֲלוּאָה

v. s. חָלָה = חֳלִי *p.* 370.

תְּוַחֲנָה, תְּוַחֲנוֹן

v. s. r. חָנַן *p.* 389.

תְּוַחֲנוֹת

v. s. r. חָנָה *p.* 387.

תַּחַר

פעל ל״ע כ״ף נגור תַּחֲרָא, ושוש כפי הכ״ל סרוס של תַּחַר, ודומה לו [*θώραξ*] שהוש [*θράξ*], לומר כמו שרס לעיל, לשר ממכו שריון, נמוכן קשור וסרול, וכי כן הסרס [*lor*] נשפה רומית [*lor-ica*], שרס של ריקלי שם [*lor-um*], ועי׳ יותר מוה כלוס״ג.

v. tr. inus., concatenare, connectere (syn. שָׂרָה, unde שִׂרְיוֹן, cf. שָׂרַד), transp., ut videtur, ex תַּחַר, gr. *θράξ* (*θώραξ*), cf. lor-ica et lor-um.

תַּחֲרָא

ס״כ תמור קרקף, ומוכנו שריון [פלכ-נעל], וכמלל לן כתוכה, וי״מ לתכו שהוש ין קרס נמוכן כלקמות, לכן פרוזכו קניב.

n. f. (= תַּחֲרָא), lorica, *θώραξ*. LXX. כְּפִי תַּחֲרָא, *συμπλοκὴ συνυφασμένη, διϋφασμένον συμπλεκτόν.* Alii: *συμβολή.*

Ex. 28 32. 39, 23. כפי תחרא

תַּחַשׁ

ג״ו, והכנוי תְּחָשִׁים, מוכנו לנעת ליקקי מין קיס שלל היקה לגל לנעת [שנת כ״ל ע״כ], לולם ביקוקלל [י״ו ו׳] פרוו יקקי ט״יזון נלעו [דלכם], ונגמרל יפרוזהו כלמות תְּלָא אִילָן [מלקרלעכ], והכנון לת כ״ו ביקוקלל, וכן נעכרי דַּחַשׁ, תַּחַשׁ [תְּחַשׁ], כנוי לגלפין [לעלפין], וכפרע מקיס סיס, לומה לכלנ [ועעהוכל], וכשפתי ערכ הכה מגלהו.

n. m. (pl. תְּחָשִׁים), taxus, taxo (ital. *taxo*, gall. *taisson*, germ. Dachs), arab. *tuchas*, *duchas* (delphinus, phoca, cujus taxus similis est), targ. סַסְגוֹנָא (der Farbenfrohe, sive: d. Sechsfarbige), gem. in glossemate: תְּחָלָא אִילָן, martes. LXX. *ὑάκινθος, ὑακίνθινα* (nonnisi colorem pellium innuens). A. S. Th. *ἰάνθινα.*

תַּחַשׁ *p.*

Num. 4, 6. 14. כסוי עור תחש
Num. 4, 8. 11. 12. במכסה עור תחש
Num. 4, 10. מכסה עור תחש
Ez. 16, 10. ואנעלך תחש

הַתַּחַשׁ

Num. 4, 25. ומכסה התחש
pl.: תְּחָשִׁים
Ex. 25, 5. ועורת תחשים

Digitized by Google

ומכסה ערת תחשים Ex. 26, 14. 36, 19.
וערת תחשים Ex. 35, 23.
pl.: תַּחָשִׁים
מכסה ערת התחשים Ex. 39, 34.

תַּחַת

c. s. r. תְּחוֹת *p.* 1220.

תַּי

r. s. r. תְּוֹךְ *p.* 1219.

תֵּיכוֹן

c. s. r. תָּוֵךְ *p.* 1221.

תֵּימָן

v. s. r. יָמִין *p.* 497.

תֵּימָרָה

v. s. r. תָּמָר *p.* 1228.

תֵּירֹשׁ

v. s. r. יַיִן *p.* 525.

תֵּישׁ

v. s. r. תְּאוֹשׁ *p.* 1223.

תָּךְ

v. s. r. תָּכָךְ *p.* 1224.

תָּכָה

ס"כ לדעת רל"ק, ומוסכ"פ תָּכָה כתקנכות וכשקפסות [ויך נוגעוצלמן], ולדעת קקיס כמו הפעל תבא בעכני, שעכיכו תציכס וסצוד וכציכס, ולדעת יצחקי הכשכ"פ גויך תְּוֵךְ הפעל, מן תָּוֶךְ, והכיון תָּתְכָּוּ כבכו והלכו לתוך, לתוך תקצית הסר, רגל סיכי, ולדעת ר"ל מן תוך לשון דיכס כסוכי, והכלוי תָּבוֹא, והכוקר יבקר.

v. intr. pu., se associare, adjungere, vel, si arab. תכא VIII. conduleris, inniti, substratum esse, recumbere. Alii aliter, vim vel in *medio* collocandi vel *manendi* (syr.) inesse fingentes. LXX. leviter: *οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι.*

3 perf. pl.: תָּכּוּ
וחם תכו לרגלך Dt. 33, 3.

תְּכוּנָה

a. s. r. פְּנִין *p.* 549.

תְּכוּנָה

v. s. r. תָּכַן *p.* 1224.

תְּכִי

ג"ו, והכוכי תְּכִיִּים, ומוככו שֵׁם כצ"ע [מפוים], ובלמת כזכם כמכוון כשפה הכלקית כילוע, ושמה שֵׁם מסיוכי [ταὼς], שכמצ כם כשפה פרסית טאוס, ומוס כצ"ע תוקיי שֵׁנְסִי. קולם מה שהוא ככוי לכ' יעקב כן יוסף, מעתיק התוכה לכשון פרס, הוא מן שֵׁם, שם עיר נמקוו כורקוץן, והוא טוסי.

n. m. (pl. תְּכִיִּים), pavo, avis Indica (per Persiam et Mediam exportata), malab. *togeï*, sanscr. *sikhi*; neoh. שֵׁנְסִי (Nisba: שֵׁנְסִי, unde bene discerne טוסי, Tusensis), gr. *ταὼς*, a pers. טאוס.

pl.: וְתֻכִּיִּים
שנהבים וקופים ותכיים 1Reg. 10, 22.
וקופים ותוכיים 2 Chr. 9, 21.

תָּכַךְ

לומר תָּכַךְ, ומוככו כפי הענקת הצנעים לקל הצם כדמיון אל הקכן אל נָשַׁךְ, כקצוי הצכוק, ווה לתת. כי הפעל תָּכַס כעכיכי וספעל תָּכַךְ כקרעי מצקיון לקצי וס יקק סורלקו. כקכוס תָּכַךְ כיוכן קכיסס ועכיכס, וספעולי אֻתַּךְ וו אֻתָּךְ, ווס ג"כ מוס.

h. e. נָשַׁךְ, *v. tr.*, sicut *δάκνειν*, mordere, cogn. aram. תָּכַךְ, arab. *takka* (secare, opprimere), targ. תָּכַךְ (pro hebr. נָגַשׂ), mulctare, poena vel damno afficere, ab eadem notione primaria.

תֶּכֶךְ

ג"ו, וסרכוי תְּכָכִים, והמוכן כצך ורכית, ולית תככיס כמו לית לוקק כצבים, וכן הכיוכו הצכעים, וסרוס סעדים מן עוך סיג ופעל.

n. m. (pl. תְּכָכִים), oppressio, foeneratio, fraus malitiosa. Targ. et Saadja inepte hoc n. cum תָּוֵךְ, medium, componunt. LXX. *τόκος, δόλος*; אִישׁ תְּכָכִים (*δανείστου καὶ*) *χρειοφειλέτου.*

pl.: תְּכָכִים
רש ואיש תככים נפגשו Prv. 29, 13.

תֹּךְ

ג"ו, ולפעמים מלא וליו, ומוככו עוסק ופמכן, ופקלוקו כצך.

n. m. (nonnunquam תּוֹךְ plene), oppressio, dolus, fraus malitiosa. LXX. *τόκος, δόλος.*

תך ומרמה Ps. 55, 12.
ומרמות ותך Ps. 10, 7.
מתוך ומחמס יגאל Ps. 72, 14.

תָּכַל

פעל ל"ע כ"ף כגוד תְּכֶלֶת, ומוככו כמו שָׁחַל לעיל, לשון פגילה, וכבר קקיתי יסודו לעיל, ועי' עוד הצם, ויותר מוה תמצא בלוה"ג.

v. comp. tr. inus., decorticare (schälen), v. s. שָׁחַל.

תְּכֶלֶת

ג"כ, ומוככו כתקלוקו מין קומט שגדל עם כרקקו וסוף קלזון, ומדמו לוכעין למר שלומה לצבע הרקיע, וכן הכיוכו הצם הוס הקלמוכים.

n. f., cochlea (חִלָּזוֹן), conchilium (*helix ianthina.* Linn.), deinde color caeruleus ex cochleae sanguine confici solitus, v. Menahot IV. Chulin VI. f. 89. חַתְכֶלֶת הִיא דָּמָהּ לַיָּם וְיָם הִיא דָּמָהּ לָרָקִיעַ. Convenienter Arabs Walt. et Erp. *asmâng'uni* (*samâng'uni*), coeli colorem habens, coeruleus, hyacinthus (a pers. *asmân*, coelum, et *g'un*, color, cf. comp. סַסְגּוּנָא s. n. תְּחַשׁ). *Isaaki et Ibn-Ezra*, colorem viridem s. flavum (יָרֹק) intelligunt; quos sequitur *Lutherus.* LXX. *ὑάκινθος, -ίνθινος* (cf. *Qimchi*), *ὁλοπόρφυρος, καρπάσινος.*

ועשית ללאת תכלת Ex. 26, 4.
תכלת וארגמן ותולעת שני Ex. 26, 31. 36. 27, 16. 28, 8. 15. 33. 35, 23.
תכלת וארגמן תולעת שני Ex. 28, 6.
האפד בפתיל תכלת Ex. 28, 29. 39, 21.
כליל תכלת Ex. 28, 31. 39, 22.
על־פתיל תכלת Ex. 28, 37.
ויעש ללאת תכלת Ex. 36, 11.
תכלת וארגמן Ex. 38, 18. 39, 2. 5. 8.
רמוני תכלת וארגמן Ex. 39, 24.
ויתנו עליו פתיל תכלת Ex. 39, 31.
בגד־כליל תכלת Num. 4, 6.
יפרשו בגד תכלת Num. 4, 7. 11.
ולקחו בגד תכלת Num. 4, 9.
אל־בגד תכלת Num. 4, 12.
פתיל תכלת Num. 15, 38.
תכלת וארגמן 2 Chr. 3, 14.
תכלת וחור Esth. 8, 15.
תכלת וארגמן לבושם Jer. 10, 9.
לבשי תכלת Ez. 23, 6.
תכלת וארגמן Ez. 27, 7.
בגלומי תכלת Ez. 27, 24.

וּתְכֵלֶת

ותכלת וארגמן Ex. 25, 4.
שש משזר ותכלת וארגמן Ez. 26, 1.
ותכלת וארגמן Ex. 35, 6. 36, 8. 39, 29.
ובארגון וכרמיל ותכלת 2 Chr. 2, 6.
חור וכרפס ותכלת Esth. 1, 6.

הַתְּכֵלֶת

התכלת ואת־הארגמן Ex. 28, 5.
התכלת ואת־הארגמן Ex. 35, 25.
ומן־התכלת והארגמן Ex. 39, 1.
בתוך התכלת Ex. 39, 3.

בַּתְּכֵלֶת

בתכלת ובארגמן Ex. 35, 35. 38, 23.
בתכלת ובבוץ 2 Chr. 2, 13.

תִּכְלָה, תַּכְלִית

v. s. r. כָּלָה *p.* 526.

תָּכֵן

ס"כ, ומוככו כמו תָּכַן לקמן, לומר הצמלם וככיכם והכצם סצוד ויצור ותמון, ומצכיו וה כהצלם על יצור כצווי, למצן לא יהיה יתרון מכל לד, ומוס לת"כ הכיתם והסיון צקילה ומדוד, ווהו המכוון על תוכן ריוקות ד'. הכפעל נִתְכַּן הפעולי, כמוכן יצור. הכצד תֻּכַּן הלוכם וצקילה הככם ותקון, והכצ"פ הפעולי. כתרגום תֻּכַּן מצלמו, וכן הכוסף אַתְכֵּן, ובמוכן וס כצ"ע תּוֹכְנָהּ, תְּכוּנָתָהּ.

v. tr., sicut תָּכַן, constituere, componere, quasi rectificare, ad trutinam vel pondus vel mensuram rei disponere, hinc librare, metiri, examinare, perpendere suis minutissimis momentis. *Ni.* נִתְכַּן, libratum, aequum, rectum esse; לֹא יִתָּכֵן, non rectum est, non convenit, haud quadrat. *Pi.*, exacte ad trutinam examinare, ponderibus suis librare, metiri (parall. שָׁקַל, מָדַד); stabilire, formare (cogn. כּוּן). LXX. *κατευθύνειν, ἑτοιμάζειν*; *Ni. κατορθοῦν, εὐθύς*; *Pi. γινώσκειν, στερεοῦν.* A. S. *σταθμίζειν.*

part. masc.: תֹּכֵן *sg.*
הלא־תכן לבות Prv. 24, 12.
part. masc.: וְתֹכֵן *sg.*
ותוכן רוחות י"י Prv. 16, 2.
ותוכן לבות י"י Prv. 21, 2.

Nif-al: נִתְכַּן
3 perf. pl.: נִתְכְּנוּ
ולא נתכנו עלילות 1 Sam. 2, 3

3 imperf.: יִתָּכֵן
לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25. 29.
הדרכי לא יתכן Ez. 18, 25.
לא יתכן דרך אדני Ez. 33, 17.
והמה דרכם לא יתכן Ez. 33, 17.
לא יתכן דרך אדני Ez. 33, 20.

3 impf. pl.: יִתָּכְנוּ
הדרכי לא יתכנו Ez. 18, 29.

3 imperf. pl.: יִתָּכֵנוּ *p.*
דרכיכם לא יתכנו Ez. 18, 25. 29.

Pi-el: תִּכֵּן *3 perf.*
ומים תכן במדה Job. 28, 25.
ושמים בזרת תכן Jes. 40, 12.
מי־תכן את־רוח י"י Jes. 40, 13.

1 perf.: תִּכַּנְתִּי
אנכי תכנתי עמודיה Ps. 75, 4.

Pu-al: תֻּכַּן
part. masc.: מְתֻכָּן *sg.*
את־הכסף המתכן 2 Reg. 12, 12.

תֹּכֶן

ג"ו, ומוכס צעור מס כמצדד, ולפעמים כמו מדס, וכרקס מוס שפצר לומר סיסוד הפעל כמוכן מדידה, ולס כן יצור, קע"פ שלס כודע לי כעת דמיון לו.

n. m., mensura vel pensum, dependensum. LXX. *σύνταξις*; תֹּכֶן אֶחָד, *ὁμοίως.*

תכן אחד יהיה Ez. 45, 11.

וְתֹכֶן

וחכן לבנים תתנו Ex. 5, 18.

מַתְכֹּנֶת

ג"כ, ומוככו כמו תֹּכֶן כלי הפרס המוכן, וכככוי כמלס מַתְכֻּנְתּוֹ, ולפעמים מוככו צעור.

n. f. (c. s. מַתְכֻּנְתּוֹ), sicut תֹּכֶן, mensura; proportio; pensum. LXX. *σύνθεσις, σύνταξις, στάσις, ἴσος.*

ואת־מתכנת הלבנים Ex. 5, 8.

cum suff.: מַתְכֻּנְתּוֹ
על־מתכנתו ויאמצהו 2 Chr. 24, 13.
יהיה מתכנתו Ez. 45, 11.

cum suff.: וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ
ובמתכנתו לא תעשו Ex. 30, 32.

cum suff.: בְּמַתְכֻּנְתָּהּ
תעשה במתכנתה Ex. 30, 37.

תָּכְנִית

ג"כ, ומוככו מדס ומקכוכת ותקון, ומוס לת"כ תקון ויופי דכר.

n. f., mensura, apta partium dispositio s. conformatio (Proportionalität). LXX. *διάταξις, ὁμοίωσις.*

אתה חותם תכנית Ez. 28, 12.
ומדדו את־תכנית Ez. 43, 10.

תְּכוּנָה

ג"כ, ומוככו כמו תכן ומקכוכת, כלי הפרס המוכן.

n. f., sicut תָּכֵן, תַּכְנִית, proportio, pensum, dispositio, mensura, *διάταξις.*

cum suff.: וּתְכוּנָתוֹ
צורת הבית ותכונתו Ez. 43, 11.

לַתְּכוּנָה

ואין קצה לתכונה Nah. 2, 10.

תַּכְרִיךְ

c. s. r. כָּרַךְ *p.* 544.

תֵּל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1225.

תֵּלָא

ס"כ, והוס כמו תָּלָה לקמן כ"ה ל', וכמצ"ן כן כניכוכי פעולי".

verb. trans., idem quod תָּלָה q. v. infra.

Digitized by Google

p. pass. pl.: *תְּלוּאִים
Hos. 11, 7. *תלואים למשובתי

תְּלָאָה

v. s. r. לָאָה *p.* 553.

תַּלְאוּבָה

v. s. r. לָאַב *p.* 553.

תִּלְבֹּשֶׁת

v. s. r. לָבַשׁ *p.* 562.

תְּלַג

נלקחי כמו שֶׁלֶג נעכרי, ע״ם נסור מלקחו, ולקוי להיות לעיל תקת שלג, והנכתבו פה מהרגל המלמידים.

n. m. aram., nix, utpote candida, arab. *talg'*, gem. febris frigida (arab. *talig'*, frigidus, sicut *bârid*, a *barad*, grando). LXX. *χιών.*

קיוץ פְּתִלַּג
Dan. 7, 9 לבושה׳כתלג חור

תָּלָה

פ״נ, ומוכנו הוקמה על עץ ונלינה [תָּלֻנען, לויפ־, -תעלקען, -תיסמען], ותעלותו בדמיון על המכת נמשם יוכיח [tlâ-ω], ונמשקי מערב מקלסול וכלכול מכם ומכם ניזכר ונקול, קולם נעכרי מלינת נעל-מות. כנפעל המעולי, ומכנל קווק של קל. כנ״ע מוס תְּלֻיָּן [מצנקפר], תְּלֵי שם לכוכב ומול, תְּלוּי דגי נמסק, תַּתְלוּת המתך ועלוק, תְּלִיָּה שם מפעולי של קל ונס מקום.

v. tr., tollere rem in altum; ita ut ibi suspensa s. *μετέωρος* maneat, pendere (*τλᾶν*, *τάλαντον*), suspendere, velut arma in pariete, capitis damnatum in arbore. *Ni.* pass. *Pi.* int. Neoh. תַּלְיָן, suspensor (Henker), תַּתְלוּת, dependentia, consequentia; תְּלִי, sidus draconis. LXX. *κρεμᾶν*, *ἐπικρέμασθαι*, *σταυροῦν*; *ἱστάναι*, *πεποιθότα εἶναι.*

3 perf.: תָּלָה
Gn. 40, 22. ואת שר האפים תלה
Gn. 41, 13. ואתי תלה
Jos. 8, 29. תלה על־העץ
3 perf.: וַתָּלֶה
Gn. 40, 19. ותלה אותך על־עץ
2 perf.: וְתָלִיתָ
Dt. 21, 22 ותלית אתו על־עץ
3 perf. pl.: תָּלוּ
Esth. 8, 7. ואתו תלו על־העץ
Esth. 9, 14. עשרת בני־המן תלו
3 perf. pl.: וַיִּתְלוּ
Esth. 9, 25. ותלו אתו ואת־בניו
Jes. 22, 24. ותלו עליו כל ׳ כבוד
3 pl. c. suff.: תָּלוּם *K'tib.*
2 Sam. 21, 12. תלום שם הפלשתים
3 prf. pl. c. s.: תְּלָאוּם *Q're.*
2 S. 21, 12. תלאום שם הפלשתים
1 perf. pl.: תָּלִינוּ
Ps. 137, 2. תליתי כנרותינו
part. masc.: תֹּלֶה *sg.* נסוג לקוד
Job. 26, 7. תלה ארץ על־בלימה
part. pass.: תָּלוּי *sg.*
Dt. 21, 23. כי־קללת אלהים תלוי
2 Sam. 18, 10. אבשלם תלוי באלה
Cant. 4, 4. אלף המגן תלוי עליו
prt. pass. pl.: תְּלוּיִם
Jos. 10, 26. תלוים על־העצים
prt. pass. pl.: תְּלוּאִים
Dt. 28, 66. תלאים לך מנגד
part. pass. pl.: תְּלוּאִים
Hos. 11, 7. ועמי תלואים
inf. constr.: לְתָלוֹת
Esth. 6, 4. לתלות את־מרדכי
Ez. 15, 3. יתד לתלות עליו
impt. pl. c. s.: תְּלֻדִי
Esth. 7, 9. תלהו עליו
3 impf. c. s.: וַיִּתְלֶם
Jos. 10, 26. ויתלם על חמשה עצים
3 imperf.: יִתְלֶה
Esth. 9, 13. יתלו על־העץ
3 imperf.: וַיִּתְלוּ
Esth. 5, 14. ויתלו את־מרדכי עליו
3 imperf. pl.: וַיִּתְלוּ
2 Sam. 4, 12. ויתלו על־הברכה
Esth. 7, 10. ויתלו את־המן
Nif-al: נִתְלָה
3 perf. pl.: נִתְלוּ
Thr. 5, 12. שרים בידם נתלו
3 perf. pl.: וַיִּתָּלוּ
Esth. 2, 23. ויתלו שניהם על־עץ
Pi-el: תִּלָּה
3 perf. pl.: תִּלּוּ
Ez. 27, 10. מגן וכובע תלו־בך
Ez. 27, 11. תלו על־חומותיך

תְּלִי

ע״ו, וכנכוי תְּלֻקָה, ומוכנו מין ויין וכנק לו לשפס סמולם כניכלו של קלס, וסשפרשים נקלקו נו מהו, ולק לכניע, כי לכולם יסוד נדקדוק המלס.

n. m. (c. s. תִּלְקָהּ), pharetra, utpote de humero suspensa; alii, in his *Onkelos*, *Isaaki* et *Qimchi:* gladius, neoh. תְּלִי, תְּלִי (def. תַּלְיָא), ansa (Henkel, Aufhenkel). LXX. *φάρετρα.*

cum suff.: תְּלִיקָהּ
Gn. 27, 3. כליך תליך וקשתך

I. תֵּל

ע״כ, וכניכוי הפעולי תְּלוּל, ופקרוכו סכמס וכניכס וכנכסס סלילס וכמוס [עכסענען, עכיכמען, סי״פען], וע״כ נדומס על סָלַל לעיל, ומעכוכו כידוע כמוס וכזיקס ולילס, וכנכ פרשקי יסולו תקת סלל. נקרגוס תְּלִיל כשגג וכס, מקיים נכוכס, וכן כמוכן רוקכי, וכנפרש תְּלוּלָיו נככוכיות נעפס לנכי, תְּלוּלִית נכזוקית שכניקוכ.

v. tr., toll-ere, aggerere, exaggerare, cumulare, cogn. סָלַל q. v.; prt. pass. תָּלִיל, aram. תְּלִיל, elatus, aggestus, altus, munitus. Inde aram. תְּלוּלָיו, gibbositates corporis; תְּלוּלִית, colliculus, tumulus (Kothhaufen). LXX. καὶ *κρεμάσω.*

part. pass.: תָּלוּל *sg.*
Ez. 17, 22. על הר־גבה ותלול תֵּל

ע״ו, וכנכוי תְּלָל, והכוי תְּלָלִים, ומוכנו כנוכ ונכזוקית [כיגעל, כויפען], מן מכנור עפרי לו מקכים, וכמקס הסס סוס ג״כ כקלק סמכנה נפריים לעריס, ד״מ תל קרקע, תל מלק, וכן לנוכ נמקומות קמור, קרם נהריים וסוריס.

n. m. (c. s. תִּלֵּי, pl. תִּלָּלִים), agger, tumulus, cumulus vel glebarum vel lapidum, crebro in nn. pr. urbium Assyriae, Mesopotamiae et Syriae, velut תֵּל מֶלַח, תֵּל חַרְשָׁא, תֵּל אֲבִיב, תֵּל חֲמִידוֹת עַל־תֵּלָם; *κεχωματισμένα.*

Dt. 13, 17. וחיתה תל עולם
Jos. 8, 28. וישימה תל־עולם
Esr. 2, 59. *מתל מלח תל חרשא
Neh. 7, 61. *מתל מלח תל חרשא
Ez. 3, 15. *תל אביב

לְתֵל

Jer. 49, 2. וחיתה לתל שממה

מִתֵּל

Esr. 2, 59. *מתל מלח תל חרשא
Neh. 7, 61. *מתל מלח תל חרשא
cum suff.: תִּלָּהּ
Jer. 30, 18. ונבנתה עיר על־תלה
cum suff.: תֵּלָם
Jos. 11, 13. העמדות על־תלם

תֵּלֶם

ע״ו, גזיר תֵּל נסופי יָם, ולטוכו נעטוזית לעכר סניב לעמק ולגדוד [פורכענסיגעל], והגדוד [פורכע] סוק סעמק, והמפרשים עמו נפכוזו נקעכס עסוק מגדול. ולעכר לקוק סקופי סנס מעלמו ברים, טרים, עלים וכדומס, וזרע מלס להעס לק היס ולק כנרע. נקרגוס תֵּלֶם מעלמו, והקוקיי תַּלְמֵי כנ״ע, ונמרע תַּלְמִיחִית ג״כ מוס.

n. m. (a n. prim. תֵּל, adjecta terminatione *ēm*, ads. f. בְּרִים, טְרִים, עֲלֵים, lira, porca (Furchenhügel), terra inter binos sulcos aratro exaggerata et prominens (div. a גָּדִיד, מַעֲנִית, ipse sulcus), aram. תְּלַם (תַּלְמִיתָא, sulcabile; תַּלְמִיחִית, sulcatio). LXX. *αὖλαξ*, *χέρσος*, *ἰμάς* S. *ὕψος.* Quinta: *λόφος.*

בְּתֶלֶם

Job. 39, 13. בחלם עבתו

תַּלְמֵי

pl. constr.:
Hos. 10, 4. על תלמי שדי
Hos. 12, 12. כגלים על תלמי שדי
pl. c. suff.: תַּלְמֵידָהּ
Job. 31, 38. ויחד תלמיה יבכיון
Ps. 65, 11. תלמיה רוה נחת

II. תָּלַל

פעל ל״ע כ״פ נכוסף תַּחֵל, ונגזר תַּלְתַּל, ומוכנו כמו סָלַל נמוכן נ׳, לומר כלכול וסלסול ונפכוף סכם וסכה, ודומס לו זַל, זֵל, לכן תלתל כמו דלת דקת, ע״כ סלסול וקלקול וכלכול. ומוס כמשקלס על זלזול וקלקול וכגול, וכי קצל וגל ג״כ סלון וס. ולע קוקל שמוכוף סתל, עד שכרקס כקלו סתל זרע נעלס, וגס הזמו׳ ממכו נמשקרזות מתל, קולס מיסוד נזרע תלל.

v. intr., sicut זַל, זֵל II., *σαλ-εύειν*, *ταλ-αντᾶν*, vacillare, trop. vilescere, flaccescere (syn. זָל). *Hi.* תַּחֵל, floccifacere, ludificare, de honore alicujus tractare, turpiter tractare, decipere, conviciari. LXX. *καταπαίζειν*, *μυκτηρίζειν*, *ἐξαπατᾶν*, *παραλογίζεσθαι*, *παρακρούειν*, *προστιθέναι.*

Hif-il: נסוג לקוד הַתֵּל
Gn. 31, 7. ואביכן התל בי
2 perf.: הֲתַלְתָּ
Jud. 16, 10. 13. עד הנה התלת בי
Jud. 16, 15. שלש פעמים התלת בי

inf. constr.: הָתֵל
Ex. 8, 29. אל יסף פרעה התל
inf. constr.: כְּהָתֵל
Job. 13, 9. אם כהתל באנוש
Hof-al: הוּתַל *3 perf.*
Jes. 44, 20. לב הותל התהו

הָתֵל

פעל זכיי מן הנוסף של תלל, כמוכן כווי והקלס וקיפס, ונמוכן וס הכנל תַּחֵל והעתיד יְהַתֵּל, לולס הקמוכס תַּחֵל נענר והסקוד הָתֵל והעתיד יְהַתֵּל והסָפעל הוּתַל מהנוסף של תלל ולע זכיות. מוכנו כילוע כוד והקלס וולוול, כזרע של תלל נדמיון לל זלל, ולקר הזוו קנק מסמלקלים פעל תַּפ לו תַּפ נעכני, כמוכן של רמיס, סנס לסס סנכון ומוע לקר, וזרע התל כמוכן נגילס סוק נדמיון לל קתל לכוון כסוי ועטוף, ולע מן הקל.

v. tr. secund. (a תֵּל *Hi.* v. תָּלַל, unde impf. יְהַתֵּל, *Ho.* חוּתַל), contemnere, conviciari, vilipendere; *Pi.* חִתֵּל (inf. הָתֵל, impf. יְהַתֵּל), intens. LXX. *πλανᾶν.*

Pi-el: הִתֵּל
3 impf.: וַיְהַתֵּל
1 Reg. 18, 27. ויהתל בהם אליהו
2 impf. pl.: תְּהָתֵלּוּ
Job. 13, 9. תהתלו בו
3 impf. pl.: יְהָתֵלּוּ *p.*
Jer. 9, 4. ואיש ברעהו יהתלו

הָתֵל

ע״ו ע״א אָתֵם, ומלע לך נכנוי הַתֵּלִים, כדגוס למל הפעל סלל, כזרע לקל לסוס, ומוכנו כווי וולוול ונקלס וקרזס [זפאָטעעריי״ס].

n. m. (ad s. f. אָתֵם; pl. הַתֵּלִים, sicut אַרְמִים), ludificatio, ludibrium, cavillatio, a v. secundario הָתֵל. LXX. *λίσσεσθαι.*

pl.: הַתֵּלִים
Job. 17, 3. אם לא התלים עמדי

בַּהֲתַלָּה

ע״כ, כדמיון סמכוון של הָתֵל, ונמלע כמוסו לך כנכוי מַהֲתַלּוֹת. ולזר לקקוד סמזקל סכס הוס ע״ם בַּהֲתָלָה, נקוסנת עס סהוסית נרקע.

n. f. (pl. מַהֲתַלּוֹת), ludibrium. LXX. *πλάνησις.*

pl.: מַהֲתַלּוֹת
Jes. 30, 10. חזו מהתלות

תַּלְתַּל

ע״ו, והכנוי תַּלְתַּלִּים, ומוכנו מין ענף ויונק ע״ם סלסול ולזלול. ומוס כנוי לקוונות שער ולנק רקס [לאָקקע], ע״ם נפנוף ולזלול.

n. m. (pl. תַּלְתַּלִּים), frons pendulus, arab. *taltalah*, trop. cincinnus, crines pendulae (syn. הַבָּת רֹאשׁ). LXX. *ἐλάται.* Vulg. *elathae palmarum.*

pl.: תַּלְתַּלִּים
Cant. 5, 11. קוצותיו תלתלים

III. תָּלַל

פעל ל״ע כ״פ נגור הוּלַל, ומוכנו כמו שָׁלַל, לקר ממנו כתסווס, נקשוי הזכוק, ומוכנו כמו שלל.

v. tr. inus., sicut שָׁלַל q. v., *συλ-ᾶν*, diripere.

תּוֹלָל

ע״ו, והכינון שלל, ומוס קפ״כ כקעמס להסמנת הסוולל והקוומס והגולן נהזקלס על הזוונס שני.

Digitized by Google

n. m., direptor, oppressor, sicut שׁוֹלֵל. LXX. οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς. Inc. καταλαζονευόμενοι. Hier. *qui affligebant.*

pl. c. suff.: וְתוֹלָלֵינוּ
Ps. 137, 3. ותוללינו שמחה

תָּלַם

פ"נ [ולפ שייך לל תָּלַם, כאשר שומו מן תָּל הנכרי]. מוכנו התאמצות והתקוקות התנגדות והתאפקות וכיוצ לשון עכירות לב [קיהן, הערלהאפפע זיין], ושוה ספרייי תָּלַמ [ע"ל הנרייעיס אַמוּץ, אמצי, חזקי, נגבר, והתאשתדל לפס נשפתי מערב], לומר לשון תגנדת וקניות. ואשר לתקור שרשו, דע שיסוד תָּלַם כמוהן וה נלקחי נעיית, ושוה טָלַם, שנלרך כתרגום תקוד עזיקה וקשיחה וכיולה, כלרך שנשתלים מתאמנות של כך וגנדה, ושוה פשוט שם טָלוֹם, טְלוּמָא, טְלוּמָה, טוֹלֵם, וכלון ספק. נ"כ תָּלַם, שנלרך נת' נשיכוני [תלמין נכרין סוו], ונקור פשרש תמלך שנשרש כמכוון נ"כ ניוכי [τολμ-ᾶν] ונשפתי מערב. ונשפה שמתלית פשרש הוה מנוי מאד, הן נתוקר תַּלַם נשנין עזיקה וקשיחה והתנגדות, לכן נקרא עוף תַּחְמָס [הן תמס] טלים נשרני, הקוחם והעושק. ודע קוהל שספרייי תַּלְמַי, ניוכי [Θολομαῖ-ος], כתשר נקדמוניות יוסף הכהן [כ' ת' ת'; וכן ל' ק' ת'], שם תשוהו לל ספרייי נספרו מתלמות סיסודים [ת' ע' נ'], וכן תמלכו [Βαρθολ.], שהוא בַּר תַּלְמַי, וככתב שם נעית ע"ל קרמי, והכלב"נ כתב שם התוכן נ"כ עלמיות נעית, קולם היותו שנור הוא ע"ל שענני תַּלְמַי, ושוה עזו שתלרייס ע' פ' שהתקל, שהוא קידועה, פתלמיות, פתלמי, וזהו תלם', נקלון קידועה הככרית ונעוינת סופיי היוכי. והפ לך יסוד הזה של תלמי, שכנוכו כו גם הקדמים גם סיזכים.

v. intr. inus. (quo non pertinet תָּלַם, utpote a v. תָּל derivandum), τολμ-ᾶν, audere, audacter agere, opprimere, aram. טְלַם (Glossa: לְשׁוֹן חֲצָפָה וּדְחִיפָה), unde טָלוֹם, oppressor, τολμητής, τολμητίας; טְלוּמָא, טוּלְמָא, טוּלֵם, טְלוּמָה, oppressio, iniquitas, τόλμη, τολμηρία, τόλμημα; arab. *ṭalama*, unde *ṭâlim*, injustus; *ṭulm*, iujustitia, tyrannis, *ṭalim*, struthio mas (= hebr. תַּחְמָס), derivatorumque magna copia (div. a *ṭalima*, obscurum esse, unde *ṭulmah*, aram. טַלְמוּ, tenebrae). Hinc n. pr. תַּלְמַי, audax, fortis (syn. גֶּבֶר, חָזָק, אַמְצִי, אַמִּיץ), Θολομαῖος (Jos. Ant. 20, 1, 1. cf. 14, 8, 1.), praefixo בַּר: Βαρθολομαῖος (N. T.), praefixo articulo aegyptiaco Πτολομαῖος, quod nomen Judaei creberrime תַּלְמַי, interdum טַלְמִיוֹס per *Thet* scribunt.

תָּלַע

פעל ל"ע כ"ף נגור תּוֹלָע, כי פנצ"ע תַּלָּע שמי. מוכנו כמו לָע לעיל [אשר ממנו נקשנה נ"כ עָלַע, שם של שניס מלקוח ומנלעות], לומר לקיקה ונליעה, נהזקלה על הזה, וכן סהזקלה קנל לע, וכנון וה להזה קולע סכף, לוקח הפעל קלע נערני נויר הזה. ואשר כמוהן שטוע נקרמי, הכה שם תָּלַע תמור תָּלַח.

v. tr. inus., delambere, delingere, devorare, depascere, cogn. עָלַע (עָלַע). Aramaicum תְּלַע idem est quod תְּלַח; arabicum تلع (efferre se, caput exserere) idem quod تلح.

תּוֹלָע

ז"ו, והרכוי תּוֹלָעִים. ומוכנו מין ילק קולק ומגרם דבר ולוקק וכולע ומשקית, לכן כנוי לרמה [ווקוסם], ולפעמים כמו זכי, לומר קולע כרמיון, לשר מתנו נעזה פזכי [קקקוס]. וכמוהן וה פעל שמי תָּלַע, לומר היות לבוש הזכים. נ"ע תְּחַלְיַע הרקקת והפרזת התולע מדבר [ענטוולוקמען], ל"מ לין מתליעין סקילנות, ולפעמים כמוהן נעזה מלא תולעים.

n. m. (pl. תּוֹלָעִים), vermis, a lingendo s. depascendo, spec. coccus, vermis arboris *Alkermes* (der Kermeswurm, Qimchi: חֻמָּא חַרְמֶזִי (v. חַרְמִיל), arab. *girmis*, κόκκος βαφική). Inde v. denom. תָּלַע, coccinatum h. e. coccino indutum esse, uti neoh. תְּחַלְיַע, vermificare vel vermes auferre. LXX. σκώληξ, κόκκος, κόκκινον; prt. מְתֹלָע, ἐμπαίζοντες.

Thr. 4, 5. האמנים עלי תולע

בְּתוֹלָע

Jes. 1, 18 אם־יאדימו כתולע

pl.: תּוֹלָעִים

Ex. 16, 20. וירם תולעים ויבאש

Pu-al: תְּלַע *v. denom.*

part. m. pl.: מְתֻלָּעִים

Nah. 2, 4. אנשי־חיל מתלעים

תּוֹלָעָה

ז"כ, ולפעמים נ"כ תּוֹלָעַת, ומוכנו כמו תּוֹלָע, נלי הפרש סמוכן.

n. f. (nonnunquam תּוֹלַעַת), sicut תּוֹלָע, vermis, coccus, coccinum. LXX. σκώληξ, κόκκινον; תּוֹלַעַת שָׁנִי, שְׁנִי תּוֹלַעַת, κόκκινον.

Job. 25, 6. ובן־אדם תולעה
Jes. 14, 11. ומכסיך תולעה

al. for.: תּוֹלַעַת *p.*

Ex. 28, 5. תולעת השני
Ex. 28, 6. תולעת שני ושש משזר
Ex. 35, 25. את־תולעת השני
Ex. 39, 3. ובתוך תולעת השני
Lev. 14, 4. ושני תולעת ואזב
Lev. 14, 49. ושני תולעת ואזב
Num. 4, 8. בגד תולעת שני
Num. 19, 6. ואזוב ושני תולעת
Ps. 22, 7. תולעת ולא־איש
Jes. 41, 14. אל־תיראי תולעת יעקב
Jon. 1, 7. וימן האלהים תולעת

וְתוֹלַעַת

Ex. 25, 4. ותולעת שני ושש ועזים
Ex. 26, 1. ותכלת וארגמן ותולעת שני
Ex. 26, 31. ותולעת שני ושש משזר
36. 27, 16. 28, 8. 15.
Ex. 28, 33. וארגמן ותולעת שני
Ex. 35, 6. 36, 8. 35. 37. ותולעת שני
38, 18. 39, 2. 5. 8, 29.
Ex. 39, 1. והארגמן ותולעת השני
Ex. 39, 24. ותולעת שני משזר

הַתּוֹלַעַת

Lev. 14, 6. 51. ואת־שני התולעת
Lev. 14, 52. ובשני התולעת

p.

Dt. 28, 39. תאכלנו התולעת

בְּתוֹלַעַת

Ex. 35, 35. בתולעת השני ובשש

וּבְתוֹלַעַת

Ex. 38, 23. ובתולעת השני

cum suff.: תּוֹלַעְתָּם

Jes. 66, 24. תולעתם לא תמות

תָּלַף

פעל ל"ע כ"ף נגוד תְּלִיפוּת, ומוכנו כמו לָף נקרמי, קשור והדוק וקנוד, ומוה עריכה וסדילה יקד וה לוה דבר נדבר, וכן נקרת לף נערני, וקוטב הזכר לפ"ו תָּ־לָף, וכנר מניכו שנכנו פעלים על דוגמה וו ודוק.

v. comp. tr. inus., conjungere, conserere, contignare; cogn. לָף aram., *laffa* arab.

תַּלְפִּית

ז"כ ע"מ לקרית, והרכוי תַּלְפִּיוֹת, ומוכנו לדעת הנזון סעדים יָ־יומי הכנב מן תל ויות, ועשו לתלות עליו קנב יות, והוא ע"ל רו"ל נגמרת [ככה יספר לנו לדוכים הלוי נספרו ספר התשובות, שהזיב נו על לדוכיו כלף סיזכים כ' סעדים]. ולדעת לנן־נ כלף תה נוספת והלף הקרה, ושרשו לל"ף, והרלון מגדל מוהק דהכים לעובדי לוהק, ול' שלמה נרבי יהודה פרשו מענין כפלפה [ע' שפת יתר לרשנ"ע כ"ק]. לכן מסתבר לי שענינו סדר ועדך, כנלות הזרע, והרלון נכוי עריכים וסדרים, ודוק.

n. f. (ad s. f. אַחֲרִית, pl. תַּלְפִּיוֹת), contignatio, tabulatum, peristylium (Terasse), unde בָּנוּי לַתַּלְפִּיוֹת (terassenförmig gebaut). *Gemara* et *Saadja* locum ad appendendos enses bis acutos (quasi a־תָּלַף et פִּיּוֹת), *Abulwalid* pharum (Leuchtthurm), quasi a v. אָלַף (docere, viam monstrare) intelligit. Alii arabicum *talifa* (perire) in auxilium vocant et *arma exitialia* intelligunt. Alii aliter. LXX. θαλπιώθ (ἐπάλξεις). S. ציון. Quinta: ἐντολάς. Vulg. *propugnacula.*

pl.: לְתַלְפִּיוֹת

Cant. 4, 4. בנוי לתלפיות

תֶּלֶת

שם מספרי נקרמי, כמו שָׁלֹשׁ נענרי, ולוכרי׳ תְּלָתָא כמו שְׁלֹשָׁה, והרכוי תְּלָתִין, לכן שם שמתלת תַּלְתָּא סוף תמור תַּלְתֵּי מן תַּלְתֵּי, וסוף כפי של סתופרי׳, וכן תַּלְתֵּי נכוסי׳ ענרי נדניקל.

num. card. aram. (m. תְּלָתָא), tres, hebr. שָׁלֹשׁ, שְׁלֹשָׁה; pl. תְּלָתִין = שְׁלֹשִׁים. LXX. τρεῖς, τρίτος; pl. τριάκοντα.

Dan. 7, 20. ונפלו מן־קדמיה תלת

num. card. f.: וְתַלְתָּ

Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפמה
Dan. 7, 8. ותלת מן־קרניא

n. card. m.: תְּלָתָה

Dan. 3, 24. הלא גברין תלתה רמינא
Dan. 6, 3. ועלא מנהון סרכין תלתה
Dan. 6, 11. וזמנין תלתה ביומא
Dan. 6, 14. וזמנין תלתה ביומא
Esr. 6, 15. עד יום תלתה

n. card. m.: תְּלָתָא

Esr. 6, 4. די אבן גלל תלתא

n. card. m.: וְתַלְתָּה

Dan. 7, 24. ותלתה מלכין יהשפיל

n. card. m. c. s.: תְּלָתְהוֹן

Dan. 3, 23. וגבריא אכך תלתהון

n. c. pl.: תְּלָתִין

Dan. 6, 8. 13. עד־יומין תלתין

תַּלְתֵּי

ק"ו תַּלְתֵּי, קולרי מן תלת, ומוכנו כמו שלישי, נלי הפרש המוכן.

s. תַּלְתֵּי, *num. ord. aram.* (def. תַּלְתָּאָה = תַּלְתָּאָה), tertius. LXX. τρίτος.

adj. def.: תַּלְתָּאָה

Dan. 5, 29. שלים תלתא במלכותא

adj. def.: וְתַלְתָּאָה

Dan. 5, 16. ותלתא במלכותא תשלט

num. ord.: וְתַלְתֵּי

Dan. 5, 7. ותלתי במלכותא ישלט

תְּלִיתֵי

ת"ו, נקרמי כמו תַּלְתֵּי, תַּלְתֵּי, נלי הפרש המוכן.

num. ord. aram., idem, quod תַּלְתֵּי et hebraizans תַּלְתֵּי. LXX. τρίτος.

n. ord. def.: תְּלִיתָאָה

Dan. 2, 39. ומלכו תליתאה אחרי

תַּלְתַּל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1225.

תַּם, תֹּם, תֹּם

v. s. r. תָּמַם *p.* 1227.

תָּמַהּ

פ"נ והעתיד יִתְמַהּ, והפקרון הפזומות ושמוס על דבר [שעוכנן], ולפעמים כמו פתילס וילקה נסילס וקתיקה, והפתפעל כמוהן נכוכו. ואשר לקנור פזרש סכה תָּמַהּ לעיל משלמו, נקלוף שפקיי, וכזרש כמכוון ניוכי ונשפתי מערב.

v. intr. (impf. יִתְמַהּ), obstupescere, vehementissime admirari, attonitum haerere, pavescere, cohorrescere, cogn. תְּוַהּ q. v. *Hitp.*, intrinsecus vehementissime percelli, admirabundum atque attonitum consistere. *Hi.* neohebr. הִתְמִיהַ, admirationem injicere, parere. Inde neoh. n. actionis תְּמִיהָה, תְּמִיָּה, admiratio. LXX. θαυμάζειν, ἐξίστασθαι; Hebr. 1, 5. θαυμάζειν θαυμάσια. A. S. θαμβεῖσθαι. S. φοβεῖσθαι, ἐκπλαγῆναι.

3 perf. pl.: תָּמְהוּ *p.*

Ps. 48, 6. תמה ראו כן תמהו

impt. pl.: תִּתְמְהוּ *p.*

Hab. 1, 5. והתמהו תמהו

impt. pl.: וְתִתְמְהוּ

Jes. 29, 9. התמהמהו והתמהו

2 imperf.: תִּתְמַהּ

Ecc. 5, 7. אל־תתמה על־החפץ

3 imperf. pl.: יִתְמְהוּ

Jes. 13, 8. איש אל־רעהו יתמהו
Jer. 4, 9. והנביאים יתמהו

3 imperf. pl.: וַיִּתְמְהוּ

Job. 26, 11. ויתמהו מגערתו

3 impfer. pl.: וַיִּתְמְהוּ

Gn. 43, 33. ויתמהו האנשים

Hitpa-el: הִתְתַּמֵּהּ

impt. pl.: וְהִתְתַּמְּהוּ

Hab. 1, 5. והתמהו תמהו

תְּמַהּ

נקרמי כמו נענרי, נלי הפרש המוכן,

Digitized by Google

ונקנוס ג"כ תמור סעור ופליגס, לכן
עם הכנל ופצולי שלו, וכנאכל סכוסף
הַתְּמַהַּ סכוב והגרמת סתמיסה, ונקרמי
מוס תְּמַהּ והילועס תְּמָהָא סעס, כמוכן
מופת, וכן סעס תִּירָה נקרנוס תמור
תָּמָהּ, וכן תָּמוּ והכרוי תָּמָהּ או תְּמָהּן
אין קיס לאכר כיזיתון, לאכר יוסס עליס
כל עוכר, וכלאמר תמור כי נעכרי, וכן
מוס תְּמִיהָה סעס נ"ע, וכן אִתְּמָהָא
נגרמכ.

v. intr. aram., sicut hebr., obstupescere, obrigescere, expavescere, targ. et gemar. frequentissimum.

תְּמַהּ

ג"ו נקרמי, והכרוי תְּמָהוֹן, ומוכנו כמו
קרסון נעכרי כתרנוגו, ומוס קל"כ
כמו מופת וכפלאה.

n. m., stupor, pavor, sicut תְּמָהוֹן hebr., unde res mirabilis (syn. פֶּלֶא).

pl.: וַתְּמָהֵן
Dan. 6, 28. ועבד אתין ותמהין

def. pl.: וַתְּמָהַיָּא
Dan. 3, 32. אתיא ותמהיא

pl. c. suff.: וַתְּמָהוֹהָי
Dan. 3, 33. ותמהוהי כמה תקיפין

תְּמָהוֹן

ג"ו, ומוכנו עכילות וצקר ולימס
ופלגות וגמרון ומקומומות, ומסמך
תְּמָהוֹן.

n. m., stupor, pavor, aram. תְּמָהּ (def. תְּמָהָא), res mirabilis s. stupenda; תִּירָה, desolatio, desertum, et תְּמוּ (pl. תְּמָנֵן, תַּמָּנֵן), animal deserti s. stuporem et metum incutiens. LXX. ἔκστασις.

בְּתַמְהוֹן
Zach. 12, 4. אכה כל־סוס בתמהון

constr.: וּבְתַמְהוֹן
Dt. 28, 28. ובתמהון לבב

תָּמַז

פעל ל"ע כ"ק כנוכ תַּמְּזוּ, וכעכוכ שכוק
כיוי נפליל סוכיי סכס נפעס סוכיק
או קכיק לקפצ קקוכ שכצו, וזכו או
מזו וכפס ע"פ תַּזְּגִיר, או מן תמו ע"פ
יוכע, או מן תמס כסופי דז, ולכולס
לפ מפלקי הככיעס כעת.

v. aram. inus. incognitum, unde n. insequens, quod etiam vel a v. מְזוּ ad s. f. תַּזְּגִיר, vel a v. תָּם, addita terminatione *us*, descendere possit. At significatio etymi delitescit; quare *S. de Sacy* (ad *St. Croix* Recherches II. p. 102. ed. 2.) ad etymon aegyptiacum confugiendum ratus est.

תַּמּוּז

ג"ו, כנוי לפליל סוכי, וסוק הוק
הנקנק קדון, וקל"כ סיס פעס
לכנוי קדצ, וקמנוסו סוק.

n. m. idoli aramaici, *Adonis* Graecorum (Hieron. Comm. 3. in Ezech.), fletu mulierularum cultus, neohebr. et syr. (*Tomûz*) n. mensis fere *Julii*, ΘΑΜΙΖΑ (ΘΑΜΜΟΥΖ, ΘΑΜΑ) in Hemerologiis Heliopolitanis (incolarum *Heliopolis* s. *Balbek* ad Antilibanon), quod cum persico *Ferwerdin* nuper composuerunt *Benfey* et *Stern* (de nn. mensium apud populos antiquos XVI. 4.). LXX. Θαμμούζ. Alius: παροξυσμούς, al. βδελύγματα; Vulg. *Adonidem*.

תַּמּוּז

מבכות את־התמוז
Ez. 8, 14.

תָּמַךְ

ע"כ, והעתיד יִתְמֹךְ, ומוכנו כפי הכ"ל
כלמיון לל סָמַךְ, מלל סתעורס הכמלפה
נפרפים נקו עס סתך, ל"ת נָתַךְ־נָסַךְ,
חָסַךְ־חָתַם, נָכַס־נָכַת, רָתַךְ [נקולפ]
רָסַךְ נגרכף, וקולי ע"י שרוק סקו,
כלפצ עוד היוס נקועקנו, ונפ"ו יסוד
פעקונו יזוע. הכפעל הפעולי. נפ"ע
מוס תְּמִיכָה, תֶּחְמֹךְ.

v. tr. (impf. יִתְמֹךְ), plane sicut סָמַךְ (unde mutatis, ut saepe, ת et ס ortum est), fulcire, sustentare, firmiter tenere, proinde de dei cura et ope, de animi inclinatione et electione (Jes. 42, 1. Mt. αἱρετίζειν), deinde vi obtinendi et semet ipsum invicem excipiendi (neoh. סְמִיכוּת, der Zusammenhang). *Ni.*, teneri, detineri. LXX. ἐρείδειν, ἐπ-; στηρίζειν, ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀσφαλίζεσθαι, ἀποκαθιστάναι, καταρτίζειν, ἐξαίρειν, σφίγγειν. A. ἀντιλαβέσθαι; S. ἀντέχειν, συγκρατῆσαι; Th. τελειῶσαι.

3 perf. fem.: תָּמְכָה
Ps. 63, 9. תמכה ימינך

2 perf.: תָּמַכְתָּ
Ps. 41, 13. בחמי תמכת בי

1 perf. c. s.: תְּמַכְתִּיךָ
Jes. 41, 10. תמכתיך בימין צדקי

3 perf. pl.: תָּמְכוּ
Ex. 17, 12. ואהרן וחור תמכו
Prv. 31, 19. וכפיה תמכו פלך

part. masc.: תּוֹמֵךְ = תֹּמֵךְ
Ps. 16, 5. אתה תומיך גורלי

part. masc.: וְתוֹמְכָךְ
Am. 1, 5. ותומך שבט מבית עדן
Am. 1, 8. ותומך שבט מאשקלון

prt. pl. c. s.: וְתֹמְכֶיהָ
Prv. 3, 18. ותמכיה מאשר

inf. abs.: תָּמֹךְ
Ps. 17, 5. תמך אשרי במעגלותיך

inf. constr.: מְתָמְכָךְ
Jes. 33, 15. מתמך בשחד

1 imperf.: אֶתְמָכְךָ *s. M.*
Jes. 42, 1. הן עבדי אתמך־בו

3 imperf.: יִתְמֹךְ
Prv. 29, 23. יתמך כבוד

3 imperf.: יִתְמָכְךָ *s. M.*
Prv. 4, 4. יתמך־דברי לבך

3 imperf.: וַיִּתְמֹךְ
Gn. 48, 17. ויתמך יד־אביו

3 impf. f.: תִּתְמֹךְ
Prv. 11, 16. אשת חן תתמך לבוד

3 impf. pl.: יִתְמְכוּ *s. M.*
Prv. 11, 16. ועריצים יתמכו־עשר
Prv. 28, 17. ינוס אל־יתמכו־בו

3 impf. pl.: יִתְמְכוּ *p.*
Job. 36, 17. דין ומשפט יתמכו
Prv. 5, 5. שאול צעדיה יתמכו

Nif-al: נִתְמַךְ

3 imperf.: יִתָּמֵךְ
Prv. 5, 22. ובחבלי חטאתו יתמך

תְּמוּנָה

v. s. r. מוּן *p.* 622.

תְּמוּרָה

v. s. r. מוּר *p.* 623

תְּמוּתָה

v. s. r. מוּת *p.* 628.

תָּמִיד

v. s. r. מוּד *p.* 621.

תָּמַל

פעל ל"ע כ"ק נגור תמול, קתמול,
והמכרים כלמו למנוק עפר דכר ביכו
וכן סכגור, לכן כפי הכ"ל הפעל לק
סיס ולק נכרק, ויסוד סעעמיי הכק
בלי פעל כוכו ע"ג.

vrb., confictum, quod a grammaticis ad insequens adverbium explicandum imprudenter excogitatum est.

תְּמוֹל

עעמיי להסמכת עם הקולף ולפני
שלשום, וכפי הכרקק כקכר מן אֶתְמוֹל
נקנון הקלף, ומק נקפצ לפ"ו היסוד
הכה נמלה סוקק נגקצמו ונמצקנו,
וכנר מנק הקפת נמלה ומק למנו
לנוליך לנן־נגקף, נקמיו שהיק
מוככנת מן אֶת ומן מָחוֹל, לכן כמלק ג"כ
אֶתְמוֹל נשוכק, וכפצר שקקפי לעיל
קפק מָחוֹל שהוק נעצמו מוככנ מן מוֹ =
מָה ומן אֶל, ק"כ ידעכו שמלת קמול
הככנה ע"י קלקים, וכהופיס נהכרכנה
יכפכו נקקירקנו. פתרון יהודה
קרפנערשפי שמלת קמול כמו
קמור שוק וריק.

adv., heri, c. Alef non prosthetico, sed radicali אֶתְמוֹל s. אֶתְמוֹל = אֶת־מוֹל, ergo compositum et, cum, uti supra demonstravimus, ipsum מוֹל ex מוֹ (מָה) et אֶל coaluerit, tripliciter compositum. Sic jam *Abulwalid*. LXX. ἐχθές, ἐμπροσθεν; מֵאֶתְמוֹל, πρὸ ἡμερῶν.

Ex. 5, 8. עשים תמול שלשם
Ex. 5, 14. כתמול שלשם גם־תמול
Ruth 2, 11. לא־ידעת תמול שלשם
1 Sam. 20, 27. גם־תמול גם־הירם
2 Sam. 3, 17. גם־תמול גם־שלשם
2 Sam. 15, 20. תמול ׀ בואך
1 Chr. 11, 2. גם־תמול גם־שלשום
Job. 8, 9. תמול אנחנו ולא נדע

כְּתָמוֹל

Gn. 31, 2. אינכי עמו כתמול שלשום
Gn. 31, 5. אינכי אלי כתמל שלשם
Ex. 5, 7. הלבנים כתמול שלשם
Ex. 5, 14. ללבן כתמול שלשם
Jos. 4, 18. וילכו כתמול־שלשם
1 Sam. 21, 6. כתמל שלשם בצאתי
2 Reg. 13, 5. כתמול שלשום

מֵהָתְמוֹל

Ex. 4, 10. גם מתמול גם משלשם
Ex. 21, 29. נגח הוא מתמל שלשם
Ex. 21, 36. נגח הוא מתמול שלשם
Dt. 4, 42. 19, 4. לא־שנא לו מתמל
Dt. 19, 6. לא שנא הוא לו מתמול
Jos. 3, 4. בדרך מתמול שלשם
Jos. 20, 5. ולא־שנא הוא לו מתמול

אֶתְמוֹל

1 Sam. 4, 7. אתמול שלשם
2 Sam. 5, 2. גם־אתמול גם־שלשום
Ps. 90, 4. כיום אתמול כי יעבר

וְאֶתְמוֹל

Mich. 2, 8. ואתמול עמי

כְּאֶתְמוֹל

1 S. 14, 21. היו לפלשתים כאתמול
1 Sam. 19, 7. כאתמול שלשום

מֵאֶתְמוֹל

1 S. 10, 11. ויהי כל־יודעו מאתמול

מֵאֶתְמוֹל

ערוך מאתמול תפתה
Jes. 30, 33.

תָּמַם

לומר תֵּם, כוולד וכוולד, והעתיד לכוולד
יִתֹּם, וכסקלר תֵּתֹם, ולל כוולד אֵיתֹם,
אַתֹּם, יִתֹּם וכספסק יִתְּמוּ, וגס יִתַּמּוּ
[ולימכו כנפעל]. סמוכן שלוש דגר
ונמירקו ולפיסקו, ל"ע מגמירות מלקכס
ומעשה, ולס הוק כגוולד לגוכו היוק
כגמר וכשלם וכלילי, ל"ע עד תָּמַס,
וזכיכסס ינלו מתמלות של קקימס ולקיימס
כלפצר תֵּם נעכרי. וכהשלקה כלמר על
היוק כשלמות וכמלוקו, נתכין וכקכוכה,
לו על לפיסס וכלוי וגמירה, וכן על
לדקות ויזכות מכל וכל. הכוסף יוצק
כדרכו, מהנלק דגר עד גמירה, ל"ע
מגמר הכגול והעגודס והשלמה,
מכלוי מקשה ועשה ותקנולה, ממלוק
קעק ומרי נתכין, וכדומס מן השלמות
של קל, והמתפעל הִתַּמֵּם, התנהג
כתמים עם פלוני שלמוני. ולע קוצק
שכפי הכ"ל השם תֹּם מוס, שכנהג
ע"פ עתידי, כדרך השמות לכוס.

v. intr. tr. (impf. tr. יִתֹּם, apoc. יִתֹּם; impf. intr. יִתַּם, אִיתַּם, in p. יִתַּמּוּ atque etiam יִתַּמּוּ, quod non est *Nif-al*), finitum, completum esse, generatim de rei finitione, qua vel suam perfectionem, integritatem et absolutionem obtinet, vel deficit aut esse desinit, hinc: absolvi, perfici, compleri, consummari, integrum esse vel fieri, metaph. de integritate et perfectione morali, sincerum, candidum, justum, immaculatum esse, et vi altera indidem exeunte: deficere, consumere, absumi. *Hi.* חִתֵּם, absolvere; complere; ad finem perducere, desinere, cessare; expendere, persolvere, sicut שִׁלֵּם. *Hitpa.* הִתַּמֵּם, integrum se praestare, sincere cum aliquo agere. Ab hoc v. sine dubitatione n. imperfectivum יָהֹם, orbus, deducendum est. LXX. τελειοῦν, συντελεῖν (ἕως εἰς τέλος), πληροῦν, παύεσθαι, ἐκλείπειν, ἀπολλύναι; πίπτειν, δια-; ἡσυχίαν ἔχειν, ἐξαναλίσκειν, ἐξέρχεσθαι, τήκειν; inf. תֹּם, συντέλεια; צַד־תֹּם, εἰς τέλος, ἕως εἰς τέλος; *Ni.* נָתַם (ut vulgo), ἀθῶον εἶναι; *Hi.* πληροῦν, ἁπλοῦν, σφραγίζειν (חָתַם), ἔπειν; *Hitpa.* 2 Sam. μετὰ τελείου τελειωθήση; Ψ. μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.

3 perf.: תַּם
Gn. 47, 18. כי אם־תם הכסף
Jos. 4, 11. תם כל־העם לעבור
Jer. 6, 29. *מאש תם עפרת
Thr. 4, 22. תם־עונך בת־ציון

3 perf.: וְתַם
Lev. 26, 20. ותם לריק כחכם

3 perf. pl.: תַּמּוּ
Dt. 2, 16. ויהי כאשר־תמו
Jos. 3, 16. ים־המלח תמו נכרתו
Jos. 3, 17. עד אשר־תמו כל־הגוי
Jos. 4, 1. 5, 8. כאשר־תמו כל־הגוי
2 Reg. 7, 13. המון ישראל אשר־תמו
Job. 31, 40. תמו דברי איוב
Ps. 9, 7. תמו חרבות לנצח
Ps. 73, 19. תמו מן־בלהות
Jes. 16, 4. תמו רמס מן־הארץ

3 prf. pl.: וְתַמּוּ
Jer. 44, 12. ותמו כל בארץ מצרים

Digitized by Google

Jer. 44, 27. ותמו כל־איש יהודה
3 prf. pl. c. hint.: דֻּתַּמּוּ
1 Sam. 16, 11. התמו הנערים
3 prf. pl.: תַּמְנוּ *p.*
Num. 17, 28. האם תמנו לגוע
Ps. 64, 7. תמנו חפש מחפש
Jer. 44, 18. וברעב תמנו
Thr. 3, 22. חסדי ה׳ כי לא־תמנו
inf. constr.: תֻּם
Lev. 25, 29. עד־תם שנת ממכרו
Num. 14, 33. עד־תם פגריכם
Num. 32, 13. עד־תם כל־הדור
Dt. 2, 14. עד־תם כל־הדור
Jos. 4, 10. עד־תם כל־הדבר
Jos. 5, 6. עד־תם כל־הגוי
2Sam.15,24. עד־תם כל־העם לעבור
1 Reg. 6, 22. עד־תם כל־הבית
Jer. 1, 3. תם עשתי־עשרה שנה
Jer. 36, 23. עד־תם כל־המגלה
Jer. 37, 21. עד־תם כל־הלחם
inf. constr.: כְּתָם־ *s. M.*
Jes. 18, 5. כתם־פרח
inf. c. suff.: תֻּמִּי
Jer. 27, 8. עד־תמי אתם בידו
inf. c. suff.: תֻּמּוֹ
1 Reg. 14, 10. הגלל עד־תמו
inf. c. suff.: תֻּמָּם
Dt. 2, 15. מקרב המחנה עד תמם
Dt. 31, 24. על־ספר עד תמם
Dt. 31,30. השירה הזאת עד תמם
Jos. 8, 24. לפי־חרב עד־תמם
Jos. 10, 20. גדלה־מאד עד־תמם
Jer.24,10. עד־תמם מעל האדמה
3 imperf.: יִתֹּם
Ez. 47, 12. ולא־יתם פריו
3 imperf.: וַיִּתֹּם
Gn. 47, 15. ויתם הכסף מארץ
3 impf. f.: תִּתֹּם
Ez. 24, 11. תתם חלאתה
3 impf. f.: וַתִּתֹּם
Gn. 47, 18. ותתם השנה ההוא
1Rg.7,22. ותתם מלאכת העמודים
1 imperf.: אֵיתֹּם *p. for. al.*
Ps. 19, 14. אז איתם ונקיתי
3 impf. pl.: יַתֻּמוּ
Num. 14, 35. במדבר הזה יתמו
Ps.104,35. יתמו חטאים מן־הארץ
Jer. 14, 15. יתמו הנביאים החמה
Jer. 44, 12. ברעב יתמו
3 impf. pl.: יְתֻמּוּ *p.*
Ps. 102, 28. ושנותיך לא יתמו
3 impf. pl.: וַיִּתֻּמוּ
Dt. 34, 8. ויתמו ימי בכי
Hif-il: הַתֵּם
1 perf.: וַהֲתַמְתָּי
Ez. 22, 15. והתמתי טמאתך
3 perf. pl.: הֵתַמּוּ
2 Sam. 20, 18. באבל וכן התמו
inf. constr.: הָתֵּם
Ez. 24, 10. התם הבשר
inf. constr.: כְּהָתֵּם
Dan. 8, 23. כהתם הפשעים
inf. constr.: *לְהָתֵּם
Dan. 9, 24. *ולחתם חטאות
inf. c. suff.: כַּהֲתִימְךָ
Jes. 33, 1. כהתימך שודד תושד
2 imperf.: תַּתֵּם
Job.22,3. ואם־בצע כי־תתם דרכיך
3 imperf.: וַיִּתֵּם
2 Reg. 22, 4. ויתם את־הכסף

Hitpa-el: הִתַּמֵּם
2 imperf.: תִּתַּמֵּם *p*
2 S. 22, 26. עם־גבור תמים תתמם
Ps. 18, 26. עם־גבר תמים תתמם

תֹּם

ת״ו, ולנקני תֻּמָּה, וספקון בו נדיק ותמים יצר ויצר־לב מצכיל ויקסיל ועכו, וכלכל שלם נתכלית משלמות מכל וכל, ונפשלמה נועם ודועם וכדומם. *adj. m.* (f. תַּמָּה), integer, tantummodo sensu ethico, totus alicui deditus, sine simulatione et falsa opinione cum fidei animique sinceritate deum colens et amans; hinc תַּמָּה nomen, quo sponsus Sulamitidem blande alloquitur. LXX. ἄμωμος, ἀμεμπτος, ἄκακος, ἁπλαστος, ὅσιος, τέλειος, μέγας; adj. תָּמִים, ἄκακος.

Gn. 25, 27 ויעקב איש תם
Job. 1, 1. תם וישר וירא אלהים
Job. 1, 8. איש תם וישר
Job. 2, 3. איש תם וישר
Job. 8, 20. הן־אל לא ימאס־תם
Job. 9. 20. תם־אני ויעקשני
Job. 9, 21. תם אני לא־אדע נפשי
Job. 9, 22. תם ורשע הוא מכלה
Ps. 37, 37. שמר־תם וראה ישר
Ps. 64, 5. לירות במסתרים תם
Prv. 29,10. אנשי דמים ישנאו־תם
adj. fem. c. s.: תַּמָּתִי
Cant. 5, 2. 6, 9. יונתי תמתי

תֹּם

ת״ו, ולפעמים מלא קו, ולפני מקיף תֹּם־, ונכנוי תָּמֵּי. פתקונו מלוי ושלמות דנר, וג״כ כמו שלום נפשלם על הפשלמה, וכמונן מוסכיי סוטלם על יושר ונדק וקסילות ודועים, ולפעמים ג״כ כמו קי־נדיס וקי־דעת, ד״מ מסלוך ניסורו נלי נדיס קל מכלית מס. ופצר לשון סרנוי בענין קורים ופעמים עי״ מס שבקנו המפרשים נוס.

n. m. (nonnunquam תֹּם, ante *Maqqef:* תֹּם־, c. s. תָּמֵּי), absolutio, complementum; incolumitas, quies, felicitas (sicut שָׁלוֹם, שַׁלְוָה); sensu ethico: integritas, pietas sincera, non furata, non ex parte, sed tota deo dedita; innocentia, qua quis aliquid non praemeditatur aut rei alicujus conscius est. De *Urim* et *Tummim* (Alex. δήλωσις καὶ ἀλήθεια, Vulg. *doctrina* et veritas), divinae revelationis specie, v. archaeologos et divinarum scripturarum interpretes. LXX. ἁπλότης, ἀλήθεια, ἀκακία, ὁσιότης, ἰσχύς, καθαρός; בְּתֹם, ἁπλῶς; בְּתֻמּוֹ, ἐξαίφνης; לְתֻמּוֹ, εὐστόχως. A. S. Th. ἁπλότης; A. ἀκακία, ἀθωότης; S. ἀμωμότης; Th. ἁπλουσύνη.

Ps. 25, 21. תם־וישר יצרוני
Prv. 2, 7. מגן להלכי תם
s. M.: תָּם־
Prv. 13, 6. צדקה תצר תם־דרך
וְתֹם
Job. 4, 6. תקותך ותם דרכיך
s. M. בְּתָם־
Gn. 20, 5. בתם־לבבי ובנקין כפי
Gn. 20, 6. כי בתם־לבבך עשית זאת
1 Reg. 9, 4. בתם־לבב וביושר
Ps. 101, 2. אתהלך בתם־לבבי
בְּתוֹם
Prv. 10, 9. הולך בתום ילך בטח

כְּתֹם
Ps. 78, 72 וירעם כתם לבבו
לְתֹם
Prv. 10, 29. מעז לתם דרך ל׳
cum suff.: בְּתָמִּי
Ps. 26, 1. אני בתמי הלכתי
Ps. 26, 11. ואני בתמי אלך
Ps. 41, 13. ואני בתמי תמכת בי
cum suff.: וּכְתָמִּי
Ps. 7, 9. כצדקי וכתמי עלי
cum suff.: תֻּמּוֹ
Job. 21, 23. זה ימות בעצם תמו
cum suff.: בְּתֻמּוֹ
Prv. 28, 6. טוב־רש הולך בתמו
cum suff.: לְתֻמּוֹ
1 Reg. 22, 34. משך בקשת לתמו
2 Chr. 18, 33. משך בקשת לתמו
cum suff.: כְּתֻמָּם
Jes. 47, 9. כתמם באו עליך
cum suff.: לְתֻמָּם
2 Sam.15,11. קראים והלכים לתמם
pl.: וְתֻמִּים
Neh. 7, 65. הכהן לאורים ותמים
pl.: דַּתֻּמִּים
Ex. 28, 30. האורים ואת־התמים
Lev. 8, 8. האורים ואת־התמים
pl.: וְלִתֻמִּים
Esr. 2, 63. כהן לאורים ולתמים
pl. cum suff.: תֻּמֶּיךָ
Dt. 33, 8. תמיך ואוריך
תְּמַהּ
ת״כ גויל תֹּם, ומונכו מצלמו, נקנוס תְּמִימָה, תֹּם כמו נעכרי.
n. f. (a m. תֹּם), integritas, sinceritas. LXX. ἀκακία, τελειότης. S. ἁπλότης.
constr.: תָּמַת
Prv. 11, 3. תמת ישרים תנחם
cum suff.: תֻּמָּתִי
Job 27, 5. לא־אסיר תמתי ממני
Job. 31, 6. וידע אלוה תמתי
cum suff.: בְּתֻמָּתְךָ *p.*
Job. 2, 9. מחזיק בתמתך
cum suff.: בְּתֻמָּתוֹ
Job. 2, 3. ועדנו מחזיק בתמתו
תְּמִים
ת״ו כמו תֹּם, וסקון תְּמִים, והכנוי תְּמִימֵם, תְּמִימֵי, ולנקני תְּמִימָה, ומונכו כמו תֹּם נכל קופני מצלמותיו, ולפעמים כתענם נענין תמיות.
adj. m. (c. תְּמִים, f. תְּמִימָה), sicut תֹּם, perfectus, integer, sive physice, sive moraliter. LXX. bene: ὅλος, ὁλόκληρος, τέλειος (τελειότης, εἰς τέλος), ἀθῶος, ἄμεμπτος, ἄδικος, ἀκακία, δικαιοσύνη (δικαίως), δῆλος.

Gn. 6, 9. תמים היה בדרתיו
Gn.17,1. התהלך לפני והיה תמים
Ex. 12. 5. שה תמים זכר
Lev. 1, 3. 10. זכר תמים יקריבנו
Lev. 3, 1. תמים יקריבנו לפני ה׳
Lev. 3, 6. תמים יקריבנו
Lev. 4, 3. תמים לה׳ לחטאת
Lev. 4, 23. שעיר עזים זכר תמים
Lev. 5, 15. איל תמים מן־הצאן 18, 25.
Lev. 22, 91. לרצנכם תמים זכר
Lev. 22, 21. תמים יהיה לרצון
Lev. 23, 12. כבש תמים בן־שנתו
Num. 6, 14. בן־שנתו תמים
Num. 6, 14. ואיל־אחד תמים
Dt. 18, 13 תמים תהיה עם ה׳
Dt. 32, 4. הצור תמים פעלו

Jos. 10, 13. כיום תמים
1 Sam. 14, 41. חבח תמים
2 Sam. 22, 24. ואהיה תמים לו
2 S. 22, 26. עם־גבור תמים תתמם
2 Sam. 22, 31. האל תמים דרכו
2 Sam. 22, 33. ויתר תמים דרכו
Job. 12, 4. שחוק צדיק תמים
Ps. 15, 2. חולך תמים
Ps. 18, 24. ואהי תמים עמו
Ps. 18, 26. עם־גבר תמים תתמם
Ps. 18, 31. האל תמים דרכו
Ps. 18, 33. ויתן תמים דרכי
Ps. 101, 2. אשכילה בדרך תמים
Ps. 101, 6. הלך בדרך תמים
Ps.119,80. יהי־לבי תמים בחקיך
Prv. 11, 5. צדקת תמים תישר
Prv. 28, 18. הולך תמים יושע
Ez. 15, 5. הנה בהיותו תמים
Ez. 28, 15. תמים אתה בדרכך
Ez. 43, 22. שעיר־עזים תמים
Ez. 43, 23. פר בן־בקר תמים
Ez. 43, 23. ואיל מן־הצאן תמים
Ez. 45, 18. פר־בן־בקר תמים
Ez. 46, 4. תמימם ואיל תמים
Ez. 46, 13. וכבש בן־שנתו תמים
Am. 5, 10. ודבר תמים יתעבו
constr.: תְּמִים
Job. 36, 4. תמים דעות עמך
Job. 37, 16. מפלאות תמים דעים
adj. masc.: בְּתֻמִּים
Jos. 24, 14. בתמים ובאמת
Ps. 84, 12. להלכים בתמים
adj. masc.: וּבְתֻמִּים
Jud. 9,16. באמת ובתמים עשיתם
Jud. 9, 19. ואם־באמת ובתמים
adj. m. pl.: תְּמִימִם
Ex. 29, 1. ואילם שנים תמימם
Lev. 9, 2. ואיל לעלה תמימם
Lev. 9, 3. בני־שנה תמימם
Lev. 14, 10. שני־כבשים תמימם
Lev.23,18. שבעה כבשים תמימם
Num.28,3. 9.19. בני־שנה תמימם
Nu.28,11. בני־שנה שבעה תמימם
Num. 28, 31. תמימם יהיו־לכם
Num. 29, 2. שבעה תמימם
Num. 29, 8. 36. שבעה תמימם
Num. 29, 13. ארבעה עשר תמימם 17. 20. 23. 26. 29. 32.
Ps. 37, 18. יודע ה׳ ימי תמימם
Ez. 43, 25. תמימם יעשר
Ez. 45,23. ושבעת אילים תמימם
Ez. 46, 4. כבשים תמימם
Ez. 46, 6. פר בן־בקר תמימם
Ez. 46, 6. תמימם יהיו
adj. m. pl.: וּתְמִימִם
Prv. 1, 12. ותמימם כיורדי בור
Prv. 2, 21. ותמימם יותרו בה
Prv. 28, 10. ותמימם ינחלו־טוב
adj. m. pl. constr.: תְּמִימֵי
Ps. 119, 1. אשרי תמימי־דרך
Prv. 11, 20. ורצונו תמימי דרך
adj. fem. sg.: תְּמִימָה
Lev. 3, 9. חלבו האליה תמימה
Lev. 4, 28. שעירת עזים תמימה
Lex. 4, 32. נקבה תמימה יביאנה
Lev. 14, 10. בת־שנתה תמימה
Lv. 25, 30. מלאת לו שנה תמימה
Num. 6, 14. בת־שנתה תמימה
Num. 19, 2. פרה אדמה תמימה
Ps. 19, 8. תורת ה׳ תמימה
adj. fem. pl.: תְּמִימֹת
Lev. 23, 15. תמימת תהיינה

מְתֹם
ת״ו, וסוף תמוך מְתֹם = מְכֻלָּל, שנקנו ממנו, והכנון תמיות ושלמות ומכלל לנכר, ולל נקליפנו עס מְתֹם קפר,

Digitized by Google

זכות עצמיי מן מת, זכות נדומה לל מתת שנקלר ממכו, וכן בת מן בתך מת מן מתך וכדומה, שנכולם סרים כנלעה לפני המו.
n. m. (pro מְתֹם h. e. מְתֹם), integritas, incolumitas, id quod sanum et aegritudinis expers est, div. a מָתֹם adv. a מָת (mas) = מָתְּ, uti בָּת = בָּרְתְּ, מָת = מָתְּ quod bene inde discernas. LXX. ὁλοκληρία, ὑγιεῖς.
*Jud. 20, 48. מעיר מתם עד־בהמה
Ps. 38, 4. 8. אין־מתם בבשרי
Jes. 1, 6. אין־בו מתם

תֵּימָן

v. s. r. יָמָן *p.* 497.

תֹּמֶס

v. s. r. מָסַס *p.* 651.

תָּמַר

פעל ל״ע כ״ק נגול, ומובנו כמו סָמַר, נקלוף של סיך נתו, ע״ל תָּמָךְ עם סָמַךְ, לומר סמוך לומס והנסמך [עמפעל־רַמָּנען, -שטאלירען], וכנר פרשתי זה בזכרו תקת סמר, וכן תמר נעכרי, עי׳ עוד מרק לעיל.
v. comp. intr., sicut סָמַר (nam *Tav* et *Samek* vicissim ponuntur, velut תָּמָךְ — סָמָךְ), eminere, sursum elatum esse, cf. אָרַם, מָרָא (חֵרְמֵר, אָמִיר) et simpl. אָרָא, arab. *tamara* XI. (*tâmûra*, syr. arab., die Kirchkuppel, der Kirchthurm, *christ.*, sicut *menâra*, *Minâret*, muhamed.).

תָּמָר

ג״ו, וסכנוי תְּמָרִים, ומובנו עץ דקל [עפעלע], שנקלף כן ע״ג תמור קומתו כתמור [ווילעכהפטע], וכי תָּקַל ג״כ מן קק, ע״ג תמוכו ודקותו כתמור, שולם נסם פָּה [קיוב ע״ו ל״כ], או פִּפָּה [יצי׳ ט׳ ג׳], יכוכה סכסן תמר שנר נלקחו, שנר יגנם ויפים מעוקן קנר ויונם עלים ככפם. נתרני תַּמָּר מצלמו, ועיר התמרי׳ ככוי ליריקו, ע״ג רכוי התמרים שמם, וסנם תַּדְמֹר ככוי לעיר שנר נכה שלמה כמדנר ג״כ חוס, וסוף תמור תַּמָּר, ובקרק נתרני תַּדְמֹר, תַּחְתָּר, וסם עיר מצלמה נסנרכ שנל הערכים תַּדְמִיר.
n. m. (pl. תְּמָרִים), arbor procera, gracilis, alta h. e. spec. *palma*, Phoenix dactylifera (syn. דָּקֶל, dimin. nominis דַּק, a tenuitate s. gracilitate; קָנֶה, פִּפָּה, palmes cacuminis a parvo apice exiens laeteque frondescens). Inde עִיר תְּמָרִים, n. Hierichuntis et fort. etiam *Chaibaris Têmae*, = חֵמָר, תַּדְמֹר, Palmyra, arab. *Tadmur*, *Tatmur* (*Tadmira*, תַּדְמִיר Palma Hispaniae). LXX. φοῖνιξ, φοινικῶν, στέλεχος φοίνικος.
Joel 1, 12. גם־תמר ורמון
בְּתָמָר
Cant. 7, 9. אמרתי אעלה בתמר
כַּתָּמָר
Ps. 92, 13. צדיק כתמר יפרח
לְתָמָר
Cant. 7, 8. קומתך דמתה לתמר
pl.: תְּמָרִים
Ex. 15, 27. ושבעים תמרים
Lev. 23, 40. כפת תמרים
Num. 33, 9. ושבעים תמרים
Neh. 8, 15. ועלי הדס ועלי תמרים
pl.: הַתְּמָרִים
Dt. 34, 3. עיר התמרים עד־צער
Jud. 1, 16. עלו מעיר התמרים
Jud. 3, 13. ויירשו את־עיר התמרים
2 Chr. 28, 15. ירחו עיר־התמרים

תֹּמֶר

ג״ו כמו תֹּמֶךְ, ונסמך על עמוד, וכ״ע קומר כמונן דקל ממ״ו, נתרנוס תוּמַר מצלסו, ונס כמונן פרי הדקל, וכן נס תֹּמֶר.
n. m., columna, utpote sursum erecta, neoh. palma (targ. תּוּמַר, תֹּמֶר, fructus dactyli, arab. *tamar*, fructus, generatim). LXX. φοῖνιξ, ἀρχύριον.
Jud. 4, 5. והיא יושבת תחת־תמר
בְּתֹמֶר
Jer. 10, 5. כתמר מקשה המה
תְּמֹרָה
ג״כ, וסכנוי תְּמֹרוֹת, ומובנו מן יפוי ונעלוע נכנין, כדמיונו לל תמר נויוי והוא כנרלפ כנור מסוכרי תְּמֹר, וכ״ע עמוד כתמר, ד״מ קמור של קמם, קמור של לנבה, ופעל שמי ממנו תֹּמֶר עלות כתמור, ד״מ מְתַמֵּר ועולה כמקל.
n. f. (pl. תְּמֹרוֹת), palma factitia s. figura palmae, ornamentum architectonicum. LXX. φοῖνιξ.
הַתְּמֹרָה
Ez. 41, 19. ופני אדם אל־התמרה
Ez. 41, 19. ופני־כפיר אל־התמרה
וְתָמְרָה
Ez. 41, 18. ותמרים ותמרה
pl.: רוֹת, וְתָמְרֹת
1 Reg. 6, 29. ותמרת ופטורי צצים
1 Reg. 6, 32. ותמרת ופטורי צצים
1 Reg. 6, 35. ותמרות ופטרי צצים
1 Reg. 7, 36. כרובים אריות ותמרת
pl.: הַתְּמֹרוֹת
1 Reg. 6, 32. ועל־התמרות
תְּמֹר
ג״ו, וסכנוי תְּמֹרִים, ומובנו כמו קמרים, נל הפנים סמוכן.
n. m. (pl. תְּמֹרִים), idem, quod תְּמֹרָה, neoh., columna (trop. columna orientis solis vel lunae), v. denom. תָּמַר, columnae instar adscendere. LXX. φοῖνιξ.
pl.: תְּמֹרִים
Ez. 40, 16. ואל־איל תמרים
2 Chr. 3, 5. ויעל עליו תמרים
pl.: וְתָמְרִים
Ez. 40, 26. ותמרים לו אחד
Ez. 40, 31. 34. ותמרים אל־אילו
Ez. 41, 18. כרובים ותמרים ותמרה
Ez. 41, 25. כרובים ותמרים
Ez. 41, 26. ותמרים מפר ומפו
pl.: וַהֲתָמְרִים
Ez. 41, 20. והתמרים עשוים
pl. c. suff.: וְתָמְרֹתָי
Ez. 40, 22. ותמרו כמדת השער
תְּמָרָה
ג״כ כמו תְּמֹרָה, ומובנו כמו עמוד, ל״ע מעמוד סעמן שעולם ומקמר.
n. f. (= תְּמָרָה), columna, velut fumi adscendentis. LXX. στέλεχος, ἀτμίς. A. ὁμοίωσις. S. ἀναζυμίασις. Vulg. *sicut virgula fumi.*
pl. c. suff.: כְּתָמְרוֹתָי
Cant. 3, 6. כתימרות עשן
pl. constr.: וְתָמְרוֹת
Joel 3, 3. ותמרות עשן

תַּמְרוּר

ג״ו, ע״מ נעלון, וסכנוי תַּמְרוּרִים, ומובנו לדעת ילקק׳ כמו תמר, לומר תמרים קטנים נעופים נדרך לסיון, וסכפל לפ״ו להקטנה, ולדעת כל״ק ניוכים מן גלי לנבים, מלשון גוכה, וסכנון לל כל״ק.
n. m. (ad s. f. נָצָוּץ, pl. תַּמְרוּרִים), cippus, obeliscus, pyramis lapidibus coacervatis erecta, non palma parva, ut vult *Isaaki*, communstrandae viae ergo posita. LXX., uti interdum, ex soni aequalitate: τιμωρίαν. Vulg. male: *amaritudines.*
Jer. 31, 21. שמי לך תמרורים

תַּמְרוּק

v. s. r. מָרַק *p.* 660.

תַּמְרוּר

v. s. r. מָרַר *p.* 661.

תָּן

v. s. r. תָּנַן *p.* 1230.

תְּנָא

פעל נקלמי, כמו שָׁנָה נמנכי, וכ״ק תְּנֵה נסק, עי׳ לקק שנס.
v. tr. aram. (secundum aramaismum sacrum תְּנָה), idem quod שָׁנָה q. v.

תִּנְיָן

ק״ו נקלמי, ומובנו שכי, מן לכל כמו שנס, ונקלנוס סנקני לכיכל וכדומס.
numer. ord. m. aram. (f. targ. תִּנְיָנָא), secundus, hebr. שֵׁנִי. LXX. δεύτερος.
def.: תִּנְיָנָה
Dan. 7, 5. חיוה אחרי תנינה

תִּנְיָנוּת

טעמיי מן קנין, ומובנו נפעם הסנית, ונקרנוס ג״כ תִּנְיָנִית נמונן זס.
adv. denom. aram., secundum, iterum. LXX. δεύτερον.
Dan. 2, 7. ענו תנינות ואמרין

תָּנָה I.

פ״כ, ומובנו כמו הקוטע של דָּחָן, תֵּן וכדומס, מלוד ומצוק הלקס, ומוס כתיכת וקליקת דוכן לתען נָתַךְ, וכמעט נמונן זס הכוסף, ועי׳ מס שכתבתי מוס לעיל ללק דָּחָן, וגס תמנ״ל הקוכ ומשווי נפעמי מעכ.
v. tr., sicut תֵּן, דָּחָן, τείν-ειν, ἐκτείνειν, protendere, porrigere, dare, donare. *Hi.* donis corrumpere, mercede conducere. V. s. דָּחָן. LXX. παραδιδόναι; *Hi.* δῶρον; atque etiam *Pi.* תִּנָּה, διδόναι. Quinta Hos. 8, 10. μισθωθῆναι.
3 imperf. pl.: יִתְּנוּ
Hos. 8, 10. גם כי־יתנו בגוים
Hif-il: הֶתְנָה
3 perf. pl.: הִתְנוּ
Hos. 8, 9. התנו אהבים

אֶתְנָה

ג״כ, ומובנו מתנה ודורון, ונסרנ מתנה הכתנה לזונה, לולם לתנן הנס מן תנן הנל, ודונמת לתנה הכנ סתנו לחניס, ולימו מן תנה, נדומה לל וכה, ומתנו לחניס לימו כמו הזנו לחניס, כלשר תשניו נעלמי מלחניס.
n. f., donum, praemium, merces, spec. meretricia, a v. תָּנָה, proinde non pro אֲזָנָה, sicut nec תְּחוֹנָה pro חְזוֹנָה Hos. 8, 9., uti antehac opinatus sum. LXX. μίσθωμα.
Hos. 2, 14. אתנה הזה לי

תָּנָה II.

פ״כ, ומובנו כמו תֵּנִי נקלמי, שָׁנָה נכ״ע, לומר סנור וקוי וסנלס והולקס וזנוק וסלול, והקמנות כ״ל נדמיון לל זלון, לומר זלון וללול, כמו נזפס רומיק ונזפתי מעכ, כלשר תילס נלוס״ג.
v. intr., sicut aram. תֵּנִי, neoh. שָׁנָה (מִשְׁנָה), loqui, pronunciare, narrare, enarrare, *celebrare*, *Pi.* laudibus efferre, ὑμνίζειν. LXX. θρηνεῖν.
Pi-el: תִּנָּה
inf. constr.: לְתַנּוֹת
Jud. 11, 40. לתנות לבת־יפתח
3 imperf. pl.: יְתַנּוּ
Jud. 5, 11. יתנו צדקות י״י

תְּנוּאָה

v. s. r. נוּא *p.* 687.

תְּנוּבָה

v. s. r. נוּב *p.* 687.

תְּנוּךְ

v. s. r. נוּךְ *p.* 690.

תְּנוּמָה

v. s. r. נוּם *p.* 690.

תְּנוּפָה

v. s. r. נוּף *p.* 692.

תַּנּוּר

v. s. r. נוּר *p.* 694.

תַּנִּים

v. s. r. תַּנָּן *p.* 1230.

תַּנִּין

v. s. r. תַּנָּן *p.* 1230.

תְּנִין

aram., *v. s. r.* תִּנְיָן *p.* 1229.

תַּנָּן

לומר תֵּן, פעל ל״ע כ״ק נגוליס תֵּן [נכפל סכנוי], תַּנָּן, תַּנָּה, אֶתְנַן, ופתכונו מנולס, וכל פתנין ופתנין יולק ופוסס מקומר וקונע ליקני שסוק מיוקד נעלמוקו. ק׳ מדול סלקס ושניעס וסכיוק [שרעקקען, סיכ-, סַלְקען-], ל״ע מסתמודדות ומשתרעות

Digitized by Google

2 *imperf.*: תִּתְעַב
Dt. 23, 8. לא־תתעב אדמי
Dt. 23, 8. לא־תתעב מצרי
2 *impf. c. s.*: תְּתַעֲבֵנּוּ
Dt. 7, 26. תתעבנו כי־חרם הוא
2 *impf. fem.*: וַתִּתַּעֲבִי
Ez. 16, 25. ותתעבי את־יפיך
3 *imperf.*: יְתָעֵב
Ps. 5, 7. איש־דמים ומרמה יתעב
3 *imperf.*: וַיִּתְעַב
Ps. 106, 40. ויתעב את־נחלתו
3 *impf. fem.*: תִּתְעַב
Ps. 107, 18. כל־אכל תתעב נפשם
3 *impf. pl.*: יְתָעֲבוּ *p.*
Am. 5, 10. ודבר תמים יתעבו
Nif-al: נְתְעַב 3 *perf.*
1 Chr. 21, 6. נתעב דבר־המלך
part. masc.: נִתְעָב *sg.*
Job. 15, 16. נתעב ונאלח
Jes. 14, 9. כנצר נתעב
Hif-il: הִתְעִיב
2 *perf.*: הִתְעַבְתָּ
Ez. 16, 52. אשר־התעבת מהן
3 *perf. pl.*: הִתְעִיבוּ
Ps. 14, 1. התעיבו עלילה
3 *perf. pl.*: וְהִתְעִיבוּ
Ps. 53, 2. השחיתו והתעיבו עול
3 *imperf. ap.*: וַיִּתְעַב
1 Reg. 21, 6. ויתעב מאד ללכת

מְתָעֵב

ע״ו, שכנגד מניכוני, לו מפעל הכנד בכלל, וקכונת שמות כוס לו להסמכת המקום, לאכ כעזה הפעולה עליו, ל״מ מְתַעֲבָה מקום סכנול [קיכ], לו הכלי לאכ יעשה נו הפעולה, ל״מ מְנַקִּית, כלי לסכיכה, ע״ל בְּנָקָה נכנין הכנד, שעניכו ג״כ נסיכה, וכן מְנַצְּנֵצָה כלי ומר ע״ג כעכוע ונלכול, ולפעמים כמופעטיים להורלת הכזוע לאכ עליו תקול הפעולה ותְּפַעֵל ממנו, ל״מ מַסְתִּיר [יעני׳ כ״ג ג׳], לאכ יסתיר כל רוקה פניו ממנו, לומר דכר כתעב וכולל, וכן תְּתַעֵב פה, לאכ יתעב לוקו כל נכר, ועל מקכל זה נכנה ג״כ הפה מְבָרְכָה, לומר הכוס קיר [עכעמויע-רוכג], מן תִּרְכָּר הכוס קיר.

n. m. piel., objectum abominationis, a v. תָּעַב, adjecto *Mem* participiali vel formativo, quod adjicitur vel ad designandum locum, uti מְבַשְּׁלָה; vel *instrumentum*, uti מְנַקִּית a v. נָקָה vi *libandi*, מְנַצְּנֵצָה; vel *objectum* actionis cujuspiam, velut מַסְתִּיר (Jes. 53, 3.), is a quo vultum adspicientes avertunt, constructione arabicae simillima, velut in Sura Qorani prima: *ghair-il-maghdhûbi âleihim* (eorum, qui ira divina non exagitantur). LXX. מְתָעֵב גּוֹי, *ὁ βδελυσσόμενος ὑπὸ τῶν ἐθνῶν.*

לְמִתְעַב

Jes. 49, 7. למתעב גוי

תּוֹעֵבָה

ע״כ, ומסיק תּוֹעֵבָת, ומוכנו דכר שהוא לתעוב וגעול ונקילה, וכשלל על גלולים ועכנים, שכנקלו ג״כ שקולים.

pl.: לְתַעֲבוֹת
Mal. 1, 3. לתנות מדבר

אֶתְנָן

ע״ו, וג״כ אֶתְנַן, ונכנוי אֶתְנֵךְ, כלנוע כון, ומוכנו מתנה לאכ יוניע הכוקף לוונס, לכן מכלן וונס לו מכלן קלילן וכלומס, והמלוות כאלאר דנכנו, מענין הוצעה הלאה.

n. m. (etiam אֶתְנַן, c. s. אֶתְנַן), id quod porrigitur s. datur, donum, spec. id, quod ex pacto datur ei, quae amores vendidit, merces meretricia. LXX. *μίσθωμα.*

Ez. 16, 31. לקלס אתנן
Ez. 16, 34. ובתחך אתנן
Hos. 9, 1. אהבת אתנן

וְאֶתְנָן

Ez. 16, 34. ואתנן לא נתן־לך
constr.: אֶתְנַן
Dt. 23, 19. לא־תביא אתנן זונה
Ez. 16, 41. וגם־אתנן לא תתני־עוד
Mich. 1, 7. ועד־אתנן זונה ישובו
constr.: מֶאֶתְנַן
Mich. 1, 7. כי מאתנן זונה קבצה
cum suff.: וְאֶתְנַנָּהּ
Jes. 23, 18. והיה סחרה ואתננה
cum suff.: לְאֶתְנַנָּהּ
Jes. 23, 17. ושבה לאתנגה
pl. c. suff.: אֶתְנַנֶּיהָ
Mich. 1, 7. וכל־אתנניה ישרפו באש

תְּנֻשְׁמֶת

v. s. r. נָשָׁם *p.* 710.

תָּנָּר

ad תַּנּוּר *v. s.* נָוַר *p.* 694.

תָּעַב

פ״כ, ולא כמלא כ״א נעכין הכנד וכלוסף, ומוכנו כמו תקב לעיל נמוכן כ׳, לומר נעול ונקול נדכר, לו קאב דכר כקועכה [פעכלנעיען, אֶתְכַּלְעַן], והכוסף כלדכו, והכפעל הפעולי׳. ולאב לקקול הארץ סכה כנר קקלתי עיסולו תֹּ־עֵבוֹ, וקועב וה כנר פרשתי תקת ע״כ לעיל. נקרנוס תְּעַב מאלהו.

v. tr., sicut תָּאַב, עיב q. v., abominari, abhorrere, *Pi.* int. penitus et cum indignatione velut ingratum, exosum et noxium abominari; *Hi.* extens. abominabile patrare, abominabili modo agere. *Ni.* objectum esse abominationis. LXX. *βδελύσσεσθαι*; *Pi.* semel *λυμαίνεσθαι*, inf. *βδέλυγμα*; *Hi.* *ἀνομεῖν*; *Ni.* *προσοχθίζεσθαι.*

Pi-el: תִּעֵב
1 *prf. pl. c. s.*: תִּעֲבוּנִי
Job. 19, 19. תעבוני כל־מתי סודי
Job. 30, 10. תעבוני רחקו מני
3 *prf. pl.*: וְתָעֲבוּנִי
Job. 9, 31. ותעבוני שלמותי
part. m. pl.: מְתַעֲבִים
Mich. 3, 9. המתעבים משפט
3 *impf. pl.*: וַתְּתָעֵב
Dt. 7, 26. ותעב ׀ תתעבנו
1 *imperf.*: וָאֲתַעֵבָה *p.*
Ps. 119, 163. שקר שנאתי ואתעבה

quoque refert, malo singulari תַּנָּה subjicere. LXX. *δράκων.*

pl.: תַּנִּים
Ps. 44, 20. במקום תנים
Jes. 34, 13. והיתה נוה תנים
Jes. 35, 7. בנוה תנים רבצה
Jes. 43, 20. תנים ובנות יענה
Jer. 9, 10. 10, 22. מעון תנים
Jer. 49, 33. למעון תנים
Jer. 51, 37. לגלים ׀ מעון־תנים
pl.: וְתַנִּים
Jes. 13, 22. ותנים בהיכלי עגג
pl.: תַּנִּים
Jer. 14, 6. שאפו רוח כתנים
Ez. 32, 2. ואתה כתנים בימים
Mich. 1, 8. אעשה מספד כתנים
pl.: לְתַנִּים
Job. 30, 29. אח הייתי לתנים
pl. aram.: תַּנִּין
Thr. 4, 3. גם־תנין חלצו שד

תַּנִּין

ע״ו, והכנוי תַּנִּינִים, ופ״ק כיקיד ג״כ תַּנִּים, כקלוף כון נמס, ופקרוכו מין קיק סיס ולויקן, לו מין נקב וזכף, לו מן פכעון ותסס וכלומס, והכל מעוכן שלנכנו, וכלקיי תַּנִּין, ונעכני תַּנָּה מעלהו.

n. m. (pl. תַּנִּינִים, semel sing. תַּנִּים, mutata liquida Ez. 29, 3.), cete magnum, vel serpens, draco, crocodilus (symbolum Aegypti), aram. תִּנִּין, arab. *tinnin*. LXX. *κῆτος, δράκων, ἔχῖνος, σειρήν (σειρῆνες).*

Job. 7, 12. הים־אני אם־תנין
Jes. 51, 9. מחוללת תנין

וְתַנִּין

Ps. 91, 13. תרמס כפיר ותנין

דַּתַּנִּין

Neh. 2, 13. ואל־פני עין התנין
Jes. 27, 1. והרג את־התנין

דַּתַּנִּים

Ez. 29, 3. התנים הגדול

כַּתַּנִּין

Jer. 51, 34. בלעני כתנין

לְתַנִּין

Ex. 7, 9. יהי לתנין
Ex. 7, 10. ויהי לתנין
pl.: תַּנִּינִים
Dt. 32, 33. חמת תנינים יינם
Ps. 74, 13. שברת ראשי תנינים
Ps. 148, 7. תנינים וכל־תהמות
pl.: דַּתַּנִּינִם
Gn. 1, 21. התנינם הגדלים
pl.: לַתַּנִּינִם
Ex. 7, 12. ויהיו לתנינם

תַּנָּה

ע״כ, ונמלא לך נכנוי תַּנּוֹת, ומוכנו לפעל כל״ק וכע״י כמו תכיס, לומר מעון תכיס, ולפעל המקנס שומות נכלל, לולם הככון לת הפנעים ולת המקנס הסולי, לפון לילה, כלאב סנעכו תקת הארץ. ולין נולך לומר שהוא כמו תַּנָּאָה מן כ״ף, כלאב קאב קלת.

n. f. (pl. תַּנּוֹת), habitaculum, a v. תָּנָה, extendere se, decumbere, habitare, ergo non pro תַּנָּאָה, uti nonnulli somniarunt, sec. Targ. desertum, loca vasta (syn. מָקוֹם s. מָצוֹק תַּנִּים), sec. *Isaaki* et *Qimchi*, sicut תָּנָה, de bestia vastitates incolente. LXX. *δώματα (ἐρήμου).*

הכקפס, ויקעוותו ויקעקלו כנקפס, ויקמודלו עמס ל״ק ויקפעלו. לו מכל קים וזכן שמקמודל, והול מקלכן וכקול, וולו עמות המוכן הקוב״, ומול נכלל מכל דכר שהול שלול הלאה ולקולמקומר [שלַאכָן, דיכן ויין]. נ׳ הוצעה וכקיכה [היכשלעקקען, -לַאכָנען], וולו מוכן רולכי על הארץ, ונכלל המלאת דכר על פלוני והנאה והעלכה עליו. ג׳ המעודדות כמקול מה והקפצעות והלקלעות וסרול, וולו יסול על שכון ולכים ודיכה נמקול, לכן נכלל קכים ודיכה ולכון [וולַאכָנען], וגם זה מוכן רוכני, ולכלה יסול לקל מפורסם נקקול הלשון, ומכוסס ע״י סלווי נלעלי [ער׳ *tan*, gr. *τείν-*, *ταν-*, *ταίν-*], מעכע [l. *ten-do*, goth. *than-jan*, וכנר ללכני יסודו למ״ל נספל הוה לקל לעון ולקל כעון, וכן לקל כעון, יתן, לתן וכלומס. ועל קולל שהפעל תַּן לקלי מקמול עכן ג״כ מיסול וה יל, וכלקים לקלות עכן, ולמולך לקלי, ומוכוך לקלי לו ג״כ סול על יְיָ־שֵׁן נעכני, נשלול לך ג׳ המוכן מיקיד וה, לולם לפעלי סול מן תַּנָּה.

n. m. (pl. תַּנִּים vel, more aramaico, תַּנָּין), animal extensum, gracile, tenue ac celeriter cursitans, deserta ac vasta loca inhabitans et lamentabilem vocem edens, aerem captans (Jer. 17, 6.) catulosque mammis nutriens, spec. vulpis aut canis (arab. *tinân*, lupus), Tanchum אבן אור (Schagal), sec. alios etiam de dracone, neutiquam vero de bellua aquatili. Plur. תַּנּוֹת, quem Qimchi huc

h. e. תָּן, *v. inus.*, significatione triplex, at vi sua naturali simplex, comm. vet. linguarum, (vides. פָּתַח, נָתַן, רָתַן, דָּתַן, אָטַן) distendere, protendere, spec. de serpentibus, qui, primum contorti, semet ipsos explicant tortuosisque flexibus labuntur, deinde de omnibus animalibus cursu protenso et citato se moventibus, et de eo in universum, quod gracile, procerum, *ταναόν*, tenue est; 2) porrigere, manibus protentis dare, donare, impertire; 3) se extendere, procumbere, domicilium figere, habitare. Facile vides, has significationes ad unam omnibus communiter subjectam redire, quam praebent sanscr. *tan*, gr. *τείν-ειν*, *ταν-ύειν*, *τι-ταίν-ειν*, lat. *ten-dere* etc.

תָּן

ע״ו, והכנוי תַּנָּיו, לו ע״ל לקמי תַּנָּין, ומוכנו מין מימי שוקל לו מימי כלב מלנכי, והול הכקנת ג״כ אר, ונקמר מלנו שוקס מספל ולקל ומילול ולוכק, ולקולו נת היעכס נמלנכ, וע״ג זה כנוי המלנכ תָּקוֹן תַּנִּים, תָּקוֹם תַּנִּים, ונקמר ג״כ מלנו, ש׳ישקף לקלי רוק ויקלון זל להכיק גוליו. ולפעל המקנס ג״כ ככוי לְיָ׳לוד [דרַאכָּע], לאב מסָוס לו על פניו, כסכיקו לת כניו, למען לאב לל ילאס ויקניקס. והמלקק רבי תכזוס יפרשהו אבן אור לומר בֶּן אָר, ונעלכי ג״כ ככוי לוקב [תָּנָן]. ויסיס לין ליסיס, קפלוטו קיס שלוקס ולקס המקמודלת, כלאב יעיל עליו הארץ. ולע קולל שלפעל המקנס וכל״ק גס סרכוי תַּנּוֹת מיקיל וה, לולם לפעלי סול מן תַּנָּה.

n. m. (pl. תַּנִּים vel, more aramaico, תַּנָּין), animal extensum, gracile, tenue ac celeriter cursitans, deserta ac vasta loca inhabitans et lamentabilem vocem edens, aerem captans (Jer. 17, 6.) catulosque mammis nutriens, spec. vulpis aut canis (arab. *tinân*, lupus), Tanchum אבן אור (Schagal), sec. alios etiam de dracone, neutiquam vero de bellua aquatili. Plur. תַּנּוֹת, quem Qimchi huc

Digitized by Google

n. f. (c. תּוֹעֵבָת), aversatio, abominatio, id quod quis aversatur ac detestatur, abominabile, objectum, in quo quid abominabile committitur, idolum. LXX. *βδέλυγμα* (-υκτός), *ἀδικία*, *ἀκαθαρσία* (*ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτός*), *ἁμαρτία*, *ἀνόμημα*, *ἀνομία*, *ἀσέβεια*, *μάκρυμμα*, *μόλυνσις*, *πλάνησις*, *πονηρία*; תּוֹעֲבָה *ἀνομεῖν*, *ἐκλείπειν*.

תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם Gn. 43, 32.
מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה Lev. 18, 22.
תּוֹעֲבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם Lev. 20. 13.
וְלֹא־תָבִיא תּוֹעֵבָה Dt. 7, 26.
לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה Dt. 14, 3.
תּוֹעֲבָה הוּא לִפְנֵי יְ׳ Dt. 24, 4.
זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֵבָה Prv. 21, 27.
גַּם־תְּפִלָּתוֹ תּוֹעֵבָה Prv. 28, 9.
קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי Jes. 1, 13.
תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם Jes. 41, 24.
כִּי תּוֹעֵבָה עָשׂוּ Jer. 6, 15. 8, 12.
וְתֹעֲשִׂינָה תּוֹעֵבָה Ez. 16, 50.
תּוֹעֵבָה עָשָׂה Ez. 18, 12.
עֲשָׂה תּוֹעֵבָה Ez. 22, 11.
עֲשִׂיתֶן תּוֹעֵבָה Ez. 33, 26.

וְתוֹעֵבָה

וְתוֹעֵבָה נַעֲשְׂתָה Mal. 2, 11.

הַתּוֹעֵבָה

נַעֲשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה Dt. 13, 15. 17, 4.
לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת Jer. 32, 35.
הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת Jer. 44, 4.

לְתוֹעֵבָה

וַיִּתֵּן לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה Jes. 44, 19.
וְנִחַלְתֶּם שְׁמָם לְתוֹעֵבָה Jer. 2, 7.

constr.: תּוֹעֲבַת

כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם Gn. 46, 34.
כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח Ex. 8, 22.
הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם Ex. 8, 22.
תּוֹעֲבַת יְ׳ אֱלֹהֶיךָ Dt. 7, 26. 17, 1.
כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְ׳ Dt. 12, 31.
תּוֹעֲבַת יְ׳ כָּל־עֹשֵׂה Dt. 18, 12.
תּוֹעֲבַת יְ׳ אֱלֹהֶיךָ Dt. 22, 5. 23, 19. 25, 16.
תּוֹעֲבַת יְ׳ Dt. 27, 15.
תּוֹעֲבַת בְּנֵי־עַמּוֹן 2 Reg. 23, 13.
תּוֹעֲבַת יְ׳ נִלְוֶז Prv. 3, 32.
וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ Prv. 6, 16. Q'ri
מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְ׳ Prv. 11, 1.
תּוֹעֲבַת יְ׳ עִקְּשֵׁי־לֵב Prv. 11, 20.
תּוֹעֲבַת יְ׳ שִׂפְתֵי־שָׁקֶר Prv. 12, 22.
זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֲבַת יְ׳ Prv. 15, 8.
תּוֹעֲבַת יְ׳ דֶּרֶךְ רָשָׁע Prv. 15, 9.
תּוֹעֲבַת יְ׳ מַחְשְׁבוֹת רָע Prv. 15, 26.
תּוֹעֲבַת יְ׳ כָּל־גְּבַהּ־לֵב Prv. 16, 5.
תּוֹעֲבַת מְלָכִים Prv. 16, 12.
תּוֹעֲבַת יְ׳ גַּם־שְׂנֵיהֶם Prv. 17, 15. 20, 10.
תּוֹעֲבַת יְ׳ אֶבֶן וָאֶבֶן Prv. 20, 23.
תּוֹעֲבַת צַדִּיקִים Prv. 29, 27.

constr.: וְתוֹעֲבַת

וְתוֹעֲבַת שִׂפְתֵי רָשָׁע Prv. 8, 7.
וְתוֹעֲבַת כְּסִילִים Prv. 13, 19.
וְתוֹעֲבַת לָאָדָם לֵץ Prv. 24, 9.
וְתוֹעֲבַת רָשָׁע יְשַׁר־דָּרֶךְ Prv. 29, 27.

pl.: תּוֹעֵבוֹת

שְׁחִנִּי תּוֹעֵבוֹת לְמוֹ Ps. 88, 9.
שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בִּלְבּוֹ Prv. 26, 25.
כָּל־תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת Ez. 6, 11.
עָשִׂים תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת Ez. 8, 6.
תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת Ez. 8, 6.
תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת Ez. 8, 13. 15.

pl.: הַתּוֹעֵבוֹת

וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת Lev. 18, 26.
כָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ Lev. 18, 27.
יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת Lev. 18, 29.
מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת Lev. 18, 30.
וּבְגִלֻּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה Dt. 18, 12.
הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה 2 Reg. 21, 11.
אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת 2 Chr. 34, 33.
וּלְהַתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתּוֹעֵבוֹת Esr. 9, 14.
עֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַתּוֹעֵבֹת Jer. 7, 10.
הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם Jer. 44, 22.
אֶת־הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת Ez. 8, 9.
הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עֹשִׂים Ez. 8, 17.
הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ Ez. 9, 4.
כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה Ez. 18, 13.
הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה Ez. 18, 24.

pl.: בְּתוֹעֵבֹת

בְּתוֹעֵבֹת יִכְעִיסֻהוּ Dt. 32, 16.

pl. constr.: תּוֹעֲבוֹת

כְּכֹל תּוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם 2 Chr. 36, 14.
תּוֹעֲבוֹת אֲבוֹתָם הוֹדִיעַם Ez. 20, 4.

pl. constr.: הַתּוֹעֲבֹת

עָשׂוּ כְּכֹל הַתּוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם 1 Rg. 14, 24.

pl. constr.: תְּתוֹעֲבוֹת

כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם Dt. 18, 9.
כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם 2 Reg. 16, 3.
כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם 2 Reg. 21, 2.
כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם 2 Chr. 28, 3.
כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם 2 Chr. 33, 2.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֶיךָ

תּוֹעֲבָתֵךְ וְתַזְנוּתֵךְ Ez. 16, 22.
כָּל־גִּלּוּלַי תּוֹעֲבוֹתַיִךְ Ez. 16, 36.
וְתַרְבִּי אֶת־תּוֹעֲבוֹתַיִךְ Ez. 16, 51.
אַחוֹתַיִךְ בְּכָל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ Ez. 16, 51.
תּוֹעֲבוֹתַיִךְ אֶת נְשׂאתִים Ez. 16, 58.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֶיהָ *p.*

יַעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ וּבְכָל־בְּכָל־שִׁקּוּצַיִךְ וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ Ez. 5, 9.
אֶת כָּל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ Ez. 5, 11.
עַל כָּל־תּוֹעֲבֹתַיִךְ Ez. 7, 3. 8.
וְתוֹעֲבֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ Ez. 16, 43.

pl. c. suff.: וְתוֹעֲבֹתֶיהָ

וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ Ez. 7, 4.
וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיךָ Ez. 7, 9.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֵיכֶם

וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם Ez. 36, 31.
רֹב־לָכֶם מִכֹּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם Ez. 44, 6.
אֶל כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם Ez. 44, 7.

pl. c. suff.: וְתוֹעֲבֹתָיו

וְתוֹעֲבֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה 2 Chr. 36, 8.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֶיהָ

וְאֵת־כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיהָ Ez. 11, 18.
יְרוּשָׁלַם אֶת־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ וְהוֹדַעְתָּהּ אֶת כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיהָ Ez. 16, 2. Ez. 22, 2.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֵיהֶם

עֲשׂוֹ לְכָל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם Ez. 6, 9.
אֶת־כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיהֶם Ez. 12, 16.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֵיכֶם

וּמֵעַל כָּל־תּוֹעֲבֹתֵיכֶם Ez. 14, 6.

pl. c. suff.: וְתוֹעֲבֹתֵיהֶם

שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבֹתֵיהֶם Jer. 16, 18.
שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבֹתֵיהֶם Ez. 11, 21.

pl. c. suff.: בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם

בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר מָלְאוּ Esr. 9, 11.

pl. c. suff.: כְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם

מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם Esr. 9, 1.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבֹתֵיהֶן

וְהִגַּד לָהֶן אֶת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן Ez. 23, 36.

pl. c. suff.: וְכִתּוֹעֲבֹתֵיהֶן

וְכִתּוֹעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתְ Ez. 16, 47.

pl. c. suff.: תּוֹעֲבוֹתָם

כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ Dt. 20, 18.
וְצִלְמֵי תּוֹעֲבוֹתָם Ez. 7, 20.
תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ Ez. 33, 29.

pl. c. suff.: וְתוֹעֲבוֹתָם

וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ Ez. 44, 13.

pl. c. suff.: בְּתוֹעֲבוֹתָם

בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ Ez. 43, 8.

תָּעָה

ע״כ, וּתְעִיד יִתְעֶה, וְקָטוֹר יֶתַע, וְתַעְנוּת מוֹכְנוּ הָלוֹךְ לְכָה וְלָכָה וְכִלְכּוֹל, קְלִיפָּה וְעֵינֵיכֶם הָכֵם וְהָכֵם, וְהִכְלִיפָּ תֵּעִי כִּסְעַל נִלְאוֹן יִשְׁמְעֵאל. וּמוֹס שְׁנִיִּים וְנִכּוֹכוֹת [סְעִרוֹמְיִירְטֶן], סִין לְוֹכֵד סְעַר לְיִיכְטֶן], וְנִקְצֵר נִיקֵם שְׁנוּ וְשִׁקּוּתוֹ, לְהַסְמִיכָה סְמִיכוּס לְצֵד יִקְעֶה בּוֹ [דּוֹרֹכֵ-], וְכִיקֵם שְׁמְעוּ וְשִׁמְעֵלִיו וְשִׁמְלִיכִי, לְהַסְמִיכָה סְרִיקִיס וְסִכְסוּנוּת לְקוֹר וְסִלְסָה מְדֻכָּר, נְסִיוּתוֹ קוֹעֵה [שָׁנֵ-]. וְתוֹכֵן שֶׁל כְּלוּל לְכָה וְלָכָה כִּכ״ק נְקֻעוֹת הַשְׁכּוֹר, וְהִשְׁתַּלֵּל כְּמוֹ שֶׁלָּנֵל, שְׁמֻלּוֹתוֹ ג״כ תַּעֲתּוּעַ. קִרְקֵן הִשְׁגִּיא תָּעֲתָה, וְנִקְרְמִי וְעֵינֵי נְעִית, וְקִנְכּוֹ שָׁא לְעֵיל, וְשֵׁם נִקְרְמִי יְסוֹדוֹ וְעִכּוֹ שֶׁל נִכְלוֹל וְוַעוּעַ לְכָה וְלָכָה. הִכְפִּיעַל כְּקַל סְנוֹוֵר, כְּלָצֵר נְנוֹדְדִים לְהִכָּנֵס, וְגַם מִכְעָנוּעַ הִשְׁכּוֹר, לוֹ מְצִנְיוֹת קְעוּעַ נְשׁוּנֵּג. הִכּוֹסֵף יוֹנֵק שֶׁל קַל, לוֹמֵל סְגִרְמָה וְהִעְלִיל לְתַעְתּוּעַ, וְגַם נִיכְמִיס מ״כ כ׳ וְנִשְׁבְּעֵי י׳, י״ן קַל מְקֻמָּן שֶׁהַכּוֹסֵף כּוֹוֵד, כְּלָצֵר תַּעַם הִקְפִּיץ. וְנִכְלְמָה לִי קְרוֹב לְקֻעַת, שֶׁגַּם תֵּא לְקֻמָּן מְעֻנִּין טְעוּת, וְלֹא מְעֻנִּין לְעוֹג וְקַלּוֹס, כְּלָצֵל קְצֵנוּ הִמְדַּקְדְּקִים סְקְרוֹנִיסִ, וְכִנֵּר קְצֵנוּ כֵּן הִקְפִּיץ.

v. intr. (impf. יִתְעֶה, apoc. יֶתַע), sicut טָעָה, טָא, q. v., ultro citroque vacillare, huc illuc vagari, titubare (de temulentis s. ebriis), vagari (seq. בְּ loci, ubi quis circumvagatur vel quem erratice perlustrat), errare, moraliter de aberratione a Dei praeceptis (seq. מִן) et a Deo ipso, desciscere, deficere (seq. מֵאַחֲרֵי, מֵעַל); etiam, sicut אָבַד, infelicem fieri, detrimentum pati. *Ni.* medialiter: circumvagari, titubare; oberrare, deceptum s. falsum esse. *Hi.*, facere, ut quis titubet, vagetur, erret, a recta via abducere, seducere, spec. ad idololatriam, nunquam *intrans*. Neoh. nn. act. תַּתְעָאָה, הַתְעָנָאָה (philos. הַתְעָנָאָה, sophistica). LXX. *πλανᾶσθαι*; inf. *πλάνησις*; *Ni.* *ὑπομένειν*; *Hi.* *ἐξάγειν*, *ἐξώθειν*, *πονηρεύεσθαι*; prt. *πλάνησις*; *Pi.* *καταφρονεῖν*.

3 perf.: תָּעָה

תָּעָה לִבִּי Jes. 21, 4.

1 perf.: תָּעִיתִי

וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי Ps. 119, 110.
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד Ps. 119, 176.

3 perf. pl.: תָּעוּ

תָּעוּ מִבֶּטֶן Ps. 58, 4.
תָּעוּ בַמִּדְבָּר Ps. 107, 4.
תָּעוּ מִדֶּבֶר שִׁלְחָתֶיהָ Jes. 16, 8.
וּבְשֵׁכַר תָּעוּ Jes. 28, 7.
תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר Jes. 28, 7.
אִישׁ לְעִבְרוֹ תָּעוּ Jes. 47, 15.
אֲשֶׁר תָּעוּ מֵעָלָי Ez. 44, 10.
אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ Ez. 48, 11.
כַּאֲשֶׁר תָּעוּ הַלְוִיִּם Ez. 48, 11.

1 perf. pl.: תָּעִינוּ

כְּלֻנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ Jes. 53, 6.

part. masc.: תֹּעֶה *sg.*

וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה Gn. 37, 15.
אוֹ חֲמֹרוֹ תֹעֶה Ex. 23, 4.
תּוֹעֶה מִדֶּרֶךְ הַשְׂכֶּל כ״ף Prv. 21, 16.

p. p. pl. constr.: תְּעֵי

עַם תְּעֵי לֵבָב הֵם Ps. 95, 10.
וְיֹדְעוּ תְּעֵי־רוּחַ בִּינָה Jes. 29, 24.

inf. constr.: בְּתְעוֹת

בְּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל Ez. 44, 10.
בִּתְעוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעָלַי Ez. 44, 15.
אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בִּתְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Ez. 48, 11.

2 imperf. ap.: תֵּתַע

אַל־תֵּתַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ Prv. 7, 25.

3 impf. fem. ap.: וַתֵּתַע

וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בַּמִּדְבָּר Gn. 21, 14.

3 impf. pl.: יִתְעוּ

יִתְעוּ לִבְלִי אֹכֶל Job. 38, 49.
הֹלְכֵי יִתְעוּ חֹרְשֵׁי רָע Prv. 14, 22.
וְאִוְּלִים לֹא יִתְעוּ Jes. 35, 8.
לְמַעַן לֹא־יִתְעוּ עוֹד Ez. 14, 11.

Nif-al: נָתְעוּ

*יְשֵׁנֵי כְפִירִים נִתְעוּ Job. 4, 10.

inf. constr.: בְּהִתְעוֹת

כְּהִתְעוֹת שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ Jes. 19, 14.

Hif-il: הִתְעָה *3 perf.*

רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה Hos. 4, 12.

3 perf. pl.: הִתְעוּ

הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים Gn. 20, 13.

3 perf. pl.: וְהִתְעוּ

וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם Jes. 19, 13. 14.

3 perf. pl.: הִתְעוּם

רֹעֵיהֶם הִתְעוּם Jer. 50, 6.

2 perf. pl.: הִתְעֵיתֶם

הִתְעֹתֶם בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם Jer. 42, 20.

part. masc.: מַתְעֶה *sg.*

וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מַתְעֶה Prv. 10, 17.
וּרְסַן מַתְעֶה Jes. 30, 28.

part. m. pl.: מַתְעִים

מְאַשְּׁרַיִךְ מַתְעִים Jes. 3, 12.
מְאַשְּׁרֵי הָעָם־הַזֶּה מַתְעִים Jes. 9, 15.

part. m. pl.: הַמַּתְעִים

הַמַּתְעִים אֶת־עַמִּי Mich. 3, 5.

2 impf. c. s.: תַּתְעֵנוּ

לָמָּה תַתְעֵנוּ יְ׳ Jes. 63, 17.

3 imperf. ap.: וַיֵּתַע

וַיֵּתַע מְנַשֶּׁה אֶת־יְהוּדָה 2 Chr. 33, 9.

3 impf. c. s.: וַיִּתְעֵם

וַיִּתְעֵם מְנַשֶּׁה 2 Reg. 21, 9.
וַיִּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ Job. 12, 24.
וַיִּתְעֵם כְּשׁוֹר Job. 12, 25.
וַיִּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ Ps. 107, 40.

3 impf. fem.: תַּתְעֵם

וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תְּתַעֵם Prv. 12, 26.

3 imperf. pl.: וַיִּתְעוּ

וַיִּתְעוּ אֶת־עַמִּי Jer. 23, 13. 32.

3 impf. pl. c. s.: וַיִּתְעֻם

וַיִּתְעֻם כְּזִבְיֹנָם Am. 2, 4.

תּוֹעֶה

ע״כ, וּמוֹנְכוּ טְעוּת וּמְגַנֵּב, וְנִכְשְׁלוּ מְגוֹנֵב וְסִכְסֵךְ [קִירְכְּהוֹס, שֶׁנִּכְשְׁלוּ],

Digitized by Google

וכן נסחלמה על פיד וזכר לוד וכזלון וכדומה. בז"ע המופזעי תְּחָאָה, חַחָאָה, ובעברי הסרוסיי תְּחוּ מוּס.

n. f., error, apostasia, infortunium. LXX. *πλάνησις.*

Jes. 32, 6. ולדבר אל־יי תועה
Neh. 4, 2. ולעשות לו תועה

תְּעוּדָה

v. s. r. עָדָה *p.* 796.

תָּעוּפָה

v. s. r. תָּעָה *n.* עוּף *p.* 802.

תָּעַל

פ"כ, ול"ע כ"ף נגור תְּצָלָה, שלוכנו מן עלה, כלשר קשנו קנה. פתרונו נקיבה ועזות קללה בניבה ופציבה [סְחָלְבָּן, לוּיס־, -גרְצַבָּן], ודומה לו שָׁאַל לעיל בשורן זה, וכן שָׁאַל לְשָׁאַל לעיל, והפקר ושווי סנה כנר סלנתי ppp שעל.

v. trans. inus., sicut שָׁאַל, שָׁאַל (שָׁאַל), cavare, excavare, effodere.

תְּעָלָה

ג"כ, ע"ע בְּרֵכָה וסמיך תְּעָלַת, ומונכו קציבה ונקל קפיק וכ"ס קמץ מים ויקון [גרְצַבָּן, קְצַבָּל], מן קעל לשון קציבה ונקיבה, לכן ג"כ מקום עניבת שמף מים, קולם קשר עניבו קרובה וקבוע כנור מן עלה, ולפ מן קעל.

n. f. (ad s. f. בְּרֵכָה, c. תְּעָלַת), fossa, canalis, a v. תָּצַל, excavare, unde differt תְּעָלָה, ligamentum, fascia. LXX. *ὑδραγωγός, θάλασσα, ῥύσις, θάλασσα.*

1 Reg. 18, 32. תעלת כבית סאתים
Job. 38, 25. מי־פלג לשטף תעלה

הַתְעָלָה

1 Reg. 18, 35. התעלה מלא־מים
2 Reg. 20, 20. הברכה ואת־התעלה

בַּתְּעָלָה

1 Reg. 18, 38. חמים אשר־בתעלה

constr.: תְּעָלַת

Jes. 7, 3. תעלת הברכה העליונה

constr.: בְּתְעָלַת

Jes. 36, 2. בתעלת הברכה העליונה
2 Reg. 18, 17. בתעלת הברכה העליונה

pl. c. suff.: תְּעָלֹתֶיהָ

Ez. 31, 4. תעלתיה שלחה

תַּעֲלוּל

v. s. r. עָלַל *p.* 829.

תַּעֲלֻמָה

v. s. r. עָלַם *p.* 832.

תַּעֲנוּג

v. s. r. עָנַג *p.* 845.

תַּעֲנִית

v. s. r. עָנָה *p.* 850.

תַּעַע

לומר תָּעָה, ומונכו כמו תָּעָה לפי דעתי, כלשר כנר פרש קנן־עוכש ופקפק,

ומוס סכנד תְּתָעֵנִי, לומר המעקס קפר, קולס לדעת המקנס מבוכו כמו תצמא נערני, שעניכו לעוג ולעוור, נקשר שקנגמו אִתְלַעַב. המסקפל פיוס כנוך ותועה כלכר, ל"ע נדנר סכניף. h. e. תָּעָה, *v. intr.*, sicut תָּעָה, vagari, errare; *Pi.* תִּתְעֵנִי, in errorem inducere, seducere, illudere (narren, persifliren), Targ. אִתְלַעַב. Arab. تعتع, balbutire, quod nuper comparatum est, onomatopoëticum videtur; certe huc non pertinet. LXX. egregie: *ἐμπαίζειν, μωκᾶν*; prt. *καταφρονῶν*; A. *καταμωκώμενος*; S. *καταπαίζων.*

Pi-el: תִּתְעֵנִי

part. m.: כְּמִתְעַתֵּעַ *sg.*

Gn. 27, 12. והייתי בעיניו כמתעתע

Hitpa-el: הִתְתַּעְתֵּעַ

part. m. pl.: וּמִתְעַתְּעִים

2 Chr. 36, 16. ומתעתעים בנביאיו

תַּתְעֻתֵּעַ

ג"ו, וכמלף לך נכנוי תַּתְעֻתֵּעַ, ומונכו עעוף ומעגם, ונסשלמה על עגולס וכס ומעשה קעקעים, כמו הנל ופעף ומכי.

n. m. (pl. תַּתְעֻתֵּעִים), ludificatio, ludibrium.

pl.: תַּתְעֻתֵּעִים

Jer. 10, 15. 51, 18. מעשה תתעתים

תַּעַר

פעל ל"ע כ"ף נגור תָּעַר, ומונכו כמו שָׂעַר, גדיפ וקפון וגויפ [שכייפן], וכנר ככרכי יסודו קפף שָׂעַר וקפף שָׂעַר, שנכולס תמנות עניכו קפון וגוור.

v. tr., sicut שָׂעַר, שָׂעַר, secare, scindere.

תַּעַר

ג"ו, ונכנוי תַּעֲרִי, ומונכ סכין לקפון [מעסקפר], לו לגווו הנשר, לו לעשות נו קולמוס, ל"ע קער הסופר, ולפעמים נרקק של סכין, נקשר שמוש קפולס ומפולק, וכי סמלס הגרמכית ז"ל ע מן גויפ לקנקין, לו נקוק ופלוג.

n. m. (c. s. תַּעֲרֵי), culter, vel novacula, ad barbam tondendam, vel scalpellum, ad calamos acuminandos, interdum de vagina (Scheide, cujus significatio est originis ejusdem). LXX. *ξυρόν* (-*ός*), *κουλεός* (*κολεός*). S. *σμίλη.*

Num. 6, 5. תער לא־יעבר על־ראשו
Num. 8, 7. והעבירו תער
Ez. 5, 1. תער הגלבים

בְּתַעַר

Jes. 7, 20. בתער חשכירה
Jer. 36, 23. בתער הספר

כְּתַעַר

Ps. 52, 4. כתער מלמש

תַּף

v. s. r. תָּפַף *p.* 1232.

תַּפּוּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

תְּפוּצָה

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

תְּפִן

v. s. r. תּוֹף *p.*

תָּפַל

פ"כ, וסכלון עיקס ועפילס קנור ודנוק על דנר [נעטיכְּעַן], וע"כ תָּפַל לעיל נדומס, וכן תָּפַל נקרמי, ומוס לפי דעתי סהתפעל חִתַּפֵּל, לומר עשות מעשים לעלמו מעופל נכוב וזקר כמו נכוע ומתקפל, ווס עס עקס תקפל [פיכעריכְּעַ סְחַלְבָּן], ויותר מסנו ע' ppp סכנורות וכלוס"ב נסוף הספר.

v. tr., sicut תָּפַל (טָפַל), illinere, tectorio obducere; *Hitp.* תִּתְפַּל, semet ipsum fucare, hypocritam se gerere, tecte et fraudulente agere. Sic certe nos hanc formam explicandam ducimus.

Hitpa-el: הִתְתַּפֵּל

2 *imperf.:* תִּתְתַּפֵּל *p.*

2 Sam. 22, 27. ועם עקש תתפל

תָּפֶל

ג"ו, ומונכו טיק לעוף סכוקל וסקיל, וכדומס לו תָּפַל נקרמי [טיכְּעַן], וכן פרנוסו סקלמוכים, ונעכור שסטיק דנר כמס ומלונג, לכן נכלל לקו דוקק קמר ומלע, כ"ף כל מין שמקנק וכן [קלענכי־כעמס], ונעכור שוס נמקס סוגל על דנר קסר עשס.

n. m., caementum, tectorium, lutum, sicut aram. תָּפַל, deinde de omni, quidquid viscidum, glutinosum ac proinde insulsum s. insipidum est, transl. ineptum, absurdum, vanum, velut de vanis pseudoprophetarum promissionibus, quibus animos deliniunt. LXX. *ἀφροσύνη, ἄρτος*, pluries: *πεσεῖται, πεσοῦνται* (תִּפֹּל).

Job. 6, 6. תיאכל תפל מבלי־מלח
Ez. 13, 10. והכם טחים אתו תפל
Ez. 13, 11. אמר אל־טחי תפל
Ez. 13, 14. הקיר אשר־טחתם תפל
Ez. 13, 15. ובטחים אתו תפל
Ez. 22, 28. טחו להם תפל

וְתָפֵל

Thr. 2, 14. חזו לך שוא ותפל

תִּפְלָה

ג"כ, ומונכו כמו תָּפַל נסוקלס, וכן"ע נדומס לו תִּפְלוּת, תִּפְלָה וכדומס.

n. f., insulsitas, insipientia, absurditas, neohebr. תִּפְלוּת. LXX. *ἀφροσύνη, ἀνόμημα*; חֲשֻׂים תִּפְלָה, *ἐπισκοπὴν ποιεῖν.*

Job. 1, 22. ולא־נתן תפלה לאלהים
Job. 24, 12. ואלוה לא־ישים תפלה
Jer. 23, 13. ראיתי תפלה

תִּפְלָה

v. s. r. פָּלַל *p.* 902.

תִּפְלָצָה

v. s. r. פָּלַץ *p.* 903.

תָּפַף

לומר תַּף, ומונכו סנף כנגר וסכקס, סדיפס ודקיפס [שטָפְפָן, שלַפְּגָן], וסקנן תַּף סנס כנר פרצתי קמץ פָּדַחַ, רָדַחַ, חָדַחַ, הָפַרָה, שלכולס סקעלות קצר פרצתי, וכנר סנכתי קמץ קלס סשוי נשתי מעכנ. ומוס נכנין סכנד סמכונע מסכקס על לנ וסמילס, כלרך סמכתנים וסמקוכניס, ולצר נמנץ נכנין סקל הוץ גויר הסס

תּוֹף, נמונן סכקס על סקף, ולפ יפץ מנוע הפעל.

h. e. תָּפַף, *v. tr.*, *τύπ-τειν, τυ-μ-π-ανίζειν*, tundere, pulsare, cogn. תָּפַח, חָדַק, רָדַף, הָפַר. *Po.* ferire, percutere pectus, qui est gestus lamentantium s. plangentium (syn. סָפַד q. v.). LXX. *φθέγγεσθαι.*

Po-el: תּוֹפֵף

part. f. pl.: מְתוֹפְפוֹת

Nah. 2, 8. מתופפות על־לבבהן

תֹּף

ג"ו, וסכנוי תֻּפִּים, ומונכו כלי ומר קצר יוכס כיל [פויקע], ונעשס מענול גדול שעוף עליו עור, ולכוך הוף כלי ומר לכנים, ונעשל לכנוי של קרנו, קצר כו ענול מקנן ניכוי ג"כ מוס ע"י שלמ תופעמנן ניכוי ג"כ מוס ע"י מנוע סיפס.

n. m. (pl. תֻּפִּים), tympanum (Handtrommel, Castagnet), h. e. orbiculus unam subtensam in medio membranam comprehendens, et interdum etiam hinc illinc in laterum incisuris crepitacula aenea, quae in axiculo inter se collisa tinnitu suo suaviter temperant complosae membranae boatum, arab. *eddef*, port. *adufa*, gr. *τύπ-ανον, τύμπ-ανον*, transl., sicut *tympanum*, pala, in quam gemma inclusa est, funda annuli. LXX. *τύμπανον, ψαλτήριον, θησαυρός, δόλος.*

Ps. 81, 3. שאו־זמרה ותנו־תף
Jes. 5, 12. תף וחליל ויין משתיהם

וְתֹף

1 Sam. 10, 5. נבל ותף וחליל וכנור

בְּתֹף

Ex. 15, 20. את־התף בידה

בְּתֹף

Gn. 31, 27. בתף ובכנור
Job. 21, 12. ישאו בתף וכנור
Ps. 149, 3. בתף וכנור יזמרו־לו
Ps. 150, 4. הללוהו בתף ומחול

pl.: תֻּפִּים

Jes. 24, 8. שבת משוש תפים

pl.: בְּתֻפִּים

Ex. 15, 20. בתפים ובמחלת
Jud. 11, 34. יצאת לקראתו בתפים
1 Sam. 18, 6. בתפים בשמחה
Jes. 30, 32. בתפים ובכנרות

pl.: וּבְתֻפִּים

2 Sam. 6, 5. ובנבלים ובתפים
1 Chr. 13, 8. ובנבלים ובתפים

pl. cum suff.: תֻּפֶּיהָ

Ez. 28, 13. מלאכת תפיך

pl. cum suff.: תֻּפֵּיהָ

Jer. 31, 4. עוד תעדי תפיך

תֻּפַּת

פעל שמי מן תּוֹף, ולנוכו הכקס על סתוף, וכן דה נערני נמונן וס.

v. denom., tympana pulsare, tympanizare. LXX. תְּתוֹפֵפוּת, *τυμπανίστριαι.*

part. f. pl.: תּוֹפְפוֹת

Ps. 68, 26. עלמות תופפות

תָּפַר

פעל נודל, ומעקיל יִתְפֹּר נ"ע, ומונכו קנור וסדוק יקד ויקעס [נוּשְׁפְּעָנ-

Digitized by Google

קיעפען, -כָּפְעָן], וסקרן תָּפַר, וקיין קְלֵל תָּבֵר וכדומה. סכנכ קוון של קל, לומר סדוק יפס. כנ"ע מוס סמוסעמי תְּפִירָה, תַּפָּרָן.

v. comp. tr. (impf. neoh. יִתְפֹּר), connectere, consuere, cogn. תָּבַר. *Pi.* intens. Neoh. inde *n. actionis* תְּפִירָה et *n. agentis* תַּפָּרָן. LXX. *ῥάπτειν, συῤῥάπτουσαι*; *Pi.* prt. *συῤῥάπτουσαι*; Hebr. *αἱ ποιοῦσαι φυλακτήρια.*

1 perf.: תָּפַרְתִּי
Job. 16, 15. שק תפרתי על גלדי
inf. constr.: לְתָפְרוֹ
Eccl. 3, 7. ועת לתפור
3 imperf. pl.: וַיִּתְפְּרוּ
Gn. 3, 7. ויתפרו עלה תאנה
Pi-el: תִּפֵּר
part. f. pl.: לְמִתַּפְּרוֹת
Ez. 13, 18. הוי למתפרות כסתות

תָּפַשׂ

פ"כ, וסעתיד יִתְפֹּשׂ, ומוכנו סיוקס נדנר ולקיוס נו [עכפֶּסכסען, -נרי-פען], נקסור עס יסס שלוסו לו שנו, נכן מסלילס ושכיס, מלכידת עיר וכוזקה, מלקיוס יכעס ומגל לקנור, מלקיוס קסת ליכוס קנים, מקציעת כנור לנגן, מקציעת קוכס לשחק, וכדומה מן סשלוס. ונקשור עס סס פלסים סרכון כשל שנו למען כקש, ולעניים כמו קו נמוכן מלוש ושנון וסנוג, ל"מ מעשון וסכ. ולשר לקוור סשש דע שהקרן תָּפַשׂ, ולומס לו תָּפַשׂ נקרמי, וכשרש כמכוון של לקיוס [כְּפֶּסכסען] נ"כ נשפתי מערב, כלשר קלפס נלוס"ס. הכפעל הפעולי, והסכל קוון של קל. כנ"ע מוס תְּפִיסָה, תְּפִיסוּת מוס.

v. comp. tr. (impf. יִתְפֹּשׂ), comprehendere, apprehendere, compotem se alicujus rei reddere (capere urbem, vitiare virginem), occupare (einnehmen, sich vergreifen, res sanctas h. e. profanare, velut de abominabili nominis Dei sumtione et tractatione), deprehendere (uxorem moechantem), meton. prehensum quid tenere (remum, arcum, gladium) vel tractare (v. c. arte et dexteritate instrumentum musicum, legem, germ. handhaben; includere, circumcludere, obducere (auro h. e. einfassen, überziehen). *Ni.* capi, captivari. *Pi.* captare, prehendere, manibus palpare. Radix est תְּפַשׂ, aram. תְּפַס (fass-en). LXX. *λαμβάνειν, ἐπι-, κατα-, συλ-* (*σύλληψις*); *κρατεῖν, κατα-*; *ἀντέχεσθαι, κατέχειν*; *ἁλίσκειν, βιάζεσθαι*; *θηρεύειν, ἐπισπᾶν*; *καταδεικνύναι, ὁμοῦν, πλαγιάζειν, μνᾶσθαι, ἀναβαίνειν*; *inf. κατάληψις*; *prt. pass. ἕλασμα*; *Ni.* נִתְפַּשׂ, *ἅλωσις*; *Pi. ἐρείδεσθαι* (A. *ἑλλαμβάνεσθαι*); תָּפַשׂ מָגֵן, *καθοπλίζεσθαι ὅπλοις*; תָּפַשׂ מִלְחָמָה, *ἀνὴρ πολεμιστής*; תָּפַשׂ קֶשֶׁת, תָּפַשׂ מָשׁוֹט *τοξότης*.

3 perf.: תָּפַשׂ
2 Reg. 14, 13. תפש יהואש
2 Chr. 25, 23. תפש יואש מלך־ישראל
3 perf.: וַתָּפֹשׂ
2 Reg. 14, 7. ותפש את־הסלע
3 perf. c. s.: וְתָפְשָׂה
Dt. 22, 28. ותפשה ושכב עמה
1 perf.: וָאֶתְפְּשֵׂהוּ
Prv. 30, 9. ותפשתי שם אלהי
3 perf. pl.: תָּפְשׂוּ
Jos. 8, 23. מלך העי תפשו חי
2 perf. pl.: תְּפַשְׂתֶּם
Jer. 40, 10. בעריכם אשר־תפשתם
part. masc.: תֹּפֵשׂ
Gn. 4, 21. כל־תפש כנור ועוגב
part. masc.: וְתֹפֵשׂ *sg.*
Jer. 50, 16. ותפש מגל בעת קציר
Am. 2, 15. ותפש הקשת לא יעמד
prt. pl. constr.: תֹּפְשֵׂי
Num. 31, 27. בין תפשי המלחמה
Jer. 46, 9. תפשי מגן ולודים
Jer. 46, 9. תפשי דרכי קשת
Jer. 49, 16. תפשי מרום גבעה
Ez. 27, 29. כל תפשי משוט
Ez. 38, 4. תפשי חרבות כלם
prt. pl. constr.: וְתֹפְשֵׂי
Jer. 2, 8. ותפשי התורה
part. pass.: תָּפוּשׂ *sg.*
Hab. 2, 19. תפוש זהב וכסף
inf. abs.: תָּפֹשׂ
Jer. 34, 3. כי תפש תתפש
inf. constr.: תָּפְשׂ
Ez. 14, 5. למען תפש
inf. constr.: לְתָפְשׂ
Ez. 21, 16. לתפש בכף היא הורחדה
Ez. 30, 21. לתפש בחרב
inf. c. suff.: כְּתָפְשָׂם
Jos. 8, 8. כתפשכם את־העיר
inf. c. suff.: לְתָפְשָׂהּ
Dt. 20, 19. להלחם עליה לתפשה
inf. c. suff.: בְּתָפְשָׂם
Ez. 29, 7. בתפשם בד בכפך
inf. constr.: לְתָפְשָׂם
1 Sam. 23, 26. ואל־אנשיו לתפשם
impt. pl.: תָּפְשׂוּ
1 Reg. 18, 40. תפשו את־נביאי הבעל
impt. pl.: תָּפְשׂוּהוּ
1 Reg. 13, 4. לאמר תפשהו
impt. pl. c. s.: וְתָפְשׂוּהוּ
Ps. 71, 11. רדפו ותפשוהו
impt. pl. c. s.: תְּפָשׂוּם
1 Reg. 20, 18. תפשום חיים
1 Reg. 20, 18. חיים תפשום
2 Reg. 10, 14. תפשום חיים
1 imperf.: וְאֶתְפֹּשׂ
Dt. 9, 17. ואתפש בשני הלחת
3 impf. pl. c. s.: וַתְּתָפְשֻׂהוּ
Gn. 39, 12. ותתפשהו בבגדו
3 imperf.: יִתְפֹּשׂ
Jes. 3, 6. כי־יתפש איש באחיו
3 imperf.: וַיִּתְפֹּשׂ
1 Reg. 11, 30. ויתפש אחיה בשלמה
Jer. 37, 13. ויתפש את־ירמיהו
Jer. 37, 14. ויתפש יראיה בירמיהו
3 impf. c. s.: וַיִּתְפְּשָׂהּ
2 Reg. 16, 9. אל־דמשק ויתפשה
3 impf. c. s.: וַיִּתְפְּשֵׂם
2 Reg. 18, 13. הבצרות ויתפשם
Jes. 36, 1. הבצרות ויתפשם
1 impf. pl. c. s.: וְנִתְפְּשֵׂם
2 Reg. 7, 12. ונתפשם חיים
3 impf. pl.: וַיִּתְפְּשׂוּ
2 Reg. 25, 6. ויתפשו את־המלך
Jer. 26, 8. ויתפשו אתו הכהנים
Jer. 52, 9. ויתפשו את־המלך
3 impf. pl. c. s.: וַיִּתְפְּשׂוּם
אל־ימלט מהם
1 Reg. 18, 40. ויתפשום
2 Reg. 10, 14. ויתפשום חיים
Nif-al: נִתְפַּשׂ *3 perf.*
Ez. 19, 4. בשחתם נתפש
3 perf.: נִתְפְּשָׂה *p.*
Ez. 19, 8. בשחתם נתפש
3 perf.: וְנִתְפְּשָׂה
Ez. 12, 13. 17, 20. ונתפש במצודתי
3 perf. f.: נִתְפְּשָׂה
Jer. 50, 46. מקול נתפשה בבל
3 perf. f.: נִתְפָּשָׂה *p.*
Num. 5, 13. והוא לא נתפשה
Jer. 48, 41. והמצדות נתפשה
2 perf. f.: נִתְפַּשְׂתְּ
Jer. 50, 24. נמצאת וגם־נתפשת
3 prf. pl.: נִתְפְּשׂוּ *p.*
Jer. 51, 32. והמעברות נתפשו
inf. constr.: לְהִתָּפֵשׂ
Ez. 21, 28. מזכיר עון להתפש
2 imperf.: תִּתָּפֵשׂ
Jer. 34, 3. כי תפש תתפש
Jer. 38, 23. ביד מלך־בבל תתפש
3 impf. f.: וַתִּתָּפֵשׂ
Jer. 51, 41. איך נלכדה ששך ותתפש
2 impf. pl.: תִּתָּפְשׂוּ *p.*
Ez. 21, 29. בכם תתפשו
3 impf. pl.: יִתָּפְשׂוּ
Ps. 10, 2. יתפשו במזמות
Pi-el: תִּפֵּשׂ
3 impf. f.: תְּתַפֵּשׂ
Prv. 30, 28. שממית בידים תתפש

תִּפְתִּ

v. s. r. תּוֹךְ *p.* 1222.

תַּפְתֵּת

v. s. r. תּוֹךְ *p.* 1222.

תִּפְתִּי

פעל לקרמי, שלש עוקר כ"ש נגור תִּפְתֵּי, ומוכנו שפיעס [כי־כעגן], כי סקרן תַּפְתֵּת, ודומה לו סקרן וסמרכז של שָׁרַשׁ, ונעכני פ"ת משלמו, ולנוב נכנין הכוסף, ומוס שס תִּפְתֵּי שופע, וכנוי הדין ומעגע סתקון תַּפְתֵּי תקון מעפע של מופתי, ותכין לפ"ז יסוד הסס הנש.

v. inus. tr. aram., judicare, cogn. שָׁרַשׁ, arab. *afta* (*Mufti, Fetwa*).

תִּפְתַּי

ע"ו, וכילופס תִּפְתָּיֵא, וכרנוי תִּפְתָּיִן לו ע"ל סוכי תִּפְתָּיֵא, וסמוכן ערן שופע ומופתי [כי־כעגן], והוא מין נדולס וזרוס. וסמפרשים פרשוהו לפי סענין.

n. m. (def. תִּפְתָּיֵא, pl. תִּפְתָּיִן vel syr. תִּפְתָּיֵא), judex, princeps. LXX. (Theod.) *οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν.*

pl. def.: תִּפְתָּיֵא
Dan. 3, 2. 3. דתבריא תפתיא

תִּקְוָה

v. s. r. קָוָה *p.* 980

תִּקּוּפָה

v. s. r. קוּם *p.* 988.

תִּקֵּל

פעל לקרמי, ומוכנו כמו שָׁקַל בענכי ע"ב, וניכוכי פעולי תָּקֵל לו תָּקִיל, ומפעל הוס כלקרמי תְּתַקֵּל, מַתְקֶלֶת וכדומה, לומר מקל נמוכן כשילס מן כשל ע"ד סרוס.

v. tr. (Pël תָּקֵל, תָּקִיל), ponderare, examinare, div. a v. תָּקַל, vi *labandi*, *σκανδαλίζεσθαι* (syn. שָׁקַל). LXX. *ἱστάναι.*

part. pass.: תָּקֵל *sg.*
Dan. 5, 25. תקל ופרסין
Dan. 5, 27. תקל תקלתא
p. p. 2 pers.: תְּקִילְתָּא
Dan. 5, 27. תקל תקילתא במאזניא

תָּקַן

פ"כ וסעתיד נכ"ע יִתְקֹן, ומוכנו כמו תָּכַן לעיל לד"ק, נכשקלות של תכן כמוכן תקול וקלוב, לו כקשר נ"כ שעכיכו ישור, מן תָּדַקּ סמרכו, לקשר ידוע לקל קָן, קָנָה. סכנכ תִּקֵּן יוכל, לומר סככס וקקוק ויסור, ולפעמים סלור לנר נעכך וסלר, ל"מ תקן משלים.

v. comp. intr. (impf. neoh. יִתְקֹן), sicut קָנָה, קִנְיָה, rectum esse vel fieri, nisi, quemadmodum תָּכַן, significationem habet conformandi et definiendi. *Pi.* rectam facere, disponere, ordinare, in ordinem redigere (unde neoh. תִּקּוּן, תִּקָּנָה), syr. pro *κοσμεῖν* Mt. 25, 7. (Qal pro *ὑγιῆ ἀποκαθίστασθαι* Mt. 12, 13. Mr. 3, 5.). LXX. *ἐπικοσμηθῆναι*; *Pi. κοσμεῖν, κόσμιον.* Vulg. cum Symm. *corrigere.*

inf. constr.: לְתַקֵּן
Eccl. 1, 15. מעות לא־יוכל לתקן
Pi-el: תִּקֵּן *3 perf.*
Eccl. 12, 9. תקן משלים
inf. constr.: לְתַקֵּן
Eccl. 7, 13. מי יוכל לתקן

תָּקַן

פ"כ כמו נענכי תָּקַן, לומר היוק נמנכ היסור, ומכוסף יונק, והפעולי שלו הסָפעל, כמו נענכי הכשכ"פ. נתרגוס תָּקַן תמור תָּכַן, הכין, היעיב נענכי, ולפעמים תמור עדה, וכן שמה אַתְקָן נכ"ע תִּתְקָנוּ, הקוקרי תַּקִּרוּן, וככון עוב ויפר, והסופעמי תִּקּוּן, תַּקָּנָה נכ"ע, וכדומה הכנס מעכע וס.

v. comp. intr. aram., rectum, bene ordinatum esse; *Af.* trans. *Ho.* pass., stabiliri, restitui; targ. pro hebr. תָּכַן, חֵכִין, בּוֹנֵן, הֵדִיטִיב, כּוֹנֵן, עָדָה. LXX. *κραταιωθῆναι.*

Of-al: דָּתְקַן
2 perf.: דָּתְקַנְתְּ
Dan. 4, 33. ועל מלכותי התקנת

תָּקַע

פ"כ, וסעתיד יִתְקַע, ומוכנו כיוכס ועקיפס וקיעס נדנר [עכפֶּסכסען, עכפֶּסכסען], נקשר שקון סשכס תָּקַע, ודומס לו קָעַ, רָקַע, רָקַע, וכשכס כמכוון נ"כ נשפתי מערב [*στίγ-*, *στίζ-ω*, *στέχ-ω*]. ומוס הכפס נדנר, ל"מ תקיעת כף, הן שמקס על דנר הן לנענן, לו נוס נעלכנות לקיס ע"י תקיעת כף, וקרן המוכן הלוס כמלס של תקיעת יתד, לו של הוקעת דנר, ותקיעת לוהל ע"י נעיכת יתדות, לשל נעיכת דקר וחנר נדנר, ותקע נשופר ידוע. הכפעל הפעולי של קל נכללן, ונפרש מערכות לקיס ע"י תקיעת כף. נקרמי מקע משלמו, והסם תְּקִיעָה, וכנ"ע ממכו הסם תְּקִרְעָה.

v. comp. tr. (impf. יִתְקַע), pungere, stimulare, infigere, velut

Digitized by Google

clavum in parietem, paxillum in caput, gladium in ventrem, lanceam in cor, tentorium in monte; affigere, velut corpus in murum, calvariam in domo Dagon; manum manui immittere h. e. plaudere, complodere, qui est gestus sponsionis s. fidejussionis vel laetitiae ingentis; clangere, vel quia clangentes labra in orificium buccinae immittunt vel quia buccina ictu aeris ex ore vehementer impacto percutitur. *Ni.* vel semet ipsum in manum cujuspiam immittere h. e. conserere manum ad sponsionem faciendam vel buccinari, tuba cani. Neoh. תְּקִיעָה de prolatione soni uniformis et protracti (cf. תְּרוּעָה). LXX. *πηγνύειν, ἐμπηγνύναι, κατα-; ἐμβάλλειν, ἐγκρούειν, στηρίζειν, συνδέειν, τιθέναι, ἱστάναι, παραδιδόναι; κροτεῖν, ἐπι-; σαλπίζειν, σημαίνειν, φωνεῖν; prt.* ἦχος; *inf. abs.* σάλπιγξ; *inf. constr.* φωνή; seq. בְּקֹל, *εἰς ἐγγύην διδόναι.*

3 perf.: תָּקַע

Gn. 31, 25. ויעקב תקע את־אהלו
Gn. 31, 25. ולבן תקע את־אחיו
1 Sam. 13, 3. ושאול תקע בשופר
Ez. 33, 3. ותקע בשופר
Ez. 33, 6. ולא־תקע בשופר

2 perf.: תָּקַעְתָּ

Prv. 6, 1. תקעת לזר כפיך

1 perf.: וָתָּקַעְתִּי

Jud. 7, 18. ותקעתי בשופר

1 prf. c. s.: וּתְקַעְתִּיו

Jes. 22, 23. ותקעתיו יתד

3 prf. pl.: תָּקְעוּ

Jos. 6, 16. תקעו הכהנים בשופרות
1 Sam. 31, 10. ואת־גויתו תקעו
1 Chr. 10, 10. ואת־גלגלתו תקעו
Jer. 6, 3. תקעו עליה אהלים
Ez. 7, 14. תקעו בתקוע
Nah. 3, 19. תקעו כף עליך

3 prf. pl.: וְתָקְעוּ

Num. 10, 3. ותקעו בהן ונועדו אליך
Jos. 6, 8. ותקעו בשופרות
Jos. 6, 13. ותקעו בשופרות

2 prf. pl.: וּתְקַעְתֶּם

Num. 10, 5. ותקעתם תרועה
Num. 10, 6. ותקעתם תרועה שנית
Num. 10, 10. ותקעתם בחצצרת
Jud. 7, 18. ותקעתם בשופרות
1 Reg. 1, 34. ותקעתם בשופר

part. masc.: תֹּקֵעַ *sg.*

Prv. 17, 18. אדם חסר־לב תקע כף

part. masc.: וְתוֹקֵעַ

2 Reg. 11, 14. שמח ותקע בחצוצרת
2 Chr. 23, 13. שמחות ותוקע בחצצרות

part. masc.: וְהַתּוֹקֵעַ

Neh. 4, 12. והתוקע בשופר אצלי

part. m. pl.: תּוֹקְעִים

Prv. 11, 15. ושונא תוקעים בוטח

part. m. pl. constr.: בְּתֹקְעֵי־

Prv. 22, 26. אל־תהי בתקעי־כף

part. fem.: הַתּוֹקְעָה *sg.*

Jes. 22, 25. תמוש היתד התקועה

inf. abs.: וָתָקוֹעַ

Jos. 6, 13. הלוך ותקוע בשופרות

inf. constr.: וְכִתְקֹעַ

Jes. 18, 3. וכתקע שופר תשמעו

inf. constr.: לְתָקְעוֹ

Jud. 7, 20. השופרות לתקוע

impt. pl.: תִּקְעוּ

Ps. 47, 2. כל־העמים תקעו־כף
Ps. 81, 4. תקעו בחדש שופר
Jer. 4, 5. ותקעו שופר בארץ
Jer. 6, 1. ובתקוע תקעו שופר
Jer. 51, 27. תקעו שופר בגוים
Hos. 5, 8. תקעו שופר בגבעה
Joel 2, 1. 15. תקעו שופר בציון

3 imperf.: יִתְקַע *p.*

Zach. 9, 14. ואדני יי בשופר יתקע

3 imperf.: וַיִּתְקַע

Jud. 3, 27. בבואו ויתקע בשופר
Jud. 6, 34. ויתקע בשופר ויזעק
2 Sam. 2, 28. ויתקע יואב בשופר
2 Sam. 18, 16. ויתקע יואב בשפר
2 Sam. 20, 1. ויתקע בשופר ויאמר
2 Sam. 20, 22. ויתקע בשפר

3 impf. c. s.: וַיִּתְקָעֵהוּ

Ex. 10, 19. ויתקעהו ימה סוף

3 impf. c. s.: וַיִּתְקָעֶהָ

Jud. 3, 21. ויתקעה בבטנו

3 impf. c. s.: וַיִּתְקָעֵם

2 Sam. 18, 14. ויתקעם בלב אבשלום

2 impf. c. s.: וַתִּתְקָע

Jud. 4, 21. ותתקע את־היתד
Jud. 16, 14. ותתקע ביתד

2 impf. pl.: תִּתְקְעוּ

Num. 10, 7. ותקעו ולא תריעו

3 impf. pl.: יִתְקְעוּ

Num. 10, 6. תרועה יתקעו
Num. 10, 8. יתקעו בחצצרות
Jos. 6, 4. והכהנים יתקעו

3 impf. pl.: יִתְקָעוּ *p.*

Num. 10, 4. ואם־באחת יתקעו

3 impf. pl.: וַיִּתְקְעוּ

Jos. 6. 20. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 19. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 20. ויתקעו שלשת הראשים
Jud. 7, 22. ויתקעו שלש־מאות
1 Reg. 1, 39. ויתקעו בשופר ויאמרו
2 Reg. 9, 13. ויתקעו בשופר ויאמרו

Nif-al: נִתְקַע

3 imperf.: יִתָּקַע *p.*

Job. 17, 3. מי־הוא לידי יתקע

3 imperf.: יִתָּקַע

Jes. 27, 13. ויתקע בשופר גדול
Am. 3, 6. אם־יתקע שופר בעיר

תֵּקַע

ס״נ, ומוכנו תקיעה בשופר וכלשון [דאַס טרָאמפעטען:שטָאס- סען], וקל להבין מהשרש.

n. m., clangor, buccinatio. LXX. *ἦχος.*

בְּתֵקַע

Ps. 150, 3. הללוהו בתקע שופר

תָּקַע

פ״נ, והעתיד יִתְקֹם, ופתרונו הכריע פלוני וגבירם עליו וזיקו תקע רגל, כבישה והולכם עבילה ודלידם [וואָל- זינען, לינערמָאכט:נען], וכן תָּקֹם נקמי, תמוך קוק ועזו לתן פרץ עמם וכבד וקרס נענני. וזכר לתקוע הסרס דע שדומה לו אָבַק לעיל, כי המתן כן הפעלים שבשיבם שלך וכן שפיבם תו יזוע, ד״ם לתן ותכן, לכל ותכל לתר ותתר וכדומה.

v. comp. tr. (impf. יִתְקֹם), opprimere, prosternere (cogn. אָרַם), hinc praevalere, robustum, fortem, potentem esse, targ. pro פְּרַץ, נָצַם, עָז, גָּבַר, חָרָה, חָזַק, אָמַץ

LXX. *ὠθεῖν, ἐπικρατεῖν, κατέχειν.*

3 impf. f.: תִּתְקְפֵהוּ

Job. 14, 20. תתקפהו לנצח ויהלך
Job. 15, 24. תתקפהו כמלך עתיד

3 impf. c. s.: יִתְקְפֵהוּ

Eccl. 4, 12. ואם־יתקפו האחד

תַּקִּיף

ת״ו, ולנקני נת״ע תַּקִּיפָה, ומוכנו לתין וקוק וצויו, ונלרמי נ״כ כמוהו עכין.

adj. m. (f. neoh. תַּקִּיפָה), valens, potens; fortis, durus. LXX. *ἰσχυρότερος.*

adj. m. h.: שֶׁתַּקִּיף *Q'ri.*

Eccl. 6, 10. עם שהתקיף ממנו

adj. fem.: תַּקִּיפָה

Dan. 2, 40. תהוא תקיפה כפרזלא

adj. fem.: תַּקִּיפָא

Dan. 2, 42. מלכותא תהוה תקיפא

adj. m. pl.: תַּקִּיפִין

Dan. 3, 33. כמה תקיפין

תֻּקָּה

פעל זעיי מן ת ק ף, וכמלף לף נכוסף הִתְקִיף נכתיב, כמוהו כודד, לומר היות תקיף, וכי כן חִגְבִּיר [תלים י״ב ה׳] זעיי מן גִּבּוֹר. כת״ע מזכר תקף הסס תַּקִּיפוּת.

v. denom. Ketib, praevalere viribus, validum s. potentem esse, a n. תַּקִּיף, sicut הִגְבִּיר (*Ps.* 12, 5.), a n. גִּבּוֹר.

Hif-il: הַתְקִיף

3 perf.: שֶׁהִתְקִיף *K'tib.*

Eccl. 6, 10. עם שהתקיף ממנו

תְּקֹף

ת״ו, והמוכן עו וכף וגכוכף ויקל [קרַיפֶּען], וכמלף לף כמקוקי קלץ, קולס נלרמי הסס תוּקְפּוֹ שנור מלך.

n. m., robur, potentia, aram. תּוּקְפָּה. LXX. *ἰσχύς.*

Esth. 9, 29. את־כל־תקף

בְּתֻקָּה

Dan. 11, 17. בתקף כל־מלכותו

cum suff.: תָּקְפּוֹ

Esth. 10, 2. וכל־מעשה תקפו

תֻּקָּה

ת״ו נלרמי, והידועה תָּקְפָּא, ומוכנו כמו תוקף נענני.

n. m. aram. (def. תָּקְפָּא), sicut תֻּקָּה, robur, potentia. LXX. *κράτος, κραταιός.*

constr.: בְּתֻקָּה

Dan. 4, 27. בתקף חסני

definit.: וְתָקְפָא

Dan. 2, 37 חסנא ותקפא ויקרא

תֻּקָּה

פ״נ נלרמי, מוכנו היות תקיף ויקוק יסיל וזעקן ומתענה, והכנל יונק, לומר עצות לנל קוק וקו, ולרוב נקלנוס כמו נענני.

v. intr. aram., robustum esse, corroborari, durum s. insolentem fieri. *Pa.* stabilire, confirmare. LXX. *ἰσχύειν; ἐνισχύειν.*

3 perf.: וְתֻקָּה

Dan. 4, 8. רבה אילנא ותקף

3 perf. f.: תְּקִפַת

Dan. 5, 20. ורוחה תקפת להחדה

2 perf.: וּתְקִפְתְּ

Dan. 4, 19. די רבית ותקפת

Pa-el: תַּקֵּף

inf. constr.: וְלִתְקָפֵהּ

Dan. 6, 8. ולתקפה אסר

תּוֹר

v. s. תָּוַר *p.* 1223.

תַּרְדֵּמָה

v. s. r. רָדַם *p.* 1042.

תַּרְבִּית

v. s. r. רָבָה *p.* 1036.

תְּרוּמָה

v. s. r. רוּם *p.* 1051.

תְּרֻגְּלֹת

v. s. r. רָגַל *p.* 1046.

תְּרוּעָה

v. s. r. רוּעַ *p.* 1052.

תַּרְגֵּם

v. s. r. רָגַם *p.* 1040.

תְּרוּפָה

v. s. r. רוּם *p.* 1053.

תָּרַז

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו כמו אָרַז לעיל [נקלוף פ״ק ופ״ת], והמכוון היות קשה עו וקוק [הַאלץ, שטאַרק ויין], וכן כלמת מוכן על תרו נערכי, והפעל תָּרַשׁ נדומה לו, ויסוד על אָרַז לנר פרשני.

v. intr., durum, solidum esse, sicut אָרַז q. v., תָּרַשׁ, arab. *tariza* (*turūx*, soliditas, durities).

תַּרְזָה

ס״כ, וכנוי למין קילן, והוא לדעת רנים מהשרשים [מוכן נפרוש הרל״ק ליזעי] שקורין לו נערבי סנאנר, ול״אַלַצְוַיבר [כשזר לרל״ק תקת אֹרֶן], ווהו קִיפָּרִי [פעלשטָאנט], ורנים פרשוהו נשקס קילן מילכי סרק, שולס הכתוב לי שהוא אַלָּה אֲבַנְיִת [שטייכלייכע], כשזר הטתיקו הלולנשטָאט. להמתנס תֵּרַז, שהוא הענני.

n. f., ilex (Steineiche), a duritie ligni, sec. Qimchium arab. *ssanaubar* (Pechtanne). LXX. A. S. *ἀγρωβάλανος.* Vulg. *ilex.*

Jes. 44, 14. ויקח תרזה ואלון

תְּרִין

שם משפר לוכרי״, לניון שנים נלרמי, והמתן תֵּרֵי, ולנקני תַּרְתֵּין, וע״י מה שכתנתי משנו נשמרי תלמוד שמתי שרש דף רמ״ט.

n. numer. m. (c. תֵּרֵי; f. תַּרְתֵּין), duo, v. Systema p. 241.

num. m. constr.: תְּרֵי

Dan. 4, 26. לקצת ירחין תרי־עשר
Esr. 6, 17. על־כל־ישראל תרי עשר

num. f.: תַּרְתֵּין

Esr. 4, 24. עד שנת תרתין

num. f.: וַתַּרְתֵּין

Dan. 6, 1. שנין שתין ותרתין

תַּרְמָה

v. s. r. רָמָה *p.* 1064.

Digitized by Google

תַּרְמִית

v. s. r. רָמָה *p.* 1064.

תָּרַן

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו כ״ל כמו אָרַן, לומר היות יציב וכון וזריר [פעמים שעשרק ויין], ומוסיף עוקף כנגיב וכעמוד, ועוד מקום לסקנדר.

v. intr. inus., firmum, fixum, solidum esse, sicut אָרַן, unde אֵרָן.

תָּרַן

ז׳, ומובנו עץ גבוה כעמוד, שכנרך לסולבת מסביבה, כשבוסים ומקריים גו כמ [מעמעבויס], או מוע בכלל לסלוח למרוק, ומכוכו ובסיסו נקרא בְּרַתְּהָרָן [נפעמעלע דעם מעמע-גויים, שעשכדעך], ויציו כם כשבר חזנו קנק. ומשר לקוק שרבו הכם הוא נמוקו כמו אֵרָן [כי סחלוף והמוסב יהוע בין ע״ק ופ״ק], ומלת אֵרָן תרגם סעדיס בְּלַפְּיומי בפרושו סרייאן, וזהו מין אַבֶּה. וכפלתי עליו שהעתיק המסכן תרומס ניצני, וסבדילין תבע לה, שהעתיק מלת עסכן כשם עץ סכדילין, וגם על סתרגום כפלתי, שהעתיק מסכן נמלת תרן.

n. m., abies, arbor firma ac procera, deinde *malus* navis; בַּרְתְּהָרָן, loculamentum mali (Ständer), non vexillum (Flagge). LXX. ἱστός.

Ez. 27, 5. לעשות תרן עליך

בְּתִרְנָם

Jes. 30, 17. כתרן על־ראש ההר

cum suff.: תָּרְנָם

Jes. 33, 23. כן־תרנם בל־פרשו נס

תִּרְנָה

ז׳, ע״מ פְּשִׁטָּה, ומובנו נתגבר כמו הָגַן, נמוכן ריתי שלו, לומר כניב עמוד וקוף.

n. m. (ad s. f. פְּשִׁטָּה), fortasse, sicut תֹּרֶן, columna, vexillum erectum (Standarte).

Job. 39, 23. עליו תרנה אשפה

תֶּרַע

ז׳ נתרעי, ומובנו כמו שַׁעַר נעגרי, ומוע לו הסכוס מן תֶּרַע, שנעתה ע׳ קנוי הסין, לו מעכע מיוקד תֶּרַע, שנתלת ג״כ נעתני מעגרי.

n. m. aram. (vel transp. ex תֶּעַר vel a radice pecul. תָּרַע), porta, hebr. שַׁעַר. LXX. θύρα; בַּלַּעֲא תֶּרַע, αὐλὴ τοῦ βασιλέως.

constr.: בְּתֶרַע

Dan. 2, 49. ודניאל בתרע מלכא

constr.: לְתֶרַע

Dan. 3, 26. לתרע אתון נורא

תֶּרַע

ז׳ נתרעי, תמור תֶּרַע, וכיוכו מוסר לו מוסר מעגר, ונגור מן תֶּרַע ע״מ בַּעַשׁ, תָּרַשׁ וכדומם.

n. m. aram. (= תֶּרַע ad s. f. תָּרֵשׁ), janitor, hebr. שׁוֹעֵר. LXX, πυλωρός.

def. pl.: תָּרַעַיָּא

Esr. 7, 24. זמריא תריעא נתיניא

תַּרְעֵלָה

v. s. r. רָעַל *p.* 1071.

תָּרַף

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו לר״ק כמו תָּרַם נלעון יתעלל, לומר סתעכמות והסתעכנות, ולפעם יהודה קלפעכתלי סוף לעון גלוי ועכוי, ע״ל תרף נתרפי וכע״ע. לולם הכבון לי שיקודו כמו שָׁבָה לעיל, לומר שניעה וכויה וכלכול, והזוי נפעלי מעגר הכא כבר הוכתי לעיל פתח ערף.

v. tr. inus., sicut שָׁבָה q. v., τρέφειν, nutrire, non, sicut *tarifa*, delicatule luxurioseque vivere, vel sicut aram. et neoh. חֲבָה, detegere, nudare.

תָּרָף

ז׳, ע״מ חָכָם, וכעלת לך נרכוי תְּרָפִים, ומובנו בתעלותו מכלכל ומוין [עלמלעער], ובתעלת לפ״כ לסתמכת עלנים ולילים בדמות לדם, ע״ם שחלכוס למניני כלכול ומוין ומקוקת סקייס ופרנסה, וכע״ע תְּרָפוֹת מעלמו. *n. m.* (ad s. f. חָכָם; plur. תְּרָפִים, neoh. תְּרָפוֹת), nutritor, conservator, deinde idolum, a quo victus, valetudo et quae ad vitam necessaria sunt, expetuntur et exspectantur, simulacrum domesticum, Deus tutelaris. LXX. θεραφείν (-εἶν, -ἰν), εἴδωλον, γλυπτόν, κενοτάφιον. A. μορφώματα, προτομαί, ἀνθυφαίρεσις, ἐπίλυσις, alias cum S. εἴδωλα.

pl.: וּתְרָפִים

Jud. 17, 5. ויעש אפור ותרפים

Jud. 18, 14. אפוד ותרפים ופסל

1 Sam. 15, 23. ואון ותרפים הפצר

Hos. 3, 4. ואין אפוד ותרפים

pl.: הַתְּרָפִים

Gn. 31, 19. ותגנב רחל את־התרפים

Gn. 31, 34. לקחה את־התרפים

Gn. 31, 35. ולא מצא את־התרפים

Jud. 18, 17. 18. התרפים ואת־המסכה

Jud. 18, 20. התרפים ואת־הפסל

1 Sam. 19, 13. ותקח מיכל את־התרפים

1 Sam. 19, 16. התרפים אל־המטה

2 Reg. 23, 24. התרפים ואת־הגלולים

Zach. 10, 2. התרפים דברו־און

pl.: בַּתְּרָפִים

Ez. 21, 26. שאל בתרפים

תָּרַשׁ

פ״כ ול״ע, ומובנו כמו תָּרַז, לשון קשוי וסיוע עו ומקושה ויקוק, ומוס הסס תַּרְשִׁישׁ סנק כפי הכ״ל, ולפ יו רשם כאשר תקנו קנק.

v. intr., sicut תָּרַז, durum, solidum, firmum esse.

תַּרְשִׁישׁ

ז״ו פרטיי, ומוע לו כנוי פלנ מס ע״ש מקוקו, שכנוכו כפרושו המפרשים, לו כנוי לשון יקרה, ע״ש שהוע קשה ומו, ונלפתי לשניע פס דעות המפרשים, כי רבו. ודע קוכל שהשון סעדיס פיומי סעתיק לשתים מלת תרזיס שלנקר [ס] נסשר יפעיה, ובקומש הרתיקה ע כ ס ם, ומוס כלפס שהעתיק הפרטייס אל מדינה ושכן נלי תקר ושפיעה ובקוד, כ״ל כפי הסודמן, לו שנקר הפרטייס הכודעים ניסיו בין הערביים, להיכם בשקום הערביים הכלתי נודעים, לו שהעתיק כפי יכלתו ודעתו. ולרלוה תניב לך פס פרטיים שהעתיק נהעתקתו, ולפ פס: כרכמים קרקסיף, כלכו שלרקה, שומרון סנפטיה, מנכים מנכי, מקרוס שלכיתיין, כוש שלקנפה, עילם כוסקתן, שנער סנגאר, פלשתים שלפלסטיכיין, נבן שלנתכה, נמן נכון, מף מנף, קנם שלנפכסף, גוון נלך, תלשר שרמיכים, מדי סמדיון, כתים קנרים, נידון נידף, שקול שלניל, נקל מנכים ומדי שלעריס, קרן שרנע נלך קרדף, יוושלם דלר שלפלפט [ע״ל ככוי הסס של נגדת מדינה שלפלפט], קוילם ווילה [שם עיר נמקוו פעננתן]. ולפעמים יפסק על ידי סעפים נסעתקתו, על שלף ידע על נכון מה שיבקר, ל״ת שלוך יתעיק שלגוירה וגם שלמועל, קמת יתעיק קמפה וגם שלנטיכיה, שנת יתעיק שקר [שם עיר נערב] וגם שלפכר, דרן הכיק לפעמים כמו שהוף, ולפעמים הסתיקו שלפ כר. ופרישיים רכיס לף הסתיק כשוס פכיס, והכיקס כנרייתס נעכרי. ובוה תכיל לתוקת לרכרי קרן-עורף נפרוש לספר נרקשת [נ׳ י״ן], שאמר כוס״ל, ולין רמיס על פישון שהוף הישור, רק שקרנם הקוילה כפי לרכו, כי לין לו קנלה, וכן שסה נמסתקות ונמדיכות ובקיות ובעופות ובקנכיס.

n. m., 1) pr. *Tartessi* (Ταρτησσός, Ταρσῆϊον), coloniae phoeniciae in Hispania baetica, nomin. a statu tuto ac bene munito; 2) gemmae durae ac solidae, quae non facile contundendo frangitur, vulgo chrysolithus; 3) sec. nonnullos: mare Jes. 23, 10., sicut מִשְׁבָּר, a mutua fluctuum contusione, ubi Saadja: *el-bachr*. LXX. Θαρσεῖς, Καρχηδών; καρχηδόνιος, χρυσόλιθος, ἄνθραξ. Quinta: χρυσόλιθος. S. ὑάκινθος.

תְּשׁוּבָה

v. s. r. שׁוּב *p.* 1113.

תְּשׁוּמָה

v. s. r. שׁוּם *p.* 1118.

תְּשׁוּרָה

v. s. r. שׁוּר *p.* 1121.

תְּשׁוּאָה

v. s. r. שׁוּא *p.* 1108.

תְּשׁוּעָה

v. s. r. יָשַׁע *p.* 533.

תַּשְׁבֵּץ

v. s. r. שָׁבַץ *p.* 1098.

תְּשׁוּקָה

v. s. r. שׁוּק *p.* 1120.

תְּשַׁע

שם המספר לנקבה, והסמך תִּשַׁע, ולוכרי תִּשְׁעָה, והסמך תִּשְׁעַת, והרבוי נכולם תִּשְׁעִים. מוכנו ע׳ לקדים למספר כלול, ווה ידוע, והרבוי כדרך נמספר לקד׳, לומר ע׳ עשרות, והקקול והשווי ע׳ נספרי תלמוד שפתי לרם נסופו.

n. num. card. f. (c. תִּשְׁעַ; m. תִּשְׁעָה, c. תִּשְׁעַת), novem; pl. תִּשְׁעִים, nonaginta. LXX. ἐννέα, ἔννατος.

Gn. 5, 27. תשע ששים שנה

Gn. 11, 19. תשע שנים

Gn. 11, 24. תשע ועשרים שנה

Ex. 38, 24. תשע ועשרים ככר

Lev. 25, 8. תשע וארבעים שנה

Dt. 3, 11. תשע אמות ארכה

Jos. 15, 44. 54. ערים תשע

2 Reg. 17, 1. על־ישראל תשע שנים

2 Reg. 18, 10. שנת־תשע להושע

num card. f.: וְתִשַׁע

Gn. 17, 1. שנה ותשע שנים

Neh. 11, 1. ותשע הידות בערים

n. card. fem.: וְתֵשַׁע

Gn. 17, 24. בן־תשעים ותשע שנה

Jos. 15, 32. עשרים ותשע וחצריהן

2 Reg. 14, 2. עשרים ותשע שנה מלך 18, 2.

2 Reg. 15, 13. 17. שלשים ותשע

2 Chr. 16, 12. בשנת שלושים ותשע

2 Chr. 25, 1. 29, 1. ועשרים ותשע שנה

n. c. f. constr.: תִּשַׁע

Gn. 5, 5. 9, 29. תשע מאות שנה

Gn. 11, 25. תשע־עשרה שנה

Jos. 19, 38. ערים תשע־עשרה

Jos. 21, 16. ערים תשע מאת

Jud. 4, 3. תשע מאות רכב־ברזל

Jud. 4, 13. תשע מאות רכב ברזל

2 Reg. 25, 8. תשע־עשרה שנה

1 Chr. 9, 9. תשע מאות וחמשים

Esr. 2, 8. תשע מאות וארבעים

Esr. 2, 36. תשע מאות שבעים

Neh. 7, 38. תשע מאות ושלשים

Neh. 7, 39. תשע מאות שבעים

Neh. 11, 8. תשע מאות עשרים

Jer. 52, 12. תשע־עשרה שנה

n. c. f. constr.: וְתִשַׁע

Gn. 5, 8. 11. 14. 20. 27. ותשע מאת שנה

n. c. m.: תְּשַׁע

Num. 1, 23. תשעה וחמשים אלף

Nu. 29, 26. פרים תשעה אילם שנים

2 S. 2, 30. תשעה־עשר איש ועשהאל

2 Sam. 24, 8. מקצה תשעה חדשים

1 Chr. 3, 8. ואליד ועליפלט תשעה

1 Chr. 24, 16. לפתחיה תשעה עשר

Esr. 1, 9. מחלפים תשעה ועשרים

n. c. m.: וְתִשְׁעָה

Esr. 2, 42. מאה שלשים ותשעה

n. c. m.: בְּתִשְׁעָה

Lev. 23, 32. בתשעה לחדש בערב

2 Reg. 25, 3. בתשעה לחדש ויחזק

Jer. 39, 2. 52, 6. בתשעה לחדש

n. c. m.: לְתִשְׁעָה

1 Chr. 25, 26. לתשעה עשר למלותי

n. c. m. constr.: לְתִשְׁעַת

Num. 34, 13. לתשעת המטות

Jos. 13, 7. לתשעת השבטים

Jos. 14, 2. לתשעת המטות

n. c. pl.: תִּשְׁעִים

Gn. 5, 9. תשעים שנה ויולד

Gn. 17, 1. בן־תשעים שנה

Gn. 17, 17. הבת־תשעים שנה תלד

Gn. 17, 24. ואברהם בן־תשעים

1 Sam. 4, 15. בן־תשעים ושמונה שנה

Esr. 2, 16. תשעים ושמנה

Esr. 2, 20. תשעים וחמשה

Esr. 2, 58. שלשמאות תשעים ושנים

Esr. 8, 35. אילים ׀ תשעים וששה

Neh. 7, 21. תשעים ושמנה

Neh. 7, 25. תשעים וחמשה

Neh. 7, 60. שלשמאות תשעים ושנים

Jer. 52, 23. תשעים וששה רוחה

Ez. 41, 12. וארכו תשעים אמה

Digitized by Google

n. card. pl.: וְתִשְׁעִים

חמש ותשעים שנה Gn. 5, 17. 30.
שש־מאות ותשעים 1 Chr. 9, 6.
שלש־מאות ותשעים יום Ez. 4, 5.

תְּשִׁיעִי

ת׳ן מן תֵּשַׁע, ומופ׳ מספר סדורי, ולנקני׳ תְּשִׁיעִית, ומוכנו לפ׳ן יתוע.

n. num. ord. m. (f. תְּשִׁיעִית), nonus; *f.*, ut solet, adverbialiter. LXX. ἔννατος.

n. ord. m.: הַתְּשִׁיעִי

ביום התשיעי נשיא Num. 7, 60.
אלזבד התשיעי 1 Chr. 12, 12.
לישוע התשעי 1 Chr. 24, 11.
התשיעי מתניהו 1 Chr. 25, 16.
התשיעי לחדש התשיעי 1 Chr. 27, 12.
חנא חדש התשיעי Esr. 10, 9.
בחדש התשעי Jer. 36, 9. 22.
לחדש התשעי בכסלו Zach. 7, 1.

adj. masc.: לַתְּשִׁיעִי

בעשרים וארבעה לתשיעי Hag. 2, 10.
עשרים וארבעה לתשיעי Hag. 2, 18.

n. ord. fem.: הַתְּשִׁיעִית

עדהשנה התשיעית Lev. 25, 22.
בשנת התשיעית להושע 2 Reg. 17, 6.
בשנת התשיעית למלכו 2 Reg. 25, 1.
בשנה התשעית Jer. 39, 1. 52, 4.
בשנה התשיעית Ez. 24, 1.

ויהי יום בַּיּוֹתִי את־המלאכת הכבדה הזאת פה לפסיא חבירת · יום ראשון בשבוע · יום חֻלדתי · יום מלאת לי שלשים וארבע שנה · עשרים ושמנה לחדש אייר · הוא חדש זיו · בשנת חמשת אלפים וחמש מאות ותשעים ותשע ליצירה:

מִזְמוֹר שִׁיר׃

הָבוּ לַיי קְדוֹשֵׁי שַׁחַק הָבוּ זִמְרָה יְלוּדֵי אֲשֶׁת הָבוּ כָבוֹד וָעֹז ׃ קִדּוּ הָרֵרֵי קֹדֶשׁ שָׁחוּ בֶּמֶתֵי אֶרֶץ רַעֲשִׁי אֲדָמָה מִפְּנֵי
אֱלֹהִים זֶה שַׁדַּי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ׃ הֲבָה אֲבַהּ תְּנִי נְשִׁיהָ צֶדֶק אֱלֹהִים כָּל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט ׃ סְלָה וָסֵעַר זַמְּרוּ עַל־מְחִלּוֹת
זַמְּרוּ כִּימֵי שָׁמַיִם הָרֵיעוּ אֶל־כָּבוֹד שְׁמוֹ הָרִיעוּ ׃ הַבִּיטוּ הֵדֶר אֱלֹהֵינוּ עֵל וָתַחַת אָחוֹר וָקֶדֶם נִפְלְאֹתָיו כְּמוֹ הֵגָה אוֹר
וָחֹשֶׁךְ חִישׁ יָגוּז גַּם־יַעוּפוּן סֶלָה ׃ אַהֲה יֵי תָּנִיט אֶרֶץ תְּפוֹצֵץ רֹאשׁ סְלָעִים תַּעַט עִיִּים אַדִּירֵי יֵעַר ׃ אַהֲה הָשֵׁם סְךְ
כְּפִיר מִעוֹן תַּנִּים לְמַפֶּלֶת בְּרוּחַ בָּעֵר הַכְּרִית רֶשַׁע בְּרוּחַ מִשְׁפָּט סֶלָה ׃ יַרְכָּתֵי חֶלֶד יִתְחוֹלָלוּן מִסְעֶרֶת חֲמָתֶךְ יֵי אֲרָזִים
בַּלְּבָנוֹן וּכְבוֹדֶם שָׁחוּחַ יַשׁוּ רָאשֵׁמוֹ ׃ אַהֲה תְּרַחֵם הָלְכֵי מְדַבֵּר חֶבֶלֵי מָוֶת פִּי יַקִּיפוּם תְּאַלֵּם שַׁאֲנַת לָבִיא חֲמַת לַיִשׁ
תַּשְׁבִּיחַ ׃ אַהֲה תְּאַבֵּד זֵדֵי אֶרֶץ בִּרְשָׁעֵם יֹאבֵדוּ כִּבְנֵי כָנָת נִקְבְּצוּ תְּלָאוֹת וּבְנֵי שְׁאוֹל יִכָּלוּ חִצֵּם לָחֻבְּלֵם יָבֹאוּ ׃ אֵז
תֻּהֲלַךְ בַּחֶדֶר חֲמַת אוֹר וַצְהַר קָדְרוּ הֵלֶת תְּסַגּוֹר הַשָּׁבֵשׁ כְּסִיל וּבְנֵי שַׁחַר לֹא יָהֵלוּ לֹא יַגִּיהוּ ׃ בַּמֹּתִים יְכַסּוּ אֶרֶץ אַשְׁמַיִם
בַּצָּהֳרַיִם כְּאֵין אֹנִים הֲמוֹן אָדָם יְגַשֵּׁשׁוּ אֶפְלוֹת יְהַלֵּכוּן ׃ אֵז תַּעַט נָקָם הִלְבְּשֶׁת תְּרִכָּב עַל־עֵב קַל מְמַעֲרֶב וּמְמִזְרֵח
גְּמַלּוֹת חֵמָה תְּשַׁלֵּם ׃ אַהֲה תַּשֵּׁה לְבוֹת אֻמִּים כְּפַלְגֵי מַיִם תַּנְחֵמוּ בָךְ ׃ יִשְׁקוּ עַל־פִּי מֵלֶךְ אַבְרָךְ יִקְרָאוּ סֶלָה ׃ אַהֲה
תְּכוֹנֵן קֶשֶׁת גִּבּוֹרִים פְּאֲנִיּוֹת אֵבֶה מִלְחָמָה יְרוּצוּן אָזוֹר חַיִל יְרוּצוּן ׃ יַחְרְפוּ לַמָּוֶת נֶפֶשׁ בַּעֲבֵי גַבֵּי מֻגָּנֵם יִצְעָדוּ שְׁדֵי
קֶשֶׁת וְלֹא יָשׁוּבוּ מִפְּנֵי צַר ׃ אַתָּה תַּעֲרוֹץ עָלֵה נָהָם הַשֵּׁב רוּחַ חֹרָת הַלְבִּישׁ צַוָּאר אֶרֶץ שֶׁלֶג וְיַרְקָרָק הָרוּץ הָאָבִיב
סֶלָה ׃ שָׁם תָּדֵא עֵדַת רְנָנִים שָׁרִים לַבְּקָרִים כְּבוֹדֵךְ עֵדֹת נִמְלָים בְּחוֹרֵי עָפָר הֵמָּה נִפְלְאוֹתֵיךְ הוֹדָיַע ׃ שָׁם יִרְפּוּ כְּסִיל
וְכִימָה בֵּין רְגָבִים פֹּה תְּלֵעָה עַל־כְּלֵמוֹ פָּקְחָתָ עַיִן עַל־כַּפִּים חַקְּתָמוֹ ׃ שָׁם יִבְלוּ הָרֵרֵי עַד יָבֹא גַבֵּי אֲדָמָה לְבַלִּים יִתְעַתְּדוּ
סְפוֹת הַלִּים שְׁאֹל יְצַפְּנוּם סֶלָה ׃ שָׁמָּה יַגִּיעוּ בַּיִת בְּבֵית פֶּרֶם בְּכֶרֶם יַקְרִיבוּ יַרְחִיבוּ שַׁעֲרֵי קֶרֶת יָשֻׁרְמוּ בָרֵיחַ לָהּ ׃
מַיִם יָם חֹמָה יְאֹרִים עָצְמָתָם הֵיכְלֵי עֹנֶג לְתִפְאֶרֶת יְכוֹנָנוּ ׃ בֶּטַח יֻחֲזוּ עַפְעַפֵּי שֶׁמֶשׁ הָלוֹךְ וּפָתוֹחַ גַּם־סָגוֹר לֹא יְדֻאָגוּ
עַל־חֻבִּיר צַמִּים אֶת־חֵילָם יְשִׁאֲפוּ ׃ מִחוּץ רַעַשׁ אִפֶּן וּמַחֲדָרִים קוֹל נְהוֹר מָרְכָּבָה מַנְגִּינוֹת עַלְיָזִים סֶלָה ׃ אַהֲה
תַּחְקוֹר תַּכְלִית חָכְמָה תּוֹצִיא לָאוֹר מְקוֹם בִּינָה תָּכִין בַּסְּתָרוֹת תְּשׁוּקָה לָדַעַת יָאָבוּ ׃ שָׁם יֻהֲגוּ בְנֵי־שַׁוְכָל פְּלָאוֹת דַּעַת
יְשֻׁאֲפוּ יָשִׂירוּ גְּבִרֵי שְׂחָקִים רִם שָׁמַיִם יַבִּיטוּ ׃ אֵז יַחְקְרוּ מְסִבַּת רַעַם עַל־בְּרָקִים יְצֹרֵחוּ מוֹצָא מִטְרוֹת אֵז עָבִים כִּי
יַטְרִיחַ ׃ יָבִינוּ נִשְׁמַת הַיְמָן עִם־מַרְכְּבוֹתָיו סוּפָה מִפְּלָאוֹת אוֹרִים יַמְצִיאוּ שְׁרֵשֵׁי תְהוֹם יַמְצִיאוּ ׃ אַהֲה כָּל תּוֹכַל לַשַּׁבָּט
גַּם־לַחֶסֶד מִמְּךָ שֻׁכְּוִי לֹא יִבָּצֵר כָּל־הַגָּיוֹן לֹא יִבָּצֵר סֶלָה ׃ שָׁם תָּגוּר חַדְרֵי לֵב הַעַל מַחְשָׁבוֹת חָכְמָה תְּשַׁלֵּה אֹמֵר אֶל־הַלְהָתִי
פִּי תִּפְתַּח חוֹתָם צֵר ׃ בֶּחָדֵר שַׁכְּלִ תָּאִיר הַחְבּוּלוֹת לְהָבִין עֵצָה וְתוּשִׁיָּה הַאֲבֵר־חָכְמָה בַּמָּרוֹם הַהְפּוֹר גְּבוּרוֹת סָתֵר ׃ יָדַעְתִּי
שַׁדַּי קַלּוֹתִי שֵׂדָא אֲנֹכִי נֶגְדֶּךָ חֵקֶר הִגָּיוֹן יֵרֵאתִי שֶׁאֹתְךָ אֲגוּרָה סֶלָה ׃ אַתָּה תַּקִּיץ צְבָאוֹת חֶלֶד קַדְמֹנִיוֹת וָאֹתִיוֹת לָךְ נָגְלוּ ׃
אַתָּה תַּשְׁגִּיא רֹאשׁ לְבָנוֹן הַכְנֵיַע אֲזוֹב קִיר תַּלְבִּישׁ הוֹד צַוָּאר בָּשָׁן הַלְבֵּין חֲצִיר שָׁדַי ׃ אַתָּה תַּלְבִּישׁ פִּיל גְּבוּרָה תְּתַן
בְּאַפּוֹ כְּחַ בֶּן ׃ יֵצֵא לִקְרַאת נָשֶׁק לְעֻ מָוֶת עַל־שִׁכְמוֹ סֶלָה ׃ בֵּין רְגָבִים תִּשְׁפֹּן נְמָלָה מְתֻחַת שִׁיחִים תִּבְטַח שָׁם תִּשְׁחַק
לְבֶן־קֶשֶׁת תַּחְשֹׁב קֶשׁ מַסָּע וְשִׁרְיָה סֶלָה ׃ נִכְזְבוּ רֵעֵי שַׁדַּי מַחֲקַר עָזֵךְ קָטְנוּ נִפְלָאוֹת דְּרָכֶיךָ בְּדֵי סֵתֶר הֲגָמוֹ ׃ אַתָּה
חִתַּמְתָּ בְּעֵד דֵּעִי שַׁמְתָּ חֹק לְרַחֲבֵי שֵׁכֶל צִוִּיתָ עַד־נִבְכֵי נִכַח בְּחֵקֶר חֵלֶם יִתְהַלָּכוּן סֶלָה ׃ תִּעֲלַת אוֹתִיוֹת לֹא יְפַלֵּג שַׁעֲרֵי
אַחֲרִית לֹא יֵרָא הָוֵי לַגֶּבֶר מְגַלֶּה עֵצָה יִשְׁגֶּה גַּם יְבֻלָּע ׃ מֵעֵי מֵעֵי הֲמוּ שַׁדַּי כַּסִּיר יַרְתִּיחוּ וְכַמֶּרְקָחָה לָרֹן יַחַד עִם־כְּכֵבִי
בֹּקֶר לְהַלֵּל עִם־חַיַּת קֶנַח עוֹלָם וָעֶד׃

Digitized by Google

I.

Index etymologicus.

In hac prima appendice, quam Concordantiis adjiciendam putavimus, iis, qui Concordantias legere, conferre atque ad studia sua adhibere volunt, exhibemus Indicem omnium vocabulorum, quae hoc in opere tum etymorum potestatumque lexicographica expositione tum locorum biblicorum synoptica compositione illustrata reperiuntur, et verborum et nominum, sive haec vere aut certe verisimiliter a radicibus verbalibus oriunda sunt, sive primitiva, quae derivationi verbali, instituta sobria inquisitione, adversantur. In his *primitivis* nominibus recensendis ita versati sumus, ut vel nomen tale, absolute positum, plane nulli verbo subjiceremus, vel verbum, unde originem trahere plerumque in lexicis traditur, praefigeremus, atqui *asterisco* [*] notatum, quo id ipsum non satis comprobatum, imo fictitium ac rejectaneum inventum esse, adhibita crisi recentissima, indicaretur. Ita quoque vocabula *peregrina* V. T., veluti quae e linguis Aegyptiorum, Persarum Grajorumque transplantata sunt, praefixo asterisco distinximus, quo in universum, quidquid exoticum, enorme atque incertum est, commonstratur. *Radices pronominales* ac particulae et simplices et compositae, quae inde concreverunt ac coagmentantur, prorsus exclusae sunt, et si quas hic illic usus communis ergo recepimus, eas, sicut *numeralia*, astericis signavimus eoque modo religiose discrevimus. Quoniam in lexicographica parte Concordantiarum creberrime singularem novamque etymorum eruendorum viam ingressi sumus ac proinde ordinem receptum invertere re ipsa itentidem coacti eramus, has tabulas, quibus spatiosus lateque patens lexicographiae hebraicae campus in conspectum venit, pernecessarias rati sumus, ne in quoquam vocabulo quaerendo legentes dubii ancipitesque haererent. Columnae, a dextra ad sinistram numeratae, literis *a b c d* notatae sunt.

---

22 a desiderium אַוָּה
22 b cupiditas בַּאֲוָי
22 b appetitus תַּאֲוָה
22 c languere אָוַל
22 c languidus, stultus אֱוִיל
22 d insipidus אֱוֹלִי
22 d stultitia אִוֶּלֶת
23 a gyrare אָוַל
23 a venter אוּל
47 b robur אֵיל
47 b robur, aries אַיִל
48 b potens, Deus אֵל
49 b aries אַיִל
49 b cerva אַיָּלָה
49 c potentia אֵילוּת
49 c porticus אַיְלָם
49 c arbor, *aram.* אִילָן
49 d agitari אָיַם
49 d terribilis אֵיֹם
49 d terror אֵימָה
49 d formido אֵימָה
23 b respirare, elaborare אָוַן
23 b vanitas, labor אָוֶן
23 d defatigatio תְּאוּן
23 d labor, opes אוֹן
50 a metiri אָוַם
50 a mensura אֵיפָה
23 d comprimere אָנַץ
24 a lucere אָוַר
24 b lux אוֹר
24 d id. אוֹרָה
24 d flos אוּר
25 a ignis אוּר
25 a lumen מָאוֹר

12 a homo אָדָם
15 a subigere אָדַן
15 b dominus אָדוֹן
16 d fundamentum אֶדֶן
17 a splendere, clarum esse אָדַר
17 b perillustris אַדִּיר
17 b ornamentum אֶדֶר
17 c insigne, pallium אַדֶּרֶת
17 c nomen mensis אָדָר
17 c area, *aram.* אִדָּר
17 d judex superior אַדַּרְגָּזָר
17 d recte, vere, serio אַדַּרְדַּקְּא
17 d daricus אַדַּרְכֹן
17 d triturare אָדַשׁ
18 a amare אָהַב
19 a delectari אֶתְהַבְתָּב
19 a venustas אַהַב
19 a id. אֹהַב
19 a dilectio אַהֲבָה
19 c splendere I. אָהַל
19 c globare II. אָהַל
19 c tentorium אֹהֶל
20 d σκηνοῦν, *den.* אָהַל
20 d agallochum אֲהָלִים
21 a cavum esse אָהַב
21 a uter, venter אוֹב
21 b rotare אוֹפַן
21 b caussae אֹפָנִים
21 b rutabulum אוֹפַן
21 b angustiae אַיִד
nubis obtenebrans, אַד
21 b nebula
21 c robur מִיאַד
22 a cupere, adamare אָוָּה

9 b d χνοῦς אֲבָקָה
pulverem luctando נָאַבַק
10 a a excitare, *denom.*
10 a a obtegere, pro- אָבַר
10 a b protector virilis אַבִּיר
10 a b potens, heros אַבִּיר
10 a c tegumentum alarum אֶבֶר
10 a c id. אֶבְרָה
10 a c expandere alas, *den.* תָּאֲבִיר
10 a c ligare אָגַד
10 a d fasciculus, agmen אֲגֻדָּה
10 a d (decorticare) *אָגֵז
10 a d nux אֱגוֹז
10 a d scaturire אָגַל
10 a d gutta אֲגַל
10 b a colligere אָגַם
10 b a lacus אֲגַם
10 b a arundinetum אַגְמוֹן
10 b a moestus אָגַם
10 b b colligere אָגַן
10 b b crater אַגָּן
10 b b contegere אָגַם
10 b b ala אֲגַם
10 b b colligere אָגַר
10 b c volumen אֲגֶרֶת
10 b c id., *aram.* אִגְּרָא
10 b d tabescere אָדַב
11 a rubrum esse אָדַם
11 a rufus אָדֹם
11 a rubicundus אַדְמֹנִי
11 b subruber אַדַּמְדָּם
11 b carneolus אֹדֶם
13 d sanguis דָּם
11 b terra, solum אֲדָמָה

1 a pater, genitor, inventor אָב
5 b idem, *aram.* אַב
5 b micare, florere אָבַב
5 c splendor, flos אָב
5 c spica, aetas spicarum אָבִיב
5 d aberrare, perire אָבַד
6 d pernicies, interitu אֲבַד
6 d res perdita אֲבֵדָה
6 d pernicies, barathrum אֲבַדּוֹן
7 a idem אֲבַדּוֹן = אֲבַדּוֹן
7 a interitus אֲבֵדָן
7 a perire, *aram.* אֲבַד
7 b velle, hav-ere אָבָה
7 c expetens, egenus אֶבְיוֹן
7 d concupiscentia, capparis אֶבְיֹנָה
7 d πειρατεία *אֲבָק
8 a desiderium אִבָּה
8 a mactare, σφαγίζειν אָבַח
8 b mactatio אִבְחָה
8 b contorquere אָבַךְ
8 c languescere, demissum esse אָבַל
8 d afflictus, κατηφής אָבֵל
8 d luctus אֲבֵל
9 a a irriguum esse אָבַל
9 a a pratum אָבֵל
9 a a amnis אֲבַל
9 a b saxum, lapis אֶבֶן
9 b b id., *aram.* אֶבֶן
9 b c id. (artific.)
9 b c saginare, παοάσθαι אָבַס
9 b c stabulum, caula אֵבוּס
9 b d horreum מַאֲבוּס
9 b d volitare אָבַק
9 b d pulvisculus אֲבָק

Digitized by Google

25b foramen lucis מְאוֹרָה
25b insculpere I. אָוַת
25c incisum אוֹת
25d ligo אֵת
25d venire II. אָוַת
26a introitus, porta אִיתָוֹן
50b robustum esse אָוַשׁ
50b vir אִישׁ
56a mulier אִשָּׁה
57b idem אֵשֶׁת
58b homulus, pupula אִישׁוֹן
58b medium אֶשׁוֹן
26b succendere, *aram.* אֲזָא
26c nitescere, florere אָזַב
26c hyssopus אֵזוֹב
26c firmare, *aram.* אֲזַד
26c titubare אָזַל
26d abitio אֵזֶל
26d abire, *aram.* אֲזַל
26d pendere I. אָזַן
26d bilances מֹאזְנַיִם
27a idem, *aram.* מְאזַנְיָן
27a auris אָזֶן
27d vertex אֲזָנָה
27d auscultare, *den.* הֶאֱזִין
28a cuspidare II. אָזַן
28a telum אֵזֶן
28a cingere אָזַר
28a cingulum אֵזוֹר
31c frater אָח
34a soror אָחוֹת
34c fraternitas אַחֲוָה
34c juncus, pratum *אָחוּ
34c arripere אָחַז
35a κατάσχεσις אֲחֻזָּה
35b possidere, *den.* נֶאֱחַז
35c ardere אָחַם
35c ignis אֵשׁ
35d cunctari אָחַר
40b idem, *aram.* אֲחַר
35d sequens, alter אַחַר
40b idem, *aram.* אֲחַר
39a tergum אָחוֹר
39b posterus אַחֲרוֹן
39c retrorsum אֲחֹרַנִּית
39c finis 40c אַחֲרִית
39d cras מָחָר = מִמָּחֳרָת
40a postriduanum מָחֳרָת
40b postridie מִמָּחֳרָתָם
40c fines, *aram.* אֲחֲרִין
40c exitus, *aram.* אֲחֲרִי
40c postremus, *aram.* אַחֲרָן
40c finis, *aram.* אֲחֲרִי
40d satrapa אֲחַשְׁדַּרְפָּן
41a mulus אֲחַשְׁתְּרָן
41a pungere אָטַד
41a rhamnus אָטָד
41b murmurare אָטַט
41b occultatio אָט
41b celans, occultans אֹטֵר
41b obturare אָטַם
41c texere אָטַן
41c contextum אֹטֶן
41c sepire אָטַר
41c claudus אָטֵר

45c laedere, lacessere אָיַב
45d hostis אוֹיֵב
46d inimica אֹיֶבֶת
46d odium אֵיבָה
46d insectari אָיַב
46d incursio *אֵיבָת
58d consumere אָכַל
62d comedere, *aram.* אֲכַל
62b esca, portio אֹכֶל
62b cibatus אֲכִילָה
62c cibus אֲכִילָה
62c idem מַאֲכָל = אֹכֶל
62d idem מַאֲכֶלֶת
62d culter, sica מַאֲכֶלֶת
63a instigare אָכַף
63a plaga אֻכָּף
63a arare אָכַר
63a ἀροτήρ אִכָּר
63b Deum invocare I. אָלָה
63b jusjurandum, dirae אָלָה
63c imprecatio תְּאָלָה
63c robustum esse II. אָלָה
63c cauda אַלְיָה
64a Deus omnipotens אֵלָה
73c idem, *aram.* אֱלָה
74a turbidum esse אָלַח
74b in horreum colligere I. אָלַל
74b nomen mensis אֱלוּל
74b nihili esse II. אָלַל
74b vanus, inanis אֱלִיל
74c ejulare III. אָלַל
74c ejulatio אֲלָלַי
74c ligare אָלַם
74d obmutescentia אֲלֻמִּים
74d mutus אִלֵּם
74d manipulus אֲלֻמָּה
74d solitarius, viduus אַלְמָן
74d vidua אַלְמָנָה
75a viduitas אַלְמָן
75b castella fornicata אַלְמָנוֹת
75b viduitas אַלְמָנוּת
75b solitarius אַלְמֹנִי
75b porticus, vestibulum אֻלָּם
75c idem אוּלָם
75d labi, linere אָלַךְ
76a bos, mille אֶלֶף
78a mille, *aram.* אֶלֶף
77d agglutinatus אֲלוּפִי
78a compellere אָלַץ
78b mater אֵם
79b postis, metropolis אֵמָה
80a jungere אָמָה
80a ancilla אָמָה
80d conjungere אָמַם
80d gens אֹם
80d natio אֻמָּה
80d idem, *aram.* אֻמָּה
80c languescere אָמַל
80c languidus אֻמְלָל
81a firmare, nutrire אָמַן
82d firmare, *aram.* אֲמַן
81c certitudo אֱמֶן
81c certitudo אֲמֵנָה
81c postis, columna אֲמֻנָּה
81d firmitas, fides אֱמוּנָה

82a constitutio אֲמָנָה
82a educatio אֲמָנָה
82a certo אָמְנָם
82a vere אָמְנָם
82a idem אָמְנָם
82b veracitas אֱמֶת
82d verus אָמֵן
82d artifex אָמוֹן
82d idem אָמָן
83a acidum, fortem esse אָמַץ
83b rufus, acer אָמֹץ
83b firmus אַמִּיץ
83b robur אֹמֶץ
83b idem אַמֻּצָה
83b robur מְאֻמָּץ
83c proferre, loqui אָמַר
102b idem, *aram.* אֲמַר
101c sermo אֹמֶר
101c idem אֵמֶר
101d enunciatio אִמְרָה
102a idem אֲמִירָה
102a edictum מַאֲמָר
102c idem, *aram.* מַאֲמָר
102a eminens, cacumen אֲמִיר
102c laniger, *aram.* אִמֵּר
102c descendere אָמַשׁ
102c nox hesterna אֶמֶשׁ
103a fructus *אֵיבָב
103a respirare, vertere אָנָה
103a gemitus אֲנִיָּה
103b lamentatio תַּאֲנִיָּה
103b anhelitus תַּאֲנָה
103c occasio תַּאֲנָה
103b classis אֳנִי
103c navis אֳנִיָּה
103b conqueri אָנַח
103d gemitus אֲנָחָה
104a acuere אָנַךְ
104a stylus אֶנֶךְ
104b plangere אָנַן
104b urgere אָנַס
104b idem, *aram.* אֲנַס
104c anhelare אָנַת
105d idem, *aram.* אֲנַת
104d psittacus אַנְפָּה
104d nasus, ira אַף
105d facies, *aram.* אַנְפִּין
106a ingemiscere אָנַק
106a gemitus, stellio אֲנָקָה
106a noxium esse I. אָנַשׁ
106b robustum esse II. אָנַשׁ
106b homo, v. אֱנוֹשׁ אֱנָשׁ
109b idem, *aram.* אֱנָשׁ
108b mulieres נָשִׁים
109b fundere אָסַךְ
109c lecythus אֲסוּךְ
109c recondere, deponere אָסַם
109c horreum אָסָם
109c laedere, necare אָסַף
109c percussio, plaga אֲסוֹן
109d colligere אָסַף
109d collectus אָסֵף
110d congregatio אֲסֵפָה
110d comportatio אָסָף
tempus annuum fru- אָסִיף

110d menti comportandi
111a collectio אֲסֵפָה
111a promiscuum vulgus אֲסַפְסֻף
111a prompte, cito אֲסַפְּרְנָא
111b ligare, vincire אָסַר
112a vincire, *aram.* אֲסַר
111c colligatio אֲסוּר
112a idem, *aram.* אֲסוּר
111d astrictus אָסִיר
111c vinctus אָסִיר
111d votum abstinentiae אֲסָר
111d idem אֱסָר
112a interdictum, *aram.* אֱסָר
112a vinculum מוֹסָר
112a idem מֻסָּרָה
112b lignum, *aram.* אַע
112c cingere אָפַד
112c amiculum אֵפוֹד
112d amictus אֵפוֹד
112d arx, palatium אַפַּדָּן
113a coquere אָפָה
113a coctum מַאֲפֶה
*חֻפִּין v. חוּף
אָפֵן v. פָּזַז
113b cadere, occidere אָפַל
113b tener, flexibilis אָפִיל
113c occasus solis, caligo אֹפֶל
113c caliginosus אָפֵל
113c tenebrae אֲפֵלָה
113c tenebratio מַאֲפֵל
113d tenebricositas מַאֲפֵלָה
113d volvere אָפַן
113d rota אֹפָן
114a circumstantia אֹפֶן
114a deficere אָפַס
114a sublatio אֶפֶס
114b praeter אֲפָסִי
114c sibilare אָפַע
114c flamen אֲפָעִי
114c ὄφις אֶפְעֶה
114c circumdare אָפַף
114d se movere אָפַק
114d pellens, fluens אָפִיק
115a frangere I. אָפַר
115a pulvis, cinis אֵפֶר
115a operire II. אָפַר
115b tiara אֲפִר
115c fine, tandem *אַפְתָּם
115c inclinare I. אָצַל
115c latus, *adv.* apud אֵצֶל
115d fulcimen אֲצִיל
115d carpus manus אֲצִיל
116a idem אֲצִילָה
116a secernere II. אָצַל
116a coacervare אָצַר
116b aerarium אוֹצָר
116d tragelaphus אַקּוֹ
116d praevalere אָרָא
116d heros אֲרִאֵל
116d idem אַרְאֵל
117a nectere insidias אָרַב
117b latibulum אֹרֶב
117b insidiae אֹרֶב
latibulum, turmae מַאֲרָב
117b insidiantes

117b gryllus gregarius אַרְבֶּה
117c laqueus אָרֶב
117c cancelli, clathri אֲרֻבָּה
117d plectere I. אָרַג
117d plecta, radius textorius אֶרֶג
117d purpura אַרְגָּמָן
118a arcere II. אָרַג
118a arca אֲרוֹן
118a fortem, ἀρήϊον esse I. אָרָה
119b leo אֲרִי
119c id. אֲרִיֵה
119d id., *aram.* אֲרְיָה
119b heros, Ἄρειος אֲרִיאֵל
118a carpere II. אָרָה
118a urere III. אָרָה
119b ara אֲרִיאֵל
118a excavare IV. אָרָה
118b praesepe, stabulum אֲרִיָּה
118b id. אֲרִיָּה
118b alveus אֲרִיָּה
118c arca cista אָרוֹן
119d firmum esse אָרַן
120a cedrus אֶרֶז
120b cedrinus אָרֹז
120b opus cedrinum אֲרָזָה
120b ire I. אָרַח
120d id., *aram.* אֳרַח
120c iter, semita אֹרַח
120d agmen viatorum אֹרְחָה
120c dirigere, metiri II. אָרַח
120d dimensum אֹרְחָה
120d via, *aram.* אֹרְחָא
121a rectum esse I. אָרַךְ
121d id., *aram.* אֱרַךְ
121a sanitas אֲרֻכָּה
121a extensum esse II. אָרַךְ
121b longitudo אֹרֶךְ
121c id. אָרֶךְ
121d id., *aram.* אַרְכָּא
121d longus אָרֹךְ
121d altum esse אָרַם
122a palatium אַרְמוֹן
122a procerem esse אָרַן
122a pinus אֹרֶן
122b terra, *aram.* אַרְעָא
122b solum אַרְעִית
122b terra אֶרֶץ
131b id., *aram.* אַרְקָא
131b execrari, ἀρᾶσθαι אָרַר
מְאֹרָה *v. s. r.*
131d contari, scrutari אָרַשׁ
131d rogatio אֲרֻשָּׁה
132a prehendere אָרַשׁ
132a effundere, rigare אָשַׁד
132a defluxus, rivorum אֹשֶׁד
132b id., radix montis אַשְׁדָּה
132b fundatum esse אָשַׁד
132b fundamentum אֲשִׁית
132b id., *θεμέλιον* אֲשִׁית
132c constringere אָשַׁךְ
132c chorda spermatica אֲשֻׁכָּה
bene vasatum esse, הֵאָשִׁיר
923a 132c *den.*
132c racemus אֶשְׁכֹּל
132d firmum esse אָשַׁל
132d arboretum אֶשֶׁל
solitarium, devastatum אָשֹׁם
133a esse
133a reatus אָשָׁם
133b facinorosus אָשֵׁם
133c delictum, mulcta אַשְׁמָה
133d desertum, vastitas אַשְׁמָן
133d sapientem esse אָשַׁף
133d sapiens, magus אַשָּׁף
133d id., *aram.* אָשַׁף
134a gradiri, ire I. אָשַׁר
134d ingressus, incessus אֲשׁוּר
134d id., *aram.* אֲשׁוּר
rectum, felicem, fir- II. אָשַׁר
134a mum esse
134a beatitudo אֹשֶׁר
134b felicitas אֹשֶׁר
134c Astarte, Venus אֲשֵׁרָה
134d cedri species אְשׁוּר, תְּאַשּׁוּר
134d murus, *aram.* אֲשַׁרְנָא
stabilire, fulcire, I. אָשַׁשׁ
135a stabilitum esse
135a placenta אֲשִׁישָׁה
135a fundamentum אָשִׁישׁ
135c *den.* תְּאַשֵּׁשׁ
135a fundamentum, *aram.* אֻשׁ
135a ardere, comburi II. אָשַׁשׁ
135b ignis, fulgus אֻשׁ
136c ignis אִשֶּׁה
136c holocaustum אִשֶּׁה
136d signum, *aram.* אָת *v.* אוֹת
137a venire, *aram.* אֲתָא
137a id. אָתָה
137b asina אָתוֹן
137c gradatim distingere אָתַק
137c peristylium אַתּוּק
137c id. אַתִּיק
137c locus, *aram.* אַתַר
137d incidere, insculpere אָתַת
137d ligo אֵת
137d ardere, *aram.* אֵתַת
137d fornax, caminus אַתּוּן

ב

138a forare, fodere בָּאַר
138a puteus, fovea בְּאֵר
138b id. בְּאֹר
138b malum, pravum esse בָּאַשׁ
138c foedus, putidus בָּאֵשׁ
138c malus, crudus בָּאֵשׁ
138c herba inutilis בָּאֻשָׁה
138d pravum esse, *aram.* בְּאַשׁ
138d pravitas, *aram* בְּאוּשָׁא
139a tegere, celare, simulare בָּגַד
139b tegumentum בֶּגֶד
140b fallaciae בְּגֹדוֹת
140b mendax בָּגוֹד
140b loqui, garrire בָּדָא
140b derelictum esse I. בָּדַד
140c solitudo בַּד
141b solitarius בָּדָד
140b vincire II. בָּדַד
140c ligamen בַּד
140c garrire III. בָּדַד

140c ineptio בַּד
141c manere, fluere I. בָּדַל
141d gutta resinae בְּדֹלַח
142a lobus auris בָּדָל
141c separare II. בָּדַל
142a stannum בְּדִיל
142a separatio מִבְדָּלָה
142a id. מִבְדָּלָה
142a rimari בָּדַק
142a ruinosum בֶּדֶק
142b *den.*, resarcire בָּדַק
142b dispergere בִּדֵּר
142b vastum esse בָּדַהּ
142b vastitas בְּדֹה
142b smaragdus בָּדְלַח
142c consternari בָּהַל
142d id., *aram.* בְּהַל
142d consternatio בְּהָלָה
143a id., *aram.* בְּהִילוּ
143a mutum esse בָּהַם
143a bestia domestica בְּהֵמָה
bellua aquatilis בְּהֵמוֹת
143d hippopotamus
143d obturare בָּוַךְ
144a pollex בֹּהֶן
144a id. בְּהֹן
144a lucere, splendere בָּהַק
144a vitiligo alba בֹּהַק
144a splendere בָּהַר
144a praecellens בָּהִיר
144a papula alba בַּהֶרֶת
144b intrare, introire בּוֹא
154a introitus, ostium מָבוֹא
154b id. מוֹבָא
154b proventus תְּבוּאָה
154c ingressio, introitus בִּאָה
154c cavare בּוֹב
154d cavitas, ostium בּוֹבָה
154d cibos coquere בּוּג
154d cibus בֻּג
155a proterere, contemnere בּוּז
155a despicientia בִּזָּה
155a res contemta בִּזָּה
155a vincire, complicare בּוּךְ
155b implicatio מְבוּכָה
155b manare, influere בּוֹל
155b proluvies, ramus בּוֹל
155c celsum esse בּוּם
155c altitudo, sacellum בָּמָה
156a secernere, internoscere בּוּן
157a discrimen, intervallum בִּין
157c id., *aram.* בֵּין
157c attentio, intelligentia בִּינָה
158a id., *aram.* בִּינָה
157d id. תְּבוּן
157d intelligentia תְּבוּנָה
158a conculcare, conterere בּוּס
158b conculcatio מְבוּסָה
158b id. תְּבוּסָה
158b scatere, ebullire בָּעַע
158c pustula, tubercula אֲבַעְבֻּעָה
158c candidum album esse בּוֹץ
158d ovum בֵּיצָה
exinanire, vacuum I. בּוּק
158d facere

158d vacuitas, vastitas בּוּקָה
158d id. מְבוּקָה
158d cavare II. בּוּק
158d lagena בַּקְבֻּק
159a fodere, forare בָּוַר
159a fossa, carcer, sepulcrum בּוֹר
159b puteus בֵּיר
exalbescere, cande- בָּהַשׁ
159b pudefieri
160a pudor בּוּשָׁה
160b id. בֹּשֶׁן
160a id. בֹּשֶׁת
160b pudenda, virilia מָבֹשׁ
160b capere, recipere בָּוַת
166a domus בַּיִת
173d id., *aram.* בַּיִת
pernoctare in domo, בּוּת
173d *aram.*, *den.*
174a basilica בִּירָה
160b proterere בָּזָא
160b conculcare, aspernari בָּזָה
160c contemptus בָּזוֹי
160d contemptio מִבְזֶה
160d *den.* נִמְבְּזֶה
160d contemptus בִּזָּיוֹן
160d contemnere, dispuliare בָּזַז
161a praeda, direptio בַּז
161b id. בִּזָּה
161b largiri בִּזְבֵּז
161b munus, largitio נִבְזָבָה
161c firmum, durum esse בָּזַל
161c metallum durum בַּרְזֶל
161d collustrare בָּזַק
161d fulgus, fulmen בָּזָק
162a dissipare בָּזַר
162a aspernari בָּחַל
162a probare, explorare בָּחַן
162b probatio בְּחִינָה
162c explorator בָּחוֹן
162c specula בַּחוֹן
162c id. בַּחִין
162c turris speculatoria בָּחַן
explorare per ignem, I. בָּחַר
162c eligere
163c electus בָּחִיר
163d selectio מִבְחָר
163d id. מִבְחוֹר
163d pubescere, בָּגַר = II. בָּחַר
163b puber, juvenis בָּחוּר
163c pubertas בְּחוּרִים
163c id. בְּחוּרוֹת
163d loqui, effutire בָּטָא
163d pronunciatio מִבְטָא
164a *βαττολογεῖν* בָּטָה
164a sermo inutilis בְּטָה
adhaerescere acquie- בָּטַח
164a scere, confidere
164c fiducia quies, securitas בֶּטַח
164d fiducia בִּטָּחָה
164d tranquillitas בַּטָּחוּת
164d fidentia מִבְטָח
165a id. בִּטָּחוֹן
165a melopepon אֲבַטִּיחַ
165a desinere בָּטַל
165a otiari, *aram.* בְּטַל

Digitized by Google

165b בָּטַן extendere
165b בֶּטֶן venter, alvus
165c בָּטְנָה pistacia
165d בִּירָה castellum, palatium
165d בִּירָא arx, *βάρις*, *aram.*
165d בִּירְנִית acropolis
174a בָּכָא rorare, stillare
174a בָּכֵא ploratus, ejulatus
174a בָּכָה flere, lacrimari
174d בֶּכִי fletus
174d בְּכִי *κλαῖμα*
174d בְּכִית *κλαυθμός*
175a בָּכְיוֹת *κλαῦσις*
175a בָּכַר maturescere
175a בְּכוֹר maturatus, *πρωτοτόκος*
175c בְּכֹרָה primogenitura
175c בְּכִיר primogenitus
175d בִּכֹּרֶת ficus praecox
175d בִּכּוּרִים idem
175d בִּכּוּרִים primitiae
176a בִּכְרִי *denom.*
176a בֶּכֶר pullus cameli
176a בִּכְרָה camella
176c בִּלְיַעַל *βάθος*
176d בִּלְתִּי nihil, *μηθέν*
177b בֹּל virtus, robur, *aram.*
177c בָּלָא balare, obloqui, *aram.*
177c בָּלַג illustrare
illuminatio, ex- מַבְלִגִּית
177c hilaratio
177d בָּלָה tritum esse
177d בָּלֶה vetustus
177d בֶּלִי consumptio
178a בְּלוּי species tributi
178a בִּלְיוֹת consumptio
detritum, consumtum בְּלָה
178a esse
178b בְּלוֹ vectigal
178a בָּלַהּ consternere
178a בַּלָּהָה formido
178b בָּלַל labi, fluere, confundere
178c בָּלִיל pabulum mixtum
178c בָּלַל *den.*, pabulum miscere
178c בֶּלֶל incestus, sodomia
178c בָּלַם colligere
178c בְּלִימָה funiculus
178c בָּלַס vellicare
178d בָּלַע deglutire, ligurire
179a בֶּלַע absorptio, devoratio
179b בָּלַק devastare
179b בָּנָה aedificare
200a בְּנָא construere, *aram.*
181a בִּנְיָה aedes
181a בִּנְיָן aedificium
200b בִּנְיָן idem, *aram.*
181a מִבְנֶה idem
181a בֵּן filius
200b בַּר idem, *aram.*
197d בַּת filia = בְּרַת
200a תַּבְנִית structura, forma
200b בָּנַט ligare, vincire
200b אַבְנֵט balteus, cingulum
200c בִּנַּס irasci, stomachari, *aram.*
בָּסַס v. בּוּס
200c בָּסַר acidum, acerbum esse

200c בֹּסֶר uva acerba
200d *ὄμφαξ* בֶּסֶר
200d בָּעָה ebullire, effervescere
200d בָּעָא appetere, *aram.*
201a בְּעוּ petitio, *aram.*
201a בָּעַט recalcitare
201a בָּעַל valere
201b בַּעַל dominus, herus
202a בָּעַל *den.*, dominari
202a בַּעֲלָה domina, mulier
202b בַּעַל potens, Belus
202b בְּעַל possessor, *aram.*
202b בָּעַר I. ferum, incultum esse
202b בַּעַר incultus, bardus, rudis
202c בָּעַר *den.*, hardum esse
202c בְּעִיר jumenta, pecora
202c בַּר campus, ager
202d בְּרִבֵּר n. avis
202d בָּעַר II. incendere, cremare
203b בְּעֵרָה incendium
203b תַּבְעֵרָה incensio
203b בָּעַת terrere
203c בְּעָתָה terror, metus
203c בְּעוּתִים formidines
203d בָּצַל cortice obductum esse
203d בֶּצֶל cepa
203d בָּצַע abrumpere, rapere
204a בֶּצַע rapina, lucrum
204a בָּצַץ scatere, intumescere
204a בֵּץ coenum, lutum
204b בִּצָּה palus, lacus
204b בָּצַק tumescere
204b בָּצֵק massa
204b בָּצַר succidere, sepire
204c בְּצִיר vindemia
204d בְּצָרוֹן arx, castellum
204d מִבְצָר locus munitus
205a בַּצֶּרֶת pluviarum defectio
205a בְּצֶר metallum, aes
205a בְּצַר idem
205a בָּקַע discindere, findere
205c בְּקִיעַ rima
205c בֶּקַע siclus dimidius
205c בִּקְעָה scissura montium
205d בִּקְעָא idem, *aram.*
205d בָּקַק evacuare
205d בָּקַר diffindere, rimari
207c בָּקַר idem, *aram.*
206a בֹּקֶר diluculum, mane
206d בְּקָרָה cura anxia
206d בִּקֻּרֶת inquisitio
206d בָּקָר armentum
207c בָּקַר *den.*, boves pascere
207d בָּקַשׁ quaerere, indagare
208d בַּקָּשָׁה voluntas, postulatio
208d בַּר filius
209a בַּר idem, *aram.*
209a בָּרָא I. creare, formare
209c בְּרִיאָה creatio
209c בָּרָא II. nutrire, saginare
209c בָּרִיא saginatus
209d בָּרַד spargere, dispergere
209d בָּרָד granum, grando
209d בָּרוֹד versicolor
210a בָּרָה I. secare

210b בְּרִית foedus
210a בָּרָה II. cibare
215c בַּר *far*
210a בְּרִיָּה cibus, nutrimentum
210a בְּרוּת *βρῶσις*
210a בָּרוֹת *βρῶμα*
211b *בְּרִי nutritio
211c בָּרַח aufugere, trajicere
211d בְּרִיחַ fuga, profugus
212a בְּרִיחַ fugatus, trajectus
212a בְּרִיחַ citus, celer
212b בָּרַךְ procumbere, adorare
214a בָּרַךְ idem, *aram.*
213d בְּרָכָה fausta precatio
214a בֶּרֶךְ genu
214c בְּרַךְ idem, *aram.*
214b *אַבְרֵךְ benedictio
214b בִּרְכָה anfractus, lacus
214c *בָּרֹם versicolorem esse
214c בְּרֹם vestis colorata
214d בָּרַק I. coruscare
214d בָּרָק fulgur, fulmen
215a בָּרֶקֶת smaragdus
215a בִּרְקַת idem
214d בָּרַק II. frangere, terere
215a בַּרְקָן tribula
215b בָּרַר I. deligere, selectum esse
215b בָּר delectus, castus
215c בִּרְ castimonia
215c בְּרִית sal lixivum
215b בָּרַר II. purum esse
215d בְּרוֹשׁ cupressus
215d בְּרֹת idem
215d בָּשַׁל ebullire maturescere
216a בָּשֵׁל coctus
216b מְבַשֶּׁלֶת foculus culinae
216b בֹּשֶׂם suave olere
216b בָּשֶׂם balsamum
216b בֶּשֶׂם odor balsaminus
216c בְּשֶׂם aroma
216c בָּשַׂס spoliare
216d בָּשַׂר narrare, annunciare
216d בְּשֹׂרָה annunciatio
217a בָּשָׂר caro
218a בְּשַׂר idem, *aram.*
218a בָּתַת capere, *χωρεῖν*
218a בַּת nomen mensurae
218b בַּת idem, *aram.*
218b בָּתַת comminuere
218b בְּתָּה infractio, interitus
218c בְּתוּלָה puella, *κόρη*
218b בְּתוּלִים virginitas
218d בָּתַק confodere
218d בָּתַר dissecare
218d בֶּתֶר segmentum
218d בָּתַת frangere
219a בַּתָּה interitus

ג

גָּאָה crescere, intumescere,
219a excellere
219b גֵּאֶה elatus, celsus, superbus
219b גֵּא idem
219b גֵּאָה majestas, magnitudo

219b גֵּאוּת insolentia, superbia
219c גַּאֲוָן adscensus, elatio
219d גַּאֲרוֹן superbus, insolens
גְּאוּת *μεγαλοπρέπεια*, *ὑπερηφανεία*
219d
219d גַּאֲוָה idem
220a גֵּאָה idem, *aram.*
220b גָּאַל solvere, profanum esse
220d גְּאֻלָּה redemptio
221a גְּאֻלִּים *λύτρωσις*, vindicatio
221a גֹּאַל pollutio
221a גָּבָא cavare, fodere
221a גֵּבָא caverna
221b גָּבַב concavum esse
גֵּב collis, castellum, umbo,
221c canthus rotae
221c גַּב dorsum, super, *aram.*
221d גֹּב fovea, caverna, *aram.*
221d גָּבַהּ conscendere, -surgere
222a גָּבֹהַּ celsus, elatus
222b גֹּבַהּ altitudo, celsitas
222c גַּבְהוּת superbia
222c גָּבַהּ prominere
222d גִּבַּחַ recalvus, -calvaster
222d גִּבָּחַת recalvitas
222d גָּבַל contexere, volvere
223a גְּבָל funis, finis
224a גְּבוּל confinium, terminus
224a גָּבַל *den.*, terminos definire
224b גְּבִלָּה complicatio, connexio
224b גַּבְלָה funiculus, resticula
224c גָּבַן incurvescere, inflectere
224c גִּבֵּן gibbosus
224d גַּבַּג confragosus
224d גִּבְנָה lac coagulatum
224d גָּבַע assurgere
225a גִּבְעָה clivus, collis
225a גִּבְעַת idem
225b מִגְבָּעַת tiara, cidaris
225c גָּבִישׁ calyx
225c גַּבְרִיאֵל *χαλύκιον*
225c גָּבַר valere, superare
225d גֶּבֶר vir, potens
226a גִּבֹּר idem
226b גִּבַּר idem, *aram.*
226b גִּבַּר idem, *aram.*
226b גְּבִיר praepotens, herus
227a גַּבַּר idem, *aram.*
227a גְּבִיר dominus, rex
227b גְּבֶרֶת hera, domina
227b גְּבוּרָה virtus, robur
227c גְּבוּרָא idem, *aram.*
227d גַּג tectum
228a גְּדַבַּר tribunus aerarii
228a גָּדַד I. incidere, irrumpere
228c גְּדַד idem, *aram.*
228b גַּד coriandrum, *Ὄλβος*
228a גָּדַל II. colligere
228b גְּדוּד turma, incisum
228c גָּדֵהּ circumsepire
228cd גְּדָה, גְּדֵיָה litus, ripa
228d גְּדִי haedus
228d גְּדִיָּה capella
גָּדַל complicare, robustum,
229a magnum esse

גָּאַל גָּדַל

Digitized by Google

229c גָּדַל adaugescens, grandis
229c גָּדוֹל magnus
231c גֹּדֶל robur, granditas
231c גְּדֻלָּה magnitudo, celsitas
231d מִגְדָּל turris alta, castellum
232a מַגְדִּיל id.
232a גְּדִיל filum contortum
232b גָּדַע desecare
גָּדַף lacessere, concitare, laedere
232b
232c גִּדּוּף convicium
232c גְּדוּפָה maledictio
232c גָּדַר sepire, munire
232d גֶּדֶר sepes, sepimentum
232d גְּדֵרָה maceria
232d גְּדֵרָה murus, locus septus
233a גְּדֵרָה locus clausus
233a גָּדַשׁ acervare, cumulare
233a גָּדִישׁ acervus, cumulus
233b גָּדַהּ aufugere, separare
233b גֵּדָה sanatio
233b גָּדַר se inflectere, inclinare
233c גָּהַב I. coacervare
233c גֹּב locusta gregaria
233c גֹּבַי examen locustarum
233d גֵּב camera fornicata
233d גַּב locusta gregaria
233c גָּבַב II. cavare, fodere
233d גַּב fossa, cisterna
233d גַּב fossor, arator
233d גָּבַב III. secare
233d גֵּב asser
233d גַּבִּישׁ = גֵּב lapis, glacies
236c גָּבַד abscindere, secare, decidere
236c גַּד decisio, fortuna
234a גַּבָּה excelsum
234a גַּב tergum, dorsum
234a גַּו id., medium, *aram.*
234b גַּו dorsum, medium
234b גֵּוָה corpus
גּוּף = גֵּו corpus, gens, populus
234c
234b גְּוִיָּה corpus, alvus
236c גָּוַז fugitare, avolare
236d גּוֹז perfugium
236d גּוֹזָל volucris, avicula
236d גָּהַר prorumpere, emergere
237a גֹּהַר proruptio, partus
237a גִּיחוֹן amnis prorumpens
237a גִּהַץ id., *aram.*
237b גָּהַל volvi, circulare
גִּיל exultatio, tempus, *περιπλόμενον*
237c
237c גִּילָה exultatio
237c גָּוַע exspirare, mori
237d גָּזַר occludere, cingere
237d גְּוִיָּה corpus, cadaver
238a גָּזַר I. colligere, *παροικεῖν*
238c גֵּר advena, hospes
238d גֵּרוּת hospitium
239a מָגוּר commoratio
239a מְגוּרָה horreum
239a מַגְזֵרָה apotheca frugum
238a גָּזַר II. metuere, vereri
239a מָגוֹר formido, metus

239a מְגוּרָה id.
239a מְגוּרָה id.
238a גָּזַר III. lactare, sugere
239b גּוּר pullus, catulus
239b גּוֹרָל lapillus, sors
239d גָּזַשׁ coacervare
239d גֵּזֶשׁ gleba, humus
240a גִּזְבָּר tribunus aerarii
240a גָּזַהּ excidere
240a גָּזִית lapis caesus
240b גָּזַז resecare, tondere
240c גֵּז vellus, tonsura
240c גִּזָּה id.
240c גָּזַל glubere, pervellere, rapere
240d גָּזֵל rapina, praeda
240d גְּזֵלָה rapina, raptum
241a גָּזַם abscindere, carpere
241a גָּזָם genus locustae
241a גָּזַע concidere, caedere
241a גֶּזַע truncus, stipes
241b גָּזַר dissecare, -cindere
241d גְּזַר id., *aram.*
241b גֵּזֶר segmentum, pars
241c גְּזֵרָה terra abscissa, vastata
גְּזֵרָה forma, figura, pars templi
241c
241c מַגְזֵרָה serra, dolabra
241d גְּזֵרָא decretum, decisio, *aram.*
241d גָּחַל calere, candere
242a גַּחֶלֶת carbo, pruina
242a גָּחַל id.
242a גָּחַךְ iuclinare, curvare
242a גַּחוֹן venter, alvus
242b גֵּיא terra, aequor, planities
242c גִּיד vel גִּוד catenare, vincire,
242c גִּיד catena, vinculum, nervus
242d גִּיר ebullire, fermentari
242d גִּיר calx viva
242d גִּיר id., *aram.*
242d גָּלַב tondere, desecare
243a גַּלָּב tonsor
243a גָּלַד cortice obducere
243a גִּלֶּד cutis, pellis
243b גָּלָה nudare, de-, retegere
244d גְּלָא id., *aram.*
244b גָּלָה expulsio, exilium
244c גִּלּוּת id.
244d גְּלָה id., *aram.*
גִּלָּיוֹן tabula, codicilli, speculum
244d
244d גַּלַּח glabrum, calvum esse
245a גָּלַל volvere, torquere
245b גַּל acervus, fons
245c גַּל lenticula, ampulla
גַּלָּה fons, lecythus, epistylium
245c
גָּלִיל versatilis, ambitus, regio
245c
245d גַּלְגַּל orbis, rota
246d גַּלְגַּל id., *aram.*
246a גִּלְגַּל id.
246a גֻּלְגֹּלֶת caput, cranium
246a גֵּל stercus, merda
246b גָּלָל stercus, circumstantia
246b מְגִלָּה volumen, id. *aram.*

246c גִּבְעֹל truncus, stipes
246d גֶּלֶל lapis, *aram.*
246d גָּלַם glomerare
246d גִּלֹּם pallium
246d גֶּלֶם aliquid informe, *ἔμβρυον*
247a גֶּלֶם informe esse
גְּלֵמוּד aliquid informe, vastatum, desertum
247a
247a גָּלַע pellere, collidere, rixari
247b גָּלַשׁ decumbere, considere
247b גָּמָא sorbere, ligurire
247b גֹּמֶא papyrus Aegyptiaca
247c גָּמַד abscidere, desecare
247c גֶּמֶד ramus, scipio
247c גַּמָּד procerus
247c גָּמַל portare, afferre, conf- I.
247d גָּמָל camelus
248a גְּמוּל retributio, beneficium
248b גְּמֻלָּה promeritum
248b גְּמוּל beneficium
גָּמַל maturare, adolescere II.
248b ablactare
248c גָּמַם colligere
248c גְּמִיָּה turma, cohors
248d גָּמַץ continere
248d גֹּמֶץ fovea, fossa
248d גָּמַר cessare, absolvere
249a גְּמַר id., *aram.*
249a גָּנַב furari
249b גַּנָּב fur, plagiarius
249b גְּנֵבָה res furto ablata
249b גָּנַז coacervare, cumulare
249c גִּנְזָא gaza, aerarium regium
249c גִּנְזָא thesaurus, *aram.*
249c גִּנְזָךְ gazophylacium
249d גָּנַן obtegere, tutari
249d גַּן locus septus, hortus
גַּנָּה, גִּנָּה hortulus
250a
250b גָּנֵן clypeus, pelta
250c מְגִנָּה obtectio, -firmatio
250c גָּנַךְ contegere, velare
250c גַּף ala, *πτερόν*
250d גָּעָה rugire, *γοᾶν*
גָּעַל polluere, profanare, detestari
250d
250d גֶּעֶל fastidium, abominatio
251a גָּעַר clamare, invehi
251a גְּעָרָה increpatio, monitio
251b מְגֵעֶרֶת increpatio, detestatio
251b גָּעַשׁ trudere, pulsare
251c גֶּפֶן vitis, *ἄμπελος*
גָּפַן convexum, gibbosum esse
251d
251d גַּף corpus, tergum
251d גָּפַר durum, firmum esse
251d גֹּפֶר pinus, *κυπάρισσος*
252a גָּפְרִית sulphur
252a גָּרַב vellere, vellicare
252a גָּרָב scabies
252a גָּרַד radere
252b גָּרָה candere, irasci I.
252b תִּגְרָה rixa
252c גָּרָה glutire, vorare II.
252c גָּרוֹן guttur, fauces
252c גָּרַז secernere, discindere

252c גַּרְזֶן securis
252d גָּרַם excavare, tornare
252d אֲגַרְטָל trulla excavata
252d גָּרַל morosum esse
252d גָּרוֹל morosus
גָּרַם cute obductum esse, cu-
253a tem detrahere, carminare
253a גֶּרֶם cutis, corpus
253a גְּרָם id., *aram.*
253b גֹּרֶן area, promoerium
253c גָּרַס confringere, -tundere
253c גָּרַע abrodere, abscindere
253d מִגְרַעַת imminutio, gradus
253d גָּרַף decerpere, abripere
253d גָּרַף pugnus
254a גְּגַרְפֶּת gleba, cespes
254a גָּרַר I. trahere, verrere
254a גָּרַר II. discindere, serrere
254b מְגֵרָה serra
254a גָּרַר III. ligurire, *γαργαρίζειν*
254b גֵּרָה ruminatio
254c גַּרְגֶּרֶת guttur, collum
254a גָּרַר IV. volvere
254b גֵּרָה bacca, faba
254c גַּרְגַּר acinus, bacca
254c אֲגוֹרָה id.
254c גָּרַשׂ contundere, -terere
254c גֵּרֶשׂ aliquid contusum
254d גָּרַשׁ I. pellere, agitare, ejicere
255a גֵּרֶשׁ fructicatio
255a גְּרֻשָּׁה expulsio
255a גָּרַשׁ II. occupare, obtinere
255a מִגְרָשׁ suburbium, area
255d גָּשַׁשׁ fundere, dif-
255d גֶּשֶׁם pluvia, imber
256a גְּשָׁם id.
256a גָּשַׁם *den.*, pluere
גָּשַׁם crassum, opimum esse
256a *aram.*
256a גֶּשֶׁם corpus, *σῶμα*, *aram.*
256a גָּשַׁשׁ palpare, vestigare
256a גָּתַת recondere
256b גַּת torculus, torcular

ד

270c דָּאָה I. sugere, sorbere
270c דַּד mamma
270c דְּאִי id.
דָּאָה suspenso gradu in- II.
270c cedere
256b דָּאַב tabescere, macescere
256c דְּאָבָה tabes, macies
256c דְּאָבוֹן id.
דָּאַג liquescere, anxio animo
256c esse
256c דְּאָגָה solicitudo, cura
256d דָּאָה volare
256d דָּאָה vultur
257a דָּבָא affluere, adducere
257a דְּבָא affluentia, copia
257a דָּבַב lente incedere, fluere
257a דְּבָבָה reptatio, calumniatio
257b דֹּב ursus

Digitized by Google

257b דֹּב id., *aram.*
257b דָּבָה effluere, exire
דִּבְרוֹן profluvium alvi, ex-
257c crementum
257c דָּבַח mactare, *aram.*
257c דֶּבַח victima
257c מִזְבֵּחַ ara, altare
257d דָּבַק adserere, alligare, *aram.*
257d דֶּבֶק commissura, paries
דָּבַל comprimere, constrin-
257d gere
257d דֶּבֶלֶת massa compressa
258a דָּבַק adhaerere, affixum esse
258c דְּבַק id., *aram.*
דָּבֵק adhaerescens, aggluti-
258b natus
258b דֶּבֶק gluten, commissura
258c דָּבַר I. loqui, εἴρειν
262c דָּבָר verbum, ῥῆμα, ratio
269b דִּבְרָה ratio, modus, caussa
269c דִּבְרָא id., *aram.*
268a מִדְבָּר sermo, os
269c דִּבֵּר verbum, eloquium
דָּבַר II. abducere, abripere,
258c abigere
267c דֵּבֶר correptio, abreptio
267d מִדְבַּר pascuum
269a דְּבִר id.
269a דִּבְרָה ratis
269a מִדְבֶּרֶת ductus, gubernatio
דָּבַר III. apprehendere,
269c com-, -plecti
269a דִּבְרָה apis
269b דְּבִיר dorsum, pars postica
269c דָּבַשׁ δεψεῖν, depsere
269c דְּבַשׁ gluten, mel, sapa
269d דַּבֶּשֶׁת gibbus camelorum
269d דָּגַל micare, splendescere
270a דֶּגֶל signum, vexillum
270a דָּגַל *den.*, signum erigere
270b דָּגַן accrescere, adolescere
270b דָּגָן germen, frumentum
270c דָּגַר clamare, vociferari
270d דַּי sufficere, egere
270d דַּי satis, affatim
271a דָּגַב micare, splendere
271b מִדְהֵבָה terra aurifera
271b דָּהָב aurum, *aram.*
271c דָּהַם stupere, stupescere
דָּהַר currere, citato cursu
271c ferri
271c דַּהֲרָה cursus
271d תְּדָהַר robur
271d דָּהַב tabescere
271d דָּהַג ducere, natare
271d דָּג piscis
272a דּוּג *den.*, piscari
272a דַּיָּג piscator
272a דַּיָּג id.
272a דִּיגָה piscatus
272a דָּגָה *den.*, augeri
272a דָּגָה pisces
272b דָּגוֹן nomen idoli
272b דָּהַד I. amare
272c דֹּד amor, caritas

272d דּוֹדָה amita
272d דּוּדַי malum amatorium
273a דָּוַד II. capere
273a דּוּד olla, canistrum
273a דּוֹדִי corbis
273a דָּוָה I. languere, moerere
273b דָּוֶה languidus, afflictus
273b דַּוַי languor, fastidium
273b דַּוּי perquam languidus
273b מַדְוֶה languor
273c דָּוָה II. induere
273c מַדְוֶה indusium, vestis
273c דָּחַח trudere, pellere
273c דָּחַק contundere
273d מְדֹכָה pila, mortarium
273d דּוּכִיפַת gallus montanus
273d דָּוֹם quiescere, otiari
273d דּוּמָה silentium, vastitas
274a דֳּמִיָּה tranquilitas, quies
274a דּוֹמֵם silenter, quiete
274a דָּוַן dominari, imperare
274b דִּין judicatio, contentio
274b דִּין quaesitio
274c דַּיָּן judex, arbiter
274c מָדוֹן contentio
274c מִדְיָן jurgium, rixa
274d מָדוֹן lis, rixa
274d מְדִינָה provincia, urbs
275a דּוּן regnare, judicare, *aram.*
דִּין disceptatio, caussa,
275a *aram.*
275a דַּיָּן judex, defensor, *aram.*
275a מְדִינָא satrapia, *aram.*
275b דָּוַץ saltare
275b דָּוַק inspicere, contueri
275b דֻּק specula, custodia
275c דָּוַר I. rumpere, δέρειν
275c דַּרְדַּר spina, aculeus
דָּוַר II. currere, durare,
275c morari
276c דּוֹר id., *aram.*
דּוֹר cursus, tempus, com-
275d moratio
276d דָּר id., *aram.*
276d תְּדִיר mensio, diuturnitas
276c מָדוֹר habitatio, statio
276b דּוּר gyrus, orbis
מְדוּרָה rogus, lignorum
276c strues
276d דָּוַשׁ I. conculcare, triturare
277a דּוּשׁ id., *aram.*
277a דַּיִשׁ trituratio
277a מְדֹשָׁה res triturata
279a דָּוַשׁ II. saltare
דֵּישׁוֹן pyrargus, genus ca-
279a preae
277a דָּחָה trudere, pellere
277b דַּחִי eversio, pernicies
277b מִדְחֶה lapsus, ruina
277b דַּחֲוָא epula, *aram.*
277b דָּחַל metuere, *aram.*
277c דָּחַן fumare
277c דַּחַח holcus
277c דָּחַל trudere, percellere
277c מַדְחֵפָה percussio, plaga

urgere, premere, in-
277d cidere
278d דָּחֶה obscurum, atrum esse
278d דַּיָּה vulter
279a דְּיוֹ atramentum
279b דָּכָא conterere, -fringere
contritus, afflictus, pul-
279c vis, frustum
279c דָּכָה conterere, corruere
279c דַּכָּא id. quod דָּכָא
279c דַּכְיוֹ contritus, fractus
279d דֶּכִי collisio, motus
279d דַּךְ contritus, afflictus
penetrare, perfodere,
279d *aram.*
280a דְּכַר mas, aries, *aram.*
280a דִּכְרוֹן annales, *aram.*
280a דִּכְרָן id., *aram.*
280a דָּלַג salire, insultare
280b דָּלָה pendere, de-, haurire
280b דְּלִי situla, cadus
280b דְּלִי id.
280b דָּלִית frons, ramus
lutulentum, turbidum
280c esse
dependere, depressum
280c esse
280d דַּל pendulus, pauper, porta
textura filorum, coma
281a דַּלָּה πλόκιον, paupertas
281a דֶּלֶת janua, porta
281c דָּלַת lente incedere, delabi
281c דַּלֶּת stillicidium
281d דָּלַק adurere, flagrare
281d דְּלַק id., *aram.*
281d דַּלֶּקֶת febris, πυρετός
דָּמָה I. similem, parem
281d esse
282c דְּמָא id., *aram.*
282b דָּם similitudo, aequalitas
282b דְּמוּת exemplar, collatio
282b דִּמְיוֹן similitudo, imago
282b דָּמָה II. cessare, silere
282c דְּמִי laxamentum, quies
282c דְּמִי remissio
282c דָּמַם desinere, cessare
282d דְּמָמָה silentium, zephyrus
283a דִּמָּה eversio, res deleta
283a דָּשַׁן stercorare
283a דֶּשֶׁן fimus, stercus
283a מִדְמֶנָה fimetum
283a דָּמַע defluere, lacrimari
283b דִּמְעָה lacrima, gutta
283b דִּמְעָה id., δάκρυον
283b דִּמָּשֶׁק serica Damascena
283d דָּנַג densum, crassum esse
283d דּוֹנַג res densa, cera
283d דָּעַךְ conculcare, exstinguere
284a דָּפַק lacessere, conviciari
284a דְּפִי cavillatio, vexatio
284a דָּפַק pellere, agere pulsare
284a דָּקַק terere, confringere
284b דְּקַק id., *aram.*
284b דַּק comminutus, tenuis
284b דֹּק subtilitas, tenue

284c דָּקַר perfodere, transfigere
284d מַדְקֵרָה confossio, trans-
284d דָּרָא scindere, δείρειν
284d דְּרָאוֹן afflictatio, aegrimonia
284d דָּרַב perscindere, -pungere
284d דָּרְבָּן aculeus, stimulus
285a דָּרַג incedere, gradiri
285a מַדְרֵגָה scala, gradus
285a דָּרַךְ scandere, adscendere
285c דֶּרֶךְ gressus, iter, ratio
288a מִדְרָךְ locus, qui calcatur
288a דַּרְכְּמֹן daricus
288b דָּרַם* arefieri
288b דָּרוֹם meridies (נֶגֶב), auster
288b דְּרַע brachium, *aram.*
288b אֶדְרֶע id., *aram.*
288c דָּרַר I. splendere, micare
288c דֹּר margarita
288c דָּרַר II. currere
288c דְּרוֹר volatus liber
atterere, excutere,
288d perscrutari
289c מִדְרָשׁ investigatio, expositio
289d דָּשָׁא germinare, virescere
289d דֶּשֶׁא gramen, viriditas
289d דָּשַׁן* pinguem, opimum esse
290a דָּשֵׁן pinguis, opimus
290a דֶּשֶׁן pinguedo, ubertas, adeps
290b דָּת decretum, lex, jus
290b דָּת id., *aram.*
290c דַּתָּבַר judex
290c דֶּתֶא gramen, χλόη

ה

290d הָבַל* efflare, exhalare
291a הֶבֶל flamen, halitus
291b הָבַן* durum, asperum esse
291b חֹבֶן hebenum
291b הָבַר dividere, dispertire
291c הָגַב susurrare, meditari
291c הֶגֶה vox placida, gemitus
291d הָגָה I. leniter loqui, meditari
291d הֶגֶה sonus, gemitus
292a הֲגִיגָה meditatio
292a הֲגִיגוֹן cantus, meditatio
292a הָגָה II. secernere, tollere
292a הָגַן habile, aptum esse
292b חָגִין habilis, aptus
292b הַגְבָּר consiliarius regius
292b הָגַר clamare, ex-
292b הֲגֵר clamor, exclamatio
292c הֲדֵד* clamor, vociferatio
292c הָדַר prehendere, porrigere
292c הָדַךְ conculcare, conterere
292d הָדַם terram tundere, firmare
הֲדוֹם suppedaneum, sca-
292d bellum
292d הָדַם discindere
292d הֵדֶם artus, membrum
293a הֲדַס myrtus
293a הָדַס tundere, trudere
293b הָדַר illustrem, nobilem esse
293c הֲדַר id., *aram.*

Digitized by Google

293b תָּדִר splendor, decus, insigne
293c תֶּדֶר gloria, splendor
293c תַּדְרֵי id., *aram.*
293c תַּדְרֵךְ majestas
293d הָדַר celebrare
293d הוֹד laus, gloria
294a הָוָה esse, cupere, egere
294a תַּוָּה cupido, pernicies
294b הוֹוָה exitium
294b הֱוֵא esse, *aram.*
294d הָלַב torrere, urere
294d תַּבְהָב holocaustum
295a הָמַם incedere, gradiri, *aram.*
295b הָמַם crepere, percellere
295b הֲמוּמָה strepitus, tumultus
295b הוֹם abyssus, vorago
295c הָמַן I. flare, spirare
295c הָמַן II. elaborare, eniti
295d הוֹן opes, divitiae
295d הָוַת irruere, invadere
296a הָוָה hiscere, oscitari
338c הֵידָד hymnus
296b הָיָה esse, fieri, evenire
307a הֹוֶה ens aeternum, deus
324b הֹמֶר mensura liquidorum
324c הָכַל capere, excipere
324c הֵיכָל palatium, basilica
324d תֵּרֵכַל id., *aram.*
325a הָכַם dijudicare
325c הָלַךְ tendere, ire
327d הֵלֶךְ id., *aram.*
327c הֲלֵךְ itus, migratio
327c הֲלִיכָה gressus, incessus
327d הֲלִיכָה gradus, itio
327d מַהֲלֵךְ migratio, iter
327d תַּהֲלֻכָה pompa solennis
328a הֶלֶךְ vectigal viarum
328a הָלַל I. lucere, splendere
329c הִלֵּל splendor, lux
328a הָלַל II. sonare, bachari, furere
329a תְּהִלָּה laudatio, hymnus
329a תְּהִלָּה laus, gloria
329b מְהֻלָּל gloriatio, glorificatio
329b הֲלוּלוֹת insania, furor
329c הֲלוּלוֹת desipientia
329c *תְּהִלָּה stultitia
329c הָלַם I. tundere, trudere
329d הֹלֶם pulsus, ictus
329d מַהֲלֻמָה ictus, pulsatio
329d הַלְמוּת percussio
329d הָלַם II. durum esse
329d יָהֲלֹם gemma
330a הָמָה fremere, sonare
330b הֹם tumultus
330b הֲמִיָּה strepitus
330b הָמוֹן turba, copia
330d הָמַל se congregare
330d הֲמוֹן multitudo, caterva
331a הָמַם strepere, crepere
331a הָמְיָן torques, *μανιάκης*
331a הָמַס abscindere (= מָץ)
331b הָמֵס sarmentum aridum
331b הָמַר nectere (= חָמַר)
331b מַהְמֹר rete (= מַכְמֹר)

331c הָסָה quiescere, silere
331c הָפַךְ vertere, e-, mutare
332b הֶפֶךְ contrarium
332b הֵפֶךְ ratio versa
332b הֲפוּךְ id.
332b הַפְכָה eversio
332b מַהְפֵּכָה disturbatio, vastatio
332c מַהְפֶּכֶת nervus, cippus
332c מַהְפֵּכָה distortio
332c חֲפַכְפַּךְ distortus
332c *חָפַן confodere
332d הֹפֶן arma
332d הָרַג caedere, necare
333d הֶרֶג caedes, occisio
333d הֲרֵגָה internecio, occisio
333d הָרָה gravidum, foetum esse
334a הֲרָיוֹן gravidas
334a הַרְהַר percipere auribus, sensibus
334b הַרְהוֹר perceptio, auditus
334c הָרַס dirumpere, -ruere
334d הֲרִיסָה eversio, ruina
334d הֲרִיסָת excisio, ruina
334d הָרַר se efferre, ascendere
334d הָר excelsum, mons
335a הָר id.
337a הָרְרִי montanus
337a הָרְרִי id.

ו

337a וָאַל I. languescere, hebetem esse
337b וָאַל II. velle, studere
337c וָגַה secernere, separare
337c וָגַר, וְגַר acervus lapidum, *ar.*
337c וָדָה loqui, confiteri
338c וְדָא id., *aram.*
338b הוֹדָיָה elobutio, confessio
338d וָךְ compingere, -agmentare
338d וָן compages, clavus
339a וַיִן vinum
339c וָכַח valentem esse
340a תּוֹכֵחָה, כַּתִּית castigatio
340b וָלַד exoriri, nasci
341b וָלָד partus, natus
341b וֶלֶד proles, filius
341b מוֹלֶדֶת patria, posteritas
341c תּוֹלֶדֶת genus, ortus
341d וָעַל ascendere, altum esse
341d וָעַם splendere, micare
342a תּוֹעֶפֶת culmen, fastigium
342a *וָתַח percutere
342a תּוֹתָח ictus, fustis

ז

342b זָאַב procellere (= זָעַם)
342b זְאֵב lupus
342b זָבַב vagari, volitare
342c זְבוּב musca, tabanus
342c זָבַד munerari

342c זֶבֶד munus, donum
342d זָבַח mactare, immolare
343b זֶבַח mactatio, *σφαγή*
344a מִזְבֵּחַ ara, altare
345c זָבַל convolvere, habitare
345d זֵבֶל habitaculum
345d זָבַן coëmere, lucrari
346a זָהַב splendere, micare
346a זָהָב aurum
347b זָהַם lutulentum esse
347c זָהַר lucere, enitere
347d זֹהַר id., *aram.*
347c זֹהַר splendor
347d זֹהַר elucere, efflorescere
347d זִי nitor, flos
347d זִיו id., *aram.*
348a זוֹב fluere, manare
348a זוֹב gonorrhea marium
348b זָהַג colligere, incrustare
348b זָג folliculus, pellicula
348c זָהַד effervescere, ebullire
348d זוֹד id., *aram.*
348c זָד fervens, superbus, impius
348d זָדוֹן fervor, superbia
348d זֵידוֹן redundans
348d זֵיד epulae coctae
זָהָה conspicere, prominere (cf. פָּנָה, קָרַן)
349a זָוִית angulus, columna
349a זָוִית conclave angulare
349a זוּז I. gignere, progerminare
זִיז propagatio fecunda, luxuria
349b זוּז II. prominere, -spicere
349b מְזוּזָה columna, postis
349c זָהַל dimittere, despicere
349c זוּן I. nutrire, alere
349d זוּן id., *aram.*
349d מָזוֹן nutrimentum, cibus
349d זָהַר II. acuere, formare
349d זַן forma, figura, species
350a זַן id., *aram.*
349d זֹהַר spiculum, telum
350a זוּעַ I. concutere, quatere
350b זוּעַ id., *aram.*
350a זְוָעָה concussio, formido
350b זַעֲוָה divexatio, jactatio
350b זָהַל II. stillare, sudare
350b זֵעָה stillatio, sudor
350b זָהַל liquescere, manare
350c זֶפֶת pix
350c זוּר I. recedere, refugere
350d זָר peregrinus, alienus
351a זָהַר II. ligare, cingere, circum-
351c מָזוֹר obligatio vulneris, fascia
351b זֵר sertum, diadema
351b זַרְזִיר cinctus, ac-
351c זוּת suavem, gratum esse
351c זַיִת oliva
351b זָחַל dimoveri, vacillare
351c זָחַל se movere, repere
352a זָכָה perlucidum, purum esse
352a זְכָא id., *aram.*
352a זַכּוּ puritas, integritas, *aram.*
352b זָכַךְ colare, purgare

352b זַךְ purus, mundus
352b זְכוּכִית vitrum, crystallus
זָכַר infigere, spec. memoriae,
352c recordari
353c זֵכֶר memoria, recordatio
353d זִכָּר monumentum, recordatio
353d זִכָּרוֹן monumentum, memoria
אַזְכָּרָה nuncupatio nominis
354a divini, sacrificium
354a זָכָר mas, vir
354b זָכַר *den.*, marem nasci
354c זַכָּר mas
354c זָלַג stillare, guttatim fluere
354c מַזְלֵג dens, fuscina
זָלַל quatere, *σαλεύειν*, di-
354d sperdere
זְלוּת contemtio, despicien-
354d tia, pravitas
355a זַלְזַל ramus, palmes
זָמַם connectere, complicare
355a machinari
355b זִמָּה consilium, machinatio
355b זֶמֶם fraus, dolus
355b מְזִמָּה consilium, machinatio
355d זָמַן *μηνύειν*, computare
355d זְמַן tempus, notatio, mensio
355d זָמַן apparare, invitare, *aram.*
356a זְמַן tempus, *aram.*
356a זָמַר I. secare, amputare
356d זְמוֹרָה sermentum, palmes
357a מְזַמֶּרֶת forfex
356d מַזְמֵרָה falx vinitoria
356a זָמַר II. susurrare, canere
357a זְמַר id., *aram.*
357a זִמְרָה cantio, musica
357a זַמָּר cantor
356c זְמִיר canticum, hymnus
356c זִמְרָה cantilena, decantatio
356c זְמִירָה canticum, hymnus
356c מִזְמוֹר psalmus
357a זְמָר antilopa
357a זָנַב vibrare, agitare
357b זָנָב cauda
den., agmen extremum
357b caedere
357b זָנָה scortari, moechari
358a זְנוּת scortatio
358a זְנוּן scortatio
358a תַּזְנוּת id.
358b זָנַח putidum, rancidum esse
358c אַזְנָח palustris
358c חִאֲזִינִיתַ *den.*, paludosum fieri
358c זָנַק prosilire, -rumpere
358d זָעַךְ deletum esse
358d זָעַם spumare, irasci
358d זַעַם ira spumans
359a זָעַף anhelare, effervescere
359a זָעֵף iracundus, stomachosus
359b זַעַף iracundia
359b זַלְעָפָה tempestas
359b זָעַק clamare, con-
360a זְעַק id., *aram.*
359d זַעֲקָה clamor, vociferatio
359d זְעָקָה ejulatio
360a זָעַר confercire, -stipare

Digitized by Google

360a זְעַר id., *aram.*
360a זְעִיר parvitas, tenuitas
360a זְעִיר parvus, parum, *aram.*
360b זֶרֶת digitus, parvus, μικρός
360a מִזְעָר paucitas, parvitas
360b זָקַן canescere, senescere
360c זָקֵן senex, πρεσβύτερος
361b זְקֻנָה γένυς, γένειον
361c זָקֵן senectus
361c זִקְנִים canities
361c זִקְנָה senectus
361d זָקַף erigere, firmare
361d זְקַף id., *aram.*
361d זָקַק I. saccare, purgare
362a זָקַק II. urere, torrere
362a זִקּ flamma, scintilla
362a זָקַק III. applicare, adhaerere
362a זִקּ, אָזִק vinculum, compes
362b זָרַב candere, flagrare
362b זָרָה spargere, serere
362c מִזְרֶה ventilabrum, πτύον
362d מְזָרִים aquilones
362d זָרַח elucere, splendere
363a זֶרַח ortus solis
363a אֶזְרָח aborigo, indigena
363b מִזְרָח oriens, ἀνατολή
363c זָרַם fluere, fluitare
363c זֶרֶם procella, hiems
363d זִרְמָה effusio seminis
363d זָרַע I. serere, spargere
364b זֶרַע semen, sementis, satio
365b זְרַע σπέρμα, *aram.*
365b זֶרַע legumen, olus
365b זֶרַע fruges satae
365b זֶרַע olera, oluscula
365b זְרָעִים sementis, seges
365b זָרַע II. ferre, portare
365b זְרוֹעַ brachium, robur, potestas
365c
366a זָרַת fluere, manare
366a זִרְזִיף imber
366a זָרַק adspergere, affundere
366b מִזְרָק vas, crater

ח

366c חָבָא celare, occulere
366d מַחְבֵּא latebra, recessus
366d מַחְבֹּא latibulum, asylum
366d חֻבְיוֹן tegmen, velamen
366d חָבַב contegere, tueri, diligere
367a חֹב sinus, κόλπος
367a חָבַט percutere, batuere
367a חָבַל I. vincire, plectere
367c חֶבֶל dolor, tormentum
367c חֶבֶל funis, dimensio, caterva
367c חֶבֶל pignus, arrhabo
367c חֲבָלָה oppigneratio
367b חָבַל II. flaccescere, perdere
368b חָבַל delere, *aram.*
368b חֲבָל vulnus, percussio, *aram.*
368b חֲבוּלָה corruptio, plaga, *aram.*
368a חָבַל III. ducere, agere
367d חֹבֵל nauta, gubernator navis
368a חֶבֶל gubernaculum
368a תַּחְבֻּלָה gubernatio, procuratio
368b חָבַץ suave olere
368b חֲבַצֶּלֶת lilium, rosa
368c חָבַק complecti, amplecti
368c חִבֻּק complicatio
368d חָבַר I. conserere, -nectere
369a חָבֵר consociatus, socius
369a חֲבֶרֶת socia, amica
369a חַבַּר socius, sodalitium
369d חֲבֵר socius, *aram.*
369d חֲבֶרָה socia, comes, *aram.*
369b חֶבֶר societas, incantatio
369b חֲבֻרָה sodalitas
369b חֲבֻרָה conjunctio
369b מְחֻבֶּרֶת junctura, -tio
369c מְחֻבָּרֶת tigna jungentia
369d הִתְחַבְּרוּת conjunctio
368d חָבַר II. stringere, vulnerare
369c חֲבָרָה incisum, vulnus
369c חַבָּרֶת incisio, plaga
369d חֲבַרְבָּרָה virga, stria
חָבַשׁ amicire, cingere, coërcere
370a
370b חָבַת capere, recipere, בָּת, בָּה=
370b חֻבָּת sartago
370b מַחֲבַת id.
370c חָגַב se jungere, congregare
370c חָגָב locusta gregaria
חָגַג saltare, choreas ducere
370c vertigine agi
370d חַג festum
371a חָגָא tremor
חָגַר incidere, -sculpere, occare
371a
371a חַגָו rima, fissura
371b חָגַר cingere, ac-, vexare
371c חָגוֹר accinctus
371c חֲגֹרָה cingulum
371c חֲגוֹר subligaculum, zona
371d מַחֲגֹרֶת accinctus, procinctus
371d חָדַד acutum, alacrem esse
372a חַד cuspidatus, acutus
372a חַדּוּד acumen, cuspis, aculeus
372a חָדַד gaudere, laetari
372a חֶדְוָה gaudium, laetitia
372b חֲדָיָה id., *aram.*
372b חֲדִי pectus, *aram.*
372b חָדַל vanescere, cessare
372d חָדֵל carens, derelictus
372d חֶדֶל sepulcrum, quies
272d חָדַק compungere
372d חֶדֶק sentis, spina
372d חֶדֶר vepretum, dumetum
373a חָדַר sepire, stipare
373a חֶדֶר conclave, cubiculum
373c חָדַשׁ germinare, novum esse
373c חָדָשׁ recens, novus
373d חִדֻּשׁ innovatio, νεομηνία
375a חַדַּת innovatus, *aram.*
375a חַדָּא dicere, narrare, *aram.*
375b אֲחָוָה nunciatio (hebr. אַחְוָה)
375b חָוַב debere, obstrictum esse
375b חוֹב debitum, debitis
375b חוּג circulare, cingere

375c חוּג orbis, circulus
375c מְחוּגָה circulus
375c חָדַד acutum esse
375d חִידָה oratio aenigmatica
376a אֲחִידָא id., *aram*
375d חוּד *den.*, aenigmata proferre
376a חָוָה I. existere, vivere
376b חָוָה II. curvare, cingere
376b חַוָּה vicus, pagus
376b חוּד circumcludere, -dare
376c חָוִוט locus undique cinctus
376c חָוַה infigere, -sculpere
376c חוֹחַ uncus, spina
376d חח fibula, uncina, hamus
376d חַדָּי hamus, fibula
377a חוּט vincire, consuere
377a חוּט id., *aram.*
377a חוּט filum, funiculus
377b חוּל volvi, circumagi etc.
377d חִיל dolor, ὠδίν
377d חֵילָה horror, terror
377d חַיִל vis, copia fortitudo, multitudo,
378d *aram.*
379a חֵל fossa murum cingens
379a חֵילָה id.
379a מָחוֹל saltatio, chorea
379b מְחוֹלָה saltatio
379b חֲלָחֲלָה tremidatio, cruciatus
379b חוֹל arena, sabulum
379c חוֹל phönix
379c חוּם ardere, fervere
379c חוּם ardore perustus, ater
379d חוּס obtegere, tutari, parcere
380a חוּץ separare, abscindere
380a חוּץ res separata, externa
380c חֵיץ paries
380d חִיצוֹן externus, extremus
380d חוּק occultare, celare
380d חוֹק sinus
381a חֵק id.
381b חָוַר albicare, pallere
381b חוּר linteum album
381b חוֹרִי id.
381b חוֹרִי panis siligineus
381c חִוֵּר albus, canus, *aram.*
381c חוּר fodere, perforare
381c חוֹר foramen, caverna
381d חוּשׁ I. fugere, ef-, au-
381d חִישׁ properatio
381d חוּשׁ II. sentire (חָשַׁשׁ =)
381d חוּשׁ sensus
382a חָזָה I. videre, contueri
382b חֹזֶה propheta, contemplator
382c חָזוֹן visio, visum
382d חָזְוָה revelatio, forma
382d חָזוֹת visum, visio
382d חָזוֹן visum, prophetia
382d מַחֲזֶה visio
383a מַחֲזֶה prospectus, fenestra
383a חָזָה spectare, visere, *aram.*
383b חֲזוֹ forma, visio, *aram.*
383b חֲזוֹת *aram.*, revelatio, visum
382a חָזָה II. acuere, scindere
382b חֹזָה pactum (= בְּרִית)

Digitized by Google

397c חָלַד II. fodere
397c חֵלֶד mustela, γαλή
397d חָלָה I. percelli, aegrotare
398b חֳלִי morbus, moeror
398c מַחֲלָה aegrotatio
398c מַחֲלָה plaga, aegritudo
398c מַחֲלִי morbus
398c תַּחֲלֻאָה infirmitas
397d חָלָה II. ornare, decorare
398c חֶלְיִי ornamentum, decus
398c חֲלִיָּה ornatus
397d חָלָה III. mulcere, emollire
חָלַט nudare, nude s. absolute facere
398d
399a חָלַךְ peregrinari
399a חֹלֵךְ viator, pauper
399a חֲלַכְלֵךְ pauperculus
חָלַל I. cavare, transfodere,
399a perforare, necare
399b חָלָל transfossus, interemtus
399d חֲלִיל tibia
399d חִלֵּל tibias inflare, *den.* חָלַל
399d חַלּוֹן foramen, fenestra
400a מְחִלָּה caverna
400a חַלּוֹנִי fenestrae
חָלַל II. solvere, liberare,
400a redimere, polluere
400c חֹל res profana, κοινόν
400d חֲלָלִי profanatio, abominatio
400d חָלָל pollutus, constupratus
401a חָלַל III. inchoare, ordiri
401b תְּחִלָּה initium, exordium
401b חָלַל IV. circulare, rotundare
401c חַלָּה placenta
401c חֵלֶם I. firmum, durum esse
401d אַחְלָמָה amethystus
402a חֲלָמוּת sanitas, valetudo
402c חַלְמִישׁ lapis durus, silex
401d חָלַם II. somniari
402a חֲלוֹם somnium, in-
402b חֶלֶם somnus, *aram.*
402c חָלַף I. elabi, evadere, transire
402d חֲלֻפָּה permutatio
402d חֲלוּפָה permutatio
403b חָלַף alternare, *aram.*
403a חָלַק II. secare, tondere
403a מַחֲלָק culter
403a חָלַק III. plectere, nectere
403b מַחֲלָפָה crines torti s. plexi
403b חָלַץ amicire, contegere
403d חֲלִיצָה pallium, exuviae
חָלַץ vestimenta detrahere,
403b *den.*
403d חָלָץ lumbus
403a מַחֲלָצָה amictus, vestis
404a חָלַק I. scindere, dis-, dividere
404d חֵלֶק pars, portio
405a חֶלֶק sors, portio, *aram.*
405a חֶלְקָה possessio, fundus
405b חֲלֻקָּה divisio, partitio
405b מַחְלֹקֶת separatio, ordo
405c מַחֲלֻקָא distributio, *aram.*
חָלָק II. politum, limatum,
404a λεῖον esse

404c חֵלֶק glaber, lubricus
404c חֲלַקְלַקָּה laevitas, blanditia
404d חֶלְקָה lapillus laevis
405a חֶלְקָה laevitas, lubricatio
405b חֲלַקְלַק, חֲלַקְלָק laevis, lubricus
405c חָלַשׁ decumbere, prosternere
405d חַלָּשׁ debilis, fractus
405d חֲלוּשָׁה profligatio
405d חָמָא linere, γλιοχρον εἶναι
406a חֵמָאָה lac, pinguedo
406a מַחֲמָאָה verba comia, blanda
406a חֶמְאָה butyrum
406b חָמַד optare, optabile esse
406b חֶמֶד jucunditas, amoenitas
406c חֶמְדָּה desiderium, studium
406c חֲמֻדוֹת amores
406d מַחְמָד appetitus
406d מַחֲמַד amoenitas
406d חָמָה I. cingere, vincire
407a חוֹמָה murus
407c חָם socer
407c חָמַם II. ardere, fervere
407c חַמָּה aestus, ardor
408b חָמָא id., *aram.*
408b חָמַם se curvare
408b חֹמֶט limax
חָמַל I. mollem, clementem
408b esse
408c חֶמְלָה clementia
408b חָמַל II. portare, sufferre
id quod cui curae
408c cordique est
408d חָמַם ardere, fervere
409a חֹם calor, fervor
409b חַם calidus, ardens
409b חַמָּה sol, calor
409b חַמָּן solaris, statua solis
409c חָמַס acutum esse, violare
409c חָמָס violentia, raptum
409d תַּחְמָס struthio
חָמַץ acidum, lucidum, vio-
410a lentem esse
410a חָמֵץ fermentatum, ζυμωτόν
410b חֹמֶץ acetum
410b חָמוּץ violentus, oppressus
410b חָמִיץ herba acida
410b מְחֻמֶּצֶת fermentatum
410b חָמַק complecti, cingere
410c חַמּוּק circuitus, ambitus
410c חָמַר ardere, effervescere
410d חֵמָר limus, bitumen
חֹמֶר aestus, ebullitio, ar-
411b gilla, limus, onus asini
410d חֲמוֹר asinus, onus asini
411b חֲמֹרָה copia, caterva
411b יַחְמוּר antilopa
411c חֶמֶר vinum, merum
411c חֲמַר id., *aram.*
411c חָמַר *den.*, oblinere
413c חָמַשׁ valentem esse
413d חֹמֶשׁ lumbus, robur
413d חָמַשׁ *den.*, lumbos accingere
413d חֲמֻשִׁים capere (= חָמֵשׁ)
חֵמֶשׁ (= חֲבִית, pl. tal. חֲמֻתְהָא)
413d uter, lagena

414a חָנָה I. flecti, se inclinare
חָנִית habitaculum, carcer
414d taberna
415a מַחֲנֶה castra, exercitus
415d תַּחֲנָה metatio castrorum
414d חָנָה II. acuere, cuspidare
414d חֲנִית hasta, cuspis
416a חָנַט condire
416a חֲנָטִים conditio cadaverum
416a חָנַךְ initiare, edocere
416b חֲנֻכָּה dedicatio, consecratio
416b חֲנִנָּא id., *aram.*
416b חָנִיךְ edoctus, institutus
416c חָנָם durum, solidum esse
416c חֲנָמֵל grando
416d חָנַן inclinare, adamare
418a חָנֵן id., *aram.*
417b חֵן inclinatio, gratia, decor
417c חִין venustas, pulchritudo
417c חַנּוּן gratiosus, clemens
417c חֲנִינָה misericordia
417c תְּחִנָּה favor, supplicatio
417d תַּחֲנוּן imploratio gratiae
418a חִנָּם gratis, gratuito
418b חָנַף velare, celare, simulare
418b חָנֵף simulator, hypocrita
418c חֹנֶף simulatio, perfidia
418c חֲנֻפָּה fallacia, impietas
418c חָנַק angustum esse suffocare
418c מַחֲנָק strangulatio, suffocatio
חָסַד assuescere, familia-
418d ritate uti
חֶסֶד consuetudo familiaris
418d caritas
419d חָסִיד pius, benignus
420a חֲסִידָה ciconia
420a חָסָה fugere, per-
420b חֶסְוֶת perfugium
420b מַחֲסֶה asylum, receptus
420b חָסַל decerpere, -glubere
420c חָסִיל bruchus, locusta
420c חָסַם occludere, prae-
420c מַחְסוֹם capistrum
420d חָסַן* obtinere, potiri
420d חֹסֶן usucapio, divitiae
420d חָסַן *den.*, usucapere
420d חָסוֹן potens, princeps
420d חֲסִין potentia
420d חֲסַן possidere, *aram.*
421a חֲסַן facultas, *aram.*
421a חָסַס findere, secare
421a חֲסַפְסַף squamatum esse
421a חֲסַף testa, *aram.*
421b חָסַר dirimere, deficere, carere
421b חָסֵר expers, egens
421c חֶסֶר penuria, defectus
421c חָסֹר egestas, penuria
421c חֶסְרוֹן indigentia
421c מַחְסוֹר inopia, penuria
421d חַסְפָּא mancus, carens, *aram.*
421d חָפָא obtegere, simulare
421d חָפָה tegere, operiri
422a חָפַז nutare, properare
422a חִפָּזוֹן festinatio
422c חָפַת I. tegere, velare

422c חֻפָּה tegmen, umbraculum
422c חָפַת II. detergere, -luere
422d חֵפֶת politus, tersus
422d חֹף ripa, litus
422b חָפַר III. cavum esse
422b חֹפֶן vola, pugnus
422d חָפֵץ cupere, avere
423b חֵפֶץ libens, propensus
423b חֵפֶץ voluntas, arbitrium
423c חָפַר erubescere, pudore affici
423d חָפַר fodere, forare
424a חֲפַרְפֶּרֶת talpa, ἀσπάλαξ
424b חָפַשׂ perscrutari, -quirere
424c חֲפֵשׂ perscrutatio
חָפַשׂ sternere, libere se
424c afferre
424c חֻפָּשׂ stratio, cubile
424d חֵפְשָׁה libertas, manumissio
424d חָפְשִׁי liber
424d חָפְשׁוּת decubitus, lectus
424d חָפְשִׁית morbus
425a חָצַב caedere, findere
425b חֹצֵב caedens
425b מַחֲצֵב caesio, excisio
425b חָצָה dividere, dispertire
חֲצִי divisio, distributio,
425b medium
426a חֲצוֹת medium
426a מֶחֱצָה dimidium, pars dimidia
426a מַחֲצִית medium
426a *חָצַן incidere, insculpere
426b חֹצֶן incisio, sinus
426b חֵצֶן sinus
426b חָצַץ saevire, urgere, *aram.*
426c חָצַץ secare, caedere
426c חָצִיץ lapillus, scrupus
426d חֵץ sagitta, telum
427a חִצֵּץ *den.*, sagittas jacere
427a חָצַר sepire, circumplecti
427a חָצֵר atrium, villa, pagus
427d חֲצִיר locus septus
428a חָצַר micare, tinnire
428a חֲצֹצְרָה tuba, buccina
428a חָצַר tubam inflare
428b חָצִיר gramen, porrum
428c חָקָה insculpere, incidere
428c חָקַק exarare, pingere
428d חֹק rescripta, insculpta
429c חֻקָּה *den.*, ratio
430a חֵק *aram.*, id.
430a חָקַר fodere, perscrutari
430b חֵקֶר perscrutatio, arcana
430b מֶחְקָר penetralia
430c חָרָא scoriis purgare
430c חֶרְאִי scordia, stercus
430c מַחֲרָאָה cloaca
430d חֲרִיוֹן merda
430d חָרֵב arescere, ex-, deleri
431d חֹרֶב id., *aram.*
431a חָרֵב aridus, desertus
431b חֹרֶב ariditas, siccitas
431b חֹרֶב ardor, eversio
431c חָרְבָּה dirutio, rudera
431d חָרְבָּה ariditas, ἤπειρος
431d חָרְבּוֹן siccitas

Digitized by Google

431d acuere, incidere חָרַב
431d acies, ensis חֶרֶב
433b trepidare, contremiscere חָרַג
433c genus locustae חַרְגֹּל
433c tremere, pavere חָרַד
433d trepidus, pavidus חָרֵד
433d trepidatio, tremor חֲרָדָה
434a urere, candere חָרָה
434c fervor, ira חֵרִי
aestus irae, excandescentia חָרוֹן
434c
434d ordinatim jungere חָרַז
435a *χαράττειν*, coelare חָרַט
435a *γλυφεῖον*, stilus חֶרֶט
435a sculptor, hieroglyptes חַרְטֹם
435b id., *aram.* חַרְטֹם
435b sacculus חָרִיט
435b convolvere חָרַךְ
435b fenestra, cancelli חֲרַךְ
435c ardere, urere, *aram.* חָרַךְ
435c solitarium, vastum esse I. חָרַם
laqueus, rete, vastatio, חֵרֶם
436a segregatio, consecratio
436b decurtare, mutilare II. חָרַם
436b falx messoria חֲרְמֵשׁ
436c scabere, confringere חָרַס
436c fragmen testa חֶרֶס
436c id. חֶרֶשׂ
436d splendere, micare חָרַס
436d sol חֶרֶס
437a carpere, conviciari חָרַף
437b autumnus, adolescentia חֹרֶף
437b *den.*, hiemare, *χειμάζειν* חָרַף
437b probrum, ignominia חֶרְפָּה
437d perstringere, pungere I. חָרַץ
438a segmentum, tribula חָרִיץ
fossa, decisio, acuminatio חָרוּץ
438a
437d alacrem esse II. חָרַץ
438b sedulus, accinctus חָרוּץ
438b lumbus, *aram.* חֲרָצָה
438b micare חָרַץ
438b aurum חָרוּץ
438b uva acerba חַרְצַן
438c vincire, ligare חָרְצַב
438c vinculum, nodus חַרְצֻבָּה
438c frendere חָרַק
438d candere, purum esse חָרַר
439a nobilis, liber חֹר
439a locus torridus חֲרָר
439a febris ardens חַרְחֻר
439a sentis, paliurus חָרוּל
439b adustus, tostus חָרוּךְ
439b arare, fabricare חָרַשׁ
439c faber, artifex חָרָשׁ
439d fabricatio, opificium חֲרָשׁ
439d instrumentum fabrorum חֹרָשׁ
439d fabrica חָרָשֶׁת
489d tempus arationis חָרִישׁ
440a vomer, aratrum מַחֲרֵשֶׁת
440a ligo, aratrum מַחֲרֵשָׁה
440a tacere, leniter loqui חָרַשׁ
440c surdus, mutus חֵרֵשׁ
440c reticentia חֲרִישׁ
440c nemus, silvula חֹרֶשׁ

440d leniter flans חֲרִישִׁי
440d retinere, de-, servare חָשַׂךְ
441a decorticare, nudare חָשַׂף
441b denudatio מַחְשֹׂף
441a cohors, grex חָשַׂף
441b vincire, nectere, cogitare חָשַׁב
putare, aestumare, חֶשְׁבּוֹן
442a *aram.*
442a cingulum, balteus חֵשֶׁב
442a computatio חֶשְׁבּוֹן
442b machinatio חִשָּׁבוֹן
442b cogitatio, ratio מַחֲשָׁבָה
442c quiescere, silere חָשָׂה
442d necessarium esse, *aram.* חֲשַׁח
442d necessitas, *aram.* חֲשָׁחָה
442d obscurum esse חָשַׁךְ
443a obscuritas, caligo חֲשֵׁכָה
443b tenebrae חֲשֵׁכָה
443b caligo חֲשֵׁכָה
443c obscurus, ignobilis חָשׁוֹךְ
443c latebrae מַחֲשָׁךְ
443c tenebrae, *aram.* חֲשׁוֹךְ
443c tremere, vacillare חָשַׁל
443c debilitare, *aram.* חֲשַׁל
443d splendere, micare חָשַׁם
443d aurichalcum חַשְׁמַל
443d nobilis, clarus חַשְׁמַן
444a pulchrum esse חָשַׁן
444a decus, insigne חֹשֶׁן
affigere, annectere חָשַׁק
444b adamare
444b propensio, voluntas חֶשֶׁק
444b contus, virga חֹשֶׁק
444b cinctura חֹשֶׁק
444c conjungere חָשַׁר
444c nubium concursus חֲשָׁרָה
444c modiolus (rotae) חִשֻּׁר
exsucculentum, aridum חָשַׁשׁ
444c esse
444c stipula arida חֲשַׁשׁ
444c prehendere חָתָה
thuribulum, acerra, מַחְתָּה
444d forceps
444d secare, concidere חָתַךְ
445a involvere, cooperire חָתַל
445a fascia חִתּוּל
445a velamen, fascia חִתָּלָה
445a occludere, obsignare חָתַם
445c annulus signatorius חוֹתָם
445c obsignans חוֹתֶמֶת
445c sigillo obsignare, *aram.* חֲתַם
445c affinitate conjungere חָתַן
445d sponsus, gener חָתָן
446a sponsalia חֲתֻנָּה
446a rapere, latrocinari חָתַף
446a rapina, latrocinium חֶתֶף
446a perrumpere, -fodere חָתַר
446b locus professionis מַחְתֶּרֶת
446c horrescere, perterrere חָתַת
446d terror, horror חַת
446d metus חֵתֶת
446d horror, stupor חִתָּה
446d metus, formido חִתִּית
447a pavidus מַחְתַּת
447a disturbatio מְחִתָּה

ט

447b pellere, pro-, -trudere טָא
447b scopa, everriculum מַטְאֲטֵא
447b lutum, argilla טִיט
447c laetum esse, *aram.* טְאַב
447c id., *aram.* טָב
447c mactare, assare טָבַח
447c mactatio, epulum טֶבַח
447d mactatio, epulum טִבְחָה
447d lanius, coquus (*ar.*, id.) טַבָּח
447d internecio, laniena מַטְבֵּחַ
448a rigare, immergere I. טָבַל
448a volvere, amicire II. טָבַל
448a tiara, vitta טָבְּעוֹת
448b imprimere, immergi טָבַע
448b annulus, sigillum טַבַּעַת
448c collinum esse טָבַר
vertex montis, umbilicus טַבּוּר
448d
448d mons, *aram.* טוּר
448d micare, splendere טָהַר
449b purus טָהוֹר
449d nitor, puritas טֹהַר
449d purgatio מִטְהָרָה
450a hilarem, bonum esse טוּב
450a bonus, praestans טוֹב
452b bonitas, benignitas טוּב
452c texere, nere טָוָה
452c netum מִטְוֶה
452c tabescere, *aram.* טְוָא
452c jejunium טְוִית
452d tingere, obducere טָוַח
452d tectorium טִיחַ
452d ren, adeps טְחָל
453a jactari, tollere טָלַל
453a erratio, exilium טַלְטֵלָה
453b onus, moles *טָלְטַל
453b luteum esse, *aram.* טָלַן
453b lutum, argilla טִין
453b circumligare טָלַף
453c taenia, ligamentum טוֹטָפֶת
453c sperare, praestolari I. טָוַר
453d spes, exspectanter טֶרֶם
453d id., priusquam טְרוֹם
453c circumdare II. טָוַר
454a arx, acropolis טִירָה
453c ordinare III. טָוַר
454a murus, ordo טוּר
454b volare, avolare טָוַשׁ
454b projicere, jaculari טָחָה
454b conterere, molere טָחַן
454c mola, pistrinum טַחֲנָה
454c mola טְחוֹן
454c fervere, urere טָחַר
454c inflammatio, tumor טְחוֹר
454d pannosum esse טָלָא
454d recentem esse, *θάλλ-ω* טָלָה
455a agnellus, pullus טָלֶה
455a agnus tener טְלִי
455a irrigare I. טָלַל
455a ros, pluvia tenuis טַל
455b id., *aram.* טַל

455b obtegere, -umbrare II. טָלַל
455c umbra frui, *aram.* טָלַל
455c turbidum, sordidum esse טָמָא
456b pollutus, impurus טָמֵא
456c impuritas טְמְאָה
457a bardum, stupidum esse טָמַהּ
457a recondere, abs- טָמַן
457b thesaurus מַטְמוֹן
457b nectere, texere טָנָא
457b corbis, fiscella טֶנֶא
457c spurcum esse טָנַף
457c errare טָעָה
457c sapere, sentire טָעַם
457d id., *aram.* טְעַם
457d sapor, ratio טַעַם
458a voluntas, ratio, *aram.* טַעַם
458a consilium, *aram.* טְעַם
457d delectamentum מַטְעַם
458b prosternere I. טָעַן
458b onerare II. טָעַן
458b expandere טָפַח
458b expansio, palmus טֶפַח
458c mensura palmorum טְפַח
458c peplum, palla מִטְפַּחַת
458c *den.*, fovere, educare טִפַּח
458c educatio, curatio טִפּוּחַ
458d affigere, allinere טָפַל
458d dux, imperator טִפְסַר
458d incedere, cursitare טָפַף
459a infans, puerulus טַף
insculpere, acuere, טָפַר
459b *aram.*
459b unguis, *aram.* טְפַר
459b opimum, pinguem esse טָפַשׁ
459b trudere, premere טָרַד
459c pellere, *aram.* טְרַד
459c humidum esse טָרֵהּ
459c recens, viridis טְרִי
459c fatigari, atteri טָרַח
459d onus, molestia טָרַח
459d discerpere, *δρύπτειν* טָרַף
folium decerptum, טֶרֶף
460a rapina
460a *θηριάλωτον* טְרֵפָה
460b decerptus טָרָף
460b *τρέφειν*, satiare טָרַף
460b *τροφή*, cibus טֶרֶף

י

460b avere, cupere יָאַב
460c decere, conveniens esse יָאָה
460c splendere, manare יָאַר
460d amnis, Nilus יְאֹר
461a desistere, cessare יָאַשׁ
461a vociferari, clamare יָבַב
461b fluere, rigare, ducere יָבַל
462a id., *aram.* יְבַל
461b flumen, liquor יֶבֶל
461b proventus יְבוּל
461c omnis, flumen יִבֵּל
461c orbis terrarum *תֵּבֵל
461d diluvium, inundatio מַבּוּל
462a vulnus, purulentum יַבֶּל

Digitized by Google

462a יָבַל exclamare, jubilare
462a יוֹבֵל vociferatio, jubilus
462b יָבָם sign. incognita
462b יָבָם levir, mariti frater
462b יִבֻּמָה glos, fratria
יִבֵּם *den.*, levirum se praestare
462c יָבֵשׁ aridum, siccum esse
462d יָבֵשׁ siccus, aridus
463a יַבֶּשֶׁת siccitas, ἤπειρος
463a יַבָּשְׁתָּא id., *aram.*
463a יָגַב arare, sulcos imprimere
463b יָגָב ager
463b יָגָה lugere, moerere, cruciari
463b יָגוֹן moeror, luctus
463c תְּגוּגָה moeror
463c יָגַע laborare confici
463d יָגֵעַ lassus, fessus
463d יְגִיעַ labor, facultas
464a יְגַע labor
464a יְגִיעָה fatigatio
464a יָגֹר metuere, formidare
464a יָגוֹר timens
464b יָד manus
469d יָד id., *aram.*
470a יָדַד diligere, amare
470a יָדִיד amicus, socius
470a יְדִידוּת amor, deliciae
464b יָדָה I. prehendere
470a יָדָה II. prosternere, dejicere
470b יָדַע videre, scire
475a יְדַע id., *aram.*
474a יְדַע scientia, sententia
474a יְדָעָה cognitio
474a יְדִיעָה scientia, cognitio
474c מַדָּע cogitatio, conscientia
475c מַדְּעָא id., *aram.*
474d מֹדַע notitia, cognatio
474d מַדָּעַת affinitas, cognatio
474d יְדַעֲנִי γνωστής
475a מַהוּעַ τί μαθών, cur
475c יָהַב dare, ponere
475d יְהַב onus, solicitudo
475d יְהַב dare, prodere, *aram.*
476d יָהַר elatum, sublimem esse
476d יָהִיר elatus, superbus
476d יוֹם ἡμέρα, dies
484b יוֹם id., *aram.*
484b יוֹמָם quotidie, interdum
484c יָהַן bullire, fermentare
484c יְהַן limus, coenum
484d יוֹנָה columba
485a יָזַע stillare
485a יֵזַע sudor, gutta
485a יָחַד jungere, copulare
485a יַחַד copulatio, ἕνωσις
485b יַחְדָּו una, simul, prorsus
485c יָחִיד unicus, unigenitus
485d יָחַל exspectare, sperare
486a יָחִיל exspectans
486a תּוֹחֶלֶת spes, exspectatio
486a יָחַם semen concipere
486b יָחַת nudum esse
486b יָחֵף nudus pedibus
486b יָחַשׁ progerminare, gigni

486c יֶחֶשׁ germen, gens
den., secundum familias recenseri תִּתְיַחֵשׂ
486c
486d יָטַב splendere, bonum esse
487b יְטַב id., *aram.*
487b מֵיטָב bonum
487b יָכֹל sufferre, posse
488b יְכַל id., *aram.*
488b מִיכָל aquarum receptaculum
488c יָלַד parere, gignere
489d יֶלֶד partus, -puer
490b יַלְדָּה puella
490b יַלְדוּת juventus
490b יָלִיד natus
490b יָלוּד filius, proles
490c יָלַךְ ire, incedere
494b יָלַל ejulare, gemere
494c יְלָל ejulatus
494c יְלָלָה ululatus
494d יָלַע devorare
494d יָלַת adhaerere
494d יַלְפֵּת lichen, mentico
494d יָלַק lingere, carpere
494d יֶלֶק genus locustae
495a יָם mare
496b יָם id., *aram.*
496c יָמַן prosperare
496c יָמִין latus dextrum
den., se dextrorsum vertere יָמַן
497b
497b יָמִין dexter
497b יְמָנִי id.
plaga meridionalis, auster תֵּימָן
497c
497c יָמַר permutare, commutare
497d יָנַהּ premere, subigere
498a יָנַק sugere, frui
498b יוֹנֵק surculus, κόρος
498b יְנִיקָה θάλος, ramus tener
498c יָסַד ponere, fundare
498d יְסָד fundatio, fundamentum
498d יְסוֹד solum, fundamentum
499a יְסוּדָה fundatio, -mentum
499a מוֹסָד id.
499a מוּסָד fundatio, dispositio
499a מוּסָדָה exstructio
499b יָסַף addere, pergere, iterare
500b יְסַהּ id., *aram.*
500b יָסַר punire, παιδεύειν
500d יְסוֹר reprehensor
500d מוּסָר castigatio, eruditio
501a מֹסֶר id.
501a יָעַד definire, constituere
501c מוֹעֵד tempus statutum, festum
502b מוֹעָד cohors, turma
502b מוֹעֲדָה festum, congregatio
502b מוֹעָדָה asylum, perfugium
502b יָעָה colligere, corripere
502c יָעִים forceps, pala
יָעַז v. עָזַז
502d יָעַט decernere, *aram.*
502d יָעַל ascendere, e-, eniti
502d יַעַל sublimitas
יָעֵל scandens, enitens, rupicapra
503a

503a יַעֲלָה caprea, antilope
503a יָעַן ululare, clamare
503b יַעֲנָה struthio
503b יָעֵף lassari, fatigari
503c יָעֵף lassus, fessus
503c יְעָפָה lassitudo
503c יָעַץ fixum facere, decernere
504a מוֹעֵצָה consultatio
504a יָעַר virere, frondescere
504b יַעַר virgultum, silva, nemus
504c יַעֲרָה arundo
504c יָפָה nitere, pulchrum esse
504d יָפֶה pulcher, bonus
505a יְפִי, יְפִיפִיָּה splendor,
505b יָפַהּ anhelare, suspirare
505b יָפֵחַ anhelans
505b יָפַע splendere, nitere
505b יְפְעָה splendor, pulchritudo
505c יוֹפְעָה mons, vertex, culmen
505c יָפַת nectere, implicare
505c מוֹפֵת miraculum, typus
506a יָצָא exire, egredi
510b יְצִיא progressus, prognatus
510b מוֹצָא egressio, exitus
510c מוֹצָאָה ortus, origo
510c תּוֹצָאָה exitus, evasio
510c צֵאָה stercus, excrementum
510d צֵאִי caenosus, sordidus
510d צֵאָת excrementum
510d צֶאֱצָא prognatus
511a יָצַב fulcire, statuere
511d נְצִיב capulus ensis
praefectus, custodia, statua נְצִיב
511d
511d מַצָּב statio
512a מַצָּב obsessio militaris
512a מַצָּבָה praesidium stativum
512a מִצְּבָה praesidium, excubiae
512a מַצֵּבָה cippus, columna
firmum, certum esse, *aram.* יְצַב
512b
512b יַצִּיב certus, firmus, *aram.*
512c נְצִיבָא stabilitas, firmitas
512c יָצַג firmare, locare
512d יָצַע sternere, sub-
512d יְצוּעַ stratum, tabulatum
513a מַצָּע stratum
513a יָצַק colare, σαττειν
513c יְצִיקָה fusio, fusura
513c מִיצָק fusile, fusura, soliditas
513c מִיצָקָה infundibulum
513d יָצַר conserere, fingere
514a יֵצֶר torus, nervus
514a יֵצֶר meditatio, figmentum
514b יָקַב excavare
514b יֶקֶב lacus, torcular
514c יָקַד ardere, candere
514c יְקֹד ardor, flamma
514d מוֹקֵד titio, focus
514d מוֹקֵדָה focus arae
514d יָקַד flagrare, aduri, *aram.*
514d יְקַד incendium, *aram.*
514d יָקַהּ obedire
514d יְקָהָה obedientia
515a יָקַע abripere, evellere

515b יָקַץ excitari e somno
515b יָקַר carum esse
515b יָקָר carus, magnificus
515c יְקָר pretium, honos
515d יְקָר honor, gloria, *aram.*
515d יַקִּיר pretiosus
515d יַקִּיר id., *aram.*
515d יָקַשׁ nectere laqueos
516a יָקוּשׁ anceps
516a מוֹקֵשׁ laqueus, insidiae
516b יָרֵא vereri, timere
517c יָרֵא timens, timidus
517d יִרְאָה timor, reverentia
518b מוֹרָא admiratio, timor
518b יָרַד descendere
520b מוֹרָד declive
520b יָרָה I. irrigare, manare
521a מוֹרֶה id., jaculans, sagittarius
520b יָרָה II. erudire, docere
521a מוֹרֶה doctor, eruditor
521a תּוֹרָה doctrina, lex, revelatio
522a תּוֹר ratio, lex
522a מוֹרֶשֶׁת institutio
522a יָרֵחַ timere, tremere
522b יָרֵחַ luna, mensis
522b יֶרַח cursus lunae, mensis
522b יֶרַח id., *aram.*
522c יָרַט ruere, currere
522c יָרַךְ mollescere
522c יָרֵךְ femur, μηρός
522d יֶרֶךְ latus
523a יַרְכָא femur, clunes, *aram.*
523a יָרַע tremere, afflictum esse
523a יְרִיעָה aulaeum, cortina
523b יָרַק spuere, exspuere
523c יָרַק virescere, crescere
523c יֶרֶק herba viridis
523c יָרֵק viror, viride
523c יַרְקוֹן rubigo, aurigo
523d יְרַקְרַק passim viridis
523d יָרַשׁ I. prehendere, captare
525a יְרֻשָּׁה possessio, haereditas
525a יְרֻשָּׁה occupatio, possessio
525a מוֹרָשׁ trop. id.
525b מוֹרָשָׁה haereditas
525b תִּירוֹשׁ mustum
525c יֶרֶשֶׁת rete, plaga
523d יָרַשׁ II. expellere, privare
525c יָשַׁב considere, habitare
529d מוֹשָׁב sedes, habitaculum
530a תּוֹשָׁב inquilinus
530b שִׁיבָה sessio, mora
530b יָשַׁהּ esse, subsistere
530b יֵשׁ essentia, οὐσία
530d תּוּשִׁיָּה constantia, firmitas
530d יָשַׁט tendere, exserere
531a יָשַׁם vastum, desertum esse
531a יְשִׁימוֹן solitudo, desertum
531a יְשִׁימָה vastitudo
יָשַׁן languidum esse, addormire
531b
531c יָשָׁן vetus, -stus
531c יָשֵׁן dormiens
531c שֵׁנָה somnus, desidia
531d שְׁנָה somnus

Digitized by Google

531d יָשַׁע amplum, dilatatum esse
532d יֶשַׁע salvatio, salus
532d יְשָׁע auxilium, adorea
533a יְשׁוּעָה vindicatio, salvatio
533c מוֹשָׁעָה id.
533c יְשׁוֹעַ amplus, dives
533c יְשׁוּעָה salus, prosperitas
533d יָשַׁר rectum, justum esse
534a יָשָׁר rectus, probabilis
534c יְשֻׁרוּן gens rectula, proba
534d יֹשֶׁר rectitudo, integritas
534d יְשָׁרָה probabilitas
534d מִישׁוֹר planities, integritas
535a מֵישָׁר rectitudo, sinceritas
535a יְשִׁימוֹן planities, arvum
535b יָשַׁשׁ album, canum esse
535b יָשִׁישׁ canus, πολιός
535b יָשִׁישׁ senex, canus
535b יָתַב sedere, *aram.*
535b יָתַד infigere, intundere
535c יָתֵד clavus, paxillus
535c יָתַם spoliatum, orbum esse
535d יָתוֹם orphanus, pupillus
535d יָתַן protendere, perennem esse
536a אֵיתָן diuturnitas, perennitas
536a יָתַר propendere, redundare
536d יֶתֶר funis, abundantia, pars reliqua, praestantia
537b יִתְרָה lucrum, emolumentum
537b יִתְרוֹן bonum, utilitas
537b יֹתֶר lucrum, *adv.* nimium
537c יֹתֶרֶת major lobus hepatis
537c יַתִּיר praecellens, *aram.*
537c מוֹתָר praestantia
537c מֵיתָר nervus, arcus

כ

537d כָּאַב dolere, moerere
538a כְּאֵב afflictio, dolor
538a מַכְאֹב sauciatio, dolor
538b כָּאָה increpare, compellare
538b כָּאַר = כָּצַר
538b כָּאוֹר lutum, coenum
538b כָּבַב micare, splendere
538c כּוֹכָב globus, stella
538d כָּבַד ponderosum esse, pollere
539c כָּבוֹד gravitas, honos
540c כֹּבֶד pondus, gravitas
540c כְּבֵדָה difficultas
540c כָּבִיד magnificus
540c כָּבֵד gravis, copiosus
540d כָּבֵד jecur
541a כָּבָה contegere, exstinguere
541b כָּבַל constringere, amicire
541b כֶּבֶל vinculum, compes
541b כַּרְכֹּבָא amictus, *aram.*
541c כָּבַס calcare, subigere
541d כָּבַע gibbosum esse
541d כּוֹבַע galea, tiara
541d כָּבַר plectere, viere
541d כְּבִיר plenus, stragular

542a מִכְבָּר pulvinar, crates
542a כְּבָרָה cribrum
542a כֹּבֶד validum, potentem esse magnitudo, diuturnitas, גְּבֶר dudum
542b כִּבְרָה longitudo, hippodromus
542b כַּבִּיר validus, multus
542b מַכְבִּיר copia, ubertas
542c כָּבַשׁ proterere, subigere
542c כֶּבֶשׁ scabellum, ὑποπόδιον
542d כָּבַשׁ candere, urere
542d כִּבְשָׁן fornax
542d כָּבַשׁ* vi incerta
542d כֶּבֶשׂ agnus
543a כֶּשֶׂב transp. id.
543b כִּבְשָׂה agna
543b כִּשְׂבָּה id.
543b כָּזַב nectere, mentiri, *aram.*
543b כָּזָב mendax, falsus
543b כָּדַד excavare I.
543b כַּד urceus, cadus
543c כָּדַד candere II.
543c כַּדְכֹּד lapis scintillans
543c כִּידוֹד scintilla
543c כָּדַר circulari
543d כַּדּוּר orbis, circulus
543d כִּידוֹר currus bellicus
543d כָּהָה languidum, hebetem esse
544a כֵּהֶה hebes, afflictus
544a כְּהָה delimitio
544a כָּהַל sufferre, posse, *aram.*
544a כָּהַן parare, ministrare
544b כֹּהֵן sacerdos, λειτουργός
546d כָּהֵן id., *aram.*
546d כְּהֻנָּה sacerdotium
547a כָּוַד incidere, κήδ-ειν
547a כִּיד vulneratio, dolor
547a כִּידוֹן telum, hasta
547a כָּוָה inurere, καύειν
547b כִּי adustio, stigma
547b כִּיּוֹר canterium
547b מִכְוֶה κατάκαυμα
547b כָּוַר cavare, *aram.*
547b כִּוּר foramen, fenestra, *aram.*
547c כּוּל continere, metiri
547d כִּילַי coacervator, avarus
548a כּוּם I. celare, occulere
548a כּוּמָז sera, claustrum
548a כּוּם II. cumulare
548a כִּימָה cumulus stellarum
548b כּוּן erectum esse, stare
549bc כֵּן, אָכֵן rectus, recte
550a כֵּן id., *aram.*
549c מָכוֹן statio, fundamentum
549c מְכוֹנָה basis
549d תְּכוּנָה structura, apparatus
549d כַּוָּן liba, placenta
549d כִּיּוּן sidus Saturni
550a כּוּס occulere, servare
550a כִּיס crumena, marsupium
550a כּוֹס calix, poculum, trua
550c כָּוַר fodere, dissecare
550c כָּרִי lictor, carnifex
550c מַכֶּרֶת* ensis, pugio

מְכוּרָה locus, ubi quid effoditur
550c
550d כֹּר n. mensurae
כִּיּוֹר pelvis, labrum, suggestus
550d
551a כִּיר lebes, sartago
551a כֹּר *aram.*, κόρος
551a כִּיּוֹר fornax, catinus
551b כָּוַת abscondere, seponere
551b נָכוֹת thesaurus, aerarium
551b כָּזַב nectere, mentiri
551c כָּזָב fallacia, mendacium
551d אַכְזָב frustratio
551d כָּזַר diffringere, superare
551d אַכְזָר durus, saevus
551d אַכְזָרִי horrendus, tyrannicus
552a אַכְזְרִיּוּת crudelitas, atrocitas
552a כָּחַד amovere, re-, -cedere
552b כָּחָה nervosum, robustum esse
552b כִּחַ medulla, vis
552b כִּחַ genus lacertae
553a כָּחַל fucare, purpurissare
כָּחַשׁ deminuere, emaciari, negare
553a
553b כַּחַשׁ macies, mendacium
553b כַּחְשׁ mendax
553c כָּלָא coercere, cohibere
553c כֶּלֶא cohibitio, segregatio
553d כֶּלְוְא carcer, custodia
553d כִּלְיָא φυλακή
553d מִכְלָה caula
553d כָּלַב latrare, bauhari
554a כֶּלֶב canis, latrans
554a כָּלַב plectere, πλέκειν
554a כִּלּוּב canistrum, cavea
כָּלָה capere, complecti, absolutum esse
554b
555b כָּלֶה tabescens desiderio
555b כָּלָה consumtio, deletio
555c כִּלָּיוֹן consummatio, deletio
555c תַּכְלִית absolutio, extremitas
555c תְּכֵלָה perfectio
555c מְכֻלָּה res perfecta
555c כְּלָיָה renes
555d כְּלִי suppellex, vas
557a כָּלָה* senem esse
557a כָּלֵה senectus
557b כָּלַל perficere, absolvere I.
557b כְּלִיל perfectus, absolutus
557c מִכְלָל perfectio, ἰδέα
557c מִכְלָל complexus, τελείωμα
557c כְּלָל id.
557c כַּלָּה coronata, sponsa
557d כְּלוּלוֹת sponsalia
557d כְּלַל absolvere, *aram.*
558a כָּלַם attenuare, atterere
558b כְּלִמָּה ignominia, contumelia
558c כְּלִמּוּת opprobrium
558c כָּלַם tundere, κολάπτειν
558c כִּילַם malleus, securis
558c כָּמַהּ desiderare
558d כָּמַן manere, abscondere
558d מַכְמָן thesaurus, gaza
558d כַּמֹּן cuminum
558d כָּמַס abscondere

Digitized by Google

568a כַּף palma, patera, ansa
568d כִּפָּה ramus, spada
569a כֹּף scopulus, rupes
569a כָּפַר rubicundum esse
569a כֹּפֶר cyprus (alhina)
569b כָּפַר I. tegere, con-, expiare
569d כִּפּוּר tectio, expiatio
570a כַּפֹּרֶת operculum, ἱλαστήριον
570b כִּפֹּר piaculum, λύτρον
569b כָּפַר II. fortem, atrocem esse
570b כְּפִיר leo juvenis
570b כֹּפֶר = גֹּפֶר resina arboris,
569b כָּפַר III. spargere
570c כְּפוֹר pelvis, crater, pruina
569b כָּפַר IV. copulare, conjungere
570a כְּפָר pagus, vicus
570b כְּפַר conjunctio domuum
570b כְּפִיר pagus, vicus
570d כָּפַשׁ obruere cineribus
570d כָּפַת ligare, vincire, *aram.*
570d כַּפְתֹּר coralla, capitulum
571a כַּר aries, agnus, κριός
571b כָּרָא afflictum esse, *aram.*
571b כָּרַב prehendere, captare
571b כְּרוּב gryphus, Sphynx
571d כָּרָה I. fodere, perforare
571d כֵּרָה fovea, cisterna
571d מִכְרֶה fodina, fovea
572a כָּרָה II. emere, mercari
572a כָּרָה III. coquere
572a כֶּרַח epulum
572a כָּרַז clamare, *aram.*
572a כָּרוֹז praeco, κῆρυξ
572b כָּרַךְ cingere, ambire
572b כְּרִכָּה cinctus, pallium
572b כַּרְכֹּב ambitus
572c כַּרְכֹּם crocus
572c כַּרְמִיל color coccineus
572c כָּרַס elatum, rotundosum esse
572b כִּסֵּא thronus, sella
572d כַּרְסָא id., *aram.*
572d כָּרְסֵם corrodere
572d כָּרַע procumbere
573a כֶּרַע crus
573b כַּרְפַּס carbasus
573b כָּרַר circulare, ambire
573c כַּר ambitus, regio
573c כִּכָּר regio, placenta, talentum
574a כִּבַּר id., *aram.*
574a כֶּרֶם vinea, pascuum
574c כֹּרֵם vinitor
574c כַּרְמֶל hortus, pascuum
574d כִּרְכָּרָה dromas
574d כָּרַשׁ se incurvare
575a כֶּרֶשׂ venter
575a כָּרַת secare, abscindere
576c כְּרִיתוּת repudium
576c כְּרֵתוֹת trabes doliatae
576c כֹּרֵת lictor
576d כָּשַׁהּ opimum esse
576d כָּשַׁל labare, vacillare
577a כַּשְׁיָל securis, ascia
577a כִּשָּׁלוֹן prolapsio, lapsus
577b מִכְשֹׁל offendiculum
577b מַכְשֵׁלָה id.

577b כָּשַׁף sapientem esse, incantare
577b כֶּשֶׁף praestigiae, fascinus
577c כַּשָּׁף magus, praestigiator
577c כָּשַׁר firmum, rectum esse
577c כִּשָּׁרוֹן successus, prosperitas
577c כּוֹשָׁרָה commoditas, fortuna
577d כִּשּׁוֹר baculus erectus, colus
577d כָּתַב insculpere, inscribere
578d כְּתָב id., *aram.*
578d כְּתָב scriptio, decretum
578d כְּתָב id., *aram.*
579a כְּתֹבֶת notatio, incisio
579a מִכְתָּב scriptura, epistola
579a כָּתַל aggestum esse
579a כֹּתֶל paries
579a כְּתַל id., *aram.*
579a כְּתָל id., *aram.*
579b כָּתַם I. obserare, abscondere
579b כָּתַם II. micare, fulgere
579b כֶּתֶם spec. auri
579c מִכְתָּם poema aureum
579c כָּתַן nectere, uere
579c כְּתֹנֶת χιτών, tunica
579c כְּתֹנֶת lintea vestis
579d כָּתַת portare
579d כָּתֵף humerus, scapula
580b כָּתַר I. cingere, circumdare
580b כֶּתֶר corona, diadema
580b כִּתֶּרֶת cinctura, capitulum
580b כָּתַר II. morari
580c כָּתַשׁ contundere
580c מַכְתֵּשׁ mortarium
580d כָּתַת conterere
580d כְּתִית tusum
581a מַכָּתָּה contusio

ל

581a לָאַב ardere, sitire
581a תַּלְאוּבָה siccitas, sitis
581a לָאָה lingere, defetisci, languere, hiare
581b תַּלְאָה defatigatio, labor
581c לָאַט velare, celare
581c לָאַט arcanus, absconditus
581d לְאַט leniter, latenter
581d לְאִטִּי tarditas, segnities
581d לָאַךְ mittere, legare
581d מַלְאָךְ legatio, legatus
582d מַלְאָךְ id., *aram.*
582d מַלְאָכוּת legatio
582d מְלָאכָה munus, opus
583c לָאַם consociare
583c לְאֹם populus, gens
583d לָבַב allinere, opimum esse
584a לֵב adeps, cor
586a לִבֵּב id.
587a לְבַב id., *aram.*
587b לֵבָב cor, animus
587b לְבֵבָה placenta adipata
587b לָבָה I. mugire, μυκᾶν
587b לָבִי leo
587b לְבִיָּה leaena

587b לְבִיא id.
587c לָבָה II. micare, splendere
587c לְבָה flamma
587c לָבַט prosternere, corruere
587d לָבָן album, candidum esse
588a לָבָן albus, candidus
588b לְבָנָה luna
588b לְבֵנָה later
588c מַלְבֵּן fornax lateraria
588c לִבְנֶה populus alba
588c לִבְנָה albedo, candor, vitrum
588d לְבוֹנָה resina alba, thus
588d לְבְנוֹן nomen montis nivei
589b לָבַשׁ velare, induere
590b לְבֻשׁ id., *aram.*
589d לְבֻשׁ indumentum, vestis
590a מַלְבּוּשׁ vestimentum
590b לְבוּשׁ id., *aram.*
590b תַּלְבֹּשֶׁת ornamentum vestis
590b לָהַב lucere, flammare
590b לַהַב flamma
590c לְהָבָה id.
590c לְהֶבֶת id.
590d שַׁלְהֶבֶתְיָה flammans, flagrans
590d לָהַג vocare, loqui, cogitare
591a לַהַג locutio, meditatio
591a לָהָה languere, tabescere
591b לָהַט flagrare
591b לַהַט flamma, fulmen
591c לָהַם verberare
591c לוּג cavare, ex-
591d לֹג lagena, lacuna
592a לָוָה I. adhaerere, commitari
592a לָוָה II. mutuari, nectere
593b לְוָיָה corona, sertum
592b לִוְיָתָן animal contortum
592c לֵיָה cinctura
592c לוּל volvere
592d לוּל cochlea, cochlis
592d לֻלַי laqueolus, ligula
593a לוּז I. deflectere
593a לָווּת perversitas
593b לוּז II. nux
593b לוּחַ insculpere, inscribere
593b לוּחַ tabula
593c לוּט velare, contegere
593c לוּט velum, tegmen
593d לָט latenter, clam
593d לָהַט id., λάθρα
593d לָהַט involutum, obscurum esse
594a לַיִל nox, caligo
594d לֵילִי id., *aram.*
594d לִילִית spectrum nocturnum
595a לִין *den.*, pernoctare
595b מָלוֹן hospitium
595c מְלוּנָה tuguriolum
595c לִין fremere, indignari
595d תְּלוּנָה indignatio, detestatio
595d לָהַט lambere, ligurire
596a לְצָה gula, guttur
596a לוּץ nitere, laetari, illudere
596c לָצוֹן lascivia, irrisio
596c מְלִיצָה oratio nitida, aenigma
596c מָלַץ *den.*, ornate dicere

596d לָוַשׁ I. lingere, lambere
597a לָשׁוֹן lingua
597c לָשַׁן id., *aram.*
597c לָשַׁן *den.*, calumniari
596d לוּשׁ II. conterere, -depsere
596d לוּשׁ III. validum esse
597d לַיִשׁ λῖς, leo
597d לָחַהּ progerminare
597d לֶחִי mentum, gena
598a לָחַח humidum, recentem esse
598a לַח humidus, recens
598b לֵחַ vigor, succus
598b לָחַךְ lingere, depascere
598b לָחַם consumere, delere
599b לָחַם pugna, certamen
599b לֶחֶם cibus, victima
600c לָחַם id., *aram.*
600c לָחוּם caro, cibus
600c מִלְחָמָה certamen, bellum
600c לֶחֶן *aram.*, λαιχᾶν, salacem esse
601d לָחַנְא pellex, concubina, *aram.*
601d לָחַץ premere, urgere
602a לַחַץ oppressio, afflictio
602a לָחַשׁ sibilare, stridere
602b לַחַשׁ susurrus, incantatio
602c לֹט mastiche lentisci
602c לָטָא λαθεῖν
602c לְטָאָה nomen lacertae
602c לָטַשׁ acuere, cudere
602d לָכַד capere, intercipere
603c לֶכֶד captura
603c מִלְכֹּדֶת rete, decipula
603c לָמַד meditari, discere
604a לִמּוּד eruditus, doctus
604b מַלְמָד stimulus
604b תַּלְמִיד discipulus
604b לָעַב pudefacere, λωβεύειν
604b לָעַג balbutire
604c לַעַג ludibrium, irrisio
604c לַעֲגָג balbutiens
604d לָעַז loqui
604d לָעַז lingua, sermo
604d לָעַז barbare loqui
605a לָעַט edere, gustare
605a לָעַן diras imprecari
605a לַעֲנָה absinthium
605a לָעַס flammare, ardere
605b זְלָעָפָה tempestas
605b לָפַד λάμπειν
605b לַפִּיד lampas, taeda
605c לָפַת prehendere, amplecti
605c לָצַר servare, custodire
605c מְלָצָר custodia, inspectio
605d לָקַח capere, sumere
609b לֶקַח doctrina, disciplina
609c מִקָּח sumtio, acceptio
609c מִקְחָה merx
609c מַלְקָחַיִם forceps, emunctorium
609c מַלְקוֹחַ captura, forceps
609d לָקַט legere, colligere
610a לֶקֶט spicilegium
610a יַלְקוּט pera pastorum
610a לָקַק lambere, lingere
610b לָקַט exsuccum, serotinum esse

Digitized by Google

ע

779d עָבַד laborare, servire
781b עֲבַד facere, *aram.*
781c עֶבֶד servus, mancipium
784b עֲבַד id., *aram.*
784b עֲבֹדָה servitus, servitium, opus
785a עֲבֹד opus, actio
785a עֲבֹדָה familia, operae
785a עַבְדוּת servitus, familia
785b מַעֲבָד actio, opus, *aram.*
785b עֲבִירָא labor, opus, negotium
785b מַעְבַּד actio, *aram.*
785b עָבֵה opimum, crassum esse
785b עָבִי densitas, crassitudo
785b עֲבִי id.
785c מַעֲבֶה crassities
785c עָבַט complicare, mutuari
785d עֲבֹט pignus, hypotheca
785d עַבְטִיט onus aeris alieni
786a עָבַר transire, praeter-
788b עֲבָרָה trajectus, transvectio
788c מַעְבָּרָה navicula trajectoria
788c מַעְבָּרָה vadum, pons
788c מַעֲבָר vibratio, pons
788d עֶבְרָה transgressio, ira
עֲבוּר foetus terrae, frumentum
789a עֲבוּר meta, propter
789b עֵבֶר superficies, extremitas
789d עִבְרִי Ebraeus
790a עָבַר latus, *aram.*
790a עָבַשׁ computrescere
790b עָבַת plectere, nectere
790b עֲבוֹת implicatus frondescens
790b עֲבֹת tortile, funis
790c עָגַב adamare, ἀγαπᾶν
790c עֲגָבָה dulcedo, ἔρως
790d עֲגֻב suavitas, jucunditas
790d עֻגָב instrumentum musicum
791a עָגַל gyrare, volvere
791a עָגֹל rotundus, orbicularis
791a עֲגִיל annulus, orbiculus
791a עֲגָלָה plaustrum
791b מַעְגָּל ambitus, via, orbitum
791b מַעְגָּלָה id.
791c עֵגֶל vetulus, jumentum
791d עֶגְלָה juvenca, vitula
791d עָגַם gemere, dolere
792a עָגַן sepire, includere
792a עָגַר clamare, fritinnire
792a עָגוּר hirundo
792b עָדַד numerare, computare
792b עֵד menstruum
עֵד tempus occultum, aeternitas
792c עִדָּן tempus, *aram.*
792d עָדָה velare, praeterire, prehendere
793a עֵד praeda, manubiae

793b עֶדִי ornatus, κόσμος
793b עֲדִי ornamentum
793b עָדָה perire, *aram.*
793c עָדַן mollem, delicatum esse
793c עֵדֶן locus amoenus
793d עֶדְנָה vigor, voluptas
793d עֲדָנָה molliculus, delicatulus
794a עֲדָנִים deliciae, voluptas
עָדַף superpendere, superfluere
794a
794b עָדַר deserere, abire
794b עָדַר I. conserere, ordinare
794c עֵדֶר series, grex
794d עָדַר II. incidere, sarrire
794d מַעְדֵּר ligo, sarculum
794d עָדַשׁ germinare
794d עֲדָשָׁה lens
795a עוּב velare; opimum esse
795a עָב nubis, caligo, limen
795b עוֹב tignum, trabs
795b עוּג circulare, gyrare
795b עֻגָה placenta rotunda
795b מְעוּג id.
795c עוּד cingere, augere, firmare
796a עֵדָה testimonium, concio
796d תְּעוּדָה norma, institutum
796d עֵד testis, robur
797b עֵדוּת consultum, lex
797c עוֹד diuturnitas; adhuc, ultro
798b עָוָה incurvare, peccare
798c עָוֶל perversitas, culpa
799c עֲוֹן supplicium
799c עַוָּה vertigo, insania
799d עִי ruderum acervus
799d מְעִי id.
799d עַוְיָא pravitas, *aram.*
799d עוּף fugere, evadere
800a עוּם infigere, χαράσσειν
800a עֵט stilus
800a עַיִט avis rapax
800a עֲתָא consilium, *aram.*
800b עָוַל languere, stolidum esse
800b עַוָּל injustus, peccator
800b עַוְלָה injustitia, pravitas
800c עוֹלָה id.
800c עַוְלָה mendax, φαῦλος
800c עַוְלָה improbitas
עוּל sugere, sorbire, vegetum esse
800d
800d עֻלָּל infans, infamtulus
800d עֲוִיל id.
800a עֶלֶם puer, juvenis
801a עַלְמָה puella, virgo
801b עֲלוּמִים aetas juvenalis
801b עוֹלֵל puerulus, parvulus
801c מְעוֹלָל puer tenellus
801c עוֹלָל id.
801c עוּן inclinare, decumbere
801c מָעוֹן habitaculum
801d מְעוֹנָה asylum
801d עוֹנָה concubitus
801d עוּף volare
802b עוֹף volucer, avis
802c עוֹף avis, volatile, *aram.*
802c עַפְעַף palpebrae

802d עֲטָטָה caligo densa
802d עֲטִיפָה densitas, tenebrae
802d עֲטָטָה caligo, afflictio
802d מוּעָקָה id.
802d עוּץ constituere
802d *עֲצָה consilium
803b עֵץ baculus, frutex, lignum
804c עֲצָה ligna, materia
עוּק urgere, coarctare, premere
804c
804c עֲקָה oppressio, angustiae
804c מְעוּקָה oppugnatio
804c עוּר I. forare, cavare
804c מְעָרָה foramen, caverna
804d עִוֵּר sec. effodere
804d עִוֵּר caecus, excaecatus
עִוָּרוֹן effossio oculorum, caecitas
805a
805a עֲוֵרָה effossio oculorum
805c עוּר II. circuire, cingere
805c עִיר oppidum, urbs
עוּר III. vigilem esse, expergisci, γρηγορεῖν
809c
810a עִיר vigil, custos, *aram.*
810a עִיר aestus odii
810b עוּר IV. urgere, affligere
810b עִיר angor, angustiae
עוּר V. detonsum, nudum esse
810b
810c מְעוֹר nuditas, pudenda
810c עֵירֹם nudus, impudens
810c עָרֹם nudus, detectus
810d מַעֲרֹם nuditas
810d עִיר palea, *aram.*
805a עוֹר cutis, tegumentum
810d עוּשׁ cito abire
810d עָוַת curvum, inflexum esse
811a עַוָּתָה perversio, oppressio
811a עוּת opportune loqui
811a עֵז capra, αἴξ
811b עֵז id., *aram.*
811c עַזָּאזֵל mons proclivis
811d עָזַב I. linquere, deserere
812d עֲזוּבָה urbs ab incolis deserta
812d עָזַב II. consuere, ligare
813a עִזָּבוֹן commutatio mercium
813a עָזַז robustum, firmum esse
813b עַז robustus, validus
813c עֹז robur, vis
813d עִזּוּז validus, potens
813d עֲזוּז firmitas, robur
814a מָעוֹז munimentum, arx
814b עָזַן acutum, perspicacem esse
814b עֲזָנִיָּה aquilae species
814b עָזַק secare, pastinare
עִזְקָא annulus signatorius, *aram.*
814b
814c עָזַר stipare, protegere
815a עֵזֶר protectio, defensio
815a עֶזְרָה auxilium
815b עֶזְרָת auxilium
815b עֲזָרָה vestibulum
815c עָטָה I. tegere, velare
815d עָטָה II. incurrere, invehi
815d עַטַלֵּף vespertilio

815d עָטַן nectere, copulare
816a עֲטִין funis, nervus
816a עָטַף obvolvere, operire
816b מַעֲטָפָה pallium, tunica
816b עָטַר cingere, circumdare
816b עֲטָרָה corona, sertum
816c עָטַשׁ sternuere
816c מַעֲטָשָׁה sternumentum
816c עָיַם fervere
816d עֵיֶם fervor, candor
816d עָיַן scatere, manare
816d עַיִן oculus, fons
820a עַיִן id., *aram.*
820a עָיַן *den.*, oculis invidis intueri
820a מַעְיָן locus fontium, scatebra
820b עָיֵף languere, defatigare
820b עָיֵף fessus, de-
820c עַיִר pullus sugens, asellus
820d עָכַב I. texere, plectere
820d עַכָּבִישׁ textor, aranea
820d עָכַב II. rodere
820d עַכְבַּר animaculum rodens, mus
821a עָכַס colligare, stringere
821a עֶכֶס compes, funis
821b עָכַר turbare, affligere
821b עַכְשׁוּב aspis
821b עָכַשׁ balbutire, garrire
821c עִכֵּב balbus
821d עָלָה celsum esse, assurgere
825b עֶל altitudo, sublimitas
825c עוֹלָה holocaustum, victima
826c עָלָא id., *aram.*
826c עֶלְיוֹן excelsus, supremus
827a עִלָּוֹן id., *aram.*
826d עָלָה folium
827a עֲלָה pistillum
827a עִלַּי superior
827a עִלַּי supremus, *aram.*
827b עֲלִיָּה ὑπερῷον
827b עֲלִיָּה adscensus, scala
עֲלִיָּת pars domus superior
827b *aram.*
מַעֲלֶה adscensio, gradus
827c conclave supremum
827c מַעֲלֶה locus elatus, suggestus
827d מַעַל supra, superne
828b מַעַל elevatio
828b תַּעֲלָה emplastrum, fascia
828c עַל supra, *aram.*
828c עָלַז lucere, laetari
828d עָלֵז laetabundus
828d עַלְיז abunde laetus
828d עָלַם obvelare, obscurare
828c עֶלְמָה caligo, tenebrae
829a עָלַל volvere, tractare
829b עֲלִילָה tractatio
עֲלִילָה actio, convolutio rerum
829b
829c עֲלִילִיָּה facinus
829c מַעֲלָל actio, facinus
829d מַעֲלָל id.
829d תַּעֲלוּל actio, crudelitas
829d עֲלָלָה causa, praetextus
עֹלֲלוֹת collectio uvarum, re-
830a cematio

Digitized by Google

830a עֵל jugum
830b עָלַל vertere, ingredi, *aram.*
830b מֹעַל ingressio, occasus solis
830c עָלַם abscondere
טֶלֶם tempus obnuptum, infinitum, aeternitas
830d
832b עֵלוֹם tempus occultum
תַּעֲלֻמָה occultum, mysterium
832b
832b עָלָם aeternitas, *aram.*
832b עֲלֻמוּת aeternitas
832c עָלַס exsultare, lascivire
832c עֲלַע costa, *aram.*
832c עָלַף obtegere, velare
832c עֻלָּפָה languor, syntexis
832d עָלַץ gaudere, ovare
832d עֲלִיצוּת laetitia
832d עָלַק sugere, delingere
832d עֲלוּקָה hirudo, sanguisuga
833a עַם homo, gens, tribus
839b עַם populus, *aram.*
עָמַד I. vacillare, motitatum esse
839b
839c עָמַד II. erectum esse, stare
841d מְעָמָד statio, suggestus
841d מַעֲמָד domicilium firmum
841d עַמּוּד columna, *στήλη*
842b מַעֲמָד munus, statio
842b מַעֲמָד fundamentum
842c עָמַד se consociare
842c עֲמִית societas, socius
842c עָמַל laborare, operari
842d עָמָל labor, molestia
843a עָמֵל laboriosus, operarius
843a עָמַם I. conjungere, copulare
843b עַמָּה communitas, juxta
843c עָמַם II. nubilum esse
843c עָמַס operam dare, tollere
843c מַעֲמָסָה gravitas, onus
עָמֹק humilem, profundum esse
843d
843d עֵמֶק profundus
844a עָמֻק profundus, depressus
844a עֹמֶק profunditas
844a עֲמָק locus depressus, vallis
844c עֲמִיק profundus, *aram.*
844c מַעֲמָק locus profundus
844c עָמַר I. nectere, colligare
844c עֹמֶר manipulus
844d עֹמֶר merges
844d עָמַר II. servum facere
844d admetiri, tribuere
844d עֹמֶר genus mensurae
845a עָמַר pullulare, *aram.*
845a עֲמַר *aram.*, lana
845a עָנַב connexio, -junctio
845a עֵנָב acinorum fasciculus
845b עָנַג mollem esse
845b עֶנֶג voluptarius, delicatus
845c עֹנֶג voluptas, deliciae
845c תַּעֲנוּג mollities, dulcedo
845c תַּעֲנוּג oblectamentum
845c עָנַד vincire, alligare
845c מַעֲנָדָה vinculum, catena
845d עָנָה I. enarrare, respondere

עָנָה עָצַד

עָנָה proferre, respondere, *aram.*
849a
847b מַעֲנֶה responsum, exauditio
847b מַעַן propter
848a עִנָּן finis, consilium, propter
848c עָנָה II. canere, ululare
848c עָנָה III. defatisci, deprimi
849b עֶנֶת demissum esse, *aram.*
849b עֲנוּת miseria
849b עָנִי demissus, humilis, miser
849d עֳנִי paupertas, infortunium
850a עָנָו mitis, humilis
850a עֲנָוָה humilitas, mansuetudo
850a עַנְוָה depressio animi
850b תַּעֲנִית maceratio, jejunium
850b מַעֲנִית sulcus
850b מַעֲנָה id.
850b עִנְיָן labor, studium, *πρᾶγμα*
850c עָנַן tegere, velare
850d עָנָן nubes
850d עִנֵּן *den.*, nubes congregare
851a עֲנָן nubes, *aram.*
851a עֲנָנָה velum nubium
851a עָנַף germinare
851a עָנָף frons, germen
851b עָנֵף frondescens
851b עָנַף frons, *aram.*
851b עָנַק nictare, nuere
851b עָנָק torosus cervice, gigas
851c עָנָק ornamentum cervicis
עָנַק *den.*, cervici imposi-
851c tum esse
851d עָנַשׁ punire, mulctare
851d עֹנֶשׁ mulcta
851d עָנַשׁ id., *aram.*
851d עָסַס calcare, premere
עָסִיס succus expressus,
852a mustum
852a עָפָה florere, frondescere
852a עָפִי frons arboris
852a עָפָר id., *aram.*
852b עָפַל turgescere, extumescere
852b עֹפֶל tumulus, collis, tumor
852c עָפַר rubellum, subalbum esse
852c כִּפֶּרֶת plumbum
852d עָפַר I. fricare, comminuere
852d עָפָר pulvis, gleba
עָפַר *den.*, pulvere conper-
853b gere
852d עָפַר II. validum esse
853b עֹפֶר hinnulus cervae
853c עָצַב insculpere, formare
853c עֶצֶב imago sculpta, effigies
853c עָצָב id.
853d עֹצֶב simulacrum, idolum
853d עָצַב dolere, cruciari
854a עָצָב id., *aram.*
854a עֶצֶב tabes, luctus, molestia
854b עָצֵב dolor, miseria
854b כְּאֵבוֹן dolor asper
עַצֶּבֶת cruciatus, molestia
854b moeror
854b מַכְאֹבָה miseria
854c עָצַד scindere, metiri
854c מַעֲצָד ascia

עָצָה עָרַב

עָצָה coarctare, comprimere,
854c durum esse
854d עֶצֶה spina dorsi
854d עָצַל cessare, otiari
854d עָצֵל segnis, piger
854d עַצְלוּת segnities, pigritia
854d עַצְלָה desidia, ignavia
עָצַם nectere, vincire, vali-
855a dum esse
עֶצֶם robur, valor, os, sub-
855b stantia
855d עָצֻם robur, potentia
855d עָצְמָה multitudo, robur
855d עָצוּם robustus, potens
856a עָצוּמִים vires, potentia
עֲצוּמוֹת argumenta, conclu-
856a siones
856a עָצְמָה potestas, vires
עָצַר cingere, continere, co-
856b hibere
856c עֵצֶר imperium, dominatio
856c עָצֵר occlusio, carcer
856d עֲצָרָה conventus, panegyris
856d עֲצֶרֶת id.
856d מַעְצֵר cohibitio
856d מַעְצָר id.
857a עָקַב I. nere, suere dolos
857c עָקֵב insidiator
857c עֲקֵבָה dolus, insidiae
857c עָקֹב fallax, insidiosus
857c עָקַב II. elatum, altum esse
857c עֲקֵבָה acclivis, locus editus
857a עָקַב III. cunctari, retardare
857b עָקֵב calcaneus, vestigium
עֲקֵב extremum, finis, mer-
857c ces, ob
857d עָקַד I. catenare, vincire
857d עָקַר II. incidere
857d עָקֹד incisus, striatus
858a עָקַהּ concludere, cingere
858a מַעֲקֶה peribolus tecti
858a עָקַל torquere, volvere
858a עֲקַלְקַל tortuosus
858b עִקְּלְתוֹן inflexus, serpens
858b עֲקָר radix, incola, inquilinus
עָקַר *den.*, *ἐκριζοῦν*, exstir-
858b pare
858c עֲקַר id., *aram.*
858c עָקָר eradicatus, sterilis
858c עִקָּר radix, stirps, *aram.*
858c עָקַשׁ pervertere
858d עִקֵּשׁ perversus, fraudulentus
858d עִקְּשׁוּת pravitas, perversitas
858d מַעֲקַשׁ locus tortuosus
עָרַב I. plectere, commutare,
859a pignus dare, spondere
859b עֵרֶב trama, subtegmen
עֲרֵב turba s. colluvies alieni-
860b genarum
859b מַעֲרָב merces, mercimonia
859c עֵרָבוֹן pignus, arrhabo
859c עֵרָבוֹן sponsio, vadimonium
859c תַּעֲרֻבָה pignus, fidejussio
859c עָרַב miscere, *aram.*
עָרַב II. obscurari, vespera-

עֶרֶב עָרַף

859d עָרַב scere
עֶרֶב obscuratio, vespera,
859d humilitas
860b עָרַב *den.*, vesperascere
860c מַעֲרָב occasus, occidens
860c מַעֲרָבָה occidens
860c עַרְבָה salix
860c עֹרֵב corvus
עֲרָבָה nubes, coelum aethe-
860d reum
860d עָרַב III. sculpere, caelare
860d עֲרָב musca canina
861a עָרַב I. siccum, incultum esse
861a עֲרָבָה desertum, planities
861b עֲרָב locus aridus
861b עֲרָב regio deserta, Arabia
861b עַרְבִי *ἐρημόνομος*, Arabs
861c עָרַב II. suavem, dulcem esse
861c עָרֵב jucundus, suavis
861c עָרַג clamare, rugire
עָרַג serie conjungere, or-
861d dinare
861d עֲרוּגָה areola, porca
861d עָרַד rudere, vociferari
861d עֲרוֹד onager
861d עֲרָד id., *aram.*
862a עָרָה I. nudare, detegere
עֲרַי denudatio; nates; spa-
862a tium, intervallum
862b מַעֲרֶה planities
862b עֶרְוָה nuditas, genitalia
862c עֶרְוָה nuditas
862b חַעַר novacula
862d עָרָה II. fluere, effundere
עֲרוּגָה profusio, impensae,
862d *aram.*
863a עֹרֶה vagina
863a עָרָה III. germinare, crescere
863a עֲרוֹת loca herbosa, prata
מַעֲרֶה pratum viride ac flo-
863a ridum
עָרַךְ ordinare, disponere,
863b apparare
863d עֵרֶךְ series, ordo; aestimatio
864a מַעֲרָךְ dispositio, informatio
864a מַעֲרָכָה instructio, dispositio
864a מַעֲרֶכֶת acies
864b עָרַל praeputiatum esse
864b עָרֵל praeputiatus
עָרְלָה praeputium, *ἀκρο-*
864c *βυστία*
עָרַל *den.*, praeputii loco
864c habere
864c עָרַם colligare, machinari
864d עָרֹם calliditas, astu
864d עָרְמָה versutia
864d עָרוּם callidus, fallax
865a עֲרֵמָה cumulus, acervus
865a עַרְמוֹן platanus
865a עָרַס conterere, -tundere
865a עֲרִיסָה ptisana, alica
865a עָרַךְ I. inundare, diffluere
865b עָרַף II. caligare
865b עֲרָפֶל obnubilatio, caligo
865b עֲרָפֶל caligo tenuis, nubila

Digitized by Google

699b consolatio נֶחָמָה
699b μετάνοια, solatium נִחוּם
699b solamen תַּנְחוּם
699c urgere, instare נָחַץ
699c ronchissare נָהַר
699c ronchus, anhelatio נַהַר
699c ronchissatio נַהֲרָה
699c nares נְחִיר
699d repere, serpere I. נָחַשׁ
699d serpens נָחָשׁ
700a den., augurari נָחַשׁ
700b omen, οἰωνισμός נַחַשׁ
700b splendere, flammare II. נָחַשׁ
700b aes, aram. נְחָשׁ
700b aes, cuprum נְחֹשֶׁת
701a aereus נְחוֹשׁ
701a aereus, aeratus נְחֹשְׁתָן
701a descendere, penetrare נָחַת
701b se demittere, aram. נְחַת
701c descensus, requies נַחַת
701c descendens נָחֵת
701c extendere, -pandere נָטָה
702c κλίνη, lectus מִטָּה
702d scipio, baculus מַטֶּה
703d inclinatio juris מַטֵּה
703d extensio, -pansio מַטֵּה
703d profunditas מַט
704a jugum, vacillatio מוֹטָה
704a tollere, ex- נָטַל
704b tollere, lavare, aram. נְטַל
704b pondus, onus נְטֶל
704b onustus, oneratus נָטַל
704b ἐνθῆναι, plantare נָטַע
704d plantarium, planta נְטַע
704d plantatum, surculus נְטִיעַ
704d plantarium מַטָּע
705a manare, stillare נָטַף
705b gutta, resina נָטָף
705b margarita, inauris נְטִיפָה
705b τηρεῖν, ob-, intueri נָטַר
705c custodia, meta, scopus מַטָּרָה
705c custodire, aram. נְטַר
tendere, projicere, lin- נָטָשׁ
705d quere
706a palmes, propago נְטִישָׁה
706b gummi, resina נְכְאָה
706c sobolescere, crescere נָכַד
706c soboles, abnepos נֶכֶד
706c laesum esse, necare נָכָה
708d laesus, saucius נֶכֶה
709a plaga, percussio מַכָּה
propinquum, adjunctum נָכַח
709b esse
709c propinquitas, vicinitas נֹכַח
709c e regione, exadversus נֶכַח
709c propinquus, rectus נָכֹחַ
celare, occulere, simu- נָכַל
709d lare
709d dolus, fallacia נֵכֶל
709d abscondere, asservare נָכַס
710a opes, divitiae, gaza נֶכֶס
710a id., aram. נְכַס
710a alienum esse נָכַר
710c alienus, alienigena נֵכָר
710d fortuna aliena, adversa נֵכֶר

710d fortuna extraordinaria נֵכֶר
710d separatus, alienigena נָכְרִי
711a notus, familiaris מַכָּר
711a agnitio, physiognomia הַכָּרָה
711b assequi, consequi נָכַל
711b opes, divitiae מְכוֹנָה
711b formica נְמָלָה
virgatum, variegatum נָמַר
711c esse
711c pardus נָמֵר
711c pardalis, aram. נְמֵר
711d removere, retroire נָסַג
711d probare, examinare נָסָה
712a tentatio, examinatio מַסָּה
712b evellere, expellere נָסַח
712c vicissitudo מַסָּה
712c demoliri, aram. נְסַח
712c profundere, libare I. נָסַךְ
713b id., aram. נְסַךְ
712d profusio, σπονδή נֶסֶךְ
712d libamen נֶסֶךְ
713b id., aram. נְסַךְ
libamen, imago fusi- נְסִיךְ
713a lis; princeps
713a fusio, fusura, fusile מַסֵּכָה
713b circumnectere, tegere II. נָסַךְ
713c textura, stamen מַסֶּכֶת
713c tegumentum מַסֵּכָה
713c aegrotum esse, νοσεῖν I. נָסַס
713c nitere, eminere II. נָסַס
713d signum, velum נֵס
714a protrudere, proficisci נָסַע
714c lapidicina; profectio מַסָּע
714c scandere נָסַק
714c sursum efferre, aram. נְסַק
714d claudere, calceare נָעַל
714d calceus, ὑπόδημα נַעַל
715a sera, calceamentum מִנְעָל
715a id. מַנְעוּל
715a delectari נָעַם
715b jucunditas, suavitas נֹעַם
715b gratus, suavis נַעֲמָן
715b acceptus, amoenus נָעִים
715c cupediae, deliciae מַנְעַמִּים
instrumentum מְנַעֲנְעִים = מְנִיעִים
650c musicum
715c pungere, stimulare נָעַץ
715c vepretum, senticetum נַעֲצוּץ
715c puer, juvenis נַעַר
716c puella, juvencula נַעֲרָה
717a juventus נֹעַר
717a aetas juvenilis נְעוּרִים
717b pueritia נְעוּרוֹת
717b mugire, rudere I. נָעַר
717b motitare, agitare II. נָעַר
717c stupa נְעֹרֶת
717c dispersatio, ἐκτίναγμός נֶעֶר
717c flare, afflare נָפַח
717d fucare, pingere נָפַךְ
717d gemma versicolor נֹפֶךְ
718a decidere, con- נָפַל
accidere, prosterni, נָפַל
719d aram.
720a abortus, -tivum נֵפֶל
720a palea, -aria מֹפֶל

720a ruina, rudera מַפֵּלָה
720a id., πτῶμα מַפֵּלָה
720a interitus, cadaver מַפֶּלֶת
720b gigas (v. גִּבּוֹל) נְפִיל
720b discutere, per- נָפַץ
720c dispersio נֶפֶץ
720c abire, ex-, aram. נְפַק
720d expensum נְפַקָּא
720d spirare, anhelare נָפַשׁ
721a halitus, ψυχή נֶפֶשׁ
723c olere נָפַת
723d odor, odoriferum נֹפֶת
723d volare נָצָא
724a carpere, conviciari נָצָה
724a jurgium, rixa מַצָּה
724b jurgium מַצּוּת
724b excrementum +נֹצָה
724b superiorem esse נָצַח
724c superare, aram. נְצַח
devictio, gloria, veritas, נֵצַח
724d constantia
725a perpetuus, durans נִצָּח
725a succus, humor נִצָּח
725a diripere, ab-, e- נָצַל
726b id., aram. נְצַל
726b ereptio, liberatio חַצָּלָה
726b splendere, fulgere נָצַץ
726c flos נֵצֶן
726c flos, germen נִצָּה
726c mensis florifer נִיסָן
726c flos, accipiter נֵץ
726d custodire, tueri נָצַר
727b splendere, nitere נָצַר
727b frons, surculus נֵצֶר
727b efforare, per- נָקַב
727c foramen, pala gemmarum נֶקֶב
727d femella, femina נְקֵבָה
727d terebra מַקֶּבָה
728a malleus, caverna מַקֶּבֶת
728a enotare, signare I. נָקַד
728b maculosus נָקֹד
728b punctum, stigma נְקֻדָּה
728b micae, crusta נִקּוּד
728c condere, contegere II. נָקַד
728c libare, fundere I. נָקָה
728c libatorium, patera מְנַקִּית
728d purum esse II. נָקָה
729a id., aram. נְקָא
729a nudus, mundus, purus נָקִי
729b mundities, innocentia נְקִיּוֹן
729b increpare, castigare נָקַם
729c vindicta, ultio נָקָם
729d id. נְקָמָה
730a caedere, tundere I. נָקַף
730a decussio olivarum נְקָף
730b circuire, circulare II. נָקַף
703b funis מַקָּפָה
730c acuere נָקַק
730c acumen, σκόπελος נְקִיק
730d confodere, ef- נָקַר
730d caverna נְקָרָה
731a illaqueare נָקַשׁ
731a tundere, aram. נָקַשׁ
731b garrire, blaterare נָרַג
731b garro, susurro נִרְגָּן

731b nardus נֵרְדְּ
731c tollere, elevare נָשָׂא
736a id., aram. נְשָׂא
734b princeps, vapor נָשִׂיא
734d onus, moles מַשּׂוֹאָה
735a donum, oblatio מַשָּׂאת
735a portatio, munus, elatio מַשָּׂא
735b partium studium מַשָּׂא
735c altitudo, sublimitas שְׂיא
735c celsitudo שׂוֹא
735c fumus מַשָּׂאָה
735d elevatio, vectigal מַשָּׂאת
736a excellentia, pustula שְׂאֵת
736a errare I. נָשָׂא
736b error מַשָּׂאוֹן
736b lucrari, foenerare II. נָשָׂא
736c foenus, creditum מַשָּׂא
736c aes alienum מַשָּׂאָה
736c halare, flare נָשַׁב
736d removere, ad- I. נָשַׂג
736d assequi, captare II. נָשַׂג
737a oblivisci I. נָשָׁה
737b oblivio, λήθη נְשִׁיָּה
737b mutuari II. נָשָׁה
737c debitum נְשִׁי
737c creditum מַשֶּׁה
737c nervus, tendo נֶשֶׁה
737d mordere, dissecare I. נָשַׁךְ
738a foeneratio נֶשֶׁךְ
738a desidere II. נָשַׁךְ
738a sedes, conclave מִשְׁכָּב
738b ejicere, excuti נָשַׁל
738b halare, flare נָשַׁם
738b halitus, πνεῦμα נְשָׁמָה
738c spiritus vitae נְשָׁמָה
738c vespertilio תִּנְשֶׁמֶת
738d efflare נָשַׁף
738d crepusculum נֶשֶׁף
739a bubo יַנְשׁוּף
739a candere, torrere נָשַׁק
739a affigere, osculari, armare נָשַׁק
739b exosculatio נְשִׁיקָה
739c armatura נֶשֶׁק
739c aquila נֶשֶׁר
739c id., aram. נְשַׁר
740a obsignatio כְּשׁוּתָנֵן
740a supplodere נָתַב
740a via conculcata נְתִיב
740a via, semita נְתִיבָה
740b dissecare, dividere נָתַח
740c frustum, segmen נֶתַח
740c defluere, effundere נָתַךְ
740d liquatio תִּתּוּךְ
740d tradere, porrigere נָתַן
748a dare, tradere, aram. נְתַן
748a donatus, dedicatus נָתִין
748b id. נָתוּן
748b id., aram. נְתִין
748b donatio, donum מַתָּן
748b donum, largitio מַתָּנָה
748c donatio מַתַּת
748c donum מַתָּנָא
748c discutere, diruere נָתַס
748c dimoveri, depelli נָתַע
748d diruere, demoliri נָתַץ

Digitized by Google

749a נָתַק aveliere, disrumpere
749b נֶתֶק scabies, psora
749c נָתַר I. tremere, subsilire
749c נָתַר II. solvere, frangere
749d נִתְר nitrum, Alkali
749d נָתַר decidere, *aram.*
749d נָתַשׁ detrudere, arietare

ס

750a סָאָה findere, metiri
750a סְאָה nomen mensurae
750c סָאַן acuere
750c סָאוֹן telum
750c סָבָא potare, haurire
750d סָבֵא potor, vinolentu
750d סְבָא potus
751a סָבַב sepire, circumdare
752a נְסִבָּה *εἱμαρμένη*
752a סִבָּה id.
752a סָבִיב circuitus, ambitus
753a מִזְבָּח cinctura
753b מַסָּב circuitus, consessus
753b מְסִבָּה orbis, circulus
753b סָבַךְ vincire, plectere
סְבָךְ locus densis arboribus
753c consitus
753c סֹבֶךְ id.
753c סַבְּכָא sambuca
753d סָבַל tenere, portare
753d סֵבֶל onus
753d סִבֶּל bajulatio
753d סִבְלָה servitus
754a סַבָּל bajulus
754a סָבַל bajulare, *aram.*
754a סְבַר sperare, optare, *aram.*
754b סָגַד concidere, procumbere
754b סָגַד adorare, *aram.*
754c סָגַל complecti, asservare
754c סְגֻלָּה peculium, *χειμήλιον*
754d סָגַן providum esse
754d סָגָן antistes, praefectus
754d סַגָּן praetor, *aram.*
755a סָגַר I. cingere, claudere
755c סְגַר id., *aram.*
755b סוּגַר cavea, ergastulum
755b מַסְגֵּר carcer, claustrarius
מִסְגֶּרֶת claustrum, clausura,
755c margo
סְגוֹר clausura, aurum pur-
755d gatum
755d סָגַר II. fluere, pluere
756a סַגְרִיר imber, pluvia
756a סָדַד circumcludere
756b סַד cippus, compes
756b סָדִין linum Indicum, *σινδών*
756b סָדַר coordinare
מְסִדְרוֹן porticus
756c סֵדֶר series, ordo
756c סָדַר sepire
756c סְדֹר turris
756d סַהַר orbis
756d סָהָא agere, pellere
757a סוּג I. cedere, re-

757b סִיג recedanea, scoria
757b סוּג scoria
757b סָוַג II. sepire, vallare
757c סוֹד sedare, collocare
757c סוֹד fundamentum, basis
757c סוֹד sedes, consessus
757d סָוַךְ velare, duere
757d סֹךְ tegumentum
סָךְ velamen
758a סוּךְ infricare, ungere
758a אָסוּךְ lecythus
758a סְרוּמְפְּנִיָּה fistula
758b סוּס I. equus
758d סוּסָה equa
759a סִיס hirundo
759a סִיס II. id.
759a סוּעַ pellere, pro-
759a מַסָּע telum, jaculum
759b סוּף desinere, cessare
759b סוֹף terminus, finis
759b סוֹף complere, im-, *aram.*
759b סוֹף finis, *aram.*
759c סוּפָה tempestas, procella
759c סוּף II. juncus, alga
759d סוּר abire, deserere
761a סָרָה recessio, cessatio
761a סוֹרֵר recedens
761b סוֹר sarmentum
761b סִיר spina, sentis
761b סוּר abalienatus
761c סָר alienus, rebellis
761c סוּת suadere, garrire
761d סָחַב trahere, verrere
761d סְחָבָה distractio
761d סָחָה vergere, detergere
762a סְחִי purgamentum
762a סוּחָה excreatio
762a סָחַף abripere
762b סָחַר circuire, mercari
762c סֹחַר mercatus, nundinae
762c סַחַר negotiatio
762c סְחוֹרָה mercatura
762c מִסְחָר coëmtio
762c סְחָרָה clypeus, parma
762d *סְחָרֶת lapis ruber
762d סָחַשׁ exsuccum esse
763a סָחִישׁ, שָׁחִיס planta serotina
763a סִיד splendor
סִיוָן mensis floridus s.
763a gemmeus
763b סִיר cavare, ex-
763b סִיר olla, lebes
763c סָכַךְ tegere, tueri, plectere
763d סֹךְ virgultum
763d סֻכָּה tentorium, virgultum
763d סֻכָּה tugurium
764a מְסָךְ tegumentum, aulaeum
764b מִסְכָּה tegmen
764b מוֹסָךְ umbraculum
764c סְכוּךְ tabernaculum
764c סָכַל stolidum esse
764d סֵכֶל stultitia
764c סָכָל insipiens
764d סִכְלוּת insipientia
764d סָכַן I. administrare

765a מִסְכֶּנֶת lucrifactio, penuarium
סָכַן II. periculum adire,
765b sustinare
765b מְסֻכָּן periculosus
765b מִסְכֵּנֶת paupertas
765c סָכַר occludere
765c סָכַת silere, attendere
765c סָלָא tollere, elevare
765d סָלַד fervide s. ardenter petere
766a סָלָה tollere, pendere
766a סֶלָה pausa, *διάψαλμα*
766c סָלַח condonare, remittere
766d סַלָּח condonator
766d סְלִיחָה condonatio
767a סָלַל I. elevare, tollere
767a סוֹלְלָה cumulus, agger
767b *סֻלָּם scala
767b מְסִלָּה via aggesta
767b מִסְלָה via
767d סָלַל II. vacillare, moveri
767d סַל canistrum, corbis
767d סַלְסָל corbis
768a סָלוֹן sentis, spina
768a סָלַם contignare
768a סֻלָּם scala
768b סָלַע I. ponderosum esse
768b סֶלַע pondus, lapis
768d סָלַע II. deglutire, devorare
768c סֶלְעָם species locustae
768c סָלַת allinere, aglutinare, elabi
768d סְלָתָה blanditia, assentatio
768d סָלַק scandere, *aram.*
769a סֹלֶת farina, simila
769b סְמַדַּר suave florere
769b סְמַדַּר flos
769b סָמַךְ acclinare, fulcire
769d סַמְלָה adumbratio, graphis
770a סָמַם suave et penetranter olere
770a סַם odor suavis
770b סָמַן sculpere, designare
770b סָמַר arrectum esse
770c סָמַר horripilans
770c מַסְמֵר clavus, paxillus
770c סָמָה pungere
770c סְמָה rubus, senticetum
770d סָנַךְ excaecare
770d סַנְוֵר caecitas
770d סָנַן plectere, volvere
770d סְנַסְנִּן frons, pampinus
770d סָנַסְנַּת vibrare (= זָנַב)
770d סְנַפִּיר pinna piscium
771a סָס tinea, *σής*
771a סָעַד fulcire, recreare
771a סְעַד id., *aram.*
771a מִסְעָד fulcimentum
771b סָעָה proripere, -pellere
771b סָעַף virere, florere
771b סָעִיף frons tener, ramus
סַעַף *den.*, frondare, ramos
771b amputare
771c סְעַפָּה frons
771c סַרְעַפָּה ramus
771c סָעַף findere, dif-
771c סָעִיף fissura, rima
771d סָעֵף anceps, ambiguus

771d סָעַר fremere, tumultuari
771d סַעַר procella, turbo
771d סְעָרָה tempestas
772a סָפָא corripere
772a מִסְפּוֹא pabulum
772a סָפַד pungere, affligere
772b מִסְפֵּד planctus
772c סִרְפָּד sentis, urtica
772c סָפָה addi, consumere
772d סָפַח I. sociare, se applicare
773a סָפַח II. pandere
773a סַפַּחַת porrigo
773a מִסְפַּחַת scabies
773a שִׁפָּח *den.*, scabie afficere
773a מִסְפָּחַת peplum
סְפִיחַ frumentum sponte
773a crescens
773b סָפַן concamerare
773c סִפּוֹן contabulatio
773c סְפִינָה vannus, navis
773c סָפַת capere, cingere
773c סַף pelvis, limen
773d סָפַף ad limen manere
773d סֹפֶת simpulum
774a סָפַק I. complodere
סָפַק II. vacillare, nutare,
774a fluere
774b סֶפֶק abundantia
סָפַר I. incidere, scribere, nu-
774b merare, enarrare
775a סֵפֶר scriptura, liber
775c סוֹפֵר scriba
775d סְפַר liber, *aram.*
775d סַפָּר scriba, *aram.*
776a סְפַר numeratio
776a מִסְפָּר numerus
776c סִפְרָה liber
776c סְפָרָה terminus, *πέρας*
776c סָפַר II. splendere
776c סַפִּיר sapphirus
776d סָקַל ponderosum esse
777a סָרַב repugnare
777a סָרֵב rebellis
777a סַרְבָּל braccae, *σαράβαρα*
777a סָרַח I. protentum, prostra-
777b tum esse
777b סֹרַח dependentia, redundantia
777b סָרַח II. foetere
777c סָרָךְ eparchus
777c סֹרֶן axis, princeps
777c סָרַס ministrare (contorquere,
777d conterere)
777d סָרִיס minister, castratus
778a סָרַר refragari, recedere
778b סָתָה stagnari
778b סְתָו hiems
778b סָתַם obturare, occludere
778c סָתַר celare, occultare
סֵתֶר circumclusio, latebra,
779b asylum
779c סִתְרָה tutamentum
779c מִסְתָּר latebra, latibulum
779c מִסְתָּר asylum
779c סְתַר abscondere, *aram.*
779c סְתַר sternere, *aram.*

Digitized by Google

לָשַׁד מוּט

610b לָשֶׁד gramen serotinum
מַלְקוֹשׁ pluvia, quae tempore messis cadit 610c
610d לָשַׁד sugere, ligurire
610d לֶשֶׁד succus, vigor
610d לָשַׁךְ discubare
610d לִשְׁכָּה cubiculum, conclave
611a לָשַׁם splendere
611b לֶשֶׁם ligurius
611b לָתַח expandere, -tendere
611b מַלְתָּחָה vestiarium
611b לָתַךְ excipere
611c לֶתֶךְ nomen mensurae
611c לָתַת mordere
מַלְתָּעָה dens mordens 611c

מ

611d מָאָה metiri, definire
611d מֵאָה quantitas, centum
613d מָאָה id., *aram.*
613d מָאן mensura, vas, *aram.*
613d מָאַס deficere, deesse
614a מְאוּם defectus, vitium, macula
614a *מְאֵם labes
614a מָאַן negare, recusare
614b מָאֵן negans, recusans
614b מַאֲן nolens, renuens
614c מָאַס contemnere, aspernari
615a מָאַר doloribus cruciatum esse
615a מְאֵרָה detestatio
615a מָג *μάγας*, magus
615b מָגַד eximium esse
615b מֶגֶד res pretiosa
מִגְדָּנָה res praestantissima 615b
615d מָגַן posse, valere
615d מָגַר defluere
615d מְגַר id., *aram.*
616a מָדַד metiri, se extendere
616b מַד vestis, mensura
מִדָּה extensio, mensura, dimensio 616c
616d מִדָּא id., *aram.*
617a מִדָּד mensio, mensura
617a מַמָּד regula, mensura
617b מָהַה recusare, morari
617c מָהָה fluere, manare
617c מֵי fluentum, flumen, aqua
619c מָהַל molere, conterere
619d מָהַר defluere, festinare
620a מַהַר celer, festinus
620b מְהִירָה celeritas, velocitas
620b מָהִיר promptus, agilis
620c מָהַר commutare, emere
620c מֹהַר pretium, dos
620c מוֹג lignum santali rubrum
620d מָוַג manare, liquefieri
מָוַד extendere, pro-, pandiculari 621a
621a מָדוֹן extensio, proceritas
621a מָמִיד protensio, perpetuitas
621c מוּם vacillare, labare
621d מוֹט vacillatio, vectis, jugum
621d מוֹטָה vectis, jugum

621d מוּךְ maciare, attenuare
622a מוּל molere, abscindere
622b מוּלָה circumcisio
622c מוּן excogitare, effingere
622c תְּמוּנָה species, imago
622d מִין genus, species
623a מִיץ exprimere, oppressio, emunctio
623a *מִיץ gluma, palea
623b מוּק ludificare, deridere
623b מוּר mutari, variari
תְּמוּרָה commutatio, compensatio 623c
623c מוּשׁ cedere, recedere
623d מוּת mori
627b מָוֶת mors
627d מוֹת id., *aram.*
628a מָמוֹת occisio, mors
628a תְּמוּתָה nex, interfectio
628a מָזַג miscere, *μίσγειν*
628a מֶזֶג vinum mixtum
628a מָזָה exsugere
628b מָזֵי sugens, rodens
628b מָזַח accingere
628b מֵזַח cingulum, ligaculum
628b מְזִיָּח zona
628c מָזַר confundere
628c מַמְזֵר homo mixtus, spurius
628c מַזָּר caterva stellarum
628d מִזֶּר id.
628d מָחָא percutere, complodere
628d מְחִי percussio
628d מִחְיָה plaga, stigma
629a מְחָא pulsare, *aram.*
מָחָה linere, al-, detergere, pertingere 629b
629c מָחָה pinguem, adiposum esse
629c מַחַ pinguis, opimus
629c מֹחַ pinguedo, adeps, medulla
629d מָחַץ findere, diffindere, -fodere
629d מַחַץ fissio, contusio
630a מָחַק perforare, -fodere
630a מָחַר vendere
630a מְחִיר pretium, mercimonium
מָטָא attingere, pervenire, *aram.* 630b
630b מָטַר manare, pluere, fluere
630c מָטָר pluvia
630d מָכַךְ macescere, labare
630d מָכַר vendere
631b מֶכֶר venum, venale
631c מִמְכָּר venditio, res venalis
מִמְכֶּרֶת venditio 631c
מָלָא redundare, superfluere, implere 631c
633a מָלֵא abundans, plenus
633b מְלוֹא plenitudo, copia
633b מָלָא complere, ex-, *aram.*
633c מְלֵאָה plenitudo, copia
633c מִלֻּאִים impletio, insertio
633c מִלּוּאִים inauguratio, initiatio
633d מִלּוֹא vallum
633d מְלֵאת plenitudo
634a מָלַהּ fluctuare, diffluere
634a מֶלַח flumen, sal, mare, salum

מָלַח מָלַט מָעַט — מָעַךְ מָשָׁה

מָלַח *den.*, salire, sale conspergere 634b
634b מְלַח sal comedere, *aram.*
634b מֶלַח sal, *aram.*
634c מַלְּחִית herba salsa, halimus
634c מְלֵחָה salsitudo, sterilitas
634c מַלָּח nauta, remex
634c מֶלַח veteramentum detritum
מָלַל linere, ob-, elabi, effugere 634d
635b מֶלֶט calx, caementum
635c מָלַךְ excellere, regnare
635d מֶלֶךְ illustris, rex
644d מַלְכָּה regina
645a מַלְכוּת regnatio, regnum
645b מלוּכָה regnum
645c מַמְלָכָה regimen, regnum
646a מַמְלְכוּת *βασιλεία*
646a מֶלֶךְ, מְלַךְ rex, *aram.*
646d מַלְכָּא regina, *aram.*
646d מְלַךְ consilium, *aram.*
646d מַלְכוּ regnum, regimen
647a מֹלֶךְ nomen idoli
647b מַלְכָּם nomen deastri
647b מִלְכֹּם id.
647b מַלְכַּת regina coeli
I. מָלַל 647b loqui, dicere
647c מְלַל eloqui, *aram.*
647c מִלָּה verbum, sermo
647d מִלָּה dictio, verbum, *aram.*
II. מָלַל 647d secare, succidere
648a מִלֵּלָה spica, arista
648a מָלַק abscerpere, secare
648a מָן gutta, manna, resina
648b מָנֶה gemmula
מָנָא numerare, computare, *aram.* 648c
648c מִנְיָן numerus, *aram.*
648c מָנָה numerare, constituere
649a מָנָה pars, portio
649a מָנֶה portio, quantitas
649b מִנֶּה summa, numerus
649b מָנֶה mina, pondus
מַנָּי attributio, fortuna, *εἱμαρμένη* 649b
649b מָנָה donare
649c מִנְחָה donum, munus
650b מִנְחָה id., *aram.*
מִנְעָלִים = מִנְעָם v. מִנְעָם
650c מָנַע retinere, arcere
650d מֶס munus, pretium, tributum
651a מִסְפֹּא mensura, portio
651a מָסָה liquescere, diffluere
651b מָסַךְ *μίσγειν*, confundere
651b מֶסֶךְ vinum aqua mixtum
651b מִמְסָךְ *κέρασμα*
651b מָסַס liquefieri, diffluere
651c מֵס liquefactus, dissolutus
651c מֶסֶס liquefactio
651d מָסַר tradere, prodere
651d מָעַד vacillare, labare
652a מָעָדָה vi incerta
652a מֵעַי viscera, intestina
652b מְעִי id., *σπλάγχνα*, *aram.*
652c מָעַט parum, minutum esse

מָעַט מָעַךְ מָשָׁה

652d מְעַט paucitas, exiguitas
653a מָעַךְ deprimere, comprimere
653b מָעַל obtegere, celare, dolose agere
653c מַעַל fallacia, praestigiae
653d מְעִיל amictus, amiculum
654a מָצָא pervenire, attingere
656b מָצַד exsugere, -sorbere
656b מָצַח splendere, nitere
656b מֵצַח frons
656c מִצְחָה ocrea
656c מָצַץ sugere, emaciare
656c מֹצָה placenta compressa
656d מָצַר terminare, defulcire
657a מָקַל baculus, virga
657b מָקַק macescere, attenuare
657c מַק macies, mucor
657c מָרָא abundare, opimum esse
מְרִיא abundantia, ingluvies avis 657c
657c מְרִיא pecus saginatum
657d מָרָא dominus, mas, *aram.*
מָרָא volare, sursum se extollere 657d
658a מָרַג se vertere, volvere
658a מוֹרָג rota, tribula
658a מוֹרִיג id.
658b מָרַד contemnere, -tundere
658b מְרַד id., *aram.*
658c מֶרִי rebellio
658c מַרְדוּת apostasia
658c מֶרֶד rebellis
658c מָרָה murmurare
659a מֶרִי murmur, angor
659a מְרִי repugnatio, pertinatia
659b מוֹרָה novacula
659b מָרַט terere, con-, infricare
659b מְרוּטַ contritus, attenuatus
659c מָרַט defricare, -pilare
659c מָרַט evellere, *aram.*
659d מָרַךְ conterere
659d מְרֹךְ consternatio, pavor
659d מָרַץ acutum esse
659d מָרַק deterere, purgare
660a מִרּוּק politio, mundatio
660a תַּמְרוּק mundatio, tersoria
660a תַּמְרִיק emundatio
660b מֶרֶק jus, *ζωμός*
660b מָרַר manare, fluere I.
660b מַר gutta, stilla
660b מֹר myrrha
660c מָרַר amarum esse II.
660d מַר amarus, acerbus
660d מָרַר moeror, luctus
661a מְרֹרָה fel, humor amarus
661a מְרֹרָה fel, venenum
661a מָרוֹר herba amara
661a מְרִירִי amarus, virulentus
661b מְרִירוּת amaritudo
661b מֶמֶר moeror, acerbitas
661b מַמְרֵר acerbitas
661b תַּמְרוּר amaritudo
661c מָשָׁה extrahere, educere
661d *אֶמֶשׁ nox hesterna

Digitized by Google

661c מֶשִׁי sericum
662a מָשַׁח I. linere, ob-, ungere
662c מִשְׁחָה unctio, chrisma
662c מָשְׁחָה unctio
662d מָשִׁיחַ unctus, χριστός
מֶשַׁח oleum, unguentum,
662c linimen, *aram.*
662a מָשַׁח II. metiri, extendere
662c מִשְׁחָה demensum, portio
662c מָשְׁחָה id.
662d מִשְׁכָּן extensio, -pansio
663a מָשַׁךְ trahere, intendere
663c מֹשֶׁךְ tractio, intensio
663c מִשְׁכָּב funis, vinculum
663d מָשַׁל regnare, dominari
664b מֶשֶׁל dominatio, imperium
664b מֶמְשָׁל dominium
664b מַמְשָׁלָה imperium
664c מָשָׁל collatio, parabola, poema
den., parabolam dicere,
664d parem esse
664d מָשָׁל carmen
665a מָשָׁל comparabile
665a מָשַׁשׁ purgare, mundare
665a מָשַׁשׁ possidere, tenere
665b מֶשֶׁךְ occupatio, possessio
665b מִמְשָׁךְ id.
665b מָשַׁשׁ palpare, contrectare
665c מַת mas, homo
665d מֵתֶם viritim, omnes
665d מָתַג frenare, domare
665d מֶתֶג dominatio, frenum
665d מָתָה tendere, pandere
665d מָתֵי porrectio, extensio
666a מָתַח expandere
666a אַמְתְּחַת saccus
מָתַן protrahere, durabilem
666b esse
666b מָתֶן lumbus, femur
אַמְתָּנִי validus, robustus,
666b *aram.*
666c מָתַק gustare, exsugere
666d מֶתֶק dulcedo, jucunditas
666d מָתוֹק id.
666d מָתוֹק dulcis, jucundus
666d מַמְתַּק dulcedo

נ

667a נָאַד cavatum, capacem esse
667a נֹאד uter, ασκός
667b נָאָה *ναίειν*, convenire alicui
נָאוֶה commoratio, habitacu-
667b lum
667c נָאֶה decorus, pulcher
667c נְאִי terra habitabilis, insula
668a נָאַם fari, eloqui
668c נָאוֹן orator, rhetor
668c נָאַף vagari, fornicari
668d נָאָף adulterium, moechatio
668d נַאֲפוּף libido carnalis
668d נָאַץ vellere, spernere
669a נְאָצָה contumelia
669a נְאָצָת contemtio

669a נָאַק clamare, gemere
669b נְאָקָה gemitus, clamor
669b נָאַר prosternere, -fligare
669c נָבָא prophetare, vaticinari
670a נָבִיא propheta, vates
671b נְבִיאָה prophetissa, cantrix
671b נְבוּאָה prophetia
661b נְבָא prophetare, *aram.*
671b נְבִיא vates, *aram.*
671c נְבוּאָה vaticinatio, *aram.*
671c נָבַב cavare, forare
673a נֵבֶל uter, lagena, νάβλα
671c נָבַח latrare, vociferari
671c נָבַט despicere, intueri
672a מַבָּט exspectatio
672b נָבַע scaturire
672b נֶבַע scaturigo, fons
672b נָבַל decidere, debilem esse
672c נָבָל stultus, debilis
672d נְבָלָה flagitium, impietas
672d נְבֵלָה cadaver
673a נִבְלוּת turpitudo, vilitas
673c נָבַע scatere, effundere
673c מַבּוּעַ scatebra, fons
673d נָגַהּ lucere, splendere, *aram.*
673d נֶגְהָּא lucerna
673d נָגַב arefieri, exarescere
674a נֶגֶב auster, meridies
674c נָגַד indicare, nunciare
676a נָגִיד celeber, nobilis, praetor
676b נֶגֶד conspectus, unde
676d נָגַד devenire, delabi, *aram.*
677a נָגַהּ nitere, lucere
677a נֹגַהּ nitor, splendor
677b נֹגַהּ lux, *aram.*
677b נְגֹהָה splendor, fulgor
נָגַח ferire, impetere, per-
677b cutere
677b נָגָח cornupeta
677c נָגַל abscindere, vulnerare
677c מַגָּל falx messoria
677c נָגַן sonare, canere
677d נְגִינָה cantilena, cantus
677d מַנְגִּינָה cantus
677d נָגַע allidere, attingere
678d נֶגַע plaga, contagium
679a נָגַף percutere, caedere
679b נֶגֶף percussio, plaga
679c מַגֵּפָה strages, internecio
679d נָגַר diffluere, dilabi
679d נַגַּר fluxus, alveus
680a נָגַשׂ urgere, impellere
680b נָגַשׂ affigere, appropinquare
681a נָדַא amovere
681a נָדַב instigare, impellere
681b נָדִיב spontaneus, princeps
681c נְדִיבָה nobilitas, claritas
681c נְדָבָה spontaneitas
681d נָדַב sponte dare, *aram.*
חִתַּנְדַּבְוָ donatio spontanea,
681d *aram.*
681d נָדַד vagari, fugitari
682c נִדַּד fugere, *aram.*
682a נְדוּד vagatio, jactatio
682b id.

682b נִדָּה recessio, separatio
682c נָדַהּ I. fugere
682d נָדַהּ II. dare, donare
682d נֵדֶר donum, munus
682d נָדַח pellere, trudere
683b מַדִּיחַ seductio
profundum, cavatum
683b נָדַן I. esse
683b נֶדֶן vagina
683c נִדְנְדָן receptaculum, *aram.*
683c נָדַן II. donare
683c נָדָן donum
683d נָדַף dispellere, -sipare
683d נָדַר fidem dare, vovere
684a נֶדֶר votum
684c נָהַג ejulare, gemere
684d נָהַג abigere, deducere
685a מִנְהָג ductus vehiculi
685a נָהַה queri, con-
685a נְהִי lamentum, elegia
685b נְהִיָּה lamentatio
685b נָהִי ejulatus
685b נָהַל scatere, abire
685c נַהֲלֹל pascuum
685c נָהַם fremere, ululare
685d נַהַם fremitus
685d נְהָמָה ululatus, strepitus
685d נָהַק clamare, rudere
685d נָהַר I. fluere, con-
686a נָהָר amnis, fluvius
686c נְהַר id., *aram.*
685d נָהַר II. nitere, lucere
686c נְהָרָה lux, aurora
686d מְנָהֲרָה lampas
686c נְהוֹר lux, lumen, *aram.*
686d נְהִיר id., *aram.*
686d נַהֲרָה illuminatio mentis
686d נָוָא negare, recusare
687a תְּנוּאָה aversio, odium
687a נָוַב germinare, pullulare
687a נֵיב germen, proventus
687b תְּנוּבָה proventus, fructus
687b נָוַד I. vagari, errare
687c נֹד vagatio, exilium
687c נֵיד consolatio
objectum, super quo
687c agitatur caput
687c נוּד agitari, *aram.*
687d נִידָה vagatio
687d נָוַד II. cumulare, coacervare
687d נֵד cumulus, acervus
688a נָוָה manere, morari
commorans, habitacu-
688a lum, habitabilis
688b נָא crudus, semicoctus
688c נָוַח clinare, flectere, quiescere
689b נַח reclinatio, quies
689b מָנוֹחַ requies, tranquillitas
689b מְנוּחָה acquiescentia, quies
689c חֲנוּחָה remissio, abolitio
689c נִיחָה acquiescentia
689d נִיחָא id., *aram.*
689d נַחַת acquiescentia
690a נָוַט vacillare, nutare
690a נָוַף I. acuere, exacuere

690a חָטְמָה λοβός, extremitas auris
690a נָוַף II. nugari
690a נֵךְ nugator, nugax
נָבַל decidere, marcescere,
690b *aram.*
690b נְבָלָה dirutio, fimetum, *aram.*
690b נְבָלָה destructio, *aram.*
690b נוּם obdormiscere
690c נוֹמָה sopor, dormitatio
690c חֻמְטָמָה somnus, sopor
690c נִין sobolescere
690d נִין propago, soboles
690d *den.*, germinare
690d מָנוֹן soboles, filius
691a נוּס nitere, fugere, volare
691c נֵס fugax, fugitivus
691d מָנוֹס fuga, perfugium
691d מְמִסָּה fuga
691d נוּעַ nuere, nutare, vacillare
692a מְנַעְנֵעַ σεῖστρον
692b נוּעַ I. se movere, motitare
692d *נוֹף frons, cacumen arboris
692d חֻמְטָמָה agitatio
693a נֶפֶת cribrum, vannus
692c נוּף II. manere, fluere
692c נוּף III. tegere, operire
692d נוּף IV. circumdare, gyrare
692d נוֹף ambitus, tractus
693a נֶפֶת regio, ambitus
693b נוֹץ micare, florere, volare
693b נוֹצָה penna, ala
693b נִיצוֹץ fulgor, scintilla
693c נוּר I. lucere, splendere
693d נֵר lumen, lucerna
694a מְנוֹרָה candelabrum
694b נוּר ignis, *aram.*
694b תַּנּוּר furnus, fornax
694b נֵיר lumen
694c נִיר lucerna
693c נוּר II. sulcare, arare
694c נִיר arvum, novale
694c מָנוֹר jugum aratorium
694c נוּשׁ *νοσεῖν*, aegrotum esse
694d נָזָה irrigare, conspergere
695a נָזַל defluere, ire
695a מַזָּל stella erratica, planeta
695b נָזַם ligare, obserare
695b נֶזֶם annulus, monile
695b נָזַק damnum pati, *aram.*
695c נֶזֶק damnum
695c נָזַר I. recedere, abstinere
695d נָזִיר segregatus, selectus
695c נָזַר II. circumligare
696a נֵזֶר corona, sertum
696a מְנֻזָּר coronatus, princeps
695d נֵזֶר sertum, corona
696a נָחָה ducere
696c נָחַל I. prehendere, capere
696d נַחֲלָה haereditas, possessio
697d id.
697d נָחַל II. perforare, -fodere
697d נַחַל fodina, vallum, rivus
698c תְּחִלָּה tibia, fistula
698c נָחַם suspirare, exhalare
699b נֹחַם poenitentia, μετάνοια

Digitized by Google

865c עֹרֶף cervix, tergum
865d עָרַם decervicare
865d עָרַץ contremiscere, tremefacere
866a עָרוּץ ruptura, φάραγξ
866a עָרִיץ terrificus, tyrannus, heros
866b מַעֲרָצָה terror, violentia
866b I. עָרַק fugere, evadere
866b II. עָרַק vertere, plectere
866b עֹרֶק arteria, vena
866c עָרַר nudum esse
866c עֲרִירִי solitarius, ἔρημος, dirutus
866c עַרְעָר nudus, spoliatus; arbustum deserti
866c עַרְעָר id. myrica
866d עָרַשׂ contignare
866d עֶרֶשׂ sponda, lectus
866d עָשַׂב florere, producere
866d עֵשֶׂב herba, pabulum
867a עִשֵּׂב id., *aram.*
867a עָשָׂה facere, operari
876b מַעֲשֶׂה opus, munus, facinus
877a עָשׁ congregatio stellarum
877b עָשִׁישׁ id., ἡ ἄρκτος
877b עָשַׁן fumare
877b עָשָׁן fumus
877c עָשָׁק cogere, opprimere
877d עֹשֶׁק injuria, oppressio
878a עָצָה angor, angustiae
878a עָשׁוּק oppressor
878a עֲשׁוּקִים violentia
878a מַעֲשַׂקּוֹת injuriae
878b עָתַק altercari, disceptare
878b עָתַר felicem, divitem esse
878c עֹשֶׁר opulentia, divitiae
878c עָשִׁיר dives, superbus
882a עָשַׁשׁ contabescere
882a עָשׁ tinea, σής
882a עָשַׁת lucere; splendere
882b עָשַׁת nere, tenere, cogitare
882b עֶשֶׁת id., *aram.*
882b עֶשֶׁת opus arte elaboratum
882c עָשׁוּת politus, laevigatus
882c עֲשׁוּתִית arbitrium, placitum
882c עֲשׁוּתָא cogitatio
882d עַשְׁתָּרֹת stella, sidus Veneris.
883a עָתַד paratum, instructum esse
883a עָתִיד paratus, promtus
883a עָתוּד opes, thesaurus
883a עָתִיד futurus, *aram.*
883b עַתּוּד hircus, dux
883b עָתַם urere, candere
883c עָתַק propellere, provehi
883c עָתִיק translatus, avulsus
883c I. עָתַק senescere
883d עַתִּיק vetus, antiquus
883d עַתִּיק id., *aram.*
883d II. עָתַק rigidum, pertinacem esse
883d עָתָק rigidus, pertinax

פ

887a פָּאָה halare, flare
887b פֵּאָה ventus, regio, latus
887c פָּאַר nitere, florere
887d פְּאֵר splendor, decor, tiara
887d תִּפְאָרֶת pulchritudo, gloria
888a פְּאֻרִים venustas, dignitas
888b פֹּארָה ornamentum arboris
888b פְּאֵרָה ramos excutere
888b פְּאֵרָה frons
888b פָּאַר forare, fodere
888c פַּרְפַּר olla
888c פַּג grossulus, φῦκος
888c פָּגַל inquinare
888c פִּגּוּל inquinans
888d פָּגַע nectere; occurrere
889a פֶּגַע casus; plaga
889b מִפְגָּע objectum incursionis
889b פָּגַר caducum, fessum esse
889b פֶּגֶר exanime, cadaver
889c פָּגַשׁ obviam fieri
889c פָּדָה secernere, dirimere redimere
890a פְּדוּת solutio, λύτρον
890b פְּדוּת discrimen; ereptio
890b פִּדְיוֹן redemtio
890b פִּדְיֹם id.,
890b פָּדַן tundere, conculcare
890c פַּדָּן campus, arvum
890c פָּדַע eripere
890d פָּדַר nutrire, saginare
890d פֶּדֶר adeps
890d פָּדָה spirare, flare
890d פֶּה os
892d פִּיָּה acies
892d פִּפִיָּה mucro δίστομος
892d פּוּג defici, elanguescere
892d פּוּגָה languor
893a תַּפּוּגָה cessatio
892a פּוּד batuere, pessumdare
893a פִּיד perditio, calamitas
893a פּוּחַ affiare, effiare
893b פִּיחַ pulvisculus, cinis
893b מַפֵּחַ exhalatio, exspiratio
893b מַפָּח follis
893c חַפּוּחַ pomum
893c פּוּחַ colorare, pingere
893c פּוּךְ fucus, stibium
893d I. פּוּל rotundum esse
893d פּוֹל faba
893d II. פּוּל cadere
893d מַפָּל palear
893d III. פּוּל potentem esse
894a I. פּוּם loqui, fari, *aram.*
894a פֻּם os, *aram.*
894a II. פּוּם saginare
894a פִּרְמָה pinguedo
894b פּוּן dubitare, ἀπορεῖν
894b פּוּץ diffundere, dispergi
894d מַפָּץ malleus
894d מַפָּץ, בַּפָּץ malleus
894d תְּפוּצָה διασπορά
894d פּוֹק vacillari, provehi
895a מוֹקָה vacillatio
895a פִּירָה titubatio
895a I. פּוּר frangere
895b פּוּר sors
895b II. פּוּר forare
895b פּוּרָה torcular
895b פּוּשׁ abundare, diffundere
895c פֻּשׁ multitudo
895c פּוּת cavatum esse
895c פּוֹת cunnus, cardo
895d I. פָּזַז secernere, purgare
895d פָּז aurum depurgatum
895d II. פָּזַז salire, agitare
896a פָּזַר dispergere, dissipare
896a I. פָּחַד contremiscere
896b פַּחַד timor, tremor
896c פַּחְדָּה terror, tremor
896d II. פָּחַד ligare
896d פַּחַד testiculi
896d פַּחַה* praetor, satelles
897a פַּחַת* id., *aram.*
897a פָּחַז exundare, jactari
897a פַּחֲזוּת scaturigo, trepidatio effervescentia, praecipitantia
897b I. פָּחַח plectere, ligare
897b פַּח funis, laqueus, decipula
897c פָּחַח illaqueare
897c II. פָּחַח extendere
897c פַּח lamina
897c פָּחַם candere
897c פֶּחָם pruna, carbo
897d פַּחֲרִים candor, fervor
897d פָּחַר fingere, figurare, *aram.*
897d פַּחַר figulus, *aram.*
897d פָּחַת minuere
898a פַּחַת fossa, fovea
898a פִּחֲתָה corrosio
898a פִּטְדָה* topazius
898b פָּטַר frangere; mittere
898b פֶּטֶר perruptio uteri
898c פִּטְרָה id.,
898c פָּטִיר dimissus, liber
898c פָּטוּר id.,
898c פָּטַשׁ malleo diducere
898c פַּטִּישׁ malleus
898c פַּטִּישׁ chlamis, vestis, *aram.*
898d פָּטָה effundere
898d פַּת lenticula
899a פָּלָא findere, dividere, secernere

899c פֶּלֶא admiratio, miraculum, mirandum facinus
899c פִּלְאִי mirabilis
899c פְּלִיא id.,
899c מִפְלָאָה miraculum, magnale
899d I. פָּלַג dissecare, dividere
899d פְּלַג id., *aram.*
899d פַּלַג dimidium, *aram.*
899d פְּלַגָּה id., *aram.*
899d פְּלֻגָּה dispertitio, ordo
899d מִפְלַגָּה id.,
900a II. פָּלַג fluctuare, scaturire
900a פֶּלֶג flumen, rivus
900a פְּלַגּוּת amnis
900a III. פָּלַג λοχεύειν
900a פִּלֶגֶשׁ pellex
900b פָּלַד flammare, splendere
900c פִּלֵּחָה lamina
900c פָּלַד secernere
900c פִּלְגִּי ὁ δεῖνα
900d פָּלַח discindere, orare
900d פֶּלַח segmentum, lapis molaris
900d פָּלַח operari. colere, *aram.*
901a פֻּלְחָן cultus, *aram.*
901a פָּלַט evadere, effugere
901b פָּלֵט profugus
901b פְּלֵיטָה fuga elapsus
901b פַּלֵּט liberatio, effugium
901b פַּלָּט id.,
901c פַּלֵּטָה liberatio, servatio
901d מִפְלָט asylum
901d פָּלַךְ rotundum esse
901d פֶּלֶךְ ambitus, regio; colus
902a פָּלַל discernere, judicare
902c פָּלִיל judex, arbiter
902c פְּלִילָה intercessio, disceptatio
902c פְּלִילִי judicialis
902c תְּפִלָּה precatio
903a פָּלַם occulere, claudere
903a פַּלְמֹנִי ocultus; quidem
903a פָּלַס laevum, planum esse
903a פֶּלֶס libra, statera, bilanx
903a פָּלַס librare, carminare
903a פָּלַץ ultro citroque moveri, tremere
903b פַּלָּצוּת tremor, horror, consternatio
903b מִפְלֶצֶת formido, trepidatio
903b תִּפְלֶצֶת horror, terror
903b פָּלַשׁ librari
903b מִפְלָשׁ libratio, libramentum
903c פָּלַשׁ volutare
903c פָּלַשׁ cursare
903c פְּלֵתִי cursor, ἡ ἡμερόδρομος
903c פָּנַג molle, delicatulum esse
903c פַּנַּג deliciae, cupediae
903c פָּנָה lucere, φαίνεσθαι, advertere
903d פָּנִים pars lucens vel visibilis; facies
904c פְּנִים interiora, penetralia, adytum
911cd margarita
911c פְּנִי

Digitized by Google

911c פָּנִין margarita
911c פִּנָּה angulus, recessus
912a פְּנִימִי interior, intimus
912a פָּנַךְ I. molle esse
912b פָּסַג dissecare, distinguere
912b פִּסְגָּה cacumen, vertex
912b פָּסָה abundare
912b פִּסָּה abundantia, copia
912c פָּסַח transsilire, gredi
912d פֶּסַח *ὑπαρβασία, πάσχα*
912d פִּסֵּחַ claudus
913a פָּסַל desecare, dolare
913a פֶּסֶל idolum; sculptile
913b פָּסִיל idola sculpta
913c פְּסַנְתֵּרִין psalterium
913c פָּסַס cessare, desinere, obire
913c פֵּס extremitas, talus
913d פֵּס vola, talus, *aram.*
913d פָּעָה exhalare, clamare
913d פָּעַל operari, agere, conficere
914a פְּעַל factum, facinus
914b פְּעֻלָּה operatio, actio
914c פֹּעַל opus, studium
914c פְּעֻלָּה opus, operatio
914c פָּעַם pulsare, agitare
914d פַּעַם pulsus, ictus, passus
915b פַּעֲמֹן tintinnabulum
915b פָּעַר aperire, pandere
915b פָּצָה aperire, liberare
915c פָּצַח diffringere, erumpere
915d פָּצַל corticatum esse
915d פְּצָלָה incisio, decorticatio
915d פָּצַם frangere, findere
915d פָּצַע vulnerare, vulnus infigere
916a פֶּצַע vulnus, plaga, cicatrix
916a פָּצַר incidere, instare
919b פְּצִירָה lima
916b פָּקַד quaerere, vigere
917d פְּקֻדָּה muneratio; cura
918a פָּקִיד praefectus, minister
918a פְּקִדָּה praefectura
918a פָּקוּד poena, praefectura
918a פְּקֻדָּה requisitio, mandatum
918b פִּקָּדוֹן depositum
918b פִּקָּדוֹן recensio, jussio
918c פָּקַח aperire, videre
918d פִּקֵּחַ cernens; sapiens
918d פְּקַחְקַח apertio, liberatio, vindiciae
918d פָּקַע erumpere, parere
918d פַּקֻּעַת cucumis, cucurbita
919a פַּקְּעֹת colocynthis
919a פָּרָא I. ferre, producere
919a פָּרָא II. ferum esse
919a פֶּרֶא fera, onager
919b פָּרַד spargere; fugere; separare
919c פְּרֵדָה granum
919d פֶּרֶד mulus
919d פִּרְדָּה mula
920a פַּרְדֵּס paradisus
920a פָּרָה ferre, producere
920b פְּרִי fructus
920d אַפִּרְיוֹן lectica, ferculum

921a פַּרְוָר suburbium, regio suburbana
921a פַּרְבָּר id.,
921a פָּרַז extensum, diffusum esse
921a פַּרְזִי princeps, dux
921a פַּרְזוֹן dynasta
921b פְּרָזוֹת planities spatiosa
921b פְּרִזִּי is qui in planitie habitat
921b פְּרִזִּי id.
921b פַּרְזֶל ferrum, *aram.*
921c פָּרַח florere, volare
921d פֶּרַח germen, flos
922a אֶפְרֹחַ pullus avium, aviculus
922a פִּרְחָה pubertas, flos aetatis
922a פָּרַם secernere
922b פֹּרֶם granum
922b פָּרַךְ frangere, contundere
922b פֶּרֶךְ oppressio, contusio
922c פָּרֹכֶת velum, aulaeum
922c פָּרַם rimare, lacerare
922d פָּרַס dividere, frangere
923a פְּרַס id., *aram.*
922d פַּרְסָה ungula, unguis
923a פָּרַס *den.*, ungulas habere
923b פֶּרֶס aquila ossifraga
923b פָּרַע findere, dividere, dispicere
923b פֶּרַע pilus, licentia *ἀνομία, ἀναρχία*
923c פַּרְעוֹשׁ pungens, pulex
923d פִּרְעָה ruptum, fissura
923d פָּרַע *den.*, detegere crines
924a פָּרַץ I. diruere, irrumpere
924a פֶּרֶץ ruptura, invasio
924c פָּרִיץ atrox, latro
924d מִפְרָץ litoris ruptura, portus
924d פָּרַץ II. augescere, diffundere
924a פֶּרֶץ inundatio, dissipatio
924c פָּרַק frangere, abrumpere
924d פֶּרֶק coctum, jus
925a פֶּרֶק rapina, praeda; bivium
925a מִפְרֶקֶת cervix
925b פָּרַק redimere, *aram.*
925b פָּרַר comminuere, tollere
925b פַּר juvencus, bos arator
925d פָּרָה juvenca, vacca
926b פָּרַשׂ extendere, dissipare
926c מִפְרָשׂ velum, diruptio
927a פָּרַשׁ secernere; enunciare
927a פֵּרַשׁ id., *aram.*
927a פֶּרֶשׁ stercus
927b פְּרִישָׁה definitio
927b פָּרָשׁ* equus; eques
927b פַּרְשֶׁדֶן ejectio stercoris
927d פָּרַשׁ expandere
927d פַּרְתֹּם primas, nobilis
927d פָּשָׂה expandere, crescere
928a פָּשַׁח disrumpere
928b פָּשַׁט extendere, irruere
928c פָּשַׁע gradiri, progredi
928c פֶּשַׁע passus, gressus
928d מִפְשָׁעָה coxendix
928d פָּשַׁע deficere, peccare
929a פֶּשַׁע defectio, peccatum

929c פָּשַׁק distendere, divaricare
929c פָּשַׂר eruere, explicare
929d פֵּשַׁר id., *aram.*
929c פֵּשֶׁר interpretatio
929d פִּשֶׁר explicatio, *aram.*
929d פָּשַׁת carminare
930a פִּשְׁתָּה linum
930a פִּשְׁתָּן id.
930b פָּתַג judicare, indicare
930b פִּתְגָם edictum, decretum
930b פִּתְגָם id., *aram.*
930c פָּתַג velare, vincire
930c פְּתִיגִיל pallium, velamen
930c פָּתַח expandere, patere
930d פֶּתִי fatuitas, stultitia, *aram.*
931a פְּתִי latitudo, *aram.*
931a פְּתִיוּת fatuitas
931b פָּתַח aperire
932a פֶּתַח apertura, janua
932d פֶּתַח initium, introductio
932d פִּתְחוֹן apertio, spec. oris, apologia
932d פְּתוּחָה effossio, caelatura
933a פְּתִיחָה ensis, gladius
933a מִפְתֵּחַ aperiens, clavis
933a פָּתַל nectere, nere
933b פְּתִיל filum, funiculus
933c פְּתַלְתֹּל tortuosus
933c נִפְתּוּל luctatio, certamen
933c פָּתַן protendere, extendere
933c פֶּתֶן serpens, aspis
933d מִפְתָּן limen, trabs
933d פָּתַע aperire
933d פֶּתַע apertio oculorum, subito uno nictu, improviso, citissime
934a פָּתַר eruere, explicare
934a פִּתָּרוֹן solutio, interpretatio
934a פַּתְשֶׁגֶן exemplar
934b פָּתַת comminuere
934b פְּתוֹת frustum, bucella
934b פַּת frustum panis

צ

934c צָאַל* obumbrare
934c צֶאֱלִים lotus silvestris
934d צָאַן tueri, protegere
934d צֹאן grex pecudum
936a צָבָא colligere, turmatim ire
936b צָבָא turma, exercitus, munus
937c צָבָא cupere, velle, *aram.*
937c צְבִי voluntas; res, *aram.*
937c צָבַב leute incedere
937d צֶב currus; species lacertae
937d צָבָה I. splendere, pulcrum esse
937d צְבִי decus, splendor
937d צָבָה II. intumescere
937d צְבֵה tumidus
937d צָבָה III. properare

938a צְבִי hinnuleus, gazella,
938a צְבִיָּה gazalla
938b צָבַט porrigere, prehendere
938b צָבַע I. intingere, imbuere
938b צֶבַע fluidum, color; tinctura, vestis colorata
938c צָבַע irrigare, *βαπτίζειν*
938c *aram.*
938c צָבַע II. prehendere, captare
938c צָבוּעַ bestia rapax, hyaena
938d אֶצְבַּע digitus
938d אֶצְבַּע id., *aram.*
939a צָבַר cumulare, acervare
939a צְבוּר cumulus, conglomeratio
939a צָבַת constringere
939a צֶבֶת fasciculus, manipulus
939b צָדָא illudere, cavillari
939b הַצְדָּא irrisio
939b צָדַד avertere
939b צַד latus; hostis
939c צַד id., *aram.*
939c צָדָה I. insidiari, vexari
939c צְדִיָּה insidiae, fraus
939d צָדָה II. delere, demoliri
939d צָדַק rectum, justum esse
940b צֶדֶק rectitudo, justitia
940d צְדָקָה fas, justitia
941b צַדִּיק justus, probus
942a צְדָקָה probitas, *aram.*
942b צָהַב nitere, splendere
942b צָהֹב aureolus, fulvus
942b צָהַל clarum esse; clamare
942c מִצְהָלָה hinnitus equorum
942c צָהַר micare
942c יִצְהָר oleum, *πιότης*
942d צָהַר oleum exprimere, *den.*,
942d צָהַר lux, fenestra
943a צָוַד insidiari
943b צַיִד venatio
943b צֵדָה cibus, victus
943c הִצְטַיֵּד viatico se instruere
943c צַיָּד venator
943c מְצָד arx, specula
943c מָצוֹד rete, munimentum
943d מְצוּדָה specula, turris
943d מְצָדָה castellum, arx
944a צָוָה constituere, fulcire, jubere
945d צַו praeceptum jussum praescriptum, mandatum
946a מִצְוָה
946d צִיּוֹן columella, monumentum
946d צָוַח clamare, vociferari
946d צְוָחָה clamor, vociferatio
947a צָהַל strepere, fremere
947a צוֹלָה abyssus, barathrum
947a מְצוֹלָה profundum, vorago
947a צוּם hiare, jejunare
947b צוֹם jejunium
947c צָוַע tabulatim disponere
947c צִצְעָה ordo, corium
947c צָהַל manare, irrigare
947d צוּף melitoma
947d צָפָה inundatio
947d צַפְצָפָה salix

Digitized by Google

431d acuere, incidere חָרַב
431d acies, ensis חֶרֶב
433b trepidare, contremiscere חָרַג
433c genus locustae חַרְגֹּל
433c tremere, pavere חָרַד
433d trepidus, pavidus חָרֵד
433d trepidatio, tremor חֲרָדָה
434a urere, candere חָרָה
434c fervor, ira חֵרִי
aestus irae, excandescentia חָרוֹן
434c
434d ordinatim jungere חָרַז
435a *χαράττειν*, coelare חָרַט
435a *γλυφεῖον*, stilus חֶרֶט
435a sculptor, hieroglyptes חַרְטֹם
435b id., *aram.* חַרְטֹם
435b sacculus חֲרִיט
435b convolvere חָרַךְ
435b fenestra, cancelli חֲרַךְ
435c ardere, urere, *aram.* חָרַךְ
435c solitarium, vastum esse I. חָרַם
laqueus, rete, vastatio, חֵרֶם
436a segregatio, consecratio
436b decurtare, mutilare II. חָרַם
436b falx messoria חֲרְמֵשׁ
436c scabere, confringere חָרַס
436c fragmen testa חֶרֶס
436c id. חֹרֶשׂ
436d splendere, micare חָרַס
436d sol חֶרֶס
437a carpere, conviciari חָרַף
437b autumnus, adolescentia חֹרֶף
437b *den.*, hiemare, *χειμάζειν* חָרַף
437b probrum, ignominia חֶרְפָּה
437d perstringere, pungere I. חָרַץ
438a segmentum, tribula חָרִיץ
fossa, decisio, acuminatio חָרוּץ
438a
437d alacrem esse II. חָרַץ
438b sedulus, accinctus חָרוּץ
438b lumbus, *aram.* חֲרָצָה
438b micare חָרַץ
438b aurum חָרוּץ
438b uva acerba חַרְצַן
438c vincire, ligare חַרְצַב
438c vinculum, nodus חַרְצֹב
438c frendere חָרַק
438d candere, purum esse חָרַר
439a nobilis, liber חֹר
439a locus torridus חָרֵר
439a febris ardens חַרְחֻר
439a sentis, paliurus חָרוּל
439b adustus, tostus חָרוּךְ
439b arare, fabricare חָרַשׁ
439c faber, artifex חָרָשׁ
439d fabricatio, opificium חֲרָשָׁה
439d instrumentum fabrorum חֹרֶשׁ
439d fabrica חֲרָשֶׁת
489d tempus arationis חָרִישׁ
440a vomer, aratrum מַחֲרֵשָׁה
440a ligo, aratrum מַחֲרֵשָׁה
440a tacere, leniter loqui חָרַשׁ
440c surdus, mutus חֵרֵשׁ
440c reticentia חֵרֶשׁ
440c nemus, silvula חֹרֶשׁ

440d leniter flans חֲרִישִׁי
440d retinere, de-, servare חָשַׂךְ
441a decorticare, nudare חָשַׂף
441b denudatio מַחְשֹׂף
441a cohors, grex חָשׂף
441b vincire, nectere, cogitare חָשַׁב
putare, aestumare, חֶשְׁבּוֹן
442a *aram.*
442a cingulum, balteus חֵשֶׁב
442a computatio חֶשְׁבּוֹן
442b machinatio חִשָּׁבוֹן
442b cogitatio, ratio מַחֲשָׁבָה
442c quiescere, silere חָשָׁה
442d necessarium esse, *aram.* חֲשַׁח
442d necessitas, *aram.* חֲשָׁחָה
442d obscurum esse חָשַׁךְ
443a obscuritas, caligo חֲשֵׁכָה
443b tenebrae חֲשֵׁכָה
443b caligo חֲשֵׁכָה
443c obscurus, ignobilis חָשׁוֹךְ
443c latebrae מַחְשָׁךְ
443c tenebrae, *aram.* חֲשׁוֹךְ
443c tremere, vacillare חָשַׁל
443c debilitare, *aram.* חֲשַׁל
443d splendere, micare חָשַׁם
443d aurichalcum חַשְׁמַל
443d nobilis, clarus חַשְׁמַן
444a pulchrum esse חָשַׁן
444a decus, insigne חֹשֶׁן
affigere, annectere חָשַׁק
444b adamare
444b propensio, voluntas חֶשֶׁק
444b contus, virga חִשּׁוּק
444b cinctura חִשּׁוּק
444c conjungere חָשַׁר
444c nubium concursus חֲשָׁרָה
444c modiolus (rotae) חִשֻּׁר
exsucculentum, aridum חָשַׁשׁ
444c esse
444c stipula arida חֲשַׁשׁ
444c prehendere חָתַד
thuribulum, acerra, מַחְתָּה
444d forceps
444d secare, concidere חָתַךְ
445a involvere, cooperire חָתַל
445a fascia חִתּוּל
445a velamen, fascia חֲתִלָּה
445a occludere, obsignare חָתַם
445c annulus signatorius חוֹתָם
445c obsignans חוֹתֶמֶת
445c sigillo obsignare, *aram.* חֲתַם
445c affinitate conjungere חָתַן
445d sponsus, gener חָתָן
446a sponsalia חֲתֻנָּה
446a rapere, latrocinari חָתַף
446a rapina, latrocinium חֶתֶף
446a perrumpere, -fodere חָתַר
446b locus professionis מַחְתֶּרֶת
446c horrescere, perterrere חָתַת
446d terror, horror חַת
446d metus חִתָּה
446d horror, stupor חִתָּה
446d metus, formido חִתִּית
447a pavidus חָתַת
447a disturbatio מְחִתָּה

ט

447b pellere, pro-, -trudere טָא
447b scopa, everriculum מַטְאֲטֵא
447b lutum, argilla טִיט
447c laetum esse, *aram.* טְאַב
447c id., *aram.* טָאַב
447c mactare, assare טָבַח
447c mactatio, epulum טֶבַח
447d mactatio, epulum טִבְחָה
447d lanius, coquus (*ar.*, id.) טַבָּח
447d internecio, laniena מַטְבֵּחַ
448a rigare, immergere I. טָבַל
448a volvere, amicire II. טָבַל
448a tiara, vitta טְבֶל
448b imprimere, immergi טָבַע
448b annulus, sigillum טַבַּעַת
448c collinum esse טָבַר
vertex montis, umbilicus טַבּוּר
448d
448d mons, *aram.* טוּר
448d micare, splendere טָהַר
449b purus טָהוֹר
449d nitor, puritas טֹהַר
449d purgatio טָהֳרָה
450a hilarem, bonum esse טוּב
450a bonus, praestans טוֹב
452b bonitas, benignitas טוּב
452c texere, nere טָוָה
452c netum מַטְוֶה
452c tabescere, *aram.* טְוָא
452c jejunium צוֹם
452d tingere, obducere טָוַח
452d tectorium טִיחַ
452d ren, adeps טְחָה
453a jactari, tollere טָוַל
453a erratio, exilium טַלְטֵלָה
453b onus, moles +טָטַל
453b luteum esse, *aram.* טִין
453b lutum, argilla טִין
453b circumligare טָוַס
453c taenia, ligamentum טוֹטָפֶת
453c sperare, praestolari I. טָוַר
453d spes, exspectanter טֶרֶם
453d id., priusquam טְרוֹם
453c circumdare II. טָוַר
454a arx, acropolis טִירָה
453c ordinare III. טָוַר
454a murus, ordo טוּר
454b volare, avolare טָוַשׁ
454b projicere, jaculari טָחָה
454b conterere, molere טָחַן
454c mola, pistrinum מַטְחֵנָה
454c mola טְחוֹן
454c fervere, urere טָחַר
454c inflammatio, tumor טְחוֹר
454d pannosum esse טָלָא
454d recentem esse, *θάλλ-ω* טָלָה
455a agnellus, pullus טְלֶה
455a agnus tener טָלֶא
455a irrigare I. טָלַל
455a ros, pluvia tenuis טַל
455b id., *aram.* טַל

455b obtegere, -umbrare II. טָלַל
455c umbra frui, *aram.* טְלַל
455c turbidum, sordidum esse טָמֵא
456b pollutus, impurus טָמֵא
456c impuritas טְמְאָה
457a bardum, stupidum esse טָמָה
457a recondere, abs- טָמַן
457b thesaurus מַטְמוֹן
457b nectere, texere טָנָא
457b corbis, fiscella טֶנֶא
457c spurcum esse טָנַף
457c errare טָעָה
457c sapere, sentire טָעַם
457d id., *aram.* טְעַם
457d sapor, ratio טַעַם
458a voluntas, ratio, *aram.* טַעַם
458a consilium, *aram.* טְעַם
457d delectamentum מַטְעַם
458b prosternere I. טָפַן
458b onerare II. טָפַן
458b expandere טָפַח
458b expansio, palmus טֶפַח
458c mensura palmorum טְפַח
458c peplum, palla מִטְפַּחַת
458c *den.*, fovere, educare טָפַח
458c educatio, curatio טִפָּחָה
458d affigere, allinere טָפַל
458d dux, imperator טִפְסַר
458d incedere, cursitare טָפַף
459a infans, puerulus טַף
insculpere, acuere, טָפַר
459b *aram.*
459b unguis, *aram.* טְפַר
459b opimum, pinguem esse טָפַשׁ
459b trudere, premere טָרַד
459c pellere, *aram.* טְרַד
459c humidum esse טָרַהּ
459c recens, viridis טְרִי
459c fatigari, atteri טָרַח
459d onus, molestia טִרַח
459d discerpere, *δρύπτειν* טָרַף
folium decerptum, טֶרֶף
460a rapina
460a *θηριάλωτον* טְרֵפָה
460b decerptus טָרָף
460b *τρέφειν*, satiare טָרַף
460b *τροφή*, cibus טֶרֶף

י

460b avere, cupere יָאַב
460c decere, conveniens esse יָאָה
460c splendere, manare יָאַר
460d amnis, Nilus יְאֹר
461a desistere, cessare יָאַשׁ
461a vociferari, clamare יָבַב
461b fluere, rigare, ducere יָבַל
462a id., *aram.* יְבַל
461b flumen, liquor יְבַל
461b proventus יְבוּל
461c omnis, flumen יוּבַל
461c orbis terrarum +תֵּבֵל
461d diluvium, inundatio מַבּוּל
462a vulnus, purulentum יַבֶּל

Digitized by Google

462a יָבַל exclamare, jubilare
462a יֶבֶל vociferatio, jubilus
462b יְבֻם sign. incognita
462b יָבָם levir, mariti frater
462b יִבְמָה glos, fratria
den., levirum se prae-
462c stare
462c יָבֵשׁ aridum, siccum esse
462d יָבֵשׁ siccus, aridus
463a יֹבֶשׁ siccitas, ἠπειρος
463a יַבָּשָׁה id., *aram.*
463a יָגַב arare, sulcos imprimere
463b יָגֵב ager
463b יָגָה lugere, moerere, cruciari
463b יָגוֹן moeror, luctus
463c יְגוֹן moeror
463c יָגַע laborare confici
463d יָגֵעַ lassus, fessus
463d יְגִיעַ labor, facultas
464a יָגֵעַ labor
464a יְגִיעָה fatigatio
464a יָגֹר metuere, formidare
464a יָגֵר timens
464b יָד manus
469d id., *aram.*
470a יָדַד diligere, amare
470a יָדִיד amicus, socius
470a יְדִידוֹת amor, deliciae
464b יָדָה I. prehendere
470a יָדָה II. prosternere, dejicere
470b יָדַע videre, scire
475a id., *aram.*
474a יְדַע scientia, sententia
474a יְדָעָה cognitio
474a יֵדָעַת scientia, cognitio
474c מַדָּע cogitatio, conscientia
475c id., *aram.*
474d מַדָּע notitia, cognatio
474d מַדַּעַת affinitas, cognatio
474d יְדַעֹנִי γνωστής
475a מַדּוּעַ τί μαθών, cur
475c יָהַב dare, ponere
475d יְהַב onus, solicitudo
475d יָהַב dare, prodere, *aram.*
476d יָהַר elatum, sublimem esse
476d יָהִיר elatus, superbus
476d יוֹם ἡμέρα, dies
484b id., *aram.*
484b יוֹמָם quotidie, interdum
484c יָוֵן bullire, fermentare
484c יְוֵן limus, coenum
484d יוֹנָה columba
485a יָזַע stillare
485a יֵזַע sudor, gutta
485a יָחַד jungere, copulare
485a יַחַד copulatio, ἕνωσις
485b יַחְדָּו una, simul, prorsus
485c יָחִיד unicus, unigenitus
485d יָחַל exspectare, sperare
486a יְחִיל exspectans
486a תּוֹחֶלֶת spes, exspectatio
486a יָחַם semen concipere
486b יָחַת nudum esse
486b יָחֵף nudus pedibus
486b יָחַשׁ progerminare, gigni
486c יֶחֶשׁ germen, gens
den., secundum fa- תִּתְיַחֵשׂ
486c milias recenseri
486d יָטַב splendere, bonum esse
487b id., *aram.*
487b יֹטֶב bonum
487b יָכֹל sufferre, posse
488b id., *aram.*
488b יְכָל aquarum receptaculum מִיכָל
488c יָלַד parere, gignere
489d יֶלֶד partus, -puer
490b יַלְדָּה puella
490b יַלְדוּת juventus
490b יָלִיד natus
490b יֶלֶד filius, proles
490c יָלַךְ ire, incedere
494b יָלַל ejulare, gemere
494c יְלָל ejulatus
494c יְלֵלָה ululatus
494d יָלַע devorare
494d יָלַק adhaerere
494d יַלְפֵת lichen, mentico
494d יָלַק lingere, carpere
494d יֶלֶק genus locustae
495a יָם mare
496b id., *aram.*
496c יָמַן prosperare
496c יָמִין latus dextrum
den., se dextrorsum
497b יָמַן vertere
497b יָמִין dexter
497b יְמָנִי id.
plaga meridionalis, תֵּימָן
497c auster
497c יָמַר permutare, com-
497d יָמַהּ premere, subigere
498a יָנַק sugere, frui
498b יוֹנֵק surculus, κόρος
498b יְנִיקָה θάλος, ramus tener
498c יָסַד ponere, fundare
498d יְסָד fundatio, fundamentum
498d יְסוֹד solum, fundamentum
499a יְסוּדָה fundatio, -mentum
499a מוֹסָד id.
499a מוּסָד fundatio, dispositio
499a מוּסָדָה exstructio
499b יָסַף addere, pergere, iterare
500b id., *aram.*
500b יָסַר punire, παιδεύειν
500d יְסוֹר reprehensor
500d מוּסָר castigatio, eruditio
501a id.
501a יָעַד definire, constituere
501c מוֹעֵד tempus statutum, festum
502b מוֹעָד cohors, turma
502b מוֹעָדָה festum, congregatio
502b מוֹעָדָה asylum, perfugium
502b יָעָה colligere, corripere
502c יָעֵט forceps, pala
יָעַן v. עַן
502d יָעַשׂ decernere, *aram.*
502d יָעַל ascendere, e-, eniti
502d יַעַל sublimitas
scandens, enitens, rupi- יָעֵל
503a capra

503a יַעֲלָה caprea, antilope
503a יָעַן ululare, clamare
503b יַעֲנָה struthio
503b יָעֵף lassari, fatigari
503c יָעֵף lassus, fessus
503c יְעָפִים lassitudo
503c יָעַץ fixum facere, decernere
504a מוֹעֵצָה consultatio
504a יָעַר virere, frondescere
504b יַעַר virgultum, silva, nemus
504c יַעֲרָה arundo
504c יָפָה nitere, pulchrum esse
504d יָפֶה pulcher, bonus
505a יְפִי, יְפִיפִיָּה splendor,
505b יָפַח anhelare, suspirare
505b יָפֵחַ anhelans
505b יָפַע splendere, nitere
505b יְפָעָה splendor, pulchritudo
505c תְּוֹפָפָה mons, vertex, culmen
505c יָפַת nectere, implicare
505c מוֹפֵת miraculum, typus
506a יָצָא exire, egredi
510b יְצִיא progressus, prognatus
510b מוֹצָא egressio, exitus
510c מוֹצָאָה ortus, origo
510c תּוֹצָאָה exitus, evasio
510c צֵאָה stercus, excrementum
510d צֹאִי caenosus, sordidus
510d צוֹאָה excrementum
510d צֶאֱצָא prognatus
511a יָצַב fulcire, statuere
511d נְצִיב capulus ensis
praefectus, custodia, נָצִיב
511d statua
511d מַצָּב statio
512a מִצָּב obsessio militaris
512a מַצָּבָה praesidium stativum
512a מִצְפָּה praesidium, excubiae
512a מַצֵּבָה cippus, columna
firmum, certum esse, יָצַב
512b *aram.*
512b יָצִיב certus, firmus, *aram.*
512c נְצִיבָא stabilitas, firmitas
512c יָצַג firmare, locare
512d יָצַע sternere, sub-
512d יְצוּעַ stratum, tabulatum
513a מַצָּע stratum
513a יָצַק colare, σακκεῖν
513c יְצֻקָה fusio, fusura
513c מוּצָק fusile, fusura, soliditas
513c מוּצָקָה infundibulum
513d יָצַר conserere, fingere
514a יֵצֶר torus, nervus
514a יֵצֶר meditatio, figmentum
514b יָקַב excavare
514b יֶקֶב lacus, torcular
514c יָקַד ardere, candere
514c יְקֹד ardor, flamma
514d מוֹקֵד titio, focus
514d מוֹקֵדָה focus arae
514d יָקַד flagrare, aduri, *aram.*
514d יְקֵדָא incendium, *aram.*
514d יָקַהּ obedire
514d יְקָהָה obedientia
515a יָקַע abripere, evellere

515b יָקַץ excitari e somno
515b יָקַר carum esse
515b יָקָר carus, magnificus
515c יְקָר pretium, honos
515d יְקָר honor, gloria, *aram.*
515d יַקִּיר pretiosus
515d יַקִּיר id., *aram.*
515d יָקַשׁ nectere laqueos
516a יָקוּשׁ anceps
516a מוֹקֵשׁ laqueus, insidiae
516b יָרֵא vereri, timere
517c יָרֵא timens, timidus
517d יִרְאָה timor, reverentia
518b מוֹרָא admiratio, timor
518b יָרַד descendere
520b מוֹרָד declive
520b יָרָה I. irrigare, manare
521a מוֹרֶה id., jaculans, sagittarius
520b יָרָה II. erudire, docere
521a מוֹרֶה doctor, eruditor
521a תּוֹרָה doctrina, lex, revelatio
522a תּוֹר ratio, lex
522a מוֹרֶשֶׁת institutio
522a יָרֵהּ timere, tremere
522b יָרֵחַ luna, mensis
522b יֶרַח cursus lunae, mensis
522b יֵרַח id., *aram.*
522c יָרַץ ruere, currere
522c יָרַךְ mollescere
522c יֶרֶךְ femur, μηρός
522d יַרְכָה latus
523a יַרְכָא femur, clunes, *aram.*
523a יָרַע tremere, afflictum esse
523a יְרִיעָה aulaeum, cortina
523b יָרַק spuere, ex-
523c יָרַק virescere, crescere
523c יֶרֶק herba viridis
523c יֵרֶק viror, viride
523c יַרְקוֹן rubigo, aurigo
523d יְרַקְרַק passim viridis
523d יָרַשׁ I. prehendere, captare
525a יְרֻשָּׁה possessio, haereditas
525a יְרֻשָּׁה occupatio, possessio
525a מוֹרָשׁ trop. id.
525b מוֹרָשָׁה haereditas
525b תִּירוֹשׁ mustum
525c יֶרֶשֶׁת rete, plaga
523d יָרַשׁ II. expellere, privare
525c יָשַׁב considere, habitare
529d מוֹשָׁב sedes, habitaculum
530a תּוֹשָׁב inquilinus
530b שִׁבָה sessio, mora
530b יָשַׁהּ esse, subsistere
530b יֶשׁ essentia, οὐσία
530d תּוּשִׁיָּה constantia, firmitas
530d יָשַׁט tendere, ex-
531a יְשִׁמּוֹן vastum, desertum esse
531a יְשִׁימוֹן solitudo, desertum
531a יְשִׁמָּה vastitudo
languidum esse, addor- יָשֵׁן
531b mire
531c יָשֵׁן vetus, -stus
531c יָשֵׁן dormiens
531c שְׁנָה somnus, desidia
531d שֵׁנָה somnus

Digitized by Google

531d יָשַׁע amplum, dilatatum esse
532d יֶשַׁע salvatio, salus
532d יְשָׁע auxilium, adorea
533a יְשׁוּעָה vindicatio, salvatio
533c מוֹשָׁעָה id.
533c יָשׁוּעַ amplus, dives
533c יְשׁוּעָה salus, prosperitas
533d יָשַׁר rectum, justum esse
534a יָשָׁר rectus, probabilis
534c יְשֻׁרוּן gens rectula, proba
534d יֹשֶׁר rectitudo, integritas
534d יְשָׁרָה probabilitas
534d מִישׁוֹר planities, integritas
535a מֵישָׁר rectitudo, sinceritas
535a יְשִׁימוֹן planities, arvum
535b יָשַׁשׁ album, canum esse
535b יָשִׁישׁ canus, πολιός
535b יָשִׁישׁ senex, canus
535b יָתַב sedere, *aram.*
535b יָתַד infigere, intundere
535c יְתֵד clavus, paxillus
535c יָתַם spoliatum, orbum esse
535d יָתוֹם orphanus, pupillus
535d יָתַן protendere, perennem esse
536a צֵיתָן diuturnitas, perennitas
536a יָתַר propendere, redundare
536d יֶתֶר funis, abundantia, pars reliqua, praestantia
537b יִתְרָה lucrum, emolumentum
537b יִתְרוֹן bonum, utilitas
537b יֹתֶר lucrum, *adv.* nimium
537c יֹתֶרֶת major lobus hepatis
537c יְתִיר praecellens, *aram.*
537c מוֹתָר praestantia
537c מֵיתָר nervus, arcus

כ

537d כָּאַב dolere, moerere
538a כְּאֵב afflictio, dolor
538a מַכְאֹב sauciatio, dolor
538b כָּאָה increpare, compellare
538b כָּאַר = כָּצַר squalidum esse,
538b כְּאוֹר lutum, coenum
538b כָּבַב micare, splendere
538c כּוֹכָב globus, stella
538d כָּבַד ponderosum esse, pollere
539c כָּבוֹד gravitas, honos
540c כֹּבֶד pondus, gravitas
540c כִּבְדָּה difficultas
540c כָּבֵד magnificus
540c כָּבֵד gravis, copiosus
540d כָּבֵד jecur
541a כָּבָה contegere, exstinguere
541b כָּבַל constringere, amicire
541b כֶּבֶל vinculum, compes
541b כַּרְבְּלָא amictus, *aram.*
541c כָּבַס calcare, subigere
541d כָּבַע gibbosum esse
541d כּוֹבַע galea, tiara
541d כָּבַר plectere, viere
541d כְּבִיר plenus, stragular

542a מַכְבֵּר pulvinar, crates
542a כְּבָרָה cribrum
542a כֹּבֶד validum, potentem esse
magnitudo, diuturnitas, כֹּבֶד
542a dudum
542b כִּבְרָה longitudo, hippodromus
542b כַּבִּיר validus, multus
542b מַכְבִּיר copia, ubertas
542c כָּבַשׁ proterere, subigere
542c כֶּבֶשׁ scabellum, ὑποπόδιον
542d כָּבַשׁ candere, urere
542d כִּבְשָׁן fornax
542d כְּבַשׁ* vi incerta
542d כֶּבֶשׁ agnus
543a כֶּשֶׂב transp. id.
543b כִּבְשָׂה agna
543b כִּשְׂבָּה id.
543b כָּזַב nectere, mentiri, *aram.*
543b כָּזָב mendax, falsus
543b כָּזַב excavare I.
543b כַּד urceus, cadus
543c כָּדַד candere II.
543c כַּדְכֹּד lapis scintillans
543c כִּידֹד scintilla
543c כָּדַר circulari
543d כַּדּוּר orbis, circulus
543d כִּידוֹר currus bellicus
כָּהָה languidum, hebetem
543d esse
544a כֵּהָה hebes, afflictus
544a כְּהָה delinitio
544a כָּהַל sufferre, posse, *aram.*
544a כָּהַן parare, ministrare
544b כֹּהֵן sacerdos, λειτουργός
546d כָּהֵן id., *aram.*
546d כְּהֻנָּה sacerdotium
547a כָּוַד incidere, κήδ-ειν
547a כֵּיד vulneratio, dolor
547a כִּידוֹן telum, hasta
547a כָּוָה inurere, καύειν
547b כְּוִי adustio, stigma
547b כִּיּוֹר canterium
547b מִכְוֶה κατάκαυμα
547b כָּוַר cavare, *aram.*
547b כִּיר foramen, fenestra, *aram.*
547c כָּוַל continere, metiri
547d כִּילַי coacervator, avarus
548a כָּוַם celare, occulere I.
548a כּוּמֶז sera, claustrum
548a כּוּם cumulare II.
548a כִּימָה cumulus stellarum
548b כּוּן erectum esse, stare
549bc כֵּן, אָכֵן rectus, recte
550a כֵּן id., *aram.*
549c מָכוֹן statio, fundamentum
549c מְכוֹנָה basis
549d תְּכוּנָה structura, apparatus
549d כַּוָּן liba, placenta
549d כִּיּוּן sidus Saturni
550a כּוּס occulere, servare
550a כִּיס crumena, marsupium
550a כּוֹס calix, poculum, trua
550c כּוֹר fodere, dissecare
550c כָּרִי lictor, carnifex
550c מַכֵּרָה* ensis, pugio

locus, ubi quid effo- מְכוּרָה
550c ditur
550d n. mensurae כּוֹר
pelvis, labrum, sug- כִּיּוֹר
550d gestus
551a lebes, sartago כִּיר
551a *aram.*, χόρος כֹּר
551a fornax, catinus כִּיּוֹר
551b abscondere, seponere כָּוַת
551b thesaurus, aerarium נְכוֹת
551b nectere, mentiri כָּזַב
551c fallacia, mendacium כָּזָב
551d frustratio אַכְזָב
551d diffringere, superare כָּזַר
551d durus, saevus אַכְזָר
551d horrendus, tyrannicus אַכְזָרִי
552a crudelitas, atrocitas אַכְזְרִיּוּת
552a amovere, re-, -cedere כָּחַד
552b nervosum, robustum esse כָּחָה
552b medulla, vis כְּחַ
552b genus lacertae כְּחַ
553a fucare, purpurissare כָּחַל
deminuere, emaciari, כָּחַשׁ
553a negare
553b macies, mendacium כַּחַשׁ
553b mendax כָּחֹשׁ
553c coercere, cohibere כָּלָא
553c cohibitio, segregatio כֶּלֶא
553d carcer, custodia כְּלוּא
553d φυλακή כְּלִיא
553d caula מִכְלָה
553d latrare, bauhari כָּלַב
554a canis, latrans כֶּלֶב
554a plectere, πλέκειν כָּלַב
554a canistrum, cavea כְּלוּב
capere, complecti, ab- כָּלָה
554b solutum esse
555b tabescens desiderio כָּלֶה
555b consumtio, deletio כָּלָה
555c consummatio, deletio כִּלָּיוֹן
555c absolutio, extremitas תַּכְלִית
555c perfectio תִּכְלָה
555c res perfecta מִכְלָל
555c renes כִּלְיָה
555d suppellex, vas כְּלִי
557a senem esse כָּלַהּ*
557a senectus כֶּלֶה
557b perficere, absolvere כָּלַל I.
557b perfectus, absolutus כָּלִיל
557c perfectio, ἰδέα מִכְלָל
557c complexus, τελείωμα מִכְלֹל
557c id. מַכְלֹל
557c coronata, sponsa כַּלָּה
557d sponsalia כְּלוּלוֹת
557d absolvere, *aram.* כְּלַל
558a attenuare, atterere כָּלַם
558b ignominia, contumelia כְּלִמָּה
558c opprobrium כְּלִמּוּת
558c tundere, κολάπτειν כָּלַת
558c malleus, securis כֵּילַת
558c desiderare כָּמַהּ
558d manere, abscondere כָּמַן
558d thesaurus, gaza מִכְמָן
558d cuminum כַּמּוֹן
558d abscondere כָּמַס

559a כָּמַר candere, cremare I.
559a כְּמַרְמַר caligo, tenebrae
559a כְּמָר sacerdos ethnicus
559b כָּמַר ligare, cingere II.
559b מִכְמֶרֶת rete, laqueus
559b מַכְמֹר id.
559b מִכְמֶרֶת id.
559b כָּנָה cognoscere, notare I.
559c כִּנָּה cognomentum, collega
559c כִּנָּה id., *aram.*
559d כִּנְמָא nominatim, nam, *aram.*
559d כָּנָה carpere, decerpere II.
560a כִּנָּה musca, culex
560a כָּנַם depascre, -radere
560a כִּנִּים vermis, culex
560a כָּנַן erigere, plantare
560a כֵּן statio, basis
560b כִּנָּה stirps, surculus
560b כָּנַס congregare, colligere
560c מִכְנָס femoralia
se incurvare, prostra- כָּנַע
560c tum esse
561a כִּנְעָה sarcina, opes
561a כָּנַף contegere, operire
561b כָּנָף tegumentum, ala
561d כָּנַר stridere, crepare
561d כִּנּוֹר cithara, κινύρα
562a כִּנֵּשׁ colligere, *aram.*
562a כָּסָא operire, tegere I.
562d כָּסָא computare II.
562d כֵּסֶא tempus definitum
563a כָּסָה contegere
563d כְּסוּי tegmen, tegumentum
563d כְּסוּת vestis, tegmen
564a כֶּסֶת pulvinar, stragula
564a מִכְסֶה tectum, κάλυμμα
564a מִכְסֶה stragula, vestis
564b כָּסַח secare, abscindere
labi, languidum, stul- כָּסַל
564b tum esse
564b כֶּסֶל stupor, lumbus, spes
564b כִּסְלָה languor, stultitia, spes
564c כְּסִיל stultus, Orion
564d כִּסְלוּת stupor, stultitia
565a כִּסְלֵו nomen mensis
565a כָּסַם tondere
565a כִּסֵּאת far, ador
565b כָּסַס definire, computare
numerus definitus, מֶכֶס
565b vectigal
565b מִכְסָה numerus, pretium
565b כָּסַת pallere, expallescere
metallum album, ar- כֶּסֶף
565c gentum
566d כְּסָהּ id., *aram.*
567a כָּעַס commotum esse
567b כַּעַס solicitudo, moeror
567c כָּפָה contegere, extinguere
567c כָּפַל complicare, du-
567c כֶּפֶל duplum, -licatura
567d כָּפַן concupiscere, appetere
567d כָּפֶן desiderium, fames
567d כָּפַס ligare, nectere
567d כְּפִיס trabs, tignum
568a כָּפַת cavum, curvum esse

Digitized by Google

568a כַּף palma, patera, ansa
568d כִּפָּה ramus, spada
569a כֹּף scopulus, rupes
569a כָּפַר rubicundum esse
569a כֹּפֶר cyprus (alhina)
569b כָּפַר I. tegere, con-, expiare
569d כִּפּוּר tectio, expiatio
570a כַּפֹּרֶת operculum, ἱλαστήριον
570b כַּפֹּר piaculum, λύτρον
569b כָּפַר II. fortem, atrocem esse
570b כְּפִיר leo juvenis
570b כְּפָר = גֹּפֶר resina arboris,
569b כָּפַר III. spargere
570c כְּפוֹר pelvis, crater, pruina
569b כָּפַר IV. copulare, conjungere
570a כְּפָר pagus, vicus
570b כִּפֻּר conjunctio domuum
570b כְּפִיר pagus, vicus
570b כִּפֻּשׁ obruere cineribus
570d כָּפַת ligare, vincire, *aram.*
570d כִּפְתֹּר coralla, capitulum
571a כַּר aries, agnus, κριός
571b כָּרָא afflictum esse, *aram.*
571b כָּרַב prehendere, captare
571b כָּרוּב gryphus, Sphynx
571d כָּרָה I. fodere, perforare
571d כֵּרָה fovea, cisterna
571d מִכְרֶה fodina, fovea
572a כָּרָה II. emere, mercari
572a כָּרָה III. coquere
572a כֵּרָה epulum
572a כָּרַז clamare, *aram.*
572a כָּרוֹז praeco, κῆρυξ
572b כָּרַךְ cingere, ambire
572b תַּכְרִיךְ cinctus, pallium
572b כַּרְכֹּב ambitus
572c כַּרְכֹּם crocus
572c כַּרְמִיל color coccineus
572c כָּרַס elatum, rotundosum esse
572b כִּסֵּא thronus, sella
572d כַּרְסָא id., *aram.*
572d כָּרְסֵם corrodere
572d כָּרַע procumbere
573a כָּרַע crus
573b כַּרְפַּס carbasus
573b כָּרַר circulare, ambire
573c כַּר ambitus, regio
573c כִּכָּר regio, placenta, talentum
574a כִּבַּר id., *aram.*
574a כֶּרֶם vinea, pascuum
574c כֶּרֶם vinitor
574c כַּרְמֶל hortus, pascuum
574d כַּרְכֶּרֶת dromas
574d כָּרַשׁ se incurvare
575a כֶּרֶשׁ venter
575a כָּרַת secare, abscindere
576c כְּרִיתוּת repudium
576c כְּרֵיתוֹת trabes doliatae
576c כֹּרֵת lictor
576d כָּשַׁהּ opimum esse
576d כָּשַׁל labare, vacillare
577a כַּשְׁיָל securis, ascia
577a כִּשָּׁלוֹן prolapsio, lapsus
577b מִכְשֹׁל offendiculum
577b מַכְשֵׁלָה id.

577b כָּשַׁף sapientem esse, incantare
577b כֶּשֶׁף praestigiae, fascinus
577c כָּשָׁף magus, praestigiator
577c כָּשַׁר firmum, rectum esse
577c כִּשָּׁרוֹן successus, prosperitas
577c כּוֹשָׁרָה commoditas, fortuna
577d כִּישׁוֹר baculus erectus, colus
577d כָּתַב insculpere, inscribere
578d כְּתָב id., *aram.*
578d כְּתָב scriptio, decretum
578d כְּתָב id., *aram.*
579a כְּתֹבֶת notatio, incisio
579a מִכְתָּב scriptura, epistola
579a כָּתַל aggestum esse
579a כֹּתֶל paries
579a כְּתַל id., *aram.*
579a כְּתָל id., *aram.*
579b כָּתַם I. obserare, abscondere
579b כָּתַם II. micare, fulgere
579b כֶּתֶם spec. auri
579c מִכְתָּם poema aureum
579c כָּתַן nectere, nere
579c כְּתֹנֶת χιτών, tunica
579c כְּתֹנֶת lintea vestis
579d כָּתַת portare
579d כָּתֵף humerus, scapula
580b כָּתַר I. cingere, circumdare
580b כֶּתֶר corona, diadema
580b כִּתֶּרֶת cinctura, capitulum
580b כָּתַר II. morari
580c כָּתַשׁ contundere
580c מַכְתֵּשׁ mortarium
580d כָּתַת conterere
580d כְּתִית tusum
581a מִכְתָּשׁ contusio

ל

581a לָאַב ardere, sitire
581a תַּלְאוּבָה siccitas, sitis
581a לָאָה lingere, defetisci, languere, hiare
581b תְּלָאָה defatigatio, labor
581c לָאַט velare, celare
581c לָאָט arcanus, absconditus
581d לָאַט leniter, latenter
581d לָאַט tarditas, segnities
581d לָאַךְ mittere, legare
581d מַלְאָךְ legatio, legatus
582d מַלְאָךְ id., *aram.*
582d מַלְאָכוּת legatio
582d מְלָאכָה munus, opus
583c לָאַם consociare
583c לְאֹם populus, gens
583d לָבַב allinere, opimum esse
584a לֵב adeps, cor
586a לִבֵּב id.
587a לָבַב id., *aram.*
587b לְבָבָה cor, animus
587b לְבָבָה placenta adipata
587b לָבָה I. mugire, μυκᾶν
587b לָבִיא leo
587b לְבִיָּה leaena

587b לְבִיא id.
587c לָבָה II. micare, splendere
587c לְבָבָה flamma
587c לָבַט prosternere, corruere
587d לָבָן album, candidum esse
588a לָבָן albus, candidus
588b לְבָנָה luna
588b לְבֵנָה later
588c מַלְבֵּן fornax lateraria
588c לִבְנָה populus alba
588c לְבֹנָה albedo, candor, vitrum
588d לְבוֹנָה resina alba, thus
588d לְבוֹנָה nomen montis nivei
589b לָבַשׁ velare, induere
590b לְבֻשׁ id., *aram.*
589d לְבוּשׁ indumentum, vestis
590a מַלְבּוּשׁ vestimentum
590b לְבוּשׁ id., *aram.*
590b תִּלְבֹּשֶׁת ornamentum vestis
590b לָהַב lucere, flammare
590b לַהַב flamma
590c לְהָבָה id.
590c שַׁלְהֶבֶת id.
590d שַׁלְהֶבֶתְיָה flammans, flagrans
590d לָהַג vocare, loqui, cogitare
591a לַהַג locutio, meditatio
591a לָהַה languere, tabescere
591b לָהַט flagrare
591b לַהַט flamma, fulmen
591c לָהַם verberare
591c לוּג cavare, ex-
591d לֹג lagena, lacuna
592a לָוָה I. adhaerere, commitari
592a לָוָה II. mutuari, nectere
592b לְוָיָה corona, sertum
592b לִוְיָתָן animal contortum
592c לֵיט cinctura
592c לוּל volvere
592d לוּל cochlea, cochlis
592d לַע laqueolus, ligula
593a לוּז I. deflectere
593a לָווּת perversitas
593b לוּז II. nux
593b לוּחַ insculpere, inscribere
593b לוּחַ tabula
593c לוּט velare, contegere
593c לוּט velum, tegmen
593d לָט latenter, clam
593d לֵהָט id., λάθρα
593d לוּל involutum, obscurum esse
594a לַיִל nox, caligo
594d לֵילִי id., *aram.*
594d לִילִית spectrum nocturnum
595a לוּן *den.*, pernoctare
595b מָלוֹן hospitium
595c מְלוּנָה tuguriolum
595c לוּן fremere, indignari
595d תְּלוּנָה indignatio, detestatio
595d לוּעַ lambere, ligurire
596a לֹעַ gula, guttur
596a לוּץ nitere, laetari, illudere
596c לָצוֹן lascivia, irrisio
596c מְלִיצָה oratio nitida, aenigma
596c לָצַץ *den.*, ornate dicere

596d לוּשׁ I. lingere, lambere
597a לָשׁוֹן lingua
597c לְשָׁן id., *aram.*
597c לָשַׁן *den.*, calumniari
596d לוּשׁ II. conterere, -depsere
596d לוּשׁ III. validum esse
597d לַיִשׁ λῖς, leo
597d לָחָה progerminare
597d לֶחִי mentum, gena
598a לָחַח humidum, recentem esse
598a לַח humidus, recens
598b לַח vigor, succus
598b לָחַךְ lingere, depascere
598b לָחַם consumere, delere
599b לָחַם pugna, certamen
599b לֶחֶם cibus, victima
600c לְחֵם id., *aram.*
600c לְחוּם caro, cibus
600c מִלְחָמָה certamen, bellum
aram., λαιχᾶν, salacem
601d לַחַן esse
601d לְחֵנָא pellex, concubina, *aram.*
601d לָחַץ premere, urgere
602a לַחַץ oppressio, afflictio
602a לָחַשׁ sibilare, stridere
602b לַחַשׁ susurrus, incantatio
602c לָט mastiche lentisci
602c לָטָא λαθεῖν
602c לְטָאָה nomen lacertae
602c לָטַשׁ acuere, cudere
602d לָכַד capere, intercipere
603c לֶכֶד captura
603c מַלְכֹּדֶת rete, decipula
603c לָמַד meditari, discere
604a לִמֻּד eruditus, doctus
604b מַלְמָד stimulus
604b תַּלְמִיד discipulus
604b לָעַב pudefacere, λωβεύειν
604b לָעַג balbutire
604c לַעַג ludibrium, irrisio
604c לָעַג balbutiens
604d לָעָה loqui
604d לְעָזוּת lingua, sermo
604d לָעַז barbare loqui
605a לָעַס edere, gustare
605a לָעַן diras imprecari
605a לַעֲנָה absinthium
605a לָקַח flammare, ardere
605b זִלְעָפָה tempestas
605b לָפַד λάμπειν
605b לַפִּיד lampas, taeda
605c לָכַד prehendere, amplecti
605c לָצַר servare, custodire
605c מָלְצָר custodia, inspectio
605d לָקַח capere, sumere
609b לֶקַח doctrina, disciplina
609c מִקָּח sumtio, acceptio
609c מַקָּחָה merx
609c מֶלְקָחַיִם forceps, emunctorium
609c מַלְקוֹחַיִם captura, forceps
609d לָקַט legere, colligere
610a לֶקֶט spicilegium
610a יַלְקוּט pera pastorum
610a לָקַק lambere, lingere
610b לָקַשׁ exsuccum, serotinum esse

Digitized by Google

ע

779d עָבַד laborare, servire
781b עֲבַד facere, *aram.*
781c עֶבֶד servus, mancipium
784b עִבַּד id., *aram.*
עֲבֹדָה servitus, servitium, opus 784b
785a עֲבֵד opus, actio
785a עֲבֹדָה familia, operae
785a עַבְדוּת servitus, familia
785b מַעֲבָד actio, opus, *aram.*
785b עֲבִידָא labor, opus, negotium
785b מַעְבַּד actio, *aram.*
785b עֲבֹת opimum, crassum esse
785b עָבִי densitas, crassitudo
785b עֲבִי id.
785c מַעֲבֶה crassities
785c עָבַט complicare, mutuari
785d עֲבֹט pignus, hypotheca
785d עֲבָטִיט onus aeris alieni
786a עָבַר transire, praeter-
788b עֲבָרָה trajectus, transvectio
788c מַעְבָּרָה navicula trajectoria
788c מַעְבָּרָה vadum, pons
788c עֲבָרָה vibratio, pons
788d עֶבְרָה transgressio, ira
עֲבוּר foetus terrae, frumentum 789a
789a עֲבוּר meta, propter
עֵבֶר superficies, extremitas 789b
עִבְרִי Ebraeus 789d
790a עֲבַר latus, *aram.*
790a עָבַשׁ computrescere
790b עָבַת plectere, nectere
790b עֲבוֹת implicatus frondescens
790b עֲבֹת tortile, funis
790c עָגַב adamare, *ἀγαπᾶν*
790c עֲגָבָה dulcedo, *ἔρως*
790d עֻגָב suavitas, jucunditas
עוּגָב instrumentum musicum 790d
791a עָגַל gyrare, volvere
791a עָגֹל rotundus, orbicularis
791a עָגִיל annulus, orbiculus
791a עֲגָלָה plaustrum
791b מַעְגָּל ambitus, via, orbitum
791b מַעְגָּלָה id.
791c עֵגֶל vetulus, jumentum
791d עֶגְלָה juvenca, vitula
791d עָגַם gemere, dolere
792a עָגַן sepire, includere
792a עָגַר clamare, fritinnire
792a עָגוּר hirundo
792b עָדַד numerare, computare
עֵד menstruum 792b
עַד tempus occultum, aeternitas 792c
792d עֵדֶן tempus, *aram.*
עָדָה velare, praeterire, prehendere 793a
793a עֲדִי praeda, manubiae
793b עֶדְיִ ornatus, *κόσμος*
793b עֲדִי ornamentum
793b עָדַי perire, *aram.*
793c עָדַן mollem, delicatum esse
793c עֵדֶן locus amoenus
793d עֶדְנָה vigor, voluptas
793d עֲדֵנָה molliculus, delicatulus
794a עֲדָנִים deliciae, voluptas
עָדַף superpendere, superfluere 794a
794a
794b עָדַר deserere, abire
794b עָדַר I. conserere, ordinare
794c עֵדֶר series, grex
794d עָדַר II. incidere, sarrire
794d מַעֲדֵר ligo, sarculum
794d עָדַשׁ germinare
794d עֲדָשָׁה lens
795a עוּב velare; opimum esse
795a עָב nubis, caligo, limen
795b עוֹב tignum, trabs
795b עוּג circulare, gyrare
795b עֻגָה placenta rotunda
795b עֻגָב id.
795c עוּד cingere, augere, firmare
796a עֵדָה testimonium, concio
796d תְּעוּדָה norma, institutum
796d עֵד testis, robur
797b עִדָּן consultum, lex
797c עוֹד diuturnitas; adhuc, ultro
798b עָוָה incurvare, peccare
798c עָוֶל perversitas, culpa
799c עֲוֹן supplicium
799c עַוָּה vertigo, insania
799d עִי ruderum acervus
799d עַי id.
799d עֲוָיָא pravitas, *aram.*
799d עוּף fugere, evadere
800a עוּם infigere, *χαράσσειν*
800a עָם stilus
800a עַיִט avis rapax
800a עֵטָא consilium, *aram.*
800b עָוַל languere, stolidum esse
800b עַוָּל injustus, peccator
800b עַוָּל injustitia, pravitas
800c עַוֶּלֶת id.
800c עַוָּל mendax, *φαῦλος*
800c עַוֶּלֶת improbitas
עוּל sugere, sorbire, vegetum esse 800d
800d
800d עֵוֶל infans, infamtulus
800d עֲוִיל id.
800a עֶלֶם puer, juvenis
801a עַלְמָה puella, virgo
801b עֲלוּמִים aetas juvenalis
801b עוֹלֵל puerulus, parvulus
801c מְעוֹלָל puer tenellus
801c עוֹלָל id.
801c עוּן inclinare, decumbere
801c מָעוֹן habitaculum
801d מְעוֹנָה asylum
801d עוֹנָה concubitus
801d עוּף volare
802b עוֹף volucer, avis
802c עוֹף avis, volatile, *aram.*
802c עַפְעַף palpebrae
802d עֲטָטָה caligo densa
802d עֲטָפָה densitas, tenebrae
802d עֲטָטָה caligo, afflictio
802d מֵעִטָּה id.
802d עוּץ constituere
802d עֵצָה consilium
803b עֵץ baculus, frutex, lignum
804c עֲצָה ligna, materia
עוּק urgere, coarctare, premere 804c
804c
804e עֲצָה oppressio, angustiae
804c מְעִצָּה oppugnatio
804c עוּר I. forare, cavare
804c מְעָרָה foramen, caverna
804d עִוֵּר sec. effodere
804d עִוֵּר caecus, excaecatus
עִוָּרוֹן effossio oculorum, caecitas 805a
805a
805a עֵוֶרֶת effossio oculorum
805c עוּר II. circuire, cingere
805c עִיר oppidum, urbs
עוּר III. vigilem esse, expergisci, *γρηγορεῖν* 809c
809c
810a עִיר vigil, custos, *aram.*
810a עִיר aestus odii
810b עוּר IV. urgere, affligere
810b עִיר angor, angustiae
עוּר V. detonsum, nudum esse 810b
810b
810c עֶרְוָה nuditas, pudenda
810c עֵירֹם nudus, impudens
810c עָרֹם nudus, detectus
810d מַעֲרֹם nuditas
810d עִיר palea, *aram.*
805a עוֹר cutis, tegumentum
810d עוּשׁ cito abire
810d עָוַת curvum, inflexum esse
811a עִוָּתָה perversio, oppressio
811a עוּת opportune loqui
811a עֵז capra, *αἴξ*
811b עֵז id., *aram.*
811c עֲזָאזֵל mons proclivis
811d עָזַב I. linquere, deserere
812d עִזּוּבָה urbs ab incolis deserta
812d עָזַב II. consuere, ligare
813a עִזָּבוֹן commutatio mercium
813a עָזַז robustum, firmum esse
813b עֹז robustus, validus
813c עֹז robur, vis
813d עִזּוּז validus, potens
813d עֻזּוּז firmitas, robur
814a מָעוֹז munimentum, arx
814b עָזַן acutum, perspicacem esse
814b עֵזְנִיָּה aquilae species
814b עָזַק secare, pastinare
עִזְקָא annulus siguatorius, *aram.* 814b
814b
814c עָזַר stipare, protegere
815a עֵזֶר protectio, defensio
815a עֶזְרָה auxilium
815b עֶזְרָת auxilium
815b עֲזָרָה vestibulum
815c עָטָה I. tegere, velare
815d עָטָה II. incurrere, invehi
815d עַטַלֵּף vespertilio
815d עָטַן nectere, copulare
816a עֶטֶן funis, nervus
816a עָטַף obvolvere, operire
816b מַעֲטָפָה pallium, tunica
816b עָטַר cingere, circumdare
816b עֲטָרָה corona, sertum
816c עָטַשׁ sternuere
816c מַעֲטָשָׁה sternumentum
816c עָיַם fervere
816d עֵיֶם fervor, candor
816d עָיַן scatere, manare
816d עַיִן oculus, fons
820a עַיִן id., *aram.*
820a עָיַן den., oculis invidis intueri
820a מַעְיָן locus fontium, scatebra
820b עָיַף languere, defatigare
820b עָיֵף fessus, de-
820c עַיִר pullus sugens, asellus
820d עָכַב I. texere, plectere
820d עַכָּבִישׁ textor, aranea
820d עָכַב II. rodere
820d עַכְבָּר animaculum rodens, mus
821a עָכַס colligare, stringere
821a עָכֶס compes, funis
821b עָכַר turbare, affligere
821b עַכְשׁוּב aspis
821b עָלַג balbutire, garrire
821c עִלֵּג balbus
821d עָלָה celsum esse, assurgere
825b עֶלְ altitudo, sublimitas
825c עוֹלָה holocaustum, victima
826c עִלָּא id., *aram.*
826c עִלָּאִי excelsus, supremus
827a עִלָּוֹן id., *aram.*
826d עָלֶה folium
827a עֲלִי pistillum
827a עֲלִי superior
827a עִלַּי supremus, *aram.*
827b עֲלִיָּה *ὑπερῶον*
827b עֲלִיָּה adscensus, scala
עֲלִיַּת pars domus superior 827b
827b *aram.*
מַעֲלֶה adscensio, gradus 827b
827c conclave supremum
827c מַעֲלָה locus elatus, suggestus
827d מַעַל supra, superne
828b מַעַל elevatio
828b תַּעֲלָה emplastrum, fascia
828c עַל supra, *aram.*
828c עָלַז lucere, laetari
828d עָלֵז laetabundus
828d עַלְיָז abunde laetus
828d עָלַם obvelare, obscurare
828c עֲלָטָה caligo, tenebrae
829a עָלַל volvere, tractare
829b עֲלִיל tractatio
עֲלִילָה actio, convolutio rerum 829b
829b
829c עֲלִילִיָּה facinus
829c מַעֲלָל actio, facinus
829d מַעֲלִיל id.
829d תַּעֲלוּל actio, crudelitas
829d עֲלָה causa, praetextus
עֲלֻלוֹת collectio uvarum, rematio 830a
830a

830a jugum עֹל
830b vertere, ingredi, *aram.* עָלַל
830b ingressio, occasus solis מָעָל
830c abscondere עָלַם
tempus obnuptum, infinitum, aeternitas כֹּלֶם
830d
832b tempus occultum עֵילוֹם
occultum, mysterium חֶעְלֻמָה
832b
832b aeternitas, *aram.* עָלֵם
832b aeternitas עֲלֻמּוּת
832c exsultare, lascivire עָלַס
832c costa, *aram.* עֶלַע
832c obtegere, velare עָלַף
832c languor, syntexis כְּלִפָּה
832d gaudere, ovare עָלַץ
832d laetitia עֲלִיצוּת
832d sugere, delingere עָלַק
832d hirudo, sanguisuga עֲלוּקָה
833a homo, gens, tribus עַם
839b populus, *aram.* עַם
vacillare, motitatum esse I. עָמַד
839b
839c erectum esse, stare II. עָמַד
841d statio, suggestus עֹמֶד
841d domicilium firmum עֲמָדָה
841d columna, *στήλη* עַמּוּד
842b munus, statio מַעֲמָד
842b fundamentum מַעֲמָד
842c se consociare עָמְדָה
842c societas, socius עֲמִית
842c laborare, operari עָמַל
842d labor, molestia עָמָל
843a laboriosus, operarius עָמֵל
843a conjungere, copulare I. עָמַם
843b communitas, juxta עִמָּה
843c nubilum esse II. עָמַם
843c operam dare, tollere עָמַס
843c gravitas, onus מַעֲמָסָה
humilem, profundum esse עָמַק
843d
843d profundus עֵמֶק
844a profundus, depressus עָמֹק
844a profunditas עֹמֶק
844a locus depressus, vallis עֲמָק
844c profundus, *aram.* עֲמִיק
844c locus profundus מַעֲמַקּ
844c nectere, colligare I. עָמַר
844c manipulus עֹמֶר
844d merges עֲמִר
844d servum facere II. עָמַר
844d admetiri, tribuere עָמַר
844d genus mensurae עֹמֶר
845a pullulare, *aram.* עֲמַר
845a *aram.*, lana עֲמַר
845a connexio, -junctio עֲנָב
845a acinorum fasciculus עֲנֹב
845b mollem esse עָנַג
845b voluptarius, delicatus עָנֹג
845c voluptas, deliciae עֹנֶג
845c mollities, dulcedo תַּעֲנֻג
845c oblectamentum תַּעֲנוּג
845c vincire, alligare עָנַד
845c vinculum, catena מַעֲנָד
845d enarrare, respondere I. עָנָה
proferre, respondere, *aram.* עֲנָא
849a
847b responsum, exauditio מַעֲנֶה
847b propter מַעַן
848a finis, consilium, propter קַעַן
848c canere, ululare II. עָנָה
848c defatisci, deprimi III. עָנָה
849b demissum esse, *aram.* עֲנָה
849b miseria עֲנוּת
849b demissus, humilis, miser עָנִי
849d paupertas, infortunium עֳנִי
850a mitis, humilis עָנָו
850a humilitas, mansuetudo עֲנָוָה
850a depressio animi עַנְוָה
850b maceratio, jejunium תַּעֲנִית
850b sulcus מַעֲנִית
850b id. מַעֲנָה
850b labor, studium, *πρᾶγμα* עִנְיָן
850c tegere, velare עָנַן
850d nubes עָנָן
850d *den.*, nubes congregare עָנַן
851a nubes, *aram.* עֲנָן
851a velum nubium עֲנָנָה
851a germinare עָנַף
851a frons, germen עָנָף
851b frondescens עָנֹף
851b frons, *aram.* עֲנַף
851b nictare, nuere עָנַק
851b torosus cervice, gigas עָנָק
851c ornamentum cervicis עָנָק
den., cervici impositum esse עָנַק
851c
851d punire, mulctare עָנַשׁ
851d mulcta עֹנֶשׁ
851d id., *aram.* עֲנַשׁ
851d calcare, premere עָסַס
succus expressus, mustum עָסִיס
852a
852a florere, frondescere עָפָה
852a frons arboris עָפִי
852a id., *aram.* עֲפִי
852b turgescere, extumescere עָפַל
852b tumulus, collis, tumor עֹפֶל
852c rubellum, subalbum esse עָפַר
852c plumbum כְּעֶפֶרֶת
852d fricare, comminuere I. עָפַר
852d pulvis, gleba עָפָר
den., pulvere conspergere עִפַּר
853b
852d validum esse II. עָפַר
853b hinnulus cervae יַעְפֻּר
853c insculpere, formare עָצַב
853c imago sculpta, effigies עֶצֶב
853c id. עָצָב
853d simulacrum, idolum עִצָּב
853d dolere, cruciari עָצַב
854a id., *aram.* עֲצַב
854a tabes, luctus, molestia עָצֶב
854b dolor, miseria עָצָב
854b dolor asper עִצָּבוֹן
cruciatus, molestia עַצֶּבֶת
854b
moeror
854b miseria מַעֲצֵבָה
854c scindere, metiri עָצַד
854c ascia מַעֲצָד
coarctare, comprimere, עָצָה
854c durum esse
854d spina dorsi עָצָה
854d cessare, otiari עָצַל
854d segnis, piger עָצֵל
854d segnities, pigritia עַצְלָה
854d desidia, ignavia עַצְלָה
nectere, vincire, validum esse עָצַם
855a
robur, valor, os, substantia עֶצֶם
855b
855d robur, potentia עָצְמָה
855d multitudo, robur עָצְמָה
855d robustus, potens עָצוּם
856a vires, potentia עֲצוּמִים
argumenta, conclusiones עֲצֻמוֹת
856a
856a potestas, vires תַּעֲצֻמָה
cingere, continere, cohibere עָצַר
856b
856c imperium, dominatio עֲצַר
856c occlusio, carcer עֲצַר
856d conventus, panegyris עֲצָרָה
856d id. עֲצֶרֶת
856d cohibitio מַעְצֵר
856d id. מַעְצָר
857a nere, suere dolos I. עָקַב
857c insidiator עָקַב
857c dolus, insidiae עָקְבָה
857c fallax, insidiosus עָקֹב
857c elatum, altum esse II. עָקַב
857c acclivis, locus editus עֲקֵב
857a cunctari, retardare III. עָקַב
857b calcaneus, vestigium עָקֵב
extremum, finis, merces, ob עֵקֶב
857c
857d catenare, vincire I. עָקַד
857d incidere II. עָקַד
857d incisus, striatus עָקֹד
858a concludere, cingere עָקָה
858a peribolus tecti מַעֲקֶה
858a torquere, volvere עָקַל
858a tortuosus עֲקַלְקַל
858b inflexus, serpens עֲקַלָּתוֹן
858b radix, incola, inquilinus עָקַר
den., *ἐκριζοῦν*, exstirpare עָקַר
858b
858c id., *aram.* עֲקַר
858c eradicatus, sterilis עָקָר
858c radix, stirps, *aram.* עִקָּר
858c pervertere עָקַשׁ
858d perversus, fraudulentus עִקֵּשׁ
858d pravitas, perversitas עִקְּשׁוּת
858d locus tortuosus מַעֲקַשׁ
plectere, commutare, pignus dare, spondere עָרַב I.
859a
859b trama, subtegmen עֵרֶב
turba s. colluvies alienigenarum עֵרֶב
860b
859b merces, mercimonia מַעֲרָב
859c pignus, arrhabo עֲרָבוֹן
859c sponsio, vadimonium עֲרֻבָּה
859c pignus, fidejussio תַּעֲרֻבָה
859c miscere, *aram.* עָרַב
obscurari, vespera- II. עָרַב
859d scere
obscuratio, vespera, עֶרֶב
859d humilitas
860b *den.*, vesperascere עָרַב
860c occasus, occidens מַעֲרָב
860c occidens מַעֲרָבָה
860c salix עֲרָבָה
860c corvus עֹרֵב
nubes, coelum aethereum עֲרָבָה
860d
860d sculpere, caelare III. עָרַב
860d musca canina עָרֹב
861a siccum, incultum esse I. עָרַב
861a desertum, planities עֲרָבָה
861b locus aridus עֵרֶב
861b regio deserta, Arabia עֲרָב
861b *ἐρημόνομος*, Arabs עֲרָבִי
861c suavem, dulcem esse II. עָרַב
861c jucundus, suavis עָרֵב
861c clamare, rugire עָרַג
serie conjungere, ordinare עָרַג
861d
861d areola, porca עֲרוּגָה
861d rudere, vociferari עָרַד
861d onager עֶרֹד
861d id., *aram.* עֲרַד
862a nudare, detegere I. עָרָה
denudatio; nates; spatium, intervallum מַעַר
862a
862b planities מַעֲרֶה
862b nuditas, genitalia עֶרְוָה
862c nuditas עֶרְיָה
862b novacula תַּעַר
862d fluere, effundere II. עָרָה
profusio, impensae, עֲרוּיָה
862d *aram.*
863a vagina תַּעַר
863a germinare, crescere III. עָרָה
863a loca herbosa, prata עֲרוֹת
pratum viride ac floridum מַעֲרֶה
863a
ordinare, disponere, apparare עָרַךְ
863b
863d series, ordo; aestimatio עֶרֶךְ
864a dispositio, informatio מַעֲרָךְ
864a instructio, dispositio מַעֲרָכָה
864a acies מַעֲרָכָה
864b praeputiatum esse עָרַל
864b praeputiatus עָרֵל
praeputium, *ἀκροβυστία* עָרְלָה
864c
den., praeputii loco habere כָּרַל
864c
864c colligare, machinari עָרַם
864d calliditas, astu עֵרֶם
864d versutia עָרְמָה
864d callidus, fallax עָרוּם
865a cumulus, acervus עֲרֵמָה
865a platanus עַרְמוֹן
865a conterere, -tundere עָרַס
865a ptisana, alica עֲרִיסָה
865a inundare, diffluere I. עָרַף
865b caligare II. עָרַף
865b obnubilatio, caligo עֲרָפֶל
865b caligo tenuis, nubila עֲרָפֶל

Digitized by Google

699b consolatio נֶחָמָה
699b μετάνοια, solatium נְחוּם
699b solamen תַּנְחוּם
699c urgere, instare נָחַץ
699c ronchissare נָחַר
699c ronchus, anhelatio נַחַר
699c ronchissatio נַחֲרָה
699c nares נְחִיר
699d repere, serpere I. נָחַשׁ
699d serpens נָחָשׁ
700a den., augurari נָחַשׁ
700b omen, οἰωνισμός נַחַשׁ
700b splendere, flammare II. נחשׁ
700b aes, aram. נְחָשׁ
700b aes, cuprum נְחֹשֶׁת
701a aereus נְחוּשׁ
701a aereus, aeratus נְחוּשְׁתָּן
701a descendere, penetrare נָחַת
701b se demittere, aram. נְחַת
701c descensus, requies נַחַת
701c descendens נָחֵת
701c extendere, -pandere נָטָה
702c κλίνη, lectus מִטָּה
702d scipio, baculus מַטֶּה
703d inclinatio juris מַטֶּה
703d extensio, -pansio מֶטֶה
703d profunditas מַטֶּה
704a jugum, vacillatio מוֹטָה
704a tollere, ex- נָטַל
704b tollere, lavare, aram. נְטַל
704b pondus, onus נֶטֶל
704b onustus, oneratus נָטִיל
704b ἐνθῆναι, plantare נָטַע
704d plantarium, planta נֶטַע
704d plantatum, surculus נְטָעִים
704d plantarium מַטָּע
705a manare, stillare נָטַף
705b gutta, resina נָטָף
705b margarita, inauris נְטִיפָה
705b τηρεῖν, ob-, intueri נָטַר
705c custodia, meta, scopus מַטָּרָה
705c custodire, aram. נָטַר
tendere, projicere, lin- נָטָשׁ
705d quere
706a palmes, propago נְטִישָׁה
706b gummi, resina נְכֹאָה
706c sobolescere, crescere נָכַד
706c soboles, abnepos נֶכֶד
706c laesum esse, necare נָכָה
708d laesus, saucius נָכֶה
709a plaga, percussio מַכָּה
propinquum, adjunctum נָכַח
709b esse
709c propinquitas, vicinitas נֹכַח
709c e regione, exadversus נֶכַח
709c propinquus, rectus נָכֹחַ
celare, occulere, simu- נָכַל
709d lare
709d dolus, fallacia נֵכֶל
709d abscondere, asservare נָכַס
710a opes, divitiae, gaza נֶכֶס
710a id., aram. נְכַס
710a alienum esse נָכַר
710c alienus, alienigena נֵכָר
710d fortuna aliena, adversa נֵכָר

710d fortuna extraordinaria נֵכֶר
710d separatus, alienigena נָכְרִי
711a notus, familiaris מַכָּר
711a agnitio, physiognomia הַכָּרָה
711b assequi, consequi נָכָל
711b opes, divitiae מִכְלָה
711b formica נְמָלָה
virgatum, variegatum נָמֵר
711c esse
711c pardus נָמֵר
711c pardalis, aram. נְמֵר
711d removere, retroire נָסַג
711d probare, examinare נָסָה
712a tentatio, examinatio מַסָּה
712b evellere, expellere נָסַח
712c vicissitudo מַסָּח
712c demoliri, aram. נְסַח
712c profundere, libare I. נָסַךְ
713b id., aram. נְסַךְ
712d profusio, σπονδή נֶסֶךְ
712d libamen נְסֶךְ
713b id., aram. נְסַךְ
libamen, imago fusi- נְסִיךְ
713a lis; princeps
713a fusio, fusura, fusile מַסֵּכָה
713b circumnectere, tegere II. נָסַךְ
713c textura, stamen מַסֶּכֶת
713c tegumentum מַסֵּכָה
713c aegrotum esse, νοσεῖν I. נָסַס
713c nitere, eminere II. נָסַס
713d signum, velum נֵס
714a protrudere, proficisci נָסַע
714c lapidicina; profectio מַסָּע
714c scandere נָסַק
714c sursum efferre, aram. נְסַק
714d claudere, calceare נָעַל
714d calceus, ὑπόδημα נַעַל
715a sera, calceamentum מִנְעָל
715a id. מַנְעוּל
715a delectari נָעַם
715b jucunditas, suavitas נֹעַם
715b gratus, suavis נָעִים
715b acceptus, amoenus נָעִים
715c cupediae, deliciae מַנְעַמִּים
instrumentum מִנְעָנִים = מִנְעַמִּים
650c musicum
715c pungere, stimulare נָעַץ
715c vepretum, senticetum נַעֲצוּץ
715c puer, juvenis נַעַר
716c puella, juvencula נַעֲרָה
717a juventus נְעוּר
717a aetas juvenilis נְעוּרִים
717b pueritia נְעוּרוֹת
717b mugire, rudere I. נָעַר
717b motitare, agitare II. נָעַר
717c stupa נְעוֹרֶת
717c dispersatio, ἐκτινασμός נֶעֶר
717c flare, afflare נָפַח
717d fucare, pingere נָפַךְ
717d gemma versicolor נֹפֶךְ
718a decidere, con- נָפַל
accidere, prosterni, נֹפֶל
719d aram.
720a abortus, -tivum נֵפֶל
720a palea, -aria מֹפֶל

720a ruina, rudera מַפָּלָה
720a id., πτῶμα מַפֶּלֶת
720a interitus, cadaver מַפֶּלֶת
720b gigas (v. נָפִיל) נְפִיל
720b discutere, per- נָפַץ
720c dispersio נֶפֶץ
720c abire, ex-, aram. נְפַק
720d expensum נִפְקָא
720d spirare, anhelare נָפַשׁ
721a halitus, ψυχή נֶפֶשׁ
723c olere נָפַת
723d odor, odoriferum נֹפֶת
723d volare נָצָא
724a carpere, conviciari נָצָה
724a jurgium, rixa מַצָּה
724b jurgium מַצּוּת
724b excrementum נְצָה+
724b superiorem esse נָצַח
724c superare, aram. נְצַח
devictio, gloria, veritas, נֵצַח
724d constantia
725a perpetuus, durans נֶצַח
725a succus, humor נֹצַח
725a diripere, ab-, e- נָצַל
726b id., aram. נְצַל
726b ereptio, liberatio חַצָּלָה
726b splendere, fulgere נָצַץ
726c flos נֵצֶן
726c flos, germen נְצָה
726c mensis florifer נִיסָן
726c flos, accipiter נֵץ
726d custodire, tueri נָצַר
727b splendere, nitere נָצַר
727b frons, surculus נֵצֶר
727b efforare, per- נָקַב
727c foramen, pala gemmarum נֶקֶב
727d femella, femina נְקֵבָה
727d terebra מַקֶּבֶת
728a malleus, caverna מַקֶּבֶת
728a enotare, signare I. נָקַד
728b maculosus נָקֹד
728b punctum, stigma נְקֻדָּה
728b micae, crusta נִקּוּד
728c condere, contegere II. נָקַד
728c libare, fundere I. נָקַהּ
728c libatorium, patera מִנְקָדִית
728d purum esse II. נָקַהּ
729a id., aram. נְקָא
729a nudus, mundus, purus נָקִי
729b mundities, innocentia נְקִיּוֹן
729b increpare, castigare נָקַם
729c vindicta, ultio נָקָם
729d id. נְקָמָה
730a caedere, tundere I. נָקַף
730a decussio olivarum נְקָף
730b circuire, circulare II. נָקַף
703b funis נִקָּפוֹן
730c acuere נָקַק
730c acumen, σκόπελος נְקִיק
730d confodere, ef- נָקַר
730d caverna נְקָרָה
731a illaqueare נָקַשׁ
731a tundere, aram. נָקַשׁ
731b garrire, blaterare נָרַג
731b garro, susurro נִרְגָּן

731b nardus נֵרְדְּ
731c tollere, elevare נָשָׂא
736a id., aram. נְשָׂא
734b princeps, vapor נָשִׂיא
734d onus, moles מַשָּׂאָה
735a donum, oblatio נְשִׂיאָה
735a portatio, munus, elatio מַשָּׂא
735b partium studium מַשָּׂא
735c altitudo, sublimitas שְׂיָא
735c celsitudo שׂוֹא
735c fumus מַשָּׂאָה
735d elevatio, vectigal מַשָּׂאת
736a excellentia, pustula שְׂאֵת
736a errare I. נָשָׂא
736b error מַשָּׂאוֹן
736b lucrari, foenerare II. נָשָׂא
736c foenus, creditum מַשָּׂא
736c aes alienum מַשָּׂאָה
736c halare, flare נָשַׁב
736d removere, ad- I. נָשַׁג
736d assequi, captare II. נָשַׁג
737a oblivisci I. נָשָׁה
737b oblivio, λήθη נִשְׁיָה
737b mutuari II. נָשָׁה
737c debitum נֶשֶׁה
737c creditum מַשֶּׁה
737c nervus, tendo נֶשֶׁה
737d mordere, dissecare I. נָשַׁךְ
738a foeneratio נֶשֶׁךְ
738a desidere II. נָשַׁךְ
738a sedes, conclave נִשְׁכָּה
738b ejicere, excuti נָשַׁל
738b halare, flare נָשַׁם
738b halitus, πνεῦμα נְשָׁמָה
738c spiritus vitae נִשְׁמָה
738c vespertilio תִּנְשֶׁמֶת
738d efflare נָשַׁף
738d crepusculum נֶשֶׁף
739a bubo יַנְשׁוּף
739a candere, torrere נָשַׁק
739a affigere, osculari, armare נָשַׁק
739b exosculatio נְשִׁיקָה
739c armatura נֶשֶׁק
739c aquila נֶשֶׁר
739c id., aram. נְשַׁר
740a obsignatio כְּשׁוּתָּן
740a supplodere נָתַב
740a via conculcata נָתִיב
740a via, semita נְתִיבָה
740b dissecare, dividere נָתַח
740c frustum, segmen נֶתַח
740c defluere, effundere נָתַךְ
740d liquatio הִתּוּךְ
740d tradere, porrigere נָתַן
748a dare, tradere, aram. נְתַן
748a donatus, dedicatus נָתִין
748b id. נָתִין
748b id., aram. נְתִין
748b donatio, donum מַתָּן
748b donum, largitio מַתָּנָה
748c donatio מַתָּת
748c donum מַתָּנָא
748c discutere, diruere נָתַס
748c dimoveri, depelli נָתַת
748d diruere, demoliri נָתַץ

Digitized by Google

749a נָתַק aveliere, disrumpere
749b נֶתֶק scabies, psora
749c I. נָתַר tremere, subsilire
749c II. נָתַר solvere, frangere
749d נֶתֶר nitrum, Alkali
749d נָתַר decidere, *aram.*
749d נָתַשׁ detrudere, arietare

ס

750a סָאָה findere, metiri
750a סְאָה nomen mensurae
750c סָאַן acuere
750c סָאוֹן telum
750c סָבָא potare, haurire
750d סָבָא potor, vinolentu
750d סָבָא potus
751a סָבַב sepire, circumdare
752a נְסֻבָּה *εἰμαρμένη*
752a סֹבֶךְ id.
752a סְבִיב circuitus, ambitus
753a מִסְבָּב cinctura
753b מֵסָב circuitus, consessus
753b מְסִבָּה orbis, circulus
753b סָבַךְ vincire, plectere
סֻבָּךְ locus densis arboribus
753c consitus
753c סֻבְּכָה id.
753c סַמְבֻּכָא sambuca
753d סָבַל tenere, portare
753d סֵבֶל onus
753d סִבְלָה bajulatio
753d סִבְלָה servitus
754a סַבָּל bajulus
754a סָבַל bajulare, *aram.*
754a סָבַר sperare, optare, *aram.*
754b סָבַךְ concidere, procumbere
754b סָגַד adorare, *aram.*
754c סָגַל complecti, asservare
754c סְגֻלָּה peculium, *κειμήλιον*
754d סָגַן providum esse
754d סָגָן antistes, praefectus
754d סגן praetor, *aram.*
755a I. סָגַר cingere, claudere
755c סְגַר id., *aram.*
755b סֹגֵר cavea, ergastulum
755b סַגָּר carcer, claustrarius
מִסְגֶּרֶת claustrum, clausura,
755c margo
clausura, aurum pur-
מִסְגֵּר gatum
755d II. סָגַר fluere, pluere
756a סַגְרִיר imber, pluvia
756a סָגַר circumcludere
756b סַד cippus, compes
756b סָדִין linum Indicum, *σινδών*
756b סָדַר coordinare
מִסְדְּרוֹן porticus
756c סֵדֶר series, ordo
756c סָדַר sepire
756c סְדָרִים turris
756d סְדָרִים orbis
756d סוּא agere, pellere
757a I. סוּג cedere, re-

757b סִיג recedanea, scoria
757b סוּג scoria
757b II. סוּג sepire, vallare
757c סוֹד sedare, collocare
757c יְסוֹד fundamentum, basis
757c סוֹד sedes, consessus
757d סָוָה velare, duere
757d מְסוֵה tegumentum
757d סוּת velamen
758a סוּךְ infricare, ungere
758a אָסוּךְ lecythus
758a סוּמְפָנְיָה fistula
758b I. סוּס equus
758d סוּסָה equa
759a II. סוּס hirundo
759a סִיס id.
759a סוּעַ pellere, pro-
759a מַסָּע telum, jaculum
759b סוּף desinere, cessare
759b סוֹף terminus, finis
759b סוּף complere, im-, *aram.*
759b סוּף finis, *aram.*
759c סוּפָה tempestas, procella
759c II. סוּף juncus, alga
759d סוּר abire, deserere
761a סְרָה recessio, cessatio
761a סוֹרֵר recedens
761b סוּר sarmentum
761b סִיר spina, sentis
761b יְסוּר abalienatus
761c סָר alienus, rebellis
761c סוּת suadere, garrire
761d סָחַב trahere, verrere
761d סְחָבָה distractio
761d סָחַד vergere, detergere
762a סְחִי purgamentum
762a סְחָה excreatio
762a סָחַב abripere
762b סָחַר circuire, mercari
762c סְחַר mercatus, nundinae
762c סַחַר negotiatio
762c סְחוֹרָה mercatura
762c מִסְחָר coëmtio
762c סְחֶרֶת clypeus, parma
762d *סַחֶרֶת lapis ruber
762d סָחַשׁ exsuccum esse
763a סָחִישׁ, שָׂחִיס planta serotina
763a סִיד splendor
סִיוָן mensis floridus s.
763a gemmeus
763b סִיר cavare, ex-
763b סִיר olla, lebes
763c סָכַךְ tegere, tueri, plectere
763d סֹךְ virgultum
763d סֹכָה tentorium, virgultum
763d סֻכָּה tugurium
764a מִסָּךְ tegumentum, aulaeum
764b מִסְכָּה tegmen
764b מִסְכֵּן umbraculum
764c סֻכָּה tabernaculum
764c סָכַל stolidum esse
764d סִכְלוּת stultitia
764c סָכָל insipiens
764d סִכְלוּת insipientia
764d סָכַן I. administrare

765a מִסְכֵּנֶת lucrifactio, penuarium
periculum adire,
765b II. סָכַן sustinare
765b מְסֻכָּן periculosus
765b מִסְכֵּנֶת paupertas
765c סָכַר occludere
765c סָכַת silere, attendere
765c סָלָא tollere, elevare
765d סָלַד fervide s. ardenter petere
766a סָלָה tollere, pendere
766a סֶלָה pausa, *διάψαλμα*
766c סָלַח condonare, remittere
766d סַלָּח condonator
766d סְלִיחָה condonatio
767a I. סָלַל elevare, tollere
767a סוֹלְלָה cumulus, agger
767b *סֻלָּם scala
767b מְסִלָּה via aggesta
767b מְסִלָּה via
767d II. סָלַל vacillare, moveri
767d סַל canistrum, corbis
767d סַלְסָל corbis
768a סַלּוֹן sentis, spina
768a סָלַם contignare
768a סֻלָּם scala
768b I. סָלַע ponderosum esse
768b סֶלַע pondus, lapis
768d II. סָלַע deglutire, devorare
768c סֶלְעָם species locustae
768c סָלַק allinere, aglutinare, elabi
768d חֲלַקְלַקּוּת blanditia, assentatio
768d סָלַק scandere, *aram.*
769a סֹלֶת farina, simila
769b סָמַד suave florere
769b סֶמֶד flos
769b סָמַךְ acclinare, fulcire
769d אֻדְמְבְּרָתָא adumbratio, graphis
770a סַמְמָנִים suave et penetranter olere
770a סַם odor suavis
770b סָמַן sculpere, designare
770b סָמַר arrectum esse
770c סָמַר horripilans
770c מַסְמֵר clavus, paxillus
770c סָמָה pungere
770c סְמָדָר rubus, senticetum
770d סָמַר excaecare
770d סַמְרִיר caecitas
770d סָמַךְ plectere, volvere
770d סַמְסְמִין frons, pampinus
770d סָמַר vibrare (= זָמַר)
770d סְנַפִּיר pinna piscium
771a סָס tinea, *σής*
771a סָעַד fulcire, recreare
771a סְעָד id., *aram.*
771a מִסְעָד fulcimentum
771b סָעָה proripere, -pellere
771b סָעַר virere, florere
771b סָעִיף frons tener, ramus
סָעַף *den.*, frondare, ramos
771b amputare
771c סְעַפָּה frons
771c סַרְעַפָּה ramus
771c סָעַף findere, dif-
771c סָעִיף fissura, rima
771d סָעֵף anceps, ambiguus

771d סָעַר fremere, tumultuari
771d סַעַר procella, turbo
771d סְעָרָה tempestas
772a סָפָא corripere
772a מִסְפּוֹא pabulum
772a סָפַד pungere, affligere
772b מִסְפֵּד planctus
772c סִרְפָּד sentis, urtica
772c סָפָה addi, consumere
772d I. סָפַח sociare, se applicare
773a II. סָפַח pandere
773a סַפַּחַת porrigo
773a מִסְפַּחַת scabies
773a שִׁסְפֵּחַ *den.*, scabie afficere
773a מִסְפֶּחָה peplum
סְפִיחַ frumentum sponte
773a crescens
773b סָפַן concamerare
773c סִפּוּן contabulatio
773c סְפִינָה vannus, navis
773c סָפַק capere, cingere
773c סַף pelvis, limen
773d סָפַף ad limen manere
773d סִפְסָל simpulum
774a I. סָפַק complodere
774a II. סָפַק vacillare, nutare, fluere
774b סֹפֶק abundantia
774b I. סָפַר incidere, scribere, numerare, enarrare
775a סֵפֶר scriptura, liber
775c סוֹפֵר scriba
775d סְפַר liber, *aram.*
775d סַפָּר scriba, *aram.*
776a סֵפֶר numeratio
776a מִסְפָּר numerus
776c סִפְרָה liber
776c סְפָרָה terminus, *πέρας*
776c II. סָפַר splendere
776c סַפִּיר sapphirus
776d סָפַל ponderosum esse
777a סָרַב repugnare
777a סָרָב rebellis
777a סַרְבָּל braccae, *σαράβαρα*
777b I. סָרַח protentum, prostratum esse
777b סֹרַח dependentia, redundantia
777b II. סָרַח foetere
777c סָרָן eparchus
777c סֹרֶן axis, princeps
777d סָרַס ministrare (contorquere, conterere)
777d סָרִיס minister, castratus
778a סָרַר refragari, recedere
778b סָתָה stagnari
778b סְתָו hiems
778b סָתַם obturare, occludere
778c סָתַר celare, occultare
סֵתֶר circumclusio, latebra,
779b asylum
779c סְתִירָה tutamentum
779c מִסְתָּר latebra, latibulum
779c מִסְתָּר asylum
779c סְתַר abscondere, *aram.*
779c סְתַר sternere, *aram.*

Digitized by Google

610b לָשׁ gramen serotinum
לְקוֹשׁ pluvia, quae tempore
610c messis cadit
610d לָשַׁד sugere, ligurire
610d לֶשֶׁד succus, vigor
610d לִשְׁכָּה discubare
610d לִשְׁכָּה cubiculum, conclave
611a לָשַׁם splendere
611b לֶשֶׁם ligurius
611b לָתַת expandere, -tendere
611b מַלְתָּחָה vestiarium
611b לָתַךְ excipere
611c לֶתֶךְ nomen mensurae
611c לָתַע mordere
611c מַלְתֵּעָה dens mordens

מ

611d מָאָה metiri, definire
611d מֵאָה quantitas, centum
613d מְאָה id., *aram.*
613d מָאן mensura, vas, *aram.*
613d מָאַס deficere, deesse
614a מְאוּם defectus, vitium, macula
614a *מְחוּם labes
614a מָאַן negare, recusare
614b מָאֵן negans, recusans
614b מָאֵן nolens, renuens
614c מָאַס contemnere, aspernari
615a מָאַר doloribus cruciatum esse
615a מְאֵרָה detestatio
615a מָגוּ *μάγας*, magus
615b מָגַד eximium esse
615b מֶגֶד res pretiosa
615b מִגְדָּנָה res praestantissima
615d מָגַן posse, valere
615d מָגַר defluere
615d מָגַר id., *aram.*
616a מָדַד metiri, se extendere
616b מַד vestis, mensura
מִדָּה extensio, mensura, di-
616c mensio
616d מְדָא id., *aram.*
617a מִדָּד mensio, mensura
617a מַמָּד regula, mensura
617b מָהַה recusare, morari
617c מָהָה fluere, manare
617c מַי fluentum, flumen, aqua
619c מָהַל molere, conterere
619d מָהַר defluere, festinare
620a מַהַר celer, festinus
620b מְהִירָה celeritas, velocitas
620b מָהִיר promptus, agilis
620c מָהַר commutare, emere
620c מֹהַר pretium, dos
620c מוֹג lignum santali rubrum
620d מוּג manare, liquefieri
מוּד extendere, pro-, pan-
621a diculari
621a מָדוֹן extensio, proceritas
621a תָּמִיד protensio, perpetuitas
621c מוּם vacillare, labare
621d מוֹט vacillatio, vectis, jugum
621d מוֹטָה vectis, jugum

621d מוּךְ maciare, attenuare
622a מוֹל molere, abscindere
622b מוֹלָה circumcisio
622c מוּן excogitare, effingere
622c תְּמוּנָה species, imago
622d מִין genus, species
623a מוּץ exprimere, op-
623a מִיץ pressio, emunctio
623a *מֹץ gluma, palea
623b מוּק ludificare, deridere
623b מוּר mutari, variari
תְּמוּרָה commutatio, com-
623c pensatio
623c מוּשׁ cedere, re-
623d מוּת mori
627b מָוֶת mors
627d מוֹת id., *aram.*
628a מָמוֹת occisio, mors
628a תְּמוּתָה nex, interfectio
628a מָזַג miscere, *μίσγειν*
628a מֶזֶג vinum mixtum
628a מָזָה exsugere
628b מָזֵי sugens, rodens
628b מָזַח accingere
628b מָזַח cingulum, ligaculum
628b מָזַח zona
628c מָזַר confundere
628c מְמְזָר homo mixtus, spurius
628c מַזָּר caterva stellarum
628d מָזֵר id.
628d מָחָא percutere, complodere
628d מְחִי percussio
628d מִחְיָה plaga, stigma
629a מְחָא pulsare, *aram.*
מָחָה linere, al-, detergere,
629b pertingere
629c פִּנְגֵּם, adiposum esse מָחַה
629c מְחַי pinguis, opimus
629c מֹחַ pinguedo, adeps, medulla
629d מָחַץ findere, dif-
629d מַחַץ fissio, contusio
630a מָחַק perforare, -fodere
630a מָחַר vendere
630a מְחִיר pretium, merci-
מָטָא attingere, pervenire,
630b *aram.*
630b מָטַר manare, pluere, fluere
630c מָטָר pluvia
630d מָכַךְ macescere, labare
630d מָכַר vendere
631b מֶכֶר venum, venale
631c מִמְכָּר venditio, res venalis
631c מִמְכֶּרֶת venditio
מָלָא redundare, superfluere,
631c implere
633a מָלֵא abundans, plenus
633b מְלוֹא plenitudo, copia
633b מָלֵא complere, ex-, *aram.*
633c מְלֵאָה plenitudo, copia
633c מִלֻּאִים impletio, insertio
633c מִלֻּאִים inauguratio, initiatio
633d מִלּוֹא vallum
633d מִלֹּאת plenitudo
634a מָלַהּ fluctuare, diffluere
634a מֶלַח flumen, sal, mare, salum

634b מָלַח *den.*, salire, sale con-
634b spergere
634b מְלַח sal comedere, *aram.*
634b מֶלַח sal, *aram.*
634c מַלְּחִי herba salsa, halimus
634c מְלֵחָה salsitudo, sterilitas
634c מַלָּח nauta, remex
634c מָלָח veteramentum detritum
מָלַל linere, ob-, elabi, effu-
634d gere
635b מֶלַט calx, caementum
635c מָלַךְ excellere, reguare
635d מֶלֶךְ illustris, rex
644d מַלְכָּה regina
645a מַלְכוּת regnatio, regnum
645b מְלוּכָה regnum
645c מַמְלָכָה regimen, reguum
646a מַמְלְכוּת *βασιλεία*
646a מֶלֶךְ, מַלְכָּא rex, *aram.*
646d מַלְכְּתָא regina, *aram.*
646d מְלֶךְ consilium, *aram.*
646d מַלְכוּ regnum, regimen
647a מֹלֶךְ nomen idoli
647b מַלְכָּם nomen deastri
647b מִלְכֹּם id.
647b מַלְכַּת regina coeli
647b מָלַל I. loqui, dicere
647c מִלַּל eloqui, *aram.*
647c מִלָּה verbum, sermo
647d מִלָּה dictio, verbum, *aram.*
647d מָלַל II. secare, succidere
648a מִלֻּלָה spica, arista
648a מָלַק abscerpere, secare
648a מָן gutta, manna, resina
648b מָנִךְ gemmula
מָנָא numerare, computare,
648c *aram.*
648c מִנְיָן numerus, *aram.*
648c מָנָה numerare, constituere
649a מָנָה pars, portio
649a מָנָת portio, quantitas
649b מִנָּה summa, numerus
649b מָנֶה mina, pondus
מָנִי attributio, fortuna,
649b *εἱμαρμένη*
649b מָנָה donare
649c מִנְחָה donum, munus
650b מִנְחָה id., *aram.*
בִּנְעִים = מִנְעִים v. נָעַם
650c מָנַע retinere, arcere
650d מֶכֶס munus, pretium, tributum
651a מִפְעָה mensura, portio
651a מָסָה liquescere, diffluere
651b מָסַךְ *μίσγειν*, confundere
651b מֶסֶךְ vinum aqua mixtum
651b מִמְסָךְ *κέρασμα*
651b מָסַס liquefieri, diffluere
651c מַס liquefactus, dissolutus
651c תֶּמֶס liquefactio
651d מָסַר tradere, prodere
651d מָעַד vacillare, labare
652a מָעָה vi incerta
652a מֵעַי viscera, intestina
652b מֵצַי id., *σπλάγχνα*, *aram.*
652c מָעַט parum, minutum esse

652d מְעַט paucitas, exiguitas
653a מָעַךְ deprimere, comprimere
מָעַל obtegere, celare, dolose
653b agere
653c מַעַל fallacia, praestigiae
653d מְעִיל amictus, amiculum
654a מָצָא pervenire, attingere
656b מָצַד exsugere, -sorbere
656b מָצַת splendere, nitere
656b מֵצַח frons
656c מִצְחָה ocrea
656c מָצַץ sugere, emaciare
656c מֹצָה placenta compressa
656d מָצַר terminare, de-
657a מָקַל fulcire
657a מַקֵּל baculus, virga
657b מָקַק macescere, attenuare
657c מַק macies, mucor
657c מָרָא abundare, opimum esse
מְרָאָה abundantia, ingluvies
657c avis
657c מְרִיא pecus saginatum
657d מָרָא dominus, mas, *aram.*
מָרָא volare, sursum se ex-
657d tollere
658a מָרַג se vertere, volvere
658a מוֹרָג rota, tribula
658a מוֹרִיג id.
658b מָרַד contemnere, -tundere
658b מְרַד id., *aram.*
658c מֶרִד rebellio
658c מַרְדוּת apostasia
658c מֹרֵד rebellis
658c מָרָה murmurare
659a מֹרָה murmur, angor
659a מְרִי repugnatio, pertinatia
659b מוֹרָה novacula
659b מָרַר terere, con-, infricare
659b מָרוֹחַ contritus, at-
659c מָרַט defricare, -pilare
659c מָרַט evellere, *aram.*
659d מָרַךְ conterere
659d מְרֻרָה consternatio, pavor
659d מָרַץ acutum esse
659d מָרַק deterere, purgare
660a מָרוּק politio, mundatio
660a מַמְרֵקָה mundatio, tersoria
660a מַמְרִיק emundatio
660b מָרָק jus, *ζωμός*
660b מָרַר I. manare, fluere
660b מֹר gutta, stilla
660b מֹר myrrha
660c מָרַר II. amarum esse
660d מַר amarus, acerbus
660d מָרָה moeror, luctus
661a מְרֹרָה fel, humor amarus
661a מְרֹרָה fel, venenum
661a מָרוֹר herba amara
661a מְרִירִי amarus, virulentus
661b מְרִירוּת amaritudo
661b מָמָר moeror, acerbitas
661b מַמְרֹר acerbitas
661b מַמְרוֹר amaritudo
661c מָשָׁה extrahere, educere
661d *אֶמֶשׁ nox hesterna

Digitized by Google

661c מְשִׁי sericum
662a מָשַׁח I. linere, ob-, ungere
662c מִשְׁחָה unctio, chrisma
662c מִשְׁחָה unctio
662d מָשִׁיחַ unctus, *χριστός*
מִשְׁחָה oleum, unguentum,
662c linimen, *aram.*
662a מָשַׁח II. metiri, extendere
662c מִשְׁחָה demensum, portio
662c מִשְׁחָה id.
662d מִמְשָׁח extensio, -pansio
663a מָשַׁךְ trahere, intendere
663c מָשֶׁךְ tractio, intensio
663c מוֹשֶׁכֶת funis, vinculum
663d מָשַׁל regnare, dominari
664b מֶשֶׁל dominatio, imperium
664b מֶמְשָׁלָה dominium
664b מֶמְשָׁלָה imperium
664c מָשָׁל collatio, parabola, poema
מָשַׁל *den.*, parabolam dicere,
664d parem esse
664d מְשַׁל carmen
665a מָשָׁל comparabile
665a מָשַׁשׁ purgare, mundare
665a מָשַׁשׁ possidere, tenere
665b מַשָּׁק occupatio, possessio
665b מִמְשָׁק id.
665b מָשַׁשׁ palpare, contrectare
665c מַת mas, homo
665d מֵתִם viritim, omnes
665d מָתַג frenare, domare
665d מֶתֶג dominatio, frenum
665d מָתַח tendere, pandere
665d מִתְחִי porrectio, extensio
666a מָתַח expandere
666a אַסְתָּחָה saccus
מָתַן protrahere, durabilem
666b esse
666b מָתְנַיִם lumbus, femur
אַמְתָּנִי validus, robustus,
666b *aram.*
666c מָתַק gustare, exsugere
666d מֶתֶק dulcedo, jucunditas
666d מִתּוֹק id.
666d מָתוֹק dulcis, jucundus
666d מַמְתַּק dulcedo

נ

667a נָאַד cavatum, capacem esse
667a נֹאד uter, *νηδύς*
667b נָאָה *valeo*, convenire alicui
נָאָה commoratio, habitacu-
667b lum
667c נָאֶה decorus, pulcher
667c אִי terra habitabilis, insula
668a נָאַם fari, eloqui
668c נְאֻם orator, rhetor
668c נָאַף vagari, fornicari
668d נָאָף adulterium, moechatio
668d נַאֲפוּף libido carnalis
668d נָאַץ vellere, spernere
669a נְאָצָה contumelia
669a נִאָצָה contemtio

669a נָאַק clamare, gemere
669b נְאָקָה gemitus, clamor
669b נָאַר prosternere, -fligare
669c נָבָא prophetare, vaticinari
670a נָבִיא propheta, vates
671b נְבִיאָה prophetissa, cantrix
671b נְבוּאָה prophetia
661b נְבָא prophetare, *aram.*
671b נְבִיא vates, *aram.*
671c נְבוּאָה vaticinatio, *aram.*
671c נָבַב cavare, forare
673a נֵבֶל uter, lagena, *νάβλα*
671c נָבַח latrare, vociferari
671c נָבַט despicere, intueri
672a מַבָּט exspectatio
672b נָבָךְ scaturire
672b נִבְכָּה scaturigo, fons
672b נָבַל decidere, debilem esse
672c נָבָל stultus, debilis
672d נְבָלָה flagitium, impietas
672d נְבֵלָה cadaver
673a נִבְלוּת turpitudo, vilitas
673c נָבַע scatere, effundere
673c מַבּוּעַ scatebra, fons
673d נָבַר lucere, splendere, *aram.*
673d נְבְרַשְׁא lucerna
673d נָגַב arefieri, exarescere
674a נֶגֶב auster, meridies
674c נָגַד indicare, nunciare
676a נָגִיד celeber, nobilis, praetor
676b נֹגַהּ conspectus, unde
676d נָגַהּ devenire, delabi, *aram.*
677a נָגַהּ nitere, lucere
677a נֹגַהּ nitor, splendor
677b נֹגַהּ lux, *aram.*
677b נְגִיהָה splendor, fulgor
נָגַח ferire, impetere, per-
677b cutere
677b נֵגַח cornupeta
677c נָגַל abscindere, vulnerare
677c מַגָּל falx messoria
677c נָגַן sonare, canere
677d נְגִינָה cantilena, cantus
677d מַנְגִּינָה cantus
677d נָגַע allidere, attingere
678d נֶגַע plaga, contagium
679a נָגַף percutere, caedere
679b נֶגֶף percussio, plaga
679c מַגֵּפָה strages, internecio
679d נָגַר diffluere, dilabi
679d נַגַּר fluxus, alveus
680a נָגַשׂ urgere, impellere
680b נָגַשׁ affigere, appropinquare
681a נָדָא amovere
681a נָדַב instigare, impellere
681b נָדִיב spontaneus, princeps
681c נְדִיבָה nobilitas, claritas
681c נְדָבָה spontaneitas
681d נָדַב sponte dare, *aram.*
חִתְנַדְּבוּ donatio spontanea,
681d *aram.*
681d נָדַד vagari, fugitari
682c נָדַד fugere, *aram.*
682a נְדָד vagatio, jactatio
682b *+נֹדֶד id.

682b נְדָה recessio, separatio
682c נָדָה I. fugere
682d נָדָה II. dare, donare
682d נְדָה donum, munus
682d נָדַח pellere, trudere
683b מַדּוּחַ seductio
profundum, cavatum I. נָדַן
683b esse
683b נֶדֶן vagina
683c מַדָּע receptaculum, *aram.*
683c נָדַן II. donare
683c נְדָן donum
683d נָדַף dispellere, -sipare
683d נָדַר fidem dare, vovere
684a נֶדֶר votum
684c נָהַג ejulare, gemere
684d נָהַג abigere, deducere
685a מִנְהָג ductus vehiculi
685a נָהָה queri, con-
685a נְהִי lamentum, elegia
685b נְהִיָּה lamentatio
685b נִי ejulatus
685b נָהַל scatere, abire
685c נַהַל pascuum
685c נָהַם fremere, ululare
685d נַהַם fremitus
685d נְהִימָה ululatus, strepitus
685d נָהַק clamare, rudere
685d נָהַר fluere, con- I.
686a נָהָר amnis, fluvius
686c נְהַר id., *aram.*
685d נָהַר II. nitere, lucere
686c נְהָרָה lux, aurora
686d מְנָהֳרָה lampas
686c נְהוֹר lux, lumen, *aram.*
686d נְהִיר id., *aram.*
686d נַהֲרָה illuminatio mentis
686d נָוָא negare, recusare
687a תִּמּוּאָה aversio, odium
687a נָוֵב germinare, pullulare
687a נֵיב germen, proventus
687b תְּמוּבָה proventus, fructus
687b נוּד vagari, errare I.
687c נֹד vagatio, exilium
687c נִיד consolatio
objectum, super quo
687c agitatur caput
687c נוּד agitari, *aram.*
687d נִידָה vagatio
687d נוּד II. cumulare, coacervare
687d נֵד cumulus, acervus
688a נָוָה manere, morari
commorans, habitacu-
688a lum, habitabilis
688b נָא crudus, semicoctus
688c נוּחַ clinare, flectere, quiescere
689b נַחַ reclinatio, quies
689b מְנוּחָה requies, tranquillitas
689b מְנוּחָה acquiescentia, quies
689c חֲנָחָה remissio, abolitio
689c נִיחָחַ acquiescentia
689d נִיחוֹחַ id., *aram.*
689d נַחַת acquiescentia
690a נוֹס vacillare, nutare
690a נוּף acuere, exacuere I.

690a *λοβός*, extremitas auris תְּנוּךְ
690a נוּף II. nugari
690a נֹף nugator, nugax
נָמַל decidere, marcescere,
690b *aram.*
690b נְמָלָה dirutio, fimetum, *aram.*
690b נְמָלָה destructio, *aram.*
690b נוּם obdormiscere
690c נוֹמָה sopor, dormitatio
690c תְּנוּמָה somnus, sopor
690c נִין sobolescere
690d נִין propago, soboles
690d *den.*, germinare
690d נִין soboles, filius
691a נוּס nitere, fugere, volare
691c נִיס fugax, fugitivus
691d מָנוֹס fuga, perfugium
691d מְנוּסָה fuga
691d נוּעַ nuere, nutare, vacillare
692a *σεῖστρον* מְנִיעָע
692b נוּעַ I. se movere, motitare
692d *נוֹף frons, cacumen arboris
692d תְּנוּפָה agitatio
693a נָפָה cribrum, vannus
692c נוּף II. manere, fluere
692c נוּף III. tegere, operire
692d נוּף IV. circumdare, gyrare
692d נוֹף ambitus, tractus
693a נֹפֶת regio, ambitus
693b נוּץ micare, florere, volare
693b נוֹצָה penna, ala
693b נִיצוֹץ fulgor, scintilla
693c נוּר I. lucere, splendere
693d נֵר lumen, lucerna
694a מְנוֹרָה candelabrum
694b נוּר ignis, *aram.*
694b תַּנּוּר furnus, fornax
694b נֵיר lumen
694c נִיר lucerna
693c נִיר II. sulcare, arare
694c נִיר arvum, novale
694c מָנוֹר jugum aratorium
694c נוּשׁ *νοσεῖν*, aegrotum esse
694d נָזָה irrigare, conspergere
695a נָזַל defluere, ire
695a מַזָּל stella erratica, planeta
695b נָזַם ligare, obserare
695b נֶזֶם annulus, monile
695b נָזַק damnum pati, *aram.*
695c נֶזֶק damnum
695c נָזַר I. recedere, abstinere
695d נָזִיר segregatus, selectus
695c נָזַר II. circumligare
696a נֵזֶר corona, sertum
696a מְנֻזָּר coronatus, princeps
695d נֵזֶר sertum, corona
696a נָחָה ducere
696c נָחַל I. prehendere, capere
696d נַחֲלָה haereditas, possessio
697d id.
697d נָחַל II. perforare, -fodere
697d נַחַל fodina, vallum, rivus
698c נְחִילָה tibia, fistula
698c נָחַם suspirare, exhalare
699b נֹחַם poenitentia, *μετάνοια*

Digitized by Google

865c עֶרֶת cervix, tergum
865d עָרַת decervicare
עָרַץ contremiscere, tremefacere
865d
866a עָרִיץ ruptura, φάραγξ
עָרִיץ terrificus, tyrannus, heros
866a
866b מַעֲרָצָה terror, violentia
866b עָרַק I. fugere, evadere
866b עָרַק II. vertere, plectere
866b עֹרֶק arteria, vena
866c עָרַר nudum esse
עֲרִירִי solitarius, ἔρημος, dirutus
866c
עַרְעָר nudus, spoliatus; arbustum deserti
866c
866c עַרְעָר id. myrica
866d עָרַשׂ contignare
866d עֶרֶשׂ sponda, lectus
866d עָשַׂב florere, producere
866d עֵשֶׂב herba, pabulum
867a עָשַׂב id., *aram.*
867a עָשָׂה facere, operari
876b מַעֲשֶׂה opus, munus, facinus
877a עָשׁ congregatio stellarum
877b עָשׁ id., ἡ ἄρκτος
877b עָשַׁן fumare
877b עָשָׁן fumus
877c עָשָׁק fumigans
877c עָשַׁק cogere, opprimere
877d עֹשֶׁק injuria, oppressio
878a עָתָק angor, angustiae
878a עָתָק oppressor
878a עֲשׁוּקִים violentia
878a מַעֲשַׂקּוֹת injuriae
878b עָתַק altercari, disceptare
878b עָתַר felicem, divitem esse
878c עֹשֶׁר opulentia, divitiae
878c עָשִׁיר dives, superbus
882a עָשַׁשׁ contabescere
882a עָשׁ tinea, σής
882a עָשַׁת lucere; splendere
882b עָשַׁת nere, tenere, cogitare
882b עֶשֶׁת id., *aram.*
882b עֶשֶׁת opus arte elaboratum
882c עָשׁוּת politus, laevigatus
882c עֲשָׁתוּת arbitrium, placitum
882c עֲשָׁתוֹן cogitatio
עַשְׁתָּרֹת stella, sidus Veneris.
882d
עָתַד paratum, instructum esse
883a
883a עָתִיד paratus, promtus
883a עָתוּד opes, thesaurus
883a עָתִיד futurus, *aram.*
883b עַתּוּד hircus, dux
883b עָתַם urere, candere
883c עָתַק propellere, provehi
883c עָתִיק translatus, avulsus
883c עָתַק I. senescere
883d עַתִּיק vetus, antiquus
883d עַתִּיק id., *aram.*
עָתָק rigidum, pertinacem esse
883d II.
883d עָתָק rigidus, pertinax

883d עַתִּיק superbus, nobilis
עָתַר I. vaporare, fragrare, orare
884a
884a עֲתָר aroma, ador
884b עָתַר II. redundare
884b עֲתֶרֶת redundantia, copia larga
884b
884b עָתַת notare, definire
884b עֵת tempus, καιρός
885c עַתָּה nunc, modo
887a עִתִּי destinatus, opportunus

פ

887a פָּאָה halare, flare
887b פֵּאָה ventus, regio, latus
887c פָּאַר nitere, florere
887d פְּאֵר splendor, decor, tiara
887d תִּפְאָרֶת pulchritudo, gloria
888a פְּאֻרִים venustas, dignitas
888b פֹּארָה ornamentum arboris
888b פֵּאֵר ramos excutere
888b פְּאֵרָה frons
888b פָּאַר forare, fodere
888c פָּרוּר olla
888c פַּג grossulus, φῦκος
888c פָּגַל inquinare
888c פִּגּוּל inquinans
888d פָּגַע nectere; occurrere
889a פֶּגַע casus; plaga
889b מִפְגָּע objectum incursionis
889b פֶּגֶר caducum, fessum esse
889b פֶּגֶר exanime, cadaver
889c פָּגַשׁ obviam fieri
פָּדָה secernere, dirimere redimere
889d
890a פִּדּוּי solutio, λύτρον
890b פְּדוּת discrimen; ereptio
890b פִּדְיוֹן redemtio
890b פִּדְיֹם id.,
890b פָּדַן tundere, conculcare
890c פַּדָּן campus, arvum
890c פָּדַע eripere
890d פָּדַר nutrire, saginare
890d פֶּדֶר adeps
890d פָּהָה spirare, flare
890d פֶּה os
892d פֵּאָה acies
892d פִּפְיָה mucro δίστομος
892d פָּגַר defici, elanguescere
892d פּוּגָה languor
893a תַּפּוּגָה cessatio
892a פָּהַד batuere, pessumdare
893a פִּרְיוֹד perditio, calamitas
893a פָּהַח afflare, efflare
893b פִּרְחָה pulvisculus, cinis
893b נְפִיחָה exhalatio, exspiratio
893b מַפָּח follis
893c תַּפּוּחַ pomum
893c פָּחַךְ colorare, pingere
893c פּוּךְ fucus, stibium
893d פָּחַל I. rotundum esse
893d פּוֹל faba

893d פָּחַל II. cadere
893d מַפָּל palear
893d פָּחַל III. potentem esse
894a פָּחַם I. loqui, fari, *aram.*
894a פֻּם os, *aram.*
894a פָּחַם II. saginare
894a פִּימָה pinguedo
894b פָּחַז dubitare, ἀπορεῖν
894b פָּחַץ diffundere, dispergi
894d מַפָּץ malleus
894d בַּפָּץ, מַפָּץ malleus
894d תְּפוּצָה διασπορά
894d פָּחַק vacillari, provehi
895a פּוּקָה vacillatio
895a פִּיק titubatio
895a פָּחַר I. frangere
895b פּוּר sors
895b פָּחַר II. forare
895b פּוּרָה torcular
895b פָּחַשׁ abundare, diffundere
895c פֶּשׁ multitudo
895c פָּחַת cavatum esse
895c פֹּת cunnus, cardo
895d פָּזַז I. secernere, purgare
895d פָּז aurum depurgatum
895d פָּזַז II. salire, agitare
896a פָּזַר dispergere, dissipare
896a פָּחַד I. contremiscere
896b פַּחַד timor, tremor
896c פַּחְדָּה terror, tremor
896d פָּחַד II. ligare
896d פַּחַד testiculi
896d פַּחַד* praetor, satelles
897a פַּחַת* id., *aram.*
897a פָּחַז exundare, jactari
897a פַּחַז scaturigo, trepidatio effervescentia, praecipitantia
897b
897b פָּחַח I. plectere, ligare
897b פַּח funis, laqueus, decipula
897c פַּחַת illaqueare
897c פָּחַח II. extendere
897c פַּח lamina
897c פָּחַם candere
897c פֶּחָם pruna, carbo
897d פַּחִים candor, fervor
897d פָּחַר fingere, figurare, *aram.*
897d פַּחַר figulus, *aram.*
897d פָּחַת minuere
898a פַּחַת fossa, fovea
898a פְּחָתַת corrosio
898a פִּטְדָה* topazius
898b פָּטַר frangere; mittere
898b פֶּטֶר perruptio uteri
898c פִּטְרָה id.,
898c פָּטִיר dimissus, liber
898c פָּטוּר id.,
898c פָּטַשׁ malleo diducere
898c פַּטִּישׁ malleus
898c פַּטִּישׁ chlamis, vestis, *aram.*
898d פָּטַר effundere
898d פַּטָּה lenticula
פָּלָא findere, dividere, secernere
899a

899a פֶּלֶא admiratio, miraculum,
899c mirandum facinus
899c פִּלְאִי mirabilis
899c פֶּלֶא id.,
899c מִפְלָאָה miraculum, magnale
899d פָּלַג I. dissecare, dividere
899d פֶּלֶג id., *aram.*
899d פַּלְגָּא dimidium, *aram.*
899d פַּלְגָּה id., *aram.*
899d פְּלַגָּה dispertitio, ordo
899d מִפְלָגָה id.,
900a פָּלַג II. fluctuare, scaturire
900a פֶּלֶג flumen, rivus
900a פְּלַגָּה amnis
900a פָּלַג III. λοχεύειν
900a פִּלֶגֶשׁ pellex
900b פָּלַד flammare, splendere
900c פְּלָדָה lamina
900c פָּלַד secernere
900c פַּלְדָּי ὁ δεῖνα
900d פָּלַח discindere, orare
פֶּלַח segmentum, lapis
900d molaris
900d פָּלַח operari. colere, *aram.*
901a פֻּלְחָן cultus, *aram.*
901a פָּלַט evadere, effugere
901b פָּלֵט profugus
901b פְּלֵטָה fuga elapsus
901b פַּלָּטָה liberatio, effugium
901b פַּלָּט id.,
901c פְּלֵטָה liberatio, servatio
901d מִפְלָט asylum
901d פָּלַךְ rotundum esse
901d פֶּלֶךְ ambitus, regio; colus
902a פָּלַל discernere, judicare
902c פָּלִיל judex, arbiter
פְּלִילָה intercessio, disceptatio
902c
902c פְּלִילִי judicialis
902c תְּפִלָּה precatio
903a פָּלַם occulere, claudere
903a פַּלְמֹנִי ocultus; quidem
903a פָּלַס laevum, planum esse
903a פֶּלֶס libra, statera, bilanx
903a פָּלַס librare, carminare
פָּלַץ ultro citroque moveri,
903b tremere
פַּלָּצוּת tremor, horror, con-
903b sternatio
903b מִפְלֶצֶת formido, trepidatio
903b תִּפְלֹצֶת horror, terror
903b פָּלַשׁ librari
903b מִפְלָשׁ libratio, libramentum
903c פָּלַשׁ volutare
903c פָּלַשׁ cursare
903c פָּלָשׁ cursor, ἡ ἡμερόδρομος
903c פָּלַךְ molle, delicatulum esse
903c פַּנַּג deliciae, cupediae
פָּנָה lucere, φαίνεσθαι, ad-
903d vertere
פָּנִים pars lucens vel visi-
904c bilis; facies
פְּנִים interiora, penetralia,
911cd adytum
911c פְּנִי margarita

Digitized by Google

911c פָּנִין margarita
911c פִּנָּה angulus, recessus
912a פְּנִימִי interior, intimus
912a פָּנַק molle esse
912b פָּסַג dissecare, distinguere
912b פִּסְגָּה cacumen, vertex
912b פָּסָה abundare
912b פִּשָּׂה abundantia, copia
912c פָּסַח transsilire, gredi
912d פֶּסַח ὑπαρβασία, πάσχα
912d פִּסֵּחַ claudus
913a פָּסַל desecare, dolare
913a פֶּסֶל idolum; sculptile
913b פְּסִיל idola sculpta
913c פְּסַנְתֵּרִין psalterium
913c פָּסַק cessare, desinere, obire
913c פֵּס extremitas, talus
913d פֵּס vola, talus, *aram.*
913d פָּעָה exhalare, clamare
913d פָּעַל operari, agere, conficere
914a פְּעֻלָּה factum, facinus
914b פְּעֻלָּה operatio, actio
914c פְּעֻלָּה opus, studium
914c מִפְעָלָה opus, operatio
914c פָּעַם pulsare, agitare
914d פַּעַם pulsus, ictus, passus
915b פַּעֲמֹן tintinnabulum
915b פָּעַר aperire, pandere
915b פָּעַר aperire, liberare
915c פָּצַח diffringere, erumpere
915d פָּצַל corticatum esse
915d פְּצָלָה incisio, decorticatio
915d פָּצַם frangere, findere
פָּצַע vulnerare, vulnus infigere
916a פֶּצַע vulnus, plaga, cicatrix
916a פָּצַר incidere, instare
919b פְּצִירָה lima
916b פָּקַד quaerere, vigere
917d פְּקֻדָּה muneratio; cura
918a פָּקִיד praefectus, minister
918a פְּקִדָּה praefectura
918a פְּקֻדָּה poena, praefectura
918a פְּקוּד requisitio, mandatum
918b פִּקָּדוֹן depositum
918b פִּקֻּדִים recensio, jussio
918c פָּקַח aperire, videre
918d פִּקֵּחַ cernens; sapiens
פְּקִחְקַח apertio, liberatio, vindiciae
918d
918d פָּקַע erumpere, parere
פַּקֻּעַת cucumis, cucurbita
919a colocynthis
919a פָּרָא ferre, producere I.
919a פָּרֶא ferum esse II.
919a פֶּרֶא fera, onager
פָּרַד spargere; fugere; separare
919b
919c פְּרָדָה granum
919d פֶּרֶד mulus
919d פִּרְדָּה mula
920a פַּרְדֵּס paradisus
920a פָּרָה ferre, producere
920b פְּרִי fructus
920d אַפִּרְיוֹן lectica, ferculum

921c פַּרְוָר suburbium, regio suburbana
921a פַּרְבָּר id.,
921a פָּרַד extensum, diffusum esse
921a פָּרַז princeps, dux
921a פִּרְזוֹן dynasta
921b פְּרָזָה planities spatiosa
921b פְּרָזִי is qui in planitie habitat
921b פִּרְזִי id.
921b פַּרְזֶל ferrum, *aram.*
921c פָּרַח florere, volare
921d פֶּרַח germen, flos
922a אֶפְרֹחַ pullus avium, aviculus
922a פִּרְחָה pubertas, flos aetatis
922a פָּרַט secernere
922b פֵּרָט granum
922b פָּרַךְ frangere, contundere
922b פֶּרֶךְ oppressio, contusio
922c פַּרְכֶּת velum, aulaeum
922c פָּרַם rimare, lacerare
922d פָּרַס dividere, frangere
923a פְּרַס id., *aram.*
922d פַּרְסָה ungula, unguis
923a פָּרַס *den.*, ungulas habere
923b פֶּרֶס aquila ossifraga
923b פָּרַע findere, dividere, dispicere
פֶּרַע pilus, licentia ἀνομία,
923c ἀναρχία
923d פַּרְעֹשׁ pungens, pulex
923d פִּרְעָה ruptum, fissura
924a פָּרַע *den.*, detegere crines
924a פָּרַץ diruere, irrumpere I.
924c פֶּרֶץ ruptura, invasio
924d פָּרֶץ atrox, latro
924d מִפְרָץ litoris ruptura, portus
924a פָּרַץ augescere, diffundere II.
924c פֶּרֶץ inundatio, dissipatio
924d פָּרַק frangere, abrumpere
925a פֶּרֶק coctum, jus
925a פֶּרֶק rapina, praeda; bivium
925b מִפְרֶקֶת cervix
925b פָּרַק redimere, *aram.*
925b פָּרַר comminuere, tollere
925d פַּר juvencus, bos arator
926b פָּרָה juvenca, vacca
926c פָּרַשׂ extendere, dissipare
927a מִפְרָשׂ velum, diruptio
927a פָּרַשׁ secernere; enunciare
927a פְּרַשׁ id., *aram.*
927b פֶּרֶשׁ stercus
927b פְּרָשָׁה definitio
927b פָּרָשׁ* equus; eques
927d פַּרְשֶׁדֶן ejectio stercoris
927d פָּרְשַׁז expandere
927d פַּרְתֻּמִּים primas, nobilis
927d פָּשָׂה expandere, crescere
928a פָּשַׁח disrumpere
928b פָּשַׁט extendere, irruere
928c פָּשַׂע gradiri, progredi
928c פֶּשַׂע passus, gressus
928d מִפְשָׂעָה coxendix
928d פָּשַׁע deficere, peccare
929a פֶּשַׂע defectio, peccatum

929c פָּשַׁק distendere, divaricare
929c פָּשַׂר eruere, explicare
929d פְּשַׁר id., *aram.*
929c פֵּשֶׁר interpretatio
929d פִּשֶּׁר explicatio, *aram.*
929d פָּשַׁת carminare
930a פִּשְׁתָּה linum
930a פִּשְׁתָּה id.
930b פָּתַג judicare, indicare
930b פִּתְגָם edictum, decretum
930b פִּתְגָם id., *aram.*
930c פָּתַג velare, vincire
930c פְּתִיגִיל pallium, velamen
930c פָּתַח expandere, patere
930d פְּתִי fatuitas, stultitia, *aram.*
931a פְּתִי latitudo, *aram.*
931a פְּתִיוּת fatuitas
931b פָּתַח aperire
932a פֶּתַח apertura, janua
932d פֶּתַח initium, introductio
פִּתְחוֹן apertio, spec. oris, apologia
932d
932d פִּתּוּחַ effossio, caelatura
933a פְּתִיחָה ensis, gladius
933a מַפְתֵּחַ aperiens, clavis
933a פָּתַל nectere, nere
933b פְּתִיל filum, funiculus
933c פְּתַלְתֹּל tortuosus
933c נַפְתּוּל luctatio, certamen
933c פָּתַן protendere, ex-
933c פֶּתֶן serpens, aspis
933d מִפְתָּן limen, trabs
933d פָּתַע aperire
933d פֶּתַע apertio oculorum, subito uno nictu, improviso,
933d פִּתְאֹם citissime
934a פָּתַר eruere, explicare
934a פִּתְרוֹן solutio, interpretatio
934a פִּתְשֶׁגֶן exemplar
934b פָּתַת comminuere
934b פְּתוֹת frustum, bucella
934b פַּת frustum panis

צ

934c צָאֲלֶ* obumbrare
934c צֶאֱלִים lotus silvestris
934d צָאַן tueri, protegere
934d צֹאן grex pecudum
936a צָבָא colligere, turmatim ire
936b צָבָא turma, exercitus, munus
937c צָבָא cupere, velle, *aram.*
937c צִבְיוֹ voluntas; res, *aram.*
937c צָבַב lente incedere
937d צֶבַע currus; species lacertae
צָבָה splendere, pulcrum esse I.
937d
937d צְבִי decus, splendor
937d צָבָה intumescere II.
937d צְבֶה tumidus
937d צָבָה properare III.

938a צְבִי hinnuleus, gazella,
938a צְבִיָּה gazalla
938b צָבַט porrigere, prehendere
938b צָבַע intingere, imbuere I.
צֶבַע fluidum, color; tinctura, vestis colorata
938b צָבַע irrigare, βαπτίζειν
938c *aram.*
938c צָבָה prehendere, captare II.
938c צְבוֹעַ bestia rapax, hyaena
938d אֶצְבַּע digitus
938d אֶצְבַּע id., *aram.*
939a צָבַר cumulare, acervare
939a צְבִיר cumulus, conglomeratio
939a צָבַת constringere
939a צֶבֶת fasciculus, manipulus
939b צָדָא illudere, cavillari
939b צְדִיָּא irrisio
939b צָדַד avertere
939b צַד latus; hostis
939c צַד id., *aram.*
939c צָדָה insidiari, vexari I.
939c צְדִיָּה insidiae, fraus
939d צָדָה delere, demoliri II.
939d צָדַק rectum, justum esse
940b צֶדֶק rectitudo, justitia
940d צְדָקָה fas, justitia
941b צַדִּיק justus, probus
942a צְדָקָה probitas, *aram.*
942b צָהַב nitere, splendere
942b צָהֹב aureolus, fulvus
942b צָהַל clarum esse; clamare
942c מִצְהָלָה hinnitus equorum
942c צָהַר micare
942c יִצְהָר oleum, πιότης
942d צָהַר oleum exprimere, *den.*,
942d צֹהַר lux, fenestra
943a צָוַד insidiari
943b צַיִד venatio
943b צֵידָה cibus, victus
943c הִצְטַיֵּד viatico se instruere
943c צַיָּד venator
943c מְצָד arx, specula
943c מָצוֹד rete, munimentum
943d מְצוֹדָה specula, turris
943d מְצָדָה castellum, arx
צָוָה constituere, fulcire, jubere
944a
945d צַו praeceptum jussum praescriptum, mandatum
מִצְוָה
946a
946d צִיּוֹן columella, monumentum
946d צָוַח clamare, vociferari
946d צְוָחָה clamor, vociferatio
947a צָוַל strepere, fremere
947a צוֹלָה abyssus, barathrum
947a מְצוּלָה profundum, vorago
947a צוּם hiare, jejunare
947b צוֹם jejunium
947c צִוַּע tabulatim disponere
947c צִפְצָף ordo, corium
947c צָנַף manare, irrigare
947d צוֹנֵם melitoma
947d צָפָה inundatio
947d צַפְצָפָה salix

Digitized by Google

947d צָהַר splendere, florere
948a צִיץ flos, lamella aurea
948a צִיצָה flos
948b צִיצִית antia; peniculus
948b I. צָוַק coarctare, opprimere
948c צוֹק oppressio, angustia
948c מְצוּקָה afflictatio
948c מָצוֹק afflictio, angustia
948c מְצוּקָה angor
948c מוּצָק coarctatio
948d II. צָוַק fundere, ef-
948d III. צָוַק statuere, stabilire
949a מָצוּק columna, firmamentum
949a מוּצָק id., fundamentum
צָוַר complecti, obsidere, pre-
mere; colligare; for-
949b mare; robustum esse
949c צַוָּאר collum
949d צְוָארָה id.,
949d צְוָרוֹן collare, monile
949d מָצוֹר obsidio, vallum
מְצוּרָה propugnaculum, tur-
950a ris obsidionis
950b צוֹר lapis; acumen; forma
950c צוּרָה forma, figura
צִיר dolor; cardo; nuncius;
950d imago
חִצְטַיֵּר semet ipsum lega-
950d tum facere
951a צָרַב comburere, incendere
951b צָחָה flagrare, candere
951c צָחֶה candens, adustus
951c צָחַח exustum, siccum esse
951c צְחִיחַ apricus, aridus
צָחִיחַ nitens, splendidus
regio sola exusta,
951d צְחִיחָה arida
951d צְחִיחִי locus siccus
951d צַחְצָחָה serenitas
951d צָחַן foetere
951d צָחֲנָה foetor, sordities
952a צָחַק cachinnari, ridere,
952a צְחוֹק risus, irrisio
952a צָחַר flagrare, flammare
952a צַחַר candor
952b צָהֹר candidus, splendidus
952b צָרַד flagrare, excavare
952b צִי locus exustus, desertum
locorum aridorum in-
952b צִיָּה cola, deserticola
952c צִיָּה desertum
952c צִיּוֹן desertum, solitudo
952c צִי navis
inclinare, flectere,
952d צָלָא orare, *aram.*
952d צָלָה assare, torrere
953a צְלִי assatum, assum
profundum facere, per-
953a צָלַח vadere; pervenire
953c צְלַח id., *aram.*
953c צַלַּחַת paropsis, catillus
953c צְלָחַת id.,
953d צְלוּחִית lagena
953d צָלַל sonare, tinnire; opacare
954a צֵל umbra

954b מִצְלָה umbraculum
954b צְלִיל strepitus
צִלְצָל stridor; cymbalum; ci-
954c cada; fuscina piscaria
954c מְצִלָּה tintinabulum
954d מְצִלָּתַיִם cymbula
צֶלֶם umbra, tenebrae; ad-
954d umbratio, imago
effigies adumbrata, si-
955a mulacrum, *aram.*
955b צַלְמָוֶת tenebrae, caligo
955b צָלַע se inclinare
955b צֵלַע latus, fulcimen, asser
955c צָלַע claudicare, *den.*
955d צֶלַע claudicatio, latus
955d צָמָא hiare, sitire
955d צָמָא sitis
955d צָמֵא sitiens
956a צִמְאָה sitis, pruritus
צִמָּאוֹן terrae hians s. siti-
956a culosa
956a צָמַד connectere, colligare
956b צְמִיד armilla
956b צֶמֶד copulatum, par
956c צָמַח crescere, producere
956d צֶמַח germen, planta
957a צָמַם ligare, plectere
957a צְמָמִים laqueus, rete
957b צַמָּה velum
957b צָמַק maciari, imminui
957b צִמּוּק uva siccata, cybeba
957b צָמַר propullulare
957c צֶמֶר lana
צַמֶּרֶת frons in cacumine ar-
957c boris
957c צָמַת delere, exstirpare
957d צִמְתָּה excisio, -cidium
958a צָנָא protegere, tueri
958a צֹאן pecus, oves
958a צָנַח declinare, se-
958a צָנַם durum, avidum esse
958b I. צָנַן acutum esse
958b צִנָּה sentis, spina
958b צִנָּה vepres, spina
958b II. צָנַן protegere
958b צִנָּה pelta, scutum
958b III. צָנַן frigescere
958b צִנָּה frigus
958b IV. צָנַן plectere
958b צִנָּה cymba, scapha
958c צִנְצֶנֶת fiscella
958c צָנַע demissum esse
958d צָנַף tegere, velare
958d צְנִיפָה circumvolutio, glomus
958d צָנִיף cidaris, tiara
958d מִצְנֶפֶת diadema, mitra
959a צָנַק claudere
959a צִינּוֹק cippus, compes
959a צָנַר cavare, perforare
959b צִנּוֹר canalis, aquae ductus
959b צָנַת excavatum esse
959b צִנֹּרֶת tubulus, fistula
959c צָעַד scandere, ascendere
959c צַעַד passus, incessus
959d צְעָדָה gressus, ornamentum

959d מִצְעָד ingressio
959d אֲצָעָדָה pedica, periscelis
959d צָעָה clinare, flectere
960a צָעָן migrare
960a צָעַף velare, operire
960a צְעִיף velamen, peplum
960a צָעַק clamare, vociferari
950c צְעָקָה clamor, vociferatio
960c צָעַר parvum, tenuem esse
צָעִיר parvus; vilis; minor
960d natu
צְעִירָה juventus, minoren-
960d nitas
960d מִצְעָר parvitas; parum
צָפַד adhaerescere, affixum
961a esse
961a I. צָפָה prospicere, speculari
961b צְפִיָּה speculatio, specula
961c מִצְפֶּה specula
II. צָפָה expandere, atten-
961c dere
961d צְפוּי obductio, tectorium
962a צְפִית stragulum, mappa
962a צָפַח expandere; effundere
962a צַפַּחַת ampulla, lecythus
962a צְפִירְיָה placenta
962b צָפַן abscondere, insidiari
צָפוֹן plaga septemtrionalis;
962c aquilo
963a צְפוֹנִי aquilonaris
963a מַצְפֵּן latibulum
963b I. צָפַע producere, germinare
963b צֶפַע egesta, stercus
963b צְפִיעַ id.
963b צְפִיעָה palmes, propago
963c II. צָפַע sibilare, halare
963c צֶפַע basiliscus
963c צִפְעוֹנִי serpens, aspis
963c צָפַף pipire, mussitare
963d צִפּוֹר oscen, avis, passer
964a צִפֹּר id., *aram.*
964a צַפְצָפָה surculus, salex
964a I. צָפַר circulare, vertere
964a צְפִירָה orbiculus, diadema
964b צְפִיר hircus, τράγος
964b צְפִיר id., *aram.*
964b II. צָפַר insculpere
964b צִפֹּרֶן unguis, ungula, stylus
964c צָפַת redimere, ornare
964c צֶפֶת coronamentum
964c צְפַרְדֵּעַ rana
964d צָקַל excavare
964d צַקְלֹן saccus, pera
964d צָרַב flagrare, urere
964d צָרֵב adurens, flagrans
צָרֶבֶת conflagratio, inflam-
964d matio cutis
965a צָרָה manare, stillare
965a צְרִי resina, balsamum
965a I. צָרַח clamare, strepere
965a II. צָרַח lucere, late patere
965b צְרִיחַ turris, specula
965b צָרַךְ appetere, egere
965b צָרְכָה necessitas
965c צָרַע laedere, prosternere

965d צָרַעַת lepra
965d צִרְעָה vespa, crabro
966a צָרַף flagrare, purgare
966b מַצְרֵף catillus
966b I. צָרַר constringere
967c צְרוֹר fasciculus, crumena
967d מָצוֹר angustiae, miseria
966b II. צָרַר affligere, opprimere
966d צַר oppressio; hostis
966d צָר oppressus
967c III. צָרַר volvere
צְרוֹר bona, marsupium, fa-
967c sciculus

ק

968a I. קָבַב execrari, imprecari
968a II. קָבַב concamerare
968a קֹבָה fornix
968a III. קָבַב excavare
968a קַב cabus
968b I. קָבַל sccipere, suacipere
968b קְבַל id., *aram.*
968c II. קָבַל ex adverso esse
968c קֹבֶל pars anterior, coram
968d קְבַל id., *aram.*
968d I. קָבַע rotundum esse
968d קוֹבַע galea
969a קְבַעַת poculum, κύπελλον
969a II. קָבַע insidiari
969b קָבַץ colligere
970a קִבּוּץ acervus, cumulus
970a קְבָצָה collectio
970a קָבַר defodere, sepelire
970d קֶבֶר fovea, sepulchrum
971a קְבוּרָה sepultura
971b קָדַד findere, dividere
971b קָדְקֹד vertex capitis
971b קָדַד inclinare verticem, *den.*
971c קִדָּה casia
971c קָדַח flagrare
971c קַדַּחַת febris ardens, πυρετός
971d אֲקַדָּח pyropus
971d קָדַם ante esse
972b קֶדֶם pars anterior
972c קַדְמָה origo, principium
972c קִדְמָה plaga orientalis
972d קַדְמוֹן orientalis; antiquus
קַדְמֹנִי auterior; orientalis;
972d antiquus
972d קָדִים oriens, auster
קֶדֶם antiquitas, seculum
973a canum
973b קֹדֶם prius, anterius, *aram.*
973b קַדְמָא prioritas, *aram.*
973c קַדְמַי primus, prior
973c קָדַר atrum esse
מַדְרֵגָה nigredo, caligo, sor-
973d dities
קַדְרֻנִּית atrate, sordide
973d moeste
974a קָדַשׁ purum, sanctum esse

Digitized by Google

קָדַשׁ dedicatus, puer mere-
975a tricius
קְדֵשָׁה meretrix idololatra
975a קֶדֶשׁ puritas, sanctitudo
976c קָדוֹשׁ purus, sanctus
977a מִקְדָּשׁ sanctuarium
קָדִישׁ sanctus, angelus,
977c *aram.*
977d קָדָהּ hebetari
977d קָדַל calare, convocare
978a קָהָל coetus, ἐκκλησία
978c קְהִלָּה concio
978c קָהָל chorus
978d קָהָל coetus
978d קִיא vomere, ἐμεῖν
978d קִיא evomitum
979a קָא vomitus
979a קָאָת pelecanus
979a קָאָה v. sec. vomere
979a קוּב cavum esse
979a קֵבָה stomachus, echinus
979b קֵבָה vulva, vagina
קָוָה vincire, robustum esse;
979b sperare
979d קַו funis; robus
979d קָוֶה id.,
979d מִקְוֶה spes; copia
980a id.,
980a תִּקְוֶה funiculus; spes
980b קוּט fastidire, κοτεῖν
980b קוּט colligere fructus, *aram.*
980b קַיִץ aestas, *aram.*
980b קוֹל calare, clamare
980c קוֹל vox, sonus
982b קוּם id., *aram.*
קוּם existere, perstare, va-
982c lere, surgere, conari
985b קוֹמָה proceritas
985c מָקוֹם status, locus
986d קוֹמִמִיוּת incessus erectus
987a קָם hostilitas
987a קִימָה surrectio
987a קָמַי adversarius
987a קְמוֹמָה statio, subsistentia
987a קָמָה seges
987b קוֹם substantia, natura
987b קוּם perstare, surgere, *aram.*
987c קָם jussum, edictum, *aram.*
987c קָם firmus, fixus, *aram.*
קָנַן I. canere, ejulare
987d קִינָה lamentum, elegia
987d קָנַן II. secare
988a קֵן hasta, cuspis
קוּץ fastidio haberi; an
988a gustum esse
988b קָל agilem esse
988b תְּקוּפָה orbis, periodus, cyclus
988b קוֹף simia
קוּץ I. fastidire
קָוַץ II. impingere, abscin-
988d dere
988d קוֹץ sentis
988d קָצִיר messis fructuum, aestas
989a קִיץ aestivare, *den.*
989a קָצָה crinis, caesaries

קוּר I. fodere
989a קוּר II. volvi, scaturire
989b מְקוֹר scaturigo, fons
989b קוֹר III. texere, nere
989c מִקְוֶה filum, tegmen
989c קוֹרָה tignus, trabs
989c קָרָה contignare, *den.*
989c מִקְרֶה contignatio, trabs
989c קִיר paries, murus
989d קוֹשׁ inflectere, incurvare
990a קֶשֶׁת arcus
990b קֶשֶׁת saggittarius, τοξότης
990c קָעַב discindere
990c קֶטֶב pernicies, lues exitiosa
990d קֹטֶב id., exitium
990d קָעַם fastidire, rixari
990d קָטַל prosternere, interficere
991a id., *aram.*
691a חֲטֵל internecio, occidio
991a קָטֶל parvum esse
991a קָטָן parvus
991b קָטֹן parvus, minor
991c קְטֹן parvitas
901d קָטַף decerpere, avellere
991d קָטַר I. fumigare
991d קְטֹרֶת suffitus
992c מִקְטֶרֶת suffimentum
992c קְטוֹרֶת id.
992d מִקְטֵר ara
992d מִקְטֶרֶת thuribulum
992d קִיטוֹר fumus, vapor
992d קָטַר II. concamerare
993a קְטַר ligare, *aram.*
993a קִטֵּר nodus, *aram.*
993a קִיקָיוֹן* ricinus
993b קָלָה calare, convocare
993b קָלָה I. assare, torrere
993c קָלִי frumentum tostum
993c נִקְלֶה incensio cutis
993d קָלָה II. contemnere
993d קָלוֹן ignominia, contumelia
993d קָלַח calefacere, torrere
994a קַלַּחַת lebes, olla
994a קָלַט contrahere, coangustare
994a מִקְלָט refugium, asylum
994b קָלַל cellere, conquassari;
994b levem esse
994c קַל levis, celer
995a קְלָלָה execratio, dirae
995b קְדֻלָּה probrum, colluvies
995b sordium
995c חֲלַקְלַק vilis, putidus, fasti-
995c diosus
995c קָלַל acutus, politus
995c קָלַס cavillari, σατυρίζειν
995d קֶלֶס ludibrium, εἰρωνεία
995d קַלָּסָה convicium, delusio
995d קָלַע I. cellere, jacere
996a קֶלַע funda
996a קַלָּע funditor, librator
996a קָלַע II. exsculpere
996b מִקְלַעַת caelare, caelatura
996b קָלַע III. plectere
996b קֶלַע cortina, velum
996b קָלַע IV. inclinare

קָלַשׁ valva
996c קֶלֶשׁ pungere, fodicare
996c קָלַשׁ acumen, furca
996c קִלְשׁוֹן conterere, molere
996c קָמַח contusum, farina
996c קֶמַח corrugare
996d קָמַל marcescere, dista-
997a bescere
קָמַץ constringere, com-
997a prehendere
997a קֹמֶץ manipulus
997b קֶמֶץ pugnus
997b קָמַץ pungere, infigere
997b קִמּוֹשׁ sentis, carduus
997c קִמְשׁוֹן spina, sentis
997c קָנָא candere, excandescere
997d קִנְאָה zelotypia, invidia
998a קַנָּא zelotes, vindex
998a קִנְאוֹ vindex, ζηλήμων
קָנָא emere, comparare,
998a *aram.*
998b קָנָה I. acquirere, emere
998d קִנְיָן emtio, possessio
998d מִקְנָה emtio, opes
999b מִקְנֶה possessio, emtio
999c קָנָה II. erectum esse
999c קָנֶה scapus, caulis
999d קָנָם durum esse
999d קִנָּמוֹן cinnamum
1000a קָנַן erigere, aedificare
1000a קֵן cella, nidus
1000a *den.*, nidulari
1000b קָסַם dividere; hariolari
1000c קֶסֶם decisio, praestigiae
1000c מִקְסָם divinatio
1000d קָסַס succidere
1000d קָסַת metiri, computare
קֶסֶת vasculum, atramen-
1000d tarium
1001a קָעַע inurere, impungere
1001a קַעֲקַע incisura, stigma
1001a קָעַר excavare
1001a קְעָרָה scatella, patina
1001b תְּהוֹם profundus
1001b קָפָא coagulari
1001c קְפָאוֹן condensatio, frigus
קָפַד I. confindere
1001c קֵפֶד deletio
קָפַד II. adhaerescere
1001c קִפּוֹד echinus, histrix
1001d קָפַז salire, prosi-
1001d נָחָשׁ serpens jaculus
קָפַץ contrahere, congregare
1001d קָצַב conscindere, praese-
1002a care
1002a קֶצֶב praecisio, forma
1002b קָצָה finire, praecidere
1002b קֵצֶה finis, extremitas
1002c קָצֶה id.
1002d קֵצֶה finis
1003a קָצָה pars
קָצִין decidens, judex, an-
1003a tistes
1003b קָצַח* amputare
1003b קֶצַח nigella

קָצַע abscindere
1003b מִקְצֶעָה angulus
1003c מִקְצֶעָה dolabra
1003c קְצִיעָה casia
1003c מִקְצֶעָה angulus
1003c קָצַף spumare, irasci
1003d חֵמָה id., *aram.*
1004a חֵמָה ira, spuma
1004a חֲמָתָא id., *aram.*
1004b קְצָפָה deletio
1004b קָצַץ amputare
1004c קֵץ id., *aram.*
1004c קֵץ finis, pars
1004d קִיצוֹן extremus, ἔσχατος
1005a קָצַר demetere
1005b קָצִיר messis, ramus
1005c קָצַר curtum esse, deficere
1005c קָצַר curtus, brevis
1005d קִצָּר brevitas
1005d קָרָא I. clamare, vocare
1008d קָרָא id., *aram.*
1008d קֹרֵא perdix, gallinago
1008d קְרִיאָה delectus
קְרִיאָה proclamatio, pro-
1009a mulgatio
1009a מִקְרָא concio; praelectio
קָרָא II. contingere, obve-
1009b nire
1009c קְרָאָה occursus
1010a קָרַב prehendere
1010a עַקְרָב scorpio
1010a קְרָב certamen, pugna
1010a קֶרֶב id., *aram.*
1010b קָרַב applicare, -propinquare
1011d קָרֵב id., *aram.*
1011d קָרֵב appropinquans
1011d קִרְבָה propinquitas
1012a קָרוֹב propinquans, cognatus
1012b קָרְבָּן oblatio, donum
1012d קָרְבָּן id
1012d קֶרֶב corpus; viscera
1013d קָרַד caedere, secare
1013d קַרְדֹּם securis, ascia
1013d קָרָה I. obvenire, accidere
1014a קֶרִי pollutio nocturna
1014a קְרִי occursus, adversatio
1014b מִקְרֶה casus, fortuna
קָרַר II. cingere, spec. moe-
1014b nibus
1014c קִרְיָה urbs, oppidum
1014c קִרְיָא id., *aram.*
1014d קֶרֶת oppidum, civitas
1014d קָרַח χείρειν, se glabrare
1015a קָרֵחַ calvus, glaber
1015a קָרְחָה calvitium
1015a קָרַחַת calvities
1015a קֶרַח gelu, glacies
1015b קֹרַח id.
1015b קָרַם incrustare
1015c קֶרֶן cornu, robur, salus
1016a קֶרֶן id., *aram.*
1016a קָרַן splendere, radiare
1016b קָרַס se incurvare
1016b קֶרֶס ansula, uncinus
1016b קַרְסֹל talus

Digitized by Google

455b טָלַל II. obtegere, -umbrare
455c טַלַּל umbra frui, *aram.*
455c טָמֵא turbidum, sordidum esse
456b טָמֵא pollutus, impurus
456c טָמְאָה impuritas
457a טָמַהּ bardum, stupidum esse
457a טָמַן recondere, abs-
457b מַטְמוֹן thesaurus
457b טָנָא nectere, texere
457b טֶנֶא corbis, fiscella
457c טָנַף spurcum esse
457c טָעָה errare
457c טָעַם sapere, sentire
457d טַעַם id., *aram.*
457d טַעַם sapor, ratio
458a טַעַם voluntas, ratio, *aram.*
458a טַעַם consilium, *aram.*
457d מִטְעָם delectamentum
458b טָעַן I. prosternere
458b טָעַן II. onerare
458b טָפַח expandere
458b טֶפַח expansio, palmus
458c טֹפַח mensura palmorum
458c מִטְפַּחַת peplum, palla
458c טִפַּח *den.*, fovere, educare
458c טִפּוּחַ educatio, curatio
458d טָפַל affigere, allinere
458d טִפְסַר dux, imperator
458d טָפַף incedere, cursitare
459a טַף infans, puerulus
459b טָפַר insculpere, acuere, *aram.*
459b טֹפֶר unguis, *aram.*
459b טָפַשׁ opimum, pinguem esse
459b טָרַד trudere, premere
459c טָרַד pellere, *aram.*
459c טָרַהּ humidum esse
459c טְרִי recens, viridis
459c טָרַח fatigari, atteri
459d טָרַח onus, molestia
459d טָרַף discerpere, *δρύπτειν*
459d טֶרֶף folium decerptum, rapina
460a טְרֵפָה *θηριάλωτον*
460b טָרָף decerptus
460b טָרַף *τρέφειν*, satiare
460b טֶרֶף *τροφή*, cibus

י

460b יָאַב avere, cupere
460c יָאַהּ decere, conveniens esse
460c יָאַר splendere, manare
460d יְאֹר amnis, Nilus
461a יָאַשׁ desistere, cessare
461a יָבַב vociferari, clamare
461b יָבַל fluere, rigare, ducere
462a יִבֵּל id., *aram.*
461b יֶבֶל flumen, liquor
461b יְבוּל proventus
461c יוּבַל omnis, flumen
461c *יְבֵל orbis terrarum
461d מַבּוּל diluvium, inundatio
462a יָבֵל vulnus, purulentum

ט

447b טָא pellere, pro-, -trudere
447b מַטְאֲטֵא scopa, everriculum
447b טִיט lutum, argilla
447c טָאַב laetum esse, *aram.*
447c טֵב id., *aram.*
447c טָבַח mactare, assare
447c טֶבַח mactatio, epulum
447d מִטְבָּחַ mactatio, epulum
447d טַבָּח lanius, coquus (*ar.*, id.)
447d מִטְבָּחַת internecio, laniena
448a טָבַל I. rigare, immergere
448a טָבַל II. volvere, amicire
448a טְבוּל tiara, vitta
448b טָבַע imprimere, immergi
448b טַבַּעַת annulus, sigillum
448c טָבַר collinum esse
448d טַבּוּר vertex montis, umbilicus
448d טוּר mons, *aram.*
448d טָהַר micare, splendere
449b טָהוֹר purus
449d טֹהַר nitor, puritas
449d מִטְהָרָה purgatio
450a טוֹב hilarem, bonum esse
450a טוֹב bonus, praestans
452b טִיב bonitas, benignitas
452c טָוָה texere, nere
452c מַטְוֶה netum
452c טָוָא tabescere, *aram.*
452c טֹוָה jejunium
452d טָוַח tingere, obducere
452d טִיחַ tectorium
452d טַחַת ren, adeps
453a טָוַל jactari, tollere
453a טַלְטֵלָה erratio, exilium
453b *טַלְטֵל onus, moles
453b טִיל luteum esse, *aram.*
453b טִין lutum, argilla
453b טָוַת circumligare
453c טוֹטָפֶת taenia, ligamentum
453c טוּר I. sperare, praestolari
453d טֶרֶם spes, exspectanter
453d טֶרֶם id., priusquam
453c טוּר II. circumdare
454a טִירָה arx, acropolis
453c טוּר III. ordinare
454a טוּר murus, ordo
454b טוּשׁ volare, avolare
454b טָחַהּ projicere, jaculari
454b טָחַן conterere, molere
454c טַחֲנָה mola, pistrinum
454c טְחוֹן mola
454c טָחַר fervere, urere
454c טְחוֹר inflammatio, tumor
454d טָלָא pannosum esse
454d טָלַהּ recentem esse, *θάλλ-ω*
455a טָלֶה agnellus, pullus
455a טָלִי agnus tener
455a טָלַל I. irrigare
455a טַל ros, pluvia tenuis
455b טַל id., *aram.*

440d חֲרִישִׁי leniter flans
440d חָשַׁךְ retinere, de-, servare
441a חָשַׂף decorticare, nudare
441b מַחְשֹׂף denudatio
441a חֹשֶׂף cohors, grex
441b חָשַׁב vincire, nectere, cogitare putare, aestumare,
442a חָשַׁב *aram.*
442a חֶשֶׁב cingulum, balteus
442a חֶשְׁבּוֹן computatio
442b חִשָּׁבוֹן machinatio
442b מַחֲשָׁבָה cogitatio, ratio
442c חָשָׁה quiescere, silere
442d חָשַׁח necessarium esse, *aram.*
442d חֶשְׁחָה necessitas, *aram.*
442d חָשַׁךְ obscurum esse
443a חֹשֶׁךְ obscuritas, caligo
443b חֲשֵׁכָה tenebrae
443b חָשֵׁךְ caligo
443c חָשׁוֹךְ obscurus, ignobilis
443c מַחְשָׁךְ latebrae
443c חֲשׁוֹךְ tenebrae, *aram.*
443c חָשַׁל tremere, vacillare
443c חָשַׁל debilitare, *aram.*
443d חָשַׁם splendere, micare
443d חַשְׁמַל aurichalcum
443d חַשְׁמַן nobilis, clarus
444a חָשַׁן pulchrum esse
444a חֹשֶׁן decus, insigne
444a חָשַׁק affigere, annectere adamare
444b חֶשֶׁק propensio, voluntas
444b חָשׁוּק contus, virga
444b חֶשֶׁק cinctura
444c חָשַׁר conjungere
444c חֲשֵׁרָה nubium concursus
444c חִשּׁוּר modiolus (rotae)
444c חָשַׁשׁ exsucculentum, aridum esse
444c חֲשָׁשׁ stipula arida
444c חָתָה prehendere
444c מַחְתָּה thuribulum, acerra, forceps
444d חָתַךְ secare, concidere
445a חָתַל involvere, cooperire
445a חִתּוּל fascia
445a חִתָּלָה velamen, fascia
445a חָתַם occludere, obsignare
445c חוֹתָם annulus signatorius
445c חֹתָמֶת obsignans
445c חֶתֶם sigillo obsignare, *aram.*
445c חָתַן affinitate conjungere
445d חָתָן sponsus, gener
446a חֲתֻנָּה sponsalia
446a חָתַת rapere, latrocinari
446a חֶתֶת rapina, latrocinium
446a חָתַר perrumpere, -fodere
446b מַחְתֶּרֶת locus professionis
446c חָתַת horrescere, perterrere
446d חַת terror, horror
446d חֵתֶת metus
446d חִתָּה horror, stupor
446d חִתִּית metus, formido
447a חַתְחַת pavidus
447a מְחִתָּה disturbatio

431d חָרַב acuere, incidere
431d חֶרֶב acies, ensis
433b חָרַד trepidare, contremiscere
433c חַרְגֹּל genus locustae
433c חָרַד tremere, pavere
433d חָרֵד trepidus, pavidus
433d חֲרָדָה trepidatio, tremor
434a חָרָה urere, candere
434c חֳרִי fervor, ira
434c חָרוֹן aestus irae, excandescentia
434d חָרַז ordinatim jungere
435a חָרַט *χαράττειν*, coelare
435a חֶרֶט *γλυφεῖον*, stilus
435a חַרְטֹם sculptor, hieroglyptes
435b חַרְטֹם id., *aram.*
435b חָרִיט sacculus
435b חָרַךְ convolvere
435b חָרָךְ fenestra, cancelli
435c חָרַךְ ardere, urere, *aram.*
435c חָרֵם I. solitarium, vastum esse
435c חֵרֶם laqueus, rete, vastatio, segregatio, consecratio
436a חָרַם II. decurtare, mutilare
436b חֶרְמֵשׁ falx messoria
436b חָרַס scabere, confringere
436c חֶרֶס fragmen testa
436c חֶרֶשׁ id.
436c חָרַשׁ splendere, micare
436d חֶרֶס sol
436d חָרַף carpere, conviciari
437a חָרֵף autumnus, adolescentia
437b חָרַף *den.*, hiemare, *χειμάζειν*
437b חֶרְפָּה probrum, ignominia
437b חָרַץ I. perstringere, pungere
437d חָרִיץ segmentum, tribula
438a חָרִיץ fossa, decisio, acuminatio
438a חָרַץ II. alacrem esse
438b חָרִיץ sedulus, accinctus
438b חֶרֶץ lumbus, *aram.*
438b חָרַץ micare
438b חָרִיץ aurum
438b חַרְצַן uva acerba
438c חָרַצַב vincire, ligare
438c חֲרִצָב vinculum, nodus
438c חָרַק frendere
438d חָרַר candere, purum esse
439a חֹר nobilis, liber
439a חָרַר locus torridus
439a חַרְחָר febris ardens
439a חָרִיל sentis, paliurus
439b חָרוּךְ adustus, tostus
439b חָרַשׁ arare, fabricare
439c חָרָשׁ faber, artifex
439d חֲרֹשֶׁת fabricatio, opificium
439d חֲרָשׁ instrumentum fabrorum
439d חֲרֹשֶׁת fabrica
489d חָרִישׁ tempus arationis
440a מַחֲרֵשָׁה vomer, aratrum
440a מַחֲרֶשֶׁת ligo, aratrum
440a חָרַשׁ tacere, leniter loqui
440c חֵרֵשׁ surdus, mutus
440c חֵרֶשׁ reticentia
440c חֹרֶשׁ nemus, silvula

Digitized by Google

462a יָבַל exclamare, jubilare
462a יֹבֵל vociferatio, jubilus
462b יָבָם sign. incognita
462b יָבָם levir, mariti frater
462b יִבְמָה glos, fratria
יִבֵּם *den.*, levirum se prae-
462c stare
462c יָבֵשׁ aridum, siccum esse
462d יָבֵשׁ siccus, aridus
463a יַבֶּשֶׁת siccitas, ἤπειρος
463a יַבָּשְׁתָּא id., *aram.*
463a יָגַב arare, sulcos imprimere
463b יָגֵב ager
463b יָגַהּ lugere, moerere, cruciari
463b יָגוֹן moeror, luctus
463c תּוּגָה moeror
463c יָגַע laborare confici
463c יָגֵעַ lassus, fessus
463d יְגִיעַ labor, facultas
464a יְגַע labor
464a יְגִיעָה fatigatio
464a יָגֹר metuere, formidare
464a יָגֵר timens
464b יָד manus
469d יָד id., *aram.*
470a יָדַד diligere, amare
470a יְדִיד amicus, socius
470a יְדִידוּת amor, deliciae
464b יָדָה I. prehendere
470a יָדָה II. prosternere, dejicere
470b יָדַע videre, scire
475a יְדַע id., *aram.*
474a יְדַע scientia, sententia
474a יְדָע cognitio
474a יְדַעַת scientia, cognitio
474c מְדָע cogitatio, conscientia
475c מַנְדַּע id., *aram.*
474d מַדָּע notitia, cognatio
474d מַדָּעַת affinitas, cognatio
474d יְדַעֲנִי γνωστής
475a מַדּוּעַ τί μαθών, cur
475c יָהַב dare, ponere
475d יְהַב onus, solicitudo
475d יְהַב dare, prodere, *aram.*
476d יָהַר elatum, sublimem esse
476d יָהִיר elatus, superbus
476d יוֹם ἡμέρα, dies
484b יוֹם id., *aram.*
484b יוֹמָם quotidie, interdum
484c יָזַן bullire, fermentare
484c יָזֵן limus, coenum
484d יוֹנָה columba
485a יָזַע stillare
485a יֵזַע sudor, gutta
485a יָחַד jungere, copulare
485a יַחַד copulatio, ἕνωσις
485b יַחְדָּו una, simul, prorsus
485c יָחִיד unicus, unigenitus
485d יָחַל exspectare, sperare
486a יָחִיל exspectans
486a תּוֹחֶלֶת spes, exspectatio
486a יָחַם semen concipere
486b יָחַם nudum esse
486b יָחֵף nudus pedibus
486b יָחַשׁ progerminare, gigni

486c יֶחֶשׁ germen, gens
יְחַיְחֵשׁ *den.*, secundum fa-
486c milias recenseri
486d יָטַב splendere, bonum esse
487b יְטַב id., *aram.*
487b מֵיטָב bonum
487b יָכֹל sufferre, posse
488b יְכַל id., *aram.*
488b מִיכָל aquarum receptaculum
488c יָלַד parere, gignere
489d יֶלֶד partus, puer
490b יַלְדָּה puella
490b יַלְדוּת juventus
490b יָלִיד natus
490b יְלוּד filius, proles
490c יָלַךְ ire, incedere
494b יָלַל ejulare, gemere
494c יְלָל ejulatus
494c יְלָלָה ululatus
494d יָלַע devorare
494d יָלַט adhaerere
494d יַלְפֵּת lichen, mentico
494d יָלַק lingere, carpere
494d יֶלֶק genus locustae
495a יָם mare
496b יָם id., *aram.*
496c יָמַן prosperare
496c יָמִין latus dextrum
יָמַן *den.*, se dextrorsum
497b vertere
497b יָמִין dexter
497b יְמָנִי id.
תֵּימָן plaga meridionalis,
497c auster
497c יָמַר permutare, com-
497d יָמַהּ premere, subigere
498a יָנַק sugere, frui
498b יוֹנֵק surculus, χόρος
498b יְנִיקָה θάλος, ramus tener
498c יָסַד ponere, fundare
498d יְסַד fundatio, fundamentum
498d יְסוֹד solum, fundamentum
499a יְסוּדָה fundatio, -mentum
499a מוֹסָד id.
499a מוּסָד fundatio, dispositio
499a מוּסָדָה exstructio
499b יָסַף addere, pergere, iterare
500b יְסַף id., *aram.*
500b יָסַר punire, παιδεύειν
500d יְסוֹר reprehensor
500d מוּסָר castigatio, eruditio
501a מֹסֶר id.
501a יָעַד definire, constituere
501c מוֹעֵד tempus statutum, festum
502b מוֹעָר cohors, turma
502b מוֹעָדָה festum, congregatio
502b מוֹעָדָה asylum, perfugium
502b יָעָה colligere, corripere
502c יָעֵת forceps, pala
יָעַז *v.* יָזַז
502d יָעַט decernere, *aram.*
502d יָעַל ascendere, e-, euiti
יַעֵל sublimitas
יָעֵל scandens, enitens, rupi-
503a capra

503a יַעֲלָה caprea, antilope
503a יָעַן ululare, clamare
503b יַעֲנָה struthio
503b יָעֵף lassari, fatigari
503c יָעֵף lassus, fessus
503c יַעֲפָה lassitudo
503c יָעַץ fixum facere, decernere
504a מוֹעֵצָה consultatio
504a יָעַר virere, frondescere
504b יַעַר virgultum, silva, nemus
504c יַעֲרָה arundo
504c יָפָה nitere, pulchrum esse
504d יָפֶה pulcher, bonus
505a יֹפִי, יְפִיפִיָּה splendor,
505b יָפַהּ anhelare, suspirare
505b יָפֵחַ anhelans
505b יָפַע splendere, nitere
505b יְפָעָה splendor, pulchritudo
505c יְפַעַת mons, vertex, culmen
505c יָפַת nectere, implicare
505c מוֹפֵת miraculum, typus
506a יָצָא exire, egredi
510b יְצִיא progressus, prognatus
510b מוֹצָא egressio, exitus
510c מוֹצָאָה ortus, origo
510c תּוֹצָאָה exitus, evasio
510c אֵצָה stercus, excrementum
510d אֵצִי caenosus, sordidus
510d אֵצָה excrementum
510d אֶצְאָצָא prognatus
511a יָצַב fulcire, statuere
511d נְצָב capulus ensis
נְצִיב praefectus, custodia,
511d statua
511d מַצָּב statio
512a מַצָּב obsessio militaris
512a מַצָּבָה praesidium stativum
512a מִצָּבָה praesidium, excubiae
512a מַצָּבָה cippus, columna
יָצַב firmum, certum esse,
512b *aram.*
512b יַצִּיב certus, firmus, *aram.*
512c נְצָבָה stabilitas, firmitas
512c יָצַג firmare, locare
512d יָצַע sternere, sub-
512d יְצוּעַ stratum, tabulatum
513a מַצַּע stratum
513a יָצַק colare, σαττεῖν
513c יְצָקָה fusio, fusura
513c מוּצָק fusile, fusura, soliditas
513c מוּצָקָה infundibulum
513d יָצַר conserere, fingere
514a יֵצֶר torus, nervus
514a יֵצֶר meditatio, figmentum
514b יָקַב excavare
514b יֶקֶב lacus, torcular
514c יָקַד ardere, candere
514c יְקֵד ardor, flamma
514d מוֹקֵד titio, focus
514d מוֹקָדָה focus arae
514d יָקַד flagrare, aduri, *aram.*
514d יְקַדָּא incendium, *aram.*
514d יָקַהּ obedire
514d יְקָהָה obedientia
515a יָקַע abripere, evellere

515b יָקַץ excitari e somno
515b יָקַר carum esse
515b יָקָר carus, magnificus
515c יְקָר pretium, honos
515d יְקָר honor, gloria, *aram.*
515d יַקִּיר pretiosus
515d יַקִּיר id., *aram.*
515d יָקַשׁ nectere laqueos
516a יָקוּשׁ anceps
516a מוֹקֵשׁ laqueus, insidiae
516b יָרֵא vereri, timere
517c יָרֵא timens, timidus
517d יִרְאָה timor, reverentia
518b מוֹרָא admiratio, timor
518b יָרַד descendere
520b מוֹרָד declive
520b יָרָה I. irrigare, manare
521a מוֹרֶה id., jaculans, sagittarius
520b יָרָה II. erudire, docere
521a מוֹרֶה doctor, eruditor
521a תּוֹרָה doctrina, lex, revelatio
522a תּוֹר ratio, lex
522a מוֹרָה institutio
522a יָרֵחַ timere, tremere
522b יָרֵחַ luna, mensis
522b יֶרַח cursus lunae, mensis
522b יַרְחַ id., *aram.*
522c יָרַם ruere, currere
522c יָרַךְ mollescere
522c יָרֵךְ femur, μηρός
522d יַרְכָה latus
523a יַרְכָא femur, clunes, *aram.*
523a יָרַע tremere, afflictum esse
523a יְרִיעָה aulaeum, cortina
523b יָרַק spuere, ex-
523c יָרַק virescere, crescere
523c יֶרֶק herba viridis
523c יֹרֶק viror, viride
523c יַרְקוֹן rubigo, aurigo
523d יַרְקְרַק passim viridis
523d יָרַשׁ I. prehendere, captare
525a יְרֻשָּׁה possessio, haereditas
525a יְרֻשָּׁה occupatio, possessio
525a מוֹרָשׁ trop. id.
525b מוֹרָשָׁה haereditas
525b תִּירוֹשׁ mustum
525c יְרֻשָּׁת rete, plaga
523d יָרַשׁ II. expellere, privare
525c יָשַׁב considere, habitare
529d מוֹשָׁב sedes, habitaculum
530a תּוֹשָׁב inquilinus
530b שְׁבָה sessio, mora
530b יָשַׁהּ esse, subsistere
530b יֶשׁ essentia, οὐσία
530d תּוּשִׁיָּה constantia, firmitas
530d יָשַׁט tendere, ex-
531a יָשַׁם vastum, desertum esse
531a יְשִׁימוֹן solitudo, desertum
531a יְשִׁימָה vastitudo
יָשַׁן languidum esse, addor-
531b mire
531c יָשָׁן vetus, -stus
531c יָשֵׁן dormiens
531c שֵׁנָה somnus, desidia
531d שֵׁנָה somnus

Digitized by Google

559a כָּמַר I. candere, cremare
559a כְּמִרִיר caligo, tenebrae
559a כֹּמֶר sacerdos ethnicus
559b כָּמַר II. ligare, cingere
559b מִכְמֶר rete, laqueus
559b מַכְמֹר id.
559b מִכְמֶרֶת id.
559b כָּנָה I. cognoscere, notare
559c כִּנְיָן cognomentum, collega
559c כִּנְיָן id., *aram.*
559d כִּנְמָא nominatim, nam, *aram.*
559d כָּנַהּ II. carpere, decerpere
560a כִּנָּר musca, culex
560a כָּנַם depascere, -radere
560a כִּנִּם vermis, culex
560a כָּנַן erigere, plantare
560a כֵּן statio, basis
560b כִּנָּה stirps, surculus
560b כָּנַס congregare, colligere
560c מִכְנָס femoralia
560c כָּנַע se incurvare, prostratum esse
561a כִּנְעָה sarcina, opes
561a כָּנַף contegere, operire
561b כָּנָף tegumentum, ala
561d כָּנַר stridere, crepare
561d כִּנּוֹר cithara, *κινύρα*
562a כָּנַשׁ colligere, *aram.*
562a כָּסָא I. operire, tegere
562d כָּסָא II. computare
562d כֵּסֶא tempus definitum
563a כָּסָה contegere
563d כְּסוּי tegmen, tegumentum
563d כְּסוּת vestis, tegmen
564a כֶּסֶת pulvinar, stragula
564a מִכְסֶה tectum, *κάλυμμα*
564a מִכְסֶה stragula, vestis
564b כָּסַח secare, abscindere
564b כָּסַל labi, languidum, stultum esse
564b כֶּסֶל stupor, lumbus, spes
564b כִּסְלָה languor, stultitia, spes
564c כְּסִיל stultus, Orion
564d כִּסְלוּת stupor, stultitia
565a כִּסְלֵו nomen mensis
565a כָּסַם tondere
565a כְּסָמֶת far, ador
565b כָּסַס definire, computare
565b מֶכֶס numerus definitus, vectigal
565b מִכְסָה numerus, pretium
565b כָּסַת pallere, expallescere
565b כֶּסֶת metallum album, argentum
565c כָּסַף id., *aram.*
566d כָּעַס commotum esse
567a כַּעַס solicitudo, moeror
567b כָּעָה contegere, extinguere
567c כָּפַל complicare, duplum, -licatura
567c כֶּפֶל concupiscere, appetere
567d כָּפַן desiderium, fames
567d כָּפָן ligare, nectere
567d כָּפַס trabs, tignum
567d כְּפָיס cavum, curvum esse
568a כָּפַת

מִכּוֹרָה locus, ubi quid effoditur
550c כּוֹר n. mensurae
550d כִּיּוֹר pelvis, labrum, suggestus
550d כִּיר lebes, sartago
551a כֹּר *aram.*, *κόρος*
551a כִּיר fornax, catinus
551a כּוּת abscondere, seponere
551b כָּוֹת thesaurus, aerarium
551b כָּזַב nectere, mentiri
551b כָּזָב fallacia, mendacium
551c אַכְזָב frustratio
551d כָּזַז diffringere, superare
551d אַכְזָר durus, saevus
551d אַכְזָרִי horrendus, tyrannicus
551d אַכְזְרִיּוּת crudelitas, atrocitas
552a כָּחַד amovere, re-, -cedere
552a כָּחַד nervosum, robustum esse
552b כָּחַשׁ medulla, vis
552b כָּחַשׁ genus lacertae
552b כָּחַל fucare, purpurissare
553a כָּחַשׁ deminuere, emaciari, negare
553a כַּחַשׁ macies, mendacium
553b כַּחַשׁ mendax
553b כָּלָא coercere, cohibere
553c כֶּלֶא cohibitio, segregatio
553c כִּלְאָה carcer, custodia
553d כִּלְיָא *φυλακή*
553d כִּלְיָא caula
553d כָּלַב latrare, bauhari
553d כֶּלֶב canis, latrans
554a כָּלַב plectere, *πλέκειν*
554a כִּלּוּב canistrum, cavea
554a כָּלָה capere, complecti, absolutum esse
554b כָּלָה tabescens desiderio
555b כָּלָה consumtio, deletio
555b כִּלָּיוֹן consummatio, deletio
555c תַּכְלִית absolutio, extremitas
555c תִּכְלָה perfectio
555c מְכֻלָּה res perfecta
555c כְּלָיוֹת renes
555c כְּלִי suppellex, vas
555d כָּלָה* senem esse
557a כָּלֵחַ senectus
557a כָּלַל I. perficere, absolvere
557b כָּלִיל perfectus, absolutus
557b מִכְלָל perfectio, *ἰδέα*
557c מִכְלוֹל complexus, *τελείωμα*
557c מַכְלוֹל id.
557c כַּלָּה coronata, sponsa
557c כְּלוּלוֹת sponsalia
557d כָּלַל absolvere, *aram.*
557d כָּלַם attenuare, atterere
557d כְּלִמָּה ignominia, contumelia
558a כְּלִמּוּת opprobrium
558b כָּלַם tundere, *κολάπτειν*
558c כֵּלֶם malleus, securis
558c כָּמַהּ desiderare
558c כָּמַן manere, abscondere
558d מִכְמָן thesaurus, gaza
558d כַּמּוֹן cuminum
558d כָּמַס abscondere

542a מִכְבָּר pulvinar, crates
542a כְּבָרָה cribrum
542a כָּבֵר validum, potentem esse
542a כֹּבֶר magnitudo, diuturnitas, dudum
542b כִּבְרָה longitudo, hippodromus
542b כַּבִּיר validus, multus
542b מַכְבִּיר copia, ubertas
542c כָּבַשׁ proterere, subigere
542c כֶּבֶשׁ scabellum, *ὑποπόδιον*
542d כָּבַשׁ candere, urere
542d כִּבְשָׁן fornax
542d כָּבַשׁ* vi incerta
542d כֶּבֶשׂ agnus
543a כֶּשֶׂב transp. id.
543b כִּבְשָׂה agna
543b כִּבְשָׂה id.
543b כָּזַב nectere, mentiri, *aram.*
543b כָּזָב mendax, falsus
543b כָּרָה I. excavare
543b כַּד urceus, cadus
543c כָּדַר II. candere
543c כַּדְכֹּד lapis scintillans
543c כִּידוֹד scintilla
543c כָּדַר circulari
543d כַּדּוּר orbis, circulus
543d כִּידוֹר currus bellicus
543d כָּהָה languidum, hebetem esse
544a כֵּהָה hebes, afflictus
544a כְּהָלָה delinitio
544a כָּהַל sufferre, posse, *aram.*
544a כָּהַן parare, ministrare
544b כֹּהֵן sacerdos, *λειτουργός*
546d כָּהֵן id., *aram.*
546d כְּהֻנָּה sacerdotium
547a כָּהַר incidere, *κήδειν*
547a כֵּיד vulneratio, dolor
547a כִּידוֹן telum, hasta
547a כָּוָה inurere, *καύειν*
547b כְּוִי adustio, stigma
547b כִּיּוֹר canterium
547b מִכְוֶה *κατάκαυμα*
547b כָּוַר cavare, *aram.*
547b כִּוֵּר foramen, fenestra, *aram.*
547c כָּוַל continere, metiri
547d כִּילַי coacervator, avarus
548a כָּהַם I. celare, occulere
548a כּוּמָז sera, claustrum
548a כָּמַם II. cumulare
548a כִּימָה cumulus stellarum
548b כּוֹן erectum esse, stare
549bc כֵּן, אָכֵן rectus, recte
550a כֵּן id., *aram.*
549c מָכוֹן statio, fundamentum
549c מְכוֹנָה basis
549d תְּכוּנָה structura, apparatus
549d כַּוָּן liba, placenta
549d כִּיּוּן sidus Saturni
550a כָּהַס occulere, servare
550a כֵּימוֹס crumena, marsupium
550a כּוֹס calix, poculum, trua
550c כָּהַר fodere, dissecare
550c כֹּהֵר lictor, carnifex
550c מְכֵרָה* ensis, pugio

531d יָשַׁע amplum, dilatatum esse
532d יֶשַׁע salvatio, salus
532d יֵשַׁע auxilium, adorea
533a יְשׁוּעָה vindicatio, salvatio
533c מוֹשָׁעָה id.
533c שׁוּעַ amplus, dives
533c תְּשׁוּעָה salus, prosperitas
533d יָשָׁר rectum, justum esse
534a יָשָׁר rectus, probabilis
534c יְשֻׁרוּן gens rectula, proba
534d יֹשֶׁר rectitudo, integritas
534d יְשָׁרָה probabilitas
534d מִישׁוֹר planities, integritas
535a מֵישָׁר rectitudo, sinceritas
535a שָׁרוֹן planities, arvum
535b יָשַׁשׁ album, canum esse
535b יָשִׁישׁ canus, *πολιός*
535b יָשִׁישׁ senex, canus
535b יָתַב sedere, *aram.*
535b יָתַד infigere, intundere
535c יָתֵד clavus, paxillus
535c יָתַם spoliatum, orbum esse
535d יָתוֹם orphanus, pupillus
535d יָתַן protendere, perennem esse
536a אֵיתָן diuturnitas, perennitas
536a יָתַר propendere, redundare
536a יֶתֶר funis, abundantia, pars reliqua, praestantia
536d יִתְרָה lucrum, emolumentum
537b יִתְרוֹן bonum, utilitas
537b יֹתֶר lucrum, *adv.* nimium
537c יֹתֶרֶת major lobus hepatis
537c יַתִּיר praecellens, *aram.*
537c מוֹתָר praestantia
537c מֵיתָר nervus, arcus

כ

537d כָּאַב dolere, moerere
538a כְּאֵב afflictio, dolor
538a מַכְאֹב sauciatio, dolor
538b כָּאַהּ increpare, compellare
538b כָּאַר = כָּצַר squalidum esse,
538b כְּאֹר lutum, coenum
538b כָּאַר micare, splendere
538c כּוֹכָב globus, stella
538d כָּבַד ponderosum esse, pollere
539c כָּבוֹד gravitas, honos
540c כֹּבֶד pondus, gravitas
540c כְּבֵדָה difficultas
540c כָּבֹד magnificus
540c כָּבֵד gravis, copiosus
540d כָּבֵד jecur
541a כָּבָה contegere, exstinguere
541b כָּבַל constringere, amicire
541b כֶּבֶל vinculum, compes
541b כַּרְכֹּבָא amictus, *aram.*
541c כָּבַס calcare, subigere
541d כָּבַע gibbosum esse
541d כּוֹבַע galea, tiara
541d כָּבַר plectere, viere
541d כְּבִיר plenus, stragular

Digitized by Google

568a כַּף palma, patera, ansa
568d כְּפָה ramus, spada
569a כֵּף scopulus, rupes
569a כָּפַר rubicundum esse
569a כֹּפֶר cyprus (alhina)
569b כָּפַר I. tegere, con-, expiare
569d כִּפּוּר tectio, expiatio
570a כַּפֹּרֶת operculum, ἱλαστήριον
570b כִּפֹּר piaculum, λύτρον
569b כָּפַר II. fortem, atrocem esse
570b כְּפִיר leo juvenis
570b כְּפֶר = גֹּפֶר resina arboris,
569b כָּפַר III. spargere
570c כְּפוֹר pelvis, crater, pruina
569b כָּפַר IV. copulare, conjungere
570a כְּפָר pagus, vicus
570b כֹּפֶר conjunctio domuum
570b כְּפִיר pagus, vicus
570d כָּפַשׁ obruere cineribus
570d כְּפָת ligare, vincire, *aram.*
570d כַּפְתֹּר coralla, capitulum
571a כַּר aries, agnus, κριός
571b כָּרָא afflictum esse, *aram.*
571b כָּרַב prehendere, captare
571b כָּרוּב gryphus, Sphynx
571d כָּרָה I. fodere, perforare
571d כָּרָה fovea, cisterna
571d מִכְרֶה fodina, fovea
572a כָּרָה II. emere, mercari
572a כָּרָה III. coquere
572a כֶּרֶת epulum
572a כָּרַז clamare, *aram.*
572a כָּרוֹז praeco, κῆρυξ
572b כָּרַךְ cingere, ambire
572b כְּרִיךְ cinctus, pallium
572b כַּרְכֹּב ambitus
572c כַּרְכֹּם crocus
572c כַּרְמִיל color coccineus
572c כָּרַס elatum, rotundosum esse
572b כִּסֵּא thronus, sella
572d כַּרְסָא id., *aram.*
572d כָּרַסַם corrodere
572d כָּרַע procumbere
573a כֶּרַע crus
573b כַּרְפַּס carbasus
573b כָּרַר circulare, ambire
573c כֵּר ambitus, regio
573c כִּכָּר regio, placenta, talentum
574a כִּבַּר id., *aram.*
574a כֶּרֶם vinea, pascuum
574c כֹּרֵם vinitor
574c כַּרְמֶל hortus, pascuum
574d כִּרְכָּרָה dromas
574d כָּרַשׁ se incurvare
575a כֶּרֶס venter
575a כָּרַת secare, abscindere
576c כְּרִיתוּת repudium
576c כְּרֵתִים trabes doliatae
576c כֶּרֶתִי lictor
576d כָּשָׁה opimum esse
576d כָּשַׁל labare, vacillare
577a כַּשִּׁיל securis, ascia
577a כִּשָּׁלוֹן prolapsio, lapsus
577b מִכְשֹׁל offendiculum
577b מַכְשֵׁלָה id.

577b כָּשַׁף sapientem esse, incantare
577b כֶּשֶׁף praestigiae, fascinus
577c כַּשָּׁף magus, praestigiator
577c כָּשֵׁר firmum, rectum esse
577c כִּשָּׁרוֹן successus, prosperitas
577c כּוֹשָׁרָה commoditas, fortuna
577d כִּישׁוֹר baculus erectus, colus
577d כָּתַב insculpere, inscribere
578d כְּתָב id., *aram.*
578d כְּתָב scriptio, decretum
578d כְּתָב id., *aram.*
579a כְּתֹבֶת notatio, incisio
579a מִכְתָּב scriptura, epistola
579a כָּתַל aggestum esse
579a כֹּתֶל paries
579a כְּתַל id., *aram.*
579a כְּתָל id., *aram.*
579b כָּתַם I. obserare, abscondere
579b כָּתַם II. micare, fulgere
579b כֶּתֶם spec. auri
579c מִכְתָּם poema aureum
579c כָּתַן nectere, nere
579c כְּתוֹנֶת χιτών, tunica
579c כְּתֹנֶת lintea vestis
579d כָּתֵף portare
579d כָּתֵף humerus, scapula
580b כָּתַר I. cingere, circumdare
580b כֶּתֶר corona, diadema
580b כִּתְרָה cinctura, capitulum
580b כָּתַר II. morari
580c כָּתַשׁ contundere
580c מַכְתֵּשׁ mortarium
580d כָּתַת conterere
580d כְּתִית tusum
581a מַכָּה contusio

ל

581a לָאַב ardere, sitire
581a תַּלְאוּבָה siccitas, sitis
581a לָאָה lingere, defetisci, languere, hiare
581b תַּלְאָה defatigatio, labor
581c לָאַט velare, celare
581c לָאֵט arcanus, absconditus
581d לְאַט leniter, latenter
581d לְאִטִּי tarditas, segnities
581d לָאַךְ mittere, legare
581d מַלְאָךְ legatio, legatus
582d מַלְאָךְ id., *aram.*
582d מַלְאָכוּת legatio
582d מְלָאכָה munus, opus
583c לָאַם consociare
583c לְאֹם populus, gens
583d לָבַב allinere, opimum esse
584a לֵב adeps, cor
586a לַבָּב id.
587a לִבָּא id., *aram.*
587b לִבָּה cor, animus
587b לִבָּה placenta adipata
587b לָבָה I. mugire, μυκᾶν
587b לָבִי leo
587b לְבִיָּה leaena

587b לְבִיא id.
587c לָבָה II. micare, splendere
587c לְבָה flamma
587c לָבַט prosternere, corruere
587d לָבָן album, candidum esse
588a לָבָן albus, candidus
588b לְבָנָה luna
588b לְבֵנָה later
588c מַלְבֵּן fornax lateraria
588c לִבְנָה populus alba
588c לְבָנָה albedo, candor, vitrum
588d לְבוֹנָה resina alba, thus
588d לְבוֹנָה nomen montis nivei
589b לָבַשׁ velare, induere
590b לְבַשׁ id., *aram.*
589d לְבוּשׁ indumentum, vestis
590a מַלְבּוּשׁ vestimentum
590b לְבוּשׁ id., *aram.*
590b תִּלְבֹּשֶׁת ornamentum vestis
590b לָהַב lucere, flammare
590b לַהַב flamma
590c לָהֶבֶת id.
590c שַׁלְהֶבֶת id.
590d שַׁלְהֶבֶתְיָה flammans, flagrans
590d לָהַג vocare, loqui, cogitare
591a לַהַג locutio, meditatio
591a לָהָה languere, tabescere
591b לָהַט flagrare
591b לַהַט flamma, fulmen
591c לָהַם verberare
591c לוּג cavare, ex-
591d לֹג lagena, lacuna
592a לָוָה I. adhaerere, commitari
592a לָוָה II. mutuari, nectere
592b לְוָיָה corona, sertum
592b לִוְיָתָן animal contortum
592c לִיָּה cinctura
592c לוּל volvere
592d לוּל cochlea, cochlis
592d לֻלַי laqueolus, ligula
593a לוּז I. deflectere
593a לָווּת perversitas
593b לוּז II. nux
593b לוּחַ insculpere, inscribere
593b לוּחַ tabula
593c לוּט velare, contegere
593c לוּט velum, tegmen
593d לָט latenter, clam
593d לֵהָט id., λάθρα
593d לוּל involutum, obscurum esse
594a לַיִל nox, caligo
594d לֵילִי id., *aram.*
594d לִילִית spectrum nocturnum
595a לִין *den.*, pernoctare
595b מָלוֹן hospitium
595c מְלוּנָה tuguriolum
595c לוּן fremere, indignari
595d תְּלוּנָה indignatio, detestatio
595d לָחַךְ lambere, ligurire
596a לֹעַ gula, guttur
596a לוּץ nitere, laetari, illudere
596c לָצוֹן lascivia, irrisio
596c מְלִיצָה oratio nitida, aenigma
596c מָלַץ *den.*, ornate dicere

596d לוּשׁ I. lingere, lambere
597a לָשׁוֹן lingua
597c לְשַׁן id., *aram.*
597c לָשַׁן *den.*, calumniari
596d לוּשׁ II. conterere, -depsere
596d לוּשׁ III. validum esse
597d לַיִשׁ λίς, leo
597d לָחַהּ progerminare
597d לֶחִי mentum, gena
598a לָחַהּ humidum, recentem esse
598a לַח humidus, recens
598b לַח vigor, succus
598b לָחַךְ lingere, depascere
598b לָחַם consumere, delere
599b לֶחֶם pugna, certamen
599b לֶחֶם cibus, victima
600c לַחְמָא id., *aram.*
600c לַחְמָא caro, cibus
600c מִלְחָמָה certamen, bellum
לַחַן *aram.*, λαιχᾶν, salacem
601d esse
601d לְחֵנָא pellex, concubina, *aram.*
601d לָחַץ premere, urgere
602a לַחַץ oppressio, afflictio
602a לָחַשׁ sibilare, stridere
602b לַחַשׁ susurrus, incantatio
602c לָט mastiche lentisci
602c לָטָא λαθεῖν
602c לְטָאָה nomen lacertae
602c לָטַשׁ acuere, cudere
602d לָכַד capère, intercipere
603c לֶכֶד captura
603c מִלְכֶּדֶת rete, decipula
603c לָמַד meditari, discere
604a לִמּוּד eruditus, doctus
604b מַלְמָד stimulus
604b תַּלְמִיד discipulus
604b לָעַב pudefacere, λωβεύειν
604b לָעַג balbutire
604c לַעַג ludibrium, irrisio
604c לַעֲגָג balbutiens
604d לָעָה loqui
604d לְעָזוּת lingua, sermo
604d לָעַז barbare loqui
605a לָעַם edere, gustare
605a לָעַן diras imprecari
605a לַעֲנָה absinthium
605a לָעַט flammare, ardere
605b זְלָעָפָה tempestas
605b לָפַד λάμπειν
605b לַפִּיד lampas, taeda
605c לָפַת prehendere, amplecti
605c לָצַר servare, custodire
605c מִלְצָר custodia, inspectio
605d לָקַח capere, sumere
609b לֶקַח doctrina, disciplina
609c מִקָּח sumtio, acceptio
609c מַקָּחָה merx
609c מֶלְקָחַיִם forceps, emunctorium
609c מַלְקָחַיִם captura, forceps
609d לָקַט legere, colligere
610a לֶקֶט spicilegium
610a יַלְקוּט pera pastorum
610a לָקַק lambere, lingere
610b לָקַשׁ exsuccum, serotinum esse

Digitized by Google

ע

779d עָבַד laborare, servire
781b עֲבַד facere, *aram.*
781c עֶבֶד servus, mancipium
784b עֲבַד id., *aram.*
784b עֲבֹדָה servitus, servitium, opus
785a עֲבֹד opus, actio
785a עֲבֹדָה familia, operae
785a עֲבֹדָה servitus, familia
785b מַעֲבָד actio, opus, *aram.*
785b עֲבִידָא labor, opus, negotium
785b מַעְבַּד actio, *aram.*
785b עָבֶה opimum, crassum esse
785b עָבִי densitas, crassitudo
785b עֲבִי id.
785c מַעֲבֶה crassities
785c עָבַם complicare, mutuari
785d עֵבוֹט pignus, hypotheca
785d עַבְטִיט onus aeris alieni
786a עָבַר transire, praeter-
788b עֲבָרָה trajectus, transvectio
788c מַעְבָּרָה navicula trajectoria
788c מַעֲבָרָה vadum, pons
788c מַעֲבָר vibratio, pons
788d עֶבְרָה transgressio, ira
עֲבוּר foetus terrae, frumentum
789a עֲבוּר meta, propter
789b עֵבֶר superficies, extremitas
789d עִבְרִי Ebraeus
790a עִבֵּר latus, *aram.*
790a עָבַשׁ computrescere
790b עָבַת plectere, nectere
790b עֲבוֹת implicatus frondescens
790b עָבֹת tortile, funis
790c עָגַב adamare, ἀγαπᾶν
790c עֲגָבָה dulcedo, ἔρως
790d עֶגֶב suavitas, jucunditas
790d עוּגָב instrumentum musicum
791a עָגַל gyrare, volvere
791a עָגֹל rotundus, orbicularis
791a עָגִיל annulus, orbiculus
791a עֲגָלָה plaustrum
791b מַעְגָּל ambitus, via, orbitum
791b מַעְגָּלָה id.
791c עֵגֶל vetulus, jumentum
791d עֶגְלָה juvenca, vitula
791d עָגַם gemere, dolere
792a עָגַן sepire, includere
792a עָגַר clamare, fritinnire
792a עָגוּר hirundo
792b עָדַד numerare, computare
792b עֵד menstruum
עֵד tempus occultum, aeternitas
792c עֵדָה tempus, *aram.*
792d עָדָה velare, praeterire, prehendere
793a עֵד praeda, manubiae

793b עֲדִי ornatus, κόσμος
793b עֲדָאָה ornamentum
793b עָדָה perire, *aram.*
793c עָדֵן mollem, delicatum esse
793c עֵדֶן locus amoenus
793d עֶדְנָה vigor, voluptas
793d עֲדָנָה molliculus, delicatulus
794a עֲדָנִים deliciae, voluptas
עָדַף superpendere, superfluere
794a
794b עָדַר deserere, abire
794b עָדַר I. conserere, ordinare
794c עֵדֶר series, grex
794d עָדַר II. incidere, sarrire
794d מַעְדֵּר ligo, sarculum
794d עָדַשׁ germinare
794d עֲדָשָׁה lens
795a עוּב velare; opimum esse
795a עָב nubis, caligo, limen
795b עוֹב tignum, trabs
795b עוּג circulare, gyrare
795b עֻגָה placenta rotunda
795b מְעוּג id.
795c עוּד cingere, augere, firmare
796a עֵדוּת testimonium, concio
796d תְּעוּדָה norma, institutum
796d עֵד testis, robur
797b עִדָּה consultum, lex
797c עוֹד diuturnitas; adhuc, ultro
798b עָוָה incurvare, peccare
798c עָוֶל perversitas, culpa
799c עֲוֹן supplicium
799c עַוָּה vertigo, insania
799d עִי ruderum acervus
799d עִיָּה id.
799d עַוְיָא pravitas, *aram.*
799d עוּף fugere, evadere
800a עוּט infigere, χαράσσειν
800a עֵט stilus
800a עַיִט avis rapax
800a עֵטָא consilium, *aram.*
800b עָוַל languere, stolidum esse
800b עָוֵל injustus, peccator
800b עַוְלָה injustitia, pravitas
800c עַוֶּלֶת id.
800c עָוֶל mendax, φαῦλος
800c עַוְלָה improbitas
עוּל sugere, sorbire, vegetum esse
800d
800d עוֹל infans, infamtulus
800d עֻלָּא id.
800a עֶלֶם puer, juvenis
801a עַלְמָה puella, virgo
801b עֲלוּמִים aetas juvenalis
801b עוֹלֵל puerulus, parvulus
801c מְעוֹלֵל puer tenellus
801c עוֹלֵל id.
801c עוּן inclinare, decumbere
801c מָעוֹן habitaculum
801d מְעוֹנָה asylum
801d עוֹנָה concubitus
801d עוּף volare
802b עוֹף volucer, avis
802c עוֹף avis, volatile, *aram.*
802c עַפְעַף palpebrae

802d חֲשׁוֹכָה caligo densa
802d עֲשָׁפָה densitas, tenebrae
802d עָטָף caligo, afflictio
802d מוּעָקָה id.
802d עִיץ constituere
802d עֲצָה consilium
803b עֵץ baculus, frutex, lignum
804c עֲצֵי ligna, materia
עָצַק urgere, coarctare, premere
804c
804c עָקָה oppressio, angustiae
804c מְעָקָה oppugnatio
804c עוּר I. forare, cavare
804c עָוָר foramen, caverna
804d עִוֵּר sec. effodere
804d עִוֵּר caecus, excaecatus
עִוָּרוֹן effossio oculorum, caecitas
805a
805a עֲוֵרֶת effossio oculorum
805c עוּר II. circuire, cingere
805c עִיר oppidum, urbs
עוּר III. vigilem esse, expergisci, γρηγορεῖν
809c
810a עִיר vigil, custos, *aram.*
810a עִיר aestus odii
810b עוּר IV. urgere, affligere
810b עִיר angor, angustiae
עוּר V. detonsum, nudum esse
810b
810c עֶרְוָה nuditas, pudenda
810c עֵירֹם nudus, impudens
810c עָרֹם nudus, detectus
810d מַעֲרֹם nuditas
810d עֵרָא palea, *aram.*
805a עוֹר cutis, tegumentum
810d עוּשׁ cito abire
810d עָוַת curvum, inflexum esse
811a עִוָּתָה perversio, oppressio
811a עוּת opportune loqui
811a עֵז capra, αἴξ
811b עֵז id., *aram.*
811c עֲזָאזֵל mons proclivis
811d עָזַב I. linquere, deserere
812d עֲזוּבָה urbs ab incolis deserta
812d עָזַב II. consuere, ligare
813a עֲזָבוֹן commutatio mercium
813a עָזַז robustum, firmum esse
813b עֵז robustus, validus
813c עֹז robur, vis
813d עָזִיז validus, potens
813d עֻזִּיז firmitas, robur
814a עֻזָּא munimentum, arx
814b עָזָן acutum, perspicacem esse
814b עֵזְנִיָּה aquilae species
814b עָזַק secare, pastinare
עִזְקָא annulus signatorius, *aram.*
814b
814c עָזַר stipare, protegere
815a עֵזֶר protectio, defensio
815a עֶזְרָה auxilium
815b עֶזְרָת auxilium
815b עֶזְרָה vestibulum
815c עָטָה I. tegere, velare
815d עָטָה II. incurrere, invehi
815d עֲטַלֵּף vespertilio

815d עָטַן nectere, copulare
816a עֲטִין funis, nervus
816a עָטַף obvolvere, operire
816b מַעֲטָפָה pallium, tunica
816b עָטַר cingere, circumdare
816b עֲטָרָה corona, sertum
816c עָטַשׁ sternuere
816c מַעֲרָשָׁה sternumentum
816c עָיַם fervere
816d עַיִם fervor, candor
816d עָיַן scatere, manare
816d עַיִן oculus, fons
820a עַיִן id., *aram.*
820a עָיַן *den.*, oculis invidis intueri
820a מֵעְיָן locus fontium, scatebra
820b עָיַף languere, defatigare
820b עָיֵף fessus, de-
820c עַיִר pullus sugens, asellus
820d עָכַב I. texere, plectere
820d עַכָּבִישׁ textor, aranea
820d עָכַב II. rodere
820d עַכְבָּר animaculum rodens, mus
821a עָכַס colligare, stringere
821a עָכֶס compes, funis
821b עָכַר turbare, affligere
821b עַכְשׁוּב aspis
821b עָלַג balbutire, garrire
821c עִלֵּג balbus
821d עָלָה celsum esse, assurgere
825b עָל altitudo, sublimitas
825c עוֹלָה holocaustum, victima
826c עִלָּא id., *aram.*
826c עֶלְיוֹן excelsus, supremus
827a עִלָּוֹן id., *aram.*
826d עָלֶה folium
827a עֲלִי pistillum
827a עִלַּי superior
827a עִלַּי supremus, *aram.*
827b עֲלִיָּה ὑπερῶον
827b עֲלִיָּה adscensus, scala
עֲלִיַּת pars domus superior *aram.*
827b
עֲלִיָּה adscensio, gradus
827c מַעֲלֶה conclave supremum
827c מַעֲלָה locus elatus, suggestus
827d מַעַל supra, superne
828b מַעַל elevatio
828b תַּעֲלָה emplastrum, fascia
828c עַל supra, *aram.*
828c עָלַז lucere, laetari
828d עָלֵז laetabundus
828d עַלְעֵז abunde laetus
828d עָלַם obvelare, obscurare
828c עֲלָטָה caligo, tenebrae
829a עָלַל volvere, tractare
829b עֲלִילָה tractatio
עֲלִילָה actio, convolutio rerum
829b
829c עֲלִילִיָּה facinus
829c מַעֲלָל actio, facinus
829d עֲלִילָה id.
829d תַּעֲלוּלָה actio, crudelitas
829d עִלָּה causa, praetextus
עֲלוּלוֹת collectio uvarum, re-
830a cematio

830a עֹל jugum
830b עָלַל vertere, ingredi, *aram.*
830b מָעָל ingressio, occasus solis
830c עָלַם abscondere
עוֹלָם tempus obnuptum, infinitum, aeternitas
830d
832b עֲלוּם tempus occultum
832b תַּעֲלֻמָה occultum, mysterium
832b עָלֵם aeternitas, *aram.*
832b עַלְמוּת aeternitas
832c עָלַס exsultare, lascivire
832c עֲלַע costa, *aram.*
832c עָלַף obtegere, velare
832c עֲלַפּוּת languor, syntexis
832d עָלַץ gaudere, ovare
832d עֲלִיצוּת laetitia
832d עָלַק sugere, delingere
832d עֲלוּקָה hirudo, sanguisuga
833a עַם homo, gens, tribus
839b עַם populus, *aram.*
839b עָמַד I. vacillare, motitatum esse
839c עָמַד II. erectum esse, stare
841d עֹמֶד statio, suggestus
841d מָעֳמָד domicilium firmum
841d עַמּוּד columna, *στήλη*
842b מַעֲמָד munus, statio
842b מַעֲמָד fundamentum
842c עָמַד se consociare
842c עֲמִית societas, socius
842c עָמַל laborare, operari
842d עָמָל labor, molestia
843a עָמֵל laboriosus, operarius
843a עָמַם I. conjungere, copulare
843b עֵמֶק communitas, juxta
843c עָמַם II. nubilum esse
843c עָמַם operam dare, tollere
843c מַעֲמָסָה gravitas, onus
עָמֹק humilem, profundum esse
843d
843d עֵמֶק profundus
844a עֹמֶק profundus, depressus
844a עֻמְקָה profunditas
844a עֵמֶק locus depressus, vallis
844c עָמִיק profundus, *aram.*
844c מַעֲמַק locus profundus
844c עָמַר I. nectere, colligare
844c עֳמֶר manipulus
844d עִמֵּר merges
844d עָמַר II. servum facere
844d עָמַר admetiri, tribuere
844d עֹמֶר genus mensurae
845a עָמַר pullulare, *aram.*
845a עֲמַר *aram.*, lana
845a עָנָב connexio, -junctio
845a עֲנָב acinorum fasciculus
845b עָנַג mollem esse
845b עָנֹג voluptarius, delicatus
845c עֹנֶג voluptas, deliciae
845c תַּעֲנוּג mollities, dulcedo
845c תַּעֲנוּגָה oblectamentum
845c עָנַד vincire, alligare
845c מַעֲנָדָה vinculum, catena
845d עָנָה I. enarrare, respondere

849a עָנָא proferre, respondere, *aram.*
847b מַעֲנֶה responsum, exauditio
847b מַעַן propter
848a עַיִן finis, consilium, propter
848c עָנָה II. canere, ululare
848c עָנָה III. defatisci, deprimi
849b עָנָה demissum esse, *aram.*
849b עֳנִי miseria
849b עָנִי demissus, humilis, miser
849d עֳנִי paupertas, infortunium
850a עָנָו mitis, humilis
850a עֲנָוָה humilitas, mansuetudo
850a עַנְיָה depressio animi
850b תַּעֲנִית maceratio, jejunium
850b מַעֲנִית sulcus
850b מַעֲנָה id.
850b עִנְיָן labor, studium, *πρᾶγμα*
850c עָנַן tegere, velare
850d עָנָן nubes
850d עִנֵּן *den.*, nubes congregare
851a עָנָן nubes, *aram.*
851a עֲנָנָה velum nubium
851a עָנַף germinare
851a עָנָף frons, germen
851b עָנָף frondescens
851b עֲנָף frons, *aram.*
851b עָנַק nictare, nuere
851b עָנָק torosus cervice, gigas
851c עָנָק ornamentum cervicis
עָנַק *den.*, cervici impositum esse
851c
851d עָנַשׁ punire, mulctare
851d עֹנֶשׁ mulcta
851d עֲנַשׁ id., *aram.*
851d עָסַס calcare, premere
עָסִיס succus expressus, mustum
852a
852a עָפָה florere, frondescere
852a עָפָר frons arboris
852a עֲפָר id., *aram.*
852b עָפַל turgescere, extumescere
852b עֹפֶל tumulus, collis, tumor
852c עָפַר rubellum, subalbum esse
852c עָפָר plumbum
852d עָפַר I. fricare, comminuere
852d עָפָר pulvis, gleba
עִפַּר *den.*, pulvere conspergere
853b
852d עָפַר II. validum esse
853b עֹפֶר himulus cervae
853c עָצַב insculpere, formare
853c עֶצֶב imago sculpta, effigies
853c עָצָב id.
853d עִצָּבוֹן simulacrum, idolum
853d עָצַב dolere, cruciari
854a עָצַב id., *aram.*
854a עֶצֶב tabes, luctus, molestia
854b עָצֵב dolor, miseria
854b עִצָּבוֹן dolor asper
עַצֶּבֶת cruciatus, molestia
854b
854b moeror
854b מַעֲצֵבָה miseria
854c עָצַד scindere, metiri
854c מַעֲצָד ascia

coarctare, comprimere, עָצָה
854c durum esse
854d עָצָה spina dorsi
854d עָצַל cessare, otiari
854d עָצֵל segnis, piger
854d עַצְלוּת segnities, pigritia
854d עַצְלָה desidia, ignavia
עָצַם nectere, vincire, validum esse
855a
עֶצֶם robur, valor, os, substantia
855b
855d עֹצֶם robur, potentia
855d עָצְמָה multitudo, robur
855d עָצוּם robustus, potens
856a עָצוּמִים vires, potentia
עֲצוּמוֹת argumenta, conclusiones
856a
856a חֻצְצָמָה potestas, vires
עָצַר cingere, continere, cohibere
856b
856b עֵצֶר imperium, dominatio
856c עֻצָּר occlusio, carcer
856c עֲצָרָה conventus, panegyris
856d עֲצֶרֶת id.
856d מַעְצֵר cohibitio
856d מַעְצוֹר id.
857a עָקַב I. nere, suere dolos
857c עָקֵב insidiator
857c עָקְבָה dolus, insidiae
857c עָקֹב fallax, insidiosus
857c עָקַב II. elatum, altum esse
857c עָקֹב acclivis, locus editus
857a עָקַב III. cunctari, retardare
857b עָקֵב calcaneus, vestigium
עֲקֵב extremum, finis, mercES, ob
857c
857d עָקַד I. catenare, vincire
857d עָקַד II. incidere
857d עָקֹד incisus, striatus
858a עָקָה concludere, cingere
858a מַעֲקֶה peribolus tecti
858a עָקַל torquere, volvere
858a עֲקַלְקַל tortuosus
858b עֲקַלָּתוֹן inflexus, serpens
858b עָקָר radix, incola, inquilinus
עָקַר *den.*, *ἐκριζοῦν*, exstirpare
858b
858c עֲקַר id., *aram.*
858c עָקָר eradicatus, sterilis
858c עִקָּר radix, stirps, *aram.*
858c עָקַשׁ pervertere
858d עִקֵּשׁ perversus, fraudulentus
858d עִקְּשׁוּת pravitas, perversitas
858d מַעֲקַשׁ locus tortuosus
עָרַב I. plectere, commutare,
859a pignus dare, spondere
859b עֵרֶב trama, subtegmen
עֲרֵב turba s. colluvies alienigenarum
860b
859b מַעֲרָב merces, mercimonia
859c עֲרָבוֹן pignus, arrhabo
859c עֵרָבוֹן sponsio, vadimonium
859c תַּעֲרֻבָה pignus, fidejussio
859c עָרַב miscere, *aram.*
עָרַב II. obscurari, vespera-

859d עָרַב scere
עֶרֶב obscuratio, vespera,
859d humilitas
860b עָרַב *den.*, vesperascere
860c מַעֲרָב occasus, occidens
860c מַעֲרָבָה occidens
860c עֲרָבָה salix
860c עֹרֵב corvus
עֲרָבָה nubes, coelum aethereum
860c
860d
860d עָרַב III. sculpere, caelare
860d עֹרֶב musca canina
861a עָרַב I. siccum, incultum esse
861a עֲרָבָה desertum, planities
861b עֶרֶב locus aridus
861b עֲרָב regio deserta, Arabia
861b עַרְבִּי *ἐρημόνομος*, Arabs
861c עָרֵב II. suavem, dulcem esse
861c עֵרֶב jucundus, suavis
861c עָרַג clamare, rugire
עָרַג serie conjungere, ordinare
861c
861d
861d עֲרוּגָה areola, porca
861d עָרַד rudere, vociferari
861d עָרוֹד onager
861d עֵרֶד id., *aram.*
862a עָרָה I. nudare, detegere
denudatio; nates; spatium, intervallum
862a מֵעַר
862a
862b מַעֲרֶה planities
862b עֶרְוָה nuditas, genitalia
862c עֶרְיָה nuditas
862b תַּעַר novacula
862d עָרָה II. fluere, effundere
profusio, impensae,
862d *aram.*
863a עֶרְוָה vagina
863a עָרָה III. germinare, crescere
863a עֲרוֹת loca herbosa, prata
863a מַעֲרֶה pratum viride ac floridum
863a
ordinare, disponere,
863b apparare
863d עֵרֶךְ series, ordo; aestimatio
864a מַעֲרָךְ dispositio, informatio
864a מַעֲרָכָה instructio, dispositio
864a מַעֲרֶכֶת acies
864b עָרַל praeputiatum esse
864b עָרֵל praeputiatus
praeputium, *ἀκροβυστία*
864c
den., praeputii loco
864c habere
864c עָרַם colligare, machinari
864d עָרְמָה calliditas, astu
864d עָרְמָה versutia
864d עָרוּם callidus, fallax
865a עֲרֵמָה cumulus, acervus
865a עַרְמוֹן platanus
865a עָרַס conterere, -tundere
865a עֲרִיסָה ptisana, alica
865a עָרַךְ I. inundare, diffluere
865b עָרַךְ II. caligare
865b עֲרִיפָה obnubilatio, caligo
865b עֲרָפֶל caligo tenuis, nubila

699b נֶחָמָה consolatio
699b נִחוּמִים *μετάνοια*, solatium
699b תַּנְחוּמִים solamen
699c נָחַץ urgere, instare
699c נָחַר ronchissare
699c נַחַר ronchus, anhelatio
699c נַחֲרָה ronchissatio
699c נְחִירַיִם nares
699d נָחַשׁ I. repere, serpere
699d נָחָשׁ serpens
700a נָחַשׁ *den.*, augurari
700b נַחַשׁ omen, *οἰωνισμός*
700b נָחַשׁ II. splendere, flammare
700b נְחֹשׁ aes, *aram.*
700b נְחֹשֶׁת aes, cuprum
701a נְחוּשׁ aereus
701a נְחֹשֶׁתַן aereus, aeratus
701a נָחַת descendere, penetrare
701b נָחַת se demittere, *aram.*
701c נַחַת descensus, requies
701c נָחֵת descendens
701c נָטָה extendere, -pandere
702c נְטִיָּה, *κλίνη*, lectus
702d נֶטַע scipio, baculus
703d נְטִיָּה inclinatio juris
703d נְטִיָּה extensio, -pansio
703d נֹט profunditas
704a מוֹטָה jugum, vacillatio
704a נָטַל tollere, ex-
704b נָטַל tollere, lavare, *aram.*
704b נְטֹל pondus, onus
704b נָטוּל onustus, oneratus
704b נָטַע *ἐνθῆναι*, plantare
704d נֶטַע plantarium, planta
704d נְטִיעַ plantatum, surculus
704d מַטָּע plantarium
705a נָטַף manare, stillare
705b נֹטֶף gutta, resina
705b נְטִיפָה margarita, inauris
705b נָטַר *τηρεῖν*, ob-, intueri
705c מַטָּרָה custodia, meta, scopus
705c נָטַר custodire, *aram.*
705d נָטָשׁ tendere, projicere, linquere
706a נְטִישָׁה palmes, propago
706b נְכֹאת gummi, resina
706c נָכַד sobolescere, crescere
706c נֶכֶד soboles, abnepos
706c נָכָה laesum esse, necare
708d נֶכֶה laesus, saucius
709a מַכָּה plaga, percussio
נָכָה propinquum, adjunctum
709b esse
709c נֹכַח propinquitas, vicinitas
709c נֶגֶד e regione, exadversus
709c נָכֹחַ propinquus, rectus
נָכַל celare, occulere, simu-
709d lare
709d נֵכֶל dolus, fallacia
709d נָכַס abscondere, asservare
710a נְכֶס opes, divitiae, gaza
710a נְכַס id., *aram.*
710a נֵכָר alienum esse
710c נֵכָר alienus, alienigena
710d נָכְרִי fortuna aliena, adversa
710d נֵכְרִי separatus, alienigena
711a נָכַר notus, familiaris
711a נַכָּרָה agnitio, physiognomia
711b נָכָה assequi, consequi
711b נְכֶלֶת opes, divitiae
711b נְמָלָה formica
נָמַר virgatum, variegatum
711c esse
711c נָמֵר pardus
711c נְמֵר pardalis, *aram.*
711d נָסַג removere, retroire
711d נָסָה probare, examinare
712a מַסָּה tentatio, examinatio
712b נָסַח evellere, expellere
712c נִסָּח vicissitudo
712c נְסַח demoliri, *aram.*
712c נָסַךְ I. profundere, libare
713b נְסַךְ id., *aram.*
712d נֶסֶךְ profusio, *σπονδή*
712d נֶסֶךְ libamen
713b נְסַךְ id., *aram.*
נֵסֶךְ libamen, imago fusi-
713a lis; princeps
713a מַסֵּכָה fusio, fusura, fusile
713b נָסַךְ II. circumnectere, tegere
713c מַסֶּכֶת textura, stamen
713c מַסֵּכָה tegumentum
713c נָסַס I. aegrotum esse, *νοσεῖν*
713c נָסַס II. nitere, eminere
713d נֵס signum, velum
714a נָסַע protrudere, proficisci
714c מַסָּע lapidicina; profectio
714c נָסַק scandere
714c נְסַק sursum efferre, *aram.*
714d נָעַל claudere, calceare
714d נַעַל calceus, *ὑπόδημα*
715a מִנְעָל sera, calceamentum
715a מִנְעָל id.
715a נָעַם delectari
715b נֹעַם jucunditas, suavitas
715b נָעִים gratus, suavis
715b נָעִים acceptus, amoenus
715c מַנְעָמִים cupediae, deliciae
מִנְעָנִים = מְנַעֲנִים instrumentum
650c musicum
715c נָעַץ pungere, stimulare
715c נַעֲצוּץ vepretum, senticetum
715c נַעַר puer, juvenis
716c נַעֲרָה puella, juvencula
717a נְעוּר juventus
717a נְעוּרִים aetas juvenilis
717b נְעוּרוֹת puericia
717b נָעַר I. mugire, rudere
717b נָעַר II. motitare, agitare
717c נְעֹרֶת stupa
717c נַעַר dispersatio, *ἐκτίναγμός*
717c נָעַר flare, afflare
717d נָעַץ fucare, pingere
717d נֵעָץ gemma versicolor
718a נָעַל decidere, con-
accidere, prosterni,
719d *aram.*
720a נֵפֶל abortus, -tivum
720a מַפָּל palea, -aria
720a מַפֵּלָה ruina, rudera
720a מַפֵּלָה id., *πτῶμα*
720a מַפֶּלֶת interitus, cadaver
720b נְפִיל gigas (v. גּוּל)
720b נָפַץ discutere, per-
720c נֶפֶץ dispersio
720c נָפַק abire, ex-, *aram.*
720d נְפָקָא expensum
720d נָפַשׁ spirare, anhelare
721a נֶפֶשׁ halitus, *ψυχή*
723c נָפַת olere
723d נֹפֶת odor, odoriferum
723d נָפָא volare
724a נָצָה carpere, conviciari
724a מַצָּה jurgium, rixa
724b מַצּוּת jurgium
724b נִצָּה excrementum
724b נָצַח superiorem esse
724c נֶצַח superare, *aram.*
נֵצַח devictio, gloria, veritas,
724d constantia
725a נִצַּח perpetuus, durans
725a מִצַּח succus, humor
725a נָצַל diripere, ab-, e-
726b נְצַל id., *aram.*
726b חַצָּלָה ereptio, liberatio
726b נָצַץ splendere, fulgere
726c נֵצֶן flos
726c נִיצָה flos, germen
726c נִיסָן mensis florifer
726c נֵץ flos, accipiter
726d נָצַר custodire, tueri
727b נָצַר splendere, nitere
727b נֵצֶר frons, surculus
727b נָקַב efforare, per-
727c נֶקֶב foramen, pala gemmarum
727d נְקֵבָה femella, femina
727d מַקֶּבֶת terebra
728a מַקֶּבֶת malleus, caverna
728a נָקַד I. enotare, signare
728b נָקֹד maculosus
728b נְקֻדָּה punctum, stigma
728b נִקּוּד micae, crusta
728c נָקַד II. condere, contegere
728c נָקָה I. libare, fundere
728c מִנְקֶדֶת libatorium, patera
728d נָקָה II. purum esse
729a נָקָא id., *aram.*
729a נָקִי nudus, mundus, purus
729b נְקִיּוֹן mundities, innocentia
729b נָקַם increpare, castigare
729c נְקָם vindicta, ultio
729d נִקְמָה id.
730a נָקַף I. caedere, tundere
730a נְקֻפָּה decussio olivarum
730b נָקַף II. circuire, circulare
703b נְקֻפָּה funis
730c נָקַק acuere
730c נְקֹד acumen, *σκόπελος*
730d נָקַר confodere, ef-
730d נְקָרָה caverna
731a נָקַשׁ illaqueare
731a נָקַשׁ tundere, *aram.*
731b נָרַג garrire, blaterare
731b נִרְגָּן garro, susurro
731b נֵרְדְּ nardus
731c נָשָׂא tollere, elevare
736a נְשָׂא id., *aram.*
734b נָשִׂיא princeps, vapor
734d נְשׂוּאָה onus, moles
735a נְשׂוּאָה donum, oblatio
735a מַשָּׂא portatio, munus, elatio
735b מַשָּׂא partium studium
735c שְׂאִי altitudo, sublimitas
735c שְׂאוֹ celsitudo
735c מַשְׂאֵת fumus
735d מַשָּׂאָת elevatio, vectigal
736a שְׂאֵת excellentia, pustula
736a נָשָׂא I. errare
736b מַשָּׂאוֹן error
736b נָשָׂא II. lucrari, foenerare
736c מַשָּׂא foenus, creditum
736c מַשָּׂאָת aes alienum
736c נָשַׁב halare, flare
736d נָשַׁג I. removere, ad-
736d נָשַׁג II. assequi, captare
737a נָשָׁה I. oblivisci
737b נְשִׁיָּה oblivio, *λήθη*
737b נָשָׁה II. mutuari
737c נֶשִׁי debitum
737c מַשֶּׁה creditum
737c נֶשֶׁה nervus, tendo
737d נָשַׁךְ I. mordere, dissecare
738a נֶשֶׁךְ foeneratio
738a נָשַׁק II. desidere
738a נִשְׁכָּה sedes, conclave
738b נָשַׁל ejicere, excuti
738b נָשַׁם halare, flare
738b נְשָׁמָה halitus, *πνεῦμα*
738c נְשָׁמָה spiritus vitae
738c תִּנְשֶׁמֶת vespertilio
738d נָשַׁף efflare
738d נֶשֶׁף crepusculum
739a נִשּׁוּף bubo
739a נָשַׁק candere, torrere
739a נָשַׁק affigere, osculari, armare
739b נְשִׁיקָה exosculatio
739c נֶשֶׁק armatura
739c נֶשֶׁר aquila
739c נְשַׁר id., *aram.*
740a נְשִׁיתָן obsignatio
740a נָשַׁתּ supplodere
740a נָתִיב via conculcata
740a נְתִיבָה via, semita
740b נָתַח dissecare, dividere
740c נֶתַח frustum, segmen
740c נָתַךְ defluere, effundere
740d הִתּוּךְ liquatio
740d נָתַן tradere, porrigere
748a נְתַן dare, tradere, *aram.*
748a נָתִין donatus, dedicatus
748b נְתִינִים id.
748b נְתִין id., *aram.*
748b מַתָּן donatio, donum
748b מַתָּנָה donum, largitio
748c מַתָּת donatio
748c מַתָּנָא donum
748c נָתַס discutere, diruere
748c נָתַע dimoveri, depelli
748d נָתַץ diruere, demoliri

Digitized by Google

749a נָתַק aveliere, disrumpere
749b נָתֵק scabies, psora
749c I. נָתַר tremere, subsilire
749c II. נָתַר solvere, frangere
749d נֶתֶר nitrum, Alkali
749d נָתַר decidere, *aram.*
749d נָתַשׁ detrudere, arietare

ס

750a סָאָה findere, metiri
750a סְאָה nomen mensurae
750c סָאַן acuere
750c סָאוֹן telum
750c סָבָא potare, haurire
750d סָבָא potor, vinolentu
750d סֹבֶא potus
751a סָבַב sepire, circumdare
752a נְסִבָּה *εἱμαρμένη*
752a סִבָּה id.
752a סָבִיב circuitus, ambitus
753a מוּסָב cinctura
753b מֵסָב circuitus, consessus
753b מְסִבָּה orbis, circulus
753b סָבַךְ vincire, plectere
סֹבֶךְ locus densis arboribus
753c consitus
753c סֻכָּה id.
753c סַמְבְּכָא sambuca
753d סָבַל tenere, portare
753d סֵבֶל onus
753d סִבְלָה bajulatio
753d סֻבְלָה servitus
754a סַבָּל bajulus
754a סָבַל bajulare, *aram.*
754a סִבֵּר sperare, optare, *aram.*
754b סָגַד concidere, procumbere
754b סָגַד adorare, *aram.*
754c סָגַל complecti, asservare
754c סְגֻלָּה peculium, *κειμήλιον*
754d סָגַן providum esse
754d סָגָן antistes, praefectus
754d סַגָּן praetor, *aram.*
755a I. סָגַר cingere, claudere
755c סָגַר id., *aram.*
755b סוּגַר cavea, ergastulum
755b מַסְגֵּר carcer, claustrarius
מִסְגֶּרֶת claustrum, clausura, margo
755c סְגוֹר clausura, aurum purgatum
755d II. סָגַר fluere, pluere
756a סַגְרִיר imber, pluvia
756a סָגַד circumcludere
756b סַד cippus, compes
756b סָדִין linum Indicum, *σινδών*
756b סָדַר coordinare
756c מְסַדְרוֹן porticus
756c סֵדֶר series, ordo
756c סָדַר sepire
756c סְדָרָה turris
756d סְדָר orbis
756d סוּא agere, pellere
757a I. סוּג cedere, re-

757b סִיג recedanea, scoria
757b סוּג scoria
757b II. סָוַג sepire, vallare
757c סָוַד sedare, collocare
757c מַסָּד fundamentum, basis
757c סוֹד sedes, consessus
757d סָוָה velare, duere
757d מַסְוֶה tegumentum
757d סוּת velamen
758a סָוַךְ infricare, ungere
758a אֲסוּךְ lecythus
758a סְוִכְּנִיָּה fistula
758b I. סוּס equus
758d סוּסָה equa
759a II. סוּס hirundo
759a סִיס id.
759a סוּעַ pellere, pro-
759a מַסָּע telum, jaculum
759b סוּף desinere, cessare
759b סוֹף terminus, finis
759b סוֹף complere, im-, *aram.*
759b סוֹף finis, *aram.*
759c סוּפָה tempestas, procella
759c II. סוּף juncus, alga
759d סוּר abire, deserere
761a סֵרָה recessio, cessatio
761a סוֹרֵר recedens
761b סוֹרֵג sarmentum
761b סִיר spina, sentis
761b סָרוּג abalienatus
761c סָר alienus, rebellis
761c סוּת suadere, garrire
761d סָחַב trahere, verrere
761d מִסְחָבָה distractio
761d סָחַה vergere, detergere
762a סְחִי purgamentum
762a סִיחָה excreatio
762a סָחַף abripere
762b סָחַר circuire, mercari
762c סָחַר mercatus, nundinae
762c סַחַר negotiatio
762c סְחוֹרָה mercatura
762c מִסְחָר coëmtio
762c סְחֶרֶת clypeus, parma
762d *סְחֶרֶת lapis ruber
762d סָחַשׁ exsuccum esse
763a סָחִישׁ, שָׁחִיס planta serotina
763a סִיר splendor
סִירֹן mensis floridus s. gemmeus
763a
763b סִיר cavare, ex-
763b סִיר olla, lebes
763c סָכַךְ tegere, tueri, plectere
763d סֹךְ virgultum
763d סֻכָּה tentorium, virgultum
763d סֻכָּה tugurium
764a מָסָךְ tegumentum, aulaeum
764b מִסְכָּה tegmen
764b מוּסָךְ umbraculum
764c סֻכּוֹת tabernaculum
764c סָכַל stolidum esse
764d סֵכֶל stultitia
764c סָכָל insipiens
764d סִכְלוּת insipientia
764d I. סָכַן administrare

765a מִסְכֶּנֶת lucrifactio, penuarum periculum adire, II. סָכַן
765b sustinare
765b מְסֻכָּן periculosus
765b מִסְכֵּנֶת paupertas
765c סָכַר occludere
765c סָכַת silere, attendere
765c סָלָא tollere, elevare
765d סָלַל fervide s. ardenter petere
766a סָלָה tollere, pendere
766a סֶלָה pausa, *διάψαλμα*
766c סָלַח condonare, remittere
766d סַלָּח condonator
766d סְלִיחָה condonatio
767a I. סָלַל elevare, tollere
767a סוֹלְלָה cumulus, agger
767b *סְלָבָּה scala
767b מְסִלּוֹל via aggesta
767b מְסִלָּה via
767d II. סָלַל vacillare, moveri
767d סַל canistrum, corbis
767d סַלְסָל corbis
768a סִלּוֹן sentis, spina
768a סָלַם contignare
768a סֻלָּם scala
768b I. סָלַע ponderosum esse
768b סֶלַע pondus, lapis
768d II. סָלַע deglutire, devorare
768e סֶלְעָם species locustae
768e סָלַק allinere, aglutinare, elabi
768d סֶלֶק blanditia, assentatio
768d סָלַק scandere, *aram.*
769a סֹלֶת farina, simila
769b סְבִיבָה suave florere
769b סְמָדַר flos
769b סָמַךְ acclinare, fulcire
769d סַמְלָל adumbratio, graphis
770a סָמַם suave et penetranter olere
770a סַם odor suavis
770b סָמַן sculpere, designare
770b סָמַר arrectum esse
770c סָמַר horripilans
770c מַסְמֵר clavus, paxillus
770c סָמַר pungere
770c סְנֶה rubus, senticetum
770d סָנַוֵר excaecare
770d סַנְוֵרִים caecitas
770d סָנַן plectere, volvere
770d סְנַסְנִּים frons, pampinus
770d סָנַסְ vibrare (= זָנַב)
770d סְנַפִּיר pinna piscium
771a סָס tinea, *σής*
771a סָעַד fulcire, recreare
771a סְעַד id., *aram.*
771a מִסְעָד fulcimentum
771b סָעָה proripere, -pellere
771b סָעַף virere, florere
771b סָעִיף frons tener, ramus
סָעַף *den.*, frondare, ramos amputare
771b
771c סְעָפָה frons
771c סְרָעָפָה ramus
771c סָעַף findere, dif-
771c סָעִיף fissura, rima
771d סָעֵף anceps, ambiguus

771d סָעַר fremere, tumultuari
771d סַעַר procella, turbo
771d סְעָרָה tempestas
772a סָפָא corripere
772a מִסְפּוֹא pabulum
772a סָפַד pungere, affligere
772b מִסְפֵּד planctus
772c סִרְפָּד sentis, urtica
772c סָפַד addi, consumere
772d I. סָפַח sociare, se applicare
773a II. סָפַח pandere
773a סַפַּחַת porrigo
773a מִסְפַּחַת scabies
773a שִׁפַּח *den.*, scabie afficere
773a מִסְפָּחָה peplum
סְפִיחַ frumentum sponte crescens
773a
773b סָפַן concamerare
773c סִפּוֹן contabulatio
773c סְפִינָה vannus, navis
773c סָפַק capere, cingere
773c סַף pelvis, limen
773d סָפַף ad limen manere
773d סֹפֶל simpulum
774a I. סָפַק complodere
774a II. סָפַק vacillare, nutare, fluere
774b סֶפֶק abundantia
774b I. סָפַר incidere, scribere, numerare, enarrare
775a סֵפֶר scriptura, liber
775c סוֹפֵר scriba
775d סְפַר liber, *aram.*
775d סָפַר scriba, *aram.*
776a סְפַר numeratio
776a מִסְפָּר numerus
776c סִפְרָה liber
776c סְפִירָה terminus, *πέρας*
776c II. סָפַר splendere
776c סַפִּיר sapphirus
776d סָפַל ponderosum esse
777a סָרַב repugnare
777a סָרָב rebellis
777a סַרְבָּל braccae, *σαράβαρα*
777a I. סָרַח protentum, prostratum esse
777b
777b סֹרַח dependentia, redundantia
777b II. סָרַח foetere
777c סָרַךְ eparchus
777c סָרָן axis, princeps
777c סָרַס ministrare (contorquere, conterere)
777d
777d סָרִיס minister, castratus
778a סָרַר refragari, recedere
778b סָתָה stagnari
778b סְתָו hiems
778b סָתַם obturare, occludere
778c סָתַר celare, occultare
סֵתֶר circumclusio, latebra, asylum
779b
779c סְתִירָה tutamentum
779c מִסְתָּר latebra, latibulum
779c מִסְתָּר asylum
779c סְתַר abscondere, *aram.*
779c סְתַר sternere, *aram.*

Digitized by Google

610b לֶקֶשׁ gramen serotinum
מַלְקוֹשׁ pluvia, quae tempore
610c messis cadit
610d לָשַׁד sugere, ligurire
610d לְשַׁד succus, vigor
610d לִשְׁכָּה discubare
610d לִשְׁכָּה cubiculum, conclave
611a לָשַׁם splendere
611b לֶשֶׁם ligurius
611b לָתַת expandere, -tendere
611b מַלְתָּחָה vestiarium
611b לָתַךְ excipere
611c לֶתֶךְ nomen mensurae
611c לָתַע mordere
611c מַלְתֵּעָה dens mordens

מ

611d מָאָה metiri, definire
611d מֵאָה quantitas, centum
613d מָאָה id., *aram.*
613d מָאן mensura, vas, *aram.*
613d מָאַס deficere, deesse
614a מְאוּם defectus, vitium, macula
*מוּם labes
614a מָאַן negare, recusare
614b מָאֵן negans, recusans
614b מָאֵן nolens, renuens
614c מָאַס contemnere, aspernari
615a מָאַר doloribus cruciatum esse
615a מְאֵרָה detestatio
615a מָג μάγας, magus
615b מָגַד eximium esse
615b מֶגֶד res pretiosa
615b מִגְדָּנָה res praestantissima
615d מָגַן posse, valere
615d מָגַר defluere
615d מָגַר id., *aram.*
616a מָדַד metiri, se extendere
616b מַד vestis, mensura
מִדָּה extensio, mensura, di-
616c mensio
616d מִדָּא id., *aram.*
617a מִדָּד mensio, mensura
617a מְמַד regula, mensura
617b מָהַה recusare, morari
617c מָהָה fluere, manare
617c מַי fluentum, flumen, aqua
619c מָהַל molere, conterere
619d מָהַר defluere, festinare
620a מַהַר celer, festinus
620b מְהִירָה celeritas, velocitas
620b מָהִיר promptus, agilis
620c מָהַר commutare, emere
620c מֹהַר pretium, dos
620c מוֹג lignum santali rubrum
620d מוּג manare, liquefieri
מוּד extendere, pro-, pan-
621a diculari
621a מְדוֹן extensio, proceritas
621a תָּמִיד protensio, perpetuitas
621c מוּט vacillare, labare
621d מוֹט vacillatio, vectis, jugum
621d מוֹטָה vectis, jugum

621d מוּךְ maciare, attenuare
622a מוֹל molere, abscindere
622b מוּלָה circumcisio
622c מוּן excogitare, effingere
622c תְּמוּנָה species, imago
622d מִין genus, species
623a מִיץ exprimere, op-
623a מִיץ pressio, emunctio
623a *מִיץ gluma, palea
623b מוּק ludificare, deridere
623b מוּר mutari, variari
תְּמוּרָה commutatio, com-
623c pensatio
623c מוּשׁ cedere, re-
623d מוּת mori
627b מָוֶת mors
627d מוֹת id., *aram.*
628a מָמוֹת occisio, mors
628a תְּמוּתָה nex, interfectio
628a מָזַג miscere, μίσγειν
628a מֶזֶג vinum mixtum
628a מָזָה exsugere
628b מַזֵּי sugens, rodens
628b מָזַח accingere
628b מֵזַח cingulum, ligaculum
628b מָזֹרָה zona
628c מָזַר confundere
628c מַמְזֵר homo mixtus, spurius
628c מַזָּר caterva stellarum
628d מָזַר id.
628d מָחָא percutere, complodere
628d מְחִי percussio
628d מַחֲיָה plaga, stigma
629a מָחָא pulsare, *aram.*
מָחָה linere, al-, detergere,
629b pertingere
629c מָחַה pinguem, adiposum esse
629c מַחַ pinguis, opimus
629c מֹחַ pinguedo, adeps, medulla
629d מָחַץ findere, dif-
629d מַחַץ fissio, contusio
630a מָחַק perforare, -fodere
630a מָחַר vendere
630a מְחִיר pretium, merci-
מָטָא attingere, pervenire,
630b *aram.*
630b מָטַר manare, pluere, fluere
630c מָטָר pluvia
630d מָכַךְ macescere, labare
630d מָכַר vendere
631b מֶכֶר venum, venale
631c מִמְכָּר venditio, res venalis
631c מִמְכֶּרֶת venditio
מָלָא redundare, superfluere,
631c implere
633a מָלֵא abundans, plenus
633b מְלוֹא plenitudo, copia
633b מָלָא complere, ex-, *aram.*
633c מְלֵאָה plenitudo, copia
633c מִלֻּאִים impletio, insertio
633c מִלּוּאִים inauguratio, initiatio
633d מִלּוֹא vallum
633d מִלֻּאִים plenitudo
634a מָלַה fluctuare, diffluere
634a מֶלַח flumen, sal, mare, salum

מָלַח *den.*, salire, sale con-
634b spergere
634b מָלַח sal comedere, *aram.*
634b מֶלַח sal, *aram.*
634c מַלּוּחַ herba salsa, halimus
634c מְלֵחָה salsitudo, sterilitas
634c מַלָּח nauta, remex
634c מֶלַח veteramentum detritum
מָלַךְ linere, ob-, elabi, effu-
634d gere
635b מֶלַט calx, caementum
635c מָלַךְ excellere, regnare
635d מֶלֶךְ illustris, rex
644d מַלְכָּה regina
645a מַלְכוּת regnatio, regnum
645b מַלְכוּת regnum
645c מַמְלָכָה regimen, regnum
646a מַמְלְכוּת *βασιλεία*
646a מֶלֶךְ, מַלְכָּא rex, *aram.*
646d מַלְכְּתָא regina, *aram.*
646d מְלֵךְ consilium, *aram.*
646d מַלְכּוּ regnum, regimen
647a מֹלֶךְ nomen idoli
647b מַלְכָּם nomen deastri
647b מִלְכֹּם id.
647b מִלְכַּת regina coeli
647b מָלַל I. loqui, dicere
647c מִלָּל eloqui, *aram.*
647c מִלָּה verbum, sermo
647d מִלָּה dictio, verbum, *aram.*
647d מָלַל II. secare, succidere
648a מְלִילָה spica, arista
648a מָלַק abscerpere, secare
648a מָן gutta, manna, resina
648b מָנֶה gemmula
מָנָא numerare, computare,
648c *aram.*
648c מִנְיָן numerus, *aram.*
648c מָנָה numerare, constituere
649a מָנָה pars, portio
649a מָנֶה portio, quantitas
649b מִנְיָן summa, numerus
649b מָנֶה mina, pondus
מָנִי attributio, fortuna,
649b *εἱμαρμένη*
649b מָנָה donare
649c מִנְחָה donum, munus
650b מִנְחָה id., *aram.*
מִנְעָלַיִם = מִנְעָל v. נָעַל
650c מָנַע retinere, arcere
650d מֶכֶס munus, pretium, tributum
651a מִסְפָּח mensura, portio
651a נָסָה liquescere, diffluere
651b נָסַךְ *μίσγειν*, confundere
651b מֶסֶךְ vinum aqua mixtum
651b מִמְסָךְ *κέρασμα*
651b מָסַס liquefieri, diffluere
651c מַס liquefactus, dissolutus
651c תֶּמֶס liquefactio
651d מָסַר tradere, prodere
651d מָעַד vacillare, labare
652a מָעָה vi incerta
652a מֵעַי viscera, intestina
652b מֵעַי id., *σπλάγχνα*, *aram.*
652c מָעַט parum, minutum esse

652d מְעַט paucitas, exiguitas
653a מָעַךְ deprimere, comprimere
מָעַל obtegere, celare, dolose
653b agere
653c מַעַל fallacia, praestigiae
653d מְעִיל amictus, amiculum
654a מָצָא pervenire, attingere
656b מָצָה exsugere, -sorbere
656b מָצַח splendere, nitere
656b מֵצַח frons
656c מִצְחָה ocrea
656c מָצַץ sugere, emaciare
656c מִצָּה placenta compressa
656d מָצַר terminare, de-
657a מָצַל fulcire
657a מַטֶּה baculus, virga
657b מָקַק macescere, attenuare
657c מַק macies, mucor
657c מָרָא abundare, opimum esse
מְרִיאָה abundantia, ingluvies
657c avis
657c מְרִיא pecus saginatum
657d מָרָא dominus, mas, *aram.*
מָרָא volare, sursum se ex-
657d tollere
658a מָרַג se vertere, volvere
658a מוֹרָג rota, tribula
658a מוֹרִיג id.
658b מָרַד contemnere, -tundere
658b מְרַד id., *aram.*
658c מֶרִי rebellio
658c מְרִידוּת apostasia
658c מֶרִי rebellis
658c מָרָה murmurare
659a מֹרָה murmur, angor
659a מְרִי repugnatio, pertinatia
659b מוֹרָה novacula
659b מָרַט terere, con-, infricare
659b מָרוּט contritus, at-
659c מָרַט defricare, -pilare
659c מָרַט evellere, *aram.*
659d מָרַן conterere
659d מוֹרָךְ consternatio, pavor
659d מָרַץ acutum esse
659d מָרַק deterere, purgare
660a מְרוּק politio, mundatio
660a תַּמְרוּק mundatio, tersoria
660a תַּמְרִיק emundatio
660b מֶרְקָח jus, ζωμός
660b מָרַר manare, fluere I.
660b מֹר gutta, stilla
660b מֹר myrrha
660c מָרַר amarum esse II.
660d מַר amarus, acerbus
660d מָרַר moeror, luctus
661a מְרֵרָה fel, humor amarus
661a מְרֹרָה fel, venenum
661a מָרוֹר herba amara
661a מְרִירִי amarus, virulentus
661b מְרִירוּת amaritudo
661b מָמָר moeror, acerbitas
661b מַמְרוֹר acerbitas
661b תַּמְרוּר amaritudo
661c מָשָׁה extrahere, educere
661d *אֶמֶשׁ nox hesterna

Digitized by Google

661c מְשִׁי sericum
662a מָשַׁח I. linere, ob-, ungere
662c מִשְׁחָה unctio, chrisma
662c מִשְׁחָה unctio
662d מָשִׁיחַ unctus, *χριστός*
מִשְׁחָה oleum, unguentum,
662c linimen, *aram.*
662a מָשַׁח II. metiri, extendere
662c מִשְׁחָה demensum, portio
662c מִשְׁחָה id.
662d מִמְשָׁח extensio, -pansio
663a מָשַׁךְ trahere, intendere
663c מָשֹׁךְ tractio, intensio
663c מוֹשָׁכָה funis, vinculum
663d מָשַׁל regnare, dominari
664b מֶשֶׁל dominatio, imperium
664b מֶמְשָׁל dominium
664b מֶמְשָׁלָה imperium
664c מָשָׁל collatio, parabola, poema
מָשַׁל *den.*, parabolam dicere,
664d parem esse
664d מְשָׁל carmen
665a מָשָׁל comparabile
665a מָשַׁשׁ purgare, mundare
665a מָשַׁשׁ possidere, tenere
665b מָשַׁשׁ occupatio, possessio
665b מִמְשַׁשׁ id.
665b מָשַׁשׁ palpare, contrectare
665c מַת mas, homo
665d מֵתִם viritim, omnes
665d מָתַג frenare, domare
665d מֶתֶג dominatio, frenum
665d מָתָה tendere, pandere
665d מִתֵּי porrectio, extensio
666a מָתַח expandere
666a אַסְתָּחָה saccus
מָתַן protrahere, durabilem
666b esse
666b מָתֶן lumbus, femur
אֲמַתַּי validus, robustus,
666b *aram.*
666c מָתַק gustare, exsugere
666d מֶתֶק dulcedo, jucunditas
666d מִמְתַּק id.
666d מָתוֹק dulcis, jucundus
666d מַמְתַּק dulcedo

669a נָאַק clamare, gemere
669b נְאָקָה gemitus, clamor
669b נָאַר prosternere, -fligare
669c נָבָא prophetare, vaticinari
670a נָבִיא propheta, vates
671b נְבִיאָה prophetissa, cantrix
671b נְבוּאָה prophetia
661b נָבָא prophetare, *aram.*
671b נְבִיא vates, *aram.*
671c נְבוּאָה vaticinatio, *aram.*
671c נָבַב cavare, forare
673a נֵבֶל uter, lagena, *νάβλα*
671c נָבַח latrare, vociferari
671c נָבַט despicere, intueri
672a מַבָּט exspectatio
672b נָבַךְ scaturire
672b נֵבֶךְ scaturigo, fons
672b נָבַל decidere, debilem esse
672c נָבָל stultus, debilis
672d נְבָלָה flagitium, impietas
672d נְבֵלָה cadaver
673a נִבְלוּת turpitudo, vilitas
673c נָבַע scatere, effundere
673c מַבּוּעַ scatebra, fons
673d נָבַר lucere, splendere, *aram.*
673d נֵבְרַשָּׁא lucerna
673d נָגַב arefieri, exarescere
674a נֶגֶב auster, meridies
674c נָגַד indicare, nunciare
676a נָגִיד celeber, nobilis, praetor
676b נֹגַהּ conspectus, unde
676d נָגַד devenire, delabi, *aram.*
677a נָגַהּ nitere, lucere
677a נֹגַהּ nitor, splendor
677b נֹגַהּ lux, *aram.*
677b נְגִיחָה splendor, fulgor
נָגַח ferire, impetere, per-
677b cutere
677b נַגָּח cornupeta
677c נָגַל abscindere, vulnerare
677c מַגָּל falx messoria
677c נָגַן sonare, canere
677d נְגִינָה cantilena, cantus
677d מַנְגִּינָה cantus
677d נָגַע allidere, attingere
678d נֶגַע plaga, contagium
679a נָגַף percutere, caedere
679b נֶגֶף percussio, plaga
679c מַגֵּפָה strages, internecio
679d נָגַר diffluere, dilabi
679d נַגַּר fluxus, alveus
680a נָגַשׁ urgere, impellere
680b נָגַשׁ affigere, appropinquare
681a נָדַא amovere
681a נָדַב instigare, impellere
681b נָדִיב spontaneus, princeps
681c נְדִיבָה nobilitas, claritas
681c נְדָבָה spontaneitas
681d נָדַב sponte dare, *aram.*
חִתְנַדְּבוּ donatio spontanea,
681d *aram.*
681d נָדַד vagari, fugitari
682c נָדַד fugere, *aram.*
682a נְדָד vagatio, jactatio
682b id. *נֹדֶד

682b נֵדֶה recessio, separatio
682c נָדָה I. fugere
682d נָדָה II. dare, donare
682d נְדָה donum, munus
682d נָדַח pellere, trudere
683b מַדּוּחַ seductio
נָדַן I. profundum, cavatum
683b esse
683b נֶדֶן vagina
683c מִדְנָה receptaculum, *aram.*
683c נָדַן II. donare
683c נְדָן donum
683d נָדַף dispellere, -sipare
683d נָדַר fidem dare, vovere
684a נֶדֶר votum
684c נָהַג ejulare, gemere
684d נָהַג abigere, deducere
685a מִנְהָג ductus vehiculi
685a נָהָה queri, con-
685a נְהִי lamentum, elegia
685b נְהִיָּה lamentatio
685b נַי ejulatus
685b נָהַל scatere, abire
685c נַהַל pascuum
685c נָהַם fremere, ululare
685d נַהַם fremitus
685d נְהָמָה ululatus, strepitus
685d נָהַק clamare, rudere
685d נָהַר fluere, con-
נָהָר I. amnis, fluvius
686a נְהַר id., *aram.*
686c נָהַר II. nitere, lucere
685d נְהָרָה lux, aurora
686c מְנָרָה lampas
686d נְהוֹר lux, lumen, *aram*
686c נְהִיר id., *aram.*
686d נַהֲרִירוּת illuminatio mentis
686d נָוָא negare, recusare
686d תְּמוּאָה aversio, odium
687a נָוֵב germinare, pullulare
687a נִיב germen, proventus
687b תְּמוּבָה proventus, fructus
נָוַד I. vagari, errare
687b נֹד vagatio, exilium
687c נֵיד consolatio
687c מָנוֹד objectum, super quo
687c agitatur caput
687c נוּד agitari, *aram.*
687d נְדֻדָה vagatio
687d נָוַד II. cumulare, coacervare
687d נֵד cumulus, acervus
688a נָוָה manere, morari
688a נָוֶה commoratus, habitacu-
lum, habitabilis
688b נָא crudus, semicoctus
688c נָוַח clinare, flectere, quiescere
689b נַחַ reclinatio, quies
689b מְנוּחָה requies, tranquillitas
689b מְנוּחָה acquiescentia, quies
689c חֲנוּחָה remissio, abolitio
689c נִיחָחַ acquiescentia
689d נִיחֹחַ id., *aram.*
689d נַחַת acquiescentia
690a נָוַס vacillare, nutare
690a נָוַף I. acuere, exacuere

690a λοβός, extremitas auris תְּנוּבָה
690a נוּף II. nugari
690a נוּג nugator, nugax
נָבַל decidere, marcescere,
690b *aram.*
690b נְיָלִי dirutio, fimetum, *aram.*
690b נְיָלוּ destructio, *aram.*
690b נוּם obdormiscere
690c נוּמָה sopor, dormitatio
690c תְּנוּמָה somnus, sopor
690c נָוַן sobolescere
690d נִין propago, soboles
690d נִין *den.*, germinare
690d מָנוֹן soboles, filius
691a נוּס nitere, fugere, volare
691c נוּס fugax, fugitivus
691d מָנוֹס fuga, perfugium
691d מְנוּסָה fuga
691d נוּעַ nuere, nutare, vacillare
692a מְנִנְעָנַע *σείστρον*
692b נָוַע I. se movere, motitare
692d *נוֹף frons, cacumen arboris
692d תְּנוּפָה agitatio
693a נָפָה cribrum, vannus
692c נָוַף II. manere, fluere
692c נָוַף III. tegere, operire
692d נָוַף IV. circumdare, gyrare
692d נוֹף ambitus, tractus
693a נֹפֶת regio, ambitus
693b נָוַץ micare, florere, volare
693b נוֹצָה penna, ala
693b נִיצוֹץ fulgor, scintilla
693c נָוַר I. lucere, splendere
693d נֵר lumen, lucerna
694a מְנוֹרָה candelabrum
694b נוּר ignis, *aram.*
694b תַּנּוּר furnus, fornax
694b נֵיר lumen
694c נִיר lucerna
693c נָוַר II. sulcare, arare
694c נִיר arvum, novale
694c מָנוֹר jugum aratorium
694c נוֹשׁ *νοσεῖν*, aegrotum esse
694d נָזָה irrigare, conspergere
695a נָזַל defluere, ire
695a מַזָּל stella erratica, planeta
695b נָזַם ligare, obserare
695b נֶזֶם annulus, monile
695b נָזַק damnum pati, *aram.*
695c נֶזֶק damnum
695c נָזַר I. recedere, abstinere
695d נְזִיר segregatus, selectus
695c נָזַר II. circumligare
696a נֵזֶר corona, sertum
696a מְנֻזָּר coronatus, princeps
695d נֵזֶר sertum, corona
696a נָחָה ducere
696c נָחַל I. prehendere, capere
696d נַחֲלָה haereditas, possessio
697d id.
697d נָחַל II. perforare, -fodere
697d נַחַל fodina, vallum, rivus
698c נְחִילָה tibia, fistula
698c נָחַם suspirare, exhalare
699b נִחַם poenitentia, *μετάνοια*

נ

667a נָאַד cavatum, capacem esse
667a נֹאד uter, *νηδύς*
667b נָאָה *καίειν*, convenire alicui
נְאָה commoratio, habitacu-
667b lum
667c נָאֶה decorus, pulcher
667c אִי terra habitabilis, insula
668a נָאַם fari, eloqui
668c נְאֻם orator, rhetor
668c נָאַף vagari, fornicari
668d נָאָף adulterium, moechatio
668d נַאֲפוּף libido carnalis
668d נָאַץ vellere, spernere
669a נְאָצָה contumelia
669a נִאוּץ contemtio

Digitized by Google

865c עֹרֶף cervix, tergum
865d עָרַף decervicare
עָרַץ I. contremiscere, tremefacere
866a עָרִיץ ruptura, φάραγξ
terrificus, tyrannus,
866a עָרִיץ heros
866b מַעֲרָצָה terror, violentia
866b עָרַק I. fugere, evadere
866b עָרַק II. vertere, plectere
866b עֹרֶק arteria, vena
866c עָרֵר nudum esse
solitarius, ἔρημος, di-
866c עָרִירִי rutus
nudus, spoliatus; ar-
866c עֶרְעָר bustum deserti
866c עַרְעָר id. myrica
866d עָרַשׁ contignare
866d עֶרֶשׂ sponda, lectus
866d עָשַׂב florere, producere
866d עֵשֶׂב herba, pabulum
867a עֹשֶׂב id., *aram.*
867a עָשָׂה facere, operari
876b מַעֲשֶׂה opus, munus, facinus
877a עָשׁ congregatio stellarum
877b עָשׁ id., ἡ ἄρκτος
877b עָשַׁן fumare
877b עָשָׁן fumus
877c עָשָׁן fumigans
877c עָשַׁק cogere, opprimere
877d עֹשֶׁק injuria, oppressio
878a עָשָׁק angor, angustiae
878a עָשׁוֹק oppressor
878a עֲשׁוּקִים violentia
878a מַעֲשַׁקּוֹת injuriae
878b עָשַׂק altercari, disceptare
878b עָשַׁר felicem, divitem esse
878c עֹשֶׁר opulentia, divitiae
878c עָשִׁיר dives, superbus
882a עָשַׁשׁ contabescere
882a עָשׁ tinea, σής
882a עָשַׁת lucere; splendere
882b עָשַׁת nere, tenere, cogitare
882b עֶשֶׁת id., *aram.*
882b עֶשֶׁת opus arte elaboratum
882c עָשׁוּת politus, laevigatus
882c עֲשָׁתוֹת arbitrium, placitum
882c עֲשָׁתוֹת cogitatio
עַשְׁתָּרֹת stella, sidus Ve-
882d neris.
עָתַד paratum, instructum
883a esse
883a עָתִיד paratus, promtus
883a עָתוּד opes, thesaurus
883a עָתִיד futurus, *aram.*
883b עַתּוּד hircus, dux
883b עָתַם urere, candere
883c עָתַק propellere, provehi
883c עַתִּיק translatus, avulsus
883c עָתַק I. senescere
883d עַתִּיק vetus, antiquus
883d עַתִּיק id., *aram.*
עָתַק II. rigidum, pertinacem
883d esse
883d עָתֵק rigidus, pertinax

883d עַתִּיק superbus, nobilis
עָתַר I. vaporare, fragrare,
884a orare
884a עִתָּר aroma, ador
884b עָתַר II. redundare
884b עֹתֶר redundantia, copia
884b larga
884b עָתַת notare, definire
884b עֵת tempus, καιρός
885c עַתָּה nunc, modo
887a עִתִּי destinatus, opportunus

פ

887a פָּאָה halare, flare
887b פֵּאָה ventus, regio, latus
887c פָּאַר nitere, florere
887d פְּאֵר splendor, decor, tiara
887d תִּפְאָרֶת pulchritudo, gloria
888a פָּארוּר venustas, dignitas
888b פֹּארָה ornamentum arboris
888b פֵּאֵר ramos excutere
888b פְּאֹרָה frons
888b פָּאַר forare, fodere
888c פָּרוּר olla
888c פַּג grossulus, φῦκος
888c פָּגַל inquinare
888c פִּגּוּל inquinans
888d פָּגַע nectere; occurrere
889a פֶּגַע casus; plaga
889b מִפְגָּע objectum incursionis
889b פָּגַר caducum, fessum esse
889b פֶּגֶר exanime, cadaver
889c פָּגַשׁ obviam fieri
פָּדָה secernere, dirimere
889d redimere
890a פְּדוּת solutio, λύτρον
890b פְּדוּת discrimen; ereptio
890b פִּדְיוֹן redemtio
890b פְּדָיִם id.,
890b פָּדַן tundere, conculcare
890c פַּדָּן campus, arvum
890c פָּדַע eripere
890d פָּדַר nutrire, saginare
890d פֶּדֶר adeps
890d פָּדַר spirare, flare
890d פֶּה os
892d פֵּאָה acies
892d פִּפְיָה mucro δίστομος
892d פּוּג defici, elanguescere
892d פּוּגָה languor
893a חֲפוּגָה cessatio
892a פּוּד batuere, pessumdare
893a פִּיד perditio, calamitas
893a פּוּחַ afflare, efflare
893b פֻּוָּח pulvisculus, cinis
893b נְפָח exhalatio, exspiratio
893b מַפָּח follis
893c תַּפּוּחַ pomum
893c פּוּךְ colorare, pingere
893c פּוּךְ fucus, stibium
893d פּוּל I. rotundum esse
893d פּוֹל faba

893d פּוֹל II. cadere
893d מַפֵּל palear
893d פּוֹל III. potentem esse
894a פּוּם I. loqui, fari, *aram.*
894a פּוּם os, *aram.*
894a פּוֹם II. saginare
894a פִּימָה pinguedo
894b פּוּר dubitare, ἀπορεῖν
894b פּוּר diffundere, dispergi
894d מְפֵרֶץ malleus
894d פַּטִּישׁ , מַפָּץ malleus
894d תְּפוּצָה διασπορά
894d פּוּק vacillari, provehi
895a מוֹטָה vacillatio
895a פֵּךְ titubatio
895a פּוּר I. frangere
895b פּוּר sors
895b פּוּר II. forare
895b פּוּרָה torcular
895b פּוּשׁ abundare, diffundere
895c פֹּשׁ multitudo
895c פּוּת cavatum esse
895c פּוֹת cunnus, cardo
895d פָּזַז I. secernere, purgare
895d פָּז aurum depurgatum
895d פָּזַז II. salire, agitare
896a פָּזַר dispergere, dissipare
896a פָּחַד I. contremiscere
896b פַּחַד timor, tremor
896c פַּחְדָּה terror, tremor
896d פָּחַד II. ligare
896d פֶּחָד testiculi
896d פַּחַת* praetor, satelles
897a פַּחַת* id., *aram.*
897a פָּחַז exundare, jactari
897a פַּחֲזוּת scaturigo, trepidatio
effervescentia, prae-
897b cipitantia
897b פָּחַח I. plectere, ligare
funis, laqueus, deci-
897b pula
897c פַּח illaqueare
897c פָּחַח II. extendere
897c פַּח lamina
897c פָּחַם candere
897c פֶּחָם pruna, carbo
897d פַּחֲמִים candor, fervor
897d פָּחַר fingere, figurare, *aram.*
897d פִּחוּר figulus, *aram.*
897d פָּחַת minuere
898a פַּחַת fossa, fovea
898a פִּחֲתָה corrosio
898a פְּטְדָה* topazius
898b פָּטַר frangere; mittere
898b פֶּטֶר perruptio uteri
898c פִּטְרָה id.,
898c פָּטִיר dimissus, liber
898c פִּטּוּר id.,
898c פָּטַשׁ malleo diducere
898c פַּטִּישׁ malleus
898c פַּטִּישׁ chlamis, vestis, *aram.*
898d פָּכָה effundere
898d פַּךְ lenticula
פָּלָא findere, dividere, se-
899a cernere

899a פֶּלֶא admiratio, miraculum,
899c mirandum facinus
899c פִּלְאִי mirabilis
899c פְּלִיא id.,
899c מִפְלָאָה miraculum, magnale
899d פָּלַג I. dissecare, dividere
899d פְּלַג id., *aram.*
899d פְּלַג dimidium, *aram.*
899d פְּלַגָּה id., *aram.*
899d פְּלֻגָּה dispertitio, ordo
899d מִפְלַגָּה id.,
900a פָּלַג II. fluctuare, scaturire
900a פֶּלֶג flumen, rivus
900a פְּלַגָּה amnis
900a פָּלַג III. λοχεύειν
900a פִּלְגֶשׁ pellex
900b פָּלַד flammare, splendere
900c פִּלְדָּה lamina
900c פָּלָה secernere
900c פֶּלֶא ὁ δεῖνα
900d פָּלַח discindere, orare
segmentum, lapis
900d פֶּלַח molaris
900d פָּלַח operari. colere, *aram.*
901a פֻּלְחָן cultus, *aram.*
901a פָּלַט evadere, effugere
901b פָּלֵט profugus
901b פְּלֵטָה fuga elapsus
901b פַּלָּט liberatio, effugium
901b פְּלֵיטָה id.,
901c פְּלֵטָה liberatio, servatio
901d מִפְלָט asylum
901d פָּלַךְ rotundum esse
901d פֶּלֶךְ ambitus, regio; colus
902a פָּלַל discernere, judicare
902c פָּלִיל judex, arbiter
פְּלִילָה intercessio, disce-
902c ptatio
902c פְּלִילִי judicialis
902c תְּפִלָּה precatio
903a פָּלַם occulere, claudere
903a פַּלְמֹנִי ocultus; quidem
903a פָּלַס laevum, planum esse
903a פֶּלֶס libra, statera, bilanx
903a פָּלַס librare, carminare
ultro citroque moveri,
903b פָּלַע tremere
tremor, horror, con-
903b פַּלָּצוּת sternatio
903b מִפְלֶצֶת formido, trepidatio
903b תִּפְלֶצֶת horror, terror
903b פָּלַשׁ librari
903b מִפְלָשׁ libratio, libramentum
903c פָּלַשׁ volutare
903c פָּלַשׁ cursare
903c פְּלֶשֶׁת cursor, ἡ ἡμερόδρομος
903c פָּנַג molle, delicatulum esse
903c פַּנַּג deliciae, cupediae
פָּנָה lucere, φαίνεσθαι, ad-
903d vertere
פָּנִים pars lucens vel visi-
904c bilis; facies
interiora, penetralia,
911cd פְּנִים adytum
911c פְּנִי margarita

Digitized by Google

911c פָּנִין margarita
911c פִּנָּה angulus, recessus
912a פְּנִימִי interior, intimus
912a פָּנַק molle esse
912b פָּסַג dissecare, distinguere
912b פִּסְגָּה cacumen, vertex
912b פָּסָה abundare
912b פִּסָּה abundantia, copia
912c פָּסַח transsilire, gredi
912d פֶּסַח *ὑπαρβασία, πάσχα*
912d פִּסֵּחַ claudus
913a פָּסַל desecare, dolare
913a פֶּסֶל idolum; sculptile
913b פְּסִיל idola sculpta
913c פְּסַנְתֵּרִין psalterium
913c פָּסַק cessare, desinere, obire
913c פֶּסֶק extremitas, talus
913d פֵּס vola, talus, *aram.*
913d פָּעָה exhalare, clamare
913d פָּעַל operari, agere, conficere
914a פְּעַל factum, facinus
914b פְּעֻלָּה operatio, actio
914c פְּעֻלָּה opus, studium
914c פְּעֻלָּה opus, operatio
914c פָּעַם pulsare, agitare
914d פַּעַם pulsus, ictus, passus
915b פַּעֲמוֹן tintinnabulum
915b פָּעַר aperire, pandere
915b פָּעַר aperire, liberare
915c פָּצַח diffringere, erumpere
915d פָּצַל corticatum esse
915d פְּצָלָה incisio, decorticatio
915d פָּצַם frangere, findere
פָּצַע vulnerare, vulnus in-
915d figere
916a פֶּצַע vulnus, plaga, cicatrix
916a פָּצַר incidere, instare
919b פְּצִירָה lima
916b פָּקַד quaerere, vigere
917d פְּקֻדָּה muneratio; cura
918a פָּקִיד praefectus, minister
918a פְּקִדָּה praefectura
918a פְּקֻדָּה poena, praefectura
918a פְּקוּדָה requisitio, mandatum
918b פִּקָּדוֹן depositum
918b פִּקָּדוֹן recensio, jussio
918c פָּקַח aperire, videre
918d פִּקֵּחַ cernens; sapiens
פְּקִחַקַּח apertio, liberatio,
918d vindiciae
918d פָּקַע erumpere, parere
פַּקָּעֹת cucumis, cucurbita
919a פַּקָּעֹת colocynthis
919a פָּרָא ferre, producere I.
919a פָּרָא ferum esse II.
919a פֶּרֶא fera, onager
פָּרַד spargere; fugere; se-
919b parare
919c פְּרֻדָּה granum
919d פֶּרֶד mulus
919d פִּרְדָּה mula
920a פַּרְדֵּס paradisus
920a פָּרָה ferre, producere
920b פְּרִי fructus
920d אַפִּרְיוֹן lectica, ferculum

suburbium, regio sub-
921a urbana
921a id., פִּרְבַּר
921a extensum, diffusum esse פָּרַז
921a princeps, dux פָּרָז
921a dynasta פִּרְזוֹן
921b planities spatiosa פְּרָזָה
921b is qui in planitie habitat פְּרָזִי
921b id. פְּרִזִּי
921b ferrum, *aram.* פַּרְזֶל
921c florere, volare פָּרַח
921d germen, flos פֶּרַח
922a pullus avium, aviculus אֶפְרֹחַ
922a pubertas, flos aetatis פְּרִחָה
922a secernere פָּרַט
922b granum פֶּרֶט
922b frangere, contundere פָּרַךְ
922b oppressio, contusio פֶּרֶךְ
922c velum, aulaeum פָּרֹכֶת
922c rimare, lacerare פָּרַם
922d dividere, frangere פָּרַס
923a id., *aram.* פְּרַס
922d ungula, unguis פַּרְסָה
923a *den.*, ungulas habere פָּרַס
923b aquila ossifraga פֶּרֶס
פָּרַע findere, dividere, di-
923b spicere
pilus, licentia *ἀνομία*, פֶּרַע
923c *ἀναρχία*
923d pungens, pulex פַּרְעוֹשׁ
923d ruptum, fissura פִּרְעָה
924a *den.*, detegere crines פָּרַע
924a diruere, irrumpere I. פָּרַץ
924c ruptura, invasio פֶּרֶץ
924d atrox, latro פָּרִיץ
924d litoris ruptura, portus מִפְרָץ
פָּרַץ augescere, diffun-
924a dere II.
924c inundatio, dissipatio פֶּרֶץ
924d frangere, abrumpere פָּרַק
925a coctum, jus פָּרָק
925a rapina, praeda; bivium פֶּרֶק
925b cervix מִפְרֶקֶת
925b redimere, *aram.* פְּרַק
925b comminuere, tollere פָּרַר
925d juvencus, bos arator פַּר
926b juvenca, vacca פָּרָה
926c extendere, dissipare פָּרַשׂ
927a velum, diruptio מִפְרָשׂ
927a secernere; enunciare פָּרַשׂ
927a id., *aram.* פְּרַשׂ
927b stercus פֶּרֶשׂ
927b definitio פְּרֵשָׁה
927b equus; eques* פָּרָשׁ
927d ejectio stercoris פַּרְשְׁדֹן
927d expandere פְּרַשׁ
927d primas, nobilis פַּרְתֳּם
927d expandere, crescere פָּשָׂה
928a disrumpere פָּשַׁח
928b extendere, irruere פָּשַׁשׁ
928c gradiri, progredi פָּשַׁע
928c passus, gressus פֶּשַׁע
928d coxendix מִפְשָׁעָה
928d deficere, peccare פָּשַׁע
929a defectio, peccatum פֶּשַׁע

929c distendere, divaricare פָּשַׂק
929c eruere, explicare פָּשַׁר
929d id., *aram.* פְּשַׁר
929c interpretatio פֵּשֶׁר
929d explicatio, *aram.* פִּשַׁר
929d carminare פָּשַׁת
930a linum פִּשְׁתָּה
930a id. פִּשְׁתָּה
930b judicare, indicare פָּתַג
930b edictum, decretum פְּתָגָם
930b id., *aram.* פְּתָגָם
930c velare, vincire פָּתַג
930c pallium, velamen פְּתִיגִיל
930c expandere, patere פָּתָה
930d fatuitas, stultitia, *aram.* פְּתִי
931a latitudo, *aram.* פְּתִי
931a fatuitas פְּתַיּוּת
931b aperire פָּתַח
932a apertura, janua פֶּתַח
932d initium, introductio פֶּתַח
apertio, spec. oris, פְּתִחוֹן
932d apologia
932d effossio, caelatura פְּתִיחָה
933a ensis, gladius פְּתִיחָה
933a aperiens, clavis מַפְתֵּחַ
933a nectere, nere פָּתַל
933b filum, funiculus פְּתִיל
933c tortuosus פְּתַלְתֹּל
933c luctatio, certamen מִפְתּוֹל
933c protendere, ex- פָּתַן
933c serpens, aspis פֶּתֶן
933d limen, trabs מִפְתָּן
933d aperire פָּתַע
933d apertio oculorum, subito פֶּתַע
uno nictu, improviso, פִּתְאֹם
933d citissime
934a eruere, explicare פָּתַר
934a solutio, interpretatio פִּתְרוֹן
934a exemplar פַּתְשֶׁגֶן
934b comminuere פָּתַת
934b frustum, bucella פָּתוֹת
934b frustum panis פַּת

צ

934c obumbrare צָאַל*
934c lotus silvestris צֶאֱלִים
934d tueri, protegere צָאַן
934d grex pecudum צֹאן
936a colligere, turmatim ire צָבָא
936b turma, exercitus, munus צָבָא
937c cupere, velle, *aram.* צָבָא
937c voluntas; res, *aram.* צֶבִי
937c lente incedere צָבַב
937d currus; species lacertae צֶבׇ
splendere, pulcrum I. צָבָה
937d esse
937d decus, splendor צְבִי
937d intumescere II. צָבָה
937d tumidus צְבֶה
937d properare III. צָבָה

938a hinnuleus, gazella, צְבִי
938a gazalla צְבִיָּה
938b porrigere, prehendere צָבַט
938b intingere, imbuere I. צָבַע
fluidum, color; tinctu- צֶבַע
938b ra, vestis colorata
irrigare, *βαπτίζειν* צָבַע
938c *aram.*
938c prehendere, captare II. צָבַע
938c bestia rapax, hyaena צָבוֹעַ
938d digitus אֶצְבַּע
938d id., *aram.* אֶצְבַּע
939a cumulare, acervare צָבַר
939a cumulus, conglomeratio צְבוּר
939a constringere צָבַת
939a fasciculus, manipulus צֶבֶת
939b illudere, cavillari צָהֲלָא
939b irrisio צְחֹק
939b avertere צָחַר
939b latus; hostis צַד
939c id., *aram.* צַד
939c insidiari, vexari I. צָדָה
939c insidiae, fraus צְדִיָּה
939d delere, demoliri II. צָדָה
939d rectum, justum esse צָדַק
940b rectitudo, justitia צֶדֶק
940d fas, justitia צְדָקָה
941b justus, probus צַדִּיק
942a probitas, *aram.* צְדָקָה
942b nitere, splendere צָהַב
942b aureolus, fulvus צָהֹב
942b clarum esse; clamare צָהַל
942c hinnitus equorum מְצָהֲלָה
942c micare צָהַר
942c oleum, *πιότης* יִצְהָר
942d oleum exprimere, *den.*, צָהַר
942d lux, fenestra צֹהַר
943a insidiari צָוַד
943b venatio צַיִד
943b cibus, victus צֵידָה
943c viatico se instruere צִיְּדָה
943c venator צַיָּד
943c arx, specula מְצָד
943c rete, munimentum מָצוֹד
943d specula, turris מְצוּדָה
943d castellum, arx מְצָדָה
constituere, fulcire, צָוָה
944a jubere
945d praeceptum jussum צִוּי
praescriptum, man- מִצְוָה
946a datum
946d columella, monumentum צִיּוּן
946d clamare, vociferari צָוַח
946d clamor, vociferatio צְוָחָה
947a strepere, fremere צָהַל
947a abyssus, barathrum צוֹלָה
947a profundum, vorago מְצוּלָה
947a hiare, jejunare צוּם
947b jejunium צוֹם
947c tabulatim disponere צִיָּה
947c ordo, corium צִיצִת
947c manare, irrigare צָרַף
947d melitoma צוּף
947d inundatio צָפָה
947d salix צַפְצָפָה

Digitized by Google

947d splendere, florere צוּץ
948a flos, lamella aurea צִיץ
948a flos צִיצָה
948b antia; peniculus צִיצִית
948b coarctare, opprimere I. צוּק
948c oppressio, angustia צוֹק
948c afflictatio צוּקָה
948c afflictio, angustia מָצוֹק
948c angor מְצוּקָה
948c coarctatio מוּצָק
948d fundere, ef- II. צוּק
948d statuere, stabilire III. צוּק
949a columna, firmamentum מָצוּק
949a id., fundamentum מוּצָק
complecti, obsidere, pre- צָוַר
mere; colligare; for-
949b mare; robustum esse
949c collum צַוָּאר
949d id., צַוָּארָה
949d collare, monile צַוְרוֹן
949d obsidio, vallum מָצוֹר
propugnaculum, tur- מְצוּרָה
950a ris obsidionis
950b lapis; acumen; forma צוּר
950c forma, figura צוּרָה
dolor; cardo; nuncius; צִיר
950d imago
semet ipsum lega- תִּצְטַיֵּר
950d tum facere
951a comburere, incendere צָוַח
951b flagrare, candere צָחַח
951c candens, adustus צְחִחָה
951c exustum, siccum esse צָחַח
951c apricus, aridus צְחִיחַ
951c nitens, splendidus צָחוּ
regio sola exusta, צְחִיחָה
951d arida
951d locus siccus צְחִיחִי
951d serenitas צַחְצָחָה
951d foetere צָחַן
951d foetor, sordities · צַחֲנָה
952a cachinnari, ridere, צָחַק
952a risus, irrisio צְחוֹק
952a flagrare, flammare צָחַר
952a candor צַחַר
952b candidus, splendidus צָחֹר
952b flagrare, excavare צָיָה
952b locus exustus, desertum צִי
locorum aridorum in- צִיָּה
952b cola, deserticola
952c desertum צִיָּה
952c desertum, solitudo צִיּוֹן
952c navis צִי
inclinare, flectere, צָלָא
952d orare, *aram.*
952d assare, torrere צָלָה
953a assatum, assum צְלִי
profundum facere, per- צָלַל
953a vadere; pervenire
953c id., *aram.* צְלַח
953c paropsis, catillus צַלַּחַת
953c id., צַלָּחַת
953d lagena צְלָחִית
953d sonare, tinnire; opacare צָלַל
954a umbra צַל

954b umbraculum מִצְלָלָה
954b strepitus צְלִיל
stridor; cymbalum; ci- צִלְצָל
954c cada; fuscina piscaria
954c tintinabulum מְצִלָּתַיִם
954d cymbula מְצִלָּה
umbra, tenebrae; ad- צֵלֶם
954d umbratio, imago
effigies adumbrata, si- צֶלֶם
955a mulacrum, *aram.* צְלֶם
955b tenebrae, caligo צַלְמָוֶת
955b se inclinare צָלַע
955b latus, fulcimen, asser צֵלַע
955c claudicare, *den.* צָלַע
955d claudicatio, latus צֶלַע
955d hiare, sitire צָמָא
955d sitis צָמָא
955d sitiens צָמֵא
956a sitis, pruritus צַמָּאת
terrae hians s. siti- צִמָּאוֹן
956a culosa
956a connectere, colligare צָמַד
956b armilla צְמִידָה
956b copulatum, par צֶמֶד
956c crescere, producere צָמַח
956d germen, planta צֶמַח
957a ligare, plectere צָמַם
957a laqueus, rete צְמִידִים
957b velum צְמָה
957b maciari, imminui צָמַק
957b uva siccata, cybeba צִמּוּק
957b propullulare צָמַר
957c lana צֶמֶר
frons in cacumine ar- צַמֶּרֶת
957c boris
957c delere, exstirpare צָמַת
957d excisio, -cidium צְמִתָּה
958a protegere, tueri צָנָא
958a pecus, oves צֹאן
958a declinare, se- צָנַח
958a durum, avidum esse צָנַם
958b acutum esse I. צָנַן
958b sentis, spina צִנָּן
958b vepres, spina צִנָּה
958b protegere II. צָנַן
958b pelta, scutum צִנָּה
958b frigescere III. צָנַן
958b frigus צִנָּה
958b plectere IV. צָנַן
958b cymba, scapha צִנָּה
958c fiscella צִנְצֶנֶת
958c demissum esse צָנַע
958d tegere, velare צָנַף
958d circumvolutio, glomus צְנִיפָה
958d cidaris, tiara צָנִיף
958d diadema, mitra מִצְנֶפֶת
959a claudere צָנַק
959a cippus, compes צִינֹק
959a cavare, perforare צָנַר
959b canalis, aquae ductus צִנּוֹר
959b excavatum esse צָנַת
959b tubulus, fistula צִנֹּרֶת
959c scandere, ascendere צָעַד
959c passus, incessus צַעַד
959d gressus, ornamentum צְעָדָה

959d ingressio מִצְעָד
959d pedica, periscelis אֶצְעָדָה
959d clinare, flectere צָעָה
960a migrare צָעַן
960a velare, operire צָעַף
960a velamen, peplum צָעִיף
960a clamare, vociferari צָעַק
950c clamor, vociferatio צְעָקָה
960c parvum, tenuem esse צָעַר
parvus; vilis; minor צָעִיר
960d natu
juventus, minoren- צְעִירָה
960d nitas
960d parvitas; parum מִצְעָר
adhaerescere, affixum צָפַד
961a esse
961a prospicere, speculari I. צָפָה
961b speculatio, specula צְפִיָּה
961c specula מִצְפֶּה
expandere, atten- II. צָפָה
961c dere
961d obductio, tectorium צִפּוּי
962a stragulum, mappa צְפִית
962a expandere; effundere צָפַח
962a ampulla, lecythus צַפַּחַת
962a placenta צְפִיחִית
962b abscondere, insidiari צָפַן
plaga septemtrionalis; צָפוֹן
962c aquilo
963a aquilonaris צְפוֹנִי
963a latibulum מַצְפֵּן
963b producere, germinare I. צָפַע
963b egesta, stercus צֶפִיעַ
963b id. צְפוֹעַ
963b palmes, propago צְפִירָה
963c sibilare, halare II. צָפַע
963c basiliscus צֶפַע
963c serpens, aspis צִפְעוֹנִי
963c pipire, mussitare צָפְצַף
963d oscen, avis, passer צִפּוֹר
964a id., *aram.* צִפַּר
964a surculus, salex צַפְצָפָה
964a circulare, vertere I. צָפַר
964a orbiculus, diadema צְפִירָה
964b hircus, τράγος צָפִיר
964b id., *aram.* צְפִיר
964b insculpere II. צָפַר
964b unguis, ungula, stylus צִפֹּרֶן
964c redimere, ornare צָפַת
964c coronamentum צֶפֶת
964c rana צְפַרְדֵּעַ
964d excavare צָקַל
964d saccus, pera צִקְלָן
964d flagrare, urere צָרַב
964d adurens, flagrans צָרֵב
conflagratio, inflam- צָרֶבֶת
964d matio cutis
965a manare, stillare צָרַד
965a resina, balsamum צֳרִי
965a clamare, strepere I. צָרַח
965a lucere, late patere II. צָרַח
965b turris, specula צְרִיחַ
965b appetere, egere צָרַךְ
965b necessitas צֹרֶךְ
965c laedere, prosternere צָרַע

965d lepra צָרַעַת
965d vespa, crabro צִרְעָה
966a flagrare, purgare צָרַף
966b catillus מַצְרֵף
966b constringere I. צָרַר
967c fasciculus, crumena צְרוֹר
967d angustiae, miseria מָצוֹר
966b affligere, opprimere II. צָרַר
966d oppressio; hostis צַר
966d oppressus צַר
967c volvere III. צָרַר
bona, marsupium, fa- צְרוֹר
967c sciculus

ק

968a execrari, imprecari I. קָבַב
968a concamerare II. קָבַב
968a fornix קֹבָּה
968a excavare III. קָבַב
968a cabus קַב
968b sccipere, suacipere I. קָבַל
968b id., *aram.* קְבַל
968c ex adverso esse II. קָבַל
968c pars anterior, coram קֹבֶל
968d id., *aram.* קֳבַל
968d rotundum esse I. קָבַע
968d galea קוֹבַע
969a poculum, κύπελλον קְבַעַת
969a insidiari II. קָבַע
969b colligere קָבַץ
970a acervus, cumulus קִבּוּץ
970a collectio קְבָצָה
970a defodere, sepelire קָבַר
970d fovea, sepulchrum קֶבֶר
971a sepultura קְבוּרָה
971b findere, dividere קָדַד
971b vertex capitis קָדְקֹד
971b inclinare verticem, *den.* קָדַד
971c casia קְדָּה
971c flagrare קָדַח
971c febris ardens, πυρετός קַדַּחַת
971d pyropus אֶקְדָּח
971d ante esse קָדַם
972b pars anterior קֶדֶם
972c origo, principium קַדְמָה
972c plaga orientalis קַדְמָה
972d orientalis; antiquus קַדְמוֹן
auterior; orientalis; קַדְמֹנִי
972d antiquus
972d oriens, auster קָדִים
antiquitas, seculum קִדְמָה
973a canum
973b prius, anterius, *aram.* קֳדָם
973b prioritas, *aram.* קַדְמָא
973c primus, prior קַדְמִי
973c atrum esse קָדַר
nigredo, caligo, sor- קַדְרוּת
973d dities
atrate, sordide קְדֹרָנִית
973d moeste
974a purum, sanctum esse קָדַשׁ

Digitized by Google

קָדֵשׁ dedicatus, puer meretricius 975a
קְדֵשָׁה meretrix idololatra 975a
קְדֻשָּׁה puritas, sanctitudo 975a
קָדוֹשׁ purus, sanctus 976c
מִקְדָּשׁ sanctuarium 977a
קָדִישׁ sanctus, angelus, *aram.* 977c
קָהָה hebetari 977d
קָהַל calare, convocare 977d
קָהָל coetus, ἐκκλησία 978a
קְהִלָּה concio 978c
מַקְהֵל chorus 978c
לְהָקָה coetus 978d
קֵיא vomere, ἐμεῖν 978d
קִיא evomitum 978d
קָא vomitus 979a
קָאַת pelecanus 979a
קָיָה v. sec. vomere 979a
קוּב cavum esse 979a
קֵבָה stomachus, echinus 979a
קֹבָה vulva, vagina 979b
קָוָה vincire, robustum esse; sperare 979b
קַו funis; robus 979d
קָוֶה id., 979d
מִקְוֶה spes; copia 979d
מִקְוֶה id., 980a
תִּקְוָה funiculus; spes 980a
קוּם fastidire, κοτεῖν 980b
קוּם colligere fructus, *aram.* 980b
קַיִץ aestas, *aram.* 980b
קָהַל calare, clamare 980b
קוֹל vox, sonus 980c
קָל id., *aram.* 982b
קוּם existere, perstare, valere, surgere, conari 982c
קוֹמָה proceritas 985b
קוֹם status, locus 985c
קוֹמֵמִיּוּת incessus erectus 986d
קִים hostilitas 987a
קִימָה surrectio 987a
תְּקוֹמֵם adversarius 987a
תְּקוּמָה statio, subsistentia 987a
קָמָה seges 987a
קוֹם substantia, natura 987b
קוּם perstare, surgere, *aram.* 987b
קָם jussum, edictum, *aram.* 987c
קַיָּם firmus, fixus, *aram.* 987c
קִין I. canere, ejulare 987d
קִינָה lamentum, elegia 987d
קִין II. secare 987d
קַיִן hasta, cuspis 988a
קוּץ fastidio haberi; an gustum esse 988a
קָוַץ agilem esse 988b
תְּקוּפָה orbis, periodus, cyclus 988b
קוֹף simia 988b
קוּץ I. fastidire 988c
קוּץ II. impingere, abscindere 988d
קוֹץ sentis 988d
קִיץ messis fructuum, aestas 988d
קִיץ aestivare, *den.* 989a
קְוָצָה crinis, caesaries 989a

קוֹר I. fodere 989a
קוּר II. volvi, scaturire 989b
מָקוֹר scaturigo, fons 989b
קוֹר III. texere, nere 989c
קוֹר filum, tegmen 989c
קוֹרָה tignus, trabs 989c
קָרָה contignare, *den.* 989c
מִקְרֶה contignatio, trabs 989c
קִיר paries, murus 989d
קוּשׁ inflectere, incurvare 990a
קֶשֶׁת arcus 990b
קֶשֶׁת sagittarius, τοξότης 990c
קָטַב discindere 990d
קֶטֶב pernicies, lues exitiosa 990d
קֹטֶב id., exitium 990d
קָטַט fastidire, rixari 990d
קָטַל prosternere, interficere 990d
חֲטַל id., *aram.* 691a
קֶטֶל internecio, occidio 991a
קָטֹן parvum esse 991a
קָטֹן parvus 991b
קָטֹן parvus, minor 991c
קְטֹן parvitas 991c
קָטַם decerpere, avellere 901d
קָטַר fumigare 991d
קְטֹרֶת suffitus 992c
קְטֻרֶת suffimentum 992c
קְטוֹרֶת id. 992d
מִקְטָר ara 992d
מִקְטֶרֶת thuribulum 992d
קִיטוֹר fumus, vapor 992d
קָטַר II. concamerare 992d
קְשַׁר ligare, *aram.* 993a
קֶשֶׁר nodus, *aram.* 993a
קִיקָיוֹן* ricinus 993b
קָלָה calare, convocare 993c
קָלָה I. assare, torrere 993c
קָלִי frumentum tostum 993c
נִקְלֶה incensio cutis 993d
קָלָה II. contemnere 993d
קָלוֹן ignominia, contumelia 993d
קָלַח calefacere, torrere 994a
קַלָּחַת lebes, olla 994a
קָלַט contrahere, coangustare 994a
מִקְלָט refugium, asylum 994b
קָלַל cellere, conquassari; levem esse 994b
קַל levis, celer 994c
קְלָלָה execratio, dirae 995a
קְדְלוֹן probrum, colluvies sordium 995b
קְלַקָּל vilis, putidus, fastidiosus 995c
קָלַל acutus, politus 995c
קָלַס cavillari, σατυρίζειν 995d
קֶלֶס ludibrium, εἰρωνεία 995d
קְלָסָה convicium, delusio 995d
קָלַע cellere, jacere 995d
קֶלַע funda 996a
קַלָּע funditor, librator 996a
קָלַע II. exsculpere 996a
מְקֻלָּעוֹת caelare, caelatura 996b
קָלַע III. plectere 996b
קֶלַע cortina, velum 996b
קָלַע IV. inclinare 996b

קֶלֶף valva 996c
קָלַשׁ pungere, fodicare 996c
קִלְשׁוֹן acumen, furca 996c
קָמַח conterere, molere 996c
קֶמַח contusum, farina 996c
קָמַט corrugare 996d
קָמַל marcescere, distabescere 997a
קָמַץ constringere, comprehendere 997a
קֹמֶץ manipulus 997a
קֶמֶץ pugnus 997b
קָמַשׁ pungere, infigere 997b
קִמּוֹשׁ sentis, carduus 997b
קִמְשׁוֹן spina, sentis 997c
קָנָא candere, excandescere 997c
קִנְאָה zelotypia, invidia 997d
קַנָּא zelotes, vindex 998a
קָנוֹא vindex, ζηλήμων 998a
קָנָא emere, comparare, *aram.* 998a
קָנָה I. acquirere, emere 998b
קִנְיָן emtio, possessio 998b
מִקְנֶה emtio, opes 998d
מִקְנֶה possessio, emtio 999b
קָנָה II. erectum esse 999c
קָנֶה scapus, caulis 999c
קָנַם durum esse 999c
קִנָּמוֹן cinnamum 999d
קָנַן erigere, aedificare 999d
קֵן cella, nidus 1000a
קִנֵּן *den.*, nidulari 1000a
קָסַם dividere; hariolari 1000b
קֶסֶם decisio, praestigiae 1000c
מִקְסָם divinatio 1000c
קָסַס succidere 1000c
קָסַת metiri, computare 1000d
קֶסֶת vasculum, atramentarium 1000d
קָעַע inurere, impungere 1000d
קַעֲקַע incisura, stigma 1001a
קָעַר excavare 1001a
קְעָרָה scatella, patina 1001a
תְּהוֹם profundus 1001a
קָפָא coagulari 1001b
קְפָאוֹן condensatio, frigus 1001b
קָפַד confiudere 1001c
קְפָדָה deletio 1001c
קָפַד II. adhaerescere 1001c
קִפּוֹד echinus, histrix 1001c
קָפַז salire, prosilire 1001c
קִפּוֹז serpens jaculus 1001d
קָפַץ contrahere, congregare 1001d
קָצַב conscindere, praecare 1001d
קְצָבָה praecisio, forma 1002a
קָצַץ finire, praecidere 1002a
קֵץ finis, extremitas 1002b
קָצֶה id. 1002b
קָצֶה finis 1002c
קָצֶה pars 1002d
קָצִין decidens, judex, antistes 1003a
קָצַץ amputare 1003a
קֶצַח nigella 1003b

קָצַע abscindere 1003b
מִקְצֹעַ angulus 1003b
מִקְצֻעָה dolabra 1003c
קְצִיעָה casia 1003c
מִקְצֶעֶת angulus 1003c
קָצַף spumare, irasci 1003c
חֵמָה id., *aram.* 1003d
חֵמָה ira, spuma 1003d
חֲמָה id., *aram.* 1004a
חֲצָפָה deletio 1004a
קָצַץ amputare 1004b
חָצַץ id., *aram.* 1004b
קֵץ finis, pars 1004c
קִרְקוֹם extremus, ἔσχατος 1004c
קָצַר demetere 1004d
קָצִיר messis, ramus 1005a
קָצַר curtum esse, deficere 1005b
קָצָר curtus, brevis 1005c
קִצֻּר brevitas 1005c
קָרָא I. clamare, vocare 1005d
חָרָא id., *aram.* 1008d
חָרָא perdix, gallinago 1008d
חֲרִיא delectus 1008d
חֲרִיאָה proclamatio, promulgatio 1008d
מִקְרָא concio; praelectio 1009a
קָרָא II. contingere, obvenire 1009a
חֲרָאָה occursus 1009b
קָרַב prehendere 1009c
עַקְרָב scorpio 1010a
חָרָב certamen, pugna 1010a
חָרָב id., *aram.* 1010a
קָרַב applicare, -propinquare 1010b
חָרַב id., *aram.* 1011d
חָרֵב appropinquans 1011d
חָרְבָה propinquitas 1011d
קָרוֹב propinquans, cognatus 1012a
חָרְבָּן oblatio, donum 1012b
חָרְבָּן id 1012d
קֶרֶב corpus; viscera 1012d
קָרַד caedere, secare 1013d
קַרְדֹּם securis, ascia 1013d
קָרָה I. obvenire, accidere 1013d
קָרֶה pollutio nocturna 1014a
קָרִי occursus, adversatio 1014a
מִקְרֶה casus, fortuna 1014b
קָרָה II. cingere, spec. moenibus 1014b
קִרְיָה urbs, oppidum 1014b
חִרְיָא id., *aram.* 1014c
קֶרֶת oppidum, civitas 1014c
קָרַח *xείρειν*, se glabrare 1014d
קָרַח calvus, glaber 1014d
קָרְחָה calvitium 1015a
קָרְחֶת calvities 1015a
קֶרַח gelu, glacies 1015a
*קְרַח id. 1015a
קָרַם incrustare 1015b
קֶרֶן cornu, robur, salus 1015b
קֶרֶן id., *aram.* 1015c
קָרַן splendere, radiare 1016a
קָרַס se incurvare 1016a
קֶרֶס ansula, uncinus 1016b
קַרְסֹל talus 1016b

Digitized by Google

1016b קָרַע divellere, lacerare
1016d קֶרַע pannus, tribonium
1016d קָרַץ concidere, -nivere
1017a קֶרֶץ excidium
1017a קֶרֶץ frustum, *aram.*
קָרְקַע *v.* קַרְקַע
1017b קָרַר frigidum esse
1017b קַר gelidus, frigidus
1017b קֹר gelu, frigus
1017b קָרָה algor, rigor
1017b מִקְרֶה refrigerium
1017c קָרַשׁ caedere
1017c קֶרֶשׁ tabula, asser
1017d קָשָׁא difficile esse concoctu
1017d קִשֻּׁא cucumis
1017d מִקְשֶׁה cucumerarium
1017d קָשַׁב inhiare, auscultare
1018a קֶשֶׁב attentio, auscultatio
קַשֹּׁב attentus, aures animumque advertens
1018b קַשָּׁב id.
821b עַכְשׁוּב = צִפְעוֹנִי aspis
1018b קָשָׁה I. excipere
1018b קְשָׂה patera, scutella
1018c קָשֶׁת id.
1018c קָשָׁה II. tegere
1018c קַשְׂקֶשֶׂת tegmen, squama
1018d קָשָׁה exsuccum, durum esse
1019a קָשֶׁה durus, vehemens
1019b קְשִׁי durities
1019b מִקְשֶׁה calamistratio
1019b מִקְשֶׁה tornatile
1019b קָשָׁה durum esse
1019c קָשַׁשׁ firmare, stabilire
1019c קְשׁשׁ firmitas, veritas
1019c קְשׁט id.
1019c קְשׁוֹט veritas
1019c קָשַׁם metiri
1019c קְשִׂיטָה aliquid pensi
1019d קָשַׁר alligare
1020a קֶשֶׁר nodus, conjuratio
1020b קְשָׁר cingulum, balteus
1020b קָשַׁשׁ aridum, exsuccum esse
1020b קַשׁ stipula
1020c קָשַׁשׁ *den.*, paleas colligere
1020c קַתְרוֹס cithara

ר

1020d רָאָה videre, ὁρᾶν
1026a רֹאִי cognoscens
1026a רֹאֶה vates, propheta
1026a רְאוּת visus
1026a רְאִי speculum
1026b רֵאִי visus, conspectus
1026b רְאִיָּה spectatio
1026b רְאִית vultus
1026c מַרְאֶה lustratio, forma
1027a מַרְאֶה visio; speculum
1027a רְאִי adspectus, *aram.*
1027a רָאַם rugire
1027a רְאֵם monoceros

1027b רֹאשׁ caput
1029c רֵאשׁ id., *aram.*
1029d רֵאשִׁית initium, ἀρχή
1029d רִאשׁוֹן superior, supremus
1029d רִאשׁוֹן capitalis, primus
1030c רִאשֹׁנִי primus, πρώτιστος
רֵאשִׁית principium, primordium
1030c
1030d מֵרֹאשׁ regio capitis
1031a רֵאשׁ cicuta, centaurium
1031a רָבַב I. redundare, ex-, ab-
1031b רַב multus, copiosus
1033c רַב id., *aram.*
1033a רֹב multitudo, magnimetropolis, caput
1033c רַבָּה magnus, princeps, *aram.*
1033d רַבְרָב
רַבְרְבָן nobilis, magnus, *aram.*
1033d
1033d רְבָבָה multitudo, myrias
1034a רִבֵּב *den.*, in myriades augere
1034a רִבּוֹ myrias
1034a רִבּוֹ id., *aram.*
רָבִיב imbris, pluvia largis guttis decidens
1034b
1034b רָבַב II. jacere
1034c רָבַד I. sternere, extendere
1034c מַרְבַּד stragula, stroma
1034c רָבַד II. redimire
1034c רָבִיד torques, collare
1034c רָבָה affluere, augescere
1035d רְבַת id., *aram.*
1035d רִבּוּי amplitudo, *aram.*
1036a תַּרְבִּית foenus, lucrum
1036a תַּרְבּוּת copia
1036a מַרְבֶּה multiplicatio
1036a מִרְבָּה proles, τόκος
1036a מַרְבִּית foenus, soboles
1036b רָבַב permiscere
1038c רָבַע recumbere
1038c רֶבַע cubatio
1038c רָבַץ procumbere
רֶבֶץ cubile, stratum, lustrum
1038d
1039a מַרְבַּץ recubatio
1039a רָבַק adalligare, adstringere
1039a מִרְבָּק stabulum, praesepe
1039a רָגַב conglomerare
1039b רֶגֶב cumulus, gleba
1039b רָגַז strepere, tremere
1039d רְגַז id., *aram.*
1039c רַגָּז tremulus
1039c רְגָז perturbatio, ira
1039d רְגָזָה trepidatio
1039d רְגַז ira, *aram.*
1039d רָגַם I. cumulare
1040a רִגְמָה caterva, agmen
1040a מַרְגֵּמָה congeries, acervus
1040a רָגַם II. variegare
1041a אַרְגָּמָן purpura
1040b תִּרְגֵּם pingere, transscribere
1040c רָגַן murmurare, fremere
1040c רָגַע fremere, objurgare
רֶגֶשׁ ictus palpebrarum, momentum
1040d

1040d רִגְּעַ *den.*, oculis nictare
1041a רָגַע quietum esse
1041a מַרְגּוֹעַ quies, otium
1041a מַרְגֵּעָה requies, tranquillitas
1041b רָגַשׁ tumultuari
1041b רֶגֶשׁ strepitus
1041b רִגְשָׁה tumultus, θόρυβος
1041b רָגַשׁ strepere, *aram.*
1041b רָדַד I. ruere, prosternere
1041c רָדַד II. expandere
1041c רָדִיד peplum, velum
1041c רָדָה I. conculcare, coërcere
1041d רָדָה II. auferre, sumere arcte et graviter dormire
1042a רָדַם
תַּרְדֵּמָה somnus, veternus, lethargia
1042a
1042a רָדַף protrudere, consectari
1043a מִרְדָּף persecutio
1043a רָהַב strepere, rabere
1043b רַהַב vehementia, insolentia
1043b רָהָב impetuosus
1043b רַהַב impetus, superbia
1043b מְרַהֲבָה ferocitas, procacitas
1043b רָהָה expavescere
1043c רָהַם currere, ῥοθεῖν
1043c רַהַט aqualis, canalis
1043c רָהִיט lacunar
1043d רִהֵב rixari, litigare
1044b רִיב jurgium, lis
1044c רִיב adversarius, hostis
1044c רִיב hostilis, litigosus
1044c מְרִיבָה contentio, rixa
1044d רוּג ire, pergere
1044d רֶגֶל pes, vestigium
1046a רֶגֶל id., *aram.*
1046a רַגְלַי pedes, πεζός
1046a מַרְגְּלוֹת regio ad pedes
1046b תִּרְגֶּלֶת manuductio
רָגַל *den.*, ingredi, circuire, obtrectare
1046b
1046c רוּד diffundi, petulantem fieri
טָרָד vagatio, circumvagatio
1046d
רָוָה superfluere, irrigare, μεθύσκεσθαι
1047a
1047a רָוֶה irriguus, succosus
1047b רְוָיָה exuberantia, copia
1047b רִי irrigatio
1047b רָוַח silere, reticere
1047b רָז arcanum
1047c רוּחַ halare, an-, flare
1047d רוּחַ halitus, anima
1049b רוּחַ id., *aram.*
1049b רֵיחַ odor, olfactus
1049c רֵיחַ id., *aram.*
1049c רַחַת vannus, ventilabrum
1049c רָוַח *den.*, perflabile esse
1049d רֶוַח spatiositas, relaxatio
1049d רְוָחָה respiratio
1049d רוּם attollere, elatum esse
1051a רוּם id., *aram.*
1051a רוֹם altitudo, elatio
1051a רוּם id., *aram.*
1051a רוּם altum

1051b רוֹמְמָה elatio, superbia
1051b רוֹמְמוּת elatio
1051b רוֹמֵם laudatio, elatio
1051b רָמָה locus editus
1051c רָמָה collis
1051c תְּרוּמָה elevatio, oblatio ad terumam pertinens
1051d תְּרוּמִיָּה
1051d מָרוֹם altitudo, dignitas
1051b רָאמָה corallia rubra
1052b *רוּן vincere
1052b רוּעַ sonare, strepere
1052c תְּרוּעָה clamor, clangor
1052d רַעַם fremitus, tonitru
1052d רַעְמָה fremitus, terror
1053a רָעַם *den.*, contremiscere
1053a רוּשׁ I. jactare
1053b רוּשׁ II. contundere
1053b רִישָׁה ptisana
1053b רוּשׁ III. sanare
1053b תְּרוּפָה sanatio, θεραπεία
1053c רוּץ currere
1054a מֵרוּץ cursus
1054a מְרוּצָה cursatio
רוּק rigare, eructare, manare, evacuare
1054b
1054b רֵק vacuus, inanis, vanus
1054c רִיקָם frustra, injuriâ
1054c רִיק inanitas, vanitas
1054d רוּר fluitare, salivare
1054d רִיר sputum, pituita
1054d רוּשׁ pauperem esse
1055a רֵישׁ paupertas
1055a רֵאשׁ id.
1055a רָזַד maciare
1055a רָזֶה emaciatus
1055b רָזִי emaciatio, macritudo
1055b רָזוֹן macies, macilentia
1055b רָזַח clamare, vociferari
1055b מַרְזֵחַ ejulatio
1055b רָזַם innuere, significare
רָזַן vincire, imperio coercere
1055c
1055c רוֹזֵן princeps, rex
1055c רָזוֹן dominium, dominus
1055c רָחַב latum, spatiosum esse
1055d רַחַב latitudo
1055d רָחָב latus, amplus
1056a רְחַב latitudo, amplitudo
1056b רְחוֹב platea
1056c מֶרְחָב libertas, vindiciae
1056d רָחָה conterere
1056d רֵחַי mola, molendinum
1056d רָחַשׁ tornare
1057a רָחִיט opus tornatile
1057a רָחֵל agna
1057a רָחַם I. amare, desiderare
1057a רָחָם species vulturis
1057b רָחַם II. celare, obtegere
1057c רֶחֶם uterus, vulva
1057d רַחַם uterus, amor
1058a רַחַם id., *aram.*
1058a רַחֵמָה puella
רַחוּם σπλαγχνιζόμενος, mericors
1058a

Digitized by Google

1058a רֶחֶם id.
1058b רָחַם I. contegere, tueri
רָתַם II. se motitare, φέρεσθαι
1058b רָחַץ lavare, abluere
1058d רַחַץ lotio
1058d רַחְצָה balneum
רָצַן optare; confidere, *aram.*
1058d
1059a רָחַק discedere
1059b רָחוֹק dissitus, longinquus
1059d רָתַק abalienatus, hostis
1059d רַתִּיק dissitus, *aram.*
1059d מֶרְחָק longinquitas, remotio
1060a רָחַשׁ sentire, cogitare
1060b מַרְחֶשֶׁת cacabus
1060b רָטַב humidum fieri
1060b רָטֹב succulentus
1060c רָטַשׁ superare
1060c רָטַשׁ tremere
1060c רַטָּשׁ tremor
1060c רָתַן ligare, vincire
1060c רָתַם riguum esse
1060d רָתַשׁ discutere, dilacerare
1061a רָכַב recubare, equitare
רֶכֶב vehiculum; lapis mo-
1061c lae superior, idissis
1062a רָכַב essedo, eques
1062a רֶכֶב currus
1062a רֹכֶב plaustrum
1062a רֶכֶשׁ currus, sedile
1062b מֶרְכָּבָה essedum, currus
1062c רָכַב inflectere, *aram.*
1062c אַרְכֻּבָּה genu
רָכַךְ friatum esse, molle-
1062c scere
1062c רַךְ tener, mollis
1062d רֹךְ tĕneritas, mollities
1062d מְרֻכָּה mollities, timiditas
1062d רָכַל peragrare, circuire
1063a רָכִיל calumniatio, susurro
רְכֻלָּה mercatura, mendi-
1063a natio
1063a מֶרְכֹּלֶת mecratus, emporium
1063a רָכַס alligare, annectere
1063b רֶכֶס series montium
1063b רֹכֶס caterva, conjuratio
רָכַשׁ I. comparare
1063b
1063c רְכוּשׁ peculium, penu
רָכַשׁ II. tumultuari
1063c
1063d רֶכֶשׁ cursor, equus
1063d רָמָה jacere, juculari
1064a רְמִיָּה demissio, deceptio
1064a מִרְמָה fraus, dolus
1064b תַּרְמָה dolus
1064b תַּרְמִית deceptio
1064b תַּרְמוּת fraudulentia
1064c רָמָה jacere, *aram.*
1064c רָמַח incidere, infigere
1064c רֹמַח hasta, lancea
1064d רָמַךְ procerum, gracilem esse
1064d רַמָּה equa
רָמַם I. altum esse
1064d
רָמַס II. repere, serpere
1065a רֶמֶשׂ vermis

1065b רֶמֶשׂ reptile
1065b רָמַשׂ *den.*, repere
1065c רִמּוֹן granatum
1065c רָמַס conculcare, ire
1065d מִרְמָס calcatio, πάτημα
1065d רָנַב currere, vagari
1066a אַרְנֶבֶת lepus, λαγώς
1066a רָנָה sonare, stridere
1066a רָנַן strepere, clamare
1066c רֹן jubilus, hymnus
1066c רִנָּה clamor, jubilus
1066d רִנָּה cantus, ὕμνησις
1066d רֵנָּה struthio
1067a רָסַן ligare
1067a רֶסֶן frenum, capistrum
1067a רָסַס irrigare
1067a רָסִיס gutta
1067b רָסַס frangere
1067b רִסִּיס ruptura, fissura
1067b רָעַב inhiare; esurire
1067c רָעָב fames
1067d רָעֵב famelicus
1068a רָעָבוֹן fames, penuria
1068a רָעַד contremiscere
1068a רַעַד tremor, trepidatio
1068a רַעְדָּה conquassatio
1068b רָעָה pascere, de-
1069a מִרְעִית pascuum, grex
1069b מִרְעֶה pabulum, pastio
1069b רָעִי pastio, pastus
1069b רֹעִי pastoralis
1069b רָעָה vincire, nectere
1069c רֵעַ amicus, socius
1069c רֵעָה amica
1069d רֵעַ amicus, socius
1070c רֵעוּת amicitia, amica
1070c רֵעוּת societas; consectatio
1070d רְעוּ cupido, voluntas, *aram.*
1070d רַעְיוֹן cogitatio, voluntas
1070d רַעְיוֹן id., *aram.*
1070d מֵרֵעַ amicitia; amicus
1071a רָעַל tremere, vacillare
1071a רַעַל vertigo, titubatio
1071a רַעֲלָה peplum
1071a תַּרְעֵלָה concussio, tibutatio
1071b רָעַן recentem esse
1071b רַעֲנָן luxuriosus, foecundus
1071b רַעֲנָן virens, *aram.*
1071c רָעַע confringere
1071c רֵעַע id., *aram.*
רָעַע I. saevire, furere,
1071d רָעַע II. malum esse
1072b רַע malus, saevus; malum
1073b רָעָה malum, malitia
1074d רֹעַ malitia, improbitas
1074d רַעַשׁ fremitus, tumultus
1074d רָעַשׁ manare, stillare
רָעַשׁ confringere, con-
1075a quassare
1075a רָעַשׁ agitari, motitari
1075b רַעַשׁ commotio, agitatio
1075c רָפָא ligare, sanare, mederi
1076a רְפוּאָה sanatio, remedium
רְפוּאוֹת convalescentia, me-
1076a dicina

1076a מַרְפֵּא curatio, remedium
1076b רָפַד sternere, procumbere
1076b רְפִידָה stratum, pulvinar
רָפָה I. caliginosum esse
1076b
1076b רָפָה umbra, Manes
רָפָה II. tremere, formida-
1076c bilem esse
1076c רָפֶה terribilis, gigas
1076c רָפֵה id.
רָפָה III. debilem esse, de-
1076d ficere
1077a רָפֶה remissus, laxus
1077a רִפָּיוֹן remissio, pavor
1077b מַרְפֵּא lenitas, tranquillitas
1077b רָפַס repere, ire
1077b מִרְפָּשׂ aqua conturbata
1077b רְפַס calcare, *aram.*
1077c רַפְסֹדֶת ratis
1077c רָפַק fulcire, inniti
1077d רָפַשׂ conturbare
1077d רֶפֶשׂ coenum, lutum
1077d רָפַת nutrire, saginare
1077d רֶפֶת stabulum, bovile
1077d רָצָא currere
1078a רָצַד intueri, observare
1078a רָצָה delectari, placere
רָצוֹן beneplacitum, pro
1078c pensio, voluntas
1079a רָצַח desecare, necare
1079b רֶצַח contusio, nex
1079b רָצַע perfodere, forare
1079b מַרְצֵעַ subula
1079c רָצַף ponere, sternere
1079c רִצְפָּה stratum, pavimentum
1079c מִרְצֶפֶת id.
1079c רָצַף candere, ardere
1079c רִצְפָּה pruna
1079d רָצַף id.
1079d רָצַץ collidere, conquassare
1080a רַץ fragmentum, lamina
1080a מְרוּצָה oppressio
1080a רָקַב putridum esse
1080b רָקֶב putredo
1080b רִקָּבוֹן erosio, caries
1080b רָקַד vacillare, saltare
1080c רָקַח condire, miscere
1080d רֶקַח aroma, conditura
1080d רֹקַח unguentum
1080d רַקָּח seplasiarius
1080d רַקָּחָה pigmentaria
1080d רִקּוּחַ unctio
1080d מֶרְקָחָה herba aromatica
1080d מֶרְקָחָה condimentum
1081a מִרְקַחַת conditura
רָקַם pingere (acu), varie-
1081a gare
רִקְמָה variegatum, varie-
1081b gatio
1081b רָקַע porrigere, extendere
1081c רָקִיעַ lamina, bractea
1081c רָקִיעַ expansum, coelum
1081c מַרְקֵעַ solum, fundus
רָקַק I. tundere, attenuare
1081d
1081d רָקִיק laganum, placenta
1081d רָקִיק tenuis, macer

שׁ שׂ

1085a שָׁאָא pollere, regere
1085b שָׁאָה tollere
1085b שְׁאָה sublimitas, magnitudo
1085b מְשׁוֹא altitudo
1085b שְׁאֵת id.
1085c שָׁאַב haurire
1085c מַשְׁאָב haustrum, situla
1085c שָׁאַג clamare, rugire
1085d שְׁאָגָה clamor, ululatus
שָׁאָה I. tumultuari
1085d
1086a שְׁאוֹן strepitus, tumultus
1086a שַׁח tumultus
1086a שַׁאֲרָה procella, tempestas
1086b שַׁאֲרָה id.
שָׁאָה II. vastatum esse
1086b
1086b שָׁאוֹן vastitas
1076b שׁוֹאָה eversio, vastatio
1086c שְׁאִיָּה desolatio, dirutio
1086c שֵׁאת interitus
שָׁאָה III. videre, spectare
1086c
1086c שָׁאָט contemnere
שְׁאָט contemtus, despi-
1086d cientia
1086d שָׁאַל excavare, petere
1087d שְׁאַל id., *aram.*
1087d שְׁאֵלָה petitio
1088a שְׁאֵלָה petitio, res, *aram.*
1088a מִשְׁאֶלֶת precatio, rogatus
1088a שְׁאוֹל caverna, infernus
1088b שָׁאַן quiescere, securum esse
1088c שַׁאֲנָן quietus, tranquillus
1088c שַׁלְהֶבֶת id.
1088c שָׁאַף inhiare, appetere
1088d שָׁאַר acidum esse
1088d מִשְׁאֶרֶת mactra

Digitized by Google

שָׁאַר 1088d acerbum esse
שְׁאֹר 1088d fermentum
שָׁאַר 1089a reliquum esse
שְׁאָר 1089c reliquum, residuum
שְׁאָר 1089d id., *aram.*
שְׁאֵרִית 1089d reliquiae
שְׁאָר 1090a caro; cognatio
שַׁאֲרָה 1090b consanguineitas
I. שָׁבַב 1090b candere, flammare
שָׁבִיב 1090b flamma, scintilla
שְׁבִיב 1090b id., *aram.*
II. שָׁבַב 1090b discindere
שֶׁבֶב 1090c frustum, ramenta
שָׁבָה 1090c abigere, -ducere
שְׁבִי 1090d captivitas
שִׁבְיָה 1091a deportatio
שִׁבְיָה 1091a abductio, depulsio
שִׁבְרִית 1091b captivitas
שִׁבְרוּת 1091b id
שָׁבְרִי 1091c achates
שָׁבַח vocare, celebrare, 1091c laudare
שְׁבַח 1091c id., *aram.*
שָׁבַט 2091d fulcire, firmare
שֵׁבֶט 1091d scipio, virga; tribus
שֵׁבֶט 1092c nomen mensis
שִׁבְּיוֹת 1092c sceptrum
שָׁבַךְ 1092d plectere, implicare
שֶׁבֶךְ 1092d clathrum, transenna
שְׁבָכָה 1092d rete, cataracta
שָׁבַל 1093a se volvere, manare
שָׁבִיל 1093a via, semita
שִׁבֹּלֶת 1093a syrma vestis
שִׁבֹּלֶת 1093b spica; undulatio
שַׁבְלוּל 1093b cochlea, limax
שָׁבַס 1093c plectere
שְׁבָכִים 1093c reticulum, colentica
*שֶׁבַע 1093c septem
*שְׁבָעָה 1095b id.
*שְׁבִיעִי 1095b septimus
*שְׁבוּעַ 1095d hebdomas
*שָׁבַע 1096a *den.*, jurare
*שְׁבוּעָה 1096d jusjurandum
*שִׁבְעָה 1097a septem, *aram.*
שָׁבַע redundare; satis, af- 1097a fatim satiatum esse
שָׂבֵעַ 1097c satur, satiatus
שֹׂבַע 1097d satietas
שִׂבְעָה 1097d saturatio
שָׂבָע 1097d id.
שָׁבַץ 1098a plectere, nectere
שֶׁבֶץ vertigo, horror lym- 1098a phatus
תַּשְׁבֵּץ 1098a textura ocellata
מִשְׁבֶּצֶת 1098b vestis ocellata
שָׁבַק sinere, relinquere, 1098b *aram.*
שָׁבַר 1098c confringere, -tundere
שֶׁבֶר confractio, clades, 1099b plaga
שִׁבָּרוֹן 1099c amictio, pernicies
מַשְׁבֵּר 1099c sella parturientium
מִשְׁבָּר 1099d fractio undarum
שָׁבַר 1099d ferre, nutrire
שֶׁבֶר 1099d annona, frumentum

שָׁבַר *den.*, alimenta emere
שֶׁבֶר 1099d vel vendere
שָׂבַר 1100a sperare, opperiri
שֵׂבֶר 1100b spes, exspectatio
שִׁבֵּשׁ 1100b complicare, *aram.*
שָׁבַת 1100b cessare, otiari
שֶׁבֶת 1100d intermissio, quies
שַׁבָּת 1101a feria, sabbatum
שַׁבָּתוֹן 1101c feria magna
מִשְׁבָּת 1101c cessatio
שָׁגָא 1101d progerminare, crescere
שַׁגִּיא 1101d elatus, magnus, potens
שְׂגָא 1101d augescere, *aram.*
שַׂגִּיא 1101d multus, *aram.*
שָׂגַב 1102a firmare, erigere
מִשְׂגָּב 1102a arx, asylum
שָׁגַג 1102b errare, temere agere
שְׁגָגָה 1102b error, peccatum
שִׁגָּיוֹן 1102c ad errorem
מִשְׁגֶּה 1102c error
שָׁגָה 1102c egerminare
I. שָׁגָה 1102d canere, clamare
שִׁגָּיוֹן cantus, species me- 1102d lodiae
II. שָׁגָה 1102d vacillare, titubare
מִשְׁגֶּה 1103c error
שִׁגְיוֹן 1103a erratio
שָׂגַב 1103a contueri, spectare
שָׂגַל concalescere, con- 1103b cumbere
שַׂגְלָה 1103b conjux, regina
שִׁגֵּל 1103b id., *aram.*
שָׁגַע 1103c furere, dementem esse
שִׁגָּעוֹן 1103c amentia, insania
שָׁגַר 1103d emittere, parere
שֶׁגֶר 1103d emissum, foetus
שָׂגַר 1103d secare, occare
שָׁדַד 1104a nocere, violare
שֹׁד 1104c violentia, vastatio
שַׁדַּי 1104d omnipotens
שְׁדֵמָה 1105a potentia, abundantia
שָׁדִיר 1105a validus, potens
שָׂדַד 1105a occare, arare
שָׂדֶה 1105a arvum, ager
שָׁדִי 1106b id., poet.
שָׁדַד 1106c sugere, rigare
שַׁד 1106c uber, mamma
שֹׁד 1106c id.
*שָׁדַם 1106d comburere
*שְׁדֵמָה 1106d arvum; uredo
שָׁדַף 1106d ustulare, denigrare
שְׁדָפָה adustio, uredo se- 1106d getum
שִׁדָּפוֹן 1107a uredo
שָׂדַר consectari, elaborare, 1107a *aram.*
אֶשְׁתַּדּוּר molimen, evagatio, 1107a *aram.*
שָׂדַר coordinare, ordine 1107a disponere
שְׂדֵרָה 1107b ordo, series
שָׁהּ 1107b mutuum dare
שֵׁהּ 1107b debitum, munus
שָׁהָה 1107b gignere, producere
שֶׂה 1107c pullus pecudum, ovis

שָׁוָה 1107d oblivisci
שָׁוַד 1107d testari
שָׁוֶד 1107d testis
מָשְׁחֵד 1107d testimonium, *aram.*
שָׁהַם porraceum s. prasi- 1107d num esse
שֹׁהַם 1107d gemma colore prasina
שָׁהַר 1108a lucere
שַׁהֲרוֹן 1108a lunula
שָׁאָה 1108a fremere, tumultuari
שְׁאוֹן 1108a strepitus, pernicies
שׁוֹאָה 1108a fragor, procella
מְשׁוֹאָה 1108b eversio
הִשְׁתָּאוֹת 1108b tumultuatio
שָׁוְא 1108b erratum, vanum
שׁוּב 1108d se vertere, a-, ad-
שׁוֹבָב 1113a aversus, rebellis
שׁוֹבָב 1113a id.
שִׁיבָה conversio, resipi- 1113a scentia
שִׁיבָה 1113b reductio
תְּשׁוּבָה 1113b reditus, poenitentia
מְשׁוּבָה 1113b defectio
שׁוּג 1113c canum esse
שׁוּג 1113c id., *aram.*
שֵׂיב 1113c canities
שִׂיבָה 1113c senium, *πολιά*
שׁוּג 1113d errare
מְשׁוּגָה 1113d delictum
I. שׁוּג 1113d recedere
שׁוּג 1113d abitus, negotium
II. שׁוּג 1113d sepire, cingere
I. שׁוּד 1114a rectare
II. שׁוּד 1114a regnare, dominari
שַׁד 1114a perditor, dominus
שׁוּד 1114a fervere, bullire
שִׂיד 1114a calx, gypsus
שׁוּד 1114a calce oblinere, *den.*
שָׁוֶה 1114b parem, aptum esse
שָׁוֶה 1114c id., *aram.*
שִׁיוֵּי 1114c planities
שׁוּחַ labare, ruere, depres- 1114c sum esse
שׁוּחָה 1114d fovea, exitium
שַׁחַת 1114d caverna, sepulcrum
שִׁיחָה 1114d fovea
I. שׁוּחַ 1115a germinare
שִׂיחַ 1115a frutex
II. שׁוּחַ 1115a insecere, loqui
שִׂיחַ 1115b sermo, meditatio
שִׂיחָה 1115b meditatio, *ἀδολεσχία*
שׁוּט 1115b abire, se avertere
שָׂט 1115c declinans, aberratio
סָט 1115c id.
I. שׁוּט 1115c insultare
II. שׁוּט circumvagari, per- 1115c agrare
שׁוֹט 1115d flagellum, scutica
שַׁיִט 1115d remus
מָשׁוֹט 1115d id.
מְשׁוֹט 1115d id.
שׁוֹלֵל 1116a colligare
שׁוֹל 1116a frons, plexus
שׁוֹכָה 1116a frons crispans
מְשׁוֹכָה 1116a spinetum

מְסוּכָה 1116a id.
מְשׁוּבָּח 1116a id.
שׁוּל 1116a dependere
שֹׁל 1116a syrma
שׂוּם 1116b ponere, pro-, de-
תְּשׂוּמֶת 1118d depositum
שׂוּם 1118d ponere, *aram.*
I. שׁוּם 1119d aestimare, pondere
II. שׁוּם 1119a olere, efflare
שׁוּם 1119a allium
שׁוּן 1119b mingere, mejere
שֵׁן 1119b urina
שְׁתָן 1119b v. sec. mingere
שָׁוַע 1119b clamare
שֶׁוַע 1119c clamor
שְׁוָעָה 1119c quiritatio, imploratio vociferatio, suppli- 1119c catio
שִׁוַּע 1119c id.
שׁוּעַ 1119d amplum, potentem esse
שׁוּעַ 1119d felix, opulentus
שִׁוַּע 1119d opulentia, divitiae
I. שׁוּף 1119d pungere
II. שׁוּף 1119d obvelare
שׁוֹק 1120a proclivem esse
תְּשׁוּקָה 1120a inclinatio,
I. שׁוּק 1120a currere, gradiri
שׁוֹק 1120a crus
שׁוּק 1120b platea
III. שׁוּק 1120b fluere, manare
שׁוֹקֶת 1120b aquarium
I. שׁוּר 1120b sonare, canere
שִׁיר 1120d cantio, cantus
שִׁירָה 1121a carmen, canticum
II. שׁוּר 1121b circuire, ire
שֵׁרָה 1121b turma peregrinantium
תְּשׁוּרָה 1121c donum, munus
III. שׁוּר 1121c intueri, adspicere
שׁוּר 1121d insidiator
IV. שׁוּר 1121d erectum esse
שׁוּר 1121d murus, maceria
שׁוּר 1121d id.
שׁוּר 1121d id., *aram.*
שׁוֹר 1122a taurus, bos
תּוֹר 1122b id., *aram.*
I. שׁוּר 1122c recedere
II. שׁוּר 1122c serrare, incidere
מַשּׂוֹר 1122c serra
מְשׁוּרָה 1122c mensura
III. שׁוּר illustrem esse, do- 1122c minari
שַׂר 1122d princeps, illustris
IV. שׁוּר 1124b serere, disponere
שׁוּרָה 1124b series, ordo
שׁוּשׁ 1124c splendere, album esse
שֵׁישׁ 1124c marmor album
שֵׁשׁ 1124c marmor; byssus
שׁוֹשַׁן 1124d lilium (rosa)
שׁוֹשָׁן 1124d id.
שׁוֹשַׁנָּה 1124d id.
יָשִׁישׁ 1125a canus, senex
יָשֵׁשׁ 1125a id.
*שִׁשׁ 1125a sex
*שִׁשִּׁי 1126a sextus
*שִׁשָּׁה 1126a *den.*, sextare

Digitized by Google

1126[a] שֵׁשׁ *sex., *aram.*
1126[b] שָׂשׂ laetari, lucere
1126[b] מָשׂוֹשׂ laetitia, hilaritas
festivitas, oblectamentum
1126[c]
1126[d] שׂוּת I. ponere, collocare
שֵׁת pila, columna, fundamentum
1127[b]
1127[b] שֵׁת nates, anus
1127[c] שׂוּת II. nere, tenere
1127[c] שֵׂית vepretum
1127[c] שֵׂית tegmen, amictus
1127[d] שְׂחַב elabi, liberum esse, *aram.*
שָׂחַף adsplendescere, adspicere
1128[a]
1128[a] שָׂחַר conserere, torquere
1128[b] שָׂחַד distribuere, munerari
1128[b] שֹׁחַד largitio, munus
1128[c] שָׂחָה inclinari, deprimi
תִּשְׁתַּחֲוָיָה adoratio, *προσκύνησις*
1129[b]
1129[b] שָׂחִית fovea
1129[b] שָׂחִית id.
1129[c] שָׂחָה natare
1129[c] שֶׂחִי natatio
1129[c] שָׂחַף incurvari
1129[d] שַׂח depressus, humilis
1129[d] שְׁחוֹחַ humiliatio
1129[d] שְׁחִי incurvatio
1130[a] שָׂחַט mactare, immolare
1130[b] שְׁחִיטָה immolatio
1130[b] שָׂחַט exprimere
1130[c] *שָׂחַל clamare, rugire
1130[c] *שַׁחַל rugitor, leo
1130[c] שָׂחַל testaceum esse
1130[c] שַׁחַל blatta, concha
1130[d] שָׂחַן concalescere
1130[d] שְׁחִין ulcus inflammatio
1130[d] שָׂחַף abradere
1130[d] שַׁחַף larus, cepphus
1131[a] שַׁחֶפֶת tabes, phthisis
1131[a] שָׂחִיף asser
1131[a] שָׂחַץ ferocem esse
1131[a] שַׁחַץ elatio, ferocia, leo
1131[a] שָׂחַק effodere; conterere
1131[b] שַׁחַק pulvis; aether
1131[c] שָׂחַק cachinnari
1131[d] שְׂחֹק lusus, gaudium
1131[d] מִשְׂחָק ludus, ludibrium
שָׂחַר flagrare, candere; eruere, inquirere
1131[a]
1132[a] שַׁחַר aurora
1132[b] שָׁחֹר ater, fuscus
1132[c] מִשְׁחָר diluculum, aurora
1132[c] שַׁחֲרוּר atror, nigredo
שַׁחֲרוּת juventus, aurora aetatis
1132[c]
1132[c] שַׁחְרַחֹר subniger
1132[d] *שִׁחוֹר Nilus
1132[d] שָׁחַת corrumpere, demoliri
שְׁחַת perdere, pessumdare *aram.*
1133[d]
1133[d] מַשְׁחִית perditor, -nicies
1133[d] מַשְׁחַת perditio
מִשְׁחָת deformatum, deturpatum
1133[d]
1133[d] מָשְׁחָת corruptio, deformatio
1134[a] שָׁטָה se avertere
1134[a] שָׁטַח extendere, explicare
1134[b] מִשְׁטָח locus, ubi expanditur
1134[b] מִשְׁטַח id.
1134[b] שָׁטַם aversari, insidiari
1134[b] מִשְׁטֵמָה odium, simultas
1134[b] שָׂטַן infestare, *διαβάλλειν*
1134[c] שָׂטָן osor, adversarius
1134[d] שִׂטְנָה infestatio
1134[d] שָׁטַף confluere, inundare
1135[a] שֶׁטֶף inundatio
1135[b] שָׁטַר insculpere, -scribere
1135[b] מִשְׁטָר regimen
1135[b] *שְׁטָר id., *aram.*
1135[c] שָׁכַב concubare, de-
1136[c] שִׁכְבָה concubitus
שִׁכְבָה coctus; compositio, ordo
1136[c]
1136[d] מִשְׁכָּב decubitus, cubile
1137[a] מִשְׁכַּב id., *aram.*
1137[a] שָׁכָה errare
1137[a] שָׁכָה videre, spectare
1137[b] שֶׂכְוִי intellectus
1137[b] שִׂכְיָה figura, *θίαμα*
1137[b] מַשְׂכִּית figura, imago
1137[c] שָׁכַח I. oblivisci
1138[a] שָׁכֵחַ oblitus, obliviosus
1138[b] שָׁכַח invenire, reperire II.
1138[b] שְׁכַח id., *aram.*
1138[b] שָׁכַךְ secare, findere I.
1138[c] שַׂכִּין culter, gladius
1138[c] שַׂךְ sentis, spina
1138[c] שָׂכָּה id.
1138[c] שָׂכַךְ sepire, obtegere II.
1138[c] שֹׂךְ sepes virgultis implicata
1138[c] מְשׂוּכָּה vepretum
1138[d] שָׂכַךְ sedere, desidere
1138[d] שֶׂכֶל adspectus, intellectus
1138[d] שֵׂכֶל id.
1139[a] שָׂכַל *den.*, intelligere
1139[c] שִׂכֵּל id., *aram.*
1139[c] שִׂכְלְתָנוּ prudentia
*שִׁכְלוּת *v.* סִכְלוּת
שָׁכַל desinere, perditum esse, orbari
1139[c]
1139[d] שִׁכָּל *ἀτεκνία*
1140[a] שְׁכוֹל orbitas
1140[a] שַׁכּוּל orbus
1140[a] שֶׁכֶם humerus, dorsum
1140[b] שָׁכַם humeris portare
1140[d] שָׁכַן habitare, commorari
1141[c] שְׁכֵן id., *aram.*
1141[c] שָׁכֵן vicinus, accola
מִשְׁכָּן domicilium, habitaculum
1141[c]
1142[b] מִשְׁכָּן id., *aram.*
1142[b] שְׁכֵן habitatio
שָׂכַר coemere, mercede conducere
1142[b]
1142[c] שָׂכָר locarium, merces
1142[d] שֵׂכָר merces, praemium
1142[d] שָׂכִיר mercenarius

1142[d] שְׂכִירָה conductio
1143[a] מַשְׂכֹּרֶת merces
1143[a] *אַשְׁכָּר praemium, munus
1143[a] שָׂכַר concremare, coquere
1143[a] שֵׂכָר zythus, sicerum
שָׁכַר *den.*, sicera bibere, inebriare
1143[b]
1143[c] שִׁכָּרוֹן ebrietas
1143[c] שִׁכּוֹר ebrius, temulentus
1143[c] שָׂכַב complicare
1143[d] שָׂלַב limbus angularis
1143[d] שָׂלַג collucere
1143[d] שֶׁלֶג nix
1144[a] שָׂלַג *den.*, instar nivis esse
1144[a] שָׂלָה errare, fallere
1144[b] שַׂל praecipitantia, delictum
1144[b] שְׁלָה error, *aram.*
1144[b] שָׁלוּ defectus
1144[b] שִׁלְיָה secundina, secundae
1144[c] שָׁלַו quiescere
1144[c] שָׁלֵו tranquillus
1144[c] שְׁלִי id., *aram.*
1144[d] שַׁלְוָה quies, tranquillitas
1144[d] שַׁלְוָה prosperitas
1144[d] שְׁלֵוָא id., *aram.*
1144[d] שַׁלְוִי securitas
1145[a] שִׁילֹחַ pax, *εἰρηνοποιός*
1145[a] שָׁלַג (גב = לג) pinguem esse
1145[a] שְׁלָו coturnix
1145[b] שָׁלַח legare, mittere
1148[d] שְׁלַח id., *aram.*
1149[a] שֶׁלַח missile; propago
1149[a] שִׁלְחָה fluentum
1149[a] שֻׁלְחָן teges, mensa
1149[c] שִׁלּוּחַ dimissio, elocatio
1149[c] מִשְׁלַחַת negotium
1149[c] מִשְׁלֹחַ missio; praeda
1149[c] מִשְׁלַחַת legatio
1149[d] שִׁלְחָה propago
1149[d] שָׁלַט regere, moderari
1150[a] שָׁלַט id., *aram.*
1150[a] שִׁלְטוֹן dominatus
1150[a] שִׁלְטוֹן id., *aram.*
1150[a] שָׁלְטָן regnum; rex
1150[b] שַׁלִּיט praepolleus, princeps
1150[b] שַׁלִּיט id., *aram.*
1150[b] שָׁלַם contegere, *συλλαθεῖν*
1150[c] שֶׁלֶט scutum
1150[c] שָׁלַךְ mittere, jacere
1151[b] שַׁלֶּכֶת caesura arboris
1151[b] שָׁלָךְ mergus aquaticus
1151[b] שָׁלַל spoliari, *αὐλᾶν*
1151[c] שָׁלָל spolia, exuviae
שׁוֹלָל insanus, mente abreptus
1152[a]
1152[b] שָׁלֵם integrum, salvum esse
1152[d] שָׁלֵם integer, salvus
1153[a] שְׁלֵם completum esse, *aram.*
1153[a] שֶׁלֶם retributio
1153[c] שִׁלֻּם recompensatio
1153[c] שִׁלֻּם *ἀνταπόδοσις*
1153[c] שִׁלֻּמָה remuneratio, poena
1153[c] שַׁלְמֹן munus, largitio
1153[c] שָׁלוֹם integer, salus, pax
1154[b] שְׁלֵם id., *aram.*

1154[c] שָׁלַח extrahere, exuere
1154[d] *שָׁלֹשׁ tres
1156[d] *שִׁלֵּשׁ triplicare
1157[a] *שִׁלֵּשׁ pronepos
1157[a] *שִׁלִּישִׁי tertius
1157[c] *שִׁלְשֹׁם nundius tertius
*שָׁלָשׁ trimetrum, trichordium; tristata
1157[d]
1158[a] *מִשְׁלָשׁ trias
1158[b] שֵׁם nomen, *σῆμα*
1161[a] שֵׁם id., *aram.*
1161[b] שָׁמַם obtegere, -velare
1161[b] שָׂמֵל amiculum, velamen
1161[b] שִׂמְלָה vestis, pallium
1161[c] שַׂלְמָה id.
מְשֹׂאל manus vel regio sinistra
1161[c]
1162[a] שָׂמַל *den.*, ad sinistrum ire
1162[a] שְׂמָאלִי laevus
1162[b] שָׁמַד delere, perdere
1162[d] שְׁמַד id., *aram.*
1162[d] שָׁמָה sublimem esse
1162[d] שְׁמֵי altum, coelum
1164[b] שְׁמֵי id., *aram.*
1164[c] שָׂמַח splendere, laetari
1165[b] שָׂמֵחַ laetus, gaudens
1165[b] שִׂמְחָה gaudium, laetitia
1165[d] שָׁמַם dimittere, e-, o-
1166[a] שְׁמִטָּה remissio, inter-
1166[a] שָׁמַךְ fulcire, recumbere
1166[b] שְׁמִיכָה sagma, stragula
1166[b] שָׁמַם horrere, rigescere,
1167[a] שְׁמֵם id., *aram.*
שָׁמֵם vastus, desolatus, attonitus
1167[a]
1167[a] שִׁמָּמוֹן stupor, desolatio
1167[b] שְׁמָמָה id.
1167[b] שַׁמָּמוֹן torpor, cruciatus
1167[b] שַׁמָּה vastitas
1167[c] מְשַׁמָּה id.
1167[c] שָׁמַם spirare, afflare
1167[c] שְׁמָמִית stellio
שָׁמַן pinguescere, adipositum esse
1167[d]
1167[d] שָׁמֵן pinguis, opimus
שֶׁמֶן pinguedo, oleum, unguentum
1168[a]
1168[c] *שָׁמֶן fertilitas
1168[d] מִשְׁמָן obesitas
1168[d] *שְׁמֹנֶה octo
1169[b] *שְׁמִינִי octavus
שָׁמַע notare, attendere, audire
1169[c]
1174[a] שְׁמַע id., *aram.*
1174[a] שֶׁמַע auditus, auditio, fama
1174[b] שְׁמַע rumor, fama
1174[b] שְׁמוּעָה revelatio, fama
1174[c] מִשְׁמָע auditum
1174[c] מִשְׁמַעַת obedientia
1174[c] חִשְׁמָעוּת annunciatio
1174[d] שָׁמַע auscultare
1174[d] שֶׁמַע sonus, susurrus
1174[d] שְׁמָצָה convicium, ignominia
1174[d] שָׁמַר infigere, custodire
1177[a] שָׁמֵר faeces

Digitized by Google

1177a שְׁמָר observatio, celebratio
1177a שָׁמַר *den.*, subsidere
1177b שְׁמֵרָה palpebra
1177b מִשְׁמֶרֶת custodia
מִשְׁמָר locus custodiae, ex- cubiae
1177b מִשְׁמֶרֶת custodia, observatio
1177d אַשְׁמוּרָה vigilia, pervigilium
1177d שָׁמִיר sentis, carduus
1178a שֶׁמֶשׁ sol
שָׁמַשׁ servire, ministrare,
1178c *aram.*
1178d שֵׁן dens, acumen
1179a שָׁנַן *den.*, acuminare
1179b שִׁנִּית dicterium, satyra
1179b שֶׁנְהַבִּים dens elephantinus
שָׁנָא alium esse s. fieri, de- formari, *aram.*
1179b
1179c שָׂנֵא odisse
1180b שִׂנְאָא id., *aram.*
1180b שִׂנְאָה odium
1180c שָׂנוּא exosus
1180c שָׂנַב nectere, plectere
1180c אֶשְׁנָב clathrum, fenestra
1180c שָׁנָה I. repetere, iterare
1181a שְׁנַיִם duo
1183c שֵׁנִי secundus
1184a שָׁנָה cyclus, annus
1186d שְׁנָה id., *aram.*
1186d שְׁנָאָן iteratio
1187a מִשְׁנֶה secundum, duplex
1187b שָׁנָה II. splendere
1187b שָׁנִי color coccinus
1187b שָׁנַט compungere
1187c שִׁטָּה acacia
שָׁנַס compellere, constrin- gere
1187c
1187d שָׁסָה diripere, praedari
1187d שָׁסַס expilare, spoliare
1187d מְשִׁסָּה depraedatio
1188a שָׁסַע discindere, dilacerare
1188a שֶׁסַע fissio, fissura
1188a שָׁסַת findere
1188b שָׁעָה I. respicere, intueri
1188c שָׁעָה momentum, *aram.*
1188c שָׁעָה II. oblinere, obducere
1188d מִשְׁעֶה tersio, nitor
1188d שָׁעַט pedibus conculcare
1188d שַׁעֲטָה conculcatio
1188d *שַׁעֲטְנֵז vestis heterogenea
1189a שָׁעַל excavare, effodere
1189a שַׁעַל palma manus
1189a שׁוּעָל id.
1189a מִשְׁעוֹל vulpis
1189b שָׁעַן fauces, angustiae
1189b מִשְׁעָן cubare, quiescere
1189c מַשְׁעֵן fulcrum
1189c מַשְׁעֶנֶת subsidium, columen
1189c מִשְׁעֶנֶת sustentaculum
1189d שָׁעַע fulcrum, bacillus
1189d שַׁעֲשֻׁעַ mulcere, oblinere
1189d שַׁעֲשׁוּעַ oblectatio, deliciae
1189d שַׁעֲתָה cogitatio
1190a שֹׁרֶשׁ id.
1190a שָׁעַר I. secare, discernere

1190a שַׁעַר porta; mensura
1191b שָׁעַר *den.*, portam custodire
1191c שָׂעַר II. horripilare, horrere
1191c שַׂעַר horridus
1191d שַׂעֲרוּר tetrus, horrificus
1191d שַׂעֲרוּרִי horrendus
1191d שַׁעֲרוּרָה abominandum
1191d שָׂעַר I. findere, discernere
1191d שַׂעַר pilus, capillus
1192a שְׂעַר id., *aram.*
1192a שַׂעֲרָה crines
1192b שְׂעֹרָה hordeum
1192b שִׂעוֹר mensura
1192c שָׂעִיר hirsutus, hircus
שָׂעַר fremere, reboare, II.
1192d pavere
1192d סַעַר tempestas horrida
שַׂעֲרָה procella, hyems,
1193a turbo
1193a קָפָה I. capere, recipere
1193a אַשְׁפָּה pharetra
1193a קָפָה II. coacervare
1193a אַשְׁפָּה acervus, cumulus
1193b אַשְׁפָּת fimetum
1193b שְׁפָת caseus
שָׁפָה planum, aequa- III.
1193b lem esse
1193c שְׁפִי planities, vertex
1193c קָפָה capere, excipere
1193c שָׂפָה labium, sermo
1194b שָׁפָה adsociare, aggregare
1194c שִׁפְחָה socia, serva
מִשְׁפָּחָה societas, populus,
1194d familia
1195d *שָׁפָּח scabie punire
1196a שָׁפַט diffindere, judicare
1197a שְׁפַט id., *aram.*
1197a שֶׁפֶט supplicium
1197a מִשְׁפָּט judicium
1198d שִׁפּוּט poena
1198d שָׁפַךְ effundere
1199c שֶׁפֶךְ locus effusionis
שְׁפֹכָה veretrum, plexus
1199c testiculorum
1199c שָׁפַל collabi, deprimi
1199d שְׁפַל id., *aram.*
1199d שָׁפֵל demissus, humilis
1200a שְׁפַל humilis, *aram.*
1200a שֵׁפֶל locus depressus
1200a שִׁפְלָה humilitas
שְׁפֵלָה planities, tractus
1200a depressior
1200b שִׁפְלוּת demissio, languor
1200b *שָׁפָם velare, tegere
1200b שָׂפָם barba
1200b שָׁפָן subsalire
שָׁפָן mus montanus, cuni- culus
1200c
1200c שָׁפַן occulere, abdere
1200c שָׁפַע superfluere, af.- promanatio, abun-
שֶׁפַע dantia, copia
1200c
1200c שִׁפְעָה affluentia, multitudo
1200d שָׁפַת pungere, mordere
1200d שִׁפְרִפְרָן cerastes

1200d שָׁפַק I. complodere
1200d שֶׁפֶק castigatio
1201a שָׁפַק II. redundare
1201a שָׁפַר nitere, splendere
1021b שְׁפַר id., *aram.*
1201a שֶׁפֶר nitor, elegantia
1201b שַׁפִּיר splendidus, pulcher
1201b שִׁפְרָה splendor, venustas
1201c שַׁפְרַפַּר aurora, *aram.*
שֶׁפֶר cavum, con-, fornicis
1201b instar esse
1201b שַׁפְרִיר tentorium
1201b אֲשֻׁפָּר placenta (חַפָּה=)
1201c שׁוֹפָר tuba, classicum
1201d שָׁפַת ponere, dare
1202a שֶׂפֶת ovile, stabulum
1202a מִשְׁפֶּת caula
שָׁצָא finire, annihilare,
1202a *aram.*
1202b שָׁצַת durum, asperum esse
1202b שְׁצִיפוּת durities
1202b שָׁק crus, *aram.*
שָׁקַק properare, maturare,
1202b invigilare
1202c שָׁקֵד amygdalum
שָׁקַד *den.*, amygdalatum
1202c esse
1202d שָׁקַק pungere, infigere
1202d שָׁקָה irrigare, bibere
1203b שִׁקּוּי irrigatio
1203b שִׁקּוּי potus
שָׁקַט concidere, decumbere,
1203c quiescere
1203d שֶׁקֶט otium, quies
1203d שָׁקַל pendere, ponderare
1204a שֶׁקֶל pondus, siclus
1204c מִשְׁקָל ponderatio, pondus
1204c מִשְׁקוֹל id.
1204d מִשְׁקֶלֶת libra
1204d מִשְׁקֶלֶת perpendiculum
1204d *שָׁקַם aegrotare
1204d שִׁקְמָה sycomorus
1205a שָׁקַע demergi, -sidere
1205a מִשְׁקָע demersio
1205b שָׁקַף spectare, conspicere
1205b שָׁקֹף prospiciens
1205c שָׁקַף contignare, tegere
1205c שָׁקֻף contignatio
1205c שָׁקוּף tignum
1205c מַשְׁקוֹף superliminare
1205c שָׁקַץ fastidire, detestari
1205d שֶׁקֶץ, שֶׁקּוּץ abominatio,
1206a שָׁקַק currere, fluere
1206a שְׁקִיקָה discursitatio
1206b שָׁקַק colligare, terere
1206b שַׂק saccus, cilicium
1206c שָׁקַר ruere; fucare
1206c שָׁקַר mentiri
1206d שֶׁקֶר mendacium
שָׁרָא solvere; habitare,
1207b *aram.*
1207c שָׁרַב ardere, candere
1207c שָׁרָב aestus, siccitus
1207c שָׁרַג plectere, implicare
1207d שָׂרִיג palmes vitis

1207d שָׁרַד I. consuere, -texere
שְׂרָד cortina, vestis reti- culata
1208a
שָׁרַד II. rutilum, rubrum
1208a esse
1208b שָׁרֵד rubrica, minium
1208b שָׁרַד III. fugere, elabi
1208b שָׂרִיד profugus, elapsus
1208c שָׁרָה I. solvere, dimittere
1208e שִׁרְוָה solutio, liberatio
1208d מִשְׁרֶה solutio uvarum
שָׁרָה II. connectere, hamis
1208d conserere
1208d שִׁרְיָה lorica, thorax
1208d שִׁרְיוֹן id.
1208d שִׁרְיָן id.
1209a סִרְיוֹן id.
1209a שָׁרָה regnare, imperare
1209a מִשְׂרָה regnum, principatus
1209a שָׁרַט incidere, -sculpere
1209b שֶׂרֶט incisura
1209b שְׂרֶטֶת caesura
1209b שָׁרַךְ connectere, colligare
1209b שְׂרוֹךְ lorum, corrigia
1209c שָׁרַם arare
1209c שְׂרֵמָה arvum
שָׁרַע exporrigere, proten- dere
1209c
1209d שָׂרַף ardere, urere
1210b שְׂרֵפָה combustio, crematio
1210c מִשְׂרֶפֶת crematio
1210c שָׂרַף serpere, repere
1210c שָׂרָף serpens
1210d שֶׁרֶץ reptile
1210d שְׁרָץ prorepere
1211a שָׁרַק sibilare, ex-, irridere
1211a שְׁרֵקָה sibilus, exsibilatio
1211a שְׂרֵקָה irrisio, cavillatio
1211b שְׂרוֹקָה id.
1211b סַרְסוּר syrinx, *aram.*
1211b שָׁרַק pectinare
1211b שָׁרוּק pectinatus
1211b שָׂרַק nitere, micare
1211c שֹׂרֵק rufus, rutilus
1211c שֹׂרֵק vitis orientalis
1211c שֹׂרֵק vitis
1211d שְׂרֵקָה id.
1211d שָׁרַר I. vincire, validum esse
1211d שֹׁר nervus, umbilicus
1212a שְׁרִיר nervus, musculus
1212a שְׂרִירוּת durities, obfirmatio
1212a שַׁרְשְׁרָה armilla, catenula
1212a שַׁרְשֶׁרֶת catena
1212b שְׂרָפָה fimbria
1212b שָׂרַר I. imperare, dominari
1212b שָׁרַשׁ crescere
1212b שֹׁרֶשׁ germen, radix
1212c שֵׁרַשׁ eradicare, avellere
1212d שְׁרֵשׁ id., *aram.*
1212d שְׁרִישׁוּ eradicatio, *aram.*
1212d שָׁרַת servire
1213b שֵׁרֶת ministratio
1213b שָׁרַת corradere
1213b מִשְׁרֶת sartago
1213c שָׁשַׁר rubrum esse

Digitized by Google

1212c שָׁסַר minium, rubrica
I. שָׁחָה ponere, sedare; bibere, sedare sitim
1213d
1214d שְׁתִי potatio
1214d שִׁתִּיָּה compotatio
מִשְׁתֶּה convivium, *συμπόσιον*
1214d
1215a שְׁתָא bibere, *aram.*
1215a מִשְׁתִּי convivium, *aram.*
II. שָׁחַת texere, nere
1215a שְׁתִי stamen
1215b שָׁתַל infigere, plantare
1215b שֵׁיתֵל ramus, propago
1215b שָׁתַם perforare
1215c שָׁתַם obturare
1215c שָׁתַק stagnare, silere
1215c שָׁתַר findere
1215d שָׁתַת ponere, sidĕre

ת

I. תָּאַב 1216a cupere, desiderare
תַּאֲבָה desiderium, cupiditas
1216a
II. תָּאַב 1216a abominari (=תָּעַב)
I. תָּאָה 1216a currere, *θεῖν*
1216b תְּאוֹ oryx
II. תָּאָה delineare, dimetiri
1216b
1216b תָּא conclave, cella
1216c תָּאַם consociatum esse
1216c תְּאֹם geminus, gemellus
1216c תָּאַם *den.*, geminum esse
1216d תְּאוֹם geminus
1216d תָּאַן tendere, porrigere
1216d תְּאֵנָה ficus
1217a תָּאַר illuminare, delineare
1217b תֹּאַר forma, figura
1217b תָּבַב excavare
1217b תֵּבָה arca, navicula
I. תָּבַל madescere, humescere, germinare
1217c
1217d תַּבָּלֶת lippitudo
תֵּבֵל orbis terrarum, *οἰκουμένη*
1217d
II. תָּבַל miscere, confundere
1218a
1218a תֶּבֶל commistio
1218a תַּבְלִית id.
1218a תֶּבֶן siccum, aridum esse
1218b תֶּבֶן stramen, palea
1218b תִּבְנָה acervus straminis
1218b תָּבַר purum esse

1218b תָּבַר frangere, *aram.*
1218c תָּבַר lacessere, rixari
1218c תִּגְרָה lis, jurgium
1218c תָּהָה vastum, vacuum esse
1218d תְּהוּ inanitas
1218d תָּהַל languidum esse
1218d תָּהֳלָה desidia, inertia
1219a תָּוַב referre, reddere, *aram.*
1219a תָּוַה expavescere, *aram.*
I. תָּוָה insculpere, -signire
1219a
1219b תָּו signum, signatura
II. תָּוָה poenitere
1219b
1219b תָּוַךְ amputare
I. תָּוַךְ diffindere
1219c
1219c תּוֹחָה securis bellica
II. תָּוַךְ delabi, -cumbere
1219c
1219c תַּחַת demissio; infra
1220c תַּחַת id., *aram.*
1220c תְּחוֹת infra, sub, *aram.*
1220c תַּחְתִּי inferior, -fimus
1220d תַּחְתּוֹן id.
1220d תָּוַךְ dividere, penetrare
1220d תָּוֶךְ medium, intus
1222b תִּיכוֹן medius, interior
1222c תָּוַךְ torrere, ardere
תֹּפֶת locus concremationis,
1222c bustum
1222c תִּצְרֹף igne tostum
1222d תַּפְתֹּחַ rogus, pyra
תָּוַר circulare, explorare,
1223a negotiari
תּוֹר periodus, series, ordo,
1223b modus
1223b תֻּיַּר exploratum
1223b תּוֹר turtur
1223c תּוֹשׁ robustum esse
1223c תַּיִשׁ hircus, aries
1223d תָּעַר concatenare
1223d תַּחְרָא lorica squamea
1223d תַּחְדָּשׁ* taxus
1224a תָּכַר se associare
1224a תֻּכִּי pavo
1224b תָּכַךְ mordere, *δάκνειν*
1224b תֻּכָּךְ oppressio
1224b תֹּךְ dolus, fraudatio
1224b תָּכַל decorticare
1224b תֻּכְלָה cochlea, conchilium
תָּכַן constituere, librare,
1224c metiri
1224d תֹּכֶן mensura, pensum
1224d מִתְכֹּנֶת proportio
1224d תָּכְנִית mensura, conformatio
1224d תְּכוּנָה pensum, dispositio
1224d תָּלָא suspendere
1225a תֶּלֶג nix, *aram.*
1225a תָּלָה pendere, sus-

1225b תֶּלִי pharetra
1225b תָּלַל aggerere, cumulare
1225b תֵּל agger, cumulus
1225c תֶּלֶם lira, porca
II. תָּלַל vacillare, vilescere
1225c
1225c תָּחַל sec. contemnere
1225d תְּחוֹל ludificatio
1225d מַתְחֻלִּים ludibrium
1225d תַּלְתַּל cincinnus, caesaries
III. תָּלַל diripere
1225d
1226a תּוֹלָל direptor
1226a *תָּלַם opprimere, *τολμᾶν*
1226b תָּלַע delingere
1226b תּוֹלַעַת vermis
1226b תּוֹלַעַת vermis, coccus
1226c תָּלַל contignare
תַּלְפִּיוֹת contignatio, peristylium
1226c
1226c *תְּלָת tres, *aram.*
1226d *תְּלִיתַי tertius, *aram.*
1226d *תְּלִיתַי id.
1226d *תְּלִיתַי id., *aram.*
תָּמַהּ obstupescere, *θαυμάζειν*
1226d
1227a תְּמַהּ id., *aram.*
1227a תְּמַהּ stupor, *aram.*
1227a תְּמָהוֹן pavor, *θαυμασία*
1227a *תַּמָּז
1227a תַּמּוּז Adonis
1227b תָּמַךְ fulcire, sustentare
1227c *תָּמַל (תֶּם) praeteritum esse
1227c *תְּמוֹל hesterno die, heri
1227c *אֶתְמוֹל id.
1227d *אֶתְמוֹל id.
1227d תָּמַם perfici, absolvi
1228b תֹּם integer, *τέλειος, ἀθῶος*
1228b תֹּם incolumitas, probitas
1228c תְּמִימָה integritas
1228c תְּמִים integer, perfectus
1229a תֹּם integritas, sanitas
תָּמַר eminere, procerum
1229a esse
1229a תָּמָר palma, dactylus
1229b תֹּמֶר columna, palma
1229b תְּמַר figura palmae
1229b תְּמֹרָה id.
1229b תִּמֹּרָה columna
1229c תַּמְרוּר cippus, pyramis
1229c תָּנָא iterare, *aram.*
1129c תִּנְיָן secundus
1229c תִּנְיָנוּת secundum, iterum
I. תָּנָה protendere, porrigere, donare
1229c
1229d אֶתְנָה donum, merces
II. תָּנָה loqui, narrare
1229d

1230a תָּנַן porrigere, *τείνειν*
procumbere
1230a
1230a תַּן draco, bellua
1230b תַּנִּין crocodilus, draco, cete
1230b תַּנָּה habitaculum
1230c אֶתְנָן donum, munus
1230c תָּעַב abominari
תֹּעֲבָה objectum abominationis
1230d
תּוֹעֲבָה aversatio, abominatio
1231a
1231c תָּעָה vagari, errare
1232a תּוֹעָה apostasia, *πλάνησις*
1232a תָּעַל excavare, effodere
1232a תְּעָלָה fossa, canalis
1232b תָּעַע vagari, errare
1232b תַּעְתֻּעַ ludificatio, ludicrum
1232b תָּעַר secare, scindere
1232b תַּעַר culter, novacula
1232c תָּפַל illinere, obducere
1232c תֹּפֶל caementum
1232c תִּפְלָה insulsitas, ineptia
1232d תָּפַף tundere, pulsare
1232d תֹּף tympanum
1232d תִּפֵּף *den.*, tympanizare
1233a תָּפַר connectere, -suere
1233a תָּפַשׂ comprehendere, cupere
1233c תָּפַת judicare, *aram.*
1233c תִּפְתַּי judex, *aram.*
1233d תָּקַל ponderare, *aram.*
1233d תָּקַן conformare, -fiuire
2133d תִּקֵּן id., *aram.*
תָּקַע infigere, stimulare,
1233d clangere
תְּקִיעָה clangor, strepitus
1234b tubae
1234b תָּקַף prosternere, praevalere
1234c תַּקִּיף valens, fortis
1434c תָּקַף *den.*, praevalere
1434c תֹּקֶף robur, potentia,
1234c תֻּקֶּף robur, potentia *aram.*
1234c תְּקַף corroborari, *aram.*
1234d תָּרַז durum esse
1234d תִּרְזָה ilex
1234d *תְּרֵין duo, *aram.*
1235a תָּרַן firmum, fixum esse
1235a תֹּרֶן abies, malus navis
1235a תֹּרֶן vexillum
1235a תָּרַע porta, *aram.*
1235a תָּרַע janitor, *aram.*
1235b תָּרַף nutrire, *τρέφειν*
1235b תֶּרַח nutritor, Lares, Penas
1235b *תָּרַשׁ durum esse
1235d *תְּשַׁע novem
1236b *תְּשִׁיעִי nonus

Digitized by Google

II.

Onomasticum sacrum.

Hac altera Concordantiarum appendice omnia *nomina propria*, quotquot in libris sacris Veteris Testamenti exstant, secundum literarum ordinem enumerando et quam brevissime explicando percensenda nobis sumsimus, praefixis in singulorum exordio numerorum signis, quo facilius ac commodius singula quemlibet ad finem adduci conferrique possint. Hic catalogus propterea necessarius esse nobis visus est, quia, uti constat, *nomina propria*, utpote maximam partem a *nominibus appellativis* oriunda, ad thesaurum linguae sanctae pertinent ac proinde a censu ejus excludi nequeunt. Quamquam vero ipsae Concordantiae tantummodo ejusmodi vocabula recensent, quae a radicibus verbalibus initia duxerunt et sermonis contexti universalia sunt quasi stamina, tamen, ut, quidquid in gazis linguae sanctae lateret, in conspectum veniret, hanc appendicem adjecimus, pleniorem nominum propriorum interpretationem cum locorum biblicorum enumeratione ad partem alteram harum Concordantiarum reservantes. *Numerorum signa parenthesi inclusa* innuunt, nomen signatum cum eo, quod parenthesi indicatur, vicissim usurpari, sive per synonymiam et polyonymiam, sive per formae variationem, quae abbreviatione, prolongatione, literarum trajectione aliove modo fieri solet. In *notis* passim subjecta sunt nomina Graecorum Romanorumque consimilia, id quod neque injucundum neque inutile fore confidimus. *Compendia* scribendi, quibus classes singulorum nn. propriorum definiuntur, sunt haecce: *n. v.* nomen viri; *n. mu.* nomen mulieris; *n. fl.* nomen fluvii; *n. reg.* nomen regionis; *n. ur.* nomen urbis; *n. tr.* nomen tribus; *n. l.* nomen loci; *n. va.* nomen vallis; *n. st.* nomen stationis; *n. di.* nomen dei; *n. dae.* nomen deae. Porro cum transscriptio nn. propriorum hebraicorum literis alfabetorum occidentalium fieri solita saepenumero perquam imprudenter atque inconstanter perficiatur, ignorata scilicet vi literarum hebraicarum peculiari, unumquodque nomen pr. simul *literis latinis scriptum* accedit idque literarum ac sonorum potestatibus accurate perponderatis, convenienter ei systemati, quod primum in *Grammatica* nostra *Aramaica* adumbravimus ac dehinc indies magis pro virili excoluimus. Quo facilius legentibus pateat via ac ratio transscribendi, quam ingressi sumus, alfabetum hebraicum cum literis signisque vicariis, quae adhibuimus, exhibendum putamus. Est igitur hoc: א ʾ (cum syllabam inchoat); ב *b*; ג *g*; ד *d*; ה *h*; ו *v*; ז *z*; ח *ch*; ט *ṭ*; י *j*; כ *k*; ל *l*; מ *m*; נ *n*; ס *s*; פ *p*; צ *ẓ*; ק *ḳ*; ר *r*; שׁ *ś*; שׂ *ṡ*; ת *t*; ב *b́*; ג *ǵ*; ד *d́*; כ *ḱ*; פ *f*, ת *t́*; solum ע in syllabarum initiis per ʿ expressum est, ne nimis enormia consectari videamur, non per *ǵ*, uti fieri debebat. Praeterea *significatus* nn. propriorum adjeci, sermone Germanico, quem utpote flexibiliorem tractabilioremque praetuli, delecto, ubi certi quid definiri non poterat, glossemate verisimillimo et elegantissimo, quae additamenta tam fructuosa esse optamus, quam ea laboriosa esse experti sumus. In fine nn. propria phoenicia, punica et quae cum iis cognata sunt hausta illa ex Guil. Gesenii Monumentis phoeniciis, opere profecto eximio, sed interdum recens explicata, ordine alfabetico annexuimus, ut ne illae quidem linguae hebraicae reliquiae, quae gentis canaaniticae monumenta nobis conservaverunt, illibatae manerent.

---

1. אֲבַגְתָא ʾAb́agṭa, *n. v.*[1]); *der Schöngestaltige.*
2. אֶבֶה ʾEb́eh, *n. fl.*; *al. n. reg. Vid. Concord.*
3. אֲבִי ʾAb́ī, *n. mu.* (11); *Jehova ist Versorger.*
4. אֲבִי־עַלְבוֹן ʾAb́i-ʿAlb́on, *n. v.*; *V. d. Beleidigung = Verletzer.*
5. אֲבִיאֵל ʾAb́ie'l, *n. v.*; *V. d. Gewalt = Gewaltübender.*
6. אֲבִיאָסָף ʾAb́ī'asaf, *n. v.* (25); *V. d. Sammlung, Sammler.*
7. אֲבִיגַיִל ʾAb́igajil, *n. mu.*; *Haupt des Reigens, Tänzerin.*
8. אֲבִיגָל ʾAb́igal, *n. mu.*; *dasselbe*, גָּל *contr. ex* גִּיל.
9. אֲבִידָן ʾAb́īdan, *n. v.*; *Vater d. Urtheilsspruches, Richter.*
10. אֲבִידָע ʾAb́īdaʿ, *n. v.*; *Vater der Kenntniss, Kenner.*
11. אֲבִיָּה ʾAb́ijah, *n. v.* (19. 12), *n. mu.* (3) = אֲבִי.
12. אֲבִיָּהוּ ʾAb́ijahu, *n. v.* (11. 19); *dasselbe.*

1) i. q. בִּגְתָא, בִּגְתָן, comp. ex בַּג pers. beh, pulcher, et tan תָּן, apoc. אתָּ, corpus, talm. בֵּן.

Digitized by Google

13. אֲבִיהֻוא 'Ab'ihu, *n. v.; Jehova ist Vater*, יְהוָה חוּא = יְהוֹ, יְהֹוָה.
14. אֲבִיהוּד 'Ab'ihu'd, *n. v.* (130.300); *Besitzer d. Majestät, Glorreiche*, cf. *Πάτροκλος, Cleopatrus.*
15. אֲבִיחַיִל 'Ab'ihajil, *n.m.* (16); *V. d. Tapferk., d. Wackere.*
16. אֲבִיחַיִל 'Ab'ichajil, *n. v.; dasselbe, Tapferer.*
17. אֲבִיטוּב 'Ab'it'uḇ, *n. v.; Vater der Güte, Gütiger.*
18. אֲבִיטָל 'Ab'it'al, *n. mu.; Thaubesitzende, Lebensfrische.*
19. אֲבִיִּם 'Ab'ijam, *n. v.* (11. 12); *V. d. Meeres, Schiffer.*
20. אֲבִימָאֵל 'Ab'ima'el, *n. v.; Begründer des Stammes* מָאֵל.
21. אֲבִימֶלֶךְ 'Ab'imelek', *n. v.* (136); *Vater-König.*
22. אֲבִינָדָב 'Ab'ina'daḇ, *n. v.; Vater d. Biedern, Edelsinniger.*
23. אֲבִינֹעַם 'Ab'inoam, *n. v.; Besitzer d. Huld, Huldreicher.*
24. אֲבִינֵר 'Ab'iner, *n. v.* (44); *B. d. Lichts, Leuchtender.*
25. אֲבִיסָף 'Eb'jasaf, *n. v.* (6) = אֲבִיאָסָף = אֶבְיָאסָף q. v.
26. אֲבִיעֶזֶר 'Ab'ie'zer, *n. v.*[1]); *Vater der Hülfe, Helfer.*
27. אֲבִירָם 'Ab'iram, *n. v.; Vater des Stolzes, Stolzer.*
28. אֲבִישַׁג 'Ab'isa'g, *n.m.; B. d. Leichtfertigk., Leichtfertige.*
29. אֲבִישׁוּעַ 'Ab'isu'ag', *n. v.; Herr des Glücks, Glücklicher.*
30. אֲבִישׁוּר 'Ab'isur, *n. v.; Schöpfer des Sanges, Sänger.*
31. אֲבִישַׁי 'Ab'isa'j, *n. v.* (48); *V. d. Willens, Willenskräftiger.*
32. אֲבִישָׁלוֹם 'Ab'isa'lom, *n. v.* (49); *V. d. Freundsch., Freund.*
33. אֶבְיָתָר 'Eb'jaṯar, *n. v.; V. d. Vorzugs, Vorzüglicher.*
34. אוֹבִיל 'Ob'il, *n. v.; Führer, Treiber, Hirt.*
35. אָבֵל 'Ab'el, *n. l.* (37. 40. 41), *n. v.* (36. 39. 38), *n. lap.; grasiger Platz, Au (Wall).*
36. אָבֵל בֵּית מַעֲכָה 'Ab'el beṯ Ma'ak'ah, *n. u.* (39); *Au des Bet-Ma'ak'ah.*
37. אָבֵל כְּרָמִים 'Ab'el Keramim, *n. l.; Weingärtenau.*
38. אָבֵל מְחוֹלָה 'Ab'el Mecholah, *n. u.; Reigentanzesau.*
39. אָבֵל מַיִם 'Ab'el Majim, *n. u.* (36); *Wasserau.*
40. אָבֵל מִצְרַיִם 'Ab'el Miz'rajim, *n. l.; Aegyptenau.*
41. אָבֵל שִׁטִּים 'Ab'el Si'tim, *n. l.; Akazienau.*
42. אֶבֶן עֵזֶר 'Eb'en 'Ezer, *n. lap.; Siegesdenkstein.*
43. אֲבָנָה 'Ab'anah, *n. fl.* (257), *n. mon.; Festgrund.*
44. אַבְנֵר 'Ab'ner, *n. v.* (24); *V. d. Lichts, Leuchtender.*
45. אִבְצָן 'Ib'z'an, *n. v.; Glanzvoller, Berühmter.*
46. אַבְרָהָם 'Ab'raham, *n. v.* (47); *V. d. Erhabenheit, Erhabener.*
47. אַבְרָם 'Ab'ram, *n. v.* (46); *dasselbe.*
48. אַבְשַׁי 'Ab'sa'j, *n. v.* (31); *Willenskräftiger.*
49. אַבְשָׁלוֹם 'Ab'sa'lom, *n. v.* (32); *Freund*, cf. *Ἔρασστος, Φιλή-*
50. אֹבוֹת 'Ob'ot, *n. l.; Hohlgänge, Hohlwege.* [*μων.*
51. אֵגֶא 'Ag'e, *n. v.; Flüchtling.*
52. אֲגָג 'Ag'ag', *n. v.; Kaukasier.*
53. אֶגְלַיִם 'Eg'lajim, *n. u.; Doppelquell, -Sprudel.*
54. אָגוּר 'Ag'ur, *n. v.; der Aufgenommene unter Weisen.*
55. אַדְבְּאֵל 'Ad'be'el, *n. v.; Allmachtzeichen, Finger Gottes.*
56. אֶדֶד 'Ad'ad', *n. v.; der Langlebende*, cf. *Μακρόβιος.*
57. אִדּוֹ 'Iddo, *n. v.; der Rechtzeitige*, cf. אַדּוֹן, אֲדֹנִי.
58. אֲדַלְיָה 'Ad'aljah, *n. v.; Gerechtigkeit Gottes.*
59. אָדָם 'Ad'am, *n. v., n. u.* (61); *Erdgeborner; Ackerland.*
60. אֱדוֹם 'Ed'om, *n. v., n. reg.; der Rothe*, cf. *Ἐρυθρος.*
61. אַדְמָה 'Ad'amah, *n. u.* (59); *Ackerplatz, Saatland.*
62. אַדְמָה 'Ad'mah, *n. u.; Fruchtgebiet, -Land.*
63. אֲדָמִי 'Ad'ami, *n. l.; das Ackerbare, Kulturfähige.*
64. אֲדָמִים 'Ad'umim, *n. vici*[1]); *Rothland.*
65. אַדַּמָּתָא 'Ad'maṯa, *n. v.; der Diamantene.*
66. אַדָּן 'Addan, *n. v.; Zeitwährung, Langlebender.*
67. אַדּוֹן 'Addon, *n. v.; dasselbe.*
68 אֲדֹנָי 'Ad'onaj, *n. divin.; Herrscher, Allwaltender.*
69. אֲדֹנִי בֶזֶק 'Ad'oni B'ezek', *n. v.; Herrscher v. B'ezek'.*
70. אֲדֹנִי צֶדֶק 'Ad'oni Z'e'dek', *n. v.; Verehrer d. Jupiter, Δίος.*
71. אֲדֹנִיָּה 'Ad'onijah, *n. v.; Jehova-Verehrer.*
72. אֲדֹנִיָּהוּ 'Ad'onijahu, *n. v.; dasselbe.*
73. אֲדֹנִיקָם 'Ad'onik'am, *n. v.* (72); *der Herr ist Beisteher.*
74. אֲדֹנִירָם 'Ad'oniram, *n. v.* (77); *der erhabene Gebieter.*
75. אַדָּר 'Addar, *n. v.* (983), *n. u.; Pracht, Prächtiger.*
76. אֲדוֹרַיִם 'Ad'orajim, *n. u.; Doppelwohnung.*
77. אֲדוֹרָם 'Ad'oram, *n. v.* (74. 749); *erhabener Gebieter.*
78. אַדְרַמֶּלֶךְ 'Ad'ramelek', *n. v.; Moloch's Herrlichkeit.*
79. אֶדְרֶעִי 'Ed're'i, *n. u.; Saatgebiet, Pflanzung.*
80. אֵהוּד 'Ehud', *n. v.; Thatkräftiger, Gewaltiger.*
81. אֹהַד 'Ohad', *n. v.; Kraft, Mann der Kraft.*
82. אַהֲוָא 'Ahava, *n. fl.; Flussgebiet.*
83. אֹהֶל 'Ohel, *n. v.; Zeltwohner, Nomade.*
84. אָהֳלָה 'Ohola, *n. reg. proph.; Zeltwohnerin.*
85. אָהֳלִיאָב 'Oholiab', *n. v.; Familie des Vaters.*
86. אָהֳלִיבָה 'Oholib'ah, *n. Hieros. symbol., mein Zelt in ihr!*
87. אָהֳלִיבָמָה 'Oholib'amah, *n. m., n. l.; Höhenzelterin.*
88. אַהֲרֹן 'Aharon, *n. v.; Erleuchteter, Lucilius.*
89. אוּאֵל 'Ue'l, *n. v.; Kräftiger.*
90. אוּזַי 'Uzaj, *n. v.; von* אוּז = אֶוֶז *Gans, vgl. Hus = anser.*
91. אֵוִי 'Evi, *n. v.; Heuler, Schreier.*
92. אֱוִיל מְרֹדַךְ 'Evil-Merodak', *n. v.; Mars, der Gottlose.*
93. אוּלַי 'Ulaj, *n. fl.*
94. אוּלָם 'Ulam, *n. v.; Vereinsamter.*
95. אָוֶן 'Aven, *n. u.* (403), *n. val.; Götzenstadt, -Thal*[2])
96. אוֹן 'On, *n. v., n. ur.; (Sonne) Kraft.*
97. אוֹנוֹ 'Ono, *n. v.; Kräftiger, Reicher.*
98. אוֹנָם 'Onam, *n. v.; Vermögender.*
99. אוֹנָן 'Onan, *n. v.; Erwerbender.*
100. אוּפָז 'Ufaz, *n. ins. (quid. 293); Goldküste*[3]).
101. אוּר 'Ur, *n. u., n. v.; Lichtgebiet, Erleuchteter*[4]).
102. אוּרִי 'Uri, *n. v.; Lichtbegabter*[5]).
103. אוּרִיאֵל 'Uriël, *n. v.; Gott-Erleuchteter.*
104. אוּרִיָּה 'Urijah, *Gott-Erhelleter.*
105. אוּרִיָּהוּ 'Urijahu, *n. v.; dasselbe.*
106. אֶזְבַּי 'Ezbaj, *n. v.; der Schimmernde.*

1) cf. Adolf = atta-holf.

1) cf. Saxa Rubra, oppidulum prope Romam; Petra Rubra, oppidum Africae; Pyrrha, Promontorium in Thessalia; Erythra, Erythrae, Erythraea, Xanthus, Rufae etc. 2) Ez. 30, 17. pro אָן, Heliopolis. 3) comp. ex אוּ = אֹר terra, et פָּז aurum. 4) cf. *Φωτεινός.* 5) cf. פּוּיבּשׁ, שֶׁמֶשׁ, מֵאִיר (Phoebus) Judaeorum.

Digitized by Google

107. אֵזֶל 'Ezel, *n. lap.; Weggang, Scheidung.*
108. אוּזָל 'Uzal, *n. v.*
109. אֵזֶן שְׁאֵרָה 'Uzen S'e'erah, *n. u.; Bergzacken d. S'e'erah.*
110. אָזְנִי 'Ozni, *n. v.; Horcher.*
111. עֲזַנְיָה 'Azanjah, *n. v.; Erhörung Gottes.*
112. אַזְנוֹת תָּבוֹר 'Aznot Tab'or, *n. u.; Tab'or-Zacken.*
113. עֶזְרָחִי 'Ezrachi, *n. v.; Heimischer.*
114. אַחְאָב 'Achab', *n. v.; Vatersbruder, Ohm.*
115. אֶחָב 'Echab', *n. v.; dasselbe.*
116. אַחְבָּן 'Achban, *n. v.; Liebenswürdiger*[1]).
117. אֶחוּד 'Echud', *n. v.* (125); *Einzigkeit, Einziger.*
118. אָחָז 'Achaz, *n. v.; Krieger, Gerüsteter.*
119. אַחְזַי 'Achzaj, *n. v.* (1190); *dasselbe.*
120. אֲחַזְיָה 'Ajazjah, *n. v.; Gottes-Krieger.*
121. אֲחַזְיָהוּ 'Ajazjahu, *n. v.; dasselbe.*
122. אֲחוּזָם Achuzam, *n. v.; Gerüsteter, Rüstung.*
123. אֲחֻזַּת 'Achuzzat, *n. v.; Rüstung.*
124. אֲחוֹחַ 'Achoach, *n. v.* (128); *Verbrüderung.*
125. אֶחִי 'Echi, *n. v.* (117)[2]); *Brüderlicher.*
126. אֲחִי 'Achi, *n. v.; dasselbe.*
127. אֲחִיאָם 'Achiam, *n. v.; Oheim (mütterlicher Seits).*
128. אֲחִיָּה 'Achijah, *n. v.; Gottähnlicher.*
129. אֲחִיָּהוּ 'Achijahu, *n. v.* (128); *dasselbe.*
130. אֲחִיהוּד 'Achihud', *n. v.* (14); *d. Blüthengestaltige.*
131. אַחְיוֹ 'Achjo, *n. v.; d. Brüderliche.* [*nissvoller.*
132. אֲחִיחוּד 'Achichud', *n. v.; d. Verhüllung Freund, Geheim-*
133. אֲחִיטוּב 'Achit'ub', *n. v.; Freund der Güte, Gütiger.*
134. אֲחִילוּד 'Achilud', *n. v.; Freund Lu'd's.*
135. אֲחִימוֹת 'Achimot, *n. v.* (1527); *Verschwägerung.*
136. אֲחִימֶלֶךְ 'Achimelek', *n. v.* (21); *Königsverwandter.*
137. אֲחִימָן 'Achiman, *n. v.; Anbeter des Meni.*
138. אֲחִימַעַץ 'Achima'az', *n. v.; Freund des Zornes, Zorniger.*
139. אַחְיָן 'Achjan, *n. v.; Brüderlicher.*
140. אֲחִינָדָב 'Achinad'ab', *n. v.; Genosse d. Biederk., Biederer.*
141. אֲחִינֹעַם 'Achino'am, *n. m.; Holdseliger.*
142. אֲחִיסָמָךְ 'Achisamak', *n. v.; Stützender.*
143. אֲחִיעֶזֶר 'Achi'ezer, *n. v.* (26); *Helfer.*
144. אֲחִיקָם 'Achik'am, *n. v.; Beisteher.* [*borner.*
145. אֲחִירָם 'Achiram, *n. v.* (*alias* 155. 156); = חִירָם, *Edelge-*
146. אֲחִירַע 'Achirag', *n. v.; Freund d. Unglücks, Unglücklicher.*
147. אֲחִישַׁחַר 'Achis'achar, *n. v.; Genosse des Frühroths.*
148. אֲחִישָׁר 'Achis'ar, *n. v.; Genosse des Verkehrs.*
149. אֲחִיתֹפֶל 'Achitofel, *n. v.; G. d. Uebertünchung, Gleissner.*
150. אַחְלָב 'Achlab', *n. u.; Fruchtbarkeit, Fruchtgebiet.*
151. אַחְלַי 'Achlaj, *n. v., n. m.; Schmuckreicher.*
152. אֲחוּמַי 'Achumaj, *n. v.; der Schwärzlichbraune.*
153. אַחְמְתָא 'Achmeta, *n. u.; Rossgebiet.*
154. אַחַסְבַּי 'Achasbaj, *n. v.; der Blühende.*
155. אַחֵר 'Acher, *n. v.* (*alias* 145. 156); *Zauderer.*
156. אַחְרַח 'Achrach, *n. v.* (*alias* 155. 145); *Kahlköpfiger.*

1) ab אָחַב = אָהַב; cf. עָגַב. 2) sic: Zeuxis.

157. אַחַרְחֵל 'Acharchel, *n. v.; Streitsüchtiger*, = אָחַרְחַר.
158. אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ 'Achas'veros', *n. v.; Heldenkönig.*
159. אֲחַשְׁרוֹשׁ 'Achas'ros', *n. v.* (158); *dasselbe.*
160. אֲחַשְׁתָּרִי 'Achas'tari, *n. v.; Maulthiertreiber.*
161. אָטָד 'At'ad', *n. areae; Stechdornplatz.*
162. אָטֵר 'At'er, *n. v. (cf. Scoeva, Scoevola, Loevus Loevinus); Lahmer.*
163. אִי כָבוֹד 'I Kab'od, *n. v.; Ehrlos, Ruhmlos.*
164. אִיּוֹב 'Ijob', *n. v.; der sehr Verletzte.*
165. אַיָּה 'Ajah, *n. v.; Habicht.*
166. אִיזְבֵל 'Izeb'el, *n. m.; Unbeigewohnte.*
167. אֵילִם 'Elim, *n. l.; Eichengebiet.*
168. אַיָּלוֹן 'Ajalon[1]), *n. u.; Hirsch-Gebiet.*
169. אֵילוֹן 'Elon[2]), *n. v., n. u.* (231); *Eichenplatz.*
170. אֵילוֹת 'Elot, *n. u.* (171, 248); *Palmenufer.*
171. אֵילַת 'Elat, *n. u.* (170, 248); *dasselbe.*
172. אֵימִים 'Emim, *n. gig.* (254); *Riesen.*
173. אִיעֶזֶר 'Ie'zer, *n. v.; Vater der Hülfe, Helfer.*
174. אִישׁ בֹּשֶׁת 'Is' Bos'et, *n. v.; Götzenheld.*
175. אִישְׁהוּד 'Is' Hud', *n. v.; Mann der Frische.*
176. אִישׁ חַיִל 'Is' Chajil, *n. v. (alias: Appel.); Mann der Kraft.*
177. אִישַׁי 'Is'aj, *n. v.; der Männliche.*
178. אִיתַי 'Itaj, *n. v.; der Lebende, Seyende.*
179. אִיתִיאֵל 'Iti'el, *n. v.; Eigenthum Gottes.*
180. אִיתָמָר 'Itamar, *n. v.; der Nichthohe.*
181. אֵיתָן 'Etan, *n. v.; der Beharrliche.*
182. אַכַּד 'Akad', *n. u.; Festung.*
183. אַכְזִיב 'Ak'zib', *n. u.; v.* כְּזִיב.
184. אֻכָּל 'Uk'al, *n. v.; abgehärmt.*
185. אָכִישׁ 'Ak'is', *n. v.; aus Aethopien stammend.*
186. אַכְשָׁף 'Aks'af, *n. u.; Zauberstadt.*
187. אֵלָא 'Ela, *n. v.; der Starke.*
188. אֶלְדָּד 'Eldad', *n. v.; Gottes Freund.*
189. אֶלְדָּעָה 'Elda'ah, *n. v.; Gotteskundiger.*
190. אֵלָה 'Ela, *n. v., n. val.; Starker; Eigenthat.*
191. אָלוּשׁ 'Alus', *n. l.; Löwenlager.*
192. אֶלְזָבָד 'Elzab'ad', *n. v.; Gabe Gottes.*
193. אֶלְחָנָן 'Elchanan, *n. v.; Güte Gottes.*
194. אֱלִיאָב 'Eli'ab', *n. v.; Gott der Erhalter.*
195. אֱלִיאֵל 'Eli'el, *n. v.; Gott der Starke.*
196. אֱלִיאָתָה 'Eli'atah, *n. v.* (227); *Gott des Trostes.*
197. אֱלִידָד 'Elid'ad', *n. v.; Gott der Freund.*
198. אֶלְיָדָע 'Eljad'ag', *n. v., Gotteskundiger.*
199. אֵלִיָּה 'Eliah, *n. v.; Jehova ist Gott.*
200. אֵלִיָּהוּ 'Eliahu, *n v.; dasselbe.*
201. אֱלִיהוּ 'Elihu, *n. v.; dasselbe.*
202. אֱלִיהוּא 'Elihu, *n. v.; dasselbe.*
203. אֶלְיְהוֹעֵינַי 'Eljeho'enaj, *n. v.; Gott-Jehova mein Blick.*

1) cf. Elaphussa, Elaphite, Elaphonesus Graecorum, Hirschau, Hirschberg, Hirschfeld, Germanorum. 2) s. a. Drys (i. e. quercus); Ἄσκρα, urbs Boeotiae, Aichstädt Germanorum.

Digitized by Google

255. אָמָם 'Amam, *n. u.; Sammelort.*
256. אָמוֹן 'Amon, *n. v.; n. dei Aegyp.* (774); *Werkmeister.*
257. אֲמָנָה 'Amanah, *n. fl., n. mon.* (43); *Fest-Grund.*
258. אֲמִינָדָב 'Aminon, *n. v.; der Zuverlässige.*
259. אַמְנוֹן 'Amnon, *n. v.* (258): *dasselbe.*
260. אָמוֹץ 'Amoz', *n. v.*[1]); *der Muthige.*
261. אַמְצִי 'Amzi, *n. v.; der Tapfere.*
262. אֲמַצְיָה 'Amazjah, *n. v.; Stärke Gottes.*
263. אֲמַצְיָהוּ 'Amazjahu, *n. v.* (262); *Stärke Jehova's.*
264. אוֹמָר 'Omar, *n. v.; Hochgewachsener.*
265. אִמֵּר 'Immer, *n. v.; der Grossstaturige.*
266. אִמְרִי 'Imri, *n. v.; der Beredtsame.*
267. אֱמֹרִי 'Emori, *n. pop.; Gipfelbewohner.*
268. אֲמַרְיָה 'Amarjah, *n. v.; Gottes Zutheilung.*
269. אֲמַרְיָהוּ 'Amarjahu, *n. v.; dasselbe.*
270. אַמְרָפֶל 'Amrafel, *n. v.*
271. אֲמִתַּי 'Amittaj, *n. v.; Redlichgesinnter.*
272. אָן 'On, *n. u.* (96); *Sonnenstadt.*
273. אֲנַחֲרַת 'Anacharat, *n. u.*
274. אֲנִיעָם 'Ani'am, *n. v.*
275. אֱנוֹשׁ 'Enos, *n. v.; der Männliche.*
276. אָסָא 'Asa, *n. v.; Myrthe.*
277. אַסְנָה 'Asna, *n. v.; sehr hassend.*
278. אָסְנַפַּר 'Osnappar, *n. v.*
279. אָסְנַת 'Osnat, *n. m.*
280. אָסָף 'Asaf, *n. v.; Sammler.*
281. אַסְפָּתָא 'Aspata, *n. v.*
282. אַסִּיר 'Assir, *n. v.; Gefesselter.*
283. אֵסַר־חַדּוֹן 'Esar-Chaddon, *n. v.*
284. אֶסְתֵּר 'Ester, *n. m.* (747); *Stern.*
285. אֵפוֹד 'Efod, *n. v.; Umhüllung.*
286. אֲפִיחַ 'Afiach, *n. v.; der Angeschnaubte.*
287. אֶפְלָל 'Eflal, *n. v.; der sehr Schwache.*
288. אַפַּיִם 'Appajim, *n. v.; der Zweischrötige.*
289. אֶפֶס דַּמִּים 'Efes Dammim, *n. l.*
290. אֲפֵק 'Afek', *n. u.; Kanal-Stadt oder Festung*[2]).
291. אֲפֵקָה 'Afek'ah, *n. u.; dasselbe.*
292. אֲפִיק 'Afik', *n. u.* (290).
293. אוֹפִיר 'Ofir, *n. v., n. reg.*
294. אֶפְרַיִם 'Efrajim, *n. v. (quid. etiam n. u.); Fruchtbarkeit.*
295. אֲפַרְסִי 'Afarsaj, *gent.*
296. אֲפַרְסְכִי 'Afarsek'aj, *gent.*
297. אֲפַרְסַתְכִי 'Afersatk'aj, *gent.*
298. אֶפְרָת 'Efrat, *n. u.*[3]); *Spross, Schössling, Fruchtgebiet.*
299. אֶפְרָתָה 'Efratah, *n. m.; dasselbe.*
300. אֶצְבֹּן 'Ezbon, *n. v.; der Schöngeformte*, אֶצֶב = עֶצֶב.

204. אֶלְיוֹעֵינַי 'Eljo'enaj, *n. v.; Gott-Jehova mein Blick.*
205. אֶלְיַחְבָּא 'Eljachba, *n. v.; Gott der Schützer.*
206. אֶלִיחֹרֶף 'Elichoref, *n. v.; Gott des Mannesalters*
207. אֱלִימֶלֶךְ 'Elimelek', *n. v.; Gott ist König.*
208. אֶלְיָסָף 'Eljasaf, *n. v.; Gott ist Mehrer.*
209. אֱלִיעֶזֶר 'Eli'ezer, *n. v.; Gott ist die Hülfe.*
210. אֶלְיעֵינַי 'Eli'enaj, *n. v.; Gott ist mein Auge.*
211. אֱלִיעָם 'Eli'am, *n. v.; Gott einer Familienverbindung.*
212. אֱלִיפַז 'Elifaz, *n. v.; Gott des Goldes.*
213. אֱלִיפָל 'Elifal, *n. v.; Gott der Stärke.*
214. אֱלִיפְלֵהוּ 'Eliflehu, *n. v.; Gott zeichne ihn aus.*
215. אֱלִיפֶלֶט 'Elifelet', *n. v.; Gott der Errettung.*
216. אֱלִיצוּר 'Elizur, *n. v.; Gott, der Fels.*
217. אֱלִיצָפָן 'Eliz'afan, *n. v.; Gott, der Bewahrer.*
218. אֱלִיקָא 'Elik'a, *n. v.; Gott ist Stärke.*
219. אֶלְיָקִים 'Eljak'im, *n. v.; Gott, der Aufrichter.*
220. אֱלִישֶׁבַע 'Elis'eb'ag', *n. m.; Gott des Bundes.*
221. אֱלִישָׁה 'Elis'ah, *n. v.; Elis.*
222. אֱלִישׁוּעַ 'Elis'uag', *n. v.* (225); *Gott ist das Glück.*
223. אֱלְיָשִׁיב 'Eljas'ib', *n. v.; Gott ist Vergelter.*
224. אֱלִישָׁמָע 'Elis'amag', *n. v.; Gott ist Erhörer.*
225. אֱלִישָׁע 'Elis'ag', *n. v.; Gott, der Edele.*
226. אֱלִישָׁפָט 'Elis'afat', *n. v.; Gott-Richter.*
227. אֱלִיתָה 'Elijatah, *n. v.* (196); *Gott des Trostes.*
228. אַלְמוֹדָד 'Almod'ad', *n. v.; s.* מוֹדָד.
229. אַלַּמֶּלֶךְ 'Allammelek', *n. u.; Königseiche*, אֵלָּת מֶלֶךְ.
230. אַלּוֹן 'Allon, *n. v.; der Starke.*
231. אֵלוֹן 'Elon, *n. v., n. u.* (169); *Eiche.*
232. אֶלְנַעַם 'Elna'am, *n. v.; Gott der Huld.*
233. אֶלְנָתָן 'Elnatan, *n. v.; Gott, der Geber.*
234. אֶלְעָסָר 'Ellasar, *n. u.*
235. אֶלְעָד 'El'ad', *n. v.; Gott der Schützer.*
236. אֶלְעָדָה 'El'ad'ah, *n. v.; Gottes Schmuck.*
237. אֶלְעוּזַי 'El'uzaj, *n. v.; Held Gottes.*
238. אֶלְעָזָר 'El'azar, *n. v.; Gott der Helfer.*
239. אֶלְעָלָא 'El'ale, *n. u.; Gott der Erhabene.*
240. אֶלְעָלֵה 'El'aleh, *n. u.; dasselbe.*
241. אֶלְעָשָׂה 'El'as'ah, *n. v.; Gott der Schöpfer.*
242. אֶלֶף 'Elef, *n. u.; Volkreichthum.*
243. אֶלְפֶלֶט 'Elpelet', *n. v.* (215); *Gott der Errettung.*
244. אֶלְפַעַל 'Elpa'al, *n. v.; Gott der Bewirker.*
245. אֶלְצָפָן 'Elz'afan, *n. v.* (217); *Gott der Wahrer.*
246. אֶלְקָנָה 'Elk'anah, *n. v.; Gott der Schaffende.*
247. אֶלְקֹשׁ 'Elk'os', *n. u.*
248. אֵלוֹת 'Elot, *n. u.* (170. 171); *Baumplatz.*
249. אֶלְתּוֹלַד 'Eltolad', *n. u.* (2610); *Gott der Zeugung.*
250. אֶלְתְּקֵה *et* אֶלְתְּקֶה 'Elteke *et* 'Elteke'h, *n. u.; Gott der*
251 אֶלְתְּקֹן 'Eltek'on, *n. u.; G. d. Herstellung.* [*Verehrung.*
252. אַמָּה 'Ammah, *n. col.; Haupthügel.*
253. אָמִי 'Ami, *n. v.* (256); *Werkmeister.*
254. אֵמִים 'Emim, *n. gig.* (172); *Riesen.*

---

1) similia sunt: Ἄλκιμος (1 Macc. 7, 5.), Alcoeas, Alcamenus, Agasthenes, Cratisthenes, Lasthenes, Megasthenes, Craterus, Iphitus, Eucrates, Iphicrates, Menecrates, Menalcas, Valens, Valentius, Valentinus, Valentinianus, Firmus, Firmius, Firmianus, Rubustus etc. 2) cf. Firmum, oppidum Italiae. 3) Consim. est Eucarpia, nomen urbis Phrygiae.

Digitized by Google

301. אָצֵל 'Aẓel, *n. v.; Vornehmer.*
302. אָצַל 'Aẓal, *n. l.; Abhang, Felsen.*
303. אֲצַלְיָהוּ 'Aẓaljahu, *n. v.; Ausgezeichneter Gottes.*
304. אֹצֶם 'Oẓem, *n. v.; Kraft.*
305. אֵצֶר 'Eẓer, *n. v.; Aufhäufung.*
306. אֵרָא 'Ara, *n. v.; der Heldenmüthige.*
307. אַרְאֵלִי 'Areli, *n. v.; der Held.*
308. אֵרַב 'Arab, *n. u.; Häuserverknüpfung.*
309. אֶרֶב 'Arab, *n. u.; dasselbe.*
310. אַרְבָּע 'Arbag, *n. gig.*
311. אַרֻבּוֹת 'Arubot, *n. l.; Verschläge.*
312. אַרְגֹּב 'Argob, *n. reg., n. v.; das Schollige.*
313. אַרְדּ 'Ard, *n. v.; Elend.*
314. אָרוֹד 'Arod, *n. v.; Betrübtheit.*
315. אַרְדּוֹן 'Ardon, *n. v.; Betrübter, Elender.*
316. אֲרִידַי 'Aridaj, *n. v.; Liebling, od. Jünger d. Weisheit.*
317. אֲרִידָתָא 'Aridata, *n. v.; Vischnu-Gegebener.*
318. אַרְוָד 'Arvad, *n. ins. et u.*
319. אָרַח 'Arach, *n. v.; Wanderer.*
320. אֲרִי 'Uri, *n. v.; Erleuchteter.*
321. אֲרִיאֵל 'Ari'el, *n. v., n. u.; Feuerherd Gottes.*
322. אַרְיוֹךְ 'Arjok, *n. v.; der Arier.*
323. אֲרִיסַי 'Arisaj, *n. v.; Vischnu's Pfeil.*
324. אֶרֶךְ 'Erek, *n. u.; Strecke, Ausdehnung.*
325. אֲרָם Aram, *n. v.; Hochland.*
326. אֲרוּמָה 'Arumah, *n. l.; Anhöhe.*
327. אַרְמֹנִי 'Armoni, *n. v.; der Platan-schlanke.*
328. אֲרָן 'Aran, *n. v.; der Schlanke.*
329. אֹרֶן 'Oren, *n. v.; der Zederähnliche.*
330. אֲרַנְיָה 'Aranjah, *n. v.; Zeder Gottes.*
331. אַרְנוֹן 'Arnon, *n. fl.; der Rauschende.*
332. אַרְנָן 'Arnan; *der Schlanke.*
333. אָרְנָן 'Ornan, *n. v.; dasselbe.*
334. אַרְפָּד 'Arpad, *n. ins. et u.; Lager.*
335. אַרְפַּכְשָׁד 'Arpakšad, *n. v.; das Kesad-Gebiet.*
336. אַרְצָא 'Arẓa, *n. v.; Festland.*
337. אֲרָרָט 'Ararat, *n. mon.*
338. אַרְתַּחְשַׁסְתָּא 'Artachšast, *n. v.; des grossen Königs Sohn.*
339. אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא 'Artachšašt, *n. v.; dasselbe.*
340. אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא 'Artachšašta, *n. v.; dasselbe.*
341. אַשְׁבֵּל 'Ašbel, *n. v.; Mann des Bel.*
342. אֶשְׁבָּן 'Ešban, *n. v.; der Verständige.*
343. אַשְׁבֵּעַ 'Ašbeag, *n. v.; der Heftige.*
344. אֶשְׁבַּעַל 'Ešba'al, *n. v.; Verehrer des Baal.*
345. אַשְׁדּוֹד 'Ašdod, *n. u.; Feste.*
346. אַשְׁחוּר 'Ašchur, *n. v.; freier Mann.*
347. אֶשְׁכֹּל 'Eškol, *n. v., n. val.; Traubengebinde.*
348. אַשְׁכְּנַז 'Aškenaz, *n. v.*
349. אֲשִׁימָא 'Ašima, *n. dei; Teufel.*
350. אַשְׁנָה 'Ašnah, *n. u.; der sehr Glänzende.*
351. אֶשְׁעָן 'Ešan, *n. u.; Lehne.*
352. אַשְׁפְּנַז 'Ašpnaz, *n. v.*
353. אַשְׁקְלוֹן 'Ašklon, *n. u.*
354. אַשּׁוּר 'Asur, *n. v., n. reg.*
355. אָשֵׁר 'Ašer, *n. v. (i. e. felix, fortunatus)*[1]*); der Glück-*
356. אַשּׁוּר 'Ašur, *n. reg.* *[liche, Felix.*
357. אַשַׁרְאֵלָה 'Ašar'elah, *n. v.; Glück Gottes.*
359. אַשְׂרִיאֵל 'Asri'el, *n. v.; Herrschaft Gottes.*
358. אַשַׂרְאֵל 'Ašar'el, *n. v.; dasselbe.*
360. אַשּׁוּרִים 'Asurim, *n. v.*
361. אֶשְׁתָּאוֹל 'Eštaol, *n. u.*
362. אֶשְׁתּוֹן 'Ešton, *n. v.; der Feurige.*
363. אֶשְׁתְּמֹה 'Eštmoh, *n. u.*
364. אֶשְׁתְּמוֹעַ 'Eštmoag, *n. u.*
365. אֶתְבַּעַל 'Etba'al, *n. v.; Besitz Baal's.*
366. אִתַּי 'Itaj, *n. v.; der Besitzer.*
367. אֵתָם 'Etam, *n. u.*
368. אֶתְנִי 'Etni, *n. v.; der Freigebige.*
369. אֶתְנָן 'Etnan, *n. v.; der Beschenker.*
370. אֲתָרִים 'Atarim, *n. viae; Gegenden.*

ב

371. בְּאֵר Be'er, *n. l.; Brunnen.*
372. בְּאֵר אֵלִים Be'er 'Elim, *n. fon.; Heldenbrunnen.*
373. בְּאֵר לַחַי רֹאִי Be'er Lachaj Ro'i, *n. fon.; Felsbr. d. Schauens.*
374. בְּאֵר שֶׁבַע Be'er-Šebag, *n. u.; Eidbrunnen, Bundes-.*
375 בְּאֵרָא Be'era, *n. v.; der Erklärer.*
376. בְּאֵרָה Be'erah, *n. v.; dasselbe.*
377. בְּאֵרִי Be'eri, *n. v. gent.; der Erläuterer.*
378. בְּאֵרוֹת Be'erot, *n. u; Brunnen.* *[Söhne Ja'ak'an.*
379. בְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן Be'erot BeneJa'ak'on, *n. l.; Brunnen der*
380. בֵּבַי Beb'aj, *n. v.; der Väterliche.*
381. בָּבֶל Bab'el, *n. u.; Wirrniss.*
382. בִּגְוַי Bigv'aj, *n. v.; Glücklicher.*
383. בִּגְתָא Big'ta, *n. v.; der Schöngestaltete.*
384. בִּגְתָן Big'tan, *n. v.; dasselbe.*
385. בִּגְתָנָא Big'tana, *n. v.; dasselbe.*
386. בְּדַד Bed'ad, *n. v.; der Einsame.*
387. בְּדְיָה Bed'jah, *n. v.; Trennung Gottes.*
388. בְּדָן Bed'an, *n. v.; Sohn Dan's, Danit.*
389. בִּדְקַר Bid'kar, *n. v.; Lanzenführer.*
390. בֹּהַן Bohan, *n. v.*[2]*); Däumerling.*
391. בּוּז Buz, *n. v.; Verachtung.*
392. בַּוַי Bavaj, *n. v.*
393. בּוּנָה Bunah, *n. v.*[3]*); Einsicht.*
394. בִּזְיוֹתְיָה Bizjotjah, *n. u.; Erbeutungen Gottes.*
395. בֶּזֶק Bezek, *n. u.; Brandpfeil.*
396. בִּזְתָא Bizta, *n. v.*
397. בַּחוּרִים Bachurim, *n. u.; Spähstätten.*

1) cf. apud Graecos et Latinos: Eudaemon, Callitychus, Eutyches, *Τυχικός*, Macarius, *Εὔτυχος*, Felix, *Φῆλιξ*, Felicianus, Faustus, Faustulus, Fortunatus. 2) cf. Sophron, Phronimus, Catus, Cato. 3) cf. Pollex apud Romanos.

Digitized by Google

447. בֵּית־שֶׁמֶשׁ Bet Sˈemesˈ, *n. u.; Sonnenhaus.*
448. בֵּית שָׁן Bet Sˈan, *n. u.* (445); *Ruhhausen.*
449. בֵּית שָׁן Bet Sˈan, *n. u.; dasselbe.*
450. בֵּית תַּפּוּחַ Bet Tappuach, *n. u.; Obstbaumhausen.*
451. בְּכָאִים Bekˈaˈim, *n. l.; Balsamstaudenplatz.*
452. בֹּכִים Bokˈim, *n. l.; Trauerort.*
453. בֶּכֶר Bekˈer, *n. v.*[1]); *Frühgeborner.*
454. בְּכֹרוּ Bokˈeru, *n. v.; Erstgeburt, Jugend.*
455. בִּכְרִי Bikˈri, *n. v.; der Jugendliche.*
456. בְּכוֹרַת Bekˈorat, *n. v.; Mächtiger, Starker.*
457. בֶּל Bel, *n. d. Chal.; Belus, Herrscher.*
458. בַּלְאָדָן Balˈadˈan, *n. v.*
459. בִּלְגַּי Bilgaj, *n. v.; der Glänzende, Schöne.*
460. בִּלְגָּה Bilgah, *n. v.; dasselbe.*
461. בִּלְדָּד Bildadˈ, *n. v.*
462. בָּלָה Balah, *n. u.* (463); *Hauptstadt* = בָּעֲלָה.
463. בִּלְהָה Bilhah, *n. m., n. u.; Schönheit, Schönstadt* =
464. בִּלְהָן Bilhan, *n. v.; der Schöne,* = יְדִלְפָן. [בִּלְהָה.
465. בֵּלְטְשַׁאצַּר Beltˈsazˈar, *n. v.*
466. בֵּלְשַׁאצַּר Belsˈazˈar, *n. v.*
467. בֶּלַע Belagˈ, *n. u., n. v.; Verderben.*
468. בִּלְעָם Bilˈam, *n. v., n. u.; Verwünscher, Verfluchter, Volkverderber.*
469. בָּלָק Balakˈ, *n. v.; Verwüster, Eroberer.*
470. בִּלְשָׁן Bilsˈan, *n. v.; Forscher, Untersucher.*
471. בִּמְהָל Bimhal, *n. v.; Beschnittener, Hebräer.*
472. בָּמוֹת Bamot, *n. l.; Höhen, Hügel.*
473. בָּמוֹת בַּעַל Bamot Baˈal, *n. l.* (472); *Baˈalˈs-Höhen.*
474. בֵּן Ben, *n. v.; Sohn, Bube.*
475. בֶּן־אוֹנִי Ben-ʾOni, *n. v.; Leidenssohn, Schmerzenssohn.*
476. בֶּן־הֲדַד Ben-Hadˈadˈ, *n. v.; Sonnenverehrer, Hadˈadˈ-*
477. בֶּן־חַיִל Ben-Chajil, *n. v.; der Tapfere, Kühne.*
478. בֶּן־חָנָן Ben-Chanan, *n. v.; der Gütige, Milde.*
479. בֶּן־יָמִין Ben-Jamin, *n. v.; Glückssohn.*
480. בֶּן־עַמִּי Ben-ʿAmi, *n. v.; Volkssohn.*
481. בִּנּוּי Binuj, *n. v.; Familienschaft.*
482. בָּנִי Bani, *n. v.; dasselbe.*
483. בֻּנִּי Buni, *n. v.; der Verständige.*
484. בּוּנִּי Buni, *n. v.; dasselbe.*
485. בְּנֵי בְרַק Bene Berakˈ, *n. civ.; d. Söhnen Berakˈ gehörig.*
486. בְּנֵי יַעֲקָן Bene Jaˈakˈon, *n. l.; d. Söhnen Jaˈakˈan gehörig.*
487. בְּנָיָה Benajah, *n. v.; von Gott beglückt.*
488. בְּנָיָהוּ Benajahu, *n. v.; dasselbe.*
489. בִּנְיָמִין Binjamin, *n. v.; Glückssohn.*
490. בִּנֻּנוּ Bninu, *n. v.; Nachkommenschaft.*
491. בִּנְעָא Binˈa, *n. v.; Sohn d. Beweglichkeit, Beweglicher.*
492. בִּנְעָה Binˈah, *n. v.; dasselbe.*
493. בֵּסַי Besaj, *n. v.; der Weisse.*
494. בְּסוֹדְיָה Besodˈejah, *n. v.; Sohn des göttlichen Rathes.*
495. בֹּעַז Boˈas, *n. v.; der Starke.*

1) Similia sunt: Archigenes, Protogenes.

398. בְּחֻרִים Bachurim, *n. u.; Spähstütte.*
399. בֶּטַח Betˈach, *n. u.* (1046); *Sicherheitsplatz.*
400. בֶּטֶן Betˈen, *n. u.; bäuchiger Platz, cf.* טְנֻבִי
401. בְּטֹנִים Betˈonim, *n. u.; Pistazienplatz.*
402. בִּית Bajit, *n. u.* (407); *Behälter, Haus.*
403. בֵּית־אָוֶן Bet ʾAvenˈ, *n. u.; Götzenhausen.*
404. בֵּית־אֵל Bet ʾElˈ, *n. u.; Gotthausen.*
405. בֵּית־אֶצֶל Bet ʾEzˈel, *n. u.; Exelhausen.*
406. בֵּית אַרְבֵּאל Bet ʾArbˈel, *n. app.; Arbelhausen.*
407. בֵּית־בַּעַל מְעוֹן Bet Baˈal Meˈon, *n. u.; Baˈal-Meˈonhau-*
408. בֵּית בִּרְאִי Bet Birˈi, *n. app.; Birˈi-Hausen.* [*sen.*
409. בֵּית בָּרָה Bet Barah, *n. l.; Barah-Hausen.* [*Ort.*
410. בֵּית גָּדֵר Bet Gadˈer, *n. u.*[1]); *Mauerhausen, geschützter*
411. בֵּית גִּלְגָּל Bet Gilgal, *n. l.; Kreishausen, Stoppel-*
412. בֵּית גָּמוּל Bet Gamul, *n. u.; Kamelhausen.* [*hausen.*
413. בֵּית דִּבְלָתַיִם Bet Dibˈlataˈjim, *n. u.; Feigenkuchenplatz.*
414. בֵּית דָּגוֹן Bet Dagˈon, *n. app.; Dagˈon-Tempel.*
415. בֵּית הַיְשִׁמוֹת Bet Ha-Jesˈimot, *n. l.; Wüstenplatz.*
416. בֵּית הָעֵקֶד Bet Ha-ʿEkˈedˈ, *n. l.; Vereinshausen.*
417. בֵּית הָרָם Bet Haram, *n. u.; Pyramidenhausen.*
418. בֵּית הָרָן Bet Haran, *n. u.; Berghausen.*
419. בֵּית חָגְלָה Bet Chogˈlah, *n. u.; Elsterhausen.*
420. בֵּית חָנָן Bet Chanan, *n. u.; Gnadenhausen.*
421. בֵּית חֹרוֹן Bet Choron, *n. u.; Höhlenhausen.*
422. בֵּית כַּר Bet Kar, *n. l.; Wiesenhausen.*
423. בֵּית־כֶּרֶם Bet Keren, *n. app.; Weinberghausen.*
424. בֵּית לְבָאוֹת Bet Lebˈaˈot, *n. u.; Löwenhausen.* [*hausen.*
425. בֵּית־לֶחֶם Bet Lechem, *n. u.; Brothausen, Kampf-*
426. בֵּית לְעַפְרָה Bet Leˈafrah, *n. u.* (437); *Gazellenhausen.*
427. בֵּית מִלּוֹא Bet Millo, *n. cast.; Wallhausen.*
428. בֵּית מְעוֹן Bet Meˈon, *n. u.* (407. 518); *Weilungsplatz.*
429. בֵּית מַעֲכָה Bet Maˈakˈah, *n. app.; Senkungshausen, Niede-*
430. בֵּית מַרְכָּבוֹת Bet Markabˈot, *n. u.; Wagenhausen.* [*rung.*
431. בֵּית נִמְרָה Bet Nimrah, *n. u.; Pardelhausen.*
432. בֵּית עֵדֶן Bet ʾEdˈen, *n. val.; Lusthausen.*
433. בֵּית עַזְמָוֶת Bet ʿAzmavet, *n. u.; Umhügungshausen, v.*
434. בֵּית־עֵמֶק Bet ʿEmekˈ, *n. u.; Thalhausen.* [חֹמֶם = עֵמֶק.
435. בֵּית עֲנוֹת Bet ʿAnot, *n. u.; Furchenhausen.*
436. בֵּית עֲנָת Bet ʿAnat, *n. u.; dasselbe.*
437. בֵּית עָפְרָה Bet ʿOfrah, *n. u.* (426); *Rehhausen.*
438. בֵּית־עֵקֶד הָרֹעִים Bet ʿEkˈedˈ Haroˈim, *n. l.; Hirtenvereins-*
439. בֵּית עֲרָבָה Bet ʿArabˈa, *n. u.; Steppenhausen.* [*hausen.*
440. בֵּית־פֶּלֶט Bet Peletˈ, *n. u.; Rettungshausen.*
441. בֵּית פְּעוֹר Bet Peˈor, *n. app.; Priapos-Hausen.*
442. בֵּית פַּצֵּץ Bet Pazˈezˈ, *n. u.; Zerstreuungshausen.*
443. בֵּית צוּר Bet Zˈur, *n. u.; Klippenhausen.*
444. בֵּית רְחוֹב Bet Rechobˈ, *n. u.; Strassenhausen.*
445. בֵּית שְׁאָן Bet Sˈeˈn, *n. u.; Glückshausen.*
446. בֵּית שִׁטָּה Bet Sˈitah, *n. u.; Akazienhausen.*

1) unde nomen urbis Gadir sive Gades apud Poenos, cf. Boch. Canaan p. 673. 814. Hieroz. I. 46.

Digitized by Google

496. בַּעַל Ba'al, *n. d. Tyr.*, *n. v.*[1]), *n. u.*; *Herrscher, Mächtiger.*
497. בַּעַל בְּרִית Ba'al Berit, *n. id.*; *Bundes-Ba'al.*
498. בַּעַל גָּד Ba'al Gad, *n. l.*; *dem Ba'al-Jupiter gew.*
499. בַּעַל־הָמוֹן Ba'al Hamon, *n. l.*; *d. Hamon-Ba'al gew.*
500. בַּעַל־זְבוּב Ba'al Zebub, *n. d.*; *Fliegen-Ba'al.*
501. בַּעַל חָנָן Ba'al Chanan, *n. v.*; *Gnadenherrscher.*
502. בַּעַל־חָצוֹר Ba'al Chaz'or, *n. l.*; *Grenz-Ba'al.*
503. בַּעַל חֶרְמוֹן Ba'al Chermon, *n. mon.*; *Chermon-Ba'al.*
504. בַּעַל מְעוֹן Ba'al Meon, *n. u.* (407. 428); *Ma'on-Baal.*
505. בַּעַל פְּעוֹר Ba'al Pe'or, *n. mon.*; *Pe'or-Ba'al.*
506. בַּעַל פְּרָצִים Ba'al Perazim, *n. l.*; *Ba'al der Angriffe.*
507. בַּעַל צְפוֹן Ba'al Zefon, *n. l.*; *Typhonstadt.*
508. בַּעַל שָׁלִשָׁה Ba'al Sa'lisa'h, *n. u.*; *Dreitheilstadt.*
509. בַּעַל תָּמָר Ba'al Tamar, *n. l.*; *Palmenstadt.*
510. בְּעָלִים Be'alim, *n. u.*; *Orte, Plätze.*
511. בַּעֲלָה Ba'alah, *n. mon.*; *Gebiet, Ort.*
512. בַּעֲלַת Ba'alat, *n. u.*; *dasselbe.*
513. בַּעֲלַת בְּאֵר Ba'alat Be'er, *n. u.*; *Brunnengebiet, - stadt.*
514. בְּעָלוֹת Be'alot, *n. u.*; *Gegenden.*
515. בְּעַלְיַדָע Be'eljada'g, *n. v.* (198); *Ba'als-Verehrer.*
516. בְּעַלְיָה Be'aljah, *n. v.*; *Mächtiger des Herrn.*
517. בְּעָלִיס Ba'alis, *n. v.*; *Fröhlicher.*
518. בְּעוֹן Be'on, *n. u.* (428); *Stadt der Zuflucht.*
519. בַּעֲנָא Ba'ana, *n. v.*; *Sohn des Leidens.*
520. בַּעֲנָה Ba'anah, *n. v.*; *dasselbe.*
521. בְּעוֹר Be'or, *n. v.*; *Hirt, Viehwärter.*
522. בְּעָרָא Ba'ara, *n. m.* (874); *Brand.*
523. בַּעֲשָׂא Bas'a, *n. v.*
524. בַּעֲשֵׂיָה Ba'as'ejah, *n. v.*; *Werk Gottes.*
525. בְּעֶשְׁתְּרָה Be'estrah, *n. u.*; *Haus der Astarta.*
526. בֵּצַי Bez'aj, *n. v.*; *der Glänzende.*
527. בְּצַלְאֵל Bez'alel, *n. v.*; *von Gott Erbeuteter.*
528. בַּצְלוּת Baz'lut, *n. v.*; *Bedeckung, Bekleidung.*
529. בַּצְלִית Baz'lit, *n. v.*
530. בּוֹצֵץ Boz'ez, *n. scop.*; *der Hervorragende.*
531. בָּצְקַת Bozk'at, *n. opp.*; *Anhöhe.*
532. בֵּצֶר Bez'er, *n. u.*, *n. v.*; *Erzbruch.*
533. בָּצְרָה Boz'rah, *n. u.*; *Hürde, Umzäunung.*
534. בַּקְבּוּק Bak'buk, *n. v.*; *Ausbreitung.*
535. בַּקְבֻּקְיָה Bak'buk'jah, *n. v.*; *Ausbreitung von Gott.*
536. בַּקְבַּקַּר Bak'bak'ar, *n. v.*; *Höhlung des Berges.*
537. בֻּקִּי Buk'i, *n. v.*; *Vereinsamter.*
538. בֻּקִּיָּהוּ Buk'ijahu, *n. v.*; *Vereinsamter durch Gott.*
539. בְּרֹאדַךְ בַּלְאדָן Berod'ak' Bal'ad'an, *n. v.*
540. בְּרָאיָה Brajah, *n. v.*; *Sohn Gottes.*
541. בֶּרֶד Bered', *n. l.*, *n. v.*; *Saatplatz.*
542. בִּרְזָיִת Birzajit, *n. l.*; *Sohn des Glanzes.*
543. בַּרְזִלַּי Barzilaj, *n. v.*; *der Eiserne, Strenge.*
544. בָּרִיחַ Bariach, *n. v.*; *Flüchtling.*
545. בֵּרִי Beri, *n. v.*; *Sprudelnder, Fontanus.*

1) Conf. Coeranus (i. e. χοίραρος), lat. Dominus, Domnus.

546. בְּרִיעָה Bri'ah, *n. v.*; *Unglücklicher.*
547. בָּרוּךְ Baruk', *n. v.*; *Gesegneter.*
548. בָּרַכְאֵל Barak'e'l, *n. v.*; *Gesegneter Gottes.*
549. בְּרָכָה Berak'ah, *n. v.*, *n. val.*; *Segen, Wohlthat.*
550. בְּרֶכְיָה Berek'jah, *n. v.*; *Segen Gottes.*
551. בְּרֶכְיָהוּ Berek'jahu, *n. v.*; *dasselbe.*
552. בַּרְנֵעַ Barneag', *n. deser.*; *Sohn der Wanderung, Beduine.*
553. בֶּרַע Berag', *n. v.*; *Sohn des Unglücks.*
554. בָּרָק Barak', *n. v.*; *Glänzender.*
555. בַּרְקוֹס Bark'os, *n. v.*; *der Blitzähnliche.*
556. בִּרְשַׁע Birsa'g', *n. v.*; *Sohn des Sieges.*
557. בֵּרוֹת Berot, *n. u.*; *Cypressenplatz.*
558. בֵּרֹתַי Berotaj, *n. u.*; *dasselbe.*
559. בִּשְׁלָם Bis'lam, *n. v.*; *Sohn des Friedens.*
560. בָּשְׂמַת Basemat, *n. m.*; *Balsamduftige.*
561. בָּשָׁן Bas'an, *n. reg.*; *Fruchtboden.*
562. בְּשׂוֹר Be'sor, *n. torr.*; *Kühlung.*
563 בַּת רַבִּים Bat Rabim, *n. port.*; *Tochter der Vielen.*
564. בַּת־שֶׁבַע Bat Se'ba'g', *n. m.*; *Eides-Verehrerin.*
565. בַּת־שׁוּעַ Bat Su'ag', *n. m.*; *Tochter des Reichthums.*
566. בִּתְיָה Bitjah, *n. m.*; *Tochter Gottes.*
567. בְּתוּאֵל Betu'el, *n. v.*, *n. l.*; *Bewohnerschaft Gottes.*
568. בְּתוּל Betul, *n. u.* (567); *Städtchen.*
569. בִּתְרוֹן Bitron, *n. l.*; *Bergschlucht.*

ג

570. גְּאוּאֵל G'eu'el, *n. v.*; *Erhabenheit Gottes.*
571. גַּבַּי Gabaj, *n. v.*; *Tributeinnehmer, Sammler.*
572. גֵּבִים Geb'im, *n. l.*; *Brunnen, Cisternen.*
573. גֶּבָל Geb'al, *n. l.*; *Berggebiet.*
574. גִּבְּל Gb'al, *n. l.*; *dasselbe.*
575. גֶּבַע Geb'ag', *n. u.*[1]); *Hügelstadt.*
576. גֶּבַע בִּנְיָמִין Geb'ag' Binjamin, *n. u.* (575): *Binjaminhügel.*
577. גִּבְעָא Gib'a', *n. u.*; *Hügelstadt.*
578 גִּבְעָה Gib'a'h, *n. u.* (576); *dasselbe.*
579. גִּבְעַת Gib'a't, *n. u.* (578. 577); *dasselbe.*
580. גִּבְעַת אֱלֹהִים Gib'a't 'Elohim, *n. l.*; *Gotteshügel.*
581. גִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן Gib'a't Bene Binjamin, *n. u.* (578); *Hügel der Söhne Binjamin.*
382. גִּבְעַת פִּינְחָס Gib'a't Pinchas, *n. u.*; *Pinchas-Hügel.*
583. גִּבְעַת שָׁאוּל Gib'a't Sa'ul, *n. u.*; *Sa'ul-Hügel.*
584. גִּבְעוֹן Gib'o'n, *n. u.*; *Hügelgebiet.*
585. גֶּבֶר Geb'er, *n. v.*; *Held.*
586. גִּבַּר Gibar, *n. v.*; *Starker.*
587. גַּבְרִיאֵל Gab'ri'el, *n. ang.*; *Held Gottes.*
588. גִּבְתוֹן Gibton, *n. u.*; *Anhöhe, Rücken.*
589. גָּד Gad', *n. v.*; *Glücklicher.*

1) cf. Dunum, quod lingua Celtica collem (= גבע) significat, unde tam frequentia urbium Germaniae, Galliae et Britaniae nomina in Dunum, e. g. Augusto-dunum, Caesaro-dunum, Eburo-dunum, Lugdunum, Novio-dunum, Sege-dunum etc. Sic germanice in Berg, ut Nürnberg.

Digitized by Google

590. גָּד Gad', *n. dei.; Jupiter.*
591. גְּדוּד Gud'god', *n. u.; Einschnitt, Riss.*
592. גַּדִּי Gadi, *n. v.; der Glückliche.*
593. גַּדִּיאֵל Gadiel, *n. v.; Glück Gottes.*
594. גִּדֵּל Gidel, *n. v.; der sehr Grosse.*
595. גְּדַלְיָה Ged'aljah, *n. v.; der von Gott Erzogene.*
596. גְּדַלְיָהוּ Ged'aljahu, *n. v.; Preiswürdiger.*
597. גִּדַּלְתִּי Gidalti, *n. v.; Baumfällung.*
598. גִּדְעֹם Gid'om, *n. l.; Füller, Vernichter.*
599. גִּדְעוֹן Gid'on, *n. v.; dasselbe.*
600. גִּדְעֹנִי Gid'oni, *n. v.*
601. גֶּדֶר Ged'er, *n. u.; Umzäunung, ummauerte Stadt.*
602. גְּדֹר Ged'or, *n. u., n. v.; dasselbe.*
603. גְּדֵרָה Ged'erah, *n. u.* (601); *dasselbe.*
604. גְּדֵרוֹת Ged'erot, *n. u.; Hürden.*
605. גְּדֵרֹתַיִם Ged'erotajim, *n. u.; Doppelhürden.*
606. גֹּב Gob', *n. l.; Grube, Cisterne.*
607. גּוֹג Gog', *n. v.; Kaukasier.*
608. גּוֹזָן Gozan, *n. fl.; Steinbruch.*
609. גּוֹיִם Gojim, *n. gent.; Heidenvölker.*
610. גּוֹלָן Golan, *n. u.; Auswanderung.*
611. גּוּנִי Guni, *n. v.; der Geschützte, Geschirmte.*
612. גּוּר Gur, *n. l.; Ort der Jungleuen.*
613. גּוּר בַּעַל Gur Baal, *n. l.; Wohnung des Ba'al.*
614. גָּזָז Gazez, *n. v.; Scherer.*
615. גַּזָּם Gazam, *n. v.; Aufzehrer.*
616. גִּזוֹן Gizon, *n. l.; Steinbruch.*
617. גֶּזֶר Gezer, *n. u.; abschüssiger Ort.*
618. גֵּחֲזִי Gechazi, *n. v.; Schauthal.*
619. גַּחַם Gacham, *n. v.; der Glühende.*
620. גַּחַר Gachar, *n. v.*[1]); *dasselbe.* [*nom.*
621. גֵּי בְּנֵי הִנֹּם Ge B'ene Hinom, *n. val.; Thal d. Söhne Hi-*
622. גֵּי הַחֲרָשִׁים Ge Ha-Charas'im, *n. vici; Th. d. Zimmerleute.*
623. גֵּי הַצְּבֹעִים Ge Ha-Z'eb'oim, *n. val.; Thal d. Wildes.*
624. גֵּיא בֶּן־הִנֹּם Ge B'en-Hinom, *n. val.; Th. d. Sohnes Hinom.*
625. גֵּיא הִנֹּם Ge Hinom, *n. val.* (621. 624); *Hinomthal.*
626. גֵּיא חֲרָשִׁים Ge Charas'im, *n. vici* (622); *Zimmerthal.*
627. גֵּיא מֶלַח Ge Melach, *n. l.; Salzthal.*
628. גִּיחַ Giach, *n. l.; Quelle, Quellort.*
629. גֵּיחֲזִי Gechazi, *n. v.* (618); *Schauthal.*
630. גִּיחוֹן Gichon, *n. fl.; Strom, Sprudel.*
631. גִּינַת Ginat, *n. v.; Beschützung, Beschützter.*
632. גִּישָׁן Ges'an, *n. v.; Schmutziger.*
633. גִּלְבֹּעַ Gilboag', *n. fon.; hervorragender Haufen.*
634. גִּלְגָּל Gilgal, *n. l.; Kreis, Gebiet.*
635. גִּלֹה Giloh, *n. u.; Bezirk.*
636. גָּלוּת Goljat, *n. v.; Exil, Verbannter*
637. גַּלִּים Galim, *n. u.; Haufen, Ruinen.*
638. גָּלָל Galal, *n. v.; Angelegenheit, Umstand.*

639. גָּלִיל Galil, *n. reg.; Kreis, Landstrich.*
640. גְּלִילָה Gelilah, *n. reg.; Umkreis.*
641. גְּלִילוֹת Gelilot, *n. l.; Kreise, Bezirke.*
642. גִּלָּלַי Gilalaj, *n. v.; der Bewegliche.*
643. גַּלְעֵד Galed', *n. acer. lapid.; Hügel des Zeugnisses.*
644. גִּלְעָד Gilad', *n. mon., n. v., n. u.; rauhe Gegend.*
645. גִּמְזוֹ Gimzo, *n. u.; Sykomorenpflanzung.*
646. גָּמוּל Gamul, *n. v.; der Reife, Erwachsene.*
647. גְּמַלִּי Gemali, *n. v.; Kamelhüter.*
648. גַּמְלִיאֵל Gamliel, *n. v.; Güte Gottes.*
649. גֹּמֶר Gomer, *n. v., n. m.; Kimmerier.*
650. גְּמַרְיָה Gemarjah, *n. v.; Vollkommenheit Gottes.*
651. גְּמַרְיָהוּ Gemarjahu, *n. v.; dasselbe.*
652. גְּנֻבַת Genubat, *n. v.; Erstehlung, der Erstohlene.*
653. גִּנְּתוֹי Ginntoj, *n. v.* (654); *Gärtner, Gartenbauer.*
654. גִּנְּתוֹן Ginnton, *n. v.* (653); *dasselbe.*
655. גֹּעָה Goah, *n. col.; Rinderplatz.*
656. גַּעַל Gaal, *n. v.; Fehlgeburt.*
657. גַּעַשׁ Gaas', *n. mon.; Erbebung, Schauer.*
658. גַּעְתָּם Gag'tam, *n. v.; = גְּאֹתָם Hochmüthiger.*
659. גֶּרָא Gera, *n. v.; Ausland, Mann der Fremde.*
660. גָּרֵב Gareb', *n. v.; Erbeuter, Raufer.*
661. גִּרְגָּשׁ Girgas', *n. l.; Sumpfboden.*
662. גְּרִזִּים Gerizim, *n. mon.; Sitz der Gerisiter.*
663. גֵּרֶם Gerem, *n. v.; Aufenthalt, Herberge.*
664. גֵּרָר Grar, *n. u.*
665. גֵּרְשֹׁם Gers'om, *n. v.; Fremdling daselbst.*
666. גֵּרְשׁוֹן Gers'on, *Vertriebener.*
667. גֶּשֶׁם Ges'em, *n. v.* (668); *Leib, Körper.*
668. גַּשְׁמוּ Gas'mu, *n. v.* (667); *Leiblichkeit.*
669. גֹּשֶׁן Gosen, *n. u., n. reg.*
670 גִּשְׁפָּא Gis'pa, *n. v.; Schmeichler.*
671. גְּשׁוּר Ges'ur, *n. l.; Brücke.*
672. גַּת Gat, *n. u.; Kufenförmige.*
673. גַּת חֵפֶר Gat Chefer, *n. u.; Kelterbrunnen.*
674. גַּת רִמּוֹן Gat Rimon, *n. u.; Kelter des Rimon.*
675. גִּתַּיִם Gitajim, *n. u.; Doppelkelter.*
676. גִּתִּית Gitit, *n. inst.; die Kufenförmige.*
677. גֶּתֶר Geter, *n. v.; Brücke.*

ד

678. דֹּאר Dor, *n. u.* (697); *Wohnung, Wohnstätte.*
679. דִּבְלַיִם Dib'lajim, *n. v.; Doppelkreise.*
680. דִּבְלָה Dib'lah, *n. u.; Kreis, Rundung.*
681. דִּבְלָתַיִם Dib'latajim, *n. des.; Doppelrundung.*
682. דְּבִר Deb'ir, *n. v., n. opp., n. u.; Trift, Weideplatz.*
683. דְּבוֹרָה Deb'orah, *n. m.; Biene, Wespe.*
684. דִּבְרִי Dib'ri, *n. v.; Flössenführer.*
685. דַּבֶּרֶת Dab'erat, *n. u.; Trift.*
686. דַּבֶּשֶׁת Dabes'et, *n. l.; Fruchtgebiet.*
687. דָּגוֹן Dag'on, *n. d.; grosser Fisch.*

1) Simil. sunt Pyrrhus, Xanthus, Ruber, Rubrius, Rubellius, Rutilus, Rutilius, Rufus, Ῥοῦφος, (Marc. 15, 21.), Rufius, Rufinus, Rufillus.

Digitized by Google

688. דְּדָן Ded'an, *n. v., n. u.*
689 דְּדָנִים Dod'anim, *n. v.*
690. דֵּה Deh, *n. reg.*
691. דָּוִד David', *n. v.*[1]); *Geliebter.*
692. דָּוִיד David', *n. v.; dasselbe.*
693. דּוֹדוֹ Dod'o, *n. v.; dasselbe.*
694. דּוֹדַי Dod'aj, *n. v.; dasselbe.*
695. דּוֹדָוָהוּ Dod'avahu, *n. v.; Geliebter Gottes.*
696. דּוּמָה Dumah, *n. v., n. u.; das Schweigen, Todtenreich.*
697. דּוֹר Dor, *n. u.* (678); *Wohnung, Verweilung.*
698. דּוּרָא Dura, *n. val.; Rundung, Kreis.*
699. דִּי זָהָב Di Zahab', *n. l.; Goldort, -Platz.*
700. דִּיבוֹן Dib'on, *n. u.; Sumpfgebiet.*
701. דִּיבוֹן גָּד Dib'on Gad', *n. u.; Sumpfgebiet des Gad.*
702. דּוֹיֵג Dojeg', *n. v.; Besorgter.*
703. דִּימוֹנָה Dimonah, *n. u.; Sumpfgebiet.*
704. דִּין Din, *n. l.*
705. דִּיפַת Difat, *n. v.*
706. דִּישׁוֹן Dis'on, *n. v.; Antilope, Gazelle.*
707. דִּישָׁן Disan, *n. v.; dasselbe.*
708. דְּלָיָה Delajah, *n. v.; von Gott heraufgezogen.*
709. דְּלָיָהוּ Delajahu, *n. v.; Geretteter von Gott.*
710. דְּלִילָה Delilah, *n. m.; Unglückliche, Elende.*
711. דִּלְעָן Dil'an, *n. u.; Kürbisplatz.*
712. דִּלְפוֹן Dilfon, *n. v.; Hurtiger, Betriebsamer.*
713. דִּמְנָה Dimnah, *n. u.; Düngerplatz.*
714. דַּמֶּשֶׂק Dames'ek', *n. u.* (715); *Betriebsplatz*
715. דּוּמֶּשֶׂק Dumes'ek', *n. u.* (714); *dasselbe.*
716. דָּן Dan, *n. v., n. u.; Richter, Platz des Dan.*
717. דָּן יַעַן Dan Ja'an, *n. u.; Dan des Strausses.*
718. דָּנִיֵּאל Daniel, *n. v.; Richter durch Gott.*
719. דַּנָּה Danah, *n. u.; Senkung, Niederung.*
720. דִּנְהָבָה Dinhab'ah, *n. u.; Ort des Raubes.*
721. דָּנִיֵּאל Danijel, *n. v.; mein Richter ist Gott.*
722. דְּעוּאֵל De'u'el, *n. v.; Vertrautheit mit Gott.*
723. דָּפְקָה Dofk'ah, *n. l.; Vieh-Antreibung.*
724. דִּקְלָה Dik'lah, *n. l.; Palmenort.*
725. דֵּקֶר Dek'er, *n. v.; Lanzenführer.*
726. דַּרְדַּע Dard'ag', *n. v.; Perle der Erkenntniss.*
727. דָּרְיָוֶשׁ Darejaves', *n. v.; der König, Herrscher.*
728. דַּרְמֶשֶׂק Darmesek', *n. u.* (714. 715); *Gewerbsplatz.*
729. דֶּרַע Derag', *n. v.* (726); *Erkenntniss-Perle.*
730. דַּרְקוֹן Dark'on, *n. v.; Träger,* דָּרַק = דָּרַע.
731. דִּשׁוֹן Dis'on, *n. v.; Antilope, Gazelle.*
732. דִּתָן Dotajin, *n. u.; Doppelbrunnen*
733. דֹּתָן Dotan, *n. u.; dasselbe.*
734. דָּתָן Datan, *n. v.; Fontanus.*

ה

735. הָאֲרַוְנָה Ha-'Aravnah, *n. v.; der Zederschlanke.*

1) cf. Agapetus, Philomenus, Φιλήτος, Φιλήμων, Ἔραστος, Erasmus, Carus, Amabilis, Dilectus.

736. הָאַרְיֵה Ha-'Arjeh, *n. v.; der Kräftige, Held.*
737. הָאֹרְנָה Ha-'Orenah, *n. v.* (735); *der Zederschlanke.*
738. הֶבֶל Heb'el, *n. v.; Hauch, Vergänglichkeit.*
739. הֲגָא Hege, *n. v.*
740. הֲגַי Hegaj, *n. v.*
741. הָגָר Hag'ar, *n. m.; Flucht, Flüchtige.*
742. הֲדַד Had'ad', *n. v.*
743. הֲדַדְעֶזֶר Had'ad'ezer, *n. v.* (750); *Hadad ist Hülfe.*
744. הֲדַדְרִמּוֹן Had'ad'rimon, *n. l.; Hadad d. Granatenplatzes.*
745. הֹדוּ Hodu, *n. reg.; = sind'u, Fluss, Indusfluss.*
746. הִדַּי Hidaj, *n. v.* (885); *Fröhlicher, Jubelnder.*
747. הֲדַסָּה Had'asah, *n. m.* (284); *Myrthe*
748. הֲדַר Had'ar, *n. v.* (742); *Majestät, Pracht.*
749. הֲדוֹרָם Had'oram, *n. v.; dasselbe.*
750. הֲדַרְעֶזֶר Had'ar'ezer, *n. v.* (743); *Hadad ist Hülfe.*
751. הוֹד Hod', *n. v.; Pracht, Jugendlicher.*
752. הוֹדַוְיָה Hod'avjah, *n. v.; Gottesruhm.*
753. הוֹדַוְיָהוּ Hod'avjahu, *n. v.; Gottespreis, -Ruhm.*
754. הוֹדְיָה Hod'ejah, *n. v.; Glanz Gottes.*
755. הוֹדִיָּה Hod'ijah, *n. v.; Majestät Gottes.*
756. הוֹהָם Hoham, *n. v.; Gott der Menge.*
757. הוֹמָם Homam, *n. v.; Vertilger, Vertreiber.*
758. הוֹשַׁמָּע Hos'amag', *n. v.; Kunde Gottes.*
759. הוֹשֵׁעַ Hos'eag', *n. v.; Rettung, Hülfe.*
760. הוֹשַׁעְיָה Hos'ajah, *n. v.; Hülfe Gottes.*
761. הוֹתִיר Hotir, *n. v.; Geretteter.*
762. הַחִירוֹת Ha-Chirot, *n. l.; Schilfort.*
763. הֵימָם Hemam, *n. v.; Vertilgung.*
764. הֵימָן Heman, *n. v.; Zuverlässiger, Treuer.*
765. הַלּוֹחֵשׁ Ha-Loches', *n. v.; Beschwörer.*
766. הִלֵּל Hillel, *n. v.; Preiswürdiger.*
767. הֵלֶם Helem, *cf. Malleolus; Ambosschläger.*
768. חָם Ham, *n. u.*[1]); *Volkreichthum.*
769. הַמְדָתָא Ha-Med'ata, *n. v.; Zwillinggeborner.*
770. הַמֶּלֶךְ Ha-Melek', *n. v.; der Herrscher.*
771. הַמּוֹלֶכֶת Ha-Molek'et, *n. m.; Herrscherin, Gebieterin.*
772. הַמְלָצַר Ha-Melz'ar, *n. v.*
773. הָמָן Haman, *n. v.; Merkur.*
774. הָמוֹן Hamon, *n. d.* (256).
775. הֲמוֹן נָא Hamon no, *n. u.; Gebiet des Amon.*
776. הֲמוֹנָה Hamonah, *n. u.; die Volkreiche, d. Volksmenge.*
777. הַסְּנָאָה Ha-Senuah, *n. v.*
778. הַסְּנוּאָה Ha-Senuah, *n. v.*
779. הַסּוֹפֶרֶת Ha-Soferet, *n. m.; Schreiber.*
780. הַפִּצֵּץ Ha-Piz'ez', *n. v.; die Zerstreuung.*
781. הַצֹּבֵבָה Haz'ob'eb'ah, *n. m.; die Sanftgehende.*
782. הַצִּלְלְפוֹנִי Ha-Z'lelponi, *n. m.*
783. הַצֹּרְפִי Ha-Z'orfi, *n. v.; der Goldarbeiter.*
784. הַקּוֹץ Hakoz', *n. v.; der Zänker.*

1) Simil. Turba, urbs Hispaniae, Copiae, urbs Italiae.

Digitized by Google

785. הַקָּטָן Ha-Kat'an, *n. v.*[1]); *der Kleine, Paulus.*
786. הֹר Hor, *n. mon.; Höhe.*
787. הַר חֶרֶס Har Cheres, *n. u.; Sonnenberg.*
788. הַר יְעָרִים Har Jearim, *n. u.; Waldberg.*
789. הָרָא Hara, *n. reg.; Bergland.*
790. הָרֹאֵה Ha-Roeh, *n. v.; der Seher.*
791. הַרְאֵל Harel, *n. u.; Gottesberg.*
792. הֹרָם Horam, *n. v.; der Erhabene, Montanus.*
793. הָרֻם Harum, *n. v.; Erhabener.*
794. הָרָן Haran, *n. v.; dasselbe.*
795. הַשֵּׁם Hasem, *n. v.; der Korpulente.*
796. הַשְׁמָעָה Hasemaah, *n. v.; Verkündigung.*
797. הַתָּק Hatak, *n. v.*

ו

798. וָהֵב Vaheb, *n. l.; =* בֵּית־וָהֵב.
799. וַיְזָתָא Vajzata, *n. v.; Reiner.*
800. וַנְיָה Vanjah, *n. v.; Zahmheit.*
801. וָפְסִי Vafsi, *n. v.*
802. וַשְׁנִי Vasni, *n. v.*
803. וַשְׁתִּי Vasti, *n. m.; die Schöne.*

ז

804. זְאֵב Zeeb, *n. v.; Wolf.*
805. זָבָד Zabad, *n. v.; Geschenk, Gabe.*
806. זָבוּד Zabud, *n. v.; Geschenkter, Gegebner.*
807. זַבּוּד Zabud, *n. v.; dasselbe.*
808. זְבוּדָה Zebudah, *n. m.* (809); *der Geschenkte.*
809. זְבִידָה Zebidah, *n. m.* (808); *die v. Gott Geschenkte.*
810. זַבְדִּי Zabdi, *n. v.; Beschenkter.*
811. זַבְדִּיאֵל Zabdiel, *n. v.; Geschenk Gottes.*
812. זְבַדְיָה Zebadjah, *n. v.; dasselbe.*
813. זְבַדְיָהוּ Zebadjahu, *n. v.; dasselbe.*
814. זֶבַח Zebach, *n. v.; Opferung, Opferer.*
815. זַבַּי Zabaj, *n. v.; der Schwärmende.*
816. זְבֻל Zebul, *n. v.; Beiwohnung.*
817. זְבוּלֻן Zebulun, *n. v.; dasselbe.*
818. זְבֻלֻן Zebulun, *n. v.; dasselbe.*
819. זְבוּלֹן Zebulun, *n. v.; dasselbe.*
820. זְבִינָה Zebinah, *n. v.; Erkaufter.*
821. זַהַם Zaham, *n. v.; Abscheu, Ekel.*
822. זוּזִים Zuzim, *n. g.; Volksschwarm.*
823. זוֹחֶת Zochet, *n. v.; Entrückung, Entrücker.*
824. זוֹחֶלֶת Zochelet, *n. saxi; Schlange, Reptil.*
825. זִיזָא Ziza, *n. v.; Hervorragung, Glanz.*
826. זִיזָה Zizah, *n. v.* (827); *dasselbe.*
827. זִינָא Zina, *n. v.* (826); *Schmuck, Zier.*
828. זִיעַ Ziag, *n. v.; Erschrockener.*
829. זִיף Zif, *n. u.; Erkaufter, Geliehener.*
830. זֵיתָן Zetan, *n. v.; Olivenpflanzer.*

1) simil. Paulus, Minutius.

831. זַכַּי Zakaj, *n. v.; Reiner, Unschuldiger.*
832. זֵכֶר Zeker, *n. v.; Ruhm, Rühmlicher.*
833. זַכּוּר Zakur, *n. v.; Mann, masculus.*
834. זִכְרִי Zikri, *n. v.; Berühmter.*
835. זְכַרְיָה Zekarjah, *n. v.; Gottes-Ruhm.*
836. זְכַרְיָהוּ Zekarjahu, *n. v.; dasselbe.*
837. זִלְפָּה Zilpah, *n. m.; Myrrhensaft, Duftung.*
838. זִמָּה Zimmah, *n. v.; Plänespinnung, Ränkmacher.*
839. זַמְזֻמִּים Zamzummim, *n. g.; Volksschwarm.*
840. זְמִירָה Zemirah, *n. v.; Rebenschneidung, Winzer.*
841. זִמְרִי Zimri, *n. v.; Winzer.*
842. זִמְרָן Zimran, *n. v.*
843. זָנוֹחַ Zanoach, *n. u.; Sumpfplatz.*
844. זַעֲוָן Zaavan, *n. v.; Erschreckender, Unruhiger.*
845. זִפְרֹן Zifron, *n. l.; Wohlgeruch.*
846. זֶרֶד Zered, *n. val.*
847. זֶרַח Zerach, *n. v.; Aufgang, Entstehung.*
848. זְרַחְיָה Zerachjah, *n. v.; Entstehung durch Gott.*
849. זֶרֶשׁ Zeres, *n. m.; Gold.*
850. זַתּוּא Zatu, *n. v.; Spross.*
851. זֵתָם Zetam, *n. v.; Olivenpflanzer.*
852. זֵתַר Zetar, *n. v.; Stern.*

ח

853. חֹבָב Chobab, *n. v.; Geliebter, Befreundeter.*
854. חֲבַיָּה Chabajah, *n. v.; Gottes-Schutz.*
855. חֲבַצִּנְיָה Chabazinjah, *n. v.; Blumenduft Gottes.*
856. חֲבַקּוּק Chabakuk, *n. v.; Händefalter.*
857. חָבוֹר Chabor, *n. fl.; der Starke, Reissende.*
858. חֵבֶר Cheber, *n. v.; Banner, Bannsprecher.*
859. חֵבֶר Cheber, *n. v.; dasselbe.*
860. חֶבְרוֹן Chebron, *n. v., n. u.; Genossenschaft.*
861. חָגָב Chagab, *n. v.; Heuschrecke.*
862. חֲגָבָא Chagaba, *n. v.*[1]); *dasselbe.*
863. חֲגָבָה Chagabah, *n. v.; dasselbe.*
864. חַגַּי Chagaj, *n. v.; Festlicher.*
865. חַגִּי Chagi, *n. v.; dasselbe.*
866. חַגִּיָּה Chagijah, *n. v.; Fest Gottes.*
867. חָגְלָה Choglah, *n. m.; Rebhuhn.*
868. חַגִּית Chagit, *n. m.; die Festliche.*
869. חַדַד Chadad, *n. v.; Scharfsichtiger.*
870. חֲדִיד Chadid, *n. u.; Spitze, Berg-.*
871. חַדְלַי Chadlaj, *n. v.; Feiernder, Müssiggänger.*
872. חִדֶּקֶל Chidekel, *n. fl.; d. Reissende, Scharfströmende.*
873. חַדְרַךְ Chadrak, *n. reg.*
874. חֹדֶשׁ Chodes, *n. m.*[2]) (525); *Neumond.*
875. חֲדָשָׁה Chadasah, *n. u.*[3]); *Neuerbaute.*
876. חוֹבָה Chobah, *n. l.; Schoossförmiger.*

1) simil. Tettix apud Graecos, Locusta apud Romanos. 2) s. arg. Νουμήνιον (1 Marc. 12, 16). 3) simil. Nea urbs Siciliae, Καινὴ urbs Laconiae.

Digitized by Google

928. חֲלִי Chali, *n. u.; Schmuck, Zier.*
929. חֶלֶם Chelem, *n. v.; Stärke, Starker*
930. חֹלוֹן Cholon, *n. u.; Höhlenreiche.*
931. חֶלֹן Chelon, *n. v.; Kräftiger.*
932. חֶלֶף Chelef, *n. l.; Tauschplatz.*
933. חֶלֶץ Chelez', *n. v.; Rüstiger, Starker.*
934. חֶלֶץ Chelez', *n. v.; dasselbe.*
935. חֶלֶק Chalak', *n. mon.; Kahlberg.*
936. חֵלֶק Chelek', *n. v.; Theil, Antheil, Loos.*
937. חֶלְקַי Chelk'aj, *n. v.; Zugetheilter.*
938. חִלְקִיָּה Chilk'ijah, *n. v.; Zutheil Gottes.*
939. חִלְקִיָּהוּ Chilk'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
940. חֶלְקַת Chelk'at, *n. u.; Acker, Land.*
941. חֶלְקַת צוּרִים Chelk'at Zurim, *n. l.; Felsenkahlheit.*
942. חָם Cham, *n. v.*[1]); *Süd, Wärme, Schwarzer.*
943. חֲמוּאֵל Chamuel, *n. v.; Gluth Gottes.*
944. חֶמְדָּן Chemdan, *n. v.* (950); *Anmuthiger.*
945. חֻמְטָה Chumt'ah, *n. u.; Festung.*
946. חֲמוּטָל Chamut'al, *n. m.; Verwandte des Thaues.*
947. חָמוּל Chamul, *n. v.; Verschonter.*
948. חַמּוֹן Chamon, *n. l.; Thermen-Platz.*
949. חֲמוֹר Chamor, *n. v.*[2]); *Esel.*
950. חַמְרָן Chamran, *n. v.* (944); *Anmuthiger.*
951. חֻמַּת Chamat, *n. u.; Festung, Burg.*
952. חַמַּת Chammat, *n. l.*[3]); *Thermen-Ort.*
953. חַמֹּת דֹּאר Chammot Dor, *n. l.; Thermen Dor's.*
954. חֵן Chen, *n. v.; Anmuth, Schönheit.*
955. חֲנַדָד Chenad'ad', *n. v.; Gnade des Hadad.*
956. חֲנָה Chanah, *n. m.; Schönheit, Anmuth.*
957. חֲנִיאֵל Chaniel, *n. v.; Gnade Gottes.*
958. חֲנוֹךְ Chanok', *n. v.; Eingeweiheter.*
959. חֲנַמְאֵל Chanamel, *n. v.; Güte Gottes,* = חֲנַנְאֵל.
960. חָנָן Chanan, *n. v.; Gütiger, Milder*
961. חָנוּן Chanun, *n. v.; Geschenkter.*
962. חֲנַנְאֵל Chananel, *n. v.; Milde Gottes.*
963. חָנָנִי Chanani, *n. v.; Gnädiger.*
964. חֲנַנְיָה Chananjah, *n. v.; Güte Gottes.*
965. חֲנַנְיָהוּ Chananjahu, *n. v.; dasselbe.*
966. חָנֵס Chanes, *n. u.*
967. חֲנָתוֹן Chanaton, *n. u.; die Anmuthige.*
968. חֶסֶד Chesed', *n. v.; Wohlwollen, Wohlwollender.*
969. חֲסַדְיָה Chasad'jah, *n. v.; Güte Gottes.*
970 חוֹסָה Chosah, *n. v., n. u.; Zuflucht.*
971. חֲסְרָה Chasrah, *n. v.* (1006); *Entbehrung.*
972. חֻפָּה Chupah, *n. v.; Decke, Schutz.*
973. חֻפִּים Chupim, *n. v.; Decken, Schutz.*
974. חָפְנִי Chofni, *n. v.; Schützling.*
975. חֶפְצִי־בָהּ Chefzi-Bah, *n. m.; mein Gefallen an ihr.*

---

1) simil. *Νίγερ* (Act. 13, 1.), Melas, Fuscus, Fuscianus. 2) cf. nomina apud Romanos Asina, Asellus, Asellius, Asellianus, Asinius etc. 3) simil. Thermae, urbs Siciliae, Thermum oppid. Aetoliae.

877. חַוָּה Chavah, *n. m.; Stamm, Familie.*
878. חִוִּי Chivi, *gent.; Dorfbewohner.*
879. חוּל Chul, *n. l.; Kreis, Gegend.*
880. חֲוִילָה Chavilah, *n. v.*
881. חוּפָם Chufam, *n. v.; Geschirmter.*
882. חוּר Chur, *n. v.; Edler, Freier.*
883. חוּרִי Churi, *n. v.; Linnenweber.*
884. חוֹרִי Chori, *n. v.; dasselbe.*
885. חוּרַי Churaj, *n. v.* (746); *dasselbe.*
886. חוּרָם Churam, *n. v.; Edelgeborner.*
887. חוּרָם אָבִי Churam Ab'i, *n. v.* (888); *Ahnenadel.*
888. חוּרָם אָבִיו Churam Ab'iv, *n. v.* (887); *dasselbe.*
889 חַוְרָן Chavran, *n. mon.; Höhlengebiet.*
890. חוּשָׁה Chuśah, *n. v.; Eile.*
891. חוּשַׁי Chuśaj, *n. v.; Eilender.*
892. חוּשִׁים Chuśim, *n. m.; Schnelligkeit, Hurtigkeit.*
893. חוּשָׁם Chuśam, *n. v.; Eiliger, Schneller.*
894. חֲזָאֵל Chazael, *n. v.; Schau Gottes.*
895. חֲזָהאֵל Chazahel, *n. v.; dasselbe.*
896. חָזוֹ Chazo, *n. v.; Schau, Schauender.*
897. חוֹזַי Chozaj, *n. v.; Seher.*
898. חֲזִיאֵל Chaziel, *n. v.; Anschauen Gottes.*
899. חֲזָיָה Chazajah, *n. v.; dasselbe.*
900. חֶזְיוֹן Chezjon, *n. v.; Gesicht.*
901. חִזְקִי Chizk'i, *n. v.; Kräftiger.*
902. חִזְקִיָּה Chizk'ijah, *n. v.; Stärke Gottes.*
903. חִזְקִיָּהוּ Chizk'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
904 חֲזִיר Chezir, *n. v.; Umherwandler.*
905. חֲטִיטָא Chat'it'a, *n. v.; Erforscher.*
906. חַטִּיל Chat'il, *n. v.; Schwankender.*
907. חֲטִיפָא Chat'ifa, *n. v.; Geraubter.*
908. חֲטוּשׁ Chatuś', *n. v.; Versammler.*
909. חִיאֵל Chiel, *n. v.; Leben Gottes.*
910. חֵילָם Chelam, *n. l.* (919); *Volksreichthum*
911. חִילֶן Chilen, *n. u.*
912. חִירָה Chirah, *n. v.; Edelgeburt.*
913. חִירָם Chiram, *n. v.* (914); *dasselbe.*
914. חִירוֹם Chirom, *n. v.* (913); *dasselbe.*
915. חַכִּילָה Chak'ilah, *n. col.; der Schöne, Geschminkte.*
916. חַכַלְיָה Chak'aljah, *n. v.; Geschmückter Gottes.*
917. חַכְמֹן Chak'mon, *n. v.; Weiser, Wissenskundiger.*
918. חֶלאָה Chelah, *n. m.; die Geschmückte.*
919. חֵלָם Chelam, *n. l.* (910); *Wohlstandsplatz, Reich-*
920. חֶלֶב Cheleb', *n. v.; Beherztheit.* [*thum.*
921. חֶלְבָּה Chelbah, *n. u.; die Fruchtreiche.*
922. חֶלְבּוֹן Chelbon, *n. u.; die Fruchtbare.*
923. חֶלֶד Cheled', *n. v.; Ausdauer, Lebenslänge.*
924. חֶלְדַי Cheldaj, *n. v.; der Langlebende.*
925. חֻלְדָּה Chuldah, *n. m.; Maulwurf, Wiesel.*
926. חֶלַח Chalach, *n. u.; Feste, Grund-.*
927. חַלְחוּל Chalchul, *n. u.; Erderbebung.*

Digitized by Google

976. חֵפֶר Chefer, *n.v., n.u.; Brunnen; Beschäumung.*
977. חֲפָרַיִם Chafarajim, *n. u.; Doppelbrunnen.*
978. חָפְרַע Chofrag', *n. v.; Sonnenpriester.* [*plätze.*
979. חֲצִי הַמְּנֻחוֹת Chaz'i Ha-Menuchot, *n. v.; Mitte d. Ruhe-*
980 חַצְצֹן תָּמָר Chaz'az'on Tamar, *n. u.; Palmenreihe.*
981. חָצוֹר Chaz'or, *n. u.; Gehöfte.*
982. חָצוֹר חֲדַתָּה Chaz'or Chad'atah, *n. u.; Neuhof.*
983. חֲצַר אַדָּר Chaz'ar'Adar, *n. u.; Prachthof, Schönhof.*
984. חֲצַר גַּדָּה Chaz'ar Gadah, *n. u.; Glückshof.*
985 חֲצַר סוּסָה Chaz'ar Susah, *n. u.*[1]); *Rosshof.*
986. חֲצַר סוּסִים Chaz'ar Susim, *n. u.; dasselbe.*
987. חֲצַר עֵינוֹן Chaz'ar Enon, *n. l.; Quellhof.*
988. חֲצַר עֵינָן Chaz'ar Enan, *n. l.; dasselbe.*
989. חֲצַר שׁוּעָל Chaz'ar S'ual, *n. opp.; Fuchshof.*
990. חֲצַר תִּיכוֹן Chaz'ar Tik'on, *n. l.; Mittelhof.*
991. חֶצְרַי Chezraj, *n. v.; der Blühende.*
992. חֲצֵרִים Chaz'erim, *n. l.; Gehöfte.*
993. חֲצֵרוֹת Chaz'erot, *n. l.; dasselbe.*
994. חֲצַרְמָוֶת Chaz'armavet, *n. v.; Todeshof.*
995. חֶצְרוֹן Chez'ron, *n. v., n. u.; Blühender.*
996. חַקּוּפָא Chak'ufa, *n. v.; Gekrümmter.*
997. חֻקֹּק Chukok', *n. u.; Graben.*
998. חֹר גִּדְגָּד Chor Gid'gad', *n. l.; Gid'gad'-Höhle.*
999. חוֹרֵב Choreb', *n. mon.; Wüstenhügel.*
1000. חַרְבוֹנָא Charb'ona, *n. v.; Eseltreiber.*
1001. חַרְבוֹנָה Charb'onah, *n. v.; dasselbe.*
1002. חֲרוֹד Charod', *n. u.; Furcht, Schrecken.*
1003. חֲרָדָה Charad'ah, *n. u.; Schreckensstadt.*
1004. חַרְהַיָּה Charhajah, *n. v.; Zorn Gottes.*
1005. חַרְהָיָה Charhojah, *n. v.; dasselbe.*
1006. חַרְחַס Charchas, *n. v.* (971).
1007. חַרְחוּר Charchur, *n. v.; Zanksucht.*
1008. חָרֵם Charem, *n. u.; Weihstadt, Heiligstadt.*
1009. חָרִם Charim, *n. v.; Bannstadt.*
1010. חָרְמָה Chormah, *n. u.; Bergrücken.*
1011. חֶרְמוֹן Chermon, *n. mon.; Bergzacke.*
1012. חֲרוּמָף Charumaf, *n. v.; Stumpfnase.*
1013. חָרָן Charan, *n. v., n. u.; dürrer Ort, Steppe.*
1014. חוֹרֹנַיִם Choronajim, *n. u.; Doppelhöhle.*
1015. חַרְנֶפֶר Charnefer, *n. v.; Schnaubender.*
1016. חֶרֶס Cheres, *n. u.; Sonnenstadt, Heliopolis.*
1017. חָרֵף Charef, *n. v.; Schmäher, Verhöhner.*
1018. חָרִיף Charif, *n. v.; Herbstregen,* = יוֹרֶה, *Herbstgeb.*
1019. חָרוּץ Charuz', *n. v., n. l.; Graben; Gräber.*
1020. חֶרֶשׁ Cheres', *n. v.; Werkerei, Werker.*
1021. חַרְשָׂא Chars'a, *n v.; dasselbe.*
1022. חוֹרְשָׁה Chors'ah, *n. l.; Waldung, Dickicht.*
1023. חֲרֹשֶׁת Charos'et, *n. u.; Werkplatz.*
1024. חֶרֶת Cheret, *n. sylv., Dickicht, Wald.*

1) cf. Isfahan (i. e. equitatus), Persiae metropolis; Ἵππος, urbs Ioniae, Ἵππου κώμη, pagus Lyciae, Ἵππου πόλις, urbs Africae.

1025. חָשׁוּב Chas'ub', *n. v.: Bedenker, Berechner.*
1026. חַשַׁבְדָּנָה Chas'badanah, *n. v.*
1027. חֲשֻׁבָה Chas'ub'ah, *n. v.; Achtung, Ansehen.*
1028. חֲשַׁבְיָה Chas'ab'jah, *n. v.; Geachteter Gottes.*
1029. חֲשַׁבְיָהוּ Chas'ab'jahu, *n. v.; dasselbe.*
1030. חֶשְׁבּוֹן Ches'bon, *n. u.; Kreisung, Umhägung.*
1031. חֲשַׁבְנָה Chas'ab'nah, *n. v.; Geachtetsein durch Gott.*
1032. חֲשַׁבְנְיָה Chas'ab'nejah, *n. v.; dasselbe.*
1033. חָשֻׁם Chas'um, *n. v.; Reicher, Vornehmer.*
1034. חֻשִׁים Chus'im, *n. v., n. m.; Eile, Eiliger.*
1035 חֻשָׁם Chus'am, *n. v.; Eiliger, Hurtiger*
1036. חֶשְׁמוֹן Ches'mon, *n. u.; Fettigkeit, Fruchtplatz.*
1037. חַשְׁמוֹנָה Chas'monah, *n. l.; dasselbe.*
1038. חַשּׂוּפָא Chas'ufa, *n. v.; Entblösster, Nackender.*
1039. חַת Chet, *n. v.; Schrecken, Furcht.*
1040. חֶתְלֹן Chetlon, *n. u.; verdeckter Ort.*
1041. חוֹתָם Chotam, *n. v.; Besiegelnder.*
1042. חַתָּת Chatat, *n. v.; Schrecken.*

ט

1043. טַבְאַל Tab'eal, *n. v.; Güte Gottes.*
1044. טַבְאֵל Tab'eel, *n. v.; dasselbe.*
1045. טֶבַח Teb'ach, *n. v.; Nachrichterei, Nachrichter.*
1046. טִבְחָת Tib'chat, *n. u.* (399); *Sorglosigkeit.*
1047. טְבַלְיָהוּ Teb'aljahu, *n. v.; Beturbaneter durch Gott.*
1048. טַבָּעוֹת Tab'aot, *n. v.; Einprägungen.*
1049. טַבְרִמּוֹן Tab'rimon, *n. v.; Güte des Rimon.*
1050. טַבָּת Tab'at, *n. l.; Berühmter.*
1051. טוֹב Tob', *n. reg.; Güte des Herrn.*
1052. טוֹב אֲדֹנִיָּה Tob' Ad'onijah, *n. v.; dasselbe.*
1053. טוֹבִיָּה Tob'ijah, *n. v.; Güte Gottes.*
1054. טוֹבִיָּהוּ Tob'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
1055. טְלָאִים Tel'a'im, *n. v., n. u.; Jugendlicher; Lämmer-*
1056. טֶלֶם Tel'em, *n. v., n. u.; dasselbe.* [*platz.*
1057. טַלְמוֹן Tal'mon, *n. v.; Unterdrückter.*
1058. טָפַת Tafat, *n. m.; Perle.*
1059. טַרְפֶּלָא Tar'pela, *n. u.; Tripolis.*

י

1060. יַאֲזַנְיָה Jaazanjah, *n. v.; Gott-Erhörter.*
1061. יַאֲזַנְיָהוּ Jaazanjahu, *n. v.; dasselbe.*
1062. יָאִיר Ja'ir, *n. v.; Erleuchter.*
1063. יֹאשִׁיָּה Jos'ijah, *n. v.; von Gott Aufgegebener.*
1064. יֹאשִׁיָּהוּ Jos'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
1065. יַאתְרַי Jeatraj, *n. v.; der Reiche,* = יִתְרִי.
1066. יוֹב Job', *n. v.; Zurückkehrender; v.* יוּב = אוּב.
1067. יוֹבָב Job'ab', *n. v.; Jubelnder.*
1068. יְבוּס Jeb'us, *n. u.; festgestampfter Boden.*
1069. יִבְחָר Jib'char, *n. v.; Erwählter.*
1070. יָבִין Jab'in, *n. v.; Verständiger.*
1071. יָבָל Jab'al, *n. v.; Viehtreiber.*

Digitized by Google

1072. יִבְלְעָם Jibl'eam, *n. u.; Volksverzehrerin.*
1073 יַבְנְאֵל Jabn'eel, *n. u.; Gotterbauete.*
1074. יַבְנֶה Jabneh, *n. u.; Erbauete.*
1075. יִבְנְיָה Jibn'ejah, *n. v.; Gott-Erbaueter.*
1076. יִבְנִיָּה Jibn'ijah, *n. v.; dasselbe.* [יַבֹּק.
1077. יַבֹּק Jabok', *n. fl.; Ergiessung; Kampffluss,* =
1078. יְבָרֶכְיָהוּ Jeb'erekjahu, *n. v.; Gesegneter Gottes.*
1079. יָבֵשׁ Jab'es', *n. v., n. u.*[1]); *Fruchtloser, Versieg-*
1080. יִבְשָׁם Jib's'am, *n. v.; Angenehmer.* [*ter.*
1081. יִגְאָל Jig'al, *n. v.; Lösender, Rächer.*
1082. יָגְבְּהָה Jog'behah, *n. u.; Hochplatz.*
1083. יִגְדַּלְיָהוּ Jig'daljahu, *n. v.; Gott-Erzogener.*
1084. יָגוּר Jag'ur, *n. u.; Wohnplatz.*
1085. יָגְלִי Jog'li, *n. v.; Fortgeführter.*
1086. יְגַר שָׂהֲדוּתָא Jeg'ar S'ahad'uta, *n. l.; Hügel d. Zeugnisses.*
1087. יִדְאָלָה Jid'alah, *n. u.; Erhabene, Reiche.*
1088. יִדְבָּשׁ Jidb'as', *n. v.; Süsser, Angenehmer.*
1089. יְדִידָה Jed'id'ah, *n. m.; Geliebte.*
1090. יְדִידְיָה Jed'id'jah, *n. v.; Gottes Liebling.*
1091. יְדוֹ Jido, *n. v.; Geliebter, Liebender.*
1092. יָדוֹן Jad'on, *n. v.; Richter.*
1093. יַדַי Jadaj, *n. v.; Liebling.*
1094. יְדָיָה Jed'ajah, *n. v.; Anerkannter durch Gott.*
1095. יִדְלָף Jid'laf, *n. v.; Armseliger.*
1096. יַדּוּעַ Jaduag', *n. v.; Bekannter.*
1097. יָדַע Jad'ag', *n. v.; Kundiger.*
1098. יְדִיעֲאֵל Jed'ia'el, *n. v.; Gekannter durch Gott.*
1099. יְדַעְיָה Jed'agjah, *n. v.; Gottkundiger.*
1100. יְדוּתוּן Jed'ut'un, *n. v.* (1102); *Gelobter.*
1101. יְדִתוּן Jed'ut'un, *n. v.; Gepriesener.*
1102. יְדִיתוּן Jed'it'un, *n. v.* (1100); *dasselbe.*
1103. יָהּ Jah, *n. divin.; Seiender.*
1104. יְהוּד Jehud', *n. u. (cf. Αἶνος, nom. urb.); Land d.*
1105. יְהוּד Jehud', *n. reg.; dasselbe.* [*Jehud'ah.*
1106. יְהוּדָה Jehud'ah, *n. v., n. reg.; dasselbe, Geprie-*
1107. יְהֵדַי Jehdaj, *n. v.; Führer.* [*sener.*
1108. יְהוּדִית Jehud'it, *n. m.; eine Judäerin.*
1109. יְהוּא Jehu, *n. v.; Gott ist.*
1110. יְהוָה Jehovah, *n. D. prop.; Seiender.*
1111. יְהוָה יִרְאֶה Jehovah Jireh, *n. mon.; G. ist Schauender.*
1112. יְהוָה נִסִּי Jehovah Nisi, *n. alt.; G. ist Wunderthäter.*
1113. יְהוָה צִדְקֵנוּ Jehovah Z'id'k'enu, *n. d.; Gott unsere Gerechtigkeit.*
1114. יְהוָה שָׁלוֹם Jehovah S'alom, *n. alt.; Gott ist Friede.*
1115. יְהוָה שָׁמָּה Jehovah S'ammah, *n. u.; Gott daselbst.*
1116. יְהוֹאָחָז Jehoachaz, *n. v.; Gott ist Erhalter.*
1117. יְהוֹאָשׁ Jehoas', *n. v.; durch Gott Geschenkter.*
1118. יְהוֹזָבָד Jehozab'ad', *n. v.; dasselbe.*
1119. יְהוֹחָנָן Jehochanan, *n. v.; durch G. Begnadigter.*

1) cf. Xera (i. e. Sicca) nomen urbis, cf. apud Romanos: Siccus, Siccius, Macer, Macrinus.

1120. יְהוֹיָדָע Jehojad'ag', *n. v.; durch Gott Erkannter.*
1121. יְהוֹיָכִין Jehojak'in, *n. v.; durch Gott Hingestellter.*
1122. יְהוֹיָקִים Jehojak'im, *n. v.; durch Gott Aufgerichteter.*
1123. יְהוֹיָרִיב Jehojarib', *n. v.; Gott Streitführer.*
1124. יְהוּכַל Jehuk'al, *n. v.; Gott Vermögender.*
1125. יְהוֹנָדָב Jehonad'ab', *n. v.; Gott Freigebiger.*
1126. יְהוֹנָתָן Jehonatan, *n. v.; Gott Geber.*
1127. יְהוֹסֵף Jehosef, *n. v.; Gott Mehrer.*
1128. יְהוֹעַדָּה Jehoad'ah, *n. v.; Gott ist Schmuck.*
1129. יְהוֹעַדָּן Jehoad'an, *n. m.; Gott ist Zier.*
1130. יְהוֹצָדָק Jehoz'ad'ak', *n. v.; Gott Gerechter.*
1131. יְהוֹרָם Jehoram, *n. v.; Gott ist Erhabener.*
1132. יְהוֹשֶׁבַע Jehoseb'ag', *n. m.* (1133); *Gott ist Bündniss.*
1133. יְהוֹשַׁבְעַת Jehosab'at, *n. m.* (1132); *dasselbe.*
1134. יְהוֹשׁוּעַ Jehosuag', *n. v.; Gott ist Hülfe.*
1135. יְהוֹשָׁפָט Jehosafat, *n. v.; Gott Richter.*
1136. יְהַלְלְאֵל Jehalelel, *n. v.; Gott ist Preis.*
1137. יַהַץ Jahaz', *n. u.; festgestampfter Platz.*
1138. יוֹאָב Joab', *n. v.; Gott ist Vater.*
1139. יוֹאָח Joach, *n. v.; Gott ist Helfer.*
1140. יוֹאָחָז Joachaz, *n. v.; Gott ist Erhalter.*
1141. יוֹאֵל Joel, *n. v.; Willenskräftiger.*
1142. יוֹאָשׁ Joas', *n. v.; Gott ist Schenker.*
1143. יוּבָל Jub'al, *n. v.; Jubelnder, Zitherspieler.*
1144. יוֹזָבָד Jozab'ad', *n. v.; Gott ist Schenker.*
1145. יוֹזָכָר Jozak'ar, *n. v.; Gott ist Rühmlicher.*
1146. יוֹחָא Jocha, *n. v.*
1147. יוֹחָנָן Jochanan, *n. v.; Gott ist Gütiger.*
1148. יוֹיָדָע Jojad'ag', *n. v.; Erkenner ist Gott.*
1149. יוֹיָכִין Jojak'in, *n. v.; Besteller ist Gott.*
1150. יוֹיָקִים Jojak'im, *n. v.; Einsetzer ist Gott.*
1151. יוֹיָרִיב Jojarib', *n. v.; Gott ist Streiter.*
1152. יוֹכֶבֶד Jok'eb'ed', *n. m.; Gott ist Ruhm.*
1153. יוּכַל Juk'al, *n. v.; Vermögender.*
1154. יָוָן Javan, *n. v.; Jonier (Neuvolk).*
1155. יוֹנָדָב Jonad'ab', *n. v.; Gott ist Freigebiger.*
1156. יוֹנָה Jonah, *n. v.; Taube.*
1157. יוֹנָתָן Jonatan, *n. v.; Gott ist Geber.*
1158. יוֹסֵף Josef, *n. v.; Mehrer.*
1159. יוֹסִפְיָה Josifjah, *n. v.; Mehrer ist Gott.*
1160. יוֹעֵד Joed, *n. v.; Gott ist Zeuge.*
1161. יוֹעֵזֶר Joezer, *n. v.; Gott ist Hülfe.*
1162. יוֹעֵשׁ Joas', *n. v.; Gott ist Sammler.*
1163 יוֹצָדָק Joz'ad'ak', *n. v.; Gott ist Gerechter.*
1164. יוֹקִים Jok'im, *n. v.; Gott ist ein Belebender.*
1165. יוֹרָה Jorah, *n. v.; Frühregen, Herbstgeborner.*
1166. יוֹרַי Joraj, *n. v.; dasselbe.*
1167. יוֹרָם Joram, *n. v.; Gott ist ein Erhabener.*
1168. יוּשַׁב חֶסֶד Jus'ab' Chesed', *n. v; Huldempfänger.*
1169 יוֹשִׁבְיָה Josibjah, *n. v.; Wohner Gottes.*
1170. יוֹשָׁפָט Jos'afat', *n. v.; Gott ist Richter.*

Digitized by Google

1171. יוֹתָם Jotam, *n. v.; Gott ist Frommer.*
1172. יְזִיאֵל Jeziel, *n. v.; Sammler ist Gott.*
1173. יִזִּיָּה Jizijah, *n. v.; Frohlocker Gottes.*
1174. יָזִיז Jaziz, *n. v.; Glänzender.*
1175. יִזְלִיאָה Jizliah, *n. v.; Gott ist Erretter.*
1176. יְזַנְיָה Jezanjah, *n. v.; Erhörender ist Gott.*
1177. יְזַנְיָהוּ Jezanjahu, *n. v.; dasselbe.*
1178. יִזְרַח Jizrach, *n. v.; Einheimischer.*
1179. יִזְרַחְיָה Jizrachjah, *n. v.; Einheimischer Gottes.*
1180. יִזְרְעֶאל Jizreel, *n. v., n. u.; Pflanzer Gottes.*
1181. יִזְרַעְאל Jizreel, *n. v., n. u.; dasselbe.*
1182. יַחְדּוֹ Jachdo, *n. v.; Einigung.*
1183. יַחְדִּיאֵל Jachdiel, *n. v.; Erfreueter Gottes.*
1184. יַחְדְּיָהוּ Jechdejahu, *n. v.; dasselbe.*
1185. יַחֲזִיאֵל Jachaziel, *n. v.; Anschauer Gottes.*
1186. יַחְזְיָה Jachzejah, *n. v.; dasselbe.*
1187. יְחִזְקֵאל Jechezkel, *n. v.; Erstarkter Gottes.*
1188. יְחִזְקִיָּה Jechizkijah, *n. v.; dasselbe.*
1189. יְחִזְקִיָּהוּ Jechizkijahu, *n. v.; dasselbe.*
1190. יַחְזְרָה Jachzerah, *n. v.; Umkehrer.*
1191. יְחִיאֵל Jechiel, *n. v.; Lebender Gottes*
1192. יְחִיָּה Jechijah, *n. v.; dasselbe.*
1193. יַחְלְאֵל Jachleel, *n. v.; Harrender Gottes.*
1194. יַחְמַי Jachmaj, *n. v.; Beschützter.*
1195. יַחְצְאֵל Jachzeel, *n. v.; Zugetheilter Gottes.*
1196. יַחְצִיאֵל Jachziel, *n. v.; dasselbe.*
1197. יַחַת Jachat, *n. v.; Einigung,* = יַחְדּוֹ.
1198. יַטְבָה Jatbah, *n. u.*[1]); *Gutstadt.*
1199. יוּטָּה Juta, *n. u.; dasselbe,* = יִהְטָה.
1200. יָטָּה Juta, *n. u.; dasselbe.*
1201. יְטֻר Jetur, *n. v.; Nomadendorf.*
1202. יָכִין Jakin, *n. v.; Fester, Starker.*
1203. יְכָלְיָה Jekaljah, *n. m.; Vermögender Gottes.*
1204. יְכָלְיָהוּ Jekaljahu, *n. m.; dasselbe.*
1205 יְכָנְיָה Jekonjah, *n. v.; Bestellter Gottes.*
1206. יְכָנְיָהוּ Jekonjahu, *n. v.; dasselbe.*
1207. יָלוֹן Jalon, *n. v.; Bleibender.*
1208. יְמוּאֵל Jemuel, *n. v.; Helle Gottes.*
1209. יִמְלָא Jimla, *n. v.; Erfüller.*
1210. יִמְלָה Jimlah, *n. v.; dasselbe.*
1211. יַמְלֵךְ Jamlek, *n. v.; Herrscher.*
1212. יְמִימָה Jemimah, *n. m.; Taube.*
1213. יָמִין Jamin, *n. v.; Glücklicher.*
1214. יִמְנָה Jimnah, *n. v.; dasselbe.*
1215. יִמְנָע Jimnag, *n. v.; Zurückhaltender.*
1216. יִמְרָה Jimrah, *n. v.; Widerspenstiger.*
1217. יָנוֹחַ Janoach, *n. u.; Ruheplatz.*
1218. יָנוּם Janum, *n. u.; Fortpflanzung,* = יָנוֹן.
1219. יָנוּס Janus, *n. u.; Fluchtstätte.*
1220. יִסְכָּה Jiskah, *n. m.; Späherin.*

1) s. arg. Agatha, Agathopolis, nomina urbium.

1221 יִסְמַכְיָהוּ Jismakjahu, *n. v.; Gott ist Stützender.*
1222. יוֹאֵלָה Joelah, *n. v.; Helfer, Nutzenbringer.*
1223. יַעְבֵּץ Jagbez, *n. v., n. u.; Arbeiter, Betrübender.*
1224. יָעְדּוֹ Jegdo, *n. v.; Erbeutender, Feind.*
1225. יָעְדַי Jegdaj, *n. v.; dasselbe.*
1226. יְעוּאֵל Jeuel, *n. v.; Wegraffung Gottes.*
1227. יְעִיאֵל Jeiel, *n. v.; dasselbe.*
1228. יַעֲזִיאֵל Jaaziel, *n. v.; Tröstender Gottes.*
1229. יַעֲזִיָּהוּ Jaazijahu, *n. v.; dasselbe.*
1230. יַעְזִיר Jaazer, *n. u.; Umzäunung.*
1231. יָעְזִיר Jagzer, *n. u.; dasselbe.*
1232. יָעְזֵר Jagzer, *n. u.; dasselbe.*
1233. יָעְכָּן Jagkan, *n. v.; Betrübter.*
1234. יָעֵל Jael, *n. m.; Gemse, Kletterin.*
1235. יַעְלָא Jaala, *n. v.; Gemse.*
1236. יַעֲלָה Jaalah, *n. v.; dasselbe.*
1237. יָעְלָם Jaglam, *n. v.; Verheimlicher.*
1238. יַעַן Jaan, *n. v.; Schreier, Anstimmer.*
1239. יַעְנַי Jagnaj, *n. v.; Schreiender.*
1240. יְעוּץ Jeuz, *n. v.*[1]); *Rathender, Ermahner.*
1241. יַעֲקֹב Jaakob, *n. v.; Fersehalter, Hinterlister.*
1242. יַעֲקוֹבָה Jaakobah, *n. v.; Hinterlister.*
1243. יַעֲקָן Jaakan, *n. v.; Rechtverdreher, Krummer.*
1244. יַעַר Jaar, *n. u.*[2]); *Waldstadt, -Platz.*
1245. יָעִיר Jair, *n. v.; Waldwohner.*
1246. יַעְרָה Jagrah, *n. v.; Waldung, Waldbewohner.*
1247. יַעֲרֵי אֹרְגִים Jaari Orgim, *n. v.; Weber-Walder.*
1248. יַעַרְשִׁיָה Jaarsjah, *n. v.; Gott ist Ernährer.*
1249. יְעוּשׁ Jeus, *n. v.; Versammelnder.*
1250. יְעִישׁ Jeis, *n. v.; dasselbe.*
1251. יַעֲשַׂי Jaasaj, *n. v.; Verfertiger, Erwerber.*
1252. יַעֲשִׂיאֵל Jaasiel, *n. v.; Erwerber durch Gott.*
1253. יָפוֹ Jafo, *n. u. (Callipolis); Schönstadt, Ruhm-*
1254. יָפוֹא Jafo, *n. u.; dasselbe.* [*stadt.*
1255. יִפְדְיָה Jifdejah, *n. v.; Gott ist Befreier.*
1256. יַפְלֵט Jaflet, *n. v.; Schutzbewirkender, Erretter.*
1257. יְפֻנֶּה Jefunneh, *n. v.; Gewandter, Gerichteter.*
1258. יָפִיעַ Jafiag, *n. v., n. u.*[3]); *Glänzender, Schöner.*
1259. יֶפֶת Jefet, *n. v.; Sichweitverbreitender.*
1260. יִפְתָּח Jiftach, *n. v., n. u.; Sichöffnender, Offener.*
1261. יִפְתָּח אֵל Jiftach El, *n. val.; Raum, Weite Gottes.*
1262. יִצְהָר Jizhar, *n. v.; Glänzender, Heiterer.*
1263. יִצְחָק Jizchak, *n. v.* (1326); *Spötter, Lacher.*
1264. יִצְחָר Jizchar, *n. v.; Glänzender, Schöner.*
1265. יְצֵר Jezer, *n. v.; Bildner, Künstler.*
1266. יְקַבְצְאֵל Jekabzeel, *n. u.; Gott ein Sammelnder.*
1267. יָקְדְעָם Jokdeam, *n. u.; Volksheerd.*
1268. יַקֶּה Jakeh, *n. v. (i. e. Eusebius, Timotheus); Ver-*
1269. יָקְטָן Joktan, *n. v.; Kleiner.* [*ehrer, Frommer.*

1) cf. apud Graecos: Ἀριστόβουλος, Εὔβουλος, Μητίχη. 2) s. arg. Lucus, Δρυμός, Ὕλη. 3) cf. Lamprus, Phaedrus.

Digitized by Google

1270. יָקִים Jak'im, *n. v.; Aufrichter.*
1271. יְקַמְיָה Jek'amjah, *n. v.; Versammler Gottes.*
1272. יְקַמְעָם Jek'am'am, *n. v.; Volksversammler.*
1273. יָקְמְעָם Jok'me'am, *n. u.; Volkssammelplatz.*
1274. יָקְנְעָם Jok'ne'am, *n. u.; Volksbesitz.*
1275. יָקְשָׁן Jok's'an, *n. v.; Fänger, Verführer.*
1276. יְקוּתִיאֵל Jek'uthiel, *n. v.; Verehrung Gottes.*
1277. יָקְתְאֵל Jok'te'el, *n. v.; Dienstbarer Gottes.*
1278. יִרְאִיָּה Jir'ijah, *n. v.; Anschauer Gottes.*
1279. יְרוּאֵל Jeruel, *n. u.; Wohnstätte Gottes.*
1280. יִרְאוֹן Jiron, *n. u.; Schreckenstadt.*
1281. יְרֻבַּעַל Jerubba'al, *n. v.; Streiter des Ba'al.*
1282. יָרְבְעָם Jarob'am, *n. v.; Streiter des Volkes.*
1283. יְרֻבֶּשֶׁת Jerubes'et, *n. v.; Haderer des Götzen.*
1284. יֶרֶד Jered', *n. v.; Herabsteigung.*
1285. יַרְדֵּן Jarden, *n. fl.; Fluss (Rhein)*, *v.* יָרַד.
1286. יָרוֹחַ Jaroach, *n. v.; Wanderer*, *v.* רָחַח = אָרַח.
1287. יֶרַח Jerach, *n. v.* (*cf.* Φοίβη); *Mond* (*v.* ירח).
1288. יְרֵחוֹ Jerecho, *n. u.* (1296); *Balsamstadt.*
1289. יְרֻחָם Jerocham, *n. v.; Geliebter.*
1290. יְרַחְמְאֵל Jerachmeel, *n. v.; Geliebter Gottes.*
1291. יַרְחַע Jarchag', *n. v.*
1292. יְרִיאֵל Jeriel, *n. v.; Stamm Gottes.*
1293. יָרִיב Jarib', *n. v.; Haderer, Gegner.*
1294. יְרִיבַי Jerib'aj, *n. v.; Widersacher.*
1295. יְרִיָּהוּ Jerijahu, *n. v.; Stamm Gottes.*
1296. יְרִיחוֹ Jerichoh, *n. u.* (1288); *Balsamstadt.*
1297. יְרִיחוֹ Jericho, *n. u.; dasselbe.*
1298. יִרְמַי Jeremaj, *n. v.; Hochländer.*
1299. יִרְמְיָה Jirmejah, *n. v.; Erhabener Gottes.*
1300. יִרְמְיָהוּ Jirmejahu, *n. v.; dasselbe.*
1301. יְרִימוֹת Jerimot, *n. v.; Höhen, Gipfel.*
1302. יְרִימוֹת Jeremot, *n. v.; dasselbe.*
1303. יְרֵמוֹת Jeremot, *n. v.; dasselbe.*
1304. יַרְמוּת Jarmut, *n. u.; Hochstadt.*
1305. יְרִיעוֹת Jeri'ot, *n. m.; Schüchternheit, d. Schüchterne.*
1306. יִרְפְאֵל Jirpe'el, *n. u.; Wiederherstellung Gottes.*
1307. יָרְקְעָם Jork'e'am, *n. u.; Volksausbreitung.*
1308 יְרוּשָׁא Jerus'a, *n. m.; Besitz, Eigenthum.*
1309. יְרוּשָׁה Jerus'ah, *n. m.; dasselbe.* [*Friedens.*
1310. יְרוּשָׁלַיִם Jerus'alajim, *n. u.; Wohnstätte des*
1311. יְרוּשָׁלֵם Jerus'elem, *n. u.* (1310); *dasselbe.*
1312. יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת Jos'eb Bas'bet, *n. u.; in Ruhe Wohnender.*
1313. יְשַׁבְאָב Jes'eb'ab', *n. v.; Sitz des Vaters.*
1314. יָשׁוּב Jas'ub', *n. v.; Sichbekehrender.*
1315. יִשְׁבָּח Jis'bach, *n. v.; Preisender.* [*Gekehrter.*
1316. יָשֻׁבִי לָחֶם Jas'ub'i Lechem, *n. v.; nach Bet-Lechem*
1317. יִשְׁבּוֹ בְנֹב Jis'bo Benob', *n. gig.; in Nob' Wohnender.*
1318. יִשְׁבִי בְנֹב Jis'bi Benob', *n. gig.; dasselbe.*
1319. יַשְׁבְעָם Jas'ab'a'm, *n. v.; Bekehrung des Volkes.*
1320. יִשְׁבָּק Jis'bak', *n. v.; Verlassender.*
1321. יִשְׁבְּקָשָׁה Jos'bek'asah, *n. v.; auf dürrem Boden wohnend.*
1322. יוֹשָׁה Jos'ah, *n. v.; Lebender.*
1323. יִשְׁוָה Jis'vah, *n. v.; Aufgerichteter Gottes.*
1324. יְוֹשַׁוְיָה Jos'avjah, *n. v.; dasselbe.*
1325. יְשׁוֹחָיָה Jes'ochajah, *n. v.; Gebeugter Gottes.*
1326. יִשְׂחָק Jis'chak', *n. v.; Spötter, Lacher.*
1327. יִשַׁי Jis'aj, *n. v.; Besitz Gottes.*
1328. יִשְׁעִיָּה Jis'ijah, *n. v.; dasselbe.*
1329. יִשְׁעִיָּהוּ Jis'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
1330. יְשִׁישַׁי Jes'is'aj, *n. v.; der Greise.*
1331. יִשְׁמָא Jis'ma, *n. v.; Wüstenbewohner.*
1332. יְשִׁמְיאֵל Jes'imiel, *n. v.; Gott-Geschaffener.*
1333. יִשְׁמָעֵאל Jis'mael, *n. v.; Gott-Erhörter.*
1334. יִשְׁמַעְיָה Jis'mag'jah, *n. v.; Erhörer ist Gott.*
1335. יִשְׁמַעְיָהוּ Jis'mag'jahu, *n. v.; dasselbe.*
1336. יִשְׁמְרַי Jis'meraj, *n. v.; Hüter, Wächter.*
1337. יָשֵׁן Jas'en, *n. v.; Schläfer, Schlaffer.*
1338 יְשָׁנָה Jes'anah, *n. u.*[1]); *Altstadt.*
1339. יֵשׁוּעַ Jes'uag', *n. v., n. u.; Helfer.*
1340. יִשְׁעִי Jis'i', *n. v.; Siegreicher.*
1341. יְשַׁעְיָה Jes'ag'jah, *n. v.; Rettung Gottes.*
1342. יְשַׁעְיָהוּ Jes'ag'jahu, *n. v.; dasselbe.*
1343. יִשְׁפָּה Jis'pah, *n. v.; Kahler.*
1344. יִשְׁפָּן Jis'pan, *n. v.; dasselbe.*
1345. יֶשֶׁר Jes'er, *n. v.; Geradheit, Gerader.*
1346. יְשַׂרְאֵלָה Jes'arelah, *n. v.; Recht Gottes.*
1347. יִשְׂרָאֵל Jis'rael, *n. v.; Gotteskämpfer.*
1348. יְשֻׁרוּן Jes'urun, *n. gent.; Gotteskämpferlein.*
1349. יִשָּׂכָר Jisak'ar, *n. v.; Bringer des Lohnes.*
1350. יִתְלָה Jitlah, *n. u.; Hochstadt.*
1351. יִתְמָה Jitmah, *n. v.; Verwaisung.*
1352. יַתְנִיאֵל Jatniel, *n. v.; Besohlener ist Gott.*
1353. יִתְנָן Jitnan, *n. u.; Feste, Starke.*
1354. יֶתֶר Jeter, *n. v.; Vorzug, Vorzüglicher.*
1355. יַתִּיר Jatir, *n. l.; der Ueberreiche.*
1356. יִתְרָא Jitra, *n. v.; Vorzug.*
1357. יִתְרוֹ Jitro, *n. v.; Vorzüglicher.*
1358. יִתְרָן Jitran, *n. v.; dasselbe.*
1359. יִתְרְעָם Jitre'am, *n. v.; Volksüberfluss.*
1360. יֶתֶת Jetet, *n. v.; Zeltpflock, Stammhalter*, = יִתְרָה.

כ

1361. כָּבוּל Kab'ul, *n. opp., n. reg.; Gebiet, Bergland.*
1362. כַּבּוֹן Kabon, *n. u.; Kreis, Um-.*
1363. כְּבָר Keb'ar, *n. fl.; der lange Fluss.*
1364. כְּדַרְלָעֹמֶר Ked'arlao'mer, *n. v.; Band zur Garbe.*
1365. כּוּב Kub', *n. reg.*
1366. כִּיּוּן Kun, *n. u.; Gründung.*
1367. כּוֹר עָשָׁן Kor'As'an, *n. u.; rauchender Schmelzofen.*

1) s. arg. Palaea, oppid. insulae Cephalenes, Ἀσπάλαια oppid. insulae etc.

Digitized by Google

1368. כּוּשׁ Kus', *n. v., n. reg.; Volkssammlung.*
1369. כּוּשִׁי Kusi, *n. v.; Aethiopier.*
1370. כּוּשָׁן Kus'an, *n. v.; in Aethiopien Geborner.*
1371. כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם Kus'an Ris'ātajim, *n. v.; Aethiopier des Doppelsieges.*
1372. כּוּת Kut, *n. u.*
1373. כְּזִיב Kezib', *n. u.; Winterbach.*
1374. כְּזִבָא Kozeb'a, *n. u.; Lügenbach.*
1375. כָּזְבִּי Kozbi, *n. m.; Lügnerische, Heuchlerin.*
1376. כִּידוֹן Kid'on, *n. ar.; Spitztanne.*
1377. כִּיּוּן Kijun, *n. d.; der Stern Saturn.*
1378. כָּל־חֹזֶה Kol-Chozeh, *n. v.; Allsehender.*
1379. כִּלְאָב Kilāb', *n. v.; Erwartung des Vaters.*
1380. כָּלֵב Kaleb', *n. v.; Beller, Klāffer.*
1381. כָּלֵב אֶפְרָתָה Kaleb 'Efrat.ah, *n. u.; 'Efrat des Kaleb'.*
1382. כְּלוּב Kelub', *n. v.; Käfig-, Korbmacher.*
1383. כְּלוּבַי Klub'aj, *n. v.; dasselbe.*
1384. כְּלוּהַי Kluhaj, *n. v.* (1385); *Eingescharrter.*
1385. כְּלוּהוּ Kluhu, *n. v.* (1384); *Einsperrung.*
1386. כֶּלַח Kelach, *n. u.*
1387. כִּלְיוֹן Kiljon, *n. v.; Schmachtender.*
1388. כַּלְכֹּל Kalkol, *n. v.; Erhaltung.*
1389. כְּלָל Kelal, *n. v.; Vollendung, Ganzheit.*
1390. כִּלְמָד Kilmad', *n. u.*
1391. כַּלְנֵה Kalneh, *n. u.*
1392. כַּלְנוֹ Kalno, *n. u.*
1393. כִּמְהָם Kimham, *n. v.* (1394); *Begehrender.*
1394. כִּמְהָן Kimhan, *n. v.* (1393); *dasselbe.*
1395. כְּמוֹשׁ Kemos', *n. d. Moab.; Herrscher, Zwingherr.*
1396. כַּנֵּה Kanneh, *n. u.* (1391).
1397. כְּנִיָהוּ Konjahu, *n. v.; Bestellter Gottes.*
1398. כְּנָנִי Kenani, *n. v.; Schützling.*
1399. כְּנַנְיָה Kenanjah, *n. v.; Schützling Gottes.*
1400. כְּנַנְיָהוּ Kenanjahu, *n. v.; dasselbe.*
1401. כְּנָנְיָהוּ Kananjahu, *n. v.; dasselbe.*
1402. כְּנַעַן Kenaa'n, *n. v., n. reg.; Niederung, Senkung.*
1403. כְּנַעֲנָה Kenaa'nah, *n. v.; Kaufmann.*
1404. כִּנָּרוֹת Kinarot, *n. u., n. mar.*
1405. כִּנֶּרוֹת Kinnerot, *n. u., n. mar.*
1406 כִּנֶּרֶת Kinneret, *n. u., n. mar.*
1407. כְּסִיל Kesil, *n. u.; Fettigkeit, Fruchtbarkeit.*
1408. כַּסְלוּחַ Kasluach, *n. v., n. u.; Kolchien.*
1409. כִּסְלוֹן Kislon, *n. v.; Vertrauender.*
1410. כְּסָלוֹן Kesalon, *n. u.; Fruchtgebiet.*
1411. כְּסָלוֹת Kesulot, *n. u.; dasselbe.*
1412. כִּסְלוֹת תָּבוֹר Kislot Tab'or, *n. u.; Lenden d. Tab'or.*
1413. כָּסְפְיָא Kasifja, *n. reg.*
1414. כְּפַר עַמּוֹנָה Kefar 'Ammonah, *n. vici; Amon-Dorf.*
1415. כְּפַר עַמּוֹנִי Kefar 'Ammoni, *n. v.; Dorfschaft, Gehöft*
1416. כְּפִירָה Kefirah, *n. u.; Dorfschaft.* [*d. Ammoniten.*
1417. כַּפְתּוֹר Kaftor, *n. gen.; Cypern.*
1418. כְּרוּב Krub', *n. v.; Greif.*

1419. כַּרְכְּמִישׁ Karkemis', *n. u.; Kamos'-Stadt,* = כְּרַךְ כְּמִישׁ.
1420. כַּרְכַּס Karkas, *n. v.; Strenger, Harter* (skr. *Karkaça*).
1421. כַּרְמִי Karmi, *n. v., patr.; Weinbauer, -pflanzer.*
1422. כַּרְמֶל Karmel, *n. u., n. mon.; Weinbergplatz.*
1423. כְּרָן Kran, *n. v.*
1424. כּוֹרֶשׁ Kores', *n. v.; Sonnenkönig.*
1425. כֹּרֶשׁ Kores', *n. v.; dasselbe.*
1426. כַּרְשְׁנָא Kars'enah, *n. v.; schlanker Mann.*
1427. כְּרִית Kerit, *n. torr.; Graben.*
1428. כְּרֵת Kret, *n. reg.; Kreta.*
1429. כֶּשֶׂד Kes'ed', *n. v.*
1430. כִּתְלִישׁ Kitlis', *n. u.*
1431. כִּתִּים Kitim, *n. v.; Cyprien.*

ל

1432. לֹא דְבָר Lo D'eb'ar, *n. u.* (1450); *Triftlosigkeit.*
1433. לֹא־עַמִּי Lo 'Ammi, *n. v.; Unvolk.*
1434. לֹא רֻחָמָה Lo Ruchamah, *n. m.; Erbarmenentbehrende.*
1435. לֵאָה Le'ah, *n. m.; Ermüdete.*
1436. לָאֵל Lael, *n. v.; Gottgeweiheter.*
1437. לְאֻמִּים Leummim, *n. v.; Volksstämme.*
1438. לְבָאוֹת Leb'aot, *n. v.; Löwenplatz.*
1439. לְבָן Lab'an, *n. v., n. l.*[1]); *Weisser; Weisspappel-*
1440. לְבָנָה Leb'anah, *n. v.; Mond.* [*platz.*
1441. לְבוֹנָה Leb'onah, *n. u.; Weihrauchstadt, Balsam-.*
1442. לִבְנָה Lib'nah, *n. u., n. l.; Weisspappelplatz.*
1443. לִבְנִי Lib'ni, *n. v.; Weisser, Reiner.*
1444. לְבָנוֹן Leb'anon, *n. mon.; Weissberg, Schneegebirg,*
1445. לִבְנַת Lib'nat, *n. u.*[2]); *Glasstadt.* [*Alp.*
1446. לֹד Lod', *n. u.; Entstammung.*
1447. לוּד Lud', *n. v., n. reg.; Entstammter, -ung.*
1448. לְהָבִי Lehab'i, *gent.; Lybier.*
1449. לַהַד Lahad', *n. v.; Bedrückung, Bedrücker.*
1450. לוֹ דְבָר Lo D'eb'ar, *n. u.* (1432); *Triftlosigkeit.*
1451. לוּב Lub', *n. v.; dürres Gebiet, Südgebiet.*
1452. לוּז Luz, *n. u.*[3]); *Mandelstadt, Nuss-.*
1453. לוּחִית Luchit, *n. u.; Bretterstadt.*
1454. לוֹט Lot', *n. v.; Zauberer.*
1455. לוֹטָן Lot'an, *n. v.; dasselbe.*
1456. לֵוִי Levi, *n. v.; Anhänger, Verbündeter.*
1457. לֶחִי Lechi, *n. l.; Felszackenreihe.*
1458. לַחְמִי Lachmi, *n. v.; Kämpfer.*
1459. לַחְמָם Lachmam, *n. u.* (1460); *Kampfplatz.*
1460. לַחְמָס Lachmas, *n. u.* (1459); *dasselbe.*
1461. לְטוּשִׁים Let'usim, *n. v.*
1462. לַיִשׁ Lajis', *n. v., n. u.; Wild, Wildort.*
1463. לֶכָה Lek'ah, *n. l.; Gang, Wanderung.*
1464. לָכִישׁ Lak'is', *n. u.; Unbezwingbare.*

1) simil. Argus, Argaeus, Albius, Albinus, Albinius, Cannidus. 2) simil. *Λευκὴ κώμη*, Leuca, Leuce, Leucos, Leucopolis, Argyrus, Argyra, Alba Longa, Alba Graeca, Alba Regalis, Alba Julia. 3) cf. Carya, urb. Peloponnesi, Caryae, oppidulum Arcadiae.

Digitized by Google

1465. לְמוּאֵל Lemoel, *n. v.; Gottgeweiheter.*
1466. לְמוּאֵל Lemuel, *n. v.; dasselbe.*
1467. לֶמֶךְ Lemek, *n. v.; Jugendlicher.*
1468. לַעְדָּה Lagdah, *n. v.; Ordnung, Ordner.*
1469. לַעְדָּן Lagdan, *n. v.; dasselbe.*
1470. לַפִּידוֹת Lapidot, *n. v.; Flammen.*
1471. לִקְחִי Likchi, *n. v.; Einnehmender.*
1472. לַקּוּם Lakum, *n. l.; Absperrung, Festung.*
1473. לְשֵׁם Lesem, *n. u.; Wildlager.*
1474. לֵשַׁע Lesag, *n. u.; Erdspalte.*

מ

1475. מֵאָה Meah, *n. tur.; Ausdehnung.*
1476. מִבְחָר Mibchar, *n. v.; Auserlesenheit, Auserlesener.*
1477. מִבְנַי Mebunaj, *n. v.; an Nachkommenschaft Rei-*
1478. מִבְצָר Mibzar, *n. v.; Burg, -herr.* [*cher.*
1479. מִבְצַר צֹר Mibzar Zor, *n. u.; Tyrus-Burg.*
1480. מִבְשָׂם Mibsam, *n. v.; Wohlgeruch, Angenehmer.*
1481. מַגְבִּישׁ Magbis, *n. v.; Krystallort.*
1482. מְגִדּוֹ Megido, *n. u.; Ruhmesstadt.*
1483. מְגִדּוֹן Megidon, *n. u.; dasselbe.*
1484. מַגְדִּיאֵל Magdiel, *n. v.; Adel Gottes.*
1485. מִגְדּוֹל Migdol, *n. l.; Thurm.*
1486. מִגְדַּל אֵל Migdal El, *n. u.; Gottesthurm.*
1487. מִגְדַּל גָּד Migdal Gad, *n. u.; Gad's Thurm.*
1488. מָגוֹג Magog, *n. v.; Kaukasier.*
1489. מַגְפִּיעָשׁ Magpias, *n. v.*
1490. מִגְרוֹן Migron, *n. u.; Sturz, Fall.*
1491. מָדַי Madaj, *n. v., n. reg.; Mitte, Land der Mitte.*
1492. מָדוֹן Madon, *n. u.; Ausdehnung, Strecke.*
1493. מִדְיָן Midjan, *n. v., n. reg.; Gericht, Gerichtsbezirk.*
1494. מַדְמֵן Madmen, *n. u.; Misthaufen.*
1495. מַדְמֵנָה Madmenah, *n. u.; dasselbe.*
1496. מַדְמַנָּה Madmannah, *n. u.; dasselbe.*
1497. מִדִּין Midin, *n. u.; Strecke, Länge.*
1498. מָדָן Madan, *n. v.; Richter.*
1499. מְהֵיטַבְאֵל Mehetabel, *n. v., n. m.; Gott ist Wohlthäter.*
1500. מְהוּמָן Mehuman, *n. v.; Treuer.*
1501. מַהֲלַלְאֵל Mahalalel, *n. v.; Gottesruhm.*
1502. מַהֲרַי Maharaj, *n. v.; Geschickter, Hurtiger.*
1503. מוֹאָב Moab, *n. v., n. reg.; Saame des Vaters.*
1504. מוֹלִיד Molid, *n. v.; Erzeuger.*
1505. מוֹלָדָה Moladah, *n. u.; Geburt, Geschlecht.*
1506. מוֹסֵרָה Moserah, *n. u.; Umzäunung.*
1507. מוֹצָא Moza, *n. v.; Abstammung, Abkunft.*
1508. מוֹרֶה Moreh, *n. col.; Pfeilschütz.*
1509. מוֹרֶשֶׁת גַּת Moreset Gat, *n. u.; Besitzung bei Gat.*
1510. מוּשִׁי Musi, *n. v.; Zurückgewiesener.*
1511. מִזָּה Mizah, *n. v.; Zaghaftigkeit, Zaghafter.*
1512. מְחִידָא Mechida, *n. v.*
1513. מַחֲוִים Machavim, *n. l.*
1514. מַחֲזִיאוֹת Machaziot, *n. v.; Gesichte-Schauender.*
1515. מְחוּיָאֵל Mechujael, *n. v.; Geschlagener Gottes.*
1516. מְחִיָּאֵל Mechijael, *n. v.; dasselbe.*
1517. מָחוֹל Machol, *n. v.; Reigentanz.*
1518. מַחְלָה Machlah, *n. m.; Süsse, oder Geschmückte.*
1519. מַחְלִי Machli, *n. v.; Geschmückter.*
1520 מַחְלוֹן Machlon, *n. v.; dasselbe.*
1521. מַחֲלַת Machalat, *n. m.; Sängerin.*
1522. מְחוֹלָה Mecholah, *n. l.; Reigentanz.*
1523. מַחְלְקוֹת Machlekot, *n. rup.; Fluchtfeld.*
1524. מַחֲנַיִם Machanajim, *n. u.*[1]); *Engelschaaren, Lager.*
1525. מַחְסֵיָה Machsejah, *n. v.; Zuflucht zu Gott.*
1526. מְחִיר Mechir, *n. v.; Gekaufter, Er-.*
1527. מָחַת Machat, *n. v.; Kaufpreis, Lohn* = מְחִירַת.
1528. מַטְרֵד Matred, *n. v.; Vertreiber.*
1529. מַטְרִי Matri, *n. v.; Gefängnisswärter, v.* מַטָּרָה.
1530. מֵי זָהָב Me Zahab, *n. v.; Goldglanz.*
1531. מֵי יַרְקוֹן Me Jarkon, *n. u.; Falbwasser.*
1532. מֵי מְרִיבָה Me Meribah, *n. l.; Haderwasser.*
1533. מֵי נֶפְתּוֹחַ Me Neftoach, *n. f.; Quellwasser.*
1534. מֵידְבָא Medeba, *n. u.; Wasser des Flusses.*
1535. מֵידָד Medad, *n. v.; Liebender.*
1536. מִיכָא Mika, *n. v.; Wer-wie-Gott.*
1537. מִיכָאֵל Mikael, *n. v.; dasselbe.*
1538. מִיכָה Mikah, *n. v.; dasselbe.*
1539. מִיכָהוּ Mikehu, *n. v.; dasselbe.*
1540. מָכִי Maki, *n. v.; Verkaufter* = מָכִיר.
1541. מִיכָיָה Mikajah, *n. v.; Wer-wie-Gott.*
1542. מִיכָיָהוּ Mikajehu, *n. v.; dasselbe.*
1543. מִיכָיָהוּ Mikajahu, *n. v., n. m.; dasselbe.*
1544. מִיכָל Mikal, *n. m.; Wer-wie-Gott* = מִי־כָאֵל.
1545. מִימִין Mijamin, *n. v.; Glückstheil* = מִנְיָמִין.
1546. מֵיפַעַת Mefaat, *n. u.; Schönstadt.*
1547. מֵישָׁא Mesa, *n. v.; Besitzung.*
1548. מִישָׁאֵל Misael, *n. v.; Wer-ist-was-Gott-ist.*
1549. מִישָׁק Misak, *n. v.; Königs Gast* (= מִי שָׁךְ).
1550. מֵישָׁע, מֵשָׁע Mesag, *n. v.; Rettung, Sieg.*
1551. מַכְבֵּנָא Makbena, *n. u.; Umkreis.*
1552. מַכְבַּנַּי Makbannaj, *n. v.; Fesselnder.*
1553. מְכוֹנָה Mekonah, *n. u.; Grundfeste.*
1554. מִכְמָס Mikmas, *n. u.; Schatz, -ort.*
1555. מִכְמָשׁ Mikmas, *n. u.; dasselbe.*
1556. מִכְמָשׁ Mikmas, *n. u.; dasselbe.*
1557. מִכְמְתָת Mikmetat, *n. u.; Schlupfwinkel.*
1558. מַכְנַדְבַי Maknadbaj, *n. v.*
1559. מַכְפֵּלָה Makpelah, *n. l.; Zusammenfaltung.*
1560. מָכִיר Makir, *n. v.*[2]), *Verkaufter.*
1561. מָכִירִי Makiri, *n. v.; dasselbe.*

1) s. arg. Στρατός, metropolis Acarnaniae; Castra Cyri, locus Ciliciae; Castra Alexandri, Castra Tyriorum, Castra Judaeorum etc., loca Aegypti; Castra Cornelia, locus Africae Zeugitanae apud Plin. V. 4. etc.
2) cf. Venditius apud Josephum.

Digitized by Google

1562. מִכְרִי Mik'ri, *n. v.; Preiswürdiger.*
1563. מַכְתֵּשׁ Mak'tes', *n. val.; Mörser, Vertiefung.*
1564. מִלּוֹא Millo, *n. cast.; Wall.*
1565. מַלְאָכִי Mal'a'ki, *n. v. (quid.); Gesandter.*
1566. מְלַטְיָה Melat'jah, *n. v.; Geretteter Gottes.*
1567. מֶלֶךְ Melek', *n. v.*[1]); *König, Herrscher.*
1568. מֹלֶךְ Molek', *n. d.; Gebieter.*
1569. מַלּוּךְ Malluk', *n. v.; dasselbe.*
1570. מִלְכָּה Milkah, *n. m.*[2]); *Königin, Gebieterin.*
1571. מְלִיכוּ Melik'u, *n. v.; Herrschaft.*
1572. מַלּוּכִי Malluk'i, *n. v.; Königlicher.*
1573. מַלְכִּי־צֶדֶק Malki-Z'ed'ek', *n. v.*[3]); *Herrscher-Jupiter.*
1574. מַלְכִּי־שׁוּעַ Malki-S'ua', *n. v.; König-Edler.*
1575. מַלְכִּיאֵל Malkiel, *n. v.; König ist Gott.*
1576. מַלְכִּיָּה Malkijah, *n. v.; dasselbe.*
1577. מַלְכִּיָּהוּ Malkijahu, *n. v.; dasselbe.*
1578. מַלְכִּירָם Malkiram, *n. v.; der König ist erhaben.*
1579. מִלְכֹּם Milkom, *n. di.; Herrscher.*
1580. מַלְכָּם Malkam, *n. di., n. v.; dasselbe.*
1581. מַלְכָּן Malkan, *n. di.* (1579); *dasselbe.*
1582. מַלְכַּת Melek'et, *Königin, Herrscherin.*
1583. מִלָּלַי Milalaj, *n. v.; Beredter.*
1584. מַלּוֹתִי Malloti, *n. v.; dasselbe.*
1585. מְמוּכָן Memuk'an, *n. v.*
1586. מַמְרֵא Mamre, *n. v., n. qu.; Betrübender.*
1587. מָנוֹחַ Manoach, *n. v.; Versorgung.*
1588. מְנַחֵם Menachem, *n. v.; Tröster.*
1589. מָנַחַת Manachat, *n. v., n. l.; Ruhe.*
1590. מְנִי Meni, *Venus-Planet.*
1591. מִנִּי Minni, *n. v.; Armenier.*
1592. מִנְיָמִין Minjamin, *n. v.; Glückstheil.*
1593. מְנַשֶּׁה Menas', *n. v.; Vergessenmacher.*
1594. מִנִּית Minnit, *n. u.; der Venus geweihete Stätte.*
1595. מַסָּה Massah, *n. l.; Versuchung.*
1596. מִסְפַּר Mispar, *n. v.; Zähligkeit, Winzigkeit.*
1597. מִסְפֶּרֶת Misperet, *n. v.; dasselbe.*
1598 מוֹסֵרוֹת Moserot, *n. u.; Bande, Fesseln.*
1599. מַעֲדַי Maad'aj, *n. v.; Schmuckreicher.*
1600. מוֹעַדְיָה Moad'jah, *n. v.; Schmuck Gottes.*
1601. מַעַדְיָה Maad'jah, *n. v.; dasselbe.*
1602. מָעוֹן Mao'n, *n. v., n. u.; Zuflucht.*
1603. מְעוֹנֹתַי Meo'notaj, *n. v.; Wohnstätter.*
1604. מַעַזְיָה Maazjah, *n. v.; Trost Gottes.*
1605. מַעַזְיָהוּ Maazjahu, *n. v.; dasselbe.*
1606. מָעַי Maaj, *n. v.; Zarter.*
1607. מָעוֹק Maok', *n. v.; Bedrücker.*
1608. מַעֲכָה Maak'ah, *n. v., n. m.; Senkung.*
1609. מַעֲכַת Maak'at, *n. reg.; dasselbe.*

1) simil. *Κρέων*, Tyrannus, *Τύραννος*, Rex, Regulus, Regillus, *Βασιλικός*. 2) simil.. Regina, Regilla, Basilissa. 3) simil. *Δικαίαρχος*.

1610. מַעֲלֵה עַקְרַבִּים Maaleh'Ak'rabim, *n. l.; Skorpionen-Auf-*
1611. מְעוֹנֵנִים Meonenim, *n. qu.; Zaubereiche.* [*steg.*
1612. מָעַז Maaz', *n. v.; Zorniger.*
1613. מַעֲרַת Maarat, *n. u.; Baumbarheit.*
1614. מְעָרָה Mearah, *n. l.; Höhle.*
1615. מַעֲשַׂי Mas'aj, *n. v.; Werker.*
1616. מַעֲשֵׂיָה Maas'ejah, *n. v.; Werk Gottes.*
1617. מַעֲשֵׂיָהוּ Maas'ejahu, *n. v.; dasselbe.*
1618. מֹף Mof, *n. u.; Osiris-Grab.*
1619. מְפִיבֹשֶׁת Mefib'os'et, *n. v.*
1620. מֻפִּים Mupim, *n. v.*
1621. מֵפַעַת Mefaat, *n. u.; Schönstadt.*
1622. מְצֹבָיָה Mez'ob'ajah, *n. l.*
1623. מֹצָה Moz'ah, *n. u.; Ausgang.*
1624. מָצוֹר Maz'or, *n. v., n. reg.* (1629); *Veste.*
1625. מִצְעָר Miz'ar, *n. l.; Kleinheit.*
1626. מִצְפָּה Miz'pah, *n. u.; Warte.*
1627. מִצְפֵּה Miz'peh, *n. u.; dasselbe.*
1628. מִצְפֵּה גִּלְעָד Miz'peh Gilad', *n. u.; Gila'd's Warte.*
1629. מִצְרַיִם Miz'rajim, *n. v., n. reg.* (1624); *zweigetheil-*
1630. מַקֵּדָה Maked'ah, *n. u.; Hirtenstadt.* [*tes Gebiet.*
1631. מַקְהֵלֹת Mak'helot, *n. l.; Sammelplatz.*
1632. מִקְלוֹת Mik'lot, *n. v.*
1633. מִקְנִיָּהוּ Mik'nejahu, *n. v.; Besitz Gottes.*
1634. מָקֵץ Mak'az', *n. l.; Ende.*
1635. מָרָא Mara, *n. m.; Betrübte.* [*scher.*
1636. מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן Merod'ak' Balad'an, *n. v.; Mars ist Herr-*
1637. מָרֵאשָׁה Mares'ah, *n. u., n. v.* (1660); *Besitzthum.*
1638. מֵרָב Merab', *n. m.; Vermehrung.*
1639. מֵרֵד Mered', *n. v.; Empörung.*
1640. מְרֹדָךְ Merod'ak', *n. d.; Mars.*
1641. מָרְדְּכַי Mordek'aj, *n. v.; Verehrer des Mars.*
1642. מָרָה Marah, *n. l.; Bitterquell.*
1643. מֵרוֹם Merom, *n. lac.; Bittersee.*
1644. מְרוֹז Meroz, *n. u.; Zederplatz* = מְאֵרָז.
1645. מְרִי בַּעַל Meri Baal, *n. v.; Abfall von Baal.*
1646. מְרִיב בַּעַל Merib'Baal, *n. v.; Bestreitung des Baal.*
1647. מְרִיבָה Merib'ah, *n. l.; Hader, Zank.*
1648. מְרִיבוֹת Merib'ot, *n. l.; Zänkerei.*
1649. מְרָיָה Merajah, *n. v.; Widersetzlichkeit.* [מְרָאִיָּה.
1650. מֹרִיָּה Morijah, *n. l., n. mon.; Gottgeschaueter* =
1651. מִרְיָם Mirjam, *n. m.; Betrübte, Unglückliche.*
1652. מְרָיוֹת Merajot, *n. v.; Empörungen.*
1653. מִרְמָה Mirmah, *n. v.*[1]); *Trug, Betrüger.*
1654. מְרֵמוֹת Meremot, *n. v.; Falschheit.* [רֹן = רוֹן.
1655. מֵרֹנֹת Meronot, *n. l.; Liederquell* (= מֵי־רוֹנוֹת),
1656. מֶרֶס Meres, *n. v.; Würdiger* (zed. *meresh*).
1657. מַרְסְנָא Marsena, *n. v.; dasselbe.*
1658. מַרְעָלָה Mara'lah, *n. l.; Erbebung.*
1659. מְרָרִי Merari, *n. v.; Zorniger.*

1) cf. n. p. Dolius.

Digitized by Google

1660. מַרְשָׁה Mareśah, *n. u., n. v.* (1637); *Besitzung.*
1661. מָרוֹת Marot, *n. u.; Fettigkeit, Fruchtbarkeit.*
1662. מְרָתַיִם Meratajim, *n. Bab. proph.; Doppelempö-*
1663. מַשׂ Maś, *n. v.* [*rung; - Unglück.*
1664. מַשָּׂא Maśa, *n. port.*
1665. מַשָּׂא Massa, *n. v.; Lasttrüger.*
1666. מִשְׁאָל Miśal, *n. u.; Hohlweg* = מִשְׁעָל.
1667. מְשׁוֹבָב Meśobab, *n. v.; Abtrünniger, Rebell.*
1668. מִשְׂגָּב Miśgab, *n. l.; Felshöhe.*
1669. מֹשֶׁה Mośeh, *n. v.; Herausführer, Retter.*
1670. מַשְׁחִית Maśchit, *n. mon.; Verderbensberg.*
1671. מֹשִׁי Mośi, *n. v.; Weichender.*
1672. מְשֵׁיזַבְאֵל Meśezabel, *n. v.; Befreier ist Gott.*
1673. מֶשֶׁךְ Meśech, *n. v.; Tapferkeit, Tapferer.*
1674. מָשָׁל Maśal, *n. u.; Hohlweg* = מִשְׁעָל.
1675. מְשֻׁלָּם Meśullam, *n. v.; Befreundeter.*
1676. מְשֶׁלֶמְיָה Meśelemjah, *n. v.; Vergelter ist Gott.*
1677. מְשֶׁלֶמְיָהוּ Meśelemjahu, *n. v.; dasselbe.*
1678. מְשֻׁלֶּמֶת Meśullemet, *n. m.; Befreundete.*
1679. מְשִׁלֵּמוֹת Meśillemot, *n. v.; Vergeltung.*
1680. מְשִׁלֵּמִית Meśillemit, *n. v.; dasselbe.*
1681. מִשְׁמַנָּה Miśmannah, *n. v.; Wohlbeleibtheit.*
1682. מִשְׁמָע Miśmaʿ, *n. v.; Gehorsam, -er.*
1683. מִשְׁעָם Miśʿam, *n. v.; Reinigung.*
1684. מִשְׂרָע Miśraʿ, *u. l.; schlüpfriger Ort.*
1685. מַשְׂרֵקָה Maśrekah, *n u.; Rebenpflanzung.*
1686. מַתָּן Mattan, *n. v.; Starker, Held.*
1687. מַתַּנָה Mattanah, *n. l.; Veste.*
1688. מְתֶן Meten, *n. v.; Hüfte, Lende.*
1689. מַתְנַי Matnaj, *n. v.; Starker, Kräftiger.*
1690. מַתַּנְיָהוּ Mattanjahu, *n. v.; Geschenk Gottes.*
1691. מַתַּנְיָה Mattanjah, *n v.; dasselbe.*
1692. מִתְקָה Mitkah, *n. l.*[1]); *Süssbrunnen.*
1693. מִתְרְדָת Mitredat, *n. v.; dem Sonnenized geweiht.*
1694. מְתוּשָׁאֵל Metuśaʾel, *n. v.; Mann Gottes.*
1695. מְתוּשֶׁלַח Metuśelach, *n. v.; Mann der Lanze.*
1696. מַתַּת Mattat, *n. v.; Geschenk, Gabe.*
1697. מַתַּתָה Mattattah, *n. v.; Geschenk Gottes.*
1698. מַתִּתְיָה Mattitjah, *n. v.; dasselbe.*
1699. מַתִּתְיָהוּ Mattitjahu, *n. v.; dasselbe.*

נ

1700. נֹא No, *n. u.* (1701); *ʾAmon-Stadt, Theben,*
1701. נֹא אָמוֹן Noʾamon, *n. u.* (1700); *dasselbe.* [*Diospolis.*
1702. נֹב Nob, *n. u.; Anhöhe, Hochstadt.* [*-Stadt.*
1703. נְבוֹ Nebo, *n. di., n. mon., n. u.; Mercur, -Berg,*
1704. נְבוּזַרְאדָן Nebuzaradan, *n. v.; Fürst-Herr d. Mercur.*
1705. נֹבַח Nobach, *n. v., n. u.; Gekläff; Sprudel* = נִבְגַ.
1706. נִבְחַז Nibchaz, *n. di.; Herr der Finsterniss.*
1707 נְבַט Nebat, *n. v.; Anblick.*

1) simil. *Γλυκεῖαι*, locus Achaiae prope Pelleuen.

1708. נְבָיוֹת Nebajot, *n. v.; Hochgegenden.*
1709. נְבוּכַדְנֶאצַּר Nebukadnezar, *n. v.; Fürst des Mercur.*
1710. נְבֻכַדְנֶאצַּר Nebukadnezar, *n. v.; dasselbe.*
1711. נְבוּכַדְרֶאצַּר Nebukadrezar, *n. v.; dasselbe.*
1712. נָבָל Nabal, *n. v.*[1]); *Gottloser, Schlaffer.*
1713. נְבַלָּט Neballat, *n. u.; Kastanienhöhe* (= נב בלט).
1714 נְבוּשַׁזְבָן Nebuśazban, *n. v.; Verehrer des Mercur.*
1715. נִבְשָׁן Nibśan, *n. u.; Fettboden.*
1716. נָבוֹת Nabot, *n. v.; Hervorragung.*
1717. נֹגַהּ Nogah, *n. v.; Glanz, Pracht.*
1718. נָדָב Nadab, *n. v.; Edeler, Freigebiger.*
1719. נְדַבְיָה Nedabjah, *n. v ; Edeler Gottes.*
1720. נַהֲלֹל Nahalol, *n. v.; Trift, Weideplatz.*
1721. נַהֲלָל Nahalal, *n. v.; dasselbe.*
1722. נֹד Nod, *n. reg.; Flucht, Verbannung.*
1723. נוֹדָב Nodab, *n. v.; Edeler.*
1724. נֹחַ Noach, *n. v.; Beruhigung, Tröstung.*
1725. נוֹחָה Nochah, *n. v.; Ruhe.*
1726. נוּן Nun, *n. v.; Nachkomme, Sprosz.*
1727. נוֹן Non, *n. v.; dasselbe.*
1728. נוֹעַדְיָה Noadjah, *n. v., n. m.; Zusammenkunft Gottes.*
1729. נַחְבִי Nachbi, *n. v.; Verborgener.*
1730. נַחֲלִיאֵל Nachaliel, *n. l.; Besitz Gottes.*
1731. נֶחֱלָם Nechelam, *n. l.; Gestärkter.*
1732. נָחוּם Nechum, *n. v.; Getrösteter.*
1733 נַחַם Nacham, *n. v.; Trost, Beileid.*
1734. נַחוּם Nachum, *n. v.; Getrösteter.*
1735. נְחֶמְיָה Nechemjah, *n. v.; Gottestrost.*
1736. נַחֲמָן Nachaman, *n. v.; Getrösteter.*
1737. נָחוֹר Nachor, *n. v.; Schnaubender.*
1738. נַחֲרַי Nacharaj, *n. v.; Schnarcher.*
1739. נַחְרַי Nachraj, *n. v.; dasselbe.*
1740. נָחַשׁ Nachaś, *n. v., n. u.; Zauberer, Zauberstadt.*
1741. נַחְשׁוֹן Nachśon, *n. v.; Zauberer.*
1742. נְחֻשְׁתָּא Nechuśta, *n. m.; Fessel, Bande.*
1743. נָחַת Nachat, *n. v.; Ruhe.*
1744. נְטֹפָה Netofah, *n. u.; Balsamstadt.*
1745. נֵיבַי Nebaj, *n. v.; Lobender.*
1746. נִינְוֵה Ninveh, *n. u.; Wohnung d. Ninus* = נינוח.
1747. נָיוֹת Najot, *n. l.; Wohnstätten.*
1748. נְכֹחַ Nekoh, *n. v.*
1749. נְכוֹ Neko, *n. v.*
1750. נָכוֹן Nakon, *n. are.; Spitztanne.*
1751. נְמוּאֵל Nemuel, *n. v.*
1752. נִמְרֹד Nimrod, *n. v.; Empörung.*
1753. נִמְרָה Nimrah, *n. u.; Frischquell.*
1754. נִמְשִׁי Nimśi, *n. v.; Herausgezogener.*
1755. נִסְרֹךְ Nisrok, *n. d.*
1756. נֵעָה Neah, *n. u.; Erbebung.*

1) simil. Flaccus apud Latinos. 2) simil. Dreno, Basiliscus nomina apud Graecos et Romanos.

Digitized by Google

1757. נֹעָה Noah, *n. m.; Wandernde.*
1758. נְעִיאֵל Neʿiel, *n. l.; Huld Gottes* (= נְעִים־אֵל).
1759. נַעַם Naam, *n. v.*[1]); *Lieblichkeit, Huld.*
1760. נַעֲמָה Naamah, *n. m., n. u.; Lieblichkeit, Anmuth.*
1761. נָעֳמִי Naomi, *n. m.; Huldreiche.*
1762. נַעֲמָן Naaman, *n. v.; Annehmlicher.*
1763. נַעֲרָה Naarah, *n. m., n. u.; Mädchen, Jugendstadt.*
1764. נַעֲרַי Naaraj, *n. v.; Jugendlicher.*
1765. נְעַרְיָה Neʿarjah, *n. v.; Diener Gottes.*
1766. נַעֲרָן Naaran, *n. u.; Jugendstadt.*
1767. נֹף Nof, *n. u.; Osiris-Grab.*
1768. נֵפֶג Nefegʿ, *n. v.; Spross.*
1769. נֹפַח Nofach, *n. u.; Wohlduft.*
1770. נְפִיל Nefil, *n. gig.; Starker, Riese.*
1771. נְפוּס Nefus, *n. v.; Lebenskräftiger,* = נְפִישֵׁי.
1772. נָפִישׁ Nafisʿ, *n. v.*[2]); *Gemehrter.*
1773. נַפְתּוּחַ Naftuach, *n. v.; Losgürtung.*
1774. נַפְתָּלִי Naftali, *n. v.*[3]); *Kämpfender.*
1775. נְצִיב Nezibʿ, *n. u.; Posten.*
1776. נְצִיחַ Neziach, *n. v.; Besiegter.*
1777. נֵקֵב Nekebʿ, *n. l.; Höhle.*
1778. נְקוֹדָא Nekodaʿ, *n. v.; Hirt, Herdenbesitzer.*
1779. נֵר Ner, *n. v.; Leuchte.*
1780. נֵרְגַל Nergʿal, *n. di.; der Mars-Planet.*
1781. נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר Neregʿal Sʿerezʿer, *n. v.; Mars, Fürst des*
1782. נֵרִיָּה Nerijah, *n. v.; Gottesleuchte.* [*heil. Feuers.*
1783. נָתָן Natan, *n. v.; Geber.*
1784. נְתַן־מֶלֶךְ Netan Melekʿ, *n. v.; Gabe des Königs.*
1785. נְתַנְאֵל Netanel, *n. v.; Gabe Gottes.*
1786. נְתַנְיָה Netanjah, *n. v.; dasselbe.*
1786. נְתַנְיָהוּ Netanjahu, *n. v.; dasselbe.*

ס

1788. סְבָא Sebʿa, *n. v.; Mensch.*
1789. סִבְּכַי Sibkʿaj, *n. v.; Sambuka-Spieler.*
1790. סִבְרַיִם Sibʿrajim, *n. u.; Doppelwarte.*
1791. סַבְתָּה Sabʿtah, *n. v.*
1792. סַבְתְּכָא Sabʿtekʿa, *n. v.*
1793. סְדֹם Sedʿom, *n. u.; Kalkboden.*
1794. סוֹא So, *n. v.*
1795. סוֹדִי Sodʿi, *n. v.; Vertrauter.*
1796. סוּחַ Suach, *n. v.; Spross* = שִׂיחַ, שׂוּחַ.
1797. סוּסִי Susi, *n. v.* (*i. q. nunc* מְשִׂיחָה)[4]): *Fröhlicher.*
1798. סוּף Suf, *n. l.; Nilschilf.*
1799. סוּר Sur, *n. temp.; Einkehrthor.*
1800. סוֹטַי Sotʿaj, *n. v.; Abweichender.*
1801. סִיחוֹן Sichon, *n. v.; Verächtlicher.*
1802. סִין Sin, *n. l., n. Pelus.; Kothstadt, Sumpf-.*

1) simil. Acceptus, Accepta, Amoena, Gratus, Gratius, Grata, Hedus, Hedys, Hedistus, Jucundus, Jucundinus, Jucunda. 2) cf. apud Romanos: Auctus, Adauctus, Ampliatus. 3) cf. Luctatius apud Romanos. 4) cf. Gaius, Γάϊος.

1803. סִינִי Sini, *n. l.; Dornüberstrickter.*
1804. סִינִי* Sinaj, *n. mon.; Felsenklüftiger.*
1805. סִיסְרָא Sisera, *n. v.; Schlachtordnung.*
1806. סִיעָא Siaʿ, *n. v.* (1807); *Versammlung.*
1807. סִיעֲהָא Siʿha, *n. v.* (1806); *dasselbe.*
1808. סֻכִּי Suki, *n. v.; Hüttenwohner.*
1809. סְכַכָה Sekʿakʿah, *n. u.; Umzäunung.*
1810. סֻכּוֹת Sukkot, *n. u., n. l.; Hütten, Zelte.*
1811. סֻכּוֹת בְּנוֹת Sukkot Benot, *n. l.; Hütten der Töchter.*
1812. סַלּוּ Sallu, *n. v.; Erhebung.*
1813. סִלָּא Silla, *n. l.; dasselbe.*
1814. סָלוּא Salu, *n. v.; Erhobener.*
1815. סַלָּא Sallu, *n. v.; Erhabener.*
1816. סַלּוּא Sallu, *n. v.; dasselbe.*
1817. סֶלֶד Seledʿ, *n. v.; Frohlocken.*
1818. סַלַּי Sallaj, *n. v.; Erhobener*
1819. סַלְכָה Salkʿah, *n. u.; Wanderung.*
1820. סֶלַע Selagʿ, *n. u.*[1]); *Felsstadt.*
1821. סַמְגַּר נְבוֹ Samgar Nebʿo, *n. v.; Schwert des Nebo.*
1822. סְמַכְיָהוּ Semakʿjahu, *n. v.; Stütze Gottes.*
1823. סְנָאָה Senaʿh, *n. u.; Hochstadt.*
1824. סַנְבַלַּט Sanbʿallatʿ, *n. v.; Kastanienbusch.*
1825. סְנֵה Seneh, *n. scop.; Zahn, Klippe.*
1826. סְנֵוֵה Seneveh, *n. u.*
1827. סַנְחֵרִיב Sancheribʿ, *n. v.*
1828. סַנְסַנָּה Sansannah, *n. u.; Dornstrauchstadt.*
1829. סִסְמַי Sismaj, *n. v.*
1830. סַף Saf, *n. gig.; Schwellen-Hüter.*
1831. סְפַר Sefar, *n. mon., n. u.; Grünze.*
1832. סְפָרַד Sefaradʿ, *n. reg.*
1833. סְפַרְוַיִם Sefarvajim, *n. l.*
1834. סֹפֶרֶת Soferet, *n. m.; Schreibung, Aufzeichnung.*
1835. סַרְגּוֹן Sargon, *n. v.; Sonnenfürst.*
1836. סֶרֶד Seredʿ, *n. v.; Panzer-Verfertiger.*
1837. סְרָה Sirah, *n. cist.*
1838 סְתוּר Setur, *n. v.; Verborgener.*
1839. סִתְרִי Sitri, *n. v.; dasselbe.*

ע

1840. עֲבֵד נְגוֹ ʿAbʿedʿ Nego, *n. v.; Verehrer des Negʿo.*
1841. עֲבֵד נְגוֹא ʿAbʿedʿ Negʿo, *n. v.; dasselbe.*
1842. עֶבֶד ʿEbʿedʿ, *n. v.*[2]); *Diener.*
1843. עֶבֶד מֶלֶךְ ʿEbʿedʿ Melekʿ, *n. v.; Königsdiener.*
1844. עוֹבֵד ʿObʿedʿ, *n. v.; Dienender*
1845. עֹבֵד אֱדוֹם ʿObʿedʿ Edʿom, *n. v.; Knecht Edʿom's.*
1846. עַבְדָא ʿAbʿda, *n. v.; Knecht.*
1847. עַבְדְּאֵל ʿAbʿdeʿel, *n. v.; Gottesknecht.*
1848. עַבְדִּי ʿAbʿdi, *n. v.; Arbeitender.*
1849. עֹבַדְיָה ʿObʿadʿjah, *n. v.; Gottesdiener.*

1) conf. Petra; Scopelus, oppidum Bospori 2) consim. Servus, Servius, Servilius.

Digitized by Google

1850. עֹבַדְיָהוּ ʿOb'adjahu, *n. v.; Gottesdiener.*
1851. עַבְדּוֹן ʿAb'don, *n. v., n. u.; Dienstbarer.*
1852. עוֹבָל ʿOb'al, *n. v.; Starker, Dicker.*
1853. עֵבֶר ʿEb'er, *n. v.; Jenseitigkeit, -tiger.*
1854. עֲבָרִים ʿAb'arim, *n. mon.; jenseitige Gegenden.*
1855. עֶבְרֹן ʿEb'ron, *n. u.; Furt, Uebergang.*
1856. עַבְרוֹנָה ʿAb'ronah, *n. l.; Ueberschreitung, -gang.*
1857. עֶגְלָה ʿEg'lah, *n. m.*[1]*); Jungstier, Unbändigkeit.*
1858. עֶגְלוֹן ʿEg'lon, *n. v., n. u.; dasselbe.*
1859. עֶגְלַת ʿEg'lat, *n. u.; dasselbe.*
1860. עִדּוֹ ʿIddo, *n. v.; Festlicher.*
1861. עוֹדֵד ʿOd'ed', *n. v.; Aufrichtender.*
1862. עָדָה ʿAd'ah, *n. m.; Schmuckreiche.*
1863. עִדּוֹ ʿIddo, *n. v.; Festlicher.*
1864. עֲדִיאֵל ʿAd'iel, *n. v.; Schmuck Gottes.*
1865. עֲדָיָה ʿAd'ajah, *n. v.; dasselbe.*
1866. עֲדָיָהוּ ʿAd'ajahu, *n. v.; dasselbe.*
1867. עֲדָלַי ʿAd'laj, *n. v.; Gerechter.*
1868. עֲדֻלָּם ʿAd'ullam, *n. u.; Gerechtigkeit des Volkes* [= עֲדַל עַם.
1869. עָדִין ʿAd'in, *n. v.; Wollüstiger.*
1870. עֵדֶן ʿEd'en, *n. v., n. reg.; Lust; Lustgegend.*
1871. עֵדֶן ʿEd'en, *n. v., n. reg.; dasselbe.*
1872. עֲדִינָא ʿAd'ina, *n. v.; Wollüstiger.*
1873. עִדְנָא ʿAd'na, *n. v.; Wollüstiger.*
1874. עַדְנָה ʿAd'nah, *n. v.; dasselbe.*
1875. עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי ʿAd'ino Ha-Ez'no, *Wollüstiger aus der Fa-*
1876. עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי ʿAd'ino Ha-Ez'ni, *dasselbe.* [*milie ʿEz'en.*
1877. עַדְנָח ʿAd'nach, *n. v.*
1878. עַדְעָדָה ʿAd'ad'ah, *n. u.; Versammlungsplatz.*
1879. עֵדֶר ʿEd'er, *n. v.; Heerdenbesitzer.*
1880. עֶדֶר ʿEd'er, *n. v., n. u., n. tur.; Heerdenreichthum.*
1881. עַדְרִיאֵל ʿAd'riel, *n. v.; Heerde Gottes.*
1882. עֲדָיָתַיִם ʿAd'itajim, *n. u.; Doppelschmuck.*
1883. עַוָּא ʿAvvah, *n. u.; Zerstörung.*
1884. עוֹג ʿOg', *n. gig.; Riese* = עֲנָק.
1885. עַוִּים ʿAvvim, *n. u.; Ruinen.*
1886. עַוִּית ʿAvit, *n. u.; Ruine.*
1887. עוּתַי ʿUtaj, *n. v.; Helfer, Unterstützer.*
1888. עֻזָּא ʿUzza, *n. v.; Kräftiger.*
1889. עֲזוּבָה ʿAzub'ah, *n. m.; Verlassene.*
1890. עַזְבּוּק ʿAzbuk', *n. v.*
1891. עַזְגָּד ʿAzg'ad', *n. v.*
1892. עַזָּה ʿAzzah, *n. u.; Veste.*
1893. עֻזָּה ʿUzzah, *n. v.; Kräftiger.*
1894. עַזַּז ʿAzaz, *n. v.; Mächtiger.*
1895. עַזִּיזָא ʿAziza, *n. v.; Starker.*
1896. עֲזַזְיָה ʿAzazjah, *n. v.; Starker Gottes.*
1897. עֲזַזְיָהוּ ʿAzazjahu, *n. v.; dasselbe.*

1) simil. Damatis, Bos, Juvencus, Vitulus, Taurus, Taurinus, Taurillus, Taurissus, Tauricius, Taurisius, Tauricianus cognomina virorum Romanorum.

1898. עֻזִּי ʿUzzi, *n. v.; Kräftiger.*
1899. עֻזִּיָּא ʿUzzija, *n. v.; Macht Gottes.*
1900. עֲזִיאֵל ʿAziel, *n. v.; dasselbe.*
1901. עֻזִּיאֵל ʿUzziel, *n. v.; dasselbe.*
1902. עֻזִּיָּה ʿUzzijah, *n. v.; dasselbe.*
1903. עֻזִּיָּהוּ ʿUzzijahu, *n. v.; dasselbe.*
1904. עַזְמָוֶת ʿAzmavet, *n. v.; s.* בֵּית עַזְמָוֶת.
1905. עֲזֵקָה ʿAzek'ah, *n. u.; Neubruch.*
1906. עֵזֶר ʿEzer, *n. v.; Hülfe.*
1907. עֵזֶר ʿEzer, *n. v.; dasselbe.*
1908. עַזָּר ʿAzzur, *n. v.; Helfer.*
1909. עַזּוּר ʿAzzur, *n. v.; dasselbe.*
1910. עֶזְרָא ʿEzra, *n. v.; Hülfe.*
1911. עֶזְרִיאֵל ʿAzariel, *n. v.; Hülfe Gottes.*
1912. עֶזְרָה ʿEzrah, *n. v.; Hülfe.*
1913. עֶזְרִי ʿEzri, *n. v.; Helfer.*
1914. עֲזַרְיאֵל ʿAzriel, *n. v.; Hülfe Gottes.*
1915. עֲזַרְיָה ʿAzarjah, *n. v.; dasselbe.*
1916. עֲזַרְיָהוּ ʿAzarjahu, *n. v.; dasselbe.*
1917. עַזְרִיקָם ʿAzrik'am, *n. v.; Hülfe vor dem Feind.*
1918. עַטָרָה ʿAt'arah, *u. m.*[1]*); Krone, Kranz.*
1919. עַטָרוֹת ʿAt'arot, *n. u.*[2]*); Wallumgebungen.*
1920. עַטְרֹת אַדָּר ʿAt'rot Addar, *n. u.; Pracht-Wälle.*
1921. עַטְרֹת בֵּית יוֹאָב ʿAt'rat Bet Joab', *n. u.; Wälle Bet-*
1922. עַטְרֹת שׁוֹפָן ʿAt'rot Sofan, *n. u.* [*Joab's.*
1923. עַי ʿAj, *n. u.; Trümmer, -haufen.*
1924. עַיָּא ʿAja, *n. u.; dasselbe.*
1925. עִיבָל ʿEb'al, *n. v., n. u.; nackter Berg.*
1926. עַיָּה ʿAjah, *n. u.; Trümmerhaufen.*
1927. עֵיטָם ʿEt'am, *n. u.; Raubthierplatz.*
1928. עִיֵּי הָעֲבָרִים ʿIje Ha-Ab'arim, *n. mon.; Trümmer des*
1929. עִילָי ʿIlaj, *n. v.; Oberster.* [*Ab'arim.*
1930. עֵילָם ʿElam, *n. v.*
1931. עִיִּים ʿIjim, *n. u.; Trümmer.*
1932. עִיּוֹן ʿIjon, *n. u.; dasselbe.*
1933. עַיִן ʿAjin, *n. u.; Quellort.*
1934. עֵין גְּדִי ʿEn Ged'i, *n. u.; Bocksquelle.*
1935. עֵין גַּנִּים ʿEn Gannim, *n. u.; Gärtenquelle.*
1936. עֵין דֹּאר ʿEn Dor, *n. u.; Sprudelquelle.*
1937. עֵין דּוֹר ʿEn Dor, *n. u.; dasselbe.*
1938. עֵין חַדָּה ʿEn Chaddah, *n. u.; Schnellquelle.*
1939. עֵין חָצוֹר ʿEn Chaz'or, *n. u.; Hofquelle.*
1940. עֵין חֲרוֹד ʿEn Charod', *n. u.; Schreckensquelle.*
1941. עֵין מִשְׁפָּט ʿEn Mis'pat', *n. l.; Gerichtsquelle.*
1942. עֵין עֶגְלַיִם ʿEn Eg'lajim, *n. opp.; Jungstierquelle.*
1943. עֵין רֹגֵל ʿEn Rog'el, *n. fon.; Walkerquelle.*
1944. עֵין רִמּוֹן ʿEn Rimmon, *n. u.; Granatenquell.*
1945 עֵין שֶׁמֶשׁ ʿEn S'emes', *n. fon.; Sonnenquell.*
1946. עֵין תַּנִּין ʿEn Tannin, *n. fon.; Schakalquell.*

1) simil. *Στέφανος, Στεφανᾶς.* 2) simil. *Στεφάνη*, urbs Phocydis, *Στεφανὶς*, urbs Mariandynorum.

Digitized by Google

1997. עֶמֶק מֶלֶךְ 'Emek Melek', *Königsthal.*
1998. עֶמֶק קְצִיעַ 'Emek K'eziz', *n. u.; Zimmt-Thal* = צִי קְצִיעַ.
1999. עֲמוֹרָה 'Amorah, *n. v.; Anbau, Neubau.*
2000. עַמְרִי 'Amri, *n. v.; Sklave, Diener.*
2001. עַמְרָם 'Amram, *n. v.; Diener.*
2002. עֲמָסָא 'Amasa, *n. v.; Lastträger, Bürden-.*
2003. עַמָּשַׂי 'Amassaj, *n. v.; dasselbe.*
2004. עַמַּשְׂסַי 'Amassaj, *n. v.; dasselbe.*
2005. עֲנָב 'Anab, *n. u.; Traubenort.*
2006. עָנוּב 'Anub, *n. v.; Verbundener.*
2007. עֲנָה 'Anah, *n. v.; Erhörung.*
2008. עֲנִי 'Unni, *n. v.; Gebeugter.*
2009. עֲנָיָה 'Anajah, *n. v.; Erhörung.*
2010. עֲנִים 'Anim, *n. u.; Quellenort.*
2011. עָנֵם 'Anem, *n. u.; Doppelquellen.*
2012. עַנַּמֶּלֶךְ 'Anammelek, *n. di.; Heerde des Königs.*
2013. עָנָן 'Anan, *n. v.; Volksmenge.*
2014. עֲנָנִי 'Anani, *n. v.; Beschützter.*
2015. עֲנַנְיָה 'Ananjah, *n. v., n. u.; Beschützter Gottes.*
2016. עֲנָק 'Anak, *n. gig.* (2017); *Riese.*
2017. עֲנוֹק 'Anok, *n. gig.* (2016); *dasselbe.*
2018. עָנֵר 'Aner, *n. v., n. u.; Jugendlicher.*
2019. עֲנָת 'Anat, *n. v.; Erhörung.* [*hörungen.*
2020. עֲנָתוֹת 'Anatot, *n. v., n. u.; Furchengebiet; Er-*
2021. עַנְתֹתִיָּה 'Antotijah, *n. v.; Erhörungen Gottes.*
2022. עָפֶל Ofel, *n. mon.; Hügel, Anhöhe.*
2023. עֹפֶן 'Ofen, *n. u.; Blüthenfülle.*
2024. עֲפֶר 'Efer, *n. v.; Junggazelle.*
2025. עָפְרָה 'Ofrah, *n. v., n. u.; Hindin, Gazellenort.*
2026. עֶפְרוֹן 'Efron, *n. v., n. u., n. mon.; Gazellenstadt,*
2027. עֶפְרָיִן 'Efrajin, *n. u.; Gazellenpaar.* [*-Berg.*
2028. עוּץ 'Uz, *n. v., n. reg.; Fruchtland.*
2029. עֶצְיוֹן גֶּבֶר 'Ezjon Geber, *n. u.; Rückgrat d. Mannes.*
2030. עֶצֶם 'Ezem, *n. u.; Körper, Gebein, Stärke.*
2031. עַצְמוֹן Azmon, *n. u.; Stärke, Festigkeit.*
2032. עַקּוּב 'Akkub, *n. v.; Hinterlistiger.*
2033. עָקָן 'Akan, *n. v.; Verbrecher.*
2034. עֵקֶר Eker, *n. v.; Wurzel, Spross.*
2035. עֶקְרוֹן 'Ekron, *n. u.; Stammhaftigkeit, Ursprüng-*
2036. עִקֵּשׁ 'Ikkes, *n. v.; Verkehrter.* [*lichkeit.*
2037. עָר 'Ar, *n. u.*[1]); *Stadtgebiet.*
2038. עֵר 'Er, *n. v.; Wachender.*
2039. עֵרַב 'Arab, *n. reg.* (2040); *Wüstengebiet.*
2040. עֶרֶב 'Ereb, *n. reg.* (2039); *Fremde.*
2041. עֲרַב 'Arab, *n. reg.* (2040); *Wüstenland.*
2042. עֹרֵב 'Oreb, *n. v.; Rabe, Dunkelfarbiger.*
2043. עֲרָבָה 'Araba, *n. reg., n. u.; Steppengebiet.*
2044. עָרָד 'Arad, *n. v., n. u.*[2]); *Waldesel, Wilder.*
2045. עֲרָלוֹת 'Aralot, *n. col.; Vorhäutehügel.*

1947. עֵין תַּפּוּחַ 'En Tappuach, *n. l.; Apfelquell.*
1948. עֵינָם 'Enam, *n. u.; Doppelquell.*
1949. עֵינָן 'Enan, *n. v.; dasselbe.*
1950. עֵיפָה 'Efah, *n. v., n. m.; Lechzung.*
1951. עֵיפִי 'Efaj, *n. v.; Lechzender.*
1952. עִיר הֶרֶס 'Ir Heres, *n. u.; Zerstörungsstadt.*
1953. עִיר מֶלַח 'Ir Melach, *n. u.; Salzstadt.*
1954. עִיר נָחָשׁ 'Ir Nachas, *n. u.; Schlangenstadt.*
1955. עִיר שֶׁמֶשׁ 'Ir Semes, *n. u.; Sonnenstadt.*
1956. עִיר תְּמָרִים 'Ir Temarim, *n. u.; Palmenstadt.*
1957. עִיר 'Ir, *n. v.; Städter, Stadtwohner.*
1958. עִירִי 'Iri, *n. v.; dasselbe.*
1959. עִירָא 'Ira, *n. v.; dasselbe,* = עִירָאִי.
1960. עִירָד 'Irad, *n. v.; Waldesel.*
1961. עִירוּ 'Iru, *n. v.; Städter* = עִירִי.
1962. עִירָם 'Iram, *n. v.; Trümmerhaufe.*
1963. עַיוּת 'Ajut, *n. u.; dasselbe.*
1964. עַיִת 'Ajat, *n. u.; dasselbe.*
1965. עַכְבּוֹר 'Akbor, *n. v.; Wiesel.*
1966. עַכּוֹ 'Akko, *n. u.; Kreis, Um-*, *v.* חָג = עָגַב.
1967. עָכָן 'Akan, *n. v.; Betrübter.*
1968. עַכְסָה 'Aksah, *n. m.; Fussfessel.*
1969. עָכוֹר 'Akor, *n. val.; Betrübtheit.*
1970. עַכָּר 'Akar, *n. v.; Betrübender.*
1971. עָכְרָן 'Okran, *n. v.; dasselbe.*
1972. עֻלָּא 'Ulla, *n. v.; Jochträger* = עֻלָּאִי.
1973. עַלְוָה 'Alvah, *n. v.; Hochwohner.*
1974. עַלְוָן 'Alvan, *n. v.; dasselbe.*
1975. עַלְיָן 'Aljan, *n. v.; dasselbe.*
1976. עֵלִי 'Eli, *n. v.; Erhabener, Hoher.*
1977. עַלְיָה 'Aljah, *n. v.; Hochwohner.*
1978. עַלְמוֹן 'Almon, *n. u.; Versteckte.*
1979. עַלְמוֹן דִּבְלָתַיְמָה 'Almon Diblatajmah, *n. u.; Versteckte der Doppelkuchenförmigkeit.*
1980. עַלֶּמֶת 'Allemet, *n. u.; Verborgene.*
1981. עָלֶמֶת 'Alemet, *u. v.; Verborgener.*
1982. עַמָּה 'Ummah, *n. u.; Versammlung*
1983. עַמִּיאֵל 'Ammiel, *n. v.; Verbundener Gottes.*
1984. עַמִּיהוּד 'Ammihud, *n. v.; Verbundener Jahud's.*
1985. עַמִּיזָבָד 'Ammizabad, *n. v.; Mann des Geschenkes.*
1986. עַמִּיחוּר 'Ammichur, *n. v.; Mann des Adels.*
1987. עַמִּינָדָב 'Amminadab, *n. v.; Mann d. Freigebigkeit.*
1988. עַמִּישַׁדַּי 'Ammisaddaj, *n. v.; Mann d. Allmächtigen.*
1989. עָמָל 'Amal, *n. v.; Mühevoller.*
1990. עֲמָלֵק 'Amalek, *n. v.*
1991. עַמּוֹן 'Ammon, *n. v.; Verbundener einer Familie.*
1992. עִמָּנוּאֵל 'Immanuel, *n. v.; Gott-mit-uns.*
1993. עָמוֹס 'Amos, *n. v.; Träger, Last-.*
1994. עַמַסְיָה 'Amasjah, *n. v.; Last Gottes.*
1995. עַמְעָד 'Amad, *n. u.; Volkszusammenkunft.*
1996. עָמוֹק 'Amok, *n. v.; Unerforschlicher.*

1) sicut Urbs pro Roma, ἄστυ pro Athenis, πόλις pro Alexandria.
2) simil. Onager n. p. apud Romanos.

Digitized by Google

2046. עֶרֶן 'Eran, *n. u.; Wachsamer.*
2047. עַרְעֹר 'Aror, *n. u.; Trümmergebiet.*
2048. עֲרֹעֵר 'Aroer, *n. u.; dasselbe.*
2049. עָרְפָּה 'Orpah, *n. m.; Hindin* = עָפְרָה.
2050. עֵרֶק 'Erek', *n. v.; Flucht.*
2051. עַשַׂהאֵל 'Asahel, *n. v.; von Gott geschaffen.*
2052. עֲשָׂהאֵל 'Asah-el, *n. v.; dasselbe.*
2053. עֵשָׂו 'Esav, *n. v.; Behaarter, Behaarung.*
2054. עַשְׁוָת 'Asevat, *n. v.*
2055. עַשִׂיאֵל 'Asiel, *n. v.; von Gott Geschaffener.*
2056. עַשָׂיָה 'Asajah, *n. v.; dasselbe.*
2057. עָשָׁן 'Asan, *n. u.*[1]); *rauchender Schmelzofen.*
2058. עֵשֶׂק 'Esek', *n. v.; Erpressung, Erpresser.*
2059. עַשֻׂק 'Esek', *n. fon.; Haderbrunnen.*
2060. עַשְׁתֹּרֶת 'Astoret, *n. di.; Venus-Planet.*
2061. עַשְׁתָּרוֹת 'Astarot, *n. u.; Statuen der 'Astoret.*
2062. עַשְׁתְּרוֹת קַרְנַיִם 'Astrot Karnajim, *n. u.; die gehörnten*
2063. עֵת קָצִין Et Kazin, *n. u.; Kâdhi-Entscheid.* [*Astarten.*
2064. עַתַּי 'Attaj, *n. v.; Bestimmer.*
2065. עֲתָיָה 'Atajah, *n. v.; Entscheidung.*
2066. עֲתָק 'Atak', *n. u.; Einkehr.*
2067. עַתְלַי 'Atlaj, *n. v.; Bedrücker.*
2068. עֲתַלְיָה 'Ataljah, *n. v., n. m.; Bedrückung Gottes.*
2069. עֲתַלְיָהוּ 'Ataljahu, *n. v., n. m.; dasselbe.*
2070. עָתְנִי 'Otni, *n. v.; Löwenmüthiger.*
2071. עָתְנִיאֵל 'Otniel, *n. v.; Löwe Gottes.*
2072. עֶתֶר 'Eter, *n. u.; Ueberfluss.*

פ

2073. פָּארָן Paran, *n. u., n. mon., n. desert.; Höhlenreiche.*
2074. פַּגִעִיאֵל Pagiel, *n. v.; Geschick Gottes.*
2075. פְּדַהְאֵל Pedahel, *n. v.; Gott ist Erlöser.*
2076. פְּדָהצוּר Pedahzur, *n. v.; der Fels (Gott) ist Erlöser.*
2077. פְּדָיָה Pedajah, *n. v.; Gott ist Erlöser.*
2078. פְּדָיָהוּ Pedajahu, *n. v.; dasselbe.*
2079. פְּדוֹן Padon, *n. v.; Errettung.*
2080. פַּדָּן Paddan, *n. reg.; Gefild, Ackergebiet.* [*mâa's.*
2081. פַּדַּן אֲרָם Paddan Aram, *n. reg.* (2080); *Gefild Ara-*
2082. פּוּאָה Puah, *n. v.; Zerstreuung, Exil, Vertriebener.*
2083. פּוּבָה Puvah, *n. v.; dasselbe.*
2084. פּוּט Put, *n. v.; Betrübter.*
2085. פּוֹטִי פֶרַע Poti Ferag, *n. v.; der Sonne Geweiheter.*
2086. פּוּטִיאֵל Putiel, *n. v.; Betrübter Gottes.*
2087. פּוֹטִיפַר Potifar, *n. v.; der Sonne Geweiheter.*
2088. פּוּל Pul, *n. v., n. ins. et u.; Elephant.*
2089. פּוּן Pun, *n. v.; Geistesschwacher.*
2090. פּוּנֹן Punon, *n. l.; dunkler Ort.*
2091. פּוּרָתָא Porata, *n. v.*
2092. פּוּת Put, *n. v.; Schwätzer.*
2093. פַּחַת מוֹאָב Pachat Moab, *n. v.; Statthalter von Moab.*

1) cf. Clibanus, urbs Isauriae.

2094. פִּי־בֶסֶת Pi-Beset, *n. u.*
2095. פִּי־הַחִירוֹת Pi-Ha-Chirot, *Schilfbewachsener Ort.*
2096. פִּיכֹל Pikol, *n. v.; Fläschchen.*
2097. פִּינְחָס Pinechas, *n. v.; eherner Mund.*
2098. פִּינֹן Pinon, *n. v.*
2099. פִּישׁוֹן Pison, *n. fl.; der weithin Strömende.*
2100. פִּיתֹן Piton, *n. v.; Langgestreckter.*
2101. פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים Pokeret Ha-Zebajim, *n. m.*
2102. פַּלּוּא Pallu, *n. v.; Ausgezeichneter.*
2103. פְּלָאיָה Pelajah, *n. v.; Auszeichnung Gottes.*
2104. פֶּלֶג Peleg, *n. v.; Theilung.*
2105. פִּלְדָּשׁ Pildas, *n. v.; Stählerner, Starker.*
2106. פִּלְחָא Pilcha, *n. v.; Dienender.*
2107. פֶּלֶט Pelet, *n. v.; Rettung.*
2108. פִּלְטַי Piltaj, *n. v.; Geretteter.*
2109. פַּלְטִיאֵל Paltiel, *n. v.; Rettung Gottes.*
2110. פְּלַטְיָה Platjah, *n. v.; dasselbe.*
2111. פְּלַטְיָהוּ Platjahu, *n. v.; dasselbe.*
2112. פְּלָיָה Plajah, *n. v.; Auszeichnung Gottes.*
2113. פָּלָל Palal, *n. v.; Richter.*
2114. פְּלַלְיָה Plaljah, *n. v.; Gott ist Richter.*
2115. פְּלֶשֶׁת Peleset, *n. reg.; Auswanderung.*
2116. פֶּלֶת Pelet, *n. v.; Schnelligkeit.*
2117. פְּלֵתִי Pleti, *gent.; Eilbote, Läufer.*
2118. פּוֹנָה Poneh, *n. port.;* = פְּנוּאֵל.
2119. פִּנְּה Pinnah, *n. port.; Eckthor.*
2120. פִּנִּים Pinnim, *dasselbe.*
2121. פְּנוּאֵל Penuel, *n. v., n. l.; Angesicht Gottes.*
2122. פִּנִיאֵל Pinnim, *n. v., n. l.; dasselbe.*
2123. פְּנִנָּה Peninnah, *n. m.* (*Margareta*); *Koralle, Perle.*
2124. פַּס דַּמִּים Pas Dammim, *n. u.; Aufhörung des Blutvergiessens.*
2125. פִּסְגָּה Pisgah, *n. col.; Zacke, Berg-.*
2126. פָּסֵחַ Paseach, *n. v.; Lahm, Hinkender.*
2127. פָּסָק Pasak', *n. v.; Zerschneider.*
2128. פִּסְפָּה Pispah, *n. v.*
2129. פּוּעָה Puah, *n. m.; Geschrei.*
2130. פָּעוּ Pau, *n. u.; dasselbe.*
2131. פָּעִי Pei, *n. u.; dasselbe.*
2132. פְּעֻלְּתָי Peulletaj, *n. v.; Thätiger.*
2133. פְּעוֹר Peor, *n. mon., n. dae.; Entblössung, Preis-*
2134. פַּעַרַי Paaraj, *n. v.* [*gebung.*
2135. פְּקוֹד Pekod, *n. l.; Strafe; Oberherrschaft.*
2136. פֶּקַח Pekach, *n. v.; das Hellsehen.*
2137. פְּקַחְיָה Pekachjah, *n. v.; Anschauung Gottes.*
2138. פִּרְאָם Piram, *n. v.; Schnellfüssiger, Wilder.*
2139. פְּרוּדָא Perud'a, *n. v.; Getrennter.*
2140. פְּרִידָא Prida, *n. v.* (2138); *dasselbe.*
2141. פֻּרָה Purah, *n. v.; Ast, Zweig (einer Familie).*
2142. פָּרָה Parah, *n. u.; die Fruchtreiche.*
2143. פַּרְוַי Parvaj, *n. v.; Ostländer.*

Digitized by Google

2144 פְּרִזִּי Perizzi, *gent.; Plattländer.*
2145. פָּרֻחַ Paruach, *n. v.*[1]); *Blühender.*
2146. פַּרְמַשְׁתָּא Parmaśta, *n. v.; Faststarker.*
2147. פַּרְנָךְ Parnaḳ, *n. v.; Augustus (Pharnaces).*
2148. פָּרָס Paras, *n. reg.; Rossgebiet.*
2149. פַּרְעֹה Paroh, *n. v.; Fürstlicher.*
2150. פַּרְעֹשׁ Paroś, *n. v.; Edler.*
2151. פִּרְעָתוֹן Piraṯon, *n. u.; Fürstlicher.*
2152. פַּרְפַּר Parpar, *n fl.; Schnellfluss.*
2153. פֶּרֶץ Perez, *n. v.; Einbruch.*
2154. פֶּרֶץ עֻזָּה Perez 'Uzzah, *n. l.; Niederlage des 'Uzzah.*
2155. פֶּרֶץ עֻזָּא Perez 'Uzza, *n. l.; dasselbe.*
2156. פָּרֵשׁ Peres, *n. v.; Reiter.*
2157. פַּרְשַׁנְדָּתָא Parśandaṯa, *n. v.; Gesetzerklärer.*
2158. פְּרָת Peraṯ, *n. fl.; Süssfluss.*
2159. פַּשְׁחוּר Paśchur, *n. v.; Ausbreitung-umher.*
2160. פְּתוּאֵל Peṯuel, *n. v.; Befreieter Gottes* = פְּתוּיַה־אֵל, *cf.* שְׁמוּיַה־אֵל = שְׁמוּאֵל.
2161. פְּתַחְיָה Peṯachjah, *n. v.; Erlöster Gottes.*
2162. פִּתֹם Piṯom, *n. u.; Gebirgspass.*
2163. פְּתוֹר Peṯor, *n. u.; Traumdeuterei.*
2164. פַּתְרוֹס Paṯros, *n. reg.; Mittagsland.*

צ

2165. צַאֲנָן Za'anan, *n. u.; Heerdenreiche.*
2166. צְבֹאִים Ze'boim, *n. u.* (2170); *Gazellenplatz.*
2167. צְבָאוֹת Ze'baoṯ, *n. u.; dasselbe.*
2168. צְבִיָא Zi'bja, *n. v., n. m.; Gazelle.*
2169. צְבִיָּה Zi'bjah, *n. v., n. m.; dasselbe.*
2170. צְבָיִם Ze'bojim, *n. u.* (2166); *Gazellenplatz.*
2171. צְבֹיִם Ze'bojim, *n. u.; dasselbe.*
2172. צִבְעוֹן Zi'bśon, *n. v.; Räuber.*
2173. צְדָד Ze'dad, *n. u.; Bergseite.*
2174. צְדִים Zi'ddim, *n. u.; Bergseiten.*
2175. צָדוֹק Za'dok, *n. v.*[2]); *Gerechter.*
2176. צִדְקִיָּהוּ Zi'dḳijahu, *n. v.; Gerechtigkeit Gottes.*
2177. צִדְקִיָּה Zi'dḳijah, *n. v.; dasselbe.*
2178. צוֹבָה Zo'bah, *n. reg.; Anpflanzung* = נִצֹּבָא.
2179. צוּף Zuf, *n. v., n. reg.; Süsser; Honigzelle.*
2180. צוֹפַי Zo'faj, *n. v.; dasselbe.*
2181. צוֹר Zor, *n. u.; Fels, Veste.*
2182. צוּר Zur, *n. v.*[3]); *Fels.*
2183. צוּרִיאֵל Zuriel, *n. v.; Fels Gottes.*
2184. צוּרִישַׁדָּי Zurisadaj, *n. v.; Fels des Allmächtigen.*
2185. צְחָא Zicha, *n. v.; Dürstender.*
2186. צֹחַר Zochar, *n. v.; Blendendweisser.*
2187. צִיבָא Zi'ba, *n. v.; Posten,*= נְצִיבָא.
2188. צִידֹן Zi'don, *n. v., n. u.; Fischfang, Fischer.*

1) cf. apud Graecos et Latinos: Ἐνάνθης, Florus, Florius, Florinus, Florianus, Floridus, Florens, Florentinus. 2) cf. Justus, Ἰουστος, Probus, Δίκαιος. 3) cf. Κηφᾶς, Πέτρος.

2189. צִיחָא Zicha, *n. v.; Dürstender.*
2190. צִיּוֹן Zijon, *n. mon.; Burg, Gipfel.*
2191. צִין Zin, *n. u., n. l.; Dornplatz,*= סִן.
2192. צִיץ Ziz, *n. l.; Blume, Blüthe.*
2193. צִיקְלַג, לָג Zi'ḳelag, *n. u.; Quellergiessung.*
2194. צִלָּה Zillah, *n. m.; Klang, Ton.*
2195. צַלְמוֹן Za'lmon, *n. v., n. mon.; der Finstere.*
2196. צַלְמוֹנָה Za'lmonah, *n. l.; dasselbe.*
2197. צַלְמֻנָּע Za'lmunnag, *n. v.*
2198. צֶלַע Ze'lag, *n. u.; Seitengebiet.*
2199. צָלָף Za'laf, *n. v.; Palme.*
2200. צְלָפְחָד Ze'lafchad, *n. v.; Spitzpalme.*
2201. צִלְצַח Ze'lz'ach, *n. l.; Schatten gegen die Sonne.*
2202. צֶלֶק Ze'lek, *n. v.; Spalte.*
2203. צִלְּתַי Zilleṯaj, *n. v.; Schattiger.*
2204. צֶמַח Ze'mach, *n. v.; Spross.*
2205. צְמָרַיִם Ze'marajim, *n. u.; Doppelhügel.*
2206. צִן Zin, *n. u., n. des.; Dornhecke.*
2207. צְנָן Ze'nan, *n. u.; Heerdenreiche.*
2208. צֹעַן Zo'an, *n. u.*[1]); *Niederung.*
2209. צַעֲנַנִּים Za'anannim, *n. l.; Nomadenzüge.*
2210. צֹעַר Zo'ar, *n. u.; Kleinheit.*
2211. צָעַר Zo'ar, *n. u.; dasselbe.*
2212. צוּעַר Zu'ar, *n. v.; dasselbe.*
2213. צִיעַר Zi'or, *n. u.*[2]); *dasselbe.*
2214. צָעִיר Za'ir, *n. l.; dasselbe.*
2215. צְפוֹ Ze'fo, *n. v.*[3]) (2217); *Erwartung.*
2216. צוֹפַח Zo'fach, *n. v.; dasselbe.*
2217. צְפִי Ze'fi, *n. v.* (2215); *Umherschauung.*
2218. צִפְרוֹן Zi'fchon, *n. v.* (2220); *Nordgebiet.*
2219. צָפוֹן Za'fon, *n. u.; Umherschau.*
2220. צָפוֹן Ze'fon, *n. v.* (2218); *Ausbreitung.*
2221. צְפַנְיָה Ze'fanjah, *n. v.; Schutz Gottes.*
2222. צְפַנְיָהוּ Ze'fanjahu, *n. v.; dasselbe.*
2223. צָפְנַת פַּעְנֵחַ Za'fenaṯ Paaneach, *n. v.; Heil der Welt.*
2224. צוֹפַר Zo'far, *n. v.; Sichwendender.*
2225 צִפּוֹר Zippor, *n. v.; Vogel, Gesang-.*
2226. צִפֹּרָה Zipporah, *n. m.; Vöglein.*
2227. צְפָת Ze'faṯ, *n. u.; Warte.*
2228. צִקְלַג Zi'klag, *n. u.; Quellergiessung.*
2229. צִקְלַג Zi'klag, *n. u.; dasselbe.*
2230. צֵר Ze'r, *n. u.; Enge, Engpass.*
2231. צֹר Zo'r, *n. u.; Fels.*
2232. צְרֵדָה Ze'redah, *n. u.; Kühlwasser.*
2233. צְרִי Ze'ri, *n. v.; Götzenbildner.*
2234. צְרִיָה Ze'rujah, *n. m.; Balsamische, Duftende.*
2235. צְרוּיָה Ze'rujah, *n. m.; dasselbe.*
2236. צְרוּעָה Ze'ruah, *n. m.; Geschlagene.*
2237. צָרְעָה Zo'rah, *n. u.; Niederlage.*

1) i. e. Τάνις (Judit 1, 10). 2) s. arg. Olizon, urbs Thessaliae. 3) sic Elpis, Elpidius, Speratus, nomina romana.

Digitized by Google

2238. צָרְפַת Z'arefat, *n. ur.; Schmelzhütte.*
2239. צְרוֹר Z'eror, *n. v.; Feindschaft.*
2240. צְרֵרָה Z'ererah, *n. u.; Kühlwasser.*
2241. צֶרֶת Z'eret, *n. v.; Glanz* = צַחֲרֵת.
2242. צֶרֶת שַׁחַר Z'eret S'achar, *n. u.; Morgenrothglanz.*
2243. צָרֶתָן Z'aretan, *n. u.; Engpass.*

ק

2244. קַבְצְאֵל K'ab'z'eel, *n. u.; Sammlung Gottes.*
2245. קִבְצַיִם K'ib'z'ajim, *n. u.; Doppelhaufen.*
2246. קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה K'ib'rot ha-Ta'avah, *n.l.; Gräber der Lü-*
2247. קֶדְמָה K'ed'mah, *n. v.; Osten.* [*sternheit.*
2248. קְדוּמִים K'ed'umim, *n. torr.; Vorweltfluss.*
2249. קַדְמִיאֵל K'ad'mi'el, *n. v.; Diener Gottes.*
2250. קַדְמֹנִי K'ad'moni, *n. v.; Ostländer.*
2251. קְדֵמוֹת K'ed'emot, *n. u.; Uranfänge.*
2252. קֵדַר K'ed'ar, *n. v.; Hautschwarzer.*
2253. קִדְרוֹן K'id'ron, *n. torr.; trüber Fluss.*
2254. קֶדֶשׁ K'ed'es', *n.u.;geweiheter Platz,Heiligstadt.*
2255. קֹדֶשׁ K'ed'es', *n. u.; dasselbe.*
2256. קָדֵשׁ K'ad'es', *n. u.*[1]); *dasselbe.*
2257. קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ K'ad'es' Barneag, *n. u.; Heiligstadt der*
2258. קְהֵלָתָה K'ehelah, *n.u.; Versammlung.* [*Nomaden.*
2259. קְהָת K'ehat, *n. v.; dasselbe.*
2260. קוֹעַ K'oa, *n. reg.*
2261. קוֹץ K'oz', *n. v.; Dorngenist.*
2262. קוּשַׁיָהוּ K'us'ajahu, *n. v.; Bogen Gottes.*
2263. קְטֻרָה K'et'urah, *n. m.; Rauchwerk.*
2264. קִטְרוֹן K'it'ron, *n. u.; Kleinstadt.*
2265. קָטָת K'at'at, *n. u.; dasselbe* = שַׁעֲשָׁת.
2266. קַיִן K'ajin, *n. v.; Schmied.*
2267. קִינָה K'inah, *n. u.; Schmiedestadt.*
2268. קִינִי K'ini, *n. v.; Schmied.*
2269. קֵינִי K'eni, *n. v.; dasselbe.*
2270. קֵינָן K'enan, *n. v.; Besitzer.*
2271. קִיר K'ir, *n. u., n. reg.; Burg, Festung.*
2272. קִיר חֶרֶשׂ K'ir Cheres', *n. u.*[2]); *Backsteinenburg.*
2273. קִיר חֲרֶשֶׂת K'ir Chares'et, *n. u.; dasselbe.*
2274. קֵירֹס K'eros, *n. v.; Weberkamm.*
2275. קִישׁ K'is', *n. v.; Vogelfänger.*
2276. קִישִׁי K'isi, *n. v.; dasselbe.*
2277. קִישׁוֹן K'is'on, *n. fl.*[3]); *Krümmung, Schlängelung.*
2278. קְלִיטָא K'lita, *n. v.; Zwerg.*
2279. קַלַּי K'allaj, *n. v.; Schnellfüssiger.*
2280. קְלָיָה K'elajah, *n. v.; Stimme Gottes.*
2281. קוֹלָיָה K'olajah, *n. v.; Stimme Gottes.*
2282. קְמוּאֵל K'emuel, *n. v.; Versammlung Gottes.*
2283. קָמוֹן K'amon, *n. u.; Stetigkeit, Feststehen.*

1) cf. Hierapolis, urbs Phrygiae, Hiera, oppidum Lesbi, Hieron, locus in ora Bospori. 2) s. arg. *Κέραμος* (Ceramus) urbs Cariae. 3) s. arg. *Ἰλίσσος* fluvius Atticae, Helixus flumen insulae Coci.

2284. קָנָה K'anah, *n. torr., n. u.; Schilfrohr; Kalmus-*
2285. קְנַז K'enaz, *n. v.; Jäger.* [*platz.*
2286. קִנָּת K'enat, *n. u.; Besitzthum.*
2287. קְעִילָה K'ei'lah, *n. u.; Burg, Schloss.*
2288. קְצִיעָה K'ez'iah, *n. m.; Cassia, Zimmt.*
2289. קוֹרֵא K'ore, *n. v.; Rufer, Verkündiger.*
2290. קָרֵחַ K'areach, *n. v.*[1]); *Glatzkopf.*
2291. קֹרַח K'orach, *n. v.; Glatze.*
2292. קְרִיּוֹת K'erijot, *n. u.; Baustellen.*
2293. קִרְיַת K'irjat, *n. u.; Stadt, Gebiet.*
2294 קִרְיַת אַרְבַּע K'irjat 'Arbag', *n. u.; 'Arbag'-Stadt.*
2295. קִרְיַת בַּעַל K'irjat Baal, *n. u.; Baal-Stadt.*
2296. קִרְיַת חֻצוֹת K'irjat Chuz'ot, *n. u.; Strassenstadt.*
2297. קִרְיַת יְעָרִים K'irjat Jearim, *n. u.; Wälderstadt.*
2298. קִרְיַת סַנָּה K'irjat Sannah, *n. u.; Palmzweigstadt.*
2299. קִרְיַת סֵפֶר K'irjat Sefer, *n. u.; Schriftstadt.*
2300. קִרְיַת עָרִים K'irjat 'Arim, *n. u.; Waldstadt.*
2301. קִרְיָתַיִם K'irjatajim, *n. u.; Doppelstadt.*
2302. קֶרֶן הַפּוּךְ K'eren Ha-Puk', *n. m.; Schminkhorn.*
2303. קֵרֹס K'eros, *n. m.; Weberkamm.*
2304. קַרְקַע K'ark'ag', *n. l.; Grund, Boden, Fläche.*
2305. קַרְקֹר K'ark'or, *n. l.; dasselbe.*
2306. קַרְתָּה K'artah, *n. u.; Stadt, Gebiet.*
2307. קַרְתָּן K'artan, *n. u.; Doppelstadt.*
2308. קִשְׂיוֹן K'is'chion, *n. u.; Bodenhärte.*

ר

2309. רְאוּבֵן Reu'b'en, *n. v.; Schau-des-Elends*=רְאוּבֵנִי.
2310. רְאָיָה Reajah, *n. v.; Gott schaut.*
2311. רְאוּמָה Reu'mah, *n. m.; Erhöhete.*
2312. רָאמוֹת Ramot, *n. u.; Höhen.*
2313. רָאמַת נֶגֶב Ramat Neg'eb', *n. u.; Höhe des Süden.*
2314. רֹאשׁ Ros', *n. v.*[2]), *n. reg., n. pop.; Haupt.*
2315. רַבָּה Rabbah, *n. u.; Hauptstadt.*
2316. רִבְלָה Rib'lah, *n. u.; Fruchtbarkeit.*
2317. רֶבַע Reb'ag', *n. v.*[3]); *Viergeeckter, -schrötiger.*
2318. רִבְקָה Rib'k'ah, *n. m.; Fesselnde.*
2319. רַבְשָׁקֵה Rab's'ak'eh, *n. v.; Obermundschenk.*
2320. רַבִּית Rabbit, *n. u.; Volksmenge.*
2321. רוֹגְלִים Rog'elim, *n. l.; Walkerort.*
2322. רֶגֶם Reg'em, *n. v.; Freundschaft, Freund.*
2323. רֶגֶם מֶלֶךְ Reg'em Melek', *n. v.; Königsfreund.*
2324. רַדַּי Raddaj, *n. v.; Unterwerfender.*
2325. רוֹדָנִים Rod'anim, *n. v.*
2326. רַהַב Rahab', *n. u.; Toben, Ungestüm.*
2327. רָהַגָה Rohgah, *n. v.; Geschrei.*
2328. רוּמָה Rumah, *n. l.; Hochgebiet.*
2329. רוּת Rut, *n. m.; Freundin* = רְעוּת.
2330. רְזוֹן Rezon, *n. v.; Fürst.*

1) s. arg. Calvus, Calvius, Calvinus apud Romanos. 2) sic: Cephalus. 3) s. arg. Quartus (unde *Κούαρτος* Rom. 16, 23).

Digitized by Google

2331. רְחוֹב Rechoḇ, *n. u., n. v.; Hochmüthiger; Geräu-*
2332. רָחָב Rachaḇ, *n. m.; Offene; Buhlerin.* [*migkeit.*
2333. רְחַבְיָה Rechaḇjah, *n. v.; Erweiterung Gottes.*
2334. רְחַבְיָהוּ Rechaḇjahu, *n. v.; dasselbe.*
2335. רְחַבְעָם Rechaḇ'am, *n. v.; Erweiterung d. Volkes.*
2336. רְחֹבוֹת Rechoḇ'ot, *n. u., n. fon.; Strassen.*
2337. רָחֵל Rachel, *n. m.; Mutterschaaf.*
2338. רְחוּם Rechum, *n. v.; Geliebter.*
2339. רֵחוּם Rechum, *n. v.; dasselbe.*
2340. רֵחַם Racham, *n. v.; Liebe, Geliebter.*
2341. רִיבַי Riḇ'aj, *n. v.; Haderer, Zänker.*
2342. רִיפַת Rifaṯ, *n. v.*
2343. רֶכָב Rek'aḇ, *n. v.; Reiter.*
2344. רֵכָה Rek'ah, *n. l.*
2345. רָכָל Rak'al, *n. u.; Handelsplatz.*
2346. רָם Ram, *n. v.; Erhabener.*
2347. רָמָה Ramah, *n. u.*[1]); *Anhöhe.*
2348. רַמְיָה Ramjah, *n. v.; Eingesetzt durch Gott.*
2349 רְמַלְיָהוּ Remaljahu, *n. v.; Zier Gottes.*
2350. רֹמַמְתִּי עֶזֶר Romamti'Ezer, *n. v.; Erhöhung d. Hülfe.*
2351. רִמּוֹן Rimmon[2]), *n. di., n. v., n. u.; Granat-Feld, -Stadt; Markiger.*
2352. רִמּוֹן מְתוֹאָר Rimmon Meṯoa'r, *n. u.; das abgesteckte Granatenfeld.*
2353. רִמּוֹן פֶּרֶץ RimmonPerez', *n. l.; Granatenfeld-Kluft.*
2354. רִמּוֹנוֹ Rimmono, *n. u.* (2352); *Granatgebiet.*
2355. רֶמֶת Remeṯ, *n. u.; Höhe.*
2356. רָמוֹת Ramoṯ, *n. v., n. u.; Höhen.*
2357. רָמַת לְחִי Ramaṯ Lechi, *n. l.; Anhöhe d. Felsenreihe.*
2358. רָמַת מִצְפֶּה Ramaṯ Miẓ'peh, *n. u.; Anhöhe d. Warte.*
2359. רָמוֹת נֶגֶב Ramoṯ Negeḇ', *n. u.; Anhöhe des Süden.*
2360. רָמָתַיִם צוֹפִים Ramaṯajim Ẓ'ofim, *n. u.; Höhenpaar d.*
2361. רִנָּה Rinnah, *n. v.; Jubel, Jubelnder.* [*Felsen.*
2362. רִסָּה Rissah, *n. l.; Trümmerhaufe.*
2363. רֶסֶן Resen, *n. u.; Halfterförmige.*
2364. רְעוּ Reu', *n. v.; Freund.*
2365. רְעוּאֵל Reu'el, *n. v.; Freund Gottes.*
2366. רֵעִי Rei', *n. v.; Freundschaftlicher.*
2367. רְעַלְיָה Reelajah, *n. v.* (2369); *Erbebung Gottes.*
2368. רַעְמָא Rag'ma, *n. v., n. u.; Volkstoben.*
2369. רַעְמָה Rag'mah, *n. v., n. u.; dasselbe.*
2370. רַעַמְיָה Raa'mjah, *n. v.* (2467); *Erbebung Gottes.*
2371. רַעְמְסֵס Rag'meses, *n. reg.; Gebiet d. Sohn. d. Sonne*
2372. רַעַמְסֵס Raa'mses, *n. u.; dasselbe.* [*=Königsstadt.*
2373. רָפָא Rafa, *n. v.; Riese.*
2374. רָפוּא Rafu, *n. v.; Geheilter.*
2375. רְפָאֵל Refael, *n. v.; Gottgeheilter.*
2376. רְפָאִים Refai'm, *n. va.; Riesenthal.*

1) s. arg. Hypsale, Hypselopolis urbs Aegypti, Hypsos vicus Laeonicus. 2) cf. *Σίδη* (i. e. malum granatum) urbs Pamphiliae, Granata, urbs Hispaniae, רִמּוֹן סְפָרִי apud Judaeos.

2377. רְפִידִים Refiḋ'im, *n. l.; Lagerungen.*
2378. רָפָה Rafah, *n. v.; Held, Riese.*
2379. רֵפַח Refach, *n. v.; Reichthum, Reicher.*
2380. רְפָיָה Refajah, *n. v.; Gottgeheilter.*
2381. רִצְיָא Riẓ'ja, *n. v.; Wohlgefallen, Wohlgefälliger.*
2382. רְצִין Reẓ'in, *n. v.; Fürst, Gebieter.*
2383. רִצֵּף Reẓ'ef, *n. u.; Pflasterung.*
2384. רִצְפָּה Riẓ'pah, *n. m.; Gluth, Liebesgluth.* [*ger.*
2385. רֵקֶם Rek'em, *n. v., n. u.; bunter Garten; Vielfarbi-*
2386. רַקּוֹן Rak'k'on, *n. opp.; die Uferige, am Ufer ge-*
2387. רַקַּת Rak'k'aṯ, *n. u.*[1]); *Uferstadt.* [*legene.*
2388. רִשְׁעָתַיִם Riś'aṯajim, *n. u.; Doppelsieg.*
2389. רֶשֶׁף Reś'ef, *n. v.; Flamme, Liebes-.*
2390. רִתְמָה Riṯmah, *n. l.; Ginsterbusch.*

שׁ

2391. שְׁאַל Ś'eal, *n. v.; Bitte, Bittender.*
2392. שָׁאוּל Ś'au'l, *n. v.; Erbetener.*
2393. שְׁאַלְתִּיאֵל Ś'ealtiel, *n. v.; Erbetung von Gott.*
2394. שְׁאָר יָשׁוּב Ś'ear Jaś'ub, *n. v.; der Rest ist ein Buss-*
2395. שְׁאֵרָה Ś'eerah, *n. m.; Blutsverwandte.* [*fertiger.*
2396. שְׁבָא Ś'eḇ'a, *n. v., n. reg.; Mensch.*
2397. שְׁבוּאֵל Ś'eḇu'el, *n. v.; Bekehrter Gottes.*
2398. שְׁבוּאֵל Ś'eḇu'el, *n. v.; dasselbe.*
2399. שׁוֹבָב Ś'oḇ'aḇ, *n. v.; Abtrünniger.*
2400. שׁוֹבִי Ś'oḇ'i, *n. v.; Wegführer.*
2401. שׁוֹבַי Ś'oḇ'aj, *n. v.; Wegtreiber.*
2402. שׁוֹבָךְ, ־בַק Ś'oḇ'aḳ, *n. v.*[2]); *Anwachsender* = שׁוּעָח.
2403. שׁוֹבָל Ś'oḇ'al, *n. v.; Wanderer.*
2404. שְׁבְנָא, ־נָה Ś'eḇ'na, -nah, *n. v.; Vertrauter.*
2405. שְׁבַנְיָה Ś'eḇ'anjah, *n. v.; Vertrauter Gottes.*
2406. שְׁבַנְיָהוּ Ś'eḇ'anjahu, *n. v.; dasselbe.*
2407. שֶׁבַע Ś'eḇ'ag', *n. v., n. u.; =* שֶׁפַע *Reichthum, Rei-*
2408. שִׁבְעָה Ś'iḇ'ah, *n. put.; Bündniss.* [*cher, Fülle.*
2409. שׁוֹבֵק Ś'oḇ'eḳ, *n. v.; Verlassender.*
2410. שַׁבְּתַי Ś'abbeṯaj, *n. v.; Sabbat-Geborner; Saturn.*
2411. שָׂגֵא Ś'ag'e, *n. v.; Irrender.*
2412. שְׂדֵיאוּר Ś'ed'eu'r, *n. v.; Lichtsprühender.*
2413. שַׂדְרַךְ Ś'ad'raḳ, *n. v.*
2414. שׁוֹהָם Ś'oham, *n. v.*[3]); *Onix.*
2415. שְׁוָא Ś'eva, *n. v.; Lärmender, Siegender.*
2416. שׁוּבָאֵל Ś'uḇ'ael, *n. v.; Bekehrter Gottes.*
2417. שָׁוֵה Ś'aveh, *n. val.* (2418); *Plüne, Ebene.*
2418. שָׁוֵה קִרְיָתַיִם Ś'aveh K'irjaṯajim, *n. val.* (2417): *Plüne*
2419. שׁוּחַ Ś'uach, *n. v.; Gebeugter.* [*d. Doppelstadt.*
2420. שׁוּחָה Ś'uchah, *n. v.; dasselbe.*
2421. שׁוּחָם Ś'ucham, *n. v.; Grüber.*

1) i. e. Tiberias (טִבֶרְיָה) apud Rabbinos. Sim. arg. Rakka, oppidum Mesopotamiae, in litore Euphratis situm. 2) s. arg. Crescens, unde *Κρήσκης* (2 Tim. 4, 10). 3) cf. nomina propria a gemmis desumta apud Graecos et Latinos: Adamus, Beryllus, Zmaragdus, *Σάπφειρα* (Act. 5, 1).

Digitized by Google

2422. שׁוּלַמִּית Sʻulammit, *n. m.; Gottergebene.*
2423. שׁוּנִי Sʻuni, *n. v.; Ruhiger, Glücklicher.*
2424. שׁוּנֵם Sʻunem, *n. u.; Ruheplätze.*
2425. שׁוּעַ Sʻuaʻ, *n. v.; Grossmüthiger.*
2426. שׁוֹעַ Sʻoaʻ, *n. v.; dasselbe.*
2427. שׁוּעָא Sʻuaʻ, *n. v.; Glücklicher.*
2428. שׁוֹפָן Sʻofan, *n. v.; Kaninchen.*
2429. שׁוּר Sʻur, *n. ur.; Mauer.*
2430. שַׁוְשָׁא Sʻavsʻa, *n. v.; Wirrniss.*
2431. שׁוּשָׁן Sʻusʻan, *n. u.*[1]); *Lilie.*
2432. שַׁחֲצִים Sʻachazʻim, *n. l.; Hochgebiet.*
2433. שַׁחֲצוֹם Sʻachazʻom, *n. l.; Höhen.*
2434. שִׁחוֹר Sʻichor, *n. fl.; Schwarzfluss, Schlamm-.*
2435. שִׁיחוֹר Sʻichor, *n. fl.; dasselbe.*
2436. שְׁחַרְיָה Sʻecharjah, *n. v.; Jugendlicher Gottes.*
2437. שַׁחֲרַיִם Sʻacharajim, *n. v.*[2]); *Zeit vor u. nach Aufgang*
2438. שִׁטִּים Sʻitʻtim, *n. l.; Akazienthal.* [*d. Morgenroths.*
2439. שִׁטְרַי Sʻitʻraj, *n. v.; Schreiber.*
2440. שִׁיאוֹן Sʻioʻn, *n. u.; Ruine, Zerstörung.*
2441. שִׁיזָא Sʻiza, *n. v.*
2442. שִׁילוֹ Sʻilo, *n. u.; Ruhe, -Platz.*
2443. שִׁימוֹן Sʻimon, *n. v.; Wüstenbewohner.*
2444. שִׁישָׁא Sʻisʻa, *n. v.*
2445. שִׁישָׁק Sʻisʻakʻ, *n. v.*
2446. שְׁכִיָּה Sʻakʻejah, *n. v.; Irrsal.*
2447. שֶׁכֶם Sʻekʻem, *n. v., n. u.; Schulter.*
2448. שְׁכֶם Sʻekʻem, *n. v., n. u.; dasselbe.*
2449. שְׁכַנְיָה Sʻekʻanjah, *n. v.; Vertrauter Gottes.*
2450. שְׁכַנְיָהוּ Sʻekʻanjahu, *n. v.; dasselbe.*
2451. שִׁכְּרוֹן Sʻikkeron, *n. l.; Trunkenheit, Palmweinplatz.*
2452. שֶׁלַהּ Sʻelah, *n. v.; Bitte.*
2453. שִׁלֹה Sʻiloh, *n. u.; Ruheplatz.*
2454. שִׁלוֹ Sʻilo, *n. u.; dasselbe.*
2455. שֶׁלַח Sʻelach, *n. v., n. pisc.; Geschoss, Waffe; Strö-*
2456. שִׁלֹחַ Sʻiloach, *n. piscin.; Strömung.* [*mung.*
2457. שִׁלְחִי Sʻilchi, *n. v.; Bewaffneter.*
2458. שִׁלְחִים Sʻilchim, *n. u.; Waffen.*
2459. שַׁלֶּכֶת Sʻallekʻeṭ, *n. port.; Werfthor.*
2460. שָׁלֵם Sʻalem, *n. u.; Friedensstadt.*
2461. שִׁלֵּם Sʻillem, *n. v.; Vergelter.*
2462. שַׁלּוּם Sʻallum, *n. v.; dasselbe.*
2463. שַׁלֻּם Sʻallum, *n. v.; Vergelter, Belohner.*
2464. שְׁלֹמֹה Sʻelomoh, *n. v.; Friedereicher.*
2465. שְׁלֹמִי Sʻelomi, *n. v.; Friedlicher.*
2466. שַׁלְמַי Sʻlamaj, *n. v.; Dankopferer.*
2467. שְׁלֻמִיאֵל Sʻelumiʻel, *n. v.; Freund Gottes.*
2468. שְׁלֶמְיָהוּ Sʻelemjahu, *n. v.; Vergeltung Gottes.*
2469. שַׁלְמָן Sʻalman, *n. v.; Dankender.*
2470. שַׁלְמַנְאֶסֶר Sʻalmaneser, *n. v.; Feuerverehrer.*

1) cf. Anthedon urbs Boeotiae, Euanthea urbs Lydiae, Florentia Italiae etc. 2) s. arg. Lucius, *Λούκιος, Λουκᾶς*, Manius (a mane).

2471. שְׁלֹמִית Sʻelomitʻ, *n. v., n. m.*[1]); *Friedlicher, -e.*
2472. שְׁלֹמוֹת Sʻlomot, *n. v.; dasselbe.*
2473. שַׁלּוּן Sʻallun, *n. v.; Glücklicher.* [*Volk.*
2474. שֶׁלֶף Sʻelef, *n. v.; Schwertzug, Schwertziehendes*
2475. שָׁלֵשׁ Sʻelesʻ, *n. v.; Wagenkampf, -kämpfer.*
2476. שִׁלְשָׁה Sʻilsʻah, *n. v.; dasselbe.*
2477. שַׁלִּשָׁה Sʻalisʻah, *n. reg.; Dreigetheiltes Land.*
2478. שַׁלְתִּיאֵל Sʻaltiʻel, *n. v.; Geliehenes von Gott.*
2479. שֵׁם Sʻem, *n. v.; Ruhm, Rühmlicher.*
2480. שַׁמָּא Sʻamma, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּאי = שַׁמָּעִי.
2481. שֶׁמֶבֶר Sʻemeʻber, *n. v.; Hochschwung.*
2482. שִׁמְאָה Sʻimaʻh, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּא.
2483. שְׁמוּאֵל Sʻmuʻel, *n. v.; Erhörter Gottes* = שְׁמוּיַאֵל.
2484. שִׁמְאָם Sʻimaʻm, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּעִם.
2485. שַׁמְגַּר Sʻamgar, *n. v.*
2486. שְׁמִידָע Sʻmidʻagʻ, *n. v.; Ruf der Einsicht.*
2487. שַׁמָּה Sʻammah, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּא.
2488. שַׁמְהוּת Sʻamhut, *n. v.; Berühmtheit* = שַׁמָּאוּת.
2489. שַׁמַּי Sʻammaj, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּעִי.
2490. שַׁמְלַי Sʻamlaj, *n. v.; Dankopferer* = שַׁלְמַי
2491. שְׁמַע Sʻmagʻ, *n. u.; Berühmtheit.*
2492. שֶׁמַע Sʻemag, *n. v.; Ruf, Ruhm.*
2493. שַׁמּוּעַ Sʻammuaʻ, *n. v.; Berühmter.*
2494. שָׁמַע Sʻamagʻ, *n. v.; Gehorsamer.*
2495. שִׁמְעָא Sʻimaʻ, *n. v.; dasselbe.*
2496. שִׁמְעָה Sʻimaʻh, *n. v.; dasselbe.*
2497. שְׁמַעְיָה Sʻemagjah, *n. v.; Ruhm Gottes.*
2498. שְׁמַעְיָהוּ Sʻemagjahu, *n. v.; dasselbe.*
2499. שִׁמְעוֹן Sʻimoʻn, *n. v.; Erhörter.*
2500. שִׁמְעָת Sʻimaʻt, *n. u.; Berühmte.*
2501. שָׁמִיר Sʻamir, *n. v., n. u.; Dornhecke; Diamant.*
2502. שֶׁמֶר Sʻemer, *n. v.; Wacht, Wächter.*
2503. שֹׁמֵר Sʻomer, *n. v., n. m.; Wächter.*
2504. שִׁמְרִי Sʻimri, *n. v.; Wachsamer.*
2505. שְׁמַרְיָה Sʻmarjah, *n. v.; Bewachung Gottes.*
2506. שְׁמַרְיָהוּ Sʻmarjahu, *n. v.; dasselbe.*
2507. שַׁמְרַיִן Sʻamrajin, *n. u.; Wachtberg.*
2508. שְׁמִירָמוֹת Sʻemiramot, *n. v.; Bewachung d. Höhen.*
2509. שֹׁמְרוֹן Sʻomeron, *n. u.; Wachtberg*
2510. שִׁמְרוֹן Sʻimron, *n. v., n. u.; Wächter.*
2511. שִׁמְרוֹן מְרָאוֹן Sʻimron Meron, *n. v.*
2512. שִׁמְרַת Sʻimrat, *n. v.; Wacht, Hut.*
2513. שִׁמְרִית Sʻimrit, *n. m.; Wachsame.*
2514. שִׁמְשַׁי Sʻimsʻaj, *n. v.; Sonnenähnlicher.*
2515. שִׁמְשׁוֹן Sʻimsʻon, *n. v.; dasselbe.*
2516. שַׁמְשְׁרַי Sʻamsʻeraj, *n. v.*
2517. שַׁמּוֹת Sʻammot, *n. v.; Berühmtheit* = שַׁמְּאוֹת.
2518. שֻׁמָּה Sʻumah, *n. v.; dasselbe* = שַׁמָּא.
2519. שֵׁן Sʻen, *n. l.; Felszahn, Klippe.*

1) sic: Amaebe, cognomen fem. Rom.

Digitized by Google

שׁ

2568. שְׁבָם S'eb'am, *n. u.; Kühlbach.*
2569. שִׁבְמָה S'ib'mah, *n. u.; dasselbe.*
2570. שְׁגוּב S'eg'ub', *n. v.; Erhöheter.*
2571. שְׂדֵה אֲרָם S'ede 'Aram, *n. reg.; Ebene 'Aram's.*
2572. שִׂדִּים S'iddim, *n. val.; Kalkthal.*
2573. שׂוּכָה S'uk'ah, *n. l.; Einzäunung.*
2574. שִׂטְנָה S'it'nah, *n. fon.; Anklage.*
2575. שִׂיאֹן S'ion, *n. mon.; Hochberg.*
2576. שְׂכוּ S'ek'u, *n. l.; Aussicht, Hügel.*
2577. שָׂכָר S'ak'ar, *n. v.; Lohnarbeiter*
2578. שַׂלְמָא S'alma, *n. v.; Bekleidung, Verhüllung.*
2579. שַׂלְמָה S'almah, *n. v.; dasselbe.*
2580. שַׂלְמוֹן S'almon, *n. v.; Bekleideter, Verhüllter.*
2581. שַׂמְלָה S'amlah, *n. v.; Verhüllung, Bekleidung.*
2582. שְׂנִיר S'enir, *n. mon.*[1]) *(lorica); Panzer.*
2583. שַׂעִיר S'eir, *n. v., n. mon., n. reg.; Behaarter;*
2584. שְׂעִירָה S'eirah, *n. l.; Belaubtheit.* [*Schauerberg.*
2585. שְׂעֹרִים S'eorim, *n. v.*[2]); *Struppigkeiten.*
2586. שְׂרוּג S'erug', *n. v.; Verwickelter.*
2587. שָׂרִיד S'arid', *n. u.; Uebriggebliebener, Entkom-*
2588. שָׂרָה S'arah, *n. m.; Herrscherin.* [*mener.*
2589. שֵׂרַח S'erach, *n. m.; Haarflechte.*
2590. שָׂרִי S'araj, *n. m.; Herrschsüchtige.*
2591. שְׂרָיָה S'erajah, *n. v.; Gott ist Streiter.*
2592. שַׂרְסְכִים S'arsekim, *n. v.*
2593. שָׂרַף S'araf, *n. v.; Edeler, Vornehmer.*
2594. שׂוֹרֵק S'orek', *n. torr. vel val.; Rebenthal.*

ת

2595. תַּאֲנַת שִׁלֹה Taanat Si'loh, *n. v.; Nähe von Si'loh.*
2596. תַּאְרֵעַ Tarea', *n. v.; List, Listiger.*
2597. תֻּבַל Tub'al, *n. v.; Erzschlacken.*
2598. תִּבְנִי Tib'ni, *n. v.; Ebenbildlicher.*
2599. תַּבְעֵרָה Tab'e'rah, *n. l.; Brand.*
2600. תַּבָּץ Teb'ez', *n. u.; Glanzort.*
2601. תָּבוֹר Tab'or, *n. mon.*[3]); *Anhöhe* = טַבּוּר.
2602. תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר Tiglat Pile'ser, *n. v.; Beherrscher d. Tiger-*
2603. תִּגְלַת פִּלֶסֶר Tiglat Ple'ser, *n. v.; dasselbe.* [*stromes*
2604. תּוֹגַרְמָה Tog'armah, *n. v.*
2605. תַּדְמֹר Tad'mor, *n. u.; Palmenstadt.*
2606. תִּדְעָל Tid'al, *n. v.; Ehrfurcht, Verehrung.*
2607. תּוּבָל Tub'al, *n. v.; Erzschlacken.*
2608. תּוּבַל קַיִן Tub'al K'ajin, *n. v.; Erz-Schmidt.*
2609. תּוֹחַ Toach, *n. v.; Niedrigkeit, Niedriger.*
2610. תּוֹלָד Tolad', *n. u.; Zeugung.*
2611. תּוֹלָע Tolag', *n. v.; Langgestreckter.*
2612. תָּחוּ Tochu, *n. v.; Niedriger.*

2520. שְׁנְאָב S'inab', *n. v.; Freude des Vaters;* שֵׁן = שֵׁן.
2521. שְׁנְאַצַּר S'enazar, *n. v.*
2522. שִׁנְעָר S'inar, *n. reg.*
2523. שׁוּעָל S'ual, *n. v., n. reg.; Schakalgegend.*
2524. שַׁעַלְבִים S'aalb'im, *n. u.; Ort der Schakale.*
2525. שַׁעַלַבִּין S'aalabbin, *n. u.; dasselbe.*
2526. שַׁעֲלִים S'aalim, *n. u.; Schakalgebiet.*
2527. שַׁעַף S'aaf, *n. v.; Harz.*
2528. שַׁעַרְיָה S'ea'rjah, *n. v.; Zumessung Gottes.*
2529. שַׁעֲרַיִם S'aa'rajim, *n. u.; Doppelthore.*
2530. שַׁעַשְׁגַּז S'aas'gaz, *n. v.*
2531. שְׁפוֹ S'efo, *n. v.; Kahlheit, Kahler.*
2532. שָׁפָט S'afat', *n. v.; Richter.*
2533. שְׁפַטְיָה S'efat'jah, *n. v.; Gericht Gottes.*
2534. שְׁפַטְיָהוּ S'efat'jahu, *n. v.; dasselbe.*
2535. שִׁפְטָן S'ift'an, *n. v.; Richtender, Entscheider.*
2536. שְׁפִי S'efi, *n. v.; Kahlheit, Kahler.*
2537. שׁוֹפָךְ, שֹׁפָךְ S'ofak', *n. v.; Ausgiesser, Verschwender.*
2538. שְׁפִים S'uppim, *n. v.; Schlängelungen, Windungen.*
2539. שָׁפָם S'afam, *n. v.; Kahlheit, Kahler.*
2540. שְׁפָם S'efam, *n. u.; Nacktheit.*
2541. שִׁפְמוֹת S'ifmot, *n. u.; dasselbe.*
2542. שָׁפָן S'afan, *n. v.; Springhase.*
2543. שִׁפְעִי S'ifi', *n. v.; Ueberflusshabender.*
2544. שְׁפוּפָם S'efufam, *n. v.; Schlange.*
2545. שְׁפוּפָן S'efufan, *n. v.; dasselbe.*
2546. שְׁפִיר S'afir, *n. u.; Schönstadt.*
2547. שֵׁפֶר S'efer, *n. mon.; Schönberg.*
2548. שִׁפְרָה S'ifrah, *n. mon.*[1]); *Schöne.*
2549. שַׂרְאֶצֶר S'arez'er, *n. v.; Fürst des Feuers.*
2550. שַׂרֵבְיָה S'ereb'jah, *n. v.; Glut Gottes.*
2551. שַׂרוּחֵן S'aruchen, *n. u.; Herberge der Anmuth.*
2552. שִׂרְתַי S'irt'aj, *n. v.; Schreiber* = שִׂטְרַי.
2553. שָׂרַי S'araj, *n. v.; Lösender.*
2554. שִׂרְיוֹן S'irjon, *n. mon.; Panzer.*
2555. שָׁרוֹן S'aron, *n. l.; Pläne, Ebene.*
2556. שָׂרָר S'arar, *n. v.; Muskelfester.*
2557. שֹׁרֶשׁ S'eres', *n. v.; Wurzelung, Niederlassung.*
2558. שַׁשְׁבַּצַּר S'esbaz'ar, *n. v.; Feuerverehrer.*
2559. שֵׁשַׁי S'esaj, *n. gig.; Gebietender.*
2560. שָׁשַׁי S'asaj, *n. v.; dasselbe.*
2561. שֵׁשָׁךְ S'esak', *n. Bab. proph.*
2562. שֵׁשָׁן S'esan, *n. v.*[2]); *Verlangender.*
2563. שָׁשָׁק S'asak', *n. v.; Lilie.*
2564. שֵׁת S'et, *n. v.; Kriegsgetümmel.*
2565. שׁוּתַלַח S'utelach, *n. v.*
2566. שְׁתָר S'etar, *n. v.; Stern.*
2567. שְׁתַר בּוֹזְנַי S'etar Bozenaj, *n. v.; leuchtender Stern.*

1) s. arg. Pulcheria apud Romanos. 2) talis sunt e. g. Ῥόδη, i. e. rosa, Act. 12, 13. Σουσάννα. Luc. 8, 3. Narcissus, unde Ναρκίσσος Rom. 16, 11. Χλόη 1 Cor. 1, 11. Ἄνθος filius Nestoris; Anthus cogn. Rom. etc.

1) Θώραξ, nomen montis in Magnesia, Brennus, pars Alpium. 2) sic Στάχυς (Ro. 16, 9). 3) cf. ثبير nomen montis apud Arabes.

Digitized by Google

2613. תַּחְכְּמֹן Tachkemon, *n. v.; Weisheit, Einsicht.*
2614. תַּחַן Tachan, *n. v.; Lagerung.*
2615. תְּחִנָּה Techinnah, *n. v.; Erbarmen.*
2616 תְּחַפְנְחֵס Techafneches, *n. u.; des Landes Haupt.*
2617. תַּחְפַּנְחֵס Tachpanches, *n. u.; dasselbe.*
2618. תַּחְפְּנֵיס Tachpnes, *n. m.; dasselbe.*
2619. תַּחְרֵעַ Tachrea', *n. v.; List, Listiger.*
2620. תַּחַשׁ Tachas', *n. v.; Dachs, Delphin.*
2621. תַּחַת Tachat, *n. v., n. l.; Stelle, Platz; Unterer.*
2622. תִּילוֹן Tilon, *n. v.; Geschenk, Gabe.*
2623. תֵּימָא Tema, *n. v.; Wüste, Wüstenwohner.*
2624. תֵּימָן Teman, *n. v., n. reg.; Süd, Südgegend.*
2625. תִּירְיָא Tireja, *n. v.; Furcht, Schrecken.*
2626. תִּירָס Tiras, *n. v.*
2627. תֹּכֶן Tok'en, *n. l.; Schönplatz.*
2628. תֵּל אָבִיב Tel 'Abib, *n. l.; Aehrenhügel.*
2629. תֵּל חַרְשָׁא Tel Chars'a, *n. l.; Waldhügel.*
2630. תֵּל מֶלַח Tel Melach, *n. l.*[1]); *Salzhügel.*
2631. תִּלְאַשַּׁר Tlas'ar, *n. u.; As'ur-Hügel.* [*stromes.*
2632. תִּלְגַּת פִּלְנְאֶסֶר Tilgat Pilnee'ser, *n. v.; Fürst d. Tiger-*
2633. תִּלְגַּת פִּלְנֶסֶר Tilgat Pilneser, *n. v.; dasselbe.*
2634. תֶּלַח Telach, *n. v.; Bruch, Zerbrecher.*
2635. תַּלְמַי Talmaj, *n. v.; Gewaltübender.*
2636. תִּלְשַׂר Telassar, *n. u.; As'ur-Hügel.*
2637. תַּמּוּז Tammuz, *n. deae.*
2638. תֶּמַח Temach, *n. v.; Freude, Freudiger* = שֶׁמַח.
2639. תִּמְנָה Timnah, *n. u.; Antheil, Besitz.*
2640. תִּמְנַע Timnag', *n. v., n. m.; Sprödigkeit.*
2641. תִּמְנַת חֶרֶס Timnat Cheres, *n. u.; Antheil der Sonne.*
2642. תִּמְנַת סֶרַח Timnat Serach, *n. u.; dasselbe.*
2643. תָּמָר Tamar, *n. m., n. u.; Schlanke, Palme.*
2644. תַּנְחֻמֶת Tanchumet, *n. v.; Trost.*
2645. תֹּאִי Tou', *n. v.; Irrsal.*
2646. תֹּעִי Toi', *n. v.; dasselbe.*
2647. תַּעְנָךְ Tag'nak', *n. u.; Sandboden.*
2648. תַּעֲנָךְ Taa'nak', *n. u.; dasselbe.*
2649. תַּפּוּחַ Tappuach, *n. v., n. u.; Fruchtbaumgebiet.*
2650. תַּפֻּחַ Tappuach, *n. v., n. u.; dasselbe.*
2651. תֹּפֶל Tofel, *n. l.; Kalkboden.*
2652. תִּפְסַח Tifsach, *n. u.; Furth, Uebergang.*
2653. תֹּפֶת Tofet, *n. l.; Brandstätte.*
2654. תִּקְוָה Tikvah, *n. v.; Erwartung.*
2655. תַּקְּהַת Tokhat, *n. v.; Gehorsam.*
2656. תְּקוֹעַ Tek'oa', *n. vici; Zeltaufschlag.*
2657. תַּרְאֲלָה Tara'lah, *n. u.*
2658. תִּרְהָקָה Tirhak'ah, *n. v.*
2659. תֶּרַח Terach, *n. v., n. l.; Zeitdauer, -bestimmung.*
2660. תִּרְחָנָה Tirchanah, *n. v.*
2661. תִּרְעָה Tira'h, *n. u.; Thor, Pforte.*
2662. תִּרְצָה Tirza'h, *n. m., n. u.; Anmuth.*
2663. תֶּרֶשׁ Teres', *n. v.; Strenger, Barscher.*
2664. תַּרְשִׁישׁ Tarsis', *n. v., n. u.; Härte, Bodenhärte.*
2665. תַּרְתָּן Tartan, *n. v.; Scheitel des Körpers.*
2666. תַּרְתָּק Tartak', *n. di.; Held der Finsterniss.*
2667. תִּשְׁבָּה Tisbah, *n. l.; Gefangenschaft.*
2668. תַּתַּנַי Tattenaj, *n. v.; Geschenk.*

1) Conf. Ἁλώνη, urbs Paphlagoniae; Salinae apud Romanos.

Operae pretium esse censemus, hoc loco nomina atque opera recensere eorum, qui in explicandis nominibus Scr. S. propriis ad nostram usque memoriam elaboraverunt, relatis ad nostram utilitatem iis, quae *Jo. Christoph. Wolfius* (nat. 1683), eruditus atque indefessus judaicae antiquitatis scrutator, in appendice ad Historiam Lexicorum Hebraicorum p. 299 sqq. et in tom. II. Bibliothecae Hebraeae p. 565 sqq. jamdudum minutâ diligentiâ congessit. Primum vero notandum est, Scripturam S., quae suimet ipsius optima interpres est, ipsam nn. propria fere CVII interpretari, cujus etymologicae interpretationis (multum illius praeconcepta opinione impugnatae, sed altiori linguae indagatione confirmatae) LI exempla exstant in Genesi (III, 20. IV, 1. IV, 12. 16. IV, 25. V, 29. XI, 9. XVI, 11. XVI, 14. XVII, 8. XIX, 20. 22. XIX, 37. XIX, 38.; XXI, 3. 6. cf. XVII, 17.; XXI, 31. cf. XXVI, 33.; XXV, 26. cf. XXVII, 36.; XXV, 30. XXVI, 20. XXVI, 21. XXVI, 22. XXVIII, 19. XXXV, 7. 15. cet.), XVIII in Exodo et Numeris, XXX in ll. Josuae, Judicum, Samuelis et Regum, IV in Chronicis, *unum* in l. Estherae (v. *Zunz* Gottesd. Vorträge p. 170.). De via ac ratione, qua Scr. S. in nn. peregrinis et transcribendis et explicandis agere solet, v. *Delitzsch*, Jesurun p. 107. s. Post canonem absolutum primus in nn. propriis S. S. explicandis versatus est *Philo Alexandrinus* (mort. post 40 a Chr. n.), qui quidem quomodo linguam hebraicam pronunciaverit, quam linguae contemplationem habuerit, quas linguas in auxilium vocaverit ad sanctam illustrandam, primus exposuit uberrimaque ex operibus ejus collectione confirmavit auctor l. Jesurun multis locis, velut p. 92 sqq. 193. s., ubi demonstratur, eum hebraicae linguae maximam vocabulorum coagmentandorum facultatem concessisse; in verbis praefixa accidentalia, quantumvis emphasi eorum non intellecta, agnovisse; accidentalitatem literarum vocalium in exitu vv. triliterorum bene sensisse; radices plerumque biconsonas esse censuisse vel etiam uniconsonas. Etyma Philoniana partim dispersa exstant in Operibus ejus, in quibus philosophemata sua, tam arcte cum Midraso palaestinensi quam cum graeco Platonismo connexa, passim significationibus nn. propriorum, tanquam indiciis characterum moralium, superstruit (v. *Gfrörer* Philo und die Alexandr. Theosophie, et: Geschichte d. Urchristenthums, ac praeprimis *Ch. G. L. Grossmanni* dissertationes), in his doctorum judaicorum simillimus, uti Hagada antiqua talmudicorum midrasicorumque operum etymologiis innumeris refertorum ostendit; partim ab ipso collecta sunt in libello *de Interpretatione Nominum Hebraicorum in Lege ac Prophetis*, cujus fragmenta ex Codd. congesta habes in tom. II. Opp. Hieronymi a *Jo. Martianaeo* editorum (Paris. 1699.), qui translationi ejus libelli *Hieronymianae* suam adjunxit. Philonem excipit *Origenes* (nat. Alexandriae 185, m. Tyri 253), χαλκέντερος iste Hexaplorum auctor, qui, linguae sanctae addiscendae desiderio compulsus, Palaestinam peragravit, ut praeclara antiquitatis judaicae monumenta hebraicosque codices viseret, idemque eruditorum Judaeorum disciplina atque auxilio, in his *Julli* (Huilli, h. e., יוּלִּי) Patriarchae, diligenter usus est. Is et ipse librum de Interpretatione Nominum Hebraicorum et Mensurarum S. S. concinnavit (Fabricii Bibl. Gr. IV, 35. V, 1.), quem cum versione *Hieronymi* et sua edidit Martianaeus in tom. II. Opp. Hieronymi. Post Originem *Eusebius Caesareensis*, pater Historiae Ecclesiasticae (— 324), de Locis Hebraicis eorumque nominibus scripsit (v. *Jac. Bonfrerii* Comment. in ll. Jos. Jud. Ruth, Paris. 1631. 1659. fol.), qui libellus itidem ab Hieronymo conversus ac locupletatus est

Digitized by Google

(ed. a Martianaeo l. l.). Leviora minorisque momenti, quam haec opuscula, quae Hieronymus, Bar-Chaninae aliorumque Judaeorum in lingua sancta discipulus (m. Bethlehemi c. 420.), nobis conservavit, sunt ea, quae, rivulos sectantes, elucubrati sunt *Eucherius* minor, episcopus Lugdunensis, sec. VI. (in cap. I. libri II. Formularum spiritualis Intelligentiae, Bibl. Patr. Lugdun. tom. VI.), *Beda Venerabilis* Durhamensis (m. 735, v. ejus interpretationem Nn. Hebr. V. et N. T. in Opp. ejus Parisiis, Basileae et Coloniae editis) et *Guil. Brito* (Armoricus), auctor Philippidis, ineunte sec. XIII., qui scripsit librum „de nominibus Hebraicis V. et N. T. item ll. Apocryphorum V. T., qualiter scilicet debent scribi et pronunciari" (v. *Humfr. Hody* de Bibliorum Textibus Original. p. 433.). Medio aevo linguae hebraicae studium in ecclesia mirum in modum jacuisse et, si quod erat, mere ἐριστικὸν fuisse constat; primum Onomasticon, quod, revivescentibus veritatis Hebraicae studiis, prodiit, insertum est Polyglottis Complutensibus (1515) auctoremque habet *Alphonsum Zamoram*, unum de proselytis doctioribus, qui circa reformationem in ecclesia Romana linguam hebraicam docuerunt. Ecclesia vero instaurata, etiam lingua hebraica contentis collatisque viribus tractari coepta est, tum in ecclesiis protestantibus, tum in Romana, illarum impulsu. Exiguis intervallis sec. XVI. ediderunt *Matth. Aurogallus*, qui Lutherum in Bibliis vertendis adjuvit, libellum de Hebraeis urbium ac populorum nominibus N. T. (Viteb. 1525. Basil. 1539.); *Andr. Althamerus* Sylvam nn. pr. biblicorum (Norimb. 1530. Basil. 1535. ibid. 1537.); *Dav. Chytraeus* (Theophilus Lebeus) Onomasticon theologicum, in quo nn. propria tum biblica tum alia Sanctorum exponuntur (Viteb. 1557. 1560. 1578. et saepius); *Jo. Arquerius* Burdigalensis Expositionem Nominum pr. biblicorum (Basil. 1537. 1567. 1607. 4.); *Anonymus* Hebraea, Chaldaea, Graeca et Latina Nomina Virorum, Mulierum etc., quae in Bibliis leguntur (Antverp. 1565. 12.); *Jo. Heidenus* Onomasticon Bibl., ubi nn. pr. hebraica et chaldaica lingua vernacula exponuntur (Francof. 1567. 4.); *Paul. Crellius* (m. 1579.) Concordantias Reales posthac a *Dan. Fesselio* (m. 1676.) auctas; denique *Steph. Lusignanus* Catalogum Virorum Illustrium V. et N. Testamenti (Paris. 1580.). Sec. insequenti, quo et traditionis judaicae cognitio vigebat et linguarum semiticarum ceterarum comparatio ad hebraicam explicandam adhiberi coepta est, complura opera comparuerunt, quae non solum mentione, sed etiam lectione ac perscrutatione digna sunt. In his eminent *Jo. Drusii* (*van der Driesche*, m. 1616.) Commentarius prior et posterior de vocibus Hebr. N. T. (Franequ. 1616. 4.), quamquam tantummodo ex parte huc pertinet; *Greg. Franci* (nat. Tauchae 1585, m. 1651.) Lexicon Sanctum s. Onomatoscepsia biblica (Hanov. 1634, cf. *Aug. Pfeiferi* Critica Sacra p. 171.); *Anonymi* Onomasticon hebraico-latinum in tom. VI. Polyglottorum Londinensium 1657; *Jo. Leusdenii* (nat. Trajecti ad Rhenum 1624, m. 1699.) Onomasticum sacrum (Lugduni Batav. 1664. 1684. 8.); *Andr. Muelleri*, Greifenhagii, Glossarium sacrum h. e. vocum et phrasium peregrinarum, quae in Hebr. V. T. sermone occurrunt, expositio (Pars I. Francof. 1665. ibid. 1690.), quae speciatim nn. propria exotica pro modulo literarum orientalium ejus aetatis tractat. Absona atque inepta est, ut jure Pfeiferus censet (l. l. p. 176.), nn. pr. explicatio, quam *Marius de Calasio* Franciscanus, Linguae Hebraicae Professor Romae (nat. 1550. in finibus Neapolitanis, m. 1620.) tomo IV. suarum Concordantiarum Hebraicarum ad similitudinem hebraici מאירי נתיב confectarum inseruit (Romae 1621.). Inter opera aeque rara ac singularia jure recensemus *Lud. Ballesterii* (qui per multos annos linguam hebraicam docuit Valentiae, postremo praefectus Tarracone factus obiit 1624.) Onomatographiam s. Descriptionem Nn. propr. bibl. peregrini idiomatis (Lugd. 1614. 8.); *Alph. Ramonis* Conchensis, historici theologique Hispaniae clarissimi, Interpretationem Nominum Virorum, mulierum, populorum, idolorum, urbium, fluviorum etc., quae in Bibliis hebraice et graece leguntur (Madriti 1617. 4.); *Zach. Rosenbachii* Mosen Omniscium, cujus libri sectione VI. plena nn. pr. biblicorum interpretatio continetur; denique *Jo. Ebarti* Onomatologiam, quae quidem est vernacula nn. baptismalium explicatio, quae vix nomen meret. Medio hoc sec. (1657.) *Simcha b. Gerson* scripsit suum ספר שמות (Venetiis in Commissaria Vendramina per Anton. Rizzini sine anno in 4.), librum sane singularem de nn. propriis virorum mulierumque non solum biblicis, sed inprimis sequioribus, quem, adhibitis Michaëlis b. Juspa סדר חגם, l. מחלת שבעת aliisque, excerpsit *Sam. Pheibesch* (Phoebus) in l. בית שמואל ed. sec. Furthi 1694. fol. (cf. de utroque Wolf. Bibl. Hebr. I. p. 29 sqq. III. p. 1122.). Sec. XVIII. Onomatologia sacra cum linguarum sacrarum studiis aequali gradu ingressa est, uti abunde apparet ex *Jo. Schuzii* (Past. Vehlfanziensis) Apparatu Nominum Propriorum Biblico (cujus tom. I. 1705., tom. II. 1706., III. 1707., IV. 1708. 8. Dresdae prodiit) et ex *Matth. Hilleri* ספר שמות s. Onomastico Sacro, cujus in priori parte „nn. propriorum, quae in sacris literis leguntur, origo, analogia et sensus declaratur; in posteriori juxta ordinem literarum digesta nn. explicantur et hinc, quibus rebus personisve imposita, significatur" (Tubing. 1706. 4.). Quae quidem opera magnam industriam, religionem atque etiam ingenii aciem produnt; at in quavis fere eorum pagina observamus, auctorum aetate literatam traditionis synagogalis notitiam, qua majores ornati erant, jamjam intercidisse et linguarum exterarum utilitatem ad hebraicam altius indagandam nondum innotuisse vel propter earum linguarum inscitiam (unde innumerae in nn. peregrinorum, persicorum, chaldaicorum, aegyptiacorum cet. hallucinationes) vel propter eorum studiorum novitatem. *Hilleri* Onomasticon, quod ceteris omnibus palmam praeripuerat (v. *Rambach*, Hermeneut. Sacr. p. 521.) superare studuit *Jo. Simonis*, cujus est „Onomasticum V. T. sive tractatus philologicus, quo nn. V. T. propria ad appellativorum analogiam reducta ex originibus et formis suis explicantur, cum aliarum gentium nominibus conferuntur, impositionis ratio, quantum fieri potuit, ubique ostenditur, atque adeo linguae originali nova lux affunditur" Halae Magd. 1741. 4. — quo in opere laudanda est systematica dispositio, quae ad formarum arcana perspicienda maxime accomodata est, linguae aramaicae collatio, nn. aegyptiacorum (adhibitis Jablonskii libris) et persicorum (scilicet ignorato idiomate *zendico* et *pehlvico*) recens tentata enodatio; jure contra vituperantur arabicae linguae insolens ridiculusque abusus et in transcribendis nn. propriis absurda ac plane horrida inelegantia. Post *Joannem Simonis* nullum, quoad scimus, Onomasticum emissum est, praesertim cum *lexicographia* nn. propria, utpote sat magnum linguae vetustae thesaurum, recipere atque etiam etymologice interpretari coepisset. Prodierunt vero complures monographiae, quarum finis et argumentum est explicatio nn. propriorum non tam verbalis, quam realis, et lexica antiquitatum sacrarum, geographiae biblicae cet. (in quibus non infimum locum obtinet *Sal. Loevisonii* מחקרי ארץ, recens Wilnae 1839. s. t. ארץ קדומים editum). Prae ceteris laudandus est *Leop. Zunzii* libellus plane eximius: *Namen der Juden. Eine geschichtl. Untersuchung*, Lips. 1837., quamquam non versatur in nn. hebraicis V. T., sed in nn. propriis Judaeorum sive ex V. T. sive ex linguis diversissimarum gentium desumtis, eorum ortum usumque historice illustrans, cujus rei periculum jam in hebraicis istis ephemeridibus *Meassef* inscriptis factum erat (cf. etiam *Hilelis de la Torre* epist. de nn. propriorum novatione inter Judaeos, Kerem Chemed IV. ep. XIX.). Multo magis huc pertinet „Fragmentum libri nominum Hebraicorum" quod ex Cod. Parisiensi edidit *M. H. Hohlenberg* 1836. Hoc enim sexcenta fere V. T. et Apocryphorum nn. pr. (Ἄλα, h. e. חֲלַח — Κυδίως Job. 1, 2., at interjectâ lacunâ) more philoniano explicantur. Ad hos laboriosos copiososque majorum nec non aequalium lucubrationes Onomasticon nostrum accedit plane recens elaboratum et philologiâ semitica longius indies progrediente, ut persuasi sumus, non indignum, quo multa superiorum vitia subtiliori nativi hebraismi sensu altiorique investigatione emendantur atque multis dubiis certa ac vera substituuntur. At ne arrogantiores nostrique studiosiores videremur, eorum, qui nobis praegressi sunt, memoriam pio gratoque animo recoluimus, et, si Deus voluerit, monumento sempiterno ac marmore perenniori consecravimus.

Digitized by Google

SYLLABUS NOMINUM PROPRIORUM PHOENICIO-PUNICORUM.

Sequuntur nunc nomina propria punica, phoenicia vel, ut generatim dicam, ethnico-hebraica, prout ea *Bern. Aldrete*, *Thom. Reinesius*, *Sam. Bochartus*, *Hamakerus*, *Scaliger*, *Mignot* et nostra aetate mira cum industria atque eruditione, priorum inventa atque elucubrationes complexus, *Guil. Gesenius* in praeclaro illo opere, quod „Scripturae Linguaeque Phoeniciae Monumenta“ inscripsit, composuerunt. Hic syllabus comprehendit nomina et Deorum hominumque et urbium pagorumque Phoeniciae, Africae, Siciliae, Cypriae etc. una cum nominibus populorum, montium, fluviorum, fontium. Scriptores, quorum opera haec literarum phoeniciarum quasi rudera nobis suppeditant, sunt *Herodotus*, *Plautus*, *Sallustius*, *Justinus*, *Hirtius*, *Livius*, *Plinius major*, *Philo Byblius*, *Appianus*, *Arrianus*, *Diodorus*, *Polybius*, *Strabo* et nonnulli alii, in his etiam Patres Ecclesiae, praeprimis Africani. Adjunximus nominum propriorum etiam ea, quae in gemmis scalptis, numis et inscriptionibus inveniuntur, dummodo constet, horum monumentorum ortum atque originem ad Phoenices Punosve referri oportere. Tabulas autem nominum propriorum, quas *Guil. Gesenius* bifariam distribuit, unam *anthropologicam*, alteram *geographicam*, nos ad normam Onomastici sacri in unum duntaxat corpus redegimus; ordinem alfabeticum convenienter linguae hebraicae constituimus et permulta nomina singulari ratione ad leges linguae accommodatius enodavimus interpretatique sumus. Hoc modo legentibus profani quoque sive ethnici Hebraismi gazas, quotquot e temporum fluctibus emerserunt, aliquatenus reclusimus atque explicuimus, ne qua linguae vel naturalis vel sanctificatae particula illibata maneret.

2669. אַבָּא Abba, Obba, *n.u.Num.; Wald* (*talm.* אִבָּא = עִבָּא).
2670. אַבּוּחָגָר Buchagar, Agar, *n.opp.Byz.; Felsstadt* (*cf.* חָגָר).
2671. אַבּוּתֻּנְקָא Aptunga, Abutuca, *n. opp.; Platz d. festen An-*
2672. אַבִּיתִינָה Abitina, *n. l. Afr.; Feigenplatz.* [*siedelung.*
2673. אַבָּע *n. v. Cit.; Baal ist Vater* (= אַב־בַּעַל).
2674. אַגָּרָה Aggara, Agar, *n. opp. Byzac.; Wasserfall, Ka-*
2675. אֲדֹנִי Ἄδωνις, *n. di.; Herr, Herrscher.* [*tarrakt* (*r.* נגר).
2676 אֲדַמָּה Ἀδδύμη, *n. opp. Maur.; Ackergebiet.*
2677. אַדַמַּת־קוֹר Damatcore, *n. l. Num.; Acker der Stadt.*
2678. אֲהֻבַת *n. puel.; Geliebte.*
2679. אֲהָל אֲרִיבַּעַל Laribus, Λαριβός, -βούς (*arab.* אלארבש, *hodie* Lorbus), *n. opp. Num.; Zelt des Aribaal.*
2680. אֲהָל בְּעֶלָה Albula, *n. opp. Afr.; Zelt des Staates.*
2681. אֲהָל בְּצָה Lambesa, -baesa, *n.opp.Num.; Z.d.Sumpfes.*
2682. אֲהָל טְבוּר Altibura, Altaburis, *n.l.Afr.; Z.d.Hügels.*
2683. אֲהָל טָבָר Altaba(r), *n. opp. Afr.; dasselbe.*
2684. אֲהָל חֲנוּת Lagnutum, *n. opp. Maur.; Zelt der Lager.*
2685. אֲהָל מְדָה Lamida, *n. opp. Maur.; Zelt der Strecke.*
2686. אֲהָל מַצְבַּע Lamasba, -bua, -va, *n.opp.Num.; Z.d.Wildes.*
2687. אֲהָל מָקָץ Lamigizza, *n.l.N.; Grenzzelt* (cf. 1Rg.4,9).
2688. אוֹן Una, *n. fl. Ting.; Schiffbarkeit* (*r.* אָנָה = אֵן).
2689 אֲחוּפַד Acufida, *n. l. Maur.; Ackerwiese* (cf. פַּדָּן).
2690. אִי אַרְצַת Jarsath, *n. opp. marit. Maur.; Landufer.*
2691. אִי בָנִים *n. ins. Cossurae; Colonisteninsel* (אירבנם), Κόσουρα. [*Ufer des Kreises.*
2692. אִי גִלְגַל Igilgili, Eguilguili, Gilgilis, *n. opp. M.;*
2693. אִי חַדַשׁ Idassa, *n. l. Num.; Neugebiet.*
2694. אִי נוֹן *n. ins. Gaulos* (*hod. Gozzo*); *Fischinsel.*
2695. אִישׁ חַרְבָּא Sicharbas, Isicharbas, *n. v.; Krieger.*
2696. אִית, אִיָּא *n.ins.Syr.*, Νῆσος, Nasos; *Inselgeb.* (cf. *Island*).
2697. אֵל Ἦλ (Κρόνος), *n. di.; Gott, Mächtiger.*
2698. אֱלֹהִים Ἐλοείμ, *n. di.; Gott, Herrscher.*
2699. אֱלוּלִי Ἐλουλαῖος, *n. v.; ein Elulgeborner* (cf. בְּנֵי חֻדֶשׁ).
2700. אֵם נְחֹשֶׁת Ammochostus, *n. Cyp.; Hauptstätte d. Erzes.*
2701. אֵם סַגְדָּה Ampsaga, *n.fl.M.; Scheidefluss* (cf. אַמְסָה *talm.*).
2702. אַמְסִיגְרַת Ampsigura, *n.m.; gottehrfürchtende Dienerin.*
2703. אֲמַת עַשְׁתֹּרֶת *n. m. Cit.; Verehrerin der Astarte.*
2704. אֱנוֹשׁ Ἄνθρωπος, *n. v. Sid.; Mann.*
2705. אֹסַרְסָמַר Sarapion, *n. v. Mel.; Osiris ist Behüter.*
2706. אַפֹּה Apo, *n. v.; Zorniger* (= אַפּוֹן).
2707. אֲרִי *n. v. Cit.; Löwe, Held* (אר).
2708. אֲרִי כִּתְיָא *n. v. Cit.; Held von Citium* (ארכתא).
2709. אֲרִי (עַ)שְׁתֹּרֶת Aristo, Aristoret, *n. v.; Held d. Astarte.*
2710. אַרְצִיסִיעַת Artisiga, *n. opp. Maur.; Gebiet d. Handels-*
2711. אֶרֶק מָלָךְ *n. l. Cit.; Königs-Gebiet.* [*zuges* (*Siga*).
2712. אֶשְׁמֵן Asclepius, *n. v.; Aesculap* = אֶשְׁמֵן (צֶדֶק).
2713. אֶשְׁמֵנְחֵן Asclepiodorus, *n. v. Cit.; Gabe d. Aesculap.*
2714. אֶשְׁמֵנְיָתֹן Asclepiodotus, *n. v. Carth.; v. Aesc. Gegebe-*
2715. אֶשְׁמֵנְעִיר *n. v. Cit.; der Aesculap stärkt.* [*ner.*
2716. אַשְׁפַּר Aspar, Ἄψαρ, *n. v.; Schöner.*
2717. אַשֵּׁרִים (עֶבֶד) Ἀσέρυμος, *n. v.; Anbeter d. Glücksgöttin.*
2718. אֲתָבּוּר Atabyris, *n. mon. Rhodi; Hügel* (= תָּבוֹר).
2719. אִתּוֹבַעַל Ἰθόβαλος, Ἰθώ-, Εἰθ-, *n. v.; Nähe des Baal* (אתבכל).

ב

2720. בְּאֵר בֵּית־בַּעַל Barbesula, *n. opp. Hisp.; Brunnen des Baalplatzes.* [*haufens.*
2721. בְּאֵר עֵיזֵה Βαρεία, *n. opp. Hisp.; Brunnen des Trümmer-*
2722. בְּאֵרוֹת Berytus, *n. opp. Phön.; Brunnen.*

Digitized by Google

2723. בְּאֵר אֹת Arethus, *n. font. Syr.; Wunderbrunnen.*
2724. (עֶ)בֶדְאַלְקָרְתָּ *n. v. Carth.; Verehrer des Hercules.*
2725. (עֶ)בֶדְאֶשְׁמֻן *n. v. Cit.; Verehrer des Aesculap.*
2726. בָּדֶל Badel, Bidil, *n. opp. Maur.; Abscheidung.*
2727. (עֶ)בֶדְעֶזֶר *Βαδέζωρος, n. v.; Verehrer des Helfers.*
2728. (עֶ)בֶד־לְעַשְׁתֹּרֶת *Βαλάστρατος, -άτορος, n. v.; D. d. Astarte.*
2729. (עֶ)בֶדַעַשְׁתֹּר *Βοδόστωρ, Οὐδ-, n. v.; Diener der Astarte.*
2730. בְּוּגְרֵי *Βογούας, Βόγος, n. v.; Gärtner.*
2731. בּוּלָה Bulla, *n. opp. Afr.; Staat* (= בְּעָלָה).
2732. בּוּלְתִי *Βωλαθής, Βολαθίς, n. di.; Herrschthümlicher.*
2733. בּוּצְרָה Byrsa, *n. arc. Carth.; Feste, Burg.*
2734. בּוּרְכָה Burca, Buruch, *n. l. Maur.; Teich.*
2735. בַּד־בַּעַל Bastuli, *n. gentis Hisp.; Beute des Baal.*
2736. בַּד־גָּד Vazagada, *n. l. Maur.; Beute des Glücks.*
2737. בַּד־כֶּתֶר Vesceter, *n. opp. Maur.; Beute der Krone.*
2738. בִּזַנְתִי *Βυζάντιον, n. u.; Byzantium.*
2739. בְּחַנּוּבַעַל Benobal, *n. v.; Jüng. d. Baalsgunst* (= בַּר־חַנּוּבַעַל).
2740. בֵּי־צַלְיָח Baisiliec, *Βάσλαχος, n. v.; Haus d. Glückes.*
2741. בֵּית־אֶבֶן Thibinis, *n. opp. Maur.; Steinplatz.*
2742. בֵּית אֲגוּרָה Tagura, Tha-, Thig-, *n. opp. M.; Wohnstätte.*
2743. בֵּית אֲגָרָה Tagara, Tagarata, *n. l. Afr. dasselbe.*
2744. בֵּית אַגְרָה Bagrades, *Μαχάρας, n. fl. Carth.; Wasserfallstätte.*
2745. בֵּית אַגְרָה Seggera, *n. opp. Lept.; Platz d. Wasserfalls.*
2746. בֵּית אוֹצָר Thysdrus, Ti-, -ras, *n. opp. Byz.; Schatzplatz.*
2747. בֵּית אַשְׁבַּלְתּ Tasbalte, *n. opp. Byz.; Platz d. Zweige.*
2748. בֵּית־בַּעֲלָה Tabalta, *n. opp. Byz.; Baalsstätte.*
2749. בֵּית בָּקִי Tabuca, *n. l. Byz.; Stadtplatz.*
2750. בֵּית בְּרָכָה Tabraca, *n. opp. Num.; Teichplatz.*
2751. בֵּית גָּיָא Tegea, *n. opp. Byz.; Thalplatz.*
2752. בֵּית גֵּאבַעַל Tigov(l)a, *n. opp. Maur. Tigvalta n. l. Byz.; Platz des Baalthales.*
2753. בֵּית גַּזְּת Tagaste, *n. u.; Platz des Schatzes.*
2754. בֵּית גַּלְבַּעַל Tigillava, *n. l. Num.; Platz d. Baalsquelle.*
2755. בֵּית גָּר־בַּעַל Tagarbala, *n. l. Byz.; Platz eines Baaljüngers.*
2756. בֵּית זֶרֶד Thasarte, *n. opp. Syrt.; Pl. d. Baumreichthums.*
2757. בֵּית חֹרֶת Barathia, *n. opp. Trip.; Waldplatz.*
2758. בֵּית יָבֶל Thibelis, *n. opp. Num.; Wiesenplatz.*
2759. בֵּית יְבֶשֶׁת Tebeste, Teveste, *n. opp. N.; Pl. d. Trockniss.*
2760. בֵּית יְדִיד Tidida, *n. l. Num.; Haus d. Freundes.* [*Wald.*
2761. בֵּית יָפוֹ Baesippo, Bes-, *n. opp. Hisp. Baet.; Schönplatz,*
2762. בֵּית כָּפָר Betagbar, *n. l. Afr.; Platz des Gehöftes.*
2763. בֵּית כֶּרֶם Segermes, *n. l. Byz.; Weinbergplatz.* [*bietes.*
2764. בֵּית לְאוּבֶת Talubath, *n. opp. Get.; Platz ein. trockn. Ge-*
2765. בֵּית מְגֻד Tamugada, Tamo-, *n. opp. N.; Pl. d. Ruhmes.*
2766. בֵּית מְצוּדָה Tamusida, *n. opp. Ting.; Platz der Veste.*
2767. בֵּית נְהַרְמוֹצָא Tanaramusa, *n. l. Maur.; Platz d. Stromentspringung.*
2768. בֵּית נְצָה Tenissa, *n. opp. Maur. Zeug.; Blumenplatz.*
2769. בֵּית סְגוּרָה Tasacora, *n. opp. M.; Pl. d. Umschlossenheit.*
2770. בֵּית עֲבֹדָה Thabudis, *n. l. ad font. Bagrad.; Arbeitsplatz.*

2771. בֵּית עָגֹל Siagul, *n. l. Byz.; Rundplatz.*
2772. בֵּית עֲזִיז Tigisis, *n. opp. Num.; Veste; arab.* חיגש.
2773. בֵּית עֲזֵקָת Thuzicath, *n. opp. A.; Haus d. Urbarmachens.*
2774. בֵּית־עֵזֶר Thysdrus, Tisdra, *n. u. Byz.; Haus d. Hülfe.*
2775. בֵּית עַמּוּד Timida, *n. l. Maur.; Platz der Säule.*
2776. בֵּית עַמּוּסִיגָא Tamusiga, *n. opp. T.; Pl. d. Karawanenzuges.*
2777. בֵּית עֵמֶק Timici, *n. opp. Maur.; Thalplatz.*
2778. בֵּית עֲקָבָה Tacape, Cape, *n. opp. Trip.; Hügelplatz.*
2779. בֵּית עֲקָבָה Thigiba, *n. l. Byz.; Platz der Abschüssigkeit.*
2780. בֵּית־פָּז Tipasa, *n. opp. Maur.; Goldplatz.* [*platz.*
2781. בֵּית פַּרְוָר Taphrura, Taparura, *n. opp. B.; Vorstadt-*
2782. בֵּית קְטוּעָה Tacatua, *n. u. Num.; Platz d. Abschüssigkeit.*
2783. בֵּית קָרָת Tacarata, Tagara, *n. l. Num., n. l. Afr.; Platz der Stadt.* [(*cf.* אַרְדֵּי *V. T.*).
2784. בֵּית רְוָד Taruda, *n. opp. Maur.; Platz d. Wanderung*
2785. בֵּית שִׁיגְעַת Tusingath, *n. opp. Maur.; Platz d. Ermüdung.*
2786. בֵּית שָׁקִי Byzacium, Bi-, *Βυσσαχῖτις, n. prov. Afr.; be-*
2787. בֵּל אוֹר Pelorus, *n. v.; Baal d. Sonne.* [*wässertes Gebiet.*
2788. בְּנַחְדֶשׁ *Νουμήνιος, n. v. Cit.; Neumondgeborner.*
2789. בְּנֵי אִיר Baniurus, *n. pop. Maur.; Söhne des Lichts.*
2790. בְּנֵי יְאוּבַעַל Baniubal, *n. pop. Maur. Ting.; Söhne d. Juba.*
2791. בְּנֵרְאשׁ *n. v. Sard.; Fürstensohn.*
2792. בֵּעַל Vol, *Οὐώλ, n. l. Byz.; Baalstätte.*
2793. (עֶבֶד־)בַּעַל *n. v.; Herrscher, Gebieter.*
2794. בַּעֲלוֹן Valon, *n. fl. Ting.; dem Baal geweiht.*
2795. בַּעֲלִיתֶן *n. v. Cit.; Baal ist Geber.*
2796. בַּעֲלָת Vala, *n. opp. Maur.; Staat.*
2797. בַּעֲלְיָעֶזֶר *Βαλεάζαρος, n. v.; Baal ist Helfer* (*cf.* אֶלְיָעֶזֶר)
2798. בַּעֲלְעֶזֶר *Βάλζερον, -έζερον, n. v.; Baal ist Helfer.*
2799. בַּעֲלַת Belo, *n. u. Hisp., n. l. Maur.; Staat.*
2800. בַּעֲלָתִי *Βααλτίς, n. dae.; Herrin, Herrscherin* (= בַּעֲלִית).
2801. בְּעֲלָתִי *Βηλθής, n. dae.; Herrin, Herrscherin.* [*cher.*
2802. בַּצְלָח *Βάσλαχος, Βάσληχος, n. v.; Sohn d. Glückes* (=
2803. בָּצֶר Vazar, Bazar, *n. l. Num.; Veste.* [בַּר־צְלָח).
2804. בָּקִי Bagai, Vagai, Bucca, Vacca, *n. opp. N.; Stadt.*
2805. בָּקִי סֶלַע Vegesela, Vegisela, *n. l. Num. Byz.; Felsstadt.*
2806. בַּר אָמֵין Vermina, *Βερμινᾶς, n. v.; Sohn d. Wahrheit.*
2807. בַּרְבַּעַל *Πάραλος, n. v.; Sohn des Baal.*
2808. בַּר גּוּד Bogudes, Boodes, *n. v.; Sohn des Heeres.*
2809. בְּרוֹת *Βηρούθ, n. mu.; Cypresse* (= בְּרוֹשׁ).
2810. בַּר חָנוֹן *Βάννων*, Banno, *n. v.; Jüng. d. Barmherzigen.*
2811. בֵּרִי *n. v. Carth.; Fontanus* (= בְּאֵרִי).
2812. בְּרִיאָת Barathia, *n. u. Trip.; Fruchtplatz.*
2813. בַּר מוֹקָר *Βαρμόχαρος, n. v.; Sohn d. Hercules* (= בַּר מֶלְקָר).
2814. בַּרְמֶלֶךְ *n. v. Mel.; Sohn des Königs.*
2815. בַּר מֶלְקָר *Βοαμίλχας, Bov-*, Boncar, Boumilcar, *n. v.; Jünger des Hercules.*
2816. בַּרְקָא Barkas, -a, Barchas, *n. v.; Blitz, Glanz.*
2817. בָּשָׁן Vasana, *n. u. Maur.; weicher Boden, Frucht-.*
2818. בַּתְבַּעַל *n. m. Carth.; Verehrerin des Baals.*
2819. בְּתוּאֵל *Βέτυλος, n. v.; Mann Gottes* (= מְתוּאֵל).

Digitized by Google

2820. בִּתְיָה Bittyas, *Βιθύας, n. v.; Mann Gottes.*
2821. בַּתְנַעַם *n. m. Cit.; Liebliche, Jucunda* (cf. אֲבִינֹעַם).

ג

2822. גַּא־אֶלָת Galapha, *n. opp. Maur.; Heerdenthal.*
2823. גַּא־בַּעַל Gabal, *n. v.; Hoheit des Baal.*
2824. גְּאוֹן־אֵל Gunela, *n. l. Afr.; Hoheit Gottes.*
2825. גְּאוֹן־עֹנֶק Gunugus, *n. opp. Maur.; Hoheit d. Nackens.*
2826. גְּאַלָא Gala, *n. v.; σωτήρ* (= גֹּאֵל).
2827. גְּאֻלְאֵל Gulalsa, *n. v.; Befreieter Gottes.* [*Niederung.*
2828. גָּא שָׁוּפְלָה Gasaufala, Gazauphala, *n. opp. Num.; Thal d.*
2829. גְּבִילָה Abila, *n. mont. Ting.; Hügel.* [*buckel.*
2830. גֶּב־שָׂר Gypsaria, Gypsara, *n. port. Maur.; Fürsten-*
2831. גִּדִּינְעֲמָה Giddeneme, *n. mu.; des Glückes Huld.*
2832. גַּד מָעֻזּ Gadamusa, *n. l. Maur.; Burg der Glücks-gottheit.* [*Schönstadt.*
2833. גַּד יָפוֹ Gaudiape, -be, *n. l. Num.; Glücksgottheit d.*
2834. גַּד עַשְׁתֹּרֶת *n. v. Carth.; Glück der Astarte.*
2835. גָּדֵר Gades, Gadir, *Γάδειρα, n. u. Hisp. (Cadix); Ummauerung.*
2836. גּוֹדָא Gauda, *n. v.; Eindrang (auf Feinde), cf.* בְּרִגּוּד.
2837. גּוֹזָה Joza, *n. Jul. urb.; Uebergang (Transducta).*
2838. גּוּמָּץ Gummasis, Gummi, *n. l. B.; Grube, Graben.*
2839. גּוֹר Gor, *n. l. Afr.; Herberge, Hospiz.*
2840. גּוּרָה Gurra, Guira, Gira, *n. l. num.; Herberge.*
2841. גּוֹרְזָה Gorza, *n. opp. Afr.; Ruine.*
2842. גְּזִירָה Gisira, *n. l. Zeug.; Insel, Oase.*
2843. גִּי־חֲרֶת Gigarta, *n. opp. Phön.; Waldthal.*
2844. גִּית Gytte, *n. opp.; Heerde.*
2845. גִּית בַּעַל Gaetulus, *n. gent. Afr.; Heerde des Baal.*
2846. גֻּל Gulus, *n. fl. Maur.; Quelle, Welle.*
2847. גִּלְבַּעַל Gilba, *n. l. Num.; Baalsquell.*
2848. גַּלְפָּא Calpe (*κάλπη = ὑδρία*), *n. col.; Wasserkrug.*
2849. גְּמַלִי Gamalius, Geme-, *n. v.; Kamelbesitzer.*
2850. גִּפָּה Gippa, *n. l. Afr.; Rücken, Hügel.*
2851. גַּרְגִּיר Girgir, -giris, *n. mont. Lib; Fels.*
2852. גַּרְגֵּשׁ Girgis, *n. opp. Syrt.; Lehmboden.*
2853. גַּר עַשְׁתֹּרֶת Γεράστρατος, -όστρατος, Gerastrartus, *n. v.; Schutzgenosse der Astarte.*

ד

2854. דָּבָר Dabar, *n. v.; Führer, Treiber* (*a. s. f.* חָכָם).
2855. דִּידָה *Διδώ*, Dido, *n. mu.; Liebenswürdige.*
2856. דִּיוֹד *Διωδᾶς, (Διβ-), n. v.; Liebenswürdiger.*
2857. דִּיוּר Diur, *n. fl. Ting.; Unversiegbarkeit.*
2858 דִּימָר *Δημαροῦς, n. v.; Schlanker* (דָּמַר = חָמַר).
2859. דַּכָּם *Δαχάμος, n. v.; Volksunterdrücker.*
2860. דְּלַעַשְׁתֹּרֶת *Δελαιαστάρτος, n. v.; Geretteter der Astarte.*
2861. דְּמוּרָה Dumuras, *n. fl. Phön.; Palmenplatz.*
2862. דַּמְלִיחָא *n. v.; Edelblut* (= דָּם מְלִיחַ).
2863. דִּקְדִּיקָה Dicdica, *n. opp. Syrt.; die Kleine.*
2864. דֹּרַת Dorat, *n. fl. Maur.; der helle Fluss.*

ה

2865. הֲדַד *Ἄδωδος, βασιλεὺς θεῶν, n. di.* (cf. הֲרַד).
2866. הוֹרִי Curium, *n. promont. Cypri; Gipfel.*
2867. הַר בַּעֲלְתִי Arvaltis, *n. mont. Lib.; Berg des Baal.*
2868. הֶרֶב שְׁמָא *n. v.; Num.; Mehre den Ruf.*
2869. הָרִין Heryn, *n. mont. Afr.; Höhen.*
2870. הֶרְנָה *Ἐρήνη, Εἰρήνη, n. m.*

ז

2871. זֵיתָא Zetha, *Ζεῦθα, n. prom. Syrt.; Olivenplatz.*
2872. זַלָּעֲפָה Zalapa, *n. opp. Byz.; Gluthwind.*
2873. זֶרֶב Serbes, *n. fl. Maur.; Fluss.*
2874. זֶרֶד Salde, Saldae, *n. opp.; Uberfluss.*
2875. זְרֵדְאֵל Sereddeli, *n. l. Maur.; Ueberfluss Gottes.*
2876. זַרְדְּבַעַל Sardabal, *n. fl. Maur.; Baalsfluss.*

ח

2877. חַבָּר *Ἄββαρος, n. v.; Bannsprecher, Zauberer.*
2878. חַגִּיבַעַל Aggiva, Aggya, Aggival, *n. l.; Zuflucht d.*
2879. חוֹבָה Chobat, Coba, *n. opp. Maur.* [*Baal.*
2880. חִזְקוֹן *Γέσχων, Γίσ-*, Gisko, Gisgo, *n. v.; Starker.*
2881. חִירֹם *Εἵρωμος*, Hiromus, *n. v.; Edeler.*
2882. חֲכַבַּעַל *Ἐκήβολος, n. v.; Weiser des Baal* (= חֲכַם־בַּעַל).
2883. חֲכַמְבַּעַל Hiempsal, *Ἰάμψας, n. v.; Weiser des Baal.*
2884. חֲכַמְבַּעַל *n. v. Num.; Weiser des Baal.*
2885. חֲכַם דִּי חֵילָא *n. v.; Präfekt des Herrn.*
2886. חֲכַמְשַׁבַּעַל *n. v. Num.; Weiser des Baal.*
2887. חָכְמַתַּעַל *n. v. Num.; Weisheit des Baal.*
2888. חָכְמָתָה *n. v. Num.; Weisheitbegabter.*
2889. חֶלְבִּי *Χελβής*, Chelbes, *n. v.; Kräftiger, Starker.*
2890. חִלְדּוֹן Gildo, *n. v.; Starker, Kräftiger.*
2891. חֲלָךְ *n. Ciliciae* (= חֲלֵק).
2892. חַמִלְקַר *Ἀμίλκας*, Hamilkar, *n. v.; Güte d. Hercules* (= חַן מֶלְקַר). [(= חַן־מִלְקַר).
2893. חִמִלְקַר *Ἰμίλκων, -χω*, Himilco, *n. v.; Gunst d. Hercules*
2894 חִמֵּר Himera, *n. opp. Sic.; Gährung, Siedung.*
2895. חַמַּת Amathus, *n. opp.; Burg.*
2896. חַנָּא Anna, *n. m.; Liebliche.*
2897. חַנָּא *n. v. Carth.; Verehrer der Lieblichen* (חנב).
2898. חַנָּא אֶשְׁמֵן *n. v. Cit.; Gunst des Aesculap.*
2899. חִנְאֵלַף Chinalaph, *n. opp. Maur.; Schmuck d. Heerde.*
2900. חַנּוֹבְרַת *Ἀνοβρέτ, n. m.; Gunst d. Mutter* (= חַן־אֵבֶרֶת).
2901. חַנּוֹן *Ἄννων*, Hanno, *n. v.; Gnädiger, Nachsichtiger.*
2902. חַנִּיאֵל *n. v. Cit.; Gunst des Saturn* (חנאל).
2903. חַנִּיבַעַל Hannibal, *Ἀννίβας, n. v.; Gunst des Baal.*
2904. חַנִּיבּוֹל Chanebo, *n. v.; Güte des Baal.*
2905. חַנִּימַעַל *n. v. Num.;* = חַנִּיבַעַל (חנמעל).
2906. חִנִּיסְדּוֹר Chinisdo, -dor, *n. v.; Gunst des Helfers.*
2907. חִנְמַלְכֻת *n. v. Carth.; Gunst des Reichs.*

Digitized by Google

2952. כֶּרֶךְ *n. v. Cit.; Läufer*
2953. כַּרְכָּא Carage, *n. opp. Byz.; Burg.*
2954. כֶּרֶךְ אָדוֹן *Καρχηδών, n. u.; Burg des Adonis.*
2955. כַּרְכִּין Cercina, *n. ins. ad Afr.; Burgen.*
2956. כִּתִּי *v.* חִתִּי, *pl.* כִּתִּין (כחן), *n. gent. Cit.*
2957. כִּתִּים Cittium, *Κίτιον, n. u. Cyp.*

ל

2958. לְאָדִכָא Leodicea, *n. reg. (arab.* לאדקיא).
2959. (מַ)לְאָכוֹמַלְקָר Lacumaces, *n. v.; Bote des Hercules.*
2960. לֻבִּי Libys, *n. gent.*
2961. לָכוּת Locuthus, *n. v.; Sendung.*

מ

2962. מָאמַעַל *n. v. Cit.; Mächtiger des Baal.*
2963. מָאעוֹלָם *n. v. Tugg.; Ewigmächtiger* (מאעלם).
2964. מְבְצָר Mempsarus, *n. mont. Zeug.; Veste.*
2965. מְבְרֵשָׁת Membresa, *n. opp. Zeug.; Zypressenwald.*
2966 מַגְדִיאֵל *Μαγδάλσης, n. v.; Fürst Gottes.*
2967. מַגְדֹן Mygdon, *n. v.; Fürstlicher.*
2968. מִגְדַּלְיוֹן *Μυγδαλίων, n. v.; Gabe d. Höchsten* (מִגְדּ עֶלְיוֹן).
2969. מָגוּרָה Magura, *n. opp. Lib.; Wohnung, Hospiz.*
2970. מְגִיר בַּעַל Migirpa, Misgirpa, *n. l. Afr.; Wohnung des Baal.* [*stütte des Baal.*
2971. מָגַרְבַּעַל Vagarmel, Vagrava, Vagraval, *n. l.; Wohn-*
2972. מְדוּרָה Madaurus, *n. opp. Num.; Wohnstütte.*
2973. מְדוּר קָרָה Medugara, Mediccara, *n. opp. Zeug.; Wohnstütte der Stadt.*
2974. מְדַר Mada(r), *n. l. Num.; Wohnstätte.*
2975. מְדַר עֲצוּמָה Madarsuma, -ssuma, *n. opp. Byz.; befestigte Wohnstätte.* [*Baal.*
2976. מַהַרְבַּעַל Maharbal, Marbal, *Μαάρβαλ, -βας, Preis d.*
2977. מָךְ Bocchus, *Βόχχος*, Bocus, *n. v.; König* (מֶלֶךְ = *uti* מֹלֵךְ).
2978. מֹכוֹ *Μώχος, n. v.; Königlicher* (= מַלְכּוֹ).
2979. מוּצָא לוּבִים Musulubium, *n. opp. Maur.; Ursprung der*
2980. מֹקַר Bocar, *n. v.; Hercules* (= מֶלְקָר). [*Lybier.*
2981. מוּת בַּעַל Muthul, *n. fl. Num.; Baalsfluss.* [*tenfluss.*
2982. מוּתִיגֶנָּה Mutigena, Mutugenna, *n. opp. Num.; Gar-*
2983. מוּתִיסְתְּרָת Mythistratos, *n. opp. Sic.; Astarte-Fluss.*
2984. מִזְדָּה *Μισδής, n. v.; Furcht (Gottes).*
2985. מַחֲנֵת *n. pr. Panormi in Sicilia; Lager.*
2986. מָטְוָא Motye, *Μοτύη, n. ur. Sic.; Einkehr.*
2987. מַטָּחִין *Μάτγηνος, n. v.; Unterjocher.*
2988. מֵיכְמוֹשׁ *n. gent. Sic.; Saame des Kamosch* (מיכמש).
2989. מִילְפִּיוֹן Milphio, *n. v.; Anhänglichkeit* (*r.* חָלַם).
2990. מֵי נַגֶּרֶה Meneggere, *n. st. Byz.; Wasser d. Katarrakts.*
2991. מֵי־נִיחַ Meninx, *n. ins. Girbae; Wasser der Ruhe.*
2992. מֵי־נֶפֶשׁ Menephessa, *n. l. Byz.; Wasser d. Erfrischung.*
2993. מֶכֶס בַּעַל Mascula, Maxula, Maxala, *n. opp. Num.; Tribut*
2994. מַלְאָכַת Malacath, *n. u.; dasselbe.* [*d. Baal.*

2908. חָצוֹר Assurus, Assurae, *n. opp. Num.; Gehöft.*
2909. חֲצִיר סָדָה Hizirzada, *n. l. Num.; Gehöft des Feldes.*
2910. חֹר *n. v. Cit.; Edler.*
2911. חֹרֵב *n. v. Cit.; Krieger* (cf. حارب).
2912. חַרְבָּה Garbis, *n. l. Num.; Ruine.*
2913. חִרְבָּה Girba, Gerba, *n. ins. Poen.; Trockniss.*
2914. חַרְבַּעַל Hiarbas, *n. v.; Edler des Baal.*
2915. חָרְפָּא Arpas, *n. v.; Herbstl., Herbstgeborner* (*v.* חָרָף).
2916. חָרָשׁ *n. v. Cit.; Werkmeister.*
2917. חָרָשׁ Aris, *n. v.; Pflüger.* [*ἀνρτεχνίτης*), *Vulkan.*
2918. חָרְשָׁאֹר *Χρυσώρ, n. Vulcani; Feuerarbeiter* (חָרוּשׁ אוֹר,
2919. חִתִּי *q. v.* (= כִּתִּי).

ט

2920. טַבּוּר בָּקִי Tubulbaca, *n. l. Byz.; Hügel der Stadt.*
2921. טַבּוּר יְנִיקָה Thuburnica, *n. col. Num.; Hügel der Reiser.*
2922. טַבּוּר שׁוּקָה Thubersicca, *n. opp. Num.; Hügel d. Markts.*
2923. טַבּוּר שׁוּק־עַבּוּר Thabursicabure, *n. opp. Zeug.; Hügel des Getreidemarkts.*
2924. טוּב־דְּהוֹן Tubuna, *n. l. Num.; Güterreicher.*
2925. טוּב עַרְבּוּ Tuburbo, -bum, *n. opp. Afr.; Güte d. Lieblich-*
2926. טוּב שָׁבַת Tubsuptus, *n. opp. M.; Guthwohnung.* [*keit.*
2927. טְעָן־דַּדַסָּה Thenadassa, *n. opp. Syrt.; Myrthenträgerin.*

י

2928. יְאַבַּעַל Jummo (=Jumbal), *n. v.; Herrlichkeit d. Baal.*
2929. יְאוֹבַעַל *Ἰόβας*, Juba, *n. v.; Herrlichkeit des Baal.*
2930. יְבָר Vabar, *n. opp. Maur.; Feldmausplatz* (*arab.* יבר).
2931. יְגַעַת Jogath, *n. opp. Ting.; Neuangebauete.*
2932. יְגֻרְתָּ Jugurtha, *Ἰεγόρθας, n. v.; Ehrfürchtung.*
2933. יְהֹוָה *Ἰενώ, n. di.; Seyender.*
2934. יָכוֹן Jachon, *n. v.; Fester* (*cf.* יָכִין).
2935. יַמְלִיחִי *Ἰάμβλιχος, n. v.; Edler.*
2936. יְנוּקָה Unuca, Inuca, *n. l.; Reis, Zweig.*
2937. יַעְזֹר Jader, *n. v.; Helfer.*
2938. יַעְשַׁרְבַּעַל *n. v. Num.; Baal ist Bereicherer.*
2939. יְפִימוֹ *n. v.; Schönheit des Angesichts* (יפמו).
2940. יְפִישַׁעַת *n. v. Tugg.; Schönheit des Volks* (שֵׁי־עַמַּת = שָׁעַת).
2941. יְרִבַּעַל *Ἱερόμβαλος, n. v.; Feind des Baal.*

כ

2942. כְּאֵבָא *n. v. Cit.; Schmerz* (*ὠδίν*), cf. בֶּן־אוֹנִי).
2943. כְּבִיר חַיִּים *longaevus n. v. Erye.; Langlebender.*
2944. כַּבִּירִים *Κάβειροι*, Cabiri, *n. deor.; d. Starken, Grossen.*
2945. כּוּפְרוּת Cufruta, *n. l. Byz.; Dorfschaft.*
2946. כְּלוּא מָקוֹם Calumacuma, *n. opp. Byz.; Einschluss d. Ortes.*
2947. כִּנּוֹר *Κινύρας, n. v.; Citherspieler.*
2948. כְּנַע *Χνᾶ, n. v.; Phönizier.*
2949. כַּפָּר Gaphara, *n. opp. Lept.; Gehöft.*
2950. כְּפַר סוּסִים Cabarsus, -susi, -sussi, *n. l. Byz.; Rossdorf.*
2951. כְּפַר עֲדִיפָה Cebaradefa, *n. l. Byz.; Dorf d. Ueberflusses.*

Digitized by Google

2995. מִלֹּו Mileum, Milevum, *n. opp. Maur.; Fülle* (=מְלוֹא).
2996. מַלְחַבַּעַל Malva (=Malchbal), *n. fl. Maur.; Fluss d. Baal.*
2997. מָלֻחָת Molochath, Mulucha, *n. fl. Maur.; Fluss, Salz-.*
2998. מְלֵי קְבַצָּה Melicbuza, *n. l. Maur.; Fülle des Haufens.*
2999. מְלִיטָה Melita, *Μελίτη, n. ins.; Zuflucht.*
3000. מֶלֶךְ *Μάλχος*, Malcus, *n. v.; König, Gebieter.*
3001. מַלְפַּאסַר *n. v. Mel.; Osiris ist Herrscher.*
3002. מַלְכִּיבַעַל *n. v. Mel.; Baal ist Herrscher.*
3003. מַלְכִּירַתָּן *n. v. Cit.; Baalgegebener.* [מְלָאכֶת).
3004. מְלָכָת Malaca, Malaga, *n. u. Hisp.; Werkstätte* (=
3005. מַלְקָר *Μάκηρις, n. di., Herrscher d. Stadt; Hercules.*
3006. מַלְקָרְת Melcarthus, *Μελίκαρθος, n. di.; Stadtherrscher.*
3007. מַלְקַרְתִּיד Carteja, Mel-, *n. u. Hisp.; Herculesstadt.*
3008. מַלְקַרְתְּעִיר *n. v. Cit.; den Hercules bewacht.*
3009. מְמְרוֹם *Μημρούμος* (*Τψουράνιος*), *n. v.; von d. Höhe.*
3010. מָנוֹן *n. v. Cit.; Nachkommenschaft.*
3011. מְסוּגְרַת Mysocaras, *n. port. Ting.; Einschliessendes.*
3012. מִסּוּעָה Missua, Misua, *n. opp. Zeug.; Steinbruch.*
3013. מַסּוּעָה Vazua, *n. mont. Zeug.; Steinbruch.*
3014. מַסְלַח *n. v.; Verzeiher.*
3015. מַעֲגַל Vagal, *n. l. Maur.; Wagengleis.*
3016. מָעוֹן *Μάγων*, Mago, *n. v.; Zuflucht.*
3017. מְעוּז בַּעַל Muzul, *n. l.; Burg des Baal.*
3018. מְעוּזָה Mussa, Musti, Musta, *n. opp.; Burg, Veste.*
3019. מַעֲלַתְבַּעַל Malethubalus, *n. mont. Maur.; Abhang d. Baal.*
3020. מַעֲשׂוּגָד Massugada, *n. v.; Werk d. Glückes.*
3021. מַעֲשִׂיל , מַעֲשִׂיאַל *n. gent. Massylus; Schöpfung Gottes.*
3022. מַעֲשִׂיבָע Micipsa, *n. v. Num.; Schöpfung d. Baal* (משובעל).
3023. מַעֲשִׂיבַעַל Massiva, Mazippa (=Massibal), *n. v.; Werk d.*
3024. מַעֲשִׂילִי Massylus, *n. gent.* (=מַעֲשִׂיאֵלִי). [*Baal.*
3025. מַעֲשִׂינִיתָן *Μασανάσσης, Μασσα-, -νισσης*, Masinissa, *n. v.;*
3026. מַעֲשִׂינַת Masintha, *n. v.; dasselbe.* [*Schöpfung d. Neith.*
3027. מַעֲשִׂינִתָן Masinissa, *n. v. N.; Schöpfung d. Neith* (מעשנתן).
3028. מַעֲתָר Macturis, *n. l. Byz.; Anbetungsplatz.*
3029. מְצוּק בַּעַל Masucaba, *n. l. Maur.; Festung des Baal.*
3030. מְצוּקָה Muzuca, *n. l. Byz.; Engpass.* [*Baal.*
3031. מְצִיתְבַּעַל Mezetulus, Mezetbal, *Μεσότυλος, n. v.; Stärke d.*
3032. מְצַקָּה Mazaca, *n. l. Num.; Engpass.*
3033. מְצַר *n. v. inscr. Marsal.*
3034. מְצָרָה Mazara, *n. cast. Sic.; Burg.*
3035. מָקוֹם Macuma, *n. opp. Syxt.; Stadt.*
3036. מָקוֹם חָדָשׁ Macomades, *n. opp. Afr.; Neuplatz.*
3037. מָקוֹם שֶׁמֶשׁ *n. u. Num., Maur.; Sonnenplatz* (מקם שמש).
3038. מָקְצָר Moxor, *n. l. Num.; abgesonderter Ort.*
3039. מָקַרְתָּ = מָלְקַרְתָּ *q. v.*
3040. מָרְאשָׁן Marazana, *n. opp. Byz.; Gipfel, Spitze.*
3041. מָרַת Marathus, *n. u. Phön.; Bitterquell.*
3042. מַשָּׂאת Masatat, *Μάσσα, n. fl. Maur.; Gabe (d. Götter).*
3043. מַשִּׂאת בַּעַל Masitholus, *n. fl. Afr.; Gabe des Baal.*
3044. מַשְׂגַּבבַּעַל Masgaba, *n. v.; Zuflucht ist Baal* (=מִשְׂגַּב בַּעַל).
3045. מַשִּׁיבַעַל *n. v. Num.* (=מַתַּנְבַּעַל).

3046. מַשְׁעַנְבַּעַל Mastanabal, *Μασταγάβας, Stembal, n. v.; Stütze des Baal.*
3047. מְתוּמְבַּעַל *Μάθως*, Mutumbal, *n. v.; Mann des Baal.*
3048. מְתוּמַתָּן Methymatnus, *n. v.; Mann des Geschenkes.*
3049. מְתוּעַשְׁתָּרְת Methuastartus, *v. v.; Mann der Astarte.*
3050. מַתָּן *Μάττην, n. v.; Geschenk (Gottes).*
3051. מְתָן Mutines, *n. v.; Geschenkter.*
3052. מִתֹּן *Μύττονος, n. v.; Starker* (cf. מְתָן).
3053. מַתַּנְבַּעַל *n. v. Num.; Gabe des Baal.*
3054. מָת עָרָב Maturbum, *n. l. Maur.; Wasser der Wüste.*

נ

3055. נָב עָבוּר Nababurum, *n. opp. Maur.; Getreideerzeugniss.*
3056. נָגִיד *n. v. Sard.; Fürst* (נגד).
3057. נְגִידָה Nagidus, *n. opp. Cit.; Fürstliche.*
3058. נְהָרָה Nara, *n. l.; Fluss.* [*Wasserfalls.*
3059. נַהַר אַגָּרָה Naraggara, Narangara, *n. opp. Afr.; Fluss des*
3060. נְהָרָה חַדָּה Naratcata, *n. l. Num.; Scharfstrom.*
3061. נוּר בַּעַל Nuroli, *n. l. Byz.; Licht des Baal.*
3062. נַחוּם *Νάουμος, n. v.; Trost.*
3063. נִיב Niba, *n. l. Num.; Fruchterzeugniss.*
3064. נִית אָדוֹן *Νιθάδων, n. v.; Neith ist Herrin.* [*d. Baal.*
3065. נֻמַּם בַּעַל Nummula, Nammula, *n. l. Afr.; Annehmlichkeit*
3066. נַמַּם פַּעְמֹן Namphamo, -phanis, *n. v.; Lieblichkeit des Schrittes.*
3067. נַעֲרַבַּעַל *Ναραύας, n. v.; Jünger des Baal* (*cf.* נְעָרָה)
3068. נַעֲרָה Nora, *n. u. Sard.* (*cf.* נְעָרָה *hebr.*).
3069. נִצָּא יַיִן *n. v. Cit.; Blüthe des Weines* (נצא יין).
3070. נְצַבְאֶשְׁמֵן *n. v. Cit.; Posten des Aesculap.*

ס

3071. סוּד בַּעַל Sudava, *n. opp.; Sitz des Baal.*
3072. סוּסִיקָצִי Susicasia, -zia, *n. l. Num.; Rossgebiet d. Kadhi.*
3073. סַטַר אַצַּדְת *n. v. Num.; Praefekt der Jagd.*
3074. סִיעָת Siga, Sigatha, *n. reg. Syph.; Versammlung, Zug.*
3075. סַלְמָן *n. pr. Cit.; Salamin, Salaminius.*
3076. סֶלַע Sala, *n. opp. Maur., n. l. Num.; Fels, -Stadt.*
3077. סֶלַע כְּנָעָה Salaconia, *n. opp.; Felsenwinkel.*
3078. סַלָּעִי Soli, *n. u. Cypri, Solus n. u. Sic.; Felsgelegene.*
3079. סְמוּכִית Sumucis, *n. opp. Syrt.; Lehne.*
3080. סַרְגַּד *n. v.; Fürst des Glücks.*

ע

3081. עַבְדָּא Jabdas, *n. v.; Diener (Gottes).*
3082. עַבְדְּאֵלִים *Ἀβδήλεμος, n. v.; Verehrer der Götter.*
3083. עַבְדְּאֵמֹן *Ἀβδήμων, -μονος, -μουνος, n. v.; Diener der*
3084. עַבְדְּאֹסִר *n. v. Mel.; Verehrer des Osiris.* [*Treue.*
3085. עַבְדְּאַשְׁמֵן *n. v. Cit.; Verehrer des Aesculap.*
3086. עַבְדָּה *n. v. Cit.; Dienender.*
3087. עַבְדְּוַדַּר *n. v. Cit.; Verehrer der Venus.*
3088. עַבְדִּי *Ἀβδαῖος, n. v.; Diener, Verehrer.*

Digitized by Google

3089. עֶבֶד לְשַׁלְמִים *n. v. Cit.; Diener der Freunde.*
3090. עֶבַדְמֶל *n. v. Cit.; Verehrer des Baal.*
3091. עַבַדְמֶלֶךְ *n. v. Cit.; Verehrer des Königs (Baals).*
3092. עֶבֶד מִלְקַר *n. v. Carth.; Verehrer des Hercules.*
3093. עֶבֶד מִלְקַרְתָּ *n. v. Carth.; dasselbe.*
3094. עֶבֶד מַקַדְתָּ *n. v. Tugg.; dasselbe.*
3095. עֶבֶד מְנִי *n. v. Cit.; Verehrer des Meni* (עבדמן).
3096. עַבַדְנַעַר *n. v. Cit.*
3097. עֶבֶד סוּסִים *n. v. Cit.; Anbeter der heiligen Rosse.*
3098. עַבְדְּעַלוֹנִים Abdalonimus, *Ἀβδαλώνυμος, Βαλλώνυμος, Ἀλόνυμος, n. v.; Verehrer der Höchsten.*
3099. עַבְדְּעַשְׁתֹּרֶת *Ἀβδαστάρτος, n. v.; Verehrer der Astarte.*
3100. עֶבֶד שֶׁמֶשׁ *Ἡλιόδωρος, n. v.; Verehrer der Sonne.*
3101. עַבְדֵּרָת Abdera, *Ἄβδηρα (Adra), n. opp. Hisp. et Afr.*
3102. עֶבֶד תַּנִּין *n. v. Cit.; Verehrer des Krokodils.*
3103. עֶבֶד תָּנִית *Ἀρτεμίδωρος, n. v. Sid.; Verehrer der Tanis,*
3104. עִבּוּרָה Ebora, Abora, *n. opp. Hisp.; Durchzug.*
3105. עֲבוּרָה Abora, *n. l. Afr.; Furth, Uebergang.*
3106. עֲבִידָה Bida, *n. opp. Maur.; Unterjochte.*
3107. עַבַּעַל *n. v. Nam.; Verehrer des Baal* (= עבד בעל).
3108. עַגְבַּעַל *Ἄγβαλος, n. v.; Lieblichkeit d. Baal* (= עֲגַב בַּעַל).
3109. עֲגָלָה Augala, *n. opp. Maur.; Wagen, -gleis.*
3110. עַדִּיבַעַל Iddibal, *n. v.; Schmuck des Baal.*
3111. עָדִין Adin, *Ἀδίν, n. u. Afr.; die Liebliche.*
3112. עֲדִי קָרָה Idicara, *n. opp. Num.; Schmuck der Stadt.*
3113. עֲדִיקַר Idicar, Adicar, *n. opp. Bab. et Arab. des.; dasselbe.*
3114. עֲדַרְיָתָן *n. v. Num.; Schönheit der Heerde* (צדרחן).
3115. עֻרְבָּרָא Urbara, *n. opp. Maur.; Spreu des Getreides.*
3116. עֻדְּ *Αὖσος, n. opp. Maur.; Burg.*
3117. עֻזָּא Auza, *n. opp. Afr.; Festung.*
3118. עֻזְאַגַּרָה Auzegera, *n. l. Byz.; Burg des Wasserfalls.*
3119. עֻזְבַּעַל Ausafa, *n. opp. Afr.; Baalsburg*
3120. עַזְבַּעַל Assaba, Assava, *n. l. Maur.; Stärke des Baal.*
3121. עֻזְבַּעַל Uzilla, Usala, *n. opp. Byz.; Burg des Baal.*
3122. עֻזְבָּקִי Ausuaga, *n. l. Afr.; Veste der Stadt.*
3123. עֻזְגָּד Uzagada, *n. opp.; Burg des Glücksgottes.*
3124. עֻזְזִית Uzita, Usceta, *n. opp. Byz.; Olivenburg.*
3125. עֲזָזִי *Ἀσασίς, n. v.; Kräftiger, Heldenmüthiger.*
3126. עַזִּימֶלֶךְ *Ἀζέμελκος, Ἀζέλμικος, Ἀζέλκημος, Ἀζέμικλος, n. v.; Ruhm des Königs (cf.* עֻזִּיאֵל).
3127. עֲזִיזְ חֻרְתְּ Asisarath, *n. opp. Maur.; Waldburg.*
3128. עֻזִּיפּוֹ Ostippo, *n. opp. Hisp.; Burg der Schönstadt.*
3129. עֻזְמֶלֶךְ Oesalces, Osmalces, *n. v.; Stärke des Königs.*
3130. עֻזְעַבָּרָה Uzippara, *n. opp. Afr.; Burg d. Ueberganges.*
3131. עַזְקוּר Ascurum, *n. opp. Maur.; Burg der Stadt.*
3132. עֻזְקֻרְתְּ Ausocurro, *n. l. Num.; dasselbe.*
3133. עַזְרוּבַּעַל *Ἀσδρούβας*, Asdrubal, *n. v.; Hülfe des Baal*
3134. עֻזְּתָה Izatha, *n. opp. Maur.; Veste.* [(*cf.* עֻזִּיאֵל).
3135. עַטִּים *n. v. Cit.; Starker* (עטם).
3136. עָתִין Uthina, Ut-, *n. opp. Zeug.; Viehlager.*
3137. עַיָּא Oea, Aeaea, Aea, *n. opp. Trip.; Trümmerhaufen.*
3138. עִיבַעַל *n. u. Cit.; Hügel des Baal.*
3139. עֵין נְזַל Annesel, -nezel, *n. opp. Syrt.; Quelle d. Flusses.*
3140. עֵירְבַּעַל *n. v.; den Baal aufregt.*
3141. עֵיר יָפוֹ Irippo, *n. opp. Hisp.; Schönstadt.*
3142. עִירַת Irath, *n. opp. Maur.; Stadtgebiet.*
3143. עַכְבֹּר *n. v. Sabr.*
3144. עֶלְיוֹן *Ἑλιοῦν (ὕψιστος), n. v.; Erhabener.*
3145. עֶלִיסָה Elisa, *n. mu.; Frühliche.*
3146. עַמּוּדַרְסָא עַמּוּד אֶרֶץ Amudarsa, *n. opp. Byz.; Säule der Erde.*
3147. עַמִּיחַר *n. v. Cit.; edeler Genosse.*
3148. עַם מָדְרָא Ammedara, *Ἀμμαίδαρα, n. opp. Num.; Gemeinde der Wohnstätte.*
3149. עַם עַשְׁתֹּרֶת Amestratus, *n. opp. Sic.; Gemeinde d. Astarte.*
3150. עֵמֶק קְרִירָה Amaccura, *n. l. Afr.; Thal der Stadt.*
3151. עֲמָרָה Amaura, *n. l. Maur.; Anbau.*
3152. עֲנִיאֵל *Ἔνυλος, n. v.; Gotterhörter (cf.* עֲנָחָ).
3153. עֲנִיבַעַל *Ἰνίβαλος, n. v.; Erhörung des Baal.*
3154. עָפָר *Ἄπφαρ, n. opp. Maur.; Erde, Staub.*
3155. עֲצוּמָה Zuma, *n. l. Num.; Befestigte.*
3156. עֲצַם־בַּעַל *n. v. Gerb.; Heros des Baal.*
3157. עֲצָמָה Zama, *Ἄζαμα, n. opp. Afr.; Starke.*
3158. עֲקֵב Ucibi, *n. opp. Num.; Hügel.*
3159. עַקַּבָה *Ἀκκάβικον τεῖχος, n. opp. (ad columnas Herculeas); Hügelmauer.*
3160. עֲקָבָה Acaba, *n. opp. (ad sinum Aelaniten); dasselbe.*
3161. עֲקִלָּה Achilla, Achulla, *n. opp. Byz.; die Krumme.*
3162. עַקָּרַת Acrath, *n. opp. Ting.; Unfruchtbare.*
3163. עֲרַבְיוֹן Arabion, *n. v.; aus Arabien Stammender.*
3164. עַרְבַּעַל *Ἀρβαλος, n. v.; Annehmlichk. d. Baal* (= עֲרַב בַּעַל).
3165. עַשְׁתָּרִים (עֶבֶד־) *Ἀστάρνμος, Ἀθάρνμος, n. v.; V. d. Astarten.*
3166. עַשְׁתֹּרֶת *Ἀσταρτη*, Astarte, *n. dae.; Glücksgöttin.*
3167. עַשְׁתָּרְתִּיהֵן *n. v. Cit.; von der Astarte Gegebener.*
3168. עַשְׁתַּרְתּוֹ *Ἀσταρτος, n. v.; Verehrer der Astarte.*
3169. עַשְׁתָּרְתּוֹן Strato, *Στράτων, n. v.; d. Astarte Geweiheter.*
3170. עֲתִיקָה Utica, *Ἰτύκη, n. opp. Zeug.; Edele, Vornehme.*
3171. עַתַר־בַּעַל Adherbal, Atherbal, Aderbal, *Ἀτάρβας, n. v.: Anbeter des Baal.*

פ

3172. פַּד זֵיתָא Fesseita, *n. l. Num.; Olivenfeld.*
3173. פּוּמַת *Πύματος, n. v.; Mund, Rede, Redner.*
3174. פּוּסָל Fussala, *n. opp.; Steinbruch.*
3175. פֶּלֶא *Φέλης*, Phelis, *n. v.; Auszeichnung.*
3176. פֶּלֶא בַּעַל Fallaba, *n. l. Maur.; Auszeichnung des Baal.*
3177. פִּלְאָן Philaenus, *Φιλάων, n. v.; Ausgezeichneter.*
3178. פִּלַּהּ Filace, *n. l. Num.; Provinz.*
3179. פַּעֲמַי *Φαμαίας, n. v.; Hämmerer.*
3180. פְּעַמְעֶלְיוֹן *Πυγμαλίων, Φυγμαλίων, n. v.; Hammer des Höchsten* (= פַּעַם עֶלְיוֹן).
3181. פַּרַד Parada, *n. opp. Afr.; Saatkorn.*
3182. פַּרְדִי Feradi, *n. opp. Byz.; Saatplatz.*

Digitized by Google

3183. פְּתוּת Phtut, *n. opp. Afr.; Stück, Bruch.*

3184. פַּתְפַּת Putput, *n. opp. Afr.; dasselbe.*

צ

3185. צַבְרַת בַּעַל Sabratha, *n. Trip.; Hügel des Baal.*

3186. צַבְרַתַּעַל Sabratha, *n. u.* (= צַבְרַת בַּעַל).

3187. צָדוֹק *Σάδυκος, Συδύκ, n. di.; Gerechter* (δίκαιος).

3188. צֶכֶץ *n. u. Hisp.* (*Sexti, Sex*).

3189. צְלָה Zelis, Zi-, Zilla, *n. opp. Maur.*, Zella, *n. opp. Byz.; Schattenplatz.*

3190. צְמֹרָה Simyra, *n. u. Phön.; Baumlaub.*

3191. צָנָא נָת *n. v. Cit.; Neith ist Schild.*

3192. צָפוֹן Sophon, Sappho, *n. v.; Schutz.*

3193. צָפוֹנִיבָהּ Sophonisba, *n. m.; mein Schutz in ihr.*

3194. צְרָדָה Zarada, -dta, -ttha, *n. opp. Maur., n. l. Num.; Kühlbach.*

ק

3195. קַדְמוֹ *Κάδμος, n. v.; Morgenländer.* [*Gottesdiener.*

3196. קַדְמִיאֵל *Κάδμιλος*, Cadmilus, *n. Cab.; der vor Gott ist;*

3197. קוּרְבִּית Curubis, -obis (Gurba), *n. opp. Zeug.; Stadtplatz.*

3198. קוֹרֵבַּעַל Coreba, Coreva, *n. opp. Zeug.; Baalstadt.*

3199. קַלְמָא Gilda, *n. opp. Maur. Ting.; Zwergstadt.*

3200. קְנַזִי Cynasin, *n. v.; Jäger.*

3201. קְנִיבַעַל *Ἐκνίβαλος, n. v.; Erkaufter des Baal.*

3202. קַנְּתַבַּעַל Cennaba, *n. mont. Afr.; Sitz des Baal.*

3203. קַסְמִיאֵל *Κάσμιλος*, Casmillus, Camillus, *n. Cabiri; Orakel Gottes.*

3204. קַפּוּצָא Capusa, *n. v.; Geizíger* (קָפוֹץ *a. s. f.* קָדוֹשׁ).

3205. קַפְצָה Capsa, *n. u. Afr.; Umschlossene.*

3206. קַר אָרוּס Cararus, *n. l. Byz.; Gärtnerstadt.*

3207. קַרְבּוּל Carepula, *n. opp. Num.; Baalstadt* (= קַרְבַּעַל).

3208. קַרְבַּעַל Caralis (Cagliari, קָלִיר), *n. opp. Sard.; Baalstadt.*

3209. קָרָה Garra, Carra, *n. opp. Maur.; Stadt.*

3210. קֶרֶן Cerne, *n. mont. Afr.; Horn, Gipfel.*

3211. קַרְפֶּה Carpi, *Καρπίς, n. opp. Zeug.; Meerbusenstadt.*

3212. קַרְפַּז Carpasia, *n. opp. Cypri; Goldstadt.*

3213. קַרְקוֹמָה Carcoma, *n. opp. Maur.; Hochstadt.*

3214. קַרְקַת Caccabe, Carcab, *n. Carthaginis; Haupt.*

3215. קַרְקַבְיָא Carcabia, -chabia, *n. opp.; Hauptstadt.*

3216. קַר תַּמּוּז Cademusa, *n. l. Maur.; Stadt d. Tamusgottheit.*

3217. קֶרֶת Cirta, *n. u. Maur.; Stadt.*

3218. קֶרֶת אֵל Cartili, *n. opp. Maur.; Saturnstadt.*

3219. קֶרֶת חֲדַשְׁת Carthada, -adas, Carthago, *n. u.; Neustadt.*

3220. קַרְתִּים Certima, *n. u. Celtib; Städte.*

3221. קַרְתֵּן Cartenna, -ae, *n. opp. Maur.; Doppelstadt* (*cf.* קַרְתָּן). [*Höchste* (= מְלֵא קַרְתָּן עֶלְיוֹן).

3222. (מֶלְ)קַרְתַּעֲלוֹן *Καρθάλων*, Cartalo, *n. v.; Hercules ist der*

3223. קַשְׂרַת *Χούσαρθις, n. dae.; Binderin.* [*Höchsten.*

3224. קֶשֶׁת עֶלְיוֹן Castulo, *Καστελών, n. opp. Hisp.; Bogen des*

3225. קֶשֶׁת בַּעַל Castabalum, *n. opp. Cil.; Bogen des Baal.*

ר

3226. רֹאשׁ אַדִּיר Rusadder, -dir, *Ρυσαδίριον, n. prom. Ting.; Hauptzacke, Vorgebirge.*

3227. רֹאשׁ בִּיץ Capo Bianco, *n. prom. Tun.; Weiss-, Vorgebirge.*

3228. רֹאשׁ בִּית Rusibis, Rutubis, *n. port. Ting.; Hauptplatz.*

3229. רֹאשׁ בְּצַר Rusubeser, -ppisir, *n. l.; Goldspitze.*

3230. רֹאשׁ יְקָדֶת Rusicade, Rusiccade, *n. opp. N.; Leuchtthurm.*

3231. רֹאשׁ כְּבַר Rusicibar, *n. l. Num.; Spitze d. Landesstrecke.*

3232. רֹאשׁ כְּנָעָה Rusconia, -gonia, -guniae, *n. col. Maur.; Winkelhaupt.*

3233. רֹאשׁ עֲזִיז Rusaziz, *n. prom. Maur.; festes Vorgebirge.*

3234. רֹאשׁ פֵּדָה Ruspae, *n. opp. Byz.; Spitze der Küste.*

3235. רֹאשׁ פְּסִינָה Ruspina, Ruspinus, *n. opp. Afr.; Winkelspitze.*

3236. רֹאשׁ קֻרַת Rusucurrum, Ruscarium, -cu-, -ccorae, *n. opp. Maur.; Hauptstadt.*

3237. רֹאשׁ שָׂדֶה Ryssadium, *n. prom. Lib.; Ackerspitze.*

3238. רַבּוֹת Rabbotis, *n. opp.; Hauptstätte.*

3239. רוּ בְּרִיכַת Rubricatus, *n. fl. Num.; Strömung des Teiches.*

3240. רֹם Roma, *n. u., gent.* (רוֹמִי).

3241. רָמָתָא Ramatha, *n. Laod.; Anhöhe.*

3242. רֻקֻמָּה Rucuma, *n. l. Afr.; bunter Garten.*

שׁ

3243. שְׁבוּר Subur, *n. fl. Ting.; Welle, Brandung.*

3244. שֻׁבְתּ Suptu, *n. l. Maur.; Sitz, Wohnung.*

3245. שַׁדִּיד *Σάδιδος, n. di.; Gewaltiger, Mächtiger.*

3246. שׁוּעַל Suel, *n. opp. Hisp.; Schakalstätte.*

3247. שׁוּק Sicca, *n. u. Num.; Markt.*

3248. שׁוּקִי Zuchis, *n. opp. Syrt.; Marktplatz.*

3249. שׁוּק דַּבַּר Succabar, Sug-, *n. opp. Maur.; Getreidemarkt.*

3250. שׁוּקִילִבְּדָה Sicilibba, *n. opp. Zeug.; Libyscher Markt.*

3251. שׁוּק שֶׂדֶד Sucarda, *n. l. Maur.; Markt d. Wildes* (*cf.* עֶרֶד)

3252. שׁוּק־קֶרֶת Zuchara, *n. l. Carth.; Stadtmarkt.* [*Jud.* 1,16).

3253. שִׁטִיפִי Sitifi, -is, *n. u. Maur.; Ueberschwemmung.*

3254. שִׁטָפִי Satafis, *n. opp. Maur.; dasselbe.*

3255. שִׁישְׁרָא Sisara, *n. pal. Num.; Schlängelung.*

3256. שַׁלְגִי *n. v. Tugg.; Weisser, Schnee-.*

3257. שְׁלֻחַ Sullucum, Saluce, Silice, Sullecti, *n. opp.;*

3258. שַׁלַּח *n. v. Cit.; Spross.* [*Wasserleitung.*

3259. שַׁלִּיטָה Salitthu, *n. m.; Herrscherin.*

3260. שָׁלֵם Salamis, *Cypri; Friedensstadt.*

3261. שַׁלְשֶׁל *n. v. Cit.; Kette.*

3262. שִׁמְטָה Simittu, -thu, -sthu, *n. opp. Num.; Erlass.*

3263 שַׁגָּכוֹן יָדוֹ *Σαγχουνιάθων, n. v.; Handfester, Starker.*

3264. שִׁעְתְּבַעַל *n. v.; Vision des Baal.*

3265. שְׁפִי Sufi, *n. l.; Hügel.*

3266. שְׁפִי שׁוּר Sufasar, *n. l. Maur.; Fürstenhügel.*

3267. שְׁפִית בַּעַל Sufetula, *n. u. Byz.; Baals-Hügel.*

3268. שׁוּר *n. l. Cit.; Mauer.*

3269. שַׁרְשׁוּרָה Sasura, *n. l.; Kette.*

Digitized by Google

3270. שְׁתוּל Suthul, *n. opp. Num.; Anpflanzung.*

3271. שְׁתָל *n. puellae; Sprosz.*

ש

3272. שָׁבוּר Sabura, *Σαβουρᾶς, n. v.; Erwarteter, Erwünschter.*

3273. שׁוּא בַּעַל Suava, Suaba, *n. l. Num.; Erhabenheit d. Baal.*

3274. שְׁמֵאלָה Sumula, *n. l. Maur.; Nördliche.*

3275. שׁוּר־בַּעַל Subal, Sorbal, *Σούβας, n. v.; Fürst des Baal.*

3276. שׁוּרִיגָה Suriga, *n. opp. Maur. Ting.; Palmenstätte.*

ת

3277. תְּאוֹם Didymus, Thomas, *n. p. Cit.; Zwillinggeborener.*

3278. תְּאֵנָה Theaenae, Thenae, *n. u. Byz.; Feigenplatz.*

3279. תְּאֹרָא *n. m. Cit.; Körpergestalt.*

3280. תַּגְנֵן *n. v.; Stephanus; Blumenkranz.*

3281. תְּכֹל צֵידָה Tocolosida, *n. opp. Ting.; Hoffnung auf Jagd.*

3282. תֵּל בָּר Tillabari, *n. l. Syrt.; Getreidehügel.*

3283. תֵּל בָּר Talbora, *n. l. Afr.; Getreide-Hügel.*

3284. תְּמוּרָה Tamyra, *n. fl. Phön.; Palmenfluss.*

3285. תְּמָרוֹ Tembros, *n. opp. Cypri; Palmplatz.*

3286. תַּמְרִית Thamarita, *n. opp. Maur.; Palmengebiet.*

3287. תְּנוּבָה Thunuba, *n. opp. Zeug.; Erzeugniss.* [*Süden.*

3288. תְּנוּדְרוֹם Thunudromum, *n. opp. Zeug.; Wohnstätte des*

3289. תְּנוּצִידָה Thunusida, *n. opp. Num.; Wohnung der Jagd.*

3290. תַּנִּית *Τέννης, n. v.; der Neith Geweiheter.*

3291. תַּנִּית Tingis, Tanga (Tanger), *n. u. Maur.*

3292. תֻּנִּית Tunes, *Τυνής, -νάς*, Tunis, *n. opp.*

3293. תְּעָלָה Thala, *n. opp. Byz.; Wasserleitung.*

3294. תְּעָלַת Thuelath, *n. opp. Lib.; Wasserleitung.*

3295. תְּפֶל Tifilta, *n. l. Caes.; Tünche.*

3296. תִּפְסַח Thapsus, *n. opp. Byz. Sic.; Uebergang.*

3297. תֻּקָּע Tucca, *n. opp.; Sitz, Colonie, Festsitz.*

3298. תֻּקָּעִי Tucci, *n. opp. Hisp.; Colonie.*

3299. תֻּקָּע בָּר Tuccoburi, -bor, *n. opp. Zeug.; Getreidesitz.*

3300. תֻּקָּע בַּיִת Tuccubis, *n. opp. Zeug.; Festsitz des Hauses.*

3301. תַּרְז Tarsus, *n. u. Cil.; Bodenhärte.*

3302. תִּרְצָה Turzo, *n. opp. Zeug.*

3303. תַּרְשִׁישׁ Tartessus, *n. u. Hisp.*

Digitized by Google

III.

Lexicon Aramaicum et Neohebraicum.

Hoc lexidio, quod sequitur, omnia vocabula aramaica, talmudica, rabbinica et neohebraica, quae in lexicographica Concordantiarum parte ad radices hebraicas illustrandas adhibentur vel strictim attinguntur, ordine alfabetico enumeravimus, ut et in aramaicorum neohebraicorumque operum lectione et in harum linguarum investigatione Concordantias quam maxime utiles ac fructuosas redderemus. Paginas et columnas, plane eodem modo, quo in tabulis praemissis, notavimus.

אָב 5c
אָב 5c
אַבָּא 5b
אַבָּא 5bc
אַבָּא 7b
אַבָּא לְמַלְכָּא 214b
אַבְאָשׁוּ 138d
אַבָּב 5c
אֲבַב 461a
אַבָּא 6d
אַבְּגִין 6d
אַבְדָק 144a
אַבּוּ 104c
אַבּוּב 461a
אַבּוּב רֵאָה 1211b
אִבּוּל 9aa
אַבּוּלָא 9ab
אַבּוּס 9bd
אַבְזָק 161d
אֲבַח 8b
אֲבַטִּיחַ 165a
אֲבִי 7b
אָבִיב 5c
אַבִּיב 5c
אַבִּיב 5c
אֲבִיוֹנָה 7d
אַבָּךְ 8c
אַבֶּל 8d
אָבְלוּ 8d
אֲבֵלוּ 8d
אֶבְלִין 106b
אֶבֶן שֹׁאֲבֶת 1085b
אֶבֶן שָׁעוֹת 1188c
אֶבֶן שְׁתִיָּה 1127b
אַבְנֵי נְרִיָּה 240a
אֲבָנִים נִפְסָלוֹת 240a
אֶבֶן שׁוֹאֲבֶת 9ab

אֶבֶן שָׁעוֹת 9ab
אֲבַס 9bc
אֲבַעְבְּעוֹת 158b
אַבָּעֵיָא 201a
אֶבֶץ 158c
אַבְקָא דְּפָרִיסָה 9bd
אַבְקָא 158d
אַבְקַר 10ab
אַבָּר 10ac
אַבָּר 381b 852c
אֶבֶר 740b
אַבְרָא 10ab
אַבְרֵי 210a
אַב רַךְ 214b
אַבְרָנִי 10ac
אַגַּב 221c
אַגַּבָּא 221c
אַגָּל 245d
אַגַּן 249d
אַגַּן 249d
אַגַּנְיָא 10bb
אַגַּר 10bb
אַגֶּרֶת שִׁבּוּקִין 576c
אַדְבֵּן 270b
אַדְרוֹשֵׁם 307a 154d
אַדִּיצוּ 275b
אַדִּיר דָּג 272b
אַדֶּם הַבִּיצָה 402a
אַדְנָא 792d
אַדְנָק 103c
אַדָּק 1054d
אַדְרָא 17c
אַדְרָךְ 416a
אָדֶרֶע 365b
אַהַב 19a
אַהַב 19a
אַהְדֵּם 292d

אַהֲל 215c 20d
אַהֲלָא 20d
אַהֲלֵי 20d
אַהֲמֵי 330a
אַוָּא 338d
אוּבַד 6d
אוֹבַד 7a
אָבְדִי 7a
אָבְדָה 7a
אוּבְדָן 6d
אוֹבִיד 202b
אוּבָל 8d
אוּגָּא 10bb
אוֹדָאָה 338b
אוֹדוּ 338b
אוֹדִי 338b
אוּדָּא 376a
אוֹדָן 40c
אוּכָל 62b 724b
אוּכְמוּ 379c
אוּלָא 23a
אוּלָפָּא 77d
אוּלָצָן 78a
אוּמָן 82d
אוּמָנוּת 82d
אוּמָנֵי זְכוּכִית 352b
אוֹנָאָה 497d
אוֹנָאוּ 497d
אֻנְגְּלִיוֹן 1127b
אוֹנֵי 497d
אוֹנִיקְלִין 1108a
אוֹנֵס 104b
אוֹסָיָא 58c
אוֹף 50a
אוֹפִי 50a
אוֹפְיָא 1004a 113a
אוֹצָרוֹת 109c

אֵוֵר 790b
אֲוִרָאָה 521a
אוֹרָה 118a
אוּרְיָא 9bd
אוּרְיָא 120d
אוּרְיָא 9bd
אוֹרְיָא 521a
אוֹר יְרָקִים 24d
אוֹרַיְתָא 521a
אוֹרָן 122a
אוּרְשִׁינָא 379c
אוֹשָׁטוּ 530d
אוֹתַר 536a
אוֹתַר 337c
אוֹתַב 345c
אוֹתַן 345d
אוֹתַג 348b
אוֹתַךְ 352b
אוֹתַרָה 347c
אוֹתָרוֹת 347c
אַזָּא 350b
אַזְבָּרָה 353c
אַזְמוֹרָד 215a
אַזְמַל 1003c
אַזְמַרְגַּד 215a
אַח אַבָּא 272c
אַחָה 31c
אַחוּי 31c
אַחֻמַּת 35c
אַחַר 39d
אַחֲרִיּוּת 39c
אַטַּב 257a
אַטַּד, אַטָּדִין 41a
אֲטוּן 41c
אַטִּיוּם 447b
אַטִּיל 447b
אַטְלוּ 704a

אֲטָם 41c
אַטְמָא 815d
אִי 290c
אִי אֶפְשָׁר 41d
אַיְבָר 337c
אִיד 464a
אִידָא 469d
אַיְדָא 469d
אִידָךְ 41d
אִיתָךְ 279a
אִי דָּהָא 41d
אִי חָכְרָה 41d
אִי חָנָן 416d
אִי לָךְ 41d
אִילָן 132d
אַיְלָתָא דְּשַׁחֲרָא 49b
אִין 42d
אִינִי 42d
אִיקַר 515c
אַיְקַר 515c
אִיתָא 58c
אַיְתְזָרִי 551d
אַיְתְזָרִיוּת 551d
אַיָּל קָרְצִין 604c
אֵיךְ 83b 379c 272c
אֵיכָם 379c
אִיכָּם 560b
אִיכְּנֵס 756c
אַיְכַסַּדְרָא 565b
אִיכְּסֵ״ת 565b
אַיְכְּסֵ״ת 570d
אִיכְּפַת 570d
אִיכְּפַּשׁ 572a
אַיְכַּרְזָא 577c
אַיְכָּשְׁרוּ 587a
אַיָּלְבָּא 1234d
אַיָּלָה אֲבִיגַיִל

Digitized by Google

אַנְזִיק 695c
אַנָּחָא 103d
אַנְטַל 704b
אֲנִיד 687c
אֲנִינוּ 103a
אֲנִיכוּ 104b
אֲנִיָּה 692b
אֲנִיץ 693b
אֲנֵס 104a
אַנְסִי 712a
אַנְפַּשְׁתָּ 738d
אַנְתְּ 109b
אָסָא 109c
אָסָא 293a
אָסְגָּר 756a
אָסוּתָא 1076a
אָסוּר 111d
אַסְטִיס 1134a
אִסְטַרְטָשִׂיג 512a
אַסִּי (אָסָאי) 978a
אִסְכֻּמָּא 1127c
אִסְמַכְתָּא 769c
אִסְעָרִי 771d
אַסְפַּדָּא 772b
אִסְפּוֹר 329d
אַסְפַּסְתָּא 34c
אַסְפַּקְלַרְיָא 252b
אִסְפַּקְלַרְיָא 1026a
אַסְק 739a
אִסְקוּפָא 1205c
אַסַר 112a
אִסְתַּדַּר 756b
אַסְתָּי 778b
אִסְתָּי 1215b
אַסְתִּירָא 112b
אִסְתְּלִיס 74a
אִסְתָּנָא 346a
אִסְתַּקְתָּ 103c 104b
אֶסְתֶּרָא 882d
אֲפָא 114c
אַפְדָּנֵי
דְּפַמְבְּדִיתָא 112d
אֲפוֹדָא 112c
אַפּוֹכְדָא 200b
אֲפֵלְיָא 112b
אַפֵּס 114a
אָפֵס 114a
אַפְעָיָא 114c
אֲפַר 115a
אֲפַר ת. 115a
אֲפָרָא 115a
אַפַּרְסְמוֹן 216b
אֲצַבְעִי 938d
אַצְוָדָא 946d
אַצְוָדָה 946d

אַשְׁטַח 1134a
אִשְׁישִׁין 135a
אַשְׁכְּלוֹת 132c
אֶשְׁכַּל הַבִּירָצִים 659b
אִשְׁכְּרַע 134d
אִשְׁלָא 663c
אַשְׁלָג 1143d
אַשְׁלָג 215c
אַשְׁלִין 132d
אִשְׁלָם 1152b
אַשְׁלְמוּ 1154c
אַשְׁלְמָנוּ 1154c
אַשְׁקָה 1205a
אַשְׁרִיוּ 1207b
אִשְׁתָּא 1127b
אִשְׁתְּבַח 1098b
אִשְׁתַּבַּשׁ 1100b
אִשְׁתְּדָא 1202b
אִשְׁתְּדֵל 1107a
אִשְׁתְּוָא 1114c
אִשְׁתְּוִי 103c
אִשְׁתְּדַן 1130d
אִשְׁתְּטִיחַ 1134d
אִשְׁתִּי 882b
אִשְׁתִּילִיפִין 30c
אִשְׁתְּקַד 1202b
אִשְׁתְּקַע 1205a
אִשְׁתָּרִי 1207b
אִתְאַבַּר 10a d
אִתְאוֹנֵן 103c
אִתְאַכְזַר 551d
אִתְאַכְּסַם 379c
אִתְאַנַּח 103c
אִתְבַּיַּר 202b
אִתְבִּיר 202b
אִתְבַּפַּר 176a
אִתְבְּסִים 216b
אִתְבְּרַח 211c
אִתְגָּאָה 219a
אִתְגַּבַּן 224d
אִתְגַּיַּר 238c
אִתְגְּלִיד 243a
אֶתְגַּלְגַּל 247a
אִתְגַּמֵּץ 248d
אַתּוּן 358a
אִתּוֹתֵב 535b
אִתְחוֹלִי 401b
אִתְחַיַּר 381b
אִתְחַיַּל 377d
אִתְחַיְּלוּ 377d
אִתְחַתַּר 446a
אִתְיַהֵב 475d
אִתְיַהֵב 475d
אִתְיַהַר 476d
אִתְיַחַד 485a

אִתְיַחַס 486b
אַתִּיךְ 740c
אִתַּיִּם 1216c
אִתְיַמַּס 497d
אִתְכַּן 1224c
אִתְכַּסְּיָא 565b
אִתְכַּפְיָל 567c
אִתְכְּפַרְכֶּם 572c
אִתְלַבַּב 583d
אִתְלַעַב 1232b
אִתְמְהָא 1227a
אִתְמַלַּח 634b
אִתְמְנִיוּ 648c
אִתְמְעִיט 652d
אִתְמַקְמַק 405c
אִתְמְתַל 644d
אִתְנַבְרֵשׁ 673d
אִתְנְהָא 684c
אִתְנַחַם 103c
אִתְנַפַּשׁ 103c
אִתְנַקַּר 730c
אִתְנְשַׂם 103c
אִתַּסַּק 739a
אִתַּסַּר 112a
אִתְעַלַּם 801a
אִתְפַּסַּל 730c
אִתְפַּסַּח 996c
אִתְקַפַּד 1001c
אִתְקְפָדָא 1001c
אִתְקַצַּץ 1004b
אִתְקַצַּץ 1004b
אִתְקָרֵר 1017b
אִתְקָשֵׁי 1018d
אַתַּר 111a
אֲתַר 427d 740a
אִתְרַבְרֵב 1033d
אִתְרַבְרְבָא 1033d
אִתְרַבְרְבוּ 1033d
אִתְרְגִישָׁא 1041b
אִתְרְגֵשָׁת 1041b
אִתְרַחַשׁ 1049c
אִתְרְחַץ 1058d
אִתְרְחָצָא 1058d
אִתְרַחְצָנוּת 1058d
אִתְרְחָקָה 1062c
אִתְרָרֵב 1033d
אִתְרַשְׁלוּ 74a
אִתְתָּא 202c

ב

בָּאַב 154c
בָּאָה 154c
בְּאוּר 209b 128a

בְּאִישׁ 138d
בְּאִישׁוּ 138d
בָּאלָא 1216b
בָּאַרְגּ 214d
בַּב 154c
בַּבְלָאָה 139a
בַּבְלָאִי 139a
בַּבְלִיתָא 139a
בַּבְלִיתָא 139a
בְּבָרָא 202c
בַּבְתָּא דְּעַיְנָא 154d
בַּגִּיר 176a
בְּגִירָא 889b
בְּגִלָּאִי 244c
בְּגַלֵּי 244c
בְּגַר 175a
בְּגַר 889b
בַּגַּר 175a 163b
בַּגְרוּת 176a
בָּגֶרֶת 176a
בְּדִיתָא 160a
בְּהֵמִיוּ 143a
בְּהֵמְתָּא 160a
בְּהָתָא 204a
בְּהָתוּ 700b
בּוּבִי 154c
בּוּבְיָא 154c
בּוּהֲקָא 144a
בּוּהֲקָן 144a
בּוּטְלָן 165c
בּוּכְרָא 175a
בּוּכְסָם 216c
בּוּכְסַמְיָא 216b
בּוּכְמָן 216b
בּוּכְמָנוּ 216c
בּוּסָר 200c
בּוּסְרָן 200c
בּוּעָה 158c
בּוּעֲרָא 605a
בּוּץ 158c
בּוֹצִין 158c 1017d
בּוּצִין 1138c
בּוּצִית 204b
בּוּצַל 203d
בּוּקָה 158d
בּוּרוּת 202b
בּוּרְיָא 202b
בּוּרְלָא 1108a
בּוּרָק 214d
בּוּרַקְתִּי 214d
בַּוְתָא 738c
בִּזְאִי 160b
בִּזְזִי 161b
בַּזַּזְיָא 158d
בִּזְזִיזוּ 161b

בִּזְיוֹן 160b
בִּזַּע 205c
בִּזְרָא 162a
בִּזְרָן 162a
בְּחִיר 77d
בְּחִירְתָּא 163c
בְּחָרוּת 163c
בְּחַשׁ 207c
בְּטוּי 163d
בְּטוּל 165a
בְּטֵל 165a
בַּטְלָן 165a
בְּטְמָתָא 602c
בֵּי אֲבִידָן 380d
בֵּי גִזְּא 240a
בֵּי דַּיָּר 276c
בֵּי הִלּוּלָא 329a
בֵּי חַדְיָא 372b
בֵּי כְּסַיָּא 550a
בֵּי־נוּרָא 694b
בֵּי נִצְרָפִין 966a
בִּיב 154d
בִּיבוֹנָה 7d
בִּיד 816a
בִּימָה 841d
בִּין 923c
בִּינָא 923c 648c
בִּינִי 923b 648c
בִּינְיָתָא 648c
בִּינְתָא 648c
בִּיצָה 158d
בִּיצַת נְעָמִית 503b
בַּיָּר 202b
בִּיר 208d
בִּישׁ 138d
בִּישָׁא 138d
בִּישׁוּ 138d
בַּישָׁן 160a
בֵּית אַבְנַיָּא 382a
בֵּית אוּלְפָנָא 1187a
בֵּית אַסְחֲרוּתָא 155c
בֵּית אַפָּא 757d
בֵּית בַּהֲתָא 160b
בֵּית בְּקוּעַ 440a
בֵּית גּוּבְרִי 226b
בֵּית דִּין 279b
בֵּית הַמִּדְרָשׁ 289c
בֵּית הַסְּתָרִים 779b
בֵּית וַעֲדָא 502b
בֵּית הִלּוּפוֹת 403a
בֵּית חַנְוָנֵי 414d
בֵּית מֶשַׁד
קְטָמָא 1199c
בֵּית פַּגֵּה 888c
בֵּית צְבִיעָה 938c

Digitized by Google

בֵּית קְבוּרְתָּא 166a
בֵּכֶ״א 452d
בָּכָר 176a
בִּלְּי דַי 295d
בִּלְבּוּלוֹת דְּבָרִים 177b
בִּלְיָמָה 178c
בִּלֶּם 178c
בָּלָס 178c
בַּלְסֵם 216b
בַּלְסָמוֹן 216b
בִּלְשׁ 178d
בָּמָא 179b
בִּמְלוּי 228b
בֶּן־אִי 1230a
בְּנוֹת שְׁמָמָה 1204d
בַּנָּאִי 179b
בַּנַּי 179b
בְּנֵי מָרוֹן 102c
בְּנֵי עֲלִיָּה 827b
בִּנְיָמִן 581c
בִּנְיָן אָב 1a
בִּנְיס 200c
בְּנָס 200c
בֶּן־גֶּיל 237c
בֶּן־לַעֲנָה 380d
בֶּן־עוֹת 802b
בֶּן־תִּגְלָא 380d
בְּסוֹם 216c
בְּסוֹפָא 39b
בְּסִים 216b
בַּסִּים 216b
בַּסְמָה 216c
בַּסִּיר 200c
בְּסִיר 200c
בְּסִירָה 200c
בֶּסֶם 216b 666d
בַּסֶּם 216b
בְּסַר 200c
בַּסְרָנָה 200c
בְּעָא 200d
בָּעָה 201a
בְּעוֹשׁ 201a
בְּעֵם 201a
בַּעֲשָׁן 201a
בַּעֲשָׁנִי 201a
בְּעִיטָה 201a
בְּעִילָה 202a
בְּעִיץ 158c
בַּעַל 202c
בַּעַל אֱנוֹךְ 253d
בַּעַל גָּאָה 219b
בְּעַל גֶּבֶר 202b
בְּעַל דְּבָרוֹ 202b
בְּעַל הַבָּתִּים 216c
בְּעַל כְּרִי 1014a

בְּעֵץ 158c
בַּעֲתָא 203c
בְּצָאָא 204a
בְּצַבְּיוּץ 158c
בַּצְבֻּץ 204a
בְּצַוּוּעַ 204a
בְּצָזוֹר 730a
בְּצִזִּין 178c
בְּצִיעָה 204a
בְּצִית 204a
בְּצָל 62d
בַּרְנַשׁ 203d
בְּרָק 203d
בְּצַלְצַל 203d
בְּצַע 203d 204a
בָּרָא 161d
בְּרָקָן 215a
בְּצָרִין, בְּצִעְרִין 204a
בְּצַק חֶרֶשׁ 204b
בַּר־תַּלְמַי 1226a
בַּת קוֹל 292c
בְּתוּלַת קַרְקַע 218c
בָּתָר 137c
בַּתְרַיְתָא 39b

ג

גָּאוֹן 219b
גְּאוֹנוּת 219c 734b
גְּאוֹנֵי 219c
גְּאוּתָא 219b
גְּאוּתָן 219b
גְּאוּתָן 219b
גְּאוּתָן 219b
גְּאוּתָנוּת 219b
גַּאֲוּתָא 219b
גַּאַל 220d
גֵּב 233b
גַּב 233c
גַּבָּאי 228a
גְּבָבָא דְּעַמְרָא 233c
גְּבָה 221d
גָּבַהּ 222a
גְּבַהַּי 222c
גְּבוֹרִית 226b
גִּבּוֹרְתָּא 227b
גַּבְחַת 222d
גְּבִיחַ 222a d
גַּבְּיחַ 222a d
גִּבִּין 224c
גְּבִינָא 224d
גָּבַל 222d
גְּבַל 223a
גְּבָלָא 224b
גְּבָלָה 224a
גַּבְלָה 224b
גַּבְלִית 224b
גַּבֵּן 224c
גַּבְנוּת 224c

גַּבְנוּנוֹת 224d
גַּבְנוּנִי 224d
גַּבְעוֹל 225c
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 227a
גֶּבְרַיָּא 571a 550c
גֶּבֶר דְּמַשְׁחָן 616c
גַּבְרָא 225d
גַּבְרָאִי 227a
גַּבְרוּ 227b
גִּבְרוּתָא 227b
גִּבְרִי 227a
גַּבְרִית 227a
גַּבְרָן 226b
גַּבְרָנִית 226b
גִּבְתָא 224d
גִּבְתָא 226b
גֻּבְתָא 246a
גֵּד 676d
גִּדְגְּדִין 227d
גִּדְהוֹד 228b
גִּדְהוֹק 232c
גִּדְיֵל 232a
גִּדְיָלָא 232a
גִּדְיָלוּ 232a
גִּדְיָשָׁא 233a
גִּדְיָשׁוּ 233a
גִּדְיָשִׁין 233a
גְּדֵלָה 231c
גִּדְפָּא 232c
גִּדַּשׁ 233a
גְּדָרָה 360a
גּוֹזָא 10a d
גּוֹזַל 240d

גּוּזְמָא 241a
גּוּזָע 241a
גּוּרָה 234c
גְּוִירָה 237c
גּוּלֶם 246d
גּוּלָּם 558c
גּוּמָא 759c
גּוּמָל 248a
גּוּמַטְתָּא 248d
גּוּמָץ 248d
גּוּמְצָא 248d
גּוּמָר 559a 971c
גַּן 234a
גּוּנְדְּרִיזָא 858a
גּוּנְכָא 1166a
גּוּפָא 237d
גּוּפַת מְעֻקָּב 857a
גּוּפוֹ שֶׁל יוֹם 855a
גּוּפְנִי 237d
גּוּפָן 251c
גּוּפָנִי 237d
גּוּרָב 252a
גּוֹרְפִין 253d
גּוּשָׁם 256a
גְּוִיתָא 219b
גַּוְיָתָן 219b d
גַּוְיָתָנוּ 219b
גֵּז 240a c
גֵּז 240a c
גֵּזָא 140a
גִּזְזָה 240b
גִּזְזִרִין 240c
גָּזוֹם 241a
גְּזוּם 241a
גְּזָזִין 240c
גָּזְיָא 240a
גִּזְיָז 240b
גִּזְיָזֵי הַבְּרֵיָא 140b
גְּזִיר 241b
גְּזֵירוֹת 240d
גְּזַלָּן 240d
גְּזַלְנוּ 240d
גְּזָמִים 241a
גְּזָמֵר 559a 971c
גְּזָר 234a
גְּזֵרָה 858a
גְּזֵרָה 1166a
גְּזֵרָה 237d
גְּזֵרָה 857a
גְּזֵרָה 855a
גְּזֵרָה 237d
גְּזֵרָה 251c
גְּזֵרָה 237d
גְּזֵרָה 252a
גְּזֵרָה 253d
גְּזֵרָה 256a
גְּזֵרָה 219b
גְּזֵרָה n. 243a
גֵּזֶל 1015a
גְּזֵלָה 243a
גְּזֵלָה 243a
גְּזֵלָה 244d
גַּזְלָה 244c
גְּזֵלָה 247c
גַּזְלָה 244d
גַּזְלָה 244d
גְּזֵלָה 233d 243a
גְּזֵלָה 1015a
גְּזֵלוֹן 244c
גְּזֵלָא 245d
גַּזְלִים 245d
גְּזֵלִים 246d
גְּזֵלִים 246d
גְּזֵלִים 246d
גְּזֵלִים 244c
גְּזֵלִית, גְּזֵלוּת
גְּזֵלָל 246b
גְּזֵלָל 246d
גְּזֵלִים 246b
גְּזֵלָם 246d
גְּזֵלְמֵי כְּלֵי
מַתָּכוֹת 247a
גָּזְלֵי כְּלֵי עֵץ 247a
גְּזֵמֵד (גְּדֵם) 247c
גְּזֵמוּל 248a
גְּזֵר 759c
גְּזֵרִי 247b

גְּזָרִים עוֹמְדוֹת 843c
גְּזָרִין 233b
גְּזָרִין, גְּזָחִין 233b 242a
גֶּזֶת שְׁטוּרִין 576c
גִּיבִית 227d
גִּיד 242c
גִּידִי 677a
גִּידִי 233b
גִּידָר 215a 233c 558c
גִּיוּר 101a 512b
גִּיוּר 238c
גִּיל 237c 245d
גִּיר 238c
גַּל 245d 246b
גַּלָּא 245d
גְּלָא 245d 246b
גַּלָּב 243a
גְּלָב 243a
גְּלָבִים דְּסוּר 243a
גִּלְגּוּל 58b 245d
גַּלְגַּלֵּי עֵינָא 802c
גִּלְגַּלְתָּא 148b
גָּלַד 243a
גְּלַד 243a
גְּלַד n. 243a
גֵּלֶד 1015a
גִּלְדַּי 243a
גִּלּוּדָה 243a
גַּלּוּחַ 244d
גַּלָּח 118c
גְּלוֹסְקְמָא 1166a
גְּלוּפְתָּר 244c
גְּלוּת 247c
גָּלַז 244d
גַּלָּח 244d
גַּלָּחוּת 244d
גְּלִיד 233d 243a
גְּלִיד 1015a
גְּלִיוֹן 244c
גְּלִילָא 245d
גַּלִּים 245d
גְּלִים 246d
גְּלִיבוּ 246d
גְּלִימָה 246d
גָּלִית, גְּלוּת 244c
גְּלַל 246b
גְּלַל 246d
גְּלָלִים 246b
גְּלָם 246d

גַּבְנוּנוֹת 224d
גַּבְנוּנִי 224d
גַּבְעוֹל 225c
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 226b
גֶּבֶר 227a
גֶּבְרַיָּא 571a 550c
גֶּבֶר דְּמַשְׁחָן 616c
גַּבְרָא 225d
גַּבְרָאִי 227a
גַּבְרוּ 227b
גִּבְרוּתָא 227b
גִּבְרִי 227a
גַּבְרִית 227a
גַּבְרָן 226b
גַּבְרָנִית 226b
גִּבְתָא 224d
גִּבְתָא 226b
גֻּבְתָא 246a
גֵּד 676d
גִּדְגְּדִין 227d
גִּדְהוֹד 228b
גִּדְהוֹק 232c
גִּדְיֵל 232a
גִּדְיָלָא 232a
גִּדְיָלוּ 232a
גִּדְיָשָׁא 233a
גִּדְיָשׁוּ 233a
גִּדְיָשִׁין 233a
גֶּדְלָה 231c
גִּדְפָּא 232c
גִּדַּשׁ 233a
גְּדָרָה 360a
גּוֹזָא 10a d
גּוֹזַל 240d

גּוּזְמָא 241a
גּוּזָע 241a
גּוּרָה 234c
גְּוִירָה 237c
גּוּלֶם 246d
גּוּלָּם 558c
גּוּמָא 759c
גּוּמָל 248a
גּוּמַטְתָּא 248d
גּוּמָץ 248d
גּוּמְצָא 248d
גּוּמָר 559a 971c
גַּן 234a
גּוּנְדְּרִיזָא 858a
גּוּנְכָא 1166a
גּוּפָא 237d
גּוּפַת מְעֻקָּב 857a
גּוּפוֹ שֶׁל יוֹם 855a
גּוּפְנִי 237d
גּוּפָן 251c
גּוּפָנִי 237d
גּוּרָב 252a
גּוֹרְפִין 253d
גּוּשָׁם 256a
גְּוִיתָא 219b
גַּוְיָתָן 219b d
גַּוְיָתָנוּ 219b
גֵּז 240a c
גֵּז 240a c
גֵּזָא 140a
גִּזְזָה 240b
גִּזְזִרִין 240c
גָּזוֹם 241a
גְּזוּם 241a
גְּזָזִין 240c
גָּזְיָא 240a
גִּזְיָז 240b
גִּזְיָזֵי הַבְּרֵיָא 140b
גְּזִיר 241b
גְּזֵירוֹת 240d
גְּזַלָּן 240d
גְּזַלְנוּ 240d
גְּזָמִים 241a
גְּזָמֵר 559a 971c
גְּזָר 234a
גְּזֵרָה 858a
גְּזֵרָה 1166a
גְּזֵרָה 237d
גְּזֵרָה 857a
גְּזֵרָה 855a
גְּזֵרָה 237d
גְּזֵרָה 251c
גְּזֵרָה 237d
גְּזֵרָה 252a
גְּזֵרָה 253d
גְּזֵרָה 256a
גְּזֵרָה 219b
גְּזֵרָה n. 243a
גֵּזֶל 1015a
גְּזֵלָה 243a
גְּזֵלָה 243a
גְּזֵלָה 244d
גַּזְלָה 244c
גְּזֵלָה 247c
גַּזְלָה 244d
גַּזְלָה 244d
גְּזֵלָה 233d 243a
גְּזֵלָה 1015a
גְּזֵלוֹן 244c
גְּזֵלָא 245d
גַּזְלִים 245d
גְּזֵלִים 246d
גְּזֵלִים 246d
גְּזֵלִים 244c
גְּזֵלִית, גְּזֵלוּת
גְּזֵלָל 246b
גְּזֵלָל 246d
גְּזֵלִים 246b
גְּזֵלָם 246d
גְּזֵלְמֵי כְּלֵי
מַתָּכוֹת 247a
גָּזְלֵי כְּלֵי עֵץ 247a
גְּזֵמֵד (גְּדֵם) 247c
גְּזֵמוּל 248a
גְּזֵר 759c
גְּזֵרִי 247b

גְּזָרִים עוֹמְדוֹת 843c
גְּזָרִין 233b
גְּזָרִין, גְּזָחִין 233b 242a
גֶּזֶת שְׁטוּרִין 576c
גִּיבִית 227d
גִּיד 242c
גִּידִי 677a
גִּידִי 233b
גִּידָר 215a 233c 558c
גִּיוּר 101a 512b
גִּיוּר 238c
גִּיל 237c 245d
גִּיר 238c
גַּל 245d 246b
גַּלָּא 245d
גְּלָא 245d 246b
גַּלָּב 243a
גְּלָב 243a
גְּלָבִים דְּסוּר 243a
גִּלְגּוּל 58b 245d
גַּלְגַּלֵּי עֵינָא 802c
גִּלְגַּלְתָּא 148b
גָּלַד 243a
גְּלַד 243a
גְּלַד n. 243a
גֵּלֶד 1015a
גִּלְדַּי 243a
גִּלּוּדָה 243a
גַּלּוּחַ 244d
גַּלָּח 118c
גְּלוֹסְקְמָא 1166a
גְּלוּפְתָּר 244c
גְּלוּת 247c
גָּלַז 244d
גַּלָּח 244d
גַּלָּחוּת 244d
גְּלִיד 233d 243a
גְּלִיד 1015a
גְּלִיוֹן 244c
גְּלִילָא 245d
גַּלִּים 245d
גְּלִים 246d
גְּלִיבוּ 246d
גְּלִימָה 246d
גְּלִית, גְּלוּת 244c
גְּלַל 246b
גְּלַל 246d
גְּלָלִים 246b
גְּלָם 246d

Digitized by Google

גְּמִיד 41c
גִּמְלוּ 248a
גְּמַל 248a
גַּמְלִי 248b
גַּמְלָן 248b
גַּמָּץ 248d
גְּמַר 559a
גְּמָרָא 971c
גְּנָא 1187a
גַּנָּאָה 242a 560c
גָּנָב 250a
גַּנָּבָה 249a
גַּנְבוּת 249b
גְּנָבַר 249b
גְּנוּב 226b
גִּנּוּזִים 250a
גִּנּוּכִי 249c
גִּנּוּכֵי 250a
גָּנַז 250a
גְּנִיזוּ 240c
גִּנְזֵי 249c
גִּנַּח 240c
גִּנַּי 958a
גַּנָּן 250a
גִּנְּנָא 250a
גַּנְסִין 249d
גָּעָא 250c
גַּעֲגַע 269d
גַּעֲיָא 270d
גָּעַשׁ 250d
גַּפַּן נָצְבָא 251b
גֶּרֶב 964a
גַּרְבָּא 252a
גַּרְבָּן 135a
גַּרְגִּיר 252a
גַּרְגַּר 254b
גַּרְגַּר 254b
גַּרְגָּרָן 254c
גָּרָה 252c
גְּרוּט 252d
גְּרוֹנִי 252c
גְּרוֹסְיָא 254c
גְּרוּפִי 253d
גְּרוּת 238c
גֶּרֶט 252d
גֵּרִי 252b
גֵּרִים גְּרוּרִים 254a
גְּרִיס 254c
גְּרִיצָא 254c
גַּרְם 253a
גְּרֵם 252c
גְּרֵס 253c

דְּבְשָׁנִית 269c
הַדְּבָרוֹת 763b 272a 204b
דְּדָרָאן 272d
דְּדוּבָא 342c
הַדּוּדִי 273a
דְּדוּרְנָתָא 273a
דְּדַיְדָה 273a
דָּוֹן 256c 273b
דְּוִיחַק 277d
דְּוִי 273b
דַּוְיָא 273b
דְּוִיד 740a
דְּוִיל 280b
דְּוָכָא 273d
דּוּכִי 273d
דּוּכְתָּא 985c
דּוּכְתָּא 273d 740a
דּוּכְתִּין 273d
דּוּל 280b
דְּוַל 452d
דַּוְלָא 280b
דּוּלְבָא 865a
דַּוְלִין 280b
דּוּלְפָן 281c
דָּוֶן 273b
דּוּפְלִי 865a
דּוּץ 275b
דּוְקָא 275b
הַדּוּקָא 275b
דַּוְקָן 275b
דּוּקְרָן 284c
דַּוֶּר 276c
דְּוָרָא 288c
דּוּרָב 284d
דּוּרְבָן 284d
דּוּרוֹן 161b
דְּוֹרוֹנוֹת 161b
דְּחוּי 277b 177b
דְּחִיבָה 277b
דַּחֲנוֹת 277b
דְּחִיק 277d
דְּחִיקוּ 277d
דַּחֲלָא 517d
דַּחַק 78a
דְּיָאוֹת 279a
דַּיָּה לְבָנָה 420a
דַּיָּה רַגְזָנִית 104c
דִּיגָן 558c
דִּידוּ 279a
דַּיָּא 8a
דַּיָּא 273b
דִּיוּק 275b
דִּיוּר 276c
דַּיּוֹר 276c
דִּיוֹרִי 276c
דִּיקִי 279a

דָּרְעָה 253c
דָּרַעַת 253c
דָּרַר 248a
דָּרַר 254a
דָּרַר 248b
דָּשׁוּם 255d
דָּשֶׁם 255d
דָּשֶׁר 577d
דִּשְׁרָא 577d

ד

דַּאֲבוֹנָא 256c
דָּאַג 279a
דְּאַת 289d
דְּבָא 257a
דְּבַב 257a
דְּבַב 257a
דְּבָבִי 257a
דָּבוֹן 256c
דִּבּוּק 257d 258b
דְּבַח 343b
דְּבִיר 292b
דְּבִיתְדוֹ 56a
דְּבַק n. 258b
דִּבְקָא 165b
דִּבְקוּ 257d 258b
דְּבַר 267d
דַּבָּר 269a
דַּבְּרָא 267d 269c
דַּבָּרָא 269a
דְּבָרָא 269a
דַּבְּרָיְתָא 269a
דַּבְּרָן 269c
דַּבְּרָנִית 269c
דַּבֵּשׁ 269c
דְּגוֹר 270b
דְּגֵי דַּרְקָא 271d
דִּגְלָא 373a
דִּגְלַת 373a
דְּגַר 270b
דָּד 273a
דְּהָא 270c
דָּדוּ 273a
דָּדָא 278d
דְּדָא 254c
דַּהֲבָא 253d
דַּהֲבָא 271a
דַּהֲבָא 238c
דְּהַב סְגִין 579b
דְּוָא 257a
דַּיָּא 273b
דְּוֹק 342b
דְּוַר 269b
דַּיּוֹר 269c
דְּוָרָא 269c
דְּוָרָא 269a
דְּוָרְיְתָא 269a
דַּוְרְיְתָא 269a
דַּוְרָן 269c
דְּוָרָן 269a
דְּוָרְנָא 269a
דְּוָרְנָא 269a
דְּוָרְיְתָא 269a
דַּוְרְיְתָא 269a
דְּוָרָן 269c
דְּוָרָן 269c
דְּוָרָן 269c

הֱיוֹת הָגוֹן 121d
הֵילֵל 324c
הָלֵי 62d
הִלְבִּיס 560b
הֵמֵר 711a
הַמְרָזָה 572a
הֲמָלְאֵי 1118d
הִמְלִין 159b 565b
הִמְלִיךְ 590b
הַמְלֵל 325a
הַמְלָיָה 592a
הַמּוּלָא 327a
הָמֵן 325a
הָמֶּלָא 325a
הַמֶּלָא 325a 327d
הָמֶלָא 327d
הַמֶּלָא 327d
הָמְלוּ 325a
הַמְלוּמוֹת 329c
הֶמְלָג 604c
הַמְלָגָה 604c
הַמְלָטָה 605a
הַמְלָצָה 596a
הַמְלָצִי 596c
הַמְלָצִית 596c
הַמְלָצִתִית 596c
הִמְמָה 629a
הָמְנָה 330b
הָמְנֹס 496c
הָמְנֵן 200b
הָמְנִין 331a
הָמְסוּ 496c
הָמְסִיס 380d
הָמְסִיר 631c
הַמְעֵלָה 628a
הַמְעָלָה 634d
הַמְעָלָה 596c
הַמְעָנָא 331a
הֶמְעֵסְ 651b
הַמְרָאָה 657c
הַמְרָכָא 659d
הֶמְשֵׁךְ 663c
הַמְשָׁכָה 663c
הַמְתָּקָה 666d
הִנְגִיב 288b 1162a
הִנְהָאָה 292c
הֶנְהוּ 292c
הִנְהוֹאָת 292c
הִנְהוּרִי 292c
הִנְהוּרֵךְ 292c
הִנְהִי 292c
הִנְהִי 292c
הִנְהִיא 292c
הִנְהִיקִי 292c
הָנִיחַ 279a
הֲנִיסְךְ 713a
הַנְעָל 838b
הַנְפָּה 692b
הָנְצָה 691d
הַנְתּוּכִין 233d
הַסְבָּה 753b
הָסַח 712b
הַסְמָכָה 769c
הֶסְפֵּד 685a 772b
הָסָתָה 761c
הִסְתַּכְּלוּת 1139a
הֶסְתֵּר 779b
הִסְתָּרָה 779b
הִסְתָּרָה 1075b
הִסְתַּרְקִי 1004c
הִרְאָאָה 1078c
הִרְהֵדָה 1080b
הֵרָמָה 1054a
הִרְשָׁאָה 1082c
הֶשֵׁג 736c
הַשָּׂגוּת 736d
הַשְׂגוּתִי 736d
הַשָּׂגָה 736c
הֶשֵׂגָה 1103a
הַשָּׂגָה 1103a
הַשְׂגִיוִי 736d
הַשְׂוָאָה 1114c
הִשְׂחָאָה 1129b
הִשְׂחָרָה 1131d 1132a
הַשְׂחָרוּת 1131d
הִשְׂפָּחָה 1137c
הִשְׂפָּמָה 1140b
הֶשֵׂקֶף 1140d
הִשְׂקָרָה 1142b
הִשְׂקָלָה 1150c
הַשְׂקָלוּת 1150c
הֶשֵׂמֶד 1162b
הִשְׂמָדָה 1162b
הֶשֵׂמָה 1118d
הֶשֵׂמֵס 1165d
הִשְׂמָסָה 1165d
הִשְׂעָרָה 1190a
הִשְׂפָּלָה 1199c d
הִשְׂפָּעָה 1200c
הַשְׂפָּעוּת 1200c
הִשְׂקָאָה 1202d
הֶשֵׂקֵס 1203d
הִשְׂקִסָּה 1203d
הִשְׂקָפָה 1205a
הִשְׂרָשָׁה 1212c
הֲשַׁהָּא, הֲשָׁא 1188c
הִשְׁתַּבְּחוּת 1091c
הִשְׁתַּגְּעוּת 1103c
הִשְׁתַּדְּלוּת 1107a
הִשְׁתּוֹקֵק 1120a
הִשְׁתַּחֲוָיוֹת 1129b
הִשְׁתַּכֵּר 1142b
הִשְׁתַּמְּרוּת 1174d
הִשְׁתַּנּוֹת 1119b
הִשְׁתַּנָּה 1119b
הִשְׁתַּעְשְׁעוּת 1189d
הִתְאַם 1216c
הִתְבַּלְבֵּל 247a
הִתְבַּלָּה 1218a
הִתְבַּקְשׁוּת 208d
הִתְגַּדְּלוּת 231c
הִתְדִּיר 276d
הִתָּזָּה 1219b
הִתָּזָּה 1219b
הִתְחִיל 401b
הִתְחַלָּה 401b
הִתְחַנְּפוּת 418c
הִתְחָרֵט 435a
הִתְיַחְסוּת 486b
הִתְיַשְּׁרוּת 535a
הַתָּכָה 740d
הִתְלַבְּשׁוּת 589d
הִתְלוֹצְצוּת 596c
הַתְלוּת 1225a
הִתְלַחְלַח 598a
הִתְלַכְּדוּת 603c
הִתְמַד 621a
הִתְמַדָּה 621a
הִתְמַזֵּל 695a
הִתְמִיד 276d 621a
הִתְמַצֵּא 617a
הִתְנַהֵל 690b
הִתְנוֹעֵעַ 691d
הִתְנוֹפֵף 692b
הִתְנַצְּלוּת 725a
הִתְנַצֵּר 476a 726d
הִתְנַשֵּׁם 738c
הִתְעָאָה 1231c
הִתְעַבֵּה 785b
הִתְעַגֵּל 791a
הִתְעַלֵּל 801c
הִתְעַלְּלוּת 801c
הִתְעַלְּצוּת 832d
הִתְעָרֵב 247a
הִתְפָּאֲרוּת 887d
הִתְפַּשְּׁטוּת 928b
הִתְקוֹנְנוּת 987d
הִתְקַמְּצוּת 997b
הִתְקַמֵּץ 997b
הִתְרִים 276d
הִתְרָעָה 1052c
הִתְשִׁיר 276d

ו

וַאֲבִי 338b
וַהִבִּי 338b
וַהֲבִי 338b
וַהֲבִיא 338b
וָו עֹטֶרֶת 816b
וְכִוּחַ 1216c
וְכִוּחִים 340c
וַכַּח 339c
וְלָד 341b
וְלַד הַשְּׁמָאָה 1a
וַלְהָא 341b
וְלָדוֹת 341b
וַעַד 502b 796a
וַעֲדָא 502b
וְעִוּד 502b
וָרֵד 1124d
וַרְהָא 368b
וַרְוְהָא 378c
וַתִּיק 883d
וַתִּירֵן 978a
וָתֵק 883d
וַתֵּר 536a

ז

זְאֵבִי 342b
זְאֵזָא 349a b
זְאֵר 792d
זַבְהוּנָא 342c
זְבוּב מְרִירִי
וְאַרְסִיי 342c
זְבוּד 342c
זְבוּד 269b
זְבוּל 345c
זְבֵיל 345d
זְבִילִין
דְּחוּמְשִׁין 345d
זְבָל 345c
זֶבֶל 345c
זֶבֶל 345c
זַבֶּל 345c
זְגַג 352b
זַגָּג 352b
זְגוּגִי 352b
זְגוּגִיתָא 348b
זְגִים 348b
זְגֵר 337c
זְגָרָא 877b
זְדוֹן 348d
זְהֵבָה 1215b
זְהָבָה 1047a
זְהָבִי 346a
זְהֻבִּי 346a
זְהֹר 338b
זְהָרִית 1187a
זְוַר 347c
זְוִיג 348b
זְוִיגָא 348b
זְוִיגִי 352b
זְוִיגִיתָא 352b
זְוִיגָא 349a
זְוִיגָא 349a
זְוִיגָה נְצָבָה 349a
זְוִיגָה חַדָּה 349a
זְוִיתָא 361d
זְוִיר 757a
זְוִית 351b
זְחָלָא 241a
זְיָבָה 348a
זְיָג 348b
זְיָדִי 348d
זְיָדוֹן 348d
זְיָדָן 348d
זְיָדָנָא 348d
זְיָדָנִי 348d
זְיָדִים 347b
זְיָדִיר 347c
זְיָדָר 347c 558c
זְיוּ יְקָרָא 598b
זְיוּן 349d
זְיוֹתָא 359a
זְיוּ 349a L
זְיָן 349d 379c
זְיָן 349d
זְיָתָא 359a
זְיָקָא 161d 362a
זְיתוֹם 351c
זַכָּאוּ 352a
זְכוּכִיתָא 352b
זְכוּת 352a
זְכוּתָא 352a
זַכַּי 352a
זַכִּיךְ 352b
זְכָכוּ 354b
זְכָר 354b
זַכְרוּת 354a
זָכְרוּת 354a
זְכָרִי 354a
זְלֵג 354c
זַלְהֶבֶת 159d 361b
זְלוּ 354d
זְלוּג 354c
זְלוּל 354d
זַלְזוּל 354d
זַכְיָל 354d
זְלַח 354c

זָלַח 953d
זְלִיגָה 354c
זָלִיל 354d
זַלַּת 772d
זַמָּה 355b
זִמּוּן 355d
זַמְזוֹם 355c
זַמְזוֹן 355a
זָמִם 355a
זָמְמָא 355a
זַמָּן 355d
זַמַּנְיוּ 355d
זַמַּנְיִית 355d
זְמָנִין זְמִנִּין 355d
זָמַר אַבּוּבִין 790d
זָמְרָא דְמָנָא 357a
זָמְרָא דְפוּמָא 357a
זַמַּרְגַּד 215a
זָנַב 357b
זְנוּ 358a
זְנִיק 358c
זְנַח 358b
זַנִּי 358a
זָנְיָא 358a
זָע 515a
זְעִיר אָחוֹי 690c
זָעַת 359a
זְעַת 359a
זַעַת 359b
זַעְפָּא 359b
זָעַר 360a
זְעֵר אַנְפִּין 581d
זְעֵרוּת 360a
זְעֵרֹת 360b
זָפָא 350b
זָפַת 350b
זַפַּת 350b
זְפַת 350b
זַפַּת 350c
זְקוֹת 361a
זְקוּק 362a
זְקִיקֵי אֶשָּׁא 362a
זְקִיפָא 361d
זְקִיפָה 361d
זְקִיפוּ 361d
זְקַק 361d
זְרָא 364b
זְרַב 365d
זְרַד 1209b
זְרַז 350c
זַרְזִיפֵי דְמַיָּא 365d
זַרְזִיר 351b
זַרְזַר 350c
זְרַח 363a

זְרִיחָה 363a
זְרִיעָה 364b
זְרִיקַת שַׁבָּה 366a
זַרְמִי 363d
זַרְמִית 363d
זַרְעִי 364b
זַרְעֵי גִנָּה 365b
זָרַק 365d
זָרָק 366a
זַרְתָּא 360b
זְתָּא 360b

ח

חָבֶה 682b
חְבוּט 867*
חִבּוּר 369c
חִבּוּרָא 369b
חַבּוּרָא 369c
חֻבִּיב 272c
חַבִּיב 272c
חָבְיוֹן 366d
חֻבְלִי 462a
חֻבָּק 368c 410c
חָבָק 368c 410c
חֻבַּר 132c
חֻבָּר 368c
חַבַּרְבַּר 369c
חַבְרוּתָא 369b
חַבְרִים 369a
חֻבַּר עִיר 369b
חַגָּב 370c
חַגְגֵי טַבָּרָא 371a
חַגִּיגָה 370d
חָגָר 371b
חֲדָא 372a
חַדָּא 372a
חָדָא דְחַבְרָא 372a
חָדָה 383a
חָדוּ 372b
חָדָה 376a
חַדְיָא 372b
חֶדְיָא 393b
חִדּוּד 372a
חִדּוּדָא 361d
חָדוּדָן 376a
חִדּוּק 372d
חִדּוּשׁ 373c
חִדּוּת 365d
חֲדִי 372a
חֲדִי 372a b
חֲדָי 383a
חֲדָק 372d
חִדְקָן 372d
חַדְרָא 375a

חַדָּתָא 375a
חַדְתָּנוּ 373c
חַדְתּוּת 222d
חֲדָתִי 375a
חַדָּתִין 375a
חֲדַתִּין 375a
חַדָּתָן 375a 373c
חֲוָא 628d
חוּב 375b
חוּג 375b
חוּגָא 375c
חוּגְתָא 375c
חוּדָא 376a
חוּדִי 376a
חוּדְיָתָא 376a
חוּדָתָא 376a
חוּט 377a
חוּטִים 377a
חוּטָם 389b
חוּטָר 389c
חוּטָרָא
חֲטַמְיוּתָא 389c
חֲוָיָא 376b
חֲוָיָא 375b
חֲוָיָא חֲרָמָנִין 114c
חַוָּיָה 628d
חוּכְמָא 395b
חוּל 379c
חוּלְדָה 379c
חוּלְתָּת 397b
חוּלְתָּנִית 398d
חוּלְדָה 379b
חוּלְפָא 403a
חוּמָץ 368b 410b
חוּמָשׁ 413b
חוּנְטָא 416a
חוּסָּה 440d
חוּסָם 443d
חוּסְמָן 443d
חוּסָן 421a
חוּסָר 421c
חוּסְפָּאָה 421d
חוּפָּף 422b
חוּץ 380a
חוּצָת 426b
חוּר 381b
חָוָר 381b
חָוְרָא 381c
חוּרָא דְּבֵירַבִּי 690c
חוּרָב 341b
חוּרְבָּא 431b
חוּרְבָּן 431c
חוּרָנָר 381b
חוּרְיָתָא 419d
חוּרַל 997b

חוּרַת 431d 1019c
חוּרַשׁ 440c
חָוְרָשׁוּ 440c
חַוַּרְתָּא 381c
חוּשׁ 381c
חוּשְׁבָּן 442a
חוּשִׁי 381d
חוּתַל 445a
חוּתָלִית 445a
חוּתָם 445b
חְזוּק 385c
חֲזִיז קַלִּיל 383c
חֲזִימָא 628b
חֲזִיר 385c
חֲזִירָא 385c
חַט 387a
חַטָּא 387b
חֲטָאָה 387a
חֲטָאָה 387a
חֲטָוֹת 389b
חֲטוֹפְיָתָא 409d
חֲטֹרֶת גְּמַלִּין 269d
חֲטֵי 387b
חֲטִיבָא 388d
חֲטָם 389b
חֲטָת 389b
חֲטָפָא 389b
חֲטָפָן 389b
חֲטַר 389c
חֲטַר חֲבֵל 968c
חֲיָא 390d
חִיבַק 372d
חַיָּם 377a
חַיֵּם 377a
חֵיל 379a 377d
חַיֵּל 377d
חֵילָא 379a
חַיֵּץ 380c
חִיצְנִי 380d
חֵיק 380d
חִישׁוּת 381d
חַךְ 393d 1131a
חָכָא 393d
חַכְּרִים 718a
חַכִּי 394a
חַכְּרִים 394d
חַכְּרִימוּ 395b
חַכְנָה 393d
חַכָּם 379c
חָכָם 394b
חָכְמָא 395b
חָכָר 394b
חָל 379b
חָל 400c

חָלָא 400c
חֲלָא 400c
חֲלָבָא 397b
חַלְבִּיץ 396c
חָלָד 397b
חַלְדּוּ 397c
חֲלָאָה 400c
חַלְּבָה 399a
חֲלוּדָא 397c
חֲלוּזִי 397b 1217d
חֲלוּזִיל 400c
חֲלוּזִין 400c
חֲלוּזָאָה 400c
חֲלוּנִי 400c
חֲלוּנִי 400c
חֲלוּפָת 242d 403a
חֲלוּק 405b
חֲלָז 397b
חֲלָזוֹן 1224c 1217d
חֲלָחַל 379b
חֲלַט חֲלִיטָן 587b
חֲלָטָא 398d
חֲלֵי הַשּׁוּעָל 144a
חֲלִיטָא 587b
חֲלִילָא 400d
חֲלִילָתָא 602b
חֲלִין 400c
חֲלִיפִין 403a
חָלָל 399b
חֲלָלָא 400a 399b
חֲלָם 997b
חֲלָם שִׁפְוָתָהּ 401d
חֲלְמוֹן 402a
חֲלָמִית 402a
חֲלָמֵתָא 402a
חֲלָפָת 242d
חֲלָפָת 242d 403a
חֲלָקָה 242d 402d
חֲלָקָא 242d
חֲלְקִין 403a
חֲלָקִי 404d
חֲלַקְלָקָא 465a
חֲלָשׁ 405c
חֲמָדָא 406c
חֲמוּדָא 995a
חֲמוּדָא 406c
חֲמוּדָא 1077c
חֲמוּדָא 406c
חֲמִילָה 408b
חֲמִיצָ 410a
חֲמִיצָאִי 413b
חֲמִישָׁאִי 413b
חֲמִישִׁי 368b
חֲמִיעָ 410a

חֲמַץ 410a
חָמֵץ 410a
חֲמֵץ בֶּן־יַיִן 410b
חִמְצָא 410b
חַמְצַלְיְתָא 368b
חַמְצָנִי 410b
חַמָּר 410c 558d
חֲמָר 995a
חֲמַר חִוָּר 381c
חֲמָרָא לוּבָא 591d
חֲמִשִׁיָּה 413b
חֲמִשִּׁירְתָא 413b
חֲמִשְׁתָּוֹת 413d
חֲמָתָן 1039c
חֲנָבָא 698c
חָנוּ 414d
חַנָּגָא 393b 414d
חַנְגִי 414d
חִנּוּךְ 416b
חַנְנָנִי 414d
חִנּוּת 418c
חָנוּת 414d
חֲנִיטָה 416a
חֲנִינָא 690c
חִנְכָּא 394a
חַנָּן 417c
חִנָּן 417c
חַנְסַנְס 418a
חַנָּת 418c
חַנָּת 403a
חַנָּפָה 399b
חֲנָק 399b 400a
חֲנָק 418c
חֲנָק 997b
חַס וְשָׁלוֹם 401d
חָסוּד 419d
חֲסִידָה 421b
חֲסוֹךְ 440d
חֲסוֹם 420c
חְסוּם 420c
חָסִיד 419d
חֲסִידָה 419d
חֲסִימָה 420c
חֲסַךְ 440d
חֲסַל סַפָּר 420b
חֲסִפָּנִי 421a
חָף 422c
חֲפָה 656c
חֲפוּי 422c 421d
חֲפוּרָא 369c
חֲפוּשׁ 424c
חֲפִיָּא 421d
חֲפִין 422c
חֲפִינָה 422b
חֲפִיסָה 424c
חֲפִירָה 422c
חֲפִירָא 233d

Digitized by Google

חֻפָּן 422b
חֻפָּנִית 422b
חֻפָּס 424a
חֻפַּס רֵישָׁא 422c
חֻפָּפִית 422c
חֻצָּאִין 425c
חֻצָּב 425b
חֻצָּב 425b
חֻצָּד 939d
חֻצּוֹת 426b
חֻצִּיב 425b
חֻצִּין 426b 1138c
חֻצִּינָא 659b
חֻצִּיפוּת 426b
חֻצִּיפַת אַפָּחָא 426b
חֻצִּיצָא 426c
חֻצָּל 203c
חֻצָּצָא 426c
חֻצַּר גַּבְרָא 537c
חֻצְרָם 410c
חֻקָּה 428c
חֻקּוֹי 428c
חֻקּוֹק 429c
חֻקּוֹק 429c
חֻקּוֹר 430b
חֻקְרָה 430b
חֻקָּל 405a
חֻרָּא 430c 434c
חֻרָּא 430c
חֻרָּב 431a
חֻרָּב 431d
חֻרְבָּא 431b
חֻרְבָּא 431b
חַרְבָּא 431d
חַרְבָּא דְאוּשְׁכָּפָא 497d
חָרְבָּן 431c
חַרְבָּן 433b
חַרְבָּא 433h
חַרְבָּנָה 370c
חַרְבַּת מוֹתָא 433b
חֻרְגּוֹ 438d
חָרְגּוֹב 431a
חָרְגּוֹז 434d
חֻרְגּוֹז 434d
חֻרְגּוֹז 434d
חֻרְגּוֹזָה 434d
חָרוֹם 436b
חֻרְוָפָּה 437a
חֻרְוִירִין 438d
חֻרְז 434d
חֻרְחָא 434d
חַרְחָנָה 434d
חֻרְחֻרָּה 435a
חֻרְחִי 430c

חֲנָנוּת 446a
חֲנַנִּים 445d
חֲנַתָּר 446a

ט

טְאָב 447b
טְאוּם 447b
טְאָם 447b
טָאטֵי 447b
טְאֵטִי 447b
טְאֵטִיתָא 447b
טְבָא 257a
טָבָאוּ 452b
טְבֵב 257a
טָבוּ 452b
טְבּוּל 448a
טַבּוּר 448d
טִבּוּר 448d
טַבְיָא 938a
טְבִילָה 448a
טְבִילוּ 448a
טָבִיתָא 938a
טָבַע 448b
טַבָּר 448c
טַבָּרָא 448c
טְהַר יוֹמָא 206a 448d
טָהָא 216a 952b
טְוָאָה 452c
טְוִבְיָן 452b
טְוִוי 452c
טַוְוָא 1200c
טָוְטְפָן 453c
טוֹטֶפֶת 453c
טוֹטְפְתָּא 453c
טוֹיְבָא 132a
טוֹל אֶבֶן שַׁעֲיָא 253a
טוֹלָא 454d
טוֹלְיָא 454d
טוֹלָם 1226a
טוֹנָא 63a
טוֹס 1224a
טוֹסָי 1224a
טוֹסִי 1224d
טוֹפָנָא 705a
טַוְּר 448d
טָוָר 448d
טְוָר 448d
טוּר טְשָׁדָא 662c
טוּר תַּלְגָּא 588d
טוּרָח 459d
טַח 452d
טָחוֹל 1161c
טָחוֹן 452d
טְחִינָה 454d
טִיב 257a 452b

טִיבוּ 452b
טִיבָר 206a 448d 558c
טִיוּב 452b
טִיוּם 447b
טִיוֹל 453a
טַיָּט 447b
טִיטְיָרָא 454a
טַיָּל 453a
טַיָּל 453a
טְיָס 454b
טַיָּס 454b
טַיָּסָא 657d
טַיָּת 705a
טַיִּת 705a
טַיָּר 705b
טַיָּר 705b
טַל 455c
טָל 954a
טָלָא 454d
טָלָא 454d
טָלָאי 454d
טָלוֹם 1226a
טְלוֹמָא 1226a
טַלְטוּל 453a 687c
טְלִטוּלָא 225d
טַלְטַל 768c
טַלְטַלַת גְּבַר 225d
טָלִי 455a
טָלִי 455a
טְלִי 454d 455a
טַלְיוּ 455a
טְלִיָּמָא 1226a
טַלִּית 455b
טַלְיָתָא 455a
טְלַל 954a
טָלַל 455b c 954a
טָלֵם 1226a
טַלְמוּת 955b
טַלְמִיוֹס 1226a
טָלָן 455c 954a
טָלָנִי 455c
טַם 456d
טְמָא 347b
טַמְטֵם 1188c
טָנִי 457b
טַנְּת 457c
טָס 454b
טַס 898c
טַס 898c
טָעָה 1231c
טַעֲמָא 458a
טָעַן 458a
טָף 705a
טַף 705a
טָפָא 705a

טָפָא 794a
טִפּוֹל 458d
טָפַז 749c
טְפָזָא 1200c
טִפְטוּחַ 705a
טָפַל 458c
טָפָל 458d
טְפַל 459a 1232c
טַפְלָא 459a
טְפַר 774b 964b
טְפָרָא 774b
טִקּוּס 764b
טַר 705b
טָרְדָה 459c
טָרוּד 459b
טְרוּד 459c
טְרַח 459c
טִרְחָא 459c
טַרְחָן 459c
טַרְטָקַל 897c
טַרְפָּא 142a
טַרְפָּשׁ 1060c
טַרְפָּשָׁא 537c

י

יַאדָה, יַאדָה 460c
יַאוּ 460c
יַאוּ 460c
יַאוּן 460c
יַאוּשׁ 461a
יַאי 460c
יַאיָא 460c
יַאיוּ 460c
יַאַיָן 460c
יַאירָאָה 460c
יַאירִי 460c
יַאַיִת 460c
יַאלִי 106a
יַאַר 460c
יַאֵר 460c
יַב 475d
יָבָה 475d
יָבִין 475d
יַבִּישׁ 462d
יַבַּל 461b
יַבַּל 462a
יַבַּל 753c
יַבְּלוּת 462a
יַבֶּלֶן 462a
יַבְרוּחַ 272d
יַבֶּשׁ 462d
יַבָּשָׁה 463a
יַבְּשׁוּת 463a
יַגֵּב 673d

יְדוֹעַ 474d
יָדִיק 358c
יָדָיב 748a
יָדָיב טַעֲמָא 458a
יָדִירִי 476d
יָדָר 215a
יְהַבְתָּן 6d
יוֹבִיד 7a
יוּבְשָׁא 463a
יוּבְשָׁנִי 463a
יוּדָר 215a
יוּדָרָא 476d
יוֹדָכָא 1101a
יוּכָל 488b
יוֹמָא דַעֲדָא 562d
יוֹמָחֲרָא 484b 39d
יוֹמָחָרָן 39d
יוֹמָנָא 484b
יוּקָר 515c
יוֹרָה 521a
יוּשָׁן 531c
יוּתָא (עיוקי) 877b
יָחוֹל 485d
יָחוֹס 486b
יָחוֹק 486b
יְחִידִית 485c
יַחַת 486b
יַחַת 486b
יַחַת 486b
יְטוֹס 454b
יְטוֹס 454b
יְטַר 884a
יְטַר 991d
יְיָא 460c
יְיַבַּד 7a
יְיַטִיב גְּהָה 233b
יֵין בּוּרָק 214d
יֵין חָמֵיץ 410a
יְיַפַּע 505b
יֵיתִי דְלָא 137a
יְלָא 106a
יְלִי 106a
יְלִיד 490b
יְמָם 484b
יְמָם 484b
יְמַר 687c
יְמַר 687c
יְמוֹם 690b
יָנוֹק 498b
יַנִּיק 498b
יָנִיק 498b
יָנָק 800d 498b
יָנָקוּת 498b
יַעֲבֵת 790b
יְעוּד 502b

יַעְלָא 116d
יַעֲלֵי טַיְנָרָא 503a
יַעְרָא 504b
יְפוּי 505a
יְפוּי דַּהֲלָשׁוֹן 649c
יְפִיוּת 505a
יְסוֹדִי 498d
יַצָּע 504c
יְצִיאָה 510d
יָצִיב 512b
יָצַע 512d
יְצָרָא טָבָא 514a
יְצָרָא בִּישָׁא 514a
יְקָהָא 514d
יְקִידָה 514d
יָקָר 515c
יְרִבּוּד 1200c
יְרָהָא 488b
יָרֵחַ 1108a
יָרוֹק 523c
יָרֹקָא 523c
יְרַח זִיו לְצַנְיָא 347d
יְרַח מַסָּקָם
אִבְּבֵיָא 155b
יְרָחָא דְּמִתְפַּסֵּי 562d
יְרָחֵיאָה 522a
יְרָחֲנֵי 522a
יֶרֶק 523c
יַרְקוֹן 523c
יַרְקָן 523c 898a
יַרְקְרָקָא 1057a
יְשׁוּר 535a
יְשִׁיבָה 530b
יְשַׁן 531c
יְשָׁרָה 534d
יְשָׁרָן 535a
יְשָׁרְנוּת 535a
יְתוּב 535b
יְתוֹם 535d
יְתִיב 535b
יְתִים 535d
יְתָם 535d
יְתָם 535d

כ

כָּאָא 538b
כַּאמַת 559d
כְּבִי 283d
כָּבוּל 541b
כְּבוּס 541c
כְּבוּשׁ 542c
כִּבְיכוֹל 488b
כְּבִיסָה 541c

כִּבְירוּת 542b
כְּבִישׁ 292d 542c
כִּבִישָׁה 542c
כֶּבֶל 541b
כֶּבֶר 252a
כָּבָר 542a
כַּבְרִי 542a 723c
כִּבְרִי 723c
כְּבָשׁ 292d 542c
כִּבְשׁוֹן 542c
כִּבְשׁוֹנוֹת 542d
כַּדָּב 543b
כַּדְּבִי 543b
כַּדְּבִיב 543b
כַּדְּבִיבִי 543b
כַּדְּבָדוֹן 543c
כַּדְּבָדָן 543c
כְּדִין 546d
כַּהֲנוּת 546d
כְּהֻנַּת 546d
כְּהֻנָּת 546d
כַּוָּא 547b
כְּוָאָה 547b
כּוֹבֵס 160b
כּוֹבְעִין 225b
כּוֹבְשָׁא 542c
כּוֹדָא 547a
כּוֹיוֹן 548b
כּוֹז 550a
כּוֹז 550a
כּוֹחַל 553a
כּוֹחֲלִי 553a
כּוֹךְ 557a
כּוֹלָב פֶּפֶל 1100d
כּוֹלָב לֶבֶת 1100d
כּוֹכַב נוּגַהָּא 329c
כּוֹלָב עֶרֶת 1100d
כּוֹלָב צֶדֶק 228b 236c
כּוֹלָב שַׁבָּט 1100d
כּוֹלָב שֶׁבֶת 1100d
כּוֹלָב שׁוּעָה 1100d
כּוֹלָב תְּאֹם 1100d
כּוֹלָא 555c
כּוֹלָב 558c
כּוֹלְבִי 558c
כּוֹלַת 558c
כּוֹמֶץ 248d
כּוֹנָן 548b
כַּוָּנָה 548b
כַּוָּנִית 549c

כּוֹפְרִי 1234d
כּוֹנַת 565a
כּוֹס 550a
כּוֹסְבּוּיְתָא 228b
כּוֹסְבּוֹר 228b
כּוֹסְבַּרְתָּא 228b
כּוֹפָא 568d
כּוֹפָל 567c
כּוֹפַר 569a 570b
כּוֹפַת 542d
כּוֹר 550d
כּוֹרָא 550d
כּוֹרָזָן 571b
כּוֹרוֹ 550d
כּוֹרָן 550d
כּוֹרִי 551a
כּוֹרָם 572c
כּוֹרְכָא 758d
כּוֹרְמִיז 247c
כּוֹרְסִי 562b
כּוֹרְסִי 562b
כּוֹרְסָא 562b
כּוֹרְשִׁיד 575a
כּוֹרָת 550d
כּוֹשְׁרָא 577c
כּוּת 551b
כַּוָּתָא (בַּוְתָא) 738c
כּוּתָא 519b
כַּזָּב 551c
כַּזְבָּן 551c
כַּזְבָּנִית 551c
כַּזְבָּנוּת 551c
כַּחְ הַמְדַמָּה 282b
כַּחֲלִי 553a
כֵּיב 538a
כֵּיוָן 549b
כֵּיוּר 550d
כֵּירַח 552b
כֵּיל 547c
כֵּילוּ 547c
כֵּילֶנֶת 547c
כֵּילוֹת 547d
כֵּיסִי 550a
כֵּיר 550d
כִּיר 551a
כִּירָה 551a
כַּכָּא 611c
כַּכָּר 672c
כַּכַּר 573c
כִּכָּרִי 573c
כַּכָּרִי 947d
כִּכָּרִיתָא 573c
כָּלָא 555c
כְּלִי בַּעַל שְׁנַיִם 354c
כְּלִי זְכוּכִית 352b

כְּלִיוּ 555b
כְּלִיל 557b c
כְּלִילָא דְּמִשְׁחָא 695d
כְּלִכּוֹל 547c
כַּלְכָּלָה 547c
כַּלְפֵּי 104d
כְּמַדְמָה לִי 282b
כְּמָן 558d
כְּמַץ 248d
כְּמַר 558d
כַּנָּא 559b
כָּנָה 559d
כְּנָה רְחֵשֶׁת 559d
כְּנָה קְפָצַת 559d
כְּנוּן 559d
כַּנָּיָא 559d
כְּנִימָא 416c
כְּנִימָה 560a
כְּנִישָׁא 978a
כְּנִישׁוּ 562a
כְּנַע 570d
כָּנָס 560b
כְּנֶסֶת 978a
כְּנֶפָּא 251d
כָּנָר 561d
כְּנֶשָׁא 562a
כְּנֶשָׁא 562a
כְּנֶשָׁא 577d
כְּנֶשָׁר 549c
כַּנְתָּא 559c
כְּנָתָא 565a
כְּנָתִין 565a
כֶּס 550a 1000d
כֶּסָּא 562d
כְּסוּ 563d
כַּסָּח 118d
כְּסִחְתָּא 762a
כְּסִי 756a
כַּסְפִּי 249a
כַּסְכֵּס 565b
כְּסִכְּלָא 564d
כְּסָס 565b
כַּסָּת 565b
כַּסָּת 565c
כֻּסָּת דַּהֲלָגְלֶת 246a
כְּסָת חוּשְׁבָּנִין 505c
כֻּסָּת כְּרַגָּא 178b
כַּעֲסָן 567b
כַּעֲסָנִית 567b
כָּעַר 538b
כְּעַר 538b
כַּפָּא דְּמוֹחָא 568d
כַּפָּא דְּסַיָּד 568d
כְּפוֹר 569a
כַּפּוֹר 570a

כִּפּוּרָא 569d
כַּפּוּרָא 570a
כִּפִּיפָה 568d
כִּפִּירָה 569d 570a
כְּפָל 567c
כְּפַס 567d
כְּפָרָא 569b
כַּפָּרָה 569b
כַּפְרִי 570a
כַּפְרָן 564d 570a
כְּפַר־נָחוּם 570a
כְּפַר־חַנַּנְיָה 570b
כְּפַר־בַּרְקָאי 570b
כְּפַר־גְּבוּרְיָא 570b
כְּפַת 570d
כַּר 573b
כְּרָא 571d
כַּרְבְּלָא 541b
כַּרְגָּא 1098b
כַּרְדּוּט 549d
כַּרְדִּיס 549d
כִּרְדָּא 571b
כֻּרְדוּךְ 572b
כִּרְוִיָּא 792a
כַּרְזוּב 416c
כְּרִי 572a
כַּרְיָא רוּחֵי־הּ 571b
כְּרִיךְ 572b
כָּרִים שֶׁל־מֵילַת 573c
כְּרָךְ 572b 693a
כַּרָּךְ 572b
כָּרָךְ 1209b
כַּרְכֵּב 572b
כַּרְכֹּמִי 572c
כַּרְכֵּי דַּהֲבָנֵי 246d
כַּרְכֶּם 572c
כַּרְכֹּם 572c
כֶּרֶם 132c
כְּרַם 574a
כָּרָם 574c
כַּרְמֵשׁ 1187a
כִּרְמָא 922d
כָּרְסְנָן 562b
כַּרְסְתָּן 922d
כִּרְסָנָא 565a
כִּשּׁוּת 577c
כָּשׁוֹר 577d
כַּשִּׁירוּתָא 577c
כְּשַׁר 577d
כְּשָׁרָא 577c
כַּת 763a
כַּתָּב 578d
כְּתָב מְסָרְטָט 1209a
כְּתָבִים 578d
כַּתְבָּן 578d

כָּתוּב 577d
כְּתוּבָה 578d
כְּתוֹן 579c
כְּתוֹנָ 579d
כְּתוֹשׁ 580c
כְּתוֹתִין 580d
כְּתִים 579b
כְּתִישָׁה 580c
כַּתְּבַת 763a
כְּתַם 579b
כְּתָמָא 579b
כְּתָן 579c
כַּתָּן 579c
כְּתִנִי 579c
כַּתָּנָ 579d
כַּתָּתָ 579d

ל

לָא מִדַּעַם 114c
לְאָא 581b
לְאִי 581b
לָאִי 581b
לַאֲחַר 137c
לַבָּאי 587a
לַבָּב 583d 587a
לַבְדְּקוֹס 591d
לַבְדְּקִין 591d
לִבָּה 587c
לִבּוּי 587c
לְבוּן 588a
לַבּוֹת 587c
לַבִּי 587a
לַבְלַב 587c
לַבְלָב 587c 726c
לְבֵן 587d
לְבָן 588a
לְבֵן בִּירְצִים 396c
לְבֵנָא 588b
לִבְנָאָה 588c
לִבְנִי 588c
לִבְנִין 588b
לְבֵנִין 591c 1138c
לְגִינָא 591d
לְגִלַּב 821b
לַגְתָּא 591d
לְדַן 683b
לְדָן 683b
לִדְנָא 683b
לַוְדְּקוֹס 591d
לַוְדְּקִין 591d
לְוִוי 592a
לוּחָא 597d
לְוִיָּה 592a
לְוִיָּה 592b

Digitized by Google

לַוְלַוֵי 592 a b
לִוְלָו 592 c
לִוְלִיָּנִית 592 c
לוּמַּ 494 d
לוּקָטָא 610 a
לַחָה 548 a
לֶחָה 598 b
לְחוֹאָה 597 d
לֶחֶם פַּנָּג 903 c
לַחוֹת 598 a
לֶחוּת 598 b
לְחוּאָה 597 d
לַחֲוִיוֹת 598 b
לַחְלוּחִית 598 b
לַחְלַח 598 a
לֶחֶם מְצֻפֶּשׁ 790 b
לַיִל 566 d
לֵילָא 566 d
לֵילִי 594 d
לֵילָן 594 d
לִילִי 594 d
לִילִין 594 d
לִיצָה 568 c
לַיצָנוּ 596 c
לַכַּד 602 a
לְכִפַּד 603 c
לְכִירָה 603 c
לַמְדָן 431 d
לְמַהַד 604 a
לְמוֹדִי 604 a
לְמוֹדִית 603 c 604 a
לַמְפַּד 605 b
לַמְפִּירָא 605 b
לְסָטֵס 957 c
לַע 596 a
לֶעָב 768 c
לְעוּג 604 c
לֵעֵז 604 d
לַעֵז 604 d
לָעֵס 605 a
לַעֲנוּת 596 c
לְקוּחַ 609 c
לְקוּם 610 a
לְקוּמָא 610 a
לָקוֹן 591 d
לָקוֹשׁ 610 b
לְקוּת 973 c
לקט שקמא 178 d
לֶקְמָא 610 a
לָקְמָא 610 a
לַקְמוּמָא 610 a
לָקִים 610 a
לְקִימָה 610 a
לַקִּישׁ 610 b

לֶקֶישׁ 610 b
לְקִישׁוּ 610 b
לָקָן 591 d
לֶקֶשׁ 596 d
לֶקֶשׁ הֲעֵסָה 224 b
לָשׁוֹן שֶׁל־אַרְנֶבֶת 596 d
לְשׁוֹן קֶרֶד 973 d
לָשׁוֹן רַגְרִי 973 d
לָשׁוֹן שֶׁל־זְהוֹרִית 596 d
לִשְׁפַּת דַּגְזִית 240 a
לִשְׁפַּת דַּהֲשָׁאִים 442 c
לִשָּׁן 596 d
לִשָּׁן תְּלִיתַי 596 d
לִשָּׁנָא מְעַלְיָא 649 c

מ

מֵאוּן 614 b
מְאוּס 614 c
מְאִירָה 614 b
מְאִירוּ 614 c
מֵאָן 614 a
מָאנִי זְנָא 332 c
מָאנִי גְּזִיזָ 332 c
מֵאָנִין 622 d
מָאר 657 d
מָארֵי 657 d
מְאֻשָּׁךְ 132 c
מְאֻשְׁכָּן 132 b
מִבְּאִי 250 a
מְבוֹאָה 154 a
מַבּוּרָא 788 c
מְבַזּוֹן 160 b
מִבְזָר 162 a
מִבְטָא 132 a 163 d
מְבַשְּׂרָן 200 c
מִבָּעְיָא 201 a
מִבָּרָא 202 c
מַבְרָא 788 c
מַגְבָּאִי 727 d
מְגַבֵּב אָעִין 233 c
מַגְבִּי 727 d
מְגַבֵּן 224 c d
מְגַבֵּר 177 c
מִגְדָּא 615 b
מִגְדָּנִין 615 b
מִגְדָּשָׁה 237 d
מִגְזַי 240 a
מִגְזַיָּן 240 a
מִגְזָר 241 c
מַגְזָרָא 241 c
מְגָח 236 d
מִגְחָא 788 b
מַגִּיחַ 233 b

מְגֻלָּב 243 a
מְגַלַּת יוּחֲסִין 341 c
מְגַמַּר 559 a
מַגְמַר 559 a
מַגָּן 615 c 418 a
מִגְנָא 615 c
מַגָּר 238 c
מִגְרָא 254 b
מַגְרוֹפְיָתָא 502 c
מַגְרִיפָּה 253 d
מִגְרַעַת 369 c
מַגְרָת 253 d
מַגְרְפָּא 253 d
מַגְרְפִּי 253 d
מָגְרָפְתָא 254 a
מָגְרָא 546 b
מַגְרַרְתָּא 254 b
מְדָא 616 d
מַדְבֵּחַ 344 a
מִדְבְּחִין 257 c
מַדְבְּחָן 257 c
מִדְבְּחָה 257 a
מִדְבָּק 258 b
מַדְבֵּר 267 d
מִדְבַּר 269 a
מִדְבָּרִי 267 d
מִדְבָּרָן 269 a
מְדֵה טְפוּפָה 459 a
מַדְבָּא 271 b
מָדוֹךְ 273 c
מְדוּכָא 273 d
מְדוּתִי 616 d
מְדִידָא 616 d
מְדִידִי 616 d
מְדִיָּא 273 c
מְדִינָה 274 d
מְדִינִי 274 d
מְדִינִית 274 d
מְדֵיָּק 275 b
מְדַיְּקָא 461 a
מְדַיֶּקֶת 275 b
מְהֵלִית מְהֲמַם 176 d
מְהֵלִית שְׁטָטָא 409 b
מְהַמַּם 475 c
מְהָרָא 362 c
מְהָרוֹן דָּהָר 132 b
מְהָרָשׁ 289 c
מְהָרַשׁ רַבּוֹתֵינוּ 289 c
מְהָרַשׁ אַגָּדָה 289 c
מְהַרְשׁוּ 158 a
מְהַת דַּהֲרִין 307 b
מְהַת חֲרַהֲמִים 307 b
מְהַבְהַב 5 c
מְהוֹגָן 292 b
מְהוּלָא 619 c

מְהוֹרָס 334 d
מְהוֹרָסוּת 334 d
מְהִילָא 619 c
מְהָלָא 620 b
מְהָרוּת 620 b
מַהַל 619 c
מַהֲפֵךְ 332 b
מַהֲפֶכֶת 332 b
מַהֲפָכְתָּא 332 b
מְהַרְהַרְתֵּי 620 b
מוּבְדָּק 144 a
מוּבְלָא 753 c 461 b
מוּדְיָא 616 d
מוֹדְכָן 27 a
מוֹהּ 617 c
מוֹדִי 617 c
מוֹהַר 620 c
מוּזָא 623 a
מוֹזְנֵיָא 27 a
מוֹזְנָן 27 a
מוֹזָרוֹת 350 d
מוֹזָרוֹת 351 a
מוּזֶרֶת 350 d
מוֹחֲקָן 233 a
מוֹחַשׁ 387 d
מוֹי 617 c
מוֹכֶס 565 b
מוֹלֵד 373 d 341 b
מוּלְיָתָא 633 d
מוֹלֶת 474 d
מוּמָר 623 b
מוֹנְעִים 650 c
מוֹסָת 500 b
מוֹסָרִי 500 d
מוּעָט 652 d
מוּפְלָא 899 c
מוֹפְתִי 505 c
מוֹפְתִית 505 c
מוֹקֵד 514 d
מוֹרֶכֶת 131 b
מוּשְׁקוּ 731 b
מוֹתָא 109 c
מוֹתָב 535 b
מוֹתְבָן 535 b
מוֹתָנָא 627 d
מוּתָר 111 d
מַזְבֵּל 345 c
מָזָג 628 a
מֶזֶג 628 a
מִזְגִי 628 a
מִזְגִית 628 a
מָזוֹג 628 a
מְזוֹנִי 349 d
מַזִּיק 695 c 1114 a
מַזְכִּיר 202 b

מַזָּלָא טָבָא 228 b
מְזַמֵּן 355 d
מְזַמְּרִים 356 c
מִזְרָ 351 a
מִזְרָחִי 363 b
מִזְרָחִית 363 b
מִזְרָן 351 a
מַחֲבָאִי 727 d
מַחֲבָטָא 367 a
מַחֲבֵר 369 c
מַחְבֶּרֶת 369 c
מַחְבֵּר 371 d
מָחֵד 372 a
מָחוֹג 375 c
מָחוֹז 376 c
מְחוּזָתָא 445 c
מַחֲזוּרְתָּא 693 a 901 d
מָחַט 377 a
מַחֲטַבְתָּא 388 d
מְחַטְּפִין 389 b
מְחַיָּא 390 d
מְחַיָּלָא 377 d
מְחִיצָא 380 c
מְחִיצָתָא 512 d
מְחִיקָה 630 a
מַחֲכִי 393 d
מַחֲכִיָּא 393 d
מַחְלְלִין 399 b
מַחֲלֶקֶת 405 b
מָחְמָד 754 b
מֶחְמָץ 410 a
מַחְמַר 277 c
מַחְמַר 331 b
מַחְמָרָא 720 a
מְחַסֵּר אֶמְנָה 81 c
מַחֲצֵב 425 b
מַחְצִיתָ אַפּוֹי 426 b
מַחֲצֶלֶת 203 d
מַחַק 630 a
מֶחָקָר 430 b
מַחֲרוֹזָה 434 d
מַחֲרוֹת 1056 d
מַחֲרִיָּא 430 c
מַחֲרִיז 434 d
מַחֲתִית 444 d
מַטְבֵּעַ 448 b
מַטְוָאָה 452 c
מַטְוָאתָא 452 c
מְטוּל 453 b
מַטּוּל 704 a
מַטָּאָה 454 b
מָטִיל 704 a
מַטַּל 704 a
מַטָּל 704 a
מַטְלָא 455 b

מְטַלְטְלִים 453 a
מַטְלִי 454 d
מְטַלְלָא 455 b
מַטְמוֹרִי 686 d
מַטְמוֹרִיתָא 686 d
מַטְעָם 714 c
מַטְרָא 705 c
מַטְרַד 459 c
מַטְרִי 705 c
מִטְרָן 1152 a
מְטַרְפִּין 155 a
מַיָּא 496 c
מֵיבַד 7 a
מְיוּחָד 485 c
מְיוּחֶדֶת 485 c
מִילָה 622 b
מְיָמָן 497 b
מִימָר 102 a
מִינִין 622 d
מֵינָס 104 b
מֵינָקֶת חִנָּא 106 a
מָיִן 623 a
מַיִן 623 b
מִישָׁן 531 c
מֵישַׁר פָּאדָן 48 b
מִיתִי 627 d
מַכְבָּאי 727 d
מַכְבַּנִי 727 d
מַכְבֶּדֶת 447 b
מַכְבִּי 727 d
מַכְבֵּשׁ 542 c
מְכוֹל 547 c
מְכוֹלִין 547 c
מַכְחוֹל 553 a
מְכִילָא 547 c
מְכִילָא 1157 d
מְכִילְתָּא 547 c
מַכִּיר 711 a
מְכִירָה 631 c
מְכָלָא 50 a
מַכְלִיל 557 b c
מְכָמָר 558 d
מְכָנָא 549 c
מְכַנְּסִין 560 c
מָכָס 565 b
מַכָּסָא 565 b
מֵכֶר 631 c
מַכְתֵּשׁ 580 c
מַכְתֶּשֶׁת 580 c
מְלַבֶּדָה 587 c
מַלְבֻּנוּת 588 b
מִלְבָּרָא 202 c
מָלֵג 648 a
מְלֵאָה נְסֵמֶתָ 839 c
מְלֵאָה עִמֶּדֶת 839 c

מַלְאָכִים 634b
מַלָּה 634c
מְלַח הַיְכָלָא 634c
מִלְחָא 634b
מִלְחֵי 634b
מִלְחָתָא 634b
מִלְּם 634d
מַלְטֵי 634d
מַלְטִיתָא 634d
מַלְטָם 154d
מַלְטַמְיָא 970d
מְלֵי 634b
מְלִיגָה 648a
מְלִיחָא 633d
מְלֵיחָא 767a
מִלְכָּד 603c
מַלְפַּת זַמַּרְגַּד 215a
מַלָּל מְלִילוֹת 648a
מִלְעֵיל 828c
מְלַפְּנִיָּא 165a
מְלַפְּתוֹנָא 165a
מִלְרַע 828c
מַלְשִׁין 597c
מַלְשִׁינוּ 597c
מַמְאֶנֶת 614b
מְמוֹתָא 627d
מַמְזֵה 628a
מִמְיָקָן 623b
מִמְיָקָן 623b
מָמְיָקְנוּ 623b
מֶמֶל 138d 990d
מְמַלְּלוֹ חֻטּוֹפָא 505b
מַמְרִיאָה 615a
מַמְרִיאֵי 657d
מֶמֶשׁ 665b
מֶמְשׁוּת 665b
מֶמֶת 627d
מְמַתְּלִין 664d
מָנָא 648c
מִן־בְּרָא 662c
מַנְד 687c
מִנְדָא 616c
מַנְדַּע 474c
מַנְדַּעְאִין 474c
מִנְדָּעָם 475c
מְנוֹל 690b
מְנוֹלֶת 690b
מְנָח 689c
מְנָחוֹת 649b
מְנַחֵם בַּר־נַפָּלִי 690c
מְנַחֲרוּ 699c
מְנָמֶר 711c 728b
מְנֵי 649b

מְנִיד 687c
מְנִיכָא 331a
מַנִיעַ 691d
מְנִיעָה 650c
מְנִיפָּה 692b
מְנִיעִים 650c
מְנָפָּה 692b
מְנַקְּדָה 728b
מֵנַר 694c
מְנָרָא 694a
מְסָא 651a
מְסַבֵּב 752a
מְסַבְּדָה 753c
מְסַגֵּד 754b
מְסַגְּרָא 755c
מְסוֹבְיָא 750c
מַסּוֹבְיָא 1129c
מָסוֹד 651d
מְסוֹרֶת 651d
מְסוֹרֶת רְשׁוּיוֹת 785c
מְסַרְבֵּל 672b
מָעַד 876a
מַעֲדָה 876a
מַעֲדַיי 876a
מַעֲדִיק 883b
מַעֲדָת 887b
מַעֲדָרָה 889b
מַעֲדִיר 898c
מַעֲדֵשׁ 898c
מַעֲדֵשׁ 898c
מַעֲלָא 650c
מַעֲלָת 720a
מַעֲסָקִית 928c
מַעֲסָלָא 913a
מַעֲסָלָת 913a
מַעֲסָקֵי 1188d
מַעֲקָא 510d
מַעֲקֵי 1233c
מַץ 623a
מְצָדָה 656b
מַצָּדָה 656d
מַצְדִּי 724a
מְצַנְּפָא 958d
מַצָּע 617a
מַצָּעוֹת 513a
מַצַּר 656d
מְצָרִים 656d
מְצָרָן 656d
מְצָרָנוּת 656d
מְצָרָנִי 656d
מַקָּב 727d
מַקְבִּי 727d
מַקּוֹב 727d
מְקוֹבָל 968b
מָקוֹם הָאֲמָצָעִי 165b
מְקוֹם־לִינָה 594b

מְקוֹמִיי 985c
מַקּוֹר 730d 893a
מַקָּרֶת 730d
מְקַח וּמְמַכָּר 631c
מִקְטֵי 1017d
מַקְטֵר 993a
מִקְטָרָה 657c
מִקְלָא 993c
מִקְלָה 993c
מְקֹם 985c
מַקְפָּנָא 730b
מָקָק 657c
מַקָּקָא 657c
מִקְרִיוֹת 1014b
מִקְרִיי 1014b
מְקַרְקַע 1081c
מְקַרְקָעִים 453a
מַר 102b
מָר 623c 657d
מָרָא 657cd
מָרָא 137d 659b
מַרְאָה מָקוֹם 1026b
מַרְבִּיעָא 1038c
מַרְבַּע 1037d
מַרְבָּעָא 1038c
מַרְבְּעוּ 1038c
מַרְגֶּלֶת 1046a
מַרְגְּנִית
אַפְּנִטוּרִין 533d
מַרְגֵּשׁ 1041b
מֵרַד 658b
מְרַד 658c
מְרַדָּה 1041d
מַרְדּוּ 658c 1041c
מַרְדוּת 501a
מָרָה 661a
מָרְוָא 657d
מַרְוָא 657d
מָרוֹדִי 657d
מַרְוָדָת 1049c
מְרַזַּי 1047b
מַרְזֵי 1047b
מֵירְזִיחַ 1049c
מָרָן 657d
מָרַת 657d
מָרַת 657d
מָרְוָתָא 657d
מָרָתַי 657d
מֶרְחָץ 1058d
מֶרְחָצָאוֹת 1058d
מִרְחָק 1059d
מַרְחֶשְׁוָן 155b
מֵרֵט 659c
מָרֵי 657d
מָרְיָא 657d

מְרִיד 658b
מְרִיר 661a
מְרִירָא 661a
מָרָךְ 1062d
מֶרְכָּב 1062a
מַרְכְּבָן 1062a
מָרָן 657d
מָרָנָא 657d
מָרָנָן 657d
מַרְסָקָא 113b
מַרְפֵּא 1076a
מַרְפֵּק 1077c
מִרְפָּרָת 1053c
מַרְצֶפֶת 1079b
מַרְקוֹלִיס 946d
מְרַר 661a
מָרַר 661a
מַרְתִּיחָא 1084c
מָשָׁא 661c
מַשָּׂא וּמַתָּן 631c
מִשְׁאָב 736c
מַשְׁבֵּקֶת 1098b
מַשְׁבֶּשֶׁת 1100b
מֶשֶׁג 736d
מְשַׁגְּעִי 736d
מַשּׁוּאָה 735c
מָשׁוּמָא 241a
מְשׁוּמְשָׁן 1178c
מִשָּׁה דִּלְתִּין 593b
מִשְׁחָא 662c
מִשְׁחָל 661c
מִשְׁחָן 662c
מַשְׁחֵרַי 1136c
מַשְׁחִיג 736d
מַשְׁחִיגְיֵי 736d
מִשְׁחָל 1127d
מִשְׁחָה 663c
מִשְׁחָנוּ 663c
מִשְׁחָל 1087d
מֶשְׁחָר 663c
מַשְׁחֵרוֹן 1140d
מַשְׁחֵרוֹן דְּהוּבְתָּא 375b
מַשְׁחִיר 1142b
מַשְׁחִין 1141c
מִשְׁחָנוֹת 164d
מַשְׁחָלִים 1143c
מִשְׁחָר 1150c
מִשְׁחָם 1152b
מִשְׁחָמִים 754b
מִשְׁחָשׁ 1156d
מִשְׁחָשׁ 1156d
מִשְׁחָת 1162b
מִשְׁחָתוֹת 1165d
מִשְׁחָתָת 1176d
מַשְׁחִישׁ 665b

מְשַׁחְמֵשׁ 1178c
מִשְׁחָנָה 1186d
מַתְנִי 1186d
מִשְׁנִית 1186d
מִשְׁנִית 1178d
מַשְׁפֵּךְ 132a
מַשְׁרָא 1207b
מִשְׁרָב 1207c
מַשְׁרֵי 1207b
מַשְׁרֵי 1209a
מַשְׁרִי 1207b
מִשְׁרְיָא 176a
מִשְׁתָּא 1215a
מִשְׁתָּאוֹת 1214d 1055b
מַשְׁתִּי 1215a
מַשְׁתּוֹק 1215c
מַשְׁתִּית 1215d
מַשְׁתִּיתָא 1215a
מִשְׁתַּלְהַן 596a 494d
מַתְבַּר 1099c 96c
מִתְחַמְּכָן 393d
מִתְחַוְיָא 434c
מִתְיָבָא 535b
מִתִּיבְתָּא 132c
מַתִּיק 666d
מְתִיק 666d
מְתִיקָה 666d
מַתָּק 740c
מַתָּא 740c
מַתָּת 740c
מְתַל 664cd
מְתַל 664d
מַתָּלָא 664d
מְתָלָא 664d
מַתְמִיד 621a
מִתָּן 666b
מְתַסַּר 112a
מִתְקַל 1233c
מַתְקַל 1204c
מַתְקְלוּ 1204c
מַתְקֻלְתָּא 1204d
מְתַקְּנֵי הַשְּׁעָרוֹת 243a
מְתַרְגְּמָן 1040b
מַתְרוּ 1208d

נ

נָאַד 687c
נְאוּץ 669a
נָאָלָא 337a
נָאָם 690b
נָאקָה 176a
נְבוּ 671c
נְבוּאָתָא 671c
נְבוּל 673a

Digitized by Google

נְבוּתָא 671c
נְבִיָּא 671b
נְבִיאָה 671b
נְבִיאָה 671b
נַבָּל 672b
נְבָלָא 600c 672d
נְבָלְתָא 672d
נִבְרֶכֶת 214b
נֶבְרֶשֶׁת 673d
נֶבְרֶשְׁתָא 673d
נֶגֶב 673d
נֶגֶד 663a
נָגָה 233b
נָגָהִי 677a
נְגוּב 673d
נְגוּב 673d
נְגוּן 677c
נַגָּח 677b
נַגְחָן 677b
נַגְחָנִית 677b
נְגִיב 673d
נְגִידוּת 734b
נְגִידָה 677b
נְגִינָה 677c
נְגִיפָה 679b
נְגַר 679c
נַגַר־טוֹרָא 273d
נִגְרָא 679c
נִגְרוֹת 254a
נִגְשׁ 680a
נַגְשָׁן 680a
נָד 667a
נַדַּב 681c
נְדָבָא 681c
נִדְבִי 681c
נִדְבָתָא 681c
נַדְבָּן 681c
נַדְבָּנוּת 681c
נַדְבָתָא 681c
נָדוּי 682c
נָדוּךְ 273c
נְדוּנְיָא 620c 683c
נְדִיבוּת 681c 734b
נְדִיבוּתָיֵי 681c
נְדִידָה 682c
נְדִיכוּד 682c
נָדָר 684a
נַדְרָנִית 684a
נָהָב 684c
נְהִים 685d
נְהוֹרָאי 686c
נְהִירָא 685d
נְהִיר 686c
נְהִירוּת 686d
נָהָם 684c

נְהַכְמוּ 685d
נְהַפְּכָנוּ 332c
נְהַק 685d
נְהַר דִּינוּר 694b
נְהַרְאַבָּא 686c
נְהַרְבְּלָאי 686c
נְהַרְדְּעָא 686c
נְהַרְוָן 686c
נַהֲרִין 686c
נַהֲרִין שָׁמְפִין 460d
נְהַרְפְּפֵתָא 686c
נוֹאָל 337a
נוֹאָשׁוּת 461a
נוּבָב 673d
נוּגָה 677a
נוּד 667a
נוֹדָר 686d
נוּהָל 690b
נוּכְתָּ 738a
נוֹלָ 690b
נוֹלָ 690b
נוֹלָה 690b
נוֹלוֹת 690b
נוֹלִית 690b
נוּמָא 690c
נוּמִי 690c
נוּסָּח 712b
נוּקְ 692d
נוּרְצִיאי 693b
נוּשְׁקָא 739b
נוּשְׁקָא 724a
נְזָא 681c
נַזְבְּרֵי 354a
נְזְבְּרוּת 354a
נְזְדְּקָן 360b
נְזָהָא 724a
נְזִידְ 724a
נְזִיקִים 695b
נְזָל 695a
נְזָקִים 695b
נְחוּשׁ 700b
נְחוֹת 701b
נְחִיל 698c
נְחִיצָה 699b
נְחִירָה 699c
נְחִיתָא 701b
נַחַר 699c
נָחַר 699c 717b
נְחַשׁ 700b
נָחַשׁ 700b
נְחַשׁ 700b
נְחָשִׁין 700b
נַחְשׁוֹל 700b 1161c

נַחֲתָא 701b 1136c
נַחְתּוֹמָא 701b
נַחְתּוֹמָא 113a
נְחָתָא 701c
נְחוֹל 704a
נְחוּפָא 705a
נְחוּפִי 705a
נְחוּפִין 705a
נְחוֹרִין 705c
נְחוֹר 705c
נְחִילָה 704b
נְחִיר 705c
נְחִירוּ 705c
נְחַל 704b
נחלא 704b
נְחָם 705a
נְחָת 1209d
נֵיב 611c
נֵיד 687c
נֵיהַל 325a
נֵיהַלִין 325a
נֵיהַם 685d
נֵיהַמָא 685d
נֵיוָמָא 690c
נֵיז 1189a
נֵיחַ 689c
נֵיחַ 689c
נֵיחוּחָא 689d
נֵילוֹס דְּמִצְרָאֵי 697d
נֵימִין 690b
נֵיסָן 713a
נֵיעַ 691d
נֵיצוֹצוֹת 693b
נֵיר 740a
נֵיר דְּפוּסֵי 740a
נֵיר שְׁתוֹנֵי 739d
נְכָה 706c
נַכְזָרֵי 551d
נַכְזָרֵי 551d
נַכְזָרִיוּת 552a
נַכְזָרִיוּתָא 551d
נְכָנַס 560b
נְכָס 1130a
נְכָסִין 998d
נַכְפָּנֵי 569b
נְכַת 737d
נְכְתָּמָא 579b
נִלְבָּדוּת 603c
נִמּוֹר 711c 728b
נִמְיָה 711b
נִמְלָצוּת 596c
נִמְנֵם 690b
נִמְנָע 650c
נִמְקָ 657c
נִמֵּר 711c
נִמֵּר 711c

נִמְרָא 711c
נִמְרִין 711c
נִסָּא 712a
נְסָב 938c
נִסָּח 712b
נְסָח 712b
נַסִּי 712a
נְסִי 713c
נְסִיבָה 711d
נְסִיוֹן 712a
נְסִיוֹן פִּתְגָמָא 711d
נְסִיוּתוֹת 712a
נְסִיכִי 712a
נְסִיכָה 712b
נַסָּךְ 713b
נְסִיכִי 713b
נְסִיס 713c
נְסִיס וְדַנֵּי 273b
נסיסא 713c
נְסִירוּת 1122c
נַסָּךְ 713b
נְסָכָא 685d
נַסְכָּא 713c
נַסְכִּי 713b
נָסָךְ 768d 739a
נְסַר 739c
נְסַר, נָסַר 1122c
נִסְרָת 1122c
נְסְתָּוָה 1114b
נָע 691d
נָעָא 693b
נְעִימָא 715b
נְעִימָה 715b
נַעֲמִי 503b
נַעֲמִיתָא 503a
נַעֲנוּעַ 691d
נָעָע 691d
נָעָץ 715c
נָעַר 717b
נְעָרִי 717b
נַעֲרוּת 717a
נָעָשׁ 877b
נָף 692b
נָף, נוֹף 851b
נָפָה 692b
נְפָה 693a
נְפָה 692b 693a
נָפוּ 693a
נְפִיל 720a
נַפָּךְ 693a
נַפְּתָא 693a
נָפָם 723c
נָפָם 723d
נָפָמָא 723c
נָפְטוֹי 723d

נָפְיוֹר 443d
נְפִיחֵי 711c
נְפִיל 712a
נָפִיל 564c
נְפִילָא 564c
נָפָל 720a
נְפָלָא 564c 720b
נְפָלָתָ 692b
נֹפֶת 692b
נָפֶק בַּר 668c
נָפְקָת בַּר 668c
נָפְקָת בָּרָא 202c
נָפֶשׁ 730d
נָפַת 723c
נָפָתִי 723d
נִפְתָּד 919b
נִפְתָּרְמוּת 922c
נֵץ 693b
נֵץ הַחַמָּה 362d
נְצָבְתָא 512c
נְצוּחַ 724d
נְצוּחֵי 724d
נְצוּחִין 724c
נְצוּחוּת 724d
נְצוּחִי 724d
נְצוּחִיוּת 724d
נְצוּחִית 724d
נְצָחָן 724c
נְצָחִין 724c
נְצָחָנוּ 724c
נְצָחָנִי 724d
נְצָחִיוּת 724d
נְצָחִית 724d
נְצָחָן 724c
נְצָחָן 1122c
נְצָחָן 1122c
נְצָחָנוּ 724c
נְצָחָנוּ 724c
נְצָחָנִי 693b
נְצִיבִי 963a
נְצָר 727b
נָצָרִי 726d 476a
נְצָרִיָּה 726d
נְצָרִים 727b
נְצָרֵת 476a
נָקָא 691d 176a
נְקֻבְתָּא 727d
נְקֻבְיָא 727d
נָקַד 728a
נָקַד 728b
נְקֻדִּים 728b
נַקְדָּן 728a
נָקוּד 728a
נָקוּד 692b
נָקְדָה 693a
נְקֻדָּה 692b 693a
נָקוּדָא בַּרְבָּרָאי 609d
נָקוּסֵי 609d
נְקוּפָ 730a
נְקוּפָ 730a
נְקוּפָ 730c
נָקוּר 693a
נָקוּר 730c
נְקוּרוֹת 730c
נְקֵט 609d
נְקִיד 728b
נְקִיסָא 609d

נְקִירָא 730c
נְקִירוּת 730c
נְקָתָ 730a
נַקָּר 730c
נַקָּר 730c
נְקָרָה 730c
נְקֻרָּן 730c
נַר 694c
נְרָג 332d
נְרָגָא 332d
נְרָגָיָא 342a
נַרְגִּיל 865b
נַרְדְּפִים 1043a
נְשַׁב 736c
נַשַּׁב 736c
נְשׁוּאָ 734d
נְשׁוּאָה 734d
נְשׁוּקָ 738d
נְשׁוּקָה 738d
נְשׁוּק 739b
נְשׁוּר 1089d
נְשִׁיאוּת 734b
נְשִׁימָה 738b
נְשִׁמָּחוּת 1137c
נְשָׁמָה 738a
נְשָׁמָה 738b
נְשָׁמְחָא 1162b
נְשָׁמְתָא 738c
נְשָׁמְתָא 738c
נְשָׁמְתִין 738c
נְשָׁתָ 738d
נְשָׁתַּיִם 738d
נְשָׁתַּנֵי 739d
נְשָׁתְּחִוּת 1131d
נְשָׁתָּרֵשׁ 1212c
נְתָאַמָּת 82b
נְתִינָה 740b
נְתִיקָ 749a
נְתָךְ 740c
נָתָן 611b
נָתָן 740b
נְתַנְדָּרִם 435a
נְתֵיקָה 749a
נְתִינֵן 531c
נְתַלַּהַב 590b
נְתַלַּחְלַח 598a
נְתַמְרָךְ 659d
נְתַנַּסָּה 712a
נְתָקָ 749a
נְתָקָר 1017b
נְתָר 215c

ס

סְאָב 1113c
סְאָה 750b

Digitized by Google

סָאוֹן 750b
סָאוֹן 750b
סָאוּר 1088d
סָאֹן 750b
סָאסָא 270c
סָאַר 1088d
סְאָר 1088d
סָאתָא 750a
סָאתָן 750b
סַב 1113c
סָבָא 750c
סְבָאִי 750c
סַבְהַלְּם 329d
סְבוּבִי 752a
סָבוֹי 750c
סְבוּיר 754a
סְבוּרָא 754a
סְבִיבָה 752a
סְבִין 752a
סְבָךְ 753b c
סִבְלוֹת 753d
סַבְלָן 753d
סַבְלָנוּת 758d
סָבָן 752a
סָבָע 1097a
סַבָּק 1206c
סְבָר 356a 754a 1100a
סַבְרוּ 754a
סַבְרִין 428d
סָג 757b 1113c
סְגָא 1101d
סַגְאָה 1101d
סַגְבְּהָא 754b
סַגְהוּ 754b
סְגוֹ 1101d
סְגוּד 754b
סַגְוְלָא 754c
סְגוֹלָא 754c
סָגוֹל 997b
סָגִי 1102d
סַגִּי נְהוֹר 685d
סַגְיָא נְהוֹר 686c
סַגִּיאָה 1101d
סְגִיאוּת 1101d
סְגִידָה 754b
סְגִידוּ 754b
סַגְיוּת 1101d
סָגִיר 965d
סְגִירוּ 965d
סְגִירוּת 615a
סַגָּל 754c
סְגָל 754c
סְגָלָה 754c

סָטָנָא 1134c
סָטָר 939c 1135b
סְטַר יְרֵךְ 413d
סִיב 1113c
סַיָּב 1113c
סַיְבִּי 1113c
סַיָּג 757b
סַיָּג 757b
סִיָּג 757b
סַיָּג 757b
סִיָּג 757b
סִיגָל 272d
סִיגְלִין 272d
סִיד 1114a
סִיָּד 1114a
סַיָּד 1114a
סִיוּד 1114a
סִיוּם 1115c
סִיוּפִין 759b
סִיָּמָא 1115c
סִימָא 770b
סִימוּ 770b
סִין 453b
סִינָּא 759b
סִינָּת 988a
סִינָּת 189c 988a
סִיפָּא 759b
סִיפָּא 759b
סִיפּוּת 759b
סִיר 1121c
סְכָא 1137a
סָכָה 765c
סָכוּ 1137b
סַכְוָאִין 961c
סָכְוִי 1137a
סְכוּי 1137b
סַכְיָא 1137b
סַכִּין 1138c
סַכְיָא 62d
סָכָל 764c 1139a
סַכָּנַת אֱלוֹהָּ 832d
סְכָסוּךְ 763c
סָכָר 755d
סְכָר 1138b
סַכְרָא 755d
סָכָּא 767d
סָלָד 765d
סֶלֶד 765d
סִלְוָא 768a
סְלוּלָה 767d
סַלָּח 766c
סַלָּח 766d
סַלַּח 766d
סְלִיחָה 1144b
סְלִידוּת 766d

סַנָּן 754d
סָנַר 965c
סַנְדָּא 756a
סַנְהוּר 756c
סַנְוִי 756c
סַנְוִי 756a
סַנְוִי 756c
סַנְוִי 756c
סַנְוִי 756b
סַנְוִי 756b
סַנְוִי 756b
סַנְוִי 756c
סַנְוִי 756c
סַנְוִי 756c

עֲגִיל 791a 762c 755d
עַגִּישׁ 251b
עָגֹל 791a
עָגֶל 791a
עֶגֶל 791b
עֶגֶל 791b
עַגַלְגַּל 791a
עַגַלְגֹּלֶת 791a
עַגַלְגֶּלֶת 791a
עַגְמָה 791d
עַגָן 792a
עַגָּנָה 792a
עַגָּשׁ 251b
עַד 792b
עַד־כְּדִי 453d
עַד־כְּעַן 453d
עֲדָא 793a
עֲדוּר 794d
עֲדִי 793a
עֲדִין לָא 453d
עֲדִיפוּת 794a
עָדֶן 793d
עָדֶן 884b
עַדְעָאדָא 562d
עַדְעָדָא 792b
עַדָּק 794a
עַדָּר 794c
עֶדְרָא 794d
עוֹבָא 367a 380d
עוֹבָד 784b
עוֹבָד גְּדִילוּ 232a
עוֹבִי 785b
עוֹבִי גְרִגְשְׁתָּא 785b
עוּדִית 810d
עוּכָל 324c
עוֹל 800b
עוֹלָא 800c
עוֹלָא 800d
עוֹלָאִי 800b
עוֹלָן 800b
עוֹמָק 844a
עוֹמַר 844d
עוֹנָא 850b
עוֹנָק 851b
עוֹפָא 802c
עוֹפָא 852a
עוֹפְיָא 852a
עוֹפָן 802c
עוֹקְפִית 802b
עוּצְבָא 854a
עוּרָא 810d
עוּרַב 860c
עוּרְמָא 864d
עוּרְפָּל 865b
עוּרְתָּא 804d

עוּשָׁתָא 440a
עוּשְׁפַּיְיָא 440a
עוּתָן 810d
עַז 813b
עִזֵּי דְבָלָא 1210b
עִזָּז 813b
עִזָּק 814b
עִזְקָא 814b
עִזְקָה 814b
עָח 800a
עִחוּת 816b
עִחוּשׁ 816c
עִחוּשׁ שֶׁל־נְחֹשׁ 800a
עִטְיָפָה 816b
עִטְיָשָׁה 816c
עָטָל 815d
עֲטַלֶּת 1010a
עִטְמָא 815d
עָטָן 815d
עֲטָם 380d
עֶטֶם 816b
עֶטֶר 991d 883d 816b
עָטָרָא 883d
עַיִב 45c 794d
עִיזוֹן 820a
עִיזְנֵי 820a
עִיזֵק 948c
עִיזָקָה 820b
עַיִל 828c
עַיִן 820a
עֵין־עֶגְלָא 401d
עִיפָּה 802b
עִיפְּוּת 820b
עַיִק 948c
עַיָּק 948c
עִירְנֵי 805c
עֵירָנֵי 805c
עַכָּב 857a
עַכְבְּרָא דְּבָרָא 1200c
עַכּוֹבֵי 820d
עִכּוּל 62b
עִכִּירוּת 821a
עֵכֶר 821a
עַכְשׁוּב 1010a
עַלְבּוֹן 821c
עֶלְבּוֹן 821c
עִלְגוּת 821c
עֶלָּה 829b
עִלּוּ 826c
עִלּוּד 828d
עִלְּוֵי 827a
עָלוּל 829d
עִלְּוּת 828d
עִלְּיָה 827a
עַלְיָזָה 828d

עֵלִיל 829b
עֲלִים 801a
עֲלִיצָה 832d
עֲלִיתָא 138d
עַלְלָא 830b
עַלַם 801a
עֶלֶם 801a
עֶלְמָא 801a
עֶלְמוּת 801b
עֶלְמִין 801b
עַלַע 832c
עַלָּעַל 829d
עֶלְעָן 832d
עִלַּת הָעֲלוּת 829d
עִם הַתְּקִיק 502c
עַמָּא בַּרְבָּרָאֵי 604d
עֲמִידָה 839c
עֲמִיר 845a
עֲמַל 842d
עֲמָק 844a
עִמְקוּ 844a
עַמְרָאָה 844d
עַמְרָאֵי 845a
עַמְרִי 845a
עַמְרָנִי 845a
עַמְרָנִי 845a
עֲנָב 845a
עַנְבּוֹל 848b
עֲנָבִים חֲמוּצִים 410a
עֲנוּבִין 592d
עֲנָוָה זְאֵבִית 342b
עֲנָוָן 850a
עָנְוָם 851b
עִנְוָתָן 850a
עִנְוָתָנוּת 850a
עַנְיָבָה 845a
עֲנִיוּת 850a
עֲנִיִּין 399a
עִנְיַן פִּרְיָחָה 232b
עֲנָנְבוּת 820d
עִנָּן, עֵנָן 851a
עֲנָק 851b
עֲסָה 851d
עִסָּה 851d
עַסִּי 851d
עֶסֶק 878a
עִסָּקָא 878a
עַסְקָנִי 878a
עַסְקָנִית 878a
עֶפֶד 802a
עֶפֶר 771b 852c
עִפּוּשׁ 790a
עֲפִיפָה 802b
עֲפִיפוּת 802a
עִפְלָא 857c

עֵפֶר 381b 852d
עֲפָר 115b
עַפְרוּר 852d
עַפְרוּרִין 852d
עַפְרוּרִית 852d
עַפְרִים 852d
עַפְרֶן 381b 852c
עֲפַשׁ 790a
עָפֵשׁ 790a
עֲפֶרֶת צְיָרִים 104a
עֲצָא 854c
עֲצָבוּת 854b
עִצְבּוּר 856c
עָצֵי 854c
עֲצִי 854c
עֲצִיב 854a
עֲצִיבוּת 854b
עֲצִלָּן 854d
עֲצַלְנִי 854d
עֲצַלְנִית 854d
עֲצַלְתָּן 854d
עֲצַלְתָּנִית 854d
עֲצַפּוּר 963d
עֲצָר 856c
עָצָר 856c
עָצָר 856c
עָקָא 948c
עֲקַד סָפָרִים 857d
עִקּוּל 858a
עִקּוּם 933c
עִקּוּר 858c
עֲקֵרָה 858c
עָקַל 858a
עָקַר 858c
עִקָּר 858c
עֶקֶר 1212b
עִקָּרִי 858c
עָרָא 863a
עָרָא 863a
עֲרַב 859a
עָרֵב 859b
עֲרַבָּב 859a
עֲרָבִי 859c
עֲרָבוּת 859c
עֲרָבוּת 861c
עֲרָבִית 859d
עֲרָבָנוּת 859c
עֲרַבְרַב 860b
עֲרַבְרְבִין 111a
עַרְגָּל 861c
עָרָה 862a
עֲרִדְבְּתָא 856d
עָרוֹד 861d
עֵרְוָתַי 1009b
עָרוֹק 866b

עֲרוֹקִי 866b
עֲרִיבָה 860d
עֲרִימָה 864d
עֲרִיסָה 866d
עָרִיק 866b
עָרַס 866d
עָרַמְיָא 864d
עָרְמוּת 864d
עַרְמִימוּת 864d
עַרְסָל 866d
עַרְסָל מְבַתּוּתָא 595c
עַרְסָן 865a
עַרְעַ 965d 1009a
עַרְעִי 665d
עַרְעִיתָא 1009b
עַרְעָל 865b
עָרָק 866b
עַרְקָא 34c 866b 1209b
עַרְקָל 866b
עִשָּׁן 877b
עֲשִׂיָּה 867a
עֲשִׁירוּת 878b
עָשָׁן, עֶשֶׁן 877b
עֲשָׂשִׁית 882a
עֶשֶׁת 882b
עֶשְׁתּוֹנִין 882c
עֲתָה 882b
עִתִּים 883cd
עַתִּירֵי נְכָסַיָּא 704b

פ

פֹּאָה 887a
פֵּאוּר 287b
פֵּאָרָה 888c
פָּאָרָן 888c
פֵּג 892d
פַּגָּה 888c
פִּגּוּל 888c
פִּגּוּר 889b
פִּגִּישָׁה 889c
פִּגֵּל, פַּגֵּל 888c
פִּגֵּם 889a
פִּגְעִין 889a
פַּגֵּר 861c
פִּגֵּר 889b
פִּדָּה 791c
פִּדְיוֹם הַבֵּן 890b
פִּדְיוֹן 890c
פִּדְכָא 112d
פּוּחַ 458b
פּוּחַ, פִּיחַ 897b
פּוּחָא 893b
פּוֹל 893d

פּוֹל לָבָן 893d
פּוֹל מִצְרִי 893d
פּוֹלְחָן 900d
פּוֹלְחָנִי 900d 901a
פּוֹלִים 893d
פּוּנְדָּא 200b
פּוּנְדָּק 132d
פּוּנְדָּקִיתָא 350a
פּוּנְקָן 918a
פּוּקְדָּן 895b
פּוּרָה 161c
פּוּרְזֶל 920d
פּוּרְיָא 923d
פּוּרְעָן 923d
פּוּרְעָנִי 924c
פּוּרְצָן 925b
פּוּרְקָן 925b
פּוּרְקָנִי 925b
פּוֹרָר 929d
פּוּשְׁרָן 895c
פּוֹתָה 931a
פּוֹתִי 895d
פּוֹזָא, פַּזָּא 895d
פִּזּוּז 895d
פִּזּוּז 895d
פִּזְיוֹת 161c
פַּזָּל 893b 897b
פַּח 893c
פַּח (= פֶּחָה)
פַּחַד 896c
פְּחַד 896b
פַּחַד 896b
פַּחְדָּה 896b
פַּחְדָן 1149a
פַּחְדוּת 897d
פַּחְדוּתָה 897d
פַּחָז 897a
פַּחָם 897bc
פַּחֲמִי 897c
פַּחִים 458b
פַּחִיתָה 897d
פַּחִיתוּת 897d
פַּחִיתִית 898a
פַּחַר (אֶתְפַּחַר) 897d
פַּחַת 897d
פַּחָתָן 898a
פֶּט 163d
פָּטוּר 898c
פְּטוּר 898c
פִּטּוּר 898c
פִּטֵּט, פְּטֵט 140b
פַּטִּים 571a
פַּטְפַּטַיָּא 9bc
פַּטְרָא 898b
פִּטְרָה 898c
פִּטְפּוּט 163d

Digitized by Google

פַּטְפֵּט 140b
פִּטְפֵּט 930b
פִּטְקָא 930b
פִּטֵּר, פָּטַר 898b
פִּיד 893a
פִּידָנָא 890c
פִּיוּג 892d
פִּיחַ 893c
פִּיחַ 893c
פִּיל 893d
פִּילֵי 968d
פִּילֶגֶת 900a
פִּירָא 423d
פִּירָא דְּסַפְלֵי 423d
פֵּירוּשׁ סִפְרֵתֵיהּ 131d
פֵּכִים 898d
פְּלָאָה 899c
פְּלַג 899d
פָּלַג 900a
פַּלְגִּי 771c
פְּלִיגָא 899d
פְּלִיטִים 900d
פְּלַט 901a
פְּלַטּוּת 901c
פְּלַטְיוּת 948d
פְּלַי 900c
פָּלַי 901d
פְּלִיסָה 903a
פְּלִית חוּרְיָא 106a
פְּלָךְ 901d
פְּלָמוֹס 1010a
פְּלָן 900c
פְּלָנִית 900c
פָּלַס 903a
פִּלְפֵּל 1003b
פָּנָד 200b
פָּנוּי 734d
פְּנוּיָה 734d
פִּנּוּק 912a
פִּנְטִירֵי 533d
פִּנַּק 912a
פִּנְקָס 1000d
פִּסָּא 912b
פִּסֵּג 912b
פִּסּוּג 912b
פִּסּוּל 913a
פִּסּוּלָא 913a
פִּסֵּחַ 912c
פַּסֵּחָא 912c
פִּסְיָאוּת 114a
פִּסְיָאִית 912b
פִּסִּיגָּה 912b
פִּסְיוֹן 219d 912b
פִּסְיחָה 912c
פִּסִילִין 913b

פַּסְיָנִי 912b
פִּסְיָעָא 928c
פִּסִּיק 929c
פָּסָל 913a
פַּסְלוּת 913a
פִּסֹּלֶת 913a
פִּסֵּעַ 928c
פִּסֵּק 372b 912b
פִּסְקָא 929c
פַּסְקָא אִיתָא 913d
פַּסְקָא דְּגַלְגָּלָא 913d
פַּע 270d
פַּעְוִר 915b
פְּעִידָה 913d
פְּעִיתָא 913d
פָּעַל בְּדַד 839c
פָּעַל עִמָּד 839c
פְּעִנּוּחַ 963b
פַּעְנֵחַ 963b
פַּעְפַּע 341d
פַּעְפֵּעַ 270d
פִּצְחִיל 203d 915d
פָּצַח 915c
פְּצִיחָה 915b
פְּצִירוּת 915b
פְּצִירָה 915c
פַּצִּירַח 915c
פִּצִּירַח 210a
פַּצָּעִים 915d
פְּצִיעָה 916a
פָּצַל 915d
פַּצַּם 915d
פָּצַע 203d
פְּצַע 915d
פְּקִידָה 918a
פַּקְדָן 918a
פְּקִיהָה 918c
פְּקִיחַ 918c d
פְּקִיחוּת 918d
פָּקַע 918d
פִּקְפּוּק 895a
פִּקְפֵּק 895a
פָּקַר 889b
פַּר 569b
פַּרְגּוֹד 922c
פִּרְד 919b
פִּרְדִּי 919b
פַּרְכֵּס 132d 793c
פַּרְכֵּסִי 920a
פַּרְכִּסִי 920a
פֶּרֶה 888c
פַּרְדַּרְדְּרִין 913c
פַּרְדְּכֵסְיָא 958c
פַּרְדֵּד 919b
פַּרְדֵּסִי 922a

פִּרְוִטְרוֹט 922a
פִּרְוִיז 922b
פִּרְוִים 922c
פִּרְוִמִי 922c
פִּרְוִסָה 923a
פִּרְוִעַ 923c
פִּרְוִץ 924c
פִּרְוִיס 924d
פִּרְוִיק 925b
פִּרְוִר 569b
פִּרְוִר 925b
פִּרְוִשׁ 927b
פִּרְוִת 920b
פִּרְזֶל 161c
פִּרְזֶל 921b
פִּרְחַ 921d
פִּרְחָא 921d
פִּרְחֵי כְּהֻנָּה 921d
פִּרְחַ 922a
פָּרַח (פֶּרֶת) 922a
פִּרְחַ 922a
פִּרְחוּת 922a
פִּרְטִי 922a
פִּרְטִי 920b
פִּרְיד 919c
פִּרְיָה 920a
פִּרְיוֹן 219d 920b
פִּרְיוֹסָה 922a
פִּרְיוֹטֵי 922a
פִּרְיוֹפִי 922b
פִּרְיוֹקֵי 922a
פִּרְיוֹקֵי 925b
פִּרְיוֹקֵי 925b
פִּרְיוֹקֵי 925b
פִּרְיוֹקֵי 924d
פִּרְיוֹר 925b
פִּרְיוֹשָׁא 505c
פִּרְיוֹשׁוּת 505c 927b
פִּרְךְ 922c
פִּרְכִיּוּת 922b
פִּרְם 922c
פִּרְסֵם 216b
פִּרְסְמוֹן 216b
פַּרְסְתָּן 922d
פַּרְפַּר 925b
פִּרְצוֹק 904c
פַּרְצִיד 1077c
פִּרְצִיק 925a 220d
פִּרְקָא 925a
פִּרְקָא 925a
פִּרְקְדָן 925b
פִּרְקוֹי 925b
פַּרְקִיד 925b 1077c

פָּרַשׁ 138a
פִּרַשׁ 440a
פִּרַשׁ גַּדְפָּא 10a c
פָּרָשָׁה, שִׁיעוּת 927b
פָּרָשׁוּת 927b
פִּרֵת 927b
פַּרְתִּי 927d
פַּרְתִּיכֵי 927d
פִּשְׁוּט 928b
פִּשְׁוּט דַּהֲוָה 233c
פִּשְׁוּט 928b
פִּשַּׁח 928a
פִּשַּׁט 928b
פִּשִּׁיטָא 928b
פִּשָּׁע 928d
פַּשְׁפֵּשׁ 205d
פִּשְׁפֵּשׁ 929c
פִּשְׁתָּן 930a
פִּשְׁתָּנִי 930a
פִּתָּא דְּלַחְמָא 573c
פִּתְאֹם 931a
פִּתְאֹם 931a
פִּתְאֹמִי 933d
פִּתְאֹמִיּוּת 933d
פִּתֵּג 930b
פִּתֵּג 930c
פִּתְגָם 931a
פִּתְגָם 930c
פִּתְגָם 1233c
פִּתְגֹּל 933c
פִּתְגֹּן 933c
פִּתַּח 997b
פִּתְחִי 931a
פִּתְחִי 931a
פִּתְחָא 931a
פִּתְחִי 931a
פִּתְחִיחָה 933a c
פִּתְחִילָה 933b
פִּתְחִין 933d
פִּתְחִית 934b
פִּתְחִית 934b
פִּתְכּוּמָרִין 154d
פִּתְכַּר 154d
פִּתְלֵל 933c
פִּתְלֹתֹל 933c
פִּתַּלְתֹּלִים 933c
פִּתַּן 933c
פִּתַּע 933d
פִּתַּק 218d 930b
פִּתְקָא 930b

צ

צָב 438c
צְבְאָה 937d

צִבּוּי 937c
צָבּוּעַ 938b
צְבִיבוּר 939a
צְבִיָּא 937d
צִבְיוֹן 219d 937c
צְבִיטָה 938b
צִבְיָן 937c
צְבִיעָה 938c
צָבַע 938b
צֶבַע 938b
צַבַּע 938c
צַבָּע 938c
צִבְעוֹן 938b
צְבַר 938d
צֶבֶת 939a
צִבַּת 964c 939a
צְדָאנִי 939d
צָדֵד 939b
צְדֵד 939b
צְדָדוּת 939b
צְדָדִי 939b
צָדְדִי 939d
צִדִּי 939d
צְדִיָּא 241c
צַדִּיָּא 939d
צַדָּיָא וְרַיקַנְיָא 142b
צְדִידָא 718a
צְדִידִי 939d
צְדָדִי 939d
צְדִידוּת 942a
צְדָקָה 942a
צְדָקוּת 942a
צָהֳבוּ 942b
צְהוֹב 942b
צָהֹר 942c
צְהֹרַיִם 942d
צְהֵרַיִם 942b
צְהָרַיִם 942b
צְהָרִית 942c
צְהָרֹת 942c
צַהֲרֹת 942b
צַהֲלֹת 942b
צְהַלָּה 942c
צַהַר 144a
צָוֹת 946d
צְוָחָא 946d
צְוָיָא 944a
צָוִל 947a
צְוֹם 947b
צוֹמָא רַבָּא 947b
צוּמֵת 956a
צוּמָם 958a
צוּמְקָא 416c
צוּץ 947d
צוֹק 811c
צוֹק 948d

צוּרָא 200a
צוּרָה 950c
צוּרָה רְבוּעָה 1037d
צִוּרְתִּי 950c
צִוּרְתָּא 241c
צֵוֶת 939a
צִוָּתָא (צִוָּתִי) 951b
צָחֲחִי 951b
צַחֲנָן 951b
צְחִיחַ 951d
צְחוֹק 952a
צְחוֹק
צְחוֹק הַקְּבָיָאוֹת 952a
צְחוֹק הַקְּלָפִים 952a
צָחְחוּר 952b
צְחִיחַ 952b
צַחֲחוּת 951c
צְחִי 951b
צְחִיחִי 951d
צְחִיחִין 951d
צְחִירָה 952b
צַחְצוּחַ 951d
צַחְקָן 952a
צַחֲרוּר 952b
צִיב 438c
צִיבוֹנִית 685a
צִיּוּר 622c
צִיחָא 951b
צִיֻּמָן 947b
צִיֻּמָנִית 947b
צִיּוֹן 946d
צִיּוֹנוּת 946d
צִיץ 961c
צִיץ 770d
צִיצִין (צִיצִי) 948b
צִיצָא 409d
צִיצִיּוֹת 948a b
צַיִר 950c
צַיָּר 770b
צַלּוּ 952d
צְלוּחַ 958c
צְלוּלִיבָא 993b
צְלוֹחָא 201a
צֵלֵח 558c
צֵלַח 953c
צַלַּי 952d
צְלִי קָדֵר 952d
צְלִיָּה 952d
צַלְיָנִית 952d
צַלְעוּת 233d
צַלְצוּל 954b
צַלָּצַל 954a
צֶם 957a
צְמַד 956a
צְמוּק 957b

צֶמַח 690c
צְמַרְמֶרֶת 956a
צָמִיד 1047a
צְמִיק 957b
צַמְצֶם 957a
צִמְצֵם 957a
צֶמֶק 957b
צְמַר 770b 971d
צַמֶּר 957c
צִמְרָא 971c
צֶמֶר גֶּפֶן 957c
צַמַּרְמֹר 762b 957c
צַמַּרְמֶרֶת 770b 957c
צָמֶת 956a 957d
צָמֶת (צְמַת) 956a
צָנָא 457b
צֶנָא 457b
צִנִּים 958a
צְנִפִּים 958a
צָנִיעַ 958c
צָנוֹר 959a
צְנִפִּים 959a
צְנִימָה 958a
צְנִימוּת 958a
צִנִּין 1222c
צְנִיעוּת 958c
צְנִיפָה 958d
צִנִּית 959b
צְנֻעָה 958c
צְנֹפָא 958d
צְנוֹרוֹת 959a
צְעַד 960d
צָעַר 960d
צַעַד 960d
צְעִיף 960c
צֵעִיר 960d
צֶפֶת 961c
צְפָּא 961c
צְפוֹן 962c
צְפוֹן 962c
צְפוֹן 215c
צְפִירָה 961a
צְפִירָה 963a
צְפִרְדֵּעַ 964a
צְפָצַף 963c
צְפַר 964a
צְפָרָא 964a
צַפְרָא 206a
צִפֹּרִי 964b
צִפֳּרֵרִי 206a
צִפֹּרֶת כַּרְמִים 963d
צַפַּת 964c
צְפַתָא 961c
צְרַב 964d
צְרוֹר 965b

צְרַח 965a
צְרִיבָה 964d
צְרִיחַ 965b
צְרִיכוּת 965b
צְרִים 727b
צָרַךְ 965b
צָרַךְ 966a
צָרָפָא 966a

ק

קָא 987b
קָאֶה 979a
קָאוֹת 979a
קָאֵי 987b
קָאֵם 987b
קָאצִי 1003a
קַבֵּב 968a
קַבֶּה 968a
קִבּוּל 968b
קִבּוּץ 970a
קִבּוּר 970d
קַבֵּט 542d
קְבִיעָה 969c
קְבִיעוּת 969a
קַבֶּל 968b
קָבֵל 968b
קָבֵל 968c
קָבֵל 968c
קַבָּלָה 968b
קַבְּלָן 968b
קֶבַע 969a
קֶבַע 969a
קָבַע 969a
קִבְּעָן 969a
קֶבֶץ 970a
קֶבֶץ 970a
קִבֵּר 970d
קִבְּרָן 970d
קִבְּרָנִי 970d
קִבְּרְנָא
דְסִפְנְתָא 367d
קָדוֹחַ 434d
קְדִיר 973c
קְדִישׁ 977c
קֹדֶם 971d
קַדְחָא 993c
קְדִיחָה 971d
קְדֵירָה 973c
קְדִישׁ 977c
קֹדֶם 972a
קַדְמוֹנִיוֹת 972d
קַדְמִין 972b
קַדְמִירְתָא 138d
קֹדֶר 973c

קֶדֶר 973d
קִדְרָא 973c
קִדְרָה 973c
קִדְרָן 973d
קַדְשָׁא 602b
קִדְשָׁה 976c
קֵהּ 977c
קָהָא 977d 514d
קָהֵי 978a
קָהִית 977d
קָהָרוֹן 977d
קְהָל 978a
קְהָלָא קַדִּישָׁא 978a
קוֹ יָרוֹק 142b
קוּבָּא 979b
קוּבָּע 225b
קוּבְּתָא 225b
קוֹרְקוֹדָא 971b
קוּדַּשׁ 975a
קוּדְשַׁיָּא 791a
קוֹוִיץ 988d
קוֹזַח 918d
קוֹטֶן 991b
קוֹל 996a
קוֹל דַּבְּרָה 291c
קוֹל דַּשָּׁב 292c
קוֹלָא 996a
קוֹלָיָא 903c
קוֹלַנְיֵי 980c
קוֹלַנִּית 980c
קוֹלֹס 968d
קוֹלַת 558c
קוֹלַר 755b
קוֹם 239d
קוֹם 973b
קוֹמָא 985b
קוֹמָה זְקוּפָה 985b
קוֹמֶץ 997a 248d
קוֹנְדִיטוֹן 651b
קוֹנָם 416b
קוֹסֵם 1000c
קוֹסְפָּא 421a
קוֹסְפִי 421a
קוֹפַד 1001c
קוֹפַל 567c
קוֹפַר 569a
קוֹץ 988d
קוֹץ 988d
קוֹר 989c
קוֹרְאָה 1008d
קוֹרָה, קוֹרוֹת 1014b
קוֹרְיָה 1008d
קוֹרַץ 1017a
קוֹשֹׁט 1019c
קֹם 980b

קֹמֶב 990d 777c
קָמוֹל 991a
קָמוֹל 991a
קָמוֹלַיָּא 447d
קָמוּם 991a
קָמוּת 991d
קָמוּת 991d
קָמוּר 991d
קָמָט 990d 980b
קָמָטָה 990d 980b
קָמֵי, קָמֵיָא 1017d
קָמִיגוֹר 1134c
קָמִילָה 991a
קָמִיסָה 991a
קָמֵץ 991b
קָמִיצָה 991d
קָמִיר 993a
קָמִירָה 991d
קָמֵל 991a
קָמְלִי חַרְבָּא 8b
קָמְלָן 991a
קָמְלָנִית 991a
קָמֵם 991a
קָמֵן 991a
קֶמֶן אֲמָנָה 81c
קַמַּנִּית 991b
קַמַּנִּי אֲמָנָה 991b
קַמַּנִּי דַּעַת 991b
קַמַּנִּי דַּגְמַלִּים 176a
קַמְנִית 991b
קָמַת 991d
קָמַת 991d
קָמַת 991d
קָמַר 993a
קָמַר 993a
קַמְרָן 993a
קֵינָה 979a
קִינִּים 987c
קִינְמָא 987c
קִינָּה 609c 918d
קִינִּם 980b
קַיְסָא 980b
קַיְסָן 980b
קַיְסָנָאֵי 980b
קֵיסֵם 987c
קַיָּקָה 685a
קֵינוּנְיָא 943b
קֵינִי 997c
קֵינִינִי 943b
קֵינִינְיוֹן 943b
קֵיסֵם 1000c
קֵיסֵם 558c
קַיָּץ 988d
קַיִץ 979a
קַל 980c 996a

קַל מְלִילֵי דְּהוֹן 330d
קְלָא 993c
קְלָא 995b
קַלְבַּס 405c
קַלְבַּסְתָּ 1202c
קַלּוּט 994a
קַלּוּס 995d
קַלּוּס 405c
קַלּוּסָם 998a
קַלּוּעַ 996a
קַלּוּף 995d
קַלּוּף 995b
קַלּוּף 994a
קַלּוּף 994a
קַלּוּף 994a
קַלּוּף 993c
קַלּוּף 994a
קַלּוּף 994a
קַלּוּף 994a
קַלּוּף 995a
קַלּוּף 995a
קַלּוּף 995a
קַלּוּף 995b
קַלּוּף 996a
קַלּוּף 996b
קַלּוּף 996a
קַלּוּף 996b
קַלּוּף 996a
קַלּוּף 996a
קַלּוּף 996a

קְצַם 1000b
קְצִיעָה 1004b
קְצִיץ 1004b
קְצָצָא 1004b
קְצַר 1046b
קֶרַע 979a
קְרָא 1010a
קְרִבוּת 1011d
קְרִבַּן פְּסָחִים 140b
קְרִהוּ 131a
קְרִהוּן 131a
קְרֵיָא 1014c
קְרִיב 1011d
קְרוֹב 1012d
קְרוֹבוּת 1012d
קְרוֹבִי 1012d
קְרוֹבִיץ 1012d
קְרוּבְתַּי 1014d
קְרִים 253a 1015b
קְרִיץ 1016a
קְרִיץ 1016d
קְרִישׁ 1015a
קְרֵת 1014d
קְרַתַּי, קְרִיתַי 1014d
קְרִתִי 1015a
קְרִתִי 1015a
קְרִתַן 1015a
קְרַתַת הַכֶּרֶם 1015a
קְרַת 435a
קְרַתָּגִינִי, קְרַתָּגִינִין, קְרַתִּי 1014d
קְרַתִּיל 252d
קְרֵי, קֶרִי 1014a c
קְרֵיָא 1014c
קְרֵיב 1012a
קְרִיבִית 1011d
קְרִינָה 1016a
קְרִינִית 1016a
קְרִיעָה 1016b d
קְרִיר 1017b
קְרִירָה 1017b
קְרִירִי 1017b
קְרִישׁ 1015a
קְרַם 1015b
קְרִמְז 1040b
קְרִמְשׁ 1040b
קְרֵן 1015d
קֶרֶן פְּרִקֹם 1015d
קֶרֶן זָוִית 349a
קֶרֶן עֲגוּלָה 1015d
קֶרֶן פִּשׁוּטָה 1015d
קֶרֶן שֶׁל־צְלִיבָה 1015d
קְרָנוֹת 1015d

רְבִיָּה 920a
רְבִיוּ 1035d
רְבִיעָה 1038a
רְבִיצָה 1039a
רְבִית 1036a
רַבָּן 657d
רַבָּנָא 657d
רַבָּנוּ 681c
רַבָּנִית 734b
רַבָּנֵי סַנְהֶדְרִין 109d
רַבָּנָן 657d
רִבְעָא 1038a
רַבְעוּ 1038c
רִבְעָא 1039a
רַבְרַב 1033d
רַבְרְבִי 1033d
רַבְרְבֵי 115d 116d
רַבְרְבָנוּ 1033d
רַבְתָּא 175c
רַגָּב 1223c
רְגוּשׁ 1041b
רְגוּשׁ 1041b
רַגְנְתָא 118a
רַגּז 1039b
רַגָּן 1039c
רַגָּנוּת 1039c
רַגָּנִית 1039c
רָגִיג לֵךְ 558c
רְגִיז 1039c
רָגִיל 1046a
רְגִילוּת 1046b
רֹגֶל 1046b
רַגָּל 1046b
רַגְלַי 1046a
רָגְלַיָּא 1046a
רַגְלִית 1045d
רְגַשׁ, רֶגֶשׁ 1041a
רָדָא 1041c
רָדַד 1041b
רַדִּיד 1041b
רְדִיָּה 1041d
רְדִימָה 1042a
רְדִיפָה 1043a
רְדָם 1042a
רֶדֶם 1042a
רַהַב 1043a
רַהַם 1043c
רָהִים 1043c
רוֹבָא 1035d
רוּגַז 1039c
רֻגַז 1049c
רֵיאָה 279a
רֵיאָנָא 1027b
רֵיסָן 558c
רֵיקָא 1054b
רֵיקוּת 1054b

רוּחָנִיּוּת 1047d
רוּחָצָן 1058d
רוּטָב 1060b
רַוְיוּ 1047b
רוּכְסָא 1063b
רוּם 142a
רוּם אוּדְנָא 690a
רוּמָה 1064c
רוּמְסָא 661d
רוּעָנָא 1071a
רוֹק הַבְּרִיאוּת 402a
רוּקָב 1080b
רוּשָׁם 1082d
רוּשְׁמִין הִנְשָׁא 730c
רוּת 1027a
רוּתָה 1084c
רוּתָם 1084d
רָחָבָה 1056a
רֵחוּ, רַחֵי 1056d
רָחוּק 1058b
רָחוּק 1059d 682b
רָחוּשׁ 1060a
רָחִים 77d 1057a
רְחִימָא 1057a
רְחִימוּ 1057a
רְחִיפָה 1058b
רְחִיצָה 1058d
רָחִיק, רָחִיק 1059b
רְחִישָׁא 1060a
רַחֲשׁ 1060a
רָחַשׁ 1060a
רָטָב 1060b
רָטוֹב 1060b
רְטִישׁ 1060d
רָטִיב, רַטִּיב 1060b
רְטִיבָה 1060b
רְטִיבוּת 1060b
רְטִיבוּת הַשָּׁבָע 282b
רַטָּשׁ 1060d
רִיבָא 1035d
רִידַם 1043c 558c
רִידְמוֹן 1043c
רִידָה 1049c
רִידְתָן 1049c
רִיחָא 279a
רִיחָמָא 1027b
רִיסָן 558c
רִיקָא 1054b

רַיְקָן 1054b
רַיקָנִין 238a
רַיקָנוּת 1054b
רֵיקָנִי 1054b
רִירָא דְּחַלְמוֹנָא 402a
רֵישׁ 1029c
רֵישָׁן 1029d
רֵישְׁתֵי 1029d
רַךְ 214b
רֶכֶב 1061c
רְכוּב, רְכוּבָא 1062c
רַכּוּבִית 1062d
רַכִּיךְ 1062c
רַכִּיכוּ 1062d
רַכֵּךְ 1062c
רְכִילוּת 1063a
רְמָא דְּכִסְתָּא 178c
רְמִיסָה 1065c
רַמָּץ 1098a
רֶמֶץ 893b
רַמָּץ 1098a
רַמָּשָׁא 661d
רַס 1067a
רְסִיסָה 1067b
רְסִיסֵי טַלָּא 106a
רְסִיסִין 1067a
רַסָּת 692c
רַע 1071d
רַעֲבְתָּן 1068a
רַעֲבְתָּנוּת 1068a
רַעֲבְתָּנִי 1057a
רְעִיד 1068a
רָעוּל 1071a
רְעוּעַ 1071b
רְעוּשׁ 1075b
רְעִי 657c
רְעִידָה 1068a
רַעַל 1071d
רְפָאוֹתֵי 1076a
רְפוּס 1077b
רְפִיסָה 1077b
רַפְסָד 1077b c
רְפִרוּף 1053a
רַפְרָפָה 865c
רַפְרָפָת 1053a
רַץ 1212b
רָצַד 1078a
רָצוּי 1078b
רְצוּי 1078c
רְצוּנִי 1078c
רְצוּצָא 1212b
רָקָא 1054b
רַקָּב 1080b
רְקָבָא 1080b
רַקָּבוּבִי 1080b

רַקָּדָן 1080b
רְקוּד 1080b
רְקִידָה 1080b
רְקִיקָה 1082b c
רָקִיקָה 1082a
רָקָק 1082b c
רָקָק 1082b c
רַקְרֶקֶת 1082b c
רָשָׁא 1082c
רְשׁוּם 1082c
רְשׁוּת 1061c 1082c
רַשִּׁי 1082c
רְשׁוּיוֹת 1082c
רְשִׁימָה 1082c
רֵשׁ 642a
רֶשֶׁל 1082c
רֶשֶׁם 1084b
רִשְׁעִיר 1084b
רַשַּׁת 1084c
רַתַּח 1084c
רַתְחָן 1084c
רְתִיחָא 1004a
רְתִית 1085a
רְתֵם 1084d

ש

שְׁאוֹב 1085b
שְׁאוֹבָא 1085c
שְׁאִיבָה 1085c
שְׁאָלָא 1087d
שְׁאָר, שְׁאָר 1089a c
שְׁאָרוּת 1089c
שְׁבָא 691d 1090c 1101a
שְׁבָא 1090b
שַׁבָּא 1101a
שָׁבְאִי 1090c
שַׁבָּב 1090b
שִׁבּוּחַ 1091c
שִׁבּוּק 1098b
שִׁבּוֹק 1098b
שִׁבּוּשׁ 1100b
שִׁבּוּת 1101a c
שִׁבּוּתוֹת 1101a c
שַׁבְזִיז 1091b
שָׁבַח 1091c
שְׁבָחָה 1091c
שָׁבָט 1091d
שַׁבְטוּט 1091d
שָׁבִיט 1091d
שַׁבִּיט 1092c
שְׁבִירָה 1098b
שְׁבִישׁ 1100b
שִׁבְלָה 753b
שִׁבְלָה 753b 1092d
שִׁבֹּל 1093b

Digitized by Google

שַׁבְלָא 1093b
שֶׁבַע 1097a
שִׁבְעָא 1097d
שָׁבַץ 1098a
שֶׁבֶק 1098b
שֶׁבֶר 1099b
שִׁבֵּשׁ 1093c 1100b
שַׁבֵּשׁ 1100b
שִׁבֶּשֶׁת 1100b
שִׁבַּת 1100b
שְׁבָת 1101a
שַׁבְתַי 549d 1101a
שַׁגֵּב 1102a
שֶׂגֶב 1102a
שְׂגוּב 1102a
שָׂגִיר 1103c
שִׂגִּיבָה 1102a
שִׂגְיוֹנָה 1102d
שִׂגְלוֹן, לְגוֹת 1103b
שַׁגָּם 1103c
שַׁגְעַת 1103c
שָׂגַר, שַׁגַּר 1103c
שַׁגְרִיר 1103c
שִׂגְשֵׂג 1102c
שְׁדָא 755d
שַׁדֵּא בַּפַּשִׁיהּ 755d
שַׁדַּד 1103d
שְׁדֵה בוֹכִים 175a
שְׁדֵה הַבָּלָן 588a
שְׁדֵה הָאֵילָן 588a
שְׁדִיוּד 1103d
שְׁדִיחַ 1107a
שְׁדִיחָה 1106d
שַׁדִּיד 1104a
שְׁדִידָה 1104a
שְׁדִיָּה 1106d
שְׁדַל 1107a
שְׁדַם, שְׁדָת 1106d
שַׁדָּם 1106d
שְׁדַפּוֹת 1106d
שְׁדֵרָה 854d
שָׁהָא, שָׁהָה 1107d
שָׁהָק 1120a
שָׁוָא, שַׁוְיָ 1114c
שָׁוְאָבָה 1085b
שׁוּבָט 1092c
שׁוּבָךְ 753b
שׁוּבַל 1093b
שׁוּבָלָא 1093b
שׁוּבָע 1097d
שׁוּדִי 1114c
שׁוּדַח 1114d
שׁוּדַח 1115a
שׁוּדָא 1114d 1115a
שָׁוֵי 1114c

שׁוּחַד 1128b
שָׁוְיאוּת 1114c
שׁוּכְבָא 1136c
שׁוּכָל 1139c
שׁוּכְלְתָן 1139c
שׁוּלָל הַבְּלָי 1152a
שׁוּלָל הַפְּרָטִי 1152a
שׁוּלָל חֶלְקִי 1152a
שׁוּלְלִי 1152a
שׁוּם 1119a
שׁוּם בַּעַל בֶּכִי 1119a
שׁוּמָא 1119a
שׁוּמָן, מָן 1168c
שׁוּמְשְׁמָנָא
בַּמְלָא 711b
שׁוֹעִי 1179a
שׁוּפָא 567d
שׁוּפָן 916b
שׁוּפַר 1201b
שׁוּפָרָא 448d
שׁוֹפַר הָפוּךְ 332b
שׁוֹפַר כִּרְבְלְתָא 332b
שׁוֹפַר מוּכָּה 332b
שׁוּפְרָז 352a
שׁוּפָת 1202a
שׁוּקָא דְּגַלְהָאֵי 243a
שׁוֹר 1122a
שׁוֹר הַבָּר 1122c
שׁוֹר מוּכֶּה 1122c
שׁוּרָב 1207c
שׁוּרְבִין 134d
שׁוּרָה 1124b
שׁוּרְשָׁא 1209a
שׁוּרָק 1211a
שׁוּרְתָא 1215a
שׁוּתָא 1127d
שָׁזְבָא 1127d
שָׁזְבִי 1128a
שָׁזוּר 1128a
שְׁזִיפָה 1128a
שְׁזִיר 1128a
שְׁזִירָה 1128a
שְׁזָר 356a
שַׁזָּר 1128a
שְׁזָרָא 854d
שָׁחַד 1128b
שַׁחֲוִי 1129b
שְׁחִיר 897c
שְׁחָרוּר 1132b
שְׁחוֹרֵי רֹאשׁ 1132c
שְׁחִירָה 1128l
שְׁחִיָּה 1129b
שְׁחִיקָה 1131b
שְׁחַל 661c
שְׁחַם 1130d
שְׁחָן, שַׁחַן 1130d

שְׁחָת 1130d
שַׁחַץ 1131a
שַׁחַק 1131b
שַׁחֲקָנְיָה 1131b
שָׁחֲקָן 1131b
שַׁחֲרוּר 438d
שַׁחֲרוּת 1132c
שַׁחֲרִית 859d
שַׁחֲרָר 438d
שָׁטָה 1103c
שָׁטָה, שְׁטָא 1113c
שִׁטּוּת 1119a
שִׁטּוּת 1135a
שֶׁטַח 1134a
שִׁטְחִי 1134a
שִׁטְחִית 1134a
שִׁטִּירַת 1134a
שִׁטִּימָה 1134b
שִׁטִּיפָה 1135a
שִׁטָּת 1134d
שִׁטְפָא 1135a
שִׁטְרָ 1135a
שִׁטְרֵי מָאוּן 614b
שִׁטְרֵי מַדְּלָיָא 628d
שִׁירָה 1105a
שִׁיוּר 1089c
שִׁיחַ 1114d
שִׁיחוֹר 1132c
שִׁיחָל 1130c
שִׁיחָן 558c
שִׁילָה 690d
שִׁילוֹ 1087d
שִׁילוּחָא 237a
שִׁים 1119a
שִׁימָא 307a
שִׁימָה 1161a
שִׁינָה 1119b
שִׁיעַ 1188c
שִׁיקִי 1202d
שִׁיר 1089c
שִׁירֵי לִימְתָא 845c
שִׁירְיוֹ 1121a
שִׁירָה 1121b
שִׁירָת 1209d
שַׁיְשָׁא 1124c
שִׁירְתָא 1129b
שִׁירְתָא 1215a
שְׁכוֹבָא 1136c
שְׁכוּבָה 1136c
שִׁכְּחַ 1137c
שִׁכְּחַל 1139c
שִׁכְחָן 1140d
שִׁכְכוֹן 1141c
שִׁכְכוֹנָה 1141c
שִׁכְחָה 1137c

שִׁכִּירָה 1138a
שִׁכִּירָה 1140d
שִׁכִּירָה 1142b
שִׁכִּירוּת 1142b
שִׁכָּרָה 1138d
שִׁכָּרוֹן 1139c 1138d
שִׁכָּרוּת 1137b
שִׁכְלִי 1139c
שִׁכְלְתָנוּ 1139c
שִׁכְנוּת 1141c
שִׁכָּרוּת 1143c
שִׁלָּא 1087d
שִׁלָּא 1144a
שִׁלֵּב 1143c
שַׁלְבוּקִין 158c
שַׁלְבָּא 1143d
שִׁלֵּד 720a
שִׁלֵּד 1151b
שִׁלֵּד 1151b
שִׁלְדָּא 600c
שַׁלְהוּבִין 590b
שִׁלֵּו 1144c
שִׁלּוּב 1143c
שַׁלְוִי 1145a
שִׁלּוּם 1154c
שַׁלְוָשׁ 1143c
שִׁלְחָנִי 1149a
שִׁלְטוֹן 1150b
שִׁלְטָן 1150a
שִׁלְטָן 665a
שִׁלְטָנוּ, שׁ־ 1150a
שִׁלְיָא 1144b
שִׁלֵּיב 1143d
שִׁלֵּיבָה 1143d
שִׁלֵּיל 1151c
שִׁלֵּילָה 1152a
שִׁלֵּילוּת 1152a
שִׁלֵּינוּן 1151b
שִׁלֵּל 1152a
שִׁלֵּל 1151b
שִׁלֵּמוּ 1154c
שִׁלֵּמוּת שְׁנִין 557a
שִׁלֵּם 1154c
שִׁלֵּם 1209d
שַׁלְקוּפִין 158c
שֵׁם הַדְּוָיָה 1124c
שֵׁם הַמְיֻחָד 1129b
שֵׁם הַמַּלְאָךְ 1215a
שֵׁם הַמְפֹרָשׁ 1136c
שֵׁם הַמְפֹרָשׁ 1136c
שֵׁם הַמְפֹרָשׁ 1137c
שֵׁם הַנֶּעֱלָם 1139c
שֵׁם הָעֻצָּם 1140d
שֵׁמָא 1141c
שֵׁמֶד 1141c
שְׁמָדוֹת 1137c

שְׁמוּט 1165d
שָׁמוּם 1167c
שָׁמוּעַ 1174a
שְׁמוּעָא 1174a
שְׁמוּר 1174d
שְׁמוּשׁ 1178c
שְׁמֹט 1165d
שָׁמַיְמִי 1162d
שְׁמַיְמָה 1174a
שָׁמִיר 402c
שְׁמִירָה 1174d
שְׁמִירוֹת 1143c
שֶׁמֶל 1161d
שְׁמֶן 1168c
שַׁמְנוּנִית 1168c
שַׁמְנִין 1168c
שָׁמַע 1174a
שְׁמַע 1174a
שְׁמַע 1174a
שְׁמַעְתָּא 1174a
שָׁמַר, שְׁמַר 1174d
שְׁמֹשׁ 1178a c
שַׁמָּשׁ 1174a 1178a c
שְׁמֻשׁוֹם 1003b
שְׁמָא 515a
שְׁנָאִים 1186d
שְׁנוֹס 1187c
שְׁנוֹק 418c
שְׁנִין 1179a
שְׁנִיסָה 1187c
שְׁנִית 1178d
שַׁנָּן 1179a
שְׁנָן 1179a
שְׁנָנִים 1178d
שְׁנַץ 1187c
שְׁנַץ 1187c
שְׁנַר 561d 717b
שְׁסוּעַ 1188a
שְׁסִיעָה 1188a
שְׁעָא 750a
שָׁעָה 1188c
שָׁעָה 706b 1188c
שְׁעוֹר 1190a
שָׁעָה 750a
שָׁעִי 1188c
שְׁעִיעִי 730c
שְׁעִיץ 706b
שְׁעִיר 1192b
שְׁעִירִיוּת 1192b
שְׁעָל, שְׁעַל 1189c
שְׁעָתָ 706b
שַׁעֲתָ 1188c
שַׁעֲתָה 706b
שַׁעַר 1190a
שַׁעַר 1192b
שַׁעֲרָךְ 1192b

שָׁף 1119d
שְׁפִיר 1198d
שְׁפִיל 1200c
שְׁפִיעַ 1200c
שְׁפִיפֶרֶת 1201c
שְׁפִיר 1201a c
שְׁפִיר 1202a
שָׁפָם 206d 1197a
שָׁפָא 1193b
שְׁפִיטָה 1197a
שְׁפִיף 1199c
שְׁפִיכוּ 1198d
שְׁפִילָה 1199c
שְׁפִיעָה 1200c
שַׁפְרִיר 1201b
שְׁפִירָה 1201a
שְׁפִירוּת 1201a
שָׁפָךְ 1198d
שֻׁפָּךְ 1199c
שְׁפָכִי 1198d
שְׁפַל 1200a
שְׁפָלוּת 1200a
שַׁפְנִינָא 288c
שַׁפַּע 1200c
שְׁפַע 1200c
שְׁפַר 504d
שַׁפְרִפַּר 1201c
שַׁפְרִפְרָא 686c
שַׁפַּרְפְּרָא 424a
שֻׁצָּאִי 1202a
שֻׁצִּי 1202a
שַׁצָּיוּ 1202a
שַׁקְדָן 1202c
שָׁקוּד 1202d
שְׁקוּד 1202c
שְׁקוּדִים 1203d
שְׁקוּל הַדַּעַת 1203d
שְׁקוּפוֹת 1205c
שְׁקוּץ 1205d
שַׁקְיָא 1202d
שְׁקִידָה 1202c
שַׁקְדִי 1202d
שְׁקִיטָה 1203d
שַׁקְנֵן, שׁ־ 1202d
שַׁקְרִין 730c
שְׁקָרִים 771c
שְׁקָרִים 178d
שָׁקַע 1205a
שְׁקַעַר 1001a
שְׁקַעֲרוּרִי 1001a
שָׁקָר 771c
שְׁקָרָא 1205c
שַׁקָּע 1205c
שַׁקָּר 1206e
שַׁקְרוּרֵי 1206c

Digitized by Google

שַׁקְרֵי 1206c
שַׁקְרָן 1206c
שַׁקְרָנִית 1206c
שִׁקְשֵׁק 1206a
שְׁרָא 749c
שְׁרַב 1207c
שְׁרַב, שְׁרָב 1207c
שַׁרְבָּא 362d
שְׁרֹד 1207b 1208c
שְׁרוֹב 1207c
שַׁרְוִי 1207b
שַׁרְוֵלִין 777a
שְׁרוּשׁ 1212c
שְׁרוּת 1212d
שַׁרְזַר 356a
שְׁרִיב 1207c
שַׁרְיוֹ 1207b
שְׁרִיטָה 1209a
שְׁרִיךְ 1208d
שְׁרִיךְ 1031a
שְׁרִיךְ 1209d
שְׁרִיפָה 1209c
שְׁרִיקָה 1211a
שְׁרִיקָאִית 1212a
שְׁרִירוּ 1212a
שְׁרִירָה 1212d
שְׁרִירָק 418c
שְׁרָךְ 1031a 1209c
שְׁרָךְ 1031a 1209d
שְׁרַפְרַף 292d
שְׁרֵצָא חֲרָצָא 397c
שַׁרְקָ 1211c
שְׁרִקְרִיק 1211a
שַׁרְקְרַק 1211a
שְׁרָרָה 734b
שְׁרָשִׁי 1212b
שְׁרָשָׁרָאוֹת 1212a
שָׁרַת 1212d
שְׁתֵּי 1215a
שְׁתִּיק 1215c
שְׁתֵּי 1215a
שְׁתֵּי, שְׁתָּאֵי 1215a
שְׁתֵּי וָעֶרֶב 859b
שְׁתִּיָּה 1213d 1214d
שְׁתִּיל 1215b
שְׁתִּילָה 1215b
שְׁתִּיקָה 1215c

שְׁתִּירְקוּ 1215b c
שְׁתִּיתָא 728b
שַׁתָּל 1215b
שְׁתָן 1119b
שְׁתָפוּת 1116d

ת

תָּא שְׁמַע 137a
תָּא־חֲזִי 137a
תְּאֵב 1215d
תַּאֲבוֹן 1215d
תַּאֲוִב 1215d
תַּאֲוִר 1217b
תַּאֲל 1218d
תַּאֲנָא 1216d
תַּאֲנִי 1217a
תַּאַר 1217a
תַּאֲרִיךְ 1217b
תֵּבָה 1217b
תֵּבִי 1217b
תְּבוּל 1218a
תְּבוּר 1099c
תְּבִיל 1217d
תְּבִיר 1099c
תְּבִירָא 710d
תְּבִירִי 1099c
תְּבִירוּת 250c
תֵּבֵל (תְּבֵלִין) 1218a
תְּבֶל 1093b
תֵּבֵר 1098c
תְּבַר 1099c
תְּבַר 1099b
תְּבַר 1099b
תָּגָא 695d
תָּגְאָא 221a
תַּגְבָּרֶת 227b
תִּגְדָּלְתָּ 231c
תַּגּוֹר 1218c
תַּגְלַחַת 244d
תָּגַר 1218c
תֵּגָר 1218c
תַּגָּר 1218c
תַּגְרָא 252b
תַּגָּרֵי הַרְפָּא 435b
תִּגְרָן 1218c

תִּגְרֵנִי 1218c
תַּד 270c
תַּדְאָא 289d
תַּדְאֵי 289cd
תַּדְאַת 289cd
תַּדְמִיר 1229a
תַּדְמֹר 1229a
תַּדְתָּא 289cd
תַּדְתֵּי 289cd
תְּהָא 1086b 1218c
תְּהַלִּים 902c
תְּהַלִּין 329a
תְּהִי 1219a
תֵּו 1219b
תְּוָא 1216b
תְּוֵב 1219a
תּוֹדָא 338b
תּוֹדְתָּא 338b
תּוֹדָה, תּוֹדָיִם 1219a
תְּוָדָא 1219a
תְּוָדָא 1219b
תַּוְדוּת 1219a
תּוּזְ 1220d
תּוֹכֶן 1224c
תְּוֹכְנִי 1220d
תּוֹכְנִיּוּת 1220d
תּוֹלְדָה 341c
תְּוֹמְנָא 1168d
תּוֹמַר 1229c
תּוֹן 1119d
תּוֹסֶפֶת 500b
תּוֹסְפְתָּא 500b
תּוּסְקָפָא 103c
תּוֹעֶלֶת 341d
תּוֹפָעוּת 505b
תּוּקֵת 49c 1234c
תּוּקְפָא 448d
תּוּקְפָא וְרוּמָא 342a
תּוּקְפֵי אַרְעָא 155c
תּוּקְרְבָא 1012d
תּוֹר 77d
תּוּר 1123c
תּוֹר בֶּר 202c
תּוֹרָא 1122c
תּוּרְבְּלָא 1216b
תּוֹרֵי מְסַטְמֵי 9bc
תּוּרַק 1223c

תּוּשְׁבְּחָא 342a
תּוּשְׁלְמָא 1154c
תּוּשְׁלְמוּ 1154c
תּוּת 1120c
תּוּתָב 535b
תּוּתְבוּת 535b
תְּחוּחַ 1219c
תְּחוֹת 1220c
תְּחִיָּה 393b
תְּחַל 401b
תַּחַן 417d
תַּחֲפַנְחֵס 418a
תַּחְרוּ 434c
תִּיאָק 858a
תֵּיבוּתָא 118a
תֵּיבָא 1219a
תֵּיוּבָא 1219a
תֵּיוּהָ 1219a
תֵּילוֹם 1216c
תֵּיוּר 1223a
תֵּיכְנֵי 1222b
תֵּיכְנִיּוּת 1222c
תֵּימָהּ 1227a
תֵּימָת 1216c
תֵּינָא 1216d
תֵּינוֹק 498b
תֵּינָחָא, תּוּנָחָא 103d
תֵּיק 858a
תֵּיקָא זֵין 512d
תֵּיר 1223a 1121c
תֵּירָא 1223a
תֵּירֵשׁ 1223c
תֵּךְ 1224b
תְּכֻבְּסֶת 541c
תְּכוּנָה 1224c
תִּכְלָ 1139d
תִּכֶּל 1139d
תַּכֵּל 1139d
תִּכְלָא 557bc
תַּכְלוּ 1139d
תַּכְלִיל 557bc
תַּכָּן 1224c
תַּכְרִיכֵי מֵתִים 572b
תִּלְאֹ־אִילָן 1223d
תָּלָג 1143d
תְּלוּי 1225ab
תְּלוֹלִין 1225b

תְּלוֹלִית 1225b
תְּלוּצָה 596c
תָּלַח 1226b
תָּלִי 1225ab
תְּלִיָּה 1225a
תְּלִיל 1225b
תְּלִים 902c
תְּלִין 329a
תַּלְיָן 1225a
תָּלֵם 1226a
תֶּלֶם 1225c
תַּלְמֵד 476a
תַּלְמוּד 604b
תַּלְמוּדֵי 604b
תַּלְמִיוּת 1225c
תַּלְמִיי 1225c
תַּלְעֵב 768c
תַּלְעוּבָא 790d
תְּמָהּ 1227a
תְּמוּ 1227a
תְּמוּר 623c
תְּמִידוּת 621a
תְּמִידִי 621a
תְּמִידִית 621a
תְּמִיהָה 1226d
תְּמִיהָה 1227a
תְּמִיכָה 1227b
תְּמִיכוּ 1228c
תַּמְלוּצָה 596c
תַּמְלֻכָן 1168d
תַּמְצוּת 656b
תְּמַר 1229b
תְּמֵר 1229b
תְּמָרָא 1177a
תַּנּוּרִי 376a
תְּנוּעָה 691d
תְּנְיָתָא 138d
תְּנַן 877b
תֹּסֶפֶת דַּשּׁוּבָה 213d
תַּעֲבֹר 788d
תַּעֲוִית 1231c
תַּעֲלוּל 801c
תְּפָא 1222c
תְּפוּסָה 1233a
תְּפוּצָה 894d
תְּפַח 893c

תַּפְיָא 113a 1222c
תְּפִיסָה 1233a
תְּפִיסוּת 1233a
תְּפִירָה 1233a
תְּפִלִּין 902c
תַּפְנוּק 912a
תַּפְקִיד 918a
תַּפְרָן 1233a
תַּפְשִׁירָא (אַפְ־) 928a
תַּפְתִּיחָא 932d
תִּקּוּן 1233d
תִּקּוּן חוֹבִין 758d
תִּקִּיל 1233c
תִּקְיָה 1233d
תִּקִּיעָה 1233d
תִּקִּיעִי 1233d
תִּקִּיעַ 361d
תַּקִּיפוּת 1234c
תַּקָּל 1204a 1233c
תַּקָּנָה 1233d
תַּקָּע 1233d
תִּקְרֹבֶת 1012d
תִּקְרוּבָא 1012d
תַּרַב 396d 1033a
תַּרְבִּיצָא 132c 1038c
תַּרְבֵּץ 1098a
תַּרְגּוּם 1040b 1081a
תִּרְגֵּם 1039d 1040b
תַּרְגְּמָן 1040b
תִּרְגְּמָה 1052c
תַּרְדָּ 1234d
תָּרֵם 1051c
תַּרְנְגוֹלָא 202a 273d
תַּרָע 748d 1235a
תֵּרַע 748d
תָּרַע 1052c
תָּרַע 1191b
תֵּרַע (תְּעָר) 1090a
תַּרְעִי 1070d
תַּרְעָיָא 755b
תִּרְעֶמֶת 595d
תִּשְׁבָּחָה 1091c
תִּשְׁחֹרֶת 1132c
תַּשְׁלוּם 1154c
תַּשְׁמִיד 1162b
תַּשְׁמִישׁ 1178c
תַּתַּבְּרִין 522a
תַּתַּי 1220c

Digitized by Google

IV.

Tabula etymologica

Particularum Hebraicarum et Aramaicarum.

Hac in tabula ordine alfabetico digestas composuimus particulas linguae V. T. et hebraicae et aramaicae eas, quae non a verbis originem ducunt, sed e radicibus pronominalibus, quas singularem linguae partem efficere constat, in stirpes accreverunt, simul demonstrata insigni illa ac plane mirabili vicissitudinum commutationumque varietate, quas partim emphatica compositione, qua duae, tres pluresve earum conglomerantur, partim euphonica mutilatione, prolongatione vel dilatatione subeunt. Hoc vero jam alibi diximus, radices pronominales in formatione externa, numero radicalium, sonis vocalium, terminatione multiplici internaque ratione, qua inter sese continentur, a radicibus verbalibus differre multoque alias facultates proprietatesque habere, quarum quidem summas et gravissimas has esse scito: 1) omnes, utpote accidentium relationumque subtiliorum signa, ambitu quam maxime exiguae, breves ac proinde omnino *monosyllabae* sunt; 2) omnes, hac in re a ceteris orationis partibus diversae, in *vocalibus* sive longis sive brevibus desinunt; 3) omnes *consonarum duplicitatem* ante vocalem, in qua quaeque terminatur, evitant; 4) solae inter linguae radices una ex vocali vel ex *elementis* solummodo *vocalibus* constare possunt, quibus saepenumero tantum spiritus lenis praefixus est; 5) vocalem *finalem*, prope totam vocalium diphthongorumque seriem decurrentes, mirifice variant, instar flexionis per casus nominalis, quibus flexibus singulae radices maxima cum varietate distinguuntur atque multiplicantur; 6) habent *concretionis* facultatem, quae et a verborum et a nominum natura aliena est, et talem quidem ac tantam, ut tum plures componi tum arctissime quasi in unum corpus coalescere possint. Hanc stirpium pronominalium peculiarem indolem hasque characteristicas, ut ita dicam, differentias in lexidio insequenti permultis exemplis confirmavimus; a stirpibus ad radices penetravimus; composita in elementa, quibus constant, individua dissolvimus, neque nos intra linguae V. T. orbem continuimus, sed linguas semiticas cunctas, quippe quae semet invicem supplent atque illustrant, complecti sategimus. A linguarum indogermanicarum collatione, vel sanscritae, abstinuimus, ne quibusdam nimium ac proinde nihil demonstravisse videremur; neque particularum multiplices variasque significationes adjecimus, quia hoc unice spectabamus, ut particularum etyma via ac ratione analysis historice comparativae explicaremus altiorisque indagationis duntaxat fundamenta jaceremus.

אָ, radix praepositionalis, obsoleta, inseparabilis, quae est 1) *praefixum verbale*, quo ex radicibus verbalibus plerumque biliteris stirpes verbales formantur, velut אָ־בַד, אָ־בַח, quorum radices sunt בַח *bach*, בַד *bad*, deinceps hoc augmento, anacrusis simili, extrinsecus adscito triliterae factae. Hoc praefixum exstat in vv. אָ־בַל, אָ־בַק, אָ־בַר, אָ־גַד, אָ־גַר, אָ־דַר, longaque verborum serie, quae in Concordantiis analytice dissoluta invenies. 2) *praefixum nominale*, quo e stirpibus verbalibus vel biliteris vel triliteris nomina formantur, e. c. אָדוֹן, אָסִיף, אַבְטַח, אַבְרַךְ a vv. דָן, סָךְ, בָטַח, בָּרַךְ. 3) *pars secundaria* multarum stirpium pronominalium, quibus per accidens accessit, velut in אָז, אָ־בֵן (ex אָ־זֵר = זָר ortum), אָם (ex אָ־יֵם, quod in lingua aramaica exstat, abbreviatum), אָךְ (ex אָ־כֵי aram.) etc.

אֶ, אֵ, *pars secundaria* multarum stirpium pronominalium, radici pronominali אָ consimilis, e. c. in אֶ־בֶל, אֶ־שֶד, אֵ־זֵר, אֵ־חִי, אֶ־לִי (אֶל), אֶ־נַחְנוּ, אֶ־בִיר; rarius forma firmior אֱ invenitur, velut in אֱ־חָד.

*אֲבֵיר, *stirps pronom. composita*, ut videtur, ex בִיר et אָ; nam בִיר coincidit cum interjectionali בִי, וַי, quemadmodum אוֹי quoque ortum est synizesi ex אֲ־וַי. Consimile est igitur Syrorum ܐܘܝ (*vaeh*), cf. targ. הַיְוָא.

*אָבִי, *stirps pronom. composita*, dubia auctoritatis (Job. 34, 36.), ubi pauci, in his *Alb. Schultens*, אָבִי idem esse arbitrantur, quod אֲבִיר. Quod quidem si verum sit, radix est בִי (= בִיר).

אֶבֶל, *stirps pronom. composita* ex בֶל et אָ, uti jam arab. بَلْ (Kor. 2, 110. 11, 29. 75, 5.), quod ejusdem est potestatis fortiter negantis vel adversantis, demonstrat; ipsum vero בֶל, بَلْ compositum esse videtur ex בְ־לִי, quam pleniorem formam exhibet arab. بَلَى (Kor. 2, 75.), id quod veri-

Digitized by Google

simile fit collatione particularum אָנָ֫ךְ, אָנָ֫הּ similiter conformatarum. Ergo אֲבָל tripliciter compositum et trifariam dispertiendum est; prima pars est praef. pron. אֲ; altera radix pron. בָּ; tertia, quae nucleum significationis continet, negativum לַי.

*אדות (propter), utpote ex stirpe verbali אד ortum, huc non magis pertinet, quam סִבָּה, סִבָּה, חָלָּל, גְּלָל, quibuscum prope eundem stirpis significatum participat.

*אֲדַיִן, forma aramaico more prolongata ex אֲדַי, sicut אַרְעָא existit ex אַר, neutiquam pluralis. Aramaicum vero אֲדַי, sibilo demto, hebetatum est ex אֲזַי, quod, cum ex radice אַ־זַי, praefixo אֲ, ortum sit, et ipsum אֲדַי in bipertitum אֲ־דַי est dissolvendum; דַי autem radicem continet ad gentem stirpium pronom. דִּי, דָּא referendam.

*אֲהָהּ, *stirpis pron. comp.* ex praef. אֲ et rad. הָהּ, quae etiam separata invenitur Ez. 30, 2. In arabica lingua respondent أَهْ, أَهَا, أَاهِ, أَوْهُ, etc. In aramaica invenitur etiam אֵהּ.

אֲוַדַּי, *stirpis pron. comp.* ex דַּי et praef. אֲ; illud דַּי radicale talmudico דַּי, particulae interrogandi, respondet, quod constat nonnisi formam secundariam hebraici דַּי exhibere. Haec interpretatio vocabuli אֲדַי, qua non est 1. impf. v. הָיָה, sed interrogativum, antiquissima est et jam sancita a *Paulo* apostolo (1 Cor. 15, 55.).

אָו, rad. praepos., minime a v. אָוָה deducenda, arab. أَوْ, malt. *ew*, *jew*, syr. ܐܘ, ex gente partic. אִי, אֲי, אֵי, quae omnes munere radd. pronominalium funguntur.

*אָוֵי, *Ketib* pro אֲי (Prv. 31, 4.), ejusdem, quo hoc, significationis. Male nonnulli l. c. legunt אָו, quod nomen esse fingunt, sicut גֵּו, צֵו (a vv. גָּוָה, צָוָה), a v. אָוָה oriundum. Jam Qimchi, id quod unice verum est, perspexit, cum dicit: וייתכן לפרשו כמו אידה ··· ופרושו אל תרגומים שיאמרו אידה שכר לשחות, quibus verbis אָוֵי idem esse pronunciat, quod אַיֵּה (ubi?).

אָוִר, *stirpis pronom. comp.*, ex אֲוִר sicut גְּוִר ex גְּוַר (corpus), ortum; אֲוִר autem ex praefixo אֲ et radice pronominali וִר = וַר concrevit. Arabice اوى de *ululatu* dicitur in ابن اوى (hylax), unde posterius derivatum est v. عَوَى, in quo mollius *Elif* cum duriori *Ghain* commutatum est. Interjectio quae respondet, est أَوِّ, cujus formae mirum in modum variant.

אוֹדָה, forma femin. stirpis אוֹד, sicut גּוֹדָה femininum est masculini גּוֹד; siquidem אוֹד ex אֲ־וַד ortum nominis speciem prae se gerit.

אוּלַי, *stirpis pronom. comp.* ex אוּ et לַי. Radicem אוּ, quam jam supra commemoravimus, reperimus etiam in אוּלָם, מְ־אוּ־מָה, אוּ־הּ, potestate radici אוּ comparem; לַי vero (cf. אֲחַ־לַי), ad classem radicum pronominalium *negationem* exprimentium referendum, idem est, quod לִי in לוּ־לַי, aram. לָא, לַי in אִלְמָלַי, אִלְמָלָא.

אוּלָם (אֲלָם), *stirpis pronom. comp.* ex אוּ (v. אוּ־לַי) et לָם, syr. ܐܸܠܵܐ (teste Castell.). Illud לָם et ipsum non est radicale, sed compos. ex *la-ma*, quod quidem *ma* abbreviatum reperitur in מִנְּדַם ex מִנְּהַד מָא et gezmatum in מְ־אוּ־מָה. Literam מ radicem eandem esse in אָם, שָׁם, חָם, חֵם, חֻם, אֲרוּם, vi atque origine aequalem, in Systemate Linguae Aramaicae jamjam evicimus

אָז, *stirpis pron. contracta* ex comp. אֲ־זַי, arab. إِنْ, quod rursus cum aliis praepositionibus coalescit, samar. ⱡⱥ (quod decurtatum est ex ⱡⱡⱥⱡ).

אָזַי, *stirpis pronom. comp.* ex זַי et אָ (unde, litera apocopata per vocalis productionem recompensata, orta est forma secundaria אָז), aram. אֲדַיִן (unde אֲדַיִן accrevit), arab. إِذًا (quasi accusativus stirpis إِذْ, sicut *tum*, *tunc* = *ton*). Radix pronominalis זַי est ex prosapia *relativarum demonstrativarum*, quas multarum stirpium sementem esse haec ipsarum series repraesentat: זָא (in זָא — חָא), זֵה (etiam in זֶ֫הוּ, זֶ֫הָי, זֹאת (in זֹאת־זֹאת), זוֹ, זוּ, זָא, זֶה (תַּלְזֶה, אַי־זֶ֫הָי, אַי־זֶ֫הוּ, זֶה־זֶה (זוֹ־זֶה, אַי־זוֹ) et זוּ.

אָח, *stirpis interjectionalis* (ex qua composita sunt הֵ־אָח, אֲחַ־לַי, אֲחַ־לַי, nam v. אָחַל merum figmentum est), indurata ex leniori אֵהּ. Verbum אָחַח, uti et arab. أَحْأَحَ, ab hac ipsa particula descendit; indidem originem habet n. אֲחִי, quod *Abulwalid* per نموس, alii per נְמִיָּה reddunt.

*אֶחָד, ortum ex אַ־חַד, أَحَدٌ, quorum radix est חַד, aram. חַדׇּ. *Elif* accidentale intercidit in arabico quoque حادى عشر. De ortu fem. אַחַת ex אַחֶ֫דֶת et verbi אָחַד hic sermo esse non potest.

אַחֲלַי (אֲחַלַי), *stirpis pron. comp.* ex אָח et לַי (cf. אוּ־לַי) sive לַי (cf. לוּ־לַי).

*אַחַר, quippe cum omnibus formis suis a v. אָחַר deducendum, huc non pertinet.

*אַחַת, v. s. אֶחָד.

אַט *adv.*, ex לָאַט mutilatum, ad stirp. verb. לָאַט referri oportet.

אַי, *stirpis pron. interrogativa*, cujus tantummodo constructiva forma אֵי reperitur. Ante suffixa forma primaria apparet, vocali *Fatah* instructa, cum *Jud* dagesato (אַיּוֹ, אַיָּם, אַיָּהּ); item fit, cum *He* in fine accedit (אַיֵּה). Contra constructiva forma retinetur, cum alii stirpi pronominali compositionis ergo affigitur, e. c. אֵיזֶה, אֵימָה, אֵיפֹה, אֵיכָה et sic porro. Forma syriaca est ܐܰܝ (Castell.), quae pars est compositorum ܐܰܝܟܰܢ (qualis), ܐܰܝܟܳܐ (unde) ܐܰܝܡܰܢ (qui?) et ܐܰܝܡܳܐ (quae?); lingua judaico-aramaica et talmudica sat magnam compositorum copiam suppeditat, quae haec ipsa stirps pronom. inchoat, velut אַי־זֶ֫הוּ, אֵי־זֶה, אֵי־דֵין, אֵי־דָא, אֵי־זוֹ, אֵי־כָא, אֵי־מָת etc. In lingua arabica respondet أَيٌّ, fem. أَيَّةٌ, pl. أَيَّاتٌ, أَيُّونَ. Absurdum est, originem verbalem hujus radicis quaesitare.

I. אֲ, *stirps pronom.*, contracta, ut videtur, ex אֲנִי, quemadmodum בָּי ex בְּנִי, רֵי ex רְנִי; quare ejusdem plane potestatis est atque אֲנִי, quod indidem alio contractionis modo coaluit. Probe discernenda est *stirps pronom.* אֲ, quam exhibent pronomina aramaica אֲרֵי, אֲרֵין, אֲרָךְ, אֲרָהּ, אֲרֵי, אֲרֵין, אֲרָךְ, אֲרָהּ, cujus quidem significatio prorsus differt.

II. אֲ, *part. negativa*, unde אַיִן (1 Sam. 21, 9.) prodiit, in S. S. nonnisi praefixi privativi nominum vicem gerens, instar latini *in* et *ἀ στερητικοῦ* Graecorum, veluti in אֲנָקָה, אֲיזֵבֶל, אֲיתֵמַר, אֲיכָבוֹד; in idiomate talmudico negationi omnimodae inservit. Cohaerere cum hoc אֲ istuc אַיִן primi Samuelis jam Qimchi praesagiit, qui ad 1 Sam. 4, 21. observat: אי כבוד כמו אין כבוד בחסרון חנון ובא בחירק כמו ואין יש בו תחת ידך, ceteroqui in eo explicando falsus. Quemadmodum אֲ radix est formae latioris אַיִן, sic negativum אֲ radix est latioris אַיִן, secundum eum amplificandi modum, quem jam s. אַיִן I. tetigimus.

אַיֵּה, formatum ex אַי, adjecto *He* finali, sicut הֵנָּה ex הֵן.

אֵיזֶה, compos. ex אֵי־זֶה, aram. אֵידֵין (= אֵי־דֵין).

אֵיךְ, abbreviatum ex sequenti אֵיכָה, aram., eadem forma decur-

Digitized by Google

tata, אֵיךְ, ܐܝܟ. Idioma philosophicum inde formavit v. אַיֵּךְ (qualificare), Hitpa. הִתְאַיֵּךְ (sensu passivo) et n. אֵיכוּת, syr. ܐܝܟܘܬܐ (arab. الكيف, الكيفية).

אֵיכָה, compos. ex כָּה et אֵי, aram. ܐܝܟܐ; forma אֵיכֵן, ܐܝܟܝ modo secundario inde propagata est.

אַיכֹה, etiam אֵיכוֹ *Keri*, conformatum ex כֹּה et אֵי, plane ad s. f. אֵיתֹה.

אֵיכָכָה, partic. tripliciter composita ex אֵי et כָּכָה, quod et ipsum duas compositionis partes exhibet.

I. אֵין, forma prolongata ex אֵי, sicut אֵדֵין ex אֵדֵי (= אֵז). In arabica lingua eadem stirps pronominalis habet formam أَيْنَ (unde أَيْنَمَا compositum est), in syriaca ܐܝܟܢ; neohebraicum vero מִנַּיִן (= מִן אַיִן) magis ad similitudinem arabici مِنْ أَيْنَ recens factum, quam ex hebr. מֵאַיִן ortum videtur. De contractione hujus stirpis אַיִן in אֵן v. hoc ipsum.

II. אַיִן, *part. negativa*, prolongata duntaxat ex אֵי; qua quidem prolongatione cum nominis vestem induerit, constructivum habet אֵין.

אֵין, siguificatione eadem, atque אַיִן, formatum ex אֵי.

אֵיפֹה, compos. ex אֵי et פֹּה; scriptio variat, nam inveniuntur etiam formae אַיפוֹ, אֵיפוֹא, אַפּוֹא, אֵיתָא, non variante ipsorum origine. Ineptiunt, qui huic stirpi pronom. compositae v. אַיֵּה subesse arbitrantur.

אֵיפֹה, compos. ex אֵי et פֹּה.

אֵיפוֹא, compos. ex אֵי et פּוֹא = פֹּה, addito *Alef* otiante.

* אֵירָתִי, ortum ex אִית (= יֵשׁ hebraico), utpote stirpi verbali innixum, huc non pertinet.

אָךְ, abbreviatum ex אֲכִי, sicut אָתְּ ex אַתְּי, id quod dudum in Systemate L. Aram. p. 232. explicuimus. Illud vero אֲכִי stirps pron. composita est ex אֲ־כִי, sicut אַתְּי compositum est ex אַ־תִי. Particula כִי reperitur etiam in הֲ־כִי, וַ־כִי, הֵי־כִי etc., in quibus כִי item nonnunquam ita mutilatur, ut nonnisi כְ vocali destitutum remaneat.

אָכֵן, compos. ex אָ et כֵן; quare non necesse est, ut pro inf. Hi., forma aramaizante (= חָכֵן), habeatur. Incertum est vero, utrum כֵן a stirpe verbali deduci oporteat an non. V. s. כֵּן.

I. אַל (אָל), *stirps pron. demonstr.*, vicem articuli explens, uti alias vulgarius הַ, in nn. appell. אַלְמָגִים, אַלְגָּבִישׁ, אַלְקוֹם et nn. propr. אַלְמוֹדָד, אַלְקֹשִׁי; arabicam linguam hanc articuli formam plane recepisse, ita tamen, ut ante literas solares Lam in literam insequentem per Teshdid inseratur, in vulgus notum est. Vocc. commemorata ex arabica in hebraicam linguam transiisse, retenta arabica articuli forma, verisimile est; etiam occidentales linguae in vocc. arabicis, quae civitate donarunt, articulum intactum reliquerunt, velut *Algebra* = الجَبْر, *Aximuth* = السَمْت, *Alkali* = القلى, *Alkoba* = القُبّة etc.

אַל, *stirps pron. demonstrativa*, quem, cum articulo אָל أَلْ origine ac potestate cognatum, usus ad pluralem exprimendum adhibuit.

אֶל, abbrev. ex אֵלַי (quae est forma antiquior nec plane insolita). Hoc אֶל segolatum cum solummodo ante Makkef inveniatur, verisimile est, formam *absolutivam* esse אַל, quae reapse ante suffixa invenitur (אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלֶיךְ, אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֵינוּ, אֲלֵיכֶם, אֲלֵיהֶם). In arabica lingua haec stirps pron. antiquioris formae speciem servavit: إِلَى; inde compositum est إِلَامَ, quod ex إِلَى مَا coaluit. Stirps אֵלַי (unde, ut vidimus, אֶל) compactum est ex אֲ־לַי; hoc לַי ad eandem, ac לְ, classem pertinet.

אַל, part. negativa, cognata cum לֹא et fortasse ex hoc posterius demum transposita. Hac ex particula factum est n. אֱלִיל minime verbale, syr. ܐܠܝܠܐ, fem. neoh. אֱלִילִית, n. abstr. ܐܠܝܠܘܬܐ.

אֲלָהּ, prolong. ex אָל, sicut neohebr. אֱלֹה et aram. אֱלָהּ, אֱלָהָא, quibus cunctis subjecta est radix אָל. In arabica lingua eorum loco inveniuntur formae أُولَى, أُولَاءِ, أُلَى, إِلَاهَ, أُلُوا etc. Ipsa stirps אָל, sicut אָל, ex duabus atomis concrevit.

אֲלֵהּ, interjectio ex pron. demonstrativo orta, comp. ex אֲ־לֵהּ, targum., commutata liquida, אֲרֵהּ.

אִלּוּ, comp. ex לוּ et אִם, cujus Mim per Dages recompensatum est; at in syr. ܐܠܘ et samarit. ⱡⱁⱥ omne literae Mim vestigium intercidit. Ulteriori compositione factum est אִלּוּלֵי, ܐܠܘܠܝ, ⱡⱁⱥⱡⱁⱥ.

אֱלָהּ, item oriundum ex אָל, adjecta terminatione הָ־, quam הּ quoque item aram. exhibet. Terminatio הָ־, ut facile appareret, suffixum est, in quo et ipso radix pronom. delitescit.

אֱלֵין (etiam אִלֵּין), *stirps pronom. aram.*, conform. ex אָל et affixa syllaba לֵן־, quae terminatio praeterea occurrit ex aramaicis הָנֵּין, אִנֵּין, הִכֵּן, דֵּן et hebr. כֵּן. In lingua syriaca eadem de radice factum est ܐܠܝܢ, quamquam pro Olaf vicissim ponitur He, plane ut in jud. aram. Ipsa terminatio est prisca stirps pronom., quam hujus lexidii decursu prolixius commemorabimus.

אָם, part. conjunctionalis, ex originali אִי, quod in Judaeo-aramaico superstes est, ad hanc formam evecta, arab. إِنْ, syr. ܐܢ, samar. ⱡⱁⱥ, ⱡⱁⱥ. Etiam talm. אֵן (*vaí*, sane, imo), arab. إِنَّ agnatum est, nam אָם nonnunquam hanc ipsam habet potestatem. Utrum Mim illud gezmatum s. quiescens ex *ma* mutilatum sit atque אָם proinde compositione ortum, an, cui rei nasales inserviunt, solius euphoniae ergo particulae in vocali desinenti adjectus, dijudicare nunc non ausim.

אָן, forma contracta, quae ex אַיִן I. exstitit, ad eandem normam, ex qua הֵן, הֵמָּה, עֵינַיִם conformata sunt ex הִנֵּה, הֵמָּה, עֵינָיִם (forma ad dualem Arabum propius accedente). In S. S. semel tantum מֵאָן (2 Reg. 5, 25. *Ketib*), semel עַד אָן invenitur, neque lingua aramaica plures formas exhibet, quam אָן, לְאָן, samar. ⱡⱁⱥ. Inde factum est talm. מְנָן h. e. מִנָּאן = מָן אָן, et tripliciter compositum סְנָאלָן, ejecto Nun propter pronunciationis tot liquidarum difficultatem, quod nonnunquam vel in מְנָלָן corrugatum est.

אָנָא (אֲנָהּ), part. interjectionalis, compos. ex אָהּ et נָא. De stirpe pron. אָהּ jam diximus; de נָא vid. infra.

אֲנָא (אֲנָהּ), ortum ex rad. pron. אן, quae superest in אֲנִי־כִי, אֲנִי־תְּ, אֲנִי־תִי, אֲנִי־תוּ, אֲנִי־תָ, אֲנִי־תְּנוּ, אֲנִי־תֶן, אֲנִי־תֶן. Syllaba extrema *â* in locum hebraicae *î* successit, quae relationem personalem proprie repraesentat. In Arab. Syr. Samar. eâdem formâ exstant أَنَا, ܐܢܐ, ⱡⱁⱥ, ⱡⱁⱥ. In hierosolymitana Talmudis dialecto invenitur forma apocopata אָנָא. In solo *î* terminante pronomen person. latere, collato *suffixo*, confirmatur.

אֲנָהּ (interdum אֲנָה), prolongatum, adjecto *He* locali, ex אָן.

אֲנָהְ, compos., eodem modo quo אֲנָא sive אֲנִי, ex rad. pron. *an* et peculiari pronom. pers. 1. pers. plur. *û*.

אֵנוֹן, contra ex אִין־הִין. De rad. pron. אִן jam vidimus; הִ autem Nun plurale adjectum habet. Fem. אֵנֵּין ex אִן־הֵין contractum

Digitized by Google

est, et חֵין rursus est חִי in pluralem conversum. Formae secundariae חַיִּין, חַיָּין nonnisi eo accidente differunt, quod אן mera euphonica variatione in חן transiit.

אֲנַחְנָא, forma aramaica pro אֲנַחְנוּ, in qua loco stirpis pronominalis *u* apparet stirps pron. *a*, qua pluralis a singulari nondum satis discernitur, quare posterius in linguam ingruit terminatio pluralis *ân* (חֲנָן, אֲנָן, instar pluralis nmm. in *â* desinentium).

אֲנַחְנוּ, compos. ex *an* et חְנוּ, quod ex חֲנוּ, אֲנוּ induruit; quare bis positum est hac in forma, emphasis ergo, *an* istud. Jam *Matth. Norbergus* recte conjecit, אֲנַחְנוּ ex אֲנַאֲנוּ ortum esse; sed in eo falsus est, quod pro duplicato אֲנוּ אֲנוּ habet, male intellecto *an* praeformativo. In Arab. Elif initiale semper, in Hebr. interdum abiicitur: نَحْنُ, נַחְנוּ, quemadmodum aramaicum אֲנַחְנָא in Targg. in נַחְנָא transiit. Mira corruptione orta sunt maurit. أَحْنَا, zab. אחנין. Pars posterior compositionis subest syriaco ܐܢܚ, aram. אֲנָן, samar. ⱑⱀⱍ, חנין, addita alia terminatione plurali, quae residua manet in decurtato נָן.

אֲנִי, compos., sicut אֲנוּ, אֲנָא, ex rad. pron. *an* et pron. suff. 1. pers. sing. *î*.

אֲנֹכִי, forma pron. personalis אֲנִי secundaria, samarit. ⱑⱀⱁⱄⱉ, phoenic. אנך (lege: *anoki*), etiam aegyptiacae linguae communis. Ex *Simonis* et *Norbergi* sententia ortum est ex אֲנִי כִּי vel אֲנִי נִכִּי; at si suffixa secundae personae הָ (כָּה), כֶם, כֶן consideramus, dubitare non possumus, כִּי radicem esse eam, quae primam personam pronom. designat, et referri oportere ad certam quandam classem, quae hunc formationis decursum repraesentat: 1 p. כִּי, ego; 2 p. m. הָ, כָּה, tu; 2 p. f. הִ, כִי, tu; 2 p. pl. m. כֶם, vos; 2 p. pl. f. כֶן, vos. Radix pron. אן, quae personali isti כי praefixum est, eodem modo, quo in אֲנִי (v. supra), explicanda est.

אַנְתָּה, comp. ex תָּה et אַן, forma abbreviata: אַתְּ, אַתְּ. Rad. אן, uti itentidem vidimus, praefixum accidentale est; pars substantialis hujus compositi pronominalis est תָּה, תָּ, *tâ*, quod ad pluralem formandum in תּוּן, תֵּן convertitur. V. s. אַתָּה.

אַנְתּוּן (אַתֵּן), comp. ex אַן־תּוּן, in quo תּוּן pluralis est cum singulari תָּ cohaerens. V. s. אַתָּה.

אַף, abbrev. ex אֲפִי (j. Targ. Gn. 27, 33.), perinde ac syr. ܐܦ. In אַפַּי radix substantialis est פִּי, ergo in אַף uniliterum illud ac quiescens תָּ, quod fere aeque breve arabica lingua (فَ) exhibet et quod ad seriem stirpium פּוֹ, פֶּה etc. pertinet. Haec radix ad alia quoque composita formanda adhibetur, e. c. אַפִּילוּ (ex לוּ et אַפִּי), אֲפִלּוּ (= אַף לוּ), أَفَلَا (ex أَ, فَ et لَا) etc.

אַפֹּא, idem quod אִיתַּוֹ אֵפוֹא q. v.

אַשׁ, idem quod יֵשׁ, אִית, أَيْسَ, utpote ex stirpe verbali formatum, alio pertinet.

אֲשֶׁר, *radix pron. relativa*, quam verisimile est ex אֶשֶׁל, commutatis liquidis, exortam esse, nam in idiomate hebraico sequiori usu tritum est שֶׁל, aram. דִּיל. Illud vero אֶשֶׁל compositum est ex שֶׁ (q. v.) et אֵ, quod utrum certam aliquam vim habeat an sit solummodo euphonica quaedam anacrusis, dubitari potest. Harum partium compositionis prior, illud שֶׁ dico, et ipsum duarum radicum pron. coagmentum est, quarum sola prior litera שׁ, aram. זִי, דִּי, arab. ذى in الّذى, relativae significationis medullain continet. Argumento sunto שַׁלְמָה (Cant. 1, 7.), cui אֲשֶׁר לָמָּה (Dan. 3, 24.), syr. ܐܸܟܲܢ respondet, quemadmodum כַּאֲשֶׁר syriaco ܟܲܐ et בַּאֲשֶׁר syriaco ܒܲܐ.

I. אֵת, *praepositio*, cujus ת ante suffixa dagesatur, ita ut formam אנת (אֶנֶת), praesupponi oporteat, quae quidem vel nominalis est a v. אָנָה vel ex arabico عند transmutata. Ceteri Semitae hanc praepos. ignorant, deductionemque pronominalem caligare fatendum est.

II. אֵת, radix pronom., cujus forma originalis est אִת, aram. ⱑⱅ, ⲁⲩⲧ, graec. *αὐτ-*. Derivatio ejus verbalis et necessitudo cum arab. أَبَّا abhorret ab harum particularum indole.

אָתְּ, fem. m. אַתְּ, pro אַתִּי, uti arab. أَنْتِى, samar. ⱑⱀⱅ et haec ipsa scriptio archaica, quae septies in Codice sacro invenitur, demonstrant.

אַתָּה, contra ex אַנְתָּה, ergo compos. ex אַן־תָּה. In arab. أَنْتَ, syr. ܐܢܬ, samar. ⱑⱀⱅ, ⱑⱀⱅ, nonnisi compositae formae apparent, nusquam originale istud תָּה, תָּ. Rad. pron. תָּ, prout suffixi verbalis munus habet, ad peculiarem pronom. personalium classem refertur, quae, sicut כִּי, הָ, הִ, כָּה, כֶם, כֶן, hunc seriem conficiunt: תִּי, תָּ, תְּ, תֶּם, תֶּן; verisimile est, eam radicem antiquitus forma completiori in lingua extitisse. Analogiam linguae sanscritae jam pridem in Systemate evicimus.

אַתֶּם, ortum ex antiquiori אַנְתֻּם, cui analoga sunt aram. אַנְתּוּן, ⲁⲛⲧⲱⲛ, arab. أَنْتُمْ; in quibus omnibus cum *an* sit vulgare illud praefixum anacruseos simile, remanet radix תֻּם, quo in nucleo totius vocabuli ת secundam personam, *û* pluralem significat; *m* autem sonus finalis est, euphoniae ergo superadditus.

ב

בְּ, בָּ, *rad. pronom. veterrima*, arab. بِ, بَ, فى, aram. בְּ, ⲃ, בַּי, neutiquam ex nomine בַּיִת abbreviata. Forma בָּ exstat in praepos. compos. בָּעֵבוּר; quam saepe haec radix בָּ, בְּ, ut affixum inseparabile, in verborum initiis reperiatur, ex Concordantiis s. lit. ב colligi potest.

בִּי, fortasse nil nisi peculiaris species est radicis pron. בְּ c. suff., quamquam derivatio a v. בָּצַח non tam alte repetita est et per aram. בְּצָעוּ, ⲃⲥⲟⲩ, ⲃⲁⲥⲁ commendatur.

*בֵּין, constructivus absoluti בֵּן, utpote a v. בּוּן sine controversia ortum, hic nihil ad nos.

בַּל, abbrev. ex בְּלִי, quod ipsum compositum est ex בְּ־לִי, in quo ל, ut notum est, ad classem radd. pronom. *negativarum* pertinet; ב vero est praepositio, cujus modo mentionem fecimus. Comparanda est formatio stirpis אַל.

בְּלִי, forma primaria decurtati בַּל, syr. ⲃⲗⲁ, arab. بَلَى, quae et solitaria et in compositis duobus בְּלִימָה et בְּלִיעַל invenitur, quamquam etymologia prioris adhuc vacillat.

בִּלְעֲדֵי, comp. ex בְּלִי־עֲדֵי, v. s. עֲדֵי.

בַּלְעֲדֵי, v. עֲדֵי.

בִּלְתִּי, *stirps pron.*, quae ex בַּל et suffixo תִּי concrevit. Illud בַּל in comp. transire in בְּל, etiam ex בִּלְתֵּי perspicitur.

בְּמוֹ, v. מוֹ.

בַּעַד sive בְּעַד, praepos. comp. ex עַד et בָּ s. בְּ, uti non minus arab. بَعْدَ, بَعْدُ, quod, quantumvis significatione discrepans, tamen indidem confusum est, v. עַד. V. arab. بَعُدَ est ut ita dicam, *departiculativum*, sicut nonnulla quoque hebraica.

בְּרַם, *adv. aram.*, syr. ⲃⲣⲁ, samar. ⲃⲣⲁⲙ, ⲃⲣⲁⲛ, ex complu-

Digitized by Google

rium sententia a v. גָּרַם, arab. جَرَّمَ, fluxit, quod si verum (neque scimus, quid huic opinioni incertae et conjectatoriae substituamus melius), huc non spectat.

ג

גַּו, quamquam praepositionaliter usurpatur, est tamen nomen, syr. ܓܘ, cujus constructivus est גּוֹ (גַּיְא), quare de eo non attinet plura dicere.

גֻּלָּל, constr. גֻּלַּל, nomen est, sicut חַלָּל, חֲלַל, סַבָּח, אַדְוֹת, de quo alibi.

גַּם, rad. pron., ejusdem originis, ac *cum*, *con*. Haec ipsa radix, uti in Concordantiis multis exemplis demonstratum est, in verborum principio, ad formam simplicissimam *g'*, *ga* reducta, affixum inseparabile est, quo eorum significatus varie distinguuntur. Errant, qui hanc partic. a v. גָּמַם deducunt; quod ipsum, uti verb. latinum *cum*-ulandi, ut nomine supra novato utamur, departiculativum est.

ד

דָּא, *rad. pronom. aramaica*, quae hebraice sonat זֹאת in זֹאת, origine demonstrativa, unde הַדָּא, הָכָּא composita sunt. Samar. ⱑⱁⱐ idem est.

דַּי, *aram.*, hebraico זֶה ex asse aequale ac proinde origine demonstrativum, deinde, sicut שֶׁ, שֶׁל (אֲשֶׁר) ad significationem relativam translatum, quare בְּדַי i. q. בַּאֲשֶׁר.

דֵּךְ, *stirps pron. composita*, quae ex דַּי (= זֶה) accedente radice דְ (cf. אַלֵּךְ) accrevit, quod quidem דְ *k'* ex *kâ* per apocopen ortum est. In l. arab. ذَاكَ et ipsum ex ذَا et كَ in unum coaluit. In Targumibus praeterea exstant formae דֵּיךְ, דֵּיכִי, דֵּינָכִי.

דָּךְ, *fem.* masculini דֵּךְ, prolongatum ex דָּא, vulg. arab. ذَيْك (pro تَاك, تَلْك).

דָּכֵן, prolongatum ex דֵּךְ (quod ipsum ex duobus elementis mixtum est), addita terminatione plurali כֵן, quemadmodum in אִלֵּין, ergo trifariam dispertiendum.

דֵּן, prolong. ex דַּי, addito *n*, qua quidem ex forma secundaria formatione, et, ut ita dicam, trinaria exstitit דְּנָה. Tum de syllaba elementari *de* tum de affixo illo *n* alibi disseruimus. Hoc ipsum דֵּין continent compp. דֵּדִין, דָּדֵין, דַּיְדִין, אַיְדִין.

ה

הַ, consequenti Dages forti, vice articuli הַל q. v.

הַ (nonnunquam חַ, הֶ), *part. interrogativa*, abbrev. ex הַל, par arabico أَلْ, quod et ipsum ex demonstrativo ذَلْ abscissum est. Compp. sunt הֲלָא, הֲכִי, הַאִם.

הָא, *rad. pron. interjectionalis aram.*, cujus variae multiplicesque formae in linguis semiticis reperiuntur, velut הֵא, arab. هَاء, هَا, هَاى, هَاوا, هَان, hebr. הָא.

הָא, hebr. idem, sed in aramaico quoque S. S. idiomate vice pure aramaici הָא.

הָאֵת, compos. ex הָא־אֵת, v. אֵת.

הָהּ, *rad. interject.*, aram. אָהּ. Inde, praefixo anacrustico illo אַ, ortum est אָהָהּ.

הֵוֹ, forma abbrev. ex הוֹי.

הָהִיא, orig. הִוא, *hu*, rad. pron. antiquissima, quae e sanscriticis quoque linguis occurrit. Inter suffixa verbalia comparet forma concisior הִוְ s. י omisso spiritu, item in l. syr. ܗܝ, ubi *He* non raro otiatur. In l. samar. (ⱑⱁⱐ, ⱑⱁ) et arab. (هُوَ, vulg. *hue*) forma anceps est. Hinc apparet, א neutiquam ad radicem pertinere, uti Gesenius hariolatur.

הָוֵי, stirps interject. secundaria ex אִוֵי, quod cum ex אָוֵי contractum sit, ipsum ex הָוֵי quasi congelavit. Illud vero *hâ* nonnisi per accidens accessit ad *wî* = *wâj*, qui solus est hujus interjectionis nucleus, aram. וַי, ܘܝ, ⱏⱁⱐ, arab. وَيْ. Obliterata est origo vocabuli in abbreviato הִוְ.

הָיא, fem. masculini הוּא, origine הִי, nam Alef non radicale est, sed otians. Dialecti exhibent formas הִי, ⱏⱁ, ⱑⱁⱑⱁ, ⱑⱁⱐ, ⱑⱁ, vulg. *hie*; vacillat igitur finalis Alef scriptio atque pronunciatio.

הָיךְ, forma aramaizata hebraici אֵיךְ q. v., samar. ⱑⱁⱐ.

הֲכִי. Sic scribit Cod. samar. Gn. 37, 36. pro הֲכִי; pronunciandum est autem חֲכִי, quandoquidem translatio samar. vertit ⱑⱁⱑⱁⱐ h. e. syr. ܗܟܝ. Hoc הֲכִי nihil aliud esse potest nisi compos. ex הָ et כִי, quod ad classem stirpium כִּי, כְּ etc. erit referendum.

I. הַל, forma integra articuli, arab. أَلْ (cujus Lam ante literas *solares* intercidere et per *Teshdîd* recompensari constat). Hujus integrae formae servatae hebraica quoque lingua aliquot exempla suppeditat. Cognatum est אַל demonstrativum, syr. ܐܠ, aram. חַלָּא, חַלֵּן, et plane idem samar. ⱑⱐ, ⱑⱔ, quamquam functionem articuli habet.

II. הַל, part. interrogativa, arab. هَلْ, ex qua חַ interrogativum diminutum esse verisimile est. Forma integra invenitur in הַל יְהוָה (Dt. 32, 6.), siquidem נָמַל accusativum regit; et reticeri nequit, omnes Masoretas et Grammaticos illud *He* separare.

הַלְאָה, ex demonstr. חַל ortum, uti jam in Concordantiis ostendimus. Aramaica ⱏⱁ, ⱑⱁ, לְהַלָּא, לְהַלֵּן, ⱑⱐⱑ, ⱑⱔⱑ originem hujus particulae abunde testificantur. Quemadmodum in lingua hebr. inde factum est v. departiculativum, sic in aram. ⱑⱁⱑⱁ et in arab. هَلَّ.

הַלֹּם, formatum ex חַל, addita terminatione adverbiali *ôm*, neque ullo vinculo cohaerens cum הֲלָם, id quod falso asserit Gesenius.

הֵם, pron. person., formatum ex הִוא (uti arab. هُمْ etiamnunc ostendit), quod quidem ex הִוְ, assumto *Mim* plurali, accrevit. Eodem modo הֵם correptum est ex הִוא, cui subest singularis הִוְ. Plurale illud *Mim* ex *ma* ortum est, quod integrum servatum est in הֵמָּה (= הֵם), הֵמָּה (ex הֵם).

הֲמֹוֹ s. חֲמוֹן, compos. et contr. ex הֵם aliaque particula, quae, cum hoc pron. compositum in sacro tantum aramaismo reperiatur, אִנּוֹן esse videtur.

I. הֵן (ante Makkef הֶן), part. modo demonstr. modo interrog. modo interjectionalis, quae eadem in arab. أَنْ, هُنَا, هُنَّا, aram. הָכָא, הָכֵן, אָכֵן, graec. ἦν, ἠνί occurrit. Ex חַי ortum videtur, cum interjectio est; ex hebr. אִם, syr. ܐܢ recens fictum, cum part. conditionalis est. Certo הֵנָּה et הֵנָּה eo non priora, sed posterius ex eo ipso formata sunt.

II. הֵן, interdum breviori forma הֵנְ, formatum eodem modo ac mascul. הֵם, hoc est, ex הִוא (هُنَّا). Rad. pron. diversa est הֵן in aram. הָכֵן, siquidem hoc fere ejusdem cum hebr. הָכֵן significationis particeps est.

I. הֵנָּה, form. ex הֵן, simillime atque arab. هُنَّا.

Digitized by Google

II. הַנָּה, formatum ex הֵן II., quemadmodum הֵנָּח I. ex הֵן I.

הַנֵּה (vel etiam הֵנָּח) et ipsum ex הֵן formatum est, sicut אַיֵּה ex אַי.

ו

וְ, וַ, וִ, וָ, rad. pron. copulativa, quae arab. per وَ, فَ, aram. per *o* redditur, neque ex אוֹ, neque, ut nonnulli delirant ex וָו (uncus, sicut אֲשֶׁר = אֶסָּר) excusum, sed potius primitivum copulationis signum (non relationis, ut quidam rentur).

וֶ, sequenti Dages forte (*Waw conversivum*), neutiquam ortum ex verbo substantivo הָוָה, sed ex Waw copulativo dilatatum.

ז

זֹאת, ortum ex זוֹ = זֵא, addito ת feminino, arab. ذَاتْ, تَا, aram. דָּא (quod invenitur in דָּדָא, arab. ذَاكَ), quod quidem זא cognatione conjunctum est cum sanscr. *sas*, *sa*, *tad*, zend. *sô* etc. — Ex זֶה exstitit, admixto articulo הַל, forma pron. demonstrativi הַלָּזֶה, consimile arabico ٱلَّذِى, unde posterius demum orta est forma compendiaria הַלָּזוּ, plane sicut arab. ٱلَّذْ, ٱلَّذِ abbreviatum est ex الذى (De Sacy gr. arab. I. p. 335.). Simili ratione syr. ܗܵܠܹ apocopatur in ܗܽ, arab. هٰذَا in هٰذْ. Formam זֹאת, adscito ת demonstrativo, in הֲזֹאת accrescere, si analogum הֲמָה consideraveris, non valde mirabere.

זֶה, rad. pron. demonstrativa, quae late ac varie diffusa exstat in arab. ذَا, ذٰا atque etiam declinabili ذُو (gen. ذِى, acc. ذَا; fem. ذَاتْ, sicut זֹאת), in aram. דֵּי (דֵּךְ, דֵּן) atque etiam relativis דִּי, דְּ exstat. In l. neoh. complura compp. ejus radicis pron. reperiuntur, velut זֶהוּ, זֶהִי, cf. samar. בְּזַמְּדָא, בְּזַמְּזָא, ubi duo illa ה naturaliter colliquefiunt.

זֹה, ponitur vice זוֹ et est quasi fundamentum formae amplioris זֹאת, quare בָּזוֹאת i. q. בָּזֹה.

זוּ, forma *vicaria* pronominis זֶה, hoc discrimine, quod, uti primitus et ipsum זֶה, ad genera numerosque promiscue exprimendos adhibetur. Eodem modo ortum est arab. ذُو, quod, uti perhibet *Tajïtana* dialectus, item quondam erat indeclinabile. Apposito articulo nascitur הַזּוּ, plane uti הַלָּזֶה. In idiomate talm. componitur etiam cum אַי, velut אֵיזוּ, nisi אַיזוּ legendum sit.

זוּלָתִי, abbrev. זוּלָת, ortum videtur ex זוּ, לָ (particula, ut constat, negativa) et terminatione תִי. Certe derivatio a v. זוּל prope omni specie veritatis caret.

ח

חָמֵשׁ, *rad. pronom.*, quae, ut numeri signum, in indogermanicis quoque linguis exstat, uti dudum in Systemate Ling. Aram. demonstravimus. Derivata חֻמֶשׁ, חֻמָּשׁ, חֻמְשִׁי verbalem hujus numeralis originem neutiquam probant.

ט

*טָרוֹם, i. q. טֶרֶם, a v. טָרַר, addita terminatione adverbiali *om*.

*טֶרֶם, illustratum in Concordantiis s. v. טָרַר, unde hoc adverbium descendere omni dubio caret.

י

יֵשׁ, arab. أَيْسَ, aram. אִיתַי, quippe a stirpe verbali ortum, huc non pertinet.

יָת, forma *secundaria* radicis אֵת q. v.

כ

כְּ s. כָ, *particula* tritissima, quae cum כֵּי, כֵּן etc. cohaeret h. e. ad eandem classem pertinet, quo etiam כֵּן, ut par est, referri oportet.

כָּה, syr. ܟܳ (unde, sicut hebr. אֵיכָה, compp. sunt ܟܰܕ, ܟܰܡܳ), ad eandem stirpium classem, quam modo indicavimus, referendum est.

כֵּה, hebr. tantummodo in compp. אֵיכָה, כֵּכָה, aram. vulgo pro כְּדֵה, nominatim in idiomate aram. S. S., quod ad hebraicae linguae similitudinem plus accedit.

כֵּי, origine *stirps pronom. relativa*, synonyma cum אֲשֶׁר, ٱلَّذِى, דִּי et cognate cum sanscr. *jas*, *jâ* (ex *gas*, *gâ*), pers. كه, چه, arab. كَيْ (ut, comp. لِكَيْ), syr. ܟܺ, lat. *qui* etc. Ineptiunt vel potius insaniunt, qui hujus particulae prima cunabula in v. כּוּן quaerunt, quasi ex כֵּן per apocopen excusum sit, id quod nulla refutatione eget. Affinia sunt in idiomm. aram. interrog. ܟܺ s. כַּי in כַּיצַד, demonstr. כָּי in הָכִי, quae omnia ad gentem radicum pronom. literam *k* assonantium redeunt.

כַּכָּה, mixtum ex duplicato כָּה, ac proinde nonnisi forma intensior vulgaris כֹּה. Tripliciter compositum est אֵיכָכָה (אֵיכָכָה). Hebr. כָּכָה in כֹּה, apocopato *He*, transmutatum aramaica lingua et neohebraica exhibet.

כְּמָה, v. מָה.

כַּמָּה, v. מָה.

כְּמוֹ, comp. ex כְּ (cujus s. כָ supra mentio facta est) et מוֹ, v. מִי.

כָּמוֹ, v. מוֹ.

כֵּן, quod a stirpe verbali כּוּן originem ducere adhuc plerique commenti sunt, ex כָ, addito sono nasali, accrevisse certissimum est. Nam radix כְּ eandem significationem involutam continet, et illud *Nun* antiquitus additum, ut vocula per se subsistere posset, per omnes dialectos semiticas pervulgatum est, veluti ܟܶ, zab. ܟܲܢ, targ. et talmud. כאן, arab. in compp. كَنَّ, لَكِنَّ, syr. ܟܶܢ etc., hebr. in comp. אֵרְכֵּן. Eandem significationem habet aram. כֵּיוָן, quod et ipsum ex כֵּי, addita terminatione *van*, exstitit.

כֵּיָן, forma, ut videtur, vicaria aramaici כֵּאן, ergo prope ejusdem originis ac significatus, ac כֵּן; certe nulla alia derivatio hâc melior se offert, neque ulla radix verbalis quadrat.

כְּעֵת, abbrev. כְּעֵצַת, fem. quasi masculini כְּעֵן, proinde ejusdem significationis

כֻּלָּשׁ, comp. ex כְּ et לָשׁ (litera elementari relativi אֲשֶׁר), numquam absolute, sed semper cum insequenti nomine aut verbo, mediante *Dagesh* forti, coagmentatum usurpatur.

ל

לְ, לָ, *praefixum praepos.*, arab. لِ, لَ, syr. ܠ, quod ex *li* s. *la*, formâ primariâ, mutilatum videtur, certe praepositionis separatae אֶל στοιχεῖον est. In poet. לְמוֹ radix pron. מוֹ adjecta est; לָם, sicut בָּם, ex לָהֶם contractum est.

לָא, interdum לוֹ, *part. negativa*, arab. لَا, aram. לָא, כָּא, aucta in לָאו, כָּאו et cognata cum partt. negat. לָא, לַי, לַי (in לְמֵלָא, לְמֵלַי, אוּלַי), quorum s. אִילַי mentionem intulimus. Etiam, quomodo אֶל et הֵלְא (arab. هَلَّا comp. ex هَلْ et لَا) coorta sint, supra expositum est.

לָא, לה aram. i. q. hebr. לוֹ.

Digitized by Google

לָהֵן v. הֵן.

לוֹא, לוּ, *rad. pronom. interjectionalis* ex negatione orta, arab. لَوْ, aram. לְוַי, כְּלֹם, וְכֹם, לְוָאי, דִּלְוָאי, אִלְוָאי.

לָזֹת, *praep. aram.*, quae ex לוּ, formâ secundaria particulae לְ, exstitit, adjecta ת, sicut in זֹאת, syr. ܕܐ. Plane eodem modo בָּזֹת propagatum est ex בּוּ, formâ secundaria particulae בְּ.

לָז, לָזֶה, לָזוּ, לַזּוּ, v. זֶה, זוּ.

לָכֵן v. כֵּן.

לָמוֹ v. מוֹ.

מ

מָאֹמָה, *adv.*, quod ex מָה־וּ־מָה compositione triplici factum est, aliorum sententiâ ex מָה־אוֹ־מָה. Quemadmodum vero prius מָה in מ decurtatur, sic etiam posterius in forma apocopata מָאוּם. Opinio veterum, ex qua hoc adv. cohaeret cum מְאוּם, perversa atque incongrua est.

מַהוּעַ, comp. ex מַה־יָּדוּעַ, in Concordd. illustratum invenies s. v. יָדַע.

מָה, מַה־, מָ, מָּ, *rad. pronom. interrogativa*, arab. مَا, syr. ܡܢ, quae, sicut arab. مَا, deinceps in significationem indefiniti vel merae negationis transit. Componitur haec radix cum לְ in לָמָּה, aram. לְמָא, unde הִלְמָא (hebr. שֶׁלָּמָּה); cum בְּ in בַּמָּה, arab. بِمْ (ex بِمَا), unde factum est neohebr. בַּמִּדָּה (כַּמִּיָּה), *quantitas*, sicut ex מָה factum est מָהוּת (מַהִיָּה), *quidditas*.

מָה, מָא aram. i. q. hebr. מָה, מָּה.

מוֹ i. q. מָה, arab. مَا, solummodo praepositionibus affixum reperitur, veluti בְּמוֹ, כְּמוֹ, לְמוֹ, plane sicut בִּמָּא pro בְּ, כְּמָא pro כְּ (v. De Sacy Gramm. Arab. I. §. 1037. 1047. 1048. II. §. 117.). Quod ad כְּמוֹ attinet, ei ex asse respondent arab. كَمَا, aram. כְּמָא, syr. ܟܡܐ, samar. כמא etc.

מָוֹל, מוֹל, מוֹאל, ortum et comp. ex מוֹ־אֵל. Etiamsi *Alef* illud mere euphonicum ac proinde in etymo inveniendo nullius momenti esse censueris, tamen hanc praep. compositam esse unice rectum est. Absurdissima et a vera linguae contemplatione prorsus aliena est *Guil. Gesenii* opinio, qui hujus praep. etymon ex stirpe verbali extorquere satagit.

אֶתְמוֹל, אִתְמוֹל, אֶתְמוֹל, comp. ex מוֹל et אֶת, unde deinceps תְּמוֹל per aphaeresin ortum est. Aram. ܐܬܡܠ, ܐܬܡܠܝ, אִתְמָלַי, תְּמָלַי ad hebraicarum formarum similitudinem efficta sunt.

מָחָר, contr. ex מָאֳחָר, quam vocabuli explicationem, jam in Concordd. propositam, primus dedit Jehuda Halevi Castellanus (v. Ibn-Ezra ad Ex. 13, 14.). Ergo stirps, ad quam redeundum, est אָחַר, neque hic plura de hoc adv. attinet dicere. Qui vero fieri potuerit, ut *Gesenius* derivationem, exculcatam illam atque insulsam, a v. מָחַר = מָכַר in Thesauro suo retineret atque recoqueret, eum mirum habere non poterit, qui hunc Thesaurum absurditatum Michaelis et Schultensii receptaculum factum esse usu atque experientia fuerit edoctus.

מִי, rad. pron. interr., aram. מָן, מָאן, ܡܢ, arab. مَنْ, quae omnia ex מָא, addito nasali, progenita sunt. Ceteras radd. pron. correlativas primus in Systemate Linguae Ar. concinnavi.

מִן, aram. i. q. hebr. מִי, ortum, uti jam indicavimus, ex מָא, id quod ex scriptione plena מָאן, quae in Talmudd. reperitur, perspici licet. Forma hieros. מוֹן ex מוֹ nata est; מַנְיְהוּ ex מִנְּהוּ coaluit, et deductio a מָא manet et fixa est, etiamsi vocalis longa intercidat, velut in מְנָא = מָן.

מָן (adjecto Jud parag. מִנַּי, מִנֵּי, vel etiam מִ, sequente Dages forti; ante gutturales מַ), nescio, unde deducendum sit, neque vero adduci possum, ut ad stirpem verbalem confugiam. In lingua arab. par atque aequale est مِنْ (cujus ن excidit in مِلْ = من ال, مِذْ = منذ); in syr. ܡܢ, cujus Nun saepenumero abjicitur.

מַמָּן in לַמַּמָּן, quippe quae verbo מָנָה originem suam debeat, huc non pertinet.

מָתַי, a v. מָתַח, ab hac tabula alienum est.

מָתַי, מָתַיִם, v. Concordd.

נ

נָא, rad. pron., syr. ܢ, est ex gente radicum נִי, נוּ, de quibus infra, neque ullo modo cum radici verbali cohaeret.

נֶגֶד, praepos. nominalis (v. Concordd.), quae hac ipsa de causa huc non spectat.

נָחְנוּ, forma brevior, ex אֲנַחְנוּ q. v. per aphaeresin decurtata.

ע

עֲבוּר, plerumque cum בַּ connexum, ex עָבַר, stirpe verbali, ortum est.

עַד, stirps pron. ex עֲדִי, quod in sublimiori oratione superstes est, apocopata; illud עֲדִי ne ipsum quidem radicale est, sed e duabus radd. conflatum. Qui stirpem verbalem subesse opinantur, vehementer errant. Hanc stirpem pron. עַד, cui arabicum حَتَّى significatione par est, inesse in compp. בְּעַד, בַּעֲבוּר, בַּלְעַד, facile apparet; minus vero notum est, talm. et aram. אַד non differre ab hebr. עַד, nisi commutato gutturali cum spiritu leni, ad similitudinem dialecti samar. et galilaeae.

עוֹד, nisi solummodo forma secundaria est stirpis עַד, a v. כָּוַד exit ac proinde ad nos non pertinet.

עַל, stirps pron., ex עֲלַי decurtata, arab. عَلَى, syr. ܥܠ, nequaquam a v. עָלָה deducenda. Formam primariam עֲלַי compositam esse, jam ex formis parallelis אֲלַי, עֲדַי etc. perspicitur.

עִם, rad. pron., ex qua arab. مَعَ, مَعْ nonnisi literarum trajectione ortum videtur, sicut arabicum عِنْدَ hebraico עִמָּד (in עִמָּדִי), quod dupliciter compositum est, par atque aequale esse putarim. De rad. verbali עָמַם qui cogitant, ut in talibus solent, caecutiunt.

עִמָּה in לְעִמָּת, לְעֻמַּת, nomen est a v. עָמַם, ac proinde alio referendum. V. Concordd.

עֵקֶב, item nomen est, de quo alibi. V. Concordd.

עֶשֶׂר, sicut omnia ejus derivata, stirpi pronom. veterrimae innititur, id quod de omnibus numeralibus valet. V. Concordd.

עַשְׂתֵּי, numer., item stirps pron. V. Concordd.

עַתָּה, adv. formatum ex nom. עֵת. V. Concordd.

פ

פֹּה s. פּוֹא, פֹּ, rad. pron., quae etiam in comp. אֵיפֹה reperitur et in lingua aramaica ulterius propagatur, id quod in Systemate Ling. Aram. evicimus. Etiam sequens פֶּן inde accrevit.

פֶּן ex classe stirpium oriundarum a radice antiquissima פּוֹא etc.,

Digitized by Google

quemadmodum aram. אִתְּוֹן ex אִתּוֹ affomatum est in אִתְּוֹלַיְתְּוֹן. V. Systema.

פְּנֵי in בִּפְנֵי, לִפְנֵי etc. a nom. plur. פָּנִים huc non pertinet.

ק

קְבֶל, קָבֶל, קָבֶל, a v. קָבַל hic nihil ad nos. V. Concordd.

קְדֶם, קָדֶם, a v. קָדַם. V. Concordd.

ר

רְבוֹ, ־וֹת, ־וֹא, a v. רָבַב. V. Concordd.

רְבַע (sive forma completa אַרְבַּע cum omnibus suis derivatis רְבִיעִי, רְבִיעִית, רְבַע, רָבַע, רֶבַע, רִבַּע, רְבַע), *stirps pronom.* antiqua, quam in Systemate dudum cum linguis sanscrr. contulimus.

רִיקָם, רֵק, רִיק, v. s. רוּק in Concordd.

* רַ, ab omnibus pro derivato verbali habetur; ego vero suspicor, subesse ei *radicem pron.*, quam in Systemate jam proposui; nam litera ר, sicut aliquot aliae literae pronomm., per quandam particularum seriem pervadit, velut אֲרֵי, אֲרוּם, אֲרַי, אֲרִי, ceteraeque linguae hanc radicem videntur stabilire. Quare haec stirps duas in partes dissolvenda erit: רַ־ק. Plura de ea in Concordantiarum Tomo II., qui radices pronomm. et nomm. propria recensebit.

ש

שְׁ s. שֶׁ (seq. Dages forti), atque etiam שׁ, *rad. pronom. demonstrativa*, cum aramaico *d'* et hebraico *s'* necessitudine conjuncta, quam s. אֲשֶׁר et זֶה jam attigimus. Hoc שׁ, quod in adv. שָׁ־ם vim suam *demonstrativam* ipsi nativam exserit, posterius vim relativam assumsit. Adjuncto ל in sequiori hebraismo inde emergit שֶׁל (unde jam antiquitus factum אֲשֶׁר, dein אֲשֶׁר), quod quidem in oratione biblica nondum singularis voculae soliditatem nactum est.

שְׁבַע, rad. pron., uti omnia numeralia, id quod jam in Systemate pronunciavimus et linguarum sanscrr. collatione evicimus. Eo pertinent derivata שְׁבוּעַ, שָׁבַע, שְׁבִיעִי, שִׁבְעָנָה etc. Vid. Concordd.

שַׁגַּם, v. שָׁגַג in Concordd.

שָׁלֹשׁ (una cum omnibus suis derivatis שָׁלַשׁ, שְׁלֹשׁ, שְׁלֹשִׁים, שָׁלִישׁ, שְׁלִישִׁי), rad. pron. instar omnium numeralium. V. Systema.

שָׁם, *adv.* loci ac temporis, comp. ex שָׂ et מָּה (rad. demonstrativâ illâ notissima), arab. ثَمَّ, ثُمَّ (ipsius formis discreta duplici adverbii potestate). Aramaicum תַּמָּן, تَمْ, adjecto nasali, propagatum est; eodem modo talm. תַּתָּם; quod ex תְּתָם coaluit.

שָׂמָּה, forma primaria apocopati ac secundarii שָׁם; nam retractio accentus in מָּה vulgaris est, propter vocalis nativam brevitatem.

שְׁמֹנֶה (cum derivv. שְׁמֹנִים, שְׁמִינִי), *rad. pron.*, sicut omnia numeralia, id quod fixum ratumque est, licet, unde ac quomodo deducendum sit, adhuc exploratum non sit.

שְׁנַיִם, numer. m., obscura origine. V. Concordd. s. v. שָׁנָה.

שְׁתַּיִם, num. f., quod, quî exstiterit, in relicto est. V. Concordd. s. v. שָׁנָה.

שָׁשׁ (cum derivv. שִׁשִּׁי, שִׁשָּׁה verb.), rad. pron., sicut omnia ad unum numerr. V. Systema et Concordd.

ת

תַּחַת, utpote a stirpe verb. תְּחַת ortum, huc non pertinet.

תְּמוֹל, v. מוֹל.

תְּשַׁע (cum deriv. תְּשִׁיעִי), quippe numerale, *rad. pron.* Vid. Systema.

Digitized by Google

V.

Systema formarum nominalium.

Quamquam *verbum* ea linguae pars est, cui amplitudine, soliditate ac gravitate nulla alia praecellit, tamen *nomen*, quod auribus oculisque nostris innumerarum substantiarum naturarumque hypotyposin, vinculo inter rem signumque saepenumero plane imperscrutabili, suppeditat, formarum copia ac varietate longe abundantissimum est ac proinde meret, ut locum verbo proximum obtineat. At proxime post verbum collocari oportet, neutiquam anteponi; siquidem nomen in formis suis prope omnibus verbo fultum ac subnixum est speciesque illas copiosas, multiplices, varias ac dispariles e verbi fonte uberrimo haurit atque ad verbi prototypum imitando exprimit. *Participium* et *infinitivus* sunt quasi duo verbi vertices, nominisque quasi duo cingula ex utraque parte subnixa, quare ipsa a Semitarum grammaticis in nominum numero habentur. Haec duo inter verbum ac nomen media interjecta sunt, haec tanquam pontem efficiunt, quo verbum ad conformationem nominalem transgreditur, haec ceterarum formarum nominalium quasi semina in tam feracem segetem exuberant, ut, quo primum oculos convertas et qui una forma ex altera deinceps emerserit, propemodum nescias incertusque saepenumero haereas. Nos *nomina participialia* primum describemus.

Quemadmodum *verbum*, ut ita dicam, bifidum biformatumque est, hoc est, in *perfectivum* (עָבַר) et *imperfectivum* bifariam dispescitur, ita eodem plane modo *participium*, quamvis grammatici de uno tantummodo participio loquantur et praeter perfectivum nullum agnoscant. Formas substantivas יַרְיב, יִצְחָר, יְקוּם, ex imperfectivo extitisse, ea de re nemo, qui in linguae fabricam penitius penetraverit, unquam dubitavit; at vero eas ipsas vera participia esse non paucis exemplis affatim comprobata, et ipsi firmiter persuasum habemus et aliis nos penitus persuasuros speramus. *Participium perfectivum* hasce formas exhibet: 1) פָּקֵד, velut גָּדֵל, יָרֵא, חָזֵק (Ex. 19, 19.), רָחֵם, quae forma in verbis *intransitivis* obtinere solet. *Zere* illud syllabae alterius nonnunquam in î dilatatur, v. c. יָפִיחַ (Prv. 12, 11.) = יָפֵחַ (spirans, auhelans), יָצִיא (2 Chr. 32, 21.) = יָצֵא, נָטִיל (Zeph. 1, 11.) = נָטֵל (portans). 2) פָּקוּד, velut גָּדוֹל, et sic גָּדוֹר, גָּדוּל, חָרוּב, רָחוּם, itidem plerumque a verbis *intransitivis*, at vero etiam a *transitivis*, praecipue cum participium, nominis vim nactum, plane a verbo discessit. Sola differentia hujus formae a superiori ea est, quod Kamez prioris syllabae firmius et immutabilius evasit; at haec differentia non constanter a lingua observatur, neque efficit, ut haec forma propterea participialis esse desinat. Exempla sunt עָשׁוּק = עֹשֵׁק, בָּחוּן, בֹּחֵן = בּוֹגֵד, בִּיגֵד, רִיזֵן. 3) פָּקֻד, velut בָּדֻד, יָשֻׁר, חָדֻשׁ, בָּחֻר, חָכָם, סָכָל, quae forma et ipsa ad nomina a verbis *intransitivis* conformanda adhibetur.

Hae formae participiales tres, quas modo recensuimus, ortae sunt ex participio *perfectivo*, partim sine omni mutatione, veluti עָבֵא, יָרֵא, מָלֵא, צָמֵא, שָׂנֵא, vel certe cum levicula duntaxat varietate, veluti גָּדוֹל, חָרוּב, si ea cum perfectivis גָּדֵל, חָזֵק, שָׂכֵל comparaveris; partim prolongata extrema vocali (id quod etiam in participio imperfectivo usuvenire deinceps videbimus), e. c. חָכָם ex חָכֵם, יָשָׁר ex יָשֵׁר. Hanc seriem concludit 4) forma vulgaris ac tritissima פּוֹקֵד. Ergo habemus has nominum participialium formas: 1) פָּקֵד; 2) פָּקוּד; 3) פָּקֻד; 4) פּוֹקֵד, et si his adnumeramus eas, quae inde aliqua variatione novatae sunt; 5) פָּקִיד (prolongatum ex פָּקֵד), et 6) פָּקוֹד cum Kamez impuro sive immutabili. Si vero formas femininas sigillatim recensere voluerimus, addenda sunt 7) פְּקֵדָה; 8) פְּקוּדָה; 9) פִּקְדָה; 10) פּוֹקְדָה; 11) פְּקִידָה pro פְּקֵדָה; 12) פָּקוֹדָה, cum Kamez impuro. Nunc ad ipsas tabulas harum formarum concinnandas pergimus, omnia nomina (substantiva et adjectiva) enumerantes, quae has formas participiales, de quibus disseruimus, assumserunt.

I. Forma participialis perfectiva activa

פָּקֵד

[*Notandum est, nonnulla nmn. hujus formae, quae non discrevimus, ex forma passiva* פָּקִיד *abbreviata esse, uti in Concordantiis demonstravimus; nam quemadmodum forma participialis perfectiva activa* פָּקֵד *in* פָּקִיד *prolongatur, sic forma participialis perfectiva passiva* פָּקִיד (= פָּקוּד) *nonnunquam in* פָּקֵד *corripitur*].

אָבֵל, qui animo cecidit s. afflictus est, arab. أَبِيلٌ (asceta, anachoreta); pratum irriguum, quod aquis diffluit. אָגֵם, i. q. עָגֵם. אָזֵן, instrumentum acutum, a v. אָזַן, acutum esse. אַחֵר pro אָחַר, is qui moratus est, posterus, arab. آخِرٌ. אָמֵן, firmus, ratus, *πιστός*, arab. آمِنٌ. אָפֵל, occiduus, caliginosus. אָרֵר, constr. אֹרֵר, ex nonnullorum sententia. אָשֵׁם, reus, sons, arab. أَثِيمٌ. בָּלֵה, detritus, vetulus. בָּצֵק, massa tumescens, farina. בָּשֵׁל, fervidus, coctus. בָּתֵל, is qui accrevit, magnus. גָּדֵר, sepes, maceria. גָּזֵל, direptio, rapina. דָּבֵק, adhaerens, deditus. דָּוֶה, languidus, *αἱμαῤῥοῶν*, arab. دَوٍ, دَاوٍ. דָּיֵק, speculans, specula. דָּשֵׁן, pinguis, opimus. זָהֵם, effervescens, anhelans, iracundus. זָקֵן, canus, senex, *πρεσβύτερος*. חָבֵר, nisi pro חָבִיר, adjungens semet ipsum, socius. חָדֵל, vanescens, carens, destitutus, arab. خَاذِلٌ. חָזֵה, prominens, pectus. חָזֵק, augescens, *κραταιούμενος*. חָיֵה, vividus, vegetus. חָמֵץ, fermentans, massa fermentata, *ζυμωτόν*, *ζύμη*. חָמֵשׁ, rad. pronom., sed ad horum nominum normam conformata. חָנֵף, simulator, hypocrita. חָסֵר, deficiens, expers. חָפֵץ, *εὐδοκῶν*, cupidus. חָצֵר, nisi pro חָצִיר, circumdans, cingens, septum, atrium, arab. حَاضِرٌ، حَضْرٌ. חָרֵב, aridus, siccus. חָרֵד, tremens, pavidus. חָרִי (tantum pl. חֲרֵרִים),

Digitized by Google

loca torrida s. arida; cf. arab. حَارٌ, calidus. טָלֶא, agnellus, arab. طَلًا (pullus). טָמֵא, squalidus, sordidus, impurus. יָבֵשׁ, siccus, arab. يَابِسٌ, يَبِسٌ, يَبِيسٌ. יָגֵב pro יָגִיב, terra subacta, arvum. יָגֵעַ, laboriosus, fessus. יָגֵן, coenum, lutum. יָחֵף, discalceatus, *ἀνυπόδετος*. יָעֵף, sicut עָיֵף, lassus, defessus. יָפֶה, splendidus, pulcher. יָצַא (nisi imperfectivum a v. יצ), anhelans. יָרֵא, verens, venerabundus, timidus. יָשֵׁן, dormiens, somniculosus, arab. وَاسِنٌ. יָשִׁישׁ, canus, decrepitus, a v. יָשַׁשׁ. יָתֵד (nisi impf. a v. תד, tundere), infigens, paxillus, pala. כָּאֵה, ex nonnullorum sententia *Ψ.* 10, 10., moestus, afflictus. כָּבֵד, *adj.* gravis; *sbst.* hepar, arab. كَبِدٌ. כָּלֶה, tabescens desiderio. כָּתֵף, humerus, scapula, arab. كَتِفٌ, كَتَفٌ, كِتْفٌ. לְבֹן, sin aliter constructivus לְבֶן ab hac forma descendit. לָחֵם, sec. Abulwalid, Jud. 5, 8. לָעַג, *βαρβαρόφωνος*, sannio. מָאֵן, nolens, recusans. מָגֵן, clypeus, scutum utpote circumcirca obtegens. מָזֵּה, sugens, rodens, vi activa. מָלֵא, plenus, repletus. מָלֵחַ (f. מְלֵחָה), salsus, arab. مَالِحٌ, مَلِيحٌ. מָנֶה, mina, *μνᾶ*, certe ad hanc formam. מָרֵא, mas, dominus, certe ad hanc formam, arab. مَرٌ, مُرٌ, مِرٌ. נָאֵהּ, prolong. ex נָאֶה, a v. נאה, *νά-ειν*, *ναί-ειν*. נָבָל (f. נְבָלָה), deciduus, exanimis. נָוֶה, habitans, habitaculum, habitabilis, decorus. נָחֵת, descendens, a v. נָחֵת = נְחַת. נָכֶא, נָכֵה, saucius, afflictus. נָמֵר, pardus, a pelle variegata, arab. نَمِرٌ (f. نَمِرَةٌ). נָשֵׁהּ, nervus, tendo, arab. نَسًا. סָפֵר, aram. i. q. hebr. סֹפֵר, scriba, *γραμματεύς*. עָיֵף, languens, defessus, siticulosus. עָלֶה, sursum tendens, progerminans, folium. עָלֵז, ovans, exultans, laetus. עָמֵל, laboriosus, aerumnosus, operarius, arab. عَامِلٌ. עָמֹק, profundus, abstrusus, intellectu difficilis, arab. عَمِيقٌ. עָנָף, frondens, frondiferus. עָצֵב, ex nonnullorum sententia Jes. 58, 3., ubi potius עֶצֶב formae fundamentum est. עָצֶה, coagmentando firmans, spina dorsi (arab. عَصًا, os surae). עָצֵל, supinus, piger, desidiosus, arab. مُتَعَطِّلٌ. עָקֵב, pars pedis extrema, calcaneus, arab. عَقِبٌ (posterius etiam talus, i. q. كَعْبٌ). עָרֵב, jucundus, suavis. עָרֵל, praeputiatus, incircumcisus, a n. עָרְלָה, pellicula, dimin. n. עוֹר. עָשָׁן, fumans, fumigans. עָתֵק, rigidus, firmus, Prv. 8, 18. (sec. alios 3 p. praet.). פָּלֵט, quae forma media est inter פָּלַט et פָּלִיט), fuga elapsus, profugus. צָבֶה, tumens, tumidus. צָמֵא, sitiens. קָדֵשׁ, dedicatus idolis, scortum, prostibulum. קָנֶה, scapus, caulis, calamus, a v. קָנָה, erectum esse. קָצֶה, extremitas, finis. קָצַר, brevis, pusillus, arab. قَاصِرٌ, قَصِيرٌ. קָרֵב, appropinquans, accedens, arab. مُقَارِبٌ. קָרֶה, accidens h. e. effusio seminis, pollutio. קָשֶׁה, durus, difficilis. רָאֵה, videns, expertus. רָגֵעַ, tranquillus, quietus, *Ψ.* 35, 20. רָוֶה, humectus, ebrius, a v. רָוָה, רָוַי. רָזֶה, macilentus, tabidus. רָחֵל, ovis femella s. mater, arab. raro رَخِلٌ. רָחֵק (opp. קָרֵב, cf. arab. قُرْبَةٌ), recedens s. abalienatus a Deo. רָעֵב, famelicus, cupidus, arab. رَاغِبٌ et, quae forma مُبَالَغَةٌ est, رَغِيبٌ, a v رَغَبَ (cupere, nolle, unum de أَضْدَادٌ h. e. nominibus iis, quae diversas significationes in sese continent). רָפֶה (pl. רָפָאִים), horrendus, formidolosus, *γίγας*. שָׂבֵעַ, satur, abundans, arab. شَبْعَانُ, شَابِعٌ. שָׂדֶה, id quod aratro scindunt, ager, arvum. שָׂהֵד, testis, targ. סָהֵיד, arab. شَاهِدٌ, شَهِيدٌ. שָׂמֵחַ, gaudens, laetabundus, arab. سَامِحٌ (spec. laete dans, munificus). שָׂוֶה, locus aequus, planities (neoh. שָׁוֶה, aequalis, aequivalens). שָׂכֵחַ, oblitus, obliviosus. שָׂכֵן, accola, vicinus, arab. سَاكِنٌ (incola, quiescens). שָׁלֵו (vel plene שַׁלְוִי), tranquillus, contentus, securus. שָׁלֵם, integer, salvus, pacatus, arab. سَالِمٌ, سَلِيمٌ. שָׁמֵם, vastus, desolatus. שָׁמֵן, pinguis, adiposus, arab. سَامِنٌ, سَمِينٌ. שָׁפֵל, humilis, depressus, arab. سَافِلٌ, سَفِلٌ. שָׁקֵד, propere florens, amygdala, -um. תָּבֵל, caementum, gluten, absurditas.

II. Forma participialis perfectiva

פָּקוּד

[*Nos hanc formam aequalitatis studio et rationis typographicae causa constanter plene scripsimus*].

אָדוֹן, judex, arbiter, dominus, a v. אָדַן = דִּין. אָדוֹם, ruber, fuscus, arab. آدَمُ. אָחוֹר, pars retrorsa s. postica vel occidentalis, arab. أُخْرٌ. אָיוֹם, terribilis, horrendus. אָמָּן, artifex, opifex (Jes. 52, 15. = חָמְרוֹן). אָמוּץ (= חָמוּץ), acer, rufus. אָסוּף, collectus, pl. collectio (in horrea). אָרוּךְ, longus. בָּאוּשׁ, malus, crudus (pl. labruscae, omphaces), arab. بَئِيسٌ (miser, calamitosus). בָּרוּד, maculatus, versicolor, cf. arab. بُرْدٌ (vestis diversis coloribus striata). בָּרוֹם, ex filis (bicoloribus) contextus, arab. بَرِيمٌ; pl. vestis ex ejusmodi filius contexta, arab. مُبْرَمٌ. גָּדוֹל, tortus, robustus (arab. جَادِلٌ, جَدِلٌ), *magnus*. גָּרוֹל *Ketîb*, morosus, stomachosus, cf. arab. جَرِلٌ, جَرِلٌ (locus), durus, asper, confragosus. דָּרוֹם, plaga sole illustrata, meridies, nisi *om* terminatio est. זָוֹחַ, n. pr., locus paludosus s. foetidus, arab. زَنِخٌ (rancidus). חָגוֹר, accinctus. חָמוּץ, vehemens, violentus. חָנוּט (pl. חֲנֻטִים), conditus, inunctus; pl. conditio, inunctio, a v. חָנַט, أَحْنَطَ (unde حِنَاطَةٌ, ars condiendi mortuos; حَنُوطٌ, حِنَاطٌ, ipsum aroma). חָסוֹן, potens, pulcher, arab. حَسَنٌ, حَاسِنٌ, حَسِينٌ, حُسَّانٌ, a v. חָסַן, حَسَنَ. חָשׁוֹךְ, caliginosus, tenebricosus. טָהוֹר, purus, mundus (naturaliter, legaliter, moraliter), arab. طَاهِرٌ, طَهِرٌ, طَهِيرٌ, طَهُورٌ. יָקוּשׁ, auceps, *ἰξευτής* (= יוֹקֵשׁ). יָרוֹק, flavus, viridis, arab. وَارِقٌ, وَرِقٌ, وَرِيقٌ (frondosus). כָּבוֹד, gravitas, honor, gloria. מָרוֹר, herba amara, *πικρίς*, arab. مُرَارٌ, مُرٌّ (pl. مُرٌ, أَمْرَارٌ). מָתוֹק, dulcis. נָכוֹחַ, propinquus, rectus. נָקוּד, punctis distinctus, maculatus, arab. grammat. مَنْقُوطٌ (نَقَطَ). עָבוֹת, complicatus, frondosus. עָגוֹל, rotundus, orbicularis. עָמוֹק, profundus, altus. עָנוּג, musca canina, *κυνόμυια*. עָרוֹד, onager. עָרוֹם (sec. alios עָרוּם), nudus, arab. عُرَامٌ spec. carne nudatus, decorticatus.

Digitized by Google

עָשׁוּק, oppressor, injurius. עָשׂוֹר, decas, sicut שָׁלוֹשׁ, trias, a radice pronominali ad ejusdem formae similitudinem formatum. עָשׂוּי, artificiose s. effabre elaboratus. צָהוֹב, splendidus, fulvus, arab. أَصْهَبُ (fem. صَهْبَآءُ). צָהוֹר, splendide albus, candidus, arab. أَصْحَرُ (fem. صَحْرَآءُ). צָנוּף *Ketib* (alii צָנוּם), diadema, tiara. צָעִיר *Ketib*, parvus, i. q. צָעִיר, arab. أَصْغَرُ. צָפוֹן, plaga occulta s. borealis. קָדוֹשׁ, purus, sanctus, arab. intens. قُدُّوسٌ, قَدُّوسٌ. קָטֹן, parvus, exiguus. רָחוֹק, longinquus, procul dissitus. רָטוֹב, humidus, virens, arab. رَطْبٌ, رَطِيبٌ, أَرْطَبُ. שָׂרוֹק, vitis vini rubri. שָׁחוֹר, niger, ater, fuscus. שָׁלוֹם, incolumitas, pax, arab. سَلَامٌ. תָּאוֹם, geminus, *δίδυμος*, arab. تَوْأَمٌ, تَوْءَمٌ, تَيْمٌ, تُومٌ.

III. Forma participialis perfectiva פָּקֵד.

אָבֵק, pulvis, utpote ultro citroque volitans. אָדָם, homo, utpote terrenus, e terra formatus, arab. آدَمُ. אָהֳלוֹת, aloe, *ἀγάλλοχον*, nomen exterum. אָטָד, rhamnus, arab. أَطَدٌ. אָלָה, jusjurandum, a v. denom. אָלָה. أَلَهَ. אָמָה, ancilla, *ἄβρα*, a v. אָמָה. أَمَهَ. אָמָן i. q. אָמוֹן, artifex. אָסָם, horreum, apotheca. אָשָׁם, culpa, crimen, arab. إِثْمٌ, peccatum; أَثَامٌ, إِثَامٌ, poena peccati. בָּדָד, *ἐρημία*, solitarius, separatus, arab. بُدٌّ, بَدَدٌ. בָּדֹל, lobus auris. בָּזָק, fulgur, utpote coruscum. בָּכֶא, fletus, arab. بُكًا, بَكًا, n. plantae, arab. بَكْءٌ. בָּקָר, boves, arab. بَقَرٌ (n. unit. بَقَرَةٌ). בָּרָד, grando, arab. بَرَدٌ. בָּרָק, fulmen, arab. بَرْقٌ. בֹּשֶׂם, balsamum, utpote suave olens, cf. arab. بَشَامٌ. בָּשָׂר, caro, arab. بَشَرٌ (cutis, homines, neoh. בָּשָׂר וְדָם, N. T. *σάρξ καὶ αἷμα* Gal. 1, 16.). בֶּתֶת, infractio, interitus, si modo a v. בָּתַת = בָּצַת. גֵּבָה (c. גַּבַּת, nisi hic a forma vulgari גַּבְהַת), altus. גָּדָה, ripa, litus. גָּזָם, genus locustae, a v. גָּזַם, *jecarem*, desecare, decerpere. גֵּלָל, merda, *βόλβιτον*, arab. جَلَّةٌ; conditio, arab. جَلَلٌ (syn. أِجْلٌ). גָּמָל, camelus, arab. جَمَلٌ. גָּרָב, scabies, arab. جَرَبٌ. דְּאָה (Deuter. רְאָה), species avis cito volantis. דָּבָר, verbum, negotium, res. דָּגָן, frumentum. הָדָר, decus, majestas. הֲדַרִי, forma commentitia ad constr. חֲדָרִי. חֵר, sec. nonnullos Prov. 21, 8., onustus. יֶלֶד, progenies, filius, arab. وَلَدٌ. זָהָב, aurum, utpote splendidum s. fulvum, arab. ذَهَبٌ. זָנָב, cauda, arab. ذَنَبٌ (div. a ذَنْبٌ, peccatum). זָקָן, barba, mentum barbatum, arab. ذَقَنٌ (mentum). חָדָשׁ, novus, arab. حَدَثٌ, حَادِثٌ, حَدِيثٌ. חָזָק, firmus, validus. חָכָם, *πυκνός*, sapiens, arab. حَكِيمٌ. חָלָב, lac, arab. حَلَبٌ. חָלָל, transfossus, interemtus; *τραῦμα*, arab. حَلَلٌ. חָלָץ du., lumbi. חָלָק, laevis, calvus, arab. أَحْلَقُ. חָמָס, injuria, violentia, arab. حَمَاسَةٌ (fortitudo, pugnacitas). חָצָץ, scrupus, telum (= חֵץ). חָתָן, sponsus, gener, arab. خَتَنٌ (similis, socius). טָרָף, recens, viridis. יָבָל, flumen. יָבָם, levir, mariti defuncti frater. יָגָע, ex nonnullorum sententia Job. 20, 18., elaboratum, acquisitum. יָקָר, pretiosus, carus, cf. arab. وَقُرَ, وَقُورٌ etc. (gravis). יָרָק, viridis, herba viridis. יָשָׁן, vetustus, obsoletus, cf. arab. مُسِنٌّ. יָשָׁר, rectus, probus, cf. arab. يَاسِرُ, أَيْسَرُ. כָּזָב, mendacium, arab كَذِبٌ, كَذْبٌ etc. כָּלָה, perditio, consumtio, deletio. כָּנָף, operimentum, ala, arab. كَنَفٌ. כָּפָן, fames, esuries. כָּפָר, pagus, vicus, arab. كَفْرٌ. לָבָן, albus, candidus. מָטָר, pluvia, arab. مَطَرٌ. מָלָח, veteramentum. מָנָה, portio, pars definita. מָסָךְ, aulaeum, utpote a rad. סָךְ oriundum, huc non pertinet. מָרָה (dual. מְרָתַיִם), rebellio. מָרָק, jus cum intritis carnis panisve frustis, arab. مَرَقٌ (n. unit. مَرَقَةٌ). מָשָׁל, combinatio, simile, parabola, arab. مَثَلٌ. נָבָל, flaccidus, stultus, impius. נָזָן, donum meretricium. נָחַר, amnis, fluvius, arab. نَهْرٌ, نَهَرٌ. נָחָשׁ, serpens. נָטָף, stilla, resina stillans, arab. نُطْفَةٌ (gutta). נָכֶא (= נָכֵה), depressus, afflictus. נָקָם, vindicta, ultio, arab. نَقْمَةٌ, نِقْمَةٌ, نَقِمَةٌ. סָבָא, potor, vinolentus. סָגָן, antistes, praefectus. סָחַר, mercatus, emporium. סָכָל, stolidus, fatuus. סָמַר, setosus, pilosus. סָרָב, rebellis, refractarius. עָדִשׁ, lens, arab. عَدَسٌ. עָמָל, labor, molestia, arab. عَمْلٌ (actio, praxis). עָנָב, uva, arab. عِنَبٌ. עָנִי, humilis, *ταπεινόφρων*. עָנָן, nubes, arab. عَنَانٌ. עָנָף, frons, quocum أَنِيفٌ, آنَفُ etc. neutiquam cohaerent. עָפָר, pulvis, terra, arab. عَفَرٌ, عَفْرٌ. עָצָב, imago sculpta, effigies. עָקָר, sterilis, arab. عَاقِرٌ. עָרָב, salix, arab. غَرَبٌ. עָשָׂר, stirps pronom. hujus formae, decem, arab. عَشَرٌ. עָשָׁן, fumus, arab. عَثَنٌ. עָתָק, rigidus, pertinax, arab. عَتِيقٌ, عَاتِقٌ (antiquus). עָתָר, odor suavis, aroma. פָּרָז, princeps, dux. פָּרָק, coctum, jus. פָּרָשׁ (*faras*, non *farras*, ad s. nn. חָרַשׁ, חָרָץ), eques, arab. فَارِسٌ, فَرَسٌ a n. (quod in hebraica lingua intercidit). צָבָא s. צֶבֶת, fasciculus, manipulus. צָמָא, sitis, arab. ظَمْءٌ (a v. ظَمِئَ). קָהָל, concio, *ἐκκλησία*. קָטָן, parvus. קָלָל, politus, tersus. קָמָד, n. fictitium pro קֹמֶד Ez. 7, 25. קָצָה, extremitas, finis. קָשָׂה, patera, scutella. רָאָה, vultur, milvus utpote perspicax, fem. n. רָאָה, ut videtur; nam in multis ejusmodi formis nominalibus a vv. לה difficile est dictu, utrum sint factae ad s. f. פָּקֵד an feminina formae פָּקֵד. רָחָב, insolens, superbus, cf. arab. الرَّاهِبُ, leo. רָחָב, latus, spatiosus, arab. رَحْبٌ, رَحِيبٌ, رُحَابٌ. רָחָם, avis *φιλότεκνος*, vulturis species, arab. رَحِيمٌ, misericors. רָעָב, cupiditas, fames, arab. رَغَبٌ, رُغْبٌ etc. רָקָב, caries ossium. רָשָׁע, malus, pravus, impius. שָׂבָע, satietas, saturatio, arab. شَبَعٌ, شِبْعٌ. שָׂטָן, *διάβολος*, *Σατάν*, arab. شَيْطَانٌ. שָׂכָר, merces, pretium, arab. شُكْرٌ. שָׂפָה, labium, arab. شَفَةٌ. שָׂפָם, barba, mystax, si a v. שָׂפַם descenderet. שָׂרָף, serpens, Seraph, a v. שָׂרַף, شَرَفَ. שָׂעַר, horror, vertigo. שָׁבָךְ, *καταράκτης*, mergulus. שָׁלָל, praeda, exuviae. שָׁנָה, annus, arab. سَنَةٌ. שָׁעָה, hora, tempus, arab. سَعَةٌ. שָׁפָל, humilis, vilis. שָׁפָן, mus montanus. שָׁרָב, aestus solis, species fallax aquae, arab. سَرَابٌ. תַּכְבָּה, oppressio, fraus malitiosa. תָּמָר, palma, dactylus, arab. تَمْرٌ.

Digitized by Google

IV. Forma participialis perfectiva פּוֹקֵד.

[*Nomina hujus formae, utpote mera activa verborum participia, quae in universum nominum significationem assumere possunt, tam crebra et cognita insuper facilia sunt, ut completae eorum enumerationi supersidere nos posse remur; quare tantummodo haec, quae sequuntur, exemplorum instar habeto*].

אוֹבֵד, interitus, pernicies, cf. arab. آبِدَةٌ. אוֹיֵב, violans, hostis. אוֹרֵב, insidians, insidiae. בּוֹגֵד, perfidus; pl. f. praestigiae, fraudes. בּוֹנֶה, aedificator, architectus. בּוֹקֵר, *βουκόλος*, bubulcus, cf. arab. بَاقِرٌ. זוֹנָה, *ἡ μάχλος*, meretrix, arab. زَانِيَةٌ (a m. زَانٍ). חוֹבֵל, gubernator navis, *κυβερνήτης*, arab. حَابِلٌ (retia tendens). חוֹרֵשׁ, arator, colonus, arab. حَارِثٌ. חוֹשֵׁב, operis damasceni artifex, panni serici s. lintei florulenti textor. יוֹבֵל, jubilans, jubilaeum. יוֹנֵק, sugens, surculus, soboles. יוֹצֵר, figulus, fictor s. creator. יוֹרֶה, pluvia prima segetes irrigans et fecundans. יוֹרֵשׁ, haeres, possessor. יוֹתֵר, id quod superest s. abundat. כּוֹרֵם, vinitor. כּוֹתֶרֶת f. כּוֹתֶרֶת, cinctura, coronamentum. מוֹסָר, tantum plur. m. et f., vinculum, compes. נוֹבָל, evanidus, marvidus. נוֹקֵד, pastor, pecuarius, cf. arab. نَقَّادٌ. סוֹחֵר, mercator, *ἔμπορος*. סוֹפֵר, scriba, *γραμματεύς*. עוֹבֵר, viator. neoh. עוֹבֵר וְשָׁב. עוֹלָל, sugens, infans, puerulus. קוֹרֵא, vociferator, perdix. רוֹאֶה, spectator; qui visiones (רֻאֲבָה) habet, vates. רוֹגֵל, calumniator, susurro, fullo, arab. رَاجِلٌ (= hebr. רַגְלִי). רוֹכֵל, nundinator, institor. רוֹכֵב, equo vehens, eques, arab. رَاكِبٌ. רוֹעֶה (f. רוֹעָה), pastor, arab. رَاعٍ. רוֹפֵא, medicus. רוֹקֵחַ, pigmentarius, seplasiarius. רוֹקֵחַ, pigmentarius. רוֹקֵם, acupictor, phrygio. שׂוֹרֵק, vitis uvarum coerulearum (أَزْرَقُ) ferax. שׁוֹעֵר, janitor. שׁוֹמֵר, custos. שׁוֹפֵט, judex.

V. Forma participialis perfectiva activa s. intransitiva פָּקֵד (prolong. ex פָּקֹד).

[*Bene distinguendum est inter hanc formam activae s. intransitivae significationis et formam* פָּקִיד (*i. q.* פָּקוּד) *passivae significationis, de qua infra dicetur. Ut cognoscas, utrum aliquod nomen sit participiale perfectivum activum s. intransitivum an passivum, necesse est, primariam verbi, unde descendit, potestatem nosse, quae, prout intransitiva aut transitiva est, nomen ad hanc illamve classem pertinet. In arabica lingua eadem differentia obtinet; etenim nmm. formae* فَعِيلٌ *vel passiva sunt a vv. transitivis oriunda, velut* قَتِيلٌ *fere i. q.* مَقْتُولٌ, *vel activa s. intransitiva a vv. intransitivis oriunda,* صَحِيحٌ, *sanus, integer, a v.* صَحَّ, *sanum, vitii expertem esse; quae quidem nomina intensitatem, energiam vel habitum actionis exprimunt formaeque* فَاعِلٌ, *ut grammatici dicunt, sunt* مُبَالَغَةٌ].

אָבִיב, spica, a v. אָבַב, splendere, florere; tempus florum, germinum, spicarum recentium, arab. أَبِيبٌ (n. mensis). אָבִיר, fortis, heros, propugnator, a v. אָבַר, vi vel intransitiva (fortem esse) vel transitiva (defendere, arcere). אָמִיר, cacumen (arboris), a v. אָמַר, eminere, editum, elatum esse. אָסִיל, culmus tener, al. serotinus, cf. arab. مُؤَفَّلٌ (debilis), a v. أَفِلَ (occidere, spec. de sole). אָפִיק, superans h. e. validus, victor, arab. أَفِيقٌ, آفِقٌ; fluens h. e. fluentum, amnis. בָּהִיר, splendidus, nitidus, arab. بَاهِرٌ. חָלִיךְ, gressus, incessus. חָמִיץ, herba salsa s. acida, arab. حَمْضٌ, a v. حَمِضَ, acidum esse. חָסִיד, pius, *ὅσιος*, a v. חָסַד familiarem, familiariter junctum esse (cum Deo). חָסִיל, bruchus utpote agros depascens, a v. חָסַל, arab. خَصَلَ (unde مِخْصَالٌ, falx). חָצִיר, porrum, gramen, arab. خَضِيرٌ (olus viride), a v. חָצַר, خَضِرَ, viride esse. יָהִיר, se efferens, superbus, a v. יָהַר, altum, sublimem esse. יָחִיל, sperans, confidens, fiducia plenus. יָעִיחַ (= יָעַחַ), spirans, anhelans, Prv. 12, 11. יָצִיא (= יָצָא), progressus, prognatus, oriundus. יָשִׁישׁ, canus, senex. לָבִיא, leaena, leo, utpote rugiens. נָבִיא, propheta, utpote persuadente et victrici eloquentia utens, arab. نَبِيٌّ. נָגִיל = נָגַל, portans, caustus Zeph. 1, 11. עָגִיל, rotundus, sbst. annulus, orbiculus. פָּלִיט (= פָּלַט, פָּלַיט), fuga elabens, profugus, a v. פָּלַט, تَفَلَّتَ. פָּלִיל, arbiter, judex, a v. פָּלַל, findere, dijudicare. פָּרִיץ, perrumpens, praefractus, violentus, seditiosus. צָנִין, sentis, spina, a v. צָנַן (= צָנַן), acutum esse. צָעִיף, velans, velamen, peplum. צָעִיר, parvus, natu minor, arab. صَغِيرٌ. צָפִיר, hircus, utpote hirsutus, a v. צָפַר vel n. צֵפֶר (= שֵׂעָר). צְרִיחַ, turris, specula, utpote clare et manifeste e longinquo visui patens, arab. صَرْحٌ. רָהִיט, canalis, cincinnus a capite quasi defluens, a v. רָהַט, currere, fluere. רָכִיל, circumforaneus, nundinator, institor, a v. רָכַל, circuire, peragrare. רָסִיס, gutta, utpote irrigans s. humectans. שָׂעִיר, hircus, satyrus, si a v. שָׂעַר (denom. שֵׂעָר) pilosum esse, cf. arab. أَشْعَرُ etc. שָׁמִיר, pungens, sentis, lapis acuminatus. שָׂרִיד, elapsus, e clade superstes, reliquus.

VI. Forma participialis perfectiva פָּקוּד, cujus Kamez est immutabile.

[*Nomm. hujus formae ad unum omnia componere, res difficilis est ac paene prorsus inenodabilis, partim quia multorum ejusmodi nominum nullae formae flexae reperiuntur, partim quia ipsa lingua in iis flectendis vacillat. Satis igitur esto, nmm. insequentia exemplorum loco adduxisse*].

בָּגוּד (f. בְּגוּדָה), perfidus, fraudulentus. בָּחוּן, explorator metallorum excoctor. בָּרוּז, praeco, *κῆρυξ*, arab. كَارِزٌ (ex aram.). מָצוֹר, populus mixtus, Aegyptus, arab. مِصْرُ.

VII. Forma participialis perfectiva feminina פְּקֻדָּה.

[*Interdum plene scribitur* פְּקוּדָה, *quae formae species quasi transitum a* פְּקֻדָּה *ad* פְּקוּדָה *efficit; in lingua aramaica He extremum in Alef commutatur, ut vulgo*].

אֲבֻדָּה, perditio, res perdita. אֲוֻרָה, praesepe, stabulum, a v. אוּר, cavum esse. אֲסֻפָּה, collectio, *συναγωγή*. אֲפֵלָה, occasus, caligo. אֲשֻׁדָּה, sicut אֲשׁוּד, effusio rivorum, radix montis, in quam torrentes deferuntur אֲשֻׁרָה, felicitas, Dea Fortunae, Astarte, simulacrum et lucus Astartes. בְּהֵמָה, brutum (neoh. philos.

Digitized by Google

חַי רָאשֵׁם), quadrupes, arab. بَهِيمَةٌ (pl. بَهَائِمُ). בְּרֵכָה, piscina, aquae conceptaculum, arab. بِرْكَةٌ (pl. بِرَكٌ). גְּזֵלָה, spolia, rapina. גְּזֵרָא, decretum, edictum (syn. גְּזֵרָה). גְּזֵרָה, terra abscissa, herba carens, sterilis ac vasta. גְּנֵבָה, furtum, *κλέμμα*. דְּבֵלָה, massa compressa, spec. ficorum, *παλάθη*. הַפֵּכָה, eversio, *καταστροφή*. הֲרֵגָה, caedes, internecio. חֲשֵׁרָה, caligo, tenebrae. טְרֵפָה, a feris discerptum, *θηριάλωτον*. יְקֵדָה, incendium, *καῦσις*. יְרֻשָּׁה, *κληρονομία*, patrimonium. לְבֵנָה, later, *πλίνθος*. לְחֵנָה, pellex, concubina. מְהֵרָה, festinatio; adv. festinanter, propere, cito. מְכֵרָה, *μάχαιρα* ex sententia nonnullorum haud probabili. מְלֵאָה, redundantia, spec. frumenti et vini, id quod de iis offerri solet. מְלֵחָה, terra salsa ac proinde sterilis. מְרֵרָה, fel, arab. مَرَارَةٌ, مُرٌّ. נְבֵלָה, cadaver, *πτῶμα*, *θνησιμαῖον*. נְקֵבָה, feminina, femella (neoh. gramm. genus femininum). עֲרֵמָה, cumulus, velut frumenti, arab. عَرَمَةٌ. פְּלֵיטָה, פְּלֵטָה, evasio, profugi ex bello vel periculo vitaeque discrimine. צְנֵפָה, glomus, globus, cf. arab. صِنْفَةٌ, ora vestis. שְׂרֵפָה, exustio, concrematio, incendium. שְׂרֵרָה, ordo, series, neoh. spina dorsalis. שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָא, petitio, mutuum; neoh. quaestio, sicut مُسْأَلَةٌ (pl. مَسَائِلُ, שׁ"ת). שְׁדֵמָה, arvum; semel, sicut שְׁדֵמָה, uredo. שְׁדֵמָה, adustio, uredo, segetum, arab. سَدْفَةٌ, nigredo. שְׁלֵוָה, שְׁלֵיָה, sicut hebr. שַׁלְוָה, quies, pax, arab. سَلْوَةٌ. שְׁפֵלָה, regio depressa, planities, arab. سَفْلَةٌ, humilitas; سُفَالَةٌ, pars inferior. שְׂרֵקָה, exsibilatio, irrisio. תְּאֵנָה, ficus, a v. תָּאַן = תָּנַן, tendere, arab. تِينَةٌ, coll. تِينٌ.

VIII. Forma participialis perfectiva feminina פְּקוּדָה.

אֲגוּרָה, bacca, faba, numus, si a v. אָגַר (v. Concordd. s. v. גָּרַר). בְּכוּרָה, *πρωτοτοκία*, *τὰ πρωτοτόκια*, arab. بَكُورِيَّةٌ. בְּשׂוֹרָה, nuncius, *εὐαγγέλιον*, arab. بِشَارَةٌ, بُشَارَةٌ. דְּבוֹרָה, apis, utpote gregatim migrans. זְמוֹרָה, sarmentum, palmes. חֲבוּלָה, pignus, *ἐνεχυρασμός*. חֲגוֹרָה, cingulum, baltheus. מְרוֹרָה, amaritudo, fel. נְגוֹהָה, lux, *αὐγή*. נְכוֹחָה, rectitudo, veritas. סְחוֹרָה, mercatura, merces. סְפוֹרָה, numeratio, computus. עֲבוֹדָה, operatio, servitus, cultus, arab. عِبَادَةٌ. פְּאֵרָה (ex פְּאוֹרָה), ornatus arborum, frons. קְטוֹרָה, suffimentum, *θυμίαμα*. שְׂעוֹרָה, hordeum, arab. شَعِيرٌ (n. unit. شَعِيرَةٌ). שְׁמוֹנָה (שְׁמוֹנֶה), octo, arab. ثَمَانٍ, ثَمَانِيَةٌ.

IX. Forma participialis perfectiva feminina פָּקֻדָּה.

אֲבֻקָּה, pulvis tenuis, spec. aromatum. אֲדֻמָּה, terra firma ac solida, humus. אֲנֻחָה, gemitus, suspicium, a v. אָנַח, أَنَحَ, أَنَهَ. אֲנֻפָּה, n. avis, fortasse psittaci, ab iracundia, cf. arab. أَنَفَةٌ (dedignatio, indignatio). אֲנֻקָּה, ejulatio; n. reptilis impuri. בְּרֻכָּה, benedictio, beneficium divinum, arab. بَرَكَةٌ, abundantia, felicitas. דְּאֻבָּה, tabes, de affectibus vehementibus. דְּאֻגָּה, solicitudo, aerumna. זְעֻקָּה, clamatus, vociferatio. חֲשֻׁכָּה, tenebrae, caligo. חֲשֻׁרָה, stillatio vel congregatio nubium. יְלֻלָּה, ejulatio, ploratus. יְשֻׁרָה, ex nonnullorum sent., *εὐθύτης*, probitas. כְּבֻרָּה, forma commentitia pro כִּבְרָה, كِبَرٌ (magnitudo). כְּנֻעָה, sarcina, fortuna, opes. לְבֻנָה, luna, utpote candida et lucida. לְטֻאָה, lacerta, stellio. נְאֻצָה, contemtus, aspernatio, ignominia. נְאֻקָה, gemitus, singultus. נְדֻבָה, spontaneitas, liberalitas, liberum arbitrium. נְהֻמָה, fremitus, tumultus, arab. نَهْمَةٌ. נְהָרָה, *φέγγος*, aurora, arab. نَهَارٌ, dies. נְקֻמָה, ultio, vindicta, arab. نَقْمَةٌ, نِقْمَةٌ, نَقِمَةٌ. נְקָרָה, caverna, *τρώγλη*, arab. نُقْرَةٌ. סְבֻלָה, servitus jugi instar imposita ac molestissima. סְחֻבָה, pannus humi verrendo laceratus et detritus, *ῥάκος*, a v. סָחַב, سَحَبَ. סְעָרָה, procella, tempestas. עֲבָרָה, trajectus, transvectio. עֲגֻבָה, amor, spec. venereus. עֲגָלָה, plaustrum, carpentum, arab. عَجَلَةٌ. עֲזָרָה, vestibulum, aula, arab. transp. عَرْصَةٌ. עֲטָרָה, corona, diadema. עֲלָטָה, caligo, tenebrae spissae, cf. arab. غَيْطُولٌ. עֲנָנָה, *n. collect.*, nubes, arab. عَنَانَةٌ, *n. unit.*, nubes. עֲרָבָה, desertum, pl. coelum, utpote nubibus obvelatum. צְדָקָה, justitia fidei ac vitae, spec. caritas fidem testificans, arab., sicut aram., صَدَقَةٌ, eleëmosyna. צְעָקָה, clamor, vociferatio, cf. arab. صَاعِقَةٌ, tonitru ac fulmen, supplicium divinum. קְלָלָה, convicium, maledictio, execratio. קְעָרָה, patera, scutella, arab. قَعْرٌ, قَعْرَان. קְצֻפָה, deletio, *συγκλασμός*, arab. قَصْفٌ (fractio). רְבֻבָה, ingens copia, myrias, arab., presso altero radicis significatu, رِبَابَةٌ, magnitudo, dominatus. רְוָחָה, relaxatio, sublevatio, arab. رَوْحَةٌ, رَوَاحَةٌ, إِرْتِيَاحٌ. רְוָיָה, rigatio copiosa, abundantia, arab. رَيٌّ, رَيَّةٌ. רְעָדָה, tremor, terror, arab. رِعْدَةٌ, رَعْدَةٌ. שְׂעָרָה i. q. סְעָרָה. שְׁאֻגָה, rugitus, ejulatus. שְׁכֻבָה, concubitus, ordo, quo quid situm est. At v. שָׁכַב in phrasi שְׁכֻבַת זֶרַע potius vi verbi arabici سَكَبَ (effundere) dici videtur, ita ut illa phrasis *effusionem* seu *καταβολὴν* seminis significet. שְׁמָמָה, torpor, devastatio. שְׁעָטָה, quassatio, conculcatio. תְּעָלָה, fossa, canalis, a v. תָּעַל = שָׁעַל, שָׁאַל, cavare.

X. Forma participialis perfectiva feminina פְּקֻדָּה.

אִמָּה, columna, postis utpote firma atque immobilis, forma participialis, cum אִמָּה, educatio, veritas; sit forma infinitiva, n. actionis. אֻרְחָה, societas s. turma peregrinantium (*Karawane*), fem. n. prt. אֹרֵחַ (peregrinator, viator). יְתֵרָה, victrix, *ἡ τύραννος*; columba, si a v. יָתַר. מֻנָּה, summa, pars; pl. vices. מֻרָּה, novacula, a v. מָרַר, مَرَى (stringere, radere). עֻלָּה, ascendens, fumigans, spec. holocaustum. פְּאֵרָה, frugifer, pomifer, si a v. פָּרָה (פְּרִי), ferre, fructificare, non a v. פָּאַר.

Digitized by Google

XI. Forma participialis perfectiva activa feminina פְּקֻדָּה = פְּקִידָה.

[*Probe distinguenda est haec forma primum a forma participiali perfectiva passiva feminina, velut* עֲלִילָה, *id quod fit seu factum est, facinus, et a forma infinitiva s. n. actionis, velut* אֲכִילָה, *comesse, consumtio. Sufficiat, insequentia ejus formae, quae non tam facile agnoscitur, exempla protulisse, quae quidem extra omnem dubitationem posita esse arbitramur*].

בְּכִירָה, primogenita, ἡ πρωτότοκος, a v. בָּכַר = בָּגַר (neoh. בּוֹגֶרֶת, virgo matura s. nubilis), maturescere, adolescere. חֲסִידָה, avis pietaticultrix, ciconia, a v. חָסַד, στέργειν (στοργή). יְרִיעָה, aulaeum, tapes utpote tremule se movens, a v. יָרַע, nisi a v. רוּעַ (formatione imperfectiva). נְבִיאָה, prophetissa, a m. נָבִיא, potenter loquens, propheta. צְחִיחָה, regio arida, sole exusta, a v. צָחַח, splendidum, sole illustratum, exustum esse.

XII. Forma participialis perfectiva activa feminina פְּקוּדָה

cum Kamez impuro.

בְּגוֹדָה, perfida, fraudulenta, vid. s. f. VI. בָּגוֹד, unde haec feminina descendit.

Ad has formas nominum *participiales perfectivas*, quarum significatio *activa* est, sese aggregant eae, quae, utpote a *participio passivi* oriundae, significationem *passivam* ingenitam habent, quamquam maximam partem non vulgarem participii passivi formam prae se gerunt, sed ad formarum ejus participii antiquiorum ac partim obsoletarum normam conformatae sunt. Hac ratione magna emergit *nominum participialium perfectivorum passivorum* copia, quarum varias formas sigillatim enumerabimus, et quidem 13) ad s. f. פָּקוּד, e. c. רָקוּשׁ (subst.), עָרוּם, עָצוּם, שָׁכוּל, שָׁלוּם (2 Sam. 20, 19.). — 14) ad s. f. פָּקִיד (quae est forma participii passivi prisca et magis aramaica), v. c. אָבִיב, אָסִיף, זָמִיר, נָשִׂיא, חָלִיא, תָּמִים. — Et, adjectis formis femininis, quas in censum venire oportet: 15) forma פְּקִידָה, quae significationem abstractivam adsciscere solet, velut גְּבוּרָה (fortitudo), מְלוּכָה (βασιλεία), רְפוּאָה (ἰατρεία). — 16) forma פְּקִירָה, v. c. עֲלִילָה, צְעִירָה. In his formis participialibus (quae ab activis et nn. actionis bene secernendae sunt) passiva illa significatio, quam vi formationis continent, evidenter elucet; namque עֲלִילָה primum *adjective* est id quod fit seu perpetratur, deinde *substantive* facinus, aliter ac v. c. חֲרִיסָה (n. actionis a v. חָרַס), excisio, eversio, quamquam etiam hae formae ab infinitivo oriundae, *abstractiva* significatione abjecta, *concretivam* assumere possunt. Hae formae participiales פְּקוּדָה et פְּקִירָה interdum quasdam passivarum suarum vocalium *û*, *î* vecissitudines subeunt, quibus novae earum species existunt, quarum quidem origo facile cognosci potest. Hae varietates oriuntur correpta vel potius acuta vocali *û* ac dagessata proinde litera consequenti (v. c. פְּקֻדָּה pro פְּקוּדָה, פְּקִדָּה pro פְּקִידָה) vel eo, quod passiva vocalis in sonos proxime adjacentes mutatur (velut פְּקוּדָה in פְּקֻדָּה, פְּקִירָה in פְּקֵרָה). Hac igitur variatione gignuntur 17) forma פְּקֻדָּה (ex פְּקוּדָה), v. c. גְּאֻלָּה, יְרֻשָּׁה, מְחֻנָּה, פְּדֻלָּה, תְּקֻבָּה. — 18) forma פְּקִדָּה (ex פְּקִידָה), e. c. קְחִלָּה. — 19) forma פְּקֵרָה (ex פְּקִידָה), e. c. בְּכֹרָה (primogenitura), בְּשֵׂרָה, חֲבֵלָה. — 20) forma פְּקֵדָה (ex פְּקִידָה), e. c. גְּדֵלָה, הַרְגֵּה, יְרֵשָׁה. His formis participialibus sese adjungunt eae formae passivae, quae *plurali* tantum *numero* reperiuntur, sive genere masculino sive feminino, quare addendae sunt 21) forma פְּקוּדִים, v. c. בְּחָלִים, זְקֵנִים, חֲנֻטִים, עֲלוּמִים. — 22) forma פְּקוּדוֹת, v. c. בְּלוּלוֹת, vel denique convenienter formae decimae septimae 23) forma פְּקֻדוֹת, velut חֻצוֹת. Omnia nomm., ex participio passivi oriunda (formae 13 — 23), ipsis suis potestatibus originem participialem passivam ostendunt; nam vel cum substantivorum abstractivorum vim habent, *essentiam* indicant, quatenus *facta* esse vel *exstitisse* mente informatur. Verum cum formae participiales passivae significationem abstractivam assumunt, praeter undecim formas nmm. participiales, quas commemoravimus, aliae quoque formae emergunt, quae quidem depositis omnibus iis, quae in participio passivi accidentalia sunt, retinuerunt tantummodo id, quod principale est ac quasi characteristicum. Caput autem in participio passivi est ipsa vocalis *û* et in forma antiquiori *î;* vocalis secundaria, quae antecedit, jam in forma regulari, cum participium prolongatur et, accedentibus signis flexionis et suffixorum, augetur, evanescit. Ceterum nomen participiale passivum, abjecta vocali secundaria, per omnes istas species transformatur, quas jam a 13 — 23 recensuimus. Hoc modo existunt: 24) forma פָּקוּד (pro פָּקוּד), e. c. גָּבוֹל, גָּמוּל, לָבוּשׁ, רָכוּב. 25) forma פָּקִיד (pro פָּקִיד) e. c. בָּלִיא, נָצִיל, נָצִיב, סָגִיל. 26) forma פָּקֵד (pro פָּקִיד), e. c. יָלֵל, רָתֵת. 27) forma פָּקוֹד (pro פָּקוּד), commutatis vocalibus *û* et *ô*, e. c. בָּכוֹר, חָלוֹם, סָגוֹר, שָׁחוֹר, שָׁכוֹל, quae forma propemodum cum infinitivo coincidit. 28) forma פָּקֹד ex פָּקוֹד, mutata vocali *ô* in *â* longum, quod non multum differt et dialectice plane est idem, e. c. אָהֵל, אָסֹר, בָּחֹב, צָבֹר, קָבֹר, perraro cum anacrusi seu prosthesi literae vocalis א, quemadmodum in אָשֹׁפֵר.

Correptionem consimilem vocalis secundariae exhibent *nmm.* ex *participio activi* orta. Formatur enim 29) forma פְּקֹד ex פָּקִיד, non commutanda illa cum forma *participiali passiva* (27), sed significatione prorsus diversa, cum notionem involvat *activam*, minime *passivam*, e. c. אֱנוֹשׁ, אֱלוֹהַּ. 30) forma פָּקֵד (pro פָּקֵד), quae et ipsa a passiva (26) probe distinguenda est, e. c. שָׁלֵד, זָקֵר. 31) forma פָּקֵיד (pro פָּקֵד = פָּקֵד), e. c. חָסֵן, בָּסֵל, צָוֵל. Forma vicesima quarta variatur, praefixa longa vocali, si radicalis prima est Alef, h. e. vocalis אֵ *ê* mutatur in אֵי *ê*, ita ut existat 32) forma פָּקִיד (pro פָּקִיד), e. c. אָבִיס, אֲמִיוֹן pro אֲבִיוֹס, אֲמוֹן. Idem usuvenit in forma vicesima septima, quare oritur 33) forma פֵּקִיד (pro פָּקוּד), e. c. אֵמִיד, אַזִּיב, אֵזוֹר. Ab hac ipsa forma vicesima septima descendit alia quoque feminina; 34) forma פְּקֵדָה, e. c. פְּחֵצָה, cujus passiva significatio etiamnunc dispici potest. In locum formae פָּקֵד, cujus supra mentionem fecimus, succedit etiam 35) forma פָּקֶד (ex פָּקֵד), e. c. זָמֶן, quae ex vocali constructivi correpta cognosci potest, et 36) forma פֶּקֶד (pro פָּקֶד), sono inchoante *â* mutato in *ê*, e. c. חֶמֶר, לֶבֶב, נֶכֶר, עֶגֶב, צֶלֶל, שֶׁבֶר, cujus *Kamez* itidem in statu constructo corripi solet; quo pertinet vel כִּילַּת pro כַּלַּת, uti correptio vocalis extremae demonstrat. Formae regulari סוֹכֵךְ insuper se adjungit 37) forma סֵכֶךְ (pro סוֹכֵךְ), quae loco vocalis *Zere* participii *Benoni* propriae firmius *Kamez* assumsit, e. c. חוֹתָם, signans, annulus signatorius, i. q. חוֹתָם.

Hae sunt formae nominum participiales passivae et activae, quae ex conjugatione Kal verbi regularis derivatae sunt; nam eae, quae consimiliter e verba irregulari fluxerunt, neutiquam tantam conformationis varietatem explicant. Repraesentant autem eas ipsas differentias, quas singulorum anomalia requirit, quas quidem si noveris, scies etiam, quibus formis regularibus singulae respondeant.

Sic formam פָּקַד repraesentant a vv. ע״י : זַר, לַץ, מַת, a vv. ל״ה : רָפֵה, שָׁדֵד, commutato *ê* longo in *é* breve. Ad hanc formam a vv. ל״ה oriundam pertinet etiam forma nominalis שָׁמֵי, sive נָחֵי, צָנֵי, vicissim positis *î*, *ai*, *ê*, estque cavendum, ne hanc formam activam cum consimili passiva confundas. Verba ע״ע fundunt duas formas, primum formam פָּקַד : חָם, סַם, עָם; חַם, חַר, חַת, deinde formam פָּקַד, veluti צֵל, עֵז, צֵל, רַב, צַר, עַם, רַע, deinde formam פָּקַד, veluti חַם, צַל, עַז, רַב, צַר, עַם. Formae פָּקוּד in vv. ע״ו exempla sunt חוּק, כּוּן. Forma קָטָל a vv. ל״ה orta hanc speciem

Digitized by Google

non semper servat, sed, uti in verbo regulari, eam varie corripit, ita ut v. c. ex גָּלֵה existat forma גָּלֶה, velut סָנֶה, vel גָּל, abjecto *He* extremo, velut גֵּג, דֵּם, יֵד (pro דֵּגֶה, דֵּמֶה, יְדֵה). Atque, ut tantumnodo formarum passivarum 13—37. aliquot exempla adducam, ad f. 13. pertinent סוּר, שׂוּם; ad f. 14. נָקִי, עָנִי, רָזִי, צִיר; ad f. 15. הוּגָה, צוּרָה etc. et sic in omnibus formis, ad quarum similitudinem a vv. irregularibus nomina derivata sunt. Harum formarum eas, quae aegrius agnosci possunt, speciatim exhibemus; in iis vero, in quibus derivatorum a vv. regularibus et irregularibus non tam magna cognituque difficilis est discrepantia, nmm. utrinque descendentia promiscue adducemus. In nmm. participialibus activis res est plane eadem.

XIII. Forma participialis perfectiva activa פָּקֻיד.

אָסוּךְ, lecythus, dubium est an huc pertineat. בָּחוּר, juvenis, adolescens, utpote qui maturuit s. adolevit (der Gereifte). חָרוּץ, fossa, utpote in humo incisa; acutus, acuminatus. יָקוּשׁ, auceps, non *passivum* est, sed ex יָקֹשׁ, delecta vocali obscuriori, ortum. מָגוּר, profusus, traditus, proditus. נְחוּשׁ, aereus, ex aere confectus. עָבוּר, productum, ex terra editum, frumentum. עָגוּר, hirundo, utpote pipiens, pro עָגֹר, potius activae significationis est. עָצוּם, robustus, potens. עָרוּם, complicatus, insidiosus, fallax, callidus. עָרוּץ, locus terribilis s. formidabilis. פָּרוּר, si a v. פָּרַר, olla, utpote excavata. צָבוּעַ, hyaena, utpote maculata, active intelligendum, si a prehendendo s. rapiendo, arab. ضَبُع. צָנוּעַ, submissus, modestus, castus. צָנוּף, *Ketib* ex nonnullorum sententia Jes. 62, 3., i. q. צָנִיף. צָפוּעַ, *Ketib*, egestum, excrementum, stercus, arab. ضَفْع. שָׁכוּל, liberis privatus, orbus, arab. ثُكُول (ثَاكِل, ثَكِل). שָׁלוּם, pacatus, pace interna fruens, cf. arab. مُسْلِم, مُسَلِّم (qui totum Deo se tradit).

XIV. Forma participialis perfectiva passiva פָּקִיד.

אָסִיר, vinctus, captivus, arab. أَسِير. אָצִיל, fulcrum, fundamentum, arab. أَصِيل (radicatus, firmus). אָשִׁישׁ, fundamentum, arab. أَسِيس, أَسَس, أُسّ etc. בָּחִיר, electus, ἐκλεκτός. בָּרִיא, pinguefactus, bene valens, arab. بَرِيّ id., speciatim qui reconvaluit. בָּרִיחַ, extensus, citus, epith. serpentis. בָּרִיחַ, κύπελλον, κάλιξ. בָּרִישׁ, ut videbimus, ad v. גָּב est referendum. גָּדִישׁ, a v. גָּדַשׁ, huc non pertinet. גָּלִיל, ambitus, regio, certis limitibus quasi circulo circumscripta. הָגִיג, vox submissa, meditatio interna, suspirium. הָגִין, habilis, aptus, cf. arab. هَاجِن (puella nubilis), هِجَان (praestans, nobilis, de camelis). הָזִיז, fulgur, quasi fissum, a v. הָזַז, חָזַז. חָלִיל, tibia, utpote perforata, a v. חָלַל, חَלَّ. חָנִיךְ, institutus, exercitatus. חָרִיט, sacculus, marsupium, arab. خَرِيطَة. חָרִיץ, segmentum; tribula. טָרִי, humefactus, humidus, recens, a v. טָרַח, nisi sit activum. יָגִיעַ, defatigatus, lassus, fessus. יָדִיד, amatus, amicus, arab. وَدِيد, nisi sit activum, et forma quidem intensiva. יָחִיד, unicus, unigenitus, arab. وَحِيد. יָלִיד, natus, verna, arab. وَلِيد. יָמִין, dexter, prosper, arab. يَمِين, a v. يَمَنَ, يَمِنَ, يَمُنَ, prosperum esse. יָצִיא, progressus, prognatus. יָצִיעַ (Keri pro יְצוּעַ), stratum, tabulatum. כָּלִיל, perfectus, absolutus. כָּפִיס, trabs, cantharius, nisi *is* sit terminatio nominalis, de qua infra. כָּרִי ad v. כָּרַר referri oportet. כָּתִית, contritus, contusus. מָשִׁיחַ, unctus, consecratus, arab. مَسِيح. נָגִיד, celebratus, princeps. נָדִיב, suamet voluntate impulsus, spontaneus, liberalis. נָזִיר, ἔψημα, epulae elixae s. coctae. נָזִיר, separatus, Deo dedicatus, Naziraeus. נָעִים, acceptus, gratus, suavis, arab. نَعِيم (vitam felicem ac commodam agens). נָצִיר (Ketib pro נָצוּר, Jes. 49, 6.), servatus, tutus. נָקִי, נָקְיָא, purgatus, mundus, innocens. נָקִיק, acumen, cacumen, dens rupis. נָשִׂיא, elatus, princeps; vapor a terra sursum latus. נָתִיב, via trita, τρίβος. נָתִין, donatus, dedicatus, Levitis additus. סָבִיב, cinctus, circumcirca. סָדִין, σινδών, nomen exterum, cf. arab. سِدْن (velum, tegumentum). סָחִישׁ (transp. שָׂחִיס), a v. סָחַשׂ, non סָחַשׁ, addita terminatione *is'*, de qua infra. סָפִיחַ, frumentum tanquam associatum et accessorium ad sementem superioris anni. סָרִיס, castratus, eunuchus, arab. سَرِيس, سَرِس (impotens ad venerem). עָדִין, nomen male fictum ad 2 Sam. 23, 8. עָמִיר, manipulus frugum, utpote arcte colligatus. עָמִית, non a v. עָמַת, sed עָמַת. עָנִי, afflictus, miser, pauper. עָסִיס, succus calcando expressus, mustum. פָּטִיר (Qeri פָּטוּר), dimissus, servitio liber. פָּלְאִי (Ketib פְּלִאִי), extraordinarius, mirabilis, h. e., ab eo, quod fieri solet, separatus. פָּסִיל, sculptus, dolatus; idolum. פָּקִיד, praefectus, a quo muneris procuratio requiritur. פָּתִיל, contortum, notum; filum, funis; arab. فَتِيلَة, فَتِيل. צָלִי, assatum, assum, arab. صَلِيّ adj. (assatus, tostus), صَلًا, صِلَاء subst. (tostum, assatum). צָמִיד, alligatus; armilla, operculum, arab. صِمَاد. צָנִיף, id quod circumligatur, diadema, cidaris. צָפִין (Ketib pro צָפוּן Ψ. 17, 14.). קָדִים, id quod ante positum est; oriens, eurus. קָלִי, קָלְיָא, frixus, tostus; hordeum triticumve torrefactum, cf. arab. مَقْلُوّ, مَقْلِيّ (in sartagine coctus). רָבִיד, torques, collare, a v. רָבַד, torques, collare, a v. רָבַד, vincire, cf. arab. رِبَاط. רָדִיד, tegumentum super caput expansum, peplum. רָחִיט, opus tornatile s. caelatum, a v. רָחַט = חָרַט. רָקִיק, placenta diducta, laganum, arab. رقيق (tenuis). רָקִיעַ, expansum, firmamentum coelorum, cf. arab. رَفْع (coelum septimum, *Kam.*). שָׂכִיר, mercede conductus, mercenarius, arab. شَاكِرِيّ. שָׂנִיא, exosus, odio exagitatus. שָׂרִיג, palmes, a capreolorum complicatione. שָׂבִיס, tesselatus, reticulatus; reticulum. שָׂחִיס, sicut סָחִישׁ, alio est referendum. שָׂחִיף, tabula tenuis et runcinata. שָׁלִישׁ, pars tertia; trichordum; tristata. שָׁנִי, color coccinus, Graeci interpret. *δισσόν*, *δίβαφον*, tanquam pass.

Digitized by Google

a v. עָנַן. עָנִיר, constrictus, firmus; nervus, tendo. עָנִיל, id quod in solo fixum s. plantatum est, propago, planta.

Corollarium. Ejusdem formae sunt aliquot nomm., qui tempus, quo aliqua actio fit, anni potissimum vicissitudines et opera oeconomica cum iis conjuncta, significant. Eo pertinent אָסִיף, tempus, quo fruges in horrea colliguntur; בָּצִיר, tempus, quo uvae abscinduntur, vindemia; זָמִיר, tempus, quo vites amputantur, sec. alios quo oscines cantitant; חָרִישׁ, tempus arationis, a v. חָרַשׁ, حَرَثَ.

XV. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקוּדָה.

אֱמוּנָה, id quod *manet*, vel objective: veritas, vel subjective: fides, arab. إِيمَان. אֲרוּכָה, sanitas, valetudinis restauratio, sec. alios primum: fascia, deinde: sanatio, arab. أُرِيكَة. אֲרוּחָה, dimensum, portio, cf. arab. أُرْخَة, tempus designatum, aera, epocha. אֲשׁוּרָה, stratum, fundamentum, arab. أُسَس, أُسَاس, أَسِيس etc. בְּתוּלָה, sec. veteres, a v. בָּתַל = בָּדַל (= נִבְדְּלָה), cf. arab. بَتُول, virgo vestalis. גְּבוּלָה, funiculus utpote e filis pluribus complicatus, confinium, ὅρος. גְּבוּרָה, virtus, fortitudo, ἀνδρεία, cf. arab. جُبُورَة, جَبَرُوت etc. (fastus, superbia). גְּדוּפָה, maledictio, execratio. גְּמוּלָה, ἀνταπόδωμα, beneficium. גְּרוּשָׁה (Ez. 45, 9.), expulsio. דָּחוּיָה, a v. דּוּג, non דָּחַג. חֲבוּלָה, corruptio, actio prava, facinus, i. q. arab. فَسَاد. חֲבוּרָה, incisum, vulnus, μώλωψ. יְסוּדָה, fundamentum, fundatio. יְשׁוּעָה, salvatio, salus, σωτήριον. מְלוּכָה, regnum, βασιλεία, arab. مَلَكَة, مَلْكُوت (מַלְכוּת). נְבוּאָה, prophetia, vaticinium, arab. نُبُوَّة. נְחוּשָׁה, aeneum, aes. נְשׂוּאָה, id quod fertur, onus. עֲזוּבָה, deserta, ruinae, rudera. עֲלוּקָה, sanquisuga, hirudo, arab. عَلْقَة (العَلُوق Kam. = العُولُ). עֲרוּגָה, areola, porca. שְׁבוּעָה, jusjurandum, ὅρκος. שְׁלוּחָה, frons. שְׁמוּעָה, ἀκοή, id quod auditur, narratur, fertur, arab. سَمَاعَة, سَمْعَة etc. שְׁמוּרָה, φυλακή, palpebra. תְּרוּפָה, si descenderet a v. תָּרַף = θεραπεύειν, curare.

XVI. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקִידָה.

[*In quibusdam horum nmm. incertum est, utrum pro participialibus passivis an pro nominibus actionis h. e.* שְׁמוֹת הַפָּעַל (اسماء الفعل) *habenda sint. Nam nmm. actionis, quamquam origine ipsam actionem abstractive significant, tamen significatus substantivorum tum activorum tum passivorum assumere possunt, in lingua tum hebraica tum arabica,* DE SACY, *Grammaire Arabe I.* §. 640. *II.* §. 275].

בְּרִיאָה, aliquid a Deo creatum, recens productum ac proinde inauditum s. insolitum, cf. neoh. בְּרִיָּה, arab. بَرِيَّة, creatura. גְּבִינָה, lac coagulatum, caseus, arab. جُبْن (n. unit. جُبْنَة), a v. גָּבַן (secundar. a κύπτειν), coagulari, trop. arab. pusillanimem, animo submissum, fractum, abjectum esse. גְּלִילָה, ambitus, regio, satius pro activo habetur, quamquam in n. masc. גָּלִיל passiva significatio *(porta volubilis s. versatilis)* conspicua est. חֲלִיצָה, exuviae, id quo occisus spoliatur, div. a neoh. n. act. חֲלִיצָה, extractio calcei (ceremonia notissima). נְגִינָה, id quod fidibus canitur, melodia, canticum vel ipsum instrumentum, quod digitis vel plectro pulsatur, quamquam hae significationes a n. actionis translatae esse possunt. נְחִילָה, instrumentum perforatum, tibia (syn. חָלִיל). עֲבִידָא, id quod elaboratur, opus. עֲלִילָה, id quod patratur, facinus. עֲלִיָּה, id quo ascenditur, ὑπερῶον, arab. عِلِّيَّة, عُلِّيَّة, nisi primum, uti neoh., actio ascendendi, deinde: pars domus superior vel gradus, per quos ascenditur. עֲרִיסָה, contusum, ptisana, alica, a v. עָרַס = גָּרַס (unde talm. גְּרִיסִין, גְּרוּסוֹת). פְּנִימָה, abditum, penetrale, recessus, cum *He* locali, uti accentus ostendit, non feminino. צְפִירָה, id quod in gyrum tortum est, circulus, corona. קְצִיעָה, id quod decorticatur (a v. קָצַע), cassia, arab. قَضِيعَة (Castell.). קְשִׂיטָה, aliquid dimensi s. ponderati, genus nummi. רְפִידָה, stratum, pulvinar, στρωμνή. שְׂעִירָה, capra, utpote hirsuta s. villosa. שְׁחִיתָה, corruptum, depravatum, prava actio. שְׁנִינָה, oratio acuta s. illusoria, illusio, quod poterit etiam esse n. actionis.

XVII. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

[*In hac quaque forma bene providendum est, ne n. participiale passivum cum n. actionis, quod eandem formam participat, temere commisceas, velut* חֲנֻכָּה, *dedicatio;* חֲנֻפָּה, *hypocrisis;* רְכֻלָּה, *negotiatio, quae nmm. ipsam actionem denotant. Sunt vero etiam nmm., in quibus utraque significatio inest, et concretiva illa passiva, et abstractiva activa, velut* אֲחֻזָּה, *possessio, res possessae;* אֲסֻפָּה, *congregatio, ipsi homines congregati, in quibus difficile est dictu, utrum utrique significationi subsit forma aliunde derivata, an una significatio alteri translatione et usu se adjunxerit*].

אֲגֻדָּה, aliquid colligatum, fasciculus, turma hominum. אֲחֻזָּה, id quod prehensum est et jure dominii possidetur, κατάσχεσις (si haec significatio passiva nonnisi translata sit ab abstractiva nominis actionis notione). אֲלֻמָּה, manipulus, δράγμα. אֲסֻפָּה, congregatio, consessus hominum sapientium. אֲפֻדָּה, id quo quis amictus est, de amictu statuarum. אֲרֻבָּה, fenestra clathrata, transenna. גְּאֻלָּה, redemtio, et גְּדֻלָּה, magnitudo, potius pro nn. actionis habenda videntur. דְּמֻמָּה, caterva, multitudo. חֲבֻשָׁה, fascia, qua vulnus obligatur. יְרֻשָּׁה, haereditate acceptum, patrimonium, possessio. כְּבֻדָּה, honos, decus, ornatus. נְקֻדָּה, punctum, arab. نُقْطَة. סְגֻלָּה, peculium, περιουσιασμός. פְּלֻגָּה, id quod dispertitum est, ordo, classis. פְּעֻלָּה, id quod agitur s. actum est, actio. שְׁבֻעָה, jusjurandum.

XVIII. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

סְכֻכָּה, frons, secta (syn. arab. قَرْع), a v. סָכָה, findere קְהֻלָּה, congregatio, ecclesia.

Digitized by Google

XIX. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

[*Etiam in hac forma varii conformationis modi concurrunt, qui quidem phonetice tantum, non logice coincidunt. Bene discernenda sunt* 1) *nmm. ejus formae participialia passiva, velut ea, quae deinceps ut talia enumerantur;* 2) *nmm. ejus formae adjectiva tum activa, velut* דְּבוֹרָה, *pungens, apis, tum intransitiva, velut* נְגֹהָה, *splendens, lux;* 3) *nmm. actionis ejus formae, velut* סְחוֹרָה, *mercatus;* עֲבֹדָה, *operatio, servitium. Haec nmm. actionis abstractivam significationem cum concretiva commutare possunt, velut* סְחוֹרָה, *cum de ipsis mercibus;* בְּשׂוֹרָה, עֲשָׂרָה, *cum de eo ipso, quod annunciatur, ut saepe, dicitur*].

אֲגוֹרָה, *ὀβολός*, nummus, si a v. אָגַר, colligere (*stipem colligere*). בְּכוֹרָה, primogenitura, fortasse potius n. actionis, sicut בְּתוּלָה (virginitas). בְּשׂוֹרָה, nuncius, *εὐαγγέλιον*, n. actionis. דְּבוֹרָה, apis, incertum est, an huc referri possit. חֲבוֹלָה, pignus, *ἐνεχυρασμός*. חֲגוֹרָה, cingulum, balteus. זְמוֹרָה, sarmentum, palmes. מְרוֹרָה, fel, venenum, non pass., sed intrans. נְגֹהָה, intr., non pass. סְחוֹרָה, sicut סְחוֹרָה et עֲבוֹדָה, potius pro n. actionis habendum est. קְטוֹרָה, suffimentum, *θυμίαμα*.

XX. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

[*Rursus hanc formam participant aliquot nn. actionis, velut* אֲסֻפָּה, חֲמֻצָּה, *quae concretivam significationem assumere possunt, velut* גְּזֵרָה, *decisio, decretum;* שְׁאֵלָה, *αἴτησις, αἴτημα; et nonnulla nmm. intransitiva activa, velut* אֲבֵדָה, אֲפֵלָה, חֲשֵׁכָה *etc.*].

אֲבֵדָה, non pass., sed intr. ac proinde activ. אֲשֵׁדָה, radix montis a torrentibus irrigata. בְּהֵמָה, arab. بَهِيمَة, intr. act. בְּרֵכָה, anfractus, *κολυμβήθρα*, arab. بِرْكَة. גְּזֵלָה, raptum, *ἅρπαγμα*, nisi n. actionis. גְּזֵרָה, terra abscissa, herba carens, sterilis, cf. arab. جَزِيرَة, terra abscissa h. e. insula; aram. גְּזֵרָא n. act. גְּנֵבָה, res furto ablata, *κλέμμα*. דְּבֵלָה, massa compressa, *παλάθη*. טְרֵפָה, dilaniatum a feris, *θηριάλωτον*. יְרֻשָּׁה, res quae in possessionem alicujus venit, nisi n. act. נְקֵבָה, perforata, mulier, a vulva. עֲרֵמָה, aliquid constipatum, cumulus. צְנֵפָה, aliquid conglobatum, globus. שְׂדֵרָה, ordo, series, agmen

XXI. Forma participialis perfectiva passiva masculina pluralis פְּקוּדִים.

בְּחוּרִים, pubertas, juventus, adolescentia. בְּתוּלִים, virginitas, *τὰ παρθένια*, a n. בְּתוּל dimin. n. בַּת. גְּאוּלִים, redemtio, *λύτρωσις*. זְנוּנִים, scortatio, amores meretricii. חֲנֻטִים, conditio (Einbalsamirung), arab. حَنَاطَة. יְצוּרִים, pueritia, aetas pueri s. puellae. עֲלוּמִים, adolescentia, vigor juvenilis, arab. غُلُومَة, غُلَامِيَّة, غُلُومِيَّة. עֲצוּמִים, vires, potentia, sec. alios ungulae. קְדוּמִים, antiquitas, aetas majorum, arab. قِدْمَة.

XXII. Forma participialis perfectiva passiva feminina pluralis פְּקוּדוֹת.

חֲמוּדוֹת, res expetitae s. pretiosae, *ἐπιθύμημα*. בְּתוּלוֹת, tempus, per quod virgo sponsa est, sponsalia. נְעוּרוֹת, juventus, adolescentia.

Corollarium. Huc non pertinent 1) pluralia fem. adjectivorum, quae, subintellecto nomine, substantive usurpantur, velut בְּרוּתוֹת, trabes ascia doliatae; 2) pluralia nominum, quae in S. S. forte non singulariter exstant, velut שְׁלֹהֻבוֹת, frondes utpote protensi.

XXIII. Forma participialis perfectiva passiva feminina pluralis פְּקֻדוֹת.

תְּלָאוֹת, crines, cincinni.

XXIV. Forma participialis perfectiva passiva פְּקוּד.

אֲשׁוּר (s. אֲשׁוּר), gressus, incessus. גְּבוּל, finis, utpote funi s. decempeda definitus, territorium. גְּדוּד, turma, a colligando (syn. arab. حِزْب); incisum, caesura. גְּמוּל, id quod cui infertur (يُحْمَل على), beneficium, talio. כְּרוּב, Cherub, incerti etymi, fortass. robustus, potens, a v. כָּרַב = כָּרַב, torquere, constringere (metaphora vulgatissima). לְבוּשׁ, indumentum, vestis, arab. لِبْس, لِبَاس, لَبُوس. לְחוּם (s. לָחוּם), caro, arab. لَحْم (pl. لُحُوم), div. a לֶחֶם, arab. خُبْز, عَيْش. מְאוּם, certe hujus formae, vitium, labes. עֲזוּז, robur, potentia, arab. عِزّ, عِزَّة. צְלוּל, *Ketib* pro צְלִיל, tostum, vel massa conglobata, *κολλύρα*. רְכוּב, vehiculum, currus, arab. مَرْكَب. רְכוּשׁ, possessio, bona, facultates. שְׁבוּל, *Ketib* pro שְׁבִיל via, سَبِيل.

XXV. Forma participialis perfectiva passiva פְּקֵד.

[*In hac quoque forma videndum est, ne ea, quae eandem speciem prae se gerunt, cum origine ac potestate interna discrepent, temere commisceas. Secernenda igitur sunt* 1) *ea nomina qualitativa, quae a v. activis vel intransitivis oriunda a participio activo exeunt formamque intensivam* (مبالغة) *assumunt. Huc pertinent nmm.* אֱוִיל, אֱלִיל, בְּרִי, בְּעִיר, בְּרִי, גְּבִיר; דְּבִיר, *posticum, penetrale;* חֲסִין, טְלִי, כְּבִיר, כְּסִיל, כְּפִיר, לְבִי, מְרִיא, נְהִיר, שְׁחִין; 2) *aliquot nmm. actionis vel status, velut* בְּכִי, בְּעִי, שְׁבִי, רֵאִי, חֲשִׁי, עֲבִי, סְחִי, גְּרִי, מְחִי, נְשִׁי, רְפִי, דְּחִי, שְׁתִי, שְׁלִי, שְׁבִי, רֵאִי, חֲשִׁי, עֲבִי, סְחִי, מְחִי, נְשִׁי, רְפִי, דְּחִי, *quorum nonnulla significatione passiva colorata sunt;* 3) *aliquot nmm. instrumentorum, velut* חֲלִי (*situla*), כְּלִי (*vas*), עֲלִי (*pistillum*), אֲלִיל (*catinus*), רְאִי (*speculum*), תְּלִי (*pharetra*), *quorum duo priora activa sunt, duo posteriora passiva, a vv.* ל״ח].

אֱוִיל, languidus, stupidus. אֱלִיל, nihili, nequam, Deus fictitius, qui nullus est. בְּכִי, fletus, lamentatio; nisi abbrev. ex תְּבִיחַ = בְּכוּחַ, בְּכוּחַ. בְּעִי, sec. nonnullos = בְּעִי, Job. 30, 24. בְּעִיר, pecus utpote vel bardum vel campestre, arab. بَعِير (spec. camelus). בְּקִיעַ, fissura, rima. בְּרִיחַ, lignum transversarium, obex. זְמִיר (s.

Digitized by Google

זְמִיר), canticum, oratio. חֲזִיז (s. חָזִיז), fulgur. חֲזִיר, porcus, incerti etymi. יְגִיעַ, elaboratum, labore partum. כְּלִיא, carcer, custodia. כְּסִיל, iners, stultus. מְזִיחַ (s. מָזִיחַ), zona, cingulum. מְחִיר, pretium, quo emitur, a v. מָחַר = מָכַר. מְטִיל, metallum, ex nonnullorum sententia, a v. מָטַל, مَطَلَ, i. q. مَمْطُول, cusus, in longum extensus. מְעִיל, amictus, amiculum. נְצִיב, praepositus; statio, excubiae; columna, arab. نَصْب, نُصْب. נְקִיק, acumen, cacumen, dens rupis. סְעִיף (s. סָעִיף), frons, si a v. סָעַף = شعب, unde شُعْبَة. עֲצִין (s. עָצִין), funis, nervus, a connectendo. עֲלִיל, *ψ.* 12, 7. ex nonnullorum sententia. עֲתִיד, aram. = עָתִיד. פְּלִי = פְּלָאִי, extraordinarius, mirabilis. פְּסִיל, idolum sculptum, *γλυπτόν*. פְּרִי, id quod fertur, fructus. שְׁבִיב, accensum (a v. שָׁב, شَبّ), flamma, scintilla. שְׁבִיל, id quo inceditur, via, arab. سَبِيل. שְׁחִיף (s. שָׁחִיף), asser, tabula runcinata.

XXVI. Forma participialis perfectiva passiva פָּקֵד (pro פָּקִיד).

[*Discernenda sunt* 1) *nmm. participialia activa, velut* זְאֵב *atrox, austerus, de lupo;* רְאֵם, *rugiens, de bubalo;* שְׁאֵר, *σάρξ, caro;* 2) *nmm. actionis, quibuscum nonnunquam segolata commutantur, velut* בְּאֵב, *moeror;* יְלֵל, *ejulatus;* פְּאֵר, *ornatus;* רְתֵת, *tremor;* 3) *adjectiva participialia aramaica, velut* נְקָא, *purus;* 4) *nmm.* אֵזֶק *et* צְלֶם, *quorum illud pro* זֵק *cum Alef prosthetico, hoc pro* צֶלֶם (*ex* צֵל) *aramaice dicitur*].

אֵפֶר, id quo tegitur, operimentum, nisi activum vel ex בְּאֵר transpositum est. בְּאֵר, foratum, effossum, puteus; a v. בָּאַר, بَأَرَ, fodere. בֶּטֶן, venter, a forma rotundose elata.

XXVII. Forma participialis perfectiva passiva פְּקוּד (pro פְּקִיד).

[*Secerni oportet* 1) *nn. actionis vel status h. e. infinitivos verborum transitivorum, velut* שְׁפוּט *(judicatio, judicium, supplicium), et intransitivorum, velut* דְּרוֹר *(liber volatus, libertas),* מְלוֹא *(plenitudo),* שְׂחוֹק *(risus, irrisio),* תְּקוֹם *(fortitudo, robur);* 2) *nmm. substantiva vel adjectiva a vv. intransitivis derivata, quae neutiquam passiva sunt, velut* בְּאוּשׁ, רְחוֹב, תְּאוֹם; 3) *nmm. quae, additis terminationibus nominalibus orta, nonnisi fallacem ejus formae speciem gerunt, velut* סְאוֹן].

אֱנוֹשׁ, incertum est an huc pertinet. בְּכוֹר, adultus, primogenitus. בְּלוֹ, vectigal (Consumtionssteuer). גְּלוֹם, *χλαμύς*, LXX. *εἴλημα*, targ. גְּלִים. חֲדוֹם, id quod pedibus conculcatur, suppedaneum, scabellum. חֲגוֹר, id quod cingitur, zona. חֲלוֹם, insomnium, somnium. חֲלוֹם, sec. nonnullos Prv. 31, 8., id quod a morientibus relinquitur, a v. חָלַם, حَلَّفَ, liberos relinquere. טְחוֹן, id quo molitur, mola versatilis et trusatilis. יְאוֹר, fluvius, si a v. יָאַר (אֵר, עֵר), fodere, *διώρυξ* (canalis). יְסוֹד, fundamentum, basis. יְקוֹד, incendium (cf. יְקוּד Jer. 30, 14.). כְּסוֹת, pelvis; pruina, a spargendo, nisi a tegendo, كَفَرَ. לְאֹם, gens, utpote conjuncta et consociata, a v. לָאַם, لَأَمَ (III. se consociare). מְלוֹא, plenitudo, incertum an huc pertineat. נְבוֹאָה, incerti significatus ac proinde incerti etymi. סְנוֹר, pericardium; aurum purgatum ac solidum, scutum, targ. צָנִיל. עֲבוֹט, pignus, hypotheca. פְּקוֹד, poena, supplicium. פְּתוֹת, pars comminuta, frustum. צְרוֹר, fasciculus, manipulus, marsupium. קְשׁוֹט, id quod stabilitum vel aequaliter dimensum est, veritas, arab. قِسْط (justitia), a v. قَسَطَ (cf. أَقْسَطَ). קְאוֹר, id quo acida fit massa, fermentum. שְׁאוֹל, id quod cavatum est, caverna; sepulcrum, geënna. שְׁבוֹל, *Ketib*, si modo sic legendum Jer. 18, 14.

XXVIII. Forma participialis perfectiva passiva פָּקֵד (ex פְּקוֹד).

[*Secernenda sunt nmm. actionis s. abstractiva, certe origine, quae eandem formam exhibent, velut* חָרֵב *(dimicatio),* שָׁאֵט *(aspernatio),* קָצֵר *(excidium) et nn. aram.* זָמֵר *(cantio),* גָּבֵר *(magnitudo),* עָנֵשׁ *(mulcta), quae neque passiva sunt neque omnino participialia*].

אָיֵל, robur, potentia. אָנֵךְ, instrumentum acutum, a v. אָנַךְ fort. i. q. אך, *ἀκονᾶν*, acuere. גָּלֵל, stercus, utpote globosum; circumstantia (cf. arab. دَوْر, دَوْلَة). דָּשֵׁן, interdictum, votum abstinentiae. כָּתֵב, scriptio, literae, arab. كِتَاب. מָאֵן, aram. = מַאֵן. מָדֵד, mensum, *μέτρον, σάτον*, si a v. מָדַד = سَدَّا. מָסֵר, ex nonnullorum sententia 2 Chr. 2, 16. עָבֵד, opus, actio. עָנֵק, denom., is cujus cervix torosa s. valida est, *γίγας*. פָּלֵג, aram. i. q. פָּלַשׁ, arab. ثَلَاثٌ.

XXIX. Forma participialis perfectiva activa (intransitiva) פָּקוּד (ex פָּקוֹד).

[*Secernenda sunt, ut supra diximus, nn. actionis, velut* שָׂחוֹק, שְׁכוֹל, שְׁפוֹט].

אֱלוֹהַּ, omnipotens, Deus, arab. إِلٰه. אֱנוֹשׁ, ex nonnullorum sententia: fragilis, caducus; homo, genus humanum, arab. إِنْسَان. בְּאֹשׁ (= בְּאֵשׁ), odor malus, foetor. דְּרוֹר, volatus liber, libertas; hirundo, qua significatione certo participiale est. יְאוֹר, micans, fluens, amnis. יְקוֹד, flamma, incendium, cf. arab. وَقْد, وَقْدَة. LXX. *πῦρ καιόμενον*. יְקוֹד, nisi inf. aut etiam impf. כְּבוֹשׁ (= כִּבּוֹשׁ), subactor, n. idoli. כְּפוֹר, pruina, si a tegendo s. operiendo. רְחוֹב, platea, vicus, cf. arab. رَحْبَة, رَحَبَة (spatium amplum, area ampla). שְׁאוֹר, *ζύμη*, fermentum.

XXX. Forma participialis perfectiva activa פָּקֵד (ex פָּקִיד).

זְעִיר, parvus, minor, arab. صَغِير. שְׂלָיו, coturnix utpote pinguis, arab. سَلْوَى.

XXXI. Forma participialis perfectiva activa פָּקֵד (pro פָּקִיד = פָּקֵד).

בְּעִיר, bardus, brutum, jumentum. בְּרִי = בָּרִיא, pinguis, opimus. גִּבּוֹר, propugnans, fortis, vir, heros, herus. הֵבִיר, id quod pone est, penetrale. חֲזִיר, fort. grunniens, porcus. חָסִין, potens.

Digitized by Google

טָלֶי, θαλλων, tener, agnellus. כְּסִיל, languidus, fatuus, stultus. כְּפִיר, validus, leo. לְבִי = לָבְיָא, rugiens, leaena. מְרִיא, pinguis, pinguefactus, admista significatione passiva. נְבִיא aram. = נָבְיָא. נְהִיר, Ketib = נְהוֹר, lux. עָוִיל, sugens, puerulus, puer. שְׁהִין, ardens, inflammatio cutis.

XXXII. Forma participialis perfectiva פְּקוּד (pro פְּקִיד).

אֲבוּס, praesepe, stabulum. אֲמוּן, fides, fidelis; veracitas, verax. אֲסוּר, colligatio, conjectio in vincula. זְרוּעַ, semen (Sāmerei), olus.

XXXIII. Forma participialis perfectiva פָּקִיד (ex פְּקוּד).

אָזוֹב, lucens, florens, spec. hyssopus. אָזוֹר, cingulum; vinculum. אַפּוּד, amictus, pallium. עֲרוֹם (עֵירֹם), nudus, nuditas.

XXXIV. Forma participialis perfectiva פְּקֻדָּת.

חֲרֻשָׁת, sculptura, nisi hoc infin. potius, quam particip. פְּרֻצַת, incisum, *γράμματα στικτά*. פְּתֻנֶת, *χιτών*, tunica, cf. arab. كَتَّان linum; قُطْن, (*qûthûn*), erioxylon. תְּכֻרֶת, stupa, quae ex lino excutitur. תְּמֻרָת, suffimentum, quod adoletur.

XXXV. Forma participialis perfectiva activa פָּקֵד (ex פָּקָד).

זְמַן (c. זְמָן), tempus utpote dimensum ac mensurabile, arab. زَمَان. שְׁאַר aram. (c. שְׁאָר), id quod reliquum s. residuum est.

XXXVI. Forma participialis perfectiva פָּקֶד (pro פָּקָד).

חֵמַר, bitumen, *ασφαλτος*. לֵבֶב, cor, animus, mens, arab. لُبّ (pl. أَلْبَاب). נֵכֶר, peregrinitas, peregrinus. עֵנֶב, uva, arab. عِنَب (pl. أَعْنَاب). צֵלָע, costa, latus. שֵׂעָר, crines, pili, arab. شَعْر. שֵׁגָל, *ἡ σύνκοιτος*, spec. regina. שֵׁכָר, potus inebrians, *σίκερα*, zythus, arab. سَكَر.

XXXVII. Forma participialis perfectiva activa פּוֹקֵד (pro פּוֹקָד).

[*Etiam nn. part. perf. pass. hanc formam induunt, velut* עוֹלָם, عَالَم, *tempus quasi obnuptum et occultum, eandemque formam repraesentant nn. partic. ex participio conj. Pual abbreviata, velut* מוֹרָם = מְמוֹרָם, שׁוֹעָר = מְשׁוֹעָר].

אוֹצָר, id quod recondit s. res reponendas capit, horreum, aerarium. הוֹגֶג, res liquescens fluensque propter mollitiem, cera. חוֹתָם, signans, annulus signatorius, arab. خَاتَم (pl. خَوَاتِم). רוֹמֵם, celebrans (lobpreisend), hymnus. תּוֹלָע, lingens, depascens, vermis, coccus.

Corollarium I. Formae participiali perfectivae פָּקָד in vv. biliteris respondet forma monosyllaba אָב, a vv. tum concavis, tum alteram radicalem iterantibus, quae ע״ע dicuntur. A vv. ע״ו hoc modo existunt nmm. אַד (nubila), אַל (potens, Deus), גַּב (cisterna), זַד (superbus, insolens), זַר (limbus, corona), חַל = חֵיל (antemurale), חָן (rectum, verum), לַח (recens, succosus), מַח (medullatus, pinguis), נַד (acervus), נַר (lucerna), עַד (testis), עַץ (lignum, arbor), רַע (clamor; amicus), רַק (vacuus, inanis), שַׂח = שִׂיחַ (meditatio), שֵׁשׁ (xylinum, byssus), שַׁת (nates). A vv. ע״ע descendunt haec: אַב (viror, fructus recens), אַת (ligo), חַד (celeusma, jubilus), זַק (catena, compes), חַן (gratia), חַץ (sagitta), חַק (statutum), כַּן (basis, locus), לַב (cor), מַן (fides, nervus), נַס (vexillum), עַת (tempus), צַל (umbra), קַן (nidus), שַׂךְ (sentis). In quibusdam horum nmm. ambiguum est, utrum a v. ע״ו an a vv. ע״ע descendant, velut גַּם (rupes), quod eodem jure ad v. גּוּם (גָּמַם) atque ad v. גָּמַם (גָּמַם) referre possis. Porro, nonnulla de hujus formae nominibus primitiva sunt, velut אֵם (mater), אֵשׁ (ignis), בֵּן (filius), גַּא (vallis), דַּשׁ (*οὐσία*), עֵז (capra), שֵׁם (nomen), שֵׁן (dens), שֵׁשׁ (sex), quorum quidem aliquot ad radicem verbalem non inepte referri possunt et a grammaticis singularum linguarum, in quibus exstant, indigenis referuntur, at satius est rem tam lubricam in incerto relinquere. Pauca eorum nominum e vv. triliteris per apocopen extremae radicalis orta sunt, velut בָּס (a v. בָּסָא), עֵשׂ (a v. עֵשָׂה); unum בֵּץ a v. וָדַץ (יָדַץ) descendit. Juxta formam *defectivam* etiam forma *plene* scripta invenitur, velut אֵיד (onus, infortunium), אֵיל (fortis; therebinthus), חֵיל (*προτείχισμα*), חֵיק (sinus), נֵיר (lucerna), רֵיחַ (odor), רֵיעַ (amicus), רֵיק (vacuus), רֵישׁ (paupertas), שֵׂיב (canities), שֵׂין (urina), quae forma verborum ל״ו et ל״י necessitudinem repraesentat. Paucissima, eliso Alef, contractione orta sunt, velut רָם ex רָאֵם.

Corollarium II. Alia forma participialis perfectiva, quae a vv. biliteris, maximam partem ע״ע descendit, est ea, cujus binae literae vocali Kamez continentur. Hanc formam e vv. ע״ע effictam repraesentant haecce nomina: דָּג (piscis), חָג (festum), חָם (calidus), כָּר (circulus, territorium), סָךְ (virgultum), עָב (limen, voc. architect.), עָם (populus), עָשׁ (tinea), פָּז (aurum), צָב (lectica, lacerta), צָר (hostis), תָּם (perfectus, integer), in quibus Kamez et Patach vicissim poni, extrema vero radicalis flexione reduplicari solet. A vv. ע״ו derivari oportet nmm. גַּד (fortuna), גָּר (inquilinus), דָּם (sanguis utpote ruber), זָג (cutis uvae), זָר (alienigena), חָג (novus), עָב (crassus), עָר (urbs), עָשׁ (arcturus), צָר (lapis), רָז (mysterium), רָם (altus), רָץ (cursor), רָשׁ (pauper), שָׁר (murus), et nn. aram. ea, in quibus pro hebraico Cholem positum est Kamez, velut אָת (= אוֹת), טָב (= טוֹב), שָׁק (= שׁוֹק). Complura de nominibus hujus formae *primitiva* sunt vel certe talia, quae ad originem verbalem aegre reduci possint, velut אָב (pater), אָח (frater), בָּר (far), חָם (socer), יָד (manus), יָם (mare); nonnulli a vv. ל״ה per apocopen extremae radicalis orta sunt, velut דָּם, similitudo (ex דָּמָה), יָצ (ex יָצָה), כָּל (ex כָּלָה), קָו (ex קָוֶה), תָּא (ex תָּאֲה), תָּו (ex תָּוֶה). Alia, quae, eadem radicali reduplicata, coaluerunt, singulari modo explicari oportet, e. c. גָּג (tectum), וָו (uncinus), חָח (hamus), סָס (blatta), de quibus singulis v. in Concordd. et Delitzschii Jesurun p. 164 s. Pronominalem originem habet, ut historia docet, n. מָן (manna); peregrinam n. דָּת (edictum); imperfectivum et ex ירוּד per apocopen ortum est n. יָהּ, tetragrammati compendium.

Corollarium III. Nunc pergimus ad nn. bilitera, quae vocalem Patach subjectam habent, a vv. ע״ע oriunda. Habe igitur haec: בַּד (a v. בָּדַד), בַּר (purus, delectus), גַּב (dorsum), גַּד (coriandrum), גַּל (acervus, fons), גַּן (hortus), גַּף (corpus, ala), גַּת (torcular), דַּךְ (attritus, pauper), הַר (gemma, unio), חַד (acutus), חַק (nitidus, mundus), חַת (terror), טַל (ros), טַף (infans), כַּד (urceus), כַּף (palma), כַּר (a v. כָּרַר, currere, circulare), לַח (humidus), מַד (vestis), מַס (tributum), מַק (macies), מַר (amaritudo), סַף (limen, pelvis), סַל (canistrum), סַר (austerus), עַז (insolens, procax), פַּח (laqueus, lamina), פַּס (extremitas), פַּת (fructum, buccella), צַד (latus), קַב (cabus), קַל (levis, laevis, celer), רַב (magnus, multus), רַךְ (tener), רַץ (fragmentum), שַׂר (princeps), תַּן (draco). Etiam inter nmm. hujus formae aliquot primitiva reperiuntur, velut בַּר (filius), הַר (mons), מַי (aqua), פַּג (ficus), ut de aramaicis אַב, אָח taceam, quae hebraicorum formae tantum paullulum variatae sunt. Complura vero ejus formae nmm. ad verba ל״ה referenda sunt, velut גַּי (a v. גָּיָה), זַן (a v. זָנָה), חַי (a v. חָיָה), פַּךְ (a v. פָּכָה). Alia aliter abbreviata sunt, quemadmodum שַׁוְא ex שָׁוְיָא, פַּשׁ ex פַּשָּׁשׁ, certe ex nonnullorum sententia. — Progredimur nunc ad formam biconsonam, quae vocalem graviorem o mediam interjectam habet, in quibus rursus nmm. participialia perfectiva, quae a vv. ע״ו et quae a vv. ע״ע oriunda sunt, discernere necesse habemus. Primum enumerabimus nn. participialia perfectiva *activa* et *intransitiva* ea, quae a vv. concavis origine ducunt; sunt igitur haecce: אוֹב (uter; ventriloquus, pytho), אוֹר (lux), בּוֹר (smegma utpote purificans), גּוֹר (catulus utpote sugens), דּוֹר (tempus, generatio, sicut נֶצַח), הוֹד (gloria), הוֹר (ingenuus, nobilis), כּוֹס (poculum utpote condens), כּוֹר (corus utpote metiens), לוּט (velum), מוֹט (vectis, jugum utpote se motitans), נוֹאָד (uter

Digitized by Google

utpote cavus), גֵּב s. גִּיב = נִיב (germen), גּוֹחַ (ambitus, terrae tractus), סוֹד (sedes, *ἀνακλιντήριον*), עֹוֶב (tignum crassius), עוֹף (volucer), עוֹר (tegumentum, cutis), צָר (rupis), קָוּצִי (princeps), קוֹף (simia), קוֹץ (sentis), שַׁד (mamma), שׁוֹק (crus), תְּאוֹ s. תְּאֹו (sicut *θῶς* a *θέειν*), תּוֹר (turtur; series), quibus in nmm. fieri potuit, ut hoc illudve a significatione abstractiva infinitivi ad concretivam substantivi transiret. His adjungimus nmm. participialia perfectiva *passiva* a vv. ע״ו : אוֹן (id quod labore partum), אוֹת (id quod incisum), בְּאֵר s. בּוֹר (id quod effossum, puteus), גֹּב (locusta utpote congregari solita s. gregaria), הָוֹן (= אָוֹן), חוֹל (arena utpote coacervata), חוֹר (foramen), מוֹץ (gluma premendo defricta), צֹאן (pecudes, grex utpote a pastore custoditus), שׁוֹק (frons). Sequuntur nunc nmm. participialia perfectiva *activa* et *intransitiva* ejus formae a vv. ע״ע oriunda: גֹּל (lenticula utpote globosa), דּוּב (ursus utpote tarde incedens), דּוֹק (vestis tenuis), כּוֹת (medulla, robur), כֹּל (comprehendens, universitas), מוֹר (myrrha), מֹחַ (pinguedo, adeps), פּוֹל (faba), רָק (saliva utpote fluidum oris). Nmm. passiva eiusdem formae et indidem orta haec fere sunt: אֹשׁ (fundamentum), גֹּב (fovea), חֹק (ripa utpote undis tecta s. alluta), חוֹק (id quod incisum, fixum, statutum est), עֹל (jugum, quod involvitur, vel volubile s. cylindriacum), תֹּף (tympanum, quippe quod tunditur). Etiam inter nmm. huius formae reperiuntur nonnulla, quae satius pro primitivis habeas, quam od originem referas verbalem, velut הָר (*ὄρος*), יוֹם (*ἡμέρα*), רֹאשׁ, רֹשׁ, שׁוֹר, תּוֹר (*ταῦρος*). De conformatione nmm. דּוֹד, חוֹתֵן vide ipsas Concordd. Bene vero ab his nmm. verborum ע״ו et ע״ע participialibus discernendi sunt infinitivi ejusdem formae, qui quidem ipsa significatione haud difficulter agnoscuntur. Sic a vv. ע״ו descendunt, induta eadem forma, haec nmm. actionis: זוֹב (gonorrhoea), חוֹב (debitio), מוֹת (*τὸ θνήσκειν*), נוֹד (circumvagatio), סוֹף (finitio, absolutio), צוֹם (*νηστεία*) צוֹק (coarctatio, angustiae), קוֹל (clamatio, קֹול), רוֹם (altitudo), שׁוֹא (perditio); שׁוֹט (voiferatio); a vv. ע״ע haecce: בֹּר (puritas), חֹם (calor), עֹז (robur), קֹר (frigus), רֹב (magnitudo, multitudo), רֹךְ (mollities), רֹעַ (malignitas), שֹׁד (vastatio), תֹּם (integritas).

Formis participialibus perfectivis conjugationis *Kal* adjungimus nunc formas participiales perfectivas eas, quae a conjugationibus verbalibus ceteris exeunt, qua quidem via formae insequentes nascuntur: 38) נִפְעָל et forma נִפְעֶלֶת, v. c. נִבְשָׁן n. pr., נִדְבָּךְ; נִחְלָה, נִסְבָּה, נִפְלָאָה, quae nn. regularem minimeque obsoletam participii *Nifal* speciem prae se gerunt. 39) נִפְעַל, *Kamez* mutato in *Cholem*, vocalem proxime assitam, v. c. נִמְרֹד, נָפְתֹּחַ et 40) נִפְעוּל, qua in forma *Cholem* rursus in *Shurek* transiit, v. c. נָפְתּוּל pro נִפְתֹּחַ. 41) מְפַעֵל, part. *Piël*, velut מְכַסֶּה, מְקֹרֶה, מְחַצֵּב. Deinde 42) מְפֻעָלָה sive מְפֻעֶלֶת, fem. part. *Piël*, velut מְבֻשֶּׁלֶת, מְזֻמֶּרֶת, מְנֻקִּיּוֹת, מְנֻקִּיָּה, מְסֻלָּה. 43) מַפְעִיל, part. *Hifil*, velut מַכְבִּיר, מַשְׂכִּיל, מַשְׁחִית, מַשְׁבִּים. 44) מַפְעִילָה, fem. part. *Hifil*, velut מַנְחִילָה 45) מַפְעַל, *Chirek* pleno contracto in *Zere*, velut מַפְתֵּחַ, מַקְהֵל, מַרְבֵּץ, מַרְחֵב, מַשְׁכֵּן. Cujus formae nota characteristica est illud Zere, quod ex *Chirek* pleno coaluit; siquidem *Patah* prioris syllabae nonnunquam in *Chirek* parvum mutatur, qua re existit forma. 46) מִפְעָל, velut מִזְבֵּחַ, מִסְכֵּן. 47) מַפְעֶלֶת, fem. conj. *Hifil*, v. c. מַרְאֶשֶׁת, מַרְגֵּלֶת. 48) מַפְעֵלָה, fem. alterius formae part. *Hifil*, velut מַדְמֵנָה, מַכְשֵׁלָה. 49) מַפְעַל, forma participialis alia, v. c. מַטְעַם, מַשְׁאַב. et inde 50) fem. מַפְעָלָה, velut מַמְלָכָה. 51) מִפְעָל, velut מִשְׁחָה. His formis participialibus conjugationum derivatarum se associant derivata verborum anomalorum, e. c. 43) מַרְאֶה, מַחֲזֶה fem. 45) מַפָּץ. 47) מַפָּלֶת. 48) מַפֵּלָה. 49) מַטֶּה, מַגֵּד, מַסֵּךְ, מַסֵּכָה cum *A* longo aut brevi syllaba extremae, et a vv. ל״י: מִלֵּא, מוֹלֵד. 50) מַפָּלָה. 51) מוּצָא, מוּצָה cum fem. מוּצָקָה. etc. Haec igitur de formis participialibus nominum satis sunto.

XXXVIII. Forma participialis perfectiva nifalica נִפְעָל.

[*Nmm. insequentia sunt exemplorum duntaxat instar; longum enim est, omnia participia Nifal nominascentia sigillatim enumerare.*]

נִדְבָּךְ, lapidum commissura, paries. נִמְזֶבָה (1 Sam. 15, 9.), sec. nonnullos prt. *Ni.* v. בָּזָה, i. q. נִבְזֶה, intercedente forma nominali מִבְזָה. נִפְלָאָה, mirabile, extraordinarium. נִסְבָּה, conversio rerum, aliquid divinitus immissum.

XXXIX. Forma participialis perfectiva nifalica נִפְעָל.

נִמְרֹד, rebellis factus, apostata, *n. pr.* נִפְתֹּחַ, qui portam terrae h. e. fines ejus extremas incolunt, n. pr. נִסְרֹךְ, praestans, honorabilis, n. idoli Ninevitici.

XL. Forma participialis perfectiva nifalica נִפְעוּל.

נִפְתּוּל = נִפְתּוֹל, luctatio, certamen.

XLI. Forma participialis perfectiva piëlica מְפַעֵל.

מְזֶרַח, ventus dissipans (nubes), syn. arab. رِيَاح et ذَارِيَات (Sur. LI, 1.) מְצַמָּה, stragula, tegumentum; cutis reticularis viscerum, omentum. מְחָצָב, objectum aversationis, qui semet ipsum abominationis objectum facit. מְקֶרֶה, contignatio, trabes. מְמַדִּים, mensurae, decempedae. מְתַנְּעִים, instrumentum musicum, Hier. *sistra*. מְתַחֲנֹת, sec. nonnullos, dentes molares.

XLII. Forma participialis perfectiva piëlica feminina מְפֻעֶלֶת sive מְפֻעָלָה.

מְבֻשֶּׁלֶת, culina, focus, ubi coquitur. מְזֻמֶּרֶת, forfex ad candelas emungendas. מְנַקִּיּוֹת, מְנַקִּיָּה, libatorium, patera, ex qua libamina effunduntur. מְחַבֶּרֶת, tignum conjungens, fibula ferrea.

Corollarium I. His formis piëlicis annectemus omnes formas nominales eas, quas *Mem* praeformativum, subjecto *Sh'va*, inchoat, non piëlicum illud, sed propter accentum versus finem vocabuli vergentem correptum. Et primum quidem recensebimus nmm. formae מְגִלָּה, quae a vv. ע״ע descendunt ac proinde *Dages* forte alteri radicali insertum exhibent. Nomina hujus formae, quae hebraismus sacer nobis suppeditat, haec sunt: מְגִלָּה (volumen, liber convolutus), מְגִנָּה (obtegumentum, *κάλυμμα*), מְזִמָּה (cogitatio, solertia), מְחִלָּה (fossa, caverna), מְחִתָּה (terror, consternatio), מְסִלָּה (via aggesta, strata, trita), מְצִלָּה (tintinnabulum), מְשִׁסָּה (praedatio, direptio). Pro *Chirek* interdum *Patach* adhibetur, manente *Dages* characteristico, velut מְגַמָּה (absorbitio vel: inhiatio, intentio), מְשַׁמָּה (stupor, desolatio). In locum illius *Chirek*, si altera radicalis vv. ע״ע est *Res*, cujus duplicationem lingua hebraica aegre patitur, succedit *Zere*, velut מְאֵרָה a. v. אָרַר (exsecratio), מְגֵרָה a. v. גָּרַר (serra), מְכֵרָה fortasse a. v. כָּרַר, כָּרַר, impetum facere (telum, ensis), מְקֵרָה a. v. קָרַר (refrigeratio, refrigerium). N. מְעָרָה, caverna, arab. مَغَارَةٌ s. مُغَارَةٌ (a. v. غور, غار *f. o.*, cavum, depressum esse) non habet *Zere*, sed *Kamez*, propter gutturalis cum liquida concursum.

Corollarium II. His addimus nomina secundum formam מְאוּרָה a vv. concavis sive ע״ו oriunda eaque feminina, quorum etiam masculina infra enumeranda crebro in S. S. reperiuntur. Hanc igitur formam nmm. insequentia repraesentant: מְאוּרָה (caverna, specus), מְבוּכָה (perplexitas, confusio), מְבוּסָה (conculcatio), מְבוּקָה (evacuatio, vacuitas), מְגוּרָה (granarium, horreum), מְגוּרָה ab alio verbo ejusdem soni (formido), מְדוּרָה (pyra, rogus), מְהוּמָה (tumultatio, divexatio), מְזוּזָה (postis), מְחוּגָה (circulus, circinus), מְכוּרָה (effossio, originatio), מְלוּנָה (tegillum, tuguriolum), מְנוּחָה (requies, quietis locus), מְנוּסָה (fuga, effugium), מְסוּכָה (vepretum, sepimentum), מְצוּדָה (praeda, sagena, castellum), מְצוּלָה (profundum), מְצוּקָה (angustia), מְצוּרָה (vallum obsidionale, propugnaculum), מְרוּצָה (cursus; oppressio a. v. רָץ = רָצַץ), מְשׂוּכָה (vepretum, sepimentum), מְשׂוּרָה (mensura, modus), מְשׁוּבָה (aversio, apostasia), מְשׁוּגָה (error, *παράπτωμα*), מְשׁוּסָה (Ketib pro מְשִׁסָּה Jes. 42, 24). Pro *Shurek* etiam *Cholem plenum* invenitur, velut מְגוֹרָה (pavor, formido), מְדוֹכָה (mortarium), מְחוֹלָה (chorea), מְכוֹנָה (statio, basis), מְנוֹרָה (lychnuchus, candelabrum), מְעוֹנָה (habitaculum, lustrum), מְצוֹדָה (rete, munimentum), מְצוֹלָה (profundum), מְשׁוֹאָה (desolatio, locus desolatus). N. מְסוּכָה habet Dages euphonicum et quasi medium vacillat inter מְסֻכָּה et מְסֹכָה,

Digitized by Google

quae sunt significationis ejusdem. Sponte apparet, verborum ע״י derivata non per *Shurek*, sed per *Chirek magnum* formari, velut מְדִינָה (provincia, urbes jurisdictionis ejusdem), מְלִיצָה (oratio splendida luminibusque ornata, poesis, gnome, satira), מְרִיבָה (contentio, adversatio). Restat unum nomen מְלָאכָה, quod more syriaco pro מַלְאָכָה (מַלְאֳכָה) dicitur.

XLIII. Forma participialis perfectiva hifilica מַפְקִיד.

[*Huc pertinent etiam eae regulares participiorum formae, quibus verba conjugationum ceterarum subsunt, velut* מוֹרֶה, *sagittarius, pluvia verna, doctor; et forma* מַרְבֶּה, *multiplicatio, multitudo,* מַלְכֶּה, *pincerna cujus complura exempla sub n. XLV. enumeravimus.*]

מַכְבִּיר, copia, abundantia. מַעֲלִיל i. q. מַעֲלָל. מַעֲרִיץ, is qui terrorem injicit s. reverentiam excitat. מַפָּץ, malleus, marculus. מַשְׁחִית, perditor, pernicies. מַשְׁכִּים, qui mane exoritur, matutinus. מַשְׂכִּיל, id quod erudit, poëma didacticum s. paraeneticum.

XLIV. Forma participialis perfectiva hifilica feminina מַפְקִידָה.

[*Notanda sunt etiam praeter hanc regularem duae aliae formae hifil. fem., una in femininum ît terminans, velut* מַחֲצִית, מַרְבִּית, מַרְעִית, מַשְׂבִּית *et fort.* מַעֲנִית, *altera in êt, velut* מַשְׂאֵת].

מַבְלִיגִית, id quod exhilarat, causa gaudii in vultu resplendescentis. מַעֲנִינָה, cantilena, spec. illusoria; objectum, quod decantatur

XLV. Forma participialis perfectiva hifilica מַפְקֵד.

מַאֲפֵל, id quod caliginem efficit, tenebrae, quae obscurant (fem. מַאְפֵלָה, si pro מַאֲפֵלִיָּה). מַדְוֶה, languor, tenuis atque infirma valetudo. מֹעֵד, aliquid, quod quis definiit, locus, tempus, signum definitum, arab. مَوْعِد. מוֹקֵשׁ, aliquid implicatum, prodigiosum, miraculosum, *τέρας*, a. v. יָקַשׁ (יָקֹשׁ). מוֹקֵד, incendium vel materia ignis, arab. مَوْقِد. מוֹקֵשׁ, id quod scandalizat, *σκάνδαλον, σφάλμα*. מַזְלֵג, fuscina, fuscinula, arab. مِزْلَاج (instrumentum, quo porta clauditur). מַחֲבֵא, latebra, locus, qui abscondit. מַחְצֵב, excisio, *λατομία*. מַטְבֵּחַ, mactatio, *σφαγή*. מַכְבֵּר, textura, stragula. מַכְתֵּשׁ, mortarium; alveolus dentis. מַלְבֵּן, fornax lateraria arab. مِلْبَن (instrumentum, super quo portantur lateres). מַלְמֵד, stimulus, utpote castigans atque assuefaciens. מַמְזֵר, homo quasi commistione h. e. concubitu illicito et illegitimo ortus. מַסְגֵּר, claustrum, carcer; claustrarius, faber ferrarius. מַסְוֶה, velamen, velum. מַסְמֵר, clavus. מַעְדֵּר, sarculus, qui sarcit. מַעֲטֶה, pallium, amictus. מַעֲטֶה, loricatio, peribolus, septum tecti. מַעֲשֵׂר, decima, arab. مِعْشَار. מַפָּץ, malleus, a v. נָפַץ, sicut מַפָּץ id., a v. פּוּץ. מַפְתֵּחַ, clavis, arab. مِفْتَح, مِفْتَاح. מַצְרֵף, vas fusorium, conflatorium. מַקְהֵל, congregatio, chorus. מַקֵּל, baculus, virga, si a v. נָקַל. מַרְבַּד, cubile, arab. مَرْبِض (pl. مَرَابِض), caula ovium, a v. רָבַץ, رَبَضَ (ربض, lauern). מַרְבֵּק, saginarium, stabulum, a v. רָבַק = رَبَقَ, fune alligare. מַרְוֵחַ, clamor et lugentium (= אֲבֵל, Ketubot 69, a) et exultantium, arab. مِرْزِبّ الشَّدِيدُ الصَّوتِ, vox et quidem altisona. מַרְפֵּא, sanatio, salus, salvatio. מַרְפֵּא, quies, tranquillitas animi. מַרְצֵעַ, subula, qua perforatur, a v. רָצַע, رَصَعَ, cum vi infigere. מַשְׁרֵת, sartago. מַשְׁבֵּר, matrix, os matricis. מַשְׁחֵת, perditio, pernicies. מַשְׁעֵן, scipio, baculus. מַתְבֵּן, acervus straminis s. paleae, a n. תֶּבֶן, تِبْن.

XLVI. Forma participialis perfectiva hifilica מִפְקָד.

מִבְנֶה, aedificium, arab. pl. مَبَانِي. מִדְחֶה, lapsus, casus, ruina. מִזְבַּח, ara, arab. مَذْبَح (pl. مَذَابِح). מִזְרֶה, vannus, ventilabrum. מִכְסֶה, *ἐπικάλυμμα, στέγη*. מִכְרֶה, fodina, fovea. מִנְחָה, possessio, opes, arab. مَنَال. מִסְכֵּן, pauper, miser, arab. مِسْكِين, مَسْكِين. מִסְפֵּד, lamentatio, ejulatio. מִצְפֶּה, specula. מִקְוֶה, spes; congregatio. מִקְנֶה, peculium, pecus. מִקְרֶה, casus, accidens (phil. = arab. عَرَض). מִקְשֶׁה, colligatio capillorum. מִרְעֶה, pascuum, arab. مَرْعًى, مَرْعَاة. מִשְׁגֶּה, error, *ἀγνόημα*. מִשְׁתֶּה, potatio, compotatio, *συμπόσιον*.

XLVII. Forma participialis perfectiva hifilica feminina מַפְקֶדֶת.

מַאֲכֶלֶת, (מַאֲכָל), culter (cf. arab. مِئْكَال, cochlear). מַדְרֵכָה, (pl. מַדְרֵכוֹת), perforatio, perfossio. מַהְפֵּכָת, eversio. מוֹלֶדֶת, patria, posteritas, arab. مَوْلِد. מַחְבֶּרֶת, junctura, *συμβολή*. מַחְמֶצֶת, fermentatum. מַחֲרֵשָׁה, vomer (cf. arab. مِحْرَاث, rutabulum). מַחֲשָׁבָה, (מַחְשָׁבָה), cogitatio, excogitatio, cf. arab. حِسْبَة (computatio). מַחְתֶּרֶת effossio, irruptio. מֵינֶקֶת (מֵנֶקֶת), lactans, nutrix. מַסֶּכֶת, textura, stamen. מַעֲרֶכֶת (מַעֲרָכָה), ordo, acies. מַפֶּלֶת, *πτῶσις*, ruina. מַפֶּרֶכֶת, compages vertebrarum cervicis, cervix. מַצֵּבֶת, statua, statumen. מַקֶּבֶת, malleus; foramen. מַרְאֶשֶׁת, quasi *capitalia*, regio capitis aut loci, in quo est caput. מַרְגֶּלֶת, quasi *pedalia*, regio pedum aut loci, in quo sunt pedes. מַרְחֶשֶׁת, vas, in quo aliquid ebullitur, ahenum, cacabus. מַרְצֶפֶת, locus lapidibus stratus, pavimentum. מַשְׁטֶרֶת, clavus (i. q. מַסְמֵר).

XLVIII. Forma participialis perfectiva hifilica feminina מַפְקֵדָה.

מַגּוֹרֶת, serra vel juxta alios dolabra s. securis. מַגֵּפָה, plaga, clades. מַדְחֵבָה, terra aurifera, sec. alios auri avida. מַדְחֵפָה, pulsatio, plaga. מַדְמֵנָה, fimetum, sterquilinium, arab. دِمْنَة. מַדְרֵגָה, gradus, praecipitium, arab. دَرَجَة. מַהְפֵּכָה, subversio. מוֹעֵצָה, consilium, consultatio, cf. arab. مَوْعِظَة, monitum. מַזְמֵרָה, falx putatoria. מַחֲרֵשָׁה, culter s. dens aratri. מַכְפֵּלָה, duplicitas. מַכְשֵׁלָה, offendiculum, causa ruinae. מַסֵּכָה, tegmentum. מַעֲצֵבָה, moeror, miseria. מַצֵּבָה, statua, statumen. מַקְהֵלָה, congregatio, chorus. מַרְגֵּמָה, balista, funda, a v. רָגַם, رَجَمَ, (lapidibus jacere). מַרְגֵּעָה, quies, requies. מַשְׂטֵמָה, odium, persecutio. מַשְׂרֵקָה, arvum vitibus consitum. מַשְׁעֵנָה, fulcimen, scipio.

Digitized by Google

XLIX. Forma participialis perfectiva מַפְקֵד.

מָאֲמָץ pl., vires, opes. מַהֲתָל (pl. מַהֲתֻלּוֹת), deceptio, illusio. מַהֲתָכָת, sartago. מַחֲלָת, cithara, origine incerta. מַטְעַם (pl. מַטְעַמִּים), res bonae, cupediae, arab. مَطْعَم (cibus). מַכְמָן, thesaurus. מַמְתָּק (pl. מַמְתַּקִּים), res dulces, dulcedines. מַנְעַם (pl. מַנְעַמִּים), res jucundae s. amoenae. מַסָּד, fundamentum. מַעֲדָן (pl. מַעֲדַנִּים, מַעֲדַנּוֹת), deliciae, talm. fasciculus (מעדני אסא Sabbat 33, b. Sukka 13, b.) מַעֲמָק (pl. מַעֲמַקִּים), profunditates, profunda, arab. pl. أَعْمَاق. מַעֲקָשׁ (pl. מַעֲקַשִּׁים), perversitates. מַעֲשָׁק (pl. מַעֲשַׁקּוֹת), oppressiones. מַרְבַּד (pl. מַרְבַּדִּים), cadurca, tapes lectorum, lectisternium ornatorium (cf. arab. مِرْبَد carcer, a ligando s. detinendo). מַשְׁמָן (pl. מַשְׁמַנִּים), res pingues, cibi delicati.

L. Forma participialis perfectiva feminina מַפְקֶדֶת.

מַגָּרָה, massa terrae convoluta, gleba. מַחֲלָה (pl. מַחֲלֻאוֹת), cincinnus, capilli plexi. מַחֲלָצָה, vestis pretiosa, arab. خَلْعَة (*Gala*). מַחֲלָקָה aram. (= מַחֲלֹקֶת), ordo, classis. מַחֲמָאָה, pl. sec. nonnullos *Ψ.* 55, 22., verba butyrina. מַחֲרָאָה, cloaca, *λουτρών*. מַחֲשָׁבָה, *διανόημα, διαλογισμός*. מַטָּרָה, custodia; scopus. מַלְתֶּחָה, vestiarium (Garderobe). מַלְתָּעָה, dens molaris. מַמְלָכָה, regnum, arab. مَمْلَكَة, مَمْلَكَة. מֶמְשָׁלָה, dominium, imperium. מַעֲבָרָה, vadum, angustiae. מַעֲטָפָה, operimentum, amiculum, palliolum. מַעֲמָסָה, onus. מַעֲרָבָה, occidens, arab. مَغْرِب. מַעֲרָכָה, ordo, strues, acies. מַעֲרָצָה, violentia vel instrumentum violentiae. מַפָּלָה, parietinae, rudera. מַצָּבָה, statio, praesidium. מַקֵּבָה (מַקֶּבֶת), malleus; caverna, rupes excavata. מַקָּחָה, merx, venale. מֶרְכָּבָה, currus, arab. مَرْكَب. מֶרְקָחָה, conditura, pigmentum. מַשָּׂאָה, flamma s. fumus ascendens, incendium. מַשָּׂאָה, debitum, aes alienum.

LI. Forma participialis perfectiva hofalica מָפְקָד (m. et fem.).

מוֹסָב, circuitus, ambitus. מוֹסָד, fundamentum, basis. מוֹסָדָה, fundatio, ordinatio, decretum. מוֹסָךְ, tegmen, porticus tectus. מוּסַר, castigatio, *παιδεία*. מוֹעָד, congregatio, turma, cohors. מוֹעָדָה, munimentum, arx. מוּצָדָה, locus constitutus, asylum. מוּצָק, tenebrae, caligo. מוּצָקָה, onus, quo quis premitur sive opprimitur. מוּצָק, fusum, fusile. מוּצָק, angustiae, coarctatio. מוּצָקָה, infundibulum. מָשָׁה, מָשָׁה, extensio; inclintaio juris. מָשָׁד, basis, statio. מָשָׁב, statio, praesidium. מָרָאָה, ingluvies, oesophagus, arab. مَرِيء. מָרָדָה, persecutio. מָשְׁחָת, corruptum, corruptio, corruptela.

LII. Forma participialis perfectiva מַפְקֵד.

מַאֲכָל, *βρῶμα*, cibus, arab. مَأْكُول (id quod editur), alias أَكْل (أَكْل), أُكيلَة (أُكيلَة). מַאֲמָר, verbum, jussum, oratio, arab. مَقَالَة. מַאֲרָב, insidiae, de loco ipsisque insidiantibus. מַבָּט (נָבַט), objectum adspectus s. prospectus h. e. exspectationis. מַגָּל (גָּלַל), falx messoria, arab. مِنْجَل (pl. مَنَاجِل). מַדָּע (יָדַע), scientia, *συνείδησις*. מַהֲלָךְ, incessus, iter, via. מַהֲלָל, objectum laudis s. gloriae. מַיָּל (יָלַל), stella erratica, planeta. מַחֲלָה, morbus, *μαλακία*. מַחֲלָק, culter. מַחְמָד, objectum clementiae ac caritatis. מַחֲנָק, strangulatio, suffocatio, arab. n. act. خَنِق. מַחְשָׁךְ, tenebrae, locus tenebricosus. מַחְתָּה, thuribulum; forceps ellychnii. מַטָּע (נָטַע), plantatio, plantarium. מַכָּה (נָכָה), plaga, vulnus. מַכָּר, notus, familiaris. מַלְאָךְ, legatio, legatus, angelus, arab. مَلَاك, مَلَك. מַלְמָד, stimulus, quo boves castigantur. מַלְקָחַיִם (du. מַלְקָחַיִם), forceps, emunctorium. מַסָּה (נָסָה), *πειρασμός*, tentatio. מַסָּע (נָסַע), iter, statio. מַעֲבָד, actio, opus. מַעְגָּל, plaustrorum ambitus ad munienda castra; orbita. מַעְיָן, locus, ubi fons exoritur, fons, arab. مَعِين (عَيْن) מַעֲלָה, ascensus, clivus, gradus superior, cf. arab. مُعَالٍ, تَعَالٍ. מַעֲלָל, actio, facinus, de magnalibus Dei. מַעֲמָד, status, statio, constitutio. מַעֲנָה, sulcus, striga. מַעֲצָד, ascia, securis. מַעֲצָר, coercitio, imperium. מַעֲרָב, occidens, arab. مَغْرِب; commercium, negotiatio. מַעֲרָךְ, dispositio, consilium animo informatum. מַפָּח (נָפַח), exspiratio, efflatio animae. מַפָּל (נָפַל), caro pinguis et dependens, paleare. מַפָּץ (פָּצַץ vel פּוּץ), disjectio, distractio. מַצָּב (יָצַב s. נָצַב), status, statio, acies stationaria. מַצָּע (יָצַע), stratum, pulvinar, *στρῶμα*. מַרְאָה, visio, arab. مَرْءَاة, مَرْآى; speculum, arab. مِرْآة. מַשָּׂא (נָשָׂא), elatio vocis, effatum; portatio, onus, munus, vectigal. מַשָּׂא (נָשָׂא), foenus, debitum. מַתָּן (נָתַן), donum, munus.

Corollarium I. *Patah* primae syllabae formae מַפְקֵד et מַפְקָד saepenumero in *Segol* transit idque propter liquidas vel gutturalem ח in radicis verbalis principio, velut מֶחְקָר (objectum perscrutionis, id quod imum s. profundum est), מֶלְקָח (i. q. מַלְקָח *du.* forceps, emunctorium), מֶלְצָר (vocabulum peregrinum, sed hebraica civitate donatum), מֶרְחָב (locus latus et spatiosus, arab. مَرْحَب), מֶרְחָק (locus longinquus s. dissitus), מֶרְכָּב (vehiculum, sedile, arab. مَرْكَب), מֶרְקָחָה, (herba aromatica, aroma, fem. מַרְקָחָה). In vv. ל״ח pro *Segol* adhiberi solet *Chatef - Segol*, velut מֶחֱזָה (fenestra), מֶחֱצָה (dimidium).

Corollarium II. Ad hanc ipsam formam referri oportet etiam nmm. insequentia a vv. פ״י orta; מוֹדָע (cognatus, familiaris, fem. מוֹדַעַת); מוֹצָא (exitus, locus, unde quid exit vel per quem exitur, fem. מוֹצָאָה), מוֹרָד (locus declivis), מוֹרָשׁ (possessio, peculium, fem. מוֹרָשָׁה), מוֹשָׁעָה (salvatio), מוֹקָדָה (locus, ubi comburitur), מוֹתָר (abundantia, praestantia) a vv. יָדַע, יָצָא, יָרַד, יָרַשׁ, וָרַד (וָרַד, unde מוֹרָד, via ad aquam deducens), יָרַשׁ (וָרַשׁ, unde מוֹרָשׁ, haereditas), יָשַׁע (וָשַׁע), יָקַד (וָקַד, unde מוֹקֵד), יָתַר (וָתַר).

Corollarium III. Ad formam מַפְקֵד (מַפְקָד) pertinent etiam nmm. formae מַגֵּלָה a vv. ל״ה, quae quamquam *Kamez* in extremâ assumere possunt, tamen multo saepius *Segol* assumunt, in quo imperfecta et participia eorum quiescunt. Horum nmm. complura ad formam hifilicam מַפְקֵד pertinere admodum verisimile est, ac proinde nonnulla jam ibi recensuimus. Nunc vero, hanc discretionem sagacioribus relinquentes, omnino omnia, quotquot invenimus, enumeramus. Sunt igitur haec: מַחֲוֶה (coctum, *πεπεμμένον*), מַחֲזֶה (visio), מַחֲלֶה (morbus, aegritudo), מַחֲנֶה (castra, acies), מַחְסֶה s. מַחֲסֶה (refugium, receptaculum), מַטֶּה (virga, tribus), מַטֶּה (netum), מַסֶּה (velamen), מַעֲלֶה (ascensus, clivus, gradus), מַעֲנֶה (responsum, sermo, intentio, arab. مَعْنًى), מַעֲרֶה

(nuditas, locus planus arboribusque nudus, arab. عُرْوَة), מַעֲשֶׂה (opus, ἔργον), מַרְאֶה (adspectus, visio, species). Hujus formae nomina, abjecto ה֫ finali, nonnunquam abbreviantur, quo modo existunt formae segolatae מֶדֵּי = מַדֵּיהּ, מֶזֵּי = מַזֵּיהּ, מֶכֵּס = מַכְסֵהּ, מֶצַּל = מַצַּלָּה. Pro ĕh finali raro diphthongus aj invenitur, velut, מַאֲוַי = מַאֲוָיהּ.

LIII. Forma participialis perfectiva מַפְקֵד (fem. מַפְקֶדֶת).

[*Sub hac forma comprehendimus etiam nmm. formae* מָאוֹר *a vv.* ע״ו *oriunda, quare nmm. hujus formae nominibus a vv. triliteris ortis statim intexuimus.*]

מָאוֹר, lumen, luminare. מַאֲכֹלֶת, esca. מָבוֹא, introitus, aditus, occasus. מָגוֹר, formido, metus. מָדוֹן, contentio, rixa. מַדְהֵמָה, percussio, ictus. מַדְמֵר = מַדְמֵר מָזוֹן, alimentum, commeatus. מָזוֹר, obligatio s. sanatio vulneris. מַחֲבוֹא, latebra, latibulum. מַחֲגֹרֶת, cingulum. מָחוֹז, terminus, ad quem tenditur, portus. מָחוֹל, chorea, chorus, fem. מְחוֹלָה. מַחֲלָקֹת, partitio, classis. מַחֲמַדִּים, res desiderabiles, adamatae. מַחְסֹם, capistrura. מַחְסוֹר, indigentia, penuria. מַחְשֹׂף, denudatio. מַטְמוֹן, aliquid abstrusum, thesaurus. מַכְאוֹב, dolor, cruciatus. מָכוֹן, statio, sedes, basis. מַכֻּלֶת = מַאֲכֻלֶת. מִכְמֹר, rete. מָלוֹן, deversorium, hospitium. מַלְבֻּדֶת, rete, decipula. מַלְקוֹחַ, captura, faux. מַלְקוֹשׁ, pluvia Maji serotina. מָסֹרֶת = מָאֲסֹרֶת, vinculum. מָמוֹת, mors, arab. مَمَات = مَوْت. מַמְרֹר, acerbitas, res adversa, cf. arab. مَرَارَة (amaritudo). מָנוֹג, placenta, a forma curva (عَوْج). מָעוֹז, munimentum, ὀχύρωμα. מָעוֹן, habitaculum, receptaculum, quo cum nomine Geigerus falso confert arab. مَاعُون (utensile, elemosyna), v. Fleischer, Samachschari p. 13. addit. מָעוֹר nuditas, pudenda, cf. arab. مُعْرًى, مُعْرَاة (locus corporis nudus, qui non tegitur veste). מַעֲצוֹר, prohibitio, cohibitio. מַעֲרֹם (pl. מַעֲרֻמִּים) nuditas. מָצוֹד, rete, munimentum, praesidium. מָצוֹק, angustia. מָצוֹר, coarctatio, obsidio, munimentum. מָקוֹם, status, locus, arab. مَقَام. מָקוֹר, fons, scatebra. מַרְגֵּעַ, quies, locus requietis. מָרוֹם, altitudo (arab. مَرَام, desiderium). מַרְכֹּלֶת, forum, emporium. מַשּׂוֹר (נָשַׂר), serra (arab. مِنْسَر, rostrum avis rapacis). מָשׂוֹשׂ, gaudium, laetitia. מַשְׂכֹּרֶת, merces. מָשׁוֹט, remus. מַשְׁקוֹף, superliminare. מַתְכֹּנֶת, mensura, pensum.

LIV. Forma participialis perfectiva מַפְקוּד.

מַאֲבוּס, stabulum, horreum. מַבּוּל (בּוּל), inundatio, diluvium. מַדּוּחַ (דּוּחַ), seductio. מַחֲלוּי, morbus, *μαλακία*. מַכְלָל (כָּלַל), perfectio, res pretiosa. מַלְבּוּשׁ, vestimentum, arab. مَلْبَس, مَلْبُوس, مِلْبَس. מַמְגֻרָה (si a v. מָגַר, cf. مجر), horreum. מַמְגוֹל, sera, pessulus. מַסְלוּל, via aggesta ac munita. מַפּוּחַ (פּוּחַ), sufflatorium, follis. מַצְפּוּן (מָצַפָן), locus abditus, latibulum. מַקְצוּעָה, dolabra. מַשּׁוּאוֹת (שׁוּא), rudera, ruina.

LV. Forma participialis perfectiva מְפֻקָּד.

מְבֹחָר, delectus, delectissimum quodque. מִבְטָא, pronunciatio, id quod ore profertur. מִבְטָח, fidentia ejusque objectum. מִבְצָר, munimentum, urbs munita. מִבְרָח, effugium, concret. profugus. מִגְדָּל, turris, castellum, *πύργος* (بُرْج), arab. مِجْدَل (pl. مَجَادِلُ). מִגְרָשׁ, suburbium, pomoerium. מִדְבָּר, pascuum, desertum. מִדְרָךְ, locus, qui calcatur vel in quo inceditur. מִדְרָשׁ, interpretatio, expositio, arab. مِدْرَس. מִזְעָר, parvitas, paucitas. מִזְרָח, ortus solis, oriens. מִזְרָע, sementis, arvum, arab. مَزْرَعَة (pl. مَزَارِعُ). מִזְרָק, crater, ex quo fit adspersio, arab. مِزْرَق (Num. 7, 13. Ar.). מִחְיָה, vitalitas, victus, cf. arab. مُحَايَاة (alimentum pueri). מִטָּה (נָטָה), recubitorium, lectus. מֵיטָב (יָטַב), bonitas, optimum quodque. מֵיכָל (יָכַל), aquae receptaculum, rivus, cf. arab. مَكَل (puteus antiquus). מֵישָׁר (יָשַׁר), rectitudo, probitas, sinceritas, arab. مَيْسَرَة (facilitas, prosperitas). מֵיתָר (יָתַר), nervus, vestis, arab. وَتَر (unde مُوَتَّر, chelys, barbiton). מִכְבָּר, clathra, cribrum. מִכְוֶה, locus adustus, *κατάκαυμα*, cf. arab. مِكْوَاة (instrumentum stigmatizandi). מִכְלָה, perfectio, res perfecta. מִכְלָל, id., exemplar et prototypus rei. מִכְמָס (מִכְמָשׂ) n. pr., acervus, *κειμήλιον*. מִכְמָר, rete, sagena. מִכְנָס du., femoralia, arab. مَكْنَس (latibulum). מִכְסֶה (fem. m. מֵכֶס, مَكْس), numerus, merci-pretium. מִכְתָּב, scriptura, scriptio, epistola, arab. مَكْتُوب (مَكْتَب, ludus literarius, schola). מִכְתָּם, poema aureum vel *κειμήλιον* (مَكْتُوم). מִמְכָּר, venditio, res venalis. מִמְסָךְ, *κέρασμα*, vinum mixtum vel conditum. מִמְשָׁח, expansio, distentio. מִמְשָׁק, possessio. מִנְחָר (sicut מִפְקָד), princeps, a diademate. מִנְחָה (si a. v. נָחָה), donatio, sacrificium, arab. مِنْحَة (pl. مِنَح). מִסְגָּל, calceus, arab. نَعْل, نَعْلَة. מִסְחָר, negotiatio, merces coëmtae. מִסְעָד, fulcimentum, lorica scalae. מִסְפָּר, computus, numerus. מִסְתָּר, latebra, latibulum, arab. مِسْتَر (res, qua tegitur). מִפְקָד, recensio, commissio. מִפְרָץ, litus, ab irruptione atque allisione fluctuum (arab. مِفْرَاض, مِفْرَض (forfex ad metalla secanda). מִפְעָל, opus. מִפְעָם, objectum incursionis s. impetus hostilis. מִפְלָט, locus, quo quis profugit, asylum. מִפְלָשׁ, libratio, de volatu nubium. מִפְרָשׂ, expansio, diruptio, velum expansum. מִפְתָּח, apertio, inchoatio, arab. فَاتِحَة (initium rei). מִפְתָּן, limen. מִצְוָה, praeceptum. מִצְחָה (fem. m. מֵצַח a. v. צָחָה), frontale, ocrea. מִצְעָד, ingressio, pompa, comitatus. מִצְעָר i. q. מִזְעָר. מִקְדָּשׁ, sanctuarium, templum, arab. مَقْدِس. מִקְוֶה, locus congregationis, coetus. מִקָּח, sumtio, emtio. מִקְטָר, locus, ubi adoletur. מִקְלָט, asylum, *φυγαδευτήριον*. מִקְנָה, acquisitio, possessio, pretium. מִקְסָם, divinatio, hariolatio (arab. مِقْسَم, portio rei divisae; مُقْسَم, juramentum). מִקְרָא, convocatio, coetus, scriptura sacra. מִקְשָׁה, opus tornatile; cucumerarium, arab. مَقْثَأَة. מִרְבָּה, magnitudo, amplitudo. מִרְמָה, fraus, fallacia, perfidia. מִרְמָס, objectum conculcationis, *καταπάτημα* (arab. مَرْمَس, sepulcrum). מִרְפָּשׂ, aqua turbata, lutulenta, coenosa. מִשְׂגָּב, locus editus, arx, munimentum. מִשְׂחָק, risus et obj. irrisionis, arab. مَضْحَك (locus dentium, qui in ridendo apparet). מִשְׁפָּח, profusio sanguinum. מִשְׂרָה, dominium. מִשְׁכָּב,

Digitized by Google

fluctus, utpote se frangens ac strepens. מִשְׁבָּת, cessatio, excidium. מִשְׁחָר, diluculum, aurora. מִשְׁחָת, depressio, humiliatio, exinanitio. מִשְׁטָח, locus, ubi aliquid expanditur, arab. مِسْطَح. מִשְׁטָר, regimen, dominatio. מִשְׁפָּט, judicium, jus. מִשְׁכָּב, cubile, concubitus. מִשְׁכָּן, domicilium, tabernaculum, arab. مَسْكِن, مَسْكَن. מִשְׁכָּל, locus, quo mittuntur pecudes ad pascendum; impositio manus, negotium. מִשְׁמָן (מִשְׁמָן), pinguedo, arvum pingue, homo pinguis s. robustus. מִשְׁמָע, id de quo auditur, auditum, arab. مَسْمَع, locus, ex quo vel ubi auditur; مَسْمِع, auris s. organon, quo auditur. מִשְׁמָר, locus custodiae, ipsae excubiae. מִשְׁקָל, pondus, ponderatio, arab. مِثْقَال. מִשְׁקָע, aqua limpida, cujus lutulentae partes subsederunt. מִשְׁרָה, dominatus, principatus.

LVI. Forma participialis perfectiva feminina מְפֻקֶּדֶת (מְפֻקָּדֶת).

מְנַעֶנַעַת, tiara, cidaris. מְנֻגָּנָה, a n. מָגֵן, huc non pertinet. מִנְעָרַת, increpatio, detestatio. מִנְעָלָה, imminutio, gradus. מִסְלָגָת, nucamentum, fuscina. מִסְוָאָה, peplum, palla. מִכְמֶרֶת, rete. מִלְחָמָת, certamen, bellum. מִמְכֶּרֶת, venditio. מִסְגֶּרֶת, claustrum, cinctura. מִסְעָדָה, lucrifactio, loculus, penuarium, apotheca. מִסְפָּחַת, scabies. מִסְפָּחָה, vestis ampla atque extensa, culcitra. מִסְפֶּרֶת = מִסְפָּר n. pr. מִפְלָאָה, miraculum, magnale. מִפְלָגָה, distributio, classis. מִפְלֶצֶת, formido, idolum. מִפְעָלָה, gressus, corpus medium. מִצְהֲלָה, hinnitus. מִצְנֶפֶת, cidara, diadema. מִקְטֶרֶת, thuribulum, quo suffitur. מִקְלַעַת, sculptura, toreuma. מִרְקָחַת, conditura, aroma. מִרְשָׁעַת, improbitas, scelus, scelestus. מִשְׂרָפָת s. מִשְׂרֶפֶת, concrematio, *καφή*. מִשְׁאָלָת s. מִשְׁאֶלֶת, precatio, *αἴτημα*, arab. مَسْأَلَة. מִשְׁאֶרֶת, mactra, a fermento. מִשְׁבְּצַת s. מִשְׁבֶּצֶת, vestis ocellata; funda, pala. מִשְׁעֶנֶת, fulcrum, scipio. מִשְׁפָּחָה, societas, gentilitas, familia. מִשְׁלַחַת, legatio, dimissio. מִשְׁמַעַת, obedientia, ministerium. מִשְׁמֶרֶת, custodia, observatio, functio. מִשְׁקָלֶת, *σταθμός*, perpendiculum.

LVII. Forma participialis perfectiva מְפֻקּוֹד (m. et fem.).

מִבְחִיר i. q. מִבְחָר, delectio. מִזְמוֹר, carmen rhythmicum, canticum, psalmus, arab. مَزْمُور (pl. مَزَامِير), cf. مِزْمَار, زَمَّارَة, organum, quod ore inflatur; זִמְרֹן, psalmi davidici; זַמְּרֹר, psalterium. מִישׁוֹר (מֵישָׁר), planities, *εὐθύτης*. מְכֻלָּל (מַכְלֹל), res perfecta s. pretiosa. מִכְמֹרֶת, rete, sagena. מִכְשׁוֹל, offendiculum, scandalum. מִכְסֹא, pabulum, stramen. מִסְתּוֹר, latibulum, asylum. מִקְצוֹעַ, extremitas, angulus. מִשְׁלוֹחַ, locus, ubi aliquid expanditur. מִשְׁלוֹחַ, missio, res, in quam manus immittitur, praeda. מִשְׁעוֹל, via angusta inter duos montes. מִשְׁקוֹל i. q. מִשְׁקָל, pondus. מִשְׁקֹלֶת i. q. מִשְׁקָלֶת.

Corollarium. In enumerandis formis participialibus, quae per *Mem* praeformativum formantur, hoc modo ad finem pervenimus, vix omissa ulla forma vulgari vel certe compluribus analogis confirmata, quamquam sunt etiam aliae formae abnormes ac solitariae, quas, cum ad singulares classes redigere non possemus, praeterire maluimus. Hoc vero bene tenendum est, multa de iis nominibus, quae magis externam speciem, quam vim internam secuti, classibus nominum participialium subjecimus, pro nominibus potius actionis sive infinitivis habenda esse; at quoniam in plurimis haec distinctio valde incerta atque anceps est, cum transitio significatuum a notione abstractiva ad concretivam et vicissim prope impenetrabili caligine involuta sit, quae nonnisi sagacissima inquisitione poterit certe aliquatenus illustrari, nomina per Mem praeformativum orta promiscue conspectui legentium subjecimus, reservato nobis secernendorum nmm. actionis periculo, quod infra, cum, absolutis formis imperfectivis, de infinitivis loquemur, facere nobis propositum est.

II.
Formae nominales imperfectivae.

Imperfectivum, ut constat, prout significationem continet vel *transitivam* vel *intransitivam*, externa quoque specie distinguitur; siquidem vocalis primaria perfectivi vario modo pro insitae significationis varietate inflectitur. Hae formae sunt 1) יִפְקֹד, velut יִכְתֹּב, יִמְכֹּל, יִסְפֹּר, quae est vulgaris stirpium transitivarum flexio; 2) יִפְקֹד, velut יִשְׁאַל, יִתְּנַל, יִגְדַּל, יִחַדַּל, יִפְעַל, יִתְּנַן, quae est vulgaris intransitivarum stirpium flexio neque vero exclusive earum propria, uti ipsa exempla, quae protulimus, luculente ostendunt. Eadem distinctio locum habet in vv. ע״ע; etenim analogiam formae יִפְקֹד sequuntur יָסֹב, יָצֹר, יִכֹּת, יִקֹּד, יִתֹּם; ad analogiam contra formae יִפְקֹד facta sunt imperfectiva יַחֹם, יַתֹּת, יַמֹּר, יַנֹּל, יַנֹּד, יַרֹּט, יַרֹּד, יַגֹּשׁ, יַשֹּׂם. In vv. פ״נ formae יִפְקֹד respondent imperfectiva יִגַּשׁ, יִדַּר, יִצַּר, formae יִפְקֹד imperfectiva יִדַּר, יִסַּע, יִפַּח, יִשָּׂא, יִשַּׁךְ, יִשַּׁל, יִשַּׁק, יִשַּׁר. At praeter has primarias imperfectivi conformationes larga exstat varietatum formalium copia, ut ex doctrina de formatione verbali apparet, quam quidem doctrinam pertractare ab hoc loco alienum est. Necessarium vero est, ut omnes imperfectivorum formas, quotquot sunt, tibi repraesentes, si formas nominales inde derivatas, quarum exempla infra congeram, acriter intelligere velis.

Quemadmodum perfectivi tertia persona singularis *participii* et, quod inde consequitur, *nominis* vim adsciscit, sic imperfectivum quoque, altera verbi forma, quae maximi momenti est, suum habet participium ac proinde nomen a semet ipso oriundum, quod et ipsum significationem diuturnitatis, perennitatis ejusque omnino, quod durat ac permanet, repraesentat. Hae formae imperfectivae nominales generis duplicis sunt, prout vel ex tertia persona imperfectiva *masculina* vel *feminina* nascuntur. Paradigmata sunt יִפְקֹד, תִּפְקֹד et תִּפְקֹד, quarum formarum illae a 3. impf. masc., hae a 3. impf. fem. oriuntur. Et illae quidem formis nominalibus eo modo coalescentibus magis notionem *personalitatis*, hae *realitatis* et *abstractionis* impertiunt, sicuti in universum femininum ad exprimendum genus neutrum vimque abstractivam adhibetur. Variatio harum formarum haud magna est, nam plerumque species imperfectiva imminui aut deleri non solet; quare hae solummodo formae nominales imperfectivae in censum veniunt.

1) Forma nominalis imperfectiva יַפְקֹד, v. c. יַהֲלֹם (lapis durus, gemma), יַעֲקֹב (supplantator). Vocalis *î* Jud praeformativi nonnunquam in *ă* mutatur, id quod jam in ipsis vv., cum literae spirantes insequuntur, usuvenit (velut יַחֲרֹג, יַחְשֹׁב), et *Cholem*, vocalis flexionis, in *Shurek* prolongari potest, cujus vicissitudinis in ipso verbo exempla non desunt, velut יָרוּן (Prv. 29, 6.). Sic oriuntur formae secundariae a) יַפְקוֹד; b) יַפְקוּד, e. c. יַחְבּוּר, יַנְשׁוֹם.

2) Forma nominalis imperfectiva יִפְקַד, cujus vocalis brevis, nonnisi verbo in gutturalem desinente, conservatur; plerumque *Patah* in Kamez prolongatur, ita ut existat forma יִפְקָד, e. c. יִבְחַר, יִבְשַׂם, יִגְאַל, יִדְבַּשׁ, יִדְלַת, יִזְרַח, יִמְלָא, יִצְחַק, יִצְהַר, יִקְטַר, יִרְמָה, יִשְׂכַּר, יִשְׂמַח.

Ejusmodi imperfectiva nomina sunt יָאִיר (*Hi.*), יָבִין (*Hi.*): יָגִיר, verum etiam יִבִּיל, יִבִּישׁ, יִקּוּם (*Qal*, sublata vocali personalis illius Jud); יַבָּנֶה (*Hi.*); יָגְבָּהּ (*Ho.*); יָגְלִי (pro יָגְלֶה *Ho.*); יָדוֹן (*Qal*); יָדִיד (*Hi.*); יָעַד, יָחֵם, יוֹסֵם, יָעַד (*Qal*), et sic porro secundum multiformes multifariasque imperfectivi vicissitudines; qua quidem re perpenderata ac perspecta haud exiguus verborum mere fictitiorum numerus prorsus aboletur.

Digitized by Google

Formae nominales imperfectivae, quae ex 3 impf. fem. nascuntur, et ipsae primitus formae *participiales* sunt, quae pertenui vocalium inclinatione ex imperfecto exstiterunt, significationem non tam personalem et concretivam, quam realem et abstractivam involventes. Harum formarum hae sunt species 3) תִּפְקֹד, vel potius תַּפְקִיד, nam vocalis flexionis *o* constanter in *u* prolongatur et in locum vocalis *i* Tav praeformativo subjectae succedere solet *a*, e. c. תַּנְמוּל, תַּמְרוּר, תַּמְרוּק, תַּתְנוּג. 4) תַּפְקִידָה, femininum formae תַּפְקִיד, velut תַּצְלוּמָה, pro quo usitata est etiam forma תַּפְקֻדָּת, velut תַּחֲבֻשֶׁת, aut, conservata vocali originali, תַּלְבֹּשֶׁת. 5) תַּפְקִדִים, plur. masc. ejusdem formae, velut תַּצְלוּלִים. 6) תַּפְקִדוֹת, plur. fem. ejusdem formae, velut תַּנְצֻמוֹת. Altera forma primaria, quae a vv. intransitivis fieri solet, est תִּפְקֹד, cujus *Patah*, nominascit, in *Kamez* convertitur, ita ut oriatur 7) forma תִּפְקָד, e. c. תִּדְהָר, תִּרְכָּל, תִּסְמָס (per Patah, quia in gutturalem exit), vel, subjecta praeformativo Tav vocali *a*, תַּחְמָס, תַּחְרָא, תַּתְנָךְ. Inde 8) formae femininae: תִּפְקָדָה, תַּפְקֻדָּת; תַּפְקָדָה, תַּפְקֻדָּת, v. c. תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת, תַּחְשֻׁבָת, תַּחְצֻבָת et sic porro. His formis sese adjungunt eae, quae a ceteris conjugationibus et a vv. irregularibus oriundae sunt ac proinde secundum suarum conjugationum stirpiumque naturam certas quasdam vicissitudines patiuntur, quo pertinent תַּאֲבָה (*Qal*), תַּלְאָה, תַּאֲוָה, תַּאֲוֹם (*Qal* a v. אוּם), תַּאֲנָה, תָּאֳנִים in תַּאֲנִים (*Qal*), תַּחְבוּאָה, תַּחְבוּלָה, תַּחְבּוּשָׁה, תַּחְבּוּשָׁה (*Qal* fem.); item תַּבְעֵרָה, תֶּבֶל, תֶּבֶן, תַּבְלָה, תַּחְלָה (*Hi.*), תּוּגָה (*Pi.*), תּוֹדָה (*Hi.*), תּוּגָה (*Ho.*), תּוּחֶלֶת (*Hi.* fem.) etc.

I. Forma participialis imperfectiva יִפְקֹד.

A. Forma יַפְקֹד.

יַהֲלֹם, lapis durus, gemma quaedam. יַנְשׁוּף, nocturnus (נֶשֶׁף), nomen avis immundae, bubonis species. יָתוֹם, orbatus, orphanus, pupillus. Cf. nn. pr. יַבִּין, יָדוֹן, יָלוֹן, יָנוֹחַ.

B. Forma יַפְקִיד.

יַחְמוּר, rubellus, *πυῤῥότριξ*, spec. cervi, dama. יַלְקוּט, *συλλογή*, pera, pastorum potissimum. יַנְשׁוּף i. q. יַנְשׁוּף. יָסוּר (Jer. 17, 13.), recedens, apostata. Cf. nn. pr. יָגוּר, יָנוּם, יָנוּס, יָשׁוּב.

II. Forma participialis imperfectiva יִפְקֹד.

יִצְהָר, oleum, a splendescendo, et nn. propria יִבְחָר, יִבְשָׂם, יִגְאָל, יִדְבָּשׁ, יִדְלָה, יִזְרָח, יִמְלָא, יִמְנָע, יִצְלָם, יִצְחָק, יִשְׁבָּח, יִשְׁבָּק, יִתְנָן, יִתְשָׁחַק.

Corollarium I. Formae יַפְקוּד (יַפְקֹד) nomina ea, quae a vv. cavis originem habent, *Qamez* Jud praeformativi nonnunquam abjiciunt et *Sh'va* simplex assumunt, velut יְאוֹר (canalis, *διώρυξ*, a v. אר = ער), יְבוּל (id quod in horrea infertur, proventus, fruges), יְקוּם (id quod subsistit s. vivit), יְחוּר (id quod quis speculatur s. investigat). Ejusdem formae a vv. ע״י exemplum est aram. יְגַר (cumulus, a v. גַּר *ἀγείρειν*), et a vv. ל״ה ipsum Tetragrammaton יְהוָה (*ὁ ὤν*, aeternus), cujus nonnisi compendium est יָהּ. Eodem pertinent nn. pr. יָבוּס, יָטוּר, יָעוּץ, יָעוּשׁ.

Corollarium II. Non rara est forma bisyllaba יָחֵף a vv. tum ע״י et ע״ע, quae ad speciem participii proxime accedit. Exempla sunt: יָחֵף (discalcalceatus, subst. nuditas pedum, a v. חָפַף, detergere, denudare); יָעֵל (rupicapra, der Kletterer, a v. עָלָה); יָעֵן (struthiocamelus, a v. עָנָה, canere, propter lugubrem feralemque clamorem); יָפֵחַ (anhelans, a v. פָּח, id quod analogiae convenientius); יָרֵב (adversarius, hostis, a v. רִיב); יָרֵחַ (luna, quasi migratrix noctivaga, cf. Job. 36, 26., a v. רָחַח); יָרֵךְ (femur, inguen, a v. רָךְ, molle, tenerum esse). Ab hac forma fiunt feminina יַעֲלָה (rupicapra, arab. وَعْلَة a masc. وَعْل), יַעֲנָה (struthiocamela, arab. نَعَامَة), יַרְכָה (latus, clunes, a m. יָרֵךְ, arab. وَرِك, وَرْك). Pro Zere alterius syllabae invenitur etiam *Chirek* magnum, velut יָרֵיב = יָרֵב (quo an יָדִיד et יָשׁוּשׁ pertineant, incertum est).

Corollarium III. Nominum *segolatorum* imperfectivorum generis masc. exempla sunt: יֶזַע (sudor, a v. זָע, manare, destillare), יֶלֶק (locusta, a lingendo s. depascendo), יַעַר (semel יְקוֹד Ez. 34, 25. *K'tib*, nemus, silva, a v. עָרַר, virescere, frondescere, arab. وَعْر), יֶצֶר (finis, consilium, a v. יָצַר), יֶקֶב (lacus, die Kufe, a v. קָב, cavare), יֶרַח i. q. יֶרֶחַ. Cf. nn. pr. יֶתֶר, יַחַת, יַפַת, יֶרֶד.

Corollarium IV. Nominum imperfectivorum hifilicorum exempla sunt nn. pr. יָסַף, יָקִים, יָכִין, יָבִין, יָאִיר, יוֹסָף et, quae est forma brevior, יֹאשׁ, יֹאשִׁיָה, יִזְעָר, יִסְלָט, יִסְלָה. De copia formarum imperfectivarum nominum propriorum facile persuaderi poteris, si literam Jud Onomastici Sacri p. 1277 ss. perlegeris. Nam a ceteris quoque conjugationibus nn. imperfectiva formantur, terminationes eorum multis modis variantur, et ab ipsis imperfectivis, additis novis terminationibus, adjectiva *relativa* derivantur. Cf. ad haec Delitzschii Jesurun p. 208 s.

III. Forma participialis imperfectiva תַּפְקוּד.

תָּבוּן (תְּבוּן), i. q. תְּבוּנָה. תַּמְרוּק, mundatio, tersorium. תַּמְרוּר, amaritudo, contristatio. תָּנוּךְ, extremitas auris, a v. נָוַךְ, acutum esse. תַּנּוּר, fornax, a v. נוּר, ardere. תַּתְנוּג, delectatio, oblectamentum. תַּפּוּחַ, pomum, utpote odorem suavem efflans, a v. פָּחַח, flare, arab. تُفَّاح (n. unit. تُفَّاحَة).

IV. Forma participialis imperfectiva pluralis תַּפְקֻדִים.

תָּאֳנִים, defatigationes, labores, a v. אוּן. תַּנְחוּמִים, solatia. תַּתְעֻלִּים, *ἐμπαίγματα*, insolens ac crudelis tractatio.

V. Forma participialis imperfectiva תַּפְקֻדָּה.

תְּבוּאָה, reditus, proventus, velut agrorum. תְּבוּנָה, intelligentia, prudentia. תְּבוּסָה, conculcatio. תַּהֲלוּכָה, incessus, pompa solemnis. תַּחְבוּלָה, perversitas. תַּחְבוּלָה, astu, consilium prudens, solertia. תְּכוּנָה, status, dispositio, apparatus. תַּלְאוּבָה, inflammatio, exustio, sitis. תְּלוּנָה, murmuratio. תְּמוּרָה, commutatio, permutatio. תְּמוּתָה, mors, internecio. תְּנוּאָה, abalienatio, inimicitia, odium. תְּנוּבָה, proventus, fructus agrorum. תְּנוּמָה, sopor, somnus. תְּנוּפָה, agitatio, praecipue sacrificiorum. תְּעוּדָה, testimonium, revelatio. תַּעֲלוּמָה, mysterium, res recondita atque abstrusa. תַּעֲרֻבָה, sponsio, vadimonium, תְּפוּצָה (תְּפוּצָה), *διασπορά*. תְּקוּמָה, statio, subsistentia. תְּקוּפָה, periodus, cyclus. תְּרוּמָה, elevatio, oblatio. תְּרוּעָה, vociferatio, clamor. תְּרוּפָה, sanatio, curatio. תְּשׁוּבָה, periodus, responsum, poenitentia. תְּשׁוּעָה, salvatio, salus. תְּשׁוּקָה, cupido, appetitus. תְּשׁוּרָה, munus, donum.

VI. Forma participialis imperfectiva pluralis feminina תַּפְקֻדוֹת

תַּנְחֻמוֹת, solatia, verba consolatoria. תַּעֲצֻמוֹת, vires, robur. תְּשָׁאוֹת, clamor, tumultus.

VII. Forma participialis imperfectiva תִּפְקָד (תַּפְקֵד).

תַּאֲלָה, maledictio. תַּאֲנָה, anhelitus, pruritus libidinis. תִּדְהָר, spec. *πεύκης*, utpote diuturna ac durabilis. תּוֹשָׁב, accola, inquilinus, a v. יָשַׁב. תּוֹתָח, fustis, clava, utpote tundens ac percutiens, a v. וָתַח. תַּחְמָס, avis quaedam impura, a violentia s. capacitate.

Digitized by Google

תַּחְרָא, θώραξ, lorica. תֵּרְנָן, regio ad dextram sita, h. e. australis. תְּחִלָּה, absolutio, perfectio. תִּקְוָה, spes תִּרְזָה, cupressus, a v. תָּרַז, non רָזַה.

VIII. Forma participialis imperfectiva תַּפְקֶדֶת (תַּפְקֶדֶת) s. תַּפְקֹדֶת (תַּפְקֹדֶת).

תַּאֲנִיָּה (quasi fem. masculini תַּאֲנָה, adj. ad אֲנִיָּה paranomasiae ergo), ejulatus, ὀδύνη. תּוֹצָאֶת, exitus, evasio, a v. יָצָא. תְּוֹכֵחָה, si a v. יָכַח descendit, et rapiditatem cursus vel defatigationem et lassitudinem denotat. תְּוֹשִׁיָּה, essentia, deinde, sicut arab. حقيقة, id quod firmum et verum est, a v. תָּשָׁה (תָּשׁ), *esse*. תְּמָרָה, columna, a v. תָּמַר (אָמַר), erectum esse, exsurgere. תִּנְשֶׁמֶת, n. avis reptilisque impuri, a v. נָשַׁם, flare, sibilare. תִּפְאָרָה, gloria, ornatus. תִּפְלָצָה, concussio, horror. תַּרְדֵּמָה, somnus profundus, ἔκστασις, a v. intransitivo רָדַם (רָדַם). הַרְגָּלָה, vertigo, titubatio, a v. intransitivo רָגַל, tremere, huc illuc agitari (cf. أَرْعَلُ, laxus et deorsum dependens).

Corollarium I. Nominum segolatorum imperfectivorum, quibus *Tav* praeformativum praefixum est, exempla sunt haec: תֶּבֶל (commistio seminis incesta, a v. בָּלַל, unde bene discernendum תֵּבֵל, orbis terrarum, ut quidem plurimi censent, a v. יָבַל), תֶּמֶס (liquefactio, a v. מָסַס), תַּבַּת (vagina, a v. עָרָה, excavare vel intransitive: excavatum esse).

Corollarium II. A vv. ע״ע perusitata est forma תְּהִלָּה (laus, gloria), תְּחִלָּה (initium, principium), תְּחִנָּה (supplicatio, preces ardentes), תְּפִלָּה (intercessio, precatio), a vv. הָלַל, חָלַל, חָנַן, פָּלַל. Analoge fit a vv. ל״ה forma תְּלָאָה (defatigatio, μόχθος), תְּצָלָה (fascia, qua vulnera obligantur), quod nomen, cum *canalem* significat, potius a v. תָּצַל i. q. שָׁצַל derivandum est.

Corollarium III. Crebrior nominum imperfectivorum a vv. ל״ה conformatorum forma est ea, quae in ת abstractivum exit, qua cum terminatione semper commutari potest et commutatur nonnunquam in sacro hebraismo terminatio ût, quae in neohebraismo inexhausta est nominum conformandorum fodina. Ad hanc formam facta sunt nmm. תַּכְלִית (consumtio, perditio), תַּכְנִית (exstructio, constructio), תַּכְלִית (perfectio, finis), תַּכְנִית (maceratio, jejunium), תַּרְבִּית (foenus, lucrum, formâ i. q. תַּרְבִּית, soboles, neoh. indoles), תַּרְמִית (deceptio, fraus).

Corollarium IV. Nominum imperfectivorum *hifilicorum* forma regularis est f. תַּפְקִיד, quam sequuntur nmm. תַּלְמִיד (qui docendum se praebet, discipulus), תַּכְרִיךְ (cinctus, pallium, quod circumdat s. obtegit), תַּכְרִיךְ (Ketib Prv. 20, 30. i. q. תַּמְרוּק). Chirek magnum interdum in Zere contrahitur, velut תַּשְׁבֵּץ (i. q. תַּשְׁבִּיץ, textura ocellata), cujus formae femininae sunt תּוֹכֵחַת s. תּוֹכָחַת (castigatio, ἔλεγχος, a v. יָכַח), תּוֹחֶלֶת (spes, fiducia in Deo reposita, a v. חוּחַל), תּוֹלֶדָה (genesis, natura, a v. חוּלַד), quae forma non confundenda est cum תַּרְדֵּמָה, תַּרְגָּלָה, quibus nominibus *Qal intransitivum* subest. A vv. ל״ה oriuntur nn. imperfectiva hifilica formae תּוֹדָה (confessio, gratiarum actio, celebratio, a v. הוֹדָה), תּוֹרָה (doctrina, revelatio, lex, a v. הוֹרָה), vel, adjecta terminatione abstractiva, תַּזְנוּת (stupratio, fornicatio, a v. הִזְנָה), תַּחֲנוּת (i. q. תַּחֲנוּת, nisi est pluralis n. תַּחֲנָה, metatio castrorum).

Corollarium V. Nominum imperfectivorum *piëlicorum* exempla sunt תְּאַשּׁוּר (species cedri), תְּבַלָּל (albugo, λεύκωμα), quamquam nonnisi intensiva conjugationis Piël significatio his in nominibus conspicua est; siquidem transitiva per obscuriorem passivique similem vocalem, qua terminantur, tollitur. Neque desunt nominum imperf. *hofalicorum* exempla, velut תְּאֻנָה (id quod quasi casu fertur, occasio, veluti litium), תְּהֻלָּה (imprudentia, sapientiae defectus), תּוּגָה (moeror, ὀδύνη). *Polelicum* videri possit n. תְּקוֹמֵם (qui insurgit, adversarius), sed est ex מְתַקּוֹמֵם per apocopen literae participialis ortum.

Corollarium VI. Prope omnium harum formarum larga exempla inter nn. propria inveniuntur, quibus quidem enumerandis propterea supersedere nos posse arbitramur, quia p. 1293 s. omnia nn. pr., quae litera Tav inchoat, adjectis significatibus, percensuimus.

III.

Formae nominales infinitivae.

Ex forma *imperfecti* duplici יִפְקֹד, יִפְקֹד, omisso praeformativo personalitatis signo, oritur forma *infinitivi* duplex פְּקֹד, פָּקֹד, v. c. כְּתֹב, חָסֹר, שְׁכַב, שָׁפַל; quae quidem externae speciei diversitas, ut primitus transitivis et intransitivis distinguendis inservierit, negligentius tamen ac propemodum promiscue in utrorumque flexione adhibetur. Haec vocalium infinitivi duplicitas (*o* et *a*) conspicua est etiam in vv. ל״ה, e. c. חֲיֹה (*Qal* Ez. 21, 15.), חַבֹּי (*Pi.* Hos. 6, 9.), חֲצֹי (*Hi.* Jer. 9, 4.), quorum *Zere* ex *ĕ* brevi imperfecti prolongatum est, atque רְאֹה, רְאוֹ, quae forma cholemata magis percrebuit. Etiam in vv. ע״ע tum clarior tum gravior vocalis invenitur, e. c. סְבֹב sive, soluta altera radicali, סֹבֵב, et סֹר, צֹר, שָׂך, רַד per *ă*, qua vocali intransitiva gaudere dicuntur. In vv. פ״י infinitivorum per *ô* formatorum exempla sunt יְבֹשׁ, יְצֹק, יְרֹא, יְשׁוֹן; alterius formae exemplum est inf. הֲצַת (fem. הֲצַת). In vv. ע״ו usitati sunt infinitivi אוֹר, בּוֹא, מוֹט, נוֹעַ, רוֹם; vicissim vero etiam forma רִיב, שִׂים, et notandum est, formam קוּם interdum prolongari in קִיּוּם, quemadmodum קוּם transit in קֹם. Haec sufficiant de formis infinitivi vulgaribus, quas conjug. *Qal* exhibet. — Infinitivi, cum significatum abstractivum involvant, ad genus femininum inclinant ac propterea etiam terminationem femininam adsciscunt; oriuntur igitur a) ex פְּקֹד forma feminina נְכֹאַת, נְשֹׁאַת, נְקֹבַת, שָׁמְמַת, et *Kamez chathuf* nonnunquam in *Kibbuz* mutatur, velut in חֻמְלַת; b) ex פָּקֹד forma feminina זְכֹרַת, יְרֹאַת, יְשֹׁרַת, קְרֹבַת, שְׁנֹאַת per *Chirek*, quod, cum prima vel media pars stirpis verbalis ad gutturales pertinet, in *Patah* transit, velut אַשְׁמַת, אַחֲבַת, הַאֲבַת, in *Segol*, si gutturalis illa est ח, velut חֶזְקַת. Hae formae femininae omnes infinitivorum notionem tuentur eamque crebris locis prae se ferunt. In vv. ל״א clausula feminina accedit tantummodo ad formam infinitivi graviorem (*ô*), velut קְרֹאת, שְׂנֹאת, itemque in vv. ל״ה, velut רְאֹת. In vv. ע״ע clausula feminina adjici solet soli formae clariori (*ă*), v. c. זַכּוֹת, חַנּוֹת, ejusque loco invenitur alias singularis סַבַּת et סִבַּת. In vv. פ״י utraque forma feminatur, uti exempla יְבֹשֶׁת, יְבֻלַּת; הֲצַת, הֲצַת, לֶדֶת, שֶׁבֶת; לֵדַת, הֵצַת ostendunt. In vv. denique פ״נ forma clarior (*ă*, *ĕ*) feminascit, velut גַּעַת, גַּשַּׁת. Aliae formae infinitivae sunt *Pi.* פַּקֵּד et fem. פַּקֵּדַת, velut יַסֵּרַת, sive פַּקֶּדֶת, velut צַהֶלֶת. At hujus formae exstat species quaedam secundaria פְּקֹד, fem. פְּקֹדַת, quam studium formae in *o* desinentis, qualem *Qal* exhibet, etiam in conjugationem *Piel* effingendae progenuit. Forma פַּקֵּד, dissoluto Zere in Chirek magnum, in פַּקִּיד transit. Ergo infin. *Pi.* hasce formas suppeditat: a) פַּקֵּד; b) פַּקִּיד; c) פְּקֹד; d) פַּקֹּדַת; e) פַּקֶּדֶת; f) פְּקֻדַּת. Ceterae infinitivorum formae notae sunt. Sunt vero praeterea infinitivi quoque per se subsistentes s. *absolutivi*, quales quidem sunt פָּקוֹד (רָאֹה, רָאוֹ) et conformatione feminina פָּקֻדַּת (שָׁחוֹת), *Pi.* יַסֹּר, *Pu.* גֻּנַּב, *Ni.* חִנָּהֵן, חִדּוּשׁ, נִפְקֹד, *Hi.* חַשְׁמֵם.

His formis infinitivis adjiciendae sunt eae, quae, cum in sermone hebraico obsoleverunt, in aramaico superstites sunt, quae Hebraei nonnisi perraro vi sua primaria adhibent, quippe quae nominum significatus, paene obliterata earum origine, adeptae sunt. Sunt autem eae, quae ortae sunt praefixo *Mim*, cui modo Patah, modo Chirek, rarius Segol subjectum est. Hoc modo nascuntur a) forma מַפְקֹד sive מַפְקֹד, et Cholem in Shurek prolongato, מַפְקוֹד; b) מִפְקָד sive מַפְקֵד, plerumque tamen, mutato Patah in Kamez, מִפְקָד, מַפְקֵד, quorum amborum feminina quoque forma usu trita est. Interdum vocalis infinitiva fundamentalis est Zere vel diductius Chirek.

Hoc modo cum omnes omnino formae infinitivae nominascere sive vim substantivorum assumere possint, subsequentes oriuntur formae nominales: 1) פִּקֹּד: בִּאֹשׁ, מִשְׁפָּט, שִׁחֹק, תִּאֹם, בִּזָּה; a vv. פ״י: אוֹת, אוֹר, קוֹל; a vv. ע״ע: חֹק; a vv. ל״ה: הֶגְיוֹ, הֶרְיוֹ. 2) פְּקֹד: אֹהֶל, בְּכֹר, דֹּבֶשׁ, חֹשֶׁךְ, לְשֹׁד; a vv. פ״נ: גַּל, עַם (quae forma bene a consimili participiali distinguenda est). 3) פִּקֹּדָה: חָכְמָה, עָצְמָה;

Digitized by Google

a vv. עוֹ : אוֹרֶת ; a vv. עע : אֻמָּה, חֻקָּה ; a vv. לא : תְּרוּאת. 4) פְּקֻדָּה : אֲבֻלָּה, חֲמֻלָּה, טְוֻאָה, אֲהֻבָה ; a vv. עע : זְמוּר (pl.). 5) רְבֻשָּׁת ; a vv. עו : בְּשֶׁת. 6) פְּקֻדָּה : לֶדֶת, שֶׁבֶת (a vv. פו). 7) פַּקֹּד, פִּקֹּד, פְּקֹד : רַפֹּר. 8) פַּקֻּדָה, פִּקֻּדָה : צְוֻקַת, בְּקֻעַת, רְפֻאָה. 9) פָּקוּד (c. suff. פָּקְדִי), forma segolata. 10) פְּקֻדַּת. 11) פִּקֹּד. 12) חְפָקֹד, נִפְקֹד. 13) חְפָקֵד. 14) מִפְקֹד, מַפְקֵד. 15) מִפְקָד, מַפְקֵד, מַפְקוּד. 16) מִפְקֶדֶת, מִפְקָדֶת, מִ־, סְ־, ־דֶת, ־דָת. 17) forma קְרֹשׁ, quae ad infinitivum תְּקֹל se adjungit. 18) formae מֶלֶךְ, סֶפֶר, quae ab infinitivo קְטֹל exeunt.

I. Forma infinitiva פְּקוּד.

[*Conferendae sunt in pag.* 1339. §§. XXVII. *et* XXIX. *Nn. ea, quorum infinitiva potestas dubia est, asteriscis notavimus*].

בְּאֻשׁ, foetor. בְּלוּ, consumtio, vectigal pro consumtione. *גְּלוּב, involutio, involucrum, χλαμύς. דְּרוֹר, liber volatus, libertas. חֲזוּת, adspectus. חֲלוֹם, somnium. חֲלוּף, relictio, superstites relinquere. חֲצוּת, divisio in duas partes, medium. *חְתוֹן, τὸ ἀλήθειν. *יְקוּד, τὸ καίειν, flamma, incendium. *לְאֻם, consociatio, societas, gens. מְלוֹא, plenitudo. סְגוֹר, τὸ συγκλείειν, συγκλεισμός. עֲבוֹט, τὸ ἐγχυράζειν. פְּקוּד, τὸ ἐκδικεῖν. *קְשׁוֹט, veritas, arab. قِسْط (justitia). *רְחוֹב, πλάτος, platea. שְׂחוֹק, cachinnatio, risus. שְׁכוֹל, ἀτέκνωσις, orbitas. שְׁפוֹט, judicatio, judicium, supplicium. *תְּאֹם (תְּאֹם), geminatio, δίδυμος. תְּקוֹף, fortitudo, robur.

Corollarium. Nn. hujus formae infinitiva monosyllaba a vv. ע״י et ע״ע oriunda jamjam supra p. 1341. col. A. a nn. participialibus activis et passivis ejusdem formae secrevimus atque enumeravimus.

II. Forma infinitiva פְּקַד.

אֲגַם, collectio aquarum, σύστημα, stagnum. *דְּבַשׁ, τὸ δεψεῖν, mel. דְּוַי, valetudo infirma, languor (Siechthum). *חֲדַס, myrthus. חְבַל aram., corruptio. חְשַׂשׁ, siccitas, stipula, foenum. חֲתַת, consternatio, terror. *לְעַד (לָעַד), humor, vigor. חְלַק aram., consilium. מְעַט, paucitas, exiguitas. פְּלַג aram., fissio, pars dimidia. קְטַר (= קָשַׁר) aram., junctura, ligamentum, scrupus. קְרַץ (= קָרַץ), aram., abscissio, frustum, membrum. *שְׁבַךְ (שָׂבַךְ), τὸ δικτυοῦν, τὸ δικτυωτόν. *שְׁלוֹ, pinguedo, coturnix, a pinguedine.

Corollarium I. Hanc formam prae se ferunt permulta nn. aramaica, quae cum respondent nn. hebraicis segolatis, et ipsa pro *infinitivis* habenda sunt, velut גְּבַר (= גֶּבֶר). זְבַח (= זָבַח), זְרַע (= זֶרַע), דְּסַק (= דָּסַק), דְּחַל (= דָּחַל), מְלַח (= מֶלַח), נְסַךְ (= נָסַךְ), נְשַׂר (= נֶשֶׂר), סְפַר (= סֶפֶר), עְבַד (= עָבַד), עְבַר (= עֶבֶר), עְשַׂב (= עֶשֶׂב), שְׁבַט (= שֶׁבֶט), חְגַל (= חָגַל), quibus si ab etymo ultimo animum avertas, addere possis numeralia עְשַׂר et תְּלַת (= שָׁלֹשׁ, trias). Excipienda sunt nmm. aram., quae respondent formae hebraicae פָּעֳל, velut דְּהַב (= זָהָב), דְּכַר (= זָכָר), אֲרֵי, ἄρρην, aries), חְדַשׁ (= חָדָשׁ), כְּדַב (= כָּזָב), סְגַן (= סָגָן), שְׁפַל (= שָׁפָל); formae פָּעַל, velut חְבַר (= חָבַר), נְמַר (= נָמַר); et formae פָּעֵל, velut לְבַב (= לֵבָב), שְׁעַר (= שַׂעַר).

Corollarium II. Nn. bilitera a vv. ע״ע oriunda, quae vocalem Patach subjectam habent, jam supra p. 1340. col. B. enumeravimus. Addenda sunt haec: בַּז (praeda), זַק (s. זָק, constrictio, vinculum), סַר (cippus, compes), סַל (canistrum), סַם (odor suavis, aroma), צַר coarctatio, angustiae), קַשׁ (ariditas, stipula), quae quidem an a vi infinitiva exeant, quis est qui pro certo affirmare audeat. Certe nonnulla ejus formae nmm. *participialem*, non infinitivam vim involvere patet, e. c. תַּל (pendulus, depressus), תַּק (tenuis, minutus), קַר (frigidus), רַע (malus, pravus), רַק (tenuis, gracilis). Bene discernenda sunt, ut jam supra monuimus, nmm. aliquot ejus formae a vv. ל״ה, abjecta radicali extrema, formata, e. c. עַד (a v. עָדָה), צַו (a v. צָוָה), שַׁל (a v. שָׁלָה), quae non injuriâ nominibus actionis abbreviatis annumerare possis.

III. Forma infinitiva פָּקֻדָּה.

[*Bene distinguenda a forma participiali perfectivâ femininâ* פְּקֻדָּה, *cujus Shva est mobile ideoque Dalet non dagesatum, p.* 1334. *col. B.*].

A. A vv. triliteris.

אָבֻלָּה, βρῶσις, cibus, arab. أُكْلَة (buccella, esca). אָמֻנָּה, educatio; veritas (arab. أُمَنَة, أُمَانَة). אָרֻבָּה, insidiatio, quasi collaqueatio. *בָּאֻשָּׁה, foetor, herba foetida. בָּשֻׁמָּה (a v. בּוּשׁ, interjecto *Nun*), pudor. חָזֻקָּה, firmitudo; munitio; robur, violentia, vehementia. חָכֻמָּה, sapientia, arab. حِكْمَة. חָרֻבָּה, devastatio, vastitas, desertum. מָשֻׁחָה, unctio, arab. مَسْحَة (Ps. 102, 4. Ar.); portio, arab. مِسَاحَة (dimensio). עָצֻמָּה, robur, multitudo, arab. عَظَمَة (magnificentia, superbia). עָשֻׁקָּה, compressio, angor. רָגֻזָּה, tremor, pavor. שָׁמֻרָּה, custodia.

B. A vv. concavis (עו)

אוֹרָה, splendor, lux; herbae nitentes s. floridae (syn. arab. أُنْوَار). בּוּזָה, contemtio, despicatio. בּוּקָה, vacuitas, vastitas. בּוּשָׁה, pudor, contumelia. דּוּמָה, silentium, tranquillitas. זוּלָה, σύλησις, adv. praeter. מוּלָה, circumcisio. נוּמָה, somnus, sopor. *סוּחָה, expurgatio, purgamentum s. id quod everritur. סוּפָה, abreptio, tumultatio, procella. עוֹנָה, concubitus, tori genialis consortium, a v. עוּן, non עָנָה. פּוּגָה, remissio, cessatio. פּוּקָה, vacillatio, offendiculum, σκάνδαλον. *פּוּרָה, torcular, a forando s. cavando. *צוֹאָה, merda, ex nonnullorum sententia. צוּלָה, profunditas, barathrum. צוּקָה, afflictatio, angustiae. צוּרָה, conformatio, delineatio, forma, species, arab. صُورَة. קוֹמָה, erectio, altitudo. statura, arab. قَامَة, قَوْمَة, قِيمَة. רוֹמָה, elatio, spec. animi, superbia. *שׂוֹכָה, complicatio frondium, rami. שׂוֹרָה, consertio, series, arab. سُورَة. שׁוּבָה, reditus, conversio. *שׁוּחָה, fovea (Senkung).

C. A vv. עע.

אֻמָּה, conjunctio, gentilitas, populus, arab. أُمَّة (spec. coetus, ecclesia). גֻּדָּה, scaturigo, scatebra. דֻּחָה, deletio, evasio. חֻפָּה, obtectio, tegmen (Baldachin). חֻקָּה, incisio, lex rata ac fixa, arab. حَقَّة (jus, privilegium). סֻכָּה, tugurium, casa ut viminea s. craticea. עֻגָּה, ἐγκρυφίας, arab. عُجَّة (saganum). עֻמָּה, adjunctio, propinquitas, deinde *adverb.*, a v. עַם, עִם. קֻבָּה, cella concamerata, arab. قُبَّة. שֻׂכָּה, sentis, telum acutum, arab. شَوْكَة. תֻּמָּה, integritas, innocentia, arab. تَمَامَة (absolutio, perfectio).

Corollarium I. In nonnullis horum nmm. vix ac ne vix quidem definiri potest, utrum principio statim conformationis hanc formam induerint, an derivata sint a nmm. masculinis, feminina forma vel genus vel universitatem vel unitatem exprimente. Sic certe facta sunt גּוּיָה a m. גּוֹי, הוֹדָה a m. הוֹד, טוֹבָה a m. טוֹב, סוּסָה a m. סוּס.

Corollarium II. Nmm. ejus forma participialia, quae ad p. 1334 §. X. supplere poteris, sunt: גּוֹלָה prt. fem. in exilium abiens, collective: *exules*, abstractive: exilium, emigratio; הוֹוָה pernicies, calamitas; חוֹמָה, id quod cingit, murus; זוֹנָה, scortum; at n. עוֹנָה (cohibitatio, concubitus) a v. עוּן, habitare, derivari oportet.

Digitized by Google

IV. Forma infinitiva feminina פְּקֻדָּה (פִּקֻּדָת).

אִבְדָה, sicut זִבְחָה et טִבְחָה, occisio, internecio. אַהֲבָה, amor, caritas. אִמְרָה (אֵמֶרֶת), sermo, enunciatio, interdum nonnisi fem. a m. אֵמֶר. בִּטְחָה (בֶּטַח), fiducia, πεποίθησις. בִּנְיָה (בִּנְיָן), aedificatio, aedificium, arab. بِنْيَة, بُنْيَة. בְּקִעָה, fissio, fissura, vallis, arab. بُقَّيْعَة, بَقِيع. בְּרִיָּה, βρῶσις, cibus. גַּאֲוָה, τὸ γαίειν, majestas, magnificentia, fastus. גְּזֵרָה, sectio, forma, corpus (arab. جَرَز). דִּבְרָה, conditio, qualitas, causa. דַּהֲרָה, cursus citatus. דִּמְעָה (דֶּמַע), fletus, lacrima. הֲמִיָּה, crepitus, tinnimentum. זִמְרָה, cantus, sonitus. זִקְנָה, canities, senectus. זִרְמָה, profusio (seminis). חֲבִרָה, consociatio, societas. חֲזָקָה, τὸ κρατεῖν, potentia, impetus. חֲלָאָה, tegumentum luti, aerugo. חֲלָקָה, laevitas, portio (חֵלֶק). חֲמִדָּה, appetitus, desiderium, gratia. חֲרָפָה, ignominia, objectum, quod conviciis carpitur. טִבְחָה, mactatio, deinde ipsi pecudes mactati s. mactandi. טַחֲנָה, τὸ ἀλήθειν, mola, arab. طَحْن (τὸ μύλειν), طِحَانَة (ars molitoris). יִפְעָה, splendor, venustas. יְשָׁרָה, rectitudo, probitas. כִּבְרָה, longitudo, magnitudo, n. mensurae. כְּלִיָּה, desiderium emacians, deinde renes, tenerrimorum affectuum sedes. כִּסְלָה, spes; stultitia. לַהֲקָה (= קָהָל), chorus. לְוָיָה, plexus, sertum. לַעֲנָה, maledictio (arab. لَعْنَة), absinthium. לִשְׁכָּה (נִשְׁכָּה), discubitus, cubiculum, λέσχη. מִכְסָה, numerus, mercipretium, arab. مَكْس (tributum). מִנְחָה, donum, munus, arab. مِنْحَة. מִשְׁחָה, unctio. נַחֲלָה, possessio, haereditas. נִשְׂאָה, erogatio, expensum, sumtus, arab. نَفَقَة. נִצְבָה, firmitudo, durities, arab. نِصْبَة (statura erecta). נִקְפָּה, accinctus, funis, quo lumbi accinguntur. נִקְרָה, rima, caverna, arab. نُقْرَة. נִשְׁכָּה i. q. לִשְׁכָּה. נִשְׁמָא (נִשְׁמָה), spiritus vitalis, vita. סִבְלָה (סֵבֶל), bajulatio, servitus. סִפְרָה, computatio, sec. alios: liber (fem. a m. סֵפֶר). סִתְרָה, occultatio, protectio, tutela. עֲבִרָה, redundantia, spec. irae. עֲדִנָּה, voluptas, spec. venerea. עִוְיָא (עַוָיָא), perversitas, peccatum. עִזְקָא, annulus signatorius, a v. עָזַק, عَزَقَ, findere, insculpere. עֶזְרָה, auxiliatio, -ium. עֲמִדָּה, statio, deversorium. עֶרְיָה s. עֶרְיָה, nuditas, pudenda, turpitudo, arab. عُرًى (nuditas), عَوْرَة (pudenda). עֲרִיָּה, evacuatio, detrimentum. *פִּטְדָה, n. gemmae. פִּטְרָה, perruptio, spec. uteri, arab. فِطْرَة, indoles (Naturanlage). פִּרְחָה, flos. progenies. *פִּשְׁתָּה, linum. צְדָקָה, munificentia, eleëmosyna, arab. صَدَقَة. צְמָאָה, sitis, arab. ظَمَاءٌ (n. act. a v. ظَمِئَ). צִרְעָה, vespa, crabro. קִנְאָה, excandescentia, zelotypia. קְצֵהָ (קָצֶה), extremitas. רִגְמָה, aggregatio, caterva. רִגְשָׁה, tumultus, multitudo hominum tumultuantium. רִכְבָה, equitatio, arab. رِكْبَة. רִעְמָה, tremor, juba equi huc illuc se motitans. רִצְפָה, candor, calculus candens; pavimentum. רִקְמָה, variegatio, aliquid variegatum, arab. n. act. رَقْم. רִשְׁעָה, molitia, pravitas. שִׂבְעָה (שָׂבֵעַ), satietas, arab. شِبْع, شِبْع, شَبَع. שִׂמְחָה, accusatio, sycophantia. שִׂמְחָה, gaudium, arab. سَمَاحَة (liberalitas, munificentia). שִׂמְלָה (שַׂלְמָה), involucrum, vestis, arab. شَمْلَة, شَمْلَة. שִׂנְאָה, odium. שָׂעֲוָה (= שׂוֹאָה), ex nonnullorum sententia Prv. 1, 27. שִׁלְיָה, secundae, secundinae, arab. سَلَا. שִׁמְצָה, ignominia, κακωνυμία. שִׁמְחָה. associatio, ea quam quis ministram s. famulam sibi adjunxit, serva. שִׁפְרָה, splendor, pulcritudo. שִׁרְיָה (= שִׁרְיוֹן), lorica ex annulis contexta. תִּקְלָה, insulsitas, insipientia.

Corollarium I. Bene discernenda sunt nn. feminina ea, quae, a masculinis formata, neutiquam vim infinitivam continent neque nominum actionis potestatem gerunt. In horum numero reputanda sunt אֶבְרָה (a m. אֶבֶר), tegmen alarum; בִּכְרָה (a m. בֶּכֶר), camella; גְּדְיָה (a m. גְּדִי), capra tenella; חֲלְיָה (a m. חָלְיָ), ornatus; יִתְרָה (a m. יֶתֶר), id quod reliquum est; כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה, כִּבְשָׁה (a m. כֶּבֶשׂ), agnus; מִצְחָה (a m. מֵצַח), ocrea; נַעֲרָה (a m. נַעַר), puella; עֶגְלָה (a m. עֵגֶל), vitula; פִּרְדָה (a m. פֶּרֶד), mula; רַחֲמָה (a m. רֶחֶם), quae uterum habet, muliercula, juvencula; שַׁאֲרָה (a m. שְׁאֵר), consanguineitas, consanguinea; שִׁקְמָה, sycomorus, a m. שֶׁקֶם, quod intercidit, uti multa nn. masculina, remanentibus solummodo femininis.

V. Forma infinitiva feminina פְּקֻדָּת.

בָּשֶׁת, pudor, verecundia, ignominia. יְבֶשֶׁת, τὸ ξηραίνειν, desiccatio, arab. n. act. يَبَس, يُبْس; n. abstr. يُبُوسَة (ariditas). יְכֹלֶת, potestas, potentia. כְּתֹבֶת, incisio, notatio. נֹפֶת, destillatio, favus, si a v. נוּף, uti veteres censent. *סֹלֶת, simila, incerti etymi. קְטֹרֶת, suffitus, suffimentum. שְׁכֹבֶת, coitus, κοίτη (effusio seminis). תְּפֹרֶת, concrematio, locus combustionis, a v. תּוּף, urere.

VI. Forma infinitiva feminina פְּקֻדָּת.

אַרֻבָּת, appetitus, precatio, si a v. ארשׁ = ורשׁ. גְּדֻרַת, septio, sepes. *דֻּלֶת, janua, an huc pertineat aeque incertum est, ac de nmm. כֻּסֶת (pulvinar) et קֻרֶת (oppidum). זֻרַת (= זְקֻרַת) huc non pertinet. לֻדַת, τὸ parere vel τὸ nasci, arab. لِدَة. נֻפַת, elatio s. ambitus, regio. עֲצֻרַת, conventus, panegyris. עֲתֻרַת, redundantia, thesaurus. קֻסַת, cavitas, vasculum cavum, atramentarium. רֻפַת, stabulum (Raufe), a v. רָפַת (raufen). רֻשַׁת, captatio, rete, a v. יָרַשׁ (sicut زِنَة a v. وَزِنَ). שֻׁבַת, sessio, habitatio, a v. יָשַׁב.

VII. Forma infinitiva piëlica פַּקֵּד, פִּקּוּד, פַּקָּד.

A. מַהֵר, festinantia, celeritas, deinde *adv.* propere. *B.* כִּידוֹד (= כִּדּוֹד), scintilla, a micando. כִּידוֹר (= כִּדּוֹר), circulus, currus bellicus. כִּיּוֹר, excavatio, deinde pelvis, labrum. כִּנּוֹר, fidium strido, cithara, κινύρα, arab. كَنَّارَة. מְפוֹא, oppletio, vallum terra oppletum et aggestum, munimentum. צִנּוֹר, canalis, fistula, aquaeductus; a perforando. קִטּוֹר (= קְטֹרֶת), fumigatio, fumus. קִמּוּשׁ (= קְמוּשׁ), punctio, carduus, sentis. קִפּוֹד, echinus, histrix, ab adhaerescendo, arab. قُنْفُذ, قُنْفُذ. קִפּוֹז, serpens jaculus, a subsiliendo, arab. قِفَّازَة. שִׁיחוֹר, nigredo, Nilus utpote fuscus ac lutulentus.

Corollarium. In utraque forma et פַּקֵּד et פִּקּוּד significatio *infinitiva* cum *participiali* concurrit, v. c. אַחֵר (= מְאַחֵר), arab. آخَرُ (non آخِر), quod certo participiale est, non infinitivum. In forma פִּקּוּד interdum difficile dictu est, utrum nomen origine fuerit *infinitivum*

Digitized by Google

cum significatione abstractiva an participiale cum concretiva. At vix dixeris, nmm., sicut גִּבּוֹר (vir, heros, tyrannus), arab. جَبَّار; יְלוּד (natus, proles), שִׁכּוֹר (ebrius, temulentus), arab. سِكِّير, سَكْرَان, concretivam significationem, abjecta abstractiva, assumsisse. Oculos ferit haec primitivae significationis diversitas in n. יְסוֹר, quod, cum in S. S. (Job. 40, 2.) de reprehensore s. momo dici videatur, in sermone neohebraico constanter de castigatione s. affectione divinitus immissa usurpatur ac proinde non participiale est, sed infinitivum.

VIII. Forma infinitiva piëlica פִּקֻּדֶת, פַּקֻּדֶת, פְּקֻדֶת.

A. יִסֶּרֶת, *τὸ παιδεύειν*, castigatio. *B.* אַדֶּרֶת, magnificentia, pallium insigne. בַּהֶרֶת, *αὔγασμα*, papula alba. בָּרֶקֶת, fulgor (das Blitzen), n. gemmae micantis. דַּבֶּשֶׁת, gibbositas, gibbus (camelorum) דַּלֶּקֶת, ardor, febris, *πυρετός*. יַבֶּשֶׁת, ariditas, terra, humus. יַלֶּפֶת, impetigo, lichen. לַהֶבֶת, flamma, *φλόξ*. עִוֶּרֶת, *τύφλωσις*, caecitas. צַדֶּקֶת, justificatio. צַמֶּרֶת, progerminatio, frondes foliaque arboris. צָרֶבֶת, inflammatio, adustio, phlegmone. שָׁרֶטֶת, caesura, *ἐντομίς*. שַׁחֶפֶת, phthisis, tabes, arab. سَحْفَة, سُحْفَة, سَحَافَة (tenuitas, macies). שַׁלֶּכֶת, caesio arboris vel dejectio foliorum. *C.* בִּקֻּרֶת, inquisitio. סִבֻּלֶת (שִׁבֻּלֶת), nictatio, culmus, arab. سُنْبُلَة; undulatio, fluxus aquarum. *D.* אִגֶּרֶת, volumen, epistola, a volvendo s. complicando. אִוֶּלֶת, languor, stultitia. *E.* בַּצֹּרֶת, interclusio imbrium, *ἀβροχία*. כַּפֹּרֶת, expiatio, *ἱλαστήριον*. פָּרֹכֶת, separatio, *καταπέτασμα* Sanctum a Sancto Sanctorum separans.

Corollarium I. In his quoque formis piëlicis duplex ĕt discerni debet, clausula infinitiva et clausula *generice* feminina, quae nominibus masculinis participialibus ab eadem conjugatione derivatis appendi solet. Quemadmodum enim a m. חָבֵר (socius) fit femininum חֲבֶרֶת (socia), a m. obsoleto שָׁחַל (תָּחֵל) fem. שְׁחַלֶּת (תְּחֵלָה), sic ab אַיָּל (cervus) fit אַיֶּלֶת (cerva) et a שַׁלָּיט (dominium exercens, imperiosus), quod ex שָׁלַט diductum est, שַׁלֶּטֶת. Etiam n. pualicum כְּסֶמֶת (triticum spelta) femininum est masculini participialis, quod intercidit.

Corollarium II. Inter quadrilitera infinitiva esse possunt גַּלְגֶּלֶת (globositas, cranium); קַשְׂקֶשֶׂת (obtegumentum, squama); שַׁלְהֶבֶת (flamma ingens). De nmm. חַבַּצֶּלֶת (flos acriter olens vel colore lucidus) et צִנְצֶנֶת (canistrum, *στάμνος*) nil certi affirmare ausim.

IX. Forma infinitiva פָּקֻד (c. suff. פָּקְדִי).

[*Haec forma infinitivi absoluti propria est, qui, cum neque genitivus sequitur, neque nominativus regens aut particula praecedit, usurpatur atque, sicut infinitivus constructus, nominis vim habet*].

חָרֵג, occisio. שָׁחֹט, mactatio.

X. Forma infinitiva feminina פָּקֻדָּה.

מָסֹרֶת, traditio, exhibitio, nisi potius a v. אָסַר = מָאֲסֹרֶת.

XI. Forma infinitiva nifalica נִפְקָד, הִפָּקֵד.

הִתּוּךְ, si pro הִתּוּךְ, liquefactio, a v. נָתַךְ. נַפְתּוּל, si pro נִפְתּוּל, luctatio, certamen.

XII. Forma infinitiva pualica פֻּקְדֶּת.

כְּתֹנֶת, *χιτών*, tunica.

XIII. Forma infinitiva hifilica הַפְקֵד.

תּוֹכַחַת (Job. 6, 25), castigatio, *παιδεία*. חֵיטֵב (Jes. 1, 17. Jer. 10, 5), *τὸ εὖ ποιεῖν*. הַמְשֵׁל (Job. 25, 2), dominatio. הַרְבֵּה, multitudo, adv. multum. הַשְׁמֵד (Jes. 14, 23), perditio, deletio.

Corollarium I. Nominum infinitivorum hifilicorum sunt aliae quoque formae, velut אַזְכָּרָה (*ἀνάμνησις, memoriale*), quod factum est ex aramaico אַזְכֵּר = הַזְכִּיר; אַחְוָה (declaratio, indicatio), sicut neohebr. הַגָּדָה, nisi hoc potius a conj. *Pi.* חִוָּה, ita ut Dages ejectum sit, derivari necesse est. Frequentissima autem est forma הַפְקָדָה, quo pertinent nn. הַנָּחָה (*ἄφεσις*, quies), הַצָּלָה (ereptio, liberatio) et in sermone neohebraico, philosophico potissimum, nmm. innumera, velut הַרְכָּבָה (compositio), הַשָּׂגָה (apperceptio), הֶחְזֵר (arab. تَنْبِيه), pro qua forma feminina vicissim ponitur masculina, velut הֶרְגֵּשׁ (sensatio), הֶבְדֵּשׁ (distinctio, discrimen). Feminino ד subinde substituitur abstractivum *ût*, velut חַשְׁמָנוּת (Ez. 24, 26), neoh. חִשּׁאָרוּת, immortalitas. Aut abstractiva potestas efficitur vicissitudine vocalium interna, velut הִתּוּךְ (fusio, liquatio), quae forma hifilica respondet kalicae פִּקּוּד (jussio, demandatio), חִבּוּק (complicatio manuum), quae nonnunquam *piëlica* est, *piëlicam* potestatem involvens, velut כִּפּוּר (expiatio), מִלּוּא (impletio), שִׁלּוּחַ (dimissio), שִׁקּוּץ (abominatio). Ad hanc quoque formam in sermone neohebraico ex arbitrio scribentium nominum ingens multitudo effingitur.

Corollarium II. Non praetereunda est hoc loco forma infinitiva פְּקִידָה, quam a participiali feminina bene distingui oportet, uti jam supra p. 1337. col. A. monuimus. Hanc formam prae se ferunt nmm. אֲכִילָה (*βρῶσις*, consumtio), אֲנִיָּה (ejulatio, luctus), בְּרִיאָה (creatio, sicut neoh. חִדּוּשׁ), הֲלִיכָה (itio, incessus), הֲרִיסָה (destructio, demolitio), חֲלִיפָה (mutatio, successio, vicissitudo), חֲלִיצָה (extractio, exuviae), חֲנִינָה (commiseratio, gratia), יְנִיקָה (suctio, ramus tener), נְגִינָה (cantus), נְדִיבָה (munificentia, ingenuitas), נְשִׁיָּה (oblivio), נְשִׁיקָה (osculatio, osculum), עֲלִיָּה (ascensio, *ὑπερῷον*), פְּלִילָה (judicatio, judicium), רְמִיָּה (fallacia, dolus), שְׁנִינָה (acutio, dictum acutum), שְׁתִיָּה (potio, potus), quorum nominum nonnulla jam supra, propterea quod infinitiva earum significatio non satis evidens est, recensuimus. Ceterum, quanta nominum ad hanc formam factorum copia idioma neohebraicum redundet, scient ii, qui rabbinicorum librorum lectione vel sunt vel aliquatenus versati. Fiunt ejusmodi nn. actionis etiam a vv. irregularibus, velut בִּיאָה (introitus, neoh. coitus), גִּילָה (exultatio), קִימָה (surrectio), neoh. חִירָה, חִיכָּה etc. In lingua arabica haec forma فَعِيلَة, non enumeratur inter triginta sex formas nominum actionis, sed tamen raro invenitur, velut شَكِيَّة a v. شَكَى, suntque praeterea haud pauca nomina ad ejus normam formata, quae quidem obsoleta esse nmm. actionis ex indigenarum memoria excidit. Exempla sunt بَرِيَّة (creatura, neohebr. בְּרִיָּה); خَلِيفَة (successio, *διάδοχος*); كَتِيبَة (conscriptio, exercitus); كَنِيسَة (congregatio, synagoga, ecclesia), quamquam hoc ex aram. כְּנִישְׁתָּא (cum art. כְּנִשְׁתָּא), neoh. כְּנֶסֶת, receptum est.

Corollarium III. Non solum a conjj. *Kal, Nifal* et *Hifil*, sed a ceteris quoque nmm. infinitiva formantur, uti apparet ex nmm. תַּתְיֵחֵשׁ (catalogus), תּוֹלֶלֶת (stultitia), פְּתַחְתַּח (apertura), שַׁלְהֶבֶת (flamma), aliis.

XIV. Formae infinitivae מִפְקָד, מַפְקֵד, מַפְקִיד.

[*Harum formarum nomina ad unum omnia jam supra p. 1345. col. A. 1344. col. A. congessimus, simul polliciti, nos ea, quorum infinitiva potestas vix dubia esse possit aut certe verisimilis sit, infra secreturos esse; quarum nunc ea, quae pro nominibus actionis sive infinitivis „mîmicis" — liceat hoc epitheton ex arabico* مَصْدَر مِيمِيّ *novare — habenda censemus, infra ponimus, omissis significatibus, quippe quos jam supra addidimus*].

A. מִרְשׁוֹר, מִבְטָחַ, מִשְׁלַח, מִשְׁקוֹל.

B. מָגוֹר, מָדוֹן, מָזוֹן, מָזוֹר, מָחוֹל, מַחְסֹר, מַחְשַׁךְ, מָמוֹת, מָצָא, מָצוֹר, מָצָר, מַרְעֵה, מָשׁוֹשׁ.

C. מַבּוּל, מַדּוּחַ, מַחֲלוֹי.

XV. Formae infinitivae מִפְקָד, מַפְקֵד, מִפְקָד.

[*Cf. p.* 1342. *c. B.* 1343. *c. A.* 1344. *c. A. B.*].

A. מִדְחֶה, מִגְלֶה, מִכְרֶה, מִקְרֶה, מִשְׁפֶּה.

B. מַצְעֵד, מַהֲתַל.

C. מִבְרֶח, מִדְרַשׁ, מִזְרֶה, מִזְרֶח, מִזְרָע, מִטְעָן, מִטְעָם, מִטְרָד, מִסְחָר,

Digitized by Google

מִפְקָד, מִשְׁחָק, מִטְעָם, מִקְנָה, מִקֶּה, מִצְעָד, מִפְתָּח, מִפְרָשׂ, מִפְלָשׂ, מִפְקָד, מִשְׁבָּת, מִשְׁרֶה, מִטְפָּח.

XVI. Formae infinitivae מַ־ דָּ, מְ־דֶּת, מִ־דָּת; מְ־דָת, מִ־דָת.

[*Cf. p.* 1345. *A.* 1344. *A.* 1342. *B.* 1343. *A.*].

A. מִשְׁכָּב*, מִכְמָר*.

B. מִגְעֶרֶת, מִמְחֶרֶת, מִסְגֶּרֶת, מִסְפַּחַת, מִרְשַׁעַת, מִשְׁרֶפֶת, מִשְׁלַחַת, מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמַעַת.

C. מִשְׁפָּחָה, מִשְׁרָפָה, מִטְּשָׂה, מִצְהָלָה, מִלְחָמָה, מִגְרָפָה.

D. מַחֲלָקַת, מַמְשְׁכֹּרֶת, מַחְבֹּאֶת.

E. מַעֲרֶכֶת, מַחְשֶׁבֶת, מַחְשֶׁכֶת, מַחְתֶּרֶת, מַדְרֵכַת.

F. מַשְׂאֵת, מַעֲרֵצָה, מַמְלָכָה, מַחֲשָׁבָה.

Corollarium I. Non de omnibus nn., quae adduximus, pro certo affirmari potest, infinitivam ac proinde abstractivam potestatem origine iis insitam esse; quamobrem *ἀμεταμέλητοι* sumus, quod omnia ejus formae nomina promiscue protulimus. Etenim in longe plurimis *Mem* praefixum radix illa pronominalis est, quam etiam מִי (מָה), pronomen simul interrogativum et indefinitum, exhibet. Eadem radix est graecum -*μα* in nmm. passivis, quod suffixum coincidit cum hebraico praefixo, velut מַרְאֶה, *ὅρα-μα*, מַפֵּלָה, *πτῶ-μα*. Hoc Mem et *subjectum* actionis designat, velut מִפְלֶצֶת, aliquid, quod terrorem incutit, et *objectum*, quod actione verbo expressa tangitur, velut מִבְנֶה, aedes, quae aedificatur seu exstruitur, vel *substratum*, quo accidens verbo expressum sustinetur, velut מִשְׂגָּב, aliquid altum s. editum, cujus altitudo propria est. Ab his notionibus primariis proficiscuntur *Mem loci* et *instrumenti*.

Corollarium II. Inter nmm. actionis, quae lingua arabica a prima conjugatione verbi triliteri derivat, quatuor sunt, quae Mem praefixum habent: مَفْعَلٌ ejusque fem. مَفْعَلَةٌ, مَفْعِلٌ ejusque fem. مَفْعِلَةٌ. Etiam forma مَفْعُولٌ in nonnullis verbis nominis actionis potestatem habet, quam, ut certe De Sacyo (Grammat. Arab. I. §. 628.) videtur, abjecta potestate adjectivi verbalis passivi, assumsit. In tertia conjugatione verbi regularis est forma مُقَاتَلَةٌ. Haec nmm. actionis, quibus Mem servile praefixum est, مَصْدَرٌ مِيمِيٌّ vocantur et hoc nomine distinguuntur a مَصْدَرٌ غَيْرُ مِيمِيٍّ.

XVII. Forma infinitiva segolata פֶּ־קֶד.

אֶבֶן du., tabulae figulorum, sella parturientium. אֹדֶם, rubor, carneolus, cf. arab. أُدْمَة (color fuscus). אֹהֶל, tentorium, arab. أَهْل, homines uno in tentorio viventes, familia, deinde homines generatim. אֹכֶל, *βρῶσις*, cibus, arab. أُكْل. אֹמֶן, veritas, fides, arab. أَمْن (securitas, integritas). אֹמֶר, sermo, verbum, res, arab. أَمْر (mandatum, negotium; pl أُمُور, *res*). אֹסֶף, collectio frugum, messis. אֹפֶל, caligo, miseria, latebra, arab. أُفُول (occidere, de sole). אֹפֶן, periodus, tempus, arab. إِقَان. אֹרַח, iter, via. אֹרֶךְ, longitudo. אֹשֶׁר, felicitas, *μακαριότης*. בֹּהֶן, pollex, arab. إِبْهَام. בֹּחַן, probatio, delectio. בֹּקֶר, fissio nubium, aurora, mane. בֹּשֶׂם, suavitudo odoris, aroma. גֹּדֶל, magnitudo. גֹּלֶם, convolutio, massa indigesta, embryo. גֹּמֶא, suctio aquae, papyrus (utpote bibula). גֹּפֶר, abscissio, scipio, cubitus. גֹּפֶר, *κυπάρ-ισσος*, genus pini. דֹּבֶא, affluentia, copia. חֹדֶשׁ, novilunium, mensis, cf. arab. حُدْث, res de novo accidens s. contingens. חֹזֶק, vis, *κράτος*. חֹטֶר, virga, frons, arab. خُطَّر. חֹלֶד, talpa, *γαλῆ*, arab. خُلْد. חֹמֶשׁ, limax, lacerta. חֹמֶץ, acies, acetum. חֹמֶר, acervus; aestus; argilla, neoh. materia. חֹמֶשׁ, venter, omasum. חֹנֶף, profanitas, impietas. חֹסֶר, penuria, arab. خُسْر, jactura, damnum (Bankerutt). חֹפֶשׁ, stratio, stragulum. חֹרֶב, ariditas; eversio, arab. خَرَاب, خِرَاب. חֹרֶף, decerptio fructuum, autumnus, arab. خَرِيف. חֹרֶשׁ, susurrus foliorum vento agitatorum, virgultum, nemus. חֹשֶׁךְ, obscuritas, tenebrae. טֹפַח, extensio, palmus. טֹרַח, defatigatio, onus. כֹּבֶד, gravitas, pondus, multitudo. כֹּמֶר (nisi potius עֲמֶר), pontifex. כֹּפֶר, vicus, arab. كَفْر; pix; cyprus. כֹּתֶל, acervus, paries ex luto aggestus, arab. كُتْلَة (massa luti). מֹשֶׁל, similitudo, arab. مِثْل, مِثَال; dominium. מֹתֶק, dulcedo. נֹחַם, contritio cordis, poenitentia. נֹכַח, oppositio, id quod exadversus est. נֹכֶר, fortuna aliena, arab. نُكْر. נֹפֶךְ, n. gemmae. סֹבֶא, potatio, convivium; potus, vinum. סֹבֶךְ, virgultum, locus arbustivus. סֹבֶל, onus. עֹמֶר, manipulus, arab. غُمُور; spec. mensurae. עֹמֶק, profunditas, arab. عُمْق, عُمُق. עֹנֶג, voluptas, vita delicata. עֹנֶשׁ, mulcta, vectigal impositum. עֹפֶל, tumulus; tuber ani s. marisca, arab. عَفَل. עֹפֶר, hinnulus, arab. عُفْر, عَفِر (pullus rupicapri). עֹצֶם, robur, corpus, cf. arab. عِظْم, عُظْم. עֹצֶר, occlusio, hinc sterilitas; ergastulum. עֹרֶם, fallacia, dolus. עֹשֶׁק, violentia, oppressio. עֹשֶׁר, divitiae. צֹרֶךְ, indigentia, necessitas. קֹבֶל, pars anterior s. antica, arab. قُبُل, قُبْل. קֹדֶשׁ, sanctitas, sanctuarium, arab. قُدْس, قُدُس. קֹטֶב, *κέντρον*, arab. قُطْب, قُطُب (axis). קֹטֶן, parvitas, digitus minimus. קֹמֶץ, contractio, arab. قَبْض; pugnus. קֹצֶר, brevitas, arab. قَصْر; seq. רוּחַ, *ὀλιγοψυχία*. קֹשֶׁט, firmitas, veritas, arab. قِسْط (justitia). רֹגֶז, perturbatio animi, ira, arab. رِجْس (رِجْز). רֹכֶב, caterva, arab. رِكْس. רֹמַח, lancea, arab. رُمْح. רֹקַח, unguentum, condimentum. רֹתֶם, genista, *ἄρκευθος*, arab. رَتَم. שְׂבֶךְ, implicatio, virgultum, cf. arab. سَبَك, n. speciei acanthi. שֹׁרֶשׁ, radix. תֹּאֲם, geminus, *δίδυμος*, arab. تَوْأَم (تَوْءَم). תֹּמֶר, columna. תֹּפֶת, si a v. תָּפַת, quod analogiae ceterarum linguarnm neutiquam contrarium. תֹּקֶף, robur. תֹּרֶן, abies, malus (navis).

XVIII. Forma infinitiva segolata פֶּ־קֶד.

אֶבֶן, lapis. אֶדֶן, fundamentum, basis. אֶדֶר, decus, insigne. אֶזֶל, discessus, separatio, cf. arab. عُزْلَة (secessus, remotio a munere). אֶלֶף, mille, arab. أَلْف. אֶמֶשׁ, nox praeterita, arab. أَمْس (dies hesternus). אֶסֶף, defectio s. extremitas rei, nihilum. אֶרֶב, latibulum, cubile. אֶרֶג, plexus capillorum, radius textorius. אֶרֶז, cedrus, arab. أَرْز. אֶשֶׁד, effusio, locus, per quem torrentes decurrunt. אֶשֶׁךְ, chorda spermatica vel scrotum, cf. arab. إِسْكَة (labrum naturae muliebris). אֶשֶׁר, beatitas. בֶּגֶד, obtectio, vestis. בֶּדֶק, fissio, ruinosum. בֶּטַח, confidentia, fiducia. בֶּטֶן, venter, arab. بَطْن. בֶּכִי, fletus, arab. بُكَا, بَكَا. בֶּצֶל, cepa, arab. بَصَل. בֶּצַע, rapina, praecisio s. finis. בֶּצֶר, abscissio, metallum e terra

Digitized by Google

erutum, arab. بَصْر. בֶּרֶךְ, genu, arab. بَوَارِكُ (genua?). בֹּשֶׂם, odor suavis, aroma. בֶּתֶר, scissura, pars, arab. n. act. بَتْر. בְּאֵר, caverna, cisterna. גֶּבֶר, vir, arab. جَبْر. גֵּזֶר, segmentum, arab. n. act. جَزْر. גֵּזַע, truncus, stipes. גֶּלֶד, cutis; pellis, arab. جِلْد. גֶּפֶן, vitis, arab. جَفْن (radix vel palmes vitis). גֵּרֶם, cutis, corpus ipsum, arab. جِرْم. גֵּרֶשׁ, contusio, *χίδρα*. גֶּשֶׁם, pluvia; corpus, arab. جِسْم. דֶּבֶק, commissura, gluten. דֶּבֶר, pestilentia. דֶּגֶל, signum, vexillum. דֶּבֶא, sec. nonnullos: plaga, vulnus. דֶּרֶךְ, scansio, incessus, via, arab. طَرِيق. דֶּשֶׁא, *χλόη*, herba, aram. דְּתָא. דֶּשֶׁן, pinguedo, arab. دَسَم; cinis (Fettasche). הֶבֶל, flatus, vanitas. הֶגֶה, susurrus, fabulatio. הֶדֶר, splendor, gloria. הֶלְא (הֲלֹא), sec. nonnullos: remotio, at perperam. הֶרֶג, occisio, internecio. הֶרֶס, dirutio, excisio. וֶלֶד, progenies, filius, arab. وَلَد. זֶבֶד, donum, cf. arab. n. act. زَبْد. זֶבַח, mactatio, sacrificium, arab. n. act. ذَبْح, ذَبَاج. זֵכֶר, recordatio, memoria, arab. ذِكْر. זֶמֶר, cantus. זֶמֶת, sec. nonnullos, pix, arab. زِفْت. זֶרַח, splendor, exortus. זֶרֶם, imber, procella. חֶבֶל, funis, portio, regio, arab. حَبْل. חֶבֶר, societas; *ἐπῳδή*, anathema. חֶדֶל, relictio (*abandonnement*), arab. n. act. خَذْلَان, خِذْلَان, solitudo, sepulcrum. חֶדֶר, conclave, *κοιτών*, arab. حِدْر. חֵלֶב, adeps, pericardium, arab. خِلْب. חֶלֶד, duratio vitae (arab. خُلْد, perennitas), vita, *κόσμος*. חֶמֶד, gratia, venustas, arab. حَمْد (laus, gloria). חֶמֶר, vinum, arab. خَمْر. חֶסֶר, penuria, defectus. חֶרֶב, ensis, arab. حَرْب (bellum). חֶרֶט, scalpellum, stylus. חֶרֶס, scabies; sol. חֶרֶשׂ, testa, vas testaceum, arab. خَرْس, خِرْس (seria vini). חֶרֶשׁ, artificium, ars; silentium, celatio. טֶבַח, mactatio, arab. n. act. طَبْح (coquere, assare). טֶנֶא, corbis, fiscella, arab. مِيضَنَة (a v. وَضَنَ). טֶרֶף, aliquid decerptum, rapina, praeda. יֶלֶד, proles, filius, arab. وَلَد. יֶרֶק, viror, viriditas, arab. وَرَاق (viror), وَرَق (folium). יֵשַׁח, sec. nonnullos, jejunitas, vacuitas stomachi, cf. arab. وَحْش (feritas, fames). יֶתֶר, funiculus, nervus, arab. وَتَر; redundantia, reliquiae, praestantia. כֶּבֶל, compes, *πέδη*, arab. كَبْل, كِبْل. כֶּבֶשׂ, agnus, arab. كَبْش (aries). כֶּבֶשׁ, suppedaneum. כֶּלֶא, claustrum, carcer, arab. n. act. كِلَاء. כֶּלֶב, canis, arab. كَلْب. כֶּלַח, significatus incerti, Job. 5, 26. כֶּסֶא (כִּסֵּה), plenilunium, cf. arab. كَسْاء (pars, spec. noctis). כֶּסֶל, lumbus; fiducia; stultitia; arab. n. act. كَسَل (segnities, ignavia). כֶּסֶף, argentum, pecunia. כֶּפֶל, complicatio, duplicatio, arab. كِفْل. כֶּרֶם, arvum fertile, arab. كَرَم, deinde spec. vinea, arab. كَرْم. כֶּשֶׁב i. q. כֶּבֶשׂ. כֶּשֶׁף, artificium magicum, praestigiae. כֶּתֶם, fulgor, aurum optimum. כֶּתֶר, *κίδαρις*, corona, cf. arab. كِتْر (gibbus cameli, a verbo eodem). לֶכֶד, captura, irretitio. לֶקַח, receptio, doctrina. לֶקֶט, collectio, spicilegium, arab. لَقَط. לֶקֶשׁ, foenum cordum, gramen serotinum, cf. لَقِش (aridus, tritus, de utre). לֶשֶׁם, sec. nonnullos, n. gemmae. לֶתֶךְ, n. mensurae. מֶגֶד, deliciae, gloria, arab. مَجْد. מֶדֵי, vestis, a v. מָדָה, arab. مَدًى (meta, item ab extendendo). מֶזֶג, mixtura, vinum mixtum s. conditum, arab. n. act. مَزْج (مِزْج, mel). מֶכֶס, numerus, pretium, arab., sicut neoh., مَكْس, census, vectigal. מֶלַח, sal, arab. مِلْح; vestis lacera et detrita, pannus. מֶלֶט, caementum, arab. مِلَاط. מֶלֶךְ, regia potestas, rex, arab. مَلِك, sicut سُلْطَان (dominum et dominus), خَلِيفَة (successio et successor). מֶסֶךְ i. q. מֶזֶג. מֶרֶד, rebellio, apostasia, arab. n. act. مُرُود. מֶשֶׁךְ, tractio, possessio. מֶשֶׁק, sec. nonnullos i. q. מֶשֶׁךְ. מֶתֶג, frenum. מֶתֶק, dulcedo. נֶבֶל, uter, nablium. נֶגֶב, regio meridiana. נֶגֶד, id quod manifestum et in conspectu positum est, arab. نَجْد (terra eminentior). נֶגַע, plaga, offensio. נֶדֶר, votum, arab. نَذْر. נֶזֶם, sec. nonnullos, annulus, monile. נֵזֶק, jactura, detrimentum. נֶכֶד, genus, progenies. נֶכֶס, collectio, gaza. נֵכֶר, fortuna aliena, arab. نُكْر. נֶסֶךְ, *σπονδή*, libatio, arab. نَسْك (prope idem quod عِبَادَة, עֲבוֹדָה); simulcrum ex aëre fusum. נֵפֶל, abortus, i. q. arab. سِقْط. נֵפֶץ, imber, inundatio, cf. arab. فَيْض (abundantia). נֶפֶשׁ, anima, arab. نَفْس. נֵצַח, gloria, victoria, aeternitas. נֶקֶב, pala gemmae, arab. نَقْب (foramen). נֶשֶׁךְ, foenus, usura, i. q. arab. قَرْض, قِرْض. נֶשֶׁף, crepusculum, caligo. נֶשֶׁק, apparatus bellicus, armamentarium. נֶשֶׁר, aquila, arab. نِسْر. נֶתֶק, porrigo, psora. נֵתֶר, *νίτρον*, *λίτρον*. סֵדֶר, ordo, series. סֵכֶל, stultitia. סֶלָה (in p. סֶלָח), silentium. סֶמֶל, simulacrum, statua. סֶרַח, τὸ *πλεονάζον*, superabundans, dependens. עֶבֶד, servitium, servus, arab. عَبْد. עֶדֶשׁ, lens, arab. عَدَس. עֶוֶל (עָוֶל), pravitas, *ἀδικία*. עֶכֶס, pedica, arab. عِكَاس. עֶלֶם, juvenis, arab. غُلَام, dimin. غُلَيْم. עֵצֶב, sculptura; labor. עֶצֶם, os, arab. عَظْم; corpus, substantia, ipsëitas (sicut arab. عَيْن). עֵצֶר, imperium. עֶרֶב, mixtura luminis et tenebrarum, vespera. עֶרֶשׂ, lectus, torus, cf. arab. عِرْس, *σύγκοιτος*, conjux; عَرْش, thronus (majestatis, كُرْسِيّ, thronus judicii). עֶשֶׂר, decas, arab. عَشَر. עֵשֶׂת, opus artificiosum. פֶּדֶר, adeps, si a v. פָּדַר (cogn. cum فَدَّنَ, saginare; بَدَنَ, corpulentum s. crassum fieri). פֶּטֶר, perruptio, id quod uterum perrumpit, arab. فَطْر (fissura). פֶּלֶא, mirabilitas, miraculum, ingens atque extraordinarium aliquid. פֶּלֶג, fluctuatio, rivus. פֶּלַח; segmentum; lapis molaris. פֶּלֶס, libra, statera, neutiquam cogn. cum arab. تفليس. פֶּרֶא, onager, arab. فَرَاء, فَرَآء. פֶּרֶד, mulus. פֶּרֶה i. q. פֶּרֶא. פֶּרַח, germen, flos, arab. فَرْخ (pullus; فرخ الشجرة, ramus). פֶּרֶט, separatio, singulare, solitarium. פֶּרֶךְ, oppressio, tyrannis, arab. فِرْك (odium). פֶּרֶס, spec. aquilae. פֶּרֶץ, perruptio, rima muri; dispersio, clades, arab. فَرْض (incisura). פֶּרֶק, violentia; bivium, arab. مَفْرَق, مَفْرِق (n. act. denomin. فُرُوق, divisa et bifida se offerre via). פֶּרֶשׁ, excrementum, stercus, arab. فَرْث. פֶּתַח, apertura, ostium, porta. פֶּתֶן, aspis venenosa. צֶבֶת, fasciculus, manipulus. צֶדֶק, rectitudo, justitia, arab. صِدْق. צֶלֶל, forma fictitia. צֶלֶם, sec. nonnullos, simulacrum, arab. صَنَم. צֶמֶד, *ξυνωρίς*, *ζεῦγος*. צֶמַח, germen, planta. צֶמֶר, lana. קֶבֶר, sepultura, sepulcrum, arab. قَبْر. קֶדֶם, latus anterius; oriens; antiquitas, arab. قِدْم, unde قِدْمًا, olim)

Digitized by Google

חֶבֶל, pernicies, pestilentia. חֶבֶל, occisio, arab. قَتْل. חֶלֶס, cavillatio, *χλευασμός*. חֲלַל, funda, aulaeum, arab. قَلْع (pera pastoris), قِلْع (velum navis). חֲמַח, farina, arab. قَمْح (triticum). חֶצֶב, praecisio, forma, extremitas. חֵצִי (חֲצִי), extremitas. חֲצַח, melanthium, nigella. חֵצֶף, ira spumans, indignatio gravissima. *חֶרֶב, corpus, cor, medium, arab. قَلْب. חֲרַח, gelu, glacies. *חֶרֶן, *κέρας*, cornu, arab. قَرْن. חֶרֶס, ansula, uncinus. חֶרֶץ, excidium. חֲרַשׁ, asser, tabula. חֶשֶׁב, attentio, auscultatio. חֶשֶׁר, vinculum, conjuratio. חֲתַע, quarta pars; arab. رُبْع, cubatio, arab. رَبْع. טֶבֶג, cumulus, gleba. טֶנַע, nictus, momentum. טֶנֶף, tumultus, strepitus. טֶרַח, latitudo, spatium, relaxatio. טֶרֶם, uterus, viscera, *σπλάγχνα*, arab. رَحِم, رِحْم. טֶרֶף, tremor, terror יֶרֶב, equitatus, jumenta, currus, lapis molae superior. יֶרֶס, ligatio, locus impeditus s. avius. יֶרֶשׁ, cursor, equus. יֶרֶשׁ, reptile. יֶרֶן, frenum, si a v. יָרַן, رَسَنَ. יֶשֶׁף, lutum, coenum. יֶתֶת, comminutio, nex; i. q. יֶתֶר, clamor יֶתֶת, pruna, carbo ardens. כֶּבֶשׁ, conditura, aroma. כֶּשֶׁת, scintilla, flamma. כֶּתֶת, fervor, bullitio. לֶבֶב, adspectus, forma (cf. arab. شِكْل, شَكْل); mens utpote animi quasi oculus. לֶבֶר, merces. לֶבֶת, complosio, castigatio, arab. n. act. صَفْق (سَفْق), percussio. לֶטֶד, stylus, arab. مِسَرّ, مِسْرَد (instrumentum, quo suitur). לֶטֶר, caesura, arab. indidem شَرَط (signum), شَرْط (conditio). לֶבֶט i. q. לֶבֶט, arab. سِبْط. לֶבֶר, fractio, calamitas; solutio; frumentum. לֶגֶר, foetus. לֶהֶת, effusio, inundatio. לֶכֶן, habitatio, arab. سَكَن (n. act. سُكُون). לֶלֶג, nix, arab. ثَلْج. לֶלֶה, quies, tranquillitas, arab. سَلْو, سَلْوَة. לֶלַח, telum, missile, arab. سِلَح *coll.*, arma. לֶלֶט, clypeus, arab. سَلَط. לֶלֶם, remuneratio, gratiarum actio. לֶמֶן, oleum, arab. سَمْن (cremor lactis, butyrum). לֶמֶץ, sonus, susurrus. לֶמֶשׁ, sol, arab. شَمْس. לֶפֶט, judicium, supplicium. לֶפֶת, effusio, locus, in quem quid effunditur. לֶפֶר, pulcritudo. לֶצֶת, redundatio. לֶקֶט, tranquillitas. לֶקֶל, siclus, si a v. לָקַל. לֶקֶת, contignatio, trabes, arab. سَقْف (tectum). לֶקֶץ, *βδέλυγμα*, abominatio. לֶקֶר, mendacium, fallacia. לֶרֶץ, reptile, bestiola. לֶתֶךְ, commistio, incestus, si a v. לָתַךְ. לֶתֶן, strementum, arab. تِبْن, si a v. לָתַן. לֶתֶם, sulcus, arab. تَلَم.

XIX. Forma infinitiva segolata פֶּקֶד.

אֶבֶה, infensatio, *πειρατεία*. אֶבֶל, luctus, moeror. אֶבֶר, penna, ala. אֶגֶל, gutta. אֶלֶם, obmutescentia. אֶמֶר, sermo, et latius, sicut arab. أَمْر. אֶפֶר, pulvis, cinis. אֶצֶל, fulcrum, latus, arab. أَصْل (radix). אֶשֶׁל, spec. arboris vel arboretum. בֶּכֶר, camellus, arab. بِكْر. גֶּלֶל, sec. nonnullos: merda. דֶּלֶךְ, itio, iter, arab. هَلْك, هُلْك (*peri*tio, *inter*itus). זֶכֶר, memoria, arab. ذِكْر. חֶבֶל, dolor, *ὠδίν*. חֶדֶק, spina, senticetum, cf. arab. حَدَق. חֶזֶו aram., visio, species. חֶזֶק, robur, auxilium. חֶלֶב, adeps, pericardium. חֶלֶף, commutatio, arab. خَلْف. חֶלֶק, laevitas, pars, arab. خَلْق. חֶמֶת, sec. nonnullos: uter, arab. حَمِيت. חֶסֶן (חָסַן), potentia, arab. حُسْن (pulcritudo). חֶפֶץ, *εὐδοκία*, voluntas, *πρᾶγμα*. חֶפֶשׁ, scrutatio, machinatio. חֶצֶן, sec. nonnullos, sinus, arab. حِضْن. חֶקֶק, sec. nonnullos, statutum, lex. חֶקֶר, pervestigatio, aliquid abstrusum atque absconditum. חֶרֶם, rete; anathema, arab. حَرَم, حَرَام (illicitum, nefas). חֶשֶׁב, cingulum, balteus. חֶשֶׁק, concupiscentia, amor. יֶצֶר, formatio, forma; informatio mentalis, cogitatio. יֶשֶׁר n. pr., i. q. יָשָׁר. מֶזַח, sec. nonnullos, accinctio, cingulum, a v. מָזַח, at perperam. מֶצַח, frons, si a v. מָצָח, فَصَحَ. נֶבֶךְ, sec. nonnullos, fons, scatebra, a v. נָבַךְ. נֶבֶל, uter, nablium. נֶדֶר, donum, merces meretricia. נֵדֶר, votum, arab. n. act. نَذْر, نُذُور. נֵזֶר, diadema, insigne. נֶטֶל, pondus, onus. נֶטַע i. q. נָטַע, id quod exadversus est. נֶטֶל, calliditas, *δολιότης*. נֶסֶךְ, libatio, libamen. נֶצַח, gloria, victoria, aeternitas. נֵצֶר, soboles, frons. נֶשֶׁק, armatura, arab. n. act. نَسْق (dispositio, ordinatio). נֶתַח, segmentum, membrum. סֶבֶל, onus. סֶמֶל, simulacrum, statua. סֶפֶק, sufficientia, redundantia. סֵפֶר, liber, epistola. סֶתֶר, tegumentum, arab. سِتْر, latebra, tutela. עֶבֶר, superficies, *τὸ πέραν*, arab. عَبْر, عِبْر, عُبْر. עֶגֶל, vitulus, arab. عِجْل. עֶדֶן, voluptas, *ἡδονή*. עֵדֶר, grex. עֵזֶר, auxilium, arab. n. act. عَزْز (syn. نَصْر). עֶמֶק, profunditas, arab. عَمْق, عُمْق, vallis. עֶפֶר, n. pr., i. q. עֹפֶר, arab. غِفْر. עֶצֶב i. q. עֵצֶב. עֶצֶן, sec. nonnullos: ramus, lancea, arab. عُصْن. עֶקֶב, finis, extremitas, arab. عُقْب; remuneratio, arab. عِقَاب poena (opp. جَوَاب). עֶקֶר, radix, arab. عَقْر, peregrinus, qui alicubi quasi radices egit. עֶרֶב, trama, subtegmen. עֶרֶךְ, series, apparatus, census עֶשֶׂב, herba, olus, arab. عُشْب. פֶּשֶׁר, explicatio, *λῦσις*. פֶּתַח, initium vel patefactio. קֶדֶם, regio orientalis, i. q. קֶדֶם. קֶצֶה, extremitas, finis. רֶבֶץ, cubile, *ἀνάπαυσις*, arab. رَبَض. רֶגֶב i. q. רֶגֶב, gleba. שֶׁבֶט i. q. שָׁבַט. שֶׁבֶט, scapus, scipio, sceptrum, tribus (arab. ex hebr. سِبْط). שֶׁבֶר i. q. שֶׁבֶר, fractio. שֶׁהֶת i. q. שֶׁהֶת, exundatio, in-. שֶׁמַע, auditus, rumor, arab. سَمْع, سِمْع. שֶׁפֶל, humilitas, locus inferior, arab. n. act. سُفُول, سَفَال.

Corollarium. Cum media nominis verbalis radicalis est una de libris ת"ח, duplex Zere in duplex Patach mutatur; quae quidem nomina patachata, nomine segolatorum generali comprehendi solita, hoc loco sigillatim recensebimus

אַהֲב, amor, amabilitas. *אַחַר (אַחַר), sec. nonnullos, pars posterior, deinde adv. et praepos. בַּהַט, lapis marmoris similis, arab. بَهْت. בָּחַן, Jes. 32, 15., specula. בַּעַל, dominus, herus, maritus (arab. بَعْل in dialecto jemenensi). בַּעַר, ruditas, brutus. בַּעַשׁ, n. pr. conquassatio. זַעַם, ira (de justitia Dei vindicatrice). זַעַף, commotio vehemens, ira. זַעַק, Jes. 30, 19., clamor. יַחַד, unio, unâ. יַחַשׂ (יָחַס), genus, gentilitas, genealogia. יַעַר, favus, si a v יָעַר = وَغَرَ, effervescere, superfluere. כַּחַשׁ, mendacium, hypocrisis; macies. כַּעַס, indignatio, stomachatio. כַּעַשׂ (Job.), i. q. כַּעַס. לַהַב, flamma, arab. لَهَب. לַהַג, meditatio, studium.

Digitized by Google

לָהַט, flamma, lamina ensis. לָחַץ, afflictatio, angustiae. לָחַשׁ, murmur, incantatio, amuletum. לָעַג, irrisio, cavillatio, arab. n. act. لَهَج (deditum esse alicui rei). מָחַץ, contusio. מָעַל, perfidia, peccatum, arab. مَعَالَة (malum). נָהַם, fremitus, rugitus, arab. نَحْم (de pardo), نَهَم (aviditas, bulimia). נָחַל, torrens, rivus, vallis (وَادٍ). נָחַר, fremitus (equi), arab. n. act. نَخْر, نَخِير (quae forma in vv. onomatopoëticis vulgaris est). נָחָשׁ, hariolatio, omen, arab. نَحْس (infelicitas, infaustum). נַעַל, calceus, sandalum, arab. نَعْل. נָעַר, dispersio, erratio, at *נָעַר, *ἀνήρ*, adolescens, puer, *primitivum* est. סָחַר, rotunditas. סָחַר, quaestus per mercaturam, lucrifactio, acquisitio. סַעַר, procella, tempestas. פַּחַד, terror, objectum reverentiae; inguen, arab. فَخْذ (lumbus). פָּחַח, ebullitio, salacitas. פַּחַת, fossa, fovea. פַּעַם, ictus, incus; gressus, pes, *vicis una*. צָחַר, candor (de lana). צָעַד, passus. רָהַב, fremitus, impetuositas, superbia. רָהַט, canalis, ad potandum gregem. רָחַב, latitudo, spaciositas. רָחַם, uterus, vulva; puella, muliercula. רָחַץ, lavatio. רָעַד, tremor. רָעַל, titubatio (ebrii). רַעַם, strepitus, fragor, tonitru. רַעַשׁ, strepitus, concussio. שָׂעַר, horror, procella. שָׂחַל, n. poet. *leonis*. שָׂחַף, n. avis, *larus*. שָׂחַר, elatio, superbia, arab. شَخْص. שָׂחַק, pulvis; nubes tenuis, arab. سَحْق; coelum. שָׁחַר, aurora, diluculum, arab. سُحَر. שָׁחַת, *διαφθορά*, putredo, a v. שָׁחַת. שַׁעַר, porta. *תַּחַשׁ, taxus, arab. تخس. *תַּחַת, pars inferior s. infera, arab. تَحْت.

IV.

Nomina additis certis quibusdam terminationibus nominalibus orta.

His expositis, apparet, nomina multifariam distribui posse, prout vel has vel illas conformationis eorum proprietates consideras. Si ad prima elementa, ex quibus exstiterunt, respicis, reperies *verbalia*, quae ex verbo orta sunt aut certe cum verbo arcte cohaerent, *pronominalia*, quae ex *radicibus* pronominalibus, vel intercedente vel non intercedente *stirpe* pronominali, prognata sunt, denique originalia et quasi *αὐτοφυῆ*, quae multitudine magnopere superantur a nominum *denominativorum* quasi sarmentis ac malleolis. Deinde, si nomina verbalia, quae partem longe copiosissimam conficiunt, sigillatim recenseas, eorum conformationem vestigia conjugationum verbalium persequi videbis ac proinde discernendum esse intelliges inter *fundamentalia* (h. e. conjugationis *Kal* vel transitiva vel intransitiva), *intensiva* (*Piël*), *extensiva* s. *causativa* (*Hifil*) et *reflexiva* (*Hitpaël*, eaque rursus aramaice triplicia pro conjugationis reflexivae triplicitate: *Itpeël*, *Itpaël*, *Itafël*). Tertio, si ratione animoque lustras formas istas, quas nomen verbale intra cujuslibet conjugationis spatia percurrit, in tres nominum classes incides, quarum unaquaeque pergravis est perque copiosa, *participialium*, *imperfectivorum* et *infinitivorum*. Porro si rationem habemus additamentorum formativorum, quae ad nomina vel fingenda vel amplificanda extrinsecus accedunt, ultro se offerunt nominum species tres, una eorum, quae adjectis *praefixis* in principio accreverunt, altera eorum, quae additis in fine *affixis* aucta sunt, tertia *mixtorum*, quae tum in initio tum in exitu incrementa ceperunt. Hae species tres rursus dispesci possunt, prout additamenta ista vel *masculina* (*ê*, *aj*, *ân*, *ôn*, *în*, *ûn*, *van*, *ak*, *ik* etc.) vel *feminina* (*â*, *î*, *û*, *ô*, *et*) vel, cogente comparatione linguarum, pro *neutris* habenda sunt; prout vel ad radices ipsas verbales primariâ conformatione (suffixa *Krit* et *Unâdi* Indorum) vel ad nomina jamjam facta secundariâ conformatione (suffixa *Taddita* Indorum) affiguntur; prout vel *simplicia* sunt vel *composita* (quorum numerus est quidem major in lingua sanscrita, attamen non exiguus in semiticis); prout sunt vel *homogenia* vel *heterogenia*, vel *pronominalia* vel *individua*, vel *substantiva* vel *adjectiva*, vel *abstractiva* vel *concretiva* h. e. prout *phonetice* ad hanc illamve classem pertinent, prout *etymologice* aliunde derivari aut non derivari possunt, et *dynamice* in nomine vel immediate ex verbo vel mediate ex alio nomine formato hanc illamve significationis conversionem vi ipsis insita efficiunt. Ecquis est, inquit auctor l. *Jesurun* (p. 211 s.), quin admiratione afficiatur, cum in horum pusillorum et minutulorum quasi atomorum cum nominibus concretionem intuetur, cum libertatem linguae, neque exlegem illam neque mancipatam, spectat, qua haec corpuscula vel affigit vel resecat, vel imminuit vel exaggerat, quam quidem libertatem, quemadmodum in arabica lingua, sic etiam in neohebraica paene infinitam esse videmus; cum denique horum affixorum glomeramina dupliciter aut etiam tripliciter complicata dissolvit, singulorum affixorum vim latentem ad nominum significatus variandos indagat singulorumque originem involutam, si non certe definire potest, attamen sensu conjecturaque prospicere studet? Accedit, quod haec suffixa semitica aequalia sunt sanscritis et quod vel in hac specie compositionis, qua et cum nominibus et inter semet ipsa concrescunt, utraque linguarum gens communes cum altera vias persequitur, ita ut, amictu gentilicio exutae, eandem artuum nudatorum figuram lineamentorumque conformationem prae se ferant. O mirabilem plane opificinam linguae humanae, quae non aliter inter Indos atque inter Semitas milliformem dicendi materiam fabricata est, eodem apud utrosque consilio eodemque successu, utpote animae ex eadem divinitate libatae apud utrosque formosissima progenies atque exemplaris ejusdem perfectissimi quam simillima imago! — —

Restat igitur nobis, ut de aliquot *affixis nominalibus* nonnulla dicamus ac deinceps nomina congeramus, quae, his affixis additis, emerserunt. Quibus in affixis *sex* classes prae ceteris consideratione quam maxime dignae sunt: quarum quidem inscientiâ grammatici et veteres et neoterici sedueti sunt, ut magnam copiam verborum prorsus insolentium nominumque compositorum, qualia hebraica lingua et semiticae in universum respuunt, inconsideratissima temeritate comminiscerentur. *Prima* horum affixorum nominalium classis complectitur nomina exeuntia in *Nun*, quod cum quavis vocalium conjungi potest, ita ut haec existat terminationum series et quasi scala:

ăn, *ĕn*, *în*, *ôn* s. *on* (*ân*), *ûn* s. *un*

Enumerabimus igitur deinceps nomina 1) exeuntia in יוֹן, velut שַׁבְתָּיוֹן, אֶתְיוֹן; 2) in ֵן, velut אַסְפָּדֵן, אֹזֶן; 3) in ָן, velut פַּתָּן, aut etiam ֶן, velut נְחֶשְׁתָּן; 4) ָן, velut פָּנִין; 5) ִין, velut אַתִּין, אֶשְׁיוֹן. *Secundam* classem nominum affixis nominalibus auctorum conficiunt ea, quorum extrema litera est *Mem*, rursus cum singulis vocalibus conjuncta. Hanc terminationum seriem:

âm, *em* (*am*, *ĕm*), *îm*, *ôm* (*um*)

quae ad multa nmm. explicanda maximi momenti ac ponderis est, grammatici usque ad nostram memoriam prorsus intactam reliquerunt. Sequentur igitur deinceps nmm. desinentia in 6) ִים, velut פִּים; 7) ֵים, velut פָּנִים; 8) וֹם, velut בְּרוֹם, מְרוֹם; 9) ֶם, velut עֶרֶם; 10) ֹם (*ŏm*), velut חַרְטֹם (pl. חַרְטֻמִּים); 11) ָם, velut סָלְעָם, פִּחָתָם. *Tertia* nominum affixis auctorum series desinit in *Rês*, quod et ipsum quamvis vocalium assumere potest,

ar, *er*, *îr*, *or*, *ûr*,

eaque assumta vel nomini primitivo vel stirpi verbali ad nomen novandum adjicitur. Itaque recensebimus nmm. orta terminatio-

Digitized by Google

nibûs 12) ־ֶר, velut פֶּגֶר; 13) ־ָר, velut סָמָדַר; 14) ־ֵר, velut צַנְתֵּר; 15) ־ֹור, velut צְפֹור; 16) ־ִיר, velut סַנְפִּיר. *Quartum* genus nominum secundariorum concluditur liquidâ *Lamed*, quae, adscitis vocalium varietatibus, constituit terminationes:

al, *el* (*ĭll*), *îl*, *ol* (*ŭll*), *ûl*,

in quibus *Lamed* extremum ad similitudinem terminationum, quae respondent, indohellenogermanicarum, cum nomen flectitur, plerumque (nec tamen semper) acui solet. Has clausulas perlustrandas tibi exhibebimus, ordine enumerantes nomina, quae concludit 17) ־ָל, velut גּוֹזָל, גּוֹרָל, גָּמָל; 18) ־ִיל, velut כַּרְמִיל; 19) ־ֶל, velut סֶפֶל; 20) ־ַל, velut חֲנָמַל; 21) ־ְאל, velut בְּחוּאל (בְּחוּלָה); 22) ־ְל, velut אֶשְׁכְּל. Porro *quinta* classe nmm. secundariorum complectimur, quotquot terminationibus in sibilum exeuntibus accreverunt (שׁ, rarius ס vel ז); qui quidem sibilus cum suis vocalibus copulatus hanc affixorum nominalium seriem conficit:

ash (*âs*, *az*), *ĕsh*, *êsh*, *îsh* (*îs*), *ôsh* (*os*),

quibus in lingua sanscrita consentaneae sunt *Kridantorum* neutralium terminationes: *as*, *is*, *us*, quorum in similibus classicis sibilus radicalis affixi declinatione saepenumero commutatur, id quod in hebraicis et in universum semiticis ejus generis nominibus fieri nequit. Subjiciemus igitur conspectui tuo terminationes 23) ־ִישׁ, velut עַבְדִּישׁ; 24) ־שׁ (־ס), velut פַּרְעֹשׁ; 25) ־ַשׁ, velut דַּרְגַּשׁ; 26) ־ֶשׁ, velut חִלְגֶּשׁ. *Sexta* denique classis nominum secundariorum desinit in *Dalet*, quod, intercedente vocali, cum stirpe verbali aut nomine primario conjunctum sonat:

ad, *id*, *od*,

terminationes sane rarissimae, quarum quandam similitudinem speciemque gerunt *Unadi* sanscritum *ad*, gr. *ἀδ* et *ἰδ*, lat. *do* in adjectivis. Adjiciemus igitur nominibus jamjam descriptis pauca illa, quae terminantur 27) ־ֶד, velut פַּרְשֶׁד; 28) ־ֹד, velut רַמְסֹד; 29) ־ִיד, velut פַּרְקִיד. His sex nominum ordinibus addamus 30) terminationem ־ֶת, non infinitivam illam, sed simpliciter femininam, velut קְהִלֶּת; 31) ־ֶת, velut בְּחֹבֶת; 32) ־ִית; 33) ־ִית; 34) ־ַת; 35) ־ַת; 36) ־ֹות; 37) ־ֹות; 38) ־ָו; 39) ־ָי, inter quas *î*, *ija*, *ni adjectivis relativis* (arab. اَلْاِسْمُ الْمَنْسُوبُ s. نِسْبَةٌ), *ût* et *ôt* nominibus *abstractivis* formandis inserviunt. Terminatio *ô* abbreviata est ex *ôn*, quasi abjecta nunatione (تَنْوِين).

I. Terminatio nominalis ־ֹון.

אֲבַדֹּון, pernicies, infernum. אֶבְיֹון, qui avet, inops, pauper. אַגְמֹון, juncus, funis, juncinus, juncetum. אַחֲרֹון, ultimus, extremus, occidentalis. אִישֹׁון, homunculus, pupilla, medium rei. אִיתֹון (Ketib וְאִתֹּון), porta, per quam introitur. אֵלֹון et אַלֹּון, arbor robusta, quercus. אַלְמֹון, viduitas, status derelictionis a Deo. אָסֹון, detrimentum, noxa. אַסְרֹון, ferculum, *φορεῖον*, a v. אָסַר, ferre, *φέρειν*. אָרֹון, arca (a v. אָרַר, excavare). אַרְמֹון, domus alta s. augusta, palatium. אָתֹון, asinus. בְּזָיֹון, contemtus. בְּטָחֹון, fiducia, spes certa ac firma. בְּצָרֹון, munimentum, castellum. גָּאֹון, majestas, superbia. גַּאֲיֹון, superbus, insolens. *גָּחֹון, venter, *νηδύς*, fort. a גָּחַה, prominere. גִּיחֹון, n. amnis, prorumpens, profluens. גַּלְיֹון, macrocolum, speculum. גָּרֹון, guttur, collum. הֲאָבֹון, tabes, moeror. הָגֹון, n. idoli piscis figuram habentis. הִישֹׁון (= הִיצֹון), pyrargus, genus capreae. הִכְרֹון = hebr. זִכָּרֹון, *ὑπόμνησις*, *ὑπόμνημα*. הַמְיֹון, similitudo, comparatio. הֲרָאֹון, laceratio animi, aegrimonia. הַרְכֹּמֹון, daricus, moneta aurea persica. הֶגְיֹון, meditatio, soliloquium. הָמֹון, strepitus, multitudo. הַרְיֹון, conceptio, graviditas. הַרְמֹון i. q. אַרְמֹון. זְיֹון, effervescentia, insolentia. זִכָּרֹון, memoria. חֻבְיֹון, tegumentum, velamen. חָזֹון et חִזָּיֹון, visio. חִיצֹון, exterus, extraneus. חֶלְבֹּון n. pr., pinguedo, fertilitas. חַלֹּון foramen, fenestra. חָסְרֹון, defectus, penuria. חָפָזֹון, properantia, fuga praecipitata. חָרְבֹּון, ariditas, aestus. חָרֹון, ardor, aestus, spec. irae. חֶשְׁבֹּון, computus, cogitatio, ratio. חֻשְׁבֹּון, fallacia, artes; machina artificiosa, tormentum. יָגֹון, moeror, afflictio. יַרְקֹון, flavedo, *ὠχρία*, arab. يَرْقَان. יְשִׁימֹון, vastitas, desertum. יִתְרֹון, abundantia, praestantia. עֵדֹון, telum, hasta, a vulnerando. כְּלָיֹון, consumtio, deletio. *כַּמֹּון, cuminum, *κύμινον*, arab. كَمُّون. כְּשָׁלֹון, prolapsio, ruina. כְּשָׁרֹון (כִּשָּׁרֹון), rectitudo, prosperitas. לָצֹון, lascivia, cavillatio. לָשֹׁון, *γ-λῶσσ-α*, lingua. מַשָּׁאֹון, deceptio, fraus. נְקִיֹון, puritas, innocentia. סָנֹון (סְנֹון), sentis, spina. סָרְיֹון i. q. שִׁרְיֹון. עָוֹן, deflexio moralis, transgressio, peccatum. עִוָּרֹון, caecitas. עִסָּקֹון, commutatio mercium, emporium. עֶלְיֹון, summitas, summus, excelsus. עָצְבֹּון, dolor asper atque acerbus. עֲקַלְתֹּון, tortuosus, epith. serpentis. עַרְבֹּון, pignus, arrhabo. עַרְמֹון, platanus. עִשָּׂרֹון, pars decima, n. mensurae. פְּדְיֹון, *λύτρωσις*, *λύτρον*. פַּעֲמֹון, tintinnabulum. פִּקָּדֹון, commissio, depositum. פַּרְנֹון, dynasta, princeps. פַּרְשְׁדֹון, stercus, sec. alios: porticus. פַּתְחֹון, apertio oris, apologia. פִּתְרֹון, solutio, interpretatio. צִיֹּון, siccitas, terra siticulosa, a v. צִיָּה. צְמָאֹון, sitis, ariditas. צַקְלֹון, pera, *θύλακος*. קַדְמֹון, antiquus, orientalis. קִיקָיֹון, arbos Jonae miraculosa, arab. الخروع. קֻלְקֹלֹון (= קַלְקֹלֹון), contumelia, redupl. n. קָלֹון (a v. קָלַח). קִלְשֹׁון, acumen, furca. קִמְשֹׁון (= קִמּוֹשׁ), spina, sentis. קִנָּמֹון, *κίνναμον*, *κιννάμωμον*. קָרְאֹון, spissitudo, tenebrae vel frigus. רִאשֹׁון, principalis, primus. רָזֹון, macilentia, phthisis. רִמֹּון, malogranatum, arab. رُمَّان. רָעָבֹון, fames. רַעְיֹון, studium, aram. cogitatio. רִפְיֹון, laxitas, languor, pavor. רָצֹון, *εὐδοκία*, voluntas, arab. رِضْوَة, (إِرَادَة). רִקָּבֹון, putredo, caries. רִשְׁיֹון, promissio, alias רִשּׁוּת. שָׂשֹׂון, laetitia. שָׁאֹון, fragor, tumultus. שִׁבָּרֹון, fractio, *σύντριμμα*. שַׁבָּתֹון, feria magna. שִׁגְיֹון, cantus, sec. alios: deliciae. שִׁדָּפֹון, vesania. שִׁדָּפֹון, uredo frugum. שִׁכָּרֹון, ebrietas. שִׁלְטֹון, dominatus, arab. سُلْطَان. שִׁמָּמֹון, torpor, stupor. שָׁפִיפֹון, spec. serpentis. שִׁרְיֹון, lorica. תַּחְתֹּון, inferus, inferior. תִּיכֹון, medius, interior. תִּמָּהֹון, stupor, pavor.

II. Terminatio nominalis ־ֵן.

[*Jesurun s. Prolegomena in Concordantias p.* 214 *ss.*].

אָזֶן (v. denom. הֶאֱזִין), aram. אוּדֶן (Trg. Ps. 18, 45), arab. أُذُن, a n. primit. אזו, gr. *οὖς*, lat. *aus-*, *aur-*, goth. *auso*, cujus radix verbalis latet. אַסְדֵּן, aram. אַסְתֵּן, סַתֵּן (unde bene discerni oportet n. סַתָּן, ligo, a v. סָתַת, findere, fodere, et n. סַתֵּן, planities, a v. סָתַן, vi distendendi, semel: Keritot 6, a), arx s. palatium concameratum, a v. אָסַד, conjungere, contignare, fornicare (syn. אָגַד in n. אֲגֻדָּה, אָלַם in n. אַלְמָה Jes. 13, 22., שָׂבַךְ in n. neoh. et samar. שְׂבֶךְ, turris, deinde columbarium, arab. eadem significatio-

Digitized by Google

nis progressione بُرْج, *πύργος*). אֻפָּן, circuitus, rota, arab. إِفَّانٌ (periodus, tempus, *Abulwalid*), a v. אָפַף = אָסַף, סָבַב, circulare, cingere. אֹרֶן, aram. אוּרְנָא, אֹרֶן, ornus (Hagbuche, Waldesche), a v. עָרַר = עָרַשׁ, virere. בֹּשֶׁן (בָּשְׁנָה, formatum plane sicut sanscritum *svap-na*, somnus, syn. בֹּשֶׁת, quae forma, utpote radice pronominali consimili oriunda, alterius vicaria est, quemadmodum sanscrite vicissim ponuntur formae b'â-nu et b'â-tu earumque similes), pallor, pudor, a v. בָּשׁ = בָּצַע, albefieri, expallescere (v. Jesurun p. 143). גַּרְזֶן (*Mil'ra*), ascia (cf. clausulas gr. *ἄνο* et *ἄνη* in nmm. instrumentorum, velut *δρέπανον*, *ἐψ-άνη*), a v. גָּרַז, *ῥήσσειν*. גֶּפֶן, aram. גּוּפְנָא, a v. גָּפַף = גָּפַן, incurvare (quod ipsum de vitis radicibus dicitur Trg. Ezech. 17, 7. וּגְפָנָא חֲדָא בַּפְתָּ עָרְשָׁהִי עָלְוָהִי. גֹּרֶן, arab. جُرْن, area, horreum, a v. גָּר, *ἀ-γείρ-ειν*, colligere. דֹּמֶן, arab. دِمْن, fimus, fortasse a rad. דָּם, significatione incognita; nam v. דמן (stercorare) denominativum est. חֹסֶן, aram. חוּסָן, possessio, facultas, potentia, e n. prim. חֹס ad s. f. עוֹ, a v. חָסַס = אָחַז, apprehendere, usucapere. חִפָּן (v. denom. חִפֵּן = חִפְנַן), aram. חוּפָן, arab. حَفْنَة, sicut neoh. חֻפְנִית, pugillus, e n. prim. חֹף (Höhlung, Bucht), a v. חָפַף = חָפַר, cavare, cavum esse, pers. كاوِيدن. חֹצֶן (חֵצֶן), arab. حِضْن (unde v. denom. حَضَنَ, ulnis complecti s. portare), a v. חָצַץ, incidere. חֹשֶׁן, insigne, decus, de pectorali summi sacerdotis, a v. חָשַׁן, splendere (v. Jesurun p. 148 s.). סֶרֶן, princeps, de Philistaeorum lucumonibus, formâ, ut videtur, philistaeâ pro עֶרֶן (cf. סַלְכָּם et מֶלֶךְ, מַלְכָּת et סַלְּבֵת, more phoenicio), non translatione desumta a n. סֶרֶן, aram. סְרָן, axis, quod ipsum eodem modo a v. סָר = צָר (צִיר) conformatum est. צִפֹּרֶן, aram. et arab., abjecta terminatione, ظُفْر, unguis, stylus, a v. צָפַר (טָפַר), rad. פָּר, for-are, fodere. פֶּרֶן, frenum, capistrum, arab. رَسَن (unde v. denom. رَسَنَ, fune ligare, a rad. רָס (unde אָרַס, אֵרֵס), vincire. תִּרְזָן, Pinus Cembra, *στρόβιλος* (die Zirbelnusskiefer), aram. תּוּרְזִי; deinde malus vel contus, aram. תּוּרְזָן, propter stirpium procerarum ejus arboris usum, a v. תָּאַר = תָּרַר (unde תְּאוֹ, gem. תּוֹרֵי), formosum s. procerum esse.

Corollarium. In quibusdam nn., velut אֶבֶן, רֶסֶן, satius est rem in incerto relinquere; in aliis illud ĕn ad radicem pertinet, velut עֵדֶן, אֵדֶן, עֵדֶר.

III. Terminatio nominalis ־ֶן, ־ֹן.

A. בְּנָעָן, n. pr., a v. בָּנַע. גַּדֶן, ligo, a v. גָּד, findere, fodere. גַּפְנָן, v. גַּפְנָן, גַּשְׁאָנָן, v. גַּשְׁנָן. שׁוֹשָׁן, lilium, *σοῦσον*, ab albedine, non a *sex* (שֵׁשׁ) foliis.

B. אַבְדָּן et אָבְדָן (constr. אַבְדַּן), pernicies, exitium, a v. אָבַד. אֹפֶן, aliquid *σφαιροειδές*, rota, a n. prim. אֹף. אֹרֶן, arbor, a n. prim. אַיִל (*δρῦς*, quercus, therebinthus). אַלְמָן, viduus, a v. אָלַם, torpere. אַרְגָּוָן, arg'avânu, a v. רָגַם = רָקַם, cujus radix est רָג, v. Jesurun p. 146). אַרְגְּמָן, purpura rubra, aram. et arab. בְּנִין, aedificium, arab. بُنْيَان. דִּיבְרָן ex דּוֹבֶר, a v. דָּרַב, *δρέπ-ειν*, *δρύφ-ειν*. הַרְבֶּן, aculeus, stimulus, n. secundarium ex הֶרֶב, sicut aram. דִּיבְרָן ex דּוֹבֶר. כִּבְשָׁן, fornax, a calefaciendo, arab. قَبَسَ. לִוְיָתָן, animal contortum, serpens, n. secundarium, a n. לִוְיָה, sicut עֲקַלְתָּוֹן a n. עֲקַלָּתוֹ. נְחֻשְׁתָּן, aereus, serpens ex aere confectus, n. secundarium a n. נְחֹשֶׁת, aes. נִיסָן, mensis florum, a n. נִיס = נֵץ, flos. נַעֲמָן, amoenitas, arab. نَعِيم. נֵצֶן, flos, n. secundarium a n. נֵץ s. נָצַח. נִרְגָּן, garro, blatero, calumniator, a v. נָרַג, garrire. נִשְׁתְּוָן, epistola, n. persicum, e pers. نبشتن, scribere. סִיוָן, mensis florealis vel laetitiae, a סִיו = זִיו, splendor. עִנְיָן, negotium, res, cf. عُنْوَان (titulus, res, quae indicatur). קִנְיָן, *κτίσις*, acquisitio, possessio. קָרְבָּן, קָרְבָּן, oblatio, sacrificium, a v. קָרַב (חִקְרִיב). רַעֲנָן, luxuriose virens s. frondescens, a v. רָעַן. שַׁאֲנָן (שַׁלְאָנָן), ad s. f. צַאֲנָן, securus, felix. שִׁלְחָן, *στρῶμα*, a v. שָׁלַח, expandere, sternere. שִׁנּוּן, iteratio, a v. שָׁנַן, sec. traditionem species spirituum coelestium. שִׁפּוּפָן, n. pr., i. q. שִׁפְרִיפוֹן. שִׁרְיָן, i. q. שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָא, lorica.

Corollarium I. Hae terminationes multo crebriores sunt in lingua aramaica, quam in hebraica. Nam in aramaicâ terminatio ăn respondet hebraicae ĕn, velut אִיתָן = אֵיתָן; terminatio ân hebraicae ôn, velut אָתָן = אָתוֹן, asinus; לִשָּׁן = לָשׁוֹן, *γλῶσσα*.

Corollarium II. Percrebra est haec terminatio in nn. propriis, e. c. בִּלְהָן, גּוֹלָן, גּוּזָן; זַעֲתָן; חַמְתָן, צַחְנָן, עֲקָן; שְׁאָן; et in permultis aliis. Chaldaica sunt נְבוּזַרְאָדָן, נְבוּשַׁזְבָּן. Radix pronominalis est in אָן, מָאן; radicalis denique in לָבָן, שָׁטָן et sexcentis aliis.

IV. Terminatio nominalis ־ָן.

[*Jesurun p.* 216.].

פְּנִינָּה (*f.* n. pr. פְּנִינָּה), margarita, conchea bacca maris, nitida illa ac pretiosa (A. semel: *περίβλεπτα*), a v. פָּנַה, *φαίν-ειν*. תַּנִּין (תַּנִּים, Ez. 29, 3. non per errorem, sed phonetica mutatione), cete, bellua marina s. aquatilis, corpore protensa vastaeque molis (a v. תָּן, talm. תָּן = sanscr. *tanu*, corpus, ad s. f. *dant-in*, dentatus h. e. elephas, kês'-in, pilosus, sicut תַּיִשׁ a תְּיָשׁ = kês'a, h. e. *leo*, propter jubarum comantium luxuriem, ita ut în sit Tadd'ita). שַׁכִּין (Prv. 23, 2.), סַכִּין, arab. سِكِّين, culter (a v. inus. סָכַךְ = סָכַס, sec-are)

Corollarium I. Etiam in lingua aramaica haec terminatio reperitur, et instrumentis potissimum denotandis inservit, velut בּוּצִינָא, *lucerna* (a v. בָּצַע, lucere, v. Jesurun p. 143.) vel cucumis (a v. בָּצַע = בָּצֵא, tumescere); חֲצִינָא, *ascia* (a v. חָצַץ, findere); לָגִין (lag-ena, lac-una), *hydria* (a v. לָגַג, *λαχ-εῖν*, *λαχ-ίζειν*, *λαχ-αίνειν*, unde לָגַג), plane sicut Graecorum *ίνη* in *ἀξ-ίνη*, Latinorum ina in vag-ina

Corollarium II. Bene discernendum est suffixum plurale aramaicum ־ִין, quod in hebraico quoque sermone interdum reperitur, velut יָמִין (dies), מִדִּין, מִלִּין, שׁוֹמְמִין, שַׁלְבֵּלִין. Eodem modo desinunt nonnulla nmm. participialia a vv. ultimi Nun, velut חַסְרִין, חָסְרִין; יָתְרִין, עָדְרִין. Subdifficilia explicatu sunt nmm. monosyllaba חֵין, חִין, נִין, סִין, צֵין.

V. Terminatio nominalis ־ִין.

אַתּוּן, fornax, a v. אָת (cf. אָזָא, אָשׁ), *αἴθειν*, v. Jesurun p. 156 s. אֱנָשׁ, homunculus, pupilla, meditullium (correpta nomine אִישׁ, uti in nn. pr. אֱשְׁבַּעַל = אִישׁ־בֹּשֶׁת = אֶשְׁבַּעַל et constanter in monumentis *Citiensibus**), quo in nomine (Ketib pro אִישׁוֹן) ter-

*) Gesenius in Monumentis p. 347, a.

Digitized by Google

minatio *ûn* non per semet ipsam diminutiva est, sed aliquid hominis simile eoque proinde minus (v. s. צְנֻרִין, עֲנֻרִין) significat. יְשֻׁרוּן (a prt. יָשֻׁר = יָשַׁר), gens proba s. rectula, n. blandum populi Dei, Gr. Venet. tanquam diminutivum: *Ἰσραελίσκος*.

Corollarium I. Similiter orta sunt nn. aram. אִרְעוּן (Trg. *Qohelet*), *συγκύρημα*, a v. אַרְעָא = אַרְצָא, hebr. קָרָא, *κυρ-εῖν*; רִיקָנוּן, vacuitas (a n. רִיק, רֵיקָן, addito *un Taddita* ad n. *kridanticum*), et fortasse arab. مَنْجَنُون = *μάγγανον*, mangon-ium.

Corollarium II. Adhibetur haec terminatio ad nn. quoque propria conformanda, velut זְבוּלָן (זְבוּלוּן, זְבֻלוּן), שַׁלּוּן (Neh. 3, 15), יְדוּתוּן. Multis in appellativis illud *ûn* ad radicem pertinet, velut אַצְמוֹן, סִפּוּחַ, צִיצוֹן itemque in n. pr. כִּיּוּן, كَيْوَان.

VI. Terminatio nominalis יוֹם.

[*Jesurun p.* 216 *ss.*].

פּוּם, aram., os utpote flans, respirans, loquens, hebr. פֶּה, فَمْ, فِمْ, فُمْ, a v. פָּחַח, v. Jesurun p. 159.

Corollarium. Alia ratione ortum est n. מוּם, de quo v. in ipso Concordantiarum lexico. Illud ûm radicale est in אַלְקוּם, שׁוּם, multisque aliis agnitu facillimis.

VII. Terminatio nominalis יִם.

פָּנִים, nisi vel ex plurali פָּנִים correptum vel ex v. פָּנַם, radicis פֵּן (צֵ־פֵּן) propagine, ortum est, a v. פָּנָה, sanscr. पन्, *φαίν-ειν*, *τὰ ἐνώπια* (opp. חוּץ, *τὰ προνώπια*).

VIII. Terminatio nominalis וֹם.

בְּרוֹם (pl. בְּרוֹמִים Ez. 27, 24), vestis variegata ac pretiosa (arab. مُبْرَم, uti jam Josef Qimchi observat, בַּרִים, filum discolor), a rad. בָּר, sanscr. war-ṇaj (war-ṇa), lat. *var-iare*. דָּרוֹם (unde neoh. דְּרוֹמִי, תְּדָרִים ad s. f. תְּנוּבִ), meridies, a v. דָּר (lucere), v. Jesurun p. 151 s. *תְּרוֹם (Ruth 3, 14), archaice i. q. טֶרֶם, neutiquam cohaerens cum v. סָרַם, a rad. טָר (נָ־טָר), sanscr. त्र, त्रै, gr. *τηρ-εῖν*, lat. *tueri* (intueri, contueri). סְדוֹם, n. pr. (a n. primit. סִיד, v. סָד = דָּד, sied-en, denom. סָד, סַיִד), urbs divino supplicio deleta in extremitate lacus asphaltitidis australi, quae a soli natura calcaria nomen accepit.

IX. Terminatio nominalis סֶם.

גֶּשֶׁם s. גְּשָׁם (v. denom. neoh. גִּשֵּׁם, pluere), pluvia, a v. גָּשַׁשׁ, fluere, fundere (giessen), div. a n. גֵּשֶׁם, aram. גּוּשָׁם, arab. جِسْم, *σῶμ-α*. *טֶרֶם, v. s. טְרוֹם (cf. Jesurun p. 217 s.). כֶּרֶם (e n. primit. כָּרַם, ager), vinea, aram. כְּרֶם, a v. כָּר = אָ־כָר (אִכֶּר), fodere, arare, (ackern), vel a v. כָּר (כִּרְכֵּר = כְּכָר), curr-ere, *γυρ-εύειν* (umlaufen, umgrenzen), minime vero a v. כָּרַם, quod ipsum ex nomine initium ducit (v. Sabbat 88, b.). לֶחֶם (e n. primit. לָחַם), panis, cibus succosus et alibilis, quippe qui succum et vires corpori impertit, aram. לְחַם, a v. לָח, humidum, riguum, succulentum esse. לֶשֶׁם, n. gemmae, *κέγχρος* (Targ.), a v. לֵשׁ = לֵץ, luc-ere, de quo v. Jesurun p. 147 s. נֶזֶם, annulus, monile, a v. נָזַם, nectere (v. Isaaki ad Lev. 19, 19. מצ־ט־מ). עֶלֶם (v. denom. arab. غَلَمَ, prurire, pubere), juvenis, aram. עֲלַיִם, arab. غُلَام, غُلَيِّم, a v. עָל (עָוַל, עָיַל), al-ere, *intr.* riguum, vegetum, adultum esse, de vigente primae juventae flore. צֶלֶם (e n. primit. צָל), *σκιαγράφημα*, adumbratio (Schattenriss, Umriss, Schemen), aram. צַלְמָא, צַלְמָן. תֶּלֶם (e n. primit. תָּל, tumulus), sulci agger s. culmen (div. a מְתַנְיָא, ipse sulcus s. porca), aram. תְּלַם, a v. תָּל, tollere, aggerere.

X. Terminatio nominalis מֵם (*omm*, *umm*).

חַרְטֹם (e n. primit. חֶרֶט, stylus; pl. חַרְטֻמִּים), *ἱερογλύπτης*, *ἱερογραμματεύς*, a v. חָרַט, *χαράττ-ειν* (neoh. חִטֵּם = חִטֵּם, rostrum, nasus prolongatus). כַּרְכֹּם (v. denom. neoh. כִּרְכֵּם), aram. כּוּרְכְּמָא, כַּרְכּוֹם (div. a כַּרְכּוֹם, arab. *χαράκ-ωμα*), arab. كُرْكُم, sanscr. kank-om, kunk-uma, a rad. kark, kank, gr. *κρόκ-ος*. לְאֹם (c. suff. לְאֻמֵּי), populus, si cum graeco *λαός*, *λεώς* cohaeret. מִלְכֹּם, n. pr. idoli Ammonitarum, ad s. n. pr. גֵּרְמָ, i. q. מֶלֶךְ. עֵרֹם (עֵרֻם, עָרֹם, עָרֻם, pl. -ummim), nudus, a v. עֵר (= עָרֵר, עָרַר), privare, nudare, div. ab. עָרוּם, callidus, cujus radix est עָרַם. פְּדוֹם (Num. 3, 49), *λύτρον*, a *y.* פָּדָה, solvere, dirimere. קַרְדֹּם (pl. קַרְדֻמּוֹת), securis, ascia, a v. קָרַד = קָרַת, concidere.

XI. Terminatio nominalis רֵם.

*בֶּם (cujus nonnisi femininum בָּמָה usitatum est), ascensus, locus elatus (cf. صِمْط, neoh. בִּימָה, *βῆμα*; בָּמֹת = *βῶμος*), a v. בָּאָ, non tam terminatione nominali, quam incremento verbali. סָלְעָם, locusta vorax, a v. סָ־לָע, deglutire, absorbere, helluari (unde targ. סַלְעָם, v. quadrilit. eodem modo, quo nomen, formatum, et nmm. deriv. סַלְעָמִי s. סַלְעָמוּ). פִּתְגָם (quocum complures persica پیغام, پیغم, پیام, repugnante vocabuli et forma et usu targumico, contulerunt), edictum, verbum, res, a n. prim. פֶּתֶג (פְּתַק, פְּתַח), cui subest stirps verbalis פָּ־תַג, rad. दिश् (cum praep. *upa:* monstrare, docere), gr. *δεικ-νύναι*, lat. *dic*-ere.

XII. Terminatio nominalis רֵר.

[*Jesurun p.* 220 *ss.*].

נֶשֶׁר, aquila, aram. נְשַׁר (נְשָׁרָא), arab. نِسْر, a v. נָשַׁשׁ = נָשַׁן, volare. פֶּגֶר, cadaver, aram. פְּגַר, a v. פָּגַג, languescere, exanimem esse, nisi forte inter hoc nomen et radicem intermedium est verbum secundarium פָּגַר (פִּגֵּר), pigr-um esse, v. Jesurun p. 159. פֶּדֶר, adeps, a v. פָּדַד, cogn. *πατ-εῖσθαι*, *φάτ-νη*, unde fortasse stirps secundaria פָּדַר, arab. فَدَنَ.

*) Notum est, linguam *sanscritam* notâ accusativi म् liberrime uti ad adverbia ex adjectivis, rarius ex subst., facienda, atque etiam arabicam, quae prae ceteris linguis semiticis declinatione gaudet, formam accusativam ad adverbia ex nmm. raroque etiam ex radd. pronominalibus (مَعًا, sicut hebr. שָׁם; هَلُمَّ = הָלְאָה) formanda adhibere, v. c. नक्तम्, arab. لَيْلًا, noctu (*Ewald*, Gramm. Arab. §. 467. 475.). Eodem modo orta sunt מֵחַם, פִּתְאֹם, שִׁלְשֹׁם.

Digitized by Google

Corollarium. Radicale est illud ĕr in nmm. אֲבִר, גֶּבֶר, דֶּבֶר, חֶבֶר, שֶׂגֶר, permultisque aliis.

XIII. Terminatio nominalis ־ֶך.

סְמָדַר (neutiquam ex סמם et שגר, uti Gesenius comminiscitur, conflatum), flos vitium vel potius, ut traditio uno consensu testatur, *οἰνάνθη*, h. e. primum uvae germen, quod cum pampino simul gemmam novam leniterque tumescentem in flore complectitur (die Trageknospe), quod uvae progemmantis oculum quasi inter florem et omphacem medium continet (סמדר בין לבלוב לבוסר, quare *Orla* I. f. 79, a. recte quidam argumentatur: סמדר אסור מפני שהוא פרי), a v. סָמַד (cogn. חָמַד), expetendum, jucundum, suavem esse ad s. nmm. sanscritorum: tandul-êra, kund-ura, çam-îra, quibus item plantae quaedam designantur. עַכְבָּר et צַנְתָּר, v. paullo infra עַכְבָּר et צַנְתָּר.

XIV. Terminatio nominalis ־ֶר.

עַכְבָּר (עָכְבּוֹר), animalculum corrodens, mus, aram. עַכְבָּרָא, arab. عَكْبَر (mus jaculus), a v. עָכַב, quasi concavare, perforare, rodere, nequaquam compos. ex עָכַל et בָּר, tanquam agros consumens, uti, legibus linguae posthabitis, fingit Bochartus. פָּחָר, figulus, a v. פָּחַר, fingere, unde gem. פַּחֲרָא, pictor, sanscr. पिञ्ज (v. Jesurun p. 159 s.), at, id quod verisimillimum est, intermedia stirpe verbali פָּחָר, *figur*-are. צַנְתָּר (צִנְתָּר), canalis, fistula, a v. צָנַת, concavum, perforatum esse (gr. *νηδ-ύς* = *κοιλία*).

XV. Terminatio nominalis ־ֹר.

כַּפְתֹּר (e n. primit. כֶּפֶת), coralla s. capitulum columnam cingens s. circumligans, *σφαιρωτήρ*, a v. כָּפַת, circumligare (umbinden). עַכְבּוֹר i. q. עַכְבָּר. צְפוֹר, oscen, avis, aram. צִפָּרָא, צְפִירָא חַכְמָתִית (צְפִירָת חַכְמָתִים), scarabaeus auratus, cujus alae splendore aureo et hyalino coruscant, i. q. צְפוֹר Job. 40, 29), spec. passer, arab. عُصْفُور, a v. צָפַף (צְפְצַף), minurire, fringultire.

Corollarium. Radicale est hoc ôr in כִּידוֹר, צָחוֹר, קִידוֹר, חַדְמוֹר, כִּינוֹר, כִּישׁוֹר, aliis.

XVI. Terminatio nominalis ־ִיר.

סְנַפִּיר (e nom. primit. סְנָפָה = זְנָב), pinna, *πτερύγιον*, a v. סָנַף = זָנַב, rad. נָף, agitare, vibrare.

Corollarium. Omitto, ut par est, hic et deinceps, nmm. ea, quorum terminatio est extrema radicis litera, adjunctâ vocali repetita, veluti זִרְזִיר, טִמְטִיר, סַגְרִיר, צַפְרִיר, שַׁפְרִיר; שַׁפְרוּר, שַׁקְרוּר; קַרְקוֹר etc.

XVII. Terminatio nominalis ־ֵל.

[*Jesurun p.* 222 *ss.*].

גּוֹזָל (pl. c. s. גּוֹזְלֵי), avis parvulus, volucris tener (das flücke Vöglein), *νεοσσός*, a v. גָּזַז = חָשׁ, עָזַז, عَاذَ, fugere, volare. גִּיר, lapillus, calculus, hinc de sorte, e n. prim. גּוֹר = גַּר, גִּרְגֵּר, גַּרְגְּרָה, rad. גָּר s. גַּר, unde arab. جَرْل, glarea, *χλαρόν*; جَرْل, locus glareosus. גָּמָל (pl. גְּמַלִּים), camelus, sanscr. kramêla, a rad. גָּמַם, nisi a v. גָּמַל, حَمَلَ, portare. גֶּרֶגֶל v. s. גַּרְגֵּל.

Corollarium. Exempla nominum in quibus illud âl radicale est, sunt חֶבֶל, אֶזֶל, חֵילֶל etc.

XVIII. Terminatio nominalis ־ִיל.

כַּרְמִיל, color coccineus (Carmoisin). פְּתִילָה, pallium amplum, a v. פָּתַג = פָּתַח, פָּתָה, pat-ere, amplum esse, neutiquam, uti Gemara obscene ineptit, ex פֶּתַח גֵּיל compositum.

Corollarium I. Eadem ratione conficta sunt complura nmm. aramaica, velut חוּרְפִּיל (חוּרְפָּה), עוּרְפִּיל (עוּרְפָּה), quorum collectionem exhibuit auctor l. Jesurun p. 226.

Corollarium II. Radicale est hoc fl in שִׁבְלִיל, עֶגְלִיל, בְּדִיל, גְּרִיל, אֶזְלִיל, צְרִיל, מְטָלִיל, כַּשְׁלוּל etc.

Corollarium III. Congruunt cum suffixis nominalibus in literam *Lamed* desinentibus suffixa sanscrita Kridantorum: *ala*, *âlu*, *ila*, *ula*, et Taddîtorum haecce: *la*, *lu*, *ila*, *îla*; quid quod nonnulla nmm. aeque sanscrita ac semitica inveniuntur, quae suffixis ejusmodi convenienter aucta sunt, e. c. כַּרְמִיל, sanscr. krimila; גָּמָל, sanscr. kramêla; מַרְגָּלִית (targ., talm. et neoh.), margarita, sanscr. mang'ara; קוֹפַלְא, capitellum, sanscr. kapâla, *κεφαλή*, cujus n. primit. כָּף (spec. die Felsenkuppe) lingua hebraica conservavit (Job. 30, 6. Jer. 4, 29).

Corollarium IV. Manifeste apparet, has terminationes sat multis in nmm. diminutivas, caritativas s. *ὑποκοριστικάς* esse et id, quod parvum, tenerum, bellum s. pulchellum est, depingere, velut *ἑρπ-ύλη*, *ἑρπ-ήλη*, *ἑρπ-ίλλα*, *ἑρπ-ύλλη*, *ἑρπ-υλλίς* (√ *ἑρπ*, lat. serp-ula, sanscr. n. prim. sarpa, serp-ens); *μειρακ-ύλλιον*, *φθίν-υλλα*, *πέδ-ιλον*; as-ellus, aure-olus, puer-ulus, tocu-llica, umbra-culum etc. Quae quidem nominum diminutivorum (إسم مصغر) conformatio semitismi antiquissimi propria in recentiori adeo intercidit, ut arabica lingua plane novam viam ad diminutiva efficienda (تصغير) excogitarit, constantem illam vocalium intra stirpem mutationem, qua infinita cum libertate utitur (De Sacy, Grammaire Arabe I. §. 695 ss.). At vis diminutiva non est sola, quae in nmm. appendiculis istis formata apte quadrat; interdum vicissitudo significationis, quae accessu terminationis efficitur, tam subtilis et occulta est, ut definiri plane non queat. Lingua hebraica ex ejus terminationis variis formis formam *el* prae ceteris amat ac proinde nmm. novata, si trilitera sunt, *segolatorum* veste induit; si plurilitera sunt, ultimam eorum syllabam *ὀξυτονεῖ*, uti illico s. n. XIX. videbimus.

XIX. Terminatio nominalis ־ֶל (־ֵל).

אֲרִאֵל (Jes. 33, 7., pl. gemar. אֲרִיאֵלִים), heros, nomen vel unitatis vel unionis (Held, Heldenthum), a v. אָרָא (unde etiam אֲרִי, n. leonis, quem Gesenius a *carpendo* dictum arbitratur), fortem, *ἀρήϊον* esse (*Pott*, Etymologische Forschungen I. p. 221). אֶשֶׁל (LXX. *ἄρουρα*, Symm. Aquila ex talmudico אִישְׁלָן = אִישְׁלָנָא: *δένδρον*, *φυτεία*), Tamarix orientalis, arab. أَثْل, e n. prim. אָשׁ = עָץ, √ אש = עץ, firmum, solidum esse. דֶּקֶל (f. n. pr. תְּקֹעַ), aram. דְּקַל, הוּקַל, arab. نَخْل, *δάκτυλος φοίνιξ*, cujus fructus *dactyli* nominantur, ital. *dattoli*, hisp. *datiles*, e n. prim. דַּק, √ דק, subtilem, tenuem, procerum esse (cf. חִדֶּקֶל Jesurun p. 56). חַבַּצֶּלֶת (m. חַבַּצֶּל), Colchicum autumnale, a v. חָבַץ = חָפַן (syr. ܚܰܒܨܶܠܬܳܐ, idem), claro s. lucido colore esse. כַּרְמֶל (c. suff. כַּרְמְלוֹ), regio amoena ac fructifera, hortus et metonym. fruges hortenses, e n. secund. כֶּרֶם, n. prim. כָּר, de quo v. s. כֶּרֶם. סֶמֶל, graphis, simulacrum adumbratum s. delineatum, e n. prim. סַם = סָם, *σῆμ-α*, lineamentum, √ סָם, prolong. סָמַן, *σημαίν-ειν*. סֶפֶל (pl. neoh. סְפָלִים, targ. סְפָלֵי), pelvis parva, simpulum, e n. prim. סַף, pelvis, √ סָף = אָסַף, capere, neutiquam a v. סָפַל (שָׁפַל), humilem esse, uti vult Gesenius. עֶרְפֶּל (*Mil'ra*), caligo tenuis, „dubiae crepu-

Digitized by Google

scula noctis," a v. עָרַב = עָרַב, simpl. רָאָא, tenebricosum, obnubilatum esse (v. Jesurun p. 102.), minime comp. ex עֲרָפֶל, nubes, et אָפַל, obscurum esse, ut Gesenio videtur. רֶגֶל, pes, a rad. רָגַג, pergere, ire.

Corollarium. Radicale est illud ĕl in nmm. אָגֶל, אֹהֶל, אָזֶל, אֹכֶל, אֹפֶל, גֹּאֶל, גֹּדֶל, גֹּמֶל, דֹּגֶל, הֹמֶר, חֹבֶל, טֹהֶר, טֹפֶל, יֹקֶר, כֹּבֶל, כֹּסֶל, מֹאֶל, מֹעֶל, נֹגַהּ, נֹפֶל, סֹכֶל, סֹלֶת, עֹגֶל, עֹנֶל, עֹפֶל, פֹּעַל, פֹּרֶה, צֹאֶל, קֹמֶץ, קֹנֶם, קֹרֶת, רֹאשׁ, רֹגֶז, רֹכֶב, שֹׁכֶל, תֹּהוּ, תֹּפֶת, תֹּרֶם, aliis. Disquisitione accuratiori egent nmm. בִּרְיָה, גִּבְעָה, גִּבְעָל, דֶּגֶל, חֶלְיָה, טֶבַע, יִתְרָה, כֶּתֶם, מֶרְכָּב, עֶגֶל, עֶצֶם, פֶּתַח, שֶׁכֶל, aliis. Disquisitione accuratiori egent nmm. בִּרְיָה, דֶּגֶל, חֶגֶל, טֶבַע, כֶּתֶם, מֶרְכָּב, עֶגֶל, עֶצֶם, פֶּתַח, שֶׁכֶל, atque etiam בִּרְיָה, שֶׁכֶל, quorum ĕl suffixum esse in Concordantiis negatum est.

XX. Terminatio nominalis לֶת.

אַנְרֶטֶל (= גַּרְטֶל, cum *Alef* prosthetico), trulla excavata, vasculum coelatum, a v. גָּרַט = חָרַט (unde חָרִיט, חֲרִיטָה, חֲרִיטָא, חֲרִיטָאָה, חֲרִיטָאוּת, חֲרִיטָאִי, חֲרִיטָאִית, חֲרִיטָאִיּוּת, חֲרִיטָאִיּוּת, חֲרִיטָאִיּוּת

apparet, flexione mutari nequit, velut البولس, ἡ βολίς; الطومس, ὁ τόμος; القادوس, ὁ κάδος; متروس s. متراس, pl. متاريس s. متروس, a θυρεός, vectis, qui portis intus obditur, quum clauduntur, quod vocabulum Arabes, his in rebus, plane sicut Judaei talmudicae aetatis, nugantes, a pers. مَتَرْسْ, *ne metue*, derivant (Fleischer, Glossae Habichtianae p. 11 ss.).

XXIV. Terminatio nominalis ־ֹס ,־וֹס (*os*, *os*).

בְּרוֹשׁ, בְּרוֹת, abies, aram. בְּרָת, pl. בְּרָתָן, ex quo formam בְּרוּ primariam fuisse conspicitur. בַּרְקוֹס n. pr. (Ezra. 2, 23. Neh. 7, 55.), fulmineus, fulminator, phoen. *Barcas* (Gesen. Monumenta p. 403.). פַּרְעוֹשׁ, pulex, a v. פָּרַע, de quo v. Jesurun p. 74., arab. بُرْغُوث, بُرْغُوث, pulex; بَرْغَش, culex.

XXV. Terminatio nominalis ־ֹשׁ, ־ֹן.

אַרְגֹּז (e n. prim. אַרְגּ = אָרַג), arca, ex sententia Pottii a rad. *raks*, arc-ere, servare, tueri. גּוּמָז, sera, ornamenti muliebris species (Sabbat 64, a., addito absurdo Notarico: כומז זה דפוס בית הרחם), a rad. גָּמַם, sanscr. गम् (refrenare, cohibere). נִבְחָז n. pr., latrator, idolum canis latrantis figuram habens (Sanhedrin 63, 6.) apud Avaeos (2 Reg. 17, 31.), n. daemonis tenebricosi inter Zabios. נֶבְרַשָּׁא (masc. נֶבְרַשׁ), neoh. נִבְרָשׁ, arab. نِبْرَاس, lucerna, candelabrum, a v. נִבַּר (simpl. בָּהַר), lucere, sicut עֲשָׁשִׁית a v. עָשַׁשׁ (עָשֵׁשׁ), et *can-d-ela* a rad. *can* (כָּנָא, כָּ־חָן, כָּ־נָן, כְּנַע), minime a v. אִתְנַבְּרַשׁ (quod ipsum denominativum ac neutiquam, ut Gesenius vult, ex נְבַר = נְגַר et אַשׁ compositum est).

XXVI. Terminatio nominalis ־ֶשׁ, ־ֶשׂ.

חֶרְמֵשׁ (= חָרְמִישׁ, e n. prim. חֶרֶם), falx messoria, a v. חָרַם, desecare, abscindere (prt. חָרוּם, *κολοβόῤῥις*). פִּילֶגֶשׁ (פִּילַגֶשׁ), targ. פִּלְגֶתָא, *παλλακή*, pellex, a v. comp. פָּ־לַג, semen dispergere, simpl. לָח, *λαγ-νεύειν*, *λαικ-άζειν*, *λοχ-εύειν* (semine irrigare), cf. sanscr. अप्सरस्, nomen Naïadis.

XXVII. Terminatio nominalis ־ֶד.

[*Jesurun p.* 236.].

פַּרְשֶׁד (unde פַּרְשְׁדוֹן Jud. 3, 22., excrementa, quod Paraphrastes, quasi compos., שְׁדָא פַּרְשָׁא vertit), e n. prim. פֶּרֶשׁ, nisi potius n. פַּרְשְׁדוֹן a verbo quadrilitero פַּרְשֵׁד (ad s. f. פַּרְשֵׁז, רַמְשַׁשׁ, Jesurun p. 165.), quod ex פָּרַשׁ addita paragoga sibili formatum est, nullo intermedio nomine, ortum dixeris.

Corollarium I. Alia exempla sunt n. עַרְבַּד (Trg. hieros. II. = עֲצַבַּיִם), vespertilio, a v. עָרַב, tenebricosum esse; פַּרְקַד, dorsum (unde מְפַרְקָד, מִתְפַּרְקָד, אַפַּרְקִיד, פַּרְקָדָן, supinus, in dorso cubans, facie sursum versa), idem, quod sec. Alexandrinos מַפְרֶכֶת 1 Reg. 1, 18. *νῶτος*.

Corollarium II. Radicale est hoc ăd in בַּד, בַּדַּד, גַּד, דַּד, יַד, לְשַׁד, סַד, עַד, צַד, צַדַּד, שְׁחַד, פַּחַד; סְחַד, סַרְבַּשָׁה, סַרְבִּיט; quidni vero ortum esse poterit a v. סָרַב (= סָרַךְ), sicut *urtica* dicta est ab *urendo*.

XXVIII. Terminatio nominalis ־ֵד.

רַפְסוֹת (pl. רַפְסוֹד 2 Chr. 2, 15.), trabes colligatae, ratis, a v. רָפַס = רָ־פַד, sternere (hinbreiten) neutiquam ex رَمَثْ et רָפַד compos., uti Gesenius opinatur.

Corollarium. Radicale est hoc *od* in nmm. דּוֹד, דְּוֹד, דָּוֹד, וֹד, סוֹד, עֲרוֹד, קָדְקֹד, רְקֹד, שְׁדֵּד, שָׁדֵד, שְׁוֹד; בָּבוֹד, גָּאוֹר, זָהוֹד, חָמוֹד, יָקוֹד, כָּבוֹד, מָאוֹר, נָהוֹד, עָזוֹד, צָחוֹד, קָדְחוֹד, רָקוֹד, שָׁדוֹד.

XXIX. Terminatio nominalis ־יד.

פַּרְקִיד talm., dorsum, i. q. פַּרְקַד q. v.

Corollarium. Praeterimus hoc loco magnam nmm. talmudicorum copiam, quae de Graeco expressa sunt, velut קַרְמִיד, *χεραμίδ*. Radicale est hoc ipsum fd in nmm. גָּבִיד, גָּדִיד, גְּדִיד, דְּדִיד, דָּדִיד, דָּוִיד, חָזִיד, חָחִיד, טָרִיד, כַּפִּיד, נָדִיד, נָזִיד, סַכִּיד, עָמִיד, צָמִיד, קַלְמִיד, שָׁרִיד, תַּלְמִיד.

XXX. Terminatio nominalis ־ֶת.

[*De formis participialibus activis hac terminatione feminina auctis jamjam diximus p.* 1333 *ss. VII — XII.; de formis participialibus passivis p.* 1337 *s. XV — XX.; de forma participiali nifalica feminina p.* 1341. *XXXVIII.; de piëlica ib. XLII.; de hifilica p.* 1342. *XLIV. XLVIII.; de forma* מְסֻקֶּדֶת *p.* 1343. *L.; de forma* מַסְקֶדֶת *p.* 1345. *LVI.; de femininis imperfectivis p.* 1346 *s. Coroll. II. et Form. V — VIII.; de femininis infinitivis p.* 1348 *s. III. IV.* 1350. *VIII. et Coroll. Nihil igitur reliquum esse poterit, quam ut enumeremus nmm. feminina ea, in quibus illud* ־ֶת *vel mere genericum est vel ad formam aliquam nominalem extrinsecus accedit ad significationem ejus variandam. De significatione autem abstractiva et collectiva jam sub formis infinitivis femininis vidimus; ceterae significationes, velut unitatis —* إِسْمُ ٱلْمَرَّة *— nondum satis investigatae sunt, quapropter rem intactam relinquimus*].

XXXI. Terminatio nominalis ־ֶת.

[*Egimus jam de forma participiali perfectiva* פָּקֶדֶת *p.* 1340. *XXXIV.; de forma* מְפֻקֶּדֶת *p.* 1341. *XLII.; de forma* מַפְקֶדֶת *p.* 1342. *XLVII.; de f.* מְפֻקֶּדֶת *p.* 1344. *LIII.; de f.* תִּפְקֶדֶת, תַּפְקֶדֶת *p.* 1347. *VIII.; de formis infinitivis* פִּקֶּדֶת, פָּקֵדֶת *p.* 1349. *V. VI.; de formis* פִּקֶּדֶת, מְפֻקֶּדֶת, מַפְקֶדֶת, פָּקוּדֶת *p.* 1350. *VIII. X.; de formis* מִפְקֶדֶת, מַפְקֶדֶת, פִּקֻּדֶת *p.* 1351. *XVI. Addemus tantummodo exempla ejus terminationis nonnulla, in quibus Tav femininum facile, at perperam, pro radicali habere possis*].

הֶלֶת (m. הַל), porta, a v. הָלָה, pendere, ultro citroque se movere. זֶפֶת, pix, a v. זָפַת, manare, liquefieri. כֶּסֶת (pl., obliterata origine, כְּסָתוֹת), pulvinus, a v. כָּסָה. נֶפֶת, si a v. נָפַת. סֹלֶת, similia, flos farinae. קֶסֶת, atramentarium, a v. קָסַס, cavum esse. קֶרֶת, oppidum, a v. קָרָה (קָר), circumdare. קֶשֶׁת (pl., obliterata origine, קְשָׁתוֹת), arcus, arab. قَوْس, a v. קָשַׁשׁ, incurvare. רֶפֶת, stramentum, stabulum, a v. רָפַת. שְׁקֶת, aquarium, a v. שָׁקַק.

XXXII. Terminatio nominalis ־ִית.

אֳנִית, navis. גְּדִית, *χίμαιρα*, capella. גְּוִית, corpus, cadaver. דְּמִית, quies, altum silentium. זְוִית (זָוִית), angulus. יְפַה־פִיָּה, pulcherrima, specie eximia. עֲלִילִית, *ὑπερῶον*. עֲלִילִית, facinus, magnale, fort. rerum gerendarum ratio. צְבִיָּה, dorcas, gazella, aram. טָבִיתָא (Act. 9, 36.), arab. ظَبْيَة (m. ظَبْي). פְּלִילִיָּה, judicium, a n. פָּלִיל, judex. צְדִיָּה, intentio, insidiae. שְׁכִיָּה, *θέαμα*, species. שְׁאִיָּה, vastitas, desolatio. תְּאֳנִיָּה, ejulatio. תְּחוּשִׁיָּה, substantia, cognitio solida ac firma, prudentia. תְּרוּמִיָּה (a m. תְּרוּמַי), ad Terumam pertinens.

XXXIII. Terminatio nominalis ־ִית.

אַחֲרִית, *τὸ ἔσχατον*, finis. בְּרִית, foedus, a v. בָּרָה. בְּרִית, smegma, Alkali vegetabile. גְּזִית, caesio lapidum. גָּפְרִית, sulphur, arab. كِبْرِيت. גִּתִּית, instrumentum quoddam musicum. דָּלִית, ramus, frons. זְוִית, angulus. זְכוּכִית, vitrum, chrystallum, arab. زجاج. חֲנִית, lancea. חָסְשִׁית (חָסְשׁוּת), morbus, quo quis decumbit. חִתִּית, terror. לִילִית, spectrum nocturnum. מַבְלִיגִית, exhilaratio. מַחֲצִית, dimidium, medium. מַרְעִית, pascuum. מַשְׁכִּית, imaginatio, imago.

Digitized by Google

עֲלִיָּת aram. = עֲלִיָּה. עֲמֶלִית, societas, ὁ πλησίος (πλησίον). צִרְצִית, cincinnus, peniculamentum (Schaufaden). צַלְחִית, paropsis, patina. צַפִּירָחִית, laganum, placenta. רַאשִׁית, principium. רַשִׁית semel i. q. רַאשִׁית. שְׁמָמִית, καλαβώτης. שְׁאֵרִית, residuum, reliquiae. שְׁבִיָּת, captivitas, captivi. שִׁרִית i. q. שְׁאֵרִית. תַּחְלִית, consumtio, deletio. תַּבְנִית, structura, effigies. תַּכְלִית, perfectio, finis. תָּכְנִית, dispositio, symmetria. תַּצְנִית, maceratio sui ipsius, jejunium. תַּרְבִּית, foenus, usura. תַּרְמִית, fraudulentia.

XXXIV. Terminatio nominalis יִי.

A. גֹּבָי, grex s. examen locustarum. חֹרָי, linteum album. חַלּוֹנָי, fenestrae (Jer. 22, 14.). שָׂדָי, arva. *B.* שַׁדַּי, Omnipotens. אֲדֹנָי (אֲדֹנָי, discriminis ergo), rector mundi.

XXXV. Terminatio nominalis יִי.

A. אֱוִילִי, stolidus. אֲחֹרָי aram., alius. אֹכִי, celator h. e. qui magicas artes exercet. אַכְזָרִי, ferox, crudelis. אַמְתָּנִי, robustus, validus, a v. מְתַן. בִּירָנִי f. בִּירָנִית, acropolis, castellum. גָּבְנִי, lapideus, durus, ebenus; pl. ἔβενος, ebena ligna. דָּרִי i. q. הָרֶה, f. דָּרִיָּה gravida. חָחִי i. q. חֵח Ez. 29, 4. חַכְלִילִי, subrubicundus. חֲמִשִּׁי, quintus. חָמְשִׁי, prostratus, liber, immunis. חֵצִי = חֵץ, sagitta. חֹרִי, panis similagineus, a v. חוּר; troglodytes, a n. חוֹר. חֲרִישִׁי, quietus, silens, lenis. יְהוּדִי fem., lingua judaica. יָמָנִי, dexter. יִשְׂרְאֵלִי, Israelita. כַּרְתִּי, carnifex, lictor, si a v. כָּרַת. מְרִירִי, amarus, venenosus. נָכְרִי, alienigena, ἀλλόφυλος. עִבְרִי, transeuphratanus, Ebraeus. עִירִי n. pr., urbanus. עִילָי n. pr. (= עֶלְיוֹן), supremus. עֲרִירִי, orbus, solitarius. עֲשִׂירִי, decimus. עִתִּי, tempestivus, opportune obvius. פִּלְאִי, miraculosus. פְּלִילִי, judicialis. פְּלַחִי, cursor, servus currax, si a v. פָּלַח = פָּלַט. פְּנִימִי, interior, internus. פְּרָזִי, incola planitiei (Plattländer), paganus. צִיִּי, incola deserti. צְפוֹנִי, borealis, septentrionalis. רְבִיעִי, quartus. רַגְלִי, pedes. רַמִּי = אֲרַמִּי, Syrus. רֹעִי, pastoritius. שְׂמָאלִי (שְׂמָלִי), sinister, laevus. שְׁלִישִׁי, τριστάτης. שְׁלִשִׁי, tertius. שְׁמִינִי, octavus. שֵׁנִי, δίβαφον, si a v. שָׁנַן. שֵׁנִי, secundus. שַׁעֲרוּרִי, horrendus. שִׁשִּׁי, sextus. תַּחְתִּי, inferus, inferior. תַּחְתִּי aram. = תְּשִׁיעִי. תְּשִׁיעִי, nonus. *B.* מַשְׁעִי (= מַשְׁעִית, ad s. f. מַבְלִיגִית, exhilaratio), purgatio. שְׁרִשִׁי (שֹׁרֶשׁ), eradicatio, ablegatio in exitium. תַּחְלִי (f. תַּחְלִית), contignatio, tabulatum.

XXXVI. Terminatio nominalis וּת.

אֱיָלוּת, robur, virtus. אַכְזָרִיּוּת, ferocitas, crudelitas. אַלְמָנוּת, viduitas. בָּכוּת, fletus. בְּרוּת, βρῶσις, alimentum. גְּבֹלוּת, plexûs, opus plexile. דְּהֹלְלוּת, insania, stupor. הֲרִסוּת, demolitio, dirutio. הַתְחַבְּרוּת, conjunctio (Dan. 11, 23.). חַלְמוּת, tusio, malleus, tudes. חַלָּמוּת, sanitas, al. vitellus. חַרְסוּת, opus figulinum, sec. alios quasi *solaritas*. חַשְׁחוּת aram., indigentia, necessitas. יְדִידוּת, amor, amicitia. כְּבֵדוּת, gravitas, difficultas. כְּסִילוּת, pudor, ignominia. לְאֵטוּת, languor, stoliditas. פְּרִיחוּת (פְּרִיחַת), divortium. מַלְאָכוּת, legatio. מַלְכוּת, regimen, regnum. מַסְכֵּנוּת, paupertas. מַצּוּת, altercatio, rixa. מְרִדוּת, contumacia, rebellio. מְרִירוּת, amaritudo, aegritudo. נִבְלוּת, obscenitas, pars obscena. סְכוּת, si i. q. סֹךְ, סֻכָּה, tabernaculum. עֲבְדוּת, servitus. עִוּוּת n. pr. i. q. עַוִּית. עֲלִיצוּת, ovatio, exultatio. עֲלֻמוּת, juventus, aeternitas. עֲצֻלוּת, pignitia. עִקְּשׁוּת, perversitas, dolositas. עֲתָזוּת, effervescentia, immodica gloriatio. פֻּקְדוּת, inspectio, ephoria. פְּתָיוּת, fatuitas, simplicitas. קֻדְרוּת, sordities, luctus. קוֹמְמִיּוּת, incessus erectus. רוֹמְמוּת, elatio. רֵעוּת, amicitia, amica, socia; delectatio, desiderium; aram. voluntas. רְפָאוּת, sanatio, reconvalescentia. שְׂחֹרוּת i. q. סְכָלוּת, סִכְלוּת, stultitia. שַׁחֲרוּת, juventus utpote aurorae similis. שַׁמְּדוּת n. pr. i. q. שַׁמּוּת, שַׁמָּה. שִׁפְלוּת, humiliatio, demissio (manuum). שְׁרִירוּת, solutio, inchoatio. שְׁרִירוּת, duricies, obstinatio. תַּזְנוּת, scortatio. תַּרְבּוּת, adauctio, soboles.

Corollarium. In locum hujus abstractivi ût interdum succedit ft, velut חָסְנִית, et hoc ipsum, abjecto ת, apocopatur in f, velut מַלְשָׁעִי = מַלְשָׁעִית. V. sub XXXIII. et XXXV.

XXXVII. Terminatio nominalis וֹת.

אָחוֹת, soror. בָּרוֹת (= בְּרוּת), βρῶσις. דְּהֹלוֹת (= דְּהֹלְלוּת), stultitia. חָזוֹת (= חֲזוּת), revelatio, visum. חָכְמוֹת (= חָכְמוּת), sapientia (hypostatica). חָמוֹת (m. חָם), socrus. זְוֹלְלוֹת, vindemia. רִבּוֹ (רִבּוֹא), myrias.

XXXVIII. Terminatio nominalis תִ.

אֲבַדּוֹן (= אֲבַדּוֹן), pernicies, nex (Prv. 27, 20. *Ketib*). שִׁלֹּ (שִׁלוֹ), n. pr., i. q. שִׁלֹן (gent. חֲשַׁלְנִי). שְׁלֹמֹ n. pr., i. q. שְׁלֹמֹן, arab. سُلَيْمَان.

XXXIX. Terminatio nominalis נִי.

אַדְמֹנִי, rufus, ξανθός. אַלְמֹנִי, ὁ δεῖνα. יְדִעֹנִי, praestigiator, hariolus. פְּלֹנִי, פַּלְמֹנִי, id., arab. فُلَان. רַחֲמָנִי, misericors, arab. رَحْمٰن

Corollarium. Huc pertinent nn. pr. et derivata inde patronymica et gentilitia partim addita terminatione f, partim addito ni orta, velut: גַּדְיוֹנִי, גְּבִיוֹנִי, בֻּנִּי, בִּנְיָנִי, אֶחְלֹנִי, אַרְמוֹנִי, אֶשְׁכְּלֹנִי, אֶחְיָנִי, אֲלוֹנִי, אֲזָנִי, בָּנִי, גְּבִינִי, רַבִּינִי, חֲרְמוֹנִי, חֲצְרוֹנִי, חֶפְנִי, חֲנָנִי, חַבְצְלוֹנִי, חֶבְרוֹנִי, גֶּרְשֹׁנִי, גּוּנִי, בַּרְזִלַּי, בַּרְזִלָּי, בַּרְזִלָּאִי, בַּרְזִלַּאי, בַּרְזִלַּיי, בַּרְזִלַּיִי, בַּרְזִלָּיִי, בַּרְזִלָּאִיי, בַּרְזִלָּאִיִי, בַּרְזִלַּאִיי, בַּרְזִלַּאִיִי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּיִי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּיי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּי, בַּרְזִלַּאִיִּ

VI.

Propylaea Masorae.

Hac sub inscriptione collegimus et in paragraphos distribuimus Masoretarum adnotationes eas, quae certis regulis vel constanti et universali observationi innituntur, neque limitibus unius loci alicujusve radicis circumscriptae sunt, veluti versuum computationes, generales versuum definitiones, vocabulorum numeros, *Karjân u-Ketibân*, regulas isagogicas de plena et defectiva scriptione (מלא וחסר), controversa Orientalium et Occidentalium (בני נפתלי et בני אשר), universalia ex Cap. de Accentibus (שער הנגינות) etc., quae omnia, si non organico modo conjunximus, certe, ut commode fructuoseque perlustrari possint, paragraphorum serie connexa repraesentamus. Etenim bene tenendum est, Masoram tripartitam esse. Prima ejus pars est *Grammatica Masoretica* (מסורת דקדוקית), quae regulas universales, nondum ad certos locos et singula vocabula adhibitas exhibet; alteram efficit *Lexicon Masoreticum* (מסורת מערכית), quod observata et inventa masoretica ordine alfabetico digerenda habet eaque singulis radicibus, nominibus et praepositionibus quasi in corpuscula redacta subjicit; tertia denique complectitur *Masoram exegeticam*, quae alias *Masora marginalis* (מסורת גליונית) nuncupari solet, a primo verso Scr. S. ordiens et in postremo desinens, quae sacri textus singula verba comitatur, ut earum originalem scriptionem lectionemque tueatur atque custodiat. Harum trium partium rudem indigestamque molem nondum quisquam ad disciplinae praecepta informavit atque ordinavit; nos certe primae partis pertractandae initium facere conati sumus, et, quae adhuc longe lateque dispersa erant, in capitula congessimus et his singulis illustrationes neohebraico sermone, quae ad materiam prorsus hebraicam melius quadrat, addidimus.

---

§. 1.

אַלְפָּא בֵּיתָא רַבְּתָא

א	אדם	1 Chr. 1, 1.
ב	בראשית	Gn. 1, 1.
ג	וחתגלח	Lev. 13, 33.
ד	אחד	Dt. 6, 4.
ה	ה׳ ליהוה (*)	Dt. 32, 6.
ו	ויזתא	Esth. 9, 9.
ז	גחון (**)	Lev. 11, 42.
ז	זכרו	Mal. 3, 22.
ח	חור	Esth. 1, 6.
ט	טוב	Eccl. 7, 1.
ט	שבטו	Job. 9, 34.
י	יגדל	Num. 14, 17.
כ	ככחי	Jos. 14, 11.
כ	וכנה	Ps. 80, 16.
ל	ליני	Ruth 3, 13.
ל	וישלכם	Dt. 29, 27.
מ	משלי	Prv. 1, 1.
נ	נצר	Ex. 34, 7.
ן	משפטן	Num. 27, 5.
ס	סוף	Eccl. 12, 13.
ס	ויהס	Num. 13, 30.
ע	שמע	Dt. 6, 4.
פ	בשפרפרא	Dan. 6, 20.
ף	ובהעטיף	Gn. 30, 42.
צ	צפו	Jes. 56, 10.
ר	אחר	Ex. 34, 14.
ש	שיר	Cant. 1, 1.
ת	תמים	Dt. 18, 13.
ת	ותכתב	Esth. 9, 29.

(*) הוא תיבה בפני עצמה.
(**) הוא חצי תיבה באיזיות.

§. 2.

אַלְפָּא בֵּיתָא זוּטָא

א	ויקרא	Lev. 1, 1.
ב	הב	Prv. 30, 15.
ג	ויוש	Job. 7, 5.
ד	אים	Prv. 28, 17.
ה	בהבראם	Gn. 2, 4.
ז	ויהא	Esth. 9, 9.
ח	חף	Job. 33, 9.
ט	טבעו	Thr. 2, 9.
י	פינחס	Num. 25, 11.
י	תשי	Dt. 32, 18.
כ	ולביתה	Gn. 23, 2.
ל	לוא	Thr. 1, 12.
מ	מוקדה	Lev. 6, 2.
ן	ארז	Jes. 44, 14.
ן	ונבושזבז	Jer. 39, 19.
ן	ונרגז	Prv. 16, 28.
ס	בשיזפרא	Dan. 6, 20.
צ	ויצוחת	Jer. 14, 2.
ץ	פרץ	Job. 16, 14.
ק	קצחי	Gn. 27, 46.
ר	ויעי *	2 Sam. 21, 19.
ש	פרמיתא	Esth. 9, 9.
ת	פרשנדיתא	Esth. 9, 7.

§. 3.

מִלִּין דְּמִשְׁתְּמָשִׁין אַלְפָּא בְּסֵתָם תֵּבוּתָא וְכָל חַד וְחַד לַיִת דְּכוֹתֵיהּ

Num. 11, 20.	לזרא
Dan. 11, 44.	בחמא
Ez. 31, 5.	גבהא
2 Chr. 1, 16.	ומקוא
Job. 38, 11.	ופא
Prv. 11, 25.	יורא
Eccl. 8, 1.	ישנא
Thr. 3, 12.	כמטרא
2 Chr. 1, 16.	מקוא
Ruth 1, 20.	מרא
Ez. 27, 31.	קרחא
Ps. 127, 2.	שנא
Prv. 11, 10	תבא

§. 4.

מִלִּין בְּתַרֵי מַשְׁמָעִין

Gn. 50, 17.	אנא
Jon. 1, 14.	אנה

Digitized by Google

אנה	Jon. 2, 31.
אנה	Ex. 13, 14.
אנא	Jon. 4, 2.
בהרג	Ez. 26, 15.
בלטשאצר	Dan. 1, 7.
בשבעותיכם	Num. 28, 26.
גדר	Ez. 22, 30.
גשי	Ruth 2, 14.
ואסערם	Zach. 7, 14.
ואילו	Eccl. 4, 10.
ולאלה	Ez. 48, 10.
זאת	Zeph. 2, 15.
לאופנים	Ez. 10, 13.
לאצרות	Neh. 12, 44.
מאפליה	Jer. 2, 31.
שבו	2 Reg. 17, 13.
שהם	Thr. 4, 9.

§. 5.

מִלִּין דִּכְתִיבִין חֲדָא מְלָא וְקָרִין תְּרִין:

אשדת	אש דת Dt. 33, 2.
בגד	בא גד Gn. 30, 11.
מזה	מה זה Ex. 4, 2.
מלכם	מה לכם Jes. 3, 15.
מהם	מה הם Ez. 8, 3.
לבנימיני	לבן ימיני 1Chr.27,12.
ישימות	ישי מות Ps. 55, 16.
והנהו	והנה הוא Jer. 18, 3.
בנימין	בני מן 1 Chr. 9, 4.
חלכאים	חל כאים Ps. 10, 10.
מאשתם	מאש תם Jer. 6, 29.
לבנימיני	לבן ימיני 1Chr.27,12.
לגאיונים	לגאי יונים Ps.123,4.
מנהסערה	מן הסערה Job.38,1.
מנסערה	מן סערה Job. 40, 6.
המפרוצים	הם פרוצים Neh.2,13.

§. 6.

אַתְוָן דְּגִרְשָׁן

ק	ביקרותיך	Ps. 45, 10.
ד	הכבודה	Jud. 18, 21.
ר	הראיתם	1 Sam. 10, 24.
ר	הראיתם	1 Sam. 17, 25.
ר	הראיתם	2 Reg. 6, 32.
ר	הרעמה	1 Sam. 1, 6.
מ	ובהמרותם	Job. 17, 2.
ת	והמיתיו	1 Sam. 17, 35.
א	ויביאו	Gn. 43, 26.
א	ויביאו	Esr. 8, 18.
ש	ויישרם	2 Chr. 32, 30.
ס	ונסעה	Esr. 8, 31.
ק	ונתקנוהו	Jud. 20, 33.
ש	וקשתותם	Ps. 37, 15.
נ	זונה	Ez. 16, 34.
ש	חשבנות	2 Chr. 26, 15.
ל	יולד	Jud. 18, 29.
ק	יקרך	1 Sam. 28, 10.
ד	כבודה	Ez. 23, 41.
נ	כחכמת	Dan. 5, 11.
ל	לא	Gn. 19, 2.
ל	לא	1 Sam. 8, 19.
ס	ליסוד	2 Chr. 31, 7.
ס	למשיסה	Jes. 42, 24.
ר	לשרך	Prv. 3, 8.
ר	מרת	Prv. 14, 10.
נ	נתנו	Ez. 27, 19.
ס	סעו	Dt. 2, 24.
מ	ערומים	Gn. 2, 25.
מ	ערומים	Job. 22, 6.
ש	עשבות	Prv. 27, 25.
ד	כבודה	Ps. 45, 14.
צ	צאו	Gn. 19, 14.
צ	צאו	Ex. 12, 31.
א	ראו	Job. 33, 21.
ר	רע	Jer. 39, 12.
ר	שראשי	Cant. 5, 2.
א	תבריאו	Lev. 23, 17.
נ	תלונת	Ex. 16, 12.
נ	תלונתם	Num. 17, 25.
נ	תראינה	Thr. 7, 10.
ר	שרך	Ez. 16, 4.
ר	ראש	Hab. 3, 13.
ד	יגדדו	Ps. 94, 21.
ג	יחוגו	Ps. 107, 27.
ד	נכבדי	Prv. 8, 24.
מ	אלגומים	2 Chr. 2, 7.
מ	אלגומים	Prv. 9, 10.
נ	בוני	Neh. 11, 15.
ק	בחוקי	Ez. 20, 18.
מ	גומץ	Eccl. 10, 8.
מ	אלגומים	2 Chr. 9, 11.
כ	הוכה	Ps. 102, 5.
ל	הולדת	Ez. 16, 4.
ל	הוללו	Ps. 78, 63.
ל	המולה	Jer. 11, 16.
מ	ולאומי	Jes. 51, 4.
ס	יוסב	Jes. 28, 27.
ל	כולם	Jer. 31, 34.
מ	לאומים	Jes. 55, 5.
ז	מאחל	Ez. 27, 19.
ז	מעזו	Ps. 52, 9.
ל	יולדו	1 Chr. 3, 5.
ל	יולדו	1 Chr. 20, 8.
ז	עזד	Ps. 68, 29.
ז	עזנו	Ps. 81, 2.
ש	תושד	Jes. 33, 1.
כ	ותוכיים	2 Chr. 9, 21.
ק	שרוקיה	Jes. 16, 8.
ל	תהתלו	Job. 13, 9.

§. 7.

אַתְוָן פְּרִישָׁן בְּנִקּוּדָא

פּ	ותפוצותיכם	Jer. 25, 34.
ג	שבלי	Zach. 4, 12.
ג	אכתבנה	Jer. 31, 33.
ג	אפשעה	Jes. 27, 4.
א	אצרנה	Jes. 27, 3.
ש	אשקה	1 Reg. 19, 20.
ס	בסערה	2 Reg. 2, 1.
א	ואצרנה	Ps. 119, 33.
מ	ואשמעה	Dan. 8, 13.
נ	ונקראה	Esth. 2, 14.
ס	וסעדה	1 Reg. 13, 7.
נ	בניהם	Ez. 27, 32.
מ	ומרגזך	Jes. 14, 3.
ת	ותפוצותיכם	Jer. 25, 34.
מ	מעצבך	Jes. 14, 3.
נ	נפלו	2 Sam. 1, 10.
א	אמרתו	Thr. 2, 17.
מ	במה	Eccl. 3, 22.
א	מאת	2 Reg. 16, 24.
ב	מרבה	Jes. 33, 23.
ע	אתנן	Ez. 16, 41.
ב	באר	Dt. 27, 8.
ב	באנשים	1 Sam. 17, 12.
ב	בארצות	Dan. 11, 40.
ב	בארצות	Dan. 11, 42.
ה	הערקי	Gn. 10, 17.
ש	השר	Dan. 12, 1.
ש	השר	1 Chr. 15, 27.
ש	השר	1 Chr. 27, 8.
א	חצר	Num. 10, 9.
מ	ואמץ	Jos. 1, 6.
ר	ואמתתהו	2 Sam. 1, 10.
נ	ואתנך	Ez. 16, 34.
נ	ויאנש	Ez. 12, 15.
י	ויש	Esr. 9, 9.
ל	לעין	Ez. 12, 12.
ל	לעינים	1 Sam. 16, 7.
ד	מדברה	1 Reg. 19, 15.
א	נפלאתה	2 Sam. 1, 26.
ת	נתן	Jud. 16, 5.
ב	בזה	1 Sam. 21, 10.
ס	סר	1 Reg. 20, 43.
ס	סר	1 Reg. 21, 4.
ב	שבת	Num. 28, 10.
ב	שבת	1 Chr. 9, 32.
ש	שקמתי	Jud 5, 7.
ש	שקמתי	Jud. 5, 7.
ב	תשבר	Ez. 32, 28.
ר	פרש	Ez. 26, 10.
ב	בן	1 Sam. 22, 20.
ב	בן	2 Sam. 9, 12.
ר	החרבות	Ez. 36, 35.
ר	החרבות	Ez. 36, 38.
ת	הורדתנו	Jos. 2, 18.
נ	מני	Jes. 30, 11.
נ	מני	Jes. 30, 11.
פ	פיות	Jud. 3, 16.
א	רעה	Gn. 46, 34.
מ	שממה	Jer. 12, 11.
מ	תאמר	2 Reg. 5, 20.
ר	תהיה	Jer. 17, 17.
ש	תעשה	Jos. 7, 9.
א	תראה	Dan. 1, 13.
ע	לנים	Neh. 13, 21.
ש	אפשעה	Jes. 27, 4.
א	ארץ	Jes. 5, 13.
א	ארץ	Jes. 51, 13.
ל	בצקלג	2 Sam. 1, 1.
ה	החי	Gn. 6, 19.
י	ילד	Gn. 41, 50.
י	יצען	Jes. 33, 20.
ק	יקח	1 Sam. 8, 11.
י	יקרה	Dan. 10, 14.
י	ישמע	Ez. 3, 27.
כ	כארי	Jes. 38, 13.
נ	נפרד	Jud. 4, 11.
ע	סעד	Jud. 19, 5.
ר	רב	Dt. 33, 7.
ר	רב	Jos. 11, 4.
ש	שארתה	Jud. 6, 17.
מ	ואתמול	Thr. 2, 8.
ז	זבודה	2 Reg. 23, 36.

§. 8.

מִלִּין דְּמַשְׁמְשִׁמִין דָּא בְּסוֹפָא

חלה	Dt. 3, 11.
ימלה	Job. 8, 20.
כסה	Job. 26, 9.
מורה	Ps. 9, 21.
מצבה	Zach. 9, 8.
מרפה	Jer. 8, 15.

§. 9.

וָאו קְמִיצָא

שלום	Num. 25, 12.

§. 10.

אִלֵּין בְּלִשָּׁן חוֹל

אדני	Gn. 19, 2.
באלים	Ex. 15, 11.
אהיה	Ex. 3, 12.
אל	Gn. 12, 8.
אל	Dt. 32, 21.
אלה	Dt. 32, 17.
אלהי	Gn. 31, 53.
אלהיך	Ex. 32, 4.
אלהיך	Ex. 32, 8.
אלהים	Gn. 32, 31.
אלהים	Gn. 33, 10.
אלהים	Ex. 7, 1.
אלהים	Ex. 22, 8.
אלהים	Ex. 32, 1.
אלהים	Ex. 32, 23.
אלהים	Dt. 32, 17.
אלהים	Dt. 32, 39.
האדנים	Dt. 10, 17.
האלהים	Gn. 6, 2.
האלהים	Gn. 6, 4.
האלהים	Gn. 35, 7.
האלהים	Ex. 21, 6.
האלהים	Ex. 22, 7.
האלהים	Ex. 22, 8.
האלהים	Ex. 18, 11.
האלהים	Dt. 10, 17.
ואלהי	Gn. 31, 53.
כאלהים	Gn. 3, 5.
לאל	Gn. 31, 29.
לאל	Dt. 28, 32.
לאלהים	Ex. 4, 16.
לאלהים	Ex. 22, 19.

§. 11.

חֲמָף פַּתָּח בְּאֶתְנָח

נועדו	Ps. 48, 5.

§. 12.

חֲסֵרִין אוֹ בְּלִשָּׁן

א	אבי	1 Reg. 21, 29.
א	אבי	Mich. 1, 15.
א	בנו	1 Sam. 25, 8.
א	בשו	Job. 15, 31.
א	הבי	Ruth 3, 15.
א	היוצת	Dt. 28, 57.
א	והמבי	2 Sam. 5, 2.
א	ויבו	1 Reg. 12, 12.
י	וירא	2 Chr. 20, 3.
א	ונשו	Ez. 39, 26.
א	ותשנה	Jer. 9, 17.
א	ותשנה	Zach. 5, 9.
א	ותשנה	Ruth 1, 14.
א	יצתי	Job. 1, 21.
א	לחמת	Num. 15, 24.
א	מבי	1 Reg. 21, 21.
א	מבי	Jer. 19, 15.
א	מבי	Jer. 39, 17.
א	מחמו	Gn. 20, 6.
א	מצתי	Num. 11, 11.
א	מרשית	Dt. 11, 12.
י	עני	Jes. 3, 8.
א	צורם	Neh. 3, 5.
א	צמתי	Jud. 4, 19.
י	רגלך	Jer. 38, 22.

§. 13.

יַתִּירִין אַחֲרִי בְּלִשָּׁן

י	אויביך	Prv. 24, 17.
ו	אוניות	2 Chr. 8, 18.
י	אחיך	Esr. 7, 18.
י	אחרין	Dan. 4, 5.
י	איביך	1 Sam. 24, 5.
י	איביך	1 Sam. 26, 8.
ו	אכרות	Jos. 9, 7.
ה	אלה	Esr. 5, 15.
ו	אנושא	Dan. 4, 13.
ו	אנושא	Dan. 4, 14.
ה	אריה	Thr. 3, 10.
י	אכלתי	Ez. 16, 13.
ה	אנתה	Dan. 2, 29.
ה	אנתה	Dan. 2, 31.
ה	אנתה	Dan. 2, 37.
ה	אנתה	Dan. 2, 38.
ה	אנתה	Dan. 3, 10.
ה	אנתה	Dan. 4, 19.
ה	אנתה	Dan. 5, 13.
ה	אנתה	Dan. 5, 18.
ה	אנתה	Dan. 6, 17.
ו	אצורך	Jer. 1, 5.

Digitized by Google

ו אשדודיות Neh. 13, 23.
ו אשמור Ps. 89, 29.
ו אשקומה Jes. 18, 4.
ו באישון Prv. 20, 20.
ו בהליכותם Nah. 2, 6.
ו במרום Ruth 3, 14.
ו בידיך Jos. 10, 8.
ו ביהודיים Esth. 4, 7.
ו ביהודיים Esth. 8, 7.
ו ביניהון Dan. 7, 8.
ו במותי Dt. 32, 13.
ו במותי Jes. 58, 14.
ו במותי Mich. 1, 3.
ו במלאות Job. 20, 22.
ו בצחחיים Neh. 4, 7.
ו ברגליה Dan. 7, 7.
ו גביה Dan. 7, 6.
ו גפיה Dan. 7, 4.
א דאג Neh. 13, 16.
ו דבריו Dan. 9, 12.
ו דבריך Jud. 13, 17.
ו דברתי Jer. 3, 5
ו דלתיך Jes. 26, 20.
ו דמיך 2 Sam. 1, 16.
ה האחד Jer. 52, 20.
ו האיתיך Dan. 2, 26.
ה היהודיים Jer. 26, 6.
ו היהודיים Esth. 8, 1.
ו היהודיים Esth. 8, 13.
ו היהודיים Esth. 9, 15.
ו הימיני 2 Chr. 3, 17.
ו הייתי Ez. 16, 31.
ה הכנפים Eccl. 10, 20.
ו הכעסוני Jer. 25, 7.
א המוראים 2 Sam. 11, 24.
א המלאכים 2 Sam. 11, 1.
א הנביאים 1 Chr. 25, 1.
ו חנציבים 2 Chr. 8, 10.
ו הערביים 2 Chr. 26, 7.
ו הפרוזים Esth. 9, 19.
א הראש 2 Sâm. 12, 4.
ו הראישון Job. 15, 7.
ה ואביאה Jos. 24, 8.
ה ואנתה Dan. 4, 15.
ה ואנתה Dan. 4, 15.
ה ואנתה Dan. 5, 22.
ו ואשקולה Esr. 8, 25.
ו ובדבריך 1 Reg. 18, 36.
ו וגדול Ps. 145, 8.
ו והיהודיים Esth. 9, 18.
ו והרשענו Dan. 9, 5.
ו ויאמר Neh. 5, 9.
ו ויאמר Neh. 7, 3.
ו ויושיבני 1 Reg. 2, 24.
ו ויעמידו Neh. 3, 15.
א ויראו 2 Sam. 11, 24.
ו וישוב Ez. 18, 28.
ו ומדבריך Ps. 119, 161.
ו ומלאתים Ez. 11, 6.
ו ומנהון Dan. 2, 33.
ו ומטהון Dan. 2, 41.
ו ומטהון Dan. 2, 42.
ו ומעליליכם Zach. 1, 4.
ו ומראיך Cant. 2, 14.
ו וכרניהו 2 Chr. 35, 9.
ו יעבור Jes. 26, 20.
ו וברבניך Dan. 5, 23.
ה ורעה Prv. 27, 10.
ו ושביליך Ps. 77, 20.
א ושיציא Esr. 6, 15.
ו ותבואיה Esth. 4, 4.
ו ותלוש 2 Sam. 13, 8.
ו ונשוב Neh. 4, 9.
ו זכרתי Ez. 16, 22.
ו זכרתי Ez. 16, 43.
א חלאמה 2 Sam. 10, 17.
ו חסידיך Ps. 16, 10.
ו מדור Prv. 22, 11.

ו ידיך 2 Reg. 22, 34.
ו ידיך Prv. 3, 27.
ו ידיך 2 Chr. 18, 33.
ו ידרון Dan. 4, 9.
ו יהועדין 2 Reg. 14, 2.
ו יוכלו Jos. 15, 63.
ו יושבת Thr. 4, 21.
ו ילדתי Ez. 16, 20.
ו יסגד Jes. 44, 17.
ו יפול Prv. 22, 14.
ו יקצור Prv. 22, 8.
ו כדבריך Esr. 10, 12.
ו כוניהו 2 Chr. 31, 12.
ו יגיל Ps. 21, 2.
ו כקסום Ez. 21, 28.
ו כשדיים 2 Chr. 36, 17.
ה כשהסכל Eccl. 10, 3.
ו כשואה Prv. 1, 27.
ו לאכול Ez. 44, 3.
ו לאלהיך Dan. 3, 12.
ו לאלהיך Dan. 3, 18
ו לאמור Gn. 48, 20.
ו לגאול Ruth 4, 6.
ו לדבריך Ps. 119, 147.
ו לודיים 1 Chr. 1, 11.
ו לכול Jer. 33, 8.
ו למאות 2 Chr. 25, 9.
ו למדתי Jer. 13, 21.
א למואל Neh. 12, 38.
צ למחצצרים 2 Chr. 5, 13
ו למעול 2 Chr. 36, 14.
ו לעבדיך Dan. 2, 4.
ו לעבור Nah. 2, 1.
ו לריע Prv. 3, 28.
ו לשאול 1 Sam. 22, 15.
ו לשאול 1 Chr. 18, 10.
א מאום Dan. 1, 4.
ו מזבחותים 2 Chr. 34, 5.
ו מחמודיהם Thr. 1, 11.
ר מחצררים 2 Chr. 5, 12.
צ מחצצרים 2 Chr. 7, 6.
צ מחצצרים 2 Chr. 13, 14.
צ מחצצרים 2 Chr. 29, 28.
ו מיכיה Jer. 26, 18.
ו מירכותי 1 Reg. 6, 16.
ו מלושני Ps. 101, 5.
ו מנהון Dan. 2, 33.
ו מנהון Dan. 2, 42.
ו מצאי Prv. 8, 35.
ו מראי Dan. 4, 16.
ו מראי Dan. 4, 21.
ו נבוכדראצור Jer. 49, 28.
ו נבוכדנצור Esr. 2, 1.
ו נשאי 2 Sam. 23, 37.
ו מעליך Dan. 3, 12.
ו נתתי Ez. 16, 18.
ו נתתי Ez. 16, 36.
ו עבדיך Esr. 4, 11.
ו עליה Dan. 4, 14.
ו עליך Dan. 4, 24.
ו עליך Dan. 5, 16.
ו עליך Dan. 6, 14.
ו עלך Esr. 7, 18.
ל עללין Dan. 4, 4.
ו עמוניות Neh. 13, 23.
ו אשדודיות Neh. 13, 23.
ו עשיתי Ez. 16, 31.
ו עשיתי Ez. 16, 47.
ו עשיתי Ez. 16, 51.
ו פמישיהון Dan. 3, 21.
א פלאי Jud. 13, 18.
ו פלשתיים 1 Chr. 14, 10.
ה פקחה Dan. 9, 18.
ה צידה Gn. 27, 3.
ו צרופה Ps. 26, 2.
ו קדמיה Dan. 7, 7.
ו קדמיה Dan. 7, 8.
ו קדמיה Dan. 7, 20.

ו קדמיך Dan. 5, 23.
ו קיתרס Dan. 3, 5.
ו קיתרס Dan. 3, 7.
ו קיתרס Dan. 3, 10.
ו קסומי 1 Sam. 28, 8.
ו קראתי Jer. 3, 4.
ו רביה Dan. 4, 19.
ו רגליך Eccl. 4, 17.
ו רעיוניך Dan. 2, 29.
א שאסיך Jer. 30, 16.
ו שבעתים 2 Sam. 21, 9.
ה שהתקיף Eccl. 6, 10.
ו שנאי Prv. 28, 16.
ו שגיה Dan. 7, 5.
ו ששי Ez. 16, 13.
ו תבאינה 1 Sam. 10, 7.
ו תועבות Prv. 6, 16.

§. 14.

כְּלֵה קָמֶץ

זמם Thr. 2, 17.
מלך Ps. 97, 1.
מלך Ps. 99, 1.
עמד Jos. 10, 13.

§. 15.

כן צריך לחיות

ארפה Jer. 3, 22.
ארתחששתא Esr. 4, 7.
אש 2 Sam. 14, 19.
האבת 1 Chr. 27, 1.
האש Mich. 6, 10.
העברת Jos. 7, 7.
הקרבן Ez. 40, 43.
ואישי 1 Chr. 2, 13.
והית 2 Sam. 15, 33.
ולקרבן Neh. 13, 31.
ומרומם Neh. 9, 5.
וצעקי Jer. 22, 20.
יסד Esr. 7, 9.
לכסה 1 Reg. 10, 19.
לכסה 1 Reg. 10, 19.
מאתמול 1 Sam. 10, 11.
מלי Ez. 41, 8.
מלתי Job. 32, 18.
נשא Jes. 24, 2.
קרבן Neh. 10, 35.
שושן 1 Reg. 7, 22.
תמור 2 Sam. 19, 14.

§. 16.

כְּתִיב	קְרִי
אבינעיל	אֲבִיגַיִל 1 Sam. 25, 18.
אבנת	אֲבָנָה 2 Reg. 5, 12.
אדעי	אֲדֹנָי Prv. 30, 10.
אחבית	אֶחֱבֶיהָ Prv. 8, 17.
או	אִי Prv. 31, 4.
אוחילה	אוֹחִילָה Jer. 4, 19.
אילי	אֵילֵי 2 Reg. 24, 15.
אניות	אֳנִיּוֹת 2 Chr. 8, 18.
אשר	אַיֵּשׁר Jes. 45, 2.
אזכיר	אַזְכִּיר Ps. 77, 12.
אזני	אָזְנִי 1 Sam. 22, 17.
אחת	אֶחָד 2 Sam. 23, 8.
חאחד	חָאֶחָד 1 Reg. 4, 7.
אחת	אַחַד Jes. 66, 17.
אחותי	אֲחוֹתַי Jos. 2, 13.
אחותך	אֲחוֹתֵךְ Ez. 16, 51.
אחרי	אַחֲרֵי Neh. 3, 30.
אחרי	אַחֲרֵי Neh. 3, 31.
אחשירוש	אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ Esth. 10, 1.
אחת	אֶחָד 1 Reg. 19, 4.
אירכו	אֵירֵכָה 2 Reg. 6, 13.
אילי	אֵילֵי Ez. 40, 24.
אילו	אֵילָיו Ez. 40, 26.

כְּתִיב	קְרִי
אילו	אֵילָיו Ez. 40, 31.
אילו	אֵילָיו Ez. 40, 34.
אילו	אֵילָיו Ez. 40, 37.
אין	וְאֵין Thr. 5, 3.
אינם	וְאֵינָם Thr. 5, 7.
אכלני	אֲכָלָנִי Jer. 51, 34.
אכתוב	אֶכְתֹּב Hos. 8, 12.
אלהי	אֱלֹהֵי 2 Reg. 17, 31.
אלהים	אֱלֹהִים 1 Reg. 1, 48.
אלו	אֵלּוּ 1 Sam. 22, 14.
אלו	אֵלּוּ Ez. 9, 4.
אלו	אֵלּוּ Ez. 40, 36.
אלו	אֵלּוּ Zach. 2, 8.
אלמנותו	אַלְמְנוֹתָיו Jer. 15, 8.
אלפים	אַלְפֵּין Dan. 7, 10.
אמה	אַמָּה 2 Reg. 25, 17.
אמות	אַמּוֹת Ez. 42, 16.
אמר	אֲמַר 1 Sam. 13, 19.
אנו	אֲנוּ Jer. 42, 6.
אניכה	אֲנִיָּכָה 2 Sam. 15, 20.
אנושא	אֱנוֹשָׁא Dan. 4, 13. 14.
אנתו	אַנְתְּ Dan. 2, 29. etc.
אנחני	אֲנַחְנוּ Thr. 5, 7.
אסירי	אֲסִירֵי Gn. 39, 20.
אסלחי	אֶסְלַח Jer. 5, 7.
אעבור	אֶעֱבוֹר Jer. 2, 20.
אעירך	אֲעִירֵךְ Mich. 2, 13.
אצורך	אֲצוּרֵךְ Jer. 1, 5.
ארבעת	אַרְבַּעַת Ez. 7, 1.
ארי	אַרְיֵה Thr. 3, 10.
אריצם	אֲרִיצֵם Jes. 50, 44.
ארחתי	אֹרְחֹתַי Prv. 22, 24.
ארבויא	אַרְבְּוָיֵא Esr. 4, 9.
ארונה	אַרְוָנָה 2 Sam. 24, 18.
ארעא	אַרְעָא Dan. 2, 39.
אשהדיות	אַשְׁהוֹדִיוֹת Neh. 13, 23.
אשמר	אֶשְׁמֹר Ps. 89, 29.
אשקומה	אֶשְׁקָמָה Jes. 18, 4.
ארץ	הָאָרֶץ Jer. 10, 13.
אשוב	אָשׁוּב Jer. 33, 26.
אשיותיה	אֲשִׁיּוֹתֶיהָ Jer. 50, 15.
אשר	אֲשֶׁר 2 Sam. 23, 21.
אשתניו	אֶשְׁתַּנּוּ Dan. 3, 19.
אתך	אַתָּה Ps. 7, 22.
אתה	אַתָּה Thr. 1, 10.
אתה	אַתָּה Neh. 9, 6.
אתי	אִתִּי 1 Reg. 14, 2.
אתי	אִתִּי 2 Reg. 4, 23.
אתי	אִתִּי 2 Reg. 8, 1.
אתי	אִתִּי Ez. 36, 13.
אתצמדו	אֶתְצַמָּדוּ Dan. 7, 8.
באדם	בְּאָדָם Jos. 3, 16.
בא	בָּאָה Jer. 15, 9.
בואו	בָּאוּ Jud. 6, 7.
באחד	בְּאַחַד Cant. 4, 9.
באחת	בְּאַחַת 2 Sam. 17, 12.
באלפי	בְּאַלְפֵי 1 Sam. 18, 7.
באלפי	בְּאַלְפֵי 1 Sam. 21, 12.
באלפי	בְּאַלְפֵי 1 Sam. 29, 5.
באמרם	בְּאָמְרָם Esth. 3, 4.
בבגדו	בִּבְגָדוֹ 2 Sam. 1, 11.
בבית	בְּבֵית 2 Reg. 22, 5.
בגד	בָּגָד Gn. 30, 11.
בגוים	בַּגּוֹיִם Ps. 79, 10.
בדרכו	בִּדְרָכוֹ 1 Sam. 8, 3.
בה	בָּהּ Ez. 14, 4.
בהם	בָּהֶם Jes. 30, 32.
בה	בָּהּ Jer. 17, 44.
בור	בּוֹר Jer. 6, 7.
בחמזם	בְּחֻמְזָם 2 Reg. 7, 15.
בהליכתם	בַּהֲלִיכָתָם Neh. 2, 6.
בהשדה	בַּהֲשָׂדֶה 2 Reg. 7, 12.
בחיו	בְּחַיָּיו 2 Sam. 18, 18.
בחוניו	בַּחִינָיו Jes. 23, 13.
בחם	בְּחֹם 1 Sam. 11, 9.
בחר בתיהם	בְּחַר בָּתֵּיהֶם 2Chr. 34, 6.

Digitized by Google

כְּתִיב	קְרִי	
בְּטֻרוֹם	בְּטֶרֶם	Ruth 3, 14.
בְּיָדֵךְ	בְּיָדֶךָ	Jos. 10, 8.
בַּיְדִידִים	בַּיְדִידִים	Esth. 4, 7. 8, 7.
בְּיָמִין	מִיָּמִין	2 Reg. 12, 10.
בַּיטּ	בַּיִט	Jos. 8, 11.
בַּיְנַיְדֹן	בַּיְנַיְדֹן	Dan. 7, 8.
בַּיְתִירִים	בַּיְתִרִים	Ez. 34, 25.
בַּיְתַרְתָּן	חַיְתַרְתָּן	2 Sam. 19, 42.
בַּיְתַרְתָּם	בַּיְתַרְתָּם	Ez. 46, 19.
בַּיִת	בַּת	Jes. 10, 32.
בַּכּוּס	בַּכּוּס	Prv. 23, 31.
בְּכָבְדָּה	בַּכָּה	Ez. 29, 7.
בְּלִי	בַּל	Hos. 9, 16.
בַּלְיָל	בַּלָּיְלָה	Prv. 31, 18.
בַּלַּיְלָה	בַּלָּיְלָה	Thr. 2, 19.
בְּלָכְנִי	בְּלַכְנִי	Jer. 51, 34.
בְּמוֹ	בְּמִי	Job. 9, 30.
בְּמִי	בְּמוֹ	Jes. 25, 10.
בָּמוֹתַי	בָּמָתַי	Dt. 32, 13.
בָּמוֹתַי	בָּמָתַי	Jes. 58, 14.
בָּמוֹתַי	בָּמָתַי	Mich. 1, 3.
בְּמַלְאוֹת	בִּמְלֹאת	Job. 20, 22.
בִּמְלֹךְ	מִמְּלֹךְ	2 Reg. 23, 33.
בַּמַּלְכָּן	בַּמַּלְבֵּן	2 Sam. 12, 31.
בְּמַעֲלֹתָו	בְּמַעֲלֵי	Ez. 40, 6.
בִּמְרֻצוֹתָם	בִּמְרֻצוֹתָם	Jer. 8, 6.
בֶּן	בַּת	2 Chr. 11, 18.
בְּנוֹ	בָּנָיו	Dt. 2, 33.
בְּנוֹ	בָּנָיו	Dt. 33, 9.
בְּנוֹ	בָּנָיו	1 Sam. 30, 6.
בְּנוֹ	בְּנֵי	1 Chr. 6, 11.
בְּנוֹ	בְּנֵי	1 Chr. 22, 7.
בְּנוֹת	בְּנָיוֹת	1 Sam. 19, 18
בְּנוֹת	בְּנָיוֹת	1 Sam. 19, 19.
בְּנֵי	בֶּךְ	2 Reg. 23, 10.
בְּנֵכִי	בְּנֵךְ	2 Reg. 4, 7.
בִּנְיָמִן	בִּנְיָמִן	1 Chr. 9, 4.
בְּנַשֶּׁו	בְּנַשֶּׁה	2 Sam. 18, 13.
בְּסָכּוֹ	בְּסָכּוֹ	Ps. 27, 5.
בְּסוּסוֹ	בְּסוּסָיו	2 Reg. 5, 9.
בְּעֵבֶר	מֵעֵבֶר	Jos. 24, 15.
בְּעַבְרוֹת	בְּעַרְבוֹת	2 Sam. 15, 28.
בְּעַבְרוֹת	בְּעַרְבוֹת	2 Sam. 17, 16.
בְּעוֹנִי	בְּעֵינֵי	2 Sam. 16, 12.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	2 Sam. 19, 19.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	2 Sam. 24, 22.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	Prv. 6, 13.
בְּעִיר	בְּעֵי	Jos. 8, 16.
בְּעִירָה	בְּעִירוֹ	Ex. 22, 4.
בַּעֲלוֹת	בַּעֲלוֹת	Jos. 4, 18.
בַּעֲלוֹת	בַּעֲלוֹת	Jos. 6, 15.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	1 Sam. 3, 18.
בָּעֲלָיִם	בַּעֲלֵי	1 Sam. 5, 6.
בָּעֲלָיִם	בַּעֲלֵי	1 S. 5, 12.
בְּעָמָיו	בְּצֹאנָיו	Ez. 47, 11.
בְּעָמָיו	בְּצֹאנָיו	Neh. 4, 7.
בְּעַנְיָנִים.	בְּצַעֲנֻגִּים	Jud. 4, 11.
בְּעֶקְדָּשׁוֹ	בְּקָדְשׁוֹ	Job. 15, 15.
בְּרִבְבֹתָו	בְּרִבְבֹתָיו	1 S. 29, 5.
בְּרִבְבֹתָו	בְּרִבְבֹתָיו	1 S. 21, 12.
בְּרִגְלוֹ	בְּרַגְלָיו	Prv. 6, 13.
בְּרִגְלָהּ	בְּרַגְלָהּ	Dan. 7, 19.
בִּרְזוֹת	בִּרְזַיִת	1 Chr. 7, 32.
בְּרִיחוֹ	בְּרִיחָיו	Ex. 39, 33.
בְּרֶכֶב	בְּרֹכֵב	2 Reg. 19, 23.
בְּרָכָה	בְּרֵכוֹ	Ex. 23, 17.
בְּרָתִיקוֹת	בְּרַתּוּקוֹת	1 Reg. 6, 21.
בְּשָׁמְעוֹ	בְּשָׁמְעֵכֶם	1 Sam. 11, 6.
בְּשָׁמְעֵכֶם	בְּשָׁמְעֵכֶם	Jos. 6, 5.
בְּשָׁמְעֵךְ	בְּשָׁמְעֵךְ	2 Sam. 5, 24.
בִּשְׁנַת	בַּשָּׁנָה	Jer. 28, 1.
בִּשְׁנַת	בַּשָּׁנָה	Jer. 32, 1.
בִּשְׁפָתוֹ	בִּשְׂפָתַי	Prv. 26, 24.
בְּתַחְבִּילֹתוֹ	בְּתַחְבֻּלֹתָיו	Job. 37, 12.
בְּתוֹכוֹ	בְּתוֹכוֹ	Ez. 48, 15.
בְּתוֹכוֹ	בְּתוֹכוֹ	Ez. 48, 21.

כְּתִיב	קְרִי	
גְּבוּרָתוֹ	גְּבוּרוֹתָיו	Job. 26, 14.
גְּבִירִים	גִּבְרִים	2 S. 23, 9.
גְּדוּתָיו	גְּדוּדָיו	1 Chr. 12, 15.
גִּילֵךְ	גּוֹרָלֵךְ	Ez. 36, 13.
גּוֹל	גִּיל	Prv. 23, 24.
גּוֹרִם	גּוֹרָל	Gn. 25, 25.
גָּלוֹן	גֹּלֶן	Jos. 21, 27.
גְּרָל	גֶּרֶל	Prv. 19, 19.
גֻּשְׁמְדוֹן	גֻּשְׁמְדָּן	Dan. 3, 28.
דְּאִין	דְּיָנִין	Dan. 7, 25.
דְּאִרִי	דְּרָרִי	Dan. 4, 32.
דְּאִרִין	דְּרָרִין	Dan. 2, 38.
דְּאִרִין	דְּרָרִין	Dan. 3, 31.
דְּאִרִין	דְּרָרִין	Dan. 6, 26.
דְּבָר	חַבָּר	Jer. 40, 3.
דְּבָרוֹ	דְּבָרָיו	Ps. 147, 19.
דְּבָרִי	דְּבָרֹה	Jer. 23, 18.
דְּבָרִיו	דְּבָרוֹ	Ps. 105, 28.
דְּבָרִיךְ	דְּבָרֵךְ	1 Reg. 8, 26.
דְּבָרִיךְ	דְּבָרֵךְ	1 Reg. 22, 13.
דְּבָרִיךְ	דְּבָרֵךְ	Jer. 15, 16.
הַדִּי	הֲדוֹ	2 Sam. 23, 9.
הֲהִיא	הֲהָיָא	Esr. 4, 9.
הוֹגֵג	הֹגֶא	1 Sam. 22, 18.
הוֹגֵג	הֹגֶא	1 Sam. 22, 22.
הוֹר	חֹר	Prv. 27, 24.
הִי	יְדִי	Dan. 2, 43.
הֶלְחָךְ	חֶלְחָךְ	Jes. 26, 20.
הֶמְךְ	חֶמְדָּךְ	2 Sam. 1, 16.
הַרְכוֹ	הִרְכִּיו	1 Sam. 18, 14.
הַרְכוֹ	הִרְכָּיו	Job. 26, 14.
הַרְכוֹ	הִרְכָּיו	2 Sam. 22, 33.
הִרְכִּיו	הִרְכּוֹ	Prv. 21, 29.
הַרְכוֹ	הִרְכָּיו	Ps. 10, 5.
הִרְשׁוֹ	הִרְשָׁיו	Ps. 24, 6.
וְאֹהֶל	וְאָהֳלָה	1 Reg. 7, 45.
וְאוֹרְנָן	וְאָרְוָנָה	2 Sam. 24, 16.
וְאוֹרְנָן	וְאָרְוָנָה	Jud. 16, 21.
וְאֹסְרִים	וַאֲסוּרִים	Jud. 16, 25.
וְאֹסְרִים	וַאֲסוּרִים	2 Sam. 23, 20.
וְאֹרֵי	וַאֲרִי	2 Sam. 23, 20.
וְאֹרֵי	וַאֲרִי	Jes. 16, 3.
וְאֹרִיטָה	וַאֲרִיטָה	Thr. 5, 1.
וְאֹרִיר	וַאֲרִיר	Zach. 11, 2.
וְאֹרְנִיל	וַאֲרִיאֵל	Jos. 15, 47.
וְאֹרֵנָּה	וַאֲרִיאֵנָּה	1 Sam. 9, 26.
וְאֹרְנָה	וַאֲרִיאוֹת	2 Reg. 2, 16.
וְאֹרְנָה	וַאֲרִיאוֹת	Jer. 51, 34.
וְהִיא	וְהִיא	1 Reg. 17, 15.
וְהִיא	וְהִיא	Jes. 30, 33.
וְהוֹרְדוֹרְתִּי	וְהוֹדַוְתִּיהוּ	1 Chr. 3, 24.
וְהוֹרְדֵךְ	וְהוֹדַיְתָ	Jer. 29, 23.
וְהוֹצֵא	וְהוֹצִיא	Gn. 8, 17.
וְהוֹצִיאוּ	וְהוֹצִיא	Jer. 7, 22.
וְהִירְדוּ	וְהִיוֹרְדוּ	1 Sam. 30, 24.
וְחִישָׁר	וְחוֹשֵׁר	Ps. 5, 9.
וְחוֹאֲחָה	וְחוֹאֲחָה	Jer. 26, 6.
וְחוֹמְתְחוֹן	וְחַזְמָתְחוֹן	Dan. 2, 9.
וְחֶחְטִיא	וְחֶחֱטִיא	2 Reg. 13, 6.
וְחֶחְטִיא	וְחֶחֱטִיא	Jer. 32, 35.
וְחִנִּית	וְחֲנִית	1 Sam. 26, 22.
וְיִת	וְיָתֵת	2 Chr. 26, 21.
וְחַחְרוּפִי	וְחַחֲרִיפִי	Ez. 12, 5.
וְחַחְרִסִית	וְחַחֲרֹסִית	Jer. 19, 2.
וְחַחְצִים	וְחַחֲצִים	1 S. 20, 38.
וְחִיא	וְחִיא	Ps. 73, 16.
וְחִיא	וְחִיא	Eccl. 5, 8.
וְחִיא	וְחִיא	1 Chr. 29, 16.
וְחַיְאתוֹן	וְחַיְאתוֹן	Ez. 40, 15.
וְחִיוּ	וְחָיוּ	Jer. 50, 6.
וְחִיחִידִים	וְיַחִידִים	Esth. 8, 1. 13.
וְחִיחִידִים	וְיַחִידִים	Esth. 9, 15.
וְחִירְתָּ	וְחָיִרְתָּ	2 Sam. 5, 2.
וְחִירְכוֹת	וְחַיְלֵכוֹת	Prv. 31, 27.
וְחִימָנִי	וְחַיְמָנִי	Ez. 4, 6.
וְחִיצִיעַ	וְחַיְצִיעַ	1 Reg. 6, 6.

כְּתִיב	קְרִי	
וְחִיצִיעַ	וְחַיְצִיעַ	1 Reg. 6, 10.
וְחִישְׁבְחִי	וְחַיַּשְׁבֶת	Ez. 27, 3.
וְחִיר	וְחַיִר	Dan. 11, 33.
וְחִכְלוּא	וְחַכְלִיא	Jer. 37, 4.
וְחִכְלוּא	וְחַכְלִיא	Jer. 52, 31.
וְחִכְנָסִים	וְחַכְנָפַיִם	Eccl. 10, 20.
וְחִכְנִסְמִי	וְחַכְנִיסוּנִי	Jer. 25, 7.
וְחִמְרִי	וְחַמְרִי	2 Sam. 20, 23.
וְחִלּוֹךְ	וְחֹלֶךְ	Prv. 13, 20.
וְחִמְחוֹת	וְחַמְחוֹת	Jer. 48, 5.
וְחִלִּילִי	וְחַלִּילִי	Jer. 48, 10.
וְחִלְכְתִי	וְחֹלֶכֶת	2 Reg. 4, 23.
וְחִלְכְתִי	וְחָלְכָתִי	Jer. 31, 21.
וְחִמְאוֹת	וְחַמְאוֹת	2 Reg. 11, 4.
וְחִמְאוֹת	וְחַמְאוֹת	2 Reg. 11, 9.
וְחִמְאוֹת	וְחַמְאוֹת	1 Reg. 11, 12.
וְחִמְבִיא	וְחַמְבִיא	Ez. 42, 9.
וְחִמְבִינִים	וְחַמְבִינִים	2 Chr. 35, 3.
וְחִמְלַח	וְחֶמְלַח	2 Reg. 14, 7.
וְחִמְמִי	וְחַמְמִי	Jer. 51, 34.
וְחִמְשִׁינִים	וְחַמְשִׁינִים	1 Chr. 4, 41.
וְחֵן	חֵן	Jes. 54, 16.
וְחִנִּס	וְחַנָּס	Jer. 48, 44.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 24, 14.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 24, 28.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 24, 55.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 34, 3.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 34, 3.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 34, 12.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 15.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 15.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 20.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 21.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 24.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 27.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Dt. 22, 29.
וְחִנְצִירִים	וְחַנְצִירִים	2 Chr. 8, 10.
וְחִנְתִנִים	וְחַנְתִנִים	Esr. 8, 17.
וְחִסְפָּרִים	וְחַסְפָּרִים	Jes. 29, 11.
וְחִסְפָּרִים	וְחַסְפָּרִים	1 Reg. 21, 8.
וְחָצִר	וְחָצֵר	2 Reg. 20, 4.
וְחָצְמוֹנָה	וְחַצְמוֹנָה	Jos. 18, 24.
וְחָצְצְנִי	וְחָצְצֹנִי	2 Sam. 23, 8.
וְחִרְבִיִּים	וְחָרְבִיִּים	2 Chr. 26, 7
וְחִשְׁפָּקִדִים	וְחַשְׁפָּקִדִים	2 Rg. 12, 12.
וְחִשְׁרִזִים	וְחַשְׁרוּזִים	Esth. 9, 19.
וְחִצִּינִי	וְחִצֵּינִי	Jer. 51, 34.
וְחִרְאשׁוֹן	וְחַרְאשׁוֹן	Job. 15, 7.
וְחִרְאִיתָנִי	וְחִרְאִיתָנִי	Ps. 71, 20.
וְחֵרֵב	וְחֶרֶב	Ps. 51, 4.
וְחִרְבִּיתִי	וְחִרְבִּיתִי	Jer. 46, 11.
וְחִרִּים	וְחֹרִים	Dan. 8, 11.
וְחָרָה	וְחָרָה	Jer. 18, 10.
וְחִשְׁלִי	וְחִשְׁלִי	Ex. 16, 13.
וְחִשְׁלִי	וְחִשְׁלִי	Num. 11, 32.
וְחִשְׁלוּשִׁים	וְחִשְׁלִישִׁים	1 Chr. 11, 11.
וְחִשְׁלוּשִׁים	וְחִשְׁלִישִׁים	1 Chr. 12, 8.
וְחִשְׁלִשִׁי	וְחִשְׁלִשָּׁה	2 Sam. 23, 18.
וְחִשְׁרָמוֹת	וְחִשְׁדְּמוֹת	Jer. 31, 40.
וְחִתְעִים	וְחִתְעִים	Prv. 23, 5.
וְחִתְעִים	וְחִתְעִים	Jer. 42, 20.
וְחִתְפַּשְׁשִׁי	וְחִתְפַּשְׁשִׁי	Mich. 1, 10.
וְחִתְפַּתְחִי	וְחִתְפַּתְּחִי	Jes. 52, 2.
וְאַבְהָן	וְאַבְהָן	Prv. 27, 20.
וְאֹבִיא	וְאָבִיא	Jes. 24, 8.
וְאֹבֶךְ	וְאָבֵךְ	Ruth 4, 4.
וְאֹצְאת	וְאוֹצְאֹת	Esr. 8, 17.
וְאַחֲרִי	וְאַחֲרֵי	2 Sam. 23, 9
וְאַחֲרִי	וְאַחֲרֵי	2 Sam. 23, 11.
וְאִי	וְאַיֵּה	Jer. 37, 19.
וְאִילוּ	וְאֵילֵי	Ez. 40, 9.
וְאִילוּ	וְאֵילֵי	Ez. 40, 21.
וְאִילוּ	וְאֵילֵי	Ez. 40, 37.
וְאִירְמוּ	וְאֵילָמוֹ	Ez. 40, 22
וְאִירְמוּ	וְאֵילָמוֹ	Ez. 40, 22.
וְאִירְמוּ	וְאֵילָמוֹ	Ez. 40, 24.

כְּתִיב	קְרִי	
וְאִירְמוּ	וְאֵילָמוֹ	Ez. 40, 26.
וְאִירְמוּ	וְאֵילָמוֹ	Ez. 40, 31.
וְאִרְשָׁמְתָּ	וְאֵישׁוֹמְתָּ	Jud. 12, 3.
וְאִכְבָּד	וְאֵכָבְדָה	Hag. 1, 8.
וְאָכוֹל	וְאָכְלוּ	Jes. 37, 30.
וְאָלוֹ	וְאֵלֶיהָ	Ez. 40, 21.
וְאָלוֹ	וְאֵלֶיהָ	Ez. 40, 33.
וְאָלִיל	וְאֵלִיל	Jer. 14, 14.
וְאָלְמוֹ	וְאֵלַמָּיו	Ez. 40, 20.
וְאָלְמוֹ	וְאֵלַמָּיו	Ez. 40, 21.
וְאָלְמוֹ	וְאֵלַמָּיו	Ez. 40, 33.
וְאָלְמוֹ	וְאֵלַמָּיו	Ez. 40, 34.
וְאָלְמוֹ	וְאֵלַמָּיו	Ez. 40, 36.
וְאָנְשִׁי	וְאָנָשׁוּ	1 Sam. 23, 5.
וְאֶסְרְחִי	וְאֶסְרְחַדּוֹ	Job. 39, 30.
וְאָרְאָת	וְאָרָא	Jos. 7, 21.
וְאָרְבָּה	וְאָרַבְתָּ	Jos. 24, 3.
וְאָרְבָּע	וְאַרְבַּע	Prv. 30, 18.
וְאָרוֹנִים	וְאַרְדֹּמִים	2 Reg. 16, 6.
וְאָשֵׁר	וְאָשֵׁב	Ez. 3, 15.
וְאַתְּ	וְאַתָּה	1 Sam. 24, 9.
וְאָת	אֵת	2 Reg. 16, 17.
וְאַתְּ	וְאַתָּה	Ps. 6, 4.
וְאַתִּירֶיהָא	וְאַתִּירֶיהָ	Ez. 41, 15.
וְאַתִּי	וְאַתְּ	Jud. 17, 2.
וְאַתִּי	וְאַתְּ	Jer. 4, 30.
וְבָא	וּבָאת	Jer. 43, 11.
וְבִדְבָרְיךָ	וּבִדְבָרְךָ	1 Reg. 18, 36.
וְבְחַטֹּאתוֹ	וּבְחַטָּאתוֹ	1 Reg. 16, 26.
וְבִירִי	וּבִירִי	Jos. 3, 4.
וְבִמְלוֹאת	וּבְמִלֹּאת	Esth. 1, 5.
וְבִמְרֹאי	וּבְמַרְאֵי	Eccl. 11, 9.
וְבָנִי	וּבָנָיו	Dan. 11, 10.
וְבִנְחוֹ	וּבְנָחָה	Num. 10, 36.
וְבַסְּלָעִים	וּבַסְּלָעִים	Dt. 28, 27.
וְבִשְׁגִיב	וּבְשִׁגְיוֹן	1 Reg. 16, 34.
וְבִחְבוּנָתוֹ	וּבְתִבוּנָתוֹ	Job. 26, 12.
וְבִתְרַבִּית	וְתַרְבִּית	Prv. 28, 8.
וְבִהְרוֹתָךְ	וּבְתוֹרָתְךָ	Jer. 32, 23.
וְגִדֹּל	וּגְדֹל	Nah. 1, 3.
וְגִדְלוֹתֶיךָ	וּגְדוּלָתְךָ	Ps. 145, 6.
וְגִוִּרִיךְ	וְגוֹרָלֶךָ	Ez. 36, 14.
וְגִוִּרִיךְ	וְגוֹרָלֶךָ	Ez. 36, 15.
וְגִוֹרָנֵךְ	וּגְרוֹנֵךְ	Jer. 2, 25.
וְגִישׁ	וְגָיִשׁ	Job. 7, 5.
וְדִאְרִי	וְדֵרְרִי	Dan. 4, 32.
וְדָכָה	יְדַכֶּה	Ps. 10, 10.
וְחַאֲרִיאֵל	וְחַאֲרִיאֵל	Ez. 43, 16.
וְחַבְאוֹתִי	וְחַבֹּאתִי	Jer. 25, 13.
וְחַבְאוֹתִים	וְחַבִּיאוֹתָם	Neh. 1, 9.
וְחַגְזִרִי	וְחַגְרוּרִי	1 Sam. 27, 8.
וְחַבְנִים	וְחַבְנִים	Ez. 27, 15.
וְחִצִּיתִיהָ	וְחִצִּיתִיהָ	2 S. 14, 30.
וְחִזְחִירוּ	וְחִזְחִירוּ	2 Reg. 6, 10.
וְחִיא	וְחִיא	1 Reg. 17, 15.
וְחִיא	וְחִיא	Job. 31, 11.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Num. 34, 4.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Jos. 15, 4.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Jos. 18, 2.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Jos. 18, 14.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Jos. 18, 19.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Ez. 47, 12.
וְחִיוּ	וְחִיוּ	Jer. 18, 23.
וְחַמִישַׁנִי	וְחַמִישִׁי	Jud. 16, 26.
וְחִיִּתָ	וְחָיִיתָ	2 Reg. 9, 37.
וְחִיִּתִי	וְחָיִיתִי	Job. 6, 2.
וְחִכְנִי	וְחָכְמוּ	2 Chr. 35, 4.
וְחִם	וְחָם	2 Sam. 21, 9.
וְחִמְבִיא	וְחַמְבִיא	2 Sam. 5, 2.
וְחִמְנִיכָא	וְחַמְנִיכָא	Dan. 5, 7.
וְחִמְנִיכָא	וְחַמְנִיכָא	Dan. 5, 29.
וְחִנְצַרְתָּ	וְחַנְצַרְתָּ	Gn. 24, 16.
וְחִרְשַׁבְתִּי	וְחִרַּשְׁתִּי	Dan. 9, 5.
וְזִבּוּר	וְזַבּוּד	Esr. 8, 14.
וְחִיִּתִי	וְחָיִיתִי	Job. 33, 28.
וְחִכָּם	וְחָכָם	Prv. 13, 20.

Digitized by Google

כְּתִיב	קְרִי	
וַחֲלוֹט	וַחֲלוֹנָיו	Ez. 40, 22.
וְחִלְּחוּתָ	וְחִלְחוּתוֹ	Ez. 7, 21.
וְחֶסֶד	חֶסֶד	Neh. 9, 17.
וְחַץ	וְיֵץ	1 Sam. 17, 7.
וַיֶּאֱחָבֵהוּ	וַיֶּאֱחָבְהוּ	1 S. 18, 1.
וַיֹּאמֶר	וַיֹּאמְרוּ	1 S. 12, 10.
וַיֹּאמֶר	וַאֲמַר	2 Sam. 1, 8.
וַיֹּאמֶר	וַאֲמַר	Zach. 4, 2.
וַיֹּאמְרוּ	וַיֹּאמֶר	Jos. 6, 7.
וַיֹּאמְרוּ	וַיֹּאמֶר	Jos. 9, 7.
וַיֹּאמְרוּ	וַיֹּאמֶר	1 S. 15, 16.
וַיָּבֹא	וַיָּבֵא	1 Reg. 12, 3.
וַיָּבֹא	וַיָּבֵא	1 Reg. 12, 21.
וַיָּבֹא	וַיָּבֵא	2 Reg. 14, 13.
וַיָּבוֹ	וַיִּבְנוּ	2 Reg. 3, 24.
וַיָּבוֹ	וַיָּבֵא	1 Reg. 12, 12.
וַיָּבֹל	וַיָּבֶל	Jud. 19, 21.
וַיֵּדַע	וַיֵּדַח	2 Reg. 17, 21.
וַיְדַבֵּר	וַיְדַבְּרוּ	1 Reg. 13, 7.
וַיָּדוֹ	וַיְדִי	Ez. 1, 8.
וַיָּדֹל	וַיְדַל	Job. 5, 18.
וַיְדַע	וַיְדָעֵי	Ps. 119, 79.
וַיְדַע	וַיְדָעֵי	Job. 24, 1.
וַיֵּדַע	וַיָּדָעוּ	Jos. 19, 29.
וַיֵּהַם	וַיָּהֹם	2 Sam. 22, 15.
וַיְהַצִּיאוּ	וַיּוֹצִיאוּ	Jer. 8, 1.
וַיְהַרְתָּ	וַיּוֹרֶת	Jer. 5, 24.
וַיֹּושִׁיבֵנִי	וַיּוֹשִׁיבֵנִי	1 Reg. 2, 24.
וַיְזוּאֵל	וַיְזִיאֵל	1 Chr. 12, 3.
וַיֵּחַל	וַיִּחַל	1 Sam. 13, 8.
וַיֵּרַשׁ	וַיִּירַשׁ	Num. 21, 32.
וַיֵּשֶׁם	וַיִּישָׂם	Gn. 24, 33.
וַיִּכְבְּשׁוּם	וַיִּכְבְּשׁוּם	Jer. 34, 11.
וַיִּכֶּן	וַיִּכֵּן	2 Chr. 33, 16.
וַיִּלְדוּ	וַיִּוָּלְדוּ	2 Sam. 3, 2.
וַיִּלֹּנוּ	וַיַּלִּינוּ	Num. 14, 36.
וַיַּלִּינוּ	וַיִּלְּנוּ	Ex. 16, 2.
וַיָּלִנוּסוּ	וַיָּנוּסוּ	Jud. 7, 21.
וַיָּלִנוּס	וַיָּנָס	Jos. 15, 53.
וַיְמַמִּידוּ	וַיְמַמְּדוּ	Neh. 3, 15.
וְיִסָּתֵר	וְנִסְתָּר	Prv. 22, 3.
וַיַּעֲבִירוּ	וַיַּעֲבִירוּ	2 S. 19, 41.
וְיִשְׂאֵל	וְיִזְרַעְאֵל	1 Chr. 11, 44.
וְיִשְׂאֵל	וְיִזְרְעֶאל	2 Chr. 29, 13.
וַיִּצַּל	וַיַּצְלוּ	Esr. 3, 3.
וַיִּצָּלַת	וַיַּצָּלוּת	1 Sam. 7, 9.
וַיִּצַּשׁ	וַיַּצַּת	1 Sam. 14, 32.
וַיְצַשֵּׂר	וַיְעַשְּׂרוּ	Esr. 10, 37.
וַיְצַו	וַיְצַוּוּ	Jud. 21, 20.
וַיְצַוֵּהוּ	וַיְצַוּוּהוּ	2 Reg. 16, 15.
וַיְקַטְּרֵהוּ	וַיְקַטְּרוּ	2 Chr. 34, 25.
וַיְקַלְּלוּ	וַיְקַלְּלוּ	2 S. 20, 14.
וַיִּקְרָא	וַיִּקְרָאוּ	2 S. 12, 24.
וַיִּרְאֶה	וַיִּרְאוּ	Ez. 18, 14.
וַיִּרְאוּ	וַיִּרְאוּ	Job. 42, 16.
וַיָּשֶׂם	וַיָּשֶׂם	Dan. 11, 18.
וַיְרַדְתִּי	וַיְרַדְתִּי	Ruth 3, 5.
וַיִּשְׁבִּי	וַיִּשְׁבְּיֵי	2 Sam. 21, 16.
וַיִּשְׁבִּי	וַיִּשְׁבְּנִי	2 Chr. 34, 9.
וַיָּשׁוּב	וַיָּשָׁב	Ez. 18, 28.
וַיִּשְׂתַּח	וַיִּשְׁתַּח	Prv. 23, 24.
וַיִּשְׂרָאֵל	וַיִּשְׂרָאֵל	2 Sam. 10, 9.
וַיִּשְׁתַּחוּ	וַיִּשְׁתַּחוּ	Gn. 27, 29.
וַיִּשְׁתַּחוּ	וַיִּשְׁתַּחוּ	Gn. 43, 28.
וַיִּשְׁתַּחוּ	וַיִּשְׁתַּחוּ	1 Reg. 9, 9.
וַיִּתְגָּרֵ	וַיִּתְגָּרוּ	Dan. 11, 10.
וַיִּתְּנֵהוּ	וַיִּתְּנוּהוּ	2 Reg. 22, 5.
כִּי	כִּי	2 Sam. 16, 10.
כָּל	כֹּל	Thr. 4, 12.
וְכַפְּרוּ	וְכִפְּרוּ	Ez. 43, 26.
וְכַרְמֶל	וְחַבַּרְמֶל	Jes. 32, 15.
וְלֹא	וְלוֹ	2 Sam. 18, 12.
וְלֹא	וְלוֹ	Ps. 100, 3.
וְלֹא	וְלוֹ	Ps. 139, 16.
וְלֹא	וְלוֹ	Esr. 4, 2.
וְלֹא	וְלוֹ	1 Chr. 11, 20.

כְּתִיב	קְרִי	
וּלְאֵילָמוֹ	וּלְאֵילָמִי	Ez. 40, 25.
וּלְאֵילָמוֹ	וּלְאֵילָמִי	Ez. 40, 29.
וּלְאֵילָמוֹ	וּלְאֵילָמִי	Ez. 40, 33.
וּלְגָבִים	וּלְיוֹגְבִים	2 Reg. 25, 12.
וְלַגְּאוֹת	וְלַגְּיאוֹת	Ez. 6, 3.
וְלַחֲחֵם	וְלַחֲחֵם	2 Sam. 16, 12.
וְלַחֲתֵם	וְלַחֲתֵם	Dan. 9, 24.
וּלְנַצַּר	וּלְנֵצַר	Dt. 22, 26.
וּלְעַלְיָא	וּלְעַלְיָא	Dan. 4, 31.
וְלַעֲנִים	וְלַעֲנִיִּים	Prv. 3, 34.
וּלְשׁוּמוֹ	וּלְשׁוֹמְמוֹ	Jes. 10, 6.
וּמְבַלְּחִים	וּמְבַלְּחִים	Esr. 4, 4.
וּמְדִינִים	וּמְדוֹנִים	Prv. 18, 19.
וּמְדַבְּרֵךְ	וּמְדַבְּרֵךְ	Ps. 119, 161.
וּמַחֲאַרְיאֵל	וּמַחֲאַרְיאֵל	Ez. 43, 15.
וּמְרִצְיאָי	וּמְרִצְיאָי	2 Chr. 32, 21.
וּמְנָתֵן	וּמְנָתֵן	Dan. 2, 33. 41. 42.
מְסִגְּרוֹתֶיהָ	מְסִגְּרוֹתֶיהָ	1 Reg. 7, 36.
וּמַעֲלִילֵיכֶם	וּמַעֲלִילֵיכֶם	Zach. 1, 4.
וּמְרַאֲיִךְ	וּמְרַאֲיִךְ	Cant. 2, 14.
וּמְתַחְתָּה	וּמְתַחְתָּה	Ez. 42, 9.
וּנְחוֹרָא	וּנְחוֹרָא	Dan. 2, 22.
וּנְבַלּוּ	וּנְבַלּוּ	Dan. 7, 20.
וּנְצִירֵי	וּנְצִירֵי	Jes. 49, 6.
וְנֵרְאֶה	וְנֵרְאֶה	Jes. 41, 23.
וְנָשׁוּבָה	וְנָשׁוּבָה	Thr. 5, 21.
וְנָשֹׁב	וְנָשֹׁב	Neh. 4, 9.
וְנִשְׁקָתָה	וְנִשְׁקָתָה	Am. 8, 8.
וְסִיס	וְסִיס	Jer. 8, 7.
וְסוּמְפּוֹנְיָא	וְסִימְפוֹנְיָא	Dan. 3, 10.
וּסְפַרְוִים	וּסְפַרְוִים	2 Rg. 17, 24.
וְעַבְדִי	וְעַבְדִי	Jer. 22, 4.
וְעַיִר	וְעַיִר	1 Sam. 3, 2.
וְעָיִת	וְעָיִת	Prv. 23, 5.
וְעָלָי	וְעָלָי	2 Sam. 20, 8.
וְעַמָּדָיו	וְעַמָּדָיו	Ex. 27, 11.
וְעָנִי	וְעָנִי	Neh. 12, 9.
וַעֲנֵנִי	וַעֲנֵנִי	Ps. 60, 7.
וַעֲנֵנִי	וַעֲנֵנִי	Ps. 108, 7.
וְעָשׂוּ	וְעָשׂוּ	Ez. 46, 15.
וְעָשִׂית	וְעָשִׂיתִי	Ez. 16, 59.
וְעָתָּה	וְעַתָּה	Ps. 74, 6.
וַעֲתוּדֵי	וַעֲתוּדֵי־	Jes. 10, 13.
וּפְנֵי	וּפִי	Prv. 15, 14.
וּפְנוּאֵל	וּפְנִיאֵל	1 Chr. 8, 25.
וּפְרַק	וּפְרַק	Jes. 65, 4.
וּפְשַׁרְהִ	וּפְשַׁרְהִ	Dan. 5, 8.
וּצְבִים	וּצְבוֹאִים	Dt. 29. 22.
וּצְבִים	וּצְבוֹאִים	Gn. 10, 19.
וְצִירֵם	וְצוֹאֵרִם	Ps. 49, 15.
וּצְנוּף	וּצְנִיף	Jes. 62, 3.
וּצְפִירָךְ	וּצְפִינֵךְ	Ps. 17, 14.
וְצָפָן	וְצָפוֹן	Prv. 2, 7.
וְקָאמִין	וְקַיְמִין	Dan. 3, 3.
וְקִבֵּל	וְקִבֵּל	Esth. 9, 27.
וְקָדְשׁוֹ	וְקָדְשֵׁי	1 Reg. 15, 15.
וְקוֹוִי	וְקוֹוִי	1 Reg. 7, 23.
וְקַו	וְקַו	Zach. 1, 16.
וְקַר	וְקַר	Prv. 17, 27.
וְקִרְיָתֵחָמָה	וְקִרְיָתֵחָמָה	Ez. 25, 9.
וּרְאִי	וּרְאִי	Jer. 13, 20.
וְרַאֲחַ	וְרַאֲחַ	2 Reg. 11, 1.
וְרַב	וְרַב	2 Chr. 24, 27.
וְרַחֲנָה	וְרַחֲנָה	1 Chr. 7, 34.
וְרִיב	וְרוֹב	Job. 39, 19.
וְרֵעַ	וְרֵעַ	Prv. 27, 10.
וְרִצְיָתִי	וְרִצִּיתִי	Jud. 11, 37.
וְשָׂאג	וְשָׂאַג	Jes. 5, 29.
וְשָׁבִי	וְשָׁבוּ	Job. 6, 29.
וְשִׁבְילֵךְ	וְשִׁבְרִלֵךְ	Ps. 77, 20.
וְשִׁבִית	וְשִׁבִית	Ez. 16, 53.
וְשָׁהֵם	וְשָׁהֵם	Prv. 11, 3.
וְשׁוֹכֹה	וְשׁוֹכֹה	Jos. 15, 48.
וְשׁוּרֵי	וְשׁוּרֵיָא	Esr. 4, 11.
וְשַׁחֲצִיטָה	וְשַׁחֲצִיטָה	Jos. 19, 22.
וּשְׁיָא	וּשְׁיָא	2 Sam. 20, 25.

כְּתִיב	קְרִי	
וְשִׁיצִיא	וְשִׁיצִי	Esr. 6, 15.
וְשָׁכְבְתִּ	וְשָׁכַבְתִּי	Ruth 3, 4.
וּשְׁלֹמִית	וּשְׁלֹמִית	1 Chr. 26, 25.
וּשְׁמִירֵמוֹת	וּשְׁמִרֵימוֹת	2 Chr. 17, 8.
וְשַׁמְתְּ	וְשַׁכְתִּי	Ruth 3, 3.
וְשָׁמְתִּ	וְשָׁמַתִּי	Ez. 44, 24.
וְשָׁפַטְתּוּ	וְשָׁפְטוּהוּ	Job. 33, 21.
וְשָׁפַי	וְשָׁפֵי	Ez. 40, 21.
וְתָאוֹ	וְתָאֵי	Ez. 40, 29.
וְתָאוֹ	וְתָאֵי	Ez. 40, 33.
וְתָאוֹ	וְתָאֵי	1 S. 25, 34.
וַתְּבֹאתִי	וַתָּבֹאת	Esth. 4, 4.
וַתְּבוֹאֵרֵנָּה	וַתְּבוֹאֲרֵנָּה	2 Sam. 22, 8.
וַיִּתְגַּשׁ	וַיִּתְגַּשׁ	1 Chr. 4, 20.
וְתִילוֹן	וְתִילוֹן	Jer. 2, 16.
וַתְּחַתְּנֵחַס	וַתְּחַתְּנֵס	2 Sam. 13, 8.
וַתָּלָשׁ	וַתָּלָשׁ	Ez. 40, 22.
וְתִמְרוֹ	וְתִמְרוֹ	Ez. 23, 16.
וַתַּעֲגֹב	וַתַּעֲגֹב	Jer. 50, 11.
וְתִצְחֲלִי	וְתִצְחֲלִי	Jer. 4, 5.
וְתִקְנוּ	וְתִקְנוּ	Jer. 3, 7.
וַתֵּרֶא	וַתֵּרֶא	1 S. 14, 27.
וַתֵּרֶאנָה	וַתֵּרֶאנָה	Jer. 14, 14.
וְתַרְמִית	וְתַרְמִית	Thr. 3, 20.
וְתָשִׁיחַ	וְתָשִׁיחַ	Dan. 5, 19.
זָיְרִין	זָיְעִין	Dan. 6, 27.
זְבִידָה	זְבוּדָה	2 Reg. 23, 36.
שָׁח	שָׁח	1 Sam. 17, 34.
זַבְרְתִּי	זַכַּרְתִּי	Ez. 16, 22. 43.
חֲבֵרִי	חֲבֵרָי	Ez. 37, 16.
חֲבֵרִי	חֲבֵרָי	Ez. 37, 16.
חֲבֵרִי	חֲבֵרָי	Ez. 37, 19.
חוּקְקוּ	חֲרִיקוּ	Ps. 74, 11.
חֲחִיִּים	חַחִים	Ez. 29, 4.
חֲטָאוֹ	חֲטָאִי	Thr. 3, 39.
חֲטָאתִי	חֲטָאַתִּי	Ez. 18, 21.
חֲטָאתִי	חֲטָאַתִּי	Ez. 33, 16.
חַי	חַיִל	2 Sam. 23, 20.
חַיִּי	חַיָּיו	Jer. 52, 33.
חִירָם	חוּרָם	1 Chr. 14, 1.
חִירָם	חוּרָם	2 Chr. 4, 11.
חִישָׁה	חוּשָׁה	Ps. 71, 12.
חֲלֻקָּאִים	חֲלַקְלַקּוֹת	Ps. 10, 10.
חֲלָצִי	חֲלָצַי	Job. 31, 20.
חֲמוּטַל	חֲמִיטַל	2 Reg. 24, 18.
חֲמוּטַל	חֲמִיטַל	Jer. 52, 1.
חֲמַרְמָרָה	חֲמַרְמֹרֶת	Job. 16, 16.
חָמֵשׁ	חֲמֻשִׁים	Ez. 45, 3.
חֲסִדִי	חֲסִידַי	Ps. 59, 11.
חֲסָהּוֹ	חֲסִיתִי	Ps. 106, 45.
חֲסָהּוֹ	חֲסִיתִי	Thr. 3, 32.
חֲסִירָיו	חֲסִידָיו	1 Sam. 2, 9.
חֲסִירָיו	חֲסִידָיו	Prv. 2, 8.
חְצוֹ	חֲצִי	Ps. 58, 8.
חֲצִרוֹ	חֲצֵרַי	2 Sam. 23, 35.
חָקוֹ	חֻקִּי	Job. 14, 5.
חֹרְאֵיהֶם	צוֹאָתָם	Jes. 36, 12.
חָרְיֵהֶם	צוֹאָתָם	2 Reg. 18, 27.
חֲרֵי יוֹנִים	דִּבְיוֹנִים	2 Reg. 6, 25.
חִתִּירְתִי	חִתִּירוֹתַי	Ez. 32, 32.
טְחוֹר	טָהוֹר	Prv. 22, 11.
יֹאבְדוּ	יֹאבְדוּ	Jer. 6, 21.
יֹאוֹשְׁתוּ	יֹאשִׁיתוּ	Jer. 27, 1.
יֹאשַׁר	יֹאשַׁר	Ps. 41, 3.
יָבָא	יָבֹא	Prv. 18, 17.
יָבֹאוּ	יָבֹאוּ	Jud. 6, 5.
יְבַחַר	יְחַבֵּר	Eccl. 9, 4.
יְבַלּוּ	יְכַלּוּ	Job. 21, 13.
יְגִיל	יָגוֹל	Prv. 23, 24.
יָגֵל	יָגֵל	Ps. 21, 2.
יָד	יָדִי	2 Reg. 12, 12.
יָדוֹ	יָדִיד	Lev. 9, 22.
יָדוֹ	יָדִיד	Lev. 16, 21.
יְדוֹ	יְדִי	Esr. 10, 43.
יָדָךְ	יָדֵךְ	2 Chr. 18, 33.
יָדֵךְ	יָדֶךָ	Prv. 3, 27.

כְּתִיב	קְרִי	
יָדֵךְ	יָדֶךָ	1 Reg. 22, 34.
יְדִידְתוּן	יְדִידוּתוֹן	Ps. 77, 1.
יְדִידְתוּן	יְדִידוּתוֹן	Neh. 11, 17.
יָדַכְתָּ	יָדַכְתִּי	Ps. 140, 13.
יָדַכְתִּי	יָדַכְתִּי	Job. 42, 2.
יְהַיְתָה	יְהִיתָה	Job. 38, 12.
יְהֵרוֹן	יְהֵרוֹן	Dan. 4, 9.
יְהִי	יְהֹרָם	1 Reg. 1, 37.
יְהִירָה	יְהִירוּ	Ez. 37, 22.
יְהִירָה	יְהִירָה	Ez. 45, 5.
יוֹלֵד	יוֹלַד	Prv. 23, 24.
יוֹמָת	יָמוּת	Prv. 19, 16.
יוֹסַף	יָסַף	1 Sam. 27, 4.
יְזַמֵּת	יְזַמֶּה	Ez. 23, 43.
יְחַבֶּדְ	יְחַבְּרָה	1 Chr. 7, 34.
יְחַדֵּד	יְחַדֵּד	Jer. 48, 7.
יְחַדֵּל	יַחְדֵּל	Job. 10, 20.
יְחוּאֵל	יְחִיאֵל	2 Chr. 29, 14.
יְחִירָה	יְחִידָה	Jer. 21, 9.
יְחָנֵנִי	יְחָנֵנִי	2 Sam. 12, 22.
יַד	יָד	1 Sam. 4, 13.
יְכוֹנְיָה	יְכָנְיָה	Jer. 27, 20.
יְכִילְיָה	יְכָלְיָה	2 Chr. 26, 3.
יָבִין	יָכִין	Prv. 21, 29.
יְכַסְּמוּ	יְכַשְּׁמוּ	Ps. 140, 10.
יְכַשּׁוּלוּ	יְכַשְּׁלוּ	Prv. 4, 16.
יְכַשְּׁלוּ	יְכַשְּׁלוּ	Neh. 3, 3.
יְלֻבָּשׁוּ	יְלַבְּשׁוּ	Ez. 42, 14.
יָלֵד	יָלַד	2 Sam. 6, 23.
יְלֵדוּ	יְלָדוּ	Job. 38, 41.
יְלֵדְתִּי	יְלָדְתִּי	Ez. 16, 20.
יְלִדְתַּנִי	יְלָדַתְנִי	Jer. 2, 27.
יָמוֹ	יָמִי	Jer. 17, 11.
יְמוּתוּ	יָמֻתוּ	2 Reg. 14, 6.
יְמִיטוּ	יָמֻטוּ	Ps. 140, 11.
יְנֵין	יָנֵן	Ps. 72, 17.
יְנִיעוּן	יְנִיעוּן	Ps. 59, 16.
יְנָתֵן	יָנָתַן	2 Sam. 21, 6.
יְסֻגַּד	יְסֻגַּד	Jes. 44, 17.
יְסוּרֵי	יְסוֹרֵי	Jer. 17, 13.
יְעַבּוֹד	יַעֲבִיר	Ez. 48, 14.
יְעַבּוֹר	יַעֲבֹר	Jes. 26, 20.
יְעִיאֵל	יְעִיאֵל	Esr. 8, 13.
יְעִיאֵל	יְעִיאֵל	1 Chr. 9, 35.
יְעִיאֵל	יְעִיאֵל	2 Chr. 29, 8.
יָעִיר	יָעִיר	1 Chr. 20, 5.
יְעִירֵנִי	יְעִירֵנִי	Job. 41, 2.
יְעִישׁ	יְעוּשׁ	Gn. 36, 14.
יְעִישׁ	יְעוּשׁ	1 Chr. 7, 10.
יְעַמְּדוּ	יַעֲמְדוּ	Ez. 47, 10.
יְעַשֶּׂה	יַעֲשֶׂה	Ruth 1, 8.
יְפַל	יִפֹּל	Prv. 22, 14.
יְפַצְּחוּ	יִפְצְחוּ	Jes. 49, 13.
יְצֵאוּ	יָצְאוּ	Jer. 50, 8.
יְצֵאוּ	יָצְאוּ	Ez. 46, 9.
יְצְחַר	יִצְהָר	1 Chr. 4, 7.
יָצִיצ	יָצִיץ	1 Reg. 6, 5.
יְצַפְּנוּ	יִצְפְּנוּ	Ps. 56, 7.
יְקַח	יִקַּח	2 Reg. 20, 18.
יְקָפָאוּן	יִקָּפְאוּן	Zach. 14, 6.
יְקַצַּר	יִקְצַר	Prv. 22, 8.
יְקַצְּרוּ	יִקְצְרוּ	Job. 24, 6.
יְקָרְחוּ	יִקָּרְחוּ	Lev. 21, 5.
יְרֵא	יִרְאֶה	Jer. 17, 8.
יָרֵם	יָרֹם	Dan. 11, 12.
יְרֵתַק	יִרְתַּק	Eccl. 12, 6.
יְרֵמוּ	יָרִימוּ	Ps. 66, 7.
יְרֵמוֹת	יִרְמוֹת	Esr. 10, 29.
יְשָׁאֵל	יִשְׁאַל	Prv. 20, 4.
יְשַׁב	יִשְׁבִי	Jud. 1, 27.
יְשָׁבִי	יִשְׁבִי	1 Chr. 2, 55.
יְשָׁבִי	יִשְׁבִי	Jer. 48, 18.
יְשָׁבִי	יִשְׁבִי	Jer. 10, 17.
יְשַׁבֵּת	יִשְׁבֹּת	Thr. 4, 21.
יְשַׁבֵּת	יִשְׁבֹּת	Jer. 22, 23.
יְשָׁגְלוּנָּ	יִשְׁכָּבְנָּה	Dt. 28, 30.

Digitized by Google

כְּתִיב	קְרִי	
יָשׁוּב	יָשִׁיב	Prv. 12, 14.
יָשׁוּב	יָשִׁיב	Ps. 54, 7.
יָשׁוּב	יָשִׁיב	Job. 39, 12.
יָשִׁיב	יָשׁוּב	Ps. 73, 10.
יָשִׁיב	יָשׁוּב	1 Chr. 7, 1.
יְשִׁימוֹת	יְשִׁיא מָוֶת	Ps. 55, 16.
יְשִׁית	וְשִׁית	Jer. 13, 16.
יְשִׁית	וְשִׁית	Job. 10, 20.
יִתְרוֹ	יִתְרִי	Job. 30, 11.
כַּאֲבִיר	כַּבִּיר	Jes. 10, 13.
כַּאֲשֶׁר	כְּכָל אֲשֶׁר	Ez. 9, 11.
כִּדְבָרֵיךָ	כִּדְבָרְךָ	Esr. 10, 12.
כִּדְרָכוֹ	כִּדְרָכָיו	Jer. 17, 10.
כּוֹנְנָיְהוּ	כָּנַנְיָהוּ	2Chr. 31, 12.13.
כָּלְבִּי	כָּלֵבִי	1 Sam. 25, 3.
כָּלוּחָי	כְּלוּחוֹ	Esr. 10, 35.
כֹּחוֹ	כֹּחִי	Ps. 102, 25.
כִּי	כִּח	2 Sam. 16, 10.
כִּי טוֹב	כְּכוֹב	Jud. 16, 25.
כִּי עִנִּים	כַּיְּעָנִים	Thr. 4, 3.
כָּלְחָן	כָּלַחַן	Dan. 7, 19.
כְּמוֹתָם	כְּמָתָם	Jer. 41, 17.
כְּמִישׁ	כְּמוֹשׁ	Jer. 48, 7.
כְּנָוֹתוֹ	כְּנָוָתִיו	Esr. 4, 7.
כַּנְפוֹ	כְּנָפָיו	Job. 39, 26.
כְּסוּתָהּ	כְּסוּתוֹ	Ex. 22, 26.
כִּקְסִים	כִּקְסָם	Ez. 21, 28.
כְּשֹׂאֵת	כְּשׂוֹאָה	Prv. 1, 27.
כַּשְׁדָּיֵא	כַּשְׂדָאֵי	Dan. 2, 10.
כַּשְׁדָּיֵא	כַּשְׂדָאֵי	Dan. 4, 4.
כַּשְׁדָּיֵא	כַּשְׂדָאֵי	Dan. 5, 7.
כַּשְׁדָּיֵא	כַּשְׂדָאֵי	Dan. 5, 30.
כַּשְׁדָּיִם	כַּשְׂדִים	Ez. 23, 14.
כְּשַׁחֲסָכָל	כְּשֶׂסֶכֶל	Eccl. 10, 3.
כְּתוֹב	כְּתָב	Ez. 24, 2.
כִּתִּיִּים	כִּתִּים	Jes. 23, 12
כִּתִּיִּים	כִּתִּים	Ez. 27, 6.
לֹא	לוֹ	Ex. 21, 8.
לֹא	לוֹ	Lev. 11, 21.
לֹא	לוֹ	Lev. 25, 30.
לֹא	לוֹ	2 Sam. 16, 18.
לֹא	לוֹ	2 Sam. 19, 7.
לֹא	לוֹ	Jes. 9, 2.
לֹא	לוֹ	Jes. 49, 5.
לֹא	לוֹ	Jes. 63, 9.
לֹא	לוֹ	Job. 6, 21.
לֹא	לוֹ	Job. 13, 15.
לֹא	לוֹ	Job. 41, 4.
לֹא	וְלֹא	Thr. 2, 2.
לֹא	וְלֹא	Thr. 5, 5.
לַאֲבִינָל	לַאֲבִינֵל	2 Sam. 3, 3.
לָאֲחָלוֹ	לְאָחָלָיו	2 Reg. 14, 12.
לָאֲכִיל	לֶאֱכֹל	Ez. 44, 3.
לַאלָהָךְ	לֵאלֹהָיִךְ	Dan. 3, 12.
לְבִנ	לְבֵז	Ez. 25, 7.
לַבְנָמֵינִי	לְבֶן יָמִינִי	1Chr. 27, 12.
לְגַאֲוֹנִים	לִגְאֵי יוֹנִים	Ps. 123, 4.
לַגִּיד	לְהַגִּיד	2 Reg. 9, 15.
לְדַבָּרֵךְ	לְדַבֶּרְךָ	Ps. 119, 147.
לְדַוָּגִים	לְדַיָּגִים	Jer. 16, 16.
לְדוֹנַג	לְדוֹאֵג	1 Sam. 22, 18.
לָהּ	לִי	Jud. 16, 18.
לְהוֹדִיָה	לְהוֹדִיָּה	Neh. 7, 43.
לְהִיתִי	לַחֲתִי	Job. 30, 13.
לַהֲשׁוֹת	לַחֲשׁאוֹת	2 Reg. 19, 25.
לַהֲשִׁיבוֹ	לַהֲשִׁירָהּ	Jud. 19, 3.
לוֹ עָשָׂה	לֹא יַעֲשֶׂה	1 S. 20, 2.
לִוְדִים	לְוִדִּים	1 Chr. 1, 11.
לִישׁ	לָיִשׁ	2 Sam. 3, 15.
לִוְעָה	לְוַזָּה	Jer. 15, 4.
לִוְעָה	לְוַזָּה	Jer. 24, 9.
לִוְעָה	לְוַזָּיָה	Jer. 29, 18.
לִוְעָה	לְוַזָּיָה	2 Chr. 29, 8.
לְחַשָּׂא	לְחַשָּׁא	Esr. 6, 17.
לִי	לָנוּ	2 Sam. 21, 4.
לִידוּתוּן	לִידוּתֻן	Ps. 39, 1.

כְּתִיב	קְרִי	
לְכוֹל	לָכָל	Jer. 33, 8.
לָכִי	לָךְ	2 Reg. 4, 2.
לָכִי	לָךְ	Cant. 2, 13.
לְכַשְׂדָּיֵא	לְכַשְׂדִּים	Dan. 2, 5.
לְמָאוֹת	לְמֵאוֹת	2 Chr. 25, 9.
לְמַדְתִּי	לִמַּדְתִּי	Jer. 2, 33. 13, 21.
לְמַחֲצַצְרִים	לַמְחַצְצְרִים	2 Chr. 5, 13.
לְמַחֲרָאוֹת	לְמוֹצָאוֹת	2 Reg. 10, 27.
לְמַלְאוֹת	לְמַלֹּאת	1 Chr. 29, 5.
לְמִלוּכִי	לְמַלּוּכִי	Neh. 12, 14.
לְמִעוֹל	לְמַעַל	2 Chr. 36, 14.
לְמַעֲנֵיהֶם	לְמַעֲנֵיהֶם	Ps. 129, 3.
לְמִשְׁרְשָׁה	לְמַשְׁרֵשָׁה	Jes. 42, 24.
לְמִשְׁפַּחְתּוֹ	לְמִשְׁפַּחְתּוֹ	1 S. 10, 21.
לַנַּעֲרָה	לַנַּעֲרָה	Gn. 24, 57.
לַנַּעֲרָה	לַנַּעֲרָה	Dt. 22, 20.
לַנַּעֲרָה	לַנַּעֲרָה	Dt. 22, 26.
לְסִוּג	לְסוּג	Ez. 22, 18.
לַעֲבוֹר	לַעֲבֹר	Nah. 2, 1.
לְעַהוּא	לְעַוְּתָא	Neh. 12, 16.
לַעֲזוֹר	לַעְזוֹר	2 Sam. 18, 3.
לָעִיר	לָעִיר	Jos. 8, 12.
לְעָרָךְ	לְעָרְכָה	Dan. 4, 16.
לְרִיב	לָרִיב	Jud. 21, 22.
לְרֵיעֵיךְ	לְרֵעֵיךְ	Prv. 3, 28.
לִשְׁאֹל	לִשְׁאָל	1 Sam. 22, 15.
לִשְׁאֹל	לִשְׁאָל	1 Chr. 28, 10.
לָשִׁיר	לָשׁוּר	1 Sam. 18, 6.
לְשַׁנָּאכְ	לְשַׁנָּאךְ	Dan. 3, 49.
לִשְׁפֹּט	לְמִשְׁפָּט	Ez. 44, 24.
לִשְׁרֹשִׁי	לְשָׁרְשִׁי	Esr. 7, 26.
מֵאָן	מַאן	2 Reg. 5, 25.
מֵאֶשְׁתָּם	מֵאֵשׁ תָּם	Jer. 6, 29.
מִבְּאֵר	מִבֹּאר	2 Sam. 23, 15.
מִבָּאֵר	מִבֹּאר	2 Sam. 23, 16.
מְבוֹאָךְ	מְבוֹאֵךְ	2 Sam. 3, 25.
מִבְחֻלַּת	מָבְחֻלַת	Prv. 20, 21.
מִבְיָא	מַבְיָא	1 Reg. 21, 21.
מִבְיָא	מַבְיָא	Jer. 19, 15.
מִבְיָא	מַבְיָא	Jer. 39, 16.
מִבְנֵי יָמִין	מִבִּנְיָמִין	1 Sam. 9, 1.
מִבְרָחָיו	מִבְרָחָיו	Ez. 17, 21.
מְגֻדָּיל	מַגְדִּיל	2 Sam. 22, 51.
מְדִינִים	מְדִינִים	Prv. 21, 9.
מְדוֹנִים	מְדִינִים	Prv. 21, 19.
מְדוֹנִים	מְדִינִים	Prv. 23, 29.
מְדוֹנִים	מְדִינִים	Prv. 25, 24.
מְדוֹנִים	מְדִינִים	Prv. 26, 21.
מְדוֹנִים	מְדִינִים	Prv. 27, 15.
מְדָיָא	מָדָאי	Dan. 6, 1.
מְדִין	מָדוֹן	2 Sam. 21, 20.
מְדָנִים	מְדָנִים	Prv. 6, 14.
מְדָרְכוֹ	מְדָרְכָיו	Ez. 18, 23.
מֵהֵם	מָהֵם	Ez. 8, 6.
מֵהַסְּרָה	מִן הַסְּעָרָה	Job. 38, 1.
מֵהַרְבִּית	מַהֲרִבַּת	2 S. 14. 11.
מְוָנִים	מְעֻנִים	Jer. 5, 8.
מְוֻכָן	מְמֻכָּן	Esth. 1, 16.
מֵיפַצְתָּ	מֵיפָצַת	Jer. 48, 21.
מוֹצִיא	חֲמוֹצִיא	2 Sam. 5, 2.
מְזֻבְּחוֹתָם	מִזְבְּחוֹתֵיהֶם	2 Chr. 34, 5.
מְזֻבְּחוֹתוֹ	מִזְבְּחֹתָיו	2 Reg. 11, 18.
מָזֶה	מַה זֶּה	Ex. 4, 2.
מַחֲמַדֵּיהֶם	מַחֲמַדֵּיהֶם	Thr. 1, 11.
מַחְצַצְרִים	מַחְצְצְרִים	1 Chr. 15, 24.
מַחְצַצְרִים	מַחְצְצְרִים	2 Chr. 5, 12.
מַחְצַצְרִים	מַחְצְצְרִים	2 Chr. 7, 6.
מַחְצַצְרִים	מַחְצְצְרִים	2 Chr. 13, 14.
מַחְצַצְרִים	מַחְצְצְרִים	2 Chr. 29, 28.
מִטְבַּעְתּוֹ	מִטַּבַּעְתּוֹ	Ex. 28, 28.
מַטָּכִי	מַטָּעִי	Jes. 60, 21.
מִי אֶתִי	מִי אִתִּי	Jes. 44, 24.
מִיְּדוֹ	מִיָּדִי	Ex. 32, 19.
מִיְּדַע	מִיֹּדַעַת	Ruth 2, 1.
מִיְּדַעַת	מִיֹּדַעַת	Jes. 12, 5.
מִיְּרֵדַי	מִיֹּרְדַי	Ps. 30, 4.

כְּתִיב	קְרִי	
מִיכָדוּ	מִיכָיְהוּ	2 Chr. 18, 8.
מִיכָיָה	מִיכָה	Jer. 26, 18.
מִיסְדוֹת	מוֹסְדוֹת	Ez. 41, 8.
מִיסַךְ	מוֹסַךְ	2 Reg. 16, 18.
מִיצָקֶת	מוּצָקֶת	2 Reg. 4, 5.
מִירְכוֹתַי	מִירְכֹתַי	1 Reg. 6, 16.
מְכוּנָתָיו	מְכוֹנָתָיו	Esr. 3, 3.
מִלְבּוֹ	מִלְּבוֹ	1 Reg. 12, 33.
מָלְכָה	מָלְכָה	Jud. 9, 8.
מְלוֹכִי	מָלְכִי	Jud. 9, 12.
מְלוֹשָׁנִי	מְלָשְׁנִי	Ps. 101, 5.
מָלַח	חַמֶּלַח	2 Reg. 14, 7.
מָלַךְ	חַמֶּלֶךְ	1 Reg. 15, 18.
מָלַךְ	חַמֶּלֶךְ	2 Reg. 11, 20.
מָלַךְ	חַמֶּלֶךְ	2 Reg. 15, 25.
מְלָכִים	חַמְּלָכִים	Jer. 52, 32.
מִמָּכֶם	מַה עָּכֶם	Jes. 3, 15.
מִמַּצְרוֹת	מִמַּצְּרוֹת	1 S. 17, 23.
מִן הַבַּחֲמָה	מֵרַכְבַּחֲמָה	2 Reg. 18, 5.
מִן בַּת	מִבַּת	Thr. 1, 6.
מִן הַמַּטָּרָה	מֵהַמַּטָּרָה	1 S. 24, 9.
מְנָחוֹן	מְנֻחָן	Dan. 2, 33. 41. 42.
מְנָיוֹת	מָנוֹת	1 Sam. 20, 1.
מִסְּפָרָה	מִן סְפָרָה	Job. 40, 6.
מָעָנוּ	מָעֲנוּ	Dan. 11, 10.
מַעֲבַר	בְּעֲבַר	Jos. 22, 7.
מֵעַל	מֵעֲלֵי	1 Reg. 20, 41.
מַעֲלוֹ	מַעֲלֵי	Ez. 40, 31.
מַעֲלוֹ	מַעֲלֵי	Ez. 40, 34.
מַעֲלוֹ	מַעֲלֵי	Ez. 40, 37.
מַעֲלוֹתוֹ	מַעֲלוֹתָיו	Am. 9, 6.
מַעַלְלֵיכֶם	מַעַלְלֵיהֶם	Jer. 21, 12.
מִפְּנִים	מִפְּנִינִים	Prv. 3, 15.
מִצְוֹתָי	מִצְוֹתַי	Dt. 5, 10.
מִצְוֹתָיו	מִצְוָתָיו	Dt. 7, 9.
מִצְוֹתָיו	מִצְוָתָיו	Dt. 8, 2.
מִצְוֹתָיו	מִצְוָתָיו	Dt. 27, 10.
מְקַנְּנָתִי	מְקֻנָּתִי	Jer. 22, 23.
מָרַי	מָרִי	Dan. 4, 16. 21.
מְרַאשֹׁתָיו	מֵרַאשֹׁתָיו	1 S. 26, 7.
מְרַאשֹׁתָיו	מֵרַאשֹׁתָיו	1 S. 26, 11.
מְרַאשֹׁתָיו	מֵרַאשֹׁתָיו	1 S. 26, 16.
מַרְגְּלוֹתָיו	מַרְגְּלֹתָיו	Ruth 3, 14.
מְרִיבוֹ	מְרִיבִי	1 Sam. 2, 10.
מִשְׁפָּטוֹ	מִשְׁפָּטִי	2 S. 22, 23.
מִשְׁפָּטוֹ	מִשְׁפָּטִי	1 Reg. 6, 38.
מִתַּזְמִיתַיִךְ	מִתַּזְמִיתָיִךְ	Ez. 16, 20.
־צַר	נְבוּכַדְרֶאצַּר	Esr. 2, 1.
־צַר	נְבוּכַדְרֶאצַּר	Jer. 49, 28.
נְבִיאֵי	נְבִיאָי	2 Reg. 17, 13.
נִיב	נִיד	Jes. 57, 19.
נִיבִי	נְדִבִי	Neh. 10, 20.
נִידוּ	נִדְדִי	Ps. 11, 1.
נָיוֹת	נָוָה	1 Sam. 19, 23.
נַחֲנָתִי	נַחֲנָתִי	Jer. 22, 23.
נְטוּוֹת	נְטוּעוֹת	Jes. 3, 16.
נָטוּי	נָטוּי	Ps. 73, 2.
נְטָטָה	נָטְתָה	Prv. 31, 16.
נָכְרִים	נָכְרִיָּה	Prv. 20, 16.
נִכְרָתָה	נִכְרְתוּ	2 Reg. 20, 13.
נִמְצָאָה	נִמְצָא	Jer. 48, 27.
נַסָּרָה	נַצָּרָה	Dt. 22, 23.
נַסָּרָה	נַצָּרָה	Dt. 22, 28.
נִפְשָׁסִים	נִפְרָשִׂים	Neh. 7, 52.
נִפְסִים	נִפְרָסִים	Esr. 2, 50.
נִפְצוּת	נִפְסוּצַת	2 Sam. 18, 8.
נִפְקָה	נִפְקוּ	Dan. 5, 5.
נִפְשָׁה	נִפְשְׁתָה	Jer. 24, 20.
נַפְשִׁי	נַפְשִׁי	Ps. 24, 4.
נַפְשִׁי	נַפְשִׁי	Jer. 2, 24.
נְצוּרֵי	נְצִירֵי	Jes. 49, 6.
נִצְחָה	נִצְחָתָה	Jer. 2, 15.
נָשָׂא	נָשְׂאוּ	Thr. 4, 16.
נִשְׂאֵי	נִשָּׂא	2 Sam. 23, 37.
נִשְׂאֵי	נָשְׂאוּ	Esr. 10, 44.
נִשְׁבְּרָה	נִשְׁבְּרוּ	1 Reg. 22, 49.

כְּתִיב	קְרִי	
נְשַׁיכִי	נְשָׁכֵךְ	2 Reg. 4, 7.
סָבְבוּנִי	סְבָבוּנִי	Ps. 17, 11.
סְבִיבָתָיו	סְבִיבֹתָיו	1 S. 26, 7.
סֹכְאִים	סֹכְכִים	Ez. 23, 42.
סוּתָהּ	סוּתוֹ	Gn. 49, 11.
סְפָרִים	סְפָרִנִים	1 Reg. 17, 31.
עַבְדוֹ	עַבְדִּי	1 Sam. 18, 22.
עָבְדָיִךְ	עַבְדְּךָ	1 Reg. 1, 27.
עָבֵר	עָבוּר	Jes. 28, 15.
עָבְרִנִי	עָבְרָם	Jos. 5, 1.
עַד	וְעַד	Job. 2, 7.
עוֹדֵינָה	עוֹדְרִנָה	Thr. 4, 17.
עוֹלָם	עֵילָם	Jer. 49, 36.
עוֹלָם	עֵילָם	Esr. 10, 2.
עוֹן	כּוֹרֵן	1 Sam. 18, 9.
עוֹפַי	עִיפַי	Jer. 40, 8.
עִזְרִים	עֲזָרִים	Jes. 30, 6.
עִזְזָה	עָזוּז	Hab. 3, 4.
עֻזּוֹרוֹ	עֻזִּרוֹ	Ez. 12, 14.
עִיזִית	עֲוִית	1 Chr. 1, 46.
עֵירִי	עֵירִיד	2 Sam. 13, 34.
עֵירִי	עֵירִיד	Job. 21, 20.
עֵירִי	עֵירִיד	Eccl. 4, 8.
עֵירֵיכֶם	עֵירֵיכֶם	Ez. 9, 5.
עֵירֵיתָם	עֵירֵיכֶם	Hos. 10, 10.
עַל	אֵל	1 Sam. 20, 24.
עַל	אֵל	2 Reg. 1, 31.
עַל	אֵל	Jes. 65, 7.
עַל	אֵל	Ez. 9, 5.
עַל	אֵלַי	Job. 7, 1.
עָלָה	עָלוּ	2 Reg. 24, 10.
עָלוֹ	עָלַי	1 Sam. 2, 10.
עָלוּמָיו	עֲלוּמָיו	Job. 20, 11.
עִלְּאוּ	עִלָּאִי	Dan. 3, 26.
עִלְּאוּ	עִלָּאִי	Dan. 3, 32.
עִלְּאָה	עִלָּאִי	Dan. 4, 14.
עִלְּאָה	עִלָּאִי	Dan. 4, 21.
עִלְּאָה	עִלָּאִי	Dan. 5, 18.
עִלְּאָה	עִלָּאִי	Dan. 7, 25.
עַלְוָה	עֵלִיָּה	1 Chr. 1, 51.
עָלִין	עֲלִילִין	Dan. 5, 8.
עַלְלַת	עֲלִילַת	Dan. 5, 10.
עוֹלָתָהּ	עֲוָלָתָהּ	Ps. 92, 16.
עִלָּהוֹ	עֲלוֹתָיו	Ez. 40, 26.
עָם	חָם	Jer. 17, 19.
עַמּוּרוֹת	עַמְּנוּחוֹת	Neh. 13, 23.
עַמִּירחוּד	עַמְּרוּחוֹד	2 S. 13, 37.
עַמִּים	חֲמִים	Thr. 1, 18.
עָנָן	עָנָה	Gn. 12, 3.
עַנְיֵי	עֲנִיֵּי	Am. 8, 4.
עַנְיֵי	עֲנִיֵּי	Job. 24, 4.
עָנְיִים	עֲנִיִּים	Jes. 32, 7.
עָנְיִים	עֲנִיִּים	Ps. 9, 19.
עָנְיִים	עֲנִיִּים	Ps. 9, 13.
עָנְיִים	עֲנִיִּים	Ps. 10, 12.
עָנְיִים	עֲנִיִּים	Prv. 14, 21.
עָנְיִים	עֲנִיִּים	Prv. 16, 19.
עָפְלִי	עָפְלֵי	1 Sam. 6, 4.
עָפְלֵיכֶם	עָפְלֵיכֶם	1 Sam. 6, 5.
עָפָלִים	עְכָבָרִים	1 Sam. 5, 9.
עָפְרֹן	עָפְרֵן	2 Chr. 13, 19.
עָצְתוֹ	עָצְתִי	Jes. 46, 11.
עָשָׂה	רַעֲשָׂה	1 Sam. 20, 2.
עָשׂוּ	עֲשֵׂי	Jes. 16, 3.
עֲשׂוּת	עֲשׂוֹת	1 Sam. 25, 18.
עָשִׂית	עָשִׂיתִי	Ez. 16, 31. 43. 47. 51.
עָשִׂיתָ	עָשִׂיתִי	2 Sam. 14, 21.
עָשָׂה	עָשָׂר	1 Reg. 22, 49.
עָשָׂרָה	עֲשֵׂרֵת	2 Reg. 24, 14.
עַתָּה	עַתִּיד	Ez. 23, 43.
עֲתִידִים	עֲתִדִים	Esth. 8, 13.
פַּחֲדוֹ	פַּחֲדִי	Job. 40, 17.
פְּטוּרִים	פְּטִירִים	1 Chr. 9, 33.
פַּטְשֵׁיגְרוֹן	פַּטְכֵּשֵׁיגְרוֹן	Dan. 3, 21.
פְּלִיאָה	פְּלִיאָה	Ps. 159, 6.

Digitized by Google

כְּתִיב	קְרִי
פָּלִיא	פֶּלִי Jud. 13, 18.
פְּלֶשְׁתִּים	פִּלְשְׁתִּים 1 Chr. 14, 10.
פִּקְחָה	פָּקַח Dan. 9, 18.
פְּרוֹ	פָּרְזוֹ Hab. 3, 14.
פַּרְסָיָא	פַּרְסָאָה Dan. 6, 22.
צְבָאוֹ	צְבָאָיו Ps. 148, 2.
צְבִיִּים	צְבוֹיִם Gn. 14, 8.
צִדְקָתוֹ	צִדְקָתִי Ez. 3, 20.
צִדְקָתוֹ	צִדְקָתִי Ez. 18, 24.
צִדְקָתוֹ	צִדְקוֹתַי Ez. 33, 18.
צְוָאוֹ	צְוָאֲרִי Gn. 33, 4.
צוּרָתוֹ	צוּרָתִי Ez. 43, 11.
צוּרָתוֹ	צוּרֹתַי Ez. 43, 11.
צַיְדָה	צַיִד Gn. 27, 3.
צִיקְ	צוּק 1 Chr. 6, 20.
צְלוּל	צָלִיל Jud. 7, 13.
צְעִירֶיהָ	צְעִירֶיהָ Jer. 48, 4.
צְעִירֵיהֶם	צְעִירֵיהֶם Jer. 14, 3.
צְפוּיֵי	צְפִיצֵי Ez. 4, 15.
צְרוֹפָה	צָרְפָה Ps. 26, 2.
קָדְמָיִךְ	קָלְטָךְ Dan. 6, 23.
קָוָה	קָו Jer. 31, 29.
קוֹמָת	קוֹמַת Jer. 52, 21.
קִיתָרוֹס	קַתְרוֹס Dan. 3, 5. 7.
קִיתָרוֹס	קַתְרוֹס Dan. 3, 10. 15.
קְלָלָתוֹ	קִלְלָתוֹ 2 Sam. 12, 2.
קָנִיתִי	קָנִיתָ Ruth 4, 5.
קָסוֹמֵי	קָסָמֵי 1 Sam. 28, 8.
קָצָה	קְצוֹ 2 Reg. 19, 25.
קְצוֹתֹתֵי	קְצוֹתָיו Ex. 39, 4.
קְרָאתִי	קָרָאת Jer. 3, 4.
קְרִיאֵי	קְרִיאֵי Num. 26, 9.
קְרִיאֵי	קְרִיאֵי Num. 1, 16.
רָאשָׁה	רֹאשׁ Jos. 21, 10.
רָאִיתָ	רָאוֹת Jes. 42, 20.
רָאִית	רָאוֹת Eccl. 5, 10.
רֹאשׁ	רָאשֵׁי Neh. 12, 46.
רְבוֹ	רָבִּי Hos. 8, 12.
רְבָנָן	רַבָּנָן Dan. 7, 10.
רְבִיעָיָא	רְבִיעָאָה Dan. 2, 40.
רְבִיעָיָא	רְבִיעָאָה Dan. 3, 25.
רְבִיעָיָא	רְבִיעָאָה Dan. 7, 7.
רְבִיעָיָא	רְבִיעָאָה Dan. 7, 23.
רַגְלוֹ	רַגְלָיו 1 Reg. 5, 17.
רַגְלַיִךְ	רַגְלַי 2 Sam. 22, 34.
רַגְלַיִךְ	רַגְלוֹ Ps. 105, 18.
רַגְלַיִךְ	רַגְלֵךְ Eccl. 4, 17.
רְדוֹפֵי	רְדָפַי Ps. 38, 21.
רָחִיטָס	רָהֲטֵינוּ Cant. 1, 14.
רַחֲמוֹ	רַחֲמָיו 2 Sam. 24, 14.
רָטָה	רָט Mich. 3, 2.
רָשָׁע	הָרָשָׁע Ez. 18, 20.
שְׁאוֹ	שָׁאֵי Jer. 13, 20.
שְׁבוּלַי	שִׁבְרֵי Jer. 18, 15.
שְׁבוּתָם	שְׁבִיתָם Zeph. 2, 7.
שְׁבוּתֵנוּ	שְׁבִיתֵנוּ Ps. 126, 4.
שְׁבִית	שְׁבוּת Ez. 16, 53.
שְׁבִית	שְׁבוּת Ez. 16, 53.
שְׁבִית	שְׁבוּת Ez. 24, 6.
שְׁבִית	שְׁבוּת Job. 42, 10.
שְׁבִירְתֵךְ	שְׁבִיתֵךְ Ez. 16, 53.
שְׁבִירְתֵךְ	שְׁבִיתֵךְ Thr. 2, 14.
שְׁבִירְתֶם	שְׁבִיתְכֶם Jer. 29, 14.
שְׁבָכָה	חֲשַׁבְכָּה 1 Reg. 7, 20.
שְׁבָצָתָם	שִׁבְצָתָם 2 Sam. 21, 9.
שְׁגָלְתִּ	שַׁגָּבְתְּ Jer. 3, 2.
שָׁהִין	שְׁהוֹן Job. 19, 29.
שָׁהַתְקְרִת	שְׁחַתְקֵרִים Eccl. 6, 10.
שׁוֹבָבִים	שׁוֹבָבִים Jer. 50, 6.
שׁוֹחַט	שָׁחִיט Jer. 9, 7.
שָׁוִי	שָׁוִיא Dan. 5, 21.
שׁוּם	שֹׁם 2 Sam. 14, 7.
שׁוֹמֵעַ	שָׁמֵעַ Jer. 17, 23.
שׁוּשָׁק	שִׁישַׁק 1 Reg. 14, 25.
שְׁטָרֵי	שֹׁטְרֵי 1 Chr. 27, 29.
שִׁיחָה	שִׂיחָה Jer. 18, 22.

כְּתִיב	קְרִי
שֵׁיט	שׁוּט Jes. 28, 15.
שִׁילָל	שׁוֹלֵל Mich. 1, 8.
שִׁימָה	שׂוֹמָה 2 Sam. 13, 32.
שִׁינֵיהֶם	מֵימֵי רַגְלֵיהֶם 2Rg18,27
שְׁכֵנְכִי	שָׁכַנְתִּי Jes. 4, 3.
שְׁכֵנְתִי	שָׁכַנְתִּי Jer. 51, 13.
שָׁלָה	שָׁלוּ Dan. 3, 29.
שָׁלוּ	שָׁלְוִי Ps. 105, 40.
חֲצָלָל	חֲלָלַל 1 Sam. 14, 32.
שְׁלֵמִית	שַׁלְמוֹת 1 Chr. 23, 9.
שָׁלְשׁוּ	שָׁלְשָׁה 2 Reg. 9, 25.
שְׁלִישִׁים	שָׁלְשׁוֹם Prv. 22, 20.
שְׁלִשִׁים	שָׁלְשׁוֹם 2 Sam. 23, 13.
שָׁם	שָׁמָּה 2 Sam. 23, 13.
שָׁמִיר	שָׁמוּר 2 Chr. 24, 24.
שְׁמִטוּתָהּ	שְׁמִטָּתָהּ 2 Reg. 9, 33.
שַׁלְמַי	שַׁלְמָי Esr. 2, 46.
שְׁמָלָתוֹ	שִׂמְלָתוֹ 1 S. 12, 20.
שָׁמָמוּ	שָׁמְמָה Ez. 35, 12.
שָׁמָצָא	שָׁמְצִי 2 Sam. 21, 21.
שְׁמָתָה	שָׁמְמָה 2 Reg. 21, 12.
שָׁמַתְתִּי	שָׁמַמְתִּי Jer. 4, 19.
שָׁנוּאַי	שָׂנְאַי 2 Sam. 5, 8.
שׂוֹנֵא	שׂוֹנְאַי Prv. 28, 16.
שָׁנִים	שָׁנָה 2 Reg. 8, 17.
שְׁנֵיהֶם	שְׁנֵיהֶן Dan. 7, 19.
מֵימֵי רַגְלֵיהֶם	שֵׁנֵיהֶם Jes.36,12.
שְׁנֵי	שְׁנַיִם 2 Reg. 17, 16.
שַׁעֲרָיו	שַׁעֲרֵי Jos. 1, 11.
שַׁעֲרֵירֵיהָ	שַׁעֲרִירִיָּה Hos. 6, 10.
שָׁפָכוּ	שָׁפְכָה Dt. 21, 7.
שָׁפָכוּ	שָׁפְכָה Ps. 73, 2.
שַׁפְרוּרוֹ	שַׁפְרוּרִי Jer. 40, 13.
שָׁפָרוּ	שָׁפְרִי Prv. 16, 27.
שְׁרִיקוֹת	שְׁרוּקֹת Jer. 18, 16.
שְׁרִיתִיךָ	שְׁרוּחֵךְ Jer. 15, 11.
שֵׁשׁ	שִׁשִּׁי Ez. 16, 13.
שַׁתָּ	שַׁתָּה Ps. 90, 8.
תָּאוֹ	תָּאִי Ez. 40, 36.
תְּבוּאָתוֹ	תְּבוּאָתָהּ Ez. 48, 18.
תְּהִלָּת	תְּהִלָּה Jer. 49, 25.
תְּכוּכַל	תְּכוּכָל Dan. 5, 16.
תְּכוּכַל	תְּכוּכָל Dan. 5, 16.
תּוֹלוֹן	תּוֹלְעָן 1 Chr. 4, 20.
תּוֹעֲבַת	תּוֹעֵבַת Prv. 6, 16.
תּוֹצְאוֹתָיו	תּוֹצָאוֹתָיו Jos. 18, 19.
תּוֹקְדַת	תּוֹקַדַת 2 Chr. 34, 22.
תּוֹרָתוֹ	תּוֹרֹתַי Ez. 44, 5.
תּוֹרָתוֹ	תּוֹרֹתַי Ez. 48, 11.
תַּזְנִיתֵךְ	תַּזְנוּתֵךְ Ez. 16, 25.
תְּחַיֵּינִי	תְּחַיֵּנִי Ps. 71, 20.
תָּחִיל	תָּחֹל Ez. 30, 16.
תְּחִתַּת	תַּחְתַּת 2Sam. 21, 9.
תַּחְתָּיו	תַּחְתָּו 2 Sam. 3, 12.
תַּחְתָּיו	תַּחְתָּו 2 Sam. 16, 8.
תַּחְתָּיו	תַּחְתָּו Job. 9, 13.
תַּחַת	וְתַחַת Jes. 55, 13.
תַּישַׁבְנָה	תֵּישַׁבְנָה Ez. 35, 9.
תְּכַשְּׁלִי	תְּכַשְּׁלִי Ez. 36, 14.
תְּלָאוּם	תְּלוּם 2 Sam. 21, 12.
תְּלִינִי	תְּלִינִי Ex. 16, 7.
תְּלִינִי	תְּלִינִי Num. 16, 11.
תַּלְכִי	תַּלְכִי Jer. 6, 25.
תְּמִרִּשׁ	תָּמְרֹשׁ Prv. 17, 13.
תְּרֻמַּר	תְּרֻמָּר 1 Reg. 9, 18.
תִּמְרִיק	תַּמְרִיק Prv. 20, 30.
תְּנִיאוּן	תְּנִיאוּן Num. 32, 7.
תַּנִּים	תַּנִּין Thr. 4, 3.
תַּעֲלוּזִי	תַּעֲלוּזִי Jer. 50, 7.
תַּעֲלַנִּי	תַּעֲלֵנִי Ps. 71, 20.
תַּעֲשֵׂת	תַּעֲשֶׂה Jer. 40, 16.
תָּפְרְשׂוּ	תָּפְרְשִׂי Jer. 50, 7.
תְּצָאוּ	תֵּצְאִי Jer. 6, 25.
תְּצָאֹתָיו	תֹּצְאֹתָיו Jos. 16, 3.
תְּקָנִי	תְּקָנֵי Jos. 6, 9.
תִּקְרָאִי	תִּקְרְאִי Jer. 3, 19.

כְּתִיב	קְרִי
תְּרוּב	תָּרִיב Prv. 3, 30.
תְּרִים	תָּרוּם Ps. 89, 18.
תְּרָצְנָה	תִּצְרְנָה Prv. 23, 26.
תְּשָׁנַלְנָה	תְּשָׁגַלְנָה Jes. 13, 16.
תְּשָׁנַלְנָה	תְּשָׁכַבְנָה Zach. 14, 2.
תְּשׁוּבִי	תָּשׁוּבִי Jer. 3, 19.
תְּשִׁיָּה	תְּשִׁיָּה Job. 30, 22.
תְּשָׁמְחוּ	תְּשַׁמֵּחוּ Jer. 50, 7.
תֵּת	תֵּתֶן 1 Reg. 17, 14.

§. 17.

כְּתִיב וְלֹא קְרִי

אִם	2 Sam. 13, 33.
אִם	2 Sam. 15, 21.
אִם	Jer. 39, 12.
אִם	Ruth 3, 12.
אֵת	Jer. 38, 16.
חֲמֵשׁ	Ez. 48, 16.
יְדֵרוֹ	Jer. 51, 3.
נָא	2 Reg. 5, 18.

§. 18.

לֹא מַפִּיק

לְאַתְנַנָּה	Jes. 23, 17.
לְאַתְנַנָּה	Jes. 23, 18.
עִזְבָה	2 Reg. 8, 6.

§. 19.

מְלֵין יְתֵרִין וְאוֹ

וְרוּחֲנָה	1 Chr. 7, 34.
יְאוּשִׁיהוּ	Jer. 27, 11.
יְהוֹשׁוּעַ	Jud. 2, 7.
יַעֲקוֹב	Lev. 26, 42.
יַעֲקוֹב	Jer. 30, 18.
יַעֲקוֹב	Jer. 33, 26.
יַעֲקוֹב	Jer. 46, 27.
יַעֲקוֹב	Jer. 51, 19.
כֹּחַ	Dan. 11, 6.

§. 20.

אֵלֵין מְלֵין מְלָעֵיל בְּמַעֲמָא

אֲבִי	Ez. 5, 13.
אֲחֻז	Job. 23, 9.
אֲנָא	Gn. 50, 17
אֲרִיוֵךְ	Jes. 16, 9.
אַתָּה	Hab. 2, 16.
בְּאֵה	Gn. 29, 9.
בְּאֵה	Ex. 3, 9.
בְּאֵה	Num. 32, 19.
בְּנִימִן	Gn. 45, 14.
בְּעֵרָה	Hos. 7, 4.
הֲבָאָה	Gn. 46, 27.
הֲבָת	Ex. 1, 10.
הַבָּתִים	Ex. 12, 7.
הַחִיצֹנָה	2 Reg. 18, 18.
הֵיךְ	Ex. 10, 14.
הָעִיר	Dt. 22, 18.
הָעֵם	Ex. 3, 21.
הָקְלֹ	Gn. 8, 8.
הַשְׁמַע	Dt. 4, 33.
וּבֹאר	Ex. 7, 28.
וְחֻצַר	Dt. 28, 52.
וְחִצַּרְתִּי	Jer. 10, 18.
וְהַשִּׁבוֹתִי	Am. 1, 8.
וַיְבָא	Gn. 7, 7.
וַיְבָא	Gn. 27, 25.
וַיְמַח	Gn. 7, 23.
וַיֵּצֵא	Gn. 8, 18.
וַיֵּצֵא	Num. 17, 23.
וַיִּצֶץ	Num. 17, 23.
וַיִּשָּׁאֵר	Gn. 7, 23.
וַיִּתֵּא	Dt. 33, 21.

וּלְמַה	Num 11, 11.
וּמִלֶּךְ	Jer. 23, 5.
וְעֹנֵר	Jer. 24, 24.
וּפְנִיתִי	Lev. 26, 9.
וְתִתְהַלֵּךְ	Ex. 9, 23.
יְבָא	Dt. 1, 38.
יְדַמּוֹ	Jer. 23, 12.
יְרֵע	Job. 20, 26.
יְרֵא	Ex. 6, 21.
לְבֵעַר	Num. 24, 22.
לְמַה	Ex. 6, 22.
לְמַה	Job. 7, 20.
מֵאָה	Dt. 22, 19.
מַעֲלֵה	Dt. 28, 43.
מֵעַם	Ex. 11, 8.
מִצְרָה	Jon. 2, 3.
נוֹחַר	2 Sam. 17, 12.
נְחָה	Jes. 7, 2.
נְכַר	Dt. 31, 16.
צְעָרָה	Gn. 19, 23.
קְלִי	Gn. 8, 11.
שְׁבָה	Ex. 4, 7.
שְׁמוֹ	Num. 11, 8.
שְׁמוֹ	Ex. 5, 14.
תַּחַת	Prv. 17, 10.
תְּעֹר	Jes. 16, 8.

§. 21.

אֵלֵין מְלֵין מְלָרַע בְּמַעֲמָא

אֵיכָכָה	Esth. 8, 6.
אֵיכָכָה	Esth. 8, 6.
אַנָה	Dt. 1, 28.
אַנֹכִי	Job. 33, 9.
אִשֶּׁה	Lev. 1, 9.
בְּאֵה	Gn. 29, 6.
בְּזֹעַת	Gn. 3, 19.
בְּנֹר	Num. 32, 37.
בְּנֹר	Num. 32, 38.
גִּילִי	Zach. 9, 9.
הַבְאָה	Gn. 46, 26.
הַצְלִיחָה	Ps. 118, 25.
הַצֶּלַע	Gn. 2, 22.
וְהַבְרִילָה	Ex. 26, 33.
וְהַבְרֵאָה	Lev. 15, 29.
וְהֻצַר	Dt. 28, 52.
וַיִּמַּחוּ	Gn. 7, 23.
וַיֵּשֶׁד	Ruth 4, 1.
וְכֹהֲנִי	Ex. 28, 41.
וְכֹהֵנָה	Ex. 12, 11.
וְלִמַּה	Num. 20, 4.
וְלִמַּה	Num. 20, 5.
וְסָרוּ	Ex. 8, 7.
וְעֹנֵר	Num. 24, 24.
וְרִבָּה	Ex. 23, 19.
וְשִׁבָּה	Lev. 22, 13.
זִמְרָתִי	Ps. 17, 3.
יֹאכַל	Dt. 28, 33.
יִשְׁפּוֹטוּ	Ex. 18, 26.
כְּמַה	Gn. 47, 8.
לְמַה	Ex. 5, 22.
לְמַה	Num. 11, 11.
לְמַה	Num. 21, 5.
נְמוּ	Ps. 76, 6.
נְשֹׁק	1 Reg. 19, 18.
סוֹרָה	Jud. 4, 18.
סוֹרָה	Jud. 4, 18.
עוֹרִי	Jud. 5, 12.
עוֹרִי	Jud. 5, 12.
עִתָּה	Num. 24, 17.
קָאָה	Lev. 18, 28.
קוֹמָה	Num. 10, 35.
קוֹמָה	2 Chr. 6, 41.
רְפָאָה	Ps. 41, 5.
שְׁבוֹ	Gn. 34, 29.
שׁוּבָה	Num. 10, 36.
תּוֹסִיפִי	Jes. 47, 1.
תּוֹסִיפִי	Jes. 47, 5.

Digitized by Google

Hos. 13, 12.	אפרים
1 Reg. 11, 37.	אקח
Jes. 47, 3.	אקח
1 Reg. 11, 13.	אקרע
Jes. 33, 10.	ארומם
Gn. 11, 11.	ארפכשד
Dt. 32, 13.	ארץ
Jes. 14, 9.	ארץ
Jes. 14, 21.	ארץ
Jes. 33, 9.	ארץ
Jes. 44, 23.	ארץ
Jes. 49, 13.	ארץ
Jes. 51, 16.	ארץ
Jes. 52, 10.	ארץ
Jer. 16, 19.	ארץ
Jer. 9, 18.	ארץ
Zach. 12, 1.	ארץ
Gn. 24, 19.	אשאב
Zach. 7, 13.	אשמע
Jer. 22, 14.	בארז
Ex. 28, 42.	בד
1 Chr. 16, 22.	במשיחי
1 Reg. 21, 27.	בשק
Ruth 4, 4.	גאל
Thr. 3, 35.	גבר
Ez. 18, 12.	גזל
1 Reg. 9, 17.	גזר
2 Chr. 17, 4.	דרש
Cant. 2, 4.	היין
Num. 22, 28.	הכיתני
Am. 6, 10.	הס
2 Sam. 14, 7.	הרג
Neh. 9, 26.	שרגו
2 Reg. 21, 9.	הרע
1 Chr. 22, 13.	ואמץ
1 Sam. 17, 9.	והכני
Ez. 47, 9.	וחי
Dt. 32, 15.	ויבעט
2 Reg. 17, 15.	ויהבלו
Ez. 15, 5.	ויחר
Hos. 12, 5.	ויכל
Mal. 3, 16.	וישמע
Jer. 6, 10.	וישמעו
Jos. 5, 14.	וישתחו
Jes. 44, 15.	וישתחו
Jer. 2, 19.	ומר
Dan. 11, 5.	ומשל
Num. 23, 18.	ושמע
2 Reg. 19, 16.	ושמע
Jes. 37, 17.	ושמע
Ez. 18, 16.	חבל
2 Chr. 26, 12.	חיל
1 Chr. 2, 39.	חלץ
Hab. 1, 9.	יבוא שלה
Dt. 16, 16.	יבחר
Neh. 6, 11.	יברח
Ruth 4, 22.	יגאל
Jer. 17, 8.	ידאג
Jes. 42, 25.	ידע
Jes. 53, 7.	יובל
Hos. 10, 6.	יובל
Jes. 28, 28.	יודק
Jes. 57, 20.	יוכל
Ex. 31, 14.	יומת
Ez. 18, 13.	יומת
Hos. 10, 14.	יושד
Jes. 15, 5.	יזעק
Ez. 3, 27.	יחדל
Jes. 31, 4.	יחת
Gn. 49, 27.	יטרף
Jes. 54, 3.	יירש
Jer. 17, 11.	ילד
Jes. 32, 7.	יעץ
Lev. 21, 10.	פרע
Jes. 54, 17.	יצלח
Zach. 6, 12.	יצמח
Jes. 49, 25.	יקח
Ez. 18, 8.	יקח

Jes. 16, 10	השבתי
Jud. 6, 19.	ויגש
1 Reg. 19, 5.	ויישן
1 Chr. 4, 15.	וקנז
1 Sam. 17, 45.	חרפת
Jes. 33, 12.	יצתו
Jer. 2, 14.	לבז
Jud. 1, 31.	למס
Jud. 1, 35.	למס
Ps. 89, 45.	מגרתה

§. 33.

פַּתַח בִּמְקֹם קָמֶץ

Jer. 23, 12.	ידחו

§. 34.

מִלִּין קַדְמִישִׁין בַּאוֹרַיְתָא

Gn. 18, 3.	אדני
Gn. 19, 18.	אדני
Ex. 3, 14.	אהיה
Ex. 3, 14.	אהיה
Ex. 3, 14.	אהיה
Gn. 16, 13.	אל
Gn. 33, 20.	אל
Gn. 35, 7.	אל
Num. 23, 8.	אל
Num. 23, 23.	אל
Num. 24, 4.	אל
Num. 24, 16.	אל
Num. 24, 23.	אל
Dt. 3, 24.	אל
Dt. 32, 17.	אלח
Gn. 31, 42.	אלהי
Gn. 31, 42.	אלהי
Gn. 31, 53.	אלהי
Gn. 33, 20.	אלהי
Dt. 10, 17.	אלהי
Dt. 31, 17.	אלהי
Lev. 24, 15.	אלהיו
Gn. 3, 5.	אלהים
Gn. 20, 13.	אלהים
Gn. 32, 3.	אלהים
Gn. 32, 29.	אלהים
Ex. 22, 27.	אלהים
Ex. 35, 31.	אלהים
Num. 22, 9.	אלהים
Num. 23, 4.	אלהים
Dt. 4, 7.	אלהים
Dt. 4, 33.	אלהים
Dt. 4, 34.	אלהים
Dt. 5, 24.	אלהים
Gn. 31, 13.	האל
Gn. 6, 11.	האלהים
Gn. 35, 7.	האלהים
Dt. 10, 17.	ואדני
Gn. 31, 29.	ואלהי
Ex. 21, 13.	והאלהים
Gn. 35, 1	לאל
Dt. 1, 17.	לאלהים

§. 35.

קָמֶץ בְּזָקֵף קָטָן

Jes. 57, 1.	אבד
Mich. 4, 9.	אבד
1 Reg. 18, 12.	אדע
Jer. 20, 8.	אזעק
Ez. 18, 6.	אכל
Ez. 18, 15.	אכל
Num. 22, 18.	אלהי
Dt. 18, 16.	אלהי
Dt. 26, 14.	אלהי
1 Reg. 3, 7.	אלהי
1 Reg. 17, 20.	אלהי
1 Reg. 17, 21.	אלהי
Esr. 1, 9.	אלם

1 Sam. 14, 36.	2 Sam. 17, 14.
1 Sam. 16, 2.	2 Sam. 16, 13.
1 Sam. 16, 12.	2 Sam. 18, 2.
1 Sam. 17, 37.	2 Sam. 21, 1.
1 Sam. 21, 10.	2 Sam. 21, 6.
1 Sam. 23, 2.	2 Sam. 24, 10.
1 Sam. 23, 11.	2 Sam. 24, 11.
2 Sam. 5, 2.	2 Sam. 24, 23.
2 Sam. 5, 19.	1 Reg. 13, 20.
2 Sam. 6, 20.	Jer. 38. 28.
2 Sam. 7, 4.	Ez. 3, 16.
2 Sam. 12, 13.	

§. 30.

פַּתַח בְּאָסָף

Dan. 2, 42.	חסף
1 Reg. 3, 25.	לאחת

§. 31.

פַּתַח בְּאֶתְנָח

Ps. 86, 2.	אלהי
Ps. 5, 5.	אתה
Ps. 40, 18.	אתה
1 Sam. 10, 2.	צלצח
1 Sam. 27, 4.	גת
2 Sam. 2, 27.	דברת
2 Reg. 20, 19.	דברת
Jes. 39, 8.	דברת
Jes. 55, 13	הדס
Ps. 90, 12.	הודע
Ps. 26, 1.	הלכתי
2 Sam. 20, 24.	המס
1 Reg. 4, 6.	המס
Jer. 8, 21.	השברתי
Ps. 119, 99.	השכלתי
2 Sam. 6, 7.	השל
Prv. 30, 9.	וגנבתי
1 Chr. 29, 23.	ויצלח
Job. 42, 6.	ונחמתי
Gn. 27, 2.	זקנתי
Ps. 102, 26.	יסדת
Jer. 51, 58.	יצתו
Ps. 137, 6.	ירושלם
Jes. 8, 6.	לאט
Jud. 1, 28.	למס
Ps. 107, 35.	מים
Dan. 4, 28.	נפל
Jer. 8, 5.	נצחת
Jer. 7, 10.	נצלנו
Ez. 19, 4.	נתפש
Ps. 119, 13.	ספרתי
Prv. 24, 30.	עברתי
Job. 20, 4.	עד
Job. 34, 5.	צדקתי
Jes. 33, 9.	קמל
Jes. 33, 11.	קש
Ps. 88, 14.	שועתי
Prv. 30, 15.	תשבענה

§. 32.

פַּתַח בְּסֹף פָּסוּקָא

1 Sam. 18, 28.	אהבתהו
1 Reg. 21, 27.	אט
Neh. 5, 14.	אכלתי
1 Sam. 12, 11.	גת
1 Sam. 21, 13.	גת
1 Sam. 27, 2.	גת
Jud. 6, 36. 37.	דברת
2 Sam. 7, 25.	דברת
1 Chr. 17, 23.	דברת
1 Sam. 15, 20.	החרמתי
1 Sam. 15, 15.	החרמנו
Jer. 35, 4.	חסף
Neh. 2, 16.	הגדתי
Ps. 139, 3.	הסכנת שלה

Num. 16, 26.	תספו
Num. 13, 32.	תרו
2 Chr. 29, 11.	תשלו
Dt. 2, 5.	תתגרו

§. 22.

נְוֹן דַּחֲפוּכָא בֵּין פְּסוּקִין

Num. 10, 34.	לקל הפסוק
Num. 10, 36.	ולקל הפסוק

§. 23.

אַלְפִין נָחִין

Neh. 6, 8.	א בוֹאָם
1 Reg. 11, 39.	א וְאַנֶּה
Ez. 47, 8.	א וְנִרְפְּאוּ
Ps. 99, 6.	א קֹרְאִים

§. 24.

אַתְנָן נָעִין

Ps. 135, 5.	א ואדנינו
Ps. 136, 3.	א לאדני
Neh. 8, 10.	א לאדנינו

§. 25.

אֵלֵּין אַתְנָן נְקִדָן

Gn. 18, 9.	אליו ויו
Num. 21, 30.	אשר י
Gn. 37, 12.	את
Ez. 41, 20.	ההיכל
Jes. 44, 9.	המה
Num. 3, 39.	ואהרן
Gn. 16, 5.	וביניך י
Gn. 19, 33.	ובקומה ו
Gn. 33, 4.	וישקהו
Num. 29, 15.	ועשרון ו
2 Sam. 19, 20.	יצא
Ps. 27, 13.	לולא
Dt. 29, 28.	לנו ולבנינו עד עולם
Num. 9, 10.	רחקה פ
Ez. 46, 22.	מהקצעות

§. 26.

סְגוֹלָא בְּלָא מַקַּף

Ps. 47, 5.	את
Ps. 60, 2.	את
Prv. 3, 12.	את
Esth. 2, 5.	בן
Neh. 6, 18.	בן

§. 27.

סְגוֹלָא בְּסֹף פְּסוּקָא

1 Chr. 1, 17.	ומשך

§. 28.

סְגוֹלָא בְּאֶתְנָח

Ps. 35, 20.	ארץ
Ps. 48, 11.	ארץ
Prv. 30, 21.	ארץ
Ps. 130, 7.	החסד
1 Chr. 7, 18.	המלכת
Prv. 30, 14.	מארץ
Ps. 35, 19.	שקר
Ps. 69, 5.	שקר

§. 29.

פְּסִקָא בְּאֶמְצַע פְּסוּקָא

Gn. 35, 22.	Jos. 8, 24.
Num. 25, 19.	Jud. 2, 1.
Dt. 2, 8.	1 Sam. 10, 22.
Jos. 4, 1.	1 Sam. 14, 19.

Digitized by Google

§. 45.

שָׁבָא בְּאָתְנַח

Ps. 119, 65. עבדך
Ps. 45, 6. יסדו

§. 46.

אַתְנָח תְּלוּיָא

Jud. 18, 30. נ מנשה
Ps. 80, 14. ע מיער
Job. 38, 13. ע רשעים
Job. 38, 15. ע מרשעים

§. 47.

סָמָךְ בְּיָהּ שְׁמוֹ

Gn. 1, 1. בראשית
Gn. 49, 8. יהודה
Ex. 14, 28. הבאים
Lev. 16, 8. שני
Num. 24, 5. מה
Dt. 31, 28. ואעידה

§. 48.

חֲלוּפִין

בֵּין בֶּן־אָשֵׁר וּבֵין בֶּן־נַפְתָּלִי:

ב״א	ב״נ
תְּחִיתוּ אֶרֶץ	וְחִיתֹר־אֶרֶץ
מִבֶּל־עֵץ חָגֹן	מִבֶּל־עֵץ חָגֹן
וְהִשְׁקָה אֶת כֹּל	וְחִשְׁקָה אֶת־כֹּל
בְּעֻצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה	בְּעֻצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה
אֲשֶׁר בְּרֹאשִׁי	אֲשֶׁר־בְּרֹאשִׁי
תֶּחְתַּלֶּךְ מז	תֶּחְתַּלֶּךְ־מז
אֶת־כֹּל חֻקִּים	אֶת כָּל חֻקִּים
וְכֹכֶל דְּגֵי הַיָּם	וּבְכֹל דְּגֵי הַיָּם
וַיְמַצְּאוּ בְקָטָן	וַיִּמְצְאוּ־בְקָטָן
וַיֹּאחֶל כַּד סְדוֹם	וַיֹּאחֶל כַּד סְדוֹם
יְחִי כְּהַצִּיאָם	וְיִחִי מְהַצִּיאָם
אֶת־בֶּן הַגֵּר	אֶת בֶּן הַגֵּר
גֵּר־תּוֹשָׁב	גֵּר וְתוֹשָׁב
לָא אֹרֵנִי	לֹא־אֹרְנִי
וְאֶת תִּצְמֹדִים	וְאֶת־תִּצְמֹדִים
תָּשֹׁב תַּעֲנֹרָה	תָּשֹׁב תַּעֲנֹרָה
כִּי־פֹתֵחַ תִּפְתִּיב	כִּי פֹתֵחַ תִּפְתִּיב
עֲלֵי קְלָלָתֵךְ	עֲלֵי קְלָלָתֵךְ
וְיִתֵּן לְךָ תַּאלַתִּים	וְיִתֶּן־לְךָ תַּאלַתִּים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ	וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
וְרַצְּקֵנִי	וְרַצְּקֵנִי
וְצַל־חַרְבְּךָ	וְצַל־חַרְבֶּךָ
וְיִתֵּן־לְךָ אֶת	וְיִתֶּן־לְךָ
יִשְׁשׂכָר	יִשָּׂשכָר
וַיֹּאמֶר יִצְחָק מָן	וַיֹּאמֶר יִצְחָק מִן־חַטָּרָה
וְכָל־שֶׂה חוּם	וְכָל שֶׂה
וְהַחַנְטִירָה	וְהַחַנְטִירָה
אֶל חַמַּחֲנָה	אֶל תַּחַת
וְהִיא תַּחְתֹּנָה	חַמַּחֲנָה
כִּי יִפְגְּשֵׁךְ	כִּי יִפְגָּשֵׁךְ
לֹא אֲשַׁלְּחֵךְ	לֹא אֲשַׁלְּחֵךְ
כִּי עַל כֵּן רְאִיתִי	עַל־כֵּן רְאִיתִי
קְרָא שָׁם־חַמָּקִים	קְרָא שָׁם חַמָּקִים
וַיֹּאחֶב אֶת	וַיֹּאחֶב אֶת
וְנִתְּתִי לְךָ וְלִזְרֵךְ	וְנִתְּתִי לְךָ וְלִזְרֵךְ
אֱלוֹהֵי־קֶרֶת	אֱלוֹהֵי קֶרֶת
וַיִּתְנַכְּלוּ אוֹתוֹ	וַיִּתְנַכְּלוּ
יְפֵה תֹאַר	יְפֵה תֹאַר
וַיִּקְרָא שֵׁם־יוֹסֵף	שֵׁם יוֹסֵף
כִּי לֹא־לִי יִהְיֶה	כִּי לָא לִי יִהְיֶה
אֶת־כֹּל מַאֲמָה	אֶת כֹּל מַאֲמָה
וּלְיוֹסֵף יָלַד	וְלִיוֹסֵף יָלַד
אֶת כֹּל אֲשֶׁר	אֶת כֹּל
בְּהָתְחַנְנוֹ	בְּהָתְחַנְנוֹ
כְּמַרְגְּלִים	כְּמְרַגְּלִים
הִישְׁלְכוּ אִבּ	הַיְשׁ־לָכֶם אָב
אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי	אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי
בְּנִימִן אֲחִיו	בִּנְיָמִן אֲחִיו

Ez. 40, 4.	שמע
Ez. 44, 5.	שמע
Hab. 3, 17.	חפרח

§. 38.

קָמָץ בְּסִגּוֹלְתָּא

Jer. 31, 8. ארץ

§. 39.

קָמָץ בְּסָמִיךְ

Ez. 13, 9. ובכתב

§. 40.

קָמָץ בְּקַדְמָא

Jer. 8, 6.	ואשמע
Jer. 25, 30.	ישאג
Num. 23, 24.	עם
Jer. 6, 26.	שק

§. 41.

קָמָץ בְּרְבִיעִי

Lev. 5, 23.	גזל
1 Reg. 7, 18.	האחת
Dt. 13, 6.	יומת
Lev. 16, 4.	ילבש
Jes. 6, 10.	ישמע
Jes. 44, 26.	תושב

§. 42.

קָמָץ בְּתָחְבִּיר

Lev. 5, 18.	שגג
Ps. 35, 10.	כל

§. 43.

קַדְיָא וְלָא כְתִיבָא

2 Sam. 16, 23.	איש
Ruth 3, 5.	אלי
Ruth 3, 17.	אלי
Jer. 31, 38.	באים
Jud. 20, 13.	בני
2 Reg. 19, 37.	בניו
2 Sam. 18, 20.	כן
Jer. 50, 29.	לה
2 Sam. 8, 3.	פרת
2 Reg. 19, 31.	צבאות

§. 44.

אַתְנָח רָפִין

Zeph. 2, 14.	ה ארזה
Ez. 23, 42.	ב בה
Ez. 22, 18.	ה גשמה
Lev. 14, 56.	ש ולשאת
Jes. 6, 6.	ה ועצה
Jud. 16, 16.	ל ותאלצהו
Jes. 22, 10.	ת ותחצו
Ez. 24, 6.	ה חלאתה
Jes. 59, 17.	מ כמעיל
Num. 32, 42.	ה לה
Zach. 5, 11.	ה לה
Jes. 44, 19.	ה להעצבה
Job. 7, 20.	מ למה
Ps. 104, 18.	ש לשפנים
Prv. 21, 22.	ה מבטחה
Jud. 8, 2.	ב מבציר
Ez. 32, 30.	ג מגבורתם
Jes. 18, 5.	ה נצה
Prv. 12, 28	ה נתיבה
Ps. 76, 4.	פ רשפי
Ez. 31, 4.	ל שלחה
Ps. 74, 7.	ל שלחו
Zach. 4, 12.	ש שתי

2 Reg. 24, 4.	שפך
Dt. 10, 20.	תדבק
Hos. 13, 4.	תדע
1 Reg. 22, 22.	תוכל
2 Chr. 18, 21.	תוכל
Ex. 34, 19.	תזכר
Lev. 25, 4.	תזרע
Dt. 22, 9.	תזרע
Mich. 4, 11.	תחנף
Jes. 34, 10.	תחרב
Jos. 8, 1.	תחת
Ez. 2, 6.	תחת
Ez. 17, 9.	תיבש
Zach. 11, 17.	תיבש
Jer. 10, 2.	תלמדו
Thr. 3, 22.	תמנו
Num. 18, 20.	תנחל
Dt. 28, 67.	תפחד
Dan. 11, 27.	תצלח
Jes. 43, 19.	תצמח
Num. 3, 47.	תקח
Ez. 5, 4.	תקח
Mich. 6, 14.	תשבע
2 Sam. 12, 3.	תשכב
Jes. 46, 13.	תרחק
Neh. 9, 27.	תשמע

§. 36.

קָמָץ בְּמֵרְחָא

Num. 13, 8.	אפרים
Jud. 17, 1.	אפרים
Jes. 5, 9.	באזני
Jes. 22, 14.	באזני
Lev. 27, 10.	ברע
1 Reg. 5, 31.	חבית
Num. 9, 2.	הפסח
Dt. 9, 14.	ורב
Jer. 3, 9.	ותחנף
Jes. 14, 27.	יעץ
Jes. 27, 10	ירבץ
Jer. 8, 1.	ירושלם
Jer. 13, 13.	ירושלם
Num 21, 6.	רב

§. 37.

קָמָץ בְּלָא אָסָף

Ps. 143, 12.	איבי
Ps. 35, 24.	אלהי
Ps. 71, 22.	אלהי
2 Chr. 2, 3.	אלהי
Ps. 143, 10	אלהי
Job. 37, 6.	ארץ
Ps. 143, 8.	בטחתי
Ps. 128, 4.	גבר
Ps. 119, 5.	דרכי
Ps. 126, 6.	חזרע
Ez. 17, 15.	היצלח
2 Chr. 28, 13.	אף
Eccl. 11, 9.	ודע
Joel 2, 14.	ונחם
1 Chr. 26, 9.	חיל
Hos. 6, 1.	טרף
Job. 21, 17.	ידפך
Hos. 8, 7.	יזרעו
Ps. 116, 19.	ירושלם
Ps. 135, 21.	ירושלם
Ps. 137, 5.	ירושלם
Ps. 137, 7.	ירושלם
Joel 4, 16.	ישאג
Ps. 59, 7.	ככלב
Ps. 59, 15.	ככלב
Prv. 6, 26.	לחם
Neh. 13, 20.	לירושלם
Ez. 25, 3.	נחל
Am. 3, 8.	שאג
Esth. 8, 15.	שושן

Hos. 10, 6	יקח
Hos. 11, 10.	ישאג
Am. 1, 2.	ישאג
Hos. 4, 12.	ישאל
Jes. 53, 11.	ישבע
Hab. 2, 5.	ישבע
Lev. 17, 3.	ישחט
Hab. 1, 10.	ישחק
Ruth 4, 22.	ישי
1 Chr. 29, 26.	ישי
Ex. 22, 26.	ישכב
Ez. 7, 12.	ישמח
Ez. 3, 27.	ישמע
Hab. 1, 10.	יתקלס
Zach. 9, 14.	יתקע
1 Chr. 16, 18.	כנען
2 Reg. 11, 12.	כף
Thr. 3, 41.	כפים
Gn. 11, 3.	לאבן
Jud. 7, 5.	לבד
1 Reg. 6, 4.	לבית
Esr. 2, 21.	לחם
1 Chr. 2, 51.	לחם
2 Chr. 29, 34.	למעט
Esth. 4, 12.	למרדכי
Dt. 27, 9.	לעם
Gn. 32, 21.	לפני
Dt. 32, 41.	לצרי
Gn. 27, 36.	לקח
Jes. 53, 8.	לקח
Ez. 18, 17.	לקח
Dt. 33, 13.	מטל
Dt. 8, 7.	מים
Gn. 49, 25.	מעל
Dt. 28, 62.	מעט
2 Sam. 12, 8.	מעט
Hos. 8, 10.	מעט
Neh. 1, 3.	מפרצת
Am. 2, 14.	מקל
Jer. 4, 18.	מר
2 Chr. 36, 13.	מרד
Dan. 11, 4.	משל
Ez. 3, 21.	מזהר
Ez. 33, 6.	נזהר
Lev. 25, 20.	מרע
Jes. 32, 14.	נטש
Esth. 3, 12.	נכתב
2 Reg. 14, 28.	נלחם
Ez. 33, 6.	נלקח
2 Sam. 17, 22.	נעדר
Zeph. 3, 5.	נעדר
Jud. 5, 27.	נפל
1 Reg. 13, 5.	נקרע
Thr. 5, 5.	נרדפנו
Jes. 30, 16.	נרכב
Hos. 14, 4.	נרכב
Eccl. 2, 16.	נשכח
Jer. 3, 21.	נשמע
Ez. 18, 16.	נתן
Gn. 44, 10.	עבד
Gn. 44, 17.	עבד
Jes. 58, 2.	עזב
1 Chr. 25, 31.	עזר
2 Sam. 23, 1.	על
Dt. 32, 21.	עם
Dt. 33, 5.	עם
Dt. 33, 21.	עם
Lev. 5, 23.	עשק
Ruth 4, 18.	פרץ
Num. 22, 26.	צר
1 Sam. 21, 10.	קח
Jos. 17, 14.	רב
Gn. 31, 18.	רכש
Jos. 19, 50.	שאל
Jud. 8, 26.	שאל
Jer. 10, 20.	שדד
Ob. 1, 1.	שלח
Lev. 17, 4.	שפך

Digitized by Google

ב״א	ב״ב	ב״ג	ב״ד	ב״ה	ב״ו
רָמָתָ֖ה וּשׁוּחָ֑ה	תִּמְנָ֥ה וּשׁוּחָ֖ה	חוּשָׁ֥ה בַּת	וְאֶל כָּל עֵדוֹת	וְכָל מִנְאָצַי	לְבֵית יִצְחָק
וּבְנֵי־דָ֖ן	וּבְנֵי דָ֑ן	וְאֶל כָּל עֵדוֹת	וְכָל מִנְאָצַי	לְבֵית יִצְחָק	אֲשֶׁר יִחַד־לָהֶם
לְבֵית־דָּ֣ן	לְבֵית יִצְחָ֑ק	וְכָל מִנְאָצַי	לְבֵית יִצְחָק	יִחַד־לָהֶם	וַיְגָרְשׁוּם
אֲשֶׁר יִחַ֥ד לָהֶ֖ם	יִחַד־לָהֶ֑ם	וַיִּתְאַבְּלוּ	וַתְּכַנְּנִי	וַיְגָרְשׁוּם	חֲמַדְבְּרִים
וַיְגָרְשׁוּם	וַיְגָרְשׁוּם	וַתְּכַנְּנִי	וַיִּכְחֲשׁוּ	חֲמַדְבְּרִים	כִּי־טוֹב לִי
חֲמַדְבְּרִים	חֲמַדְבְּרִים	וַיִּכְחֲשׁוּ	אֲשֶׁר בְּחוֹכְכֶם	כִּי־טוֹב לִי	אִז יָשִׁיר
כִּי־טוֹב לִי	כִּי־טוֹב לִי	כָּל־חוֹגְרֵי	כָּל חוֹגְרֵי	אִז יָשִׁיר	וַיְאַמְּרוּ בִיי
אִז יָשִׁיר מֹשֶׁה	אִז יָשִׁיר	בֶּן־אֹתָרִי	בֶּן־אֹתָרִי	וַיְאַמְּרוּ בִיי	זֹאת אֵלִי וְאַנְוֵהוּ
וַיְאַמְּרוּ בִיי	וַיְאַמְּרוּ בִיי	זֹאת יְהִידָה	זֹאת יְהִידָה	זֹאת אֵלִי וְאַנְוֵהוּ	עִם זוּ גְּאֻלַּת
זֹאת אֵלִי וְאַנְוֵהוּ	זֹאת אֵלִי וְאַנְוֵהוּ	בִּכּוּר תַּרְחֲמָה	בִּכּוּר תַּרְחֲמָה	עִם זוּ גְּאֻלַּת	וְחִטְעַמּוּ
עִם זוּ גְּאֻלַּת	עִם זוּ גְּאֻלַּת	וְיִחְיֶה	וְיִחְיֶה	וְחִטְעַמּוּ	כָּל חֲמַחְלַת
וְחִטְעַמּוּ	וְחִטְעַמּוּ	לְךָ וְלִזְרֹעֲךָ	לְךָ וְלִזְרֹעֲךָ	כָּל חֲמַחְלַת	אֶל כָּל עֵדוֹת
כָּל חֲמַחְלַת	כָּל חֲמַחְלַת	וְזֹאת יְתַחַטֵּא	וְזֹאת יְתַחַטֵּא	אֶל כָּל עֵדוֹת	מָוֶת־יוֹמָם
אֶל כָּל עֵדוֹת	אֶל־כָּל עֵדוֹת	אֵין צְמִיד	אֵין צְמִיד	עַל־חֲצִיר	אוֹ בַת אֵמוֹ
עַל חֲצִיר	עַל־חֲצִיר	חֲבִנְעָנִי	חֲבִנְעָנִי	אוֹ יְרֵחַ יְרֵחַ	שְׁתִּים
אוֹ יְרֵחַ יְרֵחַ	אוֹ יְרֵחַ יְרֵחַ	שָׁם תִּמְקוֹם	שָׁם תִּמְקוֹם	לֹא יְהִידְלֶךָ	שַׁבְתְּכֶם
לֹא יְהִידְלֶךָ	לֹא יְהִידְלֶךָ	לְסִבִּיב	לְסִבִּיב	כִּי יִגְנֹב	אֶת מוֹעֲדֵי
כִּי יִגְנֹב	כִּי יִגְנֹב	נְתַן סִיחֹן	נְתַן סִיחֹן	עַל כָּל דִּבְרֵי	וְיִחְיֶה
עַל כָּל דִּבְרֵי	עַל־כָּל	עַל תִּמְרֵי	עַל תִּמְרֵי	בְּךָ־תַעֲשֶׂה	וְלִבְתְחֶתְךָ
בְּךָ־תַעֲשֶׂה	בְּךָ־תַעֲשֶׂה	וַיְדַבְּרוּ	וַיְדַבְּרוּ	לֹא אֲנָרְשֶׁנּוּ	אֶת כִּסְפְּךָ
לֹא אֲנָרְשֶׁנּוּ	לֹא אֲנָרְשֶׁנּוּ	וּקְבֹנוּ לִי	וּקְבֹנוּ לִי	וַיִּחְזוּ	כִּי־צְבִי
וַיִּחְזוּ	וַיִּחְזוּ	מַה פָּעַל אֵל	מַה פָּעַל אֵל	וְאֶת שְׁמוֹת	וְאִם מְעַט
וְאֶת שְׁמוֹת	וְאֶת שְׁמוֹת	כִּי אִם יְהִידָה	כִּי אִם יְהִידָה	לְכֹתְנֵי לִי	וְאִם מְךָ
לְכֹתְנֵי לִי	לְכֹתְנֵי לִי	אֶל שִׁפְטֵי	אֶל שִׁפְטֵי	אוֹ בְגִשְׂתָּם	כָּל־עֶרְכְּךָ
אוֹ בְגִשְׂתָּם	אוֹ בְגִשְׂתָּם	בֶּן־אֹתָרִי	בֶּן־אֹתָרִי	וּקְנִמָּן	וַיִּתְלָד
וּקְנִמָּן	וּקְנִמָּן	וַתַּהַר	וַתַּהַר	אֶת זַרְעֲכֶם	בֶּן חָנֵּי
אֶת זַרְעֲכֶם	אֶת זַרְעֲכֶם	וַתֵּלֶד בֶּן	וַתֵּלֶד בֶּן	כִּי־פְרִיצָה	עַל־חַמְשָׁכֶן
כִּי־פְרִיצָה	כִּי־פְרִיצָה	אֶת־חִשְׁבִּי	אֶת־חִשְׁבִּי	אֶל כָּל עֵדוֹת	וּכְלָה אֹתָן
אֶל־כָּל עֵדוֹת	אֶל כָּל עֵדוֹת	אֶת־חִמְחַשׁ	אֶת־חִמְחַשׁ	אֶת חֲמַחְלַת	בֶּן אַחֲרֹן
אֶת־חֲמַחְלַת	אֶת חֲמַחְלַת	אֶת־חַבְּרִיל	אֶת־חַבְּרִיל	אֶל בֶּן	חֲמֹאֲרִים
אֶל־בְּצַלְאֵל	אֶל בְּצַלְאֵל	וַתֵּצֵא וַתֵּלֶד	וַתֵּצֵא וַתֵּלֶד	וַיִּשְׁרָתֵהוּ	וּנְזִרְתָּ
עַל חַשְׁלַחַן	עַל־חַשְׁלַחַן	חֲצִיחָה	חֲצִיחָה	וַיִּשְׁרָתֵהוּ	בֶּן־עֲשׂוֹ
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת	וְחָמֵשׁ	וּרְחַת	וּרְחַת	וְזִתְבְּךָ	עַל־חַמְשָׁכֶן
אֶת־כָּל כְּלֵי	אֶת כָּל כְּלֵי	וְאֶת־דִּבְרֵי	וְאֶת־דִּבְרֵי	אֶל עַבְדְּךָ	וּבְחֹרֵיךָ
וְטַךְ תַּחֲלַת	וְטַךְ־תַּחֲלַת	מִמְּחֹרֶת	מִמְּחֹרֶת	וַיִּחְתֶּבוּ	אֶסְפָּה
מְטַבְּעֹתָיו	מְטַבְּעֹתָיו	מִוֹת־יוֹמָת	מִוֹת יוֹמָת	וַיִּחְתֶּבוּ	וְתִרְצְנִי
וְאֶת חֲאֹבֶנֶט	וְאֶת חֲאֹבֶנֶט	אֶת־טַחַלַת	אֶת טַחַלַת	אֶל כָּל עֵדוֹת	אִם אֶת כָּל
וּמְכַנְּסֵי־בַד	וּמְכַנְּסֵי בַד	טוֹב־הַדָּבָר	טוֹב הַדָּבָר	וַתְּחַנֵּשׁ	וַיֹּאסֶף
וּמִן חָדָם	וּמִן חָדָם	וְלֹא תִירָאוּן	וְלֹא תִירָאוּן	וַתְּכַנְּנִי	אֶם־יְהִידָה
חֲמַעֲלַת	חֲמַעֲלַת	וְנִלְחַמְתֶּם	וְנִלְחַמְתֶּם	וַתְּכַנְּנִי	חֲמַדְבְּרִים
יִשּׂוֹל עָלָיו	יִפֹּל עָלָיו	וַיִּכְחֲשׁוּ	וַיִּכְחֲשׁוּ	וַיִּכְחֲשׁוּ	בְּעוֹר־חַבְשׁוֹר
בְּעוֹר־חַבְשׁוֹר	בְּעוֹר חַבְשׁוֹר	כַּאֲשֶׁר חִמְּנוּ	כַּאֲשֶׁר חִמְּנוּ	אֲשֶׁר בְּחוֹכְכֶם	אוֹ בְּשָׂתִי
אוֹ בְּשָׂתִי	אוֹ בְּשָׂתִי	אֲשֶׁר־אָעֲבוֹר	אֲשֶׁר־אָעֲבוֹר	כָּל־חוֹגְרֵת	אַרְטָן חִשְׁתִּי
אַרְטָן חִשְׁתִּי	אַרְטָן חִשְׁתִּי	וַיִּחֲרֹם	וַיִּחֲרֹם	בֶּן־אֹתָרִי	עֵץ חַאֲרֵז
עֵץ חַאֲרֵז	עֵץ חַאֲרֵז	אֶת גִּדְלֵךְ	אֶת גִּדְלֵךְ	וַיְאַמְּרוּ בִיי	עַל חַמְשָׁכֵב
עַל חַמְשָׁכֵב	עַל חַמְשָׁכֵב	כְּמַעֲשֶׂיךָ	כְּמַעֲשֶׂיךָ	זֹאת אֵלִי וְאַנְוֵהוּ	עִמְּיִתְךָ
עִמְּיִתְךָ	עִמְּיִתְךָ	כִּי לֹא	כִּי לֹא	עִם זוּ גְּאֻלַּת	וּמְזֹרְעֲךָ
וּמְזֹרְעֲךָ	וּמְזֹרְעֲךָ	בְּרִלָא	בְּרִלָא	וְחִטְעַמּוּ	אֶל כָּל עֵדוֹת
אֶל כָּל עֵדוֹת	אֶל כָּל עֵדוֹת	אֶת־הַדְּבָרִים	אֶת־הַדְּבָרִים	כָּל חֲמַחְלַת	מָוֶת־יוֹמָם
מָוֶת־יוֹמָם	מָוֶת־יוֹמָם	וְחִיחָה כִּי	וְחִיחָה כִּי	אֶל כָּל עֵדוֹת	אוֹ בַת אֵמוֹ
אוֹ בַת אֵמוֹ	אוֹ בַת אֵמוֹ	וְכֹשֶׁל גּוֹיִם	וְכֹשֶׁל גּוֹיִם	וַתְּחַסֵּד	שְׁתִּים
שְׁתִּים	שְׁתִּים	וַתְּחַסֵּד	וַתְּחַסֵּד	וַתְּחַד־עָקֹב	שַׁבְתְּכֶם
שַׁבְתְּכֶם	שַׁבְתְּכֶם	וַתְּחַד־עָקֹב	וַתְּחַד עָקֹב	בְּלִבְבָךְ	אֶת מוֹעֲדֵי
אֶת מוֹעֲדֵי	אֶת־מוֹעֲדֵי	בְּלִבְבָךְ	בְּלִבְבָךְ	עַם נָדוֹל	וְחִיחָה
וְחִיחָה	וְחִיחָה	עַם־נָדוֹל	עַם־נָדוֹל	אֲשֶׁר יִצְאַת	וְלִבְתְחֶתְךָ
וְלִבְתְחֶתְךָ	וְלִבְתְחֶתְךָ	אֲשֶׁר יִצְאַת	אֲשֶׁר יִצְאַת	עַל חַלְחוֹת	אֶת כִּסְפְּךָ
אֶת כִּסְפְּךָ	אֶת כִּסְפְּךָ	עַל חַלְחוֹת	עַל חַלְחוֹת	חֲשׁוּחַ מִים	כִּי־צְבִי
כִּי־צְבִי	כִּי־צְבִי	חֲשׁוּחַ מִים	חֲשׁוּחַ מִים	וְבִשְׁכָבְךָ	וְאִם מְעַט
וְאִם מְעַט	וְאִם מְעַט	וְבִשְׁכָבְךָ	וְבִשְׁכָבְךָ	אֶת־גְּבוּלֶךָ	וְאִם מְךָ
וְאִם מְךָ	וְאִם מְךָ	אֶת־גְּבוּלֶךָ	אֶת גְּבוּלֶךָ	אֶת חֲצִבִי	כָּל־עֶרְכְּךָ
כָּל־עֶרְכְּךָ	כָּל־עֶרְכְּךָ	אֶת־חֲצִבִי	אֶת־חֲצִבִי	לְיִרְאֵת בְּיִרְ/ בְּיִשְׂרָ/	וַיִּתְלָד
וַיִּתְלָד	וַיִּתְלָד	לְיִרְאֵת בְּיִרְ/ בְּיִשְׂרָ/	לְיִרְאֵת בְּיִרְ/ בְּיִשְׂרָ/	אֲשֶׁר תֹּשׁ־	בֶּן חָנֵּי
בֶּן חָנֵּי	בֶּן חָנֵּי	אֲשֶׁר תֹּשׁ־	אֲשֶׁר	בְּתֹתֵךְ לָוֹ	עַל־חַמְשָׁכֶן
עַל־חַמְשָׁכֶן	עַל־חַמְשָׁכֶן	בְּתֹתֵךְ לָוֹ	בְּתֹתֵךְ לָוֹ	אֲשֶׁר יִבְחַר	וּכְלָה אֹתָן
וּכְלָה אֹתָן	וּכְלָה אֹתָן	אֲשֶׁר יִבְחַר	אֲשֶׁר יִבְחַר	עַל־מַלְכְּתּוֹ	בֶּן אַחֲרֹן
בֶּן אַחֲרֹן	בֶּן אַחֲרֹן	עַל־מַלְכְּתּוֹ	עַל מַלְכְּתּוֹ	כָּל חַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	חֲמֹאֲרִים
חֲמֹאֲרִים	חֲמֹאֲרִים	כָּל חַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	כָּל חַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	אֲשֶׁר פְּדִית	וּנְזִרְתָּ
וּנְזִרְתָּ	וּנְזִרְתָּ	אֲשֶׁר פְּדִית	אֲשֶׁר פְּדִית	בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר	בֶּן־עֲשׂוֹ
בֶּן־עֲשׂוֹ	בֶּן־עֲשׂוֹ	בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר	בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר	וְאִם בְּשׂוֹחַ	עַל־חַמְשָׁכֶן
עַל־חַמְשָׁכֶן	עַל־חַמְשָׁכֶן	וְאִם בְּשׂוֹחַ	וְאִם בְּשׂוֹחַ	וְחִזַּקְתָּ בָּהּ	וּבְחֹרֵיךָ
וּבְחֹרֵיךָ	וּבְחֹרֵיךָ	וְחִזַּקְתָּ בָּהּ	וְחִזַּקְתָּ בָּהּ	אֲשֶׁר יִצְבֶּל	אֶסְפָּה
אֶסְפָּה	אֶסְפָּה	אֲשֶׁר יִצְבֶּל	אֲשֶׁר יִצְבֶּל	לְעָשׂוֹר	וְתִרְצְנִי
וְתִרְצְנִי	וְתִרְצְנִי	לְעָשׂוֹר	לְעָשׂוֹר	כָּל־דִּבְרֵי	אִם אֶת כָּל
אִם אֶת כָּל	אִם אֶת כָּל	כָּל־דִּבְרֵי	כָּל־דִּבְרֵי	חֻקִּים אוֹתָךְ	וַיֹּאסֶף
וַיֹּאסֶף	וַיֹּאסֶף	חֻקִּים אוֹתָךְ	חֻקִּים אוֹתָךְ	בְּיוֹם תִּהְיֶה	אֶם־יְהִידָה
אֶם־יְהִידָה	אֶם יְהִידָה	בְּיוֹם תִּהְיֶה	בְּיוֹם תִּהְיֶה	נִשְׁבַּעְתִּי	חֲמַדְבְּרִים
חֲמַדְבְּרִים	חֲמַדְבְּרִים	נִשְׁבַּעְתִּי	נִשְׁבַּעְתִּי	אֶת מְרִיכָ֫	בְּעוֹר־חַבְשׁוֹר

ב״א	ב״ב	ב״ג	ב״ד	ב״ה	ב״ו
וַיִּכְנֹק	וַיִּכְנֹק	חַיַּת־בָּה	חַיַּת־בָּה	וַיִּמְאֹסְךָ	וַיִּמְאֹסְךָ
יְמָצְאֻתִי	יְמָצְאֻתִי	וְאֶל כָּל עֵדוֹת	וְאֶל כָּל עֵדוֹת	לְחַרְנֵךְ ׳ נָ	לְחַרְנֵךְ
שְׁנוֹתִי מִלְּנֹ	שְׁנוֹתִי מִלְּנֹ	וְכָל מִנְאָצַי	וְכָל מִנְאָצַי	וּשְׁאֵלֹתָם	וּשְׁאֵלֹתָם
רִבְבוֹת	רִבְבוֹת	וַיִּתְאַבְּלוּ	וַיִּתְאַבְּלוּ	אֶת כָּל	אֶת כָּל
יִעְרְפוּ טַל	יִעְרְפוּ טַל	וַתְּכַנְּנִי	וַתְּכַנְּנִי	וְחַדֶּבֶר־נָא	וְחַדֶּבֶר־נָא
וַיַּחַ	וַיַּחַ	וַיִּכְחֲשׁוּ	וַיִּכְחֲשׁוּ	אֶת נְעָרִי	אֶת נְעָרִי
וַיִּשְׁכְּבוּ	וַיִּשְׁכְּבוּ	אֲשֶׁר בְּחוֹכְכֶם	אֲשֶׁר בְּחוֹכְכֶם	לְרַדְפְךָ דפס	לְרַדְפְךָ דגש
וְחִתְחִיתֶם	וְחִתְחִיתֶם	כָּל־חוֹגְרֵת	כָּל חוֹגְרֵת	בְּיַד־הַנְּבִיאִים	בְּיַד־הַנְּבִיאִים
וַתְּכַנְּנִי	וַתְּכַנְּנִי	בֶּן־אֹתָרִי	בֶּן־אֹתָרִי	וַיִּמְצָאוּ	וַיִּמְצָאוּ
מִמְּחֹרֶת	מִמְּחֹרֶת	זֹאת יְהִידָה	זֹאת יְהִידָה	אֶת חַגְרוֹד	אֶת חַגְרוֹד
וַיֹּאמֶר לוֹ דפס	וַיֹּאמֶר לוֹ דגש	בִּכּוּר תַּרְחֲמָה	בִּכּוּר תַּרְחֲמָה	מִמְּחֹמֶת	מִמְּחֹמֶת
אֶת מַחֲנֵת	אֶת מַחֲנֵת	וְחִיחָה	וְחִיחָה	וַיֹּאמֶר לוֹ דגש	וַיֹּאמֶר לוֹ דגש
וַיְחָרִימוּ	וַיְחָרִימוּ	לְךָ וְלִזְרֹעֲךָ	לְךָ וְלִזְרֹעֲךָ	אֶת בַּעְנָה	אֶת בַּעְנָה
חֲמַרְגְּלִים	חֲמַרְגְּלִים	וְזֹאת יְתַחַטֵּא	וְזֹאת יְתַחַטֵּא	וּבְשׂוֹרָךְ	וּבְשׂוֹרָךְ
וְאֶת רֹחַב	וְאֶת רֹחַב	אֵין צְמִיד	אֵין צְמִיד	מְפִיבֹשֶׁת	מְפִיבֹשֶׁת
אֲשֶׁר לִכְדֵּי	אֲשֶׁר לִכְדֵּי	חֲבִנְעָנִי	חֲבִנְעָנִי	וְאֶת חַגְבָרִים	וְאֶת־הַגְּבָרִים
וְאֶת בְּנִי	וְאֶת בְּנִי	שָׁם תִּמְקוֹם	שָׁם תִּמְקוֹם	מִכְסָא	מִכְסָא
וְכָל יִשְׂרָאֵל	וְכָל יִשְׂרָאֵל	לְסִבִּיב	לְסִבִּיב	אֶת עַמְּךָ	אֶת עַמְּךָ
וְיִשְׁפְּטֵהוּ	וְיִשְׁפְּטֵהוּ	נְתַן סִיחֹן	נְתַן סִיחֹן	צְפָּה עֵץ	צְפָּה עֵץ
כִּי קְרוֹבִים	כִּי קְרוֹבִים	עַל תִּמְרֵי	עַל תִּמְרֵי	מֵירֹכְתַי	מֵירֹכְתַי
יִתְעַשֵּׁע	יִתְעַשֵּׁע	וַיְדַבְּרוּ	וַיְדַבְּרוּ	אֶל מַחֲזֵה	אֶל מַחֲזֵה
אֶל חֲמַחְנֵה	אֶל חֲמַחְנֵה	וּקְבֹנוּ לִי	וּקְבֹנוּ לִי	וְעַל תַּמְסְגְּרוֹת	וְעַל תַּמְסְגְּרוֹת
אֶת כָּל תֹּאֲרֵץ	אֶת כָּל תֹּאֲרֵץ	מַה פָּעַל אֵל	מַה פָּעַל אֵל	לְכַלָּחָה	לְכַלָּחָה
עַל שִׁפַּת חַיִם	עַל שִׁפַּת חַיִם	אִם יְהִידָה	כִּי אִם יְהִידָה	לְשׁוֹם	לְשׁוֹם
כֵּן עֲשָׂה	כֵּן עֲשָׂה	אֶל־שִׁפְטֵי	אֶל שִׁפְטֵי	שֵׁשׁ מֵאוֹת	שֵׁשׁ מֵאוֹת
חַמַּלְכִים	חַמַּלְכִים	בֶּן־אֹתָרִי	בֶּן־אֹתָרִי	לִירִבְעָם	לִירִבְעָם
אֶת כָּל חָאָדָם	אֶת כָּל חָאָדָם	וַתָּהַר	וַתָּהַר	לְדָוִד	לְדָוִד
מִבְּעָלָה	מִבְּעָלָה	וַתֵּלֶד בֵּן	וַתֵּלֶד בֵּן	עַל חַמִּזְבֵּחַ	עַל חַמִּזְבֵּחַ
וַיִּתְחַלְּכוּ	וַיִּתְחַלְּכוּ	אֶת־חִשְׁבִּי	אֶת־חִשְׁבִּי	אֶל בֵּן	אֶל בֵּן
וַתִּתְחַלְּקוּ	וַתִּתְחַלְּקוּ	אֶת־חִמְחַשׁ	אֶת־חִמְחַשׁ	וַיִּשְׁרָתֵהוּ	וַיִּשְׁרָתֵהוּ
יִגְבַּל אֹתוֹ	יִגְבַּל אֹתוֹ	אֶת־חַבְּרִיל	אֶת־חַבְּרִיל	וְזִתְבְּךָ	וְזִתְבְּךָ
וְאֶת בְּעִשְׁתָּרָה	וְאֶת בְּעִשְׁתָּרָה	וַתֵּצֵא וַתֵּלֶד	וַתֵּצֵא וַתֵּלֶד	אֶל עַבְדְּךָ	אֶל עַבְדְּךָ
אֶל כָּל עֵדוֹת	אֶל כָּל עֵדוֹת	חֲצִיחָה	חֲצִיחָה	וַיִּחְתֶּבוּ אֵלָה	וַיִּחְתֶּבוּ אֵלָה
וַתְּחַנֵּשׁוּ אִים	וַתְּחַנֵּשׁוּ אִים	וְאֶת־דִּבְרֵי	וְאֶת־דִּבְרֵי	אֶל־חַשְׁדֹּד	אֶל־חַשְׁדֹּד
וַתְּתַחְתְּנֵם	וַתְּתַחְתְּנֵם	מְמְּחֹרֶת	מְמְּחֹרֶת	בְּחַשְׁתְּחַוֵּיתִי	בְּחַשְׁתְּחַוֵּיתִי
אֶל־קְנָא	אֶל קְנָא	מוֹת־יוֹמָת	מוֹת יוֹמָת	אֶת־נַעֲמָן	אֶת־נַעֲמָן
מְנָאקְתֵם	מְנָאקְתֵם	אֶת־טַחַלַת	אֶת טַחַלַת	אֲשׁוּר־לַמֶּלֶךְ	אֲשׁוּר־לַמֶּלֶךְ
אֶת מַעֲבִרוֹת	אֶת מַעֲבִרוֹת	טוֹב־הַדָּבָר	טוֹב הַדָּבָר	מִן הַסּוּסִים	מִן הַסּוּסִים
שֵׁשׁ־מֵאוֹת	שֵׁשׁ מֵאוֹת	וְלֹא תִירָאוּן	וְלֹא תִירָאוּן	וּרְאֵה שָׁם	וּרְאֵה שָׁם
וַיִּמְכְּרֵם	וַיִּמְכְּרֵם	וְנִלְחַמְתֶּם	וְנִלְחַמְתֶּם	אֶת יִבְלְעָם	אֶת יִבְלְעָם
חַגַּשׁ פֵּה	חַגַּשׁ פֵּה	וַיִּכְחֲשׁוּ	וַיִּכְחֲשׁוּ	אֶת חַחֲנִית	אֶת־חַחֲנִית
וְפֶגַע בִּטּ	וְפֶגַע בִּטּ	כַּאֲשֶׁר חִמְּנוּ	כַּאֲשֶׁר חִמְּנוּ	אֶת חַבְּרִית	אֶת חַבְּרִית
וַיִּזְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל	וַיִּזְנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל	אֲשֶׁר־אָעֲבוֹר	אֲשֶׁר־אָעֲבוֹר	כָּל חַקְּדֹשִׁים	כָּל חַקְּדֹשִׁים
וַיִּבְצְרוּ	וַיִּבְצְרוּ	וַיִּחֲרֹם	וַיִּחֲרֹם	לֹא־סַר	לֹא סַר
עַל כָּל אֲשֶׁר	עַל כָּל אֲשֶׁר	אֶת גִּדְלֵךְ	אֶת גִּדְלֵךְ	שִׁבַּע־עֶשְׂרֵה	שִׁבַּע עֶשְׂרֵה
וְאֶת חַעֲשְׁתָּרוֹת	וְאֶת חַעֲשְׁתָּרוֹת	כְּמַעֲשֶׂיךָ	כְּמַעֲשֶׂיךָ	וַיִּחְפְּאוּ	וַיִּחְפְּאוּ
וַיִּרְצְצוּ	וַיִּרְצְצוּ	כִּי לֹא	כִּי לֹא	וַיִּיעֲבִדוּ	וַיִּיעֲבִדוּ
אֶת כָּל	אֶת כָּל	בְּרִלָא	בְּרִלָא	עַל־חוּקֹתָיו	עַל־חוּקֹתָיו
וַיִּתְלַקְטוּ	וַיִּתְלַקְטוּ	אֶת־הַדְּבָרִים	אֶת־הַדְּבָרִים	דִּבְרֵי־שָׁפִים	דִּבְרֵי־שָׁפִים
אֶל מַלְאֲכֵי	אֶל מַלְאֲכֵי	וְחִיחָה כִּי	וְחִיחָה כִּי	חַמַּבְלְעֵדִי	חַמַּבְלְעֵדִי
וְחִיחָה כִּי	וְחִיחָה כִּי	וְכֹשֶׁל גּוֹיִם	וְכֹשֶׁל גּוֹיִם	דִּבְרֵי חַמֶּלֶךְ	דִּבְרֵי חַמֶּלֶךְ
וַיִּאחֲזוּ	וַיִּאחֲזוּ	וַתְּחַסֵּד	וַתְּחַסֵּד	עַל חַבַּיִת	עַל חַבַּיִת
וּמְחִיתָךְ	וּמְחִיתָךְ	וְחִיחָה עָקֹב	וְחִיחָה עָקֹב	אִם־מְעַטָּה	אִם מְעַטָּה
שֵׁשׁ מֵאוֹת	שֵׁשׁ מֵאוֹת	בְּלִבְבָךְ	בְּלִבְבָךְ	קְטֹרֹ־שָׁמָּה	קְטֹרֹ־שָׁמָּה
וְאֶת חַכֹּהֵן	וְאֶת חַכֹּהֵן	עַם־נָדוֹל	עַם־נָדוֹל	אֲשֶׁר עַל	אֲשֶׁר עַל
וַיִּקְרְאוּ	וַיִּקְרְאוּ	אֲשֶׁר יִצְאַת	אֲשֶׁר יִצְאַת	וְאֶת־חַמַּצָּה	וְאֶת חַמַּצָּה
חַמָּה נָא	חַמָּה־נָא	עַל חַלְחוֹת	עַל חַלְחוֹת	תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה	תְּשַׁע עֶשְׂרֵה
מִן מִעְשְׂרֹתֵי	מִן מִעְשְׂרֹתֵי	חֲשׁוּחַ מִים	חֲשׁוּחַ מִים	וּבִפְרִשְׂכֶם	וּבִפְרִשְׂכֶם
מִבֵּית לְחֶם	מִבֵּית לְחֶם	וּבְשִׁכְבְךָ	וּבְשִׁכְבְךָ	וְנִסְכָּהּ	וְנִסְכָּהּ
וּבְצִרָה	וּבְצִרָה	אֶת־גְּבוּלֶךָ	אֶת גְּבוּלֶךָ	וְאִם תֹּאמְנוּ	וְאִם תֹּאמְנוּ
מִמְּצֵרָה	מִמְּצֵרָה	אֶת־חֲצִבִי	אֶת חֲצִבִי	וְאֶנְקְמָה	וְאֶנְקְמָה
יִתְפַּלֵּל לוֹ	יִתְפַּלֵּל לוֹ	לְיִרְאָה בְיִרְ/ בְּיִשְׂרָ/	לְיִרְאָה בְיִרְ/ בְּיִשְׂרָ/	וּמִשְׁקְיוֹת	וּמִשְׁקְיוֹת
עַיִם לְפָנֶיךָ	עַיִם לְפָנֶיךָ	אֲשֶׁר	אֲשֶׁר	וַיִּסְקְלֻהוּ	וַיִּסְקְלֻהוּ
כִּי רִמְתָּם	כִּי רִמְתָּם	בְּתֹתֵךְ לָוֹ	בְּתֹתֵךְ לָוֹ	וְלִבְבְךָ	וְלִבְבְךָ
הַדֶּרֶךְ	הַדֶּרֶךְ	אֲשֶׁר יִבְחַר	אֲשֶׁר יִבְחַר	אֶת־כָּל	אֶת־כָּל
אֶת מַמְלָכוֹת	אֶת מַמְלָכוֹת	עַל מַלְכְּתּוֹ	עַל מַלְכְּתּוֹ	אִם יְהִיהּ	אִם יְהִיהּ
לַמַּסֵּלָה	לַמַּסֵּלָה	הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	וְתִתְחַלְּלוּם	וְתִתְחַלְּלוּם
יִתְחַלְּכוּ	יִתְחַלְּכוּ	אֲשֶׁר פְּדִית	אֲשֶׁר פְּדִית	וַיְלִיל	וַיְלִיל
שָׁמֹר לְךָ	שָׁמֹר לְךָ	בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר	בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר	מְשֹׁל	מְשֹׁל
אֲשֶׁר עַל	אֲשֶׁר עַל	וְאִם בְּשׂוֹחַ	וְאִם בְּשׂוֹחַ	מְשֹׁל אֶרֶץ	מְשֹׁל אֶרֶץ
קוֹל־הַצֹּאן	קוֹל־הַצֹּאן	וְחִזַּקְתָּ בָּהּ	וְחִזַּקְתָּ בָּהּ	וּבִכְלִי גֹּמֶא	וּבִכְלִי גֹּמֶא
אֶתֵּן לְךָ	אֶתֵּן לְךָ	אֲשֶׁר יִצְבֶּל	אֲשֶׁר יִצְבֶּל	לְבַד בַּד	לְבַד בַּד
לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּלְזֹבֵחַ	לְהִשְׁתַּחֲוֹת	לְעָשׂוֹר	לְעָשׂוֹר	יֹשֵׁב הָאָרֶץ	יֹשֵׁב הָאָרֶץ
אִישׁ בִּנְיָמִן	אִישׁ בִּנְיָמִן	כָּל־דִּבְרֵי	כָּל־דִּבְרֵי	וְיִהְיֶתָה	וְיִהְיֶתָה
וַתֹּאמֶר	וַתֹּאמֶר	חֻקִּים אוֹתָךְ	חֻקִּים אוֹתָךְ	אוֹר חַלְבְּנָה	אוֹר חַלְבְּנָה
מֻמְחֶה	מֻמְחֶה	בְּיוֹם תִּהְיֶה	בְּיוֹם תִּהְיֶה	כֵּן־תָּרֹם	כֵּן־תָּרֹם
לְפָנַי דפס	לְפָנַי דגש	נִשְׁבַּעְתִּי	נִשְׁבַּעְתִּי	קִי חָדִי	קִי חָדִי
		אֶת מְרִיכָ֫	אֶת מְרִיכָ֫	וְאֵין־שָׁם	וְאֵין־שָׁם

Digitized by Google

Digitized by Google

ב"א	ב"ד	ב"א	ב"ד	ב"א	ב"ד	ב"א	ב"ד
אלכסנדריה	אלכסנדריה	אלמוגים	אלמוגים	אמריקה	אמריקה	אנשים	אנשים
אלמוגים	אלמוגים	אלעזר	אלעזר	אנגליה	אנגליה	אסיפה	אסיפה
אלעזר	אלעזר	אמונה	אמונה	אנשים	אנשים	אפשר	אפשר
אמונה	אמונה	אמריקה	אמריקה	אסיפה	אסיפה	ארגנטינה	ארגנטינה
אמריקה	אמריקה	אנגליה	אנגליה	אפשר	אפשר	ארוחת ערב	ארוחת ערב
אנגליה	אנגליה	אנשים	אנשים	ארגנטינה	ארגנטינה	ארמון	ארמון
אנשים	אנשים	אסיפה	אסיפה	ארוחת ערב	ארוחת ערב	בוקר טוב	בוקר טוב
אסיפה	אסיפה	אפשר	אפשר	ארמון	ארמון	בחור ישיבה	בחור ישיבה
אפשר	אפשר	ארגנטינה	ארגנטינה	בוקר טוב	בוקר טוב	בטוח	בטוח
ארגנטינה	ארגנטינה	ארוחת ערב	ארוחת ערב	בחור ישיבה	בחור ישיבה	ביום	ביום
ארוחת ערב	ארוחת ערב	ארמון	ארמון	בטוח	בטוח	ביחד	ביחד
ארמון	ארמון	בוקר טוב	בוקר טוב	ביום	ביום	בירושלים	בירושלים
בוקר טוב	בוקר טוב	בחור ישיבה	בחור ישיבה	ביחד	ביחד	בית הכנסת	בית הכנסת
בחור ישיבה	בחור ישיבה	בטוח	בטוח	בירושלים	בירושלים	בכל אופן	בכל אופן
בטוח	בטוח	ביום	ביום	בית הכנסת	בית הכנסת	בלי ספק	בלי ספק
ביום	ביום	ביחד	ביחד	בכל אופן	בכל אופן	במהירות	במהירות
ביחד	ביחד	בירושלים	בירושלים	בלי ספק	בלי ספק	בעזרת השם	בעזרת השם
בירושלים	בירושלים	בית הכנסת	בית הכנסת	במהירות	במהירות	בעל מלאכה	בעל מלאכה
בית הכנסת	בית הכנסת	בכל אופן	בכל אופן	בעזרת השם	בעזרת השם	בעל מקצוע	בעל מקצוע
בכל אופן	בכל אופן	בלי ספק	בלי ספק	בעל מלאכה	בעל מלאכה	בעלי חיים	בעלי חיים
בלי ספק	בלי ספק	במהירות	במהירות	בעל מקצוע	בעל מקצוע	בעלי חיים	בעלי חיים
במהירות	במהירות	בעזרת השם	בעזרת השם	בעלי חיים	בעלי חיים	בעלי מקצוע	בעלי מקצוע
בעזרת השם	בעזרת השם	בעל מלאכה	בעל מלאכה	בעלי מקצוע	בעלי מקצוע	בעלי תפקיד	בעלי תפקיד
בעל מלאכה	בעל מלאכה	בעל מקצוע	בעל מקצוע	בעלי תפקיד	בעלי תפקיד	בעלי תשובה	בעלי תשובה
בעל מקצוע	בעל מקצוע	בעלי חיים	בעלי חיים	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה
בעלי חיים	בעלי חיים	בעלי מקצוע	בעלי מקצוע	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה
בעלי מקצוע	בעלי מקצוע	בעלי תפקיד	בעלי תפקיד	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה
בעלי תפקיד	בעלי תפקיד	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה	בעלי תשובה
בעלי תשובה	בעלי תשובה

ב״א	ב״ב	ב״א	ב״ב	ב״א	ב״ב
פּוּרַת	פּוּרַת	בְּצַלְצַלִי	בְּצַלְצַלִי	יְמָלֵא פִּידִי	יְמַלֵּא פִּידִי
דִּבְרַת	דִּבְרַת	שָׁבְעַת	שָׁבְעַת	אִם אֵין־לָךְ	אִם אֵין־לָךְ
וּבְנַחֲרוֹת	וּבְנַחֲרוֹת	וְחִירַת	וְחִירַת	לְמַה יִקַּח	לָמָּה יִקַּח
וּבְנִגְעִים	וּבְנִגְעִים	אֶל יְדִידְשְׁתִּי	אֶל־יְדִידְשְׁתִּי	לְשׁוֹן־שֶׁקֶר	לָשׁוֹן שֶׁקֶר
אִם־לְדוֹד	אִם לְדוֹד	חֶשְׁבָּן	חֶשְׁכָּן	אַל תִּתְחַלֵּל	אַל־תִּתְחַלֵּל
פִּרְצַת כָּל	פֶּרֶץ גְּדֵרוֹתֶיהָ	וְאֶל־מְצַנִּים	וְאֶל מְצַנִּים	לְמִי אַוִּי	לְמִי אַוִּי
חָטְטָה	חִטְטָה	וְסָקְדַת	וְסָקְדַת	וּבֵית אָחִיךָ	וּבֵית אָחִיךָ
וְטָוְלָם	וּמְטוֹלָם	וְאַתָּה דַּע	וְאַתָּה דַּע	עִמָּה כְּסִיל	עִמָּךְ כְּסִיל
אִתָּה אֵל	אִתָּה אֵל	כְּמְרִירֵי	כְּמְרִירֵי	עַל־רֵיב	עַל־רִיב
וּבְחִמְקָךְ	וְבְחִמְקָךְ	יַיְבָא רִגּז	וַיָּבֵא רִגּז	אֵל תֵּתֵן לִי	אַל תִּתֵּן לִי
וְנִרְנְנָה	וְנִרְנְנָה	אֲנִי רְאִיתִי	אֲנִי רְאִיתִי	וּמִי יְיָ	וּמִי יְיָ
וְמִשָּׁה יְדוֹ	וְמִשָּׁה יְדוֹ	חִישׁ־בְּלִשׁוֹנִי	חִישׁ בִּלְשׁוֹנִי	וְמֵרִץ אַף	וְמָרִץ אַף
וּתְחַת	וְתַחַת	חַיִּים אֲנִי	חַיִּים אֲנִי	וְמָה בֹּר	וְמָה בֹּר
בְּמִשָּׁה	בְּמִשָּׁה	אֶת עֵינָיו	אֶת עֵינָיו	יְרֵאת יְיָ	יִרְאַת יְיָ
דִּשְׁנִים	דִּשְׁנִים	יְעוֹת צֶדֶק	יְעוֹת צֶדֶק	תַּנְעֶרֶת	תַּנְעֶרֶת
אֲדִירִים	אֲדִירִים	חֲגָגַת	חִיגְאַת	קְצִיר־חִטִּים	קְצִיר חִטִּים
אֶל־נִקְמוֹת	אֵל־נְקָמִים	אֲם־יִבְלְעֲנִי	אִם־יִבְלְעֲנִי	חִלְּא בְּעֵז	חִלְּא־בְעֵז
יִתְאַמְּרוּ	יִתְאַמְּרוּ	לָא יִשׁ	לָא־יִשׁ	יִתֵּן יְיָ אֶת הָאִשָּׁה	יְיָ אֶת הָאִשָּׁה
גִּרְכַּד־לְפָנַי	לְפָנַי	וְאִימָתוֹ	וְאֵימָתוֹ	שִׁכְּטָרָה עָלַי	שִׁכְּטָרָה לַי
אִם בְּקוֹלִי	אִם בְּקוֹלִי	וְאֶל עִפְרִי	וְאֶל־עִפְרִי	אֶאֱחֻגֵּךְ	אֶאֱחֻגֵּךְ
יִרְעֵם	יִרְעֵם	וְבִעֲצֻמוֹת	וּבְעַצְמוֹת	צְאִינָה וּרְאֶינָה	וּרְאֶינָה
יִשְׂמָם	יִשְׂמָם	וְתִפְעַ	וְתִפְעַ	שְׁלַהֲבַתְיָה	נִצְצֵי פִּיּוֹת
חֲמַעְמַרְכִי	חֲמַעְמַרְכִי	יְשַׁח לְךָ	יְשַׁח לְךָ	כְּכָל־מַעֲשׂוֹ	כְּכָל־מַעֲשׂוֹ
חֲרִחִיק	חֲרִחִיק	וּמְצֻחָרִים	וּמְצֻחָרִים	שִׁכְמְלוֹ	שִׁכְמְלוֹ
גְּבוּל	גְּבוּל	מִי אֵין	מִי אֵין	וַיִּשְׁתַּחֲוֻ	וַיִּשְׁתַּחֲוּ
יְבַחְלוֹן	יְבַחְלוֹן	וְאֵימָתְךָ	וְאֵימָתְךָ	אֶת חֲמַעְשָׁה	חֲמַעְשָׁה
יְתַחְלְלוֹ	יְתַחְלְלוֹ	אַרְחוֹתַי	אֹרְחוֹתַי	וְכַצְפַּרִים	וְכַצִּפֳּרִים
אֲתָה	אֲתָה	וַיִּשְׁבַּע רִגּז	וַיִּשְׁבַּע רִגּז	חִטְחִטִּית	חִטְחִטִּית
בְּמַעֲלִילֹתָם	בְּמַעֲלִילֹתָם	חִשְׁטָךְ	חִשְׁטָךְ	עוֹד לְפֶד דַּעַת	עוֹד לְפֶד דַּעַת
וַיְקַבְּצוּ	וְקִבְּצוּ	וַיְיַחֲלֵךְ	וַיְיַחֲלֵךְ	וְכִמְשַׁמְרוֹת	וְכִמְשַׁמְרוֹת
מַאֲרֻצוֹת	וְמַאֲרֻצוֹת	וְזֶד־חֲזִיתִי	וְזֶד־חֲזִיתִי	אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה	אֶת כָּל מַעֲשֵׂה
וַיִּלְחַמוּנִי	וַיִּלְחֲמוּנִי	אֶל תִּכְסִי	אֶל תִּכְסִי	בְּחִתְטַטֶּם	בְּחִתְטַטֶּם
אֶל יְדִי	אֶל יְדִי	בְּלָא יְחֻמוּ	בְּלֹא־יְחֻמוּ	וְנַחֲקוּרֵת	וְסַחֲקוּרֵת
חֲמַגְבִּיהֵי	חֲמַגְבִּיהֵי	וְיִקַּם בִּי	וְיִקֹּם־בִּי	וְחַנְעֵרָה	וְחַנְעֵרָה
אֲנִי עֲבִדְךָ	אֲנִי עֲבִדְךָ	טֶרֶף	טֶרֶף	וְאֶת מֵאמַר	וְאֶת מֵאמַר
לָךְ אֶזְבַּח	לְךָ אֶזְבַּח	מְחַקְוֹמְמָה	מְחַקְוֹמְמָה	אֶת־חֲמַן	אֶת חֲמַן
מִךְ־חֲמַצַּר	מָךְ חֲמַצַּר	חֲמַשְׁחִיכֶם	חֲמַשְׁחִיכֶם	כְּתֹב חֲדַת	כְּתֹב־חֲדַת
אֶל תְּזַבְּנִי	אַל־תַּזְבֵּנִי	חֲאֲנֹכִי	חֲאֲנֹכִי	לְהִתְחַנֵּן־לוֹ	לְהִתְחַנֵּן־לוֹ
וְיִתּוֹרֵךְ	וְיִתּוֹרֵךְ	נֵר רְשָׁעִים	נֵר רְשָׁעִים	מַה לְעֲשׂוֹת	מָה לְעֲשׂוֹת
וְאֶל תְּצַל	וְאֶל תְּצַל	מָחַקְוֹ לוֹ	מְחַקְוֹ לוֹ	הָאַחַשְׁדַּרְפְּנִים־	הָאַחַשְׁדַּרְפְּנִים
וְאֶתְחַלְכָה	וְאֶתְחַלְכָה	כְּרֻבָּה	כְּרֻבָּה	לְחַקְחֵל	לְחַקְחֵל
וְאֶשְׁתַּנְשֵׁשׁ	וְאֶשְׁתַּנְשֵׁשׁ	וּמְבַלִּי	וּמְבַלִּי	אֲוִיר־בְּהֶם	אֲשֶׁר אֲיִן בָּהֶם
אֶל מְצִיתֵךְ	אֶל־מְצִיתֵךְ	יַקְטֵל	יִקְטֹל	וְלִלְמֵדֵם	וְלִלְמֵדֵם
חֲמַחְמַנִּי	חֲמַחְמַנִּי	וְצוּר יְצוֹק	וְצוּר־יְצוֹק	וַיְדַבְּרוּ	וַיְדַבְּרִי
מִכָּל מַלְמְדַי	מִכָּל מְלַמְּדַי	וַיַּאֲשְׁרֻנִי	וַיְאַשְּׁרֻנִי	וּמִךְ־כַּצְבְּתָא	וּמִךְ־כַּצְבְּתָא
מְמַשְׁפְּטֵיךָ	מִמִּשְׁפְּטֶיךָ	וַיְיַחֲלִי	וַיְיַחֲלִי	וְנִבּוּכַדְנֶאצַּר	וּנְבוּכַדְנֶאצַּר
וּמִשְׁפָּטֶיךָ	וּמִשְׁפָּטֶיךָ	וְתִתְבּוֹנֵן	וְתִתְבּוֹנֵן	לְאוֹצְרוֹת	לְאוֹצְרוֹת
אֲלֵי־יִשְׁקוּנִי	אֲלֵי־יִשְׁקוּנִי	וַיָּבֵא אֶפֶל	וַיָּבֵא אֶפֶל	כתלם קלוף הכתובים	
כָּחַסְדֶּךָ	כְּחַסְדֶּךָ	וּבְזוּ מִשְׁפָּחוֹת	וּבְזוּ־מִשְׁפָּחוֹת		
אֲנִי שָׁלוֹם	אֲנִי שָׁלוֹם	וַיִּחַר אַפּוֹ	וַיִּחַר־אַפּוֹ		
עִם אַחְלִי	עִם־אַחְלִי	וְתִתְחַלְתִּי	וְתִתְחַלְתִּי		
שָׁשָׁם	שָׁשָׁם	וְכָל דִּבְרֵי	וְכָל דִּבְרֵי		
חִנָּה	חִנָּה	עַל מִשְׁפְּטֵי	עַל מִשְׁפְּטֵי		
שְׁהֵיחַ	שְׁהֵיחַ	אֲנַשֵּׁי	אֲנַשֵּׁי		
נִתְּנִי	נִתְּנִי	וְתִתְחוֹלֵל	וְתִתְחוֹלֵל		
לְמַעַן	לְמַעַן	אֶתֶן־צֶדֶק	אֶתֶן צֶדֶק		
שׁוּא לָכֶם	שׁוּא לָכֶם	חִישׁ־לְמֵטַר	חִישׁ לְמֵטַר		
זְכֹר יְיָ	זְכֹר־יְיָ	תְּשַׁחֵק	תְּשַׁחֵק		
אֶלְמְדֵם	אֶלְמְדֵם	תִּתְשַׁחֵק בּוֹ	תִּתְשַׁחֵק		
חֲרִרִי	חֲרִרִי	אֶרֶן־לְךָ אֶפֶר	אֶרֶן־לְךָ אֶפֶר		
מִכְלַת	מַכֶּלֶת	אֲם־יִפְתְּוּךָ	אִם יְפַתְּיוּךָ		
אֵין־יֵשׁ	אֵין יֵשׁ	אֲם־תִּבְקְשֶׁנּוּ	אִם תְּבַקְּשֶׁנּוּ		
וַיִּפְרְקֵנִי	וַיְפַרְקֵנִי	כִּי אֶת אֲשֶׁר	כִּי אֶת אֲשֶׁר		
עַל עֲרָבִים	עַל עֲרָבִים	יְחָמֶךָ	יְחָמֶךָ		
שְׁוִיר־וֵי	שָׁוִיר וְיָ	וְנִחְמֶת	וְנִחְמֶת		
אֲם־אֲשְׁפְּחֵךְ	אִם־אֲשְׁפְּחֵךְ	וְאֶמְרַת	וְאֶמְרַת		
פּוֹלָלֵיךְ	פּוֹלָלֵיךְ	עֲשֹׂה זֹאת	עֲשֹׂה זֹאת		
וַחֲנֵנִי	וַחֲנֵנִי	כִּי בָאֵת	כִּי־בָאֵת		
לְדַבֵּר רִב	לְדַבֵּר רִב	לְךָ אֶל נִמְלָה	לְךָ אֶל נִמְלָה		
עַד אֲעֲבוֹר	עַד אֲעֲבוֹר	בְּתִתְחַלְכְךָ	בְּתִתְחַלְכְךָ		
בְּמִשָּׁה	בְּמִשָּׁה	וְתִעֲלֹסְה	וְתִעֲלֹסְה		
לְעֲשׂוֹת	לְעֲשׂוֹת	צְרוֹר	צְרוֹר		
בְּנֵי נֵכֶר	בְּנֵי נֵכֶר	אֲנִי חִכְמַת	אֲנִי חִכְמַת		
שְׁכֻכַת	שְׁכֻכַת	וְלִיוֹצְצֵי	וְלִיוֹצְצֵי		
וּגְבוּרָתְךָ	וּגְבוּרָתְךָ	אֹזֵר צַדִּיקִים	אֹזֵר צַדִּיקִים		
אֶת־חַמִּיחַלִּים	אֶת־חַמִּיחַלִּים	תְּרוּמַם גּוֹי	תְּרוּמַם גּוֹי		
חְשֻׁם־גְּבוּלֵךְ	חֲשֻׁם־גְּבוּלֵךְ	אֲם בְּתִגְלוֹת	אִם בְּתִגְלוֹת		

ב״א	ב״ב
21 וי״ר פקד את שרה	
22 ויהי אחר הדברים האלה	
23 ויחיו חיי שרה	
24 ואברהם זקן בא בימים	
25 ויוסף אברהם ויקח אשה	
26 ויהי רעב בארץ מלבד	
27 ויהי כי זקן יצחק	
28 ויקרא יצחק אל יעקב	
29 וישא יעקב רגליו	
30 ותרא רחל כי לא ילדה	
31 וישמע את דברי בני לבן	
32 וישכם לבן בבקר	
33 וישא יעקב עיניו	
34 ותצא דינה	
35 ויאמר אלהים אל יעקב	
36 ואלה תולדות עשו	
37 יוסף בן שבע עשרה שנה	
38 ויהי בעת ההיא	
39 ויוסף הורד מצרימה	
40 ויהי אחר הדברים האלה	
41 ויהי מקץ שנתים	
42 וירא יעקב כי יש שבר	
43 והרעב כבד בארץ	
44 ויצו את אשר על ביתו	
45 ולא יכול יוסף להתאפק	
46 ויסע ישראל וכל אשר לו	
47 ויבא יוסף ויגד לפרעה	
48 ויהי אחר הדברים האלה	
49 ויקרא יעקב לבניו	
50 ויפול יוסף על פני אביו	

שמות

ב״א	ב״ב
1 ואלה שמות בני ישראל	
2 ויולך איש מבית לוי	
3 ומשה היה רועה	
4 ויען משה ויאמר	
5 ואחר באו משה ואהרן	
6 ויאמר י״י אל משה עתה	
7 וידבר י״י אל משה לאמר	
8 ויאמר י״י אל משה אמור	
9 ויאמר י״י אל משה בא אל	
10 ויאמר י״י אל משה באו וגו׳ כי אני	
11 ויאמר י״י אל משה עוד נגע	
12 ויאמר י״י אל משה.	
13 קדש לי כל בכור	
14 דבר אל בני ישראל וישבו	
15 אשירה לי״י כי גאה גאה	
16 ויספו מאלים	
17 ויספו כל עדת בני ישראל	
18 וישמע יתרו	
19 בחדש השלישי	
20 וידבר אלהים את כל הדברים	
21 ואלה המשפטים	
22 אם במחתרת ימצא	
23 לא תשא שמע שוא	
24 ואל משה אמר עלה	
25 וידבר וגו׳ ויקחו לי תרומה	
26 ואת המשכן תעשה	
27 ועשית את המזבח	
28 חוקת עולם לדורותיכם	
29 חוקת עולם לו ולזרעו	
30 ועשית מזבח מקטר קטרת	
31 וידבר וגו׳ ראה קראתי בשם	
32 וירא העם כי בושש משה	
33 וידבר וגו׳ לך עלה מזה	
34 ויאמר י״י וגו׳ פסל לך	
35 ויקהל משה	
36 ועשה בצלאל ואהליאב	
37 ויעש בצלאל את הארון	
38 ויעש את מזבח העולה	
39 ומן התכלת והארגמן	
40 וידבר וגו׳ ביום החדש הראשון	

ויקרא

ב״א	ב״ב
1 ויקרא אל משה	
2 ונפש כי תקריב קרבן	
3 ואם זבח שלמים קרבנו	
4 וידבר וגו׳ נפש כי תחטא	

§. 49.

זה לך מספר הפרשיות שעליהם נרשמו הסימנים

בראשית

ב״א	ב״ב
1 בראשית	
2 ויכלו השמים	
3 ויהיו שניהם ערומים	
4 והאדם ידע	
5 זה ספר תולדות	
6 ויהי כי החל האדם	
7 ויאמר י י לנח בא אתה	
8 ויזכור אלהים את נח	
9 ויברך אלהים את נח	
10 ואלה תולדות בני נח	
11 ויהי כל הארץ שפה אחת	
12 ויאמר י״י אל אברם לך לך	
13 ויעל אברם ממצרים	
14 ויהי בימי אמרפל	
15 אחר הדברים האלה	
16 ושרי אשת אברם	
17 ויהי אברם בן תשעים שנה	
18 ויירא אליו י״י באלוני ממרא	
19 ויבואו שני המלאכים	
20 ויסע משם אברם	

Digitized by Google

5 ונפש כי תחטא
6 וידבר וגו׳ צו את אהרן
7 וזאת תורת זבח השלמים
8 וידבר וגו׳ קח את אהרן
9 ויהי ביום השמיני
10 ויקחו בני אהרן
11 וידבר וגו׳ זאת החיה
12 וידבר וגו׳ אשה כי תזריע
13 וידבר וגו׳ אדם כי יהיה בעור
14 זאת תהיה תורת המצורע
15 וידבר וגו׳ איש איש
16 וידבר וגו׳ אחרי מות
17 וידבר וגו׳ דבר אל אהרן
18 וידבר וגו׳ כמעשה ארץ מצרים
19 וידבר וגו׳ קדושים תהיו
20 וידבר וגו׳ ואל בני ישר׳ תאמר
21 ויאמר וגו׳ אמור אל הכהנים
22 וידבר וגו׳ דבר אל אהרן וימרו
23 וידבר וגו׳ מועדי י״י
24 וידבר וגו׳ צו את בני ישראל
25 וידבר י״י אל משה בהר סיני
26 לא תעשו לכם אלילים
27 וידבר וגו׳ איש כי יפליא

במדבר סיני

1 וידבר וגו׳ במדבר סיני
2 וידבר וגו׳ איש על דגלו
3 ואלה תולדות אהרן
4 וידבר וגו׳ נשא את ראש בני
5 וידבר וגו׳ צו את בני ישראל
6 וידבר וגו׳ איש או אשה כי יפליא
7 ויהי ביום כלות
8 וידבר וגו׳ בהעלותך
9 וידבר וגו׳ ויעשו בני ישראל
10 וידבר וגו׳ עשה לך שתי חצוצרות
11 ויהי העם כמתאוננים
12 ותדבר מרים
13 ואחר נסעו העם
14 ותשא כל העדה
15 וידבר וגו׳ כי תבואו אל ארץ
16 ויקח קרח
17 וידבר וגו׳ אמור אל אלעזר
18 ויאמר י״י אל אהרן אתה ובניך
19 וידבר וגו׳ זאת חקת התורה
20 ויבאו בני ישראל כל העדה
21 ויראו כל העדה
22 ויסעו בני ישראל ויחנו
23 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי
24 וירא בלעם כי טוב בעיני
25 וישב ישראל בשטים
26 ויאמר י״י אל משה ואל אלעזר
27 ותקרבנה בנות צלפחד
28 וידבר וגו׳ את קרבני לחמי
29 ובחדש השביעי
30 ויאמר משה אל בני ישראל
31 וידבר וגו׳ נקום נקמת
32 ומקנה רב היה לבני גד
33 אלה מסעי
34 וידבר וגו׳ צו את בני ישראל
35 וידבר וגו׳ בערבות מואב
36 ויקרבו ראשי האבות

דברים

1 אלה הדברים
2 ונפן ונסע המדברה
3 ונפן ונעל דרך הבשן
4 ועתה ישראל שמע
5 ויקרא משה אל כל ישראל
6 וזאת המצוה
7 כי יביאך י״י אלהיך
8 כל המצוה אשר אנכי מצוך
9 שמע ישראל אתה עבר היום
10 בעת ההיא אמר י״י אלי
11 ואהבת את י״י אלהיך
12 אלה החקים והמשפטים
13 את כל הדבר אשר אנכי מצוה
14 בנים אתם לי״י אלהיכם
15 מקץ שבע שנים
16 שמור את חדש האביב
17 לא תזבח לי״י אלהיך
18 לא יהיה לכהנים הלוים
19 כי יכרית י״י אלהיך
20 כי תצא למלחמה
21 כי ימצא חלל
22 לא תראה את שור אחיך
23 לא יקח איש את אשת אביו
24 כי יקח איש אשה ובעלה
25 כי יהיה ריב בין אנשים
26 והיה כי תבא
27 ויצי משה וזקני ישראל
28 והיה אם שמוע תשמע
29 ויקרא משה אל כל ישראל
30 והיה כי יבאו עליך
31 וילך משה
32 האזינו השמים
33 וזאת הברכה
34 ויעל משה

יהושע

1 ויהי אחרי מות משה
2 וישלח יהושע בן נון
3 וישכם יהושע בבקר
4 ויהי כאשר תמו כל הגוי
5 ויהי כשמוע כל מלכי
6 ויריחו סוגרת ומסוגרת
7 וימעלו בני ישראל מעל
8 ויאמר י״י אל יהושע אל תירא
9 ויהי כשמוע כל המלכים
10 ויהי כשמוע אדני צדק
11 ויהי כשמוע יבין מלך חצור
12 ואלה מלכי הארץ
13 ויהושע זקן
14 ואלה אשר נחלו בני ישראל
15 ויהי הגורל למטה יהודה
16 ויצא הגורל לבני יוסף
17 ויהי הגורל למטה מנשה
18 ויקהלו כל עדת בני ישראל
19 ויצא הגורל השני לשמעון
20 וידבר י״י אל יהושע
21 ויגשו ראשי
22 אז יקרא יהושע
23 ויהי מימים רבים
24 ויאסף יהושע את כל שבטי

שופטים

1 ויהי אחרי מות יהושע
2 ויעל מלאך י״י מן הגלגל
3 ואלה הגוים אשר הניח י״י
4 ויוסיפו בני ישראל וגו׳ ויחזק
5 ותשר דבורה
6 ויעשו בני ישראל הרע
7 וישכחו ירובעל
8 ויאמרו אליו איש אפרים
9 וילך אבימלך בן ירובעל
10 ויקם אחריו יאיר הגלעדי
11 ויפתח הגלעדי
12 ויצעק איש אפרים
13 ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע
14 וירד שמשון תמנתה
15 ויהי מימים בימי קציר
16 וילך שמשון עזתה
17 ויהי איש מהר אפרים
18 בימים ההם אין מלך
19 ויהי בימי ההם ומלך
20 ויצאו בני ישראל
21 ואיש ישראל

שמואל א

1 ויהי איש אחד מן הרמתים
2 ותתפלל חנה
3 והנער שמואל משרת
4 ויהי דבר שמואל
5 ופלשתים לקחו את ארון
6 ויהי ארון י״י בשדה
7 ויבאו אנשי קרית יערים
8 ויהי כי זקן שמואל
9 ויהי איש מבנימין
10 אמור לנער ויעבור לפנינו
11 ויעל נחש העמוני
12 ויאמר שמואל אל כל ישראל
13 בן שנה שאול במלכו
14 ויצא מצב פלשתים
15 ויאמר שמואל אל שאול
16 ויאמר י״י אל שמואל עד מתי
17 ויאספו פלשתים את מחניהם
18 ויהי ככלותו לדבר אל שאול
19 וידבר שאול אל יונתן בנו
20 ויברח דוד מניות ברמה
21 ויבא דוד אל אחימלך
22 וילך דוד משם וימלט
23 ויגידו לדוד לאמר
24 ויעל דוד משם וישב
25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
26 ויבואו הזיפים אל שאול
27 וילך דוד לדרכו
28 ויהי בימים ההם ויקבצו
29 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם
30 ויהי בבא דוד ואנשיו
31 ופלשתים נלחמים בישראל

שמואל ב

1 ויהי אחרי מות שמואל
2 ויהי אחרי כן וישאל דוד בי״י
3 ותהי המלחמה ארוכה
4 וישמע בן שאול כי מת אבנר
5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד
6 ויסף עוד דוד את כל בחור
7 ויהי כי ישב המלך בביתו
8 ויהי אחרי כן ויך דוד
9 ויאמר דוד הכי יש עוד
10 ויהי אחרי כן וימת מלך
11 ויהי לתשובת השנה
12 וישלח י״י את נתן אל דוד
13 ויהי אחרי כן ולאבשלום
14 ואבשלום ברח וילך
15 ויהי אחרי כן ויעש לו
16 ודוד עבר מעט מהראש
17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום
18 ויפקוד דוד את העם
19 וירגז המלך ויעל על עלית
20 ושם נקרא איש בליעל
21 ויהי רעב בימי דוד
22 וידבר דוד לי״י
23 נאם דוד בן ישי
24 ויוסף אף י״י לחרות

מלכים א

1 והמלך דוד זקן
2 ויקרבו ימי דוד למות
3 והמלכה נכונה ביד שלמה
4 ויהי המלך שלמה מלך
5 ושלמה היה מושל
6 ויהי בשמנים שנה
7 ואת ביתו בנה שלמה
8 אז יקהל שלמה
9 ויהי ככלות שלמה
10 ומלכת שבא שמעת
11 והמלך שלמה אהב נשים
12 וילך רחבעם שכם
13 והנה איש אלהים בא
14 בעת ההיא חלה אביה
15 ובשנת שמנה עשרה
16 בשנת שלש (ס׳ ויהי דבר)
17 ויאמר אליהו התשבי
18 ויהי ימים רבים
19 ויד י״י היתה (ס׳ ויגד אחאב)
20 ובן הדד מלך ארם
21 ויהי אחרי הדברים האלה
22 וישבו שלש שנים

מלכים ב

1 ויפשע מואב בישראל
2 ויהי בהעלות י״י את אליהו
3 ויהורם בן אחאב מלך
4 ואשה אחת מנשי
5 ונעמן שר צבא מלך ארם
6 ויאמרו בני הנביאים
7 ויאמר אלישע שמעו
8 ואלישע דבר אל האשה
9 ואלישע הנביא קרא לאחד
10 ולאחאב שבעים בנים
11 ועתליה אם אחזיה
12 בן שבע שנים יהואש
13 בשנת עשרים ושלש שנה
14 בשנת שתים ליואש
15 בשנת עשרים ושבע שנה
16 בשנת שבע עשרה שנה
17 בשנת שתים עשרה שנה
18 ויהי בשנת שלש להושע
19 ויהי כשמע המלך חזקיהו
20 בימים ההם חלה חזקיהו
21 וישכב חזקיהו (ס׳ בן שתים)
22 בן שמנה שנה יאשיהו
23 וישלח המלך
24 בימיו עלה נבוכדנאצר
25 ויהי בשנת התשיעית למלכו

ישעיה

1 חזון ישעיהו
2 הדבר אשר חזה ישעיהו
3 כי הנה האדון י״י צבאות
4 והחזיקו שבע נשים
5 אשירה נא לידידי
6 בשנת מות המלך עזיהו
7 ויהי בימי אחז בן־יותם
8 ויאמר י״י אלי קח לך גליון
9 בעת הראשון הקל ארצה
10 הוי החוקקים חקקי און
11 ויצא חטר מגזע ישי
12 ואמרת ביום ההוא
13 משא בבל
14 כי ירחם י״י את יעקב
15 בשנת מות המלך אחז
16 שלחו כר מושל ארץ
17 משא דמשק
18 הוי ארץ צלצל
19 משא מצרים
20 בשנת בא תרתן
21 משא מדבר ים
22 משא גיא חזיון
23 משא צור
24 הנה י״י בוקק הארץ
25 י״י אלהי אתה ארוממך
26 ביום ההוא יושר השיר
27 ביום ההוא יפקד י״י בחרבו
28 הוי עטרת גאות
29 הוי אריאל אריאל
30 הוי בנים סוררים
31 הוי הירדים מצרים לעזרה
32 הן לצדק ימלך מלך
33 הוי שודד ואתה לא שדוד
34 קרבו גוים לשמע
35 יששום מדבר וציה
36 ויהי בארבע עשרה שנה
37 ויהי כשמע המלך חזקיהו
38 בימים ההם חלה חזקיהו
39 בעת ההיא שלח
40 נחמו נחמו עמי
41 החרישו אלי איים
42 הן עבדי אתמך בו
43 ועתה כה אמר י״י
44 ועתה שמע יעקב עבדי
45 כרח אמר י״י למשיחו
46 כרע בל
47 רדי ושבי על עפר
48 שמעו זאת בית יעקב
49 שמעו איים אלי
50 כה אמר י״י אי זה ספר
51 שמעו אלי רודפי צדק
52 עורי עורי לבשי עזך
53 מי האמין לשמעתנו
54 רני עקרה

Digitized by Google

55 הוי כל צמא
56 כה אמר י״י שמרו משפט
57 הצדיק אבד
58 קרא בגרון
59 הן לא קצרה יד י״י
60 קומי אורי כי בא אורך
61 רוח אדני י״י עלי
62 למען ציון לא אחשה
63 מי זה בא מאדום
64 כקדח אש המסים
65 נדרשתי ללוא שאלו
66 כה אמר י״י השמים כסאי

ירמיה

1 דברי ירמיהו
2 ויהי דבר י״י וגו׳ הלוך
3 לאמר הן ישלח איש
4 אם תשוב ישראל נאם י״י
5 שוטטו בחוצות ירושלם
6 העזו בני בנימן
7 הדבר אשר היה אל ירמיהו
8 בעת ההיא נאם י״י יוציאו
9 מי יתנני במדבר מלון
10 שמעו את הדבר אשר דבר י״י
11 הדבר אשר היה אל ירמיהו
12 צדיק אתה י״י כי אריב אליך
13 כה אמר י״י הלוך וקנית לך
14 אשר היה דבר י״י אל ירמיהו
15 ויאמר י״י אלי אם יעמד משה
16 ויהי דבר י״י וגו׳ לא תקח
17 חמאת יהודה כתובה
18 הדבר וגו׳ קום וירדת
19 כה אמר י״י הלוך וקנית
20 וישמע פשחור
21 הדבר וגו׳ בשלות אליו המלך
22 כה אמר י״י רד בית מלך
23 הוי רעים מאבדים
24 הראני י״י שני דודאי והנה
25 הדבר וגו׳ על כל ערי יהודה
26 בראשית ממלכות יהויקים
27 כה אמר י״י אלי עשה לך
28 ויהי בשנה ההיא בראשית
29 ואלה דברי הספר אשר שלח
30 הדבר וגו׳ כה אמר וגו׳ כתב לך
31 בעת ההיא נאם י״י אהיה
32 הדבר וגו׳ בשנה העשירית
33 ויהי דבר י״י אל ירמיהו שנית
34 הדבר וגו׳ וגבוכדנאצר מלך
35 הדבר וגו׳ בימי יהויקים בן
36 ויהי בשנה הרביעת ליהויקים
37 וימלך מלך צדקיהו
38 וישמע שפטיה
39 בשנה התשעית לצדקיהו
40 הדבר וגו׳ אחר שלח אתו
41 ויהי בחדש השביעי בא
42 ויגשו כל שרי החילים
43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר
44 הדבר וגו׳ אל כל היהודים
45 הדבר אשר דבר ירמיהו
46 אשר היה דבר י״י על ירמיהו
47 אשר היה וגו׳ אל פלשתים
48 למואב כה אמר י״י
49 לבני עמון כה אמר י״י
50 הדבר אשר דבר י״י אל בבל
51 כה אמר י״י הנני מעיר אל בבל
52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו

יחזקאל

1 ויהי בשלשים שנה
2 ויאמר אלי בן אדם עמד על
3 ויאמר אלי וגו׳ את אשר תמצא
4 ואתה בן אדם קח לך לבנה
5 ואתה בן אדם קח לך חרב
6 ויהי דבר י״י וגו׳ שים פניך
7 ויהי דבר י״י וגו׳ לאדמת
8 ויהי בשנה הששית
9 ויקרא באזני קול גדול
10 וארא והנה אל הרקיע
11 ותשא אותי רוח
12 ויהי דבר י״י וגו׳ בתוך בית המרי
13 ויהי דבר י״י וגו׳ הנבא אל
14 ויבא אלי אנשים מבני ישראל
15 ויהי דבר י״י וגו׳ מה יהיה עץ
16 ויהי דבר י״י וגו׳ הודע את
17 ויהי דבר י״י וגו׳ חוד חידה
18 ויהי וגו׳ מה לכם אתם מושלים
19 ואתה שא קינה אל נשיאי
20 ויהי בשנה השביעית
21 ויהי וגו׳ שים פניך דרך
22 ויהי וגו׳ התשפוט
23 שתים נשים בנות אם אחת
24 ויהי וגו׳ כתוב לך את שם
25 ויהי וגו׳ שים פניך אל בני עמון
26 ויהי בעשתי עשרה שנה
27 ויהי וגו׳ שא על צר קינה
28 ויהי וגו׳ אמור לנגיד צר
29 בשנה העשירית
30 ויהי וגו׳ הלילו הה ליום
31 ויהי באחת עשרה שנה
32 ויהי בשתי עשרה שנה
33 ויהי וגו׳ דבר אל בני עמך
34 ויהי וגו׳ הנבא על רועי ישראל
35 ויהי וגו׳ שים פניך אל הר שעיר
36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי
37 היתה עלי יד י״י
38 ויהי וגו׳ שים פניך על גוג
39 ואתה בן אדם הנבא על גוג
40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו
41 ויביאני אל ההיכל
42 ויוציאני אל החצר
43 ויולכני אל השער
44 וישב אתי דרך שער המקדש
45 ובהפילכם את הארץ
46 כה אמר אדני י״י שער החצר
47 וישיבני אל פתח הבית
48 ואלה שמות השבטים

הושע

1 דבר י״י אשר היה אל הושע
2 והיה מספר בני ישראל
3 ויאמר י״י אלי לך אהב אשה
4 שמעו דבר י״י
5 שמעו זאת הכהנים
6 לכו ונשובה אל י״י
7 כרפאי לישראל
8 אל תכך שפר
9 אל תשמח ישראל
10 גפן בוקק ישראל
11 כי נער ישראל
12 סבבני בכחש
13 כדבר אפרים רתת
14 תאשם שומרון

יואל

1 דבר י״י אשר היה אל יואל
2 תקעו שופר בציון
3 והיה אחרי כן אשפוך
4 כי הנה בימים ההמה

עמוס

1 דברי עמוס
2 כה אמר י״י על שלשה פשעי
3 שמעו אשר וגו׳ דבר י״י
4 שמעו הדבר הזה פרות
5 שמעו את הדבר הזה
6 הוי השאננים בציון
7 כה הראני אדני י״י והנה יוצר
8 כה הראני אדני י״י והנה כלוב
9 ראיתי את אדני נצב על המזבח

עובדיה

1 חזון עובדיה

יונה

1 ויהי דבר י״י אל יונה
2 ויאמן י״י דג גדול
3 ויהי דבר י״י אל יונה שנית
4 וירע אל יונה רעה גדולה

מיכה

1 דבר י״י אשר היה אל מיכה
2 הוי חושבי און
3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב
4 והיה באחרית הימים
5 ואתה בית לחם אפרתה
6 שמעו נא את אשר י״י אומר
7 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ

נחום

1 משא נינוה ספר חזון נחום
2 הנה על ההרים רגלי מבשר
3 הוי עיר דמים כלה

חבקוק

1 המשא אשר חזה חבקוק
2 על משמרתי אעמדה
3 י״י שמעתי שמעך

צפניה

1 דבר י״י אשר היה אל צפניה
2 התקוששו וקושו
3 הוי מוראה ונגאלה

חגי

1 בשנת שתים לדריוש
2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש

זכריה

1 בחדש השמיני בשנת שתים
2 ואשא את עיני וארא והנה
3 ויראני את יהושע
4 וישב המלאך הדבר בי
5 ואשוב ואשא עיני וארא
6 ואשוב וגו׳ והנה ארבע מרכבו׳
7 ויהי בשנת ארבע לדריוש
8 ויהי דבר י״י וגו׳ קנאתי לציון
9 משא דבר י״י וגו׳ בארץ חדרך
10 שאלו מי״י מטר
11 פתח לבנון דלתיך
12 משא דבר י״י על ישראל
13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח
14 הנה יום בא לי״י וחלק שללך

מלאכי

1 משא דבר י״י אל ישראל ביד
2 ועתה אליכם המצוה הזאת
3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך

תהלים

1 אשרי האיש
2 למה רגשו גוים
3 מזמור לדוד בברחו
4 למנצח וגו׳ בקראי ענני
5 למנצח יגו׳ אמרי האזינה
6 למנצח וגו׳ י״י אל באפך
7 שגיון לדוד
8 למנצח וגו׳ י״י אדנינו
9 למנצח אודה י״י בכל לבי
10 למה י״י תעמוד ברחוק
11 למנצח לדוד בי י״י חסיתי
12 למנצח וגו׳ הושיעה י״י כי גמר
13 למנצח וגו׳ עד אנה י״י תשכחני
14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו
15 מזמור לדוד י״י מי יגור
16 מכתם לדוד שמרני אל
17 תפלה לדוד שמעה י״י צדק
18 למנצח וגו׳ אשר דבר לי״י
19 למנצח וגו׳ השמים מספרים
20 למנצח וגו׳ יענך י״י ביום צרה
21 למנצח וגו׳ י״י בעזך ישמח
22 למנצח וגו׳ אלי אלי למה עזבתני
23 מזמור לדוד י״י רועי
24 לדוד מזמור לי״י הארץ
25 לדוד אליך י״י נפשי אשא
26 שפטני י״י כי אני בתמי
27 לדוד י״י אורי וישעי
28 לדוד אליך י״י אקרא
29 מזמור לדוד הבו לי״י
30 מזמור שיר חנכת הבית
31 למנצח וגו׳ בך י״י חסיתי
32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע
33 רננו צדיקים בי״י
34 לדוד בשנותו את טעמו
35 לדוד ריבה י״י את יריבי
36 למנצח וגו׳ נאם פשע לרשע
37 לדוד אל תתחר במרעים
38 מזמור וגו׳ י״י אל בקצפך
39 למנצח לידותון וגו׳ אמרתי
40 למנצח וגו׳ קוה קויתי י״י
41 למנצח וגו׳ אשרי משכיל
42 למנצח וגו׳ כאיל תערג
43 שפטני אלהים וריבה ריבי
44 למנצח וגו׳ אלהים באזנינו
45 למנצח וגו׳ רחש לבי
46 למנצח וגו׳ אלהים לנו
47 למנצח וגו׳ כל העמים תקעו
48 שיר מזמור לבני קרח
49 למנצח וגו׳ שמעו זאת
50 מזמור לאסף אל אלהים י״י
51 למנצח וגו׳ בבא אליו נתן
52 למנצח וגו׳ בבוא דואג האדומי
53 למנצח וגו׳ אמר נבל בלבו
54 למנצח וגו׳ בבוא הזיפים
55 למנצח וגו׳ האזינה אלהים
56 למנצח וגו׳ באחז אותו
57 למנצח אל תשחת לדוד מכתם
58 למנצח וגו׳ האמנם אלם צדק
59 למנצח וגו׳ בשלוח שאול וישמרו
60 למנצח על שושן עדות
61 למנצח וגו׳ שמעה אלהים רנתי
62 למנצח וגו׳ אך אל אלהים
63 מזמור לדוד בהיותו במדבר
64 למנצח וגו׳ שמע אלהים קולי
65 למנצח וגו׳ לך דומיה תהלה
66 למנצח וגו׳ הריעו לאלהים
67 למנצח וגו׳ אלהים יחננו
68 למנצח וגו׳ יקום אלהים
69 למנצח וגו׳ הושיעני אלהים
70 למנצח וגו׳ אלהים להצילני
71 בך י״י חסיתי
72 לשלמה אלהים משפטיך
73 מזמור לאסף אך טוב
74 משכיל לאסף למה אלהי׳
75 למנצח וגו׳ הודינו לך אלהים
76 למנצח וגו׳ נודע ביהודה
77 למנצח וגו׳ קולי אל אלהים
78 משכיל לאסף האזינה עמי
79 מזמור לאסף אלהים באו גוים
80 למנצח וגו׳ רועה ישרא׳
81 למנצח וגו׳ הרנינו לאלהים
82 מזמור לאסף אלהים נצב
83 שיר מזמור לאסף אלהים אל
84 למנצח וגו׳ מה ידידות
85 למנצח וגו׳ רצית י״י ארצך
86 תפלה לדוד
87 לבני קרח מזמור שיר
88 שיר מזמור וגו׳ י״י אלהי
89 משכיל לאיתן האזרחי
90 תפלה למשה איש האלהים
91 יושב בסתר עליון
92 מזמור שיר ליום השבת
93 י״י מלך גאות לבש
94 אל נקמות י״י
95 לכו נרננה לי״י
96 שירו לי״י שיר
97 י״י מלך תגל הארץ
98 מזמור שירו לי״י
99 י״י מלך ירגזו עמים

Digitized by Google

100 מזמור לתודה הריעו לי׳׳י
101 לדוד מזמור חסד ומשפט
102 תפלה לעני כי יעטף
103 לדוד ברכי נפשי את י׳׳י
104 ברכי נפשי את י׳׳י
105 הודו לי׳׳י קראו בשמו
106 הללויה הודו לי׳׳י כי טוב
107 הודו וגו׳ יאמרו גאולי י׳׳י
108 שיר מזמור לדוד נכון לבי
109 למנצח וגו׳ אלהי תהלתי
110 לדוד מזמור נאם י׳׳י לאדני
111 הללויה אודה י׳׳י בכל לבב
112 הללויה אשרי איש ירא את י׳׳י
113 הללויה הללו עבדי י׳׳י
114 בצאת ישראל ממצרים
115 לא לנו י׳׳י לא לנו
116 אהבתי כי ישמע י׳׳י
117 הללו את י׳׳י כל גוים
118 הודו לי׳׳י כי טוב
119 אשרי תמימי דרך
120 שיר המעלות אל י׳׳י בצרתה
121 שיר למעלות אשא עיני
122 שיר המעלות לדוד שמחתי
123 שיר המעלות אליך נשאתי
124 שיר המעלות לדוד לולי י׳׳י
125 שיר המעלות הבוטחים בי׳׳י
126 שיר המעלות בשוב י׳׳י
127 שיר המעלות לשלמה
128 שיר המעלות אשרי כל ירא
129 שיר המעלות רבת צררוני
130 שיר המעלות ממעמקים
131 שיר המעלות לדוד י׳׳י לא גבה
132 שיר המעלות זכור י׳׳י
133 שיר המעלו׳ לדוד הנה מה טוב
134 שיר המעלות הנה ברכו את י׳׳י
135 הללויה הללו את שם י׳׳י
136 הודו לאלהי אלהים
137 על נהרות בבל
138 לדוד אודך בכל לבי
139 למנצח וגו׳ י׳׳י חקרתני ותדע
140 למנצח וגו׳ חלצני י׳׳י מאדם
141 מזמור לדוד י׳׳י קראתיך חושה
142 משכיל לדוד בהיותו במערה
143 מזמור לדוד י׳׳י שמע תפלתי
144 לדוד ברוך י׳׳י צורי
145 תהלה לדוד ארוממך
146 הללויה הללי נפשי את י׳׳י
147 הללויה כי טוב זמרה
148 הללויה הללו את י׳׳י מן השמי׳
149 הללויה שירו לי׳׳י שיר חדש
150 הללויה הללו אל בקדשו

משלי

1 משלי שלמה
2 בני אם תקח אמרי
3 בני תורתי אל תשכח
4 שמעו בנים מוסר אב
5 בני לחכמתי הקשיבה
6 בני אם ערבת לרעך
7 בני שמר אמרי
8 הלא חכמה תקרא
9 חכמות בנתה ביתה
10 משלי שלמה בן חכם ישמח
11 מאזני מרמה תועבת י׳׳י
12 אהב מוסר אהב דעת
13 בן הכם מוסר אב
14 חכמות נשים בנתה ביתה
15 מעטה רך ישיב חמה
16 לאדם מערכי לב
17 טוב פת חרבה ושלוה בה
18 לחאוה יבקש נפרד
19 טוב רש הולך בתומו
20 לץ היין הומה שכר
21 פלגי מים לב מלך
22 נבחר שם מעשר רב
23 כי תשב ללחום את מושל
24 אל תקנא באנשי רעה
25 גם אלה וגו׳ כבוד אלהים
26 כשלג בקיץ
27 אל תתהלל ביום מחר
28 נסו ואין רודף רשע
29 איש תוכחות מקשה עורף
30 דברי אגור בן יקה
31 דברי למואל

איוב

1 איש היה בארץ עוץ
2 ויהי היום ויבואו בני
3 אחרי כן פתח איוב
4 ויען אליפז
5 קרא נא היש עונך
6 ויען איוב וגו׳ לו שקול
7 הלא צבא לאנוש עלי ארץ
8 ויען בלדד וגו׳ עד אן
9 ויען איוב וגו׳ אמנם ידעתי
10 נקטה נפשי בחיי
11 ויען צופר וגו׳ הרב דברים
12 ויען איובוגו׳ אמנם כי אתם עם
13 הן כל ראתה עיני
14 אדם ילוד אשה
15 ויען אליפז וגו׳ החכם
16 ויען איוב וגו׳ שמעתי כאלה
17 רוחי חבלה
18 ויען בלדד וגו׳ עד אנה
19 ויען איוב וגו׳ עד אנה תגיון
20 ויען צופר וגו׳ לכן שעפי
21 ויען איוב וגו׳ שמעו שמוע
22 ויען אליפז וגו׳ הלאל יסכן
23 ויען איוב וגו׳ גם היום מרי
24 מדוע משדי לא נצפנו עתים
25 ויען בלדד וגו׳ המשל ופחד
26 ויען איובוגו׳ מה עזרת ללא כח
27 ויוסף איוב שאת משלו
28 כי יש לכסף מוצא
29 ויוסף וגו׳ מי יתנני כירחי
30 ועתה שחקו עלי צעירים
31 ברית כרתי לעיני
32 וישבתו שלשת האנשים
33 ואולם שמע נא איוב מלי
34 ויען אליהוא וגו׳ שמעו חכמים
35 ויען אליהו וגו׳ הזאת חשבת
36 ויוסף אליהו וגו׳ כתר לי זער
37 אף לזאת יחרד לבי
38 ויען י׳׳י מן הסערה
39 הידעת עת לדת יעלי סלע
40 ויען י׳׳י וגו׳ אזר נא
41 הן תוחלתו נכזבה
42 ויען איוב את י׳׳י

שיר

1 שיר השירים
2 אני חבצלת השרון
3 על משכבי בלילות
4 הנך יפה רעיתי
5 באתי לגני אחתי כלה
6 אנה הלך דודך
7 שובי שובי השולמית
8 מי יתנך כאח לי

רות

1 ויהי בימי שפט
2 ולנעמי מודע
3 ותאמר לה נעמי
4 ובועז עלה השער וישב שם

איכה

1 איכה ישבה
2 איכה יעיב
3 אני הגבר
4 איכה יופם זהב
5 זכר י׳׳י מה היה לנו

קהלת

1 דברי קהלת בן דוד
2 אמרתי אני בלבי לכה נא
3 לכל זמן ועת לכל חפץ
4 ושבתי אני ואראה
5 אל תבהל על פיך
6 יש רעה אשר ראיתי
7 טוב שם משמן טוב
8 מי כהחכם
9 כי את כל זה נתתי
10 זבובי מות יבאיש
11 שלח לחמך על פני המים
12 וזכר את בוראך

אסתר

1 ויהי בימי אחשורוש
2 אחר הדברים האלה כשך חמת
3 אחר הדברים האלה גדל המלך
4 ומדרכי ידע את כל אשר
5 ויהי ביום השלישי ותלבש
6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך
7 ויבא המלך והמן
8 ביום ההוא נתן המלך
9 ובשנים עשר חדש
10 וישם המלך אחשורוש מס

דני׳אל

1 בשנת שלש למלכות יהויקים
2 ובשנת שתים למלכות
3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם
4 אנה נבוכדנצר שלה
5 בלשצר מלכא עבד לחם רב
6 ודריוש מדיא קבל
7 בשנת חדא לבלשאצר
8 בשנת שלש למלכות בלשאצר
9 בשנת אחת לדריוש
10 בשנת שלש לכורש
11 ואני בשנת אחת לדריוש
12 ובעת ההיא יעמד מיכאל

עזרא

1 ובשנת אחת לכורש
2 ואלה בני המדינה העולים
3 ויגע החדש השביעי
4 וישמעו צרי יהודה ובנימין
5 והתנבי חגי נביאה
6 באדין דריוש מלכא
7 ואחר הדברים האלה
8 ואלה ראשי אבתיהם
9 וככלות אלה נגשו אלי
10 ובהתפלל עזרא

נחמיה

1 דברי נחמיה בן חכליה
2 ויהי בחדש ניסן
3 ויקם אלישיב הכהן הגדול
4 ויהי כאשר שמע סנבלט
5 ותהי צעקת העם
6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט
7 ויהי כאשר נבנתה החומה
8 ויאספו כל העם
9 וביום עשרים וארבעה לחדש
10 ובכל זאת אנחנו
11 וישבו שרי העם בירושלם
12 ואלה הכהנים והלויים
13 ביום ההוא נקרא בספר משה

דברי הימים א

1 אדם שת אנוש
2 אלה בני ישראל
3 ואלה היו בני דויד
4 בני יהודה פרץ
5 ובני ראובן בכור ישראל
6 בני לוי גרשם
7 ולבני ישששכר
8 ובנימין הוליד את בלע
9 וכל ישראל התיחשו
10 ופלשתים נלחמו בישראל
11 ויקבצו כל ישראל
12 ואלה הבאים אל דויד לציקלג
13 ויועץ דויד
14 וישלח חירם
15 ויעש לו בתים
16 ויביאו את ארון האלהים
17 ויהי כאשר ישב דויד
18 ויהי אחרי כן ויך דויד
19 ויהי אחרי כן וימת
20 ויהי לעת תשובת השנה
21 ויעמוד שטן על ישראל
22 ויאמר דוד זה הוא
23 ודויד זקן ושבע ימים
24 ולבני אהרן מחלקותם
25 ויבדל דויד ושרי הצבא
26 למחלקות לשערים
27 ובני ישראל למספרם
28 ויקהל דויד את כל שרי ישראל
29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל

דברי הימים ב

1 ויתחזק שלמה
2 ויאמר שלמה לבנות בית
3 ויחל שלמה לבנות
4 ויעש מזבת נחשת
5 אז יקהיל שלמה
6 אז אמר שלמה
7 וכככלות שלמה להתפלל
8 ויהי מקץ עשרים שנה
9 ומלכת שבא שמעה
10 וילך רחבעם שכמה
11 ויבא רחבעם ירושלם
12 ויהי כהכין מלכות רחבעם
13 בשנת שמנה עשרה למלך
14 ויעש אסא הטוב
15 ועזריהו בן
16 בשנת שלשים ושש למלכות
17 וימלך יהושפט
18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד
19 וישב יהושפט מלך יהודה
20 ויהי אחרי כן באו בני מואב
21 וישכב יהושפט עם אבותיו
22 וימליכו יושבי ירושלם
23 ובשנה השביעית התחזק
24 בן שבע שנים יאש במלכו
25 בן עשרים וחמש
26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
27 בן עשרים וחמש שנה יותם
28 בן עשרים שנה אחז במלכו
29 יחזקיהו מלך בן עשרים
30 וישלח חזקיהו
31 וככלות כל זאת
32 אחרי הדברים והאמת האלה
33 בן שתים עשרה שנה
34 בן שמנה שנים יאשיהו
35 ויעש יאשיהו בירושלם
36 ויקחו עם הארץ

קנוק מקפל הפתיחות שעליהם נרשמו הפסוקים פיס פיס על דגלו בקופות.

§. 50.

אֵלּוּ סְדָרִין עַל־פִּי מָסֹרֶת

בראשית

סדריו מ״ג

1 בראשית
2 אלה תולדות השמים
3 ויאמר י׳׳י אלהים הן
4 זה ספר תולדות
5 אלה תולדות נח
6 ויזכור אלהים את נח
7 וידבר אלהים אל נח
8 ויהיו בני נח
9 לך לך מארצך
10 ויהי רעב בארץ
11 ויהי בימי אמרפל
12 אחר הדברים האלה
13 ושרי אשת אברם
14 ויהי

Digitized by Google

15 וירא אליו י״י
16 ויבאו שני המלאכים
17 ויסע משם אברם
18 וי״י פקד את שרה
19 ויהי אחר הדברים
20 ואברהם זקן
21 ואבא היום אל העין
22 ויוסף אברהם
23 ואלה תולדות יצחק
24 ויהי כי זקן יצחק
25 ויתן לך האלהים
26 ויצא יעקב מבאר
27 וירא י״י כי שנואה
28 ויזכר אלהים את רחל
29 ויאמר י״י אל יעקב שוב
30 וישלח יעקב מלאכים
31 ויבא יעקב שלם
32 וירא אלהים אל יעקב
33 וישב יעקב
34 ויהי בעת החוא
35 ויוסף הורד מצרימה
36 ויהי מקץ
37 ויאמר פרעה אל עבדיו
38 ויאמר אליהם יוסף
39 ואל שדי יתן לכם
40 ויגש אליו יהודה
41 ואת יהודה שלח
42 ויהי אחרי הדברים
43 ויקרא יעקב אל בניו

ספר שמות

סדריו כ״ט

1 ואלה שמות
2 ומשה היה רועה
3 וילך משה וישב אל יתר
4 וידבר לוארא
5 ויאמר לכי ידבר
6 ויאמר להשכם קדמס
7 ויאמר לבא אל פרעה
8 ויאמר לעוד נגע
9 ויהי בחצי הלילה
10 ויאמר לקדש לי
11 ויאמר למה תצעק
12 ויאמר להנני ממטיר
13 ויאמר לעד אנה
14 וישמע יתרו
15 ואתם תהיו לי
16 ואלה המשפטים
17 אם כסף תלוה
18 וידבר לויקחו לי
19 ואת המשכן תעשה
20 ועשית פרכת
21 ואתה תצוה
22 וזה הדבר
23 ועשית מזבח
24 וידבר לראה קראתי
25 ויפן וירד משה
26 ויאמר לכתב לך
27 ויעש בצלאל
28 אלה פקודי
29 ויביאו את המשכן

ספר ויקרא

סדריו כ״ג

1 ויקרא
2 וידבר לנפש כי
3 וידבר לזה קרבן
4 וידבר לקח את אהרן
5 וידבר ליין ושכר
6 וידבר לזאת החיה
7 וידבר לאשה כי תזריע
8 ואיש או אשה קלמס
9 וידבר לוזאת תהיה
10 וידבר לונתתה נגע
11 וידבר לאיש איש כי יהיה
12 ואשה כי יזוב
13 וידבר לאשר צוח
14 וידבר לכמעשה ארץ
15 וידבר לקדשים תהיו
16 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם
17 ויאמר לאמר אל הכהנים
18 וידבר לאשר יקריב
19 וספרתם לכם
20 וכי תמכרו ממכר
21 וכי ימוך אחיך קנינס
22 אם בחקתי תלכו
23 וידבר לאיש כי יפליא

במדבר

סדריו ל״ב

1 במדבר
2 איש על דגלו
3 אלה תולדות אהרן
4 אל תכריתו
5 כי תשטה אשתו
6 כה תברכו
7 ביום השביעי
8 וידבר לבהעלותך
9 וידבר לעשה לך
10 אספה לי שבעים איש
11 היד י״י תקצר
12 שלח לך אנשים
13 עד אנה ינאצוני
14 כי תבאו אל הארץ
15 ויקח קרח
16 משה משה לבית אב
17 ואל הלוים תדבר
18 וישלח מאלכים
19 וירא בלק בן צפור
20 מי מנה עפר יעקב
21 וישב ישראל בשטים
22 פינחס בן אלעזר
23 לאלה תחלק הארץ
24 יפקוד י״י אלהי הרוחות
25 וביום הבכורים
26 אלה ראשי המטות
27 נקם נקמת בני ישראל
28 שא את ראש
29 ומקנה רב היה
30 אלה מסעי
31 וידבר לכי אתם באים
32 וידבר לכי אתם עברים

ספר דברים

סדריו כ״ז

1 ואלה הדברים
2 רב לכם סב
3 ראה החלותי
4 ואתחנן אל י״י
5 אז יבדיל משה
6 שמע ישראל
7 והיה עקב תשמעון
8 שמע לאתה עובר
9 פסל לך
10 כי הארץ אשר
11 כי ירחיב י״י אלהיך
12 בנים אתם לי״י אלהיכם
13 כי יהיה בך אביון
14 שפטים ושטרים
15 אשימה עלי מלך
16 כי תקרב אל עיר
17 כי יקרא קן צפור
18 כי תצא מחנה
19 כי תדר נדר לי״י אלהיך
20 כי תקצר קצירך
21 ולקחת מראשית
22 והיה אם שמע
23 אתם נצבים
24 כי המצוה
25 הן קרבו ימיך
26 האזינו השמים
27 וזאת הברכה

נכיפוס לקזונים

ספר יהושע

סדריו י״ד

1 ויהי אחרי מות משה
2 אחל גדלך
3 למען דעת
4 ויהי י״י את יהושע
5 וכל ישראל וזקניו
6 ויאמר י״י אל יהושע
7 ואת כל המלכים
8 ויהושע זקן בא
9 ושם חברון לפנים
10 ותקרבנה בנות
11 וצלע האלף
12 אלה הנחלות
13 ויתן י״י לישראל
14 ויקראו בני ראובן

שפטים

סדריו י״ד

1 ויהי אחרי מות יהושע
2 ויעבדו העם את י״י
3 ואחריו שמגר
4 כן יאבדו כל איביך
5 ויעש אלהים כן בלילה
6 בידכם נתן אלהים
7 ויגידו ליותם וילך
8 ויקם אחרי אבימלך
9 ויעבר יפתח אל בני
10 ותלד האשה בן ותקרא
11 וישכב שמשון עד חצי
12 ויאמר להם הכהן לכי
13 ויאמר האיש הזקן
14 וישאלו בני ישראל

שמואל

סדריו ל״ד

1 ויהי איש אחד מן הרמתים
2 י״י יחתו מריביו
3 וידע כל ישראל מדן
4 והעגלה באה
5 ולו היה בן ושמו
6 ויאמר שמואל אל כל העם
7 כי לא יטוש י״י
8 ויושע י״י ביום ההוא
9 ויאמר שמואל הלא
10 ויען אחד מהנערים
11 ויאמר דוד י״י אשר
12 ויהי דוד לכל דרכיו
13 ויאמר יהונתן אל דוד
14 ויאמר יהונתן לדוד לך
15 ויוסף עוד דוד לשאל
16 ועתה הנה ידעתי
17 וברוך טעמך
18 ויאמר שאול אל דוד
19 ולאשה עגל מרבק
20 ויהי מהיום ההוא
21 ועתה תחזקנה ידיהם
22 ויאמר אבנר אל דוד
23 וילך דוד הלוך וגדל
24 ונאמן ביתך וממלכתך
25 חזק ונתחזק בעד
26 ויאמר דוד אל נתן
27 ויאמר המלך אל אבישי
28 ויאמר יואב אל המלך
29 ויאמר חושי רעה דוד
30 ויבאו עבדי אבשלום
31 ויאמר הצפה אני ראה
32 ויעבר כל העם
33 ויחמל המלך על מפיבשת
34 מגדול ישועת מלכו

מלכים

וסדריו ל״ה

1 והמלך דוד זקן
2 וגם ככה אמר המלך
3 והמלך שלמה
4 יהודה וישראל רבים
5 ושכנתי בתוך בני
6 ויקם את העמודים
7 ולא יכלו הכהנים
8 להטות לבבנו אליו
9 יהי י״י אלהיך ברוך
10 והאיש ירבעם גבור
11 כה אמר י״י לא תעלו
12 ויהי אחרי אכלו
13 וישכב אביה עם
14 בשנת עשרים ושבע
15 ותאמר האשה אל
16 וירא כל העם
17 והנה נביא אחד נגש
18 ויהי דבר י״י אל אליהו
19 וילך בכל דרך אסא
20 ויראהו בני הנביאים
21 עתה רוץ נא לקראתה
22 ויכרת לה כירה גדולה
23 ויצא העם ויבזו
24 וימהרו ויקח איש
25 וילך משם וימצא
26 ויעש יהואש הישר
27 ויחן י״י אותם וירחמם
28 וישכב עזריה עם אבותיו
29 וישכב אחז עם אבותיו
30 ויבתק בי״י לא סר
31 ועתה י״י אלהינו הושיענו
32 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
33 ויעש הישר בעיני י״י
34 וכמהו לא היה לפניו מלך
35 בן עשרים ואחת שנה

נכיפוס לקזונים

ישעיה

וסדריו כ״ו

1 חזון ישעיהו בן אמוץ
2 והיה הנשאר בציון
3 למרבה המשרה
4 וקרא זה אל זה ואמר
5 ונחה עליו רוח י״י
6 ולקחום עמים
7 והרכן בחסד כסאו
8 אשר ברכו י״י צבאות
9 ותקעתיו יתד
10 וחפרה הלבנה
11 והיה ביום ההוא
12 כי בראותו ילדיו
13 וישב עמי בנוה
14 ופדויי י״י ישובון
15 ועתה י״י אלהינו הושיעה
16 נחמו נחמו עמי
17 ראשון לציון
18 כה אמר י״י מלך ישראל
19 ישראל נושע בי״י
20 כי מעיר הקדש
21 והאכלתי את מוניך
22 מה נאוו על ההרים
23 תחת הנעצוץ
24 אז תתענג
25 ונודע בגוים
26 והוצאתי מיעקב זרע

ירמיה

וסדריו ל״א

1 דברי ירמיהו
2 הלא מעתה
3 שוטטו בחוצות
4 הניח והמעוגה

Digitized by Google

5 כי אם את הדבר הזה
6 כי אם בזאת יתהלל
7 ויהי אחרי נתשי
8 היש בהבלי הגוים
9 ברוך הגבר אשר יבטח
10 הקשיבה ר״י אלי
11 שירו לי״י הללו
12 ביומיו תושע יהודה
13 ונתתי להם לב לדעת
14 בראשית ממלכת
15 אנכי עשיתי
16 ודרשו שלום העיר
17 עבדו את י״י אלהיכם
18 כי זאת הברית
19 ותתן להם את הארץ
20 בימים ההם תושע
21 ונשב באהלים
22 ויצוה המלך את ירחמאל
23 ויצא עבד מלך
24 כי מלט אמלטך
25 ואתן להם רחמים
26 ויאמר ירמיהו
27 ואתה אל תירא
28 לכן הנה ימים באים
29 ציון ישאלו
30 הוציא י״י את צדקותינו
31 הדבר אשר צוה ירמיהו

יחזקאל

וסדריו כ״ט

1 ויהי בשלשים שנה
2 ותשאני רוח
3 ויהי דבר י״י לשים פניך
4 ויהי בשנה הששית
5 ואראה והנה ארבעה
6 למען בחקתי ילכו
7 ויבוא אלי אנשים
8 ויצא לך שם בגוים
9 וזכרתי את בריתי
10 בחקתי יהלך
11 ויהי בשנה השביעית
12 ברית ניחוח ארצה
13 ונחלת בד לעיני
14 והשבתי זמתך ממך
15 והיה יחזקאל לכם
16 והורדתיך את יורדי בור
17 בעדן גן אלהים
18 ביום ההוא אצמיח
19 ויהי בעשתי עשרה
20 כל חטאתו אשר חטא
21 ונתתי אותם וסביבות
22 וזרקתי עליכם מים
23 וידעו הגוים כי אני
24 וידעו בית ישראל
25 וידבר אלי זה הלשכה
26 ויאמר אלי לשכות
27 ויכלו את המים
28 ושה אחת מן הצאן
29 ועל הנחל יעלה

תריסר

וסדריו כ״א

1 דבר י״י אשר היה
2 יחיני מיומים
3 זרעו לכם לצדקה
4 אהיה כטל לישראל
5 וידעתם כי בקרב
6 ואנכי העליתי אתכם
7 דרשו טוב ואל רע
8 ויקחני י״י מאחרי הצאן
9 ועלו מושיעים
10 דבר י״י למיכה
11 כי כל העמים ילכו
12 תתן אמת ליעקב
13 המשא אשר משא
14 דבר י״י אשר היה אל צפניה
15 בעת ההיא אביא
16 ביום ההוא נאם י״י
17 ויאמר אלי מה אתה
18 והעטרות תהיה
19 כה אמר י״י צבאות
20 משא דבר י״י לנינוה
21 והיה כל סיר בירושלם

דברי הימים

וסדריו כ״ד

1 אדם שת
2 ויקרא יעבץ
3 ואחרן ובניו
4 ויהיו בני אולם
5 וילך דוד ובל ישראל
6 וגם הקרובים
7 ברוך י״י אלהי ישראל
8 חזק ונתחזקה
9 פתח תנו לבבכם
10 עמיאל הששי
11 ראה עתה כי י״י
12 הנה אני בנה בית
13 ולא יכלו הכהנים
14 ויכל שלמה
15 והם מביאים איש
16 ובהכנעו שב ממנו
17 וישמחו כל יהודה
18 ויאמר לכן שמעו
19 ותשקט מלכות יהושפט
20 ויוציאו את בן המלך
21 הוא בנה את אילות
22 בני פתה אל תשלו
23 ויאמר אליו עזריהו
24 ויעש הישר בעיני י״י
25 וישחטו הפסח

תהלות

וסדריו י״ט

1 אשרי האיש
2 כי צדיק י״י
3 י״י הושיעה
4 י״י עוז לעמו
5 ולשוני תהגה צדקך
6 ברוך י״י אלהי ישראל
7 כי נפשו בחייו יברך
8 רומה על השמים י״י
9 יברכנו אלהים
10 כלו תפלות
11 והוא רחום
12 י״י צבאות אשרי
13 ויהי נועם
14 לדוד מזמור
15 בעבור ישמרו
16 ראשית חכמה
17 טוב לי תורת פיך
18 וראה בנים לבניך
19 אך צדיקים

איוב

וסדריו ח׳

1 איש היה בארץ עוץ
2 הנה זאת חקרנוה
3 ורבצת ואין מחריד
4 ויאחז צדיק דרכו
5 ימלם אי נקי
6 צדק לבשתי וילבשני
7 אם אין אתה שמע לי
8 התשלח ברקים וילכו

משלי

וסדריו ה׳

1 משלי שלמה
2 יהי מקורך ברוך
3 כי בי ירבו ימיך
4 באין אלפים אבוס בר
5 מגדל עז שם י״י
6 להודיעך קשט
7 כצנת שלג
8 נגיד חסר תבונות

קהלת

וסדריו ד׳

1 דברי קהלת
2 וגם כל האדם
3 טוב שם משמן טוב
4 לך אכול בשמחה

אחשורוש

וסדריו ה׳

1 ויהי בימי אחשורוש
2 איש יהודי היה
3 ויאמר המן המלך
4 ויקח המן את הלבוש
5 ליהודים היתה אורה

דניאל

וסדריו ז׳

1 בשנת שלש
2 באדין דקו כחדא
3 באדין מלכא הצלח
4 כל קבל די רוח יתירא
5 ודניאל כדי ידע
6 ואתפללה לי״י
7 אבל אגיד לך

עזרא

וסדריו י׳

1 ובשנת אחת
2 ואין העם מכירים
3 והקימו כהניא
4 הבאים מחשבי
5 אנא י״י תהי נא אזנך
6 ונבכה את החומה
7 ותשלם החומה
8 ויאמר להם לכו אכלו
9 ובכל זאת אנחנו
10 ובחנכת חומת

סליקו סידרין על פי קפיטל׳:

§. 51.

כְּלָלִין דִּי רַבִּי מֵאִיר בַּר־טוֹדְרוֹס הַלֵּוִי מְטוֹלִימוֹלָא׃

כָּל־אָתָא דְּמִתְקָרְיָא בְּקָמֵץ וְלָא אָתְיָא בַּחֲרָה בְּהַדְיָא חֲבוּתָא אָתָא דְּמִתְקָרְיָא כְּלָל אִי מֵעִקַּר חֲבוּתָא הִיא כְּגוֹן רֵישׁ הְבָרָא יִבְרָא · וְצָדֵי דְּמָצָא יִמְצָא · וְנוּן דְּבָנָה קָנָה מִנֵּהּ· וְשִׁין דְּעָשָׂה · וְצָדֵי דְּרָצָה · וְלָמֶד דְּנִשְׁאָלָה אֶת פִּיהָ · וְעַיִן דְּעָמְדוּ וְאִשְׁמְעָה וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן · וּבְשָׁאָר לִשְׁנֵי דְּלָאו לִשָּׁנָא דְּפִשׁוּטָא כְּגוֹן רֵישׁ דְּתִתְרָא וְנוּן דְּדִבֵּר נָא (וְכֵן תָּו דְּעִתָּה וְאַתָּה) וְלָמֶד דְּוִיקְרָא לֵהּ נִבַּח וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן · אִי נָמֵי בְּאָתָא דְּאָתְיָא לְשִׁלּוּמֵי בְּנָיְנָא דְּחֲבוּתָא כְּגוֹן תָּו דְּנַחְלָתָהּ וְדְּאִימְתָּה דְּיִגַּר סַהֲדוּתָא וּמֵם בְּרָמָה וְדִבְלְתַיְמָה וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן · אִי נָמֵי בְּאָתָא דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא כְּגוֹן תָּיו דְּהֵיתָה עֶשְׂתָּה וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן · לָא סָגְיָא דְּלֹא נָסְבָא בַּתְרָהּ אָלֶ״ף אוֹ הֵא דְּכְתִיבָן וְלָא קָרְיִן : לְבַר מִלְּשָׁנָא דְּאָמְתָא הִסְכִּיר עֲלֵיהּ כָּל־אוֹרַיְתָא חַסַּר בַּר מִן חַד וּנְתַנוּ לְאַבִי הַנַּעֲרָה מְלֵא : וְכָל חֲדָא מִנַּיְהוּ אִי בָּעִית לְמֵימַר עֲלָהּ עַיִן בְּעִקַּר שָׁרְשָׁהּ דְּהָהִיא חֲבוּתָא אִי מְסִיר עֲלָהּ בָּהֲדֵין עִנְיָנָא מְהֵימָם סְמִךְ לָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ מִסְתָּמָא סְמִךְ עֲלָהּ דְּנָסִיבָא הֵא בְּסָמְ חֲבוּתָא : וְאִי דָּךְ אָתָא דְּמִתְקָרְיָא קָמֵץ מֵאֲחַיָּא דְּשַׁמּוּשָׁא הִיא אִי הֵא דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא הִיא כְּגוֹן הֵא דְּוִיבְאָה אֶל הָאָדָם · שְׁנִים וּשְׁלִישִׁים תִּשְׁעָה · וְאִכְלוּהָ מִצּוֹת וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן · לָא נָסִיבָא בַּתְרָהּ אָתָא אַתְרֵיתִי בְּאוֹרַיְתָא כָּל־עִקָּר : וְאִי תָּו אוֹ נוּן לְשַׁמּוּשָׁא הוּא סְמָן תַּ״ךְ כְּגוֹן תָּו וְאָכְלָה וּשְׁבַעְתָּ וְדָהֲזֹהִרְתָּ וְהִפְרַתָּה וְרָאִית וּדְנַתְתָּ וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן וְתָו דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא כְּגוֹן תָּו דְּתִבְאָתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵךְ אִית מִנַּיְהוּ דְּלֵאִין הֵא בַּתְרָהּ וְאִית מִנַּיְהוּ דַּחֲסִירִין הֵא : וּכְגוֹן בַּךְ דְּמִלְאתִךְ וּדְמִעַךְ וְכַךְ דְּלָךְ וְדִידַךְ וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן וְנוּן דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא כְּגוֹן נוּן דְּוִתְגַּשְׁן וּדְוִתְבָאן וּדְוִתְאַמְרוּן וּדְוִתְבַלְעָן וּמָאִי דְּמֵי לְהַוֹּן אִית מִנַּיְהוּ דְּכְתִיבָן בְּכַךְ כְּפוּפָא וְנוּן כְּפוּפָא וְנָסֵב הֵא בַּתְרָהּ דְּכְתִיבָא וְלָא קָרְיָא וְאִית מִנַּיְהוּ דְּכְתִיבָן בְּכַךְ פְּשׁוּטָא וְנוּן פְּשׁוּטָא וְלָא נָסֵב בַּתְרֵיהּ אָתָא אַתְרֵיתִי כְּלָל : וְאִי בָּעִית לְמֵימַר עֲלָהּ עַיִן בְּעִקַּר שָׁרְשָׁהּ דְּהָהִיא חֲבוּתָא דְּבָעִית לְמֵימַר עֲלָהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ מֵידֵי בְּהָהֵין עִנְיָנָא סְמִיךְ עַל־מַסְרְתָּהּ וְאִי לָא מָסֵרְנָא לָךְ עֲלָהּ מַהֲמַם סְמִךְ עַל־דָּהֵין כְּלָלָא דַּחֲסִירִין אִנּוּן וְלָא נָסֵב הֵא בַּתְרָהּ :

Digitized by Google

וְכָל־אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא בִּ֫חֹלֶם אוֹ בְשׁוּרֶק וְלָא אָתֵיָא
בַּתְרָהּ לְהַדְיָא תִּבְוִיתָא אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא כְּלָל עַיִן בַּתְרָהּ
בְּמִסְרָתָא בְּעִקָּר שָׁרְשָׁהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ מְתַעֲם סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי
לָא מְסִיר עֲלָהּ מְתַעֲם מִסְתָּמָא סְמוּךְ עֲלָהּ דְּנְסִיב וָו בַּתְרָהּ
דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא׃

וְאִי הַדְיָא אָתָא קָרֵיָא בְּחֶרֶק עַיִן עֲלָהּ בְּמִסְרָתָא דְּעִקָּר
שָׁרְשָׁהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ מֵידֵי סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ
מֵידֵי מִסְתָּמָא סְמוּךְ עֲלָהּ דְּנְסִיב בַּתְרָהּ יוֹד דִּכְתִיבָא וְלָא
קָרֵיָא׃

וְאִי הַדְיָא אָתָא קָרֵיָא בְּצֵרֵי אוֹ בְּסֶגּוֹל לָא סָגֵיָא דְּלָא
נְסִיב בַּתְרָהּ אָלֶ֫ף אוֹ הֵא אוֹ יוֹד דִּכְתִיבִין וְלָא קָרֵין׃ וְאִי בָּעֵית
לְמֵיקַם עֲלָהּ עַיִן בַּתְרָהּ בְּעִקָּר שָׁרְשָׁהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ דְּנְסִיב
מִדְּעַם סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ מִדְּעַם מִסְתָּמָא סְמוּךְ עֲלָהּ
דְּנְסִיב הֵא בַּתְרָהּ דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא׃ בַּר מִדְּאָתֵיָא בִּלְשָׁן רַבִּין
דְּכוּלְּהוֹן בְּאוֹרַיְתָא נְסִיב יוֹד בַּתְרֵיהוֹ בַּר מִן אַרְבְּעָא דְּנָסְבִין
הֵא בַּתְרֵיהוֹ וְסָמָן וִיתְפְּרוּ עֲלֵה תְּאֵנָה כְּתַרְגּוּמוֹ ׃ רְאֵה
צֹאן עֲבִדֵיךְ ׃ כִּי מְעֻלֶּה גְּרֵה הִמָּה ׃ אֵת כָּל מִדְוֶה מִצְרַיִם
הִקְלָלוֹת׃ וַאֲלוּ בְּאֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר לָא חָשֵׁבְנָא בַּהֲדֵיהוֹ דִּלְשָׁן
יְהִיד הוּא כְּתַרְגּוּמֵיהּ׃ וּשְׁאָרָא דִּכְתִיבִי בִּלְשָׁן רַבִּין נָסְבִין יוֹד׃

וְכָל־אָתָא דְּקָרֵיָא חֲטָף בְּאוֹרַיְתָא לָא סָמִיךְ לָהּ מִבַּתְרָהּ
אָתָא דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא בַּר מִן חַד יִרְכִיבֵהוּ עַל בָּמוֹתֵי
אֶרֶץ דְּמֵם חֲטָף נִמְצָא וָו בַּתְרָהּ דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא׃

וְכָל־אָתָא דְּקָרֵיָא דָּגֵשׁ בְּאוֹרַיְתָא לָא סָמִיךְ לָהּ מִקַּמָּהּ
אָתָא דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא בַּר מִן הַמָּשָׁא ׃ תְּלָת מִנְּהוֹן מְלֵאִין וָו
וְתַרְיִן מִנְּהוֹן מְלַאִין יוֹד וְסָמָן וְיהֵיב שְׁנֵיהֶם עִרְמִים דָּגֵשׁ
מֵם קַדְמָא וּמְלֵא וָו מִקַּמֵּיהּ ׃ שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלוּנֹתָ ׃ וּתְכַל
תְּלוּנְתָם ׃ הִדְגִישִׁי נוּנִין דִּידְהוֹן וּמְלַאִין וָו קָדֵים לְנוּן׃
וְתַרְיִן מְלַאִין יוֹד וְיַבִּיאוּ לוֹ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר בִּידָם ׃ תְּבִיאוּ
לְחֶם תְּנוּפָה דְּהִדְגִישִׁי אַלְפִּין דִּידְהוֹן וּמְלַאִין יוֹד קָדֵים לְאָלֶ֫ף
וּשְׁאָר אוֹרַיְתָא חֲסִרִין (רֹ֫ל חֲסִרִין עֶדֶם לְדָגֵשׁ) ׃

וְכָל יוֹד דְּחָזְיָא לְאַקְרוֹיֵי בְּשָׁבָא בְּרֵישׁ תֵּבוּתָא בֵּין
דְּהָוְיָא מֵעִקַּר תֵּבוּתָא כְּגוֹן יוֹד דִּיהוֹדָה ׃ יְשׁוּעָה ׃ יִבְנֵי אָדָם ׃
יְדֵי עֶטְרוֹ ׃ בֵּין בְּיוֹד שְׁמוּשָׁא דְּהָוְיָא סָמָן לְעָתִיד כְּגוֹן יוֹד
דִּיהִי אוֹר ׃ יְהִי רָקִיעַ ׃ יִשְׁלַח אַתְכֶם ׃ וְאָתְיָא מַקַּמָּא חֲדָא
מֵהֲמֵשׁ אַתְוָאתָא שְׁמוּשֵׁי דְּאִפּוּן בּ״וֹ כֻּלָּם סָמָן וְקָרֵיָא בְּחֶרֶק
כָּל כִּי הָאֵי גַּוְנָא דָּק יוֹד דְּחָזְיָא לְאַקְרוֹיֵי בְּשָׁבָא כְּתִיבָא בָּתַר
דַּהֲוִיא אָתָא דִּבּ״וֹ כֻּלָּם וְלָא קָרֵיָא ׃ כְּגוֹן בֵּית דִּבְרִימִי אִבְרְפֵל ׃
אֶת אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ ׃ וַיְהִי בִּישֻׁרוּן ׃ וְכָל בָּאֵי דַּהֲמֵי לְהוֹן ׃
וְכִגּוֹן וָו דְּוִיהִי מִבְּדִיל ׃ וַיִּדְעתֶם כִּי אֲנִי ה׳ ׃ וַיִּשְׁלַח אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ וּמָאֵי דַּהֲמֵי לְהוֹן ׃ וְכִגּוֹן בָּם הִכִּידִי עֶשֶׂר אֲחִירִ׳
כִּימִי שִׁכִּיר ׃ וּמָאֵי דְּהֲמֵי לְהוֹן ׃ וְכִגּוֹן לָמֶד לִי יִשׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
ה׳ ׃ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה ׃ וְזֹאת לִיהוּדָה ׃ וּמָאֵי דְּהֲמֵי לְהוֹן ׃
וְכִגּוֹן מֵם דְּמִימִין יִשְׂרָאֵל ׃ לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה ׃ מִידֵי
אֲבִיר יַעֲקֹב וּמָאֵי דְּהֲמֵי לְהוֹן׃

וְכָל־אַתְוָאתָא שַׁמָּשֵׁי דְּאִפּוּן בִּשׁ״ה וְכָל״ב דְּקַדִּימִי לְלָשָׁנָא
דְּאַדְנוּתָא בִּשׁ״ה מַפִּיק אָלֶ֫ף וְכָל״ב רָפֵי ׃ בַּר מִן שַׁבְעָא דְּקַדִּים
לְהוֹן וְכָל״ב וּמַפְקִין אָלֶ֫ף כְּמָא דְּכִתְפַּרְשָׁא לְקַמָּן בְּדָאֵי מְסָרְתָא
(וְלֵית בְּאוֹרַיְתָא כִּ֫א תְּרֵין מִנְּהוֹן וְסָמְנִיהוֹן לַאֲדֹנִיהֶם לְמֶלֶךְ
מִצְרַ׳ ׃ וַאֲדֹנִי הָאֲדֹנִים) וּשְׁאָר תֵּבוּתֵי דְּכִסְתַּפֵּק לָךְ בְּדִין בֵּין
דֶּסֶר לְבָלֵא עַיִן עֲלָהּ בְּעִקָּר שָׁרְשָׁהּ דַּהֲדֵיא תֵּבוּתָא אִי מְסִיר
עֲלָהּ מִדְּעַם סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ מִדְּעַם סְמוּךְ עֲלָהּ
דַּהֲדֵרָא הִיא ׃ וְזִמְנִין דְּמַסְרִינָא לָךְ אַגַּב שְׁטָפָא דְּמַסּוֹרְתָא
בַּחֲסֵרוֹת כַּמָּא תֵּבוּתֵי דַּהֲוָה יְכִילְנָא לְמִסְמַךְ בְּמַסּוֹרְתָא
דִּידְהוֹ ׃ וְהֵיכָא דְּלָא כָּ֫תְרִינָא לַךְ עֲלוֹתִי מֵידֵי סְמוּךְ עַל הָנֵי
כְּלָלֵי ׃

§. 52.

שיר אחד המיוחס לרבנו סעדיה גאון [ואין ממנו] · ובו נמצא מצויין מנין כל אות ואות מאלפא ביתא · כמה פעמים נמצא בתנ״ך · וכבר הדפיס השיר הזה המדקדק אליהו אשכנזי ואחרים עוד · ואמרתי אפרסמו גם אני ברבים · להפיצו בישראל · כי יקר הוא ושייך לעניני מסורת · ואחריו הצגתי פרוש השיר הזה · כפי אשר נמצא בספר סיג לתורה דף י״ב ע״ב :

לָדַעַת מְנִין כָּל־אוֹת וָאוֹת ׃
אֲשֶׁר בְּכָל־הַמִּקְרָא נִמְצָאוֹת
תִּקְרָא אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת :

אֹהֶל מָכוֹן בְּנְיָנֵי שָׁשָׁם עָלוּ זִכְרֵנִי
הַמְקֻלָּל עָשׂוּ קָרְבָּנִי 42,377
וּלְזֶבַח הַתּוֹדָה בָּאוּ בָּנָי :
כל הקטל כתוב לכנוי לנפשים אצל מקום ואצום ׃ ונוכח השלשים נקד אנוש לוקים ממאה מעוללים ממאה כשאים כנוי שכם ממאה :

בָּנַי לֹא חוֹבְרִים רִגְמָתָם יַאַסְפוּ חֲבֵרִים
בִּנְיָמִין וּסְגָנִים דְּבָרִים 38,218
פַּחַת הַשִּׁנִּי גְּבָרִים :
פקודיהם למאה כניתין ממאה ושלשים כלף ולכנוי מקום ׃ כנוי פקד מוקף לכנוי יזוע יוקף לנפשים ושמנה מקום ושמנה עשר :

גְּבָרִים כְּאֶצֶם סַדַּר דְּ בֶּן־לָהֶם זַהַר
כָּל־פְּקוּדֵי הַיְּצְהָר 29,537
מִלְּבַד דָּרְאשׁוֹן הַדַּר :
כל פקודים סלוים לשר פקד מאה ולפרן על פי ה׳ למשפחותם כל וכר מבן עדע ומאלה שכים ושבעים כלף ׃ ומאוכלוס מפקים :

הֲדַר לָבוֹא בְּשָׁלוֹם דְּ כִּתְשׁוּעָתָם לְעֵילוֹם
וּמִן הַדָּנִי בְּבָשָׁן וַהֲלוֹם 32,530
סָנְאָה יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלוֹם :
ומן הדני עוכרי מלפפם עשרים ושמנה כלף ושע מקום ׃ כנוי סכלה שלשת כלפים עשת מקום ושלשים :

הֲלוֹם מִכָּל־זָוִיוֹת ן נִקְבְּצוּ נִטְעֵי דָּלְיוֹת
רְאוּבֵן יִמְרוֹת אֲרָיוֹת 47,754
עֵילָם וַאֲשׁוּר וּמַלְכִּיּוֹת :
מקודיהם לפתם לקוכן שצה ולכנוים כלף ושמנ מקום ׃ כנוי מילם כלף ומקלים ממאה ולכנוים

וּמַלְכִּיּוֹת עֶצֶר וַפַּחַת ץ צוֹרְרֵינוּ בַּמָּשׁוֹרְתוֹ בְּפַחַת
יְהוּדָה נָא אַל תַּשְׁחֵת 76,922
עִזְבֵד שֵׁנִי וּבֶן זוֹרַחַת :
מקודיהם למאה יהודה לכנוים ולכנוים כנוי עוזר כלפים ושלש מקום עשרים ושנים ׃

זוֹרַחַת כְּגֶפֶן בָּקוּק ח פְּרִי סָרִיגָיו זָקוּק
וּמִן בְּנֵי אֶפְרַיִם בַּחֲבַקּוּק 22,867
בְּנֵי הַשִּׁנִי חָקוּק :
ומן בני אפרים עשרים כלף ושמנה מקום נגוכי קיל ׃ כנוי כנוי כלפים עשרים ושנים ושכמה :

חֲקוּק כְּתָבוּאַת גֶּרֶשׁ תְּבוּסַת מְלֵאֵי זֶרֶשׁ
שִׁמְעוֹן שֵׁנִי לְךָ שֹׂרֶשׁ 23,447
כַּשְׁחוּר לַעֲבוֹד טֶרֶשׁ :
כלה מצפקות שמעוני שנים ושלשים כלף ומאתים ׃ כנוי מצוק כלף ומאתים לכנוים ושכמה :

טֶרֶשׁ יְמַלְאוּ אֲסָמָיו נְטִישׁוֹתָיו בִּתְדוּמָיו
חַיִּים לְמָסוֹךְ נְעִימָיו 11,052
אָשֵׁר לְהַרְבּוֹת יָמָיו :
ושלשים כלפים ׃ ויום שכו כנוי יהודה ׃ כנוי כחל כלף ממאה ושכום

יָמִיו שָׁמְהָה וְשָׁשׁוֹן תּוֹלְלֵיהֶם כְּקִמְשׁוֹן
בְּכֹחָם דָּאַגּוֹן דָּסוֹן 66,420
חֹרֶם דָּרְאשׁוֹן כְּמָסוֹן :
והכ דכסוכים זה כנוחות ולכף וכסף מנים ממאה כלפים וכתנות הכהנים ממה ׃ כנוי קנים שלש מקום ושלשים ׃

כְּמָסוֹן לֹא זְעוּבָה רַבְצוּ עֲדָרִים בְּחוֹרָה
וְהַבְּקַר לְשׁוֹלָה לְסִמְיָכָה 37,272
בַּרְמִי גַּם לָאִין כְּמוֹכָה :
כימי שני לפני המלך לך שלשה ומאתים לנפשים לפי שניו ׃ והנקד שמש ושלשים כלף ומכסף נרי שנים ושכמים :

כְּמוֹכָה יֶחֱלוֹן ץ צוּרַת פָּעָל אוּמְלְלוֹן
הַיִּים כַּמִּתִּים יְדָלוֹן 10,981
סוֹכִיהֶם שָׁטָה נָטָה לָלוֹן :
וכשלש כלפים קיום שכו כנוי יהודה ׃ סוסיהם שבע מאות ושלשים ושמה ׃ פרדיהם מאתים לכנוים ומאתם ׃

לָלוֹן מְלוֹן אוֹרַח ך בַּבְּקַר יָאִיר זָרַח
אֶפְרַיִם דּוֹר אַרַח 41,517
חֹרֶם שֵׁנִי לוֹ לְהַסִּיר מְשֻׁרָּה:
מקודיהם לשתם תשעים לכנוים כלף וחמש מקום ׃ כנוי קנם כלף שכעם עשר ׃

Digitized by Google

מְשֹׂרַ֣ת נָשְׂא֔וּ בֵּינָ֖ם
גֶּ֣דֶר נִצָּבִ֑ים לַנְּחֹתָֽם׃

פקודיהם למטה גד חמשה וחמשים אלף
ושש מאות וחמשים׃

ם מִשְׁפְּנֹתָ֖ם כְּמוֹ־דָ֣שְׁא֔וּ
הַמֵּתִ֖ים לְפִ֣ינְחָ֑ס נִבְרָ֣אוּ׃

ויהיו מתים במגפה לכתצא וחצרים
אלף׃

נִבְרְא֔וּ לְבִרְכֹ֖ות בְּחֶשְׁבּ֑וֹן
מְנַשֶּׁ֥ה יַשֶּׁ֖ה עֶצְבּֽוֹן׃

פקודיהם למטה מכאם שניס וחצישים
אלף ושתים׃

ן נָבֹ֖ון חֲכְמוֹתָֽיו
וַיְהִ֥ידוּ עַל־פִּ֖י דְּבְרוֹתָֽיו

ויהיו פקודיהם שמונת אלפים ושתי
מאות וחמשים׃

סְבִיבוֹתָ֖יו יָבְא֣וּ גְדוּדִ֑ים
בְּהַצְּוֹתֹ֖ו אֶת־הַבּוֹגְדִֽים

בחנותו את אלם בפיים ואת אלם נוכח
ויבא מואב ויך את אלם בני אלם אביהם
עשר אלף׃

עֹ֥מְדִ֖ים בְּמַחְלְקֹותֵיהֶ֑ם
בְּאָרְחֹ֖ות וְרֹוחַ֥ב לָהֶֽם

ובחנותו בחותם תמונת הקודש
ועשרת אלפים קדשם ועשרת אלפים ישם׃

פְּרֹ֖ם בְּעֹרְתָ֑ךְ
סָבִ֥יב נִפְשָׂטָ֖ה וְנִטְרָֽךְ

סביב שתים עשר אלף׃

ת פְּרָ֖ת אֲרִיגֵ֑נוּ
דָּאֲלָ֥ת וְצַלַּ֖ע נְהוּבִינוּ

ואת אלם ואת ואחות אלם עשר
ווים לעמודים׃

צְיֹנֵ֖נוּ יְצַנּ֣וּחַ וְיָצַ֑ץ
וְנָפֵ֥שׁ עֹ֖ור לֹ֣א יְמַצֵּֽץ

וכשר לדם שבח אלף׃

ץ צְרֹרֵ֖נוּ נְרַצֵּֽץ
נַ֥חַ סוּפֹ֖ו וְיָצֵ֣ץ צִֽיץ׃

ויהיו כל ימי נח מאת שנה ושמונים
שנה וחמש׃

ת פָּז֙ עָבַ֣ר בְּרַתּוֹקָ֔ו
שׁוֹפְטֵ֖ינָה נָטָ֣ה קָֽו׃

נבי שופטים שלש מאות שבעים ושבים׃

ץ צְבִי עֲדִיו֙ בְּגֵהָ֔ת
פַּרְעֹ֥שׁ בָּנָ֖יו רוֹדֶֽת׃

נבי פרעוש אלפים מאה שבעים ושנים׃

קוֹל֙ מַשְׁמִ֣יעַ זִמְרָ֔ה
יַעֲקֹ֖ב בֵּ֣ן יַשִׁ֑יב שָׁרָֽה׃

ויהי יעקב נתון מלפים שבע מאות שבים
ויהיו ימי יעקב שני חיו שבע שבים
ולכנעים ושלש שנה׃

קָנִ֣ינָה מוֹשִׁיעָ֔ה חוֹלֹ֖ות
הַמְשׁוֹרְרִ֥ים עֹ֖ז תְּהִלֹּֽות׃

המשוררים נבי לפח אלף לכנעים ושמנה׃

קָמָ֣ה מְשׁוֹרָ֔רָת
אִיּ֥וב הַמְּתֻחֹ֖ו תּוֹרָֽת׃

ויהי לאיוב ולפי אלף ולכנעים שבח ושו׃

רַעֲנֶ֣יהָ גָרְשָׁ֔ה
אָדָ֥ם אֶבֶן הַרְאֹשָֽׁה׃

ויהיו כל ימי לדם שבע מי מאת שבח
ושלשים שבח׃

ת פְּרוֹתָ֖ם הָתַמְהֲמֹרְתָֽם
גְּמַלֵּיהֶ֖ם לָבֹ֣וא מְשֻׁכְנֹותָֽם׃ 52,805

גמליהם לכנא אלוף שלשים ושמנים
וחמורותם שבע לפים שבע מאות ושלשים׃

ץ צוֹפֵיהֶ֖ם עוֹד בָּאוּ׃
לְבֵ֥ית יֵשׁוּעַ֖ כִּי נָבָֽאוּ׃ 24,973

הכהנים בני ידעיה לבית ישוע אלף
שבעים ושלש׃

ץ צָמָ֣חָה עֲלֵי֙ זֶרְבּ֔וֹן
לָמֶ֖ךְ בְּבָחֻמָ֑יו בָּבֹֽון׃ 32,977

ויהיו כל ימי למך שבע ושבעים ושבע מאות
שנה׃

ן נָטוּ֙ יוֹשֶׁ֣ר טִירוֹתָ֔יו
הַשֹּׁעֲרִ֥ים חָנוּ֙ סְבִיבוֹתָֽיו׃ 8,719

בני השערים בני אלום בני אלר בני עקוב
בני אמיתל בני אוכי אלם ושלשים ומאתם

ד כְּמֶ֣רְכְּבוֹת פְּרוּדִ֑ים
וּמִקְצַ֥ת לְפָנָ֖יו עֹמְדִֽים׃ 13,580

ומקלת רפאי לכות נתנו למלכה וגו׳ והב
לכמונים אלף מוכתים ממאים כתנות
כהנים שלשים ושתי אלות׃

קְצִיעֵ֣י עֲדָה הֵם
אַבְרָהָ֖ם לְזַבְרוֹן בְּפִיהֶֽם׃ 20,175

ואלה יפי בני קניהם אלף ושבע
ושבעים שבע ושתי שניס׃

ן נִיבוֹ֙ נְצָרָ֔ךְ
תַּחַת יְרִיעֹתָ֖יו פָּרָֽךְ׃ 20,750

ויהיו פקודיהם למשפחותם לשלשים שבע
אלות ושתים׃

ץ צָדָ֖ק עֲבָה הַגִּיבֵ֑נוּ
לְעָתִ֥ים יְדָרְכוּ֙ צְעֵיבֵ֔נוּ׃ 1,975

ומכני יעשכר יודעי כינה לעתים לדעת מה
יעשה כישראל לחזיקם אלפים וכל לקיסם
על פיהם׃

ץ צוֹרְרֵ֖ינוּ נִרְצָֽץ
נַ֥חַ סוּפֹ֖ו וְיָצֵ֣ץ צִֽיץ׃ 16,950

ויהיו כל ימי נח מאת שלש שבע ושמונים
שנה וחמש׃

ת פָּז֙ עָבַ֣ר בְּרַתּוֹקָ֔ו
שׁוֹפְטֵ֖ינָה נָטָ֣ה קָֽו׃ 4,872

נבי שופטים שלש מאות שבעים ושבים׃

ץ צְבִי עֲדִיו֙ בְּגֵהָ֔ת
פַּרְעֹ֥שׁ בָּנָ֖יו רוֹדֶֽת׃ 22,972

נבי פרעוש אלפים מאה שבעים ושנים׃

קוֹל֙ מַשְׁמִ֣יעַ זִמְרָ֔ה
יַעֲקֹ֖ב בֵּ֣ן יַשִׁ֑יב שָׁרָֽה׃ 22,197

ויהי יעקב נתון מלפים שבע מאות שבים
ויהיו ימי יעקב שני חיו שבע שבים
ולכנעים ושלש שנה׃

שְׁיָרָ֣ה לְנֶצַּ֣ח בְּמַחוֹלֹ֔ות
מָן֙ הַנֶּ֣פֶשׁ נָתַ֔עֲלוֹת
הַמְשׁוֹרְרִ֥ים עֹ֖וז תְּהִלּֽוֹת׃ 32,148

מן הנפש אלף לף ושבע מאות וכל כל
נפש שניס ושלשים אלף׃

תְּהִלָּ֣ה לְשָׁמ֔וֹ וְתִפְאָ֖רֶת
וְבָקֶר֙ בְּלֵיל֙ מְקֻשָּׁ֔רֶת
תּוֹרָ֖ת בְּבֵדָ֑ה גָּשָׁ֥ה
זָבְרֵ֖י הַמְּלִיטָ֣ה כִּי֙ חָשָׁ֔ה
אָדָ֥ם אֶבֶן֙ הַרְאֹשָֽׁה׃ 23,203

ויהי כל נבני וכל נמספר שמות אבן
קוץ ואצלה לפקודיהם שניס ועשרים
אלף שבעה ושבעים ושלשים׃

אמנם על דרך כלל לומר ׃ כי כוונתו הרלשונה של המקבר היתה לסודיע מכין
כל לות ולות שבעשרים ולכבעה ספרי קדש ׃ ולף החותיות סופיות
לו כפולות כ׳ מ׳ נ׳ פ׳ ץ׳ ׃ ולמסור לסין המכין ההוא פסוקים מכתבי קדש
יקויקו המספר הזה ׃ לכן סדר בהתקלת כל מכוו לות לתת מלבצע ניתא המורה
שכוונתו על הלות הסיל ׃ וכל מכוו נכנה מבני בתים ׃ ולכל לתר לתל וסוגר ׃
ולומם כדלת ניח רלשון יורה לות רלשון של מלה רלשונה על הלות מלבצע

ניתא ׃ שרוצה להניע מכינה ׃ ולכך יורה בלות רלשון על מלה שנייה ושלישית
שמספר בלבנים ׃ ובסוגר יבוים בדלת׳ תינות המספר במלות ועשיריות ומתתים׃
כפי המספר הכתוב מלעיו ׃ לך החותיות הכפולות להיכה למספר המסר מלבצע
מלות עד מלף ׃ להייכו ד׳ ק׳ ם׳ ת״ ך׳ ת״ ך׳ ם׳ ת״ ך׳ ת״ ך׳ ם׳ ת״ ך׳ ת״ ך

ס מכין לוח סמ"ך הוא י"ג לקפיס תק"פ . וסמכיהם בפסוקים בסנוקו לק לקח כסיס וגו' תהליס ס' ס' כ' . ומקבל רקפי לפנות וגו' כתפי' ו' ס' ע' :

ע מספר לוח עי"ן הוא כ' לקפיס קצ"ה . כמכין הפסוקים והכותב בלוחך וגו' יקוקלל מ"ם ס' י"ק . ולקח יתי שכי קיי לכנהם וגו' ברקפיס כ"ה ס' ו' :

פ מכין מ"ף כפופה הוא כ' לקף תצ"ן . כמכין הכותב בפסוקים סביב שמכה עפר לקף יקוקלל מ"ק ס' ל"ה . ויהיו פקודיהם למשפחותם וגו' במדבר ד' ס' ל"ו :

צ מספר לוח ל"די י' לקף תק"ן . ועליהם מספר הפסוקים ונפץ לדם גו במדב' ל"ף ס' ס' . ויהיו ימי כח וגו' ברקפיס ע' ס' כ"ע :

ק מכין ל"די פשוטה הוא ד' לקפי' תקע"ב . כקיבון המספר שבובר בפסוקים לקו ולקח תוקפות וגו' יקוקלל מ"ק ס' ל' . בני שפיס וגו' עובל ל' ס' ד' :

ר מספר לוח ק"וף הוא כ"ב לקפיס תקק"עב . כמספר הפסוקים נקנים . דהייבו ושן בני לפרים וגו' ד"ה ק' ס' י"ב ס' ל' . בני פרעוז וגו' עובל כ' ס"ג :

ש מכין לוח ר"יש הוא כ"ב לקפיס קמ"ו . כקיבון המספר הכובר בפסוקי' לקו הכפיס וגו' תהליס ס"ק ס' י"ק . ויקי יעקב וגו' ברקפיס מ"ו ס' כ"ק :

ת מספר לוח ת"ין הוא ל"ב לקפיס קמ"ס . ועליו נמספרו לפיעין בפסוקי' לקו עין הכפיס וגו' במדבר ל"ק ס' ל"ס . כמשוברים נקמי' ו' ס' ס"ד :

ת מספר לוח ת"ו קלף לבני קלקי' . לפי שהוזכר לקרבע פסוקים כולנים מספין כלו . לבך נמצא מכין הקלף הרקשון של לוח ת"ו ב"ו לקף ק"ע . כמכין שבובר בפסוקים לקו ובקר שפה עפר לקף במדבר ל"ק ס' ד"ל ויקי לינו סוף לינו :

וביסי כל נכור וכך וגו' במדבר ג' ס' ס"ג . והפסוק הפני הוא ויהיו כל ימי סלקם נרקפיס ה' ס' ס' . ול"ב מספר שבי הקלקים מקובלים מכין לוח ת' יהיס כ"ע לקפיס שמ"ג :

ולפי קשנון זה אל רציכו שצדיק גאון יעלה מספר כל הלוחיות לפסוס שמוכים וחמשה עפר לקף ומקפיס ושמוכים הוספתי לפיבוך מלקח כפה בד משוחה בקבוצות

חֵיל אָז הַנִּסְפָּרִים	בָּאִים לוֹ נֶחְבָּרִים	
בְּצָבָא בִּימֵי יוֹאָב	815,280	עֶבֶד שָׁפְחָה גַּם רָב	815,280
מִקְנָה בְּלִתִּי נָמֵל	מֵהֶם שָׁלֹשׁ גָּמוֹל	

ותהי יזרקל שמכה מקום קלף סוף שמוקל כ' : נמשר ו' פסוק ס"ו ס"ק וסיס לכל פנרא מהם מכין הגמלי פקום שבשה :

והקבם הכולל המפורסם כמהור"ר יוסף מקנד"יקה בתב ו"ל . רבוקיבו לאמרו ג ס' רבוק לוקיות לקוכה . כל"ק יזרקל . שהוק סוף התוכה . ובאו ג"ש שנים רבוק כשוק ליזרקל : ולקשנון רביבו מצדיק הם קבוב לע' רבוק : ולק הביבותי פיבושם ול' יפיר עיביבו בביקת גולליבו לאן ע"כל : ומס שמר ל"ק יזרקל . שהוק סוף התוכה . יראה שהבין שנים רבוק לוקיות הם בתוכת מסה לבד . ול"כ קשנון ל"הם קלי על כל תב"ך . ולפ"ז יש להכריע שדברי רו"ל קלי על התוכה לבדה . ודברי פשון על כל המקרל . לבל הברעה ולא בשבעה . כי אין יבדק היות לוחיות ל"ך ספרי בניאים וכתובים שבותם גדולה יותר מבשלי כפלים על התוכה תמיכה בך עשרים ולחד רבוק חמש לקפים שני מלות ושמונים לוחיות . ועם זה רקוק להקמין שבתוכה לבדה תמיכה שנים רבוק לוחיות . לקח נוולקי תוכה שם כולל לבל כתבי קדש . דהייבו תב"ך . ובקשר קלוסס ר"ל תוכה שבתבה . והקילוף שבאל בין המקובלים ובין הפשון יש לומר שבאל בקשיר וביתיר ובקי ובבתיב . שהם לא מבו לקח הבתיב ודומיהם שהוק עיקר וביביות התוכה . שבומו על בשות יזרקל . במו שהבביות והסול בשת התוכה . ורביבו שצדיק מבה לקוחיות בפי פשוטו של עבין . ולימהו הוו בקילי בקשיר וביתיר עפי מבן :

Digitized by Google

חֲצָעָה

סדרם אציע לפניך קורא נעים דברים אחדים מחמסורת בחחצרות הבאות·
דַּבֵּר אדבר דברים מצטים וקצרים מהספרים אשר לט לעזר ולתועלת דעת חכמת
המסורת: רבים מהספרים חתם אביא בחחצרות הבאות · כי שמשתי חגייתי
בהם · לברר וללבן פרטי דברים מהמסורת · אשר ערכתי בסימנים · כיד ד׳ חטובה
עלי · והנה ראיתי טוב ומועיל לפרטם הנה · וזה תחלי בפרוטרוט:

א׳ ספר שום שכל · פרוש על חמסורת מהחכם ר׳ שמעלקי בן חיים שמש ·
ומדפס פראג ה שע״ט · וג״כ קראקא · ונכלל בספר הזה ג״כ פתרון ראשי
תבות · חמצאים במסורת של חנ״ך: החכם ויאָלֵק ברש״ס שלו מעיד שראה
ספר מסורת חמסורת לרא״ב · ומדפס בשם זה על חשער:

ב׳ ספר מנחת כהן · והוא תקון סופרים לתורת · להחכם ר׳ יוסף בן שניאור
הכהן · שנדפס בקוריגשמי סמוך לקוסטאנטינא ה שנ״ח · וחספר הזה אך
לחמסורת של חמשה חומשין · וחכללים והקבוצים בו בענין קרי וכתיב
כפי סדר וערך חאותיות · ואח״כ ג״כ כפי סדר חפרשיות:

ג׳ ספר שמן חמור על עניני מסורת · מצאתי מוזכר בס׳ שפתי ישנים דף ע״ח:

ד׳ ספר אכלה ואכלה · והוא ספר מסורת שנקרא כן ע״ש תחלתו · ור׳ אליהי
הכהור משבחתי וויאמר · שקבץ ממט דברים להשלמת ספרו מסורת המסורת ·
ואם שמצער הוא בכמותו · אין דומה לו באיכות · ונראת שנאבד מאתט:

ה׳ ס׳ עט סופר לחחכם ר׳ דוד בן יוסף קמחי · מובא בשברי לחחות לרא״ב · ובס׳
אור תורה למסם די לונזאנו · ובעלי מסורת יזכירהו בראשי תבות ע״ס:
ואל תחלוף אותו בספר אחר קטן חערך · לומר עט סופר לר׳ משח בן
מיכל כהן · שתוכני הלצות נמרצות · ומדפס פיזרדא תמ״א ל׳

ו׳ ס׳ מסורת המסורת לר׳ אליהו הלוי אשכנזי · ספר משובח ומפיאר · ויקר
מפנינים ובדולחים ללמוד חכמת המסורת · ונכתב ה רצ״ח בעיר ווינציאה:
ונדפס ווינציאה רצ״ח וג״כ ש״ו · אח״כ בעיר באזיליאה רצ״ט · ואחר
זה לרוב:

ז׳ מסורת לר׳ יעקב בן חיים טוניסי · במהדורות מקראות גדולות דפוס ווינציאה
ובאזיליאה ובדומה:

ח׳ ספר פרוש המסורת לר׳ יצחק בן יצחק · ראש מצדה לקהל צויזמר במחוז
קראקא · ונדפס מחמחבר בעצמו שע״ו בעיר לובלין · ואח״כ מבט ר׳ יחודה
יצחק בר׳ יעקב מחנוטשין · הנקרא ר׳ יחודה דרשן · עם חוספות בעיר
חזאת שנת ת״ד · ופעם שלישית באמסטרדם שנת ת״י · ופעם רביעית שם
שנת תס״ג · בחשגחת ר׳ בנימין בן יחיאל מיכל · ובפעם חחמישית בעיר
האלצ שנת תצ״א: במהדורות הראשונות נזחבר עמו חלק טעמי
חמסורח · אולם בני חמיסיף חפרידו וחבדילו אח״כ מגוף חספר · וחדפיסו
לבעצמו באמסטרדם שנת תר״א · עם באור החידת לחרא״בע:

ט׳ ספר שיר ידידות לר׳ ידידיה בן אבריהם ישראל מלבוב · בעל מחבר ס׳
אחבת חשם · ובו פרושים ופשטים על חמסורת · ומדפס בעיר קראקא בשנת
ת״ד: חספר הזה מחלק לד׳ חלקים · וחם א׳ לויח לדרך · ב׳ תפלת חדרך ·
ג׳ צידה לדרך · ד׳ המיבי דרך:

י׳ פרוש ובאור ראשי תבות של מסורת לר׳ יחודה בחור · ומדפס פראג ש״ע ·
ויזכירהו לשבח החכם ליל״אנג ברשימת חספרים חקדושים ח״ב דף תי״ז:

י״א ספר מסורת לחחכם ר׳ יוסף בן שמואל אבן רייא · מדפס ווינציאה שס״ז:
בספר הזה תוכיח חמחבר בל״ח דוגמאות · שיש לכל מלה ודבור וסגנון
בכחבי קודש חכליח נרצח:

י״ב ספר שמן ששון לר׳ יוסף ששון · שיזכירהו לשבח ר׳ מנחם ר׳ לונזאנו בשתי
ידות שלו · ויאמר שהשחמש הרבה בספר הזה · ונראת שנאבד · כי
ברשימת הר״א [כאשר יאמר ויאָלֵק] לא מצאתיו:

י״ג קצור נחלת יעקב · כולל דיני עשרת הדברות והמסורת · בצרוף מסורה
קטנה על חתורה וקציר אור תורה · חיבר מאת ר׳ לאזר ב״ר מנום · ומדפס
חכנא תצ״ח: ספר נחלת יעקב האריך חבר ר׳ יעקב קאפיל ב״ר אהרן ·
ומדפס זולצבאך שנת תמ״ו: ובזה תתקן השגיאות של ויאָלֵק:

י״ד ספר חמפתח לר׳ לוי ספרדי איש סרקוסטא · ובגליוני ספרים לרוב ברי״ת
ס״מ לומר ספר מפתח · וחספר הזה לדעת רא״ב ובעל שפתי ישנים כפר
מסורת:

ט״ו ספר מסורת חבדית מהדרשן הגדול ר׳ מאיר בר אברהם אנגילא
מבילוגראדו · כולל פשטים ודרושים ע״ד מגידות על שבע מאות מסורות ·
מסדרים על פי ערכין א״ב · דפוס קראקא · שצ״ט · אצל ר׳ אהרן בן יצחק
פרוסטיץ: ובס׳ קהלת דוד לספרי רד״א רשום שהוא פרוש על כ״ב אלפא
ביתות מסורת · ושחיחה איש ספראח:

י״ז ס׳ מסורת חבדית הגדול מהנ״ל · על אלף חר״ן מסורות בסדר הנ״ך · דפוס
מנטובא שפ״ב אצל ר׳ יחודה שמואל מפרושה · ונחלק לב׳ חלקים · ח״א
דרושי מסורת לחמשה חומשין שנקראו בדית · וח״ב לנ״ך:

י״ח ס׳ טעמי המסורת לחחכם ר׳ מאיר בן ברוך אשכנזי [מת בשנת ה ע] ·
אולי הוא אחד של המחברים במדרכי לספר האלפסי · נסצא כ״י
בויאַטיקאן ס׳ קפ״ג ושמ״ד:

י״ט ס׳ מסורת חבדית · דרושים על מסורות של תורת ומגלות לר׳ דוד טבבלי
מפוזנא · דפוס האמבורג תצ״ח:

כ׳ ספר מסורת סייג לתורה מר׳ מאיר בן טודרוס הלוי הספרדי · איש
טולידולא · חנקרא בשם תרמ״ח · נר תקון סופרים ועמוד כוחבי סת״ם ·
ופעמים רבות ישבחתו בעל אור תורה ויאמר בתורתו של ר׳ מאיר מצאתי
כך וכך · חדפיסו ראשונה ר׳ יעקב הלוי בן עובדי׳ מהארדנבוקי מיסח
שמצא אצל ר׳ ישראל בנימין באסאן בעיר פרייצי שנת תק״ס · ואח״כ
בחסרון דברים נחמדים מתקוני סופרים בסוף · הנקראים ליקוטי מסורת ·
שאינם להרמ״ה · ומשובשים מאוד · בעיר בערלין תק״מא · וחספר חמחבד
חזה לחורח הוא במדרש מלין · ע״פ ערך חשרשים וסדר אלפא ביתא:

כ״א ס׳ נתיבות עולם לר׳ מנחם בן משח רבא · איש פאדובה · אשר בו יביאני
עיני ועצמי קרי וכחיב בכל ספרי חנ״ך · ועיני מלאים וחסרים · עי׳ שפתי
ישנים דף נ״ח:

כ״ב ס׳ עין חקורא לר׳ יקותיאל חכהן בן יחודה חנקדן · שהתציא לאור
ראשונה המדקדק ויאָלֵק ב״ר שמשון איש חירדמזיים בחומש מאור עינים
שלו שנת תקצ״ח: חא לך קורא נעים דברים נחמדים של חירדמזיים מחחבר
חספר ומגוף חספר · אשר חצלה בעיני בחקדמת חחומש מאור עינים וו״ל:
„חספר חזה עין חקורא חוא לאחד מן חשרים הראשונים בחכמת חלשון ·
חנדע בשם יח״בי חנקדן · חוא מן חעומדים בראש חפקידים · לשמיר
משמרת חטחרת · טחרת ספרי הקודש · בנקוד וטעמי חמקרא · וגדל שמו
בישראל · כד שחסופרים חקדמונים כבר חזכירוהו בגליון חומשיחם בכלל
ספרי יחר גאוני הלשון חקדמונים · כמו מפתח ומחזורחא וחלקי
וסיני ווריחו וזולחם: וכ״כ ר״א הלוי בשער שברי לְחוח שלו · כי החכם
יח״בי בעל ספר עין חקורא עשה חבור נאח מאוד בענין חנקודות וחטעמים ·
שטעמם מלעיל או מלרע · ובענין חמקפין ובלחי מקפין · וקרא שם חספר
עין חקורא · וכן נמצא בקצת החומשים בגליונות נרשם ע״ח ר״ל עין
חקורא · ולפעמים נרשם יח״בי · שחוא שם החבור כאשר כחבתי · עכ״ל:
וידמח לי כי ר׳ אליהו חלוי לא ראח כ״א חבורו בענין חנקודות וחטעמים ·
ואינני גוף חספר · כ״א חקדמת חספר · וגוף חספר חוא חנחיתיו על
חתורה · מיחלת בראשית עד לעיני כל ישראל · בצירוף מגלת אסתר · וזה
חוא אשר הגיע לידי כיוב בכחב אשוריח על קלף ישן נשן: וידמח שעשה
ככח גם על נביאים וכחובים · כנראח מפתיחתו · ונתעלם ממט למיציח
החיצחקית · אבל חבורו על דרכי חנקיד יחטעם נחפשט יוחר · וממט שאבי
כל החכמים חבאים אחריו · ממי שזכה לראיתו: וכל דרכי חנקוד וחבקף
והגיחא אשר לחחכם ר׳ אברם די בלמש בספרו חנכבד מקנח אברם כולם
מיצחקים מספר זה · אלא שלפעמים לא חוטחק על יושר · כי נעשטו ביחוכי
איזה חיבות גם מאמרים · והדבריח זרים: ואפשר שחמציאים דלג ענין
במקצת מקומות · או שלא הגיע לידו גוף חספר בשלימות · לחחיחו יקר
מאד גם בימים חהם: גם הרב בעל אור תורה והרב בעל מנחה שי לא

Digitized by Google

זכו לראותו • לכן הם פוסחים לפעמים על שתי הסעיפים • מבלי הכרע • אפילו במקומות שכבר אירפסק חלכה עמ"ח וע"ם רוב ס"ס תבדוקים • ובעזות תחכם חזה דדייק וגריס • כמבואר מתוך ספרו : ולא נדע לפי בברור באיזה זמן היה • וידמה שהיה קדם תר"ךק • שהרי לא הצלה על שפתיו כ"א תחיוג והמרון הוא ר' יוסה אבן גיאת ובן־בלעם ואבן עזרא ופרחון • ואילו את שם תריי"ק ותרמ"ק ותרד"ק לא הזכיר בשום מקום : גם תרד"ק לא ידע מאתו מאומה • שהרי במכלול בשמשי האותיות בדקדוק הא השאלה ותחימה חמה על ר' יוסה וחשבו לשוגה • בעבור אמרו שהה"א חמבלי אין קבריים במצרים הוא בפתח לבדו וכו' • ואילו מחבר דילן כתב בהדיא בפ' בשלח חֲמבלי כן ברובם • במקצתם חַמבלי עכ"ל : וגם מזה ניתברר שהיה לו ס"ס זקנים ובדוקים • יותר מאשר היו לרד"ק • וראוי לסמך עליו אף כנגד תרד"ק • ואין זה מן התימה • שהרי נקדן היה • וזה משמרת משאו : ואחר שהשלים בכתה שערים כל דרכי הנקוד והמקף והטעם • כתב איזה ענינים עצריך הנקד וחקורא לחזהר מהם • וקראם בשם אזהרות" :

כ"ג פרוש המסורת כסדר פרשיות התורה • והוא ספר קטן • מצאתיו מזכר בספר סייג לתורה [דרך משל כ"א ע"ב] :

כ"ד ספר סייג לתורה • אשר חבר הרופא אשר אנשיל וירמש • והביא לרפוס מבן המחבר • רופא וחלמיד חכם • שמטן וואלק וירמש • בדפוס של בייארהאפיר בעיר פ"ם דמיין • בשנת ח תקכ"ו : המלומד המצרי דוד פריידריך מענגרלין בא במכתב הלל לפאר החבור הזה • וכתב לו שער וחקדמת בלשון רחמי לצד חשמאל : על הספר הזה חסכים ר' אברהם בן צבי הירש רב בפ"ם דמיין חתב אברהם מהזלמא רב בעמדען • וד' נפתלי הירש בן ר' משה לבית קצנאלנבוגן במדינת פפאלץ : והספר הזה חלק לששה מאמרים • במאמר הראשון • והוא יסוד הסייג • כלולים פרקים שלשה • ולכל פרק איזה דרושים : בדרוש ראשון • דבר ממחברי המציאי המלאכה הזאת • זמניהם ומקומם • ויחלוק על ר' אליה בחור • ויברר שלא היו אנשי מבריא • שחיו אחר חתימת התלמוד : בדרוש השני יברר שאנשי טבריא לא היו ממציאי המסורות והנקוד והטעמים : בדרוש השלישי יבאר שבעלי כנסת הגדולה המציאו המסורת והנקוד והטעמים בין שאר התקנותיהם שעשו לחזק תורת ד' : בפרק חשני יביאר חומר המסורת בפסוקים בחיבות ובאותיות • ד"מ מניין הפסוקים ואיכות הפסוקים לפי שיניי היוסיהם • קרי וכתיב • מלא וחסר • מצב התיבות • סמיכות המלות • תיראת המלות בשמית מצותפים או מסופקים • אותיות גדולות • אותיות קטנות • אותיות תפוכות • אותיות תלויות ומנוקדות : בפרק השלישי יבאר צירת וחכלית המסורת • ענין קרי וכתיב בקצרה : המאמר חשני יבאר בשער הראשון כל המלות מוגזרות קצרות ועטריקון וראשי תיבות תבארם בתוך המסיח קטנה וגדולה על סדר אלפא ביתא • בשער השני יביארו המלות אשר נמצאו במסורת כלה • במסורת קטנה ובמסורת גדולה ובמסורת מערכית לפי סדר א"ב : שער השלישי יבאר הכוללת ממסורת גדולה • אשר נמצאת בדפוס בראש כל ספר וספר : בשער הרביעי ידבר מחידות מסייות חלוק מיניהן : המאמר השלישי כולל הקין חטעיות שנפלו במסורת גדולה וקטנה ובמסרת מערכית • לפי סדר כתבי קודש : עד כאן הובן חספר היקר חזה :

כ"ח ספר מבין חידות • והוא פרוש מסוריי על התורה כסדר חפרשיות • בחגחות וחקינים רבים של מסורת גדולה וקטנה ומערכית • חובר מאת יוסף בן דוד עשיא • ונדפס באמסטרדם ה תק"כח : על הספר הזה הסכימו ר' שאול רב דקהל לאשכנזים באמסטרדם • ור' שלמה שלם רב לקהל ספרדים שם • ור' שאול חלוי רב דקהל חאג • ור' צבי הירש רב בלונד • וכחקדמה לשער ראשון פתיחה ומפתח ובאור המלות של המסורת : הספרים אשר יזכיר בו הם • ס' עמק חמלך • ס' בנין שלמה • ס' יסוד חנקוד • צוהר חחיבה • מקראות גדולות דפוס אמסטרדם • ס' אור תורה עם מכתב מאליהו • מכלל לר"ך • פרוש חמסורת מהחסיד ר' יהודה • בעל יאיר ניתיב • בעל מכלל יופי : ודע קורא שבעל סייג להורה מר צורה על בעל מבין חידות • שגגב מספרו רובו ככולו • כי נתן לו חספר סייג בכתב יד לקרות • ואנכי לא מצאתי שויי ביניהם כ"א בפתיחת בעל מבין חידות • ולא בגוף חספר :

כ"ט ס' עין חסיפר לר' וואלק חיידחיים • המגביל בשפה ברורה כל תיבה מלאה או חסרה בתורה • וגלוה לספר עין חקורא בחומש מאיר עינים • דפוס רכדצלחיים תקצ"ח בח' חלקים :

כ"ז חומש עין חסופר • הוא עזרת הסופר • היא תקון וויי חעמודים • והוא מיוחד לסיפרי סת"ם להתעתיק מתוכו ס"ח כדי שיביא חכל כתקונו • גם בי"ח שמ"ו גם ווי חעמודים • חיבר מאת וואלק היידנחיים :

כ"ח ספר קריית ספר מהחכם מאירי • כאשר יכנתי בעל אזר תורה :

כ"ט ספר אור תורה • והוא חאצבע חראשין מספר שתי ידות • לר' מתם די לינזאנו • משלמות הגהת התורה מפי ספרים ומפי סיפרים • חסרים ויתרים • נדפס עם גוף הספר שתי ידות ווינציאה שפ"ו • וס' אור תורה לבדו באמסטרדם שנת תי"ט • ואח"כ בעיר הומבורג פ' ד' האחת תצ"ח עם פרוש חמר ונעים • הנקרא מכתב מאליהו • מר' אלידע בן עזריאל מווילנא : וחספר הזה כלול בהדר • ולא יערכנו כל בעניני מסורת • וגם פרוש מכתב מאלידע • שלקוח מספר גדול בעניני מסורת התורה • יקרים מפנינים :

ל' ס' סיומי פרשיות התורה מאיש פלמוני • נדפס אמסטרדם תפ"ב :

ל"א ס' דמשק אליעזר • והוא פרוש על מסירות הנ"ך לר' אליעזר בן יהודה מפינסשוק • נדפס ויסניטץ תפ"ג :

ל"ב ס' מסורת • כולל ביאורי מסורת • מאיש פלמוני • נדפס ווינציאה שס"ז :

ל"ג פרושי מסורות ודרושי פרשיות • כ"י באוצר הספרים של רד"א [עי' קהלת דוד ח"ס] :

ל"ד תקון סופרים וענין מלא וחסר על התורה • כ"י באוצר הנ"ל [עי' שם קהלת דוד ח"ס] :

ל"ה ס' תורת יוסף • והוא פרוש על מסורת התורה לר' יוסף יוזל בן משה מפראנקפורט • נדפס ווילמרשדארף תפ"ח :

ל"ו ס' מאורי אור על הלכות ספר תורה לר' יונה למדא סופר בפריאג • בעל מחבר ספר מעיל צדקה :

ל"ז תקון סופרים לתחכם ר' שלמה דובנא • שנדפס בראשונה בחומש של רמ"ר • ואח"כ ג"כ לבדו • וחנה הוא בידי כל אדם :

ל"ח ספר מנחת שי • חבור כולל על תנ"ך מעניני מסורת • מדרב ידידיה שלמה מנורצי • נדפס פעם ראשונה בעיר מאנטובה • ע"י המדקדק הרב רפאל חיים באזילה • ואח"כ בעיר ווין תקצ"ג • ע"י אהרן פאללאק : ועל הספר הזה אמר המחציא לאור „הוא הפליא לעשות והגדיל תושיה • כי נגלו לפניו כל תצלומות המסרה • בחסרות ויתירות • ברגש ורפי • וביסודות המעמים • השאיב מים חיים מפלג נבע מקור חכמה • הוא ספר מסורת סיג לתורה • שחבר רבינו מאיר חלוי אבו אלעפיה בר טודרוס מטולידולה • אשר חי בשנת ז' אלפים וארבעה לב"ע • וחיה חבר לחרמ"בן : גם חקר בעין ביניה ברוב ספרי המסורה • אשר חברו אנשי שם • הלא המה הרב מפם די לונזאנו • והרב אליהו חלונזאנו • חרב יעקב גומיל • ובעל שבריי לוחות • לויח חן • רב פעלים • שמן ששון • והעתק חללי הומיהם זכר כולם לברכה • לקח מהם המעטמים • והעריך איתם על שלחן חקודש אשר לפני ד' " :

אלה הבית מקצת הספרים • קורא נעים • אשר לעזר ולתועלת הבה • למען הבין עניני המסורת ויסודותיה • והזיזתי וכרכתי אלה לך לא ע"פ סדר ועדך המחברים • ולא ע"פ סדר חבורם • ולא ע"פ סדר זמן חדפסתם • כ"א כאשר עלה במחשבתי • האחרונה בראשונה והראשונה באחרונה או בסירוגין : הנה קבצתי לך מה שקבצתי מרשימת ספרים של וואלק • וממחנת עני של בעל שפתי ישנים • ומספר קהלת דוד או רשימת ספרים לרד"א הגאון • וידעתי חי נפשי שלא יצאתי ידי חובתי • ולא עשיתי מה שאיכל עשות • אבל ידעתי ג"כ שאין בזה נזק להקורא • כי כל אלה לא היו ממטרת חפצי :

§. 1.

במסורת גליונית ריש פרשת בראשית • וגם כן בראש ספר דברי הימים נמסרו אותיות גדולות שבתנ"ך • ויש חפרש בן שתי מסורות אלה של בראשית ושל ד"ח : כי לואו רבתא נמסר בריש בראשית ואו של ויזתא • ובריש ד"ח ואו של גחון • וכן אצל טית בבראשית נמסר וסו מעלי שבטו • ובד"ח טוב שם משמן • וכן אצל טן בבראשית ג' נינין רבתן • סגי חסד • ליני הלילה • את משפטן • ובד"ח אך אתת • ליני הלילה • וכן אצל פא חסר בד"ח פא של ובחנטיף חצאן • ואצל תו בבראשית נמסר תו קדמאה של ותכתוב אסתר • ובד"ח תו של תמים תחיה : ונראה מכל זה שכבר נסתפקה בזה המסרת הגליונית בעצמה : ועתה אציע לך מה שיש לי לדבר מהן בפרוטרוט : לאית ואו של ויזתא נמסר במסורת גליונית ואו אריכתא • וכן חביא בכל מסרת המסורת • וזהו כמו רבתא • וכן נמסר בריש בראשית ליאי רבתא • וחניד בעל מכתב מאלידע • שמצא ואו של ויזתא וגם ואו דגחון גדולית : — ליאי דגתין עי' מס' סופרים פ"ט • אמרו ואו דגחון צריכה לחיות זקופה : — ואשד לאית זין מט סופרים רבים עד לזה זין של חכזנה [בראשית ל"ד ל"א] • אלם לא מצאתי מסורה זו בריש בראשית ובריש ד"ח • ור' מתם די לונזאנו בספרי איר תורה מניד • שבדק ט' ספרים כתיבות יד ולא מצא הזין רבתי • כי מסורת גליונית אינה ראיה : וכן זין של נבחז [מ"ב ו' ל"א] לא מצאתי כ"א במסורת גליונית : — בענין טית רבתי יצאתי ידי מסורת ריש בראשית • שכתיב טית של שבטו • וכן בסוף ס' חכונית להאר"י • במסורת ריש ד"ח יש מבניס טוב שם משמן : ודע קורא נעים שלדעת קצת סיפרים ג"כ ותרא איתי כי טוב [שמות ב' ב'] בטית רבתי • כאשר הביא בגל מכתב מאליתי ריש ס' שמית • אכן בתקוני סיפרים יבס"ת חישנים אין חכית רבתי : — בענין שין רבתי עי'

Digitized by Google

בעל מפתח שי׳ שהביא שבועה א׳ כ״י של אלפא ביתא רבתא שין של ערש ברזל [דברים ג׳ י״א] רבתי • וכן מצא בחצתק פיראירת ובחקון ס״ח ישן כ״י • אכן אין אמת :

§. 2.

בראש מסרת מערכית נמסרה אלפא ביתא זוטא • ותמסורת חזאת שמת מלאת שבושים ושיבוח • מלבד שקשה עליהו עול תחפיש • באשר שבעל המסורת יעקב בן חיים בן יצחק טוניסי לא ציין מקומותם בתנ״ך : והטעיות האלה אציב לך קורא נעים כסדר וערך : לאות חא נמסר „וכבשה • ונפשו לא חית״ • ואין מי שיודע מה תציון הלז • כי הוא או וְכִבְשָׂהּ [ראשית א׳ כ״ח] • או וַכַּבְשָׂה [תורת כהנים י״ד ו׳ חומש הפקודים ו׳ י״ד] • ובכל אלה לא נמצא הא זעירא • ובאשר שלא נמצאת מלת זאת זולת אלה בת״ך • נראה שהוא משובש • ולא נשארת כ״א חא זעירא דבחבראם [ראשית ב׳ ד׳] : ומופת וראיה לתקון שעשיתי הוא חסרך של אלפא ביתא זוטא • שנמצא במסרת גליונית בראש ויקרא • שלא זכר שם כ״א חא דבחבראם : ועוד שתפסוק שמביא לבחינה • „ונפשו לא חית״ • שהוא בחלים [כ״ב ל׳] • הוא בחינת שקריית וכוזבית • באשר שם לא נמצאת מלת וכבשה : — לאות ואו נמסר ו׳ זעירא אשר במלת שלום [חומש הפקודים כ״א י״ב] • וזאת טעות • כי הואו שם מצוירינן ליאו קטיעא • וצורתה צריכה לחיות קטועה כעין יוד • כמאמר רב נחמן בקדושין [ס״ו] • ואו דשלום קטיעא היא • ותרייסב״א מבארי שם בקדושין וז״ל • פרושו שברוחה ביניתים • ראי לא • חזי ליה למימר זערתא היא עכ״ל : וכן כתב בעל הטורים • שלום כתיב בואו קטיעא • לומר כשהוא שלם • וכן כתב ר׳ מנחם די לונזאנו ור׳ אליהו אשכנזי בחבורו מסורת המסורת : ואנכי חשמטתי ואו של את בריתי שלום כאשר חשמטתי הא של וכבשה : ואין ראיה שגם במנין אותיות קטנות בראש ויקרא ואו של שלום נמסר • וכן במסרת גליונית במקומו • כי כל אלה לא יכריעו תאמת • וגם בעל מבין חידות טעה בזה : — וכן נמסרה יאו זעירא במלת לַשָּׁוְא [תהלים כ״ד ד׳] • ונמסרה ג״כ בראש ויקרא • אולם לא מצאתיה מסורה במסורת גליונית • והשמטתיהו גם אני : וכן כתב בעל אור תורה בריש ספר שמות • שבכל הספרים המדויקים אין הואו זעירא • ור׳ אליהו בחור בספרו מסורת המסורת טעה • שחשב שהואו זעירא • כי המחבר הזה חשב שקראו לואו זעירא קטיעא • כאשר קראו לה במקום אחר אריכא • כגון ואו של ויזתא קראו ואו אריכתא • ולא ואו רבתא • אולם אריכתא היא רבתא • אבל זעירא אינו קטיעא • כי זה לבד וזה לבד • כאשר תראה לקמן תחת ואו קטיעא : וראיה לזה • שמציתי במסורת גליונית אצל מלת נרגן • וז״ל נין בתיא זעירא • והיא חד מן ג׳ נינין אריכין זעירין וסימניהון נטע ארן וגשם יגדל וכו׳ • הרי שגם נין רבתא נקראת אריכתא : — לאות טית מסורות ב׳ • טית של טבעו [איכה ב׳ ט׳] • שמדפס שם בטעות טבצו • וטית של וטהרתם [חומש הפקודים ל״א כ״ד] • וכן באמת מסיר בריש ויקרא • אכן במסרת גליונית לא מצאתי אצל ומהרתם ציין כלל • גם בעל הטורים לא דרש עליה • וכן לא בעל מבין חידות • וכן לא הזכירו בעל אור תורה • והשמטתיהו גם אני : — לאות יוד נמסרה פת מלת פינחס [חומש הפקודים כ״ח י״א] מדעתי • כי לא מצאתיה מסורה לא בראש מסורת מערכית • ולא בראש ספר ויקרא • ולא במסורת גליונית על מקומה • וגם בעל מבין חידות לא ידע ממנה : ומסורת זה לקחתי מספר חזתי • שמרשים שם בפרשת פינחס ובפרשת אחרי מות • שהיוד זעירא • וכבר פסק בעל אור תורה לחלכה כבעל הזתי • ע״ש דבריו מחמדים • ואנכי חלכתי בעקבות די לומאמ • ולא חששתי לציין של מסורת גליונית אצל תשי [משנה תורה ג״ב י״ר] • שמסרה „ליה יוד זעירא״ • כי ידעתי בלבול וערבוב של מסורת זו : — לאות מם נמסר במסורת מערכית בראש • מם של ממרים [משנה תורה ט׳ כ״ד] • וכן נמסר במסורת גליונית גדולה וקטנה • ותרוצן מם קדמאה • אולם בעל מסורת סייג לתורה וספרי קדמונים לא יזכירנה • לכן חששתיהו : — עד מסר לאות עם • ושתרתים מכל נכר [מחמי׳ ג׳ ל׳] • שלא מצאתי מסורה לא במסרת גליונית ולא בריש ספר ויקרא • וגם בעל אור תורה לא יזכיר ממני דבר וחשמיטו • וגם אנכי חשמטתיהו : — לאות נין נמסר עד בראש מסורת מערכית נין של נינו [איכה ד׳ י״ר] • ולא מצאתי שום זכר לזה בשום ספר קדמון • ולא במסרת גליונית ובריש ספר ויקרא • וגם לא אצל בעל אור תורה : — לאות סמך מסורה שם סמך של בסופה [מהם א׳ ג׳] • וכן סמך של בסכה [תלים כ״ז ה׳] • וכן בריש ס׳ ויקרא • אולם אצל בעל מכתב מאליהו ואצל הקדמונים וגם במסרת גליונית אין מזה מאומה : — לאות עין נמסר עין של לעות [איכה ל׳ ל״ג] • וכן רשום בריש ויקרא • אולם בכל הקדמונים אין מי שיודע מזה : — לאות פא נמסרה פא קדמאה של בשפרא [דניאל ו׳ כ׳] • ואנכי הצגיתיה מטעם בחדי • אע״פ שלא נמצאת במסרת גליונית : — לאות קוף נמסרה קוף של בקמיחם [שמות ל״ב כ״ח] • שיזכירנו ג״כ בעל מכתב מאליהו • אולם במסרת גליונית אין זכר לזה : ויודע מה שכתב מזה בעל אור תורה • ז״ל בריש מסורה רבתא אמרי • שקוף בקמיחם זעירא • והכל שקר וכזב • וכן פסק בעל מבין חידות : — לאות טית מסורות ב׳ • ריש נמסר ריש של ראשית [שמות ל״ד כ״ו] • אולם בריש ספר ויקרא חסר פסוק זה • ואנכי חלבתי בעקבות בעל אור תורה • שאמר בזח״ל בריש מסורה רבתא כתב המדפיס שזו ריש זעירא • ושקר עמו עכ״ל : ומצא חמור זה בריש ספר ויקרא ריט של ויצרי [ש״ב כ״א י״ט] • אשר לא מצאתי במכתב מאליהו ריש שמות • וכמדומה לי שראיתי איזה מסורת על זה והשתחוי ושמתי ציון עליו : — לאות שין מסורת שין של פרמשתא וכן ריש שלו בריש ס׳ ויקרא • והו ושין זעירא שלו במסורת גליונית • והו שלו במסורת מערכית • ואנכי נבוך בו • ולא אדע מה האמת ומה השקר • וכן אצל פרשנדתא נמסר במסורה גליונית שין רבתי וחיי זעירא • ובראש מסורת מערכית נמסרה אך שין זעירא • וכן בראש ספר ויקרא • ודעתי אינה נוחה בכולן :

§. 3.

גם בדברים הנוגעים לסימן זה מצאתי במסרת מערכית [דף א׳] שבושים חרבה • אשר אפרשם לך פת בהאזרת בפרוטרוט : שם יפרט ביניהם שמות עצם פרטי אלעלא [חומש הפקודים ל״ב ל״ז] • ארצא [מ״א י״ו ט׳] • אלא [מ״א ד׳ י״ח] • גבעא [דה״א ב׳ מ״ט] • אולם לשמות פרטים בכלל מסורת בפני עצמם • ואין לערבם עם מלות אחרות • כי כמו שיש לעצם פרטי מיוחד שם פרטי • אשר יכונה בו פרטי אחד • שנבדל ע״י זה משאר עצם • כן חשם מיוחד בפי חסכמת המדברים : וכן יזכיר שם בין מלין דמשמשין אלף שם עצם פרטי חָרָא [דה״א ח׳ כ״ז] • אבל מי יודע אם האלף שם במקום תא • ואם הוא מן תר • כי הוא כנוי למדינה בארץ אשור • וכל אלה חשמטתי : וכן חשמטתי למא בדניאל • כי הוא ארמי • וחאלף בו יסוד : וכן יזכור שם בטעות כלא רצה [משלי י״ז ל׳] • כי שם כלה בהא • לכן לא מסרו עליו במסרת גליונית ולא בשום ספר על מסורת • ובזה נשארו אך י״ג מקומות בתנ״ך • דמשמשין אלף בסיום במקום הא • ונכון לכנות חמלות האלה מִלּוֹת מְתָאַרְמוֹת :

§. 4.

פת תמצא קורא נעים רשום ר״ב מלין בתרי טעמין • ואבאר לך מקורם המסורת : בפרשת ויגש [ראשית מ״ח ח׳] מסור במסורת גליונית אל מלת חַצָּבוּ • ה׳ מלין בתרי טעמי • ר״ל מונח ורביע • וד׳ האחרות הן • אֲנָא [שמות ל״ב ל״א] • וַאֲסָתֵרַם [זכרי׳ ז׳ י״ר] • וְאוּלַי [קהלת ד׳ י׳] • בְּלָטְשַׁאתֵר [דניאל א׳ ז׳] • ובכל החמש האלה ב׳ טעמין הם • מונח ורביע : אולם בצפני׳ [ב׳ ט״ו] מסור במסורת גליונית על זֹאת • ח׳ מלין בב׳ טעמא • וזה תימה • כי במספר הת׳ המסמר בפרשת ויגש חסר זה • ומונח ח׳ באמת חוץ מזה • אם לא שנאמר שהת׳ בויגש אך לב׳ טעמין מונח ורביע • ובצפניה מונח ח׳ מלין בתרי טעמין אחרים ולאו דווקא מונח ורביע : אבל גם זה אינו שוה לי • כי כל המסורת במקראות גדולות משובשת ומסורסת מכל וכל • כאשר תראה פת : בספר ירמיה [ב׳ ל״א] נמסר על מָאְפֵלֵיהָ בזה חלשון • „י מלין בתרי טעמי • פ׳ תאתמחא לא ישרתנה כ״א מונח • בר מן י״א מקומות שישרתנה מאיילא • וסי׳ נמסר בסדר פיסחם • ושם נמסר י״א • כי יש ספרים מוסיפים לָאֲסֻפִים [יחזקאל י׳ י״ג]״ • ובאמת יש מחלוקת • אם מלת לאופנים שייכת למילין דמשרתת חמיילא לאתמא • כי גם בדה״ב [כ׳ ח׳] על מלת וַיַּשְׁבִּיתֵם [שמחשב למלת אחת] נמצאת מסורת זו אשר בירמיה : ומאחר שבכל הי״א מקומות • שמונה אצל וישבו בה בדה״ב ואצל וְהָשְׁבֹתִיכֶם [במדבר פרשת פינחס כ״ח כ״ז] • ידובר רק ממאיילא ואתמא נמצא שי״א מקומות תאלה נבדלים מה׳ מקומות • אשר חדבור אך ממונח ורביע • ושניהם ביחד יעלו י״ו בתרי טעמין • לומר ח׳ עם מונח ורביע וי״א עם מאיילא ואתמא : אולם בכל אלה תי״ו טוד לא מצאתי זאת הצפניה ומלת אֲנָא [ראשית נ׳ י״ז] • אם ג״כ שבכל אלה נמסר חד מן ח׳ מלין בתרי טעמי • ואין מקום לצאת מן חמבוכה • כ״א ע״י שנאמר שכל חמסורת משובשת • חוב לנו לבטוח יחבר ויוחר בתרי טעמי • ואלו חן אנא [בראשית נ׳ י״ז] • ואין חכרח לחגחת בעל מפתח שי • לומר שטעה המדפיס בין אנא זה ובין אנא חמצא בס׳ שמות • זאת [צפני׳ ב׳ ט״ו] • וח׳ מלין שדברתי מתב במונח ורביע • ואח״כ י״א במאיילא ואתמא שתם מאפליה [ירמי׳ ב׳ ל״א] • ויישבו בה [דה״ב כ׳ ח׳] • בשבעתיכם [במדבר כ״ח כ״ו] • לאופנים [יחזקאל י׳ י״ג] • וַיַּצְאֶנָּה [בראשי׳ ח׳ י״ח] שמחשב כמלת אתה • וּבָאתָ שָּׁמָּה [מ״ב ט׳ ב׳] • קְחָדָה בָּא [יחזקאל ז׳ כ״ח] • וּבָאוּ שָׁמָּה [יחזקאל י״א י״ח] • וַהֹאמַרְנָה לָהּ [רות א׳ י׳] • לְכָלָּאבֶּהּ [דניאל ד׳ ט׳ וי״ח] ב׳ פעמים : אולם מלבד אלה שזכרתי מצאתי עוד אָנָּה [חנח א׳ י״ד] • שהוא שלדעת רבי בעלי המסורת בשני טעמים • כאשר ג״כ אמר חנורצ״ח בתלים קט״ז • וכן אנה [שם ד׳ ב׳] • ועוד איזה מלות בתרי טעמי כאשר סדרתי אותן • ואנכי חשמטתי כל חמקומות • אשר הב׳ טעמים הם באמת בב׳ מלות :

§. 5.

מסורת זו נמצאה בדה״א כ״ז במסורת גדולה : על אשדת עי׳ חטעם אצל בחיי • ובמסכת סופרים כבר מזכר [פ״ז הלכה ג׳] • שמלת אשדת קורין ב׳ מלות ובחיב מלא חדא • ויפה השכיל המדקדק רזי״ח בחגהותיו לעין חקורא • שכתן

Digitized by Google

חשין בלא שבא · כי תנקד וחטעם מיוסדים לטלם על הקרי · וכן אצל מֵאֲשַׁתָּם חשין בלא שבא : — בגד ער׳ בס׳ חזחר פ׳ ויחי דף רמ״ד וכתב תרמ״ח בגד חסר אלף וקרי בא גד — מזה מרש בשמות רבח פ״ג · מזה שבידך אחח צריך ללקוח וכו׳ · וזה דרישת הכחיב ולא הקרי · — ואשחם מנקד ומוטעם כב׳ מלין בלא שבא חחח חשין · ואמר רזו״ח כמוחם כל ט״ו מלין כולם מסקדים ומוטעמים כשחי חיבות נפרדות לכל חלכותיהן · ולכן מטח עמהם גם וַיְהַפְּכוּ דירמיח · לפי שהניגון בו מלרע חחח חח״א בכל הספרים בלי מחלקת · ולטלם לא מצאנו הניגון בכחי הו בסוף החיבה · רק מלעיל · בין בפעלים בין בשמות בין במלין : ומזה נגלה טעות גדול שטעה אחד מגדולי החכמים · הוא הרא״בע בסוף ספרו צחות בשער המורכבים · גם באות ח״א · שאמר ז״ל ומצא ה״א נסוף בשמות · כמו חָנֹו וְהַנָּחוּ עושה מלאכת · ואינו חסר אלף · כי מלח אחח היא · אע״פ שאנשי המסורת אמרו שהוא חסר : ושמא יטעון טוען איך תכחיש דברי אנשי המסורת · דע כי המסורת שהיא בידם לכחוב וחנחו חמש איחיות כאשר הם הוא האמת · רק הם חשבו דרך סברא שהוא חסר עכ״ל : ולא שם לבו שכל ראיותיו עומדות למולו · שהניגון בחזחו בה״א לא במן ולכן על כרחך שהוא חסר אלף ואינון תרין מלין : וחנה חשב החכם דא״בע לחתוכח ולעלות בסלם חכמת הנצוח בפלפוליו · ונגלחה ערוחו עליו · עכ״ל : — חלכאים יש מחלוקת אם היא מלה אחת או ב׳ · כי מדקדק גדול אמר חלכאים מלה אחת · כן כתב תראב״ע · אולם כבר רש״י מעיד שראה במסורת · שמלת חלכאים מט״ו מלין חנוכרות · וכן כתב תרד״ק : — מנחסרת · מנסערת · בלא הא באמצע · ויש בו דרש במדרש רות חנעלם · מלמד שכפף אותו הקב״ה כנחש חחולך על גחון לדבר עמו : ובמדרש חסרות ויחרות אמור מן חסערת קרי מנחסרת כחיב · לפי שחיח איוב מטיח דברים כלפי מעלה ואומר רבון חצולמים · שמא נחחלף לך כין איוב לאויב · שנאמר למח פניך חסחיר ויחחשבני לאויב לך · וכשנגלה עליו הקב״ה שנאמר · ויכן ד׳ את איוב מנחסרת · אמר לו הקב״ה אני מומח שערוחיו של אדם · ולא נחחלף לי בין איוב לאויב · ומח חשיב איוב לחקב״ה · מי זח מצלים עצה וכו׳ :

§. 6.

בס׳ זח נמנית ונספרות חמלות · אשר בחן אות מח ברגש שלא כדרך · הן לחפארת חקריאה · הן מטעם כמוס ונעלם · והן ע״פ חקור מצפוני דקדוק חלשון : ביקרותיך דגוש חקוק על פי מסורת · וחטעם לדעת רש״י · ע״ש שהוא לשון בקור · וכתב שראח בנקוד רב סעדיה חיבה זו סדורה עם למשיסח [ישעי׳ מ״ב כ״ד] · שהמסך אחר חיחד מדגשת · אולם זה טעם טפל : — חכבודה רשום במסורת ג׳ כבודה מלאים ודגושים — ויביאו במסורת ד׳ אלפין דגשין · ונמנים פח : וכתב בעל מסחח שי בפ׳ חרמ״בם לספר יצירה כתוב „אבל באלף מציני בו דגש בג׳ מקומות וכו׳״ ויש לחמוח · כי לא מטח שם ראו [איוב ל״ג כ״ד] : — טרומים במסורת ב׳ מלאים ודגשים וס׳ חכרימין רפין ערטילאין דחיקין · לומר כל לשון ערמה בלי דגוש · וכן סימן אחר · דברי חכמים בסחח משמעים : וחחימה על הרמ״ח שמוסח בחקדמת ספרו אך ערומים אחד : — אל חלונת נמסר בטעות ב׳ כחיב כן · כי באמת ליח כחיב כן : — ויישרם כן הוא במסורת מלא ודגש · וכן הוא בספרים מדויקים · כאשר כבר אמר הרא״ב בס׳ הרכבה · ואמר על זה הנוחצי שבס׳ א׳ כ׳י מטוליטולה נכחב על זה · „במחזורא רבא ויישרם״ : — כחכמת בדגוש כ״ף קדמאה בחר יח״וא · והוא חד מן דגשין בחר יח״וא בלא מבטל · לפי שהיה כבד על השפה לבטא כף רפה קדם החח : — לא בדגוש חלמד בחר יה״א בלא מבטל · עי׳ במסורת דניאל ח׳ על כחכמת — ליסוד ער׳ פרוש תרד״ק ומכלול דף קכ״ז ודף ע״ד : — צאו חצדי בדגש בחר יח״וא בלא מבטל ע״פ מ״ג בדניאל — רע עי׳ מכלול דף ע״ב : —

§. 7.

בס׳ הזה מסורות חמלות אשר נקודם זר ונפלא · ושנמסר עליהם במסורת : ותסוכותיכם ברוב ספרים חפא בחולם · ואך בקצת בשורק · עי׳ מכלול דף קמ״ח ורל״ח והגחת לויח חן ש״ח פ׳ י״ד : — ומקור כל אלה עי׳ בעל מסחח טי · כל אחד ואחד במקומו :

§. 8.

חלח חמור חלא · נדרש בפסיקתא חמיוחסת לר׳ טוביחו · חלא חיא · הא חחת אלף משמש · ולמח כחיב בהא · להודיעך כי חצי שבחו לא ספר · שאין מספרין בכבוד הרשע כל כך · וכן הוא אומר החץ חניחו ויצץ חניחו קרי · ואמרו רבוחיו ז״ל חצי שבחו אין כחוב כאן : ער׳ מכל אחד ואחד במסרת ·

§. 9.

בראש מסורת רכחא מע ואו דשלום לאוחיות קטנות · ואמרו ואו זעירא או זוטא · וטעות הוא · כי שם הואו קטיעא · וכן מצא בעל אור תורה בס״ס · וראיה לזה קדושין דף ס״ו · מובא בילקוט ובעין יעקב · מלן דעבודת בעל מום פסולה · אמר קרא הנני נחן לו את ברוחי שלום · כשהוא שלם ולא כשהוא חסר · והא שלום כחיב · אמר רב חמן ואו דשלום קטיעא : והואר ואו קטיעא הוא לדעת רמ״ח כמאן דקטעיה בפלגיח : ער׳ ג״כ מסורת חמסורת לרא״ב ובס׳ פעמח רזא :

§. 10.

אדני במסורת רבחי מזמח כל אדני באלף דלח וכולם קודש · וא״כ גם אדני [ראשית ד״ט ב׳] קודש ולא חול · ובשביעות דף ל״ח ע״ב כל שמות חאמורים בחורח באברהם קדש · חוץ מזה ויאמר אדני אם נא וכו׳ · ר׳ חניגא אחיו של ר׳ יהושע ורא״בע אומרים אף זה קודש וכו׳ · ואנכי חלכתי אליבא דמ״ד שהוא חול · כי בבראשית רבא לא נמצא רק דעת האומר שהוא חול · וכן פסק לחלכה הרמ״בן וחר״דק · וכן חעלו במסקנח במסכת סופרים · והרמ״בם שאמר שהוא קדש חלק לפי מסקנח חש״ס [שבועות ל״ה ע״ב שבת קכ״ז] ותרגום יונחן : — אל בשם ביחאל חול · כתרגומו בית אל ולא בית אלהא · וכן כל בית אל שם מקום : — אלהי זחו אלהי אביכם · ואמרו עליו בבראשית רבח · שהוא קודש וחול · לומר שאלהי חרח חיח בחחילה חול · ואח״כ כשעשה חשובה [כפי חז״ל] אלהי קדש · וכן בילקוט וחזקוני · אבל במסכת סופרים נשמח שהוא חול · כי כחוב שם אלהי אברהם קדש · אלהי נחור חול · אלהי אביכם חול · עי׳ מכל אלה אצל בעל אור תורה ובספר מפחח שי : ואשר מענין אדני קודש וחול שבחורה · כבר קבץ כל הסברות החכם היידנחיים בספרו מאור עינים · וקרא חקבוץ הזה בשם מאיר נתיב · להבדיל בין קדש לחול · וז״ל · בראשית · כי יודע אלהים וחייתם כאלהים · תראשון קדש והשני חול · במסכת סופרים פ״ד הלכה ד׳ · וכן תרגם אונקלוס · תראשון אריי גלי קדם ה׳ · והשני והרון כרבריון · וכן יונתן ותרון כמלאכין רבריין · וכן תרל״בג · אף על פי שבמדרש ופר״א דרשו כל אומן סני בר אומנותיה · והייחם כאלהים יוצרי עולמות · ושכן נראה דעת רש״י שהביאו · ושתרב אברבנאל דחה התרגום בשתי ידים : — ויראו בני האלהים · אשר יבואו בני האלהים · שניהם חול · כתרגומו בני רבריא · וכן יונתן · אף כי תרמ״בן כתב בפירושו · שכל חדורות תראשונים שנולדו מאדם וחוה נקראו כן · מפני שהם מעשה ידיו יחברך · וגם תרא״בע בדעת יש אומרים · ושכן נראה מהרלב״ג : — נח · והשחת חארץ לפני חאלהים · קדש · כהרגומו קדם ה׳ · וכן יונתן · וכמו שהוכיח בבירור תרא״בע נגד חמפרשים · ומהם רלב״ג שפירש בפירוש חשני לפני הגדולים ומנחיגים : — לך לך · מקדם לביח אל חול · כתרגומו בית אל · ולא בית אלהא · וכן יונתן · ותוא שם מקום · וכן כולם : אחה אל ראי · קדש · כתרגומו את הוא אלהא חזי כלא · וכן ביונתן קדם ה׳ · וחירושלמי בשם מרא דה׳ · וכן דעת רש״י והרלב״ג · אף כי עם חמלאך חיא מדברת : ויירא · ויאמר אדני אם נא מצאתי חן · קדש · כפי מסקנת חתלמוד בשבועות דף ל״ח ע״ב · וכפי מה שדרשו בשבת דף קכ״ז · וכן תרגומו ואמר ה׳ · וכן יונתן מן קדמך ה׳ · וכן פסק הרמבם פ״י מהלכות יסודי תורה · הלכה ט׳ · וכן רש״י בפירושו חשני · אף כי במסכת סופרים פ״ו הלכה ד׳ חצלו בחפך · וכן רש״י בפירושו הראשון שלגדול שבהם אמר · וכן תרא״בע והרלב״ג : ויאמר חסה נא אדני בלוט · חול · שבועות ל״ח ע״ב · וכן במסכת סופרים פ״ד הלכה ז׳ · וכן תרגומו בבעו כבן רבוני · וכן דעת רש״י : והרא״בע כתב אדני רבותי לשון חול · ר״ל שאינני כניי לה׳ · רק שם כבוד למלכים חנראים אליו · וחוא נקוד פתח וכן הרל״בג : ויאמר לוט אליהם אל נא אדני · קדש · בשבועות שם · ומסכת סופרים שם הלכה ו׳ · וכן תרגום יונתן וירושלמי · תטבוץ רחמין מן קדם ה׳ · וכן רש״י · אף כי אונקלוס תרגם בבעו כבן רבוני · והרא״בע פרוש חול · ונקמץ בעבור שהוא סוף פסוק · ושכן דעת הרלב״ג : ויחי כאשר תעזו אותי אלהים · קדש · כפי מסקנתם בשבועות שם · שכל השמות חאמורים בתורה באברהם חוא קדש · וכן דעת ר׳ חניגא במסכת סופרים שם הלכה ו׳ שהוא בחרא · וכן הרגומו יחי קריב ה׳ · וכן דעת רש״י והראב״ע והרל״בג · אף שכפי חיש אומרים שם במסכת סופרים ואחריך בהלכה ט׳ פוסק בחפך : נשיא אלהים אתה · קדש · כתרגומו רב קדם ה׳ · וכן יונתן · וכן נראה דעת רא״בע · וכן הרל״בג : אנכי האל בית אל · קדש · כתרגומו אנא אלהא דאתגליתי עלך בביח אל · וכן ביונתן · אף כי המלאך חוא המדבר · וכן רש״י והרא״בע · אף כי הרלב״ג כתב חמלאך חנגלה לך בביח אל : יש לאל ידי חול · מסכת סופרים פ״ד הלכה ט׳ · וכן תרגומו איח חילא בידי · וכן יונתן איח ספיקו בידי · וכן דעת רש״י והראב״ע והרל״בג : ואלחי אביכם אמש קדש · כתרגומו ואלחא דאבוכון · וכן יונתן : לולי אלחי אבי אלחי אברהם · שניהם קדש · כתרגומו אלחא דאבא אלחא דאברהם · וכן רש״י : אלחי אברהם ואלחי מחור חראשון קדש והשני חול · מסכת סופרים פ״ד הלכה ח׳ · וכן רש״י · ותחימה מתתרגומים שלא תרגמו דחלתיה דמחור · כמו שתרגמו בלמח גנבת את אלחי : אלחי אביהם חול · מסכת סופרים שם · וכן כתב רש״י · ותרגום אלחא דאבוחון · דג״כ קשח בג״ל : מחמת אלהים קדש · מסכת סופרים שם · וכן תרגומו משריתא מן קדם ה׳ · וכן ביונתן : כי שריית עם אלהים קדש · כפי משמעות דברי המתרגם · ארי רב את מן קדם ה׳ · אף

Digitized by Google

שכפי פשט הפסוק המלאך הזהיר לו שמר לו ויזכל • וכן יונתן אריי אתרבבת עם מלאכיא דה' • ושכן דעת רש"י תראב"ע ותרלב"ג : כי ראיתי אלהים וכו' חול • כתרגומו אריי חזיתי מלאכיא דה' • וכן ביונתן • וכן דעת רש"י ותרב אברבנאל בפרש' וזאת הברכ' דבור המתחיל אשר ידעו ה' : כראות פני אלהים חול • במסכת סופרים פ"ד הלכה ח' • וכן תרגומו אפי רבריא • ויונתן אפי מלאכיא • וכן דעת רש"י ותראב"ע ותרל"ב : ויקרא לו אל אלהי ישראל שניהם קדש • כתרגומו קדם • אל אלהא דישראל וכן יונתן רש"י ותרל"ב בנטייית דעתו יותר לקדש • אף כי רבותינו ז"ל אמרו על צד הדרוש • שחקבה"ח קראו ליעקב אל • והראב"ע שחנכון הוא שהוא שם חמובה : לאל הנראה אליך קדש • כתרגומו לאלהא דאתגלי עלך • וכן יונתן • אף כי המלאך הוא שנראה אליו : לאל העונה אותי קדש • כתרגומו לאלהא דקביל צלותי • וכן יונתן : ויקרא למקום אל בית אל קדש • כתרגומו אל בית אל • וגם יונתן תרגם אל דאשרי שכינתיה בבית אל • וכן דעת תרל"ב : נגלו אליו האלהים חול • כתרגומו אתגלו אליו מלאכיא דה' • וכן ביונתן • וכן תרא"ב • אף כי מדברי רש"י בפירושו ותרל"ב ומדברי הרי"א בפרשת בראשית בשילחי פירוש שם אלהים • נראה שדעתם לקדש • ושבדפוס אלטאראס צייטי בצדו קדש לחומרא : — ספר שמות • ויאמר כי אהיה עמך חול • והוא ל' הויה • כתרגומו אריי יהא ממרי בסעדך • וכן ביונתן : אהיה אשר אהיה • וגם אהיה שלחני אליכם • שלשתם קדש • כדמוכח מתמתרגם שתרגמם כתויתם בלי פירוש לקדושתם • וכן דעת תראב"ע • באמרו ששם אהיה ושם הויה שניהם שמות חעצם • וכן נראה דעת רלב"ג • וכן נראים דברי תמורה בפרק ס"א מח"א בזכרי • וזה חשם נגזר מן היה • וגם רביט בחיי כתב שחזכיר ג' פעמים שם אהיה וכו' • וכזה פירש רשב"ם • אף כי יונתן בתרגומו בא לפרש • וכן הירושלמי • אלא שחשם האחרון הזכירו בלי פירוש • שנראה שדעתו לקדשו נגד הרב פראמח' שכתב שלא לחקדיש רק השנים • ואף כי במדרש בדרך הדרוש יש פירושים שונים • שכפי קצתם הוא קדש וכפי קצתם הוא חול • וכן בפירושי הרב אברבנאל יש מהם לקדש ולחול : ואהיה תהיה לו לאלהים חול • כתרגומו ואת תהי ליה לרב • וכן יונתן • וכן פי' רש"י ותראב"ע ותרלב"ג : ויפגשהו ה' קדש • כמסקנתם בשבועות ל"ה • ובמסכת סופרים חלכה ז' • שלא מציטו שם הויה חול רק במיכ' • וכן דעת רלב"ג • אף כי אונקלוס וגם יונתן תרגמו מלאכא דה' • ושכן פירש רש"י ותראב"ע • ואיתי דומה למח שזכרתי בפסוק נגלו אליו האלהים • כי הוא שם משותף • לא כן שם חעצם : ראה נתתיך אלהים לפריעה חול • כתרגומו דמניתך רב לפריעה • וכן יונתן חמי דכבר שויית יתך דחילא לפריעה • וכן פירש רש"י שופט ודודה • ותראב"ע כמעלת מלאך • וכן תרלב"ג : אצבע אלהים הוא קדש • שתרגומו מחזח מן קדם ה' • וכן פירש רש"י מאת חמקום הוא • וכן תרלב"ג • אף כי תראב"ע כתב כפי מערכת הכוכבים • ורשב"ם ביאר מכת מדינה : מי כמכה באלים חול • כדברי אונקלוס ליח בר מיכך • ואף כי אחריהם זכר שם ה' • באמרו את הוא אלהא • זה אינו כי אם לתוספת ביאור • וכן מפורש ביונתן מן כוותך באילי מרומא • וכן רש"י באלים בחזקים כמו אילי הארץ • ותראב"ע מלאכי מעלח • וכן רלב"ג • ונדחלת מזו שאינה מחשבצת שמות שאינם נמחקים : ואם אמנם הרב אברבנאל סתם בפרשת בראשית בבריאורו שתופסי מלת אלהים • כתב שאלים כמו שנכתב במילואו אלהים • כבר גילה דעתו בפרשת וזאת חברכה בתבדל הא' שבין נבואת משה לכל הנביאים • ואמר שמי כמוכה באלים הוא כמו אילי הארץ : ויאמר כי יד על כס יה קדש שחשם מפורש ואינו משותף • והוא מ' שאינם נמחקים • וכן תרגם יונתן • אמנם קיים ממרא דה' בכורסיה יקריה • וכן דרשו רז"ל אין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק • ותחימה מאונקלוס שתרגם מן קדם דחילא דשכינתיה • ולא זכר ה' • כמו בפסוק עזי וזמרת יה • שתרגם תקפי וחשבחתא דחילא דה' : עתה הדעתי כי גדול ה' מכל האלהים חול • כתרגומו ארי רב ה' וליח אלהא בר מיניה • וכן יונתן ארי תקיף הוא על כל אלהיא • וכן דרשו רז"ל מלמד שלא חניח ע"ז שלא עבדה : והגישו אדוניו אל האלהים חול • כתרגום אונקלוס ויזנתן לקדם דייניא • וכן רש"י תראב"ע ותרלב"ג : זהאלהים אמת לידו קדש • כתרגומו ומן קדם ה' אתמסר ליה • וכן יונתן ומן קדם ה' ארע עיקתיה לידוי • וכן דרשו ז"ל במכות דף י' כ"ב • ותביאו רש"י • זכן דעת תראב"ע ותרלב"ג : ונקרב בעל תביח אל האלהים חול • סנהדרין דף ג' ע"ב • וכן אונקלוס ויונתן • ויתקריב מריה דביתא לקדם דייניא • וכן רש"י ותראב"ע ותרלב"ג : עד האלהים • אשר ירשיטון אלהים שניהם חול • בסנהדרין שם • וכן אונקלוס ויזנתן דייניא • וכן רש"י ותראב"ע ותרלב"ג : זובח לאלהים יחרם חול • כפי מסקנתם ז"ל בסנהדרין דף ס' ע"ב • בזובח לע"ז הכתוב מדבר • וכן חרגם אונקלוס ויונתן • דדבח לטעות עממיא • וכן במכילתא על פרשת כח אמר ה' שימו איש חרבו על יריכו • וכן רש"י ותראב"ע ורלב"ג • אף כי על דרך חסור יש רמז שדורשו בלשון קדש : אלהים לא תקלל • בסנהדרין ג"ו מסיק • שיש במשמעותו קדש וחול • ולכן הוא קדש מצד קדושתו • וגם הוא אזהרה לברכת ה' שם דף ס"ו • וכן במ"ס פ"ד חלכה ה' כפי דעת ר' שמעון שהוא בהרא • וכן פסק תרמב"ם בפ' ד' מע"ז • ובפ' כ"ו מהלכות סנהדרין • שמשמש קדש וחול • וכן דעת רש"י ורלב"ג • אף כי כפי דעת ת"ק במ"ס שם וכפי התרגומים וכפי תראב"ע הוא חול : ואמלא אותו רוח אלהים קדש • כפי תרגם אונקלוס רוח נבואה מן קדם ה' • וכן יונתן רוח קודשא מן קדם ה' • וכן תראב"ע • וכן נראה דעת רלב"ג : קום עשה לנו אלהים חול וכן תרגם אונקלוס • ויונתן עביד לנא דחלן : אלה אלהיך ישראל חול • וכן אונקלוס ויונתן אילין דחלתך ישראל : חג לה' מחר קדש • כי ה' מפורש • וכן תרגם אונקלוס חגא קדם ה' • וכן יונתן חגא ה' מחר • וכן רש"י ששחח לבו לשמי' • וכן תראב"ע באומרו הוא שם תצטם לכבוד ה' • ולא יחערב אחר עמו כמו במלת אלהים שהוא לעניינים רבים : ויאמרו לו עשה לנו אלהים חול • וכן תרגם אונקלוס ויונתן עביד לנא דחלן : ואמלא אותו רוח אלהים קדש וכן ת"א ויונתן רוח נבואה מן קדם ה' כנ"ל : — ספר ויקרא • איש איש כי יקלל אלהיו קדש • בשבועות ל"ו • וכן בסנהדרין ל"ו מזחיר עליו על חביטיים • וכן ת"א ארי ירגז קדם אלחיא • וכן יונתן דירגז ויחרף שם כיניי אלהיא • וכן מכח חפסוק שאחריו • וכן דעת רש"י וראב"ע ורלב"ג • אף כי כפי פירוש חרב אברבנאל הוא חול : — ספר במדבר • ויבא אלהים אל בלעם • קדש • רז"ל שהשרח חקב"ח שכינתו על אותו רשע • וכן תרגום אונקלוס ויונתן • מימר מן קדם ה' • וכן תראב"ע שפירש לכבוד ישראל • וכן דעת הרי"א שכתב לא באח הבואה מאת האלהים כי אם לבלעם • ובפרשת וזאת חבריכה זכר • שאע"פ שהיה קוסם • ניבא לצורך ישראל באותה שעה : ויבא אלהים אל בלעם לילה קדש • כדעת רז"ל • וכתרגום אונקלוס ויונתן מימר מן קדם ה' • וכן דעת כלם כנ"ל : ויקר אלהים אל בלעם קדש • כדעת רז"ל וכת"א ויונתן ועריע מימר מן קדם ה' • וכן דעת כולם כנ"ל : מה אקוב לא קבה אל קדש • כנראת מתרגומו • מה אלוטיה דלא לסייהא אל • ומבורר יותר ביונתן מה אנא לאיט ומימרא דה' מברך • וכן בירושלמי • וכן תרלב"ג • ואף כי תרי"א בפרשה בשני מקומות פירשו על מערכת חשמימיית שכנח אותו בלשון אל : מה פעל אל קדש • כתרגומו מה עבד אלהא • וכן ביונתן מן קדם אלהא חייא • וכן בירושלמי אבוכון דבשמיא • וכן דעת רש"י ותראב"ע • וכן נראה דעת רלב"ג והרב אברבנאל ז"ל : נאם שומע אמרי אל קדש • כתרגומו מן קדם אל • וכן יונתן מן קדם אלהא חייא • וכן בירושלמי מה קדם אלהא • וכן תראב"ע • וכן נראה דעת רלב"ג • אף כי כפי תרי"א בפרשת וזאת חברכה ז"ל והנראה שדעת כלח הקסם או אל השכל הפועל : נאם שומע אמרי אל חשני קדש • כאשר זכרתי : איי מי יחיה משומו אל • אחרי העיון והחקירה חיטב בדברי חברגם ובדברי רז"ל בסנהדרין דף ק"ו כפי פירוש רש"י שם ובפירושו על התורה ובדברי תראב"ע בדרך א' ותרלב"ג מהרי"א רבנו בחיי והרשב"ץ בס' התשבץ שלו ח"א שאלח קע"ז בצד הנראה לחול היח נראח לי בבירור מכל אלח כפי כללינו שאין לקדשו • אבל אחר שמצאתי איזה ספרים וקצת מהחכמים שנטו דעתם לקדשו מפני חסכם אמרתי לבטל דעתי חקצרה מפני דעתם חרחב' : כל שמות חשבטים או ראשי האבות שתחילתן או סופן אל מלח חרא יחד קריינ כפי המסרח ואין לחקדישן : — ספר הדברים : כי המשפט לאלהים הוא קדש כתרגומו אריי דינא דה' הוא • וכן תרגם יונתן ארום דיינא מן קדם ה' • וכן דעת רש"י ותרי"א : אשר מי אל בשמים ובארץ קדש כתרגומו דאת הוא אלהא • וכן יונתן וכן רש"י • וכן רלב"ג בפירוש הראשון • אף כי כפי דברי תראב"ע נראח שדעתו לחול • וכן רלב"ג בפירושו חשני : אשר לו אלהים קרובים קדש כתרגומו אריי מן עם רב דליח אלהא קריב ליה ולא אמר קריבין • וכן רלב"ג • אף כי כפי תרגום יונתן בתרחבת פירושו נראח שדעתו לחול • וכן הירושלמי • ושכן נראח דעת תראב"ע בפירושו : השמע עם קול אלהים קדש • כתרגומו השמע עמא קל ממרא דה' • וכן יונתן : או הנסה אלהים קדש • כתרגומו או ניסין עבד ה' • והכתוב אמר הנסה ולא חנסי • וכן ביונתן ובירושלמי • וכן דעת הרי"א ותראב"ע ותרלב"ג • אף כי כפי מח שנראח מפשוטו וכפי דעת רש"י תוא חול : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים קדש • כתרגומו ארי מן כל בסרא דשמע קול ממרא דה' • וכן ביונתן • אף כי כפי דעת תראב"ע כפי מפרשיו הכתוב מדבר על המלאכים : כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים • במסכת סופרים פ"ד חלכה ד' וה' אלהי קדש והאלהים חול אדני קדש והאדנים חול • וכן דרשו במכלתא • וכן תראב"ע כפי מפרשיו • וכן תרלב"ג וכן תרי"א • האמנם שכפי תרגום אונקלוס ויונתן גם ואדני נראח חול בתרגמם ומרי מלכין : ואין לאל ידיך חול • במסכת סופרים פ"ד חלכה ט' • וגם חלמ"ד בשבא • וכן תרגומו ולית חילא בידך • וכן תרי"א • אף כי כפי יונתן והירושלמי תראו פנים להקדישו • באמרם בצלו קדם ה' הדי יספק אלהא : חלא על כי אין אלחי בקרבי קדש • כפי אונקלוס חלא מדליח שכינת אלהי ביני • וכן יונתן וכן פי' תרי"א : יזבחו לשדים לא אלה חול • כתרגומו דליח בחזן צריך • וכן יונתן והירושלמי וכן רש"י ותראב"ע ותרלב"ג ותרי"א • אף כי בדפוס אלטרס צייטי קדש : אלהים לא ידעום חול • כתרגומו דלא ידעונין • וכן ביונתן וירושלמי • וכן נראח מתראב"ע וכן תרי"א • וכן דעת תרלב"ג : חם קנאוני בלא אל חול • כתרגים אונקלוס בלא דחלא • וכן בירושלמי • וכן רש"י ותראב"ע ותרלב"ג ותרי"א בפירושו תראשון • אף שכפי

Digitized by Google

יוחנן בתרגמא בלא אלהא • וכפירוש השני של הרי"א • ושבדפוס אלטרס כתבי קדש : ואין אלהי עמדי חול • כתרגומו ולית אלהא בר מיני • ומפירוש ייחר ביונהן וירושלמי • שתרגמו ולית אלהא אוחרן בר מיני • וכן דעת רש"י ותראב"ע והרלב"ג והרי"א : ומה שלא תמצא מאלה רשום בתיך חספר • דע שהשטם הוי מפני פשיטותם :

§. 12.

בס' זה מסרתי פה כל חסרי אתיי במלות • במקום שהם שרש ולא שמוש • לכן יצאתי מדרך המסורת • שלא דייקה להבריל בין שרש ושמוש : במסורת ירמי' ל"ט י"ז נמסר ט' מלין חסרין אל"ף בלשון ביאה • והם בנו [ש"א כ"ח ח'] • אבי [מיכה א' ט"ו] • והמבי [ש"ב ח' ב'] • מבי [מ"א כ"א כ"א] • מבי [ירמי' י"ט ט"ו] • מבי [שם ל"ט י"ז] • חבי [יוח ג' ט"ו] • ויבו [מ"א י"ב י"ב] • אבי [מ"א כ"א כ"ט] : צמתי [שופטים ד' י"ט] : אמר המגיה לס' מסחת שי וז"ל בלבול גדול קא חזינא הכא בקצת דפוסי ווינציאה • חדשים מקרוב באו • שהדפיסודו מלא אלף • וכתבו בגליון א' מחה • ולא ידעתי מאי קאמרי • שהרי בדפוסים ישנים נמסר עליו לית חסר אלף • וכן במדוייקים חסר • ויוד בדקתי במסורת רבתא בחדי תני דנסבין אלף במצעות חיבותא ולא קריא • ולית דין בהדיידתו :

ומסרתי עד לך פה קורא בשבול : א' כל יתירי אתיי בת"ך • ב' תמקומות שמרשמת בהם חמסורת כולה קטן • ג' המקומות שכתוב בהן כן צריך להיות • ד' השמות כתיב וקרי • ה' כתיב ולא קרי • ו' לא מפיק • ז' מלין יתרין ואי • ח' מלין שהן בטעם מלעיל שלא כדרך • ט' מלין מלרע בטעמא • י' נון השוכא • י"א אתון סחין • י"ב אתון נצין • י"ג אתון נקידין • י"ד סגולא בלא מקף • ט"ו סגולא בסף פסוקא • ט"ז סגולא באתנח • י"ז פסקא באמצע פסוקא • י"ח פתח באתנח סוף פסוק • י"ט פתח במקם קמץ • כ' מלין קדישין באורייתא • כ"א קמץ בזקף קטן • כ"ב קמץ בטרחא • כ"ג קמץ בלא אתנח סוף פסוק • כ"ד קמץ בסגולתא • קמץ בסמיך • קמץ בקדמא • קמץ ברביעי • קמץ בתביר • כ"ה קריא ולא כתיבא • כ"ו אתון רפין • כ"ז שבא באתנח • כ"ח אתון תלואן • כ"ט סימן ביה שמו • למ"ד חלופין בין בן אשר ובין בן נפתלי • ל"א מספר חפרשיות שעליהם נרשמו חסימנים • ל"ב מספר חסדרין על פי מסרת • ל"ג כללין די רבי מאיר בר טודרוס חלוי מטוליטולא • ל"ד שיר לדעת מנין כל אות ואות בתנ"ך ופרוש על זה מבעל ספר סיג לתורה : ואמנם היה בדעתי לבאר ולבאן תוכן ענין הדברים האלה בהערות ובחקורים • כאשר עשיתי בשנים עשר סימנים חראשונים • אכן בעל חמדפיס פתני ואמת • שלא להגדיל כמות חספר עד מאד מרבוי הוצאות חדפוס • וענינים אלה באמת יקרים וחשובים • וכמעט לא יכולם ספר בפני עצמו • והוצאות חדפוס מרובות • ובעל המדפיס מחוץ לכלות מעשהו • אולי אי"ח אבאר בספר מיוחד תוכן ענין חמסורת • שקבצתי ואספתי לספרי זה איצר לשון הקדש : ולא אכחד ממך קורא משכיל שבדבריים רבים מעניני חמסורת • ובפרט לאסיפת כל המקומות בת"ך • היה החכם הנעלה והדרשן חמפואר הרב ר' אברהם ווֶלֶלְף רב לקהילת קֶאֶפּענהַגענען מימיני וחזק בידי בדבריים ובליקוטים קטנים הנה החנה • ועלי לתת לו תודה ברבים פה בספרי • וה' יברך חילו ויישר כיחו :

Digitized by Google

VII.

ספר

זכרונות לשון קדש

וספור דברי יָמֶיהָ מיום החלה להֵרָאות בכתָב רשום בספרי קדש עד היום הזה׃

השער הראשון

ובו אחד עשר פרקים׃

פרק ראשון

א) הלשון המקודשת לגבוה • אשר תוקקים אמתי זכרונותיה וקורותיה פה על ספר • חמת היא הנקראת בפי כל החמון הרב לָשׁוֹן עִבְרִית או לְשׁוֹן חֲעִבְרִים • לומר לשון של בני ישראל הנקראים עברים ; ועם העברים היא האומה הנבחרת מכל עם ולשון • אשר ירצה מחלצי עֵבֶר נכד של שֵׁם • ככתוב [נ״ח י׳ כ״ו] ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר • ר״ל אבי העברים ; ונזכר שמה בפסוק השם עֵבֶר פעם ראשונה בהתייחסות של שֵׁם • ונראה בעליל שרק בשביל שֵׁם שהוא אב טוב לאימה ישראלית • פירשה לך התורה ספר תולדות בני נח • כי התורה לא נכתבה אלא בשביל ישראל • וישראל משֵׁם ; ולבל תטעה את עצמך לומר • שחשם עֵבֶר אינו שם עצם פרטי אמיתי • כ״א כטי לטעם ובא מעבר נהר פרת לכנען • פֵּרַט לך הכתוב [בס כ״ג פ״ד כ״ז] יחס שֵׁם • שם תולידו את ארפכשד • וארפכשד הוליד את שלח • ושלח הוליד את עבר • ולהלאה פרשה ר״א פסוק י״ד הכתוב הולך ומונה יחוס צאצאי עֵבֶר • מעבר עד אברהם אביהם ע״ה • לתודיעך קושט והכלית דברי תורת • שעבר אבי אברהם וראש האומה הישראלית ; ודעת לנבון נקל • שמטעם זה סלסלו ורוממו בספרי המדרשים ואגדות אבות עולם אלה • אשר משרשיהם פרחה ויצאה אומה העבריית • עד שאמרו על שֵׁם • שהשכינה שרתה באהליו [יוחס י׳] • וביה דיני גזר על זנות [ע״ז ג״ז] • ואצלו חיתה הכתובת הראשונה [בראשית ט״ו] • אשר מָסְרָה לו מה מארם הראשון [משלי ל״א ל׳] • ורוח הקדש העפיע בביתו דיבר [תהלים כ״ג] • וכל הלכות שמסרו שם ועבר ליעקב מסרי ליוסף [בראשית נ״ד ג״ל] • וכדומה • ועל עֵבֶר אמרו בקבלה שהיה נביא גדול [ע״ז ג״ז] • וחיה לו בית מדרש וכתבה רבות ; ומפאת שהאיש עבר בן שלח הוא האחרון לפני בלבול הלשונות וחפרצת משפחות הצמים • כי בימי פלג בני נפלגה הארץ למשפחות • קראה התורה את אביו אברהם הָעִבְרִי • לומר אשר יצא מעבר בן שלח • ואצלו נתקיימה משפחת עבר אחרי תפרצת בניו וצאצאיו האחרים • ובניו אחריו נקראו מטעם זה העברים • כי רק באברהם ובזרעו אחריו נתקיימה יחס עבר ; והאומרים שם יחסם עבריי כטוי לאיש ממשפחת אברהם בכלל • כמו עבריי ואדומי ישמעאלי ומדיני • ולא לאיש ישראלי בפרט • טעו ושגו ומראות טחו עיניהם • כי מה יאמרו להכתובים כי ימכר לך אחיך העברי • אלחי העברים • שני עבריים נצים • עבריי אנכי דיומה • לשלח איש את עבדו העברי לבלתי עבוד בם ביתודי אחידתי דירמיה • גנב גנבתי מארץ העבריים • תביא לנו איש עבריי • התעבד העבריי • חלוא מכל אלה והדומים להם נראה בעליל • שהיתה עבריי כמו יהודי אצל האחרונים • בלי שום הבדל ושנוי ענין • וכל אחד נדקא לחברו • וכיצד ביתה זה את עצמם או שכיני אותם אחרים • והיתה רק זאת סגלת שם היחס הזה שנקראו בו בני ישראל לבד או אבותם של ישראל • ולשון עבריים לפ״ז לשון בני ישראל ;

ב) ובטרם כל דע נא קורא נתים • שמפרשי שם יחס עִבְרִי תולבים על ה׳ דרכים • וביאוריו כולם דלים ורקים • צנומים ושדופים • ואין לחם על מה שיסמוכו ; חדרך האחת חגדולה והרחבה • בחרוה גדולים ואנשי שם • כמו רש״י ורא״בע לברכת זכרונותם • ועד רבים וכן שלמים אחריהם • שאמרו בספריהם • עִבְרִי נבחי ונעשה על שם עֵבֶר חנהר • בעבור שמצאנו ואקח את אביכם את אברהם מעבר חנהר • ואנשי כנען כינו בשם זה את אברהם וכל תבאים אתו על שבא מעבר חנהר ; ובעקבותיהם חלכו חכמי הישיבות בנתצרים • דרך משל וואלנאן בחקדמותיהי לספרי קדש דקד ע״ח • כפי אשר תציאן לאור הפרשן דאלטע • והמדקדק נעועניוס בספרו קירות לשון הקדש סי׳ י״א • ואחריהו עד החכם ווינער בספרו ערך מילין ועניניס לכתבי קדש ח״א דקד תקנ״ח • והמון חלמידיהם ותלמידי תלמידיהם ; ומלבר הפסוק אשר זכרתי פה הנה בָּנוּ ויסדו דיעתם כל החכמים האלה על יסוד הצחק שבעים זקנים • מטתיקי התורה לחלמי חמלך • שחטתיקו חָעִבְרִי [נ״ח י״ד י״ג] בשם ὁ περατής • לומר חבא מעבר חנהר ; ובכל זאת אין נפש אוהב הפשט נוחה בפרוש זה • והמדקדק בהמשך ענינים ובחקורי כללי חלשון ימאס בו וישליכהו מעל פניו • צא צא יאמר לו ; כי בראשון לא נמצא אפילו זכר קצתו בת״ך • שחשם עֵבֶר בכבודו ובעצמו לבדו יחיתה כטוי לארץ מה בעבר חנהר • אם לא שיחשוב אליו תמיד מלת חנהר • אם כן בפשוטה התורה ממנו שם יחס חיתה מן הראוי לחיות עֵבֶר חַעִבְרִי • באשר נמצא חצי חמפתחי • בית חלחמי • בית חשמשי • כי היספת יחד לסימן היחס בעצם פרטי מורכב הנה נמצאת תמיד בחלק האחרון של התרכבה • ובחא חידיעה בראש • ואם אחז הכתוב חדרך חקצרה • חלוא ישמוד החלק האחרון ולא החלק חקודם • ר״מ מחולחי תמוד אבל המחולחי ; ב׳ קשה לט קושיא נפלאה ועצומה • מדוע לא נמצא בכל ספרי קדש • שכיני הכנענים את לוט ובניו בשם חזה • וכי לוט גם הוא בא עם אברהם מעבר חנהר לכנען • ולמה יגרעו עמון ומואב בני לוט מבני יעקב • הלא שניהם נאחזו בארץ החיא לירושת עולם ; ג׳ תכלית קריאת שם עִבְרִי לאברהם אביהם ולבניו אחריו מיחשבי

א) תולדות לשון הקדש והתייקפותם כימים קלקולים קשה נקודם : ב) מספר שמות והכנוים אשר מיוחסים ללשון הקדש ומקור תולקותם ומכוונם : ג) לשון הקדש לינהה שם ר״א) הכנים הקדים כתבוים משפתי לשון הקדש וקורותיהן • כפי הליקוטים ועל שם ועל שם מספרי קדש :

כנען חמת לדעת החכמים האלה רק לתורות ולתודיע שאינם תושבים ואזרחיים · כ"א זרים וגרים בארץ לא לחם · ושבאי לכנען מעבר מהר פרת · ובכתי שם זה הלא המטרת יחטיאו : כי פתרון תתאריי עברי הוא ישוב ארץ עבר הנהר · כמו צפוני יושב צפון · ולא איש שָׁבָא מעבר הנהר · והוא בכנען כגר בארץ נכריה : ד' חלוא נמצא בכתבי קדש במאמר שיריי ג"כ עֵבֶר · בלי תוספת יוד בסוף לסימן היחס · וזה לא יתכן אם לא שהוא עצם פרטי · כי אך בפרטיים נמצא לפצמים היחיד תמיד כל האישיים אשר יצאו ממנו · כמו יעקב תמיד בני יעקב : הדרך השנית בחר בה אַחַד חטופים · ופרושו עִבְרִים מלשון עבר וחלף חלף לי · לומר אומה אשר חלכה לה ונאבדה מן חשלם · ויחי מאומה חזאת אברהם אביהי יתר חפליטה · וכיוצא הכנענים בשם זה · לומר איש מאומה שנאבדה [דער פֿאָן דענ ערלאָזענען] : אולם זו דרך עקלקלה עד אין מכון · וכי גם לשרש עֵבֶר תמציה המכוון אינה אזילה וחלישה ע"י כליון : הדרך השלישית בחר הנוצרי סאָרטמאָכען בספרו מביא לכתבי קדש דף קנ"ט · והעתיק שָׁם חיחס עִבְרִים כאילו כתוב עִבְרִים · לומר עובריי יד חמר ובאי כנען · אבל רעיון רחו הוא וחבל · ועליו הכתוב אומר אל תגן : הדרך הרביעית דרך מיוחת וכפירה · לכן לא נבחה עליה טירה וביריה · ולא נשמע אל מי שאמר בין חכוזים · עֵבֶר לא חית ולא נבריא · ולא נשגית על האומר · שספור מעשה של כניי שם ישראל המצאה שקריית וכזביה · לומר שכותבי התורה חלילה המציאו למו ע"י שֵׁם עבריי ספור יחס מאיש הנקרא עֵבֶר · שלא חית בעולם · או שטעלו שקר למו מסדרי התורה · וחקנו ספור מעשה אצל ישראל · למען תת טעם אל השם · על דרך שעשו בני חיונים ותרומיים · שבדאו למו מִשֵּׁם האומה שֵׁם אבי האומה שלא חית ולא נבריא · כי מה לנו ולעשות התורה פלסתר · מה לחבן את חבר : יֵרֶא חקורא וישפוט אם שמות היחס כניעני מצריי פלשתי נעשו בחסכמת בעלי חלשון קודם מצרים וכנען ופלשת · ואם אמנם עשו זאת חיונים ותרומיים · הנה לא שָׁם אלחי חעברים אותנו כגויי חארצות · וגורלנו אינו כגורל חיונים : חדרך החמישית דרך שגעון ובלבול · ובה דָּרַךְ איש חרחו · ופרש עֵבֶר כמסורס מן עָרַב · או לחפך ערב מסורס מן עבר · ושניהם לדעתו ממקור אחד · ואחאד הוא אברהם או אברם · שנעשה מן עברם · לומר שמעורב בו עבר וארם · וראייתו שלא נמצא בתורה שחיה עבר איש גדול ונכבד · ושחיה לו יתרון במעלה על שלח ופלג · אבל הדחוק נראה : לכן באין ספק קוראי נעים · שחשם עבר עצם פרטי · וממני נבנה חיחס עבריי · יחס כל חבאים אחריו · ואשר יצאו מחלציו · ויכול כל יוצאי ירך עבר · חלמוד לומר אברהם העבריי · לומר לך אברהם הוא מבחר משפחות בני עבר · וישראל הוא מכלול צאצאיו · אשר בהם יחפאר אלחי חעבריים : ואברהם העבריי לפ"ז כמו ממרא האמוריי · לומר שבא ויצא מעבר בן בנ של שֵׁם · ויחס לשון חעבריים מאומה העבריה · שהיא האומה חישראלית · ממנה בעצמה ולא מאחרת :

פרק שני

ו) וידעי אחריי שומי לציניך ספוריי יחש לשון חקדש בפרק חקדום · עדיך אצרוך לך בסעד שמים מספר חשמות אשר ללשוננו המקודשת · ותיסוד מוסד אשר לתן באומה ודקדוקיהן : וחנני מבקש מכל הרוצה לכנס לפנים חבוריי זה · שאל יחשוב וידמה בנפשו · כל מגמתי וחפצי רק שקלא וטרייא · ופני רק לפלפול מוכרים בעניניט אלת · כי אמנם את כל אלה זריתי הלאה מספריי · לבלתי הגדיל במות הספר ללא צורך : חשם חראשון אשר ללשון עבריית בכתבי קדש נמצא בספר ישעי' [י"ט י"ח] · וזהו שָׂפַת כְּנַעַן בלשון הנביא · כאמור ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען · לומר בעיר שמש אשר שמה בחת תוניו בית מקדשו · ובמגדול ובתחפנחס ובנוף · מושב חיתדיים מימי ירמיה [ירמי' מ"ו ט'] · מזמן חרבן בית ראשון · שמה ידברו חיתדיים שפת כנען · והיא הלשון חמקודשת לד' · ולא לשון מצרים שהיא לשון חול : כי רק על חוניו · שהיא חכהן חראש · ועל סיעתו · מרמז באצבע חכתוב הנזכר · כאשר כבר חביר יוסיפוס בספרו ממלחמות היהודים [ו' י' סימן ב' וג'] ובקדמוניות שלו [י"ג ג' סי' ט' וכ'] · וכן דרשוהו רבותיט במס' מנחות על מזבח בית תוניו בנו של שמעון חצדיק · שברח למצרים ועשה שם מזבח : ולפ"ז המזבח אשר לד' בארץ מצרים · הוא המקדש · אשר יסד ובנה חוניו בעין שמש · ומצבה אצל גבולה לד' · רומזת על תמרור וציוב גדול [גָּענִיסָק] · אשר על פני תחפנחס או מגדול · שחזקיהו למו היהודים בלי ספק יושבי הגרים האלה מימי ירמיהו חנביא · לאות ועדות לד' צבאות בארץ מצרים · כי יצעקו אל ד' מפני לחחצים : ונראה מהכתוב שבימים החם לא שנו בני ישראל את לשונם · ודברו בלשון הקדש בעת החיא · ובלי ספק התפללו ג"כ בבית מקדש של חוניו בלשון הקדש · ולא כאשר חשבו קצת מדחוקרים שדברו ותפללו בלשון יוניח : ושפת כנען הוא לשון הקדש · וכן אמר הרד"ק · שפת כנען ר"ל עִבְרִית יִשְׂרָאֵל · שהוא לשון עבריי : וגם הכנענים בעצמם דברו בלשון הקדש · כאשר נראה לקמן משיריי זכרוני כנען · ואם חמה לא יצידון ויגידון אמיתית מאמר זה · חמה נשפוט עם הראב"ע ז"ל · מזה נלמוד · כי חכנענים בלשון הקדש חיו מדברים · כי אין בי שיסתפק בפרוש שפת כנען שהוא לשון הקדש · והמתרגם שתרגם מַמְלַל כְּנַעֲנָאָה תפס חמילות ולא חענין : ואם יתמה חיודע לשאול ויקשה · כל מה זה בחר חנביא בכנען · ולא אמר בלשון חעבריים או בדומה לו · ומה שרש דבר בדבור כנען · אז אחה פתח לו ואמור כדבריים האלה : חמה ידוע שארץ אבוחיני נקראה בשם כנען בתורה ובנביאים ובכתובים · והשם הזה ישן נושן מימים קדמונים · ומאחר ממנו כניי שם אַדְמַת יִשְׂרָאֵל או ארץ ישראל [ז'ש ר"ש ; יחוק' ט' כ' , כ"ו ר"] · ורק פעם אחת נמצא כניי שם ארץ חָעִבְרִים [נחמ' מ' ע"ו · וכן נספמי יוסיפוס] : וידוע אצל חוקרי הלשון · שחנביאים במליצותיהם תרמות ותמשגבות ובדבוריהם הנפלאים בחרו מלות נושנות ועתיקות לחעיר חתפעלות משגבה : והיה לפ"ז שפת כנען שגור אך בדבור שיריי · ולא בהגדה וספור · ובפרט במקום שמתנגדת לשפת אומה אחרת · כגון בישעי' שכנען מוקבל ומתנגד אל מצרים : עי' עוועלך בחלמוד לשון עברי שלו משנה תק"צח דף ב' · ואצל ווינער בספר שזכרתי בערך שפראך · ואצל ש"ד בספרו האיטלקי פרץ-לעזמיכי דף ע"ז : ותבדל קצת ושנוי מעט · אשר בין לשון חקדש ובין חלשון של חכנענים נזכיר לקמן · ואין שוח לנו לבנות עליו המשפט · לומר שהיו נבדלים :

כ) חשם השני הוא לָשׁוֹן יְהוּדִית · או בבליעת מלת לשון אך יְהוּדִית לבד · ד"מ ואל תדבר אליו יהודית [ישעי' ל"ו י"א י"ג כ"ז] · ויקרא בקול גדול יהודית · לומר לשון צבריית : עי' ניסיפוס בספרו ויכוח נגד אַפִּיוֹן ב' ג' : חשם יהודה בחחלה כניי למחוז שבט יהודה לבדו כידוע · ואחרי קריעת ממלכת בני ישראל לשני קריעים · עשרת חשבטים לבד ובני יהודה ובנימין לבד · כללו חצבריים בשם יהודה חלק יהודה ובנימין יחד · ובסוף אחרי הַגָּלוּת ד' את ישראל מעל אדמתו נשאר חשם יהודה לכל ארץ ישראל · כי יהודה היה נזיר אחיו · כאמור [ל"ף מ' כ'] כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו · ועל שמו נקראו כל ישראל יהודים [ימיי ל"ד ע' ; זכריה ג' ק' ; אסתי ג' ו'] : ולפ"ז אם נאמר בישעי' מלשון יהודית · בוודאי היא לשון עבריית · ולא לשון שבט יהודה בפרט · כאשר נראה עוד מדבריי נחמי' [י"ג כ"ד] · ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית · והרצון שם מלשון כל האומה : לכן דרשו חז"ל מיהודה דבריים רמים · ושבחותו ורוממותו על כל חשבטים · עד שאמרו יהודה זכה לעשות ממשלה בישראל [סוטה ל"ז] · רובן של סנהדריו משל יהודה היו [נחמיה יבמות ס"ע] · שמע ד' קול יהודה · שנתן בו רוח הקדש לגדולה ומחגבר בה [שמות רבה ס"ע] · יהודה היא בעל המלוכה [נחמיה רבה ג'] · יהודה ראש לשבטים [אסתי רבה ס'] וכדומה :

ג) חשם חשלישי · והיא לָשׁוֹן חַקֹּדֶשׁ · לא ניספרסם באומה עד אחרי תחיית ספריי תנ"ך ונתקדשות עשרים וארבעה ספריי קדש ע"י אנשי כנסת הגדולה · שתתזירו את התורה והעתרה ליושנה : ונמצא כניי זה ראשונה בתרגום ירושלמי על התורה · שיבנה הלשון החיא · חמזקבלת אל לשון ארמית בשם לָשָׁן קוּדְשָׁא או ג"כ לְשַׁן בֵּית קוּדְשָׁא · אשר דברו בה לדעתו שלשת אבות וארבע אמהות · לומר בימים החם אשר דברו קרעביהם ומשפתם ארמית [ע' ע"י נעלאזיוס ר"פ ; נ"פ ר"ק ועי"ו ; נ"ב כ' ; נ"פ ר"ק ; ע"ב כ"ג ; ע"פ ר"ב ; דנייא כ"פ ו' וק'] · ותקדושה ללשון מקדושת ספריי קדש : ומן חוא ואלאה חשתמשו בכניי לשון קדש במשנה ובגמרא ובמדרשים בספריי ובספרא ובמכלתא · עד שאין לנו לציין כל חמקומות · כי עצמו ורבו עד אין מספר : ומוצא כניי שם זה כפי חנראה חית בימי אנשי כנסת חגדולה · כי בימיהם ובימי תלמידיהם אחריהם נחיתה לשון ארמית ללשון חדיוטים וחולין · ולשון עבריית ספתה תמה מבין חהמון · ונסח וברחה לה משוקי ירושלים לבית הכנסת ולבית חמדרש ולכל דבני שבקדושה ולצורך גבוה : ובשביל זה נקראה חארמית לשון חול · לומר לשון חמון עם והדיוטים · ברבר איש אל רעהו · מוקבלה ומתנגדת אל לשון חקדש · ורק בריבות הימים והעתים נתקדשה ג"כ לשון ארמית לדברים שבקדושה · ונתעלת כבודה · וספרי מעלתה וקריבתה אל לשון חקדש [פסקים מ"ג] · אי שהשתמשו בה לבאיר פסוק מה · כמאמר עולא [נ"ב ק'] · פסוק זה בלשון ארמי נאמר · עד שאמרו בארמית נשמעת בת קול [סוטה ל"ז ימוק' ע"ז ס"ג] : ובעל חבזוהי באמרו [מקמ' שני ס' ק"ק] וכבר היה אברהם מדבר בארמית באור כשדים · שהארמית היא לשון נשדים · והיתה לו חצבריית לשון חקדש והארמית לשון חול חמה לא טעה כ"א בזמן · והקדים המאחר שלא כראוי :

ד) חשם חרביעי · והוא לשון עִבְרִית או לָשׁוֹן חָעִבְרִים · לא נמצא באמת בספריי קדש · כאשר לא נמצא כניי לשון הקדש · אולם אם נקיש מהשתמשות מלת עִבְרִי על שמוש לשון עבריי · אין ספק אצלנו · שכבר מקדם קדמוהה היה נהוג ומשובח השם חזה בין חחמון חעבריים · באשר הכניי שפת כנען רק אצל חנביא ובדבור שיריי · ולשון יהודית רק אחרי התגברות מלכות יהודה על שאי חשבטים : אמנם כמקרה שם ארץ חעבריים מקרא הכניי לשון חעבריים · לא השתמשו בו הרבה בכתב · אף כי שהשתמשו בו בפל פה · לכן יקרה מציאותי גם בספריים שנכתבו אחרי חתימת כתבי קדש · כגון בספריים החיצוניים ובבשמת ובגמרא וכיוצא : וראשונה מצאתיו מוזכר לשון עבריי באגדת בראשית [פ' מ"ב] בזה"ל · אברם חעבריי · רבי והודה אומר כל חעולם כלו מעבר אחד והוא מעבר אחר · ר' מחמי' אמר שהוא מבני בניו של עבר · ורבנן אמרי שהוא מעבר הנהר ושהוא מסית בלשון עבריי : ולפי החכשך לפים ריחכא לשון עבר הנהר דיוקא · ולא לשון הקדש · כאשר יפרש באמת שם בהגהה · אבן אם נדייק

Digitized by Google

חרטב נראה • שמאמרי דרבנן שנים • לומר או שנקרא עברי על שבא מעבר הנהר • או ע"ש שדבר בלשון עברי • ואין חימה על קצת גמגום הלשון ברבות : ונמצא כעין זה של לשון עבריית הרבה בספרים חגמזים או החיצונים [הנקלקיס ξαϱακιγμὸν] • והספריס מפלס נקלקיס קילונים כפצר נלקח נילקוח פ' פקב פ' תקנב • ועי' פוד סנהדרין נ"ע ע"כ] • דרך משל בהקדמה לס' בן סירא שנקרא שם לשון הקדש בשם ἑβϱαϊστὶ λεγόμενα • ומזקבלת בזה אל לשונות אחרות זרות • וזו לשון חכמים • וכן אצל כותבי אונגליון ושאר סיפרים בלשון יונית : אולם כתב עבריית אינו כתב של לשון הקדש • כפי אשר שגור אצלנו • כ"א כתב ישן נישן משוטה מזה שבידינו • שהיה שנוי אצל העברים בימי קדם • לפני חרבן בית ראשון • ורש"י רכתוב כתב של עבר הנהר [שנת קעי"ז] : וכל זה כוותי הכמי"ז חגמרא באמרם [שנת קעי"ז] • היה כתובין גפטית מדית עבריית ערלמית יונית וכו' • לומר בכתב עבריית כדפר"שי • ולא כאשר פרש בעל חנרוך [ענין שנר ג'] • לשון דעבר הנהר : ומן הוא והלאה שגור בפי כל השם לשון עבריית • לשון עבר • לשון עברי • ד"מ בס' חכוזרי במ"ט לראשון • אבל אברהם אבינו עצמו היה בדור השלגה • ונשאר הוא וקרוביו בלשון עבר אבי אביו • ולזה נקרא עברי עכ"ל : ודע קורא נעים • שאחרי חמציאם כעין לשון מקרא • או כעין לשון תורה • לציין הלשון הקדושה • אשר בה חקקו כתבי קדש • החחיבו חוראת לשון עבריית • וציינו על ידה ג"כ מלות רבות עבריות שאינן נמצאות במקרא • כגון מלות רבות במשנה וכדומה : וכן אמר בעל חבחורי בס"ז לשלישי • ונזגלגל בה [נמצנם] מצחות הלשון חעבריח • מה שאינני נגזר מלשון המקרא חרבה :

ם) חשם החמישי הוא לָשׁוֹן תּוֹרָה • לָשׁוֹן מִקְרָא [ומו ומכנ ג"כ מכנוי נזון נמיפיס • זמנפנ ג"כ] או לשון חכתוב • וחשמות האלח בלתי לקוחים מעם המדבר בלשון החיא • כ"א מלשון ספרי קדש • אשר נכתבו בה • לכן תמצא כעיים אלה רק אחרי פסקה חלשון לחיות נדברת באומה : לשון תורה • ד"מ [ע"ז נ"ע ע"כ] בעא מיניח רבי אסי מרבי יוחנן • יין שמסכו כוחי מדי • אמר ליה ואימא מזגו • א"ל אנא כדכתיב קאמינא • טבחה טבחה מסכח יינח • א"ל לשון תורה לעצמה לשון חכמים לעצמן : וחפעל מסך לפ"ז לשון תורה חנמצא בתנ"ך • ומזג היא לשון חכמים : ודוגמא אחרת עוד [קולן קל"ו ע"כ] • כי סליק איסי בר חיני אשכחיה לרבי יוחנן • דקא מתני ליה לבריית רחלים • אמר ליה אחנייח רחלות • אמר ליה כדכתיב רחלים מאתים • א"ל לשון תורה לעצמה ולשון חכמים לעצמן : והרבוי רחלים לפ"ז לשון תורה • אולם רחלות לשון חכמים : ותמוה מלח לשון תורה נמצא לפעמים חדבור בכללות דכתיב באורייתא • ותמוה לשון חכמים חדבור דאמרי רבנן • ואמרי אינשי תמוה לשון ארמית : דרך משל [קוזען מ' ע"ל] א"ל פירתא דגומדייתא הוא דקא עבידנא • א"ל מי סגיא מפקח דכתיב באורייתא • או מחיצח דאמרי רבנן : וכן [זס] אמר ליה יתב מר אקרפיצא • א"ל ומי סגיא ספסל דאמרו רבנן • או אצטבא דאמרי אנשי : וכן [זס] אמר ליה ליכול מר אתרנגא • א"ל כל תאומר אתרונגא חלתא ברמות ריחא [זנית נגמות ניח] • או אתרוג כדקריחה רבנן • או אתרוגא דאמרי אנשי : ולפעמים חשתמשו בלשון חכמים לבאר ולפרש לשון תורה • כמו עֵקֶב וְכָרַס וְגֵוֶל בלשון תורה • פרשו ע"י עֵקֶב קרסם ומדוניח בלשון חכמים • כי לשון חכמים לא חיתה כ"א תוספת ללשון תורה בדמותה וצורתה • הן בדקדוק הן במבנח המלין • וחיתה לשון עבריית חלשון חמאחרית • המדברת מכל החכמות • ועבדלת מלשון עבריית שבחורה ע"י המון מליח ותמונותיה • אע"פ שחיא ג"כ עבריית : וחבין בזח מה שאמר חרמ"בם ז"ל בפרוש חמשנה ריש מס' תרומות • וזה לשונו • אמר בכל חמשנה חרם חרם יחרם • בעלי חלשון חאחרונים מקשים על זה ואומרים • חשרש חרים ומרים וירים • וזו אינה קושיא אמחית : כיון שעקר כל חלשון מן חלשונות היא חוזר למה שמדברים בו בעלי אותו חלשון • ומה שנשמע מהם • ואלו בעלי חמשנה בלא ספק במקומן בארץ חצבי נשמע מהן חרם • ובו נשחמשו : חנה זו ראיה שהוא המקובל בלשון • ושזו חשלה לשון מלשונות חעבריים • ועל זה חדרך תהיה חשובתם לכל מי שאמר מן חאחרונים • שלשון חמקרא אינו צח • או נשחמשו במלות שאינן כראוי • וזה חעקר שזכרתי לך אמתי אצל החכמים חשלמים • המדברים כל חלשונות כלן • עכ"ל : ולא שגו לפ"ז חפייטנים וחמון כיחבי שירים • בכחבם בלשון עבריח המאוחרת חתשיר חתחיל וכיוצא • כי נבונים חמה ע"פ חדקדוק [עי' נספחי עלמוד זספני פיס דף נ"ע] • אע"פ שאינן לשון תורה כ"א לשון חכמים • אשר נוסיפו וחכבירו בעלי לשון חאחרונים בימים חדם • אחרי אשר לשון עבריח גברה חיל בכל ענין מעניני החכמה : וידוע שלשון חכמים חיא חיא חלשון חעבריח חמאוחרת • חבאה לנו אחרי חתימת כחבי קדש • וְנוֹטָרָהּ לשון חדיוט או לשון חדיוטות [ומזנלמי יכמוס ע"ז ג' , ימוז כפונוס ד' ק'] • או ג"כ לשון חול [נילוס פ' ע"ב] • והיא לשון ארמית • אשר מעעם זה גם השומרונים נקראו חדיוטות • על שדברו שפה משפתי אדם • כי לשון שומרונית היא חארמית בשניים מעט : חשם לשון מקרא נעשח ג"כ ע"ש לשון ספרי קדש • שנקראים לבעלי חתלמוד מקרא • ד"מ חזרנו על כל חמקרא • לציחם ישלש אדם שנחיו שליש במקרא וכו' • וכדומה לזה : וכן קראו לכל פסוק מקרא • ד"מ אין מקרא יוצא מידי פשוטו וזולת • ובצלי חמסרת • קראו לב"ד ספרים קָרְיָא [עי' מפסק פספסק מפמל י] : חשם לשון הכתוב ג"כ מעקור כנוי כתבי קדש יצא • ולא מתאימח • ונמצא רק בזמן שנתפשטח כבר תורח שבעל פה ולא קודם לכן :

ו) חשם חשישי הוא לשון אשוריח לדעת חכמים רבים במעצרים • ובחוכם חמדקדק נעוניום בספרו קורחה לשון חקדש ס' ח' • הופפעלד במכחב טחית חקורים ובקורים • משנת חקץ • ורבים אחריהם • אשר שתו למו בצמא את דבריהם : אולם טעות גמור ומחלט זה אצלם • ואין זכר לזה בגמרא • ומה שנמצא ממני חנא זה : בסנהדרין בבלי [דף כ"ע ע"כ] • אמר מר זוטרא ואיתימא מר עוקבא • בתחילה נחנה חורה לישראל בכתב עברי [כפנ על ענני חנפני • לניפע נ"ע• לומר כתב ישן נוזן חנמצנ קצל כני לצור לו קצל ענני הקלנות נענני חנפני • קולם חנכמן שהוא כתב ונזון של חענניס • שהיה נפס מיוס חקלו נקדוס דכניס על ספר • ומיוס דכניס קודס ענן קודס] ולשון חקדש • חזרה ונחנה להם בימי עזרא [ע"י עזלף ופיפעו עקניו] בכתב אשוריח שהוכנה מזונה מן כתב ענני נוכמו] ולשון ארמית [נוכמו על נזון חקדש] • ברחו להן לישראל כתב אשוריח ולשון הקדש [ונלף לקיוות וכפנ ענני] • וחניחו להדיוטות כתב עבריח ולשון ארמית : מאן הדיוטות • אמר רב חסדא כותאי • לומר אנשי שומרון הן חנקראין הדיוטות • וזה מטעם שאמרנו לעיל • שדברו לשון חדיוט וזחו ארמית : ומסיים ותלך • מאי כתב עבריח • אמר רב חסדא כתב ליבונאה ע"כ : ודבריו החכמים במקום חזה בגמרא משני מיני מיכתב • שהם כתב עבריח וכתב אשוריח • ומשיחי לשונות • שהן לשון הקדש ולשון ארמית : ומאמר עיד שם • שצורת המכתב אשר לנו עד היום הזה היא אשוריח • ואשר היתה לנו בימים קדמונים ובחרו לחם חשומרונים הוא כתב עבריח • וא"כ אין דבר נמצא מלשון אשוריח כ"א כתב אשוריח : והסיבה שקראו לשם חכתב שחביא עזרא מבבל אשוריח • חנח מבואר שם בגמרא [זס כ"ג ע"ל] • ע"ש שעלח עמהם מאשור • וזחו בבל וארם • כי לא חוגלו לאשור כ"א לבבל • ורבי אומר על שם שמאשרת בכתב • לומר שמקודשת לחַכָּתֵב בה התורה • וזה על שם סיפה ולא ע"ש מקורה • אולם חנכון שנקרא ע"ש ארץ אשור • שהוא ג"כ כנוי של סוריא : כי הנה ידוע בקורות קדמונים • שאחרי שקיעת שמשת של מלכות באסיא • זרחה שמשת של מלכות כשדים ובבל וארם • ואחרי מפלת בבל באה מלכות פרס ומדי בעולם • ואחרי בוא צפירתה • ריצאה שמשת של מלכות יון ע"י המוקדוני • ובעבור שכל מלכות ירשה את חברתה • נשאר השם הראשון לפעמים כירושת עולם לכולם : במגלת איכה [פ' ו'] חשם אשור רומז על סוריא • ובספר יחזקאל [פ' ל"ב ; כ' פ' וג'] נקרא נבוכדנאצר בשם מלך אשור • והילו חיל אשור [פ' ל'] • ובחלים [פ"ג ע'] אשור ג"כ כנוי לסוריא • ובישעי' [י"ע ע"ב כ'] חשם אשור כנוי לסוריא בימי סליקוס • וכי בעזרא [ו' כ'] גם דריוש נקרא מלך אשור : ובדוק ומנטח ג"כ במופתים חוחכים • שחכתב חעבריי אשר בידינו חיום הזה בא לנו מסוריא ושם מקורו • כאשר בוריתי לך זה כבור בספרי חלמוד שפתי ארם [פ' כ"ל ע"ב כ"פ] • ומלת סוריא בעצמה • שלקוחה מלשון יונית (Συϱία) בלשון יון (Ἀσσυϱία) • ע"י קטוע החתחל כידוע : וא"כ בלי ספק כתב אשוריח חוא חכתב שבורי לו עזרא מארם וסוריא • ומטעם זה נמצא מחובר עם לשון ארמית בגמרא שם : ומצא עוד ממלת אשוריח בירושלמי מגלה [פ' ו'] בזה חלשון • אמר רבי יונתן דבית גוברין • ארבעה לשונות נאים שישתמש בהן חעולם • ואלו חן • לעז לומר [לעז חוא לשון יוני • וכן אמרו שם בפרקין • לעז חוא לעז יוני] • רומי לקרב • וסורסי לאלייא [סורסי חיא ארמית • כאשר אמרו אל יחי לשון סורסי קל בעיניך • ואלייא חוא קינח] • עברי לדבור • ויש אומרים אף אשורי לכתב [לומר כתב אשורי חוא חמשובח • אבל מלשון אשוריח אין איש מדבר] : אשורי יש לו כתב ואין לו לשון • עברי יש לו לשון ואין לו כתב • בחרו להם כתב אשורי ולשון עברי [לומר לבני אשור יש להם כתב חשוב וחגון • וזחו כתב שלנו כעת פתח • אבל לא לשון חשובח • כי לשונם אינה לשון שלנו כ"א שפה משפחי ארם : וכן אמר חריט"בא • שלשון בני אשור לשון ארמית • וזה כמו שהוכחנו • שאשור חוא סוריא • או חלק מה של סוריא] : וכן מגלח כתיבה אשוריח ולשון הקדש בסנהדרין • מלח אשוריח רק לכתב : ובזה נבוא לחבנח חמשנה במגלח [פ"ע מזנס פ'] • קראה תרגום בכל לשון לא יצא [מפרש שם בגמרא [דף י"ח ע"פ] • שדווקא כשחיא ג"כ כחובח תרגום] • אבל קורין אותה ללועז בלעז [ומפרש בגמרא שם • דחזיתו שכחובה בכחב יוני ובלעז יוני • ומחתר באופן זח ליוני דווקא] • וחלועז ששמע אשוריח יצא [לומר מגלח שכחובה אשוריח ובלשון חקדש • א"כם שלא יבין חלשון וחכחב יצא • ויראיח ממשמח זו בעצמה לחלאח • וז"ל עד שחחא כחובה אשוריח על הספר ובדיו : סיק דבר • כנוי לשון אשוריח ללשון חקדש לא נמצא בגמרא • ולא בשום ספר לחקדמונים :

פרק שלישי

ף) כדלח אשר חסוב על צירח • חסוב בקורת כל מבקר בקדמות הלשון על ציריים שנים • ושמותיהם יחוד ובלבול הלשון • ועל קושבים שנים אלח יסיבו החקירות בענינים הרמים והגדולים חאלח : ואנכי יוסף המחבר איחחיל את חקירי בעזרת שמים בשער חיחוד • יסוד כל רבוי חלשונות • ואסדר הראיות הצידקות ותמפורשות לבדמח • וחסותרות לבדמח • עד שתחיחם לאחדות בידיך • ובלבי עמל ולאות תכיר האמת : בספר בראשית [י"ף פ'] כתוב • וידי כל הארץ

שפה אחת ודברים אחדים • ופרוש שפה אחת לדעת הרא"ב לשון אחת • וכן תרגם אונקלוס שָׂפָה חַד : ודברים אחדים לדעת הרא"ב • שחיתה חלשון שוה לגדול ולקטן ועל אופן אחד • ולדעת התוספי הגדול מהרש"ד [נס' נקיעות הזלוף ליש"י] • שלא היה בלשון החיא חלוק מדיניי ואקלימיי • הן מצד הדקדוק וסדור הדברים • הן מצד הקדמת האחור ואחור המוקדם • ואולי ג"כ זאת כוונת התרגום ממלל חד : והיתה לפ"ז כפי עדות התורה הקדושה לשון אחת בין הבנים אחר המבול עד פלג : ועל שלא פרשה לנו התורה בפרטות • איזו היא הלשון שהיתה הקדומה והיחידה לפני פלג • הרשות נתונה לנו לחקור בעיוניט ובשכלנו • אשר חן הקב"ה אותנו בחסדו • מי ומי היתה הלשון האבהרת לכל העולם • כי התורה הקדושה כאמור לא תכריחנו לגזור אומר • זו היתה ולא אחרת : אולם בעין יחוד הלשון בעצמו על פי הבנת התורה פליגין המפרשים • זה פותר בכח וזה פותר בכח • ובלתי מזכרת לדעתם • שהיתה לפני פלג שפה אחת : כי יש מפרשים שפה אחת • בהסכמה ועצה אחת • ודברים אחדים • בדבור אחד לגמור מעשה מכח אל הפועל • לומר שכל הארץ הסכימה בדבור ובעצה • לעשות מגדל ושם לחיות מזרח דרך לתמתעזרים • ופרוש הן עם אחד ושפה אחת לכולם לפי זה כמו ועצה והסכמה אחת לכולם • ונבלה שם שפתם • כמו עצתם ודבורם • ולא ישמעו איש את שפת רעהו • שלא ישגיח על עצת רעהו : אבל לפרוש זה אין רגלים • ויסור מופתיו רעיע • וחפתרון נדוע • כי ע"פ פרוש זר זה • קריאת שם לבבל ע"ש בלבול הלשון • כספר התום ובאין תבוסה : יֶשְׁנוֹ עד מפרש אחד בירושלמי מגלה [פרק ק' ו'] שאומר • יחוד הלשון לכל הארץ לא היה ולא נהיתה • וגם לפני בלבול הלשון היו מדברים בשבעים לשון • אלא שכל עם ועם שמע שפת עם אחר לפני בניו המגדל • ואחרי הפיצם הקב"ה על פני הארץ בְּלֹבֶל לשונם ושפתם • למען לא ישמעו איש את שפת רעהו • ואם כן לדעתו לא היו חדשות בארץ : ונראת שראיתו מן ודברים אחדים בתורה • שהוא רבים • שמשמע שהיו לשונות רבות • רק שהיו לאחדים ע"י שהבינם בני אדם [עי' יפה תלפיות דף קי"ז] : אולם זה רחוק רחיק הוא מפשטות הכתוב • כידוע לכל פרשן • וזה באמת נס יהיה גדול מאחדות הלשון • לומר שהבין כל אחד שבעים לשון לאשורו • ואין זכר בדברי קבלה יאין רמז דבר נמצא • שאנשי דור הפלגה היו בקיאים בשבעים לשון : סוף דבר • לדעת התורה הקדושה היתה לכל הארץ עד ימי פלג לשון אחת • עד שבימיו נפלגה הארץ ונתבלבלה חלשון :

ג) חמת ידוע קורא נעם • שהכתוב לא פרט בפרוטרוט שם חלשון המיוחדת לכל הארץ אחרי המבול • ולא נמצא שום זכר בכתבי קדש • מי ומי היתה היחידה בחבל בחידוי של עולם • אשר בחר בה אלהים לחיות לשון קדומה וכוללת לכל הארץ • ובכן על זאת יתנו עדיהם ויצדקו הראשונים והאחרונים • ורבים יבואו להגיד במישרים דעיהם ולפתור החידה : תניני בירושלמי מגלה [שם] • כתיב וידי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים • ר"א ורבי יוחנן • חד אמר שהיו מדבריים בשבעים לשון • וחורנה אמר שהיו מדבריים בלשון יחידו של עולם • בלשון חקדש : אותה דבר היחיד שם בגמרא ושתים זו שמעתי • ראשונה שלשון חקדש היא לשון יחידו של עולם • וזהו הקב"ה • ושניה שלשון חקדש היא הקדומה והמיוחדת אחר המבול עד נתפלגות הארץ בימי פלג : אולם אין אני חושיין לדברי יחיד כל עיקר • ובפרט בדברי אגדה ודרש • ובמקום שיש חולק מכריע כמותו • ואין מי שגובר בדיעתו : ואמנם ראוי לנו לחפש דעת בעלי חגמרא במקום אחר • ובפרט במקום שנמצא נתינת טעם : ראה נא קורא נעים דבריהם ז"ל בבראשית רבה [פרשה י"ח • ומובאים ג"כ נפלאים ל"ן] • וזה לשונם • לזאת יקרא אשה • רבי פנחס ורבי חזקיה בשם ר' סימון אמר • כשם שנתנת התורה בלשון חקדש • כך נברא העולם בלשון הקדש [לומר שלשון חקדש קדומה • והיא חלשון אשר דברו בה אדם הוה ואבותינו הקדושים וכיוצא] • שמעת מימיך אומרים גיני גונייא • אנתרופי אנתרופיאה • גברא גברתא • אלא איש ואשה • לפי שהלשון הזה נופל על חלשון הזה [בלשון יוניית וארמית אין שם האיש והאשה דומה • ואין שם האחד נבנה מחברו • ומזה חוכח שלא היו לשונות חקדומות • לא היונית ולא הארמית] : והנה אמת ויציב שדעת ר' סימון במדרש שם מכריעת יותר מדעת היחיד בגמרא לעיל • כי גזר אומר בריאית ומופת על דבריו • ועדות זו נאמנת ועצומה לרבים מהראשונים ומהאחרונים : ולדוגמא הא לך דברי פי חכמים שנים • ענקים בחקורים אלה • אשר אמנם כחגבים בעיניהם : החכם ר' עזריה מן האדומים כתב [מאור עיניים פרק נ"ו ו"וכ] • אמנם לכל הפנים • מלבד זאת התכונה הנזכרת [גילוי ל' סיוון נפלאים] • יש לנו עוד חזקה ומקובלת • והיא ראותנו כי במשך חזמן והספורים חמיד נאמר אדם מן האדמה • חוה מאם כל חי • קין מקניתי • שת משת לי • פלג כי בימיו נפלגה • ועם שנעתקו הספורים הזה לכל לשונות הגוים • ענינו ידוע • כי השמות הנזכרים בעצמם לא נשתנו • אבל חובאו אצל העמים כלם בלשון הקדש ממש • אדם קין נח ודכותיהו • והלא זו הוראה עצומה ועדות נאמנת מכל הגוים • על היות ראשית המתחן בלשון הקדש [עכ"ל] : וכן אמר המאור הגדול הרמב"ן ז"ל בהקדמתו לס' נתיבות השלום וז"ל • והנה באמת הראיה משמות חעצם הפרטי שתוסבו בהיותה היא חזקה ונוצחת • ואין להשיב עליה : לפי שדרך השמות חלולי שלא יוענקו מלשון אל לשון • כ"א ישארו על המתחם הראשונה • סומיכום פלטון שלכסנדר ונעופי וגילוף • לך שמם בכל חלשונות • לא ישחני כי אם מעט בחלוף מבטא שפתים • אשר לכל עם ועם : וראיתי שהתורה נתנה סבה אל החמת שמות חעצם • אדם מן האדמה [ופלוסם פ"ג הנכנ • שפלוסם פסוף פלוסם פלוסם פלוסם נפלאים פסוף פלוסם] • חוה מן אם כל חי • וכן קין שת והבל סח ופלג • כלם סבת המתחם מבוארת • ולא תחכן כ"א בלשון חקדש • שבה חלשון ניפלת על לשון • ובכל חלשונות אשר אלהים נעתקו ספיריי התורה נשארו השמות החם בלשון חקדש ממש • אדם קין חוה ודומיהם • ובהם אין סיבת התחזה נברת מתוך חלשון • וזאת היא ראיה עצומה ועדות נאמנה על היות ראשית חמתחם בלשון חקדש [עכ"ל] : ובראותנו שרבים מן הגדולים מודים לדברי ר' סימון • וראיתו יקרה בעיניהם • עליה התיוב מוטל להשגיחה ולדקדק בדבריו ובראיתו • אם לחלוץ ולחמליץ • או אם לבוא עליו בעקיפין ובדין ודברים • אם לבנות ואם לסתור • כי במקים שחשכל והמופת מכריע אין משגיחין לחטות אחרי רבים : וזה ימים כבירים קם ר' יצחק עראמה • בעל עקדת יצחק • וחשיב נכחות בעיניו בספרו [עקדת יצחק שער ק'] על ראיית ר' סימון • ואמר שראיתו רמיה וחבל • וחמופת בלתי מכריע • כי מי יאמר לך • שלא הוטתקו שמות חאיש והאשה מלשון אחרת • מאחר שמקבלים החתחקה • ואינם כמו שמות חעצם חפרטי • שלא יקבלו החתחקה : והלכו בעקבות בעל עקדה רבים מחוקרי חלשון בין חניצרים • כמו נרקָטיוס בפרושו לס' בראשית [פ' י"ח ע'] • קלעניקוס בחלוק שלו מלשון חקדש [פי' י"ח] • ובזמניני נעופניוס בספר שזכרתי [דף י"ג] • אם גם שלא זכרו שם ר' יצחק • אשר חרח וילד חשיבה זו :

ד) אולם גם תשובתו של ר' יצחק נשארה מעל • וכל ויכוחו באין משען ומשענה • וראיתו על יסיד רעוע • והא לך קורא נעים חשובה לחשובתו : כל קורא בתורתנו הקדושה באמונה ולא ברמיה יראה וישפוט • שכותב התורה • יחידה מי שיחידה • חשב את חשמות של עצם פרטי שנזכרים לעיל • כמו אדם וחוה קין והבל וכיוצא • לאזרחיים בלשון חקדש • מימי קדם קדמתה • אשר יולדו ונוצרו בלשון החיא • ע"פ חסכמת מחבר חספורים ומספר מעשה בראשית והאבות • ולא היתקתי מעולם מאומה ולשון אחרת ללה"ק : ודיעתו זאת של הכותב נראת בפרוש ובגלוי מבחירותו בדקדוקי חשמות • למצוא להם שרש ומצא בספור חמעשה • ותבניתם ומשקלם יחמשך אל חמעשה • ומוצא חשמות יחובר עם מה שיספר • וזה הלוא לריק יחיה ובאין תועלת מאימה • אם לא שנאמין • בתחלה עלו במחשבה כל חשמות חאלה בלשון חקדש • וחנביא ברוח קדשי דקדק בטעמם : וזולת זה לא יאומן כי יספר מעשה מה • אשר תוציא הכותב בדיוק חשם : וכוח התורה בעצמה מספרת לנו שניי שמות רבים • אשר נעשו בימי הכותב או כבר מקודם • ולא כחדה לנו מדבר זה מאומה • ד"מ עין משפט נשתמה לקדש [נילפאים י"ד ו'] • בלע לצוער [שם י"ד ע'] • ממרא לחברון [שם כ"ג י"ט] • לוז לבית אל [שם כ"ח י"ט] • ומכלל שניהם האלה אתה שומע • שבכל מקום שלא זכרה התורה חשני החתחקם • יסודתו של שם בדרכי קדש • ומוצאו בלשון חצבריית • ולא נשתמה ולא הוצחק מעולם : וזולת אלה ס"ע ג"כ אצל המחברים • שספרי דברי הימים בימי קדם לא הורגלו לשנות חשמות של עצם פרטי • והמעט אשר הצחיקו היה רק על צד הקרוב • כי לא היה שכיח ורגיל אצלם : סוף דבר • חשובת בעל עקדת יצחק • שמופת של ר' סימון הבל • תוכח תוכיח קורא נעים על פניו • כי לא נצחקו שמות אדם והיה ודומיהם מעולם • והתורה כלה נכתבה בלשון הקדש • ועלתה במחשבת בלשון חקדש • וכל שם ושם של עצם פרטי טלי ע"י מילדת עבריית על ברכי לשון חעברים :

ה) ובכל זאת גם אחרי טצותו של ר' יצחק נראמה • אמנם חייבים לחודות ולומר • שמופתי ר' סימון לא יכריעו ולא יחייבו התאמנה • שמטעם זה לשון חקדש היא חלשון חקדמה מימות אדם חוה • מני שים אדם עלי ארץ : וגם אם נאות לשפוט • שאין הצחק ואין שניי לשמות חללו בתורתנו • חלוא עוד אין דבר שיכריחנו לחיות מגדולי אמנה ולומר • שהם כמעשה בראשית • ושבלשון הקדש נברא חעולם • ואדם וחוה דברו בלשון חקדש : ואולי בדיעת ר' סימון הזכור • בגזרו אומר שבו נברא חעולם • שספור מעשה של בראשית ובריאת עולם היה בלשון קדש • ולא יותר • כי במשל פחדו חז"ל דבריהם חן כידוע : ידיעתי גם ידיעתי נאמנה • שחמשפט המחייב קדמות לשון חקדש • נתקבל באומתנו כהלכה מסיני • ומעמד אין מי שיכחישהו ויכזיבהו • אולם גם זה לא נכחד ממני • שקבלו עליהם האמנה זו בלי אות ומופת ובחוסר ראיות צודקות • כי אחבת האימה עוָרָה חכמיט • ובחידת חלשון וקדושתה סָלָפָה דבריהם • מן ר' סימון זה עד ראש זמנט תרמב"ן ז"ל : ואנכי לא באתי לרגל את עדות התוקרים האלה חס ושלים • ולא נסיתי את דברי • למען תת שמץ ודיפי בלשונט חקדושה • כי מי זה פתי יסור וימלא לבו לצאת חלוץ נגד חכמט ז"ל • אבל חואלתי לדבר כהלמיד המסדר שמועתו • לחקור ולחבין האמת אל אשורה • אשר זחב אופיר לא יכרכנה : וחנה נעזרתי מכבלי החרגל את מתני • ופשטתי את כתניתי • כתינת אחבת האימה • שמקלקלת השדרת • שדרת המחקר • למען הלבש מחלציה האמת • וזה החלי :

Digitized by Google

ה) כותב תורה הקדושה בידאי בלשון הקדש חרת על לוח חכל כאשר לנו לאחריה ותקוה עד היום הזה • וכל הדברים המזכרים והנעשים שמה הלוא חשב במחשבתו הטהורה ותקקם בלשון החיא • לא הטתיק ולא שינה שם פרטי או ספור מה • וכאשר רוח מביחתו ינענו • כן חשב וכתב במצות אלהים : ספור מעשה בראשית וענין גן ערן ותפתש • יצירת אדם וחוה וקורות ביניהם חבל וקין • בקצור כל הדברים המכתבים מבחיר עביאו נאמן ביתו בתורה • חמה כתובים מידו פעם ראשונה בעולם : והנעמים אחרים אם אצליהם ג"כ הספור הזה• אך מבור מים חיים זה שאבו : כותב התורה היה המציא והמניח השמות• והם היה המעתיקים : והעביא אשר במוהו לא קם • שהמציא בחפצי ספורי התורה • והניח בהסכמת שכלו השקודש השמות הפרטים • הלוא המציאם והניחם בלשון שדבר ונתרגל • והמצאתו המצאה ראשונה • והמחתו המחה מקוריית : לכן לא ייעתקו בנקל אל לשון אחרת • כדרך כל המחה ראשונה בעצם פרטי • ולא יוכלו מכלי אל כלי • ואם הועתקו את"כ אל לשון זולת קדש מלשון מולדת • נשארו בעל כורח השמות המם בלי שנוי מלשון הקדש : ולפי זה אם אמר כותב התורה [בראשית כ' כ"ג] • לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת • תרצון נחינת השם אצל הכיתב ואצל העברים אחריו שקבלו ממנו • מעצם הספור והמעשה שיספר מיצירת חוה מאחת מצלעות האדם • אבל לאומות אחרות • שאין להם ספור המעשה כלל • או שיספרו ויגידו לנו יצירת האשה באופן אחר [ר"י מיגוולי יון וכומי וקכמי כוזו וכלומק] • המה אצלם מן הספם גם שם האשה בלתי דומה לעברי כאשר יאות : ואין הכתוב מחייב את המאמינים להאמין • שנתינת שם לאשה אצל העברים היא הקדומה בעולם • והיא מודעת מפי אלהים • רק שבלשון הקדש נתינת שם אשה מעצם המספר ולא יותר : וכן בקריאת חוה [בר ג' כ'] • קין [בר ד' א'] • נוד [בר ד' ט"ז] • וכן שת ואנוש ופלג וחם ודומיהם • אשר בכלם נחנה התורה טעם לקריאת שמותיהם • המה טעם חשם רק לעבריים • וגם ספור המעשה אך להם לבדם : ואם הטתיקו להם האומות התרתם הקדושה • חניחו בכוחה חפרטים כמו שהם בלי חתק • כאשר גם אנחנו עושים • אם נתרגם ספרי אחר מלשון ערבית וסוריית וכדומה : ואין מי שיסתפק בין החכמים הגדולים • שהעביא כותב התורה המציא ברוח קדשו נתינת טעמים אלה להשמות • המשקפת לתכלית חזוק האמונה במסורת נטועה • או שהמציא ג"כ הספור והשם וטעמו ומוקו עמו ביחד • במצות אלהים : אולם מפורסם ג"כ לכל משכיל • שהתורה אך לקחילת יעקב למורשה • ואמתו מן המצוות ולא האמונות • ודי לנו במה שמחורינו • ואין לנו להוסיף ולומר • לא היתה אחת מלשונות חצמים בבריאת העמים הקדומה והמיוחדת • כי אם לשון הקדש טבה נתנה התורה : ומאחר שהתורה בעצמה לא דברה מזה מאומה • אסרה לנו זה משום בל תוסיף : אין ספק שאמתי מאמינים באמונה שלמה • שספרי התורה אמת הם • והמקובל לנו בה אמת ואמונה • ולא אגדה ומשל ודרוש • שהמציא לו הכותב • אחר שאסף בעמיר גורנה מהשמועות של המון עם • המושכות את הלב : יכן בלי ספק כל הספור מיחוד הלשון ובלבולת אמת ויציב • ואין מכחיש אמתות של שפת אחת ודברים אחדים ונחפלגות הלשון : וכי אפלטון בתורותיו המדיניות דף רע"ב [עי' נקלקע נספמו פלג דף ג'] • וכן ידידיה האלכסנדרי המכונה פילוני • בספרו מבלבל הלשונות דף רנ"א [דפוס קולוניא] • וכן קנופעכוס אצל אויסביאו חקיסרי בחכונחו ט' מ"א • וכן ברברי חימים לארם־מני [פוי מוניף נקוי הקכם פוילצל] דף נ"א ונ"ג • המה כולם יחד אחרי שניים מעטים יסכימו ויקיימו מה שכחוב בחורה בענין הספור בעצם • אבל לא בטעם השמות • ומכל שכן בענין קדמות הלשון : ואין מן הצורך לחודיעך קורא משכיל • שהמון חטוצים קלי האמנה ונוחי התתפתות • המה המה היו האומרים בהחלטה • שאמונת קדמות לשון הקדש היא אמונת היהודים • אולם כל איש אשר לו עינים פקחות ולב מבין יודע • כי זו אצלנו לא אמונה ולא קבלה • לא מסורת בכתב ולא מסורת בעל פה • לא אגדה ולא דרש • לא רמז ולא סוד • כ"א סברת מסברות ראשונים ואחרונים : והרשות נחונה לצורר ולחשוג עליהן בראיות ומופתים • ולחלחם מלחמתה של תורה • כאשר עושים אנחנו נגד סברת מן חסברות בחכמות חיצוניות : ותכלית שנדע מכל חשקלי וטריא • הוא שלא נדע מיחוד הלשון ע"י ספורי התורה והמסורת המקובלת באומה • ונהיה כבוד ללשון הקדש • להיות הם נבראי העולם • רק סבראי בעלמא • ואדרבא מהיתה וצורתה מצד גורת שרשיה ומשקלית ותמונותיה ושמושיה ושוויי המזג והשוור וחשטור על פי כללי הדקדוק • אשר נמצא זה כבר בספריה חראשונים • הנה כל אלה ירמזון ויורו באצבע על לשון מה עתיקה ונשנה ממנה • שאפשה ופסקה זה בבור ללכת בין החיים • ולא היתה לפ"ז בתכונתה עתה משלם אם כל הלשונית :

ו) עתה באתי קורא משכיל אל התקירת ואל התשובה • בראיות לקוחות מהלשון בעצמה • או מצד השכל והסברא • אחרי אשר יצא לנו מהסתמים הקודמים • שאין בענין זה לא אמונה ולא קבלה מסורת • אשר אב לבנים יודיע : ואנו ואומר • בכל לשון מהלשונית נפתחו לכל לב מבין שטרי הליכותיה ומצעדיה באומתה • ועקבותיה נודעו למשכיל : כל דורש ויבין לאשורו מדרגת הלשון אחרי כידן ופלג עידן • ויביט בשרידיה לפליטה כל עליה ויריחה במעלה ומורד • ואיך משפלותה ומך עיכת חֵיהֶם דרכיה עד למכלל ולחפארת • כאשר יודע לבלשן בלשון רומית וגרמנית : אפס גורל לשון הקדש אינה כגורל כל חמונים • החלקה לא שם כחלקיהן • בהיות כי זכרונית משלם וקדמוני ספריה אשר עלי בגורלנו • כולם כלולים וחמימים לחפארת • וכל לשון ודבור וכל מאמר ומשפט באין חסר ומשוגה • עד שאנחנו לא נביר התחלותיה התשות בכל וכלל : חנה ספר בראשית הוא הוא חקדום בזמן מכל ספרי התורה • וזולת זה חלוא כלולים בו שיריים עתיקים וקדומים • אשר במעט עד שערי ימות עולם יגיעו • ד"מ שיר של לסך • ולשון נפל על לשון ביפת אלהים ליפת ודומיהם • ובכל זאת סגנון לשונם בדקדוק ובמבטא המלות נכונים ושלמים • וכן תחמו : ומזה נראת בפרסום • שלשון הקדש • כמו שהוא עתה בשאריתיה לפליטה • אינה אפילו לשון־הקדש בקדמוניה ובהתחלתה • ומכל שכן חלשון הקדומה • שבה נברא העולם : כי בשלשת סמנים כל לשון מעולם וכל שפה קדומה ומשנה נכרת : הסמן האחד זו ישרותה • ותקון ארחות דקדוקות בלי סלוף ועקוש • שלא תעבט דרכי חמונתיה ומשקליה• ילא תכביד ידיעתה לחוגי בה : והסמן חשני הוא • שהיראות הראשיות והיסודיות • אשר לכל שרש ושרש • נטועות על דברים שבחושים • וכי הוראות האלה הקדומות יכני הבלשנים בשם חוראות שוריות ועתיקות : והסמן השלישי הוא שרובי שרשיה יהיו חבריות פשוטות • בחַמות אל קולות חטבע • כאשר דרך משל השרשים לקק ושרק נאק ואנק בעברי : ואשר שלשה אלה לא נמצאו בה בלשון • המה אין בה מהקדמות • ואשר ממנה בידנו הוא הבנין ולא חיסוד • חיטר מגזע ולא השרש : אמנה אין דבר מזה נמצא בלשון חקדש • סמני תנועותיה ותתחפכותן • גדר חדגש וחכונות הנגינות • דיני המחג וחגעיא ותמקף• גזרת השמות למיניהם ואופני נטיותם וכדומה • הנה כל אלה יורו על בנין שנגמר כבר בחשכל ודעת כליל וחמים • וכן תראת קורא משכיל בכל הסימנים : פתרוני שרשי לשון עבריית לרוב מושגים מזוקקים ע"צ החגיון והחקור ולא פשוטים וחמוריים • סמני קשוריהם ותתיחסותם שמוש כוונותיהם ודרכי דבוריהם הנה כלמו יחד מדוחים ונשקלים במדה ובמשקל • כאשר נמצא בלשונות רבות • אשר עזבו זה כביר ימים זמן בחרותן ונצרותן : וידוע עוד לכל בלשן משכיל ובין בחקרי עבריית • שנוסדו שרשיה והוכנו אשיותיה לרוב על מצוק נפלא של שְׁלֹשׁ אותיות • וחזק נאמן זה אות ברית בעלי הלשון • שחסכימו יחדיו לבניתה ולנטועה על פי התורה חואת • ובמקום שיש חוק קבוע • ותורה מחרצת ומשפט מחהר • אין דבר נמצא ולא חצי דבר מילדות חלשון ומנערותיה : וגם זה נדע ומפורסם • שבימים קדמונים ותיקים שפה אחת חיתה לכל בני שם • עבריית וארמית וערבית היו דבריה אחדים • וראי זו כראי זו • באין הבדל והפרש דבר • ובשאריתנו לפליטה בתורה חנה כבר מסך מבריל והפרש גדול ביניהן • כאשר עד היום הזה : ומכלל זה שדברנו בכל חפרק אחת שומע לפ"ז שלשה דברים : א' באפשר שהיתה מקדם קדמתה לפני הזפלגות הארץ שפה אחת ודברים אחדים לפי דעת התורה • וזאת אמונה ולא הכרעת השכל : ב' שאין אנ יודעים כחצת • איזו לשון היתה הקדומה והנבחרת • ואין שום אמונה ושום קבלה לדבר הזה • ומכל שכן שלא המצא מופת חוכך וראיה נחרצת : וחכליה שנדע הוא • שכל חלשונות אשר נשארו לנו מימי קדם עד היום הזה • אין אחת מהן שהיתה הקדומה • וגם לשון הקדש לא היתה אֶם כל הלשונית : ג' לשון הקדש בעצמה • כפי שהיא בידנו היום הזה • אינה אפילו לשון הקדש הקדומה• אֶם כל שפתי בני שם :

פרק רביעי

ז) בין כל הלשונית של בני אסיא • ואמנם רבו כמו רבו וכמעט עצמו מספר • אך לאחת מהנה יתר שאת ויתר תפארת על כל רעותיה • והיא לשון הנדאית : ודע קורא משכיל שהשם הזה • אשר נמצא אך שתי פעמים בכתבי קדש [בפמד' ל', ק' ט'] ולא יותר • נעשה ונתקצר מן הָמְהוּ • בדגש לחשלום נין • ונתארך את"כ התניעה תמור דגש התשלום • וברוב חימים נשארו שניהם • הדגש והתארכות של קמץ חטף : והנין יסוד בה בלשון • כי בסוריית השם הֶמְדּוּ ובערבית הָמְדוּ ובלשון זמדח נקרא חיאנדו • ובכלם הנין יסוד ואך בנקוד חפרטי השמי : ונראת שהמציאתו הראשית הָמְהוּ כאשר בארמית • ולא הָמְנוּ כאשר בעבריית • כי בלשון הנדאית בעצמה הָמְהוּ כנוי לנחר שמח • או בשחוק חמור חמשמח סָמְהוּ • וממני בוודאי נשאל השם לכל המדינה • וכי כן ג"כ בנוי ארץ גפנית לקח מן שם נחר נילוס שנקרא כן : המתרגם חתיקו הָמְהֶרָא • ד"מ מן המדיא רבא ועד כוש רמן מדפוא דהמדיא רבא • וכן לפעמים הָמְהֶקָא או הָמְהִירָא וגם כן הָמְהִירְקָן• ובכלם חיסוד המ • וחסופי מלשון יונית או רומית : התזאריר הארמי הָמְהוֹי והידועה הָמְהוֹאָה • ד"מ בתרגום ירמי' י"ג כ"ג • חנחק של כושי : וחשם של הדר נחפשט כמעט על פני כל ארץ אסיא כבר בימים הראשונים • עד שחסופרים והמעתיקים כללו בשם חזה ג"כ שארי ארצות של אסיא ולאומים שונים • ובערב מדינת רבות רחוקות מאד • לכן תמצאנו תמור כוש [פרנוס ימי' י"ג כ"ג] חתולה [בראש' י' ו'] וכדומה : וכן נקרא בשם זה חלק גדול מארץ ערב • שרחוקה מארץ ישראל • כי השם חזה לא נודע לעבריים ע"פ הראיה כ"א מפי השמועה • ומפי חסחרים המצויצים • שהביאו זמרת ארץ הדו לעבריים • ובכל מקום שמצאו מסחרי חנדאי • אע"פ שלא חיה בארץ הדו • חשתמשו בשם חזה : ותביך בזה מה

שנמצא בגמרא פרזלא חנדאח [ע"ז דף ע"ז] · תמלתא דאתי מבי תמדואי [יומא פ"ג]· ומה שקראו מלבושים אחדים בשם חֲמוּדִירִין [יומא ל"ז] וכיוצא : כי ידוע ומפורסם לכל · שלא קרבו ובאו העברים התדדים זה לזה מעולם · ותמעט אשר ידעו מהם לקחו מידי זרים ונכרים · חשוכנים ביניהם ובין הארצות אשר ישבו שמה התדדים : לשון חמדאית זו קדומה ומשנה · ונקראת בשם (Sanscrita) · לומר לשון מְכֻלָּל · או לשון נכללת [כי סגם מוכב מן וקייעק] : ונקראת גם כן על שם קדושתה וקדושתה לדם (Déva Bâni) · לומר שפת אֱלִים או לשון חקדש (Θεῶν φήμη) : מה תשתומם קורא משכיל ותתמה על התפתיחה זו · אשר פתחתי לך פה מענין לשון חמדאית · אשר לא זכרת בה ולא פקדתה ולא עלתה לך על לב מעולם : אפס שמעני נא ואתה דע לך חסכה האמתיות : חנה לשון חמדאית ארז אשר בלבנון · גבה קומה ויפה ענף · חרש מצל על פני אסיא ועריבא · בספוחיה קנני עמים רבים ללשונתם · ובצלו ישבו כל גוים אין מספר : ומה גם כי סנסניו יתפרדו · ודליותיו ופראותיו כמער בין אומה ואומה זו מזו נֶהֱלאו · הלוא לַחֵם ולְשֹׂחֵם משרש אחד יינקו · ומסקור אחד יחצבו וישבטו : ואם לא יחייב חנה גם לא יתנגד · אם תוכן ספרי בני אסיא ועריבא רחוק זה מזה לאומותיהם · ואם סבתם וחכליתם נפרדות ומיוחדות אל כל אומה ואומה כלשונה · ואם כל עם ולשון חֻפנתה והלכה לה ברכה תאוותה לה · מבלי פנות אל אחותו מריעה · חנה חגאולה ותקוובה לא תתחפך עי"ז · ולא תתחפש לבושה עד עולם : הלוא מודעת זאת לכל בלשן נאמן · שכל לשונות בני עריבא בגדר התדתחמת · ובנות משפחה אחת הן · כל שפה ושפה קרובה ומודעת לאחרת · וכולן יחד משבט אחד יצאו ויצאו ותתפלגו : צאצאי לשון יונית והימית ותולדותיהן חנה באריצות חגבר של עריבא עד היום הזה שקטים ורעננים וימים יאריכו · דרך משל לשון לוזיטאנית וספרדית צרפתית ואיטלקית וכיוצא · אשר כולנה יחד ממעי יונית והימית יצוא ויצאו : לשונות בני אשכנז ואצקלב הלוא גם אלה מחותנות וקרובות זו לזו · וכל אחת ואחת ג"כ עם צאצאי רם ויון · וכולן במת אֵם אחת בחלק הישוב של אסיא · והיא לשון חמדאית : וקדמות הלשון הזאת ידועה ומפורסמת · כי ספריה עתיקים כספרי העברים · ועקבותיה מדעי בזכרונות קדומות מימות עולם : ועתה אתה קורא משכיל · אם התכרת לי מצד חקור הלשון לבקש שחזי והַדמות בין לשון חקדש ולשונות אחותות של בני אסיא ועריבא ואפריקי · חנה לפני הצעתני דיי לנו ודותר · בחקרינו חשווי והדמיון עם לשון חמדאית · שהיא חֵאם · עולה על כולנה בזמן ובמעלה · ואין צורך להביא ראיות ומופתים על זה · כי המפורסמות אין צריכות ראיה :

ב) כבר מלתי אמורה זה איזה שנים בספרי תלמוד שפתי בני אדם [סי' ט'] · כי התבדל חגדול אשר בהשקפה תראשונה בין שפתי בני שם ובין הלשונות האחרות באסיא · לא היה ולא נמצא בימים תראשונים וחעתיקים אשר חלפו · עד לא הרצבו גבולות עמים כיום הזה · וטרם תרחיקו נדוד בני מזרח מבני מערב מרחק גדול כל כך : אמנם נפשי יודעת · אין מי שיטעון ויריעי עליו בעצה וטעם · אם נגזר אומר ודברים לאמר · סגלת שפתי בני שם בענין משקל שמותיהן ותמונות דקדוקיהן נפרד וזר · ומנה גורלם בפליסת הבנינים החזמנים שונה מכל לשון של בני אסיא : אולם גם זו ברור ויציב · שעם כל הפרד אשר ביניהן · חנה אין תשפרש הזה מחלט מכל צד · עד שלא יוכר שום קרבות וחתון · כאשר חשבו לשקר בפחזותם חוקרים רבים · חדשים גם ישנים : ולשון הקדש שהיא חלק מלשונות בני שם · חנה גם לה צד יחס וקורבה עם לשונות בני אסיא · ובפרט עם לשון חמדאית חקדומה כמותה · גם כי שדרכי דקדוקיה שונות ובנינה מפרד וזר בחמשך לה : וזאת האחדות האמתית בין חלשונות · אשר דברו ממנה בעלי חמשוררים · ואשר ספרה לנו ממנה תתורה הקדושה : ואתה חֲרָאית למדי אחדות זו בספרי תלמוד ששתי אדם ובספרי חרזוי פנינים ובאוצר לשון הקדש · אשר אנכי נותן לפניך היום : ואחדות זו עמוקה מאד · ועד חקרי הלשון תגיע · היא תכלית כל חקירה · וסוף כל בקור ביסוד השרשים · כי מדעת עמקה זו תצא תורת כל מבקש פתרון תאמתי של שרש · ודבר דורשי מלין הלא רק ע"י חפש מחופש אחרי צד השווי פרי ימצא : מלפנים היה בישראל ובזולתם דרך חמפרשים ובעלי דקדוק · לחתור אחרי תוראת השרש · שארן לו אח במקרא · באמצעות החמשך בפסוק מה · ואם השתמשו בו בעלי התורה הרבה · חנה נמנו וגמרו תוראתו אחרי גזרת שוה · ומעולם לא עלה על לבם · לבקש פתרונו בו בעצמו · מבלי פנות אל החמשך או אל החרגל : ואם אם היו חוקרים רבים בחכמת הלשון · שברקו אחרי תוראת כל שרש בשרש עצמו · אחרי שהשוו וקרבו אחיו בלשון ארמית ועריבית · חנה מכל מקום לא יצאו מפתח בית בני שֵׁם החוצה · ולא תרחיבו עז · לעריך כל שרש ושרש אל שרש דומה באותיותיו ובפתרוניו מלשונות אחרות של בני אסיא · כאשר נאות לחקירה זו : ואנכי מצאתי ת"ל דבריים יקרים וחמדים בענין הזה · וכמעט שקלתי כל שרש ושרש בספרי פה על כף מאזני חשווי עם לשון חמדאית : ויצא לנו מחקירה זו · שיש לשרשי לשון הקדש אחדות ועריך חשווי עם שאר לשונות · ובפרט עם לשון המדאית הקדומה · ובאמצעותה ג"כ עם שאר לשונות :

ג) אלכה נא קורא משכיל לשוח בשדה הלשונות · לראות בגנידן וללקוט מלוא ולקוט מלות זרות מלשון מה נכריות · למען תחיינה לעד ולמופת · אם ממשפחת לשון חקדש חמה · כאשר זה עשו לתומם רבים מחוקרי הלשון : קומי נא בת מצריה ועמדי ראשונה על רגליך · תחמי תעודה והעידי עדות · שלשונך לשון מצריית עם לשון חקדש בת אֵם אחת · וקרוב בשר להן · כי ארץ מולדתך היניקה ראשונה מחלב טובה את בני עמי · ובין בני עמך חלוא ראשונה ישבו העברים · ובחברתם באו כחבר עבד עם אדוניו : ובפרט אחרי שחקרו חוקרי קדמוניות והצלו בשכלם זה כבר · שחכתב והכונות האותיות אצל המצריים ככתב עבריי וכנעני ממקור אחד יצא · לומר מארץ מולדת של בני שם כלם · וכי תחכם לַפְּסֶפְלִיזְן סִדֵּר והצריך מלין רבות · אשר דומות חנה בעבריית ומצריית: וקרוב בזמנו חנה קם חכם אחד אנגלי ושמו רָאלִינְסוֹן · ותראה בבאורי למצבת אחת מצריית · שלשון מצריית אחותו היא לעבריית וכנענית וערביית [פי עפיע שלי סנקלפס חמזרח סי' כ"ש דף פ"ג] : ודע קורא משכיל · לשון מצריית חקדומה נאספה וחלפה לה זה כבויר ימים · וקולות לא נשמע בין החיים · והנה קמה בתה אחריה והיא לשון בָּאחִי [זוהלי סוף פעמי מכוכ כנגלף ע"י קלוף לופיוס] · וכחנה גם היא תתעופפה ותעבושה ונאבדה משיחת של חדיוטות · ואך בבתי תפלוחידם עד נשמרה כיתר חפליטה : מלשון מצריים אין דבר נמצא · כ"א חקוקים עתיקים על מצבות וארונות · ועל כותלי קיר ארמונות מחרבות · ומלשון בפתי ג"כ לא נשארו לנו ספרים אחרים · כ"א תרגום כתבי קדש · ותרגום ספרי אונגליון · אשר חמעט מהם נדפסי : ד"מ תרגום של חומשי תורה בלשון בפתי · אשר העלה על מזבח חדפוס החכם דוד ווילקינס בשנת ה' תצ"א · באוקסניא הבירה · ותרגום של תלים · אשר תוציא לאור החכם עוקי בשנת ה' תק"ט בעיר חמפוארה רומא · תראשון חדפיס ג"כ תרגום אונגליון שמח בשנת ה' תצ"ח · והמעט אשר פרסמו עד ברבים התכמים המהוללים מוכעער ומיכנצרעלי ועכנעלנרעצע ואחרים : ובחקירת לשון כפתי בת לשון מצרים יגעו וטרחו חכמים רבים וכן שלמים ע"י תלמידי הלשון ומדרשי המלין · הלא חמה התכם קירכַּער · בספרו תאחד אשר תוציא לאור בעיר רומא בשנת ה' שצ"ו (Prodromus coptus חמכונה) ובחשני משנת ה' תכ"ד (Lingua Aegyptiaca restituta חמכונה) · והתכם ווילקינס בחלוקו מלשון כפתי חמפס באמסטרדם בשנת ה' תצ"ח · והתכם שָׁלְטֶן בתלמוד לשון מצריית שלו · אשר תוציא לאור התכם האנגלי ווֶלְדֶע בשנת ה' תק"לח בעיר אוקסניא · והתכם הצרפתי קווֶלְטֶרְעֶע בחקוריו בענין הלשון והספרים של מצרים · אשר תיציא לאור בקריית מלך פריש בשנת ה' תק"כא · והתכם לַנְגֶלֶס במדרש מלין ללשון מצריית וכדומה רבים : ובעזר וסער לשון כפתי זו · תמדרשת מהכמים רבים · יבואר ויפורשו הלקוטים המעטים אשר לנו מלשון מצריית מקדם · בת מזכת את אמה · ותהי כפתי לנביאה ולפה בינה וביניתי · וגם מלות מצריות אשר בכתבי קדש אך ממנה פתרוניהן וממנה באור נמצא · וכי כבר בחרו בזה חכמים : עתה לכי נא ונוכחה לשון מצריית · אחקרה ואדרושה ערב רב בניתיך · אשר תתערבו למו במלים לאלתי · ואשר כרתו ברית את בני עבר : כי רק אז תֶּחֱזַק אחדות שתי הלשונות בכור תבחינה · ונראה מה יהיו דבריה · כי שרידי לשון מצריית בתורת הלוא תמת תטתיקים וחנשנים · וספרי כפתיים חרשים תמה נגרמו : ראשונה אביא לך פה חשמות של עצם פרטי בלשון מצרים · חנמצאים מפוזרים בכתבי קדש חמה וחנה · ומהם תכיר למדי · שלשונם לשון עם לוזו · ואין שום התיחסות בין הלשונות האלה : חפרטיים האלה חנה תם דרך משל חָנֵס וְחָאֲרֵץ אן ואמון אסנת ופי־בסת גשן ופי־דתירות ירחוץ ומם נָם ומשה נא ונכו סיא וסין סנית ופוטיפַר פוטיפרע ופריעה פתם ואתם פתרוס וצען צפנת פענח ורהב רעמסס ושישק וכדומה · אשר בכלם חיסוד בלשון מצריית לבדה · באין דמיון ושווי אל לשון חקדש : מפרשים רבים נלאו למצוא פתח הראית השמות האלה בלשון חקדש · ואם לא בכולם חנה לכל חפחות בקצת מהם · אפס עם כל חקירותם לא חשיגו למד הראות מתקבלות ונאותות · ולא עלת בידם מן החוראות והפתרונים · שיהיו שוים לכל לשון משתי חלשונות בלי הבדל : אמת ויציב כי כרחוק מזרח מערב מהות לשון מצריית רחקה מלשון חקדש · כאשר נדע ומפורסם לכל חוקר בשפה כפתיות · ולכל דורש הרכבות השמות וחבורם אשר בה · נטיית חשם והידועה המיוחדת שלה · חסרון חפעולים אצל חפעל וחמן חרב חמלות · בקצור מבנה חלשון כולה מורה שאין קרוב והתיחסות בין המצריית ובין חעבריית · ולצדקת חשב להם חקב"ה · שלא שנו במצריים את לשונם : הן ידעתי בנפשי · אם ברצוני להוכיח לפניך קורא משכיל זרות לשון מצריית בחמשך אל לשון חקדש · אין מן החכרח להוציא לפניך השמות הפרטיים · כי יחר חלשון בעצמה ובכבודה תַלַּמֵּד דעת המרחק אשר ביניהן : אבל בדעת ונעם בהרתי באלה · על כי חשמות האלה בין העבריים בחרו לשבת ויתגוררו ביניהן · ותחן ומתוכן רבין חמשכיל שהפרש גדול בין הגר ובין האזרח : סוף דבר · שמות הפרטים הלקוחים מארץ מצרים יורו בהראתם ובשרשם התבדל אשר בין שתי הלשונית · וגם אם קצת מהם יגבו את לב החוקר ויחפשו למראה עין לבוש עבריי · הלוא בבואנו עד נבכי הלשון יֶוָּדַע לעיני השמש זרותם : וזולת הפרטים שדברתי עד דבריים אחדים בלשון חקדש לקוחים מארץ מצרים · דרך משל אחו ויאור טבת וים שרפים ובחמות אברך וצפרדע מן וסתר וחרטם וכדומה · אולם גם אלה לא יודיעי לנו סוד הקרבות · ואת אשר יודיעו הוא · שבני עבר לקחו והשאילו למו מלות רבות

Digitized by Google

מבני מצרים · ולא יותר : וזולת זה הלוא רבו החוקרים · שאומרים רובם מלשון עבריית לקוחים ובתורני קדש יסודתם : ויצא לטי מזה · כי סגנון ומחות שרידי לשון מצריית · המשאירים לטי בכתבי קדש · או בשמות פרטים או כללים · זרים חמה בהמשך אל לשון הקדש · וגם ללשון כפתי המשארת אין שום התדכות ושייכות יתרת אל לשון חצבריים משאר לשונות בני אסיא :

ז) עתה קומי בת ארץ פרס · חסירי המסות מעל פניך · חגידי לי זה חלקך בלשונך : חנח ידעתי גם לך נפל חבל בנעימים · ובין חצבריים שמת משכנך : ימים כבירים שמעני לקול פתגם פתוחיך · ועל פי דת מלכך ואגרות פרחמיו נשקח בת עמי · כורש וארתחששתא חנח שלחו לטי טפסריהם · פרנך ותרשתא מתרדת וגדבריתן · ותחבת משבטי ישראל חלוא תחת ממשלת כורש משית ד' ישבו בטח ושלאנן בפרדסיהם · ויעשו מסחר וקנין בארגמן וכרמיל ודמשק : עצמו חמון שמות עצמים פרטים פרסים בכתבי קדש · דרך משל אבגתא ואדליא · אדמתא ואחמתא · אחשורוש ואספסתא · אסתר ואריתי · אירידתא ואריסי · ארתחששתא ובגתא ובגתן · בוזני ובוזתא · דלפון תריוש וכדומה · ורבו ג"כ חמון מלות אחרות · אשר קיימו וקבלו עליהם בני ישראל : אולם מכל אלה יראה חקורא חמשכיל בעין חבתינה · שאין קרוב ויחוס לשרשים חפרסיים האלה עם חצבריים · ובשפה אחרת ולועזת ידברו · וכותבי התורה חשאילו למו מלית האלה · כאשר שאלו דבריים אחדים מארץ מצריים · מבלי האמין שיש שום קירוב משפחה ביניהן : מפורסם ונידע לחוקרי הלשון · שלשון פרסית אשר בידיני היום חזה אינה חלשון חקדומה ותטשנה בארץ פרס בימי קדם · כ"א סנסן וסניף קטן · אשר צמח ויצא מארז חגדול בקרוב לד' אלפים ות"חק ליצירית · ומראהו מושחת · וכמעט אין מכיר מכורתו ותוצאותיו : כי בימים קדמונים משלו בפרס חמדינת שלש לשונות אחרות · ואלו חן לשון זמירת ולשון בלויית ולשון פרסית · וברבות חימים פסקו כולן · ואין גם אחת מהמה משארת בין החיים : לשון זמירת היא חקדומה ותטשנה · וזרוצה משלח לת מקדם קדמותה בחלק מזרחית צפונית של פרס חמדינה · ובה נכתבו חזורות בני פרס ע"י חמחוקק חגדול צירייטושטרי חמדי · אשר חי בקרוב לזמן עזרא חסופר : וספרי תורות אלת של פרסיים · חכתובים בלשון זמירת ובכתב זנדי · חלוא חמה חמשה חומשין [צמוסיסן נ'סל : וופנדיזאד · קינעזנע · ווישפעמד · יעזעם · ויזנזע] · ויעוד תוספת על אלה בלשון בלויית · ותוא ספר נוכדעטע · אשר כלולים בו כ"א סדרים : החכם חצרפתי לנקוועטיל חביא חומשין האלה חנקראים בשם נענל-קווענטע [נויזי הזנוי סמי] מארץ פרס לעיר פריש · ושמה הדפיסו בשנת ה' תק"כט עד ה' תק"לא ליצירית · וחאשכנזי החכם קלייקעי הדפיס קצור ממי בלשון אשכנזית בעיר ריגא משנת ה' תקל"ז עד תקל"ח ליצירית · בשלשת חלקים · ואח"כ שם שם תוספות לקצור חזה בשני חלקים · שהדפיסו משנת ה' תקמ"א עד ה' תקמ"ג ליצירית : ולחבנת הלשון חזאת חקדומה ותטשנה יגע וטרח חצרפתי חנזכר עד מאוד · עד שבחלק שני מספרי [מדף פע"ז ופלפ] פרסם בדפוס אסיפת מלין של זמרי מועתקות ללשון בלויית · ואח"כ בא החכם רַנוק איש דאניא · ופרסם ספר קטן ומחמד מדבר מחכונת לשון זמירת וקדמותה · אשר חעתיק אח"כ חכם אשכנזי ללשון אשכנזית · ומדפס בעיר ברלין בשנת ה' תק"פו : ובזמנו חנח קמו שני חכמים גדולים חוקרים ודורשים בלשון זו · חאחד הוא חצרפתי נוכקָף מעיר פריש · וחשני איש דאניא ואשכנזי אָלוקוויען · חצרפתי תוציא לאור בעיר פריש בשנת ה' תק"צד חקורים לאיזה מלות זמריות · ומשנת תק"ץ עד תק"צו חדפיס בי' כרכים חומש ראשון של ה' חומשין זמריים עם תרגום ובאור נפלא · ותאשכנזי חדפיס ג"כ חספר חזה בעיר חַמבורג בשנת ה' תק"פט ליצירית · ואתריהם חלוא יגעו בדקדוק חלשון חזאת נָפָץ ותלמידיו אחריו : ואשר מלשון בלויית · חנח כבר דברתי ממנה במכתב טהית שלי חמזרח [דף ל"ס] · חירשתי ג"כ על עניני : ואחרי כל זה בראותי מהות חלשונות האלה בשרשם ומשקלם ודרך תבניתם · אז נדע ונבין · שאין לתן יותר יחוס וקירבה עם חצבריית כשאר שפתי בני אסיא · וזמזית בלויית ופרסית כמצראית ותנאנית תחיריה · ולא יותר :

ח) חיוצא לטי מחקור ערך לשון הקדש אל לשון חמראית ומצריית זמריית ובלויית ופרסית · הוא שצד חשוה שבהן לא בדמיון חמלות כתוריתן וכצורתן · ולא בדבורים ועניינים ותיבות · אשר שאלת אימה את חבריתה · או על דרך חלוואה על מנת לתחזיר · או על דרך מתנה לחלוטין · כ"א בתחתקות חשרשים לבד · אם נפשיטם בתכלית חפרישה מכל תואר ולבוש ומכל כניי ושמוש · ומכל חוספה ומקרה · עד אשר עדומים יצאו בצורתם תאמתית : כבר הָרָאיָה מֹשֶׁל ושווי זה באוצר לשון הקדש · אשר אנכי נותן לפניך חיום · שמחתשוייתי כל שרש ושרש עם חדומה לו בשפתי בני אסיא · ויצרתי תוכן תיראותיהם יחד · אחרי אשר צרפתים בבור מחקר חלשון · וחגיתי מהם כל טפל ובלתי עיקר : חַא לך קורא נעים בקצור נמרץ חיסודות וחכללים · אשר תמצאתי אחרי חטורח הרב וחצמל · כיד ה' חטובה עלי · למען מציא פשרון חשווי בין חלשונית · ורובם תמצא עם כל חשקלי וחטריא שלהם בספרי אשר חבריתי · ורק בכללים האלה תמצא מפתח כולל לכל מחקר חשווי בין לשון ולשון : א' לכל תיבה ויתיבה בלשון חקדש תחפש שרשת בחפש מחופש · ותבדוק אחריה בדיוק גדול ונמרץ · אחרי כרותך ענפיה וזלזליה · ואחרי חפשוטך מקרה מעצם ענף מעקר זג מחרצן : ב' בכל שרש ושרש תבדיל קרן חשרש מן חשבח · סוד חמושג מן מקצב המושג · חחבירה חפשוטה והיחידה מן נוספות שלח · עד שישאר לך שרש אמתי בלתי מתחלק · וקרן קיימת בלי תוספת ובלי גריעון : ג' אם חשיגה ידך לשרש זה · לכח ובקש חוראתו חעצמית חפשוטה · ראשית כל חוראותיו וחכלית כל פרישיו בכתבי קדש · וזתו לרוב חוראתו חתושית · יסוד כל חבנה בשרשים : ואחרי שלשת חכללים חאלה חרשות נתונה לך · לעריך שרש עברי אל שרשי לעזעת בני אסיא · לחשוות חיסוד ומזבני · ואת ריעתו יקרא · וכל אחד יתן פרוש לחברי : ובזה מצאתי אחרי חחקירה והדרישה · שיש אחדות אמתית לשרשי לשון הקדש עם שרשי לשונות בני אסיא · כאשר תָּראית בספרי זה : וזולת אלה גם ללשון סיני שויי זה עם לשון חקדש · כאשר אראך במקום אחר ת"ל · ועל שויי זה חנח ארגיחי מסכת ספרי חלמוד שפתי ארם · ומסכת אוצר לשון הקדש :

פרק חמישי

ט) ערך לשון הקדש אל לשון ארמית · וצד חקורבה והיחס אשר ביניהן · חוא על שני פנים · או שחקרוב והיחס מצד מוצא שתי חלשונות · ומצד ראשית וקדמות חמתנן כבנות אֵם אחת · או מצד האחות והרֵעות ומשיכת יד זו עם זו · אשר על ידי זה שאלת אחת משכנתה מלות רבות וחסכימה עליהן : ואשר לאופן חראשון חנח כבר הוכחתי בראיות ומופתים [עלמוד שפתי כהן ס' ט'] · שלשון ארמית חיא חקדומה וחנטשנה · וחיא אם שפת עברי וערבי · וכי בלשון זו סימני חקדמות ולא באחרת של בני שֵם : חנח בני שם כולם נסעו וחלכו להם דרך ארץ ארם לכנען וערב · כאשר דרך משל נסיעת אברהם אב חמון גוים · וחלשון בעצמה חחוה דעת · שחיא הגבירה ותמושלת בימים קדומים · וכי לח משפט חבכורה על כל אחיותיה · כאשר נראה בצליל מדלוזל תניעותיה ובחירתה קשוי חאותיות ומכללי דקדוקה · וכן חצעתי למדי בספרי זה אשר זכרתי : ממנה יחד ממנה אבן פנה ללשון חקדש · משפט לשונה וכללית · יסודית ודקדוקית · נחזי ליסד מוסד בדקדוק לשון עבריית : במשפחת בני שֵם חנח בני ארם ראשונה גברי חיל ויעשו ממלכה · ואברהם אבי בני עבר וערב איש ארמי חיה · ויצא מארם לכנען : ואם תמצא לפ"ז קורא משכיל חמומח ארמיות בלשון · או ג"כ מלות חשונורות בלשון ארמית לבד · אל תחריץ משפטך לאמר · לקחות ושאולות חנח מארץ ארם בומים חאחרונים לחיי חלשון · כי אפשר ג"כ שתחמונות והמלין חאלה שרידות ופליטות מימים קדמונים · בעת אשר חיי חעבריית והארמית משולבית ואחזוות זו בזו : ובאמת נמצאו חשרידים האלה לרוב בדברי שיר ומליצה · כי מדרך המשוררים ומנחגם לבחור בדבורידם מלות משונות וטשטות ותמונות עתיקות לחמתקת חמליצה ולחציר חתפעלות יותר · וחצבריים בחרו כל יקר ויצחיק מלשון ארמית · אשר חיתה בעצותי קדם אם לשונות בני שם : ובזה תבין מדוע בחרו חמליצים מלות יקרות ועתיקות חארמיות בשיריהם · דרך משל חשמות אֹמֶר אנוש אֹרַח גבר מלה נתיב וקרב · חמור דבר ארם דרך איש דבר דרך ומלחמה · וכן חפעלים אחז חָוָה חזה נתח עדה שָׁוָה ושפר · חמור בוא חגיד ראה ירד עבר שום ויפח · אשר שגורים המה בלשון ארמית · ובעבריית יקריים ומשובחים · וחשמוש בהם אך בשיר ומליצה : ועתו לפ"ז מפרשים רבים · שאחרי בלא דעת זמן כתיבת נבואת בלעם · על שם שמצאו בה מלות ותמונות רבות שאולות מלשון ארמית · ומחפך הוא · מלית ותמונות חאלה מורות שמליצת חנבואה בחרת התיבות חעתיקות כאשר אמרנו : וחארמיות חאלה בנבואת זו ד"מ תתחשב [נתזכי כ"ג ע'] בבנין חתפעל ע"ד ארמי · כי בעברי שגור בנין נפעל · פאתי [זס כ"ז י"ח] · שֵׁת [זס] תמור שאת כמו שאון [פרי לזיכס ג' ז' וימר י"ט י"ס] · אובד [זס פזזוק כ' וכ"ז] · שתיא משקל קֹדֶשׁ בארמי · ושגור בתרגום · ובעברי תמזדי אבדה · וכן שתם [זס כזזק ג' י"ס] תמור פתח בעברי · ובלשון סוריית שָׁתָמָא חוזה · שזר תמור חביט וכדומה · ושאולות הָוָה כל אלה מלשון ארמית עתיקות לחמתקת חמליצה · וכמקרית חשמות וחפעלים חארמיות חאלה בשיר מקרית חתמונות חעתיקות וחנישנות · ד"מ תרבוי יַיִן · חכטיים יַמּ , ד"מ למו כמו · יַיְמוּ , יַיְתִי וכדומה · שכולן שגורות בארמית ושאולות משם במליצת עבריית : ומלבד בחירת מלות רבות ארמיות במליצה ושיר · חנח שרידי לשון ארמית חקדומה נמצאים עד לרוב בעצמות חלשון חעבריית · וזה מטעם הקרוב וחתחתונות אשר ביניהן מיום חיותן : כי לשון עבריית ממוצעת בין ארמית וערבית אחיותית · מימיות בת ארם שהיא בבחינת חזמן וחיחס כְּאִמָּה · ומשמאלה בת ישמעאל וקדר שהיא בבחינת חזמן וחיחס כבתה · וחצבריית שמרה וחזיקה בחלה אשר ירשה מארם · וחשתמשה בתמונות ובמלות ארמיות תרבה · כאשר תכיר קורא משכיל בחלמוד לשון עברי · וגלאתי לפרטם לך · וכי תוא ללא צרך : אמנם עד זאת לך לדעת · שחעבריים לפעמים חלבישו תבות של עבודה זרה אשר לארמיים מנטפיות חדשות · וגט את אשר שבחו חמה · וחסכו חסדר למען נמית ע"ז · ד"מ לחפעל קסם אשר לחארמיים ובפרט לאנשי סוריא במכוון של נביאה לע"ז שלחם · חתבנה בעברי נבואת שוא ושקר · וכן אוב בארמי עניני קְסֻמִים · וכן תאובה אצל חכנענים · ומובני חעבריי לחפך · וכן כשף בסוריית עניני חקרבת קרבן וחפלת · סגד בסוריית וערבית עניני חשתחוית · ובעברי כשף מלחש מחשים · וסגד מכריעה

Digitized by Google

לע"ז : וכן בעל בארמי ענטי אדון • אולם בעברי מובט אליל • כומר שם כנזי לכהן • ובעברי כהי לכהן ע"ז • וכן קָדֵשׁ וקדשה בחמונה ארמית שלהם כמו קדוש וקדושה במובט • לומר המקודשים לעבודת בית תפילותיהם • אולם בעברי ענייניהם זונה • וחמה כבר הצעתי זה בספרי אוצר לשון הקדש [עמ' תעד ותעה תעה] :

ג) ועוד דע קורא משכיל • כי זולת מלות ארמיות אשר בקשו ובחרו למו בעלי השיר לעורר התפעלות • ומלבד תיבות ותמלות הארמיות אשר נשארו כיתר הפליטה בלשון עבריית מימי קדם קדמתה • מזמן אחדותן של שפתי בני שם • חמת התערבו עוד מלות ארמיות בעבריות • או שהלכו וישבו עמהן • מסבת שכונת וקריב המקום לבד • ולא מסבה אחרת : ידוע הוא כי לשון ארמית מצפון לארץ ישראל משלת • כאשר דברתי מזה חרבה בספרי תלמוד שפתי ארם • והיתה חלשון שמה המפורסמת בשכונת עשרת השבטים • ועי"ז התליפו והמירו לרוב היבית ותמונת עבריות בארמיות • או שלקחו למו מצד הדרגל בדבר איש אל רעהו תליפה ותמורה מארץ ארם : וחמון ערב רב חוה כמעט בכל ספר מספרי קדש • חלקך ותוסיף בספרי נביאים וחתוזים • ובפרט בנבואים אשר קמו ונבאו לעשרת השבטים • ומצפון לארץ ישראל בחלק אפרים ושומרון : ועוד ידוע ומפורסם • שכל לשון מהלשונות משתנה לרוב בבחינת נושאיה • זכה וצרופה היא להחשובים ולחגדולים שבאומה • חמה וברה לבעלי עירות וכרכים • ולהפך מעורבת סגים בדבור של המון עם • ועמוקה ונלעגת לבעלי אכרים וכפרים : שפת חסופרים והמליצים והחשובים כלולת חן וחדר • תצלח בכל דור ודור מעלת מעלה • ממדרגה למדרגה • עד למכלול ולחפארת • לא כן שפת המון עם ולשון אספסף ובני בלי שם • על עמדה תעמוד עדן ועדנין • וחקות עולם תשמור דור דור • ירושת אבות מלת בנים • ולאט לאט גם מעט מזער תוסיף או תגרע : וכמקרה זה קרה ג"כ ללשון המון עם חצברי : שפתו אתו לא חיתה מעולם זכה וברורה • ותיבות ותמונות הארמיות • אשר המחילני אבותיו מקדם • ואשר נאספי מקהל חסופרים והחשובים • הלוא בפי החמון נשארו לאתריות וחקות : לכן תמצא קורא משכיל • כי חנביאים אשר קמו במצות ד' מתוך החמון • ואשר מנעוריהם לא באו בחברת חמליצים לדבר צחות • כצמוס הזה אשר היה מחוקדים ונעשה נביא מבוקר • שישחמשו חרבה במלות חמונות שמתדמות הרבה לארמי • או ג"כ בתמונת ארמיות • כאשר דברו מזה זה כביר בעלי אסיפות בפרושיהם : ויצחו אחה הקורא • רב לך אשר תמצא מזה בספרים רבים • אשר יישרו דרך מבוא לכתבי קדש • שמח תמצא בפרוטרוט מנין תמלות הזרות הארמיות בהקדמה לכל ספר וספר • ודי לך בזה • כי לא הניחו לי מקום להתגדר :

ד) ויצחה אַה לך קורא משכיל מורה דרך • למען תכיר עוזריך לכנוס בחדרי לשון ארמית • לחבין המציח הלשון על בוריה • כי אז תמצא בנקל גם אחת כל מלה ותמונה ארמית אשר בכתבי קדש • ותוכל להבדיל בין קדש לחול: ובטרם כל דע שלשון ארמית מתחלקת ומתפלגת לשתים • האחת נקראה לשון תרגום או לשון ארמית בכלל • והשנית לשון סוריה או סורסית • חקריבה מאד ללשון ארמית • והיא לשון ארם צובה וארם מתרים ושאר הארצות • ולשון גמרא ירושלמית דומה לה יותר מדמיונה אל לשון ארמית • והיא היא באמת חקריבה מאד לארץ ישראל ; ובאמת גם לשון סוריה מוצלת להבנת לשון חקדש • וממנה דלה נדלה לרוב מדרש מלות סתומות בתנ"ך • כאשר עשו מני אז דורשי מלין וחוקרי הלשון בספריהם • מלבד התועלת אשר לנו בידיעתה • לפעמים מלות סתומות בתרגומים ובגמרא ירושלמית ובמדרשים • אשר זולתה בספר החתום חמה : והספרים מחכמי ישראל המפיצים ידיעת לשון תרגום או לשון ארמית • חכמת הדקדוק ומדרש מלין • חמה תלמוד חלשון מהחכם הספרדי ר' שלמה די אליזירה בשנת ה תמ"ב • וספר מבוא לשון ארמית מהחכם ייטלס בשנת ה תקע"ב • ושניהם הלכו למו בעקבות המדקדקים בין חעמים • ובשנת תקצ"ח אנכי הוצאתי לאור למודי לשון ארמי • ואחרי צאת ספרי קם המשכיל אפרים ישראל בליחצר וחבר ספרו מרפא לשון ארמי בשנת ה תקצ"ח : ולחבין המלות המצוגות בתרגומים ובתלמוד בבלי וירושלמי ובשאר ספרי חז"ל חבר בעל חצרוך את ספרו • אשר חדש נעוריו זה רמ"ל בפראג • ואחרי בעל הצרוך חנח קם בעל צמח דוד ומעריך ומתורגמן וכדומה : וספרי דקדוק לשפה ארמית • אשר חברו חכמי חעמים • חמה ערכתים בערך חזמן וחמעלה בחקדמת ספרי חרוזי פנינים • אשר חוצאתי לאור בשנת ה תקצ"ו • ומספרי מדרש מלין שחברו • חמה בעל חמציוק ספר חצרוך • חחכם נוקסלאך • חנבחר וחמיוחד שבחם :

דבר אל הקורא

חנח נתתי לך פה קורא משכיל תבנית ספרי זכרונה שפת קדש לדוגמא • למען הריאותך אופן מלאכתי בדברים האלה • ואם ימצאו דברי מצטים אלה חן בעיניך • הנני מזכן להצעתיק לך כלו בספר מיוחד • וזה חפצך בו יחיה שכרי מכל עמלי : ולא אכחד חחת לשוני • כי אחת דברתי דברי במכתב מבשר • אשר פרסמתי ברבים זה חמשה שנים • שספר זכרונה שפת קדש מיום חיותה עד היום הזה יחובר אל אוצרי אוצר לשון הקדש • ואמנם זה שנים רבות עמלתי בעניינים חללו בשעות מיוחדות • למען הבין קורות חלשון ושיטות בעלי הדקדוק לאשורם • אולם כאשר באתי לקבץ החקורים הנפזרים אשר בידי • מצאתי לדאבון נפשי • שגדלה עלי כמות הספר עד מאוד • והיה לספר בפני עצמו • וכבון הדבר מעם המדפיס • שלא להרבות חלקי הספר והרץ משפטו חוק מחרץ • שחלק הי"ב יהיה המאסף לכל החלקים : ועוד זאת כמדפיס כקונים יאלצוני וימחצו בי לכלות מחברת זו • אשר החילותי זה חמש שנים • כי נלאו ויבקשו סופה • ושניהם יסיחוני לחסיר מספר חזה כל דבר שאיני הכרחי לו בעצם • למען לא יגדל המחיר והכמות : ויצחה אחה קורא משכיל • אל השם אשם עלי בדבר חזה • וקבל ספרי אשר אנכי ניחן לפניך היום בסבר פנים יפות וחונטף • אלה עתידות עבריך • אנכי המחבר רי"ק בעיר לייפציג :

Digitized by Google

VIII.

Tabula comparativa.

Accipis tabulam comparativam radicum verbalium Hebraicarum, Chaldaicarum, Syriacarum et Arabicarum ad rationes propinquitatis cognationisque internas, qua linguae semiticae inter se conjunctae sunt, perspiciendas. Collationem dialectorum semiticarum earum, quae secundariae nec tanti momenti sunt, spatii temporisque angustiis adactos, exclusisse nos scito.

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
אָב	אַבָּא(אָב)אַבָּא	ܐܰܒ; *den.* ܐܳܒܳܐ	أَبَا; *den.* أَبٌ
(אָב) אָבַב	הַתְבַּהֵב ,אָבַב	ܐܰܒܺܒ ,ܐܰܒ	أَبٌّوتٌ ,أَبٌّ
אָבַד	אֲבַד	ܐܰܒܰܕ ,ܐܳܒ	أَبَدَ ,بَعِدَ ,بَادَ
אָבָה	אֲבִי ,אֲבָא	—	(أَبَى) أَبٌّ
אָבַח	אַפֵּחַ ,בְּזַח	—	وَبَحَ ,أَبَحَ
אָבַק	אֲבַק ,נְבַק	ܐܰܒܰܩ	بَاكَ
I. אָבַל	אֲבַל	ܐܰܒܶܠ	أَبَلَ
II. אָבַל	—	—	أَبَلَ ,أَبِلَ
*אָבַן	אֲבַן	ܐܶܒܶܢ	—
אָבַס	אֲבַס	—	—
אָבַץ	אֲבַץ	—	أَبِصَ
אָבַק	אַבְקָא	ܐܰܒܩܳܐ	—
אָבַר	—	—	—
אָבָא	—	—	أَجَأَ
אָגַג	—	—	أَجَّجَ
אָגַד	אֲגַד	—	أَكَّدَ
*אֶגְרֹף	אֶגְרוֹף	ܓܽܘܪܦܳܐ	جَوْزٌ
אָגַל	—	—	أَجَلَ
אָגַם	—	—	أَجَمَ ,أَجِمَ
אָגַן	—	—	أَجَنَ
אָגַר	אֲגַר	ܐܰܓܰܪ	أَجَرَ
אָגַב	—	—	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
אָדָד		—	أَنَّ ,عَدَّ
אָדָה		—	—
אָדַם	אֲדַם	—	أَدَمَ ,أَدُمَ
אָדָן		—	—
אָדַר		—	أَدِرَ
אָדַשׁ ,דּוּשׁ		—	—
אָהַב ,אָהַב	אֲהַב	—	حَبَّ
אָהַד		—	—
אֲהָהּ		—	آهْ ,أَاهِ ,أَوَهْ
I. אָהַל		—	—
II. אָהַל ,הָלַל		—	—
אוֹ		ܐܘ	أَوْ
אוּב		—	أَابَ ,أَوْبَ
אוּד ,אִיד		—	أَادَ ,أَوَدَ
I. אָוָה		—	أَوَى ,عَوِيَ
II. אָוָה		—	عَوَى
III. אָוָה		—	—
אוּז		—	أَزَّ
אוּל		—	—
אוֹל ,אִיל		—	أَوِلَ
אוֹן ,אִין		—	آنَ ,أَوَنَ ,أَانَ
אוּץ	אֲצַץ	ܐܨ	—

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
وَاوٌ, إِنْ	ܘ	—	I. וְ	أَبَدِيٌّ	—	—	I. נִצְחִי
أَيْضًا	—	—	II. גַּם	أَبَدِيَّةٌ	—	—	II. נֶצַח
وَاوٌ	—	—	III. וְ	أَبَدًا	—	—	I. לָנֶצַח
وَاوِيٌّ	—	—	I. וָו	أَبَدًا	—	—	II. לָנֶצַח
وَاوِيٌّ	—	—	(I.וָו)II.וָוִי	أَبَدًا	—	—	III. לָנֶצַח
وَاوِيٌّ	—	—	(שֵׁם) III.וָוִי	أَبَدًا	—	—	IV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	V. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	VI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	VII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	VIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	IX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	X. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XL. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XLIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	L. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	LXXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XC. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	XCIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	C. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXL. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXLIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CL. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CLXXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXC. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CXCIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CC. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXL. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXLIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCL. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCLXXXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXC. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCXCIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCC. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXVI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXVII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXVIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXIX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXX. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXXI. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXXII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXXIII. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא	أَبَدًا	—	—	CCCXXIV. לָנֶצַח
وَبَاءٌ	—	—	וָבָא

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
تَبَّ	—	—	תב״ש	تَبَّانٌ	—	—	—
تَبَّانٌ	—	—	I. תבן	تَبَّانَةٌ	—	—	—
تَبَّانَةٌ	—	—	II. תבן	تَبَّانِيٌّ	—	—	—
تَبَّانِيٌّ	—	—	תבנית	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תבע	تَبَّتَ، تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ، تَبَّتَ	—	—	תבר	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תגר	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תדהר	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תהה	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תהום	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תהלה	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תהלך	تَبَّتَ	—	—	—
تَبَّتَ	—	—	תהלל

Arab.	Syr.	Arab.	Arab.	Arab.	Heb.	Arab.	Arab.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
جَبَا	ܟܒܝ	גבא	גבא
جَبْوٌ	ܟܘܒܐ	גובא	גבה
جَبَّ	ܟܒ	גבב	גבם
—	—	גבבא	גבן
—	—	גבבר	גבר
جَبَلَ	ܟܒܠ	גבל	גבל
جَبَنَ	ܟܒܢ	גבן	גבן
—	—	גבע	גבע
جَبَى	ܟܒܐ	גבר, גבי	גבר, גבי
جَبَسَ	ܟܒܣ	גבש	גבש*
—	—	גד	גד
جَدَّ	ܓܕ	גדד	גדד
جَدَّ, جَدَّ	ܓܕ	גדה	גדה
جَدَلَ	ܓܕܠ	גדל	גדל
جَدَعَ	ܓܕܥ	גדם	גדם
جَدَفَ	ܓܕܦ	גדף	גדף
جَدَرَ	ܓܕܪ	גדר	גדר
—	—	גהה	גהה
جَهَّ	ܓܗ	גהה	גהה
جَهَمَ	ܓܗܡ	גהם	גהם
جَابَ	ܓܒ	גוב	גוב
—	—	גוג	גוג, I. גוג, II. גוג
جَوَى	ܓܘܐ	גוה	גוה
جَازَ	ܓܙ	גוז	גוז
—	—	גוי	גוי
جَاعَ	ܓܥ	גוע	גוע
جَاقَ	ܓܩ	גוף	גוף
جَارَ	ܓܪ	גור	גור
—	—	גוש	גוש
جَزَا	ܓܙܐ	גזה	גזה
جَزَّ	ܓܙ	גזז	גזז
جَزَلَ	ܓܙܠ	גזל	גזל I. גזל II. גזל
جَزَمَ, جَزَمَ	ܓܙܡ	גזם	גזם
جَزَعَ	ܓܙܥ	גזע	גזע

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
جَزَرَ	ܓܙܪ	גזר	גזר
جَحْكَمَ (?)	—	גחל	גחל
جَحْكَمَ	ܓܚܟܡ	גחם	גחם
—	—	גחן	גחן
جَحْكَمَ	ܓܚܟܡ	גחר	גחר
—	—	גחרת = גחלת II.	גיא
جَاحَ	ܓܚ	גיד	גיד
جَالَ	ܓܝܠ	גיח, גוח	גיח, גוח
جَارَ	ܓܝܪ	גיל	גיל
جَلَبَ, جَلَفَ	ܓܠܒ	גיר	גיר
جَلَدَ, جَلَدَ	ܓܠܕ	גלב	גלב
جَلَى, جَلَا	ܓܠܐ, ܓܠܝ	גלד	גלד
جَلَعَ, جَلَعَ	ܓܠܥ	גלה	גלה
جَلَّ	ܓܠ	גלח	גלח
—	—	גלט	גלט
جَلَعَ	ܓܠܥ	גלטף	גלטף
جَلْغَدَ	ܓܠܥܕ	גלטש	גלטש
جَلَسَ	ܓܠܣ	גמא	גמא
—	—	גמד	גמד
جَمَلَ	ܓܡܠ	גמל	גמל
جَمَّ	ܓܡ	גמם	גמם
جَمَسَ	ܓܡܣ	גמץ	גמץ
—	—	גמר	גמר
جَنَبَ	ܓܢܒ	גנב	גנב
جَنَزَ	ܓܢܙ	גנה	גנה
جَنَّ	ܓܢ	גנז	גנז
—	—	גנח	גנח
جَعَلَ	ܓܥܠ	גנל	גנל
—	—	גנן	גנן
جَفَا	ܓܦܐ	גסס	גסס
جَفَنَ	ܓܦܢ	גפן	גפן
جَنَفَ, جَفَّ	ܓܦ	גפף	גפף
جَفَرَ	ܓܦܪ	גפר	גפר
جَرَبَ	ܓܪܒ	גרב	גרב

Digitized by Google

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr	Arab.
בָּרַד	בְּרַד	ܒܪܰܕ	جَرَدَ	הָבַר			—
בָּרָה I.	בְּרִי	ܒܪܶܐ	غَرِيَ	הָבַל = הָאַב			—
בָּרָה II. = בָּרַר	—	—	—	הָבַר		ܐܰܒ	—
בָּרַז	—	—	جَرَزَ	הָגָה		ܐܰܓ	دَوِيَ ,دَاءَ
בָּרַל	—	—	جَرِلَ	הָדַם = הָמַם			دَامَ
בָּרַם	בְּרַם	ܒܪܰܡ	خَرَمَ	הָוַן			دَانَ
בָּרַן	—	—	جَرَنَ	הָוַץ			دَاصَ
בָּרַס	בְּרַס	ܒܪܰܣ	جَرَشَ	הָוַר			دَارَ
בָּרַע	בְּרַע	ܒܪܰܥ	—	הָוַשׁ			دَاسَ
בָּרַף	בְּרַף	ܒܪܰܦ	جَرَفَ	הָוַת			—
בָּרַר	בְּרַר	ܒܪܰܪ	جَرَّ	הָחָה	הְחָא	ܐܚ	دَحَأَ
בָּרַשׁ	בְּרַשׁ	ܒܪܰܫ	—	הָחַח			دَحَّ
בָּשַׂם I.	—	—	—	הָחַל	הְחָל		دَحَلَ
בָּשַׂם II.	בְּשַׂם	ܒܫܰܡ	جَسَمَ	הָחַן			دَخَنَ
בָּשַׂר	בְּשַׂר	ܒܫܰܪ	جَسَرَ	הָחַר			—
בָּשַׂשׂ	בְּשַׂשׂ	ܒܫ ,ܒܫܫ	جَاسَ ,جَسَّ	הָחַק	הְחַק	ܐܚ	دَحَقَ
בָּתַר	—	ܒܬܰܪ	—	הָיָה			—
				הָיַן	הְיַן	ܐܝ	دَانَ
הָאַב	—	ܐܒ	دَأَبَ ,ذَابَ	הָכָא			دَكَأَ
הָאַג	—	—	—	הָכַךְ			دَكَّ
הָאָה	—	—	—	הָכַר		ܐܟ	—
הָאַל	—	—	دَأَلَ ,ذَأَلَ	הָלָא			—
הָבָא	—	—	دَبَأَ	הָלַג			—
הָבַב	—	—	دَبَّ	הָלָה	הְלָא	ܗܠ	دَلَى
הָבַה	—	—	—	הָלַח	הְלַח	ܐܠܚ	—
הָבַהּ = הָבַק	—	—	—	הָלַל		ܗܠ	دَلْدَلَ ,دَلَّ
הָבַל	זְבַל	ܐܒܠ	دَبَلَ	הָלַע			دَلَعَ
הָבַק	הְבַק	ܐܒܩ	دَبِقَ	הָלַף	הְלַף ,זְלַף	ܐܠܦ	دَلَفَ
הָבַר	הְבַר	ܐܒܪ	دَبَّرَ	הָלַק	הְלַק	ܐܠܩ	دَلَقَ
הָבַשׁ	—	—	—	הָמָה I.	הְמָה	ܗܡ	—
הָגָה	—	—	دَجَأَ	הָמָה II. = הָיָם			—
הָגַל	—	—	دَجَّلَ	הָמַם			دَامَ
הָגַן	—	—	—	הָמַן			دَمَنَ ,دَمْن
הָגַר	—	—	—	הָמַע			دَمَعَ
הָד	—	—	—	הָמַר		ܗܡ	دَمَرَ
הָדָה	—	—	—	הָנַג			—
הָהַם	—	—	دَهَمَ ,دَهِمَ	הָנַן			دَنَّ

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
ثَمَّ، ثُمَّ	—	—	שָׁם	ثَمَانِيَة	—	—	שְׁמוֹנֶה
ثَمَانُونَ	—	—	שְׁמוֹנִים	ثَمَانُونَ	—	—	שְׁמוֹנִים
ثَمُودُ	—	—	—	ثَمُودُ	—	—	—
ثَمِينٌ	—	—	—	ثَمِينٌ	—	—	—
ثَنَاءٌ	—	—	—	ثَنَاءٌ	—	—	—
ثَنَّى	—	—	—	ثَنَّى	—	—	—
ثَنِيَّةٌ	—	—	—	ثَنِيَّةٌ	—	—	—
ثَوْبٌ	—	—	—	ثَوْبٌ	—	—	—
ثَوَّرَ	—	—	—	ثَوَّرَ	—	—	—
ثَوْرٌ	—	—	—	ثَوْرٌ	—	—	—
ثَوَى	—	—	—	ثَوَى	—	—	—
ثَيِّبٌ	—	—	—	ثَيِّبٌ	—	—	—
ثَيْرَانٌ	—	—	—	ثَيْرَانٌ	—	—	—
ثَيْلٌ	—	—	—	ثَيْلٌ	—	—	—
جَابَ	—	—	—	جَابَ	—	—	—
جَابِيَةٌ	—	—	—	جَابِيَةٌ	—	—	—
جَادَ	—	—	—	جَادَ	—	—	—
جَارٌ	—	—	—	جَارٌ	—	—	—
جَارِيَةٌ	—	—	—	جَارِيَةٌ	—	—	—
جَاسُوسٌ	—	—	—	جَاسُوسٌ	—	—	—
جَاعَ	—	—	—	جَاعَ	—	—	—
جَافٌّ	—	—	—	جَافٌّ	—	—	—
جَالَ	—	—	—	جَالَ	—	—	—
جَالُوتُ	—	—	—	جَالُوتُ	—	—	—
جَامِدٌ	—	—	—	جَامِدٌ	—	—	—
جَامِعٌ	—	—	—	جَامِعٌ	—	—	—
جَانٍ	—	—	—	جَانٍ	—	—	—
جَانِبٌ	—	—	—	جَانِبٌ	—	—	—
جَاهِلٌ	—	—	—	جَاهِلٌ	—	—	—
جَاهِلِيَّةٌ	—	—	—	جَاهِلِيَّةٌ	—	—	—
جَاوَبَ	—	—	—	جَاوَبَ	—	—	—
جَاوَرَ	—	—	—	جَاوَرَ	—	—	—
جَاوَزَ	—	—	—	جَاوَزَ	—	—	—
جَبَّارٌ	—	—	—	جَبَّارٌ	—	—	—
جَبَّانٌ	—	—	—	جَبَّانٌ	—	—	—
جَبَّرَ	—	—	—	جَبَّرَ	—	—	—
جَبَّلَ	—	—	—	جَبَّلَ	—	—	—
جَبَّنَ	—	—	—	جَبَّنَ	—	—	—
جَبَّهَ	—	—	—	جَبَّهَ	—	—	—
جَبَّى	—	—	—	جَبَّى	—	—	—
جَبَرَ	—	—	—	جَبَرَ	—	—	—
جَبَلٌ	—	—	—	جَبَلٌ	—	—	—
جَبَلَ	—	—	—	جَبَلَ	—	—	—
جَبَهَ	—	—	—	جَبَهَ	—	—	—
جَبَى	—	—	—	جَبَى	—	—	—
جَبِيرٌ	—	—	—	جَبِيرٌ	—	—	—
جَبِينٌ	—	—	—	جَبِينٌ	—	—	—
جَثَا	—	—	—	جَثَا	—	—	—
جَثَّمَ	—	—	—	جَثَّمَ	—	—	—
جَثَمَ	—	—	—	جَثَمَ	—	—	—
جَثَمَانٌ	—	—	—	جَثَمَانٌ	—	—	—
جَثَى	—	—	—	جَثَى	—	—	—
جَدَّ	—	—	—	جَدَّ	—	—	—
جَدَّدَ	—	—	—	جَدَّدَ	—	—	—
جَدَّفَ	—	—	—	جَدَّفَ	—	—	—
جَدَّلَ	—	—	—	جَدَّلَ	—	—	—
جَدَّمَ	—	—	—	جَدَّمَ	—	—	—
جَدَّى	—	—	—	جَدَّى	—	—	—
جَدَبٌ	—	—	—	جَدَبٌ	—	—	—
جَدَثٌ	—	—	—	جَدَثٌ	—	—	—
جَدَرٌ	—	—	—	جَدَرٌ	—	—	—
جَدَعَ	—	—	—	جَدَعَ	—	—	—
جَدَلَ	—	—	—	جَدَلَ	—	—	—
جَدَلٌ	—	—	—	جَدَلٌ	—	—	—
جَدَى	—	—	—	جَدَى	—	—	—
جَدِيدٌ	—	—	—	جَدِيدٌ	—	—	—
جَدِيلٌ	—	—	—	جَدِيلٌ	—	—	—
جَذَّ	—	—	—	جَذَّ	—	—	—
جَذَّرَ	—	—	—	جَذَّرَ	—	—	—
جَذَبَ	—	—	—	جَذَبَ	—	—	—
جَذَرٌ	—	—	—	جَذَرٌ	—	—	—
جَذَعٌ	—	—	—	جَذَعٌ	—	—	—
جَذَفَ	—	—	—	جَذَفَ	—	—	—
جَذَلٌ	—	—	—	جَذَلٌ	—	—	—
جَذَمَ	—	—	—	جَذَمَ	—	—	—
جَذَمٌ	—	—	—	جَذَمٌ	—	—	—
جَذَى	—	—	—	جَذَى	—	—	—
جَذِلٌ	—	—	—	جَذِلٌ	—	—	—
جَذِمٌ	—	—	—	جَذِمٌ	—	—	—
جَرَّ	—	—	—	جَرَّ	—	—	—
جَرَّبَ	—	—	—	جَرَّبَ	—	—	—
جَرَّحَ	—	—	—	جَرَّحَ	—	—	—
جَرَّدَ	—	—	—	جَرَّدَ	—	—	—
جَرَّعَ	—	—	—	جَرَّعَ	—	—	—
جَرَّفَ	—	—	—	جَرَّفَ	—	—	—
جَرَّمَ	—	—	—	جَرَّمَ	—	—	—
جَرَّى	—	—	—	جَرَّى	—	—	—
جَرَبٌ	—	—	—	جَرَبٌ	—	—	—
جَرَثُومَةٌ	—	—	—	جَرَثُومَةٌ	—	—	—
جَرَحَ	—	—	—	جَرَحَ	—	—	—
جَرَدَ	—	—	—	جَرَدَ	—	—	—
جَرَذٌ	—	—	—	جَرَذٌ	—	—	—
جَرَسٌ	—	—	—	جَرَسٌ	—	—	—
جَرَعَ	—	—	—	جَرَعَ	—	—	—
جَرَفَ	—	—	—	جَرَفَ	—	—	—
جَرَمَ	—	—	—	جَرَمَ	—	—	—
جَرَى	—	—	—	جَرَى	—	—	—
جَرِبٌ	—	—	—	جَرِبٌ	—	—	—
جَرِحٌ	—	—	—	جَرِحٌ	—	—	—
جَرِدٌ	—	—	—	جَرِدٌ	—	—	—
جَرِذٌ	—	—	—	جَرِذٌ	—	—	—
جَرِسٌ	—	—	—	جَرِسٌ	—	—	—
جَرِعٌ	—	—	—	جَرِعٌ	—	—	—
جَرِفٌ	—	—	—	جَرِفٌ	—	—	—
جَرِمٌ	—	—	—	جَرِمٌ	—	—	—
جَرِيبٌ	—	—	—	جَرِيبٌ	—	—	—
جَرِيحٌ	—	—	—	جَرِيحٌ	—	—	—
جَرِيدٌ	—	—	—	جَرِيدٌ	—	—	—
جَرِيرٌ	—	—	—	جَرِيرٌ	—	—	—
جَرِيمٌ	—	—	—	جَرِيمٌ	—	—	—
جَزَّ	—	—	—	جَزَّ	—	—	—
جَزَّرَ	—	—	—	جَزَّرَ	—	—	—
جَزَّعَ	—	—	—	جَزَّعَ	—	—	—
جَزَّى	—	—	—	جَزَّى	—	—	—
جَزَبٌ	—	—	—	جَزَبٌ	—	—	—
جَزَرٌ	—	—	—	جَزَرٌ	—	—	—
جَزَعٌ	—	—	—	جَزَعٌ	—	—	—
جَزَمَ	—	—	—	جَزَمَ	—	—	—
جَزَى	—	—	—	جَزَى	—	—	—
جَزِرٌ	—	—	—	جَزِرٌ	—	—	—
جَزِعٌ	—	—	—	جَزِعٌ	—	—	—
جَزِيرَةٌ	—	—	—	جَزِيرَةٌ	—	—	—
جَسَّ	—	—	—	جَسَّ	—	—	—
جَسَّدَ	—	—	—	جَسَّدَ	—	—	—
جَسَّرَ	—	—	—	جَسَّرَ	—	—	—
جَسَّمَ	—	—	—	جَسَّمَ	—	—	—
جَسَدٌ	—	—	—	جَسَدٌ	—	—	—
جَسَرَ	—	—	—	جَسَرَ	—	—	—
جَسَمَ	—	—	—	جَسَمَ	—	—	—
جَسُورٌ	—	—	—	جَسُورٌ	—	—	—
جَسِيمٌ	—	—	—	جَسِيمٌ	—	—	—
جَشَّ	—	—	—	جَشَّ	—	—	—
جَشَأَ	—	—	—	جَشَأَ	—	—	—
جَشِعٌ	—	—	—	جَشِعٌ	—	—	—
جَشِيبٌ	—	—	—	جَشِيبٌ	—	—	—
جَصَّ	—	—	—	جَصَّ	—	—	—
جَصٌّ	—	—	—	جَصٌّ	—	—	—
جَصَّصَ	—	—	—	جَصَّصَ	—	—	—
جَصَصٌ	—	—	—	جَصَصٌ	—	—	—
جَصَصِيٌّ	—	—	—	جَصَصِيٌّ	—	—	—
جَضَّ	—	—	—	جَضَّ	—	—	—
جَضَّمَ	—	—	—	جَضَّمَ	—	—	—
جَضَمَ	—	—	—	جَضَمَ	—	—	—
جَطَّ	—	—	—	جَطَّ	—	—	—
جَطَّمَ	—	—	—	جَطَّمَ	—	—	—
جَطَمَ	—	—	—	جَطَمَ	—	—	—
جَعَّ	—	—	—	جَعَّ	—	—	—
جَعَّدَ	—	—	—	جَعَّدَ	—	—	—
جَعَّرَ	—	—	—	جَعَّرَ	—	—	—
جَعَّلَ	—	—	—	جَعَّلَ	—	—	—
جَعَّى	—	—	—	جَعَّى	—	—	—
جَعَدٌ	—	—	—	جَعَدٌ	—	—	—
جَعَرٌ	—	—	—	جَعَرٌ	—	—	—
جَعَلَ	—	—	—	جَعَلَ	—	—	—
جَعَى	—	—	—	جَعَى	—	—	—
جَعِدٌ	—	—	—	جَعِدٌ	—	—	—
جَعِرٌ	—	—	—	جَعِرٌ	—	—	—
جَعِيدٌ	—	—	—	جَعِيدٌ	—	—	—
جَعِيرٌ	—	—	—	جَعِيرٌ	—	—	—
جَفَّ	—	—	—	جَفَّ	—	—	—
جَفَّفَ	—	—	—	جَفَّفَ	—	—	—
جَفَّلَ	—	—	—	جَفَّلَ	—	—	—
جَفَّى	—	—	—	جَفَّى	—	—	—
جَفَلَ	—	—	—	جَفَلَ	—	—	—
جَفَنٌ	—	—	—	جَفَنٌ	—	—	—
جَفَى	—	—	—	جَفَى	—	—	—
جَفِلٌ	—	—	—	جَفِلٌ	—	—	—
جَفِيرٌ	—	—	—	جَفِيرٌ	—	—	—
جَفِيفٌ	—	—	—	جَفِيفٌ	—	—	—
جَفِيلٌ	—	—	—	جَفِيلٌ	—	—	—
جَلَّ	—	—	—	جَلَّ	—	—	—
جَلَّبَ	—	—	—	جَلَّبَ	—	—	—
جَلَّدَ	—	—	—	جَلَّدَ	—	—	—
جَلَّسَ	—	—	—	جَلَّسَ	—	—	—
جَلَّلَ	—	—	—	جَلَّلَ	—	—	—
جَلَّى	—	—	—	جَلَّى	—	—	—
جَلَبَ	—	—	—	جَلَبَ	—	—	—
جَلَدٌ	—	—	—	جَلَدٌ	—	—	—
جَلَسَ	—	—	—	جَلَسَ	—	—	—
جَلَلٌ	—	—	—	جَلَلٌ	—	—	—
جَلَى	—	—	—	جَلَى	—	—	—
جَلِبٌ	—	—	—	جَلِبٌ	—	—	—
جَلِدٌ	—	—	—	جَلِدٌ	—	—	—
جَلِسٌ	—	—	—	جَلِسٌ	—	—	—
جَلِيدٌ	—	—	—	جَلِيدٌ	—	—	—
جَلِيسٌ	—	—	—	جَلِيسٌ	—	—	—
جَمَّ	—	—	—	جَمَّ	—	—	—
جَمَّدَ	—	—	—	جَمَّدَ	—	—	—
جَمَّرَ	—	—	—	جَمَّرَ	—	—	—
جَمَّشَ	—	—	—	جَمَّشَ	—	—	—
جَمَّعَ	—	—	—	جَمَّعَ	—	—	—
جَمَّلَ	—	—	—	جَمَّلَ	—	—	—
جَمَّى	—	—	—	جَمَّى	—	—	—
جَمَدٌ	—	—	—	جَمَدٌ	—	—	—
جَمَرٌ	—	—	—	جَمَرٌ	—	—	—
جَمَزَ	—	—	—	جَمَزَ	—	—	—
جَمَعَ	—	—	—	جَمَعَ	—	—	—
جَمَلٌ	—	—	—	جَمَلٌ	—	—	—
جَمَلَ	—	—	—	جَمَلَ	—	—	—
جَمَى	—	—	—	جَمَى	—	—	—
جَمِدٌ	—	—	—	جَمِدٌ	—	—	—
جَمِرٌ	—	—	—	جَمِرٌ	—	—	—
جَمِيعٌ	—	—	—	جَمِيعٌ	—	—	—
جَمِيلٌ	—	—	—	جَمِيلٌ	—	—	—
جَنَّ	—	—	—	جَنَّ	—	—	—
جَنَّدَ	—	—	—	جَنَّدَ	—	—	—
جَنَّسَ	—	—	—	جَنَّسَ	—	—	—
جَنَّفَ	—	—	—	جَنَّفَ	—	—	—
جَنَّى	—	—	—	جَنَّى	—	—	—
جَنَبٌ	—	—	—	جَنَبٌ	—	—	—
جَنَبَ	—	—	—	جَنَبَ	—	—	—
جَنَحَ	—	—	—	جَنَحَ	—	—	—
جَنَدٌ	—	—	—	جَنَدٌ	—	—	—
جَنَسَ	—	—	—	جَنَسَ	—	—	—
جَنَفٌ	—	—	—	جَنَفٌ	—	—	—
جَنَى	—	—	—	جَنَى	—	—	—
جَنِبٌ	—	—	—	جَنِبٌ	—	—	—
جَنِحٌ	—	—	—	جَنِحٌ	—	—	—
جَنِينٌ	—	—	—	جَنِينٌ	—	—	—

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Arm.	Hebr.	Arab.	Syr.	Arm.	Hebr.
—	—	—	—	١	ܐ	ա	א
—	—	—	—	٢	ܒ	բ	ב
—	—	—	—	٣	ܓ	գ	ג
—	—	—	—	٤	ܕ	դ	ד
—	—	—	—	٥	ܗ	ե	ה
—	—	—	—	٦	ܘ	զ	ו
—	—	—	—	٧	ܙ	է	ז
—	—	—	—	٨	ܚ	ը	ח
—	—	—	—	٩	ܛ	թ	ט
—	—	—	—	١٠	ܝ	ժ	י
—	—	—	—	٢٠	ܟ	ի	כ
—	—	—	—	٣٠	ܠ	լ	ל
—	—	—	—	٤٠	ܡ	խ	מ
—	—	—	—	٥٠	ܢ	ծ	נ
—	—	—	—	٦٠	ܣ	կ	ס
—	—	—	—	٧٠	ܥ	հ	ע
—	—	—	—	٨٠	ܦ	ձ	פ
—	—	—	—	٩٠	ܨ	ղ	צ
—	—	—	—	١٠٠	ܩ	ճ	ק
—	—	—	—	٢٠٠	ܪ	մ	ר
—	—	—	—	٣٠٠	ܫ	յ	ש
—	—	—	—	٤٠٠	ܬ	ն	ת
—	—	—	—	٥٠٠	ܬ̈	շ	ת׳
—	—	—	—	٦٠٠	ܟ̈	ո	כ׳
—	—	—	—	٧٠٠	ܦ̈	չ	פ׳
—	—	—	—	٨٠٠	ܨ̈	պ	צ׳
—	—	—	—	٩٠٠	ܩ̈	ջ	ק׳
—	—	—	—	١٠٠٠	ܫ̈	ռ	ש׳
—	—	—	—	٢٠٠٠	ܬ̈	ս	ת׳
—	—	—	—	٣٠٠٠	ܐ̈	վ	א׳
—	—	—	—	٤٠٠٠	ܒ̈	տ	ב׳
—	—	—	—	٥٠٠٠	ܓ̈	ր	ג׳
—	—	—	—	٦٠٠٠	ܕ̈	ց	ד׳
—	—	—	—	٧٠٠٠	ܗ̈	ւ	ה׳
—	—	—	—	٨٠٠٠	ܘ̈	փ	ו׳
—	—	—	—	٩٠٠٠	ܙ̈	ք	ז׳
—	—	—	—	١٠٠٠٠	ܚ̈	օ	ח׳
—	—	—	—	٢٠٠٠٠	ܛ̈	ֆ	ט׳

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
خَلَفَ	—	—	חָלַף
خَلَّلَ	—	—	חִלֵּל
خَلَمَ	أَسَّ	חַלְמָא	חֵלֶם
خَلَمَ	مُكَّمَ	חַלְמָא	חֵלֶם
خَلَفَ	مُنَّفَ	חַלְפָא	חֵלֶף
خَلَعَ	مُلَّعَ	חַלְעָא	חֵלְעָה
خَلَقَ	مُكَّمَ	חַלְקָא	חֵלֶק
خَلَسَ	مُكَّمَ	חַלְשָׁא	חֵלֶשׁ
خَنَا	—	—	חָנָא
خَنَكَ	—	חַנְכָּא	חֵנֶךְ
خَنَا	—	—	חָנָה
خَلَمَ	—	חַסְמָא	חֲסֻמָה
خَمَّ	مُمَّ	חַמְמָא	חַמָּה
خَبَسَ	مُمَّ	חַמְמָא	חֲמָמָה
خَبَقَ, خَبَصَ	مُمَّ, مُمَّ	חַמְרָא, חֲמָרָא	חֲמֹר
خَبَقَ	—	—	חָמַק
خَسَرَ	—	—	חָסֵר
خَبَسَ, خَبَشَ	مُمَّ	חַסְמָא	חֲסֻמָה
خَبَسَ	مُمَّ	חַסְמָא	חֲסֻמָה
خَبَتَ	—	—	חָתָה
خَطَفَ	مُمَّ	חַטְפָא	חֲטֻפָה
خَتَكَ	—	חַתְכָּא	חֲתֻכָה
خَنَ	مُمَّ	חַנְנָא	חֲנֻנָה
خَطَلَ	مُمَّ	חַטְלָא	חֲטֻלָה
خَطَمَ	—	—	חָטַם
خَطَفَ	مُمَّ	חַטְפָא	חֲטֻפָה
خَطَرَ	مُمَّ	חַטְרָא	חֲטֻרָה
خَشَّ	مُمَّ	חַשְׁשָׁא	חֲשָׁשָׁה
خَيَّ	—	—	חָיָה
خَكَلَ	—	—	חָכַל
خَكَمَ	مُمَّ	חַכְמָא	חֲכֻמָה
خَلَّ	مُمَّ	חַלְיָא	חֲלִי
خَلَبَ	مُمَّ	חַלְבָּא	חֲלָב
خَلَّ	مُمَّ	חַלְיָא	חֲלִי

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
ـَـ	ـَـ	ـַـ	ـַـ	ـَـ	ـَـ	ـַـ	ـַـ
ـِـ	ـِـ	ـִـ	ـִـ	ـِـ	ـِـ	ـִـ	ـִـ
ـُـ	ـُـ	ـֻـ	ـֻـ	ـُـ	ـُـ	ـֻـ	ـֻـ
ـْـ	ـْـ	ـְـ	ـְـ	ـْـ	ـْـ	ـְـ	ـְـ
ـًـ	—	—	—	ـًـ	—	—	—
ـٍـ	—	—	—	ـٍـ	—	—	—
ـٌـ	—	—	—	ـٌـ	—	—	—
ـّـ	ـّـ	—	—	ـّـ	ـّـ	—	—
ـّـَـ	ـّـَـ	—	—	ـّـَـ	ـّـَـ	—	—
ـّـِـ	ـّـِـ	—	—	ـّـِـ	ـّـِـ	—	—
ـّـُـ	ـّـُـ	—	—	ـّـُـ	ـّـُـ	—	—
ـّـًـ	—	—	—	ـّـًـ	—	—	—
ـّـٍـ	—	—	—	ـّـٍـ	—	—	—
ـّـٌـ	—	—	—	ـّـٌـ	—	—	—
ـَـا	ـَـا	ـָה	ـָה	ـَـا	ـَـا	ـָה	ـָה
ـِـي	ـِـي	ـִי	ـִי	ـِـي	ـِـي	ـִי	ـִי
ـُـو	ـُـو	ـוּ	ـוּ	ـُـو	ـُـو	ـוּ	ـוּ
ـَـى	ـَـى	ـָא	ـָא	ـَـى	ـَـى	ـָא	ـָא
ـَـٰ	—	—	—	ـَـٰ	—	—	—
ـَـٱ	—	—	—	ـَـٱ	—	—	—
ـٱ	—	—	—	ـٱ	—	—	—
ـَـۥ	—	—	—	ـَـۥ	—	—	—
ـِـۦ	—	—	—	ـِـۦ	—	—	—
ـُـۥ	—	—	—	ـُـۥ	—	—	—
ـَـۦ	—	—	—	ـَـۦ	—	—	—
ـَـۥ	—	—	—	ـَ

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
ـبَـ	ـܒَـ	ב	בַ	ـبَـ	ـܒَـ	ב	בַ
ـبِـ	ـܒِـ	ב	בִ	ـبِـ	ـܒِـ	ב	בִ
ـبُـ	ـܒُـ	ב	בֻ	ـبُـ	ـܒُـ	ב	בֻ
ـبْـ	ـܒْـ	ב	בְ	ـبْـ	ـܒْـ	ב	בְ
ـبّـ	ـܒّـ	בּ	בּ	ـبّـ	ـܒّـ	בּ	בּ
ـبًـ	ـܒًـ	בַ	בַ	ـبًـ	ـܒًـ	בַ	בַ
ـبٍـ	ـܒٍـ	בִ	בִ	ـبٍـ	ـܒٍـ	בִ	בִ
ـبٌـ	ـܒٌـ	בֻ	בֻ	ـبٌـ	ـܒٌـ	בֻ	בֻ
ـبَّـ	ـܒَّـ	בַּ	בַּ	ـبَّـ	ـܒَّـ	בַּ	בַּ
ـبِّـ	ـܒِّـ	בִּ	בִּ	ـبِّـ	ـܒِّـ	בִּ	בִּ
ـبُّـ	ـܒُّـ	בֻּ	בֻּ	ـبُّـ	ـܒُّـ	בֻּ	בֻּ
ـبْـ	ـܒْـ	ב	בְ	ـبْـ	ـܒْـ	ב	בְ
ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא	ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא
ـبِي	ـܒِي	בִי	בִי	ـبِي	ـܒِي	בִי	בִי
ـبُو	ـܒُو	בֻו	בֻו	ـبُو	ـܒُو	בֻו	בֻו
ـبَى	ـܒَى	בָא	בָא	ـبَى	ـܒَى	בָא	בָא
ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא	ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא
ـبَيْ	ـܒَيْ	בַי	בַי	ـبَيْ	ـܒَيْ	בַי	בַי
ـبَوْ	ـܒَوْ	בַו	בַו	ـبَوْ	ـܒَوْ	בַו	בַו
ـبَيِّ	ـܒَيِّ	בַּי	בַּי	ـبَيِّ	ـܒَيِّ	בַּי	בַּי
ـبَوِّ	ـܒَوِّ	בַּו	בַּו	ـبَوِّ	ـܒَوِّ	בַּו	בַּו
ـبَاْ	ـܒَاْ	בָאְ	בָאְ	ـبَاْ	ـܒَاْ	בָאְ	בָאְ
ـبِيْ	ـܒِيْ	בִיְ	בִיְ	ـبِيْ	ـܒِيْ	בִיְ	בִיְ
ـبُوْ	ـܒُوْ	בֻוְ	בֻוְ	ـبُوْ	ـܒُوْ	בֻוְ	בֻוְ
ـبَىْ	ـܒَىْ	בָאְ	בָאְ	ـبَىْ	ـܒَىْ	בָאְ	בָאְ
ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא	ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא
ـبَيْ	ـܒَيْ	בַי	בַי	ـبَيْ	ـܒَيْ	בַי	בַי
ـبَوْ	ـܒَوْ	בַו	בַו	ـبَوْ	ـܒَوْ	בַו	בַו
ـبَيِّ	ـܒَيِّ	בַּי	בַּי	ـبَيِّ	ـܒَيِّ	בַּי	בַּי
ـبَوِّ	ـܒَوِّ	בַּו	בַּו	ـبَوِّ	ـܒَوِّ	בַּו	בַּו
ـبَاْ	ـܒَاْ	בָאְ	בָאְ	ـبَاْ	ـܒَاْ	בָאְ	בָאְ
ـبِيْ	ـܒِيْ	בִיְ	בִיְ	ـبِيْ	ـܒِيْ	בִיְ	בִיְ
ـبُوْ	ـܒُوْ	בֻוְ	בֻוְ	ـبُوْ	ـܒُوْ	בֻוְ	בֻוְ
ـبَىْ	ـܒَىْ	בָאְ	בָאְ	ـبَىْ	ـܒَىْ	בָאְ	בָאְ
ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא	ـبَا	ـܒَا	בָא	בָא
ـبَيْ	ـܒَيْ	בַי	בַי	ـبَيْ	ـܒَيْ	בַי	בַי
ـبَوْ	ـܒَوْ	בַו	בַו	ـبَوْ	ـܒَوْ	בַו	בַו
ـبَيِّ	ـܒَيِّ	בַּי	בַּי	ـبَيِّ	ـܒَيِّ	בַּי	בַּי
ـبَوِّ	ـܒَوِّ	בַּו	בַּו	ـبَوِّ	ـܒَوِّ	בַּו	בַּו
ـبَاْ	ـܒَاْ	בָאְ	בָאְ	ـبَاْ	ـܒَاْ	בָאְ	בָאְ
ـبِيْ	ـܒِيْ	בִיְ	בִיְ	ـبِيْ	ـܒِيْ	בִיְ	בִיְ
ـبُوْ	ـܒُوْ	בֻוְ	בֻוְ	ـبُوْ	ـܒُوْ	בֻוְ	בֻוְ
ـبَىْ	ـܒَىْ	בָאְ	בָאְ	ـبَىْ	ـܒَىْ	בָאְ	בָאְ

Digitized by Google

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
*חָפַן	—	—	حَفَنَ
חָפַף	חֲפַף	—	حَفَّ
חָפַץ	—	—	خَفَضَ ,حَفَصَ
חָפַר I.	חֲפַר	—	حَفَرَ
חָפַר II.	—	ܚܦܪ	خَفِرَ
חָפַשׂ	חֲפַס	ܚܦܣ	—
חָפַשׁ	—	—	خَفَشَ
חָצַב	—	—	حَصَبَ
חָצָה	חֲצָא	—	خَصَى
חָצַב	—	ܚܨܦ	حَصِفَ
חָצַץ	חֲצַד	ܚܨܕ	خَضَدَ
חָצַר	חֲצַר	ܚܨܪ	حَصَرَ
חָקָה = חָקַק	—	—	—
חָקַק	—	—	هَقَّ
חָקַר	חֲקַר	ܚܩܪ	—
חָרָא ,חָרַא	—	—	خَرِئَ
חָרַב ,חָרֵב	חֲרַב	ܚܪܒ	خَرَبَ ,خَرِبَ
חָרַג	חֲרַג	ܚܪܓ	—
חָרַד	—	—	حَرَدَ
חָרַז = חָרַץ	—	—	حَرَزَ
חָרַט	—	ܚܪܛ	حَرَطَ
חָרַךְ	חֲרַךְ	ܚܪܟ	حَرَقَ
חָרַם	חֲרַם	ܚܪܡ	حَرَمَ
חָרַס ,חָרַשׂ	—	—	حَرَشَ
חָרַע	—	ܚܪܥ	حَرَعَ
חָרַף	—	ܚܪܦ	حَرَفَ ,حَرَفَ
חָרַץ	חֲרַץ	ܚܪܨ	حَرَصَ
חַרְצֹב	—	—	حَصْرَبَ
חָרַק	—	ܚܪܩ	حَرَقَ
חָרַר	—	ܚܪ	حَرَّ
חָרַשׁ	חֲרַשׁ	ܚܪܫ	حَرَثَ
חָרַת	חֲרַת	ܚܪܬ	خَرَتَ
חָשַׁךְ	חֲשַׁךְ	ܚܫܟ	—
חָשַׁב	—	—	خَسَفَ
חָשַׁב	חֲשַׁב	ܚܫܒ	حَسَبَ
חָשָׁה	—	—	حَشَى
—	חֲשַׁח	ܚܫܚ	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
חָשַׁךְ	חֲשַׁךְ	ܚܫܟ	حَسَكَ
חָשַׁל	חֲשַׁל	ܚܫܠ	حَسَلَ ,حَشَلَ
חָשַׁם	—	—	حَشَمَ
חָשַׁק	—	—	حَسَقَ
חָשַׁר	—	—	حَشَرَ
חָשַׁשׁ	—	—	حَشَّ
חָתָה	—	—	—
חָתַךְ	חֲתַךְ	—	—
חָתַל	—	—	—
חָתַם	חֲתַם	ܚܬܡ	حَتَمَ
חָתַן	חֲתַן	ܚܬܢ	حَتَنَ
חָתַת = חָסַת	—	—	حَتَفَ
חָתַר	—	—	—
חָתַת	—	—	—
I. טָאַב	טְאַב	—	—
טָבַב	—	ܛܒ	—
טָבַח	טְבַח	ܛܒܚ	طَبَخَ
טָבַל	טְבַל	ܛܒܠ ,ܛܦܠ	طَبَلَ
טָבַע ,טָמַע	טְבַע	ܛܒܥ	طَبَعَ
טָבַר	—	—	—
טָהַר	טַהַר	ܛܗܪ	ظَهَرَ
טוּב	טְאַב	ܛܒ ,ܛܝܒ	طَابَ
טָוָה	טְוָא	—	طَوَى
טוּחַ	—	—	طَاخَ
טוּל	—	—	طَالَ
טוּחַ	—	—	طَاقَ
I. טוּר = חִוֵּר	—	—	—
טוּשׁ	טוּשׁ	ܛܘܫ	—
טָחָה	—	—	طَحَّاً
טָחַן	טְחַן	ܛܚܢ	طَحَنَ
טָחַר	—	ܛܚܪ	طَحَرَ
טָיַן	טַיִן	ܛܝܢ	طِينٌ
טָלָא	טְלָא	—	—
טָלָה	—	ܛܠܐ	—
I. טָלַל	—	—	طَلَّ
II. טָלַל = צָלַל	טְלַל	ܛܠ	ظَلَّ

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
—	—	—	I. חֵת	—	—	—	בֹּקֶר
—	—	—	II. חֵת	—	—	—	בָּקָר
—	—	—	חֵת	—	—	—	בָּקָר
—	—	—	חֵת	—	—	—	בָּקָר
—	—	—

| Arab. | Syr. | Arab. | Hebr. | Aram. | Arab. | Hebr. | Aram. | Arab. | Syr. | Arab. | Hebr. | Aram. | Arab. | Syr. | Arab. | Hebr. | Aram. | Arab. | Syr

Arab.	Syr.	Arm.	Heb.	Arab.	Syr.	Arm.	Heb.
كَتَبَ	ܟܬܰܒ	ԳՐԵԼ	כָּתַב	كَتَبَ	ܟܬܰܒ	ԳՐԵԼ	כָּתַב
كَتَّبَ	ܟܰܬّܶܒ	ԳՐԱԳՐԵԼ	כִּתֵּב	كَتَّبَ	ܟܰܬّܶܒ	ԳՐԱԳՐԵԼ	כִּתֵּב
كَاتَبَ	ܟܳܬܶܒ	ԳՐԱԿՑԵԼ	—	كَاتَبَ	ܟܳܬܶܒ	ԳՐԱԿՑԵԼ	—
أَكْتَبَ	ܐܰܟܬّܶܒ	ՀԱՄՁԱՅՆԵԼ	—	أَكْتَبَ	ܐܰܟܬّܶܒ	ՀԱՄՁԱՅՆԵԼ	—
تَكَاتَبَ	ܬܶܟܬܳܒ	ԻՐԱՐ ԳՐԵԼ	—	تَكَاتَبَ	ܬܶܟܬܳܒ	ԻՐԱՐ ԳՐԵԼ	—
كُتِبَ	ܐܶܬܟܬّܰܒ	ԳՐՎԵԼ	נִכְתַּב	كُتِبَ	ܐܶܬܟܬّܰܒ	ԳՐՎԵԼ	נִכְתַּב
كُتِّبَ	ܐܶܬܟّܰܒ	ԳՐՎԱԾ ԼԻՆԵԼ	—	كُتِّبَ	ܐܶܬܟّܰܒ	ԳՐՎԱԾ ԼԻՆԵԼ	—
كُوتِبَ	ܐܶܬܟܳܬܰܒ	ԻՐԱՐ ԳՐՎԵԼ	—	كُوتِبَ	ܐܶܬܟܳܬܰܒ	ԻՐԱՐ ԳՐՎԵԼ	—
كِتَابٌ	ܟܬܳܒܳܐ	ԳԻՐՔ	סֵפֶר	كِتَابٌ	ܟܬܳܒܳܐ	ԳԻՐՔ	סֵפֶר
كُتَيِّبٌ	ܟܽܘܬܰܝܒܳܐ	ՓՈՔՐԻԿ ԳՈՒՆԴ	—	كُتَيِّبٌ	ܟܽܘܬܰܝܒܳܐ	ՓՈՔՐԻԿ ԳՈՒՆԴ	—
كَتِيبَةٌ	ܟܬܺܝܒܬܳܐ	ԳՈՒՆԴ	גְּדוּד	كَتِيبَةٌ	ܟܬܺܝܒܬܳܐ	ԳՈՒՆԴ	גְּדוּד
كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	ԳՐՈՂ	סוֹפֵר	كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	ԳՐՈՂ	סוֹפֵר
مَكْتَبٌ	ܡܰܟܬܰܒ	ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ	—	مَكْتَبٌ	ܡܰܟܬܰܒ	ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ	—
مَكْتَبَةٌ	ܡܰܟܬܰܒܬܳܐ	ԳՐԱԴԱՐԱՆ	—	مَكْتَبَةٌ	ܡܰܟܬܰܒܬܳܐ	ԳՐԱԴԱՐԱՆ	—
مَكْتُوبٌ	ܡܟܬܽܘܒ	ԳՐՎԱԾ	כָּתוּב	مَكْتُوبٌ	ܡܟܬܽܘܒ	ԳՐՎԱԾ	כָּתוּב

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
ـَـ	ـَـ	ـַـ	ַ	ـَـ	ـَـ	ـַـ	ַ
ـُـ	ـُـ	ـֻـ	ֻ	ـِـ	ـِـ	ـִـ	ִ
ـِـ	ـِـ	ـִـ	ִ	ـُـ	ـُـ	ـֻـ	ֻ
ـْـ	ـْـ	ـְـ	ְ	ـْـ	ـْـ	ـְـ	ְ
ـًـ	ـًـ	ـָּ	ָּ	ـًـ	ـًـ	ـָּ	ָּ
ـٍـ	ـٍـ	ـִּ	ִּ	ـٍـ	ـٍـ	ـִּ	ִּ
ـٌـ	ـٌـ	ـֻּ	ֻּ	ـٌـ	ـٌـ	ـֻּ	ֻּ
ـّـ	ـّـ	ـּ	ּ	ـّـ	ـّـ	ـּ	ּ
ـَا	ـَا	ـָה	ָה	ـَا	ـَا	ـָה	ָה
ـَى	ـَى	ـָי	ָי	ـَى	ـَى	ـָי	ָי
ـَو	ـَو	ـָו	ָו	ـَو	ـَو	ـָו	ָו
ـِى	ـِى	ـֵי	ֵי	ـِى	ـِى	ـֵי	ֵי
ـُو	ـُو	ـוֹ	וֹ	ـُو	ـُو	ـוֹ	וֹ
ـْا	ـْا	ـְה	ְה	ـْا	ـْا	ـְה	ְה
ـْى	ـْى	ـְי	ְי	ـْى	ـْى	ـְי	ְי
ـْو	ـْو	ـְו	ְו	ـْو	ـْو	ـְו	ְו
ـِيْ	ـِيْ	ـֵי	ֵי	ـِيْ	ـِيْ	ـֵי	ֵי
ـُوْ	ـُوْ	ـוֹ	וֹ	ـُوْ	ـُوْ	ـוֹ	וֹ
ـَاْ	ـَاْ	ـָה	ָה	ـَاْ	ـَاْ	ـָה	ָה
ـَيْ	ـَيْ	ـָי	ָי	ـَيْ	ـَيْ	ـָי	ָי
ـَوْ	ـَوْ	ـָו	ָו	ـَوْ	ـَوْ	ـָו	ָו
ـِيْ	ـِيْ	ـֵי	ֵי	ـِيْ	ـِيْ	ـֵי	ֵי
ـُوْ	ـُوْ	ـוֹ	וֹ	ـُوْ	ـُوْ	ـוֹ	וֹ
ـْاْ	ـْاْ	ـְה	ְה	ـْاْ	ـْاْ	ـְה	ְה
ـْيْ	ـْيْ	ـְי	ְי	ـْيْ	ـْيْ	ـְי	ְי
ـْوْ	ـْوْ	ـְו	ְו	ـْوْ	ـْوْ	ـְו	ְו
ـِيْ	ـِيْ	ـֵי	ֵי	ـِيْ	ـِيْ	ـֵי	ֵי
ـُوْ	ـُوْ	ـוֹ	וֹ	ـُوْ	ـُوْ	ـוֹ	וֹ
ـَّـ	ـَّـ	ـָּ	ָּ	ـَّـ	ـَّـ	ـָּ	ָּ
ـِّـ	ـِّـ	ـִּ	ִּ	ـِّـ	ـِّـ	ـִּ	ִּ
ـُّـ	ـُّـ	ـֻּ	ֻּ	ـُّـ	ـُّـ	ـֻּ	ֻּ
ـًّـ	ـًّـ	ـָּ	ָּ	ـًّـ	ـًّـ	ـָּ	ָּ
ـٍّـ	ـٍّـ	ـִּ	ִּ	ـٍّـ	ـٍّـ	ـִּ	ִּ
ـٌّـ	ـٌّـ	ـֻּ	ֻּ	ـٌّـ	ـٌّـ	ـֻּ	ֻּ
ـَّا	ـَّا	ـָּה	ָּה	ـَّا	ـَّا	ـָּה	ָּה
ـَّى	ـَّى	ـָּי	ָּי	ـَّى	ـَّى	ـָּי	ָּי
ـَّو	ـَّو	ـָּו	ָּו	ـَّو	ـَّو	ـָּו	ָּו
ـِّى	ـِّى	ـִּי	ִּי	ـِّى	ـِّى	ـִּי	ִּי
ـُّو	ـُّو	ـֻּו	ֻּו	ـُّو	ـُّو	ـֻּו	ֻּו
ـَّاْ	ـَّاْ	ـָּה	ָּה	ـَّاْ	ـَّاْ	ـָּה	ָּה
ـَّيْ	ـَّيْ	ـָּי	ָּי	ـَّيْ	ـَّيْ	ـָּי	ָּי
ـَّوْ	ـَّوْ	ـָּו	ָּו	ـَّوْ	ـَّوْ	ـָּו	ָּו
ـِّيْ	ـِّيْ	ـִּי	ִּי	ـِّيْ	ـِّيْ	ـִּי	ִּי
ـُّوْ	ـُّوْ	ـֻּו	ֻּו	ـُّوْ	ـُّوْ	ـֻּו	ֻּו
ـَّاْ	ـَّاْ	ـָּה	ָּה	ـَّاْ	ـَّاْ	ـָּה	ָּה
ـَّيْ	ـَّيْ	ـָּי	ָּי	ـَّيْ	ـَّيْ	ـָּי	ָּי
ـَّوْ	ـَّوْ	ـָּו	ָּו	ـَّوْ	ـَّوْ	ـָּו	ָּו
ـِّيْ	ـِّيْ	ـִּי	ִּי	ـِّيْ	ـِّيْ	ـִּי	ִּי
ـُّوْ	ـُّوْ	ـֻּו	ֻּו	ـُّوْ	ـُّوْ	ـֻּו	ֻּו
ـًـ	ـًـ	ـָּ	ָּ	ـًـ	ـًـ	ـָּ	ָּ
ـٍـ	ـٍـ	ـִּ	ִּ	ـٍـ	ـٍـ	ـִּ	ִּ
ـٌـ	ـٌـ	ـֻּ	ֻּ	ـٌـ	ـٌـ	ـֻּ	ֻּ
ـًا	ـًا	ـָּה	ָּה	ـًا	ـًا	ـָּה	ָּה
ـًى	ـًى	ـָּי	ָּי	ـًى	ـًى	ـָּי	ָּי
ـًو	ـًو	ـָּו	ָּו	ـًو	ـًو	ـָּו	ָּו
ـٍى	ـٍى	ـִּי	ִּי	ـٍى	ـٍى	ـִּי	ִּי
ـٌو	ـٌو	ـֻּו	ֻּו	ـٌو	ـٌو	ـֻּו	ֻּו
ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה	ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה
ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי	ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי
ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו	ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו
ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי	ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי
ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו	ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו
ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה	ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה
ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי	ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי
ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו	ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו
ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי	ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי
ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו	ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו
ـًـ	ـًـ	ـָּ	ָּ	ـًـ	ـًـ	ـָּ	ָּ
ـٍـ	ـٍـ	ـִּ	ִּ	ـٍـ	ـٍـ	ـִּ	ִּ
ـٌـ	ـٌـ	ـֻּ	ֻּ	ـٌـ	ـٌـ	ـֻּ	ֻּ
ـًا	ـًا	ـָּה	ָּה	ـًا	ـًا	ـָּה	ָּה
ـًى	ـًى	ـָּי	ָּי	ـًى	ـًى	ـָּי	ָּי
ـًو	ـًو	ـָּו	ָּו	ـًو	ـًو	ـָּו	ָּו
ـٍى	ـٍى	ـִּי	ִּי	ـٍى	ـٍى	ـִּי	ִּי
ـٌو	ـٌو	ـֻּו	ֻּו	ـٌو	ـٌو	ـֻּו	ֻּו
ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה	ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה
ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי	ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי
ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו	ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו
ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי	ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי
ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו	ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו
ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה	ـًاْ	ـًاْ	ـָּה	ָּה
ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי	ـًيْ	ـًيْ	ـָּי	ָּי
ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו	ـًوْ	ـًوْ	ـָּו	ָּו
ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי	ـٍيْ	ـٍيْ	ـִּי	ִּי
ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו	ـٌوْ	ـٌوْ	ـֻּו	ֻּו

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
بَاتَ	ܒܳܬ	בָּת	בָּת	لَبَّ	ܠܒ	לָב	לֵב
بَاتِر	—	—	—	لَبَّة	—	—	—
بَاطِن	ܒܛܺܝܢ	בָּטִין	בָּטֵן	لَبَّن	ܠܒܢ	לָבַן	לָבַן
بَاطِيَة	ܒܛܝܬ	בָּטִית	בַּת	لَبَّنَة	ܠܒܢܬ	לָבִנָּה	לְבֵנָה
بَاع	ܒܥ	בָּע	בָּעַט	لَبَّنِيّ	ܠܒܢܝ	לָבְנִי	לְבָנוֹן
بَاعَ	ܒܥ	בָּע	בָּעַר	لَبَّى	ܠܒܐ	לָבָא	לָבָא
بَاغ	ܒܥ	בָּע	בָּעַר	لَبَّى (لَبَّة)	ܠܒܐ	לָבָא	לָבָא
بَاغَة	ܒܥܬ	בָּעִית	בְּעוּתָה	لَتَّ	ܠܬ	לָת	לָת
بَاغِيَة	ܒܥܝܬ	בָּעִית	בְּעוּתָה	لَتَّ	ܠܬ	לָת	לָת
بَاقِلَّى	ܒܩܠܐ	בָּקְלָא	בָּקְלָה	لَتَّة	ܠܬܬ	לָתִית	לְתִיתָה
بَاقِيَة	ܒܩܝܬ	בָּקִית	בְּקִיָּה	لَثَّ	ܠܬ	לָת	לָת
بَاكُورَة	ܒܟܘܪܬ	בָּכוּרָא	בִּכּוּרָה	لَثَّة	ܠܬܬ	לָתִית	לְתִיתָה
بَاكِيَة	ܒܟܝܬ	בָּכִית	בְּכִיָּה	لَثَغَ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَالَ	ܒܐܠ	בָּאל	בָּאַל	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَالِغ	ܒܠܺܝܓ	בָּלִיג	בָּלִיג	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَالِيَة	ܒܠܝܬ	בָּלִית	בְּלִיָּה	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَانَ	ܒܢ	בָּן	בָּנָה	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَانَة	ܒܢܬ	בָּנִית	בְּנִיָּה	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَانِيَة	ܒܢܝܬ	בָּנִית	בְּנִיָּה	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَاهَ	ܒܗ	בָּה	בָּהָה	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَاهِر	ܒܗܺܝܪ	בָּהִיר	בָּהִיר	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَاهِظ	ܒܗܺܝܛ	בָּהִיט	בָּהִיט	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَاهِظَة	ܒܗܺܝܛܬ	בָּהִיטִית	בְּהִיטוּת	لَثَغ	ܠܬܥ	לָתַע	לָתַע
بَاهِيَة	ܒܗܝܬ	בָּהִית	בְּהִיָּה

Arab.	Syr.	Arm.	Hebr.	Arab.	Syr.	Arm.	Hebr.
١	ܐ	ա	א	١٠	ܝ	ժ	י
٢	ܒ	բ	ב	٢٠	ܟ	ի	כ
٣	ܓ	գ	ג	٣٠	ܠ	լ	ל
٤	ܕ	դ	ד	٤٠	ܡ	խ	מ
٥	ܗ	ե	ה	٥٠	ܢ	ծ	נ
٦	ܘ	զ	ו	٦٠	ܣ	կ	ס
٧	ܙ	է	ז	٧٠	ܥ	հ	ע
٨	ܚ	ը	ח	٨٠	ܦ	ձ	פ
٩	ܛ	թ	ט	٩٠	ܨ	ղ	צ
١٠	ܝ	ժ	י	١٠٠	ܩ	ճ	ק
٢٠	ܟ	ի	כ	٢٠٠	ܪ	մ	ר
٣٠	ܠ	լ	ל	٣٠٠	ܫ	յ	ש
٤٠	ܡ	խ	מ	٤٠٠	ܬ	ն	ת
٥٠	ܢ	ծ	נ	٥٠٠	ܬ	շ	ת
٦٠	ܣ	կ	ס	٦٠٠	ܬ	ո	ת
٧٠	ܥ	հ	ע	٧٠٠	ܬ	չ	ת
٨٠	ܦ	ձ	פ	٨٠٠	ܬ	պ	ת
٩٠	ܨ	ղ	צ	٩٠٠	ܬ	ջ	ת
١٠٠	ܩ	ճ	ק	١٠٠٠	ܬ	ռ	ת
٢٠٠	ܪ	մ	ר	٢٠٠٠	ܬ	ս	ת
٣٠٠	ܫ	յ	ש	٣٠٠٠	ܬ	վ	ת
٤٠٠	ܬ	ն	ת	٤٠٠٠	ܬ	տ	ת
٥٠٠	ܬ	շ	ת	٥٠٠٠	ܬ	ր	ת
٦٠٠	ܬ	ո	ת	٦٠٠٠	ܬ	ց	ת
٧٠٠	ܬ	չ	ת	٧٠٠٠	ܬ	ւ	ת
٨٠٠	ܬ	պ	ת	٨٠٠٠	ܬ	փ	ת
٩٠٠	ܬ	ջ	ת	٩٠٠٠	ܬ	ք	ת
١٠٠٠	ܬ	ռ	ת	١٠٠٠٠	ܬ	օ	ת
٢٠٠٠	ܬ	ս	ת	٢٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٣٠٠٠	ܬ	վ	ת	٣٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
٤٠٠٠	ܬ	տ	ת	٤٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٥٠٠٠	ܬ	ր	ת	٥٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٦٠٠٠	ܬ	ց	ת	٦٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
٧٠٠٠	ܬ	ւ	ת	٧٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٨٠٠٠	ܬ	փ	ת	٨٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٩٠٠٠	ܬ	ք	ת	٩٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
١٠٠٠٠	ܬ	օ	ת	١٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٢٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת	٢٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٣٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת	٣٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
٤٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת	٤٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٥٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת	٥٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٦٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת	٦٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
٧٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת	٧٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٨٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת	٨٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٩٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת	٩٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
١٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת	١٠٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٢٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת	٢٠٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٣٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת	٣٠٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
٤٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת	٤٠٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٥٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת	٥٠٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٦٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת	٦٠٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
٧٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת	٧٠٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת
٨٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת	٨٠٠٠٠٠٠	ܬ	ֆ	ת
٩٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת	٩٠٠٠٠٠٠	ܬ	ևև	ת
١٠٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת	١٠٠٠٠٠٠٠	ܬ	իւ	ת

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
تَبَرَ	ܬܒܪ	תְּבַר	I. תבר	تَبِعَ	ܬܒܥ	תְּבַע	I. תבע
تَبَّرَ	ܬܒܪ	תַּבַּר	II. תבר	تَتَبَّعَ	ܬܬܒܥ	תְּתַבַּע	II. תבע
تَبِعَ	ܬܒܥ	תְּבַע, תְּבִיעַ	I. תבע	تَتَبَّعَ	ܬܬܒܥ	תְּתַבַּע	II. תבע
تَتَبَّعَ	ܬܬܒܥ	—	II. תבע	تَتَبَّعَ	ܬܬܒܥ	—

Arab.	Syr.	Arab.	Heb.	Arab.	Syr.	Arab.	Syr.	Arab.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
—	—	—	II. בְּחַר
—	—	—	בָּחוּר
تَفَتَّشَ	ܒܰܚܫ	בְּחַשׁ	בְּחַשׁ
سَاءَ	ܫܰܐ	שְׁאָה	שָׁאָה
—	ܫܰܐ	שְׁוָה	שָׁוָה
سَبَّ	—	שְׁבָא	שָׁבָא
شَبَكَ	ܫܒܰܟ	שְׁבַךְ	שָׁבַךְ
شَبَلَ	ܫܒܰܠ	שְׁבַל	שָׁבַל
—	ܫܒܰܪ	שְׁבַר	שָׁבַר
سَجَدَ	ܫܓܰܕ	שְׁגַד	שָׁגַד
سَجَلَ	ܫܓܰܠ	שְׁגַל	שָׁגַל
—	—	שְׁגַר	I. שָׁגַר
—	—	שְׁגַר	II. שָׁגַר
—	ܫܓܰܪ	שְׁדַר	I. שָׁדַר
شَجَرَ	ܫܰܪ	שְׁדַר	II. שָׁדַר
سَكَّ	ܫܰܕ	שְׁדָא	שָׁדָא
—	ܫܰܕ	שְׁדַד	שָׁדַד
سَكَنَ	ܫܰܪ	שְׁרָא	*שָׁרַם
—	ܫܪܰܐ	שְׁרַר	שָׁרַר
سَهَرَ	ܫܗܰܪ, ܫܗܰܪ	שְׁהַר	*שָׁרַר
سَاءَ	ܫܰܐ	שְׁוָא (= זוּחַ)	שָׁרַר
سَيَّحَ	ܫܰܚ	שְׁוַח	I. שָׁוַח
سَاحَ	ܫܰܚ	שְׁוַח	II. שָׁוַח
وَسَدَ	ܫܰܕ	שְׁוַר	שָׁוַר
—	—	שְׁוַר (= הָוַר)	שָׁוַר
سَحَا, شَاكَ	شَحَا (?)	שְׁחַח (?)	שָׁחַח
—	ܫܚܰܐ	שְׁחָא	שָׁחָא
—	ܫܚܰܐ	שְׁחַח	שָׁחַח
—	ܫܚܰܐ, ܫܚܰܝ	שְׁחַט	שָׁחַט
	ه.	בְּטַח	
—	—	שְׁחַר	שָׁחַר
تَسَعَ	ܫܰܥ	שְׁעַע	I. שָׁעַע
—	ܫܰܥ, ܫܰܝ	שְׁעַע	II. שָׁעַע
سَارَ	ه.	שְׁרַר	I. שָׁרַר
		זְעַר	
—	—	—	II. שָׁרַר
			שָׁתָה

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
سَحَبَ	ܫܚܰܒ	שְׁחַב	שָׁחַב
سَحَا	ܫܚܰܐ	שְׁחָא	שָׁחָא
سَحَفَ	ܫܚܰܦ	שְׁחַף	שָׁחַף
تَجَرَ	ܫܚܰܪ	שְׁחַר	שָׁחַר
ه.	ܫܚܰܪ		I. שָׁחַר
—	—	שְׁטַח	שָׁטַח
—	—	שְׁיָר	שָׁיַר
طَيْنٌ	ܛܺܝܢ	שְׁיַן, שְׁנַן	שָׁיַן
سَارَ	ܣܳܪ	שְׁיַר (שׁוּר)	שָׁיַר
—	—	שְׁכַח	שָׁכַח
سَاقَ	ܫܩܰܠ	שְׁכַל	שָׁכַל
—	ܫܟܰܚ	שְׁכַל	שָׁכַל
سَكَنَ	ܫܟܰܢ	שְׁכַן	I. שָׁכַן
—	—	שְׁכַן	II. שָׁכַן
سَكَرَ	ܫܟܰܪ	שְׁכַר	שָׁכַר
سَكَتَ	ܫܟܰܬ	שְׁכַת	שָׁכַת
شَلَا	—	שְׁלָא	שָׁלָא
صَلَدَ	—	שְׁלַד	שָׁלַד
—	ܫܠܰܚ	שְׁלַח	שָׁלַח
سَلَكَ	ܫܠܰܟ	שְׁלַח	שָׁלַח
شَالَ	—	שְׁלַל	I. שָׁלַל
سَلَّ	—	שְׁלַל (שְׁלָא)	II. שָׁלַל
—	—	—	*שָׁלַם
سَلَخَ	ܫܠܰܚ	שְׁלַף	I. שָׁלַף
سَلَفَ	ܫܠܰܦ	שְׁלַף	II. שָׁלַף
—	ܫܠܰܚ	שְׁלַח	שָׁלַח
سَلَكَ	ܫܠܰܟ		
—	—	שְׁמַד	*שָׁמַד
—	—	שְׁמַיִם	שָׁמַיִם
سَمَّ	ܫܡܰܥ	שְׁמַם	שָׁמַם
شَمَّ	ܫܡܰܥ	שְׁמַע	שָׁמַע
—	ܫܡܰܪ	שְׁמַר	שָׁמַר
سَمَّ	ܫܡܰܪ	שְׁמַר (אֲמַר)	*שָׁמַר (אָמַם)
سَنَمَ	ܫܢܰܡ	שְׁנַם	שָׁנַם
شَمَّ	ܫܡܰܥ	שְׁנַן	שָׁנַן
—	ܫܢܰܐ	שְׁנַר	שָׁנַר
سَنَا, سَنَّ	ه.	שְׁנָרוּ	שָׁנָרוּ
—	—	—	שָׁסַע

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Arab.	Heb.	Aram.	Syr.	Arab.	Aram.	Heb.
جَنَى، جَنَا	—	—	—	جْנָא	—	—	גְּנָא	—
جَنَى	—	—	—	גְּנָא (גְּנָה)	—	—	גְּנָא	—
جَنَى	—	—	—	גְּנָא	—	—	גְּנָא	—
جَنَى، جَنَّى	—	—	—	גְּנָא	—	—	גְּנָא	—
جَنَى (I)	—	—	—	גְּנָא	—	—	גְּנָא	—
جَنَى

Arab.	Syr.	Arm.	Hebr.	Arab.	Syr.	Arm.	Hebr.
ـبَـ	ـܒ	ա	בַ	ـبَّـ	ـܒّ	աւ	בַּ
ـبِـ	ـܒ	ի	בִ	ـبِّـ	ـܒّ	իւ	בִּ
ـبُـ	ـܒ	ու	בֻ	ـبُّـ	ـܒّ	ոււ	בֻּ
ـبْـ	ـ̇	ո.	בְ	ـبْبَـ	ـ̇ܒ	ոա	בְבַ
ـبْبِـ	ـ̇ܒ	ոի	בְבִ	ـبْبُـ	ـ̇ܒ	ոու	בְבֻ
ـبْبْـ	ـ̇ܒ̇	ոո.	בְבְ	ـبَا	ـܒܵ	աա	בָא
ـبَيْـ	ـܒ̰	այ	בַי	ـبِيْـ	ـܒ̰	իյ	בִי
ـبُوْـ	ـܒ̰	ուվ	בֻו	ـبَوْـ	ـܒ̰	ավ	בָו
ـبْبَا	ـ̇ܒܵ	ոաա	בְבָא	ـبْبِيْـ	ـ̇ܒ̰	ոիյ	בְבִי
ـبْبُوْـ	ـ̇ܒ̰	ոուվ	בְבֻו	ـبْبَوْـ	ـ̇ܒ̰	ոավ	בְבָו
ـبَـ	ـܒ	ա	בַ	ـبَّـ	ـܒّ	աւ	בַּ
ـبِـ	ـܒ	ի	בִ	ـبِّـ	ـܒّ	իւ	בִּ
ـبُـ	ـܒ	ու	בֻ	ـبُّـ	ـܒّ	ոււ	בֻּ
ـبْـ	ـ̇	ո.	בְ	ـبْبَـ	ـ̇ܒ	ոա	בְבַ
ـبْبِـ	ـ̇ܒ	ոի	בְבִ	ـبْبُـ	ـ̇ܒ	ոու	בְבֻ
ـبْبْـ	ـ̇ܒ̇	ոո.	בְבְ	ـبَا	ـܒܵ	աա	בָא
ـبَيْـ	ـܒ̰	այ	בַי	ـبِيْـ	ـܒ̰	իյ	בִי
ـبُوْـ	ـܒ̰	ուվ	בֻו	ـبَوْـ	ـܒ̰	ավ	בָו
ـبْبَا	ـ̇ܒܵ	ոաա	בְבָא	ـبْبِيْـ	ـ̇ܒ̰	ոիյ	בְבִי
ـبْبُوْـ	ـ̇ܒ̰	ոուվ	בְבֻו	ـبْبَوْـ	ـ̇ܒ̰	ոավ	בְבָו

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—
فَعَلَ، فَعِلَ	فْعَلْ	פְּעַל	פָּעַל	فَعَلَ، فَعِلَ	فْعَلْ	פְּעַל	פָּעַל
فَعَلَ	فْعَلْ	פְּעַל	פָּעַל	فَعَلَ	فْعَلْ	פְּעַל	פָּעַל
فَعَلَ (مع ض)	فْعَلْ	פְּעַל (עִם פ)	—	فَعَلَ (مع ض)	فْعَلْ	פְּעַל (עִם פ)	—
فَعَلَ	فْعَلْ	פְּעַל	פָּעַל	فَعَلَ	فْعَلْ	פְּעַל	פָּעַל

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
قَتَلَ	ܩܛܰܠ	קְטַל, קְטַל	קָטַל	قَتَلَ	ܩܛܰܠ	קְטַל, קְטַל	קָטַל
—	—	—	—	—	—	—	—
قَتْلٌ	ܩܛܠ	קְטַל	קֶטֶל	قَتْلٌ	ܩܛܠ	קְטַל	קֶטֶל
قَتَلَا	ܩܛܰܠ	קְטַל	קָטַל	قَتَلَا	ܩܛܰܠ	קְטַל	קָטַ

Arab.	Syr.	Arām.	Heb.	Ar. ab.	Syr.	Arām.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
فَعَلَ	ܦܥܰܠ	פְּעַל	II. פִּעֵל	فُعِّلَ	—	פְּעִיל	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Arum.	Hebr.	Arab.	Syr.	Arum.	Hebr.
—	ܒ	ב	בּ	ب	ܒ	ב	בּ
ت، ة	ܬ	ת	תּ	ت، ة	ܬ	ת	תּ
ث	ܬ̰	ת̇	תּ֫	ث	ܬ̰	ת̇	תּ֫
ج	ܓ	ג	גּ	ج	ܓ	ג	גּ
ح	ܚ	ח	חּ	ح	ܚ	ח	חּ
خ	ܟ̰	כ̇	כּ֫	خ	ܟ̰	כ̇	כּ֫
د	ܕ	ד	דּ	د	ܕ	ד	דּ
ذ	ܕ̰	ד̇	דּ֫	ذ	ܕ̰	ד̇	דּ֫
ر	ܪ	ר	רּ	ر	ܪ	ר	רּ
ز	ܙ	ז	זּ	ز	ܙ	ז	זּ
س	ܣ	ס	סּ	س	ܣ	ס	סּ
ش	ܫ	ש	שּׁ	ش	ܫ	ש	שּׁ
ص	ܨ	צ	צּ	ص	ܨ	צ	צּ
ض	ܥ̰	ע̇	עּ֫	ض	ܥ̰	ע̇	עּ֫
ط	ܛ	ט	טּ	ط	ܛ	ט	טּ
ظ	ܛ̰	ט̇	טּ֫	ظ	ܛ̰	ט̇	טּ֫
ع	ܥ	ע	עּ	ع	ܥ	ע	עּ
غ	ܥ̰	ע̇	עּ֫	غ	ܥ̰	ע̇	עּ֫
ف	ܦ	פ	פּ	ف	ܦ	פ	פּ
ق	ܩ	ק	קּ	ق	ܩ	ק	קּ
ك	ܟ	כ	כּ	ك	ܟ	כ	כּ
ل	ܠ	ל	לּ	ل	ܠ	ל	לּ
م	ܡ	מ	מּ	م	ܡ	מ	מּ
ن	ܢ	נ	נּ	ن	ܢ	נ	נּ
ه	ܗ	ה	הּ	ه	ܗ	ה	הּ
و	ܘ	ו	וּ	و	ܘ	ו	וּ
ي	ܝ	י	יּ	ي	ܝ	י	יּ
ء	ܐ	א	אּ	ء	ܐ	א	אּ
ا	ܐ	א	אּ	ا	ܐ	א	אּ
ى	ܐ	א	אּ	ى	ܐ	א	אּ
ئ	ܝ	י	יּ	ئ	ܝ	י	יּ
ؤ	ܘ	ו	וּ	ؤ	ܘ	ו	וּ
ة	ܗ	ה	הּ	ة	ܗ	ה	הּ
ـا	ـܐ	ـא	ـא	ـا	ـܐ	ـא	ـא
ـى	ـܐ	ـא	ـא	ـى	ـܐ	ـא	ـא
ـئ	ـܝ	ـי	ـי	ـئ	ـܝ	ـי	ـי
ـؤ	ـܘ	ـו	ـו	ـؤ	ـܘ	ـו	ـו
ـة	ـܗ	ـה	ـה	ـة	ـܗ	ـה	ـה
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـَ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـَ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـُ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـُ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـِ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـِ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـْ	ـ	ـ	ـ	ـْ	ـ	ـ	ـ
ـّ	ـ	ـ	ـ	ـّ	ـ	ـ	ـ
ـً	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـً	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٌ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٌ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٍ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٍ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٰ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٰ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٱ	ـ	ـ	ـ	ـٱ	ـ	ـ	ـ
ـٓ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٓ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٔ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٔ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٕ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٕ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٖ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٖ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٗ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٗ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـ٘	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـ٘	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٙ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٙ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٚ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٚ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٛ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٛ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٜ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٜ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٝ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٝ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٞ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٞ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٟ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٟ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٮ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٮ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٯ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٯ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٹ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٹ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٺ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٺ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٻ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٻ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـټ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـټ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٽ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٽ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـپ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـپ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٿ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٿ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـڀ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـڀ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٹ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٹ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٽ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٽ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٿ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٿ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـڀ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـڀ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٹ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٹ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٽ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٽ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـٿ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـٿ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫
ـڀ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫	ـڀ	ـ̰	ـ̇	ـּ֫

Digitized by Google

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
*צָהַב	—	—	ضَابَ
צָהִד	צְהִד	ܨܗܺܕ	صَادَ
צָהָה	צְהָא	ܨܗܳܐ	وَصَّى
צָהַח	צְהַח	ܨܗܰܚ	صَاحَ
צָהַל	צְהַל	ܨܗܰܠ	ضَلَّ
צָהַם	צְהַם	ܨܗܰܡ	صَامَ
צָהַל	—	—	صَاغَ
צָהַת	צְהַת, טְהַת	ܛܗܰܬ	طَافَ (طُوفَانٌ)
צָהִץ	צְהִץ	ܨܗܺܨ	وَصَّصَ
צָהִק I.	צְהִק	ܨܗܺܩ	ضَاقَ
צָהִק II.	—	—	—
צָהִק III.	—	—	—
צָהִר	צְהִר	ܨܗܺܪ	صَارَ, صَرَّرَ
צוּת	—	—	—
צָחָה	צְחִי, צְחָהָא	ܨܚܺܝ	صَحَا
צָחַח	צַחְצַח	ܨܚܺܨ	صَحَّ, صَحَّ
צָחַן	צְחַן	ܨܚܶܢ	سَنَحَ, صَنَحَ
צָחַק	צְחַק	ܨܚܶܩ	ضَحَكَ
צָחַר	צְחַר	ܨܚܶܪ	صَحَرَ
צָיָה	טְוָא	ܛܘܳܐ	—
צִיר	—	—	صَارَ
—	אְלָא	ܐܶܠ	صَلَا
צָלָה	—	—	صَلَا
צָלַח	צְלַח	ܨܠܶܚ	صَلَحَ, زَلَحَ
צָלַל I.	צְלַל	ܨܠܶܠ	صَلَّ
צָלַל II.	טְלַל	ܛܠܶܠ	ظَلَّ
צָלַל III.	צְלַל	ܨܠܶܠ	صَلَّ
*צָלַם	—	—	صَنَمَ
צָלַע	צְלָא, עֲלַע	ܨܠܺܥ, ܥܠܺܥ	ضَلَعَ
צָלַף	צְלַף	ܨܠܶܦ	صَلَفَ
צָלַק	צְלַק	—	صَلَقَ
צָמָא	—	—	ظَمِئَ
צָמַד	צְמַד	ܨܡܺܕ	ضَمَدَ
צָמַח	צְמַח	ܨܡܺܚ	—
צָמַם	צְמְצֵם, צְמַם	—	صَمَّ, ضَمَّ
צָמַק	צְמַק	—	صَمَقَ
צָמַר	עְמַר	ܥܡܺܪ	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
צָמַת	צְמַת	ܨܡܰܬ	صَمَتَ
צָנָא	—	—	ضَانَ, ضَنَا
צָנַח	גְּנַח	—	صَنَحَ (؟) جَنَحَ
צָנַם	קְנַם, אְנַם	ܩܢܰܡ	صَنَمَ
צָנַן I.	צְנַן	—	صَنَّ
צָנַן II.	—	—	—
צָנַן III.	צְנַן	—	—
צָנַן IV.	טְנָא	—	صَنَّ
צָנַף	כְּנַף	ܟܢܰܦ	—
צָנַק	צְנַק	—	صَنَفَ
צָנַק	—	—	زَنَقَ, ضَنَكَ
צָנַר	צְנַר	—	صَنَرَ
צָנַת	—	—	—
צָעַד	—	—	صَعِدَ
צָעָה	—	—	صَغَى
צָעַן	טְעַן	ܛܥܰܢ	ظَعَنَ
צָעַף	—	—	ضَعَفَ
צָעַק	צְעַק	—	صَعِقَ
צָעַר	צְעַר	ܨܥܰܪ, ܙܥܰܪ	صَغُرَ
צָפַד	צְפַד	ܨܦܰܕ	صَفَدَ
צָפָה I.	צְפִי	ܨܦܺܐ	صَفَى
צָפָה II.	צְפָא	ܨܦܳܐ	—
צָפַח	סְפַח	ܨܦܰܚ	صَفَحَ
צָפַן	—	—	—
צָפַע I.	צְפַע	—	ضَفَعَ, دَفَعَ
צָפַע II.	—	—	سَفَعَ (؟)
צָפַף	—	—	—
צָפַר I.	צְפַר	ܨܦܰܪ	ضَفَرَ
צָפַר II.	צְפַר, טְפַר	ܛܦܰܪ	ظَفَرَ
צָפַת	צְפַת	ܨܦܰܬ, ܙܦܰܬ	وَصَفَ
צָקַל	—	—	عَقَلَ
צָרַב	צְרַב	—	—
צָרָה	צְרָא	ܨܪܳܐ	ضَرَا
צָרַד	—	—	صَرَدَ
צָרַח I.	צְרַח	—	صَرَحَ
צָרַח II.	צְרַח	ܨܪܰܚ	صَرَخَ
צָרַךְ	צְרַךְ	ܨܪܰܟ	صَرَكَ

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
قَتَلَ	ܩܛܠ	קטל	קָטַל	قَتْل	ܩܛܠ	קטל	קֶטֶל
قَتَّلَ	ܩܛܠ	קטל	קִטֵּל	قَتَّال	ܩܛܠ	קטל	קַטָּל
قَاتَلَ	ܩܛܠ	קטל	קָטַל	قِتَال	ܩܛܠ	קטל	קְטָל
تَقَاتَلَ	ܩܛܠ	קטל	נִקְטַל	تَقَاتُل	ܩܛܠ	קטל	נִקְטָל
اِقْتَتَلَ	ܩܛܠ	קטל	נִקְטַל	اِقْتِتَال	ܩܛܠ	קטל	נִקְטָל
اِنْقَتَلَ	ܩܛܠ	קטל	נִקְטַל	اِنْقِتَال	ܩܛܠ	קטל	נִקְטָל
اِسْتَقْتَلَ	ܩܛܠ	קטל	הִתְקַטֵּל	اِسْتِقْتَال	ܩܛܠ	קטל	הִתְקַטָּל
قَاتِل	ܩܛܠ	קטל	קוֹטֵל	قَاتِلِيَّة	ܩܛܠ	קטל	קוֹטְלוּת
مَقْتُول	ܩܛܠ	קטל	קָטוּל	مَقْتُولِيَّة	ܩܛܠ	קטל	קָטוּלוּת
قَتَلَ	ܩܛܠ	קטל	קָטַל	قَتْل	ܩܛܠ	קטל	קֶטֶל
قَتَّلَ	ܩܛܠ	קטל	קִטֵּל	قَتَّال	ܩܛܠ	קטל	קַטָּל
قَاتَلَ	ܩܛܠ	קטל	קָטַל	قِتَال	ܩܛܠ	קטל	קְטָל
تَقَاتَلَ	ܩܛܠ	קטל	נִקְטַל	تَقَاتُل	ܩܛܠ	קטל	נִקְטָל
اِقْتَتَلَ	ܩܛܠ	קטל	נִקְטַל	اِقْتِتَال	ܩܛܠ	קטל	נִקְטָל
اِنْقَتَلَ	ܩܛܠ	קטל	נִקְטַל	اِنْقِتَال	ܩܛܠ	קטל	נִקְטָל
اِسْتَقْتَلَ	ܩܛܠ	קטל	הִתְקַטֵּל	اِسْتِقْتَال	ܩܛܠ	קטל	הִתְקַטָּל
قَاتِل	ܩܛܠ	קטל	קוֹטֵל	قَاتِلِيَّة	ܩܛܠ	קטל	קוֹטְלוּת
مَقْتُول	ܩܛܠ	קטל	קָטוּל	مَقْتُولِيَّة	ܩܛܠ	קטל	קָטוּלוּת

Digitized by Google

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
קטר	קְטַר	ܩܛܰܪ	قَطَرَ
קטר II	קְטַר	ܩܛܰܪ	قَتَرَ
קטר I	קְטַר	ܩܛܰܪ	قَطَّرَ
קטר II	קְטַר	ܩܛܰܪ	قَطَّرَ رَأْسَ رُمْحٍ
קטר I	קְטַר	ܩܛܰܪ	قَطَرَ
קטר

Arab.	Syr.	Aram	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
كَتَبَ	ܟܬܰܒ	כְּתַב	כָּתַב	كَتَبَ	ܟܬܰܒ	כְּתַב	כָּתַב
كَتَبُوا	ܟܬܰܒܘ	כְּתַבוּ	כָּתְבוּ	كَتَبُوا	ܟܬܰܒܘ	כְּתַבוּ	כָּתְבוּ
كَتَبَتْ	ܟܬܰܒܬ	כְּתַבַת	כָּתְבָה	كَتَبَتْ	ܟܬܰܒܬ	כְּתַבַת	כָּתְבָה
كَتَبْنَ	ܟܬܰܒܢ	כְּתַבָן	כָּתַבְנָה	كَتَبْنَ	ܟܬܰܒܢ	כְּתַבָן	כָּתַבְנָה
كَتَبْتَ	ܟܬܰܒܬ	כְּתַבְתָּ	כָּתַבְתָּ	كَتَبْتَ	ܟܬܰܒܬ	כְּתַבְתָּ	כָּתַבְתָּ
كَتَبْتُمْ	ܟܬܰܒܬܘܢ	כְּתַבְתּוֹן	כְּתַבְתֶּם	كَتَبْتُمْ	ܟܬܰܒܬܘܢ	כְּתַבְתּוֹן	כְּתַבְתֶּם
كَتَبْتُنَّ	ܟܬܰܒܬܝܢ	כְּתַבְתִּין	כְּתַבְתֶּן	كَتَبْتُنَّ	ܟܬܰܒܬܝܢ	כְּתַבְתִּין	כְּתַבְתֶּן
كَتَبْتُ	ܟܬܰܒܬ	כְּתַבִת	כָּתַבְתִּי	كَتَبْتُ	ܟܬܰܒܬ	כְּתַבִת	כָּתַבְתִּי
كَتَبْنَا	ܟܬܰܒܢ	כְּתַבְנָא	כָּתַבְנוּ	كَتَبْنَا	ܟܬܰܒܢ	כְּתַבְנָא	כָּתַבְנוּ
كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב	كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב
كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים	كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים
كَاتِبَةٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתֶבֶת	كَاتِبَةٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתֶבֶת
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב	كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב
كَاتِبَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבִים	كَاتِبَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבִים
كَاتِبَتَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَتَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים	كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב	كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב
كَاتِبَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבִים	كَاتِبَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבִים
كَاتِبَتَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَتَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים	كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב	كَاتِبٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתֵב	כּוֹתֵב
كَاتِبَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבִים	كَاتِبَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבִים
كَاتِبَتَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَتَانِ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָא	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת
كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים	كَاتِبُونَ	ܟܳܬܶܒܺ	כָּתְבִין	כּוֹתְבִים
كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת	كَاتِبَاتٌ	ܟܳܬܶܒ	כָּתְבָן	כּוֹתְבוֹת

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
ثَلَّجَ	ܬܠܓ	תלג	II. תלגּ	ثَلَّ	ܬܠ	תלל	III. תלל
ثَلْج، ثَلَج	ܬܠܓ	תלג	תלג	ثَلْ، ثَلَل	ܬܠ	תלל	תלל
ثَلَاثَة	—	—	—	ثَلَاثَة	—	—	(תלתה) תלתה
ثَلَاثُون	—	—	—	ثَلَاثُون	—	—	I. תלתין
ثَلَاثِيّ	—	—	—	ثَلَاثِيّ	—	—	II. תלתי
ثَلَّثَ	ܬܠܬ	תלת	תלתּ	ثَلَّثَ	ܬܠܬ	תלת	תלתּ
ثَلَّثَ	ܬܠܬ	תלת	תלתּ	ثَلَّثَ	ܬܠܬ	תלת	תלתּ
ثُلُث	ܬܠܬ	תלת	תלת	ثُلُث	ܬܠܬ	תלת	תלת
ثُلُثُمِئَة	—	—	—	ثُلُثُمِئَة	—	—	תלתמאה
ثَلَاثَة عَشَر	—	—	—	ثَلَاثَة عَشَر	—	—	תלתה עשר

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׁגָה I.	סְגִי	ܫܓܝ	سَجَحَ ,سَجَعَ
שָׁגָה II.	שְׁגָא	ܫܓܐ	—
שָׁגַח	שְׁגַח	—	سَجَحَ
שָׁגַל	שְׁגַל	—	سَجَلَ (?)
שָׁגַע	שְׁגַע	—	شَجُعَ
שָׁגַר	שְׁגַר	ܫܓܪ	سَجَرَ
שָׁדַד	שְׁדַד	—	سَدَّ
שָׁדַד	—	—	شَدَّ
שָׁדָה	—	—	سَدَا
שָׁדָה I.	תְּדָא	ܬܕܐ	ثَدَا
שָׁדָה II.	שְׁדָא	ܫܕܐ	—
שָׁדַם	—	—	سَدَمَ
שָׁדַף	שְׁדַף	—	سَدَفَ
שָׁדַר	שְׁדַר	ܫܕܪ	سَدَلَ
שָׁדַר (סָדַר)	סְדַר	ܣܕܪ	—
שֶׁה	—	—	شَبِيٌّ (?)
שֶׁה	—	—	شَا
שָׁהַד	—	—	سَهَا
שָׁהַד	סְהַד	ܣܗܕ	شَهِدَ
שָׁהַם	—	—	سَهَمَ
שָׁהַר	סְהַר	ܣܗܪ	شَهَرَ
שָׁוְא	—	—	سَاءَ
שָׁוֵב	תְּוֵב	ܬܘܒ	ثَابَ ,ثَاب
שָׁוֵב	סְוֵב	ܣܘܒ	شَابَ
שָׁוֵג	שָׁגָה	v.	
שָׁוֵג I.	סְוֵג	—	—
שָׁוֵג II.	סְוֵג ,תְּוֵג	ܣܘܓ ,ܬܘܓ	شَاكَ ,تَاجَ
שָׁוֵד	—	—	سَادَ
שָׁוֵד	סְוֵד	—	سَادَ
שָׁוָה	שְׁוָא	ܫܘܐ	سَوَى
שָׁוַח	שְׁוַח	—	سَاخَ
שָׁוַח I.	שְׁוַח ,סְוַג	ܫܘܚ	—
שָׁוַח II.	סְוַח	—	سَاخَ
שָׁוַט	סְוָטָא	ܣܘܛܐ	شَطَأَ
שָׁוַט I.	שְׁוַט	ܫܘܛ	تَوِطَ
שָׁוַט II.	סְוַט	ܣܘܛ ,ܫܘܛ	سَاطَ
שָׁוַךְ	סְוַךְ ,סְוַג	ܣܘ	شَاكَ

Aram.	Syr.	Arab.
—	—	سَالَ ,ذَالَ
שְׁאֵם	ܫܐܡ	شَامَ
שְׁוֵם I.	—	سَامَ
תְּוֵם II.	ܬܘܡ	شَمَّ ,نَامَ
שְׁוַתֵּן I.	ܫܘܬܐ	—
שְׁוַן II. שְׁאַן	v.	
—	—	—
—	—	وَسِعَ
שְׁוַף ,שְׁפַף I.	ܫܘܦ	سَفَّ
שְׁוַף II.	—	—
שַׁקְשֵׁק I.	—	شَاقَ
שְׁוַק II.	ܫܘܩ	سَاقَ
שְׁוַק III.	ܫܘܩ	سَاقَ
שְׁוַר I.	ܫܘܪ	—
שְׁוַר II.	ܫܘܪ	سَارَ
תְּוַר III.	—	تَارَ
שְׁוַר IV.	ܫܘܪ	سَارَ
שְׁוַר	ܫܘܪ	—
סְוַר I.	v.	
סְוַר II.	v.	
סְוַר III.	v.	
תְּוַר IV.	—	سَارَ
שְׁוַשׁ	ܫܘܫ	شَاسَ
שְׁוַשׁ	—	—
שְׁוַת I.	ܫܘܬ	—
שְׁוַת II.	ܫܘ	سَتَى
שְׁוַב	ܫܘܒ	—
שְׁוַד	—	سَدَفَ
שְׁוַר	—	شَزَرَ
שְׁוַד	ܫܘܕ	—
שְׁוָא	ܫܘ	شَحَا
סְוַח	ܫܘ ,ܣܘ	سَمَّ
סְוַח	—	سَمَّ
שְׁוַט	ܫܘܛ	سَحَطَ
סְוַט	ܣܘܛ	—
שְׁוַל	—	سَحَلَ
שְׁוַל	—	سَحَلَ

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Arm.	Ebr.	Arm.	Syr.	Arab.	Ebr.
ـمـ	ـܡ	ـմ	ם	ـم	ـܡ	ـمـ	ם

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
بَيْتٌ	ܒܰܝܬܳܐ	בֵּיתָא	בַּיִת	—	—	—	—
—	ܒܰܝܬ	בַּיִת	בַּיִת	—	—	—	—
—	ܒܰܝܬ	בַּיִת	בַּיִת	—	—	—	—
بَيْتٌ	ܒܰܝܬ	בַּיִת	בַּיִת	—	—	—	—
—

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
صَابَ	—	—	צוּד
صَادَ	ܨܕ	צוּד	צוּד
وَصَّى	ܨܘܝ	צִוָּה	צִוָּה
صَاحَ	ܨܚ	צְוַח	צָוַח
صَلَّى	ܨܠܐ	צְלָא	צָלָה
صَامَ	ܨܡ	צוֹם	צוֹם
صَاغَ	—	—	צוּר
طَاقَ (طُوقَانٌ)	ܛܘ	טוּר, טוּרָא	טוּר
وَصَّفَ	ܨܦ	צִיֵּר	צִיֵּר
ضَاقَ	ܟܨ	כְּפַת	כָּפַת
—	—	—	I. כפת
—	—	—	II. כפת
—	—	—	III. כפת
صَارَ, صَيَّرَ	ܨܝܪ	צִיֵּר	צוּר
—	—	—	קוּם
ضَحَا	ܨܚ	אֲצִיחָא, צִיחָא	צִיחַ
ضَمَّ, ضَبَّ	ܨܒ	צְבַב, צְבִיבָא	צִבֵּר
ضَبَّحَ, ضَحَّكَ	ܨܚܩ	צְחַק	צָחַק
ضَحِكَ	ܨܚܟ	צְחַק	צָחַק
ضَحِكَ	ܨܚܟ	צְחַק	צָחַק
—	—	—	צִיר
ضَارَ	ܨܪ	צְרָא	—
ضَلَا	ܨܠܐ	צְלָא	צָלָה
ضَلَا	ܨܠܐ	צְלָא	צָלָה
ضَلَعَ, زَلَعَ	ܨܠܥ	צְלַע	צֵלָע
ضَلَّ	ܨܠ	צְלָא	צָלָה
ضَلَّ	ܨܠ	צְלָא	צָלָה
ضَمَّ	ܨܡ	צְמָם	צָמַם
—	—	—	I. צמת
—	—	—	II. צמת
—	—	—	III. צמת
ضَمَّ	ܨܡ	צְמָם	צָמַם
ضَلَعَ	ܨܠܥ	צְלַע	צֵלָע
ضَلَقَ	ܨܠܩ	צְלַח, צְלַח	צָלַח
ضَلَقَ	ܨܠܩ	צְלַח	צָלַח
ضَلَّى	ܨܠܝ	צְלָא	צָלָה
ضَمَدَ	ܨܡܕ	צְמַד	צָמַד
—	—	—	I. צמד
ضَمَّ, ضَمَّةٌ	ܨܡ	צְמָם, צְמִימָא	צֶמֶת
ضَيَّقَ	ܨܝܩ	צְוַק	צוּק
—	—	—	I. צנן
—	—	—	II. צנן
ضَنَّ	ܨܢ	צְנַן	צָנַן
ضَنَّ	ܨܢ	צְנַן	צָנַן
ضَنَّ	ܨܢ	צְנַן	צָנַן
ضَنَّ	ܨܢ	צְנַן	צָנַן
ضَنَّ	ܨܢ	צְנַן	צָנַן
ضَعُفَ	ܨܥܦ	צְעַף	צָעַף

Arab.	Syr.	Arам.	Heb.	Arab.	Syr.	Arам.	Heb.
ئِيمَ، ئِيمُ	—	—	שִׁמְשׁ	ئِيمَ	—	—	שֶׁמֶשׁ
ئِيمَ	ܫܡܫ	שִׁמְשָׁא	שִׁמְשָׁא	ئِيمَ	ܫܡܫ	שִׁמְשָׁא	שִׁמְשָׁא

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
נִקְמָה	נִקְמָה	ܢܩܡܬܐ	نِقْمَة
נִקְמָם	נִקְמָם	ܢܩܡܡ	نَقْمَان
נִקְמָת	נִקְמָת	ܢܩܡܬ	نَقْمَة
נִקְנָה	נִקְנָה	ܢܩܢܐ	نَقْنَاء
נִקְנָס	נִקְנָס	ܢܩܢܣ	نَقْنَس
נִקְנָק	נִקְנָק	ܢܩܢܩ	نَقْنَق
נִקְנָקָה	נִקְנָקָה	ܢܩܢܩܐ	نَقْنَقَة
נִקְנָקָן	נִקְנָקָן	ܢܩܢܩܢ	نَقْنَقَان
נִקְנָקָנִי	נִקְנָקָנִי	ܢܩܢܩܢܝ	نَقْنَقَانِيّ
נִקְנָקָנִית	נִקְנָקָנִית	ܢܩܢܩܢܝܬ	نَقْنَقَانِيَّة
נִקְנָקָנִיתִי	נִקְנָקָנִיתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّة
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִי	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيّ
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּים	ܢܩܢܩܢܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝܬܝ̈	نَقْنَقَانِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيَّتِيُّون
נִקְנָקָנִיתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּתִיִּת	נִקְנָקָנִיתִיִּ

Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr
חָבַשׁ	حَبَسَ	ܚܒܫ	חַבַּשׁ	חָבַשׁ
חָבַב	حَبَّ	—	חֲבִיב	חָבִיב
חָבָה	حَبَا	ܚܒܐ	חֲבִיתָא	חֲבִיתָה
חָבַל	حَبَلَ	ܚܒܠ, ܚܒܝ	חֲבִיל	חָבִיל
חָבַם	حَكَمَ	ܚܟܡ, ܚܟܝ	חֲכִים, חֲבִים	חָכַם
I. חָבַשׁ	رَكَمَ	ܟܡ	חֲכִים	חָכַם
II. חָבַשׁ	رَكَنَ	—	—	—
חָבַר	رَكَعَ, رَضَمَ	ܪܟܥ	חֲבִים, חֲכִים	חָבַר
חָבַר	رَكَفَ	—	בְּחַבְרָא, בְּחַבְרָה	I. חָבַר
חָבַר	—	ܪܟ	—	II. חָבַר
חָבַל	—	—	—	III. חָבַר
חָבַם	رَكَضَ	ܪܟܫ	חַבַּם	חָבַם
חָבַם	رَكَبَ	ܪܟܒ	חֲבִים	חָבַם
חָבַם	رَكَا	ܪܟܐ	חֲבִיר	חָבַם
חָבַם	—	—	חֲבִישׁ	חָבַם
חָבַב	رَكَى	ܪܟܝ	חֲבִיבָא	חֲבִיבָה
חָבָה	رَزَحَ	ܪܙܚ	חֲבִיתָא	חֲבִיתָה
חָבַן	رَمَزَ	—	חֲבִין	חָבִין
חָבַן	رَزَنَ, رَسَنَ	—	חֲבִין	חָבִין
I. חָבַס	رَجَبَ, رَجُبَ	ܪܓܒ	חֲבִיס	חָבִיס
II. חָבַס	رَجَّ	ܪܓ	חֲבִיתָא	חֲבִיתָה
חָבַב	خَرَطَ	ܚܪܛ	חֲבִיב	חָבִיב
חָבַר	رَجَلَ	ܪܓܠ	חֲבִיר	חָבִיר
I. חָבַשׁ	رَجَمَ, رَجَّمَ, رَجَّمَ	ܪܓܡ	חֲבִישׁ	חָבִישׁ
II. חָבַשׁ	—	ܪܓܡ	חֲבִישׁ	חָבִישׁ
III. חָבַשׁ	رَحَنَ	ܪܚܢ	חֲבִין	חָבִין
חָבַל	رَحَمَ	ܪܚܡ	חֲבִיל	חָבִיל
חָבַן	—	ܪܚܡ	חֲבִין	חָבִין
I. חָבַע	رَحَفَ	—	חֲבִיעַ	חָבִיעַ
II. חָבַע	—	ܪܚܦ	חֲבִיעַ	חָבִיעַ
חָבַק	—	ܪܚܩ	חֲבִיק	חָבִיק
חָבַשׁ	رَحَشَ	ܪܚܫ	חֲבִישׁ	חָבִישׁ
חָבַט	رَحَبَ	ܪܚܒ	חֲבִיט	חָבִיט
חָבָא	رَحَا	ܪܚܐ	חֲבִיתָא	חֲבִיתָה
חָבַר	رَحَلَ	ܪܚܠ	חֲבִיר	חָבִיר
I. חָבַר	—	—	חֲבִיר	חָבִיר
II. חָבַר	—	—	חֲבִיר, חֲבִיר	חָבִיר

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Arab.	Heb.	Arab.	Syr.	Arab.	Heb.
ثلاثة، ثلاث	ܬܠܬ	ثلاث	II. שָׁלֹשׁ	ثلاث	ܬܠܬ	ثلاث	III. שָׁלוֹשׁ
ثالث	ܬܠܝܬ	ثالث	III. שְׁלִישִׁי	ثالث	ܬܠܝܬ	ثالث	שְׁלִישִׁי
ثلث	ܬܠܬ	ثلث	שְׁלִישׁ	ثلث	ܬܠܬ	ثلث	שְׁלִישׁ
ثلثي	ܬܠܬܝ	ثلثي	שְׁלִישִׁית	ثلثي	ܬܠܬܝ	ثلثي	שְׁלִישִׁית
ثلثمائة	ܬܠܬ ܡܐܐ	ثلثمائة	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	ثلثمائة	ܬܠܬ ܡܐܐ	ثلثمائة	שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת
ثلاثمائة	ܬܠܬ ܡܐܐ	ثلاثمائة	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	ثلاثمائة	ܬܠܬ ܡܐܐ	ثلاثمائة	שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת
ثلاثون	ܬܠܬܝܢ	ثلاثون	שְׁלֹשִׁים	ثلاثون	ܬܠܬܝܢ	ثلاثون	שְׁלוֹשִׁים
ثلاثين	ܬܠܬܝܢ	ثلاثين	שְׁלֹשִׁים	ثلاثين	ܬܠܬܝܢ	ثلاثين	שְׁלוֹשִׁים
ثلاثة	ܬܠܬ	ثلاثة	שְׁלֹשָׁה	ثلاثة	ܬܠܬ	ثلاثة	שְׁלוֹשָׁה
ثلاثة عشر	ܬܠܬ ܥܣܪ	ثلاثة عشر	שְׁלֹשָׁה עָשָׂר	ثلاثة عشر	ܬܠܬ ܥܣܪ	ثلاثة عشر	שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׂגָה I.	סְגִי	ܣܓܝ	سَجَحَ ,سَجَعَ
שָׂגָה II.	שְׂגָא	ܣܓܐ	—
שָׂגַח	שְׂגַח	—	سَجَحَ
שָׂגַל	שְׂגַל	—	سَجَلَ (?)
שָׂגַע	שְׂגַע	—	شَجَعَ
שָׂגַר	שְׂגַר	ܣܓܪ	سَجَرَ
שָׂדַד	שְׂדַד	—	سَدَّ
שָׂדַד	—	—	شَدَّ
שָׂדָה	—	—	سَدَا
שָׂדָה I.	תְּדָא	ܬܕܐ	ثَدَا
שָׂדָה II.	שְׂדָא	ܣܕܐ	—
שָׂדַם	—	—	سَدَمَ
שָׂדַף	שְׂדַף	—	سَدَفَ
—	שְׂדַר	ܣܕܪ ,ܫܕܪ	سَدَلَ
שָׂדַר (סָדַר)	סְדַר	ܣܕܪ	—
שָׂה	—	—	شَبِيَ (?)
שָׂה	—	—	شَا
שָׂהֲדָה	—	—	سَهَا
שָׂהַד	סְהַד	ܣܗܕ	شَهِدَ
שָׂהַם	—	—	سَهَمَ
שָׂהַר	סְהַר	ܣܗܪ	شَهَرَ
שָׂוָא	—	—	سَاءَ
שָׂוֵב	תְּוֵב	ܬܘܒ	ثَابَ ,ثاب
שָׂוֵב	סְוֵב	ܣܘܒ	شَابَ
שָׂוֵג	שָׂגָה	v.	
שָׂוֵג I.	סְוֵג	—	—
שָׂוֵג II.	סְוֵג ,תְּוֵג	ܣܘܓ ,ܬܘܓ	شَاكَ ,تَاجَ
שָׂוֵד	—	—	سَادَ
שָׂוֵד	סְוֵד	—	سَادَ
שָׂוָה	שְׂוָא	ܫܘܐ	سَوَى
שָׂוַח	שְׂוַח	—	سَاحَ
שָׂוַח I.	שְׂוַח ,סְוַג	ܣܘܓ	—
שָׂוַח II.	סְוַח	—	سَاحَ
שָׂוַט	סְוָטָא	ܣܘܛܐ	شَطَأَ
שָׂוַט I.	שְׂוַט	ܬܘܛ	تَوِطَ
שָׂוַט II.	סְוַט	ܣܘܛ ,ܫܘܛ	سَاطَ
שָׂוַךְ	סְוַךְ ,סְוַג	ܣܘܟ	شَاكَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׂוַל	—	—	سَالَ ,ذَالَ
שָׂוַם	שְׂוֵם	ܫܘܡ	شَامَ
שָׂוַם I.	שְׂוֵם	—	سَامَ
שָׂוַם II.	תְּוֵם	ܬܘܡ	شَمَّ ,ثَامَ
שָׂוַן I.	שְׂוַן	ܣܘܢ	—
שָׂוַן II.	שׂאן	v.	
שָׂוַע	—	—	—
שָׂוַע	—	—	وَسِعَ
שָׂוַף I.	שְׂוַף ,שְׂפַת	ܣܦ	سَفَّ
שָׂוַק II.	שְׂוַק	—	—
שָׂוַק I.	שַׂסְקָא	—	شَاقَ
שָׂוַק II.	שְׂוַק	ܣܦ	سَاقَ
שָׂוַק III.	שְׂוַק	ܣܦ	سَاقَ
שָׂוַר I.	שְׂוַר	ܣܪ	—
שָׂוַר II.	שְׂוַר	ܣܪ	سَارَ
שָׂוַר III.	תְּוַר	—	تَارَ
שָׂוַר IV.	שְׂוַר	ܣܪ	سَارَ
שָׂוַר	שְׂוַר	ܣܪ	—
שָׂוַר I.	סְוַר v.		
שָׂוַר II.	נְסַר v.		
שָׂוַר III.	שְׂרַר v.		
שָׂוַר IV.	תְּוַר	—	سَارَ
שָׂוַשׂ	שְׂוַשׂ	ܣܫ	شَاسَ
שָׂוַשׂ	שְׂוַשׂ	—	—
שָׂוַת I.	שְׂוַת	ܣܬ	—
שָׂוַת II.	שְׂתָא	ܣܬܐ	سَتَى
—	שְׂזַב	ܣܙܒ	—
שָׂזַף	שְׂזַף	—	سَدَفَ
שָׂזַר	שְׂזַר	—	شَزَرَ
שָׂחַד	שְׂחַד	ܣܚܕ	—
שָׂחָה	שְׂחָא	ܣܚܐ	شَحَا
שָׂחַח	סְחָא	ܣܚ ,ܫܚ	سَحَّ
שָׂחַח	שָׂחַח	—	سَحَّ
שָׂחַט	שְׂחַט	ܣܚܛ	سَحَطَ
שָׂחַט	סְחַט	ܣܚܛ	—
שָׂחַל	שְׂחַל	—	سَحَلَ
שָׂחַל	—	—	سَحَلَ

Digitized by Google

Arab.	Syr.	Aram.	Heb.	Arab.	Syr.	Aram.	Heb.
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

Arab.	Syr.	Arām.	Ḥebr.	Arab.	Syr.	Arām.	Ḥebr.
ʾalf	ʾalpā	ʾalpā	ʾelep	ʾalf, ʾulūf	ʾalpā	ʾalpā	ʾelep II. ʾālap
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr	Aram.	Syr.
I. ריק	—	—	—	II. ריק	ריק	ריק
II. ריק	ריק	—	—	III. ריק	ריק	—
ריק	ריק	ריק	ריק	ריק	ריק	ריק
I. ריק	ריק	—	—	ריק	ריק	ריק
II. ריק	—	—	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	—	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	—	—	ריק	ריק	ריק
ריק (ריק)	ריק	ריק	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	ריק	—	ריק	ריק	ריק
ריק	—	—	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	—	—	ריק	ריק	ריק
ריק (ריק)	—	—	—	I. ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	ריק	—	ריק	ריק	ריק
ריק	—	—	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	ריק	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	ריק	—	ריק	ריק	ריק
ריק	ריק	ריק

Digitized by Google

A-1-1

E-724/102

Digitized by Google

Bibliotheca S. J.
Les Fontaines
CHANTILLY
E
7214/102

Digitized by Google

Digitized by Google

BIB. DOM.
LAVAL. S. J.

LANCK.
LIBRAIRIE FRANÇAISE ET ÉTRANGÈRE,
Ancienne et Moderne,
Rue de Richelieu, 67,
En face de la Bibliothèque Nationale,
A PARIS.

Digitized by Google

Digitized by Google